ĐOẠN KIỀU TÀN TUYẾT

DTV EBOOK

VÔ THƯỢNG TIÊN Y

ĐÔ THỊ

ĐÔ THỊ VÔ THƯỢNG TIÊN Y [C]

Tác giả: Đoạn Kiều Tàn Tuyết

Thể loại: Convert, Full, Pháp Sư, Bác Sĩ, Dị Thuật, Dị Năng

Nguồn: tangthuvien.vn

—★—

DTV-EBOOK.COM

ĐÔ THỊ VÔ THƯỢNG TIÊN Y - 都市无上仙医

Đoạn Kiều Tàn Tuyết

DTV-EBOOK.COM

Pháp sư, Bác sĩ, Dị thuật siêu năng

Hắn làm quá chuyển gạch, làm quá quán bar phục vụ sinh, làm quá văn phòng văn viên, làm quá lão sư, làm quá thầy thuốc… Hắn là ngàn ngàn vạn vạn người làm công trung một gã, vì sinh kế mà bôn ba lao lực, nhưng đồng thời hắn lại là một vị được với cổ vu vương hạ vũ huyết mạch truyền thừa Vu sư.

Vu, thượng nhất hoành đỉnh thiên, hạ nhất hoành đạp đất, trung gian nhất dựng thẳng nối thẳng thiên địa, trung thống người với người, là chân chính thông thiên đạt, nắm trong tay thiên địa vạn vật sinh linh chi đại năng giả!

Mục lục

Chương 1 : Xem đủ không có?
Chương 2 : Ngươi hình tượng không sai
Chương 3 : Ngươi thật là có một tay
Chương 4 : Đến tột cùng là ai đánh ai
Chương 5 : Lão thổ
Chương 6 : Quán bar nữ tinh anh
Chương 7 : Nữ cục trưởng
Chương 8 : Vu vương Hạ Vũ truyền thừa
Chương 9 : Thực không phải ta
Chương 10 : Có thể hay không tái cho ta mượn điểm tiền
Chương 11 : Ngay cả đại ca mã tử cũng dám bính?
Chương 12 : Có xe bộ tộc
Chương 13 : Nữ lão bản triệu kiến
Chương 14 : Xe bị trộm
Chương 15 : Bặc thệ thuật
Chương 16 : Vũ vương quyết
Chương 17 : Kiệt ca buổi sáng tốt lành
Chương 18 : Xem tướng
Chương 19 : Giang Châu đại học
Chương 20 : Phùng giáo thụ
Chương 21 : Sư thúc
Chương 22 : Chưởng môn
Chương 23 : Chúc do khoa
Chương 24 : Sợ có huyết quang tai ương
Chương 25 : Đại sư ngài chân thần
Chương 26 : Huyết quang tai ương ứng nghiệm
Chương 27 : Ta trước cho ngươi thúc gia đánh cái điện thoại hỏi một chút xem
Chương 28 : Vẽ bùa
Chương 29 : Làm lão sư hoặc là thầy thuốc nhưng thật ra không sai
Chương 30 : Nối xương cũng có thể cách sơn đả ngưu
Chương 31 : Chúc do thuật
Chương 32 : Trúng thưởng
Chương 33 : Anh hùng cứu mỹ nhân
Chương 34 : Thô bạo cảm xúc
Chương 35 : Toàn bộ mang đi
Chương 36 : Tần Lam điện thoại
Chương 37 : Tức giận

Chương 38 : Ta là Tần Lam
Chương 39 : Ta ba là La Chí Cương
Chương 40 : La cục trưởng đuổi tới
Chương 41 : Người làm công bề bộn nhiều việc
Chương 42 : Có hay không hứng thú làm cảnh sát
Chương 43 : Mượn rượu tiêu sầu
Chương 44 : Kinh người thân thủ
Chương 45 : Ôm đủ không có
Chương 46 : Tỉnh
Chương 47 : Thần toán
Chương 48 : Chỉ điểm bến mê
Chương 49 : Liền thích Kiệt ca như vậy nam nhân
Chương 50 : Phân biệt
Chương 51 : Cướp xe
Chương 52 : Ta không phải thầy bói
Chương 53 : Một hòn đá ném hai chim
Chương 54 : Không chịu ức hiếp người làm công
Chương 55 : Nhiều suất nhiều sạch sẽ nam nhân
Chương 56 : Người làm công cũng có mùa xuân
Chương 57 : Ngưu bức quá
Chương 58 : Siêu cấp giáo luyện
Chương 59 : Trừ tà phù
Chương 60 : Ngự quỷ hãm hại
Chương 61 : Ta trước kia là tỉnh tán đánh đội
Chương 62 : Không tính
Chương 63 : Chân chính người có tiền
Chương 64 : Sư thúc ngài tới rồi
Chương 65 : Đây là ta tiêu tiền thuê phòng ở
Chương 66 : Nam nhân rất hào phóng
Chương 67 : Chính mình động thủ cơm no áo ấm
Chương 68 : Thần côn cứu mỹ nhân
Chương 69 : Ngươi là ai rất trọng yếu sao
Chương 70 : Vu cổ
Chương 71 : Nghề phụ
Chương 72 : Huyết thệ
Chương 73 : Bệnh viện đi làm
Chương 74 : Đại sư tới cửa
Chương 75 : Trừ quỷ
Chương 76 : Cự tuyệt
Chương 77 : Quạ đen miệng

Chương 78 : Ngựa chết làm ngựa sống trị
Chương 79 : Quá yêu ngươi
Chương 80 : Tới cửa trả thù
Chương 81 : Bàn tay
Chương 82 : Bạo lực cuồng
Chương 83 : Bát kì đại xà
Chương 84 : Đại vương tha mạng
Chương 85 : Vay tiền
Chương 86 : Mỹ nữ đầu bếp
Chương 87 : Hộ hoa sứ giả
Chương 88 : Tao đùa giỡn
Chương 89 : Chuyện này không phải ngươi có thể quản
Chương 90 : Kiệt ca phát uy
Chương 91 : Đem Trầm Tử Lương cho ta gọi tới
Chương 92 : Ngay cả đại lão bản đều phải kêu ca
Chương 93 : Cảm ơn Kiệt ca
Chương 94 : Đây là cái gì?
Chương 95 : Xem bói
Chương 96 : Hạ lão sư là Giang Nam vị nào danh y?
Chương 97 : Nguyên lai là đồng môn
Chương 98 : Âm Thi cổ
Chương 99 : Phùng thư kí phiền não
Chương 100 : Bệnh chân
Chương 101 : Thầm nghĩ làm tiểu dân chúng
Chương 102 : Địa vu nhị đỉnh hậu kỳ
Chương 103 : Ngươi chính là một thần côn
Chương 104 : Nhiệm vụ
Chương 105 : Ngươi thực biết trung y?
Chương 106 : Tái kiến Tần Lam
Chương 107 : Tính nợ cũ
Chương 108 : Ta cũng vậy một gã thầy thuốc
Chương 109 : Vọng văn vấn thiết
Chương 110 : Ngày trước giáo hoa
Chương 111 : Vương thầy thuốc bất đắc dĩ
Chương 112 : Miễn phí chữa bệnh từ thiện
Chương 113 : Bắt đầu có điểm căm tức
Chương 114 : Ma Sinh Thứ Lang dây dưa
Chương 115 : Làm cho hắn lập tức cút đi
Chương 116 : Chính là thiếu đánh
Chương 117 : Ta về sau có thể hay không kêu ngài lão đại nha

Chương 118 : Không tin
Chương 119 : Chúng ta thử một chút thế nào?
Chương 120 : Lệ đi kiểm tra
Chương 121 : Hãm hại
Chương 122 : Ta nhận thức thị ủy thư kí
Chương 123 : Nhị tiến cung
Chương 124 : Đuổi tới
Chương 125 : Tức giận
Chương 126 : Hạ lão sư
Chương 127 : Bên thứ ba
Chương 128 : Quên mất hắn
Chương 129 : Tề gia cầu tình
Chương 130 : Việc của Tần Lam
Chương 131 : Khuê xà cổ
Chương 132 : Hạ lão sư bằng hữu
Chương 133 : Thư kí tức giận
Chương 134 : Xung đột
Chương 135 : Thiết khẩu thần đoạn
Chương 136 : Ra tay
Chương 137 : Thay đổi chủ ý
Chương 138 : Hoang mang
Chương 139 : Cáo biệt
Chương 140 : Nhân tài thị trường gặp người quen
Chương 141 : Tân công tác
Chương 142 : Không thích hợp
Chương 143 : Quan hệ xã hội
Chương 144 : Công chúa cũng điên cuồng
Chương 145 : Trước không người xưa sau không người tới
Chương 146 : Thiếu xuy ngưu
Chương 147 : Ngoài ý muốn điện thoại
Chương 148 : Ta kêu Chung Dương Dĩnh
Chương 149 : Ta đem ngài kêu ca
Chương 150 : Trọng yếu hộ khách
Chương 151 : Điều kiện
Chương 152 : Bộ đội chuyển nghề
Chương 153 : Nhờ quan hệ
Chương 154 : Kiểu cách nhà quan
Chương 155 : Ngươi vừa rồi làm gì ?
Chương 156 : Chứng thực công tác
Chương 157 : Bất đắc dĩ lựa chọn

Chương 158 : Ta trước đến
Chương 159 : Kính rượu
Chương 160 : Huyền môn đại hội
Chương 161 : Ôm nhau
Chương 162 : Chu Hiểu Diễm điện thoại
Chương 163 : Đắc thế không cho người
Chương 164 : Ai cũng không thể ức hiếp ngươi
Chương 165 : Giết gà dùng đao mổ trâu
Chương 166 : Trừng mắt tất báo
Chương 167 : Trần bí thư
Chương 168 : Là bạn hữu còn là bên thứ ba
Chương 169 : Người đồng đạo
Chương 170 : Một đôi
Chương 171 : Anh hùng cứu mỹ nhân
Chương 172 : Xuân thành gặp cố nhân
Chương 173 : Não nham
Chương 174 : Kiểm tra kết quả
Chương 175 : Không phải bệnh nan y
Chương 176 : Chữa bệnh
Chương 177 : Trả không hết ân tình
Chương 178 : Ngẫu ngộ
Chương 179 : Hồ đạo
Chương 180 : Cao phú suất
Chương 181 : Đại Tế Ti
Chương 182 : Hỏa độc
Chương 183 : Sát mã
Chương 184 : Oan gia ngõ hẹp
Chương 185 : Quan uy
Chương 186 : Hoàng thư kí
Chương 187 : Mạnh mẽ vang dội
Chương 188 : Chân nhân dấu diếm tướng
Chương 189 : Vân Lĩnh Lâm gia
Chương 190 : Nhân yêu
Chương 191 : Hoa hoa công tử
Chương 192 : Kì ba
Chương 193 : Giải cổ
Chương 194 : Trát Luân đại sư
Chương 195 : Hạ đại sư
Chương 196 : Hại người bất thành phản hại chính mình
Chương 197 : Mới sinh nghé con không sợ hổ

Chương 198 : Không hiểu cấp bậc lễ nghĩa
Chương 199 : Vị này là ta sư thúc
Chương 200 : Phá giải phương pháp
Chương 201 : Cuồng vọng
Chương 202 : Huyền môn kỳ nhân
Chương 203 : Hướng sư thúc xin giúp đỡ
Chương 204 : Khuyên bảo
Chương 205 : Kính sợ
Chương 206 : Tức giận
Chương 207 : Thanh Hồng đồ tôn là đủ
Chương 208 : Bàn tay
Chương 209 : Cầu tình
Chương 210 : Cách xa
Chương 211 : Kết bái
Chương 212 : Huyền môn đại hội
Chương 213 : Vị thứ hai sư phụ
Chương 214 : Độ kiếp
Chương 215 : Kim đan?
Chương 216 : Xúc động
Chương 217 : Lễ vật
Chương 218 : Có tiền ăn không đến thức ăn
Chương 219 : Sẽ không là thầy bói đi?
Chương 220 : Vị nào là Hạ đại sư
Chương 221 : Mạnh mẽ đối thủ
Chương 222 : Khoe khoang
Chương 224 : Kiệt ca thật sự là ngài a
Chương 225 : Thực bạo lực hàng tỉ phú ông
Chương 226 : Chờ xem
Chương 227 : Hố người chủ ý
Chương 228 : Hoàng hậu tạp có mấy trương?
Chương 229 : Lão nương phải khoái đao trảm loạn ma
Chương 230 : Xuất mã [tiền chương và tiết thứ tự có lầm]
Chương 231 : Phong thuỷ cũng là một môn khoa học
Chương 232 : Lược biết da lông
Chương 233 : Ngươi không cần loạn chen vào nói
Chương 234 : Bóc trần trò bịp
Chương 235 : Chỉ điểm phong thuỷ
Chương 236 : Không làm này một hàng sinh ý
Chương 237 : Điều tra kết quả
Chương 238 : Tạp bãi

Chương 239 : Kiệt ca bằng hữu
Chương 240 : Thiếu đánh
Chương 241 : Hắc bạch điên đảo
Chương 242 : Kêu cục trưởng lại đây giải thích
Chương 243 : Thư kí thái độ
Chương 244 : Nhờ người cầu tình
Chương 245 : Sự tình thực nghiêm trọng
Chương 246 : Lễ mừng năm mới
Chương 247 : Đỗ Hải Quỳnh đến đây
Chương 248 : Thực ngưu bảo an
Chương 249 : Ta là bình thường nam nhân
Chương 250 : Tô tổng
Chương 251 : Một cái có thể đánh vài cái?
Chương 252 : Khoa tay múa chân
Chương 253 : Tô tổng thỉnh cầu [chúc tân niên khoái hoạt]
Chương 254 : Quái nhân
Chương 255 : Tranh thủ đem Tô tổng cũng cấp phao
Chương 256 : Đỉnh đầu có tiền nhàn rỗi
Chương 257 : Học xe xảo ngộ [thứ nhất canh]
Chương 258 : Thiên tài [thứ hai canh]
Chương 259 : Giáo luyện khốn cảnh [đệ tam canh]
Chương 260 : Ngươi vị kia bằng hữu được không
Chương 261 : Huấn luyện tiếng Anh
Chương 262 : Mỹ nữ tóc vàng
Chương 263 : Quán bar tình nhân
Chương 264 : Vưu vật
Chương 265 : Cùng mĩ cùng múa
Chương 266 : Nam tử hán khí khái
Chương 267 : Tiểu lí phi đao tái hiện
Chương 268 : Cút ra ngoài gõ cửa tiến vào
Chương 269 : Kìm lòng không được
Chương 270 : Còn nghĩ không nghĩ ở Giang Châu thị hỗn ?
Chương 271 : Giang hồ tàn khốc
Chương 272 : Thần chung mộ cổ
Chương 273 : Xâm phạm
Chương 274 : Nam nhân tâm tư thực rối rắm
Chương 275 : Ngoài ý muốn điện thoại
Chương 276 : Tiểu tình nhân
Chương 277 : Tới Phi Châu
Chương 278 : Hắc công

Chương 279 : Thổ vương
Chương 280 : Ba Đông trấn
Chương 281 : Mang theo súng
Chương 282 : Chính mình giải quyết
Chương 283 : “Hắc mỹ nhân” Câu lạc bộ đêm
Chương 284 : Lo lắng
Chương 285 : Xe như thế nào đã trở lại?
Chương 286 : Oan gia ngõ hẹp
Chương 287 : Chặn ngang một chân
Chương 288 : Không cho mặt mũi
Chương 289 : Ta lập tức đuổi đi qua
Chương 290 : Đại quân tiếp cận
Chương 291 : Tối cao lễ nghi
Chương 292 : Ta nhớ rõ đã cho ngươi lựa chọn
Chương 293 : Ngoéo tay thắt cổ
Chương 294 : Bắt cóc
Chương 295 : Tức giận
Chương 296 : Lại làm đại lễ
Chương 297 : Đừng đem của ta nói vào tai này ra tai kia
Chương 298 : Xa xỉ cuộc sống
Chương 299 : Ngươi bên ngoài đến tột cùng có bao nhiêu nữ nhân
Chương 300 : Hắn bất quá chính là cái bảo tiêu
Chương 301 : Tô Chỉ Nghiên cha mẹ tâm tư
Chương 302 : Siêu mở ra nghênh đón nghi thức
Chương 303 : Tâm thần không yên
Chương 304 : Hại cập ngư trì
Chương 305 : Giết chóc
Chương 306 : Treo ở giữa không trung
Chương 307 : Trời sinh lãnh huyết tàn nhẫn sao?
Chương 308 : Không phải nằm mơ
Chương 309 : Này hậu sinh khẩu khí rất lớn
Chương 310 : Tên của hắn kêu Nãi Trát Luân
Chương 311 : Chắp tay lễ
Chương 312 : Thực hạnh phúc
Chương 313 : Cưng chiều
Chương 314 : Về nước
Chương 315 : Quan báo tư thù
Chương 316 : Bảo an thô lỗ
Chương 317 : Tiểu Hạ ngươi tới trước ta văn phòng một chuyến
Chương 318 : Phía sau màn đại lão bản

Chương 319 : Dòng độc đinh
Chương 320 : Thu mua
Chương 321 : Thiết cục
Chương 322 : Hướng đại sư cầu cứu
Chương 323 : Nhân mạch
Chương 324 : Liên tiếp điện thoại
Chương 325 : Tiền nhiều lắm
Chương 326 : Thương hải đánh cờ
Chương 327 : Tỉnh ngộ
Chương 328 : Thế cục điên đảo
Chương 329 : Hồi thiên vô lực
Chương 330 : Xa lạ điện thoại
Chương 331 : Giai nhân có ước
Chương 332 : Chưa từng nghe qua tên Chung Dương Dĩnh sao?
Chương 333 : Vòng tròn luẩn quẩn
Chương 334 : Này không phải Hạ bảo tiêu sao?
Chương 335 : Đã lâu không thấy
Chương 336 : Tự giải quyết cho tốt đi người trẻ tuổi!
Chương 337 : Ngươi nhận thức kia Hạ tiểu tử?
Chương 338 : Chung Dương Dĩnh tức giận
Chương 339 : Cái tát
Chương 340 : Trở về tiệc tối
Chương 341 : Trực tiếp đem bọn họ mang đến nơi này đi
Chương 342 : Ta có thể lưu lại sao?
Chương 343 : Khiên kiều dẫn tuyến
Chương 344 : Đắc tội không phải ta
Chương 345 : Tái ngộ Trần bí thư
Chương 346 : Phạm hồ đồ
Chương 347 : Nghịch lân [hôm nay canh ba]
Chương 348 : Xem ra ngươi thực cùng ta thần tượng có một chân
Chương 349 : Đáng sợ phỏng đoán
Chương 350 : Hai lựa chọn
Chương 351 : Quỷ dị án kiện
Chương 352 : Ngươi là không phải thật sự biết âm dương phong thủy
Chương 353 : Chạy tới Man Đầu sơn
Chương 354 : Cần làm pháp sự
Chương 355 : Hay là hắn chính là ngươi mời đến đại sư sao
Chương 356 : Ai hạt hồ nháo
Chương 357 : Đại sư tha mạng
Chương 358 : Sư thúc tổ

Chương 359 : Cương thi
Chương 360 : Cổ mộ [hôm nay chỉ có canh một]
Chương 361 : Trên đường
Chương 362 : Trung y no!
Chương 363 : Mario [tạp văn trung thỉnh thứ lỗi]
Chương 364 : Đến
Chương 365 : Ác mộng [ngày mai bắt đầu hai canh]
Chương 366 : Ngươi chen vào nói cái gì
Chương 367 : Duyên phận
Chương 368 : Đảo mắt trở thành sự thật
Chương 369 : Có thể cùng Dương tiểu thư hợp tác là vinh hạnh của ta
Chương 370 : Hắn là ác ma đến từ địa ngục
Chương 371 : Mario dã tâm
Chương 372 : Hỏi thăm
Chương 373 : Hy vọng Hạ tiên sinh có thể thích
Chương 374 : Tư nhân trang phục thiết kế sư
Chương 375 : Gia đình khách sạn
Chương 376 : Kiếp nạn của Mario
Chương 377 : Tình thế đảo ngược
Chương 378 : Nam nhân thẹn thùng
Chương 379 : Thần kỳ dược thủy
Chương 380 : Có phải hay không điên rồi [hôm nay một canh]
Chương 381 : Dừng cương trước bờ vực [hôm nay 1 chương]
Chương 382 : Tiên sinh ngươi nhận thức Scola sao?
Chương 383 : Trung Quốc tình
Chương 384 : Italy cảnh sát
Chương 385 : Hắn hiện tại đi rồi sao?
Chương 386 : Ngươi cho là ngươi là ai?
Chương 387 : Đại nhân vật
Chương 388 : Ngũ ngư thôn ngẫu ngộ
Chương 389 : Hai giờ trong vòng
Chương 390 : Bồi lễ
Chương 391 : Đột phá
Chương 392 : Ngoài ý muốn kết quả [hôm nay 1 chương]
Chương 393 : Chi nhánh [thứ tư tốc độ hội chuyển tốt]
Chương 394 : Lễ vật [hôm nay canh một]
Chương 395 : Nam nhân keo kiệt [hôm nay canh một]
Chương 396 : Thái thúc gia [hôm nay hai chương]
Chương 397 : Cái giá lớn [thực xin lỗi thứ hai muộn]

Chương 398 : Không cần bàn lại [hôm nay hai chương]
Chương 399 : Thương hại
Chương 400 : Sớm biết hiện tại làm gì lúc trước [hôm nay 1 chương]
Chương 401 : Hứa hẹn [hôm nay 1 chương]
Chương 402 : Kiệt ca cũng sẽ khẩn trương [hôm nay 1 chương]
Chương 403 : Ăn nhuyễn cơm [hôm nay hai chương]
Chương 404 : Gặp chuyện không may
Chương 405 : Ô nhiễm sự kiện
Chương 406 : Thả lại bắt
Chương 407 : Tiếp cơ [hôm nay hai canh!]
Chương 408 : Tức giận
Chương 409 : Tuyệt không dễ dàng bỏ qua
Chương 410 : Lên án mạnh mẽ Huyện trưởng
Chương 411 : Đả thủ của Tiêu Vân Tài
Chương 412 : Ký danh đệ tử
Chương 413 : Kiêu ngạo
Chương 414 : Xung đột [hôm nay hai chương]
Chương 415 : Sự tình nháo lớn
Chương 416 : Giống như người đàn ông
Chương 417 : Múc một ít cho bọn hắn uống
Chương 418 : Giải hận
Chương 419 : Già mới có con
Chương 420 : Thật sự có
Chương 421 : Gặp nhau
Chương 422 : Gặp chuyện bất bình
Chương 423 : Phó tổng mới tới
Chương 424 : Hảo tâm khuyên bảo
Chương 425 : Tiểu nhân vật
Chương 426 : Muốn cố gắng công tác
Chương 427 : Không có ý tốt
Chương 428 : Đồng sự lo lắng
Chương 429 : Cuốn gói chạy lấy người
Chương 430 : Ngươi muốn khai trừ Hạ Vân Kiệt?
Chương 431 : Khai trừ
Chương 432 : Bệnh tình nguy kịch
Chương 433 : Cầu cứu
Chương 434 : Bay đến Hong Kong
Chương 435 : Phòng cấp cứu
Chương 436 : Diệu thủ hồi xuân

Chương 437 : Đỉnh núi hào trạch
Chương 438 : Đỉnh núi gặp gỡ bất ngờ
Chương 439 : Thẻ người tốt
Chương 440 : Anh hùng cứu mỹ nhân
Chương 441 : Hà thúc
Chương 442 : Ta cũng tưởng ở đỉnh núi hào trạch
Chương 443 : Phòng người chi tâm không thể không
Chương 444 : Gõ cửa
Chương 445 : Thiên huyễn thủy
Chương 446 : Ngươi chính là của ta siêu cấp thần tượng
Chương 447 : Tương bồi
Chương 448 : Hào môn dạ yến [hôm nay ba canh]
Chương 449 : Giáp mặt không nhận thức [thứ hai canh]
Chương 450 : Ngoài ý muốn mời [đệ tam canh]
Chương 451 : Chặn ngang một tay [hôm nay canh ba]
Chương 452 : Ngài là Hà thúc?
Chương 453 : Dương Kỳ Phu tức giận [đệ tam canh]
Chương 454 : Một cước đổi một mạng
Chương 455 : Hạ dược [hôm nay canh ba]
Chương 456 : Tâm sinh cảnh triệu [thứ hai canh]
Chương 457 : Ngươi cùng bọn họ đều phải chết [đệ tam canh]
Chương 458 : Sợ hãi [hôm nay hai canh]
Chương 459 : Thống khổ bắt đầu
Chương 460 : Lãnh khốc một mặt
Chương 461 : Gieo gió gặt bão [hôm nay một canh]
Chương 462 : Thích ý cuộc sống [hôm nay hai canh]
Chương 463 : Lựa chọn
Chương 464 : So đấu [hôm nay hai chương]
Chương 465 : Ngự bảo phi hành
Chương 466 : Nữ vương [hôm nay canh một]
Chương 467 : Ngươi là ai?[hôm nay 1 chương]
Chương 468 : Ngoài ý muốn lai khách [hôm nay canh một]
Chương 469 : Trở về bình thường [hôm nay hai canh]
Chương 470 : Hoạt động kế hoạch
Chương 471 : Công ty kiếm tiền
Chương 472 : Huấn luyện trở về
Chương 473 : La Thu Bình phiền não sự
Chương 474 : Các ngươi chờ sau một chiếc
Chương 475 : Oan gia ngõ hẹp
Chương 476 : Một bãi phân bò thật lớn

Chương 477 : Thủy trận
Chương 478 : Chà đạp
Chương 479 : Thưởng cho
Chương 480 : Sau lo lắng
Chương 481 : Trả thù
Chương 482 : Thư ký
Chương 483 : Thư ký chọn người
Chương 484 : Khi đến vận chuyển
Chương 485 : Ba mươi năm Hà Đông ba mươi năm Hà Tây
Chương 486 : Nghi hoặc [chúc tiết đoan ngọ khoái hoạt]
Chương 487 : Trầm Lệ Đề đi rồi
Chương 488 : Nữ tham tiền
Chương 489 : Xảo ngộ
Chương 490 : Lợi thế
Chương 491 : Ác bà bà
Chương 492 : Ta tìm bọn họ tính sổ đi
Chương 493 : Bọn họ là Phùng bí thư cha mẹ
Chương 494 : Hối tiếc không kịp
Chương 495 : Mấu chốt nhân vật
Chương 496 : Hoàng lương nhất mộng
Chương 497 : Phó tổng biên
Chương 498 : Vọng chẩn
Chương 499 : Kinh hãi
Chương 500 : Hàn gia
Chương 501 : Cả vú lấp miệng em
Chương 502 : Cự tuyệt
Chương 503 : Nhậm gia khách sạn
Chương 504 : Hoàng đại ca
Chương 505 : Gặp nhau nhất đường
Chương 506 : Xa tận chân trời gần ngay trước mắt
Chương 507 : Có ta ở đây không có gì không được
Chương 508 : Nguyên lai ngươi chính là Nhậm lão bản
Chương 509 : Khí diễm kiêu ngạo
Chương 510 : Đem này đó hỗn đản tất cả đều cho ta văng ra
Chương 511 : Hiện tại làm sao bây giờ?
Chương 512 : Kinh động
Chương 513 : Chất vấn
Chương 514 : Khủng bố nhân vật
Chương 515 : Năm phút đồng hồ sau dẫn hắn tới gặp ta
Chương 516 : Nói chuyện

Chương 517 : Lao ngục tai ương
Chương 518 : Bí mật [hôm nay hai chương]
Chương 519 : Tiện nghi ngươi
Chương 520 : Hải ngoại sự nghiệp
Chương 521 : Muốn tạm rời cương vị công tác
Chương 522 : Tuyệt Chiêu
Chương 523 : Tri Túc Thường Nhạc
Chương 524 : Từ Chức
Chương 525 : Đại Học
Chương 526 : Làm người gương tốt
Chương 527 : Khiếu thú cùng ma nữ
Chương 528 : Thực không phải cố ý
Chương 529 : Công tác an bài
Chương 530 : Dương theo ngoại đi
Chương 531 : Dương thư ký
Chương 532 : Thành bác đạo
Chương 533 : Dương thịnh âm suy
Chương 534 : Khuất phục
Chương 535 : Thái độ cường ngạnh
Chương 536 : Nháo cương
Chương 537 : Kiên nhẫn hữu hạn
Chương 538 : Cáo trạng
Chương 539 : Không đồng ý
Chương 540 : Ngươi biểu hiện hôm nay để cho ta vô cùng thất vọng
Chương 541 : Tiết Lộ Thân Phận
Chương 542 : Thần chuyển chiết
Chương 543 : Chuyện xấu truyền ngàn dặm
Chương 544 : Tiên thiên điều kiện không đủ
Chương 545 : Tam sinh hữu hạnh
Chương 546 : Giảng bài
Chương 547 : Xảo ngộ
Chương 548 : Nhân sinh tứ đại hỷ sự
Chương 549 : Hào môn vòng
Chương 550 : Bàn tay
Chương 551 : Khí phách
Chương 552 : Lựa chọn
Chương 553 : Tự làm bậy không thể sống
Chương 554 : Lôi đình phóng ra
Chương 555 : Sát thần
Chương 556 : Đại thọ

Chương 557 : Trước cửa có thể giăng lưới bắt chim
Chương 558 : Ngoan cố tính bệnh ngoài da
Chương 559 : Hạ chuyên nhất
Chương 560 : Cứu người như cứu hoả
Chương 561 : Cứu giúp
Chương 562 : Ta cũng có thể cùng ngài học y sao
Chương 563 : Thương Bắc huyện trung y viện
Chương 564 : Động phủ thiết tưởng
Chương 565 : Giới thiệu bạn gái
Chương 566 : Hồ ly tinh
Chương 567 : Tiện nam nhân
Chương 568 : Hạ giá
Chương 569 : Bù lại
Chương 570 : Bát quái
Chương 571 : Rồng về đại hải
Chương 572 : Hải long vương
Chương 573 : Oanh động
Chương 574 : Bảo kiếm phong theo ma luyện ra
Chương 575 : Vay nặng lãi
Chương 576 : Công tử ca
Chương 577 : Đây là Dương gia biệt thự
Chương 578 : Bán đứng bằng hữu
Chương 579 : Thương tâm
Chương 580 : Cao phú suất
Chương 581 : Mộng
Chương 582 : Mã hội
Chương 583 : Trẻ tuổi giáo thụ được đệ tử kính yêu
Chương 584 : Tin vui
Chương 585 : Tài lộ
Chương 586 : Thanh danh tiệm khởi
Chương 587 : Nhà mới
Chương 588 : Tam trọng màu
Chương 589 : [lần sau hẳn là mua thế nào con ngựa]
Chương 590 : Bày trận
Chương 591 : Tiểu hài tử đánh nhau
Chương 592 : Quật cường
Chương 593 : Ác nhân đều có ác nhân ma
Chương 594 : Làm cho hắn gọi này dãy số
Chương 595 : Làm sai phải xin lỗi
Chương 596 : Ngươi cho là ngươi là thị ủy bí thư sao?

Chương 597 : Tạm thời cách chức
Chương 598 : Làm cho bọn họ ở ngoài cửa trước chờ
Chương 599 : Lại nhập hải
Chương 600 : Mỹ nữ tức giận
Chương 601 : Kẹo bông
Chương 602 : Vũ thiên tình
Chương 603 : Chuẩn bị đầy đủ hết
Chương 604 : Cái gì cũng chưa làm
Chương 605 : Tái khởi nhất kế
Chương 606 : Ngày xưa đồng sự
Chương 607 : Nữ thủ phú
Chương 608 : Hải ngoại siêu thị
Chương 609 : Ta cùng ngươi đi một chuyến
Chương 610 : Xuất phát trên đường
Chương 611 : Không hiểu không cần loạn chen vào nói
Chương 612 : Không hề trốn tránh
Chương 613 : Thay đổi đàm phán địa điểm
Chương 614 : Tái kiến Nãi Trát Luân đại sư
Chương 615 : Thị uy
Chương 616 : Làm cho hắn dẫn người lại đây tùy thời đợi mệnh
Chương 617 : Đàm phán
Chương 618 : Tụng Tha tướng quân
Chương 619 : Không bằng một chích nho nhỏ con kiến
Chương 620 : Lật tay
Chương 621 : Ác nữ nhân
Chương 622 : Hạ đại thiếu điện thoại
Chương 623 : Sân bay phái xuất sở
Chương 624 : Cá mè một lứa
Chương 625 : Bắt lại
Chương 626 : Lòng dạ rộng lớn
Chương 627 : Đinh Chí Giang dã tâm
Chương 628 : Danh ngạch chi tranh
Chương 629 : Cáo trạng
Chương 630 : Hảo đạo sư
Chương 631 : Đến
Chương 632 : Ta không rảnh
Chương 633 : Không có gì
Chương 634 : Đi thăm
Chương 635 : Cuồng vọng
Chương 636 : Hủy bỏ ăn liên hoan

Chương 637 : Oan gia ngõ hẹp
Chương 638 : Ngươi này nghịch đồ
Chương 639 : Cái nào Hạ đại sư [cầu vé tháng]
Chương 640 : Đầu sỏ gây nên
Chương 641 : Ngươi đi đi
Chương 642 : Giả say
Chương 643 : Kiêu ngạo
Chương 644 : Tái kiến Andre thầy thuốc
Chương 645 : Ngươi còn muốn thế nào?
Chương 646 : Chân chính hoảng
Chương 647 : Chỗ cao không thắng hàn
Chương 648 : Trả thù
Chương 649 : Trở về khách sạn
Chương 650 : Duy nhất cơ hội
Chương 651 : Đại hội mời dự họp
Chương 652 : Mọi thuyết xôn xao
Chương 653 : Tử uân tiên khí
Chương 654 : Xa hoa du thuyền
Chương 655 : Biến dị
Chương 656 : Tộc trưởng
Chương 657 : Nhỏ bé
Chương 658 : Rothschild gia tộc
Chương 659 : Hợp tác
Chương 660 : Trở về đáy biển
Chương 661 : Hollywood
Chương 662 : Không thể động
Chương 663 : Đối kháng
Chương 664 : Mạnh mẽ mang đi
Chương 665 : Cái gì mới kêu chân chính năng lực
Chương 666 : Không tin
Chương 667 : Bùa hộ mệnh
Chương 668 : Chỉ cần ngài thả ta một con đường sống
Chương 669 : Ngươi bất quá liền một rác rưởi
Chương 670 : Có việc ngài thỉnh phân phó
Chương 671 : Kỳ thị
Chương 672 : Ngươi là ai?
Chương 673 : Ngươi còn là rất thiên chân
Chương 674 : Đánh ngươi một chút xem như nhẹ
Chương 675 : Trừng phạt rất nhẹ
Chương 676 : Không tìm chết sẽ không chết

Chương 677 : Ngậm lại các ngươi miệng thối
Chương 678 : Không đồng dạng như vậy Trung Quốc nam nhân
Chương 679 : Cường đại trả thù lực lượng
Chương 680 : Tốt nhất nữ nhân vật chính
Chương 681 : Ma thuật
Chương 682 : Chuyển sơn
Chương 683 : Lại đột phá
Chương 684 : Hoàng ngưu
Chương 685 : Lưu chuyên gia
Chương 686 : Muốn gọi điện thoại đi ra ngoài gọi
Chương 687 : Dựa thế áp người
Chương 688 : Mau thành kẻ điếc
Chương 689 : Vị nào thực tập sinh
Chương 690 : Hắn thật sự là ngài lão sư?
Chương 691 : Lãnh đạo thị sát
Chương 692 : Miệng phóng sạch sẽ một chút
Chương 693 : Thỉnh cầu trợ giúp
Chương 694 : Ta đã sớm khuyên quá ngươi
Chương 695 : Tình thế nghiêm trọng
Chương 696 : Không chịu dừng tay
Chương 697 : Nguyên lai Trần thính trưởng cũng nhận thức Hạ lão sư
Chương 698 : Ám độ trần thương
Chương 699 : Nhất ngữ thành sấm
Chương 700 : Đại lão bản
Chương 701 : Sản phẩm người phát ngôn
Chương 702 : Lòi
Chương 703 : Không muốn đợi lát nữa
Chương 704 : Mưa sao sa
Chương 705 : Về sau ngươi sẽ minh bạch
Chương 706 : Trở về vườn trường
Chương 707 : Ngươi đi tìm hắn nhìn xem
Chương 708 : Lão đồng học
Chương 709 : Chiêu tài phù
Chương 710 : Bạn gái vấn đề
Chương 711 : Một đóa hoa tươi cắm ở trên bãi phân trâu
Chương 712 : Vừa vào hào môn thâm như biển
Chương 713 : Ghế lô vấn đề
Chương 714 : Nhường ghế lô
Chương 715 : Lăn

Chương 716 : Nghênh đón [cầu một vé tháng]
Chương 717 : Tiểu Lưu [cầu một vé tháng]
Chương 718 : Hạ lão sư [đệ tam canh cầu vé tháng]
Chương 719 : Không xứng làm trưởng trấn
Chương 720 : Đồng học
Chương 721 : Phát tài điểm tử
Chương 722 : Suốt đêm chạy tới
Chương 723 : Động phủ hoàn công
Chương 724 : Đón cha mẹ
Chương 725 : Xuất phát
Chương 726 : Quả thực chính là cầm thú a
Chương 727 : Nhìn xa
Chương 728 : Xảo ngộ
Chương 729 : Hứa chủ nhiệm
Chương 730 : Vận làm quan không tốt
Chương 731 : Còn là Hạ lão sư chính phái
Chương 732 : Quá phận là muốn trả giá đại giới
Chương 733 : Phải chú ý an toàn a
Chương 734 : Hôm qua tái hiện
Chương 735 : Lần thứ hai
Chương 736 : Ghen tị chết bọn họ
Chương 737 : Cùng đi
Chương 738 : Oan gia ngõ hẹp
Chương 739 : Tú tài gặp gỡ binh
Chương 740 : Trượng nghĩa đồng học
Chương 741 : Mặt mũi
Chương 742 : Bọn họ như thế nào không ở
Chương 743 : Đánh mặt
Chương 744 : Đó là bằng hữu của ta
Chương 745 : Ta tên Tần Lam
Chương 746 : Chịu gió lạnh [cầu một vé tháng]
Chương 747 : Thuyền cảnh sát
Chương 748 : Thông minh bị thông minh lầm [cầu vé tháng]
Chương 749 : Mời
Chương 750 : Bảo ta Hạ lão sư đi
Chương 751 : Mất bò mới lo làm chuồng
Chương 752 : Cáo già
Chương 753 : Êm tai nói tới [cầu một vé tháng]
Chương 754 : Mời các ngươi phối hợp
Chương 755 : Hi vọng lại một thôn

Chương 756 : Ta sẽ tận lực gấp trở về
Chương 757 : Cùng ta
Chương 758 : Như vậy rất tốt [cầu một vé tháng]
Chương 759 : Tán gái cao thủ
Chương 760 : Quả nhiên là cao thủ a [cầu một vé tháng]
Chương 761 : Khủng bố mị lực giá trị
Chương 762 : Hiện tại có bạn gái sao
Chương 763 : Hảo thủ đoạn a [tân niên khoái hoạt]
Chương 764 : Đoạt cửa mà chạy
Chương 765 : Làm cho người ta hướng tới
Chương 766 : Nói đều là thật sự
Chương 767 : Thỏ không ăn cỏ gần hang
Chương 768 : Đồng hương
Chương 769 : Vạch trần
Chương 770 : Cao thủ vợ chồng
Chương 771 : Hắc bạch điên đảo
Chương 772 : Lưu lại
Chương 773 : Bỏ mạng đồ đệ
Chương 774 : Trước hoãn trụ bọn họ
Chương 775 : Làm cho hắn gọi
Chương 776 : Hiểu lầm giải trừ?
Chương 777 : Bà con xa thân thích
Chương 778 : Tình thế nghiêm trọng
Chương 779 : Điều này sao có thể?
Chương 780 : Lần này tuyệt đối là tốt nhất phỉ thúy
Chương 781 : Trung đoàn trưởng
Chương 782 : Tra ra manh mối
Chương 783 : Đâm thiên
Chương 784 : Sợ hãi
Chương 785 : Ai là viện trưởng
Chương 786 : Thật tốt lão sư a
Chương 787 : Tiểu Trương
Chương 788 : Uất ức hóa
Chương 789 : A Phi
Chương 790 : Hối tiếc không kịp
Chương 791 : Trùng hợp
Chương 792 : Thân thích
Chương 793 : Đừng ở chỗ này quấy rối
Chương 794 : Trước cứ sau cung
Chương 795 : Người tốt có tốt báo

Chương 796 : Không thể lộng rối loạn
Chương 797 : Tôn kính Hạ tiên sinh
Chương 798 : Phiến tử
Chương 799 : Đi Anh quốc
Chương 800 : Fans hâm mộ
Chương 801 : Ngạo Mạn
Chương 802 : Thân Yêu Kiệt Ca
Chương 803 : Bình thường mới là thật
Chương 804 : Rõ ràng mời
Chương 805 : Quý tộc yến hội
Chương 806 : Lão Brad
Chương 807 : Ngươi thái thúc gia ta còn không chết
Chương 808 : Cầu ngài thủ hạ lưu tình
Chương 809 : Ta còn có thể thừa nhận
Chương 810 : Quen thuộc hơi thở
Chương 811 : Ban ân
Chương 812 : Cường đại hơi thở
Chương 813 : Tham gia yến hội
Chương 814 : Anh quốc quý tộc
Chương 815 : Hận ý
Chương 816 : Ta thực mất hứng
Chương 817 : Vui vì ngài cống hiến sức lực
Chương 818 : Chạy lấy người
Chương 819 : Hiện tại làm sao bây giờ
Chương 820 : Lưu trữ cùng công tước đại nhân nói đi
Chương 821 : Ngươi còn muốn về sau!
Chương 822 : Chuyên cơ
Chương 823 : Nữ vương hào [tân xuân khoái hoạt]
Chương 824 : Ngoài ý muốn gặp lại
Chương 825 : Lần thứ hai Phi Châu hành
Chương 826 : Chờ mong ngày mai
Chương 827 : Đi phía trước thôn trang
Chương 828 : Nói nhảm mà thôi
Chương 829 : Nhúng tay
Chương 830 : Tiểu hỏa long
Chương 831 : Một mặt “Gương”
Chương 832 : Thân thế
Chương 833 : Cùng sinh cùng tử
Chương 834 : Lạc Nhật bờ cát
Chương 835 : Không hẹn mà gặp

Chương 836 : Quân đội
Chương 837 : Ngươi là đại nhân vật
Chương 838 : Lão bản
Chương 839 : Có cần hay không ta hỗ trợ
Chương 840 : Chủ mẫu
Chương 841 : Hắn là một vị công tước
Chương 842 : Không dám cất bước
Chương 843 : Về nước
Chương 844 : Ta là một gã lão sư
Chương 845 : Không đồng dạng như vậy tác phong
Chương 846 : Xem nhẹ bất kể
Chương 847 : Đi theo Tần cục trưởng hảo hảo làm
Chương 848 : Một tiểu nhân
Chương 849 : Ngươi nói đâu? Vân Kiệt
Chương 850 : Ngựa chết làm ngựa sống trị
Chương 851 : Không có việc gì
Chương 852 : Con trai của đại nhân vật?
Chương 853 : Thiên chân vạn xác
Chương 854 : Oan gia ngõ hẹp
Chương 855 : Biểu ca muốn thu thập kia tiểu tử?
Chương 856 : Kiểm tra phòng
Chương 857 : Đây là của ta giấy chứng nhận
Chương 858 : Cuối cùng một lần cơ hội
Chương 859 : Giang Châu thị Hạ Vân Kiệt
Chương 860 : Ta còn có chút việc đi trước
Chương 861 : Sớm điểm nghỉ ngơi
Chương 862 : Liền bởi vì ngươi
Chương 863 : Trần thư ký điện thoại
Chương 864 : Tốt nhất khác phái bằng hữu
Chương 865 : Thực phức tạp
Chương 866 : Ta thật là đại học lão sư
Chương 867 : Cái gì kia?
Chương 868 : Bạn trai
Chương 869 : Tiên minh đối lập [đầu tháng cầu trương vé tháng]
Chương 870 : Bát tự còn không có nhất phiết
Chương 871 : Xem bệnh
Chương 872 : Vài phần kính trọng
Chương 873 : Ngươi vừa rồi chẩn đoán đi ra ?
Chương 874 : Thật như vậy lợi hại?
Chương 875 : Đến tột cùng ai hố ai

Chương 876 : Hết hồn
Chương 877 : Dưỡng sinh có đạo
Chương 878 : Mua không được chân tình
Chương 879 : Quân thần tá sử
Chương 880 : Dừng chân
Chương 881 : Có này mẫu còn có này nữ
Chương 882 : Hố người tướng thuật
Chương 883 : Tưởng tán gẫu cái gì
Chương 884 : Là ngươi bức ta
Chương 885 : Đều tại ngươi
Chương 886 : Ta có thể lý giải
Chương 887 : Hoa kiệu hoa tử người nâng người
Chương 888 : Vệ khu trưởng
Chương 889 : Lo lắng
Chương 890 : Tưởng niệm là một loại bệnh
Chương 891 : Thích ý cuộc sống
Chương 892 : Quái bệnh
Chương 893 : Bồi tiền
Chương 894 : Đợi khám bệnh
Chương 895 : Hoang đường buồn cười
Chương 896 : Nhất phái nói bậy
Chương 897 : Tâm bệnh còn cần tâm dược trị
Chương 898 : Lão sư xuất mã
Chương 899 : Lão sư của Lưu thầy thuốc đâu?
Chương 900 : Khó giải quyết nhiệm vụ
Chương 901 : Là ngươi!
Chương 902 : Có thể với ngươi cùng nhau cùng ăn bữa tối sao?
Chương 903 : Chân chính kì y
Chương 904 : Ý không ở trong lời
Chương 905 : Này không được
Chương 906 : Thỉnh chớ quấy rầy
Chương 907 : Nữ vương lựa chọn
Chương 908 : Không cần hảo cao vụ xa
Chương 909 : Đáp án
Chương 910 : Tuyệt đối nên
Chương 911 : Ta hối hận a
Chương 912 : Hạnh phúc đau đầu
Chương 913 : Ngươi cũng rất tuấn tú
Chương 914 : Nhiệt tình
Chương 915 : Tiếp cơ

Chương 916 : Văn hóa sai biệt
Chương 917 : Vĩnh viễn sánh cùng thiên địa
Chương 918 : Nước khác gặp bạn cũ
Chương 919 : Không cần phải xen vào ta
Chương 920 : Cảng
Chương 921 : Thuyền buồm
Chương 922 : Dối trá cùng kiêu ngạo
Chương 923 : Triệu chủ trù
Chương 924 : Còn có thể xem tướng
Chương 925 : Sẽ không là vì thẹn thùng đi?
Chương 926 : Quỷ dị sự kiện
Chương 927 : Bán ra
Chương 928 : Chán ghét
Chương 929 : Nhìn đến này mặt đất con kiến sao?
Chương 930 : Yên tâm đi
Chương 931 : Ngươi là ta chân chính hảo bằng hữu
Chương 932 : Không cần theo ta khai loại này vui đùa
Chương 933 : Ngươi bằng hữu du thuyền đâu?
Chương 934 : Ta cần xin chỉ thị Hạ tiên sinh mới được
Chương 935 : Nhục nhã
Chương 936 : Ghen ghét dữ dội
Chương 937 : Đi cực đoan
Chương 938 : Chiến tranh
Chương 939 : Bọn họ xứng sao?
Chương 940 : Đến tột cùng là ai ở đối phó chúng ta?
Chương 941 : Không có khả năng
Chương 942 : Lao ngục tai ương
Chương 943 : Hắn nhất định có biện pháp
Chương 944 : Xin Kiệt ca giúp đỡ
Chương 945 : Đều là người Trung Quốc
Chương 946 : Đại lừa dối
Chương 947 : Ta thật sự sai lầm rồi
Chương 948 : Đại lão bản
Chương 949 : Ngươi có biết Trung Quốc Hạ ở nơi nào sao?
Chương 950 : Ba giờ sau
Chương 951 : Ta không với ngươi nói chuyện
Chương 952 : Xin lỗi
Chương 953 : Chỉ tiếc
Chương 954 : Một ngày thời gian
Chương 955 : Đường về

Chương 956 : Huyễn phú
Chương 957 : Lòng người không đủ
Chương 958 : Tâm địa gian giảo
Chương 959 : Một chiếc tiểu phá xe
Chương 960 : Lão bà ngươi thực mang thai ?
Chương 961 : Điên cuồng fan
Chương 962 : Siêu cấp thần tượng
Chương 963 : Có vị sư tỷ muốn tới
Chương 964 : Ai cho phép các ngươi đi lên ?
Chương 965 : Lão tử có tiền
Chương 966 : Từng cũng có thiệt nhiều người đều giống ngươi giống nhau
Chương 967 : Thứ hai đại cổ đông con trai
Chương 968 : Gian kế thực hiện được
Chương 969 : Nhiều người náo nhiệt
Chương 970 : Ta nơi này không chào đón bọn họ
Chương 971 : Ta ngay cả ngươi cũng cùng nhau đánh
Chương 972 : Ngươi đừng tức giận
Chương 973 : Hắn này con trai phải quản
Chương 974 : Ngươi không phải tỷ của ta
Chương 975 : Vị nào bằng hữu
Chương 976 : Ta kiên quyết không đồng ý
Chương 977 : Ngươi làm gì đánh ta?
Chương 978 : Sống không bằng chết
Chương 979 : Đột phát tật bệnh
Chương 980 : Con rể cùng cha vợ
Chương 981 : Nhất định là hắn
Chương 982 : Ngày mai ta phải đi
Chương 983 : Cha vợ mặt mũi
Chương 984 : Ta tính tính xem
Chương 985 : Hỏng mất a
Chương 986 : Không thành vấn đề
Chương 987 : Ngày xưa đồng sự
Chương 988 : Đóng cửa thả đại sư
Chương 989 : Ngươi cho là ngươi là siêu cấp cao phú suất nha!
Chương 990 : Cùng lắm thì liền kết hôn bái
Chương 991 : Chúc mừng ngươi

Chương 992 : Chúng ta còn là đổi cái đề tài đi
Chương 993 : Cảm ơn ngươi đại sư
Chương 994 : Ngươi này bạn gái không sai
Chương 995 : Phỏng tay khoai lang
Chương 996 : Hồng nhạt không sai
Chương 997 : Tình địch
Chương 998 : Tranh giành tình nhân
Chương 999 : Trang bức
Chương 1000 : Mỹ quốc bằng hữu điện thoại [cầu vé tháng]
Chương 1001 : Monica [đầu tháng cầu một chương vé tháng]
Chương 1002 : Nan ngôn chi ẩn [cầu một chương vé tháng]
Chương 1003 : Xé rách mặt
Chương 1004 : Nàng vừa mắt ngươi ngươi cảm thấy khả năng sao?
Chương 1005 : Hạ Vân Kiệt hắn làm sao không tốt ?
Chương 1006 : Tiền đặt cược
Chương 1007 : Thủ chứng
Chương 1008 : Cái gì đánh cuộc a?
Chương 1009 : Chạy là thượng sách
Chương 1010 : Hàn thử không xâm
Chương 1011 : Còn là theo ta cùng nhau ngủ phòng ngủ đi
Chương 1012 : Cảm ơn ngươi đại sư
Chương 1013 : Kia bao ta muốn
Chương 1014 : Tái kiến đại béo cùng tiểu béo
Chương 1015 : Các ngươi đây là mắt chó xem thấp người
Chương 1016 : Không chuẩn ngươi làm thấp đi thần tượng của ta
Chương 1017 : Hạ đại sư khiêm tốn
Chương 1018 : Xem bệnh
Chương 1019 : Châm cứu
Chương 1020 : Xem tướng
Chương 1021 : Các ngươi đoán
Chương 1022 : Không thể tính
Chương 1023 : Tin tức tốt
Chương 1024 : Cùng điều dây thừng châu chấu
Chương 1025 : Thế khó xử
Chương 1026 : Thật trùng hợp
Chương 1027 : Da mặt dày
Chương 1028 : Phương tấc đại loạn
Chương 1029 : Thật sự hữu duyên
Chương 1030 : Cũ thành cải tạo
Chương 1031 : Nàng nhị thúc chính là Tần Diệc Trăn

Chương 1032 : Ai ở sau lưng xuất lực
Chương 1033 : Này thư ký không sai
Chương 1034 : Ngươi đánh ta
Chương 1035 : Ngươi như thế nào đã ở nơi này?
Chương 1036 : Bánh kẹp
Chương 1037 : Thái độ của Tần Diệc Trăn
Chương 1038 : Hắn làm sao không xứng với ta?
Chương 1039 : Đây là thật vậy chăng?
Chương 1040 : Kỳ quái
Chương 1041 : Tần Lam gia gia
Chương 1042 : Trù Thần [đầu tháng cầu một trương vé tháng]
Chương 1043 : Vân Kiệt ngươi thấy thế nào [cầu vé tháng]
Chương 1044 : Nhúng tay [cầu một trương vé tháng]
Chương 1045 : Ngài làm sao mà biết được?
Chương 1046 : Trương bí thư cũng muốn đến [cầu đề cử phiếu]
Chương 1047 : Chỗ ngồi
Chương 1048 : Trương bí thư đến đây [thứ nhất càng cầu vé tháng]
Chương 1049 : Bắt tay
Chương 1050 : Còn là thỉnh ngài ghế trên [cầu vé tháng]
Chương 1051 : Hắn cũng muốn lại đây
Chương 1052 : Ngươi ba thân thể còn được?
Chương 1053 : Trước sau tương phản
Chương 1054 : Thẳng thắn
Chương 1055 : Chuyển biến
Chương 1056 : Giang Châu khẩu âm
Chương 1057 : Thúc thúc họ Hạ!
Chương 1058 : Chọn ngày không bằng trùng ngày
Chương 1059 : Lão mẹ thái độ
Chương 1060 : Người một nhà
Chương 1061 : Vạn tượng chi cảnh
Chương 1062 : Huyết mạch truyền thừa
Chương 1063 : Ta không cho ngươi cùng đi qua
Chương 1064 : Kiên quyết
Chương 1065 : Hồng nhan họa thủy
Chương 1066 : Alexander
Chương 1067 : Trung Quốc công phu
Chương 1068 : Ngươi muốn làm gì?
Chương 1069 : Tận hứng
Chương 1070 : Khốn cảnh
Chương 1071 : Thật đúng là trùng hợp

Chương 1072 : Ai cho phép các ngươi đi lên
Chương 1073 : Mâu thuẫn trở nên gay gắt
Chương 1074 : Nhìn xuống
Chương 1075 : Đúng vậy chính là ta
Chương 1076 : Còn muốn chạy
Chương 1077 : Hai lựa chọn
Chương 1078 : Sáng suốt
Chương 1079 : Loire lòng chảo
Chương 1080 : Tiểu xung đột
Chương 1081 : Victor
Chương 1082 : Một người Trung Quốc
Chương 1083 : Phản giáo
Chương 1084 : Nam nhân tốt
Chương 1085 : Nữ tiến sĩ tâm tư
Chương 1086 : Đồng sự gặp nhau
Chương 1087 : Tiểu hài tử đọc sách vấn đề
Chương 1088 : Tầng tầng nhắn dùm
Chương 1089 : Điều này sao có thể
Chương 1090 : Không cho mặt mũi
Chương 1091 : Không đủ nghiền
Chương 1092 : Nữ lão bản
Chương 1093 : Đón tân sinh
Chương 1094 : Hạ phó giáo sư
Chương 1095 : Lòng tự trọng
Chương 1096 : Đồng bệnh tương liên
Chương 1097 : Phủi tay chưởng quầy
Chương 1098 : Đại sư huynh
Chương 1099 : Thấy ngu chưa
Chương 1100 : Đạo sư tạo nên danh y
Chương 1101 : Cái nào lớp ?
Chương 1102 : Phong cách
Chương 1103 : Một mảnh hảo tâm
Chương 1104 : Tin tức xấu
Chương 1105 : Lão sư xuất mã
Chương 1106 : Hy vọng
Chương 1107 : Đọc sách đọc choáng váng?
Chương 1108 : Hắn là ta lão sư
Chương 1109 : Xuất viện
Chương 1110 : Thưởng thức
Chương 1111 : Chí hướng

Chương 1112 : Nhất định là xuy ngưu
Chương 1113 : Cái gì đến đây?
Chương 1114 : Hàn gia thôn
Chương 1115 : Chấp pháp
Chương 1116 : Quyết tâm
Chương 1117 : Nhân chứng
Chương 1118 : Chuyện cũ
Chương 1119 : Uy hiếp
Chương 1120 : Trả thù
Chương 1121 : Hy vọng
Chương 1122 : Kiên định
Chương 1123 : Lật lọng
Chương 1124 : Kiêu ngạo được nhất thời
Chương 1125 : Thị sát
Chương 1126 : Sao lại thế này
Chương 1127 : Cường thế
Chương 1128 : Tức giận
Chương 1129 : Muốn cố gắng
Chương 1130 : Chân tướng rõ ràng
Chương 1131 : Địa vu thất đỉnh
Chương 1132 : Mặt dài
Chương 1133 : Trở về Đức Nhã tiểu khu
Chương 1134 : Thiết quyền
Chương 1135 : Giữa hè Hương Sơn
Chương 1136 : Ba năm sau gặp lại
Chương 1137 : Số điện thoại
Chương 1138 : Đem bọn họ cấp đuổi
Chương 1139 : Đại nhân vật
Chương 1140 : Nhân vật biến hóa
Chương 1141 : An bài
Chương 1142 : Hắn sẽ không chính là ngươi trưởng bối đi?
Chương 1143 : Có xa lắm không lăn rất xa
Chương 1144 : Sợ hãi
Chương 1145 : Cũng không phải lão hổ
Chương 1146 : Ngươi chết chắc rồi
Chương 1147 : Làm cho hắn lăn ra đây
Chương 1148 : Ta đi theo ngươi
Chương 1149 : Hoàng Bồi Hạo nghe qua không có?
Chương 1150 : Hiện tại ngươi hẳn là đã biết
Chương 1151 : Siêu cấp thần tượng

Chương 1152 : Hoàng lão ca
Chương 1153 : Mua phòng ở
Chương 1154 : Tha tự quyết
Chương 1155 : Châm cứu giảm béo
Chương 1156 : Hiệu quả
Chương 1157 : Nhanh đi kêu Hạ giáo thụ
Chương 1158 : Ngưu nhân
Chương 1159 : Yêu cầu của ta không cao
Chương 1160 : Đuổi việc phong ba
Chương 1161 : Đồng sự gặp nhau
Chương 1162 : Có xa lắm không lăn rất xa
Chương 1163 : Lo lắng
Chương 1164 : Như thế nào cũng không cho ta biết một tiếng?
Chương 1165 : Ngươi bị xa thải
Chương 1166 : Ta hiểu được
Chương 1167 : Không thể trốn tránh
Chương 1168 : Tiện nghi ngươi
Chương 1169 : Đừng xem thường người
Chương 1170 : Tái kiến Nãi Mông Tha
Chương 1171 : Đầu óc có phải hay không có vấn đề?
Chương 1172 : Ta thật sự là đại sư
Chương 1173 : Hết thảy tựa như đóng phim
Chương 1174 : Thẳng thắn
Chương 1175 : Chúng ta đi
Chương 1176 : Người từ ngoài đến
Chương 1177 : Tai nạn buông xuống
Chương 1178 : Bắt lấy dư nghiệt
Chương 1179 : Can đảm anh hùng
Chương 1180 : Tử phủ nguyên thần
Chương 1181 : Đế Giang thuật
Chương 1182 : Ngươi cảm thấy như vậy đáng giá sao?
Chương 1183 : Bi tráng anh hùng khúc
Chương 1184 : Còn sống chờ ta trở lại
Chương 1185 : Mới tới dị địa
Chương 1186 : Man thú
Chương 1187 : Vu Hàm quốc
Chương 1188 : Man thú thịt
Chương 1189 : Ba ngàn giới cùng tổ địa
Chương 1190 : Bạch hổ tiểu tru ma kiếm
Chương 1191 : Thiên cấp dược liệu

Chương 1192 : Bọ ngựa bắt ve chim sẻ phía sau
Chương 1193 : Sát khí
Chương 1194 : Diệt sát
Chương 1195 : Kiếm tu
Chương 1196 : Vu tử
Chương 1197 : Thành chủ
Chương 1198 : Cự phúc tranh vẽ
Chương 1199 : Hắc bạch điên đảo
Chương 1200 : Ngươi nghĩ rằng ta không dám sao?
Chương 1201 : Tội chết khó tránh khỏi [đầu tháng cầu vé tháng]
Chương 1202 : Quốc đô [thứ hai chương cầu vé tháng]
Chương 1203 : Tu luyện động phủ [đệ tam chương cầu vé tháng]
Chương 1204 : Đại trưởng lão [thứ bốn chương cầu vé tháng]
Chương 1205 : Thà làm ngọc vỡ
Chương 1206 : Địch quốc đối xử [cầu vé tháng]
Chương 1207 : Muốn chiến liền chiến [cầu vé tháng]
Chương 1208 : Xuất quan
Chương 1209 : Đại chiến khởi [đệ tam càng cầu vé tháng]
Chương 1210 : Bi tráng [cầu vé tháng]
Chương 1211 : Ức hiếp ngươi thì thế nào?
Chương 1212 : Bất tử giới [đệ tam canh cầu vé tháng]
Chương 1213 : Bất tử huyền công
Chương 1214 : Hoa lệ xoay người
Chương 1215 : Ào ào đột phá
Chương 1216 : Tới cửa
Chương 1217 : Vương giả oai không thể phạm
Chương 1218 : Luyện khí điện
Chương 1219 : Luyện khí [thứ nhất canh cầu phiếu]
Chương 1220 : Thân truyền [thứ hai canh cầu phiếu]
Chương 1221 : Thanh danh lên cao [đệ tam canh]
Chương 1222 : Đăng cơ đại điển
Chương 1223 : Giết tới cửa
Chương 1224 : Chiến ý
Chương 1225 : Khiếp chiến
Chương 1226 : Pháp thiên tượng địa
Chương 1227 : Thần phục
Chương 1228 : Thu hoạch
Chương 1229 : Không tiến cống
Chương 1230 : Cung nữ
Chương 1231 : Cải trang vi hành

Chương 1232 : Thanh Vân đan trai
Chương 1233 : Món lãi kếch sù ngành sản xuất
Chương 1234 : Lâu dài chi kế
Chương 1235 : Luyện đan điện bảo khí các
Chương 1236 : La Phù cung
Chương 1237 : Vượt quá tưởng tượng
Chương 1238 : Oanh động
Chương 1239 : Biến cường
Chương 1240 : Rời đi viễn man giới đảo
Chương 1241 : Thiên nhân hợp nhất
Chương 1242 : Vu Hàm quốc quốc chủ giá lâm
Chương 1243 : Kết thù
Chương 1244 : Long Môn kiếm phái chưởng môn
Chương 1245 : Vương giả chi kiếm
Chương 1246 : Không có gì không có khả năng
Chương 1247 : Thật lớn chấn động
Chương 1248 : Thương thảo
Chương 1249 : Gió thổi mưa giông trước cơn bão
Chương 1250 : Ước chiến
Chương 1251 : Đại chiến phía trước
Chương 1252 : Ngô sơn
Chương 1253 : Bạch hổ chủ sát
Chương 1254 : Khai chiến
Chương 1255 : Lôi đình
Chương 1256 : Ai còn dám tái chiến
Chương 1257 : Anh Ninh chết [đệ tam canh cầu phiếu]
Chương 1258 : Sinh mệnh mầm móng
Chương 1259 : Đối chiến tứ đại thông huyền cảnh
Chương 1260 : Kiếm trận
Chương 1261 : Giới chủ
Chương 1262 : Cẩn thận sử vạn năm thuyền
Chương 1263 : Giới vực
Chương 1264 : Rời đi
Chương 1265 : Giới hà
Chương 1266 : Kiếp sát [hôm nay canh ba cầu vé tháng]
Chương 1267 : Vậy lưu lại đi [thứ hai canh]
Chương 1268 : Tiên thạch [đệ tam canh cầu vé tháng]
Chương 1269 : Hấp thu tiên khí [thứ nhất canh cầu phiếu]
Chương 1270 : Kim thần giới [thứ hai canh cầu vé tháng]
Chương 1271 : Khiêu khích [đệ tam canh cầu vé tháng]

Chương 1272 : Kim thần giới phủ [thứ nhất canh]
Chương 1273 : Cường giả vi tôn [phan nữu minh chủ uy vũ]
Chương 1274 : Giận rút kiếm [đệ tam canh cầu vé tháng]
Chương 1275 : Lấy một chiến hai [cầu một trương vé tháng]
Chương 1276 : Cụt tay [nguyên đán khoái hoạt]
Chương 1277 : Phục chiêu [đệ tam canh cầu phiếu]
Chương 1278 : Thê thảm [thứ bốn canh cầu vé tháng]
Chương 1279 : Quý nhân hay quên việc [cầu vé tháng]
Chương 1280 : Lại một cái không có mắt
Chương 1281 : Thương nghị
Chương 1282 : Bất khuất [cầu vé tháng]
Chương 1283 : Đại quân tiếp cận [cầu vé tháng]
Chương 1284 : Ra tay trấn sát
Chương 1285 : Công thành
Chương 1286 : Dũng không thể đỡ [cầu vé tháng]
Chương 1287 : Phân thân mà chiến
Chương 1288 : Tan tác [cầu vé tháng]
Chương 1289 : Lai lịch
Chương 1290 : Diệt sát
Chương 1291 : Giới mệnh
Chương 1292 : Chữa thương
Chương 1293 : Lại gặp tiên thạch
Chương 1294 : Quảng thu môn chúng
Chương 1295 : Man loạn chi địa biến hóa
Chương 1296 : Trả thù
Chương 1297 : Chiến Dư Hóa Uẩn
Chương 1298 : Cường đại
Chương 1299 : Tế phược long tác
Chương 1300 : Phá trận mà ra
Chương 1301 : Thần khí
Chương 1302 : Đuổi giết
Chương 1303 : Nghệ giới cường giả
Chương 1304 : Tỏ thái độ
Chương 1305 : Thu hoạch
Chương 1306 : Thứ tốt
Chương 1307 : Canh kim thần lôi
Chương 1308 : Ngao luyện
Chương 1309 : Xuất quan
Chương 1310 : Truyền tống trận
Chương 1311 : Nghệ giới

Chương 1312 : Trên đường
Chương 1313 : Ngươi lại tính cái gì vậy?
Chương 1314 : Bằng hữu gặp nạn
Chương 1315 : Gặp chuyện bất bình
Chương 1316 : Lúc này xong rồi!
Chương 1317 : Hợp hoan giáo giáo chủ
Chương 1318 : Ngươi đến tột cùng là ai?
Chương 1319 : Bạch hổ hiển uy
Chương 1320 : Hoảng sợ
Chương 1321 : Xét nhà
Chương 1322 : Hai hồn nhân
Chương 1323 : Đến Lôi Châu
Chương 1324 : Kiêu ngạo
Chương 1325 : Vinh thân vương
Chương 1326 : Địch tam công tử
Chương 1327 : Muốn mua gì đó
Chương 1328 : Linh tinh không là vấn đề
Chương 1329 : Ủy thác
Chương 1330 : Bán bảo hội bắt đầu
Chương 1331 : Bính hỏa dương tinh thạch
Chương 1332 : Đấu giá
Chương 1333 : Tới tay
Chương 1334 : Tái khởi xung đột
Chương 1335 : Luyện hóa bính hỏa dương tinh thạch
Chương 1336 : Tinh thần ấn ký
Chương 1337 : Một mặt lá cờ [cầu vé tháng]
Chương 1338 : Phá sản a
Chương 1339 : Hậu Nghệ kỳ
Chương 1340 : Hậu Nghệ tên [cầu vé tháng]
Chương 1341 : Dê béo
Chương 1342 : Rời đi
Chương 1343 : Phân phối
Chương 1344 : Nửa đường chặn giết
Chương 1345 : Bừa bãi
Chương 1346 : Lộ mũi nhọn
Chương 1347 : Quất
Chương 1348 : Bi thảm
Chương 1349 : Hào phóng
Chương 1350 : Như thế nào báo thù?
Chương 1351 : Đầu sỏ cấp nhân vật

Chương 1352 : Địch phủ
Chương 1353 : Thỉnh cầu
Chương 1354 : Hàn nguyệt cung [tân niên khoái hoạt]
Chương 1355 : Quét ngang [tân niên khoái hoạt]
Chương 1356 : Lại là hắn
Chương 1357 : Xuất quan an bài
Chương 1358 : Vây địch
Chương 1359 : Phá trận mà ra
Chương 1360 : Ngươi là ai?
Chương 1361 : Bắc đẩu thất tinh diệt sát trận
Chương 1362 : Toàn quân bị diệt
Chương 1363 : Bố trí
Chương 1364 : Tính kế
Chương 1365 : Thanh danh lên cao
Chương 1366 : Báo tin
Chương 1367 : Hậu Nghệ kỳ dị biến
Chương 1368 : Tiến vào man loạn chi địa
Chương 1369 : Bàn đào thụ
Chương 1370 : Man thú chi vương
Chương 1371 : Thu bàn đào thụ
Chương 1372 : Tập thể đột phá
Chương 1373 : Bế quan
Chương 1374 : Kế sách tàn nhẫn
Chương 1375 : Xuống núi
Chương 1376 : Thế địch
Chương 1377 : Uy hiếp
Chương 1378 : Cạm bẫy
Chương 1379 : Địa vu cửu đỉnh
Chương 1380 : Xuất quan
Chương 1381 : Chưởng giáo ra tay
Chương 1382 : Hiển uy
Chương 1383 : Đầu sỏ hội tụ
Chương 1384 : Lựa chọn
Chương 1385 : Một chưởng [đệ tam canh cầu phiếu]
Chương 1386 : Trấn sát
Chương 1387 : Man thú đại quân
Chương 1388 : Nhân từ cùng vô tình
Chương 1389 : Sóng to gió lớn
Chương 1390 : Vực chủ?
Chương 1391 : Không chịu

Chương 1392 : Địch phủ tổ địa chi biến
Chương 1393 : Tiên phủ hiện thế
Chương 1394 : Chiến thiên tiên
Chương 1395 : Tiên thiên phù diệp
Chương 1396 : Dũng mãnh
Chương 1397 : Hai con đường
Chương 1398 : Được ăn cả ngã về không
Chương 1399 : Trấn sát thiên tiên
Chương 1400 : Bái sư
Chương 1401 : Tiến tiên phủ
Chương 1402 : Thu hoạch
Chương 1403 : Hỏi
Chương 1404 : Tiên thiên phù diệp huyền bí
Chương 1405 : Tiến vu cốc
Chương 1406 : Trước rời đi chuẩn bị
Chương 1407 : Rời đi
Chương 1408 : Lập uy
Chương 1409 : Tứ hải giới vực
Chương 1410 : Huyền xà quốc thái tử
Chương 1412 : Trả thù
Chương 1413 : Hắc thủy huyền xà
Chương 1414 : Hắc thủy
Chương 1415 : Tử phủ tiên khí
Chương 1416 : Ai sợ ai
Chương 1417 : Như vậy mới tính ngoan
Chương 1418 : Trấn cung chi bảo
Chương 1419 : Thái tử ra tay
Chương 1420 : Chủ tớ nhận thức
Chương 1421 : Đại trượng phu
Chương 1422 : Tự mình tới lấy
Chương 1423 : Nói lấy liền lấy
Chương 1424 : Thân thế
Chương 1425 : Phản hồi
Chương 1426 : Khiếp sợ
Chương 1427 : Tới cửa
Chương 1428 : Tứ hải phúc thiên đại trận
Chương 1429 : Đảo mắt chấm dứt
Chương 1430 : Đại vương
Chương 1431 : Tự cho mình là chủ nhân
Chương 1432 : Lại lần nữa khởi hành

Chương 1433 : Cửu U Tố Âm nữ đế
Chương 1434 : Bị áp chế
Chương 1435 : Ra tay
Chương 1436 : Đế Giang thuật
Chương 1437 : Tên ra
Chương 1438 : Trấn sát phân thân
Chương 1439 : Bản tôn
Chương 1440 : Tiên nữ thỉnh tự trọng
Chương 1441 : Đột phá
Chương 1442 : Nói chuyện với nhau
Chương 1443 : Duyên tẫn như thế
Chương 1444 : Thi triển đại pháp
Chương 1445 : Về nhà
Chương 1446 : Cha mẹ yêu
Chương 1447 : Tần thính trưởng
Chương 1448 : Nữ thần hình tượng
Chương 1449 : Chúng nữ trạng huống
Chương 1450 : Ngoài cửa sổ
Chương 1451 : Độc đáo mị lực
Chương 1452 : Là ta trở lại
Chương 1453 : Này không phải ảo giác
Chương 1454 : Không có biện pháp quên
Chương 1455 : Ta cái này cút đi
Chương 1456 : Kỳ tích tái hiện
Chương 1457 : Ngươi nghĩ đến mĩ
Chương 1458 : Chưởng môn trở về
Chương 1459 : Chưởng môn hậu ban thưởng
Chương 1460 : Trầm Lệ Đề cha mẹ
Chương 1461 : Không đủ sức
Chương 1462 : Lão sư
Chương 1463 : Không phục
Chương 1464 : Lão sư xuất mã
Chương 1465 : Thần y
Chương 1466 : Chưa kết hôn
Chương 1467 : Biểu lộ thân phận
Chương 1468 : Bị dọa hư viện trưởng
Chương 1469 : Đâu chỉ nhận thức
Chương 1470 : Biến hóa
Chương 1471 : Ta chính mình gì đó
Chương 1472 : Dương trưởng phòng

Chương 1473 : Phóng hữu
Chương 1474 : Quảng thu môn đồ
Chương 1475 : Hoàn cảnh biến hóa
Chương 1476 : Anh hùng tái hiện
Chương 1477 : Con trai
Chương 1478 : Tiên giới đại sự
Chương 1479 : Đoán
Chương 1480 : Hắc thủy giới vực
Chương 1481 : Tam thạch giới
Chương 1482 : Mời chào
Chương 1483 : Thủy Dịch Thiên tin tức
Chương 1485 : Hắc thủy giới
Chương 1486 : Đồng ngôn vô kỵ
Chương 1487 : Lo lắng
Chương 1488 : Tể tướng
Chương 1489 : Ngươi cấp bản tiên tử lưu lại
Chương 1490 : Ta mang ngươi đi gặp một người
Chương 1491 : Người nào như thế lớn mật
Chương 1492 : Bái kiến sư tôn
Chương 1493 : Chu Thanh Liên cũng đến đây sao?
Chương 1494 : Ngươi thế nhưng đã ở
Chương 1495 : Ngươi nói cái gì?
Chương 1496 : Ngươi có biết hắn là ai vậy sao?
Chương 1497 : Được ăn cả ngã về không
Chương 1498 : Đánh chết
Chương 1499 : Hỏi thăm
Chương 1500 : Sau lưng thế lực
Chương 1501 : Chuẩn bị thu phục tổ địa
Chương 1502 : Xuất chinh
Chương 1503 : Người tới người nào
Chương 1504 : Khai chiến
Chương 1505 : Là ai chết đã đến nơi
Chương 1506 : Tình thế nghịch chuyển
Chương 1507 : Nếu tái tính thêm chúng ta đâu?
Chương 1508 : Còn muốn trốn sao?
Chương 1509 : Vu Hàm tổ sư
Chương 1510 : Hơi thở
Chương 1511 : Thượng cổ chuyện cũ
Chương 1512 : Truyền thừa
Chương 1513 : Trở thành thủ sơn nhân

Chương 1514 : Thần nguyện ý
Chương 1515 : Mưu tính
Chương 1516 : Thành toàn bọn họ
Chương 1517 : Ban thưởng đan
Chương 1518 : Chuẩn bị tiến công
Chương 1519 : Lại lần nữa rời đi
Chương 1520 : Đại quân tiếp cận
Chương 1521 : Hiển lộ thực lực
Chương 1522 : Một đao
Chương 1523 : Thanh danh lên cao
Chương 1524 : Thương nghị liên hợp
Chương 1525 : Phụ tử gặp nhau
Chương 1526 : Biến hóa
Chương 1527 : Hồi tổ địa
Chương 1528 : Nhậm mệnh
Chương 1529 : Lựa chọn
Chương 1530 : Ba ngàn giới nữ cường nhân
Chương 1531 : Tướng địch đột kích
Chương 1532 : Bối cảnh
Chương 1533 : Thế địch cường đại
Chương 1534 : Đại quân bày trận
Chương 1535 : Hộ sơn đại trận
Chương 1536 : Diệp Thiên Kình ra tay
Chương 1537 : Chiến cuộc giằng co
Chương 1538 : Bắt đầu sinh lui ý
Chương 1539 : Bội bạc
Chương 1540 : Bắn chết thiên tiên
Chương 1541 : Đặt địa vị
Chương 1542 : Chiến hậu nghị sự
Chương 1543 : Tổ giới
Chương 1544 : Đại sự tình
Chương 1545 : Thiên kiếp
Chương 1546 : Vương đỉnh
Chương 1547 : Mưu đồ
Chương 1548 : Tập kích ban đêm
Chương 1549 : Ngươi là ai?
Chương 1550 : Múa búa trước cửa Lỗ Ban
Chương 1551 : Là bản tôn
Chương 1552 : Một cước
Chương 1553 : Con rối

Chương 1554 : Đi đại hội
Chương 1555 : Trên đường đi gặp cố nhân
Chương 1556 : Nghịch lân
Chương 1557 : Dao Trì Thánh Nữ
Chương 1558 : Chính là bàn đào chạc cây
Chương 1559 : Tàn đồ
Chương 1560 : Điều kiện
Chương 1561 : Vương Lam Nhi
Chương 1562 : Tàn đồ tung tích
Chương 1563 : Sát ý khởi
Chương 1564 : Đương nhiên nguyện ý
Chương 1565 : Nữ Oa cung
Chương 1566 : Phỏng đoán
Chương 1567 : Này khác tàn đồ tung tích
Chương 1568 : Diễm Long đại đế
Chương 1569 : Sát khí
Chương 1570 : Nhất kích đả thương địch thủ
Chương 1571 : Khi ta Vu Hàm môn không người sao?
Chương 1572 : Chưởng giáo ra tay
Chương 1573 : Mười ghế lớn
Chương 1574 : Cấu kết
Chương 1575 : Không hiếm lạ
Chương 1576 : Mai phục
Chương 1577 : Lại một mặt vu tổ kỳ
Chương 1578 : Lâm trận phản chiến
Chương 1579 : Đại đế chết
Chương 1580 : Bức tàn đồ thứ 3
Chương 1581 : Sóng to gió lớn
Chương 1582 : Năm trăm năm ước định
Chương 1583 : Công đạo
Chương 1584 : Mới tới tiên giới
Chương 1585 : Đi con đường nào
Chương 1586 : Hiểu biết
Chương 1587 : Thiên phu trưởng
Chương 1588 : Tiên giới địa vực
Chương 1589 : Xuất mã
Chương 1590 : Sấm phủ
Chương 1591 : Không biết sống chết
Chương 1592 : Thôi Sóc
Chương 1593 : Đại nhân tha mạng

Chương 1594 : Luyện hóa tiên đan
Chương 1595 : Rời đi
Chương 1596 : Huyện úy khiếp sợ
Chương 1597 : Đảm đương
Chương 1598 : Hỏi thăm chỉ điểm
Chương 1599 : Ban cho
Chương 1600 : Khắc khẩu
Chương 1601 : Thương lượng
Chương 1602 : Đột phá
Chương 1603 : Hạ Lập
Chương 1604 : Trận pháp biến hóa
Chương 1605 : Binh lâm thành hạ
Chương 1606 : Thi binh
Chương 1607 : Lâm trận đào thoát
Chương 1608 : Huyện thừa bị tru
Chương 1609 : Kịch chiến
Chương 1610 : Lửa thiêu thi binh
Chương 1611 : Thủ chiến báo cáo thắng lợi
Chương 1612 : Hạ tự đội xuất chiến
Chương 1613 : Lại bị nhục
Chương 1614 : Cường công
Chương 1615 : Chiến Thôi Diêm
Chương 1616 : Binh bại như núi đổ
Chương 1617 : Trở về
Chương 1618 : Bách phu trưởng đột phá
Chương 1619 : Thăng quan
Chương 1620 : Vân Hoành sơn
Chương 1621 : Đăng đàn giảng đạo
Chương 1622 : Điều lệnh
Chương 1623 : Tạ lão gia
Chương 1624 : Cửu chuyển tiên đan
Chương 1625 : Tân quan tiền nhiệm
Chương 1626 : Tạp vụ nhân lảng tránh
Chương 1627 : Chịu thiệt
Chương 1628 : Binh lâm Vân Hoành sơn
Chương 1629 : Tiên anh kì tiên vệ
Chương 1630 : Toái đan thành anh
Chương 1631 : Đối sách
Chương 1632 : Đây là cái gì pháp thuật?
Chương 1633 : Tá phong thuật

Chương 1634 : Một đường đánh đi qua
Chương 1635 : Phủ lệnh đại nhân có lệnh
Chương 1636 : Đại đường hiển uy
Chương 1637 : Lại lần nữa thăng quan
Chương 1638 : Oanh động
Chương 1639 : Tế luyện Cộng Công kỳ
Chương 1640 : Phá rồi sau đó lập
Chương 1641 : Huyền vu
Chương 1642 : Thần kỳ cảm ứng
Chương 1643 : Rời đi
Chương 1644 : Ngũ chỉ sơn
Chương 1645 : Thoát vây
Chương 1646 : Ngũ sắc thần quang
Chương 1647 : Hoa quả sơn đại chiến
Chương 1648 : Khổng Tước Minh Vương đối Tôn Ngộ Không
Chương 1649 : Đột phá
Chương 1650 : Hỏa diệm sơn
Chương 1651 : Thủy khắc hỏa
Chương 1652 : Trấn áp
Chương 1653 : Thu Chúc Dung kỳ
Chương 1654 : Hỏa linh quả
Chương 1655 : Nhúng tay
Chương 1656 : Tiên thiên dương liễu cam lộ
Chương 1657 : Thu cam lộ
Chương 1658 : Từ Hàng
Chương 1659 : Đại lực Ngưu Ma Vương
Chương 1660 : Thay đổi
Chương 1661 : Trở lại Vân Hoành sơn
Chương 1662 : Phổ hàng cam lâm Vân Hoành sơn
Chương 1663 : Minh ngục huyết đao
Chương 1665 : Đi phủ thành đi nhậm chức
Chương 1666 : Hội quân
Chương 1667 : Tứ đô thành xung đột
Chương 1668 : Trước đem này họ Lục bắt
Chương 1669 : Đặng Lăng cùng Chu Cương hiển uy
Chương 1670 : Ngươi đi diệt kia biển lửa
Chương 1671 : Xích gia huynh đệ
Chương 1672 : Thu phục
Chương 1673 : Chu Lương đến viện
Chương 1674 : Binh lâm thành hạ

Chương 1675 : Thu phục Kim Dương thành
Chương 1676 : Răn đe
Chương 1677 : Tới cửa hỏi tội
Chương 1678 : Thăng nhiệm phủ lệnh
Chương 1679 : Cường ngạnh
Chương 1680 : Hung triều gợn sóng
Chương 1681 : Kỳ hạn đến xuất chinh
Chương 1682 : Bắt đầu tiến công
Chương 1683 : Bẻ gãy nghiền nát
Chương 1684 : Một lần là xong
Chương 1685 : Mở cửa thành một trận chiến
Chương 1686 : Bình định Ôn Kiều phủ
Chương 1687 : La Đàn tiên quân
Chương 1688 : Cố nhân tới chơi
Chương 1689 : Thầy trò gặp nhau
Chương 1690 : Ngao Lệ kỳ ngộ
Chương 1691 : Chân chính kim tiên cảnh giới
Chương 1692 : Biên giới xung đột
Chương 1693 : Cường ngạnh thái độ
Chương 1694 : Tây Hà lão tổ
Chương 1695 : Tây Hà phái bối cảnh
Chương 1696 : Xuất binh
Chương 1697 : Hai quân giằng co
Chương 1698 : Ngao Lệ hiển uy
Chương 1699 : Toàn quân phóng ra
Chương 1700 : Đại bại
Chương 1701 : Thu phục cua hộ pháp
Chương 1702 : Cua hộ pháp khuyên can
Chương 1703 : Đến sơn môn
Chương 1704 : Tuần hải dạ xoa
Chương 1705 : Công thành
Chương 1706 : Hạ Vân Kiệt ra tay
Chương 1707 : Phá trận
Chương 1708 : Tây Hà lão tổ đã chết
Chương 1709 : Oanh động
Chương 1710 : Kinh động tiên quân
Chương 1711 : Bích la quả hội
Chương 1712 : Ngao Hoành
Chương 1713 : Quần hùng hội tụ
Chương 1714 : Tái ngộ cố nhân

Chương 1715 : Hạ Vân Kiệt hiển uy
Chương 1716 : Lại lần nữa ra tay
Chương 1717 : Quét ngang
Chương 1718 : Ngao Hoành ra tay
Chương 1719 : Trấn áp Ngao Hoành
Chương 1720 : Cầu xin tha thứ
Chương 1721 : Ăn không xong mang đi
Chương 1722 : Nhà cảm giác
Chương 1723 : Ngao Lệ đột phá
Chương 1724 : Chuyển chính thức
Chương 1725 : Bị bắt rồi
Chương 1726 : Dao Trì Thánh Nữ ngộ !
Chương 1727 : Biểu lộ tiếng lòng
Chương 1728 : Kinh người động tĩnh
Chương 1729 : Lưỡng quan sơn lại khởi biến số
Chương 1730 : Ngoài ý muốn phát hiện
Chương 1731 : Vu tổ Nhục Thu kỳ
Chương 1732 : Mạch khoáng chia phần
Chương 1733 : Vẹn toàn đôi bên
Chương 1734 : Tế luyện Nhục Thu hổ trảo
Chương 1735 : Một đường hướng đông
Chương 1736 : Bồng Lai tiên đảo
Chương 1737 : Tử vong hoang mạc
Chương 1738 : Khô tàn tiên thiên dương liễu thụ
Chương 1739 : Khô Lâu sơn xung đột
Chương 1740 : Mã Nguyên
Chương 1741 : Mới sinh nghé con
Chương 1742 : Hạ Lập chiến Mã Nguyên
Chương 1743 : Hạ Lập bị thua
Chương 1744 : Phụ tử gặp lại
Chương 1745 : Hạ Vân Kiệt chiến Mã Nguyên
Chương 1746 : Đại phát thần uy
Chương 1747 : Thượng tiên tha mạng
Chương 1748 : Gặp lại không nhận thức
Chương 1749 : Trước mặt mọi người diệt sát
Chương 1750 : Thu hoạch
Chương 1751 : Tiên quân động lòng tham
Chương 1752 : Liên hợp xuất binh
Chương 1753 : Đại quân tới gần
Chương 1754 : Thế địch cường đại

Chương 1755 : Chiêu hàng
Chương 1756 : Lấy 1 địch 2
Chương 1757 : Dao Trì Thánh Nữ ra tay
Chương 1758 : Dao Trì Thánh Nữ hiển uy
Chương 1759 : Nhục Thu hổ trảo ra
Chương 1760 : Đại bại
Chương 1761 : Lui lại
Chương 1762 : Hạ Vân Kiệt trở về
Chương 1763 : Bi tráng
Chương 1764 : Ra tay
Chương 1765 : Giết thiên quân
Chương 1766 : Nợ máu trả máu
Chương 1767 : Người Tây Môn long phái tới
Chương 1768 : Long môn tây phái
Chương 1769 : Ngạo khí
Chương 1770 : Long canh
Chương 1771 : Quyết định
Chương 1772 : Tây Hải long vương khiếp sợ
Chương 1773 : Lý Tĩnh
Chương 1774 : Thương nghị
Chương 1775 : Ngọc Đế tâm tư
Chương 1776 : 3 đại phân thân
Chương 1777 : Không có băn khoăn
Chương 1778 : Quy thừa tướng
Chương 1779 : Nói chuyện với nhau
Chương 1780 : Phân phát
Chương 1781 : Đoạt độn long cọc
Chương 1782 : Ngũ hành huyền kiếm
Chương 1783 : Ào ào xuất quan
Chương 1784 : Xuất phát
Chương 1785 : Giết tới cửa
Chương 1786 : Bì Na Dạ Già
Chương 1787 : Trưởng tử nắm giữ ấn soái
Chương 1788 : Một đao
Chương 1789 : Thánh chỉ
Chương 1790 : Ngao Nhuận ra tay
Chương 1791 : Một quyền một đao
Chương 1792 : Bì Na Dạ Già ra tay
Chương 1793 : Lực lượng ngang nhau?
Chương 1794 : Cứng đối cứng [hôm nay bùng nổ đệ tam canh]

Chương 1795 : Tĩnh xem này biến [thứ bốn canh]
Chương 1796 : Kinh động [thứ năm canh]
Chương 1797 : Dứt bỏ không được [thứ sáu canh]
Chương 1798 : Anh hùng phải như vậy [thứ bảy canh]
Chương 1799 : Một đao cụt tay [thứ tám canh]
Chương 1800 : Bại chạy [thứ chín canh]
Chương 1801 : Cung nghênh thánh chỉ
Chương 1802 : Tụ Quật châu tiên vương
Chương 1803 : Tân Tây Hải long vương [vì tân minh chủ thêm canh]
Chương 1804 : Mẫu tử
Chương 1805 : Được biết
Chương 1806 : An bài
Chương 1807 : Phong Bá Vũ Sư kỳ
Chương 1808 : Lên thiên giới
Chương 1809 : Đoán rằng
Chương 1810 : Đệ 1810 chương phân tranh [Trung thu chương khoái hoạt]
Chương 1811 : Sắc phong tiên vương
Chương 1812 : Côn Luân thần sơn
Chương 1813 : Gặp mặt Vương Mẫu
Chương 1814 : Khác mắt đối đãi
Chương 1815 : Tiên thiên dương liễu thụ chi biến
Chương 1816 : Huyền anh động
Chương 1817 : Đánh cướp
Chương 1818 : Đánh cuộc
Chương 1819 : Thu phục
Chương 1820 : Tàng bảo khố
Chương 1821 : Tức nhưỡng
Chương 1822 : Hộ pháp thần thú
Chương 1823 : Bàn đào chín
Chương 1824 : Khiếp sợ
Chương 1825 : Đầu nhập vào
Chương 1826 : Kẻ sĩ có thể vì tri kỷ mà chết
Chương 1827 : Ngủ đông chi sách
Chương 1828 : Phong thưởng
Chương 1829 : Hạ Lập lại báo đến
Chương 1830 : Sơn môn xung đột
Chương 1831 : Kích đi
Chương 1832 : Dụng tâm hiểm ác
Chương 1833 : Tâm sự

Chương 1834 : Nữ đế tức giận
Chương 1835 : Thấy rõ âm mưu
Chương 1836 : Hai trăm năm
Chương 1837 :
Chương 1837 : Thực lực mãnh trướng
Chương 1838 : Phong Trục quận
Chương 1839 : Tuyệt cảnh
Chương 1840 : Khởi binh trợ giúp
Chương 1841 : Nhiệt huyết sôi trào
Chương 1842 : Ngọc Đế suy đoán
Chương 1843 : Tái ngộ cố nhân [thứ nhất canh cầu vé tháng]
Chương 1844 : Rời thành nghênh địch [thứ hai canh]
Chương 1845 : Ngươi không đủ tư cách [đệ tam canh]
Chương 1846 : Ngươi cũng biết tội?[thứ bốn canh]
Chương 1847 : Càng hơn trước kia [thứ năm canh]
Chương 1849 : Khải hoàn mà về
Chương 1850 : Thu phục Thạch Cừ quận [cầu vé tháng]
Chương 1851 : Bái phỏng vân tiêu động
Chương 1852 : Ngao Lệ cầu viện
Chương 1853 : Bốn phía khuếch trương
Chương 1854 : Giao Ma Vương lưu cho bản tôn
Chương 1855 : Tây Hải đại chiến tái khởi
Chương 1856 : Đại bại
Chương 1857 : Ngọc Đế tức giận
Chương 1858 : Mất chức
Chương 1859 : Huy binh Bắc Minh thành
Chương 1860 : Viện quân
Chương 1861 : Đại chiến Nan Đà long vương
Chương 1862 : Nhúng tay
Chương 1863 : Thế cục biến hóa
Chương 1864 : Tình thế bức người
Chương 1865 : Tự thân xuất mã
Chương 1866 : Rời đi
Chương 1867 : Chiến thư
Chương 1868 : Đại chiến đem khởi
Chương 1869 : Long hầu sơn
Chương 1870 : Quần hùng hội tụ
Chương 1871 : Tái kiến Tôn Ngộ Không
Chương 1872 : Khai chiến
Chương 1873 : Kinh người thực lực

Chương 1874 : 2 đánh 1
Chương 1875 : Văn Thù Quảng Pháp tôn giả ra tay
Chương 1876 : Lấy một đấu ba
Chương 1877 : Đột phá Thái Ất kim tiên
Chương 1878 : Tình thế nghịch chuyển
Chương 1879 : Tôn Ngộ Không nhúng tay
Chương 1880 : Nhìn thấu
Chương 1881 : Phùng Mông đã chết
Chương 1882 : Ào ào bái kiến
Chương 1883 : Thu phục ba đại yêu vương
Chương 1884 : Hiểu lầm
Chương 1885 : Nữ Oa cung tàn đồ tung tích
Chương 1886 : Lại có đột phá
Chương 1887 : Ba đại phân thân đột phá
Chương 1888 : Bái phỏng hoa quả sơn
Chương 1889 : So chiêu
Chương 1890 : Phục rồi
Chương 1891 : Chỉ điểm
Chương 1892 : Lại lên thiên cung
Chương 1893 : Lại thăm Dao Trì tiên cung
Chương 1894 : Ngoài ý muốn
Chương 1895 : Dừng bước tại vừa rồi
Chương 1896 : Giao dịch
Chương 1897 : Mở tiệc chiêu đãi
Chương 1898 : Tàn đồ bí mật
Chương 1899 : Hỗn độn thế giới
Chương 1900 : Gặp Thông Thiên giáo chủ
Chương 1901 : Khúc mắc
Chương 1902 : Xưng huynh đệ
Chương 1903 : Hình Thiên kỳ
Chương 1904 : Khôi phục chân thân
Chương 1905 : Người ngoại lai
Chương 1906 : Đoàn tụ
Chương 1907 : Nữ Oa cung
Chương 1908 : Mừng gặp lại
Chương 1909 : Thu đủ vu tổ kỳ
Chương 1910 : Luận Ngọc Đế
Chương 1911 : Sơn hà xã tắc
Chương 1912 : Sơn hà xã tắc đồ chi diệu dụng

Chương 1913 : Thông Thiên thụ đạo [sách mới đã thượng truyền kính thỉnh chú ý]

Chương 1914 : Luyện hóa vu tổ kỳ [này một canh vì sách mới cầu phiếu]

Chương 1915 : Vu tổ cảnh giới

Chương 1916 : Thái Ất kim tiên trung kỳ cảnh giới

Chương 1917 : Xuất quan [đệ tam canh vì sách mới cầu phiếu]

Chương 1918 : Tái ngộ hỗn độn thú

Chương 1919 : Thập nhị đô thiên vu tổ đại trận

Chương 1920 : Bàn Cổ đại đế hóa thân

Chương 1921 : Khô Lâu sơn quận thành chi thương

Chương 1922 : Huyết già sơn

Chương 1923 : Giết lên huyết già sơn

Chương 1924 : Một đao chém chết

Chương 1925 : Chiến Nhiên Đăng

Chương 1926 : Tiên thiên tử hỏa

Chương 1927 : Cứng đối cứng [hôm nay bạo canh thứ nhất canh vì sách mới cầu phiếu]

Chương 1928 : Lấy một địch chúng [thứ hai canh vì sách mới cầu phiếu]

Chương 1929 : Ngọc Đế lựa chọn [đệ tam canh vì sách mới cầu phiếu]

Chương 1930 : Kinh động khắp nơi [thứ bốn canh vì sách mới cầu phiếu]

Chương 1931 : Vân Tiêu rời núi [thứ năm canh vì sách mới cầu phiếu]

Chương 1932 : Phụ tử nhận thức [thứ sáu canh]

Chương 1933 : Đại chiến tái khởi

Chương 1934 : Định hải thần châu

Chương 1935 : Hỗn nguyên kim đấu [vì độc giả vẫn cổ vũ quan tâm ta]

Chương 1936 : Phù triệu

Chương 1937 : Không cho mặt mũi

Chương 1938 : Rời đi

Chương 1939 : Bất tử thảo chi diệp

Chương 1940 : Về Bạch Cốt động

Chương 1941 : Quyết định của Hạ Lập

Chương 1942 : 12 phân thân đến

Chương 1943 : Trở lại Vân Hoành sơn

Chương 1944 : Cửu U Tố Âm nữ đế lo lắng

Chương 1945 : Trở lại vu cốc

Chương 1946 : Ta đã trở về

Chương 1947 : Dẫn độ
Chương 1948 : Hữu tình nhân sẽ thành thân thuộc
Chương 1949 : Chuẩn bị chinh phạt
Chương 1950 : Có việc bẩm tấu
Chương 1951 : Bức cung
Chương 1952 : Ngọc Đế tỏ thái độ
Chương 1953 : Lại nắm tay
Chương 1954 : Tôn Ngộ Không đột phá
Chương 1955 : Thông Thiên tỏ thái độ
Chương 1956 : Không nỗi lo về sau
Chương 1957 : Ở trên hỏa vân sơn
Chương 1958 : Chỉ điểm Hồng Hài Nhi
Chương 1959 : Nhất trác nhất ẩm
Chương 1960 : Sư Đà Vương đột phá
Chương 1961 : Kinh động
Chương 1962 : Chiêu hàng Ngưu Ma Vương
Chương 1963 : Xuất chinh Đông Hải
Chương 1964 : Câm điếc ăn hoàng liên
Chương 1965 : Thực lực kém cách xa
Chương 1966 : Đông Hải đại chiến
Chương 1967 : Nghi ngờ
Chương 1968 : Nữ Oa cung tái hiện
Chương 1969 : Vu môn
Chương 1970 : Lại là đệ muội
Chương 1971 : Thứ năm đại giáo
Chương 1972 : Trọng khai bàn đào yến
Chương 1973 : Ước chiến [thứ hai vì sách mới cầu phiếu]
Chương 1974 : Chiếm thượng phong
Chương 1975 : Bản tôn chân chính thực lực
Chương 1976 : Sơn hà xã tắc đồ hiện
Chương 1977 : Ào ào ra tay
Chương 1978 : Giáo chủ hiện
Chương 1979 : Chém giết
Chương 1980 : Chiến Chuẩn Đề
Chương 1981 : Giáo chủ tập hợp
Chương 1982 : Trở thành giáo chủ
Chương 1983 : Tru tiên trận
Chương 1984 : Hỗn độn giáo chủ [toàn thư hoàn]

Chương 1 : Xem đủ không có?

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-10 01:26:30.0 số lượng từ:3187

2003 năm hạ, trời nóng tựa hồ nổi cơn điên. Lửa đỏ thái dương hạ, mặt đất giống như lửa bình thường, hướng lên trên mạo hiểm một tia nhiệt khí giống như vân phi vân, giống như vụ phi vụ.

Giang Nam tỉnh Giang Châu thị nhân tài thị trường, lúc này cũng như giữa hè bình thường, nhiệt làm cho người ta phát cuồng. Gần vạn mét vuông thông báo tuyển dụng hội trường, nơi nơi đều là người cầu chức. Người ta tấp nập, liếc mắt một cái nhìn lại, trừ bỏ đông nghìn nghịt đầu người còn là đông nghìn nghịt đầu người, hơn nữa ngoài cửa lớn còn có người liên tục không ngừng mà dũng tiến vào.

Trong tay cầm thư xin việc, trên vai lưng đan kiên bao Hạ Vân Kiệt, nhìn thoáng qua phảng phất không có cuối biển người, khóe miệng không khỏi nổi lên một tia cười khổ, lắc lắc đầu, hướng xuất khẩu đi đến.

Tự 1999 năm đại học khoách chiêu sau, từng được xưng là thiên chi kiêu tử sinh viên tựa như nhân dân tệ giống nhau càng ngày càng không đáng giá tiền, vào nghề tình thế cũng một năm so với một năm ác liệt, mà nay năm vừa vặn là nhóm đầu tiên khoách chiêu sinh viên dũng mãnh vào xã hội một năm, mãnh liệt mênh mông vào nghề đại quân lập tức đem bén nhọn vào nghề tình thế hoàn toàn bại lộ đi ra, tốt nghiệp đại học nghề nghiệp vấn đề cũng lập tức thành lập tức tối đứng đầu xã hội vấn đề.

Hạ Vân Kiệt cũng không phải sinh viên, hắn chính là một vị tương đương với trung học tốt nghiệp trung chuyên

sinh, cho nên hắn vào nghề tình thế so với sinh viên đến càng ác liệt.

Ra thông báo tuyển dụng hội trường, không khí lập tức trở nên tươi mát đứng lên. Hạ Vân Kiệt không khỏi thật dài thở ra một hơi, sau đó hồi đầu nhìn liếc mắt một cái đặt tại cửa một nhà thông báo tuyển dụng quầy hàng. Quầy hàng dựng thẳng một cái bài tử, viết thông báo tuyển dụng số người, thông báo tuyển dụng chức vị, đương nhiên còn có thông báo tuyển dụng yêu cầu, trong đó thông báo tuyển dụng yêu cầu điều thứ nhất chính là “Chính quy đại học chuyên khoa đã ngoài bằng cấp”.

Toàn bộ thông báo tuyển dụng hiện trường gần ngàn gia thông báo tuyển dụng đơn vị thông báo tuyển dụng yêu cầu trung tuyệt đại đa số đều có này một hàng yêu cầu.

Nhìn thông báo tuyển dụng yêu cầu phía dưới điều thứ nhất, Hạ Vân Kiệt cảm giác kia một hàng chữ đặc biệt chói mắt, trong lòng đặc biệt bất đắc dĩ, bởi vì hắn chính là trung chuyên sinh. Chính là này vô cùng đơn giản một hàng chữ, dựng lên một đạo cao cao cửa, đem hắn vô tình mà lạnh như băng chắn cầu chức ngoài cửa.

Suốt một buổi sáng, Hạ Vân Kiệt cũng liền đầu đi ra ngoài ba phân cầu chức tài liệu. Cũng không phải Hạ Vân Kiệt không nghĩ nhiều đầu mấy nhà, mà là người ta vừa thấy hắn trung chuyên bằng cấp căn bản là không tiếp thụ hắn tài liệu.

Đi ra nhân tài thị trường, Hạ Vân Kiệt ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái đỉnh đầu như lửa kiêu dương, lại sờ sờ chỉ còn lại có một trăm nguyên túi tiền, trong lòng không khỏi động một tia dùng vu thuật trước lời ít tiền giải quyết một chút khẩn cấp ý niệm trong đầu, bất quá này ti ý niệm trong đầu vừa mới vừa sinh ra liền lập tức bị Hạ Vân Kiệt cấp kháp diệt.

“Ai, xem ra chỉ có thể lại đi công trường chuyển vài ngày chuyên khối.” Hạ Vân Kiệt âm thầm bất đắc dĩ lắc lắc đầu.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt thực không nghĩ lại lần nữa bước vào kia bụi đất bay lên, nơi nơi là tiếng động cơ gầm rú công trường, nhưng hắn lại càng không muốn cho cửu tuyền dưới sư phụ, một vị lão vu sư thất vọng.

Trong lòng hàm chứa bất đắc dĩ, Hạ Vân Kiệt mại động hai chân, đỉnh kiêu dương bước nhanh hướng thành bắc phương hướng đi đến, nơi nào trước mắt đang ở đại động thổ mộc, đại muốn làm khai phá kiến thiết. Hạ Vân Kiệt vừa xong Giang Châu khi, từng một lần bởi vì tìm không thấy công tác tại kia vùng ở quá một đoạn thời gian, đối kia vùng có vẻ quen thuộc, cũng nhận thức vài đốc công, đi vào trong đó tìm phân chuyển chuyên linh tinh công tác thật là đơn giản, chỉ cần ngươi có khí lực.

Hạ Vân Kiệt bằng cấp mặc dù thấp, nhưng hắn khí lực phi thường phi thường lớn!

Lúc này đúng là giữa trưa, lửa nóng thái dương nướng đại địa, đường cái người đi đường rất thưa thớt, cảnh tượng vội vàng, tựa hồ sợ đi chậm một chút sẽ bị thái dương cấp nướng chín.

Hạ Vân Kiệt chính đi tới, xa xa nhìn đến một vị trẻ tuổi nữ tử chống thái dương tán, trong tay mang theo một cái bao nghênh diện đi tới.

Nữ tử mặc lộ tề in hoa t tuất cùng màu lam ngưu tử váy ngắn, hai điều thon dài rất tròn đùi đẹp cùng bên hông kia một tiệt tuyết trắng, ở chói mắt dương quang hạ phiếm thanh xuân khỏe mạnh sáng bóng.

Yểu điệu thục nữ quân tử hảo cầu, Hạ Vân Kiệt năm nay hai mươi tuổi, đang đứng ở đối khác phái tràn ngập khát vọng nhiệt huyết tuổi, gặp mặc thanh lương khêu gợi nữ tử nghênh diện đi tới, tự nhiên tránh không được muốn nhiều xem liếc mắt một cái. Bất quá không đợi Hạ Vân Kiệt tới kịp nhiều xem liếc mắt một cái khi, đột nhiên một chiếc xe máy theo nữ tử phía sau nhanh chóng chạy tới, làm xe máy cùng nữ tử gặp thoáng qua khi, người lái xe đột nhiên cánh tay duỗi ra, đem nữ tử khoá nơi tay trên cánh tay giỏ xách cấp một phen đoạt đi qua.

Nữ tử mặc dù bị túm một cái lảo đảo, thiếu chút nữa sẽ té ngã trên đất, nhưng của nàng phản ứng nhưng thật ra mau thật sự, rất nhanh liền một bên kêu “Cướp bao, có người cướp bao!”, một bên ở phía sau đuổi theo.

Bất quá nữ tử mặc là trung gót thủy tinh giày xăng đan, không chạy hai bước liền “Ai nha!” Một tiếng đặt mông ngồi ở mặt đất, cũng là mắt cá chân nhéo một chút. Mà người phi xe cướp bao đắc thủ sau cũng là đem xe máy lái rất nhanh, làm nữ tử ngã sấp xuống khi, sớm đã khai ra vài chục mét xa, về phần trên đường người đi đường gặp xe máy lái rất nhanh, tránh né đều không kịp lại nào dám cản lại.

Nữ tử ngồi dưới đất trơ mắt nhìn xe máy trong chớp mắt, mặc dù biết rõ chính mình lực cánh tay hữu hạn, căn bản không có khả năng tạp được đến kia cướp bao tặc, nhưng còn là lòng có không cam lòng nắm lên chính mình thủy tinh giày xăng đan đối với xe rời đi phương hướng hung hăng ném đi qua.

Không từng tưởng, nữ tử vừa đem thủy tinh giày xăng đan văng ra, xa xa xe máy lại đột nhiên ầm ầm một tiếng phiên té trên mặt đất, mà vị kia cướp bao tên cũng bị xe máy cấp đặt ở phía dưới.

“Không phải đâu? Bị ta tạp trúng?” Nữ tử mở to hai mắt,

vẻ mặt không dám tin, kia nhưng là ít nhất bốn năm mươi mét khoảng cách nha.

Đang lúc nữ tử vẻ mặt không dám tin khi, Hạ Vân Kiệt đã muốn ưu tai du tai đi qua đi, trước theo mặt đất cầm lấy vừa rồi chính mình tùy tay văng ra đơn kiên bao vỗ vỗ mặt trên tro bụi, sau đó lại đem vị kia nữ tử bao cấp nhặt lên, tiếp theo lại ngồi xổm xuống thân mình thuận tay theo cướp bao tặc trong túi lấy ra một cái ví.

“Không phải đâu, liền như vậy một chút?” Hạ Vân Kiệt phiên hạ cặp da, gặp bên trong chỉ có năm mươi đồng tiền, không khỏi đảo cặp mắt trắng dã nói.

Hắn bản còn muốn hắc ăn hắc, giang hồ cứu cấp một chút ! Không từng tưởng người này tốt xấu coi như là “Có xe bộ tộc”, làm cũng là vô bản mua bán, trong túi tiền cũng là so với chính mình này không việc làm còn muốn thiếu.

Bất quá muỗi tuy nhỏ cũng là thịt, huống chi năm mươi khối đại dương tương đối cho hắn hiện tại thân gia mà nói coi như là “Lớn”, cho nên Hạ Vân Kiệt xem thường mặc dù xem thường, nhưng xuống tay còn là thực rõ ràng không có nửa điểm chần chờ.

Ai làm cho người kia không dài mắt, thế nhưng trước mặt chính mình mặt cướp bóc đâu!

Cướp bao tặc gặp chính hắn một cướp bao tặc ngược lại bị người đoạt bao, không chỉ có như thế người ta còn quang minh chính đại ghét bỏ hắn thiếu, trong lòng thật sự là buồn bực ủy khuất thầm nghĩ khóc lớn một hồi.

Lão tử nếu trong túi có bó lớn tiền mặt, về phần mang theo đầu làm loại này vô bản mua bán sao?

Bất quá tiểu thâu cùng cường đạo sợ nhất chính là rõ

như ban ngày dưới bị người bắt tại trận, cướp bao tặc nay còn bị đặt ở xe phía dưới, phía sau nào dám chọc tức Hạ Vân Kiệt, nhìn Hạ Vân Kiệt vẻ mặt bất mãn đem hắn trong ví tiền "Cướp" Đi, cướp bao tặc một bên thân thủ đi túm trên cổ dây chuyền vàng, một bên vẻ mặt cầu xin cầu xin nói:"Huynh đệ, ta này trên cổ còn có điều dây chuyền vàng, có hai lượng trọng, còn giá trị điểm tiền, ngài đại nhân có đại lượng, ngàn vạn không cần báo cảnh! Ta cam đoan lần sau không còn làm này một hàng, ta cũng vậy không có biện pháp a, thượng có lão hạ có nhỏ, đều là này cẩu ngày cuộc sống cấp bức nha!"

"Thôi đi, hai lượng trọng đồng thau giá trị cái rắm tiền!" Hạ Vân Kiệt vốn cũng không tính báo cảnh, chỉ là thấy này cướp bao tặc thế nhưng muốn dùng "Dây chuyền vàng" Hồ lộng chính mình, không khỏi có chút buồn bực lấy trong tay cầu chức tư liệu đánh hắn đầu một chút.

Cướp bao tặc nghe vậy không khỏi một trận há hốc mồm, hắn đương nhiên biết chính mình trên cổ đội dây chuyền vàng là giả, cũng không từng tưởng trước mắt vị này người trẻ tuổi thế nhưng hoả nhãn kim tinh, liếc mắt một cái liền xem thấu.

Gặp cướp bao tặc há hốc mồm, Hạ Vân Kiệt khinh thường bĩu môi, nghĩ rằng, chính mình tốt xấu cũng là một vị hiểu chút bặc thệ tướng thuật, kham dư phong thủy, làm nghề y phá tà, trừ trùng khu quỷ, câu thông thiên địa linh khí vu sư, nếu ngay cả hoàng kim cùng đồng thau đều phân chia không được, chính mình chút năm coi như là tu luyện uổng phí. Chỉ tiếc, ta tâm cảnh xa thấp hơn nay tu vi cảnh giới, sư phụ lo lắng ta tuổi còn trẻ nếu lấy vu thuật kiếm lấy tiền tài quyền thế, hội không thể khống chế tâm tình, lầm nhập lạc lối, hại nước hại dân, nếu không ta làm sao về phần cần như vậy thành thành thật thật tìm công tác kiếm tiền, đã sớm phát đại tài.

Trong lòng nghĩ, Hạ Vân Kiệt không khỏi có chút nín thở cầm cầu chức tư liệu lại gõ một chút cướp bao tặc đầu, nói:“Lần sau nếu tái làm cho ta đụng tới ngươi cướp bao, đã có thể không như vậy tiện nghi !”

Nói xong Hạ Vân Kiệt đứng thẳng thân mình, sau đó xoay người hướng vị kia bị đoạt bao nữ tử đi đến, mà cướp bao tặc thấy thế sớm đã cuống quít đứng dậy kỵ thượng xe máy trốn chạy.

Lúc này nữ tử đã muốn theo mặt đất đứng lên, chính xoay người lại nhặt bị nàng văng ra thủy tinh giày xăng đan. Nữ tử bộ ngực thực đầy đặn, xoay người kiểm thủy tinh giày xăng đan khi, trước ngực đầy đặn tạo ra của nàng cổ áo, lộ ra hơn phân nửa tiệt vú, từ bạch từ bạch, đem Hạ Vân Kiệt này mới từ trung chuyên trường học tốt nghiệp mao đầu tiểu tử nhìn xem tim đập gia tốc, miệng khô lưỡi khô.

Bất quá nữ tử rất nhanh liền nhặt lên thủy tinh giày xăng đan, sau đó hướng trên chân một bộ, đứng thẳng thân mình, Hạ Vân Kiệt thấy thế âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi đồng thời cũng có chút nho nhỏ nếu có chút sở thất.

Nữ tử gặp Hạ Vân Kiệt trong tay cầm bao hướng chính mình đi tới, trong lòng không khỏi có vài phần kích động, đi thủy tinh giày xăng đan sau liền lập tức cất bước hướng Hạ Vân Kiệt đi đến, trong lúc nhất thời đổ đã quên chính mình mắt cá chân còn chịu thương. Vừa rồi quang chân còn hơi chút hảo điểm, nay mặc vào mang cùng thủy tinh giày xăng đan, mắt cá chân chịu lực bất đồng, này nhất đi nhanh bước ra đi, nhất thời một cỗ như châm thứ bàn đau đớn theo vừa mới mặc vào thủy tinh giày xăng đan chân trái truyền đến đầu óc thần kinh, đau đến nữ tử “Ai nha” Một tiếng, đặt mông lại ngồi ở mặt đất.

Vừa rồi nữ tử ngã ngồi trên mặt đất khi, một phương diện bởi vì khoảng cách xa, mặt khác một phương diện Hạ Vân Kiệt lực chú ý chủ yếu ở cướp bao tặc trên người, cũng là không cảm thấy có cái gì. Chính là nay nữ tử gần ngay trước mắt, hai chân chuyển hướng ở nơi nào, trắng bóng một mảnh, thậm chí đứng ở Hạ Vân Kiệt góc độ đều có thể dễ dàng nhìn đến một mảnh váy dưới cảnh xuân.

Màu đỏ lôi ti biên, trong suốt tiểu bố, chỉ nhìn liếc mắt một cái khiến cho Hạ Vân Kiệt này vừa rồi trong trường học đi ra đại nam hài máu nhanh hơn.

“Xem đủ không có? Mau đỡ ta đứng lên a.” Đang lúc Hạ Vân Kiệt nhìn thoáng qua, nhịn không được lại nhìn thoáng qua, tiếp theo còn là nhịn không được lại nhìn thoáng qua khi, bên tai đột nhiên vang lên nữ tử oán trách thanh âm.

Hạ Vân Kiệt không khỏi cả kinh, thế này mới phát hiện nữ tử lúc này chính vẻ mặt oán trách nhìn hắn.

Hạ Vân Kiệt thấy thế không khỏi có chút xấu hổ ho khan hai tiếng, vội vàng thân thủ đi kéo nữ tử tay, nói:“Ngươi không sao chứ? Có cần hay không ta giúp ngươi xem một chút?”

“Còn không có xem đủ a?” Nữ tử một bên liền Hạ Vân Kiệt tay lực đứng lên, một bên trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

Sách mới thượng truyền, còn thỉnh tân lão thư hữu nhiều hơn duy trì, nhiều hơn đề cử, không thắng cảm kích!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 2 : Ngươi hình tượng không sai

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-10 01:28:08.0 số lượng từ:3287

Hạ Vân Kiệt bổn ý là nghĩ giúp nữ tử trị một chút xoay thương, chính là bị nữ tử như vậy vừa nói nhưng không khỏi có chút xấu hổ, ho khan hai tiếng vừa định giải thích một chút, nữ tử gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt xấu hổ ngại ngùng bộ dáng, cũng đã cười khanh khách trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái dịu dàng nói:“Tiểu dễ nhìn với ngươi nói đùa đâu, cảm ơn ngươi giúp ta cầm lại bao bao.”

Hạ Vân Kiệt tuy rằng ngầm là vị vu sư, khả dù sao cũng là mới ra giáo môn trung chuyên sinh, năm nay cũng bất quá mới hai mươi tuổi, cho tới bây giờ ngay cả luyến ái cũng chưa nói qua một lần, lại thế nào từng giáp mặt cùng khác phái nữ tử khai quá bực này lớn mật vui đùa, nghe vậy nhưng thật ra càng phát ra hơn vài phần xấu hổ cùng ngại ngùng, vội vàng khiêm tốn nói:“Không có gì, chính là nhấc tay chi lao.”

“Cái gì nhấc tay chi lao a, đây chính là đại ân, bằng không ta tháng này xem như bạch phạm.” Nữ tử phản bác nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy thoáng ngại ngùng cười cười, đổ không tốt tái khiêm tốn.

“Dễ nhìn phía trước có gia KFC, ta mời ngươi ăn một chút KFC tỏ vẻ lòng biết ơn thế nào? Dù sao cũng giữa trưa.” Nữ tử thấy thế cười nói.

“Không cần, thật sự chính là nhấc tay chi lao mà thôi.” Hạ Vân Kiệt gặp chính mình tùy tay ném cái bao, không

chỉ có hắc ăn hắc bạch buôn bán lời năm mươi nguyên “Cự khoản”, còn có người muốn thỉnh ăn KFC, nhưng lại là một vị xinh đẹp khêu gợi tuổi trẻ nữ tử, đổ thật đúng là có chút ngượng ngùng.

“Sẽ không như vậy không cho mặt mũi đi? Hơn nữa, ngươi sẽ không chuẩn bị cứ như vậy đem ta một người bị thương ném ở thái dương phía dưới bạo phơi nắng đi?” Nữ tử gặp Hạ Vân Kiệt cự tuyệt, trong mắt lóe ra một chút kinh ngạc sắc, sau đó hơi hơi kiều gợi cảm môi đỏ mọng vẻ mặt u oán nói.

Chính mình nói như thế nào cũng là một vị mỹ nữ nha!

Hạ Vân Kiệt thế này mới nhớ tới nữ tử chân bị thương, chính mình vừa đi nàng thật đúng là không có phương tiện. Đương nhiên chính là chân thương không làm khó được Hạ Vân Kiệt, chính là phía trước bị nữ tử giễu cợt chèn ép quá một câu, Hạ Vân Kiệt cũng là ngượng ngùng nói sau chân sự tình, nghe vậy đành phải gật gật đầu nói:“Vậy cùng đi KFC đi.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt một tay hỗ trợ chống thái dương tán, một tay nâng nữ tử cánh tay.

Vừa rồi đem nữ tử theo mặt đất kéo đến, Hạ Vân Kiệt đổ không có gì cảm giác, nay tay nâng nàng lõa lồ cánh tay, thỉnh thoảng cùng nàng hương nhuyễn thân mình phát sinh một ít va chạm, cách mùa hè mỏng manh vật liệu may mặc có thể rõ ràng cảm giác được đến bên trong bóng loáng nhẵn nhụi, Hạ Vân Kiệt không khỏi có chút khẩn trương đứng lên, đây là hắn nhân sinh trung lần đầu tiên cùng một cái xa lạ nữ tử như thế da thịt thân cận.

Nữ tử gặp Hạ Vân Kiệt tựa hồ có chút khẩn trương, trong lòng không khỏi âm thầm buồn cười, nàng đã muốn rất nhiều năm chưa thấy qua giống hắn như vậy

đơn thuần đại nam hài.

“Đúng rồi, tiểu dễ nhìn, ta kêu Trình Phinh, ngươi tên gì?”

“Hạ Vân Kiệt.” Hạ Vân Kiệt rất đơn giản trả lời.

“Ta xem ngươi vừa rồi trong tay cầm hình như là cầu chức tư liệu? Như thế nào năm nay vừa trường học tốt nghiệp, ở tìm công tác sao?” Trình Phinh gặp Hạ Vân Kiệt tích tự như kim, cũng không có bởi vì nàng là mỹ nữ liền đối nàng nói bốc nói phét, miệng lưỡi lưu loát, đổ đối hắn càng phát ra cảm thấy hứng thú, ngẩng đầu lên nhìn hắn tò mò hỏi.

“Đúng vậy.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, có chút cảm khái nói.

Ở mới ra vườn trường khi, Hạ Vân Kiệt nghĩ đến giống người thường giống nhau hỗn khẩu cơm ăn rất đơn giản, chính là này hơn một tháng xuống dưới, hắn mới chính thức cảm nhận được, giống người thường giống nhau hỗn khẩu cơm ăn thật sự không dễ dàng. Tựa như vừa rồi vị kia cướp bao tặc nói cái gì “Thượng có lão hạ có tiểu” Tám phần là mò mẩm, nhưng hắn nói “Đều là này cẩu ngày cuộc sống cấp bức nha” Hạ Vân Kiệt lại tin tưởng nhất định là hắn lời tâm huyết.

“Thế nào? Có rơi xuống sao?” Trình Phinh gặp quả thực bị chính mình nói trung, nhịn không được tiếp tục hỏi.

“Hiện tại sinh viên quá nhiều, ta là một vị trung chuyên sinh, khó nha!” Hạ Vân Kiệt lắc đầu cười khổ nói.

“Kia nhưng thật ra, hiện tại rất nhiều xí nghiệp chỉ hỏi văn bằng không hỏi năng lực.” Trình Phinh tựa hồ tràn đầy cảm xúc.

“Ha ha, cũng có thể lý giải, dù sao đầu năm nay sinh viên nhiều, không sai biệt lắm tiền lương có thể tìm sinh viên để làm chi tìm trung chuyên sinh đâu!” Hạ Vân Kiệt tự giễu cười cười nói.

“Ngươi nhưng thật ra thay bọn họ nói chuyện. Úc, đúng rồi, chúng ta quán bar hiện tại đã ở nhận người, nếu không rõ ràng ta giới thiệu ngươi đi chúng ta quán bar đi! Trừ bỏ nghỉ ngơi đêm tối ban ngày điên đảo, hoàn cảnh sảo điểm, tiền lương cũng không so với bình thường xí sự nghiệp đơn vị kém.” Trình Phinh nói xong nói xong, đột nhiên nhớ tới chính mình công tác blue night quán bar gần nhất đi rồi vị phục vụ sinh, vừa vặn muốn một lần nữa tìm cá nhân, không khỏi hai mắt sáng ngời nói.

Hạ Vân Kiệt lớn như vậy còn chưa có đi quá quán bar, đương nhiên hắn cũng không có tiền đi chỗ đó loại địa phương tiêu phí. Ở hắn trong ấn tượng, quán bar hẳn là cái xa hoa truỵ lạc, nam nữ tìm hoan mua vui nơi. Nếu là đổi thành trước kia, mới ra giáo môn Hạ Vân Kiệt thật đúng là sẽ không lo lắng đi quán bar làm công. Nhưng chính ứng kia cướp bao tặc nói một câu “Đều là này cẩu ngày cuộc sống cấp bức nha”, Hạ Vân Kiệt nay toàn bộ gia sản hơn nữa vừa mới “Hắc ăn hắc” Kiếm được năm mươi nguyên, cũng liền một trăm năm mươi nguyên, không những tìm phân công tác, phỏng chừng tháng sau sẽ lưu lạc đầu đường. Cho nên Hạ Vân Kiệt nghe vậy cũng không có lập tức từ chối Trình Phinh hảo ý, mà là bắt đầu lo lắng đi quán bar công tác sự tình.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt còn có thể đi công trường chuyển chuyên, hắn khí lực rất lớn, đốc công bình thường đều thực thích. Bất quá Hạ Vân Kiệt thật sự chán ghét kia bụi đất bay lên địa phương, hắn có vẻ yêu sạch sẽ, tương đối cho công trường, quán bar hiển nhiên hội sạch sẽ một ít.

“Hoan nghênh quang lâm KFC.” Đang lúc Hạ Vân Kiệt lo lắng muốn hay không đi quán bar công tác khi, bất tri bất giác trung hai người đã muốn đẩy cửa tiến vào KFC, bên tai vang lên thực trình tự hóa thanh âm.

Một loạt mặc chế phục nhân viên công tác đứng ở quầy mặt sau, bọn họ sau phía trên trên tường biểu hiện KFC đủ loại kiểu dáng thực phẩm đồ uống hình ảnh, tên còn có giá.

Vừa thấy đến kia đại biểu cho một trương trương nhân dân tệ con số, Hạ Vân Kiệt theo bản năng sờ soạng hạ túi tiền, không còn có nửa điểm chần chờ nói:“Nếu Trình tiểu thư có thể hỗ trợ giới thiệu ta đi quán bar công tác kia không còn gì tốt hơn.”

Vừa nói, Hạ Vân Kiệt một bên nâng Trình Phinh tìm vị trí ngồi xuống.

“Cái gì Trình tiểu thư, kỳ cục đã chết, bảo ta A Phinh đi! Mọi người đều như vậy bảo ta.” Gặp Hạ Vân Kiệt vẻ nho nhã thực khách khí xưng hô chính mình “Trình tiểu thư”, Trình Phinh lập tức trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái oán trách nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười cười nói:“Tốt lắm, A Phinh ngươi trước ngồi, ta đi trước điểm cơm, công tác sự tình hồi đầu tái tán gẫu. Đúng rồi, ngươi thích ăn cái gì?”

“Cho ta điểm cái nhị hào phần món ăn đi, chính ngươi thích cái gì tận lực điểm.” Nói xong Trình Phinh theo trong bao xuất ra một tờ trăm nguyên tiền giá trị lớn đưa cho Hạ Vân Kiệt.

Hai người ở KFC ăn một chút trăm nguyên là vậy là đủ rồi.

Tuy nói vừa rồi đã nói tốt lắm Trình Phinh mời khách,

nhưng một đại nam nhân lại như thế nào không biết xấu hổ tiếp nhận một nữ nhân tiền đi điểm cơm đâu? Cho nên Hạ Vân Kiệt không tiếp nhận tiền, mà là cười cười nói:“Ta mời ngươi, xem như cảm ơn ngươi giúp ta giới thiệu công tác.”

Nói xong xoay người liền chuẩn bị đi điểm cơm, bất quá Hạ Vân Kiệt vừa mới xoay người, Trình Phinh đã muốn thân thủ bắt được tay hắn, dám đem tiền nhét vào tay hắn bàn tay, xem thường nói:“Nhất mã sự quy nhất mã sự, chờ ngươi công tác chứng thực ta là không ngại ngươi mời ta ăn đốn tốt.”

Hạ Vân Kiệt gặp Trình Phinh kiên trì, cũng chỉ hảo tùy nàng đi.

Cấp Trình Phinh điểm phân nhị hào phần món ăn, cấp chính mình điểm một phần tam hào phần món ăn, Hạ Vân Kiệt thanh toán tiền, bưng thịnh có hai phân phần món ăn khay về tới vị trí, sau đó đem còn thừa tiền trả lại cho Trình Phinh.

Còn tiền cấp Trình Phinh khi, Hạ Vân Kiệt hai má có điểm nóng lên, tổng cảm giác đặc ngượng ngùng, bất quá Trình Phinh lại biểu hiện thật sự tự nhiên.

Hai người mặt đối mặt mà ngồi, Hạ Vân Kiệt thế này mới có cơ hội gần gũi quan sát Trình Phinh.

Trình Phinh cũng không phải thuộc loại cái loại này nữ nhân làm cho người ta vừa thấy liền cảm thấy phi thường kinh diễm, nhưng tuyệt đối tính thượng là một vị xinh đẹp nữ nhân. Tề tai đoản tóc quăn nhuộm thành kim màu rám nắng, xứng thượng của nàng mắt to cùng đỏ tươi ướt át đôi môi, thoạt nhìn rất thanh xuân hơi thở, cũng lộ ra một tia dã tính dụ hoặc.

“Chúng ta quán bar kêu bule night, phiên thành tiếng

Trung là màu lam ban đêm ý tứ. Ở nơi nào làm phục vụ sinh thực tập kì tiền lương là một ngàn tam, chuyển chính thức sau một ngàn lục, bất quá quán bar có chút khách nhân sẽ cho tiểu phí, làm thuận tay, một tháng kiếm cái ba bốn ngàn đồng tiền cũng không phải cái gì việc khó. Quán bar mỗi tuần luân hưu một ngày, buổi tối sáu giờ đi làm, tan tầm thời gian sẽ không biện pháp đúng giờ, chủ yếu quần chúng, bình thường mùa hè hội hơi chút trễ một chút, muốn hai ba giờ tả hữu, mùa đông hội sớm một ít, một giờ đến tả hữu khả năng là có thể tan tầm. Ngươi lo lắng một chút, nếu cảm thấy thích hợp, ta liền cấp lão bản đánh cái điện thoại nói một tiếng, miễn cho nàng tìm người khác.” Trình Phinh một bên cầm cánh gà ăn, một bên hướng Hạ Vân Kiệt giới thiệu quán bar công tác sự tình.

2003 năm Giang Châu thị tiền lương phổ biến có vẻ thấp, bình thường xí nghiệp thực tập tiền lương ở tám trăm đến một ngàn tả hữu, chuyển chính thức cũng liền một ngàn nhị tả hữu, giống Hạ Vân Kiệt như vậy trung chuyên sinh khẳng định hội càng thấp một ít, cho nên Hạ Vân Kiệt nghe nói quán bar phục vụ sinh tiền lương thực tập kì còn có một ngàn tam, làm tốt lắm phục vụ sinh một tháng có thể kiếm ba bốn ngàn nguyên, này tiền lương đã muốn tương đương với bình thường tiểu xí nghiệp trung tầng lãnh đạo tiền lương. Cho nên Hạ Vân Kiệt vừa nghe đến này lương bổng, cảm thấy kinh ngạc đồng thời cũng đã muốn tâm động, nghe vậy nói:“A Phinh ta chưa từng có quá quán bar công tác kinh nghiệm, ngươi cảm thấy ta đi nhận lời mời hy vọng đại sao? Có thể hay không cho ngươi khó xử?”

Trình Phinh nghe vậy nhìn từ trên xuống dưới Hạ Vân Kiệt, đánh giá Hạ Vân Kiệt trên mặt hơi hơi lộ ra một tia mất tự nhiên sắc sau, Trình Phinh mới cười nói:“Yên tâm a, ngươi hình tượng không sai, thích hợp hỗn quán bar. Về phần công tác kinh nghiệm, đến quán bar tự nhiên sẽ có người huấn luyện ngươi như thế nào phục

vụ khách nhân.”

Hạ Vân Kiệt hình tượng quả thật không sai, dài một coi như suất khí khuôn mặt, dáng người cân xứng, vóc dáng có một mét bảy sáu, ở Giang Nam tỉnh xem như không sai.

Hạ Vân Kiệt thật đúng là không nghĩ tới có một ngày, chính mình thế nhưng còn muốn bằng khuôn mặt ăn cơm, nghe vậy không khỏi dở khóc dở cười đồng thời đáy lòng nhưng lại không hiểu dâng lên một tia bất đắc dĩ năm tháng tang thương cảm.

Người làm công, không dễ dàng a!

Làm Hạ Vân Kiệt đáy lòng phát ra như vậy một tiếng đối nhân sinh bất đắc dĩ cảm khái khi, hắn rõ ràng cảm giác được chính mình tâm tình tựa hồ nổi lên một tia nói không rõ nói không rõ biến hóa, giống như kia từng như ngây thơ thiếu niên mạnh mẽ tâm tình dần dần trở nên thành thục lên.

Sư phụ dặn dò ta không thể lợi dụng Vu môn pháp thuật kiếm lấy tiền tài quyền thế thật đúng là dụng tâm lương khổ a! Hạ Vân Kiệt nhận thấy được chính mình tâm tình rất nhỏ biến hóa, không khỏi nhớ tới truyền hắn Vu môn pháp thuật lão vu sư Vu Trạch.

Làm Hạ Vân Kiệt âm thầm cảm khái khi, Trình Phinh đã muốn cầm lấy di động cấp nàng lão bản gọi điện thoại, hơi chút hàn huyên vài câu sau liền treo điện thoại, sau đó nói:“Cùng lão bản nói qua, lão bản cho ngươi 5 giờ đi quán bar, ngươi lúc này không có việc gì đi?”

“Không có, ta một cái không việc làm có thể có sự tình gì?” Hạ Vân Kiệt tự giễu cười cười nói.

“Vậy nói như vậy định rồi, buổi chiều ngũ giờ, ta ở nam

sơn đạo blue night cửa chờ ngươi.” Trình Phinh nói.

Nói định rồi công tác sự tình, hai người vừa ăn một bên lại nói chuyện tào lao trong chốc lát, rất nhanh liền ăn xong rồi.

Ăn xong sau, hai người liền chuẩn bị đứng dậy chạy lấy người. Bất quá Trình Phinh vừa mới đứng dậy, liền “Xuy” Một tiếng, hút một ngụm lãnh khí, sau đó lại ngồi trở về, cũng là chân trái mắt cá chân còn là vô cùng đau đớn.

Sách mới thượng truyền, khẩn cầu các vị tân lão thư hữu nhiều hơn đề cử, nhiều hơn duy trì!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 3 : Ngươi thật là có một tay

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-11 00:40:57.0 số lượng từ:3316

“Ta cùng một vị lão nhân học quá điểm thôi cung lưu thông máu trị liệu ngã đánh cốt thương thủ pháp, nếu không ta giúp ngươi nhìn xem?” Hạ Vân Kiệt thấy thế do dự hạ nói.

“Thật vậy chăng? Vậy ngươi như thế nào không còn sớm . . . . . kia mau giúp ta nhìn xem đi, bằng không buổi tối cũng chưa biện pháp đi làm.” Trình Phinh nghe vậy đầu tiên là kinh ngạc, tiếp theo xem thường, tái tiếp theo đột nhiên nhớ tới phía trước Hạ Vân Kiệt kỳ thật nhắc tới quá chuyện này, chính là chính mình hiểu sai, mặt đẹp lại không khỏi hơi hơi có chút đỏ lên.

Hạ Vân Kiệt gặp Trình Phinh thúc giục, liền ở nàng chân trước ngồi xổm xuống thân mình.

Trời đất chứng giám, Hạ Vân Kiệt ngồi xổm xuống thân mình thì thật chính là thực đơn thuần tưởng giúp Trình Phinh xem một chút nàng xoay thương mắt cá chân, nhưng hắn đã quên Trình Phinh mặc là ngưu tử váy ngắn. Vừa ngắn lại bó lại có điểm cứng rắn ngưu tử bố, chỉ kham kham bao lấy hai đoạn đầy đặn đùi ngoại sườn, hai chân trong lúc đó cũng là trung môn đại khai. Hạ Vân Kiệt ngồi xổm xuống khi, ánh mắt vừa vặn đối diện đại khai trung môn, bàn tay đại hồng nhạt trong suốt vải dệt kham kham che khuất thần bí chỗ, như ẩn như hiện, lộ ra vô hạn dụ hoặc.

Nữ nhân đối trên người mỗ ta bộ vị là thực mẫn cảm, Hạ Vân Kiệt ánh mắt trong lúc vô tình đối diện nàng hai chân trong lúc đó khi, Trình Phinh lập tức liền cảm giác

được một tia khác thường, vội vàng một bên lấy tay gắt gao ngăn chặn hai chân trong lúc đó làn váy, một bên thân thủ điểm một chút Hạ Vân Kiệt ót, đỏ mặt thối nói:“Uy, xem làm sao đâu?”

“Khụ khụ!” Hạ Vân Kiệt không khỏi chột dạ vội vàng cúi đầu lung tung nắm lên Trình Phinh chân.

“Thử! Nhẹ một chút!” Trình Phinh bị Hạ Vân Kiệt không nhẹ không nặng động tác cấp biến thành mãnh hấp lãnh khí.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi, ta không phải cố ý.” Hạ Vân Kiệt gặp Trình Phinh ăn đau, cái trán mồ hôi lạnh đều thiếu chút nữa xông ra. Hắn thật đúng là không nghĩ tới, bang một nữ nhân xem chân thương nguyên lai là như vậy gian khổ một kiện nhiệm vụ.

Trình Phinh đương nhiên biết Hạ Vân Kiệt không phải cố ý, nếu không một đại nam nhân dám can đảm ngồi xổm xuống thân mình rình coi nàng làn váy hạ cảnh xuân, nàng sớm liền một cước đối với hắn đầu đá đi. Nhưng lòng của nữ nhân biết rõ ràng là một chuyện, trong miệng nói ra lại là mặt khác một hồi sự.

“Hừ, nhìn ngươi biểu hiện. Nếu có thể đem ta chân thương xem trọng, vậy thuyết minh ngươi không phải cố ý, nếu không thể, vậy thuyết minh ngươi ngay từ đầu liền tâm hoài bất quỹ.” Trình Phinh lại dùng ngón tay ngọc điểm hạ Hạ Vân Kiệt ót, “Hung ba ba” Nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi âm thầm cười khổ, được, lần sau đụng tới nữ hài tử chân xoay thương cái gì, khả ngàn vạn đừng nữa tình yêu tràn ra, nếu không không nghĩ qua là tựu thành tâm hoài bất quỹ sắc lang.

Cũng may Hạ Vân Kiệt hiện tại tuy rằng nghèo túng đến cần đi quán bar làm công kiếm tiền, nhưng thân là một

thế hệ vu vương Hạ Vũ huyết mạch người thừa kế, lại từ nhỏ tu luyện Vu môn pháp thuật vu sư, này chính là xoay thương đối với Hạ Vân Kiệt thực tính không được cái gì.

Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng cầm lấy Trình Phinh chân nhỏ, đây là một chích rất được chân, mượt mà mắt cá chân, trân châu bạch ngọc thịt khấu gót ngọc, tiểu thối rất tròn phong oánh, duyên dáng đường cong theo tiểu thối vẫn kéo dài đến đầy đặn đùi. Bất quá hiện tại này chích mượt mà mắt cá chân có điểm sưng đỏ, hiển nhiên vừa rồi kia một lần uy chân còn là bị thương có điểm lợi hại, nếu trễ xử lý, chỉ sợ ngày mai cũng không nhất định có thể thượng được ban.

“Ngay từ đầu khả năng có điểm đau, trước chịu đựng một chút.” Hạ Vân Kiệt không dám nhiều xem cặp kia đùi đẹp, trước tiên công đạo một câu, sau đó hai tay mang theo Trình Phinh chân trái bị thương chỗ nhẹ nhàng xoa nắn đứng lên.

Hạ Vân Kiệt nhất xoa nắn đứng lên, Trình Phinh liền cảm thấy từng trận toàn tâm đau đớn, bất quá bởi vì Hạ Vân Kiệt đã muốn nhắc nhở qua, nàng đổ không tái kêu lên đau đớn, chính là mày gắt gao nhíu lại, lộ ra một tia vẻ mặt thống khổ.

Bất quá rất nhanh Trình Phinh liền cảm giác được kia toàn tâm đau chuyển làm một cổ dòng nước ấm, ấm áp dễ chịu, coi như ngâm mình ở ôn trong nước bình thường, thoải mái nàng thiếu chút nữa muốn rên rỉ ra tiếng, khẩn trương thần kinh cũng dần dần thả lỏng xuống dưới, ngay cả tay nguyên bản kìm chặt làn váy đã ở bất tri bất giác trung lỏng rồi rời ra.

Này buông lỏng khai, ngưu tử bố liền lại san bằng, kia như ẩn như hiện cảnh xuân lại đối diện Hạ Vân Kiệt rộng mở.

Bất quá Trình Phinh lập tức liền ý thức được, vội vàng lại dùng tay đè ép đi xuống, một bên còn hướng Hạ Vân Kiệt nhìn lại, đã thấy hắn cúi đầu khinh nhu của nàng chân, biểu tình là như vậy chuyên chú, như vậy ôn nhu, trong lúc nhất thời Trình Phinh không khỏi có chút ngây người.

“Tốt lắm, đứng lên đi một chút xem, hẳn là không thành vấn đề.” Đang lúc Trình Phinh nhìn Hạ Vân Kiệt ngẩn người khi, Hạ Vân Kiệt đột nhiên đứng lên, cười nói.

“Ách, ân, tốt lắm sao?” Trình Phinh cả kinh, theo bản năng đứng lên.

Này vừa đứng đứng lên, Trình Phinh giật mình phát hiện, vừa rồi đặt chân còn như châm thứ bàn chân trái, hiện tại thế nhưng quả thực một chút cũng không đau, không khỏi vẻ mặt không dám tin kinh hỉ nói:“Oa tắc, thật sự tốt lắm da, một chút cũng không đau nha! A Kiệt, nhìn không ra đến nha, ngươi thật là có một tay!”

“Ha ha, tốt lắm là tốt rồi, ta đi trước rửa tay.” Hạ Vân Kiệt trừ bỏ đối tìm công tác hiện tại tin tưởng có chút không đủ ở ngoài, đối chính mình học vu y còn là rất tin tưởng, gặp Trình Phinh không có việc gì một chút cũng chưa cảm thấy kinh ngạc, nghe vậy cười cười nói, sau đó xoay người hướng toilet đi đến.

Nhìn Hạ Vân Kiệt xoay người rời đi bóng dáng, Trình Phinh nhớ tới phía trước Hạ Vân Kiệt liền ngồi xổm chính mình chân tiền, gần gũi đối mặt chính mình tách ra hai chân, hai má đột nhiên có chút nóng lên đứng lên.

Hạ Vân Kiệt tẩy hoàn thủ trở về cùng Trình Phinh lại nói tốt 5 giờ ở blue night quán bar chạm mặt sau, liền ở KFC cửa mỗi người đi một ngả.

Công tác đại khái có tin tức, Hạ Vân Kiệt liền không có ở bên ngoài hạt cuống hứng thú. Dù sao đại mùa hè, cho dù hắn tu vi sớm đã đạt tới hàn thử không xâm, tổng còn là cảm thấy một tia khó chịu. Hạ Vân Kiệt đi đến phụ cận một cái xe buýt sân ga, đợi vài phút sau, liền đợi cho 35 lộ xe buýt, sau đó lên xe buýt.

Làm Hạ Vân Kiệt lên xe buýt khi, xa xa nhất thụ ấm chỗ, vừa rồi vị kia cướp bao tặc chính ghé vào xe máy, xa xa nhìn 35 lộ xe buýt, khóe miệng gợi lên một chút cười lạnh. Làm 35 lộ xe buýt khởi động khi, hắn cũng khởi động xe máy, xa xa theo.

Vương bát đản, đừng tưởng rằng phá hủy lão tử hảo sự, đoạt lão tử tiền là có thể vỗ vỗ mông chạy lấy người! Chuyện này không để yên!

Hạ Vân Kiệt ở Đức Nhã tiểu khu xuống xe, sau đó lưng đan kiên bao mại động hai chân ưu tai du tai hướng tiểu khu đi đến, xa xa kia cướp bao tặc gặp Hạ Vân Kiệt hướng Đức Nhã tiểu khu đại môn đi đến, trong mắt bắn ra một chút cừu hận ánh mắt, thủ đã muốn theo trong túi xuất ra một cái Motorola thẳng bản di động bát dãy số.

Đức Nhã tiểu khu là cái tới gần thắng lợi hà lão tiểu khu, phòng ở mặc dù lão, vị trí cũng không xem như một đường thị trung tâm, nhưng quý ở hoàn cảnh u tĩnh, tiền thuê nhà cũng không quý. Hạ Vân Kiệt vừa tới Giang Châu khi, trong túi còn sủy hai ngàn đồng tiền, đối tìm công tác cũng rất tin tưởng, hơn nữa tu luyện duyên cớ có chứa nhiều không tiện, cho nên ngay từ đầu sẽ không lo lắng ở đơn vị tập thể ký túc xá cùng vùng ngoại thành nông dân cho thuê phòng, mà là tìm tiểu khu nhà trọ phòng.

Bất quá Giang Châu làm Giang Nam tỉnh số một số hai kinh tế cường thị, tiểu khu nhà trọ phòng tiền thuê còn là thực đắt tiền, bình thường nhất cư thất đều phải sáu

trăm, mà hai cư thất tắc muốn chín trăm đã ngoài. Tiền thuê nhà cũng bình thường đều là một quý thậm chí nửa năm giao một lần, Hạ Vân Kiệt vừa tới bây giờ là nhiên trong túi sủy hai ngàn đồng tiền, nhưng nhất cư thất tiểu khu phòng đan cá nhân còn là thuê không nổi. Vừa vặn một lần ngẫu nhiên cơ hội ở trên mạng nhìn đến có Đức Nhã tiểu khu thuê khách ở tìm người hợp thuê, hai cư thất mang nhất thính nhất vệ nhất trù, tiền thuê chín trăm, gánh vác đến cá nhân trên đầu từng tháng bốn trăm ngũ, mỗi quý giao một lần. Hạ Vân Kiệt nhất hạch toán, giao nhất quý tiền thuê, chính mình còn có sáu trăm năm mươi nguyên, tỉnh điểm tiêu hẳn là có thể kiên trì đến tìm được công tác, lại thấy Đức Nhã tiểu khu hoàn cảnh im lặng, liền ước thấy quải bái thiếp thuê khách, là cá tính cách góc sảng khoái trẻ tuổi nam tử, vì thế liền cùng hắn hợp thuê.

Đi ở quen thuộc tiểu khu, nhớ tới ở trong này ở một tháng rưỡi, cuối cùng là thấy được một tia công tác ánh rạng đông, Hạ Vân Kiệt có một loại đẩy ra mây mù mỗi ngày ngày thoải mái cảm. Không giống trước kia, đi ở tiểu khu lâm ấm trên đường, nhớ tới chính mình một cái tựa vào công trường chuyển chuyên nuôi sống chính mình người làm công, lại “Xa xỉ” Tô ở tại tiểu khu trong phòng, luôn luôn loại đánh thũng mặt làm mập mạp kỳ cục cảm.

Cùng Hạ Vân Kiệt hợp thuê khách trọ kêu Trương Văn Bân, là Giang Châu thị một nhà bia công ty nghiệp vụ viên, trước tuần lễ đột nhiên bị công ty phái đến Giang Bắc tỉnh khai triển nghiệp vụ, cho nên mấy ngày nay, Hạ Vân Kiệt đều một mình một người hưởng dụng hai cư thất “Hào trạch”, ngày cũng là quá thích ý.

Trở lại phòng, Hạ Vân Kiệt rửa mặt, liền cầm lấy một quyển sách [quản lý học nguyên lý] nằm ở trên giường nhìn đứng lên.

Trước kia Hạ Vân Kiệt bởi vì tu luyện Vu môn thuật pháp hoang phế học nghiệp, chỉ tại huyện học trung chuyên, nay đến xã hội thượng tìm công tác, mới vừa rồi biết văn bằng là cái cứng rắn gạch thẳng đánh dấu, cho nên ở nhân tài thị trường vô ích hơn nửa tháng sau, Hạ Vân Kiệt liền đi tân hoa thư điếm mua tự khảo công thương xí nghiệp quản lý chuyên khoa tương quan bộ sách, chuẩn bị sang năm tham gia trung chuyên thăng trường cao đẳng tự khảo.

Đức Nhã tiểu khu cách nam sơn đạo có điểm xa, thư nhìn đến tứ điểm một khắc, Hạ Vân Kiệt liền ra cửa.

Bốn giờ một khắc, thái dương như trước hỏa lạt lạt nướng đại địa, trên đường trừ bỏ xe như nước chảy lui tới, như trước không có bao nhiêu người đi đường.

Hạ Vân Kiệt đi ra tiểu khu cửa không mấy chục mét, ven đường một chiếc Kim Bôi diện bao xe đẩy cửa đột nhiên mở ra, theo bên trong nhảy lên đi ra bốn đại hán trong tay cầm ống tuýp, trong đó một vị rõ ràng đó là kia xe bay cướp bao tặc.

Bất quá cướp bao tặc hiển nhiên không phải này nhóm người lão đại, lão đại là một vị vẻ mặt dữ tợn, quang đầu bưu hãn tên. Người này đầu ở ánh mặt trời dưới mạt một bả tỏa sáng, một đạo vết sẹo theo ót vẫn kéo dài đến đầu trung ương, tựa như một cái dữ tợn con rết ở hắn trên đầu đi, làm cho người ta vừa thấy trong lòng liền sợ hãi.

“Lập tức cấp lão tử lên xe, nếu không lão tử hiện tại liền đánh bạo đầu của ngươi!” Đầu trọc nam đem ống tuýp nhẹ nhàng hướng bàn tay gõ xao, hướng Hạ Vân Kiệt lộ ra bạch dày đặc răng nanh, vẻ mặt hung ác nói.

Hạ Vân Kiệt nhìn thoáng qua đầu trọc nam trong tay ống tuýp, không nói hai lời liền hướng trên xe chui.

“Mẹ nó, tiểu tử này nhưng thật ra ra đi!” Đầu trọc nam gặp Hạ Vân Kiệt không nói hai lời liền ngoan ngoãn mặt đất xe, hướng mặt đất ói ra một ngụm đàm, mắng liệt nói, trong lòng cũng là âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Tuy rằng trên đường người đi đường không nhiều lắm, tuy rằng đầu năm nay quốc nhân đều thói quen bo bo giữ mình, không ai dám xen vào việc của người khác, nhưng rõ như ban ngày dưới đánh người, luôn có điểm phiêu lưu, có thể không ở trên đường đánh người kia tự nhiên không còn gì tốt hơn.

Hạ Vân Kiệt vừa lên xe, kia cướp bao tặc đã muốn cùng một cái khác nam tử bắt hắn cho kẹp tại vị trí trung gian, sau đó hai mắt đỏ lên nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, khóe miệng lộ ra một tia đắc ý cười lạnh nói:“Ba mươi năm Hà Đông ba mươi năm Hà Tây, không nghĩ tới đi tiểu tử, chúng ta lại thấy mặt!”

“Là không nghĩ tới, giữa trưa ta đều đã muốn hảo ý thả ngươi một con ngựa, ngươi này lại là tội gì tới đâu? Ngươi này không phải hại chính mình còn liên quan hại đồng bạn thôi!” Hạ Vân Kiệt nhìn cướp bao tặc, vẻ mặt tiếc nuối lắc đầu.

“Mẹ nó, tiểu tử ngươi ánh mắt có phải hay không sinh trưởng ở trên mông, bây giờ còn phân không rõ tình thế sao? Xem ra không cho ngươi điểm lợi hại nhìn một cái, tiểu tử ngươi còn không biết Hoa nhi vì cái gì như vậy hồng!” Cướp bao tặc vốn là nghẹn nhất bụng khí, gặp Hạ Vân Kiệt phía sau thế nhưng còn dám kiêu ngạo, tức giận đến vung khởi trong tay ống tuýp liền đối với Hạ Vân Kiệt đầu gõ đi xuống.

Sách mới thượng truyền, khẩn cầu tân lão thư hữu nhiều hơn đầu phiếu duy trì, cảm ơn!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 4 : Đến tột cùng là ai đánh ai

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-11 15:43:45.0 số lượng từ:3274

“Ta thao, A Phi đừng đánh đầu, lão tử xe vừa buổi sáng mới tẩy……” Lái xe tài xế là cái cao lớn thô kệch nam tử, thông qua xem sau kính gặp A Phi cũng chính là kia cướp bao tặc vung khởi ống tuýp muốn gõ Hạ Vân Kiệt đầu, lập tức kêu lên.

Bất quá tài xế trong lời nói còn không có nói xong, chợt nghe đến “Oành!” một tiếng, ống tuýp gõ ở trên đầu thanh âm ở trong xe vang lên, tiếp theo là A Phi đột nhiên ôm đầu âm thanh kêu lên:“Của ta đầu, của ta đầu, đổ máu !”

Trong xe tựa hồ lập tức đột nhiên trở nên thực im lặng, chỉ có A Phi còn ôm đầu ở nơi nào oa oa gọi bậy, mọi người bao gồm kia tài xế đều thông qua kính chiếu hậu hai mắt đăm đăm nhìn chằm chằm chính cầm ống tuýp, dường như không có việc gì đem ngoạn Hạ Vân Kiệt.

Bọn họ đến bây giờ cũng chưa chỉnh hiểu được, rõ ràng ống tuýp là lấy ở A Phi trong tay, rõ ràng là xao hướng Hạ Vân Kiệt đầu, như thế nào đột nhiên gian liền toàn bộ rớt cái đâu?

“Nhìn không ra đến, tiểu huynh đệ còn là vị luyện công phu a, trách không được dám xen vào việc của người khác, dám độc thân sấm đầm rồng hang hổ!” Đầu trọc nam không hổ là lão đại, rất nhanh liền hồi qua thần đến, hai mắt hung ác trung mang theo một tia cảnh giác nhìn Hạ Vân Kiệt lạnh lùng nói.

“Đầm rồng hang hổ? Các ngươi cũng cân xứng long nói

hổ ? Kính nhờ, da mặt đừng như vậy dầy được không?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhịn không được vẻ mặt trào phúng nói.

“Ta thảo! Đánh hắn!” Đầu trọc nam gặp Hạ Vân Kiệt cũng dám trào phúng hắn, lập tức mắng liệt cầm lấy ống tuýp đối với Hạ Vân Kiệt đầu liền đánh đi qua.

Còn lại người thấy thế cũng lập tức ra tay.

Tục ngữ nói loạn quyền đánh chết lão sư phụ, bọn họ tin tưởng, ba người đồng loạt ra tay, như vậy điểm không gian, cho dù Hạ Vân Kiệt là luyện quyền lão sư phụ, cũng bảo đảm đánh cho hắn chỉ có ôm đầu khóc kêu phân.

“Oành oành oành!” Ba tiếng ống tuýp cùng đầu va chạm thanh âm chợt ở trong xe vang lên, sau đó là ba tiếng tiếng kêu thảm thiết, tiếng kêu thảm thiết sau là một tiếng khẩn cấp dừng ngay, cũng là lái xe tài xế gặp lão đại đám người toàn bộ đầu nở hoa, sợ tới mức phản xạ có điều kiện thải dừng ngay.

“Nếu ngươi không nghĩ giống bọn họ giống nhau đầu nở hoa, tốt nhất cho ta thành thành thật thật lái xe. Đúng rồi, đi nam sơn đạo.” Hạ Vân Kiệt gặp xe đột nhiên dừng lại, hơi hơi nhíu hạ mày, sau đó dùng ống tuýp nhẹ nhàng điểm điểm tài xế đầu, thản nhiên nói.

Tài xế bị lạnh như băng ống tuýp cấp điểm cả người run lên đẩu, mồ hôi lạnh theo cái trán nhắm thẳng hạ quải.

“Là, là, ta lập tức lái xe.” Tài xế run run thanh âm, run run trong tay một lần nữa ra đi.

Gặp xe một lần nữa ra đi, Hạ Vân Kiệt sắc mặt thế này mới hơi hoãn, sau đó hai tay phân biệt cầm lấy ống tuýp hai đầu, dường như không có việc gì đem ống tuýp chiết

loan lại đem ống tuýp lạp thẳng, tựa như luyện lực cánh tay bổng giống nhau.

Nguyên bản ôm đầu, còn có chút chưa từ bỏ ý định đầu trọc nam đám người thấy thế, sau gáy tất cả đều toát ra rậm rạp mồ hôi lạnh.

Đây chính là như giả bao hoán ống tuýp a, thế nhưng bị trước mắt vị này người trẻ tuổi cấp làm lực cánh tay bổng đến luyện, nhưng lại ngoạn nhẹ nhàng như vậy, đây là cái gì dạng biến thái tên nha! Nếu hắn đột phát kì muốn lấy chính mình “Nộn cánh tay nộn chân” Đến luyện luyện, chẳng phải là……

Nghĩ đến đây, đầu trọc nam đám người tất cả đều một trận sợ hãi nhìn nhìn chính mình kia tráng kiện cánh tay, tựa hồ chính mình hướng đến dẫn nghĩ đến hào tráng kiện cánh tay đột nhiên gian trở nên thực phấn nộn thực phấn nộn.

“Này, vị này, đại, đại ca, là ta đầu trọc Cường có mắt như mù, ta, ta hướng ngài xin lỗi, lần sau không dám !” Đầu trọc Cường lại nói tiếp ở Giang Châu thị trên đường coi như là cái có chút danh tiếng nhân vật, thuộc hạ trộm xe, trên xe buýt sờ bao còn có giống A Phi giống nhau xe bay cướp bao tặc thêm đứng lên cũng có hai ba mươi hào nhân, khả hôm nay nhìn trước mắt vị này biến thái, cũng là hoàn toàn không có nửa điểm dũng khí, nói về nói đến đều là lắp bắp.

“Xin lỗi còn có dùng sao? Kia hôm khác ta cũng dùng ống tuýp xao các ngươi một chút, sau đó theo các ngươi nói tiếng xin lỗi được không?” Hạ Vân Kiệt như trước chậm rãi luyện “Lực cánh tay bổng”, khinh thường nói.

Đầu trọc Cường đám người nghe vậy người người hận không thể ôm đầu khóc rống một hồi, không có thiên lý a, đến tột cùng là ai lấy ống tuýp xao ai nha?

“Kia, kia đại ca ngài, ngài đề cái điều kiện.” Tuy rằng đầu trọc Cường hận không thể chỉ vào chính mình máu còn tại chảy đầu chất vấn Hạ Vân Kiệt một câu, đến tột cùng là ai gõ ai, nhưng tình thế bức người, hướng đến bưu hãn đầu trọc Cường nay tựa như cái vừa qua khỏi cửa tiểu tức phụ giống nhau, thật cẩn thận hỏi.

Hạ Vân Kiệt không có trả lời đầu trọc Cường vấn đề, mà là nhìn về phía bên người lạnh run, hối thiếu chút nữa ngay cả ruột đều thanh A Phi, thản nhiên nói:“Ngươi biết !”

A Phi nghe vậy hơi hơi sửng sốt, lập tức giật mình tỉnh ngộ lại đây, lập tức hướng đầu trọc Cường đám người kêu lên:“Đem ví tất cả đều cho ta lấy ra nữa!”, còn kém kêu một tiếng “Đánh cướp!”

“Ta thảo! A Phi ngươi đầu óc có phải hay không nước vào !” Đầu trọc Cường đám người gặp A Phi ở phía sau cũng dám đánh cướp bọn họ, tức giận đến một cái tát đối với A Phi đầu liền phiến đi qua.

A Phi bị phiến một cái tát, ôm đầu thực ủy khuất nhìn xem đầu trọc Cường lại nhìn xem Hạ Vân Kiệt.

“Như thế nào Cường ca không muốn?” Hạ Vân Kiệt nhìn thiếu chút nữa muốn mất đi lý trí đầu trọc Cường, chậm rãi hỏi.

Nổi giận trung đầu trọc Cường nghe được Hạ Vân Kiệt thanh âm, giống như vào đầu bị rót nhất dũng nước lạnh, cả người đánh cái giật mình, thế này mới ý thức được A Phi không phải đầu nước vào, mà là chính mình đầu nước vào.

“Thực xin lỗi đại ca, thực xin lỗi đại ca, ta cái này lấy.” Nói xong đầu trọc Cường vội vàng việc việc theo trong

túi lấy ra ví đưa cho A Phi.

Còn lại hai người thấy thế cũng tất cả đều đào đi ra đưa cho A Phi.

A Phi nhìn lão đại còn có hai vị đồng bạn đều ngoan ngoãn đem ví đưa cho chính mình, nhưng lại sinh ra một loại “Lão tử chính là ngưu bức” sảng khoái ảo giác, gặp lái xe tài xế không nhúc nhích tĩnh, lập tức vỗ vỗ bờ vai của hắn, ngưu bức hò hét nói:“A Tiêu, còn có của ngươi.”

Lái xe tài xế vốn tưởng rằng chính mình lái xe có thể tránh thoát một kiếp, không nghĩ tới A Phi đã vậy còn quá “Tận chức tận trách”, trong lòng tức giận đến thẳng ân cần thăm hỏi A Phi trong nhà sở hữu nữ tính thành viên, nhưng thủ lại không dám nhàn rỗi, vội vàng ngoan ngoãn đem ví cũng lấy ra đến đưa cho A Phi.

A Phi thu tề ví, sau đó đem tiền trong ví toàn bộ đào đi ra, điểm điểm, sau đó tất cung tất kính đưa cho Hạ Vân Kiệt, thấp giọng nói:“Tổng cộng sáu trăm năm mươi mốt khối ba mao, đại ca.”

“Không phải đâu, liền như vậy điểm, các ngươi không khỏi hỗn rất tra đi? Đây là của ngươi tiểu phí.” Hạ Vân Kiệt vốn nghĩ đến lúc này tốt xấu là xe bốn bánh xe, hơn nữa số người có năm, còn có đại ca cấp nhân vật xuất mã, như thế nào cũng phải lộng cái một ngàn đồng tiền đã ngoài, không nghĩ tới ngay cả số lẻ tính thượng cũng không đủ một ngàn. Hạ Vân Kiệt tiếp nhận tiền, tùy tay đem kia một khối ba mao tiền cương băng ném cho A Phi, nhịn không được khịt mũi nói, nói xong ánh mắt nhìn về phía đầu trọc Cường cổ.

Đầu trọc Cường trên cổ treo một cái kim quang xán xán thô vòng cổ.

Có khả năng xe bay cướp bao hoạt động, này phản ứng lực thật đúng là không phải bình thường mau, A Phi gặp Hạ Vân Kiệt ánh mắt hướng đầu trọc Cường cổ nhìn lại, lập tức hướng đầu trọc Cường thân thủ đi qua nói:“Cường ca, dây chuyền vàng!”

2003 năm hoàng kim giá đại khái muốn trăm nguyên mỗi khắc, đầu trọc Cường trên cổ dây chuyền vàng tuy rằng không phải thành thực, nhưng cũng có bốn năm mươi khắc trọng, giá trị cái bốn năm ngàn nguyên, lại nói tiếp coi như là một bút không nhỏ con số. Đầu trọc Cường gặp A Phi hướng hắn thân thủ muốn dây chuyền vàng, hận không thể nhấc chân đá hắn mấy đá.

Muốn làm nửa ngày, cảm tình là ngươi A Phi cấu kết ngoại nhân đánh cướp lão tử a!

Đương nhiên trong lòng có thể nghĩ như vậy, nhưng đầu trọc Cường thủ lại không dám nhàn rỗi, vội vàng túm hạ trên cổ vòng cổ đưa cho A Phi.

Còn lại ba người bao gồm tài xế ở bên trong, gặp lão đại đều ngoan ngoãn đem dây chuyền vàng cấp túm xuống dưới, cũng không dùng A Phi mở miệng, ào ào thân thủ đi túm trên cổ dây chuyền vàng, dù sao là ven đường mua, không đáng giá vài cái tiền.

“Các ngươi liền miễn, ta đối đồng thau không có hứng thú!” Bất quá không đợi bọn họ đem dây chuyền vàng túm xuống dưới, trong xe vang lên Hạ Vân Kiệt khinh thường thanh âm.

“Ta thảo, người này đến tột cùng là đang làm gì, cho dù muốn làm hoàng kim mua bán, ánh mắt cũng không hắn như vậy độc như vậy chuẩn đi, thế nhưng bằng mắt thường liếc mắt một cái có thể phán đoán ra thực kim bạc trắng?” Trong xe mọi người nghe vậy tất cả đều cả người cứng đờ, dùng không dám tin ánh mắt nhìn chằm

chằm Hạ Vân Kiệt chính chậm rãi đem một phen tiền mặt còn có dây chuyền vàng hướng trong túi nhét.

“Cường ca là đi?” Hạ Vân Kiệt thu hồi tiền mặt cùng dây chuyền vàng sau, quay đầu nhìn về phía đầu trọc Cường nói.

“Đừng, đừng, đại ca ngài bảo ta đầu trọc Cường là có thể.” Đầu trọc Cường gặp Hạ Vân Kiệt đột nhiên gọi hắn, không khỏi sợ tới mức cả người tóc gáy đều dựng thẳng lên, hắn thật đúng là sợ này biến thái đem hắn cánh tay làm ống tuýp đến chơi đùa, thật muốn như vậy, phỏng chừng hắn nửa đời sau cũng chỉ có thể làm cái thương tàn nhân sĩ.

“Kia đầu trọc Cường a, ta kỳ thật tốt lắm nói chuyện. Chỉ cần các ngươi không tìm ta phiền toái, ta cũng sẽ không chủ động theo các ngươi không qua được, cho nên hy vọng các ngươi nhớ kỹ lần này giáo huấn, về sau sẽ không nếu tới tìm ta. Đương nhiên nếu không nên tới tìm ta không thể, nhớ kỹ lần sau ví nhiều phóng điểm tiền, còn có các ngươi đều đem trên cổ đổi thành thực hóa. Đại nam nhân, mang điều quán hóa ở trên cổ, các ngươi không chê mất mặt, ta đều ngại mất mặt đâu!” Hạ Vân Kiệt chầm chập nói.

“Sẽ không, sẽ không, về sau chúng ta tuyệt không dám đánh nhiễu đại ca ngài!” Đầu trọc Cường vẻ mặt cầu xin vội vàng nói.

“Tốt lắm, A Tiêu ở ven đường dừng lại xe, làm cho đầu trọc Cường bọn họ trước xuống xe, nhiều người không khí buồn, quá không thoải mái.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy gật gật đầu, sau đó dùng ống tuýp nhẹ nhàng điểm điểm A Tiêu bả vai nói.

A Tiêu cả người đánh cái giật mình, vội vàng đem xe dựa vào ven đường dừng lại, mà đầu trọc Cường đám

người tắc người người vẻ mặt cầu xin xuống xe.

Bọn họ vừa một chút xe, Kim Bôi diện bao xe liền khai đi rồi. Nhìn diện bao xe tuyệt trần mà đi, đầu trọc Cường đám người khóc không ra nước mắt, này đến tột cùng ai là hỗn xã hội đen a?

Đức Nhã tiểu khu cách nam sơn đạo có điểm xa, vốn ngồi xe buýt ít nhất cũng phải nửa giờ, bất quá nay có chuyến đặc biệt, cũng là nhanh không ít. Không sai biệt lắm bốn giờ bốn mươi phân, Hạ Vân Kiệt đi ra nam sơn đạo.

Hạ Vân Kiệt gặp thời gian còn sớm, ở nam sơn đạo khẩu liền xuống xe. Hạ Vân Kiệt vừa mới xuống xe, Kim Bôi diện bao xe liền nhanh như chớp khai không có bóng dáng, giống như sợ Hạ Vân Kiệt hội đuổi theo dường như.

Nam sơn đạo cây rừng thành ấm, quán bar lâm lập, là Giang Châu thị tối nổi danh quán bar một cái phố. Chỉ cần đi ở nam sơn đạo thượng, mọi người tổng có thể tìm được đêm dài từ từ, cuộc đời phù du cảm giác. Ở trong này có hình dáng vẻ sắc các không nói hùa quán bar, có tiếng người ồn ào náo động tràn ngập Rock and Roll vị, có khéo léo tinh xảo tiểu tư hương vị mười phần, cũng có phong cách cổ xưa nội liễm hoàn cảnh chú ý…… Dù sao vừa đến buổi tối, nơi này cơ hồ khắp nơi đèn nê ông lóe ra, ở trong đêm đen tản ra độc hữu mị hoặc hơi thở.

Bây giờ còn không tới buổi tối, nam sơn đạo thực im lặng, người đi đường cũng không nhiều, cao lớn ngô đồng rừng cây lập đường hai bên, che thiên tế nhật. Đi ở phía dưới, có thể hưởng thụ đến một tia khó được ngày mùa hè râm mát.

Công tác lập tức còn có tin tức, lại phát ra bút tiền, tài

chính tạm thời giải trừ nguy cơ cảnh báo, Hạ Vân Kiệt một người chậm rãi đi ở nam sơn đạo thượng, trong túi sủy tám trăm đồng tiền cùng một cái giá trị đại khái ở bốn năm ngàn nguyên tả hữu dây chuyền vàng, hắn tâm tình không sai, cũng rốt cục cảm giác được một phần đã lâu thoải mái.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 5 : Lão thổ

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-12 00:47:02.0 số lượng từ:3097

Một người ở nam sơn đạo thượng chậm rãi đi tới, rất nhanh Hạ Vân Kiệt liền thấy được nửa che nửa hở ở cây rừng mặt sau blue night quán bar. Đây là một nhà bên ngoài dùng đầu gỗ làm trang sức, thoạt nhìn có chứa điểm Mỹ quốc tây bộ ngưu tử hương vị quán bar.

Làm Hạ Vân Kiệt nhìn đến blue night quán bar đồng thời, cũng nhìn đến đứng ở lâm ấm phía dưới Trình Phinh. Trình Phinh như trước là giữa trưa mặc ăn mặc, lộ tề in hoa t tuất, còn có màu lam ngưu tử váy ngắn. Trình Phinh xa xa nhìn đến Hạ Vân Kiệt liền kiễng mũi chân hướng hắn phất phất tay, phất tay khi, t tuất bị cao cao hướng lên trên kéo, lộ ra nhất mảng lớn trắng trắng eo nhỏ, làm cho Hạ Vân Kiệt tại đây cái nhân sinh không quen xa lạ thành thị cảm thấy một tia đã lâu ấm áp khi, cũng kìm lòng không được nhớ tới giữa trưa ở KFC giúp nàng chữa thương khi nhìn đến kia mạt cảnh xuân, thân mình không hiểu dâng lên một tia thanh xuân xao động.

“A Phinh chúng ta lại thấy mặt.” Hạ Vân Kiệt đi đến Trình Phinh trước mặt, cười chào hỏi nói.

“Đúng vậy, lại thấy mặt. Đi thôi, lão bản đã muốn ở trong văn phòng.” Trình Phinh hướng Hạ Vân Kiệt ngọt ngào cười, sau đó chỉ chỉ trong điếm nói.

Quán bar trang hoàng phong cách còn có bố cục có chút hỗn độn, không giống một ít mặt tiền cửa hàng hoặc là gia cư như vậy có trật tự, nhưng mang cho Hạ Vân Kiệt một loại cuồng dã, xôn xao cảm giác, giống như vừa đi tiến quán bar, cả người liền cùng bên ngoài chân thật thế giới cách ly mở ra, đã nghĩ buông sở hữu phiền não,

cái gì cũng không tưởng, hoàn toàn buông ra, phóng túng một hồi.

Quán bar phân hai tầng, lão bản văn phòng ở trên lầu, trên lầu còn có ghế lô.

Trình Phinh mang theo Hạ Vân Kiệt hướng trên lầu chạy, một vị nữ nhân ăn mặc đặc tính cảm yêu mị, mông đặc đại, vặn vẹo của nàng phong eo kiều đồn theo trên lầu đi rồi xuống dưới, nàng ăn mặc so với Trình Phinh còn muốn thanh lương, trắng noãn bộ ngực sữa ở v tự áo chỗ bài trừ một đạo thật sâu nhũ câu, đi đường đến, ba đào mãnh liệt, hoảng người hoa cả mắt.

Hạ Vân Kiệt bất quá vừa mới trung chuyên tốt nghiệp, trong trường học tuy rằng cũng có một ít nữ sinh mặc khá lớn đảm, nhưng lại làm sao có thể cùng trước mắt vị này so sánh với, về phần tốt nghiệp sau, trừ bỏ nhân tài thị trường chính là ở công trường cùng một đám đầy người là thối hãn nam nhân trà trộn cùng một chỗ, lại chưa từng gặp qua mặc như thế gợi cảm bại lộ, thành thục lại giống đào mật giống nhau yêu mị nữ nhân. Gặp yêu mị nữ theo thang lầu đi xuống dưới, tuyết trắng bộ ngực sữa nhất ba dũng quá nhất ba, Hạ Vân Kiệt đều có điểm ngượng ngùng con mắt xem nàng, lại nhịn không được muốn nhìn liếc mắt một cái.

“A Phinh, vị này tiểu dễ nhìn là mới tới sao? Bộ dạng khá tốt nha!” Yêu mị nữ gặp Trình Phinh mang theo Hạ Vân Kiệt đi lên, không khỏi dù có hứng thú nhìn hắn một cái, hỏi.

“Đúng vậy, ta bằng hữu, nghĩ tới tới nơi này làm. A kiệt, vị này là Diễm tỷ, của ta chủ quản.” Trình Phinh cười nói.

“Diễm tỷ buổi chiều hảo.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy vội vàng mặt mang mỉm cười đánh thanh tiếp đón.

“Đẹp trai buổi chiều hảo, gặp qua lão bản sau, nhớ rõ lại đây tìm ta nga!” Diễm tỷ hướng Hạ Vân Kiệt phao cái mị nhãn, lạc lạc lạc lạc nói một tiếng, sau đó lắc lắc tựa hồ có thể tễ xuống nước đến thành thục vòng eo đi xuống lầu.

Diễm tỷ theo Hạ Vân Kiệt bên người gặp thoáng qua, ở không trung lưu lại một mạt lay động lòng người phi hoa hồng nước hoa vị, Hạ Vân Kiệt nhịn không được quay đầu nhìn liếc mắt một cái Diễm tỷ, rất tròn hào mông lay động ngăn, nhưng lại chút không tốn ngoại quốc nữu.

“Diễm tỷ mông có phải hay không thực gợi cảm? Tốt lắm xem nha?” Đang lúc Hạ Vân Kiệt nhịn không được hồi đầu nhìn chằm chằm Diễm tỷ kia hào mông nhìn lên, đột nhiên cảm thấy hai luồng no đủ đụng phải chính mình bả vai, bên tai vang lên Trình Phinh thanh âm.

Dù sao rất ít cùng nữ nhân ở chung, cũng không hưởng qua nữ nhân tư vị, Hạ Vân Kiệt ở đối mặt khác phái khi da mặt còn là hơi chút có điểm bạc, gặp bị Trình Phinh đãi vừa vặn, vội vàng quay đầu, ho khan hai tiếng, sau đó làm bộ như dường như không có việc gì hướng trên lầu đi, nhìn xem Trình Phinh nhịn không được thân thủ kháp hắn một chút, thấp giọng nói:“Ngươi liền trang đi tiểu sắc quỷ, ta khả cảnh cáo ngươi, Diễm tỷ là lão bản nữ nhân, ngươi khả ngàn vạn đừng đánh nàng chủ ý.”

Hạ Vân Kiệt tuy rằng áp căn sẽ không nghĩ tới đánh Diễm tỷ chủ ý, nhưng nghe nói như vậy xinh đẹp khêu gợi nữ nhân thế nhưng đã muốn danh hoa có chủ, trong lòng còn là khó tránh khỏi sinh ra một tia mất mát.

Lão bản văn phòng ở trên lầu tối phòng trong, xao mở cửa, trong văn phòng chỉ ngồi một vị phong tư yểu điệu, tuổi đại khái ba mươi xuất đầu xinh đẹp nữ nhân.

Nữ nhân trên thân mặc màu trắng áo không bâu nếp

uốn tu thân áo sơmi, hạ thân mặc màu đen một bước váy, một bộ chức tràng nữ tính ăn mặc. Làm Hạ Vân Kiệt cùng Trình Phinh tiến vào khi, nàng chính kiều chân bắt chéo tựa vào trên sô pha gọi điện thoại, hai điều tuyết trắng đùi đẹp vén, có vẻ đùi thực đầy đặn mượt mà.

Nữ nhân gặp Trình Phinh cùng Hạ Vân Kiệt tiến vào, một bên khoát tay ý bảo bọn họ chờ một lát, một bên đơn giản đối với điện thoại nói một hai câu liền treo.

“A Phinh, đây là ngươi nói kia bằng hữu sao?” Nữ nhân quải điệu điện thoại sau, nhìn thoáng qua Trình Phinh sau đó nhìn Hạ Vân Kiệt hỏi.

Hạ Vân Kiệt gặp nữ nhân nhìn về phía chính mình, rất muốn vụng trộm hỏi Trình Phinh đây là quán bar lão bản sao? Như thế nào là nữ ? Kia Diễm tỷ cùng nàng chẳng phải là…… Bất quá hiển nhiên hiện tại không phải hỏi vấn đề này thời điểm, cho nên làm ra vẻ lão bản nữ nhân hướng Hạ Vân Kiệt nhìn qua khi, Hạ Vân Kiệt ngại ngùng hướng nàng cười cười, trong đầu lại kìm lòng không được hiện lên hai nữ nhân dây dưa cùng một chỗ hình ảnh, cảm giác rất quái lạ, lại tựa hồ ở trêu chọc hắn kia khỏa thanh xuân xôn xao tâm.

“Đúng vậy, lão bản.” Trình Phinh trả lời làm cho Hạ Vân Kiệt xác nhận quán bar lão bản quả nhiên là trước mắt vị này xinh đẹp thiếu phụ, cũng làm cho lão bản xác nhận trước mắt vị này thoạt nhìn có điểm suất, cười rộ lên có điểm ngại ngùng đại nam hài chính là Trình Phinh đề cử bằng hữu.

“Đẹp trai, ngươi tên là gì? Người ở nơi nào? Trước kia đã làm cái gì?” Xác nhận Hạ Vân Kiệt chính là Trình Phinh đề cử bằng hữu sau, nữ lão bản nhìn Hạ Vân Kiệt hỏi.

Tốt nghiệp sau đến Giang Châu tìm công tác hơn một tháng, đây xem như Hạ Vân Kiệt nhân sinh trung lần đầu tiên chính thức phỏng vấn, cũng quyết định kế tiếp trong khoảng thời gian này hắn có thể hay không quá thượng một đoạn ổn định cuộc sống phỏng vấn. Cũng may Hạ Vân Kiệt dù sao không phải chân chính người thường, tuy là lần đầu tiên đối mặt lão bản phỏng vấn, nhưng còn là thực trấn định đại khái tự giới thiệu một phen.

Nữ lão bản nghe xong Hạ Vân Kiệt tự giới thiệu sau, gật gật đầu đối Trình Phinh nói:“A Phinh, ngươi mang A Kiệt đi Lí tỷ bên kia đăng ký một chút, sau đó tái dẫn hắn đi lĩnh bộ quần áo lao động.”

Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới phỏng vấn đơn giản như vậy, nghe vậy không khỏi hơi hơi có chút sững sờ, thẳng đến Trình Phinh kéo hắn một chút, Hạ Vân Kiệt thế này mới phục hồi tinh thần lại, hơi hơi hướng nữ lão bản cúi đầu nói:“Cảm ơn lão bản.”

“Ân, hảo hảo làm, không hiểu có thể hỏi A Phinh cũng có thể hỏi Hiểu Diễm.” Nữ lão bản gật gật đầu nói.

Hạ Vân Kiệt biết nữ lão bản trong miệng Hiểu Diễm hẳn là chính là vừa rồi ở thang lầu đụng tới vị kia Diễm tỷ, trong lòng cảm giác có chút là lạ.

Ra lão bản văn phòng, Hạ Vân Kiệt rốt cục nhịn không được thấp giọng hỏi nói:“A Phinh, vừa rồi ngươi nói Diễm tỷ là lão bản nữ nhân? Khả lão bản như thế nào là vị nữ ?”

“Ngươi thật đúng là out, hiện tại cái gì niên đại, ai yêu với ai cùng một chỗ, ai quản được ? Chờ ngươi về sau ở quán bar hỗn lâu chỉ biết, nam nam, nữ nữ cùng một chỗ cũng không là cái gì hiếm lạ sự.” Trình Phinh nghe vậy trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi một trận hãn, nghĩ rằng, trước kia gặp trong trường học có chút đồng học cùng nữ sinh thân nhau, thậm chí đi bên ngoài vụng trộm khai phòng, cảm thấy đã muốn thực tiền vệ, nay đến nơi này mới biết được, đầu năm nay đồng chí, bách hợp đều đã muốn không phải cái gì hiếm lạ sự, xem ra xã hội quả thật so với trường học phức tạp hơn.

Đi theo Trình Phinh đi Lí tỷ bên kia đăng ký, lại đi quản kho hàng lão quách bên kia lĩnh quần áo lao động, Hạ Vân Kiệt cho dù chính thức ở blue night quán bar đi làm. Này trong lúc, Trình Phinh cấp Hạ Vân Kiệt đại khái giới thiệu một chút quán bar tình huống, thuận tiện còn muốn làm điểm ăn.

Quán bar có hai dj, hai điều âm sư kiêm chức ngọn đèn sư, bốn bảo an, một cái lâu mặt quản lí, hai cái trước sân khấu thu ngân, hai cái điều rượu sư, một cái ba tử, còn có sáu gã phục vụ sinh cộng thêm Diễm tỷ vị này chủ quản, này hắn còn có tiếp khách, tài vụ, rau trộn sư, đại trù, truyền đồ ăn viên đằng đằng.

Nghe xong Trình Phinh giới thiệu, Hạ Vân Kiệt mới biết được nguyên lai một quán bar cũng là như vậy phức tạp, mà hắn chính là quán bar phục vụ sinh, về Diễm tỷ quản, Diễm tỷ tên đầy đủ Chu Hiểu Diễm.

“Thời gian không sai biệt lắm, đi thay quần áo lao động đi.” Lung tung ăn chút gì sau, Trình Phinh đối Hạ Vân Kiệt nói.

Nam phục vụ sinh quần áo lao động kỳ thật rất đơn giản, liền một cái quần dài, một kiện bạch áo sơmi, một kiện mã giáp tái thêm một cái nơ, mà nữ phục vụ sinh tắc càng đơn giản, màu đen t tuất cộng thêm màu trắng váy ngắn.

Làm Trình Phinh theo phòng thay quần áo đi ra khi, Hạ

Vân Kiệt có như vậy trong nháy mắt cảm thấy tim đập có chút nhanh hơn, bởi vì kia váy ngắn thật sự có chút ngắn, lộ ra nhất mảng lớn tuyết trắng đầy đặn đùi, hôn ám ngọn đèn hạ lộ ra vô tận dụ hoặc, làm cho người ta tổng tưởng thân thủ theo kia tuyết trắng đầy đặn đùi hướng lên trên sờ.

“Tiểu quỷ đầu, nhìn cái gì vậy? Giữa trưa còn không có xem đủ a?” Trình Phinh gặp Hạ Vân Kiệt nhìn chằm chằm nàng xem, không khỏi mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, xem thường nói.

“Khụ khụ, A Phinh, ngươi này váy có phải hay không hơi chút ngắn một chút.” Hạ Vân Kiệt xấu hổ ho khan hai tiếng, sau đó nói.

“Như thế nào sợ ta chịu thiệt?” Trình Phinh nghe vậy chớp ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

“Có điểm.” Hạ Vân Kiệt ăn ngay nói thật nói. Tuy rằng cùng Trình Phinh theo nhận thức đến hiện tại cũng bất quá mới nửa ngày thời gian, nhưng Trình Phinh cũng là Hạ Vân Kiệt ở Giang Châu thị đệ nhất vị khác phái bằng hữu, đối của nàng nhiệt tâm, đối nàng hoạt bát sáng sủa, Hạ Vân Kiệt đều có một loại nói không nên lời hảo cảm.

“Lão thổ! Cái này gọi là gợi cảm biết không?” Trình Phinh nghe vậy trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó uốn éo eo đi ra ngoài.

Nhìn Trình Phinh xoay người rời đi gợi cảm bóng dáng, hơn nữa bị váy ngắn bao vây lấy rất tròn mông, Hạ Vân Kiệt không khỏi xấu hổ lắc đầu.

Có lẽ hắn thật sự lão thổ, thật sự out !

Trong lòng đang nghĩ tới, xoay người rời đi Trình Phinh

lại đột nhiên xoay người lại kéo hắn một chút, sẳng giọng:“Còn thất thần làm gì? Yên tâm a, ta rất thông minh, sắc lang là chiếm không đến ta tiện nghi !”

Chính là nói lời này khi, Trình Phinh mặt đẹp lại lóe ra một chút mây đỏ, cũng là nhớ tới giữa trưa bị trước mắt vị này đại nam hài cấp chiếm cái thật to tiện nghi.

Hạ Vân Kiệt nghe nói như thế, trong lòng không có tới từ rung động, cười cười, sau đó đi theo Trình Phinh hướng quầy bar đi đến. Quầy bar bên kia Diễm tỷ đang ngồi ở cao cao quầy bar ghế, hai điều tuyết trắng đùi đẹp vén cùng một chỗ, phá lệ liêu nhân tính cảm.

“Dễ nhìn, nói nói nhìn ngươi đều đã làm gì?” Gặp Hạ Vân Kiệt mặc quần áo lao động cùng Trình Phinh hướng chính mình đi tới, Diễm tỷ theo quầy bar ghế chuyển hướng Hạ Vân Kiệt, hỏi.

Sách mới cần duy trì, đừng quên đầu phiếu phiếu a!

Sách mới trong lúc mỗi ngày hai chương, buổi sáng rạng sáng nhất chương, giữa trưa tả hữu nhất chương, có biến động cái khác thông tri.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 6 : Quán bar nữ tinh anh

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-12 11:32:30.0 số lượng từ:3035

Hạ Vân Kiệt ánh mắt ngượng ngùng nhìn thẳng vào Diễm tỷ, bởi vì làm Diễm tỷ chuyển hướng hắn khi, đứng ở hắn góc độ, không những được nhìn đến kia một chút tuyết trắng thật sâu nhũ câu, hơn nữa dọc theo kia hai điều vén cùng một chỗ đầy đặn đùi, tựa hồ còn có thể nhìn đến làn váy che lấp không được nhất tiểu bộ phận tuyết trắng hào mông.

“Diễm tỷ, ta kêu Hạ Vân Kiệt, năm nay vừa mới trường học tốt nghiệp, không có gì quán bar công tác kinh nghiệm, còn muốn Diễm tỷ nhiều hơn thông cảm chỉ điểm.” Hạ Vân Kiệt tuy rằng ngượng ngùng nhìn thẳng vào mặc gợi cảm bại lộ Diễm tỷ, nhưng trả lời lại như trước thực trấn định.

“Không có việc gì, không có kinh nghiệm liền hỏi nhiều nhiều học.” Diễm tỷ nghe vậy không có toát ra chút bất mãn sắc, ngược lại gật gật đầu trấn an một câu, sau đó chuyển hướng Trình Phinh nói:“Trình Phinh, A Kiệt là ngươi bằng hữu, trong khoảng thời gian này liền từ ngươi nhiều hơn dạy dạy hắn.”

“Tốt, Diễm tỷ.” Trình Phinh gật gật đầu trả lời.

Hạ Vân Kiệt gặp như vậy vô cùng đơn giản, chính mình công tác liền hoàn toàn xao định rồi, trong lòng không khỏi tưởng, có phải hay không quán bar người tính cách, làm việc đều có vẻ sảng khoái, không giống xí sự nghiệp đơn vị như vậy kéo dài, ma cọ xát cọ ?

Thừa dịp quán bar còn không có chính thức bắt đầu buôn bán, khách nhân cũng còn không có đến, Trình

Phinh đem một quyển rượu thủy đan đưa cho Hạ Vân Kiệt nói:“A Kiệt, ngươi trước nhìn xem mặt trên rượu thủy đan cùng thực phẩm đan, làm quen một chút. Đến chúng ta nơi này đến, bình thường lấy lão khách hàng chiếm đa số, bọn họ muốn rượu thủy chính là thuận miệng vừa nói, ngươi nếu có thể đủ nhớ kỹ.”

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu tiếp nhận rượu thủy đan, sau đó mở ra rượu thủy đan, rượu thủy chỉ một cùng sở hữu hơn mười trang, mặt trên rất nhiều đều là tiếng Anh tên. Hạ Vân Kiệt chính là trung chuyên tốt nghiệp, tiếng Anh thành tích có vẻ tra, như vậy vừa thấy, không khỏi có chút há hốc mồm, mặt trên tiếng Anh trên cơ bản đều xem không hiểu.

Xem ra có rảnh thời điểm trước nắm chặt học tập tiếng Anh, dù sao sang năm tự khảo trường cao đẳng tiếng Anh cũng là tất khảo khoa, Hạ Vân Kiệt trong lòng nghĩ, trên mặt đã có chút ngượng ngùng nói:“Này đó có phải hay không đều cần bối xuống dưới? Ta tiếng Anh không được tốt, chỉ sợ trong khoảng thời gian ngắn tưởng bối xuống dưới có điểm khó khăn.”

“Yên tâm a, ngươi cho là làm chúng ta này một hàng có mấy cái tiếng Anh tốt? Hì hì, cho ngươi, đây là phiên dịch bản, là Diễm tỷ cố ý sửa sang lại đi ra.”

Hạ Vân Kiệt đem mặt khác một quyển sách tiếp nhận đến, mở ra vừa thấy, quả nhiên này quyển sách bên trong nội dung cùng rượu thủy đan lý giống nhau như đúc, bất quá ở từng cái tiếng Anh danh mặt sau đều còn viết tiếng Trung tên, tỷ như vodka mặt sau viết Vodka, whiskies mặt sau viết Whiskey đằng đằng.

Hạ Vân Kiệt lật xem vài tờ sau, không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi. Hắn tiếng Anh mặc dù không tốt, nhưng trí nhớ so với người thường cường không ít, có này phiên dịch bản, phải tử nhớ cứng rắn bối trụ bên trong

rượu thủy tên đối hắn mà nói cũng không phải cái gì việc khó. Chính là làm cho hắn cảm thấy ngoài ý muốn là, gợi cảm xinh đẹp Diễm tỷ thế nhưng còn là vị tiếng Anh cao thủ.

Bởi vì bây giờ còn không có khách hàng tiến vào, cũng không có gì sự tình, Hạ Vân Kiệt liền rõ ràng nắm chặt thời gian đối chiếu phiên dịch bản lật xem rượu thủy ra, đại khái nhìn mười đến phút sau, Hạ Vân Kiệt liền đem thư khép lại trả lại cho Trình Phinh hỏi:“Trừ bỏ rượu thủy đan ngoại, còn có cái gì phải nhớ sao?”

Trình Phinh gặp Hạ Vân Kiệt không thấy lập tức đem rượu thủy đan trả lại cho nàng, hỏi:“Nóng vội ăn không hết nhiệt đậu hủ, dù sao hiện tại không có người, ngươi trước nhiều xem trong chốc lát, nhiều quen thuộc một chút, đến lúc đó bắt đầu cũng mau một ít. Đợi lát nữa ta tái nói cho ngươi mặt sau cần nhớ gì đó.”

“Ta đã muốn đều nhớ kỹ.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Không phải đâu, liền như vậy trong chốc lát công phu ngươi đều nhớ kỹ?” Trình Phinh nghe vậy không khỏi kinh ngạc nói.

“Không tin, ngươi có thể khảo khảo ta?” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Kia đi, ta khảo khảo ngươi.” Trình Phinh thật đúng là không tin, lúc trước nàng vừa tới nơi này đi làm khi, nhưng là tìm hơn nửa ngày mới nhớ kỹ này đó loạn thất bát tao dương rượu cái gì.

Vì thế Trình Phinh bắt đầu khảo Hạ Vân Kiệt, bất quá Trình Phinh càng khảo sát tròng mắt trừng càng viên, đến cuối cùng cơ hồ dùng xem quái vật bình thường ánh mắt xem Hạ Vân Kiệt.

“Như thế nào? Ta nói sai lầm rồi sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Trình Phinh trừng mắt hắn xem, có điểm không dám khẳng định hỏi.

“Ta nói A Kiệt, ngươi thật sự chính là trung chuyên tốt nghiệp?” Trình Phinh không có trả lời Hạ Vân Kiệt vấn đề, mà là vẻ mặt không tin hỏi ngược lại.

“Đúng vậy, có vấn đề sao?” Hạ Vân Kiệt khó hiểu hỏi, như thế nào hỏi hỏi bắt đầu hoài nghi khởi hắn bằng cấp đến đây?

Trung văn chuyên đề bằng đã muốn đủ tra, còn cần cố ý giả tạo sao?

“Ta sát, ta cảm thấy lấy ngươi tốt như vậy sử đầu qua, khảo cái thanh hoa bắc đại tuyệt đối không thành vấn đề, như thế nào hội chỉ học trung chuyên đâu? A, ta đã biết, khẳng định là đọc sách thời điểm yêu sớm, chỉ biết là truy nữ sinh, đúng hay không? Ngươi này tiểu sắc quỷ!” Trình Phinh đầu tiên là vẻ mặt không tin, tiếp theo lại hình như có sở ngộ dùng đầu ngón tay trạc một chút Hạ Vân Kiệt ót.

Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới khảo cái rượu thủy đan đều có thể khảo ra bản thân đọc sách yêu sớm, tiểu sắc quỷ kết quả, không khỏi nhìn Trình Phinh dở khóc dở cười.

Trời đất chứng giám, hắn sở dĩ không khảo thượng thanh hoa bắc đại, đó là bởi vì hắn từ nhỏ đã bị sư phụ cấp buộc cả ngày học tập Vu môn thuật pháp, áp căn sẽ không bao nhiêu thời gian dùng ở học tập. Còn có lần này sở dĩ có thể nhanh như vậy nhớ kỹ rượu thủy ra, đó là bởi vì rượu thủy ra không đề cập đến ngữ pháp khi thái các tri thức mặt, kỳ thật tin tức lượng cũng không có bao nhiêu, phải biết rằng ngữ pháp mới là một môn ngôn ngữ khó nhất địa phương.

Tuy là giật mình cho Hạ Vân Kiệt kinh người trí nhớ, cũng hoài nghi tiểu tử này mới trước đây khẳng định còn trẻ khi đặc hoa tâm chậm trễ học tập, nhưng thấy Hạ Vân Kiệt nếu đã muốn đều nhớ kỹ, Trình Phinh liền lại đưa cho hắn một quyển sách, nói:“Ngươi hảo hảo xem trong mặt chén rượu, rất nhiều rượu là ấn chén sổ lấy tiền, cái chén lớn nhỏ, hình dạng, còn có trang rượu bao nhiêu đều quyết định giá.”

Hạ Vân Kiệt tiếp nhận thư mở ra vừa thấy, phát hiện bên trong tất cả đều là các loại chén rượu hình ảnh, còn có trang cái gì rượu linh tinh chú thích.

Đến buổi tối tám giờ đến chung khi, bắt đầu có khách hàng lục tục tiến tràng, Trình Phinh liền công đạo Hạ Vân Kiệt:“Ngươi hôm nay ngày đầu tiên, liền tạm thời hỗ trợ thu thập khách hàng uống xong sau cái chén các đánh tạp sống đi.”

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, chính thức bắt đầu hắn quán bar phục vụ sinh công tác. Hắn đứng ở quán bar âm u góc, thấy có khách hàng đứng dậy tính tiền rời đi, liền lặng yên không tiếng động đi qua đem cái chén cùng đĩa thu hồi đến hậu trường phòng bếp.

Trong lúc hắn cũng thời khắc chú ý Trình Phinh, thấy nàng quả nhiên thực thông minh. Tựa như một chích xinh đẹp con bướm xuyên qua ở khách hàng trung gian, thuần thục theo khách hàng đánh tiếp đón, mỗi khi có khách hàng tưởng thân thủ ăn bớt khi, lại thực linh hoạt né tránh.

Hạ Vân Kiệt thấy thế yên tâm không ít, nhưng còn là nhịn không được âm thầm cảm thán, làm công không dễ dàng a, nếu không phải làm này một hàng, ai dám như vậy tùy tiện ăn bớt?

Quán bar cuộc sống so với Hạ Vân Kiệt trong tưởng

tượng còn muốn kích thích phong phú không ít, có nam đi thông đồng nữ, cũng có nữ chủ động đi thông đồng nam, một khi thông đồng thành công, vốn là lần đầu gặp mặt một đôi nam nữ tựa như tình yêu cuồng nhiệt trung nam nữ giống nhau ôm nhau rời đi quán bar, Hạ Vân Kiệt cho dù tái không trải qua quá nam nữ việc, cũng có thể đoán được bọn họ là tìm địa phương tìm hoan mua vui đi. Cũng có chút cả trai lẫn gái ở quán bar liền kìm lòng không được vong ngã kích tình, Hạ Vân Kiệt có một lần đi thu cái chén, điệp bàn khi sẽ không chú ý gian nhìn đến có cái góc, có cái nữ nhân khóa ngồi ở một nam nhân trên người, nam nhân thủ ôm của nàng mông, lơ đãng liêu khởi làn váy khi, lộ ra trơn đại mông, cũng là bên trong cái gì đều không có.

Buổi tối mười đến giờ khi, là người trong quán bar nhiều nhất thời điểm, cũng là quán bar trình diễn diễm vũ thời điểm. Âm tương đặt Rock and Roll âm nhạc, tiếng người ồn ào, ngọn đèn lúc sáng lúc tối, vũ đài trung ương, khêu gợi nữ lang ở khiêu diễm vũ. Rất nhiều nam nữ theo diễm vũ nữ lang tễ ở sân nhảy điên cuồng vặn vẹo thân hình, trên mặt lộ ra các loại hưng phấn vong ngã biểu tình.

Đây là Hạ Vân Kiệt lần đầu tiên xem diễm vũ biểu diễn, nhìn kia kinh diễm hỏa bạo biểu diễn, chính trực huyết khí phương cương tuổi Hạ Vân Kiệt cảm giác trong cơ thể dục hỏa bắt đầu khởi động, tâm tinh lay động, cũng rất muốn thả người xâm nhập sân nhảy, đi theo điên cuồng, đi theo phóng túng.

Bất quá Hạ Vân Kiệt rất rõ ràng, chính mình chính là phục vụ sinh, hắn chức trách chính là phục vụ, cho nên Hạ Vân Kiệt tuy rằng nhìn xem tâm tinh lay động, nhưng đại đa số thời điểm, hắn còn là cẩn thận quan sát đến quán bar tình huống, xem có hay không khách nhân muốn tính tiền chạy lấy người, nhìn xem có hay không làm sao cần hắn thu thập.

Làm Hạ Vân Kiệt nhìn đến một vị ăn mặc nhân khuông nhân dạng, vừa thấy tựa như này sự nghiệp có thành trẻ tuổi nam tử bưng chén rượu hướng một cái dựa vào góc vị trí đi đến khi, không khỏi lắc lắc đầu thấp giọng lẩm bẩm:“Người thứ 10.”

Kia góc, ngồi một vị tuổi đại khái ba mươi tuổi tả hữu nữ tử. Nữ tử dài một đường cong tương đối rõ ràng, thoạt nhìn thực giỏi giang xinh đẹp khuôn mặt, hơn nữa mặc màu trắng áo sơmi, màu đen bút máy khố, cả người có vẻ càng phát ra nhẹ nhàng khoan khoái giỏi giang, vừa thấy chính là đô thị thành phần tri thức tinh anh, nữ cường nhân, nữ lãnh đạo loại hình nữ nhân.

Loại này nữ nhân, đối với săn diễm giả mà nói thường thường có trí mạng dụ hoặc lực. Bởi vì này dạng nữ nhân chinh phục đứng lên, thường thường có thể mang cho nam nhân một loại rất mãnh liệt chinh phục cảm. Huống chi, góc vị kia nữ tinh anh còn bộ dạng rất được, dáng người lại gợi cảm thành thục, hơn nữa cặp kia phong no đủ cao ngất, coi như tùy thời muốn nứt vỡ áo sơmi cúc áo, miêu tả sinh động. Cho nên từ vị kia nữ tinh anh vừa tiến vào quán bar, cũng đã có rất nhiều nam nhân chú ý tới nàng.

Chính là giống như vậy nữ nhân, nếu không có nhất định tự tin nam nhân còn là không dám dễ dàng đi lên đến gần, cho nên đại đa số nam nhân mặc dù gặp nữ tinh anh một mình một người tới quán bar mua túy, trong lòng rục rịch, cũng không dám tiến lên. Nhưng dù là như thế, theo nữ tinh anh tiến vào bắt đầu, cũng đã muốn tre già măng mọc có chín nam nhân đi lên đến gần quá, bất quá lại không hề đồng loạt ngoại bị lạnh như băng cự tuyệt. Trong đó còn có hai vị nương cảm giác say cợt nhả tưởng đối nàng động thủ động cước, bất quá lại bị của nàng một cái quét ngang chân, trực tiếp quét ngã xuống đất. Kia hai người tự nhiên không chịu bỏ qua,

cũng mất không nổi này mặt, đứng dậy sau tự nhiên muốn động thủ. Bất quá lần này nữ tinh anh hiển nhiên thực tức giận, không khách khí trực tiếp nhấc chân đối với bọn họ bụng hung hăng đá đi qua, trực tiếp đem bọn họ đá ra vài mét xa.

Đến lúc này, trong quán bar nam nhân mới biết được, cảm tình vị này nữ tinh anh còn là vị ngoan nhân vật. Bất quá cho dù như thế, sau lại còn là lục tục có hai ba nam tử đi lên đến gần, mà hiện tại vị này còn lại là đệ thập vị.

Sách mới trong lúc, đổi mới mỗi ngày rạng sáng cùng giữa trưa các nhất chương.[phía trước nhất chương ghi chú nói chạng vạng đổi thành giữa trưa]

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 7 : Nữ cục trưởng

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-12 23:06:07.0 số lượng từ:3371

“Lăn!” Làm vị kia nam tử vừa bưng chén rượu, tự cho là thực thân sĩ theo nữ tử đến gần khi, nữ tử lại chính là nhìn chằm chằm chén rượu rượu, cũng không ngẩng đầu lên theo răng nanh phùng bính ra một cái lạnh như băng tự.

Vốn là tin tưởng mười phần nam tử, không nghĩ tới nữ tử lại một chút mặt mũi cũng không cấp, hơi hơi sửng sốt, chưa từ bỏ ý định mở miệng nói:“Mọi người đều là đi ra đùa, một người ngoạn, không bằng…….”

Bất quá nam tử nói không nói xong, câu nói kế tiếp liền sinh sôi nuốt trở vào, bởi vì hắn nhìn đến nữ tử đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía hắn. Cặp kia ánh mắt rất được, làm cho người ta mê muội, nhưng này ánh mắt bắn ra đến sắc nhọn lạnh như băng ánh mắt lại càng làm cho nhân sợ hãi.

Nam tử không có tới từ cảm thấy đáy lòng phát lạnh, ngượng ngùng cười cười, sau đó lựa chọn rời đi.

Nữ tử gặp nam tử xoay người rời đi, lại lần nữa bưng lên chén rượu.

Nữ tử uống là Whiskey đoái tuyết bích, Whiskey là liệt rượu, nhưng đoái tuyết bích sau lại mang theo ngọt vị, làm cho người ta cảm thấy như là ở uống đồ uống, tốt lắm vào miệng. Kể từ đó, một khi người uống rượu nhận thấy được cảm giác say khi, thường thường đã muốn uống qua đầu.

Hạ Vân Kiệt không có cụ thể đếm quá nữ nhân uống

bao nhiêu chén rượu, nhưng biết nàng đã muốn uống không ít, phỏng chừng tái uống xong đi, sớm hay muộn muốn say.

Quán bar ở hai giờ một khắc thời điểm, khách nhân toàn bộ đi hết. Vị kia nữ nhân cũng đi rồi, bất quá cũng là cuối cùng một vị, nhưng lại là vùi đầu ghé vào trên bàn sau khi bị Diễm tỷ đẩy tỉnh lại mới đứng lên lắc lắc lắc lắc đi.

“Mọi người hôm nay vất vả, thu thập một chút đã đi xuống ban đi.” Làm vị kia nữ tử lắc lắc lắc lắc đi ra quán bar sau, nữ lão bản theo trên lầu xuống dưới nhìn quét chung quanh một vòng sau đó phát ra tan tầm mệnh lệnh.

Nhận được mệnh lệnh, mọi người bắt đầu bận việc đứng lên, đại khái ở hai giờ rữoi tả hữu, Hạ Vân Kiệt ra quán bar.

Giang Châu giữa hè, tại đây một khắc có một tia khó được mát mẻ. Hạ Vân Kiệt cùng Trình Phinh bất đồng lộ, ra quán bar sau liền ra đi.

Rạng sáng hai giờ rữoi đường cái, cơ hồ nhìn không tới vài người đi đường.

Đường hai bên đèn đường đem đường cái lạp thật dài, giống như liếc mắt một cái vọng không đến đầu. Hạ Vân Kiệt một mình một người đi ở xa lạ thành thị đường cái thượng, nghĩ rốt cục tìm được rồi một phần tạm thời coi như ổn định công tác, trong lòng không hiểu dâng lên một tia chua xót.

Cuộc sống thật sự không dễ dàng a!

“Di, hồng mao, ngươi xem cột đèn đường bên kia kia nữu thế nào? Dáng người giống như thực đúng giờ!” Ngay tại Hạ Vân Kiệt trong lòng cảm thán cuộc sống

không dễ dàng khi, đường cái đối diện một cái một đầu lục phát tên côn đồ chỉ vào chính say bất tỉnh nhân sự dựa vào ngồi ở cột đèn đường bên nữ tử nuốt nước miếng nói.

“Oa tắc, đâu chỉ là giống như a, quả thực chính là phi thường đúng giờ, hơn nữa bộ dáng nhi cũng rất được, còn là cái thục nữ!” Được xưng là hồng mao tên côn đồ nghe vậy đến gần vừa thấy, ánh mắt nhất thời đều tái rồi.

“Mẹ nó, thật đúng là. Xem ra đêm nay chúng ta huynh đệ gặp may mắn, không tiêu tiền còn có thể ngoạn đàng hoàng thục nữ.” Lông xanh xoa xoa tay kích động nói.

“Ta thảo, kia còn thất thần làm gì? Mau ra tay nha!” Hồng mao gặp lông xanh kích động chỉ biết là chà xát tay, vẻ mặt cười dâm đãng đạp hắn một cước, sau đó khẩn cấp xoay người thân thủ muốn đi ôm kia say bất tỉnh nhân sự nữ nhân.

“Ta nghĩ các ngươi động thủ phía trước, tốt nhất có thể hỏi hỏi người ta đồng ý không đồng ý?” Ngay tại hồng mao vẻ mặt cười dâm đãng thân thủ muốn đi ôm kia nữ nhân khi, trước mắt đột nhiên tối sầm lại, cũng là không biết khi nào đến đây người trẻ tuổi ngăn ở trước mặt hắn.

“Ta thảo, còn muốn hổ khẩu đoạt thực a! Thức thời cấp lão tử lăn xa một chút.” Hồng mao đầu tiên là cả kinh, tiếp theo ngẩng đầu thấy chính là một người trẻ tuổi ăn mặc thực bình thường, hơn nữa chung quanh cũng không có những người khác, lập tức liền mắt lộ ra hung quang chỉ vào hắn mắng.

Hạ Vân Kiệt gặp tên côn đồ lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn cướp sắc, bị chính mình kêu phá cản lại, thế nhưng không đi ngược lại lấy tay chỉ vào chính mình,

không khỏi sắc mặt trầm xuống, cũng lười theo chân bọn họ dong dài, trực tiếp thân thủ cầm trụ hồng mao cánh tay, sau đó linh đứng lên liền quăng đi ra ngoài.

Hồng mao căn bản ngay cả phản kháng cơ hội đều không có đã bị ném ra ba bốn mét khoảng cách, sau đó phù phù một tiếng thật mạnh ngã trên mặt đất.

Vốn lông xanh gặp Hạ Vân Kiệt bắt lấy hồng mao cánh tay, còn muốn tiến lên hỗ trợ, nay gặp Hạ Vân Kiệt tùy tay liền đem một trăm ba bốn mười cân hồng mao cấp vải ra ba bốn mét xa, không khỏi sợ tới mức cả người một cái run run, bỏ lại hồng mao xoay người bỏ chạy. Mà hồng mao cũng là bị rơi thiếu chút nữa linh hồn xuất khiếu, chịu đựng đau té cũng chạy.

Hạ Vân Kiệt gặp hai côn đồ chạy trối chết, thế này mới xoay người cúi đầu nhìn về phía tọa tựa vào cột đèn đường kia nữ nhân. Này vừa thấy, Hạ Vân Kiệt trên mặt không khỏi lộ ra một tia cười khổ, nguyên lai này say bất tỉnh nhân sự nữ nhân đó là kia quán bar thực khốc thực khêu gợi thành phần tri thức tinh anh.

“Uy, vị này nữ sĩ, tỉnh tỉnh, tỉnh tỉnh!” Hạ Vân Kiệt ngồi xổm xuống thân cầm lấy nữ tinh anh vai, lắc lắc kêu lên.

Bất quá Hạ Vân Kiệt không diêu hoàn hảo, này lay động, nữ tinh anh tựa như cả người tan giá dường như, thế nhưng theo cột đèn đường mềm nhũn đổ hướng về phía hắn, hơn nữa hai tay còn điều kiện phóng ra vòng ở hắn trên cổ, cằm tắc các ở bờ vai của hắn, trong lỗ mũi phát ra rất nhỏ tiếng ngáy.

Hạ Vân Kiệt lập tức liền cảm thấy có hai luồng đầy đặn đặt ở hắn ngực, no đủ mà giàu có co dãn, làm cho hắn mất hồn cũng làm cho hắn kinh hãi, vội vàng thân thủ cầm lấy nữ tinh anh vai đem nàng đẩy trở lại cột đèn đường.

Tuy rằng hai luồng đầy đặn đặt ở ngực thật sự thực thoải mái thực làm cho người ta mất hồn, khả Hạ Vân Kiệt cũng không tưởng dưới tình huống như vậy chiếm nữ tinh anh tiện nghi.

Bất quá Hạ Vân Kiệt đem nữ tinh anh thôi hồi tại chỗ, vừa mới buông ra tay, nữ tinh anh liền theo cột đèn đường vừa trợt ngửa đầu hướng bên cạnh đất trống đổ đi.

Kia đất trống nhưng là chuyên phô liền lối đi bộ, này nếu ngửa đầu ngã xuống đất, đầu không khái xuất huyết đến mới là lạ, Hạ Vân Kiệt thấy thế sợ tới mức vội vàng thân thủ kéo nàng một chút, này lôi kéo, nữ tinh anh lại thuận thế gục ở hắn trong lòng.

Hạ Vân Kiệt nhìn trong lòng ngủ say trung nữ tinh anh, cảm thụ được kia thành thục hương nhuyễn thân mình sở tản mác ra vô hạn dụ hoặc, không khỏi có chút đầu đại.

Lấy nữ tinh anh hiện tại loại tình huống này, trừ phi Hạ Vân Kiệt dùng Vu môn thuật pháp giúp nàng tỉnh rượu, nếu không không ngủ đến ngày mai buổi sáng nàng khẳng định vẫn chưa tỉnh lại.

Vu môn thuật pháp tự nhiên không tốt tùy tiện sử dụng, huống hồ tục ngữ nói nhất túy giải ngàn sầu, trong lòng nữ tinh anh nếu lựa chọn mua say, Hạ Vân Kiệt cảm thấy còn là làm cho nàng tự nhiên tỉnh lại cho thỏa đáng, có lẽ làm nàng ngày hôm sau tỉnh lại, hết thảy phiền não sự liền theo gió mà đi, cũng sẽ không dùng lại đi quán bar mua say.

Như vậy nhất tưởng, Hạ Vân Kiệt quyết định còn là ở phụ cận tìm gia khách sạn làm cho trong lòng nữ tinh anh hảo hảo ngủ một giấc.

Bất quá muốn trụ khách sạn, khẳng định cần tiền còn có thân phận chứng, nhưng Hạ Vân Kiệt tìm lần nữ tinh anh quanh thân cũng không phát hiện lúc ấy nàng ở trong quán bar tùy thân mang theo bao bao.

Hạ Vân Kiệt không khỏi lại là một trận đầu đại, không có thân phận chứng không có tiền như thế nào trụ khách sạn? Thậm chí ngay cả cái di động đều không có, nếu không còn có thể gọi điện thoại thông tri nhà nàng nhân bằng hữu.

“Tính, tính, ta người tốt làm được để, hãy thu lưu ngươi cả đêm đi.” Đang lúc Hạ Vân Kiệt một trận đầu đại khi, vừa vặn có lượng sĩ nghênh diện mở ra, do dự hạ, một tay nắm cả của nàng bối một tay nắm cả của nàng hai điều đùi đẹp, đem nữ tinh anh theo mặt đất hoành bế đứng lên, sau đó ngăn cản xe taxi.

Xe taxi tài xế là vị trung niên đại thúc, hỏi Hạ Vân Kiệt muốn đi đâu sau, liền hướng hắn dựng thẳng hạ ngón tay cái nói:“Tiểu tử, ngươi ngưu bức. Ta ở ngươi này tuổi, còn không biết nữ nhân là cái gì tư vị đâu, ngươi cũng đã hiểu được thế nào loại nữ nhân tối đủ vị ! Nữ nhân này quang xem dáng người chính là siêu cấp bổng, nhưng lại là chín kia một loại, chậc chậc, tiểu tử, thật sự hâm mộ ngươi nha!”

Hạ Vân Kiệt nghe được một trận không nói gì, cảm tình bởi vì nơi này cách quán bar có vẻ gần, này tài xế đem hắn cùng chính “Không biết liêm sỉ” Không nên ghé vào hắn trên đùi nữ tinh anh xem thành một đôi dã uyên ương.

Làm Hạ Vân Kiệt ngồi xe taxi một đường hướng Đức Nhã tiểu khu mà đi khi, ban ngày bị Hạ Vân Kiệt đánh cướp đầu trọc Cường bị một cái dồn dập điện thoại cấp đánh thức.

“Ta thảo, Tiểu Lục ngươi con mẹ nó đầu óc có phải hay không nước vào ? Hiện tại mấy giờ a?” Đầu trọc Cường nhìn thoáng qua di động màn hình, sau đó tiếp khởi điện thoại húc đầu liền mắng đi qua.

Tiểu Lục là đầu trọc Cường thủ hạ một tiểu thâu.

“Cường, Cường ca, ta, ta vừa rồi thuận, thuận đến một cái bao.” Trong điện thoại truyền đến Tiểu Lục run run thanh âm.

Đầu trọc Cường gặp điện thoại kia đầu Tiểu Lục thanh âm đều là run run, lại liên tưởng đến này điểm tiểu tử này còn cố ý gọi điện thoại lại đây, nghe vậy lập tức cả người theo trên giường quay cuồng xuống dưới, vẻ mặt hưng phấn chờ mong nói:“Đại, đại ra! Có, có bao nhiêu?”

“Không, không bao nhiêu, liền, liền mấy trăm đồng tiền.” Tiểu Lục thanh âm như trước run run.

“Ta thảo mẹ ngươi Tiểu Lục, hơn phân nửa đêm ngươi ngoạn ta là không? Liền mấy trăm đồng tiền ngươi con mẹ nó đánh cái gì điện thoại? Run cái gì run?” Đầu trọc Cường nghe nói liền mấy trăm đồng tiền, đầy cõi lòng chờ mong một chút thất bại, tức giận đến nổi trận lôi đình mắng.

“Ta, ta sợ.” Tiểu Lục tiếp tục run run.

“Sợ cái điếu a, liền mấy trăm đồng tiền, chẳng lẽ công an cục còn chuyên môn lập án điều tra? Ngươi con mẹ nó là ngày đầu tiên đi ra hỗn sao?” Đầu trọc Cường nghe vậy thiếu chút nữa bị tức hồ đồ.

“Khả, nhưng này cái bao hình như là của Tần Lam !” Tiểu Lục nói đến “Tần Lam” Hai chữ khi, thanh âm đẩu

rõ ràng lợi hại hơn.

“Cái gì? Tần Lam? Ngươi nói là thị công an cục phó cục trưởng Tần Lam? Ta thảo Tiểu Lục ngươi mười tám đại tổ tông! Ngươi đầu óc sinh trưởng ở lỗ đít sao? Công an cục cục trưởng bao ngươi cũng thuận? Ngươi là không phải muốn hại chết lão tử a?” Đầu trọc Cường nghe nói Tiểu Lục thuận đến kia bao dĩ nhiên là thị công an cục phó cục trưởng Tần Lam, cái trán mồ hôi lạnh nhịn không được liền xông ra.

Đừng nhìn đầu trọc Cường hiện tại thủ hạ có mấy chục hào nhân làm việc, sống được dễ chịu, cũng uy phong, nhưng hắn trong lòng rõ ràng thật sự, bọn họ hoặc nhiều hoặc ít đều là ở trong cục có án để, cũng là ở trong cục treo tên, không phạm đại sự công an cục còn có thể đối bọn họ mở một con mắt nhắm một con mắt. Nhưng thật muốn phạm vào đại sự, đầu tiên liền đem bọn họ cấp bắt lại. Tối mấu chốt là nam sơn đạo kia vùng hướng tới là đầu trọc Cường đội thường xuyên hoạt động nơi sân, nay người của đầu trọc Cường thế nhưng thuận công an cục phó cục trưởng bao bao, này không phải chính mình ngại sống được quá dài, muốn chết sao?

“Cường, Cường ca ta nào biết đâu rằng kia nữ thế nhưng chính là chúng ta thị công an cục phó cục trưởng a, ta thấy nàng uống say khướt theo trong quán bar đi ra, liền nhân cơ hội thuận của nàng bao. Nếu ta biết nàng chính là đại danh đỉnh đỉnh mặt lạnh la sát Tần Lam, đánh chết ta cũng không dám thuận của nàng bao nha! Cường, Cường ca, ngươi nói hiện tại ta nên làm cái gì bây giờ? Nếu không ta đem này bao ném, coi như cái gì cũng không làm quá.” Điện thoại kia đầu Tiểu Lục bị đầu trọc Cường nhất mắng, trong lòng càng hoảng.

“Mẹ nó, Tiểu Lục ngươi muốn tìm cái chết nha! Ngươi đem bao nhất ném, vạn nhất bao thật sự không thấy, ngươi nói Tần Lam đầu tiên nghĩ đến sẽ tìm ai phiền

toái?” Đầu trọc Cường nghe vậy húc đầu liền mắng đi qua.

“Kia, kia Cường ca hiện tại làm sao bây giờ nha?” Tiểu Lục gặp cầm bao không phải, ném xuống cũng không phải, trong lòng gấp đến độ thầm nghĩ khóc.

“Như vậy, ngươi nghĩ biện pháp mau chóng đem bao đưa đến công an cục phòng thường trực đi, coi như một vị hảo tâm người qua đường nhặt được bao bao, phát triển không nhặt của rơi tinh thần.” Đầu trọc Cường vuốt đầu trọc ở trong phòng qua lại đi rồi vài vòng sau, nói.

“A nha, còn là Cường ca ngài thông minh, ta như thế nào sẽ không nghĩ đến đâu!” Tiểu Lục nghe vậy không khỏi vỗ hạ cái trán nói.

“Vô nghĩa, bằng không lão tử làm như thế nào lão đại!” Đầu trọc Cường mắng, trong lòng lại khó tránh khỏi có vài phần đắc ý.

“Đó là, đó là, nhưng là Cường ca ta nhất tưởng khởi muốn đi công an cục, ta hai chân liền như nhũn ra!”

“Lăn! Chẳng lẽ còn muốn lão tử tự mình đưa đi qua?”

Đề cử phiếu, đề cử phiếu, đề cử phiếu

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 8 : Vu vương Hạ Vũ truyền thừa

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-13 01:25:25.0 số lượng từ:3492

Hạ Vân Kiệt đương nhiên không biết vị kia nữ tinh anh thế nhưng chính là ở Giang Châu thị hắc bạch lưỡng đạo có mặt lạnh la sát danh xưng thị công an cục phó cục trưởng Tần Lam, lúc này hắn chính ôm Tần Lam đi thang lầu. Cũng may khuya khoắt hàng hiên không ai, bằng không nhìn đến Hạ Vân Kiệt ôm cái nữ nhân về nhà, xác định vững chắc muốn hiểu lầm.

Vào phòng, Hạ Vân Kiệt đem Tần Lam đặt ở phòng khách trên sô pha, sau đó thật dài thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Ôm một nữ nhân đi thang lầu kỳ thật cũng không mệt, mệt là không cho chính mình miên man suy nghĩ. Khả một người trẻ tuổi huyết khí phương cương, ôm một cái chín mê người thân thể mềm mại muốn tưởng không miên man suy nghĩ, này lại cần rất mạnh ý chí lực.

Thật dài thở dài nhẹ nhõm một hơi sau, Hạ Vân Kiệt thế này mới lại lần nữa nhìn về phía Tần Lam. Không xem đừng lo, này vừa thấy, Hạ Vân Kiệt kìm lòng không được tim đập nhanh hơn, cũng là không biết khi nào, Tần Lam áo sơmi ngực chỗ cúc áo bính mở ra, lộ ra bị gợi cảm Bra trói buộc trụ đầy đặn. Tuy là nằm thẳng, kia hai cái thịt cầu lại như trước nguy chiến chiến, giống hai tòa ngọn núi giống nhau đứng vững.

Hấp khí hơi thở, tái hấp khí hơi thở, Hạ Vân Kiệt rốt cục gian nan đem ánh mắt theo Tần Lam kia hai tòa nửa che nửa hở ngọc nữ phong na khai, sau đó rất nhanh trở lại chính mình phòng, cầm một cái ga trải giường lại đây,

hoành cái ở của nàng bụng, sau đó lại giúp nàng mở ra phòng khách quạt điện.

Làm xong này hết thảy sau, Hạ Vân Kiệt phát hiện chính mình thế nhưng đã muốn đầu đầy đại hãn. Điều này làm cho Hạ Vân Kiệt âm thầm lắc đầu không thôi, hắn nhưng là địa vu nhị đỉnh trung kỳ cảnh giới vu sư, sớm đã hàn thử không xâm a, không nghĩ tới hôm nay lại bởi vì nữ nhân duyên cớ, thế nhưng biến thành đầu đầy đại hãn.

Phe phẩy đầu, âm thầm khinh bỉ chính mình, Hạ Vân Kiệt ở trong phòng tắm hướng về phía nước lạnh tắm. Chính là quang thân mình hướng tắm khi, nhớ tới trong phòng khách còn nằm một vị xinh đẹp, thân thể mềm mại thành thục tựa như đào mật nữ nhân, cũng là càng lên thân thể càng khô nóng.

Hướng xong tắm, trở lại chính mình phòng, Hạ Vân Kiệt nằm ở trên giường, nhìn trần nhà. Lúc này đã muốn là rạng sáng ba giờ.

Trong đầu trong chốc lát nhớ tới bang Trình Phinh trị liệu chân thương sự tình, trong chốc lát nhớ tới quán bar sự tình, trong chốc lát lại nghĩ tới bên ngoài kia nữ tinh anh, cảm giác đến Giang Châu thị hơn một tháng trải qua tựa hồ đều không có hôm nay như vậy phong phú như vậy kích thích.

Nghĩ nghĩ, bất tri bất giác trung Hạ Vân Kiệt tiến nhập mộng đẹp.

Buổi sáng năm giờ, giờ mẹo, đúng là một ngày trung mặt trời mọc lên ở phương đông, tử khí đông lai, vạn vật tươi tốt sinh trưởng là lúc, cũng là một ngày trung tu luyện hảo thời gian.

Hạ Vân Kiệt đúng giờ theo trong lúc ngủ mơ tỉnh lại, đứng dậy nhìn xa liếc mắt một cái Đông Phương, sau đó

mặt nhắm hướng đông phương mà ngồi, ngửa mặt lên trời phun ra nuốt vào hơi thở. Làm Hạ Vân Kiệt phun ra nuốt vào hơi thở khi, thiên phía đông, tựa hồ có đạo tử quang theo kia hơi hơi mạt thượng một tầng màu đỏ ánh bình minh mặt sau hướng Hạ Vân Kiệt bắn lại đây, nhập vào hai mắt trong lúc đó, ấn đường bên trong.

Làm kia tử quang cuồn cuộn không ngừng nhập vào Hạ Vân Kiệt ấn đường khi, hắn hai mắt trong lúc đó thế nhưng hiện ra một cái lốc xoáy, phảng phất mở một con mắt. Dần dần, theo tử quang cuồn cuộn không ngừng mà xuyên vào, lốc xoáy trung sáng lên một đoàn hào quang, kia hào quang đúng là một tòa cổ kính, mang theo vô tận năm tháng tang thương, đảo ngược cổ đỉnh. Đỉnh thượng điêu khắc rất nhiều lộ ra thần bí mà từ xưa hơi thở hình vẽ phù văn.

Một canh giờ sau, bảy giờ, Hạ Vân Kiệt chậm rãi mở ra ánh mắt, sau đó đứng dậy đứng ở cửa sổ nhìn xa Đông Phương, thủ thói quen tính sờ sờ cái trán kia đang dần dần biến mất cổ đỉnh, suy nghĩ lại bay đến mười một năm trước hôm nay, kia một năm hắn chín tuổi.

Hạ Vân Kiệt xuất sinh ở Giang Nam tỉnh Giang Châu thị Thượng Dương huyện một cái họ Hạ thôn trang, trong thôn lão nhân nói, bọn họ tổ tiên đó là hạ vương triều đệ nhất vị thiên tử Hạ Vũ.

Trong truyền thuyết, thượng cổ vu tộc nãi Bàn Cổ đại đế huyết nhục cùng thiên địa hỗn độn nguyên khí biến thành, có thông thiên đạt địa, nắm trong tay thiên địa vạn vật đại năng. Lại có truyền thuyết, trị hồng thủy, hoa Cửu Châu, chú cửu đỉnh, thành lập hạ vương triều Đại Vũ đó là thượng cổ một thế hệ Vu vương.

Đối với này đó truyền thuyết, ở 9 tuổi phía trước, Hạ Vân Kiệt vẫn đều làm thần thoại chuyện xưa tới nghe, nhưng lại là nghe được mùi ngon. Thẳng đến 9 tuổi một

ngày nào đó, khi hắn bệnh nặng sắp chết, gặp hắn sư phụ, một vị gầy trơ cả xương lão vu sư sau, hắn mới biết được, này truyền thuyết có lẽ cũng không chuẩn xác, nhưng là cũng không tất cả đều là thần thoại.

Bởi vì hiện tại hắn chính là một vị vu sư, nhưng lại là chân chính truyền thừa Hạ Vũ huyết mạch vu sư. Cũng đang là lần đó bệnh nặng sau, hắn ấn đường chỗ liền hơn một cái đạm làm cho người ta căn bản chú ý không đến cổ đỉnh hình dạng ấn ký, mỗi khi hắn tu luyện khi, kia cổ đỉnh sẽ tản mác ra hào quang, hắn sư phụ nói này đó là hắn Hạ Vũ huyết mạch sau khi thức tỉnh ấn ký.

Vu sư cảnh giới phân chia rất đơn giản, phân tứ đại cảnh giới: Địa vu, thiên vu, huyền vu, đại vu.

Vu, thượng đỉnh đầu thiên, hạ chân đạp đất, có thông thiên đạt địa đại năng. Địa vu danh như ý nghĩa, sống yên cho đất, lại chưa có nối thẳng lên trời khả năng. Chỉ có đạt tới thiên vu chi cảnh, mới vừa rồi có thể phá vỡ hư không mà đi, đạt thông thiên đạt địa chi cảnh, huyền vu, đại vu còn lại là rất cao trình tự tồn tại. Vu sư mỗi một đại cảnh giới lại theo vừa đến cửu tế chia làm cửu đỉnh, cửu đỉnh nếu tái tế phân, còn khả chia làm sơ, trung, hậu tam kì. Vu vương danh như ý nghĩa là vu tộc chi vương, cũng là lợi hại nhất đại vu.

Trong truyền thuyết, trị hồng thủy, hoa Cửu Châu, chú cửu đỉnh Hạ Vũ đó là thượng cổ một thế hệ có được đại thần thông Vu vương, Vu tộc đã ở khi đó đạt tới cường thịnh thời kì. Hạ Vũ sau, Vu tộc liền đi hướng về phía suy sụp, mà đạo phật hai giáo hấp thu bộ phận Vu tộc đạo pháp sau bắt đầu đi hướng phồn thịnh, đương nhiên theo địa cầu linh khí dần dần trôi đi, đạo pháp thất truyền, hiện tại đạo phật hai giáo đồng dạng suy sụp rối tinh rối mù, người chân chính hiểu được tu luyện chi đạo cơ hồ đã muốn không chỗ có thể tìm ra. Cho nên theo nào đó góc độ thượng giảng, vu cũng là đạo phật hai

giáo khởi nguyên chi nhất.

Hạ Vân Kiệt sư phụ họ vu, tên một chữ một cái trạch. Theo hắn nói hắn tổ tiên là thượng cổ đại vu Vu Hàm, tối thiện bặc thệ tướng thuật, cũng biết vu y, phong thủy, khu quỷ, phá tà, trừ trùng các thuật. Vu Trạch cứu Hạ Vân Kiệt chi mệnh thu hắn làm đồ đệ sau, tự biết nguyên thọ đem tẫn, khuynh này có khả năng đem bình sinh thuật truyền cùng Hạ Vân Kiệt. Hạ Vân Kiệt thân phụ thượng cổ Vu vương Hạ Vũ huyết mạch truyền thừa, quả nhiên không phụ sở vọng, ở Vu Trạch cách thế khi, Hạ Vân Kiệt không chỉ có ở tu vi sớm đã vượt qua hắn, liền ngay cả Vu Trạch tối am hiểu bặc thệ tướng thuật, Hạ Vân Kiệt cũng đã muốn là trò giỏi hơn thầy.

Cũng đang là vì như vậy, Vu Trạch lo lắng Hạ Vân Kiệt tuổi trẻ khí thịnh, huống hồ trong truyền thuyết Vu tộc chính là Bàn Cổ đại đế huyết nhục biến thành, trời sinh thất phu tâm huyết nặng nhất, nếu Hạ Vân Kiệt tuổi còn trẻ lợi dụng Vu môn thuật pháp trực tiếp kiếm lấy tiền tài quyền thế, một lúc sau khó tránh khỏi trầm mê quyền thế tài lợi, tâm sinh cuồng ngạo, không nhìn người khác sinh tử, nhẹ thì tạo thành xã hội náo động, nặng thì hội đại tạo sát nghiệt, máu chảy thành sông, sinh linh đồ thán. Vu Trạch thế này mới ở trước khi chết, ngàn đinh vạn dặn Hạ Vân Kiệt cần phải ở hắn chết sau ba năm trong vòng muốn thành thành thật thật giống người thường giống nhau làm công kiếm tiền nuôi sống chính mình, lấy cầu rèn luyện hắn tâm tính.

Nhớ tới sư phụ, Hạ Vân Kiệt theo bản năng chuyển chuyển tay trái ngón út một cái phong cách cổ xưa màu bạc nhẫn. Nhẫn trên có khắc một tòa tiên linh khí quanh quẩn ngọn núi.

Đạo giáo có Toàn Chân giáo, chính nhất giáo các chi phân, Vu môn đồng dạng cũng có Vu Hàm môn, vu chân môn, vu cổ môn các môn phái chi phân, chính là Vu môn

lịch sử niên đại quá mức cửu viễn, ở Hạ Vũ sau liền đi hướng về phía suy bại, cho tới bây giờ đã muốn không có mấy người biết Vu môn tồn tại cùng không. Mà Vu Trạch truyền cho Hạ Vân Kiệt cái giới chỉ này, đó là tiên ít có người biết đến Vu môn trung Vu Hàm môn môn chủ tín vật. Chỉ tiếc Vu Hàm môn đi đến cận đại vốn là đã muốn nhân tài điêu linh, lại liên tiếp đã trải qua mấy năm liên tục chiến loạn cùng sau lại cách mạng văn hóa, Vu Hàm môn môn nhân tử tử, tán tán. Cho nên Vu Trạch lại nói tiếp là nhất môn chi chủ, coi như thực uy phong, kỳ thật cũng liền "Quang côn tư lệnh" Một cái. Vu Trạch truyền môn chủ vị cấp Hạ Vân Kiệt khi, còn từng cố ý lấy Vu Hàm môn độc môn bặc thệ thuật suy tính quá, bất quá quẻ tượng cũng rất mơ hồ, chỉ có thể suy tính ra Vu Hàm môn trừ bỏ Hạ Vân Kiệt ở ngoài, này nhất mạch hẳn là còn có này khác môn nhân may mắn còn tồn tại cùng thế, cụ thể còn có bao nhiêu người, lại thân ở phương nào sẽ không thể mà biết.

Cũng may mặc kệ Vu Hàm môn nay tình trạng như thế nào, cuối cùng Vu Trạch cách thế trước thu Hạ Vân Kiệt như vậy một vị thân phụ thượng cổ Vu vương Hạ Vũ huyết mạch truyền thừa quan môn đệ tử, ở hắn trên người Vu Trạch thấy được Vu Hàm môn thậm chí toàn bộ Vu môn quật khởi, cho nên Vu Trạch đi được rất là vui mừng, cũng là không bao nhiêu tiếc nuối.

"Sư phụ, ngài yên tâm, ta nhất định hội nhớ kỹ ngài dạy bảo!" Nhẹ tay khinh chuyển động tay trái ngón út thượng nhẫn, Hạ Vân Kiệt trong lòng âm thầm kiên định nói.

Trong lòng yên lặng kiên định nói những lời này sau, Hạ Vân Kiệt thu hồi nỗi lòng, xoay người mở ra phòng ngủ môn, chuẩn bị đi phòng rửa mặt rửa mặt một phen.

Mở ra cửa phòng ngủ, Hạ Vân Kiệt theo bản năng hướng phòng khách sô pha chỗ nhìn lại.

Trên sô pha, vị kia nữ tinh anh cũng chính là thị công an cục phó cục trưởng Tần Lam trừ bỏ rốn lấy hạ đùi gốc đã ngoài hoành cái điều ga trải giường, kham kham che khuất tối mê người bộ vị, còn lại tất cả đều lõa lồ ở không khí bên trong.

Tuyết trắng rất tròn đùi, hai tòa lồng lộng chiến chiến cao ngất dựng lên ngọc nữ phong, trắng nõn đẫy đà ngọc thể cứ như vậy cơ hồ không hề giữ lại triển lộ ở Hạ Vân Kiệt dưới mắt. Sô pha bên cạnh sàn thượng, là ném một đất màu trắng áo sơmi, màu đen bút máy khố, màu vàng lôi ti biên Bra, thậm chí còn có một kiện bàn tay lớn mang theo hai căn dây lưng màu đen gợi cảm tiểu quần lót. Không khó tưởng tượng, kia ga trải giường hạ cũng là rỗng tuếch.

Dù là Hạ Vân Kiệt vừa mới tu luyện quá, tâm tình thần kỳ bình tĩnh, nhưng đột nhiên gian trước mắt xuất hiện như vậy một màn kinh diễm hình ảnh, còn là lập tức gợi lên người trẻ tuổi kia mênh mông huyết khí, một cỗ tà hỏa cơ hồ không có gì dấu hiệu liền theo đan điền chỗ hướng lên trên nhảy lên khởi, làm cho hắn thiếu chút nữa sẽ cất bước tiến lên, vạch trần kia ga trải giường, tìm tòi đến tột cùng.

Có lẽ là mở cửa thanh âm bừng tỉnh Tần Lam, làm Hạ Vân Kiệt bị nàng tản ra vô hạn thành thục gợi cảm hơi thở thân thể cấp kích thích huyết mạch sôi sục, hai mắt nhảy lên dục vọng hỏa diễm khi, Tần Lam mở hai mắt.

Trợn mắt khai hai mắt, Tần Lam liền thấy được Hạ Vân Kiệt. Một xa lạ mà tuổi trẻ nam tử, hắn hai mắt chính cực nóng nhìn chằm chằm chính mình.

Tần Lam dù sao cũng là thị công an cục phó cục trưởng, theo nho nhỏ hình cảnh đến bây giờ vị trí, đại án tiểu án đều làm qua không ít, tỉnh lại sau, tuy rằng phát hiện chính mình thân ở một cái xa lạ địa phương, thậm chí

cách đó không xa cửa còn đứng một vị xa lạ mà tuổi trẻ nam tử, nhưng nàng cũng không có biểu lộ ra gì kinh hoảng sắc, chính là trong đầu rất nhanh phân tích tình huống hiện tại.

Bất quá làm Tần Lam ánh mắt theo Hạ Vân Kiệt ánh mắt dừng ở chính mình kia lõa lồ ở trong không khí hai tòa ngạo nhân hai vú khi, dù là nàng là thị công an cục phó cục trưởng cũng là hoảng theo bản năng thuận tay đem ga trải giường theo bụng hướng lên trên lôi kéo, che khuất kia tuyết trắng ngạo nhân hai vú.

Chính là được cái này mất cái khác, Tần Lam lại đã quên chính mình lúc này là trơn trần như nhộng, này lôi kéo ga trải giường, nhất thời hai điều tuyết trắng rất tròn chân dài còn có kia tối mê người bộ vị lập tức liền hoàn toàn bại lộ ở trong không khí.

Hạ Vân Kiệt chỉ cảm thấy đến hô hấp lâm vào bị kiềm hãm, lại dài lại bạch hai cái đùi trong lúc đó nhìn đến không phải trong truyền thuyết bèo màu mỡ mà là một mảnh bóng loáng trắng noãn, mặc dù biết rõ phía sau chính mình hẳn là lập tức na khai tầm mắt, nhưng tròng mắt lại tựa hồ áp căn không nghe sai sử, gắt gao nhìn thẳng kia phiến trắng noãn.

Tần Lam ga trải giường lôi kéo, cảm thấy hạ thân chợt lạnh chỉ biết không xong, cuống quít lại đem ga trải giường đi xuống vung, cuối cùng đem cả người nghiêm kín thực che lên.

Hạ Vân Kiệt tuy là người trẻ tuổi huyết khí phương cương, nhưng chung quy phi người thường, Tần Lam kia mạn diệu thân mình bị ga trải giường kín nhất cái, Hạ Vân Kiệt trong cơ thể lửa nóng cũng tùy theo lạnh lùng, thần trí ở trong nháy mắt thanh tỉnh lại đây.

“Ta cũng không thoát của ngươi quần áo.” Hạ Vân Kiệt

nhất tỉnh táo lại sau, vội vàng thần sắc xấu hổ giải thích nói.

“Không phải ngươi thoát, chẳng lẽ còn là…….” Tần Lam mặt sau một cái “Ta” Tự còn chưa nói xuất khẩu, đột nhiên nhớ tới chính mình có lỏa ngủ thói quen, không khỏi trợn tròn mắt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 9 : Thực không phải ta

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-13 12:30:23.0 số lượng từ:2914

“Thực không phải ta, ta chỉ là gặp ngươi…….” Hạ Vân Kiệt đương nhiên không biết Tần Lam có lỏa ngủ thói quen, thấy nàng không tin, gấp đến độ cái trán ngay cả mồ hôi đều xông ra.

Cũng là a, một cái đại cô nương gia, ngày hôm sau đột nhiên tỉnh lại, phát hiện chính mình ngủ ở một người xa lạ trong phòng, hơn nữa trên người cái gì cũng chưa mặc, ngươi nói không phải nam nhân làm, còn có thể là ai làm đâu? Không trực tiếp mắng hắn phi lễ, cưỡng gian xem như phi thường khách khí !

“Tốt lắm, ngươi không cần giải thích, về trước tránh một chút, làm cho ta mặc một chút quần áo được không?” Tần Lam cầm lấy ga trải giường, khóc không ra nước mắt ngắt lời nói.

Thị công an cục phó cục trưởng, kia nhưng là thực quyền ngành lãnh đạo a. Bình thường loại nào uy phong, hơn nữa ở Giang Châu thị hỗn bọn đạo chích đồ đệ, cái nào nghe được nàng Tần Lam tên không phải nghe tin đã sợ mất mật, nhưng hôm nay đâu? Thế nhưng tự mình thoát cái tinh quang, làm cho một người trẻ tuổi thoạt nhìn nhiều lắm cũng liền hai mươi xuất đầu xem cái biến. Nay lại chỉ có thể bọc ga trải giường, động cũng không dám động.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi, ta cái này lảng tránh, còn có, ta thực không thoát quần áo của ngươi.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy thế này mới nhớ tới đến Tần Lam quần áo còn không có mặc, vội vàng xoay người hướng trong phòng đi, chạy còn không vong lại lần nữa thay chính mình

biện giải một lần.

Chính là nói lời này khi, Hạ Vân Kiệt trong lòng cũng là có chút ủy khuất, ngươi nói tân tân khổ khổ làm một chuyện tốt dễ dàng sao? Đương nhiên ngẫm lại vừa rồi nhìn đến màn này kinh diễm cảnh xuân, Hạ Vân Kiệt lại cảm thấy cho dù bị bên ngoài kia nữ nhân mắng vài câu lưu manh cái gì, cũng là hẳn là.

Dù sao vừa rồi kia một màn thật sự thật đẹp, rất động lòng người ! Hạ Vân Kiệt đời này lớn như vậy còn cho tới bây giờ không thấy quá như thế làm cho hắn rung động, làm cho hắn thất thần hình ảnh!

Gặp Hạ Vân Kiệt một bên xoay người hồi ốc, một bên còn lao lải nhải lẩm bẩm nói chính mình không thoát nàng quần áo, Tần Lam thật sự là hận không thể vùi đầu khóc rống một hồi. Nàng tổng không thể nói, thực không phải ngươi, là ta chính mình thoát !

Vào phòng ngủ, Hạ Vân Kiệt nghe được bên ngoài truyền đến tất tất tốt tốt mặc quần áo thanh âm, trong đầu kìm lòng không được hiện ra vừa rồi nhìn đến kia một màn cảnh xuân, trong lòng nhịn không được một mảnh lửa nóng.

Đang lúc trong phòng ngủ Hạ Vân Kiệt trong lòng một mảnh lửa nóng xao động khi, bên ngoài Tần Lam ôm áo sơmi cổ áo lại một lần nữa khóc không ra nước mắt, cũng là tối hôm qua hi lý hồ đồ cũng không biết như thế nào thoát quần áo, thế nhưng đem áo sơmi cúc áo cấp kéo hai cái. Nay chỉ cần bắt tay buông lỏng khai, cao ngất hai vú lập tức liền nhảy bắn đi ra.

Như vậy, hiển nhiên là không có biện pháp xuất môn.

Hơn nửa ngày, khóc không ra nước mắt Tần Lam đành phải đối với nhắm chặt cửa phòng ngủ kêu một

tiếng:“Uy, ngươi, ngươi đi ra một chút.”

Nói những lời này khi, bình thường vô luận là ở đơn vị đối mặt đồng sự còn là ở đối mặt phạm tội tiểu thương khi đều là tư thế oai hùng sát thích, mặt đẹp lạnh như băng, cơ hồ không có gì biểu tình đáng nói Tần Lam lúc này lại nhịn không được mặt đẹp ửng hồng, lộ ra một tia nữ tính ngượng ngùng xấu hổ, hết sức quyến rũ động lòng người. Cũng may phía sau, cũng không có người quen thuộc nàng ở đây, nếu không khẳng định tưởng ban ngày ban mặt gặp quỷ !

Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam gọi hắn, trong lòng không khỏi một trận chột dạ, cười khổ mở ra cửa. Hắn kỳ thật còn là hy vọng Tần Lam mặc quần áo liền thức thời một mình rời đi, sau đó cầu về cầu đường về đường, về sau ai cũng không biết ai, cũng miễn cho gặp mặt xấu hổ. Trên thực tế Tần Lam cũng có này ý tưởng, chính là quần áo cúc áo không thấy, nhưng cũng là bất đắc dĩ a. Nàng đường đường một thị công an cục phó cục trưởng tổng không thể ôm ngực xuất môn đi?

Hạ Vân Kiệt vừa vừa mở ra cửa, vừa nhấc mắt, chỉ cảm thấy đến máu lại lại nhanh hơn lưu động. Một mét có hơn, vị kia thành thục khêu gợi nữ cục trưởng đang dùng thủ ôm ngực, vốn là đầy đặn ngạo nhân hai vú ở nàng dùng sức ô nhanh cổ áo khi, có vẻ càng phát ra đột khởi cao ngất, coi như tùy thời muốn theo bên trong bính đi ra bình thường, này cũng liền thôi, để cho Hạ Vân Kiệt chịu không nổi là, Tần Lam trên mặt kia vẻ mặt ngượng ngùng, xứng thượng nàng che cổ áo động tác, nếu không phải tối hôm qua chính mắt thấy của nàng lãnh khốc thủ đoạn, Hạ Vân Kiệt thật đúng là muốn hiểu lầm nàng là ở câu dẫn khiêu khích hắn.

“Khụ khụ, quần áo thực không phải ta thoát !” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam không đi, tự nhiên nghĩ đến nàng là muốn cùng hắn tính sổ, ánh mắt mặc dù có chút luyến

tiếc na khai kia ngạo nhân bộ ngực sữa, nhưng còn là cứng rắn khởi tâm đem ánh mắt na khai, lại thay chính mình giải vây giải thích nói.

“Này ta biết.” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt lại rối rắm chuyện này, thật muốn nhấc chân đá hắn một cước, lão nương ta cũng không đề chuyện này, ngươi thế nhưng còn đề. Nhưng trong lòng tưởng về nghĩ như vậy, nhưng Tần Lam dù sao không phải không phân rõ phải trái tiểu cô nương, biết Hạ Vân Kiệt là người tốt hảo tâm, chuyện này chẳng trách hắn, cho nên nghe vậy đành phải đỏ mặt thực bất đắc dĩ nói.

“Ngươi biết, kia thật tốt quá!” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam chung nhận thức hắn trong lời nói, huyền một lòng rốt cục thả xuống dưới, nghĩ rằng, cũng may này nữ nhân coi như hiểu được lí lẽ, bằng không chính mình đã có thể thực oan uổng đã chết.

Trong lòng nghĩ, Hạ Vân Kiệt không khỏi có chút khó hiểu bật thốt lên nói:“Nếu không phải ta, kia lại là……”

Mặt sau kia “Ai” Tự không nói ra, Hạ Vân Kiệt nhìn Tần Lam kia trương đường cong rõ ràng, anh khí bức người lại nói không nên lời xinh đẹp động lòng người khuôn mặt đột nhiên gian trợn tròn mắt.

Không phải chính mình, đương nhiên chính là trước mắt vị này nữ tinh anh chính mình thoát !

Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt đột nhiên nhìn chằm chằm chính mình xem, làm sao không biết hắn trong lòng tưởng cái gì, lại cứ chuyện này thật đúng là sẽ không hảo giải thích, dù là nàng thân là thị công an cục lãnh đạo, bình thường quan uy mười phần, phía sau nhưng cũng nhịn không được ở Hạ Vân Kiệt này người trẻ tuổi trước mặt xấu hổ não chà chà chân nói:“Uy, còn không có xem đủ sao? Nhanh lên giúp ta lấy kiện quần áo tới

rồi.”

Giờ khắc này, Tần Lam mặc kệ là động tác còn là thanh âm đều lộ ra ti nữ nhân cùng bạn trai trút giận hương vị, không khỏi nhìn xem Hạ Vân Kiệt này người trẻ tuổi lại lần nữa há hốc mồm, tâm nhi nhộn nhạo, liền ngay cả Tần Lam chính mình nói ra sau cũng trợn tròn mắt.

Này còn là chính mình sao?

“Vì cái gì muốn bắt quần áo?” Hai người mắt to trừng đôi mắt nhỏ trong chốc lát sau, Hạ Vân Kiệt đầu óc có chút đường ngắn hỏi.

“Ngươi!” Gặp Hạ Vân Kiệt biết rõ còn cố hỏi, Tần Lam lại kìm lòng không được xấu hổ não đọa chân.

Chính là lúc này biên độ có chút đại, dậm chân khi đầy đặn bộ ngực dao động có chút kịch liệt, không có cúc áo trói buộc áo sơmi cổ áo bị băng ra một cái phùng, lộ ra bên trong một chút kinh người tuyết trắng đầy đặn.

Hạ Vân Kiệt trong lòng nhảy dựng, cuối cùng là hiểu được vì cái gì, vội vàng xấu hổ nói:“Ngượng ngùng, ngượng ngùng, ta lập tức cho ngươi đi lấy một kiện quần áo đến.” Nói xong vội vàng xoay người lại vào phòng ngủ.

Gặp Hạ Vân Kiệt này bộ dạng coi như suất khí, còn mang theo một tia đại nam hài ngại ngùng người trẻ tuổi nhìn thoáng qua chính mình bộ ngực sau, vội vàng việc việc tiến trong phòng ngủ đi, Tần Lam theo bản năng cúi đầu vừa thấy, đã thấy đến không biết khi nào áo sơmi bị chính mình ngạo nhân bộ ngực cấp băng mở ra, lộ ra một chút trắng noãn bộ ngực sữa, thật sự là buồn bực thầm nghĩ khóc.

Đường đường thị công an cục phó cục trưởng a, Tần

Lam làm sao khi nghèo túng đến bực này trình độ! Lại cứ cho dù năm lần bảy lượt bị kia người trẻ tuổi cấp nhìn, còn phát không thể hỏa, thậm chí còn thật sự lại nói tiếp còn phải cảm ơn người ta!

Này xem như cái gì đạo lý a!

Hạ Vân Kiệt rất nhanh cầm điều màu trắng t tuất đi ra, sau đó đưa cho Tần Lam, chính là nhớ tới này quần áo là quán thượng mua, không khỏi có chút lúng túng nói:“Ta nơi này không có gì hay quần áo, ngươi chấp nhận mặc đi.”

Nói xong, có kinh nghiệm Hạ Vân Kiệt lần này nhưng thật ra thực thức thời lập tức xoay người trở về phòng ngủ.

Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt trở về phòng ngủ, vội vàng đem trên người áo sơmi cởi, sau đó thay Hạ Vân Kiệt màu trắng t tuất. Chính là mặc vào sau, nhớ tới cái này quần áo nguyên lai là Hạ Vân Kiệt mặc, trong lòng lại khó tránh khỏi có một tia rất quái lạ dị lại nói không nên lời cảm giác.

“Ta mặc, ngươi xuất hiện đi.” Tần Lam mặc quần áo sau, hướng phòng ngủ kêu lên.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy lại lần nữa đi ra, giương mắt vừa thấy, hai mắt không khỏi cảm thấy sáng ngời, chỉ thấy hắn quần áo mặc ở Tần Lam trên người, mặc dù có chút rộng thùng thình cũng có chút chẳng ra cái gì cả, nhưng lộ ra một tia hưu nhàn lười nhác mĩ, hơn nữa nàng đầy đặn bộ ngực đem rộng thùng thình t tuất đỉnh cao cao, lại lộ ra một loại khác thành thục dụ hoặc.

Đương nhiên chính mình quần áo mặc ở thục nữ trên người, Hạ Vân Kiệt trong lòng mặt khác còn có một loại nói không rõ nói không rõ cảm giác.

Gặp Hạ Vân Kiệt nhìn chằm chằm chính mình xem, Tần Lam phá lệ cảm thấy một tia kỳ cục, bất quá rất nhanh, Tần Lam liền lôi kéo trên người quần áo, thần sắc bình tĩnh nói:“Mặc kệ nói như thế nào, ta muốn cảm ơn ngươi tối hôm qua thu lưu ta, cũng cảm ơn quần áo của ngươi, hôm khác ta sẽ trả lại cho ngươi.”

“Không khách khí, quần áo cũng không giá trị vài cái tiền, ngươi không cần lo lắng.” t tuất tuy rằng không đáng giá vài cái tiền, nhưng thân gia không nhiều lắm Hạ Vân Kiệt kỳ thật trong lòng còn là có vài phần không tha, nhưng nhất tưởng khởi hai người gặp mặt khó tránh khỏi hội xấu hổ, còn là ra vẻ hào phóng nói.

Tuy nói Tần Lam cũng ước gì không cần tái cùng Hạ Vân Kiệt gặp mặt, nhưng thấy Hạ Vân Kiệt tựa hồ cũng ước gì không cần cùng nàng gặp lại, Tần Lam trong lòng lại tựa hồ cảm thấy một tia khó chịu cùng mất mát, mặc kệ nói như thế nào, nàng cũng là mỹ nữ a, nhưng lại là bị hắn xem sạch thân mình mỹ nữ! Hạ Vân Kiệt trả lời, tổng cấp nàng có một loại làm xong việc liền đề quần chạy lấy người không hiểu cảm giác.

“Không, ta sẽ trả lại cho ngươi, ta biết ngươi ở blue night quán bar đi làm.” Tần Lam bật thốt lên nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong mắt không khỏi lóe ra một tia kinh ngạc sắc, hắn tối hôm qua cơ hồ cùng Tần Lam chưa từng có tiếp xúc, hơn nữa đại đa số thời điểm cũng là lẳng lặng đứng ở không dẫn nhân chú ý địa phương, chỉ có khách nhân tính tiền cần thu thập khi, hắn mới lặng yên tiến lên, lại không nghĩ rằng Tần Lam thế nhưng nhận ra hắn.

Hạ Vân Kiệt lại không biết đến Tần Lam là cảnh sát xuất thân, có không tầm thường nhân sức quan sát, tuy rằng tối hôm qua phải đi quán bar mượn rượu tiêu sầu,

nhưng xuất phát từ chức nghiệp thói quen, làm cho nàng ở uống rượu thời điểm, còn là lặng yên quan sát quá chung quanh. Hạ Vân Kiệt là quán bar phục vụ sinh, một buổi tối đều ở trong quán bar đi lại, Tần Lam thân là một vĩ đại cảnh sát theo cơ sở leo lên đến, vừa mới qua một buổi tối, nàng lại sao lại nhận thức không được Hạ Vân Kiệt đến?

Sách mới cầu điểm đánh! Cầu đề cử! Cầu cất chứa! Cầu đánh thưởng!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 10 : Có thể hay không tái cho ta mượn điểm tiền

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-14 00:21:03.0 số lượng từ:3487

“Vậy được rồi, ta kêu Hạ Vân Kiệt, mùa hè hạ, mây trắng vân, kiệt xuất kiệt, ngươi nếu đến quán bar, cùng trong quán bar người ta nói một chút tên của ta là được.” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam kiên trì, huống hồ hắn đỉnh đầu cũng quả thật khẩn trương, cần cần kiệm công việc quản gia, nghe vậy liền gật đầu nói.

“Ta kêu Tần Lam, Tần Thủy Hoàng tần, vân lam lam.” Gặp Hạ Vân Kiệt tự báo họ danh, Tần Lam cũng thói quen tính tự báo họ danh, bất quá báo xong chính mình tính danh sau, Tần Lam trong lòng liền hối hận không thôi.

Nàng là thị công an cục phó cục trưởng, tuy rằng rất ít ở đài truyền hình, báo chí mặt trên cho sáng tỏ, nhưng thị công an cục đối ngoại công khai trang web mặt trên người lãnh đạo nhất lan còn là có của nàng tên cùng ảnh chụp. Tuy rằng ảnh chụp cùng chân nhân nhất là thường phục ăn mặc nàng hình tượng kém khá lớn, nhưng vạn nhất Hạ Vân Kiệt đối công an cục trang web có vẻ chú ý, từ Tần Lam tên này cũng không khó liên tưởng đến nàng chân chính thân phận, thật muốn như vậy quả thực chính là không xong xuyên thấu !

Cũng may Tần Lam tự báo họ danh sau, gặp Hạ Vân Kiệt cũng không có toát ra cái gì dị thường biểu tình, cảm thấy thế này mới an tâm một chút nói:“Đúng rồi, của ta bao đâu?”

Tần Lam không đề cập tới, Hạ Vân Kiệt thiếu chút nữa đã quên chuyện này, nghe vậy vội vàng trả lời:“Kỳ thật

tối hôm qua ta vốn là tưởng đem ngươi đưa đi khách sạn ở một đêm, nhưng không có phát hiện của ngươi bao, thế này mới bất đắc dĩ đem ngươi mang về nhà. Đúng rồi, trong bao có cái gì không quý trọng vật phẩm? Nếu có còn là nhanh lên báo án đi!”

Nghe nói bao không ở Hạ Vân Kiệt nơi này, Tần Lam ngược lại âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi. Trong bao không chỉ có điểm tiền mặt, di động còn có thân phận chứng của nàng, cảnh quan chứng các giấy chứng nhận, tối hôm qua thật muốn bị Hạ Vân Kiệt lấy đến, thị cục phó cục trưởng thân phận đã có thể cho sáng tỏ. Về phần người khác cầm, nàng thật đúng là không lo lắng.

Nàng này thị công an cục phó cục trưởng thân phận lại khởi là ngồi không? Ở Giang Châu thị trên đường hỗn tên móc túi lại có vài cái không biết của nàng đại danh, dám thuận của nàng bao, trừ phi bọn họ không nghĩ ở Giang Châu thị lăn lộn!

“Đi, ta đã biết, cảm ơn ngươi, tái kiến!” Nếu bao không ở Hạ Vân Kiệt nơi này, Tần Lam liền một khắc cũng không tưởng tái tại đây trong phòng ngốc đi xuống, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi sau, thực rõ ràng nói.

Nói xong xoay người liền cửa trước ngoại đi đến, của nàng mông bị t tuất vạt áo cấp bao lấy, có vẻ thực viên lăn thực kiều, tràn ngập thành thục nữ tính độc hữu gợi cảm hương vị.

Nhìn Tần Lam rớt ra cửa phòng, cũng không quay đầu lại rời đi, Hạ Vân Kiệt trên mặt không khỏi lộ ra một tia kinh ngạc biểu tình, hắn còn tưởng rằng Tần Lam nghe nói bao không thấy, khẳng định gặp lộ hoài nghi hỏi vài câu, không nghĩ tới nàng cũng là như vậy rõ ràng, giống như bao đã đánh mất một chút đều không sao cả cũng không sốt ruột.

Thật sự là cái kỳ quái nữ nhân! Hạ Vân Kiệt nhìn theo Tần Lam rời đi, không khỏi lắc lắc đầu, vừa mới chuẩn bị đi đóng cửa lại, lại nhìn thấy Tần Lam theo dưới lầu đặng đặng đặng đi đi lên, trước ngực đầy đặn ở rộng thùng thình t tuất bên trong cao thấp nhảy lên, tựa như bên trong sủy hai tiểu bạch thỏ dường như.

“Còn có chuyện gì sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam phản hồi, ánh mắt theo nàng đầy đặn bộ ngực đảo qua mà qua, hỏi.

“Có thể hay không tái cho ta mượn điểm tiền?” Tần Lam trên mặt dâng lên một tia đỏ ửng.

Nàng cảm giác đời này cho tới bây giờ không giống hôm nay như vậy quẫn quá, say bất tỉnh nhân sự bị một đại nam hài ôm về nhà, sau đó ngày hôm sau quang thân mình bị hắn nhìn cái tinh quang, tiếp theo mặc hắn quần áo, hiện tại thế nhưng còn phải mở miệng hướng hắn vay tiền?

Nàng nhưng là thị công an cục phó cục trưởng a! Giang Châu thị hắc bạch lưỡng đạo tiếng tăm lừng lẫy mặt lạnh la sát a! Nhưng là không vay tiền, nàng hiện tại thân vô xu, như thế nào trở về a?

Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam mở miệng vay tiền, cũng tưởng đến nàng thân vô xu sự tình, trong lòng âm thầm cười khổ, làm người tốt thật đúng là không dễ dàng a, lại là làm cu li, lại là cấp lại quần áo, hiện tại càng cấp lại tiền tài.

Tưởng về nghĩ như vậy, Hạ Vân Kiệt còn là không chút do dự theo ví lấy ra một tờ trăm nguyên tiền giá trị lớn đưa cho Tần Lam nói:“Cấp.”

“Cảm ơn! Ta sẽ mau chóng ngay cả quần áo mang tiền trả lại cho ngươi.” Tần Lam tiếp nhận tiền, sắc mặt đã

muốn khôi phục bình thường.

“Không cần khách khí, giúp người làm niềm vui thôi!” Hạ Vân Kiệt cười khách khí một câu, sau đó do dự hạ lại hảo tâm khuyên nhủ:“Bất quá, lần sau thực không cần uống nhiều rượu như vậy. Một nữ nhân gia khuya khoắt uống nhiều như vậy rượu ở trên đường thật sự rất nguy hiểm, có biết hay không tối hôm qua ngươi say bất tỉnh nhân sự khi, thiếu chút nữa sẽ bị hai lưu manh cấp nâng đi rồi!”

Dù là Tần Lam thân là một vị cảnh sát nhân dân, từng trải qua quá không ít hung hiểm chi cảnh, nhưng nghe đến cuối cùng một câu, còn là sắc mặt đại biến, đồng thời lại dọa ra một thân mồ hôi lạnh. Nàng cơ hồ tưởng cũng không dám suy nghĩ, nếu bị hai lưu manh cưỡng gian đáng sợ hậu quả!

Một hồi lâu nhi, Tần Lam mới đứng vững cảm xúc, sau đó vẻ mặt nghiêm túc nhìn chăm chú vào Hạ Vân Kiệt nói:“Hạ Vân Kiệt cảm ơn ngươi, này phân ân tình ta Tần Lam hội nhớ kỹ trong lòng!”

Đến giờ phút này, nàng mới chính thức nhận thức đến nếu không có Hạ Vân Kiệt giúp, chỉ sợ nàng tối hôm qua đã muốn lâm vào vạn kiếp bất phục hoàn cảnh. Tuy nói bị Hạ Vân Kiệt xem đi rồi thân mình, như trước làm cho nàng có chút canh cánh trong lòng, nhưng giờ này khắc này Tần Lam trong lòng càng nhiều còn là phát ra từ nội tâm cảm kích.

“Tần nữ sĩ nói quá lời, nhấc tay chi lao mà thôi.” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam vẻ mặt nghiêm túc về phía hắn nói lời cảm tạ, không khỏi có chút ngượng ngùng đỏ mặt nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt trên mặt lộ ra một tia đại nam hài ngại ngùng, nhớ tới chính mình trân quý nhiều năm thân mình chính là bị hắn cấp nhìn cái tinh quang, Tần Lam

không biết vì sao phương tâm không hiểu run lên, nâng tay loát hạ mái tóc nói:“Đem ngươi di động cho ta một chút.”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy có chút khó hiểu nhìn Tần Lam liếc mắt một cái, nhưng còn là theo trong túi lấy ra một cái theo nhị thủ di động thị trường máy bay chiến đấu trong mua di động dẫn sóng di động đưa cho Tần Lam.

Tần Lam tiếp nhận di động, dùng di động đưa vào chính mình dãy số, bát đánh đi ra ngoài, chờ nghe được bên trong truyền đến chính mình di động màu tiếng chuông sau liền treo điện thoại, sau đó đem di động đưa trả lại cho Hạ Vân Kiệt, hướng hắn mỉm cười nói:“Ta đã muốn đem di động của ta dãy số đưa vào đến ngươi di động trung, nếu có chuyện gì tình cần ta hỗ trợ, có thể đánh cho ta điện thoại.”

Hạ Vân Kiệt nay chính là tưởng lấy người thường thân phận an an đương đương làm tốt bổn phận công tác, bất đồ phát đại tài, cũng không đồ trở nên nổi bật cái gì, lấy hắn ngầm bản sự, lại có cái gì cần Tần Lam hỗ trợ đâu? Bất quá Tần Lam tri ân báo đáp, hảo ý, Hạ Vân Kiệt cũng là không tốt từ chối, nghe vậy từ chối cho ý kiến cười cười nói:“Cảm ơn ngươi.”

Tần Lam trà trộn quan trường nhiều năm, đương nhiên nhìn ra được Hạ Vân Kiệt cũng không có đem chính mình hảo ý để ở trong lòng, nhưng là không nói ra, chính là cười nhẹ nói:“Kia đi, nhớ kỹ có chuyện đánh cho ta điện thoại, nhiều một bằng hữu nhiều một đường, có lẽ ta có thể giúp đỡ việc.”

Nói xong Tần Lam xoay người hướng dưới lầu đi đến, bị t tuất vạt áo bao vây lấy hào mông theo nàng xuống thang lầu uốn éo ngăn, lộ ra vô hạn phong tình.

Hạ Vân Kiệt nhìn theo Tần Lam biến mất ở thang lầu

khẩu, nhớ tới nàng kia trắng nõn đẫy đà ngọc thể, nhớ tới nàng trước khi đi nói lời nói, trong lòng đột nhiên dâng lên dùng Vu môn độc môn bặc thệ tướng thuật suy tính một phen xúc động, muốn nhìn một chút này Tần Lam đến tột cùng là cái gì đến đây, tối hôm qua lại là sự tình gì có thể làm cho nàng như vậy một vị nữ nhân khổ sở uống bất tỉnh nhân sự.

Bất quá này cổ xúc động rất nhanh đã bị Hạ Vân Kiệt lắc đầu đánh mất.

Nhân sinh sở dĩ tràn ngập lạc thú, bất chính là ở cùng với tràn ngập thần bí cùng không biết sao? Cần gì phải cấp tại đây nhất thời đâu?

“Nhân sinh khó được hồ đồ a!” Hạ Vân Kiệt đánh mất trong lòng kia cổ xúc động sau, cười tự nói một câu sau, rốt cục lại lần nữa xoay người hướng phòng rửa mặt đi đến.

Ý niệm trong đầu khởi, ý niệm trong đầu diệt, thậm chí phát ra nhân sinh khó được hồ đồ cảm khái, đối với Hạ Vân Kiệt mà nói bất quá chính là tầm thường việc, đảo mắt liền đã muốn không hề suy nghĩ nó, này kỳ thật là bặc thệ tướng thuật đến nhất định cảnh giới sau người mới vừa có hiểu được. Mà không có đạt tới này cảnh giới phía trước, người tu hành này thuật thói quen cho mỗi nhìn đến một người gặp được một chuyện tổng thích ngầm tính thượng một hồi, cũng chứng thực một phen, kể từ đó liền hãm sâu trong đó, phảng phất bàn cờ trung quân cờ, không thể theo bàn cờ nhảy ra, này bặc thệ tướng thuật tự nhiên cũng vô pháp càng tiến thêm một bước. Chính là muốn xem phá này quan cũng là khó có thể lên trời, rất nhiều người chung thứ nhất sinh đều không thể đạt tới này cảnh giới. Hạ Vân Kiệt thân phụ thượng cổ Vu vương Hạ Vũ huyết mạch truyền thừa, lại Vu môn am hiểu bặc thệ tướng thuật Vu Hàm nhất mạch truyền nhân Vu Trạch dốc túi tướng thụ, thế

này mới tuổi còn trẻ ở bặc thệ tướng thuật thượng đạt tới một cái rất cao cảnh giới.

Rửa mặt một phen, lại ở tiểu khu bữa sáng trong điếm ăn chút sớm điểm, thời gian đã qua tám giờ, nhớ tới Đức Nhã tiểu khu đi nam sơn đạo có chút đường xá, ngồi xe buýt cũng không phương tiện, trên đường cần đi một chuyến xe, đương nhiên ngồi xe buýt còn phải mỗi ngày tiêu tiền, Hạ Vân Kiệt quyết định đi siêu thị mua lượng xe đạp thay đi bộ.

Tìm hai trăm bốn mươi nguyên ở phụ cận liên hoa siêu thị mua lượng vĩnh cửu bài xe đạp, Hạ Vân Kiệt cũng rốt cục thành "Có xe bộ tộc", chính là túi tiền lại rõ ràng xẹp đi xuống. Cũng may tiền thuê nhà là trước tiên giao chừng một quý, trong nhà tủ đầu giường ngăn kéo bên trong còn cất giấu điều dây chuyền vàng, hiện tại lại có một phần ở quán bar làm công công tác, cũng là không cần giống mấy ngày hôm trước giống nhau lo lắng cuộc sống không tin tức.

Cưỡi tân xe đạp, Hạ Vân Kiệt ở phụ cận hạt đi dạo một vòng, liền quay trở về Đức Nhã tiểu khu. Trở lại phòng, trong phòng không TV cũng không máy tính, không có việc gì Hạ Vân Kiệt rõ ràng cầm lấy tiếng Anh bắt đầu ra sức học hành.

Tối hôm qua trong quán bar không ít rượu thủy thực đơn không chỉ có tất cả đều là tiếng Anh, hơn nữa đến quán bar tiêu phí người nước ngoài cũng không hiếm thấy, nếu đã muốn quyết định giống người thường giống nhau hảo hảo làm công kiếm tiền nuôi sống chính mình, Hạ Vân Kiệt cảm thấy chính mình cần phải hảo hảo dùng tri thức phong phú chính mình, làm hảo viên công. Huống hồ hắn sang năm còn chuẩn bị tự khảo trường cao đẳng, tiếng Anh cũng là tất khảo khoa chi nhất, vừa vặn thừa dịp cơ hội này hảo hảo học. Vừa đến xem như vì sang năm cuộc thi làm chuẩn bị, thứ hai cũng vừa hảo

có thể ở trong quán bar dùng tới.

Bất quá Hạ Vân Kiệt tiếng Anh trụ cột thật sự có điểm lạn, đọc đọc từ đơn, lấy hắn trí nhớ nhưng thật ra đơn giản, nhưng rất nhiều từ đơn gắn bó một câu, thoạt nhìn còn có điểm cố hết sức. Bất quá tiếng Anh tuy khó học nhưng so với khổng lồ mà phức tạp huyền ảo Vu môn thuật pháp lại kém cách xa vạn dặm, cho nên đối với Hạ Vân Kiệt mà nói tiếng Anh học đứng lên tuy khó miễn buồn tẻ, nhưng thật đúng là không coi là cái gì, hơn nữa làm tu luyện có thành vu sư, Hạ Vân Kiệt kiên nhẫn cùng nghị lực cũng không phải người thường có thể so sánh.

Cứ như vậy, ở thường nhân xem ra buồn tẻ vô vị tiếng Anh, Hạ Vân Kiệt thế nhưng nhất học đi học suốt một ban ngày. Tuy rằng một ngày thời gian không có khả năng làm cho hắn tiếng Anh trình độ đột nhiên tăng mạnh, nhưng dựa vào siêu cường trí nhớ, từ ngữ lượng cũng là thật sự đột nhiên tăng mạnh một lần.

Buổi chiều 5 giờ, Hạ Vân Kiệt ở tiểu khu phụ cận sa huyện ăn vặt ăn bát sao phấn khô, sau đó cưỡi hắn xe mới chậm rì rì hướng nam sơn đạo mà đi.

Trải qua kiến minh lộ khi, Hạ Vân Kiệt xa xa nhìn đến một vị phong tư yểu điệu nữ tử theo một nhà cà phê trong phòng vội vã đi ra, đúng là blue night quán bar nữ lão bản. Bất quá nữ lão bản mới đi ra không xa, một vị ăn mặc mặc đều có vẻ có chút suy sút lôi thôi nam tử theo cà phê trong phòng đuổi tới, sau đó cầm trụ nữ lão bản tay.

“Lục Hoành ta và ngươi đã muốn không có gì quan hệ, ngươi nếu không buông tay ta liền kêu người!” Nữ lão bản giãy dụa vài cái không có thể giãy, hạnh mục giận trừng mắt vị kia lôi thôi nam tử cũng chính là Lục Hoành âm thanh lạnh lùng nói.

“Như thế nào Thiệu Lệ Hồng, phát đạt sẽ không nhận thức lão công là đi? Năm đó ngươi cũng không phải là như vậy nga? Khi đó ngươi nhưng là tao thật sự nha!” Lục Hoành nghe vậy trong mắt lóe ra một chút âm độc ánh mắt, sau đó thân thủ theo trong túi lấy ra một tấm ảnh chụp ở quán bar nữ lão bản Thiệu Lệ Hồng trước mặt lung lay nhoáng lên một cái, vẻ mặt cười dâm đãng nói.

Bản còn tại giãy dụa Thiệu Lệ Hồng nhìn đến kia trương ảnh chụp, sắc mặt nhất thời đại biến, thân thủ một phen liền đoạt lấy ảnh chụp. Nhìn trên ảnh chụp chính mình trần như nhộng cưỡi ở Lục Hoành trên người, Thiệu Lệ Hồng cả người đều nhịn không được run run đứng lên, đầy đặn bộ ngực lại kịch liệt phập phồng.

Sách mới cần duy trì, thỉnh nhiều hơn đầu phiếu!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 11 : Ngay cả đại ca mã tử cũng dám bính?

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-14 11:53:09.0 số lượng từ:3056

“Nghe nói hiện tại võng lạc thực phát đạt, ngươi nói nếu ta đem năm đó hai chúng ta ảnh chụp, còn có tần số nhìn cái gì phát đi lên, ta nghĩ lấy ngươi Thiệu Lệ Hồng dáng người cùng khuôn mặt khẳng định muốn vinh quang tột đỉnh!” Nhìn thiệu lệ tóc hồng đẩu thân mình, Lục Hoành cười đến càng dâm đãng, càng đắc ý.

“Lục Hoành, ngươi hỗn đản! Ngươi vương bát đản! Ngươi không phải nam nhân!” Thiệu Lệ Hồng hồng mắt, run run thân mình nghiến răng nghiến lợi mắng, kia biểu tình tựa hồ hận không thể xông lên đi hung hăng theo hắn trên người cắn hạ mấy khẩu thịt đến.

“Một trăm vạn! Chỉ cần ngươi cho ta một trăm vạn, ta cam đoan về sau không hề đến phiền ngươi!” Lục Hoành gặp Thiệu Lệ Hồng hận không thể cắn hắn mấy cái bộ dáng, vươn một cây ngón trỏ, một bộ ăn định nàng biểu tình nói.

“Một trăm vạn! Ngươi, ngươi con mẹ nó rõ ràng đi cướp tính!” Thiệu Lệ Hồng gặp Lục Hoành há mồm sẽ một trăm vạn, rốt cục nhịn không được hổn hển kêu lên.

“Nếu như vậy, vậy đừng trách ta vô tình !” Lục Hoành gặp Thiệu Lệ Hồng không hơn lộ, thân thủ một phen đoạt quá nàng trong tay ảnh chụp, cười lạnh một tiếng, xoay người liền đi.

“Lục Hoành, ngươi này vương bát đản! Ngươi đứng lại!” Gặp Lục Hoành xoay người phải đi, Thiệu Lệ Hồng tức giận đến rốt cục ngay cả nước mắt cũng rơi xuống

xuống dưới.

Lục Hoành nghe được phía sau tiếng kêu, khóe miệng gợi lên một chút gian kế thực hiện được cười lạnh, vừa dừng bước chuẩn bị xoay người, chỉ thấy đến nghênh diện bước đi đến một vị sắc mặt không tốt người trẻ tuổi.

Người trẻ tuổi tự nhiên đó là Hạ Vân Kiệt.

Lục Hoành gặp Hạ Vân Kiệt đi nhanh hướng hắn đi tới, ánh mắt không tốt nhìn hắn, không khỏi nao nao, đang có chút kỳ quái khi, Hạ Vân Kiệt đã muốn không khỏi phân trần nhấc chân đối với hắn bụng đạp đi qua, một cước đem hắn gạt ngã ở đất, thuận đường còn thân thủ một phen đoạt quá trong tay hắn ảnh chụp.

Bởi vì tu luyện duyên cớ, Hạ Vân Kiệt nhĩ lực tốt lắm, vừa rồi cách thật xa cũng nghe hiểu được bảy tám phân, biết Lục Hoành người kia muốn dùng ảnh chụp xảo trá Thiệu Lệ Hồng, nhưng hắn còn là xem nhẹ ảnh chụp hỏa bạo kích tình trình độ, chỉ nhìn liếc mắt một cái liền đem hắn này chưa bao giờ trải qua quá nam nữ việc sơ ca nhìn xem tâm tinh lay động, mặt đỏ tai hồng. Bất quá cũng liền này liếc mắt một cái, Hạ Vân Kiệt liền nhận ra ảnh chụp trung Thiệu Lệ Hồng là thông qua máy tính ps hợp thành.

Làm một gã Hạ Vũ huyết mạch truyền thừa vu sư, Hạ Vân Kiệt đối tự nhiên cùng phi tự nhiên gì đó có một loại thường nhân sở không có sâu sắc trực giác. Ảnh chụp trung Thiệu Lệ Hồng động vừa thấy ngàn kiều mỵ nộn, vô hạn phong tình, nhưng nàng cấp Hạ Vân Kiệt cảm giác lại thiếu một tia thiên nhiên phối hợp, tựa như một cái chỉnh quá cái mũi mỹ nữ, khả năng chính nàng không nói ra người khác căn bản nhìn không ra đến, nhưng thân là một gã Hạ Vũ huyết mạch truyền thừa vu sư, hắn lại có thể liếc mắt một cái nhìn ra trong đó không phối hợp chỗ, bởi vì đó là hậu thiên, thiếu một tia hồn

nhiên thiên thành.

“Ngươi con mẹ nó là ai? Để làm chi đá lão tử?” Làm Hạ Vân Kiệt cầm ảnh chụp thưởng thức khi, Lục Hoành rốt cục hoãn quá thần đến, một bên theo mặt đất đứng lên, một bên mắng liệt nói.

“A Kiệt!” Làm Lục Hoành theo mặt đất đứng lên khi, Thiệu Lệ Hồng cũng nhận ra Hạ Vân Kiệt, thấy hắn trong tay chính cầm chính mình cùng Lục Hoành hoan ái ảnh chụp nhìn không chuyển mắt nhìn chằm chằm xem, theo bản năng bật thốt lên kêu ra tiếng, trong lòng cũng là vừa thẹn lại hoảng vừa giận.

“Ta thảo, ta nói như thế nào đột nhiên sát ra một Trình Giảo Kim, ta nói như thế nào vài năm không thấy ngay cả thân lão công cũng không nhận thức, cảm tình ở bên ngoài dưỡng tiểu bạch kiểm nha!” Lục Hoành gặp Thiệu Lệ Hồng thế nhưng nhận thức Hạ Vân Kiệt, hơn nữa lại thấy Hạ Vân Kiệt bộ dạng cử suất, nhịn không được chua mắng.

Thiệu Lệ Hồng gặp Lục Hoành miệng đầy nói bậy, tức giận đến run run tay chỉ vào hắn vừa định chửi ầm lên, Hạ Vân Kiệt đã muốn trong mắt lóe ra một chút giảo hoạt, sau đó xông lên đi đối với Lục Hoành lại là hung hăng một cước đạp đi qua, mắng:“Thân lão công? Ngươi con mẹ nó cũng không tát đem nước tiểu soi soi gương! Ngươi xứng đôi Hồng tỷ sao? Lão tử nói cho ngươi, Hồng tỷ là nữ nhân của ta, ngươi lần sau nếu dám tìm nàng phiền toái, lão tử tìm người làm ngươi!”

Thiệu Lệ Hồng không nghĩ tới ngày hôm qua phỏng vấn khi còn có vẻ có vài phần ngại ngùng, giống cái nhà bên đại nam hài dường như Hạ Vân Kiệt, đột nhiên trở nên như vậy hung ba ba, còn nói nàng là hắn nữ nhân, mặc dù rõ ràng biết hắn là một mảnh hảo tâm tưởng hù dọa Lục Hoành, nhưng nhớ tới Lục Hoành trong tay còn có

nàng trước kia cùng hắn cùng nhau ảnh chụp, tần số nhìn cái gì, trong lòng lại ngược lại càng bối rối, vội vàng tiến lên giữ chặt Hạ Vân Kiệt nói:“A Kiệt, A Kiệt đừng xằng bậy.”

Lục Hoành vốn là là cái ăn nhuyễn sợ cứng rắn, chỉ biết ức hiếp nữ nhân ma bài bạc, vốn Hạ Vân Kiệt một phen nói thật đúng là bắt hắn cho chấn ở, bất quá gặp Thiệu Lệ Hồng bối rối bộ dáng, Lục Hoành sức mạnh lại lên đây, theo mặt đất đứng lên lui ra phía sau vài bước mới mặt lộ vẻ trào phúng sắc nói:“Tìm người làm ta, ngươi rõ ràng nói chính mình là xã hội đen lão đại tốt lắm, lão tử rất sợ đó!”

Lục Hoành đang nói vừa mới hạ xuống, Hạ Vân Kiệt khóe miệng lại làm dấy lên một chút cười lạnh, sau đó nâng tay hướng hắn phía sau phương hướng vẫy vẫy tay nói:“Đầu trọc Cường, các ngươi lại đây một chút.” Cũng là vừa vặn có một đám người theo Lục Hoành phía sau cách đó không xa một nhà tiểu hiệu ăn bên trong đi ra, cầm đầu người kia một bên đánh ăn no cách một bên dùng cây tăm xỉa răng nanh, đầu qua ở tịch dương hạ mạt một bả tỏa sáng, mặt trên còn có một đạo dữ tợn đáng sợ vết sẹo, không phải đầu trọc Cường còn có thể là ai? Đi theo hắn bên người cũng không phải người khác, đều là ngày hôm qua giữa trưa bị Hạ Vân Kiệt thu thập một đám người quen.

Đầu trọc Cường rượu cơm no chừng, chính suy nghĩ buổi tối đi đâu gia hưu nhàn gội đầu điếm đánh nhất pháo, đột nhiên nghe được một đạo quen thuộc thanh âm, không khỏi cả người rùng mình một cái, vội vàng ngẩng đầu theo thanh âm phương hướng nhìn lại, này vừa thấy, lại là nhịn không được cả người rùng mình một cái, còn nhân tiện theo bản năng sờ soạng hạ trên cổ mới mua dây chuyền vàng, trong lòng kia khóc a, hôm nay đi cái gì vận a, như thế nào ăn một bữa cơm đều có thể gặp phải này tiểu tổ tông.

Trong lòng khóc về khóc, đầu trọc Cường đám người cũng không dám bất quá đi, đây chính là cái biến thái tên có thể đem ống tuýp làm lực cánh tay bổng đến chơi đùa a! Thật muốn chọc giận hắn, đem bọn họ "Nộn cánh tay nộn chân" Cũng lấy đến luyện luyện, bọn họ liền toàn thành thương tàn nhân sĩ.

"Con mẹ nó, thật đúng là làm chính mình là xã hội đen lão đại rồi!" Lục Hoành đương nhiên không tin liền Hạ Vân Kiệt loại này vừa thấy nhiều lắm cũng liền hai mươi xuất đầu người trẻ tuổi sẽ là xã hội đen lão đại, nghe vậy lại trào phúng nói.

Bất quá Lục Hoành vừa dứt lời, chợt nghe đến phía sau vang lên một trận tiếng bước chân, tiếp theo là liền nhìn thấy năm nam tử đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt cung kính cùng kêu lên kêu lên:"Đại ca!"

Trong đó có một tên, bàng đại eo thô, đầu qua mạt một bả tỏa sáng, mặt trên còn có một đạo vết sẹo, vừa thấy tựa như cái trên đường hỗn.

Lục Hoành nhịn không được cả người run run một chút, chân lại theo bản năng liên tục lui về phía sau vài bước, sau đó ngoài mạnh trong yếu chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói:"Ngươi, ngươi đừng xằng bậy, ta nói cho ngươi, thật muốn nhạ nóng nảy ta, ta liền đem, đem ảnh chụp……."

Thiệu Lệ Hồng kỳ thật cũng bị đầu trọc Cường đám người đột nhiên xuất hiện cấp lộng hôn đầu, bất quá vừa nghe đến ảnh chụp hai chữ, lại lập tức bừng tỉnh lại đây, vội vàng lôi kéo Hạ Vân Kiệt tay nói:"A, A Kiệt, đừng xằng bậy, ta còn có cái gì ở trong tay hắn."

"Đừng lo lắng Hồng tỷ, chính là một ít hợp thành ảnh chụp, người này là lừa gạt ngươi." Hạ Vân Kiệt vỗ nhẹ nhẹ chụp Thiệu Lệ Hồng tay, trấn an nói.

“Ai nói là hợp thành ? Đó là thật sự!” Lục Hoành gặp Hạ Vân Kiệt nhất ngữ nói toạc ra hắn kỹ xảo, cả người không khỏi run lên run lên, sắc mặt tái nhợt kêu lên.

Thiệu Lệ Hồng thân là một nữ nhân, có thể ở Giang Châu thị kinh doanh to như vậy một nhà quán bar, tự nhiên không phải đơn giản hạng người. Vừa rồi chính là kia ảnh chụp cấp nàng đánh sâu vào thật sự quá mạnh mẽ liệt, trong lúc nhất thời rối loạn tâm thần, không có thể tĩnh hạ tâm đến bình tĩnh lo lắng nhận, nay Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, lại thấy Lục Hoành rõ ràng chột dạ biểu hiện, Thiệu Lệ Hồng lập tức ý thức được vừa rồi chính mình khả năng trúng kế, vội vàng đem Hạ Vân Kiệt trong tay ảnh chụp cầm trở về, sau đó tỉ mỉ nhìn đứng lên.

Dù sao cũng là chính mình thân mình, tỉ mỉ vừa thấy, Thiệu Lệ Hồng cũng nhìn ra vấn đề đến, không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi. Thế này mới hiểu được vì cái gì Lục Hoành ngay từ đầu không xuất ra ảnh chụp uy hiếp chính mình, sau lại xuất ra ảnh chụp lại như vậy vội vã đoạt lại đi, nguyên lai là lo lắng cho mình nhìn ra vấn đề.

“Thế nào? Ta chưa nói sai đi, Hồng tỷ?” Hạ Vân Kiệt gặp Thiệu Lệ Hồng thở dài nhẹ nhõm một hơi biểu tình, do dự hạ thân thủ nắm ở của nàng eo nhỏ ôn nhu nói, nhân tiện còn hướng nàng sử cái ánh mắt.

Thiệu Lệ Hồng hôm nay mặc màu trắng áo sơmi, có khiếu thực mềm mại cũng rất mỏng, ôm của nàng eo nhỏ, cách quần áo, Hạ Vân Kiệt có thể rõ ràng cảm nhận được nàng phần eo da thịt trắng mịn mềm mại, tuy là diễn trò, lại còn là khó tránh khỏi có chút tim đập nhanh hơn.

Bất quá làm Hạ Vân Kiệt cùng Thiệu Lệ Hồng nói xong

nói, chuyển hướng Lục Hoành khi, trên mặt nhu tình lại lập tức chuyển vì lãnh khốc hung ác, chỉ vào Lục Hoành thực kiêu ngạo nói:“Con mẹ nó, ngay cả lão tử nữ nhân cũng dám bính, đầu trọc Cường cấp lão tử đánh hắn!”

Thiệu Lệ Hồng vốn là xinh đẹp nữ nhân, hơn nữa thân là quán bar lão bản, trên người tự nhiên có cỗ nữ cường nhân khí chất, đầu trọc Cường đám người gặp Hạ Vân Kiệt tuổi còn trẻ liền ôm như vậy cái xinh đẹp nữ cường nhân, trong lòng không khỏi đại thị hâm mộ cùng bội phục, nghĩ rằng, người có bản lĩnh chính là không giống với, lão tử lớn như vậy thời điểm, còn chỉ có thể tránh ở trong phòng vệ sinh cùng năm ngón tay cô nương giao tiếp, ngay cả nữ nhân tay cũng chưa kéo qua.

Trong lòng tuy rằng cảm khái, nhưng đầu trọc Cường đám người động tác lại không nhàn rỗi, nghe vậy lập tức hướng Hạ Vân Kiệt hơi hơi khom người nói:“Là đại ca!”

Nói xong, đầu trọc Cường đám người mãnh quay người lại, một bộ hung thần ác sát đánh về phía Lục Hoành, đối với hắn chính là một trận quyền đấm cước đá, một bên đánh còn một bên mắng:“Ngươi con mẹ nó có phải hay không tròng mắt dài trên mông, ngay cả đại ca mã tử cũng dám bính! Ta thảo!”

“A, a, đại ca, ta không dám, ta lần sau cũng không dám nữa ! Van cầu các ngươi tha ta đi, không cần tái đánh!”

“A, a, Lệ Hồng, ta biết sai lầm rồi, ta thề, ta thề, về sau nhìn đến ngươi nhất định đường vòng đi!”

“Con mẹ nó, Lệ Hồng là ngươi kêu sao?”

“Ta sai lầm rồi, ta sai lầm rồi, Hồng tỷ, Hồng tỷ, van cầu ngươi, van cầu ngươi buông tha ta lần này đi.”

“……”

Thiệu Lệ Hồng tuy rằng đối Lục Hoành hận thấu xương, cũng biết giống Lục Hoành như vậy vô lại không hoàn toàn đánh hắn một lần sợ, hắn khẳng định hội chó không đổi được ăn cứt, nhưng Thiệu Lệ Hồng dù sao cũng là nữ nhân, không thể gặp đánh nhau cùng nam nhân nước mắt, đương nhiên cũng sợ tái đánh tiếp hội nháo tai nạn chết người đến, gặp Lục Hoành bị đánh cho ôm đầu trên mặt đất loạn lăn, rốt cục nhịn không được đối còn ôm nàng eo phẫn lão đại Hạ Vân Kiệt nói:“A Kiệt, nếu không cứ như vậy coi như hết?”

Sách mới cầu đề cử phiếu

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 12 : Có xe bộ tộc

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-15 0136.0 số lượng từ:2756

Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra không lo lắng hội nháo tai nạn chết người đến, hắn là địa vu nhị đỉnh trung kỳ cảnh giới vu sư, nếu ấn người tu chân cảnh giới đến phân chia, đó là Trúc Cơ trung kỳ cảnh giới tu sĩ, mắt sáng như đuốc, Lục Hoành có thể hay không bị đánh chết đánh cho tàn phế, hắn trong lòng đều biết thật sự. Bất quá nơi này dù sao cũng là nội thành, người đến người đi thật nhiều, làm Lục Hoành gào khóc thảm thiết khi, đã muốn có không ít người bắt đầu chú ý bên này, Hạ Vân Kiệt cũng là không nghĩ đem sự tình nháo đại. Huống hồ liền Lục Hoành này hùng dạng, Hạ Vân Kiệt biết như vậy vừa đánh, phỏng chừng cho hắn gan lớn như trời cũng không dám lại đến dây dưa Thiệu Lệ Hồng.

Phải biết rằng, Thiệu Lệ Hồng hiện tại nhưng là xã hội đen lão đại nữ nhân!

“Được rồi đầu trọc Cường.” Hạ Vân Kiệt buông ra Thiệu Lệ Hồng eo nhỏ, khí phái mười phần khoát tay, sau đó mới chầm chập đi đến Lục Hoành trước mặt.

Nhìn Hạ Vân Kiệt không gầy không mập cũng không khôi ngô bóng dáng, Thiệu Lệ Hồng trong mắt toát ra một tia mê mang sắc, bởi vì làm Hạ Vân Kiệt buông ra tay khi nàng đột nhiên ý thức được vừa rồi Hạ Vân Kiệt ôm chính mình vòng eo thời điểm, chính mình thế nhưng không có cảm giác được một tia phản cảm không khoẻ, thậm chí hiện tại tựa hồ còn có như vậy một chút mất mát.

Nhưng này như thế nào khả năng đâu? Từ bảy năm trước Lục Hoành này dân cờ bạc đổ đỏ mắt, thế nhưng

muốn bức nàng đi theo nam nhân khác ngủ khi, nàng đối nam nhân hứng thú liền bắt đầu chuyển hướng về phía nữ nhân, thậm chí làm nam nhân tay đụng tới nàng thân mình khi, sẽ làm nàng kìm lòng không được cảm thấy một tia không thoải mái.

Khả vừa rồi……

Làm Thiệu Lệ Hồng nhìn Hạ Vân Kiệt trong mắt toát ra một tia mê mang sắc khi, Hạ Vân Kiệt chạy tới Lục Hoành trước mặt.

Bị đầu trọc Cường đám người một trận quyền đấm cước đá sau Lục Hoành tựa như vừa mới bị người cường bạo vô tội cô gái giống nhau, cuộn mình trên mặt đất, ôm đầu cả người lạnh run, căn bản ngay cả xem Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái dũng khí đều không có.

“Lần này trước thả ngươi một con ngựa, bất quá ngươi nhớ kỹ, nếu lần sau còn dám xuất hiện ở Hồng tỷ trước mặt, sẽ không như vậy tiện nghi !” Nói đến này, Hạ Vân Kiệt ngừng lại một chút, sau đó đột nhiên nhấc chân đá Lục Hoành một cước, quát lạnh nói:“Lăn!”

Lục Hoành bị Hạ Vân Kiệt này chân tuy rằng đá kịch liệt tê rần, nhưng nửa điểm cũng không dám chần chờ, vội vàng chịu đựng đau, té đi rồi.

Nhìn theo Lục Hoành cũng không quay đầu lại cút đi, Hạ Vân Kiệt thế này mới chuyển hướng Thiệu Lệ Hồng. Gặp Hạ Vân Kiệt chuyển hướng nàng, Thiệu Lệ Hồng môi đỏ mọng khẽ nhếch, vừa muốn mở miệng nói lời cảm tạ, Hạ Vân Kiệt đã muốn cười ha ha nói:“Người ở đây nhiều, Hồng tỷ không có việc gì, ngươi trước việc đi thôi, ta cùng Cường ca bọn họ lải nhải vài câu.”

Nghe Hạ Vân Kiệt nói còn muốn cùng chính mình mấy người lải nhải vài câu, đầu trọc Cường đám người trong

lòng thẳng bồn chồn, hơn nữa đầu trọc Cường lại theo bản năng sờ soạng hạ trên cổ mới mua dây chuyền vàng, trong mắt toát ra một tia tiếc hận sắc.

Xem ra hôm nay lại tốn tiền tiêu tai !

Không có thình lình xảy ra diễm chiếu uy hiếp, Thiệu Lệ Hồng lúc này đã muốn khôi phục nữ cường nhân bình tĩnh. Nàng tự nhiên sẽ không theo Lục Hoành giống nhau ngốc hồ hồ cho rằng Hạ Vân Kiệt là xã hội đen lão đại, đây là sự thật cuộc sống cũng không phải tiểu thuyết, Hạ Vân Kiệt thật muốn là xã hội đen lão đại lại như thế nào khả năng chạy đến của nàng quán bar làm thực tập phục vụ sinh đâu? Huống hồ hắn năm nay vừa mới vừa trung chuyên tốt nghiệp. Về phần Cường ca bọn họ là ai? Lại như thế nào vừa vặn ở phía sau toát ra đến? Lại như thế nào hội kêu Hạ Vân Kiệt đại ca? Thiệu Lệ Hồng tâm lý mặc dù có hiếu kì, nhưng biết hiện tại chú ý nơi này nhiều người, không phải hỏi thời điểm, nghe vậy gật gật đầu thực rõ ràng nói:“Kia đi, ta đi trước một bước.”

Nói xong lại hướng đầu trọc Cường đám người gật gật đầu nói:“Cường ca, hôm nay cảm ơn các ngươi.”

“Không khách khí Hồng tỷ, ngài đi thong thả.” Đầu trọc Cường đám người vội vàng khách khí nói.

Thiệu Lệ Hồng nghe vậy lại một lần nữa hướng đầu trọc Cường đám người gật gật đầu, thế này mới xoay người hướng đứng ở cà phê điếm tiền màu trắng xe bảo mã đi đến.

Mỹ nữ hương xe! Nhìn Thiệu Lệ Hồng bực này đô thị thành phần tri thức mỹ nhân hương vị mười phần nữ nhân mở ra màu trắng xe bảo mã mà đi, đầu trọc Cường đám người lại nhịn không được đối Hạ Vân Kiệt này biến thái người trẻ tuổi tâm sinh núi cao ngưỡng chỉ ý.

Nhìn xem người ta, nhiều nhất cũng liền hai mươi tuổi, thân thủ được không nói, mã tử đều là khai bảo mã xinh đẹp thiếu phụ! Chính mình nhóm người cùng hắn nhất so với, mấy năm nay quả thực hỗn đến cẩu trên người đi.

Trong lòng nghĩ, đầu trọc cố nén không được hướng Hạ Vân Kiệt dựng thẳng hạ ngón tay cái bật thốt lên nói:“Kiệt ca, Hồng tỷ thật xinh đẹp, ngài thực ngưu bức!”

Tuy nói đầu trọc Cường đám người cũng không phải cái gì thứ tốt, nhưng hôm nay dù sao cùng chính mình hợp diễn một tuồng kịch, bằng không giống Lục Hoành loại này vô lại trừ phi Hạ Vân Kiệt thi triển vu thuật hù dọa hoặc khống chế hắn, nếu không cùng thuốc cao bôi trên da chó dường như, thật đúng là không tốt thu thập, cho nên đầu trọc Cường tuy rằng vỗ mông ngựa ở mã trên đùi, Hạ Vân Kiệt cũng lười cùng hắn bình thường so đo, nghe vậy nói:“Hôm nay cảm ơn các ngươi, tan đi.”

Đầu trọc Cường đám người gặp Hạ Vân Kiệt nhưng lại không chỉ có không đánh bọn họ tiền gói to chủ ý, hơn nữa thế nhưng còn mở miệng nói cảm ơn, thật là có loại thụ sủng nhược kinh cảm giác, vội vàng nói:“Kiệt ca ngài khách khí, ngài khách khí.”

Nói xong đầu trọc Cường đám người nhanh chóng lòng bàn chân mạt du, xoay người bước nhanh hướng đứng ở tiểu khách sạn cửa Kim Bôi xe đi đến.

Không đi mau không được a, vạn nhất này biến thái cải biến chủ ý, tái đánh cướp bọn họ một lần, bọn họ ngay cả khóc cũng chưa địa phương khóc đi.

Hạ Vân Kiệt gặp đầu trọc Cường đám người ngồi trên Kim Bôi xe, nhanh như chớp sẽ không có bóng dáng, không khỏi dở khóc dở cười phe phẩy đầu hướng chính

mình đình xe đạp địa phương đi đến.

Kỵ thượng xe đạp, Hạ Vân Kiệt lại lần nữa chậm rì rì hướng nam sơn đạo kỵ đi.

Nhanh đến blue night quán bar khi, vừa vặn Trình Phinh cũng theo trên xe buýt xuống dưới, gặp Hạ Vân Kiệt nghênh diện đạp xe mà đến, trên mặt không khỏi lộ ra vui vẻ tươi cười, nhấc tay hướng hắn huy huy.

Hạ Vân Kiệt nhìn đến Trình Phinh trên mặt tươi cười cũng hướng chính mình phất tay, trong đầu không khỏi cảm thấy một tia ấm áp, dùng sức thải vài cái chân đạp, liền phi giống như vọt tới của nàng trước mặt, sau đó một cái duyên dáng động tác xoay người xuống xe.

“Không sai thôi, thành có xe bộ tộc !” Trình Phinh gặp Hạ Vân Kiệt xoay người xuống xe, vỗ vỗ mới tinh xe chỗ ngồi, cười hì hì nói.

“Đó là, nói như thế nào cũng là người mỗi ngày buổi tối đều đến quán bar phao bar, như thế nào có thể không xe đâu?” Hạ Vân Kiệt đem cằm giương lên, thực túm nói.

Trình Phinh nghe vậy đầu tiên là nao nao, lập tức cười khanh khách lên, còn thuận tay vô cùng thân thiết đánh Hạ Vân Kiệt một chút.

Đem xe đình hảo, hai người có nói có cười vào quán bar. Đẩy cửa đi vào thời điểm, trong quán bar nhân viên công tác đã muốn thất thất bát bát tới không sai biệt lắm. Bất quá bởi vì còn chưa tới buôn bán thời gian, không ít người chính vây quanh ở quầy bar tiền, Diễm tỷ đã ở. Quầy bar mặt sau, một vị bện tóc anh tuấn tiểu sinh đang ở ngoạn hoa thức điều rượu. Mấy chích màu trắng bình rượu giống như con bướm cho trên tay, đỉnh đầu, phía sau cao thấp tung bay, họa xuất từng đạo xinh đẹp

đường cong, thỉnh thoảng nghênh đón từng trận âm thanh ủng hộ.

“Hắn gọi Trương Tiểu Tuấn, là chúng ta quán bar mặt khác một vị điều rượu sư, ngày hôm qua có chuyện không có tới. Hắn hoa thức điều rượu kỹ thuật rất lợi hại, người lại bộ dạng suất, là chúng ta trong quán bar vai chính chi nhất, có không ít người nhất là nữ nhân đều hướng về phía hắn đến chúng ta quán bar. Đúng rồi, hắn tiền lương cũng là chúng ta trung tối cao, từng tháng thu vào không sai biệt lắm có tám ngàn!” Gặp Trương Tiểu Tuấn ở biểu diễn, Trình Phinh kề Hạ Vân Kiệt, hồng nhuận môi tiến đến hắn bên tai nói nhỏ nói.

2003 năm Giang Châu thị tiền lương phổ biến không cao, tám ngàn khối một tháng tuyệt đối là người làm công trung cao thu vào giả, Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi có chút động dung nói:“Như vậy cao!”

“Đúng vậy, hâm mộ đi, có năng lực kiếm tiền lại có nữ hài tử chủ động cấp lại!” Trình Phinh tà Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, thấp giọng nói.

“Không có gì hay hâm mộ, mỗi người đều có mỗi người cuộc sống chiêu số, làm tốt chính mình mới là tối mấu chốt.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Trình Phinh nghe vậy hơi có chút kinh ngạc nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nhưng miệng thượng lại nói:“Dối trá, các ngươi nam nhân cái nào là không yêu tiền không yêu nữ nhân ? Bất quá, đáng tiếc muốn tưởng trở thành một gã xuất sắc hoa thức điều rượu sư không chỉ có sẽ đối rượu thực hiểu biết, hơn nữa ở kỹ xảo thượng cũng cần phải có nhất định thiên phú, bằng không lấy của ngươi ngoại hình, đi làm cái hoa thức điều rượu sư nhưng thật ra không sai lựa chọn, ít nhất so phục vụ sinh có tiền đồ hơn.”

“Ta cảm thấy làm phục vụ sinh cũng không sai.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy từ chối cho ý kiến cười cười, này xinh đẹp động tác đối với hắn mà nói thật đúng là tính không được cái gì, càng phức tạp càng đẹp mắt xinh đẹp động tác hắn tự tin cũng có thể dễ dàng ngoạn đi ra. Nhưng thật ra đối rượu hiểu biết, hắn quả thật có vẻ khuyết thiếu, thật muốn tưởng trở thành một gã xuất sắc hoa thức điều rượu sư, còn phải dùng một ít thời gian cùng tâm tư ở rượu mặt trên. Bất quá này đó cũng không là vấn đề, vấn đề lớn nhất còn là Hạ Vân Kiệt cũng không tưởng trường kỳ hỗn quán bar.

Quán bar là cái xa hoa truỵ lạc, tận tình thanh sắc ầm ỹ nơi. Ở trong này nhìn đến cơ hồ đều là mọi người phóng túng một mặt, Hạ Vân Kiệt cũng không thích như vậy công tác cùng như vậy công tác hoàn cảnh, đơn giản cuộc sống bức bách, thế này mới tạm thời trước tiên ở trong quán bar hỗn.

“Không tiền đồ!” Trình Phinh gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng một chút chí khí đều không có, nhịn không được lấy tay đầu ngón tay điểm hạ hắn đầu, xem thường nói.

Đúng lúc này theo quầy bar sau bình rượu lên xuống, một ly đỏ tươi xinh đẹp rượu cốc tai ma thuật “Biến ảo” Mà ra. Trương Tiểu Tuấn cầm khỏa anh đào làm đẹp ở chén thượng, sau đó mặt mang mê người mỉm cười nâng cốc đổ lên Trình Phinh trước mặt, dùng tràn ngập từ tính thanh âm nói:“Phấn hồng giai nhân, tặng cho ta cảm nhận trung phấn hồng giai nhân!”

Nói khi Trương Tiểu Tuấn còn cố ý nhìn cùng Trình Phinh ai có vẻ gần Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, trong mắt mang theo một tia thị uy khiêu khích cùng khinh thường.

Lập tức muốn ngã ra chu nhân khí trang đầu bảng đan, cầu cất chứa cầu đề cử cầu đánh thưởng!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 13 : Nữ lão bản triệu kiến

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-15 12:09:05.0 số lượng từ:3136

“Tuấn ca bất công! Người ta cũng là phấn hồng giai nhân nga!” Gặp Trương Tiểu Tuấn đem điều chế đi ra “Phấn hồng giai nhân” Đưa cho Trình Phinh, có hai nữ hài tử lập tức quyệt miệng không thuận theo reo lên.

Hai nữ hài tử, một vị cùng Hạ Vân Kiệt giống nhau cũng là quán bar phục vụ sinh kêu Ô Vũ Kì, một vị là tiếp khách tiểu thư kêu Lưu Kha. Hai người hình tượng, dáng người đều coi như không sai, bất quá so với Trình Phinh lại kém chút.

Trương Tiểu Tuấn thấy thế nở nụ cười nói:“Đúng, đúng, ở đây nữ sĩ đều là phấn hồng giai nhân!”

Nói xong lại đổ sổ chén “Phấn hồng giai nhân”, nhất nhất đổ lên Diễm tỷ, Ô Vũ Kì các nữ hài tử trước mặt.

Ô Vũ Kì đám người chiếm được “Phấn hồng giai nhân”, đều ào ào hướng Trương Tiểu Tuấn phao mị nhãn, nhìn xem trong quán bar nam sĩ đều nhịn không được một trận hâm mộ cùng ghen tị, mà Trương Tiểu Tuấn thắng được các nữ hài tử mị nhãn sau, tắc lại lơ đãng phiêu Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, trong mắt hàm chứa một tia đắc ý.

Hạ Vân Kiệt gặp Trương Tiểu Tuấn phong độ chỉ có, lại hội hống nữ nhân, rốt cục hiểu được vì cái gì Trình Phinh nói có không thiếu nữ nhân hướng về phía Trương Tiểu Tuấn tới nơi này phao bar. Nhgười suất, thu vào cao, hội hống nữ nhân, lại ngoạn một tay khốc huyễn điều rượu xiếc, có thể không làm cho nữ nhân động tâm sao? Về phần Trương Tiểu Tuấn nhìn hắn ánh

mắt, hắn tắc trực tiếp không nhìn, về phần ghen tị hâm mộ cái gì, liền lại càng không hội. Hắn lại không cùng Trương Tiểu Tuấn tranh nữ nhân, cũng không nghĩ ra loại này nổi bật, làm sao cần để ý này đó? Hiện tại hắn chuyện trọng yếu nhất, còn là hảo hảo công tác, hảo hảo kiếm tiền, đem tâm tính chân chính lắng đọng lại xuống dưới.

Trình Phinh cũng bưng lên chén rượu hướng Trương Tiểu Tuấn ý bảo một chút, sau đó uống một ngụm hướng hắn giơ ngón tay cái lên khen:“Tuấn ca ngươi điều rượu càng ngày càng tốt uống.”

Trương Tiểu Tuấn trên mặt không khỏi lộ ra vui vẻ mỉm cười đắc ý, vừa định khiêm tốn một câu, đã thấy Trình Phinh cầm trong tay cái chén đưa cho Hạ Vân Kiệt, hướng hắn quyến rũ cười nói:“A Kiệt ngươi còn không có hưởng qua Tuấn ca điều rượu đâu, cũng đến một ngụm đi, Tuấn ca điều rượu thật sự thực không sai nga!”

Trương Tiểu Tuấn nghe vậy sắc mặt không khỏi khẽ biến, xem Hạ Vân Kiệt trong mắt lóe ra một chút ghen tị sắc.

Mặc dù ở trong quán bar công tác nữ nhân tác phong bình thường đều có vẻ mở ra, đừng nói uống qua rượu đưa cho nam nhân uống không đáng kể chút nào, cho dù ngoạn uống chén rượu giao bôi cũng là thường có sự tình. Nhưng Trình Phinh cũng là cái ngoại lệ, liếc mắt đưa tình, nói vài câu ái muội lời nói, phao cái mị nhãn cái gì, nàng là có thể phóng khai, nhưng là muốn đề cập đến cụ thể thân thể tiếp xúc va chạm, lại hoặc là tùy tùy tiện tiện cùng nam nhân đồng uống một chén rượu, ngoạn rượu giao bôi cái gì, Trương Tiểu Tuấn ở blue night quán bar công tác đã hơn một năm, lại còn không có từng chính mắt gặp qua. Cũng đang bởi vì này dạng, Trương Tiểu Tuấn rất muốn đem Trình Phinh bắt, nhưng Trình Phinh ở mặt ngoài đối hắn có nói có cười, nhưng

chính là không hơn lộ, này ngược lại nhạ Trương Tiểu Tuấn càng phát ra không cam lòng, càng phát ra tưởng phao nàng.

Hạ Vân Kiệt đương nhiên không biết này đó chi tiết, hắn gặp Trình Phinh thế nhưng đem uống qua rượu đưa cho hắn, không khỏi hơi hơi ngẩn người, nhưng còn là lập tức nhận lấy, mỉm cười nói:“Phải không? Ta đây đổ muốn tới một ngụm.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt quả thực đem còn lại rượu cấp uống.

Gặp Hạ Vân Kiệt cầm chính mình uống qua chén rượu uống rượu, tuy rằng trong lòng biết rõ ràng chính mình là cố ý làm cấp Trương Tiểu Tuấn xem, miễn cho hắn luôn đến quấy rầy chính mình, nhưng Trình Phinh mặt đẹp còn là kìm lòng không được bay lên một chút đỏ ửng, mà Trương Tiểu Tuấn thấy thế trong lòng lại càng không thích, biết rõ còn cố hỏi nói:“A Phinh hay là hắn chính là ngươi ngày hôm qua giới thiệu đến nơi đây đến làm việc bằng hữu sao?”

“Đúng vậy, hắn gọi Hạ Vân Kiệt. A Kiệt, vị này là Trương Tiểu Tuấn, Tuấn ca, nhưng là chúng ta quán bar vai chính nga! Thực chịu khách hàng hoan nghênh.” Trình Phinh cười nói.

“Tuấn ca ngươi hảo, người mới còn thỉnh Tuấn ca chiếu cố nhiều hơn!” Hạ Vân Kiệt cười hướng Trương Tiểu Tuấn thân thủ nói.

“Ngượng ngùng, ta vừa rửa qua tay.” Trương Tiểu Tuấn nghe vậy nhưng không có thân thủ, mà là mặt mang xin lỗi nói.

Điều rượu sư tay khẳng định là muốn chú ý vệ sinh, Trương Tiểu Tuấn nói như vậy thoạt nhìn thực có lý,

nhưng bây giờ còn không chính thức buôn bán, người tâm nhãn hơi nhỏ một chút hoàn toàn có thể cho rằng hắn cố ý khó xử thậm chí xem thường người, trên thực tế, Trương Tiểu Tuấn cũng quả thật có ý tứ này.

Trong quán bar đại đa số mọi người biết Trương Tiểu Tuấn đối Trình Phinh có ý tứ, thấy thế đều ngửi được một tia khác hương vị, trong mắt không khỏi tất cả đều toát ra một tia hưng phấn ánh mắt.

Người trẻ tuổi chính trực huyết khí phương cương, nhất sĩ diện thời điểm, Trương Tiểu Tuấn trước mặt Trình Phinh còn có nhiều như vậy nữ hài tử mặt, không cho Hạ Vân Kiệt mặt mũi, hắn có thể hay không trả lời lại một cách mỉa mai? Lại hoặc là càng kịch liệt một ít, chụp cái bàn mắng chửi người?

Bất quá làm cho mọi người thất vọng là, Hạ Vân Kiệt chính là tủng một chút kiên, thực không sao cả cười cười, thu hồi tay.

Xem ra người này là cái loại nhu nhược! Trong quán bar không ít người đều nghĩ như vậy. Chỉ có Trình Phinh trong lòng biết rõ ràng, một cái dám ra tay chặn lại xe bay tặc tuyệt không sẽ là loại nhu nhược, Hạ Vân Kiệt sở dĩ làm như vậy, một phương diện khẳng định là quý trọng này phân công tác, mặt khác một phương diện khẳng định cũng là không nghĩ làm cho nàng khó xử, mặc kệ nói như thế nào, hắn là nàng giới thiệu tới được, nếu đi làm ngày hôm sau liền cùng đồng sự nháo bất hòa, hiển nhiên sẽ liên lụy nàng. Mà trên thực tế, chỉ có Hạ Vân Kiệt chính mình trong lòng rõ ràng, hắn thật là căn bản không sao cả, hoặc là nói căn bản là khinh thường cùng cùng Trương Tiểu Tuấn so đo.

Trương Tiểu Tuấn gặp Hạ Vân Kiệt ngay cả một chút bất mãn sắc cũng không dám toát ra đến, nhận định hắn là cái uất ức hóa, khóe miệng dật ra một chút khinh thường

ý cười, tiếp tục nói:“Chiếu cố không thể nói rõ, làm chúng ta này một hàng, mấu chốt là người muốn thông minh, phải hiểu được hống khách nhân vui vẻ. Bất quá ta xem ngươi có chút nộn, sẽ không là vừa trường học tốt nghiệp đi?”

Người trong quán bar gặp Trương Tiểu Tuấn lấy tiền bối thân phận tiếp tục trêu chọc người mới, đều dù có hứng thú nhìn bọn họ. Hơn nữa Ô Vũ Kì các nữ hài tử, vốn là cảm thấy Trương Tiểu Tuấn lại suất lại khốc, nay thấy hắn đối Hạ Vân Kiệt “Chỉ điểm giang sơn”, hai tướng một đôi so với càng phát ra cảm thấy Trương Tiểu Tuấn suất khí tiêu sái, mà Hạ Vân Kiệt tự nhiên là sứt sẹo lão thổ.

Chỉ có Trình Phinh cảm thấy Trương Tiểu Tuấn có chút quá phận, đôi mi thanh tú một điều, vừa định mở miệng, Hạ Vân Kiệt đã muốn thành thành thật thật trả lời:“Đúng vậy, vừa năm nay trung chuyên tốt nghiệp, rất nhiều chuyện cũng đều không hiểu.”

“Vậy ngươi thật muốn hảo hảo cảm ơn A Phinh, đầu năm nay sinh viên đi ra tìm khắp không đến công tác, cho dù tìm được, tiền lương cũng thấp đủ cho đáng thương, còn không bằng chúng ta hỗn quán bar, về phần trung chuyên sinh vậy càng khó !” Trương Tiểu Tuấn cậy già lên mặt, mặt mang một tia kiêu ngạo sắc nói.

Trương Tiểu Tuấn cũng quả thật có kiêu ngạo tư bản, hắn tiền lương nhưng là tám ngàn nguyên, này ở Giang Châu thị đã muốn thuộc loại tuyệt đối thành phần tri thức thu vào. Hơn nữa lời hắn nói cũng là sự thật tình huống, cẩn thận, làm cho người ta không lời nào để nói. Chính là trước mặt nhiều người như vậy mặt nói ra, lại khó tránh khỏi có làm thấp đi làm cho người ta xấu hổ ý tứ.

“Đó là đương nhiên, không phải A Phinh hỗ trợ đề cử, ta

nhất thời bán hội thật đúng là tìm không thấy việc làm!” Hạ Vân Kiệt thực đương nhiên gật đầu nói.

Nói nghe đến đó, Trình Phinh trên mặt đã muốn mang theo một tia vẻ giận, vừa tức giận Trương Tiểu Tuấn cố ý ở trước mặt mọi người giễu cợt làm thấp đi Hạ Vân Kiệt, làm cho hắn ra khứu, vừa giận Hạ Vân Kiệt đầu gỗ ngật đáp một cái, thế nhưng ngay cả người ta là lời hay nói bậy đều nghe không hiểu, còn thành thành thật thật trả lời.

Còn lại người tự nhiên sẽ không vì chuyện này tức giận, cũng sẽ không cho rằng Hạ Vân Kiệt thành thật, chỉ nghĩ đến hắn thật là cái thực vô dụng thực uất ức tên! Nhìn hắn ánh mắt đều nhịn không được mang theo một tia khinh thị, hơn nữa đầu năm nay, đại đa số nữ hài tử đều sùng bái anh hùng cùng cao phú suất, vốn Hạ Vân Kiệt lại nói tiếp coi như là có điểm suất khí nam hài tử, chính là nay cùng Trương Tiểu Tuấn nhất so với, sẽ không biết nói kém đi nơi nào, cho nên trong lòng đối hắn lại khinh thường, cảm thấy người này chính là cái ngân dạng sáp đầu thương, trông được không còn dùng được.

Trương Tiểu Tuấn mục đích chính là tưởng làm thấp đi Hạ Vân Kiệt, làm cho mọi người còn có Trình Phinh thấy rõ ràng, chính mình mới là trong quán bar “Cao phú suất”, Trình Phinh thế nhưng cùng hắn thân nhau, quả thực chính là mắt bị mù. Nay Trương Tiểu Tuấn gặp mục đích đạt tới, trong lòng tự nhiên cao hứng, trên mặt đều không chút nào che dấu toát ra một tia đắc ý sắc, đang nghĩ tới tái làm thấp đi cười nhạo Hạ Vân Kiệt vài câu khi, thang lầu khẩu đột nhiên vang lên lão bản Thiệu Lệ Hồng thanh âm:“A Kiệt, đến ta văn phòng đến một chuyến. Đúng rồi, Lí tỷ từ hôm nay trở đi A Kiệt chính là quán bar chính thức viên công, này tháng tiền lương cùng A Phinh các nàng giống nhau.”

Lí tỷ là quản quán bar tài vụ.

Thiệu Lệ Hồng nói xong sau, hơi hơi hướng Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó mới xoay người chạy lên lầu.

Trương Tiểu Tuấn trên mặt đắc ý sắc lập tức liền cứng lại rồi, mà bao gồm Trình Phinh thậm chí Diễm tỷ ở bên trong viên công tắc tất cả đều dùng kinh ngạc mà lại quái dị ánh mắt nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem, tựa hồ lập tức tất cả đều trở nên không biết hắn.

Nơi này viên công cơ hồ tất cả đều biết lão bản chỉ đối nữ nhân cảm thấy hứng thú, nàng cũng xưa nay không thích cùng nhất nam cô nam quả nữ cùng chỗ một văn phòng, cho nên nhiều năm như vậy trôi qua, lão bản chưa từng có chủ động một mình đem nam viên công gọi vào nàng trong văn phòng nói qua nói, cho dù Trương Tiểu Tuấn là trong quán bar vai chính, cũng không có quá này phân thù vinh. Không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt, này vừa mới bắt đầu kiến tập phục vụ sinh ngày hôm sau đã bị lão bản một mình triệu kiến, hơn nữa thiết xác thực nói, hắn kiến tập kì ngay tại vừa rồi đã muốn đã xong.

Nhất mấu chốt là, lão bản xoay người lên lầu khi, thế nhưng còn cố ý hướng Hạ Vân Kiệt gật gật đầu! Hạ Vân Kiệt nhưng là cái hàng thật giá thật nam nhân a, khi nào thì lão bản đối thủ hạ nam viên công khách khí như vậy như vậy thân mật quá?

Này cũng không tránh khỏi rất không thể tưởng tượng ? Chẳng lẽ lão bản đột nhiên đối nam nhân cảm thấy hứng thú đi lên? Kia Hạ Vân Kiệt cũng không tránh khỏi rất ngưu bức đi, mới đến một ngày thế nhưng liền cải biến một nữ bách hợp tính thủ hướng?

Nếu đây là thật sự, kia Trương Tiểu Tuấn cái gọi là khốc cùng suất cùng Hạ Vân Kiệt nhất so với, liền thật sự chỉ có thể xem như tra tra !

Phải biết rằng, Trương Tiểu Tuấn khốc suất, cũng có thể lừa lừa Ô Vũ Kì loại này tiểu nữ sinh, hoặc là này tịch mịch khó nhịn sắc nữ, chân chính có khí chất có thân phận thật tinh mắt nữ nhân là sẽ không mê thượng hắn. Về phần bách hợp, vậy càng không có thể, người ta căn bản là không thích nam !

Trái lại Hạ Vân Kiệt như trước là kia phó biểu tình, trong bình tĩnh mang theo một tia đại nam hài ngại ngùng, cùng mọi người đánh thanh tiếp đón, sau đó đứng dậy chạy lên lầu.

Mọi người thấy Hạ Vân Kiệt rời đi bóng dáng, lại quay đầu nhìn xem trên mặt treo ti mất tự nhiên biểu tình Trương Tiểu Tuấn, không biết vì sao trong lòng đột nhiên dâng lên một tia thực không hiểu lỗi thấy, cảm thấy vừa rồi Trương Tiểu Tuấn biểu hiện có điểm giống tiểu sửu, mà Hạ Vân Kiệt vừa rồi tựa hồ cũng không phải uất ức, chính là giả ngu không cùng hắn so đo thôi.

Đương nhiên loại này ảo giác cũng chỉ là ở trong lòng mọi người chợt lóe mà qua, dù sao cho dù lão bản một mình triệu kiến Hạ Vân Kiệt, cũng thay đổi không được Hạ Vân Kiệt phục vụ sinh thân phận, mà Trương Tiểu Tuấn cũng là quán bar vai chính, một vị quán bar lương cao cam kết hoa thức điều rượu sư.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 14 : Xe bị trộm

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-16 00:05:01.0 số lượng từ:3159

Hạ Vân Kiệt theo thang lầu đi đến lầu hai, xuyên qua hành lang, đi tới tối phòng trong lão bản văn phòng. Môn là mở ra, bên trong Thiệu Lệ Hồng đang đứng ở trước cửa sổ, lưu cho Hạ Vân Kiệt một cái thướt tha nhiều vẻ bóng dáng, rất tròn kiều đồn, hai điều ở ngọn đèn hạ lóe tế từ bàn trắng nõn sáng bóng đùi đẹp, hết thảy đều là như vậy mĩ, quang xem một cái bóng dáng có thể lay động người nội tâm.

Nhưng chỉ có như vậy một nữ nhân, thích cũng là nữ nhân, Hạ Vân Kiệt đứng ở cửa gõ gõ cửa, không khỏi có chút đáng tiếc âm thầm lắc đầu.

Nghe được tiếng đập cửa, Thiệu Lệ Hồng xoay người, gặp là Hạ Vân Kiệt, nhớ tới phía trước ở kiến minh trên đường đối diện vị này đại nam hài ôm chầm chính mình eo nhỏ, còn xem qua chính mình “Lỏa chiếu”, mặt đẹp không có tới từ hơi hơi đỏ lên.

“Ngươi tới a, mời ngồi.” Bất quá Thiệu Lệ Hồng lập tức liền thu hồi nỗi lòng, hướng Hạ Vân Kiệt gật gật đầu vẻ mặt bình tĩnh nói.

Nói xong chính mình đi lên tiến đến, đem cửa cấp nhẹ nhàng đóng đứng lên, sau đó lại theo chủ bàn ngăn kéo lấy ra một cái phình phong thư.

Lão bản trong văn phòng có một bộ da thật sô pha, Hạ Vân Kiệt theo lời ngồi xuống, Thiệu Lệ Hồng tắc lấy kia phình phong thư sau ngồi ở hắn đối diện trên sô pha, hai điều trắng nõn đùi đẹp thực tao nhã khép lại cùng một chỗ.

“Lão bản, bảo ta có chuyện gì sao?” Hạ Vân Kiệt chờ Thiệu Lệ Hồng sau khi ngồi xuống, mở miệng hỏi nói.

“Không ngại trong lời nói còn là bảo ta Hồng tỷ đi.” Thiệu Lệ Hồng nhìn Hạ Vân Kiệt loát hạ mái tóc nói.

“Tốt lắm, về sau ta muốn nhúng tay vào ngươi kêu Hồng tỷ.” Hạ Vân Kiệt cười nói, hắn cũng hiểu được há mồm ngậm miệng kêu một như vậy xinh đẹp tao nhã nữ nhân lão bản có chút kỳ cục.

“A Kiệt, vừa rồi cảm ơn ngươi giúp ta một cái đại ân, đây là đưa cho ngươi.” Thiệu Lệ Hồng nói xong đem kia phình phong thư đặt ở trên bàn trà, đổ lên Hạ Vân Kiệt trước mặt.

Hạ Vân Kiệt nghi hoặc nhìn Thiệu Lệ Hồng liếc mắt một cái, sau đó cầm lấy trên bàn phong thư mở ra, phát hiện bên trong là thật dày nhất điệp trăm nguyên tiền giá trị lớn, phỏng chừng có vài vạn đồng tiền, hắn sắc mặt không khỏi hơi hơi đổi đổi, đem phong thư còn nguyên đẩy hồi cấp Thiệu Lệ Hồng, đứng dậy nói:“Hồng tỷ, nếu không có này khác sự tình, ta trước đi xuống.”

Thiệu Lệ Hồng không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt một cái vừa trung chuyên tốt nghiệp người trẻ tuổi nhìn đến như vậy nhất tuyệt bút tiền thế nhưng hội không chút do dự cự tuyệt, hơn nữa đứng dậy liền phải đi, không khỏi ngẩn ra, trong mắt lóe ra một chút cảm động cùng thưởng thức sắc, lập tức đi theo đứng dậy nói:“A Kiệt, ta người này không thích thiếu người ân tình. Bất quá ngươi đã không muốn nhận ta này lòng biết ơn, vậy tính ta thiếu ngươi một cái nhân tình.”

Hạ Vân Kiệt gặp Thiệu Lệ Hồng không hề đề tiền sự tình, thế này mới một lần nữa ngồi xuống, gãi gãi đầu có chút ngượng ngùng nói:“Gặp chuyện bất bình rút đao

tương trợ là hẳn là, huống chi ngươi còn là ta lão bản.”

“Dù sao tính tỷ ta thiếu ngươi một cái nhân tình, đúng rồi, ta nhớ rõ ngươi mới năm nay vừa mới trung chuyên tốt nghiệp đúng không?” Thiệu Lệ Hồng gặp Hạ Vân Kiệt tựa như cái ngại ngùng đại nam hài tử dường như, cùng này hắn nam nhân rất là bất đồng, nhìn hắn ánh mắt không khỏi hơn một tia ôn nhu.

“Đúng vậy.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Vậy ngươi như thế nào hội nhận thức Cường ca bọn họ?” Thiệu Lệ Hồng rốt cục hỏi ra vẫn quay quanh ở nàng trong đầu nghi hoặc, chính là hỏi cái này nói khi lại lại nhịn không được nhớ tới Hạ Vân Kiệt giả trang nàng nam nhân khi ôm nàng eo nhỏ sự tình, phần eo nhưng lại không hiểu dâng lên một tia cảm giác khác thường.

“Ha ha, ta vừa tốt nghiệp đến Giang Châu thị tìm không thấy công tác, từng ở kiến trúc công trường ở quá một đoạn thời gian. Cường ca là ta ở công trường thượng nhận thức tiểu bao đốc công, còn lại vài cái cũng đều là nhân viên tạp vụ. Vừa rồi ở kiến minh trên đường, ta vừa vặn cùng Cường ca bọn họ gặp gỡ, gặp ngươi chịu kia cái gì Lục Hoành ức hiếp, biết người như thế bắt nạt kẻ yếu, giống thuốc cao bôi trên da chó giống nhau nhất khó chơi, liền linh cơ vừa động cùng Cường ca bọn họ trình diễn như vậy vừa ra diễn, ngươi sẽ không thực đã cho ta là xã hội đen lão đại đi?” Hạ Vân Kiệt ở đến trên đường liền sớm đã tưởng tốt lắm lí do thoái thác, nghe vậy cười trả lời.

Trên thực tế, Hạ Vân Kiệt cũng quả thật là vì nhìn đến đầu trọc Cường bọn họ linh cơ vừa động, diễn như vậy vừa ra diễn, đơn giản đầu trọc Cường đám người thân phận cũng không phải cái gì chủ thầu cùng nhân viên tạp vụ thôi.

Thiệu Lệ Hồng vốn vốn không có hoài nghi Hạ Vân Kiệt thân phận, nghe vậy không khỏi tán dương:“Không nghĩ tới ngươi tuổi còn trẻ, đầu óc đổ thực linh quang. Được rồi, không này khác sự tình, về sau có chuyện gì cứ việc đến tìm tỷ.”

Nói lời này khi, Thiệu Lệ Hồng xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt lại nhiều một chút thưởng thức cùng ôn nhu sắc.

“Kia đi, ta đi xuống.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy đứng dậy cười cười nói.

“Đi thôi, vừa rồi trên đường chuyện đã xảy ra còn thỉnh không cần cùng những người khác nhắc tới.” Thiệu Lệ Hồng đi theo đứng dậy nói.

“Hồng tỷ ngươi yên tâm, ta hiểu được.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu trả lời, sau đó ly khai lão bản văn phòng.

Rời đi lão bản văn phòng mới vừa đi xuống thang lầu, Hạ Vân Kiệt đã bị sớm chờ ở thang lầu khẩu Trình Phinh không khỏi phân trần cấp kéo đến một bên góc đi. Người còn lại thấy thế, đều tham đầu tham não vẻ mặt tò mò hướng Trình Phinh cùng Hạ Vân Kiệt chỗ góc nhìn lại, chỉ là bọn hắn cùng Hạ Vân Kiệt còn không quen, không tốt thấu đi lên, mà Trương Tiểu Tuấn gặp Trình Phinh thân thiết lôi kéo Hạ Vân Kiệt, tựa hồ một chút cũng không kiêng dè nam nữ có khác, trong mắt không khỏi toát ra ghen tị sắc, sắc mặt có chút khó coi.

“A Kiệt, lão bản gọi ngươi đi qua làm gì?” Đem Hạ Vân Kiệt kéo đến góc sau, Trình Phinh khẩn cấp thấp giọng hỏi nói.

“Không làm cái gì nha, đã kêu ta hảo hảo công tác.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Lão bản đem ngươi kêu lên đi hội chính là cố ý phân

phó ngươi hảo hảo công tác? Lừa quỷ đi thôi ngươi! Có biết hay không lão bản trước kia là từ đến không đơn độc kêu nam viên công đi nàng văn phòng, càng đừng nói ngươi hôm qua mới vừa tới đâu!” Trình Phinh nghe vậy lập mã xem thường nói.

Hạ Vân Kiệt thế này mới hoàn toàn hiểu được, vì cái gì chính mình bị Thiệu Lệ Hồng gọi vào văn phòng, người trong quán bar người người đều giống thấy quỷ dường như, kinh ngạc đòi mạng, cảm tình chính mình là cái thứ nhất may mắn ga trải giường độc chiêu tiến lão bản văn phòng nam viên công. Chính là Thiệu Lệ Hồng sự tình là khẳng định không thể cùng Trình Phinh nhắc tới, cho nên Hạ Vân Kiệt cũng chỉ hảo tiếp tục giả bộ hồ đồ nói:“Phải không? Cái này kỳ quái !”

“Kỳ quái ngươi cái đầu, nhanh lên thành thật công đạo!” Trình Phinh lại áp căn sẽ không tin tưởng Hạ Vân Kiệt trong lời nói, thấy hắn không chịu nói lập tức tới gần một bước nói, cao thẳng bộ ngực sữa dáng vẻ khí thế độc ác bức người, thiếu chút nữa gặp phải Hạ Vân Kiệt trong ngực.

Hạ Vân Kiệt trên thân phản xạ có điều kiện về phía sau giơ giơ lên, thực “Oan uổng” Nói:“Thực cứ như vậy nha! Bằng không ngươi cho là có thể có sự tình gì? Ta là ngươi giới thiệu tới được, trước kia lại không biết lão bản, ngươi tổng sẽ không nghĩ đến lão bản gặp ta suất, tưởng tiềm quy tắc ta đi?”

“Tiềm quy tắc ngươi? Ngươi liền làm mộng đi, cho dù toàn thế giới nữ nhân tất cả đều chết sạch, lão bản cũng sẽ không tiềm quy tắc ngươi!” Trình Phinh nghe vậy thiếu chút nữa sẽ nhịn không được cười ra tiếng đến.

“Ngươi lời này, ta như thế nào nghe như thế nào kỳ cục đâu!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy vẻ mặt buồn bực nói.

“Khanh khách, kỳ cục ngươi cái đầu a, nhanh đi thay quần áo a.” Trình Phinh gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt buồn bực biểu tình, rốt cục nhịn không được cười khanh khách thân thủ chỉ điểm hạ hắn đầu, thúc giục nói. Trong lòng tuy rằng còn là cảm thấy thật kỳ quái, nhưng đã muốn hoàn toàn tin Hạ Vân Kiệt lời nói.

Đúng vậy, hắn một mới tới viên công, lão bản đem hắn gọi đi lên trừ bỏ phân phó hắn hảo hảo công tác ngoại, còn có thể có chuyện gì? Thật muốn tiềm quy tắc, cũng có thể là kêu nàng mới đúng nha!

Hạ Vân Kiệt gặp Trình Phinh tin chính mình trong lời nói, không khỏi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó vội vàng đi phòng thay quần áo đổi mới quần áo, nghĩ rằng, hoàn hảo Hồng tỷ là đóa bách hợp, bằng không thật đúng là nói không rõ rồi chứ.

Làm màn đêm hoàn toàn bao phủ Giang Châu thị khi, ầm ỹ náo nhiệt cũng bắt đầu tràn ngập blue night quán bar. Hạ Vân Kiệt công tác cùng tối hôm qua giống nhau, còn là hỗ trợ thu thập cái bàn.

Đại khái hai giờ rưỡi tả hữu, quán bar đóng cửa, Hạ Vân Kiệt cùng Trình Phinh đám người cười nói ly khai quán bar.

Hai cái buổi tối ở chung xuống dưới, Hạ Vân Kiệt cùng trong quán bar nhân viên công tác đều đã muốn nhận thức. Hạ Vân Kiệt làm người khiêm tốn thành thật, làm việc tình chịu mệt nhọc. Giống hắn loại người này ở trong hiện thực tuy rằng dễ dàng bị người coi thường, nhưng đại đa số người còn là thích cùng người như vậy kết giao, cho nên Ô Vũ Kì đám người trong lòng mặc dù có điểm khinh thị Hạ Vân Kiệt, nhưng mỗi người cùng hắn ở chung nhưng thật ra cử không sai, đương nhiên Trương Tiểu Tuấn ngoại trừ.

Ra quán bar, mọi người đang chuẩn bị nói lời tạm biệt khi, một chiếc màu bạc Toyota uy trì khai lại đây đứng ở ven đường. Cửa kính xe diêu hạ đến, tìm hiểu Trương Tiểu Tuấn kia trương mang theo vài phần đắc ý khoe ra sắc anh tuấn khuôn mặt.

Này xe là Trương Tiểu Tuấn trước một đoạn thời gian vừa mua.

“A Phinh, lên xe, ta đưa ngươi.” Trương Tiểu Tuấn hướng A Phinh lộ ra một cái lại khốc lại mê người mỉm cười.

Ô Vũ Kì các nữ hài tử thấy thế đều hướng Trình Phinh đầu đi hâm mộ ánh mắt, không từng tưởng Trình Phinh lại đem cằm giương lên, thân mật vãn trụ Hạ Vân Kiệt cánh tay nói:“Cảm ơn Tuấn ca, ta đã muốn có xe tiếp đưa nga!”

Hạ Vân Kiệt cánh tay đột nhiên gian bị hai luồng đầy đặn ngăn chặn, trong lòng không khỏi mạnh nhảy dựng, ngay sau đó hơi có chút chột dạ nói khẽ với Trình Phinh nói:“A Phinh kính nhờ, ta kia là hai cái bánh xe.”

“Xe? Oa tắc, A Kiệt ngươi cũng có xe sao? Của ngươi chân thật thân phận sẽ không là con nhà giàu đi?” Bất quá người còn lại lại không biết nói Trình Phinh trong miệng xe là hai cái bánh xe, nghe vậy đều thực ngoài ý muốn thực giật mình nhìn Hạ Vân Kiệt, hơn nữa nữ hài tử sức tưởng tượng luôn tràn ngập đồng thoại sắc thái, rất nhanh Ô Vũ Kì các nữ hài tử liền đều vẻ mặt hưng phấn mà kêu lên, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt đều là lòe lòe tỏa sáng.

Hạ Vân Kiệt nhìn vẻ mặt hưng phấn Ô Vũ Kì đám người, không khỏi vẻ mặt xấu hổ, mà người khởi xướng Trình Phinh nghe vậy sớm đã cười khanh khách lên nói:“Cái gì con nhà giàu, ngươi cho là A Kiệt là [ngôi sao may

mắn củng chiếu] trung Phát ca nha! Hảo hảo nhà giàu thiếu gia không lo muốn đi ra làm công!”

Nói xong Trình Phinh thân thủ đẩy Hạ Vân Kiệt một chút nói:“Nhanh đi đem ngươi xe thôi lại đây a, Hạ thiếu gia!”

“Thiết!” Ô Vũ Kì đám người thế mới biết nguyên lai Trình Phinh trong miệng xe dĩ nhiên là một chiếc xe đạp, tất cả đều cú đánh phinh làm cái khinh bỉ động tác, mà Trương Tiểu Tuấn biểu tình tắc trở nên thực mất tự nhiên, trong lòng lại căm tức đòi mạng.

Trương Tiểu Tuấn ở quán bar phạm nhiều năm như vậy, cũng không biết mê đảo bao nhiêu nữ nhân, cũng không biết có bao nhiêu nữ nhân ****, giống hôm nay như vậy bị người cự tuyệt cũng là lần đầu tiên, càng đừng nói đối thủ còn là một vị phục vụ sinh mới ra giáo môn, cưỡi xe đạp đến đi làm.

Bất quá càng là như vậy, Trương Tiểu Tuấn càng không chịu buông tay, chính căm tức là lúc, đã thấy Hạ Vân Kiệt vẻ mặt buồn bực đi rồi trở về, nói:“Xe bị trộm !”

“Kia cũng thật đáng tiếc, xe là mới còn là cũ ? Muốn hay không báo cảnh?” Trương Tiểu Tuấn nghe vậy trong lòng không khỏi nhạc khai hoa, ở mặt ngoài lại lập tức vẻ mặt quan tâm hảo ý hỏi. Bất quá trong giọng nói vui sướng khi người gặp họa cùng trào phúng ý, cũng là tái rõ ràng bất quá.

Rạng sáng cầu đề cử phiếu!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 15 : Bặc thệ thuật

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-16 1209.0 số lượng từ:3028

“Báo cái gì cảnh nha, cũng không phải ô tô bị trộm, cảnh sát mới sẽ không quản đâu! Tự nhận xui xẻo, A Kiệt!” Ô Vũ Kì nghe vậy vỗ vỗ Hạ Vân Kiệt bả vai, một bộ nén bi thương thuận biến biểu tình nói.

Ô Vũ Kì trong lời nói vô hình trung nâng lên Trương Tiểu Tuấn giá trị con người, bởi vì hắn là lái ô tô. Trương Tiểu Tuấn nghe vậy ra vẻ vẻ mặt còn thật sự gật gật đầu nói:“Kia cũng là là, báo cũng là bạch báo, xe đạp lại không đáng giá vài cái tiền. Đúng rồi, A Kiệt ngươi cũng đừng khổ sở, cũ không đi thì mới không đến.”

Vốn Trương Tiểu Tuấn muốn đuổi theo Trình Phinh, Hạ Vân Kiệt cũng là cảm thấy không có gì, đây là hắn quyền lực. Nhưng hắn luôn lấy hắn trêu đùa, Hạ Vân Kiệt trong lòng rốt cục còn là bị gợi lên một tia cơn tức, nghe vậy không lạnh không đạm nói:“Không có việc gì, có thể là có người vừa vặn cần một chiếc xe đạp thay đi bộ, mượn một chút, ngày mai sẽ trả trở về.”

“Khanh khách! A Kiệt ngươi thật đúng là a q da!” Ô Vũ Kì đám người nghe vậy đều nghĩ đến Hạ Vân Kiệt là mình an ủi, tất cả đều cười khanh khách lên. Mà Trương Tiểu Tuấn cũng đi theo cười rộ lên nói:“Kia cũng là mới có thể. Bất quá A Kiệt, về sau còn là ngồi xe công đến đi làm đi, hoặc là nhiều mua mấy cái khóa, này đại buổi tối xe đạp đứng ở bên ngoài thực không an toàn. Như vậy, xem ở ngươi đêm nay tổn thất thảm trọng phân thượng, nếu không Tuấn ca ta liền sao ngươi một đoạn?”

“Cảm ơn Tuấn ca, trước kia ta ngồi quá một vị bằng hữu xe, hắn xe chạy đến một nửa nổ lốp, thiếu chút nữa ra

tai nạn xe cộ. Hắn xe với ngươi giống nhau cũng là Nhật Bản xe, cho nên ta luôn luôn không thích ngồi Nhật Bản xe.” Hạ Vân Kiệt nói xong còn cố ý dùng chân nhẹ nhàng huých bính Toyota xe lốp xe.

Hạ Vân Kiệt biểu hiện vẫn đều thực thành thật, lộ ra một tia mới ra giáo môn đệ tử sở đặc hữu ngại ngùng, cho nên Ô Vũ Kì đám người cũng đều không có nghe ra Hạ Vân Kiệt trong giọng nói trào phúng ý, còn tưởng rằng thực sự như vậy một hồi sự, nghe vậy tất cả đều cười khanh khách liếc trắng mắt nói:“Ngươi còn tưởng rằng Nhật Bản xe lốp xe đều là đậu hủ làm nha? Gặp gỡ một lần đã muốn rất khó được, còn mỗi lần đều gặp gỡ nha!”

“Kia cũng không nhất định, dù sao lòng ta luôn luôn cái ngật đáp, cảm thấy Nhật Bản xe không an toàn.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt còn thật sự nói.

Ô Vũ Kì đám người gặp Hạ Vân Kiệt kia phó còn thật sự thành thật bộ dáng, mười phần giống cái một khi bị rắn cắn mười năm sợ thảo thằng người nhát gan, tất cả đều nhịn không được hướng hắn ném xem thường, mà Trương Tiểu Tuấn đã muốn nghe được mặt đều biến đen, âm thanh âm trào phúng nói:“Không an toàn? Có biết hay không này xe giá trị bao nhiêu tiền? Ngươi muốn làm bao nhiêu năm mới mua được rất tốt?”

Nói xong, Trương Tiểu Tuấn liền dùng sức nhất giẫm chân ga, xe hướng phía trước nhảy lên đi ra ngoài, mà ngay tại phía sau, Hạ Vân Kiệt khóe miệng lóe ra một chút quỷ dị ý cười, dán đùi ngón tay ở trong đêm đen nhéo cái pháp quyết.

“Oành!” Nhất bạo phá thanh, Toyota uy trì vừa mới khai ra hơn mười mét, hậu trường đột nhiên nổ lốp !

Đêm lập tức tựa hồ im lặng xuống dưới, Ô Vũ Kì bọn người như là gặp quỷ dường như, nhìn xem đứng ở

cách đó không xa màu bạc Toyota uy trì, lại nhìn xem Hạ Vân Kiệt, vẻ mặt không thể tưởng tượng.

Người này miệng cũng quá độc đi, vừa trước một giây nói nổ lốp, này sau một giây thế nhưng quả thực bạo !

“Ngươi xem, ta nói Nhật Bản xe không an toàn đi, hoàn hảo không thượng cao tốc, bằng không đã có thể nguy hiểm !” Vừa rồi hạ một cái “Ám chân” Hạ Vân Kiệt gặp Ô Vũ Kì đám người nhìn về phía chính mình, bày ra một bộ chuyên gia bộ dáng nói.

Bởi vì sự thật liền đặt tại trước mặt, hơn nữa này trước sau phát sinh thời cơ lại như thế có lực đánh vào, cho nên Ô Vũ Kì đám người nghe vậy tất cả đều theo bản năng liên tục gật đầu, nghĩ rằng, về sau còn là tận lực không cần ngồi tiểu Nhật Bản xe.

Giờ khắc này, các nàng thật đúng là cảm thấy Hạ Vân Kiệt trên người bao phủ một tầng chuyên gia quang huy, không, là “Thần côn” quang huy.

Đang lúc Ô Vũ Kì đám người gật đầu khi, Trương Tiểu Tuấn đã muốn mặt âm trầm theo xe xuống đến, đi đến mặt sau, dùng chân đá đá đã muốn hoàn toàn xẹp sau lốp xe, trong lòng kia tích a. Này lốp xe trễ không bạo, sớm không bạo, lại cứ ở phía sau bạo, này không phải rõ ràng đánh mặt sao?

Khả tích về tích, phát sinh loại chuyện này, hắn cũng chỉ có thể tự nhận không hay ho. Rạng sáng hai giờ rưỡi, cũng chỉ có thể khổ bức từ trong cốp xe xuất ra cái kích bắt đầu làm khởi tá lốp xe làm việc cực nhọc, chuẩn bị thay lốp.

Trình Phinh nhìn trống rỗng ngã tư đường thượng, một chiếc xe cô linh linh đứng ở đường cái bên cạnh, luôn luôn anh tuấn tiêu sái Trương Tiểu Tuấn ở ra sức làm

sống, thoạt nhìn phá lệ đáng thương khổ bức, nhịn không được lấy tay chỉ điểm hạ Hạ Vân Kiệt đầu oán trách nói:“Ngươi này quạ đen miệng!”

Người còn lại nghe vậy cũng tất cả đều trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, hiển nhiên cũng đều cảm thấy Trương Tiểu Tuấn xe nổ lốp duyên cớ, cùng hắn quạ đen miệng có liên quan.

“Này cũng không quan chuyện của ta, ta chỉ là luận sự, không nghĩ tới hắn xe như vậy không không chịu thua kém.” Hạ Vân Kiệt thực vô tội nhún nhún vai, sau đó ngáp một cái nói:“Thực đã muộn, ta phải chạy về nhà ngủ.”

Đêm thực tĩnh, Hạ Vân Kiệt lời nói quanh quẩn ở bầu trời đêm hạ thực rõ ràng, nhưng dừng ở Trương Tiểu Tuấn trong tai cũng rất chói tai, bởi vì đêm hôm khuya khoắc hắn còn phải khổ bức đổi lốp xe.

Không có xe đạp, Hạ Vân Kiệt đành phải vòng vo hai tranh xe buýt về tới Đức Nhã tiểu khu.

Trở lại phòng, rửa mặt hướng tắm, làm hết thảy sự tình làm xong khi, đã muốn không sai biệt lắm mau rạng sáng 4 giờ.

Gặp tiếp qua một giờ chính là giờ mẹo, Hạ Vân Kiệt cũng lười ngủ tiếp thấy, lấy hắn nay tu vi cảnh giới, cho dù mười thiên nửa tháng không ngủ được cũng không có gì vấn đề.

Ngồi xếp bằng ở trên giường, Hạ Vân Kiệt theo trong túi lấy ra một cái trẻ mới sinh bàn tay lớn nhỏ, ánh sáng màu ngăm đen phong cách cổ xưa quy xác. Quy xác mặt trên rậm rạp khắc lại rất nhiều tuyến, nhìn kỹ cũng là một cái giống nhau âm dương Thái Cực bát quái đồ án, chính là cong vẹo, cũng không giống đầu đường thầy

bói đặt tại quán đầu bố thượng như vậy trung quy trung củ.

Hạ Vân Kiệt trong tay này quy xác chính là hắn sư phụ Vu Trạch truyền cho hắn, theo Vu Trạch nói này quy xác là truyền từ hắn tổ tiên Vu Hàm, mà Vu Hàm còn lại là trong truyền thuyết sáng chế lấy quy xác chỉ bặc, dùng trúc đoạn nhất bổ vì nhị thành quẻ, đem thảo thi chỉ tiên vì thệ đệ nhất nhân. Rồi sau đó đến chu dịch bói toán theo nào đó góc độ thượng giảng, đều là nguyên cho vu thuật bặc thệ thuật. Chỉ tiếc, Vu tộc suy sụp, rất nhiều người chỉ biết chu dịch bói toán lại không biết này căn nguyên, rất nhiều người lại đem vu thuật phân loại đến tà ác thuật, nhất tưởng khởi vu thuật liền nhớ tới giả thần giả quỷ, bộ dáng xấu xí vô cùng vu bà. Đến Vu Trạch này một thế hệ, người chân chính biết Vu tộc bặc thệ thuật lại một số gần như tuyệt tích.

Cầm quy xác, nhẹ nhàng vuốt ve mặt trên lộ ra du cổ tang thương hơi thở quy văn, Hạ Vân Kiệt kìm lòng không được nhớ tới mất đi sư phụ, nhớ tới hắn gần như quỷ dị bặc thệ thuật.

Một hồi lâu nhi, Hạ Vân Kiệt mới thu hồi cảm xúc, hai mắt trông về phía xa tinh không, ở trong đêm đen cặp kia ánh mắt tinh quang lóng lánh, coi như xuyên quá từ từ đêm tối, nhìn thấu rộng lớn tinh không. Cơ hồ đồng thời, Hạ Vân Kiệt trong tay quy xác sáng lên một tầng mông lung quang mang, quy xác mặt trên kia rậm rạp đường cong như ẩn như hiện, hoặc sáng hoặc tối, thậm chí ẩn ẩn trung còn có thanh âm theo quy xác thượng phát ra đến, ở trong đêm đen tựa hồ ở kể rõ cái gì.

Trong truyền thuyết quy là có linh tính sinh vật, cổ nhân liền dùng quy xác làm bặc, bói toán khi, đem quy xác đặt ở trên lửa chích nướng. Chích nướng khi, quy xác hội tạc nhiên có thanh, xưng là “Quy ngữ”, mà đồng thời quy xác lại hội bày biện ra hoặc dài hoặc ngắn, hoặc thẳng

hoặc khúc cái khe, đó là quy bặc chi hình. Chiêm thệ giả lợi dụng này đến đoán trước hung cát, thôi diễn tiền đồ chuyện cũ.

Hạ Vân Kiệt lúc này đó là lấy quy xác chỉ bặc, bất quá hắn thủ pháp cũng là cao minh rất nhiều, trực tiếp lấy Vu Hàm môn độc môn tâm pháp đem vu lực đưa vào quy xác, thôi diễn xe đạp mất trộm việc, cũng là căn bản không cần đem quy xác đặt ở hỏa mặt trên chích nướng.

Vu Trạch chính là không cho phép Hạ Vân Kiệt dùng Vu môn thuật pháp giành tiền tài quyền thế, nhưng không có cấm hắn sử dụng Vu môn thuật pháp. Này xe đạp chính là Hạ Vân Kiệt xích “Cự tư” Câu, mua còn không có một ngày đã bị người trộm, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không cam lòng. Huống hồ Hạ Vân Kiệt ở mặt ngoài khiêm tốn thành thật, chịu mệt nhọc, nhưng thân là Vu Hàm môn một thế hệ môn chủ, thượng cổ Vu vương Hạ Vũ huyết mạch người thừa kế, Hạ Vân Kiệt trong khung cũng là có một cỗ thường nhân sở không biết ngạo khí. Kia tiểu thâu trộm ai xe đạp không tốt, thế nhưng trộm được đầu của hắn, Hạ Vân Kiệt lại khởi chịu như vậy bỏ qua?

“Di!” Thời gian lặng yên trôi qua, trong đêm đen đột nhiên vang lên Hạ Vân Kiệt kinh ngạc tiếng động, cũng là hắn suy tính đến xe đạp mất trộm thế nhưng cùng đầu trọc Cường có liên quan.

“Người này thật sự là tốt lắm vết sẹo đã quên đau, thế nhưng lại trộm được của ta trên đầu đến, hay là ta kiếp trước cùng hắn có cừu oán?” Hạ Vân Kiệt lắc lắc đầu, đứng dậy rớt ra tủ đầu giường, theo tủ đầu giường xuất ra một cái dây chuyền vàng.

Này dây chuyền vàng đúng là hôm trước đầu trọc Cường mang ở trên cổ kia một cái, mặt trên còn ẩn ẩn

dính một tia đầu trọc Cường từ đầu thượng lưu xuống dưới máu.

“Hoàn hảo, lúc ấy nhàn hạ một chút, không đem này vết máu cấp tẩy điệu, bằng không mờ mịt biển người trung, tưởng suy tính ra đầu trọc Cường vị trí chỉ sợ muốn háo đại lực khí mới được.” Hạ Vân Kiệt nhìn mắt dây chuyền vàng thượng kia một tia vết máu, lầm bầm lầu bầu đem dây chuyền vàng đặt ở quy xác mặt trên.

Tiếp theo lại giống phía trước giống nhau, Hạ Vân Kiệt hai mắt nhìn ra xa tinh không, tay lại cầm quy xác, một tia vu lực đưa vào quy xác trung, quy xác lại sáng đứng lên. Trong đêm đen kia quang thế nhưng cắn nuốt kia mạt vết máu, không cần một lát, ở dây chuyền vàng thượng thế nhưng rốt cuộc nhìn không tới kia một tia vết máu.

Dây chuyền vàng thượng vết máu sau khi biến mất, Hạ Vân Kiệt cũng thu hồi ánh mắt, khóe miệng gợi lên một chút đắc ý ý cười, lẩm bẩm:“Đầu trọc Cường, thả tha cho ngươi tái tiêu sái trong chốc lát, chờ trời đã sáng sau, ta lại đi tìm ngươi.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt đem quy xác cùng dây chuyền vàng thu đứng lên, sau đó cùng y nằm ở trên giường, chờ đã đến giờ giờ mẹo khi, liền ngồi dậy, mặt nhắm hướng đông phương, bắt đầu tân một ngày phun nạp thiên địa linh khí.

Làm Hạ Vân Kiệt bắt đầu tu luyện khi, Đông Phương, kia phiến rặng mây đỏ sau, tựa như ngày xưa giống nhau ẩn ẩn sáng ngời, có một đạo tử quang theo kia rặng mây đỏ mặt sau thấu bắn mà ra, thẳng đến Hạ Vân Kiệt mà đến.

Kia tử quang đúng là giờ mẹo mặt trời mọc lên ở phương đông khi, thiên địa sở sinh ra linh khí, cũng bị

xưng là Đông Lai tử khí.

Kia Đông Lai tử khí xuyên vào Hạ Vân Kiệt ấn đường, ấn đường giống hôm qua giống nhau lại hiện ra một cái lốc xoáy, lốc xoáy trung kia tòa đảo ngược cổ đỉnh bắt đầu nở rộ ra hào quang. Cơ hồ đồng thời Hạ Vân Kiệt Nê Hoàn cung lập tức liền sáng đứng lên, hào quang đầy trời, phảng phất hắc ám phòng ở đột nhiên bị nhất trản đèn sáng cấp đốt sáng lên bình thường.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 16 : Vũ vương quyết

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-17 00:14:21.0 số lượng từ:2644

Theo Đông Lai tử khí cuồn cuộn không ngừng mà theo thiên phía đông xuyên vào Nê Hoàn cung, trong Nê Hoàn cung cổ đỉnh hào quang cũng càng ngày càng thịnh. Đỉnh để tiếp Đông Lai tử khí, phảng phất chuyển được ngọn nguồn bình thường, dần dần tràn đầy, tiếp theo liền có từng đợt từng đợt màu vàng dòng khí theo đỉnh khẩu dọc theo nhân kinh mạch mạch máu theo thượng xuống chảy xuôi, rất nhanh liền lưu biến quanh thân.

Lúc này nếu đem Nê Hoàn cung so sánh đại hải, đem thân thể so sánh đại địa, kia nhất từng đợt từng đợt theo Nê Hoàn trong cung chảy ra màu vàng dòng khí đó là một điều điều con sông, trong đó có chín điều “Con sông” Nhất rộng mở, này cửu điều phân biệt thông hướng về phía thủ chân tứ chi còn có tâm, can, tì, phế, thận ngũ tạng. Lại có vô số “Chi nhánh sông nhỏ” Theo này chín điều “Chủ con sông” Thượng phân ra, rậm rạp trải rộng “Đại địa”.

Ở chín điều “Sông cái” Lưu kinh tay chân tứ chi còn có tâm, can, tì, phế, thận ngũ tạng trung, ở hai cánh tay trung nhưng lại phân biệt cũng có một tôn cổ đỉnh, kia đỉnh cũng là màu vàng, cao lớn chắc chắn, tản ra một tia du cổ tang thương, còn có làm cho người ta tim đập nhanh đáng sợ lực lượng hơi thở. Cổ đỉnh hấp thu màu vàng dòng khí cùng hướng cánh tay tản ra màu vàng dòng khí, không ngừng dễ chịu trong tay cánh tay huyết cốt, mà hai chân còn có ngũ tạng nhưng không có cổ đỉnh.

Tu luyện trung, thời gian cực nhanh, trong nháy mắt giờ

mẹo đã qua.

Hạ Vân Kiệt chậm rãi mở hai mắt, trên mặt toát ra một tia ưu hỉ nửa nọ nửa kia biểu tình.

Hỉ là, một canh giờ tu luyện, Hạ Vân Kiệt cảm giác được chính mình tựa hồ cách địa vu nhị đỉnh hậu kỳ cảnh giới lại gần một bước, tiến bộ thần tốc, ưu nhưng cũng là này. Cảnh giới tăng lên càng nhanh, hắn lại càng lo lắng cho mình tâm tình khống chế không được lực lượng tăng vọt, này cũng là hắn sư phụ sở lo lắng. Phải biết rằng, một người lực lượng càng lớn, vì thiện tự nhiên khả tạo phúc thiên hạ, nhưng một khi làm ác lại đồng dạng có thể tai họa thiên hạ. Vì sao Trung Quốc lịch sử cũng không thiếu bạo quân, chính là bởi vì bọn họ tâm tình không thể khống chế được trong tay bọn họ kia đáng sợ quyền lực.

Hạ Vân Kiệt xuất thân bình thường, chính là nhà người thường đứa nhỏ, cũng không có cái gì tạo phúc thiên hạ vĩ đại chí hướng, thầm nghĩ cuộc sống quá tư dễ chịu nhuận là có thể. Nhưng hắn từ nhỏ liền chịu hắn sư phụ ân cần dạy bảo, cha mẹ thân cũng đồng dạng là người thuần phác thiện lương, lại lại càng không nguyện ý chính mình bị lực lượng của chính mình sở bắt cóc, trở thành một vị ỷ vào lực lượng muốn làm gì thì làm, cho nên cảnh giới rất nhanh tăng lên, nhìn như việc vui, nhưng là liên hồi Hạ Vân Kiệt trong lòng vô hình áp lực.

Chính là hắn thân phụ thượng cổ Vu vương Hạ Vũ huyết mạch truyền thừa, huyết mạch thức tỉnh khi, trong não còn không hiểu truyền thừa Hạ Vũ sở tu luyện “Vũ vương quyết”. Cho nên Hạ Vân Kiệt tuy rằng sư theo Vu Trạch, tu luyện tâm pháp cũng là “Vũ vương quyết”, Vu Trạch trừ bỏ truyền hắn một ít Vu môn thuật pháp, càng nhiều khởi đến là lĩnh hắn nhập môn, giúp hắn giải thích nghi hoặc tác dụng. Cũng đang bởi vì như thế, Hạ Vân Kiệt tu luyện tốc độ thần tốc, ở hắn mười bốn tuổi năm

ấy tu vi liền vượt qua hắn sư phụ, mà kia một năm hắn sư phụ đã muốn một trăm mười tám tuổi. Nay Hạ Vân Kiệt lại đã đạt địa vu nhị đỉnh trung kỳ cảnh giới, cách địa vu tam đỉnh cảnh giới cũng bất quá chỉ có một hai bước. Nếu lấy người tu chân cảnh giới đến cân nhắc, địa vu tam đỉnh liền tương đương với Kim Đan kỳ. Nếu thế nào ngày thực đặt chân "Kim đan đại đạo", ở nay đạo pháp xuống dốc niên đại, tuyệt đối là cực kỳ khủng bố tồn tại.

Bất quá truyền thuyết Vu tộc chính là Bàn Cổ đại đế huyết nhục cùng thiên địa hỗn độn nguyên khí biến thành, Vu tộc tu luyện càng tôn trọng là thân xác tu luyện cùng lực lượng, không giống người tu chân trọng luyện khí tu nguyên thần mà khinh thân xác, cố Vu tộc không giống người tu chân kết kim đan sinh nguyên anh, mà là đem thiên địa linh khí kinh đan điền chuyển vì vu lực, dễ chịu rèn luyện gân cốt huyết nhục, cuối cùng ở tứ chi ngũ tạng trung chú liền ẩn chứa đáng sợ lực lượng vu đỉnh. Mỗi chú liền một tôn vu đỉnh, thân xác cùng vu lực liền đều mạnh hơn một phần. Hạ Vân Kiệt nay đã muốn ở hai tay tu thành hai tôn vu đỉnh, đã muốn là địa vu nhị đỉnh trung kỳ chi cảnh, một khi Hạ Vân Kiệt ở tứ chi ngũ tạng đều tu thành vu đỉnh, đó là địa vu cửu đỉnh chi cảnh, tái tu luyện đi xuống liền có thể như tiên nhân bình thường bạch nhật phi thăng. Đương nhiên mặc kệ là Vu tộc còn là người tu chân hai người tu luyện cuối cùng mục đích đều là tưởng thân xác không xấu, linh hồn bất diệt.

Đan điền có thượng, trung, hạ chi phân, trong đó đã ngoài đan điền cũng chính là Nê Hoàn cung khó nhất tu luyện, tương quan công pháp cũng tối huyền ảo. Hạ Vân Kiệt Vu vương Hạ Vũ truyền thừa, tu luyện là lấy Nê Hoàn cung hấp thu thiên địa linh khí cũng chuyển vì vu lực "Vũ vương quyết", nãi thượng cổ Vu tộc lợi hại nhất huyền công chi nhất.

Làm Hạ Vân Kiệt thu công đứng dậy, hắn ấn đường chỗ lốc xoáy liền dần dần mất đi, kia tôn đảo ngược cổ đỉnh ấn ký cũng dần dần biến mất, nhưng Nê Hoàn trong cung lại như trước có người mắt thường nhìn không thấy lốc xoáy ở chậm rãi chuyển động, lốc xoáy một nửa âm u một nửa quang minh, phảng phất nhất âm dương Thái Cực đồ, đem một tia thiên địa linh khí hút vào cũng cất giữ cùng trong Nê Hoàn cung.

Hạ Vân Kiệt thói quen tính sờ soạng hạ cái trán ấn đường chỗ, trong mắt toát ra một tia kiên định chấp nhất ánh mắt.

Ta tất khống chế lực lượng mà không phải lực lượng khống chế ta!

Trong lòng mặc niệm này phân kiên định, Hạ Vân Kiệt mang theo quy xác đứng dậy ra phòng ngủ, rửa mặt một phen, lại chính mình nấu một chén mỳ làm bữa sáng, thế này mới ra phòng.

Mặc dù mới buổi sáng tám giờ, nhưng thái dương đã muốn phơi nắng nướng đại địa, hôm nay lại là nóng bức một ngày.

Hạ Vân Kiệt đứng ở tiểu khu cửa, trong tay cầm quy xác, nhất lũ người khác nhìn không tới hồng quang theo quy xác bắn ra chỉ hướng đông phương.

Hạ Vân Kiệt thấy thế liền theo hồng quang chỉ thị phương hướng, một đường hướng Đông Phương đi đến. Đại khái đi rồi bốn mươi đến phút, hồng quang định ở tại một nhà tên là thành tín xe đạp xe hành. Thành tín xe đạp hành xa xa đó là Giang Châu thị duy nhất một khu nhà trọng điểm khoa chính quy đại học, Giang Châu đại học.

Thành tín xe đạp hành mặt tiền cửa hàng còn cử đại,

trong điếm cùng cửa bãi đặt rất nhiều xe, có xe mới cũng có cũ xe. Bởi vì cách đó không xa chính là Giang Châu đại học, tới nơi này mua xe đại đa số là sinh viên, thỉnh thoảng có thể nhìn đến có sinh viên bộ dáng người trẻ tuổi ở trong điếm tiến tiến xuất xuất. Có mua xe mới cũng có mua cũ xe, hơn nữa bởi vì sinh viên bình thường đỉnh đầu đều có vẻ túng quẫn, mua cũ xe tựa hồ so với mua xe mới còn nhiều một ít.

Trong điếm có một nam một nữ hai vị nhân viên mậu dịch ở bận việc, nhưng không thấy được đầu trọc Cường ở trong điếm.

Bất quá Hạ Vân Kiệt lại không chút do dự hướng trong điếm đi đến, gặp có khách hàng tới cửa, hơn nữa xem tuổi lại là một vị sinh viên, vị kia nữ nhân viên mậu dịch lập tức mặt mang mỉm cười ngọt ngào dung đón đi lên nói:“Vị này đồng học muốn mua xe sao? Chúng ta xe mới cũ xe đều có, hơn nữa giá cũng lợi ích thực tế.”

Nữ nhân viên mậu dịch trát đuôi ngựa ba, dung mạo tuy nói không hơn nhiều xinh đẹp, nhưng xem khởi cũng rất sạch sẽ thực thanh xuân, hơn nữa bộ ngực đầy đặn, hướng trước mặt vừa đứng, ngực khí bức người, đối với thượng ở thượng đại học nam sinh mà nói lực sát thương còn là rất lớn. Vừa rồi Hạ Vân Kiệt còn chưa tới điếm cửa khi, liền nhìn đến một vị nam sinh ở nữ nhân viên mậu dịch du thuyết hạ thực rõ ràng bỏ tiền mua xe, bất quá bỏ tiền khi hai mắt cũng là nhịn không được vụng trộm ngắm hướng của nàng bộ ngực. Mà nữ nhân viên mậu dịch hiển nhiên rất rõ ràng chính mình ngực khí đối nam sinh lực sát thương, cho nên cùng Hạ Vân Kiệt nói chuyện khi, không chỉ có trên mặt mang theo mỉm cười ngọt ngào dung, bộ ngực cũng cố ý làm cho hắn rất gần.

Án thường kinh nghiệm, nam sinh đối mặt như vậy tình hình, luôn tâm viên ý mã, vốn là chuẩn bị đến xem tái

hóa so với ba gia, lúc này cũng sẽ bởi vì của nàng duyên cớ mà lựa chọn ở thành tín xe đạp hành mua xe.

Chính là thực đáng tiếc, Hạ Vân Kiệt hôm nay không phải đến mua xe, mà là đến tìm xe, huống hồ này hai ngày ở trong quán bar cùng Trình Phinh tứ chi đụng chạm hơn, đối nữ hài tử cũng có nhất định miễn dịch lực, sức chiến đấu so với kia chút chưa ra giáo môn ngây thơ nam sinh còn là mạnh hơn một ít, cho nên nghe vậy cũng không có trả lời, mà là hướng mặt tiền cửa hàng sau tường nhìn lại.

Nơi nào có nhất phiến môn, phía sau cửa có một cái thông đạo, thông lão bản văn phòng.

Nữ nhân viên mậu dịch gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng đối của nàng ngực khí làm như không thấy, nhưng thật ra hơi hơi có chút không phục, vừa mới chuẩn bị mở lại khẩu nói chuyện, Hạ Vân Kiệt đã muốn chỉ chỉ mặt tiền cửa hàng cửa sau nói:“Ta tìm đầu trọc Cường.”

Nữ nhân viên mậu dịch hiển nhiên biết đầu trọc Cường là ai, nghe vậy trong mắt kìm lòng không được lóe ra một chút kinh ngạc ánh mắt. Bởi vì Hạ Vân Kiệt tuổi còn trẻ, người bộ dạng cũng có chút suất, cả người ăn mặc cũng thực sạch sẽ, vừa thấy sẽ không như là một người ở trên đường hỗn, tối mấu chốt là, Hạ Vân Kiệt thế nhưng trực tiếp xưng hô đầu trọc Cường mà không có kêu Cường ca. Phải biết rằng, đầu trọc Cường mặc dù ở Giang Châu thị trên đường không tính là cái gì đại nhân vật, nhưng nói như thế nào thuộc hạ cũng có hai ba mươi hào nhân, một cái thoạt nhìn nhiều lắm cũng liền hai mươi xuất đầu tiểu tử thế nhưng thẳng hô kỳ danh, lại không khỏi có chút khoa trương cùng không hiểu quy củ.

Bất quá nữ nhân viên mậu dịch rất nhanh liền cấp chính mình tìm một cái thực giải thích hợp lý, thì phải là trước

mắt vị này người trẻ tuổi hẳn là mới từ gia hương đi ra, chuẩn bị cùng Cường ca hỗn người mới, cho nên còn không biết quy củ, trên người cũng không có cái loại này ở trên đường hỗn hơi thở.

“Ngươi là nói Cường ca sao?” Suy nghĩ cẩn thận sau, nữ buôn bán thiện ý nhắc nhở nói.

“Đúng vậy.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

“Đúng rồi, ngươi tên gì?” Nữ nhân viên mậu dịch gặp Hạ Vân Kiệt thật là đến tìm đầu trọc Cường, hỏi, trong lòng nhưng không khỏi âm thầm thở dài đáng tiếc như vậy một tốt người trẻ tuổi.

Cầu đề cử phiếu! Cầu cất chứa!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 17 : Kiệt ca buổi sáng tốt lành

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-17 11:57:37.0 số lượng từ:3003

“A Kiệt.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Tốt lắm, ngươi chờ một chút.” Nữ buôn bán hướng Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, xoay người hướng mặt sau lão bản trong văn phòng đi đến.

Lão bản văn phòng, đầu trọc Cường chính điêu yên, kiều chân bắt chéo ngồi ở trên sô pha, hắn phía sau đứng hắn tối thân tín tiểu đệ, cũng chính là Kim Bôi xe tài xế A Tiêu. Hắn bên người ngồi một vị vẻ mặt lạc má hồ trung niên nam tử, vị này trung niên nam tử đó là xe đạp xe hành lão bản Lí Thành Tín. Bất quá hắn làm người cũng không thành tín, ở hắn trong tiệm bán xe, ít nhất có một nửa là tang xe, trong đó không ít chính là Giang Châu đại học bị trộm xe đạp, sau đó hơi chút sửa lại sửa lại qua tay bán cho Giang Châu đại học đệ tử.

Đầu trọc cố gắng làm một tiểu thâu đội lão đại, tự nhiên có hắn tiêu tang con đường. Này thành tín xe đạp hành đó là hắn xe đạp chuyên môn tiêu tang điểm, hôm nay hắn đến nơi đây đó là đến lấy tiền.

Đầu trọc Cường cùng Lí Thành Tín trong lúc đó tiền tài là từng tháng kết toán một lần.

“Cường ca, hiện tại là nghỉ hè, trong trường học đệ tử đều về nhà, trong điếm sinh ý kém không ít, hơn nữa ta đoạn thời gian trước thủ dương thua không ít, ngươi liền khoan dung một đoạn thời gian. Chờ thêm đoạn thời gian khai giảng, ta sẽ đem tháng trước tiền tính cả tháng này tiền cùng nhau cho ngươi.” Lí Thành Tín cười theo

mặt nói.

“Mẹ nó, ngươi làm lão bản cả ngày ngồi ở trong văn phòng, sổ đếm tiền đánh đánh bài thoải mái a, nhưng cũng không nghĩ tưởng chúng ta này đó huynh đệ kiếm chút tiền ấy cỡ nào không dễ dàng, đều là muốn mạo hiểm ngồi lao nguy hiểm! Ngươi nói các huynh đệ từng tháng lại là vất vả lại là mạo hiểm, kết quả là không có tiền tới tay, ngươi nói bọn họ hội thấy thế nào ta này lão đại, còn không tạo của ta phản?” Đầu trọc Cường nghe vậy mặt lộ vẻ bất mãn sắc nói.

“Như thế nào hội đâu? Ai chẳng biết nói Cường ca ngươi tối giảng nghĩa khí, các huynh đệ cũng tối phục ngươi. Ngươi yên tâm, lần sau không được viện dẫn lẽ này nữa, liền lúc này đây.” Lí Thành Tín một bên bồi cười, một bên vuốt mông ngựa.

“Nói lên giảng nghĩa khí, ta này bang huynh đệ đó là không phản đối !” Lí Thành Tín mã thí hiển nhiên chụp đến đầu trọc Cường tâm oa thượng, hắn nghe vậy ói ra một ngụm yên vòng, mặt lộ vẻ đắc ý tự hào sắc nói.

“Đó là, đó là! Toàn bộ Giang Châu thị trên đường ai chẳng biết nói Cường ca ngươi tối giảng nghĩa khí !” Lí Thành Tín nghe vậy không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, tiếp tục vuốt mông ngựa nói.

Lí Thành Tín vỗ mông ngựa đầu trọc Cường thật là thoải mái, hắn sờ sờ chính mình đầu trọc, vừa định tái thổi phồng vài câu, nữ nhân viên mậu dịch đi đến.

Nhìn thấy nữ nhân viên mậu dịch tiến vào, đầu trọc Cường hai mắt không khỏi nhíu lại, hung hăng quát nàng đầy đặn bộ ngực sữa liếc mắt một cái, sau đó đối Lí Thành Tín nói:“Lão Lí, có a tình như vậy xinh đẹp nữ hài tử giúp ngươi xem điểm, sinh ý không tốt đều khó nha!”

“A Tình có chuyện gì sao?” Lí Thành Tín nhìn thoáng qua được xưng là A Tình nữ nhân viên mậu dịch khẽ cau mày nói.

Tuy rằng trong điếm hỗ trợ tiêu tang đối với A Tình mà nói cũng không phải cái gì bí mật, bất quá Lí Thành Tín còn không phải thích chính mình cùng đầu trọc Cường đang nói sự tình khi, A Tình xông tới.

“Là như vậy, bên ngoài có vị kêu A Kiệt người trẻ tuổi tìm Cường ca.” A Tình gặp lão bản mặt lộ vẻ không vui sắc, vội vàng nói.

“A Kiệt? Tìm ta?” A Tình trong lời nói nói xong sau, đầu trọc Cường mày không khỏi nhíu lại.

Không nói hắn thủ hạ cũng không có người kêu A Kiệt, cho dù có, hắn hôm nay đến thành tín xe đạp hành nơi này thu trướng đội cũng không vài người biết nha, hơn nữa, lão đại đến người ta địa bàn đàm sinh ý, không gọi ngươi, ngươi là có thể tùy tiện tìm tới cửa sao?

Lí Thành Tín hàng năm cùng a cường đám người giao tiếp, lại nói tiếp coi như là nửa trên đường nhân, cũng là biết trên đường quy củ, nghe vậy không khỏi mặt mang nghi hoặc nhìn về phía đầu trọc Cường.

“Cường ca không biết hắn sao? Ta đây gọi hắn chạy lấy người.” A Tình là thông minh nữ hài tử, thấy thế vội vàng nói.

“Không vội, A Tiêu ngươi đi theo A Tình đi ra ngoài xem một chút.” Đầu trọc Cường xua tay phủ định nói.

“Là, Cường ca.” A dấu ngắt câu gật đầu, đi theo A Tình đi rồi đi ra ngoài.

Vừa mới đi tới cửa, A Tiêu liền thấy được đang đứng ở trong điếm Hạ Vân Kiệt, cả người nhịn không được run run một chút, trong lòng kia sợ hãi a, nghĩ rằng, này biến thái như thế nào âm hồn không tiêu tan a, ngày hôm qua chạng vạng ăn một bữa cơm gặp gỡ hắn, đêm nay chạy đến người ta trong điếm đàm thu trướng sự tình, hơn nữa người còn tại phòng trong văn phòng, hắn như thế nào còn tìm đi lên?

Trong lòng nghĩ như vậy, A Tiêu lại không dám có một chút chậm trễ, ở A Tình kinh ngạc khó hiểu dưới ánh mắt, nhanh chóng cướp tiền một bước đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, chột dạ kêu lên:“Kiệt ca, buổi sáng tốt lành.”

“Kiệt ca!” A Tình đương trường liền trợn tròn ánh mắt. Liền như vậy một người trẻ tuổi thoạt nhìn nhiều lắm cũng liền hai mươi xuất đầu, giống cái sinh viên giống nhau, cũng xứng kêu ca?

“Đầu trọc Cường ở bên trong đi?” Gặp là A Tiêu đi ra, Hạ Vân Kiệt gật gật đầu hỏi.

“Cường ca ở bên trong, ngài thỉnh, ngài thỉnh.” A Tiêu vội vàng nói.

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, đi theo A Tiêu hướng trong mặt đi.

Gặp Hạ Vân Kiệt đi theo A Tiêu hướng trong đi, vốn đã muốn không có A Tình sự tình gì, nhưng A Tình lại kiềm chế không được lòng hiếu kỳ, còn là theo đi qua.

Trong văn phòng, đầu trọc Cường như trước cùng Lí Thành Tín một bên nói chuyện, một bên nuốt vân phun vụ, về phần cái gì A Kiệt hắn cũng không có để ở trong lòng. Tốt xấu cũng là người làm lão đại, tự nhiên sẽ không đem một người trẻ tuổi để ở trong lòng.

Bất quá làm đầu trọc Cường nhìn đến đi theo A Tiêu cùng nhau vào Hạ Vân Kiệt sau, mới biết được A Tình trong miệng “A Kiệt” Chính là kia biến thái Kiệt ca, trái tim không khỏi mạnh rút một chút, hai mắt nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, điêu ở khóe miệng thuốc lá đều thiếu chút nữa muốn rơi xuống trên mặt đất.

Không phải đâu, này biến thái như thế nào sẽ tìm được bên này? Hắn lại như thế nào sẽ biết ta ở trong này?

Trong lòng nghĩ, đầu trọc Cường giả đã muốn nhanh chóng theo trên sô pha đứng lên, tiến lên một bước hướng Hạ Vân Kiệt chào hỏi nói:“Kiệt ca, buổi sáng tốt lành.”

Bởi vì lòng hiếu kỳ đi theo tới được A Tình, mặc dù đã muốn biết Hạ Vân Kiệt này người trẻ tuổi hẳn là không đơn giản, nhưng thấy đầu trọc Cường vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt liền hỏa liệu khẩn cấp theo chỗ ngồi đứng lên kêu Kiệt ca, thậm chí trên mặt báo đáp ân tình không tự kìm hãm được toát ra một tia sợ hãi biểu tình, A Tình không khỏi hoàn toàn trợn tròn mắt, nhìn Hạ Vân Kiệt bóng dáng ánh mắt đều thay đổi, nghĩ rằng, hay là người nọ là [cổ hoặc tử] điện ảnh bên trong diễn trần hạo nam, Nam ca cấp nhân vật sao? Thoạt nhìn lại tuổi trẻ lại suất khí, kỳ thật cũng là Giang Châu thị trên đường bàn tay quyền to lão đại? Bất quá tóc của hắn không đủ phiêu dật, hẳn là lưu dài một ít.

Làm A Tình mãn đầu óc loạn tưởng, làm Lí Thành Tín cưỡng chế trụ nội tâm kinh ngạc, cũng đi theo đứng lên hướng Hạ Vân Kiệt lấy lòng cười cười khi, Hạ Vân Kiệt đã muốn bình tĩnh mặt lắc đầu nói:“Nhận được Cường ca chiếu cố, ta thật không tốt a!”

Nói xong liền đi tới sô pha trước mặt, đặt mông ngồi xuống.

Gặp Hạ Vân Kiệt sắc mặt cùng ngữ khí cũng không thiện, đầu trọc Cường đã đi xuống ý thức đi sờ trên cổ dây chuyền vàng, trong đầu đã đi xuống ý thức hiện lên ngày đó hắn cầm ống tuýp làm lực cánh tay bổng chơi đùa khi đáng sợ tình cảnh, mạt sáng chói đầu nhịn không được liền toát ra một viên khỏa mồ hôi đến.

“Kiệt, Kiệt ca, ngài lời này ta mà khi không nổi, có chuyện gì ngài cứ việc phân phó.” Đầu trọc Cường lau đem trên đầu mồ hôi lạnh, cười làm lành nói.

A Tình cùng Lí Thành Tín gặp đầu trọc Cường tốt xấu cũng là một vị lão đại, ở một người trẻ tuổi trước mặt thế nhưng sợ thành như vậy, đều âm thầm kinh hãi không thôi. Hơn nữa Lí Thành Tín, lại nói tiếp coi như là nửa người trên đường, khả hắn sưu tràng quát bụng cũng tưởng không nổi, ở Giang Châu thị trên đường còn có vị nào lão đại là kêu “Kiệt ca”, lại có vị nào lão đại là giống trước mắt vị này người trẻ tuổi như vậy tuổi trẻ, trong lòng liền càng khiếp sợ cùng khó hiểu.

Gặp đầu trọc Cường coi như thức thời, Hạ Vân Kiệt sắc mặt thế này mới hơi hoãn, nói:“Không đảm đương nổi, ngươi nghĩ rằng ta ăn no rửng mỡ, đại nhiệt thiên thích tới nơi này tìm ngươi sao?”

Đầu trọc Cường nghe vậy trong lòng thầm nghĩ khóc, đại ca, ta lại càng không nhớ ngươi tới tìm ta nha!

Nhưng miệng thượng đầu trọc Cường lại vội vàng nói:“Đó là, đó là. Ngài trước nghỉ khẩu khí, ta cho ngài đổ chén nước.”

“Ta đến, ta đến.” Không đợi đầu trọc Cường xoay người đi đổ thủy, A Tình đã muốn thực thông minh tiếp nhận nhiệm vụ này, vội vàng việc việc đi rót chén nước, sau đó đưa cho Hạ Vân Kiệt nói:“Kiệt ca, ngài uống nước.”

Hạ Vân Kiệt trong lòng tuy rằng như trước có vài phần cơn tức, nhưng dù sao chuyện này cùng A Tình này dáng người đầy đặn nữ hài tử không có vấn đề gì, cho nên gặp A Tình đưa nước lại đây, vội vàng đứng dậy hơi hơi có chút ngại ngùng hướng nàng cười cười nói:“Cảm ơn!”

Trước khác nay khác, vừa rồi ở trong điếm, A Tình nghĩ đến Hạ Vân Kiệt là phụ cận Giang Châu đại học đệ tử, cho dù Hạ Vân Kiệt đối nàng cười, nàng cũng không cảm thấy có cái gì, đầu năm nay, thiệt nhiều nam sinh hướng nàng cười quá. Nhưng hiện tại nhìn Hạ Vân Kiệt trên mặt treo một chút đại nam hài bàn ngại ngùng mỉm cười, nhớ tới trước mắt vị này nhưng là Giang Châu thị trên đường “Nam ca”, A Tình liền cảm thấy kia khuôn mặt tươi cười đặc biệt chói mắt, đâm vào nàng một lòng oành oành oành loạn khiêu cái không ngừng, vội vàng đỏ mặt nói:“Không khách khí Kiệt ca.”

Hạ Vân Kiệt bị A Tình như vậy vừa đánh xóa, trong đầu cơn tức mất đi vài phần, uống nước miếng sau, tùy tay đem cái chén hướng trên bàn trà nhất các, sau đó nhìn về phía như trước không yên bất an đứng ở trước mặt hắn đầu trọc Cường đi thẳng vào vấn đề nói:“Ngày hôm qua ta mua lượng xe đạp mới, vĩnh cửu bài. Tối hôm qua đứng ở nam sơn đạo blue night quán bar trước, chờ ta tan tầm đi ra sau, cũng không thấy.”

Hạ Vân Kiệt này lời nói nói được Lí Thành Tín cùng A Tình tựa như ở thưởng thức chu tinh tinh đồng học điện ảnh giống nhau, thực vô li đầu. Cảm tình vị này thoạt nhìn ngưu bức hò hét Kiệt ca đại nhiệt thiên chạy đến nơi đây vì một chiếc xe đạp, nhưng lại là vĩnh cửu bài ! Này đại ca không khỏi làm được cũng quá khó coi, tốt xấu người ta đầu trọc Cường Cường ca đều có một chiếc Kim Bôi chuyến đặc biệt!

Đầu trọc Cường nghe xong cũng là khóc không ra nước mắt, này tính cái gì sự tình a, cảm tình về sau chỉ cần người này đã đánh mất này nọ chính là chúng ta làm! Vạn nhất về sau hắn đã đánh mất ô tô, có phải hay không cũng phải tới tìm ta nha! Kia lão tử còn không bồi tử a!

Trong lòng tuy là khóc không ra nước mắt, miệng thượng đầu trọc Cường lại lập mã miệng vỡ mắng:“Mẹ nó, là cái nào vương bát đản không dài mắt, thế nhưng ngay cả Kiệt ca xe đều dám trộm! Kiệt ca, ngài yên tâm, chờ ta bắt đến tên kia ta phi lột da hắn không thể. Về phần xe, người xem, lão lí nơi này còn có rất nhiều có sẵn, giống tiệp an đặc linh tinh hàng hiệu đều có, ngài tùy tiện chọn một chiếc, tính của ta.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 18 : Xem tướng

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-18 00:05:27.0 số lượng từ:3025

“Đúng, đúng, Kiệt ca ngài tùy tiện chọn, nếu trong điếm không có ngài thích bài tử, ngài theo ta nói một tiếng, ta cho ngài đi điều hóa lại đây.” Hạ Vân Kiệt trong lời nói tuy rằng nghe được Lí Thành Tín mãn đầu óc tương hồ, xem không hiểu hắn đến tột cùng là cái gì đến đây, bất quá nếu Cường ca như vậy sợ hắn, đối hắn tôn kính một chút tổng đúng vậy, nghe vậy liền vội việc theo đầu trọc Cường lời nói nói.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng là trong trường học mới ra đến không bao lâu, nhưng thấy Lí Thành Tín cùng đầu trọc Cường xen lẫn trong cùng nhau, tự nhiên đoán được đi ra này Lí Thành Tín cũng không phải cái gì thứ tốt, này trong điếm gì đó cũng nhiều bán là tang vật.

Bất quá miêu có miêu đạo, cẩu có cẩu đạo, bất đồng người có bất đồng cuộc sống chiêu số, Hạ Vân Kiệt không phải cảnh sát, hắn cũng lười quản việc này, bằng không bọn họ người nộp thuế giao tiền dưỡng như vậy nhất bang cảnh sát có ích lợi gì?

Bất quá đầu trọc Cường cùng Lí Thành Tín trong lời nói lại nghe Hạ Vân Kiệt thực mất hứng, nghe vậy sắc mặt trầm xuống, cười lạnh nói:“Tính của ngươi? Như thế nào hay là ngươi nghĩ rằng ta oan uổng ngươi sao? Ta đã nói rồi, chỉ cần các ngươi không tìm ta phiền toái, ta cũng tuyệt không hội chủ động theo các ngươi không qua được, này chiếc xe chính là người của ngươi trộm, bằng không ngươi nghĩ rằng ta đại nhiệt thiên tốn lớn như vậy khí lực tìm ngươi để làm chi? Thật sự muốn từ ngươi trên người lừa bịp tống tiền ra một chiếc xe đạp sao? Ta còn không đến mức như vậy nhàm chán. Hiện

tại ngươi đưa cho người của ngươi đánh cái điện thoại, hỏi một chút xem tối hôm qua ở nam sơn đạo blue night quán bar có phải hay không trộm một chiếc tân vĩnh cửu bài xe đạp?”

Đầu trọc Cường hàng năm ở trên đường hỗn, cũng là là người thông minh, biết vừa rồi chính mình kia lời nói chọc giận Hạ Vân Kiệt, vội vàng bồi cười nói:“Thực xin lỗi Kiệt ca, ta không phải kia ý tứ. Như vậy, ta lập tức gọi điện thoại.”

Nói xong đầu trọc Cường liền xuất ra di động cấp Tiểu Lục đánh đi qua.

Tiểu Lục chính là hôm trước buổi tối thuận thị công an cục phó cục trưởng Tần Lam bao bao vị kia tiểu thâu, hắn chủ yếu phụ trách nam sơn đạo kia vùng.

Điện thoại nhất chuyển được, đầu trọc Cường liền húc đầu mắng đi qua nói:“Tiểu Lục ngươi con mẹ nó tối hôm qua có phải hay không ở blue night quán bar bên kia thuận một chiếc vĩnh cửu bài xe đạp?”

“Má ơi, Cường ca, ngài quả thực thần, ngươi như thế nào biết ta tối hôm qua ở blue night quán bar thuận một chiếc vĩnh cửu bài xe đạp, hay là ngài là thần tiên sống hội suy tính sao?” Điện thoại kia đầu Tiểu Lục, nghe vậy lập tức khoa trương kêu lên.

Bất quá hắn lời nói mặc dù có vài phần khoa trương, nhưng trong lòng quả thật là thực kinh ngạc. Phải biết rằng, hắn cũng là vừa mới vừa biết tối hôm qua một vị tân thu tiểu đệ thuận như vậy một chiếc xe đạp. Bởi vì vị kia là người mới, cho nên liền hỏi nhiều vài câu, thế mới biết kể lại tình huống, không nghĩ tới “Nhật lí vạn ky” lão đại, thế nhưng cũng biết, cái này không khỏi rất khoa trương một ít.

Đổi thành bình thường Tiểu Lục nếu như vậy chụp đầu trọc Cường mã thí, đầu trọc Cường khẳng định thực vui vẻ, nhưng hôm nay lại nghe mồ hôi lạnh che kín đầu trọc, há mồm mắng to nói:“Ta thảo ngươi Tiểu Lục, ngươi là không phải không nghĩ lăn lộn, ngay cả Kiệt ca xe cũng dám thuận! Lập tức ngay cả người mang xe cấp lão tử lăn đến đại học lộ thành tín xe hành tới.”

Mắng lời này khi, đầu trọc Cường một lòng đó là run run cái không ngừng, hắn như thế nào cũng tưởng không thông Hạ Vân Kiệt lại như thế nào biết xe là người của hắn trộm, hắn lại như thế nào biết hắn hôm nay ở thành tín xe hành, hay là hắn là sống thần tiên hội suy tính sao?

Đầu trọc Cường trong đầu đột nhiên nhớ tới Tiểu Lục vừa rồi khen tặng hắn trong lời nói, một lòng lại kinh hoàng không chỉ, trên đầu trọc mồ hôi lạnh lại một viên khỏa tinh quang lòe lòe toát ra đến.

Điện thoại kia đầu Tiểu Lục bị mắng không khỏi mắt choáng váng, con mẹ nó, hôm trước buổi tối thuận cái bao, là thị công an cục phó cục trưởng, hôm qua thuận lượng xe đạp, thế nhưng lại con mẹ nó là của cái gì Kiệt ca, này đến tột cùng là đi rồi cái gì vận a, trộm lượng xe đạp đều có thể gặp gỡ cái mang ca tự nhân vật, này còn làm cho không cho người sống nha, này làm trộm thật đúng là con mẹ nó khổ bức, rõ ràng đổi nghề được.

Trong lòng mắng nương, miệng thượng Tiểu Lục lại vội vàng nói:“Là, là, Cường ca ta lập tức đi qua.”

Bất quá Tiểu Lục nói còn không có nói xong, đầu trọc Cường đã muốn ba treo hắn điện thoại.

“Kiệt ca, thật sự thực xin lỗi, thủ hạ tiểu đệ không dài mắt, không biết kia chiếc xe là của ngài. Ta đã muốn làm cho hắn đem xe mang lại đây, ngài yên tâm, về sau ngài

xe tuyệt đối không ai dám trộm.” Đầu trọc Cường lau một phen ót mồ hôi lạnh, vẻ mặt không yên nói xin lỗi nói.

Cái gọi là thân thủ không đánh khuôn mặt tươi cười, người của đầu trọc Cường cũng dám trộm hắn xe, Hạ Vân Kiệt vốn tưởng giáo huấn đầu trọc Cường một chút, nhưng thấy hắn lại là xoay người lại là xin lỗi, hơn nữa đầu qua thượng tất cả đều là mồ hôi lạnh, cũng là không tốt nói cái gì nữa ngoan nói, nghe vậy khoát tay nói:“Tính, tính, xem ở ngày hôm qua ngươi giúp ta một lần việc phân thượng, ngươi cũng không dùng gọi hắn lại đây, làm cho hắn đem xe đưa về tại chỗ đi.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt liền đứng lên tử đến, cửa trước đi đến.

Đầu trọc Cường thấy thế, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, nghĩ rằng, này biến thái cuối cùng là đi rồi.

Bất quá đầu trọc Cường vừa mới vừa một hơi trầm tĩnh lại, chỉ thấy đến chạy tới cửa Hạ Vân Kiệt đột nhiên xoay người lại, theo dõi hắn xem.

Đầu trọc Cường mắt thấy Hạ Vân Kiệt chạy tới cửa, lại đột nhiên xoay người, nhưng lại nhìn không chuyển mắt theo dõi hắn xem, không khỏi bị nhìn xem cả người sợ hãi, nghĩ rằng, vị này chủ sẽ không lại thay đổi chủ ý đi?

Trong lòng nghĩ, đầu trọc Cường vội vàng đi ra phía trước bồi cười nói:“Kiệt ca, ngài còn có cái gì phân phó sao?”

“Không sai a đầu trọc Cường, muốn phát nhất tuyệt bút tiền ! Bất quá, ta nơi này có câu trung ngôn tặng cho ngươi, tà môn ma đạo chung quy không phải lâu dài chi kế, cũng là có tổn âm đức, sớm hay muộn sẽ có lao ngục tai ương, phát tài sau còn là hảo hảo đi chính đạo.”

Hạ Vân Kiệt nhưng không có phân phó hắn cái gì, mà là thật sâu nhìn đầu trọc Cường liếc mắt một cái, lời nói thấm thía nói một câu sau, thế này mới xoay người đi nhanh rời đi.

Xem tướng xem bói kỳ thật là một môn thuật pháp phi thường thâm ảo, cũng không phải một ít xiếc miệng viết, căn cứ một người bộ mặt thập nhị cung các mặt ngoài đặc thù có thể đem một người hung cát tài vận, tiền đồ chuyện cũ, thậm chí trong nhà mấy khẩu nhân, ruộng vài mẫu đằng đằng tất cả đều suy tính đi ra. Nếu thật sự là như vậy, tướng thuật xem bói không khỏi cũng liền rất đơn giản, chỉ cần là cá nhân mua bản xem tướng xem bói sách, có thể đối chiếu bộ sách làm thầy tướng. Mà nếu thực ấn xiếc miệng viết như vậy, này cái gì người khắc phu, khắc thê tướng sẽ không dùng tìm đối tượng. Đương nhiên xiếc miệng cũng cũng không phải toàn không đạo lý, có câu kêu tướng từ tâm sinh. Một người tướng mạo nếu là thực hung ác, hắn hung ác xác suất tương đối mà nói hội so với người bộ mặt từ thiện cao một ít, cho nên có đôi khi ở một người tướng mạo hoặc nhiều hoặc ít có thể nhìn ra một ít này nọ, nhưng nếu nói muốn dùng mấy thứ này đến kết luận một người, liền không khỏi vào lạc lối, chắc hẳn phải vậy. Mà chân chính thầy tướng, xem tuyệt không hội gần là này đó biểu tượng, mà là xem tướng khi cần xứng lấy độc môn tâm pháp. Tỷ như mọi người thường nói ấn đường biến thành màu đen, này ấn đường biến thành màu đen bằng mắt thường lại như thế nào nhìn ra được đến, chỉ có chân chính thầy tướng tài năng thông qua độc môn tâm pháp tài năng nhìn ra được đến, này đó đều là muốn tiêu hao pháp lực. Cố, trong truyền thuyết một ít lợi hại thầy tướng, đều có mỗi ngày xem bói bất quá tam quy củ, một phương diện là lo lắng tiết lộ Thiên Cơ tao báo ứng, mặt khác một phương diện nhưng cũng là bởi vì xem tướng là một môn hao tổn tâm thần pháp lực việc khổ cực, cũng không phải tùy tiện coi trọng vài lần có thể đem một người thiện ác hung cát, gia đình bối cảnh cái

gì nhìn ra đến. Chẳng sợ Hạ Vân Kiệt bực này đã muốn truyền Vu Hàm môn độc môn bặc thệ tướng thuật vu sư, nếu không tâm vận chuyển độc môn tâm pháp, nhưng cũng là căn bản không thể theo một người tướng mạo phán đoán người này cụ thể tình huống.

Đương nhiên sở hữu sự tình đều có ngoại lệ chỗ, tựa như đầu trọc Cường hôm nay tình huống, Hạ Vân Kiệt tuy rằng không có cố ý vận chuyển độc môn tâm pháp giúp hắn xem tướng xem bói, nhưng bằng sâu sắc trực giác còn là cảm nhận được hắn tiền tài cung chỗ kim quang tận trời, số mệnh mười phần, phán đoán ra hắn gần nhất muốn phát một bút đại tiền. Đầu trọc Cường loại tình huống này, liền như một bệnh nhân hai mắt sưng đỏ, đừng nói thầy thuốc, cho dù người thường cũng có thể nhìn ra đến hắn ánh mắt có vấn đề. Nhưng nếu bệnh nhân không có này đó đặc thù, chỉ sợ cũng tính thầy thuốc cũng là cần mượn đặc thù chữa bệnh thiết bị tài năng chẩn đoán bệnh nhân ánh mắt ra cái gì vấn đề. Cho nên Hạ Vân Kiệt nay tuy rằng lấy một cái bình thường người làm công thân phận kiếm tiền nuôi sống chính mình, bình thường tuyệt không dễ dàng vận dụng Vu môn bặc thệ tướng thuật giúp người xem tướng xem bói, nhưng gặp được hôm nay loại tình huống này, cũng là không cần thi triển độc môn tâm pháp, nhưng cũng có thể nhìn ra cái đại khái đến, thế này mới cố ý ở trước khi đi chỉ điểm đầu trọc Cường một chút, coi như là khuyên bởi vì thiện tích điểm đức.

Đầu trọc Cường tự nhiên không biết Hạ Vân Kiệt nãi Vu môn trung tối am hiểu bặc thệ tướng thuật Vu Hàm môn đương đại môn chủ, chính là đương kim trên đời chân chính bặc thệ xem tướng cao thủ, nghe vậy ở mặt ngoài liên tục gật đầu nói xong “Là, là”, trong lòng cũng không chấp nhận nói:“Thiết, ngươi nghĩ rằng ta còn muốn chạy đường ngang ngõ tắt sao? Ta muốn thực sự nhất tuyệt bút tiền, ngươi nghĩ rằng ta không nghĩ làm một phen đứng đắn sự nghiệp sao?”

Ra xe đạp hành sau, Hạ Vân Kiệt sẽ không lại đi tưởng đầu trọc Cường sự tình, dù sao đường là hắn chính mình, nếu khẳng nghe hắn lời khuyên, lấy Hạ Vân Kiệt vừa rồi trước khi đi cố ý dùng độc môn tâm pháp nhìn kỹ đến tướng mạo, đầu trọc Cường tài vận xu thế hẳn là phi thường cường, về sau tiền đồ quang minh. Đương nhiên sự không định luận, một người tướng mạo cũng không thể quyết định một người tiền đồ, chỉ có thể nói đầu trọc Cường nếu tuyển đúng rồi đường, hắn tài vận hội so với thường nhân cường rất nhiều, phản chi, sẽ ứng Hạ Vân Kiệt lời nói, chung khó thoát khỏi lao ngục tai ương.

Đi một mình ở trên đường, trải qua Giang Châu đại học giáo cửa khi, nhớ tới chính mình lớn như vậy còn không có rảo bước tiến lên quá đại học giáo môn, Hạ Vân Kiệt quyết định tiến Giang Châu đại học cuống nhất cuống.

Giang Châu thị là Giang Nam tỉnh số một số hai kinh tế cường thị, đại học số lượng ở toàn tỉnh cũng gần với tỉnh lị Hải Châu thị, bất quá tổng hợp tính trọng điểm khoa chính quy đại học cũng chỉ có Giang Châu đại học một khu nhà, còn lại trọng điểm đại học cơ hồ tất cả đều tập trung ở tỉnh lị Hải Châu thị. Mà Giang Châu đại học sở dĩ có thể trở thành trọng điểm khoa chính quy đại học, nguyên nhân chủ yếu là vì nó trung y học viện thầy giáo học thuật trình độ đều đứng hàng cả nước y học viện hàng đầu, trong đó y học viện lão viện trưởng Phùng Văn Bác giáo thụ lại trung y giới ngôi sao sáng cấp nhân vật.

Hạ Vân Kiệt sơ trung tốt nghiệp sau phải đi học trung chuyên, ngay cả học trung học khảo đại học cơ hội đều không có, tự nhiên sẽ không đi chú ý này đó, hắn chỉ biết là Giang Châu đại học là toàn bộ Giang Châu thị lớn nhất tối nổi danh đại học.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 19 : Giang Châu đại học

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-18 12:48:30.0 số lượng từ:3057

Một cước bước vào đại học giáo môn, Hạ Vân Kiệt liền cảm thấy một cỗ râm mát tươi mát khí đập vào mặt mà đến, toàn bộ vườn trường phảng phất là cùng bên ngoài phồn hoa bận rộn thế giới cách ly bình thường. Bên trong lâm ấm dầy đặc, nơi nơi đều là thông xanh um úc cây cối cùng mặt cỏ. Một tòa tòa hiện đại hoá lại một chút cũng không cao vật kiến trúc rải rác ngồi xuống ở cây rừng bên trong, một chút cũng không giống bên ngoài này ma thiên đại lâu, làm cho người ta đi ở phía dưới hội kìm lòng không được sinh ra một loại khó có thể hình dung cảm giác áp bách.

Có lẽ là nghỉ hè duyên cớ, to như vậy vườn trường cũng không có bao nhiêu người, phi thường im lặng, ngẫu nhiên vài tiếng thanh xuân tiếng cười cùng tiếng chim hót quanh quẩn ở vườn trường trên không, ngược lại mang cho Hạ Vân Kiệt một loại tâm hồn yên tĩnh.

Hạ Vân Kiệt một người lẳng lặng đi ở vườn trường, hô hấp vườn trường lý không khí thanh tân, chậm rãi cảm thụ được đại học vườn trường sở độc hữu hơi thở.

Giang Châu đại học phong cảnh phi thường xinh đẹp, không chỉ có nơi nơi lâm ấm dầy đặc, ở vườn trường trung gian còn có một cái hồ.

Bên hồ liễu thụ thùy ấm, cỏ xanh thê thê, mặt hồ thủy quang liễm diễm, tam hai chiếc tiểu mộc thuyền ở trong hồ phiêu đãng. Tiểu thuyền thượng thỉnh thoảng truyền đến mái chèo rầm thanh cùng từng đợt thanh xuân tiếng cười, làm cho người ta hội kìm lòng không được vang lên nhất thủ ca:[làm cho chúng ta chèo song tưởng].

Hạ Vân Kiệt đi ở bên hồ lâm ấm đường nhỏ thượng, nhìn này thanh xuân thân ảnh, nhớ tới chính mình thơ ấu, thiếu niên đều là ở tu luyện trung vượt qua, nay lại sớm liền đi vào xã hội bắt đầu làm công kiếm tiền, mà sống sống bôn ba lao lực, đột nhiên có chút hâm mộ khởi bọn họ hiện tại loại này vô ưu vô lự cuộc sống, như vậy không kiêng nể gì tiêu xài thanh xuân.

Bất quá này hâm mộ cũng chỉ là nháy mắt sự tình, Hạ Vân Kiệt trong lòng rất rõ ràng, nếu làm cho cuộc sống trọng đến, hắn còn là hội lựa chọn vu sư đường.

Ai không tưởng có được siêu năng lực? Ai không muốn cho chính mình vận mệnh nắm giữ ở trong tay chính mình?

Bất quá, nếu có thể ở đại học đọc vài năm sách, hoặc là tìm phân công tác cái gì, hẳn là kiện thực thích ý sự tình, cảm thụ được vườn trường như ngăn cách bàn tốt đẹp hoàn cảnh hòa khí phân, Hạ Vân Kiệt âm thầm cảm khái nói.

Hắn phát hiện chính mình đã muốn thích thượng đại học vườn trường.

Bất quá đối với Hạ Vân Kiệt mà nói hiện tại ở đại học đọc sách hoặc là tìm phân công tác cái gì, hiển nhiên chính là không thực tế ảo tưởng, cho nên ở bên hồ đi bộ một vòng sau, Hạ Vân Kiệt liền khoan thai rời đi, chuẩn bị dẹp đường hồi phủ.

Vừa mới rời đi bên hồ nhất đoạn ngắn lộ, hồ bên kia đột nhiên truyền đến dồn dập mà bén nhọn tiếng gào:“Cứu mạng! Cứu mạng! Lật thuyền !”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không cần suy nghĩ, lập tức một cái xoay người, ban ngày ban mặt, thân mình như quỷ

mỵ bình thường nhắm thẳng bên hồ lao đi. Cũng may, vườn trường không có gì người, cho dù có mọi người hiện tại lực chú ý cũng tất cả đều đặt ở hồ bên kia, cũng không có người phát hiện Hạ Vân Kiệt kia kinh thế hãi tục thân ảnh, nếu không khẳng định hội nghĩ đến ban ngày ban mặt gặp quỷ.

Trong nháy mắt, Hạ Vân Kiệt liền chạy tới bên hồ. Chỉ thấy trong hồ gian, có một chiếc mộc thuyền đã muốn phiên cái để hướng lên trời, ở trong hồ phiêu. Cách mộc thuyền cách đó không xa, có mấy cánh tay ở trong nước lung tung phát, phát trong quá trình, đầu thỉnh thoảng lộ ra mặt nước, nhưng rất nhanh liền trầm đi xuống. Lúc này cùng tồn tại bên cạnh chèo thuyền một vị nam sinh đã muốn dẫn đầu nhảy xuống nước, liều mạng hướng cách hắn gần nhất một vị rơi xuống nước giả bơi đi. Sau đó rất nhanh liền bắt được tay nàng, bất quá rơi xuống nước nữ sinh hiển nhiên đã muốn hoàn toàn rối loạn thần, nam sinh một trảo trụ cánh tay của nàng, nàng tựa như ở tuyệt vọng trung bắt đến cứu mạng đạo thảo bình thường, trái lại số chết đem hắn cấp ôm lấy. Kia nam sinh hiển nhiên cũng không có cứu người kinh nghiệm, bị rơi xuống nước nữ sinh một phen ôm tử, lập tức cũng hoảng thần, cả người cũng đi theo nữ sinh hướng dưới nước trầm.

Trên bờ cùng người trên thuyền thấy thế sợ tới mức tất cả đều âm thanh kêu lên, người bản tới rồi đã muốn cởi quần áo chuẩn bị xuống nước cứu người nhìn thấy này một màn, sắc mặt cũng đều bá lập tức biến trắng, do dự mà muốn hay không nhảy xuống nước cứu người.

Đang ở phía sau, phù phù một tiếng, Hạ Vân Kiệt nhảy xuống nước.

Hạ Vũ, cổn con, thượng cổ trị thủy chi đại vu, trời sinh có nắm trong tay thủy đại năng. Hạ Vân Kiệt từ cửu tuổi năm ấy Hạ Vũ huyết mạch sau khi giác tỉnh, liền có

được nắm trong tay thủy năng lực.

Nhảy dựng vào nước trung, Hạ Vân Kiệt liền cảm thấy một cỗ không cách nào hình dung thân thiết cảm, trong hồ thủy nguyên tố tất cả đều vui sướng đứng lên, coi như hoan nghênh quân vương đã đến, mà thông qua trong hồ thủy nguyên tố, Hạ Vân Kiệt nháy mắt liền đem trong hồ tình hình thu hết trong đầu.

Rơi xuống nước giả có năm, giai vì nữ sinh, nếu tính thượng vị kia cứu người bất thành ngược lại bị kéo nam sinh, cộng sáu người. Tiểu thuyền quy định chở người số lượng là không vượt qua bốn người, phỏng chừng là vì quá tải, hơn nữa nữ hài tử yêu vui đùa ầm ĩ, ngoạn quá, không nghĩ qua là tiểu thuyền thất hành mà phiên đổ.

Bất quá lúc này Hạ Vân Kiệt lại không thời gian đi tự hỏi nguyên nhân, phân rõ sở tình thế sau, hắn liền lập tức hướng kia hai cái gắt gao ôm ở cùng nhau, mắt thấy muốn trầm đến đáy hồ hai người bơi đi.

“Xem, mau nhìn! Người nọ bơi lội thật nhanh!” Làm Hạ Vân Kiệt rất nhanh hướng trong hồ bơi đi khi, trên bờ có người phát hiện hắn, thấy hắn ở trong nước như cá bình thường rất nhanh đi tới, nhịn không được thất thanh kêu lên.

Người nọ tiếng kêu còn không có hạ xuống, Hạ Vân Kiệt đã muốn bơi tới gặp chuyện không may cố địa phương, một đầu trát vào nước trung.

Gặp Hạ Vân Kiệt trát vào nước trung, bên hồ lập tức trở nên im ắng, mọi người tâm đều nhắc tới cổ họng mắt, thời gian phảng phất đột nhiên gian trở nên phi thường dài lâu. Mà trên thực tế, cũng liền vài cái hô hấp công phu, một cái đầu chui ra mặt hồ, tiếp theo lại có hai cái đầu chui đi ra. Bất quá này hai cái đầu phía dưới cũng là

bị một bàn tay cấp gắt gao nâng.

“Oa, đi ra ! Quá lợi hại !” Làm Hạ Vân Kiệt một tay nâng một người cầm, lại lấy ngư bình thường tốc độ hướng bên bờ bơi tới khi, bên bờ nhân tất cả đều sợ hãi than hoan hô đứng lên.

Hồ kỳ thật cũng không lớn, hơn nữa Hạ Vân Kiệt du tốc độ cực nhanh, ở mọi người tiếng hoan hô trung, hắn đã muốn đem hai người đưa bên bờ, bên bờ sớm có người ba chân bốn cẳng đem hai người cấp kéo đến đi, mà lúc này Hạ Vân Kiệt đã muốn xoay người lại hướng gặp chuyện không may địa phương bơi đi.

Gặp Hạ Vân Kiệt ở trong nước thân thủ như thế nhanh nhẹn, vừa ra tay liền dễ dàng cứu đi lên hai người, mọi người tất cả đều thở dài nhẹ nhõm một hơi, vốn còn tại thiên nhân giao chiến muốn hay không xuống nước cứu người mọi người lại thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Hạ Vân Kiệt rất nhanh lại bơi tới gặp chuyện không may địa điểm, sau đó lại một đầu trát vào nước trung. Ở dưới nước mặt, bốn người còn tại kia số chết giãy dụa, biểu hiện các nàng nhất thời nửa khắc còn không sẽ có sự tình.

Ở dưới nước mặt Hạ Vân Kiệt sẽ không nhiều như vậy cố kỵ, hai tay ở đáy hồ nhất giảo, liền có hai đạo như thất luyện bàn thủy liên hướng trong đó hai người vọt tới, sau đó đem hai người một quyển lạp về tới Hạ Vân Kiệt trong tay.

Hạ Vân Kiệt như pháp bào chế, một tay nâng một người cầm, sau đó lại hướng trên mặt hồ chui, chui khi còn hồi đầu nhìn thoáng qua còn tại trong hồ giãy dụa hai người, âm thầm hổ thẹn nói:“Hai vị ngượng ngùng, người ở đây nhiều mắt tạp, ta không tốt thi triển vu thuật, còn cần các ngươi nhiều chịu điểm tội.”

Trong lòng âm thầm hổ thẹn, Hạ Vân Kiệt mang theo hai người lại lộ ra mặt nước, người trên bờ thấy thế, lại bộc phát ra tiếng hoan hô.

Từ người trên bờ hỗ trợ đem hai người kéo đến đi, Hạ Vân Kiệt lại xuất phát đi cứu người.

Tuy nói Hạ Vân Kiệt tốc độ đã muốn rất nhanh, bất quá cuối cùng bị cứu đi lên hai vị nữ sinh còn là uống không ít nước. Kéo đến bờ khi, bụng phình, sắc mặt tái nhợt, môi phát thanh, hai mắt nhắm nghiền, cũng may mạch đập còn tại, hẳn là không có sinh mệnh nguy hiểm.

“Mau cấp các nàng làm nhân công hô hấp!” Có người gặp cuối cùng cứu đi lên hai vị nữ sinh hai mắt nhắm nghiền, thần thức không rõ, vội vàng kêu lên.

Hai vị nữ sinh lúc này tuy rằng sắc mặt tái nhợt, môi phát thanh, nhưng bộ dáng nhi còn là cử xinh đẹp, các nam sinh vừa nghe nói cấp cho mỹ nữ làm nhân công hô hấp, nhất thời xôn xao đứng lên, một cái lá gan lớn một chút nam sinh đã muốn cất bước tiến lên, xung phong nhận việc nói:“Ta đến, ta đến.”

“Đến cái gì đến? Ngươi có học quá như thế nào hô hấp nhân tạo sao?” Một vị khủng long cấp mập mạp nữ sinh gặp nam sinh xung phong nhận việc, lập tức một tay đem hắn rớt ra, vỗ tràn đầy thịt béo bộ ngực đối Hạ Vân Kiệt nói:“Còn là ta đến!”

Nói xong tràn đầy thịt béo thân mình sẽ hướng trong đó một vị nữ sinh phác đi qua, mọi người thấy thế cũng không nhẫn thấy na mở tầm mắt. Này đại mỹ nữ sẽ bị một béo nữu cấp đạp hư nha!

“Các nàng loại tình huống này không tất yếu làm nhân công hô hấp.” Hạ Vân Kiệt vội vàng ngăn lại mập mạp

nữ sinh nói.

Cản lại khi, Hạ Vân Kiệt trong lòng lại ở nói thầm, vì cái gì đồng dạng là hai nữ nhân dây dưa cùng một chỗ, khi hắn nhớ tới Hồng tỷ cùng Diễm tỷ tình hình đặc biệt lúc ấy có loại xôn xao cảm giác, mà nhìn đến trước mắt này phì nữu đánh về phía nằm trên mặt đất nữ sinh, môi cao cao mân mê khi, đã có loại cả người sợ hãi, tưởng nôn mửa cảm giác đâu?

“Không phải đâu? Vị này đồng học, a, nguyên lai là anh hùng a! Vị này anh hùng, cứu người như cứu hoả, các nàng hô hấp cơ hồ không có, không những cứu đã có thể phiền toái. Ngươi yên tâm, ta là y học viện hộ lý chuyên nghiệp đệ tử, phương diện này ta biết.” Gặp có nam sinh ngăn lại chính mình, béo nữu vốn là hai hàng lông mày nhất dựng thẳng, sẽ phát hỏa, nhưng ngẩng đầu vừa nhìn thấy là vừa mới thân thủ anh dũng vô cùng cứu người anh hùng, lập tức lại thay đổi một bộ biểu tình, nói xong lời cuối cùng một câu khi, còn hướng Hạ Vân Kiệt phao cái mị nhãn.

Hạ Vân Kiệt nhất thời nổi lên một thân nổi da gà, vội vàng nói:“Vị này đồng học, ta cũng biết một chút cấp cứu tri thức, ngươi làm cho ta trước thử một lần.”

Bởi vì vừa rồi Hạ Vân Kiệt gần như quỷ dị biểu hiện, mọi người đối hắn nhiều có một phần không hiểu tin tưởng, cảm thấy giống như không có gì sự tình có thể khó được đổ hắn dường như, béo nữu cũng không ngoại lệ. Cho nên Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, béo nữu đành phải ngượng ngùng lui khai đi, nói:“Vậy ngươi đến đây đi.”

Hạ Vân Kiệt gặp béo nữu thối lui, hướng nàng cười cười, sau đó hai tay bắt lấy trong đó một vị nữ sinh hai chân, đem nàng cả người đổ linh lên, dùng đầu gối đứng vững của nàng bụng, sau đó ba ba ba vuốt của nàng phúc bối.

Hạ Vân Kiệt chính phát gian, đám người đột nhiên xôn xao lên, có người kêu:“Nhanh lên tránh ra, Phùng giáo thụ đến đây, lúc này được cứu rồi.”

Kêu la trung một vị một đầu ngân phát, vẻ mặt hồng nhuận, hai mắt hữu thần lão giáo thụ theo trong đám người đi ra, hắn gặp Hạ Vân Kiệt cầm lấy một vị rơi xuống nước giả hai chân ở phát của nàng lưng, vừa định tiến lên, lại đột nhiên cả người chấn động, ánh mắt chăm chú vào Hạ Vân Kiệt trên tay.

Phùng giáo thụ chính là y học viện lão viện trưởng Phùng Văn Bác, trung y giới ngôi sao sáng cấp nhân vật. Béo nữu hiển nhiên cũng nhận thức hắn, gặp lão viện trưởng đại nhân giá lâm, vội vàng hướng Hạ Vân Kiệt kêu lên:“Uy, anh hùng, Phùng giáo thụ đến đây, mau mời hắn…….”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 20 : Phùng giáo thụ

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-19 00:18:25.0 số lượng từ:2840

“Vị này đồng học làm được tốt lắm!” Bất quá béo nữu trong lời nói còn chưa nói hoàn, Phùng giáo thụ đã muốn ngăn cản nàng, hai mắt lại vẫn không nhúc nhích nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt tay xem.

Hạ Vân Kiệt ngẩng đầu nhìn Phùng giáo thụ liếc mắt một cái, trong mắt lóe ra một tia dị sắc, nhưng còn là không nhanh không chậm vuốt nữ sinh phía sau lưng.

Không vài cái, nữ sinh liền “Oa” một tiếng, hộc ra nhất đại than thủy, ánh mắt cũng tùy theo lặng lẽ mở ra.

Hạ Vân Kiệt thấy thế đem nàng bình đặt ở mặt đất, sau đó lại như pháp bào chế bắt lấy mặt khác một vị nữ sinh hai chân, bất quá vị này nữ sinh mặc cũng là váy, Hạ Vân Kiệt không khỏi hơi hơi nhíu nhíu mày.

Phùng giáo thụ nhân lão thành tinh, quan sát tỉ mỉ, thấy thế trong mắt lóe ra một chút thưởng thức sắc, đi lên tiến đến nói:“Vị này đồng học, không có việc gì, ta giúp ngươi đem của nàng váy giác cấp ngăn chặn.”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy hướng Phùng giáo thụ gật gật đầu, đem mặc váy nữ sinh cũng cấp đổ linh lên, Phùng giáo thụ thì tại bên cạnh hỗ trợ đem của nàng váy giác đặt ở trên đùi, không cho chúng nó trượt xuống dưới.

Dù là như thế, Hạ Vân Kiệt đem nữ sinh đổ linh đứng lên khi, đứng ở hắn góc độ còn là có thể liếc mắt một cái liền nhìn đến váy dưới phong cảnh, tuy nói là cứu người, tim đập còn là kìm lòng không được có chút nhanh hơn, vội vàng na khai tầm mắt, còn thật sự phát lên.

Phùng giáo thụ gặp Hạ Vân Kiệt bắt đầu phát, hai mắt lại trở nên sáng ngời hữu thần theo dõi hắn tay xem.

Không cần vài cái, mặc váy nữ sinh cũng ói ra nhất đại than thủy, ánh mắt cũng đi theo lặng lẽ mở ra.

Làm Hạ Vân Kiệt đem nàng cũng bình đặt ở mặt đất khi, vừa rồi vị kia đã muốn khôi phục thần trí, theo mặt đất đứng lên.

Gặp người rơi xuống nước cuối cùng chuyển nguy thành an, người vây xem tất cả đều thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó cũng không biết ai đi đầu vỗ tay đến, tiếp theo đó là từng trận vỗ tay tiếng hoan hô. Kia lúc trước vài vị bị cứu đi lên đệ tử, cũng vẻ mặt cảm kích đi lên tiến đến muốn hướng Hạ Vân Kiệt nói lời cảm tạ.

Hạ Vân Kiệt tính cách tương đối mà nói còn là có vẻ nội hướng ngại ngùng, gặp nhiều người như vậy chú ý hắn, cũng có cả người ướt sũng nữ sinh tiến lên đây hướng hắn nói lời cảm tạ. Ngày mùa hè khinh bạc t tuất hoặc là váy dán tại trên người, bên trong Bra cùng quần lót rõ ràng có thể thấy được. Này vừa nhấc đầu, chỉnh một loạt bikini ngọc mặt chính tiền, làm cho Hạ Vân Kiệt này sơ ca cảm thấy xấu hổ cùng ăn không tiêu, vội vàng khoát tay, cũng không quay đầu lại liền đi ra ngoài.

“Uy, chớ đi nha, ngươi tên là gì? Cái nào học viện ? Như thế nào liên hệ ngươi nha?” Gặp Hạ Vân Kiệt cứu chính mình đám người tánh mạng, cũng không quay đầu lại bước đi, mấy nữ sinh tự nhiên không đồng ý, ào ào đuổi theo đi gọi nói.

Vây xem nam sinh gặp một đám ướt sũng nữ sinh đuổi theo Hạ Vân Kiệt muốn tên, muốn liên hệ phương thức, trong lòng kia hâm mộ a, như thế nào chính mình sẽ không lợi hại như vậy bản sự đâu? Bằng không bị như

vậy một đám nữ sinh cấp đuổi theo, thật là thật đẹp! Nhiều hạnh phúc! Nhiều phong cách!

“Các ngươi còn là chạy nhanh đi về trước thay quần áo đi!” Hạ Vân Kiệt gặp một đám nữ sinh đuổi theo, ướt sũng quần áo dán tại trên người, quả thực liền cùng một đám bikini ở phía sau truy hắn không nhiều lắm khác nhau, bên cạnh nam sinh người người hai mắt tỏa ánh sáng nhìn chằm chằm xem, vội vàng ngăn lại thiện ý nhắc nhở nói.

Hạ Vân Kiệt nói chưa dứt lời, như vậy vừa nói, các nữ sinh mới phát hiện chính mình thật to đi hết, không khỏi “A” một tiếng, rốt cuộc bất chấp truy Hạ Vân Kiệt, người người ôm ngực, xoay người liền hướng nữ sinh ký túc xá chạy, nhân tiện còn lôi đi vị kia vừa mới theo mặt đất đứng lên rơi xuống nước nữ sinh. Về phần ân nhân cứu mạng liên hệ phương thức cái gì, các nàng cũng là không sợ lộng không đến tay.

Giang Châu đại học cũng liền lớn như vậy địa phương, nếu muốn đánh nghe nam sinh còn là cử dễ dàng ! Chính là thương xúc trung các nàng lại không lo lắng quá, vạn nhất đối phương không phải Giang Châu đại học đệ tử đâu! Kia muốn ở Giang Châu thị hỏi thăm nam sinh liền không khác mò kim đáy biển.

Nghỉ hè trong trường học người vốn là không nhiều lắm, cho nên theo rơi xuống nước đến cứu người như vậy nhất đoạn ngắn thời gian nội, người tụ lại đến bên hồ kỳ thật cũng không bao nhiêu người. Những người đó gặp rơi xuống nước nữ sinh đều ôm ngực vội vàng việc việc đi rồi, cũng liền đều tan, về phần vị kia cứu người bất thành bị cứu nam sinh, phỏng chừng là cảm thấy mặt mũi không qua được, ở Hạ Vân Kiệt đem cuối cùng hai vị nữ sinh cứu đi lên khi cũng đã lặng lẽ đi rồi.

Hạ Vân Kiệt gặp các nữ sinh tất cả đều xoay người thoát

đi, thế này mới âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng đi mau vài bước, chính là Hạ Vân Kiệt không đi thật xa, vị kia Phùng giáo thụ lại đuổi theo, ở phía sau kêu lên:“Vị kia đồng học, dừng bước, dừng bước.”

Hạ Vân Kiệt vốn định không để ý tới hắn, nhưng người ta chung quy là lớn tuổi giả, cũng là không muốn thất lễ, đành phải dừng lại cước bộ quay đầu nhìn về phía chính đuổi theo Phùng giáo thụ nói:“Phùng giáo thụ, xin hỏi có chuyện gì sao?”

Vừa rồi các học sinh kêu lão giả Phùng giáo thụ, Hạ Vân Kiệt mặc dù ở cứu người hay là nghe nhất thanh nhị sở.

“Vị này đồng học, không sai nha, thấy việc nghĩa hăng hái làm cũng không lưu danh, ngươi là cái nào học viện ?” Phùng giáo thụ cũng cho rằng Hạ Vân Kiệt là Giang Châu đại học đệ tử, nghe vậy bước nhanh đi lên tiến đến cười hỏi.

“Phùng giáo thụ, ta không phải Giang Châu đại học.” Hạ Vân Kiệt gặp Phùng giáo thụ khen hắn, hơi có chút xấu hổ cười cười nói.

“A, ngươi không phải Giang Châu đại học ? Vậy ngươi như thế nào nhận thức ta?” Phùng giáo thụ nghe vậy không khỏi kinh ngạc nói.

“Ta thấy bọn họ đều như vậy xưng hô ngươi.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ha ha, là ta lão hồ đồ. Ngươi đã không phải chúng ta trường học, này một thân thấp đát đát sao được, hơn nữa Hà Quang hồ nhìn như xinh đẹp, kỳ thật nước cũng không sạch sẽ, đi một chút, đi lão nhân trong nhà hướng tắm rửa, thuận tiện chấp nhận đổi một thân sạch sẽ quần áo.” Phùng giáo thụ nói xong không khỏi phân trần cầm lấy Hạ Vân Kiệt cánh tay hướng cách bên hồ cách

đó không xa một mảnh nhà đơn còn mang sân khu biệt thự đi đến.

Ở trong trường học có thể phân đến loại này biệt thự, không phải trường học lãnh đạo, đó là chân chính có học thuật trình độ giáo thụ. Phùng giáo thụ cũng là lãnh đạo lại là trung y ngành học học thuật đi đầu, tự nhiên cũng chia đến nhất tràng.

“Cảm ơn Phùng giáo thụ, không cần, không cần, nhà của ta cách nơi này cũng không xa.” Hạ Vân Kiệt vội vàng chối từ nói.

“Cái gì không cần, chúng ta cũng không thể làm cho anh hùng đổ máu lại rơi lệ a, ngươi đã cứu chúng ta trường học sáu đệ tử, ta làm lão sư có thể cho ngươi này đại anh hùng thấp đát đát rời đi chúng ta trường học sao? Hơn nữa, lão nhân ta vừa vặn cũng có chút sự tình muốn hỏi ngươi.” Phùng giáo thụ đầu tiên là sắc mặt trầm xuống, lập tức lại lộ ra một tia hiền lành mỉm cười.

Hạ Vân Kiệt đổ không sao cả thấp đát đát không thấp đát đát, nhưng Phùng giáo thụ nói có chuyện muốn hỏi hắn, lại làm cho hắn trong lòng vừa động, nhớ tới vừa rồi đối hai vị nữ sinh tiến hành cấp cứu khi, Phùng giáo thụ nhìn chằm chằm chính mình tay xem ánh mắt có chút dị thường. Nhớ tới chuyện này, Hạ Vân Kiệt không tái tiếp tục chối từ, mà là dấu diếm dấu vết nhìn chăm chú nhìn Phùng giáo thụ liếc mắt một cái.

Dụng tâm tập trung nhìn vào, Hạ Vân Kiệt không khỏi nao nao, bởi vì hắn đột nhiên sinh ra một tia trực giác, tựa hồ trước mắt vị này Phùng giáo thụ cùng chính mình thế nhưng có chút sâu xa quan hệ. Chính là cụ thể là cái gì quan hệ, nếu không tĩnh tâm bặc thệ suy tính cũng là không có biện pháp biết, hơn nữa sự tình quan tự thân, thật muốn suy tính đứng lên khó khăn cũng đại.

Bất quá đã có loại này trực giác, Hạ Vân Kiệt cũng sẽ không tái chối từ, mà là mặt mang ngại ngùng sắc gật gật đầu nói:“Kia phiền toái ngươi Phùng giáo thụ.”

“Không phiền toái! Không phiền toái!” Phùng giáo thụ gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu đồng ý, hiển nhiên thực vui vẻ, mi miệng cười khai liên tục xua tay nói.

Phùng giáo thụ độc lập biệt thự là hồng chuyên phòng, đã muốn có chút lão cũ, là Giang Châu đại học trước kia kiến biệt thự. Biệt thự có chứa sân, trong viện loại không ít sơ quả, còn có một ít trung thảo dược.

Hạ Vân Kiệt ở Phùng giáo thụ dẫn dắt hạ, xuyên qua sân hướng trong phòng đi. Làm đi đến hồng chuyên trước phòng, vừa muốn mại chân bước vào đại môn khi, Hạ Vân Kiệt ánh mắt không khỏi bị kiềm hãm, dừng ở môn lương thượng dán một tấm phát hoàng cổ xưa trấn trạch phù thượng.

Kia phù tuy là thực cổ xưa, thậm chí ngay cả mặt trên đồ văn đều đã muốn có chút mơ hồ không rõ, nhưng Hạ Vân Kiệt như trước có thể ẩn ẩn cảm nhận được một tia như có như không kinh sợ oai, đủ để cho âm sát, cô hồn dã quỷ linh tinh bẩn này nọ tị mà xa chi. Mà kia mặt trên phù văn, đúng là Vu Hàm môn truyền lại trấn trạch phù văn, cũng xứng lấy độc môn tâm pháp viết.

Đại học giáo thụ tòa nhà thiếp trấn trạch phù vốn là là một kiện làm cho người ta kỳ quái sự tình, trước kia cũng có không ít lần đầu đến Phùng giáo thụ gia nhân nhìn đến kia trương trấn trạch phù khi mặt lộ vẻ kinh ngạc nghi hoặc sắc. Phùng giáo thụ cũng không biết Hạ Vân Kiệt chính là đương đại Vu Hàm môn môn chủ, gặp Hạ Vân Kiệt nhìn chằm chằm kia trương trấn trạch phù xem, cũng không nghĩ nhiều, thuận miệng cười giải thích nói:“Thần quỷ việc tín tắc có, không tin tắc không. Cầu cái trong lòng an ổn, làm cho Tiểu Hạ ngươi chê cười.”

“Kia nhưng thật ra, thần quỷ gì đó nhìn không thấy sờ không được, người tin cảm thấy nó không chỗ không ở, người không tin lại hội cho rằng nó là lời nói vô căn cứ.” Hạ Vân Kiệt cười trở về một câu.

Phùng giáo thụ nghe vậy nhưng thật ra hơi có chút kinh ngạc nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, cười hỏi:“Kia Tiểu Hạ ngươi là tin còn là không tin đâu?”

“Phùng giáo thụ vừa rồi nói có sự tình muốn hỏi ta, là chuyện gì?” Hạ Vân Kiệt lại đáp phi sở vấn nói.

Phùng giáo thụ lại nghĩ đến người trẻ tuổi tin quỷ thần lại ngượng ngùng thừa nhận, hơn nữa hắn cũng quả thật tò mò Hạ Vân Kiệt vừa rồi cấp cứu khi phát nữ sinh lưng thủ pháp chi tinh chuẩn, cho nên nghe vậy cũng sẽ theo chi vòng vo đề tài nói:“Ta thấy ngươi vừa rồi phát khi đắn đo huyệt vị rất là tinh chuẩn, người trẻ tuổi trung có ngươi này người có bản lĩnh đã muốn không nhiều lắm, cho nên muốn hỏi một chút ngươi này nhận thức huyệt phát thủ pháp là theo ai học ?”

Hạ Vân Kiệt vừa rồi cấp cứu khi phát vài cái huyệt vị đều là phi thường hẻo lánh huyệt vị, thậm chí có hai cái huyệt vị ở truyền thống trung y bộ sách đều không có ghi lại, chính là Vu môn truyền xuống tới. Hạ Vân Kiệt gặp Phùng giáo thụ hỏi ra lời này, hơn nữa phía trước môn lương thượng dán trấn trạch phù, trong lòng đã muốn đem Phùng giáo thụ thân phận phỏng đoán tám chín phần mười, nghe vậy lại đáp phi sở vấn nói:“Không biết Phùng giáo thụ có nhận biết hay không thức Phùng Cao Phong?”

Chu nhất, cầu đề cử phiếu!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 21 : Sư thúc

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-19 11:56:08.0 số lượng từ:2588

Hạ Vân Kiệt trong miệng Phùng Cao Phong đúng là Phùng giáo thụ phụ thân, cũng là Vu Trạch đệ tử chi nhất. Vu Trạch cuộc đời thu quá năm đệ tử, trong đó Hạ Vân Kiệt thiên phú tối cao, cũng là hắn quan môn đệ tử, tẫn Vu Trạch chân truyền, còn lại bốn đệ tử lại đều phân loại thi giáo. Phùng Cao Phong là Vu Trạch tam đệ tử, chủ yếu học là Vu môn y thuật, đương nhiên này khác Vu môn pháp thuật cũng lược có đề cập, cũng không tinh thông.

Bất quá Phùng Cao Phong đã sớm chết vào chiến loạn trong năm, lúc ấy hắn bất quá chính là một gã giang hồ lang trung, hắn chết trừ bỏ cấp Phùng gia còn có lúc ấy thượng còn còn trẻ Phùng giáo thụ trong lòng lưu lại thật sâu bi thống ở ngoài, ở lúc ấy kia niên đại cũng là cái gì cũng không lưu lại. Đến hiện tại lại đã qua mấy chục năm, chân chính còn nhớ rõ tên này cũng liền Phùng giáo thụ vài cái có thể đếm được trên đầu ngón tay thân nhân.

Phùng giáo thụ cũng là vạn vạn không nghĩ tới, khi cách nhiều năm, này sớm đã thật sâu chôn ở hắn trong trí nhớ tên thế nhưng đột nhiên bị một cái ai cũng quen biết người trẻ tuổi nhắc tới, nghe vậy không khỏi cả người chấn động, bật thốt lên nói:“Đó là gia phụ, ngươi như thế nào sẽ biết tên của hắn?”

Gặp Phùng giáo thụ quả nhiên là phùng sư huynh con trai, Hạ Vân Kiệt cũng không cấm có chút kích động, lại đáp phi sở vấn nói:“Phùng sư huynh hiện tại ở nơi nào?”

“Phùng sư huynh?” Phùng giáo thụ nghe nói như thế

không khỏi mắt choáng váng. Chính mình phụ thân đã chết đều đã muốn mau sáu mươi năm, như thế nào lại đột nhiên bính đi ra một cái nhiều lắm cũng liền hai mươi tuổi sư đệ? Hay là hắn nói Phùng Cao Phong chính là trùng tên trùng họ mà thôi?

Hạ Vân Kiệt kỳ thật cũng biết, nếu Phùng Cao Phong sư huynh còn tại thế, đã có chín mươi sáu tuổi cao tuổi, cho dù công chủ yếu là Vu môn y thuật, này một thân tu vi cũng sẽ không kém đi nơi nào, lại gì cần ở môn lương thượng thiếp như vậy một tấm cũ nát trấn trạch phù đến trấn trạch? Hơn phân nửa đã là mất nhiều năm, thậm chí ngay cả một thân bản sự cũng chưa tới kịp truyền cho Phùng giáo thụ, chính là trong lòng luôn tồn một tia hy vọng, thế này mới có này vừa hỏi. Nay thấy thế, không khỏi âm thầm thở dài một hơi nói:“Nếu ta nhớ rõ đúng vậy, Phùng sư huynh nếu còn tại thế năm nay hẳn là chín mươi sáu tuổi.”

Phùng giáo thụ bình thường không có việc gì cũng sẽ không đi tính mất phụ thân đến tột cùng bao nhiêu tuổi, nay nghe Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, trong lòng âm thầm tính một chút, quả thật là chín mươi sáu tuổi, không khỏi giống xem quái vật bình thường nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem. Hiện tại hắn tự nhiên tin tưởng không có lầm, Hạ Vân Kiệt trong miệng Phùng sư huynh chính là hắn phụ thân, nhưng là đã qua thế mau sáu mươi năm phụ thân lại như thế nào khả năng có như vậy một vị tuổi trẻ sư đệ đâu?

“Không biết Phùng sư huynh có hay không với ngươi nhắc tới quá một người? Họ vu, tên một chữ một cái trạch.” Hạ Vân Kiệt gặp Phùng giáo thụ hai mắt đăm đăm nhìn chằm chằm chính mình xem, biết hắn lòng có khó hiểu, liền hỏi nói.

“Sư tổ?” Phùng giáo thụ nghe vậy không khỏi cả người chấn động, bật thốt lên nói.

Lại nói tiếp tuổi nhỏ khi Phùng giáo thụ còn gặp qua Vu Trạch một mặt. Vu Trạch lúc ấy nhìn thấy hắn còn sờ sờ hắn đầu, cùng hắn phụ thân nói hắn là căn hảo mầm. Cũng chính là ngày ấy khởi, Phùng giáo thụ đã lạy Vu môn tổ sư Vu Hàm hình vẽ, lại đã lạy Vu Trạch, sau đó từ Phùng Cao Phong bắt đầu truyền hắn Vu môn y thuật, cũng truyền hắn một chút trụ cột phun nạp dưỡng sinh thuật, xem như vào Vu Hàm môn.

Chính là khi đó là rối loạn niên đại, cư vô định sở. Cùng Vu Trạch gặp mặt không mấy ngày sau, bọn họ chỗ thôn liền bị Nhật Bản quỷ tẩy trừ, Phùng Cao Phong thi triển vu thuật giết một ít quỷ, mang theo người nhà cùng một ít thôn dân thoát đi đời đời cuộc sống thôn trang, bắt đầu chung quanh bôn ba lưu lạc. Cũng may Phùng Cao Phong học được một thân Vu môn y thuật, đi khắp hang cùng ngõ hẻm làm đi phương lang trung, ngẫu nhiên cũng gặp được chàng tà, cũng sẽ hỗ trợ khiêu khiêu đại thần, lời ít tiền dưỡng gia sống tạm nhưng thật ra không có gì vấn đề, Phùng giáo thụ y thuật phần lớn chính là kia thời điểm học, bất quá cùng Vu Trạch cũng là tạm thời mất đi liên hệ. Sau lại không quá một năm, Phùng Cao Phong lại lần nữa cùng tiểu quỷ tử đường hẹp gặp nhau, Vu môn thuật pháp tuy là huyền diệu, nhưng lấy Phùng Cao Phong khi đó bản lĩnh lại chung quy đánh không lại viên đạn, bất hạnh bị đạn đánh trúng bỏ mình. Đến tận đây sau, Phùng giáo thụ cùng hắn mẫu thân sống nương tựa lẫn nhau, cùng Vu Trạch hoàn toàn mất đi liên hệ, mà Phùng gia Vu môn pháp thuật cũng đến tận đây thất truyền.

Cũng may kia một năm Phùng giáo thụ vẫn đều đi theo phụ thân chạy tứ phương, giúp người xem bệnh trị thương, phụ thân y thuật nhưng thật ra học một hai phân. Phụ thân đã chết sau, Phùng giáo thụ dựa vào về điểm này trụ cột, cùng với trong trí nhớ phụ thân làm nghề y tình cảnh, sau đó lại học tập dung hợp này khác

trung y lưu phái, cũng là thành tựu một thân y thuật, trở thành trung y giới nổi danh lão trung y.

“Hay là sư tổ hắn lão nhân gia còn thượng ở nhân thế?” Khiếp sợ qua đi, Phùng giáo thụ lại lập tức nhịn không được kích động nói.

“Sư phụ hắn lão nhân gia năm trước đã qua đời.” Gặp Phùng giáo thụ hỏi sư phụ, Hạ Vân Kiệt tâm tình nhưng thật ra hạ vài phần.

Phùng giáo thụ tuy rằng trong lòng cũng cho rằng sư tổ thượng còn tại thế khả năng tính thực nhỏ bé, nhưng nghe nói là năm trước mới vừa rồi mất, còn là nhịn không được khiếp sợ vạn phần, đồng thời cũng là thương tiếc vạn phần.

Ở thượng cổ thời đại, vu cùng y là chẳng phân biệt được, y sư chính là vu sư, cố có “Y nguyên cho vu” Thuyết. Vu nãi thông thần thông nhân phương pháp thuật, đại có thể bố binh bãi trận, hô phong hoán vũ, bài sơn đảo hải, tiểu có thể xu cát tị hung, khu ma trấn quỷ, giải trừ ốm đau. Mà y chính là thông nhân thuật, nói được là cho người chữa bệnh kỹ thuật, nghiên cứu là nhân thể sinh lý kết cấu, bệnh lý biến hóa cùng dược vật tri thức, sử dụng quy luật đằng đằng. Có thể nói, y là vu một cái chi nhánh, này khác như chu dịch đoán trước, âm dương bát quái còn có kham dư phong thủy các coi như là vu chi nhánh.

Chính là vu lịch sử quá mức cửu viễn, lại suy bại đã lâu, dần dần cũng sẽ không người đi để ý tới cùng miệt mài theo đuổi này đó từng thuộc loại vu huy hoàng. Nhắc tới vu, rất nhiều người đều đã dẫn đầu nghĩ đến nông thôn khiêu đại thần, giả thần giả quỷ vu bà các phong kiến mê tín người cùng sự, lại không biết Trung Quốc rất nhiều này nọ đều là nguyên cho vu.

Bất quá Phùng giáo thụ lại sâu biết vu chi thần kì, ít nhất ở y thuật, hắn là tràn đầy thể hội. Năm đó hắn cũng bất quá học phụ thân y thuật một hai phần mười, liền có nay này phiên thành tựu, tuy nói này trong lúc không thể thiếu hắn sau lại cố gắng, nhưng Phùng giáo thụ lại trong lòng biết rõ ràng, này hết thảy đều là thành lập tại kia một hai phần mười trụ cột phía trên. Thậm chí có đôi khi, hắn nhớ lại phụ thân làm nghề y sự tình, đến bây giờ đều cảm thấy thực thần kỳ thực không thể tưởng tượng. Tựa như có một lần, có một vị bệnh nhân bệnh nặng phải chết, ăn cái gì dược cũng chưa dùng, nhưng sau lại, phụ thân lại chỉ cho hắn niệm một phen chú ngữ, lại ở hắn trên lưng thiếp một lá không biết đồ cái gì thảo dược lá bùa, người nọ bệnh sau lại thế nhưng thì tốt rồi. Lúc ấy Phùng giáo thụ còn không biết, đến sau lại hắn mới biết được kia đó là thời cổ tương truyền chữa bệnh mười ba khoa trung “Chúc do khoa”.

Chúc do khoa chính là một loại lấy phù chú chữa bệnh y khoa, trong đó cũng có phụ lấy trung thảo dược. Chỉ tiếc nay dân gian này truyền lưu, lại đều là phong kiến mê tín, gạt người cử chỉ, cửu nhi cửu chi chúc do khoa ở mọi người trong mắt liền thành phong kiến mê tín, đường ngang ngõ tắt. Bất quá chính mắt thấy quá Phùng giáo thụ lại biết, chân chính chúc do khoa cũng là một môn thực sự khởi tử hồi sinh thần kỳ y thuật, chỉ tiếc hắn phụ thân qua đời sớm, này một môn thần kỳ Vu môn y thuật còn có này khác rất nhiều y thuật đều thất truyền.

Vì thế Phùng giáo thụ mỗi khi nhớ tới đều là cảm thấy thật sâu tiếc nuối, nay động vừa nghe đến sư tổ tin tức, nhớ tới sư tổ là phụ thân sư phụ, y thuật lại cao minh, trong lòng kìm lòng không được lại dâng lên một tia hy vọng, hy vọng sư tổ thượng ở nhân gian, chính mình có thể có cơ hội hướng hắn lãnh giáo rất nhiều thất truyền Vu môn y thuật, cũng bao gồm kia thần kỳ chúc do khoa, này đó đều là trung y côi bảo a!

Chỉ tiếc, này cuối cùng một tia hy vọng còn là tan biến, chỉ kém một năm, lại cùng sư tổ, còn có kia rất nhiều thần kỳ Vu môn y thuật thất chi giao tí, điều này làm cho Phùng giáo thụ như thế nào không đau tích vạn phần?

“Người luôn luôn sinh lão bệnh tử, sư phụ hắn lão nhân gia trên đời một trăm hai mươi bốn năm, đi khi vô bệnh vô tật, thật là an tường, Phùng giáo thụ không cần khổ sở.” Hạ Vân Kiệt gặp Phùng giáo thụ một phen tuổi, nghe được Vu Trạch qua đời tin tức, biểu tình thật là bi thống, nửa ngày hồi bất quá thần đến, đành phải thu hồi cảm xúc, mở miệng trấn an nói.

Hạ Vân Kiệt này nhất mở miệng, Phùng giáo thụ mới đột nhiên nhớ tới trước mắt vị này Tiểu Hạ tuổi tuy nhỏ, cũng là sư tổ hắn lão nhân gia quan môn đệ tử, luận bối phận thật sự là hắn sư thúc, trong lòng không khỏi cả kinh, vội vàng xoay người cấp cho Hạ Vân Kiệt hành lễ.

Cũng may Hạ Vân Kiệt mắt tiệp nhanh tay, thấy thế vội vàng đỡ lấy Phùng giáo thụ nói:“Phùng giáo thụ không được, không được.”

Hạ Vân Kiệt cánh tay khí lực đại, Phùng giáo thụ bị hắn nâng liền loan hạ eo, nghe vậy bất đắc dĩ cười khổ nói:“Sư thúc ngài về sau vạn vạn không cần tái bảo ta Phùng giáo thụ, bảo ta Văn Bác là có thể. Còn trẻ là lúc, ta cũng vậy hướng tổ sư gia dập đầu phát quá thệ, vừa vào ta Vu Hàm môn, liền cả đời là Vu Hàm môn nhân. Ta nay này một thân y thuật hơn phân nửa cũng là bổn môn thuật, ngài là trưởng bối, ta cũng là không đảm đương nổi ngài như vậy xưng hô a.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 22 : Chưởng môn

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-20 01:19:38.0 số lượng từ:3088

Gia có gia quy, môn có môn quy, Vu Hàm môn truyền thừa đến nay cũng không biết đã trải qua bao nhiêu năm. Tuy rằng sớm nhân tài điêu linh, môn nhân cũng không vài cái, nhưng môn quy này nhưng vẫn đều ở. Nếu Phùng Văn Bác chính là Phùng Cao Phong con trai, không có vào Vu Hàm môn, nhưng thật ra không có gì, Phùng Văn Bác nếu nguyện ý, khách khí tôn kính một chút, có thể căn cứ phụ thân cùng Hạ Vân Kiệt bối phận quan hệ, kêu Hạ Vân Kiệt một tiếng sư thúc, nếu bằng không cũng hoàn toàn có thể tiếp tục kêu Hạ Vân Kiệt Tiểu Hạ. Dù sao hai người tuổi kém quá nhiều, Phùng Cao Phong từ lâu mất nhiều năm, ngược lại là người sau xưng hô càng thích hợp hiện đại xã hội này phát triển.

Nhưng Phùng Văn Bác nếu đã muốn vào Vu Hàm môn, cũng chính là Vu Hàm môn đệ tử, Hạ Vân Kiệt thân là nhất môn chi chủ, cũng là không tốt tái cùng hắn khách khí, nghe vậy liền tùng tay, chính là nhìn đầu đầy ngân phát Phùng giáo thụ, nhớ tới chính mình muốn gọi hắn tên, hắn lại muốn kêu chính mình sư thúc, lại cảm thấy cả người không được tự nhiên.

Phùng Văn Bác thân là lão sư vốn là coi trọng tôn sư trọng giáo chi đạo, mà trung y cũng từ trước trọng sư môn truyền thừa, cho nên đột nhiên toát ra đến như vậy một vị tiểu sư thúc, Phùng Văn Bác đổ không cảm thấy có cái gì mất tự nhiên, tương phản hắn trong lòng còn thực hưng phấn thực kích động. Dù sao trước mắt vị này nhưng là sư tổ quan môn đệ tử, tuổi tuy nhỏ, không chừng đã có một thân Vu môn bản lãnh thật sự. Cho dù không có gì bản lãnh thật sự, nhưng sư tổ nếu là bình

thường tử vong, tổng hội ở qua đời phía trước đem một ít bổn môn “Bí tịch” Cái gì truyền cho hắn, để tránh đạo thống thất truyền. Không giống hắn phụ thân, bị chết đột nhiên, cái gì cũng chưa lưu lại, thế cho nên hắn này Vu Hàm môn đệ tử trừ bỏ hội điểm y thuật, ngay cả cơ bản nhất Vu môn thuật pháp cũng không hội. Cho nên Hạ Vân Kiệt buông lỏng tay, Phùng Văn Bác lập tức lại nói:“Sư thúc ngài chờ, ta trước cho ngài tìm chút tắm rửa quần áo. Chờ ngài hướng xong tắm sau, chúng ta tái tường tán gẫu.”

“Như vậy cũng tốt, kia làm phiền ngươi.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, rất muốn mang sang điểm môn chủ tư thế, chính là đến cuối cùng còn là có chút ngượng ngùng nói câu khách khí nói.

“Sư thúc ngài khách khí.” Phùng Văn Bác vội vàng trở về một câu, sau đó liền lòng tràn đầy vui mừng vội vàng đến trên lầu cấp Hạ Vân Kiệt tìm kiếm tắm rửa quần áo.

Không cần một lát, Phùng Văn Bác liền phủng một đống quần áo còn có khăn tắm linh tinh này nọ xuống dưới, sau đó đem Hạ Vân Kiệt dẫn tới phòng tắm cửa, bản chuẩn bị tự mình đem mấy thứ này cấp phóng hảo, bất quá Hạ Vân Kiệt đã muốn cướp cầm đi qua.

“Quần lót là mới, này quần áo còn có khăn tắm đều là con ta, bất quá đều là sạch sẽ, sư thúc ngài chấp nhận trước dùng, có cái gì cần ngài bảo ta.” Phùng Văn Bác nhìn trạng cũng chỉ hảo tùy Hạ Vân Kiệt ý tứ, ở cửa nói một hai câu sau, liền xoay người trở lại phòng khách chờ.

Phùng Văn Bác con trai thân cao hẳn là cùng Hạ Vân Kiệt không sai biệt lắm, bất quá hình thể lại hẳn là so với hắn lớn hơn một chút, cho nên quần áo cấp Hạ Vân Kiệt mặc trừ bỏ hơi chút rộng thùng thình một ít, dài ngắn nhưng thật ra không sai biệt lắm, hơn nữa này quần áo

đều là không sai bài tử, cắt cùng có khiếu đều có vẻ chú ý. Cái gọi là người dựa vào ăn mặc mã dựa vào an, còn đừng nói Hạ Vân Kiệt mặc vào một thân hảo quần áo, cả người nhưng thật ra hiện ra vài phần tinh thần cùng khí chất đến. Nếu không biết hắn chi tiết, thật đúng là không thể đoán được hắn chính là một vị quán bar phục vụ sinh.

Gặp Hạ Vân Kiệt theo trong phòng tắm đi ra, sớm đã chờ sốt ruột Phùng Văn Bác vội vàng đón nhận đi, cười nói:“Sư thúc, này thân quần áo còn thích hợp đi?”

“Không sai, không sai, nói thật ta còn không có mặc quá tốt như vậy quần áo.” Hạ Vân Kiệt thoáng có chút ngại ngùng ăn ngay nói thật nói.

Phùng Văn Bác nhìn Hạ Vân Kiệt nói như vậy, thế này mới nhớ tới hắn phía trước mặc quần áo đều thực giản dị, trong lòng không khỏi âm thầm tò mò trước mắt vị này sư thúc đến tột cùng là đang làm gì? Dựa theo hắn ý tưởng, Hạ Vân Kiệt nếu là sư tổ quan môn đệ tử, cho dù bởi vì tuổi trẻ bản sự còn không có học được gia, nhưng so với người thường khẳng định mạnh hơn thượng rất nhiều, cuộc sống hẳn là sống được thực dễ chịu mới đúng nha. Lại thấy thế nào đứng lên cuộc sống như vậy túng quẫn đâu?

Bất quá lời này lúc này cũng là không tốt tế hỏi, Phùng Văn Bác cười cười vòng vo đề tài nói:“Sư thúc mời ngồi, ăn trước khối dưa hấu giải giải khát. Này qua là ta nhà mình trong viện loại.”

Nói xong Phùng Văn Bác tự mình cầm lấy khối đã muốn thiết tốt dưa hấu khách khí đưa cho Hạ Vân Kiệt, Hạ Vân Kiệt vốn định khách khí một chút, ngẫm lại chính mình chung quy là môn chủ, nếu Phùng Văn Bác là bổn môn đệ tử, quá mức khách khí cũng là không ổn, cũng liền đỉnh đạc thân thủ đi tiếp dưa hấu.

Gặp Hạ Vân Kiệt thân thủ lại đây tiếp dưa hấu, Phùng Văn Bác hạ ánh mắt ý thức dừng ở tay hắn.

Phía trước ở bên hồ, Phùng Văn Bác một lòng chú ý Hạ Vân Kiệt phát động tác, đổ không chú ý tới hắn ngón út kia cái nhẫn, cho dù chú ý tới, cũng sẽ không liên tưởng đến Vu Hàm môn môn chủ tín vật. Nhưng lần trở lại này Phùng Văn Bác lại chú ý tới Hạ Vân Kiệt ngón út trên đầu kia cái nhẫn, không khỏi cả người chấn động, tay run lên thiếu chút nữa liền đem dưa hấu rơi xuống ở tại mặt đất, cũng may Hạ Vân Kiệt nhanh tay đã muốn tiếp đi qua.

Thân là Vu Hàm môn đệ tử, tuy rằng lúc ấy nhập môn khi Phùng Văn Bác còn trẻ, nhưng cũng biết nói cái giới chỉ này chính là chưởng môn tín vật. Được này nhẫn giả, đó là Vu Hàm môn môn chủ, đối người trong môn có sinh sát đoạt dư to lớn quyền.

Hạ Vân Kiệt tiếp nhận dưa hấu, liền hãy còn ngồi xuống chuẩn bị ăn dưa hấu. Bất quá hắn vừa mới vừa cúi đầu chuẩn bị cắn dưa hấu, Phùng Văn Bác đã muốn hai đầu gối một khúc, miệng hô:“Vu Hàm môn thanh tự bối đệ tử Phùng Văn Bác bái kiến môn……”

Hạ Vân Kiệt thấy thế vội vàng lại duỗi thân thủ đi đỡ lấy Phùng Văn Bác cánh tay, nói:“Hiện tại niên đại bất đồng, hơn nữa ngươi lại lớn tuổi, không cần…….”

“Lời tuy như thế, nhưng môn quy cũng không có thể phế. Ngài thả dung ta lần này đi quá đại lễ, về sau nhiều người mắt tạp, chúng ta tái tùy ý một ít.” Phùng Văn Bác lại kiên trì không chịu nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Phùng Văn Bác nói như vậy, cũng chỉ hảo theo hắn, thẳng lưng ngồi ngay ngắn ở trên sô pha, tiếp nhận rồi Phùng Văn Bác cung kính lễ bái đại lễ, sau

đó mới đem hắn giúp đỡ đứng lên.

Đem Phùng Văn Bác nâng dậy đến sau, Hạ Vân Kiệt một lần nữa ngồi xuống, lại tiếp đón còn hãy còn đứng ở một bên Phùng Văn Bác ngồi xuống, khiến cho hắn mới là này tràng biệt thự chủ nhân dường như, điều này làm cho Hạ Vân Kiệt có chút kỳ cục.

“Ân, này qua không sai.” Hạ Vân Kiệt một lần nữa sau khi ngồi xuống hai ba miếng đem dưa hấu ăn luôn, tán thưởng một tiếng, sau đó mới hỏi nói:“Phùng sư huynh ra sao khi đi ?”

“Phụ thân ở chiến tranh kháng Nhật trong năm liền đã qua đời, năm ấy ta mới mười ba tuổi……” Phùng Văn Bác nhìn Hạ Vân Kiệt hỏi phụ thân sự tình, cũng không cấm lâm vào đối phụ thân nhớ lại trung, một năm một mười đem này trong cuộc sống sự tình nhất nhất nói cho Hạ Vân Kiệt nghe.

Hạ Vân Kiệt nghe xong sau, thật lâu mới thở dài một hơi nói:“Trách không được sư phụ nói lên, lúc ấy khi cách hai năm sau trở lại ngươi ban đầu ở kia thôn trang, đã thấy không đến các ngươi, sau lại lại mọi cách hỏi thăm cũng không có nghe đến Phùng sư huynh tin tức, liền nổi lên nhất quẻ, phát hiện Phùng sư huynh dữ nhiều lành ít, hơn phân nửa đã muốn qua đời, mà ngươi hẳn là còn thượng ở nhân gian. Chính là mờ mịt đại hải lại không chỗ có thể tìm ra, ở xương tiền vùng hỏi thăm tìm kiếm ngươi mấy tháng không có kết quả, thế này mới bất đắc dĩ từ bỏ.”

Phùng Văn Bác nghe nói sư tổ lão nhân gia lúc ấy còn cố ý ở hắn gia hương vùng tìm hắn mấy tháng, không khỏi nhớ tới sư tổ sờ hắn đầu khi hiền lành bộ dáng, nhịn không được rơi xuống vài giọt nước mắt, nói:“Lúc ấy phụ thân giết không ít người Nhật Bản, người Nhật Bản tưởng đuổi tận giết tuyệt, chung quanh tìm ta, ta

liền chạy trốn tới Thượng Hải. Sau lại nhiều lần trằn trọc, mới ở Giang Châu thị lạc căn.”

“Thì ra là thế, đáng tiếc sư phụ nay mất, bằng không có thể lại lần nữa nhìn thấy ngươi tất thực vui vẻ.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhịn không được cảm khái nói.

“Không biết sư tổ lão nhân gia nay an thân nơi nào?” Phùng Văn Bác cũng đi theo thở dài một hơi, sau đó hỏi.

“Ta lão gia Thượng Dương huyện ngồi xuống vô danh núi nhỏ thượng. Chờ sang năm thanh minh ngươi nếu có rảnh, ta mang ngươi đi bái tế hắn lão nhân gia.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

Giang Châu thị hạ hạt năm khu sáu huyện, Thượng Dương huyện đó là trong đó nhất huyện.

Phùng Văn Bác nghe nói sư tổ lão nhân gia mấy năm nay nguyên lai cũng là vẫn ở tại Giang Châu thị, không khỏi lại vì chính mình cùng sư tổ thất chi giao tí mà hư hư tiếc hận không thôi.

Hai người ngồi ở trong phòng khách lại đều tự nói một ít Vu Trạch cùng Phùng Cao Phong cuộc đời chuyện cũ, nói đến Phùng Cao Phong mất sớm, cái gì cũng chưa lưu lại khi, Phùng Văn Bác nhịn không được thật cẩn thận thử nói:“Sư thúc, sư tổ hắn lão nhân gia nãi bất thế kỳ nhân, một thân Vu môn thuật pháp thần quỷ khó lường. Năm đó cha ta bất quá chỉ học được điểm da lông, ngay tại gần trăm tên quỷ thủ hạ cứu toàn bộ người Phùng gia thôn, một thân y thuật lại rất cao. Đáng tiếc năm đó ta còn trẻ không hiểu chuyện, nhập môn thời gian cũng ngắn, ở y thuật phương diện lại chỉ học được một hai phần mười, Vu môn thuật pháp phương diện lại ngay cả da lông cũng chưa đụng đến, chỉ biết điểm phun nạp dưỡng sinh thuật, dù là như thế, nhưng cũng làm cho ta cả đời hưởng thụ vô cùng, không chỉ có

ở y thuật mặt trên rất có kiến thụ, được chút hư danh, thân thể cũng vẫn không quá cái gì tật bệnh. Mỗi khi nhớ tới này đó, ta liền cảm thấy vạn phần tiếc nuối, còn trẻ khi không nhiều học một ít. Nay được, minh minh trung tổ sư gia phù hộ nhưng lại làm cho ta phải ngộ sư thúc."

Nói tới đây, Phùng Văn Bác ánh mắt đầy cõi lòng chờ mong nhìn về phía Hạ Vân Kiệt.

"Sư phụ hắn lão nhân gia quả thật là là bất thế kỳ nhân, Mông Tha lão nhân gia ưu ái, ở hắn dưới gối nghe xong hơn mười năm dạy, cũng là học được một ít bản sự. Ngươi đã cũng là ta Vu Hàm môn đệ tử, ngươi ở y thuật phương diện nếu có chút nghi hoặc địa phương, ta nếu biết, tự nhiên sẽ nói cùng ngươi nghe. Bất quá năm đó sư huynh chỉ truyền ngươi cơ bản nhất phun nạp dưỡng sinh thuật, nhưng không có dạy ngươi đến tiếp sau điều tức vận chuyển tu hành phương pháp, nay ngươi tuổi tác đã cao, huyết khí đã muốn bắt đầu suy bại, cũng đã bỏ lỡ tu hành thời cơ. Ta mặc dù có thể dạy ngươi đến tiếp sau công pháp, nhưng có thể ở tu vi lấy được rất cao thành tựu lại cần nhìn ngươi chính mình tạo hóa." Hạ Vân Kiệt tính cách mặc dù có chút nội hướng ngại ngùng, nhưng người cũng là tuyệt đỉnh thông minh, thấy thế thế nào còn không biết Phùng Văn Bác trong lòng ý tưởng, nghe vậy nghiêm mặt nói.

Phùng Văn Bác kỳ thật đối học tập Vu môn thuật pháp đã muốn không ôm cái gì hy vọng, dù sao tuổi tác đã cao, học có năng lực làm chút cái gì? Nói sau năm đó hắn phụ thân bản sự ở hắn xem ra đã muốn rất lợi hại, sát Nhật Bản quỷ cùng vô hình, nhưng cuối cùng còn không phải mệnh tang viên đạn dưới, cho nên Phùng Văn Bác tối để ý còn là y thuật. Y thuật có thể cứu tử phù thương, có thể tạo phúc xã tắc, đương nhiên còn có thể danh lợi song thu. Hơn nữa đem Vu môn y thuật phát dương quang đại cũng vẫn là Phùng Văn Bác trong lòng chí nguyện to lớn, cũng là hắn an ủi phụ thân trên

trời có linh thiêng một loại phương thức. Nay hắn gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, hiển nhiên là được vài phần sư tổ lão nhân gia bản lãnh thật sự, lại khẳng cùng hắn giải thích nghi hoặc, không khỏi mừng rỡ nói:“Cảm ơn sư thúc. Ta tuổi tác đã cao, kia tu hành việc ta là không hy vọng xa vời, chỉ cầu ở y thuật có thể càng tiến thêm một bước.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 23 : Chúc do khoa

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-20 12:18:42.0 số lượng từ:2914

Hạ Vân Kiệt gặp Phùng Văn Bác đối tu hành việc không có hứng thú, tự sẽ không miễn cưỡng hắn, dù sao đến hắn như vậy tuổi, cho dù cần thêm tu luyện có thể lấy được thành tựu cũng là có hạn, cũng không nhiều lắm ý nghĩa. Vì thế Hạ Vân Kiệt nghe vậy gật gật đầu nói:“Như thế cũng tốt. Bất quá thuật nghiệp có chuyên tấn công, ở y thuật, sư phụ từng nói qua sổ Phùng sư huynh thiên phú tối cao, tạo nghệ cũng sâu nhất, ta học được tạp, chỉ sợ không có cách nào khác cùng Phùng sư huynh so sánh với, ngươi có nghi hoặc địa phương có thể hỏi ta, ta làm hết sức chính là.”

Hạ Vân Kiệt lời này kỳ thật là khiêm tốn ngôn, ở hắn bắt đầu cùng Vu Trạch học y thuật phía trước, Vu Trạch quả thật nói qua chúng đệ tử trung sổ Phùng Cao Phong thiên phú tối cao, tạo nghệ cũng sâu nhất, nhưng sau lại lại phải kể tới Hạ Vân Kiệt thiên phú tối cao, tạo nghệ sâu nhất. Liền ngay cả Vu Trạch chính mình tối am hiểu bặc thệ tướng thuật sau lại đều bị Hạ Vân Kiệt đuổi kịp và vượt qua, về phần tu vi cảnh giới liền lại càng không tất nói, mà Vu môn rất nhiều thuật pháp bao gồm y thuật kỳ thật đều cùng tu vi cảnh giới là vui buồn tương quan, tỷ như chúc do khoa, cái này cần phải có nhất định tu vi cảnh giới vu sư mới vừa rồi có thể thi triển, người thường là thi triển không được.

Trung y là một môn y học cần kinh nghiệm cùng thời gian không ngừng tích lũy lắng đọng lại, cho nên đại đa số thời điểm, trung y đều là càng già càng lợi hại cũng càng ăn ngon. Phùng Văn Bác chính mình cũng là như thế, theo tuổi tăng trưởng, kinh nghiệm tích lũy, ở trung y tạo nghệ từng năm làm sâu sắc. Hạ Vân Kiệt tuổi còn

trẻ, Phùng Văn Bác sở dĩ tưởng hướng hắn thỉnh giáo, cũng không phải bởi vì hắn cho rằng Hạ Vân Kiệt y thuật so với hắn cao minh, mà là bởi vì Hạ Vân Kiệt là sư tổ quan môn đệ tử, chỉ cần liền vu y phương diện biết đến này nọ hẳn là so với hắn nhiều. Cho nên Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Phùng Văn Bác cũng đã nghĩ đương nhiên như vậy tin, lại không biết nói đây là Hạ Vân Kiệt khiêm tốn ngôn. Dù sao Phùng Văn Bác tuổi đã cao, lại là trong đại học trung y giáo thụ, Hạ Vân Kiệt tuy rằng quý vì Vu Hàm môn môn chủ, nhưng tuổi còn trẻ lại tổng ngượng ngùng ở trước mặt hắn nói được ngưu bức hò hét.

Vì thế Phùng Văn Bác nghe vậy khách khí nói:“Đa tạ sư thúc vui lòng chỉ giáo.”

Tiếp theo, Phùng Văn Bác liền có chút khẩn cấp bắt đầu hỏi chúc do khoa sự tình, thật sự là hắn phụ thân lúc trước thi triển chúc do khoa y thuật khi cho hắn lưu lại ấn tượng quá mức khắc sâu, cứ thế đến bây giờ hắn hồi tưởng đứng lên đều là rõ ràng ở mắt.

“‘Chúc’ giả chú cũng, ‘Do’ giả bệnh nguyên do, danh như ý nghĩa, đó là lấy chú phù phương pháp đến trị liệu tật bệnh, cũng có xứng lấy trung thảo dược.[luận hành • ngôn độc] còn có ghi lại tổ sư gia thi triển chúc do khoa y thuật ghi lại, viết:‘Vu Hàm có thể lấy chúc duyên nhân chi tật’. Bất quá thi triển này pháp lại cần hiểu được bổn môn độc môn thi phù phương pháp, cũng muốn có nhất định tu vi cảnh giới mới vừa rồi đi, cho dù lấy Phùng sư huynh chi thiên phú, theo sư phụ nói cũng là qua tuổi ba mươi bốn tuổi mới vừa có thực lực thi triển này pháp, này pháp ngươi là không cơ hội học.” Hạ Vân Kiệt đổ không nghĩ tới Phùng Văn Bác nhất mở miệng liền hỏi chúc do khoa sự tình, không khỏi nao nao, sau đó lắc đầu nói.

Phùng Văn Bác nghe vậy tiếc nuối sắc không khỏi biểu lộ cùng biểu, ở hắn xem ra, này thuật như thế thần kỳ,

lại không cơ hội học tập, càng không cơ hội giống châm cứu giống nhau thông dụng, thật sự là Trung Hoa y thuật một tổn thất lớn. Bất quá Phùng Văn Bác cũng biết, Hạ Vân Kiệt lời nói không giả. Chúc do khoa đã có như thế thần hiệu, tự nhiên không phải vô cùng đơn giản niệm vài câu chú ngữ, lung tung vẽ xấu một phen là được. Hắn phụ thân cũng quả thật là ở qua đời trước một năm mới vừa rồi thi triển quá này pháp, trước đây Phùng Văn Bác chưa bao giờ thấy hắn thi triển quá chúc do khoa. Lúc ấy hắn cũng từng hướng hắn phụ thân hỏi qua, hắn phụ thân lại chỉ nói hắn còn nhỏ, chờ hắn trưởng thành tái truyền thụ cùng hắn, nay nhớ tới đến mới vừa rồi hiểu được, nguyên lai lúc ấy hắn căn bản học không đến này pháp.

Bất quá Phùng Văn Bác là người rộng rãi, Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, tiếc nuối một trận sau, ngược lại đi hắn một cái khúc mắc. Nếu không hắn tổng yếu vì chính mình năm đó không có thể học được như vậy một môn thần kỳ y thuật, khiến cho như vậy một môn thần kỳ y thuật rất khả năng thất truyền mà cảm thấy canh cánh trong lòng.

Tiêu tan sau, Phùng Văn Bác vốn muốn hỏi Hạ Vân Kiệt có thể hay không này pháp, nhưng Hạ Vân Kiệt là Vu Hàm môn đương đại môn chủ, lại là hắn sư thúc trưởng bối, hỏi cái này nói chung quy có chút mạo phạm bất kính. Huống hồ hắn phụ thân là ở ba mươi bốn tuổi mới vừa rồi hội này pháp, Hạ Vân Kiệt năm nay thoạt nhìn nhiều lắm cũng liền hai mươi tuổi, ở Phùng Văn Bác xem ra trước mắt vị này chưởng môn sư thúc hơn phân nửa là chỉ biết là này pháp cũng không hội dùng, hỏi ngược lại rơi xuống hắn mặt mũi, liền vòng vo đề tài, bắt đầu hỏi này hắn Vu môn y thuật đến.

Vu y là trung y chủ yếu căn nguyên chi nhất, bác đại tinh thâm. Vu Hàm môn này nhất mạch tuy rằng nhân tài điêu linh, nhưng truyền thừa nhưng vẫn không đoạn

quá, Vu Hàm môn này nhất mạch biết đến vu y tri thức hơn phân nửa đổ đều truyền thừa xuống dưới. Hạ Vân Kiệt là Vu Hàm môn đương đại môn chủ, lại được với cổ Vu vương Hạ Vũ huyết mạch truyền thừa, thiên phú kì cao, Vu Hàm môn bặc thệ tướng thuật, kham dư phong thủy, trừ tà trừ ma, y thuật đằng đằng thuật pháp, trừ bỏ bởi vì tuổi trẻ kinh nghiệm hơi hiển không đủ, tẫn đều học được trò giỏi hơn thầy, mọi thứ tinh thông.

Phùng Văn Bác hỏi chút vấn đề, Hạ Vân Kiệt đều là thuận miệng nói tới, mỗi khi Hạ Vân Kiệt nhất mở miệng, nhiều năm quấn quanh ở Phùng Văn Bác trong đầu có liên quan Vu môn y thuật phương diện hoang mang liền trở nên mà giải. Dần dần Phùng Văn Bác xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt thay đổi, phảng phất năm đó hắn nhìn hắn phụ thân ánh mắt bình thường. Khi đó hắn phụ thân cũng là như thế, mỗi khi hắn tùy y có không hiểu địa phương, hắn vừa hỏi, phụ thân luôn có thể thuận miệng liền giúp hắn giải đáp, làm cho hắn rộng mở trong sáng.

Thời gian ở một hỏi một đáp trung, rất nhanh liền đến giữa trưa, bất quá đắm chìm ở rộng lớn vu y thế giới trung Phùng Văn Bác lại hồn nhiên chưa thấy, như trước tinh thần run run, siêng năng hỏi này hỏi kia, phảng phất một vị ham học hỏi như khát đông học sinh.

Đang lúc Phùng Văn Bác hồn nhiên chưa thấy đã nhanh đến giữa trưa khi, một vị nữ nhân tuổi cùng hắn xấp xỉ đi đến, nhìn đến Phùng Văn Bác chính hỏi một vị người trẻ tuổi vấn đề, mà người trẻ tuổi lại đối đáp trôi chảy, không khỏi cười nói:“Lão Phùng, vị này là ngươi tân thu đệ tử sao? Xem ra thực không sai nha, vấn đề đều là đối với đáp như lưu, là mầm móng tử.”

Nữ nhân nhất mở miệng, Phùng Văn Bác nhất thời bừng tỉnh lại đây, tiếp theo là một trận mồ hôi lạnh, cuống quít đứng dậy trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái nói:“Tuệ Nga ngươi nói gì sai đâu? Vị này cũng không phải là đệ

tử của ta, mà là của ta sư thúc! Mau mau lại đây hướng sư thúc chịu nhận lỗi.”

Dương Tuệ Nga cũng chính là Phùng Văn Bác người yêu nghe vậy thiếu chút nữa tròng mắt đều trợn tròn, nếu không phải gặp Phùng Văn Bác vẻ mặt chính sắc, thần thanh mắt sáng bộ dáng, nàng thật đúng là hoài nghi hắn là không phải lão hồ đồ, một vị bảy mươi hai tuổi lão giáo thụ thế nhưng kêu một vị nhiều lắm cũng liền hai mươi tuổi người trẻ tuổi sư thúc? Thế nhưng còn muốn nàng hướng hắn chịu nhận lỗi?

Đang lúc Dương Tuệ Nga trợn tròn tròng mắt khi, Phùng Văn Bác đã muốn hồng nét mặt già nua thật không tốt ý tứ đối Hạ Vân Kiệt giải thích nói:“Sư thúc, vị này là của ta người yêu Dương Tuệ Nga, cũng là Giang Châu đại học giáo thụ. Nàng không biết ngài thân phận, cho nên khẩu vô ngăn cản, còn thỉnh ngài…….”

Hạ Vân Kiệt bị Phùng Văn Bác cấp nói được cả người không được tự nhiên, vội vàng ngắt lời nói:“Không quan hệ, không quan hệ. Niên đại bất đồng, chúng ta quan hệ chỉ cho chúng ta, sẽ không nếu liên lụy tiến người nhà, bằng không mọi người cũng không tự tại.”

“Điều này sao đi? Tuệ Nga là của ta thê tử, cũng không phải……” Lão trung y tư tưởng tương đối mà nói vốn là thiên hướng cho truyền thống, hơn nữa Phùng Văn Bác theo tiểu chịu hắn phụ thân dạy, lại từng bái nhập Vu Hàm môn, gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy không khỏi vội la lên.

“Chờ đã, lão Phùng, này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, ta đều bị hoàn toàn muốn làm hồ đồ.” Bất quá không đợi Phùng Văn Bác đem nói cho hết lời, Dương Tuệ Nga đã muốn vẻ mặt khó hiểu ngắt lời nói.

“Dương giáo thụ còn là ta đến giải thích đi.” Hạ Vân Kiệt

sợ Phùng Văn Bác còn nói ra cái gì chịu nhận lỗi trong lời nói đến, đoạt lấy nói đến cười giải thích nói:“Ta cùng Phùng giáo thụ phụ thân là đồng môn sư huynh đệ, cho nên ấn bối phận đến giảng Phùng giáo thụ phải gọi ta một tiếng sư thúc. Bất quá ngươi ta không phải đồng môn, lại không cần như vậy chú ý, ta kêu Hạ Vân Kiệt, ngươi bảo ta Tiểu Hạ hoặc là bảo ta tên đều có thể.”

Dương Tuệ Nga nhưng thật ra nghe qua một chút Phùng Cao Phong sự tình, biết trượng phu chủ yếu là gia truyền y thuật hơn nữa hậu thiên cố gắng mới vừa có nay thành tựu. Về phần Vu môn cái gì, nàng cũng là nghe Phùng Văn Bác nhắc tới quá một hai câu. Chính là Dương Tuệ Nga lúc ấy là phần tử trí thức gia đình xuất thân, vừa nghe nói cái gì Vu môn lập tức liền liên tưởng đến khiêu đại thần linh tinh mê tín hoạt động, còn giáo dục quở trách Phùng Văn Bác một phen. Nói hắn là lão phong kiến, lão mê tín. Phùng Văn Bác biết không có chính mắt thấy quá Vu môn thuật pháp thần kỳ, người là không thể lý giải này không thể tưởng tượng sự tình, huống hồ lúc ấy đang đứng ở giải phóng sau đặc thù lịch sử giai đoạn, đối phong kiến mê tín cái gì đặc biệt mẫn cảm, không giống hiện tại tính mệnh đều có thể quang minh chính đại ở ven đường bãi quán, muốn làm “Dịch học” Văn hóa đều có thể tiến đại học làm giáo thụ, ở lúc ấy kia đều là muốn kéo ra ngoài phê đấu, cho nên Phùng Văn Bác nhìn thê tử phản ứng mãnh liệt, từ nay về sau liền đem Vu môn việc thật sâu chôn lên, tái không cùng những người khác nhắc tới quá, liền ngay cả môn lương kia trương phù cũng là sau lại cải cách mở ra sau nhiều năm Phùng Văn Bác ở người nhà chê cười hạ thiếp đi lên. Nếu không phải hôm nay đột nhiên tái gặp được Hạ Vân Kiệt, chỉ sợ hắn có liên quan Vu môn đệ tử thân phận sự tình cũng muốn đi theo hắn yên lặng xuống mồ, không người biết hiểu.

Nguyên nhân làm cho này dạng, qua nhiều năm như vậy, Dương Tuệ Nga sớm liền đã quên có liên quan Vu

môn sự tình, nghe vậy không khỏi càng phát ra khó hiểu nhìn về phía Phùng Văn Bác nói:“Lão Phùng của ngươi y thuật không phải gia truyền sao? Hơn nữa ba không phải ở giải phóng trước liền đã qua đời sao? Như thế nào lại đột nhiên nhiều ra một vị sư đệ?”

Được yêu quý nhân nói như vậy, Phùng Văn Bác hơi có chút xấu hổ cùng xin lỗi nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó giải thích nói:“Còn nhớ rõ ta với ngươi nhắc tới quá, cha ta kỳ thật là một vị vu sư sự tình sao?”

Phùng Văn Bác như vậy vừa nói, nhưng thật ra gợi lên Dương Tuệ Nga trí nhớ, nghe vậy vẻ mặt không thể tưởng tượng nhìn xem Phùng Văn Bác lại nhìn xem Hạ Vân Kiệt, sau đó chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói:“Ý của ngươi là, hay là hắn là một gã vu sư, hơn nữa bối phận so với ngươi cao hơn nữa? Ngươi quản hắn gọi sư thúc?”

Cầu một đề cử phiếu!!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 24 : Sợ có huyết quang tai ương

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-21 00:19:35.0 số lượng từ:2807

Phùng Văn Bác gật gật đầu nói:“Chính là như vậy, hơn nữa sư thúc không chỉ có biết y thuật còn hiểu Vu môn thuật pháp so với ta muốn……”

“Lão Phùng, đình chỉ! Đình chỉ! Ta tôn trọng của ngươi tín ngưỡng, cũng không phản đối ngươi hướng môn lương thượng thiếp lá bùa, nhưng chuyện này chính như Tiểu Hạ nói, sẽ không muốn đem ta liên lụy đi vào.” Cùng rất nhiều người giống nhau, vu sư ở Dương Tuệ Nga trong lòng chính là khiêu đại thần, cố lộng huyền hư thần côn, so với đầu đường bãi quán tính mệnh thầy bói đều còn không bằng, ít nhất người ta kia coi như là chu dịch chi học, coi như là một môn học vấn. Hơn nữa loại này tư tưởng ở Dương Tuệ Nga đáy lòng sớm đã thâm căn cố đế, tuy rằng nàng cùng Phùng Văn Bác tình thâm ý trọng, đi qua nhiều năm những mưa gió, cần phải làm cho nàng một đường đường đại học giáo thụ đi theo trượng phu kêu một vị “Tiểu thần côn” Sư thúc, này miệng nàng cũng là vạn vạn mở không được, nhiều lắm cũng sẽ không quản Phùng Văn Bác lão hồ đồ hạt lộng.

Dương Tuệ Nga như vậy vừa nói, Phùng Văn Bác nét mặt già nua còn có điểm không nhịn được. Phải biết rằng trước mắt vị này người trẻ tuổi không chỉ có riêng chính là sư thúc đơn giản như vậy, nhưng lại là Vu Hàm môn đương đại môn chủ, cho dù hắn phụ thân bây giờ còn trên đời, cũng phải lấy hắn vi tôn. Huống chi hắn cũng là Vu Hàm môn đệ tử, tuy nói nay thời đại bất đồng, nhưng năm đó nhập môn khi phát lời thề Phùng Văn Bác lại còn là rõ ràng ở tai.

Hạ Vân Kiệt gặp Phùng Văn Bác sắc mặt khó coi, không khí có điểm cương, không khỏi càng phát ra không được tự nhiên, vội vàng nói:“Tốt như vậy, tốt như vậy, bằng không để cho người khác nghe được nhìn đến cũng lạ kỳ cục. Đúng rồi, thời gian cũng không sớm, Văn Bác, Dương giáo thụ ta trước cáo từ.”

Phùng Văn Bác nhìn Hạ Vân Kiệt phải đi, cũng bất chấp cùng Dương Tuệ Nga cãi nhau, cuống quít nói:“Sư thúc đều giữa trưa, còn là ăn cơm lại đi đi?”

“Không cần, ta giữa trưa hẹn người, còn có chuyện.” Hạ Vân Kiệt ửng đỏ mặt gắn cái dối.

Giáp ở một đôi lão nhân trung gian, Dương Tuệ Nga lại là một bộ rõ ràng đem hắn làm thần côn xem thái độ, Hạ Vân Kiệt thật đúng là không được tự nhiên.

“Ta đây đưa ngài.” Phùng Văn Bác nhìn Hạ Vân Kiệt nói như vậy, cũng là không tốt tái giữ lại.

Dương Tuệ Nga gặp Phùng Văn Bác có điểm không vui, chung quy là lão phu lão thê, tình cảm thâm hậu, cuối cùng còn là lựa chọn nhân nhượng, đi theo Phùng Văn Bác cùng nhau khách khách khí khí đem Hạ Vân Kiệt đưa đến cửa. Nhưng Phùng Văn Bác lại cố ý muốn đưa Hạ Vân Kiệt xuất giáo môn, đem Dương Tuệ Nga nhìn xem dở khóc dở cười, không phải là một vị ngay cả phụ thân mặt cũng chưa gặp qua tiểu sư thúc sao? Về phần khiến cho cùng nhà mình thân thúc thúc giống nhau sao? Để cho Dương Tuệ Nga dở khóc dở cười, thậm chí đều âm thầm có chút buồn bực là, Hạ Vân Kiệt này không biết làm sao bính đi ra “Thần côn sư thúc” Trước khi đi còn cố ý thật sâu nhìn nàng một cái, mày lơ đãng gian hơi hơi nhíu một chút, giống như đối nàng thật là bất mãn, chính là nàng cũng không đâu có cái gì.

“Sư thúc, Tuệ Nga xuất thân phần tử trí thức gia đình, từ

nhỏ nhận giáo dục cũng là……” Đi ở vườn trường lâm ấm trên đường, Phùng Văn Bác thần sắc xấu hổ áy náy giải thích xin lỗi nói.

“Ha ha, nay khoa học phát đạt, y học hưng thịnh, từ xưa đến nay lại có không ít người đánh Vu môn cờ xí tác pháp đi lừa, Dương giáo thụ có này ý tưởng nhưng cũng là nhân chi thường tình. Huống hồ ta tuổi còn trẻ, ngươi lại là đại học lão giáo thụ, ngược lại là ta thành trưởng bối của ngươi, đổi thành là ta trong lúc nhất thời cũng vô pháp lý giải nhận.” Hạ Vân Kiệt cười xua tay ngắt lời nói.

Phùng Văn Bác nhìn Hạ Vân Kiệt tuổi tuy nhỏ, lòng dạ cũng là rộng lớn, cũng thiện hiểu ý người, không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, cảm kích nói:“Đa tạ sư thúc.”

“Ngươi khách khí. Bất quá nay thời đại bất đồng, ta xem ngươi ta Vu môn đệ tử thân phận còn là không cần tái dễ dàng cùng người khác nhắc tới cho thỏa đáng, miễn cho nhiều người nhiều miệng.” Hạ Vân Kiệt nói.

Hạ Vân Kiệt lời này nói tuy rằng là khách khí tùy ý, nhưng hắn thân là Vu Hàm môn môn chủ, này dặn dò cũng liền tự nhiên thành mệnh lệnh, Phùng Văn Bác nghe vậy lập tức thần sắc nghiêm nghị nói:“Ta hiểu được sư thúc.”

Hạ Vân Kiệt thấy thế cười cười, hai người tiếp tục hướng giáo cửa đi đến.

Trên đường Phùng Văn Bác lại hỏi Hạ Vân Kiệt liên hệ phương thức, Hạ Vân Kiệt cũng không cố ý giấu diếm hắn, cũng nói cho hắn nếu ở y thuật có nghi hoặc có thể gọi điện thoại cho hắn, ngôn ngoại ý, nếu không phải vì chuyện này sẽ không muốn dễ dàng quấy rầy hắn.

Phùng Văn Bác bản còn muốn hỏi thăm Hạ Vân Kiệt ở nơi nào thăng chức, nay thấy hắn nói như vậy, đến bên

miệng trong lời nói cũng liền nuốt trở về. Bất quá ở Phùng Văn Bác xem ra, Hạ Vân Kiệt nếu là đương đại Vu Hàm môn môn chủ, cho dù tuổi còn nhỏ, tổng cũng coi như được với một vị giang hồ kỳ nhân dị sĩ, ít nhất y học tạo nghệ khẳng định không thấp, cuộc sống khẳng định cũng quá cũng không tệ lắm, cũng là sẽ không nghĩ đến hắn sư thúc nay gần chính là một vị quán bar phục vụ sinh.

Hai người một đường nói xong, thỉnh thoảng có người cùng Phùng Văn Bác khách khí đánh tiếp đón, đồng thời cũng tránh không được dùng tò mò ánh mắt xem Hạ Vân Kiệt một hai mắt, rất nhanh hai người liền đi tới giáo cửa.

Phùng Văn Bác còn cố ý giúp Hạ Vân Kiệt ngăn đón đến đây một chiếc sĩ, Hạ Vân Kiệt tuy là có chút đau lòng này tiền, nhưng cũng không tốt chối từ, một bên lên xe một bên đối Phùng Văn Bác nói:“Hôm nay Dương giáo thụ không nên xuất môn, sợ có huyết quang tai ương, ngươi tốt nhất khuyên nàng nhất khuyên.”

Nguyên lai cũng là vừa rồi Dương Tuệ Nga đưa Hạ Vân Kiệt xuất môn khi, Hạ Vân Kiệt đột nhiên cảm thấy nàng trên trán phương hai bên cũng chính là di chuyển cung có huyết quang ẩn hiện, liền nhìn chăm chú nhìn nàng một cái, trong lòng âm thầm suy tính một phen, phát hiện nàng hôm nay nếu xuất môn tám chín phần mười sẽ có huyết quang tai ương, mặc dù không đến mức có sinh mệnh nguy hiểm, nhưng cũng chịu chút đau khổ, chính là Dương Tuệ Nga đem hắn coi là thần côn, Hạ Vân Kiệt đã có chút do dự hay không phải nhắc nhở nàng một câu, thế này mới nhịn không được khẽ cau mày. Buồn cười Dương Tuệ Nga còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt bãi sư thúc cái giá, đối nàng tâm sinh bất mãn đâu.

Nay mắt thấy muốn ngồi xe rời đi, Hạ Vân Kiệt ngẫm lại

kia Dương Tuệ Nga chung quy là Phùng Văn Bác thê tử, cho rằng còn là nhắc nhở một chút cho thỏa đáng, về phần bọn họ tin hay không, thì phải là bọn họ sự tình, chính mình chỉ cần kết thúc tâm ý cũng là được, thế này mới ở lên xe tiền cố ý nhắc nhở một câu.

Phùng Văn Bác nghe vậy hơi hơi ngẩn ra, lập tức vội vàng gật đầu nói:“Cảm ơn sư thúc, ta sẽ khuyên nàng.”

Chính là nói lời này khi, Phùng Văn Bác trong lòng nhưng không có chân chính coi trọng đứng lên. Này cũng không trách Phùng Văn Bác, dù sao bặc thệ đoán trước thuật lộ ra thần bí mơ hồ, nếu không có chân thật phát sinh quá, tổng nan làm cho người ta tin tưởng. Phùng Văn Bác xem như biết điểm Vu môn thuật pháp chi thần kì, thế này mới hội không cần nghĩ ngợi địa điểm đầu nói cảm ơn, xem như nửa tin nửa ngờ, đổi thành người khác, sớm liền miệng vỡ mắng Hạ Vân Kiệt quạ đen miệng. Đương nhiên chính yếu nguyên nhân còn là Hạ Vân Kiệt quá mức tuổi trẻ, nếu lời này đổi thành là Phùng Văn Bác sư tổ Vu Trạch mà nói, chỉ sợ Phùng Văn Bác cũng không dám không coi trọng.

Dù sao Dương Tuệ Nga cũng sẽ không có sinh mệnh chi nguy, nếu đã muốn nhắc nhở qua, Hạ Vân Kiệt cũng sẽ không tái nhiều lải nhải, thuận tay đóng cửa xe, sau đó thuận miệng cùng tài xế nói một tiếng đi Đức Nhã tiểu khu.

Tài xế nói thanh tốt, liền phát động xe hướng Đức Nhã tiểu khu phương hướng khai đi, một bên khai hắn một bên thông qua nội thị kính tò mò đánh giá Hạ Vân Kiệt, một hồi lâu nhi rốt cục nhịn không được nói:“Tiểu tử, ngươi thật đúng là ngưu bức a, thế nhưng cấp đại học giáo thụ xem khởi tướng đến đây, bọn họ nhưng là cao cấp phần tử trí thức, chỉ tin khoa học !”

“Ha ha, ta cũng ton khoa học, kỳ thật chân chính tướng

thuật cũng là một môn khoa học, là một môn khoa học nghiên cứu nhân thể cùng thiên địa trong lúc đó cái loại này phức tạp vi diệu quan hệ.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Nga, này cách nói nhưng thật ra mới mẻ độc đáo, ngươi đổ cho ta giảng giải giảng giải xem.” Tài xế nghe vậy nhất thời đến đây hứng thú nói.

Có lẽ là hôm nay đột nhiên gặp đồng môn duyên cớ, tâm tình không sai, cũng có lẽ là vì hắn cùng vị này tài xế chính là nhân sinh nhất khách qua đường mà thôi, nói nói cũng không phương, Hạ Vân Kiệt nghe vậy đổ thật đúng là cười cùng hắn giải thích lên:“Có cái từ kêu ‘Thiên nhân hợp nhất’, này từ nói chính là người cùng thiên là hợp nhất, nói cách khác người cùng tự nhiên là đồng nguyên mà sinh, cũng là tự nhiên một bộ phận. Nếu người cũng là tự nhiên một bộ phận, người cùng người còn có người cùng tự nhiên tất nhiên là cho nhau liên hệ cho nhau ảnh hưởng, cho nên chân chính lợi hại thầy tướng có thể theo nhân thể Âm Dương Ngũ Hành khí biến hóa còn có này chung quanh tự nhiên hơi thở biến hóa có thể suy tính ra một ít manh mối đến. Tựa như một chiếc ô tô đi, cho dù ngươi không cần ánh mắt xem, nhưng cũng có thể theo ô tô khiến cho dòng khí biến hóa, còn có âm ba biến hóa đằng đằng có thể biết có ô tô đi lại đây, thậm chí còn có thể biết nó khai mau còn là chậm, bởi vì ô tô cùng thiên địa là nhất thể. Đương nhiên nhân thể hơi thở biến hóa cùng với cùng thiên địa trong lúc đó quan hệ so với này phức tạp rất nhiều, không phải chân chính thầy tướng là không thể cảm nhận được.”

“Di, tiểu tử, ngươi nói thật là có vài phần đạo lý da, nếu không ngươi cho ta xem cái tướng thử một lần.” Tài xế nghe vậy cười nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười cười, liền nhìn chăm chú nhìn tài xế một hai mắt, nói:“Nếu ta không tính sai trong

lời nói, ngươi đợi lát nữa nhi muốn phá điểm tiểu tài.”

“Ha ha, ngươi này tiểu tử, thật là có điểm làm thần côn thiên phú. Vừa rồi ngươi đối vị kia lão giáo thụ nói sẽ có cái gì huyết quang tai ương, hiện tại còn nói ta muốn tốn tiền, ra vẻ đầu đường xem tướng đều là này lộ số, như vậy mới tốt cho tới tiền.” Tài xế kỳ thật cũng sẽ theo miệng vừa hỏi, nghe vậy tự nhiên sẽ không làm một hồi sự, ha ha nở nụ cười.

Hạ Vân Kiệt đương nhiên cũng sẽ không cùng tài xế chấp nhặt, nghe vậy cười cười, sau đó rõ ràng quay đầu thưởng thức khởi ngã tư đường cảnh sắc đến, không những quan tâm tài xế.

Tài xế lại thuận miệng hỏi vài câu, gặp Hạ Vân Kiệt không đáp lời, cũng liền tự giác không thú vị, liền mở ra radio một bên nghe giao thông tiếng động, một bên lái xe. Nhanh đến một cái ngã tư đường khi, không biết là nhất thời thất thần còn là để làm chi, đã quên trước tiên biến nói, chờ thêm hư tuyến mới vừa rồi nhớ tới muốn chuyển biến, liền vội việc chuyển đường.

Cầu hé ra đề cử phiếu!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 25 : Đại sư ngài chân thần

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-21 12:20:50.0 số lượng từ:3152

Vốn này cũng không có gì, xe taxi tài xế mỗi ngày lái xe, luôn luôn như vậy một hai thứ vi chương biến đường thời điểm, tình hình chung hạ không có việc gì. Lại cứ hôm nay vừa vặn có giao cảnh ở lộ khẩu, hơn nữa kia giao cảnh ánh mắt đặc hảo, liếc mắt một cái liền thấy được xe taxi vi chương chuyển đường, không chỉ có như thế vị này giao cảnh còn là một vị nghiêm khắc chấp pháp đội quân danh dự, lập tức bỏ chạy lại đây ý bảo xe taxi tài xế sang bên đình, sau đó khai hóa đơn phạt.

Tuy rằng giống như vậy giao thông vi chương, phạt tiền không nhiều lắm, ở Giang Châu thị bình thường sẽ không vượt qua một trăm nguyên, nhưng này lại vừa mới ứng Hạ Vân Kiệt vừa rồi nói câu kia “Ngươi đợi lát nữa nhi muốn phá điểm tiểu tài” Trong lời nói. Không chỉ có như thế liền ngay cả thời gian cũng nói chuẩn, thật đúng là chính là “Đợi lát nữa nhi”.

Xe taxi tài xế nhìn giao cảnh đồng chí khai hóa đơn phạt, bình sinh lần đầu tiên đã quên cùng giao cảnh đồng chí xin khoan dung nói tốt, mà là chỉ ngây ngốc ngồi ở điều khiển vị, trong đầu quanh quẩn tất cả đều là Hạ Vân Kiệt vừa rồi nói câu nói kia.

Con mẹ nó, thật đúng là thần !

Ở giao cảnh kinh ngạc dưới ánh mắt, xe taxi tài xế phi thường thống khoái nhanh nhẹn nhận hóa đơn phạt, sau đó lập tức liền nhấn ga lái xe, một bên khai, một bên vẻ mặt bội phục kích động đối Hạ Vân Kiệt nói:“Tiểu hỏa……. Không, không, vị này đại sư ngài thật đúng là thần ! Thế nhưng thực bị ngài nói trúng rồi, hơn nữa là

không sai chút nào, thỉnh ngài giúp ta lại nhìn một lần tướng!”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy lại khoát tay, chỉ để ý tiếp tục nhìn ngoài cửa sổ xe thưởng thức một đường bay vút mà qua nhà cao tầng. Hạ Vân Kiệt trung chuyên học chuyên nghiệp là thương vụ trợ lý, dựa theo chuyên nghiệp vào nghề phương hướng, hắn hiện tại hẳn là ngồi ở này đó nhà cao tầng trong văn phòng làm cái văn phòng thành phần tri thức. Vừa tới Giang Châu thị khi, Hạ Vân Kiệt cũng là đầy cõi lòng tin tưởng nghĩ như vậy, ngồi ở trong văn phòng, uống trà, dùng hiện đại hoá máy tính, thổi điều hòa, mỗi ngày cao thấp ban. Nay mới vừa rồi biết sự thật so với tưởng tượng tàn khốc rất nhiều, nếu không phải tiền hai ngày vừa mới giúp Trình Phinh một cái việc, phỏng chừng hắn bây giờ còn ở công trường chuyển chuyên.

Xe taxi tài xế gặp Hạ Vân Kiệt xua tay, không khỏi có chút nóng nảy, rõ ràng đem xe dựa vào ven đường dừng lại, quay đầu nói:“Đại sư ngài liền giúp ta tính một hồi đi, bao nhiêu tiền ngài nói cái sổ!”

“Ta cũng không lộng tiền!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi dở khóc dở cười khoát tay nói, hắn thật muốn dựa vào bặc thệ tướng thuật kiếm tiền, đã sớm phát ra, làm sao nhu xen lẫn trong trong quán bar làm cái phục vụ sinh?

“Thực xin lỗi đại sư, mọi người đều là muốn ăn cơm, nào có xem tướng xem bói không thu tiền ? Vừa rồi là ta có mắt không nhìn được cao nhân, ngài coi như ta phía trước nói đều là thí nói, ngài liền giúp ta tính một quẻ đi!” Tài xế đau khổ cầu xin nói.

Hạ Vân Kiệt bị tài xế cuốn lấy không có cách nào khác tử, lắc đầu nói:“Tiền ta là không thu, như vậy đi, gặp nhau chính là hữu duyên, ngươi nói xem tối muốn hỏi

cái gì? Ta chỉ tính một quẻ. Tính chuẩn tính không chuẩn ta cũng không phụ trách nhiệm, ngươi cũng đừng hỏi lại ta này chuyện khác.”

Xe taxi tài xế gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu đáp ứng, nhưng lại không thu tiền, không khỏi mừng rỡ nói:“Cảm ơn đại sư, ta nghĩ tính tính của ta tử nữ vận. Ta năm nay đã muốn ba mươi lăm tuổi, nhưng kết hôn tám năm đến bây giờ lão bà của ta cũng chưa hoài thượng đứa nhỏ, đi bệnh viện kiểm tra rồi, bệnh viện cũng nhìn không ra vấn đề đến. Ta xem chút đưa tin cùng bộ sách, nói nam nhân lâu ngồi cũng sẽ làm cho không dục, ta là lái taxi, suốt ngày đều là ngồi, cũng không biết có phải hay không này duyên cớ. Thật muốn là nguyên nhân này, vậy không xong, ta trừ bỏ hội lái xe, này hắn cũng sẽ không làm gì, thật muốn mặc kệ này thật đúng là không biết làm gì hảo.”

Hạ Vân Kiệt gặp xe taxi nói đến mặt sau, đáy lòng đổ dâng lên một tia đều là người thiên nhai làm công, cuộc sống đều là không dễ dàng cảm khái, cũng liền đánh lên tinh thần còn thật sự nhìn chằm chằm xe taxi tài xế đánh giá lên.

Này vừa đánh lượng phát hiện xe taxi tài xế tử nữ cung cũng chính là hai cái ánh mắt phía dưới, có văn có chí có lõm xuống, hơn nữa nhân trung bộ vị thiển bình bẻ cong, ấn này chỉ biết xem biểu tượng thầy tướng đến xem, hơn phân nửa hội ra cùng tử nữ vô duyên phá hư kết luận. Bất quá Hạ Vân Kiệt xem tướng xem cũng không phải biểu tượng, mà là thông qua Thiên Nhãn xem đối phương Âm Dương Ngũ Hành hơi thở biến hóa, nhìn xem chính là chân chính “Tướng”.

Này vừa thấy, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra nhìn ra bỏ ra tô xa tài xế tử nữ cung số mệnh tràn đầy, ẩn ẩn có âm dương nhị khí trình long phượng cát tường thái độ ở này mặt trên ẩn hiện, cũng là cái có tử có nữ chi tướng, hơn

nữa xem tình huống cũng liền gần nhất sự tình. Vì thế Hạ Vân Kiệt lại hỏi xe taxi tài xế ngày sinh tháng đẻ còn có hắn lão bà ngày sinh tháng đẻ, sau đó dùng tâm đẩy tính, cũng là hắn lão bà đã muốn có thai, nhưng lại là long phượng song bào thai, không khỏi cười lao ra taxi tài xế củng chắp tay nói:“Sư phó chúc mừng, nhìn ngươi tướng mạo nếu không tính sai trong lời nói, lão bà ngươi đã muốn hoài thượng, nhưng lại là long phượng thai.”

Xe taxi tài xế thiếu chút nữa đã bị Hạ Vân Kiệt tin tức này cấp kinh hỉ theo điều khiển vị nhảy dựng lên, vẻ mặt kích động nói:“Đại, đại sư, đây là thật vậy chăng? Ngươi khả ngàn vạn đừng hống ta vui vẻ a! Đúng rồi, ta trước kia cũng đi đạo quan tính quá, bọn họ nói ta này tướng mạo không tốt, nói cái gì tử nữ cung có ác văn ác chí, đúng rồi, còn có cái gì nhân trung bộ vị thiển bình bẻ cong cái gì, không có tử nữ phúc, muốn tán tài nhiều làm việc thiện tích âm đức đằng đằng mới được. Nếu không ngài sẽ giúp ta xem xem?”

Xe taxi tài xế nói xong nói xong theo ngay từ đầu kích động lại biến thành lo được lo mất, dù sao kết hôn tám năm cũng chưa có thể hoài thượng, đột nhiên làm cho Hạ Vân Kiệt tính toán, còn có long phượng thai, này cũng không tránh khỏi rất trùng hợp, rất khoa trương !

“Bặc thệ tướng thuật vốn là không thể hoàn toàn làm chuẩn, ta cũng không thể cam đoan không ra sai lầm. Bất quá đợi lát nữa ngươi về nhà làm cho lão bà làm kiểm tra không phải tất cả đều đã biết sao? Nếu không có, thì phải là ta tính sai lầm rồi, ngươi cũng không tổn thất, nếu có, kia tự nhiên là mừng rỡ việc.” Hạ Vân Kiệt cười cười nói.

Xe taxi tài xế ngẫm lại cũng là, gãi gãi đầu hơi có chút xấu hổ hướng Hạ Vân Kiệt cười cười nói:“Ngượng ngùng đại sư, chúng ta Quách gia tam đại đơn truyền, ta thật sự rất muốn cái đứa nhỏ. Mặc kệ lão bà của ta có

hay không hoài thượng, ta đều phải cảm ơn ngài.”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi dở khóc dở cười, lời này nói, hắn lão bà có thai không có thai lại quan hắn chuyện gì?

Xe taxi tài xế phỏng chừng cũng ý thức được chính mình cuối cùng một câu có nghĩa khác, lại xấu hổ gãi gãi đầu, sau đó đem cặp da lý sở hữu tiền lấy ra nữa sổ mấy nói:“Đại sư, bên người không mang bao nhiêu tiền mặt, người xem ba trăm lục đủ sao?”

“Tiền ta là không thu, chỉ có một yêu cầu, mặc kệ này tướng nhìn xem chuẩn không chuẩn, ngươi về sau đừng đến Đức Nhã tiểu khu tới tìm ta, cũng không muốn cùng những người khác nhắc tới ta, ta cũng không thích có người đến quấy rầy cuộc sống của ta.” Hạ Vân Kiệt xua tay chối từ nói.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt quả thật không thể cam đoan sẽ không có sai, nhưng lấy hắn tiêu chuẩn, Hạ Vân Kiệt còn là có tin tưởng tình hình chung hạ là nắm chắc, sẽ không ra cái gì sai lầm. Cho nên hắn thật là có điểm lo lắng xe taxi tài xế về nhà phát hiện lão bà mang thai sau, chạy đến Đức Nhã tiểu khu đến tìm hắn, vậy thực sự điểm đáng ghét.

“Sẽ không, sẽ không. Đại sư ngài yên tâm, ta biết giống ngài như vậy chân chính cao nhân cùng này ở đầu đường bãi quán thầy bói là bất đồng, mặc kệ lão bà của ta hoài không hoài thượng, ta cũng không hội lại đến phiền ngài.” Xe taxi tài xế gặp Hạ Vân Kiệt quả nhiên không thu tiền, nhưng thật ra càng phát ra xem trọng hắn liếc mắt một cái, nghe vậy vội vàng vẻ mặt nghiêm mặt nói, sau đó thải thượng chân ga tiếp tục đi tới.

Chính là hắn mặt sau câu nói kia lại nói Hạ Vân Kiệt lại dở khóc dở cười, lời này nói, hắn lão bà mang thai còn

liền nhận định cùng hắn có liên quan dường như.

Ở Đức Nhã tiểu khu cửa, Hạ Vân Kiệt đã kêu ngừng xe taxi tài xế, vốn là phải trả tiền, nhưng tài xế chết sống không cần, thậm chí đến cuối cùng đều có điểm tức giận, giống như Hạ Vân Kiệt khinh thường hắn dường như. Hạ Vân Kiệt đành phải thôi, tạ quá tài xế sau đó xuống xe.

Nhìn xe taxi tuyệt trần mà đi, Hạ Vân Kiệt cầm trong tay mười lăm đồng tiền không khỏi lắc lắc đầu, này rốt cuộc có tính không dùng Vu môn thuật pháp kiếm tiền đâu?

Trong lòng nghĩ, Hạ Vân Kiệt lững thững hướng ở tiểu khu cửa sa huyện ăn vặt đi đến, ở trong điếm ăn bát sao phấn khô, sau đó trở lại phòng tiếp tục học tập.

Không nói đến Hạ Vân Kiệt trở về phòng học tập, lại nói vị kia xe taxi tài xế nhớ tới ở thương hạ công tác lão bà hôm nay vừa vặn đến phiên nàng nghỉ ngơi, chung quy kiềm chế không được nội tâm chờ mong cùng hảo kì, cố ý gọi điện thoại trở về nói về nhà ăn giữa trưa cơm, làm cho hắn lão bà chuẩn bị một chút.

Một hồi về nhà, xe taxi tài xế liền nhận thấy được một tia không đồng dạng như vậy không khí. Nhỏ hẹp thuê nhà ở phiêu đãng nồng đậm đồ ăn mùi, nho nhỏ trên bàn thế nhưng bãi tràn đầy, lão bà chính vẻ mặt tươi cười theo dõi hắn xem.

Xe taxi tài xế không khỏi nhớ tới Hạ Vân Kiệt nói qua trong lời nói, trái tim không khỏi một trận mãnh khiêu, run run thanh âm nói:“Hôm nay ngày mấy? Đã vậy còn quá phong phú?”

“Ngươi đoán?” Hắn lão bà nhìn hắn cười hỏi.

“Ngươi không có đi?” Xe taxi tài xế thanh âm run run lợi

hại hơn.

“Thực không có ý nghĩa, nhất đoán liền đoán trúng, ngươi sẽ không hội tưởng điểm khác sao? Cả ngày đã nghĩ đứa nhỏ sự tình.” Hắn lão bà gặp bị xe taxi tài xế đoán trúng, nhịn không được liếc trắng mắt nói.

Xe taxi tài xế gặp lão bà quả nhiên có, không khỏi hoàn toàn ngây dại, lẩm bẩm nói:“Không phải đâu, thực bị nói trúng rồi, này cũng quá con mẹ nó thần !”

“Uy, ngươi đây là cái gì thái độ. Cả ngày lải nhải đứa nhỏ, hiện tại có, ngươi lại hồ ngôn loạn ngữ, cái gì trung không trúng, thần không thần ?” Hắn lão bà gặp lão công lao lải nhải lẩm bẩm, không khỏi thân thủ đẩy hắn một chút.

Xe taxi tài xế bị đẩy, thế này mới phục hồi tinh thần lại, kích động ôm hắn lão bà nói:“Không phải a, vừa rồi có vị đại sư ngồi của ta xe, giúp ta nhìn một hồi tướng, nói ngươi có, ta còn có điểm không tin, không nghĩ tới thực sự.”

“Không phải đâu, đã vậy còn quá thần kỳ!” Xe taxi tài xế lão bà nghe vậy cũng không cấm thật to kinh ngạc nói.

“Đúng vậy, đúng rồi, hắn còn nói ngươi hoài là long phượng song bào thai đâu!” Xe taxi tài xế nói.

“Kia nhưng thật ra mới có thể, nghe nói hoài song bào thai là có gien di truyền, ta nghe mẹ ta nói, ta từng ngoại tổ mẫu giống như liền sinh quá một đôi song bào thai.” Xe taxi tài xế lão bà nghĩ nghĩ nói.

“Không phải đâu!” Xe taxi tài xế hoàn toàn sợ ngây người. Hắn quả thực không thể tưởng tượng, một người, nhưng lại là người như thế tuổi trẻ, tướng thuật thế nhưng có thể đạt tới bực này quỷ thần khó lường

trình độ! Thậm chí đều làm cho hắn đáy lòng kìm lòng không được đối Hạ Vân Kiệt sinh ra một tia không hiểu sợ hãi, đó là nhân loại đối không biết sự vật trời sinh sợ hãi cảm, cũng đang là này phân sợ hãi cảm, làm cho xe taxi tài xế không dám động một tia đi Đức Nhã tiểu khu quấy rầy Hạ Vân Kiệt ý niệm trong đầu.

Vạn nhất chọc giận vị kia đại sư, trời mới biết sẽ phát sinh sự tình gì!

Chạng vạng, Giang Châu đại học, Phùng gia.

Dương Tuệ Nga giống thường lui tới giống nhau khoá rổ chuẩn bị xuất môn mua đồ ăn, lúc này Phùng Văn Bác đang ở trong viện cho hắn sơ quả còn có hắn này trung thảo dược tưới nước.

Cầu một đề cử phiếu!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 26 : Huyết quang tai ương ứng nghiệm

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-22 00:21:49.0 số lượng từ:2914

Phùng Văn Bác nhìn Dương Tuệ Nga khoá giỏ đồ ăn muốn xuất môn, đột nhiên nhớ tới Hạ Vân Kiệt nói qua trong lời nói, trong lòng không khỏi vừa động, vội vàng buông trong tay việc gọi lại Dương Tuệ Nga nói:“Tuệ Nga, hôm nay ta đi mua đồ ăn, ngươi liền ở trong nhà đi.”

“Ta nhàn rỗi không có việc gì đi mua đồ ăn không phải vừa vặn sao? Vì cái gì đột nhiên muốn ta đứng ở trong nhà?” Dương Tuệ Nga nghe vậy khó hiểu nhìn Phùng Văn Bác hỏi.

“Sư thúc nói ngươi hôm nay không nên xuất môn, sợ có huyết quang tai ương!” Lão phu lão thê nhiều năm, Phùng Văn Bác cũng là không tất yếu lừa Dương Tuệ Nga, nghe vậy ăn ngay nói thật nói, chính là nói lời này khi nhớ tới Dương Tuệ Nga không tin này một bộ, sức mạnh lại chung quy có điểm hư.

“Sư thúc? Ta nói lão Phùng ngươi hảo ngạt cũng là đại học giáo thụ, trung y giới giáo dục danh nhân, ngươi có thể hay không không cần như vậy hồ đồ được không? Kia Hạ Vân Kiệt mới bao nhiêu tuổi? Ngươi lại nhiều thiếu tuổi? Luôn mồm sư thúc, ngươi cho dù không cho ta cũng phải cho ngươi con trai lo lắng lo lắng nha, hắn nhưng là Giang Châu thị thị ủy thư kí, nếu làm cho người ta biết hắn lão ba quản một tên mao đầu tiểu tử kêu sư thúc, ngươi nói người khác hội thấy thế nào hắn? Còn có cái gì không nên xuất môn, huyết quang tai ương, đây chính là phong kiến mê tín mới nói nói, ngươi một cái đại học giáo thụ như thế nào tẫn tin này đó lời

nói vô căn cứ? Huống hồ lời này còn là xuất từ một vị mao đầu tiểu tử chi khẩu? Ngươi làm cho ta nói như thế nào ngươi mới tốt?” Dương Tuệ Nga vốn đối Phùng Văn Bác gió mùa thủy cái gì không lớn phản cảm, hắn yêu thiếp quỷ họa phù khiến cho hắn thiếp, dù sao cá nhân tín ngưỡng hay là muốn tôn trọng. Nhưng hôm nay Phùng Văn Bác lại nhận thức một vị mao đầu tiểu tử làm sư thúc, hơn nữa càng khoa trương là thế nhưng liền bởi vì hắn một câu, muốn cho nàng đứng ở trong nhà, không chuẩn xuất môn, kể từ đó, dù là hai người lão phu lão thê nhiều năm, tình cảm thâm hậu, Dương Tuệ Nga còn là nhịn không được hướng Phùng Văn Bác phát ra một lần hỏa, sau đó khoá giỏ đồ ăn vội vội vàng vàng xuất môn.

Nhìn Dương Tuệ Nga thở phì phì xuất môn bóng dáng, Phùng Văn Bác trương há mồm vốn định gọi lại nàng, nhưng cuối cùng còn là nuốt trở về, nghĩ rằng, tính tính, bặc thệ tướng thuật chính là huyền ảo tinh thâm thuật pháp, liền ngay cả sư tổ năm đó đều nói chính mình mới sơ khuy cửa, phụ thân lại ngay cả da lông cũng chưa đụng đến. Sư thúc tuổi thượng tiểu, nhiều nhất cũng đi học điểm da lông, hắn phía trước nói trong lời nói nghe một chút cũng là được, chính mình như thế nào đột nhiên lại cùng Tuệ Nga tích cực đứng lên đâu? Đợi lát nữa Tuệ Nga bình an trở về, chẳng phải vừa muốn thấp xem sư thúc vài phần, cho rằng hắn giả thần giả quỷ, muốn làm mê tín sao? Ta, ta này thật đúng là lão hồ đồ !

Phùng Văn Bác trong lòng nghĩ, nhịn không được ảo não vỗ hạ chính mình cái trán.

Bất quá tay hắn vừa mới vừa vỗ hạ cái trán, chợt nghe đến tường vây ngoại truyền đến một tiếng quen thuộc “Ai nha”, tiếp theo là xe đạp hoặc là trợ động xe linh tinh xe lật xe nện ở mặt đất thanh âm.

Phùng Văn Bác trái tim không khỏi mạnh nhảy dựng,

không hề nghĩ ngợi liền ném xuống trong tay tưới nước biều tử, một phen tuổi nhanh chân tựu vãng ngoại bào.

Vừa chạy ra cửa liền nhìn đến rời nhà môn hơn mười mét chỗ, Dương Tuệ Nga chính than ngồi dưới đất, hai tay chống đỡ, tay trái chống đỡ địa phương tràn đầy đỏ tươi máu, ở tịch dương hạ thật là chói mắt. Ở của nàng phía trước là một chiếc phiên đổ xe đạp, một vị đệ tử bộ dáng người trẻ tuổi chính hoang mang lo sợ ngốc lập, miệng càng không ngừng nói xong “Thực xin lỗi”.

Phùng Văn Bác nhìn đến kia đầy đất đỏ tươi huyết, đầu tiên nghĩ đến chính là tiểu sư thúc nói huyết quang tai ương, chính là hắn vạn vạn không nghĩ tới linh nghiệm nhanh như vậy, lão bà vừa ra khỏi cửa liền đã xảy ra.

Chính là lúc này cũng là không chấp nhận được hắn đi tưởng cái gì huyết quang tai ương, cũng không chấp nhận được hắn đi hối hận không đem Dương Tuệ Nga khuyên trụ, vội vàng xông lên đi, ngồi thân nói:“Tuệ Nga ngươi thế nào, không có việc gì đi?”

“Hẳn là không có việc gì, chính là bàn tay bị thủy tinh cấp trạc phá.” Dương Tuệ Nga cau mày nói.

Phùng Văn Bác thế này mới phát hiện, Dương Tuệ Nga tay trái chống đỡ địa phương vừa vặn có một khối tiểu thủy tinh, đem tay nàng cấp lộng phá, cho nên chảy không ít máu, thoạt nhìn thật là dọa người, trong lòng không khỏi buông lỏng, vội vàng thân thủ đi phù Dương Tuệ Nga nói:“Hoàn hảo chính là bị thủy tinh cấp cắt…….”

“Thử!” Phùng Văn Bác trong lời nói còn không có nói xong, chính nương Phùng Văn Bác lực muốn đứng lên Dương Tuệ Nga lại mãnh hấp một ngụm lãnh khí, sắc mặt lập tức trở nên trắng bệch, cái trán mồ hôi lạnh cũng một viên khỏa như đậu tử bàn ngã nhào xuống dưới.

Phùng Văn Bác là lão trung y, vừa thấy sắc mặt không khỏi đại biến nói:“Làm sao vậy Tuệ Nga? Có phải hay không thương đến xương cốt ?”

“Của ta tả mông rất đau.” Dương Tuệ Nga cắn răng nói, biểu tình thật là thống khổ.

Phùng Văn Bác nghe vậy sắc mặt lại đại biến, vội vàng nói:“Ngươi nằm đừng nhúc nhích, ta gọi điện thoại kêu xe cứu thương.”

“Lão, lão sư, thực xin lỗi, ta thật sự không phải cố ý, này, này có nặng sao?” Vị kia đệ tử nhìn đến Dương Tuệ Nga đổ máu khi cũng đã sợ tới mức không nhẹ, nay gặp Phùng Văn Bác nói nàng thương đến xương cốt, lại sợ tới mức sắc mặt đều thanh.

“Đều suất thành cái dạng này, ngươi nói quan trọng hơn đừng lo? Ngươi là như thế nào đạp xe?” Tục ngữ nói “Thương cân động cốt một trăm ngày”, hơn nữa lão nhân bởi vì khôi phục tính kém, thật muốn thương đến gân cốt muốn làm không tốt thực khả năng dư sinh sẽ ở xe lăn thậm chí trên giường vượt qua. Phùng Văn Bác là lão trung y, đạo lý này tự nhiên biết, cho nên gặp Dương Tuệ Nga rất khả năng thương đến xương chậu, nhất thời cũng có chút cấp đỏ mắt, gặp đệ tử câu hỏi, nhịn không được một bên xuất ra điện thoại, một bên nén giận trách cứ nói.

“Ta, ta……” Đệ tử nhất thời kết ba.

“Được rồi, được rồi, lão Phùng, đừng dọa phá hư đứa nhỏ, hắn cũng không phải cố ý. Vị này đồng học, nơi này không có ngươi sự tình, ngươi đi đi, lần sau đạp xe chú ý điểm, không cần nhanh như vậy.” Dương Tuệ Nga cũng là lão giáo thụ, hướng đến đối đệ tử hòa ái, gặp Phùng Văn Bác giận xích đệ tử, đem đệ tử sợ tới mức

sắc mặt đều thanh, nhưng thật ra có chút không đành lòng, vội vàng chịu đựng đau trừng mắt nhìn Phùng Văn Bác liếc mắt một cái, sau đó đối đệ tử vẻ mặt ôn hoà nói.

“Không, không, ta lưu lại.” Vị này đệ tử tuy là sợ tới mức quá, nhưng coi như là một vị dũng cảm gánh vác trách nhiệm đệ tử, nghe vậy vội vàng nói.

“Hài tử ngốc, ngươi lưu lại cũng vô dụng. Nhạ, vị này lão nhân ngươi nhận thức không? Hắn chính là chúng ta trường học trung y học viện lão viện trưởng Phùng giáo thụ, có hắn ở, ta không sao.” Dương Tuệ Nga nhịn đau cố ý thoải mái nói.

Phùng Văn Bác ở Giang Châu đại học danh khí tuyệt không so với hiệu trưởng tiểu, vị này đệ tử nghe nói trước mắt vị này một đầu ngân phát lão nhân chính là đại danh đỉnh đỉnh Phùng giáo thụ, không khỏi có chút sợ hãi nhìn về phía hắn.

Lúc này Phùng Văn Bác đã muốn đánh xong cấp cứu điện thoại, gặp đệ tử sợ hãi nhìn về phía hắn, tuy là đau lòng lão bà thương thế, nhưng chung quy rốt cuộc không thể hướng đệ tử phát hỏa, tức giận trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái nói:“Được rồi, lần sau đạp xe chú ý một chút, Dương lão sư không có việc gì.”

“Ta sẽ, ta sẽ, cảm ơn Phùng giáo thụ, cảm ơn Dương giáo thụ.” Đệ tử gặp Phùng Văn Bác nói như vậy, cuối cùng là thở dài nhẹ nhõm một hơi, liên tục nói lời cảm tạ sau, thế này mới kỵ lên xe nhanh như chớp kỵ không thấy bóng dáng.

Dương Tuệ Nga thấy thế lắc lắc đầu nói:“Đứa nhỏ này!”

“Còn có tâm tình quan tâm người ta, vừa rồi đều nói cho ngươi cho ngươi không cần xuất môn, ngươi phi không nghe, hiện tại được?” Phùng Văn Bác nhìn trạng không

khỏi lại là đau lòng lại là tức giận nói.

Nghe được Phùng Văn Bác trong lời nói, Dương Tuệ Nga thế này mới mạnh nhớ tới phía trước hắn nhắc tới huyết quang tai ương, cả người không khỏi đột nhiên khởi xướng lăng đến, trong lúc nhất thời nhưng thật ra đã quên đau đớn.

Giang Châu đại học y tế chỗ còn có cấp cứu xe, Phùng Văn Bác điện thoại đánh không hai phút, cấp cứu xe liền chạy đến, sau đó một đường gào thét hướng Giang Châu đại học phụ thuộc thứ nhất bệnh viện khai đi.

Giang Châu đại học phụ thuộc thứ nhất bệnh viện là Giang Châu đại học khởi đầu bệnh viện, là Giang Châu đại học y học viện lớn nhất lâm sàng dạy học căn cứ, đồng thời cũng là Giang Châu thị tốt nhất bệnh viện, trong đó y khoa lại ở tỉnh trong ngoài được hưởng nổi danh. Phùng Văn Bác về hưu tiền trừ bỏ đảm nhiệm quá trường học trung y học viện viện trưởng còn đảm nhiệm quá phụ thuộc thứ nhất bệnh viện viện trưởng. Nay tuy rằng đã muốn về hưu, nhưng vẫn đang là phụ thuộc thứ nhất bệnh viện trung y khoa lão chuyên gia, mỗi tuần đều đã an bài một lần chuyên gia phòng khám bệnh.

“Ta nói lão Phùng, ngươi nói hôm nay chuyện này đến tột cùng là trùng hợp đâu? Thật đúng là kia Hạ Vân Kiệt sớm liền đã nhìn ra đâu?” Nằm ở xe cứu thương, Dương Tuệ Nga còn đang suy nghĩ huyết quang tai ương sự tình, thậm chí còn đều xem nhẹ đau đớn trên người.

Thật sự là nếu nói Hạ Vân Kiệt thật sự là sớm liền đã nhìn ra, đối với Dương Tuệ Nga mà nói quả thực chính là đảo điên nàng kiên trì mấy chục năm thế giới quan, đối nàng tư tưởng thượng đánh sâu vào quá lớn.

Lúc này Phùng Văn Bác cũng đã muốn theo ngay từ đầu

sốt ruột lo lắng trung phục hồi tinh thần lại, gặp Dương Tuệ Nga đặt câu hỏi, cầm lấy tay nàng vỗ vỗ mặt lộ vẻ áy náy sắc nói:“Đều do ta trông mặt mà bắt hình dong, đối sư thúc bản sự lòng có nghi ngờ, bằng không ngươi sẽ không sẽ có sự.”

Ngôn ngoại ý tái hiểu không quá, chuyện này không phải trùng hợp!

Dương Tuệ Nga nghe vậy trái tim mạnh nhảy lên một chút, phản cầm lấy Phùng Văn Bác tay hãy còn còn có chút không thể nhận chuyện này thật nói:“Này như thế nào khả năng? Nếu một người năng lực đạt tới bực này trình độ chẳng phải là rất khủng bố ?”

“Hiện tại trước không cần tưởng nhiều như vậy, chờ ngươi thương tốt lắm, ta tái chậm rãi với ngươi giảng.” Phùng Văn Bác nhìn thoáng qua bồi hộ ở xe cứu thương lý y tế nhân viên, lại vỗ vỗ Dương Tuệ Nga mu bàn tay nói, trong lòng lại đồng dạng âm thầm khiếp sợ cho Hạ Vân Kiệt kia đáng sợ bặc thệ đoán trước thuật.

Phải biết rằng năm đó hắn phụ thân coi như là sư tổ Vu Trạch đắc ý đệ tử, nhưng bình sinh mỗi khi nói lên bặc thệ tướng thuật đều lắc đầu thở dài, nói chính mình tư chất ngu dốt, cũng là ngay cả bặc thệ tướng thuật môn cũng chưa vuốt. Không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt tuổi còn trẻ, hôm nay lần đầu gặp mặt, thế nhưng liền đoạn ra Dương Tuệ Nga hôm nay có huyết quang tai ương, đây là loại nào lợi hại bặc thệ tướng thuật, thậm chí Phùng Văn Bác đều âm thầm hoài nghi, năm đó sư tổ bặc thệ tướng thuật hay không có lợi hại như vậy, bằng không năm đó hắn như thế nào sẽ không nhìn ra đến hắn đi rồi vài ngày, sẽ có Nhật Bản quỷ muốn tới Phùng gia thôn càn quét đâu?

Dương Tuệ Nga nhưng thật ra không biết lúc này trượng phu kỳ thật trong lòng cũng là rung động đòi mạng, nghe

vậy biết hắn không nghĩ trước mặt y tế nhân viên mặt nói việc này, liền không hề hỏi cái này chuyện, chính là trong đầu lại còn là nhịn không được suy nghĩ chuyện này.

Cầu một đề cử phiếu!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 27 : Ta trước cho ngươi thúc gia đánh cái điện thoại hỏi một chút xem

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-22 12:22:34.0 số lượng từ:2758

Xe cứu thương chạy đến Giang Châu thị phụ thuộc thứ nhất bệnh viện khi đã muốn nhanh đến tan tầm thời gian, bất quá Dương Tuệ Nga là lão viện trưởng lão bà, Giang Châu thị nhất hào thủ trưởng thị ủy thư kí lão mẹ, nàng bị thương, cho dù hiện tại là khuya khoắt, bệnh viện cũng không dám có nửa điểm chậm trễ.

Xe cứu thương vừa đến, bệnh viện Trần Vi Dân viện trưởng cùng cốt thương khoa chủ nhiệm đã muốn ở cấp cứu phòng khám bệnh đại lâu chờ, cũng lập tức an bài y tế nhân viên cấp Dương Tuệ Nga tiến hành chụp phiến các tất yếu kiểm tra.

Làm Dương Tuệ Nga kiểm tra xong, trụ tiến vip phòng bệnh khi, Dương Tuệ Nga con trai, Giang Châu thị thị ủy thư kí Phùng Chính Thành đã muốn nghe thấy tấn vội vã chạy tới bệnh viện.

Phùng Văn Bác dục có nhất nhi nhất nữ, bất quá nhưng không có một người kế thừa hắn y thuật. Con trai theo chính, nữ nhi từ nhỏ liền biểu hiện ra rất cao buôn bán thiên phú, tốt nghiệp đại học sau đi Mỹ quốc Harvard đại học thương học viện ra sức học hành thạc sĩ. Thạc sĩ tốt nghiệp sau bởi vì không thích quốc nội buôn bán hoàn cảnh, đi Hongkong phát triển, sau lại ở Hongkong kết bạn một vị cùng chung chí hướng bạn trai Ngô Xương Vũ, hai người hỉ kết lương duyên, cũng cùng nhau phát triển sự nghiệp, nay Ngô gia đã muốn thành Hongkong đều biết hào môn

Phùng Chính Thành là đệ đệ, trung đẳng dáng người, quốc tự mặt, mũi cao thẳng, ánh mắt hữu thần, thoạt nhìn là vị rất uy nghiêm trung niên nam nhân. Phùng Chính Thành năm nay bốn mươi tuổi, ở Giang Châu thị thị ủy thư kí vị trí đã muốn ngồi hai năm, được cho là Giang Nam tỉnh tối tuổi trẻ đầy hứa hẹn địa phương quan to chi nhất.

Phùng Chính Thành người cũng như tên, ở quốc nội quan viên trung xem như thuộc loại thanh liêm chính trực nhất loại. Tiền nhiệm này hai năm cũng thật là làm vài món thật sự, ở Giang Châu thị dân chúng trung danh tiếng cùng lực ảnh hưởng đều cũng không tệ lắm.

Phùng Chính Thành nhất đuổi tới phòng bệnh liền vẻ mặt khẩn trương hướng Phùng Văn Bác hỏi:“Ba, mẹ rơi thế nào? Nghiêm trọng không nghiêm trọng?”

Phùng Văn Bác nghe vậy thở dài nói:“Có chút phiền phức, xương chậu dập nát tính gãy xương, tám chín phần mười cần khai đao, bất quá may mà không thương đến thần kinh toạ.”

Phùng Chính Thành tuy rằng không tử thừa phụ nghiệp, nhưng từ nhỏ nhưng cũng thường xuyên bị hắn phụ thân mạnh mẽ giáo huấn không ít y học tri thức, biết xương chậu là chống đỡ nhân thể trọng yếu khung xương, xương chậu gãy xương bình thường không có ba bốn tháng thời gian rất khó hoàn toàn khép lại, cho dù khép lại đi đường hoặc là liền ngồi đều khó tránh khỏi còn là hội đã bị chút ảnh hưởng. Về phần thương đến thần kinh toạ, vậy càng phiền toái, muốn làm không tốt liền trực tiếp tê liệt.

Nay hắn mẫu thân tuy rằng không thương đến thần kinh toạ, nhưng xương chậu dập nát tính gãy xương nhưng cũng đã muốn là bị thương phi thường nghiêm trọng,

cho dù thân thể khoẻ mạnh người trẻ tuổi phỏng chừng đều phải năm sáu tháng tài năng hoàn toàn khép lại. Hơn nữa nàng mẫu thân năm nay đã muốn bảy mươi tuổi, khép lại đứng lên khẳng định càng chậm. Hơn nữa sinh mệnh ở chỗ vận động, lão nhân lại như thế, xương chậu dập nát tính gãy xương, vừa mới bắt đầu một đoạn thời gian khẳng định cần tĩnh dưỡng, ở trên giường bệnh vượt qua, phỏng chừng liền trong khoảng thời gian này nghẹn đều có thể đem lão nhân nghẹn ra bệnh đến. Cho nên Phùng Chính Thành nghe vậy trong đầu không khỏi rất là lo lắng sốt ruột, bất quá hắn lại không dám quá nhiều toát ra đến, ngược lại an ủi nói:“Không có việc gì, mẹ thân thể vẫn đều tốt lắm. Ta lập tức an bài người đưa mụ mụ đi tỉnh nhân dân bệnh viện, thỉnh bọn họ cốt ngoại khoa chủ nhiệm tự mình cấp mụ mụ khai đao.”

“Đi cái gì tỉnh nhân dân bệnh viện, ngươi cho là liền ngươi thị ủy thư kí có năng lực hội an bài, ta này lão trung y sẽ không năng lực an bài sao? Hiện tại tối mấu chốt là thuật sau khang phục vấn đề, ta là lo lắng mẹ ngươi tuổi lớn, so với không thể người trẻ tuổi, còn muốn chịu nhiều như vậy tội.” Phùng Văn Bác nghe vậy tức giận nói.

Phùng Văn Bác vẫn hy vọng con trai có thể kế thừa hắn y thuật, bất quá con trai lại lựa chọn theo chính, điều này làm cho Phùng Văn Bác vẫn canh cánh trong lòng. Hơn nữa để cho Phùng Văn Bác khó chịu là, ở quốc nội này làm quan còn chính là so với cứu sống thầy thuốc ăn ngon.

“Được rồi lão Phùng, con trai này không phải quan tâm ta sao?” Dương Tuệ Nga tuy rằng mông vô cùng đau đớn, nhưng đau lòng con trai, nghe vậy lập tức hướng Phùng Văn Bác trừng mắt nói một câu, sau đó lại đối Phùng Chính Thành miễn cưỡng bài trừ một tia thoải mái tươi cười nói:“Chính Thành, mẹ không có việc gì, vừa rồi cốt thương khoa Trịnh chủ nhiệm nói, mẹ thân

thể hảo, mổ nghỉ ngơi mấy tháng sẽ không vấn đề.”

Phùng Chính Thành tự nhiên biết mẫu thân sợ hắn lo lắng, cố ý nói được thoải mái một ít, nhìn mẫu thân trên mặt tươi cười, cái mũi nhưng không khỏi có chút lên men, gật gật đầu nói:“Kia tốt nhất.”

Nói xong Phùng Chính Thành lại chuyển hướng Phùng Văn Bác nói:“Ba, ta cảm thấy thuật sau khang phục là cái vấn đề, giải phẫu cũng là cái vấn đề, nếu không còn là đưa đến tỉnh nhân dân bệnh viện đi? Dù sao nơi nào chữa bệnh thiết bị hoàn cảnh cái gì đều so với Giang Châu bên này tốt.”

“Ta không cần đi tỉnh nhân dân bệnh viện, ép buộc đến ép buộc đi phiền toái, nhưng lại nhân sinh không quen, không giống Giang Châu bên này, rất nhiều đều là chúng ta trong y học viện lão sư đệ tử, trước kia ngươi ba cũng là nơi này viện trưởng, đầu người đều quen thuộc.” Không đợi Phùng Văn Bác trả lời, Dương Tuệ Nga chính mình đã muốn mở miệng phản đối nói.

“Mẹ!” Gặp mẫu thân mở miệng phản đối, Phùng Chính Thành không khỏi có chút sốt ruột kêu một câu, sau đó đem ánh mắt đầu hướng hắn phụ thân, hy vọng phụ thân có thể lái được khẩu hỗ trợ khuyên nhất khuyên.

“Như vậy đi, bệnh viện cùng giải phẫu cái gì sự tình đều trước các nhất các, ta trước cho ngươi thúc gia đánh cái điện thoại hỏi một chút xem, có lẽ hắn có biện pháp cũng không nhất định.” Phùng Văn Bác kéo kéo cằm chòm râu nói.

Kỳ thật Phùng Văn Bác vừa rồi đã nghĩ đến cấp cho Hạ Vân Kiệt gọi điện thoại, nhưng là lại thật sự không mặt mũi mặt đánh. Phải biết rằng Hạ Vân Kiệt nhưng là rõ ràng nói cho quá hắn, hôm nay Dương Tuệ Nga không nên xuất môn, hiện nay lại gọi điện thoại nói cho hắn

Dương Tuệ Nga bị thương, này chẳng phải là nói hắn căn bản không đem sư thúc lời nói để trong lòng sao? Đương nhiên hắn cũng có thể thôi nói Dương Tuệ Nga không nghe khuyên bảo, khả Phùng Văn Bác lại tình nguyện Hạ Vân Kiệt đối hắn này sư điệt bất mãn, cũng không nguyện ý hắn đối hắn thê tử có không ấn tượng tốt.

Phùng Văn Bác nói lời này khi Phùng Chính Thành phùng đại thị ủy thư kí cũng là nghe được mãn đầu óc tương hồ.

Thúc gia? Hắn gia gia cũng là vị đệ đệ, bất quá ở hắn còn trẻ thời điểm liền đã qua đời, như thế nào đột nhiên lại bính ra vị thúc gia? Hơn nữa nghe phụ thân ý tứ tựa hồ vị này thúc gia y thuật tựa hồ rất cao minh bộ dáng? Điều này sao có thể? Nếu có như vậy một vị thúc gia, hắn này cháu trai không nên không biết nha?

“Lão Phùng, này ngươi có thể hay không khó xử? Còn có đây là dập nát tính gãy xương, có chút nghiêm trọng, ngươi không phải nói dùng trung y thủ pháp có vẻ khó trở lại vị trí cũ, còn là Tây y giải phẫu phương pháp được không? Chẳng lẽ kia hạ, khụ khụ, sư thúc hắn có biện pháp?” Dương Tuệ Nga tự nhiên biết Phùng Văn Bác trong miệng thúc gia đó là Hạ Vân Kiệt, nghe vậy do dự hạ hỏi.

Bất quá tuy là đối Hạ Vân Kiệt y thuật không nhiều lắm tin tưởng, nhưng Dương Tuệ Nga đúng là vẫn còn thừa nhận Hạ Vân Kiệt sư thúc thân phận, cũng cũng đi theo lại sửa miệng.

“Sư thúc? Cái gì sư thúc?” Phùng Văn Bác rốt cục nhịn không được vẻ mặt nghi hoặc hỏi.

“Là ngươi gia gia sư đệ.” Phùng Văn Bác thuận miệng trở về một câu, sau đó vỗ vỗ Dương Tuệ Nga mu bàn

tay, trấn an nói:“Ngươi loại tình huống này dùng trung y thủ pháp quả thật có vẻ khó trở lại vị trí cũ, bất quá buổi sáng ta cùng sư thúc trao đổi quá, hắn y thuật hẳn là so với ta còn muốn cao, có lẽ hắn có thể đi.”

Nói xong Phùng Văn Bác liền xuất ra di động đi ra ngoài cấp Hạ Vân Kiệt gọi điện thoại, đổ không phải hắn cùng người nhà xa lạ, đánh cái điện thoại đều phải lảng tránh, mà là trước đó Hạ Vân Kiệt đã muốn nhắc nhở quá, nay lại gọi điện thoại cầu cứu, hắn sợ Hạ Vân Kiệt tức giận, không chịu ra tay, đến lúc đó tránh không được một phen xin lỗi cầu xin, cũng là không nên làm cho Dương Tuệ Nga nghe được.

Gặp phụ thân cầm điện thoại ra phòng bệnh, Phùng Chính Thành khó hiểu hỏi Dương Tuệ Nga:“Gia gia sư đệ? Ta trước kia như thế nào cho tới bây giờ không có nghe khởi quá?”

“Ngươi ba cũng là hôm nay vừa mới nhận thức.” Dương Tuệ Nga biểu tình có chút mất tự nhiên trả lời.

“Nga, nguyên lai là như vậy, ta nói đâu ta như thế nào chưa từng nghe ba nhắc tới quá.” Phùng Chính Thành cũng là không nghĩ nhiều, nghe vậy thoải mái nói.

Dương Tuệ Nga nhìn con trai, khóe miệng kéo kéo, vốn định đề nhắc tới Hạ Vân Kiệt thực tuổi trẻ còn có cái gì huyết quang tai ương linh tinh lời nói, nhưng chung quy cảm thấy chuyện này rất không thể tưởng tượng, con của hắn khẳng định hội cho rằng nàng nói hươu nói vượn, nói sau cụ thể sâu xa lịch sử nàng cũng không rõ ràng, cảm thấy đến lúc đó còn là từ Phùng Văn Bác đến giải thích cấp Phùng Chính Thành nghe đỡ.

“Bất quá nếu là gia gia sư đệ, nghĩ đến y thuật khẳng định rất cao minh, có lẽ mẹ ngươi sẽ không dùng mổ.” Phùng Chính Thành không có phát hiện mẫu thân dị

thường, tiếp tục nói.

Tuy rằng lúc trước lựa chọn theo chính, bất quá sinh ra trung y thế gia, Phùng Chính Thành đối truyền thống trung y còn là có tin tưởng.

“Hy vọng đi.” Dương Tuệ Nga miễn cưỡng cười cười nói.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt lời tiên đoán chi tinh chuẩn, làm cho Dương Tuệ Nga hiện tại nhớ tới đến còn cảm thấy kinh hãi đảm khiêu, không thể tưởng tượng, nhưng hắn dù sao quá mức tuổi trẻ, đối hắn y thuật, Dương Tuệ Nga thật đúng là không nhiều lắm nắm chắc. Huống hồ trung y cùng Tây y các hữu dài ngắn, đối với dập nát tính gãy xương trị liệu, Tây y phẫu thuật quả thật so với trung y bảo thủ trị liệu tốt. Dương Tuệ Nga là đại học giáo thụ, tuy rằng bởi vì trượng phu duyên cớ càng thích trung y trị liệu, nhưng nàng càng tin tưởng khoa học cùng sự thật.

Phùng Văn Bác rất nhanh liền quay số Hạ Vân Kiệt di động dãy số, điện thoại chuyển được sau, Phùng Văn Bác kêu một tiếng sư thúc liền dừng lại, cũng là không biết nên như thế nào đề Dương Tuệ Nga sự tình.

“Văn Bác có phải hay không có chuyện gì?” Nhưng thật ra Hạ Vân Kiệt ẩn ẩn theo này thanh sư thúc trung cảm nhận được một tia dị thường, nghe vậy chủ động hỏi.

“Sư thúc thực xin lỗi, là Tuệ Nga nàng……” Phùng Văn Bác nghe vậy khẽ cắn môi nói.

“Dương giáo thụ bị thương? Nghiêm trọng sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy lập mã nghĩ tới Dương Tuệ Nga huyết quang tai ương, khẽ cau mày, ngắt lời nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 28 : Vẽ bùa

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-23 00:23:38.0 số lượng từ:2566

“Có vẻ nghiêm trọng, xương chậu dập nát tính gãy xương, không biết sư thúc có biện pháp nào không trị liệu?” Phùng Văn Bác nhìn Hạ Vân Kiệt cũng không có trách cứ ý, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó cung kính hỏi.

Nghe nói là xương chậu dập nát tính gãy xương, Hạ Vân Kiệt mày không khỏi lại hơi hơi nhíu vừa nhíu, đổ không phải hắn không có biện pháp trị liệu, chính là này bị thương vị trí ở mông cũng là pha làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy đau đầu.

Phùng Văn Bác nhìn điện thoại kia đầu trầm mặc, còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt cũng không có biện pháp, không khỏi âm thầm thở dài một hơi, vừa muốn mở miệng, không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt lại đột nhiên hỏi:“Văn Bác ngươi hẳn là hội nối xương đi?”

Phùng Văn Bác nghe vậy hơi hơi giật mình, sau đó vẻ mặt nghi hoặc nói:“Từng cùng phụ thân học quá, bất quá Tuệ Nga là xương chậu dập nát tính gãy xương…….”

“Vậy được rồi, các ngươi hiện tại ở nơi nào? Ta hiện tại liền đuổi đi qua, yên tâm đi, Dương giáo thụ không có việc gì.” Hạ Vân Kiệt nghe nói Phùng Văn Bác biết nối xương thủ pháp, liền yên tâm, ngữ khí thoải mái mà đánh gãy Phùng Văn Bác.

Nếu nói phía trước Phùng Văn Bác đối Hạ Vân Kiệt vị này sư thúc tôn kính càng nhiều là xuất phát từ dân tộc Trung Hoa tôn sư trọng giáo truyền thống mỹ đức, còn có đối hắn Vu Hàm môn chưởng môn nhân thân phận

tôn kính, như vậy từ huyết quang tai ương ứng nghiệm sau, Phùng Văn Bác đã muốn theo trong lòng hoàn toàn nhận thức vị này đột nhiên toát ra đến sư thúc, mặc kệ là hắn thân phận hay là hắn bản sự. Cho nên gặp Hạ Vân Kiệt nói được như vậy khẳng định thoải mái, Phùng Văn Bác cũng là một chút cũng không hoài nghi, nghe vậy lập tức mừng rỡ nói:“Chúng ta hiện tại ở Giang Châu đại học phụ thuộc thứ nhất bệnh viện, ngài hiện tại ở nơi nào? Ta lập tức làm cho người ta lái xe đi qua tiếp ngài.”

“Không cần như vậy phiền toái, ta chính mình đánh xe đi qua là có thể.” Hạ Vân Kiệt nói.

Phùng Văn Bác ngay từ đầu đổ không ý thức được Hạ Vân Kiệt ngay cả xe đều đã không có, thuần túy là xuất phát từ đối sư thúc tôn kính thế này mới nói lái xe đi tiếp hắn, nay nghe vậy mới vừa rồi ý thức được vị này sư thúc tựa hồ gia cảnh cũng không dư dả, không chỉ có không có tư gia xe, hơn nữa ăn mặc tựa hồ cũng thực mộc mạc.

Điều này sao có thể đâu? Lấy sư thúc bản sự, mặc kệ là y thuật còn là tướng thuật muốn kiếm điểm tiền còn không phải dễ như trở bàn tay sao? Phùng Văn Bác trong lòng âm thầm khó hiểu, bất quá lúc này hắn cũng là bất chấp xâm nhập cân nhắc vấn đề này, nghe vậy vội vàng nói:“Hiện tại là tan tầm cao phong kì, đánh xe rất khó đánh, còn là ta làm cho người ta lái xe đi qua tiếp ngài đi.”

Hạ Vân Kiệt ngẫm lại chính mình dù sao còn phải họa mấy lá bùa trị người cốt thương, nhưng cũng tốn chút thời gian, cũng sẽ không tái cùng Phùng Văn Bác khách khí, nói:“Kia đi, ta ở tại Đức Nhã tiểu khu, ngươi làm cho người ta lái xe đến tiểu khu cửa chờ ta đi.”

“Hảo, cảm ơn sư thúc, ta cái này làm cho người ta lái xe

đi qua tiếp ngài.” Phùng Văn Bác nghe vậy cảm kích nói.

Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó treo điện thoại.

Quải điệu điện thoại sau, Hạ Vân Kiệt buông trong tay tiếng Anh sách vở, rớt ra tủ đầu giường. Tủ đầu giường bên trong trừ có một cái dây chuyền vàng ngoại, còn đặt nhất điệp giấy vàng, một chi bút lông, một bao dày đặc chu sa đằng đằng đi phù tài liệu.

Hạ Vân Kiệt đem mấy thứ này nhất nhất lấy ra nữa phóng tới bàn học thượng, điều hảo chu sa, phô hảo hoàng giấy, tay cầm bút lông, âm thầm bình tâm tĩnh khí, vận chuyển Vu môn độc môn tâm pháp, sau đó liền bắt đầu ở hoàng giấy thượng rồng bay phượng múa.

Làm Hạ Vân Kiệt vung trong tay bút lông khi, trong phòng Âm Dương Ngũ Hành hơi thở bắt đầu trở nên hỗn loạn rung chuyển đứng lên, mà trong tay hắn bút pháp tựa hồ ẩn ẩn có một chút ánh sáng khởi, một tia vu lực dọc theo bút pháp bị quán chú phong ấn tại một đám ngạc nhiên cổ quái tự phù trung, kia một đám tự phù lại hình thành một cái rất kỳ quái đồ văn.

Làm cuối cùng một chữ phù hoàn thành khi, Hạ Vân Kiệt khẽ quát một tiếng:“Thu!” Bút lông đột nhiên mà chỉ, bút pháp về điểm này ánh sáng cũng đột nhiên biến mất, một lá thoạt nhìn tựa như vẽ xấu bùa liền hoàn công.

Về vẽ bùa có câu kêu “Vẽ bùa không biết khiếu, phản nhạ quỷ thần cười; Vẽ bùa nếu biết khiếu, cả kinh quỷ thần kêu”. Bùa nhìn như đơn giản, coi như vẽ xấu bình thường, trên thực tế thư phù là một kiện rất khó sự tình, thư phù khi cần thư phù giả vận chuyển tâm pháp lấy tự thân chi tinh khí hợp thiên địa vạn vật chi tinh, lấy tự thân chi thần hợp thiên địa vạn vật chi thần. Tinh tinh tương phụ, thần thần gắn bó, bùa mới vừa rồi có thể thành. Cổ thư phù, không chỉ có cần nhất định tu vi cảnh

giới, cũng muốn tiêu hao vu sư vu lực.

Hạ Vân Kiệt thân phụ thượng cổ Vu vương Hạ Vũ huyết mạch truyền thừa, lại có địa vu nhị đỉnh trung kỳ chi cảnh, đi phù đối với hắn mà nói đổ đã muốn không phải việc khó. Cảm thụ được phong ấn tại bùa trung vu lực, Hạ Vân Kiệt khóe miệng dật ra một tia vừa lòng mỉm cười, tiếp theo lại liên tục viết hai lá đồng dạng bùa.

Giang Châu đại học thứ nhất phụ thuộc bệnh viện, Phùng Văn Bác gọi điện thoại mặt sau lộ sắc mặt vui mừng về tới phòng bệnh.

“Kia hạ, khụ khụ, sư thúc nói như thế nào?” Dương Tuệ Nga gặp Phùng Văn Bác mặt mang sắc mặt vui mừng tiến vào, không khỏi hai mắt sáng ngời hỏi. Chính là kêu Hạ Vân Kiệt như vậy người trẻ tuổi vi sư thúc, luôn có chút không thói quen.

“Hắn nói không có gì vấn đề.” Phùng Văn Bác cao hứng trở về câu, sau đó đối Phùng Chính Thành:“Làm cho Tiểu Tiền ở bệnh viện cửa chờ ta, ta đi tiếp một chút ngươi thúc gia.”

Tiểu Tiền tên đầy đủ Tiền Hữu Đồ, là Phùng Chính Thành tài xế.

Tiền Hữu Đồ ở bệnh viện cửa tiếp thượng Phùng Văn Bác, sau đó một đường hướng Đức Nhã tiểu khu khai đi, trong lòng lại âm thầm ngạc nhiên, không biết Giang Châu thị còn có vị nào quý nhân có thể đáng giá phùng lão giáo thụ tự mình ngồi xe đi tiếp ? Hơn nữa này nhân thế nhưng còn là ở tại Đức Nhã tiểu khu.

Kia bất quá chính là cái Giang Châu thị hai ba tuyến đoạn lão tiểu khu mà thôi!

“Phùng lão, phía trước chính là Đức Nhã tiểu khu.” Xe ở

bận rộn dòng xe cộ trung chậm rãi mở ra, đại khái nửa giờ sau Tiền Hữu Đồ chỉ vào cách đó không xa Đức Nhã tiểu khu cung kính nói.

Phùng Văn Bác nghe vậy lập tức liền tinh thần chấn hưng theo Tiền Hữu Đồ ngón tay phương hướng nhìn xung quanh. Dù sao còn trẻ khi mà bắt đầu tu luyện Vu môn phun nạp dưỡng sinh thuật, Phùng Văn Bác mặc dù đã qua thất tuần chi năm, nhưng ánh mắt rất tốt, liếc mắt một cái liền thấy được đứng ở cửa Hạ Vân Kiệt.

“Tiểu Tiền, nhìn đến vị kia người trẻ tuổi không có? Liền đình kia.” Phùng Văn Bác chỉ vào Hạ Vân Kiệt đối Tiền Hữu Đồ nói.

Tiền Hữu Đồ trả lời một tiếng “Tốt”, sau đó đem xe chậm rãi hướng Hạ Vân Kiệt khai đi, trong lòng lại còn tại tò mò, đến tột cùng là ai cái giá lớn như vậy, Phùng lão đều đã muốn đến tiểu khu cửa, lại ngay cả nhân ảnh đều không thấy được.

Tiền Hữu Đồ cũng là nằm mơ cũng không khả năng nghĩ đến, Phùng Văn Bác muốn tới tiếp đó là vị kia người trẻ tuổi.

Tiền Hữu Đồ đem xe chậm rãi đứng ở Hạ Vân Kiệt bên người, vừa định hỏi Phùng Văn Bác có cần hay không đánh cái điện thoại, đã thấy Phùng Văn Bác đã muốn xuống xe, sau đó đối vị kia người trẻ tuổi cung kính kêu một tiếng “Sư thúc.”

Tiền Hữu Đồ đương trường cả người liền thạch hóa, đường đường Giang Châu thị thị ủy thư kí phụ thân, đại học giáo thụ, trung y giới giáo dục ngôi sao sáng cấp nhân vật, nhìn trông mong đuổi tới Đức Nhã tiểu khu muốn tiếp dĩ nhiên là một vị người trẻ tuổi, hơn nữa hắn thế nhưng còn gọi vị này người trẻ tuổi “Sư thúc”, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, chính tai sở nghe, Tiền

Hữu Đồ khẳng định nghĩ đến đây là nói nhảm mà thôi.

“Phía sau ngươi hẳn là ở bệnh viện bồi Dương giáo thụ, không cần tự mình tới đón ta.” Tuy nói thân là nhất môn chi chủ, nhưng Hạ Vân Kiệt còn là không thói quen bị một lão nhân đầu đầy ngân phát tự mình tới cửa tới đón đưa, nghe vậy nói một câu, sau đó xoay người tiến vào xe.

Phùng Văn Bác nhìn Hạ Vân Kiệt ngồi vào sau xe, liền hỗ trợ đem cửa xe đóng, sau đó chính mình lại ngồi xuống phó điều khiển vị.

Mặc dù thời đại đã muốn bất đồng, nhưng Vu Hàm môn trưởng ấu tôn ti quy củ lại vưu ở. Hạ Vân Kiệt không chỉ có là Phùng Văn Bác sư thúc, lại Vu Hàm môn môn chủ, thân phận tôn quý, Phùng Văn Bác tuy rằng một phen tuổi, nhưng thân là Vu Hàm môn đệ tử, cấp bậc lễ nghĩa cũng không dám phế.

Làm Phùng Văn Bác ngồi vào phó điều khiển vị khi, Tiền Hữu Đồ thế này mới phục hồi tinh thần lại, bất quá phục hồi tinh thần lại Tiền Hữu Đồ, trong lòng lại lại khiếp sợ.

Ở Trung Quốc quan trường, mặc kệ là tiệc rượu vị trí, còn là trêm xe vị trí, đều cũng có chú ý. Tình hình chung hạ, sau xe là lãnh đạo chỗ ngồi, mà phó điều khiển vị còn lại là bí thư vị trí. Hiện tại lấy Phùng Văn Bác thân phận, thế nhưng chủ động đem chính mình thân phận định vị ở cùng loại cho bí thư vị trí, này ở Tiền Hữu Đồ xem ra, quả thực chính là không thể tưởng tượng đến cực điểm. Phải biết rằng, Phùng Văn Bác không chỉ có là Giang Châu thị thị ủy thư kí phụ thân, lại một vị hưởng dự quốc nội lão trung y, lão giáo thụ, cho dù tỉnh ủy thư kí thấy hắn, cũng phải cùng hắn khách khí vài câu, gọi hắn một tiếng Phùng lão hoặc là Phùng giáo thụ. Không nghĩ tới hôm nay ở một vị người trẻ tuổi trước mặt, Phùng lão thế nhưng khiêm tốn đến bực này trình độ!

Bất quá ngồi ở trong Audi xe Hạ Vân Kiệt lại không biết nói Phùng Văn Bác dĩ nhiên là thị ủy thư kí con trai, lúc này chính mình đang ngồi ở Giang Châu thị nhất hào thủ trưởng tòa giá, hắn nhìn bên ngoài đường càng ngày càng ủng đổ, lại nhìn chân trời mặt trời chiều ngã về tây, tưởng cũng là đêm nay phỏng chừng là không thể đúng giờ đi quán bar đi làm.

Vì thế Hạ Vân Kiệt bất đắc dĩ lấy di động ra cấp chủ quản Chu Hiểu Diễm cũng chính là Diễm tỷ đánh đi điện thoại.

Cầu một đề cử phiếu!!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 29 : Làm lão sư hoặc là thầy thuốc nhưng thật ra không sai

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-23 12:24:26.0 số lượng từ:3363

“Diễm tỷ, ta lâm thời có điểm việc gấp muốn xử lý, khả năng muốn vi trễ một chút đi đi làm.” Điện thoại rất nhanh liền đả thông, Hạ Vân Kiệt đơn giản sáng tỏ nói.

“Việc gấp, lấy cớ đi? Có phải hay không phao thượng xinh đẹp mĩ mi ?” Trong điện thoại truyền đến Diễm tỷ độc hữu cổ mị thanh âm.

Nghe Diễm tỷ thanh âm, Hạ Vân Kiệt trong đầu theo bản năng hiện ra Diễm tỷ kia bị váy ngắn bao vây lấy gợi cảm đại mông. Đây là một vị làm cho nam nhân thấy, lập tức hội đối của nàng mông lưu lại khắc sâu trí nhớ nữ nhân, bất quá cũng là đóa hoa bách hợp.

“Thực sự việc gấp!” Hạ Vân Kiệt vội vàng súy điệu trong đầu kia trương khêu gợi hình ảnh, còn thật sự nói.

“Khanh khách, xem đem ngươi cấp, với ngươi nói đùa a! Bất quá tận lực tám giờ trước đuổi tới. Mùa hè quán bar sinh ý hảo, nhân thủ sẽ có điểm khẩn trương.” Diễm tỷ cảm nhận được Hạ Vân Kiệt còn thật sự khẩu khí, không khỏi cười khanh khách lên.

“Cảm ơn Diễm tỷ, ta nhất định sẽ ở tám giờ trước đuổi đi qua.” Nói xong Hạ Vân Kiệt liền treo điện thoại.

Bất quá làm Hạ Vân Kiệt quải điệu điện thoại sau, phát hiện ngồi ở hàng trước hai nam nhân trên mặt đều không thể khắc chế toát ra vô cùng phức tạp biểu tình.

Tài xế Tiền Hữu Đồ là như thế nào cũng tưởng không

thông, giống Hạ Vân Kiệt như vậy ngay cả Phùng lão đều phải tự mình tới cửa tiếp đưa người trẻ tuổi, chỉ sợ toàn bộ Giang Châu thị đều không có một nhà công ty có thể thỉnh được rất tốt hoặc là nói dung hạ như vậy một tôn đại thần. Cũng không nghĩ vậy vị người trẻ tuổi thế nhưng còn muốn làm đêm, hơn nữa đến muộn một chút thế nhưng còn muốn cố ý gọi điện thoại xin phép, Giang Châu thị có như vậy ngưu công ty sao?

Phùng Văn Bác đồng dạng không nghĩ ra, ở hắn xem ra lấy sư thúc bản sự, cho dù mọi người đối người trẻ tuổi có thành kiến, nhưng chỉ muốn sư thúc thực chịu ra tay, hẳn là không đến mức hỗn đến trực đêm ban bộ! Đương nhiên hắn rất hiếu kì sư thúc hiện tại ở nơi nào đi làm? Làm cái gì chức nghiệp?

Bất quá lời này Phùng Văn Bác cũng là không tốt hỏi, ít nhất không thể trước mặt tài xế mặt hỏi.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không để ý Phùng Văn Bác cùng Tiền Hữu Đồ phức tạp biểu tình, hơn nữa hắn cũng không tất yếu hướng bọn họ giải thích, quải điệu điện thoại sau, liền một mình một người ngồi ở xếp sau vị nhắm mắt dưỡng thần.

Vừa rồi một hơi liên tục vẽ ba lá bùa, tuy rằng đối với hắn như vậy cảnh giới vu sư mà nói, cũng không tính cái gì, nhưng chung quy cũng là kiện hao tâm tổn sức háo lực sự tình.

Hạ Vân Kiệt này phiên hành động ở Tiền Hữu Đồ xem ra gần như vô lễ, nhưng cũng làm cho hắn càng phát ra khiếp sợ thậm chí gần như kinh hãi đảm khiêu, lái xe đều là như đi miếng băng mỏng.

Gần nửa mấy giờ sau, xe vững vàng đứng ở Giang Châu đại học phụ thuộc thứ nhất bệnh viện cửa. Tiền Hữu Đồ cơ hồ là theo bản năng rất nhanh xuống xe, sau

đó cung kính giúp Hạ Vân Kiệt rớt ra cửa xe, phảng phất hắn đó là hắn lão bản, Giang Châu thị thị ủy thư kí.

“Sư thúc, thật sự là thực xin lỗi, bởi vì Tuệ Nga sự tình còn trì hoãn ngài công tác.” Ở đi phòng bệnh trên đường, Phùng Văn Bác rất là hổ thẹn nói.

“Thương thế không tha trì hoãn, công tác lại có thể hoãn vừa chậm.” Hạ Vân Kiệt khoát tay nói.

“Cảm ơn sư thúc, đều là ta không đúng, sư thúc ngài rõ ràng đã muốn……” Phùng Văn Bác nhìn Hạ Vân Kiệt nói như vậy, nhưng thật ra càng phát ra hổ thẹn.

“Đi qua cho dù.” Hạ Vân Kiệt cười cười, một chút cũng không để ý nói.

Dương Tuệ Nga là đại học giáo thụ, mà hắn là một vị người trẻ tuổi, nói được lại là như thế vớ vẩn việc, Dương Tuệ Nga không có nghe theo chính mình nhắc nhở ở Hạ Vân Kiệt xem ra tái bình thường bất quá, tương phản, nếu Dương Tuệ Nga thật sự bởi vì chính mình một câu quy củ đứng ở trong nhà không ra cửa, kia ngược lại không bình thường.

“Là sư thúc.” Phùng Văn Bác gật gật đầu, đem cảm kích cùng hổ thẹn thật sâu chôn ở đáy lòng.

Khi nói chuyện, hai người đi vào thang máy.

“Sư thúc, ngài hiện tại làm cái gì chức nghiệp phương tiện nói sao?” Trong thang máy rất khó không có những người khác ở, Phùng Văn Bác do dự một hồi lâu nhi rốt cục nhịn không được mở miệng hỏi nói.

“Hiện tại dùng người đơn vị đều có vẻ trọng văn bằng, ta chỉ là trung chuyên tốt nghiệp, cho nên tốt nghiệp sau nhất thời rất khó tìm đến thích hợp công tác, trước mắt

tạm thời ở trong quán bar làm phục vụ sinh, bất quá tiền lương còn có thể.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt thản nhiên trả lời, đổ không cố ý gạt Phùng Văn Bác, trên thực tế hắn cũng hiểu được không cần phải giấu hắn.

Phùng Văn Bác nghe vậy miệng trương trương, nhìn Hạ Vân Kiệt nửa ngày nói không ra lời. Hắn nằm mơ cũng tưởng không đến, Vu Hàm môn môn chủ thế nhưng lưu lạc đến ở trong quán bar làm phục vụ sinh hoàn cảnh, mà Hạ Vân Kiệt cho hắn lý do càng làm cho hắn cảm thấy hoang đường đến cực điểm, giống sư thúc nhân tài như vậy, thế nhưng bởi vì văn bằng duyên cớ mà tìm không thấy công tác!

“Kỳ thật chúng ta trường học còn có bệnh viện đều cần giống sư thúc ngài như vậy y thuật cao minh lão sư cùng thầy thuốc, nếu sư thúc ngài không chê khí trong lời nói, nếu không đến chúng ta trung y học viện làm cái lão sư hoặc là đến phụ thuộc thứ nhất bệnh viện làm thầy thuốc?” Qua một hồi lâu nhi, Phùng Văn Bác thế này mới thật cẩn thận đề nghị nói.

Lấy thân phận của hắn, muốn tưởng an bài một người đến trường học làm lão sư hoặc là đến bệnh viện làm thầy thuốc, cũng không phải cái gì việc khó, huống chi giống Hạ Vân Kiệt loại này y thuật cao minh. Đương nhiên nếu Hạ Vân Kiệt chịu đến Giang Châu đại học đến nhâm giáo hoặc là đi bệnh viện làm thầy thuốc, tất nhiên có thể làm cho Giang Châu đại học trung y trình độ nâng cao một bước, về phần Phùng Văn Bác chính mình đương nhiên cũng sẽ có nhiều hơn cơ hội cùng Hạ Vân Kiệt học tập.

Phùng Văn Bác trong lời nói nhưng thật ra làm cho Hạ Vân Kiệt có chút ý động, từ ngày hôm qua đi Giang Châu đại học sau, hắn liền phát hiện chính mình thích thượng đại học bầu không khí, nếu có thể ở bên trong làm cái y học viện lão sư nhưng thật ra không sai, học

tập cái gì cũng phương tiện. Về phần thầy thuốc cũng không sai, cứu sống là làm việc thiện cử chỉ, hẳn là có thể nung đúc nhân tâm tính. Chính là ở thời cổ vu cùng y là chẳng phân biệt được, vu cũng là y, y cũng là vu, y thuật cũng bị phân loại ở vu thuật bên trong. Cho nên Hạ Vân Kiệt có thể đi trường học làm trung y lão sư, cũng có thể đi bệnh viện làm danh trung y, nhưng vì năm đó sư phụ dặn, hắn cũng không có thể sử dụng y thuật kiếm tiền. Thay lời khác nói, hắn chỉ có thể miễn phí làm cái nghĩa vụ lão sư hoặc là thầy thuốc, ít nhất này ba năm trong vòng là như thế, mà hắn việc cấp bách là làm công kiếm tiền nuôi sống chính mình.

“Làm lão sư hoặc là thầy thuốc nhưng thật ra không sai, bất quá ta còn phải làm công kiếm tiền.” Hạ Vân Kiệt tâm tình hơi có chút mâu thuẫn nói.

“Khụ khụ, sư thúc, lão sư cùng thầy thuốc tiền lương đều cũng không tệ lắm, so với quán bar thu vào hẳn là hội cao không ít.” Hạ Vân Kiệt trong lời nói nghe được Phùng Văn Bác sửng sốt một hồi lâu nhi, mới thật cẩn thận nói.

Đương nhiên nếu Hạ Vân Kiệt không phải hắn chưởng môn sư thúc, không phải người mang tuyệt kỹ kỳ nhân dị sĩ, mỗi tiếng nói cử động không thể ấn người thường tư duy đi cân nhắc, chỉ sợ Phùng Văn Bác sẽ không là thật cẩn thận giải thích mà là muốn mắng hắn đầu óc có vấn đề.

Quán bar phục vụ sinh thu vào có thể cùng đại học lão sư cùng thầy thuốc so với sao? Về phần xã hội địa vị vậy lại càng không tiêu nói!

“Này ta biết, bất quá ta tạm thời không tính dùng y thuật kiếm tiền, cho nên chỉ sợ không thời gian đi làm cái toàn chức lão sư hoặc là thầy thuốc. Nếu làm cho ta mỗi tuần ban ngày rút ra cái một ngày nửa ngày, kia nhưng thật ra

không thành vấn đề.” Hạ Vân Kiệt biết Phùng Văn Bác hiểu lầm chính mình, cười đơn giản giải thích một câu.

Phùng Văn Bác nghe vậy thế này mới giật mình hiểu được, vì cái gì vừa rồi Hạ Vân Kiệt lời nói như vậy “Não tàn”, vì cái gì sư thúc mặc như vậy giản dị, nguyên lai hắn là muốn lấy người thường thân phận kiếm tiền cuộc sống. Bất quá theo Hạ Vân Kiệt trong giọng nói, Phùng Văn Bác lại nghe đi ra, Hạ Vân Kiệt đối làm đại học lão sư hoặc là thầy thuốc đều cũng có hứng thú, nghe vậy nghĩ nghĩ nói:“Kỳ thật nếu sư thúc ngài có hứng thú trong lời nói, có thể đến trường học làm cái ghế khách giáo thụ hoặc là đi bệnh viện làm cái ghế khách thầy thuốc, hoặc là hai người toàn làm cũng có thể.”

“Như vậy cũng có thể chứ?” Hạ Vân Kiệt nghe được sửng sốt sửng sốt.

“Đương nhiên có thể, trên thực tế như vậy ta càng dễ dàng thao tác. Tuy nói trung y có gia truyền sư thừa cái thuyết pháp này, cho nên ở bằng cấp không giống này khác khoa có cứng nhắc quy định. Nhưng tình hình chung hạ nếu ngài muốn tới trung y học viện làm cái chính thức lão sư hoặc là đi thứ nhất bệnh viện làm cái chính thức thầy thuốc, cho dù ta ra mặt thủ tục còn là thực rườm rà. Nhưng ghế khách giáo thụ cái gì liền đơn giản hơn, tại đây phương diện quốc gia không có gì cứng nhắc quy định, bình thường đều là các giáo chính mình định quy củ. Tỷ như có chút trường học yêu cầu đối phương phải có giáo thụ chức danh, không có giáo thụ chức danh sẽ không có thể nhận lời mời vì ghế khách giáo thụ, cũng có chút trường học không có phương diện này quy định, cho nên có chút trường học là có thể tự chủ cam kết quan viên, xí nghiệp gia, phát minh giả thậm chí ngôi sao làm bọn hắn ghế khách giáo thụ. Bất quá y học dù sao bất đồng này khác ngành học, sư thúc nếu muốn chính thức làm nghề y, chỉ sợ còn phải có trung y chấp nghiệp thầy thuốc tư cách chứng

mới được, không biết sư thúc có hay không tư cách chứng này?” Phùng Văn Bác giải thích nói.

“Tư cách chứng ta không có, cần khảo sao? Nếu cần khảo quên đi.” Hạ Vân Kiệt nói.

Mặc dù ở cầu chức làm công, Hạ Vân Kiệt có thể buông dáng người, đó là bởi vì cầu chức làm công khi hắn chính là một vị bình thường người làm công. Nhưng nói đến y thuật, hắn cũng không tái là một vị người làm công, mà là một gã vu sư. Vu sư có vu sư tôn nghiêm, huống hồ Hạ Vân Kiệt còn là đương đại Vu Hàm môn môn chủ, làm cho hắn đi khảo người khác có lẽ hắn hội lo lắng lo lắng, nhưng muốn một cái bán đáp tử đến khảo hắn y thuật, cũng là Hạ Vân Kiệt không thể nhận.

“Không cần, không cần.” Phùng Văn Bác cũng sẽ theo miệng vừa hỏi, nghe vậy vội vàng xua tay nói.

Nói như thế nào Phùng Văn Bác cũng là trung y giới giáo dục ngôi sao sáng cấp nhân vật chi nhất, nay nếu biết Hạ Vân Kiệt là hắn sư thúc, hắn thế nào còn có thể làm cho hắn sư thúc giống cái mới xuất sư học đồ giống nhau đi khảo trung y, này không phải đánh tự mình mặt sao? Thậm chí liền ngay cả phụ trách trung y y sư tư cách cuộc thi cụ thể công tác cùng thực tế thao tác quốc gia trung y dược quản lý cục nhân sự giáo dục tư Trương phó cục trưởng đều là hắn đệ tử. Thay lời khác nói, phụ trách cuộc thi lãnh đạo thật muốn khảo cứu đứng lên cũng phải quản Hạ Vân Kiệt kêu một tiếng thúc gia hoặc là sư thúc tổ, làm cho hắn đi khảo Hạ Vân Kiệt có hay không tư cách làm nghề y thích hợp sao?

“Nếu không cần, vậy ngươi giúp ta thao tác một chút đi, lão sư cùng thầy thuốc đều làm, dù sao trước mắt mà nói, ta ban ngày còn là có thời gian.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nghĩ nghĩ nói.

Nghe nói sư thúc nguyện ý đến trường học làm lão sư cùng thầy thuốc, Phùng Văn Bác không khỏi mừng rỡ, vội vàng nói:“Cảm ơn sư thúc, ta chờ hội liền cùng trường học lãnh đạo nói chuyện này.”

“Kia đổ không vội, còn là chờ Dương giáo thụ thương dưỡng hảo sau ngươi tái việc chuyện này cũng không muộn, đương nhiên nếu phiền toái sẽ không muốn lộng, dù sao ta là không sao cả.” Hạ Vân Kiệt xua tay nói.

“Không phiền toái, không phiền toái. Sư thúc ngài khẳng đến Giang Châu đại học đến, đó là chúng ta trường học phúc khí, cầu đều cầu không được.” Phùng Văn Bác vội vàng nói.

Khi nói chuyện, hai người đã muốn ra thang máy, cũng đi đến phòng bệnh cửa.

Trong phòng bệnh, Phùng Chính Thành sớm đã chờ có chút nóng vội. Vừa rồi trong bệnh viện lãnh đạo còn có khoa chỉnh hình chuyên gia, nghe nói phùng thư kí đến phòng bệnh vấn an mẫu thân, là tới nhất bát lại nhất bát. Đến sau, tự nhiên tránh không được đối Dương Tuệ Nga hỏi han ân cần một phen, cũng hướng Phùng thư kí hội báo nàng mẫu thân nay bệnh tình tình thế.

Vừa rồi Phùng Văn Bác ít ỏi vài câu, nói được thật là đơn giản. Phùng Chính Thành đối mẫu thân thương thế cũng không có một cái cụ thể khái niệm, chỉ biết là có vẻ nghiêm trọng, cần mổ. Nay nghe xong bệnh viện lãnh đạo cùng khoa chỉnh hình chuyên gia phân tích, thế mới biết mẫu thân thương thế so với trong tưởng tượng còn muốn nghiêm trọng, cho dù động thủ thuật, dự đoán bệnh tình tình huống cũng không thấy cũng rất lạc quan. Ít nhất lấy mẫu thân này tuổi, kế tiếp nửa năm một năm cuộc sống hành động khẳng định là cực kỳ không có phương tiện.

Chính sốt ruột gian, cuối cùng là nhìn đến phụ thân mang theo một người trẻ tuổi đi đến. Phùng Chính Thành vội vàng đón nhận đi, sau đó hướng phụ thân phía sau nhìn xung quanh một chút, khó hiểu nói:“Ba, thúc gia đâu?”

Về phần Hạ Vân Kiệt cũng là bị hắn trực tiếp bỏ qua !

Cầu một đề cử phiếu!!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 30 : Nối xương cũng có thể cách sơn đả ngưu

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-24 00:25:56.0 số lượng từ:3169

“Hắn chính là ngươi gia gia sư đệ Hạ Vân Kiệt, ấn bối phận ngươi muốn kêu thúc gia.” Phùng Văn Bác huy phất tay ý bảo hộ sĩ sau khi rời khỏi đây, vẻ mặt trịnh trọng đối Phùng Chính Thành nói.

Dù là Phùng Chính Thành thân là thị ủy thư kí, xử sự xưa nay bình tĩnh ổn trọng, lúc này nghe vậy cũng nhịn không được trợn tròn ánh mắt, chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói:“Hắn? Ta thúc gia?”

Nếu không phải nói lời này là hắn phụ thân, Phùng Chính Thành chỉ sợ đều phải mở miệng mắng hắn tinh thần không bình thường.

Khai cái gì vui đùa? Đường đường Giang Châu thị thị ủy thư kí, thế nhưng quản một người trẻ tuổi nhiều lắm cũng liền hai mươi tuổi thúc gia! Lời này nếu truyền ra đi, phỏng chừng lập tức liền trở thành toàn bộ Giang Châu thị quan trường đứng đầu đề tài.

“Xú tiểu tử, ngươi đây là cái gì thái độ? Có phải hay không làm thị ủy thư kí liền tròng mắt sinh trưởng ở sau gáy ? Hạ sư thúc hắn là ngươi gia gia sư đệ chính là……” Buổi sáng, Dương Tuệ Nga không đem hắn chưởng môn sư thúc để vào mắt, Phùng Văn Bác cũng đã cảm giác thật to thực xin lỗi Hạ Vân Kiệt. Bất quá hiện tại đề xướng vợ chồng nam nữ ngang hàng, Dương Tuệ Nga không phải Vu Hàm môn đệ tử, Phùng Văn Bác nhưng cũng khó mà nói Dương Tuệ Nga cái gì. Nhưng Phùng Chính Thành cho dù làm thị ủy thư kí, lại hay là hắn Phùng Văn Bác loại. Hiện tại Phùng Chính

Thành thế nhưng so với hắn mẹ còn muốn quá phận, không lớn không nhỏ lấy tay chỉ vào Hạ Vân Kiệt, tức giận đến Phùng Văn Bác sắc mặt đều thanh, đương trường liền chỉ vào Phùng Chính Thành húc đầu giáo huấn.

Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra không nghĩ tới Phùng Văn Bác con trai thế nhưng còn là Giang Châu thị thị ủy thư kí, gặp Phùng Chính Thành vì một cái xưng hô duyên cớ, thế nhưng húc đầu huấn thị ủy thư kí, không khỏi bị hoảng sợ, vội vàng ngắt lời nói:“Văn Bác, ngươi làm cái gì vậy? Phía trước không phải nói tốt lắm, thời đại bất đồng, mọi người mỗi người giao một vật.”

“Sư thúc, này không giống với, hắn là con ta, nghe ta !” Người nhà biểu hiện làm cho Phùng Văn Bác này tôn sư trọng giáo truyền thống lão nhân cảm thấy có lỗi với chưởng môn sư thúc, cũng hiểu được thể diện không ánh sáng, cũng là trong khung tính bướng bỉnh lên đây.

“Ngươi phải nghe lời ta.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy theo bản năng bật thốt lên nói.

Nếu Hạ Vân Kiệt thân phận gần chính là sư thúc, có lẽ Phùng Văn Bác còn dám nói như vậy một hai câu, nhưng Hạ Vân Kiệt trừ bỏ sư thúc thân phận, còn là nhất môn chi chủ. Nhất môn chi chủ uy nghiêm cũng là không thể mạo phạm!

Phùng Văn Bác nghe vậy thần sắc lập tức rùng mình, hơi hơi khom người nói:“Là, sư thúc.”

Theo Hạ Vân Kiệt chen vào nói đến Phùng Văn Bác khom người khuất phục, bất quá cũng liền trong nháy mắt công phu, nhưng chỉ có này trong nháy mắt công phu, lại đem Phùng Chính Thành nhìn xem trợn mắt há hốc mồm, trong lòng lại nghẹn khuất khó chịu.

Chính mình phụ thân, từng ra sao ngông nghênh! Cho dù là trong tỉnh, trong kinh thành một ít lãnh đạo tìm hắn xem bệnh, hắn cho tới bây giờ cũng đều là không kiêu ngạo không siểm nịnh, không nghĩ tới hôm nay liền bởi vì trước mắt vị này người trẻ tuổi thuận miệng một câu, hắn liền không chút do dự thấp hắn nhìn như nho nhã ôn hòa, kỳ thật lại nội tàng ngông nghênh đầu.

Hạ Vân Kiệt gặp Phùng Văn Bác đột nhiên trịnh trọng về phía chính mình cúi đầu, nao nao, lập tức nắm tay hắn vỗ vỗ mu bàn tay hắn, có chút cảm động nói:“Văn Bác, tâm ý của ngươi ta lý giải. Bất quá thực không tất yếu như vậy, ta cũng không thói quen, làm cho người ta nghe được cũng không hảo.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt nhìn về phía Phùng Chính Thành nói:“Phùng thư kí, ngươi ba lời nói ngươi không cần để ở trong lòng, trung y xưa nay chú trọng sư thừa, hắn là kia niên đại tới được, tư tưởng chung quy không có chúng ta người trẻ tuổi như vậy mở ra. Ta kêu Hạ Vân Kiệt, bằng hữu thói quen bảo ta A Kiệt, ngươi cũng có thể cái này gọi là ta, hoặc là bảo ta tên cũng có thể.”

Phùng Chính Thành hiểu biết hắn phụ thân làm người, gặp Hạ Vân Kiệt vỗ hắn phụ thân mu bàn tay khi, phụ thân toát ra đến hổ thẹn biểu tình, đã muốn bắt đầu ý thức được Hạ Vân Kiệt ở phụ thân trong lòng địa vị chỉ sợ thực cùng hắn thân thúc thúc giống hệt nhau, chính mình thật muốn là kêu ra A Kiệt hoặc là Vân Kiệt, cho dù phụ thân sẽ không phản đối nữa, nhưng trong lòng khẳng định hội thực thương tâm. Bất quá Phùng Chính Thành chung quy là người làm thị ủy thư kí, xử sự ứng biến năng lực cũng không phải người thường có thể so sánh, gặp kêu A Kiệt hoặc là Vân Kiệt cũng không thích hợp, về phần thúc gia đương nhiên lại càng không thích hợp, đầu óc linh cơ vừa động, hướng Hạ Vân Kiệt khiêm tốn thẳng thắn thành khẩn nói:“Tôn sư trọng giáo là Trung Hoa truyền thống mỹ đức, theo lý ta quả thật nên

gọi ngài một tiếng thúc gia, chính là bởi vì ta thân phận có vẻ đặc thù, thật muốn như vậy kêu lại khó tránh khỏi khiến cho một ít không cần thiết phiền toái. Không bằng như vậy, ngài theo ta ba giống nhau cũng là thầy thuốc, ta gọi ngài Hạ thầy thuốc thế nào?”

Sau khi nói xong, Phùng Chính Thành dưới ánh mắt ý thức nhìn về phía hắn phụ thân, mang theo một tia cầu xin hương vị.

Phùng Chính Thành là vị hiếu tử, nếu hắn phụ thân không nên hắn gọi Hạ Vân Kiệt thúc gia, hắn cũng là chỉ có thể khuất phục, chính là này trong lòng khẳng định không phải tư vị, mặt mũi liền lại càng không tiêu nói.

Này cũng khó trách, bốn mươi tuổi nam nhân, nhưng lại là vị thị ủy thư kí, quản một vị ngay cả gia gia dài bộ dáng gì nữa cũng không biết, năm nay nhiều lắm cũng liền hai mươi xuất đầu sư đệ kêu thúc gia, đổi thành ai trong lòng cũng là như vậy.

Phùng Văn Bác nhìn con trai nhìn về phía chính mình, ngẫm lại thân phận của hắn quả thật có chút đặc thù, hơn nữa Hạ Vân Kiệt chính mình cũng không thích bị người như vậy kêu, sắc mặt thế này mới hơi hoãn nói:“Còn là kêu Hạ lão sư đi, sư thúc hắn chuẩn bị đến Giang Châu đại học nhâm ghế khách giáo thụ.”

Phùng Chính Thành nghe vậy không khỏi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng lấy lòng nói:“Kêu Hạ lão sư hảo, như vậy càng hiển tôn kính.”

Phùng Văn Bác nghe vậy lại trừng mắt nhìn con trai liếc mắt một cái, sau đó đối Hạ Vân Kiệt nói:“Sư thúc người xem như vậy biết không?”

Lão sư này xưng hô cũng là chức nghiệp xưng hô, cũng có thể xem thành là một loại kính xưng, Phùng Văn Bác

này đề nghị trả thù được với là vẹn toàn đôi bên. Ký giải quyết xưng hô vấn đề, lại hiện ra đối Hạ Vân Kiệt tôn kính.

“Này không sai. Ta xem về sau công khai trường hợp ngươi cũng như vậy bảo ta đi, ta tắc gọi ngươi Phùng giáo thụ, ngươi một phen tuổi ở người khác trước mặt bảo ta sư thúc luôn có chút không ổn.” Tuy nói một người trẻ tuổi bị Phùng Văn Bác phụ tử như vậy tuổi như vậy thân phận kêu lão sư, như trước có chút khoa trương, nhưng tương đối cho thúc gia, sư thúc cái gì, cũng là bình thường rất nhiều, cho nên Hạ Vân Kiệt nghe vậy âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi nói.

Hắn cũng sợ Phùng Chính Thành gọi hắn thúc gia nha!

“Tốt, sư thúc.” Phùng Văn Bác lúc này xem như đã nhìn ra, hắn người chưởng môn này sư thúc cũng không tưởng chọc người chú mục, nghe vậy gật đầu nói.

Gặp Phùng Văn Bác gật đầu, Hạ Vân Kiệt thế này mới hoàn toàn yên lòng, sau đó đi hướng giường bệnh, mặt lộ vẻ xin lỗi nói:“Ngươi xem ta đều chỉ lo nói chuyện, nhưng thật ra đã quên đúng lúc giúp ngươi xem bệnh.”

“Không, không, sư thúc ngài khách khí, đều là ta không tốt, vốn nếu ta nghe ngài lời nói, cũng sẽ không dùng……” Dương Tuệ Nga nghe vậy vội vàng mặt mang vẻ xấu hổ nói.

“Ha ha, những lời này vốn là là hư hư thật thật, cũng không thể hoàn toàn làm đúng, ngươi không tin cũng là bình thường. Còn có nếu ngươi không ngại trong lời nói, còn là cùng Phùng thư kí giống nhau bảo ta Hạ lão sư đi.” Hạ Vân Kiệt cười ngắt lời nói.

Dương Tuệ Nga do dự hạ nói:“Ta còn là cùng lão Phùng giống nhau đi, tư dưới kêu ngài sư thúc, công khai

trường hợp đã kêu ngài Hạ lão sư.” Hạ Vân Kiệt gặp Dương Tuệ Nga kiên trì, cũng chỉ hảo tùy nàng, gật gật đầu sau đó chỉ chỉ điếu bình hỏi:“Đây là cái gì dược thủy?”

“Sư thúc, là giảm nhiệt giảm đau dược thủy.” Phùng Văn Bác vội vàng trả lời, mà Phùng Chính Thành cùng Dương Tuệ Nga nghe vậy trong lòng lại mạnh một cái lộp bộp.

Không phải đâu, hắn thế nhưng ngay cả gãy xương muốn đánh giảm nhiệt giảm đau châm cũng không biết sao? Kia hắn còn là thầy thuốc sao? Nhưng lại là y thuật cao minh thầy thuốc?

Bọn họ lại nào biết đâu rằng, Hạ Vân Kiệt này thầy thuốc cùng tầm thường trung y căn bản bất đồng, xác thực nói hắn là một vị thực truyền thống vu y, căn bản không tiếp xúc quá Tây y, lại như thế nào biết này đó?

“Đem châm rút đi.” Hạ Vân Kiệt căn bản không chú ý tới Dương Tuệ Nga mẫu tử lưỡng hoài nghi kinh ngạc ánh mắt, nhẹ nhàng bâng quơ đem vung tay lên nói.

Phùng Văn Bác nao nao, lập tức liền không chút do dự sẽ đi bạt điếu châm, mà Phùng Chính Thành lại vội vàng nói:“Hạ, Hạ lão sư, như vậy có thể hay không không ổn? Đem châm rút, không nói đến miệng vết thương rất khả năng hội nhiễm trùng, chỉ cần kia đau phỏng chừng ta mẹ liền chịu không nổi.”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy nao nao, lập tức nói:“Không có việc gì, ta đều có biện pháp.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt lần lượt giường ngủ ngồi xuống, sau đó vươn ngón tay cái ở Dương Tuệ Nga chân trái còn có trên lưng trái một ít bộ vị, nhẹ nhàng ấn xoa nhẹ vài cái, sau đó thu tay lại hỏi:“Hiện tại hẳn là cảm giác

không đau đi?”

Mà lúc này Dương Tuệ Nga sớm đã trợn tròn tròng mắt, toát ra vẻ mặt giật mình biểu tình, vừa rồi Hạ Vân Kiệt ngón tay cái ở nàng chân trái còn có trên lưng trái nhẹ nhàng ấn nhu khi, nàng thế nhưng ẩn ẩn cảm thấy tựa hồ có một tia thanh lương hơi thở theo nàng ấn nhu vị trí chảy về phía của nàng mông trái, nhất thời vốn là đau đớn khó nhịn thương chỗ nhưng lại phúc thượng một tầng thanh thanh lạnh lạnh cảm giác, đau đớn lập tức giảm bớt rất nhiều.

“Hảo, giống như không đau, hoàn thanh thanh lương lạnh.” Dương Tuệ Nga có chút kết ba trả lời. Lúc này nàng đã muốn bắt đầu tin tưởng Phùng Văn Bác trong lời nói, hắn vị này sư thúc y thuật so với hắn còn muốn cao minh, cũng có thể không cần khai đao liền chữa khỏi của nàng thương thế, ít nhất Phùng Văn Bác liền không thể làm được nhẹ nhàng ấn nhu vài cái, khiến cho nàng đau đớn biến mất.

Gặp thê tử nói như vậy, Phùng Văn Bác thế nào còn có thể tái do dự, thực rõ ràng lưu loát liền nhổ điếu châm, mà Phùng Chính Thành há miệng thở dốc, cuối cùng còn là ngoan ngoãn đóng đứng lên, dùng tràn ngập tò mò, chờ mong ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt.

Đột nhiên gian, hắn tựa hồ có chút hiểu được chính mình phụ thân vì cái gì hội như vậy tôn kính trước mắt vị này tuổi trẻ kỳ cục nam tử.

“Văn Bác hiện tại đến phiên ngươi ra tay giúp việc nối xương.” Hạ Vân Kiệt gặp Phùng Văn Bác nhổ điếu châm, đối hắn nói.

“Ta nối xương? Nhưng là sư thúc này khó khăn có chút lớn, ta không được a.” Phùng Văn Bác nghe vậy không khỏi trợn tròn mắt, chính mình nếu có thể tiếp, còn dùng

đi thỉnh hắn “Lão nhân gia” Sao?

“Khụ khụ, Dương giáo thụ bị thương vị trí ta nối xương có điểm không có phương tiện. Ngươi yên tâm, ngươi nối xương khi ta sẽ giúp ngươi, khẳng định lầm không được sự.” Hạ Vân Kiệt thần sắc hơi có chút mất tự nhiên nói.

“Y không kiêng kỵ, sư thúc còn là ngài tự mình đến đây đi, ta thực không được.” Phùng Văn Bác đối chính mình nối xương thực lực tái rõ ràng bất quá, nào dám mạo hiểm như vậy, gặp Hạ Vân Kiệt kiên trì, sợ tới mức mặt đều có chút trắng.

“Yên tâm, ta chỉ là mượn ngươi tay nối xương, liền cùng cách sơn đả ngưu giống nhau, trên thực tế chân chính ra tay còn là ta.” Hạ Vân Kiệt gặp Phùng Văn Bác sợ tới mức mặt đều có chút trắng bệch, đành phải bất đắc dĩ giải thích nói.

Đừng nói Dương Tuệ Nga mẫu tử áp căn sẽ không nghe qua bực này vô cùng kì diệu nối xương thuật, cho dù Phùng Văn Bác như vậy lão trung y cũng chưa bao giờ nghe qua, một nhà ba người nghe vậy tất cả đều trợn to mắt nhìn Hạ Vân Kiệt, vẻ mặt không thể tưởng tượng.

Nối xương cũng có thể cách sơn đả ngưu?

“Này, sư thúc hiện tại ta hẳn là làm như thế nào?” Một hồi lâu nhi, Phùng Văn Bác mới nhuận nhuận yết hầu, thật cẩn thận xin chỉ thị nói. Nếu nói phía trước, Phùng Văn Bác chính là phỏng chừng sư thúc y thuật mới có thể so với hắn còn lợi hại, mà hiện tại hắn cảm thấy chính mình đối sư thúc y thuật chỉ có nhìn lên phân.

Cầu một đề cử phiếu!!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 31 : Chúc do thuật

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-24 12:27:00.0 số lượng từ:3151

“Phùng thư kí, phiền toái ngươi cùng bên ngoài nhân công đạo một chút, không có gọi bọn hắn tạm thời không cần tiến vào, còn có đem cửa khóa một chút, nối xương khi không nên quấy rầy.” Hạ Vân Kiệt không có trả lời Phùng Văn Bác trong lời nói, mà là quay đầu trước đối Phùng Chính Thành công đạo nói.

“Tốt.” Dù là Phùng Chính Thành thân là thị ủy thư kí, bình thường cũng không biết trải qua quá nhiều thiếu đại sự tình, giờ khắc này nghe được Hạ Vân Kiệt phân phó, trả lời khi đều có điểm thất hồn lạc phách.

Chờ Phùng Chính Thành đi ra ngoài công đạo hảo, lại đem cửa khóa kỹ sau. Hạ Vân Kiệt thế này mới đối Phùng Văn Bác nói:“Ngươi liền cùng bình thường giống nhau trước sờ cốt, chờ ta cho ngươi nối xương khi ngươi tái ấn bình thường thủ pháp nối xương.”

“Là.” Phùng Văn Bác nghe vậy dùng sức ổn định chính mình nỗi lòng, sau đó giúp Dương Tuệ Nga dọn xong tư thế, bắt đầu ở của nàng trên mông sờ cốt. Làm Phùng Văn Bác bắt đầu sờ cốt khi, Hạ Vân Kiệt hai tay đặt tại hắn trên lưng, sau đó nhắm mắt lại.

Làm Hạ Vân Kiệt hai tay đặt tại Phùng Văn Bác trên lưng khi, Phùng Văn Bác rõ ràng cảm giác được tựa hồ có cỗ thần kỳ lực lượng ở hắn thân mình lưu động, tay hắn sờ hướng làm sao, kia cỗ lực lượng tựa hồ liền chảy tới làm sao.

Đến lúc này, Phùng Văn Bác xem như hoàn toàn hiểu được Hạ Vân Kiệt vì cái gì như vậy có tin tưởng, đây là

loại nào thần kỳ sờ cốt thuật, cho dù trong truyền thuyết huyền tuyến bắt mạch tại đây vô cùng kì diệu sờ cốt thuật trước mặt cũng muốn ảm đạm thất sắc.

Làm Phùng Văn Bác ở Dương Tuệ Nga trên người sờ soạng một trận sau, Hạ Vân Kiệt trên cơ bản đã muốn thông qua Phùng Văn Bác hai tay rõ ràng cảm nhận được nàng cốt thương tình huống. Sau đó bắt đầu chỉ điểm Phùng Văn Bác nối xương, Phùng Văn Bác vốn là là nối xương cao thủ, có Hạ Vân Kiệt chỉ điểm, hơn nữa Hạ Vân Kiệt đưa vào hắn trong cơ thể vu lực tương trợ, quả thực chính là như cá gặp nước, ca ca vài cái, thế nhưng tinh chuẩn vô cùng giúp Dương Tuệ Nga chính cốt.

Bất quá bó xương khi, dù là Hạ Vân Kiệt phía trước đã muốn dùng vu lực giúp Dương Tuệ Nga che lại mấy chỗ đau huyệt, chậm lại không ít đau đớn, nhưng này một khối khối xương cốt bị một lần nữa trở lại vị trí cũ khi đau đớn còn là làm cho Dương Tuệ Nga mạo một đầu mồ hôi lạnh.

Bất quá Dương Tuệ Nga mạo một đầu mồ hôi lạnh, Hạ Vân Kiệt cũng mạo một đầu mồ hôi. Cách Phùng Văn Bác làm cho người ta bó xương, nhưng lại là dập nát tính gãy xương, dù là Hạ Vân Kiệt y thuật cao minh, cảnh giới cao thâm, lại còn là cảm thấy từng trận cố hết sức.

“Được rồi.” Hạ Vân Kiệt thu hồi thủ, lau đem cái trán mồ hôi, thật dài thở ra một hơi nói.

Làm Hạ Vân Kiệt thu hồi thủ khi, có lẽ bên cạnh Phùng đại thư ký còn là nhìn xem như lọt vào trong sương mù, không biết vị này thúc gia “Cách sơn đả ngưu” Thần công hay không thật sự giống hắn nói như vậy thần kỳ, nhưng Phùng Văn Bác thân là bó xương cao thủ cũng là tái rõ ràng bất quá, lần này bó xương phi thường thành

công, mà trực giác nói cho đau đớn sau tựa hồ đột nhiên cảm thấy một trận thoải mái Dương Tuệ Nga lần này bó xương hẳn là thành công.

“Cảm ơn sư thúc.” Đôi cơ hồ là cùng khi hướng Hạ Vân Kiệt phát ra từ nội tâm cảm tạ, mà Phùng Chính Thành sớm đã kiềm chế không được hỏi:“Ba, mẹ thế nào?”

“Bó xương phi thường thành công, hiện tại liền xem khép lại tình huống.” Phùng Văn Bác cũng lau đem cái trán mồ hôi, vui vẻ nói. Nói chuyện khi, theo bản năng nhìn về phía Hạ Vân Kiệt, trong ánh mắt tràn ngập cuồng nhiệt sùng bái, tựa như truy tinh tộc nhìn đến hắn trong lòng thần tượng bình thường.

Phùng Chính Thành tuy rằng đã muốn dự đoán được kết quả này, nhưng chính tai nghe được hắn ba nói như vậy, lại thấy hắn nhìn về phía Hạ Vân Kiệt cuồng nhiệt ánh mắt, còn là nhịn không được cả người chấn động, trong lòng nhấc lên vạn trượng đào lãng, nguyên lai vừa rồi thúc gia nói hết thảy thế nhưng đều là thật sự, hắn thế nhưng thật sự cách ba ba cho ta mụ mụ bó xương, đây là loại nào thần kỳ y thuật!

Phùng Chính Thành tâm lý sợ hãi than, lại không ý thức được, khi hắn âm thầm sợ hãi than khi, bất tri bất giác trung ở trong lòng đầu dùng tới thúc gia xưng hô. Chờ hắn ý thức được điểm này khi, hắn biết chính mình vị thị ủy thư kí đã muốn hoàn toàn bị trước mắt vị này thần kỳ trẻ tuổi thúc gia cấp thuyết phục.

“Này ba trương phù ngươi cầm, cách ba ngày cấp Dương giáo thụ thiếp một lá, liền dán tại miệng vết thương. Chín ngày sau, nàng hẳn là có thể khỏi hẳn.” Đang lúc Phùng Chính Thành âm thầm khiếp sợ vạn phần khi, Hạ Vân Kiệt theo đan kiên trong bao xuất ra vừa rồi ở nhà cố ý họa ba trương phù đưa cho Phùng Văn Bác nói.

Phùng Văn Bác nhìn trước mắt ba trương phù, không khỏi cả người chấn động, sau đó tay chiến run rẩy thân đi qua, run run môi nói:“Sư thúc, hay là, đây là chúc do thuật sao?”

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu.

Phùng Văn Bác nhìn Hạ Vân Kiệt gật đầu, tiếp nhận bùa tay đẩu lợi hại hơn, thậm chí trong mắt đều ẩn ẩn có nước mắt chớp động. Hắn nhớ tới hắn phụ thân, nhớ tới kia làm cho hắn suốt đời đều không thể quên một màn. Hắn nghĩ đến chính mình bối tử rốt cuộc nhìn không tới thần kỳ chúc do thuật lại thấy ánh mặt trời, không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt lại cho hắn một cái thật to kinh hỉ.

Hạ Vân Kiệt gặp Phùng Văn Bác kích động cảm khái bộ dáng, ẩn ẩn trung nhưng thật ra có thể lý giải tâm tình của hắn, vỗ nhẹ nhẹ chụp bờ vai của hắn, sau đó lại hướng sớm đã nhìn xem trợn mắt há hốc mồm, mãn đầu óc nghi hoặc Dương Tuệ Nga cùng Phùng Chính Thành gật gật đầu nói:“Dương giáo thụ, Phùng thư kí, ta có việc đi trước.”

“Ta đưa ngài.” Phùng Chính Thành nghe vậy cả người chấn động, theo bản năng bật thốt lên nói.

“Ha ha, không cần, Dương giáo thụ càng cần nữa các ngươi cùng.” Hạ Vân Kiệt cười khoát tay nói, sau đó lập tức hướng ngoài cửa đi đến.

“Sư thúc!” Phùng Văn Bác lúc này cũng đã muốn phục hồi tinh thần lại, vội vàng đuổi kịp trước nói.

“Ngươi cũng không tất đưa ta, ta không thói quen.” Hạ Vân Kiệt gặp Phùng Văn Bác đuổi theo, hiển nhiên lại là tưởng tự mình đưa hắn, bất đắc dĩ xua tay nói.

“Kia, ta làm cho Tiểu Tiền lái xe đưa ngài.” Phùng Văn Bác nhìn Hạ Vân Kiệt kiên trì, đành phải nói.

“Kia, được rồi, ngươi làm cho Tiền sư phó ở bệnh viện cửa chờ ta, các ngươi liền dừng bước, không cần tiễn.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, nhưng thật ra không tốt tái chối từ.

Hạ Vân Kiệt đi rồi, Phùng Chính Thành tràn đầy nghi hoặc tò mò chỉ chỉ Phùng Văn Bác trong tay bùa hỏi:“Ba, ngươi vừa rồi nói chúc do thuật là cái gì ý tứ? Còn có này không phải là ba trương đạo sĩ họa bùa sao? Hay là này ngoạn ý thật có thể chữa bệnh?”

Dương Tuệ Nga hôm nay tuy rằng lập tức đã trải qua rất nhiều đời này chưa bao giờ trải qua quá thần kỳ chuyện cổ quái tình, nhưng thấy Phùng Chính Thành câu hỏi, cũng là nhịn không được hiếu kỳ nói:“Đúng vậy, chẳng lẽ hay dùng này ba trương bùa là có thể chữa khỏi ta cốt thương? Nếu thực như vậy, chữa bệnh chẳng phải là rất đơn giản ?”

“Đơn giản? Ngươi cho là này phù tùy tiện là ai đều có thể họa sao? Nếu không phải bởi vì phụ thân cùng sư thúc là đồng môn sư huynh đệ, ngươi cho là tùy tiện ai đều có thể được đến này phù sao?” Phùng Văn Bác nhìn thê tử cùng con trai đến bây giờ đối Hạ Vân Kiệt tràn ngập thần bí thủ pháp có chứa thành kiến cùng nghi ngờ, nhịn không được sắc mặt trầm xuống nói.

“Chẳng lẽ này phù rất khó họa? Thực trân quý sao?” Dương Tuệ Nga mẫu tử cơ hồ trăm miệng một lời kinh ngạc nói. Ở bọn họ xem ra, không phải hé ra vẽ xấu dường như quỷ họa phù sao? Ra vẻ không ít đạo quan đạo sĩ đều đã họa.

“Các ngươi nghĩ đến chân chính có thần kỳ chi hiệu bùa cùng hiện tại mọi người vẽ vẽ tranh bình thường sao?

Đó là cần nhất định tu vi cảnh giới, vẽ bùa khi càng cần nữa dùng độc môn tâm pháp hướng phù trung xuyên vào thiên địa linh khí. Ngươi gia gia năm đó sư theo Vu Trạch sư tổ, lại nói tiếp coi như là thiên phú dị bẩm, nhưng hắn cũng là ở ba mươi bốn tuổi khi mới vừa rồi có thể miễn cưỡng thi triển chúc do thuật.” Phùng Văn Bác nhìn hai người liếc mắt một cái, trong mắt toát ra một tia vô hạn hướng tới ánh mắt.

“Ba, hay là ngươi gặp qua gia gia thi triển quá chúc do thuật, cũng chính là dùng bùa chữa khỏi người bệnh?” Phùng Chính Thành cũng là lần đầu tiên nghe phụ thân nhắc tới hắn gia gia cũng sẽ này chờ thần kỳ pháp thuật sự tình, nghe vậy không khỏi mở to hai mắt nhìn, kinh ngạc nói.

Dương Tuệ Nga đồng dạng như thế.

“Đúng vậy, năm ấy ta mười ba tuổi. Lúc ấy có vị bệnh nhân bệnh phải chết, ăn cái gì dược cũng chưa dùng, cuối cùng ngươi gia gia lại dùng một lá bùa liền đem hắn bệnh cấp trị. Lúc ấy ta cảm thấy thực thần kỳ, muốn học cửa này thần kỳ thuật pháp, bất quá ngươi gia gia lại nói ta còn nhỏ, hôm nay ta gặp được sư thúc hướng hắn thỉnh giáo chúc do thuật khi, mới vừa rồi biết cửa này pháp thuật cần rất cao thâm cảnh giới mới vừa rồi có thể học.” Phùng Văn Bác đứng ở trong phòng bệnh, hai mắt nhìn ngoài cửa sổ, trong mắt toát ra đối hắn phụ thân thật sâu tưởng niệm còn có đối chính mình không thể học tập chúc do thuật tiếc nuối.

Nếu nói Dương Tuệ Nga cùng Phùng Chính Thành phía trước còn đối Phùng Văn Bác trong tay ba trương “Quỷ họa phù” Tràn ngập nghi ngờ, nay lại sớm đã hoàn toàn tin, bởi vì Phùng Chính Thành gia gia liền từng thi triển quá chúc do thuật.

“Vậy ngươi trước kia như thế nào cũng không theo ta

nhắc tới chuyện này?” Dương Tuệ Nga trầm mặc trong chốc lát sau, khó hiểu hỏi.

“Kỳ thật ta trước kia với ngươi nhắc tới quá phụ thân sự tình, bất quá ngươi lại nói ta là phong kiến mê tín, đem ta mắng cẩu huyết lâm đầu.” Phùng Văn Bác nhìn Dương Tuệ Nga liếc mắt một cái, cười khổ nói.

Dương Tuệ Nga nghe vậy thân mình chấn động, rốt cục nhớ tới Phùng Văn Bác từng cùng nàng nhắc tới quá hắn phụ thân sự tình, thậm chí còn nói hắn thi triển vu thuật giết rất nhiều Nhật Bản quỷ. Lúc ấy bởi vì mọi người đều tín ngưỡng chủ nghĩa Mác Lênin tư tưởng Mao Trạch Đông, Dương Tuệ Nga căn bản không hề nghĩ ngợi liền mắng Phùng Văn Bác truyền bá phong kiến mê tín tư tưởng, xả xã hội chủ nghĩa chân sau. Cũng may khi đó nàng mắng về mắng, chung quy là chính mình người nhà, nếu không đổi thành một người khác nàng đã sớm trực tiếp đăng báo lãnh đạo, đem hắn chộp đi phê đấu.

“Thực xin lỗi lão Phùng, là ta khi đó tư tưởng rất hẹp không biết.” Dương Tuệ Nga xấu hổ cúi đầu.

“Đều trôi qua, đề nó làm cái gì.” Phùng Văn Bác cười cười nói, chính là này tươi cười lại bao nhiêu có chút tang thương.

Đã bao nhiêu năm, có liên quan cho hắn phụ thân này thần kỳ sự tình, hắn vẫn cũng chưa cùng người nhắc tới, chỉ nói hắn là một vị dân gian tha phương lang trung, bởi vì này sự tình nói nhưng cũng không có người hội tin tưởng.

“Như vậy nói, ba năm đó dùng cái gì, đúng rồi, vu thuật cứu người toàn bộ thôn, cũng giết không ít Nhật Bản quỷ tất cả đều là thật ?” Dương Tuệ Nga hỏi.

Phùng Văn Bác nghe vậy gật gật đầu cảm khái nói:“Đúng vậy, ba khi đó thật sự rất lợi hại, vẫn là ta sùng bái đại anh hùng.”

“Kia, kia Hạ sư thúc cũng không…….” Dương Tuệ Nga nghe vậy đột nhiên nhớ tới Hạ Vân Kiệt, không khỏi bật thốt lên kinh ngạc nói.

“Ngươi không phải đã muốn đã lĩnh giáo rồi sao? Chẳng lẽ ngươi đến bây giờ còn cho rằng của ngươi huyết quang tai ương cùng hắn nhắc nhở chính là trùng hợp mà thôi sao?” Phùng Văn Bác hỏi ngược lại.

Dương Tuệ Nga nhất thời ngữ nghẹn, ở sâu trong nội tâm đối Hạ Vân Kiệt dâng lên một tia không hiểu sợ hãi. Đó là nhân loại trời sinh đối không biết thần bí sự vật sợ hãi!

“Cái gì huyết quang tai ương? Cái gì nhắc nhở?” Phùng Chính Thành vẻ mặt nghi hoặc khó hiểu hỏi.

“Kỳ thật mẹ ngươi ta hôm nay vốn là không cần chịu lần này tội, bởi vì giữa trưa thời điểm, ngươi thúc gia liền từng nhắc nhở quá, nói ta hôm nay không nên xuất môn, sẽ có huyết quang tai ương. Bất quá ta lại cho rằng đó là lời nói vô căn cứ, không có nghe hắn lời nói. Sau đó ta vừa ra khỏi cửa đã bị một vị kỵ xe đạp đệ tử cấp đụng phải.” Dương Tuệ Nga nghe vậy vẻ mặt hối hận nói.

“A!” Phùng Chính Thành nghe vậy kinh ngạc mở ra miệng, phía sau lưng lại không hiểu cảm thấy một tia hàn khí nhắm thẳng thượng đi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 32 : Trúng thưởng

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-25 0027.0 số lượng từ:2726

Hạ Vân Kiệt ở nam sơn đạo khẩu đã đi xuống xe, hiện tại hắn đã muốn hiểu được kia từ liên tiếp đơn giản con số cấu thành biển số xe hào sở đại biểu ý tứ, hắn cũng không muốn cho trong quán bar đồng sự phát hiện hắn là ngồi Giang Châu thị nhất hào xe đến đi làm.

Dọc theo nam sơn đạo, Hạ Vân Kiệt bước nhanh đi tới blue night quán bar. Khi hắn đi đến quán bar khi, hắn phát hiện chính mình kia lượng “Vĩnh cửu” Bài xe đạp đang lẳng lặng đứng ở hắn nguyên lai bãi phóng địa phương.

Hạ Vân Kiệt khóe miệng gợi lên một chút mỉm cười, sau đó bước đi tiến quán bar.

Mùa hè vào đêm có vẻ trễ, quán bar bình thường ở tám giờ tả hữu mới có thể lục tục có người tiến vào, Hạ Vân Kiệt bởi vì có chuyến đặc biệt tiếp đưa, đuổi tới khi so với trong tưởng tượng sớm không ít, mới bảy giờ một khắc.

Lúc này trong quán bar còn không có khách nhân, Trình Phinh đám người chính một bên nói chuyện phiếm một bên làm chuẩn bị công tác. Gặp Hạ Vân Kiệt tiến vào, đại đa số người chính là hướng hắn gật gật đầu ý bảo, hoặc là thuận miệng tiếng kêu “A Kiệt”, về phần Trương Tiểu Tuấn nhìn đến Hạ Vân Kiệt lại mắt lộ ra khinh thường ngay cả tiếp đón cũng lười đánh một tiếng, tiếp tục cùng Ô Vũ Kì, Lưu Kha vài vị xinh đẹp nữ hài tử xuy ngưu đánh thí, khoe khoang hắn “Cao phú suất”. Tuy rằng Trương Tiểu Tuấn tối hôm qua bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ ra điểm tiểu khứu, vẫn như cũ không tổn hao

gì cùng hắn ở quán bar nhân viên công tác trung “Cao phú suất” hình tượng, như trước thâm chịu các nữ hài tử hoan nghênh. Làm Hạ Vân Kiệt tiến vào khi, hắn bên người liền vây quanh vài vị nữ hài tử, cũng không biết hắn nói câu cái gì hài hước trong lời nói, dẫn tới không ít nữ hài tử cười khanh khách lên, liền ngay cả Trình Phinh cũng không ngoại lệ.

Gặp chính mình một câu, nhạ một đám oanh oanh yến yến cười đến cười run rẩy hết cả người, Trương Tiểu Tuấn trên mặt lộ ra mỉm cười đắc ý, ánh mắt cố ý vô ý hướng trong quán bar này khác nam nhân nhìn lại, đương nhiên trọng điểm là Hạ Vân Kiệt.

Hắn thích nhất hưởng thụ nam nhân nhìn đến hắn bị các nữ nhân vây quanh khi hâm mộ ghen tị hận ánh mắt!

Bất quá làm cho Trương Tiểu Tuấn buồn bực là, Hạ Vân Kiệt áp căn sẽ không để ý đến hắn, lập tức hướng phòng thay quần áo mà đi, càng đừng nói cái gì hâm mộ ghen tị hận.

……

Mỗi người trong lòng đều có một cái phát tài giấc mộng, cho nên rất nhiều người trải qua xổ số điểm tình hình đặc biệt lúc ấy tiêu mấy khối tiền lẻ mua trương xổ số, hy vọng chính mình một giấc tỉnh lại tựu thành trăm vạn thậm chí ngàn vạn phú ông.

Bất quá lần lượt hy vọng tan biến sau, có chút người sẽ không lại đi mua xổ số, mà có chút người lại dưỡng thành mua xổ số thói quen, chẳng sợ bọn họ rõ ràng biết trúng giải thưởng lớn xác suất cùng thiên thượng trực tiếp hạ tiền tài không nhiều lắm khác nhau.

Đầu trọc Cường còn có mua thể dục xổ số thói quen, hơn nữa hắn chỉ mua 6+1, hơn nữa mỗi lần mua đều là

mua đồng dạng dãy số năm chú, vừa vặn mười nguyên. Này thói quen đầu trọc Cường đã muốn kiên trì hai năm, ngay từ đầu mỗi lần mở thưởng thời điểm, hắn đều đã đúng giờ ngồi ở TV phía trước, nhưng qua nửa năm ngay cả tiểu thưởng cũng không trúng qua sau, đầu trọc Cường sẽ thấy cũng không có chú ý hứng thú, thậm chí có đôi khi ngay cả dãy số đều lười đi đối, dù sao trúng thưởng xác suất cùng hắn lấy thương vọt vào trung ương ngân hàng giựt tiền xác suất giống nhau, đời này tuyệt không khả năng.

Bất quá cho dù như thế, đầu trọc Cường mua xổ số thói quen lại còn là bảo trì xuống dưới.

Hôm nay đầu trọc Cường tâm tình thực khó chịu, trên thực tế, này hai ngày tâm tình của hắn vẫn đều thực khó chịu. Này cũng khó trách, đổi thành gì một vị lão đại, liên tiếp bị một vị người trẻ tuổi đánh chửi, còn bị đánh cướp, tâm tình của hắn cũng sẽ không tốt.

Đầu trọc Cường tâm tình không có một hảo liền thích một người uống rượu giải sầu. Đêm nay hắn liền một người ngồi ở một nhà tiểu hiệu ăn bên trong uống rượu giải sầu, một ly tiếp theo một ly, tròng mắt đều uống có điểm đỏ.

Tiểu điếm thu ngân trước đài phía trên, treo nhất đài TV, lúc này đang ở truyền phát tin Giang Nam tỉnh thể dục xổ số 6+1 mở thưởng tiết mục. Tiểu điếm lão bản phỏng chừng cũng là vị xổ số mê, lúc này chính một bên cầm thể dục xổ số, một bên ngẩng đầu khẩn trương nhìn chằm chằm TV.

Đầu trọc Cường thấy thế không khỏi lắc lắc đầu, từng chính mình lúc đó chẳng phải như vậy sao? Cả ngày làm phát tài mộng tưởng hão huyền, hy vọng phát một bút tiền hãy thu tay mặc kệ loại này trộm đạo, lo lắng đề phòng thông đồng, khả sự thật đâu?

“Đệ nhất vị con số đã muốn đi ra, là 6.” Một vài tự cầu theo diêu thưởng cơ lăn đi ra, màn ảnh cho một cái thật to đặc tả.

“6, ha ha, cái thứ nhất con số trúng, cái thứ hai con số 3! 3! 3!” Lão bản gặp cái thứ nhất con số trúng, không khỏi nắm chặt quyền đầu, dùng sức huy một chút, sau đó kêu mặt sau một con số.

Đầu trọc Cường gặp lão bản kia phó kích động kính, trên mặt nhịn không được lộ ra một tia cười nhạo biểu tình nói:“Lão bản, đừng lao lực, ngươi kêu phá yết hầu cũng trung không được thưởng.”

“Ha ha, Cường ca, ta cũng biết, cũng liền đồ cái nhạc, mua cái hy vọng! Bằng không cả ngày thủ như vậy một nhà tiểu khách sạn, lại một chút hy vọng đều không có, này ngày cũng quá rất con mẹ nó không kính.” Tiểu khách sạn lão bản cười cười nói.

Khách sạn lão bản trong lời nói vừa mới vừa nói xong, con số cầu lại lăn đi ra, thế nhưng thật đúng là cái 3, lúc này khách sạn lão bản còn hơn hồi nãy nữa muốn kích động đứng lên, hai mắt tử nhìn chằm chằm TV màn hình kêu mặt sau một vài tự, bất quá thực đáng tiếc mặt sau con số không trúng. Khách sạn lão bản thấy thế đầu tiên là cả người như là tiết khí bóng cao su giống nhau, bất quá rất nhanh lại hồi qua tinh thần đến, tự giễu lắc lắc trong tay xổ số nói:“Con bà nó, mua một tháng thể dục xổ số, cuối cùng là trúng 5 đồng tiền!”

Khách sạn lão bản nói những lời này thời điểm lại không phát hiện, vừa rồi còn hồng mắt một chén rượu tiếp theo một chén rượu hướng trong cổ họng quán đầu trọc Cường, lúc này dĩ nhiên ngồi thẳng thân mình, một đôi đỏ lên tròng mắt gắt gao nhìn chằm chằm TV màn hình.

Mua hai năm thể dục xổ số, giống khách sạn lão bản như vậy trúng 5 đồng tiền tiểu thưởng, đầu trọc Cường nhưng thật ra trung quá vài lần, nhưng ba cái liên số giống nhau, ấn quy tắc cũng chính là trúng hai mươi nguyên, đầu trọc Cường mua hai năm thể dục xổ số, cũng rất đáng thương chỉ trúng quá một lần.

Lúc này đây, là hắn lần thứ hai, rồi sau đó mặt con số còn không có khai.

“5! 5! 5!” Đầu trọc Cường trong lòng âm thầm kêu.

Giống như diêu thưởng cơ cùng đầu trọc Cường lòng có Linh Tê bình thường, thế nhưng quả thực cổn xuất một cái 5 con số cầu.

Đầu trọc Cường trái tim không khỏi mạnh run run một chút, thủ cũng theo bản năng nắm chặt quyền đầu, trong lòng tiếp tục kêu “5! 5!”

Hắn vị thứ năm con số như trước là 5.

Diêu thưởng cơ giống như nghe được đầu trọc Cường tiếng la, lại một lần nữa diêu ra một cái 5 con số cầu.

Năm con số giống nhau ! Giải nhì ! Đầu trọc Cường bắt đầu khẩn trương kích động ngay cả thân mình đều có chút run run đứng lên, cho dù mặt sau con số toàn bộ không trúng, lấy hắn đan hào 5 lần đầu chú, cũng đủ hắn phát cái mấy vạn đồng tiền tiểu tài.

Bất quá đầu trọc Cường tài vận tựa hồ cũng không có đình chỉ cước bộ, thứ sáu cái con số lại một lần nữa trúng, nói cách khác chỉ cần tái trúng một con số, đầu trọc Cường ở trung năm trăm vạn, không, hắn mua năm chú, chỉ cần thưởng trì tiền cũng đủ, hắn chính là trúng hai ngàn năm trăm vạn!

Đầu trọc Cường cảm giác chính mình trái tim đều tựa hồ đình chỉ nhảy lên, nhìn chằm chằm TV ngay cả hô hấp đều tựa hồ trở nên có điểm khó khăn. Thậm chí hắn đều có điểm không dám nhìn cuối cùng một con số.

Cuối cùng một con số đi ra, hắn trúng!

Đầu trọc Cường nhìn chằm chằm TV màn hình ước chừng ngẩn người năm phút đồng hồ mới hồi qua thần đến.

Hai ngàn năm trăm vạn, lão tử thành ngàn vạn phú ông ! Lão tử phát tài, đại phát tài ! Lão tử không còn dùng làm trộm đạo, lo lắng đề phòng hoạt động ! Đại phát tài? Vì cái gì ta đột nhiên cảm thấy giống như có người theo ta nhắc tới quá dường như.

“Không sai a đầu trọc Cường, muốn phát nhất tuyệt bút tiền ! Bất quá, ta nơi này có câu trung ngôn tặng cho ngươi, tà môn ma đạo chung quy không phải lâu dài chi kế, cũng là có tổn hại âm đức, sớm hay muộn sẽ có lao ngục tai ương, phát tài sau còn là hảo hảo đi chính đạo.” Hôm nay buổi sáng ở thành tín xe đạp hành, Hạ Vân Kiệt trước khi đi hồi đầu giảng quá một câu, đột nhiên ở đầu trọc Cường bên tai vang lên đến.

Trúng giải thưởng lớn, bản hẳn là mừng rỡ như điên đầu trọc Cường kìm lòng không được cảm thấy một tia hàn ý theo cột sống mặt sau đi đi lên, liền một lát sau mồ hôi lạnh sũng nước hắn ngực, rượu cũng sớm bị làm tỉnh lại.

Giờ khắc này, đầu trọc hơn hồ đột nhiên giật mình tỉnh ngộ, vì cái gì Hạ Vân Kiệt có thể đem ống tuýp làm lực cánh tay bổng đến chơi đùa, vì cái gì hắn sẽ biết là người của chính mình trộm hắn xe đạp, vì cái gì hắn biết chính mình ở thành tín xe đạp hành, vì cái gì hắn có thể biết trước biết chính mình muốn phát nhất tuyệt bút tiền.

Hết thảy hết thảy tựa hồ đều chỉ có thể dùng buổi sáng hắn gọi điện thoại cấp Tiểu Lục khi, Tiểu Lục chụp hắn mã thí khi nhắc tới một cái từ đến giải thích.

“Thần tiên sống!”

Đúng, chính là thần tiên sống, đầu trọc Cường tuy rằng cũng không tin tưởng quỷ thần thuyết, nhưng giờ khắc này hắn lại thật sự nghĩ không ra còn có thể dùng cái gì từ đến hình dung Hạ Vân Kiệt.

“Lão bản trả tiền, không cần thối lại.” Theo trên bàn rút hai tờ giấy khăn, xoa xoa cái trán mồ hôi lạnh, sau đó đầu trọc Cường đứng dậy theo trong ví lấy ra nhất điệp tiền, có đỏ thẫm đầu, cũng có mười khối hai mươi khối, sổ cũng không sổ liền hướng trên bàn nhất phóng.

Ra khách sạn, đầu trọc Cường phát hiện chính mình mãn đầu óc tưởng thế nhưng không phải hai ngàn năm trăm vạn mà là Hạ Vân Kiệt. Hắn buổi sáng trước khi đi nói kia đoạn nói phảng phất phát thanh cơ càng không ngừng ghé vào lỗ tai hắn tiếng vọng đứng lên. Thậm chí giờ khắc này, đầu trọc Cường đáy lòng dâng lên một cỗ nhằm phía Đức Nhã tiểu khu đối với Hạ Vân Kiệt quỳ bái xúc động.

Bất quá cuối cùng đầu trọc Cường tư tưởng còn là về tới hai ngàn năm trăm vạn mặt trên, hắn quyết định sáng mai phải đi thể màu trung tâm đổi tặng phẩm, sau đó lại đi bái phỏng Hạ Vân Kiệt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 33 : Anh hùng cứu mỹ nhân

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-25 12:51:14.0 số lượng từ:3439

Hạ Vân Kiệt tuy rằng dự cảm đến đầu trọc cưỡng bức phát nhất tuyệt bút tiền, lại không biết nói hắn phát tài ngày sẽ ở hôm nay, càng không biết con số là như vậy thật lớn. Lúc này Hạ Vân Kiệt giống như trước hai ngày giống nhau, một người lẳng lặng đứng ở không dẫn người chú mục địa phương, cùng đợi khách hàng tính tiền đứng dậy, sau đó lặng yên tiến lên thu thập. Có khi Hạ Vân Kiệt còn có thể theo bản năng hướng Tần Lam từng ngồi quá kia vị trí xem qua đi. Tần Lam từng nói qua hội còn hắn tiền cùng quần áo, hôm nay đã là ngày hôm sau, Hạ Vân Kiệt nhưng không có nhìn đến nàng, cũng không có nhận được của nàng điện thoại.

Này đổ không phải nói Hạ Vân Kiệt có bao nhiêu đau lòng kia một trăm đồng tiền cùng quần áo, chính là hắn trong lòng tựa hồ có chút nghĩ tái kiến nàng. Nàng là đệ nhất vị nữ nhân bị hắn xem qua thân mình, là như vậy gợi cảm, như vậy mê người! Làm cho Hạ Vân Kiệt lơ đãng gian tổng hội nhớ tới, kia cao cao ngọn núi, kia trắng noãn thần bí chỗ, đương nhiên còn có nàng kia trương lãnh khốc mà xinh đẹp khuôn mặt.

Bất quá thẳng đến quán bar đóng cửa, Hạ Vân Kiệt cũng không gặp được Tần Lam xuất hiện.

Bất quá chính là một trăm đồng tiền cùng một kiện phá quần áo, có lẽ nàng sớm đã đã quên chuyện này, có lẽ nàng không hiện ra cũng tốt, đỡ phải gặp mặt song phương xấu hổ. Hạ Vân Kiệt cùng Trình Phinh đám người có nói có cười hướng xuất khẩu đi đến, trong lòng âm thầm nghĩ, chính là không biết vì cái gì, nhớ tới về

sau có lẽ sẽ không còn được gặp lại Tần Lam, ở sâu trong nội tâm luôn luôn như vậy một tia thản nhiên mất mát.

“A Kiệt, ngày hôm qua người mượn đi ngươi xe đạp, hẳn là trả lại ngươi xe đạp đi?” Ra cửa, vẫn cùng Ô Vũ Kì đám người có nói có cười Trương Tiểu Tuấn đột nhiên quay đầu hỏi Hạ Vân Kiệt.

Mọi người nghe vậy trên mặt đều lộ ra một tia mất tự nhiên biểu tình, hơn nữa Trình Phinh trên mặt lại hơi hơi hiện lên một tia vẻ giận. Mặc cho ai đều biết nói, đầu năm nay xe đạp bị trộm lại không thể có thể trở về, Hạ Vân Kiệt ngày hôm qua nói lời nói bất quá là mình an ủi thôi, mọi người cười quá cũng là được. Khả hiện tại, Trương Tiểu Tuấn thế nhưng thật đúng là làm như vậy một hồi sự đề suất, liền không khỏi có chút quá.

“Còn, ngươi xem này không phải là của ta xe đạp sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy lại cười cười, sau đó đem xe đạp đẩy lại đây.

“A Kiệt, này thật là ngươi ngày hôm qua kỵ kia lượng xe đạp da! Ngươi là như thế nào đem xe tìm được ?” Trình Phinh nhưng thật ra nhận được Hạ Vân Kiệt xe đạp, thấy thế, không khỏi giật mình kêu lên.

“Là bọn hắn chính mình chủ động trả.” Hạ Vân Kiệt thực lạnh nhạt trả lời.

Mọi người nghe vậy đầu tiên là nao nao, lập tức tất cả đều nở nụ cười, bọn họ đương nhiên cho rằng Hạ Vân Kiệt là ở nói đùa, đầu năm nay nào có trộm xe tặc chính mình đem xe trả trở về đạo lý. Chỉ có Trương Tiểu Tuấn gặp Hạ Vân Kiệt quả nhiên đem xe cấp tìm trở về, sắc mặt có chút khó coi, cười khan vài tiếng liền thực không thú vị đi lái xe.

Trương Tiểu Tuấn gặp Trương Tiểu Tuấn không thú vị rời đi, cũng lười cùng hắn chấp nhặt, cười hướng mọi người huy phất tay, sau đó kỵ thượng xe đạp một đường hướng Đức Nhã tiểu khu kỵ đi.

Rạng sáng hai điểm, không rộng rãi đường cái trừ bỏ thỉnh thoảng có ô tô chạy như bay mà qua, cơ hồ nhìn không tới cái gì người đi đường.

Đức Nhã tiểu khu cách nam sơn đạo có chút xa, cần trải qua hơn mười cái lộ khẩu, vài điều ngã tư đường.

Hạ Vân Kiệt một mình một người tự do tự tại, không nhanh không chậm cưỡi xe, gió nghênh diện thổi tới, rốt cục có một tia ngày mùa hè khó được cảm giác mát.

Tiếp qua ba cái lộ khẩu có thể nhìn đến Đức Nhã tiểu khu khi, đột nhiên xe máy motor tiếng gầm rú ở Hạ Vân Kiệt phía sau vang lên, từ xa đến gần, chói mắt ngọn đèn đem đường cái chiếu rọi sáng ngời như ban ngày.

Hạ Vân Kiệt nhanh chóng hướng bên cạnh nhích lại gần, một chiếc chiếc huyễn khốc xe máy đã muốn giống lốc xoáy giống nhau, gào thét theo hắn bên người đi qua.

Hạ Vân Kiệt nhìn đảo mắt đi xa xe máy, còn có ngồi ở xe máy mặt sau các nữ nhân ở giữa không trung vung bra, không khỏi lắc lắc đầu.

Thế giới này chính là như vậy tràn ngập hí kịch cùng châm chọc hương vị, có chút bởi vì cuộc sống bận rộn đến nửa đêm, có chút người lại bởi vì cuộc sống nhàm chán mà khuya khoắt đi ra ngoài tìm tìm kích thích.

Tiếp tục không nhanh không chậm cưỡi xe, làm trải qua kiến minh lộ, cũng chính là ngày hôm qua quán bar lão bản Thiệu Lệ Hồng gặp chuyện không may kia đường

khi, Hạ Vân Kiệt xa xa lại lần nữa thấy được đám kia khuya khoắt đi ra tiêu xe người trẻ tuổi.

Đám kia người trẻ tuổi quái kêu, đem xe máy khai xiêu xiêu vẹo vẹo, đèn xe đã ở trên đường loạn chiếu loạn thiểm. Nương ngọn đèn, Hạ Vân Kiệt thấy được ba nữ tử thất kinh bóng dáng.

Hạ Vân Kiệt sắc mặt không khỏi phát lạnh, chân mạnh nhất giẫm xe đạp bàn đạp, nhất thời xe đạp tựa như tên bình thường hướng xa xa vọt tới.

Bất quá vài cái hô hấp, Hạ Vân Kiệt đã muốn đuổi theo đám người kia, cũng hô theo xe máy trung gian xuyên qua đi, sau đó bá một chút, một cái quét ngang, ngăn ở đường cái trung gian.

“Dừng xe! Các ngươi muốn làm gì?” Hạ Vân Kiệt lớn tiếng quát.

Hạ Vân Kiệt đột nhiên xuất hiện cùng tiếng quát, làm cho này người trẻ tuổi chính quái kêu truy kích ba vị nữ tử mạnh phanh lại, không rộng rãi mà im lặng trên đường cái nhất thời vang lên từng trận chói tai lốp xe ma sát mặt đất thanh âm.

Làm này người trẻ tuổi mạnh phanh lại khi, ba thất kinh nữ tử cũng xoay qua đầu, nhìn Hạ Vân Kiệt một mình một người sừng sững đầu đường, đối mặt một đám xe bay đảng, không khỏi thất thanh kêu lên:“A Kiệt!”

Nguyên lai kia ba nữ tử đều là blue night quán bar viên công, trong đó hai vị đúng là Ô Vũ Kì cùng Lưu Kha, còn có một vị tên gọi Từ Giai, cùng Hạ Vân Kiệt giống nhau cũng là quán bar phục vụ sinh.

Ba người không chỉ có là đồng sự tình quan hệ, còn là hợp thuê quan hệ, bình thường tan tầm đều là cùng

nhau kết bạn ngồi xe buýt về nhà. Bởi vì nhiều người, tuy rằng là rạng sáng nhưng cũng sẽ không cảm thấy không an toàn, cũng cho tới bây giờ không phát sinh quá cái gì ngoài ý muốn, không nghĩ tới hôm nay xuống xe lại vừa vặn gặp một đám đi ra ngoài tìm kích thích xe bay đảng.

Nhóm người này xe bay đảng có tám nam tử, trong đó năm người trên xe đều chở có nữ nhân, vừa vặn còn thiếu ba nữ nhân. Xe trải qua khi, phát hiện các nàng ba người, lại thấy các nàng mặc gợi cảm, người cũng xinh đẹp, liền dừng lại muốn các nàng theo chân bọn họ cùng nhau chơi đùa.

Ô Vũ Kì ba người tự nhiên không chịu, xoay người liền đi, không nghĩ tới bọn họ lại lái xe đến truy.

Hạ Vân Kiệt lúc này cũng phát hiện nguyên lai bị truy ba người dĩ nhiên là chính mình đồng sự, hồi đầu hướng Ô Vũ Kì chờ ba người gật gật đầu nói:“Không cần sợ, hết thảy có ta ở đây.”

Hạ Vân Kiệt nói chưa dứt lời, này vừa nói, này người trẻ tuổi tất cả đều cười vang lên.

“Ta thảo tiểu tử, muốn anh hùng cứu mỹ nhân, ngươi cũng phải nhìn xem tình thế nha!” Một vị lưu trữ mạc tây kiền kiểu tóc người trẻ tuổi hướng Hạ Vân Kiệt dựng thẳng hạ ngón giữa, vẻ mặt khinh bỉ diễn ngược nói.

Mọi người nghe vậy lại lần nữa cười vang, mà ngồi ở “Mạc tây kiền” Mặt sau nữ tử, lại cố ý hướng Hạ Vân Kiệt vung trong tay bra, lạc lạc thanh lạc lạc khí kêu lên:“Kiệt ca ca mau tới cứu cứu ta, hắn, hắn đem người ta bra đều cấp xả xuống dưới !”, cũng là nàng gặp vừa rồi Ô Vũ Kì đám người kêu Hạ Vân Kiệt A Kiệt, liền cố ý kêu Hạ Vân Kiệt Kiệt ca ca.

“Ha ha!” Tiếng cười lại quanh quẩn ở không rộng rãi trên đường cái.

“Tốt lắm cười sao?” Hạ Vân Kiệt thanh âm đột nhiên âm lãnh lãnh vang lên.

Tiếng cười quàng quạc mà chỉ, xe bay đảng nhóm người người dùng xem người chết bình thường ánh mắt nghiền ngẫm nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Mẹ nó! Thật đúng là đem chính mình làm anh hùng !” “Mạc tây kiền” Chuyển chuyển bắt tay, đem xe máy động cơ thanh âm biến thành rầm rầm rung động, coi như có điểm anh tuấn mặt hướng Hạ Vân Kiệt lộ ra bạch dày đặc răng nanh.

Người còn lại thấy thế đều ha ha cười phát động xe máy, trong lúc nhất thời xe máy động cơ tựa như máy bay chiến đấu bay qua tầng trời thấp giống nhau ầm vang rung động, không chỉ nói ngay mặt đối mặt như vậy một đám cương thiết cự vật, làm cho người ta lỗ chân lông vẻ sợ hãi, liền chỉ cần nghe thanh âm đều đã sợ tới mức nhân cả người đổ mồ hôi lạnh.

“Ngươi, các ngươi muốn làm gì?” Ô Vũ Kì chờ ba người gặp Hạ Vân Kiệt như trước đồ sộ bất động sừng sững ở đường cái trung gian, trong lòng tuy rằng bội phục hắn dũng khí, nhưng biết hắn này hành động đơn giản là tự chịu diệt vong đứa ngốc hành vi, người người xa xa tránh ở Hạ Vân Kiệt phía sau, run run môi kêu lên.

Các nàng thật sự sợ hãi này bang vô pháp vô thiên tên hội mở ra xe máy xông lên.

“Làm gì? Không phải mới vừa đã muốn theo các ngươi nói rõ ràng sao? Cùng bạn hữu ngoạn một phen!” “Mạc tây kiền” Nhếch lên khóe miệng, một bộ ăn định rồi các nàng biểu tình nói.

Ô Vũ Kì ba người gặp xe bay đảng nhóm cũ nói nhắc lại, người người sợ tới mức thiếu chút nữa ngay cả nước mắt đều chảy ra, trong đó Ô Vũ Kì lá gan xem như hơi chút lớn hơn một chút, dưới tình thế cấp bách đột nhiên nhớ tới blue night quán bar "Tráo bãi" lão đại Trịnh Chí Hoa, vội vàng nâng ra Hoa ca danh hào nói:"Đại ca chuyện gì cũng từ từ, chúng ta là theo Hoa ca hỗn, còn thỉnh bán Hoa ca một cái mặt mũi."

Hạ Vân Kiệt mới vừa vào quán bar công tác, không biết quán bar trừ bỏ tất yếu bảo an nhân viên ở ngoài, tình hình chung hạ còn cần có người "Tráo bãi". Lời nói thông tục một chút, "Tráo bãi" cũng chính là thu bảo hộ phí côn đồ. Bảo an nhân viên là quán bar dùng để giải quyết người thường tranh cãi, tỷ như có chút người uống rượu nháo sự, bình thường bảo an nhân viên xuất mã có thể giải quyết. Nhưng có chút hỗn tử vô lại, du côn lưu manh cố ý nháo sự, chỉ sợ cũng muốn người "Tráo bãi" xuất mã. Hạ Vân Kiệt vốn đã kinh chuẩn bị chủ động ra tay, gặp Ô Vũ Kì đột nhiên nhắc tới cái gì Hoa ca, trong lòng không khỏi có chút tò mò, rõ ràng liền đợi lát nữa nhất đẳng.

"Hoa ca? Cái gì chó má Hoa ca, lão tử chưa từng nghe qua!" "Mạc tây kiền" Nghe vậy phiết hạ miệng khinh thường nói, giống như hắn chính là Giang Châu thị hắc đạo lão đại, còn lại người trên đường hỗn tất cả đều là danh không dùng truyền tiểu la la.

"Chính là hoa hổ đường đại ca Trịnh Chí Hoa Hoa ca!" Ô Vũ Kì nghe vậy không khỏi nóng nảy, bật thốt lên nói.

"Ta phi, liền hắn cũng cân xứng Hoa ca. Ngươi đánh cái điện thoại hỏi một chút xem, hắn tiểu tử thấy ta La Đại Vĩ phải gọi cái gì?" "Mạc tây kiền" Cũng chính là tự xưng vì La Đại Vĩ người trẻ tuổi nghe vậy càng phát ra khinh thường nói.

Ô Vũ Kì ba người gặp nâng ra hướng đến ở các nàng trước mặt ngưu bức hò hét, thoạt nhìn thực tráo được Hoa ca cũng vô dụng, không khỏi sợ tới mức trên mặt một chút huyết sắc đều không có, nhìn phía trước một đám ăn mặc cổ quái tiền vệ xe bay đảng, môi đẩu nha đẩu, cũng không biết nên nói cái gì mới tốt.

“Ta mặc kệ kia Hoa ca phải gọi ngươi cái gì, hiện tại nếu các ngươi thức thời trong lời nói lập tức cút đi, chuyện này cứ như vậy tính, ta cũng lười thay các ngươi lão tử quản giáo các ngươi này nhóm nhân tra. Nhưng nếu các ngươi không nên dây dưa không rõ, đã có thể đừng trách……” Hạ Vân Kiệt gặp La Đại Vĩ khí diễm càng phát ra kiêu ngạo, rốt cục rốt cuộc lười vòng quanh, lấy so với La Đại Vĩ càng kiêu ngạo ngữ khí nói.

Bất quá Hạ Vân Kiệt trong lời nói còn chưa nói hoàn, Ô Vũ Kì ba người cũng đã sợ tới mức thiếu chút nữa hồn phi chín ngày, cuống quít ngắt lời nói:“Vĩ ca, Vĩ ca, chuyện gì cũng từ từ, chuyện gì cũng từ từ. A Kiệt hắn vừa trường học tốt nghiệp không hiểu chuyện, như vậy ta, chúng ta ba người liền cùng các ngươi ngoạn nhất……”

Nói đến mặt sau Ô Vũ Kì ba người ngay cả nước mắt đều chảy xuống dưới, trong lòng cũng là cảm kích Hạ Vân Kiệt động thân mà ra, vừa hận không thể hướng hắn đá mấy đá. Vốn nếu Hạ Vân Kiệt không loạn nói chuyện, không chừng còn có một đường hy vọng, nay đừng nói hy vọng đã muốn hoàn toàn không có, còn không chừng bọn họ hội bởi vì việc này ngoạn ra cái gì đa dạng đến.

“Ta thảo! Lão tử nhìn hắn không phải không hiểu chuyện, mà là muốn tìm cái chết!” La Đại Vĩ lớn như vậy còn cho tới bây giờ không bị người giáp mặt mắng hơn người tra, càng đừng nói cái gì quản giáo, không đợi Ô

Vũ Kì ba người nói nói xong, sớm đã tức giận đến ầm vang long mãnh rồ ga hướng Hạ Vân Kiệt vọt đi qua.

Ô Vũ Kì ba người gặp xe máy ngay mặt đối với Hạ Vân Kiệt hướng lại đây, sợ tới mức “A” một tiếng hét lên đứng lên, hai chân lại mềm nhũn, đặt mông ngã ngồi trên mặt đất, ánh mắt ngay cả xem cũng không dám xem tiền phương.

Hạ Vân Kiệt gặp xe máy ngay mặt hướng lại đây, khóe miệng gợi lên một chút cười lạnh, mắt thấy xe máy đảo mắt vọt tới khi, thân mình hơi hơi hướng bên cạnh chợt lóe, thủ sớm đã cử trọng nhược khinh linh nổi lên xe đạp, sau đó đối với La Đại Vĩ liền quét đi qua.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 34 : Thô bạo cảm xúc

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-26 00:05:17.0 số lượng từ:3207

La Đại Vĩ vạn vạn không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt tốc độ nhanh như vậy, chỉ cảm thấy một trận kình phong đập vào mặt mà đến, tiếp theo là trước mắt nhất hắc, sợ tới mức hắn thay đổi tay lái vội vàng hướng bên cạnh trốn tránh.

Hạ Vân Kiệt thấy thế lạnh lùng cười, cũng là không có đuổi theo hắn mang theo xe đạp tạp đi qua, nếu không cho dù La Đại Vĩ động tác mau nữa, cũng khó trốn bị xe đạp tạp trung kết cục, mà là nhấc chân đối với chính rất nhanh né tránh thân xe một cước đạp đi qua.

La Đại Vĩ kích động trốn tránh khi, thân xe vốn là có chút thất hành, Hạ Vân Kiệt này một cước đá đi qua, nhất thời thân xe hoàn toàn thất hành, dù là La Đại Vĩ kỹ thuật lái xe hơn người, cũng là khó tránh khỏi ầm ầm một tiếng, ngay cả người mang xe phiên ngã xuống đất.

“A! Của ta chân! Của ta chân!” Làm xe phiên đổ khi, La Đại Vĩ còn có ngồi ở hắn phía sau nữ tử đều bị xe ép tới âm thanh kêu thảm thiết lên.

Thê thảm tiếng kêu quanh quẩn ở bầu trời đêm hạ, có vẻ phá lệ sấm nhân.

Gặp bên tai vang lên là xa lạ tiếng kêu thảm thiết, nhưng lại là nam nữ nhị trọng tấu, Ô Vũ Kì bọn người mở mắt hướng phía trước nhìn lại.

Làm các nàng hướng phía trước nhìn lại khi, lại nhìn đến kia ở các nàng xem ra thực thành thật ngại ngùng Hạ Vân Kiệt lúc này chính đồ sộ bất động đứng ở đường

cái trung ương, bộ mặt lạnh lùng bình thị tiền phương, hắn bên người đình một chiếc xe đạp. Mà cách hắn cách đó không xa, là đang bị xe máy đặt ở phía dưới, kêu thảm thiết không thôi La Đại Vĩ cùng hắn bạn gái, còn có một đám bị trước mắt đột phát một màn mà khiếp sợ ở tại chỗ xe bay đảng.

Ô Vũ Kì ba người tất cả đều không dám tin mở to hai mắt nhìn, các nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới, bị thương thế nhưng không phải Hạ Vân Kiệt mà là vừa rồi khí diễm kiêu ngạo La Đại Vĩ! Thậm chí giờ khắc này, nhìn Hạ Vân Kiệt một mình ngạo nghễ đối mặt một đám xe bay đảng, tựa hồ đột nhiên gian Hạ Vân Kiệt ở các nàng trong mắt thành một mình hoành đao lập mặt ngựa đối thiên quân vạn mã vô địch tướng quân.

“Các ngươi con mẹ nó tất cả đều choáng váng sao? Mau cấp lão tử chàng hắn, đâm chết hắn! Ai nha, đau tử lão tử !” Đang lúc mọi người bị trước mắt đột nhiên biến hóa cấp chấn trụ khi, La Đại Vĩ hổn hển thanh âm chợt ở bầu trời đêm hạ vang lên đến.

“Ta thảo! Đâm chết hắn!” La Đại Vĩ thanh âm bừng tỉnh này côn đồ, nhất thời chửi bậy thanh, xe máy motor tiếng gầm rú ở đêm khuya ngã tư đường vang lên.

Tiếp theo đó là một chiếc chiéc xe máy từ trước sau tả hữu, bốn phương tám hướng nhằm phía Hạ Vân Kiệt.

Nhìn xe máy bốn phương tám hướng gào thét hướng Hạ Vân Kiệt phóng đi, mặc Hạ Vân Kiệt có thiên đại bản sự cũng không chỗ khả trốn, Ô Vũ Kì ba người sắc mặt trắng bệch âm thanh kêu lên, trong mắt toát ra thật sâu bi ai.

Giờ khắc này, Hạ Vân Kiệt không còn là cái gì vô địch tướng quân, mà là lập tức đem bị thiên quân vạn mã giẫm lên thành thịt nát kẻ đáng thương.

Các nàng tựa hồ đã muốn thấy được Hạ Vân Kiệt bị bị đâm cho hoành nằm ở vũng máu trung bi thảm cảnh tượng!

Ngã tư đường hai bên có người mở ra cửa sổ, lại lập tức đóng đứng lên. Loại này côn đồ đánh nhau, bọn họ cũng không dám xen vào việc của người khác!

Lại nói tiếp, thời gian tựa hồ rất dài, kỳ thật cũng liền hô hấp trong lúc đó, xe máy đã muốn đem vòng thu nhỏ lại lập tức muốn đánh lên Hạ Vân Kiệt. Ô Vũ Kì ba người bắt đầu không dám thấy mà chuẩn bị nhắm mắt lại, đã có thể ở phía sau, các nàng nhìn đến Hạ Vân Kiệt thế nhưng chích tay xanh tại xe đạp chỗ ngồi thượng, cả người phi thân dựng lên, sau đó tựa như một cái tuyệt đỉnh an mã vương tử bình thường, đến đây cái 360 độ hai chân toàn toàn.

Hạ Vân Kiệt này hai chân một tuần 360 độ đảo qua đi, nhất thời “Oành oành oành oành”, mở ra xe máy xông lên người tất cả đều theo tiếng ngay cả người mang xe phiên ngã xuống đất, rồi sau đó mặt theo sát sau xông lên xe máy tất cả đều khẩn cấp phanh lại. Người trên xe sửng sốt một hồi lâu nhi, mới là lạ kêu theo trên xe xuống dưới, sau đó cũng không biết từ nơi nào lấy ra căn bóng chày côn, hổn hển nhằm phía Hạ Vân Kiệt.

Đến phía sau bọn họ như trước không tiếp thu vì liền Hạ Vân Kiệt này thoạt nhìn cũng không khôi ngô tên có thể đánh bại bọn họ nhiều người như vậy.

Hạ Vân Kiệt gặp còn thừa người vung bóng chày côn hướng hắn vọt tới, sắc mặt lại lần nữa phát lạnh, tùy tay linh khởi xe đạp, sau đó trực tiếp theo nằm trên mặt đất người cùng xe mặt trên bước qua đi.

Nhìn Hạ Vân Kiệt mặt không chút thay đổi, một tay mang

theo xe đạp thoải mái theo chân bọn họ lấy bóng chày bổng không có gì khác nhau, này người xông lên nhịn không được cảm thấy một trận da đầu run lên, thế này mới ý thức được, trước mắt vị này tên nhìn như dáng người phổ thông bình thường, cũng không khôi ngô, nhưng này khí lực, này thân thủ cũng là không thể coi thường.

Bất quá chờ bọn hắn ý thức được điểm này khi, đã muốn đã muộn. Hạ Vân Kiệt đã muốn như sói nhập đàn dê vung xe đạp nhằm phía bọn họ. Xe đạp ở bầu trời đêm Hạ Vũ động, bị bám vù vù kình phong, chỉ cần bị khái đến đụng tới người không không có một kêu thảm bị đánh bay ngã xuống đất.

Bất quá trong nháy mắt, người còn lại cũng toàn bộ hoành thất thụ bát té trên mặt đất, người người ai ai hừ hừ kêu cái không ngừng.

Hạ Vân Kiệt đem xe đạp một lần nữa đặt ở mặt đất, ánh mắt lạnh lùng nhìn quét quá người mặt đất, cuối cùng dừng ở đã muốn đứng lên, chính thần sắc kinh hoảng nhìn hắn La Đại Vĩ trên người, sau đó đi bước một hướng hắn đi đến.

“Ngươi, ngươi muốn làm gì? Lão tử nói cho ngươi, ta là……” La Đại Vĩ gặp Hạ Vân Kiệt hướng hắn từng bước tới gần, phản xạ có điều kiện bộ bước lui về phía sau, chính là miệng lại hãy còn còn tại cường ngạnh.

“Là ngươi mẹ nó đầu!” Hạ Vân Kiệt gặp chuyện tới nay La Đại Vĩ thế nhưng còn dám ở trước mặt hắn kiêu ngạo tự xưng lão tử, nhấc chân liền một cước đem hắn đá phiên trên mặt đất, sau đó mặt lạnh lùng đi ra phía trước, một cước nặng nề mà giẫm tại hắn trên mặt.

Chân giẫm lên ở La Đại Vĩ trên mặt, một cỗ cổ thô bạo cảm xúc ở Hạ Vân Kiệt trong cơ thể cuồn cuộn, phảng

phất núi lửa bình thường muốn phun dũng mà ra. Hắn hai mắt cũng dần dần trở nên có chút đỏ lên, ở đêm tối hạ nhìn chằm chằm La Đại Vĩ, khiến cho La Đại Vĩ không hiểu khắp cả người phát lạnh, nhưng lại không dám nhìn thẳng vào hắn ánh mắt.

Đêm tối hạ, không rộng rãi trên đường cái. Hạ Vân Kiệt cứ như vậy sắc mặt lạnh như băng giẫm La Đại Vĩ đầu, hắn bốn phía tất cả đều chắn thất dựng bát nam nhân, nữ nhân còn có xe máy, một tia thô bạo hơi thở theo hắn trên người phát ra, dần dần tràn ngập mở ra.

Mặc kệ là nằm trên mặt đất mọi người, còn là Ô Vũ Kì ba người tất cả đều mặt mang hoảng sợ sắc nhìn Hạ Vân Kiệt, bọn họ không hiểu cảm thấy một tia âm trầm khủng bố hơi thở, phảng phất hiện tại vị trí là thi hoành khắp nơi giết chóc nơi, mà Hạ Vân Kiệt chính là vị kia lãnh khốc giết chóc chi vương.

“Ô ô!” Đột nhiên xe cảnh sát còi cảnh sát thanh ở yên tĩnh trên đường cái, từ vươn xa gần vang lên, ba lượng xe cảnh sát ở đêm tối hạ lóe ra cảnh đăng đang từ phố một khác đầu gào thét hướng bên này khai lại đây.

Hạ Vân Kiệt nghe được còi cảnh sát thanh, trong lòng không khỏi cả kinh, thô bạo cảm xúc như thủy triều bàn chợt thối lui. Hạ Vân Kiệt lại khôi phục đến nguyên lai bộ dáng, hắn ánh mắt cũng khôi phục bình tĩnh.

Hạ Vân Kiệt thô bạo cảm xúc nhất thối lui, bốn phía âm trầm khủng bố hơi thở cũng tùy theo tán đi. Mọi người tất cả đều như trút được gánh nặng thở dài nhẹ nhõm một hơi, lại cũng chưa đi suy nghĩ sâu xa vừa rồi đột nhiên toát ra đến đáng sợ ảo giác, càng nghĩ không đến này hết thảy đều gần bởi vì Hạ Vân Kiệt cảm xúc dao động khiến cho.

Mọi người như trút được gánh nặng thở dài nhẹ nhõm

một hơi, Hạ Vân Kiệt nhìn xe cảnh sát gào thét mà đến, cũng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Vu vốn là là Bàn Cổ đại đế huyết nhục biến thành, trời sinh tâm huyết tính tình nhất táo bạo. Thượng cổ đại vu Cộng Công cùng Chúc Dung đại chiến, Cộng Công giận dữ dưới chàng đoạn bất chu sơn, cứ thế trời sụp đất nứt, hồng thủy tràn ra, sinh linh đồ thán. Này chuyện xưa tuy chỉ ghi lại cho truyền thuyết, ai cũng không biết thiệt giả, nhưng ẩn ẩn trung lại nói ra vu tính cách. Bọn họ hiếu chiến, dễ dàng tức giận, tâm huyết mười phần……

Hạ Vân Kiệt tuy rằng thoạt nhìn thành thật ngại ngùng, thân thiết thân mật, tựa như cái nhân súc vô hại nhà bên đại nam hài, nhưng hắn thân thể chảy cũng là thượng cổ Vu vương Hạ Vũ huyết mạch, hắn trong khung có Vu tộc hiếu chiến thiên tính, hơn nữa hắn tu vi cao thâm, vượt xa quá hắn hiện tại tuổi cùng tâm tình. Nếu không phải bình thường nhớ kỹ sư phụ dạy, thành thành thật thật làm người thường, không lấy vu thuật kiếm tiền, không lấy vu thuật giành quyền thế, chỉ sợ lấy hắn huyết khí phương cương tuổi, sớm liền ỷ vào một thân thuật pháp muốn làm gì thì làm. Nhưng vừa rồi La Đại Vĩ đám người kiêu ngạo, vô pháp vô thiên cử chỉ lại chọc giận hắn, cũng khơi dậy hắn trong khung thô bạo hơi thở. Trong lúc nhất thời, thiếu chút nữa sẽ không để ý hậu quả hạ nặng tay.

Có một câu kêu, học cái xấu dễ dàng học giỏi khó, Hạ Vân Kiệt vừa rồi thật muốn là giận dữ dưới hạ nặng tay, thậm chí giết nhân, chỉ sợ hắn tưởng tái trở lại hiện tại bình tĩnh cuộc sống cùng tâm tình liền phi thường khó khăn.

Nghĩ thông suốt này đó, khôi phục bình tĩnh sau Hạ Vân Kiệt ánh mắt không khỏi có chút nghĩ mà sợ đảo qua một mảnh đống hỗn độn đường cái, nghĩ rằng, trách

không được sư phụ ân cần dạy ta nhất định phải giống người thường giống nhau kiếm tiền nuôi sống chính mình, có được siêu năng lực nhân, một khi mất đi mình khống chế, thật là một kiện thực đáng sợ sự tình.

“Ha ha, cảnh sát đến đây! Tiểu tử có loại ngươi tái đánh ta nha! Lão tử nói cho ngươi, Vân Long khu công an cục cục trưởng chính là lão tử của lão tử. Ngươi con mẹ nó dám đánh ta, xem lão tử như thế nào chỉnh……” Đang lúc Hạ Vân Kiệt suy nghĩ bay lộn khi, bị hắn giẫm tại dưới chân La Đại Vĩ đột nhiên thần sắc dữ tợn đắc ý kêu gào lên.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong mắt hàn quang chợt lóe, đùi mạnh căng thẳng, La Đại Vĩ nhất thời cảm thấy thấy lạnh cả người, đến bên miệng trong lời nói ngạnh sinh sinh nuốt trở về. Thậm chí có chút hối hận, chính mình vì cái gì như vậy thiếu kiên nhẫn, để làm chi không đợi cảnh sát đến lúc đó tái tức giận đâu?

Đang lúc La Đại Vĩ âm thầm có chút hối hận quá sớm kiêu ngạo khi, Hạ Vân Kiệt cuối cùng còn là chậm rãi thu hồi chân.

La Đại Vĩ gặp Hạ Vân Kiệt cuối cùng còn là thu hồi chân, còn tưởng rằng hắn sợ, theo mặt đất đi lên, khí diễm kiêu ngạo chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói:“Mẹ nó, biết sợ? Không phải mới vừa thực kiêu ngạo, thực túm sao?”

“A Kiệt, chúng ta còn là đi nhanh đi!” Ô Vũ Kì ba người vừa rồi gặp Hạ Vân Kiệt đem La Đại Vĩ đám người đánh cho hoa rơi nước chảy, vốn trong lòng còn âm thầm thống khoái, nay nghe nói La Đại Vĩ dĩ nhiên là Vân Long khu công an cục cục trưởng con trai, không khỏi lại sợ tới mức sắc mặt tái nhợt, trái tim oành oành oành loạn khiêu, gặp La Đại Vĩ chỉ vào Hạ Vân Kiệt chửi bậy, sợ hắn một cái khống chế không được tái đánh hắn, cũng lo lắng này cảnh sát lại đây hội hắc bạch điên đảo,

vội vàng một trái một phải lôi kéo hắn khuyên nhủ.

Hạ Vân Kiệt cũng không tưởng đem sự tình nháo đại, hơn nữa vừa rồi đột nhiên dâng thô bạo cảm xúc cũng làm cho hắn có chút cố kỵ, gặp Ô Vũ Kì ba người đều kéo hắn, ánh mắt lạnh lùng quét La Đại Vĩ liếc mắt một cái, cuối cùng hay là nghe theo Ô Vũ Kì ba người khuyên bảo, xoay người chuẩn bị rời đi.

La Đại Vĩ bị Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua, đáy lòng không khỏi xông ra hàn khí, cước bộ cũng theo bản năng sau này na một hai bước. Bất quá khi hắn phát hiện Hạ Vân Kiệt cuối cùng còn là xoay người rời đi khi, lại vì chính mình trước mặt mọi người sở biểu hiện ra ngoài khiếp đảm yếu đuối mà cảm thấy vô cùng xấu hổ não, trong lòng thầm mắng, con mẹ nó, đêm nay thật sự là gặp quỷ, cảnh sát đều đến đây, lão tử tại sao phải sợ hắn cái cầu!

Trong lòng thầm mắng, La Đại Vĩ đã muốn một cái bước xa xông lên đi, ngăn lại Hạ Vân Kiệt bốn người đường đi, sau đó trước mặt bọn họ mặt khinh thường hướng mặt đất ói ra một ngụm đờm, kiêu ngạo nói:“Con mẹ nó, đánh lão tử còn có các huynh đệ đã muốn đi, ta phi, cửa đều không có!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 35 : Toàn bộ mang đi

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-26 13:24:19.0 số lượng từ:3220

Hạ Vân Kiệt nghe vậy dậm chân, mặt không chút thay đổi nhìn về phía La Đại Vĩ, ngữ khí bình tĩnh hỏi:“Đánh cũng đánh, kia Vĩ ca ngươi muốn thế nào?”

“Thế nào? Con mẹ nó rốt cục biết sợ hãi a? Rốt cục biết giảng tiếng người a? Ta thảo, ngươi con mẹ nó cấp lão tử dập đầu nhận sai, bồi thường chữa bệnh tinh thần tổn thất phí mười vạn nguyên, còn có này ba nữu còn phải cấp lão tử cùng các huynh đệ quỳ liếm, đem lão tử cùng các huynh đệ hầu hạ thư thái, chúng ta nhất thích, có lẽ hội……” La Đại Vĩ tuy rằng thực khó chịu Hạ Vân Kiệt kia khốc khốc biểu tình, nhưng thấy hắn cuối cùng mở miệng “Chịu thua”, không khỏi càng phát ra đắc ý kiêu ngạo, nghĩ đến Hạ Vân Kiệt thân thủ tốt nữa, cũng bất quá chính là một tóc húi cua dân chúng, lại như thế nào dám cùng hắn này quan nhị đại đấu, càng đừng nói hắn lão tử còn là Long Vân khu công an cục cục trưởng, công an cục nhưng là chuyên môn đối phó phạm tội phần tử chấp pháp cơ quan!

“Ha ha ha!” Còn lại côn đồ thấy thế cũng đều như thế tưởng, người người theo ngay từ đầu giống đã chết cha mẹ giống nhau biểu tình, tất cả đều chuyển vì kiêu ngạo đắc ý, xem Hạ Vân Kiệt cùng Ô Vũ Kì bọn bốn người ánh mắt cũng giống như miêu xem con chuột giống nhau, phảng phất tưởng như thế nào ngoạn bọn họ liền như thế nào ngoạn.

“Thích mẹ ngươi đầu!” Hạ Vân Kiệt rốt cục lại bùng nổ, giãy khỏi Ô Vũ Kì cùng Lưu Kha tay, xông lên đi một cước liền đem La Đại Vĩ gạt ngã trên mặt đất, sau đó thuận thế còn nhấc chân đối với hắn bụng liên tục đá vài

chân, đá La Đại Vĩ cả người đều cuộn mình lên, yết hầu buồn nôn, nước mắt biểu phi. Người còn lại thấy thế có nghĩ rằng tiến lên hỗ trợ, nhưng vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt kia lạnh như băng ánh mắt cùng biểu tình, nhớ tới hắn vừa rồi kia đáng sợ thân thủ, người người lại tất cả đều lòng còn sợ hãi dừng lại.

“Dừng tay!” Đang lúc Hạ Vân Kiệt khó giải hận, còn muốn đá La Đại Vĩ mấy đá khi, xe cảnh sát rốt cục đuổi tới, theo xe cảnh sát lao xuống đến mười đến vị cảnh sát, người người trong tay cầm cảnh côn, trong đó một vị y trên vai tú có nhị giang nhị tinh nhị cấp cảnh đốc một chút xe liền uy phong lẫm lẫm hướng Hạ Vân Kiệt lớn tiếng quát.

Vị này nhị cấp cảnh đốc là Vân Long khu công an phân cục trị an đại đội phó đội trưởng Lí Tuyên Vũ.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng thân phụ tuyệt kỹ, khí huyết cấp trên, nhưng đúng là vẫn còn nhớ kỹ sư phụ dạy bảo, gặp cảnh sát đuổi tới quát bảo ngưng lại, cuối cùng còn là thành thành thật thật đình chỉ bạo lực hành vi.

“Thật to gan, khuya khoắt, đường cái phía trên công nhiên ẩu đả thị dân, bắt hắn cho ta khấu đứng lên!” Lí Tuyên Vũ gặp Hạ Vân Kiệt đình chỉ đá đánh La Đại Vĩ, theo sát sau lại lập tức uy phong lẫm lẫm phẫn nộ quát. Chính là gầm lên khi, hắn ánh mắt sớm đã đảo qua hiện trường, trong lòng cũng là thầm giật mình không thôi.

La Đại Vĩ là Long Vân khu công an phân cục cục trưởng La Chí Cương con trai, Lí Tuyên Vũ tự nhiên nhận được. Còn lại những người đó đại đa số hắn cũng đều nhận được, không phải gia cảnh giàu có gia đình đứa nhỏ đó là khu công an phân cục trong đại viện một ít lãnh đạo đứa nhỏ. Bọn người kia từ nhỏ nuông chiều từ bé, mặc hàng hiệu quần áo, thượng hàng hiệu trường học, nhưng kết quả là sau khi lớn lên lại người người tính

cách phản nghịch, thành cả ngày yêu gây chuyện chủ. Năm nay thượng nửa năm khởi, này bang tên thích thượng tiêu xe. Trong khoảng thời gian này thường xuyên khuya khoắt mở ra xe máy, thành quần kết đội ở trên đường tiêu xe. Về chuyện này, đã muốn không hề thiếu thị dân hướng khu công an phân cục trị an đại đội phản ứng, nhưng bởi vì việc này đề cập đến cục lãnh đạo đứa nhỏ, bọn họ là mắng cũng mắng không thể, quản cũng không quản được, ở không nháo ra đại sự tình điều kiện tiên quyết hạ, cũng chỉ hảo mở một con mắt nhắm một con mắt tùy vào bọn họ đi.

Vừa rồi Lí Tuyên Vũ nhận được quần chúng báo cảnh khi, trong lòng kỳ thật cũng đã hiểu được này bang xe bay đảng, tám chín phần mười hẳn là chính là La Đại Vĩ kia đám người, trong lòng còn tại buồn rầu sự tình nếu nháo lớn, nên như thế nào hỗ trợ thu thập tàn cục. Nhưng làm cho La Đại Vĩ vạn vạn không thể tưởng được là, khi hắn đuổi tới khi nhìn đến dĩ nhiên là La Đại Vĩ này “Hỗn Thế Ma Vương” Cuộn mình trên mặt đất, một vị nhiều lắm cũng liền hai mươi đến tuổi người trẻ tuổi đang dùng chân đá hắn. Càng làm cho hắn khiếp sợ là, mặt đất hoành thất thụ bát tất cả đều là phiên đổ xe máy, La Đại Vĩ kia cùng đồng bọn hiển nhiên bị đánh sợ, người người trên người treo màu, nhưng lại không có một người dám lên trước trợ giúp.

Bất quá khiếp sợ về khiếp sợ, nếu không phải La Đại Vĩ đám người đem người đụng phải, đánh, Lí Tuyên Vũ xử lý đứng lên nhưng thật ra phương tiện lưu loát rất nhiều.

Lí Tuyên Vũ ra lệnh một tiếng, lập tức liền có hai vị cảnh sát nhân dân mặt lạnh lùng cầm còng tay hướng Hạ Vân Kiệt đi đến.

“Chờ đã, các ngươi dựa vào cái gì sự tình cũng chưa hỏi rõ ràng liền khấu ta?” Hạ Vân Kiệt gặp cảnh sát tuy rằng đuổi tới, nhưng không phân tốt xấu đã đi xuống làm

trảo hắn, không khỏi sắc mặt trầm xuống, lạnh giọng chất vấn nói.

“Dựa vào cái gì? Chỉ bằng chúng ta ánh mắt nhìn đến. Vừa rồi ngươi phạm cái gì? Ngươi ở ẩu đả một vị không có năng lực phản kháng thị dân!” Lí Tuyên Vũ “Chính nghĩa lẫm nhiên” Nói.

“Cảnh, cảnh sát đồng chí, ngươi hiểu lầm. Là bọn hắn trước khuya khoắt lái xe không nên ép chúng ta theo chân bọn họ cùng nhau đua xe, chúng ta không theo, bọn họ liền lái xe ở chúng ta mặt sau truy, sau đó ta đồng sự Hạ Vân Kiệt mới ra tay hỗ trợ.” Ô Vũ Kì nghe vậy tráng lá gan thay Hạ Vân Kiệt biện hộ nói.

“Khuya khoắt, các ngươi ba nữ nhân gia ăn mặc ít như vậy ở trên đường làm gì?” Lí Tuyên Vũ nghe vậy không chỉ có không có khiến cho chú ý, ngược lại híp mắt nhìn Ô Vũ Kì ba người nói tiện thể nhắn hỏi ngược lại.

“Ta, chúng ta là ở trong quán bar công tác, tan tầm trễ.” Ô Vũ Kì nghe ra Lí Tuyên Vũ ngôn ngoại ý, có chút xấu hổ não nói.

“Nga, nguyên lai là ở quán bar công tác, nhưng lại đều là đồng sự.” Lí Tuyên Vũ nghe vậy khóe miệng gợi lên một chút ý vị thâm trường mỉm cười, tiếp theo đột nhiên sắc mặt trầm xuống nói:“Nếu như vậy, các ngươi cũng cùng đi chuyến công an cục đi. Thị phi đúng sai, hết thảy đều đến trong cục nói sau.”

Nói xong Lí Tuyên Vũ bắt tay vung lên, trầm giọng quát:“Toàn bộ mang đi.”

Nếu chính là quán bar nhân viên công tác, Lí Tuyên Vũ tự nhiên sẽ không cái gì hảo cố kỵ.

Ô Vũ Kì ba người rất sớm ngay tại xã hội lăn lộn, tự

không phải cái gì đơn thuần không biết cô gái, gặp Lí Tuyên Vũ từ đầu đến cuối không có chất vấn La Đại Vĩ đám người, mà chỉ nhằm vào Hạ Vân Kiệt cùng các nàng ba người, thế nào còn không biết Lí Tuyên Vũ đám người cố ý thiên vị bao che La Đại Vĩ đám người, nghe vậy là vừa tức lại sợ nói:“Chúng ta không đi công an cục, chuyện này dù sao không phải chúng ta lỗi.”

“Các ngươi nói không đi sẽ không đi, nói không phải các ngươi lỗi sẽ không là các ngươi lỗi sao? Còn thất thần làm gì? Toàn bộ mang đi!” Lí Tuyên Vũ nghe vậy sắc mặt mạnh trầm xuống nói.

Hạ Vân Kiệt mắt lạnh nhìn trước mắt hết thảy, đây là hắn bước vào xã hội sau, lần đầu tiên nhìn thấy quyền thế xấu xí một mặt, trong lòng giận dữ lại ngược lại trở nên thần kỳ bình tĩnh, thậm chí bởi vậy càng sâu khắc cảm nhận được sư phụ không chuẩn hắn dùng thuật pháp giành quyền thế khổ tâm.

Quyền thế vì thiện cố nhiên khả tạo phúc xã tắc, nhưng một khi không khống chế được làm ác, sau đó quả cũng là tai họa xã hội!

Bất quá trong đầu tuy là dị thường phẫn nộ, nhưng Hạ Vân Kiệt chung quy là vừa theo trường học tốt nghiệp đệ tử, hắn tâm tính còn là thực đơn thuần thiện lương. Tuy rằng sự thật đã muốn rõ ràng nói cho hắn, trước mắt này đó cảnh sát tuyệt không hội theo lẽ công bằng chấp pháp, nhưng hắn cũng không nguyện tin tưởng xã hội thế nhưng sẽ có như thế hắc ám một mặt, cho nên làm Lí Tuyên Vũ nói toàn bộ mang đi khi, Hạ Vân Kiệt cũng không có phản kháng, mà là nhìn hướng hắn đi tới cảnh sát lạnh lùng nói:“Ta sẽ theo các ngươi đi, bất quá ta không có phạm tội, cho nên không cần cho ta mang còng tay!”

Hắn đổ muốn nhìn đến công an cục sau, này đám người

đến tột cùng muốn xử lý như thế nào chuyện này.

Hai vị cảnh sát nhân dân đi lên chuẩn bị khấu Hạ Vân Kiệt kỳ thật trong lòng biết rõ ràng Ô Vũ Kì vừa rồi nói đều là thật sự, cũng biết Lí Tuyên Vũ tưởng tranh thủ trị an đại đội trưởng vị trí, cố ý muốn lấy lòng La Đại Vĩ, huống hồ La Đại Vĩ bọn họ bị đánh thành như vậy, Lí Tuyên Vũ nếu không cho bọn họ điểm giao đại, phỏng chừng bọn họ cũng tuyệt không hội từ bỏ ý đồ, thế này mới hỏi cũng không hỏi đã đi xuống làm khấu người. Cho nên hai vị cảnh sát nhân dân nghe vậy cũng là không có mạnh mẽ tiến lên khấu Hạ Vân Kiệt, mà là quay đầu nhìn về phía Lí Tuyên Vũ.

Lí Tuyên Vũ biết Hạ Vân Kiệt thân thủ tốt, cũng là không nghĩ tự nhiên đâm ngang, nói sau chỉ cần đi khu công an phân cục, muốn tưởng chỉnh vài quán bar nhân viên công tác còn không cùng ngoạn dường như, cho nên gặp hai vị cảnh sát nhân dân nhìn về phía hắn, rất lớn độ huy phất tay. Sau đó mới chuyển hướng đã muốn đứng lên La Đại Vĩ, vẻ mặt ôn hoà nói:“Đại vĩ thế nào? Có thể chính mình lái xe đi trong cục sao? Còn là đi trước bệnh viện?”

“Đi trước trong cục!” La Đại Vĩ lau đem khóe miệng tơ máu trả lời. Chính là đáp lời khi, ánh mắt lại nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, trên mặt mang theo đắc ý cùng ngoan sắc.

Từ nhỏ đến lớn, hắn còn không có nếm qua bực này mệt, nếu không trước đem Hạ Vân Kiệt chỉnh kêu cha gọi mẹ, hắn lại sao lại cam tâm?

Hạ Vân Kiệt lại chính là lạnh lùng nhìn hắn một cái, sau đó quay đầu cười đối sớm đã sợ tới mức sắc mặt trắng bệch Ô Vũ Kì ba người trấn an nói:“Không có việc gì, cảnh sát hội theo lẽ công bằng phá án !”

Ô Vũ Kì ba người nghe vậy thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem, trong lòng cũng không biết nên cười hắn thực ngốc thực thiên chân, hay là nên bội phục hắn đảm phách, đến bây giờ thế nhưng còn có thể cười được, còn có thể chờ mong cảnh sát hội theo lẽ công bằng phá án. Không gặp người ta là công an cục cục trưởng con trai sao? Không gặp mang đội cảnh quan lộ rõ muốn hắc bạch điên đảo, đổ đánh một phen sao?

La Đại Vĩ đám người nghe vậy trên mặt tất cả đều lộ ra trào phúng sắc, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cùng xem ngốc tử giống nhau, ngược lại là cảnh sát trung có vài vị cúi đầu, trên mặt toát ra một tia xấu hổ sắc.

Thân là cảnh sát, không chỉ có không có thể theo lẽ công bằng chấp pháp, ngược lại trợ Trụ vi ngược, trảo lấy thấy việc nghĩa hăng hái làm hảo thị dân, này cảnh sát làm thực con mẹ nó uất ức vô năng!

Bất quá quốc nội xưa nay giảng là quan đại nhất cấp áp người chết, cánh tay không lay chuyển được đùi. Lí Tuyên Vũ là trị an phó đại đội trưởng, La Đại Vĩ là khu công an phân cục cục trưởng con trai, còn lại vài người trung cũng có vài cái là trong cục lãnh đạo tử nữ. Này cảnh sát cũng cận chỉ cho xấu hổ, cũng là không có dũng khí đứng ra.

Tuy rằng Ô Vũ Kì, Lưu Kha, Từ Giai ba người đều là quán bar nữ lang, bình thường làm việc tác phong đều là khá lớn đảm mở ra, nhưng thật muốn thượng xe cảnh sát, ngồi ở song sắt vây quanh lên sau trong xe, nghe còi cảnh sát thanh ở phía trên “Ô ô” kêu, nhìn xe cảnh sát ngoại La Đại Vĩ đám người mở ra xe máy kiêu ngạo đắc ý theo ở phía sau, người người tất cả đều nhịn không được sắc mặt tái nhợt, tay chân run run.

Hạ Vân Kiệt nhìn Ô Vũ Kì đám người sợ hãi cả người phát run bộ dáng, lại nhìn xem ngoài cửa sổ xe La Đại

Vĩ đám người kiêu ngạo đắc ý sắc mặt, trong lòng trừ bỏ thần kỳ phẫn nộ còn có một loại nói không nên lời bi ai.

Nếu đổi thành bọn họ là làm quan tử nữ, mà La Đại Vĩ đám người là người làm công, hay không hiện tại ngồi ở chỗ này chính là La Đại Vĩ đám người đâu? Đáp án tựa hồ không thể nghi ngờ.

Giang Châu Bạch Long sân bay đi hướng nội thành quốc lộ, một chiếc lục sắc Bắc Kinh cát phổ đang ở chạy như bay.

“Ta nên làm cái gì bây giờ? Ta nên làm cái gì bây giờ?” Tần Lam hai tay nắm tay lái, nước mắt theo nàng bóng loáng khuôn mặt lặng yên chảy xuống.

Người khác đều chỉ nhìn đến nàng này thị công an cục phó cục trưởng kiên cường lãnh khốc một mặt, nếu không phải nàng bộ dạng thật sự xinh đẹp gợi cảm, có lẽ mọi người sớm đã quên mất nàng là nữ nhân. Nhưng lại có ai biết, cho dù Tần Lam trước mặt người khác biểu hiện tái kiên cường lãnh khốc, nàng chung quy là vị nữ nhân. Ở không có người góc, nàng cũng sẽ yếu đuối, nàng cũng sẽ rơi lệ khóc.

Thứ hai cầu đề cử phiếu!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 36 : Tần Lam điện thoại

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-27 00:27:41.0 số lượng từ:3166

“Vì cái gì muốn ta gả cho tên hỗn đản nào? Vì cái gì các ngươi người người không thể giống nam nhân giống nhau đứng thẳng các ngươi eo can? Vì cái gì các ngươi muốn đem hy vọng ký thác ở ta một nữ nhân trên người? Chẳng lẽ quan chức thật sự như vậy trọng yếu? Chẳng lẽ của ta cả đời hạnh phúc ở các ngươi trong mắt cái gì cũng không phải không?” Rạng sáng hai giờ rưỡi, xe ở không rộng rãi đường cái chạy như bay, Tần Lam một mình một người chảy lệ, ở trong xe bệnh tâm thần kêu.

Giờ khắc này, Tần Lam tựa hồ tưởng đem này hai ngày ở Bắc Kinh đã bị ủy khuất tất cả đều phát tiết đi ra, nhưng mặc nàng như thế nào rơi lệ, như thế nào bệnh tâm thần, nhưng như trước thay đổi không được nàng là Tần gia tử nữ sự thật. Gia tộc sở gặp phải trước nay chưa có nguy cơ, như trước giống tòa đại sơn giống nhau thật mạnh đặt ở của nàng trên vai, làm cho nàng không thở nổi.

Xe ở bất tri bất giác trung chạy đến nam sơn đạo, trải qua blue night quán bar khi, Tần Lam không biết vì cái gì đột nhiên nhớ tới Hạ Vân Kiệt. Kia hơi một tia ngại ngùng, tâm địa thiện lương đại nam hài, kia đệ nhất vị xem qua nàng thân mình đại nam hài.

Làm Tần Lam đột nhiên nhớ tới Hạ Vân Kiệt khi, nàng có loại mãnh liệt dục vọng tưởng tái kiến hắn. Có lẽ là vì nàng không thói quen thiếu người ân tình, nàng không chỉ có thiếu Hạ Vân Kiệt hảo tâm thu lưu nàng miễn nàng bị người làm bẩn ân tình, còn thiếu hắn một trăm đồng tiền cùng một kiện t tuất. Vốn tiền cùng t tuất ngày

đó nàng liền chuẩn bị trả lại cho Hạ Vân Kiệt, nhưng Bắc Kinh một chiếc điện thoại lại đem nàng khẩn cấp chiêu đi, làm cho nàng không có thể đúng lúc đem tiền cùng quần áo trả lại cho hắn. Cũng có lẽ lúc này nàng bức thiết muốn tìm một người cùng, Hạ Vân Kiệt cùng của nàng cuộc sống không có cùng xuất hiện, hắn còn là một vị ngại ngùng tâm địa chất phác đại nam hài, tuy rằng chỉ thấy quá một lần mặt, nhưng nếu Tần Lam muốn tìm một người lẳng lặng cùng hoặc là khuynh thuật nội tâm ủy khuất, toàn bộ Giang Châu thị nàng có thể nghĩ đến lại tựa hồ chỉ có Hạ Vân Kiệt, cũng chỉ có hắn là vị chọn người thích hợp.

Xoa xoa trên mặt nước mắt, Tần Lam lấy di động ra điều ra Hạ Vân Kiệt dãy số, sau đó bát đi ra ngoài.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng bị mang theo xe cảnh sát, bất quá hắn di động lại không bị mất, hắn di động tiếng chuông đột nhiên vang lên, đánh vỡ xe cảnh sát lý áp lực nặng nề, kinh hoảng sợ hãi trung Ô Vũ Kì ba người đều theo bản năng ngẩng đầu nhìn hướng Hạ Vân Kiệt. Giờ khắc này các nàng mới phát hiện, Hạ Vân Kiệt biểu tình như trước là như vậy bình tĩnh, giống như hồn nhiên không biết chính mình hiện tại là ngồi ở xe cảnh sát.

Ai, A Kiệt tuy rằng thực có thể đánh, nhưng dù sao cũng là trong trường học mới ra đến thái điểu, không biết xã hội phức tạp! Ô Vũ Kì ba người nhìn Hạ Vân Kiệt lấy di động ra, đều âm thầm thở dài lắc đầu.

“Lam tỷ?” Hạ Vân Kiệt gặp là Tần Lam đánh tới điện thoại, trái tim không hiểu thật mạnh nhảy một chút, trong đầu phản xạ có điều kiện bính ra kia trương kinh diễm khêu gợi hình ảnh, cao ngất ngọn núi, trắng noãn thần bí, hai điều đầy đặn tuyết trắng đùi, còn có kia trương góc cạnh rõ ràng xinh đẹp khuôn mặt.

“Là ta. Hiện tại đã muốn tan tầm đi?” Tần Lam động vừa

nghe đến trong điện thoại truyền đến “Lam tỷ”, trái tim cũng không hiểu thật mạnh nhảy một chút, mặt đẹp bay qua một chút phi hồng, đầy bụng tâm sự cũng tựa hồ bởi vì này thanh “Lam tỷ” Mà dời đi mở lực chú ý.

“Tan tầm.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Về nhà không có? Còn chưa ngủ đi?” Tần Lam tiếp tục hỏi.

“Còn không có đâu, có chuyện sao?” Hạ Vân Kiệt hỏi ngược lại.

“Ân, trước hai ngày lâm thời có việc gấp, không có thể đúng lúc đem tiền cùng quần áo trả lại cho ngươi. Ngươi đã còn chưa ngủ, ta đây hiện tại cho ngươi đưa đi qua.” Tần Lam nghe vậy nói, chính là nói lời này khi, mặt đẹp lại bay qua một chút phi hồng, cũng là nhớ tới một đêm kia chính mình người trần truồng ngủ ở hắn nhà phòng khách, ngày hôm sau còn bị hắn nhìn cái tinh quang sự tình.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi ngẩn ra, hắn thật đúng là không nghĩ tới Tần Lam hội lựa chọn lúc này đoạn còn hắn tiền cùng quần áo, hiện tại nhưng là rạng sáng hai giờ nhiều nha!

Thật đúng là cái đặc biệt nữ nhân, Hạ Vân Kiệt âm thầm buồn cười lắc đầu, hắn còn không hội tự mình đa tình cho rằng Tần Lam lúc này điểm còn tiền cùng quần áo có khác ám chỉ ở bên trong.

Đương nhiên cho dù Tần Lam thực có khác ám chỉ ở bên trong, cho dù Hạ Vân Kiệt cũng xác thực có âu yếm sắc tâm, nhưng hôm nay hiển nhiên không thích hợp, bởi vì hắn hiện tại đang ngồi ở xe cảnh sát.

“Lam tỷ không cần như vậy cấp, hiện tại ta có chút

không có phương tiện, nếu không hôm khác đi?” Hạ Vân Kiệt nhìn mắt đem chính mình nhốt lên lạnh như băng song sắt can, lại nhìn bên ngoài kia bang khí diễm kiêu ngạo tên, thực bất đắc dĩ nói.

Hạ Vân Kiệt lời nói tuy rằng là ăn ngay nói thật, nhưng nghe Tần Lam cũng là có chút xấu hổ não, giống như nàng lựa chọn lúc này điểm khác hữu dụng ý dường như. Đương nhiên để cho nàng để ý còn là Hạ Vân Kiệt cự tuyệt.

Nàng nhưng là hàng thật giá thật mỹ nữ! Cho dù nàng dụng tâm kín đáo, thân là nam nhân Hạ Vân Kiệt không phải hẳn là càng vui vẻ, càng cầu còn không được sao?

“Vậy được rồi, ta ngày mai tái liên hệ ngươi.” Vốn là tâm huyết dâng trào dâng lên muốn gặp Hạ Vân Kiệt một mặt xúc động, đột nhiên gian biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, Tần Lam trong nháy mắt khôi phục bình thường lãnh khốc, ngữ khí thực bình tĩnh nói.

Nói xong Tần Lam liền chuẩn bị quải điện thoại, đã có thể ở nàng chuẩn bị quải điện thoại khi, đột nhiên nghe được nhất uy nghiêm tiếng quát:“Xuống xe, toàn bộ xuống xe!”

Tần Lam lông mi không khỏi giương lên, lúc này nàng mới phát hiện trong điện thoại trừ bỏ có uy nghiêm thanh âm, còn có xe cảnh sát minh địch thanh âm, vừa rồi nàng bởi vì có tâm sự, lực chú ý cũng chủ yếu ở Hạ Vân Kiệt trên người, trong lúc nhất thời nhưng lại xem nhẹ này bối cảnh thanh âm.

“Tiểu Hạ, ngươi hiện tại ở nơi nào? Ta như thế nào nghe được có xe cảnh sát thanh âm?” Tần Lam lập tức hỏi. Lúc này nàng thế nào còn có thể không rõ chính mình hiểu lầm Hạ Vân Kiệt, hắn hôm nay thật đúng là không có phương tiện.

“Khụ khụ, không có việc gì. Có điểm việc nhỏ cần phối hợp cảnh sát, cứ như vậy, ngày mai chúng ta tái liên hệ.” Hạ Vân Kiệt không nghĩ làm cho Tần Lam biết nhiều lắm, nghe vậy vội vàng nói một câu liền treo điện thoại.

Chính là Tần Lam là thị công an cục phó cục trưởng, nếu biết Hạ Vân Kiệt hiện tại cùng cảnh sát cùng một chỗ, lại khởi chịu như vậy chẳng quan tâm, gặp Hạ Vân Kiệt treo của nàng điện thoại, không hề nghĩ ngợi liền lại bát điện thoại.

Lúc này Hạ Vân Kiệt đã muốn cùng Ô Vũ Kì ba người hạ xe cảnh sát, đang theo cảnh sát hướng Long Vân khu công an phân cục đại lâu đi, gặp Tần Lam lại gọi điện thoại lại đây, đành phải bất đắc dĩ tiếp khởi điện thoại.

Hạ Vân Kiệt vừa mới tiếp khởi điện thoại, bên trong liền truyền đến Tần Lam chân thật đáng tin thanh âm:“Nói cho ta biết, ngươi hiện tại ở đâu cái ngã tư đường phái xuất sở?”

“Không phải phái xuất sở, là Vân Long khu công an phân cục, bất quá ta là thấy việc nghĩa hăng hái làm làm tốt sự, ngươi không cần lo lắng cho ta.” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam không nên để hỏi hiểu được, đành phải giải thích nói.

Hạ Vân Kiệt nói chính mình là thấy việc nghĩa hăng hái làm, Tần Lam là một chút cũng không hoài nghi, ngày đó buổi tối nàng không phải là hắn thấy việc nghĩa hăng hái làm cứu trở về đến sao? Nhưng vừa rồi cảnh sát gọi bọn hắn xuống xe khi khẩu khí, lại còn là làm cho Tần Lam có chút lo lắng, nghe vậy một bên thay đổi xe hướng Vân Long khu công an phân cục khai đi, một bên nói:“Vậy là tốt rồi, vậy ngươi hảo hảo phối hợp cảnh sát phá án.”

Nói xong Tần Lam liền treo điện thoại, mãnh nhấn ga hướng Vân Long khu công an phân cục khai đi.

Giang Châu thị hạ hạt năm khu sáu huyện, nam sơn đạo đến Đức Nhã tiểu khu vùng đều là Vân Long khu khu trực thuộc, Vân Long khu công an phân cục an vị dừng ở cách nam sơn đạo không xa đông hà trên đường.

Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam cuối cùng không hề dây dưa việc này, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, lại không biết nói Tần Lam đã muốn lái xe hướng Vân Long khu công an phân cục bay nhanh mà đến.

Làm Hạ Vân Kiệt thu hồi di động, thập giai mà lên hướng công an đại lâu chạy, La Đại Vĩ đám người cũng một quải nhất qua đuổi đi lên.

“Tiểu tử, ngươi sẽ chờ khóc đi!” La Đại Vĩ đuổi theo Hạ Vân Kiệt, liệt kia trương bị Hạ Vân Kiệt thải có chút phù thũng miệng, đắc ý nói.

“Ác giả ác báo, đến lúc đó ai khóc còn không biết đâu!” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng cười nói.

“Xem ra ngươi ngữ văn học được cũng không tệ lắm a! Bất quá ngươi cho là đây là phim truyền hình, là viết tiểu thuyết sao? Ta phi! Lão tử nói cho ngươi, liền ngươi con mẹ nó một quán bar người làm công, cũng xứng cùng lão tử giảng ác giả ác báo! Lão tử tưởng như thế nào ngoạn ngươi liền như thế nào ngoạn ngươi.” La Đại Vĩ gặp Hạ Vân Kiệt đến chính mình địa đầu thế nhưng còn dám như vậy “Kiêu ngạo”, không khỏi tức giận đến chỉ vào hắn mắng.

Tuy rằng thân là có được Vu vương huyết mạch vu sư, Hạ Vân Kiệt có Vu tộc trời sinh thích trực tiếp dùng sức mạnh đại quyền đầu chà đạp địch nhân thân thể yêu thích, nhưng hắn cuối cùng hiểu được nơi này là công

an cục, thật không có tức giận đến trực tiếp hung hăng đá La Đại Vĩ mấy đá, mà là ngón tay hơi hơi một khúc hướng La Đại Vĩ chân oa oa cách không nhẹ nhàng bắn ra, miệng lại trào phúng nói:“Đừng chỉ lo ngoạn, cẩn thận bậc thang.”

“Ngoạn mẹ ngươi…….” La Đại Vĩ gặp Hạ Vân Kiệt không chỉ có không có biểu hiện ra gì sợ hãi biểu tình, ngược lại giễu cợt hắn, tức giận đến thiếu chút nữa bính đứng lên. Bất quá không đợi hắn bính đứng lên, lại đột nhiên cảm thấy chân nhất ma, một cái đứng thẳng không xong, thế nhưng cô lỗ cô lỗ theo bậc thang đi xuống lăn.

Ô Vũ Kì ba người đi theo Hạ Vân Kiệt mặt sau, gặp La Đại Vĩ một mà tái uy hiếp Hạ Vân Kiệt, mà các cảnh sát lại căn bản thờ ơ, trong lòng đang sợ hãi đòi mạng, lại đột nhiên gặp La Đại Vĩ theo bậc thang thượng đi xuống lăn, không khỏi tất cả đều trợn tròn tú mục, dùng không thể tưởng tượng ánh mắt nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt phía sau lưng.

Không phải đâu, người này quạ đen miệng không khỏi cũng quá linh nghiệm đi! Ra vẻ vừa ngày hôm qua hắn nói bạo Trương Tiểu Tuấn ô tô lốp xe đâu!

Ở Ô Vũ Kì ba người chính trợn tròn ánh mắt nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt phía sau lưng khi, sớm đã có cảnh sát còn có theo ở phía sau đám côn đồ ba chân bốn cẳng đem La Đại Vĩ giúp đỡ đứng lên.

Tuy nói bậc thang cũng không cao, nhưng La Đại Vĩ vừa rồi vốn là bị Hạ Vân Kiệt sửa chữa quá một chút, nay tái như vậy nhất suất, mặt mũi bầm dập, trên đầu đều tạp ra vài cái bao bao, kia hình tượng nói có bao nhiêu thảm còn có nhiều thảm.

“Chậc chậc, ác giả ác báo a, cổ nhân thành không khi

ta!” Lại cứ phía sau, Hạ Vân Kiệt còn diêu đầu hoảng não khoe khoang khởi cổ văn đến.

Kia vẻ nho nhã, chua ngữ khí, quả thực liền so với giết La Đại Vĩ còn làm cho hắn khó chịu, tức giận đến hắn một phen giãy khỏi mọi người nâng, sau đó đoạt quá một vị cảnh sát trong tay cảnh côn, mang theo cảnh côn liền đối với Hạ Vân Kiệt tiến lên.

“Chậm một chút, cẩn thận khái bậc thang.” Hạ Vân Kiệt thấy thế, không chỉ có không có nửa điểm kinh hoảng, ngược lại hảo ý nhắc nhở nói.

Hạ Vân Kiệt đang nói vừa mới vừa hạ, La Đại Vĩ chân liền “Không nghĩ qua là” Khái đến bậc thang, sau đó lại cô lỗ cô lỗ lăn xuống bậc thang.

“Xì!” Vốn vừa rồi còn dọa đòi mạng Ô Vũ Kì ba người gặp Hạ Vân Kiệt quạ đen miệng lại linh nghiệm, rốt cục nhịn không được nở nụ cười ra tiếng.

Chính là sau khi cười xong, trong lòng cũng là càng phát ra lo lắng.

Dân cùng quan đấu, lại như thế nào càng đấu quá quan? Càng đừng nói bọn họ gần chính là phần đất bên ngoài đến người làm công! Huống hồ sự tình cho tới như vậy bộ, La Đại Vĩ cùng các cảnh sát lại khởi chịu từ bỏ ý đồ?

Quả nhiên Ô Vũ Kì đám người vừa mới vừa thu hồi khuôn mặt tươi cười, trị an đại đội phó đội trưởng Lí Tuyên Vũ đã muốn huy động cảnh côn hướng Hạ Vân Kiệt mắng:“Sảo cái gì sảo? Cười cái gì cười? Có biết hay không nơi này là địa phương nào?”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 37 : Tức giận

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-27 12:32:32.0 số lượng từ:3022

Hạ Vân Kiệt gặp Lí Tuyên Vũ hướng hắn huy động cảnh côn, hai mắt không khỏi phát lạnh, không cần suy nghĩ liền thân thủ cầm ở hắn cảnh côn.

“Ngươi dám tập cảnh!” Lí Tuyên Vũ gặp Hạ Vân Kiệt dám ở công an cục trảo hắn cảnh côn, không khỏi sắc mặt đại biến, tức giận quát.

Gầm lên khi, tay cầm lấy cảnh côn dùng sức trở về kéo, tưởng đem cảnh côn cướp về, mà còn lại cảnh sát thấy thế, sớm đã ùa lên đem Hạ Vân Kiệt vây quanh lên.

Ô Vũ Kì ba người thấy thế, sắc mặt bá lập tức trở nên thảm không có chút máu, hai chân phát run cơ hồ đứng thẳng không được.

“Tập cảnh? Hảo đại mũ? Có phải hay không ta nên ngoan ngoãn đứng ở chỗ này tùy vào ngươi đánh mới xem như tuân kỉ thủ pháp?” Hạ Vân Kiệt ánh mắt hàn quang lóe ra, lạnh giọng chất vấn nói, nói xong Hạ Vân Kiệt đột nhiên buông lỏng tay ra.

Sự tình phát triển đã muốn làm cho hắn trong khung thô bạo lại bắt đầu dâng!

Lí Tuyên Vũ đang ở dùng sức là lúc, không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt hội đột nhiên buông tay, thình lình Hạ Vân Kiệt buông lỏng thủ, hắn cũng cùng La Đại Vĩ giống nhau cô lỗ cô lỗ lăn xuống bậc thang.

Đêm, đột nhiên tĩnh xuống dưới.

Tất cả mọi người không dám tin nhìn trước mắt một màn!

Đường đường khu công an phân cục trị an đại đội phó đội trưởng, ở bình thường ra sao uy phong, hôm nay thế nhưng ở công an trong cục bị người thả đổ lăn xuống bậc thang, ngay cả cảnh mạo cũng rớt, bộ dáng chật vật không chịu nổi, này còn rất cao!

Quả nhiên, Lí Tuyên Vũ theo mặt đất nhất đứng lên, liền hổn hển chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói:“Hảo, hảo, ngươi có loại!”

Nói xong, Lí Tuyên Vũ lại chuyển hướng các cảnh sát, phẫn nộ quát:“Các ngươi còn thất thần làm gì? Tiểu Triệu, Tiểu Mạnh còn không cho ta đem tiểu tử này mang đi vào! Nhớ kỹ cho ta hảo hảo mà thẩm, còn thật sự thẩm! Lão tử sẽ không tin tưởng, một quán bar người làm công còn có thể phản thiên!”

Nói đến mặt sau, Lí Tuyên Vũ nghiến răng nghiến lợi, trong giọng nói tràn ngập âm ngoan hương vị.

Tiểu Triệu cùng Tiểu Mạnh là hai vị tuổi đại khái hai mươi bảy bát tuổi cảnh sát nhân dân, hai người đều là Lí Tuyên Vũ thân tín, nghe vậy cho nhau liếc nhau, sau đó đối Hạ Vân Kiệt thúc giục nói:“Còn thỉnh phiền toái ngươi phối hợp chúng ta công tác.”

Chính là nói lời này khi, hai người trong mắt đều lóe ra một tia âm hiểm hương vị. Bọn họ không phải ngốc tử, Hạ Vân Kiệt người mặc dù tuổi trẻ, nhưng một người có thể quét ngang La Đại Vĩ một đám côn đồ, lại khởi là dễ chọc tên. Ở còn không có hoàn toàn khống chế được hắn phía trước, Tiểu Triệu cùng Tiểu Mạnh cũng không muốn chọc giận hắn, tự thảo mất mặt.

Tuy rằng biết rõ này hai vị cảnh sát không có hảo tâm,

nhưng nếu người ta khách khách khí khí, Hạ Vân Kiệt cũng là khó mà nói cái gì, liền đi theo bọn họ hướng trong đi.

Bất quá đi rồi hai bước, Hạ Vân Kiệt đột nhiên quay đầu hướng Lí Tuyên Vũ lộ ra trắng dày đặc răng nanh, thản nhiên nói:“Cảnh sát đồng chí, hy vọng ngươi không cần đối ta này ba vị đồng sự làm ra cái gì khác người sự tình, nếu không ngươi nhất định sẽ hối hận !”

Hạ Vân Kiệt lời nói làm cho Ô Vũ Kì ba người cảm động rất nhiều lại hận không thể khóc rống một hồi, này người đần, chẳng lẽ hắn không biết, hắn càng như vậy, chính mình đám người tình cảnh lại càng không ổn sao?

Quả nhiên Lí Tuyên Vũ bị Hạ Vân Kiệt câu này uy hiếp trong lời nói cấp kích thích nổi trận lôi đình, nếu không phải có cảnh sát lôi kéo hắn, ám chỉ hắn thu thập Hạ Vân Kiệt không vội tại đây nhất thời, chỉ sợ Lí Tuyên Vũ vừa muốn xông lên đi.

“Con mẹ nó, không biết sống chết tên! Vũ ca, đợi lát nữa nhất định phải hảo hảo thu thập hắn!” La Đại Vĩ gặp Hạ Vân Kiệt đem Lí Tuyên Vũ kích thích thiếu chút nữa bạo đi, trong lòng âm thầm vui sướng khi người gặp họa, ngoài miệng nhưng cũng không quên tiếp tục châm ngòi thổi gió.

“Yên tâm Đại Vĩ, chúng ta cảnh sát khẳng định sẽ vì các ngươi thụ hại giả chủ trì công nghĩa.” La Đại Vĩ trong lời nói nhưng thật ra làm cho Lí Tuyên Vũ bình tĩnh xuống dưới, vỗ vỗ La Đại Vĩ bả vai, âm thanh lạnh lùng nói.

“Cảm ơn Vũ ca, ta ba thích nhất chính là Vũ ca ngươi như vậy có chính nghĩa cảnh sát.” La Đại Vĩ nhân cơ hội nói.

“Ha ha, hẳn là, chủ yếu còn là La cục trưởng lãnh đạo

có cách.” La Đại Vĩ trong lời nói làm cho Lí Tuyên Vũ tinh thần chấn động, hắn lần này sở dĩ không phân tốt xấu đem Hạ Vân Kiệt bắt lại, trừ bỏ kiêng kị La Đại Vĩ đám người thân phận, lúc đó chẳng phải còn muốn chạy “Công tử” Lộ tuyến, nâng cao một bước sao? La Đại Vĩ trong lời nói lại chính giữa hắn lòng kẻ dưới này.

La Đại Vĩ nghe vậy cùng Lí Tuyên Vũ liếc nhau, sau đó hiểu lòng không tuyên nở nụ cười.

La Đại Vĩ tuy là gây họa chủ, nhưng thân là quan nhị đại, đối với trong quan trường chiêu số nhưng cũng là quen thuộc thật sự.

Hai người khi nói chuyện, đã muốn có cảnh sát mang theo Ô Vũ Kì ba người đi thẩm vấn, về phần La Đại Vĩ liên can nhân cũng là hi hi ha ha hướng trong đi, bọn họ trung không ít người mới trước đây chính là ở công an cục trong viện lớn lên. Người ở bên ngoài xem ra, công an cục là cái thần thánh không thể xâm phạm, thực uy nghiêm lạnh lẽo địa phương, nhưng ở bọn họ xem ra lại cùng trong nhà không nhiều lắm khác nhau. Chỉ tiếc, bọn họ vừa rồi hoặc nhiều hoặc ít đều bị thương, đi khởi lộ đến luôn luôn điểm khẽ động đau đớn, nếu không phỏng chừng bọn họ hội cảm thấy càng kích thích rất tốt ngoạn.

Tiểu Triệu cùng Tiểu Mạnh mang theo Hạ Vân Kiệt thất quải bát quải, sau đó mang theo hắn đi vào một gian dùng để thẩm vấn phạm tội phần tử thẩm vấn thất.

Thẩm vấn thất bốn phía đồ tường, trần thiết đơn giản, một rộng thùng thình bàn công tác, bàn công tác bãi đặt máy tính, máy đánh chữ linh tinh làm công đồ dùng. Bàn công tác một bên còn để đặt nhất trản lập thức cường quang đăng, dùng để đêm thẩm khi chiếu xạ người bị tình nghi.

Cách bàn công tác hai mét tả hữu, bãi đặt một đặc chế chiếc ghế, người ngồi ở mặt trên có tấm ván gỗ cô trụ, nhân liền không thể động đậy.

Hạ Vân Kiệt mới từ trường học tốt nghiệp, xã hội kinh nghiệm vốn là rất ít, hơn nữa bình sinh lần đầu tiên tiến công an cục, đối cảnh sát lục khẩu cung linh tinh lưu trình vốn là không hiểu. Trong lòng tuy rằng ẩn ẩn cảm thấy có chút không đúng đầu, nhưng thấy Tiểu Triệu, Tiểu Mạnh thái độ coi như hòa ái, cũng liền theo lời thành thành thật thật ngồi ở kia trương đặc chế chiếc ghế.

Tiểu Triệu, Tiểu Mạnh gặp Hạ Vân Kiệt bị cô ở đặc chế thẩm vấn ghế trên, đều âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó cho nhau liếc nhau, khóe miệng gợi lên một chút gian kế thực hiện được cười lạnh.

“Tính danh?” Tiểu Triệu cùng Tiểu Mạnh ngồi trở lại bàn công tác sau, từ Tiểu Triệu thẩm vấn, Tiểu Mạnh ghi lại.

“Hạ Vân Kiệt.” Hạ Vân Kiệt thành thành thật thật trả lời.

“Tuổi?”

“Hai mươi.”

“Công tác?”

“Quán bar phục vụ sinh.”

“Đơn vị?”

“…….”

“Hạ Vân Kiệt, ngươi có biết hay không đánh nhau bác sát là phạm pháp ?” Đem Hạ Vân Kiệt đại thế bối cảnh tình huống hỏi cái biến, Tiểu Triệu cùng Tiểu Mạnh cho

nhau liếc nhau, đều thấy được đối phương trong mắt ý cười, sau đó đột nhiên gian Tiểu Triệu mạnh vỗ cái bàn lớn tiếng quát.

Bất quá một cái vừa mới trung chuyên tốt nghiệp quán bar phục vụ sinh mà thôi! Cứ như vậy một thân phận, lại có thể đánh lại như thế nào?

“Biết.” Hạ Vân Kiệt lúc này đã muốn cảm thấy phi thường không thích hợp, nhưng hắn còn là thành thành thật thật trả lời.

“Biết? Ngươi còn ẩu đả La Đại Vĩ các thị dân! Ngươi này hành vi đã muốn cấu thành tội phạm hình sự tội, là muốn ngồi tù.” Tiểu Triệu lại lần nữa vỗ án gầm lên.

“Các ngươi dựa vào cái gì nhận định là ta phạm tội ? Các ngươi có hay không thẩm vấn quá La Đại Vĩ đám người?” Hạ Vân Kiệt mặt âm trầm hỏi ngược lại.

“Hỏi La Đại Vĩ đám người? Ngươi cảm thấy công an cục cục trưởng con trai hội khuya khoắt chủ động đi ra ngoài cùng một quán bar phục vụ sinh đánh nhau sao?” Tiểu Triệu cười lạnh khinh thường nói.

“Chẳng lẽ ngươi cảm thấy ta một quán bar phục vụ sinh khuya khoắt đánh công an cục cục trưởng con trai cũng rất hợp lý?” Hạ Vân Kiệt hỏi ngược lại.

Tiểu Triệu nghe vậy nhất thời ngữ nghẹn, mà bên cạnh Tiểu Mạnh tắc hiền lành khuôn mặt nói:“Mặc kệ hợp lý không hợp lý, ngươi đánh La Đại Vĩ bọn họ luôn sự thật. Chúng ta cảnh sát phá án luôn luôn đều vâng chịu thẳng thắn theo khoan, kháng cự theo nghiêm đến xử lý án kiện, ngươi chỉ cần thừa nhận đánh người chuyện này, chúng ta hội theo nếp theo khinh xử lý, nếu không, ngươi cũng biết chuyện này một khi cấp trên nghiêm khắc truy cứu đứng lên, chỉ sợ ta cũng không giúp được

ngươi.”

Hạ Vân Kiệt tuy rằng xã hội kinh nghiệm thiếu, cũng chưa đi đến quá công an cục, nhưng hắn nói như thế nào cũng là người thông minh, lúc này thế nào còn không biết, Tiểu Mạnh tưởng trước dụ hống chính mình thừa nhận phạm tội sự thật. Một khi chính mình thừa nhận, lấy La Đại Vĩ công an cục cục trưởng con trai thân phận, bọn họ còn không danh chính ngôn thuận đem chính hắn một người làm công cấp chỉnh chết đi sống lại.

“Hảo một cái theo nếp theo khinh xử lý. Nếu ta không thừa nhận đâu, các ngươi là không phải chuẩn bị đến cái vu oan giá hoạ ?” Hạ Vân Kiệt nhìn thoạt nhìn nhân khuông cẩu dạng Tiểu Triệu cùng Tiểu Mạnh, trong lòng kia cận có một chút may mắn cùng hy vọng rốt cục hoàn toàn tan biến. Hắn biết hôm nay chính mình nếu không chuyển ra Phùng Văn Bác con trai Phùng Chính Thành hoặc là thi triển Vu môn thuật pháp, chỉ sợ là thoát không được thân. Mà mặc kệ là chuyển ra Phùng Chính Thành còn là thi triển Vu môn thuật pháp, đều là Hạ Vân Kiệt sở không muốn.

Nhưng hắn gần chính là một vị người làm công, trừ bỏ thi triển Vu môn thuật pháp hoặc là mượn dùng Phùng Chính Thành quan quyền, hắn còn có khác lựa chọn sao?

“Đúng thì thế nào?” Ngay tại phía sau, thẩm vấn thất môn bị mở ra.

La Đại Vĩ trên tay mang theo một cây dùng khăn mặt khỏa lên điện côn, khóe miệng điêu đắc ý cười lạnh nghênh ngang đi đến, hắn phía sau còn đi theo bốn vị bạn bè, còn có Lí Tuyên Vũ phó đại đội trưởng.

Hạ Vân Kiệt gặp La Đại Vĩ này đàn vốn hẳn là cũng

cùng hắn bị thẩm vấn người bị tình nghi, nghênh ngang đi vào đến, hơn nữa La Đại Vĩ trong tay còn cầm căn cảnh côn, giận dữ phản cười nói:“Xem ra công an cục cục trưởng con trai thật đúng là uy phong, cảnh sát đồng chí thật đúng là theo lẽ công bằng phá án a! Tốt lắm, tốt lắm.”

“Là tốt lắm. Nghe nói cảnh côn dùng khăn mặt khỏa đứng lên đánh người, sẽ không lưu lại vết thương nga, ta còn chưa thử qua đâu.” La Đại Vĩ gặp Hạ Vân Kiệt tay chân đều bị cô ở ghế trên, không thể động đậy, thế nhưng còn dám như vậy kiêu ngạo, cười lạnh dùng cảnh côn vuốt chính mình bàn tay, đi bước một hướng Hạ Vân Kiệt đi đến.

Chờ đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt khi, đột nhiên đem cảnh côn vung đứng lên, cắn răng hung hăng đối với Hạ Vân Kiệt bả vai nện xuống đi, người còn lại thấy thế không chỉ có không có toát ra gì không đành lòng thấy biểu tình, ngược lại người người bị kích thích toát ra hưng phấn biểu tình, tựa hồ hận không thể chính mình cũng cầm cảnh côn đánh Hạ Vân Kiệt một chút.

Bất quá bọn họ hưng phấn biểu tình trong nháy mắt liền đọng lại ở tại trên mặt, người người tròng mắt lồi đi ra, phảng phất thấy quỷ dường như.

Chỉ thấy tay chân đều bị cô trụ Hạ Vân Kiệt, thế nhưng ngay cả người mang theo ghế dựa ở không trung đánh cái ba trăm sáu mươi độ cuốn, phảng phất biểu diễn tạp kỹ bình thường. Rắn chắc ghế dựa chân, ở Hạ Vân Kiệt mang theo ghế dựa cuốn khi hung hăng va chạm ở La Đại Vĩ bụng, cằm.

La Đại Vĩ hét thảm một tiếng, ngay cả người mang theo cảnh côn ngưỡng mặt phiên té trên mặt đất, cằm sớm đã bị ghế dựa chân cấp bị đâm cho huyết nhục mơ hồ, máu tươi chảy ròng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 38 : Ta là Tần Lam

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-28 00:05:21.0 số lượng từ:3074

La Đại Vĩ tiếng kêu thảm thiết bừng tỉnh mọi người, Lí Tuyên Vũ vội vàng xông lên đi nâng dậy hắn nói:“Đại Vĩ ngươi thế nào?”

La Đại Vĩ nhưng không có trả lời Lí Tuyên Vũ lời nói, mà là chỉ vào như trước lạnh nhạt nếu định ngồi ở thẩm vấn ghế Hạ Vân Kiệt, hổn hển kêu gào nói:“A Long, Tiểu Dũng, các ngươi con mẹ nó còn đứng làm gì, không thấy được lão tử bị đánh sao?”

Nói xong La Đại Vĩ thân thủ lau cằm. Không sờ hoàn hảo, này nhất sờ, đau La Đại Vĩ nhe răng nhếch miệng mãnh hấp lãnh khí, bàn tay lại dính đầy chói mắt máu tươi.

Đi theo La Đại Vĩ cùng nhau vào bốn vị bạn bè, nhìn xem La Đại Vĩ một bộ phẫn nộ cùng hình dáng thê thảm, lại nhìn xem lạnh nhạt như định ngồi ở thẩm vấn y, trong lòng thẳng sợ hãi.

Này con mẹ nó đến tột cùng là cái cái gì biến thái nha, đều bị định ở ghế trên, thế nhưng còn như vậy có thể đánh!

“Ta thảo mẹ ngươi, cấp lão tử đánh nha!” La Đại Vĩ lúc này sớm đã khí hôn đầu, gặp a long đám người còn đứng ở tại chỗ co vòi, tức giận đến nhấc chân liền đối với bọn họ mông đạp đi qua, chính là chính hắn lúc này cũng là cũng không dám nữa tiến lên.

Hạ Vân Kiệt chung quy là bị cố định ở ghế trên, a long đám người bị La Đại Vĩ đạp một cước, nhưng thật ra cố

lấy một ít dũng khí, trong đó một vị cầm lấy mặt đất ngã xuống cảnh côn xông lên đi hướng Hạ Vân Kiệt bổ tới, người còn lại tắc xông lên đi nhấc chân đối với Hạ Vân Kiệt đá tới.

Nhìn bốn người hùng hổ vây công một cái, Hạ Vân Kiệt còn là bị cố định ở ghế trên, La Đại Vĩ trên mặt rốt cục lộ ra một tia cười lạnh, hắn sẽ không tin tưởng, Hạ Vân Kiệt định ở ghế trên còn có thể một người đánh bốn.

Lí Tuyên Vũ còn có vừa rồi thẩm vấn Hạ Vân Kiệt Tiểu Triệu, Tiểu Mạnh bọn họ đồng dạng không tin, cho nên bọn họ chính là lạnh lùng bàng quan, không có tiến lên hỗ trợ.

Bất quá thiết boong boong suwj thật lại lượng mù bọn họ ánh mắt, Hạ Vân Kiệt thế nhưng lại lấy một cái đồng dạng cuốn động tác, đem vây công hắn bốn người bị đâm cho hoành thất thụ bát, đổ một đất. Trong đó một vị bị thương bộ vị cùng La Đại Vĩ giống nhau, cũng là cằm, máu chảy đầm đìa kích thích Lí Tuyên Vũ đám người trong lòng xông ra hàn khí.

“Ta thảo!” Lí Tuyên Vũ trong lòng xông ra lãnh khí đồng thời, cũng rốt cục bị kích thích lợi hại mất lý trí, nhưng lại lấy ra súng, dùng tối om họng súng chỉ vào Hạ Vân Kiệt.

Nhìn tối om họng súng, Hạ Vân Kiệt trái tim mạnh co rụt lại, trong mắt theo bản năng lóe ra một tia kinh hoảng.

Đây là hắn lần đầu tiên đối mặt họng súng, cũng là hắn bình sinh lần đầu tiên ngửi được một tia nguy hiểm hơi thở. Hắn có tin tưởng đã muốn chú liền vu đỉnh hai tay có thể ngăn cản được trụ viên đạn công kích, nhưng hắn đối hắn thân thể còn lại bộ vị nhưng không có mười phần tin tưởng, tuy rằng hắn cảnh giới đã muốn vượt xa quá hắn sư phụ, tuy rằng hắn thân xác kỳ thật đã muốn cường hãn đến dùng đao đều rất khó ở hắn trên người

chém ra máu đến trình độ, nhưng hắn như trước không dám mạo hiểm như vậy. Đương nhiên hắn cũng không dám làm cho người ta biết hắn đao thương bất nhập!

Vũ vương quyết dĩ nhiên điên cuồng vận chuyển đứng lên, vu lực ở Hạ Vân Kiệt trong cơ thể như sóng biển bàn dâng đứng lên. Hạ Vân Kiệt ánh mắt như săn báo bình thường nhìn chằm chằm Lí Tuyên Vũ, chỉ cần hắn ngón tay hơi hơi có một tia động tác, Hạ Vân Kiệt cam đoan tay hắn sau này rốt cuộc không thể bạt súng.

Gặp Hạ Vân Kiệt không chút sứt mẻ ngồi ở tại chỗ, ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm chính mình, Lí Tuyên Vũ có loại tóc gáy muốn tạc lên cảm giác, trong lòng bàn tay bất tri bất giác trung toát ra mồ hôi lạnh, nhưng Lí Tuyên Vũ tuyệt không nguyện ý thừa nhận chính mình cầm súng còn có thể sợ một quán bar người làm công nhiều lắm cũng liền hai mươi xuất đầu, thậm chí cái loại này không hiểu sợ hãi khủng hoảng làm cho Lí Tuyên Vũ cảm thấy thật sâu sỉ nhục.

Này thật sâu sỉ nhục kích thích Lí Tuyên Vũ, khiến cho hắn hai mắt đỏ lên, khiến cho hắn hoàn toàn kéo xuống cảnh sát mặt nạ, tựa như cái phát rồ bỏ mạng đồ đệ giống nhau, bộ mặt dữ tợn hướng Hạ Vân Kiệt kêu lên:“Ngươi không phải thực ngưu bức sao? Thực có thể đánh sao? Đến nha, tái phiên cái bổ nhào cấp lão tử thử xem xem.”

Hạ Vân Kiệt chính là yên lặng không nói gì lạnh lùng nhìn chằm chằm Lí Tuyên Vũ.

Thẩm vấn bên ngoài, một chiếc lục sắc Bắc Kinh xe jeep gào thét nhằm phía Vân Long khu công an phân cục.

Đại môn cảnh vệ, nhìn thấy xe jeep hướng lại đây, vừa định mở miệng mắng người lái xe có phải hay không mắt bị mù, khuya khoắt cũng dám xông loạn công an

cục. Bất quá cảnh vệ còn không có há mồm, xe jeep cửa kính xe đã muốn lộ ra một khuôn mặt góc cạnh rõ ràng, rất đẹp nhưng thực uy nghiêm lãnh khốc.

“Ta là Tần Lam!” Tần Lam thanh âm ở trong đêm tối vang lên, liền như của nàng khuôn mặt giống nhau, rất đẹp nhưng rất lạnh.

Cảnh vệ ngay từ đầu còn không có ý hội lại đây Tần Lam là ai, chờ hắn ý hội lại đây Tần Lam chính là thị cục đại danh đỉnh đỉnh Tần phó cục trưởng khi, không khỏi mạnh đánh cái giật mình, vội vàng nghiêm cúi chào, cũng mở ra đại môn.

Đại môn vừa mở ra, Tần Lam liền lái xe tử hô một tiếng liền vọt đi vào, sau đó nhanh đến đại lâu trước khi, mạnh một cái phanh lại, đem xe vững vàng ngừng lại, sau đó động tác sạch sẽ lưu loát theo điều khiển vị cao thấp đến.

Nhìn Tần phó cục trưởng theo xe jeep cao thấp đến, hai điều thon dài đùi đẹp hữu lực giẫm tại công an cục đại viện thủy nê mặt đất, tư thế oai hùng sát thích đi nhanh hướng đại lâu đi đến, cảnh vệ trong mắt tràn đầy kinh nghi.

Này đều rạng sáng hai giờ hơn, tần cục trưởng chạy đến Vân Long khu phân cục tới làm cái gì?

Tần Lam là thị cục lãnh đạo, Vân Long khu công an phân cục vào chỗ cho nội thành, nàng tự nhiên không thiếu tới nơi này thị sát công tác, đối công an phân cục đại lâu là quen thuộc.

Tiến đại lâu, nàng liền thẳng đến phiên trực văn phòng đi đến, bất quá còn chưa đi vài bước, Tần Lam liền nghe được cách đó không xa một gian văn phòng truyền đến kêu loạn thanh âm.

Tần Lam mày không khỏi vừa nhíu, đi nhanh hướng thanh âm truyền đến phương hướng đi đến. Đi tới cửa gặp là trị an đại đội văn phòng, cửa phòng làm việc là che đậy, vài vị côn đồ cùng thái muội bộ dáng chính cợt nhả nhận hỏi. Còn có ba vị nữ tử tuy rằng mặc có vẻ có chút bại lộ, nhưng thoạt nhìn đổ không giống thái muội, lúc này chính nơm nớp lo sợ nhận hỏi. Nhưng thân là một gã vĩ đại cảnh sát, Tần Lam theo các nàng chiến căng biểu tình lại thấy được một tia bị áp lực phẫn nộ.

“Cảnh sát đồng chí, ta muốn nói bao nhiêu lần, các ngươi mới có thể tin tưởng, chúng ta mới là thụ hại giả. Là bọn hắn này đám người trước đùa giỡn chúng ta, Hạ Vân Kiệt giận bất quá mới đánh bọn họ.” Tuy rằng Ô Vũ Kì ba người trong lòng thực sợ hãi, nhưng các nàng vẫn đang kiên trì không muốn theo cảnh sát ý tứ cung cấp khẩu cung.

Lục khẩu cung cảnh sát nhìn Ô Vũ Kì ba người, lại nhìn xem bên cạnh cợt nhả đám côn đồ, trong lòng kỳ thật cũng nghẹn khuất thật sự. Mặc một thân cảnh phục, bọn họ làm sao thường nguyện ý làm chuyện loại này tình? Nhưng lại cứ gây chuyện kia bang tên là cục lãnh đạo tử nữ, lại cứ bọn họ phó đại đội trưởng lại ý định tưởng lấy lòng bọn họ, bọn họ tiểu cảnh sát có năng lực làm sao bây giờ?

“Nói thật cho ngươi biết nhóm đi, Hạ Vân Kiệt vừa rồi đánh người trung có một vị là chúng ta cục trưởng con trai, còn có vài vị cũng đều là người có đến đây. Các ngươi nếu không xứng hợp chúng ta công tác, không chỉ có Hạ Vân Kiệt khẳng định cũng bị hình sự câu lưu, chỉ sợ ngươi nhóm cũng trốn không thoát hiệp đồng phạm tội đắc tội danh, cũng muốn bị hình sự câu lưu. Đương nhiên nếu các ngươi chịu làm chứng chỉ chứng Hạ Vân Kiệt, chúng ta là sẽ không làm khó dễ các ngươi.” Trong đó một vị cảnh sát gặp Ô Vũ Kì ba người không hơn lộ,

đành phải mặt băng bó lại là đe dọa lại là hướng dẫn nói.

Ô Vũ Kì ba người tuy rằng coi như giảng nghĩa khí, không muốn đổ đánh một phen vu hãm Hạ Vân Kiệt, nhưng bị cảnh sát như vậy nhất đe dọa, còn là người người sợ tới mức sắc mặt tái nhợt, nước mắt ở hốc mắt thẳng lăn lộn.

Các nàng lớn như vậy, còn cho tới bây giờ chưa đi đến quá công an cục, càng đừng nói hình sự câu lưu ! Thật muốn là bị hình sự câu lưu, làm cho người nhà, làm cho bằng hữu biết, kia về sau các nàng còn như thế nào cuộc sống nha!

“Các ngươi chính là như vậy lục khẩu cung sao? Hôm nay trong cục ai trách nhiệm? Còn có các ngươi, có biết hay không nơi này là công an cục, cợt nhả, toàn bộ đều cho ta nghiêm túc điểm.” Đang lúc Ô Vũ Kì ba người sợ tới mức nước mắt ở hốc mắt lăn lộn, trong lòng lại là sợ hãi lại là mâu thuẫn khi, Tần Lam rốt cục nhịn không được, một phen đẩy ra đại môn, mặt lạnh lùng ánh mắt lạnh lùng đảo qua văn phòng, tức giận chất vấn nói.

“Thiết, ngươi con mẹ nó là ai vậy! Người ta cảnh sát đồng chí cũng chưa ý kiến, ngươi một nữ nhân chạy nơi này nhượng cái gì nhượng, có phải hay không nghĩ đến chính mình bộ dạng xinh đẹp, cũng rất túm a!” Một vị côn đồ tự cao có La Đại Vĩ đám người chỗ dựa, gặp Tần Lam một nữ nhân gia đột nhiên xông tới ra vẻ ta đây, lập tức khinh thường trào phúng nói.

“Chính là! Ngươi con mẹ nó tính thế nào căn thông? Có phải hay không nghĩ đến bộ ngực lớn cũng rất rất giỏi a? Có biết hay không nơi này là địa phương nào?” Một vị nữ tử ăn mặc cùng quỷ dường như cũng đi theo kêu lên, nàng bộ dạng không xinh đẹp, bộ ngực cũng không cử, ghét nhất khuôn mặt xinh đẹp bộ ngực cử nữ nhân.

Tần Lam chính là như vậy một vị nữ nhân, không chỉ có khuôn mặt xinh đẹp, bộ ngực cũng thực cử.

Đang lúc đám côn đồ mắng sảng khoái khi, trong văn phòng cuối cùng có vị lão cảnh sát nhận ra Tần Lam, không khỏi cả người sợ run cả người.

Ngoan ngoãn, này không phải thị cục mặt lạnh la sát Tần Lam, Tần cục trưởng sao? Khuya khoắt, nàng như thế nào chạy nơi này đến đây!

Trong lòng đánh run run, lão cảnh sát sớm đã cầm lấy trên bàn lục khẩu cung vở hướng về phía đám kia côn đồ đầu một đám đánh đi qua, bên đánh bên chửi ầm lên nói:“Con mẹ nó, các ngươi người người có phải hay không muốn tạo phản nha! Toàn bộ cấp lão tử phóng thành thật một chút, ngồi thẳng !”

Lão cảnh sát đột nhiên tức giận, còn là đem đám côn đồ hoảng sợ, nhanh chóng giáp công cái đuôi ngồi thẳng thân mình, chính là trong lòng lại đầy mình nghi hoặc, không biết vị này lão cảnh sát ăn sai lầm rồi cái gì dược, không phải mới vừa hảo hảo sao? Như thế nào đột nhiên gian liền tức giận đâu!

Chính khó hiểu khi, đã thấy đến lão cảnh sát đã muốn đi nghiêm đi đến Tần Lam trước mặt, cúi chào nói:“Báo cáo Tần cục trưởng, hôm nay là trị an đại đội phó đội trưởng Lí Tuyên Vũ đồng chí trách nhiệm.”

“Tần cục trưởng?” Trong văn phòng còn lại vài vị cảnh sát nghe vậy cuối cùng cũng tưởng nổi lên trước mắt vị này mặt đẹp hàn sương nữ nhân là ai, không khỏi cũng cả người đánh cái giật mình, vội vàng đứng dậy nghiêm, mà kia vài vị côn đồ thấy thế sớm đã sợ tới mức cúi đầu, ngay cả đại khí cũng không dám suyễn một tiếng.

“Lí Tuyên Vũ người đâu? Còn có Hạ Vân Kiệt ở nơi nào?” Tuy rằng lão cảnh sát đám người lập tức đoan chính thái độ, nhưng Tần Lam sắc mặt như trước rất lạnh, nói ra trong lời nói lại lạnh như băng giống như băng bột phấn rơi trên mặt đất bình thường, lãnh lão cảnh sát đám người trong lòng xông ra lãnh khí, hơn nữa khi bọn hắn nghe được Tần Lam chỉ tên nói họ nhắc tới Hạ Vân Kiệt khi, trong lòng lại thẳng run.

Này nữ ma đầu khuya khoắt chạy đến nơi đây, sẽ không là vì kia Hạ Vân Kiệt đi? Trời ạ, điều này sao có thể? Tên kia không phải chính là cái quán bar phục vụ sinh sao? Như thế nào khả năng nhận thức nữ ma đầu đâu? Cho dù nhận thức, nữ ma đầu lại như thế nào khả năng vì hắn khuya khoắt đuổi tới công an phân cục đến đâu?

Cầu đề cử phiếu!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 39 : Ta ba là La Chí Cương

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-28 12:42:02.0 số lượng từ:3015

Đang lúc lão cảnh sát đám người trong lòng thẳng run, muốn làm không rõ ràng lắm Tần Lam đến tột cùng có phải hay không vì Hạ Vân Kiệt mà đến khi, Ô Vũ Kì ba người lại theo Tần Lam trên người thấy được hy vọng, vội vàng đứng dậy nói:“Tần cục trưởng, Hạ Vân Kiệt thật là vô tội, hắn là người tốt, hắn gặp chúng ta chịu ức hiếp thế này mới ra tay đánh này đám người. Thỉnh ngài nhất định phải giúp giúp hắn.”

Hạ Vân Kiệt có phải hay không người tốt, ở trong này Tần Lam so với ai khác đều rõ ràng, nếu không nàng thân là một vị thị cục lãnh đạo cũng sẽ không khuya khoắt cố ý chạy đến khu phân cục đến.

“Các ngươi yên tâm, cảnh sát nhân dân hội theo lẽ công bằng phá án.” Tần Lam thần sắc dịu đi trấn an Ô Vũ Kì ba người một câu, sau đó lại chuyển hướng về phía lão cảnh sát đám người, chính là vừa chuyển đi qua, của nàng mặt lại chợt lạnh xuống dưới.

“Đều câm sao? Ta hỏi người đâu?” Tần Lam như băng bột phấn điệu mặt đất lạnh như băng thanh âm lại lần nữa vang lên.

“Ở, ở thẩm vấn thất!” Lão cảnh sát vội vàng nói.

“Hừ!” Tần Lam nghe vậy hừ lạnh một tiếng, xoay người liền hướng thẩm vấn thất đi đến. Thân là thị công an cục phó cục trưởng, Tần Lam rất rõ ràng phía dưới phá án thẩm vấn cảnh sát có chút thủ đoạn cũng không sáng rọi.

Ô Vũ Kì ba người gặp Tần Lam xoay người đi ra ngoài, cũng vội vàng đứng dậy đi theo của nàng mặt sau. Một phương diện các nàng sợ ở tại chỗ này cảnh sát hội tiếp tục ép hỏi các nàng, còn là đi theo vị này nữ cục trưởng phía sau ổn thỏa một ít, mặt khác một phương diện, các nàng cũng là lo lắng Hạ Vân Kiệt. Vừa rồi Lí Tuyên Vũ cùng La Đại Vĩ đám người rời đi khi tư thế nhưng là thực hung ác, như vậy tựa hồ hận không thể muốn trừu Hạ Vân Kiệt gân lột da hắn.

“Uy, các ngươi……” Lục khẩu cung cảnh sát gặp Ô Vũ Kì ba người đứng dậy đi theo đi ra ngoài, vội vàng kêu lên. Hiện tại ngốc tử cũng biết, hiện tại tình thế thực không ổn, trước đem này ba nữ nhân “Phá được” Xuống dưới, không cho các nàng “Nói bậy loạn nói”.

“Làm cho các nàng đi theo ta.” Bất quá cảnh sát câu nói kế tiếp còn chưa nói xuất khẩu, Tần Lam đã muốn cũng không quay đầu lại lạnh lùng ngắt lời nói.

Thị cục lãnh đạo đều mở miệng, này tiểu cảnh sát lại nào dám nói tiếng không tự, đành phải trơ mắt nhìn Ô Vũ Kì ba người đi theo Tần Lam mặt sau rời đi. Lão cảnh sát kinh nghiệm chừng, làm người khéo đưa đẩy thông minh, biết đêm nay chuyện này xử lý không tốt phân cục muốn sai lầm, nhìn Tần Lam rời đi, vội vàng tráng lá gan tìm ra La cục trưởng điện thoại, cho hắn đánh đi.

Khu công an phân cục chính cục trưởng ấn bình thường chức vị đến tính chính là chính khoa cấp cán bộ, bất quá tình hình chung hạ khu công an phân cục cục trưởng đều là khu đảng uỷ thường ủy, cho nên bình thường đều là cao xứng, là phó xử cấp cán bộ. Về phần phân cục này hắn phó cục trưởng trừ bỏ thường vụ phó cục trưởng bình thường sẽ là chính khoa cấp cán bộ, còn lại trên cơ bản đều là phó khoa cấp cán bộ.

Tần Lam là thị công an cục phó cục trưởng, cho dù không phải thường vụ phó cục trưởng, cũng là chính nhi bát kinh phó xử cấp cán bộ. Có thể nói hiện tại toàn bộ Vân Long khu công an phân cục, cũng chỉ có La cục trưởng lão nhân gia có tư cách tới cứu tràng, này khác phó cục trưởng cũng là không đủ tư cách, huống hồ chuyện này còn đề cập đến hắn bảo bối con trai.

Không nói đến vị kia lão cảnh sát khuya khoắt gọi điện thoại cấp La cục trưởng, lại nói Tần Lam mặt lạnh lùng một đường hướng thẩm vấn thất đi đến.

Vừa mới đến thẩm vấn cửa phòng khẩu, Tần Lam chợt nghe đến Lí Tuyên Vũ kêu gào thanh, dù là nàng thân là thị cục phó cục trưởng, thân là một vị xinh đẹp gợi cảm, khí chất siêu khốc nữ nhân, còn là nhịn không được nâng lên chân một cước nặng nề mà đá hướng về phía đại môn, mặt đẹp khuôn mặt lại hắc thiếu chút nữa muốn nhỏ thủy đến.

“Phanh!” Một tiếng nổ, cửa bị thật mạnh đạp mở ra.

Cửa nhất bị đá văng, Tần Lam liếc mắt một cái liền nhìn đến Lí Tuyên Vũ chính thần sắc dữ tợn dùng súng chỉ vào đang bị cô ở ghế trên không thể động đậy Hạ Vân Kiệt, hai mắt không khỏi hàn quang tăng vọt, lớn tiếng quát:“Lí Tuyên Vũ, ngươi đang làm cái gì?”

Về phần địa hạ hoành thất thụ bát nằm bốn nhị thế tổ cái gì, lúc này Tần Lam căn bản không tâm tư đi chú ý, của nàng lực chú ý, của nàng phẫn nộ lúc này tất cả đều tập trung ở tại cầm trong tay súng lục Lí Tuyên Vũ trên người. Mà theo sát ở nàng phía sau Ô Vũ Kì ba người lực chú ý cũng đồng dạng tất cả đều tập trung ở Lí Tuyên Vũ trong tay thương mặt trên, nhịn không được cả người xông ra hàn khí, tiếp đến tưởng khóc rống một hồi.

Đó là súng a! Đời này các nàng chỉ có ở TV, điện ảnh lý gặp qua nhân dùng thương chỉ vào nhân trường hợp, mà nay ngày cũng là thấy được chân thật trường hợp, cũng là một cái cảnh sát cầm súng chỉ vào các nàng đồng sự.

Một đồng sự vì cứu các nàng mà bị bắt lên!

“Ai con mẹ nó ở trong này…… A, tần, Tần cục trưởng!” Lí Tuyên Vũ lúc này đang ở nổi nóng, nghe được có người dùng chân đá cửa tiến vào, nhưng lại đối với hắn rít gào, tưởng không đều muốn liền quay đầu miệng vỡ mắng đứng lên, bất quá nói mắng đến một nửa, mới đột nhiên phát hiện đá môn vào dĩ nhiên là thị công an cục Tần Lam phó cục trưởng, không khỏi sợ tới mức sắc mặt đại biến, mồ hôi lạnh cũng sát kia gian đều theo trên trán xông ra.

“Tần cục trưởng? Ngươi trong mắt còn có ta này Tần cục trưởng? Còn có vương pháp sao? Ngươi nói cho ta biết, ngươi hiện tại đang làm cái gì? Ngươi cầm trong tay lại là cái gì?” Tần Lam làm cảnh sát nhiều năm, tuy rằng biết cảnh sát đội ngũ khổng lồ, tổng khó tránh khỏi xảy ra vài bại hoại, nhưng hôm nay còn là lần đầu tiên nhìn thấy thân là cảnh sát thế nhưng dùng súng chỉ vào một vị thị dân hai tay hai chân đều bị cô trụ, hơn nữa vị này thị dân còn là thấy việc nghĩa hăng hái làm thị dân, là nàng Tần Lam ân nhân, dù là Tần Lam lần nữa báo động chính mình phải chú ý hình tượng, muốn khắc chế trụ cảm xúc, nhưng còn là nhịn không được hướng về phía Lí Tuyên Vũ rít gào lên.

Hạ Vân Kiệt ngồi ở thẩm vấn dùng là đặc chế ghế trên, nhìn Tần Lam hướng Lí Tuyên Vũ rít gào, đầy đặn bộ ngực ở áo sơmi hạ kịch liệt phập phồng, coi như tùy thời muốn bính đi ra, không khỏi trợn tròn mắt.

Tần cục trưởng? Ông trời, ngày đó buổi tối ta ôm về nhà

dĩ nhiên là công an cục cục trưởng? Mà ta thế nhưng còn đem thân thể của nàng nhìn cái tinh quang! Này con mẹ nó rất không thể tưởng tượng đi. Bất quá, nàng tức giận bộ dáng tuy rằng thực hung, nhưng thật đúng là đẹp mặt!

“Này, đây là súng. Thực xin lỗi, Tần cục trưởng, ngài nghe ta giải thích, là ta không đúng, ta không khống chế được cảm xúc, thật sự là người kia rất đáng giận, ở thẩm vấn trong phòng cũng không phóng thành thật, còn dám kháng pháp…….” Lí Tuyên Vũ lúc này còn không biết Tần Lam vì Hạ Vân Kiệt mà đến, còn tưởng rằng chính mình không đi vận vừa vặn bị tuần tra công tác Tần cục trưởng chàng vừa vặn, vội vàng một bên lau cái trán mồ hôi lạnh, một bên thu hồi thương huyên thuyên giải thích nói.

Lí Tuyên Vũ này nhất giải thích, Tần Lam mới bắt đầu nhìn chung quanh khởi bốn phía đến. Này không xem hoàn hảo, này vừa thấy, dù là Tần Lam kiến thức rộng rãi, cũng là bị hách nhất đại khiêu.

Chỉ thấy nàng nghĩ đến dưới tình huống như vậy vị kia có điểm ngại ngùng hảo tâm đại nam hài khẳng định hội ăn rất nhiều đau khổ, khẳng định hội sợ tới mức sắc mặt tái nhợt, mệnh đều phải đi bán điều. Mà khi nàng xem hướng Hạ Vân Kiệt khi, thiếu chút nữa giật mình ngay cả tròng mắt đều phải đến rơi xuống. Chỉ thấy vị kia có điểm ngại ngùng hảo tâm đại nam hài Hạ Vân Kiệt, lúc này chính bình yên như định ngồi ở thẩm vấn ghế, tò mò đánh giá nàng, khóe miệng thế nhưng còn treo một tia mỉm cười.

Nếu nói này đã muốn làm cho Tần Lam kinh ngạc thiếu chút nữa tròng mắt đều phải điệu đi ra, chờ nàng phát hiện Hạ Vân Kiệt bốn phía còn hoành thất thụ bát nằm bốn người trẻ tuổi ăn mặc thật sự tiền vệ, người người không phải ôm cánh tay ôm bụng, chính là ôm đùi ai ai

hừ hừ, thậm chí có một ngay cả cằm đều là huyết nhục mơ hồ khi, Tần Lam liền hoàn toàn thạch hóa.

Coi nàng kinh nghiệm đương nhiên nhìn ra được đến, này bốn người đều là Hạ Vân Kiệt phóng đổ, thậm chí hắn ngồi ghế dựa trên chân còn mang theo chưa khô vết máu đâu.

Điều này sao có thể? Một người ngồi ở thẩm vấn ghế, tay chân tất cả đều bị cô trụ, thế nhưng còn có thể phóng đổ bốn tuổi trẻ nam tử, không, hẳn là năm! Tần Lam lúc này đã muốn phát hiện La Đại Vĩ cũng là cằm huyết nhục mơ hồ, mặt thanh mũi thũng, đầu dài bao bao, so với mặt đất bốn người trẻ tuổi còn muốn vô cùng thê thảm rất nhiều.

Làm Tần Lam hoàn toàn kinh ngốc khi, theo sau cũng đi vào thẩm vấn thất, trong mắt còn cầm nước mắt Ô Vũ Kì ba người cũng tất cả đều sợ ngây người.

Các nàng đương nhiên nhận được La Đại Vĩ đám người, nhưng này như thế nào khả năng đâu? Đi lên La Đại Vĩ không trả cầm cảnh côn sao? Không trả kiêu ngạo nói muốn chỉnh tử Hạ Vân Kiệt sao? Như thế nào kết quả là, Hạ Vân Kiệt ngồi ở ghế trên hảo hảo, bọn họ người người lại đều chật vật không chịu nổi, vô cùng thê thảm đâu?

Bất quá Tần Lam dù sao người phi thường, rất nhanh liền áp chế trong lòng khiếp sợ, một lần nữa đem lạnh như băng ánh mắt ngắm nhìn ở còn tại lải nhải giải thích Lí Tuyên Vũ trên người, lạnh giọng ngắt lời nói:“Không khống chế được cảm xúc? Tốt lắm! Lí đại đội trưởng, phiền toái ngươi có thể nói cho ta biết bọn họ những người này vì cái gì sẽ ở thẩm vấn trong phòng sao? Còn có này mặt đất bọc khăn mặt cảnh côn lại là chuyện gì xảy ra? Đừng nói cho, này cũng là ngươi không khống chế được cảm xúc, cho nên đem những người này gọi

tới hỗ trợ cùng nhau thẩm án? Hỗ trợ cùng nhau lấy cảnh côn đánh người? Lại hoặc là ngươi cảm thấy ta xem đứng lên thực ngốc? Tốt lắm hồ lộng?”

Tần Lam trong lời nói ép hỏi Lí Tuyên Vũ cái trán xông ra mồ hôi lạnh, môi đẩu cái không ngừng, cũng là nửa ngày cũng không biết nên như thế nào giải thích hiện trường này đó tình huống. Để cho hắn cảm thấy uất ức là, cho dù gặp phải lớn như vậy động tĩnh, cái sọt, kia Hạ Vân Kiệt vẫn như cũ hoàn hảo không tổn hao gì ngồi ở ghế trên, giống như bọn họ bất quá là đưa lên đến cung hắn chơi đùa tiểu sửu dường như.

“Tần cục trưởng, cũng chính là vài quán bar người làm công, không cần như vậy còn thật sự đi!” La Đại Vĩ gặp Lí Tuyên Vũ bị một nữ cục trưởng cấp làm cho lạnh run, cùng tôn tử giống nhau, trong lòng tuy rằng cũng có chút sợ hãi, nhưng còn là có chút không cho là đúng chen vào nói nói.

Công an cục hướng tới là chính phủ ngành trung cường thế thực quyền ngành, La Đại Vĩ phụ thân La Chí Cương là Vân Long khu công an cục cục trưởng, khu ủy thường ủy, ở Vân Long khu quan trường kinh doanh nhiều năm, thế lực rắc rối khó gỡ, xưa nay là cường thế nhân vật. La Đại Vĩ là La gia tam đại đơn truyền miêu miêu, xưa nay rất được sủng, ỷ vào hắn phụ thân quyền thế ở Vân Long khu hướng đến không coi ai ra gì, vô pháp vô thiên quán. Tần Lam tên hắn tuy rằng cũng nghe quá, nhưng cho rằng nàng bất quá cũng liền cùng hắn phụ thân giống nhau là vị phó xử cấp bậc cán bộ, tuy rằng không dễ chọc, nhưng là không đến mức cần giống Lí Tuyên Vũ giống nhau sợ tới mức cùng tôn tử dường như.

“Câm miệng! Nói được nhẹ, cũng liền vài vị người làm công, vậy ngươi lại tính cái gì vậy? Nơi này có ngươi chen vào nói địa phương sao?” Tần Lam nghe vậy lại trực tiếp giận tái mặt sắc phẫn nộ quát.

“Ta ba là La Chí Cương.” La Đại Vĩ lớn như vậy còn không có bị nữ nhân như vậy không đầu không mặt mũi mắng quá, nghe vậy trong lòng tuy rằng đã muốn cảm giác được Tần Lam này phó cục trưởng không dễ chọc, nhưng còn là cử nổi lên trong ngực không phục nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 40 : La cục trưởng đuổi tới

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-29 00:05:46.0 số lượng từ:3231

“Ngươi ba là La Chí Cương, ngươi là có thể muốn làm gì thì làm phải không?” La Đại Vĩ không đề cập tới hắn lão ba đổ tốt, này nhắc tới, Tần Lam càng hỏa, tức giận chất vấn một câu, sau đó chuyển hướng thẩm vấn trong phòng Lí Tuyên Vũ các cảnh sát nói:“Các ngươi còn thất thần làm gì? Có phải hay không cần ta gọi điện thoại làm cho người thị cục trực tiếp lại đây giúp các ngươi thẩm vấn này bang vô pháp vô thiên xe bay đảng?”

Vừa rồi ở đến thẩm vấn thất trên đường, Tần Lam cũng đã hướng Ô Vũ Kì ba người đơn giản hiểu biết một chút tình huống, đã muốn đại khái rõ ràng sự tình trải qua.

Lí Tuyên Vũ là trị an phó đại đội trưởng, lớn nhỏ coi như là cái quan. Hắn đương nhiên hiểu được, Tần Lam tuy rằng cùng La Chí Cương tại chức cấp là giống nhau, nhưng đan luận công an hệ thống nội chức vị, Tần Lam là thị cục phó cục trưởng lại vững vàng ngăn chặn khu phân cục cục trưởng một đầu. Này đổ còn là tiếp theo, dù sao khu công an phân cục không thuộc loại vuông góc quản lý ngành mà là thuộc loại khu chính phủ cùng thị công an cục song trọng quản lý ngành, ở nhân sự biên chế, tài chính phương diện chủ yếu chịu khu chính phủ quản hạt, mà làm nghiệp vụ, kỹ thuật chủ yếu chịu thượng cấp công an cơ quan chỉ huy, quản lý, cho nên cho dù Tần Lam là thị cục phó cục trưởng, La Chí Cương thân là khu phân cục cục trưởng, khu ủy thường ủy, nhưng cũng không cần thiết cần sợ nàng, thậm chí theo thực quyền giảng, La Chí Cương này khu phân cục cục trưởng quyền lực khả năng so với Tần Lam còn muốn hảo sử thượng một ít. Mấu chốt vấn đề là, tại đây sự kiện, La Đại Vĩ đám người thậm chí bao gồm chính

hắn đều trái pháp luật, nhưng lại bị Tần Lam bắt vừa vặn. Tần Lam là loại người nào? Kia nhưng là thị công an cục phó cục trưởng, ấn thị công an cục nội sắp xếp vị, nàng còn là La Chí Cương lãnh đạo, tại đây loại rõ ràng trái pháp luật tình huống hạ, đừng nói La Đại Vĩ gần chính là Vân Long khu phân cục cục trưởng La Chí Cương con trai, cho dù La Chí Cương bản nhân cũng chỉ có cúi đầu nhận sai phân. Này La Đại Vĩ ở phía sau thế nhưng còn dám cùng nàng tranh luận, có thể nói cùng muốn chết không nhiều lắm khác nhau!

Biết rõ trong đó lợi hại quan hệ Lí Tuyên Vũ bị Tần Lam như vậy vừa quát, không hề nghĩ ngợi, liền lau đem cái trán mồ hôi lạnh hướng La Đại Vĩ đám người quát:“Toàn bộ cho ta ngồi xổm xuống, phóng thành thật một chút!”

“Lí Tuyên Vũ ngươi…….” La Đại Vĩ gặp Lí Tuyên Vũ thế nhưng lập tức thay đổi họng súng, không khỏi tức giận đến sắc mặt xanh mét.

“Ngươi cái gì ngươi? Cho ta phóng thành thật một chút!” Lí Tuyên Vũ gặp phía sau La Đại Vĩ thế nhưng phân không rõ ràng lắm tình thế, còn như vậy kiêu ngạo, trong lòng cũng là nổi trận lôi đình, một cái tát đối với hắn đầu liền quăng đi xuống, mắng.

La Đại Vĩ người như thế cũng chính là cái ỷ vào phụ thân quan quyền làm xằng làm bậy tên, người nay ta không điểu hắn phụ thân, hắn tự nhiên cũng sẽ không có kiêu ngạo tư bản, bị Lí Tuyên Vũ phiến một cái tát, lập tức cũng liền thành thành thật thật ngồi xổm xuống thân mình, về phần còn lại bốn người gặp lão đại đều phóng thành thật, nào dám nói nửa câu nói, người người ngay cả đại khí cũng không dám suyễn một tiếng, nhu thuận cùng tiểu nữ sinh giống nhau.

Tần Lam mắt lạnh tà La Đại Vĩ đám người liếc mắt một cái, sau đó mới sắc mặt vi chậm chạp đi hướng Hạ Vân

Kiệt, giúp hắn mở ra ghế dựa, quan tâm hỏi:“Ngươi không sao chứ?”

Chính là hỏi qua sau, Tần Lam liền cảm thấy chính mình hỏi là vô nghĩa. Người này lông tóc không tổn hao gì, giống như có việc, ngược lại là La Đại Vĩ đám người, người người vô cùng thê thảm, cũng không biết đến tột cùng ai mới là chân chính thụ hại giả.

“Không có việc gì, cảm ơn Lam tỷ.” Hạ Vân Kiệt thư giãn xuống tay cánh tay, cảm kích nói.

Tuy rằng giật mình cho Tần Lam thị công an cục phó cục trưởng thân phận, bất quá Hạ Vân Kiệt này thanh Lam tỷ còn là kêu thật sự thản nhiên.

Lí Tuyên Vũ gặp Hạ Vân Kiệt kêu Tần Lam vì Lam tỷ, lúc này thế nào còn không biết Tần Lam vì Hạ Vân Kiệt mà đến, không khỏi sợ tới mức hai chân mềm nhũn, thiếu chút nữa sẽ đặt mông than ngồi dưới đất.

Hắn cho dù nằm mơ cũng tưởng không đến, một quán bar người làm công thế nhưng không chỉ có nhận thức thị công an cục phó cục trưởng, hơn nữa thế nhưng còn quản người ta kêu tỷ!

Xong rồi, lúc này con mẹ nó thực ngoạn xong rồi! La Đại Vĩ, ta thảo ngươi mười tám đại tổ tông, ngươi con mẹ nó đem lão tử hại thảm !

“Không có việc gì là tốt rồi.” Tần Lam gật gật đầu, “Ngươi yên tâm, chuyện này chúng ta cảnh sát hội theo lẽ công bằng phá án, đợi lát nữa còn muốn ngươi cùng của ngươi ba vị đồng sự phối hợp chúng ta công tác.”

“Lam tỷ yên tâm, chúng ta hội phối hợp cảnh sát phá án.” Hạ Vân Kiệt nhiều điểm trả lời, chính là lại nghe thế câu “Theo lẽ công bằng phá án”, hắn trong lòng có chút

phức tạp, không biết nên cảm khái cuối cùng đến đây một vị có chính nghĩa công an cục phó cục trưởng, hay là nên cảm khái đầu năm nay còn là làm quan tốt.

Kế tiếp, ở Tần Lam chỉ huy cùng giám sát hạ, khu phân cục lưu thủ cảnh sát toàn bộ động viên đứng lên, bắt đầu cấp sở hữu tham dự lần này đánh nhau nhân, bao gồm Hạ Vân Kiệt bốn người lục khẩu cung.

Mặc cảnh phục, đại đa số bình thường cảnh sát còn là hy vọng có thể đường đường chính chính làm một vị cảnh sát nhân dân, chính là tiểu viên chức người nhỏ, lời nhẹ, lại lo lắng tương lai ở công tác còn có chức vị lên chức trung lọt vào trả thù, cho nên tuy rằng đại đa số cảnh sát không quen nhìn La Đại Vĩ đám người kiêu ngạo hành vi, cùng với Lí Tuyên Vũ làm việc thiên tư trái pháp luật, nhưng còn là lựa chọn thông đồng làm bậy. Nay có Tần Lam làm chủ, bọn họ cũng sẽ không có hậu cố chi ưu, người người lục khẩu cung khi, thần sắc nghiêm túc, một chút cũng không dám bỏ rơi nhiệm vụ.

Lúc này xe bay đảng, bao gồm La Đại Vĩ này lão đại ở bên trong, sớm đã bị Tần Lam cấp chấn ở, hơn nữa vừa rồi còn vẻ mặt ôn hoà cảnh sát đồng chí nay cũng người người giống như sát thần, thế nào còn dám tái kiêu ngạo, người người thành thành thật thật đem sự tình từ đầu chí cuối đều giảng thuật đi ra.

Làm khẩu cung lục đến nhất hơn phân nửa khi, một vị diện mạo coi như uy vũ trung niên nam tử vội vã chạy tới văn phòng.

Vị này trung niên nam tử không phải người khác, đúng là nhận được điện thoại tới rồi Vân Long khu công an phân cục cục trưởng La Chí Cương.

“Ba!” La Đại Vĩ mắt sắc gặp La Chí Cương đuổi tới, giống như gặp được cứu tinh bình thường, lập tức đầy

bụng ủy khuất kêu lên.

Bất quá La Chí Cương giác quan làm được Vân Long khu công an phân cục cục trưởng, trừ bỏ ở con trai giáo dục thượng thật sự có chút hồ đồ, này khác sự tình cũng không hồ đồ. Huống hồ đến trên đường hắn cũng đã theo lão cảnh sát điện thoại trung biết rõ ràng toàn bộ sự tình chân tướng, duy nhất tưởng không rõ cũng chính là Tần Lam như thế nào hội khuya khoắt chạy đến Vân Long khu công an phân cục đến, còn có nàng đối chuyện này thái độ. Nay cửa đẩy tiến vào, hắn liền nhìn thấy Tần Lam mặt như hàn sương bàn ngồi ngay ngắn ở nơi nào, mà con của hắn còn có này khác vài ngoạn bạn thường xuyên cùng con của hắn pha trộn cùng một chỗ, người người chán nản cúi đầu, La Chí Cương thế nào còn có thể không rõ, chuyện này Tần Lam đã muốn nhúng tay, hơn nữa xem kia tư thế tức giận tựa hồ không nhỏ. Cho nên La Chí Cương thấy hắn con trai cầm huyết nhục mơ hồ, vô cùng thê thảm bộ dáng, trong lòng tuy rằng đau lòng thật sự, lại lăng là ngay cả cũng không nhìn hắn cái nào, mà là trực tiếp mặt mang mỉm cười hướng Tần Lam đi đến.

“Hoan nghênh Tần cục trưởng đêm khuya đến Vân Long phân cục chỉ đạo công tác, lãnh đạo vất vả.”

“La cục trưởng nói quá lời.” La Chí Cương dù sao cũng là Long Vân khu công an phân cục cục trưởng, quyền cao chức trọng, tuy rằng Tần Lam trong lòng thực căm tức hắn phóng túng tử nữ, ngự hạ không nghiêm, nhưng thấy hắn thân thủ lại đây, cũng là không tốt rất không cho mặt mũi, đành phải đứng dậy cùng hắn không lạnh không đạm nắm xuống tay, sau đó tiếp tục mặt băng bó giám sát cảnh sát lục khẩu cung.

La Chí Cương nhưng thật ra rõ ràng Tần Lam tính tình, nói sau tại đây sự kiện còn muốn cầu Tần Lam giơ cao đánh khẽ phóng hắn một con ngựa, cho nên thấy nàng

này thái độ, trong lòng tuy rằng cũng có chút khó chịu, nhưng cũng không dám biểu lộ ra đến, chính là biểu tình có chút mất tự nhiên cười cười, sau đó mới chuyển hướng con trai, mặt âm trầm chất vấn nói:“Đại Vĩ, đây là chuyện gì xảy ra?”

Vốn La Đại Vĩ thấy hắn ba đuổi tới, trong lòng còn nhịn không được vui vẻ, nghĩ đến lúc này cứu tinh đến, không nghĩ tới lão ba thấy Tần Lam, thế nhưng cũng không có dĩ vãng uy phong, thế mới biết đắc tội thị cục phó cục trưởng cũng không phải là đùa giỡn, không những hảo hảo biểu hiện, chỉ sợ ngay cả hắn lão ba đều cứu không được hắn. Vì thế La Chí Cương nhất mở miệng, hắn liền bùm bùm đem sự tình từ đầu chí cuối đổ đi ra.

La Chí Cương là biết con trai có vẻ phản nghịch, ở bên ngoài cũng lão gây chuyện, nhưng vẫn không khiến cho coi trọng, chỉ nghĩ đến người trẻ tuổi tiểu đánh tiểu nháo đùa giỡn, cho tới bây giờ không để ở trong lòng, hôm nay mới vừa rồi biết con trai lá gan thế nhưng đã muốn lớn đến bực này trình độ, nghe xong sau cũng không cấm hách nhất đại khiêu, nhịn không được cầm lấy trên bàn lục khẩu cung vở, đối với con trai đầu sẽ không đầu không mặt mũi đánh đi xuống:“Ta đánh tử ngươi này vô pháp vô thiên xú tiểu tử!”

“Ba, không cần đánh, không cần đánh, lần sau ta cũng không dám nữa.” La Đại Vĩ bị hắn lão tử đánh cho ôm đầu thẳng tán loạn.

La Đại Vĩ kia bang người hầu gặp lão đại bị hắn lão tử một chút loạn đánh, người người đều sợ tới mức cả người lạnh run, sắc mặt tái nhợt, xem Tần Lam ánh mắt có vẻ càng phát ra sợ hãi. Hiện tại bọn họ mới chính thức ý thức được Tần Lam này phó cục trưởng đáng sợ năng lượng, mà Tần Lam bản nhân lại như trước lẳng lặng ngồi nơi nào, thờ ơ lạnh nhạt.

Quan tới thị cục phó cục trưởng, Tần Lam lại làm sao nhìn không ra đến La Chí Cương là đánh cấp nàng xem, hy vọng nàng có thể ngại cho mặt mũi như vậy dừng tay, chính là nàng đối La Đại Vĩ bực này vô pháp vô thiên nhị thế tổ thật sự căm thù đến tận xương tuỷ, hơn nữa sự tình quan Hạ Vân Kiệt, cho nên rõ ràng liền tùy ý La Chí Cương biểu diễn.

La gia tam đại đơn truyền, La Chí Cương đối con trai hướng đến sủng nịch có thêm, rất ít đánh quá nhi tử, chính là hôm nay tình huống đặc thù cũng là không thể không hung hăng tâm nửa thật nửa giả diễn một hồi "Khổ nhục kế". Vốn tưởng rằng mọi người chức cấp tương đương, Tần Lam thấy thế hội bán hắn cái mặt mũi, lại không nghĩ rằng Tần Lam căn bản không nhúng tay, trong lòng không khỏi lại là căm tức lại là khó xử, trong lúc nhất thời nhưng thật ra không biết nên tiếp tục đánh tiếp đâu, còn là như vậy từ bỏ.

Đang lúc phía sau, Lí Tuyên Vũ vội vàng tiến lên lôi kéo La Chí Cương, vẻ mặt xấu hổ nói:"La cục trưởng bớt giận, La cục trưởng bớt giận. Chuyện này ta có rất lớn trách nhiệm, La Đại Vĩ ngoạn tiêu xe, ta thân là trị an phó đại đội trưởng, không nên giấu diếm không báo, hẳn là sớm đi báo cáo cho ngươi, nếu ta sớm một ngày báo cáo cho ngươi, sớm một ngày ngăn lại, bọn họ cũng sẽ không càng ngoạn qua hỏa."

La Chí Cương tuy rằng trong lòng biết rõ ràng kỳ thật Lí Tuyên Vũ tư dưới đã muốn cùng chính mình nhắc tới quá nhi tử tiêu xe sự tình, nguyên nhân chủ yếu còn là chính mình không có khiến cho cũng đủ coi trọng. Bất quá phía sau hắn lại nhu cầu cấp bách một cái bậc thang, cũng nhu cầu cấp bách một vật hi sinh, gặp Lí Tuyên Vũ phía sau thức thời đứng ra, liền mượn bậc thang thở hồng hộc ngừng lại, sau đó hướng Lí Tuyên Vũ phẫn nộ quát:"Thân là trị an phó đại đội trưởng,

không lấy thân làm chuẩn, ngược lại lừa trên gạt dưới, làm việc thiên tư trái pháp luật, từ giờ trở đi ngươi tạm thời cách chức chờ tổ chức đối với ngươi điều tra.”

“Là.” Lí Tuyên Vũ cũng là thông minh, biết tại đây sự kiện chính mình đã muốn cấp Tần Lam phó cục trưởng để lại thập phần ác liệt ấn tượng, nay chỉ có đem hết thảy hy vọng đều ký thác ở La Chí Cương La cục trưởng trên người.

La Chí Cương gặp Lí Tuyên Vũ hiểu chuyện, trong mắt lóe ra một chút không dễ cảm thấy thưởng thức sắc, sau đó lại lại lần nữa giơ lên trong tay lục khẩu cung vở đối với con trai đầu đánh đi xuống nói:“Còn không cho ta hướng Tần cục trưởng, Hạ Vân Kiệt đồng chí, còn có Ô Vũ Kì ba vị nữ sĩ xin lỗi.”

La Đại Vĩ phía sau cũng phóng thông minh, bị đánh một chút, lập tức liền thí điên thí điên chạy đến Tần Lam trước mặt, còn có Hạ Vân Kiệt đám người trước mặt chịu nhận lỗi.

Cầu đề cử phiếu!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 41 : Người làm công bề bộn nhiều việc

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-29 12:45:21.0 số lượng từ:3127

“Tần cục trưởng, Đại Vĩ tiểu tử này từ nhỏ bị mẹ cấp nuông chiều, mới có thể như vậy vô pháp vô thiên. Người xem ta đánh cũng đánh, mắng cũng mắng, đương nhiên ngài yên tâm, sau khi trở về ta nhất định hội mới hảo hảo sửa chữa giáo huấn tiểu tử này, khụ khụ, đương nhiên thân là phụ huynh ta cũng muốn hướng Hạ Vân Kiệt đồng chí còn có Ô Vũ Kì ba vị nữ sĩ trịnh trọng xin lỗi, đối với bọn họ đã bị thương tổn cũng sẽ cho tích cực bồi thường, người xem, nếu không……” Làm La Đại Vĩ khóc tang nhất nhất hướng Hạ Vân Kiệt đám người cúi đầu xin lỗi khi, La Chí Cương cũng hợp thời tiến lên, hậu nét mặt già nua thay con trai van xin hộ.

Vẫn biểu hiện thật sự lãnh khốc Tần Lam gặp La Chí Cương tư thái phóng như vậy thấp, trong lúc nhất thời nhưng thật ra có chút khó xử đứng lên. Tuy rằng Tần Lam có thể kiên trì đi pháp luật trình tự cấp cho La Đại Vĩ đám người ứng có trừng phạt, bất quá bởi vì Hạ Vân Kiệt đám người cũng không có đã bị cái gì thực tế thương tổn, thiết xác thực nói trừ bỏ Ô Vũ Kì ba nữ tử tử đã bị điểm kinh hách, chân chính đã bị thương tổn cũng là La Đại Vĩ đám người, cho dù thực đi pháp luật trình tự nhưng cũng nhiều lắm liền cấp La Đại Vĩ đám người một ít trị an câu lưu xử phạt. Nhưng kể từ đó, chỉ sợ Tần Lam liền cùng La Chí Cương hoàn toàn kết tử cừu. La Chí Cương tốt xấu cũng là Vân Long khu khu ủy thường ủy, khu công an cục phân cục cục trưởng, ở Vân Long khu thậm chí Giang Châu thị mạng lưới quan hệ cùng căn cơ còn là có chút khổng lồ, thật muốn đi đến này một bước, chỉ sợ Tần Lam ngày cũng không nhất định

quá.

“Lam tỷ, kỳ thật chúng ta cũng không chịu nhiều thương tổn, nếu không cứ như vậy coi như hết?” Hạ Vân Kiệt nhìn ra được đến Tần Lam có chút khó xử, nói sau tại đây sự kiện, hắn cũng quả thật không bị tổn hại gì, tương phản còn hung hăng giáo huấn La Đại Vĩ đám người một chút, nghe vậy đối Tần Lam nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói chính mình cũng không chịu nhiều thương tổn, La Đại Vĩ đám người nghe xong thầm nghĩ lên tiếng khóc rống, ngươi con mẹ nó áp căn sẽ không bị thương tổn, chân chính bị thương tổn là chúng ta được không? Về phần Tần Lam nghe xong tắc âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, đồng thời cũng âm thầm cảm thấy có chút buồn cười, người này đem người khác đánh thành này phó bộ dáng, thế nhưng còn nói chính mình cũng không chịu nhiều thương tổn!

Nhưng thật ra La Chí Cương gặp Hạ Vân Kiệt xưng hô Tần Lam vì Lam tỷ, thế mới biết Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam quan hệ không phải là ít, trong lòng không khỏi âm thầm lắp bắp kinh hãi.

Hắn biết Tần Lam là Bắc Kinh đến, trong nhà có điểm bối cảnh, nhãn giới xưa nay rất cao, hơn nữa phá án làm việc có nề nếp, ở Giang Châu thị cơ hồ không có giao hảo bằng hữu, thế này mới có mặt lạnh la sát ngoại hiệu, không nghĩ tới lại cùng một vị quán bar người làm công xưng tỷ nói đệ.

Tiểu tử này không có cái gì đến đây đi? La Chí Cương trái tim không khỏi mạnh nhảy một chút.

“Các ngươi đâu?” Tần Lam còn là cái thực làm hết phận sự cục trưởng, nghe vậy tuy rằng trong lòng đã muốn quyết định như vậy từ bỏ, nhưng còn là trưng cầu một chút Ô Vũ Kì ba người ý kiến.

“Chúng ta nghe Tần cục trưởng cùng Kiệt ca.” Nếu Hạ Vân Kiệt đều đồng ý cứ như vậy giải quyết riêng, Ô Vũ Kì ba người nào có cái gì ý kiến, nghe vậy vội vàng nói, liền ngay cả đối Hạ Vân Kiệt xưng hô đều biến thành Kiệt ca.

“La cục trưởng, may mà không có tạo thành người nào thương tổn, đương sự lại không chuẩn bị truy cứu, chuyện này cứ như vậy đi. Bất quá người trẻ tuổi thật muốn hảo hảo quản giáo, nếu không thật muốn nhưỡng ra cái gì đại họa, đã nói cái gì đều đã muộn.” Tần Lam nghe vậy thế này mới hướng La Chí Cương gật gật đầu nói.

“Tần cục trưởng nói là, trở về ta nhất định hội hảo hảo quản giáo tiểu tử này. Không biết Tần cục trưởng còn có Vân Kiệt đồng chí cùng của ngươi đồng sự ngày mai buổi tối có thể hay không, ta nghĩ ngày mai ở dân hàng lộ hoa trung thành khách sạn mời các ngươi ăn đốn cơm rau dưa, lấy biểu xin lỗi.” La Chí Cương gặp Tần Lam cuối cùng nhả ra, không khỏi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhớ tới Hạ Vân Kiệt cũng rất khả năng sẽ có điểm đến đây, nói chuyện càng phát ra khách khí khiêm tốn đứng lên.

Tần Lam tuy rằng không thích tham gia loại này bữa ăn, nhưng nên nhận xin lỗi là Hạ Vân Kiệt bốn người, cho nên Tần Lam cũng là không tốt tự chủ trương, nghe vậy đem ánh mắt chuyển hướng Hạ Vân Kiệt.

Tử không giáo phụ chi quá, tuy rằng La Chí Cương đến sau biểu hiện vẫn đều thực khách khí khiêm tốn, nhưng Hạ Vân Kiệt đối hắn như trước ngay cả nửa điểm hảo cảm đều khiếm khuyết, tự nhiên không thích đi ăn cái gì cơm, gặp Tần Lam hướng hắn xem ra, không cần suy nghĩ nhân tiện nói:“Chúng ta đều là người làm công, bề bộn nhiều việc, La cục trưởng hảo ý tâm lĩnh.”

Hạ Vân Kiệt lời nói nghe được toàn bộ văn phòng mọi người sửng sốt sửng sốt, cảm tình ngươi một người làm công so với công an cục cục trưởng còn muốn việc? Hơn nữa La Chí Cương lại cuộc đời lần đầu tiên bị người lấy loại này lấy cớ cự tuyệt, lại là xấu hổ lại là căm tức, nhưng lại cứ lại lòng có kiêng kị, lăng là không tốt phát tác.

Tần Lam cũng không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt lá gan lớn như vậy, thế nhưng lấy làm công việc bực này hoang đường lấy cớ đến cự tuyệt đường đường Vân Long khu công an phân cục cục trưởng bữa ăn, này quả thực chính là giáp mặt đánh mặt, trong lúc nhất thời cũng sững sờ ở tại chỗ, cũng không biết nên như thế nào giảng hòa. Về phần Ô Vũ Kì ba người lại nghe được kinh hãi đảm khiêu, nghĩ rằng, Kiệt ca lá gan thật đúng là lớn, ngay cả khu công an phân cục cục trưởng mặt mũi cũng không bán!

Chỉ có Hạ Vân Kiệt chính mình cảm thấy không có nửa điểm không ổn, đối với hắn mà nói trước mắt làm công kiếm tiền mới là tối quan trọng hơn. Hắn thượng là ca đêm, đương nhiên không nhàn công phu bồi La Chí Cương ăn cơm. Cho dù có này nhàn công phu, hắn cũng lười bồi hắn.

“Nếu Vân Kiệt đồng chí công tác việc, vậy hôm khác tái ước đi.” Bất quá La Chí Cương hàm dưỡng công phu thật đúng là rất cao, trong nháy mắt, vốn là có chút khó coi mặt lại bài trừ một tia mỉm cười, nói.

“Vậy hôm khác tái ước đi. La cục trưởng thực đã muộn, chúng ta trước cáo từ.” Tục ngữ nói giết người cũng bất quá đầu điểm, Tần Lam sợ Hạ Vân Kiệt này quán bar người làm công nói sau ra cái gì kinh thiên chi ngữ, gặp La Chí Cương lần nữa nhẫn nại, vội vàng đoạt lấy nói nói.

“Ta đưa các ngươi.” La Chí Cương gặp Tần Lam này mặt lạnh la sát cuối cùng nói câu tiếng người, tâm tình thế này mới hơi chút chuyển hảo, vội vàng khách khí nói.

“Không cần, ta lái xe tới được.” Tần Lam nói xong hướng Hạ Vân Kiệt bốn người gật gật đầu nói:“Chúng ta đi thôi.”

Gặp Tần Lam nói đi, Ô Vũ Kì ba người vội vàng hướng La Chí Cương mỉm cười cúi đầu cáo từ, chỉ có Hạ Vân Kiệt chỉ để ý đỉnh đạc đi ra ngoài, thuận đường còn gọi một vị cảnh sát nhân dân đem xe đạp đẩy ra trả lại cho hắn.

Người ta con trai như vậy lộng hắn, chẳng lẽ còn muốn hắn đối hắn lão tử khách khách khí khí bất thành?

Mặt mang tươi cười đưa Tần Lam đám người ra công an cục đại lâu cửa, bất quá xoay người là lúc, La Chí Cương sắc mặt lập tức liền chuyển vì âm trầm.

“Ba!” La Đại Vĩ đứng ở La Chí Cương phía sau, khiếp sinh sinh kêu một tiếng.

La Chí Cương nghe vậy chính là hừ lạnh một tiếng, sau đó hướng Lí Tuyên Vũ gật gật đầu nói:“Tiểu Lí, lần này ngươi tạm thời trước chịu điểm ủy khuất.”

“Ba, kỳ thật có tất yếu như vậy bán Tần Lam mặt mũi thôi? Nàng cũng bất quá liền một thị công an cục phó cục trưởng, luận cấp bậc cũng liền với ngươi giống nhau.” La Đại Vĩ gặp La Chí Cương thật muốn tạm thời đối Lí Tuyên Vũ động thực cách, nhịn không được có chút không phục nói thầm nói.

“Ngươi này vô liêm sỉ tiểu tử, cả ngày không học vấn

không nghề nghiệp. Ngươi cho là ngươi lão tử là thị ủy thư kí sao? Cũng liền một thị công an cục phó cục trưởng? Nói được nhẹ! Ngươi có biết hay không thị công an cục phó cục trưởng quyền lực có bao nhiêu đại? Ngươi có biết không biết lão tử ta đi đến bây giờ vị trí này lại dùng bao nhiêu năm thời gian? Ngươi cho là ngươi lão tử là khu công an cục cục trưởng ngươi là có thể muốn làm gì thì làm sao? Lão tử nói cho ngươi, nếu không phải lão tử hôm nay phóng thấp tư thái, ngươi hôm nay phải ngồi lao tử đi! Ngay cả Tần Lam bằng hữu đều dám hướng tử nhạ, ngươi cho là Tần Lam là ngồi không sao?" La Chí Cương gặp con trai đến bây giờ còn phân không rõ ràng lắm trong đó lợi hại quan hệ, tức giận đến chỉ vào hắn húc đầu mắng to nói.

"Ta lại không biết hắn là Tần Lam bằng hữu, chích nghĩ đến hắn là quán bar người làm công, hơn nữa, kết quả là còn là ta ăn đau khổ." La Đại Vĩ bị hắn lão ba mắng lui nổi lên cổ, thấp giọng đầy bụng ủy khuất nói.

Gặp con trai nói như vậy, La Chí Cương tuy rằng chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, nhưng nhìn đến hắn cằm huyết nhục mơ hồ, trên đầu toàn là bao bao, trong lòng lại còn là khó tránh khỏi đau lòng, trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, cuối cùng còn là chậm lại ngữ khí nói:"Lần này mua cái giáo huấn, còn không với ngươi các bằng hữu cùng đi bệnh viện nhìn xem. Còn có gần nhất không cần nghĩ đi trả thù Hạ Vân Kiệt bọn họ."

"Là ba ba. Bất quá ta bị đánh thành cái dạng này, chẳng lẽ cứ như vậy tính? Hơn nữa kia Hạ Vân Kiệt cái gì, cũng thật sự quá kiêu ngạo, ngay cả ngươi thỉnh hắn ăn cơm, hắn thế nhưng đều dám nói không rảnh. Nếu không phải cùng Tần Lam nhận thức, hắn một quán bar người làm công tính cái điểu!" La Đại Vĩ thấy hắn lão ba sắc mặt rốt cục phóng hoãn, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi sau, lập tức tráng khởi lá gan không phục nói.

“Ngươi là không phải ngại sấm họa còn chưa đủ lớn sao? Ta cảnh cáo ngươi, chuyện này tạm thời trước như vậy.” La Chí Cương hung hăng cảnh cáo con trai một câu, sau đó lại chuyển hướng Lí Tuyên Vũ nói:“Trong cục công tác ngươi liền tạm dừng một đoạn thời gian, thừa dịp trong khoảng thời gian này, ngươi tra xem xét kia Hạ Vân Kiệt là cái gì bối cảnh đến đây.”

“Là la cục.” Lí Tuyên Vũ nghiêm nói, hai mắt đột nhiên sáng ngời, lộ ra một tia ngoan sắc.

Vốn là thần sắc uể oải La Đại Vĩ nghe thế câu, hai mắt cũng đột nhiên sáng đứng lên.

“Các ngươi nghỉ ngơi ở đâu? Ta lái xe trước đưa các ngươi.” Bắc Kinh cát phổ khai ra Vân Long khu công an phân cục đại viện sau, Tần Lam quay đầu hỏi ngồi ở mặt sau Ô Vũ Kì ba người.

Ô Vũ Kì ba người cũng chính là một quán bar người làm công, bình thường đi ở đường cái nhìn đến giao cảnh, cảnh sát nhân dân cái gì, đều phải xem trọng bọn họ liếc mắt một cái, cảm thấy bọn họ là quốc gia công chức, không chỉ có tiền lương cao, phúc lợi hảo hơn nữa xã hội địa vị cao. Nói ra đi, lần có thân phận cùng mặt mũi. Tỷ như Ô Vũ Kì nàng còn có một vị sơ trung đồng học, năm trước lên làm cảnh sát, đồng học tụ hội khi, không biết có bao nhiêu ngưu bức, khiến cho cùng lên làm cái gì đại quan dường như. Cho nên giống các nàng loại người này, nhận thức bằng hữu, hoặc là trong vòng là cái bình thường công chức hoặc là hơi chút có điểm tiền cho dù thực rất giỏi. Về phần Tần Lam, các nàng áp căn sẽ không nghĩ tới một ngày kia có thể nhận thức giống nàng như vậy cấp bậc đại nhân vật, hơn nữa còn ngồi của nàng xe, càng đừng nói làm cho nàng tự mình lái xe đưa các nàng về nhà.

Phải biết rằng, giống Tần Lam như vậy cấp bậc nhân,

phóng tới địa phương trong huyện, kia nhưng là chính nhi bát kinh huyện cấp lãnh đạo!

“Cảm ơn Tần cục trưởng, cảm ơn Tần cục trưởng, ngài tùy tiện tìm một chỗ đem chúng ta buông đến, chúng ta đánh cái xe là có thể.” Ô Vũ Kì ba người cuống quít nói.

“Không quan hệ, dù sao xe đi một chút cũng mau.” Tần Lam nói.

“Kia, kia phiền toái ngài giúp chúng ta đưa đến Hà Đông lộ thắng lợi tiểu khu.” Ô Vũ Kì ba người gặp Tần Lam kiên trì, cũng là không dám tái vô nghĩa, thật cẩn thận nói ra ở lại tiểu khu tên.

“Đi Đức Nhã tiểu khu cũng vừa hảo phải được quá thắng lợi tiểu khu.” Tần Lam ở Giang Châu thị hắc bạch lưỡng đạo mặc dù có mặt lạnh la sát ngoại hiệu, nhưng đối Ô Vũ Kì đám người lại đổ coi như ôn hòa, nghe vậy gật gật đầu nói.

Nói xong liền dùng sức đem chân ga thải hạ, Bắc Kinh xe jeep liền gào thét hướng thắng lợi tiểu khu bay nhanh mà đi.

Cầu đề cử phiếu!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 42 : Có hay không hứng thú làm cảnh sát

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-30 00:47:41.0 số lượng từ:2837

Không vài phút, xe liền đứng ở thắng lợi tiểu khu cửa. Ô Vũ Kì ba người hướng Tần Lam liên tục nói lời cảm tạ sau, mới xuống xe, Hạ Vân Kiệt cũng đi theo xuống xe.

“Khụ khụ, Vũ Kì, Lưu Kha, Từ Giai, về buổi tối chuyện này, còn mời các ngươi không cần ở trong quán bar nhắc tới.” Đèn đường hạ, Hạ Vân Kiệt thần sắc có chút ngại ngùng giao cho nói.

“Kiệt ca, ngươi yên tâm, chúng ta sẽ không theo những người khác nhắc tới. Còn có hôm nay buổi tối, thật sự cảm ơn ngươi!” Ô Vũ Kì ba người có thể ở trong quán bar công tác, trừ bỏ người bộ dạng có vẻ xinh đẹp, làm người nhưng cũng đều thực thông minh, nghe vậy lập tức vẻ mặt còn thật sự nói.

Nói đến mặt sau còn nhất tề hướng Hạ Vân Kiệt cảm kích cúc nhất cung, cúi đầu khi, trước ngực đầy đặn tạo ra vốn là không cao cổ áo, phảng phất ba đôi tuyết lê đối diện Hạ Vân Kiệt rủ xuống xuống dưới, ở ngọn đèn hạ, thiếu chút nữa hoảng mù hắn ánh mắt.

“Không khách khí, đây là hẳn là.” Hạ Vân Kiệt vội vàng ửng đỏ mặt khoát tay, sau đó rất nhanh xoay người nhảy lên xe.

Gặp Hạ Vân Kiệt lên xe, Tần Lam liền buông ra phanh lại tiếp tục hướng Đức Nhã tiểu khu khai đi.

“Vũ Kì, ngươi nói Kiệt ca như thế nào hội nhận thức Tần cục trưởng đâu? Thị công an cục phó cục trưởng, kia

nhưng là rất lớn quan a, nhưng lại bộ dạng như vậy xinh đẹp gợi cảm!" Bắc Kinh xe jeep nhất khai đi, Lưu Kha liền nhịn không được hỏi.

"Còn có, Kiệt ca thân thủ cực giỏi a, quả thực liền cùng trong TV diễn Hoàng Phi Hồng giống nhau, hắn sẽ không là cái gì tiểu thuyết viết võ lâm cao thủ đi?" Từ Giai đi theo nói, đôi mắt đẹp ở ngọn đèn hạ lòe lòe tỏa sáng.

"Các ngươi hỏi ta, ta còn muốn hỏi các ngươi đâu! Bất quá, Kiệt ca thật sự thật là lợi hại, rất ngưu bức, nếu có như vậy một vị bạn trai thật là tốt biết bao!" Ô Vũ Kì trắng hai người liếc mắt một cái, sau đó hai tay tạo thành chữ thập dán tại trên gương mặt, lộ ra vẻ mặt hoa si trạng.

"Thiết! Không thấy được người ta Tần cục trưởng vì Kiệt ca, khuya khoắt đều giận sấm công an cục ! Liền ngươi, nằm mơ đi thôi!" Lưu Kha cùng Từ Giai lập tức song chỉ hướng hạ, khinh bỉ nói.

"Uy, làm sao vậy a! Người ta ảo tưởng một chút không được sao? Hơn nữa, ta này dáng người, ta này khuôn mặt, cũng sẽ không kém đi nơi nào đi!" Nói xong Ô Vũ Kì hai tay theo chính mình thân mình, khoa tay múa chân linh lung đường cong.

"Ân, là không sai. Tái làm cho bổn đại gia kiểm tra, nhìn xem xúc cảm như thế nào?" Lưu Kha cùng Từ Giai đều nghiêm trang điểm gật đầu, sau đó hướng Ô Vũ Kì thân thủ đi qua.

Ô Vũ Kì thấy thế xoay người bỏ chạy, mà Lưu Kha cùng Từ Giai lại cười khanh khách ở phía sau truy đuổi.

"Nhìn không ra đến, ngươi thân thủ đã vậy còn quá lợi hại!" Vừa rồi Ô Vũ Kì đám người ở trên xe, Tần Lam

ngại cho thân phận vẫn đều bảo trì trầm mặc, nay trên xe chỉ còn lại có nàng cùng Hạ Vân Kiệt hai người, Tần Lam rốt cục nhịn không được mở miệng nói.

“Ha ha, nhỏ thời điểm cùng người học quá một chút.” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam khen hắn, nhưng thật ra có chút ngượng ngùng.

“Mới học quá một chút? Ngươi thật sự rất khiêm tốn. Tay chân đều bị cô trụ, đều có thể đánh cho La Đại Vĩ đám người hoành thất thụ bát, làm cho Lí Tuyên Vũ bạt súng, này thân thủ, chỉ sợ vương bài bộ đội đặc chủng bất quá cũng liền như thế bãi.” Tần Lam trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó tự đáy lòng tán thưởng nói.

“Ha ha.” Hạ Vân Kiệt càng phát ra ngượng ngùng.

“Đúng rồi, có hay không hứng thú làm cảnh sát. Lấy của ngươi thân thủ, làm cái đặc cảnh cái gì, tuyệt đối không thành vấn đề. Tổng so với ở trong quán bar làm công cái gì cường rất nhiều.” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt cúi đầu, đột nhiên trong lòng vừa động đề nghị nói.

“Làm cảnh sát, đặc cảnh?” Hạ Vân Kiệt bị Tần Lam này đề nghị cấp hoảng sợ, tiền hai ngày hắn còn tại vì công tác phát sầu, khả hôm nay trong vòng một ngày, đầu tiên là Phùng Văn Bác nói đề cử hắn đi làm lão sư, thầy thuốc. Hiện tại đâu, càng khoa trương, Tần Lam thế nhưng muốn đẩy tiến chính mình đi làm cảnh sát, đặc cảnh.

Làm cảnh sát, đặc cảnh, tự nhiên muốn so với ở trong quán bar làm cái phục vụ sinh cường rất nhiều, nhưng đã muốn xem như theo chính, đã muốn cùng chính quyền trực tiếp treo lên quan hệ, hơn nữa làm đặc cảnh cái gì, khẳng định phải lịch máu loãng lễ rửa tội, không chỉ có dễ dàng kích phát Hạ Vân Kiệt trong khung hiếu chiến, huyết tinh thiên tính, hơn nữa coi như là thoát ly

bình thường người làm công phạm vi. Cho nên Hạ Vân Kiệt hoảng sợ sau, cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền lắc đầu nói:“Cảm ơn Lam tỷ, bất quá ta cảm thấy như bây giờ cũng rất tốt.”

Tần Lam sở dĩ đề này đề nghị, một phương diện là Hạ Vân Kiệt thân thủ quả thật lợi hại, cảnh đội cũng quả thật là cần hắn nhân tài như vậy, mặt khác một phương diện cũng có xuất phát từ báo ân ý tứ. Dù sao đầu năm nay, cảnh sát là phi thường đứng đầu chức nghiệp, rất nhiều người kiếm phá đầu cũng tưởng tiến cảnh đội, không có nhất định quan hệ cũng không phải ai ngờ tiến có thể đi vào. Hơn nữa giống Hạ Vân Kiệt loại này phi cảnh giáo tốt nghiệp đệ tử, văn bằng cũng gần là trung chuyên sinh, cho dù thân thủ quả thật hơn người, nhưng nếu không có vấn đề gì căn bản tưởng đều đừng nghĩ.

Có thể nói, Tần Lam này đề nghị đối với rất nhiều người mà nói, là cầu cũng cầu không được, cho nên ở Tần Lam xem ra, Hạ Vân Kiệt khẳng định hội vui vẻ đáp ứng, nhưng vạn vạn không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền trực tiếp lắc đầu cự tuyệt. Này không khỏi làm Tần Lam thật to lắp bắp kinh hãi, một hồi lâu nhi mới nói:“Ngươi sẽ không lo lắng ta khó xử đi? Không có việc gì, ta nói như thế nào cũng là thị công an cục phó cục trưởng, an bài cá nhân năng lực vẫn phải có, hơn nữa, của ngươi thân thủ quả thật xuất chúng, chúng ta cảnh đội cũng cần ngươi nhân tài như vậy.”

“Kia đổ không phải, chính là ta không nghĩ làm cảnh sát.” Hạ Vân Kiệt lắc đầu nói.

“Vậy ngươi muốn làm thế nào một hàng? Ngươi theo ta nói, ta giúp ngươi ngẫm lại biện pháp.” Tần Lam nói, trong lòng lại nhớ tới không biết Bắc Kinh bên kia sự tình cuối cùng hội biến thành bộ dáng gì nữa, có lẽ hẳn là thừa dịp hiện tại tình thế còn không có trong sáng trước, thừa dịp chính mình còn làm thị công an cục phó

cục trưởng trong tay còn có điểm quyền lực tiền, đem Hạ Vân Kiệt công tác chứng thực một chút. Mặc kệ nói như thế nào, tiền hai ngày cũng nhiều mệt hắn, bằng không chính mình……

Tần Lam không dám tưởng đi xuống.

“Thực không cần Lam tỷ, công tác sự tình, ta nghĩ còn là dựa vào ta chính mình nỗ lực lên!” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam kiên trì phải giúp chính mình việc, đành phải nghiêm mặt nói.

Tần Lam nghe vậy nhìn thoáng qua Hạ Vân Kiệt, ánh mắt thực phức tạp, có thưởng thức cũng có cười nhạo.

Nàng thưởng thức Hạ Vân Kiệt chí khí, nhưng đồng thời nàng cũng cười nhạo Hạ Vân Kiệt đơn thuần. Từng nàng cũng tưởng dựa vào chính mình cố gắng xông ra một đường đến, cho nên nàng rời xa nước cộng hoà quyền lực trung tâm, nàng cũng rời xa Tần gia, đi vào Giang Nam tỉnh, theo Giang Châu thị một gã bình thường hình cảnh làm khởi. Nàng thực cố gắng phá án, cũng phá không ít vụ án, nhưng kết quả đâu, nàng luôn luôn tại tại chỗ đạp bước, thậm chí còn bởi vì dung mạo duyên cớ, nhiều lần đã bị lãnh đạo ám chỉ cùng quấy rầy. Thẳng đến có một ngày, của nàng thúc thúc cùng trong kinh thành lãnh đạo đến phía dưới thị sát công tác, thân phận của nàng cho sáng tỏ sau, nàng xuất sắc công tác thành tích mới bị lãnh đạo tán thành thậm chí khuyếch đại, con đường làm quan đường lại một bước lên mây, tuổi bất quá ba mươi tuổi, an vị đến thị công an cục phó cục trưởng vị trí thượng, vài năm thời gian đi xong rồi người khác ở con đường làm quan mấy chục năm thậm chí cả đời vô luận như thế nào cố gắng đều đi không xong đường.

Hiện tại nàng xem Hạ Vân Kiệt, tựa như thấy được từng chính mình. Khi đó chính mình cũng là như vậy có chí

khí, cũng là như vậy đơn thuần! Nhưng kết quả đâu?

“Nếu thay đổi chủ ý, ngươi tùy thời có thể gọi điện thoại cho ta.” Tần Lam vững vàng đem xe đứng ở Đức Nhã tiểu khu cửa, đem trang có quần áo còn có một trăm đồng tiền gói to đưa cho Hạ Vân Kiệt nói, cũng là khi nói chuyện, bất tri bất giác xe đã muốn chạy đến Đức Nhã tiểu khu.

“Cảm ơn Lam tỷ.” Hạ Vân Kiệt biết Tần Lam là xuất phát từ có ý tốt, tiếp nhận gói to, hướng nàng cười cười, sau đó xuống xe đem xe đạp theo trong xe chuyển xuống dưới, lại hướng nàng huy phất tay, thế này mới kỵ thượng xe đạp, thản nhiên hướng trong tiểu khu kỵ đi.

Ngồi ở trong xe, nhìn theo Hạ Vân Kiệt cưỡi xe đạp hướng trong tiểu khu đi bóng dáng, tấm lưng kia không khôi ngô cũng không cao đại, nhưng lộ ra người trẻ tuổi mới sinh nghé con không sợ hổ lạc quan cùng tinh thần phấn chấn.

“Vân Kiệt!” Mắt thấy Hạ Vân Kiệt sắp muốn biến mất ở tiểu khu cửa, không biết vì cái gì, Tần Lam đột nhiên theo bản năng bật thốt lên kêu lên.

“Sự tình gì Lam tỷ?” Hạ Vân Kiệt nghe được tiếng kêu, cưỡi xe đạp một cái tiêu sái quay đầu, khó hiểu hỏi.

“Mệt không mệt?” Tần Lam nhìn Hạ Vân Kiệt, hỏi.

“Còn đi.” Hạ Vân Kiệt cười nói, chính là trong lòng lại càng phát ra khó hiểu, không biết khuya khoắt, Tần Lam hỏi hắn vây không vây làm gì.

“Nếu không vây trong lời nói, cùng ta đi ngân than thổi gió được không?” Tần Lam nói.

Giang Châu thị là ven biển thành thị, ven biển. Ngân

than cùng Quảng Tây bắc hải ngân than cùng tên cũng không phải đồng địa phương. Giang Châu ngân than khoảng cách nội thành mười đến km, bãi biển liên miên gần mười km, than dài, sa tế, thủy tịnh, là Giang Châu thị một chỗ rất danh nghỉ phép du lịch khu, cũng là toàn bộ Giang Nam tỉnh tối nổi tiếng diễm ngộ gặp gỡ bất ngờ nơi, chính như lệ giang cùng Vân Nam giống nhau, là một cái xinh đẹp diễm ngộ chi đô.

Mặt trời chiều ngã về tây, ở không rộng rãi đại bờ biển, thổi phong, thải tế sa, tình cảm hư không đô thị nam nữ hội kìm lòng không được dâng lên một tia muốn thu hoạch một phần xinh đẹp gặp gỡ bất ngờ khát vọng. Cho nên, một năm bốn mùa, nhất là ngày mùa hè, ngân than biên tổng không thể thiếu tìm kiếm diễm ngộ độc thân nam nữ, cũng ít không được tới nơi này tìm kiếm lãng mạn trẻ tuổi tình lữ. Nơi nào còn có Giang Châu thị duy nhất suốt đêm suốt đêm kinh doanh hải sản đêm sắp xếp đương, cho dù đến đêm khuya như trước đèn đuốc sáng trưng, nhất trản trản đèn đuốc chiếu ánh bờ cát sóng biển, thành ngân than một đạo độc đáo phong cảnh tuyến.

Hạ Vân Kiệt cho dù nằm mơ cũng không nghĩ tới, Tần Lam vị này xinh đẹp thị công an cục phó cục trưởng, khuya khoắt gọi lại hắn dĩ nhiên là muốn hắn bồi nàng đi như vậy một cái tràn ngập lãng mạn cùng kích thích địa phương, trong lúc nhất thời không khỏi nhìn Tần Lam trợn tròn mắt, tâm tình cũng hơi hơi có chút khẩn trương.

Đây là cái thứ nhất bị hắn xem qua thân mình xinh đẹp nữ nhân, cũng là cái thứ nhất khuya khoắt chủ động ước hắn đi bờ biển trúng gió xinh đẹp nữ nhân!

Cầu đề cử phiếu!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 43 : Mượn rượu tiêu sầu

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-30 12:24:05.0 số lượng từ:3221

“Không chuẩn hiểu sai, ta chỉ là tâm tình có chút loạn, muốn tìm một người lẳng lặng cùng ta thổi gió.” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt nhìn chằm chằm nàng xem, đột nhiên ý thức được cho dù Hạ Vân Kiệt tuổi còn nhỏ, thân phận cũng kém cách xa, hai người căn bản không có khả năng phát sinh cái gì điểm siêu hữu nghị quan hệ, nhưng lúc này điểm, lại tìm như vậy một chỗ, quả thật hội dễ dàng làm cho người ta sinh ra hiểu lầm, nhịn không được mặt đẹp ửng đỏ oán trách nói.

“Khụ khụ, ta chỉ là cảm thấy có điểm ngoài ý muốn, thực không hiểu sai.” Hạ Vân Kiệt nhìn Tần Lam này mỹ nữ cục trưởng nữ nhân vị mười phần biểu tình, chột dạ cuống quít giải thích nói.

Chính là Hạ Vân Kiệt dù sao cũng là mới ra giáo môn trung chuyên sinh, lại cho tới bây giờ không cùng nữ nhân nói qua luyến ái cái gì, lại thế nào hiểu được nam nữ ở chung chi đạo, hắn không giải thích đổ tốt, hắn này nhất giải thích, Tần Lam mặt đẹp không khỏi càng phát ra đỏ một ít.

Nếu hắn không hiểu sai, ngôn ngoại ý chẳng phải là thành nàng Tần Lam hiểu sai ?

Cũng may Tần Lam biết Hạ Vân Kiệt mới ra vườn trường, không giống này nói năng ngọt xớt nam nhân, lời này tuy rằng nói được mặt nàng hồng, nhưng cũng hiện ra Hạ Vân Kiệt chất phác, thế cho nên nàng xem Hạ Vân Kiệt kia kích động biểu tình, trong lòng nhưng lại không hiểu tạo nên một tia cảm giác khác thường, xem thường nói:“Dù sao chính là cùng ta thổi gió, không

chuẩn miên man suy nghĩ!”

“Không thành vấn đề, tuyệt không miên man suy nghĩ!” Hạ Vân Kiệt thực còn thật sự thực nghiêm túc nói.

Ở Hạ Vân Kiệt xem ra, Tần Lam nói như thế nào cũng là thị công an cục phó cục trưởng, là một vị gợi cảm thành thục mỹ nữ, nàng có thể ở tâm tình lo lắng khi, có thể nghĩ đến tìm chính mình dạng một vị quán bar phục vụ sinh bồi nàng đến bờ biển hóng gió, thuyết minh nàng là thực tin tưởng hắn, là đem hắn làm bằng hữu đến xem đãi, chính mình tự nhiên không thể làm cho nàng thất vọng, tự nhiên không thể đối nàng ý nghĩ kỳ quái, miên man suy nghĩ.

Về phần tư tưởng sự tình, từ không khỏi nhân khống chế, lúc này Hạ Vân Kiệt cũng là áp căn không nghĩ tới.

“Xì!” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt nghiêm túc tựa như nhập đảng tuyên thệ dường như, phì cười không được nở nụ cười ra tiếng, sau đó trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái tức giận nói:“Được rồi, được rồi, nhanh lên xe đi.”

Tần Lam vốn là là phi thường xinh đẹp khêu gợi nữ nhân, chính là bởi vì thể diện đường cong có vẻ rõ ràng, biểu tình có vẻ lãnh khốc, cho nên tuy rằng là vị mỹ nữ, nhưng làm cho người ta một loại rất lạnh cảm giác, làm cho người ta không dám thân cận. Nay nàng như vậy cười, lại như hoa tươi nở rộ, nói không nên lời quyến rũ xinh đẹp, nhìn xem Hạ Vân Kiệt tiểu tâm can đều nhịn không được oành oành oành loạn nhảy vài hạ, vội vàng cúi đầu lại lần nữa đem xe đạp chuyển thượng xe jeep.

Nhìn Hạ Vân Kiệt có chút luống cuống tay chân đem xe đạp chuyển lên xe, Tần Lam trên mặt nhịn không được lại hiện lên vẻ tươi cười, thẳng đến Hạ Vân Kiệt ngồi trên phó điều khiển vị, Tần Lam thế này mới khôi phục ban đầu lãnh khốc, chính là kia phiền não sự tình lại

không biết bất giác trung bị để qua sau đầu.

Buổi tối mặc kệ là nội thành còn là ngoại ô giao thông trạng huống đều tốt lắm, ngồi ở xe jeep, bất quá hai mươi đến phút, Hạ Vân Kiệt liền xa xa thấy được còn đắm chìm ở trong đêm tối đại hải cùng thật dài bờ cát.

Bờ cát bên, có lửa trại, có cao bắt tại quán ăn thượng như hàng dài bình thường uốn lượn đèn lồng màu đỏ, có một tòa tòa nghỉ phép khách sạn cùng biệt thự, càng nhiều cũng là hoặc tay nắm tay, hoặc ôm triền miên cùng một chỗ cả trai lẫn gái.

Tần Lam tìm địa phương đem xe đình hảo, sau đó hai người xuống xe.

Nghênh diện thổi thanh lương gió biển, hai người còn chưa đi vài bước, Tần Lam bụng đột nhiên cô lỗ cô lỗ kêu lên, ở im lặng ban đêm nghe đứng lên phá lệ vang dội, cũng là Tần Lam bởi vì tâm tình duyên cớ, cơm trưa, cơm chiều cơ hồ cũng chưa cái gì ăn, một chút phi cơ lại ép buộc đến bây giờ, nay bụng rốt cục phát ra kháng nghị.

Hạ Vân Kiệt theo bản năng hướng nàng xem đi, trong mắt mang theo một tia kinh ngạc.

Tần Lam là cái thực chú ý hình tượng nữ nhân, trong bụng phát ra loại này quái thanh âm ở nàng xem đến từ nhiên là thực khứu thực tổn hại hình tượng sự tình, cho nên gặp Hạ Vân Kiệt kinh ngạc nhìn về phía nàng, mặt đẹp đều nhịn không được đỏ lên, trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói:“Bụng có điểm đói bụng, đi ăn một chút gì đi.”

“Hảo, đi ăn một chút gì đi.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt nghi hoặc điểm gật đầu nói, hắn không rõ đã đói bụng đi ăn cái gì không nhiều bình thường sao? Để làm chi đối hắn

xem thường?

Dù sao đã muốn là rạng sáng ba giờ rưỡi, chân chính tại đây cái điểm còn ra đến ăn hải sản uống rượu, hoặc là tản bộ nhân dù sao cũng là số ít. Bờ biển một loạt mà khai quán ăn sớm đã không có buổi tối náo nhiệt ồn ào náo động, chỉ có linh tinh vài người còn dù có hứng thú ở ăn hải sản uống bia trò chuyện thiên.

Tần Lam cùng Hạ Vân Kiệt tìm trương chung quanh không có người bàn trống, điểm hương loa, hải hạt dưa, tôm cô chờ ngũ bàn mới mẻ hải sản, vừa muốn bốn bình băng bia.

Bia đi lên khi, Tần Lam ngay cả dụng cụ mở chai cũng không dùng, trực tiếp cầm căn chiếc đũa đối với bình cái thực lưu loát nhếch lên, bình cái liền mở.

Dùng chiếc đũa mở nắp cũng không phải cái gì ngạc nhiên sự, rất nhiều người đều đã. Nhưng giống Tần Lam loại khí chất này cao nhã, vừa thấy tựa như cái đô thị thành phần tri thức mỹ nhân, nhưng lại khai như vậy tiêu sái lưu loát, quán ăn lão bản còn là lần đầu tiên nhìn đến, nhìn xem hắn thiếu chút nữa ngay cả ánh mắt đều thẳng. Nhưng thật ra chính mắt gặp qua Tần Lam ở trong quán bar sạch sẽ lưu loát phóng đổ nam nhân Hạ Vân Kiệt, cũng không có cảm thấy nhiều kinh ngạc.

Tần Lam đem khai điệu bia đưa cho Hạ Vân Kiệt một lọ, sau đó lại cấp chính mình mở một lọ.

“Lam tỷ bụng rỗng uống rượu không tốt, nếu không điểm chút sao phấn khô hoặc là bánh mật sao con cua cái gì trước điền điền bụng.” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam tự cố tự cấp chính mình tràn đầy đổ một ly, nhịn không được quan tâm nói.

“Nhìn không ra đến ngươi còn cử hiểu được quan tâm

người, bất quá uống điểm bia không có việc gì.” Tần Lam nghe vậy ngẩng đầu nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nói, sau đó không khỏi phân trần bưng lên chén rượu hướng Hạ Vân Kiệt ý bảo chạm cốc.

Tần Lam dù sao cũng là thị công an cục phó cục trưởng, mấy tuổi cũng so với hắn lớn tuổi không ít, Hạ Vân Kiệt thấy nàng không nghe khuyên bảo, cũng chỉ hảo tùy nàng, cũng đi theo đảo mãn chén bia, sau đó cùng nàng huých một chút nói:“Sự tình hôm nay cảm ơn ngươi Lam tỷ.”

“Chúng ta trong lúc đó sẽ không dùng nói cảm ơn đi.” Tần Lam bật thốt lên nói. Nói ra lời sau, ngay cả Tần Lam chính mình cũng nói không rõ sở vì sao chính mình sẽ nói ra nói như vậy, hay là nàng cùng Hạ Vân Kiệt quan hệ đã muốn thân mật đến không cần phải nói cảm ơn sao?

“Cũng là.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nao nao, lập tức đương nhiên điểm gật đầu nói.

Nói cho hết lời sau, hai người nhìn đối phương đều trầm mặc, ai cũng không nói rõ ràng vì cái gì bọn họ hai trong lúc đó sẽ không tất nói cảm ơn. Hay là liền bởi vì hắn là đệ nhất vị nam nhân xem qua nàng thân mình, nàng là hắn đệ nhất vị xem qua thân mình nữ nhân duyên cớ sao? Khả hiện tại lại là cái gì niên đại, rất nhiều người cho dù lên giường, ngày hôm sau đều có thể hình đồng người lạ. Nhưng nếu không phải vì vậy duyên cớ, đó là bởi vì cái gì đâu?

“Uống rượu!” Bất quá rất nhanh, Tần Lam sẽ thấy thứ bưng lên chén rượu, khóe miệng gợi lên một chút không cho là đúng.

Tần Lam ngươi làm sao? Hắn bất quá chính là một trung chuyên sinh vừa trung chuyên tốt nghiệp, một đại nam

hài mà thôi!

“Uống rượu.” Hạ Vân Kiệt cười nâng chén cùng Tần Lam huých một chút.

Mượn rượu tiêu sầu, thường thường chỉ biết rượu nhập khổ tâm sầu càng sầu, Tần Lam bụng rỗng liên tiếp hai chén băng bia nhập bụng, cảm xúc đã bị cồn ảnh hưởng, lại lần nữa hạ xuống dưới.

Cảm xúc nhất thấp xuống, liền thói quen tính một chén rượu tiếp một chén rượu hướng trong cổ họng đổ, ngay cả đồ ăn cũng lười giáp.

Hạ Vân Kiệt rất ít cùng nữ hài tử một mình ở chung quá, càng không có gì khuyên giải an ủi nữ hài tử trải qua, gặp Tần Lam cảm xúc hạ, một chén rượu tiếp theo một chén rượu, cũng không biết nên khuyên như thế nào nàng. Đành phải nàng uống một chén, hắn cũng đi theo uống một chén. Uống xong rượu lại sợ Tần Lam như vậy uống sẽ làm bị thương đến vị, liền cầm một cây chiếc đũa đối với thủy nấu tôm cô phía sau lưng cắm xuống, nhất khiêu, liền thực sạch sẽ lưu loát đem tôm cô xác cấp khiêu khai, lộ ra tôm cô trắng noãn thân xác đến, sau đó yên lặng đem bác hảo xác tôm cô phóng tới Tần Lam phía trước cái đĩa.

Tần Lam cảm xúc tuy rằng hạ, nhưng cũng biết nói Hạ Vân Kiệt hảo ý, cảm kích nhìn hắn một cái, sau đó cầm lấy tôm cô ăn đứng lên. Chính là nàng ăn tôm cô tốc độ cho dù theo không kịp Hạ Vân Kiệt bác tôm cô xác tốc độ, chỉ chốc lát sau phía trước cái đĩa liền đôi đầy trắng noãn tôm cô thịt.

Yểu điệu thục nữ quân tử hảo cầu, quán ăn này điểm sinh ý có vẻ nhẹ, lão bản là vị trung niên nam tử, nhàn rỗi vô sự, tự nhiên tránh không được ngồi ở thu ngân đài mặt sau vụng trộm thưởng thức Tần Lam vị này thành

thục gợi cảm, khí chất cao nhã mỹ nữ, ánh mắt gian tà thường thường đảo qua nàng cao thẳng bộ ngực. Đương nhiên nếu lão bản biết trước mắt vị này mỹ nữ là thị công an cục phó cục trưởng trong lời nói, chỉ sợ hắn cũng không dám loạn ngắm.

Bất quá rất nhanh lão bản lực chú ý đã bị Hạ Vân Kiệt kia sạch sẽ lưu loát thủ pháp cấp hấp dẫn đi. Tôm cô thịt mặc dù ăn ngon, nhưng xác hai bên mang nhận, ăn khi không cẩn thận lại dễ dàng cắt đến miệng, cho nên bờ biển ăn tôm cô cao thủ cũng là có hiểu được dùng chiếc đũa khiêu khai tôm cô xác phương pháp, nhưng bởi vì tôm cô thịt cùng xác ngay cả có vẻ chặt chẽ, chẳng sợ tái lợi hại cao thủ, khiêu khai xác khi nhưng cũng khó tránh khỏi muốn dính không ít tôm cô thịt, giống Hạ Vân Kiệt như vậy sạch sẽ lưu loát, khiêu khởi xác khi ngay cả điểm tôm cô thịt cũng không bị bám đến, lão bản đời này còn là lần đầu tiên nhìn thấy, nhìn xem hắn không khỏi âm thầm sinh kì, không biết này một nam một nữ đến tột cùng là cái gì quan hệ? Lại là người nào?

Một cái có thể dùng chiếc đũa thoải mái mà khai chai bia, một cái đồng dạng dùng chiếc đũa có thể sạch sẽ bóc tôm cô xác.

“Uy, ngươi muốn dùng tôm cô thịt đem ta ăn thành một béo nữu sao?” Làm quán ăn lão bản chú ý tới Hạ Vân Kiệt sạch sẽ lưu loát thủ pháp khi, cảm xúc hạ Tần Lam cũng rốt cục phát hiện trước bàn cái đĩa bên trong đôi đầy trắng noãn tôm cô thịt, mà Hạ Vân Kiệt trước bàn lại đôi đầy tôm cô xác, không chỉ có như thế trước bàn bia cũng cùng nàng giống nhau, đã muốn không một lọ rưỡi, trong lòng không khỏi chảy xuôi quá một cỗ dòng nước ấm, nhịn không được oán trách nói.

“Lam tỷ ngươi thiên sinh lệ chất, cho dù thật sự ăn thành béo nữu khẳng định cũng là dương quý phi thức mỹ nữ.” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam cuối cùng không hề uống

rượu giải sầu, thở dài nhẹ nhõm một hơi nói.

“Còn tưởng rằng ngươi là người thành thật, không nghĩ tới nhưng cũng là cao thủ hống nữ hài tử!” Tần Lam nghe vậy trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, tâm tình lại không hiểu có chút chuyển tốt.

Hạ Vân Kiệt ngại ngùng cười cười, hắn trong lòng biết rõ ràng, vừa rồi câu nói kia là vượt xa người thường phát huy.

Có lẽ Hạ Vân Kiệt cười thực mê người, cũng có lẽ là cảm giác say làm cho người ta ý loạn tình mê, nhìn Hạ Vân Kiệt kia ngại ngùng chất phác tươi cười, Tần Lam phương tâm nhưng lại không hiểu rung động, kìm lòng không được theo cái đĩa gắp khởi một cái tôm cô nói:“Hé miệng, đây là tỷ thưởng cho của ngươi!”

Nhìn Tần Lam trắng nõn tiêm tiêm ngọc thủ tao nhã dùng chiếc đũa mang theo tôm cô tắc hướng miệng mình ba, mặt đẹp bởi vì cảm giác say đãng một chút mây đỏ, ở ngọn đèn hạ, cũng là nói không nên lời quyến rũ động lòng người, Hạ Vân Kiệt ánh mắt không khỏi có chút mê loạn.

Hắn quên hết chính mình “Không miên man suy nghĩ” hứa hẹn, hắn nhớ tới một đêm kia nhìn đến tuyết trắng đẫy đà, nghĩ tới nếu có thể ôm Lam tỷ……

“Tỷ, ta cũng muốn!” Đang lúc Hạ Vân Kiệt ánh mắt có chút mê loạn, mà Tần Lam bị Hạ Vân Kiệt ánh mắt nhìn xem phương tâm cũng bắt đầu trở nên lộn xộn khi, một cái lỗi thời, một cái làm cho người ta buồn nôn nam tử thanh âm đột nhiên vang lên.

Cầu đề cử phiếu a a a!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 44 : Kinh người thân thủ

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-31 00:25:18.0 số lượng từ:3101

Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam hai người cơ hồ đồng thời sắc mặt trầm xuống, trong mắt lóe ra một chút hàn ý. Mà vị kia nói trêu chọc nam tử lại hồn nhiên không biết, chính mình một câu đã muốn đắc tội hai vị phi thường đáng sợ nhân vật. Một vị là Giang Châu thị công an cục phó cục trưởng, một vị là thâm tàng bất lộ vu sư, đương đại Vu Hàm môn chưởng môn nhân.

Lúc này vị kia nam tử chính không biết sống chết giương tràn đầy tửu khí miệng, đem một mặt béo phì thấu đi lên, đôi mắt lại không chút nào che dấu mê đắm nhìn chằm chằm Tần Lam kia giấu ở t tuất sau miêu tả sinh động cao thẳng nhũ phong.

Nam tử mặc bó sát người màu đen ngực, lõa lồ cánh tay thượng văn một cái dữ tợn thanh long.

Thanh long nam phía sau còn đi theo tám nam nhân đồng dạng có hình xăm, lúc này bọn họ chính cợt nhả đứng ở vị kia thanh long nam phía sau, một bộ xem kịch vui tư thế, hai mắt tất cả đều không thành thật ở Tần Lam mặt ngoài có hứng thú trên người tảo.

Ngân than tuy rằng chưa bao giờ khuyết thiếu mỹ nữ, nhưng giống Tần Lam loại này lại xinh đẹp vóc người lại đẹp khí chất mỹ nữ, cũng là cực kì hiếm thấy.

“Thừa dịp ta hiện tại không nghĩ động thủ, lập tức cút cho ta!” Tần Lam âm thanh lạnh lùng nói.

Tần Lam thốt ra lời này ra lời, quán ăn lão bản sắc mặt lập tức bá một chút trở nên thảm không có chút máu.

Giang Châu thị hạ hạt năm khu sáu huyện, ngân than chúc Giang Châu hạ hạt sáu huyện trung ngân hải huyện ngân than trấn. Này thanh long nam đó là ngân than trấn nổi danh ác bá Diệp Thiên Long, ở trấn trên khai có một nhà quán bar cùng trò chơi thính, thủ hạ có ba mươi đến hào tiểu đệ, nhân nghĩa Long ca.

Long ca trừ bỏ thích học cổ hoặc tử điện ảnh đánh nhau sính lão đại uy phong, còn thích ngoạn nữ nhân. Quán ăn lão bản là người địa phương, Diệp Thiên Long một đám người vừa đến, hắn liền nhận ra hắn, trong lòng chính thầm than không hay ho, này bang tên khuya khoắt như thế nào hội nghĩ đến tới nơi này hạt cuống, không nghĩ tới bên kia Diệp Thiên Long liền mắt sắc ngắm đến Tần Lam, càng làm cho hắn không thể tưởng được là, kia mỹ nữ gặp đối phương nhiều người như vậy, ngữ khí thế nhưng còn dám lạnh như thế khốc cường ngạnh, này không phải muốn chết sao?

“Thối kỹ nữ, như thế nào cùng Long ca nói chuyện !” Cùng Diệp Thiên Long cùng nhau tiểu đệ, gặp mỹ nữ không chỉ có không bán lão đại mặt mũi, hơn nữa thế nhưng còn dám gọi bọn hắn cút đi, lập tức chụp cái bàn kêu gào đứng lên.

“Để làm chi? Để làm chi? Kêu la cái gì? Nói bao nhiêu lần, hiện tại thời đại bất đồng, chúng ta đi ra hỗn cũng muốn chú ý văn minh, không nên hơi một tí liền bạo lời thô tục, hơn nữa ở mỹ nữ trước mặt.” Diệp Thiên Long gặp các tiểu đệ chụp cái bàn ồn ào, lại sắc mặt trầm xuống húc đầu dạy bảo nói.

“Là, là, lão đại!” Này tiểu đệ nghe vậy lập tức thu hồi trên mặt hung hãn, người người thực nhu thuận điểm đầu xưng là.

Diệp Thiên Long nghe vậy thế này mới vừa lòng điểm

gật đầu, sau đó lại lần nữa dùng mê đắm ánh mắt nhìn chằm chằm Tần Lam đầy đặn bộ ngực, cợt nhả nói:“Ta thích nhất ngươi loại này lại lạt lại mĩ thục nữ, thế nào hãnh diện cùng Long ca uống hai chén, giao cái bằng hữu như thế nào?”

Hạ Vân Kiệt gặp Diệp Thiên Long thế nhưng còn dám dây dưa không rõ, nhìn hắn ánh mắt không khỏi tràn ngập đáng thương. Côn đồ thế nhưng đùa giỡn thị công an cục phó cục trưởng, này không phải sống được không kiên nhẫn là cái gì?

“Ta lặp lại lần nữa, lập tức cút cho ta!” Tần Lam rốt cục nhịn không được vỗ một chút cái bàn, người cũng tùy theo đột nhiên đứng lên.

Cao ngất bộ ngực, thẳng eo, thon dài buộc chặt hai chân, Tần Lam này vừa đứng đứng lên, Diệp Thiên Long đám người không khỏi hai mắt mạnh sáng ngời. Bọn họ không nghĩ tới, đứng lên Tần Lam dáng người đúng là so với người mẫu còn muốn câu nhân, quả thực chính là ma quỷ bàn dáng người, hơn nữa tức giận khi kia cổ lãnh táp anh khí, lại có khác một phen hương vị.

“Ta nếu nói không đâu?” Diệp Thiên Long dùng trêu tức ánh mắt chọn thị Tần Lam, còn lại đám côn đồ tắc đều hai tay ôm cánh tay, vẻ mặt cợt nhả thưởng thức lão đại đùa giỡn mỹ nữ.

Tần Lam gặp Diệp Thiên Long không chịu rời đi, ánh mắt như đao đảo qua mọi người, thon dài rất tròn đùi đẹp đã muốn lặng yên căng thẳng, chính là đối phương có chín người, hơn nữa xem tư thế đều là thường xuyên đánh nhau tên, Tần Lam cũng là không có nắm chắc một người phóng đổ nhiều người như vậy, cho nên trong lòng còn có điểm do dự, là chọn dùng tối nguyên thủy phương thức giải quyết chuyện này, còn là trực tiếp lượng ra bản thân thân phận. Chính là nếu lượng ra

thân phận, nếu truyền ra đi nói nàng đường đường một cái thị công an cục phó cục trưởng, thế nhưng khuya khoắt cùng một vị người trẻ tuổi chạy đến ngân than đến uống rượu, lại khó tránh khỏi dẫn người chỉ trích.

Đang do dự gian, Hạ Vân Kiệt đã muốn đứng lên, hướng Tần Lam vẻ mặt thoải mái mà cười nói:“Chính là vài bất nhập lưu du côn lưu manh mà thôi, lại làm sao cần Lam tỷ ngươi tự mình động thủ, giao cho ta là được.”

Tần Lam thế này mới đột nhiên nhớ tới chính mình thế nhưng đã quên Hạ Vân Kiệt cũng là một vị đánh nhau cao thủ, không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó đối Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói:“Vân Kiệt, cẩn thận một ít.”

Diệp Thiên Long chín người gặp Hạ Vân Kiệt này người trẻ tuổi thế nhưng dõng dạc đứng lên nói chính mình mấy người chính là bất nhập lưu du côn lưu manh, người người không khỏi giận dữ phản cười, thậm chí có mấy côn đồ đã muốn tùy tay theo trên bàn linh quá chai bia, chuẩn bị hướng hắn đầu nện xuống đi. Lúc này lại thấy Tần Lam này mỹ nữ thế nhưng còn hướng Hạ Vân Kiệt công đạo, làm cho hắn cẩn thận một ít, coi như bọn họ thật đúng là bất nhập lưu du côn lưu manh giống nhau. Diệp Thiên Long rốt cục mất đi vừa rồi cố ý giả vờ lão đại phong phạm, vung khởi trong tay chai bia liền đối với Hạ Vân Kiệt đầu tạp đi xuống.

“Cẩn thận mẹ ngươi đầu!”

Quán ăn lão bản gặp Diệp Thiên Long vung khởi chai bia tạp Hạ Vân Kiệt đầu, sợ tới mức vội vàng kêu đứng lên:“Long……”

Bất quá lão bản mặt sau “Ca” Tự còn không có kêu xuất khẩu, cũng đã nhìn đến Diệp Thiên Long to như vậy

thân mình đã muốn đột nhiên bay lên trời, sau đó thật mạnh “Oành!” Một tiếng, thật mạnh ngã ở một cái bàn thượng, đem cái bàn đều rơi hi ba lạn, trên bàn một ít trám hải sản gia vị tất cả đều ngã xuống hắn trên người.

“Long ca!” Đám côn đồ như thế nào cũng tưởng không đến, Hạ Vân Kiệt này thoạt nhìn cũng không cường tráng người trẻ tuổi, ra chân đã vậy còn quá mau, như vậy hữu lực, không khỏi tất cả đều hoảng sợ, vội vàng luống cuống tay chân đi phù Diệp Thiên Long.

“Long, long mẹ ngươi đầu, còn không cấp lão tử giết chết tiểu tử này!” Diệp Thiên Long một phen đẩy ra tiến lên đây dìu hắn tiểu đệ, sau đó một bên cau mày vuốt mông, một bên giãy dụa đứng lên.

“Ta thảo!” Tám côn đồ gặp lão đại tức giận, nào dám chậm trễ, có linh ghế, có linh bình rượu, người người kêu gào, hùng hổ nhằm phía Hạ Vân Kiệt.

Tám mặc bó sát người ngực, hình xăm nam tử, vẻ mặt hung hãn xông lên khí thế còn là có vẻ dọa người, cho dù Tần Lam thân là thị công an cục phó cục trưởng, một thân công phu bàng thân, thấy thế cũng nhịn không được lại đứng lên, sợ Hạ Vân Kiệt một người ứng phó không đến.

Chính là Tần Lam vừa mới vừa đứng lên, chỉ thấy Hạ Vân Kiệt tùy tay theo trên bàn nắm lên một phen tôm cô xác, trêu tức nói:“Mời các ngươi ăn tôm cô!”

Đang nói vừa mới vừa hạ, chỉ thấy một đám tôm cô xác như tên bình thường ào ào bắn về phía nghênh diện xông lên tám côn đồ, tiếp theo liền gặp nguyên bản hùng hổ đám côn đồ, đột nhiên người người ôm miệng mình, ô ô mơ hồ không rõ kêu lên, đỏ tươi huyết theo hắn che miệng ba bàn tay chảy ra.

Nhìn tám côn đồ, mỗi người miệng nhét một cái tôm cô xác, miệng đầy máu tươi, dù là Tần Lam coi như là "Kinh nghiệm sa trường" lão hình cảnh, phía sau cũng không cấm nhìn xem trợn mắt há hốc mồm, khêu gợi cái miệng nhỏ nhắn trương ở nơi nào nửa ngày cũng không thể chọn.

Đem tôm cô làm ám khí sử dụng, hơn nữa không một không chính trúng địch nhân miệng, bực này tinh chuẩn lưu loát thủ pháp, Tần Lam lớn như vậy đừng nói chưa thấy qua, liền ngay cả nghe cũng chưa từng nghe qua.

"Tiểu lí phi đao!" Quán ăn lão bản cũng không cấm xem thẳng ánh mắt, nhịn không được kinh hô ra tiếng.

Ngay tại quán ăn lão bản kinh hô là lúc, Hạ Vân Kiệt đã muốn tùy tay theo trên bàn linh khởi một cái chai bia, sau đó đối với này đám côn đồ bụng, một đám hung hăng đánh đi qua.

Trong nháy mắt này côn đồ người người tất cả đều bị đánh cho ôm bụng ngồi xổm mặt đất, đau đến mặt đều xanh, chỉ còn lại có Diệp Thiên Long sắc mặt tái nhợt, hai mắt đăm đăm nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, môi run lên nửa ngày cũng giảng không ra một câu đến.

Diệp Thiên Long sở dĩ ở ngân than trấn có hôm nay như vậy ác danh, chủ yếu là dựa vào hai đấm đánh ra đến, nhưng hắn lại chưa từng gặp qua giống Hạ Vân Kiệt như vậy có thể đánh, nhưng lại đánh cho như vậy tiêu sái tên.

Chỉ chớp mắt công phu, thế nhưng đem chính mình chín nhân toàn bộ phóng đổ!

Đừng nói Diệp Thiên Long sợ tới mức hai mắt đăm đăm, nửa ngày nói không ra lời, liền ngay cả nguyên bản trong lòng còn có điểm Tần Lam cũng lại lần nữa bị Hạ

Vân Kiệt ra tay cấp hách nhất đại khiêu, khêu gợi miệng lại trương thật to. Hiện tại nàng cuối cùng hoàn toàn hiểu được vì cái gì La Đại Vĩ đám người sẽ bị Hạ Vân Kiệt đánh cho thảm như vậy, vì cái gì Lí Tuyên Vũ hội rút ra súng lục đến, cảm tình là bị Hạ Vân Kiệt này khủng bố thân thủ cấp dọa.

Cũng là, đối mặt như vậy cách đấu cao thủ, trừ bỏ súng có thể cho người mang đến một ít cảm giác an toàn, còn có cái gì đâu?

“Long ca là đi? Hiện tại có thể lăn sao?” Hạ Vân Kiệt lại tựa hồ hồn nhiên không phát hiện mọi người giật mình biểu tình, cười lạnh đi đến Diệp Thiên Long trước mặt, khinh thường hỏi.

“Có thể, có thể.” Dù là Diệp Thiên Long cũng là một vị ngoan nhân vật, phía sau đối mặt Hạ Vân Kiệt cũng chỉ có liên tục gật đầu phân.

Nói xong, Diệp Thiên Long liền vội việc đá tới gần hắn một vị tiểu đệ nói:“Chúng ta đi!”

“Đi lên nhớ rõ bồi điểm tiền cấp lão bản.” Hạ Vân Kiệt gặp Diệp Thiên Long mang theo các tiểu đệ xoay người bước đi, cũng xoay người ngồi trở lại chỗ ngồi cũng chậm rãi nói một câu.

Diệp Thiên Long nghe vậy thân mình không khỏi cứng đờ, cuối cùng còn là bất đắc dĩ theo trong túi lấy ra tam mở lớn hồng đầu đưa cho lão bản.

“Không cần, không cần, một phá cái bàn giá trị không được vài cái tiền.” Lão bản nào dám lấy Diệp Thiên Long tiền, vội vàng liên tục xua tay.

Diệp Thiên Long cũng không từ phân trần đem tiền các ở thu ngân trên đài, cũng không quay đầu lại bước đi.

Hắn Diệp Thiên Long nói như thế nào cũng là ngân than trấn nhất phách, hôm nay thế nhưng bị một người trẻ tuổi phóng đổ, này thể diện cũng là mất lớn.

Diệp Thiên Long đám người đi rồi, Tần Lam tựa như xem người ngoài hành tinh giống nhau nhìn từ trên xuống dưới Hạ Vân Kiệt.

“Ta trên mặt dài hoa sao?” Hạ Vân Kiệt bị Tần Lam cặp kia đôi mắt đẹp nhìn xem trong lòng hoảng sợ, nhịn không được nói.

“Ở công an cục khi, ta chỉ biết ngươi thân thủ khẳng định không sai, nhưng biểu hiện của ngươi còn là thật to ra ngoài của ta dự kiến. Ngươi như vậy thân thủ ở trong quán bar làm công, thật sự là lãng phí, thế nào? Còn là còn thật sự lo lắng một chút ta phía trước đề nghị đi.” Tần Lam nhưng không có trả lời Hạ Vân Kiệt lời nói, mà là vẻ mặt còn thật sự nói.

Nếu nói phía trước, Tần Lam đề nghị Hạ Vân Kiệt đi làm cảnh sát, rất lớn nguyên nhân là tưởng báo đáp hắn ân tình, nhưng lúc này đây lại hoàn toàn là vì hắn thân thủ.

Đầu năm nay người có thể đánh có, nhưng giống Hạ Vân Kiệt như vậy có thể đánh, nhưng lại đánh cho như vậy lưu loát tiêu sái nàng chưa từng thấy quá.

Cầu đề cử phiếu a a!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 45 : Ôm đủ không có

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-08-31 13:14:00.0 số lượng từ:2824

“Ha ha, cảm ơn Lam tỷ hảo ý. Ngươi đừng xem ta nói không nhiều lắm, kỳ thật của ta tính tình là có vẻ xúc động, cảnh sát này một hàng không thích hợp ta.” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam lại khuyên chính mình đi làm cảnh sát, không khỏi có chút dở khóc dở cười nói.

Hắn thật muốn bằng vào kia phân siêu năng lực mưu sinh cầu chức, cảnh sát lại bị cho là cái gì?

Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt thực không nghĩ làm cảnh sát, đành phải tiếc hận thở dài nói:“Đáng tiếc ngươi này một thân bản sự.”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười cười, không phản bác.

Bị Diệp Thiên Long như vậy nhất làm rối, Tần Lam không có tái uống rượu hưng trí, hai người đem còn lại bán chai bia đều quán vào bụng, lại tùy tiện ăn vài thứ, liền trả tiền chạy lấy người.

Tiền là Tần Lam phó, điều này làm cho Hạ Vân Kiệt trong lòng hơi hơi có điểm khó chịu. Bất quá người ta chức vị cao, thu vào cao, hơn nữa lại so với hắn lớn tuổi, Tần Lam bày ra tỷ tỷ tư thái kiên trì muốn chính mình phó, Hạ Vân Kiệt cũng chỉ có thể khuất phục.

Theo quán ăn đi ra, hai người chân trần nha thải tế sa, thổi thanh lương gió biển, kiên sóng vai đi ở bờ cát biên.

Đại hải cuối còn là đen, nhưng đã muốn ẩn ẩn trung tựa hồ đã muốn có hồng quang muốn sáng lên, cũng là bất tri bất giác trung đêm tối sắp đi qua, ban ngày sắp ra.

Đêm im ắng, chỉ có sóng biển nhẹ nhàng phát bờ cát thanh âm.

Hai người đi tới đi tới, bất tri bất giác trung rời xa quán ăn khu, rời xa ngân than đẹp nhất tối náo nhiệt khu vực, đi tới có đá núi địa phương.

“Chúng ta leo lên kia khối nham thạch, cùng nhau thưởng thức mặt trời mọc thế nào?” Gặp đá núi đứng vững ở đại hải phía trên, mặt trên hình như là làm, phía dưới cũng là sóng biển vuốt, Tần Lam nhưng thật ra đến đây hứng thú, chỉ vào kia khối đá núi đề nghị nói.

“Tốt nhất.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười gật gật đầu, sau đó nương chạy lấy đà lực, tựa như nhanh nhẹn linh dương hai ba bước liền xông lên nham thạch, nhìn xem Tần Lam đôi mắt đẹp nhịn không được lòe lòe sinh huy, nghĩ rằng, người này cũng không biết là như thế nào luyện, thân thủ như thế nào hội tốt như vậy đâu?

Đáng thương Tần Lam cũng không biết, Hạ Vân Kiệt này đã muốn là phi thường thu liễm, nếu không lấy hắn nay cảnh giới, như vậy điểm độ cao hắn tùy tiện nhảy có thể phi thân đi lên, lại làm sao cần chạy lấy đà.

Có lẽ là Hạ Vân Kiệt mạnh mẽ thân thủ, kích thích Tần Lam hiếu thắng chi tâm, nàng cũng đi theo lui về phía sau vài bước, sau đó mại động thon dài rất tròn đùi đẹp hướng nham thạch xông lên đi.

Tần Lam hôm nay mặc có vẻ hưu nhàn, trên thân là màu trắng t tuất, hạ thân là bó sát người quần bò. Quần bò đem rất tròn cử kiều cái mông khỏa quá chặt chẽ, làm nàng chạy động đứng lên khi, cao thấp đong đưa, phá lệ gợi cảm.

Tần Lam là chính nhi bát kinh cảnh giáo chính quy xuất

thân, thân thủ còn là thực mạnh mẽ, nương chạy lấy đà lực, thế nhưng cũng có thể không mượn dùng thủ lực, trực tiếp vọt đi lên.

Bất quá làm nàng vọt tới mặt trên khi, lại không nghĩ rằng nơi đặt chân vừa vặn có điểm thấp hoạt, một cái trượt, cả người đi xuống đổ đi.

“Cẩn thận!” Hạ Vân Kiệt thấy thế, không khỏi hoảng sợ, vội vàng thân thủ bắt lấy tay nàng, sau đó hướng chính mình bên lôi kéo.

Kinh hoảng trung Tần Lam theo Hạ Vân Kiệt sức kéo, không tự chủ được cả người đánh về phía Hạ Vân Kiệt, sau đó theo bản năng ôm chặt lấy hắn.

Hai cụ khác phái thân mình cứ như vậy ngoài ý muốn gắt gao ôm ở cùng nhau, hai luồng no đủ giàu có co dãn thịt cầu gắt gao đặt ở chấm dứt thật như cương thiết chú liền trong ngực thượng, hai trái tim không hẹn mà cùng kịch liệt nhảy lên lên.

Trong nháy mắt, hai người đều cảm giác được thời gian tựa hồ đình chỉ chuyển động!

Ai đều ý thức được, phía sau hẳn là đẩy ra đối phương, nhưng thân thể lại phản bội bọn họ tư tưởng, ai cũng không có đẩy ra đối phương, cứ như vậy lẳng lặng gắt gao ôm nhau cùng một chỗ.

“Uy, tiểu quỷ đầu, ôm đủ không có!” Một hồi lâu nhi, Tần Lam mới đỏ mặt đẩy ra Hạ Vân Kiệt, cố ý dùng thoải mái trêu chọc ngữ khí nói.

“Khụ khụ! Lam tỷ thực xin lỗi, vừa rồi ta không nên……” Hạ Vân Kiệt có chút không dám nhìn Tần Lam. Vừa rồi ôm Tần Lam khi, kia đầy đặn khêu gợi thân mình mang cho hắn một loại trước nay chưa có cảm quan đánh sâu

vào, nếu không phải Tần Lam hợp thời đẩy ra hắn, tay hắn đã muốn theo nàng bóng loáng mềm mại bối chảy xuống đến nàng kia gợi cảm cử kiều trên mông.

Điều này làm cho sau khi tỉnh lại Hạ Vân Kiệt rất loại chịu tội cảm, người ta tín nhiệm hắn, đem hắn làm bằng hữu xem, thế này mới trong lòng phiền khuya khoắt ước hắn đến nơi đây tản bộ, khả hắn đâu? Lại giậu đổ bìm leo!

“Tiểu đứa ngốc, là lần đầu tiên ôm nữ nhân đi?” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt chột dạ cúi đầu, dĩ nhiên là không dám nhìn thẳng vào nàng, kìm lòng không được dùng đầu ngón tay điểm hạ hắn đầu sẳng giọng.

Vừa rồi ôm Hạ Vân Kiệt kia trong nháy mắt, nàng làm sao thường không tâm động ? Trong thân thể làm sao thường không xao động ? Chính là lại không nghĩ rằng thân thủ lợi hại như vậy Hạ Vân Kiệt tư tưởng lại còn là như vậy đơn thuần, thế nhưng sẽ vì chuyện này tự trách.

“Ân!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy lúc này không chỉ có chột dạ nhưng lại thực xấu hổ.

“Khanh khách, trách không được tay ngươi như vậy không thành thật!” Tần Lam thấy thế ra vẻ không sao cả ra vẻ rất kinh nghiệm cười rộ lên, kỳ thật chỉ có nàng trong lòng hiểu được, này cũng là nàng nhân sinh lần đầu tiên như vậy gắt gao ôm nhau một vị nam sinh. Chính là nàng thân là thị công an cục phó cục trưởng, lại so với Hạ Vân Kiệt lớn tuổi mười đến tuổi, cũng là tuyệt không khẳng thừa nhận chính mình đến bây giờ còn không có chân chính chạm qua nam nhân, là cái diệt tuyệt sư thái cấp lão xử nữ.

“Khụ khụ, thực xin lỗi Lam tỷ, vừa rồi ta không phải cố ý, ta……” Gặp Tần Lam chê cười hắn, cũng vạch vừa rồi

hắn không thành thật hành động, Hạ Vân Kiệt càng phát ra xấu hổ chột dạ, vội vàng giải thích nói, chính là giải thích đến một nửa cũng rốt cuộc không thể nói tiếp, đều như vậy, không phải cố ý đó là cái gì?

Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt ngữ nghẹn, không biết vì cái gì ngược lại càng thích trước mắt vị này so với chính mình nhỏ mười đến tuổi đại nam hài, thân thủ kéo qua Hạ Vân Kiệt tay, xem thường nói:"Đi a, ta lại không trách ngươi, ngươi giải thích nhiều như vậy làm gì? Ngồi xuống đi."

Bình sinh lần đầu tiên nắm nữ nhân tay, nhưng lại là như vậy một vị gợi cảm thành thục nữ cục trưởng tay, Hạ Vân Kiệt có loại điện giật bàn cảm giác, không tự chủ được theo Tần Lam cùng nhau ngồi xuống.

"Bất quá lần này không chuẩn miên man suy nghĩ, lại càng không hứa lộn xộn!" Lôi kéo Hạ Vân Kiệt cùng nhau ngồi xuống, Tần Lam đem thân mình dựa vào hướng về phía hắn, cũng đem đầu dán tại bờ vai của hắn thượng, sau đó cảnh cáo nói.

"Khụ khụ, sẽ không." Hạ Vân Kiệt vội vàng ngồi nghiêm chỉnh nói. Gió biển thổi đến, mấy phần sợi tóc phất quá hắn hai má, cổ, còn có Tần Lam trên người thản nhiên dễ ngửi mùi thơm thỉnh thoảng chui vào chóp mũi, lại làm cho Hạ Vân Kiệt lòng tham mau liền rối loạn.

"Vân Kiệt, ngươi có đôi khi có thể hay không cảm thấy cuộc sống mệt chết đi?" Tần Lam hai mắt mê mang nhìn mở mang mà hắc ám đại hải, buồn bã nói.

"Mệt chết đi đổ không cảm thấy, chính là có đôi khi hội cảm thấy tiểu thị dân sinh hoạt tại này trên đời còn là cử không dễ dàng." Hạ Vân Kiệt nghe vậy rất có cảm xúc nói.

“Ha ha, nhìn không ra đến, ngươi tuổi còn trẻ, thế nhưng cũng có như vậy thể hội. Kỳ thật trên thế giới này bất luận kẻ nào còn sống đều là cử không dễ dàng, tựa như ta, người khác đều cho rằng ta tuổi còn trẻ coi như đưa ra thị trường công an cục phó cục trưởng, thực may mắn, thực uy phong, thực hâm mộ ta, khả lại có ai biết, kỳ thật ta đổ tình nguyện không cần làm này phó cục trưởng.” Tần Lam cảm thán nói.

“Nếu không muốn làm, sẽ không phải làm bái.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ha ha, đúng vậy, nếu người còn sống có thể đơn giản như vậy thì tốt rồi.” Tần Lam tự giễu nói.

“Lam tỷ, có cái gì phiền não sự nói ra đi, có lẽ ta có thể giúp ngươi.” Hạ Vân Kiệt cảm giác được Tần Lam tâm tình lại lần nữa trở nên hạ đứng lên, không khỏi đau lòng nói.

“Ngươi giúp ta? Khanh khách, tiểu đứa ngốc!” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt nói phải giúp chính mình, nhịn không được nở nụ cười, sau đó thân thủ nhẹ nhàng điểm hắn ót, trong mắt toát ra một tia cảm kích cùng cưng chiều..

“Kỳ thật……” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam chê cười chính mình, rõ ràng cho rằng chính mình một quán bar người làm công không thể giúp của nàng việc, trong lòng không khỏi dâng lên một cỗ người trẻ tuổi xúc động cùng không phục.

“Được rồi, ta biết ngươi thực có thể đánh, bất quá trong quan trường sự tình, quyền đầu là giải quyết không được vấn đề.” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt không phục, lộ ra một cỗ “Thiên chân tính trẻ con”, trong lòng vừa cảm ấm áp lại cảm thấy có chút buồn cười, liếc trắng mắt sau lại lần nữa tựa đầu tựa vào bờ vai của hắn.

“Dù sao Lam tỷ ngươi nếu thực gặp gỡ cái gì khó khăn, cứ việc tới tìm ta đó là, chỉ cần ta có thể giúp đỡ việc, khẳng định nghĩa bất dung từ.” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam nói như vậy, đổ không tốt tái kiên trì, huống hồ trong quan trường sự tình hắn cũng quả thật sáp không hơn thủ, cũng không nghi nhúng tay, đành phải bất đắc dĩ nói.

“Tốt, ta đã biết, tiểu đứa ngốc! Hiện tại không chỉ nói này đó được không? Tựa như vừa rồi giống nhau lẳng lặng cùng ta.” Tần Lam tuy rằng trong lòng biết rõ ràng chính mình sự tình Hạ Vân Kiệt khẳng định là giúp không được gì, nhưng thấy hắn nói như vậy, trong lòng còn là không thể khống chế chảy qua một cỗ dòng nước ấm, hai tay cũng không ý thức càng ôm chặt Hạ Vân Kiệt cánh tay, giống như tìm được rồi một cái có thể dựa vào hữu lực cánh tay giống nhau.

Gặp Tần Lam lại lần nữa kêu chính mình tiểu đứa ngốc, cũng ôm chặt chính mình cánh tay, hai luồng cao ngất thịt cầu không e dè dán chính mình cánh tay, Hạ Vân Kiệt tâm không khỏi nhộn nhạo lên, gật gật đầu không nói nữa.

Hai nam nữ tuổi kém mười tuổi, thân phận cũng kém cách xa cứ như vậy song song ngồi ở đại bờ biển trên tảng đá, gắt gao ôm lấy, không biết nhân khẳng định nghĩ đến hai người là một đôi thân ái tình lữ, chỉ có bọn họ biết, bọn họ không phải.

Về phần là cái gì, ngay cả bọn họ cũng không biết. Dù sao cứ như vậy thực tự nhiên ôm ở tại cùng nhau, có lẽ liền cùng rất nhiều đến ngân than tìm kiếm xinh đẹp gặp gỡ bất ngờ giống nhau, đêm nay đối với hai người chính là một lần xinh đẹp gặp gỡ bất ngờ, qua tối nay hai người lại hội trở lại đều tự cuộc sống vòng. Một cái như trước là quán bar phục vụ sinh, một cái như trước là xinh đẹp lãnh ngạo công an cục phó cục trưởng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 46 : Tỉnh

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-01 12:50:33.0 số lượng từ:2756

Lẳng lặng ngồi, cuối biển, bắt đầu dần dần có hồng quang sáng lên, phảng phất có lửa ở đáy biển dấy lên, có ánh lửa theo đáy biển lộ ra đến.

Đã có thể tại đây khi, Hạ Vân Kiệt lại nghe đến rất nhỏ tiếng ngáy, thật cẩn thận quay đầu, lại phát hiện không biết khi nào thì Tần Lam đang gắt gao ôm chính mình cánh tay, đầu tựa vào chính mình trên vai đang ngủ.

Cuối biển nhất lũ hồng quang sái lại đây, dừng ở Tần Lam kia trương đường cong rõ ràng xinh đẹp khuôn mặt thượng. Thẳng cái mũi, thật dài lông mi, dài nhỏ lông mi, hồng nhuận khéo léo miệng, hết thảy là như vậy xinh đẹp, như vậy điềm tĩnh.

Giờ khắc này, Hạ Vân Kiệt nhìn đến rõ ràng là một cái làm cho người ta hết sức nhịn không được bừng tỉnh, tâm sinh ái mộ yêu thương nhu nhược mỹ nữ, lại thế nào còn có nửa điểm nữ cục trưởng lăng nhân khí thế!

Lửa đỏ thái dương một chút theo hải mặt bằng dâng lên, Hạ Vân Kiệt cũng không nhẫn tâm đánh thức Tần Lam, hắn cứ như vậy lẳng lặng nhìn nàng, bất tri bất giác trung ánh mắt theo nàng tú xảo cằm, như thiên nga trắng nõn thon dài cổ, dừng ở nàng hơi hơi rộng mở cổ áo, nơi nào có một chút kinh tâm động phách trắng noãn, còn có cao cao tủng khởi.

Hạ Vân Kiệt không dám lại nhìn đi xuống, một lần nữa tựa đầu chuyển hướng về phía mặt biển, một vòng náo nhiệt thái dương chính nhảy ra mặt biển. Trong nháy mắt, nguyên bản hắc ám một mảnh đại hải, trở nên ba

quang lân lân, xinh đẹp vô cùng.

Mùa hè, cho dù là đại sáng sớm, thái dương dương quang như trước thực chói mắt.

Ngủ say trung Tần Lam rất nhanh đã bị chói mắt dương quang cấp thứ tỉnh, nàng chậm rãi mở mắt, phát hiện chính mình thế nhưng cả người ôm ở Hạ Vân Kiệt trên vai, hai tay gắt gao ôm cánh tay hắn, cao ngất bộ ngực sữa không hề khoảng cách đặt ở hắn trên người, thậm chí bởi vì đè ép đều có điểm biến hình.

Tần Lam lập tức giống như điện giật bình thường, vội vàng buông ra tay, sau đó tọa thẳng thân mình, ra vẻ trấn định lấy tay loát loát bị gió biển thổi loạn mái tóc, sau đó trách cứ nói:“A, thái dương đã muốn đi ra a, ngươi như thế nào cũng không đánh thức ta?”

Chính là nói lời này khi, mặt đẹp lại nhịn không được bay lên một chút rặng mây đỏ.

Tần Lam nằm mơ cũng không nghĩ tới, có một ngày chính mình không chỉ có cùng một vị đại nam hài so với chính mình nhỏ mười đến tuổi ôm ở bờ biển chờ mặt trời mọc, hơn nữa thế nhưng còn cứ như vậy ôm hắn cánh tay đang ngủ.

“Gặp ngươi ngủ ngon, sẽ không đánh thức ngươi.” Hạ Vân Kiệt nhìn ánh mặt trời hạ mặt đẹp phi hà, biểu tình cũng đã bắt đầu trở nên nghiêm trang Tần Lam, không biết vì cái gì trong lòng đột nhiên cảm thấy một tia mất mát.

Đêm tối làm cho rất nhiều người ý loạn tình mê, nhưng ban ngày lại làm cho rất nhiều người khôi phục thanh tỉnh. Tối hôm qua bất quá chính là Lam tỷ tâm tình hạ khi nhất thời mê loạn, nàng lại sao lại thực thích thượng chính hắn một quán bar người làm công!

Nhìn Hạ Vân Kiệt trong ánh mắt lơ đãng gian toát ra đến mất mát, Tần Lam không biết vì sao trong lòng cũng tình không tự chế cảm thấy một tia mất mát, thời gian quá thực mau, lại là một cái nóng bức mùa hè!

Bất quá rất nhanh nàng liền vì chính mình nội tâm không hiểu mất mát mà cảm thấy buồn cười, tối hôm qua bất quá là tâm tình không tốt, lại uống chút rượu, thế này mới có chút thất thố mà thôi. Hắn bất quá chính là một vị đại nam hài vừa mới trung chuyên tốt nghiệp, chính mình năm nay đều ba mươi tuổi, đều đã muốn là thị công an cục phó cục trưởng, chẳng lẽ còn sẽ thích thượng hắn bất thành? Đơn giản đối hắn có hảo cảm đem hắn làm đệ đệ xem thôi.

“Nga, hiện tại trở về đi. Tối hôm qua làm hại ngươi cả đêm không ngủ, hiện tại khẳng định thực mệt nhọc.” Tần Lam đem trong lòng kia một chút mất mát buồn cười súy đến sau đầu, sau đó đứng dậy vỗ nhẹ nhẹ chụp trên mông lây dính bụi, nói.

“Tốt, trở về đi, ngươi cũng cần hảo hảo nghỉ ngơi một chút.” Hạ Vân Kiệt đi theo đứng dậy, dẫn đầu nhảy xuống nham thạch, sau đó đứng ở phía dưới thân thủ chuẩn bị cấp Tần Lam đáp một tay dùng.

Nhìn Hạ Vân Kiệt đứng ở phía dưới thân trong tay, Tần Lam không khỏi nhớ tới tối hôm qua Hạ Vân Kiệt đứng ở mặt trên, tay lôi kéo, chính mình yêu thương nhung nhớ sự tình, phương tâm đột nhiên có chút bối rối. Nhưng rất nhanh, Tần Lam liền ngầm tự giễu cười cười, sau đó đi xuống đi, chính là làm tay lại nắm Hạ Vân Kiệt kia nhìn như thon dài thanh tú cũng rất có khí lực bàn tay khi, Tần Lam trái tim còn là không chịu khống chế nhanh hơn nhảy lên, chân rơi xuống đến trên bờ cát, liền vội việc bất động thanh sắc buông lỏng tay ra.

Buông tay khi, trong lòng nhịn không được âm thầm cười chính mình có tật xấu!

Trở lại Đức Nhã tiểu khu, thời gian kỳ thật còn rất sớm, bất quá mới buổi sáng sáu giờ còn chưa tới. Hạ Vân Kiệt gặp giờ mẹo còn không có đi qua, liền ngồi ngay ngắn ở trên giường vận chuyển "Vũ vương quyết" Tu luyện lên.

Bởi vì ở công an phân cục trải qua làm cho Hạ Vân Kiệt đối xã hội này có càng sâu khắc nhận thức, cũng làm cho hắn tâm tính ở bất tri bất giác trung càng xu hướng cho thành thục ổn trọng, hôm nay tu luyện, Hạ Vân Kiệt phát hiện chính mình vận chuyển công pháp khi, tâm tính rõ ràng so với trước kia vững vàng một ít. Kia nguyên bản mang theo một tia thô bạo, phảng phất tùy thời hội như núi lửa bùng nổ vu lực, tại đây dạng tâm tính dẫn đường hạ, vận chuyển so với ngày xưa tứ bình bát ổn không ít, phảng phất dịu ngoan tiểu dương.

"Nhìn thấy thế giới gian trăm thái, ngộ trăm vị nhân sinh!" Làm giờ mẹo đi qua, Hạ Vân Kiệt chậm rãi mở hai mắt nhìn ra xa Đông Phương, bên tai vang lên sư phụ trên đời khi nói qua lời nói, trong lòng rất nhiều cảm khái.

Nếu sư phụ không có ân cần dạy, nếu ngay từ đầu chính mình hay dùng Vu môn thuật pháp kiếm lấy tiền tài quyền thế, cửu nhi cửu chi, chính mình hay không cũng sẽ bị lạc bản tính, trở thành La Đại Vĩ người như vậy ỷ vào phụ thân quan quyền liền vô pháp vô thiên đâu?

Hạ Vân Kiệt không dám khẳng định hay không hội bị lạc bản tính, nhưng hắn biết, nếu chính mình ngay từ đầu đi chính là dùng Vu môn thuật pháp cướp lấy tiền tài quyền thế, mình khẳng định hội cực độ bành trướng. Tựa như La Đại Vĩ giống nhau, ỷ vào chính mình phụ thân quan quyền, mỗi khi muốn làm gì thì làm, lại không ai dám

quản, cửu nhi cửu chi, hắn sẽ thấy cũng không có cố kỵ, cho rằng này hết thảy đều là tái bình thường bất quá.

Đứng dậy đi phòng rửa mặt tắm rửa xoát xoát, sau đó lại về tới phòng ngủ bổ ngủ đến giữa trưa, Hạ Vân Kiệt mới rời giường.

Giữa trưa liền một người, Hạ Vân Kiệt cũng lười ép buộc cơm trưa, kéo dép lê ra cửa, chuẩn bị đi tiểu khu cửa phụ cận sa huyện ăn vặt chấp nhận đối phó một chút.

Đức Nhã tiểu khu cửa, đình một chiếc Kim Bôi thương vụ xe.

Trong xe, đầu trọc Cường ngồi ở phó điều khiển vị, hai mắt hồng hồng, hiển nhiên là một đêm không ngủ tốt. Nhưng lúc này hắn như trước tinh thần chấn hưng gắt gao nhìn chằm chằm tiểu khu cửa. Điều khiển vị là hắn tối tín nhiệm tiểu đệ, A Tiêu.

Buổi sáng, vừa đến đi làm thời gian, đầu trọc Cường bỏ chạy tiến thể màu trung tâm đổi tặng phẩm. Năm chú giải đặc biệt, cùng cá nhân trúng, này ở Giang Nam tỉnh thể màu lịch sử thượng coi như là đầu một hồi, đầu trọc Cường đi đổi tặng phẩm, thể màu trung tâm là chuyên môn mở “Lục sắc thông đạo”, từ chuyên gia ở khách quý thất trong phòng khách công việc thủ tục, hơn nữa có nông nghiệp ngân hàng nhân viên công tác chuyên môn đến trong khách quý phòng khách giúp hắn công việc dự trữ thủ tục. Hiện tại hắn trong túi liền sủy đang có thuế sau hai ngàn vạn cự khoản nông hành tạp.

Bất quá đầu trọc Cường đổi giải đặc biệt sau, địa phương nào cũng chưa đi, đầu tiên là tùy tiện tễ thượng một chiếc xe buýt ở nội thành hạt đâu hảo một đoạn thời gian, sau đó mới xuống xe kêu A Tiêu tới đón hắn. Ngồi trên Kim Bôi xe sau, đầu trọc Cường cái gì cũng chưa

nói, chỉ nói đi Đức Nhã tiểu khu.

“Cường ca, này đều một giờ rưỡi, ngươi chờ kia tiểu tử đến tột cùng làm gì nha? Kia tiểu tử chính là cái tà môn tên, tránh hắn đều không kịp đâu!” Tuy rằng đầu trọc Cường hai mắt hữu thần, nhưng A Tiêu đã có chút không kiên nhẫn nói, đương nhiên còn có một nguyên nhân chính là hắn thật sự có chút sợ Hạ Vân Kiệt kia biến thái.

“Cái gì tiểu tử không tiểu tử, lần sau nhớ kỹ, mặc kệ ở cái gì trường hợp, đều phải kêu Kiệt ca!” Đầu trọc Cường nghe vậy bất mãn trừng mắt nhìn A Tiêu liếc mắt một cái nói.

“Không đến mức đi, Cường ca. Kia tiểu tử tuy rằng có thể đánh, nhưng cũng không……” A Tiêu khó hiểu nói.

“Gọi ngươi kêu Kiệt ca đã kêu Kiệt ca, nhiều như vậy vô nghĩa làm gì?” Đầu trọc Cường nâng tay đối với a bia đầu quăng một cái tát nói.

“Là, là, ta kêu Kiệt ca còn không thành thôi!” A Tiêu thực vô tội thực ủy khuất nhìn đầu trọc Cường liếc mắt một cái, nghĩ rằng, cũng không biết Cường ca hôm nay ăn cái gì dược, này đại nhiệt thiên muốn chạy nơi này đến chờ kia biến thái, hơn nữa ngay cả tư dưới đều còn phải quản hắn gọi ca.

A Tiêu trong lòng chính nói thầm, Hạ Vân Kiệt theo trong tiểu khu đi ra, hai mắt che kín tơ máu đầu trọc Cường nhìn đến hắn đi ra, nhất thời hai mắt sáng ngời, vội vàng đẩy ra cửa xe xuống xe. A Tiêu thấy thế cũng đi theo đẩy ra cửa xe, xuống xe.

Hạ Vân Kiệt gặp đầu trọc Cường cùng A Tiêu hướng chính mình nghênh diện đi tới, không khỏi hơi hơi nhíu hạ mày, đối đầu trọc Cường loại người này, hắn tự nhiên

không có gì hay cảm, không có gì sự tình tự nhiên cũng không hy vọng gặp gỡ bọn họ. Bất quá hôm nay bọn họ hiển nhiên là cố ý đến tìm hắn, cho nên Hạ Vân Kiệt không vui tuy là không vui, nhưng còn là dậm chân nhìn bọn họ.

“Kiệt ca ngài hảo!” Đầu trọc Cường bước nhanh đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, sau đó cung kính cúi đầu kêu lên.

“Kiệt ca!” A Tiêu gặp lão đại đều như vậy, nào dám chậm trễ, vội vàng cũng đi theo cung kính cúi đầu kêu lên.

Hai đại nam nhân, một cái còn là quang đầu, thoạt nhìn đặc hung hãn nam nhân, đối với một vị người trẻ tuổi cúi đầu, trận này mặt thoạt nhìn còn là cử kinh người, dẫn tới ra vào tiểu khu cửa mọi người ào ào ghé mắt, cũng may thời tiết nóng bức, tiểu khu cửa người ra vào không vài cái.

“Tìm ta có chuyện gì?” Tuy rằng tiểu khu cửa người ra vào không vài cái, nhưng Hạ Vân Kiệt còn là có chút không thói quen, nghe vậy không kiên nhẫn nói.

“Ta nghĩ thỉnh Kiệt ca ngài chỉ điểm bến mê, kế tiếp ta hẳn là đi thế nào con đường hảo?” Đầu trọc Cường cũng không có bởi vì Hạ Vân Kiệt không kiên nhẫn mà lòng mang bất mãn, tương phản hắn càng phát ra cung kính cẩn thận, nói chuyện ngay cả eo đều là loan.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 47 : Thần toán

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-02 00:22:58.0 số lượng từ:3013

“Chỉ điểm bến mê? Đi thế nào con đường?” A Tiêu nghe vậy đương trường liền trợn tròn tròng mắt, Cường ca hôm nay đây là làm sao vậy? Sẽ không thực uống sai thuốc đi! Lời này tựa hồ hẳn là đến hỏi ven đường bãi quán thầy bói a? Huống hồ chúng ta không phải làm hảo hảo sao? Chẳng lẽ Cường ca chuẩn bị đổi nghề ?

Bất quá Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng nhưng không khỏi hơi hơi vừa động, sau đó nhìn chăm chú nhìn chằm chằm đầu trọc Cường một lúc đánh giá hảo một phen, mới cười hướng hắn ôm một cái quyền nói:“Chúc mừng Cường ca phát ra đại tài, bất quá ta còn là một câu cách ngôn, đường ngang ngõ tắt chung quy không phải lâu dài chi đạo, trở về chính đạo mới là bờ.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt xoay người chuẩn bị chạy lấy người, đầu trọc Cường gặp Hạ Vân Kiệt nhất ngữ lại nói phá hắn hôm nay đã muốn phát ra đại tài, làm sao chịu phóng hắn vị này thần tiên sống đi, vội vàng đuổi kịp trước, càng phát ra cẩn thận cung kính nói:“Kiệt ca, Kiệt đại sư, kỳ thật ta cũng sớm không nghĩ đi này oai đạo, mỗi ngày lo lắng đề phòng, cũng phát không được đại tài. Nay tuy rằng phát ra tài, khả lập tức muốn đổi nghề, nhưng cũng không biết nên làm thế nào một hàng, còn thỉnh đại sư vui lòng chỉ điểm một hai, ta hướng ngài cam đoan, sau này nhất định đi chính đạo, nhiều làm việc thiện!”

“Lời này thật sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy rốt cục lại lần nữa dừng chân, quay đầu nhìn chăm chú nhìn đầu trọc Cường.

Nếu có thể đem đầu trọc Cường loại người này dẫn hướng chính đạo, cũng là vẫn có thể xem là một kiện việc thiện.

“Ta Nhậm Vĩnh Cường thề với trời, về sau tuyệt không……” Đầu trọc Cường gặp Hạ Vân Kiệt chịu dừng bước, trong lòng không khỏi vui vẻ, vội vàng nghiêm mặt nói.

“Được rồi, thề sẽ không dùng, ngươi cho là đáp ứng rồi ta sau, thật muốn làm chuyện xấu còn luân được đến ông trời lại báo ứng ngươi sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy rất cường thế xua tay đánh gãy đầu trọc Cường nói.

Nếu đã muốn ở đầu trọc Cường trước mặt tiết điểm chi tiết, hắn lại tìm tới cửa, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không cần tái che che giấu giấu trang điệu thấp.

Hạ Vân Kiệt lời nói nhìn như tùy ý, nhưng đầu trọc Cường lại sao lại nghe không ra hắn ngôn ngoại ý, đại nhiệt thiên thái dương dưới, nhưng lại cảm thấy một cỗ hàn khí chích theo lòng bàn chân hướng trên não đỉnh hướng.

“Là, là, đại sư nói là.” Đầu trọc Cường lau đem cái trán mồ hôi lạnh, liên tục gật đầu nói, thẳng đem A Tiêu nhìn xem như lọt vào trong sương mù, trượng nhị hòa thượng sờ không tới ý nghĩ, nhưng áp căn không dám mở miệng hỏi.

“Còn là bảo ta Kiệt ca đi, giữa trưa cơm ăn không có? Không có nói tìm một chỗ vừa ăn vừa nói chuyện đi.” Hạ Vân Kiệt ngẩng đầu nhìn xem đỉnh đầu như hỏa kiêu dương, hơi nhíu mày nói.

“Người xem đi dân hàng lộ hoa trung thành thế nào?” Đầu trọc Cường vội vàng xin chỉ thị nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy khóe miệng không khỏi dật ra mỉm cười, nghĩ rằng, tối hôm qua công an cục cục trưởng thỉnh chính mình đi hoa trung thành ăn cơm, chính mình không đáp ứng, không nghĩ tới hôm nay đầu trọc Cường cũng thỉnh chính mình đi hoa trung thành, xem ra hoa trung thành bữa tiệc này còn bỏ chạy không xong.

“Đi, vậy hoa trung thành đi.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

Đầu trọc Cường gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu, vui vẻ vội vàng đi mở cửa xe, thỉnh Hạ Vân Kiệt lên xe.

“Ngươi cũng ngồi mặt sau đến đây đi.” Hạ Vân Kiệt gặp đầu trọc Cường bang chính mình mở cửa, chính mình lại chuẩn bị ngồi vào phó điều khiển vị, gọi lại hắn nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt cùng lão đại ngồi ổn, A Tiêu liền phát động xe lái xe, chính là trong lòng nỗi băn khoăn lại càng phát ra đại, không biết lão đại hôm nay đến tột cùng làm sao vậy? Phát lại là cái gì tài? Thế nhưng mở miệng phải đi hoa trung thành, kia nhưng là Giang Châu thị số một số hai đại tửu điếm, tiêu phí cao dọa người.

Bọn họ làm chính là tiểu thâu tiểu sờ hoạt động, cũng không phải buôn lậu quân hỏa hoặc là đầu cơ trục lợi ** cái gì đại mua bán, đi hoa trung thành ăn cơm, kia không thuần túy ngại tiền nhiều thiêu tay sao?

Đáng thương A Tiêu đến bây giờ còn không biết hắn lão đại trong túi sủy hai ngàn vạn cự khoản, nếu không đừng nói hoa trung thành, cho dù trực tiếp đi ngân than bao chiếc du thuyền, kêu lên mấy mỹ nữ, ở trên biển ăn uống hải da, hắn cũng sẽ không cảm thấy có cái gì.

Làm bọn họ này một hàng, hướng đến tiền tới cũng nhanh, đi cũng nhanh, đều hai ngàn vạn, còn không hảo hảo thích nhất thích, nhạc nhất nhạc, còn chờ khi nào thì?

Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không đi quan tâm A Tiêu hiện tại trong lòng tưởng cái gì, lên xe sau, hắn liền muốn đầu trọc Cường ngày sinh tháng đẻ, lại cầm lấy tay hắn nhìn kỹ đứng lên, sau đó tay phải niết quyết, năm ngón tay rất nhanh điểm.

Ngày hôm qua Hạ Vân Kiệt bất quá chính là trong lúc vô ý phát hiện đầu trọc Cường tiền tài cung tài vận tận trời, thô sơ giản lược nhìn ra hắn sắp tới muốn phát đại tài, tài vận không sai. Nay tinh tế dùng Vu Hàm môn độc môn tâm pháp đẩy tính, không khỏi bị hoảng sợ, này đầu trọc Cường tổ tiên thế nhưng từng ở Minh triều Sùng Trinh trong năm ngự thiện phòng làm quá phó bào trưởng, đổi thành hiện đại trong lời nói chính là hoàng gia cung đình phó đầu bếp trưởng, không chỉ có như thế, này đầu trọc Cường cũng từng làm quá đầu bếp, ấn Hạ Vân Kiệt suy tính, sự nghiệp của hắn cũng có thể cùng cơm ẩm một hàng có liên quan, chính là không biết vì sao sau lại lại “Vào rừng làm cướp vì khấu”. Trừ bỏ này, Hạ Vân Kiệt coi như ra, đầu trọc Cường trước kia cũng cử bất hạnh, cha mẹ thân chết sớm, là từ bà nội một tay nuôi lớn, người mặc dù bộ dạng ác tướng, nhưng có hiếu cốt, làm người giảng nghĩa khí. Qua tuổi ba mươi lăm tuổi sau khi đến vận chuyển, trở nên tài vận rất mạnh, tuần trước hắn vừa qua khỏi ba mươi lăm tuổi sinh nhật.

Đương nhiên tài vận không thể quyết định hết thảy, có thủ mân nam ca kêu [yêu hợp lại mới có thể thắng], bên trong viết đến “Ba phần thiên nhất định, bảy phân dựa vào dốc sức làm”, câu này ca từ điểm ra nhân sinh thành bại chân lý. Số phận cố nhiên trọng yếu, nhưng hậu thiên cố gắng quan trọng hơn, cũng đã nói, một người thành công, hậu thiên cố gắng mới là quyết định nhân tố. Bất quá đây là chỉ vào tuyệt đại đa số người mà nói, cũng có cực cá biệt người tình huống vừa vặn phản một phản, tỷ như giống đầu trọc Cường người như vậy

tài vận rất mạnh, số phận ở bọn họ thành công nhân sinh trung lại lấy tính quyết định nhân tố, rồi hậu thiên cố gắng ngược lại xếp hạng thứ yếu vị trí. Đương nhiên cho dù số phận cùng cố gắng vị trí rớt cái, cá nhân cố gắng như trước chiếm rất trọng yếu vị trí. Liền tỷ như đầu trọc Cường, hắn tài vận rất mạnh, nhưng hắn nếu tiếp tục đi ở đường ngang ngõ tắt mặt trên, ngày nào đó không nghĩ qua là lang đang bỏ tù, tài vận lại cường cũng là uổng công.

Một câu, nhân sinh trên đời, dốc sức làm cùng số phận đều trọng yếu, có số phận còn cần chính mình quý trọng nắm chặt, ngươi nếu không có muốn cô phụ ông trời kia một phen ý tốt, cũng chỉ có thể oán tự làm bậy không thể sống! Liền tỷ như có người xuất thân liền hàm chứa chìa khóa vàng, chỉ cần thành thành thật thật làm người, tuyệt đối không lo ăn không lo mặc, khả ngươi không nên làm bại gia tử, vậy tính trong nhà có núi vàng núi bạc cũng kinh không nổi ép buộc.

Đầu trọc Cường tình huống hiện tại liền cùng hàm chứa chìa khóa vàng xuất thân phú nhị đại không sai biệt lắm, ấn Hạ Vân Kiệt vừa rồi suy diễn suy tính, đầu trọc Cường tài vận rất mạnh, chỉ cần hắn theo khuôn phép cũ, không cần làm cái gì khác người sự tình, tỷ như đi đường ngang ngõ tắt, tỷ như không tư tiến tới, cả ngày ăn uống phiêu đổ, ngồi chờ xổ số trúng giải thưởng lớn, đời này làm giàu kia tuyệt đối chạy không được. Trên thực tế, hắn hiện tại cũng đã làm giàu.

Hai ngàn vạn thân gia, ở 2003 năm, mặc kệ đặt ở nước cộng hoà thế nào tòa thành thị đều tuyệt đối được cho phú ông.

Bên này Hạ Vân Kiệt năm ngón tay phi điểm, bị cho là âm thầm có chút giật mình đồng thời đối đầu trọc Cường cảm thấy cũng hơi hơi có chút hảo chuyển khi, bên kia đầu trọc Cường gặp Hạ Vân Kiệt thần sắc túc mục, ngồi

nghiêm chỉnh, ngay cả đại khí cũng không dám suyễn một tiếng, mà A Tiêu tắc lại tâm tư thất thần thiếu chút nữa xông đèn đỏ.

Ngoan ngoãn, cảm tình này Kiệt ca trừ bỏ ngoạn một tay hảo công phu, thế nhưng còn là vị thần côn bất thành? Bất quá đầu năm nay thần côn không đều hẳn là thoạt nhìn có mấy phần tiên phong đạo cốt sao? Tối không đông đảo, cũng có thể thượng điểm tuổi mới được a! Này Kiệt ca năm nay thoạt nhìn nhiều lắm cũng liền hai mươi tuổi, mặc cũng là phổ thông bình thường, lại làm sao lại giống cái gì thần côn?

“Hiếu kính tổ mẫu, đối huynh đệ nghĩa khí, ngươi cũng là không tính không đúng tý nào.” Hạ Vân Kiệt đình chỉ kháp chỉ suy tính, nhìn đầu trọc Cường nói.

Hạ Vân Kiệt không mở miệng hoàn hảo, này nhất mở miệng, sợ tới mức vừa mới thiếu chút nữa xông đèn đỏ, nay đèn xanh sáng lên chuẩn bị khởi bước A Tiêu, lập tức bộ ly hợp nâng quá nhanh, xe tắt lửa.

A Tiêu cùng đầu trọc Cường là cùng cái thôn, từ nhỏ liền đi theo hắn mông mặt sau đảo quanh. Đối đầu trọc Cường trong nhà tình huống tái quen thuộc bất quá, hắn từ nhỏ từ bà nội nuôi lớn, ở người khác tiền tuy rằng vẻ mặt ác tướng, cũng thích quát tháo đấu ngoan, nhưng duy độc ở mụ nội nó trước mặt, vĩnh viễn đều là một ngoan ngoãn nhi, nói chuyện đều là nhỏ giọng tế khí. Hôm nay, Hạ Vân Kiệt không đề cập tới đầu trọc Cường cha mẹ cũng không đề hắn gia gia, chỉ đề đầu trọc Cường bà nội, này như thế nào làm cho A Tiêu không ăn kinh vạn phần? Phải biết rằng chuyện này cho dù trong đội những người khác cũng là rất ít biết đến!

Về phần đối huynh đệ nghĩa khí, đây là toàn bộ đội công nhận, đầu trọc Cường trên đầu kia dạo dữ tợn vết sẹo, chính là ở một lần đánh nhau trung thay một vị huynh đệ

chịu. Đầu trọc Cường sở dĩ trở thành đội lão đại, lần chịu tôn kính, đối huynh đệ giảng nghĩa khí là nguyên nhân chủ yếu chi nhất.

“Hổ thẹn!” Nhưng thật ra đầu trọc Cường nghe vậy không toát ra quá lớn vẻ khiếp sợ, chính là trong lòng lại càng phát ra kính sợ Hạ Vân Kiệt, nhìn hắn ánh mắt lại lộ ra trắng trợn sùng bái kính sợ, còn kém quỳ bái.

“Đúng rồi, ngươi trước kia không phải làm đầu bếp sao? Như thế nào sau lại lại mặc kệ ?” Hạ Vân Kiệt nhìn đầu trọc Cường liếc mắt một cái, tò mò hỏi.

Hạ Vân Kiệt này nhất mở miệng, vừa mới điểm thượng hoả, đang chuẩn bị khởi bước A Tiêu lại thật to lắp bắp kinh hãi, lại một lần nữa tắt lửa, não mặt sau xe liều mạng ấn loa, cũng não đầu trọc Cường hận không thể cấp A Tiêu vài cái bàn tay.

Ngươi nói đều lái xe bảy tám năm, lúc cũng không tắt lửa, lại cứ Kiệt ca ngồi trên xe khi lại liên tiếp tắt lửa!

Bất quá phía sau cấp cái đầu trọc Cường gan lớn như trời cũng không dám ở Hạ Vân Kiệt câu hỏi thời điểm súy A Tiêu bàn tay, nghe vậy vội vàng trả lời:“Việc này lại nói tiếp nói dài, tuổi trẻ khi đúng là quê nhà mở gia tiểu khách sạn, sinh ý cũng cử hỏa bạo, nhưng không chịu nổi quê nhà cán bộ lão đến hiệu ăn bên trong ăn cơm cấp. Ta người này tính tình bạo, cùng hương cán bộ đại náo một hồi, không chỉ có khách sạn mở không dưới đi, quê nhà cũng hỗn không dưới đi, đành phải chạy thị đến tìm việc làm. Đến thị vốn định đi khách sạn làm cái đầu bếp, khả thị chỉ cần hơi chút có điểm mặt tiền cửa hàng khách sạn đều là chỉ chứng thực không nhận người, trù nghệ của ta đều là gia truyền, không đi chính quy đầu bếp trường học huấn luyện quá, lại nào có cái gì đầu bếp chứng. Giúp đỡ trù cái gì lại không nghĩ làm, cứ như vậy một hỗn hai hỗn, ăn vài lần mệt

thượng vài lần làm sau, liền hỗn thành nay như vậy. Lại nói tiếp, thật sự là thẹn với ta bà nội tân tân khổ khổ đem ta nuôi lớn.”

Nói đến mặt sau, đầu trọc Cường trên mặt che kín hổ thẹn sắc.

Thứ hai, xin đừng đã quên đầu đề cử phiếu!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 48 : Chỉ điểm bến mê

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-02 12:34:07.0 số lượng từ:2966

Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhìn đầu trọc Cường trầm mặc, tâm tình có chút phức tạp. Đầu trọc Cường đi đến hiện nay này một bước, hắn tự thân tâm tính không tốt, kinh không nổi suy sụp khẳng định là nhất đại nguyên nhân, nhưng xã hội này lại khởi không có trách nhiệm?

Trầm mặc gian, xe đến hoa trung thành đại tửu điếm.

Hoa trung thành đại tửu điếm, là toàn bộ Giang Châu thị số một số hai khách sạn, tuy rằng tiêu phí thực quý, nhưng sinh ý luôn luôn đều thực hỏa bạo. Nếu là buổi tối muốn tới nơi này ăn cơm, ghế lô bình thường đều là muốn trước tiên đặt trước, bất quá giữa trưa sinh ý đổ không như vậy hỏa bạo, không cần trước tiên đặt trước.

Xuống xe, đầu trọc Cường cùng A Tiêu vây quanh Hạ Vân Kiệt hướng khách sạn đi. Mặc ngắn tay sườn xám, khai xái cơ hồ đến đại bắp đùi cao gầy tiếp khách tiểu thư, gặp đầu trọc Cường cùng A Tiêu này hai đại nam nhân tất cung tất kính cùng Hạ Vân Kiệt như vậy một vị người trẻ tuổi hướng trong đi, đều âm thầm có chút kinh ngạc, không chắc Hạ Vân Kiệt thân phận.

Nói hắn là trên đường hỗn đại ca, vừa đến rất tuổi trẻ, thứ hai hình tượng cũng không tránh khỏi rất thuần phác một ít, nào có nửa điểm xã hội hỗn nhân hương vị, nhưng thật ra hắn bên người hai người vừa thấy tựa như người trên đường hỗn. Nói hắn là quan nhị đại, phú nhị đại, nhưng cũng không giống, mặc rất giản dị, hơn nữa này hai người hầu còn có kia lượng cũ nát Kim Bôi xe cũng quá điệu giá trị con người.

Bất quá đại tửu điếm tiếp khách tiểu thư tố chất chính là không giống với, trong đầu tuy rằng âm thầm kinh ngạc, nhưng còn là dấu diếm thanh sắc ấn đầu trọc Cường yêu cầu, đem bọn họ dẫn tới một gian bố trí cao nhã tiểu bao gian.

Vào ghế lô, người phục vụ đem thực đơn đưa cho đầu trọc Cường, đầu trọc Cường lại đem thực đơn lấy đến Hạ Vân Kiệt trước bàn xin chỉ thị. Hạ Vân Kiệt nhìn lướt qua, liền âm thầm líu lưỡi, nghĩ rằng, xem ra mở sa hoa khách sạn cùng mở quán bar giống nhau tể người, tùy tùy tiện liền một đạo thức ăn chay đều phải ba bốn mươi nguyên, này ba người một chút xuống dưới, không cái hai ba trăm nguyên căn bản là đừng nghĩ bước ra này môn.

Ba trăm nguyên đã muốn không sai biệt lắm có thể để thượng Hạ Vân Kiệt một tuần tiền lương.

“Ngươi điểm đi, tùy tiện điểm vài cái, ta không có ăn kiêng.” Hạ Vân Kiệt nhìn lướt qua sau, tùy tay lại đem thực đơn chuyển cho đầu trọc Cường, như vậy đắt tiền đồ ăn, hắn thật sự điểm không hạ thủ. Phải biết rằng nếu không phải mấy ngày hôm trước đánh cướp trước mắt này đầu trọc, hắn toàn bộ thân gia thêm đứng lên cũng liền một trăm nguyên, còn chưa đủ điểm ba đạo thức ăn chay.

Hạ Vân Kiệt hiện tại lời nói đối với đầu trọc Cường mà nói thì phải là thánh chỉ, hắn nếu nói làm cho hắn điểm, hắn là vạn vạn không dám chối từ, đương nhiên tùy tiện điểm vài cái kia khẳng định lại càng không dám.

Nói đùa, trước mắt vị này nhưng là thần tiên sống a! Có thể tùy tiện sao?

Một lần nữa cầm lại thực đơn, đầu trọc Cường phiên phiên, sau đó hỏi người phục vụ:“Tiểu thư, các ngươi

bên này thế nào vài đạo đồ ăn là đầu bếp sở trường nhất ? Giá không là vấn đề.”

Người phục vụ tiểu thư gặp đầu trọc Cường ba người không giống cái gì kẻ có tiền, nghe vậy vốn định đề cử vài đạo khách sạn lợi ích thực tế nhắm rượu thức ăn, nhưng thấy đầu trọc Cường cố ý cường điệu “Giá không là vấn đề”, do dự hạ nói:“Chúng ta này đầu bếp sở trường nhất là ‘Hoàng muộn vây cá’, ‘Bảo nước khấu Nam Phi cát phẩm bảo’ còn có……”

Hạ Vân Kiệt vừa nghe, mí mắt đều có điểm nhảy lên đứng lên,, thật muốn như vậy ăn, chính mình một tháng tiền lương cũng không đủ.

Không từng tưởng, này đầu trọc Cường ngay cả mày cũng không mặt nhăn một chút, không chỉ có người phục vụ nhắc tới kia vài đạo quý báu thức ăn đều điểm, tiếp theo chính mình lại điểm vài đạo, nếu không phải Hạ Vân Kiệt kêu đình, phỏng chừng hắn còn có thể điểm đi xuống. Chút rượu thủy khi, đầu trọc Cường lại xin chỉ thị Hạ Vân Kiệt, lần này Hạ Vân Kiệt cũng liền lười khách khí, trực tiếp muốn bia, nếu không hắn phỏng chừng phát ra tiền đầu trọc Cường hội trực tiếp mở miệng điểm dương rượu khai trai.

Phát tài là chuyện tốt, nhưng đỉnh đầu túng quẫn Hạ Vân Kiệt còn là có vẻ tôn trọng cần kiệm công việc quản gia, huống hồ hắn cũng không biết đầu trọc Cường đến tột cùng phát ra bao nhiêu tiền, có thể tỉnh còn là tỉnh một chút đi, đầu năm nay người ta phát một bút tiền cũng không dễ dàng.

Năm sao cấp khách sạn thức ăn quý mặc dù quý, nhưng thức ăn mặc kệ là hương vị còn là bán tướng quả thật đều cũng không tệ lắm, nếu là đổi thành bình thường, A Tiêu sớm đã ăn miệng đầy đầy mỡ, sợ ăn thiếu chịu thiệt, nhưng hôm nay hắn lại lăng là giống tiểu thư khuê

các giống nhau, ngay cả cử cái chiếc đũa đều là thật cẩn thận. Thật sự là vừa rồi trên xe, Hạ Vân Kiệt nói lời nói bắt hắn cho sợ tới mức không nhẹ, không chỉ có như thế, A Tiêu phía sau cũng tưởng đứng lên ngày hôm qua Hạ Vân Kiệt đột nhiên tìm được xe đạp xe hành sự tình cùng với trước khi đi nói lời nói, tái từ lão đại hôm nay biểu hiện, A Tiêu không khó đoán được, lão đại hôm nay thực phát tài. Về phần phát bao nhiêu tài, A Tiêu không biết, bất quá hiện tại này đã muốn không trọng yếu, quan trọng là trước mắt vị này Kiệt ca rất thần, thần làm cho A Tiêu thấy hắn trong lòng liền sợ hãi, hận không thể đối hắn khái thượng vài cái vang đầu, cũng thỉnh hắn chỉ điểm một hai, cũng tốt phát một hồi đại tài.

“Cường ca……” Hạ Vân Kiệt ăn mấy khẩu thức ăn, uống vài chén rượu, cảm thấy là thời điểm cùng đầu trọc Cường nói chính sự.

“Kiệt ca, ngài ngàn vạn đừng gọi ta Cường ca, ta chịu không nổi. Ngươi muốn thôi còn là bảo ta đầu trọc Cường, hoặc là bảo ta Tiểu Cường cũng biết, đây là ta nhũ danh, mới trước đây trong thôn mọi người như vậy bảo ta.” Đầu trọc Cường gặp Hạ Vân Kiệt mở miệng chính là Cường ca, sợ tới mức hắn tay run lên, rượu trong chén rượu đều sái đi ra một ít.

“Ta đây liền thác đại gọi ngươi Tiểu Cường đi.” Nếu nay hai người coi như là không đánh không quen biết, về sau đầu trọc Cường cũng chuẩn bị đi chính đạo, Hạ Vân Kiệt cảm thấy gọi người ta ngoại hiệu cũng không hảo, nghĩ nghĩ còn là cảm thấy kêu Tiểu Cường hảo, chính là kêu ra sau lại có như vậy điểm khác xoay, giống như thành người ta trưởng bối dường như.

“Hảo! Hảo!” Ngược lại là đầu trọc Cường gặp Hạ Vân Kiệt gọi hắn Tiểu Cường, mừng đến liên tục gật đầu. Hắn đương nhiên nghe được đi ra, này Tiểu Cường xưng hô có thể sánh bằng đầu trọc Cường thân thiết

hơn.

“Tiểu Cường a, ngươi tổ tiên từng ở hoàng cung ngự thiện phòng làm quá, nếu làm cơm ẩm nghiệp, nhất định có thể làm vinh dự tổ nghiệp. Đương nhiên ngươi nếu không nghĩ làm kiểu, cũng được, chỉ cần không đi đường ngang ngõ tắt, mặc dù không nhất định có thể đại phú đại quý, nhưng là khẳng định có thể đảm bảo không lo ăn uống.” Nếu đương sự cũng thích này xưng hô, Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng liền lười tái so đo xưng hô, trong lòng hơi hơi châm chước một chút ngôn ngữ, rốt cục chỉ một cái chiêu số cấp đầu trọc Cường.

Hạ Vân Kiệt này nhất mở miệng, sợ tới mức đầu trọc Cường vội vàng chuyển khai ghế dựa, cũng không quản trong ghế lô A Tiêu còn ngồi ở bên cạnh, lôi kéo quần áo, hai đầu gối nhất loan, liền hướng Hạ Vân Kiệt thùng thùng thùng khái nổi lên đầu.

Đầu trọc Cường tổ tiên quả thật có người ở hoàng cung ngự thiện phòng làm quá, sau lại người mặc dù sớm đã không ở, nhưng một ít cung đình chế biến thức ăn bí pháp lại đại đại truyền xuống dưới. Ở giải phóng trước, đầu trọc Cường nhà chỉ bằng này phân tay nghề ở địa phương coi như là phú quý hiển hách nhất thời, thậm chí lúc ấy chủ nhà ông cố liền bởi vì này môn tay nghề còn bị tiểu Nhật Bản bắt đi, sau lại không biết như thế nào đắc tội tiểu quỷ tử, chết ở tiểu quỷ tử trong tay. Giải phóng sơ, đầu trọc Cường gia gia làm địa phương vùng đại địa chủ, làm đối địch giai cấp bị bắt đứng lên bắn chết. Sau lại đầu trọc Cường phụ thân bởi vì này môn trù nghệ, lại dần dần hỗn vui vẻ thủy khởi, nhưng không nghĩ tới văn cách vừa đến, tổ tiên thân phận bị nhéo đi ra, lại bị bắt lại phê đấu, thế cho nên sau lại tráng niên sớm thệ. Bởi vì công công, trượng phu thậm chí sau lại con trai đều bởi vì này môn tay nghề sớm cách thế, đầu trọc Cường bà nội tuy có thời điểm cũng sẽ tay bắt tay truyền đầu trọc Cường một ít đơn giản trù nghệ, nhưng

tổ tiên có người ở hoàng cung ngự thiện phòng đương sai sự tình lại cấp che giấu đứng lên, không nói cho đầu trọc Cường, lão nhân tổng cảm thấy này một hàng là Nhậm gia bất hạnh căn nguyên. Cửu nhi cửu chi, chuyện này đừng nói đầu trọc Cường không biết, liền ngay cả trong thôn một ít biết điểm chuyện cũ lão nhân cũng tất cả đều phai nhạt. Dù là như thế, đầu trọc Cường sau lại còn là dựa vào về điểm này trù nghệ, năm đó đã ở quê nhà đem một nhà tiểu khách sạn kinh doanh hỏa bạo dị thường, đáng tiếc sau lại lại bởi vì hương cán bộ tẫn làm ăn cơm ký hoá đơn tạm sự tình náo loạn một hồi, cơm ẩm sự nghiệp mới nửa đường gián đoạn. Hai năm trước, đầu trọc Cường bà nội bệnh tình nguy kịch phải chết, lão nhân qua đời trước, cuối cùng còn là đem này đoạn lịch sử nói cùng đầu trọc Cường nghe, gồm tổ tiên lưu truyền tới nay một quyển phát hoàng thực đơn truyền cho đầu trọc Cường. Này hai năm đến, đầu trọc Cường dựa vào trước kia đánh hạ đến trụ cột, còn có kia một phần trời sinh đối cơm ẩm nghiệp hứng thú, không có việc gì thời điểm cũng mỗi ngày cân nhắc này phân cung đình thực đơn. Có đôi khi cũng sẽ động trọng khai một nhà khách sạn ý niệm trong đầu, nhưng thứ nhất lo lắng giẫm lên vết xe đổ, thứ hai đỉnh đầu tài chính không nhiều lắm, thứ ba mấy năm nay nhàn tản quen, cũng luyến tiếc A Tiêu nhất bang huynh đệ, chuyện này cũng liền vẫn bị các xuống dưới. Không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt thế nhưng lợi hại đến như vậy, nhưng lại tính ra hắn tổ tiên từng ở hoàng cung ngự thiện phòng làm quá, hơn nữa còn vạch một cái chân chính thích hợp hắn đường.

“Cảm ơn Kiệt ca, ta đầu trọc Cường trước kia trừ bỏ ta bà nội chưa từng tin phục quá bất luận kẻ nào. Nhưng theo hôm nay khởi, ngài Kiệt ca chính là ta tái sinh phụ mẫu, về sau chỉ cần Kiệt ca ngài một câu, mặc kệ là dãi nắng dầm mưa, lên núi đao xuống biển lửa, ta đầu trọc Cường tuyệt không nói nửa không tự!” Đầu trọc Cường khái hoàn đầu sau, vẻ mặt nghiêm nghị nói.

Hạ Vân Kiệt vốn cũng là nhất thời tâm huyết dâng trào, làm làm việc thiện lạp đầu trọc Cường một phen, nay thấy hắn nói như vậy, cũng là có vài phần vui mừng, cười đem hắn nâng dậy đến nói:“Ngươi thật muốn cảm ơn ta, liền đem ngươi kia bang huynh đệ cũng đều cấp dẫn tới chính đạo đi lên đi!”

“Kiệt ca ngài thật sự là thực anh hùng thật người tốt! Ngài yên tâm, chuyện này cho dù ngài không nói, ta đầu trọc Cường cũng khẳng định sẽ không tái làm cho kia bang huynh đệ tiếp tục tại đây không về trên đường đi xuống đi.” Đầu trọc Cường nghiêm nghị khởi kính nói, thậm chí đại nam nhân cảm động ngay cả hốc mắt đều có lệ quang chớp động.

Một lòng khuyên người về thiện, người thật tốt a!

Hạ Vân Kiệt nghe vậy khiêm tốn khoát tay, hắn trong lòng rõ ràng, chính mình mới không phải cái gì thực anh hùng thật hảo nhân, càng không có gì bản lĩnh có bao nhiêu đại, trách nhiệm còn có nhiều thức tỉnh! Làm một cái không nguy hại xã hội, cuộc sống quá có tư có vị, ai cũng ức hiếp không nổi dân chúng, chính là hắn nhân sinh lý tưởng! Đương nhiên là có chút sự tình nếu gặp gỡ, có thể làm điểm việc thiện, tựa như đầu trọc Cường này tra sự tình, Hạ Vân Kiệt còn là rất thích ý làm. Dù sao hắn chính là ngực không chí lớn, cũng không phải hoàn toàn vì tư lợi, lạnh lùng vô tình.

Nói trắng ra là, hiện tại Hạ Vân Kiệt bản chất chính là tiểu thị dân, tiểu thí dân. Duy nhất bất đồng chính là, hắn còn có được một phần siêu năng lực.

Thứ hai, cầu đề cử phiếu a!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 49 : Liền thích Kiệt ca như vậy nam nhân

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-03 14:26:35.0 số lượng từ:2958

Rượu là nhẹ nhàng khoan khoái băng bia, đồ ăn là hảo đồ ăn, trong ghế lô điều hòa cũng khai chừng, Hạ Vân Kiệt bữa tiệc này cơm nhưng thật ra ăn cái rượu cơm no chừng, thật là thích ý.

Cơm nước xong, còn là A Tiêu lái xe, đầu trọc Cường ở bên cạnh cùng, đem Hạ Vân Kiệt đưa đến Đức Nhã tiểu khu.

Tại hạ xe trước, Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ đầu trọc Cường bả vai, nói:“Ta người này thích thanh tĩnh, không có gì thiên đại sự tình ngươi sẽ không muốn tới tìm ta, cũng không muốn đánh điện thoại cho ta. Có liên quan chuyện của ta, ngươi cũng đừng cùng những người khác nhắc tới. Về phần sự nghiệp của ngươi, chỉ cần không trái pháp luật, ngươi chỉ để ý bạo gan đi làm đi!”

Nói xong Hạ Vân Kiệt liền xuống xe, tiêu sái huy phất tay, cũng không quay đầu lại đi rồi.

Hạ Vân Kiệt này tiêu sái vừa đi, lại không biết nói hắn cuối cùng giảng một câu, quả thực chính là cấp vốn là lá gan không nhỏ đầu trọc Cường ăn khỏa gan hùm mật gấu. Từ nay về sau, hắn nhưng lại to gan lớn mật dựa vào hai ngàn vạn cùng ngân hàng cho vay, nhưng lại trực tiếp bàn hạ Giang Châu thị đông giao thanh sơn hồ khu vực một chiếm trăm mẫu lạn vĩ nghỉ phép sơn trang khai nổi lên Nhậm gia khách sạn. Lúc ấy Giang Châu thị phòng giới còn không có chân chính đứng lên, ai ngờ đến đến sáu tháng cuối năm cũng là cuồng trướng, hơn nữa đất giá lại giống điên rồi giống nhau tiêu trướng, liên

quan vùng ngoại thành cũng đi theo tăng vọt. Đầu trọc Cường mua kia, y sơn bạn thủy, hơn nữa chính phủ chuẩn bị khai phá đông giao, lập tức kia khối liền thành phòng điền sản khai phá đứng đầu khối, cho nên khách sạn còn không có khai trương, đầu trọc Cường đã muốn thành hàng tỉ phú ông.

Bất quá đây là nói sau, cũng là Hạ Vân Kiệt dự kiến không đến, về sau thì sẽ nhắc tới. Lại nói Hạ Vân Kiệt rượu cơm no chừng trở lại phòng sau, đầu tiên là tiểu khế một phen, sau đó lại lần nữa bắt đầu lật xem tiếng Anh, đảo mắt công phu lại đã buổi tối đi làm thời gian.

Hạ Vân Kiệt đến quán bar khi, thời gian còn sớm. Người trong quán bar như trước giống ngày xưa giống nhau vây quanh quầy bar ở nói chuyện tào lao, Trương Tiểu Tuấn vị này trong quán bar “Cao phú suất” Như trước là nói chuyện tào lao trung tâm.

Theo miệng hắn giũ ra đến trêu chọc hoặc là hài hước lời nói, tổng thỉnh thoảng khiến cho các viên công từng trận cười vui, điều này làm cho Trương Tiểu Tuấn đáy lòng luôn kìm lòng không được dâng lên nhìn quanh sinh huy, hạc trong bầy gà kiêu ngạo cảm. Bất quá Trương Tiểu Tuấn lại không chú ý tới, ngày xưa đối hắn có chút ngưỡng mộ tiếp khách tiểu thư Lưu Kha, hôm nay mặc váy ngắn, lộ hai điều trắng bóng đùi, đặc biệt làm hết phận sự sớm đứng ở cửa, cùng đợi tân khách đã đến, mà Ô Vũ Kì còn có Từ Giai hai người tắc biểu hiện có chút không yên lòng, đôi mắt đẹp thỉnh thoảng hướng cửa ngắm.

Đương nhiên cho dù Trương Tiểu Tuấn chú ý tới, hắn cũng khẳng định không thể tưởng được, liền cả đêm công phu, hắn vị này “Cao phú suất” Ở Ô Vũ Kì ba người trong lòng cùng Hạ Vân Kiệt nhất so với, đã muốn thành “Thấp bé tỏa”, mà xem thường hắn Hạ Vân Kiệt, nay ở ba người trong lòng đã muốn thành so với “Cao

phú suất” Còn muốn cao nhất đẳng cấp “Bạch mã vương tử”.

Làm Hạ Vân Kiệt đi tới cửa khi, cũng không biết Trương Tiểu Tuấn còn nói một cái gì chê cười, dẫn tới các viên công hơn nữa các nữ hài tử đều cười khanh khách lên. Trương Tiểu Tuấn gặp các nữ hài tử cười đến cười run rẩy hết cả người, đầy đặn bộ ngực ở trước mắt tạo nên từng trận ba đào, liền cảm giác đặc biệt có cảm giác thành tựu, đặc biệt đắc ý.

“Kiệt ca, ngươi tới a.” Mọi người ở đây cười vui, Trương Tiểu Tuấn đắc ý là lúc, cửa vang lên tiếp khách tiểu thư Lưu Kha đặc dễ nghe đặc ngọt thanh âm.

Tiếp khách tiểu thư là một cái quán bar mặt tiền cửa hàng hình tượng, Lưu Kha tuy rằng không thể nói rõ có bao nhiêu xinh đẹp, nhưng dáng người tuyệt đối cao gầy, hai điều đùi đẹp lại dài lại thẳng lại gợi cảm, cùng năm sao cấp khách sạn này mặc sườn xám mở ra cao xoa đứng ở cửa cao gầy tiếp khách tiểu thư tuyệt đối hiểu được nhất so với.

“Kiệt ca?” Tiếng cười quàng quạc mà chỉ, Trương Tiểu Tuấn trên mặt đắc ý sắc cũng chợt cứng đờ. Người người cũng không dám tin nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt cùng Lưu Kha xem.

Muốn nói Lưu Kha lấy loại thái độ này nghênh đón Trương Tiểu Tuấn, bọn họ không có người hội cảm thấy ngoài ý muốn, dù sao Trương Tiểu Tuấn là quán bar vai chính chi nhất, người suất, thu vào cao, bình thường viên công gọi hắn một tiếng ca, đó là đương nhiên. Tựa như gánh hát bên trong danh giác giống nhau, địa vị luôn so với gánh hát bình thường nhân vật cao một ít. Nhưng Hạ Vân Kiệt là loại người nào? Hắn bất quá chính là vừa mới tiến quán bar mới không vài ngày người trẻ tuổi, nhưng lại chính là một vị phục vụ sinh, gọi

hắn một tiếng A Kiệt đã muốn xem như đủ nể tình, nếu muốn tự cao tự đại, trực tiếp gọi hắn một tiếng Tiểu Hạ cũng không có gì. Nhưng Lưu Kha hôm nay thế nhưng gọi hắn Kiệt ca, hơn nữa thanh âm còn ngọt nhu hòa, trên mặt tươi cười tới quyến rũ, giống như hắn thật đúng là một vị có đến đây đại ca dường như.

“Kiệt ca, ngươi tới a!” Mọi người ở đây ngẩn người, không thể tin được là lúc, lại có hai tiếng dễ nghe kinh hỉ thanh âm vang lên. Cũng là Ô Vũ Kì cùng Từ Giai gặp Hạ Vân Kiệt lại đây, sớm đã vòng eo uốn éo, nghênh đón.

“Kiệt ca, đại nhiệt thiên đạp xe lại đây, khẳng định nhiệt hỏng rồi đi, cấp, băng hồng trà!” Không chỉ có như thế, Ô Vũ Kì thế nhưng còn cố ý sớm cấp Hạ Vân Kiệt chuẩn bị một lọ băng hồng trà giải khát, một bên toàn khai nắp bình một bên đưa cho Hạ Vân Kiệt, mà Từ Giai đã muốn giống biến ma pháp giống nhau, lấy ra một tờ giấy khăn vẻ mặt ôn nhu quan tâm đi giúp Hạ Vân Kiệt lau mồ hôi.

Lưu Kha ba người ân cần, đừng nói đem trong quán bar viên công hoàn toàn xem ngốc, liền ngay cả Hạ Vân Kiệt này đương sự cũng thụ sủng nhược kinh sửng sốt sửng sốt. Hắn là như thế nào cũng không nghĩ tới, liền bởi vì tối hôm qua kia việc sự tình Lưu Kha ba người đối chính mình hội như vậy nhiệt tình, kia thỉnh thoảng hướng trong lỗ mũi chui nước hoa vị, còn có ở dưới mắt chớp lên ba đào, hơn nữa bả vai chỗ lơ đãng gian đụng chạm đến kia phiến đầy đặn mềm mại, đều làm cho hắn Hạ Vân Kiệt tim đập có chút nhanh hơn.

Nhưng thật ra Lưu Kha ba người lại cảm thấy không có gì, các nàng làm vốn chính là phục vụ này một nghề nghiệp, bình thường ngôn hành cử chỉ vốn là có vẻ mở ra lớn mật, đối khách nhân cũng hướng đến khuôn mặt tươi cười đón chào, nhiệt tình có thêm, mà Hạ Vân Kiệt là các nàng ba người “Cứu mỹ nhân anh hùng”, tối hôm

qua nếu không có hắn, còn không biết sẽ phát sinh sự tình gì đâu, đối hắn tự nhiên là càng nhiệt tình càng ân cần, động tác vô cùng thân thiết một chút tự nhiên cũng không có gì. Hơn nữa này phân nhiệt tình này phân ân cần là phát ra từ nội tâm, cùng đối mặt khách nhân khi cái loại này có lệ dối trá là hoàn toàn không đồng dạng như vậy.

“Cảm ơn, ta chính mình đến, ta chính mình đến.” Một hồi lâu nhi, Hạ Vân Kiệt mới hồi phục tinh thần lại, vội vàng một tay tiếp nhận băng hồng trà, một tay đi lấy Từ Giai trong tay khăn tay.

Lấy khi cũng không biết Ô Vũ Kì cùng Từ Giai hai người là có ý còn là vô ý, hai người ngọc thủ đều nhẹ nhàng huých hắn một chút, ngón tay nhẹ nhàng ở bàn tay hắn chạm một chút, ngứa, làm cho người ta tim đập.

Lấy quá băng hồng trà, mãnh quán hai khẩu, lại cầm khăn tay tùy ý lau hạ cái trán, Hạ Vân Kiệt thật sự chịu không nổi Ô Vũ Kì ba người ân cần cùng mọi người thấy quái vật bình thường ánh mắt, trốn cũng giống như hướng phòng thay quần áo đi.

Hạ Vân Kiệt vừa đi, trong quán bar lập tức liền nổ tung oa.

“Uy, ta nói Lưu Kha, Vũ Kì, Từ Giai, các ngươi ba người hôm nay như thế nào đột nhiên đối A Kiệt tốt như vậy? Sẽ không là tập thể động dục? Tất cả đều coi trọng A Kiệt đi?” Có người hỏi.

“Đúng rồi, không được sao?” Ô Vũ Kì dương hạ cằm, không cho là đúng nói.

“Thôi đi, Vũ Kì, ngươi muốn nói coi trọng Tuấn ca, ta còn tin tưởng, nhưng muốn nói A Kiệt, ngươi cảm thấy chúng ta hội tin tưởng sao?” Lập tức có người không tin

nói.

Người này trong lời nói làm cho Trương Tiểu Tuấn âm trầm sắc mặt lộ ra một chút ánh mặt trời.

“Thiết, Tuấn ca tuy rằng rất tuấn tú, nhưng không phải của ta đồ ăn, ta liền thích Kiệt ca như vậy nam nhân không được sao?” Ô Vũ Kì lại không cho là đúng nói.

“Chính là, cây cải củ rau xanh các hữu sở yêu, chúng ta hôm nay còn liền cảm thấy Kiệt ca tối suất tối khốc, không được sao?” Lưu Kha cùng Từ Giai đi theo phụ họa nói.

Trương Tiểu Tuấn nghe vậy sắc mặt lập tức trở nên còn hơn hồi nãy nữa âm trầm khó coi, mà người còn lại tắc người người không nói gì nhìn ba người.

Được, hôm nay này ba nữu uống sai thuốc !

Hạ Vân Kiệt ở phòng thay quần áo nghe được bên ngoài ồn ào, bản còn lo lắng Ô Vũ Kì ba người khẩu phong không nhanh, đem tối hôm qua sự tình tất cả đều vạch trần đi ra, nay gặp Ô Vũ Kì ba người già mồm át lẽ phải giải thích nói liền thích chính mình dạng nam nhân, một chút khẩu phong cũng không chịu lộ, không khỏi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, chính là nhưng cũng âm thầm dở khóc dở cười.

Được, tối hôm qua chính mình còn là cái bị người xem thành chưa dứt sữa, mới ra giáo môn nộn tiểu tử, nay lại thành ba người trong miệng tối suất tối khốc nam nhân!

Đổi hảo quần áo, ở phòng thay quần áo cố ý cọ xát trong chốc lát thời gian, Hạ Vân Kiệt thế này mới ra cửa.

Bất quá Hạ Vân Kiệt vừa mới xuất môn, sớm đã chờ ở ngoài cửa Trình Phinh liền không khỏi phân trần đem

hắn đổ ở tại cửa, một đôi đôi mắt đẹp dùng xem kỹ ánh mắt gắt gao theo dõi hắn, thấp giọng nói:“Thành thật công đạo, ngươi đối Vũ Kì ba người làm cái gì? Các nàng tam đêm nay vì cái gì đối với ngươi đột nhiên trở nên như vậy nhiệt tình?”

“Theo ta như vậy mới từ trung chuyên tốt nghiệp người làm công, ta có thể làm cái gì nha?” Hạ Vân Kiệt hỏi ngược lại.

“Không nói là đi?” Trình Phinh nao nao, ngẫm lại cũng là, liền Hạ Vân Kiệt này thân phận, có năng lực đối ba người làm cái gì đâu? Chính là muốn nói ba người mạc danh kỳ diệu đột nhiên cảm thấy Hạ Vân Kiệt rất tuấn tú thực khốc, nàng lại không tin, nao nao sau, lập tức thị uy cử ngực tới gần một bước.

Chính là này nhất cử Trình Phinh lại đã quên Hạ Vân Kiệt phía sau đã mất đường thối lui, trước ngực kia hai luồng mềm mại lập tức liền nhẹ nhàng đỉnh ở tại hắn trong ngực.

Trình Phinh mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, ra vẻ tùy ý sau này lui lui, nhưng một đôi mắt đẹp lại trừng càng hung.

“Kỳ thật cũng không có gì, chính là tối hôm qua đạp xe về nhà khi, gặp có mấy tiểu lưu manh muốn đùa giỡn các nàng, ra tay giúp các nàng giải hạ vây, cho nên……” Trình Phinh vì hỏi cái này vấn đề, ngay cả ngực khí đều dùng tới, Hạ Vân Kiệt thế nào còn dám giả bộ hồ đồ, đành phải nửa thật nửa giả lộ ra điểm chân tướng.

“Xuy ngưu đi? Nhìn ngươi tế da nộn thịt một chút thương đều không có, còn vài tiểu lưu manh?” Trình Phinh nghe vậy không tin mặt đất hạ đánh giá Hạ Vân Kiệt.

Nói đến cũng lạ, Hạ Vân Kiệt tuy rằng cả người bắp thịt

rắn chắc như cương thiết chú liền bình thường, đã ở công trường trải qua, cũng không biết nói vì sao, kia một thân làn da còn liền như Trình Phinh nói như vậy tế da nộn thịt, cho dù ở thái dương hạ bạo phơi nắng còn là như thế. Mặc dù không đến mức giống ăn nhuyễn cơm tiểu bạch kiểm, nhưng cũng tuyệt không giống một mãnh nam có thể đánh nghiêng vài tiểu lưu manh, càng đừng nói đánh nghiêng vài tiểu lưu manh chính mình còn một chút sự tình đều không có.

Ngượng ngùng, đúng giờ đổi mới xuất hiện sai lầm, làm cho rạng sáng này nhất chương không có đúng giờ thượng truyền. Trước thượng truyền nhất chương, thứ hai chương lập tức tiếp theo thượng truyền.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 50 : Phân biệt

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-03 14:28:30.0 số lượng từ:3065

“Này ngươi liền người thường, ta trước kia cùng một vị lão nhân luyện qua nội gia công phu, bình thường ba năm người gần không được của ta thân. Đúng rồi, lần trước ngươi mắt cá chân bị thương, ta không phải giúp ngươi thôi cung sống huyệt sao? Này coi như là công phu! Bất quá, ngươi nhưng đừng cùng Bằng ca đám người nhắc tới, đỡ phải bọn họ quấn quít lấy ta muốn ta dạy bọn họ võ công.” Hạ Vân Kiệt gặp Trình Phinh không tin, đành phải nửa thật nửa giả tiếp tục giải thích nói.

Hạ Vân Kiệt trong miệng Bằng ca đám người tự nhiên cũng là trong quán bar nhân viên công tác.

“Thiết, thần thần bí bí, thật đúng là nghĩ đến chính mình là võ lâm cao thủ a! Bất quá, hì hì, anh hùng cứu mỹ nhân, nhất cứu còn chính là ba cái, ngươi cần phải kiềm chế điểm nga!” Trình Phinh đầu tiên là khinh thường trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, tiếp theo vừa cười hì hì nói câu ý vị thâm trường lời nói, xoay người đi rồi.

Hạ Vân Kiệt nói chính mình luyện qua nội gia công phu, bình thường ba năm người gần hắn không được thân, Trình Phinh là không lớn tin tưởng, thật sự là hắn thoạt nhìn không giống như là người có thể đánh, bất quá khi hắn nhắc tới lần đó giúp nàng trị liệu chân thương sự tình, Trình Phinh nhưng thật ra kìm lòng không được tin vài phần, kia thôi cung sống huyệt bản sự còn là cử thần kỳ !

Hạ Vân Kiệt gặp cuối cùng đem Trình Phinh hồ lộng đi qua, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, chính là nàng

trước khi đi bỏ lại một câu lại thật đúng là làm cho hắn có chút dở khóc dở cười, bởi vì Trình Phinh vừa mới tránh ra, hắn liền nhìn đến có mỹ nữ mặt đẹp mang cười, mặt mày ẩn tình hướng hắn đi tới, nhưng lại là ba cái!

Nếu ánh mắt có thể giết người trong lời nói, Hạ Vân Kiệt cảm thấy đêm nay chính mình đã muốn bị quán bar nam viên công giết chết rất nhiều lần. Bởi vì toàn bộ buổi tối, cơ hồ toàn bộ quán bar nữ viên công đều ở tìm cơ hội tìm lấy cớ cùng hắn tiếp cận cùng hắn đến gần. Có chút là phát ra từ thiệt tình, tỷ như Ô Vũ Kì, Lưu Kha, Từ Giai còn có Trình Phinh bọn bốn người, mà tuyệt đại bộ phận còn lại là xuất phát từ tò mò, các nàng đều muốn biết Hạ Vân Kiệt này mới tới đại nam hài, trên người đến tột cùng có cái gì mị lực, thế nhưng có thể đồng thời câu động Ô Vũ Kì ba vị nữ nhân đột nhiên xuân tâm nảy mầm, những người này trung cũng bao gồm vị kia phong eo phì mông, chỉ đối nữ nhân cảm thấy hứng thú Diễm tỷ.

Bất quá này tò mò nữ viên công không có thể ở Hạ Vân Kiệt trên người phát hiện cái gì đặc biệt, nếu thực sự, thì phải là hắn da mặt không quán bar lão viên công hậu, ánh mắt cũng không bọn họ như vậy sắc.

Thời gian ở quán bar bận rộn công tác trung, còn có thỉnh thoảng bị nữ viên công quấy rầy trung lặng yên trôi qua, đảo mắt lại đã tan tầm thời khắc.

“Vũ Kì, Lưu Kha, Từ Giai, ta nhớ rõ các ngươi hình như là ở Hà Đông lộ, vừa vặn ta hôm nay muốn đi bằng hữu nơi nào, hội trải qua Hà Đông lộ, ta sao các ngươi đoạn đường đi.” Tan tầm xuất môn khi, Trương Tiểu Tuấn đối Ô Vũ Kì ba người nói.

Trương Tiểu Tuấn sẽ không tin tưởng, chính mình vị quán bar “Cao phú suất” Sẽ bị một người mới vừa trung

chuyên tốt nghiệp cấp so với đi xuống.

Ô Vũ Kì ba người đều là hỗn quán bar, tâm nhãn còn sống đâu, lại sao lại nhìn không ra đến Trương Tiểu Tuấn vô sự hiến ân cần dụng tâm? Nếu là đổi thành ngày xưa muốn không thiếu được một trận vui vẻ, chính là hôm nay ba người nghe vậy lại cho nhau liếc nhau, trong mắt lóe ra một chút bỡn cợt sắc, sau đó người người kinh hỉ nhìn Trương Tiểu Tuấn nói:“Tuấn ca, thật vậy chăng?”

“Đương nhiên là thật !” Trương Tiểu Tuấn gặp Ô Vũ Kì ba người mặt lộ vẻ sợ hãi lẫn vui mừng, tự nhiên nghĩ đến chính mình một chiêu hiệu quả, đắc ý phiêu Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó hướng Ô Vũ Kì ba người cười nói.

“Còn là lần trước kia chiếc xe sao?” Đang lúc Trương Tiểu Tuấn đắc ý là lúc, Ô Vũ Kì ba người hỏi.

“Đúng vậy!” Trương Tiểu Tuấn nghe vậy nao nao, gật gật đầu nói.

“Kia còn là tính, lần trước Kiệt ca nói Nhật Bản xe không an toàn!” Ô Vũ Kì ba người ra vẻ đáng tiếc lắc đầu, sau đó lắc mông chi đuổi theo Hạ Vân Kiệt nói:“Kiệt ca chờ chúng ta, chúng ta hôm nay cũng đạp xe lại đây !”

Trương Tiểu Tuấn nhìn Ô Vũ Kì ba người đuổi theo Hạ Vân Kiệt, mặt nháy mắt đen xuống dưới, người còn lại tắc tất cả đều xem thẳng mắt.

Không phải đâu, này ba nữu hay là thật sự coi trọng Hạ Vân Kiệt, hôm nay thế nhưng cũng đạp xe lại đây đi làm? Nhưng lại là mới mua xe đạp!

Hạ Vân Kiệt tuy rằng đối Ô Vũ Kì ba người đột nhiên biểu hiện ra ngoài nhiệt tình có chút không thích ứng,

nhưng không thể phủ nhận, khuya khoắt một người cô linh linh cưỡi xe về nhà, cùng bên người cùng ba nũng nịu trẻ tuổi nữ tử về nhà, kia cảm giác thật đúng là hoàn toàn không giống với.

Lưu Kha cao gầy, Ô Vũ Kì đầy đặn, Từ Giai kiều tiểu, ba người cưỡi xe đạp đem Hạ Vân Kiệt giáp ở bên trong, trắng bóng đùi đẹp đặng chân đạp vừa lên một chút, rất tròn mông, còn có trước ngực hai luồng đầy đặn cũng đi theo vừa lên một chút, Hạ Vân Kiệt ánh mắt tùy tiện hướng bên kia ngắm đều là một bộ làm cho hắn rục rịch cảnh xuân đồ. Càng đừng nói vốn là nói ngọt ba người phát ra từ nội tâm lấy lòng Hạ Vân Kiệt, thanh âm nũng nịu, thỉnh thoảng còn vài câu ái muội khiêu khích trong lời nói, phỏng chừng chỉ cần là nam nhân trong lòng đều đã cảm thấy như vậy ban đêm rất đẹp.

Cùng với tiếng cười, bốn người đạp xe đến thắng lợi tiểu khu cửa.

“Kiệt ca, muốn hay không đi lên ngồi một chút nha?” Dừng xe ở tiểu khu cửa, cao gầy Lưu Kha hướng Hạ Vân Kiệt phao cái mị nhãn, dịu dàng nói.

“Là nha, Kiệt ca đi lên ngồi một chút đi, nhà chúng ta theo chúng ta ba người nga.” Ô Vũ Kì cùng Từ Giai cũng đi theo phao mị nhãn nói.

“Không được, đã muốn thực đã muộn!” Hạ Vân Kiệt bị ba người mị nhãn cấp phao một lòng bang bang thẳng loạn đập, xúc động hạ thiếu chút nữa sẽ đáp ứng xuống dưới, bất quá cuối cùng còn là khoát tay nói.

“Nga, như vậy a. KiA Kiệt ca tái kiến, ba!” Lưu Kha ba người gặp Hạ Vân Kiệt chối từ, cũng là không miễn cưỡng hắn, lại lần nữa hướng hắn phao cái mị nhãn, thuận đường còn đưa lên một cái hôn gió, sau đó cười khanh khách cưỡi xe đạp vào tiểu khu cửa, cách thật xa

đều còn có thể nghe được kia chuông bạc êm tai tiếng cười quanh quẩn ở bầu trời đêm.

“Lưu Kha, vừa rồi ngươi lá gan cũng quá lớn điểm đi, đều này điểm còn dám mời Kiệt ca đi lên, hắn thật muốn đi lên thú tính đại phát, kia làm sao bây giờ?” Trở lại phòng sau, Từ Giai hỏi.

“Làm sao bây giờ? Kia bất chính hảo! Kiệt ca người bộ dạng suất, võ công tốt, người lại tốt, hơn nữa ngay cả công an cục cục trưởng cũng nhận thức, như vậy nam nhân chỉ sợ hắn không mắc câu!” Lưu Kha vừa nói vừa cởi ngắn tay sơ-mi cùng váy ngắn, chỉ còn lại có tam điểm thức hướng tủ lạnh đi đến, chuẩn bị cắt khối dưa hấu giải giải khát. Dù sao trong phòng đều là nữ nhân, cũng không có gì hay kiêng kị.

“Kia nhưng thật ra, bất quá chúng ta có thể có ba người da!” Từ Giai cùng Ô Vũ Kì nói.

“Vậy ba cái cùng nhau đem hắn đẩy bái, ai sợ ai!” Lưu Kha không cho là đúng nói.

Từ Giai cùng Ô Vũ Kì nghe vậy đầu tiên là sửng sốt, lập tức cười khanh khách nâng tay đi đánh Lưu Kha.

…….

Đảo mắt Hạ Vân Kiệt ở blue night quán bar đã muốn công tác một tháng.

Tại đây một tháng, Hạ Vân Kiệt ngày quá cử dễ chịu. Mỗi ngày đi làm, có mỹ nữ quấy rầy, có diễm vũ quan sát, về nhà dọc theo đường đi còn có mỹ nữ cùng, trước khi đi còn đưa tặng hôn gió. Duy nhất làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy một tia mất mát cùng tiếc nuối là, từ ngày đó cùng Tần Lam ở ngân than thưởng thức mặt trời mọc sau, Tần Lam rốt cuộc không liên hệ hắn, cũng không ở

trong quán bar xuất hiện.

Bất quá Hạ Vân Kiệt cũng có thể lý giải, dù sao nàng là thị công an cục phó cục trưởng, mà hắn hiện tại chẳng qua là một quán bar tái bình thường bất quá phục vụ sinh, có thể gặp gỡ cũng từng ôm cùng một chỗ kia đã muốn xem như kỳ tích, chẳng lẽ còn thực kỳ vọng hai người tái phát sinh chút cái gì sao? Chính là ẩn ẩn trung Hạ Vân Kiệt còn là có chút mất mát.

Thời gian đã qua một chút, quán bar người dần dần thiếu xuống dưới, trong quán bar nhân viên công tác rốt cục có thể nghỉ một hơi.

“A Kiệt, ngày mai ta không đến đi làm.” Làm Hạ Vân Kiệt ở thu thập một cái bàn khi, Trình Phinh đi đến hắn bên người, nói.

“Ngày mai không phải ngươi luân hưu a, như thế nào nhân không thoải mái sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy đình chỉ thu thập, nhìn Trình Phinh quan tâm hỏi.

Cảm nhận được Hạ Vân Kiệt trong ánh mắt toát ra đến quan tâm, Trình Phinh trong lòng dâng lên một tia ấm áp. Tuy rằng hai người theo nhận thức đến hiện tại gần chỉ có một tháng, nhưng nhiều như vậy đồng sự trung, chân chính làm cho Trình Phinh coi là bằng hữu lại chỉ có Hạ Vân Kiệt một người. Có lẽ là vì lần đầu tiên gặp mặt khi, hắn trượng nghĩa ra tay, cũng có lẽ là vì hắn ngại ngùng thuần phác.

“Không phải, ta không làm.” Trình Phinh lắc đầu nói.

“Không làm ? Vậy ngươi đi nơi nào?” Hạ Vân Kiệt không khỏi cả kinh, lại nói tiếp này phân công tác còn là Trình Phinh giới thiệu, sở hữu đồng sự trung, đối Trình Phinh Hạ Vân Kiệt có một phần đặc thù cảm tình.

“Đi Bắc Kinh.” Trình Phinh do dự lần tới nói.

“Đi Bắc Kinh?” Hạ Vân Kiệt lại lắp bắp kinh hãi. Tuy rằng Hạ Vân Kiệt không đi qua Bắc Kinh, nhưng là nghe qua “Bắc phiêu bộ tộc” cách nói, nơi nào cạnh tranh có thể sánh bằng Giang Châu thị kịch liệt hơn.

“Ha ha, thực giật mình sao? Kỳ thật ta rất sớm đã nghĩ đi Bắc Kinh phát triển, chính là đỉnh đầu không có tiền vẫn không dám mạo muội tiến đến, này hai năm ở quán bar làm công tốt xấu tồn điểm tiền, cho nên quyết định đi Bắc Kinh thử xem xem.” Trình Phinh cười nói.

“Kỳ thật Giang Châu cũng không sai.” Hạ Vân Kiệt có chút không tha nói.

“Như thế nào luyến tiếc ta?” Trình Phinh loát hạ lưu hải, oai đầu nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Là luyến tiếc.” Hạ Vân Kiệt ăn ngay nói thật nói.

“Thật muốn luyến tiếc, hôm khác đến Bắc Kinh tìm ta.” Trình Phinh cười nói.

“Đó là nhất định, bất quá đến lúc đó ngươi phát đạt cũng không thể không nhận ta!” Hạ Vân Kiệt áp chế trong lòng không tha, ra vẻ thoải mái mà nói đùa nói.

“Thiết, chỉ sợ bên cạnh ngươi mĩ mi nhiều lắm, đến lúc đó đã sớm đem ta cấp đã quên.” Trình Phinh trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

Hạ Vân Kiệt biết Trình Phinh là chỉ này đó mỗi ngày ngày cùng hắn kết bạn về nhà Lưu Kha ba người, ửng đỏ mặt cười cười nói:“Như thế nào hội đâu. Đúng rồi, khi nào thì nhích người?”

“Ngày mai buổi chiều xe lửa.” Trình Phinh trả lời.

“Nhanh như vậy?” Hạ Vân Kiệt kinh ngạc nói.

“Ân!”

“Kia ngày mai ta đưa ngươi.”

Ngày hôm sau buổi chiều tiễn bước Trình Phinh, một mình một người theo nhà ga đi ra, Hạ Vân Kiệt tâm tình có chút buồn bã nhược thất.

Đến Giang Châu hai tháng nhiều, nhận thức người cũng là dần dần hơn đứng lên, nhưng trong lòng lấy đảm đương bằng hữu đối đãi khác phái bằng hữu cũng rất thiếu. Trình Phinh tính một cái, từng có ái muội quan hệ Tần phó cục trưởng tính một cái, về phần Ô Vũ Kì ba người trong khoảng thời gian này tuy rằng ở chung thời gian có vẻ nhiều, nhưng ba người đều là thực sự thật nữ hài tử, chỉ có thể xem như có vẻ hợp đồng sự. Đương nhiên này vốn chính là cái sự thật xã hội, một nữ nhân mỗi ngày ban ngày đêm tối điên đảo công tác nuôi sống chính mình, làm việc làm người sự thật một chút Hạ Vân Kiệt cũng là hoàn toàn có thể lý giải. Nhưng lý giải là một chuyện, làm bằng hữu lại là một hồi sự.

Nay trong lòng làm bằng hữu đối đãi hai vị khác phái bằng hữu, một vị đi Bắc Kinh phát triển, một vị tắc như nhân sinh trung kinh hồng diễm ảnh, tới đột nhiên biến mất cũng đột nhiên.

Thứ hai canh đưa lên, cầu đề cử phiếu, cảm ơn!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 51 : Cướp xe

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-04 00:12:30.0 số lượng từ:3195

Hạ Vân Kiệt một người mạn không mục đích ở trên đường đi rồi một đoạn đường, thấy phía trước có cái xe buýt trạm, liền lững thững đi qua đi chuẩn bị ngồi xe về nhà. Đi đến xe buýt trạm, nhìn nhìn trạm bài, lại phát hiện không có xe buýt đến Đức Nhã tiểu khu.

Bất quá Hạ Vân Kiệt cũng không như thế nào để ý, không có xe buýt còn có thể đánh sĩ. Ở trong quán bar phạm một tháng, tuy rằng thu vào cùng này lão viên công không có cách nào khác so sánh với, nhưng tiền lương thêm tiểu phí cũng kém không nhiều lắm có hai ngàn đến khối. Thậm chí bởi vì dài một coi như tuổi trẻ suất khí khuôn mặt, dần dần cũng là có vài vị thiếu phụ thường đến quán bar nhớ kỹ hắn, trong đó có một vị họ Chung có tiền thiếu phụ nghe nói Hạ Vân Kiệt năm nay vừa trường học tốt nghiệp đi ra, còn cử thích hắn, từng ám chỉ quá nguyện ý ra tiền dưỡng hắn, lúc ấy đem Hạ Vân Kiệt nghe được sửng sốt sửng sốt. Hắn là nằm mơ cũng không nghĩ tới, có một ngày chính mình thế nhưng thành có tiền nữ nhân bao dưỡng đối tượng. Đương nhiên Hạ Vân Kiệt không có đáp ứng, bất quá rất kỳ quái là hắn thế nhưng cũng không cảm thấy phản cảm. Phỏng chừng mặc kệ là nam nhân còn là nữ nhân, có người thích tổng không phải cái gì làm cho người ta buồn bực sự tình, đương nhiên vị kia họ Chung nữ nhân bộ dạng cũng coi như không sai. Ba mươi sáu bảy tuổi quang cảnh, bảo dưỡng rất khá, làn da trắng nõn, dáng người đẫy đà, khí chất cũng không sai. Có đôi khi Hạ Vân Kiệt thậm chí hội tưởng, giống nàng như vậy nữ nhân kỳ thật cho dù cấp lại tiền, hẳn là cũng sẽ có nam nhân xua như xua vịt, cần gì phải tốn này tiền tiêu uổng phí đâu! Cũng không biết có phải hay không tiền nhiều

không chỗ hoa, còn là nàng liền thích ngoạn giống hắn như vậy mới từ trong trường học đi ra thiệp thế chưa thâm tiểu dễ nhìn.

Tóm lại, ở quán bar công tác một tháng sau, Hạ Vân Kiệt đỉnh đầu cuối cùng trở nên rộng rãi đứng lên, đánh cái xe cái gì thật đúng là không cần tái tính toán tỉ mỉ.

Đang đứng ở xe buýt trạm chờ xe taxi khi, có hai vị nữ tử đứng ở hắn trước mặt, hai người vừa thỉnh thoảng hướng đường cái xem, vừa thỉnh thoảng lấy tay làm cây quạt quạt phong, hiển nhiên cũng là đang đợi xe.

Hai vị nữ tử bộ dạng đều rất cao chọn, hơn nữa tóc dài vị kia nữ tử, vóc dáng ít nhất một mét bảy đã ngoài. Hai điều chân dài lại trắng lại thẳng, lam bảo sắc thúc eo váy liền áo vô cùng nhuần nhuyễn buộc vòng quanh nữ tính đường cong mĩ, quang xem bóng dáng liền đủ để cho người tim đập thình thịch. Mặt khác một vị nữ tử lưu trữ một đầu xinh đẹp tóc ngắn, vóc dáng tuy rằng so với tóc dài nữ tử hơi ải một ít, nhưng phỏng chừng cũng kém không nhiều lắm có một mét sáu tám quang cảnh. Tóc ngắn nữ tử mặc màu trắng t tuất cùng nhiệt khố, bộ ngực phình, có vẻ thực thanh xuân sức sống.

Hai người đều đội thật to màu trà kính mát, che khuất rất lớn một bộ phận gương mặt, nhưng theo kia cao cao mũi, hồng nhuận khêu gợi môi, trắng nõn làn da, không khó đoán ra tuyệt đối là hai vị tuyệt sắc mỹ nữ, cho dù không phải mỹ nữ, quang kia dáng người cùng khí chất cũng đã muốn cũng đủ đẹp mắt.

Hạ Vân Kiệt phát hiện này hai vị mỹ nữ vừa đến, không ít chờ xe nam tử đều dùng sức hướng các nàng trên người ngắm, mà các nàng hiển nhiên đã muốn thói quen các nam nhân ánh mắt, khóe miệng dật ra một tia khinh thường cùng cao ngạo.

“Uy, xe taxi!” Đang lúc hỏa lạt lạt thái dương phơi nắng mỹ nữ không kiên nhẫn khi, một chiếc xe trống nghênh diện mở ra, vị kia lưu trữ xinh đẹp tóc ngắn nữ tử lập tức hưng phấn lên, vội vàng lao ra taxi ngoắc, ngoắc khi trước ngực kia đôi rất tròn thịt cầu hoảng các nam nhân ánh mắt tỏa sáng, âm thầm nuốt nước miếng.

Xe taxi hiển nhiên thấy được ngoắc mỹ nữ, lập tức đánh lên quẹo phải hướng đăng chậm rãi hướng xe buýt trạm ngừng.

Gặp xe taxi khai lại đây, hai vị mỹ nữ đều thở dài nhẹ nhõm một hơi, một bên thu hồi ô che nắng, một bên chuẩn bị xe taxi dừng lại xuống dưới liền lên xe.

Nắng gắt cuối thu phát uy, so với giữa hè đều phải đáng sợ, các nàng là một khắc cũng không tưởng tái đứng ở đường cái thượng.

Bất quá ra ngoài hai vị mỹ nữ ngoài ý liệu là, kia xe taxi thế nhưng theo các nàng bên cạnh mở đi qua, sau đó vững vàng đứng ở các nàng phía sau, một vị trẻ tuổi nam tử cùng các nàng cùng nhau chờ xe bên cạnh.

Vị kia tuổi trẻ nam tử đúng là Hạ Vân Kiệt.

“Đại sư! Đi nơi nào? Ta đưa ngài.” Xe dừng lại, cửa kính xe diêu xuống dưới, xe taxi tài xế vẻ mặt kinh hỉ hướng Hạ Vân Kiệt ngoắc, đúng là lần trước thỉnh Hạ Vân Kiệt giúp hắn bặc tính có hay không tử nữ vận họ Quách xe taxi tài xế.

Hạ Vân Kiệt gặp nguyên lai là vị kia xe taxi tài xế, nhưng thật ra có chút ngoài ý muốn, hướng tài xế cười cười, đang chuẩn bị mở cửa lên xe, vị kia lưu trữ một đầu xinh đẹp tóc ngắn mỹ nữ không chịu, cướp một phen rớt ra sau cửa xe, đặt mông ngồi xuống, thuận đường cũng đem đồng bạn cũng kéo đi vào.

Khai ra taxi là kiện thực buồn tẻ việc, nếu đổi thành bình thường có thể kéo đến như vậy hai vị đẹp mắt mỹ nữ, tài xế tự nhiên vui, chính là hôm nay cũng là cái ngoại lệ.

“Thực xin lỗi hai vị, xe đã muốn có khách.” Tài xế quay đầu đối hai vị mỹ nữ nói.

“Cái gì nha? Vừa rồi rõ ràng là chúng ta trước kêu xe!” Đỗ Hải Quỳnh cũng chính là vị kia tóc ngắn mỹ nữ, đô miệng không phục nói.

“Chính là, vừa rồi rõ ràng là chúng ta trước chiêu tay!” Trầm Lệ Đề cũng đi theo không phục nói.

Cũng là, cũng không biết này tài xế cái gì ánh mắt, hai đại mỹ nữ đứng ở nơi đó cũng chưa nhìn thấy, lại cứ chạy đến phía sau đi, chẳng lẽ này tài xế là vị đồng chí bất thành? Trong mắt có nam nhân?

Hạ Vân Kiệt tự nhiên khinh thường cùng hai vị mỹ nữ cướp xe, thấy thế, đối tài xế cười cười nói:“Quách sư phó, ngươi trước đưa này hai vị tiểu thư đi, ta chờ một chút tốt lắm.”

Chính là Hạ Vân Kiệt đồng ý, Quách sư phó cũng không đồng ý. Hai vị mỹ nữ tính cái gì, trước mắt vị này nhưng là chân chính đại sư a, khó được hữu duyên gặp lại, lại há có thể làm cho hắn “Lão nhân gia” Đỉnh đại thái dương chờ xe.

“Điều này sao đi!” Quách sư phó lập tức lắc đầu, sau đó lại quay đầu đối Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề hai người nói:“Hai vị tiểu thư còn mời các ngươi……”

“Uy, ngươi đây là cái gì thái độ? Có phải hay không ức hiếp chúng ta là nữ nhân là có thể xằng bậy nha, ta có thể gọi điện thoại trách cứ ngươi cự tái!” Đỗ Hải Quỳnh

gặp Hạ Vân Kiệt đều đồng ý, tài xế còn kiên trì muốn cho các nàng xuống xe, không khỏi căm tức.

“Nói không thể nói như vậy, nếu ta không mở đồng hồ đứng ở các ngươi bên cạnh sau đó lại cự tuyệt đón khách, đó là cự tái, là ta không đúng, các ngươi có thể trách cứ ta! Nhưng ở xe không dừng lại trước, ta muốn chở ai là của ta tự do.” Quách sư phó gặp Đỗ Hải Quỳnh nói muốn trách cứ hắn, trong lòng cũng có chút hỏa, nhưng còn là tận lực đè nặng cơn tức theo để ý biện giải nói.

Đầu năm nay lái xe cũng không dễ dàng, tiền kiếm được không nhiều lắm, nhưng muốn ở trong xe một ngày ngồi vào muộn, ăn cơm cũng không có đúng giờ, một lúc sau, bệnh nghề nghiệp nhất đống lớn không nói, còn phải khuôn mặt tươi cười ứng đối đủ loại khách hàng, vạn nhất nếu đụng tới một cái thái độ không tốt khách hàng không nên trách cứ ngươi, vậy càng bị ủy khuất!

“Này ta mặc kệ, dù sao là chúng ta trước……” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy như trước không phục cãi chày cãi cối nói.

“Nếu không như vậy tốt lắm sư phó, đại nhiệt thiên mọi người chờ xe cũng không dễ dàng, nếu không liền cùng nhau hợp lại cái xe đi!” Trầm Lệ Đề tính tình không Đỗ Hải Quỳnh như vậy mạnh mẽ, nghe vậy biết đứng ở xe taxi tài xế góc độ như vậy phân tích cũng đúng vậy, thấy thế ngắt lời nói.

“Này không được.” Quách sư phó lại ít giả suy tư lắc đầu. Vị này nhưng là hàng thật giá thật đại sư, có thể mời đến hắn ngồi chính mình lượng phá xe taxi, đã muốn là vạn phần vinh hạnh việc, lại há có thể tái muốn làm cái hợp lại xe?

Đỗ Hải Quỳnh gặp Trầm Lệ Đề đều đã muốn thoái

nhượng một bước, xe taxi tài xế thế nhưng còn không đồng ý, đôi mi thanh tú không khỏi dựng thẳng lên.

“Ha ha, hợp lại xe nhưng thật ra chiết trung hảo biện pháp.” Hạ Vân Kiệt không nghĩ bởi vì này sự kiện khắc khẩu, càng không hi vọng bởi vì này sự kiện khiến cho Quách sư phó bị trách cứ, không đợi Đỗ Hải Quỳnh mở miệng, đã muốn rớt ra phó điều khiển vị cửa xe, xoay người ngồi xuống.

Quách sư phó nghe vậy hơi hơi sửng sốt, lập tức thầm mắng chính mình hồ đồ, yểu điệu thục nữ quân tử hảo cầu, đại sư tái lợi hại cũng là nam nhân, nhưng lại là chính trực huyết khí phương cương tuổi, lại sao lại để ý cùng hai vị đại mỹ nữ đồng xe, chính mình cũng là thiếu chút nữa làm kiện hồ đồ sự.

“Hiện tại tổng có thể đi?” Bất quá Đỗ Hải Quỳnh cũng là không thế nào cảm kích, chính là phiêu Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó đối Quách sư phó nói. Trong lòng cùng Quách sư phó cũng là cùng cái ý tưởng, thậm chí càng tiến thêm một bước, cho rằng Hạ Vân Kiệt sở dĩ đáp ứng, còn không phải tưởng lấy lòng các nàng hai vị đại mỹ nữ, đợi lát nữa khẳng định còn có thể tìm cơ hội cùng các nàng đến gần. Trên máy bay này chán ghét nam nhân không đều như vậy sao?

“Nếu đại sư không ý kiến, ta tự nhiên không ý kiến.” Quách sư phó cười nói.

“Đại sư?” Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề lúc này mới chú ý tới, xe taxi tài xế đối Hạ Vân Kiệt xưng hô, không khỏi có chút ngạc nhiên, không biết Hạ Vân Kiệt tên là kêu đại sư đâu, còn là đặc chỉ cao nhân kia tôn xưng, bất quá nghĩ đến hẳn là người trước, thật sự là Hạ Vân Kiệt rất tuổi trẻ, lại nào có nửa điểm đại sư bộ dáng.

Như vậy một phân tích, hai người lại trong lòng cười

thầm, nghĩ rằng không biết người này lão ba là đang làm gì, thế nhưng cấp con trai lấy như vậy một cái ngưu bức hò hét tên.

“Đại sư ngài muốn đi đâu?” Hai người chính âm thầm buồn cười khi, Quách sư phó mặt mang cung kính sắc quay đầu hỏi Hạ Vân Kiệt.

“Nữ sĩ ưu tiên, trước đưa các nàng đi.” Hạ Vân Kiệt cười cười nói. Ở quán bar công tác một tháng, Hạ Vân Kiệt ngôn hành cử chỉ so với trước kia có thân sĩ phong độ không ít, đã không giống mới ra giáo môn khi như vậy chất phác.

“Đức Nhã tiểu khu.” Đỗ Hải Quỳnh cũng là không chút khách khí báo mục, nói chuyện khi khóe mắt dư quang phiêu Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, trong lòng khinh thường, kế tiếp người này khẳng định sẽ nói, rất trùng hợp, vừa vặn ta cũng phải đi Đức Nhã tiểu khu, hừ, tưởng đến gần bổn cô nương, ngươi còn nộn điểm!

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không biết chính mình ở Đỗ Hải Quỳnh trong mắt đã muốn thành thèm nhỏ dãi sắc đẹp nam nhân, nghe vậy không khỏi cười nói:“Vừa vặn, ta cũng phải đi Đức Nhã tiểu khu.”

Hạ Vân Kiệt vừa dứt lời, Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề nhìn nhau liếc mắt một cái, Đỗ Hải Quỳnh trong mắt toát ra một tia quả thực bị bổn cô nương đoán trúng đắc ý cùng khinh thường ánh mắt, mà đối Hạ Vân Kiệt vốn có như vậy một tia hảo cảm Trầm Lệ Đề tắc toát ra một tia chán ghét sắc.

Loại này đến gần lấy cớ ở các nàng xem ra sớm đã bị các nam nhân dùng lạn !

“Ha ha, kia thật đúng là trùng hợp !” Quách sư phó lần trước đưa đến Hạ Vân Kiệt, biết hắn trụ Đức Nhã tiểu

khu, nghe vậy cũng không tùy vào nở nụ cười, sau đó chậm rãi khởi động xe hướng Đức Nhã tiểu khu khai đi.

“Đại sư, lão bà của ta mang thai, cảm ơn ngài!” Xe chậm rãi hối nhập dòng xe cộ, Quách sư phó vẻ mặt cảm kích nói.

“Xì!” Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề nghe vậy đều phì cười không được nở nụ cười ra tiếng.

“Uy, ta cùng đại sư nói chuyện, các ngươi cười cái gì?” Quách sư phó gặp chính mình thật vất vả đãi đến cơ hội cùng đại sư giáp mặt nói thanh cảm ơn, không nghĩ tới lại bị phía sau hai vị mỹ nữ cấp giảo kết thúc, không khỏi có chút bất khoái nói.

“Khanh khách, thực xin lỗi, thực xin lỗi, chúng ta cái gì cũng đều không có nghe gặp, các ngươi tiếp tục, các ngươi tiếp tục.” Đỗ Hải Quỳnh chịu đựng cười nói.

Chính là nói ra sau, lại còn là nhịn không được mân miệng muốn cười, thế cho nên nhẫn vất vả, vai cùng trước ngực hai luồng thịt cầu đều đẩu cái không ngừng, thật sự là lời này rất có nghĩa khác.

Một nam nhân lão bà mang thai, lại muốn cảm ơn một cái khác nam nhân!

Cầu đề cử phiếu!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 52 : Ta không phải thầy bói

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-04 12:25:12.0 số lượng từ:3018

“Vị này nhưng là chân chính đại thầy tướng, lần trước ta thỉnh đại sư giúp ta tính tử nữ vận, hắn tính toán rất chuẩn.” Quách sư phó lúc này cũng đã muốn ý hội lại đây, chính mình vừa rồi kia nói rất có nghĩa khác, không khỏi có chút nóng nảy, nhất thời cũng là đã quên Hạ Vân Kiệt công đạo quá lời nói.

Bất quá cũng may mọi người đều là bình thủy tương phùng, trùng hợp đáp cùng chiếc xe, cho dù nói nói lộ hết cũng không phương.

“Đại thầy tướng? Thầy bói?” Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề nghe vậy tất cả đều bắt kính râm, mở to hai mắt nhìn giống xem người ngoài hành tinh giống nhau nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt đánh giá.

Hiện tại các nàng đương nhiên hiểu được xe taxi tài xế một ngụm một tiếng “Đại sư”, cảm tình không phải trước mắt vị này người trẻ tuổi tên, mà là một loại tôn xưng. Đương nhiên cái gọi là “Đại sư” Rơi xuống các nàng trong tai, thực tự nhiên đã bị các nàng tưởng tượng thành ngồi ở tiểu mã trát, phía trước phô hé ramột âm dương bát quái đồ, mặt trên viết cái gì “Trảo quỷ hàng yêu trừ ma, bói toán suy tính vận mệnh cát hung, xem tướng mạo tướng tay đạo nhân sinh họa phúc, tìm phong thuỷ bảo địa định ngày sau Càn Khôn…….” Đằng đằng thổi trúng ba hoa chích choè chữ to, ở tiên nhân kiều bãi quán thầy bói. Đương nhiên thầy bói là khách khí xưng hô, trên thực tế chính là hố người gạt người thần côn.

Khả này thần côn, tốt xấu cũng sẽ chú ý vài phần chức

nghiệp đóng gói, có chút hội mang cái kính râm, có chút hội súc khởi sơn dương hồ, lại hoặc là mặc kiện bạch áo khoác ngoài, hơn nữa tuổi đều thiên lão, tóm lại muốn chỉnh ra vài phần tiên phong đạo cốt, hảo hồ lộng người tin tưởng bọn họ thực sự vài phần bói toán suy tính vận mệnh cát hung các bản sự, sau đó cam tâm tình nguyện bỏ tiền mua cái tiền đồ bình an. Tại đây điểm, kỳ thật cùng các nàng làm tiếp viên hàng không có dị khúc đồng công chi diệu. Tiếp viên hàng không mặc kệ là tướng mạo, thân cao, dáng người, tuổi còn có mặc hoá trang đằng đằng đều có một bộ thực nghiêm khắc yêu cầu, tóm lại tiếp viên hàng không vừa muốn tuổi trẻ xinh đẹp, vừa muốn đoan trang hào phóng, làm cho hành khách tin tưởng hàng không công ty là thực thượng cấp bậc, ở trong này bọn họ đem hưởng thụ đến rất cao đương phục vụ, sau đó cam tâm tình nguyện bỏ tiền mua vé lựa chọn sang quý xuất hành phương thức. Nhưng là một cái nhiều lắm cũng liền hai mươi tuổi xuất đầu người trẻ tuổi, một cái mặc kệ mặc còn là ăn mặc đều thực bình thường người trẻ tuổi, dĩ nhiên là vị thầy bói, không, xác thực nói là thần côn, này cũng không tránh khỏi rất không có chuyên nghiệp tinh thần, này không khỏi cũng quá hoang đường buồn cười, lại cứ đã muốn một phen tuổi tài xế thế nhưng còn một ngụm một tiếng cung kính kêu đại sư, còn vì lão bà mang thai cảm ơn người ta! Trên thế giới này còn có so với này càng làm cho người giật mình, càng hoang đường sự tình sao?

Cho nên Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề mở to hai mắt nhìn nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt đánh giá, càng đánh giá, các nàng càng cảm thấy có ý tứ, ngập nước, quyến rũ động lòng người ánh mắt bất tri bất giác trung loan xuống dưới, khêu gợi cái miệng nhỏ nhắn dùng sức mân, cuối cùng nhịn không được “Xì” Nở nụ cười ra tiếng, cười ra tiếng, trong lòng phòng tuyến liền hoàn toàn hỏng mất, hai người lập tức “Khanh khách” lên tiếng nở nụ cười, cười đến kia cười run rẩy hết cả người, cười đến kia quyến rũ động lòng người.

“Khanh khách, tài xế đại ca, ngươi nói hắn là đại sư? Thầy bói? Cười chết ta !” Cười đáp sau lại, Đỗ Hải Quỳnh nhịn không được chỉ vào Hạ Vân Kiệt thượng khí không tiếp hạ khí hỏi. Thậm chí vì vậy nhạc đệm, đều hồn nhiên đã quên phía trước bất khoái, ngay cả đối tài xế xưng hô đều hơn nữa đại ca hai chữ. Bất quá Đỗ Hải Quỳnh lại không phát hiện, lúc này tài xế đại ca biểu tình khả thực bất hữu thiện.

Không chỉ có bất hữu thiện, tài xế đại ca lại vẫn đột nhiên phanh xe, đem xe đứng ở ven đường, xoay người đối phía sau hai vị mỹ nữ cười đến ngay cả nước mắt đều thiếu chút nữa chảy ra, không chút khách khí nói:“Xuống xe!”

“Cái gì?” Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề không khỏi vẻ mặt kinh ngạc, các nàng thật đúng là không nghĩ tới tài xế đã muốn chịu “Đại sư” Độc hại đến bực này trình độ, nhưng lại vì hắn thốt nhiên trở mặt.

“Ta nói hạ……” Tài xế như trước mặt băng bó, không khách khí nói.

“Quách đại ca, ngươi làm cái gì vậy? Lái xe, lái xe! Hơn nữa, bói toán tính mệnh loại này này nọ, tin tắc có không tin tắc không, ta cũng chỉ là nghe trong thôn tính mệnh lão nhân lải nhải hơn, lung tung tính, ngươi ngàn vạn đừng quá tích cực.” Hạ Vân Kiệt gặp tài xế tức giận, vội vàng mỉm cười khuyên giải nói, một bên khuyên giải còn một bên hướng hắn sử cái ánh mắt.

Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, ánh mắt như vậy nhất sử, Quách sư phó đột nhiên nhớ tới lần trước đại sư công đạo, trong lòng không khỏi cả kinh, vội vàng cười nói:“Dù sao ta là tin ngài.”

Nói xong lại lần nữa thúc đẩy xe.

Xem ra này tài xế đã muốn không có thuốc nào cứu được ! Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt nhất mở miệng, tài xế liền ngoan ngoãn lái xe, thậm chí còn “Trung trinh không du”, không khỏi cho nhau liếc nhau, âm thầm lắc đầu không nói gì, ngươi nói, liền này ngay cả một chút bán tướng đều không có tiểu thần côn có thể đem người cấp lừa dối thành cái dạng này, này tài xế cũng đủ ngốc !

Bất quá trong lòng tuy rằng như vậy cho rằng, hai người nhưng thật ra lần đầu tiên đối Hạ Vân Kiệt sinh ra một tia tò mò chi tâm. Dù sao, giống hắn như vậy tuổi trẻ tiểu thần côn còn là rất ít gặp, càng đừng nói ra vẻ hắn còn có vài phần lừa dối bản sự.

“Uy, đại sư, giúp ta cũng coi như một quẻ thế nào?” Xe lại mở một đoạn đường, tính cách hiếu động Đỗ Hải Quỳnh rốt cục kiềm chế không được nội tâm hảo kì, phá lệ biến thành nàng chủ động đến gần, quấy rầy nam nhân.

“Ha ha, thực xin lỗi, ta không phải thầy bói.” Hạ Vân Kiệt không cần suy nghĩ, trực tiếp lắc đầu cự tuyệt.

Khai cái gì vui đùa, thật đúng là nghĩ đến chính mình là bãi quán thần côn sao? Nói tính cho dù! Chính mình nhưng là đường đường Vu Hàm môn một thế hệ môn chủ!

Hạ Vân Kiệt không cần nghĩ ngợi cự tuyệt, thật đúng là làm cho Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề kinh hãi, trên mặt toát ra một tia không thể tin được biểu tình.

Từ lên làm tiếp viên hàng không sau, các nàng cũng đã thói quen các nam nhân đối với các nàng vĩnh viễn quấy rầy, tư duy cũng thói quen dùng có sắc ánh mắt xem nam nhân. Ở các nàng xem ra, Hạ Vân Kiệt vừa rồi nói

cũng đi Đức Nhã tiểu khu chính là đến gần bắt đầu, đợi lát nữa khẳng định hội sẽ tìm lấy cớ cùng các nàng đến gần, nay các nàng chủ động đưa lên cửa, không nghĩ tới đối phương đổ mang lên cái giá, không giả nhan sắc cự tuyệt.

Điều này sao có thể đâu? Sẽ không là lạt mềm buộc chặt đi? Không nên a, xem tướng bình thường đều là xem tướng tay, đó là có thể danh chính ngôn thuận sờ sờ tay nhỏ bé nha! Đổi thành này hắn nam nhân sớm đã mĩ mạo phao, đã sớm vươn hắn hàm trư thủ.

“Không phải thầy bói cũng không quan hệ, dù sao coi như ngoạn thôi!” Đỗ Hải Quỳnh chưa từ bỏ ý định, hoặc là xác thực nói đúng không cam tâm đem thiên thiên ngọc thủ mở ra, thân hướng Hạ Vân Kiệt.

Cô nãi nãi cũng không tin, bằng bổn cô nương tư sắc, này đưa lên cửa thiên thiên ngọc thủ ngươi còn có thể đến mức trụ không bính!

“Ha ha, thực xin lỗi.” Hạ Vân Kiệt như trước không mặn không nhạt cười lắc đầu, ngay cả xem liếc mắt một cái kia thiên thiên ngọc thủ đều lười xem.

Được, trực tiếp đem xem bói làm chơi!

Gặp Hạ Vân Kiệt như trước không động tâm, Đỗ Hải Quỳnh ngượng ngùng thu hồi tay, đô nổi lên cái miệng nhỏ nhắn, nàng buồn bực, nàng tức giận!

Khi nào thì, chính mình thành đưa lên môn cũng chưa người muốn hóa!

Trầm Lệ Đề chuyển biến tốt hữu kinh ngạc, vừa cảm kinh ngạc lại cảm buồn cười, nàng thật đúng là rất ít nhìn đến Đỗ Hải Quỳnh như vậy bị người không nhìn ! Mà ra taxi tài xế tắc âm thầm ở trong lòng hướng Hạ

Vân Kiệt giơ ngón tay cái lên.

Mẹ nó, đại sư chính là ngưu bức, này đưa lên cửa tay nhỏ bé cũng không tiết bính một chút!

Đỗ Hải Quỳnh một mình tức giận trong chốc lát, gặp phó điều khiển vị thượng tiểu thần côn hãy còn thản nhiên ngồi ở vị trí thưởng thức phía trước một tòa tòa bay vút mà qua nhà cao tầng, như vậy nói có bao nhiêu túm còn có nhiều túm, còn giống như thực thành đại sư dường như, không khỏi tức giận đến thẳng cắn răng.

Bất quá có đôi khi người chính là tiện, mỹ nữ cũng không ngoại lệ. Thật muốn có nam nhân truy nàng, nàng còn chướng mắt mắt, cảm thấy là quấy rầy, nhưng giống Hạ Vân Kiệt như vậy điểu cũng không điểu nàng, Đỗ Hải Quỳnh ngược lại chính là nuốt không dưới đi này khẩu khí, còn phi sẽ xem xem hắn đến tột cùng có mấy cân mấy lượng, ra ra hắn khứu.

“Ta trả tiền còn không được thôi? Một trăm đồng tiền thế nào? Tiên nhân kiều bên kia bãi quán mới mười đồng tiền một lần.” Đỗ Hải Quỳnh rốt cục lại lần nữa mở miệng.

Hạ Vân Kiệt thật đúng là bị Đỗ Hải Quỳnh cấp khiến cho dở khóc dở cười, rõ ràng nói:“Ta thực không phải tính mệnh, còn phiền toái ngươi đi tiên nhân kiều tìm người tính đi!”

“Xì!” Trầm Lệ Đề gặp Đỗ Hải Quỳnh lại lần nữa kinh ngạc, không khỏi nở nụ cười ra tiếng.

“Không tính sẽ không tính, có gì đặc biệt hơn người ! Còn không đều là gạt người ngoạn ý!” Đỗ Hải Quỳnh hung hăng kháp Trầm Lệ Đề một chút, sau đó bĩu môi khinh thường nói.

“Tiên nhân kiều bên kia mới là gạt người, đại sư kia nhưng là có bản lãnh thật sự cao nhân. Ta nói cho các ngươi, lần trước……” Xe taxi tài xế gặp Đỗ Hải Quỳnh nói Hạ Vân Kiệt tướng thuật là gạt người, mặc kệ.

“Ha ha, Quách đại ca, ta thì phải là hạt mông.” Hạ Vân Kiệt ngắt lời nói.

Xe taxi tài xế bị Hạ Vân Kiệt đánh gãy, ngượng ngùng cười cười, không dám nói nữa, mà Đỗ Hải Quỳnh sớm đã bị tức thẳng mắt trợn trắng, không còn hé răng.

Vốn định đả kích khinh bỉ Hạ Vân Kiệt một câu, tìm về điểm bãi, không nghĩ tới còn chuyên môn có người giúp hắn nói chuyện! Không chỉ có như thế, lại cứ người này khiến cho còn một bộ sâu hiểm khó dò, khinh thường cùng nàng so đo bộ dáng.

Trầm mặc trung, xe taxi chạy đến Đức Nhã tiểu khu.

Xe taxi tài xế như trước kiên trì không chịu thu Hạ Vân Kiệt tiền, Hạ Vân Kiệt cũng chỉ hảo theo hắn đi.

Xuống xe, Hạ Vân Kiệt liền cũng không quay đầu lại hướng chính mình thuê trụ thứ tám tràng lâu đi đến, mà Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề hai vị tiếp viên hàng không tắc ngươi xem xem ta, ta xem nhìn ngươi, sau đó đột nhiên gian xì nở nụ cười ra tiếng.

“Còn tưởng rằng hắn cùng này khác nam nhân giống nhau đâu, không nghĩ tới thần côn này thế nhưng thật đúng là trụ Đức Nhã tiểu khu.” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Cho nên nói, lần sau đừng quá trang điểm, rất tự tin !” Trầm Lệ Đề cười nói.

“Thiết, chỉ bằng cô nãi nãi này dáng người, này tướng mạo còn cần trang điểm sao? Ta nghiêm trọng hoài nghi

người này là vị đồng chí!” Đỗ Hải Quỳnh lại đắc ý khinh thường giơ lên cằm.

“Khanh khách! Thật sự là phục rồi ngươi !” Trầm Lệ Đề nghe vậy cười trắng Đỗ Hải Quỳnh liếc mắt một cái.

“Vốn chính là thôi! Nam nhân không đạo lý không ăn huân, nếu không chính là hắn kia phương diện có vấn đề.” Đỗ Hải Quỳnh không cho là đúng nói.

“Tốt lắm, tốt lắm, là kia thần côn vấn đề tổng được rồi đi, đi mau a.” Trầm Lệ Đề tức giận đánh Đỗ Hải Quỳnh một chút, thúc giục nói.

“Không phải hắn có vấn đề, chẳng lẽ là ta mị lực giá trị xuất hiện vấn đề bất thành?” Đỗ Hải Quỳnh trắng Trầm Lệ Đề liếc mắt một cái, sau đó hướng chính mình trụ ngũ hào lâu đi đến.

Đức Nhã tiểu khu là lão tiểu khu, phòng ở cũng là chín mươi niên đại sơ kiến tạo lão phòng ở, toàn bộ là sáu tầng cao, một thang hai hộ nhà lầu, Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề thuê ở tại năm tầng.

Cầu đề cử phiếu, cầu cất chứa, cầu đánh thưởng!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 53 : Một hòn đá ném hai chim

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-05 03:22:43.0 số lượng từ:3009

Làm hai người dọc theo thang lầu đi đến năm tầng, nhìn đến nhà mình phòng ở đối diện phòng ở cửa là đại mở ra. Hai nam tử một béo một gầy, chỉ mặc một cái quần cộc ở trong phòng đi lại, nhìn đến hai người đi lên lập tức đều dừng bước, sau đó hai mắt mê đắm hướng các nàng mặt ngoài có hứng thú trên người loạn ngắm, không chỉ có như thế, hai người còn vẻ mặt sỗ sàng hướng các nàng phất tay.

Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề thấy thế trong mắt toát ra thật sâu chán ghét, vội vàng mở ra cửa phòng, sau đó "Phanh" một tiếng thật mạnh đóng lại cửa phòng.

"Má ơi, đối diện này hai vị này càng ngày càng biến thái ! Thật muốn lấy đem kéo đem bọn họ tên kia cấp cắt !" Đỗ Hải Quỳnh cắn răng nổi khùng nói.

"Kia cũng phải ngươi có bản lĩnh đem kia hai biến thái cấp chế phục mới được nha!" Trầm Lệ Đề lấy tay đè ép áp có chút phập phồng cao thẳng bộ ngực sữa, xem thường nói.

"Bất quá nói lên chế phục, ta xem ta chuyển đi rồi, ngươi rõ ràng tìm nam nhân hợp thuê tính. Tốt nhất tìm cái mãnh nam, không có việc gì để lại đi ra ngoài dọa dọa kia hai biến thái, xem bọn hắn còn dám không dám mỗi ngày giọt sương buồn nôn người!" Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy đột phát kì thầm nghĩ.

"Uy, Hải Quỳnh, đối diện đã muốn ở hai đầu lang, ngươi còn làm cho ta tái trực tiếp tiến cử một đầu lang, ngươi

này ra là cái gì sưu chủ ý a!” Trầm Lệ Đề nghe vậy thẳng mắt trợn trắng.

“Thiết, ngươi cảm thấy ta có như vậy nhược trí sao? Chúng ta có thể tiến cử một đầu ác lang đối nữ nhân không có hứng thú nha, liền tỷ như vừa rồi kia thần côn đồng chí! Đúng, tìm vừa rồi kia thần côn đồng chí loại hình nam nhân! Thần côn đồng chí tuy rằng không tính khôi ngô, nhưng độ cao so với mặt biển cũng không tệ lắm, kéo ra ngoài hẳn là còn có thể hù dọa hù dọa đối diện kia hai biến thái. Còn có ngươi không phải thực phiền này có tiền lão bản còn có cái gì phú nhị đại quan nhị đại dây dưa sao? Vừa vặn có thể lấy thần côn đồng chí đảm đương tấm chắn. Cái này gọi là cái gì tới, đúng rồi, kêu nhất tiễn song điêu, một hòn đá ném hai chim, cao minh đi?” Đỗ Hải Quỳnh càng nói càng đắc ý.

“Cao minh ngươi cái đầu nha! Ngươi cho là thần côn đồng chí loại này loại hình nam nhân tốt như vậy tìm nha! Hơn nữa, cùng đồng chí cùng nhau ở, ngươi không biết là kỳ cục sao?” Trầm Lệ Đề xem thường nói.

“Ngươi đây là kỳ thị đồng tính luyến ái. Hơn nữa, cùng đồng chí cùng nhau ở, tổng so với mỗi ngày lo lắng đề phòng về nhà hảo. Về phần tốt tìm không tốt thôi, không phải có câu kêu, thiên hạ không việc khó chỉ sợ hữu tâm nhân thôi! Chuyện này ngươi liền giao cho ta, ta sẽ đối với ngươi phụ trách !” Đỗ Hải Quỳnh cười hì hì vỗ đầy đặn bộ ngực nói.

“Uy, Hải Quỳnh ta cảnh cáo ngươi, ngươi khả ngàn vạn đừng xằng bậy!” Trầm Lệ Đề gặp Đỗ Hải Quỳnh tựa hồ thật đúng là tính như vậy làm, vội vàng trừng mắt nói.

“Được rồi, được rồi, ta đã biết. Thật là, cũng không biết ngươi này tư tưởng là dừng lại ở cái gì niên đại !” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy xem thường nói, trong lòng lại tìm tư, chính mình chuyển đi rồi, thật muốn có thích hợp đổ

thực có thể tìm cái đồng chí ca ca trấn trạch!

“Di, Bân ca hôm nay tan tầm như thế nào sớm như vậy?” Về nhà, Hạ Vân Kiệt nhìn đến hợp thuê giả Trương Văn Bân chính đại mở ra cửa phòng ở thu thập này nọ, không khỏi có chút kinh ngạc nói.

Trương Văn Bân năm nay hai mươi chín tuổi, ở tiêu thụ này một hàng đã muốn phạm sáu năm, bất quá kiếm đến tiền trừ bỏ ăn uống ngủ nghỉ, trên cơ bản đều nện ở nữ nhân trên người, quanh năm suốt tháng cơ hồ không có tiền nhiều, cho tới bây giờ còn là quá một ngày làm hòa thượng chàng một ngày chung ngày. Cái gì xe, phòng ở, tiền giấy, nữ tử hết thảy đều còn ngay cả bóng dáng đều không có.

“Đã về rồi, chính suy nghĩ ngươi không những trở về liền gọi điện thoại.” Trương Văn Bân gặp Hạ Vân Kiệt trở về, quay đầu cười nói.

“Có chuyện sao?” Hạ Vân Kiệt hiếu kỳ nói.

Hai người tuy rằng là hợp thuê quan hệ, nhưng Trương Văn Bân là chạy tiêu thụ, trừ bỏ buổi tối trở về ngủ một giấc, cơ hồ mỗi ngày đều ở bên ngoài chạy, mà Hạ Vân Kiệt công tác vừa vặn tương phản, cho nên hai người cuộc sống cơ hồ không có gì cùng xuất hiện, Trương Văn Bân lại có rất ít chuyện tìm Hạ Vân Kiệt.

“Ta muốn về nhà, cho nên ngươi chỉ sợ muốn ở tiền thuê nhà đến kỳ tiền sẽ tìm vị hợp thuê giả.” Trương Văn Bân các xuống việc trong tay, nói.

“Về nhà? Vì cái gì? Ở Giang Châu bên này không phải làm hảo hảo sao?” Tuy rằng cùng Trương Văn Bân không thể nói rõ sâu đậm giao tình, nhưng hai người hợp thuê coi như khoái trá, đột nhiên gian nghe nói Trương Văn Bân phải về lão gia, nhưng thật ra có chút

không tha.

“Hắc hắc, công ty nghiệp vụ muốn khai thác, nhân thủ nghiêm trọng không đủ. Đúng rồi, lần trước không phải đi Giang Bắc lão gia hoạt động một đoạn thời gian sao? Công ty lãnh đạo cho rằng ta năng lực không sai, lại quen thuộc địa phương tình huống, quyết định phái ta hồi Giang Bắc lão gia làm cái trú Giang Bắc tỉnh tiêu thụ phó quản lí, hiệp trợ tiêu thụ quản lí mở rộng Giang Bắc tỉnh tiêu thụ nghiệp vụ.” Trương Văn Bân mặt mày hớn hở nói.

“A, chúc mừng Bân ca thăng chức!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười chắp tay nói.

“Cảm ơn! Chờ ta nơi này thu thập hảo, ta huynh đệ hai đi uống hai chén.” Trương Văn Bân nói.

“Đó là muốn. Đúng rồi, chuẩn bị khi nào thì đi? Có cần hay không ta hỗ trợ?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Ngày mai. Hỗ trợ đổ không cần thiết, ta người cô đơn một cái, cũng không bao nhiêu này nọ hảo thu thập. Đúng rồi, gần nhất công tác thế nào? Có hay không hứng thú muốn làm notebook? Ta hiện tại tốt xấu cũng là địa khu tiêu thụ phó quản lí, công ty chuyên môn xứng một notebook, ta này chiếc liên tưởng là vừa nửa năm tiền mua, tìm bảy ngàn nhiều điểm, nếu ngươi có hứng thú, ta giá thấp năm ngàn chuyển cho ngươi, cũng đỡ phải mang đến mang đi.” Trương Văn Bân chỉ chỉ bãi đặt ở bàn học thượng màu đen liên tưởng bút ký bản, nói.

“Này?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi có chút do dự đứng lên.

Máy tính bị dụ vì mở ra hai mươi mốt thế kỷ đại môn cái chìa khóa, đối với máy tính Hạ Vân Kiệt đổ thực sự tính mua một chiếc, vừa đến có thể lên mạng, ngoạn ngoạn

trò chơi phái thời gian, thứ hai coi như là theo sát thời đại thủy triều, đa chưởng nắm một môn mưu sinh kỹ thuật, chính là Hạ Vân Kiệt đỉnh đầu cũng không rộng rãi, bút ký bản ở 03 năm còn là thuộc loại có vẻ sang quý thương phẩm, cho nên vẫn không đi mua.

“Có phải hay không đỉnh đầu có chút khẩn trương, không quan hệ, thật muốn máy ngươi trước cầm dùng, chờ có tiền trực tiếp đánh tới ta trong thẻ, ta tin quá ngươi!” Trương Văn Bân gặp Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ do dự sắc, thực hào sảng nói.

Trương Văn Bân như vậy vừa nói Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra nhớ tới chính mình tủ đầu giường ngăn kéo bên trong còn cất giấu một cái dây chuyền vàng, cười cười nói:“Khẩn trương nhưng thật ra có một chút, bất quá vấn đề không lớn. Như vậy, ngươi trước việc, ta đi trước lộng tiền.”

“Hảo tiểu tử, xem ra ở quán bar hỗn không sai nha! Thế này mới công tác một tháng đỉnh đầu còn có nhiều như vậy tiền, ngươi sẽ không đi làm vịt đi?” Trương Văn Bân không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt đỉnh đầu thật là có nhiều như vậy tiền, không khỏi lắp bắp kinh hãi, sau đó đối với Hạ Vân Kiệt trong ngực cho một quyền, vẻ mặt xấu xa nói.

“Đi đi, ngươi mới là vịt đâu!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy tức giận nói.

“Ngươi cho là ca không nghĩ sao? Ca nếu có ngươi như vậy cao, có ngươi như vậy suất, ta mới không đi chạy cái gì chó má tiêu thụ! Mỗi ngày hiểu được làm, còn có tiền kiếm, chậc chậc, đây là cỡ nào tuyệt vời một phần công tác nha!” Trương Văn Bân đầu tiên là thực không cam lòng trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó vẻ mặt dâm đãng về phía hướng nói.

Hạ Vân Kiệt nhìn Trương Văn Bân kia phó dâm đãng

dạng, trực tiếp không nói gì bại lui. Chính là bại lui khi nhưng thật ra nhớ tới vị kia thiếu phụ từng ám chỉ quá muốn bao dưỡng hắn, không khỏi lắc lắc đầu, nghĩ rằng, xem ra đầu năm nay nữ nhân có thể bằng khuôn mặt ăn cơm, nam nhân đồng dạng cũng có thể!

Lấy dây chuyền vàng, Hạ Vân Kiệt liền ra cửa, sau đó đem dây chuyền vàng lấy bốn ngàn tám trăm nguyên giá bán cho tiểu khu phụ cận một nhà đánh kim điếm.

Ngày hôm sau giữa trưa thời điểm, Trương Văn Bân đi rồi, mà Hạ Vân Kiệt tắc hơn một chiếc liên tưởng bút ký bản. Tiền thuê nhà còn còn lại nửa tháng đến kỳ, võng lạc cũng vừa hảo còn lại nửa tháng đến kỳ, cho nên tại đây nửa tháng nội, Hạ Vân Kiệt tìm được một người cộng đồng gánh vác tiền thuê nhà còn có võng lạc phí, thời gian đổ coi như dư dả.

Buổi chiều không có việc gì, Hạ Vân Kiệt trốn ở trong phòng đùa nghịch hắn mới mua bút ký bản. Bởi vì trung chuyên thời điểm học chuyên nghiệp là thương vụ trợ lý, máy tính cũng là học quá, bất quá học chủ yếu là một ít làm công nhuyễn kiện phương diện một ít thao tác, này khác phương diện cũng không đại ở hành.

Có máy tính, Hạ Vân Kiệt cảm giác cuộc sống phong phú không ít, thời gian cũng quá nhanh rất nhiều. Toàn bộ buổi chiều cảm giác cũng liền lên mạng trong chốc lát, ở Giang Châu thị mười chín lâu treo cái tìm kiếm hợp thuê tin tức, sau đó thoáng chơi trong chốc lát anh hùng vô địch, lơ đãng gian vừa nhấc đầu, lại phát hiện bên ngoài thái dương đã muốn bắt đầu tây lạc, bất tri bất giác trung không ngờ kinh lại đã một ngày hẳn là xuất phát chuẩn bị đi làm thời gian.

Hạ Vân Kiệt vừa mới chuẩn bị xuất môn lại nghênh đón chủ cho thuê nhà Lâm Vũ Mai. Lâm Vũ Mai là một vị tuổi bốn mươi xuất đầu, sinh trưởng ở địa phương người địa

phương.

“Ngươi chính là cùng tiểu Trương hợp thuê Hạ Vân Kiệt đi! Ngượng ngùng a, Tiểu Hạ, đại tỷ gần nhất muốn đem phòng này bán đi, chỉ sợ ngươi mau chóng sẽ tìm cái chỗ ở, ngươi xem một tuần thời gian được không?” Lâm Vũ Mai nói minh ý đồ đến.

Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới vừa trước đó không lâu chính mình quải ra tìm kiếm hợp thuê tin tức, bên này chủ cho thuê nhà lại đến chuẩn bị thu phòng, chính là phòng ở thuê không thuê là chủ cho thuê nhà quyền lực, Hạ Vân Kiệt nhưng cũng khó mà nói cái gì, bất quá chủ cho thuê nhà lại chỉ cho hắn một tuần thời gian, còn là làm cho Hạ Vân Kiệt có chút khó chịu.

“Phòng ở không phải còn có nửa tháng mới đến kì sao?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Này ta biết, ngươi yên tâm đại tỷ cũng không phải người không phân rõ phải trái. Thật sự là đại tỷ gần nhất đỉnh đầu có chút khẩn trương, vừa vặn có vị bằng hữu đối này phòng có hứng thú, cho nên muốn mau chóng rời tay. Tiền thuê nhà phương diện, ta sẽ trả về nửa tháng cho ngươi, xem như đại tỷ đối với ngươi bồi thường.” Lâm Vũ Mai mặt lộ vẻ xin lỗi nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Lâm Vũ Mai nói như vậy, đổ ngượng ngùng khó xử nàng, nói:“Nếu như vậy ta đây tận lực ở một tuần nội chuyển đi ra ngoài, về phần bồi thường kia đổ không tất yếu, ngươi chỉ cần đem nên lui tiền thuê nhà trả lại cho ta là đến nơi.”

“Điều này sao đi, ta biết các ngươi người trẻ tuổi hiện tại sự nghiệp vừa khởi bước, lại đã chỗ cần chi tiêu, ở trong thành cuộc sống áp lực còn là rất lớn. Đây là năm trăm đồng tiền, là cho ngươi trước tiên lui phòng bồi thường, còn phiền toái ngươi có thể……” Lâm Vũ Mai

đổ không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt không chỉ có đâu có nói hơn nữa ở tiền phương diện còn như vậy khiêm nhượng, không khỏi đối hắn vị này ngoại lai vụ công giả vài phần kính trọng, cười theo trong ví lấy ra năm trăm nguyên cứng rắn muốn nhét cấp Hạ Vân Kiệt.

Lâm Vũ Mai này phiên hành động làm cho Hạ Vân Kiệt lại càng không không biết xấu hổ, một bên nhún nhường một bên nói:“Chủ cho thuê nhà này thực không tất yếu, ngươi yên tâm ta cam đoan ở một tuần nội chuyển đi ra ngoài.”

Cầu đề cử phiếu, cầu cất chứa, cầu đánh thưởng! Cảm ơn!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 54 : Không chịu ức hiếp người làm công

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-05 12:39:40.0 số lượng từ:3105

“Ngươi đã không muốn nhiều lấy, kia ba trăm nguyên ngươi tổng yếu lấy. Về phần phòng ở phương diện, ngươi thật muốn ở một tuần nội tìm không thấy thích hợp địa phương, liền tạm thời tới trước đại tỷ bên kia chấp nhận vài ngày.” Lâm Vũ Mai gặp Hạ Vân Kiệt thực không muốn nhiều lấy tiền, không khỏi đối hắn càng phát ra hơn một tia hảo cảm, thật sự là đầu năm nay mọi người người người đều một lòng một dạ hướng tiền xem, hận không thể đem toàn thế giới dân cư túi tiền đều lấy ra đến trang đến chính mình trong túi, giống Hạ Vân Kiệt như vậy đem tiền ra bên ngoài thôi người trẻ tuổi đã muốn rất ít rất ít.

Gặp Lâm Vũ Mai nói như vậy, Hạ Vân Kiệt đổ không tốt tái chối từ, tiếp nhận ba trăm nguyên sau đó đối Lâm Vũ Mai cười cười nói:“Tốt, kia cảm ơn chủ cho thuê nhà.”

“Nói cảm ơn hẳn là ta. Tốt lắm, không đã quấy rầy ngươi, phòng cho thuê hợp đồng có của ta điện thoại, ngươi phải có sự tình gì liền gọi điện thoại cho ta.” Lâm Vũ Mai nói xong hướng Hạ Vân Kiệt huy phất tay, sau đó xoay người đi xuống lầu.

Lâm Vũ Mai đi rồi, Hạ Vân Kiệt cầm trong tay ba trăm nguyên không khỏi khởi xướng sầu đến.

Theo thành thị hóa phát triển, theo vụ công nhân viên càng ngày càng nhiều dũng vào thành thị, Giang Châu thị tiền thuê nhà luôn luôn tại trướng. Lâm Vũ Mai phòng ở xem như thuê thật sự tiện nghi, mới chín trăm nguyên từng tháng, giống như vậy đoạn, như vậy phòng ở, vừa

mới Hạ Vân Kiệt lên mạng quải tìm kiếm hợp thuê tin tức khi thô thô quét hạ, đã muốn tăng tới một ngàn nhị.

Tiền thuê nhà quý đổ không phải vấn đề lớn nhất, tốt xấu Hạ Vân Kiệt nay tháng thu vào cũng kém không nhiều lắm cũng có hai ngàn nguyên. Hắn hiện tại là quang côn một cái, một người ăn no cả nhà không lo, chi cũng là không lớn, cho dù tiền thuê nhà quý một chút, bỏ ăn uống, một tháng cũng có thể toàn điểm tiền xuống dưới. Vấn đề lớn nhất là, hắn vừa mới mua một liên tưởng bút ký bản máy tính. Mua này notebook khi, hắn không chỉ có bán kia dây chuyền vàng, còn bổ đi vào hai trăm nguyên. Nay hắn toàn bộ thân gia tính bắt đầu trung ba trăm nguyên cũng liền một ngàn chín trăm nguyên, tiền thuê nhà bình thường đều là ấn quý phó, cho dù hắn có thể tìm được thích hợp hợp phòng cho thuê, đem tiền thuê nhà một bộ, kế tiếp trong túi lại không vài cái tiền, đừng nói này hắn tiêu phí, phỏng chừng ngay cả ăn uống đều tận lực tỉnh điểm.

Xem ra kế tiếp một tháng lại lặc nhanh lưng quần mang sống, Hạ Vân Kiệt phát ra trong chốc lát sầu, lắc đầu ra cửa.

Thời gian đã muốn không còn sớm, không những xuất môn chỉ sợ đi làm đều phải đến muộn, về phần phòng ở vấn đề, đành phải chờ đã ban trở về còn tưởng biện pháp.

Đến quán bar, nghênh đón hắn như trước là nhiệt tình như lửa Ô Vũ Kì, Lưu Kha, Từ Giai ba vị quán bar nữ lang, về phần này hắn quán bar nữ lang tự ngày đó lòng hiếu kỳ qua đi, đối hắn thái độ lại về tới bình thản, ở các nàng trong mắt, Trương Tiểu Tuấn như trước là quán bar “Cao phú suất”, mà Hạ Vân Kiệt chính là bình thường nhất bất quá người làm công, đơn giản ở chung một tháng sau, mọi người trở nên càng rất quen một ít thôi. Này khác quán bar nữ lang thái độ, cuối cùng làm

cho Trương Tiểu Tuấn vị này “Cao phú suất” Tìm được rồi một chút tâm lý cân bằng, nếu không thật muốn toàn diện bị Hạ Vân Kiệt cấp áp đảo, phỏng chừng hắn thực hội buồn bực đến chết. Bất quá dù là như thế, mỗi ngày nhìn đến Ô Vũ Kì ba vị mỹ nữ không chút nào tị hiềm vây quanh Hạ Vân Kiệt chuyển, thỉnh thoảng có chút ái muội thân thể tiếp xúc, còn là nhìn xem hắn ghen ghét dữ dội, ngắn ngủn một tháng, trên mặt thanh xuân đậu đều toát ra hai ba khỏa.

“Kiệt ca, ngày mai cùng ta nhóm cùng đi ngân than bơi lội, được không?” Ngọn đèn u ám góc, mặc váy ngắn Ô Vũ Kì lay động khêu gợi vòng eo đi đến Hạ Vân Kiệt bên người, sau đó thực tự nhiên thực thân mật thân thủ cuốn lấy hắn cánh tay, dịu dàng nói.

Này một tháng qua, mặc dù đã muốn chậm rãi có chút thói quen Ô Vũ Kì ba người thân mật tiếp xúc, nhưng mỗi khi cánh tay đụng tới thậm chí đè ép đến kia một đôi giàu có co dãn hai vú khi, Hạ Vân Kiệt còn là nhịn không được hội cảm thấy một tia mất hồn cùng tim đập.

“Ngày mai?” Hạ Vân Kiệt áp chế trong lòng muốn động, mày nhẹ nhàng nhíu một chút, hắn nhớ tới mấy ngày nay mau chóng tìm phòng ở sự tình.

“Đúng vậy, Kiệt ca ngày mai có quan trọng hơn sự tình muốn làm sao? Nếu không có liền cùng chúng ta đi được không?” Ô Vũ Kì gặp Hạ Vân Kiệt hơi nhíu mày, lập tức phe phẩy Hạ Vân Kiệt cánh tay nũng nịu cầu đạo.

Đầy đặn hai vú theo nàng thân thể lay động không chút khách khí chà đạp Hạ Vân Kiệt cánh tay, cũng chà đạp Hạ Vân Kiệt vị này vừa mới ra vườn trường không lâu sồ ca kia khỏa rục rịch tâm, làm cho hắn việc không ngừng nói:“Vậy được rồi!”

“Thật tốt quá Kiệt ca. Ngươi không biết, chúng ta ba người rất sớm đã nghĩ đi ngân than bơi lội, khả thời gian tổng thấu không tốt, vừa vặn ngày mai chúng ta ba người đều có thể xuống nước nga!” Ô Vũ Kì gặp Hạ Vân Kiệt đáp ứng xuống dưới, vui vẻ hưng phấn mà nói.

“Này có cái gì không tốt thấu ? Các ngươi dù sao ban ngày cũng chưa sự tình.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy khó hiểu nói.

“Kiệt ca ngươi thật là xấu!” Ô Vũ Kì nghe vậy kháp Hạ Vân Kiệt một phen, xem thường nói.

Hạ Vân Kiệt bị kháp vẻ mặt ủy khuất, nữ nhân sự tình thật đúng là nan nắm lấy, chẳng lẽ ta nói sai lầm rồi sao?

“Chúng ta ba người đại di mụ vừa vặn là bụi cây, ngốc ca ca!” Đang lúc Hạ Vân Kiệt vẻ mặt buồn bực ủy khuất khi, bên tai thổi tới một trận nhiệt khí, cũng là Ô Vũ Kì dán hắn bên tai thấp giọng nói một câu, sau đó đã đánh mất cái trắng mắt cho hắn, xoay người chiêu đãi khách nhân đi.

“Đại di mụ? Bụi cây ?” Nhìn theo Ô Vũ Kì bị váy ngắn bao vây lấy gợi cảm mông uốn éo ngăn rời đi, Hạ Vân Kiệt đột nhiên hiểu được vì cái gì các nàng thời gian tổng thấu không tốt, mặt nhịn không được đỏ.

Chính mình thật đúng là cái ngốc ca ca nha!

Theo màn đêm hoàn toàn bao phủ Giang Châu, trong quán bar khách nhân cũng dần dần hơn đứng lên. Ầm ỹ trong quán bar nơi nơi tràn ngập thuốc lá hương vị, nước hoa hương vị, rượu hương vị. Mỗi khi âm nhạc vang lên khi, ngọn đèn u ám, quan hệ ái muội cả trai lẫn gái liền thả người sân nhảy, dj thông qua microphone, cổ xuý các loại hương diễm từ ngữ, trêu chọc mọi người nội tâm kia tối nguyên thủy dục vọng.

Mà hết thảy này, Hạ Vân Kiệt tuy rằng như trước không thích, nhưng đã muốn từ từ quen đi.

Như trước ở rạng sáng hai ba giờ đạp xe về nhà, dọc theo đường đi Ô Vũ Kì ba người giống thường lui tới giống nhau vây quanh Hạ Vân Kiệt líu ríu nói cái không ngừng, nói lên ngày mai ngân than hành, ba người đều có chút hưng phấn, chính là hưng phấn rất nhiều nhưng cũng che dấu không được một tia mệt mỏi.

Nhìn ba khuôn thanh xuân tịnh lệ khuôn mặt thượng tràn đầy hưng phấn cùng một tia che dấu không được mệt mỏi, Hạ Vân Kiệt trong lòng đột nhiên dâng lên một tia yêu thương. Chính trực hai mươi xuất đầu thanh xuân thì giờ, rất nhiều giống các nàng như vậy nữ hài tử còn tại trong đại học đọc sách, mà các nàng đã muốn sớm đi vào xã hội, mỗi ngày bận rộn đến rạng sáng, ngẫu nhiên thả lỏng du ngoạn cũng muốn tranh thủ lúc rảnh rỗi hy sinh thời gian nghỉ ngơi, cho dù như thế, các nàng còn là thực hưng phấn.

Đây là người làm công cuộc sống, chính mình nay cũng thành bọn họ trung nhất viên.

Về nhà, vội vàng vọt tắm rửa. Hạ Vân Kiệt mở ra tìm hắn đại bộ phận tích tụ mua liên tưởng bút ký bản máy tính, trước lên mạng san điệu chính mình hôm nay buổi chiều ở trên mạng quải tìm kiếm hợp thuê giả tin tức, sau đó bắt đầu ở trên mạng tra tìm phòng cho thuê tin tức.

Tìm một hồi lâu nhi, cũng không tìm được thích hợp phòng ở, không phải giá rất cao, chính là vị trí không tốt. Thật vất vả tìm được một hai vị trí, giá đều thích hợp, người ta lại ở giới tính có yêu cầu, nữ !

Xem ra thực không được chỉ có thể hôm khác đi phòng

cho thuê người đại lý nhìn xem, Hạ Vân Kiệt gặp tìm hảo một trận cũng chưa phát hiện thích hợp, lại thấy thời gian đã muốn đã khuya, không khỏi có chút nản lòng mà chuẩn bị tắt máy nghỉ ngơi.

Bất quá đang lúc Hạ Vân Kiệt muốn tắt đi võng lạc khi, một cái tìm kiếm hợp thuê tin tức nhảy vào hắn trong mắt.

Đức Nhã tiểu khu phòng, hai thất nhất thính nhất trù nhất vệ, dục tìm kiếm nhất nam tính hợp thuê giả, tháng thuê năm trăm năm mươi nguyên, võng lạc, thủy điện, khí than phí khác tính. Có ý giả, thỉnh thêm qq7823456 tần số nhìn.

Tuy rằng tháng thuê phí so với Hạ Vân Kiệt hiện tại trụ này một bộ quý một trăm nguyên, tuy rằng đối phương tần số nhìn yêu cầu có chút cổ quái, nhưng Hạ Vân Kiệt còn là không chút do dự đổ bộ qq sau đó tìm tòi này dãy số, ở thỉnh cầu thông qua bạn tốt tin tức khuông điền thượng “Có ý hợp thuê” tin tức.

Võng lạc mặt khác một đầu, Đức Nhã tiểu khu ngũ hào lâu 502 phòng gian, tóc ngắn mỹ nữ Đỗ Hải Quỳnh chính còn buồn ngủ, ngáp liên miên đối với máy tính màn hình.

Theo đêm qua ở mười chín lâu quải ra này tin tức sau, có ý giả đổ không ít. Khả vừa thấy tần số nhìn thượng chân nhân, không phải cùng đối diện phòng hai dâm loạn nam hiểu được nhất so với, chính là làm cho người ta nhìn ngán, cho nên thường thường tần số nhìn nhất chuyển được, nàng liền lập tức đem đối phương đá ra bạn tốt danh sách. Ngẫu nhiên có như vậy một hai cái nhìn thuận mắt, khả chỉ cần Đỗ Hải Quỳnh cố ý lộ ra một chút chính mình tiếp viên hàng không thân phận, trong tần số nhìn nam nhân xác định vững chắc hai mắt tỏa ánh sáng, hầu cấp thúc giục làm cho nàng cũng thượng

tần số nhìn hoặc là lập tức gặp mặt nói chuyện hợp thuê sự tình.

Ngay tại vừa rồi, Đỗ Hải Quỳnh lại đào thải một vị dâm loạn nam. Điều này làm cho Đỗ Hải Quỳnh bắt đầu hoài nghi chính mình tưởng giúp bạn tốt Trầm Lệ Đề tìm kiếm một vị ký có thể hỗ trợ chắn sắc lang, lại đối Trầm Lệ Đề không có không an phận chi tưởng nam nhân áp căn chính là một loại ý nghĩ kỳ lạ.

“Tính, ngủ!” Đỗ Hải Quỳnh rốt cục khiêng không được buồn ngủ, thân cái lười eo, sau đó chuẩn bị logout.

Đang ở phía sau, qq tin tức nêu lên âm hưởng lên. Đỗ Hải Quỳnh ngáp một cái, vốn định cứ như vậy tính, nhưng cuối cùng còn là điểm mở ra.

Tin tức là một vị tên là “Không chịu ức hiếp người làm công” Phát đến xin tăng thêm bạn tốt yêu cầu. Vừa thấy này võng danh, Đỗ Hải Quỳnh còn có điểm muốn cười, đầu năm nay người làm công chính là chịu bóc lột chịu ức hiếp đối tượng. Không chịu ức hiếp người làm công, phỏng chừng chỉ có ở đồng thoại chuyện xưa tài năng tìm được.

“Thượng tần số nhìn!” Tuy rằng cảm thấy này võng danh có điểm buồn cười, nhưng Đỗ Hải Quỳnh cũng không đối vị này “Không chịu ức hiếp người làm công” Ôm có cái gì hy vọng, cho nên cũng lười cùng hắn chào hỏi, tăng thêm bạn tốt sau, trực tiếp đánh ra ba chữ.

Võng lạc mặt khác một đầu, Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới đối phương thế nhưng còn tại tuyến, càng không nghĩ tới nhất chuyển được sau ngay thanh tiếp đón cũng không đánh liền trực tiếp yêu cầu thượng tần số nhìn.

Hạ Vân Kiệt đối chính mình diện mạo cùng thân hòa độ còn là có tin tưởng, nếu đối phương như vậy rõ ràng,

hắn tự nhiên cũng lười nói thêm nữa, thấy thế liền thoải mái mở ra tần số nhìn.

Đương nhiên phòng nguyên ở đối phương trong tay, đối phương nắm giữ quyền chủ động, cho nên tần số nhìn ngay từ đầu cũng là đơn phương, cũng chính là Đỗ Hải Quỳnh thấy được Hạ Vân Kiệt, mà Hạ Vân Kiệt lại nhìn không tới nàng.

“Thần côn đồng chí!” Vốn buồn ngủ, chuẩn bị xem liếc mắt một cái vị này “Không chịu ức hiếp người làm công” Sau đó tắt máy ngủ Đỗ Hải Quỳnh, nhìn đến màn hình trung đột nhiên hiện ra hình cái đầu, hai mắt mạnh sáng đứng lên, kinh hô ra tiếng.

Kinh hô sau, còn hãy còn không thể tin được nhu nhu ánh mắt, sau đó gắt gao nhìn chằm chằm tần số nhìn Hạ Vân Kiệt xem.

Đúng vậy chính là kia thực túm, chút không vì sắc đẹp cùng tiền tài sở động thần côn đồng chí!

Cầu đề cử phiếu, cầu cất chứa, cầu đánh thưởng, cảm ơn!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 55 : Nhiều suất nhiều sạch sẽ nam nhân

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-06 00:23:37.0 số lượng từ:2907

Ha ha, thật sự là đi tìm mòn giày cũng không thấy, vô tình tìm được chẳng tốn công! Đỗ Hải Quỳnh xác nhận không có lầm sau, nhịn không được nở nụ cười, thậm chí làm nàng nhớ tới Trầm Lệ Đề trở về đột nhiên phát hiện hợp thuê giả biến thành thần côn đồng chí khi kia giật mình biểu tình, trên mặt liền nhịn không được toát ra gian kế thực hiện được đắc ý, bỡn cợt biểu tình.

“Ngươi hảo, ta cũng ở Đức Nhã tiểu khu, bởi vì chủ cho thuê nhà lâm thời muốn bán phòng ở, cần một lần nữa thuê phòng, vừa vặn ở mười chín trên lầu nhìn đến ngươi quải ra tin tức, cảm thấy có vẻ thích hợp, cho nên liền liên hệ ngươi. Hiện tại ngươi người cũng thấy, nếu cảm thấy thích hợp, có phải hay không cũng có thể lộ hạ của ngươi chân diện mục?” Hạ Vân Kiệt gặp tần số nhìn chuyển được sau, đối phương nửa ngày cũng không phản ứng, không khỏi có chút buồn bực đánh liên tiếp tự phát đi qua.

Thật đúng là xảo a! Đỗ Hải Quỳnh thấy thế không khỏi một mình một người hì hì lại lần nữa nở nụ cười, cười khi thấp lĩnh đai đeo tơ lụa áo ngủ che lấp không được một đôi tuyết trắng thịt cầu đẩu cái không ngừng, rất là mê người. Chỉ tiếc tần số nhìn kia một bên Hạ Vân Kiệt lại nhìn không thấy.

Hạ Vân Kiệt gặp đối phương còn là không hồi âm, rõ ràng chặt đứt tần số nhìn, sau đó phát ra cái lưu hãn hình vẽ.

Gặp Hạ Vân Kiệt chặt đứt tần số nhìn, lại phát ra lưu

hãn hình vẽ, Đỗ Hải Quỳnh thế này mới ý hội lại đây chính mình đến bây giờ trừ bỏ phát ra “Thượng tần số nhìn” Ba chữ ngoại, còn cái gì cũng chưa làm đâu!

“Cũng không dùng tới cái gì tần số nhìn, dù sao ngươi cũng ở Đức Nhã tiểu khu, lại đều còn chưa ngủ, rõ ràng hiện tại gặp mặt đàm tốt lắm.” Đỗ Hải Quỳnh đánh chữ nói.

“Cũng tốt, ở nơi nào chạm trán?” Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra thực thưởng thức đối phương rõ ràng, nghe vậy lập tức đánh chữ trả lời.

“Ngũ hào lâu dưới lầu, năm phút đồng hồ sau gặp mặt.”

“Tốt, như thế này gặp mặt tán gẫu.” Hạ Vân Kiệt logout chuẩn bị xuất môn.

“ok!” Đỗ Hải Quỳnh logout, sau đó bắt đầu lục tung tìm quần áo đổi mới.

Tuy rằng trên cơ bản đã muốn nhận định đối phương chính là một thần côn đồng chí, cho dù không phải đồng chí, hẳn là ở phương diện nào đó tồn tại một chút vấn đề, nhưng Đỗ Hải Quỳnh cảm thấy còn là có tất yếu tái khảo nghiệm một chút thần côn đồng chí, miễn cho thực ứng Trầm Lệ Đề nói, đối diện ở hai đầu lang, bên này còn cố ý tiến cử một đầu lang. Cho nên Đỗ Hải Quỳnh tìm kiếm một hồi lâu nhi, cuối cùng từ tủ quần áo tìm được nàng muốn quần áo.

Màu trắng váy ngắn, thiên màu lam đai đeo ngực. Váy ngắn chỉ kham kham che khuất mông, lộ ra hai điều trắng bóng rất tròn đùi. Đai đeo ngực cổ áo có điểm rộng thùng thình cũng có chút thấp, áp căn không thể che lấp trụ nàng kia đôi ngạo nhân ngọc nữ phong, lộ ra một đạo thật sâu tuyết trắng chiến hào.

Bất quá Đỗ Hải Quỳnh lại tựa hồ còn ngại cổ áo không đủ rộng thùng thình không đủ thấp, còn cố ý đi xuống lôi kéo, nhìn trong gương nửa che nửa hở, liêu nhân mười phần đầy đặn thịt cầu, Đỗ Hải Quỳnh khóe miệng thế này mới gợi lên một chút vừa lòng kiêu ngạo mỉm cười, lẩm bẩm:“Lệ Đề, cô nãi nãi ta bạn chí cốt đi, vì của ngươi hạnh phúc, ta nhưng là không tiếc hy sinh sắc tướng a!”

Nói xong, Đỗ Hải Quỳnh lại đối với gương đùa nghịch một phen, sau đó mới cầm cái chìa khóa ra cửa, bất quá phía sau sớm đã qua năm phút đồng hồ, cho nên chờ Đỗ Hải Quỳnh đến dưới lầu, vị kia thần côn đồng chí sớm đã chờ ở dưới lầu.

Nhìn đến Đỗ Hải Quỳnh theo hàng hiên xuống đến, bởi vì váy quá ngắn, hai điều trắng bóng đùi đẹp thập giai xuống khi, lơ đãng lay động váy, đều có thể loáng thoáng nhìn đến một chút làm cho người ta ý nghĩ kỳ quái màu tím lôi ti biên, đầy đặn hai vú lại theo đùi đẹp mại động cao thấp nhảy lên, phảng phất hai tưởng bính đi ra tiểu bạch thỏ, dù là Hạ Vân Kiệt đã muốn ở trong quán bar nhìn quen “Đêm khuya diễm vũ”, cũng nhìn quen Ô Vũ Kì ba người cùng loại mặc. Nhưng như thế ban đêm, như thế đại mỹ nữ, Hạ Vân Kiệt còn là nhịn không được một trận tim đập, bất quá Đỗ Hải Quỳnh xuất hiện mang cho Hạ Vân Kiệt càng nhiều là kinh ngạc mà không phải kinh diễm.

Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, tìm kiếm nam tính hợp thuê thế nhưng sẽ là một vị mỹ nữ, càng không nghĩ tới còn là vị kia từng cùng hắn ngồi chung một chiếc xe taxi mỹ nữ.

Cho nên bởi vì nhiều lắm kinh ngạc, khiến cho Hạ Vân Kiệt kinh ngạc biểu tình hoàn toàn che dấu hắn trong mắt lơ đãng gian lóe ra một chút cực nóng, mà hắn ánh mắt cũng càng nhiều dừng lại ở tại kia trương mang

theo một tia dã tính nghịch ngợm mặt đẹp, tựa hồ muốn nhìn rõ ràng đến tột cùng có phải hay không nhận sai người.

Hạ Vân Kiệt như vậy biểu tình, làm cho Đỗ Hải Quỳnh thực vừa lòng, cũng càng phát ra nhận định vị này có vẻ sạch sẽ suất khí thần côn là vị đồng chí. Phải biết rằng, nàng Đỗ Hải Quỳnh lại nói tiếp cũng là duyệt người vô số, cái nào nam nhân nhìn đến nàng này cách ăn mặc không phải hận không thể tròng mắt dài ra hai tay đến bái điệu của nàng quần áo. Thậm chí Đỗ Hải Quỳnh trong lòng đều nhịn không được sinh ra một tia tiếc hận.

Nhiều suất nhiều sạch sẽ nam nhân a, như thế nào sẽ không thích nữ nhân đâu!

Đương nhiên loại này ý tưởng cũng ngay tại Đỗ Hải Quỳnh trong đầu chợt lóe mà qua, thật muốn là Hạ Vân Kiệt đối nữ nhân cảm thấy hứng thú, mê đắm nhìn chằm chằm nàng xem, phỏng chừng nàng đã sớm hận không thể lấy bả đao cắt hắn, còn làm sao thay hắn tiếc hận, còn làm sao cảm thấy hắn suất khí, sạch sẽ?

“Ngươi sẽ không chính là……” Gặp Đỗ Hải Quỳnh theo thang lầu cao thấp đến, cuối cùng đứng ở chính mình trước mặt, kia một nửa che che đậy tiểu bạch thỏ liền như vậy khẽ run ở chính mình dưới mắt, Hạ Vân Kiệt hơi hơi lui ra phía sau một bước, có chút không thể tin được nói.

“Đúng rồi! Thần côn đồng…… Khụ khụ, đại sư.” Trầm Hải Quỳnh chớp ánh mắt, thiếu chút nữa nói lậu miệng.

Hạ Vân Kiệt đương nhiên không biết, chính mình ở trầm Hải Quỳnh trong mắt là vị chỉ thích nam nhân đồng chí, nghe vậy cũng là không nghĩ nhiều, chính là nghe nói trước mắt vị này khêu gợi mỹ nữ quả thực chính là vị kia tìm kiếm một vị nam tính hợp thuê giả nhân, rốt cục giật

mình thiếu chút nữa cằm đều đến rơi xuống.

Chẳng lẽ đúng như Trình Phinh nói, chính mình rất lão thổ rất out? Còn là thế giới này quá khùng cuồng? Một vị như thế gợi cảm dã tính mười phần mỹ nữ, thế nhưng chỉ định muốn tìm nam nhân hợp thuê!

Bất quá mặc kệ là thế giới quá khùng cuồng còn là chính mình rất lão thổ rất out, dù sao Hạ Vân Kiệt cho rằng chính mình còn không có điên cuồng đến muốn cùng một vị xa lạ nữ nhân cùng ở một phòng ở, đồng dùng một cái buồng vệ sinh trình độ, cho nên giật mình qua đi, Hạ Vân Kiệt không cần suy nghĩ nói:“Thực xin lỗi, ta nghĩ ngươi còn là mặt khác tìm người hợp thuê đi.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt liền chuẩn bị chạy lấy người.

Đỗ Hải Quỳnh thấy thế không não phản hỉ, như vậy nam nhân bất chính là nàng cảm nhận trung thực thi “Một hòn đá ném hai chim” Kế hoạch như một chọn người sao? Cho nên gặp Hạ Vân Kiệt phải đi, Đỗ Hải Quỳnh vội vàng tiến lên ngăn lại hắn nói:“Uy, ngươi người này như thế nào như vậy nha? Người khác cầu cùng mỹ nữ hợp thuê đều cầu không được, ngươi như thế nào lo lắng cũng không lo lắng liền…… Khụ khụ……. Tiền thuê nhà phương diện ta có thể cho ngươi tái ưu đãi một chút, năm trăm nguyên một tháng. Võng lạc dù sao tháng sau đi ra kì, tháng này sẽ không thu ngươi tiền.”

Nói đến một nửa, Đỗ Hải Quỳnh đột nhiên ý thức được trước mắt vị này thích là nam nhân, cùng hắn giảng mỹ nữ áp căn liền cùng đàn gảy tai trâu không nhiều lắm khác nhau, cùng hắn giảng dễ nhìn, cùng hắn giảng đa dạng mĩ nam còn kém không nhiều lắm. Khả 502 trong phòng chỉ có mỹ nữ không có mĩ nam nha, cho nên Đỗ Hải Quỳnh cũng chỉ hảo cùng Hạ Vân Kiệt đàm tiền.

Còn đừng nói, Hạ Vân Kiệt hiện tại cái gì cũng không

thiếu liền thiếu tiền, vừa nghe nói tiền thuê nhà có thể tiện nghi, võng lạc phí có thể giảm miễn một tháng, hai mắt không khỏi sáng ngời, thật đúng là tâm động. Về phần Đỗ Hải Quỳnh vì cái gì không nên tìm cái khác phái hợp thuê, rốt cuộc xoa bóp cái gì tâm tư, hắn cũng lười đi phỏng đoán.

Một đại lão gia, nhưng lại là một vị có được thần bí lực lượng vu sư, hắn chẳng lẽ còn sợ một nữ nhân bất thành?

Đỗ Hải Quỳnh chức nghiệp là tiếp viên hàng không, coi như là người ngành dịch vụ, khác bản sự khả năng cũng không xuất sắc, nhưng sát ngôn quan sắc bản sự còn là không sai, gặp Hạ Vân Kiệt hai mắt sáng ngời, chỉ biết hắn tâm động, nghĩ rằng, cùng người này đàm "Mỹ nữ" Quả nhiên là đàn gảy tai trâu, hoàn hảo bổn cô nương thông minh.

"Bất quá, như vậy ngươi có thể hay không chịu thiệt? Ta cũng liền gần nhất đỉnh đầu có chút khẩn trương, nếu không như vậy, này quý trước ấn ngươi nói giá phó, quý sau ta đem số người còn thiếu cho ngươi bổ thượng." Bất quá tâm động quy tâm động, Hạ Vân Kiệt cũng là không nghĩ chiếm người ta nữ hài tử tiện nghi, bất quá nếu Đỗ Hải Quỳnh thả ra rơi chậm lại giá khẩu phong, Hạ Vân Kiệt đổ vừa vặn có thể nhân thể đàm nhà dưới thuê sự tình, cứ như vậy tháng này cũng là có thể hoãn vừa chậm. Nếu không một ngàn chín trăm nguyên, tiền thuê nhà phó điệu một ngàn sáu trăm năm mươi nguyên, hơn nữa võng lạc phí, di động phí, phí điện nước cái gì, hắn thật đúng là ngay cả ăn cơm đều là vấn đề.

Hạ Vân Kiệt này lời nói đổ không khỏi làm Đỗ Hải Quỳnh xem trọng hắn liếc mắt một cái, nghĩ rằng, còn đừng nói thần côn tuy rằng thân là một gã đồng chí nhưng so với đại đa số nam nhân còn nam nhân.

“Sẽ không ăn mệt a, ngươi cũng không tất cảm thấy chiếm của ta tiện nghi, bởi vì ta nơi này còn có cái nho nhỏ thỉnh cầu.” Đỗ Hải Quỳnh chớp ánh mắt, trong mắt lóe giảo hoạt ánh mắt.

“Nga, ngươi nói.” Hạ Vân Kiệt nghe nói đối phương còn có thỉnh cầu, không khỏi nhớ tới phía trước trong lòng kinh nghi, nhưng thật ra nổi lên vài phần tò mò.

“Kỳ thật là như vậy, ta đối diện ở hai nam nhân. Kia hai nam nhân thật sự rất đáng giận, cả ngày mở ra cửa, cởi trần mê đắm hướng chúng ta bên này xem, làm hại chúng ta lên lầu đều tâm hoảng hoảng, bình thường đừng nói mở cửa liền ngay cả thượng ban công đều có chút không dám. Cho nên, ta mới muốn tìm nam nhân hợp thuê, hù dọa hù dọa bọn họ, cũng miễn cho bọn họ luôn quấy rầy chúng ta.” Đỗ Hải Quỳnh nói, một bộ điềm đạm đáng yêu, coi như nhận hết ủy khuất tiểu tức phụ giống nhau.

“Nguyên lai là như vậy, này ngươi yên tâm, loại chuyện này cho dù ngươi không nói, ta đều đã hỗ trợ. Bất quá, ngươi sẽ không lo lắng ta cũng……” Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Hải Quỳnh một bộ điềm đạm đáng yêu bộ dáng, trong lòng kìm lòng không được dâng lên một tia bảo hộ kẻ yếu trìu mến ý, không chút nào do dự đáp ứng xuống dưới, chính là trong lòng lại khó tránh khỏi còn là có chút nghi hoặc.

Đối diện đã muốn ở hai đầu lang, vạn nhất tái dẫn lang nhập thất đâu?

“Cho nên ta mới yêu cầu tần số nhìn a! Về phần ngươi, từ ngày đó ngồi xe taxi gặp mặt bắt đầu, trực giác liền nói cho ta biết ngươi không phải cái loại này sắc sắc nam nhân!” Đỗ Hải Quỳnh dùng tín nhiệm ánh mắt nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, thực khẳng định nói.

Đương nhiên không phải cái loại này sắc sắc nam nhân a, cho dù thật sự là sắc nam cũng là đối nam nhân sắc.

Cầu đề cử phiếu, cầu cất chứa, cầu đánh thưởng, cảm ơn!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 56 : Người làm công cũng có mùa xuân

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-06 12:01:40.0 số lượng từ:3158

Thân là nam nhân, có thể bị một vị mỹ nữ như vậy tín nhiệm, Hạ Vân Kiệt tự nhiên cảm thấy vạn phần tự hào, nghe vậy nhưng thật ra ngượng ngùng cười cười, trong lòng cũng cuối cùng trở nên hiểu được là chuyện gì xảy ra. Bất quá đáng thương Hạ Vân Kiệt lại không biết nói chính mình ở Đỗ Hải Quỳnh trong mắt áp căn chính là một vị đồng chí, nàng đối hắn đương nhiên yên tâm a.

“Còn có, của ta thân phận là tiếp viên hàng không, thường thường sẽ có cái gì phú nhị đại, quan nhị đại, còn có này tên tự cho là có mấy cái tiền có thể mua được hết thảy đến quấy rầy, cho nên về sau không chừng còn phải mời ngươi hỗ trợ lập tức tấm chắn.” Đỗ Hải Quỳnh tiếp tục dùng cầu xin ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

Nam nhân thôi, luôn thích thay kẻ yếu bênh vực kẻ yếu, càng đừng nói giống Đỗ Hải Quỳnh như vậy mỹ nữ, Hạ Vân Kiệt lại không hề nghĩ ngợi nhân tiện nói:“Nếu về sau mọi người hợp thuê cùng một chỗ, chính là bằng hữu, phương diện này có thể hỗ trợ tổng hội hỗ trợ.”

Về phần này cái gì phú nhị đại, quan nhị đại cái gì, hắn đắc tội được rất tốt đắc tội không nổi, Hạ Vân Kiệt lại áp căn sẽ không đi lo lắng. Hắn điệu thấp, hắn làm công, đó là bởi vì hắn muốn tay làm hàm nhai, muốn kiếm tiền nuôi sống chính mình, nhưng cũng không ý nghĩa hắn thật sự chỉ có thể làm cái mặc người ức hiếp người làm công. Tựa như hắn qq tên giống nhau, hắn là một vị không chịu ức hiếp người làm công, bởi vì hắn còn là một vị vu sư có được thần bí lực lượng.

Vu sư, thượng nhất hoành đỉnh thiên, hạ nhất hoành đạp đất, trung gian nhất dựng thẳng đỉnh thiên lập địa, lại khởi là ai đều có thể ức hiếp ?

Này đó Đỗ Hải Quỳnh tự nhiên không biết, nàng gặp Hạ Vân Kiệt lại lần nữa hào sảng đáp ứng rồi xuống dưới, nhưng thật ra đối trước mắt vị này thần côn đồng chí hơn vài phần thích, nghe vậy thế nhưng thân thiết vãn Hạ Vân Kiệt cánh tay nói:“Nếu như vậy, ta mang ngươi đi trên lầu phòng nhìn xem đi.”

Đỗ Hải Quỳnh cổ áo rất thấp, bộ ngực thực no đủ thực bóng loáng, Hạ Vân Kiệt lõa lồ cánh tay đụng chạm đến kia một mảnh no đủ trơn trượt, sợ tới mức hắn nhanh chóng rút tay.

Hạ Vân Kiệt trong lòng khả rõ ràng thật sự, chính mình tuy rằng không phải cái gì đại sắc lang, nhưng là cũng không phải cái gì ngồi trong lòng mà vẫn không loạn quân tử. Này khuya khoắt, Đỗ Hải Quỳnh ăn mặc ít như vậy, lại là cô nam quả nữ, như vậy thân mật nị cùng một chỗ, Hạ Vân Kiệt cũng không dám cam đoan chính mình hay không hội biến thân trở thành sắc lang.

Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt rút tay mà ra, cũng là không nghĩ nhiều. Nam đồng thôi, vốn thích chính là nam nhân, tự nhiên có chút kháng cự cùng nữ sinh thân thể tiếp xúc a. Không gì hơn cái này vừa đến, Đỗ Hải Quỳnh nhưng thật ra thực yên tâm.

Ngũ hào lâu 502 phòng bố cục cùng Hạ Vân Kiệt hiện tại ở tại phòng không sai biệt lắm, bất quá nữ hài tử phòng bình thường đều bảo trì có vẻ sạch sẽ, bố trí cũng thực ấm áp, thậm chí trong phòng còn bay thản nhiên mùi thơm, không giống Trương Văn Bân phòng giống nhau, đẩy cửa đi vào đầu tiên ngửi được chính là một cỗ nói không rõ khó ngửi hương vị. Cho nên Hạ Vân Kiệt đối

phòng còn là thực vừa lòng, cảm thấy cùng nữ hài tử hợp thuê trừ bỏ ở cuộc sống thượng khả năng hơi chút có chút không có phương tiện, kỳ thật hẳn là cũng cũng không tệ lắm.

“Ngươi hẳn là có phòng cho thuê hợp đồng đi? Có thể hay không lấy vội tới ta xem một chút.” Xem qua phòng ở sau, Hạ Vân Kiệt rốt cục đã hỏi tới chính đề.

Hắn hiện tại sở hữu thân gia thêm đứng lên cũng liền một ngàn chín trăm nguyên, ở phòng cho thuê phương diện hay là muốn thận trọng một ít.

“Có nha, ngươi chờ.” Nói xong Đỗ Hải Quỳnh vào phòng gian lấy đến đây phòng cho thuê hợp đồng.

“Hợp đồng không phải viết một ngàn nguyên từng tháng sao? Ngươi như thế nào muốn thuê năm trăm năm mươi nguyên từng tháng đâu?” Hạ Vân Kiệt đem hợp đồng lấy đến vừa thấy, không khỏi lăng nói.

“Hiện tại không phải ấn giá gốc thuê cho ngươi sao?” Đỗ Hải Quỳnh chớp mắt to, nhìn Hạ Vân Kiệt giảo hoạt nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi một trận không nói gì, uổng phí chính mình còn tưởng rằng chiếm người ta tiện nghi, nguyên lai người ta sớm đã cùng thương hạ bên trong muốn làm xúc tiêu hoạt động giống nhau, sớm đã lặng yên nâng lên giá.

“Ha ha, ta đây khi nào thì có thể chuyển lại đây?” Hạ Vân Kiệt không nói gì sau cười cười, sau đó hỏi.

Thân là một nam nhân, hắn tổng không thể vì điểm ấy việc nhỏ so đo.

“Ngày kia hoặc là ngày kìa thế nào? Bất quá tối trì không cần trễ quá ngày kìa, ta ngày kìa có chuyến bay.” Đỗ Hải

Quỳnh nói.

“Kia đi, ta ngày mai sửa sang lại một chút, ngày kia buổi sáng chuyển lại đây. Bất quá ngươi bên này có phải hay không cũng muốn thu thập đi ra một cái phòng?” Hạ Vân Kiệt nói.

“Không thành vấn đề, ta ngày mai hãy thu thập.” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy trong mắt lóe ra một tia chột dạ, hiện tại nàng còn không có chuyển đi, tự nhiên hai phòng đều còn ở người, bãi đặt này nọ, đơn giản Trầm Lệ Đề hôm nay có chuyến bay, muốn ngày mai mới trở về, cho nên đêm nay chỉ có nàng một người ở. Bất quá Đỗ Hải Quỳnh từ nhỏ chính là cái thích trò đùa dai nghịch ngợm nữ hài tử, cho nên nàng cũng không muốn cho Trầm Lệ Đề trước tiên biết chính mình đã muốn cấp nàng tìm đến đây thực thi “Một hòn đá ném hai chim” thần côn đồng chí chuyện này, nếu không nghĩ làm cho Trầm Lệ Đề trước tiên biết, tự nhiên cũng sẽ không làm cho Hạ Vân Kiệt biết, nếu không Hạ Vân Kiệt lo lắng, không nên cùng Trầm Lệ Đề trước thông cái nói hoặc là chạm cái mặt cái gì, chẳng phải hết thảy đều lòi ?

Đàm thỏa phòng ở sự tình, Hạ Vân Kiệt cùng Đỗ Hải Quỳnh cho nhau để lại liên hệ điện thoại, sau đó liền cáo từ trở lại chính mình phòng.

Trở lại phòng, nhắm mắt hơi chút ngủ một phen giờ, liền đến giờ mẹo.

Hạ Vân Kiệt đúng giờ rời giường, bắt đầu mỗi ngày tu luyện.

Một tia thiên địa linh khí đi qua Nê Hoàn cung chuyển vì vu lực, sau đó lưu kinh quanh thân, dễ chịu rèn luyện gân cốt, huyết nhục, ngũ tạng lục phủ. Mỗi một lần dễ chịu rèn luyện, đều làm cho Hạ Vân Kiệt thân thể cường tráng thượng một phần, phảng phất trải qua thiên chuy

bách luyện cương thiết. Hai cánh tay trung kia hai tôn vu đỉnh so với một tháng trước có vẻ càng phát ra cao lớn dày, du cổ tang thương hơi thở trung lộ ra làm cho người ta vô cùng tim đập nhanh khủng bố lực lượng. Bất quá ngưng tụ bên trái chân vu đỉnh lại còn thiếu một cước, một tia vu lực ý đồ ngưng tụ ra kia một cước, nhưng đến cuối cùng thời khắc mấu chốt lại tổng lại tan ra đi, thất bại trong gang tấc.

Bất quá Hạ Vân Kiệt không chút nào không có nản lòng, chỉ để ý tâm bình khí hòa, không nhanh không chậm tụ lại vu lực, lại tùy ý nó tán đi, tựa như trong truyền thuyết Ngu Công dời núi giống nhau như vậy kiên trì không ngừng.

Này phân kiên trì, này phân ổn trọng, nếu Vu Trạch còn tại thế, nếu hắn còn có thể nhìn đến, nhất định hội cảm thấy vui mừng. Bởi vì Hạ Vân Kiệt tâm tình đang ở lặng yên phát sinh biến hóa, càng vững vàng càng mượt mà.

Cứ như vậy, Hạ Vân Kiệt vận chuyển “Vũ vương quyết” Càng không ngừng hấp thu thiên địa linh khí dễ chịu rèn luyện thân xác, ngưng tụ vu đỉnh, giờ mẹo rất nhanh liền trôi qua.

Hạ Vân Kiệt mở hai mắt, khóe miệng dật ra một tia vừa lòng mỉm cười. Hiện tại mỗi lần tu luyện không chỉ có tu vi ở tiến bộ, hắn còn cảm giác được chính mình tâm tình đã ở đề cao.

Thiếu một phần thô bạo xúc động, hơn một phần bình thản ổn trọng, cái sau đúng là trời sinh quá mức tâm huyết Vu tộc sở khuyết thiếu.

Tu luyện chấm dứt bất quá mới bảy giờ, mà Ô Vũ Kì ba người cùng Hạ Vân Kiệt ước tốt thời gian còn lại là buổi sáng mười giờ, thời gian còn sớm. Rửa mặt một phen, lại tự mình động thủ nấu phân mỳ sợi làm bữa sáng.

Không có biện pháp, nay đỉnh đầu khẩn trương, có thể tỉnh một chút là một chút.

Đợi cho không sai biệt lắm mười điểm, Hạ Vân Kiệt đi xuống lầu. Đi đến tiểu khu cửa khi, phát hiện Ô Vũ Kì ba người sớm đã duyên dáng yêu kiều ở tiểu khu cửa kiển chân lấy đợi.

Ba người trung Lưu Kha cao gầy, Ô Vũ Kì đầy đặn, Từ Giai kiều tiểu, ba người hôm nay đều ăn mặc phá lệ thanh lương, nhiệt khố thêm đai đeo ngực. Tuyết trắng đùi đẹp, phình ngực, kiều kiều mông, ba như thế thanh xuân nữ tử đứng ở tiểu khu cửa, quả thực thành tiểu khu cửa một đạo xinh đẹp phong cảnh tuyến. Đừng nói theo tiểu khu cửa ra vào người trẻ tuổi thỉnh thoảng lấy mắt ngắm các nàng, liền ngay cả tiểu khu thượng tuổi xem đại môn đại gia đều nhịn không được liên tiếp hướng các nàng đi chú mục lễ, thầm nghĩ này ba cái như thế thanh xuân tịnh lệ nữ hài tử đến tột cùng đang đợi ai?

“Kiệt ca!” Gặp Hạ Vân Kiệt theo trong tiểu khu đi ra, Ô Vũ Kì ba người lập tức đôi mắt đẹp sáng ngời, ào ào mặt mang vui vẻ tươi cười nghênh đón. Hành vi mở ra lớn mật một chút Ô Vũ Kì cùng Lưu Kha đến gần sau lại không chút khách khí một trái một phải vãn ở Hạ Vân Kiệt cánh tay, liền đem trông cửa đại gia còn có tiểu khu cửa ra vào các nam nhân nhìn xem tròng mắt đều thiếu chút nữa rớt xuống dưới.

Ta thảo, khi nào thì Đức Nhã tiểu khu loại này bình dân khu thế nhưng cũng xuất hiện như vậy ngưu bức nhân vật? Lão bà, nhị nãi, tình nhân, con mẹ nó toàn tề sống! Ra vẻ đây là làm quan cùng có tiền, mới có tư cách hưởng thụ nha!

Trừ bỏ tiểu khu cửa ra vào các nam nhân cùng trông

cửa đại gia nhìn xem thiếu chút nữa tròng mắt đều đến rơi xuống, chính kéo va ly, mặc tiếp viên hàng không chế phục, mới từ trên xe xuống đến, vốn là vẻ mặt mệt mỏi Trầm Lệ Đề cũng thiếu chút nhìn xem tròng mắt rớt xuống dưới.

Này không phải thần côn đồng chí sao? Ta phi, còn tưởng rằng hắn không gần nữ sắc, nguyên lai cũng là cái phong lưu đại sắc lang!

Trầm Lệ Đề nhìn đến Hạ Vân Kiệt khi, Hạ Vân Kiệt cũng thấy được nàng. Nhớ tới quá hai ngày chính mình sẽ cùng của nàng bằng hữu Đỗ Hải Quỳnh trở thành hợp thuê giả, Hạ Vân Kiệt theo bản năng hướng nàng cười cười, đồng thời cũng có như vậy điểm xấu hổ chột dạ. Chính mình nay nhưng là “Trái ôm phải bế”, bên cạnh còn đi theo một vị đâu, phỏng chừng khó tránh khỏi sẽ làm nàng sinh ra một ít hiểu lầm.

Quả nhiên, Hạ Vân Kiệt thân mật mỉm cười tiếp đón, Trầm Lệ Đề lại chính là báo lấy khốc khốc quay đầu, cũng không thèm nhìn tới hắn liếc mắt một cái, liền kéo va ly hướng trong tiểu khu đi, một bước váy đem của nàng mĩ mông khỏa phá lệ rất tròn cử kiều, đi khởi lộ đến phá lệ tuyệt đẹp, gợi cảm.

“Hì hì, Kiệt ca, người ta tiếp viên hàng không không để ý tới ngươi da! Bất quá không quan hệ a, Lưu Kha năm đó cũng thiếu chút bị tuyển làm không tỷ nga, nàng còn chuyên môn mua tiếp viên hàng không nỉ đồng phục, hôm khác làm cho nàng mặc vào vội tới ngươi xem, tuyệt đối sẽ không thua cấp chân chính tiếp viên hàng không nga!” Ô Vũ Kì gặp Hạ Vân Kiệt hướng Trầm Lệ Đề mỉm cười, Trầm Lệ Đề cũng không điểu hắn, còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt đối nàng có ý tứ lại huých cái lãnh cái đinh, liền nhanh lâu Hạ Vân Kiệt cánh tay, miệng dán hắn bên tai nói, chính là nói chuyện khi ánh mắt lại cố ý nhìn về phía Trầm Lệ Đề.

Lúc này Trầm Lệ Đề vừa vặn theo Hạ Vân Kiệt bọn họ bên người trải qua, nghe xong vừa vặn, trong lòng không khỏi phi một ngụm, đại sắc lang! Sau đó thải giày cao gót, lắc lắc mĩ mông, đặng đặng đặng bước nhanh cùng Hạ Vân Kiệt bọn họ gặp thoáng qua, tựa hồ một khắc cũng không tưởng cùng Hạ Vân Kiệt có gì gần gũi ở chung. Mà Hạ Vân Kiệt nghe nói như thế, thiếu chút nữa một cái lảo đảo, này Ô Vũ Kì thật đúng là cái gì rõ ràng lời nói đều dám nói!

Bất quá Hạ Vân Kiệt nay ở quán bar ở lâu, cũng là thói quen này đó quán bar nữ lang lớn mật tác phong, thậm chí nhìn Trầm Lệ Đề mặc tiếp viên hàng không chế phục, rất tròn mông ở màu tím một bước váy phía dưới theo cước bộ mê người đong đưa, đổ thật đúng là cảm thấy nữ nhân mặc tiếp viên hàng không chế phục đặc biệt gợi cảm mê người, nghĩ rằng, lấy Lưu Kha cao gầy dáng người nếu mặc vào chế phục, phỏng chừng cũng……. Phi, phi, ta suy nghĩ cái gì đâu!

Tiếp viên hàng không chế phục là không nghĩ, chính là trong lòng một tia tà niệm cũng là bị câu động lên, cho nên một trái một phải bị Ô Vũ Kì cùng Lưu Kha quấn quít lấy, hai tay đều đè nặng thịt hồ hồ no đủ, đối hắn mà nói thật đúng là dày vò.

Cũng may khai hướng ngân than xe buýt rất nhanh đã tới rồi.

Cầu đề cử phiếu!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 57 : Ngưu bức quá

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-07 00:05:47.0 số lượng từ:2820

Giang Châu thị hạ hạt năm khu sáu huyện, Hạ Vân Kiệt hiện tại chỗ Vân Long khu vừa vặn cùng Ngân Hải huyện nối đường ray, ra Vân Long khu đó là Ngân Hải huyện. Theo Giang Châu thị ngọc long thể dục trung tâm chuyến xuất phát khai hướng ngân than xe buýt vừa vặn phải được quá Đức Nhã tiểu khu này trạm xe buýt.

Hôm nay mặc dù không phải cuối tuần, nhưng thời tiết nóng bức, ngồi xe đi hướng ngân than du khách còn là không ít, cơ hồ là không còn chỗ ngồi. Trên xe các nam nhân gặp lập tức đi lên ba nữ hài tử thanh xuân tịnh lệ, mặc thanh lương, người người đều cảm giác hai mắt sáng ngời. Trong đó có hai vị người trẻ tuổi cách quá đạo song song mà ngồi, bên trong vị trí đặt bao bao, thấy thế lại lộ ra một bộ mi phi sắc vũ biểu tình, cho nhau có khác thâm ý liếc nhau, sau đó bất động thanh sắc cầm lấy vị trí thượng bao bao.

Hiển nhiên này hai gia hỏa cố ý dùng bao bao chiếm vị trí, chờ chính là mỹ nữ, nay cuối cùng đợi cho, nhưng lại là ba cái! Thẳng đem này hai gia hỏa mĩ trong lòng thí điên thí điên, thậm chí đều đã muốn bắt đầu cấu tứ đợi lát nữa mỹ nữ ngồi ở bên người như thế nào cùng nàng đến gần. Nếu có thể bờ biển cùng nhau bơi lội, chậc chậc, vậy đẹp hơn !

Trên xe nữ hành khách gặp kia hai người trẻ tuổi bất động thanh sắc đem bao bao cầm lấy đến đặt ở chính mình đầu gối thượng, đều toát ra một tia khinh bỉ ánh mắt, vừa rồi xe buýt một đường lái lại đây, không ít hành khách từ trên xuống dưới, sẽ không gặp này hai gia hỏa như vậy chủ động, thậm chí có đôi khi còn cố ý nhắm

mắt lại, làm bộ không gặp được người. Nhưng thật ra một ít nam hành khách ở mặt ngoài mặc dù cũng toát ra khinh thường này làm người biểu tình, nhưng trong lòng lại âm thầm hối hận, mẹ nó, sớm biết rằng lão tử cũng mang cái bao bao chiếm vị trí. Đương nhiên đã muốn có nữ đồng bạn các nam hành khách, trừ bỏ khinh bỉ cũng chỉ có hâm mộ phân.

Về phần Hạ Vân Kiệt vị này theo đuôi mà lên, miễn cưỡng cũng coi như được với một vị dễ nhìn tên, trừ bỏ một ít nữ hành khách chú ý tới hắn, nhưng thật ra bị tuyệt đại đa số người trực tiếp xem nhẹ rớt, thật sự là lập tức đi lên ba vị mặc thanh lương mỹ nữ, rất thấy được.

Chuyện xưa phát triển, thật đúng là như kia hai vị người trẻ tuổi trong lòng sở thiết tưởng, ba vị mỹ nữ vừa lên đến, lập tức có hai vị mỹ nữ phát hiện bọn họ bên người chỗ trống, hơn nữa lập tức hướng bọn họ đi tới. Hai người, một vị cao gầy, một vị đầy đặn, đi đường khi phong tư lay động, liền đem hai vị người trẻ tuổi nhìn xem thiếu chút nữa ngay cả nước miếng đều chảy xuống dưới.

Không chỉ có như thế, trong đó vị kia dáng người đầy đặn một ít mỹ nữ đi đến trước mặt khi còn mặt mang mỉm cười ngọt ngào dung, nhẹ tay vỗ nhẹ nhẹ trong đó một vị nam tử bả vai, liền đem kia nam tử chụp cả người xương cốt đều nhẹ, kích động vội vàng hai đầu gối ra bên ngoài na, ý bảo Ô Vũ Kì hướng trong ngồi.

Mẹ nó, hôm nay lão tử đi đào hoa vận !

Bất quá đang tuổi lớn khinh nhân nghĩ đến chính mình đi đào hoa vận khi, vị kia mỹ nữ lại chu thần hé mở, nũng nịu nói:“Vị này dễ nhìn, có thể hay không phiền toái ngươi đổi vị trí, ta nghĩ cùng ta bằng hữu ngồi cùng nhau nga, phiền toái ngươi !”

Người trẻ tuổi đương trường tâm liền lạnh xuống dưới, có nghĩ rằng cự tuyệt, mà khi trong xe nhiều người như vậy, thật là ngượng ngùng cự tuyệt, nếu không chẳng phải là rõ ràng nói hắn đối mỹ nữ có không an phận chi tưởng sao?

Vì thế đành phải tâm không cam lòng tình không muốn đứng lên ngồi vào cách vách đi. Trong xe các nam nhân gặp hai tiểu tử một phen khổ tâm rơi vào khoảng không, đều âm thầm có chút vui sướng khi người gặp họa.

Chính mình không cơ hội, tự nhiên cũng không hy vọng người khác có cơ hội.

Bất quá sự tình phát triển, rất nhiều thời điểm luôn tràn ngập hí kịch tính, đang lúc người trong xe nghĩ đến sự tình cứ như vậy kết thúc khi, không nghĩ tới kia hai vị mỹ nữ thế nhưng không có lập tức ngồi xuống, mà là mặt mang ngọt ngào mỉm cười hướng đang cùng mặt khác một vị mỹ nữ dáng người tương đối kiều tiểu, nhưng bộ ngực đồ sộ, rất có điểm đồng nhan cự nhũ hương vị đi tới trẻ tuổi nam tử ngoắc nói:“Kiệt ca, nơi này có vị trí.” Tựa hồ sợ hắn nhìn không tới, bị người đoạt đi rồi vị trí dường như.

Lả tả, cơ hồ trong nháy mắt, trên xe mọi người hướng Hạ Vân Kiệt vọt tới ngạc nhiên ánh mắt.

Này không khỏi cũng quá khoa trương đi? Như thế nào thời điểm ngồi xe công điểu ti cũng như vậy ngưu bức, thế nhưng có mỹ nữ chuyên môn vì hắn chiếm vị trí, nhưng lại là ba cái!

“Khụ khụ, không cần. Các ngươi ngồi đi.” Hạ Vân Kiệt thật đúng là không thói quen trước mặt nhiều người như vậy mặt bị nữ hài tử chiếu cố, nghe vậy đi lên đi hơi có chút ngượng ngùng nói.

“Kiệt ca ngươi ngồi thôi! Đi ngân than có hảo một đoạn đường đâu!” Hạ Vân Kiệt ở Ô Vũ Kì ba người cảm nhận trung không chỉ có là các nàng cứu mỹ nhân anh hùng, lại có thể cùng công an cục phó cục trưởng xưng tỷ nói đệ đại nhân vật, lại sao có thể làm cho hắn đứng, nghe vậy Ô Vũ Kì cùng Lưu Kha còn có Từ Giai ba người cơ hồ trăm miệng một lời nói.

Thanh âm nũng nịu, nghe được nhân xương cốt đều phải tô điệu.

Không chỉ có như thế, Ô Vũ Kì còn vạn phần kiều mỵ đem Hạ Vân Kiệt hướng vị trí thượng thôi.

Ta thảo! Vì cái gì đồng dạng là ngồi xe buýt điểu ti, người ta liền như vậy ngưu bức đâu? Ngồi cái xe buýt đều có ba mỹ nữ chiếu cố, lão tử cùng hắn nhất so với, đời này xem như sống uổng phí ! Cơ hồ trên xe sở hữu nam nhân trong lòng đều nhịn không được bạo câu lời thô tục, nhất là kia hai người trẻ tuổi uổng phí khổ tâm, nhìn Hạ Vân Kiệt bị Ô Vũ Kì ba người như thế ân cần thân mật chiếu cố, quả thực cảm thấy chính mình hai người cùng hắn nhất so với, chính là cái tra tra!

“Thực không cần, các ngươi ngồi là được.” Hạ Vân Kiệt lại như thế nào không biết xấu hổ làm cho nữ hài tử đứng, chính mình ngồi đâu.

“Nếu không ta ngồi Kiệt ca ngươi trên đùi, Từ Giai ngồi Lưu Kha trên đùi, như vậy hai cái vị trí vừa vặn.” Ô Vũ Kì gặp Hạ Vân Kiệt không chịu an vị, không khỏi nhìn Hạ Vân Kiệt, chớp mị nhãn nói.

Ô Vũ Kì thốt ra lời này ra lời, xe buýt các nam nhân tròng mắt đều tái rồi! Bọn họ tựa hồ đã muốn nhìn đến Hạ Vân Kiệt nhất nam chiến tam nữ kịch liệt trường hợp, trong lòng kia hâm mộ ghen tị hận a!

Nguyên lai cùng điểu ti ở nữ nhân phương diện, thế nhưng cũng có hướng hủ bại quan viên cùng phú hào làm chuẩn một ngày!

Mà Hạ Vân Kiệt, vị này thần kỳ “Cùng điểu ti” Nghe vậy thiếu chút nữa mồ hôi lạnh đều phải chảy ra, này đại mùa hè, mọi người đều ăn mặc ít như vậy, Ô Vũ Kì nếu ngồi ở hắn trên đùi, kia còn rất cao?

Chẳng lẽ thực nghĩ đến hắn là Liễu Hạ Huệ sao?

“Các ngươi ba người tễ tễ đi, ta đứng.” Hạ Vân Kiệt biết này ba nữ nhân ở quán bar hỗn quán, một khi buông ra đến, so với bình thường nữ nhân lá gan khả lớn hơn, nghe vậy nào dám tái cùng các nàng khách khí đi xuống, rốt cục sắc mặt nghiêm, nói một câu, sau đó liền đứng ở bên cạnh, ánh mắt đầu hướng về phía xe ngoại.

“Vậy được rồi!” Ô Vũ Kì gặp Hạ Vân Kiệt kiên trì, ửng đỏ mặt đẹp hướng hắn làm cái mặt quỷ, sau đó lôi kéo Lưu Kha ba người tễ ở tại hai cái vị trí.

Hạ Vân Kiệt thấy thế âm thầm tùng nhất khai khí, mà trên xe các nam nhân lại càng xem mắt choáng váng!

Đây là không phải có điểm ngưu bức quá ?

Xe đại khái ở mười một giờ tả hữu đến ngân than. Vừa xuống xe, nhìn đến thật dài màu bạc bờ cát, còn có mênh mông vô bờ màu lam đại hải, ba nữ tử tử tựa như điên rồi bình thường, ào ào cởi giầy thải bờ cát bôn hướng đại hải, một bên chạy còn không quên hồi đầu hướng Hạ Vân Kiệt ngoái đầu nhìn lại cười cùng ngoắc.

Nhìn vì sinh hoạt tại trong quán bar làm công ba nữ tử tử tịnh lệ thân ảnh ở trên bờ cát vui bôn chạy, tóc dài phiêu phiêu, thỉnh thoảng hồi đầu hướng chính mình

ngoắc, Hạ Vân Kiệt cũng không chịu đựng đến một tia cuốn hút, cũng cởi giầy hướng các nàng đuổi theo.

Ở ngân than tự do tự tại cho phép cất cánh một trận tâm tình sau, ba nữ tử tử lại khẩn cấp chạy tới phòng thay quần áo đổi mới áo tắm, chuẩn bị xuống biển. Hạ Vân Kiệt thấy thế cũng chỉ hảo đi theo đi đổi mới quần bơi.

Nữ nhân đổi mới quần áo luôn so với nam nhân chậm, nhưng lúc này đây lại tựa hồ là cái ngoại lệ. Làm Hạ Vân Kiệt theo phòng thay quần áo đi ra khi, phát hiện Ô Vũ Kì ba người đã muốn đứng ở bên ngoài đợi.

Tuy nói áo tắm tương đối cho người nước ngoài mà nói có chút bảo thủ, không phải tam điểm thức bikini, nhưng như trước lớn mật triển lộ các nàng giảo hảo khêu gợi dáng người, tuyết trắng đùi đẹp, cử kiều mĩ mông, phình bộ ngực, ba người song song đứng chung một chỗ, quả thực muốn hoảng mù nam nhân ánh mắt. Cho dù Hạ Vân Kiệt sớm đã cùng các nàng hỗn rất quen, đi ra vừa thấy đến, ba người lộ cánh tay lộ đùi đẹp, duyên dáng yêu kiều ở phía trước, cũng thiếu chút hoảng tìm mắt, một viên thanh xuân tâm cũng kìm lòng không được đi theo hoảng nha hoảng.

“Oa, Kiệt ca, ngươi dáng người rất bổng a!” Đang lúc Hạ Vân Kiệt một lòng hoảng nha hoảng thời điểm, chỉ cảm thấy đến một cỗ cơ hồ làm cho hắn hít thở không thông nữ tính thanh xuân hơi thở đập vào mặt mà đến, ba nữ nhân đã muốn ủng đi lên, người người hai mắt ngập nước, sáng trong suốt mặt đất hạ đánh giá hắn, thậm chí lớn mật một chút Ô Vũ Kì không nhịn được thân thủ sờ soạng một chút Hạ Vân Kiệt kia rắn chắc cũng không có vẻ khoa trương cơ ngực.

Dù là Hạ Vân Kiệt thân là một gã tuyệt kỹ trong người vu sư, nhìn ba nữ nhân tỏa sáng ánh mắt, cũng có chút dê nhập bầy sói cảm giác, vội vàng đem Ô Vũ Kì tay chụp

khai, sau đó chạy trối chết thẳng đến đại hải mà đi.

“Uy, Kiệt ca chờ ta, chúng ta còn không có sờ qua đâu! Khanh khách!” Gặp Hạ Vân Kiệt mặt mang ngại ngùng, chạy trối chết, Lưu Kha cùng Từ Giai đột nhiên một bên đuổi theo đi, một bên làm càn cười.

Có đôi khi chính là như vậy, làm âm thịnh mà dương suy khi, nữ nhân liền thường thường hội triển lộ ra các nàng cường thế một mặt, này không, đều một chút không cảm thấy thẹn thùng đùa giỡn khởi Hạ Vân Kiệt đến đây.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt dáng người cũng quả thật là siêu cấp bổng, mặc quần áo khi còn xem không lớn đi ra, nhưng một khi cởi quần áo, gần như đao khắc rìu đục hoàn mỹ bắp thịt, đồng dạng thiếu chút nữa xem mù Ô Vũ Kì ba người mắt. Hơn nữa Hạ Vân Kiệt vốn là là các nàng cảm nhận trung anh hùng cùng cao phú suất, thế cho nên, các nàng người người cũng đều giống động dục “Sắc lang” Giống nhau, hận không thể trong ánh mắt dài ra hai tay đến.

Nhìn nhất nam ở phía trước chạy, ba mỹ nữ ở phía sau truy, trên bãi biển nam nhân đều xem thẳng mắt, hận không thể ngửa mặt lên trời chủy ngực thở dài.

Ông trời không mắt a, vì cái gì lão tử vốn không có như vậy diễm phúc a!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 58 : Siêu cấp giáo luyện

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-08 01:16:42.0 số lượng từ:3086

Hôm nay sóng biển thực bình tĩnh, là cái thích hợp bơi lội ngày. Làm Hạ Vân Kiệt vọt vào đại hải, nghĩ rốt cục có thể tự do tự tại du lịch đại hải, rốt cục có thể thoát khỏi mặt sau ba nữ nhân “Ma trảo xâm phạm”, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi khi, hắn mới phát hiện chính mình sai lầm rồi, không chỉ có sai lầm rồi, nhưng lại sai thật sự nghiêm trọng.

Bởi vì nước biển vừa mới vừa mạn quá thân thể hắn, hắn chợt nghe đến phía sau truyền đến ba nữ nhân tràn ngập ủy khuất, đáng thương thanh âm.

“Kiệt ca, không cần bỏ lại chúng ta, người ta sẽ không bơi lội a!”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy đành phải xoay người, nhìn đến vừa rồi nhìn đến bãi biển tựa như nhìn đến tình yêu cuồng nhiệt trung tình nhân giống nhau ba nữ nhân, nay đều có điểm khiếp sinh sinh đứng ở nước biển vừa mới mạn quá các nàng đùi địa phương, cũng không dám nữa tiếp tục đi phía trước đi, đôi mắt đẹp lại ngập nước nhìn Hạ Vân Kiệt, tựa như cái bất lực nữ hài tử giống nhau, điềm đạm đáng yêu.

Hạ Vân Kiệt thấy thế còn có thể thế nào đâu? Đương nhiên đành phải trở về đi.

Gặp Hạ Vân Kiệt trở về đi, Ô Vũ Kì ba người trên mặt ủy khuất, đáng thương biểu tình lập tức chuyển vì vui vẻ tươi cười, người người xông lên, lập tức liền đem Hạ Vân Kiệt vây quanh đứng lên, sau đó cầm lấy hắn cánh tay làm nũng diêu lên.

“Kiệt ca, dạy ta bơi lội được không? Được không a?”

Thấp thân dụ hoặc, nhưng lại là ba cái, dù là Hạ Vân Kiệt coi như là có điểm định lực người trẻ tuổi, cũng bị trước mắt hoạt sắc sinh hương cấp quấy rầy cuống quít gật đầu nói:“Hảo, hảo.”

“Oa! Kiệt ca vạn tuế!” Bất quá làm cho Hạ Vân Kiệt vạn vạn không thể tưởng được là, hắn trả lời nghênh đón cũng là Ô Vũ Kì ba người càng kịch liệt phản ứng.

Các nàng nghe vậy thế nhưng nhảy nhót ào ào cho Hạ Vân Kiệt một cái nhiệt tình ôm nhau, thanh xuân thân thể mềm mại dán tại trên người, hai luồng no đủ đỉnh ở ngực, thiếu chút nữa sẽ làm cho Hạ Vân Kiệt nổi lên phản ứng, cũng may Ô Vũ Kì ba người cũng liền nhất ôm liền buông ra, nếu không thời gian thật muốn dài một ít, cho dù Hạ Vân Kiệt tái khắc chế, chỉ sợ đều phải khởi phản ứng. Thật muốn khởi phản ứng, thân mình dán thân mình, không bại lộ đều khó a!

“Kiệt ca, ta trước đến, ta trước đến.” Ôm nhau qua đi, ba nữ nhân đều bắt đầu phía sau tiếp trước muốn trước học bơi lội.

Hạ Vân Kiệt thấy thế, đầu đều đau. Tuy rằng cùng Ô Vũ Kì ba người không thể nói rõ sâu đậm cảm tình, nhưng tốt xấu mọi người đều là quan hệ thân mật hữu hảo đồng sự, này trong lòng bàn tay mu bàn tay đều là thịt, tùy tiện trước dạy ai chỉ sợ đều đã làm cho mặt khác hai người cảm giác hắn nặng bên này nhẹ bên kia đi.

Bất quá Hạ Vân Kiệt chung quy không phải người thường, hơn nữa hắn là Hạ Vũ huyết mạch truyền thừa chi vu sư, huyết mạch một giấc tỉnh liền biết thao túng thủy nguyên lực, cho nên hắn chân vừa bước nhập đại hải nói là giao long nhập hải đều chút không đủ. Nếu

không phải không dám hiển lộ thần kỳ lực, đừng nói ba nữ tử tử, cho dù đến cái trăm ngàn người hắn đều có thể một lực độc tài. Nay gặp ba người phía sau tiếp trước, nhất thời có chút khó xử, liền động tâm tư, cười nói:“Cùng nhau đến đây đi.”

“Cùng nhau đến? Chúng ta nhưng là ba người nga Kiệt ca!” Ô Vũ Kì ba người nghe vậy tất cả đều giật mình nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

“Không thành vấn đề, ta hai tay mở ra, một bên nâng Vũ Kì, một bên nâng Từ Giai cùng Lưu Kha, bất quá chính là Từ Giai cùng Lưu Kha hoa động thủ cánh tay sẽ có chút không có phương tiện, bất quá không quan hệ, trước theo dùng chân đạp nước bắt đầu học.” Hạ Vân Kiệt cười mở ra hai tay, sau đó nhìn ba người nói.

Hạ Vân Kiệt thân cao có một mét bảy sáu, cánh tay có vẻ dài, một bên nâng một cái đổ không có gì vấn đề, nhưng một bên thác hai cái liền có vẻ có chút miễn cưỡng. Bất quá đối với Hạ Vân Kiệt mà nói, cánh tay bất quá chính là cái che dấu mà thôi, đổi thành người thường đến giáo bơi lội, đừng nói một bên thác hai cái, cho dù một bên thác một cái đều phải được cái này mất cái khác.

“Hì hì, chúng ta ba người trung Từ Giai nhỏ nhất, Kiệt ca trước dạy nàng đi.” Ô Vũ Kì cùng Lưu Kha gặp Hạ Vân Kiệt quả thực tưởng vùng ba, đổ có chút ngượng ngùng.

“Không tin được ta là đi? Yên tâm tốt lắm, ta từ nhỏ ở trong nước phao lớn, một cái mang ba cái tuyệt đối không thành vấn đề.” Hạ Vân Kiệt dõng dạc nở nụ cười.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, ba người đổ không tốt tái nghi ngờ hắn, miễn cho lạc Kiệt ca mặt mũi. Vì thế ba người liền thật cẩn thận đem bụng dán tại Hạ Vân Kiệt cánh tay, sau đó chuẩn bị nếm thử hai chân cách mặt

đất. Bất quá không nghĩ tới, Kiệt ca cánh tay phảng phất có ma lực bình thường, không đợi các nàng phản ứng lại đây, đã muốn nhẹ nhàng nhất thác liền đem các nàng vững vàng lấy đứng lên phiêu phù ở đại hải phía trên, ấm áp nước biển vây quanh các nàng, trước nay chưa có nhu hòa, làm cho các nàng một chút cũng không hội cảm thấy sợ hãi, thậm chí có loại trở lại mẫu thân ôm ấp trung lỗi thấy.

Đặc an toàn, đặc ôn nhu!

Mà Hạ Vân Kiệt cánh tay nâng ba người bụng, kia bóng loáng nhẵn nhụi, kia bằng phẳng mềm mại, hướng lên trên đó là phập phồng vú, đi xuống đó là kia mê người u tuyền, lúc này mới biết được, chính mình vừa rồi kia đề nghị quả thực chính là đem chính mình đặt ở hỏa lò nướng.

Đặc nhiệt, đặc dày vò!

Ba người tự nhiên không biết Hạ Vân Kiệt vị này sồ ca còn cho tới bây giờ không như vậy thân mật cùng nữ hài tử tiếp xúc quá, càng đừng nói vừa đến chính là ba cái. Các nàng gặp Hạ Vân Kiệt quả thực dùng hai tay các nàng lấy đứng lên, không khỏi hưng phấn mà kêu lên:“Oa! Kiệt ca, như vậy thật sự đi da!”

Nghe được ba nữ tử tử hưng phấn tiếng kêu, tựa hồ chút không cảm giác được chính mình sở đã bị dày vò, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra âm thầm kêu một tiếng hổ thẹn, lặng yên vận chuyển tâm pháp, đưa tới ba cổ nhu hòa thủy nguyên lực lung ở cánh tay hắn phía trên, kể từ đó liền đi da thịt chi thân, kia phân muốn động thế này mới dần dần biến mất đi xuống.

“Hoa động hai chân, chúng ta đi tới la.” Hạ Vân Kiệt thu hồi nội tâm muốn động, sái nhiên cười nói.

Tiếp theo liền dùng hai tay nâng ba người bụng, hai chân ở trong nước biển nhất đặng, tựa như tàu lượn giống nhau, hai cái cánh nhưng lại mang theo ba người đi phía trước vạch tới.

“Oa! Oa! Oa! Kiệt ca, ngươi quá tuyệt vời! Quá lợi hại ! Kiệt ca vạn tuế!”

Ba người vốn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt hội đứng ở trong nước mang theo các nàng bơi lội, cho dù như thế, ở các nàng xem ra cũng khẳng định được cái này mất cái khác, không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thế nhưng tựa như trong biển cá lớn bình thường, có thể trực tiếp mang theo các nàng đi phía trước du hành, kinh hỉ, kích động các nàng đều nói năng lộn xộn kêu lên, thậm chí đều đã quên đặng chân.

Tuy rằng Ô Vũ Kì ba người đã quên đặng chân, nhưng nước biển phảng phất mẫu thân tay giống nhau, ôn nhu ôm nhau vuốt ve các nàng, mang theo các nàng vững vàng mà thong thả đi phía trước bơi đi, khiến cho sẽ không bơi lội các nàng trừ bỏ cảm thấy kinh hỉ, kích động, một chút đều không cảm giác sợ hãi.

Bơi lội sở dĩ nhất thời nửa khắc rất khó học được, kỳ thật lớn nhất nguyên nhân là bởi vì người trời sinh đối nước sợ hãi. Một khi người vượt qua đối thủy sợ hãi, ở trong nước không cần kinh hoảng, kỳ thật bơi lội cũng đã học xong hơn phân nửa.

Hạ Vân Kiệt mang theo ba người ở đại hải du duệ, bởi vì có hắn âm thầm thao túng thủy nguyên lực, ba người căn bản không cảm giác nước biển đáng sợ, tương phản còn đặc thân thiết đặc ôn nhu, một chút đều không cảm giác sợ hãi, bất tri bất giác trung tay chân liền có khuông có dạng hoa động đứng lên. Mà Hạ Vân Kiệt lại so với thế giới cấp bơi lội giáo luyện đều phải lợi hại thượng rất nhiều siêu cấp giáo luyện, ở các nàng du

động trong quá trình sẽ cho cùng thực đúng chỗ chỉ điểm, còn không khi thông qua khống chế thủy lực đến sửa đúng cường hóa các nàng động tác.

Kể từ đó, đại khái qua cả giờ, bất tri bất giác trung làm Hạ Vân Kiệt bắt tay cánh tay lặng yên rút ra, các nàng đều có thể bơi nhất đoạn ngắn khoảng cách. Phụ cận cũng có ở học bơi lội nữ hài tử, gặp Hạ Vân Kiệt dạy tốt như vậy, cũng không khi hâm mộ nhìn về phía Ô Vũ Kì ba người, thậm chí có cá biệt lá gan lớn một chút, mở ra một chút còn chủ động lại đây hỏi Hạ Vân Kiệt có phải hay không giáo bơi lội giáo luyện, có thể hay không cũng dạy dath nàng, càng khoa trương là, có chút nữ hài tử đều nhịn không được thầm oán thượng nam nhân dạy các nàng bơi lội:“Ngươi xem xem người ta, nhiều lợi hại a! Một người dạy ba cái, còn đem các nàng đều dạy hội.”

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt là sẽ không đáp ứng sẽ dạy người khác, Ô Vũ Kì ba người liền đủ hắn dày vò, thế nào còn dám làm tức giận trên thân a!

Trong mắt nhìn đến, trong tai nghe được, đều làm cho Ô Vũ Kì ba người đắc ý lông mi đều dương lên.

Bởi vì này một khắc, Hạ Vân Kiệt nhưng là người của các nàng!

Học xong bơi lội, Ô Vũ Kì ba người ở trong biển ngoạn càng vui, mãi cho đến buổi chiều một giờ nhiều, cảm giác được bụng không không chịu thua kém thầm thì kêu khi, ba người mới ý do chưa hết lên bờ.

Lên bờ, bốn người phân đường đi hướng tắm đổi mới quần áo. Lúc này đây, ba người động tác không vừa rồi nhanh như vậy, làm Hạ Vân Kiệt hướng hoàn tắm đổi hảo quần áo đi ra khi, các nàng còn không có đi ra.

Hạ Vân Kiệt biết mọi người bụng đều đói bụng, rõ ràng trước một mình một người hướng quán ăn đi đến, chính là nhớ tới vốn là trứng chọi đá kinh tế tình thế, giữa trưa này đốn ăn một lần, lại muốn họa vô đơn chí, đi được thời điểm lại hơi có chút tập tễnh cùng cảm khái.

Có người nói người làm công không có tình yêu! Trước kia Hạ Vân Kiệt không cho là đúng, nhưng giờ khắc này hắn lại đột nhiên phát hiện, làm ngay cả ăn một chút cơm đều là cái vấn đề khi, tình yêu thật sự chỉ có thể là xa xỉ phẩm.

Cảm khái trung, bất tri bất giác trung đi tới ngày đó rạng sáng cùng Tần Lam cùng nhau đã tới quán ăn.

Bởi vì ngày đó Hạ Vân Kiệt biểu hiện thật sự rất kinh người, cho nên quán ăn lão bản nhưng thật ra nhận được hắn, thấy hắn lại đây vội vàng nhiệt tình chiêu đãi hắn. Nhìn quen thuộc nhân, quen thuộc hoàn cảnh, Hạ Vân Kiệt lại hơn một phần cảm khái.

Lại nói tiếp, đã muốn có một nhiều tháng không gặp được Tần Lam, cũng không biết nàng quá thế nào? Hay không còn nhớ rõ hắn này mới từ trường học tốt nghiệp, ở trong quán bar làm công người làm công? Hay không lơ đãng gian hội nhớ tới hắn?

Ngồi ở vị trí, nhìn đại trên biển cả trai lẫn gái phát ra ngốc, Hạ Vân Kiệt phát hiện từng thực đơn thuần cuộc sống chính mình, nay nhưng cũng hơn một ít năm tháng phí thời gian cảm khái.

“Uy, mỹ nữ các ngươi là đi đường nào vậy ?”

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi.”

“Thực xin lỗi là có thể sao? Không thấy được ca đều thấp thân sao? Không được, ngươi cũng phải bồi ca ca

thấp thân một hồi.” Phòng thay quần áo đi ra địa phương, một nam tử chỉ vào chính mình bị đồ uống sái thấp quần áo, cợt nhả nói.

Này nam tử đúng là ngân than trấn nhất phách Diệp Thiên Long.

“Uy, đừng quá quá phận, chúng ta là theo Kiệt ca tới được.” Ô Vũ Kì ba người lần này đổ không lần trước như vậy sợ hãi.

Kiệt ca nhưng là không chỉ có có thể đánh nhưng lại nhận thức thị công an cục phó cục trưởng đâu, về phần Kiệt ca này danh hào hảo sử không tốt sử, các nàng lúc này cũng cố không hơn.

“Kiệt ca? Cái gì chó má Kiệt ca? Có biết hay không ngân than nơi này ai lớn nhất sao? Là chúng ta Long ca!” Một tên côn đồ gặp Ô Vũ Kì nâng ra một cái cho tới bây giờ chưa từng nghe qua “Kiệt ca”, lập tức mặt lộ vẻ khinh thường, ngưu bức hò hét nói, nói xong còn cố ý hướng phía sau chiêu xuống tay.

Nhất thời, nguyên bản đang ở phụ cận đồ uống lạnh điếm uống đồ uống một đám người ào ào đứng lên, sau đó nảy lên đến, ào ào kêu lên:“Long ca!”

Cầu đề cử phiếu!!!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 59 : Trừ tà phù

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-08 12:18:00.0 số lượng từ:3095

Ô Vũ Kì ba người gặp lập tức vọt tới nhiều người như vậy, tựa như điện ảnh diễn giống nhau, nhưng thật ra sợ tới mức sắc mặt không khỏi nhất bạch, liên tục sau này lui. Mà Diệp Thiên Long thấy thế, tắc dào dạt đắc ý giơ lên đầu, giống như thực thành cái gì đại lão cấp nhân vật.

“Sao lại thế này?” Đang lúc Diệp Thiên Long dào dạt đắc ý dương đầu khi, phía sau truyền đến một đạo tuổi trẻ thanh âm.

“Kiệt ca!” Ô Vũ Kì ba người gặp là Hạ Vân Kiệt đến đây, kinh hỉ kêu lên.

“Lăn một bên đi!” Diệp Thiên Long ở trên xã hội hỗn lâu, nhãn lực còn là có một chút, hắn nhưng thật ra nhìn ra được đến Ô Vũ Kì ba người hẳn là đều là nhà người thường, cho nên liên quan đem cái gì Kiệt ca cũng không xem ở trong mắt, nghe vậy cũng không quay đầu lại mắng.

“Long ca, một đoạn thời gian không thấy, còn là chó không đổi được ăn cứt a!” Hạ Vân Kiệt lúc này đã muốn nhận ra Diệp Thiên Long, nghe vậy mặt âm trầm bước đi tiến lên nói.

“Ta…… A……. Kiệt…… Kiệt ca, chúng ta đi!” Diệp Thiên Long nghe vậy bật thốt lên liền chuẩn bị bạo “Ta thảo”, nhưng một hồi thân, nhìn đến kia trương quen thuộc mặt, sắc mặt không khỏi đại biến, đến bên miệng lời nói cũng đổi thành Kiệt ca, sau đó bàn tay to vung lên, cũng không quay đầu lại đi rồi.

Ô Vũ Kì ba người trải qua một đêm kia sự tình sau, sớm đã biết Hạ Vân Kiệt không phải bình thường người làm công, nhưng còn là không dự đoán được nguyên lai Hạ Vân Kiệt ở ngân than đã vậy còn quá uy phong, vừa ra mặt liền sợ tới mức một đám du côn ác bá xoay người bước đi, không khỏi một trận nhảy nhót, sau đó người người vẻ mặt sùng bái vây đi lên nói:“Oa, Kiệt ca, vừa rồi ngươi rất uy phong a, ta sùng bái ngươi chết bầm!”

“Ta muốn là có một vị bạn trai giống Kiệt ca giống nhau thì tốt rồi!” Đồng nhan cự nhũ Từ Giai vẻ mặt khát khao nói, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt mê ly quả thực như là đã muốn uống say rượu.

“Thiết, ngươi liền nằm mộng đi thôi!” Còn lại hai người nghe vậy vui cười đánh Từ Giai một chút.

“Đi, người ta liền yêu nằm mơ không được sao? Có phải hay không a, Kiệt ca?” Từ Giai cũng là một chút cũng không thẹn thùng đỉnh một câu, thuận đường còn hướng Hạ Vân Kiệt phao cái mị nhãn.

“Khụ khụ, ăn cơm đi!” Hạ Vân Kiệt thật sự chịu không nổi ba người như thế lớn mật rõ ràng ngôn ngữ, vội vàng che dấu ho khan hai tiếng sau đó đi nhanh hướng quán ăn đi đến.

Tuy rằng bốn người đều là người làm công, người làm công, ăn cơm không giống kẻ có tiền giống nhau chuyên môn chọn đắt tiền điểm, nhưng một chút cơm ngay cả ăn mang uống xong đến, còn là tìm gần ba trăm đến đồng tiền. Đem Hạ Vân Kiệt ăn là kinh hãi đảm khiêu, thật sự là như vậy nhất hoa, sau đó tiền thuê nhà tái một bộ, kế tiếp đừng nói ăn cơm, liền ngay cả uống cháo đều thành vấn đề.

Bất quá đến trả tiền khi, Ô Vũ Kì ba người lại kiên trì

không cho Hạ Vân Kiệt phó, nói sự tình lần trước còn không có hảo hảo tạ quá hắn, lần này hắn lại dạy cho các nàng bơi lội, vì thế lại đem đề tài xả đến tạ sư yến mặt trên, Hạ Vân Kiệt cũng chỉ hảo tùy vào các nàng trả tiền, huống hồ hắn gần nhất đỉnh đầu cũng quả thật túng quẫn.

Ăn cơm xong, bốn người lại ở ngân than hạt đi dạo một trận, thế này mới ngồi xe buýt hồi nội thành.

Trở lại Đức Nhã tiểu khu, còn chưa tới đi làm thời gian, Hạ Vân Kiệt rõ ràng thu thập nổi lên ngày mai chuyển nhà gì đó. Hắn gì đó không nhiều lắm, trừ bỏ vài món quần áo, đó là trên giường cùng rửa mặt đồ dùng, đương nhiên còn có kia đài tối đáng giá bút ký bản máy tính. Thu thập xong này nọ sau, lại cấp Đỗ Hải Quỳnh đánh cái điện thoại lại xác định một chút ngày mai chuyển nhà thời gian, tiếp theo trả lại cho chủ cho thuê nhà Lâm Vũ Mai đánh cái điện thoại, nói cho chính nàng đã muốn tìm được phòng ở, ngày mai liền chuyển nhà, đem chủ cho thuê nhà cao hứng một cái kính nói cảm ơn.

Quán bar như trước là xa hoa truỵ lạc, trai thanh gái lịch, bất quá Hạ Vân Kiệt lại bởi vì ngày mai chuyển nhà, tâm tư có chút thất thần. Hắn chưa từng nghĩ tới có một ngày, chính mình hội cùng một vị khác phái nữ tử hợp thuê, càng không nghĩ tới đối phương còn có thể là một vị tiếp viên hàng không. Nói không có một chút kiều diễm ý tưởng đó là lừa mình dối người, nhưng càng nhiều còn là lo lắng nam nữ hợp thuê có thể hay không có nhiều lắm không tiện.

“A Kiệt!” Chính thất thần là lúc, Hạ Vân Kiệt nghe được có người gọi hắn. Theo thanh âm vọng đi qua, Hạ Vân Kiệt thấy được một vị từ nương bán lão phong vận do tồn nữ nhân, đúng là vị kia đối hắn có điểm ý tứ Chung tỷ, trong lòng không khỏi một trận cười khổ.

Chung tỷ tên gọi là gì, Hạ Vân Kiệt không biết, chỉ biết là nàng bình thường từng cái tuần lễ ít nhất đến blue night một lần, là blue night lão khách hàng, trong quán bar phục vụ sinh đều bất kể nàng kêu Chung tỷ.

Chung tỷ thực tế tuổi, ấn Hạ Vân Kiệt phỏng chừng hẳn là không sai biệt lắm bốn mươi đến tuổi, nhưng bởi vì bảo dưỡng có cách, lại hội ăn mặc, làn da trắng nõn, dáng người đẫy đà, khố mông khá lớn, thoạt nhìn cũng là là từ nương bán lão phong vận do tồn, đúng là đang đứng ở đối tính tràn ngập tò mò tuổi thiếu nam thích nhất ảo tưởng thành thục nữ tính.

Trước kia Chung tỷ đến quán bar khi, đều là Trình Phinh tiếp đón, nhưng từ nhìn thấy Hạ Vân Kiệt sau, liền mỗi lần gọi hắn điểm đan. Vì này sự kiện, Trình Phinh còn từng giễu cợt quá hắn, nói hắn rất làm vịt tiềm chất, mà này khác nam viên công tắc đều có chút ghen tị hắn, bởi vì Chung tỷ không chỉ có người bộ dạng không sai, hơn nữa cấp tiểu phí cũng hào phóng. Hạ Vân Kiệt cái thứ nhất tháng thu vào liền đạt hai ngàn đồng tiền, trong đó đại bộ phận tiểu phí chính là Chung tỷ cống hiến.

Hạ Vân Kiệt gặp Chung tỷ đến đây, không cần nàng phân phó, trực tiếp đi thôi đài muốn một ly hennessy cấp nàng đoan đi qua.

Chung tỷ mỗi lần đến tổng uống loại này kêu hennessy lí tra hiên ni thi rượu. Này rượu là thế giới đỉnh cấp làm ấp chi nhất, có được “Sinh mệnh nước” nhã hào, vô luận theo rượu lịch sử, ánh sáng màu, mùi, khuynh hướng cảm xúc thượng đều có rất cao thừa nhận, ở quốc nội bình thường một lọ giá ngay tại một ngàn nguyên đã ngoài, nếu năm lâu một ít, một lọ giá thậm chí hội thượng vạn nguyên. Bình thường đến quán bar có thể uống loại rượu này nhân, bình thường đều là giá trị con người xa xỉ nhưng lại bỏ được tiêu tiền nhân. Bởi vì liền

Hạ Vân Kiệt cấp Chung tỷ đổ kia nhất chén nhỏ rượu giá sẽ 288 nguyên, mà đến quán bar có thể như thế dễ dàng mấy khẩu uống xong mấy trăm đồng tiền một chén rượu nữ nhân còn là rất ít.

“Chung tỷ ngươi tới a.” Hạ Vân Kiệt cấp Chung tỷ bưng lên rượu, mỉm cười đánh thanh tiếp đón.

“A Kiệt, đi theo Chung tỷ bên người làm việc thế nào? Từng tháng ăn mặc cái gì đều tính Chung tỷ, từng tháng ngươi tịnh lấy một vạn nguyên.” Làm Hạ Vân Kiệt các nhắm rượu chén khi, Chung tỷ đột nhiên hạ giọng nói, trong giọng nói mang theo một tia vội vàng cùng cầu xin.

Hạ Vân Kiệt không khỏi nao nao, trên mặt lóe ra một chút kinh ngạc sắc. Trước kia Chung tỷ tuy rằng cũng ám chỉ quá muốn bao dưỡng hắn, nhưng chưa bao giờ hội như vậy trực tiếp, hơn nữa xem khí chất của nàng, cũng không như là cái loại này nữ nhân tùy tiện có thể đem loại này nói như vậy trắng trợn nói ra. Này cũng là Hạ Vân Kiệt cũng không phản cảm nàng nguyên nhân chi nhất, một nguyên nhân khác đương nhiên là vì Chung tỷ còn là một vị phong vận do tồn nữ nhân. Không đạo lý một vị phong vận do tồn nữ nhân thích thượng nam nhân, nam nhân còn phản cảm nàng.

“Chung tỷ, ngươi tìm lầm người.” Kinh ngạc qua đi, Hạ Vân Kiệt thần sắc lãnh đạm nhìn Chung tỷ liếc mắt một cái, sau đó xoay người liền đi.

Mặc dù không phản cảm Chung tỷ, Hạ Vân Kiệt nhưng cũng không vui ý bị nàng xem thành một vị nam nhân vì điểm tiền liền cam nguyện bán đứng thân thể.

“A Kiệt, nếu ngươi cảm thấy tiền không đủ, còn có thể……” Gặp Hạ Vân Kiệt phải đi, Chung tỷ đột nhiên thân thủ bắt được tay hắn.

Tay nàng thực mềm mại, không giống như là cái bốn mươi đến tuổi nữ nhân tay, đồng thời tay nàng cũng thực lạnh, lạnh Hạ Vân Kiệt mày đều kìm lòng không được nhíu lại.

“Chung tỷ, ngươi gần nhất có phải hay không giấc ngủ không tốt? Lão gặp ác mộng?” Hạ Vân Kiệt không có bỏ ra Chung tỷ tay, ngược lại trái lại nhẹ nhàng cầm lấy tay nàng. Nhìn xem cách đó không xa này khác nam phục vụ sinh người người trong mắt toát ra hâm mộ ghen tị sắc, nghĩ rằng, người kia mới đến một tháng, thế nhưng liền phao thượng Chung tỷ như vậy phong vận do tồn nữ nhân vị mười phần phú bà, lão tử như thế nào không tốt như vậy vận khí. Về phần Ô Vũ Kì ba người thấy được, tắc đều âm thầm nghiến răng, này lão bà lại ở câu dẫn Kiệt ca !

Bất quá Chung tỷ lúc này tuy rằng bị Hạ Vân Kiệt phản cầm lấy tay, nhưng không có nửa điểm tà niệm, tương phản nàng nghe được Hạ Vân Kiệt lời nói, giống như thấy quỷ dường như, mạnh rút tay mình về, kinh hô:“Ngươi như thế nào biết?”

Lên tiếng xuất khẩu sau, Chung tỷ phỏng chừng ý thức được chính mình thanh âm có chút lớn, lại vội vàng hạ giọng nói:“Ngươi làm sao mà biết được? Ta gần nhất cơ hồ là chỉnh đêm chỉnh đêm gặp ác mộng.”

“Cho nên ngươi thực sốt ruột tìm một người cùng ngươi?” Hạ Vân Kiệt đáp phi sở vấn nói.

Chung tỷ không có trả lời, chính là loát hạ mái tóc, khóe miệng nổi lên một tia cười khổ.

Nhìn Chung tỷ cái dạng này, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra có chút đáng thương khởi nàng, do dự hạ nói:“Ta thấy ngươi sắc mặt rất kém cỏi đoán. Ngươi uống trước rượu, ta đi cho ngươi lấy dạng này nọ đến.”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt cũng bất chấp Chung tỷ kinh nghi biểu tình, đã muốn buông ra tay hướng quán bar mặt sau để đặt viên công tùy thân quần áo trữ vật quỹ đi đến.

Mở ra để đặt chính mình quần áo ngăn tủ, Hạ Vân Kiệt theo trong ví lấy ra hé ra trừ tà phù. Kia trong ví trừ bỏ trừ tà phù còn có mấy trương có vẻ thường dùng bùa, tỷ như bùa hộ mệnh, trừ tà phù, thanh tâm phù đằng đằng.

Tuy nói Hạ Vân Kiệt nay thân phận chính là người làm công, nhưng tóm lại còn là một vị vu sư, bên người tổng cũng thói quen mang mấy lá bùa. Bình thường trong quán bar ngọn đèn hôn ám, hắn cũng chưa từng cẩn thận quan sát quá Chung tỷ khí sắc tướng mạo, thẳng đến vừa rồi đụng tới tay nàng, Hạ Vân Kiệt mới phát hiện Chung tỷ lây dính điểm không sạch sẽ gì đó, cố suy đoán ra nàng thường xuyên gặp ác mộng.

Lấy ra trừ tà phù sau, Hạ Vân Kiệt lại đem tiền cái cặp thả lại quần túi tiền, khóa thượng ngăn tủ, thế này mới một lần nữa trở lại quán bar khu.

“Chung tỷ, đưa ngươi một trương phù, ngươi đem này trương phù đặt ở gối đầu dưới, mặc kệ hữu dụng vô dụng, ngươi cũng không muốn cùng người khác nhắc tới, ta cũng chỉ là mới trước đây nhàn rỗi không có việc gì cùng trong thôn một vị mất thầy bói lung tung học họa.” Đi đến Chung tỷ kia một bàn, Hạ Vân Kiệt đem trừ tà phù đưa cho Chung tỷ, thần thần bí bí nói.

Chung tỷ gặp Hạ Vân Kiệt nguyên lai là cấp nàng cầm một quỷ họa phù đến, không khỏi dở khóc dở cười. Vì làm ác mộng sự tình, nàng không chỉ có trung tây y đều xem qua, còn từng cố ý đi tìm vài vị đắc đạo cao nhân, đừng nói bùa, ngay cả cúng bái hành lễ bọn họ đều giúp nàng đã làm, nhưng kết quả đâu, còn không phải mỗi

ngày làm ác mộng. Nay đổ tốt, Hạ Vân Kiệt vị này ở trong quán bar làm công người trẻ tuổi, thế nhưng cấp nàng lấy đến đây một lá quỷ họa phù, nhưng lại khiến cho như vậy thần thần bí bí.

Bất quá Hạ Vân Kiệt tóm lại là một mảnh hảo tâm, Chung tỷ cũng là không tốt cự tuyệt, thu hồi trừ tà phù nói:“Cảm ơn ngươi A Kiệt, bất quá ta còn là hy vọng ngươi có thể hảo hảo lo lắng một chút của ta đề nghị, ngươi xem đứng lên thực sạch sẽ cũng suất khí, là ta thích cái loại này loại hình. Ngươi yên tâm, về sau nếu ngươi gặp thích nữ hài tử, ta tuyệt không hội can thiệp, hơn nữa ta chỉ cần ngươi buổi tối cùng ta.”

Cầu đề cử phiếu a!!!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 60 : Ngự quỷ hãm hại

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-09 00:05:47.0 số lượng từ:2981

“Khụ khụ, Chung tỷ ngươi chậm dùng, ta đi việc sự.” Hạ Vân Kiệt vội vàng đánh gãy, sau đó xoay người việc này khác sự tình đi.

Có cái từ gọi nhân tài hai được, hắn đột nhiên phát hiện, giống Chung tỷ loại này nữ nhân như vậy trắng trợn phát ra ăn nhuyễn cơm mời, tuyệt đối được cho là nhân tài hai được mĩ sự, thực dụ hoặc người! Nếu hắn ngầm không phải một vị vu sư, nếu hắn thật sự chính là một vị phổ thông bình thường người làm công, hắn không biết giờ khắc này hắn là hay không có thể ngăn được này dụ hoặc!

Còn có cái từ kêu càng không chiếm được gì đó càng muốn được đến, nam nhân như thế, nữ nhân cũng như thế. Chung tỷ sở dĩ tưởng bao dưỡng Hạ Vân Kiệt, đổ cũng không phải nói thực thích thượng Hạ Vân Kiệt, cũng không phải nói tịch mịch khó nhịn đến khẩn cấp muốn tìm nam nhân ngoạn ngoạn. Chủ yếu còn là bởi vì bị ác mộng khiến cho đêm không thể mị, đột phát kì ngẫm lại tìm nam nhân bồi ngủ, đương nhiên cũng có thể thỏa mãn sinh lý nhu cầu, vừa vặn Hạ Vân Kiệt người bộ dạng chất phác, sạch sẽ, suất khí, tựa như cả người lẫn vật vô hại nhà bên đại nam hài, là nàng có thể nhận loại hình, thế này mới cố ý vô ý ám chỉ vài câu. Vốn tưởng rằng bằng của nàng tư sắc còn có tiền tài dụ hoặc, còn không phải dễ như trở bàn tay, không nghĩ tới vài lần ám chỉ, Hạ Vân Kiệt nhưng lại không hơn lộ. Kể từ đó ngược lại làm cho nàng có loại muốn ngừng mà không được hoặc là thiết xác thực nói lòng có không cam lòng cảm giác, thế này mới có đêm nay đơn độc đao thẳng nhập, mà kết quả còn là như nhau phía trước,

không chỉ có như thế, Hạ Vân Kiệt thế nhưng còn hảo tâm hảo ý cấp nàng lấy đến đây một lá quỷ họa phù. Tuy rằng nàng không tin quỷ họa phù, nhưng giờ khắc này cầm này trương quỷ họa phù, trừ bỏ cảm thấy ngoài ý muốn, hoang đường, Chung tỷ đáy lòng còn phá lệ cảm thấy một tia ấm áp, loại này ấm áp nàng đã muốn rất nhiều năm không cảm thụ qua.

Đem quỷ họa phù thu hảo, Chung tỷ một người lẳng lặng ngồi ở góc nhấm nháp kia một ly liền giá trị vài trăm đồng tiền tiền hennessy. Uống hoàn sau, trước sau như một, Chung tỷ ly khai quán bar.

Ra quán bar, có một chiếc hương tân sắc Bentley xe ở lộ khẩu chờ nàng. Xe điều khiển vị ngồi một vị nữ tử lưu trữ một đầu nam sinh tóc ngắn hình, toàn thân màu đen mặc, thần sắc lạnh lùng, tuổi đại khái ở ba mươi tuổi tả hữu. Vị này nữ tử là Chung tỷ tài xế kiêm cận vệ.

“Lão bản.” Nữ tử gặp Chung tỷ đi ra, giúp nàng mở ra sau cửa xe.

“Hồi Mai Côi viên.” Chung tỷ biên xoay người ngồi vào sau thùng xe, một bên thực ngắn gọn nói một câu.

Mai Côi viên, Giang Châu thị chân chính người giàu có khu.

Ngồi vào xe sau, Chung tỷ theo trong bao xuất ra kia trương Hạ Vân Kiệt cấp của nàng quỷ họa phù.

Phù họa thật sự loạn, nhìn không ra đến cùng phía trước này “Đại sư” Cấp nàng có cái gì khác nhau, nhưng thật ra trang giấy lại nhăn thấp kém rất nhiều, không giống này “Đại sư” Cấp, tất cả đều chỉ dùng thực tinh xảo hương túi trang hảo thậm chí có hai cái bùa còn là khắc vào tốt nhất Đào Mộc. Người sau “Đại sư” Xưng là bùa đào, nói Đào Mộc có khu ma trừ tà chi hiệu, kia bùa

đào chính là thải trăm năm Đào Mộc chi tâm sở chế. Như thế hai bên có vẻ, Hạ Vân Kiệt cấp bùa liền chỉnh một đất quán hóa, phỏng chừng tiên nhân kiều tùy tiện tìm cái thầy bói trên người đều có chứa một bó to.

Nghĩ, nghĩ, Chung tỷ khóe miệng dật ra một tia tự giễu tươi cười, vì như vậy một phá bùa, chính mình vừa rồi thế nhưng giống như động tình! Khi nào thì chính mình sao dễ dàng động tình ? Hay là chính mình thật sự già đi sao? Còn là này chết tiệt ác mộng, làm cho chính mình trở nên yếu ớt ?

Trong lòng nghĩ, Chung tỷ diêu hạ cửa kính xe, ngón tay tao nhã mang theo kia trương phá giấy phù, nhìn ngoài cửa sổ xe ánh mắt có chút lạnh, nàng muốn cho kia người trẻ tuổi cùng này tờ giấy phù cùng nhau biến mất ở trong đêm tối.

Nàng còn không hội hạ lưu đến đi dây dưa một vị người trẻ tuổi, tuy rằng người trẻ tuổi này thật là có chút đặc biệt.

Nhưng không biết vì cái gì, ngay tại nàng vừa mới chuẩn bị buông ra ngón tay khi, ma xui quỷ khiến nàng lại thu trở về.

Trở lại ở Mai Côi viên nhuốm máu đào viên biệt thự. Chung tỷ đem Hạ Vân Kiệt cấp phá giấy phù đặt ở gối đầu hạ, nhưng như trước giống thường lui tới giống nhau không dám nhập miên, nàng sợ vừa vào miên, kia ác quỷ sẽ đi ra, ép tới nàng không thở nổi. Thầy thuốc nói nàng đây là tinh thần áp lực quá lớn, cấp nàng khai đều là an thần loại y dược, các đại sư nói nàng đây là quỷ áp thân, cấp là chút trừ tà phù, nhưng kết quả mặc kệ là an thần y dược còn là kia thần bí trừ tà phù tất cả đều không nửa điểm dùng, mà nay nàng lại như thế nào khả năng hội tin tưởng một quán bar phục vụ sinh cấp phá giấy phù đâu? Đơn giản ngựa chết làm ngựa sống

y, dù sao người ta hảo tâm cấp ném xuống cũng là đáng tiếc, tạm thời dùng cả đêm đi.

Trợn tròn mắt không dám nhập miên, nhưng cuối cùng Chung tỷ còn là ngăn không được buồn ngủ nặng nề ngủ. Làm Chung tỷ ngủ khi, một lũ thường nhân mắt thường nhìn không thấy khói đen theo nàng đeo ngọc bích nhẹ nhàng đi ra, ở không trung hiện ra một đầy người máu tươi rơi, lưỡi dài đầu, độc nhãn nữ ác quỷ đến. Nữ ác quỷ vừa xuất hiện, toàn bộ phòng đều chợt âm trầm xuống dưới. Ngủ say trung Chung tỷ tựa hồ cũng cảm nhận được này cổ âm trầm, đại mi theo bản năng hơi nhíu lên.

Nhân quỷ thù đồ, người sợ quỷ, quỷ kỳ thật đồng dạng cũng sợ người, bởi vì nhân có sinh khí, cũng chính là dương khí. Người thuần dương, quỷ thuần âm, dương khí nếu chừng sẽ gặp thương âm khí, cho nên tình hình chung hạ người theo bản năng không thích mồ các âm trầm chỗ, quỷ đồng dạng cũng theo bản năng hội né tránh nhiều người tức giận chừng địa phương. Bình thường đều lưu lại ở người ở rất thưa thớt hoang sơn dã lĩnh chỗ. Bất quá có chút lệ quỷ cũng là không sợ người lạ, tựa như người có pháp thuật bàng thân không sợ ác quỷ giống nhau. Chính là đầu năm nay người hội pháp thuật tựa như gấu trúc giống nhau rất thưa thớt, lệ quỷ đồng dạng cũng là như thế, hơn nữa vô duyên vô cớ hạ lệ quỷ đại đa số cũng sẽ không dễ dàng công kích người lạ, dù sao người sống trên người có dương khí, lệ quỷ lại không hiểu pháp thuật lại không có cách nào khác khí, đúng là vẫn còn hội đã bị một ít thương tổn.

Nhưng theo Chung tỷ đeo ngọc bích trung bay ra nữ ác quỷ, hiển nhiên là nhận được Chung tỷ, từ lúc ngọc bích đi ra, kia chích độc nhãn liền hướng nàng vọt tới lục u u quang mang, sau đó giương nanh múa vuốt hướng nàng đánh tới.

Bất quá không đợi nó bổ nhào vào Chung tỷ trên người, đột nhiên gian theo Chung tỷ đầu chẩm dưới sáng lên một đoàn sáng mờ.

“Thử!” một tiếng, kia nữ ác quỷ hai móng tránh né không kịp đụng phải sáng mờ, nhất thời tựa như cỏ khô đụng phải minh hỏa dường như, nhưng lại bốc lên một đoàn khói đen, toàn bộ có chứa thật dài móng tay hai móng tất cả đều bị thiêu không có. Kia nữ ác quỷ sợ tới mức lập tức liền hóa thành một đoàn hắc khí lùi về ngọc bích, qua một hồi lâu nhi mới dám theo ngọc bích lại bay ra.

Chính là lần này bay ra, nữ ác quỷ cũng không dám lại hỏa liệu khẩn cấp đánh về phía Chung tỷ, mà là lượng nó kia chích lục sâu kín độc nhãn vây quanh nàng bay tới thổi đi, lăng là không dám phác đi lên, mà nó kia chích hai móng nay tuy rằng lại dài quá đi ra, lại lập loè phảng phất tùy thời hội theo gió tán đi.

Qua một hồi lâu nhi, nữ ác quỷ mới cố lấy dũng khí lại đánh về phía Chung tỷ, bất quá không đợi nó bổ nhào vào thân thể của nàng, kia đoàn sáng mờ lại sáng đứng lên, sợ tới mức nữ ác quỷ phút chốc một chút lại lùi về ngọc bích, lúc này cũng là cũng không dám nữa đi ra.

Trong phòng âm trầm sâm hơi thở đã không có, ngủ say trung Chung tỷ mày cũng theo bản năng thư giãn mở ra.

Nhật Bản kinh đô.

Một tòa che lấp ở tùng lâm sau, bị lục thảo bao trùm, hoa dại khai biến dòng suối nhỏ hai bên sân nhà, năm vừa bốn mươi tuổi, chính trực nhân sinh tinh lực cùng sự nghiệp cao nhất Ma Sinh Sa Thụ ngồi nghiêm chỉnh nhìn Thiên Diệp Giai Tử chậm rì rì nấu nước trà, trong mắt hơi hơi toát ra một tia sợ hãi.

Thiên Diệp Giai Tử, làn da trắng nõn như tuyết, hình thể

đẫy đà gợi cảm, dung mạo đoan trang cao quý, không biết nhân, khẳng định nghĩ đến nàng là một vị sinh ra danh môn quý tộc phu nhân, làm cho nam nhân vừa thấy còn có loại chinh phục của nàng xúc động.

Lần đầu tiên nhìn thấy Thiên Diệp Giai Tử, Ma Sinh Sa Thụ cũng có chinh phục nàng xúc động. Khi đó hắn còn không đem một âm dương sư để vào mắt. Giống đại đa số người Nhật Bản giống nhau, bọn họ thừa nhận âm dương sư tồn tại, nhưng ở sâu trong nội tâm lại tổng không tin bọn họ thực sự câu thông quỷ thần thần bí lực lượng, tựa như người Trung Quốc giống nhau, bọn họ đối này đạo sĩ, này thầy bói càng nhiều luôn không tin cùng nghi ngờ. Ma Sinh Sa Thụ sở dĩ sẽ tìm tới Thiên Diệp Giai Tử hỗ trợ, là vì hắn phụ thân cực lực đề cử nàng, nói nàng là một vị âm dương sư chân chính nắm giữ thần bí lực lượng, hơn nữa ở đối phó Chung Dương Dĩnh sự tình thượng, Ma Sinh Sa Thụ thật sự có chút thúc thủ vô sách, thế này mới tạm thời thử một lần xem, tìm tới Thiên Diệp Giai Tử.

Thiên Diệp Giai Tử phương pháp rất đơn giản, chỉ làm cho hắn nghĩ biện pháp cho tới Chung Dương Dĩnh một sợi tóc, sinh nhật, còn có một kiện nàng tùy thân đeo Ngọc Thạch loại vật phẩm trang sức. Ngay từ đầu Ma Sinh Sa Thụ cảm thấy Thiên Diệp Giai Tử phương pháp cùng này cố lộng huyền hư âm dương sư không có gì khác nhau, nhưng vì lấy lòng Thiên Diệp Giai Tử vị này mỹ nữ, hắn còn là nhất nhất làm theo.

Vốn việc này làm thỏa sau, Ma Sinh Sa Thụ cũng không bao nhiêu để ở trong lòng, nhưng một đoạn thời gian sau, hắn an bài ở Siêu Thắng tập đoàn người lại truyền đến tin tức nói, Chung Dương Dĩnh gần nhất tinh thần trạng thái không được tốt luôn đi bệnh viện, không chỉ có như thế nàng còn đột nhiên trở nên ham thích cùng phỏng vấn danh sát cổ quan, thậm chí còn vụng trộm thỉnh người ở nhà đã làm cúng bái hành lễ.

Như trước là kia tràn ngập quý phu nhân khí chất thành thục nữ nhân, thiên nga tao nhã cổ hạ bộ ngực sữa như trước cao ngạo tủng khởi, nhưng lại đối mặt Thiên Diệp Giai Tử, Ma Sinh Sa Thụ cũng rốt cuộc không có nửa điểm không an phận chi tưởng, có chỉ có ẩn ẩn sợ hãi.

Đây là một vị âm dương sư chân chính có thể cùng quỷ giao tiếp, có được thần bí lực lượng!

“Ma Sinh quân thỉnh dùng trà.” Thiên Diệp Giai Tử rốt cục nấu hảo trà, giúp Ma Sinh Sa Thụ đổ thượng, chu thần hé mở nói.

Của nàng thanh âm thực bình thản lại lại cứ mang theo một tia thần bí mà mê hoặc, làm cho người ta cảm thấy nàng tựa hồ thực xa xôi thực thần bí lại tràn ngập dụ hoặc.

“Cảm ơn đại sư.” Ma Sinh Sa Thụ hơi hơi khom người, sau đó thần sắc túc mục mang trà lên nhẹ nhàng nhấp một ngụm, một cỗ thanh lưu thuận hầu xuống, mồm miệng lưu hương.

“Hảo trà!” Ma Sinh Sa Thụ không khỏi bật thốt lên khen.

“Ma Sinh quân lần này tiến đến hay không vì kia Trung Quốc nữ tử việc?” Thiên Diệp Giai Tử cũng khinh mân một miệng trà, sau đó hỏi.

“Đúng là, đại sư quả nhiên pháp thuật cao minh. Kia Chung Dương Dĩnh gần nhất không phải đi bệnh viện đó là đi cầu thần bái phật, quả thực nói, không biết ta khi nào thích hợp lại đi cùng nàng nói chuyện hợp tác việc?” Ma Sinh Sa Thụ gặp Thiên Diệp Giai Tử nhắc tới Chung Dương Dĩnh việc, trong mắt theo bản năng lóe ra một tia sợ hãi, hơi hơi khom người dò hỏi.

Thứ hai a, cầu đề cử phiếu. Nếu có thể thượng chu đề cử trang đầu bảng đan hội canh bốn!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 61 : Ta trước kia là tỉnh tán đánh đội

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-09 12:39:36.0 số lượng từ:3086

Trung Quốc nhiều người, là cái tiêu phí thị trường thật lớn quốc gia. Mấy năm nay bán lẻ xích siêu thị kịch liệt phát triển, Siêu Thắng tập đoàn đó là Trung Quốc sinh trưởng ở địa phương bản thổ xích siêu thị tập đoàn đầu sỏ chi nhất. Ma Sinh thương sự vẫn đỏ mắt này nhất thật lớn thị trường, chính là bởi vì Trung Quốc cùng Nhật Bản lịch sử nguyên nhân, dân chúng đối người Nhật Bản mở siêu thị có chống lại cảm xúc, hơn nữa ở siêu thị phương diện khả cung lựa chọn địa phương cũng nhiều, thế cho nên giống Wal-Mart, nhạc cấu các Âu Mĩ siêu thị ở Trung Quốc khai một nhà náo nhiệt một nhà, duy độc Nhật Bản nhân siêu thị tựa hồ khí hậu không phục lửa đỏ không đứng dậy. Ma Sinh thương sự liền suy nghĩ tìm kiếm hùn vốn cách ở Trung Quốc này bán lẻ nghiệp thị trường thật lớn quốc gia phân thượng một phần thị trường, liền như tam lăng thương sự giống nhau, nhập cổ liên hoa, kiếm được bát mãn bồn mãn, mà Ma Sinh thương sự nhìn trúng đó là chính gom góp tài chính, chuẩn bị mở rộng kinh doanh môn quy Siêu Thắng tập đoàn. Không nghĩ tới, Siêu Thắng tập đoàn đại cổ đông cũng chính là Siêu Thắng tập đoàn chủ tịch Chung Dương Dĩnh kiên quyết không đồng ý Nhật Bản nhân nhập cổ Siêu Thắng tập đoàn, Ma Sinh thương sự xã trưởng Ma Sinh Sa Thụ thế này mới bất đắc dĩ tìm tới Thiên Diệp Giai Tử, nghĩ thông suốt quá một ít không quang minh thủ đoạn làm hạ chuyện này.

Vốn Ma Sinh Sa Thụ còn cho rằng phụ thân đề nghị chính mình tìm âm dương sư hỗ trợ có chút hoang đường, không nghĩ tới thật đúng là khởi hiệu, thế này mới vội vã một lần nữa tìm tới Thiên Diệp Giai Tử,

tưởng sớm ngày đánh hạ Siêu Thắng tập đoàn.

“Không vội, tiếp qua mười ngày, ngươi mang theo này đi cùng nàng đàm phán, thì sẽ mọi chuyện như ngươi mong muốn, sau đem này người giấy trả lại cùng ta.” Thiên Diệp Giai Tử không biết khi nào trong tay hơn một người giấy, kia người giấy trên cổ thúc căn tóc, phảng phất bị dây thừng nắm bình thường.

Nếu nói phía trước, Ma Sinh Sa Thụ chỉ biết đem này tiểu người giấy trở thành nhất vui đùa, nhưng hôm nay nhìn đến này giấy lòng người để lại không hiểu dâng lên một tia hàn ý, vội vàng đứng dậy tiếp nhận kia người giấy, nói:“Cảm ơn đại sư.”

“Còn thỉnh chuyển cáo lệnh tôn, ta Thiên Diệp gia thiếu các ngươi Ma Sinh gia ân tình đã trả, từ nay về sau hai nhà thanh toán xong.” Thiên Diệp Giai Tử nghe vậy nghiêm sắc mặt nói, nói xong liền bưng lên nước trà.

Bưng trà tiễn người!

“Là, ta sẽ chuyển cáo phụ thân đại nhân.” Ma Sinh Sa Thụ thấy thế đáy lòng rùng mình, đứng dậy cáo từ.

Chung Dương Dĩnh không biết chính mình bị ác quỷ quấn thân nguyên lai là Ma Sinh Sa Thụ thỉnh âm dương sư gây nên, Hạ Vân Kiệt càng không biết kia tưởng bao dưỡng chính mình nữ nhân thế nhưng sẽ là lừng lẫy đại danh Siêu Thắng tập đoàn chủ tịch, cũng không biết Chung Dương Dĩnh bị ác mộng quấn thân chính là có người hãm hại, chỉ nghĩ đến nàng không cẩn thận đụng phải cái gì bẩn này nọ.

Tan tầm sau, Hạ Vân Kiệt như cũ cùng Ô Vũ Kì ba người cùng nhau đạp xe về nhà.

Ngày hôm sau buổi sáng, Hạ Vân Kiệt lại lần nữa đem

phòng thu thập một phen, sau đó cấp Đỗ Hải Quỳnh đánh cái điện thoại thông tri chính nàng hiện tại đi qua. Nói chuyện điện thoại xong nói định chuyển nhà sự tình sau, Hạ Vân Kiệt liền mang theo hai cái hành lý bao thẳng đến ngũ hào lâu 502 mà đi.

Vừa đến 502 thang lầu khẩu, Hạ Vân Kiệt liền nhìn đến 502 phòng môn đại mở ra, Đỗ Hải Quỳnh chính mặc một thân thanh lương trang đứng ở cửa, mà đối diện 501 phòng môn đồng dạng đại mở ra, hai nam nhân chính cởi trần vẻ mặt sỗ sàng đứng ở cửa cùng Đỗ Hải Quỳnh đến gần, nhưng Đỗ Hải Quỳnh cũng không để ý đến bọn họ.

Xem ra Đỗ Hải Quỳnh nói được thật đúng là đúng vậy, đối diện quả nhiên ở hai sắc lang, Hạ Vân Kiệt nhìn đến trước mắt này một màn, không khỏi nhíu mày.

“A Kiệt, ngươi tới a. Nhạ, chính là này hai vị này luôn mê đắm nhìn chằm chằm người ta xem, còn quấy rầy người ta!” Đỗ Hải Quỳnh hiển nhiên là chuyên môn đang đợi Hạ Vân Kiệt, nhìn thấy hắn mang theo hai cái bao đi lên, lập tức hai mắt sáng ngời, không đợi Hạ Vân Kiệt mở miệng, đã muốn vươn tuyết trắng cánh tay ngọc thành thật không khách khí nhiễu ở hắn cánh tay, thuận đường còn vẻ mặt ủy khuất chỉ vào cửa đối diện hai dâm loạn nam cáo trạng nói.

Hạ Vân Kiệt đổ không nghĩ tới chân còn không có bước vào cửa phòng, này chuyện phiền toái cũng đã đến đây. Bất quá nếu Đỗ Hải Quỳnh đem nói lộ rõ, mà hắn hiện tại muốn sắm vai thân phận hiển nhiên là bạn trai của nàng, tự nhiên không tốt thờ ơ chứa cái gì cũng chưa nghe được, cho nên đành phải đem hành lý hướng mặt đất nhất phóng, bình tĩnh mặt chuyển hướng đối diện hai dâm loạn nam.

Đỗ Hải Quỳnh gặp thần côn đồng chí quả thực có “Hiệp

nghĩa tâm địa”, trong lòng vừa vui mừng lại có điểm tâm hư. Dù sao đối diện nhưng là hai đại nam nhân, trong đó còn có một vị là trọng tải cấp nhân vật, trái lại Hạ Vân Kiệt thân cao tuy rằng không sai, hẳn là có một mét bảy mươi lăm đã ngoài, nhưng hình thể khinh thường nhưng không khôi ngô, Đỗ Hải Quỳnh thật đúng là không nắm chắc, vạn nhất đối diện hai vị này ác hướng đảm biên sinh, thần côn đồng chí có thể hay không bị k răng rơi đầy đất.

Bất quá lúc này đã muốn là tên đã trên dây không thể không phát, Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt đã muốn chuyển hướng hai dâm loạn nam, tự nhiên cũng chỉ hảo phối hợp, cử khởi cao cao bộ ngực sữa, một bộ có dựa vào thị uy bộ dáng.

“Sự tình trước kia ta sẽ không so đo, nhưng về sau còn mời các ngươi tự trọng một ít.” Hạ Vân Kiệt bình tĩnh mặt, ngữ khí lãnh đạm cảnh cáo nói.

501 phòng hai dâm loạn nam hiển nhiên cũng không phải cái gì tỉnh du đăng, nghe vậy không khỏi không có nửa điểm chột dạ, ngượng ngùng, ngược lại lộ ra vẻ mặt khinh thường biểu tình nói:“Uy, ngươi lời này là cái gì ý tứ? Cái gì kêu tự trọng? Nơi này là nhà của ta, chúng ta yêu quang cánh tay liền quang cánh tay, ánh mắt yêu hướng thế nào xem liền hướng thế nào xem. Ngươi bạn gái nếu không thói quen, đại có thể…..”

“Răng rắc!” Một tiếng, dâm loạn nam thanh âm quàng quạc mà chỉ, bốn con mắt tròn trịa nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt trong tay đã muốn bị bẻ gẫy cái chổi ngẩn người.

Kia cái chổi là bọn hắn gia, hôm nay vừa tảo hoàn tùy tay ném ở cửa. Kia cái chổi cột tuy rằng không thô, nhưng cũng có tiểu hài tử cánh tay như vậy thô, cho dù bọn họ sử thượng ăn nãi kình đạo, chỉ sợ cũng lộng

không được, không nghĩ tới người ta thoạt nhìn mi thanh mục tú, một bộ ăn nhuyễn cơm bộ dáng, lại chính là hai tay nhẹ nhàng nhất bài, thế nhưng đem cán chổi cấp lộng chặt đứt.

“Ngượng ngùng, nhất thời không cẩn thận lộng gãy nhà ngươi cái chổi. Nga, đã quên nói cho các ngươi ta trước kia là tỉnh tán đánh đội, chính là tính tình có vẻ hướng, nhất thời không cẩn thận đem giáo luyện cấp……. Khụ khụ, nói hơn, nói hơn, cái này cái chổi mười đồng tiền đủ đi?” Hạ Vân Kiệt tùy tay đem đã muốn chiết thành hai đoạn cán chổi lại cấp chiết thành bốn đoạn, chiết hoàn sau còn theo trong túi lấy ra một tờ mười nguyên nhân dân tệ.

Này cột tự nhiên là càng ngắn càng khó bẻ gẫy, Hạ Vân Kiệt tùy tay đem cái chổi cột chiết thành hai đoạn, đã muốn sợ tới mức hai vị dâm loạn nam quá, không nghĩ tới nay thế nhưng chiết thành bốn đoạn, liền đem hai dâm loạn nam nhìn xem trong lòng thẳng run, càng đáng sợ Hạ Vân Kiệt thế nhưng còn là luyện tán đánh, không chỉ có như thế thế nhưng ngay cả giáo luyện cũng dám đánh, hiển nhiên là cái bạo lực cuồng!

“Đại ca, không cần, không cần. Dù sao này cái chổi phục dịch niên hạn cũng rất dài, chúng ta cũng đang chuẩn bị đổi đâu.” Gặp Hạ Vân Kiệt đem tiền đưa qua, hai vị dâm loạn nam cả người cũng không cấm đánh lên run run, vội vàng bồi cười nói.

“Thật vậy chăng? Ta đây sẽ không khách khí. Đúng rồi, nay thời tiết cũng dần dần chuyển lạnh, nếu phương tiện trong lời nói, còn thỉnh hai vị đại ca mở ra cửa khi tốt nhất mặc quần áo, dù sao đối diện còn ở……” Hạ Vân Kiệt hiện tại kinh tế đang đứng ở khẩn trương là lúc, tự nhiên sẽ không theo hai vị dâm loạn nam khách khí, nghe vậy không chút khách khí lại lần nữa đem tiền tắc trở về túi tiền, thuận đường còn không quên lại cảnh cáo

hai người vài câu.

“Đó là, đó là, về sau chúng ta nhất định chú ý, nhất định chú ý.” Hai vị dâm loạn nam vội vàng nói. Vốn sai ngay tại bọn họ, nay người ta đến đây một vị như vậy ngưu bức bạn trai, bọn họ thế nào còn dám cậy mạnh.

“Kia cảm ơn.” Hạ Vân Kiệt cười vỗ vỗ hai người bả vai, chính là chụp thời điểm lại khó tránh khỏi dùng tới một chút khí lực, thẳng đem hai người chụp trương nha liệt xỉ, thiếu chút nữa sẽ đặt mông ngồi dưới đất.

Chờ Hạ Vân Kiệt tay cầm ra khi, hai người bả vai đều đỏ.

“Hải Quỳnh chúng ta vào đi thôi.” Hạ Vân Kiệt âm thầm lại gõ cửa hai người một cái sau, thế này mới một lần nữa xách lên bao bao, mặt mang mỉm cười đối sớm đã nhìn xem trợn mắt há hốc mồm Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Hảo, hảo.” Đỗ Hải Quỳnh có chút thất hồn lạc phách theo Hạ Vân Kiệt vào phòng, thẳng đến Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng mà “Phanh” Một tiếng, đem cửa cấp đóng lại, Đỗ Hải Quỳnh mới giật mình bừng tỉnh lại đây, sau đó vẻ mặt phấn khởi nhảy bắn lên.

“Oa tắc! A Kiệt ngươi vừa rồi biểu hiện thật sự rất túm rất khốc. Ngươi không phát hiện vừa rồi kia hai dâm loạn nam kia sợ hãi biểu tình, thật sự rất phấn khích, quá sung sướng, quả thực liền cùng diễn điện ảnh giống nhau. Ngươi sẽ không thật sự là tỉnh tán đánh đội đi?”

“Ha ha, ngươi thật đúng là tin tưởng a, đó là hù dọa bọn họ.” Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Hải Quỳnh thật đúng là tin hắn trong lời nói, không khỏi dở khóc dở cười nói.

“Bất quá, ngươi bẻ gẫy kia cái chổi can luôn thật sự đi? Tổng sẽ không là ngươi sáng sớm bỏ chạy lại đây âm

thầm làm thủ đoạn đạo cụ đi?” Đỗ Hải Quỳnh bội phục nhìn Hạ Vân Kiệt.

Hàng không công ty bên trong tuy rằng cũng không khuyết thiếu cao lớn suất khí không thiếu, nhưng muốn cùng vừa rồi Hạ Vân Kiệt biểu hiện nhất so với, ngược lại thành tốt mã giẻ cùi.

“Ha ha, ta ở công trường trải qua, có vài phần cậy mạnh.” Hạ Vân Kiệt ngượng ngùng cười cười.

“Không phải đâu, ngươi không phải thần côn sao? Khụ khụ, ngượng ngùng nói lỡ miệng, là tính mệnh đại sư, như thế nào còn tại công trường trải qua?” Đỗ Hải Quỳnh nghe nói Hạ Vân Kiệt còn tại công trường trải qua, không khỏi không thể tưởng tượng nói.

“Ngươi xem ta này hình tượng như là người có thể dựa vào tính mệnh kiếm được tiền sao?” Hạ Vân Kiệt bị Đỗ Hải Quỳnh nói được dở khóc dở cười nói.

“Kia nhưng thật ra, bất quá còn là cử lợi hại, ít nhất hồ lộng kia xe taxi tài xế ngay cả tiền cũng không thu ngươi, còn một miệng một cái đại sư.” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy còn quả thực còn thật sự mặt đất hạ đánh giá Hạ Vân Kiệt một phen, sau đó gật đầu nói.

Đỗ Hải Quỳnh lời này nói được Hạ Vân Kiệt tức giận trắng ra mắt, chính mình nhưng là chính nhi bát kinh bang vị kia tài xế suy tính quá nha. Bất quá lời này Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không nói ra.

“Được rồi, được rồi, đừng mắt trợn trắng, ngươi là đại sư tổng được rồi đi!” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt một bộ tức giận biểu tình, cười hì hì nói.

Hôm nay hung hăng đả kích đối diện hai vị dâm loạn nam kiêu ngạo khí diễm, Đỗ Hải Quỳnh tâm tình đặc

thích.

Hạ Vân Kiệt nay cũng có chút thói quen vị này mỹ nữ tiếp viên hàng không tính cách, nghe vậy đành phải lắc đầu, tự cố tự mang theo va ly hướng chính mình phòng đi đến.

Lần trước đến, trong phòng còn bãi đầy nữ hài tử đồ dùng, nay lại đều đã muốn dọn dẹp không còn, ngược lại có vẻ trống rỗng, hảo “Hoang vắng” bộ dáng.

“Thần…… Khụ khụ, Hạ đại sư có cần hay không ta hỗ trợ nha?” Đỗ Hải Quỳnh ôm hai tay, lười nhác ôm ở khung cửa thượng nũng nịu hỏi. Trước ngực hai luồng đầy đặn bởi vì hai tay áp bách khoa trương cổ lên, phảng phất miêu tả sinh động, nhưng Đỗ Hải Quỳnh lại một chút cũng không để ý.

Ở nàng trong mắt, Hạ đại sư chỉ thích nam nhân!

Cầu đề cử phiếu a!!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 62 : Không tính

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-10 00:44:51.0 số lượng từ:3053

“Không cần, ta chính mình đến là được, ngươi việc chính ngươi sự tình đi thôi.” Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua Đỗ Hải Quỳnh kia đôi miêu tả sinh động đầy đặn, thực kiên quyết cự tuyệt.

Tương đối cho Ô Vũ Kì ba người, Đỗ Hải Quỳnh vị này mỹ nữ đối nam nhân lực sát thương hiển nhiên cường không ít, Hạ Vân Kiệt thật đúng là không nắm chắc có như vậy một nữ nhân tại bên người chính mình còn có thể an tâm thu thập này nọ, hơn nữa tại đây vị nữ nhân tựa hồ một chút cũng không kiêng kị cùng chính mình có thân thể thân mật đụng chạm tình huống dưới.

Đối Hạ Vân Kiệt cự tuyệt Đỗ Hải Quỳnh một chút cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, đối với một nam nhân chỉ thích nam nhân, tự nhiên không thích có nữ nhân tại bên người líu ríu quấy nhiễu, chính là đột nhiên bị nam nhân cự tuyệt có chút không thói quen thôi.

“Kia đi, ta không quấy rầy ngươi thu thập, có cần hỗ trợ bảo ta một tiếng.” Nếu người ta không thích nàng ở bên cạnh, Đỗ Hải Quỳnh tự nhiên cũng sẽ không ở bên cạnh dây dưa không rõ, khốc khốc quăng hạ tóc, xoay người trở lại trên sô pha xem nổi lên TV.

Chính là xem TV khi, trong đầu cũng không ngừng lóe ra vừa rồi Hạ Vân Kiệt ở thang lầu thực khốc rất tuấn tú biểu hiện, không khỏi âm thầm lắc đầu tiếc hận.

Đầu năm nay, vì cái gì bộ dạng suất nam nhân, đều thích Bối Bối sơn đâu?

Bất quá tiếc hận qua đi, nhớ tới chính mình cấp Trầm Lệ Đề tìm như vậy một vị ngưu bức cận vệ đồng chí, nhớ tới Trầm Lệ Đề chuyến bay trở về sau khi nhìn đến Hạ Vân Kiệt xuất hiện thời phấn khích biểu tình, Đỗ Hải Quỳnh lại trở nên phá lệ hưng phấn, hận không thể tiếp tục ở lại Giang Châu thị, đáng tiếc ngày mai nàng sẽ rời đi Giang Châu thị xa phó Hongkong bắt đầu tân cuộc sống.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không biết về sau chân chính cùng hắn hợp thuê là mặt khác một vị tiếp viên hàng không Trầm Lệ Đề, mà không phải Đỗ Hải Quỳnh. Hắn càng không biết, lúc này Chung tỷ cũng chính là Siêu Thắng tập đoàn chủ tịch Chung Dương Dĩnh chính vẻ mặt không thể tưởng tượng ngồi ở trên giường, trong tay cầm hắn tối hôm qua đưa cho của nàng trừ tà phù.

Tối hôm qua, Chung Dương Dĩnh vượt qua gần một tháng qua ngủ tối hương vị ngọt ngào ban đêm. Không có ác quỷ áp thân, thậm chí ngay cả mộng đều không có.

Chung Dương Dĩnh không muốn tin tưởng một vị tuổi trẻ quán bar người làm công cấp này trương phá giấy phù hơn xa này danh y khai phương thuốc, các đại sư cấp tràn ngập thần bí sắc thái bùa, nhưng nàng lại không thể không tin tưởng này trương phá giấy phù quả thật thực thần kỳ.

Nếu không không thể giải thích vì cái gì tối hôm qua không có ác quỷ áp thân? Chẳng lẽ là trùng hợp?

Mặc kệ là trùng hợp còn là này trương phá giấy phù thật sự thực thần kỳ, Hạ Vân Kiệt này quán bar người làm công ở Chung Dương Dĩnh trong lòng đã muốn bắt đầu trở nên thần bí đứng lên. Nếu không phải lo lắng đến bây giờ là ban ngày, quán bar còn không có mở cửa, phỏng chừng Chung Dương Dĩnh đã muốn làm cho bảo

tiêu đưa nàng đi quán bar. Bất quá Chung Dương Dĩnh không biết, cho dù đợi cho buổi tối đi quán bar, nàng còn là gặp không đến Hạ Vân Kiệt, bởi vì đêm nay vừa vặn đến phiên hắn nghỉ ngơi.

“Đại sư muốn đi ra ngoài sao?” Nếm qua cơm chiều, đang ngồi ở trên sô pha nhàm chán nhìn phim truyền hình Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt đi dép lê đi ra ngoài, không khỏi đôi mắt đẹp sáng ngời hỏi.

Tương đối cho Hạ Vân Kiệt tên này, Đỗ Hải Quỳnh càng thích kêu “Đại sư” Này ngoại hiệu.

“Đúng vậy, trong phòng buồn, đi ra ngoài tản bộ.” Hạ Vân Kiệt gật đầu nói, ánh mắt cũng không dám hướng Đỗ Hải Quỳnh trên người ngắm. Thật sự là Đỗ Hải Quỳnh ăn mặc rất tùy ý, cùng một đại nam nhân cùng nhau ở, thế nhưng mặc tơ lụa đai đeo áo ngủ oa ở trên sô pha xem TV. No đủ hai vú đều lộ ra non nửa cái thịt cầu cũng không chút nào để ý.

Có đôi khi Hạ Vân Kiệt thật sự chỉnh không rõ, chính mình rốt cuộc có cái gì ưu điểm có thể làm cho Đỗ Hải Quỳnh như vậy tín nhiệm? Thế nhưng một chút cũng không lo lắng cho mình thú tính đại phát! Đương nhiên Hạ Vân Kiệt là sẽ không tự mình đa tình đến nghĩ đến Đỗ Hải Quỳnh là ở cố ý câu dẫn hắn.

Đỗ Hải Quỳnh tuổi trẻ xinh đẹp, lại là lương cao tiếp viên hàng không, người truy nàng một bó to, lại làm sao dùng mọi nơi tâm chuẩn bị kỹ câu dẫn hắn như vậy một người làm công nghèo?

Hạ Vân Kiệt đương nhiên không biết, chính mình ở Đỗ Hải Quỳnh cảm nhận trung áp căn chính là một nam nhân chỉ thích nam nhân, thay lời khác nói tương đương với nữ đồng bào, này đại nhiệt thiên, trong nhà ở một vị “Nữ đồng bào”, nàng tự nhiên không cần giống phòng

sắc lang giống nhau đem chính mình khỏa nghiêm kín.

“Chờ ta, ta đổi kiện quần áo, ta cũng cùng nhau đi xuống tán tản bộ.” Đỗ Hải Quỳnh nghe nói Hạ Vân Kiệt muốn đi ra ngoài tản bộ, nhưng thật ra đến đây vài phần hứng thú, lập tức theo trên sô pha bính lên vọt vào phòng, sau đó ngay cả cửa phòng cũng không đóng liền cởi tơ lụa áo ngủ, chỉ còn lại có tam điểm thức đứng ở trong phòng.

Bàn tay lớn ba khối che khuất mấu chốt tam điểm, lại che lấp không được kia tuyết trắng ngạo nhân thân thể, đem Hạ Vân Kiệt này tiểu xử nam nhìn xem sân mục cứng lưỡi, một lòng lại bang bang loạn đập.

Này…… Chẳng lẽ tiếp viên hàng không tác phong so với trong quán bar nữ lang còn mở ra sao? Thế nhưng thay quần áo ngay cả môn cũng không dùng quan?

Bất quá Đỗ Hải Quỳnh đổi trang rất nhanh, rất nhanh sẽ mặc thượng quần áo theo trong phòng đi ra, nhìn đến Hạ Vân Kiệt thần sắc thực mất tự nhiên nhìn nàng, cố ý xiêm áo cái phong tình vạn chủng tư thế hướng hắn quyến rũ cười nói:“Để làm chi? Chưa thấy qua mỹ nữ sao?”

“Khụ khụ, Hải Quỳnh, dù sao nam nữ có khác, lần sau có thể hay không phiền toái ngươi hơi chút chú ý điểm.” Hạ Vân Kiệt cố nén hạ nội tâm đem trước mắt vị này câu nhân tràn ngập dã tính tiểu yêu tinh ôm vào lòng xúc động, ho khan hai tiếng nói.

“Khanh khách, cái gì nam nữ có khác, đừng nói cho ta ngươi đối ta động tâm nga?” Đỗ Hải Quỳnh cũng không chấp nhận cười khanh khách đứng lên, thuận đường lại cố ý phao cái mị nhãn khiêu khích nói.

“Khụ khụ, không có, không có. Như thế nào sẽ có đâu!”

Hạ Vân Kiệt bị Đỗ Hải Quỳnh nói trúng tâm sự, không khỏi đỏ mặt chột dạ nói.

Hạ Vân Kiệt lời này dừng ở Đỗ Hải Quỳnh trong tai tự nhiên là một khác phiên ý tứ, nghe vậy thành thật không khách khí vãn quá tay hắn cười nói:“Kia không phải được, đi rồi a.”

Vừa mới xem qua Đỗ Hải Quỳnh kia bị bra che khuất ít nhất d tráo chén đã ngoài hai vú, nay lại đột nhiên bị này hai tòa ngọn núi ngăn chặn cánh tay, Hạ Vân Kiệt thần kinh thiếu chút nữa sẽ hỏng mất, lại cứ Đỗ Hải Quỳnh lại như vậy không hề tâm cơ tín nhiệm hắn, làm cho hắn có loại thật sâu chịu tội cảm, đành phải tận lực khắc chế chính mình không thèm nghĩ nữa này “Không khỏe mạnh” Sự tình.

Hai người vừa mở ra cửa, đối diện hai vị dâm loạn nam cũng đang mở ra cửa, hiển nhiên cũng chuẩn bị đi ra ngoài đi dạo, thuận tiện nhìn xem làm sao có mỹ nữ thường lui tới. Bất quá khi bọn hắn nhìn đến Đỗ Hải Quỳnh cùng Hạ Vân Kiệt kết bạn xuất môn khi, lập tức lại đóng cửa lại.

Thật sự là này hai vị dâm loạn nam buổi sáng bị Hạ Vân Kiệt cấp dọa đến, người này không chỉ có khoa trương bẻ gẫy cái cán chổi, hơn nữa trước khi đi kia nhẹ nhàng vỗ, đến bây giờ hai vị dâm loạn nam bả vai đều còn cảm thấy từng trận nỗi khổ riêng đâu.

Gặp hai vị dâm loạn nam vừa thấy đến bọn họ liền sợ tới mức lập tức đóng cửa, Đỗ Hải Quỳnh không khỏi “Xì” Một tiếng nở nụ cười.

Hạ Vân Kiệt thấy thế cũng không tùy vào dở khóc dở cười thẳng lắc đầu, chính mình thực sự như vậy đáng sợ sao?

Đức Nhã tiểu khu bên cạnh có điều hà kêu thắng lợi hà, dọc theo thắng lợi bờ sông có cái sông nhỏ công viên. Mùa hè, có nước có thụ địa phương thường thường có vẻ râm mát, cho nên đến buổi tối ở sông nhỏ công viên tản bộ nhân không ít.

Hạ Vân Kiệt cùng Đỗ Hải Quỳnh giống như tình lữ bình thường, sóng vai nhàn nhã ở bờ sông chậm rãi đi tới.

“Đại sư, kỳ thật ngươi này phân chức nghiệp thật sự cử không sai. Không cần đi làm, lừa dối lừa dối còn có tiền tiến trướng, không giống chúng ta tiếp viên hàng không, ở mặt ngoài thoạt nhìn ngăn nắp, tiền lương cao, phi bốn ngày nghỉ ngơi hai ngày, có khi cũng bay ba ngày nghỉ ngơi hai ngày, nhưng chỉ có chân chính trải qua mới biết này một hàng vất vả. Chúng ta văn phòng là vạn mét trời cao cabin, mỗi ngày đều phải thông qua điện thoại, lên mạng tuần tra chính mình ngày mai, ngày kia công tác an bài, nghỉ ngơi sau cái thứ nhất đi làm ngày trên cơ bản an bài đều là sớm ban, buổi sáng tám giờ nhiều sẽ cất cánh, chúng ta tiếp viên hàng không muốn trước tiên tiến thương chuẩn bị, bình thường sáu giờ đến sẽ rời giường chạy tới sân bay. Giữa trưa bay trở về, sau đó buổi chiều tái khởi bay, buổi tối bay trở về. Nếu chuyến bay không đến trễ, chuyến bay bình thường là buổi tối bát chín giờ rớt xuống, tiễn bước khách nhân thu thập cabin, tái ngồi xe về nhà, bình thường đều đã muốn là 0 giờ. Ngày hôm sau buổi sáng, lại chuẩn bị tân phi hành. Này đó đều là bình thường tình huống. Nếu gặp được phi cơ đến trễ, gặp được cuối tuần, lễ mừng năm mới quá tiết cái gì, chúng ta liền càng vất vả. Này đó đều coi như tốt, khó nhất chịu là, mỗi ngày tổng cần đối mặt vài hành khách cảm xúc không tốt lấy chúng ta trút giận, thậm chí còn muốn đối mặt một ít người quấy rầy.” Đi ở bờ sông lâm ấm che lấp thủy nê trên đường, nhìn Hạ Vân Kiệt một bộ nhàn nhã thần thái, nhớ tới hắn hôm nay cả ngày đều ở nhà ưu tai du tai, không có việc gì, Đỗ Hải Quỳnh không khỏi đại phát cảm khái nói.

Đỗ Hải Quỳnh lời nói nói được Hạ Vân Kiệt dở khóc dở cười, cảm tình chính mình ở của nàng trong mắt thật đúng là thành dựa vào lừa dối người sống thần côn. Nhưng nghe đến mặt sau Hạ Vân Kiệt lại không khỏi có chút cảm khái, nghĩ rằng đầu năm nay, lấy tiền lương người làm công làm thế nào một hàng cũng không dễ dàng.

“Đúng rồi, đại sư, hiện tại chúng ta coi như là bằng hữu, ngươi tổng có thể giúp ta tính một quẻ đi?” Đỗ Hải Quỳnh tự nhiên không biết Hạ Vân Kiệt kỳ thật cũng là một vị người làm công, hơn nữa so với nàng này phân công tác còn muốn vất vả. Mỗi ngày ban ngày đêm tối điên đảo, một tuần chỉ nghỉ ngơi một ngày, không chỉ có như thế, tiền lương cũng không cao, nàng gặp Hạ Vân Kiệt không hé răng, đột nhiên bắt tay chưởng mở ra thân đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, oai đầu chớp ánh mắt nói.

“Ngươi đã đều cho rằng ta đây là lừa dối người, lại có cái gì hảo tính ?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy càng phát ra dở khóc dở cười nói.

“Hì hì, người ta cảm thấy hảo ngoạn thôi! Nhanh lên a, giúp ta tính tính toán xem a.” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt không chịu giúp nàng tính, cười hì hì phe phẩy hắn cánh tay nói.

Hạ Vân Kiệt bị Đỗ Hải Quỳnh cấp diêu một trận đau đầu, xem bói đối với hắn mà nói thật đúng là không phải cái gì việc khó. Vấn đề là, bị cho là chuẩn, Đỗ Hải Quỳnh về sau khẳng định hội quấn quít lấy hắn phiền không thắng phiền, cố ý loạn tính Hạ Vân Kiệt nhưng cũng không muốn, nói như thế nào hắn cũng là Vu Hàm môn một thế hệ chưởng môn!

Đến sau lại Hạ Vân Kiệt bị Đỗ Hải Quỳnh diêu thật sự

không có biện pháp, linh cơ vừa động bịa chuyện nói:“Xem bói muốn tâm thành tắc linh, ngươi rõ ràng cũng không tin, ta lại như thế nào tính chuẩn.”

Nói đến nói đi, còn là không tính!

“Thiết, thiếu cấp cô nãi nãi đến này một bộ, vốn chính là lừa dối người xiếc, còn muốn cái gì tâm thành tắc linh, khiến cho thần thần bí bí ! Ngươi rõ ràng nói, chính mình sợ lòi không phải được!” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt còn là không muốn tính, không khỏi đô miệng khinh thường nói.

Hạ Vân Kiệt không muốn cùng Đỗ Hải Quỳnh tranh luận, nghe vậy phong khinh vân đạm cười cười, buồn bực Đỗ Hải Quỳnh thẳng dậm chân, lại cứ lại chính là lấy Hạ Vân Kiệt không có biện pháp.

Bởi vì người ta không thích nữ nhân!

Đang lúc Đỗ Hải Quỳnh buồn bực thẳng dậm chân khi, Hạ Vân Kiệt di động tiếng chuông vang lên.

Cầu đề cử phiếu!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 63 : Chân chính người có tiền

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-10 12:16:19.0 số lượng từ:3090

Điện thoại là Chung Dương Dĩnh đánh tới, nguyên lai Chung Dương Dĩnh đến quán bar không gặp được Hạ Vân Kiệt, liền hướng những người khác muốn tới Hạ Vân Kiệt số điện thoại.

“Là A Kiệt sao? Ta là Chung tỷ, ngươi hiện tại ở nơi nào?” Điện thoại nhất chuyển được, dù là Chung Dương Dĩnh coi như là nữ nhân đã trải qua không ít sóng to gió lớn, phía sau cũng có chút khẩn trương cùng kích động.

Thật sự là kia ác mộng rất khủng bố, này gần một tháng qua cơ hồ ép tới nàng không thở nổi, nàng cũng không biết nếu còn như vậy liên tục đi xuống, nàng còn có thể kiên trì vài ngày?

“Chung tỷ? Có việc sao?” Hạ Vân Kiệt gặp là Chung Dương Dĩnh đánh tới, không khỏi cảm thấy có chút ngoài ý muốn, trong lúc nhất thời đổ không nhớ tới bùa sự tình.

“Ngươi cấp kia trương bùa thật sự hữu dụng, ta tối hôm qua không có làm ác mộng.” Chung Dương Dĩnh nghe Hạ Vân Kiệt thanh âm tựa hồ thực ngoài ý muốn, tâm tình kích động không khỏi bình tĩnh xuống dưới. Hay là thật sự chính là trùng hợp?

“Nguyên lai là như vậy nha. Thứ này tin tắc có, không tin tắc không, về sau chỉ cần Chung tỷ phóng khoáng tâm tự nhiên sẽ không hội làm ác mộng.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy thế này mới nhớ tới Chung tỷ sự tình.

“Lại ở trang cao nhân lừa dối người!” Đứng ở Hạ Vân Kiệt bên cạnh Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt mở miệng chính là cái gì “Tin tắc có, không tin tắc không” giọng, thế nào còn không biết hắn lại ở giả thần giả quỷ lừa dối nhân, không khỏi âm thầm khịt mũi. Bất quá khịt mũi về khịt mũi, lại không thể không bội phục hắn.

Một người trẻ tuổi hai mươi đến tuổi có thể làm thần côn làm được đi ra tán cái bước đều có người gọi điện thoại đến thỉnh giáo, này tuyệt đối xem như một loại bản sự!

“Phải không? Bất quá mặc kệ nói như thế nào ta đều phải cảm ơn ngươi. Nghe nói ngươi hôm nay nghỉ ngơi, cho ta một cơ hội mời ngươi uống chén cà phê tỏ vẻ một chút lòng biết ơn thế nào?” Hạ Vân Kiệt nói được nhẹ, nhưng Chung Dương Dĩnh lại luôn luôn chút không tin. Nếu thật sự là đơn giản như vậy, vì cái gì phía trước này cái gọi là đại sư cấp bùa sẽ không có tác dụng đâu? Chính mình đối này bùa tin tưởng có thể sánh bằng tối hôm qua kia trương quỷ họa phù mạnh hơn nhiều.

“Ha ha, ta nói loại chuyện này tin tắc có, không tin tắc không, Chung tỷ không cần khách khí.” Hạ Vân Kiệt nghe nói Chung Dương Dĩnh muốn thỉnh hắn uống cà phê, không khỏi hoảng sợ, vội vàng uyển cự nói.

Đây chính là một vị nữ nhân đối hắn có “Lòng muông dạ thú” a!

“Như thế nào? Uống chén cà phê cơ hội cũng không cấp Chung tỷ sao? Có phải hay không Chung tỷ thật sự đã muốn hoa tàn ít bướm đến khó coi ?” Tuy nói đến Chung Dương Dĩnh nay này thân phận này tuổi, sớm đã không hiếm lạ cái gì nam nữ tình tình yêu yêu, nhưng Hạ Vân Kiệt cự tuyệt còn là khó tránh khỏi làm cho nàng cảm thấy có điểm u nhiên mất mát, thậm chí nói chuyện trong giọng nói đều khó tránh khỏi lộ ra một tia u oán hối tiếc.

Đương nhiên này cũng là bởi vì Hạ Vân Kiệt không biết của nàng chân chính thân phận, nếu không lời này nàng là vô luận như thế nào cũng giảng không ra. Bất quá cũng đang là vì Hạ Vân Kiệt không biết của nàng chân chính thân phận, nàng hiện tại triển lộ mới là một nữ nhân chân chính tiếng lòng.

“Không, sẽ không, như thế nào hội đâu!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cuống quít nói.

“Vậy ngươi liền cho ta cơ hội này.” Chung Dương Dĩnh cũng không biết xuất phát từ cái gì nguyên nhân, có lẽ là nghĩ chứng minh chính mình còn có vài phần mị lực, cũng có lẽ còn cho tới bây giờ không bị người như vậy lặp đi lặp lại nhiều lần cự tuyệt quá, đương nhiên chính yếu còn là bởi vì kia lá bùa, cho nên Chung Dương Dĩnh như trước kiên trì muốn thỉnh Hạ Vân Kiệt uống cà phê.

“Vậy được rồi, ngươi nói cái địa điểm.” Hạ Vân Kiệt vốn là không phải cái hiểu được như thế nào cự tuyệt nhân, nghe vậy đành phải bất đắc dĩ kiên trì đáp ứng nói.

“Ta còn là ở nam sơn đạo blue night quán bar chờ ngươi đi, như vậy ngươi dễ dàng tìm.” Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt cuối cùng đáp ứng xuống dưới, trong lòng u nhiên mất mát thế này mới hơi hơi chuyển hảo.

“Tốt lắm, ta cái này đi, đại khái nửa giờ tả hữu đến.” Hạ Vân Kiệt nói xong treo điện thoại, sau đó chuyển hướng Đỗ Hải Quỳnh.

Chỉ thấy Đỗ Hải Quỳnh chính hướng hắn giơ ngón tay cái lên, khóe miệng lại lại cứ tràn đầy một chút trào phúng nói:“Đại sư, cao, thật sự cao, này đại buổi tối đều có sinh ý tới cửa.”

Hạ Vân Kiệt nhìn Đỗ Hải Quỳnh một trận không nói gì, hắn thật sự không biết nên như thế nào cùng này nữ

nhân giải thích chuyện này, cuối cùng rõ ràng cũng sẽ không giải thích, nói thẳng:“Ta có chuyện muốn đi ra ngoài, không thể cùng ngươi tản bộ.”

“Đi thôi, bất quá cẩn thận đừng lòi làm cho người ta phát hiện nga!” Đỗ Hải Quỳnh chớp ánh mắt, diễn ngược nói. Nàng đối Hạ Vân Kiệt vừa rồi không chịu cho hắn xem bói còn canh cánh trong lòng.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy lắc đầu đi nhanh hướng ngũ hào dưới lầu mặt xe đạp dừng xe bồng đi đến, thực thông minh lựa chọn trầm mặc.

“Hừ! Có gì đặc biệt hơn người, hôm khác cô nãi nãi đi tiên nhân kiều tính mệnh!” Gặp Hạ Vân Kiệt lắc đầu bước đi, Đỗ Hải Quỳnh buồn bực hướng hắn huy huy quyền đầu.

Chính là huy quá quyền đầu sau, lại cảm thấy đần độn không thú vị, nói đến để, nàng đối tính mệnh không có hứng thú, đối tiên nhân kiều thầy bói lại càng không cảm thấy hứng thú, nàng chân chính cảm thấy hứng thú là Hạ đại sư này tiểu thần côn là như thế nào làm cho người ta tính mệnh !

Trong nháy mắt, Hạ Vân Kiệt đã muốn đi được không có ảnh, Đỗ Hải Quỳnh đi một mình vài bước cũng không có tản bộ hứng thú, đang chuẩn bị quay đầu về nhà, lại đến phiên nàng di động vang lên.

Điện thoại là nàng ở hàng không công ty bên trong hảo tỷ muội Trầm Lệ Đề đánh tới.

“Uy, người ta ngày mai đều phải đi rồi, ngươi như thế nào ngay cả cái bóng dáng đều nhìn không tới nha! Còn là không phải hảo tỷ muội, uổng phí người ta.. Khụ khụ mỗi ngày nhắc tới ngươi.” Đỗ Hải Quỳnh thiếu chút nữa nói lậu miệng.

“Ta đã biết, ta đã biết. Bất quá thực thực xin lỗi Hải Quỳnh, vốn ta chuẩn bị ngày mai buổi sáng theo lão gia trực tiếp hồi Đức Nhã tiểu khu, nhưng vừa mới nhận được thông tri, ngày mai ta muốn phi Bắc Kinh, cho nên chỉ có thể trực tiếp đi sân bay.” Trong điện thoại Trầm Lệ Đề tràn ngập xin lỗi nói.

“Hỗn đản giang hàng, còn làm cho không cho người sống. Tính, Lệ Đề, hôm khác chờ tỷ ở Hongkong đứng vững cước bộ, ngươi tới tìm nơi nương tựa tỷ tốt lắm.” Đỗ Hải Quỳnh nghe nói Trầm Lệ Đề ngày mai có chuyến bay, không thể tới đưa chính mình, không khỏi thẳng cắn răng.

Giang hàng, Giang Nam tỉnh hàng không công ty tên gọi tắt.

“Khanh khách, tốt nhất, vậy ngươi mau chóng điếu cái Hongkong phú hào.” Trầm Lệ Đề gặp Đỗ Hải Quỳnh nói được thú vị, không khỏi cười nói.

“Vừa vào hào môn thâm giống như hải, ta nói Lệ Đề vì chính ngươi, ngươi nhưng thật ra bỏ được đem ta hướng hố lửa đẩy nha.” Đỗ Hải Quỳnh tiếp tục cắn răng nói.

“Thiết, thôi đi, điếu không đến liền điếu không đến, còn vừa vào hào môn thâm giống như biển, bao nhiêu người xếp hàng chờ gả nhập hào môn đâu!” Trầm Lệ Đề cố ý khinh thường nói.

“Coi khinh người là không? Bằng cô nãi nãi tư sắc dáng người, chỉ cần ngoắc ngoắc ngón út đầu, đừng nói Hongkong phú hào, cho dù tiểu siêu nhân đều phải lập tức quỳ gối ở cô nãi nãi lựu váy hạ!” Đỗ Hải Quỳnh lập tức nói.

“……”

Hạ Vân Kiệt xe còn không có kỵ đến blue night quán bar, liền nhìn đến Chung tỷ đang từ một chiếc đứng ở quán bar đường cái bên Bentley xe sau cửa kính xe lý tìm hiểu đầu hướng hắn phất tay.

Hạ Vân Kiệt gặp Chung tỷ thế nhưng ngồi Bentley xe đến chờ hắn, không khỏi hách nhất đại khiêu. Hắn tuy rằng không phải ô tô say mê công việc, nhưng là biết ở quốc nội tùy tiện một chiếc Bentley đều phải lấy lòng mấy trăm vạn.

Này Chung tỷ đến tột cùng là ai vậy? Đã vậy còn quá có tiền? Giật mình qua đi, Hạ Vân Kiệt trong lòng không khỏi âm thầm tò mò, bất quá rất nhanh hắn liền âm thầm cười bỏ qua rồi này nhàm chán hảo quan tâm.

Chung tỷ rất tiền lại như thế nào? Cùng hắn lại có cái gì quan hệ?

Đem xe đạp đứng ở blue night quán bar cửa, Hạ Vân Kiệt đi đến Bentley trước xe.

“Theo ta ngồi cùng nhau đi!” Chung tỷ đẩy ra sau cửa xe nói.

Dù sao đều đã muốn đến đây, Hạ Vân Kiệt cũng là không sao cả ngồi làm sao, xoay người ngồi vào sau xe vị, chính là Chung Dương Dĩnh vị kia bảo tiêu kiêm tài xế Ngô Anh trong mắt lại lóe ra một tia kinh ngạc.

Ngô Anh cùng Chung Dương Dĩnh đã muốn có tám năm lâu, tuy nói bởi vì sinh ý thượng cần, không hiếm thấy Chung Dương Dĩnh cùng một ít nam sĩ lui tới, nhưng cho tới bây giờ chưa thấy qua nàng mời một vị như vậy tuổi trẻ, còn là kỵ xe đạp nam tử cùng nàng cùng nhau ngồi xe. Bất quá theo Chung Dương Dĩnh tám năm, Ngô

Anh biết của nàng tính nết, không nên hỏi trong lời nói, không nên nói lời nói, nàng tuyệt không hội hơn phân nửa câu, cho nên trong lòng tuy là có chút kinh ngạc, Ngô Anh lại đối Hạ Vân Kiệt nhìn như không thấy.

“Đi tác liệt cà phê.” Hạ Vân Kiệt ngồi trên xe sau, Chung Dương Dĩnh nói.

“Là.” Ngô Anh chậm rãi khởi động xe hướng tác liệt cà phê điếm khai đi.

Xe thúc đẩy, chóp mũi ngửi được thản nhiên Chanel nước hoa hương vị, trong mắt nhìn đến nở nang trắng nõn hai chân đan vào ngồi ở Bentley trong xe phảng phất thay đổi một người Chung tỷ, trong đầu nhớ tới nàng đối chính mình “Lòng muông dạ thú”, Hạ Vân Kiệt không khỏi cảm thấy có chút câu nệ, hai chân khép lại, cả người tận lực kề cửa sổ biên, sợ lơ đãng gian hội cùng Chung tỷ có thân thể thượng đụng chạm.

“Uy, ta có như vậy dọa người sao? Về phần như vậy trốn tránh ta sao?” Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt nhìn đến chính mình ngồi Bentley xe lại đây, không chỉ có trong mắt không có toát ra gì bình thường nam nhân sở nên có cực nóng thậm chí khiếp sợ, ngược lại cố ý theo chính mình bảo trì một đoạn “Xa xa” khoảng cách, nhịn không được liếc trắng mắt, oán trách nói.

“Khụ khụ, sẽ không như thế nào hội đâu?” Hạ Vân Kiệt có chút xấu hổ cười cười, nhưng nhân lại như trước cạnh nhau cửa xe ngồi.

Nhìn Hạ Vân Kiệt kia ngại ngùng xấu hổ tươi cười, Chung Dương Dĩnh đột nhiên cảm thấy chuyện này có phải hay không thật sự chính là cái trùng hợp, thật sự tựa như hắn nói tin tắc có, không tin tắc không. Bởi vì ở Hạ Vân Kiệt trên người, Chung Dương Dĩnh thật sự nhìn không tới một chút đắc đạo cao nhân hình tượng, nói

hắn là nhà bên đại nam hài còn kém không nhiều lắm.

“Ngươi nha, thật không biết ngươi người như vậy tính cách như thế nào hội trà trộn vào quán bar công tác.” Bất quá mặc kệ nói như thế nào, Chung Dương Dĩnh trong lòng còn là cử cảm kích Hạ Vân Kiệt, cho nên lúc này thiếu tầng thần bí cảm Hạ Vân Kiệt ở Chung Dương Dĩnh trong mắt ngược lại có vẻ thân thiết hơn thiết một ít, nói chuyện cũng liền càng tùy ý một ít, có điểm giống đại tỷ tỷ giống nhau.

“Ha ha, văn bằng thấp, hiện tại công tác lại khó tìm, cho nên cũng liền tạm thời chỉ có thể ở quán bar hỗn trước.” Nói đến công tác, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra tự nhiên rất nhiều.

“Thế nào? Muốn hay không Chung tỷ cho ngươi giới thiệu một phần công tác, cam đoan công tác thoải mái, tiền lương……” Chung Dương Dĩnh nghe vậy trong lòng vừa động, thiệt tình chân ý nói.

Nàng là Siêu Thắng tập đoàn lão tổng, muốn giải quyết một người công tác còn không phải một câu sự tình.

“Không cần, không cần.” Bất quá Chung Dương Dĩnh này đề nghị cũng là đem Hạ Vân Kiệt cấp sợ tới mức thiếu chút nữa muốn kêu nữ tài xế Ngô Anh dừng xe, liên tục xua tay nói.

Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt sợ tới mức liên tục xua tay, đột nhiên ý thức lại đây hắn hiểu lầm chính mình, không khỏi vừa thẹn vừa giận thân thủ điểm hạ hắn đầu qua, sân mắng:“Miên man suy nghĩ cái gì, lần này là đứng đắn công…… Phi, phi, cái gì đứng đắn không đứng đắn, nhìn ngươi đem ta cấp giảo. Ngươi cho là Chung tỷ ta thực không có người muốn nha, ta còn không phải bị ác quỷ cấp khiến cho đêm không thể mị, mới cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng nghĩ

ra……”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 64 : Sư thúc ngài tới rồi

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-11 00:18:11.0 số lượng từ:2964

“Thực xin lỗi, Chung tỷ, ta không kia ý tứ, ta còn là hy vọng thông qua chính mình cố gắng đến thay đổi mình nhân sinh……” Hạ Vân Kiệt thế mới biết chính mình hiểu lầm Chung Dương Dĩnh còn muốn bao dưỡng chính mình, không khỏi náo loạn cái vai mặt hoa, vội vàng giải thích nói.

“Được rồi, được rồi, ngươi cũng không dùng giải thích. Nghĩ thông suốt quá chính mình cố gắng đến thay đổi chính mình cuộc sống cũng không sai, bất quá nay xã hội này…… Ai, dù sao ngươi nếu thay đổi chủ ý có thể đánh cho ta điện thoại, mặc kệ nói như thế nào ta còn là muốn cảm ơn ngươi cấp kia lá bùa.” Chung Dương Dĩnh tựa hồ nhớ tới cái gì chuyện cũ, trong mắt toát ra một tia phức tạp thần sắc, khoát tay đánh gãy Hạ Vân Kiệt.

Tác liệt cà phê là một nhà hoàn cảnh thực u tĩnh, cà phê thực nói quán cà phê. Hạ Vân Kiệt mặc dù không thói quen uống cà phê, nhưng còn là cử thích nơi này hoàn cảnh, còn có tác liệt cà phê hương nùng thuần hậu cùng đau khổ hương vị.

Nên giảng trong lời nói, nên hỏi trong lời nói ở trong xe hai người kỳ thật đã muốn nói được không sai biệt lắm, cho nên chờ chân chính ngồi xuống uống cà phê khi, hai người ngược lại cảm thấy không nói khả giảng.

Dù sao một cái là Siêu Thắng tập đoàn nữ lão tổng, một cái là vừa trường học tốt nghiệp quán bar người làm công, nếu không phải bởi vì kia lá bùa, hai người có năng lực có cái gì cuộc sống cùng xuất hiện, có năng lực có cái gì cộng đồng đề tài? Có lẽ nhiều lắm cũng liền

mỗi chu Chung Dương Dĩnh đi blue night quán bar khi, hai người đánh cái tiếp đón mà thôi.

Nếu không có gì nói hảo giảng, Chung Dương Dĩnh cũng rõ ràng không nói thêm nữa đến hỏi này hỏi kia, chính là im lặng địa phẩm cà phê nghe âm nhạc, hưởng thụ một chút khó được thanh nhàn, mà Hạ Vân Kiệt vốn là không phải người hội nói chuyện cùng thích nói chuyện, thấy thế tự nhiên cũng lạc cái bên tai thanh tịnh, rõ ràng cũng giống Chung Dương Dĩnh giống nhau nhàn nhã kiều chân bắt chéo, thỉnh thoảng uống một ngụm cà phê, chậm rãi cảm thụ được chưa bao giờ hưởng thụ quá tiểu tư cuộc sống.

Còn đừng nói, cử không sai!

Chung Dương Dĩnh cũng hiểu được thực không sai, trước kia nam nhân bồi nàng uống cà phê, không phải muốn cùng nàng trên giường chính là tưởng nàng tiền trong túi, hơn nữa đại đa số là nghĩ nhân tài hai được, giống Hạ Vân Kiệt như vậy lẳng lặng, thực đơn thuần cùng nàng uống cà phê, ở của nàng trong trí nhớ kia đã muốn là thực xa xôi thực xa xôi sự tình, thậm chí xa xôi đến nàng cũng không biết đến tột cùng có hay không quá như vậy nam nhân.

Uống xong cà phê sau, Chung Dương Dĩnh không có cấp Hạ Vân Kiệt danh thiếp của nàng, chỉ cho hắn của nàng điện thoại.

“Sự tình trước kia coi như cho tới bây giờ không phát sinh quá, chúng ta làm rất đơn giản bằng hữu. Ngày nào đó ngươi cần ta hỗ trợ, ngươi đánh cho ta điện thoại, ngày nào đó ta cần phải có người cùng ta uống cà phê, ta gọi điện thoại cho ngươi.” Ngồi ở Bentley trong xe, nhìn đường cái hai bên ngọn đèn bay vút mà qua, Chung Dương Dĩnh nhớ tới trước khi đi cùng Hạ Vân Kiệt nói qua lời nói, đột nhiên gian nàng bắt đầu hoài

nghi chính mình có phải hay không thật sự người giàu có? Có lẽ tiền tài phương diện nàng thật là một vị người giàu có, nhưng ở này khác phương diện đâu?

Đêm nay, Chung Dương Dĩnh cùng tối hôm qua giống nhau như trước ngủ thật sự hương. Mà đồng dạng buổi tối, Hạ Vân Kiệt đã có chút trằn trọc khó ngủ.

Đây là hắn lần đầu tiên cùng một vị khác phái mỹ nữ ngủ ở hai cách vách, trong lòng luôn luôn như vậy một tia lơ đãng gian liền mạo đi lên lửa nóng.

Ngày hôm sau, Đỗ Hải Quỳnh kéo va ly đi rồi, mà Hạ Vân Kiệt tắc lại một lần nữa đi tới Giang Châu đại học.

Hôm nay, Phùng Văn Bác gọi điện thoại cấp Hạ Vân Kiệt, nói cho hắn có liên quan ghế khách giáo thụ, làm nghề y tư cách chứng cái gì đã muốn làm thỏa đáng, cũng mời Hạ Vân Kiệt đến nhà hắn ăn cơm.

Mùa đã là tám tháng hạ tuần, tiếp qua cá biệt tuần lễ đó là Giang Châu đại học khai giảng ngày, không ít đệ tử đã muốn phản giáo. Vốn là lâm ấm dầy đặc, phá lệ u tĩnh vườn trường, nay lại hơn vài phần náo nhiệt, cưỡi xe trải qua lâm ấm đường, nơi nơi có thể nhìn đến thành đàn kết bạn thanh xuân thân ảnh.

Còn chưa tới Phùng Văn Bác gia, Hạ Vân Kiệt liền thấy được Phùng Văn Bác, Dương Tuệ Nga vợ chồng còn có Giang Châu thị nhân vật số một Phùng Chính Thành thư kí ba người sớm chờ ở sân cửa.

Cũng may nơi này là vườn trường, lại là lão giáo thụ lâu khu vực, hoàn cảnh tuyệt đẹp, người lui tới rất ít, lại phần lớn là đệ tử, cũng không nhận được Phùng Chính Thành vị này Giang Châu thị nhân vật số một, nếu không nếu là làm cho người ta biết Giang Châu thị nhân vật số một Phùng Chính Thành thư kí đều cố ý tự mình

ở nhà cửa xin đợi, còn không đem người bệnh tim cấp dọa đi ra.

“Sư thúc ngài tới rồi.” Gặp Hạ Vân Kiệt đạp xe lại đây, Phùng Văn Bác vợ chồng hai vội vàng xông về phía trước hai bước chào hỏi nói.

Dương Tuệ Nga xương chậu dập nát tính gãy xương ở mười ngày trước cũng đã khỏi hẳn, một chút di chứng đều không có lưu lại. Nay này thanh sư thúc cũng là kêu chân tình thực lòng, không có nửa điểm nịnh hót dối trá.

“Lão sư ngài tới rồi.” Theo sát sau Phùng Văn Bác vợ chồng sau, Phùng Chính Thành cũng là cung kính kêu một tiếng lão sư.

Lấy lão sư xưng hô Hạ Vân Kiệt là ở trong bệnh viện đã nói tốt, chính là lúc ấy chủ yếu là bách cho phụ thân áp lực, hơn phân nửa là trái lương tâm bất đắc dĩ cử chỉ, nhưng nay Phùng Chính Thành tâm lý sớm đã đem Hạ Vân Kiệt coi là trưởng bối. Không nói Hạ Vân Kiệt vốn là là hắn gia gia đồng môn sư đệ, không nói hắn gần như thần kỳ thuật pháp y thuật, chỉ cần hắn đem hắn mẫu thân thương thế trị tốt, miễn nàng nửa đời sau thống khổ, Phùng Chính Thành đều phải phát ra từ nội tâm tôn kính hắn.

“Đều là người trong nhà, khách khí như vậy làm gì, đều đi vào, đều đi vào.” Tuy nói cùng người Phùng gia nhận thức cũng liền cả tháng, chân chính gặp mặt này còn là lần thứ ba, nhưng bởi vì sư môn kia tầng sâu xa quan hệ, hơn nữa Phùng Văn Bác còn là chính nhi bát kinh Vu Hàm môn đệ tử, đối Phùng gia Hạ Vân Kiệt còn là có một loại đặc thù thân thiết cảm, nói chuyện cũng sẽ theo ý không ít.

“Hảo, hảo, sư thúc thỉnh.” Phùng Văn Bác bởi vì phía trước người nhà thái độ vẫn đối Hạ Vân Kiệt vị này sư

thúc lòng mang áy náy cùng không yên, nay gặp Hạ Vân Kiệt nói đều là người trong nhà, quả thực nghe được hắn tâm hoa nộ phóng, vội vàng mi miệng cười khai thỉnh Hạ Vân Kiệt vào nhà, mà thân là Giang Châu thị nhân vật số một, toàn bộ Giang Nam tỉnh đều phải tính đến "Biên giới đại quan" Phùng Chính Thành thư kí, tắc sớm đã tiến lên đoạt lấy Hạ Vân Kiệt trong tay xe đạp, sau đó đẩy mạnh đi hỗ trợ đình hảo, thế nào còn có nửa điểm quan lớn cái giá.

Cũng may ở đây đều là người Phùng gia, cảm thấy Phùng Chính Thành làm như vậy tái bình thường bất quá, nếu đổi thành có ngoại nhân ở đây, khẳng định không thể tưởng tượng tròng mắt đều phải tuôn ra đến. Phải biết rằng, Phùng Chính Thành nhưng là quản lý một cái gần bảy trăm vạn thành phố lớn tối cao chính phủ quan viên, đừng nói Giang Châu thị, cho dù toàn bộ Giang Nam tỉnh đều không có mấy người có thể làm được rất tốt hắn như vậy ân cần tiếp đãi, mà Hạ Vân Kiệt cũng không quá chính là cái người trẻ tuổi danh không dùng truyền!

Vào phòng, Dương Tuệ Nga phải đi phòng bếp bận việc đồ ăn, mà Giang Châu thị nhân vật số một Phùng Chính Thành thư kí tắc bận việc bưng trà đổ nước, chân chính đem chính mình trở thành một vị vãn bối.

Ở phòng khách an vị sau, Phùng Văn Bác đem Giang Châu đại học ghế khách giáo thụ thư mời, Giang Châu đại học thứ nhất phụ thuộc bệnh viện ghế khách thầy thuốc thư mời, còn có làm nghề y tư cách chứng, thậm chí chủ nhiệm trung y sư chức danh giấy chứng nhận đều nhất nhất lấy ra nữa giao cho Hạ Vân Kiệt.

Nhìn phụ thân đem một đống giấy chứng nhận cung kính giao cho Hạ Vân Kiệt, Phùng Chính Thành nhịn không được có chút cảm khái. Làm này đó giấy chứng nhận, nói đơn giản cũng đơn giản, lấy Phùng Văn Bác ở

trung y giới giáo dục, Giang Châu đại học địa vị, cùng với con của hắn nay thân phận địa vị, có thể nói chỉ cần mở miệng, đánh vài cái điện thoại có thể thu phục. Nhưng nói không dễ dàng cũng không dễ dàng, bởi vì muốn làm này đó giấy chứng nhận nhân thật sự rất đặc thù, đặc thù đến mới hai mươi tuổi, trung chuyên văn bằng, ở trung y giới lại ngay cả nửa điểm nổi tiếng đều không có. Người như vậy, nếu không phải Phùng Văn Bác tự thân xuất mã đảm bảo, thậm chí có đôi khi ngay cả Phùng Chính Thành cũng tự thân xuất mã cùng đi, người chủ quản khẳng định muốn miệng mắng đối phương là kẻ điên, càng đừng nói công việc. Nhưng đổi thành Phùng Văn Bác cùng Phùng Chính Thành, bọn họ tự nhiên không kia lá gan, thậm chí bách cho bọn họ áp lực, cuối cùng còn là cấp làm.

“Cảm ơn ngươi Văn Bác, này đó giấy chứng nhận tìm ngươi không ít khí lực đi.” Hạ Vân Kiệt xã hội trải qua tuy ít, nhưng cũng không phải cái gì cũng đều không hiểu lăng đầu thanh, gặp Phùng Văn Bác thế nhưng đem hắn chức danh đều cấp lộng cái chủ nhiệm trung y sư, không khỏi hoảng sợ, thật sâu nhìn thoáng qua Phùng Văn Bác, nói.

“Sư thúc, ngài lời này nhưng là chiết sát ta. Lấy ngài thực lực, theo lý mà nói hẳn là này đó ngành cầu cho ngài ban phát giấy chứng nhận mới là, thật sự là bọn họ không biết……” Phùng Văn Bác nghe vậy vội vàng nói.

“Ha ha, này cũng là nhân chi thường tình, tóm lại chuyện này còn là vất vả ngươi.” Hạ Vân Kiệt cười xua tay đánh gãy Phùng Văn Bác.

“Sư thúc, hiện tại giấy chứng nhận đều tề. Ngươi nếu có tính đi bệnh viện tọa chẩn hoặc là đến trường học giảng bài cái gì, theo ta nói một tiếng, ta lập tức cho ngài đi an bài.” Phùng Văn Bác nhìn Hạ Vân Kiệt nói như vậy, đổ không tái khiêm nhượng, mà là vòng vo đề tài xin chỉ thị

nói.

“Đi học giáo giảng bài trước mắt ta còn không tính, nói sau trường học cũng còn không có khai giảng. Bất quá từng tuần lễ an bài đến trong bệnh viện tọa chẩn một lần cái gì, nếu phương tiện trong lời nói đổ có thể cho ta an bài một chút. Bất quá ngươi còn là cho ta cái chủ trị trung y sư linh tinh chức danh hảo sử một ít, ta sợ người khác vừa thấy đến ta chủ nhiệm trung y sư chức danh hội đem ta làm quái vật đến đối đãi. Tóm lại, ta chính là cái bình thường trung y sư, ngươi không cần cố ý cho ta tuyên truyền cái gì.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trầm tư một lát nói.

Phùng Văn Bác hiện tại đã muốn có chút đụng đến điểm Hạ Vân Kiệt tính cách cùng tính tình, nghe vậy cười khổ nói:“Này đổ không thành vấn đề, bất quá Giang Châu đại học phụ thuộc thứ nhất bệnh viện tối nổi danh vốn là là trung y khoa, bệnh viện vì xông ra trung y khoa còn chuyên môn thiết trí trung y quán. Trung y quán bên trong không chỉ có có chúng ta bệnh viện trung y tọa chẩn, mỗi tuần còn mời này hắn bệnh viện danh trung y đến chúng ta trung y quán tọa chẩn. Phòng cửa đều quải có tọa chẩn thầy thuốc cá nhân giới thiệu, bệnh nhân có thể căn cứ chính mình cần cùng phán đoán lựa chọn trung y giúp bọn hắn chẩn đoán xem bệnh. Nhưng xem bệnh bệnh nhân đều coi trọng lão trung y cùng cao chức danh thầy thuốc, sư thúc ngài như vậy tuổi trẻ, tái quải cái chủ trị trung y sinh danh hiệu, ta lo lắng đến lúc đó hội không có người đến tìm người xem bệnh.”

“Này không quan hệ, ta chỉ cấp hữu duyên nhân xem bệnh.” Hạ Vân Kiệt cười khoát tay nói.

“Sư thúc ta hiểu được, không biết an bài sư thúc ở đâu một ngày tọa chẩn có vẻ thích hợp?” Phùng Văn Bác nghe vậy giật mình, sau đó đột nhiên hiểu được, lấy sư thúc xuất thần nhập hóa y thuật, thật muốn đem làm

nghề y trở thành chức nghiệp, hắn sầu cũng không phải bệnh nhân không đủ nhiều, mà là bệnh nhân nhiều lắm.

Cầu đề cử phiếu a!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 65 : Đây là ta tiêu tiền thuê phòng ở

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-11 12:20:01.0 số lượng từ:3048

Hạ Vân Kiệt hiện tại ban ngày cơ hồ không có gì sự tình, đổ không sao cả ngày nào trong tuần, nghe vậy thuận miệng nói:“Thứ tư tuần sau đi, cuối tuần là có thể.”

“Kia đi, ta sẽ an bài. Thứ tư tuần sau ta đi tiếp ngài.” Phùng Văn Bác gật đầu nói.

“Không cần, ta chính mình đi qua, đến lúc đó ngươi cho ta chỉ điểm một chút thủ tục lưu trình là có thể.” Hạ Vân Kiệt nói.

Phùng Văn Bác biết vị này tiểu sư thúc không thích này đó kế đó đưa mê hoặc nghi thức xã giao, cũng sẽ không tái kiên trì.

Nói thỏa việc này sau, kế tiếp Phùng Văn Bác mượn cơ hội thỉnh giáo chút y học sự tình, Hạ Vân Kiệt đều không hề giữ lại cho chỉ điểm, làm cho Phùng Văn Bác được lợi không phải là ít, thẳng đến Dương Tuệ Nga chuẩn bị thỏa đáng cơm chiều, Phùng Văn Bác mới đình chỉ thỉnh giáo.

Cơm chiều tịch gian, Phùng gia tam khẩu cùng Hạ Vân Kiệt trò chuyện với nhau thật vui, chính là Phùng Chính Thành vị này hướng đến trên bàn cơm nhân vật chính, hôm nay lại triệt để lưu lạc vì người tiếp khách.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt buổi tối muốn đi làm, cơm chiều sau hắn liền mang theo kia một đống giấy chứng nhận đạp xe ly khai Giang Châu đại học.

Giống thường lui tới giống nhau, Hạ Vân Kiệt ở quán bar đi làm đến gần hai giờ, sau đó cưỡi xe về nhà. Mà cùng thời khắc đó, dáng người cao gầy khêu gợi tiếp viên hàng không Trầm Lệ Đề, kéo mệt mỏi thân mình cuối cùng về tới nhà.

Hôm nay phi cơ trễ giờ, vốn có thể chín giờ là có thể về nhà vẫn sống sờ sờ bị ép buộc đến rạng sáng.

Về nhà, thói quen tính đem va ly hướng trong phòng nhất ném, sau đó đi vào phòng tắm ngay cả cửa cũng không đóng liền cởi quần áo bắt đầu hướng tắm.

Dù sao Đỗ Hải Quỳnh đã muốn đi Hongkong, trong nhà chỉ có nàng một người, kỳ thật cho dù Đỗ Hải Quỳnh ở nhà, đóng không đóng cửa cũng không cái gọi là, dù sao mọi người đều là nữ nhân.

Nước ấm từ đầu đổ xuống, chảy qua nàng mặt ngoài có hứng thú bóng loáng thân mình, vốn là mệt mỏi Trầm Lệ Đề thế này mới cảm giác được cả người có một ít tinh thần.

Hướng xong tắm, tùy tay lấy quá một cái khăn tắm, tùy tiện lau lau rồi một chút treo đầy bọt nước thân mình, sau đó liền oai đầu một bên dùng khăn tắm xoa xoa thật dài thấp lộc mái tóc, một bên quang thân mình liền đi ra ngoài.

Ngoài cửa, Hạ Vân Kiệt nhìn trong phòng lộ ra đến ánh sáng, không khỏi âm thầm lắc đầu, nghĩ rằng, này nữ nhân thế nhưng đến bây giờ còn chưa ngủ.

Trong lòng nghĩ, Hạ Vân Kiệt mở ra cửa phòng.

Cửa vừa mở ra, Hạ Vân Kiệt nhìn đến phòng tắm cửa, ngọn đèn hạ một trắng bóng thân mình. Kia thật dài trơn bóng đùi đẹp, kia cao cao nhếch lên phong mông, còn

có kia bởi vì chà lau tóc động tác mà đến hồi súy động hai luồng thịt cầu, lập tức tựa như lôi điện giống nhau đem Hạ Vân Kiệt cấp đánh trúng.

Hạ Vân Kiệt cả người đều ngây dại, dưới ánh mắt ý thức dừng ở kia tuyết trắng động lòng người thân thể thượng, rốt cuộc luyến tiếc na khai.

“A!” Một tiếng thét chói tai, kinh động toàn bộ phòng ở, cũng kinh động Hạ Vân Kiệt.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi, ta không phải cố ý.” Bừng tỉnh tới được Hạ Vân Kiệt cuống quít giải thích nói.

“Đi ra ngoài! Đi ra ngoài! Ngươi, ngươi lập tức cho ta đi ra ngoài!” Phục hồi tinh thần lại Trầm Lệ Đề dùng khăn tắm bối rối đem chính mình kia mê người tuyết trắng thân mình khỏa lên, sau đó mặt trắng bệch chỉ vào môn hướng Hạ Vân Kiệt âm thanh kêu lên.

“Hảo, hảo, ta đi ra ngoài, ta lập tức đi ra ngoài.” Phía sau Hạ Vân Kiệt đầu óc cũng có chút loạn, nghe vậy trong lòng tuy rằng còn rất muốn nhiều xem liếc mắt một cái kia mê người thân mình, nhưng còn là cố nén nội tâm dụ hoặc, vừa nói một bên xoay người liền đi ra ngoài.

Bất quá đến cửa khi, Hạ Vân Kiệt lại dừng lại.

Không đúng nha, đây là ta tiêu tiền thuê phòng ở!

Trong lòng nghĩ, Hạ Vân Kiệt lại xoay người đến.

Chính dắt khăn tắm, tưởng đem thân mình khỏa càng kín một ít Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt đột nhiên lại xoay người lại, không khỏi nóng nảy, chỉ vào hắn nói:“Ngươi, ngươi muốn làm gì, còn không đi ra ngoài?”

Nói chuyện khi, chích bị khăn tắm che khuất nửa đầy

đặn vú bởi vì phẫn nộ, cự đào ba dũng, ở ngọn đèn hạ phá lệ chói mắt.

“Chuyện vừa rồi tình ta chỉ có thể nói thanh thật có lỗi, nhưng đây là ta tiêu tiền thuê phòng ở, ta nghĩ ngươi hẳn là không tư cách bảo ta đi ra ngoài.” Hạ Vân Kiệt cố nén không nhìn tới Trầm Lệ Đề thân mình, thật sự là thân thể của nàng rất mê người, nên đột đột nên kiều kiều, da thịt tuyết trắng tuyết trắng, mặt trên còn treo bọt nước, phảng phất vừa mới tẩy quá thành thục cây đào mật, làm cho người ta hận không thể cắn thượng một ngụm.

“Cái gì! Ngươi tiêu tiền thuê phòng ở! Ngươi, ngươi con mẹ nó đánh rắm!” Vốn cũng tính thông minh lanh lợi Trầm Lệ Đề, lúc này đã muốn hoàn toàn mất đi nên có lý trí, liền ngay cả nói chuyện đều nhịn không được tuôn ra lời thô tục. Thậm chí kích động hạ, không nghĩ qua là đều tùng tay, khăn tắm theo nàng bóng loáng thân mình chảy xuống trên mặt đất, lại vội vàng ngồi thân cầm đứng lên.

Chính là này vừa trợt, nhất ngồi, nhất khỏa, cũng là khó tránh khỏi đi quang lợi hại hơn, đem Hạ Vân Kiệt này chính trực huyết khí phương diện tuổi xử nam nhìn xem tâm tình kích động, mà Trầm Lệ Đề cũng là ngay cả phải chết tâm đều có.

“Phòng ở là Đỗ Hải Quỳnh thuê cho ta, không tin ngươi có thể gọi điện thoại hỏi nàng.” Nếu là đổi thành một người khác dám trước Hạ Vân Kiệt mặt như vậy mắng hắn, phỏng chừng Hạ Vân Kiệt đã muốn tiến lên phiến bàn tay. Nhưng hôm nay hiển nhiên tình huống thực đặc thù, đặc thù đến Hạ Vân Kiệt cho dù bị mắng, cũng chỉ có thể nại tính tình giải thích.

Không có biện pháp, trơn thân mình đều đã muốn bạch nhìn, tổng cũng muốn lý giải một chút người ta nữ hài tử

gia tâm tình đi.

“Đỗ Hải Quỳnh?” Trầm Lệ Đề nghe vậy cả người giống như bị vào đầu lâm nhất dũng nước lạnh.

Lúc này nàng mới bắt đầu nhớ tới Hạ Vân Kiệt là mở cửa tiến vào mà không phải phá cửa mà vào, không chỉ có như thế nàng còn muốn nổi lên Đỗ Hải Quỳnh từng đề cập qua đề nghị.

Lúc ấy nàng còn tưởng rằng nàng chính là nói đùa, không nghĩ tới nàng thực cấp nàng tìm đến đây thần côn đồng chí. Chính là, này thế nào lại là cái gì thần côn đồng chí, vừa rồi kia cực nóng ánh mắt, kia hận không thể phác đi lên bộ dáng, sống thoát thoát chính là một thần côn sắc lang!

“Ngươi chờ!” Đã muốn có điểm phục hồi tinh thần lại Trầm Lệ Đề, hổn hển hướng Hạ Vân Kiệt nói một câu, sau đó vội vàng việc việc đi vào chính mình phòng, sau đó phanh một tiếng đóng lại cửa phòng.

Nhìn kia cụ tuy rằng bị khăn tắm bọc, nhưng như trước lộ ra vô hạn dụ hoặc ngọc thể biến mất ở cửa phòng sau, Hạ Vân Kiệt trong lòng có chút mất mát cũng có chút buồn bực.

Này con mẹ nó tính sự tình gì a!

Phòng nội, Trầm Lệ Đề rất nhanh liền thay quần áo, còn là cái loại này dài tay áo quần dài. Không có biện pháp, trước kia tốt xấu chính là đối diện ở hai đầu sắc lang, nay là trong nhà trực tiếp đến đây một đầu sắc lang.

Mặc xong quần áo sau, Trầm Lệ Đề không vội vã mở cửa, mà là cắn răng cấp Đỗ Hải Quỳnh điện thoại. Nàng mới mặc kệ hiện tại là rạng sáng mấy điểm, hiện tại nàng là hận không thể cách điện thoại cắn xé nàng mấy

miếng đâu.

Thủ hai mươi hai năm băng tuyết thân mình a, cứ như vậy một chút chuẩn bị đều không có bị một xa lạ nam nhân cấp nhìn cái tinh quang! Nàng khí a!

Cũng may Đỗ Hải Quỳnh còn không có tới kịp đổi số điện thoại, cũng không tắt máy, di động còn là thông.

“Ta nói Lệ Đề, kính nhờ, Hongkong đặc khu là thuộc loại Trung Quốc, với ngươi bên kia không có sai giờ nha! Ngươi này điểm đánh cho ta điện thoại, ngươi là không phải thuần túy……” Điện thoại chuyển được sau, truyền đến Đỗ Hải Quỳnh ngáp liên tục lười nhác thanh âm.

“Câm miệng cho ta! Kia thần côn là chuyện gì xảy ra?” Trầm Lệ Đề phía sau mới vô tâm tình cùng Đỗ Hải Quỳnh nói láo đầu, nghe vậy không khỏi phân trần ngắt lời nói.

“Thần côn? Ngươi nhìn thấy thần côn đồng chí ! Ha ha, ngươi chờ một chút, ta cho ngươi đánh trở về, dùng này dãy số trò chuyện rất đắt!” Nghe nói Trầm Lệ Đề đã muốn cùng Hạ Vân Kiệt gặp mặt, Đỗ Hải Quỳnh nhất thời buồn ngủ toàn vô.

Gặp Hạ Vân Kiệt quả thật là Đỗ Hải Quỳnh đưa tới, không chỉ có như thế, nghe Đỗ Hải Quỳnh thanh âm hiển nhiên còn rất là đắc ý, Trầm Lệ Đề buồn bực thiếu chút nữa trực tiếp đem di động cấp ném.

Rất nhanh, Đỗ Hải Quỳnh liền một lần nữa bát trở về.

Trầm Lệ Đề nhất tiếp khởi điện thoại, trong điện thoại liền truyền đến Đỗ Hải Quỳnh hưng phấn tò mò thanh âm:“Thế nào? Bổn tiểu thư lợi hại đi! Thần côn đồng chí da! Ta tìm thiệt nhiều công phu mới tìm được !”

“Ngươi, ngươi, ta, ta, ta khi nào thì nói muốn thần côn đồng chí a? Nói sau ngươi như thế nào biết hắn chính là đồng chí?” Trầm Lệ Đề nghe điện thoại kia đầu Đỗ Hải Quỳnh hưng phấn thanh âm, thiếu chút nữa muốn khóc.

“Tuyệt đối không sai được. Uy, uy, ngươi đây là cái gì thái độ. Người ta thiên tân vạn khổ cho ngươi tìm đến đây thần côn đồng chí, không chỉ có như thế, vì an toàn của ngươi, người ta còn cố ý hy sinh sắc tướng thử qua đâu! Như thế nào ngươi còn không vui là không?” Vốn thực hưng phấn Đỗ Hải Quỳnh nghe nghe cảm giác không thích hợp, không khỏi lần cảm ủy khuất nói.

“Ngươi còn cố ý hy sinh sắc tướng thử quá? Hắn không có gì phản ứng? Điều đó không có khả năng!” Trầm Lệ Đề nghe vậy nhất thời trợn tròn tròng mắt, không tin nói.

“Vì cái gì không có khả năng! Đừng nói cho ta, hắn đối với ngươi mê đắm động thủ động cước !” Đỗ Hải Quỳnh nhưng thật ra đối chính mình dáng người mỹ mạo rất tự tin, nếu Hạ Vân Kiệt không đối nàng khởi chút “Sắc tâm”, lại như thế nào khả năng hội đối Trầm Lệ Đề động “Sắc tâm” Đâu.

“Kia thật không có, nhưng hắn……” Trầm Lệ Đề bật thốt lên nói, nhưng nói đến một nửa lập tức dừng lại. Nàng tổng không thể nói, chính mình vừa rồi trơn bị Hạ Vân Kiệt cấp xem cái tinh quang đi.

“Hắn cái gì?” Đỗ Hải Quỳnh lập tức hỏi.

“Không có gì, dù sao ta không cần cùng thần côn hợp thuê.” Trầm Lệ Đề nói.

“Không phải đâu, ta vất vả như vậy cho ngươi tìm đến đây thần côn đồng chí, ngươi thế nhưng không muốn cùng hắn hợp thuê. Ta khả nói cho ngươi, thần côn đồng chí rất lợi hại nga, biết đối diện kia hai đầu sắc lang sao?

Bị thần côn đồng chí giáo huấn một chút sau, hiện tại nhìn đến ta liền cùng chuột thấy mèo vậy!" Đỗ Hải Quỳnh nghe nói Trầm Lệ Đề thế nhưng không muốn cùng Hạ Vân Kiệt hợp thuê, thanh âm lập tức cao bát độ.

"Ta mặc kệ, dù sao ta không cần cùng hắn hợp thuê." Trầm Lệ Đề mới không muốn tin tưởng Hạ Vân Kiệt có lợi hại như vậy, nghe vậy thực rõ ràng nói.

"Kia đi, ngươi nói với hắn đi, dù sao ta đã muốn thu hắn tiền thuê nhà." Đỗ Hải Quỳnh gặp Trầm Lệ Đề không hơn lộ, rõ ràng lược trọng trách nói.

"Cái gì ngươi đã muốn thu hắn tiền thuê nhà?" Trầm Lệ Đề nghe vậy thất thanh nói.

"Vô nghĩa, không thu hắn tiền thuê nhà ta có thể làm cho hắn ở sao?" Đỗ Hải Quỳnh nói.

"Vậy ngươi có thể hay không đem tiền trả lại cho hắn?" Trầm Lệ Đề hỏi.

"Muốn lui ngươi lui, ta hiện tại cũng không tiền lui, Hongkong nơi này cái gì vậy đều quý, ta mới đến, trong túi cũng không vài cái tiền." Đỗ Hải Quỳnh tiếp tục lược trọng trách nói.

"Không phải đâu, là ngươi cho thuê phòng ở, dựa vào cái gì muốn ta lui tiền?" Trầm Lệ Đề nghe vậy không khỏi trợn tròn mắt, nhà nàng gần nhất kinh tế trạng huống không được tốt, nàng phụ thân việc buôn bán bồi không ít, trước hai ngày về nhà nàng cơ hồ đem bên người tiền đều để lại cho trong nhà, nay trong túi cũng không vài cái tiền, chỉ đủ gần nhất một đoạn thời gian sinh hoạt phí, lại nào có tiền lui tiền thuê nhà.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 66 : Nam nhân rất hào phóng

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-12 00:05:24.0 số lượng từ:3172

“Kính nhờ Trầm tiểu thư, ta cho thuê là ta kia một bộ phận, tiền thu đương nhiên về ta. Nếu là ngươi muốn đuổi người ta, đương nhiên là ngươi lui tiền a! Ngáp, hôm nay việc một ngày, ta mệt chết, cứ như vậy! Nga, đúng rồi, giúp ta cùng thần côn đồng chí lên tiếng kêu gọi, nói hợp thuê đồng bọn sửa lại, ta về sau không ở Đức Nhã tiểu khu.” Nói xong, Đỗ Hải Quỳnh liền không tâm không can treo điện thoại.

“Uy, uy, uy!” Trầm Lệ Đề uy vài tiếng, gặp Đỗ Hải Quỳnh treo điện thoại, không khỏi tức giận đến lập tức lại cấp nàng hồi bát đi qua.

Bất quá Đỗ Hải Quỳnh đã muốn nhổ điện thoại tuyến, không chỉ có như thế, nàng ngay di động cũng cấp đóng.

Trầm Lệ Đề gặp hai cái điện thoại đều không thể đả thông, không khỏi buồn bực trực tiếp đem di động cấp ném trên giường, sau đó ở trong phòng phát ra trong chốc lát ngốc, cuối cùng còn là bất đắc dĩ mở ra cửa phòng.

Trong phòng khách, Hạ Vân Kiệt còn tại chờ.

Hạ Vân Kiệt nhĩ lực vốn là tốt rồi, hơn nữa Trầm Lệ Đề nói chuyện thanh âm cũng đại, Trầm Lệ Đề nói lời nói nhưng thật ra nghe xong cái nhất thanh nhị sở, không khỏi âm thầm dở khóc dở cười.

Hiện tại hắn mới hiểu được, vì cái gì Đỗ Hải Quỳnh như vậy tín nhiệm hắn, một chút không kiêng kị cùng thân

thể hắn tiếp xúc, nguyên lai người ta đem hắn làm đồng chí !

Chính âm thầm dở khóc dở cười khi, Hạ Vân Kiệt nhìn đến cửa phòng mở ra. Trước một khắc còn ướt sũng quang thân mình tiếp viên hàng không, nay lại dài tay áo quần dài, đem xinh đẹp thân mình khỏa nghiêm kín thật, giống như sợ hắn đem nàng phi lễ dường như, không khỏi càng phát ra dở khóc dở cười, khóe miệng nhịn không được dật ra một tia trào phúng sắc nói:“Yên tâm, muốn hạ tay vừa rồi đã đi hạ thủ, sẽ không chờ tới bây giờ.”

Hạ Vân Kiệt lời này tuy rằng nghe có chút chói tai, bất quá cũng là nhắc nhở Trầm Lệ Đề, trước mắt vị này thần côn đồng chí, vừa rồi ánh mắt tuy rằng lửa nóng, nhưng tổng thể mà nói cử chỉ coi như là một vị chính nhân quân tử, nếu đổi thành đối diện kia hai vị dâm loạn nam, phỏng chừng đã sớm giương nanh múa vuốt phác đi lên.

Như vậy nhất tưởng, Trầm Lệ Đề xem Hạ Vân Kiệt đổ không hề như vậy chói mắt, chính là nhất tưởng khởi chính mình trân quý nhiều năm tấm thân xử nữ vừa rồi lại bị hắn nhìn cái tinh quang, lại nhịn không được một trận buồn bực cùng xấu hổ não nói:“Uy, ngươi nói gì vậy, chẳng lẽ còn muốn ta cảm ơn ngươi bất thành?”

Hạ Vân Kiệt thiếu chút nữa bị những lời này cấp hỏi ở, một hồi lâu nhi mới cười khổ nói:“Ta không ý tứ này, chính là muốn nói minh một chút, vừa rồi kia sự kiện chỉ do ngoài ý muốn, cũng không phải ta sai, mời ngươi không cần dùng có sắc ánh mắt xem ta.”

“Mặc kệ có phải hay không của ngươi sai, dù sao nam nữ cùng nhau cuộc sống không có phương tiện, cho nên còn là mời ngươi khác tìm khác chỗ đi.” Trầm Lệ Đề nghe vậy thật sự là buồn bực cắn răng nhắm thẳng

trong bụng nuốt.

“Những lời này ta đồng ý, chỉ cần đem tiền thuê nhà trả lại cho ta, ta lập tức liền chuyển.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy thực rõ ràng đồng ý nói.

Lúc trước hắn vốn sẽ không nghĩ tới cùng khác phái hợp thuê, chính là bởi vì hiện tại này phòng mặc kệ là địa lý vị trí còn là giá đều cử hợp hắn ý, hơn nữa Đỗ Hải Quỳnh lừa dối, cũng liền hi lý hồ đồ đồng ý nam nữ hợp thuê. Nếu vẫn là theo Đỗ Hải Quỳnh hợp thuê đi xuống, Hạ Vân Kiệt cũng là sẽ không cảm thấy có cái gì vấn đề, nhưng nay đột nhiên đổi thành Trầm Lệ Đề, hơn nữa vừa đến liền đụng phải như vậy xấu hổ sự tình, Hạ Vân Kiệt kỳ thật cũng ước gì đổi cái chỗ ở.

Đương nhiên điều kiện tiên quyết là muốn lấy đến tiền, bởi vì hắn hiện tại nghèo thật sự nha.

Trầm Lệ Đề đổ không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt hội trả lời như vậy rõ ràng, không khỏi có chút trợn tròn mắt, thậm chí trong lòng không hiểu cảm thấy đặc biệt khó chịu.

Chẳng lẽ bổn tiểu thư bộ dạng không xinh đẹp sao? Chẳng lẽ bổn tiểu thư dáng người không tốt sao? Ngươi liền như vậy vội vã tưởng vỗ vỗ mông chạy lấy người?

Đương nhiên tối khó chịu còn là Trầm Lệ Đề nay trong túi cũng không có tiền, Hạ Vân Kiệt những lời này vừa vặn đem nàng cấp khó ở!

“Tiền, tiền ta hiện tại không có. Ngươi yên tâm, chờ tháng này ta tiền lương lấy đến hội lập tức trả lại cho của ngươi.” Một hồi lâu nhi, Trầm Lệ Đề mới ửng đỏ mặt nói.

“Kia thực xin lỗi, ở ngươi lui tiền cho ta phía trước, ta sẽ không chuyển đi.” Hạ Vân Kiệt nhìn Trầm Lệ Đề nhún

nhún vai, một bộ bất đắc dĩ nói. Hắn tuy rằng hướng tới là tốt người nói chuyện, nhưng vấn đề là Hạ Vân Kiệt hiện tại trong túi tiền ngay cả cam đoan tháng này ăn cơm đều có vấn đề, tổng không thể vì nhân nhượng Trầm Lệ Đề đi ngủ lại đầu đường đi.

“Uy, ngươi người này như thế nào như vậy. Không phải một ngàn nhiều khối thôi, chẳng lẽ ta còn hội lại của ngươi tiền bất thành?” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt không đồng ý, không khỏi buồn bực dậm chân nói.

“Ngươi là tiếp viên hàng không, tiền lương cao đương nhiên không sao cả này một ngàn nhiều đồng tiền, nhưng ta chỉ là một vị thực bình thường người làm công, từng cái lương tháng cũng liền một ngàn nhiều khối, nay cơ hồ tất cả đều giao tiền thuê nhà, ngươi làm cho ta hiện tại chuyển đi, ta chuyển chạy đi đâu a?” Hạ Vân Kiệt cười khổ nói.

“Ngươi không phải thần côn sao? Như thế nào lại biến thành một vị bình thường người làm công ?” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh giống nhau, vẫn đều cho rằng Hạ Vân Kiệt làm là cùng loại cho tiên nhân kiều thầy bói giống nhau chức nghiệp, nay nghe Hạ Vân Kiệt nói chính mình là một vị thực bình thường người làm công, nguyệt nhập chỉ có một ngàn nhiều, trong lúc nhất thời đã quên nói lui tiền thuê nhà sự tình, ngược lại tò mò hỏi.

“Ngươi xem ta giống thầy bói sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy tức giận hỏi ngược lại.

“Không giống.” Trầm Lệ Đề cao thấp đánh giá một phen Hạ Vân Kiệt, lắc đầu, sau đó lại nhịn không được tò mò hỏi:“Vậy ngươi là làm thế nào một hàng ?”

“Quán bar phục vụ sinh.” Hạ Vân Kiệt ăn ngay nói thật nói.

“A!” Trầm Lệ Đề nghe nói Hạ Vân Kiệt nguyên lai là ở ngư long hỗn tạp quán bar công tác, không khỏi có chút giật mình nhìn hắn, đồng thời cũng rốt cục hiểu được, vì cái gì Hạ Vân Kiệt phía sau mới về nhà.

“Ngươi nói đi, hiện tại làm sao bây giờ?” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề giật mình biểu tình, biết nàng có chút khinh thường người ở quán bar công tác, bất quá hắn lại không sao cả.

Ở Hạ Vân Kiệt xem ra, chỉ cần không ăn trộm không cướp, tay làm hàm nhai, công tác chỉ có thu vào cao thấp khác nhau, nhưng không có tôn ti cao tiện có khác. Cho nên nói chính mình là quán bar phục vụ sinh khi, Hạ Vân Kiệt thực thản nhiên, không có nửa điểm ngượng ngùng.

Tuy là có chút giật mình cùng Hạ Vân Kiệt công tác, cũng có chút xem thấp hắn công tác, nhưng người chính là như vậy, nói hơn, dần dần cũng liền rất quen đứng lên, Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt nhìn chính mình, ngẫm lại ngay cả thân mình đều bị hắn cấp xem qua, phỏng chừng hai người hợp thuê tái phá hư cũng không khả năng phá hư đi nơi nào, huống hồ hiện tại chính mình trong túi cũng quả thật không có tiền.

Như vậy nhất tưởng, Trầm Lệ Đề cũng chỉ đẹp mặt Hạ Vân Kiệt bất đắc dĩ nói:“Ta hiện tại cũng không có tiền trả lại cho ngươi, nếu không cứ như vậy trước ở đi, bất quá chúng ta trong lúc đó có hiến pháp tạm thời.”

“Ngươi nói đi.” Hạ Vân Kiệt đổ không sao cả hiến pháp tạm thời không hiến pháp tạm thời, chỉ cần không quá phận là được.

“Này, ta trước hết nghĩ tưởng, ngày mai nói cho ngươi.” Trầm Lệ Đề cắn môi nghĩ nghĩ nói.

“Kia đi, ngươi còn muốn dùng buồng vệ sinh sao? Hiện tại thực đã muộn, không cần trong lời nói ta muốn hướng tắm.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Không cần.” Trầm Lệ Đề nghe vậy không khỏi nhớ tới vừa rồi chuyện đã xảy ra, mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, sau đó trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, xoay người lắc mông chi về tới chính mình phòng, sau đó giống đề phòng cướp giống nhau lập tức đóng lại cửa phòng.

Gặp Trầm Lệ Đề giống đề phòng cướp giống nhau lập tức quan thượng phòng môn, Hạ Vân Kiệt không khỏi lắc đầu, nói thật, Trầm Lệ Đề là so với Đỗ Hải Quỳnh rất cao chọn một ít, khuôn mặt cũng nhiều hấp dẫn một ít, hơn nữa kia eo tinh tế thật dài, mĩ mông lại viên lại kiều, hai điều đùi nở nang trắng nõn, hiện tại Hạ Vân Kiệt hồi tưởng đứng lên đều có loại nhiệt huyết sôi trào, huyết mạch sôi sục cảm giác, nhưng Hạ Vân Kiệt lại tình nguyện tiếp tục cùng Đỗ Hải Quỳnh cùng nhau hợp thuê, chẳng sợ nàng đem hắn làm đồng chí đến đối đãi.

Phe phẩy đầu, Hạ Vân Kiệt theo trong phòng ngủ lấy đến khăn tắm cùng tắm rửa quần áo, sau đó vào buồng vệ sinh.

Tiến buồng vệ sinh, lọt vào trong tầm mắt cũng là một đất Trầm Lệ Đề đổi mới xuống dưới quần áo, có bàn tay lớn màu đen quần lót, hồng nhạt Bra, màu da tất chân, sơ-mi đằng đằng. Dù là Hạ Vân Kiệt coi như là gặp qua hai lần nữ nhân thân mình nam nhân, nhưng giờ khắc này nhìn mặt đất mãn nhãn gợi cảm ngoạn ý, còn là nhịn không được hai má nóng lên, máu lưu động nhanh hơn.

Một hồi lâu nhi, Hạ Vân Kiệt mới áp chế nội tâm xao động, sau đó cởi quần áo bắt đầu hướng tắm, mắt tận lực không nhìn tới này mê người gợi cảm ngoạn ý.

Bất quá Hạ Vân Kiệt vừa mới vừa mới bắt đầu hướng trên đầu, trên người mạt dầu gội cùng sữa tắm khi, đột nhiên nghe được bên ngoài truyền đến một tiếng bén nhọn tiếng kêu, tiếp theo phòng tắm môn bị oành một tiếng cấp đẩy mở ra, tiếp theo toàn bộ thế giới im lặng xuống dưới, chỉ có tiếng nước rầm a theo Hạ Vân Kiệt trên đầu đổ xuống đến.

Phòng tắm trong ngoài, một nam một nữ cho nhau ngây ngốc nhìn đối phương, trong đó nam là trần như nhộng.

Cảnh tượng tựa như về tới phía trước Hạ Vân Kiệt đẩy cửa vào kia một khắc, bất quá không có mặc quần áo người lại đổi.

Nam nhân tại rất nhiều chuyện nói chung hội so với nữ nhân hào phóng một ít, ít nhất tại dáng người mặt trên là như vậy. Tựa như hiện tại, Hạ Vân Kiệt tuy rằng quang thân mình bị Trầm Lệ Đề nhìn cái tinh quang, nhưng không có chịu thiệt cảm giác, chỉ là có chút kinh ngạc, nàng như thế nào có thể ở hắn hướng tắm thời điểm đẩy cửa tiến vào.

“Ngượng ngùng, ta ở tắm rửa, có thể hay không phiền toái ngươi giúp ta đem cửa cấp…….” Giật mình qua đi, Hạ Vân Kiệt thực trấn định nói, chính là nói chuyện khi đệ tam chân đã muốn bắt đầu ngẩng cao đứng lên.

Này ngoạn ý con mẹ nó cũng tiện, bị người xem đi không chỉ có không có cảm thấy ngượng ngùng, ngược lại hưng phấn đứng lên.

Hạ Vân Kiệt lời nói lập tức bừng tỉnh Trầm Lệ Đề, tiếp theo lại là một tiếng cao đê-xi-ben tiếng kêu, Trầm Lệ Đề “Phanh” một tiếng thật mạnh đóng lại cửa phòng tắm.

Đóng cửa lại sau, Trầm Lệ Đề cao ngất bộ ngực sữa

kịch liệt phập phồng, một lòng bẩn oành oành oành loạn khiêu cái không ngừng, một hồi lâu nhi mới kiềm chế trụ kia khỏa loạn khiêu tâm.

Thật vất vả ổn định cảm xúc sau, Trầm Lệ Đề thế này mới nhớ tới chính mình vừa rồi đổi mới xuống dưới nội y khố đều còn tại bên trong, nhưng là hiện tại cấp cái Trầm Lệ Đề gan lớn như trời cũng không dám tái đẩy cửa đi vào, đem nàng cấp buồn bực lại là nghiến răng nghiến lợi lại là dậm chân, hận không thể lấy bả đao tử đem Hạ Vân Kiệt cấp thiến.

Hạ Vân Kiệt hướng đến hướng tắm đều là rất nhanh, nhưng nhớ tới vừa rồi phát sinh xấu hổ sự tình, trong lúc nhất thời đổ có chút không biết nên như thế nào đối mặt Trầm Lệ Đề, rõ ràng liền chậm rãi hướng về phía tắm, chuẩn bị chờ Trầm Lệ Đề trở về phòng sau trở ra, có lẽ buổi tối ngủ một giấc, mọi người cũng liền đều đem chuyện này cấp phai nhạt.

Chính là làm cho Hạ Vân Kiệt buồn bực là, này Trầm Lệ Đề dĩ nhiên là cái mười phần con cú, đến phía sau còn không ngủ, thế nhưng ở phòng khách xem nổi lên TV.

Hạ Vân Kiệt buồn bực, Trầm Lệ Đề thật buồn bực. Nàng hiện tại chính là đang đợi Hạ Vân Kiệt tắm rửa xong đi ra, sau đó đi vào thu thập chính mình nội y khố, không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt này đại lão gia hướng tắm rửa so với nữ nhân còn muốn chậm, lăng là nửa ngày đều ra không được.

“Hắn sẽ không lấy của ta này nọ đi làm kia sự kiện đi?” Không yên lòng nhìn TV, Trầm Lệ Đề đột nhiên nhớ tới từng xem qua thứ nhất có liên quan có luyến nội y phích nam nhân đưa tin, không khỏi “A” một tiếng cả người nhảy dựng lên, sau đó vọt tới phòng tắm cửa bang bang phanh xao nổi lên cửa.

Cầu đề cử phiếu a a a!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 67 : Chính mình động thủ cơm no áo ấm

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-12 12:43:36.0 số lượng từ:3010

“Có chuyện gì?” Hạ Vân Kiệt thực buồn bực hỏi. Hắn đã nghĩ không thông, đồng dạng là nữ nhân, vì cái gì Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh chênh lệch liền lớn như vậy đâu, lớn đến chính mình cũng chưa có thể an tâm hướng tắm rửa.

“Uy, ngươi ở bên trong làm gì?” Trầm Lệ Đề không trả lời ngược lại hỏi.

“Vô nghĩa, ở bên trong đương nhiên hướng tắm a.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy tức giận thẳng mắt trợn trắng. Gặp qua ngu ngốc nữ nhân, còn không có gặp qua như vậy ngu ngốc nữ nhân!

“Hướng tắm rửa cần như vậy thời gian dài sao?” Trầm Lệ Đề chất vấn nói.

“Đây là chuyện của ta!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy tiếp tục mắt trợn trắng, sau đó tùy tay tắt đi vòi nước, xả quá khăn tắm xoa xoa tóc, đem cả người khỏa lên.

“Không chuẩn ngươi bính ta, ta……”

“Bính ngươi cái gì?” Cửa đột nhiên mở ra, Hạ Vân Kiệt bọc khăn tắm nhìn chằm chằm Trầm Lệ Đề hỏi.

“Hù chết ta, ngươi mở ra cửa sẽ không trước tiên nói một câu sao?” Trầm Lệ Đề bị trước mắt đột nhiên xuất hiện khỏa khăn tắm nam cấp hoảng sợ, ngay cả lui vài bước, sau đó vỗ về cao ngất phập phồng bộ ngực sữa xấu hổ não nói.

“Thiết, vừa rồi ta hướng tắm thời điểm, ngươi đẩy cửa tiến vào có chào hỏi sao?” Hạ Vân Kiệt không chút khách khí hỏi ngược lại. Hắn hiện tại xem như chỉnh hiểu được, cùng trước mắt này nữ nhân sẽ không hẳn là khách khí, cũng không có biện pháp khách khí.

“Kia, đó là ngoài ý muốn! Không đúng, ngươi tắm rửa như thế nào không khóa cửa?” Trầm Lệ Đề đầu tiên là bị Hạ Vân Kiệt cấp hỏi ấp úng đỏ bừng mặt, tiếp theo đột nhiên ý hội lại đây, vừa rồi Hạ Vân Kiệt hướng tắm không khóa cửa.

“Kính nhờ, ta đều với ngươi nói qua ta muốn hướng tắm, hơn nữa ngươi lại đã muốn vào nhà đem cửa đều cấp khóa thượng, ta làm sao còn có thể biết ngươi còn muốn đi ra dùng buồng vệ sinh, cho dù ngươi muốn dùng, ngươi chẳng lẽ không thấy được trong phòng vệ sinh đèn là sáng, cửa là đóng cửa sao?”

“Dù sao tắm rửa không khóa cửa chính là ngươi không đúng! Về sau tắm rửa phải khóa cửa!” Trầm Lệ Đề già mồm át lẽ phải nói.

“ok,ok, về sau tắm rửa ta sẽ nhớ rõ khóa cửa. Bất quá như bây giờ cũng tốt, ít nhất chúng ta xem như thanh toán xong, ai cũng không nợ ai.” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề già mồm át lẽ phải, rốt cục cũng mất đi tính nhẫn nại, ném xuống một câu, sau đó xoay người tiến vào phòng, phanh một tiếng đóng lại cửa phòng.

“Thanh toán xong? Ai cũng không nợ ai? Hảo ngươi cái thối thần côn, ngươi chờ coi, chuyện này không để yên!” Trầm Lệ Đề nhìn chằm chằm nhắm chặt cửa phòng, phát ra một hồi lâu nhi lăng, mới đột nhiên ý thức lại đây Hạ Vân Kiệt nói thanh toán xong cùng ai cũng không thiếu ai là có ý tứ gì, nhất thời tức giận đến cầm lấy trên sô pha đệm nhắm thẳng Hạ Vân Kiệt cửa phòng ngủ

ném tới.

Nữ nhân này thân mình bị xem cùng nam nhân thân mình bị xem có thể giống nhau sao?

Chỉ tiếc Hạ Vân Kiệt cửa phòng ngủ không gì phá nổi, một chút động tĩnh đều không có.

Trầm Lệ Đề thở phì phì phát tiết một lần, thế này mới vô kế khả thi đi vào phòng tắm, khuya khoắt bắt đầu tẩy trừ chính mình nội y khố. Không có biện pháp, trong nhà hơn nam nhân, mấy thứ này không tốt tái tùy tiện loạn ném.

Giặt xong, phơi xong, Trầm Lệ Đề mệt mỏi không chịu nổi nằm ở trên giường, sau đó nhắm mắt lại.

Đổi thành bình thường, tại đây dạng mệt mỏi tình huống hạ, Trầm Lệ Đề nhất nhắm mắt có thể lập tức đi vào giấc ngủ, nhưng hôm nay nàng nhất nhắm mắt lại, trước mắt liền không hề dấu hiệu đột nhiên nhảy ra một bộ mĩ nam ra dục đồ.

Kia bất ngờ, phảng phất pho tượng rắn chắc hoàn mỹ dáng người, còn có kia hai giữa hai chân đột ngột ngẩng cao, tựa như bị vu sư làm chú ngữ u linh bình thường, ở nàng trước mắt lúc ẩn lúc hiện, vô luận nàng như thế nào cố gắng không thèm nghĩ nữa hắn, hắn tổng hội ở đầu óc mỗ cái góc chui ra đến.

“A, ta muốn điên rồi! Ta muốn điên rồi!” Trầm Lệ Đề cầm lấy gối đầu đem toàn bộ đầu ngăn chặn, cảm giác chính mình muốn điên mất rồi.

Làm cách vách Trầm Lệ Đề trằn trọc nan miên, thống khổ vạn phần khi, Hạ Vân Kiệt lúc này cũng không có đi vào giấc ngủ, hắn chính mở to ánh mắt nhìn chằm chằm trần nhà ngẩn người.

Trong đêm đen, trần nhà thượng, phảng phất có hai nữ nhân thân mình ở hắn trước mắt thỉnh thoảng luân phiên chớp lên, một cái trắng nõn đẫy đà, thành thục phảng phất đào mật, một cái cao gầy gợi cảm, không chỗ không tiêu tan phát ra thanh xuân sức sống.

Này ban đêm đối với Hạ Vân Kiệt cùng Trầm Lệ Đề chú ý là cái vừa dài lâu lại ngắn ngủi ban đêm. Dài lâu bọn họ giống như vượt qua một thế kỷ mới vừa rồi đi vào giấc ngủ, mà ngắn ngủi bọn họ giống như mới vừa vào ngủ, trời mà bắt đầu sáng.

Ngày hôm sau, làm Hạ Vân Kiệt chấm dứt giờ mẹo tu luyện, mở ra cửa phòng ngủ khi, rõ ràng phát hiện chính mình trên cửa thiếp một “Hợp thuê thủ ước”, mà Trầm Lệ Đề đã muốn không ở trong phòng, hiển nhiên đã muốn tiến đến sân bay đi làm.

Nhìn trống rỗng phòng ở, Hạ Vân Kiệt không khỏi nhớ tới Đỗ Hải Quỳnh từng nói qua trong lời nói, đột nhiên cảm thấy kỳ thật làm thế nào một hàng đều là cử không dễ dàng.

Trong lòng nghĩ, Hạ Vân Kiệt tùy tay bóc dán tại trên cửa “Hợp thuê thủ ước”.

“Thủ ước” Thượng nội dung kỳ thật cũng đơn giản, đề yêu cầu cũng không tính quá phận, đơn giản chính là không thể mang người xa lạ về nhà qua đêm, không thể tùy ý tiến vào người khác phòng, thượng buồng vệ sinh khi nhất định phải nhớ rõ gõ cửa cùng khóa cửa đằng đằng, tối phía dưới còn lại là người ký ước.

Hạ Vân Kiệt quét vài lần, gặp không có gì khác người yêu cầu, liền tìm đến bút ở mặt trên ký hạ chính mình đại danh, sau đó dán tại hai cái phòng ngủ trong lúc đó tường ngăn.

Ban ngày, nhàn rỗi vô sự Hạ Vân Kiệt cố ý đi một chuyến chợ, mua một ít đồ ăn cùng hằng ngày cần dùng là du diêm tương dấm chua gạo.

Không có biện pháp, gần nhất đỉnh đầu túng quẫn, Hạ Vân Kiệt cũng chỉ có thể tận lực lựa chọn ở nhà nấu canh nấu cơm, không đi quán cơm. Cũng may trước kia Vu Trạch một mình một người ở tại hạ gia thôn phía sau núi thượng, lại vừa vặn là cái thích ăn uống lão nhân, cho nên Hạ Vân Kiệt này quan môn đệ tử thường thường chỉnh điểm ăn ngon hầu hạ hắn lão nhân gia, cửu nhi cửu chi, cũng là luyện ra một thân độc môn trù nghệ. Mỗi ngày cấp chính mình chỉnh điểm ăn đổ không là vấn đề, duy nhất vấn đề chính là chỉ có một người ăn, chỉnh đứng lên ngại phiền toái. Này cũng là Hạ Vân Kiệt mỗi ngày đi tiệm ăn, không có chính mình động thủ nấu canh nấu cơm nguyên nhân chủ yếu.

Bất quá nay kinh tế tình thế không tốt, cũng chỉ dường như mình động thủ cơm no áo ấm.

Bất quá làm cho Hạ Vân Kiệt không thể tưởng được là, Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề hai nữ hài tử gia ở cùng một chỗ, thế nhưng cũng cùng hắn một đại lão gia giống nhau, không ở chính mình trong nhà ăn. Toàn bộ phòng bếp, trừ bỏ một ít đồ làm bếp lăng là tìm không đến nửa điểm du diêm tương dấm chua, càng đừng nói cái gì gạo.

Phao mỳ nhưng thật ra có mấy bao.

Cũng may Hạ Vân Kiệt vốn cũng sẽ không nghĩ tới muốn chiếm Trầm Lệ Đề này nữ nhân tiện nghi, cũng là rơi vào rõ ràng, trực tiếp chính mình đi mua.

Tìm một trăm khối đại dương, thu phục cũng đủ một tháng ăn du diêm tương dấm chua gạo, lại tìm hai mươi

đến khối mua cũng đủ nấu hai ngày thức ăn, Hạ Vân Kiệt túi tiền lập tức liền biết đi xuống.

Bất quá cũng may, chính mình động thủ thiêu đồ ăn nấu cơm trừ bỏ phiền toái một ít, như thế nào tính đều so với ở bên ngoài muốn tỉnh tiền không ít, hơn nữa cũng vệ sinh rất nhiều, như vậy tính toán làm cho lâm vào khủng hoảng kinh tế Hạ Vân Kiệt vui mừng không ít.

Chợ rau trở về sau, Hạ Vân Kiệt lại đem tại trong bếp dặm ngoài ngoại thu thập một lần. Thật sự là Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh hai vị mỹ nữ tiếp viên hàng không cũng không phải cái gì chịu khó nữ nhân, phòng bếp bởi vì cơ bản vô dụng, cho nên bình thường cũng không như thế nào quản lý, làm cho Hạ Vân Kiệt này có điểm khiết phích nam sinh nhìn chích nhíu, đành phải lại làm một hồi người vệ sinh.

Nếu phòng bếp cũng quét tước, nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, Hạ Vân Kiệt lại đem phòng khách còn có buồng vệ sinh đương nhiên còn có chính mình phòng, lí lí ngoại ngoại, người người góc cũng tỉ mỉ cấp quét tước một lần.

Như thế lí lí ngoại ngoại việc bận rộn lục, nhìn nhìn sách, ngoạn ngoạn máy tính, đảo mắt liền lại đã đi làm thời gian.

Đặng kia lượng “Vĩnh cửu” Bài xe đạp, Hạ Vân Kiệt giống thường lui tới giống nhau ưu tai du tai hướng tiểu khu cửa kỵ đi. Còn chưa tới tiểu khu cửa, Hạ Vân Kiệt liền xa xa nhìn đến một chiếc màu đen sưởng bùng Porsche xe thể thao đứng ở tiểu khu cửa, một vị nam tử đội màu đen kính râm, cầm lưu trữ một nắm tu bổ thật sự chú ý râu ngồi ở điều khiển vị, khoát lên trên cửa tay tùy ý đem ngoạn nhất thúc hồng yêu diễm hoa hồng.

Nam tử như vậy tựa như TV điện ảnh bên trong diễn

nhà giàu công tử đang chờ đợi truy nữ hài tử giống nhau, muốn nói có bao nhiêu khốc còn có nhiều khốc, có bao nhiêu tiêu sái còn có nhiều tiêu sái, nhìn xem thỉnh thoảng theo đường cái thượng trải qua nữ hài tử trên mặt đều kìm lòng không được toát ra hâm mộ khát khao biểu tình, hận không thể chính mình chính là kia bị chờ đợi nữ hài tử, về phần các nam nhân đương nhiên liền ghen tị hận.

Con mẹ nó, có tiền rất giỏi a! Lão tử nếu có tiền liền mở ra Rolls-Royce đi tán gái!

Đang lúc trải qua nhân các loại cảm xúc đều có khi, vị kia lưu trữ sơn dương hồ, thoạt nhìn thực phong cách nam nhân đột nhiên đẩy ra cửa xe, hạ xe đến, đem hoa hồng đặt ở chóp mũi hạ thực tiêu sái nhẹ nhàng ngửi một ngụm, sau đó trên mặt lộ ra tự cho là thực mê người thực khốc tươi cười hướng đang từ trên xe xuống dưới Trầm Lệ Đề đón nhận đi nói:“Lệ Đề, tan tầm a!”

“Ngươi như thế nào biết ta ở nơi này?” Trầm Lệ Đề nhưng không có khuôn mặt tươi cười đón chào, tương phản mặt đẹp lập tức lạnh xuống dưới.

“Chỉ cần ta Trầm Tử Lương muốn biết, Giang Châu thị còn không có ta hỏi thăm không đến. Bất quá, Lệ Đề, ta là thật sự thích ngươi. Ngươi xem, ngươi lần trước nói bảo ta không cần tái ở sân bay chờ ngươi, miễn cho đồng sự nhìn đến ảnh hưởng không tốt. Này không ta liền sửa ở tiểu khu cửa. Tặng cho ngươi, buổi tối đi Đông Khải đại tửu điếm thương lan xoay tròn nhà ăn thế nào? Ta đã muốn ở nơi nào an bài vị trí tốt nhất.” Sơn dương hồ nam nhân cũng chính là Trầm Tử Lương gặp Trầm Lệ Đề mặt đẹp hàn sương, trong mắt lóe ra một tia không dễ cảm thấy tức giận, nhưng trên mặt lại như trước treo thực thân sĩ mỉm cười.

“Thực xin lỗi, ta không có hứng thú.” Trầm Lệ Đề lạnh

lùng nói một câu, nâng hành lý tương sẽ theo Trầm Tử Lương bên người gặp thoáng qua.

“Lệ Đề, không đến mức như vậy không cho mặt mũi đi!” Trầm Tử Lương gặp Trầm Lệ Đề cự tuyệt, trong mắt lại lần nữa lóe ra một chút tức giận sắc, thân thủ cầm ở cánh tay của nàng.

“Ngươi làm gì?” Trầm Lệ Đề gặp Trầm Tử Lương bắt lấy cánh tay của nàng, sắc mặt không khỏi đại biến.

“Mặc kệ cái gì, thầm nghĩ mời ngươi ăn một bữa cơm.” Trầm Tử Lương thản nhiên nói, trên mặt mê người mỉm cười dĩ nhiên biến mất, thay thế là một bộ không tha phản kháng bá đạo.

Hắn Trầm Tử Lương ở Giang Châu thị lăn lộn nhiều năm như vậy, còn chưa từng có như vậy một mà tái bị nữ hài tử cự tuyệt quá!

“Vị này bằng hữu, có thể hay không phiền toái ngươi buông tay.” Đang lúc Trầm Tử Lương rốt cục mất đi tính nhẫn nại, lộ ra này bá đạo hung hãn một mặt khi, bên cạnh đột nhiên vươn một tay cầm lấy cánh tay hắn.

Cầu đề cử phiếu! Cầu cất chứa! Cầu đánh thưởng!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 68 : Thần côn cứu mỹ nhân

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-13 01:34:22.0 số lượng từ:2917

“Người trẻ tuổi, ngươi nhận thức vị tiểu thư này sao? Lại có biết hay không ta cùng vị tiểu thư này là cái gì quan hệ? Ngươi cứ như vậy mạo muội xông lên can thiệp!” Trầm Tử Lương gặp nửa đường sát ra cái Trình Giảo Kim, không khỏi cả kinh, chờ hắn phát hiện kia cầm lấy hắn cánh tay dĩ nhiên là cái đẩy lượng xe đạp người trẻ tuổi, không khỏi khí nở nụ cười.

“Ta đương nhiên biết vị tiểu thư này là ai. Ta không chỉ có biết vị tiểu thư này là ai, ta còn biết ngươi là ai.” Hạ Vân Kiệt khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh nói.

“Nga, ngươi có biết ta là ai?” Trầm Tử Lương nghe vậy nhưng thật ra không khỏi thật to lắp bắp kinh hãi.

Tuy nói hắn Trầm Tử Lương ở Giang Châu thị cũng quả thật xem như một vị nhân vật, nhưng hẳn là còn không về phần nổi danh đến già trẻ đều biết trình độ.

Trầm Lệ Đề nghe vậy cũng là thật to lắp bắp kinh hãi, kỳ thật nàng cũng không biết Trầm Tử Lương là ai, chỉ biết là hắn hình như là cái có tiền công tử ca. Đoạn thời gian trước theo Bắc Kinh bay Giang Châu chuyến bay gặp gỡ sau, hắn liền bò lên nàng.

“Biết nha, ngươi không phải liền một chích con cóc ỷ vào có mấy cái tiền ảo tưởng ăn thiên nga thịt sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy diễn ngược nói.

“Xì!” Trầm Lệ Đề không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt cấp dĩ

nhiên là như vậy một đáp án, không khỏi nở nụ cười ra tiếng, mà Trầm Tử Lương nghe vậy tắc sắc mặt đột nhiên đại biến, mắt lộ ra hung quang nói:“Tiểu tử, ngươi là không phải chán sống?”

Nói xong nhấc chân đối với Hạ Vân Kiệt bụng đá đi qua.

Trầm Lệ Đề thấy thế tươi cười lập tức liền đọng lại ở trên mặt, hai mắt toát ra kinh hoảng sắc.

Bất quá Trầm Tử Lương chân vừa mới vừa nâng lên đến, Hạ Vân Kiệt lại cười nhẹ nói:“Ta hay không chán sống không biết, bất quá nếu ngươi không những buông tay, ta cũng không dám cam đoan tay ngươi có thể hay không đoạn.”

Hạ Vân Kiệt khi nói chuyện, Trầm Tử Lương cánh tay sớm đã phảng phất bị lạnh như băng kìm sắt cấp kẹp lấy dường như, đau đến hắn cái trán mồ hôi lạnh như đậu tương nhắm thẳng hạ ngã nhào, đừng nói chân lập tức buông đến, tay sớm đã lỏng rồi rời ra, cả người cũng không từ tự chủ loan hạ thân mình.

“Buông tay! Mau buông tay! Tay của ta muốn gãy.” Trầm Tử Lương sắc mặt trắng bệch kêu lên.

Hạ Vân Kiệt cũng là không tưởng đem Trầm Tử Lương thế nào, nghe vậy buông lỏng tay ra, sau đó nhìn Trầm Tử Lương.

Trầm Tử Lương cũng là là vị thức thời, biết phía sau chính mình chiếm không được tiện nghi, chính là oán hận trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó ngồi trên xe nhanh như chớp liền khai đi rồi.

“Uy, thần côn……” Trầm Tử Lương xe nhất khai đi, cửa liền chỉ còn lại có Hạ Vân Kiệt cùng Trầm Lệ Đề, Trầm Lệ Đề nhìn Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra có chút ngượng

ngùng đứng lên.

Mặc kệ ngày hôm qua đã xảy ra sự tình gì, hôm nay luôn Hạ Vân Kiệt giúp nàng một cái đại ân.

“Ta kêu Hạ Vân Kiệt, không gọi thần côn.” Hạ Vân Kiệt tức giận trừng mắt nhìn Trầm Lệ Đề liếc mắt một cái, sau đó kỵ lên xe liền đi.

Nói như thế nào hôm nay chính mình coi như là giúp nàng một việc, không nghĩ tới nữ nhân này nhất mở miệng chính là “Thần côn”, cho dù không biết chính mình tên, tốt xấu cũng có thể giống Đỗ Hải Quỳnh giống nhau tiếng kêu “Đại sư” Đi.

Gặp Hạ Vân Kiệt ném xuống một câu liền thực túm kỵ lên xe đi rồi, không thèm quan tâm đến lý lẽ chính mình, Trầm Lệ Đề không khỏi tức giận đến thẳng dậm chân:“Hừ, không phải hỗ trợ đánh chạy một vị sắc lang sao? Có gì đặc biệt hơn người ! Nói sau, trước ngươi lại không nói cho người ta tên gọi là gì!”

Buồn bực một trận sau, Trầm Lệ Đề tiếp tục kéo va ly về nhà.

Đi đến dưới lầu khi, vừa vặn đụng tới ở tại đối diện kia hai vị dâm loạn nam, Trầm Lệ Đề trong lòng không khỏi lộp bộp một chút, vội vàng cúi đầu làm bộ như không thấy được bọn họ, trong lòng lại thầm than hôm nay không hay ho.

Nhưng làm cho Trầm Lệ Đề dự kiến không đến là, bình thường nhìn đến nàng sớm liền dày mặt đi lên đến gần hai vị dâm loạn nam, nhìn đến nàng thế nhưng liền cùng chuột thấy mèo vậy, tạch tạch tạch, hai lời chưa nói, thế nhưng nhanh như chớp trước chạy về gia đi, nhìn xem Trầm Lệ Đề không thể tưởng tượng mở to hai mắt, há to miệng, nửa ngày đều hồi bất quá thần đến.

Một hồi lâu nhi, Trầm Lệ Đề mới hồi tưởng khởi tối hôm qua Đỗ Hải Quỳnh nói lên lời nói, không khỏi xì một tiếng, che miệng ba hì hì nở nụ cười.

Ở nơi này cũng có hơn nửa năm, Trầm Lệ Đề này còn là lần đầu tiên nhìn đến hai dâm loạn nam như vậy chật vật bộ dáng, trong lòng thật là lại cao hưng lại thích!

Bởi vì tâm tình tốt, dẫn theo va ly, Trầm Lệ Đề đều thoải mái không ít.

Đến năm tầng thang lầu khẩu, thói quen làm tặc giống như nhìn thoáng qua đối diện phòng. Thường lui tới phía sau, chỉ cần đối diện trong phòng có người, cửa phòng luôn đại mở ra, hai cái dâm loạn nam tựa như phát ra tình dường như ở nơi nào khoe khoang phong tao, nhưng hôm nay lại cửa phòng đóng chặt!

Trầm Lệ Đề không khỏi nhẹ nhàng thở ra, sau đó không chút hoang mang mở ra cửa phòng.

Đẩy ra cửa phòng, một cỗ tươi mát hơi thở đập vào mặt mà đến. Đối diện cửa phòng, ban đầu luôn che một tầng bụi dầu đen yên phòng bếp, nay thế nhưng rực rỡ hẳn lên, đừng nói mặt bàn không nhiễm một hạt bụi, liền ngay cả kia inox vòi nước đều là lòe lòe tỏa sáng, giống như tân bình thường. Không chỉ có như thế, phòng bếp mặt bàn còn bãi đặt du diêm tương dấm chua các nấu nướng dùng là đồ gia vị.

“Không thể nào! Chẳng lẽ thần côn đồng chí còn chuẩn bị chính mình nấu đồ ăn nấu cơm bất thành?” Trầm Lệ Đề nhìn trước mắt hết thảy quả thực so với vừa rồi nhìn đến Hạ Vân Kiệt “Đại phát thần uy” Còn muốn giật mình thượng rất nhiều, tròng mắt đều trừng mắt nhìn đi ra.

Chờ Trầm Lệ Đề thật vất vả đem ánh mắt theo phòng

bếp chuyển tới phòng khách khi, lập tức nàng lại bị khiếp sợ ở.

Luôn luôn đến có điểm loạn phòng khách kiêm nhà ăn, nay cùng phòng bếp giống nhau không nhiễm một hạt bụi, trên sô pha đệm cái gì cũng là bãi phóng suốt nhất tề.

“Không thể nào!” Trầm Lệ Đề một tiếng cảm khái, lại tò mò chạy đến buồng vệ sinh, phát hiện buồng vệ sinh đồng dạng như thế, sạch sẽ làm cho Trầm Lệ Đề nghĩ đến chính mình trụ vào năm sao cấp khách sạn.

Xem qua buồng vệ sinh sau, Trầm Lệ Đề tựa hồ đột nhiên nhớ tới cái gì, vội vã vọt vào chính mình phòng ngủ.

Vọt vào phòng ngủ sau, phát hiện trên giường Bra, quần lót, tất chân cái gì hỗn độn như trước, không khỏi vỗ bộ ngực sữa thở dài nhẹ nhõm một hơi:“Hoàn hảo, người này không chịu khó đến giúp ta thu thập phòng.”

Nói ra sau, Trầm Lệ Đề mới đột nhiên ý thức lại đây, này áp căn lại không thể có thể chuyện đã xảy ra, bởi vì nàng cửa phòng ngủ là khóa, không khỏi lại một mình một người cười khanh khách lên.

Cười qua đi, Trầm Lệ Đề lần đầu tiên không có lập tức tiến buồng vệ sinh tẩy đi một thân mệt mỏi phong trần, mà là giống vị lãnh đạo giống nhau lại lí lí ngoại ngoại đem toàn bộ phòng thị sát một bên, một bên xem còn một bên giống lãnh đạo giống nhau không quên gật gật đầu làm ra vừa lòng tư thái.

Hơn nữa nhìn đến kia lượng cơ hồ có thể làm gương đến soi vòi nước khi, Trầm Lệ Đề thật sự rất khó tưởng tượng còn có người thế nhưng có thể đem vòi nước sát như vậy sạch sẽ.

Đi ở trở nên đổi mới hoàn toàn trong phòng, Trầm Lệ Đề lần đầu tiên cảm thấy kỳ thật cùng Hạ Vân Kiệt hợp thuê cũng không phải một kiện rất không xong sự tình. Ít nhất như vậy nam nhân mang xuất môn có thể phòng lang, ở nhà tắc có thể quét tước vệ sinh.

Đang ở phía sau, Trầm Lệ Đề di động vang lên. Tâm tình không sai Trầm Lệ Đề xem cũng không thấy liền tiếp lên.

“Ở chung một ngày, cảm giác thần côn đồng chí như thế nào?” Trong điện thoại truyền đến Đỗ Hải Quỳnh thanh âm.

“Ân, cũng không tệ lắm!” Trầm Lệ Đề theo bản năng bật thốt lên nói, nhẹ tay khinh vuốt kia sáng trong suốt inox vòi nước. Nàng mẹ là cái cần lao gia đình bà chủ, nàng cũng không gặp nàng mẹ đem trong nhà vòi nước sát như vậy sáng trong suốt.

“Hiện tại biết không sai lầm rồi đi! Nếu không phải ta hiện tại chạy đến Hongkong đến, làm sao luân được đến ngươi cùng thần côn đồng chí hợp thuê.” Trong điện thoại Đỗ Hải Quỳnh đắc ý nói.

“Được rồi, đừng thần côn đồng chí, thần côn đồng chí, ngươi thật sự tin tưởng hắn là một vị đồng chí? Ta xem không giống.” Trầm Lệ Đề nay đối cùng Hạ Vân Kiệt hợp thuê cũng là không giống tối hôm qua như vậy kháng cự, chính là tối hôm qua bị hắn xem đi rồi thân mình sự tình vẫn làm cho nàng canh cánh trong lòng.

Đương nhiên nếu Hạ Vân Kiệt thật là một vị đồng chí, nàng trong lòng có lẽ hội thoải mái một ít.

“Đương nhiên là a, ngươi ngẫm lại xem, lấy bổn tiểu thư dáng người tướng mạo, ngươi cảm thấy có nam nhân

kháng cự được dụ hoặc sao? Lại nói tiếp, vì ngươi bổn tiểu thư thật sự hy sinh rất nhiều, không được, lần sau ta hồi Giang Châu ngươi khẳng định hảo hảo cùng ta qua đêm, hì hì!" Đỗ Hải Quỳnh không cái đứng đắn nói.

"Ngươi nói xem, ngươi đều như thế nào dụ hoặc hắn ?" Trầm Lệ Đề hiếu kỳ nói.

"Biết ta là khi nào thì cùng hắn gặp mặt sao?"

"Không biết."

"Khuya khoắt. Biết ta mặc cái gì quần áo sao?"

"Không biết."

"Kia kiện thực khêu gợi đai đeo y, còn có váy ngắn, ta còn cố ý xả hạ nửa cầu đâu. Ngươi nói hắn nhìn là cái gì phản ứng?"

"Cái gì phản ứng?"

"Hắn thế nhưng trực tiếp cự tuyệt theo ta hợp thuê! Là ta khuyên can mãi, đem tiền thuê nhà giá rơi chậm lại năm mươi đồng tiền, lại miễn hắn một tháng võng lạc phí, lại trang đáng thương nói có người quấy rầy ta, cần hắn hỗ trợ đằng đằng, hắn mới đáp ứng xuống dưới."

"Không có khả năng đi!"

"Đúng vậy, ngươi nói người như vậy nếu không thủ hướng về phía trước có vấn đề, hắn hội cự tuyệt như ta vậy một vị người gặp người thích hoa gặp hoa nở đại mỹ nữ hợp thuê thỉnh cầu sao? Phỏng chừng đi đều phải đi cầu ta đâu!"

"Kia nhưng thật ra, nhưng là không đúng nha, tối hôm qua ta nhìn thấy hắn kia rõ ràng…… Khụ khụ!" Trầm Lệ

Đề lại một lần nữa thiếu chút nữa nói lậu miệng.

“Kia cái gì?” Gặp Trầm Lệ Đề nói giảng đến một nửa đột nhiên ấp a ấp úng, Đỗ Hải Quỳnh nhất thời tinh thần tỉnh táo.

“Không có gì, của ta ý tứ là hắn cánh tay khí lực cử lớn, không giống như là vị đồng chí.” Trầm Lệ Đề mắc cỡ đỏ mặt nói, trong đầu hiện lên cũng là tối hôm qua kia phó mĩ nam ra dục đồ, kia hai giữa hai chân ngẩng cao.

Hiện tại nàng cũng có chút phạm hồ đồ, Hạ Vân Kiệt đến tột cùng thích là nam nhân còn là nữ nhân. Nếu nói hắn thích là nữ nhân, chính như Đỗ Hải Quỳnh nói, không đạo lý hắn hội cự tuyệt cùng một vị mỹ nữ tiếp viên hàng không hợp thuê a, nếu nói hắn thích là nam nhân, khả Trầm Lệ Đề rõ ràng cảm thấy hắn tối hôm qua nhìn đến chính mình thân mình khi kia ánh mắt là hỏa lạt lạt, mà làm chính mình đẩy cửa đi vào khi, hắn nhìn đến chính mình xuất hiện kia ngoạn ý rõ ràng có phản ứng.

Hay là hắn nam nữ thông sát? Trầm Lệ Đề trong đầu đột nhiên toát ra này ý tưởng, bất quá rất nhanh lại bị phủ định. Nếu là nam nữ thông sát, tự nhiên cũng là vui cùng mỹ nữ tiếp viên hàng không hợp thuê nha.

Cầu đề cử phiếu!!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 69 : Ngươi là ai rất trọng yếu sao

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-13 12:36:43.0 số lượng từ:3034

“Thiết, ngươi là không phải phim truyền hình xem hơn, chẳng lẽ đồng chí liền nhất định phải thực nương sao? Ta nói cho ngươi, thần côn, phi phi, phải nói đại sư, hắn nhưng là thực man, chỉ tiếc hắn không thích nữ nhân, bằng không ta đổ có thể lo lắng phát triển một chút quan hệ. Ngươi không biết ngày đó hắn vừa đến liền chấn trụ đối diện kia hai hỗn đản phấn khích trường hợp, kia tạo hình thật sự rất khốc ! Quả thực so với Tiểu Mã ca còn khốc!” Đỗ Hải Quỳnh nói.

Đỗ Hải Quỳnh như vậy vừa nói, Trầm Lệ Đề đổ không khỏi hồi tưởng khởi vừa rồi ở tiểu khu cửa chuyện đã xảy ra, còn đừng nói, Hạ Vân Kiệt vừa rồi hành động thật đúng là thực khốc thực túm, chỉ tiếc hắn rời đi khi bộ dáng đồng dạng thực khốc thực túm, túm làm cho Trầm Lệ Đề hiện tại nhớ tới đến đều cảm thấy từng trận khó chịu.

Người nào thôi, không phải kêu một tiếng thần côn thôi, về phần bãi lớn như vậy cái giá sao? Người ta còn là mỹ nữ đâu!

“Khốc của ngươi đầu nha, gần nhất có phải hay không động dục a? Đối đồng chí thế nhưng cũng có ý tưởng.” Trầm Lệ Đề trong lòng nghĩ, ngoài miệng lại trêu chọc nói.

“Không phải động dục, chính là thực cảm khái vì cái gì đầu năm nay, hảo nam nhân không phải bị heo mẹ cấp củng, chính là thích ngoạn Bối Bối sơn đâu. Xa nghĩ năm đó ca ca xuất đạo khi, như vậy nhiều thuần nhiều

suất, đúng rồi, liền cùng đại sư giống nhau, nhưng là kết quả đâu, cho nên ngươi sẽ đối đại sư đỡ, không cần kỳ thị hắn, ta có thể cảm giác ra đến, đại sư là người tốt, là nam nhân rất chính nghĩa.” Đỗ Hải Quỳnh đại phát cảm khái nói.

Đỗ Hải Quỳnh trong miệng ca ca đó là trương quốc vinh, nàng vẫn đều thực mê hắn, chẳng sợ hắn công khai chính mình là đồng tính luyến sau, nàng còn là cử mê hắn, không nghĩ tới năm nay ngày cá tháng tư lại nhảy lầu tự sát, đến bây giờ mỗi khi nhớ tới, Đỗ Hải Quỳnh luôn khó tránh khỏi cảm khái ngàn vạn.

“Được rồi, ai kỳ thị hắn, nếu không tối hôm qua…… Tính, với ngươi cũng nói không rõ sở, dù sao ta tạm thời quyết định cùng hắn hợp thuê thử xem xem.” Trầm Lệ Đề gặp Đỗ Hải Quỳnh thế nhưng từ Hạ Vân Kiệt liên tưởng đến ca ca, không chỉ có như thế hoàn hảo giống sợ chính mình ức hiếp hắn dường như, không khỏi buồn bực treo điện thoại.

Quải điệu điện thoại sau, Trầm Lệ Đề ngồi ở trên sô pha phát ra hảo một trận ngốc, trong đầu lộn xộn tưởng thế nhưng tất cả đều là Hạ Vân Kiệt có phải hay không đồng chí vấn đề, nghĩ đến mặt sau đầu đều thiếu chút nữa muốn nổ mạnh.

Đáng thương Hạ Vân Kiệt đương nhiên không biết, trong nhà kia nữ nhân đang ở rối rắm hắn là không phải đồng chí vấn đề, hắn giống thường lui tới giống nhau ở quán bar cẩn trọng mặt đất ban, không giống những người khác, có cơ hội khi tổng nghĩ có thể nhàn hạ trong chốc lát.

Bởi vì này điểm, chủ quản Chu Hiểu Diễm, Diễm tỷ thực thưởng thức Hạ Vân Kiệt, mà Ô Vũ Kì ba người có khi sẽ phạm hồ đồ, các nàng thật sự không nghĩ ra lấy Kiệt ca cùng thị công an cục phó cục trưởng quan hệ, làm

sao cần oa ở một cái trong quán bar làm cái mặc người đến kêu đi hét phục vụ sinh, nhưng lại như vậy chuyên nghiệp. Về phần những người khác, đương nhiên là cảm thấy Hạ Vân Kiệt người này thực ngốc thực thành thật.

Chỉ có Hạ Vân Kiệt chính mình trong lòng rõ ràng, nếu lựa chọn nghe theo sư phụ dặn dò, sẽ đạp kiên định thực địa làm hảo mỗi một phân làm công chức nghiệp.

Nhưng có đôi khi, cũng không phải ngươi tưởng an an đương đương làm phục vụ sinh ra được có thể an an đương đương làm phục vụ sinh. Đang lúc Hạ Vân Kiệt bận việc khi, hắn nhìn đến cửa đi vào đến một vị sắc mặt không tốt, hắn hai bên trái phải còn đi theo hai vị thần sắc rất lạnh khốc nam tử. Kia hai nam tử hiển nhiên là luyện công phu, một khối khối đột khởi cơ ngực đem t tuất banh quá chặt chẽ, thoạt nhìn đặc biệt có sức bật cũng đặc biệt cường hãn, làm cho người ta vừa thấy liền tâm sinh vài phần ý sợ hãi.

Kia hai vị thật cường hãn nam nhân Hạ Vân Kiệt không biết, nhưng hắn nhận thức vị kia sắc mặt không tốt nhân. Đúng là phía trước bị hắn xưng là con cóc Trầm Tử Lương.

Trầm Tử Lương hiển nhiên là hướng về phía Hạ Vân Kiệt đến, bởi vì hắn vừa tiến đến, ánh mắt sẽ tử tử nhìn thẳng hắn.

Hạ Vân Kiệt hơi hơi nhíu nhíu mày, tùy tay cầm trong tay khay đưa cho Ô Vũ Kì, sau đó đón nhận đi, nói khẽ với Trầm Tử Lương nói:“Chờ ta hai phút, ta với ngươi đi ra ngoài.”

Trầm Tử Lương quét chung quanh một vòng, khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh nói:“Hảo, ta ở bên ngoài chờ ngươi, nhớ kỹ đừng nghĩ chạy. Nếu

ta có thể tìm tới nơi này, đã nói lên ngươi tái chạy cũng là uổng công.”

“Yên tâm, của ta từ điển không có chạy này chữ.” Hạ Vân Kiệt cười nhẹ, sau đó xoay người hướng Chu Hiểu Diễm đi đến.

Nhìn Hạ Vân Kiệt xoay người rời đi bóng dáng, Trầm Tử Lương trong mắt thấu bắn ra một tia lửa giận cùng nghi hoặc. Hắn không biết, liền Hạ Vân Kiệt như vậy một vị quán bar phục vụ sinh, hắn làm sao đến này phân bình tĩnh, chẳng lẽ thực nghĩ đến nay này xã hội bằng vài phần khí lực nên cái gì đều có thể không cần sợ sao?

Nói sau, chẳng lẽ hắn mắt bị mù sao? Không thấy được chính mình mang đến hai vị đánh nhau cao thủ sao?

Nhưng Trầm Tử Lương cuối cùng còn là không nói được một lời xoay người mang theo hai vị thủ hạ ly khai quán bar. Hắn là người có nhất định thân phận, cũng không tưởng ở trong quán bar cùng người đánh nhau, miễn cho truyền ra đi làm cho người ta xem thường.

Diễm tỷ ăn mặc trước sau như một gợi cảm, kia màu trắng váy ngắn căn bản che không được nàng kia màu mỡ hào mông cùng rất tròn đùi, làm cho mỗi lần Hạ Vân Kiệt đối mặt nàng khi, tổng khó tránh khỏi có loại tưởng nhấc lên kia ngắn ngủn làn váy, nhìn xem nàng sao chịu được so với ngoại quốc nữu hào mông. Thậm chí hội nhịn không được cảm nghĩ trong đầu nàng cùng lão bản nương Thiệu Lệ Hồng quay cuồng cùng một chỗ kích tình trường mặt.

Này ý tưởng làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy chính mình tư tưởng thực xấu xa, cho nên phần lớn thời điểm hắn luôn tận lực tránh Diễm tỷ, không cùng nàng tiếp xúc, miễn cho tư tưởng thượng cảm nghĩ trong đầu chỉ có, tiết độc Diễm tỷ cùng Hồng tỷ.

Nhưng Hạ Vân Kiệt lại không biết nói, thói quen các nam nhân sắc sắc ánh mắt Diễm tỷ, bởi vì Hạ Vân Kiệt như vậy hành động, ngược lại càng phát ra thưởng thức hắn, cảm thấy hắn so với này hắn nam phục vụ sinh thành thật hơn, cho nên có đôi khi ngược lại hội cố ý chủ động tìm hắn nói chuyện, thậm chí có khi còn có thể cố ý khiêu khích hắn, này cũng là Hạ Vân Kiệt vì cái gì nhìn đến Diễm tỷ tổng khó tránh khỏi có chút cảm nghĩ trong đầu chỉ có nguyên nhân chi nhất.

“Diễm tỷ, ta có điểm sự tình trước đi ra ngoài trong chốc lát.” Hạ Vân Kiệt đi đến Chu Hiểu Diễm bên người nói.

“Vừa rồi kia ba người là ai? Ngươi là không phải theo chân bọn họ náo loạn cái gì mâu thuẫn? Có cần hay không ta kêu người hỗ trợ?” Chu Hiểu Diễm vừa rồi hiển nhiên cũng thấy được Trầm Tử Lương ba người, nghe vậy không phải không có lo lắng nói.

Ở quán bar ngốc lâu, xem hơn người, ánh mắt cũng trở nên độc ác không ít.

“Không phải, chính là người quen, có một số việc muốn nói một chút.” Hạ Vân Kiệt đổ không nghĩ tới Chu Hiểu Diễm ánh mắt như vậy độc đáo, không khỏi hoảng sợ, vội vàng giải thích nói. Bất quá nói chuyện khi, trong lòng lại khó tránh khỏi cảm thấy một tia ấm áp.

“Vậy ngươi đi thôi, có cần ngươi đánh cái điện thoại hoặc là kêu một tiếng.” Chu Hiểu Diễm gật gật đầu nói.

“Cảm ơn Diễm tỷ, thực không có việc gì.” Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó ra quán bar.

Nam sơn đạo lâm ấm dầy đặc, blue night quán bar bên cạnh còn có cái thông xanh um úc tiểu công viên. Hạ Vân Kiệt xuất đến khi, hắn nhìn đến Trầm Tử Lương xe

liền đứng ở kia tiểu công viên bên cạnh, lúc này hắn chính tựa vào cửa xe thượng nuốt vân phun vụ, thoạt nhìn được không thích ý cùng kiêu ngạo. Hắn phía sau đứng trừ bỏ vừa rồi kia hai vị cường hãn nam tử theo hắn cùng nhau tiến quán bar, còn có mặt khác ba vị thoạt nhìn không sai biệt lắm cường hãn nhân.

Hiển nhiên Trầm Tử Lương lần này mang đến không chỉ hai người, mà là năm người.

Nhìn đến Hạ Vân Kiệt theo trong quán bar đi ra, Trầm Tử Lương tự cố tự đối với bầu trời đêm hộc yên vòng, căn bản ngay cả con mắt cũng không xem hắn liếc mắt một cái, giống như áp căn không thấy được hắn, có lẽ hắn căn bản là không đem Hạ Vân Kiệt này quán bar phục vụ sinh xem ở trong mắt.

Cũng là, hắn Trầm Tử Lương đỉnh đầu không chỉ có có được một nhà bốn sao cấp khách sạn, hai nhà câu lạc bộ đêm, năm gia liên khóa chân dục điếm, còn có một nhà địa hạ sòng bạc cổ đông nhưng lại là Giang Châu thị hội nghị hiệp thương chính trị ủy viên, nói như thế nào ở Giang Châu thị coi như là một nhân vật hắc bạch lưỡng đạo đều thực xài được, nếu không phải hôm nay ở Hạ Vân Kiệt đỉnh đầu cật khuy, trong lòng nghẹn khuất khó chịu, một cái chính là quán bar phục vụ sinh lại làm sao đáng giá hắn tự thân xuất mã?

“Tiểu tử, còn cử có gan.” Thẳng đến Hạ Vân Kiệt đi đến trước mặt, Trầm Tử Lương tài giống vừa mới nhìn đến hắn, hướng hắn ói ra điếu thuốc vòng nói.

“Hãy bớt sàm ngôn đi, ngươi muốn thế nào?” Hạ Vân Kiệt cau mày vẻ mặt bất khoái huy phất tay đem yên huy đi ra.

“Con mẹ nó, tiểu tử có biết hay không hiện tại là ở với ai nói chuyện?” Gặp Hạ Vân Kiệt tựa hồ so với lão bản còn

muốn kiêu ngạo, Trầm Tử Lương mang đến đả thủ lập tức vẻ mặt hung ác xông lên, chuẩn bị trước đánh Hạ Vân Kiệt một chút.

“Không vội.” Trầm Tử Lương lại thân thủ ngăn cản bọn họ, sau đó dùng nghiền ngẫm ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt nói:“Người trẻ tuổi, anh hùng cứu mỹ nhân đúng vậy, làm việc có dũng khí cũng đúng vậy!”

Nói tới đây, Trầm Tử Lương đột nhiên đem thuốc lá hướng mặt đất dùng sức nhất ném nghiền một cái, sau đó dùng ngón tay chỉ vào Hạ Vân Kiệt mắng:“Nhưng ngươi con mẹ nó phải hiểu được phân rõ tình thế, phải hiểu được người nào có thể đắc tội người nào là ngươi đắc tội không nổi ! Ngươi con mẹ nó liền một quán bar người làm công, ngươi con mẹ nó, biết ta là ai sao? Thế nhưng cũng dám…..”

“Ngươi là ai rất trọng yếu sao?” Hạ Vân Kiệt dùng đáng thương ánh mắt nhìn Trầm Tử Lương liếc mắt một cái, sau đó đột nhiên sắc mặt phát lạnh, nhấc chân đối với hắn bụng liền một cước đạp đi qua.

Hắn là cái quán bar người làm công đúng vậy, nhưng hắn còn là vu sư! Hắn quản Trầm Tử Lương con mẹ nó là cái gì thân phận, thật muốn chọc giận hắn, chiếu đánh không lầm.

Trầm Tử Lương không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt dưới tình huống như vậy, thế nhưng cũng dám động thủ, trong lúc nhất thời ngay cả trốn tránh đều đã quên, lập tức đã bị Hạ Vân Kiệt đá cả người đều bay đứng lên, sau đó oành một tiếng, thật mạnh ngã ở mặt đất.

“Lão bản!” Trầm Tử Lương thủ hạ cũng không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt này quán bar người làm công dưới tình huống như vậy thế nhưng cũng dám động thủ, lập tức không phản ứng lại đây, gặp Trầm Tử Lương té lăn trên

đất, người người vội vàng xông lên đi dìu hắn.

“Cút ngay!” Trầm Tử Lương lại một phen đẩy hắn ra nhóm, sau đó chính mình đứng lên lau một phen khóe miệng, ánh mắt nổi khùng nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt nói:“Tiểu tử ngươi có loại, bất quá ngươi hội lập tức biết không loại tư vị !”

Nói xong, Trầm Tử Lương bắt tay vung lên, nổi khùng nói:“Cấp lão tử hung hăng đánh, chỉ cần không đem người đánh chết là có thể!”

Kia năm khoẻ mạnh nam tử nghe vậy, lập tức khóe miệng gợi lên một chút tàn khốc cười lạnh, người người đong đưa cổ cùng quyền đầu, làm ra thực khốc thực bạo lực bộ dáng, sau đó đi bước một hướng Hạ Vân Kiệt tới gần.

Ngay tại năm khoẻ mạnh nam tử hướng Hạ Vân Kiệt đi bước một tới gần khi, quán bar cửa xuất hiện một vị thực khêu gợi nữ tử, đúng là kia đóa hoa bách hợp hào mông nữ Chu Hiểu Diễm. Nguyên lai cũng là Chu Hiểu Diễm chung quy có chút lo lắng Hạ Vân Kiệt, cố ý đi ra nhìn xem tình huống.

Cầu đề cử phiếu!!!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 70 : Vu cổ

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-14 01:27:19.0 số lượng từ:3010

Không nghĩ tới vừa mới đi ra, liền nhìn đến năm khoẻ mạnh nam tử chính nắm quyền đầu hướng Hạ Vân Kiệt từng bước tới gần, trong lúc nhất thời không khỏi cả kinh hoa dung thất sắc, há mồm sẽ âm thanh kêu đứng lên.

Bất quá không đợi Chu Hiểu Diễm kêu ra tiếng, nàng liền nhìn đến Hạ Vân Kiệt tựa như trong điện ảnh diễn Hoàng Phi Hồng giống nhau, dược thân dựng lên, sau đó một cái “Phật sơn vô ảnh chân”.

Oành! Oành! Oành! Oành! Oành! Hạ Vân Kiệt mũi chân tựa như tia chớp liên tiếp giẫm tại năm cường hãn đại hán kia hùng tráng trong ngực, sau đó năm cường hãn đại hán tựa như sơn giống nhau ầm ầm sập ở, nửa ngày cũng vô pháp đứng lên.

Chu Hiểu Diễm miệng đương trường liền trương ở nơi nào, nửa ngày cũng không thể chọn, tròng mắt lại giống kim ngư ánh mắt bình thường bạo lồi đi ra, đầy đặn bộ ngực sữa bởi vì khẩn trương mà cự đào dâng.

Về phần vừa rồi còn một lần khí diễm kiêu ngạo vô cùng Trầm Tử Lương lúc này từ lâu kinh kinh như con tò te. Hắn so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng chính mình năm thủ hạ thực lực, nói đánh nhau cao thủ khả năng còn kém chút, nhưng bình thường bốn năm tiểu tử khẳng định sẽ không là bọn hắn trung gì một người đối thủ. Thay lời khác nói, Hạ Vân Kiệt một cái liên hoàn chân tương đương với ít nhất phóng đổ hai mươi đến tiểu tử.

Bực này thân thủ, bực này công phu, Trầm Tử Lương

coi như là người lâu hỗn giang hồ, cho tới bây giờ cũng là lần đầu tiên nhìn đến.

Hạ Vân Kiệt lúc này đã muốn thấy được Chu Hiểu Diễm, khóe miệng không khỏi nổi lên một tia cười khổ. Hắn bản không nghĩ làm cho người ta biết hắn thân thủ, cho nên cố ý lựa chọn rời đi quán bar, không nghĩ tới còn là bị Chu Hiểu Diễm nhìn đến.

Bất quá Hạ Vân Kiệt cũng biết Chu Hiểu Diễm là xuất phát từ quan tâm, cho nên cười khổ về cười khổ, trong lòng còn là cảm giác cử ấm áp.

“Diễm tỷ, ta nơi này không có việc gì, ngươi đi vào trước.” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng quét Trầm Tử Lương đám người liếc mắt một cái, sau đó xoay người đi đến Chu Hiểu Diễm bên cạnh nói.

“Không có việc gì là tốt rồi, ta đây đi vào trước, chính ngươi cẩn thận một chút.” Chu Hiểu Diễm lúc này xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt đã muốn hoàn toàn thay đổi dạng, nghe vậy vội vàng gật gật đầu, sau đó xoay người lắc lư nàng kia phì mông vào quán bar.

Hạ Vân Kiệt gặp Chu Hiểu Diễm vào quán bar, thế này mới một lần nữa trở lại Trầm Tử Lương trước mặt. Lúc này kia năm cường hãn nam tử đã muốn đứng lên, người người dùng cảnh giác cùng sợ hãi ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt.

Cao thủ vừa ra tay liền biết có hay không, năm người ở Giang Châu thị trên đường cũng đều xem như kim bài đả thủ cấp nhân vật, bị Hạ Vân Kiệt như vậy nhất đá, thế nào còn không biết liền chính mình năm người áp căn sẽ không là Hạ Vân Kiệt đối thủ.

“Đừng tưởng rằng có thể đánh liền rất giỏi, ta nói cho ngươi, hiện tại thế giới này có thể đánh căn bản tính

không được cái gì! Ta muốn đối phó ngươi cùng vị kia tiếp viên hàng không liền cùng ngoạn dường như.” Trầm Tử Lương gặp Hạ Vân Kiệt một lần nữa đứng ở chính mình trước mặt, sắc mặt xanh mét uy hiếp nói.

Trầm Tử Lương ở Giang Châu thị như thế nào coi như là nhất hào nhân vật, tự nhiên sẽ không giống đầu trọc Cường giống nhau bị Hạ Vân Kiệt một tá liền phục rồi nhuyễn!

Trầm Tử Lương lại không biết nói Hạ Vân Kiệt tuyệt không gần chính là có thể đánh đơn giản như vậy, hắn còn là một vị có được thần bí lực lượng vu sư. Hắn uy hiếp Hạ Vân Kiệt cũng liền thôi, Hạ Vân Kiệt tự sẽ không đem hắn uy hiếp để vào mắt, nhưng Trầm Tử Lương ngàn không nên vạn không nên nhắc tới Trầm Lệ Đề.

Trầm Lệ Đề chính là một vị người thường, Hạ Vân Kiệt cũng không khả năng lúc nào cũng khắc khắc vào bên người nàng bảo hộ nàng, cho nên Hạ Vân Kiệt nghe vậy hai tròng mắt mạnh co rụt lại, bắn ra một chút âm lãnh ánh mắt.

Trầm Tử Lương ánh mắt một đôi thượng Hạ Vân Kiệt kia âm lãnh ánh mắt, nhất thời cảm thấy cả người lạnh lùng, trái tim tựa như bị độc xà cấp cắn một ngụm dường như, nhịn không được sợ hãi lên.

“Ngươi muốn làm gì? Ta cảnh cáo ngươi, ngươi hiện tại nếu dám động ta một cây tóc gáy, ta cam đoan ngươi đời này chỉ có thể ở trong ngục giam vượt qua.” Trầm Tử Lương lui về phía sau hai bước, ngoài mạnh trong yếu nói.

“Ta không biết ta đời này hay không sẽ ở trong ngục giam vượt qua, nhưng ta có thể nói cho ngươi, từ hôm nay trở đi mỗi ngày ngươi đều đã giống ở sống ở ngục giam trung giống nhau thống khổ.” Nói xong Hạ Vân Kiệt

xoay người liền đi.

Chính là ở Hạ Vân Kiệt xoay người là lúc, một điểm kim quang theo hắn sợi tóc gian hướng Trầm Tử Lương vọt tới. Kia kim quang nếu nhìn kỹ, hội phát hiện chính là cả người màu vàng, có chứa một đôi trong suốt cánh chim tiểu phi trùng.

Kia tiểu phi trùng dừng ở Trầm Tử Lương trên cổ, mạnh nhất cắn, nhất thời kia vốn là màu vàng thân mình, lập tức bành trướng đứng lên, thậm chí bởi vì hút huyết duyên cớ đều mang theo một tia chu sắc.

Bất quá cũng liền một giây thời gian, kia tiểu phi trùng liền lại lần nữa hóa thành một chút kim quang bay đi. Bay đi phương hướng đúng là Đức Nhã tiểu khu phương hướng. Mà thẳng đến tiểu phi trùng biến mất ở trong đêm đen, Trầm Tử Lương tài ẩn ẩn cảm thấy gáy có điểm ngứa, thân thủ gãi gãi, phát hiện nổi lên cái đại bao, bởi vì hiện tại tâm tư đều ở Hạ Vân Kiệt trên người, cũng là không đi chú ý, chích nghĩ đến bị con muỗi đinh một ngụm, lại không biết nói kia con muỗi cũng không phải là bình thường con muỗi, chính là một chích kim thiền cổ.

Vu cổ, làm mọi người nhắc tới vu khi, tổng thói quen liên tưởng đến cổ thuật, mà trên thực tế, từng làm cho người ta đàm cổ biến sắc thần bí cổ thuật cũng quả thật là vu thuật trung một loại.

Từ xưa đến nay, ở Vu tộc trung còn có dưỡng cổ thuật. Các vu sư dùng nhiều loại có chứa kịch độc độc trùng như rắn rết, thằn lằn, con rết đằng đằng đặt cùng đồ vật, sau đó làm cho chúng nó ở bên trong cho nhau cắn nuốt tàn sát, cuối cùng còn lại một loại duy nhất trữ hàng độc trùng đó là cổ. Dưỡng cổ người nếu dùng tự thân tinh huyết hàng năm nuôi nấng này cổ, thậm chí làm cho này cổ ở hắn trên người sống ở sinh dưỡng, này cổ liền

thành hắn bản mạng cổ, cùng hắn sinh mệnh vui buồn tương quan. Hạ cổ khi, tựa như hạ độc giống nhau đem cổ trùng nhập cho ẩm thực trung hoặc đạn áo.

Bất quá này đó đều là cấp thấp cổ thuật, chân chính cao cấp cổ thuật, là không biết dùng như vậy huyết tinh tàn nhẫn thủ đoạn. Bọn họ trực tiếp tìm được một loại lợi hại phi trùng, sau đó dùng trân quý dược liệu thậm chí khoáng thạch nuôi nấng nó, làm cho nó không ngừng tiến hóa, tiến hóa đến trình độ nhất định, này đó cổ sẽ tự hành hấp thụ thiên địa linh khí, sẽ không dùng tái cố ý uy thực. Không chỉ có như thế, người dưỡng cổ còn có thể mỗi ngày dụng thần niệm cùng cổ trao đổi, tựa như người nuôi chó giống nhau, mỗi ngày cùng nó nói chuyện trao đổi, cửu nhi cửu chi, cổ liền cùng dưỡng cổ giả có thần niệm liên hệ, so với kia bản mạng cổ còn muốn hảo sử, cũng không hội như vậy nguy hiểm cùng huyết tinh.

Đương nhiên dụng thần niệm trao đổi chính là một loại rất cao cấp thuật pháp, không có nhất định tu vi cùng thuật pháp là căn bản thi triển không đến, cho nên loại này dưỡng cổ phương thức cũng chỉ có chân chính Vu môn đệ tử đích truyền mới có thể.

Hạ Vân Kiệt là đương đại Vu Hàm môn môn chủ, lại truyền Hạ Vũ huyết mạch truyền thừa, hắn tự nhiên hội loại này vu thuật, cũng dưỡng mấy chích cổ. Vừa rồi kia chích kim thiền cổ đó là hắn theo mười tuổi bắt đầu liền dưỡng một chích cổ, này chích cổ có thể phi du, có thể biến ảo, có thể giống quỷ thần giống nhau quay lại vô tung, quỷ thần khó lường, so với này chỉ có thể giống hạ dược giống nhau hạ cổ cổ thuật không biết cao minh bao nhiêu lần.

Vốn Hạ Vân Kiệt là tuyệt không hội vận dụng kim thiền cổ, nhưng Trầm Tử Lương uy hiếp lại chân chính nhạ động hắn tức giận cũng làm cho hắn có chút lo lắng.

Cho nên trước khi đi, Hạ Vân Kiệt sai sử kim thiền cổ hút Trầm Tử Lương máu tươi để buổi tối về nhà thi pháp chi dùng, lại làm cho nó trước bay trở về nhà nhìn Trầm Lệ Đề, để ngừa Trầm Tử Lương thẹn quá thành giận đối nàng áp dụng quá khích hành vi.

Này đó Trầm Tử Lương tự nhiên không biết, hắn đứng ở tại chỗ nhìn Hạ Vân Kiệt dần dần đi xa bóng dáng, sắc mặt âm tình bất định, trong mắt thấu bắn ra âm ngoan ánh mắt.

“Lão bản hiện tại làm sao bây giờ? Tiểu tử này thực khó giải quyết, chỉ sợ không có mấy chục người căn bản làm bất quá hắn.” Một vị thoạt nhìn ký lãnh khốc lại khôn khéo nam tử đi đến Trầm Tử Lương bên cạnh, thấp giọng nói.

“Hừ, làm bất quá hắn chẳng lẽ sẽ không hội tưởng này khác biện pháp sao?” Trầm Tử Lương sắc mặt âm trầm ném xuống một câu, sau đó mở cửa xe phát động xe, sau đó mãnh nhất giẫm chân ga, oanh khai đi rồi.

Hạ Vân Kiệt vừa mới trở lại quán bar đã bị Diễm tỷ cấp kéo đến một bên góc. Có lẽ là lo lắng người nghe được hai người nói chuyện, Diễm tỷ đầy đặn hỏa bạo thân mình cơ hồ là dán Hạ Vân Kiệt, cái loại này mềm mại thịt cảm, làm cho Hạ Vân Kiệt nhịn không được có điểm tâm viên ý mã.

“Vừa rồi là chuyện gì xảy ra?” Diễm tỷ cắn Hạ Vân Kiệt lỗ tai hỏi, nhiệt khí nhắm thẳng hắn lỗ tai thổi, no đủ giàu có co dãn nhũ phong không hề khoảng cách đỉnh hắn sườn vai.

Hạ Vân Kiệt hơi hơi na mở điểm thân mình, hắn thật sự có chút chịu không nổi Diễm tỷ đầy đặn thành thục thân mình.

“Không có gì sự tình, chính là có điểm tiểu hiểu lầm.” Hạ Vân Kiệt phong khinh vân đạm nói.

“Còn nhỏ hiểu lầm? Lừa ai nha, đều đánh lên đến đây!” Diễm tỷ trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, tay thói quen tính thân đi qua tưởng điểm Hạ Vân Kiệt đầu qua, chính là thân đến một nửa thời điểm lại rụt trở về, cũng là nhớ tới Hạ Vân Kiệt vừa rồi kia khủng bố thân thủ, trong lòng chung quy không dám giống nhau trước kia giống nhau đem hắn xem thành một người trẻ tuổi vừa trung chuyên tốt nghiệp không bao lâu.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy xấu hổ cười cười, trong lúc nhất thời đổ không biết nên như thế nào giải thích.

Bất quá hiển nhiên Diễm tỷ tò mò tiêu điểm không ở đánh nhau sự tình, mà là Hạ Vân Kiệt kia lại khốc lại huyễn thân thủ, cho nên gặp Hạ Vân Kiệt không trả lời nàng cũng không theo sát sau truy vấn, mà là hai mắt sáng trong suốt, tràn ngập tò mò cùng bội phục nói:“Còn có a, ngươi vừa rồi kia động tác cực giỏi thật là lợi hại, quả thực liền cùng trong điện ảnh Lý Liên Kiệt giống nhau, trước kia học quá võ công sao?”

“Học quá một ít!” Gặp Diễm tỷ không tái truy vấn đánh nhau sự tình, Hạ Vân Kiệt không khỏi nhẹ nhàng thở ra, khiêm tốn nói.

“Rất khiêm tốn đi, ngươi nhưng là lập tức phóng đổ năm người da! Lần sau nếu có cái nào sắc lang dám đánh tỷ chủ ý, tỷ tìm ngươi, ngươi nhưng không cho mặc kệ nga.” Diễm tỷ giận Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó vỗ hạ Hạ Vân Kiệt bả vai nói.

“Tuyệt đối sẽ không.” Hạ Vân Kiệt vội vàng cam đoan nói.

“Hì hì, liền này đi nói định rồi!” Diễm tỷ gặp Hạ Vân Kiệt

đáp ứng xuống dưới, không khỏi vui rạo rực nói, nói xong lắc lắc khêu gợi hào mông, tiếp đón khách nhân đi.

Hạ Vân Kiệt gặp cuối cùng đem Diễm tỷ hồ lộng đi, thế này mới âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Phỏng chừng Trầm Tử Lương còn không có tưởng hảo như thế nào đối phó Hạ Vân Kiệt, cũng có lẽ hắn thực sự chút sợ Hạ Vân Kiệt thân thủ, trong khoảng thời gian ngắn còn không dám xằng bậy, cho nên thẳng đến Hạ Vân Kiệt tan tầm cũng không gặp Trầm Tử Lương có cái gì động tác, Đức Nhã tiểu khu bên kia kim thiền cổ cũng không truyền đến cái gì dị thường tin tức.

Giống thường lui tới giống nhau Hạ Vân Kiệt ở rạng sáng hai giờ đồng hồ về nhà, Trầm Lệ Đề cửa phòng ngủ là nhắm chặt, hiển nhiên đã muốn đi vào giấc ngủ.

Hạ Vân Kiệt vội vàng vọt tắm rửa, sau đó trở lại chính mình phòng ngủ.

Trở lại phòng ngủ sau, Hạ Vân Kiệt cầm trương giấy vàng, sau đó dùng kéo tiễn ra một cái đơn giản hình người bản vẽ.

Cầu đề cử phiếu!!!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 71 : Nghề phụ

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-14 12:29:29.0 số lượng từ:3023

Cắt xong sau, kia chích kim thiền cổ liền phi dừng ở hình người bản vẽ trên đầu, sau đó há mồm hướng kia trên đầu vừa phun, liền có một giọt đỏ tươi huyết tích lạc ở mặt trên, sau đó chậm rãi thẩm thấu đến toàn bộ trên đầu.

Hạ Vân Kiệt đám người hình bản vẽ toàn bộ đầu đều bị máu tươi thẩm thấu sau, mang tới một chích bút lông, tại kia mặt trên chầm chập họa đứng lên, hắn mỗi viết một bút liền có một tia âm lãnh hơi thở từ bên ngoài phiêu tiến vào ngưng tụ tại kia bị máu tươi nhiễm hồng trên đầu, thế cho nên kia vốn là đỏ tươi nhan sắc đều trở nên âm âm u ám đứng lên, nhìn kỹ, tựa hồ có vô số oán quỷ tại kia trên đầu giương nanh múa vuốt.

Ngay tại Hạ Vân Kiệt họa này đó khi, đang nằm ở trên giường lớn ngủ Trầm Tử Lương mày thật sâu khóa lên, mồ hôi một giọt một giọt theo hắn trên trán chảy ra, miệng mơ hồ không rõ kêu:“Không cần, không cần!”, coi như mơ thấy phi thường đáng sợ gì đó.

Trên thực tế, Trầm Tử Lương quả thật mơ thấy phi thường đáng sợ gì đó, hắn mơ thấy hắn đi tới một cái mồ, tứ phía hoang vắng tối đen âm trầm, vô số lệ quỷ đem hắn vây quanh, có chút vươn máu chảy đầm đìa đầu lưỡi liếm hắn mặt, có chút dùng có chứa thật dài lợi trảo tay đi kháp hắn cổ…….

“A! Không cần!” Làm một lệ quỷ thân thủ theo hắn trong thân thể đào ra hắn kia khỏa máu chảy đầm đìa còn tại nhảy lên trái tim, sau đó hé miệng chuẩn bị một ngụm đem hắn trái tim cấp ăn luôn khi, Trầm Tử Lương rốt cục

hô to một tiếng theo ác mộng trung bừng tỉnh lại đây.

Vừa tỉnh lại đây, Trầm Tử Lương phát hiện chính mình cả người sớm đã bị mồ hôi lạnh sũng nước, liền ngay cả trên giường đều là mồ hôi.

Trầm Tử Lương từng ngụm từng ngụm thở phì phò, từ nhỏ đến lớn, hắn cũng không phải không có làm giấc mộng, nhưng cho tới bây giờ chưa làm qua như vậy đáng sợ mộng.

Một hồi lâu nhi, Trầm Tử Lương tài chậm rãi theo kinh tủng trung phục hồi tinh thần lại. Bởi vì vừa rồi kia mộng thật sự rất khủng bố, hắn liền chống không cho chính mình ngủ, chính là bởi vì phía trước ở quán bar bị nhất bụng uất khí, sau khi trở về chơi một phen song phi tả hỏa, thật sự quá mức mệt nhọc, cho nên Trầm Tử Lương chống đỡ trong chốc lát sau, liền nhịn không được lại đi vào giấc ngủ.

Chính là Trầm Tử Lương vừa vào ngủ, kia khủng bố trường hợp liền lại lần nữa hiện lên……

Làm Trầm Tử Lương bị ác mộng tra tấn “Dục tiên dục tử” Khi, người khởi xướng Hạ Vân Kiệt đã muốn bình yên đi vào giấc ngủ.

Dân gian vẫn có mượn trát tiểu giấy người đến nguyền rủa chính mình trong lòng oán hận người phương pháp, chính là cái loại này phương pháp đơn giản chính là một loại cho hả giận phương thức, cũng không phải chân chính vu thuật, chân chính vu thuật cũng là có thể thông qua nguyền rủa hoặc là trát tiểu người giấy phương thức chân chính công kích đến người.

Vừa rồi Hạ Vân Kiệt thi triển đó là này loại vu thuật. Nếu Trầm Tử Lương dám uy hiếp hắn, hắn mặc dù không đến mức giết hắn, nhưng là tuyệt không hội tùy ý hắn

lung tung.

Đúng giờ ở giờ mẹo tỉnh lại, sau đó ngồi xếp bằng mặt nhắm hướng đông phương tu luyện.

Đông Lai tử khí giống ngày xưa giống nhau theo hắn mi tâm xuyên vào, một tia thiên địa linh khí ở Nê Hoàn trong cung chuyển vì vu lực, sau đó lưu kinh quanh thân kinh mạch huyết cốt dễ chịu rèn luyện hắn toàn thân. Hai tay trung kia hai tôn vu đỉnh càng ngày càng đọng lại, tản ra một tia du cổ mà khủng bố lực lượng.

Giờ mẹo nhất quá, Hạ Vân Kiệt đúng giờ thu công, sau đó rửa mặt một phen bắt đầu chuẩn bị bữa sáng.

Nếu kế tiếp ngày chuẩn bị chính mình động thủ cơm no áo ấm, Hạ Vân Kiệt cũng là không muốn bạc đãi chính mình. Buổi sáng hắn chuẩn bị là Giang Nam vùng có vẻ được hoan nghênh sớm điểm — trứng muối gầy thịt cháo.

Trứng muối gầy thịt cháo tính chất dính trù, vị thuận hoạt, nhẹ, năm đó cũng là Vu Trạch thực thích một mặt sớm điểm. Vu Trạch trên đời khi, Hạ Vân Kiệt thường xuyên lộng trứng muối gầy thịt cháo cho hắn ăn, nay chỉnh đứng lên tự nhiên là ngựa quen đường cũ.

Gạo, trứng muối, gầy thịt, hương thông, gừng sống……

Hạ Vân Kiệt ngựa quen đường cũ, đâu vào đấy ở tại trong bếp vội vàng, rất nhanh phòng bếp liền bắt đầu toả khắp làm cho người ta thèm nhỏ dãi, khẩu vị đại khai hương khí.

Hôm nay Trầm Lệ Đề nghỉ ngơi, cho nên nàng ngủ cái lười, không sai biệt lắm đến tám giờ mới rời giường.

Bất quá làm nàng thân lười nhác vòng eo, đẩy ra cửa

phòng ngủ khi, nhất thời một cỗ nồng đậm dễ ngửi mùi xông vào mũi, làm cho nàng cả người tinh thần lâm vào rung lên, một đôi đôi mắt đẹp đều đi theo sáng đứng lên, theo mùi phương hướng tìm kiếm.

Lập tức, Trầm Lệ Đề liền thấy được cho tới bây giờ đều là trống trơn đãng đãng phòng bếp, nay hơn một người, nhưng lại là nam nhân. Lúc này hắn chính một bên yểu trứng muối gầy thịt cháo, một bên hít sâu một bộ mình say mê biểu tình.

“Oa, thơm quá!” Còn đừng nói, chóp mũi nghe kia nồng đậm mùi, mắt nhìn Hạ Vân Kiệt kia say mê biểu tình, Trầm Lệ Đề thèm ăn lập tức bị câu động lên, nhịn không được nuốt hạ nước miếng, bụng cũng đi theo cô lỗ lỗ kêu lên.

Nghe được phía sau truyền đến Trầm Lệ Đề tán thưởng thanh, Hạ Vân Kiệt nhớ tới ngày hôm qua chạng vạng sự tình, vốn không nghĩ để ý nàng, nhưng ngẫm lại về sau dù sao còn muốn cùng nhau hợp thuê sống, quan hệ cần phải ở chung hòa hợp một chút cho thỏa đáng, nếu không về sau mỗi ngày gặp mặt cũng đừng xoay, cuối cùng còn là xoay quá, mỉm cười nói:“Rời giường a, ta nấu điểm trứng muối gầy thịt cháo, muốn hay không cũng đến điểm?”

“Hảo oa, cho ta cũng đến một chén, ta đi trước rửa mặt đánh răng.” Trầm Lệ Đề nghe vậy không cần suy nghĩ liền gật đầu nói. Nói xong sau liền vội vội vàng hướng buồng vệ sinh đi đến, tựa hồ sợ đã muộn trứng muối gầy thịt cháo liền ăn không đến dường như.

Nhìn Trầm Lệ Đề vội vàng rời đi bóng dáng, Hạ Vân Kiệt ngây ngẩn cả người. Vừa rồi đơn giản cũng chỉ là một câu khách khí nói, không nghĩ tới Trầm Lệ Đề thật đúng là một chút cũng không khách khí, mở miệng chính là đến một chén, chẳng lẽ nàng không thấy được này trong

nồi tổng cộng cũng liền hai chén, vừa vặn đủ một nam nhân phân lượng sao? Hơn nữa, ngày hôm qua nàng còn không phải luôn miệng nói không nghĩ cùng chính mình hợp thuê sao?

Bất quá nói đã muốn nói ra khẩu, Hạ Vân Kiệt cũng chỉ hảo một bên cảm khái nữ nhân thiện biến một bên đem hữu hạn trứng muối gầy thịt cháo phân một chén đi ra.

Rửa mặt sau theo phòng rửa mặt lý đi ra, Trầm Lệ Đề nhìn đến Hạ Vân Kiệt ngồi ở bên bàn ăn chậm rãi ăn trứng muối gầy thịt cháo, bên cạnh còn bãi đặt một chén trứng muối gầy thịt cháo cùng chiếc đũa, Trầm Lệ Đề cảm thấy chính mình nội tâm mỗ căn huyền tựa hồ bị cái gì vậy nhẹ nhàng xúc động một chút, xem Hạ Vân Kiệt này thần côn ngày hôm qua rạng sáng xem đi chính mình trân quý hai mươi hai năm tuyết trắng thân mình cũng không tái chói mắt, thậm chí ánh mắt đều trở nên ôn nhu đứng lên.

“Này cháo thực hương! Ăn ngon thật!” Trầm Lệ Đề ngồi xuống, cầm lấy chiếc đũa hướng miệng đưa một ngụm, kia hương vị mĩ nàng thiếu chút nữa muốn cắn đến chính mình đầu lưỡi, nhịn không được tự đáy lòng tán thưởng nói.

“Ha ha, ngươi cảm thấy ăn ngon là tốt rồi.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy khiêm tốn cười cười, cũng là không cảm thấy có cái gì hảo đắc ý. Này cháo hắn không sai biệt lắm nấu mười năm sau, không thể ăn mới là lạ.

“Ăn ngon, thật sự ăn ngon, ta còn chưa ăn quá tốt như vậy ăn trứng muối gầy thịt cháo đâu!” Trầm Lệ Đề vừa ăn một bên khen không dứt miệng nói.

Gặp Trầm Lệ Đề đối chính mình trứng muối gầy thịt cháo khen không dứt miệng, Hạ Vân Kiệt đổ có chút ngượng ngùng đứng lên, theo bản năng bật thốt lên

nói:“Ngươi muốn thực cảm thấy dễ ăn, kia ngày mai ta tái nấu.”

Lời vừa ra khỏi miệng, Hạ Vân Kiệt đã nghĩ trừu chính mình một cái miệng. Tháng này chính mình dưỡng chính mình đều có điểm khó khăn, nay đổ tốt còn học kẻ có tiền gia “Dưỡng nữ nhân”, này không phải chính mình cấp chính mình đào hầm sao?

“Tốt nhất! Ta đang muốn nói đi.” Trầm Lệ Đề nghe vậy lập tức vỗ tay cao hứng nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy trực tiếp mắt trợn trắng,, cho dù chính mình không nói, người ta cũng đã sớm tính kế.

“Đúng rồi, ta xem ngươi du diêm tương dấm chua cái gì đều mua? Ngươi là không phải chuẩn bị về sau ở chính mình trong nhà nấu đồ ăn nấu cơm nha?” Trầm Lệ Đề cũng không có nhìn ra đến Hạ Vân Kiệt trong lòng buồn khổ, tiếp tục nói.

“Đúng vậy.” Hạ Vân Kiệt lòng có không yên điểm đầu trả lời, hắn một lần nữa ngửi được khủng hoảng kinh tế hơi thở.

Về điểm này tiền chính mình cơm no áo ấm, dưỡng một người hẳn là còn là đủ, nhưng dưỡng hai người cũng tuyệt đối không đủ.

“Thật tốt quá, kia về sau ta là có thể ở nhà ăn cơm. Ngươi không biết ta đã sớm ăn nị bên ngoài tiệm cơm đồ ăn, vừa đầy mỡ lại không vệ sinh, nhưng ta cùng Hải Quỳnh lại cũng không hội nấu đồ ăn, đành phải chấp nhận a. Hiện tại tốt lắm, ngươi hội thiêu đồ ăn nấu cơm, ta đây về sau sẽ không dùng lại đi bên ngoài ăn.” Chính như Hạ Vân Kiệt sở lo lắng, Trầm Lệ Đề quả nhiên lập tức được một tấc lại muốn tiến một thước đưa ra mọi thời tiết cung cơm yêu cầu.

Hạ Vân Kiệt ngàn tính vạn tính, không nghĩ tới một chén trứng muối gầy thịt cháo thế nhưng phát triển đến muốn dưỡng một nữ nhân trình độ. Hắn nhìn Trầm Lệ Đề, vẻ mặt xấu hổ cùng khó xử. Nói thật, nấu một người đồ ăn là thiêu, thiêu hai người đồ ăn cũng là nấu, trên thực tế, một người phân lượng quá ít còn không bằng hai người phân lượng tốt như vậy thiêu, nhưng mấu chốt vấn đề là, Hạ Vân Kiệt trong túi không có tiền nha.

Này một người sống đều như vậy tiết kiệm, tái thêm một cái, phỏng chừng cũng chỉ có mỗi ngày ăn trứng muối cháo phân.

“Để làm chi như vậy nhìn ta? Yên tâm a, ta nấu cơm nấu ăn tuy rằng sẽ không, nhưng rửa chén thu thập cái gì ta sẽ bao.” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt xấu hổ khó xử nhìn nàng, bĩu môi nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy trợn tròn mắt, vì cái gì nữ nhân này đã nghĩ không đến tiền vấn đề, như thế nào thầm nghĩ đến rửa chén thu thập sự tình đâu?

“A, còn có tiền. Ta nói ngươi thật đúng là cái tham tiền a!” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt tiếp tục nhìn chằm chằm nàng xem, rốt cục nhớ tới nhập bọn phí sự tình, không khỏi liếc trắng mắt nói.

“Khụ khụ, gần nhất kinh tế có chút khẩn trương.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy có chút ngượng ngùng nói.

“Ngươi nhưng đừng nói cho ta biết, bởi vì kinh tế khẩn trương cho nên ngươi mới ở nhà nấu cơm nấu ăn?” Trầm Lệ Đề nghe vậy không tin nói.

“Chủ yếu là kinh tế duyên cớ, bằng không ta một người thật đúng là lười nấu.” Đề tài ngăn đến, Hạ Vân Kiệt cũng không tái cảm thấy có cái gì khó vì tình.

“Không phải đâu, ta nghe nói quán bar thu vào cũng không tệ lắm nha. Hơn nữa, ngươi không trả có nghề phụ sao?” Trầm Lệ Đề nghe vậy kinh ngạc nói.

“Nghề phụ?” Hạ Vân Kiệt nhất thời không ý hội lại đây.

“Chính là giả thần giả quỷ nha, khụ khụ, ngươi đừng để ý, kỳ thật ta cùng Hải Quỳnh đều cảm thấy ngươi cử cường, ngồi xe taxi cũng không dùng trả tiền, người ta còn phải một ngụm một tiếng quản ngươi kêu đại sư. Kỳ thật đầu năm nay, này một hàng cử kiếm tiền.” Trầm Lệ Đề nói, chính là nói đến giả thần giả quỷ khi gặp Hạ Vân Kiệt mắt trợn trắng, lại vội vàng vòng vo chuyện.

Hạ Vân Kiệt nhìn Trầm Lệ Đề hoàn toàn không nói gì,, xem ra chính mình thần côn hình tượng đã muốn thật sâu khắc ở Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh này hai vị mỹ nữ tiếp viên hàng không trong lòng.

Bất quá có một chút Hạ Vân Kiệt không thể không thừa nhận, đầu năm nay, hắn thật muốn làm thần côn này một hàng, khẳng định thực kiếm tiền, chính là này tiền hắn lại kiếm không thể nha!

Cầu đề cử phiếu!!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 72 : Huyết thệ

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-15 00:05:42.0 số lượng từ:3150

“Đúng rồi, ngươi để làm chi không chuyên tâm làm “Đại sư” Này một nghề nghiệp? Là vì lương tâm không qua được đâu, còn là sợ lòi? Đúng rồi, nếu không ngươi cho ta tính một quẻ thế nào? Làm cho ta xem nhìn ngươi lừa dối bản sự đến tột cùng có bao nhiêu lợi hại!” Hạ Vân Kiệt không nói gì khi, Trầm Lệ Đề như trước ở bùm bùm nói xong.

“Ta ăn no, ngươi từ từ ăn.” Hạ Vân Kiệt rốt cục phát hiện vì cái gì Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh hội trở thành bạn tốt, này hai áp căn liền một đường mặt hàng, nghe vậy rốt cục không thể nhịn được nữa, lung tung đem một chén trứng muối gầy thịt cháo đổ tiến miệng, sau đó mạt mạt miệng trực tiếp đứng dậy tiến phòng ngủ đi.

Nhìn Hạ Vân Kiệt tức giận đứng dậy, Trầm Lệ Đề đầu tiên là hơi hơi sửng sốt, lập tức xì một tiếng nở nụ cười.

Nàng phát hiện Hạ Vân Kiệt thần côn này kỳ thật còn cử đáng yêu, một phương diện không thừa nhận chính mình thần côn thân phận, mặt khác một phương diện lại cử để ý này đề tài.

……

Bốn ngày sau.

Đông Khải đại tửu điếm, Giang Châu thị một nhà bốn sao cấp khách sạn.

Khách sạn lâm giang mà kiến, cao tam mười sáu tầng, tầm nhìn trống trải, là xem giang cảnh hảo địa phương.

Khách sạn tầng cao nhất lộ đài, giang phong phơ phất.

Hạ Vân Kiệt đón gió mà đứng, ánh mắt bình tĩnh nhìn liền đứng ở hắn trước người năm mét Trầm Tử Lương. Trầm Tử Lương phía sau đứng hai vị thân màu đen tây trang nam tử.

Này hai người ánh mắt sắc bén, thần sắc lạnh lùng, vừa thấy chỉ biết không phải dễ chọc hạng người. Trái lại mấy ngày hôm trước còn vênh váo tự đắc, đường làm quan rộng mở Trầm Tử Lương lại hoàn toàn tương phản. Đôi mắt biến thành màu đen, sắc mặt tái nhợt, coi như vừa mới bệnh nặng một hồi, không có một chút tinh thần.

“Cóc ca, gần nhất ngủ còn tạm được?” Hạ Vân Kiệt nhìn Trầm Tử Lương, khóe miệng gợi lên một chút không chút nào che dấu khinh miệt cười lạnh.

Không tức giận khi, Hạ Vân Kiệt chính là một vị tái bình thường bất quá người làm công, nhưng một khi chọc giận hắn, kia hắn chính là một vị đáng sợ vu sư, mà Trầm Tử Lương lưu ở hắn trong mắt đơn giản chính là con kiến thôi. Nếu không phải có ý thức khắc chế chính mình huyết tinh giết chóc thiên tính, bằng Trầm Tử Lương lại nào có tư cách tiếp tục đứng ở trước mặt hắn, chỉ sợ đã sớm hồn phi phách tán. Buồn cười Trầm Tử Lương không biết tới cửa cầu xin tha thứ, còn muốn bằng vào trong tay quyền thế vũ lực đến uy hiếp hắn.

“Mẹ nó, tiểu tử ngươi tìm…..” Hạ Vân Kiệt lời kia vừa thốt ra, kia hai mặc màu đen tây trang nam tử tất cả đều thay đổi sắc mặt, trong đó có cá tính tử có vẻ vội vàng xao động đã muốn một bên mắng một bên thân thủ hướng bên hông sờ soạng.

Hạ Vân Kiệt thấy thế, đồng tử mạnh co rụt lại, lộ ra một

cỗ thị huyết ánh mắt, phảng phất lập tức thành một đầu hung tàn vô cùng hung thú.

“Dừng tay!” Trầm Tử Lương hợp thời thân thủ ngăn cản thủ hạ.

“Quả nhiên là ngươi!” Ngăn lại thủ hạ sau, Trầm Tử Lương cắn răng oán hận nói. Chính là kia oán hận trong ánh mắt lại như thế nào cũng che dấu không được kia một tia không thể khắc chế sợ hãi.

“Ta không thích người uy hiếp ta!” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Hảo, sự tình lần trước là ta sai lầm rồi. Ngươi hiện tại buông tha ta, sự tình trước kia xóa bỏ.” Trầm Tử Lương nghe vậy sắc mặt thay đổi vài biến, cuối cùng còn là trong mắt lóe ra một tia lòng có không cam lòng ánh mắt, nói.

Trầm Tử Lương lời vừa ra khỏi miệng, hắn phía sau hai thủ hạ toàn bộ trợn tròn mắt.

Trầm Tử Lương phụ thân Trầm Vạn Chấn tráng niên sớm thệ, Trầm Tử Lương ở hắn hai mươi lăm tuổi khi liền tử thừa phụ nghiệp, tiếp nhận hắn phụ thân sở hữu sinh ý, trong đó bao gồm một ít không thể gặp quang cùng với màu xám mang sinh ý. Ngay từ đầu rất nhiều người cũng không xem trọng hắn, nghĩ đến hắn khống chế không được này đó sinh ý, hơn nữa này không thể gặp quang cùng màu xám mang sinh ý. Nhưng Trầm Tử Lương lấy hắn quyết đoán lãnh huyết thủ đoạn, chứng minh rồi hắn là một vị so với hắn phụ thân còn xuất sắc người đi đầu.

Nay ba mươi hai tuổi Trầm Tử Lương, hắn đỉnh đầu sinh ý, hắn sở nắm giữ thế lực, đã muốn xa xa vượt qua hắn phụ thân cường thịnh thời kì.

Có lẽ đúng là bởi vì tuổi còn trẻ liền nắm giữ khổng lồ tiền tài quyền thế thậm chí địa hạ thế lực duyên cớ, Trầm Tử Lương theo ngay từ đầu liền biểu hiện cực kì cuồng ngạo, tùy tâm sở dục, cơ hồ cũng không cúi đầu nhận thua.

Nhưng hôm nay, Trầm Tử Lương lại hướng một vị tuổi tuyệt không vượt qua hai mươi tuổi người trẻ tuổi cúi đầu nhận sai !

“Xóa bỏ? Nói được rất là thoải mái! Nhưng ta lại như thế nào có thể tin tưởng ngươi liền nhất định hội xóa bỏ đâu? Ngươi là người có tiền có thế, mà ta chỉ là người làm công! Sau ngươi nếu nuốt lời, ta chính mình đổ không sao cả, nhưng ngươi nếu đối Trầm Lệ Đề xuống tay cái gì, ta đã có thể khó lòng phòng bị.” Hạ Vân Kiệt nhưng không có nguyên nhân vì Trầm Tử Lương phá lệ nhận sai mà như vậy dừng tay, mà là nhìn hắn khinh thường hỏi ngược lại.

“Tiểu tử không nên ép người quá đáng!” Trầm Tử Lương gặp chính mình cúi đầu, Hạ Vân Kiệt cũng không nguyện ý buông tha chính mình, không khỏi đột nhiên biến sắc, trong mắt lộ ra hung quang.

“Bức ngươi thì thế nào? Ngươi lúc ấy cũng không như vậy bức Trầm Lệ Đề cùng ta sao? Như thế nào hiện tại đến phiên chính mình trên người cũng rất khó chịu !” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cũng không tùy vào cười rộ lên, trong mắt toát ra trắng trợn trào phúng cùng kiêu ngạo.

“Hảo! Quả nhiên là người tài cao gan lớn!” Trầm Tử Lương nghe vậy giận dữ phản cười, sau đó đột nhiên sắc mặt mạnh trầm xuống, trong mắt sát khí phụt ra, trong tay không biết khi nào đã muốn hơn một khẩu súng.

Cơ hồ đồng thời, bên người đi theo hắn hai vị nam tử cũng theo bên hông lấy ra khẩu súng.

Nhìn tối như mực họng súng nhắm ngay chính mình, Hạ Vân Kiệt nguyên bản tối đen con ngươi nổi lên huyết sắc, phảng phất có huyết vân ở bên trong quay cuồng, một tia thô bạo lạnh lẽo sát khí theo hắn trên người phát ra mở ra.

“Đừng tưởng rằng hội mấy thủ thủ đoạn nham hiểm có thể hù dọa trụ nhân, lão tử ngón tay nhẹ nhàng nhất câu, ngươi mẹ nó liền lập tức đi gặp diêm vương gia ! Cùng lão tử ngoạn, thực nghĩ đến lão tử bắt ngươi không có biện pháp sao? Hiện tại cho ngươi hai lựa chọn, nhất cùng lão tử hỗn, nhị lão tử một phát bính ngươi.” Trầm Tử Lương ở sâu trong nội tâm đối Hạ Vân Kiệt mặc dù có cổ không thể trừ khử sợ hãi, nhưng trong tay cầm súng, người trẻ tuổi huyết khí hướng sau gáy nhất dũng, trong lúc nhất thời đổ không chỗ nào cố kỵ.

Bất quá ngay tại Trầm Tử Lương đang nói vừa mới hạ xuống, một cỗ âm lãnh vô cùng sát khí chợt gian bao phủ toàn bộ thiên địa.

Trầm Tử Lương còn có hắn hai vị thủ hạ, đột nhiên gian cảm thấy cả người lạnh lùng căng thẳng, máu phảng phất ở chợt gian bị đóng băng đình chỉ lưu động.

Trầm Tử Lương còn có hắn hai vị thủ hạ làm sao trải qua quá bực này khủng bố sự tình, người người đều không thể khắc chế dùng hoảng sợ ánh mắt nhìn chính đi bước một hướng bọn họ tới gần Hạ Vân Kiệt, phảng phất thấy được ác ma dường như.

Hạ Vân Kiệt đến gần sau, thân thủ nhất nhất theo Trầm Tử Lương còn có hắn hai vị thủ hạ trong tay lấy ra súng lục, sau đó trước mặt bọn họ mặt nơi tay bàn tay nhẹ nhàng nhất ninh, nhất chà xát.

Kia có thể dễ dàng cướp đi người tính mệnh súng lục, liền toàn bộ như lưu sa bình thường theo Hạ Vân Kiệt khe hở giữa dòng đi ra.

Trầm Tử Lương cùng hắn hai vị thủ hạ nhìn trước mắt kia cuộc đời chưa bao giờ gặp qua khủng bố hình ảnh, mồ hôi lạnh nhịn không được một giọt giọt theo bọn họ cái trán ngã nhào xuống.

“Hiện tại ngươi còn cảm thấy này gần chính là thủ đoạn nham hiểm sao? Thành thật nói cho ngươi, nếu không phải không nghĩ khai sát giới, ta muốn giết ngươi, bất quá chính là giây phút sự tình!” Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ tay, nhẹ nhàng bâng quơ nói.

“Là! Là!” Dù là Trầm Tử Lương hướng đến cuồng ngạo, giờ khắc này nhưng cũng chỉ có sắc mặt trắng bệch gật đầu phân.

“Hừ, cho người của ngươi cút đi! Còn có chuyện đêm nay không được nói đi ra ngoài.” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Tử Lương rốt cục thu hồi kia phân cuồng ngạo, hừ lạnh một tiếng nói.

“Yên tâm Kiệt ca, chúng ta nhất định hội thủ khẩu như bình !” Không cần Trầm Tử Lương công đạo, kia phía trước còn biểu hiện thật sự lãnh khốc tựa như trong điện ảnh diễn siêu cấp sát thủ giống nhau nam tử, sớm đã liên tục gật đầu, sau đó xoay người rời đi.

Chờ bọn hắn đi ra ban công sau, dù là bọn họ coi như là trải qua quá máu loãng lễ rửa tội cường hãn nhân vật, nhưng cũng nhịn không được đặt mông ngồi dưới đất, từng ngụm từng ngụm thở phì phò, trong tây trang sơ-mi tại đây một khắc sớm đã bị mồ hôi lạnh ướt đẫm.

“Kiệt, Kiệt ca, trước kia là ta Trầm Tử Lương có mắt như

mù, ngài đại nhân……” Hai vị tối thân tín thủ hạ đi rồi, Trầm Tử Lương run run răng nanh nói.

Giờ khắc này, Hạ Vân Kiệt ở hắn trong mắt sớm đã vượt quá nhân loại phạm trù.

“Hãy bớt sàm ngôn đi, hiện tại ta cũng cho ngươi hai lựa chọn, nhất phát thệ làm của ta tôi tớ, nhị tiếp tục sinh hoạt tại vô cùng vô tận khủng bố bên trong.” Hạ Vân Kiệt không đợi Trầm Tử Lương nói xong liền lạnh lùng ngắt lời nói.

Nếu không phải hắn thật sự không nghĩ phá sát giới, chỉ bằng vừa rồi Trầm Tử Lương dám lấy súng chỉ vào chính mình, liền đủ để cho hắn chết trăm ngàn lần.

“Này……” Trầm Tử Lương nghe vậy sắc mặt bá một chút trở nên trắng như giấy Tuyên Thành.

“Như thế nào không muốn sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy khinh miệt phiêu Trầm Tử Lương liếc mắt một cái, sau đó xoay người bước đi.

“Đừng, đừng, Kiệt ca, chuyện gì cũng từ từ, chuyện gì cũng từ từ.” Trầm Tử Lương đương nhiên không dám tùy ý Hạ Vân Kiệt rời đi, kia đáng sợ ác mộng cùng người lạc vào cảnh giới kỳ lạ không có gì khác nhau, Trầm Tử Lương rất rõ ràng, chỉ cần như vậy ác mộng tái liên tục một đoạn thời gian, hắn sẽ hoàn toàn hỏng mất.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy dậm chân, sau đó ánh mắt bình tĩnh mà vô tình nhìn Trầm Tử Lương.

Đối Trầm Tử Lương người như vậy, hắn tuyệt đối không có nửa điểm hảo cảm, lại càng không hội sinh ra chút thương hại chi tâm.

“Hảo! Ta Trầm Tử Lương thề với trời, theo hôm nay khởi

tôn Hạ Vân Kiệt vì chủ, cả đời không phản bội, nếu có chút vi này lời thề, khiến cho ta ngũ lôi oanh đỉnh, trọn đời không thể siêu sinh.” Trầm Tử Lương gặp Hạ Vân Kiệt không có nửa điểm nhả ra dấu hiệu, cuối cùng đành phải bất đắc dĩ khẽ cắn môi, nhấc tay đối với ông trời thề.

Ngay tại Trầm Tử Lương thề khi, Hạ Vân Kiệt theo trong túi lấy ra một cái tiền xu, đối với Trầm Tử Lương ngón tay cách không nhất hoa, liền có một đạo bạch quang theo tiền xu trung bắn ra xẹt qua Trầm Tử Lương ngón tay, tiếp theo một đạo máu tươi từ tay hắn chỉ giữa dòng đi ra, sau đó thế nhưng phiêu phù ở không trung.

Tiếp theo Hạ Vân Kiệt đối với kia lấy máu liên tục vẽ bùa, kia lấy máu liền ở tản ra đến, hóa thành một tia huyết sắc hào quang, hào quang cuối cùng hình thành một cái tản ra thần bí lực lượng chú phù, làm Trầm Tử Lương phát hoàn lời thề khi, kia thần bí huyết sắc chú phù liền khắc ở Trầm Tử Lương mi tâm, sau đó dần dần thẩm thấu đi vào cho đến biến mất.

Làm kia thần bí huyết sắc chú phù biến mất ở Trầm Tử Lương mi tâm khi, Trầm Tử Lương cảm giác được chính mình trong cơ thể tựa hồ hơn một loại nói không rõ nói không rõ gì đó, loại này này nọ làm cho hắn không hiểu cảm thấy kinh sợ run rẩy.

“Ngươi đã muốn phát ra huyết thệ, chỉ cần ngươi dám tâm tồn một chút dị niệm, chờ ngươi chính là ngũ lôi oanh đỉnh. Đương nhiên nếu ngươi không tin, ngươi có thể thử một lần xem.” Hạ Vân Kiệt nhìn Trầm Tử Lương thản nhiên nói.

“Không, không, Kiệt ca về sau ta Trầm Tử Lương liền cùng ngài lăn lộn, tuyệt không dám tâm tồn nhị ý.” Trầm Tử Lương nghe vậy cả người rùng mình một cái, vẻ mặt cầu xin nói. Phía trước hắn thề còn là tồn may mắn tâm

lý, nghĩ đến thề bất quá liền động nói chuyện, thật muốn đổi ý lại như thế nào? Đầu năm nay đem lời thề làm thí nói nhiều người là, nhưng cũng không gặp bọn họ thực lọt vào cái gì báo ứng. Nhưng hiện tại Trầm Tử Lương tài biết, chính mình thông minh nhất thế hồ đồ nhất thời, ở trước mắt vị này người trẻ tuổi toàn thân tràn ngập thần bí lực lượng trước mặt đàm lời thề, lại khởi mà khi thí nói?

Cầu đề cử phiếu!!!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 73 : Bệnh viện đi làm

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-15 12:38:51.0 số lượng từ:3167

“Theo ta hỗn?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhìn Trầm Tử Lương liếc mắt một cái, không khỏi nở nụ cười, “Yên tâm, tuy rằng ngươi hiện tại thành của ta tôi tớ, nhưng ta sẽ không hỏi đến chuyện của ngươi, đương nhiên thương thiên hại lí, ép buộc sự tình còn là đừng làm. Không có gì sự tình nên làm gì làm gì, cũng đừng đến phiền ta.”

“Là Kiệt ca.” Trầm Tử Lương nghe vậy không khỏi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, hắn thật đúng là sợ Hạ Vân Kiệt đem hắn làm cái nô lệ giống nhau đối xử gọi, muốn như vậy hắn thực liền sống không bằng chết.

Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến phiêu Trầm Tử Lương liếc mắt một cái, sau đó hướng Trầm Tử Lương muốn hắn điện thoại, lại hơi chút hiểu biết một chút tình huống của hắn, liền rời đi Đông Khải khách sạn.

Nhật Bản kinh đô.

Ma Sinh Sa Thụ lại đi vào kia tòa che lấp ở tùng lâm sau, bị lục thảo bao trùm, hoa dại nở biến dòng suối nhỏ hai bên sân nhà.

Lần này vị kia làn da trắng nõn như tuyết, thân thể đẫy đà gợi cảm, dung mạo đoan trang cao quý nữ âm dương sư Thiên Diệp Giai Tử, vô dụng nước trà chiêu đãi mặc kệ ở Nhật Bản buôn bán còn là chính giới đều có được nhất định lực ảnh hưởng Ma Sinh thương sự xã trưởng Ma Sinh Sa Thụ.

Thiên Diệp Giai Tử chính là đứng ở một gốc cây tuyết

tùng hạ, tao nhã đưa lưng về phía Ma Sinh Sa Thụ, thản nhiên nói:“Mười ngày thời gian còn chưa tới, Ma Sinh quân tới đây gây nên chuyện gì?”

“Tình huống có chút không đúng, người của ta truyền đến tin tức nói, Chung Dương Dĩnh gần nhất tinh thần trạng thái đã muốn hoàn toàn chuyển hảo, không có nửa điểm bị thức thần làm phức tạp dấu hiệu.” Ma Sinh Sa Thụ nhìn Thiên Diệp Giai Tử kia tao nhã bóng dáng, trong mắt toát ra một chút phức tạp biểu tình. Có sợ hãi, có cuồng nhiệt, còn có một tia hoài nghi cùng xấu hổ.

Mặc kệ nói như thế nào, hắn Ma Sinh Sa Thụ cũng là Nhật Bản chính thương giới tiếng tăm lừng lẫy nhân vật, hơn nữa ở kinh đô này thành thị, hắn Ma Sinh gia lại thế lực khổng lồ, không người dám khinh thị, không nghĩ tới đến nơi này lại ngay cả chén nước trà đều không có. Bất quá Ma Sinh Sa Thụ nhưng không có ở trong giọng nói biểu lộ ra gì một tia bất mãn.

Một vị có thể cùng quỷ thần giao tiếp, đúng là vẫn còn làm cho Ma Sinh Sa Thụ tâm tồn sợ hãi.

“Nga!” Thiên Diệp Giai Tử nghe vậy rốt cục động dung, chậm rãi xoay người, mắt đẹp thật sâu nhìn Ma Sinh Sa Thụ liếc mắt một cái, nói:“Ngươi ở chỗ này chờ một chút.”

Nói xong Thiên Diệp Giai Tử chân thành hướng tùng lâm che đậy hạ nhà gỗ đi đến, đẫy đà thân mình ở rộng thùng thình âm dương sư phục sức hạ có vẻ phá lệ tao nhã gợi cảm.

Nhà gỗ bên trong bố trí rất đơn giản, đối diện môn địa phương bãi đặt một điện thờ, điện thờ mặt trên treo một mặc âm dương sư phục lão nhân bức họa, đó là Thiên Diệp nhất mạch tổ tiên.

Điện thờ tiền có trương cái bàn, trên bàn bãi đặt một chiếc hắc thước, một thanh mộc kiếm, còn có một cái màu đen tử mẫu hoàn.

Thiên Diệp Giai Tử đi đến điện thờ trước, hơi hơi cúi đầu, sau đó đối với tử mẫu hoàn lẩm bẩm. Chỉ chốc lát sau, liền có nhất lũ khói đen theo kia mẫu hoàn trung nhẹ nhàng đi ra, ở không trung ngưng làm một tóc tai bù xù, bộ dáng dữ tợn đáng sợ nữ quỷ.

Nữ quỷ, kỳ thật cũng chính là Thiên Diệp Giai Tử nuôi dưỡng nữ thức thần vừa ra tới liền mở ra miệng đầy răng nanh, âm trầm sâm nói:“Thiên Diệp Giai Tử, vì sao đem ta triệu hồi ra đến?”

“Vưu Mĩ Đại Tử đụng phải điểm phiền toái, ngươi tốc tốc tra hỏi một chút ra sao sự.” Thiên Diệp Giai Tử mặt không chút thay đổi nói.

Nữ thức thần nói chuyện tuy là âm trầm, không chút nào không dám cãi lời Thiên Diệp Giai Tử mệnh lệnh, nghe vậy lập tức ngậm miệng cùng ánh mắt, giống như lão tăng nhập định bình thường, thật lâu bất động.

Hồi lâu, nữ thức thần mới một lần nữa mở to mắt, nói:“Vưu Mĩ Đại Tử nói kia nữ nhân gối đầu phía dưới cất giấu một dạng này nọ, kia này nọ phát ra lực lượng sẽ làm bị thương hại đến nàng.”

Tử mẫu hoàn bên trong nhốt là một đôi mẹ con thức thần, mẹ con liên tâm, mặc dù cách xa thiên sơn vạn thủy lại có thể mượn dùng tử mẫu hoàn thông qua đặc thù pháp thuật tiến hành trao đổi.

Thiên Diệp Giai Tử nghe vậy đại mi hơi hơi nhíu lại, trong miệng lại lần nữa lẩm bẩm, kia nữ thức thần liền lại lần nữa hóa thành nhất lũ khói đen lùi về tử mẫu hoàn trung.

Đem nữ thức thần lại lần nữa thu hồi tử mẫu hoàn trung sau, Thiên Diệp Giai Tử đứng dậy đi ra nhà gỗ.

“Đại sư, khả tính ra ra sao cố sao?” Gặp Thiên Diệp Giai Tử đi ra, Ma Sinh Sa Thụ thu hồi nội tâm không kiên nhẫn, đứng dậy cung kính hỏi.

“Kia nữ nhân gối đầu hạ có dấu vật trừ tà, thức thần không thể gần nàng thân. Ngươi phái người bắt nó lấy đi, thả nhìn xem nàng là trong lúc vô ý chiếm được kiện vật trừ tà còn là thỉnh đến cao nhân.” Thiên Diệp Giai Tử nói.

“Là, đa tạ đại sư, ta này liền phái người đi làm chuyện này.” Ma Sinh Sa Thụ nghe vậy âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, chỉ cần không phải Thiên Diệp Giai Tử pháp thuật xảy ra vấn đề, hắn sẽ không cái gì hảo lo lắng.

Về phần cái gì trừ tà vật, phái cái cao thủ bắt nó trộm đi đó là. Về phần cao nhân, hắn liền lại càng không lo lắng, nếu là cao nhân lại khởi là dễ dàng như vậy gặp được, huống hồ cho dù đối phương thật sự thỉnh đến cao nhân Ma Sinh Sa Thụ cũng không sợ, bởi vì hắn trước mắt vị này chính là hàng thật giá thật cao nhân.

……

Giang Châu đại học phụ thuộc thứ nhất bệnh viện ở Giang Châu thị nội thành trung tâm cao tân trên đường, là trước mắt toàn bộ Giang Châu thị môn quy lớn nhất, thiết bị tiên tiến nhất, y tế nhân viên lực lượng tối cường tổng hợp tính bệnh viện, trong đó phụ thuộc thứ nhất bệnh viện trung y khoa lại hưởng dự tỉnh trong ngoài, hàng năm đều có không ít phần đất bên ngoài hoạn giả mộ danh mà đến.

Hôm nay là thứ tư, Hạ Vân Kiệt sáng sớm liền đi tới Giang Châu đại học phụ thuộc thứ nhất bệnh viện.

Tuy là sáng sớm, nhưng bệnh viện cửa đã muốn có không ít người ở đăng ký. Nhất là trung y khoa chuyên gia hào, đại đa số thời điểm không đại sớm tới là căn bản quải không đến hào.

Bởi vì lần trước đi Phùng gia khi Hạ Vân Kiệt từng cố ý công đạo quá, không cần đàng hoàng, hết thảy điệu thấp làm việc, cho nên Hạ Vân Kiệt đã đến trừ bỏ Phùng Văn Bác tự mình mang theo công việc thủ tục, an bài trung y quán phòng mạch hơi chút khiến cho một ít người kinh ngạc cùng với đoán ở ngoài, còn lại hết thảy cũng là đều gió êm sóng lặng. Dù sao trung y khoa vẫn là Giang Châu đại học phụ thuộc thứ nhất bệnh viện trọng điểm phòng, hàng năm đều đã tiến cử một ít trung y sinh, này Hạ Vân Kiệt nếu là lão viện trưởng tự mình mang đến, hơn phân nửa không phải hắn đệ tử chính là hắn bằng hữu đệ tử, cũng là không tất yếu quá mức ngạc nhiên.

Giang Châu đại học phụ thuộc thứ nhất bệnh viện trung y quán rất lớn, chiếm bệnh viện đại lâu suốt năm, sáu hai tầng lâu. Này hai tầng lâu không chỉ có có một gian lần lượt một gian trung y phòng mạch, còn có châm cứu thất, xoa bóp thất cùng với trảo thuốc Đông y hiệu thuốc.

Trung y quán phòng mạch ở lục lâu. Tiến lục lâu là có thể nhìn đến trừ bỏ từng cái phòng mạch cửa quải có phòng khám bệnh thầy thuốc giới thiệu ở ngoài, ở đợi khám bệnh thính trên vách tường cũng treo một loạt viết có phòng khám bệnh thầy thuốc giới thiệu bài tử, đại đa số đều là phó chủ nhiệm thầy thuốc đã ngoài, có chút còn là trung y tiến sĩ sinh đạo sư, mỗ danh thủ quốc gia, danh thủ quốc gia đắc ý môn sinh đằng đằng. Dù sao có thể ở Giang Châu thị phụ thuộc thứ nhất bệnh viện trung y quán quải cái bài một mình phòng khám bệnh, viết đi

ra giới thiệu đại đa số đều là cử ngưu bức, không phải am hiểu này chính là am hiểu kia, không phải cao bằng cấp cao chức danh chính là xuất thân danh y danh môn, y học lịch sử nội tình đã lâu.

Hạ Vân Kiệt tên đổ không bắt tại đợi khám bệnh thính trên tường, nhưng hắn phòng mạch cửa trên vách tường đổi chiều hé ra. Mặt trên giới thiệu viết cực kì đơn giản, Hạ Vân Kiệt, nam, chủ trị thầy thuốc, sinh ra 1983 năm, thuở nhỏ tùy danh y học y, am hiểu các loại nghi nan tạp chứng.

“Sư thúc, người xem này giới thiệu muốn hay không sửa lại?” Phùng Văn Bác đem Hạ Vân Kiệt dẫn tới hắn hôm nay muốn đi làm văn phòng, gặp Hạ Vân Kiệt nhìn chằm chằm trên tường tự giới thiệu xem, không khỏi có chút không yên nói.

Thật sự là này giới thiệu vắn tắt quá mức khó coi, tại đây nơi nơi không phải thạc đạo chính là bác đạo, không phải bác đạo chính là lão trung y lão danh y địa phương, Phùng Văn Bác thật sự không dám tưởng tượng sẽ có cái nào bệnh nhân hội chạy tới tìm sư thúc này muốn văn bằng không văn bằng, muốn chức danh không chức danh, muốn sư môn sâu xa không sư môn sâu xa trẻ tuổi thầy thuốc xem bệnh, trừ phi hắn đầu óc ra vấn đề.

Tuy nói đây là ấn sư thúc yêu cầu đến làm, khả chuyện tới trước mắt Phùng Văn Bác lại lo lắng vạn nhất sư thúc lão nhân gia tọa chẩn cả ngày cũng chưa một bệnh nhân tới cửa, hắn thể diện không địa phương các nha.

“Không cần, cứ như vậy rất tốt. Nói sau ta như vậy tuổi trẻ, ngươi thật muốn hướng ta trên đầu mang cao mạo, cũng không có người tin tưởng nha.” Hạ Vân Kiệt cười khoát tay nói. Hắn nhưng thật ra cử thích này giới thiệu, ngắn gọn, thật sự.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Phùng Văn Bác cũng không hảo nói cái gì nữa, đem Hạ Vân Kiệt tiến cử văn phòng, đem trong bệnh viện phòng khám bệnh lưu trình cái gì nói một lần, vốn định đứng ở phòng mạch bồi sư thúc, bất quá lại bị Hạ Vân Kiệt cấp chi đi rồi.

Trung y quán trừ bỏ chân chính danh trung y, đăng ký khi cần nói thẳng minh chính mình muốn quải cái nào chuyên gia hào, bình thường hào còn lại là có thể tùy tiện tìm thầy thuốc xem bệnh, chỉ cần không phải chuyên gia là được.

Tới nơi này xem bệnh, không ít là mộ danh hướng về phía chuyên gia đến, cho nên chuyên gia phòng mạch cửa luôn sắp xếp thật dài đội ngũ, trái lại này bình thường phòng mạch trước cửa liền có vẻ có chút trước cửa có thể giăng lưới bắt chim, về phần Hạ Vân Kiệt chỗ phòng cửa, đừng nói cửa la tước, cả ngày cơ hồ không ai thăm. Thật vất vả đến mau tan tầm khi, có cái bệnh nhân đi đến, nhưng là vừa thấy Hạ Vân Kiệt mặc áo dài trắng ngồi ở bàn công tác sau, không nói hai lời quay đầu bước đi. Đi tới cửa khi, còn cố ý nhìn hạ cửa kia giới thiệu bài tử, tựa hồ tưởng xác nhận một chút bên trong này người trẻ tuổi đến tột cùng có phải hay không này cửa phòng làm việc chẩn thầy thuốc, chờ hắn xác nhận chính là Hạ Vân Kiệt khi, thế nhưng còn khoa trương lắc đầu, giống như đang nói liền điểm ấy tuổi, điểm ấy tư lịch cũng có thể ở trung y quán “Bãi quán”, nhìn xem Hạ Vân Kiệt dở khóc dở cười, cũng cuối cùng hiểu được vì cái gì Phùng Văn Bác đề nghị muốn sửa giới thiệu vắn tắt.

Đầu năm nay, bệnh viện kỳ thật cùng người mới thị trường không có gì khác nhau, rất nhiều thời điểm mọi người chú trọng còn là này đặt tại bên ngoài thượng văn bằng, chức danh linh tinh gì đó.

Bất quá Hạ Vân Kiệt không sao cả, hắn làm nghề y

không phải vì kiếm tiền, lại càng không là vì hư danh, càng nhiều chính là nhàn rỗi nhàm chán làm điểm việc thiện, nhân tiện cũng gia tăng điểm cuộc sống lịch duyệt. Cho nên bệnh viện hạ ban sau, Hạ Vân Kiệt còn là cưỡi xe đạp hành blue night quán bar làm đêm.

Đi làm, tan tầm, quán bar cuộc sống như trước, quán bar nhân viên công tác đối hắn thái độ cũng như trước, duy nhất có biến hóa chỉ sợ cũng là Diễm tỷ.

Từ đêm đó sau, Diễm tỷ tìm hắn nói chuyện số lần so với trước kia càng thường xuyên, nhìn hắn ánh mắt cũng nhiều một tia làm cho Hạ Vân Kiệt nói không rõ nói không rõ gì đó, cũng may Diễm tỷ là đóa hoa bách hợp, là lão bản nữ nhân, cho nên Diễm tỷ tuy rằng tìm Hạ Vân Kiệt lần này so với trước kia càng thường xuyên, nhưng không có người hướng nam nữ quan hệ mặt trên suy nghĩ, bao gồm Hạ Vân Kiệt ở bên trong.

Hôm nay làm theo không sai biệt lắm ở rạng sáng hai giờ tả hữu tan tầm, giống thường lui tới giống nhau Hạ Vân Kiệt ở đồng sự nhóm nhất là Trương Tiểu Tuấn ghen tị dưới ánh mắt, cùng Ô Vũ Kì ba vị mỹ nữ có nói có cười cưỡi xe đạp ly khai quán bar.

Mai Côi viên, trong đêm đen, số tám biệt thự chủ nằm đăng đột nhiên sáng đứng lên.

Chung Dương Dĩnh đầu đầy đại hãn, cả người run run ôm tất ngồi ở trên giường. Ngay tại vừa rồi, kia đã muốn dần dần bị nàng phai nhạt nữ quỷ lại tìm tới nàng.

Cầu đề cử phiếu!!!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 74 : Đại sư tới cửa

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-16 00:05:17.0 số lượng từ:2993

Một hồi lâu nhi, Chung Dương Dĩnh mới từ hoảng sợ trung phục hồi tinh thần lại, sau đó như là nhớ tới cái gì, cuống quít ở đầu giường chỗ tìm kiếm, nhưng không tìm được Hạ Vân Kiệt cấp nàng kia lá bùa.

“Ngô Anh! Triệu tẩu!” Chung Dương Dĩnh tìm kiếm một trận tử sau, đột nhiên mở ra cửa phòng ngủ lớn tiếng kêu lên.

Rất nhanh Chung Dương Dĩnh bảo tiêu kiêm tài xế Ngô Anh, còn có trong nhà bảo mẫu, một vị tuổi đại khái bốn mươi xuất đầu trung niên phụ nữ vội vã đuổi lại đây.

“Ta phòng gối đầu phía dưới một màu vàng giấy phù ai cầm đi?” Chung Dương Dĩnh gặp hai người tới rồi, húc đầu lại hỏi.

“Lão bản, không có ngài phân phó, ta cho tới bây giờ là không tiến ngài phòng ngủ.” Ngô Anh trước sau như một bình tĩnh nói.

“Ngài, ngài nói là lần trước ngài công đạo quá trang ở hương túi kia trương màu vàng giấy phù sao? Hôm nay buổi sáng ngài đi làm về phía sau, ta thu thập ngài phòng khi sẽ không thấy được, lúc ấy ta còn kỳ quái đâu.” Triệu tẩu gặp Chung Dương Dĩnh sắc mặt khó coi, trả lời thời điểm không khỏi có chút khẩn trương.

“Ngươi tin tưởng?” Chung Dương Dĩnh nghe vậy sắc mặt không khỏi tái nhợt một phần,

“Đúng vậy.”

“Như vậy nói…….” Chung Dương Dĩnh gặp Triệu tẩu trả lời khẳng định, hai mắt không khỏi sáng ngời, cũng là đột nhiên nhớ tới Hạ Vân Kiệt.

Nếu nói phía trước nàng còn thượng còn nghi vấn, không thể khẳng định chính mình không gặp ác mộng là ngẫu nhiên còn là bởi vì kia trương quỷ họa phù duyên cớ, nhưng hiện tại nàng đã muốn trăm phần trăm khẳng định, chính mình không làm ác mộng là vì kia trương quỷ họa phù duyên cớ.

“Lão bản, có cần hay không đi phòng an ninh điều xem theo dõi lục tượng?” Ngô Anh thần sắc bình tĩnh hỏi.

“Tạm thời không cần, ngươi đi chuẩn bị xe, ta muốn đi ra ngoài một chuyến.” Nói xong Chung Dương Dĩnh huy phất tay đuổi đi Triệu tẩu cùng Ngô Anh, sau đó xuất ra di động cấp Hạ Vân Kiệt đi điện thoại.

Hạ Vân Kiệt là ở nhanh đến Đức Nhã tiểu khu khi nhận được Chung Dương Dĩnh điện thoại, hắn rất kỳ quái cũng có chút không yên Chung Dương Dĩnh thế nhưng ở phía sau cho hắn gọi điện thoại.

Mặc kệ nói như thế nào, này nữ nhân từng đối hắn từng có “Không an phận chi tưởng”.

“Chung tỷ đã lâu không thấy, có chuyện gì sao?” Tiếp khởi điện thoại sau, Hạ Vân Kiệt chột dạ hỏi.

“Ngươi hiện tại ở nơi nào? Ta nghĩ gặp ngươi.” Chung Dương Dĩnh nói.

“Hiện tại?” Hạ Vân Kiệt trong lòng không khỏi một cái lộp bộp, trong đầu lại kìm lòng không được hiện ra Chung tỷ kia phong vận do tồn dáng người cùng giảo tốt dung mạo. Thân là một nam nhân, nhất là một nam nhân

chính trực huyết khí phương cương, nếu nói Hạ Vân Kiệt đối Chung Dương Dĩnh một chút ý tưởng đều không có, kia tuyệt đối là dối trá. Nhưng này loại ý tưởng thuần túy là phát hồ cùng nam nhân nguyên thủy dục vọng, là một loại thuần thân thể khát vọng, này cũng không phải Hạ Vân Kiệt có thể nhận.

Ở hắn tư tưởng, nam nữ hoan ái, trừ bỏ dục vọng còn hẳn là có yêu tồn tại.

“Là, liền hiện tại, ta lại gặp ác mộng !” Phía sau Chung Dương Dĩnh đổ không cố cập hướng nam nữ sự tình đi lên tưởng, nghe vậy nói.

“Lại gặp ác mộng?” Hạ Vân Kiệt nghe nói Chung Dương Dĩnh nói chính mình lại làm ác mộng, không khỏi rất là giật mình.

Ấn hắn phán đoán, Chung Dương Dĩnh đơn giản là không cẩn thận lây dính điểm không sạch sẽ gì đó, chỉ cần chính mình kia bùa hướng nàng gối đầu để nhất phóng, kia bẩn này nọ phỏng chừng chạy đều không kịp, lại như thế nào khả năng hội một lần nữa tìm tới cửa đâu?

“Đúng vậy, lại gặp ác mộng, hơn nữa ngươi cho ta bùa cũng không thấy.” Chung Dương Dĩnh nói.

Đối với Chung Dương Dĩnh nói bùa không thấy, Hạ Vân Kiệt đổ không để ở trong lòng. Giống Chung Dương Dĩnh như vậy phú bà, nếu không làm ác mộng, tự nhiên sẽ không đem một lá quỷ họa phù trân mà trọng nơi tàng đứng lên, hơn phân nửa là chính mình ném. Chính là nay lại lần nữa làm ác mộng, ngượng ngùng dứt lời. Huống hồ, kia trừ tà phù chính là dùng bình thường nhất giấy vàng cùng chu sa họa, một khi khai quang, thời gian dài quá thân mình sẽ mất đi hiệu lực, cho dù Chung Dương Dĩnh không ném xuống, quá không được vài

ngày cũng sẽ tự động mất đi hiệu lực.

Chân chính làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy kỳ quái còn là vì cái gì Chung Dương Dĩnh lại hội gặp ác mộng? Hay là hắn trừ tà phù căn bản là không có đuổi đi kia bẩn này nọ?

Điều này sao có thể! Hạ Vân Kiệt âm thầm lắc đầu, hắn đối chính mình bùa còn là có tuyệt đối tin tưởng, tuy rằng kia lá bùa là hắn thiếu niên thời đại họa.

“Ngươi nghỉ ngơi ở đâu? Ta hiện tại đi tìm ngươi.” Nếu không nghĩ ra, Hạ Vân Kiệt đành phải chuẩn bị tự mình tới cửa thăm dò một phen, nhìn xem đến tột cùng vấn đề ra ở nơi nào. Về phần này khuya khoắt đăng môn bái phỏng một vị đối chính mình từng động đa nghi tư phú bà, có thể hay không phát sinh sự tình gì, Hạ Vân Kiệt phía sau cũng là không suy nghĩ.

Chung Dương Dĩnh là một vị ở thương giới chìm nổi nhiều năm nữ cường nhân, Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, nàng liền nghe ra đến Hạ Vân Kiệt cũng không phải quán bar phục vụ sinh đơn giản như vậy, phía trước nói cái gì quỷ họa phù cũng nhiều nửa là gạt người chi nói, trong lòng không khỏi nhất khoan, vội vàng nói:“Ta bên này ngươi không tốt tìm, ngươi hiện tại ở nơi nào, ta lái xe đi tiếp ngươi đi.”

“Đức Nhã tiểu khu.” Hạ Vân Kiệt đổ muốn nói đánh cái sĩ cử phương tiện, bất đắc dĩ đỉnh đầu khẩn trương, đành phải thành thành thật thật đem địa điểm báo cấp Chung Dương Dĩnh.

“Đức Nhã tiểu khu, hảo, ta đi liền lập tức tiếp ngươi.” Chung Dương Dĩnh nhưng thật ra rõ ràng người, nghe vậy nói một câu liền treo điện thoại.

Mặc dù sớm đã dự đoán được Chung Dương Dĩnh là vị

phú bà, nhưng làm Hạ Vân Kiệt theo trên xe xuống dưới, chân đạp tại kia mềm mại mặt cỏ thượng khi, lại còn là nhịn không được một trận kinh ngạc cùng cảm khái.

Chung tỷ thật đúng là một vị kẻ có tiền a, cũng không biết nàng là đang làm gì?

Bất quá Hạ Vân Kiệt cũng liền trong lòng ngẫm lại, nhưng không có cố ý đi suy tính, cũng không tính hỏi đến. Hắn lực chú ý càng nhiều còn là ở quan sát chỗ tòa này hào trạch phong thuỷ, có hay không khả năng có dấu cái gì không sạch sẽ gì đó.

Hạ Vân Kiệt híp lại ánh mắt, vòng quanh Chung Dương Dĩnh hào nhà cửa tử đi rồi một vòng, nhìn xem vị kia Triệu tẩu cùng Ngô Anh đều là mắt to trừng đôi mắt nhỏ, không biết này khuya khoắt lão bản tìm như vậy một vị người trẻ tuổi lại đây làm cái gì?

Xem phong thuỷ sao? Thực hiện sự sao?

Đoạn thời gian trước lão bản cũng là tìm người đến xem quá tòa nhà, tên kia cũng là như vậy vòng quanh tòa nhà đi tới đi lui, nhưng tốt xấu người ta một bộ tiên phong đạo cốt bộ dáng, trong tay còn bưng cái la bàn, vừa thấy chính là cái cấp đại sư nhân vật. Giống như trước mắt vị này người trẻ tuổi, trong tay cái gì cũng chưa lấy, không khỏi cũng quá không chuyên nghiệp.

“A Kiệt, nhìn ra cái gì đến không có?” Nhưng thật ra Chung Dương Dĩnh hiện tại đối Hạ Vân Kiệt tin tưởng mười phần, gặp Hạ Vân Kiệt tha một vòng sân, nhịn không được thật cẩn thận hỏi.

Phía trước nàng còn là có chút lo lắng Hạ Vân Kiệt kia lá bùa chính là trùng hợp, đúng như hắn nói chính là quỷ họa phù, nay gặp Hạ Vân Kiệt một chút xe liền vòng quanh sân xem, Chung Dương Dĩnh chỉ biết trước kia

Hạ Vân Kiệt nói lời nói đều là lừa của nàng, hắn là một vị cao nhân chân chính hiểu được âm dương quỷ thần việc.

“Ngươi phòng ở phong thuỷ không sai, y sơn bàng thủy, tọa Bắc hướng nam.” Chuyện tới nay, Hạ Vân Kiệt cũng là không tốt giấu diếm nữa chính mình biết âm dương phong thuỷ năng lực, nghe vậy gật gật đầu lời bình một câu.

“A Kiệt, ngươi quả nhiên là cao nhân, ta mua này phòng ở tiền thỉnh phong thuỷ đại sư giúp ta xem qua, đại sư nói ta này phong thuỷ không sai.” Chung Dương Dĩnh bởi vì có vào trước là chủ, gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, không khỏi đôi mi thanh tú một điều vội vàng phụ họa nói.

Triệu tẩu cùng Ngô Anh hai người nghe vậy tắc ngầm thẳng mắt trợn trắng, cho dù tái ngốc cũng nhìn ra được đến này phòng ở là y sơn bàng thủy, tọa Bắc hướng nam nha, cứ như vậy còn cần ngươi khoe khoang?

Kỳ thật Triệu tẩu cùng Ngô Anh lại không biết nói, Hạ Vân Kiệt lời này tuy rằng nói được cực kì đơn giản, cũng là chân chính đại sư ngôn. Phản chi này đem phong thủy nói được huyền mà lại huyền, đơn giản là ra vẻ mê hoặc, hồ lộng người ngoài nghề thôi.

“Vào nhà nhìn nhìn lại.” Hạ Vân Kiệt gặp trong viện nhìn không ra cái gì trò, liền chỉ chỉ đại môn nói.

Chung Dương Dĩnh tự nhiên đối Hạ Vân Kiệt nói gì nghe nấy, vội vàng dẫn hắn hướng trong phòng đi.

Hạ Vân Kiệt theo Chung Dương Dĩnh vào phòng, sau đó lại ở trong phòng tha một vòng, lại như trước không phát hiện dị thường chỗ, mày không khỏi hơi hơi nhíu lại.

Vừa rồi, tuy rằng mặc kệ là ở sân ngoại còn là ở trong phòng, Hạ Vân Kiệt không có mở ra Thiên Nhãn cũng không có cố ý thả ra thần niệm nhìn quét, nhưng lấy hắn nay tu vi, như vậy vòng quanh ngoài phòng trong phòng một vòng, chỉ cần thiên địa hơi thở có một tia dị thường cũng tuyệt trốn bất quá hắn cảm giác. Nhưng vừa rồi hắn trong phòng ngoài phòng như vậy nhiễu xuống dưới, thế nhưng không có phát hiện dị thường chỗ, cái này không khỏi làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy có chút kinh ngạc.

Hay là này bẩn này nọ có tu vi trong người, nhưng lại hiểu được che dấu hơi thở bất thành? Hạ Vân Kiệt trong lòng hơi hơi vừa động, mi tâm chỗ có một chút thanh quang thoáng hiện, ẩn ẩn hiện ra kia tôn cổ đỉnh ấn ký, chính là Chung Dương Dĩnh đám người lại căn bản chú ý không đến.

Kia cổ đỉnh ấn ký nhất hiện ra đến, Hạ Vân Kiệt Thiên Nhãn liền mở ra, một tia bí mật mang theo vô thượng vu lực ánh mắt liền theo ngày đó trong mắt bắn đi ra ngoài.

“Di!” Thiên Nhãn nhất khai, Hạ Vân Kiệt nháy mắt liền phát hiện Chung Dương Dĩnh trên cổ treo kia ngọc bích thượng bao phủ một chút vi không thể tra sát khí.

Mùa mặc dù đã là mùa thu, nhưng thời tiết còn chưa chân chính chuyển lạnh. Chung Dương Dĩnh hôm nay mặc là một kiện màu trắng mốt nữ sơ-mi, cổ áo sưởng, lộ ra một chút tuyết trắng nhũ câu, kia ngọc bích chính dừng ở kia nhũ câu trung, cùng tuyết trắng no đủ màu da lẫn nhau chiếu rọi, tăng thêm vài phần dụ sắc.

Hạ Vân Kiệt ánh mắt như vậy nhìn chằm chằm kia ngọc bích xem, lại cùng nhìn chằm chằm kia mê người nhũ câu xem không nhiều lắm khác nhau. Dù là Chung Dương Dĩnh sớm đã không phải cái gì ngây thơ cô gái, nhưng còn là bị nhìn xem mặt nóng lên, thầm mắng Hạ

Vân Kiệt bình thường thoạt nhìn một bộ thành thật dạng, nguyên lai nhưng cũng là đầu tiểu sắc lang!

Nếu là đổi thành bình thường, Chung Dương Dĩnh không thiếu được muốn dùng ngón tay điểm hạ Hạ Vân Kiệt đầu, làm cho hắn ánh mắt phóng thành thật một chút, nhưng hiện tại Ngô Anh cùng Triệu tẩu còn đều ở bên cạnh, hơn nữa đối Hạ Vân Kiệt rất có hảo cảm, nhưng cũng chỉ có thể ra vẻ không biết hắn chính "Ánh mắt gian tà lưu lưu" ăn của nàng đậu hủ.

Chung Dương Dĩnh ra vẻ không biết, nhưng Ngô Anh cùng Triệu tẩu lại làm sao hội nhìn không ra đến, trong lòng đều thầm mắng Hạ Vân Kiệt còn nhỏ quỷ đại, sắc đảm bao thiên, cũng dám trước mặt ba nữ nhân mặt, công nhiên mê đắm nhìn chằm chằm Siêu Thắng tập đoàn lão tổng bộ ngực sữa. Bất quá Chung Dương Dĩnh không có gì tỏ vẻ, Ngô Anh cùng Triệu tẩu cũng không đâu có cái gì, chính là ánh mắt không tốt trừng mắt Hạ Vân Kiệt.

"Chung tỷ có thể hay không đến phòng của ngươi đi, ta có chút sự tình cần một mình với ngươi nhờ một chút." Lòng có sở hệ Hạ Vân Kiệt hồn nhiên không biết chính mình ánh mắt đã muốn khiến cho rất lớn hiểu lầm, chỉ chỉ trên lầu Chung tỷ phòng ngủ nói.

Thần quỷ việc chung quy không thích hợp làm cho nhiều lắm người biết.

Thứ hai a, cầu đề cử phiếu!!!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 75 : Trừ quỷ

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-16 14:16:30.0 số lượng từ:2999

Hạ Vân Kiệt lời vừa nói ra, Ngô Anh cùng Triệu tẩu tròng mắt đều thiếu chút nữa muốn thẳng, bất quá Chung Dương Dĩnh chung quy không phải bình thường nữ nhân, lúc này đã muốn ẩn ẩn nhận thấy được Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng không phải đơn giản như vậy, hơn nữa vài lần tiếp xúc xuống dưới ở của nàng ấn tượng Hạ Vân Kiệt cũng tuyệt không hẳn là như vậy sắc cấp nam nhân.

“Tốt, ngươi theo ta đến.” Chung Dương Dĩnh gật gật đầu nói, chính là nói chuyện khi nhớ tới chính mình nói như thế nào cũng là mau bốn mươi tuổi nữ nhân, nhưng lại là quát tháo thương giới nữ cường nhân, vừa rồi thế nhưng còn giống cái mẫn cảm cô gái giống nhau miên man suy nghĩ, hai má không khỏi có chút nóng lên.

Ngô Anh cùng Triệu tẩu gặp luôn luôn đến rất cường thế Chung Dương Dĩnh thế nhưng thật đúng là đáp ứng rồi Hạ Vân Kiệt này người trẻ tuổi yêu cầu, không khỏi có chút há hốc mồm. Bất quá hai người đều là biết quy củ, biểu tình rất nhanh liền khôi phục tự nhiên, tựa như thấy được tái bình thường bất quá sự tình giống nhau.

Lại tiến vào Chung Dương Dĩnh phòng ngủ, Hạ Vân Kiệt tùy tay đem cửa đóng. Kể từ đó, trong phòng cũng chỉ còn lại bọn họ một đôi cô nam quả nữ.

Chung Dương Dĩnh ở bên ngoài tuy rằng là cái cường thế nữ nhân, nhưng phòng ngủ lại bố trí thật sự ấm áp thực nữ nhân. Màu tím nằm trên giường, nhu hòa ngọn đèn, còn có thản nhiên hoa lài hương. Nguyên bản không có chút tạp niệm Hạ Vân Kiệt, đem cửa một cửa,

nhìn làn da trắng nõn, phong vận do tồn, khí chất cao quý Chung Dương Dĩnh đứng ở bên giường, trên giường còn đặt một kiện nàng đổi mới xuống dưới gợi cảm tơ lụa áo ngủ, Tâm nhi không có tới từ dâng lên một cỗ tưởng nếm thử một chút nam nữ việc xúc động.

“Uy, ngươi không phải nói có chuyện theo ta nói sao?” Đã muốn nhiều năm chưa từng có tính cuộc sống Chung Dương Dĩnh bị Hạ Vân Kiệt đột nhiên trở nên có chút cực nóng ánh mắt cấp nhìn xem kìm lòng không được cảm thấy một cỗ khô nóng, lại nói tiếp nói đều lộ ra một cỗ nồng đậm nữ nhân vị.

“Khụ khụ, đúng vậy. Chung tỷ đem ngươi vòng cổ cởi xuống cho ta xem một chút.” Hạ Vân Kiệt che dấu ho khan hai tiếng, rất nhanh liền khôi phục bình thường.

“Vòng cổ?” Chung Dương Dĩnh hồ nghi nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nhưng còn là thân thủ nhiễu đến gáy cởi khấu, nhưng giải vài cái không cởi bỏ, liền hướng Hạ Vân Kiệt nói:“Ngươi giúp ta đi.”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy do dự hạ, nhiễu đến Chung Dương Dĩnh phía sau. Giống đại đa số thiếu phụ giống nhau, Chung Dương Dĩnh dáng người thiên đẫy đà, khố mông có vẻ dài rộng. Hạ Vân Kiệt bởi vì muốn thân thủ giúp nàng cởi vòng cổ, thân mình khó tránh khỏi muốn gần sát thân thể của nàng tử, hơn nữa bởi vì Chung Dương Dĩnh cái mông có vẻ dài rộng, hạ thân liền khó tránh khỏi muốn thiếp càng gần một ít. Tuy rằng không có đụng tới, lại tổng cảm giác có cổ mềm mại còn có khác phái hơi thở bức bách mà đến, làm cho Hạ Vân Kiệt hạ thân kìm lòng không được cảm thấy một tia khác thường, tim đập cũng tùy theo có chút nhanh hơn.

Hạ Vân Kiệt như thế, Chung Dương Dĩnh làm sao thường không bằng này. Kia nồng đậm nam tử dương cương hơi thở, lay động nàng trầm tĩnh nhiều năm tình

dục, kia lơ đãng gian đụng tới nàng cổ đầu ngón tay, phảng phất điện giật bình thường, làm cho nàng thân mình kìm lòng không được buộc chặt.

“Được rồi.” Hạ Vân Kiệt rất nhanh liền giải rớt câu khấu.

“Nhanh như vậy!” Chung Dương Dĩnh không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt động tác nhanh như vậy, phải biết rằng vòng cổ câu khấu đối với không dùng thường giải khấu nam nhân đến nói nhưng là một kiện tinh tế việc, không khỏi kinh ngạc xoay người.

Chính là bởi vì giật mình xoay người biên độ khá lớn, vừa vặn Hạ Vân Kiệt lại đang chuẩn bị thủ hạ vòng cổ, lơ đãng gian, Chung Dương Dĩnh kia rất tròn đầy đặn phì mông đụng phải Hạ Vân Kiệt hạ thân.

Trong nháy mắt, Hạ Vân Kiệt cảm thấy một trận mất hồn mềm mại từ dưới thân truyền đến hắn đầu óc thần kinh, khiến cho hắn hạ thân nháy mắt bành trướng thật mạnh đỉnh ở tại kia phiến mềm mại bên trong.

“Anh!” Chung Dương Dĩnh thân mình lập tức cứng lại rồi, miệng vô ý thức phát ra một tiếng rên rỉ thanh âm.

Thời không dường như trong nháy mắt này đình chỉ chuyển động, hai người thân mình đều cương ở tại chỗ, một tia mềm yếu lặng yên ở toàn thân lan tràn mở ra.

“Khụ khụ, Chung tỷ này vòng cổ là ngươi chính mình mua sao?” Cuối cùng còn là Hạ Vân Kiệt về trước quá thần đến, ho khan hai tiếng ra vẻ trấn định hỏi. Nhưng trong đầu lại kìm lòng không được còn tại trở về chỗ cũ kia chưa bao giờ từng có mất hồn tư vị.

“Đúng vậy, như thế nào ngươi thích này vòng cổ?” Chung Dương Dĩnh trả lời, trong lòng không hiểu cảm thấy một trận trống rỗng. Nàng tựa hồ càng nguyện ý Hạ

Vân Kiệt tiếp tục xâm phạm nàng, mà không phải hỏi vòng cổ sự tình.

“Không phải, cho ngươi xem một dạng này nọ, chính là ngươi mỗi ngày nằm mơ nhìn đến.” Hạ Vân Kiệt lúc này đã muốn thu liễm tâm thần, nghe vậy tự tin cười nhẹ nói.

Nói xong ngón tay ở chính mình mi tâm chỗ một chút, sau đó đối với Chung Dương Dĩnh mí mắt một chút, khẽ quát một tiếng:“Khai!”

Hạ Vân Kiệt thanh âm vừa mới hạ xuống, Chung Dương Dĩnh liền cảm thấy hai mắt của mình giống như có một tầng sa mỏng bóc ra xuống dưới bình thường, trước mắt thế giới đột nhiên trở nên ngũ quang thập sắc, có các loại nhan sắc dòng khí ở không trung lưu động.

“Lăn ra đây cho ta!” Đang lúc Chung Dương Dĩnh cảm thấy từng trận kinh ngạc khi, Hạ Vân Kiệt đối với kia khối ngọc bích nhất chỉ, lạnh giọng quát.

Hạ Vân Kiệt tiếng nói vừa dứt hạ, liền có một đoàn hắc khí theo ngọc bích trung nhẹ nhàng đi ra, ở không trung hiện ra một mặt mục dữ tợn nữ quỷ đến, đúng là Chung Dương Dĩnh chỗ đã thấy.

“A! Quỷ!” Dù là Chung Dương Dĩnh coi như là đã trải qua sóng to gió lớn nữ nhân, nhưng đột nhiên gian chính mắt thấy đến nữ quỷ, còn là sợ tới mức lập tức ôm lấy Hạ Vân Kiệt.

No đủ mềm mại thân mình gắt gao ôm chính mình, hai luồng đầy đặn đỉnh ở trong ngực, Hạ Vân Kiệt lập tức mộng ở.

Bởi vì nữ quỷ là giấu ở ngọc bích trung, hiển nhiên là có người muốn hãm hại Chung Dương Dĩnh, cho nên Hạ Vân Kiệt mới cố ý mở thiên nhãn của nàng, làm cho

nàng xem cái hiểu được, chính là lại không nghĩ rằng Chung Dương Dĩnh hội sợ hãi trực tiếp nhảy dựng lên ôm lấy hắn.

“Khụ khụ, Chung tỷ không cần sợ, không cần sợ, có ta ở đây này nữ quỷ là không dám thương tổn ngươi.” Một hồi lâu nhi Hạ Vân Kiệt mới từ kia đột nhiên yêu thương nhung nhớ trung hoãn quá thần lai, thần sắc có chút xấu hổ vỗ vỗ Chung Dương Dĩnh vai, trấn an nói.

“Thật sự, ngươi không gạt ta?” Chung Dương Dĩnh như trước gắt gao ôm Hạ Vân Kiệt không chịu buông tay, ánh mắt cũng là nhắm, tựa như cái bị kinh hách nữ hài tử, thế nào còn có tập đoàn nữ lão tổng cường thế bộ dáng.

“Ta như thế nào hội lừa ngươi đâu? Không tin ngươi mở mắt ra nhìn kỹ xem, này nữ quỷ có phải hay không với ngươi trong mộng nhìn thấy thành thật rất nhiều?” Hạ Vân Kiệt gặp Chung Dương Dĩnh còn là ôm chặt chính mình không để, thân thể thượng tuy là hưởng thụ, trong lòng cũng là có chút dở khóc dở cười.

Này Chung tỷ thoạt nhìn cử thông minh một nữ nhân, như thế nào gặp được loại chuyện này đã nghĩ không rõ, chính mình nếu có thể đem quỷ cấp phóng xuất, tự nhiên có thu thập nó biện pháp.

“Di, thật sự da, ở trong mộng nàng khả hung khả khủng bố.” Chung Dương Dĩnh cuối cùng còn là tráng lá gan chậm rãi mở hai mắt, sau đó nhìn về phía kia diện mục khả tăng nữ quỷ. Này vừa thấy, Chung Dương Dĩnh thật đúng là phát hiện trước mắt nữ quỷ cùng trong mộng hoàn toàn hai loại. Trong mộng nữ quỷ giương nanh múa vuốt, giống như hận không thể đem nàng cấp ăn giống nhau, nhưng trước mắt này nữ quỷ lại sợ hãi rụt rè, giống như phi thường sợ hãi bộ dáng.

Nó có thể không sợ hãi sao? Hạ Vân Kiệt nhưng là thượng cổ Vu vương huyết mạch truyền thừa, lại tu luyện “Vũ vương quyết”, trên người dương cương huyết khí so với thường nhân không biết cường bao nhiêu lần. Giống hắn người như vậy, chỉ cần tùy tiện vừa đứng, quang trên người phát ra dương cương huyết khí một lúc sau có thể bắt nó một thân âm sát khí cấp tan rã không còn một mảnh. Càng đừng nói Hạ Vân Kiệt còn là một vị hội pháp thuật vu sư.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười vỗ vỗ Chung Dương Dĩnh bả vai, nói:“Ngươi trước buông tay. Này nữ quỷ nếu giấu ở của ngươi vòng cổ trung, hiển nhiên là vì sao, ta hỏi trước hỏi xem, đến tột cùng là ai làm.”

“A, tốt.” Chung Dương Dĩnh thế này mới phát hiện chính mình còn gắt gao ôm Hạ Vân Kiệt, hai má không khỏi hơi hơi đỏ lên, vội vàng buông lỏng tay ra, sau đó ra vẻ trấn định loát loát mái tóc.

Chung Dương Dĩnh buông ra tay sau, Hạ Vân Kiệt bắt đầu thẩm vấn nữ quỷ, chính là nữ quỷ nói được cũng là Nhật Bản nói, Hạ Vân Kiệt lại làm sao nghe hiểu được, nhưng thật ra Chung Dương Dĩnh nghe ra điểm danh lộ, sắc mặt dần dần đen xuống dưới, trong mắt bắn ra cùng phía trước hoàn toàn hai loại quang mang, sắc nhọn, cường thế.

“Ta nghĩ ta hẳn là biết là ai làm.” Chung Dương Dĩnh nói.

“Ai?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Nhật Bản Ma Sinh thương sự, bọn họ tưởng theo ta hợp tác, nhưng ta không đáp ứng. Ta nói đâu, lần trước Ma Sinh Sa Thụ mang theo phu nhân đến khi, hắn phu nhân vẫn khen của ta vòng cổ đẹp mặt, còn mượn đi quan sát một phen, sau ta liền mỗi ngày gặp ác mộng, hơn nữa gần nhất Ma Sinh Sa Thụ theo ta nói chuyện

hợp tác khẩu khí cũng so với trước kia cường ngạnh, giống như ta nhất định hội đáp ứng dường như, nguyên lai nguyên nhân ở trong này.” Chung Dương Dĩnh mặt lạnh lùng nói, trên người tản mác ra một cỗ vị cư địa vị cao, tay cầm quyền to cường đại khí thế.

Hạ Vân Kiệt có chút kinh ngạc nhìn Chung Dương Dĩnh liếc mắt một cái, ẩn ẩn trung hắn phát hiện Chung Dương Dĩnh cũng không gần chính là cái phú bà đơn giản như vậy. Bất quá này không phải Hạ Vân Kiệt sở quan tâm, nghe vậy lạnh giọng nói:“Nguyên lai là Nhật Bản nhân thành quỷ!”

Làm người trẻ tuổi, Hạ Vân Kiệt tính cách còn có chứa phẫn thanh cảm xúc, huống hồ chính mình tam sư huynh Phùng Cao Phong chính là chết ở Nhật Bản nhân thương hạ, cho nên vừa nghe nói chuyện này dĩ nhiên là Nhật Bản nhân làm, trong lòng liền động sát ý.

Nói xong Hạ Vân Kiệt trong mắt hàn quang chợt lóe, chân đạp cương bộ, tay nâng pháp quyết. Hạ Vân Kiệt pháp quyết sờ, nhất thời không trung trống rỗng xuất hiện một đoàn hỏa cầu.

Kia nữ quỷ vừa thấy đến kia hỏa cầu, sợ tới mức một tiếng thét chói tai vội vàng liền ra bên ngoài chạy trốn, nhưng Hạ Vân Kiệt lại như thế nào khẳng làm cho nàng đào tẩu, hừ lạnh một tiếng nói:“Trốn chỗ nào!”

Vừa dứt lời, kia hỏa cầu liền đuổi theo kia nữ quỷ, sau đó “Bồng” một chút, đem nữ quỷ toàn bộ cấp châm, trong nháy mắt, nữ quỷ liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, hỏa cầu cũng tùy theo biến mất, giống như chưa từng có quá.

Chung Dương Dĩnh chưa từng gặp qua bực này thần kỳ pháp thuật, thẳng đến nữ quỷ cùng hỏa cầu biến mất, nàng còn là hai mắt thẳng ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm

tiền phương xem. Thẳng đến Hạ Vân Kiệt lại lần nữa lấy ngón tay ở nàng mí mắt một điểm, của nàng thế giới chợt khôi phục thành nguyên lai bộ dáng, nàng mới đột nhiên bừng tỉnh lại đây.

“A…… Không, đại sư, vừa rồi ta nhìn thấy đều là thật vậy chăng?” Bừng tỉnh lại đây sau Chung Dương Dĩnh hỏi, trong mắt không thể khắc chế toát ra một tia kính sợ sắc.

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó không nói được một lời ở ngọc bích họa đến họa đi, hồi lâu mới dừng lại thủ đến, đem ngọc bích đệ trả lại cho Chung Dương Dĩnh.

Nhưng Chung Dương Dĩnh nhìn đến ngọc bích lại lăng là không dám tiếp nhận đến, bởi vì kia ngọc bích bên trong từng cất giấu một khủng bố nữ ác quỷ làm cho nàng đêm không thể chợp mắt.

Thứ hai a, thỉnh thư hữu nhóm đừng quên đầu phiếu duy trì.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 76 : Cự tuyệt

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-17 00:18:17.0 số lượng từ:3246

“Cầm đi, đây là khối thực không sai bảo thạch, ta đã muốn ở bên trong khắc thượng bùa, về sau đội nó này bẩn này nọ gần đây không được ngươi thân.” Hạ Vân Kiệt gặp Chung Dương Dĩnh không dám tiếp nhận ngọc bích, không khỏi cười cười nói.

“Cảm ơn ngươi, Kiệt đại sư.” Chung Dương Dĩnh lúc này đương nhiên đối Hạ Vân Kiệt kính nể có thêm, nghe vậy không khỏi hai mắt sáng ngời, vội vàng tiếp nhận ngọc bích vòng cổ, cảm kích nói.

“Còn là bảo ta A Kiệt đi, đúng rồi, ta diệt kia nữ quỷ, ta nghĩ nếu Nhật Bản nhân thức thời trong lời nói, hẳn là sẽ không sẽ tìm ngươi phiền toái. Nếu bọn họ dám can đảm sẽ tìm tới cửa đến, ngươi nói cho ta biết. Ta đổ muốn nhìn một chút, bọn họ có phải hay không ăn gan hùm mật gấu, cũng dám ở Trung Quốc đùa bỡn thủ đoạn nham hiểm.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nói. Nói đến mặt sau khi, Hạ Vân Kiệt eo cử thẳng tắp, cả người tản mác ra một cỗ cường đại mà tự tin khí thế.

Này cổ khí thế tràn ngập toàn bộ phòng, Hạ Vân Kiệt cả người lúc này phảng phất núi cao đồ sộ sừng sững, làm cho Chung Dương Dĩnh như vậy nữ cường nhân trong mắt đều nhịn không được toát ra nhìn lên ánh mắt, đáy lòng không hiểu dâng lên một cỗ tưởng cúi đầu xưng thần, vĩnh viễn quỳ rạp xuống hắn trước chân xúc động.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên có này cổ tự tin, hắn thân cụ thượng cổ Vu vương Hạ Vũ huyết mạch truyền thừa, lại Vu Hàm môn chân truyền, tuổi còn trẻ, một thân tu vi cảnh giới sớm liền siêu việt hắn sư phụ, lại khởi là bình

thường giang hồ thuật sĩ có khả năng chống lại ? Kia ngự sử nữ quỷ Nhật Bản thuật sĩ, Hạ Vân Kiệt mặc dù chưa thấy qua mặt, cũng không biết hắn là nam là nữ, nhưng loại này thông qua nuôi dưỡng nữ quỷ đến hại người, ở Hạ Vân Kiệt xem ra cũng không quá chính là lên không được mặt bàn tam lưu thủ đoạn.

Ở Hạ Vân Kiệt xem ra nuôi dưỡng Quỷ Hồn đến hại người chính là lên không được mặt bàn thủ đoạn, nhưng xa ở Nhật Bản kinh đô Thiên Diệp Giai Tử cũng không như vậy cho rằng. Lúc này nàng chính mặt đẹp lạnh như băng đứng ở kia che lấp ở tùng lâm trong viện.

Nữ quỷ mặc dù xa ở Trung Quốc, lấy Thiên Diệp Giai Tử pháp lực căn bản không thể cảm ứng được. Nhưng lần này nàng phái ra đi nữ quỷ, đối với Nhật Bản âm dương sư mà nói kêu thức thần, cũng là một tử mẫu thức thần.

Xa ở Trung Quốc nữ thức thần bị Hạ Vân Kiệt nhất giết chết, kia bị nuôi dưỡng ở tử mẫu hoàn trung mẫu thức thần lập tức liền cảm ứng được.

“Đại sư, ngài khẩn cấp tìm ta có chuyện gì?” Làm Thiên Diệp Giai Tử mặt đẹp lạnh như băng đối mặt tuyết tùng mà đứng khi, Ma Sinh Sa Thụ vội vàng tới rồi.

Năm nay là Nhật Bản tuyển cử chi năm, Ma Sinh Sa Thụ làm Ma Sinh gia tộc một nhà chi trưởng, chính mời dự họp gia tộc hội nghị tìm cách hắn đệ đệ Ma Sinh Sa Điền tranh cử quốc hội tham nghị viện sự tình, nhưng Thiên Diệp Giai Tử một chiếc điện thoại, hắn còn là gián đoạn hội nghị vội vàng tới rồi.

“Ta muốn đi một chuyến Trung Quốc, cũng muốn cùng kia nữ nhân gặp cái mặt, ngươi an bài một chút.” Thiên Diệp Giai Tử nói, trong tay gắt gao túm một phát hoàng lá bùa, đúng là Hạ Vân Kiệt họa kia trương trừ tà phù.

Chính như Hạ Vân Kiệt không đem Thiên Diệp Giai Tử để vào mắt giống nhau, Thiên Diệp Giai Tử cũng không đem Hạ Vân Kiệt chân chính để vào mắt. Bởi vì này trừ tà phù là Hạ Vân Kiệt rất sớm trước kia học vẽ bùa khi họa, cũng là cơ bản nhất bùa, bút lực trúc trắc, dùng là giấy vàng cũng là tái bình thường bất quá, hơn nữa khi cách nhiều năm tái lấy ra nữa dùng, nhất khai chỉ dùng không được vài ngày, bùa bên trong chất chứa pháp lực liền trôi qua không sai biệt lắm. Cho nên hiện tại Thiên Diệp Giai Tử trong tay bùa, phải nói là một cơ hồ không có gì pháp lực cùng với hoạ sĩ thực thô ráp bùa.

Từ này trương thô ráp bùa không khó suy tính ra, cho dù kia người Trung Quốc có bản lĩnh giết chết của nàng thức thần, thực lực cũng không thấy hội cao đi nơi nào. Mà thức thần còn lại là từng cái âm dương sư tân tân khổ khổ nuôi dưỡng đắc lực thủ hạ, nay lại bị Hạ Vân Kiệt cấp giết, làm cho Thiên Diệp Giai Tử như thế nào không giận?

“Tốt, ta lập tức đi an bài.” Ma Sinh Sa Thụ nghe vậy sắc mặt hơi đổi, trả lời.

Nói xong Ma Sinh Sa Thụ xoay người chuẩn bị rời đi, bất quá cuối cùng lại xoay người lại thật cẩn thận nói:“Đại sư, có phải hay không Trung Quốc bên kia ra cái gì biến số?”

“Kia Trung Quốc nữ nhân cũng tìm được rồi một vị Trung Quốc thuật sĩ, bất quá không đủ gây cho sợ hãi, ta chỉ là nghĩ hội hội hắn, nhìn xem đến tột cùng là người phương nào, thế nhưng gan lớn đến tiếp đón cũng không đánh một tiếng liền trực tiếp hạ ngoan thủ.” Gặp Ma Sinh Sa Thụ hỏi, Thiên Diệp Giai Tử trên mặt lạnh như băng dần dần mất đi, thay vào đó là nhẹ nhàng bâng quơ cùng mười phần tự tin, chính là kia đôi con ngươi đen thấu bắn ra đến ánh mắt như trước là lạnh như băng.

Thiên Diệp gia mặc dù đã xuống dốc, nhưng như trước là Nhật Bản âm dương sư giới nổi danh gia tộc, nàng Thiên Diệp Giai Tử thuở nhỏ tu luyện bí thuật, nay lại Thiên Diệp gia một nhà đứng đầu, thuật pháp cao siêu, lại sao lại đem một Trung Quốc thuật sĩ ngay cả bùa đều họa như thế thô ráp để vào mắt.

Ngay từ đầu nghe nói Chung Dương Dĩnh cũng tìm được rồi một vị thuật sĩ, Ma Sinh Sa Thụ không khỏi lắp bắp kinh hãi cũng có chút lo lắng, bất quá khi hắn gặp Thiên Diệp Giai Tử nói được như vậy thoải mái, một lòng cũng để lại xuống dưới.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không biết chính mình nhất thời khởi sát khí, trực tiếp diệt nữ quỷ đã muốn trêu chọc một vị mỹ nữ âm dương sư. Lúc này hắn dĩ nhiên thu hồi kia khí thế cường đại, vẻ mặt còn thật sự đối Chung Dương Dĩnh nói:“Chung tỷ, chuyện này còn phiền toái ngươi không cần cùng những người khác nhắc tới. Thời gian không còn sớm, ta đi về trước.”

“Ân, ngươi yên tâm ta sẽ không theo những người khác nhắc tới, kỳ thật cho dù ta nói phỏng chừng cũng không có người hội tin tưởng.” Chung Dương Dĩnh gật gật đầu nói.

Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó xoay người hướng phòng ngủ cửa đi đến.

“A Kiệt!” Làm Hạ Vân Kiệt sắp đi đến phòng ngủ cửa khi, Chung Dương Dĩnh đột nhiên kêu lên.

“Chung tỷ, còn có chuyện gì sao?” Hạ Vân Kiệt dừng lại cước bộ xoay người hỏi.

“Buổi tối lưu lại đi!” Chung Dương Dĩnh nói chuyện thanh âm có chút phát run, nhưng của nàng hai mắt lại

lộ ra lửa nóng.

Nếu nói trước kia, cho dù Chung Dương Dĩnh đối Hạ Vân Kiệt có ý tứ, kia cũng là một loại cao cao tại thượng có ý tứ, thay lời khác nói, nàng là đem Hạ Vân Kiệt làm tiểu bạch kiểm đến bao dưỡng. Nhưng giờ khắc này, nàng thật sự hoàn toàn bị Hạ Vân Kiệt cấp hấp dẫn. Bị hắn kia nồng đậm dương cương hơi thở, bị hắn vừa rồi kia cao không thể phàn khí thế cấp hấp dẫn.

Lúc này trong lòng nàng tràn ngập khát vọng, khát vọng ở Hạ Vân Kiệt khố hạ hầu hạ, khát vọng hoàn toàn bị hắn chinh phục!

Hạ Vân Kiệt không dám xem Chung Dương Dĩnh kia lộ ra lửa nóng hai mắt, hắn sợ chính mình kia càng ngày càng yếu ớt ý chí lực sẽ bị kia hừng hực dục hỏa cấp cắn nuốt.

Không thể phủ nhận Chung Dương Dĩnh tuyệt đối là vị thành thục thiếu phụ đối chưa bao giờ trải qua quá nam nữ việc nam nhân có trí mạng lực sát thương, hơn nữa kia màu mỡ mềm mại cái mông, làm cho Hạ Vân Kiệt nhất tưởng khởi vừa rồi lần đó lơ đãng đỉnh xúc, tim đập sẽ không từ tự chủ nhanh hơn, ý chí lực còn có bôn hội dấu hiệu.

“Không được, ta ngày mai còn muốn đi làm.” Nói xong Hạ Vân Kiệt liền trốn cũng giống như thoát đi này tràn ngập dụ hoặc lực phòng ngủ.

Nhìn Hạ Vân Kiệt cũng không quay đầu lại rời đi, Chung Dương Dĩnh kích tình lập tức liền dập tắt, cả người tâm trống rỗng trống rỗng. Hồi lâu mới sâu kín thở dài một hơi, sau đó vội vã đuổi theo.

“A Kiệt, làm cho tiểu Ngô lái xe đưa ngươi về nhà đi.” Đuổi theo Hạ Vân Kiệt sau, Chung Dương Dĩnh thần sắc

bình tĩnh nói, giống như chuyện vừa rồi cho tới bây giờ không phát sinh quá.

“Tốt, nếu bọn họ tìm tới cửa, ngươi gọi điện thoại cho ta.” Hạ Vân Kiệt nhìn một lần nữa khôi phục bình tĩnh Chung Dương Dĩnh, trong lòng không khỏi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, đồng thời lại không hiểu có một tia mất mát.

Có lẽ ở sâu trong nội tâm hắn còn là khát vọng như vậy một lần phóng túng! Nhưng Hạ Vân Kiệt còn là tàn khốc bóp chết này phân khát vọng, thế cho nên hắn nói ra trong lời nói đều có vẻ có chút vô tình. Ngôn ngoại ý, không phải Nhật Bản nhân tìm tới cửa, ngươi sẽ không muốn dễ dàng gọi điện thoại tìm ta.

“Cảm ơn ngươi A Kiệt.” Chung Dương Dĩnh là cái khôn khéo nữ nhân, nghe vậy trong mắt lóe ra một chút u oán nói.

“Không khách khí!” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, rốt cục lại xoay người rời đi.

Đi ra cửa, Ngô Anh đã muốn mở cửa xe chờ hắn.

Lên xe, xe khai ở rạng sáng trống rỗng ngã tư đường, đêm có vẻ phá lệ yên tĩnh.

Hạ Vân Kiệt ngồi ở trong xe, nhìn ngoài cửa sổ, mãn đầu óc đều là Chung Dương Dĩnh cầu hắn lưu lại khi kia cực nóng ánh mắt, còn có kia lơ đãng gian đỉnh đến một mảnh màu mỡ mềm mại.

Có như vậy một khắc, Hạ Vân Kiệt tựa hồ cảm thấy một tia hối hận, hối hận không có lưu lại, hối hận chính mình vì cái gì không nên áp lực chính mình dục vọng.

Nam nữ hoan ái đó là thiên nhiên quy luật, chính mình vì

sao phải trốn tránh? Vì sao không hưởng thụ kia một lát phóng túng? Nhưng phóng túng sau đâu? Chính mình có thể cho rằng sự tình gì cũng chưa phát sinh quá sao? Nếu không thể, thật là xử lý như thế nào cùng Chung tỷ quan hệ?

Bất tri bất giác trung xuống xe, đi ở yên tĩnh trong tiểu khu, ngửa đầu nhìn đỉnh đầu kia luân minh nguyệt, Hạ Vân Kiệt tựa hồ có chút hiểu được.

Trăm vị nhân sinh, nhân sinh trăm vị, cự tuyệt phóng túng dụ hoặc làm sao thường không phải nhân sinh một mặt. Có lẽ lúc này đây là mất đi hoan hảo cơ hội, nhưng cũng làm cho Hạ Vân Kiệt càng sâu khắc nhận thức chính mình, thậm chí hắn tâm tính cũng bởi vì này một lần khắc chế mà trở nên càng thành thục.

Làm Hạ Vân Kiệt đứng ở thuê trụ phòng ở cửa khi, kia khỏa bị lay động tâm đã muốn hoàn toàn bình tĩnh. Chính là khi hắn đẩy ra cửa phòng, nhìn đến Trầm Lệ Đề mặc tơ lụa áo ngủ, như con mèo nhỏ giống nhau cuộn mình ở trên sô pha, mềm mại làn váy theo bóng loáng da thịt đi xuống lạc, lộ ra nhất mảng lớn tuyết trắng đầy đặn đùi, kia khỏa vốn đã kinh bình tĩnh tâm lập tức lại sinh động lên.

Hai người theo lần trước gặp mặt nháo mâu thuẫn đến bây giờ đã muốn hợp thuê một tuần nhiều. Có lẽ là Hạ Vân Kiệt chịu khó cùng cao siêu trù nghệ, dù sao từ ngày đó ăn trứng muối gầy thịt cháo sau, Trầm Lệ Đề đối Hạ Vân Kiệt thái độ đến đây một trăm tám mươi độ đại chuyển biến. Chỉ cần nàng có ở nhà ăn cơm, bình thường đều chủ động mua đồ ăn, chủ động thu thập bát đũa. Hai người ở chung đúng là bất ngờ hài hòa. Duy nhất làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy có chút không hài hòa chính là, Trầm Lệ Đề tựa hồ cũng bắt đầu trở nên cùng Đỗ Hải Quỳnh giống nhau mở ra. Tựa như hôm nay giống nhau, nàng rõ ràng biết trong nhà còn ở một

nam nhân, thức đêm ở trong phòng khách xem hàn kịch lại như trước mặc khêu gợi áo ngủ, tựa hồ một chút cũng không lo lắng Hạ Vân Kiệt hội thú tính đại phát.

Điểm này làm cho Hạ Vân Kiệt mỗi khi cảm thấy cả người khô nóng lại vô cùng buồn bực, thực hoài nghi Trầm Lệ Đề có phải hay không cũng cùng Đỗ Hải Quỳnh giống nhau đem chính mình trở thành đồng chí. Vài lần, Hạ Vân Kiệt tưởng mở miệng nhắc nhở Trầm Lệ Đề chính mình kỳ thật không phải đồng chí, ở mặc phương diện còn cần chú ý điểm. Khả nói đến bên miệng lại nuốt trở về, nếu Trầm Lệ Đề không có như vậy cho rằng đâu, hắn nói như vậy chẳng phải là có giấu đầu lòi đuôi hiềm nghi? Huống hồ người ta nữ hài tử đều dám như vậy mặc, hắn thân là một nam nhân lại còn nhăn nhó, cho dù không thành vấn đề, phỏng chừng cũng sẽ bị người xem thành có vấn đề.

Kỳ thật sự tình xa không có Hạ Vân Kiệt nghĩ đến như vậy phức tạp. Một nữ nhân một khi đối một nam nhân sinh ra tín nhiệm cùng hảo cảm, rất nhiều thời điểm sẽ trở nên tùy ý đứng lên. Huống hồ Trầm Lệ Đề trân quý hai mươi hai năm thân mình đã sớm ở hai người hợp thuê ngày đầu tiên đã bị Hạ Vân Kiệt nhìn cái tinh quang, nàng cũng không phải cái gì đặc biệt bảo thủ phong kiến nữ nhân, này đại nhiệt thiên lại đâu chịu lúc nào cũng khắc khắc đem chính mình khỏa nghiêm kín thật, tự nhiên là như thế nào mát mẻ như thế nào mặc.

Đương nhiên vừa mới bắt đầu Trầm Lệ Đề còn là có chút bảo thủ, nhưng ở chung ngày lâu, phát hiện Hạ Vân Kiệt thần côn này thật đúng là cái nhân súc vô hại nam nhân, tự nhiên cũng để lại mở một ít chừng mực.

Sách mới nhu cầu cấp bách đề cử phiếu duy trì, cảm ơn!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 77 : Quạ đen miệng

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-17 15:41:07.0 số lượng từ:3257

“Đã về rồi, hôm nay như thế nào như vậy trì?” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt trở về cũng không đứng dậy, chính là bất động thanh sắc đem làn váy long long, thuận miệng đánh thanh tiếp đón.

“Có vị bằng hữu gia chuyện ma quái, giúp nàng đuổi quỷ đi.” Hạ Vân Kiệt đem ánh mắt theo kia đã muốn bị làn váy khỏa lên đầy đặn trên đùi thu trở về, áp chế rục rịch tình dục, thuận miệng trả lời.

Hắn biết loại này vấn đề, ăn ngay nói thật ngược lại so với tùy tiện tát cái dối còn đơn giản.

Quả nhiên, Trầm Lệ Đề nghe vậy tùy tay cầm lấy đệm hướng hắn ném đi qua, cười mắng:“Đuổi quỷ? Thật đúng là đem chính mình làm bán tiên a! Ta xem cùng trong quán bar mỹ nữ đi lêu lổng còn kém không nhiều lắm!”

“Ngươi đều biết đến, kia còn hỏi cái gì?” Hạ Vân Kiệt tùy tay tiếp nhận đệm, đảo cặp mắt trắng dã nói, vừa không thừa nhận cũng không phủ nhận.

Hắn cũng không tưởng Trầm Lệ Đề đem hắn làm đồng chí đến xem đãi, nàng có này đoán rằng cũng không sai.

“Nam nhân không một cái thứ tốt!” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt không phủ nhận, không khỏi liếc trắng mắt thối khẩu nói.

Hạ Vân Kiệt nay cùng nữ sinh hỗn hơn, cũng là học ngoan, nghe vậy cũng không tranh cãi, trực tiếp vòng vo

đề tài nói:“Ta hướng tắm rửa, ngươi đi ngủ sớm một chút đi, bằng không ngày mai thành đại gấu mèo.”

Nói xong tùy tay đem đệm lại ném trở về sô pha.

“Tắm của ngươi đi, ta biến không biến gấu trúc không cần ngươi quản!” Trầm Lệ Đề lấy quá ôm chẩm ôm vào trong ngực, bĩu môi nói, dường như hồ không hiểu có chút tức giận.

“Như thế nào? Hôm nay ở trên máy bay bị ủy khuất ?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nao nao, quan tâm hỏi.

“Thiếu cho ta giả hề hề, lêu lổng đến phía sau mới trở về, ngươi còn biết quan tâm ta?” Trầm Lệ Đề xem thường nói.

Hạ Vân Kiệt bị Trầm Lệ Đề cấp đỉnh một câu, trong lúc nhất thời ngượng ngùng nhìn Trầm Lệ Đề cũng không biết nên như thế nào trả lời,

“Xì! Với ngươi nói đùa a, tắm rửa đi thôi, ta cũng ngủ đi, ngủ ngon!” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt ngượng ngùng thành thật bộ dáng, không khỏi nở nụ cười ra tiếng, sau đó liếc trắng mắt, đứng dậy thân cái lười eo hồi ốc ngủ đi.

Nhìn dáng người cao gầy khêu gợi Trầm Lệ Đề xoay người hồi ốc, rất tròn mông ở tơ lụa làn váy hạ lắc lư, Hạ Vân Kiệt không tự chủ được lại nghĩ tới không lâu đỉnh đến một mảnh màu mỡ mềm mại.

Ta vừa rồi nghe nói hắn đi lêu lổng, giống như, tựa hồ, thật sự có như vậy một chút tức giận, ta là không phải thần kinh ra vấn đề ? Trở lại chính mình phòng ngủ, nằm ở trên giường Trầm Lệ Đề mơ mơ hồ hồ nghĩ, sau đó ngủ.

Ngày hôm sau, làm Hạ Vân Kiệt đang ở trong phòng đọc sách học tập khi, đột nhiên nghe được trong phòng vệ sinh truyền đến một tiếng “A” tiêm tiếng hô, không khỏi sợ tới mức vội vàng chạy đi ra.

“Uy, sự tình gì a?” Hạ Vân Kiệt gõ xao buồng vệ sinh môn.

“A, ta không mặt mũi gặp người !” Cửa đột nhiên mở ra, chỉ thấy Trầm Lệ Đề hai tay bụm mặt, tựa như trời sập xuống dưới bình thường.

“Đến tột cùng phát sinh sự tình gì ? Ngươi thủ bụm mặt làm gì?” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt nghi hoặc nói.

“Còn nói, còn không đều là bởi vì ngươi quạ đen miệng? Cái gì gấu trúc, gấu trúc, ngươi xem xem, ngươi xem xem, người ta hiện tại thật sự thành gấu trúc !” Hạ Vân Kiệt không hỏi hoàn hảo, này vừa hỏi Trầm Lệ Đề đổ đến khí, hai tay buông ra mặt, giơ lên phấn quyền đối với Hạ Vân Kiệt bả vai chính là một lần loạn chủy.

Hạ Vân Kiệt thế này mới phát hiện Trầm Lệ Đề cặp kia nguyên bản quyến rũ động lòng người ánh mắt nay chung quanh một vòng đều là đen tuyền, thật đúng là thành gấu mèo mắt.

“Này cũng không quan chuyện của ta, ngươi công tác vốn sẽ không quy luật, chính mình lại không chú ý điều chỉnh nghỉ ngơi, thường xuyên thức đêm, không hắc đôi mắt mới là lạ.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Uy, ngươi người này còn có không có đồng tình tâm, người ta đều như vậy, ngươi còn nói như vậy, ngươi sẽ không có thể làm cho ta một chút sao?” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt nói chuyện không tâm không phế, không khỏi tức giận đến đô nổi lên miệng.

“Ta đây là hảo tâm nhắc nhở ngươi phải chú ý nghỉ ngơi, không cần thường xuyên tính thức đêm, thật sự là lời thật thì khó nghe a!” Hạ Vân Kiệt nay cùng Trầm Lệ Đề ở chung lâu, cũng dần dần có điểm sờ thấu của nàng tính cách, nghe vậy nhún nhún vai, bày ra một bộ bất đắc dĩ oan uổng biểu tình.

“Ngươi còn nói, ngươi còn nói! Ta trước kia cũng không hội hắc đôi mắt, chính là bởi vì ngươi quạ đen miệng mới như vậy !” Trầm Lệ Đề nghe vậy càng phát ra đến khí. Nói xong lại lần nữa giơ lên phấn quyền, nghiến răng nghiến lợi lại muốn đánh Hạ Vân Kiệt.

“Tốt lắm, tốt lắm. Là của ta quạ đen miệng tổng được rồi đi. Nhanh đi ăn điểm tâm đi, ta buổi sáng cố ý cho ngươi nấu táo đỏ chè hạt sen, dưỡng huyết bổ hư, có thể chống hắc đôi mắt.” Hạ Vân Kiệt không chịu nổi Trầm Lệ Đề công kích, đành phải đầu hàng nói.

“Thật sự? Ngươi cố ý nấu táo đỏ chè hạt sen?” Trầm Lệ Đề nghe vậy giơ lên tay nhất thời cương ở giữa không trung, con ngươi lóe ra một tia cảm động sắc.

“Đương nhiên là thật, ta cũng không tưởng mỗi ngày buổi sáng cùng nhau đến liền đối mặt một chích gấu trúc.” Hạ Vân Kiệt cố ý nói móc nói.

“Tính ngươi còn có điểm lương tâm!” Lần này tuy rằng bị Hạ Vân Kiệt nói móc, Trầm Lệ Đề lại khó được không có tức giận, mà là liếc trắng mắt, sau đó lòng tràn đầy vui mừng thịnh cháo đi.

Nhịn một đêm, buổi sáng đứng lên ăn đến trong veo ngon miệng táo đỏ chè hạt sen, Trầm Lệ Đề cảm giác tốt lắm.

“Uy, ta nói đại sư, ngươi không đi mở nhà ăn thật sự là đáng tiếc, chỉ bằng ngươi này tay nghề, ngươi muốn mở

nhà ăn sinh ý tuyệt đối hỏa bạo.” Trầm Lệ Đề vừa ăn, một bên nhịn không được khen.

“Ngươi cảm thấy ta như là người có tiền vốn mở nhà ăn sao?” Hạ Vân Kiệt xem thường nói.

“Điều này cũng đúng. Đúng rồi, đại sư, ngươi nói này táo đỏ chè hạt sen thật sự có thể tiêu trừ hắc đôi mắt sao?” Trầm Lệ Đề gật gật đầu đúng lúc dời đi đề tài.

“Hắc đôi mắt bình thường phân hai loại nhan sắc, một loại là màu xanh hắc đôi mắt, một loại là màu trà hắc đôi mắt, nhan sắc bất đồng nguyên nhân bệnh bình thường cũng không đồng. Màu trà hắc đôi mắt bình thường cùng tuổi tăng trưởng, trường kỳ ngày phơi nắng tạo thành sắc tố lắng đọng lại có liên quan, mà màu xanh hắc đôi mắt, cũng chính là ngươi hiện tại loại này, thường thường là vì cuộc sống nghỉ ngơi không bình thường, thường xuyên thức đêm, tạo thành vi huyết quản nội máu tốc độ chảy thong thả, mắt bộ làn da hồng huyết cầu tế bào cung dưỡng không đủ, tĩnh mạch mạch máu trung carbon diocid cập thay thế phế vật tích lũy quá nhiều, hình thành mạn tính thiếu dưỡng, sau đó liền hình thành hắc đôi mắt. Táo đỏ chè hạt sen có thể bổ huyết, kiện tì, dưỡng thận, an thần, bổ hư, chỉ cần ngươi luôn luôn buổi sáng ăn chút táo đỏ chè hạt sen, buổi tối tận lực không cần thức đêm, là tuyệt đối có thể tiêu trừ hắc đôi mắt.” Hạ Vân Kiệt chậm rãi mà nói nói.

Trầm Lệ Đề nào biết đâu rằng Hạ Vân Kiệt khả xa xa không chỉ quán bar người làm công đơn giản như vậy, hắn còn là vị đứng đầu vu y, nói đến hắc đôi mắt đến từ nhiên là hạ bút thành văn, đạo lý rõ ràng, Trầm Lệ Đề nghe vậy gấu mèo mắt không khỏi lập tức trừng lão đại lão đại, cao thấp tò mò đánh giá Hạ Vân Kiệt, giống như đột nhiên trở nên không biết hắn giống nhau.

“Có thể không cần như vậy nhìn ta sao?” Hạ Vân Kiệt bị

Trầm Lệ Đề nhìn xem có chút cả người sợ hãi.

“Ta nói đại sư, ngươi có biết thật đúng là không ít nha. Đừng nói cho ta, ngươi trừ bỏ là đi tử, tính mệnh đại sư, còn là một vị thầy thuốc?” Trầm Lệ Đề khoa trương kinh hô.

“Ngươi đoán đúng rồi, ta không chỉ có là đi tử, tính mệnh đại sư, Giang Châu đại học phụ thuộc thứ nhất bệnh viện thầy thuốc, nhưng lại là Giang Châu đại học ghế khách giáo thụ đâu!” Hạ Vân Kiệt biết chính mình nếu phủ nhận, lấy Trầm Lệ Đề tính nết khẳng định còn muốn hỏi đông hỏi tây cùng hắn tích cực, rõ ràng ngưu bức hò hét ăn ngay nói thật nói, dù sao Trầm Lệ Đề là khẳng định sẽ không tin tưởng.

Trên thực tế, nếu không phải Hạ Vân Kiệt biết chính mình thần bí bản sự, chỉ sợ cũng ngay cả chính hắn cũng tuyệt không dám tin tưởng, chính mình một cái quán bar người làm công, thế nhưng còn là bệnh viện ghế khách thầy thuốc, trong trường học ghế khách giáo thụ.

“Thiết, ngươi rõ ràng nói chính mình còn là Giang Châu thị thị ủy thư kí được!” Quả nhiên Trầm Lệ Đề nghe vậy lập tức khinh thường nói, cũng đã quên đuổi theo hỏi Hạ Vân Kiệt như thế nào hội hiểu được hắc đôi mắt y học tri thức.

“Hắc hắc, còn đừng nói, ta tuy rằng không phải Giang Châu thị thị ủy thư kí, nhưng Giang Châu thị thị ủy thư kí theo ta thật đúng là nhận thức.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Úc, ông trời, ta chịu không nổi điểu! Ta xem ngươi trừ bỏ là lừa dối đại sư, nhưng lại là một vị xuy ngưu đại sư!” Trầm Lệ Đề nghe vậy khoa trương vỗ cái trán, làm ra một bộ chịu không nổi biểu tình.

“Không tin đánh đổ, ngươi từ từ ăn đi.” Hạ Vân Kiệt tự nhiên biết Trầm Lệ Đề sẽ không tin tưởng, nghe vậy cố ý không phục đứng lên hướng trong phòng đi.

Hắn còn muốn tiếp tục đọc sách học tập. Đầu năm nay văn bằng là cứng rắn gạch thẳng đánh dấu, hắn tưởng sớm ngày trở thành thành phần tri thức, còn phải cố gắng học tập, tranh thủ sớm điểm lấy đến chuyên khoa thậm chí khoa chính quy văn bằng, nhất là tiếng Anh, đối hắn mà nói này xem như khó nhất một môn ngành học.

Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt đứng dậy hướng trong phòng đi, hướng về phía hắn bóng dáng ói ra hạ đầu lưỡi.

Nay cùng Hạ Vân Kiệt ở chung càng lâu, Trầm Lệ Đề càng phát ra hiện Hạ Vân Kiệt quả thật là một vị không sai nam nhân, ở chung đứng lên cũng lại càng tùy ý một ít, có đôi khi khó tránh khỏi liền toát ra nữ hài tử bướng bỉnh một mặt, đi theo trên máy bay chỉ có có lễ, tao nhã thành thục tiếp viên hàng không hình tượng hoàn toàn bất đồng.

Hạ Vân Kiệt trở về phòng sau, Trầm Lệ Đề chậm rãi phẩm táo đỏ chè hạt sen. Cũng không biết Hạ Vân Kiệt cháo là cái gì thiêu, ngọt mà không nị, mùi thơm ngát ngon miệng. Ăn ăn, Trầm Lệ Đề trong mắt liền nhịn không được toát ra một tia ôn nhu, trong lòng chảy xuôi một loại nói không rõ nói không rõ ngọt vị, tựa như trong cháo táo đỏ.

Ăn xong cháo, thu thập hảo bát đũa, Trầm Lệ Đề cố ý lại chạy đến phòng rửa mặt gương trước mặt chiếu chiếu, hắc đôi mắt như trước. Tuy rằng đỉnh một đôi hắc đôi mắt, nàng như trước là cái xinh đẹp nữ nhân, chỉ cần hảo hảo nghỉ ngơi một hai thiên có thể khôi phục lại, nhưng nữ nhân luôn một khắc cũng không chấp nhận được chính mình dung mạo có tỳ vết.

Trầm Lệ Đề cũng giống nhau, nàng một lần nữa rửa ánh mắt, sau đó thiếp mắt màng, mắt màng tê điệu sau lại chụp thích phu thủy, cuối cùng còn nhỏ tâm cẩn thận đồ thượng mắt sương, như thế ép buộc nửa ngày, chờ nàng lại đối mặt gương cẩn thận đối chiếu khi, hắc đôi mắt tuy rằng cải thiện không ít, nhưng như trước có vẻ rõ ràng.

Trầm Lệ Đề thấy thế, không khỏi bĩu môi lại là buồn bực lại là chán nản đứng ở gương trước mặt dậm chân. Đọa trong chốc lát chân, trong lòng phát đổ Trầm Lệ Đề đi tới Hạ Vân Kiệt phòng ngủ cửa.

“Uy, lại đọc sách đâu! Nhưng đừng xem thành con mọt sách !” Trầm Lệ Đề gõ xao cửa phòng ngủ, nói. Nói chuyện khi trong mắt toát ra một tia thưởng thức cùng khâm phục.

Tuy nói Hạ Vân Kiệt quán bar phục vụ sinh chức nghiệp thật sự lên không được cái gì mặt bàn, cũng nhập không được Trầm Lệ Đề mắt. Dù sao ở 03 năm, quốc nội tiếp viên hàng không còn là có vẻ ngưu, không chỉ có thu vào cao, dáng người tướng mạo càng toàn bộ đều là trải qua tinh khiêu tế tuyển, mặc tiếp viên hàng không chế phục ở sân bay, ở cabin uốn éo eo, luôn mang cho người một loại kinh diễm cảm giác. Cho nên tiếp viên hàng không chung quanh luôn đủ có tiền có thế thành công nam nhân.

Giống Trầm Lệ Đề như vậy mỹ nữ tiếp viên hàng không, bên người tự nhiên cũng ít không được ái mộ theo đuổi thành công của hắn nam sĩ. Cho nên, Hạ Vân Kiệt này quán bar người làm công thật muốn cùng ái mộ theo đuổi Trầm Lệ Đề này thành công nam sĩ nhất so với, thật là khó coi rối tinh rối mù. Nhưng Hạ Vân Kiệt trên người giản dị, hắn tiến tới, lại tổng ở lơ đãng gian đả động Trầm Lệ Đề. Có đôi khi Trầm Lệ Đề thậm chí hội theo

bản năng lấy Hạ Vân Kiệt cùng này thành công nam sĩ tiến hành đối lập, Trầm Lệ Đề hội thực kinh ngạc phát hiện nàng kỳ thật càng thưởng thức Hạ Vân Kiệt như vậy nam nhân, tuy rằng hắn thực nghèo, tuy rằng hắn cái gì đều không có.

Ngượng ngùng, hôm nay đổi mới đã muộn.

Cầu đề cử phiếu, cầu cất chứa, cầu đánh thưởng!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 78 : Ngựa chết làm ngựa sống trị

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-18 00:05:13.0 số lượng từ:3052

“Có chuyện sao?” Hạ Vân Kiệt quay đầu, hỏi.

“Đương nhiên có sự tình a, ta suy nghĩ cả nửa ngày hắc đôi mắt còn tại, ngươi nói ta hiện tại nên làm cái gì bây giờ? Ta hôm nay còn muốn đi ra ngoài đi dạo phố đâu!” Trầm Lệ Đề bĩu môi, vẻ mặt uể oải nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề xử lý không được hắc đôi mắt, thế nhưng hỏi chính mình một đại nam nhân làm sao bây giờ, không khỏi dở khóc dở cười nói:“Nếu như vậy, vậy ngươi hôm nay là tốt rồi cũng may trong nhà nghỉ ngơi một ngày bái. Hơn nữa, ngươi gần nhất cũng không đỉnh đầu khẩn trương sao? Còn cuống cái gì phố?”

“Thiết, ai quy định đỉnh đầu khẩn trương sẽ không có thể đi dạo phố a? Ta có thể chỉ xem không mua nha!” Trầm Lệ Đề xem thường nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi một trận xấu hổ, một hồi lâu nhi mới hai tay nhất quán nói:“Này ta sẽ không biện pháp !”

“Dù sao ta mặc kệ, ngươi nhất định giúp ta nghĩ biện pháp, ai cho ngươi tối hôm qua quạ đen miệng a, bằng không ta cũng sẽ không như vậy !” Trầm Lệ Đề lại đọa chân nói.

Hạ Vân Kiệt nhìn Trầm Lệ Đề không khỏi một trận há hốc mồm, hắn thật đúng là không nghĩ tới, nữ nhân nguyên lai có thể như vậy không phân rõ phải trái.

Một hồi lâu nhi, Hạ Vân Kiệt mới do dự mà nói:“Biện pháp ta là có một, bất quá……”

“Thật sự! Có thể lập tức tiêu trừ hắc đôi mắt sao?” Trầm Lệ Đề kỳ thật cũng trong lòng biết rõ ràng chính mình là ở cố tình gây sự, nhưng nữ nhân thôi, gặp được không hài lòng, trong lòng phát đổ thời điểm, tổng thói quen tìm nam nhân tát trút giận, cố tình gây sự một phen, cho nên Trầm Lệ Đề áp căn sẽ không kỳ vọng Hạ Vân Kiệt thật sự có thể nghĩ đến biện pháp, chính là nàng vạn vạn không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt này quán bar người làm công thế nhưng thật là có biện pháp, không khỏi giật mình tròng mắt lập tức sáng đứng lên.

“Cần bảy tám phút đi.” Hạ Vân Kiệt do dự hạ nói, hắn nhưng thật ra muốn nói chỉ cần vài giây, nhưng đúng là vẫn còn không nghĩ ở Trầm Lệ Đề trước mặt bại lộ nhiều lắm.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt không nghĩ Trầm Lệ Đề giống Chung Dương Dĩnh giống nhau đem hắn làm cao nhân đối đãi, dù sao cùng Chung Dương Dĩnh chính là ngẫu nhiên gặp mặt, mà hắn cùng Trầm Lệ Đề nay cũng là mỗi ngày cùng nhau sinh hoạt tại cùng dưới mái hiên, hắn đã muốn chậm rãi thích thượng như bây giờ bình thường hợp thuê cuộc sống.

“Cái gì? Chỉ cần bảy tám phút? Ngươi đừng lại là loạn xuy ngưu nga! Ta nhưng là mắt màng, thích phu thủy, mắt sương cái gì tất cả đều dùng tới, cũng đều vô dụng.” Trầm Lệ Đề nghe vậy đầu tiên là một trận kinh hỉ, tiếp theo lại bắt đầu hoài nghi khởi lời này chân thật tính.

“Không tin đánh đổ.” Hạ Vân Kiệt kỳ thật trong lòng cũng vẫn do dự mà muốn hay không hơi chút lộ như vậy một tay, nay gặp Trầm Lệ Đề nói như vậy, rõ ràng trực tiếp lược trọng trách.

“Dù sao ngựa chết làm ngựa sống trị, phi phi, này so sánh không tốt. Dù sao ngươi nói đi, biện pháp gì?” Hoài nghi về hoài nghi, Trầm Lệ Đề lại như thế nào khẳng buông tha cho này cuối cùng một đường hy vọng.

“Hắc đôi mắt hình thành trực tiếp nhất nguyên nhân chính là mắt bộ máu vận hành không khoái, cho nên một loại thực trực tiếp phương pháp chính là cấp mắt bộ mát xa, khơi thông huyết mạch, tăng tiến máu lưu động.” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề chưa từ bỏ ý định, đành phải đem phương pháp nói ra.

“Thiết, không phải đâu, ngươi nghĩ đến biện pháp chính là mắt bộ mát xa? Phương pháp này cũng quá không có cái mới ý đi! Vừa rồi ta cấp chính mình đồ mắt sương khi hay dùng qua. Nói sau thật muốn như vậy dùng được, ta còn dùng hỏi ngươi? Trực tiếp đi chuyến nữ tính thẩm mỹ viện là đến nơi, các nàng người người đều đã mắt bộ mát xa, nhưng lại thực chuyên nghiệp!” Trầm Lệ Đề nghe vậy không khỏi thất vọng nói.

“Ha ha, ngươi đã nói như vậy, vậy khi ta cái gì cũng chưa nói qua.” Hạ Vân Kiệt nhún nhún vai, thực không sao cả nói.

Dù sao hắc đôi mắt cũng không phải hắn.

“Điều này sao đi, ngươi mau giúp ta ngẫm lại biện pháp nha, người ta còn chuẩn bị đi ra ngoài đi dạo phố đâu!” Trầm Lệ Đề cũng không y nói.

“Biện pháp có, chính là mắt bộ mát xa!” Hạ Vân Kiệt thực rõ ràng nói.

“Lại là mắt bộ mát xa, ta nói đại sư, ngươi sẽ không muốn mượn cơ ăn bớt đi?” Trầm Lệ Đề lộ ra một bộ phòng lang cảnh giác biểu tình.

“Thiết, liền ngươi kia một đôi gấu mèo mắt ta còn ăn bớt? Nếu không xem ở ngươi ta cùng ở dưới mái hiên, ta đều lười bính một chút.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy lập tức vẻ mặt khinh thường nói, nhưng trên thực tế đối mát xa Trầm Lệ Đề ánh mắt trong lòng thật là có điểm không yên.

Dù sao cho dù là gấu mèo mắt, kia cũng là mỹ nữ gấu mèo mắt!

“Cái gì? Ngươi này thối đại sư, ngươi xem rõ ràng, bổn cô nương nhưng là giang hàng lừng lẫy nổi danh mỹ nữ tiếp viên hàng không.” Trầm Lệ Đề nghe vậy tức giận đến cử nổi lên cao ngất bộ ngực sữa, trừng mắt nói.

“Nhưng này còn là một đôi gấu mèo mắt.” Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng bâng quơ trở về một câu.

“Tức chết bổn cô nương ! Hảo, ngươi cho ta mát xa, nếu bảy tám phút trong vòng hắc đôi mắt tiêu trừ không được, ta với ngươi không để yên!” Trầm Lệ Đề bị Hạ Vân Kiệt câu này nhẹ nhàng bâng quơ trong lời nói cấp tức giận đến thiếu chút nữa muốn nhảy dựng lên.

Đầy đặn bộ ngực sữa đều bởi vậy ba đào mãnh liệt, hoảng Hạ Vân Kiệt thật là có điểm không dám cấp nàng mát xa, hắn lo lắng cho mình hội tư tưởng thất thần, cho nên thực rõ ràng nói:“Thiết, ta khờ nha! Hảo ý cho ngươi mát xa, không chỉ có bị ngươi hoài nghi dụng tâm kín đáo, còn muốn đối với ngươi hắc đôi mắt phụ trách. Mát xa sự tình, ta mặc kệ.”

Nữ nhân thường thường so với nam nhân dễ dàng để tâm vào chuyện vụn vặt, Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng không chịu cho nàng mát xa, còn liền không nên hắn mát xa, nghe vậy đành phải cắn răng nói:“Hảo, mặc kệ mát xa hữu hiệu không hiệu, ta cũng không trách

ngươi, như vậy tổng được rồi đi.”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy lại trực tiếp lắc đầu, ngay cả nói đều lười hồi một câu.

Có đôi khi nữ nhân tâm tư còn chính là quái, Hạ Vân Kiệt càng như vậy, Trầm Lệ Đề còn lại càng cùng hắn háo thượng, thấy thế cắn nửa ngày nha, cuối cùng lại đột nhiên hướng Hạ Vân Kiệt ngọt ngào cười, thiên thiên ngọc thủ ôn nhu đẩy đẩy bờ vai của hắn, dùng thực lạc lạc thanh âm nói:“Đại sư, ngươi liền giúp người ta mát xa một chút ánh mắt thôi! Ngươi xem, người ta đỉnh một đôi gấu mèo mắt nhiều đáng thương a!”

“Hảo hảo, ta cho ngươi mát xa còn không thành thôi!” Hạ Vân Kiệt bị Trầm Lệ Đề đột nhiên chuyển biến cấp chỉnh tóc gáy dựng đứng, vội vàng đứng dậy nói.

“Này còn kém không nhiều lắm!” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt bị bắt đáp ứng xuống dưới, tựa như đánh thắng trận giống nhau, trên mặt lộ ra gian kế thực hiện được đắc ý tươi cười, nhưng cũng không nghĩ tưởng bình thường nam nhân tưởng bính chính mình một chút chính mình cũng không nguyện ý, hôm nay cũng là cầu Hạ Vân Kiệt cấp nàng mát xa ánh mắt, này lại tính cái gì thắng lợi.

Hạ Vân Kiệt nhìn Trầm Lệ Đề trên mặt đắc ý tươi cười, không khỏi cười khổ lắc lắc đầu, nói:“Ta đi trước rửa tay.”

“Ân, đi thôi. Đúng rồi, mát xa khi có cần hay không mắt bộ dinh dưỡng sương?” Trầm Lệ Đề nói.

“Tùy tiện.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Uy, ngươi đến tột cùng hiểu hay không mắt bộ mát xa sao? Không cần dinh dưỡng sương, các ngươi nam

nhân thô ráp tay đặt tại ta kia non mịn mắt bộ làn da thượng, chẳng phải sẽ làm bị thương đến nó?” Trầm Lệ Đề nghe vậy không khỏi vẻ mặt nghi ngờ nói.

“Quên đi.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy lại bắt đầu lược trọng trách.

“Hảo, hảo, ngươi lợi hại, ta không nói, cho ngươi đi lấy dinh dưỡng sương tổng được rồi đi.” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt lại lược trọng trách, không khỏi tức giận đến thẳng cắn răng. Chính là tức giận về tức giận, không tin về không tin, nhưng nếu không toàn bộ hiểu được, lại lòng có không cam lòng. Cái này cùng lần trước ở xe taxi thượng Đỗ Hải Quỳnh rõ ràng nhận định Hạ Vân Kiệt là cái gạt người đại sư, nhưng bởi vì muốn nhìn một chút hắn đến tột cùng như thế nào lừa dối người, thà rằng tiêu tiền là cùng cái đạo lý.

“Này còn kém không nhiều lắm!” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề một bộ kinh ngạc bộ dáng, nhưng thật ra tìm được rồi vài phần lạc thú, sờ soạng hạ cái mũi, mặt mang đắc sắc đi rửa tay.

“Hừ, nếu không hiệu quả, xem cô nãi nãi kế tiếp như thế nào sửa chữa ngươi!” Gặp Hạ Vân Kiệt mặt mang sắc rời đi, Trầm Lệ Đề đối với hắn bóng dáng thở phì phì vung hạ phấn quyền, sau đó cũng đi theo ra phòng lấy đến mắt bộ dinh dưỡng sương.

Trầm Lệ Đề lấy đến mắt bộ dinh dưỡng sương sau, liền một mình một người đi đến trên sô pha nằm thẳng xuống dưới. Nằm xuống đến sau, nhớ tới đợi lát nữa Hạ Vân Kiệt hội dùng tay hắn ở của nàng ánh mắt thượng vuốt ve, trong lòng không hiểu có chút khẩn trương, thế cho nên cao ngất bộ ngực sữa cũng nhịn không được cao thấp phập phồng đứng lên.

Chính khẩn trương là lúc, Trầm Lệ Đề cảm giác được

một cỗ cực nóng ánh mắt dừng ở thân thể của nàng thượng, trong lòng không khỏi căng thẳng, nghiêng đầu nhìn lại, phát hiện Hạ Vân Kiệt ánh mắt chính dừng ở nàng mặt ngoài có hứng thú thân mình, trong mắt toát ra một chút có khác bình thường lửa nóng.

“Chuẩn bị tốt không có? Có thể bắt đầu sao?” Trầm Lệ Đề thấy thế phương tâm khẽ run lên, ra vẻ trấn định hỏi.

“Ân, có thể. Kỳ thật, ngươi có thể ngồi.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, cố nén không nhìn tới trên sô pha kia nằm thẳng mê người thân mình.

Trầm Lệ Đề nghe vậy không khỏi nao nao, đột nhiên nhớ tới đây chính là trong nhà không phải thẩm mỹ viện, làm lại gần là mắt bộ mát xa, quả thật không tất yếu nằm. Bất quá nằm đều nằm, hơn nữa Hạ Vân Kiệt lời này nói được cũng làm cho nàng đặc không thoải mái, không phục.

Có ý tứ gì thôi? Liền bổn cô nương này dáng người, chẳng lẽ nằm không đẹp mắt sao? Không vừa vặn tiện nghi ngươi sao? Thế nhưng muốn ta ngồi.

Đương nhiên lời này Trầm Lệ Đề là sẽ không nói xuất khẩu, mà là trực tiếp xem thường nói:“Nếu là mát xa, đương nhiên là nằm thoải mái a.”

Được, nàng thật đúng là hiểu được hưởng thụ! Hạ Vân Kiệt nghe vậy một trận không nói gì, sau đó tự nhiên tùy nàng đi.

Nếu người ta nữ hài tử cũng không để ý nằm làm cho hắn cấp nàng mát xa, hắn một đại nam nhân lại làm sao hội để ý.

Chuyển một cái ghế, Hạ Vân Kiệt thành thật không khách khí lần lượt bên sô pha ngồi, lấy ra một ít dinh

dưỡng sương, sau đó thân thủ chuẩn bị đem dinh dưỡng sương vẽ loạn ở của nàng mắt chu làn da. Chính là khi hắn chuẩn bị động thủ khi, nhìn cặp kia xinh đẹp ánh mắt nhắm chặt, thật dài lông mi chiến nha chiến, trong lòng cũng không có tới tùy vào một trận khẩn trương.

Hạ Vân Kiệt khẩn trương, Trầm Lệ Đề lại càng chặt trương. Ánh mắt tuy rằng nhắm chặt, nhưng có thể cảm giác được một cỗ dương cương hơi thở đập vào mặt áp chế, thậm chí đều có thể cảm nhận được kia nhất từng đợt từng đợt theo hắn trong lỗ mũi thở ra đến nhiệt khí.

Hắn hiện tại đang làm cái gì? Có phải hay không nhìn chằm chằm mặt của ta xem?

Khẩn trương trung kia mang theo nam nhân hơi thở tay cuối cùng còn là đụng chạm đến của nàng mắt bộ da thịt, Trầm Lệ Đề cả người thân mình không khỏi lập tức buộc chặt lên.

Bất quá rất nhanh, Trầm Lệ Đề liền phát hiện kia đụng chạm đến nàng mẫn cảm da thịt ngón tay rất nhẹ thực nhu, hơn nữa một chút cũng không thô ráp. Ngón tay dọc theo mắt vĩ đồng tử liêu, hạ hốc mắt cầu sau, tứ bạch chờ huyệt vị nhẹ nhàng ôn nhu chậm rãi mát xa đi qua vẫn mát xa đến mũi thở ngoại sườn nghênh hương huyệt.

Hạ Vân Kiệt tay tựa như mang theo ma lực giống nhau, khi hắn ngón tay dọc theo huyệt vị không nhanh không chậm mát xa khi, Trầm Lệ Đề cảm giác được cả người vô cùng thả lỏng, một loại nói không nên lời thoải mái ở mắt bộ tràn ngập mở ra, thậm chí ở sâu trong nội tâm nhịn không được dâng lên một tia mãnh liệt khát vọng, tưởng thân thủ cầm lấy kia tay, bắt nó dán tại mặt mình.

Tiếp tục cầu đề cử phiếu a a a!!!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 79 : Quá yêu ngươi

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-18 12:14:03.0 số lượng từ:3011

Hạ Vân Kiệt cúi đầu nhìn dưới mắt kia trương tinh xảo xinh đẹp khuôn mặt, hồng hồng thần, tú xảo cái mũi, thật dài lông mi, trong lòng nhịn không được rục rịch, rất muốn lấy tay nhẹ nhàng vuốt ve hạ này trương xinh đẹp khuôn mặt, rất muốn đem môi đặt ở kia đỏ tươi ướt át gợi cảm môi.

“Tốt lắm!” Nói là bảy tám phút, nhưng cuối cùng Hạ Vân Kiệt lại chỉ mát xa năm phút đồng hồ.

Thật sự là đối mặt ngủ mỹ nhân dụ hoặc, Hạ Vân Kiệt tư tưởng thượng tổng khó tránh khỏi hội có sai sót, cho nên rõ ràng lười diễn trò, trực tiếp trước tiên hoàn công.

“Nhanh như vậy thì tốt rồi!” Hai mắt chung quanh ôn nhu đột nhiên biến mất, Trầm Lệ Đề trong lòng không hiểu cảm thấy một tia thản nhiên mất mát, theo bản năng bật thốt lên nói, trước tiên nghĩ đến thế nhưng không phải hiệu quả tốt xấu vấn đề.

“Kính nhờ, đều đã muốn vài phút, ngươi nghĩ rằng ta là thẩm mỹ viện viên công sao?” Hạ Vân Kiệt nói.

Trầm Lệ Đề nghe vậy mặt đẹp không khỏi hơi hơi đỏ lên, vội vàng theo trên sô pha ngồi xuống, trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói:“Thiết, ai hiếm lạ!”

Nói xong Trầm Lệ Đề rốt cục nhớ tới hắc đôi mắt sự tình, vội vàng chạy đến phòng rửa mặt gương trước mặt.

“A!” Phòng rửa mặt bên trong truyền đến Trầm Lệ Đề

một tiếng bén nhọn tiếng kêu, sợ tới mức Hạ Vân Kiệt còn tưởng rằng đã xảy ra sự tình gì, vội vàng cũng hướng phòng rửa mặt chạy.

Chạy đến phòng rửa mặt cửa mới phát hiện kỳ thật sự tình gì cũng đều không có, Trầm Lệ Đề chính mở to hai mắt nhìn đối với gương chiếu đâu!

“Kính nhờ, không có việc gì không cần quỷ kêu được không? Hội dọa đến nhân.” Hạ Vân Kiệt tức giận nói.

“Oa, đại sư, ngươi thật sự rất ngưu, của ta hắc đôi mắt thật sự không thấy ! Quá yêu ngươi ! Ba!” Trầm Lệ Đề lại tựa hồ áp căn sẽ không nghe được Hạ Vân Kiệt oán giận thanh, nàng gặp Hạ Vân Kiệt tiến vào, kích động dưới, thế nhưng một cái xoay người ôm lấy Hạ Vân Kiệt, hơn nữa thật mạnh hôn một cái hắn hai má.

Đây là nàng cùng Đỗ Hải Quỳnh ở cùng một chỗ, tâm tình kích động khi thói quen tính động tác!

Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới tương đối cho Đỗ Hải Quỳnh mà nói, hướng đến hơi hiển bảo thủ một ít Trầm Lệ Đề, thế nhưng hội đột nhiên cấp chính mình một cái ôm nhau, thậm chí còn hôn chính mình một chút, không khỏi vuốt trên mặt kia bị hôn quá địa phương, nhìn Trầm Lệ Đề ngốc ở!

Mà Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt nhìn chằm chằm chính mình ngốc xem, đột nhiên nhớ tới trước mắt vị này nhưng là hàng thật giá thật nam nhân mà không phải Đỗ Hải Quỳnh, không khỏi một tiếng thét chói tai:“A! Của ta nụ hôn đầu tiên!”

Trầm Lệ Đề như vậy nhất kêu, Hạ Vân Kiệt cũng thanh tỉnh lại đây, lại sờ sờ bị hôn quá địa phương, ra vẻ không sao cả bộ dáng nói:“Thiết, cũng không phải miệng đối miệng, về phần lớn như vậy hô gọi nhỏ sao? Nói sau

cũng không phải ta bức ngươi.”

“Cái gì?” Trầm Lệ Đề nghe vậy nâng lên thủ lại muốn cấp Hạ Vân Kiệt một lần phấn quyền, bất quá chờ nàng nâng lên tay khi, Hạ Vân Kiệt đã sớm đào tẩu, thậm chí còn không vong chèn ép một câu:“Vốn chính là thôi, người nước ngoài chào hỏi còn cho nhau thiếp hôn lên khuôn mặt miệng đâu!”

“Ngươi!” Trầm Lệ Đề tức giận đến đã nghĩ đuổi theo đi, bất quá cuối cùng lại còn là “Xì” Một tiếng nở nụ cười, sau đó trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói:“Tính, xem ở ngươi giúp ta giải quyết hắc đôi mắt phân thượng, thuận tiện nghi ngươi một lần đi.”

Nghe được “Tiện nghi ngươi một lần”, Hạ Vân Kiệt theo bản năng nhớ tới một đêm kia nhìn đến tuyết trắng thân thể, trong lòng không khỏi rung động.

Kia một lần mới là chân chính “Tiện nghi ngươi một lần”.

“Nga, đúng rồi, ngươi kia mát xa thủ pháp thật đúng là thần kỳ, ngươi thật là nhận thức chuẩn huyệt vị đến mát xa sao?” Trầm Lệ Đề làm sao hội dự đoán được chính mình trong lúc vô ý một câu khiến cho Hạ Vân Kiệt cảm nghĩ trong đầu, oán trách qua đi, nhịn không được vẻ mặt tò mò bội phục hỏi.

“Đó là đương nhiên, bằng không ngươi cho là có thể dựng sào thấy bóng sao?” Hạ Vân Kiệt không phải không có tự hào trả lời.

“Kia cũng là là, đúng rồi ngươi dạy dạy ta đi, như vậy ta về sau sẽ không dùng sợ hắc đôi mắt.” Sự thật liền đặt tại trước mặt, hiện tại cho dù Hạ Vân Kiệt nói chính mình là giúp nàng đả thông huyết mạch, phỏng chừng Trầm Lệ Đề cũng đều hội tin tưởng, cho nên Trầm Lệ Đề nghe vậy một chút cũng không hoài nghi, lập tức vẻ mặt hưng

phấn mà nói.

“Không được, đây là độc môn bí pháp, không truyền ngoại nhân.” Hạ Vân Kiệt ra vẻ thần bí nói. Hắn đương nhiên không thể truyền Trầm Lệ Đề phương pháp này, vì vậy phương pháp sở dĩ dựng sào thấy bóng, chủ yếu còn là bởi vì Hạ Vân Kiệt hơi chút vận chuyển một tia vu lực dễ chịu Trầm Lệ Đề mắt bộ mạch máu. Phương pháp này Trầm Lệ Đề lại như thế nào học được đến?

“Không phải đâu? Van cầu ngươi, sẽ dạy ta một chút đi.” Nếu đổi thành việc khác, Hạ Vân Kiệt nếu ra vẻ thần bí “Trang bức”, Trầm Lệ Đề khẳng định sẽ không điểu hắn. Nhưng hắc đôi mắt nhưng là liên quan đến nữ nhân mỹ mạo, huống hồ Hạ Vân Kiệt thủ pháp cũng thiên chân vạn xác thần kỳ, Trầm Lệ Đề thân là một nữ nhân lại đâu chịu như vậy bỏ qua, nghe vậy lập tức vẻ mặt lấy lòng cầu đạo.

Bất quá Hạ Vân Kiệt cũng không vì sở động lắc đầu.

“Đại sư, Hạ ca ca, Kiệt ca ca, ngươi sẽ dạy người ta một chút thôi! Kiệt ca ca!” Bất quá chỉ cần đề cập nữ nhân dung mạo phương diện sự tình, nữ nhân luôn như vậy có bám riết không tha tinh thần, Hạ Vân Kiệt lắc đầu căn bản không có thể đánh mất Trầm Lệ Đề ý niệm trong đầu, không chỉ có không có thể đánh mất, tương phản của nàng ý niệm trong đầu càng mạnh liệt, thế cho nên cũng bất chấp nữ nhân rụt rè, cầm lấy Hạ Vân Kiệt tay, dùng sức phe phẩy, tựa như cái làm nũng nữ hài tử giống nhau. Diêu thời điểm, trước ngực hai luồng đầy đặn tả hữu lay động, nói chuyện thanh âm lại làm nũng cùng lâm chí linh hiểu được liều mạng.

“Được rồi, được rồi, ta dạy còn không được thôi? Chính là kính nhờ ngươi không cần tái phát ra như vậy thanh âm, thật sự thực dọa người.” Hạ Vân Kiệt bị Trầm Lệ Đề “Kiệt ca ca” Kêu cả người xương cốt mềm yếu đồng thời

lại có như vậy một tia tóc gáy vẻ sợ hãi, thật sự là Trầm Lệ Đề cho tới bây giờ không như vậy làm nũng cũng không như vậy kêu lên hắn.

“Uy, ngươi lời này là cái gì…… Hì hì, ngươi đã không thích nghe, ta đây sửa. Ngươi còn là nhanh lên dạy ta mát xa mắt bộ huyệt vị phương pháp đi!” Trầm Lệ Đề nghe Hạ Vân Kiệt nói của nàng thanh âm thực dọa người, đầu tiên là lập tức mắt hạnh trừng trừng, mở miệng chất vấn, bất quá nói đến một nửa đột nhiên nhớ tới còn muốn cầu Hạ Vân Kiệt giáo nàng mát xa huyệt vị phương pháp đâu, lại lập tức bài trừ ngọt ngào mỉm cười.

Hạ Vân Kiệt thấy thế không khỏi dở khóc dở cười lắc đầu, sau đó nói:“Dạy ngươi là không thành vấn đề, bất quá huyệt vị nếu nhận được không chuẩn hiệu quả thường thường là sai một ly đi ngàn dặm, cho nên có nhận biết hay không chuẩn vậy nhìn ngươi thiên phú. Hơn nữa loại này mát xa thủ pháp bình thường là lúc ban đầu hiệu quả tốt nhất, dùng hơn hiệu quả cũng liền bình thường, bình thường mỗi ngày mát xa mười đến phút nhưng thật ra có kiện mắt hiệu quả, đương nhiên chính yếu hay là muốn dựa vào chính ngươi chú ý nghỉ ngơi. Ta này thủ pháp cũng là trong lúc vô ý cùng một vị trong thôn lão nhân học.”

Hạ Vân Kiệt lời này nói được liền nửa thật nửa giả, vừa rồi hắn mát xa quả thật là đối với huyệt vị mát xa, nhưng nếu không có vận chuyển vu lực, hiệu quả khẳng định không tốt như vậy. Trầm Lệ Đề muốn học nhận thức huyệt mát xa phương pháp đổ không khó, cũng có thể dịu đi hắc đôi mắt, nhưng nàng không phải vu sư tưởng đạt tới dựng sào thấy bóng hiệu quả cũng là không có khả năng.

“Đã biết, đã biết, chỉ cần có hiệu quả là được.” Nóng vội Trầm Lệ Đề lại nghe không thể Hạ Vân Kiệt dong dài,

thúc giục nói.

“ok, vậy bắt đầu đi.” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề không kiên nhẫn, cũng lười tái giải thích, nói xong ngồi xếp bằng ngồi xuống trên sô pha, sau đó lại chỉ chỉ sô pha nói:“Ngươi ngồi xếp bằng ngồi ở của ta đối diện.”

Trầm Lệ Đề cơ hồ không có gì do dự cũng ngồi xếp bằng ngồi ở trên sô pha, chính là làm hai người chân chính mặt đối mặt mà ngồi, hai mắt đối với hai mắt, gần trong gang tấc, hai đầu gối cơ hồ lần lượt hai đầu gối, trong lúc nhất thời lại cảm thấy một tia trước nay chưa có ái muội không khí.

“Mắt bộ mát xa tổng cộng muốn ấn mười cái huyệt vị, ta trước giáo ngươi nhận thức huyệt vị, sau đó sẽ dạy ngươi mát xa thủ pháp. Đầu tiên là đồng tử liêu, vị trí này ở mắt vĩ, ngươi thử tìm xem xem.” Hạ Vân Kiệt ở chính mình đồng tử liêu huyệt vị thượng chỉ chỉ giáo nói.

Trầm Lệ Đề nghe vậy thu hồi lung tung suy nghĩ, lấy tay chỉ ở chính mình mắt vĩ đồng tử liêu thượng đè, sau đó lại duỗi thân thủ đi ấn Hạ Vân Kiệt mắt vĩ đồng tử liêu.

Chính là Trầm Lệ Đề muốn ấn Hạ Vân Kiệt mắt vĩ đồng tử liêu khi, trên thân lại khó tránh khỏi muốn hướng hắn khuynh phủ, nhất thời trước ngực hai luồng đầy đặn liền tạo ra v tự cổ áo, lộ ra một chút mê người từ bạch vú cùng với trung gian kia thâm câu.

Ngồi ở Hạ Vân Kiệt vị trí, này mạt dụ hoặc vừa vặn ngay tại hắn dưới mắt, gần trong gang tấc, nhìn một cái không sót gì.

Hạ Vân Kiệt cũng không phải cái gì thanh tâm quả dục thánh nhân, nhìn dưới mắt kia mạt từ bạch, kia mạt no đủ, hô hấp lập tức đều trở nên dồn dập đứng lên, ánh mắt cũng có chút đăm đăm.

“Là nơi này sao?” Trầm Lệ Đề cũng không có ý thức được chính mình đang ở đi quang, thật cẩn thận đem chính mình thiên thiên ngón tay ngọc ở Hạ Vân Kiệt mắt vĩ qua lại nhẹ nhàng đè vài cái, cuối cùng nhận định một vị trí, sau đó nhìn về phía Hạ Vân Kiệt hỏi.

Chính là này vừa thấy, mới phát hiện Hạ Vân Kiệt ánh mắt chính theo chính mình cổ áo đi xuống xem, không khỏi “A!” một tiếng, vội vàng hạ sô pha, thuận tay còn cầm lấy một cái đệm liền chuẩn bị hướng Hạ Vân Kiệt trên người đánh:“Ngươi này đại sắc lang!”

Nếu đổi thành một cái khác tình trường lão thủ không thiếu được nói năng ngọt xớt biện giải vài câu, chính là Hạ Vân Kiệt da mặt dù sao có vẻ bạc, mặt đằng một chút còn có chút hồng đứng lên, ngượng ngùng nhìn xấu hổ não Trầm Lệ Đề cũng không biết nên như thế nào giải thích.

Trầm Lệ Đề nhìn vẻ mặt xấu hổ thành thật dạng Hạ Vân Kiệt, cuối cùng trong tay đệm không có đánh đi xuống, chính là xấu hổ não chà chà chân, nói:“Đại sắc lang, đại phôi đản, không còn muốn ngươi dạy!”

Nói xong khêu gợi vòng eo uốn éo, xoay người vào chính mình phòng ngủ, cũng “Phanh” một tiếng đóng lại cửa phòng.

Nhìn Trầm Lệ Đề “Phanh” đóng cửa phòng, Hạ Vân Kiệt chỉ có thể cười khổ vò đầu. Lớn như vậy, hắn ra vẻ còn không có như vậy mất mặt quá.

Chính là vừa rồi kia một nửa lộ đầy đặn vú thật sự quá mức mê người, lại ngay tại dưới mắt, chỉ cần là cái bình thường nam nhân đều hội theo bản năng theo cổ áo đi xuống ngắm.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên là cái bình thường nam nhân!

Ở sô pha ngồi yên một lát, Hạ Vân Kiệt cũng đứng dậy trở lại chính mình phòng ngủ, sau đó tùy tiện cầm lấy một quyển sách, tiếp tục học tập, dù sao nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi.

Chính là thư không thấy trong chốc lát, chợt nghe đến bên ngoài truyền đến mở cửa thanh, tiếng đóng cửa tiếp theo là xuống thang lầu thanh âm, hiển nhiên Trầm Lệ Đề xuất môn đi dạo phố đi.

Hạ Vân Kiệt nghe dần dần đi xa tiếng bước chân, không khỏi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, này nữ nhân cuối cùng là đi rồi, hy vọng khi trở về hết thảy khôi phục như thường.

……

Cầu đề cử phiếu, cảm ơn!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 80 : Tới cửa trả thù

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-19 0045.0 số lượng từ:2891

Siêu Thắng tập đoàn lúc ban đầu phát triển căn cơ ở Giang Châu thị, bất quá theo xích bán lẻ siêu thị kịch liệt phát triển, Giang Châu thị đã muốn không thể thỏa mãn nó đối thị trường cùng đối thác trương khát vọng, cho nên từ lúc chín mươi niên đại mạt, Siêu Thắng tập đoàn cũng đã đem nó tổng bộ đại lâu chuyển đến Giang Nam tỉnh tỉnh lị Hải Châu thị.

Nữ nhân tương đối mà nói tổng có vẻ hoài cựu, cho nên chẳng sợ Siêu Thắng tập đoàn tổng bộ đại lâu chuyển đến tỉnh lị Hải Châu thị, Chung Dương Dĩnh bình thường từng cuối tuần còn là hội trở lại Giang Châu thị Mai Côi viên vượt qua. Đoạn thời gian trước bị ác quỷ quấn thân, nàng vô tâm đi làm lại cơ hồ mỗi ngày đều đứng ở Giang Châu thị. Bất quá từ Hạ Vân Kiệt cho nàng kia trương trừ tà phù sau, Chung Dương Dĩnh lại khôi phục bình thường cuộc sống, mỗi ngày ban ngày đều đã ở Hải Châu thị tổng bộ đại lâu đi làm.

Hôm nay cũng không ngoại lệ!

Bất quá hôm nay Chung Dương Dĩnh văn phòng lại nghênh đón hai vị khách không mời mà đến, một vị là Ma Sinh thương sự hội trưởng Ma Sinh Sa Thụ, mặt khác một vị còn lại là nhìn như đẫy đà cao quý, kì thực là một vị có được thần bí lực lượng nữ âm dương sư, Thiên Diệp Giai Tử.

“Chung nữ sĩ biệt lai vô dạng a!” Ma Sinh Sa Thụ thân thủ cùng Chung Dương Dĩnh bắt tay, giảng một ngụm tương đối lưu loát tiếng Trung, hiển nhiên đối Trung Quốc văn hóa hạ chút công phu.

“Nhờ Ma Sinh tiên sinh phúc, trong khoảng thời gian này quá cử không sai.” Chung Dương Dĩnh không lạnh không đạm theo Ma Sinh Sa Thụ nắm tay, trong lời nói có chuyện nói.

“Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi. Vị này là Thiên Diệp Giai Tử tiểu thư, là chúng ta Nhật Bản một vị âm dương đại sư.” Ma Sinh Sa Thụ nghe vậy trong mắt lóe ra một chút âm lãnh, trên mặt lại cười tủm tỉm thực khách khí giới thiệu nói.

“Nguyên lai Thiên Diệp Giai Tử là vị cao nhân a, hạnh ngộ, hạnh ngộ. Bất quá, ta là việc buôn bán, đối cái gì âm nha quỷ nha cái gì có vẻ kiêng kị.” Chung Dương Dĩnh nghe vậy trong mắt lóe ra một chút cảnh giác cùng hận ý, nhưng còn là cùng Thiên Diệp Giai Tử nắm tay, chính là nói chuyện ngữ khí sẽ không như vậy thân mật.

Nàng cũng không phải ngốc tử, phía sau tự nhiên hiểu được đoạn thời gian trước gặp ác mộng chính là Thiên Diệp Giai Tử ở phía sau khiến cho quỷ. Bất quá người làm ăn dĩ hòa vi quý, nói sau Thiên Diệp Giai Tử dù sao cũng là vị có được thần bí lực lượng âm dương sư, Chung Dương Dĩnh đúng là vẫn còn tâm tồn kiêng kị, không có trực tiếp làm cho người ta đuổi bọn hắn đi.

Đương nhiên cái loại này thần quỷ việc cũng không có chứng cớ! Nếu không Chung Dương Dĩnh đổ có thể trực tiếp kêu cảnh sát.

“Người sáng mắt không nói tiếng lóng, Trung Quốc đất rộng của nhiều, lịch sử đã lâu, xưa nay là người tài ba xuất hiện lớp lớp, ta lần này tới là muốn mời Chung nữ sĩ giúp ta dẫn tiến một chút ngươi phía sau cao nhân, cũng tốt kiến thức kiến thức các ngươi Trung Quốc âm dương đại sư.” Thiên Diệp Giai Tử nghe vậy mắt đẹp trung lóe ra một chút sắc nhọn ánh sáng, vẻ mặt bình

tĩnh thản nhiên nói.

Chung Dương Dĩnh nghe vậy một lòng nhất thời bị nâng lên đứng lên, lúc này nàng đương nhiên hiểu được Thiên Diệp Giai Tử là tìm Hạ Vân Kiệt tính sổ đến. Chính là nàng đối bọn họ kia vòng căn bản không biết, cũng căn bản xem không hiểu ai lợi hại ai không lợi hại, huống hồ người ta ngàn dặm xa xôi dám tìm tới cửa đến, hiển nhiên là có mười phần trí thắng nắm chắc, mà Hạ Vân Kiệt lại như vậy tuổi trẻ, ấn bình thường tư duy đến phán đoán, tu luyện thời gian hữu hạn, pháp lực khẳng định cao cường không đến chạy đi đâu.

“Cái gì cao nhân không cao nhân, ta không rõ ngươi đang nói cái gì.” Tuy rằng Hạ Vân Kiệt cùng Chung Dương Dĩnh đề cập qua, nếu Nhật Bản nhân sẽ tìm tới cửa đến gọi điện thoại cho hắn, nhưng cuối cùng Chung Dương Dĩnh lại lựa chọn giả bộ hồ đồ.

“Chung nữ sĩ, ngươi yên tâm ta chỉ là nghĩ cùng người nọ gặp cái mặt, cho nhau tham thảo một phen, tuyệt không sẽ làm bị thương hại đến hắn. Dù sao hiện tại là pháp chế xã hội, chúng ta người này vòng cũng là muốn tuân kỉ thủ pháp.” Thiên Diệp Giai Tử ngàn dặm xa xôi đi vào Trung Quốc chính là muốn tìm Chung Dương Dĩnh phía sau cao nhân, lại sao lại bởi vì Chung Dương Dĩnh như vậy câu nói đầu tiên dẹp đường hồi phủ, nghe vậy mắt đẹp nhìn Chung Dương Dĩnh nói. Chính là nói chuyện thanh âm đặc biệt nhu, nhu giống như có chứa nào đó thần kỳ mê hoặc lực lượng, làm cho người ta hãm sâu trong đó mà không thể cự tuyệt.

“Ngươi nói là thật vậy chăng?” Chung Dương Dĩnh nhìn làn da trắng nõn khí chất cao quý Thiên Diệp Giai Tử, tâm bắt đầu dao động đứng lên.

“Đương nhiên là thật.” Thiên Diệp Giai Tử quyến rũ cười nói.

“Thực xin lỗi, trước thất bồi một chút. Tiểu Tô ngươi hỗ trợ chiêu đãi một chút Ma Sinh tiên sinh cùng Thiên Diệp tiểu thư.” Chung Dương Dĩnh mặc dù có điểm bị Thiên Diệp Giai Tử thanh âm cấp mê hoặc, nhưng nàng dù sao cũng là cái làm đại sự tình nữ cường nhân, tâm tính so với người thường kiên cường dẻo dai rất nhiều, cũng không có mơ mơ màng màng đáp ứng xuống dưới, mà là đứng dậy đối bí thư công đạo một câu, sau đó xoay người đi vào một cái khác phòng.

Nhìn Chung Dương Dĩnh đi vào một cái khác phòng, Thiên Diệp Giai Tử mắt đẹp trung ánh sáng nhu hòa dần dần lạnh xuống dưới. Nàng vừa rồi nói tuyệt không thương tổn Hạ Vân Kiệt, còn nói các nàng này trong vòng nhân cũng muốn tuân kỉ thủ pháp, đương nhiên đều là lừa Chung Dương Dĩnh. Hạ Vân Kiệt giết chết nàng một cái tân tân khổ khổ bồi dưỡng thức thần, nàng lại sao lại từ bỏ ý đồ? Về phần tuân kỉ thủ pháp kia lại cái chê cười, giống các nàng loại người này, thật muốn hại người lại khởi là bình thường hình cảnh có thể tra ra đến?

Đương nhiên mỗ cái đặc thù ngành khả năng có thể tra được, nhưng này cái đặc thù ngành dù sao cách người thường cuộc sống quá mức xa xôi, nếu không phải phát sinh ảnh hưởng trọng đại thần quái sự kiện, bọn họ lại sao lại chú ý đến một người bình thường sinh lão bệnh tử? Đương nhiên cho dù bọn họ chú ý đến, khi đó Thiên Diệp Giai Tử từ lâu kinh về tới Nhật Bản.

Mà Ma Sinh Sa Thụ nhìn Chung Dương Dĩnh đứng dậy tiến vào một cái khác phòng, trong mắt lóe ra một chút thật sâu kiêng kị. Hắn đương nhiên nhìn ra được đến, Chung Dương Dĩnh sở dĩ hội dao động, đó là bởi vì Thiên Diệp Giai Tử kia tràn ngập mê hoặc thanh âm.

Chung Dương Dĩnh tiến vào mặt khác nhất phòng, sau

đó xuất ra di động cấp Hạ Vân Kiệt bát đánh đi qua.

Nàng là không có hoàn toàn tin tưởng Thiên Diệp Giai Tử trong lời nói, nhưng đúng là vẫn còn bị của nàng thanh âm cấp dao động quyết tâm, cho nên còn là quyết định cấp Hạ Vân Kiệt đánh cái điện thoại, mà không phải giống vừa mới bắt đầu giống nhau giả bộ hồ đồ từ chối.

Chung Dương Dĩnh cấp Hạ Vân Kiệt gọi điện thoại khi đã muốn là buổi chiều.

“A Kiệt, ta là Chung tỷ, bọn họ đến đây.” Hạ Vân Kiệt nhất tiếp khởi điện thoại, chợt nghe đến trong điện thoại truyền đến Chung Dương Dĩnh có chút khẩn trương thanh âm.

“Bọn họ? Ngươi nói là người sử dụng ác quỷ hại ngươi?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy tối đen con ngươi trung nổi lên nhiều điểm hàn quang.

Hắn đổ không nghĩ tới ngày hôm qua chính mình vừa mới vừa diệt bọn hắn hại người ác quỷ, hôm nay bọn họ thế nhưng tìm tới cửa đến đây.

“Đúng vậy, chính là ngày hôm qua ta với ngươi nói người của Ma Sinh thương sự. Hôm nay Ma Sinh Sa Thụ dẫn theo một vị nữ âm dương đại sư tới tìm ta, vị kia nữ âm dương sư tưởng với ngươi hội cái mặt, ta sợ nàng hội đối với ngươi bất lợi, cho nên ngay từ đầu không đáp ứng. Nhưng sau lại nàng nói chính là tưởng với ngươi hội cái mặt, cho nhau tham thảo một chút. Các ngươi này vòng sự tình ta không biết, nếu ngươi cảm thấy không thích hợp ta cự tuyệt, mặc kệ nói như thế nào, nơi này cũng là chúng ta người Trung Quốc địa bàn, nàng cho dù là cái gì âm dương……”

“Nếu nàng đến đây, tự nhiên muốn cùng nàng chạm cái mặt, nếu không chẳng phải là làm cho nàng đã cho

chúng ta mênh mông đại quốc ngay cả người tài ba đều không có! Như vậy, ngươi an bài một cái im lặng, không người quấy rầy địa phương, ta cùng nàng hội cái mặt." Hạ Vân Kiệt ngắt lời nói.

"Như vậy có thể hay không có nguy hiểm?" Chung Dương Dĩnh dù sao không phải bình thường nữ nhân, trò chuyện trung dần dần hoàn toàn thanh tỉnh lại đây, không khỏi lo lắng nói.

"Chung tỷ ngươi yên tâm, ta còn thực tuổi trẻ, nguy hiểm sự tình ta sẽ không làm." Hạ Vân Kiệt ngữ khí thoải mái mà nửa nói đùa nói.

"Ta ở Thương Bắc có khối vườn trà, nơi nào non xanh nước biếc, hoàn cảnh im lặng, trừ bỏ người quản lý vườn trà, bình thường không có gì người sẽ đi nơi nào. Ta ở nơi nào cố ý kiến một đống phòng ở, có đôi khi sẽ đi bên kia nghỉ phép. Ngươi xem phải đi Thương Bắc như thế nào?" Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt ngữ khí thoải mái, nhưng thật ra yên tâm không ít, nghĩ nghĩ nói.

Thương Bắc huyện lệ thuộc Giang Châu thị, nhưng đã muốn cùng tỉnh lị Hải Châu thị nối đường ray, vừa vặn bị vây hai cái thành thị trung gian.

Hạ Vân Kiệt đổ không sao cả đi nơi nào, chỉ cần không có gì nhân quấy rầy là có thể, nghe vậy nói:"Có thể, ta hiện tại ngay tại Đức Nhã tiểu khu, ngươi phái người lại đây tiếp ta đi."

"Tốt, bất quá chúng ta ở Hải Châu thị, ta sẽ lập tức phái xe đi tiếp ngươi, đại khái mười phút đến Đức Nhã tiểu khu." Chung Dương Dĩnh nói.

Hạ Vân Kiệt trở về một tiếng tốt, sau đó treo điện thoại.

Tới đón Hạ Vân Kiệt là Siêu Thắng tập đoàn ở Giang Châu thị một vị quản lí, một nam tử ba mươi tuổi xuất đầu, mở ra một chiếc màu đen đại chúng Passat, trên tay đội một chích Thụy Sĩ anh nạp cách biểu, vừa thấy kia phái đoàn chính là cái thành công nhân sĩ.

Kia nam tử nhìn thấy Hạ Vân Kiệt khi, hiển nhiên thực giật mình cho hắn trẻ tuổi cùng giản dị, theo dõi hắn nhìn vài mắt. Nhưng cuối cùng nhớ thương Hạ Vân Kiệt là chủ tịch tự mình công đạo người, không dám chậm trễ, khách khách khí khí đem Hạ Vân Kiệt thỉnh lên xe, sau đó một đường hướng Thương Bắc huyện khai đi.

Chung Dương Dĩnh nói địa phương quả thật là cái non xanh nước biếc địa phương, một cái không cao không thấp đỉnh núi, thông xanh um úc, phía dưới có điều dòng suối nhỏ lưu vòng quanh sơn chậm rãi chảy qua.

Chung Dương Dĩnh kiến nghỉ phép biệt thự an vị dừng ở giữa sườn núi, che lấp ở cao lớn tùng lâm bên trong, một cái kham kham chỉ có thể cung hai lượng xe hơi thông qua thủy nê lộ theo chân núi quay quanh đến biệt thự cửa.

Làm Giang Châu thị vị kia quản lí lái xe đem Hạ Vân Kiệt đưa đến giữa sườn núi biệt thự khi, đã muốn có một đám người ở biệt thự cửa chờ hắn.

Những người này trung trừ bỏ Chung Dương Dĩnh cùng của nàng bên người tài xế kiêm bảo tiêu Ngô Anh ngoại, còn có Ma Sinh Sa Thụ, Thiên Diệp Giai Tử cùng với một vị mặc màu tím quần áo, biểu tình rất lạnh, ánh mắt cũng rất lạnh, dáng người cũng rất kiều nhỏ Nhật Bản nữ nhân.

Trừ bỏ Chung Dương Dĩnh nhìn đến Hạ Vân Kiệt theo Passat trong xe xuống dưới khi, không có cảm thấy nửa phần kinh ngạc, người còn lại bao gồm Ngô Anh ở bên

trong đều nhịn không được toát ra kinh ngạc biểu tình.

Ngô Anh là không nghĩ tới lão bản còn có Ma Sinh thương sự xã trưởng, đại thật xa chạy đến Thương Bắc biệt thự, chờ thế nhưng sẽ là Hạ Vân Kiệt này quán bar người làm công. Mà Ma Sinh Sa Thụ đám người liền càng kinh ngạc, bọn họ vạn vạn không nghĩ tới, Chung Dương Dĩnh phía sau cao nhân thế nhưng sẽ là như vậy một vị giản dị tuổi trẻ nam tử. Thế cho nên Ma Sinh Sa Thụ nhịn không được mở miệng hỏi nói:“Hay là hắn chính là……”

Cầu đề cử phiếu, cầu cất chứa, cầu đánh thưởng, cảm ơn!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 81 : Bàn tay

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-19 12:29:17.0 số lượng từ:3037

Hạ Vân Kiệt nhưng không có để ý tới Ma Sinh Sa Thụ, mà là quay đầu đối đi theo hắn cùng nhau xuống xe đến Giang Châu thị người phụ trách nói:“Trương đại ca cảm ơn ngươi đưa ta lại đây, hiện tại ngươi có thể đi trở về.”

Vị kia được xưng là Trương đại ca đương nhiên sẽ không nghe Hạ Vân Kiệt chỉ huy, mà là thoáng có chút bất mãn nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó dùng hỏi ánh mắt nhìn về phía Chung Dương Dĩnh, cung kính nói:“Chủ tịch, ta đã muốn đem……”

“Vất vả ngươi Trương quản lí, nơi này tạm thời không có ngươi sự tình gì, ngươi trở về việc đi.” Chính là Trương quản lí nói còn chưa dứt lời, Chung Dương Dĩnh liền ngắt lời nói.

Trương quản lí không nghĩ tới Chung Dương Dĩnh trong lời nói cùng kia người trẻ tuổi không có sai biệt, không khỏi há miệng thở dốc, cuối cùng còn là nói:“Tốt lắm, chủ tịch tái kiến, hạ tiên sinh tái kiến.”

Nói xong Trương quản lí thật sâu nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó xoay người lên xe khai đi rồi. Hắn tưởng không rõ, này người trẻ tuổi ở tại Đức Nhã tiểu khu loại này lão tiểu khu, dựa vào cái gì như vậy chịu chủ tịch coi trọng.

“Chung nữ sĩ, hay là hắn chính là ngươi nói cao nhân sao?” Trương quản lí đi rồi, Ma Sinh Sa Thụ lại một lần nữa nhịn không được mở miệng hỏi nói. Chính là trong giọng nói lại mang theo trắng trợn trào phúng.

“Cao nhân không dám nhận, nhưng cũng không phải cái loại này vì kiếm lời, liền sử dụng không thể gặp quang thủ đoạn tiểu nhân!” Hạ Vân Kiệt thần sắc hèn mọn tiếp nhận nói mà nói nói.

Nói xong, Hạ Vân Kiệt nhìn như thực tùy ý đem mu bàn tay ở sau người, mười ngón bấm tay niệm thần chú, tay phải ngón cái không ngừng ở trên hư không trung họa câu, mà hai chân đã muốn sân vắng lững thững hướng biệt thự đình viện đại môn đi đến, chính là tới cửa khi cũng không chú ý gian dùng mũi chân trên mặt đất hoa hoa.

“Ngươi! Hừ, còn trẻ cuồng ngạo! Ta đổ muốn nhìn ngươi một chút đến tột cùng có cái gì đáng giá khoe bản sự.” Ma Sinh Sa Thụ nói như thế nào cũng là Nhật Bản chính thương hai giới danh nhân, lại thế nào từng bị một người nhiều lắm cũng liền hai mươi đến tuổi mắng quá tiểu nhân, càng đừng nói đối phương còn là một người Trung Quốc nhân, nghe vậy hé mặt già nua không khỏi lập tức liền âm trầm xuống dưới.

“Đợi lát nữa thì sẽ cho ngươi kiến thức.” Hạ Vân Kiệt dậm chân hồi đầu lạnh nhạt cười, sau đó chân nhẹ nhàng trên mặt đất nhất giẫm, người đã muốn mại qua đình viện đại môn.

Tuy rằng Chung Dương Dĩnh cùng Ngô Anh kinh ngạc cùng Hạ Vân Kiệt biểu hiện ra ngoài cuồng ngạo, mà Ma Sinh Sa Thụ cùng vị kia dáng người kiều nhỏ Nhật Bản nữ nhân tắc tức giận cùng hắn cuồng ngạo, nhưng thấy Hạ Vân Kiệt mại chân tiến vào đình viện, bọn họ cũng còn là vội vàng theo đi lên. Chỉ có Thiên Diệp Giai Tử, ở Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng trên mặt đất nhất giẫm kia trong nháy mắt, mặt đẹp đột nhiên biến sắc, sau đó vội vàng mại chân chuẩn bị theo sau.

Chính là này chân nhất bước ra đi, trước mắt tình cảnh

lại rồi đột nhiên biến đổi, lọt vào trong tầm mắt thế nhưng không hề là kia cao ngất trong mây tùng bách, cũng không có che lấp ở tùng bách mặt sau đình viện biệt thự, có chính là ảo ảnh bình thường cảnh tượng, nhìn như chân thật, nhưng chân nhất mại lại rồi đột nhiên biến đổi, biến thành một cái khác cảnh tượng.

“Hư không hành phù bày trận!” Thiên Diệp Giai Tử một lòng không khỏi lập tức trầm đến không đáy vực sâu, quanh thân khắp cả người lạnh cả người, vừa tới khi bình tĩnh, tự tin thậm chí kiêu ngạo thần sắc sớm nháy mắt biến mất không thấy.

Hiện nay thời đại, mặc kệ là Trung Quốc còn là Nhật Bản, thuật pháp sớm xuống dốc, người chân chính biết vẽ bùa, hoặc là người biết kỳ môn độn giáp sớm đã so với gấu trúc còn rất thưa thớt, về phần hư không hành phù bày trận, ở Thiên Diệp Giai Tử khái niệm trung, đó là thượng cổ trong truyền thuyết âm dương sư mới có thể pháp thuật.

Khả Thiên Diệp Giai Tử vạn vạn không nghĩ tới, hôm nay thế nhưng đụng tới loại này trong truyền thuyết nhân vật mới có thể pháp thuật, không chỉ có như thế, đối phương thế nhưng còn là một vị như thế tuổi trẻ nam tử!

Hạ Vân Kiệt vừa rồi nhìn như tùy ý cử chỉ, đúng là lặng yên bày ra cửu cung bát quái vây tiên trận. Danh như ý nghĩa này trận pháp chỉ dùng đến vây khốn thần tiên, đương nhiên lấy Hạ Vân Kiệt nay tu vi là tuyệt đối vây không được thần tiên, nhưng dùng để vây nhất vây Thiên Diệp Giai Tử loại này âm dương sư vừa mới khuy đến một tia tu luyện cửa còn là dư dả. Đương nhiên nếu Thiên Diệp Giai Tử không phải người tu luyện, trong cơ thể không có pháp lực, Hạ Vân Kiệt này trận cũng vây không được nàng.

Bởi vì này trận chỉ vây người có pháp lực trong người,

lại vây không được thường nhân, bởi vì thường nhân trên người không có pháp lực, cũng không chịu này có thiên địa pháp lực thay đổi mà khiến cho ảo giác ảnh hưởng. Cho nên làm Thiên Diệp Giai Tử giống người mù giống nhau ở trận pháp nội loạn lủi khi, Ma Sinh Sa Thụ cùng vị kia dáng người kiều nhỏ nữ tử đã muốn không chịu gì ngăn trở theo đi lên.

Chính là không đi hai bước, vị kia dáng người kiều nhỏ nữ tử đã muốn dừng lại cước bộ, thần sắc nghi hoặc nhìn về phía đang đứng ở hai mét có hơn, thần sắc quái dị thậm chí ra vẻ kích động ở tại chỗ đi tới đi lui Thiên Diệp Giai Tử.

Làm dáng người kiều nhỏ Nhật Bản nữ tử dừng lại cước bộ khi, Ma Sinh Sa Thụ cũng phát hiện dị thường, cũng đi theo dậm chân vẻ mặt nghi hoặc nhìn về phía Thiên Diệp Giai Tử.

“Gia chủ!” Dáng người kiều nhỏ Nhật Bản nữ tử đi đến Thiên Diệp Giai Tử bên người, thần sắc cung kính kêu lên.

Chính là Thiên Diệp Giai Tử lại phảng phất không nghe thấy, như trước ở tại chỗ tới tới lui lui đảo quanh.

Nàng kia thấy thế không khỏi nóng nảy, thân thủ sẽ đi bắt Thiên Diệp Giai Tử. Chính là nàng kia không thân thủ đổ hoàn hảo, này duỗi ra tay, Thiên Diệp Giai Tử phảng phất nhìn thấy gì đáng sợ gì đó, trên mặt hiện lên kinh hoảng sắc, phi chân liền hướng nàng kia thân đến tay đá vào.

Âm dương sư thiện pháp thuật cũng không thiện đả đấu thuật, thân xác thường thường cũng không cường đại, Thiên Diệp Giai Tử cũng là như thế, cho nên tình hình chung hạ, trong gia tộc mỗi vị âm dương sư bên người đều cùng có một vị Ninja. Lấy bị khẩn cấp dưới tình

huống, bảo hộ âm dương sư.

Vị này dáng người kiều nhỏ Nhật Bản nữ tử tên là Thiên Diệp Vưu Tử, đó là Thiên Diệp gia lợi hại nhất cách đấu Ninja, cũng là Thiên Diệp Giai Tử bên người hộ vệ.

Thiên Diệp Vưu Tử gặp gia chủ hướng nàng đá chân mà đến, không khỏi sợ tới mức vội vàng lui về phía sau.

Này Thiên Diệp Vưu Tử tuy rằng không hiểu thuật pháp, nhưng xuất thân Thiên Diệp thế gia, kiến thức rộng rãi, lui về phía sau sau rất nhanh liền ý thức được này nhất định là Hạ Vân Kiệt giở trò quỷ, trong con ngươi sát khí chợt lóe, ban ngày ban mặt, kia kiều nhỏ thân mình thế nhưng như quỷ mỵ bàn hướng Hạ Vân Kiệt lao đi.

“Ngươi muốn làm gì?” Thiên Diệp Vưu Tử động tác mau, Chung Dương Dĩnh cận vệ Ngô Anh động tác cũng không chậm, lập tức mặt đẹp nhất banh, tay nâng chưởng đao, hô một tiếng đối với chính hướng Hạ Vân Kiệt phóng đi Thiên Diệp Vưu Tử chém tới.

Bất quá Ngô Anh tài vừa mới ra tay, liền cảm thấy thấy hoa mắt, kia Thiên Diệp Vưu Tử thế nhưng trống rỗng ở trước mắt tiêu thất.

“Ninja! Lão bản cẩn thận!” Ngô Anh cũng là là lợi hại hạng người, nhưng lại nhất ngữ nhân tiện nói phá Thiên Diệp Vưu Tử thân phận, nhân từ lâu kinh một cái lắc mình, hộ ở Chung Dương Dĩnh bên người, sắc bén ánh mắt cảnh giác chung quanh nhìn quét, về phần Hạ Vân Kiệt nàng cũng là rốt cuộc cố không được.

Dù sao của nàng chức trách chính là bảo hộ Chung Dương Dĩnh mà không phải Hạ Vân Kiệt!

Nổi lên biến hóa cũng dọa Chung Dương Dĩnh nhất cú sốc, bất quá nàng chung quy là thương trường thượng

nữ cường nhân, biểu hiện coi như trấn định, gặp Ngô Anh chích che chở chính mình lại đem Hạ Vân Kiệt để qua một bên, không khỏi cấp quát:“Người nọ mục tiêu là A Kiệt, ngươi bảo hộ ta làm gì?”

Chung Dương Dĩnh vừa dứt lời, chỉ thấy Hạ Vân Kiệt sau lưng tử quang chợt lóe, Thiên Diệp Vưu Tử thế nhưng quỷ mị bình thường đột nhiên xuất hiện ở tại Hạ Vân Kiệt sau lưng, không chỉ có như thế nàng trong tay không biết khi nào hơn một thanh dao găm, dao găm dưới ánh mặt trời chiết xạ ra chói mắt hàn quang.

“A Kiệt cẩn thận!” Chung Dương Dĩnh thấy thế không khỏi hoa dung thất sắc âm thanh kêu lên.

Bất quá Chung Dương Dĩnh thanh âm còn chưa hạ xuống, Hạ Vân Kiệt cái ót giống như dài quá ánh mắt giống nhau, cũng không quay đầu lại, phản thủ hướng phía sau vung, công bằng vừa lúc đánh vào Thiên Diệp Vưu Tử cổ tay.

“Loảng xoảng” Một tiếng, dao găm rơi xuống ở, mà Thiên Diệp Vưu Tử cũng lại một lần nữa biến mất ở tại chỗ.

Hạ Vân Kiệt thấy thế lại lạnh lùng cười, nói:“Đừng né, ngay cả ngũ hành thủ thuật che mắt da lông cũng chưa học được liền dám ở lão tổ tông trước mặt khoe khoang?”

Nói chuyện khi, Hạ Vân Kiệt ánh mắt nhìn thẳng bên trái một gốc cây thanh tùng.

Chung Dương Dĩnh cùng Ngô Anh theo Hạ Vân Kiệt ánh mắt hướng kia khỏa thanh tùng nhìn lại, Chung Dương Dĩnh chính là thương trường trung nữ nhân, tại đây phương diện ánh mắt cũng không như Ngô Anh sắc bén. Thanh tùng ở nàng trong mắt còn là thanh tùng,

cũng không có phát hiện cái gì dị thường, nhưng Ngô Anh trong mắt lại ánh sao lóe ra, gắt gao nhìn thẳng thanh tùng thân cây hơi hơi củng khởi một chỗ.

Kia địa phương nếu không nhìn kỹ, động vừa thấy, phảng phất là thanh tùng loan chiết chỗ đột khởi, nhưng nhìn kỹ sẽ phát hiện kia chỗ nhan sắc còn có văn lộ đều cùng thanh tùng thân cây cái khác địa phương có chút bất đồng.

Đang lúc Ngô Anh nhìn chằm chằm thanh tùng nhìn lên, kia chỗ đột khởi động, dần dần thoát ly thân cây, hiện ra Thiên Diệp Vưu Tử.

Nguyên bản thần sắc lạnh lùng Thiên Diệp Vưu Tử, nay tay trái ôm tay phải cổ tay, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt trong mắt không thể khống chế toát ra một tia kinh hoảng sắc.

Nàng theo ba tuổi khởi liền nhận tối tàn khốc nhẫn thuật huấn luyện, là toàn bộ Thiên Diệp gia công nhận thứ nhất nhẫn thuật cao thủ, cho nên mới sẽ bị sai khiến vì gia chủ bên người hộ vệ. Chính là hôm nay không chỉ có bị Hạ Vân Kiệt tùy tay vung dễ dàng đánh bại, hơn nữa ngay cả hướng đến nàng dẫn nghĩ đến hào "Độn thuật" Ở Hạ Vân Kiệt trước mặt cũng hoàn toàn mất đi hiệu lực. Phảng phất mặc nàng như thế nào trốn tránh, ở Hạ Vân Kiệt trước mặt đều là trắng trợn. Này như thế nào làm cho Thiên Diệp Vưu Tử không sợ hãi lại sợ hãi?

"Chung nữ sĩ, đây là của ngươi đạo đãi khách sao? Mời ngươi lập tức thả Thiên Diệp đại sư, nếu không ta sẽ tự mình gặp mặt các ngươi tỉnh trưởng, cũng đưa ra nghiêm chỉnh……" Ma Sinh Sa Thụ cũng bị trước mắt liên tiếp biến hóa cấp chấn ở, bất quá rất nhanh hắn liền khôi phục lại đây, sắc mặt âm trầm uy hiếp nói.

"Nghiêm chỉnh cái đầu mẹ ngươi!" Ma Sinh Sa Thụ lời

nói còn chưa nói xong, Hạ Vân Kiệt cũng đã xoay người bước đi đi lên đối với hắn đầu một cái tát liền quăng đi xuống, cũng là hắn gặp Ma Sinh Sa Thụ đến bây giờ còn dám ngưu bức hò hét, Vu tộc trời sinh tính tình nóng nảy rốt cục bị câu động đứng lên, rốt cuộc không có phía trước thản nhiên siêu thoát cao nhân hình tượng.

“Ngươi, ngươi dám đánh ta? Ngươi có biết hay không ta là ai? Ta là Nhật Bản……” Ma Sinh Sa Thụ đời này làm sao bị người đánh quá, càng đừng nói bị một người Trung Quốc tiểu tử như vậy đánh, không khỏi hổn hển kêu lên.

“Mẹ nó! Lão tử đánh ngươi thì thế nào? Ngươi con mẹ nó dùng hạ tam lưu thủ đoạn đối phó Chung tỷ, lão tử trực tiếp diệt kia bẩn này nọ, không tới cửa tìm các ngươi phiền toái đã muốn tính khách khí, ngươi con mẹ nó thế nhưng còn dám tới cửa tìm ta tính sổ! Như thế nào? Thực đã cho chúng ta người Trung Quốc dễ khi dễ là không?” Ma Sinh Sa Thụ không gọi hoàn hảo, lúc đó Hạ Vân Kiệt càng căm tức, một tay liền linh khởi Ma Sinh Sa Thụ cổ, một bên mắng, một bên đối với hắn khuôn mặt “Bùm bùm” Súy nổi lên bàn tay.

Chỉ chốc lát sau, Ma Sinh Sa Thụ hai má liền sưng lên đứng lên.

Chúc các vị thư hữu Trung thu chương khoái hoạt, cả nhà hạnh phúc!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 82 : Bạo lực cuồng

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-20 01:37:20.0 số lượng từ:3082

Thiên Diệp Vưu Tử nhìn đường đường Ma Sinh thương sự xã trưởng trong nháy mắt bị Hạ Vân Kiệt bàn tay cấp phiến thành đầu heo tam, không khỏi khắp cả người phát lạnh, đứng ở tại chỗ động cũng không dám động, sợ chọc giận trước mắt vị này đáng sợ người trẻ tuổi, cũng đem nàng linh đứng lên cấp phiến thành đầu heo tam.

Mà Chung Dương Dĩnh cùng Ngô Anh tắc sớm đã bị Hạ Vân Kiệt sở biểu hiện ra ngoài bạo lực hành vi cấp chấn ở, hai người tất cả đều thẳng ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem, coi như đột nhiên gian không biết hắn.

Nhất là Ngô Anh, nàng vẫn nghĩ đến Hạ Vân Kiệt chính là quán bar người làm công. Không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt không chỉ có hội thần bí pháp thuật, hơn nữa thân thủ thế nhưng cũng như thế lợi hại!

Cuối cùng còn là Chung Dương Dĩnh trước hồi quá thần đến, nhìn Ma Sinh Sa Thụ bị Hạ Vân Kiệt đánh thành đầu heo tam, trong lòng tuy rằng thống khoái, nhưng nhất tưởng khởi Ma Sinh Sa Thụ là Nhật Bản thương giới tiếng tăm lừng lẫy đại nhân vật, gia tộc ở Nhật Bản chính giới cũng rất có lực ảnh hưởng, lại nhịn không được từng trận đau đầu.

Ở Trung Quốc, hướng tới là ngoại giao không việc nhỏ, càng đừng nói đem Ma Sinh Sa Thụ như vậy đại nhân vật cấp đánh thành đầu heo tam!

“A Kiệt, A Kiệt, mau dừng tay!” Phục hồi tinh thần lại

Chung Dương Dĩnh, vội vàng gọi lại còn tại thi bạo Hạ Vân Kiệt.

“Hừ, trước tạm thời thả ngươi một con ngựa!” Hạ Vân Kiệt gặp Chung Dương Dĩnh kêu đình, lại tùy tay quăng Ma Sinh Sa Thụ một cái tát, thế này mới buông lỏng ra hắn cổ.

Hạ Vân Kiệt buông lỏng ra tay, Ma Sinh Sa Thụ tựa như thích gánh nặng từng ngụm từng ngụm thở phì phò, chính là thở khi ánh mắt còn không quên vụng trộm ngắm hướng Hạ Vân Kiệt.

Thật sự là người này bị Hạ Vân Kiệt cấp đánh sợ, sợ này bạo lực cuồng lại đột nhiên tức giận.

“A Kiệt, ngươi xem có phải hay không đem kia cái gì Thiên Diệp Giai Tử cũng cấp thả? Dù sao như vậy lão vây người ta cũng không phải cái biện pháp.” Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt còn nghe được tiến chính mình trong lời nói, không khỏi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó lại khuyên nhủ.

Chung Dương Dĩnh không mở miệng hoàn hảo, này nhất mở miệng khôn khéo Ma Sinh Sa Thụ lập tức ý thức được đối phương còn là thực kiêng kị chính mình thân phận, dù sao hắn là Nhật Bản có thân phận có địa vị, mà Trung Quốc chính phủ từ cải cách mở ra tới nay cũng vẫn cổ vũ tiến cử đầu tư bên ngoài, ở Trung Quốc tùy tiện một chỗ, chỉ cần nhắc tới hắn Ma Sinh thương sự xã trưởng thân phận, Trung Quốc quan viên đều bị đem hắn coi là tòa thượng tân, lại nào dám đắc tội hắn, càng đừng nói như vậy hành hung, không khỏi lại khôi phục vài phần kiêu ngạo khí diễm, nói:“Đúng, lập tức thả Thiên Diệp đại sư, chuyện này tạm thời liền như vậy tính, nếu không ta nhất định phải……”

Ma Sinh Sa Thụ có lẽ nghĩ đến chính mình xem như

thực nhượng bộ, nhưng lời này nghe vào Hạ Vân Kiệt trong tai lại khó tránh khỏi có vẻ phá lệ chói tai, nghe vậy nhấc chân đối với Ma Sinh Sa Thụ bụng một cước liền đạp đi qua nói:“Chung tỷ nói chuyện có ngươi xen mồm phân sao?”

Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt một cước lại đem Ma Sinh Sa Thụ đá ngã lăn ở, trong lòng không khỏi từng trận chột dạ.

Luận tài lực, Siêu Thắng tập đoàn tuy rằng coi như là khá lớn tập đoàn công ty, nhưng cùng Ma Sinh thương sự so với lại còn là kém nhất mảng lớn. Luận thân phận, người ta là ngoại thương, là Nhật Bản chính thương hai giới đều xài được nhân vật, thật muốn đem người ta đánh thảm, kia nhưng là muốn khiến cho ngoại giao tranh cãi !

Thực đến kia bộ, đừng nói Hạ Vân Kiệt khẳng định đào thoát không được can hệ, nàng Chung Dương Dĩnh bao gồm của nàng Siêu Thắng tập đoàn đồng dạng đào thoát không được can hệ!

Nhưng Hạ Vân Kiệt dù sao cũng là vì nàng xuất đầu, Chung Dương Dĩnh cũng là không tốt trách cứ Hạ Vân Kiệt rất bạo lực, gặp Hạ Vân Kiệt có tiến lên lại cho Ma Sinh Sa Thụ một cước dấu hiệu, đành phải vội vàng tiến lên lôi kéo hắn nhỏ giọng khuyên nhủ:“A Kiệt, hay là thôi đi. Người nọ là Nhật Bản Ma Sinh thương sự xã trưởng, ở Nhật Bản rất thế lực, ở quốc gia của ta cũng đầu tư không ít xí nghiệp, cùng chính phủ quan viên đều có vẻ thục, nếu đánh cho rất thảm, ta sợ đến lúc đó rất khó……”

“Điều này cũng đúng!” Nay ở trên xã hội trải qua hơn, Hạ Vân Kiệt cũng đã muốn dần dần hiểu biết đến xã hội phức tạp, nghe vậy lập tức hiểu được Chung Dương Dĩnh kiêng kị, không khỏi hơi hơi nhíu mày.

“Sẽ không, sẽ không, ta cam đoan ngươi hiện tại phóng chúng ta đi, sau ta sẽ không trả thù các ngươi.” Ma Sinh Sa Thụ ăn một cước sau, rốt cục “Hiểu ra triệt ngộ”, ở Hạ Vân Kiệt trước mặt cũng không dám nữa toát ra chút kiêu ngạo khí diễm, gặp Hạ Vân Kiệt nhíu, vội vàng nói.

“Ngươi nói ta có thể tin tưởng sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trực tiếp lại là một cước đem Ma Sinh Sa Thụ đá phiên. Hắn mới không tin, chính mình hiện tại phóng Ma Sinh Sa Thụ một con ngựa, sau hắn liền ngoan ngoãn không tìm chính mình cùng Chung Dương Dĩnh phiền toái.

Nhìn Hạ Vân Kiệt lại là một cước đem Ma Sinh Sa Thụ đá phiên ở, Chung Dương Dĩnh cùng Ngô Anh trong lòng thẳng sợ hãi, mà Thiên Diệp Vưu Tử tắc nhịn không được cả người run lên một chút.

Nàng có thể sánh bằng ở đây bất luận kẻ nào đều hiểu được Thiên Diệp Giai Tử đáng sợ chỗ, mà trước mắt vị này người trẻ tuổi cũng không động thanh sắc gian liền đem nàng cấp vây đứng lên, có thể nghĩ, hắn lại là người cỡ nào lợi hại! Nàng là không tin hắn hội không có biện pháp thu thập Ma Sinh Sa Thụ.

“Ngươi không tin cũng phải tin tưởng, bằng không ngươi muốn thế nào? Đem ta giết sao?” Ma Sinh Sa Thụ gặp chính mình chịu thua cũng không được, rõ ràng đem nói cấp làm rõ.

“Giết ngươi, ta còn ngại ô uế tay của ta đâu!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh.

“Vậy ngươi muốn thế nào?” Ma Sinh Sa Thụ nhìn Hạ Vân Kiệt trên mặt kia khinh thường cười lạnh, kinh hồn táng đảm hỏi.

“Muốn thế nào? Vấn đề này hỏi rất hay.” Hạ Vân Kiệt nhìn Ma Sinh Sa Thụ trên mặt lộ ra một chút quỷ dị cười lạnh, sau đó đối Chung Dương Dĩnh cùng Ngô Anh nói:“Chung tỷ, không ngại trong lời nói ngươi cùng của ngươi tài xế tới trước sơn hạ tìm một chỗ uống uống trà tâm sự thiên, này ba người Nhật Bản trước hết giao cho ta. Ngươi yên tâm tốt lắm, ta cam đoan Ma Sinh tiên sinh sau hội thực ngoan thực nghe lời, tuyệt không sẽ tới chỗ nói lung tung nói.”

“Uy, ngươi muốn làm gì? Chung Dương Dĩnh, ta đến ngươi nơi này phía trước theo người của ta công đạo quá, nếu bọn họ không thấy được ta trở về, nhất định hội……” Ma Sinh Sa Thụ gặp Hạ Vân Kiệt này đáng sợ bạo lực cuồng thế nhưng muốn chi đi Chung Dương Dĩnh cùng Ngô Anh, một mình đối phó chính mình ba người, rốt cục chân chính sợ hãi đi lên.

Dù sao Chung Dương Dĩnh là đứng đắn thương nhân, Ma Sinh Sa Thụ mò thấu của nàng trụ cột, cũng biết nàng kiêng kị cái gì. Nhưng Hạ Vân Kiệt này Trung Quốc thần bí tu sĩ kiêm bạo lực cuồng, hắn liền một chút cũng nhìn không thấu.

Nhìn thấu người cũng không đáng sợ, nhìn không thấu mới chân chính đáng sợ a!

“Ngậm lại của ngươi điểu miệng, lão tử cùng Chung tỷ nói chuyện, ngươi mẹ nó nhượng cái gì nhượng!” Hạ Vân Kiệt gặp Ma Sinh Sa Thụ quỷ kêu đứng lên, không khỏi lại một cước đem hắn đá phiên ở.

“Khụ khụ, A Kiệt!” Tuy nói Chung Dương Dĩnh đối Ma Sinh Sa Thụ có chỉ có cừu hận, nhưng lúc này nhìn đường đường nắm trong tay Ma Sinh thương sự mấy trăm ức sản nghiệp xã trưởng, thế nhưng mà một lại bị một tiểu tử cấp đá phiên ở, Chung Dương Dĩnh còn là

cảm thấy có điểm thích thích nhiên, không đành lòng thấy. Đương nhiên nàng cũng không yên tâm đem Ma Sinh Sa Thụ một mình giao cho Hạ Vân Kiệt xử lý, bởi vì nàng hiện tại mới chính thức phát hiện, Hạ Vân Kiệt này thoạt nhìn thành thật thuần phác người trẻ tuổi, trong khung lại chảy xuôi bạo lực tính cách. Vạn nhất hắn nếu nhất thời khống chế không được tính tình, đem Ma Sinh Sa Thụ đánh cho tàn phế hoặc là không nghĩ qua là cấp chỉnh đã chết, kia phiền toái đã có thể không phải bình thường lớn.

“Chung tỷ, ngươi yên tâm, lòng ta lý đều biết thật sự. Bọn người kia đều là quốc tế bạn bè, ta sẽ không xằng bậy.” Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ Chung Dương Dĩnh vai, trấn an nói.

Đều đem người ta đánh thành như vậy, còn nói sẽ không xằng bậy, kia cái gì kêu xằng bậy? Chung Dương Dĩnh cùng Ngô Anh hai người nghe vậy ngầm thẳng mắt trợn trắng, mà Ma Sinh Sa Thụ này lại nói tiếp cũng là Nhật Bản chính thương hai giới oai phong một cõi nhân vật, nghe được Hạ Vân Kiệt lời nói, thiếu chút nữa sẽ một búng máu nhịn không được phun ra đến.

Bất quá Ma Sinh Sa Thụ phía sau cũng không dám lại mở miệng chen vào nói, hắn xem như xem hiểu được, chuyện này chỉ có thể quyết định bởi cùng Chung Dương Dĩnh thái độ, cũng chỉ có thể yên lặng cầu nguyện Chung Dương Dĩnh đừng bị Hạ Vân Kiệt cấp nói động, về phần chính hắn, còn là thiếu mở miệng mới tốt, nếu không nghênh đón hắn không chút nào ngoại lệ còn là một cước.

“A Kiệt, ngươi thực sự nắm chắc làm cho Ma Sinh Sa Thụ ngoan ngoãn nghe lời, không đến chỗ nói lung tung sao? Ngươi sẽ không là chuẩn bị đối hắn nghiêm hình khốc đánh đi? Vậy ngươi xuống tay khả ngàn vạn muốn nhẹ một chút.” Chung Dương Dĩnh ngầm mắt trợn trắng

về mắt trợn trắng, nhưng Hạ đại sư nếu nói như vậy, nàng cũng là không dám cự tuyệt, mà là đem Hạ Vân Kiệt kéo đến một bên trong lòng từng trận chột dạ nói.

“Yên tâm a Chung tỷ, ngươi đã quên tối hôm qua ngươi xem đến gì đó sao? Thủ đoạn của ta có thể sánh bằng tiểu Nhật Bản rất cao minh!” Hạ Vân Kiệt khứu Chung Dương Dĩnh trên người phát ra nước hoa vị, nhìn nàng trắng nõn cổ hạ cao ngất bộ ngực sữa, không khỏi nhớ tới một đêm kia sự tình, trong lòng đột nhiên có chút rục rịch.

“Vậy là tốt rồi, ta đây cùng tiểu Ngô ở dưới chân núi chờ ngươi. Ngươi bên này sự tình giải quyết, đánh cái điện thoại cho ta.” Chung Dương Dĩnh nghe vậy cũng không cấm nhớ tới Hạ Vân Kiệt phất tay gian diệt nữ quỷ sự tình, phương tâm nhịn không được khẽ run lên, không còn có gì chần chờ điểm gật đầu nói.

“Tốt.” Hạ Vân Kiệt thu liễm khởi nỗi lòng, gật gật đầu.

“Ngươi, ngươi muốn làm gì? Ta cảnh cáo ngươi, ta là Ma Sinh thương sự xã trưởng, ta và các ngươi Diệp tỉnh trưởng là bằng……” Ma Sinh Sa Thụ tuyệt vọng nhìn Chung Dương Dĩnh ngồi Bentley xe dương trần mà đi, sau đó vừa quay đầu lại đột nhiên thấy Hạ Vân Kiệt ngay mặt mang mỉm cười nhìn hắn, không khỏi sợ tới mức liên tục lui về phía sau, như vậy thế nào còn có nửa điểm bình thường uy phong khí thế, nhưng thật ra giống chừng nhu nhược nữ hài tử gặp tên côn đồ.

“Thiếu theo ta khoe khoang thân phận của ngươi, hiện tại các ngươi đều cút cho ta tiến vào!” Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ khinh thường đánh gãy Ma Sinh Sa Thụ, sau đó chắp tay sau lưng hướng trong phòng đi, trong nháy mắt bước đi vào đình viện đại môn.

Đứng ở đình viện ngoại Ma Sinh Sa Thụ gặp Hạ Vân

Kiệt dần dần đi xa, trong mắt lóe ra một chút sắc mặt vui mừng, sau đó đột nhiên gian đường đường Ma Sinh thương sự xã trưởng thế nhưng chạy đi liền hướng sơn hạ chạy, kia tốc độ liền cùng ngọn núi thỏ hoang bình thường.

Về phần Thiên Diệp Giai Tử còn có Thiên Diệp Vưu Tử hắn cũng là rốt cuộc cố không hơn.

Nhìn Ma Sinh Sa Thụ xoay người bỏ chạy chật vật bóng dáng, Thiên Diệp Vưu Tử trong mắt lóe ra một chút khinh thường trào phúng, sau đó cúi đầu yên lặng hướng đình viện đại môn đi đến. Nàng rất rõ ràng, ở Hạ Vân Kiệt như vậy một vị cao nhân trước mặt, xoay người chạy trốn căn bản chính là không biết tự lượng sức mình hành vi.

Quả nhiên Thiên Diệp Vưu Tử vừa mới mại chân hướng đình viện đại môn đi đến, một đạo tiếng xé gió xẹt qua không khí, tiếp theo chợt nghe đến Ma Sinh Sa Thụ “A!” một tiếng gục trên mặt đất, ăn miệng đầy hoàng thổ hạt cát.

“Nếu tái chạy, ta khiến cho ngươi trực tiếp lăn xuống núi đi!” Hạ Vân Kiệt thanh âm khoan thai ở đình viện lý vang lên đến, quanh quẩn ở trống rỗng núi rừng trong lúc đó, dừng ở Ma Sinh Sa Thụ cùng Thiên Diệp Vưu Tử hai người trong tai lại có vẻ phá lệ âm trầm khủng bố.

Ngượng ngùng, đã muộn điểm.

Tiếp tục cầu đề cử phiếu!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 83 : Bát kì đại xà

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-20 12:48:33.0 số lượng từ:3135

Chung tỷ này có tiền phú bà hiển nhiên còn là cử hội hưởng thụ, này đống tọa lạc tại giữa sườn núi biệt thự bên ngoài che lấp ở tùng lâm bách thụ bên trong, nhìn như phong cách cổ xưa, bên trong lại có khác động thiên.

Đình viện quản lý gọn gàng ngăn nắp, xanh biếc mặt cỏ, đủ mọi màu sắc Hoa nhi. Một thân cây quan rất lớn, tu bổ thật sự xinh đẹp cây táo vừa vặn sinh trưởng ở mặt cỏ trung ương.

Này mùa đúng là quả táo bắt đầu thành thục mùa, quả táo trên cây treo đầy thanh, hồng quả táo. Quả táo dưới tàng cây đặt một thừa lương đằng y.

Hạ Vân Kiệt thực thích như vậy đình viện, như vậy bố trí, cảm thấy rất loại thế ngoại đào nguyên cảm giác, nghĩ rằng, chờ về sau tâm tính lịch lãm chừng, tiền cũng có, cũng giống Chung tỷ giống nhau muốn làm nhất tràng như vậy lưng chừng núi biệt thự.

Đương nhiên lấy hắn hiện tại chức nghiệp, như vậy thu vào, trước mắt cũng chỉ có thể khát khao khát khao.

Khoan thai ngồi ở quả táo dưới tàng cây đằng ghế, sau đó khép hờ ánh mắt chậm rì rì loạng choạng ghế dựa, Hạ Vân Kiệt toát ra vẻ mặt say mê thích ý biểu tình.

Mà Ma Sinh Sa Thụ đã có thể đáng thương, qua chân, một quải một quải hướng cây táo đi tới. Hiện tại đừng nói Hạ Vân Kiệt chính là nhắm mắt lại, cho dù hắn chân chính đang ngủ, Ma Sinh Sa Thụ cũng không dám loạn

trốn.

Vừa rồi hắn nhưng là chạy đủ xa, khả người ta cũng không quay đầu lại có thể cách không dùng thạch tử đánh trúng hắn đầu gối. Hoàn hảo vừa rồi kia pha còn không xoay mình, bằng không hắn thước đo tiếp lăn xuống triền núi đi. Khi đó liền thật sự ngay cả khóc cơ hội cũng chưa.

Làm Ma Sinh Sa Thụ hướng Hạ Vân Kiệt một quải một quải đi tới khi, dáng người kiều nhỏ Thiên Diệp Vưu Tử chạy tới quả táo dưới tàng cây, sau đó yên lặng đứng, một đôi tối đen con ngươi lẳng lặng nhìn Hạ Vân Kiệt, lộ ra một chút phát ra từ linh hồn ở chỗ sâu trong kính sợ.

Trước kia nàng nghĩ đến gia chủ pháp thuật rất cao minh, nhưng hiện tại đâu, gia chủ còn tại bên ngoài tại chỗ đánh quyển quyển, thậm chí ngay cả người ta như thế nào ra tay cũng chưa nhìn đến!

Trước kia nàng nghĩ đến chính mình nhẫn thuật rất lợi hại, nhưng hiện tại đâu, tay phải cổ tay còn là như chặt đứt bình thường đau đớn, mà người ta bất quá chính là tùy tay hướng phía sau cản một chút!

“Ngươi cũng vào đi!” Đang lúc Thiên Diệp Vưu Tử dùng kính sợ ánh mắt lẳng lặng nhìn chăm chú vào Hạ Vân Kiệt khi, Hạ Vân Kiệt đột nhiên mở hai mắt, hướng còn tại đình viện ngoại nhiễu quyển quyển Thiên Diệp Giai Tử vẫy vẫy tay.

Hạ Vân Kiệt này vẫy tay một cái, đã muốn ở trong trận pháp nhiễu choáng váng Thiên Diệp Giai Tử nhất thời cảm thấy trước mắt lập tức rộng mở trong sáng. Lại một lần nữa, nàng xem đến quen thuộc trường hợp, cũng thấy được quen thuộc thân ảnh, mà vị kia phía trước áp căn không bị nàng xem ở trong mắt người trẻ tuổi, lúc này đang nằm ở đằng ghế, ưu tai du tai loạng choạng.

Kiến thức đến Hạ Vân Kiệt thủ đoạn sau, Thiên Diệp Giai Tử rốt cuộc không có phía trước ngạo khí.

Nàng cất bước hướng Hạ Vân Kiệt đi đến, trắng nõn đoan trang trên mặt toát ra là khiêm tốn chiến căng biểu tình.

“Vãn bối có mắt như mù, còn thỉnh tiền bối giơ cao đánh khẽ!” Thiên Diệp Giai Tử đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, cũng không có xem Ma Sinh Sa Thụ liếc mắt một cái, mà là cung kính hướng Hạ Vân Kiệt cúi đầu thỉnh tội nói. Cũng là Thiên Diệp Giai Tử gặp Hạ Vân Kiệt có thể hư không hành phù bày trận, hiển nhiên pháp lực đã muốn cao thâm đến kinh thế hãi tục trình độ, cố nghĩ đến Hạ Vân Kiệt chính là trú dung đều biết tiền bối cao nhân. Nếu không rất khó giải thích, hắn tuổi còn trẻ lại như thế nào giống như này cao thâm hùng hậu pháp lực.

Thiên Diệp Giai Tử dáng người đẫy đà động lòng người, nàng thật sâu xoay người cúi đầu khi, đầy đặn bộ ngực sữa cùng rất tròn mĩ mông còn có mềm mại eo nhỏ buộc vòng quanh một đạo mê người đường cong. Hơn nữa đầy đặn bộ ngực sữa tạo ra cổ áo khi lộ ra kia một chút từ bạch, quả thực trắng chói mắt.

Hạ Vân Kiệt mặc dù chưa từng nghĩ tới cùng với Nhật Bản nữ nhân phát sinh cái gì siêu hữu nghị quan hệ, nhưng lọt vào trong tầm mắt kia một chút như tuyết bình thường trắng nõn cùng như dương chi bóng loáng nhẵn nhụi, còn là làm cho hắn trong lòng nhịn không được dâng lên nhất ** động.

“Tiền bối không dám nhận! Về phần giơ cao đánh khẽ liền lại càng không dám đảm đương.” Hạ Vân Kiệt chậm rì rì nói.

Tuy nói trước mắt vị này nữ âm dương sư rất đẹp thực

động lòng người, làm cho người ta hận không thể lột sạch của nàng quần áo, hảo hảo thưởng thức một chút nàng đẫy đà tuyết trắng thân thể, nhưng nhất tưởng khởi nàng thế nhưng làm ra sai sử nữ quỷ hãm hại Chung Dương Dĩnh kiếm lời loại này hạ tam lạm sự tình, Hạ Vân Kiệt đối nàng có chỉ có chán ghét.

“Tiền bối đây là cái gì ý tứ?” Thiên Diệp Giai Tử nghe vậy mặt đẹp nhất thời biến sắc.

“Không có gì ý tứ. Ta người này làm người làm việc hướng tới là tốt lắm nói chuyện, đương nhiên điều kiện tiên quyết là không cần mạo phạm ta. Thực đáng tiếc, các ngươi mạo phạm, hơn nữa không chỉ một lần. Ta đã muốn cho ngươi cảnh cáo, khả ngươi đâu, thế nhưng ngày hôm sau liền ngàn dặm xa xôi chạy đến Trung Quốc. Nghĩ như thế nào vì kia nữ quỷ báo thù sao? Hiện tại gặp đánh không lại ta, đã nghĩ làm cho ta giơ cao đánh khẽ? Ngươi cảm thấy trên thế giới có như vậy tiện nghi sự tình sao? Lại hoặc là nói, ngươi cảm thấy ta chính là như vậy một vị dễ khi dễ?” Hạ Vân Kiệt nói xong nói xong, đột nhiên thật mạnh vỗ một chút đằng y tay vịn, cả người tọa thẳng eo can, trong mắt lộ ra nhiều điểm hàn quang, trên người lại tản mác ra sắc bén khí phách.

Vu, thượng nhất hoành đỉnh thiên, hạ nhất hoành đạp đất, trung gian nhất dựng thẳng nối thẳng thiên địa, trung thống người với người, là chân chính thông thiên đạt địa, nắm trong tay thiên địa vạn vật sinh linh chi đại năng giả, lại khởi là dễ chọc !

Hạ Vân Kiệt này khí thế vừa ra tới, Ma Sinh Sa Thụ cùng Thiên Diệp Vưu Tử nhất thời cả người phát run, mồ hôi lạnh không chịu khống chế theo cái trán ngã nhào xuống, giống như tận thế muốn buông xuống dường như, mà Thiên Diệp Giai Tử có pháp thuật trong người, tuy rằng không có như vậy không chịu nổi, nhưng

cũng được không bao nhiêu.

Lúc này nàng chính buộc chặt thân mình, toàn thân pháp lực dĩ nhiên vận chuyển đứng lên chống cự lại này đáng sợ khí thế, dù là như thế, nàng còn là cảm thấy có cổ cường đại lực lượng đặt ở trong lòng nàng, làm cho nàng có loại không thở nổi cảm giác.

“Kia tiền bối ngài muốn thế nào?” Thiên Diệp Giai Tử cố hết sức hỏi, mắt đẹp giữa lưu lộ ra thật sâu hối hận cùng kích động.

“Rất đơn giản, các ngươi ba người đều phát cái huyết thệ, làm của ta nô bộc. Ta cũng không tưởng tha các ngươi đi rồi, mỗi ngày còn phải nhớ thương các ngươi lại báo thù ta. Đương nhiên các ngươi cũng có thể cự tuyệt, bất quá thực nói như vậy, ta cam đoan các ngươi hội càng hối hận !” Hạ Vân Kiệt chậm rãi đứng lên, trên người tản mác ra một tia thô bạo bá đạo hơi thở.

Thiên Diệp Giai Tử nghe vậy đột nhiên biến sắc, thiên thiên ngọc thủ gắt gao thủ sẵn nhất hắc ngọc, đầu ngón tay rất nhanh ở mặt trên hoa động, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, âm lãnh lạnh nhạt nói:“Tiền bối ngài thật sự không chịu giơ cao đánh khẽ sao?”

“Ngươi khẳng định không phục lắm, vừa rồi dùng trận pháp vây khốn ngươi, ngay cả bộc lộ tài năng cơ hội đều không có, hiện tại ta liền cho ngươi cơ hội này!” Hạ Vân Kiệt nhìn Thiên Diệp Giai Tử đầu ngón tay rất nhanh ở hắc ngọc hoa động, khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh.

Không phải Hạ Vân Kiệt tự đại, mà là Hạ Vân Kiệt trong khung chảy là Vu vương Hạ Vũ huyết mạch, một khi hắn chương hiển hắn vu thân phận, hắn sẽ tự nhiên mà vậy toát ra vương giả khí phách, không còn phục làm công khi kia phân đôn hậu khiêm tốn.

Huống hồ, Hạ Vân Kiệt tu vi sớm liền siêu việt hắn sư phụ Vu Trạch. Vu Trạch ở sinh tiền từng nói qua, thế giới này nếu thực còn có tuyệt thế cao thủ tồn tại, hắn Hạ Vân Kiệt cũng tuyệt đối tính một cái. Hạ Vân Kiệt mới không tin, chính mình tùy tiện đụng tới một Nhật Bản nữ âm dương sư chính là một vị tuyệt thế cao thủ, huống hồ sự thật cũng lộ rõ, Thiên Diệp Giai Tử pháp lực thật sự rất nhược tiểu, cùng hắn căn bản không thể so với, cho nên ở Hạ Vân Kiệt xem ra, nhâm Thiên Diệp Giai Tử như thế nào ép buộc, cũng bất quá chính là tiểu xiếc, hưng không nổi cái gì sóng gió.

Thiên Diệp Giai Tử gặp Hạ Vân Kiệt không ra tay ngăn trở nàng, mắt đẹp không khỏi lóe ra một chút kích động huyết sắc, ngón tay ở hắc ngọc hoa càng phát ra vui.

Dần dần, kia hắc ngọc sáng đứng lên, tản mác ra một tia khủng bố đến cực điểm sát khí, kia sát khí càng tụ càng nhiều, cuối cùng nhưng lại hình thành một đoàn đen đặc như mực mây đen, bao phủ ở tại biệt thự trên không.

Trong lúc nhất thời nguyên bản như thế ngoại đào nguyên bàn lưng chừng núi biệt thự, âm phong phơ phất, sát khí tàn sát bừa bãi, phảng phất thành nhân gian địa ngục.

Ma Sinh Sa Thụ cùng Thiên Diệp Vưu Tử bất quá chính là người thường, thế nào chịu được bực này âm phong sát khí xâm nhập, sớm đã toàn thân lui quyền đứng lên, lạnh run. Hơn nữa Thiên Diệp Vưu Tử, nhìn về phía giữa không trung kia đoàn đen đặc như mực mây đen trong mắt toát ra toàn là hoảng sợ hoảng sợ, giống như nhìn thấy gì đáng sợ ác ma có thể diệt sạch nhân thế.

Kỳ thật không chỉ có Thiên Diệp Vưu Tử như thế, liền ngay cả Thiên Diệp Giai Tử thi xong pháp sau, cũng là sắc mặt trắng bệch, trong mắt lóe ra hoảng sợ ánh mắt.

Chỉ có Hạ Vân Kiệt, cau mày nhìn phía giữa không trung mây đen, trên mặt hiện lên một chút kinh ngạc thần sắc.

Hắn đổ không nghĩ tới Thiên Diệp Giai Tử thật đúng là triệu hồi ra một thức thần rất cường đại, hơn nữa tại đây thức thần trên người hắn tựa hồ ngửi được một tia viễn cổ mà quen thuộc hơi thở.

“Là ai? Đem ta tỉnh lại!” Đang lúc Hạ Vân Kiệt kinh ngạc là lúc, mây đen trung truyền đến từng trận như sấm chất vấn thanh, tiếp theo kia đoàn nồng đậm phảng phất thực chất mây đen quay cuồng lên, dần dần hiện ra một cái thân mình bàn đại như núi khủng bố đại xà. Kia xà không chỉ có thân thể bàn đại, nhưng lại có được tám dữ tợn đầu cùng tám điều cái đuôi.

Này khủng bố đại xà vừa hiện thân, Thiên Diệp Giai Tử liền lập tức phủ phục ở, run run thân mình nói:“Bát kì đại thần, là Thiên Diệp gia làm đại gia chủ Thiên Diệp Giai Tử có việc cầu cứu.”

Này khủng bố đại xà đúng là Nhật Bản thần thoại trung tiếng tăm lừng lẫy bát kì đại xà, Nhật Bản nhân thích xưng hô nó vì bát kì đại thần.

“Thiên Diệp gia? Ta nhớ ra rồi. Tiểu cô nương ngươi cũng biết đem ta theo ngủ say trung tỉnh lại đại giới sao?” Bát kì đại xà giống như ngủ say lâu lắm, hơn nửa ngày mới nhớ tới Thiên Diệp gia là ai, phe phẩy tám đầu thanh âm như cuồn cuộn tiếng sấm nói.

Nó này lay động đầu, nhất thời toàn bộ hoa viên âm phong cuồng quyển, ở mặt cỏ trung ương quả táo trên cây quả táo ào ào như mưa xuống, hạ Hạ Vân Kiệt thẳng nhíu, nhưng như trước không ra tay, cũng không ra tiếng.

Bát kì đại xà tuy rằng cường đại, nhưng dù sao chính là vô thể chi hồn phách, cùng Hạ Vân Kiệt còn là không có biện pháp so với, hơn nữa hắn cũng hoàn toàn có thể đưa tới thiên lôi phách nó, vô thể chi hồn phách sợ nhất chính là thiên lôi. Cho nên bát kì đại xà tuy rằng cường đại, Hạ Vân Kiệt cũng là một chút còn không sợ nó, chỉ là có chút tò mò thôi.

“Biết, sau ta sẽ dâng lên ta ba hồn bảy vía trung nhất hồn nhị phách cấp đại thần, hơn nữa người này hồn phách cường đại, đại thần cũng nhất định thích.” Thiên Diệp Giai Tử phủ phục ở, mắt lộ ra hoảng sợ bi thương sắc nói.

Nhân nguyên thần từ hồn phách tụ hợp mà thành, này hồn có tam, nhất vì thiên hồn, nhị vì địa hồn, tam vì mệnh hồn. Này phách có bảy, nhất phách thiên trùng, nhị phách linh tuệ, tam phách vi khí, tứ phách vi lực, ngũ phách trung xu, lục phách vi tinh, thất phách vi anh. Tuy nói thân có pháp lực bàng thân âm dương sư, dâng lên nhất hồn nhị phách sẽ không bị mất mạng, nhưng thiếu nhất hồn nhị phách, này tu luyện đường xem như chặt đứt, hơn nữa người cũng khẳng định không bằng trước kia linh quang.

“Nga, là hắn sao?” Bát kì đại xà nghe vậy như đèn lồng bàn bát đôi mắt tình lập tức sáng đứng lên, nhìn xuống Hạ Vân Kiệt.

Cầu đề cử phiếu a a a!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 84 : Đại vương tha mạng

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-21 0051.0 số lượng từ:3069

Hạ Vân Kiệt không có nghe biết Thiên Diệp Giai Tử cùng bát kì đại xà bô bô nói lời nói, nhưng thấy bát kì đại xà mắt lộ ra tham lam cùng hung quang, trong miệng treo nước miếng, cũng là đại khái đoán được điểm ý tứ, không khỏi mạnh nhất thẳng lưng can, hai đấm mạnh nắm chặt, nhất thời Hạ Vân Kiệt trên người bắp thịt khối khối đột khởi, Vu vương Hạ Vũ viễn cổ cường hãn hơi thở chợt gian bính thể mà ra, cả người đột nhiên trở nên cao lớn đứng lên, phảng phất núi cao đồ sộ sừng sững, lại phảng phất vương giả buông xuống, tỉ nghễ thiên hạ!

“Đại vương tha mạng! Đại vương tha mạng!” Hạ Vân Kiệt này nhất thẳng lưng, tụ tập cả người lực lượng, vốn là muốn bằng thân xác cùng bát kì đại xà đánh trước một trận, quá đem nghiện, không nghĩ tới hắn này nhất thẳng lưng, nắm chặt quyền, kia bát kì đại xà lại đột nhiên theo giữa không trung quay cuồng xuống, sau đó tám đầu, liên tục dập đầu cầu xin tha thứ.

Nhìn thân thể khủng bố như vậy bát kì đại xà đột nhiên quay cuồng rơi xuống đất, dập đầu cầu xin tha thứ, hơn nữa trong miệng phun còn là Hán ngữ, đừng nói Thiên Diệp Giai Tử đám người hoàn toàn xem mắt choáng váng, liền ngay cả Hạ Vân Kiệt cũng không cấm xem thẳng mắt.

Không phải đâu, người này bảo ta đại vương? Hay là?

Một đạo tia chớp quang mang đột nhiên theo Hạ Vân Kiệt trong óc xẹt qua.

Vô biên vô hạn viễn cổ hồng hoang đại địa, hồng thủy

thao thao, một vị như núi cự nhân đồ sộ sừng sững ở hồng đào phía trên. Vô số thượng cổ hồng thủy hung thú hướng hắn cúi đầu quỳ lạy, ẩn ẩn trung, tại kia đông nghìn nghịt một mảnh thượng cổ hồng thủy hung thú trung có một con rắn nhỏ, kia rắn tám đầu tám đuôi.

Hình ảnh mạnh xuất hiện, Hạ Vân Kiệt trở nên hiểu được, đây là thượng cổ hồng hoang thời đại hồng thủy trung một mãnh thú, bát kì xà, cũng chính là Nhật Bản thần thoại trong truyền thuyết bát kì đại thần còn sót lại xuống dưới nhất lũ hồn phách.

Bát kì đại xà thoạt nhìn tuy là hung mãnh, nhưng đặt ở thượng cổ thời đại nhưng cũng bất quá chính là vô số hồng thủy hung thú trung một cái không chớp mắt con rắn nhỏ, nay lại thân xác tẫn hủy, một mình một lũ hồn phách kéo dài hơi tàn ở hắc ngọc bên trong. Mà Hạ Vân Kiệt lại thân cụ thượng cổ Vu vương Hạ Vũ huyết mạch truyền thừa, vừa rồi vận chuyển vu lực khi khí phách vương giả tẫn lộ, nhất thời đem bát kì đại xà lưu lại hạ này lũ hồn phách cấp sợ tới mức thiếu chút nữa hồn phi phách tán.

Phải biết rằng ở viễn cổ hồng hoang thời đại, Vu vương Hạ Vũ đối với nó như vậy “Con rắn nhỏ” Mà nói, đó là cao nhất tồn tại!

“Còn không cút cho ta hồi của ngươi địa phương đi!” Ký đã hiểu được sự tình nguyên do, Hạ Vân Kiệt cũng lười tái cùng bát kì đại xà một trận chiến, trực tiếp uy phong lẫm lẫm quát lạnh nói.

“Tuân mệnh đại vương!” Bát kì đại xà nghe vậy lập tức tám đầu dập đầu ứng hạ, sau đó thế nhưng quả thực ở tại chỗ đánh vài cái quay cuồng, cuối cùng hóa thành một đoàn hắc khí lại lùi về hắc ngọc bên trong.

Bát kì đại xà vừa hồi hắc ngọc, thiên không chợt trống

trải trong sáng đứng lên. Mặt trời chiếu khắp nơi, bốn phía âm sát khí sạch sành sanh không còn, biệt thự đình viện lại khôi phục nguyên lai lục ý dạt dào, bừng bừng sinh cơ. Nhưng Thiên Diệp Giai Tử ba người không chút nào không cảm giác ánh mặt trời ấm áp, cỏ cây lục ý sinh cơ, tương phản, bọn họ cảm thấy lúc này bốn phía càng phát ra âm trầm, thế cho nên bọn họ tứ chi lạnh lẽo, răng nanh đều nhịn không được cao thấp đánh lên chiến đến, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt lại tràn ngập vô cùng vô tận sợ hãi.

Hơn nữa Thiên Diệp Giai Tử, nàng là Thiên Diệp gia đương đại gia chủ, cũng là Thiên Diệp gia nay duy nhất âm dương sư có thể tỉnh lại bát kì đại xà. Nàng so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng bát kì đại xà lai lịch, cũng rõ ràng nó cường đại. Đây chính là chân chính thượng cổ hung thú, Nhật Bản thần thoại chuyện xưa trung bát kì đại thần lưu lại hạ một lũ hồn phách a, chẳng sợ gần chính là một lũ hồn phách, đối với nàng mà nói kia cũng là cường đại đến trình độ khủng bố, vốn tưởng rằng khẳng định có thể đem trước mắt vị này người trẻ tuổi cấp thu thập điệu, nhưng Thiên Diệp Giai Tử vạn vạn không nghĩ tới, viễn cổ, hung hãn, cường đại như bát kì đại xà, nhìn thấy trước mắt vị này người trẻ tuổi thế nhưng cũng muốn lập tức phủ phục cùng dập đầu.

Như vậy, quả thực so với chuột thấy mèo còn muốn không chịu nổi rất nhiều, đó là một loại phát ra từ linh hồn ở chỗ sâu trong, một loại trời sinh đối mỗ sự vật này sợ run sợ hãi.

Vốn Thiên Diệp Giai Tử còn đem hy vọng ký thác ở bát kì đại xà thượng, nay gặp ngay cả bát kì đại xà đều sợ tới mức ngoan ngoãn chạy trở về hắc ngọc bên trong, Thiên Diệp Giai Tử thế nào còn có nửa điểm chống cự ý chí chiến đấu, không chỉ có không có, hiện tại nàng trừ bỏ sợ hãi, còn lại liền toàn bộ là đối Hạ Vân Kiệt vô cùng vô tận kính ngưỡng.

Đúng vậy, một cao nhân có thể làm cho bát kì đại xà đều dập đầu cầu xin tha thứ, đó là loại nào cao cao tại thượng tồn tại, nàng một nho nhỏ âm dương sư trừ bỏ ngoan ngoãn nghe lời, cúi đầu xưng thần còn có thể có cái gì lựa chọn?

“Nô tỳ Thiên Diệp Giai Tử thề với trời, chung thứ nhất sinh nguyện tùy tùng hầu hạ chủ nhân, nếu có chút vi này lời thề, thân xác tẫn hủy, linh hồn lưu lạc địa ngục, ngày đêm chịu địa ngục chi hỏa đốt cháy!” Hoảng sợ sau, Thiên Diệp Giai Tử tựa như vừa rồi đối mặt bát kì đại xà giống nhau, lại một lần nữa phủ phục ở, mà lúc này đây đối tượng cũng là Hạ Vân Kiệt.

Quyệt đầy đặn mông, làm quy phục kính bái chi lễ sau, Thiên Diệp Giai Tử mãnh nhất cắn lưỡi tiêm, sau đó đối với không trung phun ra một ngụm tiên huyết.

Hạ Vân Kiệt thấy thế trong mắt lóe ra một chút do dự, nhưng đảo mắt liền hóa thành kiên nghị, thân thủ đối với không trung nhất chỉ, kia huyết liền huyền phù ở giữa không trung, sau đó đối với kia huyết liên tục đánh phù ấn niết pháp quyết. Trong nháy mắt, kia huyết ở không trung hóa thành một cái từ xưa mà thần bí bùa, sau đó khắc ở Thiên Diệp Giai Tử mi tâm, tiếp theo dần dần tẩm không biến mất.

“Hiện tại đến phiên các ngươi!” Hạ Vân Kiệt thu Thiên Diệp Giai Tử huyết thệ sau, ánh mắt bình tĩnh mà vô tình đầu hướng Thiên Diệp Vưu Tử cùng Ma Sinh Sa Thụ.

Thiên Diệp Vưu Tử gặp gia chủ đều đã muốn hướng Hạ Vân Kiệt thần phục, tự nhiên không có gì hay do dự, mà Ma Sinh Sa Thụ cũng là là cái thức thời giả, cũng cơ hồ không có gì do dự liền phát ra huyết thệ.

Trên thực tế, Ma Sinh Sa Thụ cũng không có lá gan cự

tuyệt. Vừa rồi Hạ Vân Kiệt một loạt biểu hiện, sớm đã đảo điên hắn thế giới quan, mà Hạ Vân Kiệt ở hắn trong mắt sớm đã thành như thiên thần khủng bố tồn tại, đừng nói Hạ Vân Kiệt chính là muốn hắn thần phục, cho dù hiện tại muốn hắn lập tức mổ bụng tự sát, hắn cũng chỉ có thể nghe theo không có lầm.

Thu Thiên Diệp Giai Tử ba người huyết thệ, hơn ba nô bộc, một âm dương sư, một Ninja, một Nhật Bản tập đoàn tài chính chưởng đà giả, Hạ Vân Kiệt nhưng không có nửa điểm thành tựu, tự hào cảm, tương phản hắn cảm thấy trong lòng nặng trịch, thậm chí có chút áp lực.

Trước một lần mạnh mẽ thu phục Trầm Tử Lương, Hạ Vân Kiệt cảm xúc còn không có như vậy rõ ràng, nhưng lúc này đây, hắn rõ ràng cảm giác chính mình trong khung thô bạo thiên tính tựa hồ đang ở bị nào đó mãnh liệt dục vọng cấp câu động đứng lên. Đó là ỷ vào chính mình siêu tự nhiên lực lượng, mạnh mẽ giữ lấy, mạnh mẽ chinh phục dục vọng!

Này cũng không phải Hạ Vân Kiệt muốn nhìn đến, cũng không phải hắn muốn, đương nhiên cũng không phải hắn cửu tuyền dưới sư phụ mong muốn ý nhìn đến.

Hắn trà trộn thế tục, cam nguyện điệu thấp ở trong quán bar làm công, vì chính là tiêu ma trong khung cái loại này thô bạo huyết tinh thiên tính, chính là không nghĩ làm cho loại này siêu tự nhiên lực lượng tả hữu hắn, làm cho hắn bị lạc nhân sinh phương hướng, đi hướng thô bạo, giết chóc vực sâu.

Kỳ thật theo nào đó góc độ giảng, Hạ Vân Kiệt cũng là quan, một vô miện chi quan. Hắn quyền lực đến từ chính hắn siêu năng lực, hắn nếu không thể tốt lắm trói buộc, khống chế hắn siêu năng lực, muốn làm gì liền làm gì, thì phải là hắn quyền lực không khống chế được, liền cùng lập tức mỗ ta ỷ vào quan quyền muốn làm gì thì

làm tham quan, phá hư quan không có gì thuộc về khác nhau. Đơn giản một cái là ông trời giao cho hắn năng lực, một cái là nhân dân giao cho hắn quyền lực, người sau sa đọa so với người trước sa đọa lại càng không hẳn là, bởi vì hắn quyền lực vốn chính là nhân dân giao cho.

Một lần mạnh mẽ thu phục, lại một lần mạnh mẽ thu phục, làm cho Hạ Vân Kiệt khắc sâu cảm nhận được cái loại này cao cao tại thượng, nắm trong tay người khác sinh sát đoạt dư thích cảm, mà loại này thích cảm cũng là thực dễ dàng làm cho người ta nghiện cùng trầm mê.

Nhưng nếu không bằng này làm, kia lại nên làm như thế nào mới tốt đâu? Chẳng lẽ trực tiếp giết? Lại hoặc là trực tiếp buông tha bọn họ, nhưng nếu bọn họ không tư hối cải, ngược lại lại lần nữa tới tìm phiền toái đâu? Thậm chí trực tiếp tìm tới Chung tỷ đâu? Hạ Vân Kiệt tâm tình mâu thuẫn hoang mang nhìn về phía Thiên Diệp Giai Tử ba người.

Hắn đổ không sợ này ba người tới tìm hắn phiền toái, sợ là bọn họ sẽ tìm Chung tỷ phiền toái, kia hắn liền khó lòng phòng bị !

Thiên Diệp Giai Tử ba người gặp chủ tử ánh mắt hướng bọn họ xem ra, vội vàng cúi đầu khom người, thần sắc hoảng sợ.

Trải qua vừa rồi một loạt sự tình sau, Hạ Vân Kiệt ở bọn họ trong mắt đã muốn như thiên thần tồn tại! Đối hắn, bọn họ chỉ có phát ra từ linh hồn ở chỗ sâu trong sợ hãi cùng sùng bái.

Nhìn Thiên Diệp Giai Tử ba người sợ hãi thần sắc, Hạ Vân Kiệt tâm tình không khỏi càng phát ra phức tạp mâu thuẫn, một phương diện hắn hưởng thụ loại này cao cao tại thượng cảm giác, mặt khác một phương diện hắn lại

chán ghét chính mình trở thành dạng người.

Tính, tính, tưởng nhiều như vậy để làm chi, chỉ cần ta không thẹn với lương tâm, chỉ cần ta bảo vệ cho bản tâm, về sau tận lực thiếu làm loại chuyện này chính là! Suy nghĩ lung tung phập phồng, càng nghĩ càng loạn, rõ ràng, Hạ Vân Kiệt đem đầu vung, rốt cuộc lười suy nghĩ hắn.

Kể từ đó, đặt ở Hạ Vân Kiệt nặng trịch gánh nặng ngược lại lập tức thả xuống dưới, cả người nhất thời thoải mái lên, thậm chí Hạ Vân Kiệt cảm giác được chính mình tâm tính tại đây một khắc tựa hồ lại tinh tiến một tia.

Nhân sinh trăm vị, trăm vị nhân sinh, học được nhìn thẳng chính mình, học được kháng cự cao cao tại thượng dụ hoặc, hẳn là cũng là nhân sinh một mặt đi! Khôi phục bình thường tâm Hạ Vân Kiệt âm thầm cảm khái, nhìn về phía Thiên Diệp Giai Tử ba người ánh mắt cũng theo ngay từ đầu mâu thuẫn phức tạp chuyển vì bình tĩnh lạnh nhạt.

“Tuy rằng ta thu các ngươi huyết thệ, đời này các ngươi là tuyệt đối không thể có thể phản bội ta. Nhưng các ngươi yên tâm, tình hình chung hạ, ta cũng sẽ không hỏi đến can thiệp các ngươi cuộc sống cùng sự tình. Nhưng có một chút, các ngươi nhất định phải nhớ kỹ, ta là người Trung Quốc, các ngươi không thể làm gì bất lợi Trung Quốc sự tình, nếu không ta sẽ không dễ dãi như thế đâu. Nhất là ngươi, Ma Sinh Sa Thụ, ngươi là thương nhân, ta không phản đối ngươi tới Trung Quốc kiếm tiền, nhưng ngươi nếu còn dám dùng ti bỉ thủ đoạn, ngươi sẽ chờ ngày ngày đêm đêm chịu địa ngục chi hỏa ngao luyện đi!” Khôi phục bình tĩnh sau Hạ Vân Kiệt, một lần nữa ngồi trở lại đằng y, nhìn trước người ba người, chậm rì rì nói.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt nói chuyện ngữ tốc là chậm rì rì,

ngữ khí cũng là phong khinh vân đạm, nhưng hắn trong lời nói lại lộ ra một cỗ không thể dùng ngôn ngữ hình dung uy nghiêm, Thiên Diệp Giai Tử ba người nghe vậy cuống quít quỳ rạp xuống đất, hơn nữa Ma Sinh Sa Thụ lại liên tục dập đầu nói:“Chủ nhân, về sau ở Trung Quốc ta nhất định đường đường chính chính việc buôn bán, ở quốc nội cũng sẽ tận lực thay Trung Quốc nói chuyện xuất lực.”

Nói chuyện khi, Ma Sinh Sa Thụ cái trán sớm đã che kín mồ hôi lạnh.

Vừa gặp mặt khi, hắn khinh thường Hạ Vân Kiệt, cũng không tin tưởng giống Hạ Vân Kiệt như vậy người trẻ tuổi sẽ là cái gì cao thủ. Nhưng hiện tại hắn cũng tuyệt đối tin tưởng, Hạ Vân Kiệt chỉ cần ngón tay nhẹ nhàng vừa động, hắn sẽ lập tức xuống địa ngục!

Cầu đề cử phiếu!!!

Thứ 84 chương hưởng thụ

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-21 12:35:37.0 số lượng từ:3114

Hạ Vân Kiệt vừa lòng điểm gật đầu, ánh mắt theo Ma Sinh Sa Thụ trên người chuyển tới Thiên Diệp Giai Tử trên người.

Thiên Diệp Giai Tử lúc này cũng quỳ trên mặt đất, đầy đặn mông mân mê đến, đem màu trắng bút máy khố banh quá chặt chẽ, buộc vòng quanh một đạo cực kì mê người đường cong.

Hạ Vân Kiệt ánh mắt không khỏi lâm vào bị kiềm hãm, sau đó cuống quít na mở tầm mắt, nói:“Đều đứng lên đi.”

“Là, chủ nhân.” Thiên Diệp Giai Tử ba người theo tiếng đứng dậy, sau đó cùng vừa rồi giống nhau cung kính đứng ở Hạ Vân Kiệt trước mặt.

“Thiên Diệp Giai Tử ngươi trước tiên là nói về nói nhà các ngươi sự tình đi.” Nếu thu phục Thiên Diệp Giai Tử ba người, tuy rằng không nghĩ tới muốn sai khiến họ giành cái gì, nhưng Hạ Vân Kiệt cảm thấy cần phải đối bọn họ tình huống có cái đại khái hiểu biết.

Dù sao bọn họ hiện tại coi như là người của hắn !

“Tuân mệnh chủ nhân.” Thiên Diệp Giai Tử cúi đầu đáp.

Tiếp theo Thiên Diệp Giai Tử đem Thiên Diệp giA Tình huống lí lí ngoại ngoại kể lại nói một lần, thậm chí ngay cả Thiên Diệp gia bởi vì tổ tiên thiếu quá Ma Sinh gia nhân tình, lần này mới hỗ trợ ra tay hãm hại Chung Dương Dĩnh sự tình cũng nâng lên một chút.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy thế mới biết Thiên Diệp Giai Tử vì cái gì thân là một vị âm dương sư, nói như thế nào coi như là người thế ngoại, thế nhưng vì giúp một thương nhân kiếm lời, ngự sử nữ quỷ hãm hại người thường nguyên nhân. Trong lúc nhất thời đối của nàng ấn tượng nhưng thật ra đổi mới không ít.

Đồng thời thông qua Thiên Diệp Giai Tử giới thiệu, Hạ Vân Kiệt mới biết được Thiên Diệp Giai Tử tuy rằng thoạt nhìn như là một vị xinh đẹp cao quý ôn nhu nữ tử, kỳ thật cũng là toàn bộ Thiên Diệp gia gia chủ. Mà Thiên Diệp gia tuy rằng ẩn cư kinh đô ngoại ô vùng núi, giống như cùng thế tục không có gì lui tới, nhưng trên thực tế, Thiên Diệp gia âm thầm còn là nắm giữ không ít thế lực cùng tài lực, này đó thế lực cùng tài lực đều là âm thầm thay Thiên Diệp gia phục vụ, để làm cho Thiên Diệp gia hệ có thể tĩnh tâm tu luyện, chính là người ngoại giới

không biết thôi.

Ma Sinh Sa Thụ cũng là lần đầu tiên biết, nguyên lai Thiên Diệp gia nhìn như ẩn cư núi rừng, toàn bộ Thiên Diệp gia hệ dân cư thêm đứng lên cũng không có sáu khẩu nhân, nhưng lại lấy nữ tính chiếm đa số, nhưng bên ngoài thế lực cùng tài lực nguyên lai so với hắn Ma Sinh gia tộc thế nhưng cũng chỉ kém cỏi một bậc, thậm chí có một vị Thiên Diệp gia khống chế bên ngoài nhân viên còn là tham nghị viện nghị viên. Ma Sinh Sa Thụ nghe được không khỏi âm thầm kinh hồn táng đảm, cũng rốt cục hiểu được vì cái gì Thiên Diệp Giai Tử chính là một ẩn cư ngoại ô âm dương sư, thế nhưng không đem hắn đường đường Ma Sinh thương sự xã trưởng để vào mắt.

Muốn tài có tài, muốn thế lực có thế lực, hơn nữa nàng còn là một vị có được thần bí lực lượng âm dương sư, làm sao nhu kiêng kị hắn một người thường chỉ có được quyền tài đâu!

Hạ Vân Kiệt cũng âm thầm có chút kinh hãi cùng Thiên Diệp Giai Tử ở Nhật Bản tài lực cùng thế lực, thậm chí quay đầu ngẫm lại chính hắn một chủ tử hiện tại toàn bộ vốn lưu động thế nhưng chỉ có ít ỏi một hai tờ đại hồng đầu, thật đúng là thật mất mặt a!

Thiên Diệp Giai Tử giới thiệu xong Thiên Diệp gia tình huống sau, Ma Sinh Sa Thụ tiếp theo bắt đầu giới thiệu Ma Sinh gia tình huống.

Này vừa nghe, Hạ Vân Kiệt lại là thật to lắp bắp kinh hãi. Này Ma Sinh gia, quang gia tộc tài sản gần đây trăm ức đôla, mà hắn gia tộc nắm trong tay buôn bán đế quốc Ma Sinh thương sự chu thức công ty tài phú tắc cao tới gần ba trăm ức đôla, bị toàn cầu [tài phú] tuần san bầu thành thế giới năm trăm cường.

Ma Sinh thương sự chu thức công ty lúc đầu cho thượng thế kỷ sơ, liên tục phát triển gần một thế kỷ, hiện tại sớm đã thành một cái quái vật lớn, dệt, máy móc, tin tức, năng nguyên, phòng điền sản đằng đằng lĩnh vực đều có giao thiệp với cùng kiến thụ. Không chỉ có như thế, Ma Sinh thương sự chu thức công ty còn là có vẻ sớm tiến vào Trung Quốc thị trường Nhật Bản xí nghiệp, ở Trung Quốc không ít chủ yếu thành thị đều thiết có phần công ty cùng sự vụ sở, ở hoa viên công đã muốn tới gần ngàn người.

Bởi vì Ma Sinh thương sự chu thức công ty chủ thể chính là mậu dịch, cho nên thực đỏ mắt Trung Quốc bán lẻ xích siêu thị bồng bột phát triển, tưởng tại đây phương diện phân nhất biều, vừa vặn Siêu Thắng tập đoàn bất luận phát triển thế còn là môn quy lớn nhỏ đều có vẻ thích hợp Ma Sinh thương sự tham gia, Ma Sinh Sa Thụ thế này mới không chiết thủ đoạn muốn cùng Siêu Thắng tập đoàn hợp tác, cũng bắt cổ phần khống chế quyền.

“Các ngươi tình huống ta đã muốn đại khái hiểu biết, về sau có ngoại nhân ở thời điểm các ngươi sẽ không muốn bảo ta chủ nhân, bảo ta Hạ tiên sinh hoặc là tên đều có thể, Chung tỷ trước mặt cũng giống nhau.” Hạ Vân Kiệt nghe xong sau, trong lòng âm thầm kinh ngạc cùng cảm khái một phen, sau đó công đạo nói.

“Là, chủ nhân.” Ma Sinh Sa Thụ ba người vội vàng cúi đầu lĩnh mệnh.

Hạ Vân Kiệt vừa lòng nhìn ba người liếc mắt một cái, sau đó xuất ra di động cấp Chung Dương Dĩnh bát đi điện thoại.

Điện thoại mới quay số, Chung Dương Dĩnh lập tức liền tiếp lên, sau đó vội vàng hỏi:“A Kiệt, sự tình xử lý thế nào?”

Hạ Vân Kiệt nghe được đi ra Chung Dương Dĩnh lúc này khẳng định lòng nóng như lửa đốt, không khỏi ngửa đầu nhìn hạ thiên không, thế này mới phát hiện không biết khi nào thì thái dương đã muốn tây tà, cũng là vừa rồi nghe Thiên Diệp Giai Tử cùng Ma Sinh Sa Thụ giảng thuật, bất tri bất giác trung thời gian đã qua đi không ít.

“Đã muốn xử lý tốt, Ma Sinh Sa Thụ tiên sinh đã muốn rõ ràng nhận thức đến chính mình phạm hạ sai lầm, cũng cam đoan về sau tuyệt không hội tái phạm như vậy sai lầm. Hiện tại ngươi lại đây đi.” Hạ Vân Kiệt ngữ khí thoải mái nói.

“Cái gì? Tốt, ta hiện tại lập tức lái xe lên núi.” Chung Dương Dĩnh nghe vậy đầu tiên là một trận há hốc mồm, tiếp theo lập tức hỏa liệu khẩn cấp nói.

Nói xong sau, Chung Dương Dĩnh liền treo điện thoại, sau đó thúc giục Ngô Anh lập tức lái xe lên núi.

Xe dọc theo bàn sơn quốc lộ một đường hướng giữa sườn núi biệt thự khai đi, nghĩ Hạ Vân Kiệt vừa rồi nói lời nói, Chung Dương Dĩnh mãn đầu óc tương hồ.

Nàng vốn ý tưởng, chính là hy vọng Hạ Vân Kiệt có thể nói phục Ma Sinh Sa Thụ cam đoan sau không truy cứu, đương nhiên cam đoan loại chuyện này, là vì người mà dị. Có chút người miệng nói cam đoan, sau lại cùng đánh rắm giống nhau. Cho nên Chung Dương Dĩnh kỳ thật cũng không kí bao nhiêu hy vọng ở Hạ Vân Kiệt trên người, chính là Hạ Vân Kiệt kiên trì muốn đem nàng chi đi, một mình cùng Ma Sinh Sa Thụ bọn họ câu thông, nàng cũng không có biện pháp.

Nay đổ tốt, nghe Hạ Vân Kiệt khẩu khí, tựa hồ hắn đem Ma Sinh Sa Thụ bọn họ lưu lại, cũng không phải muốn theo chân bọn họ câu thông truy cứu không truy cứu sự

tình, hơn nữa là nghĩ làm cho bọn họ hiểu được chính mình có hay không phạm sai lầm.

Này lại tính cái gì sự a!

Cấp Chung Dương Dĩnh bát gọi điện thoại sau, Hạ Vân Kiệt liền thu hồi điện thoại di động, sau đó dựa vào nằm ở đằng ghế nhắm mắt dưỡng thần.

Gặp chủ nhân nằm ở đằng ghế nhắm mắt dưỡng thần, Thiên Diệp Giai Tử mang theo Thiên Diệp Vưu Tử nơm nớp lo sợ đi đến Hạ Vân Kiệt bên cạnh, một trái một phải tách ra, hai đầu gối quỳ xuống đất, đầy đặn mông dừng ở gót chân thượng, sau đó vươn trắng nõn thon dài thiên thiên ngọc thủ, nhẹ nhàng đắn đo chủy đánh Hạ Vân Kiệt hai chân.

Lại nói tiếp Nhật Bản nữ nhân còn là thực truyền thống, giống Thiên Diệp Giai Tử cùng Thiên Diệp Vưu Tử loại này xuất thân tự có được đã lâu lịch sử gia tộc nữ nhân liền càng truyền thống.

Các nàng nếu thề làm Hạ Vân Kiệt nô tỳ, liền chân chính đem Hạ Vân Kiệt coi là các nàng thiên, các nàng nam nhân, còn sống vì hầu hạ hắn. Cho nên gặp chủ nhân nằm ở ghế nằm nhắm mắt dưỡng thần, liền tráng lá gan tiến lên, hết sức ôn nhu cẩn thận cho hắn chủy chân, tơi gân cốt.

Hạ Vân Kiệt bất quá chính là quán bar một gã phổ thông bình thường phục vụ sinh, hơn nữa theo trường học tốt nghiệp cũng bất quá mới ngắn ngủn hai ba tháng, nay đều còn tại ấm no mà cố gắng, lại làm sao hưởng thụ quá bực này khác phái mát xa phục vụ, càng đừng nói còn là Nhật Bản nữu !

Trong lúc nhất thời, Hạ Vân Kiệt ký cảm thấy là lạ lại cảm thấy thoải mái cùng phiêu ở tại cao trên mây bình

thường, quanh thân mười vạn tám ngàn cái lỗ chân lông đều thư giãn mở ra.

Trách không được nay làm quan, có tiền, động bất động phải đi tắm hơi mát xa, này con mẹ nó thật đúng là hưởng thụ a!

Hạ Vân Kiệt cảm thụ được hai chân truyền đến từng trận tê dại cảm giác, chóp mũi khứu hai Nhật Bản nữu trên người dễ ngửi mùi thơm, kìm lòng không được âm thầm đại phát cảm khái.

Kia Ma Sinh Sa Thụ gặp Thiên Diệp Giai Tử cùng Thiên Diệp Vưu Tử ở lấy lòng chủ nhân, chính mình lại cái gì cũng chưa làm, đổ có chút nóng nảy.

Có thể không cấp sao? Vạn nhất chủ nhân cảm thấy Thiên Diệp Giai Tử cùng Thiên Diệp Vưu Tử hai người hảo, mà hắn cũng không sử dụng, nhất thời não khởi trực tiếp nhéo hắn huyết thệ, kia hắn còn không thảm a.

Đương nhiên cấp về cấp, Ma Sinh Sa Thụ đổ còn không có ngốc đến cũng học Thiên Diệp Giai Tử hai người giống nhau đi cấp chủ tử tơi gân cốt.

Này nũng nịu tay đặt tại chủ nhân trên người tự nhiên là một loại hưởng thụ, nhưng nếu đổi thành hắn thô ráp bổn tay, chỉ sợ cùng đợi hắn chính là một chút hành hung.

Ma Sinh Sa Thụ nóng nảy một trận, đổ thật đúng là cho hắn nghĩ tới cái lấy lòng chủ nhân biện pháp, không nói hai lời liền chạy đến biệt thự, cũng không biết từ nơi nào tìm đến đây một cây quạt, sau đó đứng ở đằng y bên cạnh, không vội không chậm quạt.

Còn đừng nói, vừa vặn này hai ngày cuối cùng nhất ba nắng gắt cuối thu phát uy, ngọn núi tuy rằng so với trong

thành mát mẻ không ít, nhưng không gió núi thời điểm nhưng cũng có điểm nhiệt.

Ma Sinh Sa Thụ này cây quạt chợt lóe, gió lạnh phơ phất, thật đúng là một trận thích ý.

Hạ Vân Kiệt lớn như vậy, bình sinh lần đầu tiên hưởng thụ này khó được thích ý, thật đúng là tưởng cứ như vậy vẫn hưởng thụ đi xuống, không còn đi làm cái gì hầu hạ nhân quán bar phục vụ sinh công tác.

Bất quá tưởng quy tưởng, nhưng Hạ Vân Kiệt biết chính mình khẳng định không thể vẫn như vậy đi xuống. Sư phụ ân cần dạy bảo còn tại bên tai, hắn là tuyệt không dám quên!

Đang lúc Hạ Vân Kiệt hưởng thụ này khó được thích ý khi, Chung Dương Dĩnh rốt cục vội vàng đuổi tới.

Theo trên xe xuống dưới, ngẩng đầu triều đình viện đại môn nhìn lại, Chung Dương Dĩnh thân thể mềm mại lập tức liền chấn ở, một đôi tròng mắt thẳng ngoắc ngoắc nửa ngày cũng chưa chuyển một chút.

Đình viện nội, từng nàng mắt trung quán bar phục vụ sinh, một người làm công mới hai mươi tuổi, chính một bộ thản nhiên nằm ở đằng ghế. Hắn trước chân, hai vị Nhật Bản mỹ nữ, một vị đẫy đà cao quý, một vị kiều tiểu động lòng người, chính một trái một phải quỳ trên mặt đất, thật cẩn thận, hết sức ôn nhu cho hắn mát xa hai chân.

Không chỉ có như thế, đường đường thế giới năm trăm cường tập đoàn chi nhất chưởng đà nhân, đã muốn qua tuổi bốn mươi Ma Sinh Sa Thụ, lúc này thế nhưng cầm một cây quạt, đứng ở bên cạnh thật cẩn thận quạt. Như vậy, thế nào còn có nửa điểm thế giới năm trăm cường lão tổng khí thế, nhưng thật ra cực kỳ giống thời cổ trong

hoàng cung thái giám hầu hạ hoàng đế.

Chung Dương Dĩnh còn như thế, Ngô Anh sẽ không tất nói.

Nàng cho dù nằm mơ cũng tưởng không đến, một quán bar người làm công có thể ngưu bức đến bực này trình độ.

Hai vị Nhật Bản mỹ nữ mát xa, thế giới năm trăm cường lão tổng phiến cây quạt!

Cứ như vậy Chung Dương Dĩnh cùng Ngô Anh ngây ngốc đứng ở đình viện cửa, tựa như bị làm định thân thuật giống nhau, nửa ngày động cũng chưa động một chút, còn là Hạ Vân Kiệt cảm giác được hai người đã đến, vội vàng mở mắt, huy phất tay ý bảo Thiên Diệp Giai Tử ba người có thể dừng tay, Chung Dương Dĩnh cùng Ngô Anh mới phục hồi tinh thần lại, sau đó thật sâu nuốt một ngụm nước miếng, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt đều là lộ ra không cách nào hình dung cuồng nhiệt cùng sùng bái!

Chung Dương Dĩnh xem như gặp qua quen mặt, coi như là gặp qua người chân chính ngưu bức, nhưng tuyệt chưa thấy qua giống Hạ Vân Kiệt như vậy ngưu bức!

Cầu đề cử phiếu a a a!!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 85 : Vay tiền

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-22 02:06:35.0 số lượng từ:3065

“Khụ khụ, Chung tỷ các ngươi tới rồi.” Hạ Vân Kiệt gặp Chung Dương Dĩnh cùng Ngô Anh đứng ở ngoài cửa, dùng một loại cùng loại cho truy tinh tộc cuồng nhiệt ánh mắt xa xa thẳng ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm chính mình, tiểu bạch kiểm không khỏi hơi hơi đỏ lên, đứng lên thật không tốt ý tứ hướng các nàng chào hỏi. Trong lòng lại âm thầm tự trách mình vừa rồi trầm mê hưởng thụ, nhưng lại nhất thời không nhận thấy được Chung Dương Dĩnh cùng Ngô Anh đến đây.

“Đúng vậy, đúng vậy! A…… Kiệt đại sư, Ma Sinh Sa Thụ tiên sinh, các ngươi đây là……” Hạ Vân Kiệt đứng lên đón nhận đi, Chung Dương Dĩnh thế này mới hoàn toàn phục hồi tinh thần lại, nhìn Hạ Vân Kiệt đầu lưỡi đều cảm giác có chút thắt, hơn nữa vốn kêu thật sự dễ gọi “A Kiệt”, lại trở nên rất khó kêu xuất khẩu, theo bản năng còn là hơn nữa “Đại sư” Hai chữ.

“Khụ khụ, không có gì, vừa rồi cùng Ma Sinh Sa Thụ còn có Thiên Diệp tiểu thư bọn họ trao đổi mệt mỏi, cho nên nhịn không được phát ra trong chốc lát mệt. Không nghĩ tới Nhật Bản nhân như vậy nhiệt tình hữu hảo, còn cố ý giúp ta đắn đo, quạt gió.” Hạ Vân Kiệt xấu hổ miệng đầy bậy bạ.

Không có biện pháp, chuyện vừa rồi hắn thật đúng là không tốt giải thích, tổng không thể ngưu bức hò hét nói cho Chung Dương Dĩnh, hiện tại thế giới năm trăm cường tập đoàn chi nhất lão tổng Ma Sinh Sa Thụ là hắn nô bộc, còn có kia hai vị Nhật Bản nữ nhân là hắn nô tỳ, thật muốn nói như vậy, còn không trực tiếp đem Chung Dương Dĩnh cùng Ngô Anh cấp dọa ngốc đi qua.

“Nhật Bản nhân nhiệt tình, hữu hảo?” Chung Dương Dĩnh cùng Ngô Anh nghe xong ngầm thẳng mắt trợn trắng, này không khỏi cũng quá có thể mò mẩm đi!

“Hạ tiên sinh quá khen, nghe quân buổi nói chuyện thắng đọc mười năm thư, ngài một câu đánh thức ta này người trong mộng a! Cho ngài quạt quạt, đó là vinh hạnh của ta, lại như thế nào làm được rất tốt nhiệt tình hữu hảo thừa nhận?” Muốn nói bậy bạ bản sự, Hạ Vân Kiệt cũng là thúc ngựa cũng cản không nổi Ma Sinh Sa Thụ này không biết xấu hổ lão hồ li. Hắn tiếp nhận nói đến, vẻ mặt khiêm tốn nói, khiến cho sát có chuyện lạ dường như, thậm chí còn hung hăng vỗ Hạ Vân Kiệt một cái mã thí.

Hạ Vân Kiệt đương nhiên biết là chuyện gì xảy ra, nhìn Ma Sinh Sa Thụ nói về nói dối, chụp khởi mã thí, mặt không đỏ tâm không khiêu, hắn đều cảm giác hai má nóng lên, làn da khởi nổi da gà.

Mà Chung Dương Dĩnh cùng Ngô Anh tắc lại một lần nữa há hốc mồm, các nàng thật đúng là không nghĩ tới Ma Sinh Sa Thụ thế nhưng còn có thể tiếp theo Hạ Vân Kiệt mê sảng chụp khởi mã thí đến, còn nói như vậy khiêm tốn, như vậy nghiêm trang.

Trong lúc nhất thời đổ thật đúng là hồ đồ, hay là Kiệt đại sư thực dùng “Từ bi” Ngôn cảm động dạy bảo bọn họ?

“Tốt lắm, tốt lắm, sự tình trước kia liền đều đi qua đi, về sau mọi người đều hòa khí phát tài.” Hạ Vân Kiệt gặp Chung Dương Dĩnh cùng Ngô Anh lại một lần nữa há hốc mồm, sợ Ma Sinh Sa Thụ này lão không biết xấu hổ nói tiếp ra cái gì làm cho hắn khởi nổi da gà trong lời nói đến, hợp thời ngắt lời nói.

“Đúng, đúng, hòa khí phát tài. Chung nữ sĩ, trước kia là

ta không đúng, ta hướng ngươi trịnh trọng xin lỗi. Vì tỏ vẻ của ta xin lỗi, ta cá nhân hội cung cấp 300 triệu nhân dân tệ trường kỳ vô tức cho vay cho ngài.” Ma Sinh Sa Thụ nghe vậy thực thức thời lập tức hướng Chung Dương Dĩnh cúi đầu xin lỗi.

“Cái gì? Ngươi cá nhân hội cho ta mượn 300 triệu trường kỳ vô tức cho vay? Không có gì điều kiện?” Ma Sinh Sa Thụ hướng chính mình xin lỗi, đã muốn kiến thức hắn vừa rồi đứng ở bên cạnh cấp Hạ Vân Kiệt phiến cây quạt “Thái giám” Bộ dáng, Chung Dương Dĩnh đã muốn không cảm giác ngạc nhiên, nhưng Ma Sinh Sa Thụ không chỉ có tự mình giáp mặt xin lỗi, còn nói muốn mượn 300 triệu nhân dân tệ cấp nàng, vậy thật sự dọa nàng nhảy dựng.

Phải biết rằng, Siêu Thắng tập đoàn hiện tại phát triển đến một cái bình cảnh, nhu cầu cấp bách tài chính rót vào. Nhưng ngoại giới tài chính rót vào, cũng liền ý nghĩa Chung Dương Dĩnh đối tập đoàn nắm trong tay quyền muốn kém một phần, hơn nữa tập đoàn lợi ích cũng khẳng định muốn phân bạc một phần.

Chung Dương Dĩnh tuy rằng là nữ nhân, nhưng dân tộc tình kết còn có vẻ trọng, hơn nữa của nàng ông cố chính là chết vào kháng chiến trong năm, cho nên đang nhìn hảo Trung Quốc đại lục bán lẻ siêu thị xích phát triển nàng, cho dù tập đoàn nhu cầu cấp bách tài chính rót vào, cũng không nguyện ý làm cho Nhật Bản nhân chú tư tham dự cổ phần khống chế.

“Đương nhiên, đây là ta đối ta phía trước cho ngài tạo thành thương tổn bồi thường!” Ma Sinh Sa Thụ vẻ mặt chân thành tha thiết nói.

Dám không chân thành thôi? Hiện tại hắn mạng nhỏ, còn có hắn chết sau linh hồn đều nắm trong tay ở Hạ Vân Kiệt trong tay đâu.

Siêu Thắng tập đoàn lúc này tới lúc gấp rút nhu tài chính rót vào, đáng tiếc Chung Dương Dĩnh chính mình đã muốn không có thể lấy rót vào tài chính, nếu lập tức hơn 300 triệu, kia nàng là có thể hoàn toàn không cần tái theo ngoại giới gom góp tài chính. Này cũng ý nghĩa, nàng không chỉ có hội như trước chặt chẽ khống chế được Siêu Thắng tập đoàn, hơn nữa quyền khống chế còn có thể tiến thêm một bước thêm đại, mà tập đoàn cũng sẽ bởi vì tài chính rót vào, nghênh đón lần thứ hai bay vọt. Cho nên Chung Dương Dĩnh nghe vậy hạnh phúc thiếu chút nữa muốn ngất đi qua.

Bất quá Chung Dương Dĩnh chung quy không phải bình thường nữ nhân, thật lớn dụ hoặc trước mặt còn vẫn duy trì một phần thanh tỉnh, nàng đem cố vấn ánh mắt đầu hướng về phía Hạ Vân Kiệt:“Kiệt đại sư, người xem……”

“Nếu Ma Sinh tiên sinh chân thành xin lỗi, Chung tỷ ngươi sẽ không dùng chậm lại.” Hạ Vân Kiệt cười cười nói.

Dù sao tiêu cũng không phải Hạ Vân Kiệt tiền, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không sao cả. Bất quá nhất tưởng khởi Ma Sinh này quỷ mở miệng chính là 300 triệu, tái nhất tưởng khởi chính hắn một chủ tử trong túi chỉ có một hai tờ địa hồng đầu, Hạ Vân Kiệt liền cảm giác trong lòng ẩn ẩn làm đau.

Muốn làm cái thiện lương chính nghĩa, không làm hại nhân gian vu sư thật đúng là không dễ dàng a!

300 triệu a!

Chung Dương Dĩnh đối Hạ Vân Kiệt tự nhiên là rất tin không nghi ngờ, thấy hắn gật đầu, kia còn có cái gì hảo do dự, khóe miệng nhịn không được gợi lên một chút vui

vẻ mỉm cười nói:“Nếu Kiệt đại sư nói như vậy, ta đây liền từ chối thì bất kính. Có liên quan cụ thể trường kỳ vô tức cho vay sự tình, Ma Sinh tiên sinh đến lúc đó chúng ta tái nói chuyện.”

“Hảo, ta trở về sẽ làm của ta luật sư khởi thảo một cái hợp đồng.” Ma Sinh Sa Thụ nói.

“Kỳ thật chuyện này ta cũng có trách nhiệm, vì tỏ vẻ xin lỗi, chúng ta Thiên Diệp gia hội cung cấp 500 triệu nhân dân tệ trường kỳ vô tức cho vay cấp Chung nữ sĩ.” Đang lúc Chung Dương Dĩnh nghĩ đến sự tình cứ như vậy hoàn mỹ chấm dứt khi, vẫn không có hé răng Thiên Diệp Giai Tử đột nhiên mở miệng nói.

Không chỉ có như thế, Thiên Diệp Giai Tử cung cấp trường kỳ vô tức cho vay so với Ma Sinh Sa Thụ còn muốn nhiều ra 200 triệu.

Tương đối cho Ma Sinh gia mà nói, Thiên Diệp gia là cái thực đặc thù tồn tại. Thiên Diệp gia sở hữu tiền tài còn có bên ngoài thế lực tồn tại, tất cả đều là vì cam đoan Thiên Diệp gia âm dương sư bình thường tu luyện. Tu luyện mới là Thiên Diệp gia chuyện trọng yếu nhất. Cho nên, Thiên Diệp Giai Tử này gia chủ đối tiền tài nhìn xem đã có thể so với Ma Sinh Sa Thụ nhẹ hơn, hơn nữa Thiên Diệp Giai Tử này gia chủ ở Thiên Diệp gia cũng là có được tuyệt đối nắm trong tay quyền, có được Thiên Diệp gia sinh sát đoạt dư.

Tại đây điểm thượng, Ma Sinh Sa Thụ này Ma Sinh gia tộc chưởng đà giả cùng Thiên Diệp Giai Tử là không có biện pháp đánh đồng, rất nhiều thời điểm, Ma Sinh Sa Thụ khi gia tộc quyền lực chính là tương đối, nhưng không phải tuyệt đối.

Từ điểm đó xem, Ma Sinh Sa Thụ mở miệng liền 300 triệu, kỳ thật coi như là thực đạt đến một trình độ nào đó.

Này đó, Chung Dương Dĩnh đương nhiên không biết, nàng vẫn nghĩ đến Thiên Diệp Giai Tử chính là một vị có được thần bí lực lượng nữ âm dương sư, không nghĩ tới nàng mở miệng chính là 500 triệu, trái tim đều thiếu chút nữa bị dọa đi ra.

Cảm tình vị này nữ nhân là so với Ma Sinh Sa Thụ còn có tiền chủ, kia nàng vừa rồi còn quỳ trên mặt đất, giống nữ tì giống nhau cấp Hạ Vân Kiệt đắn đo mát xa hai chân?

Hạ Vân Kiệt gặp Chung Dương Dĩnh lại một lần nữa bị làm sợ, trong lúc nhất thời cũng không biết nên như thế nào giải thích, đành phải nói:“Tốt lắm, tốt lắm, việc này các ngươi tư dưới chính mình tán gẫu đi. Chung tỷ, ngươi an bài chiếc xe tử đưa ta hồi Giang Châu thị đi, buổi tối ta còn muốn đi làm đâu.”

Trước kia nghe Hạ Vân Kiệt nói đi làm, Chung Dương Dĩnh còn không cảm thấy có cái gì đột ngột, nhưng hôm nay Chung Dương Dĩnh cũng là như thế nào nghe đều cảm thấy giống nói nhảm mà thôi.

Một đại sư có được thần bí lực lượng, một vị nam nhân ngay cả thế giới năm trăm cường tập đoàn chi nhất lão tổng, còn có hai vị thân gia tuyệt đối xa xỉ, nhưng lại có được thần bí pháp lực Nhật Bản mỹ nữ đều phải cam tâm tình nguyện ở bên cạnh hầu hạ, thế nhưng muốn đi quán bar làm công!

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, chính tai sở nghe, ai dám tin tưởng?

Đương nhiên hiện tại Hạ Vân Kiệt nói cái gì, Chung Dương Dĩnh cũng không dám phản bác, lại càng không xin hỏi đông hỏi tây, nghe vậy vội vàng nói:“Vừa vặn ta cũng muốn hồi Giang Châu thị, ta đưa ngươi đi.”

Về phần đáp ứng nàng muốn trường kỳ vô tức mượn cấp nàng 300 triệu nhân dân tệ Ma Sinh Sa Thụ cùng 500 triệu nhân dân tệ Thiên Diệp Giai Tử, Chung Dương Dĩnh thực tự nhiên trước đặt ở một bên.

Nàng cũng không phải ngốc tử, thế nào còn nhìn không ra đến, Ma Sinh Sa Thụ cùng Thiên Diệp Giai Tử sở dĩ muốn cấp nàng mượn tiền, còn không đều là xem ở Hạ Vân Kiệt mặt mũi thượng!

Ở Chung Dương Dĩnh trước mặt cũng lộ không ít, Hạ Vân Kiệt cùng nàng cũng là không có gì hay khách khí khiêm tốn, nghe vậy nói:"Kia cũng được. Kia Ma Sinh Sa Thụ, còn có Thiên Diệp Giai Tử ngươi đem các ngươi điện thoại cho ta lưu một cái, ta cũng cho các ngươi lưu cái điện thoại. Chúng ta coi như là không đánh không quen biết, về sau vạn nhất có chuyện này cũng tốt liên hệ, đương nhiên không có gì đại sự, các ngươi sẽ không muốn tới tìm ta, ta chỉ là cái làm công nghèo, cũng không tiền tiếp đón các ngươi."

Ma Sinh Sa Thụ cùng Thiên Diệp Giai Tử tự động đem chủ nhân là cái làm công nghèo những lời này cấp lược điệu, sau đó cung kính đem số điện thoại lưu cho Hạ Vân Kiệt, Hạ Vân Kiệt cũng đem chính mình số điện thoại lưu cho bọn họ. Mặc kệ nói như thế nào, hiện tại bọn họ đã muốn là người của hắn, coi như là Nhật Bản thân trung hữu hảo nhân sĩ, chỉ cần không làm cái gì thương thiên hại lí sự tình, nên tráo tổng hay là muốn tráo một chút.

Tiếp theo Chung Dương Dĩnh cùng Ma Sinh Sa Thụ, Thiên Diệp Giai Tử lại ước tốt lắm nói chuyện thời gian, sáu người phân thừa hai chiếc xe tử khai xuống núi, sau đó mỗi người đi một ngả.

Lại một lần nữa cùng Chung tỷ ngồi chung một chiếc xe,

chóp mũi ngửi được kia quen thuộc liêu nhân nước hoa vị, ánh mắt nhìn đến một bước váy tiếp theo tiệt trắng nõn đầy đặn đùi, nhớ tới một đêm kia Chung tỷ giữ lại, Hạ Vân Kiệt lại khôi phục trở về đại nam hài tâm tính, tâm tình không yên dựa vào cửa kính xe ngồi.

Giờ khắc này, hắn không còn là vừa mới kia khí phách tận trời, rơi tự nhiên vu sư. Giờ khắc này, hắn chính là người thường, một cái bình thường nam nhân, một cái có điểm tiểu sắc tâm, nhưng không dám có hành động nam nhân.

Lúc này đây nhìn Hạ Vân Kiệt tựa vào cửa xe, cách chính mình rất xa, Chung Dương Dĩnh cũng rốt cuộc không dám giống lần trước giống nhau xem thường oán trách hắn. Không chỉ có không dám, tương phản Chung Dương Dĩnh ngồi nghiêm chỉnh, đặc biệt khẩn trương.

Có thể không khẩn trương sao? Ngay cả thế giới năm trăm cường xí nghiệp lão tổng bị hắn đánh cùng đầu heo tam dường như, sau còn cười theo mặt, thật cẩn thận cho hắn phiến phiến, càng đừng nói Hạ Vân Kiệt còn là cái có thể khu ma trừ quỷ cao nhân.

Cũng may Chung Dương Dĩnh vừa rồi không thấy được bát kì đại xà kia đáng sợ bộ dáng, nếu không phỏng chừng nàng ngay cả cùng Hạ Vân Kiệt đang ngồi ở sau xe vị dũng khí đều không có.

Ngượng ngùng, đã muộn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 86 : Mỹ nữ đầu bếp

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-22 12:35:37.0 số lượng từ:3026

Chung Dương Dĩnh thực khẩn trương, luôn luôn biểu hiện thật sự bình tĩnh Ngô Anh cũng thực khẩn trương, nắm tay lái bàn tay đều là mồ hôi.

Xe một đường hướng Giang Châu thị khai đi, rất nhanh Hạ Vân Kiệt liền phát hiện, kỳ thật Chung Dương Dĩnh xa so với chính mình khẩn trương, không khỏi âm thầm ách nhiên thất tiếu.

Chính mình nhưng thật ra đã quên nay chính mình ở Chung Dương Dĩnh trong mắt đã muốn là xưa đâu bằng nay !

“Chung tỷ, Ma Sinh Sa Thụ cùng Thiên Diệp Giai Tử cho ngươi mượn tiền, ngươi cứ việc lớn mật nhận, không cần có cái gì trong lòng băn khoăn, bọn họ là sẽ không ở bên trong này ngoạn hoa chiêu.” Hạ Vân Kiệt còn là càng thích trước kia đàm tiếu tự nhiên Chung Dương Dĩnh, gặp trong ô tô không khí cứng ngắc, đành phải chủ động mở miệng.

Chính là mở miệng lại không biết nói cái gì hảo, đành phải giảng đến vay tiền sự tình.

“Cảm ơn ngài Kiệt đại sư, ta biết bọn họ vay tiền cho ta, đều là……” Chung Dương Dĩnh nghe vậy cảm kích nói, thủ lại còn là có chút câu nệ đặt ở trên đùi, nói chuyện cũng là phi thường khách khí thận trọng.

“Chung tỷ ta chính là một quán bar người làm công, ngươi muốn thực còn đem ta trở thành một vị bằng hữu có thể với ngươi cùng nhau lẳng lặng uống cà phê,

ngươi đã kêu ta A Kiệt đi.” Hạ Vân Kiệt ngắt lời nói.

Chung Dương Dĩnh nghe vậy thân thể mềm mại khẽ run lên, một đôi con mắt sáng lại sáng đứng lên, có chút không tin, có chút si mê nhìn Hạ Vân Kiệt nói:“Hiện tại thật sự còn có thể sao?”

“Đương nhiên có thể, ta còn nhớ rõ ngày đó ngươi đã nói, sự tình trước kia coi như cho tới bây giờ không phát sinh quá, chúng ta làm rất đơn giản bằng hữu. Ngày nào đó ngươi cần ta hỗ trợ, ngươi đánh cho ta điện thoại, ngày nào đó ta cần phải có người cùng ta uống cà phê, ta gọi điện thoại cho ngươi. Chẳng lẽ ngươi đã quên ngươi đã nói nói như vậy sao? Ta còn đều nhớ rõ nga!” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ta, ta đương nhiên nhớ rõ! Chính là, ai cho ngươi biểu hiện như vậy dọa người, người ta đều hoàn toàn bị ngươi chấn ở.” Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng còn nhớ rõ nàng ngày đó nói qua trong lời nói, trong mắt không khỏi lóe ra hoa mỹ thần thái, cả người cũng đột nhiên trở nên rạng rỡ đứng lên.

“Chiếu ngươi loại này lý luận, ta đây một quán bar người làm công càng cũng bị ngươi này hàng tỉ phú bà cấp chấn ở!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười nói.

“Đi, trên thế giới này còn có so với ngươi cùng ngưu người làm công sao? Ta nha, thiếu chút nữa sẽ bị ngươi lừa dối.” Chung Dương Dĩnh xem thường nói.

“Ngưu không ngưu tạm thời bất luận, nhưng ta hiện tại cũng chỉ là một quán bar phục vụ sinh.” Hạ Vân Kiệt nói, biểu tình đột nhiên trở nên thực nghiêm túc.

Chung Dương Dĩnh nghe vậy lăng lăng nhìn Hạ Vân Kiệt một hồi lâu nhi, mới trịnh trọng điểm gật đầu nói:“Ta hiểu được.”

Hạ Vân Kiệt gặp Chung Dương Dĩnh lĩnh hội chính mình ý tứ, hơn nữa không có truy vấn vì cái gì, trong mắt không khỏi lóe ra một chút thưởng thức sắc, nghĩ rằng, nữ cường nhân quả nhiên chính là nữ cường nhân, cùng Trầm Lệ Đề như vậy tiểu nữ nhân chính là không giống với, nếu đổi thành nàng chỉ sợ đã sớm hô to gọi nhỏ, cũng đuổi theo để hỏi đến tột cùng.

Nhất tưởng khởi Trầm Lệ Đề, Hạ Vân Kiệt không khỏi nhớ tới hôm nay hai người náo loạn điểm tiểu biệt nữu sự tình, cũng tưởng nổi lên hiện tại đã muốn không sai biệt lắm cơm chiều thời gian, cũng không biết nàng đi dạo phố về nhà không có?

Đang nghĩ tới di động tiếng chuông vang lên.

Hạ Vân Kiệt lấy ra nữa vừa thấy, phát hiện là Trầm Lệ Đề, trong lòng không khỏi có chút chột dạ. Lần đầu tiên còn có thể nói là lầm sấm, không thẹn với lương tâm, nhưng hôm nay buổi sáng liền khó tránh khỏi có rình coi chi ngại.

Nhưng chột dạ quy tâm hư điện thoại còn là tiếp, Hạ Vân Kiệt kiên trì ấn hạ tiếp nghe kiện.

“Uy, ngươi chạy chạy đi đâu a? Toàn bộ buổi chiều đều không thấy được bóng người, còn có hay không trở về nhà ăn cơm ?” Hạ Vân Kiệt vừa mới vừa ấn hạ tiếp nghe kiện, ống nghe liền truyền đến Trầm Lệ Đề bùm bùm câu hỏi thanh âm.

Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề không trước thời gian thượng sự tình, trong đầu không khỏi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, thậm chí nghe được Trầm Lệ Đề hỏi về nhà ăn cơm, trong lòng dâng lên một chút không hiểu ấm áp.

“Hôm nay có chút việc ở bên ngoài việc có vẻ trễ, buổi tối sẽ không trở về ăn.” Hạ Vân Kiệt nhìn mắt bên ngoài, gặp ngày đã muốn hoàn toàn ngã về tây, phỏng chừng xe chạy đến nội thành đã muốn không còn sớm, về nhà ăn cơm khẳng định không kịp, đành phải từ chối nói.

“Không phải đâu, vậy ngươi cũng không sớm điểm gọi điện thoại nói cho người ta, làm hại người ta mua một đống đồ ăn!” Trong điện thoại truyền đến Trầm Lệ Đề thầm oán thanh.

“Ngượng ngùng a, nếu không như vậy, ngươi chờ, ta đại khái tiếp qua nửa giờ nhiều một ít về nhà.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy do dự hạ nói.

“Tái nửa nhiều giờ đều nhanh sáu giờ, ngươi không phải sáu giờ đồng hồ đi làm sao? Chẳng lẽ hôm nay ngươi luân hưu?” Trầm Lệ Đề nói.

“Không phải, đến muộn một chút không có quan hệ.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Như vậy sao được, công tác trọng yếu nha. Nga, đúng rồi, nếu không hôm nay ta đến chưởng chước.” Điện thoại kia đầu Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt vì chính mình không để ý công tác đến muộn cũng muốn về nhà đến nấu cơm nấu ăn, trong lòng không khỏi chảy xuôi quá một tia hạnh phúc ngọt ngào, nhưng lại phá lệ động chính mình xuống bếp làm đầu bếp nữ ý niệm trong đầu.

“Khụ khụ, còn là chờ ta đến đây đi.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi hách nhất đại khiêu, hắn đổ không phải đau lòng mệt Trầm Lệ Đề, mà là thật sự đối của nàng trù nghệ không có nửa điểm tin tưởng.

“Uy, ngươi đây là cái gì ý tứ a? Không tin được người ta phải không? Ta nói cho ngươi, bổn cô nương nhưng là trời sinh Trù Thần, trước kia cùng Hải Quỳnh cùng nhau

ở thời điểm, đều là ta thiêu phao mỳ, còn bỏ thêm trứng gà, mỗi lần Hải Quỳnh ăn đến độ thiếu chút nữa muốn cắn đến đầu lưỡi đâu!" Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt ngữ khí rõ ràng là không tin được nàng, không khỏi lập tức nhảy dựng lên nói.

Hạ Vân Kiệt vừa nghe thiếu chút nữa không có một hơi bối đi qua, nữ nhân này thật đúng là đóa kì ba, thế nhưng đem nấu mỳ ăn liền cùng trù nghệ liên hệ cùng một chỗ! Thiêu kia ngoạn ý còn cần trù nghệ sao?

"Tốt lắm, không cùng ngươi nói nữa, ta muốn lập tức chuẩn bị phong phú bữa tối !" Không đợi Hạ Vân Kiệt một hơi thuận lại đây, bên kia Trầm Lệ Đề đã muốn gấp không thể chờ treo điện thoại.

"Uy! Uy!" Hạ Vân Kiệt đối với micro kêu hai tiếng, bất đắc dĩ lắc đầu treo điện thoại.

Hắn hiện tại mới là thật không nghĩ về nhà ăn cơm! Nhưng là có thể được không? Không gặp kia nữ nhân quải điện thoại khi hưng phấn kính sao? Phỏng chừng đêm nay nếu không trở về nhà ăn của nàng "Kiệt tác", so với ngày đầu tiên đem nàng thân mình xem cái tinh quang hậu quả hội càng nghiêm trọng.

"Bạn gái?" Gặp Hạ Vân Kiệt quải điệu điện thoại, Chung Dương Dĩnh thật cẩn thận hỏi một câu, trong mắt lóe ra một chút hâm mộ.

Đúng vậy, thân là một nữ nhân, ai không tưởng có được như vậy một vị suất khí siêu nhân bạn trai?

"Ách, không phải, một vị hợp thuê bằng hữu." Hạ Vân Kiệt nghe vậy nao nao, sau đó ửng đỏ mặt hơi có chút ngượng ngùng nói.

"Nguyên lai là hợp thuê bằng hữu! Khẳng định thực tuổi

trẻ xinh đẹp đi?” Chung Dương Dĩnh trong đầu không hiểu thư thái một tia, sau đó ma xui quỷ khiến lại bật thốt lên hỏi một câu. Chính là lên tiếng ra lời sau, Chung Dương Dĩnh còn có chút hối hận. Nàng có chút lo lắng Hạ Vân Kiệt hội ngại nàng hỏi quá nhiều, hội mất hứng.

“Ân, cử xinh đẹp ! Bất quá tính tình có điểm thối, cùng Chung tỷ ngươi không có biện pháp so với.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong đầu hiện lên Trầm Lệ Đề kia cao gầy khêu gợi thân mình, xinh đẹp nga đản mặt, gật gật đầu nói.

“Xì! Người ta tuổi trẻ xinh đẹp mới có tư cách đùa giỡn tính tình a, giống ta hiện tại trở nên vừa già lại khó coi đương nhiên cũng không dám đùa giỡn tính tình a! Ngươi không biết, ta tuổi trẻ thời điểm tính tình khả thối.” Gặp Hạ Vân Kiệt khen chính mình tính tình tốt, Chung Dương Dĩnh không khỏi vui vẻ nở nụ cười ra tiếng, sau đó thực nữ nhân trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Ai nói Chung tỷ ngươi lão khó coi, ta với ai cấp.” Ở quán bar ngốc lâu, Hạ Vân Kiệt nay sớm không phải năm đó lăng đầu thanh, nghe vậy lập tức xị mặt nói.

“Sẽ hống người ta vui vẻ!” Quả nhiên Chung Dương Dĩnh nghe xong thực vui vẻ, bảo dưỡng rất khá khuôn mặt lại kìm lòng không được bay lên một chút rặng mây đỏ, ánh ngoài cửa sổ chiếu vào tịch dương, phá lệ quyến rũ.

Hạ Vân Kiệt hàm hậu cười cười.

Bất tri bất giác trung, xe khai vào nội thành, chạy đến Đức Nhã tiểu khu.

“Ta liền nơi này hạ đi.” Làm xe chạy đến tiểu khu cửa, chuẩn bị mở lại đi vào khi, Hạ Vân Kiệt hợp thời gọi lại xe.

Xe vững vàng ngừng lại, Hạ Vân Kiệt đẩy ra cửa xe, một chân rơi trên mặt đất.

“A Kiệt!” Ngay tại phía sau Chung Dương Dĩnh gọi lại hắn.

“Còn có chuyện gì sao? Chung tỷ.” Hạ Vân Kiệt xoay quá hỏi.

“Ta từng cuối tuần đều đã hồi Mai Côi viên, ngươi tùy thời đều có thể đến.” Chung Dương Dĩnh mắt đẹp dừng ở Hạ Vân Kiệt, phụt ra cháy bình thường cực nóng.

“Ân!” Hạ Vân Kiệt không dám đón nhận kia như hỏa ánh mắt, gật gật đầu, sau đó rất nhanh ra xe, đi nhanh hướng trong tiểu khu đi đến.

“Đi thôi! Hồi Mai Côi viên!” Ngồi ở trong xe, thật lâu nhìn chăm chú vào Hạ Vân Kiệt bóng dáng, thẳng đến nó biến mất ở trong tiểu khu, Chung Dương Dĩnh mới buồn bã nói.

Nàng biết Hạ Vân Kiệt vừa rồi nghe hiểu lời của nàng, cũng xem đã hiểu của nàng ánh mắt, nhưng nàng biết đây là một loại hy vọng xa vời! Thậm chí phía trước nói muốn uống cà phê liền ước hắn lí do thoái thác, kỳ thật cũng chỉ là cái hy vọng xa vời!

Cái này giống một vị quán bar phục vụ sinh tưởng cùng một vị tập đoàn công ty lão tổng cùng nhau uống cà phê là một loại hy vọng xa vời giống nhau. Trước kia Hạ Vân Kiệt là quán bar phục vụ sinh, nàng là tập đoàn công ty lão tổng, nhưng hiện tại đâu? Giống như nàng lại thành quán bar phục vụ sinh, mà Hạ Vân Kiệt tương đối nàng mà nói lại giống như thành kia cao không thể phàn tập đoàn công ty lão tổng!

Đi ở hàng hiên, còn chưa tới cửa nhà, Hạ Vân Kiệt liền xa xa nghe thấy được một cỗ mùi khét.

Lúc ấy Hạ Vân Kiệt liền cảm thấy da đầu từng trận run lên, đã nghĩ xoay người đi xuống lầu, nhưng cuối cùng hắn còn là kiên trì đẩy ra cửa phòng.

Cửa phòng đẩy ra, nghênh diện nhìn đến là vây quanh chuế hoa tạp dề Trầm Lệ Đề chính bưng một chén canh cà chua trứng hướng nhà ăn đoan.

Nhìn đến Hạ Vân Kiệt trở về, Trầm Lệ Đề vội vàng đem canh cà chua trứng hướng trên bàn cơm nhất các, sau đó đỏ rực khuôn mặt lộ ra hưng phấn mà đem Hạ Vân Kiệt đổ lên thủy tào tiền nói:“Nhanh lên đi rửa tay, sau đó nếm thử bản đầu bếp nữ trù nghệ!”

Nói xong lại bị kích động đi hỗ trợ thịnh cơm, lấy chiếc đũa cùng thìa.

Thịnh tình không thể chối từ a, huống hồ người ta Trầm Lệ Đề thật vất vả tiếp theo hồi phòng bếp, Hạ Vân Kiệt cũng không nhẫn tâm đả kích nàng, cho nên còn là vội vàng rửa tay, sau đó hướng bên bàn ngồi.

Ngồi xuống sau, hai mắt hướng trên bàn đảo qua, cũng không tệ lắm, ba đồ ăn một canh, có cá có thịt có đồ ăn, huân tố phối hợp dinh dưỡng đầy đủ hết. Nhưng là bán tướng, trừ bỏ canh cà chua trứng xem ra cũng không tệ lắm, này hắn còn có điểm vô cùng thê thảm.

Hảo hảo cá trích thiếu chút nữa bị nàng cấp tách rời, hơn nữa lưng còn là đen tuyền một tầng tiêu. Thịt phiến sao thanh tiêu hơi chút đỡ, nhưng nhan sắc còn là màu đen chiếm đa số, du mạch rau tắc hoàn toàn sao thành một đoàn, nếu không nhìn kỹ đều không thể thấy rõ ràng là cái gì này nọ.

Cầu đề cử phiếu, cảm ơn!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 87 : Hộ hoa sứ giả

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-23 0046.0 số lượng từ:3071

“Ân, này canh cà chua trứng không sai.” Hạ Vân Kiệt không đành lòng đả kích Trầm Lệ Đề, đành phải chỉ vào canh cà chua trứng khen nói, trong lòng lại nhớ tới phía trước Trầm Lệ Đề nói lời nói, nghĩ rằng, xem ra ở trên mặt mỳ ăn liền đánh trứng còn là không bạch đánh, này không ít nhất canh cà chua trứng đánh cho không sai.

“Không sai đi! Kia này khác đâu? Hồng thiêu cá trích, thanh tiêu sao thịt, còn có này tỏi giã cây du mạch đồ ăn!” Trầm Lệ Đề nghe vậy đắc ý dương hạ cằm, sau đó đầy cõi lòng chờ mong chỉ chỉ này khác ba đạo đồ ăn hỏi.

“Khụ khụ, còn cũng không sai. Bất quá này cá trích có phải hay không cháy sạch có điểm tiêu ?” Dù là hiện tại Hạ Vân Kiệt mò mẫm bản sự đã muốn học một ít, nhưng còn là không có biện pháp trợn tròn mắt nói nói dối, thật cẩn thận hỏi.

“Này ngươi sẽ không đã hiểu đi, ta mẹ dạy ta, cá trích ở trong dầu hơi chút tiên quá một ít, mặt ngoài kia một tầng ăn đứng lên hội đặc biệt hương. Không tin, ngươi thử xem xem?” Trầm Lệ Đề thực kiêu ngạo mà nói, nói xong còn gắp khối mặt trên mang tiêu da thịt cá hướng Hạ Vân Kiệt miệng đưa.

Hạ Vân Kiệt vừa nghe thiếu chút nữa sẽ đương trường hộc máu, có người thích đem cá trích ở trong dầu hơi chút tiên quá một chút đúng vậy, nhưng này làm sao là hơi chút tiên quá một ít a?

Mắt thấy Trầm Lệ Đề sẽ đem thịt cá đưa đến miệng

mình biên, Hạ Vân Kiệt vội vàng na khai miệng nói:“Này cũng có chút đạo lý, chính ngươi thử nếm qua sao?”

“Không nha, không phải tưởng chờ ngươi trở về cùng nhau ăn sao?” Trầm Lệ Đề thực đương nhiên nói.

Hạ Vân Kiệt nghe xong nhưng thật ra cử cảm động, chính là nhìn dưới mắt kia đen tuyền một khối thịt cá, cuối cùng còn là không có can đảm há mồm cắn đi xuống, linh cơ vừa động nói:“Hôm nay ở bên ngoài việc nửa ngày, khát chết ta, ta còn là trước thường một ngụm canh đi.”

Ba đồ ăn một canh trung, cũng chỉ có canh cà chua trứng thoạt nhìn tối nhẹ nhàng khoan khoái, tối giống khuông giống dạng.

Nói xong Hạ Vân Kiệt cũng không chờ Trầm Lệ Đề phản ứng lại đây, liền vội vàng cầm thìa đi yểu canh, không có biện pháp, không những động thủ, Trầm Lệ Đề chỉ sợ muốn đem kia khối đen tuyền thịt cá cấp nhét vào miệng hắn.

Quả nhiên Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt muốn uống trước canh, liền ngừng tay, đầy cõi lòng chờ mong nhìn Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó cầm thìa uống một ngụm thoạt nhìn thực nhẹ nhàng khoan khoái canh cà chua trứng.

Ngay sau đó Hạ Vân Kiệt cả người liền ngây dại, hai mắt đăm đăm nhìn chằm chằm Trầm Lệ Đề, hắn không nghĩ tới chính mình cuối cùng còn là không có thể tránh được vận rủi. Này không phải cái gì nhẹ nhàng khoan khoái canh cà chua trứng, này quả thực chính là ngân than nước biển, vừa khổ lại hàm còn mang theo đậm tiên vị, cũng không biết nữ nhân này đến tột cùng thả bao nhiêu

muối cùng gia vị.

Gặp Hạ Vân Kiệt hai mắt đăm đăm nhìn chằm chằm chính mình xem, Trầm Lệ Đề không khỏi dương khởi hạ ba nói:“Thế nào? Chấn kinh rồi đi!”

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, nói:“Là chấn kinh rồi, chính ngươi hưởng qua sao?”

“Không nha! Không phải chờ ngươi trở về cùng nhau ăn sao?” Trầm Lệ Đề lại đương nhiên nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy cảm động thật sự là thẳng mắt trợn trắng, một hồi lâu nhi mới nói:“Đến, đến ngươi cũng thường một ngụm đi!”

“Thực không sai đi! Kỳ thật bản đầu bếp nữ tự mình ra tay, kia khẳng định…… Phi, phi, mặn chết ta, mặn chết ta !” Trầm Lệ Đề đầu tiên là vẻ mặt dào dạt đắc ý cũng yểu nhất chước, tiếp theo liền hỏa liệu khẩn cấp nhảy dựng lên, chạy đến phòng bếp mãnh uống vài nước miếng.

Sau khi trở về, Trầm Lệ Đề mặt đẹp đã muốn có chút đỏ lên, hung hăng trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó cầm lấy chiếc đũa đi thường này khác thức ăn.

Kết quả có thể nghĩ, Trầm Lệ Đề thiếu chút nữa bị chính mình nấu đồ ăn cấp “Độc” Ngất xỉu đi.

Nhìn Trầm Lệ Đề kia vẻ mặt phấn khích biểu tình, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra có chút không đành lòng, thật cẩn thận trấn an nói:“Kỳ thật hôm nay cơm nấu không sai, cứng mềm vừa phải.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt thực khoa trương hướng miệng mãnh ăn vài thìa cơm.

“Xì!” Nhìn Hạ Vân Kiệt làm ăn cơm bộ dáng, vốn là thất bại cảm mười phần Trầm Lệ Đề rốt cục nhịn không được nở nụ cười ra tiếng, nói:“Ngươi là trư a, cơm tẻ đều ăn thơm như vậy. Nhanh lên giúp người ta sao cái cơm chiên trứng a, người ta bụng đều đói biển !”

Nói xong Trầm Lệ Đề đứng dậy một phen đoạt đến Hạ Vân Kiệt trong tay chiếc đũa, sau đó thân thủ đi lạp Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt đành phải cười cười đứng dậy……

Hạ Vân Kiệt đến quán bar khi, thời gian đã muốn có chút đã muộn, vội vàng cùng vài cái có vẻ tốt đồng sự đánh thanh tiếp đón, liền đi phòng thay quần áo đổi mới quần áo lao động, sau đó đầu nhập bận rộn công tác trung.

Đại khái ở chín giờ tả hữu, dáng người cao gầy tiếp khách tiểu thư Lưu Kha đi đến Hạ Vân Kiệt bên người, một bộ muốn nói lại thôi.

“Có chuyện sao? Lưu Kha.” Hạ Vân Kiệt có chút tò mò hỏi. Bởi vì phân công bất đồng, tình hình chung hạ ở công tác khi, Lưu Kha là rất ít đến tìm hắn.

“Kiệt ca, đợi lát nữa ngươi có thể hay không theo ta cùng đi chuyến Đông Khải khách sạn? Có vị tỷ muội sinh nhật, nhất định phải ta đi tham gia.” Lưu Kha nói.

“Ngươi tỷ muội sinh nhật ta đi qua không lớn thích hợp đi?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi khó xử nói.

Lưu Kha nghe vậy lại là toát ra một bộ muốn nói lại thôi biểu tình.

“Kiệt ca, Kha Kha là nghĩ mời ngươi đi làm hộ hoa sứ giả đâu!” Đang lúc Lưu Kha muốn nói lại thôi khi, không

biết khi nào Ô Vũ Kì thấu lại đây, cười hì hì nói.

“Nhưng là……” Hạ Vân Kiệt còn là có chút khó xử, hắn là không ngại cấp Lưu Kha làm hộ hoa sứ giả, nhưng hắn lại để ý cùng một đám người không biết cùng nhau uống rượu nói chuyện phiếm.

“Kiệt ca, cầu ngươi. Ta kia tỷ muội bằng hữu vòng có chút loạn, ta có chút lo lắng, nhưng lại thôi không xong.” Lưu Kha gặp Ô Vũ Kì đã muốn đem nói đẩy ra, rõ ràng cũng sẽ không tái nhăn nhó, trực tiếp cầm lấy Hạ Vân Kiệt cánh tay nũng nịu cầu xin.

“Hiện tại phải đi sao?” Lưu Kha như vậy vừa nói, Hạ Vân Kiệt sẽ không hảo tái cự tuyệt, huống hồ nghe Lưu Kha như vậy vừa nói, hắn cũng quả thật có chút lo lắng.

“Cảm ơn Kiệt ca, Nhã Tình đã muốn gọi điện thoại thúc giục ta vài lần.” Lưu Kha gặp Hạ Vân Kiệt đáp ứng xuống dưới, trên mặt lộ ra vui vẻ tươi cười.

“Ta đây cùng Diễm tỷ lên tiếng kêu gọi.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy gật gật đầu, sau đó đi theo Chu Hiểu Diễm đánh thanh tiếp đón.

Đông Khải khách sạn cách quán bar đổ không xa, đạp xe đại khái muốn mười bốn năm phút đồng hồ.

Trên đường, Lưu Kha nói một ít nàng vị này tỷ muội sự tình.

Lưu Kha tỷ muội họ Triệu, hai người từng đều là Giang Châu thị một nhà trang phục hán công nhân, ở tại cùng cái ký túc xá cao thấp phô.

Lúc ấy hai người đều là lần đầu tiên ra xa nhà làm công, trang phục hán là các nàng thứ nhất phân công tác, lại trụ đồng cái ký túc xá cao thấp phô, cho nên cảm tình có

vẻ thâm, cũng có vẻ quý trọng này đoạn cảm tình, cho dù sau lại hai người tất cả đều ly khai trang phục hán, cũng không khi vẫn duy trì liên hệ.

“Nàng hiện tại ở Đông Khải khách sạn mị lực ngân tòa ktv đi làm, tiền lương rất cao, vài lần đề nghị ta từ đi quán bar công tác đi nàng bên kia đi làm, bất quá ta không dám đi.” Lưu Kha nói.

Lưu Kha như vậy vừa nói, Hạ Vân Kiệt liền hiểu được vì cái gì Lưu Kha muốn chính mình cùng đi. Triệu Nhã Tình làm hẳn là ktv công chúa tính chất linh tinh công tác, này đó địa phương xà long hỗn tạp, nàng nhận được bằng hữu phỏng chừng cũng là tốt xấu lẫn lộn, cho nên buổi tối lại đây, Lưu Kha còn là có điểm lo lắng.

“Bất quá, Nhã Tình cùng những người khác không giống với, nàng chỉ điểm ca bồi xướng bồi uống, nàng mặc kệ chuyện đó.” Lưu Kha gặp Hạ Vân Kiệt sở hữu đăm chiêu, theo sát sau bổ sung một câu.

Hạ Vân Kiệt cười cười không nói tiếp.

Mỗi người có mỗi người cách sống, mỗi một đi cũng có một hàng bất đắc dĩ. Chỉ cần không ăn trộm không cướp không hại người, cho dù Triệu Nhã Tình trừ bỏ làm ktv công chúa, ngẫu nhiên cũng bán hạ thịt, Hạ Vân Kiệt cũng hiểu được chính mình không tư cách xem thường người ta.

Đây là người ta lựa chọn đường!

Huống hồ nay xã hội mạnh mẽ, mọi người giá trị xem cũng đều đã xảy ra biến hóa, đã muốn thói quen cười bần không cười xướng, cho dù Triệu Nhã Tình hạ thủy, kỳ thật cũng không có gì hay kỳ quái, đơn giản thay nàng tiếc hận thôi.

Nói gian, hai người cưỡi xe đạp đến Đông Khải khách sạn.

Bầu trời đêm hạ, ba mươi sáu tầng lầu cao Đông Khải khách sạn ngọn đèn ánh sáng ngọc huy hoàng, đây là Hạ Vân Kiệt lần thứ hai đến Đông Khải khách sạn.

Lần đầu tiên là ứng Trầm Tử Lương chi ước mà đến, mà lúc này đây cũng là bồi Lưu Kha tham gia tỷ muội sinh nhật tụ hội đến đây.

Mị lực ngân tòa ktv ở Đông Khải khách sạn bát lâu.

Thang máy ở bát lâu dừng lại xuống dưới, vừa mở ra, đối mặt cửa chính là ktv đại sảnh.

Toàn bộ đại sảnh trừ bỏ trong suốt đá cẩm thạch sàn, cơ hồ tất cả đều là màu vàng. Bóng loáng gần như gương đá cẩm thạch ảnh ngược thủy tinh đại đăng cùng bốn vách tường, khiến cho toàn bộ đại sảnh kim bích huy hoàng, khí phái dị thường.

Đại sảnh cửa hai hàng, đứng là thuần một sắc mỹ nữ.

Các mỹ nữ mặc tễ ngực màu trắng siêu ngắn bộ váy, tựa như điện ảnh [mãn thành tẫn mang hoàng kim giáp] trung các cung nữ giống nhau, người người lộ ra một chút đầy đặn tuyết trắng bộ ngực sữa, đương nhiên còn có trắng nõn đùi.

Hạ Vân Kiệt tuy nói ở quán bar cũng gặp qua một ít trường hợp, nhưng loại địa phương này còn là lần đầu tiên đến, nhất thời cảm thấy hô hấp đều là bị kiềm hãm, cả người đều cảm thấy mất tự nhiên.

Lưu Kha hiển nhiên cũng có chút khẩn trương, dưới tay ý thức nắm chặt Hạ Vân Kiệt tay.

“Xin hỏi các ngươi đã muốn đính ghế lô sao?” Một vị mặc cao xẻ tà sườn xám tiếp khách tiểu thư đi lên đến, nhẹ giọng hỏi.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhìn về phía Lưu Kha, Lưu Kha trả lời:“Ta đã muốn có bằng hữu ở tại, 825 ghế lô.”

Tiếp khách tiểu thư nghe vậy gật gật đầu, nói:“Xin theo ta đến.” Nói xong làm cái thỉnh thủ thế, sau đó thải muốn dép lê, lắc lắc bị sườn xám bao vây lấy gắt gao kiều đồn ở phía trước dẫn đường.

Một đường xuyên qua hành lang, thỉnh thoảng có thể nhìn đến có người dẫn một đám ăn mặc trang điểm xinh đẹp nữ nhân đẩy ra ghế lô cửa. Xuyên thấu qua ghế lô mở ra đại môn, có thể nhìn đến các nàng trở ra nhất lưu bài khai đứng ở khách nhân trước mặt.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng chưa từng đã tới trường hợp này, càng chưa từng có điểm kêu công chúa trải qua, nhưng nói như thế nào chưa ăn quá trư thịt, cũng tổng ở trong TV nhìn đến quá một ít cùng loại trường hợp, không khó đoán ra, đi vào kia một đám nữ nhân đều là công chúa, về phần ngồi ở trong ghế lô kia một đám nam nhân, tự nhiên chính là đi ra ngoài tìm hoan mua vui.

Về phần là cái gì thân phận, Hạ Vân Kiệt sẽ không thể mà biết. Bất quá hơn phân nửa không phải giống hắn như vậy bình thường người làm công, bọn họ không có tiền ngoạn này giọng, cũng không này lá gan.

Đẩy ra 825 ghế lô môn, Hạ Vân Kiệt lập tức liền trợn tròn mắt!

Bởi vì to như vậy trong ghế lô, tọa thế nhưng thuần một sắc tất cả đều là nữ, hơn nữa thuần một sắc nùng trang diễm mạt, mặc gợi cảm bại lộ.

Liếc mắt một cái nhìn lại, toàn là trắng bóng ngực, trắng bóng đùi.

Phỏng chừng này nữ nhân cũng không nghĩ tới hội xông tới một nam nhân, người người đều giống nhìn đến người ngoài hành tinh dường như theo dõi hắn xem, đem Hạ Vân Kiệt nhìn xem thiếu chút nữa quay đầu đã muốn đi.

Này không khỏi cũng quá khoa trương đi!

Thứ hai, đề cử phiếu rất trọng yếu, thỉnh thư hữu đừng quên đầu a!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 88 : Tao đùa giỡn

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-23 12:15:41.0 số lượng từ:2858

Bất quá Hạ Vân Kiệt còn không có quay đầu chạy lấy người, đối diện TV màn hình mà ngồi, trong tay mang theo thuốc lá, kiều chân bắt chéo, một đôi ba đặc biệt đại nữ tử đã muốn đứng lên.

“Ai nha, của ta hảo muội muội, cuối cùng đem ngươi cấp phán tới rồi.” Vị kia đại ba nữ, cũng chính là Triệu Nhã Tình đi lên đến nhiệt tình kéo Lưu Kha cánh tay.

“Nhã Tình, sinh nhật khoái hoạt!” Lưu Kha vội vàng đem trang có quà sinh nhật gói to đưa cho nàng.

Triệu Nhã Tình nhìn Lưu Kha đưa qua gói to, nao nao, trong mắt lóe ra một chút cảm động sắc, sau đó cười tiếp nhận đến nói:“Cảm ơn, kỳ thật cũng chính là tụ một chút, náo nhiệt náo nhiệt, ngươi không cần mang lễ vật.”

Nói xong Triệu Nhã Tình lại đem ánh mắt đầu hướng Hạ Vân Kiệt, nói:“Kha Kha, vị này dễ nhìn là ai vậy? Ngươi nam nhân?”

“Đừng nói bừa! Kiệt ca là ta quán bar đồng sự.” Lưu Kha bị Triệu Nhã Tình rõ ràng lời nói cấp hách nhất đại khiêu, vội vàng giải thích nói.

Nàng nhưng thật ra tưởng có như vậy một vị nam nhân, nhưng vấn đề là trèo cao không hơn nha.

“Quán bar đồng sự? Làm thế nào một khối ? Điều rượu sư? dj? Còn là chủ quản?” Triệu Nhã Tình nghe nói Hạ Vân Kiệt là Lưu Kha đồng sự, phiết hắn liếc mắt một cái, theo sát sau hỏi.

Lưu Kha không nghĩ tới Triệu Nhã Tình hội hỏi cái này vấn đề, hơn nữa định vị còn như vậy cao, trong lúc nhất thời đổ bị hỏi ở. Nàng nhưng thật ra tưởng ăn ngay nói thật Kiệt ca chính là quán bar phục vụ sinh, lại sợ rơi xuống hắn mặt mũi.

“Ta là quán bar phục vụ sinh.” Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra thực thản nhiên tiếp nhận nói, chủ động trả lời.

“Quán bar phục vụ sinh?” Triệu Nhã Tình nghe vậy lóe ra một chút kinh ngạc cùng khinh thường ánh mắt, sau đó kéo qua Lưu Kha tay đứng ở ghế lô trung gian, vỗ vỗ tay giới thiệu nói:“Lưu Kha, ở ngồi đều là ta ở trong này hảo tỷ muội, các vị tỷ muội, vị này là ta vừa tới Giang Châu thị khi nhận thức hảo tỷ muội Lưu Kha, vị kia dễ nhìn là hắn đồng sự. Nga, đúng rồi, dễ nhìn ngươi tên gì?”

“Cái gì đồng sự nha? Ta xem chính là tình ca ca a!” Lập tức còn có người ồn ào nói.

“Không phải, không phải, Kiệt ca thật sự chính là ta……” Lưu Kha thấy mọi người ồn ào, thật đúng là lo lắng hội nhạ Hạ Vân Kiệt mất hứng, cuống quít xua tay nói.

“A Tình ngươi không phải nói ngươi này tỷ muội là ở quán bar công tác sao? Như thế nào da mặt còn như vậy nộn a. Nếu nàng phủ nhận, chúng ta đây đã có thể không khách khí a, vừa vặn hôm nay chúng ta thật đúng là thiếu nam nhân!” Lưu Kha nói còn chưa nói hoàn, một vị vừa thấy tựa như cái đông bắc cô nương nữ tử kêu đứng lên. Tiếp theo còn cố ý vỗ vỗ bên người chỗ trống, hướng Hạ Vân Kiệt nói:“Uy, kia gọi là gì tới, ngồi vào bên này bồi tỷ tỷ uống vài chén.”

Lưu Kha vừa nghe, sắc mặt đều có điểm biến trắng, trong lòng lại hối hận chính mình thỉnh Hạ Vân Kiệt bồi

nàng cùng nhau đến.

Người khác không biết Hạ Vân Kiệt chi tiết, nghĩ đến hắn chính là quán bar một gã phục vụ sinh, nhưng Lưu Kha chính mình lại sao lại không biết Kiệt ca là loại người nào, kia nhưng là hắc bạch lưỡng đạo đều xài được đại nhân vật a! Nay thế nhưng bị một đám công chúa cấp đùa giỡn.

Nhưng thật ra Hạ Vân Kiệt cảm thấy này không có gì, hắn vốn cũng chỉ là một vị quán bar người làm công, duy nhất làm cho hắn không thói quen chính là nơi này bầu không khí.

Âm dương nghiêm trọng điên đảo a! Hơn nữa này nữ nhân lại người người phong trần vị mười phần, Hạ Vân Kiệt này không trải qua quá nam nữ việc sồ ca thật sự có điểm hold không được.

“Ta kêu Hạ Vân Kiệt, các ngươi bảo ta A Kiệt là có thể.” Cấp Lưu Kha sử cái ý bảo nàng yên tâm ánh mắt, Hạ Vân Kiệt cười trả lời, nhưng không thực ngồi vào vị kia nữ tử bên người đi, mà là chính mình tìm cái không có người ngồi sô pha ngồi xuống.

Bất quá Hạ Vân Kiệt vừa mới vừa ngồi xuống, liền cảm thấy từng trận nồng đậm hương khí xông vào mũi, cũng là lập tức có hai nữ nhân ăn mặc yêu diễm một trái một phải ngồi ở hắn bên người, bắt hắn cho bao giáp.

Dù là Hạ Vân Kiệt âm thầm cũng là một thế hệ vu sư, chưa từng trải qua quá bực này hương diễm trường hợp hắn một lòng cũng là lập tức nâng lên đứng lên, kia khẩn trương a!

Đêm nay cấp Triệu Nhã Tình chúc mừng sinh nhật trừ bỏ Lưu Kha, tất cả đều là nàng ở trong này tỷ muội. Tuy nói ở mặt ngoài tên có vẻ dễ nghe — công chúa, trên

thực tế chính là phong trần trung nữ tử, đơn giản có chút còn thượng ở kiên trì không ra đài, có chút đã muốn buông ra, đụng tới thích hợp cái gì đều làm.

Có thể nghĩ, này đó là như thế nào mở ra một đám nữ tử!

Bình thường, giống các nàng như vậy thân phận nữ nhân, vì tiền, chỉ có miễn cưỡng cười vui lấy lòng nam nhân phân. Hôm nay khó được đến đây một vị nam nhân không phải khách hàng, nhưng lại chính là một vị quán bar người làm công, người bộ dạng cũng coi như suất, điểm chết người là, xem ra tựa hồ còn là cái non, kia dáng vẻ khẩn trương.

Thật sự là người gặp người thích, làm cho người ta hận không thể thân thủ ở hắn tiểu bạch kiểm thượng xoa bóp.

Nhất thời này đó nữ nhân tới kính, hôm nay cuối cùng là hàm ngư xoay người, đến phiên các nàng đùa giỡn nam nhân.

“A Kiệt, ta kêu Tiểu Liên, nàng kêu Hương Hương, chúng ta ngoạn xúc xắc đi, ngươi ở quán bar công tác hẳn là biết như thế nào ngoạn đi. Ai thua phạt một ly bia cộng thêm cởi trên người một kiện quần áo. Vòng tai, kính mắt các đều xem như một kiện quần áo, tất cùng giầy không tính. Thoát đến chỉ còn quần lót khi, sẽ khiêu thoát y vũ nga.” Ngồi ở Hạ Vân Kiệt bên trái, dài một đôi hoa đào mắt nữ tử, cũng chính là Tiểu Liên lấy quá một cái xúc xắc nhìn Hạ Vân Kiệt dùng tràn ngập mê hoặc thanh âm nói, hơn nữa nói đến khiêu thoát y vũ khi còn cố ý nhéo xuống nước xà eo.

“Này hảo ngoạn, ta cũng tham gia!” Liên tử đang nói vừa mới hạ xuống, trừ bỏ Lưu Kha cùng Triệu Nhã Tình, cơ hồ toàn bộ trong ghế lô nữ nhân đều hai mắt sáng trong

suốt nhìn Hạ Vân Kiệt ồn ào nói.

Hạ Vân Kiệt đón nhận này đó nữ nhân sáng trong suốt ánh mắt, ngầm nhịn không được sợ run cả người, cảm giác chính mình giống như một đầu đột nhiên xâm nhập bầy sói cừu, đang bị đàn lang vây quanh, như hổ rình mồi đâu!

“Thực xin lỗi, ta không ngoạn.” Hạ Vân Kiệt cuống quít lắc đầu cự tuyệt.

“Không phải đâu, các ngươi nam nhân không phải thích nhất xem thoát y vũ sao? Đến lúc đó một đám mỹ nữ ở ngươi trước mặt khiêu, khả thực kích thích nga!” Tiểu Liên gặp Hạ Vân Kiệt lắc đầu cự tuyệt, dùng càng mê hoặc thanh âm ở Hạ Vân Kiệt bên tai thổi nhiệt khí.

Còn đừng nói, Tiểu Liên trong lời nói thật đúng là khiêu khích Hạ Vân Kiệt rục rịch.

Mị lực ngân tòa ở Giang Châu thị là phải tính đến chỗ ăn chơi, có thể nơi này đến đi làm công chúa người người đều là trải qua tinh khiêu tế tuyển, mặc kệ là bộ dáng còn là dáng người đều ở chia đều tuyến đã ngoài. Ít nhất hiện tại này trong ghế lô, hoàn phì yến gầy, thật muốn khiêu cái thoát y vũ cái gì, tuyệt đối có thể làm cho nam nhân huyết mạch sôi sục. Đương nhiên điều kiện tiên quyết là Hạ Vân Kiệt muốn thắng mới được.

Về phần Hạ Vân Kiệt, hắn là vu sư, nếu muốn thắng hắn tự nhiên là dễ như trở bàn tay, thay lời khác nói, hắn muốn cởi sạch trước mắt này đàn nữ nhân quần áo là dễ như trở bàn tay!

“Khụ khụ, này ta thực không lớn hội ngoạn, còn là tính.” Hạ Vân Kiệt áp chế trong đầu rục rịch, tiếp tục cự tuyệt.

“Sẽ không ngoạn không có việc gì nha, chúng ta dạy

ngươi. Cùng lắm thì thua cởi quần áo bái, hì hì, ngươi đừng nói cho ta biết, ngươi hội thẹn thùng nga! A, ngươi không phải sợ Lưu Kha mất hứng đi?” Ngồi ở bên phải Hương Hương mở miệng nói.

“Đi, đi, các ngươi bọn người kia, có phải hay không muốn nhìn nam nhân tưởng điên rồi, thật muốn tưởng chính mình đi ra bên ngoài, bên ngoài tất cả đều là nam nhân.” Kia Triệu Nhã Tình đã muốn thói quen loại trò chơi này, cũng không như thế nào đem Hạ Vân Kiệt để vào mắt, nhưng chung quy muốn bận tâm Lưu Kha cảm thụ, huống hồ Lưu Kha cũng vẫn ý bảo nàng nói ngăn cản, cho nên gặp chính mình kia giúp tỷ muội càng nói càng quá phận, đành phải cười mắng.

“Thiết, thực không kính! Không phải là nghĩ ngoạn tân kỳ cao hứng một chút thôi! Ca hát, ca hát!“Mọi người gặp đêm nay thọ tinh mở miệng, mất hứng nói.

Tiểu Liên cùng Hương Hương đồng dạng cảm thấy không kính, lại đứng dậy ngồi trở lại nguyên lai vị trí, còn có người cầm lấy micro tiếp tục ca hát.

Hạ Vân Kiệt thấy thế, không khỏi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Kiệt ca, thực xin lỗi, ta cũng không biết Nhã Tình bằng hữu hội như vậy, đợi lát nữa ta sẽ tận lực sớm đi đi.” Tiểu Liên cùng Hương Hương đứng dậy sau, Lưu Kha ngồi vào Hạ Vân Kiệt bên người, thấp giọng nói.

“Không quan hệ, sinh nhật thôi, khai nói đùa náo nhiệt một ít.” Hạ Vân Kiệt cười trấn an nói.

Lưu Kha gặp Hạ Vân Kiệt cũng không có tức giận, thế này mới yên lòng, vừa định tái cùng Hạ Vân Kiệt nói vài câu, Triệu Nhã Tình đã muốn cười đem nàng lôi đi nói:“Đừng chỉ lo cùng A Kiệt nói chuyện, các ngươi về

sau cơ hội còn nhiều mà, nhưng thật ra chúng ta tỷ muội hai có rất thời gian dài không tụ.”

Lưu Kha đành phải xin lỗi nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó đi theo Triệu Nhã Tình ngồi vào một bên đi.

Cái gọi là vật lấy hi vì quý, toàn bộ ghế lô liền Hạ Vân Kiệt một nam sinh, Lưu Kha đứng dậy sau, này nữ nhân lại nhịn không được đi lên khiêu khích Hạ Vân Kiệt.

Có kính hắn rượu, có lôi kéo hắn muốn hắn cùng nhau hát đối tình ca, thậm chí còn có cá biệt lôi kéo Hạ Vân Kiệt, muốn cùng hắn khiêu bên người nhiệt vũ, đem Hạ Vân Kiệt sợ tới mức trực tiếp nước tiểu độn.

“Kha Kha, ngươi này bạn trai nhân thoạt nhìn nhưng thật ra cử thành thật.” Triệu Nhã Tình gặp Hạ Vân Kiệt bị nàng nhất bang tỷ muội cấp khiêu khích “Câm như hến”, không khỏi hé miệng khẽ cười nói.

“Uy, Nhã Tình, đều nói không phải bạn trai, ngươi còn nói lung tung.” Lưu Kha xem thường nói, trong lòng cũng là là âm thầm buồn cười, Kiệt ca uy phong đứng lên thực uy phong, nhưng túng đứng lên thật đúng là cử thành thật.

“Hảo, hảo, ta không nói. Bất quá làm tỷ muội, ta cảm thấy ngươi cần phải sự thật một chút, ít nhất muốn tìm cái hơi chút có tiền điểm, cho dù không có tiền, tiền đồ cũng muốn quang minh một chút. Dù sao đầu năm nay, ngươi cũng biết, mọi người trong mắt chỉ có tiền, không có tiền sự tình gì cũng làm không được. A Kiệt người là thành thật, bất quá một quán bar người làm công, ngươi cảm thấy hắn có thể cho ngươi cái gì? Còn nhớ rõ trước kia ở trang phục hán làm công sao? Còn nhớ rõ kia Cao Chấn Cử sao? Khi đó ta cũng với ngươi giống nhau, nhưng cuối cùng đâu? Nghe ta, người làm công không có tình yêu, cho dù có cũng sẽ không có kết quả.” Triệu

Nhã Tình nói, trên mặt lộ ra một tia trào phúng cùng sầu não.

Cũng không biết là trào phúng chính mình còn là trào phúng xã hội này, cũng không biết sầu não chính mình kia đoạn từng tình yêu, còn là sầu não trước kia thiên chân.

Đây là một quyển hội đem trang bức tiến đi được tới để thư, hội đem trước kia một ít tiếc nuối, một ít không đủ, tại đây quyển sách thượng tận lực bổ túc. Này quyển sách sau, phỏng chừng khả năng không lớn tái viết cùng loại cuộc sống lục đi!

Còn thỉnh thư hữu nhóm tiếp tục duy trì cuộc sống lục, cũng hy vọng thư hữu có thể tiếp tục thích loại này tiểu nhân vật ở sự thật cuộc sống trung trang bức chuyện xưa.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 89 : Chuyện này không phải ngươi có thể quản

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-24 00:05:00.0 số lượng từ:3202

Lưu Kha rất muốn nói Hạ Vân Kiệt không phải người thường, nhưng cuối cùng còn là chưa nói, chính là ánh mắt có chút si mê nhìn đang bị chúng nữ tử vây công Kiệt ca.

Triệu Nhã Tình lời nói tuy rằng thực sự thật, nhưng cuộc sống vốn chính là sự thật! Cho nên Lưu Kha chính là si mê nhìn Hạ Vân Kiệt, lại không nghĩ tới muốn truy hắn, nàng biết này nam nhân cũng không thuộc loại nàng.

“Tính, tính, khi ta cái gì cũng chưa nói. Bất quá, ta khả cảnh cáo ngươi, ngàn vạn đừng ngốc đến đem tiền tiêu ở trên thân nam nhân. Đầu năm nay không một nam nhân là không hoa tâm, ta mấy năm nay hỗn xuống dưới xem như nhìn thấu.” Triệu Nhã Tình gặp Lưu Kha ánh mắt chính là nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, không khỏi nản lòng nói.

“Đúng rồi, này một hàng ngươi còn chuẩn bị làm bao lâu? Chẳng lẽ ngươi liền tính vẫn như vậy đi xuống?” Lưu Kha thu hồi ánh mắt hỏi.

“Ngươi nghĩ rằng ta muốn làm a, nhưng một chân nếu bước vào này ngành sản xuất, tổng tưởng thừa dịp tuổi trẻ kiếm đủ nửa đời sau tiền. Nhưng là, tiền lại nào có dễ dàng như vậy kiếm a! Này nam nhân ngoạn muốn ngoạn, nói được cũng ngưu bức hò hét, thật muốn trả tiền khi lại người người keo kiệt phải chết! Bất quá nói trở về, so với ở nhà xưởng làm công, này tiền tới cũng nhanh hơn, chờ có tiền là có thể muốn làm gì liền làm gì, thế nào, ngươi có hay không hứng thú? Nếu có hứng

thú, ta có thể cho ngươi giới thiệu.” Triệu Nhã Tình nói.

“Ta còn là coi như hết, cứ như vậy cũng cử không sai.” Lưu Kha lắc đầu nói.

Triệu Nhã Tình trắng Lưu Kha liếc mắt một cái, vừa định khuyên nữa một hai câu, cửa ghế lô bị mở ra, tiến vào một vị mặc màu trắng áo sơmi, màu đen bút máy khố, đeo kính, ăn mặc thật sự giống văn phòng thành phần tri thức nữ tử. Bất quá nàng áo sơmi cổ áo cúc áo khai có điểm nhiều, lộ ra một chút thật sâu nhũ câu.

“Mã Lệ tỷ!” Gặp này nữ nhân tiến vào, trong ghế lô nữ nhân ào ào đình chỉ “Vây công” Hạ Vân Kiệt, chào hỏi nói, liền ngay cả Triệu Nhã Tình cũng không ngoại lệ.

Được xưng là Mã Lệ tỷ nữ nhân nhìn lướt qua ghế lô, cười nói:“Cử náo nhiệt thôi!”

“Ha ha, sinh nhật thôi, mọi người vui vẻ một chút.” Triệu Nhã Tình nói.

“Hẳn là, làm chúng ta này một hàng, một năm ba trăm sáu mươi lăm ngày đều tẫn nghĩ như thế nào đậu khách nhân vui vẻ, cũng nên làm cho chính mình vui vẻ vui vẻ.” Mã Lệ tỷ gật gật đầu cười nói, tiếp theo dần dần chuyển vì khó xử biểu tình, chuyện vừa chuyển nói:“Bất quá, Nhã Tình ngươi cũng thông cảm một chút, đêm nay khách nhân đặc biệt nhiều, nhân thủ có chút điều bất quá đến, Hà đại thiếu cũng đến đây, còn điểm danh muốn Hương Hương, Tiểu Liên đi qua, cho nên các ngươi chỉ sợ muốn theo ta đi vài người.”

Nói xong, trừ bỏ Hương Hương, Tiểu Liên ngoại Mã Lệ tỷ lại điểm hai người tên.

Người bị điểm đến tên đứng dậy cùng Triệu Nhã Tình đánh thanh tiếp đón, sau đó đi theo Mã Lệ tỷ ly khai ghế

lô.

Trong ghế lô vốn cũng liền mười đến người, lập tức đi rồi bốn người, nhất thời có điểm lạnh lùng đứng lên.

Huống hồ vốn là hảo hảo sinh nhật tụ hội, lại bất đắc dĩ nửa đường lối ra đi người tiếp khách, mọi người hơn nữa Triệu Nhã Tình trong lòng đặc biệt không phải tư vị.

“Con mẹ nó, trong bãi không này khác nữ nhân sao? Không nên thấu lão nương sinh nhật khi lại đây gọi người sao?” Tâm tình đặc khó chịu Triệu Nhã Tình nhịn không được mắng đứng lên.

Các nàng đều là ở thanh sắc trường hợp hỗn nhân, bình thường ở khách nhân trước mặt tận lực nghênh thảo bọn họ vui mừng, hảo theo bọn họ trong túi bỏ tiền, nói chuyện nhưng thật ra nũng nịu, lạc lạc lạc lạc, nhưng tư dưới nói chuyện cũng là không hề kiêng kị.

“Chính là, ta thao, cũng không ngẫm lại chính mình trước kia là làm thế nào một hàng ! Không nên chọn phía sau gọi người.” Có người đi theo mắng.

“……”

Hạ Vân Kiệt nhìn một đám nữ nhân dùng lời thô tục chửi bậy, cảm giác thực ngạc nhiên, bởi vì hắn chưa từng thấy nữ nhân nguyên lai cũng có thể như vậy bạo lời thô tục, đồng thời hắn cũng ẩn ẩn cảm nhận được này đó mặt ngoài thoạt nhìn ăn mặc thật sự ngăn nắp, nhìn như bó lớn bó lớn kiếm tiền nữ nhân, kỳ thật cũng có các nàng bất đắc dĩ cùng chua xót.

Này có lẽ là các nàng phát tiết một loại phương thức.

Mọi người chính ào ào chửi bậy gian, môn lại bị đẩy mở ra, mặc màu trắng áo sơmi màu đen bút máy khố Mã Lệ

lại đi đến.

Lúc này Hạ Vân Kiệt đã muốn hiểu được Mã Lệ thân phận, nhìn nàng không khỏi âm thầm cảm khái, nếu đi ở trên đường, ai sẽ biết giống nàng như vậy một vị thành phần tri thức mỹ nhân bàn nữ nhân thế nhưng sẽ là một vị mẹ đâu!

“A Tình, Hà đại thiếu muốn ngươi cũng đi qua.” Mã Lệ tiến vào sau, nhìn Triệu Nhã Tình vẻ mặt khó xử nói.

“Mã Lệ tỷ, đây là không phải có điểm quá phận, A Tình hôm nay sinh nhật da!” Gặp Mã Lệ tiến vào dĩ nhiên là kêu Triệu Nhã Tình, có người bất mãn nói.

“Mã Lệ tỷ, ta hôm nay xin phép không người tiếp khách nhân.” Triệu Nhã Tình vẻ mặt không vui nói.

“Này ta biết, nhưng ngươi cũng biết Hà đại thiếu người này tính tình, nếu không ngươi còn là đi theo hắn lên tiếng kêu gọi, sau đó rồi trở về tiếp tục!” Mã Lệ nói.

“Hôm nay ta không đi!” Triệu Nhã Tình thực kiên quyết lắc đầu nói.

Cho dù Triệu Nhã Tình là vị công chúa, cho dù nàng không ngại ra sân khấu, nhưng nàng cũng luôn luôn chính mình muốn kiên trì gì đó.

“Vậy được rồi, ta lại đi cùng Hà đại thiếu nói nói xem.” Mã Lệ gặp Triệu Nhã Tình kiên quyết không chịu đi, đành phải thôi.

Mã Lệ vừa đi, ghế lô không khí liền càng áp lực.

“Con mẹ nó, sớm biết rằng sẽ không đồ tiện nghi, đến địa phương khác muốn làm sinh nhật tụ hội !” Triệu Nhã Tình mắng.

Nguyên lai bởi vì Triệu Nhã Tình cùng nơi này một vị chủ quản quan hệ cũng không tệ lắm, hôm nay muốn làm sinh nhật tụ hội trừ bỏ rượu thủy các muốn thu một ít tiền, ghế lô là miễn phí, cho nên Triệu Nhã Tình mới ở trong này làm sinh nhật tụ hội. Dù sao trừ bỏ Lưu Kha vị này ngày xưa tỷ muội, đều là người trong vòng, mọi người cũng sẽ không chê cười ai, đơn giản đồ cái náo nhiệt vui vẻ thôi.

“Thiết, có tiện nghi không chiếm là vương bát đản. Chúng ta tiền cũng không phải thiên thượng đến rơi xuống, có thể bớt làm gì không bớt. Nói đến nói đi, còn là kia bang xú nam nhân tối con mẹ nó không phải cái ngoạn ý, có điểm tiền người người con mẹ nó chỉ biết ở lão nương trước mặt đùa giỡn uy phong, khiến cho chính mình là hoàng đế giống nhau, ta thảo!” Vị kia khởi điểm kêu Hạ Vân Kiệt ngồi vào bên người nàng đi đông bắc nữ mắng.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi một trận hãn, nói như thế nào hắn cũng là một vị nam sĩ a! Các nàng như vậy mắng, cũng là đem hắn cũng cấp mắng.

Lại cứ Hạ Vân Kiệt còn không cũng may chuyện này xen mồm, cũng chỉ hảo âm thầm mắng kia Hà đại thiếu không phải người!

Trong lòng chính mắng, cửa ghế lô đột nhiên “Oành” một tiếng mạnh bị thật mạnh đẩy mở ra.

Một người mặc zara t tuất công tử ca đỏ hồng mắt hoành hướng xông thẳng tiến vào, hắn phía sau còn đi theo ba vị đồng dạng mặc quốc tế hàng hiệu phục sức công tử ca cùng thần sắc kích động Mã Lệ tỷ cùng với vừa rồi bị điểm tên là đi qua Hương Hương bốn vị công chúa.

“Hà đại thiếu, Hà đại thiếu, ngài giảm nhiệt, ta làm cho A Tình hảo hảo bồi ngài uống vài chén! A Tình còn ngây ngốc làm gì? Còn không rót rượu hảo hảo bồi Hà đại thiếu uống hai chén?” Thần sắc kích động vọt vào đến Mã Lệ tỷ một bên ngăn lại vị kia mặc zara t tuất công tử ca, cũng chính là Hà đại thiếu, một bên hướng Triệu Nhã Tình mãnh nháy mắt.

Triệu Nhã Tình vừa rồi tuy rằng mạnh miệng, nhưng thấy Hà đại thiếu còn có này hắn ba vị công tử ca xông tới, còn là nhịn không được một trận kích động, vội vàng đứng dậy rót rượu, sau đó nói:“Hà đại thiếu, thực xin lỗi, hôm nay là ta sinh nhật, cho nên……”

“Mẹ nó, sinh nhật rất giỏi a! Cũng không ngẫm lại chính mình là đang làm gì, bãi con mẹ nó cái gì tác phong đáng tởm!” Triệu Nhã Tình trong lời nói còn chưa nói hoàn, Hà đại thiếu liền miệng vỡ chỉ vào nàng mắng.

“Hà đại thiếu, thực xin lỗi, là ta không đúng, ta tự phạt ba chén!” Triệu Nhã Tình gặp Hà đại thiếu giận không thể át chỉ vào nàng mắng, sắc mặt thay đổi vài biến, cuối cùng lại còn là hàm chứa khuất nhục cầm nước mắt bưng lên chén rượu nói.

“Tự phạt ba chén bia, ngươi con mẹ nó nghĩ đến ngươi là ai vậy! Dựa vào, cấp lão tử đem này bình rượu cấp uống, nếu không……” Bất quá Triệu Nhã Tình mới bưng lên chén rượu, Hà đại thiếu lại mắng liệt đem một lọ rượu brandy phanh một tiếng thật mạnh các ở trên bàn trà.

Rượu brandy, bình thường là chỉ quả nho lên men sau kinh cất mà được đến độ cao rượu, là thế giới bát đại liệt rượu chi nhất, tương đương với Trung Quốc rượu trắng.

Hà đại thiếu kia một lọ rượu brandy tuy rằng đã muốn

mở quá, nhưng ít ra còn thặng năm trăm hào thăng, cũng chính là tương đương với một cân rượu đế. Như vậy một cân rượu brandy, cho dù Triệu Nhã Tình hàng năm bồi rượu, tửu lượng không phải bình thường nữ nhân có thể so sánh, nghe vậy cũng là sợ tới mức cả người mãnh sợ run cả người, sắc mặt lập tức trở nên tái nhợt không có chút máu.

Còn lại nữ nhân cũng đồng dạng sợ tới mức cả người sợ run cả người, xem Triệu Nhã Tình ánh mắt tràn ngập đồng tình cùng không đành lòng. Nhưng thật ra cùng Hà đại thiếu cùng nhau đến ba vị công tử ca lại người người ôm trợ thủ đắc lực, lộ ra vẻ mặt xem kịch vui biểu tình.

“Hà đại……” Mã Lệ thân là mẹ tự nhiên muốn che chở Triệu Nhã Tình, nếu không về sau ai còn muốn cùng nàng hỗn, thấy thế vẻ mặt cầu xin cầu xin.

“Lăn một bên đi, mẹ nó, lão tử hôm nay là tới làm trò cười, không phải đến xem người tự cao tự đại !” Hà đại thiếu một phen đẩy ra Mã Lệ, sau đó một đôi bởi vì uống rượu mà đỏ lên ánh mắt nhìn chằm chằm Triệu Nhã Tình, lộ ra một ngụm bạch dày đặc răng nanh, quát:“Cấp lão tử uống!”

Hà đại thiếu như vậy vừa quát, Triệu Nhã Tình không khỏi cả người sợ run cả người, sau đó cắn răng run run trong tay chậm rãi hướng các ở trên bàn rượu brandy thân đi.

Nàng nói đến để bất quá chính là một vị bán rẻ tiếng cười nữ nhân, một vị ktv người tiếp khách công chúa, trừ bỏ kiếm tiền so với bình thường nữ nhân mau nhiều lắm, nhưng thân phận cũng là ở xã hội tối tầng dưới chót, lại nào dám cùng Hà đại thiếu như vậy có điểm tiền có điểm thế công tử ca cứng rắn kháng.

“Hà đại thiếu, tốt như vậy rượu buộc người khác uống

nhiều lãng phí a, ta xem cũng là ngươi chính mình lưu trữ uống có vẻ thích hợp.” Triệu Nhã Tình nhanh tay muốn đụng tới bình rượu khi, một bàn tay hữu lực bắt được tay nàng cổ tay, không phải người khác, đúng là kia quán bar người làm công Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt thầm nghĩ làm phổ thông bình thường, im lặng người tiếp khách, hắn không nghĩ loạn phát vương bát khí, không nghĩ loạn tham gia, cho nên Mã Lệ đến gọi người khi, Hạ Vân Kiệt cũng không có nhúng tay. Nhưng Hà đại thiếu như vậy nhất nháo, cho dù không có Lưu Kha tầng này nhân tố ở bên trong, Hạ Vân Kiệt cũng không chấp nhận được hắn xằng bậy.

Gặp Kiệt ca ra tay, Lưu Kha hai mắt không khỏi sáng ngời, lộ ra một tia sùng bái si mê sắc, mà Triệu Nhã Tình các nữ nhân biết Hạ Vân Kiệt thân phận tắc người người tất cả đều thay đổi biểu tình. Kia không phải nhìn thấy rốt cục có người gặp chuyện bất bình rút đao tương trợ kinh hỉ biểu tình, mà là phảng phất thấy được trời muốn sập xuống dưới biểu tình.

Đúng vậy, sự tình đã muốn đủ nguy rồi! Nay ngươi một cái chính là quán bar phục vụ sinh tái chặn ngang một tay, hơn nữa nói chuyện còn như thế cuồng vọng kiêu ngạo, chút không đem Hà đại thiếu để vào mắt ý tứ, này không phải thuần túy hỏa thượng thêm du thôi!

Quả nhiên, Hà đại thiếu còn có cùng hắn cùng nhau đến ba vị công tử ca gặp đột nhiên sát ra Trình Giảo Kim, không khỏi tất cả đều thay đổi sắc mặt.

“A Kiệt, ngươi mau buông tay. Chuyện này không phải ngươi có thể quản.” Triệu Nhã Tình là đương sự, Hạ Vân Kiệt lại là Lưu Kha mang đến bằng hữu, cho nên tối cấp tối sợ hãi là Triệu Nhã Tình, nàng gặp Hà đại thiếu đám người tất cả đều thay đổi sắc mặt, không khỏi gấp đến độ vội vàng rút tay nói.

“Mẹ nó này tiểu bạch kiểm là ai? Như thế nào lại ở chỗ này?” Hà đại thiếu mặt âm trầm mắng, cũng là vừa rồi vào thời điểm, hắn áp căn sẽ không chú ý tới trong ghế lô thế nhưng còn có một vị nam sĩ ở.

Cầu đề cử phiếu a a a!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 90 : Kiệt ca phát uy

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-24 12:43:16.0 số lượng từ:3139

“Hà, Hà đại thiếu, hắn là ta một vị tỷ muội bằng hữu, hắn còn trẻ, không hiểu……” Triệu Nhã Tình vội vàng giải thích nói.

“Yên tâm, ta so với người nào đều hiểu được!” Hạ Vân Kiệt đánh gãy Triệu Nhã Tình.

“Ngươi con mẹ nó cấp lão nương câm mồm, ngươi liền một quán bar làm công, lại tính thế nào căn thông thế nào căn tỏi, nơi này có ngươi nhúng tay phân sao? Lưu Kha, ngươi đem ngươi bằng hữu mang đi, đừng cho ta ở trong này thêm phiền!” Triệu Nhã Tình gặp Hạ Vân Kiệt người kia đầu óc linh không rõ ràng lắm, chính mình đều đã muốn nói được đủ hiểu được, hắn thế nhưng còn ngưu bức hò hét, túm cùng hai trăm ngũ dường như, không khỏi tức giận đến chỉ vào hắn chửi ầm lên, còn kém đá Hạ Vân Kiệt hai chân.

“Quán bar làm công ? Ha ha, ta nói gì tiến, ngươi con mẹ nó tiểu tử quả thực càng sống càng đi trở về. Điểm nữu, nữu không điểu ngươi. Hiện tại con mẹ nó ngay cả cái quán bar làm công đều có thể ở ngươi trước mặt trang bức!” Còn lại ba vị công tử ca nghe nói Hạ Vân Kiệt chính là một vị quán bar người làm công, đầu tiên là một trận giật mình, tiếp theo chỉ vào Hà đại thiếu vẻ mặt trào phúng nở nụ cười.

“Ta thao!” Gì tiến gặp đồng bạn chê cười hắn, nhất thời cảm thấy thể diện mất hết, vung khởi trên bàn trà bình rượu liền đối với Hạ Vân Kiệt đầu ném tới.

“Không cần!”

“A……”

Vài tiếng thét chói tai chợt vang lên, bất quá lại quàng quạc ngừng lại, tựa như vịt đột nhiên bị kháp ở cổ giống nhau.

Bởi vì các nàng thấy được kia quán bar người làm công tựa như biến pháp diễn dường như, cũng không biết như thế nào đột nhiên liền đem bình từ đâu tiến trong tay đoạt đi qua, sau đó cắm ở cái miệng của hắn trung.

Rượu brandy nhất thời rầm rầm liền hướng gì tiến trong cổ họng quán!

“Ta đã nói rồi, không cần đạp hư hảo tửu, cũng là ngươi chính mình uống có vẻ hảo.” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng nhìn gì tiến nói.

Hạ Vân Kiệt khi nói chuyện, kia ba vị công tử ca sớm đã tay chậm chân loạn đi hỗ trợ nâng cốc bình từ đâu tiến trong miệng bắt đến.

Bất quá bọn họ tuy rằng lấy mau, nhưng gì tiến còn là bị rượu brandy cấp bị nghẹn như đao cắt quá yết hầu giống nhau, nghẹn đỏ mặt dùng sức ho khan.

Kia ba vị công tử ca vừa rồi tuy rằng cười nhạo gì tiến, nhưng thấy đồng bạn bị một cái chính là quán bar người làm công chỉnh thành này phó bộ dáng, bọn họ lại lần cảm mất mặt, mặc kệ !

“Con mẹ nó, tiểu tử ngươi muốn chết nha!”

“Ta thảo, giết chết hắn!”

“……”

Ba người mắng liệt liền đối với Hạ Vân Kiệt quyền đấm cước đá đi qua.

Tuy rằng này ba vị công tử ca thân mình cốt sớm đã bị nữ nhân đào hư, nhưng nói như thế nào đều là ba tuổi trẻ tiểu tử, nay đột nhiên nén giận bùng nổ, kỳ thật còn là cử có khí thế, cũng cử dọa người.

Ít nhất Triệu Nhã Tình chờ nữ nhân đều bị dọa đến lại một lần nữa liên tục thét chói tai, mà Mã Lệ đã muốn sợ tới mức đi gọi chủ quản. Chỉ có Lưu Kha hai mắt lóe ra hưng phấn ánh mắt, nàng có thể sánh bằng bất luận kẻ nào đều rõ ràng Kiệt ca thân thủ.

Các nữ nhân tiếng thét chói tai lại một lần nữa quàng quạc đình chỉ, bởi vì trong nháy mắt hùng hổ, coi như khẳng định có thể đem Hạ Vân Kiệt đánh cùng đầu heo tam giống nhau ba vị công tử ca, lúc này tựa như con gà con giống nhau, bị Hạ Vân Kiệt linh đứng lên ném đi ra ngoài, sau đó một cái đặt ở một cái trên người, tựa như chồng người giống nhau.

Trong nháy mắt, Hạ Vân Kiệt phía trước chỉ còn lại có vừa rồi còn ngưu bức hò hét Hà đại thiếu. Lúc này Hà đại thiếu sớm đã đã quên ho khan, mà là hai mắt đăm đăm, kinh ngạc vô cùng nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem.

Hắn thật đúng là không nghĩ tới, trước mắt vị này thoạt nhìn rất tiểu bạch kiểm tiềm chất người trẻ tuổi, khí lực đã vậy còn quá đại, ném nhân cùng ngoạn dường như.

“Ta thảo! Ngươi con mẹ nó một quán bar người làm công cũng dám đánh chúng ta, ngươi có biết chúng ta là ai chăng? Ngươi con mẹ nó chết chắc rồi!” Bất quá đầu năm nay khí lực đại tính không được cái gì, cho nên Hà đại thiếu rất nhanh liền theo khiếp sợ trung phục hồi tinh thần lại, chỉ vào Hạ Vân Kiệt khí diễm kiêu ngạo kêu

đứng lên.

“Vốn ta nghĩ hảo hảo với ngươi nói chuyện đạo lý, thế nhưng ngươi nói ta đánh ngươi, kia đành phải như ngươi mong muốn.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh, sau đó nhấc chân đối với Hà đại thiếu bụng liền hung hăng đạp đi qua.

Nhất thời Hà đại thiếu cả người liền phi thân dựng lên, sau đó thật mạnh nện ở chính giãy dụa đi đến một nửa đồng bạn trên người.

“A! A! A!” Thanh thanh kêu thảm thiết chợt ở trong ghế lô vang lên, giãy dụa đến một nửa công tử bạn hữu lập tức lại bị Hà đại thiếu cấp đặt ở dưới thân.

Bất quá cái này cũng chưa tính cái gì, tối không xong là Hạ Vân Kiệt kia một cước đá lực độ có điểm đại, mà Hà đại thiếu phía trước lại uống không ít rượu thủy, ăn không ít này nọ, thật mạnh nện xuống khi, trong bụng gì đó phiên giang đảo hải, nhịn không được một ngụm phun tới.

Nhất thời kia dơ bẩn gì đó như “Lũ bất ngờ” Nghiêng xuống, đem phía dưới ba vị công tử ca lâm cái biến.

“Phi! Phi! Phi! Của ta má ơi!” Công tử bạn hữu nhất thời bị kia cổ khó nghe dính gì đó cấp lâm người người oa oa gọi bậy, sau đó thủ chậm chân loạn muốn đứng lên.

“Ta thảo, ngươi con mẹ nó giẫm đến ta tay !”

“Ngươi con mẹ nó giẫm đến ta mặt !”

“A, của ta cái mũi, của ta cái mũi!”

“……”

Chính là bốn người người này điệp nhân, không cái thống nhất hành động, muốn đứng lên lại nói dễ hơn làm. Nay bốn người không có kết cấu lộn xộn, nhất thời bốn người lăn thành một đoàn, hơn nữa tối phía dưới vị kia công tử ca lại đáng thương oa oa gọi bậy, nước mũi cùng nước mắt tề phi.

Cái mũi ngửi được kia cổ khó nghe mùi, Hạ Vân Kiệt nhịn không được nhíu mày, sau này lui lui. Nhưng thật ra này cái mũi hướng đến so với nam nhân linh mẫn một ít các nữ nhân lại tựa hồ áp căn không ngửi được này khó nghe mùi, người người hai mắt đăm đăm nhìn chằm chằm mặt đất lăn thành một đoàn, thanh thanh kêu thảm thiết công tử bạn hữu.

Các nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới, tình thế thế nhưng hội phát triển trở thành như vậy!

Bất quá cuối cùng bốn vị công tử ca còn là phân mở ra, sau đó trên người dính dơ bẩn gì đó, một bộ chật vật đi lên. Hơn nữa vừa rồi ở dưới mặt điếm để vị kia, nhất chật vật, tóc thượng treo dính hồ cũng không biết cái gì vậy, một nguyên bản coi như anh tuấn khuôn mặt mặt mũi bầm dập, giống như vừa mới bị người đánh quá một chút dường như.

Gặp bốn vị công tử ca chật vật theo mặt đất đứng lên, Triệu Nhã Tình đám người thế này mới hoàn toàn tỉnh ngộ lại đây. Người người trong mắt toát ra cũng là thống khoái lại kích động thần sắc, hơn nữa Triệu Nhã Tình một lòng lại kích động thiếu chút nữa muốn theo trong cổ họng nhảy ra.

Này bốn vị công tử ca, tuy rằng không phải cái gì quan nhị đại, nhưng cũng miễn cưỡng xem như phú nhị đại, ở Giang Châu thị còn là có điểm tiền tài quyền thế. Người như vậy, đừng nói bốn, cho dù một cái, cũng vạn vạn

không phải nàng Triệu Nhã Tình một cái ktv ghế lô công chúa có thể đắc tội khởi. Nay đổ tốt, nàng bằng hữu bằng hữu, lập tức liền đem bốn người toàn chỉnh một lần, nhưng lại là thảm như vậy!

Có thể nghĩ, đợi lát nữa chờ đợi của nàng sẽ là như thế nào một hồi phẫn nộ cùng trả thù!

“Đi mau!” Nhớ tới đợi lát nữa sắp đã đến bão táp, Triệu Nhã Tình không còn có lưu lại đối mặt bốn người dũng khí, nhìn bốn người đứng lên lung tung chà lau trên người bẩn này nọ, kéo Lưu Kha tựu vãng ngoại bào.

Về phần Hạ Vân Kiệt, nàng cũng là lười quản. Nếu không phải hắn, nàng nhiều lắm uống xong một cân rượu brandy, nay đổ tốt, lại trốn chạy.

Bất quá Lưu Kha lại như là ăn sai lầm rồi dược, thế nhưng định ở tại chỗ không chạy, Triệu Nhã Tình không nghĩ tới Lưu Kha thế nhưng hội không đi, một cái không lạp động, chính mình lại vọt tới phía trước đi.

“Chạy, ngươi con mẹ nó chạy chạy đi đâu!” Gặp Triệu Nhã Tình muốn chạy lộ, một vị công tử ca không hề nghĩ ngợi, linh khởi trên bàn một cái bình rượu liền hướng nàng ném đi qua.

“Phanh!” Một thanh âm vang lên, chai bia lướt qua của nàng đầu, dừng ở đá cẩm thạch mặt đất, tạc mở ra, mảnh nhỏ văng khắp nơi, bia bọt biển lưu đầy đất đều là.

“A!” Triệu Nhã Tình nhịn không được âm thanh kêu lên, sau đó đứng ở tại chỗ cũng không dám nữa động.

“Chạy nha! Ngươi cấp lão tử tái chạy nha!” Vị kia gặp chính mình văng ra chai bia chấn ở Triệu Nhã Tình, rốt cục ra khẩu ác khí, rốt cục đàn ông một hồi, nhịn không

được ngưu bức hò hét kêu lên.

“Lí thiếu! Lí thiếu! Ta không chạy, ta không chạy, có chuyện hảo……” Triệu Nhã Tình xoay người, trên mặt treo nước mắt, run run thanh âm cầu xin tha thứ nói, còn kém quỳ xuống đến đây.

Tuy rằng vừa rồi bị Triệu Nhã Tình chỉ vào cái mũi chửi bậy, Hạ Vân Kiệt trong lòng quả thật khó chịu, cũng là lý giải nàng khi đó tâm tình, thấy nàng sợ hãi thành như vậy, trong lòng không đành lòng đồng thời, cũng bị chân chính gợi lên lửa giận.

Không nói hai lời, linh khởi trên bàn bình rượu, mặt lạnh lùng đi nhanh hướng kia chó má Lí thiếu mại đi.

Triệu Nhã Tình các nữ nhân gặp Hạ Vân Kiệt này ở quán bar làm công “Kẻ lỗ mãng” Vừa muốn thi bạo, sợ tới mức người người xông lên đi, ôm cánh tay ôm cánh tay, ôm đùi ôm đùi, kêu lên:“A Kiệt, không cần a!”

Vừa rồi đá mấy đá đã muốn xem như xông đại họa, nay nếu tái muốn chai bia nện xuống đi, tạp ra đầu nở hoa đến, chuyện này chỉ sợ ngay cả xong việc khó nan.

Hạ Vân Kiệt đương nhiên sẽ không lo lắng nhiều như vậy, trên thực tế, nay hắn cũng vô tâm tư đi lo lắng này đó. Bởi vì lúc này hắn toàn thân đều bị một mảnh mềm mại đầy đặn cấp đè ép bao phủ, chóp mũi vọt vào đến tất cả đều là nồng đậm nước hoa vị, đem hắn lửa giận đều cấp câu thành tà hỏa.

“Không cần mẹ ngươi đầu!” Này công tử ca gặp Hạ Vân Kiệt bị một đám nữ nhân cấp cuốn lấy, linh khởi trên bàn trà bình rượu, mắng liệt liền đối với Hạ Vân Kiệt đầu ném tới.

Bất quá không đợi bọn họ bình rượu nện xuống đến, Hạ

Vân Kiệt đã muốn giãy các nữ nhân dây dưa, sau đó nhấc chân đem mộc bàn trà nhất câu, nhất đá.

Nhất thời thật mộc bàn trà bay đứng lên, sau đó hướng bốn vị công tử ca đụng phải đi qua.

“A! A! A!” Lại lần nữa vài tiếng kêu thảm thiết ở trong ghế lô chợt vang lên, bốn vị công tử ca bị thật dài bàn trà cấp đặt ở phía dưới.

Trong tay vung lên bình rượu bị bàn trà va chạm, ngược lại nện ở chính mình trên đầu, không chỉ có như thế, trên bàn trà bình rượu, mâm đựng trái cây, điểm tâm, chén rượu cái gì cũng toàn bộ dừng ở bọn họ trên đầu, bọn họ trên mặt.

Nhất thời bọn họ đầu bao gồm khuôn mặt toàn bộ nở hoa, bia bọt biển chung quanh chảy xuôi.

Trong ghế lô lại im lặng xuống dưới, Triệu Nhã Tình đám người lại ngây ngốc nhìn chằm chằm bị bàn trà đặt ở phía dưới, chính giãy dụa muốn lên bốn vị công tử ca.

Bất quá lần này Triệu Nhã Tình phản ứng so với vừa rồi mau hơn, không đợi bốn người đứng lên, kéo Lưu Kha tay liền chuẩn bị lại lần nữa trốn chạy.

“Có Kiệt ca ở, không có quan hệ.” Lưu Kha lại lần nữa phủi tay nói.

“Của ta muội muội ngốc, ngươi cho là hiện tại chỉ dùng quyền đầu giành chính quyền niên đại sao? Ngươi cho là đây là ở nông thôn sao? Bọn họ người người đều cũng có tiền người ta, đánh bọn họ ngồi tù là việc nhỏ, chỉ sợ bọn họ sẽ tìm nhân lại đây chỉnh chúng ta nha! Chạy mau a.” Triệu Nhã Tình không khỏi gấp đến độ thẳng dậm chân.

“Sợ cái gì, có Kiệt ca ở, không có việc gì !” Lưu Kha lại thực trấn định nói.

“Kiệt ca, Kiệt ca, hiện tại đều khi nào thì còn Kiệt ca, ngươi cho là hắn là công an cục cục trưởng sao? Hắn chính là cái quán bar phục vụ sinh mà thôi! Nếu ngươi không đi, ta khả đi trước !” Triệu Nhã Tình thiếu chút nữa bị Lưu Kha trong lời nói cấp khí khóc.

Cầu đề cử phiếu, cầu cất chứa, cầu đánh thưởng!!!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 91 : Đem Trầm Tử Lương cho ta gọi tới

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-25 0059.0 số lượng từ:3049

“Đi cái gì đi? Đây là có chuyện gì! Ai nha, Hà đại thiếu, Lí thiếu, Vương thiếu, Khang thiếu các ngươi đây là có chuyện gì? Còn thất thần làm gì, còn không mau đi hỗ trợ đem Hà đại thiếu bọn họ cấp nâng dậy đến.” Đang lúc Triệu Nhã Tình bị Lưu Kha tức giận đến chuẩn bị chính mình một mình trốn chạy khi, Mã Lệ tỷ mang theo một đám mặc màu đen âu phục nam nhân đi đến.

Trong đó cầm đầu một vị nam nhân ngực còn treo một khối quản lí bài tử, mà hắn phía sau nam tử người người vóc người cao lớn, khí thế bưu hãn, hiển nhiên là nơi này bảo an.

Này bảo an gặp quản lí mở miệng, nào dám chậm trễ, vội vàng đi hỗ trợ đem Hà đại thiếu đám người nâng dậy đến.

“Đây là chuyện gì xảy ra?” Quản lí chờ các nhân viên an ninh đem Hà đại thiếu đám người nâng dậy đến sau, thần sắc nghiêm túc, ánh mắt uy nghiêm đảo qua Triệu Nhã Tình đám người, cuối cùng dừng ở Hạ Vân Kiệt trên người.

Quản lí cũng không phải ngốc tử, đương nhiên hiểu được nơi này duy nhất mới có thể đem Hà đại thiếu đám người muốn làm thành như vậy chật vật chỉ có Hạ Vân Kiệt vị này xa lạ nam tử.

Chính là làm quản lí ánh mắt dừng ở Hạ Vân Kiệt trên người khi, lại nhịn không được toát ra khiếp sợ cùng nghi hoặc.

Thật sự là Hạ Vân Kiệt thoạt nhìn không giống như là cái loại này có thể đánh, hơn nữa Hạ Vân Kiệt ăn mặc cũng giản dị, không giống như là cái loại này nhân vật dám đắc tội công tử ca.

“Đúng rồi? Đây là chuyện gì xảy ra, A Tình ngươi tới nói.” Quản lí nhất mở miệng, Mã Lệ tỷ cũng rốt cục theo khiếp sợ trung phục hồi tinh thần lại, vẻ mặt nghi hoặc hỏi.

Mã Lệ tự nhiên hiểu được ra tay Hạ Vân Kiệt, nhưng nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới, một đôi bốn, cuối cùng kia quán bar người làm công đánh rắm đều không có, mà Hà đại thiếu đám người lại giống vừa bị người theo đống rác lao đi lên dường như.

“Nói, nói ngươi mẹ cái rắm!” Bất quá Mã Lệ tỷ nói mới ra khẩu, đã bị Hà đại thiếu bốn người cấp thô lỗ đánh gãy.

Mã Lệ bị bọn họ nổi giận đùng đùng nhất mắng, lập tức sợ hãi ngậm miệng ba, trong lòng là âm thầm kêu khổ không thôi. Nàng vốn là muốn gọi quản lí lại đây điều tiết một chút bãi, nhưng nay xem ra chuyện này Hà đại thiếu bọn họ là khẳng định sẽ không từ bỏ ý đồ!

“Trương quản lí ngươi tới vừa lúc, các ngươi mị lực ngân tòa là làm như thế nào sinh ý ? Công chúa không tiếp đãi khách nhân, còn tìm bằng hữu đánh người! Chính là tiểu tử này con mẹ nó đánh chúng ta!” Đem Mã Lệ tỷ mắng câm miệng sau, bị đánh thảm Hà đại thiếu đám người vừa tức vù vù hướng Trương quản lí chất vấn nói.

“Hà đại thiếu còn có Lí thiếu, Vương thiếu, Khang thiếu, mời các ngươi bớt giận, chuyện này ta nhất định sẽ cho các ngươi một cái công đạo.” Trương quản lí dù sao cũng là người quản lý to như vậy một cái chỗ ăn chơi,

đổ không giống Mã Lệ tỷ giống nhau, bị người nhất mắng liền hoảng thần, mà là bình tĩnh trấn an nói.

“Công đạo, có cái gì thí hảo công đạo. Trực tiếp làm cho người ta đem người này cấp bắt lại, trước làm cho bọn lão tử đánh một chút nói sau!” Hà đại thiếu đám người lập tức kêu gào đứng lên.

“Này……” Trương quản lí nghe vậy mặt lộ vẻ khó xử.

“Này cái gì này, người này bất quá chính là quán bar một cái phục vụ sinh! Ta thảo, cũng không biết các ngươi mị lực ngân tòa làm như thế nào sinh ý, thế nhưng phóng một cái quán bar phục vụ sinh tiến vào nháo sự. Các ngươi con mẹ nó còn có làm hay không sinh ý ?” Hà đại thiếu đám người gặp Trương quản lí mặt lộ vẻ khó chịu, không khỏi tức giận đến nổi trận lôi đình.

“Quán bar phục vụ sinh? Đây là chuyện gì xảy ra?” Trương quản lí sở dĩ mặt lộ vẻ khó xử, chủ yếu là cố kỵ Hạ Vân Kiệt thân phận, tuy rằng hắn ăn mặc có vẻ giản dị, nhưng dù sao người ta đem Hà đại thiếu bốn người cấp phóng đổ, không thăm dò trụ cột trước, hắn còn là không dám xằng bậy. Nay nghe nói Hạ Vân Kiệt gần chính là nhất quán bar phục vụ sinh, sắc mặt lập tức âm trầm xuống dưới.

Một quán bar phục vụ sinh, bốn vị ở Giang Châu thị có điểm tiền tài quyền thế công tử ca, ai nhẹ ai nặng, hắn này ở chỗ ăn chơi lăn lộn mười năm sau lão hồ li lại sao lại phân không rõ ràng lắm?

“Trương quản lí, ngài nghe ta giải thích, sự tình là như vậy, hôm nay ta sinh nhật, sau đó thỉnh……” Triệu Nhã Tình phía sau thật muốn xông lên đi hung hăng cắn Hạ Vân Kiệt hai khẩu, nếu không phải tha sự tình cũng sẽ không nháo đến bực này không thể vãn hồi trường hợp,

nhưng nay nàng nhưng cũng chỉ có thể kiên trì tiến lên giải thích.

Không có biện pháp, hết thảy đều là bởi vì của nàng sinh nhật khiến cho, nàng là đêm nay chủ nhân, mà Hạ Vân Kiệt lại là Lưu Kha bằng hữu, nàng liền càng thoát không được can hệ.

“A Tình, ngươi không cần giải thích.” Nhưng Triệu Nhã Tình nói giảng đến một nửa lại bị Hạ Vân Kiệt ngăn cản.

“Ngươi, ngươi con mẹ nó, đầu óc có bệnh a! Có phải hay không cảm thấy chính mình có thể đánh liền……” Triệu Nhã Tình gặp Hạ Vân Kiệt phía sau còn không biết chết sống, ngưu bức hò hét bộ dáng, tức giận đến thiếu chút nữa sẽ điên rồi, ngón tay chỉ vào Hạ Vân Kiệt chóp mũi liền miệng vỡ mắng đứng lên, cũng bất chấp Trương quản lí đám người ở đây, còn chờ của nàng giải thích.

Lưu Kha gặp Triệu Nhã Tình chỉ vào Hạ Vân Kiệt cái mũi chửi bậy, sợ tới mức vội vàng kéo nàng, nói:“A Tình, đừng loạn……”

“Cút ngay, ngươi con mẹ nó cũng ngốc, thế nhưng tìm như vậy cái……” Chính là khí điên rồi đầu Triệu Nhã Tình cũng là ngay cả Lưu Kha cũng mắng đứng lên.

“Kiệt ca, Kiệt ca, thực xin lỗi, ngài đừng trách A Tình……” Lưu Kha gặp Triệu Nhã Tình điên rồi dường như, gặp người liền cắn, sợ chọc giận Hạ Vân Kiệt phủi tay chạy lấy người, vội vàng lại lôi kéo Hạ Vân Kiệt cầu xin nói.

“Ta cũng không phải thật sự đầu óc có bệnh, trách nàng làm gì? Muốn trách cũng là trách này bốn hỗn đản!” Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ Lưu Kha bả vai cười cười, sau đó xoay mặt nhìn về phía Hà đại thiếu bốn người.

Bất quá khi hắn chuyển hướng Hà đại thiếu bốn người khi, vốn là mang theo mỉm cười mặt lại chợt gian lạnh xuống dưới, không chỉ có như thế, ánh mắt cũng là hàn quang bắn ra bốn phía.

Hắn đương nhiên không tốt trách Triệu Nhã Tình, dù sao nàng không biết hắn chân chính thân phận, hơn nữa nếu không phải bởi vì chính mình một thân phận khác, lúc này đây cũng quả thật hại thảm nàng. Nhưng bị một nữ nhân như vậy chỉ vào cái mũi mắng, lại lại cứ lại không thể phát tác, Hạ Vân Kiệt trong lòng đương nhiên khó chịu, mà này phân khó chịu lại đành phải phát tiết ở Hà đại thiếu bốn người trên người.

“Con mẹ nó, ngươi muốn làm gì? Trương quản lí, ngươi còn không gọi người đem hắn bắt lại!” Đừng nhìn Hà đại thiếu bốn người vừa rồi còn khí diễm kiêu ngạo, nhưng khi bọn hắn ánh mắt nhất gặp phải Hạ Vân Kiệt trong mắt bắn ra đến lạnh như băng ánh mắt khi, lại nhịn không được cả người sợ run cả người, liên tục lui ra phía sau, sau đó chỉ vào hắn kêu to lên.

“A hổ, bắt hắn cho ta bắt lại. Mẹ nó, thực nghĩ đến nơi này là quán sao? Cái gì a miêu a cẩu đều có thể ở trong này giương oai sao?” Trương quản lí lúc này đã muốn thấy rõ ràng tình thế, biết Hạ Vân Kiệt trừ bỏ có thể đánh, kỳ thật cũng cũng chỉ là một vị quán bar người làm công, lại thấy hắn phía sau còn như vậy kiêu ngạo, tựa hồ căn bản không đem chính mình đám người để vào mắt, cũng không cấm động tức giận, chỉ vào Hạ Vân Kiệt lớn tiếng quát.

Bất quá Trương quản lí vừa dứt lời mới vừa âm, liền “Ba!” một tiếng, khuôn mặt bị thật mạnh quăng một cái tát.

“Mắt chó xem thấp người gì đó, đem Trầm Tử Lương

cho ta gọi tới, ta đổ muốn hỏi một chút hắn, cái gì kêu a miêu a cẩu!" Hạ Vân Kiệt quăng Trương quản lí một cái tát sau, mặt lạnh lùng nói.

Trương quản lí bị Hạ Vân Kiệt quăng một cái tát, vừa muốn phát tác, nhưng nghe đến "Trầm Tử Lương" Ba chữ, lại nhịn không được cả người đánh cái rùng mình. Mà này gặp quản lí bị súy bàn tay, chính xoa tay, nộ khí đằng đằng chuẩn bị đánh Hạ Vân Kiệt các nhân viên an ninh, nghe được "Trầm Tử Lương" Ba chữ, cũng chợt dừng bước.

Trầm Tử Lương là ai, bọn họ tự nhiên biết. Kia nhưng là bọn họ đại lão bản, cũng là toàn bộ Giang Châu thị địa hạ thế lực đều biết vài vị đại lão cấp nhân vật chi nhất. Mị lực ngân tòa tuy rằng coi như là Giang Châu thị phải tính đến chỗ ăn chơi, nhưng cũng bất quá chính là Đông Khải khách sạn phía dưới một cái ngành, mà toàn bộ Đông Khải khách sạn cũng là Trầm Tử Lương, Trầm lão bản !

"Trầm Tử Lương! Ngươi mẹ nó dọa ai nha? Ngươi con mẹ nó để làm chi không gọi Phùng Chính Thành lại đây a!" Hà đại thiếu bọn bốn người đương nhiên cũng biết Trầm Tử Lương là ai, động vừa nghe cũng là bị hách nhất đại khiêu, nhưng bất quá lập tức liền nhảy dựng lên kêu gào nói, thậm chí còn cố ý dùng Giang Châu thị thị ủy thư kí Phùng Chính Thành đến trào phúng hắn.

Bọn họ đương nhiên sẽ không tin tưởng liền một nho nhỏ quán bar người làm công có tư cách kêu Trầm Tử Lương lại đây, thật muốn như vậy, hắn sẽ ở trong quán bar làm người làm công? Vừa rồi Triệu Nhã Tình thấy hắn đánh bọn họ hội sợ tới mức muốn chạy?

Này quả thực chính là nói nhảm mà thôi thôi!

Đáng thương Hà đại thiếu bốn người lại không biết nói,

Hạ Vân Kiệt tuy rằng chính là quán bar người làm công, hắn cho dù thật muốn kêu Giang Châu thị nhân vật số một Phùng Chính Thành thư kí lại đây, hắn thật đúng là hội ngoan ngoãn chạy tới.

Có thể không chạy tới sao? Thực ấn bối phận đến sắp xếp, Hạ Vân Kiệt này chính là quán bar người làm công nhưng là hắn thúc gia.

Hà đại thiếu đám người như vậy nhất kêu gào, Trương quản lí đám người cũng hồi qua thần đến, người người xấu hổ não dị thường, coi như vừa mới bị người bạo cúc dường như.

Đúng vậy, người này thật muốn có tư cách kêu đại lão bản lại đây, hắn dùng ở quán bar công tác sao? Còn có thể tới tham gia một cái chính là ktv ghế lô công chúa sinh nhật tụ hội sao? Khả bọn họ vừa rồi thế nhưng giống cái đứa ngốc giống nhau, bị hắn trong lời nói cấp chấn ở!

Đã có thể ở bọn họ não xấu hổ dị thường, chuẩn bị nhất ủng mà lên đem Hạ Vân Kiệt cấp đặt tại mặt đất thối biển một chút nói sau khi, lại kinh ngạc phát hiện kia quán bar người làm công thế nhưng lấy ra điện thoại di động, hướng bọn họ lung lay nhoáng lên một cái, nói:“Nếu các ngươi không nghĩ mất chén cơm, không nghĩ bị đánh trong lời nói, tốt nhất an tâm một chút chớ táo!”

Nói xong Hạ Vân Kiệt trước mặt bọn họ mặt chậm rãi ấn điện thoại, kia khí diễm tuyệt đối là kiêu ngạo đến cực điểm.

Chính là Hạ Vân Kiệt như thế nhất kiêu ngạo, thật đúng là đem Trương quản lí đám người cấp lại một lần nữa chấn trụ, nhìn hắn âm thầm nghiến răng nghiến lợi:“Mẹ nó, lão tử chờ, ngươi nếu dám cấp lão tử ngoạn hoa

văn, lão tử khẳng định sẽ làm ngươi hối hận đến trên đời này một chuyến!”

Gặp Trương quản lí đám người lại bị chấn trụ, Hà đại thiếu đám người tuy rằng tức giận đến sắc mặt đều phát thanh, nhưng muốn chính bọn họ tiến lên động thủ, bọn họ cũng là không còn có kia lá gan, đành phải oán hận nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt.

Mà Triệu Nhã Tình đám người gặp Hạ Vân Kiệt quả thực còn xuất ra di động bát đánh, người người tựa như xem quái vật giống nhau nhìn Hạ Vân Kiệt.

Nhắc tới bên trong tối không tin Hạ Vân Kiệt nhận thức Trầm Tử Lương cũng không phải Hà đại thiếu bốn vị công tử ca mà là Triệu Nhã Tình các nàng. Bởi vì ngay tại vừa rồi, các nàng còn tập thể “Đùa giỡn” Đến Hạ Vân Kiệt đâu, liền hắn kia ngại ngùng thành thật dạng, hội nhận thức Trầm Tử Lương kia mới là gặp quỷ đâu! Đương nhiên Lưu Kha thân phận, các nàng cũng là nhất thanh nhị sở !

Đương nhiên, toàn bộ trong ghế lô, duy nhất đối Hạ Vân Kiệt có tin tưởng chính là Lưu Kha. Bất quá Lưu Kha lại không biết nói Trầm Tử Lương là ai. Nhưng này cũng không gây trở ngại nàng lẳng lặng dùng kích động, sùng bái ánh mắt ngưỡng mộ Kiệt ca.

Hạ Vân Kiệt bát đánh điện thoại, ghế lô im lặng dị thường, không khí cũng dị thường.

Tất cả mọi người đang chờ làm điện thoại chuyển được sau, Hạ Vân Kiệt biểu diễn!

Cầu đề cử phiếu a a a!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 92 : Ngay cả đại lão bản đều phải kêu ca

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-25 12:31:01.0 số lượng từ:3036

Đông Khải khách sạn, tổng thống phòng.

Ba cụ trơn thân mình đang ở giường lớn tiến tới đi một hồi gay đại chiến.

Trầm Tử Lương uy vũ dị thường, một người chiến hai. Đang lúc đại chiến đến thời khắc mấu chốt, đặt ở trầm đầu biên di động tiếng chuông không phối hợp vang lên.

Trầm Tử Lương không hề nghĩ ngợi liền thân thủ đi ấn điệu, đã có thể ở hắn ấn hạ cắt đứt kiện khi, hắn khóe mắt dư quang tựa hồ nhìn thấy gì đáng sợ chữ, cả người đều kìm lòng không được run lên đứng lên, mồ hôi lạnh lại giống đậu tử giống nhau lập tức theo hắn trơn thân mình xông ra.

“Trầm tổng, ngài làm sao vậy sao? Ngài không có việc gì đi?” Đang ở Trầm Tử Lương dưới thân cùng bên cạnh ra sức hai xinh đẹp nữ tử, gặp Trầm Tử Lương đột nhiên toàn thân run run đứng lên, mồ hôi tựa như mưa giống nhau chảy xuống đến, không khỏi sợ tới mức trên mặt đỏ mặt tẫn lui, vội vàng đẩy Trầm Tử Lương nói.

Các nàng còn tưởng rằng gặp trong truyền thuyết “Thượng mã phong” Đâu!

“Lăn một bên đi!” Trầm Tử Lương đương nhiên không phải “Thượng mã phong”, mà là bị màn hình chợt lóe mà qua chữ cấp sợ tới mức thiếu chút nữa điên rồi.

Kia nhưng là chủ nhân nắm giữ hắn sinh tử điện thoại a,

mà hắn lại vong tình dưới không nghĩ qua là đem điện thoại cấp chặt đứt, đây là loại nào đáng sợ sự tình!

Một phen đẩy ra hai nữ nhân, Trầm Tử Lương run run trong tay trở về bát điện thoại.

Điện thoại kia đầu, Hạ Vân Kiệt nhìn bị chặt đứt điện thoại, sắc mặt đổi đổi, trong mắt lóe ra một chút tức giận.

“Đánh nha, ngươi con mẹ nó tái đánh nha. Kêu Trầm Tử Lương lại đây, ta con mẹ nó rất sợ đó nha! Ngươi con mẹ nó sẽ không sợ ngưu bức thổi phá sao?” Hà đại thiếu bốn người vừa rồi bị Hạ Vân Kiệt sửa chữa chết đi sống lại, nay cuối cùng bắt đến một lần cơ hội, lập tức tận tình trào phúng.

“Mẹ nó, cũng dám ngoạn lão tử, ngươi con mẹ nó muốn chết!” Mà bị Hạ Vân Kiệt quăng bàn tay Trương quản lí, gặp Hạ Vân Kiệt cầm điện thoại ngẩn người, nhất thời mắt lộ ra hung quang nhấc chân đối với Hạ Vân Kiệt bụng liền đạp đi qua.

Các nhân viên an ninh cũng lập tức dũng đi lên, chuẩn bị đánh người.

Đã có thể tại đây khi, Hạ Vân Kiệt di động tiếng chuông chợt vang lên.

Trương quản lí phản xạ có điều kiện thu hồi chân, mà các nhân viên an ninh cũng dậm chân cước bộ, ghế lô lập tức im lặng xuống dưới, chỉ có Hạ Vân Kiệt tiếng chuông chói tai ở vang.

Hạ Vân Kiệt ánh mắt lạnh lùng đảo qua Trương quản lí đám người, sau đó ấn hạ tiếp nghe kiện.

“Kiệt, Kiệt ca, vừa rồi ta, ta……” Điện thoại nhất chuyển

được, bên trong liền truyền đến Trầm Tử Lương có chút kết ba thanh âm.

Không có biện pháp, trên thế giới này, Trầm Tử Lương có thể quải bất luận kẻ nào điện thoại, chỉ có Hạ Vân Kiệt điện thoại hắn không thể quải.

Nhìn luôn luôn mắt cao hơn trời Trầm tổng gọi điện thoại khi, một bên vuốt cái trán mồ hôi lạnh, một bên phát run thanh âm nói chuyện, kia hai tiểu nữu tất cả đều xem thẳng ánh mắt. Các nàng không thể tưởng tượng, điện thoại kia đầu Kiệt ca đến tột cùng là cái gì dạng nhân vật, thế nhưng có thể đem đường đường Trầm lão tổng dọa thành này phó bộ dáng.

“Ít nói nhảm, lập tức cút cho ta đến mị lực ngân tòa 825 ghế lô đến.” Hạ Vân Kiệt trực tiếp ngắt lời nói.

“Là, là, ta năm phút đồng hồ trong vòng đuổi tới!” Trầm Tử Lương lau đem mồ hôi lạnh, cuống quít trả lời. Sau đó luống cuống tay chân tìm quần áo quần mặc.

Mặc sau, lấy trăm mét tiến lên tốc độ ra phòng, nhìn xem trên giường kia hai vị cô bé lại một lần nữa hoàn toàn ngây người, liền ngay cả còn quang thân mình, mà đại môn là mở ra cũng hồn nhiên chưa thấy.

825 ghế lô, Hạ Vân Kiệt cúp điện thoại.

Ghế lô còn là một mảnh im lặng, tất cả mọi người dùng quái dị ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt.

Bọn họ đương nhiên không tin, vừa rồi Hạ Vân Kiệt là ở cùng Trầm Tử Lương trò chuyện, nhưng không biết vì cái gì, trong lòng lại dâng lên một tia không hiểu hàn ý.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt vừa rồi nói chuyện khi khí phách lộ ra ngoài, nhưng lại thực tự nhiên, giống như hắn không

phải cái gì quán bar người làm công, mà là cao cao tại thượng vương giả.

Này khả năng sao? Này đương nhiên không có khả năng!

Cho nên im lặng qua đi, kinh ngạc qua đi, trong ghế lô lại vang lên một mảnh tràn ngập trào phúng cười lạnh.

“Tiểu tử, hiện tại ngoạn đủ không có?” Trương quản lí khóe miệng gợi lên một chút trào phúng, tàn khốc cười lạnh.

Nói như thế nào, hắn Trương Nhất Nhiên cũng là quản lý to như vậy một cái chỗ ăn chơi quản lí, hôm nay thế nhưng bị một quán bar người làm công súy miệng, nếu không đem Hạ Vân Kiệt chỉnh chết đi sống lại, hắn lại sao lại cam tâm.

“Trương quản lí, còn cùng tiểu tử này phí nói cái gì, trực tiếp bắt lại thối biển một chút nói sau.” Hà đại thiếu đám người sớm đã chờ không kiên nhẫn, gặp Trương quản lí cuối cùng chuẩn bị lại ra tay, người người trên mặt lộ ra khoái ý cười lạnh, kêu gào nói.

“Cấp lão tử……”

Trương quản lí nghe vậy lạnh lùng cười, bàn tay to vung lên, vừa mới mở miệng kêu các nhân viên an ninh thượng khi, hắn tai nghe đột nhiên vang lên một đạo dồn dập lại quen thuộc thanh âm:“Ta Trầm Tử Lương, lập tức đuổi tới 825 ghế lô chờ ta.”

Nguyên lai Trầm Tử Lương tuy rằng đi được vội vàng, nhưng dù sao cũng là chưởng quản to như vậy một cái buôn bán đế quốc nhân vật, gặp được khẩn cấp tình huống khi, trật tự tính còn là rất rõ ràng. Biết nếu Hạ Vân Kiệt ở mị lực ngân tòa, nói không chừng có chuyện gì

cần dùng đến Trương Nhất Nhiên, cho nên một đường hướng bát lâu mị lực ngân tòa đuổi khi, một bên gọi mị lực ngân tòa quản lí.

“825 ghế lô!” Trầm Tử Lương thanh âm tuy rằng không lớn, nhưng cuối cùng này vài chữ lại như tiếng sấm bình thường, đem Trương Nhất Nhiên cấp tạc thiếu chút nữa linh hồn đều phải ra khiếu.

825 ghế lô a, đây chẳng phải là ta hiện tại ở ghế lô sao? Đại lão bản như thế nào hội đột nhiên nghĩ đến muốn tới nơi này đâu? Hay là?

“A! Lập tức cấp lão tử dừng tay!” Trương Nhất Nhiên chính cả kinh thiếu chút nữa linh hồn đều phải xuất khiếu khi, lại nhìn đến các nhân viên an ninh đã muốn giương nanh múa vuốt hướng Hạ Vân Kiệt vây đi lên, một đại nam nhân cũng không cấm sợ tới mức âm thanh kêu lên.

“Nói cái gì đâu! Ta xx lão mẫu, Trương Nhất Nhiên ngươi con mẹ nó đang làm cái gì? Là ở đối ai động thủ?” Tai nghe bên trong vang lên Trầm Tử Lương phẫn nộ trung mang theo hoảng sợ thanh âm.

Nguyên lai cũng là Trầm Tử Lương vừa rồi còn không có quải đâu!

“Ta, ta, ta, hình như là một vị kêu, gọi là gì kiệt người trẻ tuổi!” Trương Nhất Nhiên cũng không phải ngốc tử, phía sau thế nào còn không biết vừa rồi cùng Hạ Vân Kiệt trò chuyện thật là Trầm Tử Lương, nghe vậy cao thấp răng nanh đều nhịn không được đánh lên chiến đến.

Chỗ ăn chơi là cái tam giáo cửu lưu hội tụ địa phương, cũng là cái phức tạp địa phương. Trương Nhất Nhiên rất sớm liền trà trộn này một hàng nghiệp, hắn lại sao lại không biết Trầm Tử Lương trừ bỏ là Giang Châu thị hội

nghị hiệp thương chính trị ủy viên, hàng tỉ phú hào, còn là Giang Châu thị địa hạ thế lực vài vị quyền thế ngập trời đại lão chi nhất. Thực nhạ hắn tức giận, cũng không giống bình thường xí nghiệp lý quản lí giống nhau, cuốn gói chạy lấy người là được, sau đó quả là phi thường đáng sợ !

“Ta dựa vào! Trương Nhất Nhiên ngươi con mẹ nó cấp lão tử nghe tốt lắm, lập tức cấp lão tử hướng Kiệt ca xin lỗi, nhớ kỹ hắn cho dù cho ngươi ăn cứt, ngươi hiện tại cũng lập tức cấp lão tử đi ăn, nếu không ngươi sẽ chờ đến đại hải uy cá mập đi.” Đúng là sợ cái gì đến cái gì, Trầm Tử Lương nghe nói Trương Nhất Nhiên vừa rồi thế nhưng gọi người đánh là Hạ Vân Kiệt, sợ tới mức đều nhịn không được bệnh tâm thần hướng về phía Trương Nhất Nhiên nhượng lên.

“Kiệt ca!” Trương Nhất Nhiên gặp đường đường Đông Khải khách sạn đại lão bản, Giang Châu thị địa hạ thế lực đều biết vài đại lão chi nhất, hướng đến cao ngạo cùng khổng tước dường như Trầm Tử Lương, thế nhưng ở trong điện thoại xưng kia quán bar người làm công vì Kiệt ca, không khỏi hoàn toàn sợ ngây người.

Ông trời, tiểu tử này thế nhưng thực sự tư cách kêu đại lão bản lăn lại đây a!

“Các ngươi còn thất thần làm gì? Đánh nha!” Hà đại thiếu đám người lại nào biết đâu rằng Trương Nhất Nhiên vừa mới bị Trầm Tử Lương rít gào một chút, bọn họ gặp các nhân viên an ninh lại dừng lại, lại kiềm chế không được thúc giục nói.

“Đánh, đánh, đánh ngươi mẹ nó đầu nha!” Bất quá Hà đại thiếu đang nói vừa mới vừa hạ, Trương Nhất Nhiên đã muốn giống điên rồi giống nhau, nhấc chân liền đối với hắn bụng một cước hung hăng đạp đi qua.

Trương Nhất Nhiên có thể không điên sao? Ngay cả đại lão bản đều phải kêu ca nhân vật, liền bởi vì Hà tiểu tử bọn họ duyên cớ, làm hại hắn thế nhưng gọi người đi đánh hắn, trời biết, đại lão bản đến lúc đó hội như thế nào xử trí hắn đâu!

Hà đại thiếu làm sao hội nghĩ đến Trương Nhất Nhiên thế nhưng hội lâm trận phản chiến, nhấc chân đá hắn, xúc không kịp đề phòng, nhất thời bị Trương Nhất Nhiên cấp đạp cái chổng vó.

“Trương quản lí, ngươi con mẹ nó điên ư?” Hà đại thiếu nhất cô lỗ theo mặt đất đi lên, sau đó hổn hển chỉ vào Trương quản lí kêu lên.

“Ngươi con mẹ nó mới điên rồi, thế nhưng ngay cả Kiệt ca cũng dám đắc tội!” Trương Nhất Nhiên nâng lên chân lại muốn đá Hà đại thiếu, chính là Hà đại thiếu lúc này lại học ngoan, vội vàng thiểm mở ra.

“Kiệt ca!” Gặp Trương Nhất Nhiên này đường đường mị lực ngân tòa quản lí, đột nhiên đổi giọng gọi Hạ Vân Kiệt Kiệt ca, trong lúc nhất thời Hà đại thiếu chờ bốn vị công tử, còn có Triệu Nhã Tình đám người toàn bộ đều trợn tròn mắt.

Bất quá Trương Nhất Nhiên lúc này mới bất chấp người khác giật mình không ăn kinh, sớm đã đối với Hạ Vân Kiệt liên tục cúi đầu nói:“Kiệt ca thực xin lỗi, nhất nhiên có mắt như mù, nhiều hiểu được tội, còn thỉnh ngài lão đại nhân có đại lượng, không cần theo ta chấp nhặt!”

“Hừ!” Dù sao đã muốn đem Trầm Tử Lương gọi tới, Hạ Vân Kiệt cũng lười che dấu mũi nhọn, nghe vậy hừ lạnh một tiếng, xoay người đi đến đặt tại chính giữa kia trương trên sô pha, đặt mông ngồi trên đi, sau đó kiều chân bắt chéo, ánh mắt lạnh lùng nhìn quét Hà đại thiếu đám người.

Nhìn vừa rồi còn chính là một quán bar người làm công người trẻ tuổi, đột nhiên biến thành Trương quản lí trong miệng Kiệt ca, còn đại ngôn bất tàm kiều chân bắt chéo ngồi ở trên sô pha, Hà đại thiếu đám người nhịn không được cái trán toát ra mồ hôi lạnh.

Bọn họ lại cũng không là ngốc tử, sao lại nhìn không ra đến này ý nghĩa cái gì?

Đang lúc Hà đại thiếu đám người cái trán đổ mồ hôi lạnh khi, Trầm Tử Lương rốt cục vội vàng đuổi tới.

Hắn vừa tiến đến, ánh mắt liền thấy được chính kiều chân bắt chéo ngồi ở trên sô pha chủ tử, vội vàng hơi hơi loan hạ eo, nhẹ tay nhẹ chân đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, thật cẩn thận kêu lên:“Kiệt ca!”

Trầm Tử Lương là loại người nào, khả năng Lưu Kha không rõ ràng lắm. Nhưng ở đây người còn lại cũng là tái rõ ràng bất quá.

Nhìn thấy đường đường thân gia lấy ức kế, ở Giang Châu thị hắc bạch lưỡng đạo đều ăn thật sự khai Trầm Tử Lương, đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, thế nhưng liền cùng chuột thấy mèo vậy, toàn bộ ghế lô sát kia gian tĩnh gần như sấm nhân.

Liên tiếp ồ ồ tiếng thở dốc ở trong ghế lô rõ ràng khả nghe, phá lệ chói tai!

“Tới đổ rất nhanh.” Hạ Vân Kiệt phiêu tất cung tất kính đứng ở bên cạnh Trầm Tử Lương liếc mắt một cái, nhẹ nhàng bâng quơ nói một câu.

“Thực xin lỗi Kiệt ca, vừa rồi ta……” Trầm Tử Lương cũng nghe không được Hạ Vân Kiệt những lời này đến tột cùng là chính nói còn là nói mát, nghe vậy càng phát

ra kinh hồn táng đảm nói.

“Được rồi, lần sau không được viện dẫn lẽ này nữa. Hiện tại ngươi còn là đem trước mắt chuyện này cho ta giải quyết điệu đi!” Hạ Vân Kiệt không khỏi phân trần xua tay ngắt lời nói.

Cầu đề cử phiếu!!!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 93 : Cảm ơn Kiệt ca

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-26 0009.0 số lượng từ:3109

“Là, Kiệt ca.” Trầm Tử Lương nghe vậy âm thầm tùng một ngụm, vội vàng nói.

Nói xong, Trầm Tử Lương hướng Hạ Vân Kiệt hơi hơi khom người chào, sau đó xoay người, hai mắt hàn quang bắn ra bốn phía nhất nhất đảo qua mọi người mặt, cuối cùng dừng ở Trương Nhất Nhiên trên người nói:“Trương Nhất Nhiên đây là có chuyện gì?”

“Lão, lão bản, chuyện này ta có sai……” Trương Nhất Nhiên vội vàng đem hắn biết đến đại khái nói một lần.

Trầm Tử Lương nghe nói chuyện này là vì Triệu Nhã Tình dựng lên, lại đem ánh mắt đầu hướng về phía Triệu Nhã Tình.

Lúc này Triệu Nhã Tình đã sớm sợ tới mức mất hồn mất vía, ngay cả nói đều giảng bất lợi tác, vừa rồi nàng nhưng là chỉ vào Hạ Vân Kiệt cái mũi mắng quá nương! Nay được, người này thế nhưng ngưu bài rối tinh rối mù, Hà đại thiếu cái gì, cùng hắn nhất so với chính là một cục cứt!

Cuối cùng còn là này khác vài cô nương bổ sung hạ, mới đem sự tình từ đầu tới đuôi giải nghĩa rồi chứ.

Trầm Tử Lương càng nghe ánh mắt càng lạnh, sắc mặt càng âm trầm.

Muốn làm nửa ngày, nguyên lai dĩ nhiên là có người đến tạp Kiệt ca bãi, này còn rất cao! Kiệt ca là hắn chủ tử, ở chính mình địa bàn thế nhưng còn bị người tạp bãi, cho

dù người khác không biết Trầm Tử Lương cùng Hạ Vân Kiệt quan hệ, Trầm Tử Lương cũng hiểu được thật mất mặt!

“Các ngươi con mẹ nó thực ngưu a, thế nhưng ngay cả Kiệt ca bãi đều dám tạp!” Chờ Triệu Nhã Tình nói cho hết lời sau, Trầm Tử Lương tùy tay liền theo bên cạnh nắm lên một cái bình rượu, sau đó bộ mặt dữ tợn đi bước một hướng Hà đại thiếu chờ công tử ca đi đến.

Chính là bốn công tử ca lên không được mặt bàn, cũng có thể ở Triệu Nhã Tình đám người trước mặt đùa giỡn đùa giỡn uy phong, Trầm Tử Lương tài không để ở trong mắt.

“Trầm tổng, Trầm tổng, chuyện gì cũng từ từ, chúng ta thật không biết Kiệt ca là ngài bằng hữu, cho nên……” Nhìn Trầm Tử Lương mang theo bình rượu từng bước tới gần, Hà đại thiếu đám người sớm không có phía trước kiêu ngạo khí diễm, người người thần sắc tái nhợt cầu xin tha thứ nói.

“Như thế nào, không biết là có thể xằng bậy phải không? Ta xx ngươi lão mẫu!” Trầm Tử Lương nghe vậy vung khởi trong tay bình rượu liền đối với Hà đại thiếu đầu thật mạnh tạp đi xuống.

Nhất thời đỏ tươi huyết theo hắn cái trán chảy xuống dưới.

“Trầm tổng, Trầm tổng, Kiệt ca, Kiệt ca, tha mạng a! Ngài đại nhân có đại lượng hãy bỏ qua chúng ta này một con ngựa đi.” Còn lại ba người gặp Hà đại thiếu bị Trầm Tử Lương một bình rượu cấp tạp đầu nở hoa, nhất thời sợ tới mức hai chân đều như nhũn ra. Mắt thấy Trầm Tử Lương bộ mặt dữ tợn đi bước một tới gần, rốt cuộc bất chấp mặt mũi không mặt mũi, hai đầu gối một khúc, thế nhưng quỳ xuống.

“Tính, Trầm tổng.” Hạ Vân Kiệt gặp vừa rồi còn ngưu bức hò hét ba cái tên không cốt khí quỳ xuống, nhất thời không có thu thập bọn họ hứng thú, mặt mang chán ghét sắc huy phất tay nói.

“Cảm ơn Kiệt ca, cảm ơn Kiệt ca!” Lí thiếu bọn họ gặp Hạ Vân Kiệt đại hợp kim có vàng khẩu, thật sự là hỉ cực mà khóc a, người người một phen nước mũi một phen nước mắt nói tạ nói.

“Nhớ kỹ sự tình hôm nay nếu dám nói đi ra ngoài nửa câu, hoặc là sau dám lộng cái gì động tác nhỏ, các ngươi sẽ chờ đầu hải nuôi cá mập đi! Hiện tại cấp lão tử cút đi!” Trầm Tử Lương có thể đem sinh ý làm lớn như vậy, này tâm tư cùng nhãn lực tự nhiên có này chỗ hơn người, gặp Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ chán ghét sắc, lập tức liền nhấc chân đối với còn tại mạt nước mắt, không dứt Lí thiếu đám người nhất nhất đá đi qua.

“Không dám, không dám ! Kiệt ca tái kiến, Trầm tổng tái kiến!” Bốn người tuy rằng bị đạp một cước, cũng là như lấy được đại xá, té trốn ra ghế lô.

Nhìn Hà đại thiếu bốn người giống chó nhà có tang giống nhau thoát đi ghế lô, ghế lô lại lần nữa im lặng xuống dưới.

Triệu Nhã Tình các công chúa người người trong mắt đều toát ra chiến căng sợ hãi ánh mắt. Phải biết rằng vừa rồi các nàng những người này nhưng là tập thể đùa giỡn quá vị này ngay cả đại lão bản đều phải cung kính có thêm Kiệt ca, nhất là Triệu Nhã Tình còn chó cắn Lữ Đồng Tân không nhìn được người tốt tâm, chỉ vào hắn cái mũi mắng quá nương đâu.

“Kiệt ca, ta sai lầm rồi, ta không nhìn được người tốt tâm, ta này thối miệng, ngươi xem ở Lưu Kha mặt mũi

liền tha thứ ta đi, lần sau ta cũng không dám nữa !” Trong ghế lô im lặng rất nhanh đã bị Triệu Nhã Tình cấp đánh vỡ, chỉ thấy nàng trong mắt cầm nước mắt, đáng thương hề hề một bên cầu xin tha thứ một bên nhẹ nhàng vả miệng mình.

Hạ Vân Kiệt vừa rồi bị cô nàng này cấp mắng thật đúng là tưởng phiến nàng hai bàn tay, nhưng người không biết không tội, huống hồ nói như thế nào Triệu Nhã Tình cũng là Lưu Kha bằng hữu, hôm nay coi như là đủ đáng thương, thấy nàng đi ra lại nói xin lỗi lại phiến chính mình miệng, thế nào không biết xấu hổ tái ngồi ở sô pha nhìn nàng tự phạt, vội vàng đứng lên cầm trụ tay nàng nói:“Tính, chuyện quá khứ sẽ không cần nâng lên. Nói sau hôm nay ngươi là thọ tinh, ngươi lớn nhất.”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt chuyển hướng Trầm Tử Lương nói:“Trầm tổng, một lần nữa an bài cái ghế lô đi, A Tình sinh nhật party vừa mới bắt đầu đâu, đã bị kia đám người giảo kết thúc.”

“Cảm ơn Kiệt ca, cảm ơn Kiệt ca!” Triệu Nhã Tình không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt không chỉ có chuyện cũ sẽ bỏ qua, nhưng lại nhớ thương của nàng sinh nhật, không khỏi cảm kích nước mắt đều rơi xuống xuống dưới, liên tục hướng Hạ Vân Kiệt cúi đầu nói.

Chính là cúi đầu khi, trước ngực một đôi thịt cầu khoa trương treo xuống dưới, đem Hạ Vân Kiệt sợ tới mức vội vàng na mở tầm mắt, cười nói:“Không cần cảm tạ, mặc kệ nói như thế nào ngươi cũng là Lưu Kha tỷ muội.”

Hạ Vân Kiệt những lời này nói được Lưu Kha cả người đều lâng lâng đứng lên, mà Triệu Nhã Tình đám người tắc đều vạn phần hâm mộ Lưu Kha có thể kết giao đến Hạ Vân Kiệt bằng hữu như vậy. Đương nhiên các nàng hiện tại cũng hoàn toàn hiểu được vì cái gì vừa mới bắt đầu Lưu Kha thề thốt phủ nhận Hạ Vân Kiệt là của nàng

bạn trai.

Cô bé lọ lem chuyện xưa dù sao chính là đồng thoại chuyện xưa, giống Kiệt ca loại này vừa tuổi trẻ lại suất khí thân thủ siêu khốc, hơn nữa ngay cả giá trị con người ít nhất lấy ức tính toán Trầm tổng đều phải cung kính nịnh bợ, muốn cái gì dạng nữ nhân hội không có, lại khởi là Lưu Kha như vậy bình thường người làm công có thể trèo cao được với ?

Hơn phân nửa là bọn hắn loại người này tâm huyết dâng trào, ngoạn ngoạn “Hoàng đế tư phục” trò chơi thôi. Chờ này thích thú qua, ai còn thực đem ngươi làm một hồi sự. Bất quá mặc kệ nói như thế nào, Lưu Kha có thể cùng Hạ Vân Kiệt nhân vật như vậy nhận thức cũng kết giao, lại còn là làm cho Triệu Nhã Tình đám người hâm mộ gần như đỏ mắt.

Kiệt ca đều mở miệng, Trầm Tử Lương nào dám chậm trễ. Lập tức làm cho người ta an bài mị lực ngân tòa tối sa hoa xa hoa nhất ghế lô — đế vương thính.

Siêu đại ghế lô, siêu xa hoa trang hoàng, còn có siêu hiện đại hoá điện tử thiết bị, đừng nói nhìn xem Lưu Kha cùng Hạ Vân Kiệt có điểm líu lưỡi, liền ngay cả Triệu Nhã Tình đám người cũng là hưng phấn kinh hỉ khác thường.

Mị lực ngân tòa đế vương thính tựa như trong khách sạn tổng thống phòng giống nhau, cũng không phải ai đều có thể tiêu phí được rất tốt. Giống Hà đại thiếu đám người, nhìn như ngưu bức, nhưng đế vương thính bọn họ còn là không dám dễ dàng tiêu phí, thật sự rất quý, bọn họ đau lòng không nổi a. Cho nên bình thường có thể đi vào đế vương thính tiêu phí, không phải phú hào chính là quan viên, người sau trả tiền tự nhiên không phải chính bọn họ.

Mà bình thường tiến đế vương thính bồi rượu bồi xướng, trên cơ bản đều là mẹ trong tay đầu bài, bình thường công chúa là vào không được này ghế lô ! Triệu Nhã Tình đám người tuy rằng tư sắc coi như không sai, nhưng coi như không hơn đầu bài, cho nên cho dù các nàng ở trong này công tác có một đoạn thời gian, này đế vương thính cũng là rất ít bước vào đến. Càng đừng nói không phải lấy người tiếp khách thân phận, mà là lấy khách hàng thân phận mại nhập này ghế lô.

Ngồi ở Italy da thật trên sô pha, nhìn phía trước vờn quanh thức màn huỳnh quang, Hạ Vân Kiệt không thể không cảm thán, đầu năm nay kẻ có tiền ngày chính là thích.

“Trầm tổng, ngươi đi việc của ngươi đi, có chuyện ta sẽ gọi điện thoại gọi ngươi.” Hạ Vân Kiệt nhẹ tay khẽ vuốt vuốt da thật sô pha, gặp Trầm Tử Lương còn tất cung tất kính đứng ở bên cạnh, cũng là xem như vừa lòng hắn hôm nay biểu hiện, huy phất tay nói.

“Là, Kiệt ca. Ta đây không quấy rầy các ngươi, ta liền đứng ở cửa, ngài có chuyện làm cho người ta bảo ta một chút là có thể.” Trầm Tử Lương gặp Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ vừa lòng sắc, không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi nói.

Trầm Tử Lương thốt ra lời này ra lời, thiếu chút nữa không đem Triệu Nhã Tình đám người cấp dọa bát hạ, liền ngay cả vốn là biết điểm Hạ Vân Kiệt chi tiết Lưu Kha cũng cả kinh há to miệng. Nay nàng đã muốn theo Triệu Nhã Tình đám người trong miệng, đã biết Trầm Tử Lương thân phận.

Ngoan ngoãn, Trầm tổng như vậy đại nhân vật, thế nhưng cam tâm tình nguyện cấp Kiệt ca làm phục vụ sinh! Này, này Kiệt ca đến tột cùng là loại người nào nha?

“Được rồi, ngươi nói như thế nào cũng là lão tổng, đừng làm cho người nhìn chọc người chê cười. Kêu một hai cái thông minh điểm ở cửa hầu là được, thuận tiện cũng gõ gõ họ Hà kia vài công tử ca, đừng làm cho bọn họ đi ra ngoài loạn nói láo.” Hạ Vân Kiệt huy phất tay nói, hắn còn muốn an an đương đương ở Giang Châu thị làm công đâu, cũng không tưởng nhiều lắm người biết đêm nay chuyện này. Đương nhiên hắn lời này kỳ thật chủ yếu còn là nói cho Triệu Nhã Tình đám người nghe. Các nàng thân phận dù sao cùng Hà đại thiếu đám người bất đồng, Hạ Vân Kiệt cũng là không tốt không nể mặt đến cảnh cáo các nàng.

Triệu Nhã Tình bọn người là người thông minh, nghe vậy người người đều là phương tâm run lên, âm thầm báo động chính mình nhất định phải quản trụ miệng mình.

Không quản trụ không được đâu, không thấy được Trầm tổng nhân vật như vậy ở Kiệt ca trước mặt đều chỉ có làm phục vụ sinh phân sao? Các nàng lại nào có lá gan dám cùng Kiệt ca đối nghịch, trừ phi các nàng chán sống.

Trầm Tử Lương vốn là là người tâm cao khí ngạo, gặp Hạ Vân Kiệt không muốn hắn ở cửa hầu hạ, trong mắt không khỏi lóe ra một chút cảm kích sắc, nói:“Kiệt ca ngài yên tâm, ta sẽ làm cho bọn họ ngoan ngoãn câm miệng.”

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, nói:“Đi thôi.”

Trầm Tử Lương thế này mới hơi hơi cúi đầu, sau đó rời khỏi ghế lô.

Trầm Tử Lương đi rồi, lần này tái không ai dám giống nữ vương giống nhau cao cao tại thượng đùa giỡn Hạ Vân

Kiệt này thanh sắc nơi non.

Nhưng nếu biết Hạ Vân Kiệt là ngay cả đại lão bản đều phải lấy lòng nịnh bợ đại nhân vật, các nàng lại sao lại buông tha lấy lòng hắn cơ hội. Cho nên đùa giỡn là không có, nhưng nhiệt tình hầu hạ, câu dẫn dụ hoặc cũng là không chỗ không ở.

Cố ý vô ý đem ngực cổ áo lạp thấp, ca hát khi lại bính lại khiêu, thậm chí vong tình tình hình đặc biệt lúc ấy đem quần áo xả xuống dưới

Dù sao các nàng đem Hạ Vân Kiệt làm tôn quý nhất khách nhân hầu hạ, dùng sức cả người chiêu thức lấy lòng hắn, hy vọng hắn có thể nhớ kỹ nàng, đương nhiên tốt nhất có thể thượng nàng. Đêm nay các nàng là không ngại miễn phí ra sân khấu một lần.

Đừng nhìn Hạ Vân Kiệt vừa rồi uy phong bát diện, ngưu bức hò hét, kỳ thật hắn thật đúng là cũng chỉ là một vị quán bar phục vụ sinh, một vị trong túi không có mấy cái tiền cùng bức. Đừng nói không tới trường hợp này hỗn quá, liền ngay cả luyến ái còn không có nói qua đâu! Hắn lại làm sao trải qua quá bực này bị các nữ nhân làm hoàng đế giống nhau hầu hạ, hận không thể ngươi lột sạch các nàng quần áo, mãn nhãn đều là bạch nhục trường hợp.

Nếu không phải lo lắng đến vừa rồi chính mình ngưu bức hò hét hình tượng cứng rắn chống, Hạ Vân Kiệt lúc này chỉ sợ sớm đã chạy trối chết. Dù là như thế, Hạ Vân Kiệt cũng là cảm thấy ăn không tiêu. Chờ người phục vụ bưng cái đại bánh ngọt lại đây, mọi người cùng nhau xướng sinh nhật ca, phân bánh ngọt sau, cuối cùng danh chính ngôn thuận lề để mạt du, theo ôn nhu hương trung bỏ trốn mất dạng.

Tiếp tục cầu đề cử phiếu a!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 94 : Đây là cái gì?

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-26 12:50:46.0 số lượng từ:3023

Tuy rằng nửa đường bỏ chạy đi ra, nhưng về nhà khi còn là không sai biệt lắm đã muốn mười hai giờ.

Về nhà, vừa mới đẩy cửa đi vào, chỉ thấy đến Trầm Lệ Đề mặc rộng thùng thình áo ngủ, tà đầu ở chà lau tóc, hiển nhiên là vừa vừa tắm rửa xong.

“Di, ngươi hôm nay như thế nào trở về sớm như vậy?” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt đẩy cửa tiến vào, một bên tiếp tục chà lau tóc một bên thuận miệng hỏi.

Vài giọt trong suốt bọt nước theo phát sao dừng ở áo ngủ, tẩm thấp một chút vải dệt, khiến cho áo ngủ dán tại trên người, ấn ra trước ngực đầy đặn cùng hai điểm đột khởi.

“Ân, ách!” Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới chính mình vừa mới ở mị lực ngân tòa bị một đám công chúa cấp trêu chọc dục sinh dục tử, thật vất vả dọc theo đường đi thổi mát mẻ gió đêm bắt nó trấn áp đi xuống, không nghĩ tới vừa về nhà liền thấy được như vậy một màn thấp thân dụ hoặc.

Này Trầm Lệ Đề dĩ nhiên là càng ngày càng mở ra, mặc áo ngủ thế nhưng bên trong cái gì cũng chưa mặc, không chỉ có hai điểm đột khởi rõ ràng có thể thấy được, liền ngay cả hạ thân kia một chút màu đen xuyên thấu qua mỏng manh vải dệt tựa hồ cũng ẩn ẩn có thể thấy được.

“Ấp úng cái gì nha? A! Ngươi này đại sắc lang!” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt ấp úng không trả lời, không khỏi có

chút tò mò ngẩng đầu hướng hắn nhìn lại. Này vừa thấy lại phát hiện chính nhìn chằm chằm chính mình mặt ngoài có hứng thú thân thể xem, đột nhiên nhớ tới chính mình vừa tắm rửa xong, bên trong cái gì đều còn không có mặc đâu! Không khỏi xấu hổ đến cầm lấy trong tay khăn mặt liền hướng Hạ Vân Kiệt ném đi qua, sau đó người sớm đã giống gió xoáy giống nhau xoay người chạy vào phòng ngủ.

Ngọn đèn xuyên thấu qua kia mỏng manh vải dệt, Hạ Vân Kiệt rõ ràng thấy được hai cánh hoa mê người rất tròn dụ hoặc, cầm khăn mặt, không khỏi thống khổ ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng thở dài.

Phải chết người a!

Trầm Lệ Đề đi vào chỉ chốc lát sau liền đi ra, đi ra khi đương nhiên đã muốn hạng nặng võ trang.

Đi ra sau, Trầm Lệ Đề một đôi đôi mắt đẹp hung tợn trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, giống như cùng hắn có bất cộng đái thiên đại cừu dường như.

“Khụ khụ, lần này thực không phải cố ý.” Hạ Vân Kiệt thực vô tội nói. Chính là nói ra sau, Hạ Vân Kiệt liền hận không thể phiến chính mình một bạt tai.

Nói gì vậy thôi, chẳng lẽ trước kia đều là cố ý !

Quả nhiên Trầm Lệ Đề lại hung tợn quát hắn liếc mắt một cái, nói:“Rốt cục lộ ra dấu vết đi? Không phải cố ý, ngươi sớm như vậy về nhà làm gì?”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhìn Trầm Lệ Đề một trận không nói gì nói:“Chẳng lẽ sớm điểm về nhà cũng không được sao?”

“Không được, đương nhiên không được. Ngươi mỗi lần

đều là hai ba giờ mới về nhà, đột nhiên sớm như vậy hồi…… Di, không đúng, làm sao đến nước hoa vị?” Trầm Lệ Đề man không phân rõ phải trái phản bác nói, bất quá nói phản bác đến một nửa, nàng đột nhiên vẻ mặt kinh ngạc co rúm nàng kia tú xảo thẳng cái mũi.

Ngửi ngửi, Trầm Lệ Đề cái mũi càng ngày càng tới gần Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt nhìn càng ngày càng tới gần cái mũi của mình, trong lòng âm thầm kêu khổ, hắn hiện tại đương nhiên hiểu được nước hoa vị là làm sao đến!

“Hảo ngươi cái Hạ Vân Kiệt, trách không được sớm như vậy sẽ trở lại, nguyên lai hôm nay không đi đi làm, đi lêu lổng a!” Rốt cục xác nhận nước hoa vị là Hạ Vân Kiệt trên người truyền ra đến, hơn nữa mùi còn hảo vài loại khi, Trầm Lệ Đề không khỏi đột nhiên biến sắc nói.

“Nói bừa!” Hạ Vân Kiệt theo bản năng bật thốt lên phủ nhận nói.

“Nói bừa, ngươi có thể cho ta giải thích một chút đây là cái gì sao? Còn có này, oa, màu vàng, màu đỏ, màu tím……” Khả Hạ Vân Kiệt nói vừa mới xuất khẩu, mắt sắc Trầm Lệ Đề đã muốn theo hắn trên người lấy ra một cây căn nhan sắc khác nhau tóc, chỉ vào chúng nó chất vấn nói.

Hạ Vân Kiệt nhìn kia một cây căn nhiễm sắc tóc dài, không khỏi một trận há hốc mồm. Hắn đương nhiên biết này đó tóc là ai, là này công chúa !

Vừa rồi ở trong ghế lô, tuy rằng không có chủ động đối này công chúa động thủ động cước, nhưng không chịu nổi các nàng cấp lại đi lên nha! Này nước hoa vị, này mái tóc tự nhiên chính là bị các nàng “Quấy rầy” Khi lưu lại.

“Không nói có thể nói đi? Ngươi này đại sắc lang, đại phôi đản, trách không được cả ngày đều nói chính mình không có tiền, cảm tình tiền tất cả đều dùng ở nữ nhân trên người, hừ, ta, ta không còn để ý ngươi !” Gặp Hạ Vân Kiệt không nói gì mà chống đỡ, Trầm Lệ Đề cũng không biết vì cái gì có loại không thể ngôn trạng tức giận, nâng lên chân oán hận thải hắn chân bối một chút, sau đó còn chưa khô thấu mái tóc vung, xoay người lại trở về phòng ngủ, “Oành” một tiếng đóng cửa phòng, lưu lại Hạ Vân Kiệt vuốt bị quăng vẻ mặt bọt nước, không nói gì cười khổ.

Trước kia còn có thể làm chê cười mà nói, ai cũng sẽ không thật sao, nhưng lúc này đây cũng là nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch.

Ngày hôm sau, thậm chí kế tiếp thật dài một đoạn thời gian, Trầm Lệ Đề quả nhiên cũng không tái để ý Hạ Vân Kiệt, cũng không ăn hắn nấu cơm đồ ăn.

Còn đừng nói, vừa mới bắt đầu cùng Trầm Lệ Đề hợp thuê khi, Hạ Vân Kiệt là ước gì chính mình trong túi có mấy cái tiền, sau đó chuyển đi ra ngoài được. Nhưng hiện tại Trầm Lệ Đề chân chính không để ý tới hắn, hắn lại ngược lại có chút mất mát cùng không thích ứng, vài làn tưởng há mồm cùng nàng hảo hảo giải thích một phen, nhưng lại phát hiện việc này thật đúng là không có biện pháp giải thích.

Nước hoa, tóc, hơn nữa nữ nhân tóc còn không phải một cây, không phải cùng loại nhan sắc, như thế nào khả năng giải thích rõ ràng.

Đến cuối cùng, Hạ Vân Kiệt cũng chỉ hảo lấy “Thanh giả tự thanh, trọc giả tự trọc, đường xa biết mã lực, lâu ngày gặp người tâm” Linh tinh danh ngôn đến an ủi chính mình, thuận theo tự nhiên.

……

Kinh thành, chung sơn sau phố ngõ nhỏ bên trong nhất đống bụi tường bụi ngõa, không chút nào thu hút tứ hợp viện.

Hai trương đằng y, một bàn trà, hai chén trà xanh, hai vị lão nhân lẳng lặng uống trà.

Trong đó một vị lão nhân đã muốn vẻ mặt nếp uốn, tuổi già sức yếu, liền ngay cả một đôi ánh mắt cũng là đục ngầu không rõ, chỉ có lơ đãng gian toát ra đến khí thế, có thể làm cho người ta tâm thần nghiêm nghị, mơ hồ đó có thể thấy được vị này lão nhân từng khẳng định là một vị oai phong một cõi đại nhân vật.

Mặt khác một vị lão nhân lại vừa vặn tương phản, đầu của hắn tuy rằng cũng đã muốn nửa bạch, nhưng hắn làn da lại cơ hồ không có gì da đốm mồi, hai mắt cũng là trong suốt hữu thần, trên người lộ ra một tia siêu nhiên thoát trần hương vị, làm cho người ta căn bản nhìn không ra hắn thực tế tuổi.

“Thanh Hồng lão đệ, chúng ta coi như là nhiều năm bạn cùng chung hoạn nạn, ngươi liền theo ta thấu câu lời nói thật, ta còn có thể chống đỡ bao lâu thời gian?” Vị kia tuổi già sức yếu lão nhân nhìn mặt khác một vị lão nhân hỏi.

Lúc này nếu có mỗ đặc thù ngành lão nhân ở, nghe thế vị tuổi già sức yếu lão nhân kêu mặt khác một vị lão nhân Thanh Hồng lão đệ, khẳng định hội kinh ngạc vạn phần đồng thời nghiêm nghị khởi kính. Vì vậy lão nhân không chỉ có là này đặc thù ngành người sáng lập chi nhất cũng là này ngành truyền kỳ nhân vật chi nhất. Chính là cho đến ngày nay, trừ bỏ số rất ít người, ai cũng không biết vị này lão nhân là còn sống là chết.

Không nghĩ tới hôm nay lại tinh thần quắc thước xuất hiện ở chung sơn sau phố trong tứ hợp viện, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, không chừng người dám tin tưởng. Bởi vì này vị lão nhân nếu còn sống, hiện tại hẳn là đã muốn là tám mươi lăm tuổi cao tuổi.

“Sinh lão bệnh tử, đây là thiên nhiên quy luật, hết thảy đều có định sổ, Nguyên Kiên huynh cần gì phải có này vừa hỏi đâu?” Được xưng là Thanh Hồng lão đệ lão nhân nghe vậy bưng trà tay run nhè nhẹ một chút, lập tức che dấu nhấp một ngụm, sau đó vỗ về sơn dương hồ một bộ lạnh nhạt nói.

Nếu nói “Thanh Hồng” Này hai chữ, chỉ có số rất ít đặc thù nhân vật biết, như vậy “Nguyên Kiên” Này hai chữ chỉ sợ cũng làm cho người ta điếc tai phát hội. Đây là nước cộng hoà khai quốc khi một vị trăm chiến dũng mãnh tướng quân tên hiệu, từng quan tới phó quốc cấp, cũng là hiện nay nước cộng hoà chỉ còn quả to vài vị khai quốc nguyên lão.

Lão tướng quân họ Hoàng.

“Lão thần côn thiếu cho ta trang đắc đạo cao nhân bộ dáng, ngươi liền cho ta thấu cái để đi. Ta chính mình là không sao cả, hai chân nhất đặng có thể sớm một ngày nhìn thấy chủ tịch cũng không sai, nhưng ta với ngươi không giống với, ta gia đại nghiệp đại, cho dù phải đi, cũng tổng yếu trước tiên làm cho bọn tử tôn có cái chuẩn bị.” Hoàng lão nghe vậy lại trực tiếp đem chén trà nhất các, phẫn nộ nói. Liền ngay cả Thanh Hồng lão nhân tên hiệu cũng không kêu, trực tiếp kêu nổi lên ngoại hiệu.

Thanh Hồng lão nhân nghe vậy trong mắt lóe ra một chút thương cảm, nhìn Hoàng lão trầm ngâm hồi lâu mới vẻ mặt áy náy nói:“Vốn lấy của ngươi thân mình cốt sống cái trăm tuổi cũng không phải vấn đề, chính là kia

này nọ đã muốn phá sư phụ ta bày ra chú phù, đã bắt đầu ngày đêm tằm ăn lên của ngươi tinh huyết, ngươi có thể sống quá năm nay cho dù không sai.”

Hoàng lão trong khoảng thời gian này trái tim kỳ thật đã muốn bắt đầu cảm nhận được kia đã lâu quặn đau, đi bệnh viện kiểm tra nhưng cũng kiểm tra không ra cái gì trò, hắn mới hoài nghi kia này nọ rốt cục thoát vây mà ra, lại ở thân thể hắn tàn sát bừa bãi, cố cố ý đem Thanh Hồng lão nhân mời đến trong nhà, nay nghe vậy quả không ngoài sở liệu, không khỏi ngửa mặt lên trời thở dài nói:“Quả thế, nói như thế đến ta cũng liền mấy tháng sống lâu.”

“Là!” Thanh Hồng lão nhân tâm tình trầm trọng điểm gật đầu nói, rốt cuộc không có phía trước lạnh nhạt tiêu sái.

“Sinh lão bệnh tử, vốn là là ông trời nhất định, lão thần côn ngươi cũng không tất khổ sở.” Hoàng lão gặp Thanh Hồng lão nhân tâm tình hạ, trái lại vỗ tay hắn bối trấn an hắn.

Thanh Hồng lão nhân miễn cưỡng cười cười, sau đó theo trong túi lấy ra ba mai cổ đồng tiền, kia đồng tiền bởi vì thường xuyên thưởng thức duyên cớ, bên ngoài thân hắc nước sơn cổ tú sớm đã bị ma đi, lộ ra một loại thanh trung mang tử sáng bóng, làm cho người ta một loại nói không rõ nói không rõ phong cách cổ xưa tang thương cảm giác.

Ba mai cổ đồng tiền thượng chữ viết rõ ràng, phẩm tướng đầy đủ, rõ ràng đúng là “Đại tề thông bảo”.

“Đại tề thông bảo” Là Trung Quốc tiền cất chứa giới giống tối quý hiếm năm mươi loại tiền chi nhất, cho tới bây giờ quen mặt thượng cũng liền xuất hiện quá hai quả, đương nhiên Thanh Hồng lão nhân trong tay này ba mai không tính. Bởi vậy có thể thấy được, này quý

hiếm trình độ.

Hoàng lão gặp Thanh Hồng lão nhân lấy ra tùy thân trân quý ba mai “Đại tề thông bảo”, hai mắt hơi hơi sáng ngời, lập tức lắc đầu nói:“Tính lão thần côn, đều là gần đất xa trời người, ngươi cũng không tất cho ta lãng phí tinh lực.”

“Tẫn nhân sự, nghe thiên mệnh, thả dung lão đệ ta giúp ngươi tái tính thượng cuối cùng một quẻ, có lẽ có một đường sinh cơ cũng không nhất định.” Thanh Hồng lão nhân cố chấp nói.

Hắn biết Hoàng lão lo lắng hắn thay hắn xem bói bị thương tinh nguyên, phải biết rằng tính người sinh tử so với thay người tính tiền tài nhân duyên cái gì muốn hao tâm tổn sức thương thân rất nhiều.

“Ngươi sao phải khổ vậy chứ! Chẳng lẽ đương kim trên đời pháp thuật còn có người so với Gia Cát đại sư rất cao minh sao? Kia này nọ nếu đã muốn phá Gia Cát đại sư bày ra phù chú, ngươi tái tính cũng là uổng công.” Hoàng lão lắc đầu nói.

Gia Cát đại sư đó là Thanh Hồng lão nhân sư phụ, cả đời tối am hiểu bặc thệ xem bói, đi phù khu ma, bất quá lại ở văn cách trung bởi vì “Phong kiến mê tín” duyên cớ, bị hồng vệ binh đánh chết.

Thân, nếu cảm thấy viết còn đi, đừng quên đầu trương đề cử phiếu cổ vũ một chút!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 95 : Xem bói

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-27 0037.0 số lượng từ:2814

Thanh Hồng lão nhân lại không tái nghe Hoàng lão khuyên can, mà là đem ba mai “Đại tề thông bảo” Phóng cho trong lòng bàn tay, tay trái ở thượng, tay phải tại hạ, một bên lay động, một bên trong miệng lẩm bẩm, như thế một phen, sau đó đem “Đại tề thông bảo” Phao lạc cùng bàn trà phía trên.

Thanh Hồng lão nhân yên lặng nhìn nhìn, sau đó đem ba mai “Đại tề thông bảo” Lại cầm lấy đến phóng cho trong lòng bàn tay, một lần nữa lay động, phao lạc.

Như thế lặp lại sáu lần, Thanh Hồng lão nhân liền thu hồi “Đại tề thông bảo”, sau đó hai mắt khép hờ, hai tay kháp chỉ càng không ngừng ở biến hóa bấm đốt ngón tay.

Thanh Hồng lão nhân chính phi chỉ bấm đốt ngón tay là lúc, một vị tuổi đại khái ở bốn năm mươi tuổi tả hữu nữ tử đi đến, nàng kia ánh mắt gian cùng Hoàng lão có chút tương tự. Đúng là Hoàng lão tiểu nữ nhi Hoàng Hương Di, Bắc Kinh hiệp hòa bệnh viện tâm huyết quản khoa chủ nhiệm thầy thuốc, cũng là quốc gia bảo vệ sức khoẻ cục chuyên gia thành viên, là Hoàng lão phần đông tử nữ trung duy nhất không có theo chính nữ nhi.

Bởi vì phụ thân gần nhất tim đau thắt thỉnh thoảng phát tác, bệnh viện lại kiểm tra không ra cái gì vấn đề, Hoàng Hương Di vị này tâm huyết quản khoa chuyên gia rõ ràng liền trực tiếp bồi ở phụ thân bên người, để ngừa vạn nhất.

Hoàng Hương Di vừa muốn há mồm, đã thấy phụ thân

đối nàng khoát tay, lại chỉ chỉ Thanh Hồng lão nhân.

Thanh Hồng lão nhân, Hoàng Hương Di cũng là nhận thức, ngẫu nhiên cũng nghe phụ thân nói lên quá hắn thần kỳ chuyện cũ, bao gồm kia thần bí khó lường quỷ thần việc. Bất quá quỷ thần việc, nếu không tận mắt nhìn thấy, luôn khó làm cho người ta tin tưởng, hơn nữa giống Hoàng Hương Di loại này từ nhỏ tiếp nhận rồi thuyết vô thần cùng giáo dục cao đẳng cao cấp phần tử trí thức, lại rất khó tin tưởng này thần bí việc.

Chính là Thanh Hồng lão nhân là người thân phận siêu nhiên, hơn nữa phụ thân cũng tin hắn, Hoàng Hương Di trước mặt phụ thân cùng hắn mặt cũng là không dám lộ ra bất kính ý, chính là chỉ riêng tư hơn phân nửa còn là không cho là đúng, thật đúng là đem hắn làm lão thần côn đến xem.

Nay Hoàng Hương Di gặp Thanh Hồng lão nhân lại ở nơi nào kháp đầu ngón tay, miệng lẩm bẩm, mày không khỏi hơi hơi cau, nhưng còn là ngoan ngoãn ngậm miệng lại.

Thanh Hồng lão nhân tính tính, kia trương gầy khuôn mặt thượng lộ ra một chút sợ hãi lẫn vui mừng, sau đó chậm rãi mở ra ánh mắt, nhìn chăm chú nhìn chằm chằm Hoàng lão đánh giá lên.

“Lão thần côn, khả tính ra cái gì đến?” Hoàng lão tuy là mắt mờ, nhưng ý nghĩ so với người trẻ tuổi còn rõ ràng, gặp Thanh Hồng lão nhân theo dõi hắn xem, trái tim không khỏi mạnh nhảy dựng, hỏi.

Này thế gian chân chính có thể trở nên đối mặt sinh tử lại có mấy người? Ít nhất nếu có lựa chọn, Hoàng lão còn là hy vọng có thể sống lâu vài năm.

“Không hiểu, không hiểu. Xem quẻ tượng, ngươi rõ ràng

là người sắp chết, nhưng quẻ trung lại tựa hồ khác tàng Càn Khôn, thả dung ta tái tính tính.” Dứt lời Thanh Hồng lão nhân lại nhắm hai mắt lại, sau đó ở nơi nào phi chỉ bấm đốt ngón tay, tính tính, hắn kia trương gầy trên mặt dâng lên một chút huyết sắc.

Kia huyết sắc càng dũng càng cấp trên, đột nhiên “Phốc!” một tiếng, Thanh Hồng lão nhân há mồm hộc ra một ngụm máu tươi.

“Lão thần côn, ngươi thế nào? Ta kêu ngươi đừng tính đừng tính, ngươi phi không nghe, nay được!” Gặp Thanh Hồng lão nhân há mồm phun ra một ngụm máu tươi, Hoàng lão không khỏi gấp đến độ lồng lộng chiến chiến đứng lên.

“Cái gì có tính không, Lý thúc thúc đây là hộc máu, rất có thể là nhánh khí quản cùng phế xảy ra vấn đề, còn là nhanh chóng đi bệnh viện kiểm tra một chút đi.” Hoàng Hương Di là thầy thuốc, lại áp căn không tin tính mệnh còn có thể đem người tính hộc máu, vội vàng theo thầy thuốc góc độ nói.

Thanh Hồng lão nhân, họ Lý.

“Hương Di, không có việc gì, không có việc gì. Lý thúc thúc thân thể Lý thúc thúc chính mình rõ ràng.” Thanh Hồng lão nhân lấy ra khăn tay xoa xoa khóe miệng, trừ bỏ sắc mặt có vẻ hơi chút kém một ít, nhưng biểu tình ngược lại lộ ra một tia sắc mặt vui mừng.

“Như thế nào hội không có việc gì đâu? Ngài vừa rồi đều hộc máu, không được, ngài muốn theo ta đi bệnh viện kiểm tra một chút.” Hoàng Hương Di cũng không khẳng nói.

“Ta đây là bị thương chút nguyên khí, cùng sinh bệnh không quan hệ.” Thanh Hồng lão nhân lại bướng bỉnh

khoát tay.

Hoàng Hương Di gặp Thanh Hồng lão nhân không chịu đi bệnh viện, đành phải đối phụ thân nói:“Ba, còn là ngài khuyên nhủ Lý thúc thúc đi.”

“Ngươi đã Lý thúc thúc nói không cần đi bệnh viện, vậy không cần đi bệnh viện.” Hoàng lão lại lấy chân thật đáng tin ngữ khí nói, sau đó lo lắng nhìn Thanh Hồng lão nhân nói:“Lão thần côn, ngươi không cần tái tính, tái tính ta khả với ngươi cấp a!”

“Ha ha, ngươi muốn cho ta tính, ta hiện tại cũng không tâm lực tính. Bất quá may mà cuối cùng một khắc ta còn là khuy đến một tia Thiên Cơ, phát hiện ngươi còn có cuối cùng một đường hy vọng. Nếu có thể bắt lấy này một đường hy vọng, liền có thể hi vọng lại nhất thôn!” Thanh Hồng lão nhân mặt mang sắc mặt vui mừng nói.

“Nga! Hy vọng ở nơi nào?” Hoàng lão đối Thanh Hồng lão nhân trong lời nói rất tin không nghi ngờ, nghe vậy lão mắt không khỏi sáng ngời, hỏi.

“Phía đông nam, ứng ở Giang Nam nơi. Tu vi hữu hạn, chỉ có thể tính đến này một bước. Còn lại cũng chỉ có thể dựa vào ngươi vận khí.” Thanh Hồng lão nhân nói.

“Giang Nam nơi, lại nói tiếp ta cũng rất nhiều năm không đi. Mặc kệ có thể hay không ở nơi nào bắt lấy một đường hy vọng, sinh thời có thể lại đi một chuyến Giang Nam vùng sông nước, cũng là một kiện mĩ sự.” Hoàng lão nghe vậy nhìn xa phía đông nam hướng, lộ ra một tia nhớ lại vãng tích sắc.

“Ba, ngươi muốn đi Giang Nam tỉnh sao? Điều này sao đi, của ngươi trái tim tình huống hiện tại thật không tốt nha!” Hoàng Hương Di nghe nói Hoàng lão muốn đi Giang Nam tỉnh, không khỏi hoảng sợ, vội vàng khuyên

nhủ, trong lòng đem Thanh Hồng lão nhân trách cái gần chết.

“Cơ thể của ta ta rõ ràng, nói sau lòng ta bẩn loại tình huống này cho dù ở lại Bắc Kinh, các ngươi thầy thuốc cũng không có biện pháp trị, còn không bằng nghe ngươi Lý thúc thúc, đi Giang Nam đi vừa đi, không chừng thật đúng là có thể gặp cao nhân.” Hoàng lão nói.

“Hương Di, ngươi ba nói được có đạo lý, ở lại Bắc Kinh dù sao cũng là giống nhau. Cho dù lần này đi Giang Nam tỉnh gặp không đến cao nhân, chốn cũ trọng du, hít thở không khí cũng là tốt, có lẽ thân thể ngược lại hảo đứng lên đâu.” Thanh Hồng lão nhân khuyên nhủ.

Thanh Hồng lão nhân cuối cùng một câu nhưng thật ra thuyết phục Hoàng Hương Di, lữ hành, hưởng thụ thiên nhiên phong cảnh, cũng quả thật là một loại tốt lắm trị liệu biện pháp. Hơn nữa Hoàng Hương Di cũng tưởng khởi Giang Nam tỉnh Giang Châu thị có một vị quốc thủ cấp lão trung y — Phùng giáo thụ, đối một ít nghi nan tạp chứng nhất sở trường, phụ thân này bệnh hiện đại chữa bệnh thiết bị kiểm tra không được, không chừng dùng Trung Quốc truyền thống y thuật có thể chẩn đoán ra điểm vấn đề đến, nhưng thật ra không ngại thỉnh hắn hỗ trợ chẩn đoán chẩn đoán.

“Chính là phụ thân tuổi tác đã lớn, hơn nữa thân phận của hắn đặc thù, ta lo lắng……” Tuy là đã muốn tâm động, nhưng Hoàng Hương Di còn là có chút mâu thuẫn.

“Này ngươi không cần lo lắng, trừ bỏ ngẫu nhiên phát tác tim đau thắt, thân thể của ta cốt còn rất kiện khang. Như vậy, ngày mai chúng ta sẽ lên đường đi Giang Nam tỉnh, ngươi coi như ta đi theo thầy thuốc, sau đó tái kêu lên Tiểu Trương.” Hoàng Hương Di nói còn chưa nói hoàn đã bị Hoàng lão đánh gãy.

Tiểu Trương tên đầy đủ Trương Vĩnh Kiện, tổng tham cảnh vệ cục một gã thượng tá quan quân, Hoàng lão bảo vệ công tác người phụ trách, cũng chính là trong truyền thuyết Trung Nam Hải bảo tiêu. Thân thủ siêu cao, bình thường mười người tới căn bản gần hắn không được thân.

“Ba, theo chúng ta hai người? Điều này sao đi!” Hoàng Hương Di nghe vậy không khỏi quá sợ hãi nói.

Giống nàng phụ thân như vậy cấp bậc lãnh đạo, chẳng sợ đã muốn về hưu, một khi xuất hành ít nhất cũng muốn mười đến thiếp thân hộ vệ đi theo, liền bọn họ hai người, vạn nhất phát sinh sự tình gì lại như thế nào chiếu cố đến? Lại có ai đảm đương được rất tốt?

“Ta đây là đi tìm cơ duyên, nhìn xem có thể hay không gặp được thế ngoại cao nhân, cũng không phải đi thị sát công tác. Không chúng ta hai người, chẳng lẽ còn gióng trống khua chiêng hạ Giang Nam sao?” Hoàng lão gặp nữ nhi ngạc nhiên, không khỏi mất hứng nói.

Hoàng Hương Di biết phụ thân tính tình, một khi quyết định sự tình, là không ai dám cùng hắn đối nghịch, đành phải đem cầu xin ánh mắt đầu hướng Thanh Hồng lão nhân.

Nàng biết Thanh Hồng lão nhân ở phụ thân trong lòng địa vị cùng người thường không giống với, hơn nữa chuyện này vốn chính là hắn gây ra, tự nhiên muốn hắn hỗ trợ giải quyết.

“Hai người là quá ít.” Thanh Hồng lão nhân gặp Hoàng Hương Di hướng hắn xem ra, vỗ về sơn dương hồ nói.

Hoàng Hương Di gặp Thanh Hồng lão nhân xuất khẩu hỗ trợ khuyên bảo, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi,

vội vàng phụ họa nói:“Đúng vậy, Lý thúc thúc nói có đạo lý, hai người thật sự quá ít.”

“Lão thần côn ngươi thật như vậy cho rằng sao? Ta đều này một thân lão xương cốt, thật muốn như vậy hưng sư động chúng, ta xem rõ ràng cũng sẽ không dùng đi Giang Nam.” Hoàng lão gặp Thanh Hồng lão nhân cũng xuất khẩu khuyên bảo, không khỏi mặt lộ vẻ bất mãn nói.

“Hưng sư động chúng đổ không đến mức, như vậy đi, ta làm cho Cù Vệ Quốc cũng tùy ngươi đi một chuyến, như vậy hẳn là liền vạn vô nhất thất.” Thanh Hồng lão nhân cười nói.

Cù Vệ Quốc là Thanh Hồng lão nhân đại đệ tử, một thân tẫn Thanh Hồng lão nhân chân truyền, trước mắt là kia đặc thù ngành người phụ trách. Tuy rằng Cù Vệ Quốc chức cấp có thể so với tỉnh bộ cấp, thậm chí ở đặc thù dưới tình huống, có thể trực tiếp điều động địa phương quân đội, công an cơ quan hiệp trợ làm việc, nhưng bởi vì thân phận đặc thù, ngoại nhân cũng là thiếu biết hắn.

Hoàng Hương Di tuy rằng xuất thân danh môn, nhưng chỉ là một gã thầy thuốc, cũng là không biết Cù Vệ Quốc là ai, nghe vậy đầy ngập cao hứng lập tức liền hóa thành hư ảo. Muốn làm nửa ngày lại chỉ nhiều một người, kia lại có gì sử dụng đây?

Bất quá Hoàng lão cũng là biết rõ Cù Vệ Quốc phân lượng, nghe vậy một đôi lông mi trắng không khỏi hướng lên trên một điều, lộ ra vài phần kinh ngạc cùng ngưng trọng biểu tình nói:“Làm cho Cù Vệ Quốc cùng ta đi này một chuyến, khả có thể so với hưng sư động chúng a, ta xem không này tất yếu đi!”

“Có tất yếu, có tất yếu, ngươi nếu thật có thể gặp gỡ bực này cao nhân, liền ngay cả ta đều muốn gặp thượng

một mặt. Chỉ tiếc hôm nay giúp ngươi tính này một quẻ, tổn hại nguyên khí cần hảo hảo điều chỉnh mấy ngày, nếu không ta đổ tưởng tự mình cùng ngươi đi này một chuyến.” Thanh Hồng lão nhân vẻ mặt nghiêm mặt nói.

Hoàng lão nghe vậy thế này mới hiểu được, Thanh Hồng lão nhân phái Cù Vệ Quốc cùng hắn cùng nhau hạ Giang Nam, trừ bỏ bảo hộ hắn chu toàn mục đích ở ngoài, còn tồn gặp một hồi cao nhân mục đích.

Đương nhiên điều kiện tiên quyết là, hắn thực sự cơ duyên gặp cao nhân!

Cầu đề cử phiếu a a a!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 96 : Hạ lão sư là Giang Nam vị nào danh y?

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-27 14:06:08.0 số lượng từ:3075

Đảo mắt lại là thứ tư, Hạ Vân Kiệt ngồi ở Giang Châu đại học phụ thuộc thứ nhất bệnh viện trung y quán phòng mạch, trong tay đang cầm một quyển sách, trên bàn các một ly trà, thật là nhàn nhã.

Không nhàn nhã đều nan a, Hạ thầy thuốc phòng mạch, thậm chí phòng mạch cửa đều không có một bóng người, mà trái lại này hắn phòng mạch, đều là người tiến người ra, hơn nữa này chuyên gia phòng mạch lại sắp xếp nổi lên thật dài đội ngũ.

Đây là Hạ Vân Kiệt lần thứ ba ở Giang Châu đại học phụ thuộc thứ nhất bệnh viện trung y quán tọa chẩn, trước hai lần hắn lấy liên tiếp hai lần đều không có một người tới cửa hỏi chẩn đánh vỡ Giang Châu đại học phụ thuộc thứ nhất bệnh viện tự xây dựng tới nay ghi lại. Cũng may, Hạ Vân Kiệt chính là mỗi tuần đến một lần, trong bệnh viện người cơ hồ cũng không đại nhận thức hắn, bằng không, lấy Hạ Vân Kiệt sáng ghi lại phòng khám bệnh thành tích, chỉ sợ nghĩ không ra danh đều khó.

Bất quá Hạ Vân Kiệt hiển nhiên thói quen như vậy tọa chẩn, dù sao hắn nhàn nhã thật sự, rất có Khương Thái Công câu cá tiêu sái.

Làm Hạ thầy thuốc khoan thai đang cầm một quyển sách khi, Giang Châu đại học lão giáo thụ lâu, Phùng Văn Bác chính thần sắc ngưng trọng cấp một vị lão nhân bắt mạch.

Kia lão nhân không phải người khác, đúng là hạ Giang

Nam cầu kia một đường sinh cơ hy vọng Hoàng lão.

Hồi lâu Phùng Văn Bác mới buông ra tay, nhưng mặt lộ vẻ kinh nghi sắc, không có mở miệng.

“Phùng lão, cha ta đến tột cùng được bệnh gì? Ngài có biện pháp nào không trị liệu?” Gặp Phùng Văn Bác nửa ngày không mở miệng, Hoàng Hương Di nhịn không được mở miệng hỏi nói.

“Hoàng lão mạch tượng phi thường kỳ quái, không phù không trầm, hòa hoãn hữu lực, không giống người có bệnh. Nhưng thỉnh thoảng sẽ có cực kì rất nhỏ chiến di động, hình như là có cái gì này nọ bám vào Hoàng lão huyết mạch trong vòng.” Gặp Hoàng Hương Di đặt câu hỏi, Phùng Văn Bác do dự hạ, cuối cùng còn là mở miệng nói.

Hoàng lão thân trúng cổ trùng, việc này Hoàng lão chính mình cùng Cù Vệ Quốc đều là biết đến, Hoàng Hương Di cũng biết, nhưng thân là Tây y nàng nhưng vẫn không tin, cho rằng đây là lời nói vô căn cứ. Cho nên Hoàng lão cùng Cù Vệ Quốc hai người nghe vậy đều nhịn không được toát ra một tia kinh ngạc bội phục sắc, mà Hoàng Hương Di tắc nhíu mày nói:“Điều này sao có thể, chúng ta cấp phụ thân đã làm kể lại thân thể kiểm tra !”

Ngôn ngoại ý căn bản chính là không tin Phùng Văn Bác chẩn đoán.

Bất quá Hoàng Hương Di trong lời nói vừa mới vừa dứt, Hoàng lão đã muốn đứng dậy hơi hơi ôm quyền nói:“Phùng thầy thuốc quả nhiên danh bất hư truyền, không biết phùng thầy thuốc có thể có biện pháp trị liệu lão phu này quái bệnh?”

Hoàng Hương Di gặp phụ thân thế nhưng tin tưởng

Phùng Văn Bác lời nói, không khỏi trương há mồm, cuối cùng lại còn là đóng đứng lên.

Hoàng lão là nàng phụ thân, đồng thời cũng là nước cộng hoà lão lãnh đạo, nếu hắn đã muốn đứng dậy mở miệng, chẳng sợ nàng là hắn nữ nhi, cũng là không tốt tùy tiện tái ngắt lời.

“Y thuật trình độ hữu hạn, xin thứ cho ta bất lực.” Phùng Văn Bác mặt mang xin lỗi nói.

Hoàng lão nghe vậy trong mắt không khỏi lóe ra thất vọng sắc, bất quá rất nhanh cũng liền bình thường trở lại.

Hắn này quái bệnh nếu dễ dàng như vậy trị, làm sao về phần cùng hắn cho tới hôm nay. Phùng Văn Bác có thể nhìn ra vấn đề đến, kỳ thật y thuật đã muốn xem như phi thường cao siêu, ít nhất kinh thành kia vài vị quốc thủ sẽ không nhìn ra vấn đề đến.

“Phùng thầy thuốc khiêm tốn, kỳ thật là lão phu hy vọng xa vời.” Hoàng lão cảm khái nói.

Phùng Văn Bác nghe vậy do dự hạ, thật cẩn thận nói:“Ta nhận thức một vị thầy thuốc y thuật cao minh, còn thỉnh Hoàng lão sau đó, ta đi đánh cái điện thoại hỏi một chút, nhìn hắn hay không có biện pháp?”

“Nếu như vậy, đem hắn mời đi theo hỗ trợ chẩn đoán một chút đó là.” Hoàng Hương Di nghe vậy có chút bất mãn nói.

Này cũng khó trách Hoàng Hương Di, nàng ba nhưng là nước cộng hoà chỉ còn quả to khai quốc nguyên lão, nếu Phùng Văn Bác cho rằng người nọ y thuật cao minh, tự nhiên trực tiếp gọi hắn tới cửa đến hỗ trợ chẩn đoán một chút chính là, làm sao nhu gọi điện thoại hỏi một chút?

Khó không thành người nọ thân phận so với nàng phụ thân còn tôn quý bất thành?

Phùng Văn Bác nghe vậy không khỏi mặt lộ vẻ khó xử, hắn tự nhiên biết Hoàng lão thân phân tôn quý, cũng kính trọng Hoàng lão vị này cách mạng lão anh hùng, nếu không hắn áp căn sẽ không hội đề gọi điện thoại sự tình. Phải biết rằng, vị kia nhưng là Vu Hàm môn chưởng môn! Đối với Vu Hàm môn đệ tử mà nói thân phận đồng dạng tôn quý vô cùng, thân là Vu Hàm môn đệ tử lại khởi khả tự tiện thay chưởng môn làm chủ làm cho hắn ra chẩn?

“Hương Di, ngươi này đại tiểu thư tính tình hảo sửa lại. Phùng thầy thuốc, đừng nghe tiểu nữ, còn phiền toái ngươi đánh cái điện thoại hỏi trước hỏi xem.” Hoàng lão gặp Phùng Văn Bác mặt lộ vẻ khó xử, trách cứ Hoàng Hương Di một câu, sau đó lại đối Phùng Văn Bác hòa ái nói. Chính là nói lời này khi, trong lòng nhưng cũng áp căn không tồn cái gì hy vọng.

“Không có việc gì, không có việc gì. Ta cái này đi gọi điện thoại, Hoàng lão còn có các vị tạm thời thất bồi.” Phùng Văn Bác nhìn Hoàng lão giúp hắn nói chuyện, không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, nếu không ngay cả Hoàng lão cũng phụ họa hắn nữ nhi ý kiến, Phùng Văn Bác thật đúng là liền khó làm. Dù sao Hoàng lão thân phân không giống tầm thường, một khi mở miệng, hắn một đại học lão giáo thụ lại há có thể tùy tùy tiện liền cự tuyệt?

Nói xong, Phùng Văn Bác mặt mang xin lỗi hướng Hoàng lão ôm một cái quyền, sau đó mới đứng dậy đi trên lầu thư phòng.

Phùng Văn Bác gọi điện thoại cấp Hạ Vân Kiệt khi, hắn chính nhàm chán đọc sách. Lại ngồi ban ngày, còn là không có một vị bệnh nhân thăm, Hạ Vân Kiệt đều đã

muốn bắt đầu lo lắng sau tuần lễ đến tột cùng còn muốn không cần lại đến, dù sao chiếm hầm cầu không thải cũng là một loại tài nguyên lãng phí a!

“Sư thúc, là ta Phùng Văn Bác.” Điện thoại chuyển được sau, Phùng Văn Bác cung kính nói.

“Có chuyện gì sao?” Hạ Vân Kiệt đi thẳng vào vấn đề hỏi. Hắn biết không có gì quan trọng hơn sự tình, Phùng Văn Bác sẽ không dễ dàng gọi điện thoại cho hắn.

“Hôm nay trong nhà đến đây một vị thực đặc thù bệnh nhân……” Phùng Văn Bác đem sự tình từ đầu chí cuối giảng cho Hạ Vân Kiệt nghe.

Mới trước đây xem kháng Nhật phim truyền hình, Hạ Vân Kiệt không thiếu xem qua Hoàng lão anh hùng chuyện xưa, đối vị này dân tộc lão anh hùng, xưa nay kính nể thật sự. Nay nếu biết hắn bị quái bệnh đến Giang Châu tìm Phùng Văn Bác xem bệnh, hắn tự nhiên không thể ngồi xem mặc kệ, nghe vậy không cần nghĩ ngợi nói:“Như vậy, ngươi trước cùng Hoàng lão, ta tự mình đi một chuyến nhà ngươi đi.”

Ở Phùng Văn Bác trong mắt, chưởng môn sư thúc là nửa thần tiên sống nhân vật, nhưng đồng thời hắn lại là cái rất quái lạ, không thể lấy người bình thường ánh mắt đến đối đãi nhân vật. Tỷ như rõ ràng có được siêu thần nhập hóa bản sự lại oa ở trong quán bar làm công, cho nên Phùng Văn Bác gọi điện thoại khi vẫn lo lắng chưởng môn sư thúc có thể hay không căn bản không để ý tới Hoàng lão sự tình, dù sao Hoàng lão ở hắn trong mắt có thể là một vị khả kính khả bội, nhưng ở chưởng môn sư thúc như vậy thế ngoại cao nhân trong mắt đã có thể chính là nhất giới phàm nhân.

Nay Phùng Văn Bác nghe chưởng môn sư thúc nói lại thân tự xuất mã bang Hoàng lão xem bệnh, không khỏi

mừng rỡ nói:“Hảo, hảo, thật tốt quá, cảm ơn sư thúc.”

“Cảm ơn ta làm gì? Hoàng lão là cách mạng lão anh hùng, ta không biết còn chưa tính, nếu đã biết, tổng cũng phải tẫn một chút thiếu lực. Tốt lắm, ta cái này đi qua, đại khái mười đến phút đi.” Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó treo điện thoại trước tiên tan tầm, cưỡi xe đạp hướng Giang Châu đại học tiến đến.

“Hoàng lão, Hạ lão sư đã muốn đáp ứng lại đây giúp người xem xem, đại khái mười phút tả hữu có thể đến.” Phùng Văn Bác đi xuống lầu đến, mặt mang sắc mặt vui mừng nói.

“Không biết vị này Hạ lão sư là Giang Nam vị nào danh y?” Hoàng Hương Di gặp Phùng Văn Bác nhắc tới “Đáp ứng” Hai chữ, lại mặt mang sắc mặt vui mừng, giống như bọn họ yêu cầu kia cái gì Trương lão sư vội tới nàng phụ thân xem bệnh, hơn nữa hắn khẳng tới là một kiện thực nể tình sự tình, nhịn không được hơi hơi nhíu hạ mày hỏi.

Ngôn ngoại ý, này Hạ lão sư là ai vậy? Ta như thế nào cho tới bây giờ chưa từng nghe qua, cái giá lại lớn như vậy!

Hoàng Hương Di lời này thật đúng là đem Phùng Văn Bác cấp hỏi ở, hắn sư thúc thật đúng là không phải cái gì Giang Nam danh y, chính là nếu bàn về y thuật, toàn bộ Giang Nam chỉ sợ cũng là không người có thể ra này hữu.

“Là chúng ta bệnh viện một vị ghế khách trung y, họ Hạ, danh Vân Kiệt, Hoàng chủ nhiệm hẳn là chưa từng nghe qua tên của hắn, bất quá Hạ lão sư y thuật so với ta cao hơn rất nhiều.” Trong lòng âm thầm châm chước một phen, Phùng Văn Bác trả lời.

Hoàng Hương Di quả thật chưa từng nghe qua Hạ Vân Kiệt tên, lại nghe nói hắn chính là Giang Châu đại học phụ thuộc thứ nhất bệnh viện một gã ghế khách thầy thuốc, nếu không phải Phùng Văn Bác nói hắn y thuật cao hơn hắn rất nhiều, nàng vị này hiệp hòa bệnh viện tâm huyết quản khoa chủ nhiệm thầy thuốc, quốc gia cấp chuyên gia tự nhiên thật đúng là sẽ không tha ở trong mắt. Bất quá cho dù như thế, Hoàng Hương Di cũng không nhiều lắm coi trọng. Dù sao một trung y ngay cả tên cũng chưa nghe qua, y thuật có năng lực cao minh đi nơi nào, hơn phân nửa hẳn là Phùng Văn Bác khiêm tốn ngôn.

Phải biết rằng Hoàng Hương Di cũng là một vị thầy thuốc, thật muốn có y thuật so với Phùng Văn Bác còn lợi hại thầy thuốc, nàng là hẳn là nghe qua.

Hoàng lão cùng Cù Vệ Quốc đồng dạng cảm thấy Phùng Văn Bác này hơn phân nửa là khiêm tốn ngôn, dù sao vừa rồi Phùng Văn Bác chẩn đoán đã muốn làm cho bọn họ đối hắn cảm giác sâu sắc bội phục, nếu Phùng Văn Bác nói Hạ Vân Kiệt là một vị ẩn cư núi rừng kỳ nhân bọn họ đổ còn tin tưởng vài phần, nhưng muốn nói chính là Giang Châu đại học thứ nhất phụ thuộc bệnh viện một vị thầy thuốc, bọn họ thật đúng là không tin Giang Châu đại học thứ nhất phụ thuộc bệnh viện còn có người y thuật so với Phùng Văn Bác lợi hại hơn.

Nhưng Phùng Văn Bác sở biểu hiện ra ngoài ngữ khí, còn có vẻ mặt lại làm cho Hoàng lão cùng Cù Vệ Quốc có chút ngạc nhiên khó hiểu, tổng cảm thấy tựa hồ cũng không phải như vậy một hồi sự.

“Đúng rồi, Phùng thầy thuốc, vừa rồi ta vào cửa khi phát hiện ngài gia môn lương thượng dán một trấn trạch phù, hay là ngài tin này sao?” Ngạc nhiên khó hiểu là lúc, Cù Vệ Quốc đột nhiên nhớ tới vào cửa khi nhìn đến dán tại Phùng gia môn lương thượng hé ra cũ nát bùa, trong

lòng không khỏi vừa động, hỏi.

“Thần quỷ việc tin tắc có, không tin tắc không, cầu cái trong lòng an ổn.” Trước mặt lão nhà cách mạng mặt, Phùng Văn Bác đương nhiên không tốt đàm quỷ thần việc, nghe vậy nhẹ nhàng bâng quơ giải thích một câu.

Cù Vệ Quốc chính là bởi vì kia phù mặc dù tổn hại lợi hại, liền ngay cả mặt trên đồ văn đều mơ hồ không rõ, nhưng nhìn qua lại luôn luôn điểm quen mắt, mới đột nhiên có này vừa hỏi, nay gặp Phùng Văn Bác trả lời thật là tùy ý, cũng không nghĩ nhiều, chỉ nghĩ đến chính mình đa tâm.

Dù sao Vu Hàm môn môn nhân ở chiến tranh niên đại phần lớn đã muốn thất lạc, giải phóng sau lại trải qua kia đoạn đặc thù lịch sử, rất nhiều truyền thống văn hóa, tư tưởng tại kia đoạn đặc thù lịch sử thời kì đều bị nghiêm trọng đả kích phá hư, mà Vu Hàm môn môn nhân làm “Phong kiến mê tín” truyền bá giả, lại đã bị tàn khốc hãm hại, đả kích. Tử tử, đi bước đi, mai danh ẩn tích mai danh ẩn tích, đến nay Cù Vệ Quốc tuy rằng sư thừa Vu Hàm môn, hắn biết đến đồng môn cũng không không phải chỉ là hắn sư tổ Gia Cát Huyền truyền xuống tới kia nhất mạch ít ỏi mấy người.

“Phùng thầy thuốc ngươi đừng để ý, này Cù Vệ Quốc sư phụ chính là cái khiêu đại tiên, cho nên vừa thấy đến ngươi vị này trong đại học lão giáo thụ môn lương thượng cũng thiếp trấn trạch phù liền đặc hưng phấn. Bất quá Vệ Quốc hoạ phù còn là cử có một tay, đổ không ngại làm cho hắn đưa một tờ cho ngươi.” Hoàng lão lại tiếp nhận nói đến cười nói.

Hôm nay đổi mới xong, cầu đề cử phiếu!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 97 : Nguyên lai là đồng môn

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-28 0047.0 số lượng từ:3145

Hoàng lão tuy rằng nói được tùy ý, nhưng Cù Vệ Quốc lại nghe đi ra Hoàng lão muốn cho hắn họa một tờ chân chính trấn trạch phù đưa cho Phùng Văn Bác, coi như là tán gẫu biểu một phen lòng biết ơn, nghe vậy vội vàng nghiêm mặt nói:“Chỉ cần Phùng thầy thuốc không chê khí, buổi tối hồi khách sạn ta nhất định hảo hảo họa hé ra trấn trạch phù đưa cho Phùng thầy thuốc.”

Vu sư ở dân gian cũng thường thường bị người tên là “Khiêu đại tiên”, Phùng Văn Bác phụ thân trừ bỏ là một vị thầy thuốc, đồng thời cũng là một vị “Khiêu đại tiên”. Nguyên bản Cù Vệ Quốc người này xương gò má cao đột, hốc mắt hãm sâu, nhân đặc biệt cao gầy, trên mặt không có gì biểu tình, xem nhân ánh mắt đặc biệt sắc bén, cho nên Phùng Văn Bác nhìn hắn khi tổng cảm giác sấm hoảng, nay nghe nói Cù Vệ Quốc sư phụ nguyên lai cũng là một vị khiêu đại tiên, đổ nhất thời cảm thấy thân thiết không ít.

“Sẽ không, sẽ không, kỳ thật cha ta cũng là khiêu đại tiên, kia trương phù lại nói tiếp hay là hắn họa đâu, bất quá hắn đi được sớm, ta cũng là không học được vẽ bùa bản sự.” Phùng Văn Bác xua tay nói.

“Phùng thầy thuốc phụ thân cũng là khiêu đại tiên, họ Phùng, kia trương phù hay là hắn họa, hay là?” Cù Vệ Quốc nghe vậy tựa hồ nhớ tới cái gì, vội vàng đứng dậy hướng cửa đi.

Đi tới cửa, ngẩng đầu hướng môn lương thượng xem.

Vừa rồi không nhìn kỹ, này nhất nhìn kỹ, tuy rằng kia trương phù niên đại cửu viễn, ngay cả đồ văn cũng không rõ ràng, nhưng Cù Vệ Quốc càng xem thần sắc lại càng ngưng trọng, cuối cùng chân ở môn tường thượng nhất đặng, nhân mượn lực phi nhảy lên đi lên, thân thủ cầm trụ môn lương, sau đó thế nhưng chỉ dựa vào kia một trảo lực, cả người giắt ở giữa không trung.

Một đường xuống dưới, Hoàng Hương Di vẫn không cảm thấy Cù Vệ Quốc hữu cái gì chỗ đặc biệt, muốn nói có đặc biệt thì phải là hắn kia khuôn mặt nhìn xem đặc biệt làm cho người ta trong lòng sấm hoảng. Nay mới biết được, người này thân thủ đã vậy còn quá tốt!

Hoàng lão cảnh vệ trưởng Trương Vĩnh Kiện cũng bị Cù Vệ Quốc đột nhiên biểu hiện ra ngoài thân thủ hoảng sợ, tuy rằng lấy hắn thân thủ phải làm đến điểm này cũng không khó, nhưng tuyệt làm không được hắn như vậy thoải mái thoải mái.

“Hay là ngài là Phùng Cao Phong, Phùng sư thúc tổ con trai?” Không cần một lát, Cù Vệ Quốc liền phi thân xuống dưới, sau đó đi đến Phùng Văn Bác trước mặt, vẻ mặt kích động nói.

“Ngươi là?” Phùng Văn Bác nhìn Cù Vệ Quốc một ngụm kêu ra hắn phụ thân tên, không khỏi lại là giật mình lại là kích động.

“Không biết Phùng sư thúc tổ có hay không cùng ngài đề cập qua Gia Cát Huyền tên này?” Cù Vệ Quốc gặp Phùng Văn Bác này phó biểu tình, chỉ biết Phùng Văn Bác tất là Phùng Cao Phong con trai, không khỏi càng phát ra kích động nói, thái độ cũng là kính cẩn đứng lên.

Bởi vì nếu Phùng Văn Bác là Phùng Cao Phong con trai, như vậy luận bối phận chính là hắn sư thúc.

“Đề cập qua, đó là ta đại sư bá, bất quá ta còn chưa có không cùng hắn đã gặp mặt, hay là ngươi là?” Phùng Văn Bác nghe vậy cả người chấn động, kích động nói.

“Đúng là, ta là hắn lão nhân gia đồ tôn.” Cù Vệ Quốc thần sắc nhất túc, sau đó hai đầu gối một khúc, quỳ xuống đất nói:“Đệ tử Cù Vệ Quốc gặp qua Phùng sư thúc!”

Giống Vu Hàm môn loại này lịch sử đã lâu môn phái, xưa nay tôn trọng tôn sư trọng đạo. Phùng Văn Bác là Cù Vệ Quốc sư thúc, hai người lần đầu tiên gặp mặt, Cù Vệ Quốc lại nhu đi một lần đại lễ.

“Mau mau đứng lên, mau mau đứng lên.” Phùng Văn Bác nhìn trạng vội vàng đem Cù Vệ Quốc giúp đỡ đứng lên.

“Ha ha, thật sự là không nghĩ tới, Phùng thầy thuốc nguyên lai cùng Vệ Quốc là đồng môn a! Thật sự là xảo, xảo !” Hoàng lão gặp Phùng Văn Bác nguyên lai cùng Cù Vệ Quốc là đồng môn, không khỏi thoải mái cười to.

“Đúng vậy, ta nói Phùng sư thúc như thế nào một ngụm liền chẩn đoán ra Hoàng lão bệnh tình, nguyên lai cũng là Phùng sư thúc tổ sau. Sư phụ ta từng theo ta đề cập qua, sư tổ kia đồng lứa, y thuật tối cao chính là Phùng sư thúc tổ.” Cù Vệ Quốc đi theo phụ họa nói.

“Nói như thế đến, muốn làm nửa ngày nguyên lai Phùng thầy thuốc cùng Lý thúc thúc còn là đồng môn sư huynh đệ a!” Hoàng Hương Di lại bị trước mắt hí kịch tính biến hóa cấp khiến cho có điểm hồ đồ đứng lên.

Kia Thanh Hồng lão nhân rõ ràng là cái thần côn, như thế nào cùng Phùng thầy thuốc lại là đồng môn sư huynh đệ đâu?

Vu Hàm môn vốn là là cái theo đuổi trường sinh chi đạo thế ngoại môn phái, về Vu Hàm môn sự tình, đừng nói Hoàng Hương Di căn bản không biết, liền ngay cả Hoàng lão cùng Thanh Hồng lão nhân quan hệ tốt như vậy, thậm chí ở văn cách trong lúc có ân cùng Thanh Hồng lão nhân, hắn cũng chỉ là biết Thanh Hồng lão nhân thuộc loại một cái chân chính tu luyện trường sinh chi đạo thế ngoại môn phái, trải qua chiến loạn, văn cách, môn nhân sở thặng không có mấy, này khác cũng là biết chi rất ít.

“Phùng sư thúc, Lý thúc thúc chính là gia sư Lí Thanh Hồng, hiện tại ở tại Bắc Kinh, bất quá một năm trung đã có hơn nửa năm ở bên ngoài dạo chơi. Hắn thường xuyên nhắc tới khởi vài vị sư thúc tổ, nói cũng không biết bọn họ có hay không hậu nhân đệ tử truyền xuống tới. Nếu biết ta hôm nay gặp Phùng sư thúc ngài, khẳng định muốn cao hứng hỏng rồi. Chỉ tiếc hắn nay bị thương nguyên khí, đang ở Bắc Kinh điều hưu, cũng là không nên kinh động hắn.” Cù Vệ Quốc biết đồng môn phân tán nhiều năm như vậy, phỏng chừng Phùng Văn Bác hơn phân nửa không biết Hoàng Hương Di trong miệng Lý thúc thúc là chỉ ai nói, nghe vậy giải thích nói.

“Gia Cát sư bá là sư tổ đại đệ tử, Lý sư huynh lại là Gia Cát sư bá đại đệ tử. Hắn nhập môn sớm, tuổi kỳ thật theo ta phụ thân giống như cũng liền kém hơn mười tuổi, ta nhưng thật ra nghe ta phụ thân nhắc tới quá, bất quá lại chưa thấy qua. Nguyên lai hắn thượng còn khoẻ mạnh a, chính là lại như thế nào bị thương nguyên khí?” Phùng Văn Bác nghe vậy nói.

“Chuyện này lại nói tiếp muốn trách ta, Thanh Hồng lão đệ đều là vì thay ta xem bói mới bị thương nguyên khí, hỏi hắn lợi hại không lợi hại hắn nói đừng lo, nay xem ra cũng là lợi hại thật sự a!” Hoàng lão nghe vậy tiếp nhận nói tự trách nói.

“Hoàng lão, kỳ thật……” Cù Vệ Quốc gặp Hoàng lão nói như vậy, trong lòng không khỏi cả kinh, ý thức được vừa rồi chính mình nói chuyện nói lậu miệng.

“Vệ Quốc, ngươi không cần giải thích, lòng ta rõ ràng thật sự.” Hoàng lão lại xua tay ngăn trở Cù Vệ Quốc.

“Bị thương có bao nhiêu nghiêm trọng?” Tuy nói cùng Lí Thanh Hồng vốn không quen biết, nhưng này phân đồng môn chi duyên lại làm cho Phùng Văn Bác tự nhiên mà vậy thay hắn lo lắng, nghe vậy nhịn không được hỏi.

“Này……” Cù Vệ Quốc nhìn thoáng qua Hoàng lão, khó xử nói.

“Vệ Quốc đến lúc này ngươi còn theo ta che lấp cái gì? Nói sau ngươi Phùng sư thúc nhưng là lợi hại thầy thuốc, không chừng hắn có độc môn bí pháp khả trợ sư phụ ngươi sớm ngày khang phục.” Hoàng lão đương nhiên hiểu được Cù Vệ Quốc vì cái gì khó xử, nghe vậy không khỏi trừng mắt nói.

“Đúng vậy, Vệ Quốc ngươi cứ việc nói tốt, chuyện này ta khả năng giúp không được gì, nhưng……” Phùng Văn Bác nói.

“Vị này người trẻ tuổi xin dừng bước!” Phùng Văn Bác câu nói kế tiếp còn không có nói xong, cửa truyền đến cảnh vệ dài Trương Vĩnh Kiện thanh âm.

Hoàng lão thân phân đặc thù, hắn ở Phùng gia xem bệnh, thân là Hoàng lão cảnh vệ dài Trương Vĩnh Kiện tự nhiên ở cửa thủ hộ.

Phùng Văn Bác nghe được Trương Vĩnh Kiện thanh âm, tự nhiên đoán được chưởng môn sư thúc đến, cũng bất chấp nói nữa vội vàng đứng dậy nghênh đi ra ngoài.

Hoàng lão đám người gặp Phùng Văn Bác đứng dậy nghênh đi ra ngoài, trong lòng đều âm thầm có chút tò mò, không biết cái gì người trẻ tuổi thế nhưng đáng giá Phùng Văn Bác tự mình xuất môn nghênh đón, mà Hoàng Hương Di còn lại là tò mò đồng thời cũng có chút bất mãn, cảm thấy Phùng Văn Bác hành vi làm việc quá mức tùy ý, không tôn trọng của nàng phụ thân.

Mọi người vừa ra phòng, gặp Phùng Văn Bác cùng một vị tuổi đỉnh thiên cũng liền hai mươi đến tuổi người trẻ tuổi đi đến.

Hoàng Hương Di thấy thế không khỏi hơi hơi nhíu nhíu mày, phải biết rằng nàng phụ thân nhưng là nước cộng hoà chỉ còn quả to nguyên lão. Nếu không phải không nghĩ kinh động người khác, ấn hắn như vậy cấp bậc, đến nhận chức gì một chỗ, an toàn thi thố đó là phi thường nghiêm khắc, lại khởi là tùy tiện ai đều có thể hướng hắn trước mặt dẫn, càng đừng nói chính là một vị hai mươi đến tuổi người trẻ tuổi. Hay là thực nghĩ đến hắn chính là một vị bình thường lão nhân sao?

Hoàng lão không có gì bất mãn, ngược lại dù có hứng thú nhìn Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt cũng đồng dạng dù có hứng thú nhìn Hoàng lão, tựa hồ muốn nhìn một chút trước mắt vị này chân nhân cùng trong TV diễn có cái gì khác nhau. Này vừa thấy, Hạ Vân Kiệt trong lòng không khỏi một trận nghiêm nghị. Bởi vì ở Hoàng lão trên người, hắn thấy được nồng đậm sát khí phóng lên cao, cũng là so với gì trừ tà phù còn muốn dùng được.

Sát khí như thế nặng, quả nhiên là đẫm máu trăm chiến, theo thi sơn biển máu, mưa bom bão đạn trung xông qua đến lão tướng quân!

“Phùng thầy thuốc, vị này tiểu tử là ai?” Gặp Hạ Vân Kiệt

vừa tiến đến liền nhìn chằm chằm phụ thân xem, Hoàng Hương Di càng phát ra bất mãn, nhịn không được xuất khẩu hỏi.

“Hoàng lão ngài hảo, ta kêu Hạ Vân Kiệt, từ nhỏ chính là nghe ngài anh hùng sự tích lớn lên, hôm nay có thể cùng ngài gặp mặt, cảm giác sâu sắc vinh hạnh.” Hạ Vân Kiệt lại chính là thản nhiên phiết Hoàng Hương Di liếc mắt một cái, sau đó đối với Hoàng lão thật sâu cúi đầu nói.

Hạ Vân Kiệt kính trọng là Hoàng lão người này, cũng không phải hắn nữ nhi, chẳng sợ nàng xuất thân hào môn, thân phận hiển hách, nhưng cũng sẽ không cố ý đi lấy lòng nàng.

“Hạ Vân Kiệt, ngươi họ Hạ, hay là Phùng thầy thuốc trong miệng Hạ lão sư là ngươi gia gia sao? Hắn như thế nào không có tới?” Hoàng lão nghe vậy nhìn Hạ Vân Kiệt vẻ mặt hiền lành hỏi.

“Hoàng lão hiểu lầm, Hạ lão……” Phùng Văn Bác nhìn Hoàng lão hiểu lầm, thiếu chút nữa cấp ra một thân mồ hôi lạnh.

Phải biết rằng trước mắt vị này nhưng là hắn chưởng môn sư thúc, nếu ấn Hoàng lão lý giải chẳng phải ngược lại thành hắn Phùng Văn Bác vãn bối.

“Văn Bác trong miệng Hạ lão sư đó là tiểu tử, ta là hắn sư thúc.” Hạ Vân Kiệt khoát tay đánh gãy Phùng Văn Bác, nhìn Hoàng lão nói.

Ở cửa nghênh Hạ Vân Kiệt vào cửa khi, Phùng Văn Bác liền đại khái nhỏ giọng giải thích vài câu, mà lấy Hạ Vân Kiệt tu vi, hắn vừa vào cửa cũng liền đã nhận ra Cù Vệ Quốc trên người vu lực dao động, cho nên có một số việc cũng là không tất yếu che che giấu giấu.

“Cái gì!” Hạ Vân Kiệt lời vừa nói ra, cả sảnh đường giai kinh, liền ngay cả Hoàng lão như vậy trải qua trăm chiến lão tướng quân cũng không ngoại lệ.

“Phùng thầy thuốc, hắn thật là ngươi sư thúc, điều này sao có thể? Kia hắn chẳng phải là cũng thành Lý thúc thúc……” Khiếp sợ qua đi, Hoàng Hương Di vẻ mặt nghi ngờ nói, chính là nói đến mặt sau, nàng sẽ không biện pháp nói thêm gì đi nữa, bởi vì nếu thực như vậy suy tính đi xuống, kia chẳng phải là ý nghĩa chính mình đều quản Hạ Vân Kiệt kêu thúc gia? Đương nhiên nàng là tuyệt đối không thể có thể hội như vậy kêu, dù sao nàng cùng Lí Thanh Hồng cũng không có gì huyết thống quan hệ, nhưng dù là như thế, nhất tưởng trước mắt vị này người trẻ tuổi bối phận này cao, nàng trong lòng cũng là thực khó chịu, liền cùng nuốt một chích ruồi bọ giống nhau.

Hoàng Hương Di coi như hảo, dù sao nàng cũng không phải Vu Hàm môn đệ tử, đáng thương nhất là Cù Vệ Quốc, tốt xấu hắn năm nay cũng gần năm mươi tuổi, lại đột nhiên toát ra đến một vị tuổi thoạt nhìn nhiều lắm cũng liền hai mươi xuất đầu sư thúc tổ, điều này làm cho hắn vị này mỗ đặc thù ngành người phụ trách tình dùng cái gì kham?

Nhưng trưởng ấu có tự, đây là lão tổ tông truyền xuống tới quy củ, nếu Cù Vệ Quốc là Vu Hàm môn đệ tử, này phân quy củ lại nào dám đánh vỡ, trừ phi hắn tưởng khi sư diệt tổ, cho nên nếu tọa thật Hạ Vân Kiệt thật sự là Phùng Văn Bác sư thúc, kia hắn thật đúng là quản hắn gọi sư thúc tổ.

Kỳ thật Hoàng lão cũng hơi hơi có chút không thoải mái, nói như thế nào hắn cùng Lí Thanh Hồng xưng huynh gọi đệ nhiều năm, nay đột nhiên bính đi ra một cái làm hắn tôn tử đều có chút hiển nhỏ người trẻ tuổi, dĩ nhiên

là hắn vị kia Thanh Hồng lão đệ sư thúc, này lại như thế nào làm cho hắn thoải mái được rất tốt đến?

Cầu đề cử phiếu!!!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 98 : Âm Thi cổ

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-28 12:26:30.0 số lượng từ:3020

“Đương nhiên là thiên chân vạn xác, loại chuyện này lại khởi khả nói lung tung!” Phùng Văn Bác nhìn Hoàng Hương Di thế nhưng hoài nghi Hạ Vân Kiệt thân phận, không khỏi nét mặt già nua trầm xuống, mất hứng nói.

Hoàng Hương Di đương nhiên biết loại chuyện này không ai dám nói lung tung, chính là thật sự quá mức khiếp sợ, thật sự quá mức khó chịu, cho nên mới nhịn không được xuất khẩu nghi ngờ, nay gặp Phùng Văn Bác không nể mặt đến, đương nhiên không tốt nói cái gì nữa, chính là trong lòng lại càng phát ra khó chịu, nghĩ rằng, này môn phái nào a? Như thế nào như vậy loạn thất bát tao, một cái hai mươi đến tuổi tiểu tử thế nhưng còn là bảy tám mươi lão nhân sư thúc.

“Phùng thầy thuốc, tiểu nữ theo từ nhỏ miệng không ngăn cản quen, ngươi đừng trách móc. Bất quá Hạ lão sư thân phận thật đúng là làm cho người ta kinh ngạc!” Hoàng lão gặp Phùng Văn Bác tựa hồ mất hứng, đành phải mở miệng nói.

“Hạ sư thúc là ta sư tổ quan môn đệ tử, cho nên thực tuổi trẻ. Nhưng hắn y thuật lại xuất thần nhập hóa, Hoàng lão ngài này bệnh ta không có biện pháp trị liệu, nay chỉ có thể thỉnh sư thúc giúp ngài.” Hoàng lão mở miệng Phùng Văn Bác đương nhiên không tốt tái mặt băng bó, nhưng hắn theo Hoàng lão lời nói trung không khó nghe ra, hắn kỳ thật cũng không đại chung nhận thức Hạ Vân Kiệt thân phận, cho nên nghe vậy có ý giải thích nhắc nhở nói. Đỡ phải hắn khinh thị chưởng môn sư thúc, chọc giận hắn trực tiếp lược trọng trách mặc kệ.

“Khụ khụ, này Hạ lão sư……” Phùng Văn Bác trong lời nói Hoàng lão tự nhiên không dám coi thường, nghe vậy nhưng thật ra đối Hạ Vân Kiệt coi trọng vài phần, chính là lấy thân phận của hắn muốn học Phùng Văn Bác phía trước nhắc tới xưng hô, xưng hô Hạ Vân Kiệt này người trẻ tuổi Hạ lão sư cũng là có chút kỳ cục khó xử, nhưng không bằng này xưng hô, lại có vẻ giống như không đủ tôn trọng hắn.

Dù sao mặc kệ nói như thế nào, không xem tăng mặt xem phật mặt, trước mắt vị này người trẻ tuổi nhưng là hắn Lí lão đệ sư thúc a!

“Không dám nhận, Hoàng lão bảo ta Tiểu Hạ hoặc là tên chính là.” Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra không đảm đương nổi Hoàng lão này lão sư xưng hô, vội vàng nói.

“Ta nhưng thật ra tưởng như vậy gọi ngươi tới, nhưng là ta với ngươi một vị ở kinh sư điệt cũng là bạn tri kỉ a!” Hoàng lão nhưng thật ra cái ngay thẳng người, nghe vậy cười khổ ăn ngay nói thật nói.

“Này bối phận chính là nhằm vào nội môn đệ tử, cùng Hoàng lão nhưng không có gì quan hệ, Hoàng lão ngài không cần hướng trong lòng đi, ngài bảo ta Tiểu Hạ hoặc là tên là được, bằng không ngài bảo ta Hạ lão sư, lòng ta nhưng thật ra sấm hoảng, ngài nhưng là ta trong mắt đại anh hùng!” Hạ Vân Kiệt nói.

Kỳ thật vuốt mông ngựa cũng là muốn chú ý thân phận ngang nhau, tỷ như một tiểu quan chụp một vị đại quan mã thí, đại quan hội cảm thấy không đến nơi đến chốn, không có gì cảm giác, cũng hiểu được là đương nhiên. Nếu đổi thành một vị cùng hắn chức quan tương đương quan viên chụp hắn, kia hắn trong lòng khẳng định hội có vẻ thích, nếu đổi thành thượng cấp còn chụp hắn mã thí, kia hắn phỏng chừng sẽ khinh phiêu phiêu không biết thân ở phương nào.

Giống Hoàng lão bực này thân phận, toàn bộ nước cộng hoà cùng hắn thân phận ngang nhau một cái bàn tay đều thấu không đứng dậy, chính cái gọi là chỗ cao không thắng hàn, bình thường phía dưới nhân chụp hắn mã thí, hắn sớm đã không hề cảm giác thậm chí đều có điểm sinh ghét, nhưng hôm nay Hạ Vân Kiệt cuối cùng nói câu nói kia, lại làm cho Hoàng lão nghe được vui vẻ chịu đựng, lần cảm sảng khoái, nhịn không được ha ha cười nói:“Không dám nhận, không dám nhận. Nếu không như vậy, ta thác kêu to ngươi một tiếng Hạ lão đệ đi.”

Hoàng lão thốt ra lời này xuất khẩu, Hoàng Hương Di ngầm nhất thời một trận khóc a!

Phía trước Lí Thanh Hồng cùng Hạ Vân Kiệt cái gì loạn thất bát tao bối phận nàng có thể không để ý tới nó, nhưng hôm nay đâu, nàng tưởng không để ý tới đều không được a, bởi vì nàng phụ thân đã muốn bắt đầu cùng người ta Hạ lão sư xưng huynh gọi đệ.

Có thể bị cảm nhận trung lão anh hùng kêu một tiếng Hạ lão đệ, Hạ Vân Kiệt trong lòng còn là cử kích động, nói:“Ta đây đã kêu ngài một tiếng Hoàng đại ca.”

“Đi, liền nói như vậy định rồi, đợi lát nữa chúng ta ca lưỡng hảo hảo uống thượng một ly.” Lâm hai mắt nhắm lại tiền đột nhiên kết giao thượng một vị bạn vong niên, Hoàng lão tâm tình thần kỳ hảo, vỗ Hạ Vân Kiệt tay cười nói.

“Uống rượu sự tình không vội, thả làm cho ta trước thay đại ca đem trong cơ thể cổ trùng cấp diệt.” Hạ Vân Kiệt thực thích Hoàng lão như vậy hào sảng tính cách, nghe vậy trái lại vỗ tay hắn nói.

Hạ Vân Kiệt dù sao tuổi trẻ, tuy rằng Phùng Văn Bác nói

hắn là hắn sư thúc, nhưng mặc kệ là Hoàng lão còn là Cù Vệ Quốc đối hắn cũng là áp căn không ôm bao nhiêu hy vọng, về phần Hoàng Hương Di liền lại càng không tiêu nói.

Bởi vì Hoàng lão trong cơ thể cổ trùng chính là một loại cực kì âm độc khó chơi chi cổ, tên là Âm Thi cổ, chính là dưỡng cổ người dùng âm sát thân thể người thi thể dưỡng thành. Bởi vì này cổ vốn là dùng người thi thể dưỡng thành, cố đối nhân thể thập phần quen thuộc, một khi vào trong cơ thể, tưởng bắt nó đuổi ra đến, quả thực khó có thể lên trời. Trừ phi Âm Thi cổ chủ nhân thi pháp triệu hồi nó. Chính là năm đó này cổ chủ nhân cấp Hoàng lão hạ cổ sau liền ngoài ý muốn đã chết, cho nên Âm Thi cổ liền lưu tại Hoàng lão trong cơ thể. Cũng may Hoàng lão sớm năm trong lúc vô ý nhận thức một vị kỳ nhân, cũng chính là Lí Thanh Hồng. Chính là Âm Thi cổ thật sự rất âm độc khó chơi, Lí Thanh Hồng lại lấy nó không có biện pháp, bất đắc dĩ thỉnh ra hắn sư phụ Gia Cát Huyền, nhưng Gia Cát Huyền cũng không có biện pháp đuổi ra này cổ, cuối cùng cũng chỉ có thể bắt nó vây ở Hoàng lão trong cơ thể, không cho nó ở Hoàng lão trong cơ thể tàn sát bừa bãi.

Nay Hạ Vân Kiệt nhất ngữ nói toạc ra Hoàng lão trong cơ thể có dấu cổ trùng, hơn nữa dõng dạc nói trước bắt nó trừ bỏ, Hoàng lão cùng Cù Vệ Quốc trong mắt cũng không cấm toát ra vẻ khiếp sợ, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng đều nhịn không được thay đổi.

Thả mặc kệ Hạ Vân Kiệt có thể hay không trừ bỏ này Âm Thi cổ, bằng vào hắn liếc mắt một cái có thể nhìn ra Hoàng lão trúng cổ độc, liền có thể thấy được hắn ở vu y thượng tạo nghệ đã muốn xuất thần nhập hóa, cũng không phải Phùng Văn Bác có thể so sánh.

“Ta ba trúng hay là thật sự là cổ trùng, chẳng lẽ dân gian trong truyền thuyết cổ độc thật là tồn tại ?” Hoàng

Hương Di trước kia vẫn không tin cổ độc thuyết, nhưng nay gặp Hạ Vân Kiệt lại nhắc tới cổ trùng, trong lòng đổ không khỏi có vài phần dao động.

“Tự nhiên là tồn tại, đợi lát nữa ta bắt nó đuổi ra đến, ngươi sẽ biết.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

“Sư thúc…… Tổ, này ta nghe sư phụ nói Hoàng lão trung cổ chính là Âm Thi cổ, này cổ cực kì âm hiểm khó chơi, nếu không có nắm chắc bắt nó đuổi ra đến, tốt nhất cẩn thận làm việc, để tránh chọc giận nó!” Tuy rằng Cù Vệ Quốc đã muốn đối trước mắt vị này đột nhiên toát ra đến sư thúc tổ vài phần kính trọng, nhưng đúng là vẫn còn lo lắng hắn còn trẻ không hiểu nặng nhẹ, nghe vậy thật cẩn thận nhắc nhở nói. Hơn nữa kêu sư thúc tổ khi, cũng có chút khó có thể mở miệng cảm giác. Dù sao hắn năm nay đã muốn bốn mươi tám tuổi, hơn nữa ngầm thân phận cũng là tôn quý vô cùng.

Cù Vệ Quốc lại không biết nói, Hạ Vân Kiệt tu vi sớm liền vượt qua hắn từng sư tổ, nay đã muốn là địa vu nhị đỉnh trung kỳ cảnh giới, ở hiện nay đạo pháp xuống dốc niên đại, đã muốn là phi thường ngưu bức tồn tại. Phải biết rằng, cho dù hắn từng sư tổ suốt đời cũng chưa có thể bước vào địa vu nhị đỉnh chi cảnh, về phần Cù Vệ Quốc sư tổ Gia Cát Huyền, sư phụ Lí Thanh Hồng liền càng kém một ít, cho tới bây giờ Lí Thanh Hồng đã muốn đình trệ ở vu nhất đỉnh sơ kì cao nhất cảnh giới hơn mười năm, tái không đột phá,. Về phần Cù Vệ Quốc bản nhân, còn lại là vừa mới khuy đến đỉnh huyền cơ, nói cách khác vừa mới bước vào địa vu nhất đỉnh chi cảnh, cách đem một tôn vu đỉnh hoàn toàn ngưng tụ thành hình còn kém cách xa vạn dặm.

“Vô phương, chính là Âm Thi cổ còn không làm khó được ta!” Hạ Vân Kiệt tự tin khoát tay nói.

Cù Vệ Quốc gặp sư thúc tổ như vậy có tự tin, ngược lại

càng phát ra lo lắng, hắn cũng không tin tưởng tuổi còn trẻ sư thúc tổ so với hắn Gia Cát sư tổ còn lợi hại, trương há mồm vừa định nhắc lại tỉnh một hai câu khi, Hoàng lão đã muốn mở miệng nói:“Vệ Quốc ngươi không cần nhiều lời, này Âm Thi cổ cùng ta nhiều năm như vậy, cũng nên là cái kết thúc lúc.”

Nói xong Hoàng lão lại chuyển hướng Hạ Vân Kiệt nói:“Hạ lão đệ, ngươi chỉ để ý buông tay trừ diệt này Âm Thi cổ, hết thảy hậu quả từ ta chính mình gánh vác.”

Gặp Cù Vệ Quốc cùng phụ thân nói được như vậy nghiêm trọng, Hoàng Hương Di nhưng thật ra bị dọa, vội vàng nói:“Ba, chuyện này hay là muốn thận trọng, không bằng về trước Bắc Kinh, sau đó đem đại ca bọn họ đều kêu lên đến, cùng nhau thương lượng sau tái làm quyết định!”

Hoàng lão đối với Hoàng gia mà nói tựa như kình thiên cự trụ, định hải thần châm, có hắn ở Hoàng gia liền có thể an ổn như núi, ai cũng không dám dễ dàng động Hoàng gia, lại khởi khả dễ dàng lấy thân phạm hiểm? Tự nhiên hết thảy phải đợi thương lượng qua đi, an bài hảo hết thảy khẩn cấp thi thố, mới vừa rồi có thể trong tay tiến hành như thế nguy hiểm trị liệu.

“Đúng, đúng, không bằng hồi kinh đem gia sư cũng mời đi theo, cụ thể thương lượng qua đi tái……” Cù Vệ Quốc nghe vậy cũng đi theo phụ họa nói.

Hoàng lão thân phân đặc thù, vạn nhất có việc kia cũng không phải là đùa giỡn, Cù Vệ Quốc thân là chính phủ quan viên tự nhiên cũng không dám điệu cùng khinh tâm.

“Hạ lão đệ, ngươi thấy thế nào?” Hoàng lão nghe vậy cũng không cấm do dự lên, chính như hắn phía trước đối Thanh Hồng lão nhân nói, chính hắn là không sao

cả, hai chân nhất đặng cũng có thể sớm điểm gặp chủ tịch, nhưng dù sao thân phận đặt tại nơi nào, nhưng cũng không phải do hắn tùy tâm sở dục.

“Này cổ ước chừng ở một giáp trước loại cùng ngươi trong cơ thể, sau kinh người, ân, là ta môn trung người thi triển vây cổ chú đem nó vây ở ngươi trái tim phụ cận. Chính là thời gian nhất dài, một tháng trước, Âm Thi cổ lại cuối cùng còn là phá vây cổ chú. Này Âm Thi cổ bị nhốt nhiều năm, lần này có thể thoát vây, tạm thời còn không dám quá mức làm càn, để tránh lại bị vây khốn. Nhưng nó oán hận chất chứa đã thâm, trải qua một tháng thật cẩn thận thử, khách khí không có gì hành động, đã muốn bắt đầu thả lỏng cảnh giác. Ngươi có hay không phát hiện gần nhất một tuần trong vòng, tim đau thắt phát tác tần suất so với trước kia hơn rất nhiều, cũng lợi hại rất nhiều? Nếu ta sở liệu không sai, nếu trễ trừ bỏ này cổ trùng, Hoàng đại ca chi mệnh đem vong cùng một tuần trong vòng!” Hạ Vân Kiệt không có trả lời Hoàng lão vấn đề, mà là trảo quá tay hắn, sau đó đưa ngón tay khoát lên tay hắn cổ tay thượng, trầm ngâm một lát nói.

Hạ Vân Kiệt lời vừa nói ra, Hoàng lão cùng Cù Vệ Quốc giai sân mục cứng lưỡi.

Hoàng lão chính mình sự tình hắn tối rõ ràng bất quá, không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt gần bằng bắt mạch có thể như chính mắt thấy, đem này sáu mươi nhiều năm năm qua thậm chí gần nhất hắn tim đau thắt mỗi ngày xu cho nghiêm trọng việc nói được không sai chút nào. Mà Cù Vệ Quốc theo hắn sư phụ nơi nào, cũng đại khái biết Hoàng lão việc, rõ ràng hơn Gia Cát sư tổ từng cấp Hoàng lão hạ vây cổ chú việc, nhưng loại chuyện này nếu đương sự không nói, đừng nói hắn, cho dù hắn sư tổ trọng sinh cũng tuyệt đối không thể có thể thông qua chẩn đoán đem sự tình nói được như thế không sai chút nào, giống như tận mắt nhìn thấy.

Quang điểm này, Cù Vệ Quốc chỉ biết, trước mắt vị này sư thúc tổ tu vi chi tinh thâm chỉ sợ ngay cả hắn Gia Cát sư thúc tổ đều không thể so sánh với.

“Ngươi nói bậy!” Chỉ có Hoàng Hương Di gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng chú nàng phụ thân mệnh chỉ có một tuần lễ không đến, cũng là không khỏi tức giận đến bật thốt lên mắng.

Tiếp tục cầu đề cử phiếu!!!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 99 : Phùng thư kí phiền não

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-29 0016.0 số lượng từ:3557

“Câm mồm! Mắt không tôn trưởng gì đó, lập tức hướng ngươi Hạ thúc thúc xin lỗi!” Bất quá Hoàng Hương Di đang nói còn không có hạ xuống, Hoàng lão đã muốn vẻ mặt tức giận chỉ vào nàng quở trách nói.

Lúc này Hoàng lão đã muốn đối Hạ Vân Kiệt lời nói rất tin không nghi ngờ, lại như thế nào dung nữ nhi đem người ta hảo tâm trở thành lòng lang dạ thú? Càng đừng nói miệng ra nhục nhã ngôn !

“Ba, ngài đây là……” Hoàng Hương Di là Hoàng lão nhỏ nhất nữ nhi, xưa nay tối chịu hắn sủng ái, còn chưa bao giờ thấy hắn hướng nàng phát lớn như vậy hỏa, huống hồ còn muốn nàng kêu Hạ Vân Kiệt này mao đầu người trẻ tuổi thúc thúc, nghe vậy không khỏi ủy khuất nước mắt chỉ tại hốc mắt đảo quanh.

“Hoàng đại ca, tính, tính, người không biết không tội!” Vừa rồi chính mình hảo ý vạch Hoàng lão nguy ở sớm tối, lại bị người mắng đánh rắm, Hạ Vân Kiệt trong lòng cũng là có chút căm tức, nhưng thấy Hoàng lão tức giận, lại thấy Hoàng Hương Di một phen tuổi hốc mắt hàm chứa nước mắt, trong lòng bất mãn cũng liền tiêu tán, ngược lại khuyên nhủ.

“Không được, làm người làm việc có thể không câu nệ tiểu tiết, nhưng trái phải rõ ràng trước mặt cũng không thể hàm hồ. Hạ lão đệ, là lão ca dạy nữ vô phương, nhiều hiểu được tội !” Hoàng lão đầu tiên là quả quyết cự tuyệt Hạ Vân Kiệt khuyên giải, tiếp theo lại mặt mang áy náy sắc hướng Hạ Vân Kiệt thật sâu cúi đầu.

“Không được, không được!” Hoàng lão là loại người nào, Hạ Vân Kiệt lại như thế nào làm được rất tốt hắn cúi đầu xin lỗi, vội vàng ngăn lại hắn.

“Hạ thúc thúc, thực xin lỗi, vừa rồi ta……” Hoàng Hương Di biết phụ thân cả đời boong boong thiết cốt, cho dù ở giải phóng sau kia đoạn chịu hãm hại đặc thù lịch sử thời kì, cũng chưa bao giờ khuất phục, không nghĩ tới hôm nay là một nàng một câu duyên cớ lại hướng Hạ Vân Kiệt cúi đầu xin lỗi, thế nào còn dám tái ảo ở nơi nào, vội vàng hàm chứa nước mắt hướng Hạ Vân Kiệt cúi đầu xin lỗi.

Về phần cái gì ủy khuất không ủy khuất, hết thảy đều tạm thời chỉ có thể đặt ở một bên.

“Tính. Loại chuyện này nếu không tận mắt nhìn thấy, rất khó làm cho người ta tin tưởng.” Hạ Vân Kiệt đối Hoàng Hương Di đã có thể không như vậy khách khí, khoát tay ngăn cản nàng nói.

Nói xong sau, Hạ Vân Kiệt lại lần nữa nhìn về phía Hoàng lão, nói:“Hoàng đại ca, ngươi xem là hiện tại giúp ngươi trừ bỏ cổ trùng, còn là hồi Bắc Kinh cùng nữ tử thương lượng qua đi tái quyết định? Hết thảy từ ngươi quyết định.”

“Lão đệ, ta cũng không tưởng một thân lão xương cốt còn không có trở lại Bắc Kinh, đã bị kia này nọ cấp cắn quang, ngươi còn là nhanh lên giúp ta bắt nó trừ bỏ đi.” Hoàng lão nghe vậy cất cao giọng nói.

Hiện tại hắn đối Hạ Vân Kiệt tự nhiên là tin tưởng mười phần, cũng tưởng hiểu được trước mắt vị này bạn mới bạn vong niên chính là Thanh Hồng lão nhân quẻ trung vị kia cấp cho hắn sinh cơ cao nhân.

“Tốt lắm, Hoàng đại ca ngươi thả ngồi ngay ngắn. Còn có Văn Bác, ngươi đi lấy một cái chậu rửa mặt lại đây, chậu rửa mặt trung trang thượng một nửa nước trong.” Hạ Vân Kiệt nói, trên mặt rốt cục hiện ra một tia vẻ mặt ngưng trọng.

“Phùng sư thúc, tiểu chất đi là được.” Cù Vệ Quốc lại làm sao sẽ làm Phùng Văn Bác đi làm việc này, vội vàng cướp đi phòng tắm tìm một cái plastic chậu rửa mặt lại đây, cũng trang thượng một nửa nước trong.

Hạ Vân Kiệt gặp Cù Vệ Quốc đem chậu rửa mặt đoan lại đây, làm cho hắn đem chậu rửa mặt phóng cho Hoàng lão chân tiền hai mét chỗ, sau đó lẳng lặng lập cho Hoàng lão thân sau, mắt xem mũi mũi hướng tâm, âm thầm vận chuyển quanh thân vu lực.

Phòng khách im ắng, tất cả mọi người khẩn trương ngừng lại rồi hô hấp, liền ngay cả Hoàng Hương Di cũng không ngoại lệ.

Như thế qua ước chừng mười đến giây, Hạ Vân Kiệt đột nhiên động.

Chỉ thấy hắn một bàn tay rất nhanh kháp pháp quyết, một tay dừng ở Hoàng lão đầu huyệt Bách Hội, sau đó theo sau đầu chước, cổ vẫn đi xuống phát, mỗi phát một chút, Hoàng lão ngực liền cổ ra một điểm, thả phát ra một loại rất kỳ quái thực bén nhọn thanh âm, hơn nữa này thanh âm càng ngày càng dồn dập, càng ngày càng bén nhọn, làm cho người ta không tự chủ được cảm thấy từng trận hết hồn cảm giác.

“Phá!” Ngay tại mọi người nghe được hết hồn, cảm giác trái tim phảng phất muốn theo cổ họng trong mắt nhảy ra khi, Hạ Vân Kiệt đột nhiên chợt quát một tiếng, sau đó bàn tay mạnh ở Hoàng lão phía sau lưng vỗ.

“Phốc!” Hoàng lão theo tiếng há mồm phun ra một đạo máu tươi, kia máu tươi công bằng vừa lúc dừng ở cái bọc kia có nước trong chậu rửa mặt trung.

Nhất thời chậu rửa mặt trung thủy biến thành một mảnh huyết sắc, tại kia phiến huyết sắc trung ẩn ẩn có một cái cả vật thể trong suốt trong sáng, ước chừng có một đầu ngón tay dài đáng sợ sâu ở du động, còn có vô số trùng trứng phiêu phù ở trong đó, có chút đã muốn bắt đầu phá trứng mà ra.

Nhìn đến bồn trung vật, Cù Vệ Quốc bỗng nhiên biến sắc, trong mắt lóe ra một chút nghĩ mà sợ sắc.

Cù Vệ Quốc cũng là một gã vu sư, tự nhiên hiểu được này trùng trứng ý nghĩa cái gì, cũng rốt cục hiểu được sư thúc tổ vừa rồi ngôn không có nửa điểm nói chuyện giật gân ý!

“Ba, ngươi thế nào?” Gặp Hoàng lão phun huyết mà ra, thân là nữ nhi Hoàng Hương Di nóng lòng nhất, vội vàng tiến lên nhẹ nhàng chụp vỗ về phụ thân ngực nói.

“Ha ha, yên tâm, ba ta sống thời gian dài như vậy, chưa từng giống hôm nay như vậy thư sướng quá.” Hoàng lão nghe vậy một trận lãng thích cười to, sau đó đứng dậy hướng Hạ Vân Kiệt ôm quyền nói:“Lão đệ, đại ca này mệnh xem như bị ngươi kiểm đã trở lại.”

“Đại ca nói quá lời.” Hạ Vân Kiệt khiêm tốn cười cười.

Gặp phụ thân thân thể không việc gì, Hoàng Hương Di thế này mới yên lòng, sau đó nhìn về phía kia bồn máu loãng.

Không xem hoàn hảo, này vừa thấy, Hoàng Hương Di không khỏi sợ tới mức sắc mặt đều tái nhợt, chỉ vào kia trong bồn máu loãng Âm Thi cổ cùng cổ trứng, nói:“Này,

này hay là chính là cổ trùng?”

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu.

“Kia này một đám trắng trắng điểm nhỏ điểm là cái gì?” Hoàng Hương Di lại hỏi.

“Trùng trứng!” Hạ Vân Kiệt thực ngắn gọn trả lời.

Nhưng liền này ngắn gọn hai chữ, lại nghe Hoàng lão còn có Hoàng Hương Di đám người chợt lỗ chân lông vẻ sợ hãi đứng lên, hơn nữa Hoàng lão nhất tưởng khởi nhiều như vậy trùng trứng đem hóa thành Âm Thi cổ ở hắn trong cơ thể loạn cắn, cũng là so với năm đó theo thi sơn biển máu đứng lên còn làm cho hắn cảm thấy đáng sợ.

“Sư thúc, thứ này ta hiện tại nên xử lý như thế nào?” Phùng Văn Bác cung kính xin chỉ thị nói.

“Ngươi đi giúp ta lấy bút lông cùng chu sa đến, mấy thứ này tầm thường phương pháp là rất khó sát diệt sạch sẽ.” Hạ Vân Kiệt nói.

Phùng Văn Bác nghe vậy vội vàng đi lấy đến đây bút lông cùng chu sa, sau đó Hạ Vân Kiệt vẽ lá bùa.

Họa xong sau, Hạ Vân Kiệt đem kia phù hướng chậu rửa mặt trung nhất ném, kia phù nhưng lại ở máu loãng trung hừng hực bốc cháy lên.

Phù nhất thiêu cháy, kia bén nhọn thanh âm lại ở trong phòng khách vang lên đến, bất quá lần này lại càng rõ ràng. Làm hỏa tắt khi, máu loãng nhan sắc càng đậm, nhưng này Âm Thi cổ cùng cổ trứng lại đều đã muốn không thấy.

Gặp Âm Thi cổ cùng cổ trứng bị tiêu diệt sạch sẽ, Hoàng

Hương Di kinh hồn chưa định hỏi:“Hạ thúc…… Thúc, ta ba……”

“Hoàng nữ sĩ còn là bảo ta Hạ lão sư đi, lại nói tiếp ta còn là Giang Châu đại học ghế khách lão sư.” Hạ Vân Kiệt gặp Hoàng Hương Di nói như thế nào cũng là bốn năm mười tuổi nữ nhân, nghe nàng gọi hắn thúc thúc, tổng cảm giác đặc biệt xoay, vội vàng ngắt lời nói.

“Này……” Hoàng Hương Di nghe vậy đem ánh mắt đầu hướng phụ thân, nàng cũng hiểu được kêu một người trẻ tuổi thúc thúc quái kỳ cục.

“Nếu Hạ lão đệ nói như vậy, ngươi cứ như vậy kêu đi.” Nói xong Hoàng lão lại nhìn về phía Hạ Vân Kiệt cười nói:“Ngươi cũng đừng Hoàng nữ sĩ, Hoàng nữ sĩ kêu, kêu nàng Hương Di là có thể.”

Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó nói:“Vài thứ kia ta đều đã muốn tiêu trừ sạch sẽ, về sau ngươi ba sẽ không hội tái phạm tim đau thắt.”

“Yên tâm a nữ nhi, Hạ lão đệ là một vị chân chính kỳ nhân, hắn nếu nói không có việc gì vậy tuyệt đối không có việc gì. Tốt lắm, ta không nói chuyện này, Vệ Quốc, ngươi đi an bài một chút, buổi tối ta muốn cùng Hạ lão đệ hảo hảo uống thượng mấy chén.” Hoàng lão gặp nữ nhi muốn nói lại thôi, cười nói.

“Chuyện này sẽ không dùng Vệ Quốc an bài, làm cho Phùng Chính Thành an bài đi, hắn là Giang Châu thị thị ủy thư kí, cũng là Văn Bác con trai, ngươi vị này lão lãnh đạo lại đây, hắn vị này địa phương quan hẳn là tiếp đãi.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười nói.

Tuy nói Phùng Văn Bác đối con trai bỏ y theo chính canh cánh trong lòng, nhưng tổng cũng thích con trai có thể từng bước thăng chức, cho nên gặp Hạ Vân Kiệt cố ý

nhắc tới con của hắn, hiển nhiên là nghĩ đem con trai dẫn kiến cấp Hoàng lão, trong mắt không khỏi lóe ra một chút cảm kích vui mừng sắc.

Hoàng lão nhân lão thành tinh, tự nhiên cũng hiểu được Hạ Vân Kiệt ý tứ. Vốn hắn lần này khinh xa giản theo là không nghĩ kinh động quan viên địa phương, nhưng nếu Hạ Vân Kiệt có ý tứ này, Hoàng lão cũng không hảo phất hắn mặt mũi, nghe vậy cười nói:“Như vậy cũng tốt, thuận tiện làm cho Tiểu Phùng đem Tiểu Triệu cũng kêu lên đến. Tiểu Triệu chính là các ngươi tỉnh tỉnh ủy thư kí Triệu Hưng Quân, là ta trước kia bộ hạ, lại nói tiếp cũng có một đoạn thời gian không gặp mặt. Hắn tửu lượng không sai, đến lúc đó có thể thay ta nhiều kính ngươi mấy chén.”

Huyện quan không bằng hiện quản, nếu Hạ Vân Kiệt có vẻ coi trọng Phùng Chính Thành, Hoàng lão rõ ràng nhân tình làm được để, đem tỉnh ủy thư kí Triệu Hưng Quân cũng gọi tới. Kể từ đó, Triệu Hưng Quân tự nhiên hội nhiều coi trọng Phùng Chính Thành vài phần. Ngoài ra Hoàng lão đem Triệu Hưng Quân gọi tới là tối trọng yếu mục đích còn là tưởng đem Hạ Vân Kiệt giới thiệu cho hắn nhận thức. Dù sao Hạ Vân Kiệt không chỉ có là vị kỳ nhân hay là hắn Hoàng lão ân nhân cứu mạng kiêm bạn vong niên, hơn nữa lại vừa vặn sinh hoạt tại Giang Nam tỉnh. Địa phương sự tình, Hoàng lão xa ở kinh thành chung quy có chút ngoài tầm tay với, vừa vặn Triệu Hưng Quân vị này lão bộ hạ là Giang Nam tỉnh nhân vật số một, cũng là có thể hỗ trợ chiếu cố hắn vị này mới kết giao tiểu huynh đệ.

Về phần giống Hạ Vân Kiệt như vậy kỳ nhân có cần hay không Triệu Hưng Quân chiếu cố, kia cũng là mặt khác một hồi sự. Tóm lại, giới thiệu hai người nhận thức là một chuyện tốt.

Đối với Hoàng lão cố ý đem Triệu Hưng Quân cũng gọi

tới vi diệu chỗ, Hạ Vân Kiệt là không thể hiểu được, bất quá Phùng Văn Bác dù sao sống đến từng tuổi này, từng đã ở trường học, trong bệnh viện làm quá lãnh đạo, nhưng thật ra biết rõ trong đó huyền cơ, nghe vậy lòng tràn đầy cao hứng đi cấp con trai gọi điện thoại.

Giang Châu thị thị ủy thư kí văn phòng, sương khói lượn lờ.

Phùng Chính Thành một mình một người đứng ở cửa sổ tiền, song chỉ mang theo căn thuốc lá, một ngụm tiếp theo một ngụm trừu.

Phùng Chính Thành xuất thân trung y thế gia, bình thường cũng không như thế nào hút thuốc, nhưng một khi gặp được khó có thể giải quyết sự tình khi, lại thói quen một điếu thuốc tiếp theo một điếu thuốc trừu.

Đoạn thời gian trước tỉnh ủy thường ủy kiêm Kim Dương thị thị ủy thư kí Tăng Lập Thư bị song quy, tỉnh ủy thường ủy không ra một cái danh ngạch. Này danh ngạch theo lý mà nói hẳn là hội tiếp tục theo Giang Nam tiết kiệm hạt địa cấp thị thị ủy thư kí trung sinh ra.

Giang Châu thị kinh tế phát đạt, ở Giang Nam tỉnh trung giữ lấy có vẻ trọng yếu địa vị, Phùng Chính Thành này vài năm ở Giang Châu thị cũng làm không sai, là một vị có vẻ có hi vọng tiến vào tỉnh ủy thường ủy ban thị ủy thư kí.

Thị ủy thư kí là thính cấp cán bộ, một khi tiến vào tỉnh ủy thường ủy, thì phải là phó tỉnh cấp cán bộ, chức cấp trực tiếp nâng lên nhất cấp. Như thế tiếp theo, chính yếu là, tỉnh ủy thường ủy đối với Giang Nam tỉnh trọng đại quyết sách còn có nhân sự nhậm mệnh phương diện đều có thảo luận cùng đầu phiếu quyền lực, thực quyền so với này không phải tỉnh ủy thường ủy phó tỉnh trưởng đều phải lớn hơn một ít.

Phùng Chính Thành năm nay mới bốn mươi tuổi, nếu có hy vọng tiến vào tỉnh ủy thường ủy, tuyệt đối là Giang Nam tỉnh tối tuổi trẻ tỉnh ủy thường ủy, thậm chí ở cả nước đều có thể sắp xếp được với hào. Như thế tuổi, về sau nếu phát triển thuận lợi trong lời nói, rất khả năng hội trở thành chủ chính nhất tỉnh số hai, thậm chí nhân vật số một.

Đương nhiên ở Trung Quốc không có thâm hậu bối cảnh, hoặc là không có mặt trên lãnh đạo tầng nhìn trúng ngươi, tưởng trở thành chủ chính một tỉnh nhân vật số một hy vọng còn là rất nhỏ.

Trong khoảng thời gian này Phùng Chính Thành không thiếu nghe phong phanh một ít địa cấp thị thị ủy thư kí ở trong tỉnh hoạt động thậm chí đến kinh thành hoạt động, cũng có hai ba người bắt đầu tiếng hô tiệm cao, mà vẫn án binh bất động Phùng Chính Thành ngược lại dần dần không có người nhắc tới, thậm chí có chuyện theo tỉnh thành truyền ra đến, nói bởi vì hắn tuổi quá nhỏ một ít, trong tỉnh trên cơ bản sẽ không lo lắng hắn.

Người này một khi bước vào con đường làm quan, lại có cái nào người là không nghĩ hướng lên trên đi ? Phùng Chính Thành tự nhiên cũng là tưởng kế tiếp thăng chức, tự nhiên cũng là đỏ mắt này tỉnh ủy thường ủy vị trí.

Hiện tại Phùng Chính Thành chính là ở tự hỏi muốn hay không đi trong tỉnh đi một chuyến, muốn hay không đi bái bái bến tàu, hơn nữa tỉnh ủy thư kí Triệu Hưng Quân bên kia.

Nhân sự quyền phương diện, Triệu thư kí là tối có chuyện ngữ quyền.

Chính là Triệu Hưng Quân là quân nhân xuất thân, làm người chính trực, ghét nhất người chạy quan, cho nên

Phùng Chính Thành này trong lòng là lấy không chừng chủ ý, đến tột cùng phải đi còn là không đi.

Không đi, sợ người khác đều ở đi lại, hắn không đi động, có thể hay không cấp lãnh đạo lưu lại không tiến tới hoặc là nói làm cho lãnh đạo sinh ra một loại ngươi căn bản không đem hắn đặt ở trong lòng cái nhìn. Đi thôi, lại sợ hoàn toàn ngược lại, ngược lại nhạ Triệu thư kí tức giận.

Phùng Chính Thành tưởng không tốt, thuốc lá tiếp tục một cây tiếp theo một cây trừu, đúng lúc này hắn di động vang lên.

Cầu đề cử phiếu a a a!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 100 : Bệnh chân

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-29 12:28:05.0 số lượng từ:3148

Lấy ra nữa vừa thấy là phụ thân, Phùng Chính Thành trên mặt không khỏi lóe ra một chút kinh ngạc sắc. Phụ thân là thiếu gọi điện thoại cho hắn, nhưng thật ra mẫu thân, tuy rằng hắn đều lên làm thị ủy thư kí, còn là luôn luôn hội đánh cái điện thoại lại đây hỏi han ân cần, giống như hắn còn là cái không lớn lên đứa nhỏ.

“Ba, có chuyện gì sao?” Thu hồi trong đầu phiền não, Phùng Chính Thành hỏi.

“Hoàng lão còn có ngươi thúc gia đều ở nhà chúng ta, buổi tối ngươi an bài cái im lặng một chút địa phương ăn cơm.” Trong điện thoại truyền đến Phùng Văn Bác thoáng có chút kích động thanh âm.

Phùng Văn Bác trong miệng thúc gia, Phùng Chính Thành đương nhiên biết là chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói. Tuy rằng Hạ Vân Kiệt lần nữa kiên trì làm cho Phùng Chính Thành gọi hắn Hạ lão sư, nhưng Phùng Văn Bác tư dưới cùng Phùng Chính Thành nói chuyện khi, còn là thói quen dùng thúc gia đến thay thế Hạ Vân Kiệt.

“Hoàng lão? Vị nào Hoàng lão?” Phùng Chính Thành trên mặt hiện lên một tia nghi hoặc.

Hắn phụ thân đã qua thất tuần chi năm, đến hắn như vậy tuổi đã muốn rất ít có người làm được rất tốt hắn dùng “Hoàng lão” Này xưng hô.

“Ngươi nói còn có ai làm được rất tốt ngươi ba này xưng hô? Kinh thành vị kia lão thủ trưởng.” Phùng Văn Bác nói.

“Cái gì? Hoàng…… Hoàng lão, hắn ở nhà chúng ta! Buổi tối muốn…… Cùng với ta cùng nhau ăn cơm?” Dù là Phùng Chính Thành thân là một cái thị thị ủy thư kí, nghe nói Hoàng lão thế nhưng đến hắn gia, cũng là bị chấn đắc nói chuyện đều có điểm bất lợi tác đứng lên. Đương nhiên càng nhiều là kích động cùng hưng phấn.

Hoàng lão a, kia nhưng là nước cộng hoà chỉ còn quả to che trời đại thụ, nếu đặt lên hắn, kia hắn Phùng Chính Thành đã có thể thật sự con đường làm quan vô lượng.

“Đừng cho chính mình trên mặt thiếp vàng, nếu không ngươi thúc gia giúp Hoàng lão trị bệnh, ngươi cho là liền ngươi có tư cách cùng Hoàng lão cùng nhau ăn cơm sao?” Phùng Văn Bác nghe vậy tức giận nói.

“Đó là, đó là. Tốt lắm, ta lập tức an bài. Bất quá Hoàng lão đến Giang Châu thị, kia nhưng là một đại sự tình, nếu ta đã biết, theo lý mà nói là muốn hướng trong tỉnh lãnh đạo hội báo, bằng không vạn nhất sau……” Phùng Văn Bác không hổ là lâu hỗn quan trường nhân, nói xong nói xong lập tức liền nghĩ tới trong tỉnh.

“Hoàng lão nói, cho ngươi cấp Triệu thư kí cũng đánh cái điện thoại, cũng thỉnh hắn cùng nhau ăn đốn cơm rau dưa đi. Những người khác cho dù, Hoàng lão không nghĩ hưng sư động chúng, ngươi thúc gia khẳng định cũng không tưởng.” Phùng Văn Bác nói.

Phùng Văn Bác lời này nghe được Phùng Chính Thành tâm hoa giận phóng, thật sự là muốn ngủ còn có người đưa gối đầu lại đây.

Hoàng lão dưới phương đến, cái nào quan viên không nghĩ cùng hắn gặp mặt đàm vài câu, Hoàng lão đem gọi điện thoại cơ hội lưu cho Phùng Chính Thành, tự nhiên chính là đem nhân tình đưa cho hắn.

“Ta biết, ta biết. Ta cái này cấp Triệu thư kí gọi điện thoại, xem hắn có cái gì chỉ thị.” Phùng Chính Thành vội vàng nói.

“Xem ngươi về điểm này tiền đồ!” Phùng Văn Bác lại tối không thói quen nghe con trai trong quan trường trong lời nói, nghe vậy tức giận nói một câu, liền treo điện thoại.

……

Tuy rằng Hoàng lão yêu cầu là không la lên, là điệu thấp, nhưng một khi biết Hoàng lão đại giá quang lâm Giang Châu thị, ai lại dám điệu cùng khinh tâm? Ai lại dám thật sự lấy bình thường tâm đối đãi?

Này tin tức lại như thế nào bao được?

Cho nên cùng phụ thân trò chuyện sau, Phùng Chính Thành thần kinh liền độ cao khẩn trương đứng lên, mà xa ở tỉnh lị Hải Châu thị Triệu Hưng Quân Triệu thư kí nhận được Phùng Chính Thành điện thoại sau, đầu óc thần kinh đồng dạng độ cao khẩn trương đứng lên, nghiêm nghiêm công đạo Phùng Chính Thành nhất định phải chiêu đãi hảo Hoàng lão, nhất là ở bảo an phương diện, đồng thời chính hắn cũng lập tức nhích người hướng Giang Châu thị đuổi.

Phùng Chính Thành là ở chính mình trong nhà cùng Hoàng lão gặp mặt, khi hắn nhìn đến thúc gia cùng Hoàng lão xưng huynh gọi đệ, chuyện trò vui vẻ khi, trong lòng khiếp sợ quả thực không thể diễn tả bằng ngôn từ.

Hoàng lão là loại nào thân phận? Toàn bộ nước cộng hoà có thể cùng hắn xưng huynh gọi đệ tuyệt đối một bàn tay đều thấu không đủ, mà nhà mình thúc gia, vị này

năm vừa mới mới hai mươi tuổi người trẻ tuổi lại có thể đàm tiếu tự nhiên theo Hoàng lão xưng huynh gọi đệ, nếu không phải tận mắt nhìn thấy ai dám tin tưởng?

Bất quá làm Phùng Chính Thành tĩnh hạ tâm đến nghĩ lại thúc gia kia một thân thần kỳ bản sự khi, hắn lại cảm thấy này hết thảy tựa hồ cũng không chừng vì kì.

Hoàng lão tuy là khai quốc nguyên lão, trăm chiến tướng quân, nhưng chung quy là nhất giới phàm nhân, mà thúc gia đâu, cũng đã xem như nửa thần tiên nhân vật !

Chính như Phùng Văn Bác nói, nếu không phải bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ, Phùng Chính Thành căn bản không có tư cách cùng Hoàng lão cùng nhau ăn cơm. Cho nên Phùng Chính Thành tuy rằng là Giang Châu thị thị ủy thư kí, một tay, đuổi tới trong nhà cũng chỉ là quy củ bái kiến quá Hoàng lão, hướng hắn xin chỉ thị một chút buổi tối an bài, cùng với Triệu thư kí đang ở tới rồi trên đường ở ngoài, này khác vốn không có hắn chen vào nói phân.

Phùng Chính Thành thức thời thối lui đến một bên, không dám đánh nhiễu Hoàng lão cùng Hạ Vân Kiệt nói chuyện.

“Phùng thư kí, ba mươi tám tuổi liền bắt đầu chủ chính Giang Châu thị, thật sự tuổi trẻ đầy hứa hẹn, ta sớm có nghe thấy, chính là không nghĩ tới ngươi cũng là Phùng sư thúc tổ tôn tử.” Làm Phùng Chính Thành thối lui đến một bên khi, Cù Vệ Quốc chủ động cùng hắn nắm tay, thấp giọng nói.

“Tố ta mắt vụng về, ngài là?” Nếu Cù Vệ Quốc có thể đi theo Hoàng lão bên người, Phùng Chính Thành nào dám coi thường, nhiệt tình theo Cù Vệ Quốc nắm tay, sau đó khách khí thấp giọng nói.

“Ha ha, ta kêu Cù Vệ Quốc, với ngươi phụ thân là đồng môn, hắn là ta sư thúc.” Cù Vệ Quốc cười cùng Phùng Chính Thành giải thích một câu, sau đó lại hạ giọng ghé vào lỗ tai hắn nói một câu.

Phùng Chính Thành nghe vậy cả người không khỏi chấn động, lập tức nắm chặt Cù Vệ Quốc tay nói:“Cù chủ nhiệm thực xin lỗi, thực xin lỗi, trước đó không biết ngài cũng……”

“Ha ha, đều là người của mình, không cần như vậy khách khí.” Cù Vệ Quốc trái lại cầm lấy Phùng Chính Thành tay, vỗ nhẹ nhẹ chụp tay hắn bối cười nói.

“Đúng, đúng, đều là người của mình!” Phùng Chính Thành nghe vậy thân mình lại hơi hơi chấn một chút, sau đó áp chế hạ nội tâm mừng như điên, gật đầu phụ họa nói.

Cù Vệ Quốc nghe vậy cười cười, sau đó dùng kính ngưỡng ánh mắt nhìn về phía đang theo Hoàng lão chuyện trò vui vẻ sư thúc tổ.

Tuy rằng Cù Vệ Quốc âm thầm cũng là một vị chính phủ quan viên, nhưng hắn này chính phủ quan viên cùng Phùng Chính Thành như vậy quan viên cũng là bất đồng. Bởi vì hắn không phải người thường, hắn là một vị vu sư. Trong khung, hắn chân chính theo đuổi cũng không phải con đường làm quan mà là trường sinh bất diệt, đương nhiên nếu thân nhập con đường làm quan, thuyết minh Cù Vệ Quốc còn là có vẻ ham thích con đường làm quan, nhưng mặc kệ nói như thế nào, theo đuổi trường sinh bất diệt thiên đạo mới là hắn chung cực mục tiêu.

Lời nói không thỏa đáng so sánh, con đường làm quan chính là hắn hứng thú chỗ, mà tu luyện cũng là Cù Vệ Quốc chân chính cuộc sống. Cho nên, từ kiến thức sư

thúc tổ lộ một tay sau, Hạ Vân Kiệt ở hắn cảm nhận trung cao lớn hình tượng lập tức liền tạo lên, chẳng sợ hắn còn thực tuổi trẻ, nhưng một chút cũng không gây trở ngại Cù Vệ Quốc đối trong môn trưởng bối cường giả kia phân kính ngưỡng loại tình cảm.

Hạ Vân Kiệt là ở yến hội đại sảnh nhìn thấy Giang Nam tỉnh tỉnh ủy thư kí Triệu Hưng Quân.

Triệu thư kí là cái thoạt nhìn tinh lực thập phần tràn đầy nam nhân, điểm ấy theo hắn hai mắt trung phát ra đi ra quang mang là có thể nhìn ra đến. Bất quá Triệu thư kí chân trái tựa hồ có như vậy điểm không tiện lợi, đi đường đến tựa hồ thiếu một phần quân nhân kiên định cùng khí thế.

“Thủ trưởng hảo!” Bất quá làm Triệu Hưng Quân đi đến Hoàng lão trước mặt, đột nhiên đứng thẳng eo can cúi chào khi, kia phân quân nhân khí thế liền lập tức đi ra.

Hoàng lão phản xạ có điều kiện nâng lên tay, trong mắt toát ra một tia nhớ lại vãng tích thần sắc, sau đó vừa cười thả xuống dưới hòa ái kéo qua Triệu Hưng Quân tay nói:“Đến, đến, Tiểu Triệu, ta cho ngươi giới thiệu một chút, vị này là Hạ Vân Kiệt, là của ta ân nhân cứu mạng, cũng là của ta huynh đệ, ngươi đã kêu hắn Hạ lão sư tốt lắm.”

Triệu Hưng Quân vừa rồi tiến yến hội thính khi liền thấy được ngồi ở Hoàng lão bên thân Hạ Vân Kiệt, lúc ấy còn cảm thấy rất kỳ quái. Hoàng lão con cháu bối hắn trên cơ bản đều nhận thức, trong ấn tượng tựa hồ không có mắt tiền vị này người trẻ tuổi. Nay nghe Hoàng lão như vậy nhất giới thiệu, không khỏi bị hách nhất đại khiêu, nguyên lai ngồi ở Hoàng lão thân biên người trẻ tuổi thế nhưng không phải Hoàng lão mỗ cái tôn tử, mà là hắn huynh đệ!

“Hạ lão sư ngài hảo!” Nếu là Hoàng lão ân nhân cứu mạng kiêm huynh đệ, Triệu thư kí nào dám chậm trễ, vội vàng vươn hai tay.

“Triệu thư kí ngươi hảo.” Hạ Vân Kiệt cười cùng Triệu thư kí nắm tay.

“Mọi người đều ngồi đi, di, Tiểu Triệu ngươi chân trái bệnh cũ lại tái phát sao?” Hoàng lão chờ Hạ Vân Kiệt cùng Triệu thư kí nắm qua tay sau, bàn tay to vung lên nói, chính là nhìn đến Triệu thư kí hướng chỗ ngồi thượng chạy, chân trái tựa hồ có chút bất lợi tác, nhịn không được quan tâm hỏi.

“Cảm ơn lão thủ trưởng quan tâm, mấy ngày nay thời tiết có điểm chuyển lạnh, cho nên hơi chút có điểm không thoải mái, quá vài ngày chờ thời tiết ổn định xuống dưới sẽ không sự.” Triệu thư kí nghe vậy cảm kích nói.

Chính là nói lời này khi, Triệu thư kí lại trong lòng biết rõ ràng, sự thật xa so với hắn nói nghiêm trọng rất nhiều. Vết thương cũ làm cho cốt chất tăng sinh đã muốn càng ngày càng nghiêm trọng, đã muốn nghiêm trọng đến sáng sớm các đốt ngón tay cứng ngắc mất linh sống, cần lặp lại mát xa vận động, mới vừa rồi có thể đứng hành tẩu. Hiện tại hắn cơ hồ mỗi ngày đều phải thuốc dán, châm cứu, nhưng là chỉ có thể khởi đến một ít dịu đi tác dụng.

Thầy thuốc đã muốn đề nghị hắn khai đao, nhưng loại này giải phẫu không chỉ có rất là đau đớn, hơn nữa thuật sau khang phục cũng chậm chạp, tối mấu chốt là ở thuật sau một đoạn thời gian nội đều cần dựa vào xe lăn đi đường, đây là thân là tỉnh ủy thư kí Triệu Hưng Quân tối không thể nhận.

“Triệu thư kí này chân là chuyện gì xảy ra?” Vừa rồi Hạ

Vân Kiệt cũng đã phát hiện Triệu thư kí chân vấn đề, nay gặp Hoàng lão nói lên, liền dễ gọi hỏi.

“Thời chiến lưu lại lão thương khiến cho, cùng với ta rất nhiều năm, bệnh cũ. Không có việc gì, không có việc gì, hôm nay khó được lão thủ trưởng đến Giang Nam, chúng ta không nói chuyện này.” Triệu thư kí nói.

“Tiểu Triệu, này ngươi liền sai lầm rồi, ta vị này lão đệ nhưng là một gã thần y. Hôm nay ngươi hữu duyên cùng hắn gặp, còn không cầu hắn giúp ngươi xem một chút?” Hoàng lão lại xua tay nói, nói xong Hoàng lão lại chuyển hướng Hạ Vân Kiệt nói:“Lão đệ, nếu không phiền toái ngươi cho ta vị này lão bộ hạ xem một chút?”

Triệu thư kí này chân đã sớm xem lần danh y, Phùng Văn Bác cũng từng giúp hắn xem qua, nhưng đơn giản cũng liền khai điểm thuốc dán lưu thông máu hóa ứ, tiêu thũng giảm đau, giảm bớt một phen, lại đều không thể trị tận gốc, cho nên nghe vậy cũng không như thế nào ôm có hi vọng, huống hồ Hạ Vân Kiệt còn như vậy tuổi trẻ. Chính là nếu Hoàng lão mở miệng, hắn cũng không không nói vài câu trường hợp nói:“Không biết Hạ lão sư khi nào thì có rảnh? Còn thỉnh ngài……”

“Không có gì không không không, nếu gặp gỡ, hiện tại ta liền giúp ngươi xem một chút đi.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Này không tốt đi, ta này bệnh cùng với ta nhiều năm, cũng không phải nhất thời nửa khắc có thể chữa trị tốt, còn là chờ……” Triệu thư kí nghe nói Hạ Vân Kiệt hiện tại sẽ cho hắn xem chân bệnh, không khỏi dở khóc dở cười.

Hắn đây chính là đầu gối chỗ cốt chất tăng sinh, cũng không phải chân xoay bị thương, ngươi hỗ trợ chính một chút cốt có thể dựng sào thấy bóng. Cốt chất tăng sinh này bệnh nhưng là ngoan cố bệnh mãn tính, trên cơ bản

trừ bỏ dịu đi là không có biện pháp trị tận gốc, hiện tại xem lại có gì dùng?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 101 : Thầm nghĩ làm tiểu dân chúng

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-30 0027.0 số lượng từ:2958

“Hạ lão sư đều nói hiện tại giúp ngươi nhìn, ngươi lề mề cái gì?” Hoàng lão nhân lão thành tinh, đương nhiên nghe được đi ra Triệu thư kí đây là tại hoài nghi Hạ Vân Kiệt y thuật, nghe vậy mất hứng nói.

Triệu thư kí gặp Hoàng lão lên tiếng, tự nhiên không dám tái bà mẹ, vội vàng đem ghế dựa ra bên ngoài xê dịch, sau đó liêu khởi chân trái ống quần.

Này nhất liêu đứng lên, mọi người thế này mới phát hiện kia đầu gối dĩ nhiên là phù thũng, mặt trên còn có thể thấy được đến một cái viên đạn vết sẹo.

“Ai nha, Triệu đại ca chân của ngươi đều thũng thành như vậy, này cốt chất tăng sinh khẳng định rất lợi hại, ta xem nói không chừng khai đao mới được.” Hoàng Hương Di là thầy thuốc, tuy rằng không phải khoa chỉnh hình thầy thuốc, nhưng ánh mắt vẫn phải có, thấy thế không khỏi động dung nói.

“Đúng vậy, Hạ lão sư, ta đây là lão bị thương. Bình thường hoàn hảo, nhưng vừa đến quát phong trời mưa liền đau có vẻ lợi hại. Cũng xem qua rất nhiều khoa chỉnh hình danh y, bọn họ đều không có cái gì trị tận gốc biện pháp. Thầy thuốc đề nghị ta khai đao làm một cái các đốt ngón tay đổi thành giải phẫu.” Triệu thư kí hướng Hoàng Hương Di gật gật đầu, sau đó chỉ chỉ đầu gối phù thũng chỗ đối Hạ Vân Kiệt nói.

Triệu thư kí sở dĩ nói nhiều như vậy, chủ yếu là cho rằng này bệnh Hạ Vân Kiệt khẳng định không có biện pháp,

sợ rơi xuống hắn cùng Hoàng lão mặt mũi, cho nên trước tiên trước làm tốt chăn đệm.

Hoàng Hương Di tuy rằng hiện tại đối Hạ Vân Kiệt đã muốn nhìn với cặp mắt khác xưa, nhưng dù sao hắn phụ thân bệnh kỳ thật cùng một ít thần bí gì đó có liên quan liên, ở nàng xem đến Hạ Vân Kiệt phía trước nói là cho hắn phụ thân xem bệnh còn không bằng nói là thi pháp thuật, cho nên hiện tại gặp được chân chính y học thượng nan đề, nàng đồng dạng đối Hạ Vân Kiệt không có gì tin tưởng.

Dù sao giống Triệu thư kí như vậy bệnh là thế giới tính nan đề!

“Là cử nghiêm trọng, bất quá muốn chữa khỏi vấn đề không lớn. Như vậy ta trước giúp ngươi đắn đo vài cái, giảm bớt một chút đau đớn, chờ ngày mai ta kêu Chính Thành cho ngươi đưa hai trương phù đi qua, ngươi mỗi cách ba ngày thiếp một lần, ta nghĩ hẳn là có thể trị tận gốc.” Hạ Vân Kiệt nhìn nhìn nói.

Triệu thư kí cùng Hoàng Hương Di tự nhiên là không tin mát xa vài cái, sau đó thiếp hai trương phù có thể trị tận gốc này bệnh, thậm chí Triệu thư kí đều cảm thấy Hạ Vân Kiệt lời này quả thực chính là lời nói vô căn cứ.

Nếu không phải bởi vì có Hoàng lão ở, hắn đều phải há mồm trách cứ Hạ Vân Kiệt làm bừa bãi, cổ xuý phong kiến mê tín tư tưởng !

Nhưng Hoàng lão, Phùng Văn Bác đám người nghe vậy lại đều ào ào động dung, hơn nữa Cù Vệ Quốc trong mắt lại hào quang lóe ra, hạ giọng hỏi bên người Phùng Văn Bác nói:“Sư thúc, hay là sư thúc tổ nói là chúc do thuật sao?”

Phùng Văn Bác nghe vậy gật gật đầu, trong mắt toát ra

sùng bái cuồng nhiệt sắc.

Gặp Phùng Văn Bác gật đầu, Cù Vệ Quốc cả người không khỏi chấn động, hắn là người trong Vu môn, tự nhiên biết chúc do thuật tồn tại, này chính là y thuật trung khó nhất học nhất khoa.

Chính là thuật nghiệp có chuyên tấn công, Vu môn pháp thuật ngàn ngàn vạn vạn, không có thiên phú hơn người, cũng không phải ai đều có thể toàn bộ học được. Giống năm đó Vu Trạch, lại nói tiếp có bốn vị đệ tử, nhưng bởi vì thiên phú cùng tinh lực đều cũng có hạn, cho nên không có một vị đệ tử có thể học toàn hắn thuật pháp. Đại đệ tử Gia Cát Huyền am hiểu là bói toán bùa thuật, mà Phùng Văn Bác phụ thân Phùng Cao Phong am hiểu còn lại là y thuật. Cho nên cho dù Gia Cát Huyền ở Vu Trạch bốn vị trong hàng đệ tử thuật pháp nhất cao minh, nhưng y thuật trung khó nhất biết chúc do thuật hắn chung thứ nhất sinh nhưng cũng không học được.

Này đó Cù Vệ Quốc sinh vì Vu Hàm môn trung đệ tử, cũng là biết được nhất thanh nhị sở. Phía trước Hạ Vân Kiệt giúp Hoàng lão bài trừ cổ trùng, đã muốn triển lộ cao thâm thuật pháp, cho nên Cù Vệ Quốc nghĩ đến Hạ Vân Kiệt chân chính am hiểu hẳn là thuật pháp phương diện, không nghĩ tới hắn thế nhưng ngay cả y thuật trung chúc do thuật cũng sẽ!

Hoàng lão từng nghe Thanh Hồng lão nhân nhắc tới quá chúc do thuật, chính là nhưng vẫn không cơ hội kiến thức, nay nghe vậy cũng đoán được Hạ Vân Kiệt nói kia phù hẳn là chính là chúc do thuật, cố mới mặt lộ vẻ kinh ngạc sắc.

Hạ Vân Kiệt cũng là không để ý tới mọi người phản ứng, nói xong sau liền đưa tay đặt tại Triệu thư kí đầu gối nhẹ nhàng đắn đo đứng lên.

Triệu thư kí đời này này đầu gối cũng không biết bị mát xa quá nhiều thiếu lần, trong đó thậm chí có quốc y cấp tay mát xa quá, nhưng ở hắn trong ấn tượng, nhưng không có một bàn tay có thể giống Hạ Vân Kiệt tay như vậy có chứa ma lực.

Kia tay chính là nhẹ nhàng ở đầu gối thượng nhất đắn đo, Triệu thư kí liền cảm thấy từng trận ấm áp theo Hạ Vân Kiệt ngón tay truyền đến hắn xương bánh chè bên trong. Nguyên bản từng trận đau đớn địa phương rất nhanh liền bị kia ấm áp cấp bao phủ, kia cảm giác tựa như cả người ngâm mình ở ánh mặt trời dưới bình thường, thoải mái Triệu thư kí lông mi đều giãn ra mở ra.

Làm Triệu thư kí cảm giác được thoải mái vô cùng khi, hắn đầu gối chỗ phù thũng ở Hạ Vân Kiệt mát xa hạ cũng lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ tiêu đi xuống.

Có cái gì so với chính mắt thấy càng làm cho người rung động tin phục ? Hoàng Hương Di nhìn Triệu thư kí kia phù thũng đầu gối ở Hạ Vân Kiệt thủ hạ mặt dần dần đánh tan, hai mắt trừng liền cùng kim ngư mắt giống nhau.

Nếu nói phía trước cổ trùng xuất hiện đảo điên Hoàng Hương Di đối này thần bí quỷ thần việc cái nhìn, mà lúc này đây, Hạ Vân Kiệt còn lại là hoàn toàn đảo điên nàng toàn bộ hiện đại y học quan niệm.

“Tốt lắm, hiện tại ngươi hẳn là không đau.” Hạ Vân Kiệt chỉ lấy nhéo nửa phần chung liền thu tay, chờ hắn thu tay lại khi, Triệu thư kí đầu gối phù thũng đã muốn hoàn toàn biến mất không thấy.

“Không đau, thật sự không đau !” Triệu thư kí đứng lên không dám tin đọa vài cái chân, sau đó vẻ mặt kinh hỉ

nói.

“Ngươi này Tiểu Triệu, hiện tại tổng tin tưởng ta vị này lão đệ là vị thần y đi.” Hoàng lão gặp lão bộ hạ chân thương có hi vọng bị chữa khỏi, vui vẻ chỉ vào Triệu thư kí nói.

“Tin tưởng, tin tưởng, Hạ lão sư quả thực chính là hoa đà tái thế a!” Triệu thư kí vẻ mặt khâm phục nói.

“Ha ha!” Hoàng lão nghe vậy một trận lãng thích cười to, sau đó nói:“Hiện tại biết chụp Hạ lão sư mã thí a, vừa rồi có phải hay không ngại cho của ta mặt mũi mới miễn cưỡng tiếng kêu lão sư a? Bất quá ta khả với ngươi nói, ta vị này Hạ lão đệ nhưng là một vị thế ngoại cao nhân, ngươi nhưng đừng thấy hắn y thuật cao minh, liền đem người nào đều hướng hắn bên này dẫn, nhiễu hắn thanh tu.”

“Này ta hiểu được, hôm nay ta là nhờ ngài phúc tài năng ngộ Hạ lão sư như vậy thế ngoại cao nhân.” Triệu thư kí vội vàng gật đầu nói, trong lòng lại âm thầm cười khổ, Hạ lão sư nhưng là ngài bạn vong niên, toàn bộ nước cộng hoà lại có vài người có tư cách thỉnh hắn xem bệnh a!

Lúc này Triệu thư kí còn không biết Hạ Vân Kiệt không chỉ có là Hoàng lão bạn vong niên, nhưng lại là Cù Vệ Quốc sư thúc tổ, nếu không hắn càng cũng bị dọa đến.

Phải biết rằng Cù Vệ Quốc mặc dù ở quốc nội chính giới cơ hồ không có gì danh khí, nhưng hắn chức cấp cũng là cùng hắn vị này tỉnh ủy thư kí tương đương, cho dù quyền lực cũng không thấy so với hắn kém cỏi, đơn giản quyền lực lĩnh vực tính chất không giống với thôi.

Hạ Vân Kiệt vốn là tưởng sau cùng Triệu thư kí lên tiếng kêu gọi, nay gặp Hoàng lão mở miệng nhắc nhở hắn,

nhưng thật ra giảm đi một sự kiện, đồng thời cũng âm thầm cảm khái, Hoàng lão tính cách tuy rằng hào sảng, nhưng tâm tư lại phi thường thận mật.

Bởi vì Hoàng lão dù sao tuổi đã muốn già nua, tuy rằng hôm nay tâm tình phá lệ cao hứng, nhưng mọi người còn là lo lắng mệt hắn, tiệc rượu ở chín giờ rưỡi tả hữu liền đã xong.

Trong lúc Hoàng lão uống không ít rượu, sau khi kết thúc hứng thú nói chuyện như trước đậm, lôi kéo Hạ Vân Kiệt tay không nên hắn lại đi hắn trong phòng ngồi xuống, nói chờ một lát nhi Thanh Hồng còn muốn lại đây, hắn muốn nhìn một chút Thanh Hồng kia lão thần côn nhìn đến đột nhiên toát ra đến hắn như vậy một vị tuổi trẻ sư thúc phấn khích biểu tình.

Nguyên lai, ở Phùng gia lập tức gặp hai vị đồng môn, trong đó một vị còn là môn trung trưởng bối, Cù Vệ Quốc không dám chậm trễ, ở Phùng gia khi liền trừu không cho hắn sư phụ Thanh Hồng lão nhân đánh cái điện thoại.

Thanh Hồng lão nhân tuy nói thân thể nguyên khí đại thương, nghi tĩnh dưỡng điều tức không nên đi xa, nhưng nghe nói không chỉ có Phùng sư thúc hậu nhân thượng ở nhân gian, hơn nữa sư tổ quan môn đệ tử đã ở Giang Châu thị, hắn lại làm sao kiềm chế được? Hơn nữa người sau nhưng là môn trung trưởng bối, ngay cả hắn cũng phải tiếng kêu sư thúc đâu. Vì thế tiếp điện thoại sau, Thanh Hồng lão nhân liền thừa gần nhất nhất ban chuyến bay hướng Giang Châu thị phi, nay đã muốn không sai biệt lắm nhanh đến Giang Châu thị sân bay.

“Hạ lão sư, ta ba hắn……” Gặp phụ thân hứng thú nói chuyện đậm, đều này điểm còn hưng trí ngẩng cao, Hoàng Hương Di nhưng thật ra có điểm lo lắng hắn lão nhân gia thân thể, lặng lẽ kéo kéo Hạ Vân Kiệt quần áo,

thấp giọng xin chỉ thị nói.

“Không có việc gì, ngươi ba thân mình cốt rất kiện, chờ trước khi đi ta lại cho ngươi lưu cái phương tử điều trị điều trị thân mình, ta xem dài mệnh trăm tuổi không thành vấn đề.” Hạ Vân Kiệt cười trấn an nói.

“Cảm ơn Hạ lão sư, ta đây an tâm.” Nay Hoàng Hương Di đối Hạ Vân Kiệt đã muốn là tin phục sát đất, biết hắn là một vị chân chính cao nhân thần y, nghe hắn nói chính mình phụ thân có thể dài mệnh trăm tuổi, không khỏi vui vẻ miệng đều liệt mở.

“Hạ lão đệ, ngươi như vậy tuổi trẻ, lại có như thế một thân bản sự, đúng là rường cột nước nhà, quốc chi đại tài. Không biết ngươi có hay không hứng thú vì nước hiệu lực? Ngươi yên tâm, lão ca chúng ta tuy rằng già đi, nhưng nói lời nói còn là dùng được, ta cam đoan tuyệt không hội ủy khuất ngươi.” Trở lại khách sạn phòng trong phòng khách, hai người hàn huyên trong chốc lát sau, Hoàng lão ngôn phong vừa chuyển nói.

Hạ Vân Kiệt thế này mới hiểu được Hoàng lão không nên đem chính mình lưu lại mục đích, nguyên lai là ý không ở trong lời a, không khỏi dở khóc dở cười lắc đầu nói:“Hoàng lão ca ta tin tưởng ngươi tuyệt không hội ủy khuất ta, bất quá ta nhàn vân dã hạc quen, bình sinh cũng không có gì chí lớn, ta xem còn là an an đương đương làm của ta tiểu dân chúng càng thích hợp.”

Hoàng lão biết giống Hạ Vân Kiệt người như vậy, thật muốn đối con đường làm quan hoặc là tiền tài cảm thấy hứng thú, sớm tựa như mặt trời giữa trưa, sẽ không giống hôm nay như vậy tầm thường vô vi, khốn cùng thất vọng, cho nên đối với thuyết phục Hạ Vân Kiệt vốn là không ôm nhiều hy vọng, nay gặp Hạ Vân Kiệt quả thực không cần nghĩ ngợi liền lắc đầu cự tuyệt, không khỏi chụp chân cảm khái nói:“Đáng tiếc a, đáng tiếc!”

“Không có gì đáng tiếc. Giống ta người như vậy, lão ca hẳn là may mắn ta không có dã tâm.” Hạ Vân Kiệt gặp Hoàng lão chụp chân cảm khái, lạnh nhạt nói.

Hoàng lão nghe vậy thân mình không khỏi chấn động, đục ngầu lão mắt bắn ra một chút sắc nhọn tinh quang, hồi lâu mới gật gật đầu cười nói:“Cũng là ngươi nhìn thấu.”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy lại đột nhiên khôi phục người trẻ tuổi thuần phác, ngượng ngùng sờ soạng hạ cái mũi nói:“Kỳ thật, không phải ta xem thấu, mà là ta vốn cũng chỉ là tiểu dân chúng”

“Ngươi nha ngươi!” Hoàng lão đương nhiên sẽ không thực đem Hạ Vân Kiệt làm tiểu dân chúng đến xem, nghe vậy cười lắc đầu.

Chính nói gian, tiếng đập cửa vang lên.

Thứ hai a, cầu đề cử phiếu!!!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 102 : Địa vu nhị đỉnh hậu kỳ

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-09-30 14:29:29.0 số lượng từ:4138

Đẩy cửa vào không phải người khác đúng là Thanh Hồng lão nhân.

Thanh Hồng lão nhân vừa tiến đến, ánh mắt liền dừng ở Hạ Vân Kiệt trên người.

Tuy rằng Cù Vệ Quốc đã sớm nói cho hắn, Hạ Vân Kiệt thực tuổi trẻ, nhưng tận mắt đến một người trẻ tuổi như đại nam hài ngồi ở Hoàng lão thân biên, Thanh Hồng lão nhân trong mắt còn là nhịn không được lộ ra kinh ngạc sắc.

Hơn nữa làm Thanh Hồng lão nhân ý thức được, chính mình theo tiến vào bắt đầu, thế nhưng không có nhận thấy được gì vu lực dao động khi, trong lòng liền càng kinh ngạc.

Loại tình huống này chỉ có hai loại khả năng, một loại Hạ Vân Kiệt cùng Hoàng lão giống nhau chính là một người bình thường, mà mặt khác một loại còn lại là, Hạ Vân Kiệt tu vi cao hơn hắn rất nhiều, thế cho nên hắn căn bản phát hiện không đến hắn trên người vu lực dao động.

Hiển nhiên chân chính khả năng sẽ chỉ là mặt sau một loại!

Bất quá này đó đều là tiếp theo, chân chính làm cho Thanh Hồng lão nhân khiếp sợ, kích động là, Hạ Vân Kiệt tay trái ngón út thế nhưng đội một quả màu bạc nhẫn, kia nhẫn trên có khắc một tòa ngọn núi tiên linh

khí quanh quẩn, không phải vật gì khác đúng là Vu Hàm môn chưởng môn tín vật.

Thanh Hồng lão nhân là Vu Hàm môn thanh tự bối trung đại đệ tử, năm nay đã muốn tám mươi lăm tuổi cao tuổi, cùng Vu Trạch năm đó môn hạ nhỏ nhất đồ đệ cũng bất quá kém 5 tuổi mà thôi. Cho nên còn trẻ khi Thanh Hồng lão nhân cùng Phùng Văn Bác không giống với, hắn không chỉ có gặp qua Vu Trạch sư tổ, hơn nữa đã ở Vu Trạch sư tổ dưới gối nghe qua nói. Cho tới bây giờ Vu Trạch sư tổ hình tượng còn thâm lạc trong óc, Vu Trạch sư tổ tay trái ngón út mang chưởng môn tín vật, cũng đồng dạng thâm lạc trong óc, cho nên chỉ liếc mắt một cái hắn liền nhận thức đi ra.

Nhiều năm sau, gặp lại bổn môn chưởng môn tín vật, làm cho Thanh Hồng lão nhân như thế nào không khiếp sợ? Như thế nào không kích động?

Bất quá Vu Hàm môn chưởng môn thân phận việc không phải là nhỏ, Thanh Hồng lão nhân tuy rằng đã liếc mắt một cái nhận ra đến, lại còn là cưỡng chế trong lòng khiếp sợ cùng kích động, lôi kéo quần áo, sau đó đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, hai đầu gối một khúc liền muốn hành đại lễ.

“Thời đại bất đồng, ngươi tuổi lại so với ta lớn rất nhiều, này nghi thức xã giao sẽ không tất.” Hạ Vân Kiệt không đợi Thanh Hồng lão nhân quỳ xuống đến liền ngăn cản hắn nói.

“Ngài là nội môn trưởng bối, lần này thả dung ta đi quá đại lễ.” Thanh Hồng lão nhân lại cố ý muốn hành đại lễ.

Tuy rằng trước mặt Hoàng lão mặt, Thanh Hồng lão nhân không tiện lộ ra quá nhiều nội môn việc, nhưng chưởng môn sư thúc thân phận khởi cùng tầm thường, cho dù hắn sư phụ trên đời, cũng muốn tôn trước mắt vị

này tiểu sư thúc vì đại, này một đại lễ, thân là vãn bối Thanh Hồng lão nhân cũng là vô luận như thế nào cũng không dám tiết kiệm.

Gặp Thanh Hồng lão nhân kiên trì, Hạ Vân Kiệt đành phải ngồi ngay ngắn bị Thanh Hồng lão nhân dập đầu đại lễ, mà Hoàng lão thấy thế, đục ngầu lão mắt thỉnh thoảng lóe ra tinh quang.

Cùng Thanh Hồng lão nhân tương giao nhiều năm, Hoàng lão lại sao lại nhìn không ra đến Thanh Hồng lão nhân đối Hạ Vân Kiệt tôn trọng tựa hồ xa không chỉ bổn môn sư thúc trưởng bối đơn giản như vậy!

Phải biết rằng, cho dù Hạ Vân Kiệt thật sự là Thanh Hồng lão nhân sư thúc, nhưng hai người tuổi kém cách xa, lại vốn không quen biết, Hạ Vân Kiệt nếu không cho hắn hành lễ, hắn tựa hồ cũng không tất yếu không nên như vậy kiên trì, hơn nữa hành lễ khi, kia biểu tình túc mục liền cùng hành hương dường như, thật là làm cho Hoàng lão kinh ngạc.

Hoàng lão cũng là không biết, từ xưa môn phái, một môn bên trong nhất tôn quý chính là chưởng môn. Chưởng môn đó là một môn chi tượng trưng, nhất môn chi chủ, đối người trong môn có sinh sát đoạt dư chi quyền, cho dù Gia Cát Huyền hiện tại trên đời, như trước nghe Hạ Vân Kiệt người chưởng môn này mệnh lệnh, nếu không đó là khi sư diệt tổ, phản bội môn phái!

Bị Thanh Hồng lão nhân đại lễ sau, Hạ Vân Kiệt đem hắn giúp đỡ đứng lên, nhìn chăm chú nhìn hắn một cái, nhíu mày nói:“Ngươi tuổi tác đã lớn, thời gian vốn là hữu hạn, sao có thể quá độ thệ bặc, cứ thế bị thương nguyên khí, chiết tổn nguyên thọ đâu?”

Nguyên lai Hạ Vân Kiệt cũng không biết Thanh Hồng lão nhân bang Hoàng lão xem bói bói toán một chuyện, thấy

hắn nguyên thần uể oải, hiển nhiên là quá độ thệ bặc lọt vào phản phệ, cố nhịn không được nói trách cứ.

Phải biết rằng, Hạ Vân Kiệt tuy là tuổi trẻ, nhưng nói như thế nào cũng là sư thúc kiêm chưởng môn, là có nghĩa vụ đối môn hạ đệ tử tiến hành dạy chỉ ra chỗ sai.

“Cái gì? Vân Kiệt ngươi vừa rồi nói cái gì? Thanh Hồng không phải chích bị thương nguyên khí sao? Như thế nào tựu thành chiết tổn nguyên thọ đâu? Lại chiết tổn hại bao nhiêu?” Hoàng lão ngay từ đầu nghĩ đến Thanh Hồng lão nhân chính là bị thương nguyên khí, nay mới vừa rồi biết là chiết tổn hại nguyên thọ, không khỏi nóng nảy.

Hạ Vân Kiệt bặc thệ dự toán tạo nghệ so với Thanh Hồng lão nhân không biết cao bao nhiêu, chính là bình thường chỉ lấy người thường cuộc sống không vận dụng bặc thệ dự toán năng lực thôi, nay Hoàng lão vừa nói, Hạ Vân Kiệt trong lòng tái hơi hơi kháp chỉ tính toán, thế nào còn không biết là chuyện gì xảy ra, nghe vậy cười khổ nói:“Thanh Hồng tuổi tác đã lớn, nguyên khí chính là hắn căn cơ, một khi bị thương cũng rất nan giống người trẻ tuổi giống nhau hoàn toàn khôi phục, tự nhiên liền chiết tổn nguyên thọ. Bất quá hoàn hảo phát hiện sớm, Hoàng lão ca đổ không cần lo lắng.”

Hoàng lão đối Hạ Vân Kiệt tự nhiên có tin tưởng, nghe vậy thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó hai tay nắm chặt Thanh Hồng lão nhân tay, lão mắt rưng rưng nói:“Lão thần côn a! Ta nên nói như thế nào ngươi đâu?”

“Ha ha, không cần phải nói, ta đây là nhân họa đắc phúc a!” Thanh Hồng lão nhân cười vỗ vỗ Hoàng lão tay nói.

Bởi vì hai vị lão nhân, một vị cần nghỉ ngơi, một vị lại nhu cầu cấp bách Hạ Vân Kiệt hỗ trợ đem hắn bị hao tổn nguyên khí cấp điều bổ trở về, cho nên kế tiếp, ba

người hơi chút hàn huyên trong chốc lát, Hạ Vân Kiệt liền mang theo Thanh Hồng lão nhân ly khai Hoàng lão phòng.

Thanh Hồng lão nhân cùng Hoàng lão trụ cùng gia khách sạn.

Làm Thanh Hồng lão nhân cùng Hạ Vân Kiệt trở lại Cù Vệ Quốc cấp Thanh Hồng lão nhân an bài phòng khi, trong phòng, Phùng Văn Bác, Cù Vệ Quốc còn có Phùng Chính Thành sớm đã ở bên trong chờ lâu ngày.

Gặp hai người trở về, ba người vội vàng đứng dậy gặp qua Hạ Vân Kiệt. Kế tiếp, Thanh Hồng lão nhân cùng Phùng Văn Bác phụ tử cũng ít không được một trận hàn huyên. Hai vị lão nhân gặp nhau lại gợi lên đều tự đối sư phụ, phụ thân nhớ lại, nhịn không được rơi xuống vài giọt lão lệ.

“Vệ Quốc, ngươi lại đây, cùng vi sư cùng nhau một lần nữa bái kiến quá ngươi chưởng môn sư thúc tổ!” Thanh Hồng lão nhân rơi xuống vài giọt lão lệ sau, nhớ tới Cù Vệ Quốc chỉ sợ còn không biết Hạ Vân Kiệt chân chính thân phận, nâng tay đem nước mắt lau, sau đó kéo qua Cù Vệ Quốc tay, đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, dẫn đầu hai chân một khúc quỳ xuống.

“Đệ tử Thanh Hồng, bái kiến chưởng môn!” Nói xong, Thanh Hồng lão nhân lão lệ lại nhịn không được ngã nhào xuống dưới.

Cổ nhân ngôn, gia không thể một ngày không chủ, quốc không thể một ngày không quân. Một cái môn phái đồng dạng như thế.

Thanh Hồng lão nhân sư phụ Gia Cát Huyền đại sư bị bắt hại trước khi chết, tối canh cánh trong lòng cũng không phải bị người oan uổng hãm hại chí tử, mà là bởi

vì đến chết cũng không biết bổn môn chưởng môn thân ở nơi nào. Cho nên ở trước khi chết, Gia Cát Huyền đại sư vẫn không chịu nhắm mắt, thẳng đến Thanh Hồng lão nhân thề suốt đời nhất định hội cố gắng tìm kiếm bổn môn chưởng môn, nhận tổ quy tông, Gia Cát Huyền đại sư mới vừa rồi nuốt xuống cuối cùng một hơi.

“Đệ tử, Cù Vệ Quốc, bái kiến chưởng môn sư thúc tổ!” Cù Vệ Quốc thế mới biết Hạ Vân Kiệt không chỉ có là sư thúc tổ, nhưng lại là bổn môn chưởng môn, vội vàng đi theo sư phụ cùng nhau cung kính về phía Hạ Vân Kiệt dập đầu ba cái, trong mắt cũng nhịn không được hạ xuống vài giọt nước mắt đến.

“Đều đứng lên đi!” Hạ Vân Kiệt gặp lão nhân rơi lệ, cái mũi cũng nhịn không được có chút lên men, vội vàng cố nén sầu não, đem Thanh Hồng lão nhân giúp đỡ đứng lên.

“Không biết từng sư tổ nay hay không còn còn đâu?” Thanh Hồng lão nhân đứng lên sau, mang theo một tia chờ mong hỏi.

“Sư phụ lão nhân gia năm trước mất, hưởng thọ một trăm hai mươi bốn tuổi, lúc đi vô bệnh vô tật, thật là an tường.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

Thanh Hồng lão nhân nghe vậy tự nhiên khó tránh khỏi lại là một trận thương cảm.

“Thời gian không còn sớm, ta còn là trước giúp ngươi đem thương thế điều trị một chút, này khác sự tình ngày khác rồi nói sau.” Hạ Vân Kiệt sợ Thanh Hồng lão nhân quá mức thương cảm, lại bị thương tâm thần, thấy thế đúng lúc chuyển đề tài.

“Đệ tử tự hành điều trị mấy ngày đó là, vạn vạn không dám làm phiền chưởng môn sư thúc.” Thanh Hồng lão

nhân nghe vậy vội vàng nói.

Thanh Hồng lão nhân thương không phải thân thể mà là nguyên khí, người bên ngoài hỗ trợ điều trị là cần tiêu hao chân nguyên pháp lực.

“Cái gì làm phiền không nhọc phiền, nếu là người trong cùng môn, chính là người một nhà, như thế nào có thể khách khí?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy bất mãn nói.

“Lời tuy như thế, nhưng chưởng môn sư thúc thân phận tôn quý, là bổn môn hy vọng chỗ, lại khởi khả bởi vì đệ tử mà chậm trễ chưởng môn sư thúc tu hành?” Thanh Hồng lão nhân gặp Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ bất mãn, không chỉ có không có thoái nhượng, thái độ ngược lại càng kiên quyết.

“Chậm trễ ta tu hành? Ha ha, ngươi yên tâm tốt lắm, ta nay đã muốn là nhị đỉnh cảnh giới, giúp ngươi điều trị điểm ấy thương thế còn không về phần chậm trễ ta tu hành.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy thế mới biết Thanh Hồng lão nhân băn khoăn cái gì, không khỏi thần sắc thoải mái mà cười nói.

“Nhị đỉnh cảnh giới!” Phùng Văn Bác cùng Phùng Chính Thành có lẽ không rõ nhị đỉnh cảnh giới đại biểu cho cái gì, nhưng Thanh Hồng lão nhân cùng Cù Vệ Quốc lại rõ ràng bất quá, đừng nói bọn họ, liền ngay cả bọn họ sư tổ, từng sư thúc tổ đời này cũng chưa đụng đến nhị đỉnh cửa, không nghĩ tới trước mắt vị này chưởng môn sư thúc tuổi còn trẻ, thế nhưng đã muốn là nhị đỉnh cảnh giới, có thể nghĩ, hắn tương lai thành tựu chính là loại nào khủng bố! Hai người nghe vậy không khỏi đồng thời mặt lộ vẻ vẻ khiếp sợ.

“Ha ha, cho nên ngươi hiện tại không cần lo lắng đi. Đi thôi, chúng ta đến trong phòng đi.” Hạ Vân Kiệt gặp Thanh Hồng lão nhân vẻ mặt khiếp sợ biểu tình, cười vỗ

vỗ bờ vai của hắn nói.

Thanh Hồng lão nhân bị Hạ Vân Kiệt này vỗ, theo bản năng liền đi theo Hạ Vân Kiệt hướng trong phòng đi, mà Cù Vệ Quốc đám người tắc lưu tại phòng khách.

Vào phòng ngủ, Hạ Vân Kiệt làm cho Thanh Hồng lão nhân ngồi xếp bằng ngồi xuống, sau đó chính mình ngồi ở hắn sau lưng, đem hai tay trực tiếp đặt tại đỉnh đầu của hắn.

Gặp Hạ Vân Kiệt trực tiếp đưa tay đặt tại chính mình đỉnh đầu, Thanh Hồng lão nhân không khỏi có chút bất an nói:“Sư thúc, này……”

“Không chỉ nói nói, bảo vệ cho linh đài, toàn lực vận chuyển bổn môn tâm pháp.” Hạ Vân Kiệt cũng không từ phân trần ngắt lời nói, trong giọng nói mang theo một tia chân thật đáng tin uy nghiêm.

Thanh Hồng lão nhân trong mắt lóe ra một chút cảm kích sắc, sau đó mắt xem mũi lỗ mũi tâm, bảo vệ cho linh đài, toàn lực vận chuyển bổn môn tâm pháp.

Thanh Hồng lão nhân vừa chuyển bổn môn tâm pháp, cánh tay phải nội liền hiện ra một tôn vu đỉnh đến. Chính là này vu đỉnh không trọn vẹn không được đầy đủ, chỉ có một chân, hơn nữa lập loè, giống như tùy thời hội sụp đổ bình thường.

Này vu đỉnh đúng là Thanh Hồng lão nhân nhiều năm tu luyện vu lực sở ngưng tụ, nguyên bản liền không trọn vẹn không được đầy đủ, ngưng tụ không thật, nay lại bị thương nguyên khí, liền càng như trong gió tàn chúc, lung lay sắp đổ.

Đang lúc kia tôn vu đỉnh lung lay sắp đổ, phảng phất tùy thời đem sụp đổ khi, một cỗ rộng lớn bàng bạc vu lực

đột nhiên theo Thanh Hồng lão nhân huyệt Bách Hội quán đỉnh xuống.

Kia cổ rộng lớn bàng bạc vu lực nhất lao xuống đến, kia tôn nguyên bản lung lay sắp đổ vu đỉnh liền dần dần ổn định xuống dưới, vốn là thiếu hai chân hai nhĩ vu đỉnh lại lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ dài ra một chân một nhĩ.

Kia vu đỉnh nhất dài ra một chân một nhĩ, nhất thời liền trán phát ra chói mắt quang mang, một tia hùng hậu lực lượng theo vu đỉnh trung tản mác ra đi, phảng phất toàn bộ thế giới đều tràn ngập lực lượng.

Làm vu đỉnh dài ra một chân một nhĩ, đã là hai chân một nhĩ, thượng thiếu một chân một nhĩ khi, Hạ Vân Kiệt chậm rãi đưa tay theo Thanh Hồng lão nhân trên đầu na đi, sau đó đứng dậy đi ra phòng ngủ, lưu lại Thanh Hồng lão nhân như trước nhập định ở tại chỗ.

“Vệ Quốc, ngươi thủ sư phụ ngươi, đừng cho người quấy rầy hắn.” Ra phòng ngủ, Hạ Vân Kiệt sắc mặt có chút mệt mỏi nói.

Vừa rồi trừ bỏ bang Thanh Hồng lão nhân chữa thương, Hạ Vân Kiệt còn không tích tiêu hao vu lực trợ hắn giúp một tay, đột phá hắn mười năm sau trì trệ không tiến cảnh giới.

Nay chính như Thanh Hồng lão nhân cùng Hoàng lão nói “Nhân họa đắc phúc”, hắn hiện tại đã muốn là địa vu nhất đỉnh trung kỳ cảnh giới, đã muốn cùng hắn sư phụ Gia Cát Huyền sinh tiền cảnh giới tương đương.

“Là sư thúc tổ!” Cù Vệ Quốc nghe vậy khom người nói.

“Thúc gia, nếu không đêm nay ngài liền trụ khách sạn đi. Xuất phát từ an toàn lo lắng, này chỉnh một tầng lâu

phòng đều đã muốn bao hạ.” Phùng Chính Thành gặp Hạ Vân Kiệt thần sắc mỏi mệt, đi lên tiền cung kính xin chỉ thị nói.

Chính là lúc này Phùng Chính Thành lại tự tiện sửa lại xưng hô, này thanh thúc gia cũng là kêu phát ra từ phế phủ.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy kinh ngạc nhìn Phùng Chính Thành liếc mắt một cái, bất quá nhưng cũng không cố ý sửa đúng hắn, chính là gật gật đầu nói:“Cũng tốt.”

Chính cái gọi là rận nhiều không ngứa, hôm nay không chỉ có cùng Hoàng lão xưng huynh gọi đệ, còn nhiều ra một vị tám mươi lăm tuổi cao tuổi sư điệt, bốn mươi tám tuổi tôn chất, hơn nữa bởi vì nội môn quy định, bọn họ còn phải phải gọi hắn sư thúc cùng sư thúc tổ. Một khi đã như vậy, Hạ Vân Kiệt cũng không cái gọi là tái nhiều một vị trung niên đại thúc gọi hắn thúc gia.

“Thúc gia nếu không liền trụ Lí sư bá cách vách đi?” Gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu đáp ứng, hơn nữa cũng không có sửa đúng hắn xưng hô, Phùng Chính Thành một viên dẫn theo tâm không khỏi thả xuống dưới.

Hắn chỉ sợ Hạ Vân Kiệt không tiếp thụ hắn này xưng hô, vậy thuyết minh hắn cùng hắn còn là khách khí, nay xem ra trước mắt vị này thúc gia thật sự yêu ai yêu cả đường đi, không đem chính mình làm ngoại nhân đối đãi.

“Ta tùy tiện, nơi này điều kiện có thể sánh bằng ta ở địa phương mạnh hơn nhiều, cũng là các ngươi làm quan hảo.” Hạ Vân Kiệt bán nói đùa nói.

“Ha ha!” Phùng Chính Thành ngượng ngùng cười cười, lời này hắn cũng không dám loạn tiếp.

Trụ tiến Phùng Chính Thành an bài phòng, Hạ Vân Kiệt

cảm thấy từng trận ủ rũ đánh úp lại. Vừa rồi trợ Thanh Hồng lão nhân đột phá vu nhất đỉnh sơ kì cảnh giới, còn là có vẻ hao tâm tổn sức háo lực.

Bất quá nhân mặc dù cảm thấy ủ rũ, nhưng đầu óc lại phá lệ rõ ràng.

Ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường, hôm nay chuyện đã xảy ra tựa như điện ảnh giống nhau rõ ràng ở trong đầu nhất nhất truyền phát tin đi qua, Hoàng lão mời hắn nhập con đường làm quan trong lời nói tựa hồ do ở bên tai vang.

Đây là mặt khác một loại cùng quán bar làm công cuộc sống hoàn toàn không đồng dạng như vậy trải qua.

Hai loại bất đồng trải qua ở hắn trong đầu va chạm, làm cho Hạ Vân Kiệt rõ ràng hơn thấy rõ nhân sinh, cũng rõ ràng hơn thấy rõ chính mình cùng chính mình sở theo đuổi.

Một tia hiểu ra lặng yên dưới đáy lòng dâng lên, tâm tính cũng lặng yên gian ở xu cho thành thục hoàn mỹ.

Bất tri bất giác trung, Hạ Vân Kiệt nhập định tu luyện.

Hai cánh tay trung kia hai tôn vu đỉnh so với trước kia càng phát ra cao lớn dày, tản mác ra một tia làm cho người ta vô cùng tim đập nhanh khủng bố lực lượng. Trong đó cánh tay trái trung vu đỉnh như trước còn là thiếu một chân.

Vu lực lặng yên ở Hạ Vân Kiệt trong cơ thể vận chuyển, một tia vu lực dễ chịu rèn luyện hắn huyết nhục chi khu, đồng thời cũng giống như trước giống nhau bắt đầu ngưng tụ kia thiếu điệu một chân.

Vu lực hội tụ, dần dần ngưng tụ thành vu đỉnh một chân,

ngưng mà không tiêu tan, nhưng lại cứ như vậy nước chảy thành sông thành công. Rốt cuộc không giống trước kia giống nhau ngưng tụ lại tán, tan lại ngưng tụ.

Địa vu nhị đỉnh hậu kỳ!

Mười một không lên giá, tiếp tục cung cấp miễn phí chương và tiết, thỉnh thư hữu nhóm nhiều hơn đầu phiếu duy trì, cảm ơn!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 103 : Ngươi chính là một thần côn

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-01 0011.0 số lượng từ:3154

Hạ Vân Kiệt chậm rãi mở ra hai mắt, trên mặt chỉ có ngưng trọng.

Cảnh giới lại tăng lên một tầng thứ, tuy rằng ý nghĩa thực lực của hắn lại có một lần bay vọt, nhưng đồng thời cũng ý nghĩa hắn muốn quản thúc lực lượng cũng càng lớn. Nếu không, một khi rơi vào ma đạo, hắn lực phá hoại sẽ là càng phát ra đáng sợ.

Đứng ở cửa sổ, nhìn cao lầu dưới vạn gia đèn đuốc phồn hoa chợ đêm, Hạ Vân Kiệt trên mặt ngưng trọng dần dần chuyển vì bình tĩnh, trong bình tĩnh còn mang theo như vậy một tia tự hào.

Mặc kệ nói như thế nào, lấy nhược quán chi linh đăng chừng địa vu nhị đỉnh hậu kỳ chi cảnh, chỉ kém một bước liền bước vào địa vu tam đỉnh chi cảnh, luôn một kiện đáng giá tự hào sự tình.

Trong lòng nghĩ, Hạ Vân Kiệt mở ra hai tay, hai chân một điểm, cả người tựa như chim to bình thường bay ra cửa sổ, sau đó nhập vào đêm tối bên trong.

Gió đêm phơ phất, hai tay kích động, một tia vu lực theo hai tay trung vu đỉnh tản mác ra đi, duy trì Hạ Vân Kiệt như chim bình thường ở trong trời đêm cao tường.

Bất quá một lát, Hạ Vân Kiệt liền lại như chim nhi bình thường về tới trong phòng.

Trở lại phòng, Hạ Vân Kiệt mặt mang sắc mặt vui mừng

lẩm bẩm:“Nhị đỉnh hậu kỳ cùng nhị đỉnh trung kỳ quả nhiên không thể đồng nhất mà nói, nay ta đã muốn có thể chân chính giống chim chóc giống nhau phi tường, đáng tiếc người trong thành thị nhiều mắt tạp, bằng không nhưng thật ra có thể giống chim chóc giống nhau phi cái thống khoái!”

Làm Hạ Vân Kiệt như chim nhi bay trở về phòng khi, Thanh Hồng lão nhân theo trong phòng đi ra.

“Sư phụ ngài hiện tại cảm giác thế nào? Toàn tốt lắm sao?” Gặp sư phụ theo trong phòng đi ra, chờ đợi ở cửa Cù Vệ Quốc vội vàng tiến lên quan tâm hỏi.

Cù Vệ Quốc là cái cô nhi, là Thanh Hồng lão nhân đem hắn bồi dưỡng thành tài, hơn nữa truyền hắn Vu môn thuật pháp. Hắn cùng với Thanh Hồng lão nhân, tên là thầy trò, cảm tình lại còn hơn phụ tử.

“Toàn tốt lắm, không chỉ có toàn tốt lắm, hơn nữa mông ngươi sư thúc tổ thành toàn, nay vi sư đã muốn bước vào địa vu nhất đỉnh trung kỳ.” Thanh Hồng lão nhân nghe vậy gật đầu nói.

“Cái gì? Chúc mừng sư phụ!” Cù Vệ Quốc theo tiểu tu luyện Vu môn thuật pháp, tự nhiên hiểu được tu luyện chi gian nan, cũng biết Thanh Hồng lão nhân tu vi đã muốn trì trệ không tiến hơn mười năm, nghe vậy không khỏi cả người chấn động, lập tức vẻ mặt mừng như điên nói.

“Nhớ kỹ, chưởng môn sư thúc tổ là bổn môn bất thế chi kỳ tài, là bổn môn hy vọng chỗ, thân là Vu Hàm môn đệ tử, ngươi làm thề sống chết bảo vệ chưởng môn sư thúc tổ. Nếu có chút gì bất kính bất hiếu, vi sư tất tự mình thủ tính mệnh của ngươi!” Thanh Hồng lão nhân nghe vậy nhưng không có mặt lộ vẻ sắc mặt vui mừng, ngược lại sắc mặt trầm xuống, vẻ mặt nghiêm nghị nói.

“Đệ tử chung thân không dám vong sư phụ dạy bảo!” Cù Vệ Quốc nghe vậy tâm thần rùng mình, đồng dạng vẻ mặt nghiêm nghị trả lời.

“Như thế rất tốt, thời gian cũng không sớm, ngươi đi nghỉ ngơi đi, ngày mai đều là sư cùng đi bái tế một chút tằng sư tổ! Hoàng lão bên này, nếu Triệu Hưng Quân đã muốn biết, những người khác phỏng chừng rất nhanh cũng sẽ đã biết, mấy ngày nay tự nhiên sẽ có quan viên địa phương cùng hắn, ngươi sẽ không tất đi theo hắn bên người. Nếu là có thời gian, còn là nhiều hơn hướng ngươi sư thúc tổ nhiều hơn lãnh giáo.” Thanh Hồng lão nhân gặp Cù Vệ Quốc nói như vậy, vui mừng điểm gật đầu nói.

“Là, sư phụ cũng sớm điểm nghỉ ngơi.” Cù Vệ Quốc gật đầu nói.

Ngày hôm sau, chính như Thanh Hồng lão nhân nói, Hoàng lão đến Giang Nam tỉnh tin tức bất hĩnh nhi tẩu, Hoàng lão nhàn nhã Giang Nam hành chung cáo ngâm nước nóng. Cũng may Hoàng lão trong cơ thể cổ trùng có thể trừ tận gốc, lại kết giao một vị bạn vong niên, tâm tình tốt, cho nên đối với này quấy rầy hắn thanh tịnh địa phương quan to khó được hòa khí một hồi.

Làm Hoàng lão ở phương quan to cùng đi hạ, trọng du Giang Nam chốn cũ khi, Hạ Vân Kiệt tắc mang theo Thanh Hồng lão nhân các Vu Hàm môn đệ tử còn có Phùng Văn Bác thê tử Dương Tuệ Nga cùng con trai phùng bình thường, cùng nhau về nhà bái tế sư phụ Vu Trạch.

Bái tế trở về sau, Thanh Hồng lão nhân cùng Cù Vệ Quốc cũng không có đi theo lập tức hồi Bắc Kinh, mà là lại ở Giang Châu thị lưu lại ba ngày.

Tại đây trong vòng 3 ngày, buổi tối Hạ Vân Kiệt như trước đi quán bar đi làm, nhưng ban ngày lại cấp Thanh Hồng lão nhân thầy trò hai truyền thụ giảng giải Vu Hàm môn đạo pháp.

Hạ Vân Kiệt trừ bỏ kế thừa Vu Trạch y bát, còn bởi vì Vu vương huyết mạch chi cố, trong đầu còn truyền thừa bộ phận thượng cổ Vu vương đạo pháp. Cố nay Hạ Vân Kiệt không chỉ có tu vi cao thâm, biết Vu môn đạo pháp lại bác đại tinh thâm. Ba ngày truyền thụ xuống dưới, Thanh Hồng lão nhân cùng Cù Vệ Quốc đều là tiền lời không phải là ít, tu vi tiến triển lại tiến triển cực nhanh, trong lòng đối Hạ Vân Kiệt vị này tuổi trẻ chưởng môn nhân càng phát ra kính trọng.

Ba ngày sau, Thanh Hồng lão nhân cùng Cù Vệ Quốc liền hộ tống Hoàng lão cùng nhau trở về kinh thành, mà Hạ Vân Kiệt tắc một lần nữa khôi phục đến nguyên lai cuộc sống.

Buổi tối đi làm, ban ngày như trước lựa chọn trạch ở nhà.

“Uy, đại sắc lang, hôm nay còn tại nhà không ở nhà ăn cơm a?” Đang lúc Hạ Vân Kiệt trạch ở nhà đọc sách khi, phía sau cửa truyền đến Trầm Lệ Đề đã lâu thanh âm.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng không khỏi một trận kinh ngạc, đổ không phải kinh ngạc chính mình danh hiệu theo đại sư lập tức chuyển biến vì đại sắc lang, mà là kinh ngạc đã muốn thiệt nhiều ngày không cùng chính mình nói một câu Trầm Lệ Đề, hôm nay thế nhưng phá lệ chủ động tìm hắn.

Khó được Trầm Lệ Đề này nữ nhân chủ động mở miệng nói chuyện, Hạ Vân Kiệt đương nhiên cũng không hảo tự cao tự đại, nghe vậy vội vàng xoay người nói:“Ở nhà ăn.”

“Vậy ngươi còn đọc sách? Cũng không nhìn xem mấy giờ, hảo mua đồ ăn đi.” Trầm Lệ Đề nghe vậy trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Nga, ta cái này đi. Ngươi giữa trưa muốn ăn cái gì?” Hạ Vân Kiệt cười khép lại sách vở hỏi.

“Ta nha, muốn ăn đại tôm hùm, đại áp cua, còn có tảng thịt bò……” Trầm Lệ Đề nghe vậy ban đầu ngón tay nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi mặt lộ vẻ khổ sắc nói:“Ta nói Trầm đại tiểu thư, ngươi cảm thấy ta như là người có thể mua được rất tốt đại tôm hùm, đại áp cua sao?”

“Ta xem giống nga! Không có tiền kẻ nghèo hèn nào có nhiều như vậy hồng tóc, hoàng tóc, tóc đen giọt đâu!” Trầm Lệ Đề nghe vậy nói móc nói.

“Khụ khụ, kỳ thật cho dù ta thật sự đi tìm nữ nhân, ngươi cảm thấy lấy của ta kinh tế thực lực, dám một lần tìm nhiều như vậy cái sao?” Hạ Vân Kiệt vừa nghe,, nữ nhân này đối ngày đó sự tình còn canh cánh trong lòng. Chính là Hạ Vân Kiệt lại không nghĩ ra, cho dù hắn thật sự đi tìm nữ nhân, hắn lại không tốn tiền của nàng, cũng không đối nàng có cái gì phi lễ cử chỉ, nàng lại sinh cái gì khí?

“Ai biết được? Các ngươi nam nhân không thích nhất ngoạn cái gì song phi, tam phi cái gì…… Xì!” Nói xong nói xong, ngay cả Trầm Lệ Đề chính mình đều cảm thấy chính mình rất cao xem Hạ Vân Kiệt, phì cười không được nở nụ cười ra tiếng nói:“Tốt lắm, tốt lắm, còn thất thần làm gì, mau cùng người ta cùng đi mua đồ ăn a!”

Xem hơn Trầm Lệ Đề cả ngày mặt băng bó, cùng hắn có cừu oán dường như biểu tình, đột nhiên nhìn đến nàng

nhoẻn miệng cười, Hạ Vân Kiệt nhất thời không hiểu cảm thấy này gia đột nhiên trở nên ấm áp rất nhiều, vội vàng cười đứng dậy nói:“Hảo, hảo, hiện tại phải đi mua đồ ăn.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt đi theo Trầm Lệ Đề đi ra phòng.

“Ta nói đại sắc…… Khụ khụ, còn là gọi ngươi đại sư đi. Này cái gì nước hoa? Tóc cái gì đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?” Ở đi chợ rau trên đường, Trầm Lệ Đề nhịn không được lại cũ nói nhắc lại.

Lời này Trầm Lệ Đề đã muốn ở trong lòng nghẹn thiệt nhiều ngày, vốn là vẫn tưởng chờ Hạ Vân Kiệt chủ động hướng nàng giải thích, không nghĩ tới tiểu tử này đổ tốt, ngay từ đầu vài ngày nàng không để ý tới hắn, hắn thế nhưng cũng không để ý nàng. Đến gần nhất vài ngày liền càng khoa trương, không nói buổi tối thường thường đêm không về nhà, ban ngày lại ngay cả bóng người đều không thấy được.

Vốn này cũng không có gì, dù sao mọi người chính là hợp thuê mà thôi. Nhưng Trầm Lệ Đề trong lòng chính là cảm thấy không thoải mái, tổng cảm giác trong lòng giống đổ cái gì giống nhau, đi làm có đôi khi cũng chưa kình đạo. Thật vất vả hôm nay nhìn đến Hạ Vân Kiệt lại ở nhà đọc sách, đúng là vẫn còn nhịn không được dẫn đầu đánh vỡ rùng mình cục diện bế tắc.

“Có vị đồng sự bằng hữu sinh nhật, không nên kéo ta đi qua làm hộ hoa sứ giả, ngươi cũng biết ta có võ công. Đi sau, không nghĩ tới mãn phòng ở tất cả đều là nữ nhân, theo ta một nam nhân. Ngươi ngẫm lại xem, theo ta một nam nhân, ta cũng bộ dạng coi như suất khí, các nàng còn không người người giống lang giống nhau phác đi lên, cũng may ta kiên trinh không du, cuối cùng còn là bảo vệ……” Gặp Trầm Lệ Đề cũ nói nhắc lại, Hạ Vân Kiệt đành phải ăn ngay nói thật nói.

Bất quá Hạ Vân Kiệt nói còn chưa nói xong, Trầm Lệ Đề cũng đã cười đến thượng khí không tiếp hạ khí, hồi lâu mới dừng lại đến. Dừng lại sau lại là phao trắng mắt lại là kháp thịt nói:“Mĩ cho ngươi? Còn kiên trinh không du! Rõ ràng toàn thế giới liền thặng ngươi một nam nhân được!”

“Ta là nói thật!” Hạ Vân Kiệt còn thật sự nói. Hắn đã nghĩ không thông, vì cái gì chính mình nói lời nói dối nữ nhân này ngược lại tin tưởng, nói thật ra nữ nhân này liền một lần cũng không tin đâu.

“Thực ngươi cái đầu nha! Kính nhờ, hiện tại đã muốn là ban ngày ban mặt, đừng nữa làm của ngươi mộng xuân !” Trầm Lệ Đề lại lần nữa trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Được rồi, không tin cho dù. Dù sao ta là ăn ngay nói thật.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Được rồi, được rồi, ta tin. Vậy ngươi nói sau nói xem, mấy ngày nay ban ngày ngươi lại làm gì đi? Đừng nói cho đám kia nữ nhân từ một đêm kia sau, người người đối với ngươi nhất kiến chung tình, đến bây giờ còn tại quấn quít lấy ngươi!” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt oan uổng biểu tình, thực bất đắc dĩ vỗ hạ cái trán, sau đó hỏi.

“Kia thật không có, ngày đó sau, ta sẽ không gặp qua các nàng. Mấy ngày nay tin tức không phải đưa tin nói Hoàng lão hạ Giang Nam sao? Ta cùng hắn thấy cái mặt, ngươi cũng biết ta không chỉ có có võ công, còn là giang hồ kỳ môn thuật sĩ, có thể giúp người……” Hạ Vân Kiệt lại ăn ngay nói thật nói.

“Lăn một bên đi! Còn giang hồ kỳ môn thuật sĩ, ngươi chính là một thần côn!” Bất quá Hạ Vân Kiệt nói còn

chưa nói hoàn, chỉ thấy Trầm Lệ Đề nâng lên nàng thon dài đùi đẹp, làm ra muốn đá hắn hung ác bộ dáng.

Hạ Vân Kiệt đành phải vọt đến một bên đi, trong lòng âm thầm buồn cười, còn đừng nói, nữ nhân này chính là nghe không phải thật nói a!

Tuy nói Trầm Lệ Đề áp căn không tin Hạ Vân Kiệt lời nói, bất quá bị Hạ Vân Kiệt như vậy nhất "Xả" Như vậy nhất "Thổi", trong khoảng thời gian này áp chế đến buồn bực nhưng thật ra trở thành hư không. Mua rau thời điểm, thế nhưng phá lệ thân mật vãn trụ Hạ Vân Kiệt cánh tay, nghiễm nhiên một bộ tiểu tình lữ bộ dáng, hâm mộ này bãi quán đại thúc hai mắt đều tái rồi, âm thầm cảm thán, chính mình tuổi trẻ thời điểm như thế nào sẽ không gặp phải như vậy đúng giờ nữu đâu!

Về nhà, ngồi ở bàn ăn trước, ăn tân tân ra lô mỹ vị thức ăn cùng nóng hôi hổi cơm, nhìn đối mặt mà ngồi nam nhân, Trầm Lệ Đề trong lòng đột nhiên bốc lên một cái kỳ quái ý niệm trong đầu, cảm thấy kỳ thật quá quá như vậy cuộc sống cũng không sai.

Bất quá rất nhanh Trầm Lệ Đề đã bị chính nàng một đột nhiên toát ra đến kỳ quái ý niệm trong đầu cấp hách nhất đại khiêu, tuy rằng nàng cho tới bây giờ không nghĩ tới phải gả cái phú hào cái gì, nhưng là cho tới bây giờ không lo lắng quá phải gả cấp một người làm công ngay cả ăn ở đều thành vấn đề.

Huống hồ cho dù ta đồng ý, trong nhà cũng khẳng định sẽ không đồng ý, ta phi! Phi! Phi! Ta nghĩ này đó làm gì, chẳng lẽ ta điên rồi sao?

"Làm sao vậy, đồ ăn không hợp khẩu vị sao?" Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề đột nhiên cầm chiếc đũa ở nơi nào ngẩn người, mặt đẹp trong chốc lát hồng trong chốc lát trắng, nhịn không được hỏi.

Chúc các vị thư hữu quốc khánh chương khoái hoạt!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 104 : Nhiệm vụ

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-01 12:17:59.0 số lượng từ:3058

“Không, không, tốt lắm ăn!” Trầm Lệ Đề nghe vậy lấy chiếc đũa tay nhịn không được rất nhỏ run run một chút, sau đó ửng đỏ mặt chột dạ liên tục gắp đồ ăn.

“Vậy là tốt rồi, ta còn nghĩ đến vài ngày không nấu tay nghề lui đâu!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhẹ nhàng thở ra nói.

“Đúng rồi, đại sư, ngươi về sau có tính toán gì không, chẳng lẽ cứ như vậy mỗi ngày ở trong quán bar ngày đêm điên đảo làm công sao?” Gắp mấy khẩu đồ ăn sau, Trầm Lệ Đề nỗi lòng lẳng lặng bình tĩnh xuống dưới, chính là lại không biết nói vì sao ma xui quỷ khiến hỏi nổi lên Hạ Vân Kiệt tương lai tính.

“Ta chỉ là trung văn chuyên đề bằng, hơn nữa học còn không phải công nhân kỹ thuật loại, mà là thương vụ trợ lý, ngươi cũng biết loại này chuyên nghiệp nhìn như dễ nghe, kỳ thật thực trống rỗng, cho nên tìm công tác rất khó, tạm thời cũng chỉ có thể trước như vậy làm. Tranh thủ sang năm tự khảo cái trường cao đẳng, sau đó đổi phân ở trong văn phòng làm công công tác, kia ta tựu thành thành phần tri thức.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Ha ha, thành phần tri thức, cử có ý tưởng.” Trầm Lệ Đề nghe vậy thất vọng cười cười, sau đó buồn đầu tiếp tục ăn cơm.

Có một câu nàng nghẹn ở trong lòng chưa nói đi ra, cho dù tự khảo trường cao đẳng đi ra, cho dù tìm được một phần trong văn phòng làm công công tác, nhiều nhất cũng chính là cái đánh tạp.

“Ngươi sẽ thấy không có này khác ý tưởng sao?” Buồn đầu ăn trong chốc lát cơm sau, Trầm Lệ Đề lại hỏi.

“Ha ha, ngươi cảm thấy ta như bây giờ tình trạng còn hẳn là có cái gì ý tưởng?” Hạ Vân Kiệt có chút kỳ quái hỏi ngược lại. Hắn đột nhiên phát hiện, Trầm Lệ Đề hôm nay có điểm quái, nàng trước kia giống như không như vậy quan tâm quá hắn.

“Kia cũng là là.” Trầm Lệ Đề nghe vậy đột nhiên nở nụ cười, nàng phát hiện chính mình hôm nay thật sự có điểm bệnh thần kinh. Liền Hạ Vân Kiệt một quán bar người làm công có thể nghĩ đến tự khảo trường cao đẳng, có thể nghĩ đến về sau tranh thủ tiến văn phòng công tác, làm cái thành phần tri thức, kỳ thật đã muốn thực tiến tới ! Chẳng lẽ còn hy vọng xa vời hắn trở thành học phú ngũ xe tiến sĩ? Trở thành mỗi tháng dẫn lương cao chức tràng tinh anh?

“Là cái gì nha, ta cảm thấy ngươi hôm nay có điểm kỳ quái da? Ngươi sẽ không nghĩ làm cho ta cố gắng kiếm tiền về sau dưỡng ngươi đi?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nói đùa nói.

“Nghĩ đến mĩ ngươi!” Trầm Lệ Đề nghe vậy phương tâm cũng là run lên, sau đó lập tức xem thường, vẻ mặt khinh thường nói.

“Hắc hắc, vậy là tốt rồi!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy bày ra một bộ may mắn biểu tình.

“Uy, ngươi đây là cái gì ý tứ? Chẳng lẽ bổn cô nương không xứng với ngươi sao?” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng bày ra như vậy một bộ biểu tình, không khỏi tức giận đến lập mã trừng mắt dựng thẳng mắt nói.

“Ta cũng không nói như vậy, là ngươi chính mình nói.”

Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề tức giận bộ dáng, thoải mái cười to đứng lên, cũng là đã muốn cơm nước xong.

Gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt đắc ý cười xấu xa, Trầm Lệ Đề tức giận đến nắm lên trong tay chiếc đũa sẽ ném đi qua, bất quá cuối cùng lại còn là oán hận thả xuống dưới, sau đó buồn đầu ăn cơm dùng bữa.

Còn đừng nói, Hạ Vân Kiệt nấu đồ ăn còn chính là hương, nàng cũng là luyến tiếc lãng phí!

……

Buổi tối, quán bar huyên náo ầm ỹ như trước.

Hôn ám ngọn đèn hạ, trai thanh gái lịch đều ở phóng túng, phát tiết bọn họ dục vọng.

Đang lúc Hạ Vân Kiệt việc quá nhất ba, đứng ở góc nghỉ ngơi khi, một lũ quen thuộc Mai Côi nước hoa vị tập lại đây.

Hạ Vân Kiệt không cần hồi đầu cũng biết là Diễm tỷ đến đây.

“A Kiệt, ngươi hội lái xe sao?” Quả nhiên lập tức Hạ Vân Kiệt sau lưng đụng chạm đến hai luồng mềm mại, bên tai vang lên Diễm tỷ thanh âm.

“Sẽ không.” Hạ Vân Kiệt bất động thanh sắc đem chính mình thân mình theo Diễm tỷ kia hỏa bạo thân mình bên na khai một ít. Hắn đã nghĩ không rõ, Diễm tỷ rõ ràng thích là nữ nhân, vì cái gì lão đến khiêu khích hắn này tiểu xử nam.

“Chỉ biết ngươi sẽ không.” Diễm tỷ trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Vậy ngươi còn hỏi ta sẽ sẽ không lái xe?” Hạ Vân Kiệt tức giận nói. Này không thuần túy khó coi người thôi!

“Người ta chính là hy vọng ngươi hội nha! Bất quá, sẽ không cũng không quan hệ, đành phải ta lái a.” Diễm tỷ nhún vai nói.

“Cái gì ngươi tới lái? Đến tột cùng có chuyện gì? Trong quán bar hội lái xe không phải có vài cái sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi mãn đầu óc nghi hoặc nói.

“Ngươi không phải đáp ứng quá ta muốn làm ta hộ hoa sứ giả sao? Hiện tại nhiệm vụ của ngươi đến đây!” Diễm tỷ đem phấn nộn tay thông đồng ở Hạ Vân Kiệt trên vai, nói.

“Của ta nhiệm vụ? Cái nào sắc lang không dài mắt ức hiếp ngươi ?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nao nao, lập tức quay đầu chung quanh nhìn xung quanh.

Hắn nhớ tới ngày đó giáo huấn Trầm Tử Lương, vừa vặn bị Diễm tỷ xem vừa vặn, sau đó Diễm tỷ nói nếu có sắc lang đánh nàng chủ ý, tìm hắn hỗ trợ.

“Chán ghét, tưởng chạy đi đâu a! Không phải có sắc lang ức hiếp ta a.” Diễm tỷ gặp Hạ Vân Kiệt chung quanh nhìn xung quanh, đánh Hạ Vân Kiệt một chút oán trách nói.

“Đó là sự tình gì?” Hạ Vân Kiệt cười khổ hỏi, hắn tối chịu không nổi Diễm tỷ này phó bộ dáng. Hắn đã nghĩ không thông, nàng thích không phải nữ nhân sao? Vì cái gì nàng không “Nam nhân” Một chút đâu? Còn bộ dạng như vậy gợi cảm, thậm chí ngay động tác thanh âm đều là như vậy câu hồn!

“Ta muốn ngươi ngày mai lấy bạn trai thân phận cùng ta đi Hải Châu tham gia một đồng học sinh nhật party.”

Diễm tỷ nói, nói khi trong mắt lóe ra một chút phức tạp thần sắc.

“Bạn trai? Cùng ngươi đi tham gia ngươi đồng học party?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy tròng mắt đều thiếu chút nữa trợn tròn, đoạn thời gian trước vừa mới bồi Lưu Kha tham gia một cái cái gì tỷ muội sinh nhật hội, thiếu chút nữa sẽ bị một đám nữ nhân cấp ăn, không nghĩ tới hôm nay Diễm tỷ lại đây này một bộ, hơn nữa thế nhưng còn muốn hắn giả trang của nàng bạn trai.

“Để làm chi? Không muốn?” Diễm tỷ gặp Hạ Vân Kiệt một bộ ngạc nhiên bộ dáng, trừng mắt nói.

“Không phải không muốn, chính là ngươi cảm thấy ta thích hợp sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Diễm tỷ trừng mắt, vẻ mặt bất đắc dĩ hỏi.

“Là rất tuổi trẻ một chút. Bất quá ngươi tuổi trẻ không càng thuyết minh tỷ có mị lực sao? Ta sẽ làm cho kia nữ nhân cùng phụ lòng nam nhân nhìn xem, ta Chu Hiểu Diễm căn bản không cần hắn, ta có vị rất tuấn tú khí thực tuổi trẻ bạn trai!” Diễm tỷ lấy tay gợi lên Hạ Vân Kiệt cằm nói, chính là nói đến mặt sau thời điểm còn có điểm nghiến răng nghiến lợi.

“Chờ đã, cái gì phụ lòng nam nhân không phụ tâm nam nhân ? Ngươi thích không phải……” Hạ Vân Kiệt bị Diễm tỷ tay câu là lạ, vội vàng lấy điệu tay nàng hỏi, chính là nói đến mặt sau khi đã có điểm khó có thể mở miệng.

Dù sao tuy rằng trong quán bar nam nhân nữ nhân đều biết, Diễm tỷ cùng lão bản nương quan hệ, cũng biết các nàng là lạp lạp, nhưng biết về biết, trước mặt các nàng mặt nói ra cũng là mặt khác một hồi sự.

“Ấp a ấp úng làm gì? Tỷ ta chính là thích nữ nhân như

thế nào a?” Diễm tỷ gặp Hạ Vân Kiệt muốn nói lại thôi, nhịn không được xem thường nói.

“Không như thế nào, chính là nếu như vậy, ngươi lại nói cái gì……” Hạ Vân Kiệt nói.

“Này ngươi đừng quản, ngươi liền nói cho ta biết, một câu, giúp không giúp tỷ này việc?” Diễm tỷ không đợi Hạ Vân Kiệt nói xong liền ngắt lời nói.

“Giúp, đương nhiên nguyện ý giúp. Chính là chỉ sợ ta rất tuổi trẻ, bộ dạng cũng không đủ suất khí, hội chống đỡ không được trường hợp, làm lộ a. Kỳ thật Trương Tiểu Tuấn cử thích hợp, tuổi thích hợp, bộ dạng so với ta suất khí, lại hội ngoạn thâm trầm, nhưng lại hội lái xe!” Hạ Vân Kiệt đương nhiên không lý do cự tuyệt, chính là lần đầu tiên giả trang người khác bạn trai, nhưng lại là rõ ràng đi giữ thể diện, trong lòng lại thật là không để.

“Trương Tiểu Tuấn? Ngươi liền bỏ được đem tỷ đưa cho hắn chiếm tiện nghi?” Diễm tỷ nghe vậy khóe miệng gợi lên một chút khinh thường, sau đó mị nhãn u oán nhìn Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Này……” Diễm tỷ như vậy vừa nói, nhớ tới Trương Tiểu Tuấn nếu giả trang Diễm tỷ bạn trai, hai người không thiếu được tay trong tay, trong lòng thật là có như vậy điểm không phải tư vị.

“Luyến tiếc đi! Nói cho ngươi a, tiểu quỷ đầu. Này trong toàn bộ quán bar, tỷ cũng chỉ để ý ngươi này nam nhân.” Diễm tỷ gặp Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ không tha khó xử sắc, mị nhãn không khỏi sáng ngời, trong đầu nhưng lại không hiểu chảy qua một tia ngọt tư tư dòng nước ấm, lấy tay ôn nhu sờ soạng hạ Hạ Vân Kiệt khuôn mặt, sau đó hồng nhuận khêu gợi môi hết sức khiêu khích dán Hạ Vân Kiệt lỗ tai, thổi nhiệt khí.

“Khụ khụ!” Hạ Vân Kiệt nhất thời bị Diễm tỷ lời này cấp sang.

“Khanh khách, chán ghét a! Chẳng lẽ ta xem thượng ngươi liền như vậy đáng sợ sao?” Diễm tỷ gặp Hạ Vân Kiệt bị chính mình một câu cấp nói được chích ho khan, nhịn không được kháp Hạ Vân Kiệt một phen gắt giọng.

“Không phải ý tứ này, chính là……” Hạ Vân Kiệt có điểm không biết nên hình dung như thế nào.

“Được rồi, ta hiểu được. Ngày mai nhớ rõ buổi sáng mười giờ đến quán bar chạm trán, sau đó ta mang ngươi đi mua quần áo.” Diễm tỷ gặp Hạ Vân Kiệt ấp úng, liếc trắng mắt nói.

“Còn muốn mua quần áo?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng không khỏi âm thầm kêu khổ, hắn hiện tại ngay cả ăn cơm đều thiếu chút nữa thành vấn đề, lại nào có tiền mua quần áo a?

“Đương nhiên muốn mua quần áo a! Khó không thành ngươi muốn cho tỷ mang theo một cái liếc mắt một cái xem qua tựu giống cái mới ra giáo môn trung chuyên sinh đi tham gia party sao?” Diễm tỷ nghe vậy xem thường nói.

“Nhưng là……” Hạ Vân Kiệt lúc này là thật khổ, hiển nhiên ấn Diễm tỷ ý tứ không chỉ có muốn mua quần áo nhưng lại muốn mua tốt quần áo.

“Yên tâm a, trang phục và đạo cụ đương nhiên là tỷ giúp ngươi bị trí.” Diễm tỷ gặp Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ khó xử sắc, đột nhiên tỉnh ngộ lại đây, trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Diễm tỷ, ta không phải kia ý tứ, chính là gần nhất đỉnh đầu……” Hạ Vân Kiệt gặp Diễm tỷ nói như vậy, đổ thật

là có điểm ngượng ngùng.

“Đi a, ngươi không cần giải thích. Tỷ cũng là người từng trải, giống ngươi này tuổi, khăn tay đều dùng so với người khác nhiều, liền như vậy điểm tiền lương làm sao đủ tiêu? Cứ như vậy nói định rồi, ngày mai buổi sáng mười điểm ở quán bar cửa chạm mặt, hiện tại trước công tác.” Diễm tỷ nói xong liền lắc lắc hào mông đi rồi.

Lưu lại Hạ Vân Kiệt ở tại chỗ phát ra hảo một trận ngốc, không biết Diễm tỷ nói hắn này tuổi khăn tay cũng dùng so với người khác nhiều là cái gì ý tứ?

Một hồi lâu nhi, Hạ Vân Kiệt đầu óc mới hồi quá ý đến, không khỏi mở lớn miệng, nửa ngày đều không thể chọn.

Này Diễm tỷ nói chuyện không khỏi cũng quá hào hùng đi!

Ngày hôm sau, Hạ Vân Kiệt cưỡi xe đạp đúng giờ đuổi tới blue night quán bar.

Còn chưa tới quán bar, Hạ Vân Kiệt liền xa xa nhìn đến lão bản nương kia lượng màu trắng bảo mã 520 xe đứng ở bên đường cái.

Diễm tỷ mặc màu trắng mốt áo cánh dơi, màu lam nhạt trung váy. Tề tất mà lên làn váy, đột hiển nàng kia hai điều mượt mà đùi đẹp gợi cảm, thúc hầu bao mông váy thân càng phát ra đột hiện ra nàng cái mông rất tròn cử kiều.

Hôm nay Diễm tỷ môi đồ đặc biệt hồng, tú xảo lỗ tai treo hai cái thật to thủy tinh vòng tai.

Diễm tỷ vốn là là cái dáng người hỏa bạo khêu gợi nữ nhân, hôm nay tái như vậy cố ý ăn mặc hoá trang một

phen, càng phát ra có vẻ gợi cảm mê người, lại tràn ngập không bị cản trở dã tính hương vị.

Cầu một đề cử phiếu, cầu nhiều hơn hỗ trợ tuyên truyền duy trì, làm công vu sư còn có thể tiếp tục miễn phí một tháng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 105 : Ngươi thực biết trung y?

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-02 0009.0 số lượng từ:3436

“Ngươi là kháp biểu đến sao? Cùng nữ hài tử ước hội chẳng lẽ không biết nói muốn sớm điểm đến sao?” Diễm tỷ nâng tay nhìn xuống tay biểu, gặp thời gian thế nhưng vừa vặn không còn sớm không muộn mười giờ, không khỏi xem thường nói.

Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó đem xe hướng quán bar cửa nhất phóng, sau đó ngồi trên xe bảo mã.

Hạ Vân Kiệt vừa ngồi trên xe, Diễm tỷ mà bắt đầu cao thấp đánh giá khởi hắn, nhìn xem hắn trong lòng mao mao.

“Làm sao vậy Diễm tỷ, có cái gì vấn đề sao?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Không có gì vấn đề, ta là ở lo lắng muốn như thế nào đóng gói ngươi. Xem ra đầu tiên muốn đánh trước sửa một chút tóc.” Diễm tỷ lấy tay nâng cằm suy nghĩ một lát, sau đó đánh cái vang chỉ nói.

“Không cần như vậy phiền toái đi!” Hạ Vân Kiệt gặp đi tham gia cái sinh nhật party, không chỉ có muốn chuyên môn đi mua quần áo, thế nhưng còn muốn chuyên môn quản lý một lần tóc, không khỏi dở khóc dở cười nói.

“Cái gì kêu không cần như vậy phiền toái, ngươi này tóc cùng con chuột cắn quá dường như, nhiều thổ a, cho dù mặc vào long bào cũng không giống thái tử nha! Ta nhận thức một nhà tạo mẫu tóc thực không sai, làm cho hắn giúp ngươi sửa sang lại một chút, tuyệt đối có thể mê

đảo nhất đại phiến nữ hài tử.” Diễm tỷ trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó khoa trương nói.

Nói xong Diễm tỷ liền phát động xe hướng kiến quốc bắc lộ khai đi.

Diễm tỷ mang Hạ Vân Kiệt đi tiệm uốn tóc kêu bàn tay mềm tóc đẹp sa long.

Màu vàng hành tây hình cổng vòm, tráng lệ khung đỉnh, quang trông cửa mặt liền đủ để cho Hạ Vân Kiệt loại này người làm công dừng lại. Bất quá hôm nay cũng là Diễm tỷ mang theo hắn đến, cho nên Hạ Vân Kiệt cũng chỉ cứng quá da đầu đi theo Diễm tỷ hướng trong đi.

Bất quá vừa đi tiến này bên ngoài thoạt nhìn tựa như cái cao cấp hội sở tóc đẹp sa long, Hạ Vân Kiệt đã nghĩ xoay người quay đầu chạy lấy người. Bởi vì hắn thấy được một nam nhân, một nam nhân thực nương.

Này nam nhân vừa thấy đến Diễm tỷ liền hai mắt sáng ngời, sau đó lắc lắc “Vòng eo” Kiều Lan Hoa Chỉ lạc lạc thanh lạc lạc khí nói:“Ai u, đại mỹ nữ cái gì gió đem ngươi cấp thổi tới nha? Hôm nay tưởng toàn bộ cái gì kiểu tóc? Nói cho ta biết, bao ở ta A Minh trên người.”

“Không phải ta, là ta vị tiểu huynh đệ này, A Kiệt. Ngươi giúp ta nhìn xem, như thế nào chỉnh thành thục suất khí một chút.” Diễm tỷ chỉ chỉ đi theo nàng phía sau rất muốn xoay người chạy lấy người Hạ Vân Kiệt nói.

“Ai u, nguyên lai là vị dễ nhìn da. Ta thích nhất đem dễ nhìn ăn mặc phiêu xinh đẹp sáng, đến làm cho ta trước hảo hảo nhìn xem.” A Minh nhìn đến Hạ Vân Kiệt khi ánh mắt càng sáng, nói xong còn thân thủ lại đây muốn lạp Hạ Vân Kiệt tay.

“Đi, đừng động thủ động cước tưởng chiếm tiện nghi! Ta

vị này đệ đệ thực có thể đánh, cẩn thận hắn bài đoạn của ngươi móng vuốt!" Diễm tỷ gặp A Minh thân thủ lại đây, trực tiếp thân thủ "Ba" một chút đem tay hắn mở ra.

A Minh gặp chính mình tâm tư bị Diễm tỷ nhìn thấu, không khỏi ngượng ngùng cười cười, sau đó kêu lên một tiểu cô nương giúp Hạ Vân Kiệt gội đầu.

"Diễm tỷ, có thể đổi cái nhà tạo mẫu tóc không?" Tiểu cô nương dẫn Hạ Vân Kiệt đi gội đầu phát khi, Hạ Vân Kiệt nhịn không được nhỏ giọng đối Diễm tỷ nói.

"Không được, A Minh là nơi này thủ tịch nhà tạo mẫu tóc, thủ nghệ của hắn tốt nhất ! Hì hì, an a, vì tỷ tỷ, ngươi liền tạm thời ủy khuất một chút, cùng lắm thì bị tạp điểm du thôi!" Diễm tỷ đầu tiên là không cần nghĩ ngợi cự tuyệt, sau đó vừa cười hì hì vui sướng khi người gặp họa nói.

Hạ Vân Kiệt nhìn Diễm tỷ vui sướng khi người gặp họa bộ dáng, chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu, hắn thực hoài nghi Diễm tỷ là cố ý.

Bất quá tuy nói A Minh thực nương, tay hắn phất quá đầu của hắn khi làm cho Hạ Vân Kiệt kìm lòng không được sẽ khởi nổi da gà, nhưng không thể phủ nhận, A Minh tay nghề thật sự thực không sai.

Xử lý xong kiểu tóc sau, trong gương Hạ Vân Kiệt cả người giống như rồi đột nhiên thay đổi cái dạng. Tóc nhẹ nhàng khoan khoái tinh thần cũng không thất phiêu dật, lại hoàn mỹ phụ trợ hắn đường cong tương đối rõ ràng mặt hình.

"Xinh đẹp! Thật sự rất được!" A rõ ràng nhiên cũng thực vừa lòng chính mình tác phẩm, đối với gương chậc chậc tán thưởng cái không ngừng, Diễm tỷ có như vậy trong nháy mắt tựa hồ cũng bị Hạ Vân Kiệt đột nhiên chuyển

biến mà kinh sợ, trong mắt toát ra một tia mê loạn.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt không phủ nhận A Minh tay nghề thật sự thực không sai, nhưng A Minh dùng “Xinh đẹp” Đến hình dung hắn, thật sự làm cho hắn cảm thấy cả người cũng không tự tại, vội vàng đình chỉ nói:“A minh, thỉnh không cần dùng xinh đẹp đến hình dung ta, ｏｋ?”

“Khanh khách!” Diễm tỷ gặp Hạ Vân Kiệt nóng nảy, thế nhưng không tâm không phế nở nụ cười.

Theo bàn tay mềm tóc đẹp sa long đi ra, Diễm tỷ lại mang Hạ Vân Kiệt đi Giang Châu đại hạ mua một bộ hưu nhàn phục sức cùng giầy, nhưng lại đều là Italy bài tử, cụ thể gọi là gì, Hạ Vân Kiệt cũng không hiểu. Dù sao cử đắt tiền, một thân trang phục và đạo cụ xuống dưới cơ hồ đỉnh được với hắn kia notebook.

Lấy lòng này nọ sau, đã muốn không sai biệt lắm là buổi chiều hai giờ đến.

Gặp thời gian đã muốn không còn sớm, hai người cũng lười đi ra ngoài tìm khách sạn ăn, trực tiếp chạy đến Giang Châu đại hạ mái nhà mỹ thực thành ăn cơm.

Cái gọi là người dựa vào xiêm y mã dựa vào an, những lời này còn là cử có đạo lý.

Hạ Vân Kiệt nhân vốn liền bộ dạng coi như suất khí, nay đỉnh một đầu danh nhà tạo mẫu tóc xử lý tóc, mặc một thân quốc tế xa xỉ phẩm bài phục sức, như vậy ở mỹ thực trong thành một tòa, tuyệt đối là dễ nhìn một quả, dẫn tới không ít cô gái thiếu phụ ào ào ghé mắt tướng xem, liền tội liên đới ở hắn đối diện Diễm tỷ đều theo dõi hắn xem, đôi mắt đẹp tia sáng kỳ dị gợn sóng.

“Diễm tỷ, không tất yếu như vậy nhìn chằm chằm ta xem đi? Ngươi như vậy nhìn chằm chằm ta xem, ta ăn không

ngon nha.” Hạ Vân Kiệt cả người không được tự nhiên nói.

“Nhìn không ra đến nha, A Kiệt. Như vậy một tá phẫn, lập tức tựu thành cô gái sát thủ ! Bất quá ta cuối cùng cảm giác còn thiếu điểm cái gì!” Diễm tỷ đầu tiên là khen Hạ Vân Kiệt một câu, sau đó nhìn Hạ Vân Kiệt lấy tay chi mặt nhi cân nhắc nói.

“Ta cảm giác đã muốn cú hảo !” Hạ Vân Kiệt nói.

“Đúng rồi, thiếu chút nữa đã quên, ngươi còn thiếu một cái đồng hồ! Một thành công nam nhân, không đồng hồ sao được?” Diễm tỷ đột nhiên kêu lên, nói xong vội vàng đi phiên bao bao, sau đó thế nhưng thực xuất ra một nam sĩ đồng hồ, còn là Thụy Sĩ lôi đạt đế tinh máy móc biểu.

“Nam nhân đồng hồ, quá kém chống đỡ không được trường hợp còn không bằng không mang, rất tốt, tỷ ta đưa không nổi, vừa vặn có vị bằng hữu ở tiệm cầm đồ công tác, liền theo hắn nơi nào tạm thời mượn một cái lại đây. Đây là Thụy Sĩ lôi đạt đế tinh hệ liệt tự động máy móc biểu, tân biểu giá đại khái muốn 4 vạn nhiều 5 vạn tả hữu, coi như có thể lấy ra tay. Đương nhiên tiệm cầm đồ giá tiện nghi hơn, đại khái một vạn sáu bảy quang cảnh, cho nên ngươi đội cũng không phải có tâm lý gánh nặng, thực lộng hỏng rồi hoặc là đã đánh mất, tỷ bồi được rất tốt.” Diễm tỷ xuất ra biểu sau một bên đưa cho Hạ Vân Kiệt ý bảo hắn đội, vừa nói nói.

“Không như vậy khoa trương đi, Diễm tỷ, ngươi đến tột cùng muốn cho ta sắm vai cỡ nào thành công nam nhân nha?” Hạ Vân Kiệt một bên tiếp nhận đồng hồ đội, một bên dở khóc dở cười hỏi.

“Này thật đúng là hảo hảo cân nhắc một chút…… Nếu không hải quy tinh anh thế nào?” Diễm tỷ nghe vậy thật

đúng là cẩn thận tự hỏi lên, sau đó đột nhiên hai mắt sáng ngời nói.

“Hải quy tinh anh? Kính nhờ ta ngay cả một câu tiếng Anh đều giảng không lưu loát, làm hải quy có thể được không? Người ta vừa hỏi sẽ lòi!” Hạ Vân Kiệt cười khổ nói, chính là nói lời này khi nhưng thật ra đột nhiên ý thức được chính mình nay tiếng Anh từ ngữ lượng tuy rằng đột nhiên tăng mạnh, nhưng khẩu ngữ thật đúng là không được, hôm khác tìm địa phương luyện luyện khẩu ngữ đi.

“Điều này cũng đúng. Nếu không sẽ giả bộ kẻ có tiền gia con trai đi, bất quá đầu năm nay phú nhị đại thanh danh không được tốt, hơn nữa ta cũng tốt giống thành bàng người giàu có dường như. Đáng tiếc ngươi chính là quán bar người làm công, nếu có một phần có vẻ tốt chức nghiệp thì tốt rồi!” Diễm tỷ buồn rầu nói.

“Ngươi cảm thấy thầy thuốc thế nào?” Hạ Vân Kiệt gặp Diễm tỷ vẻ mặt buồn rầu bộ dáng, tuy rằng rất muốn nói cho nàng làm như vậy là lừa mình dối người, căn bản không tất yếu, nhưng còn là có chút không đành lòng, nghĩ nghĩ hỏi.

“Vô nghĩa, thầy thuốc đương nhiên được rồi. Kia nhưng là xã hội tinh anh giai tầng, có địa vị, thu vào lại cao. Cho dù có tiền, làm quan, cũng tưởng giao cái thầy thuốc bằng hữu, dù sao ai đều có sinh bệnh thời điểm. Nhưng là, liền ngươi một cái trong quán bar bưng đĩa, có thể làm được thầy thuốc sao? Nga, ông trời, ta như thế nào sẽ không lo lắng điểm này đâu!” Diễm tỷ đầu tiên là trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó vẻ mặt buồn bực vỗ cái trán.

“Ta kỳ thật có thể khách mời một chút thầy thuốc.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Thôi đi, ngươi biết y sao? Vạn nhất người khác vừa hỏi, ngươi còn không lập tức làm lộ. Tính, ngươi còn là khách mời một chút tối không có kỹ thuật hàm lượng phú nhị đại đi, tỷ bàng người giàu có liền bàng người giàu có, ít nhất có tiền không phải!” Diễm tỷ xem thường nói.

“Ha ha, còn đừng nói, ta trước kia ở trong thôn thật đúng là học quá điểm y thuật, bất quá là trung y. Bất quá ngươi cũng biết, đầu năm nay trung y cũng bắt đầu cần văn bằng, không phải trung y viện giáo tốt nghiệp vào không được bệnh viện. Hơn nữa trung y có vẻ coi trọng làm nghề y kinh nghiệm, càng lão càng ăn ngon. Giống ta như vậy, vừa không là chính quy trung y viện giáo tốt nghiệp, cũng không phải cái gì lão trung y, đương nhiên không có biện pháp dựa vào này ăn cơm, cho nên đành phải đi quán bar làm công a.” Hạ Vân Kiệt nửa thật nửa giả nói.

“Ngươi thực biết trung y?” Diễm tỷ nghe vậy không khỏi kinh ngạc nói.

“Thực biết, ta không phải hội võ công sao? Kia dạy ta võ công lão nhân trước kia vốn chính là nông thôn thầy lang, hơn nữa người học võ khó tránh khỏi sẽ có ngã đánh xoay thương thời điểm, cho nên đều đã biết một chút xoa bóp bó xương thủ pháp. Cho nên cho dù không nói này khác, chỉ cần xoa bóp bó xương, ta cũng coi như nửa khoa chỉnh hình thầy thuốc a. Không chừng ngày nào đó ông trời mở mắt, có người tuệ nhãn thức châu, ta có thể đi bệnh viện đi làm đâu.” Hạ Vân Kiệt miệng đầy bậy bạ nói.

“Ngươi liền làm mộng đi! Bất quá quản nó đâu, thầy lang cũng là thầy thuốc! Lại suất khí lại tuổi trẻ thầy thuốc, ân, hẳn là đủ phong cách. Từ giờ trở đi, ngươi chính là của ta thầy thuốc bạn trai.” Diễm tỷ đầu tiên là trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó vừa lòng nói.

Cơm nước xong, hai người liền xuất phát đi tỉnh thành Hải Châu thị.

Ở trên xe, Diễm tỷ nói về một ít chuyện cũ.

Hạ Vân Kiệt thế mới biết, vì cái gì Diễm tỷ tiếng Anh trình độ tốt như vậy, nguyên lai Diễm tỷ còn là tỉnh thành công thương đại học cao tài sinh. Về phần nàng cùng hôm nay muốn tổ chức sinh nhật party đồng học trong lúc đó chuyện xưa còn có điểm cẩu huyết.

Hôm nay sinh nhật đồng học tên gọi Tề Hỷ Linh, người bộ dạng bình thường, nhưng là cái nhà giàu tiểu thư. Các nàng lớp học còn có nam sinh, tên gọi Hạng Thành Lỗi, là cái nghèo khó sinh, người bộ dạng rất tuấn tú, ở trong ban thành tích cũng tối bạt tiêm.

Chu Hiểu Diễm cùng Hạng Thành Lỗi nam tài nữ mạo, rất nhanh liền đàm thượng. Bởi vì Hạng Thành Lỗi gia cảnh bần hàn, Chu Hiểu Diễm gia cảnh coi như không có trở ngại, cho nên ở trong đại học, Chu Hiểu Diễm vẫn tỉnh ăn kiệm dùng, đem trong nhà kí đến sinh hoạt phí tỉnh đi ra phân một bộ phận cho Hạng Thành Lỗi, hy vọng hắn có thể an tâm đọc sách, không cần đi bên ngoài làm việc ngoài giờ, lãng phí thời gian.

Chính là không nghĩ tới, ở đại tứ, Hạng Thành Lỗi đột nhiên di tình biệt luyến cùng Tề Hỷ Linh thân nhau, hơn nữa tốt nghiệp sau còn cùng nàng song song đi Nhật Bản lưu học.

Chuyện này đối Chu Hiểu Diễm đả kích rất lớn, thậm chí vì việc này nàng đại học cũng chưa học xong, cũng là theo khi đó bắt đầu nàng đột nhiên đối nam nhân mất đi hứng thú. Đương nhiên về này đó, Chu Hiểu Diễm chưa nói.

“Đều như vậy, loại này sinh nhật party còn có cái gì hảo tham gia.” Hạ Vân Kiệt nghe xong sau, không khỏi nhíu mày nói, đối kia Hạng Thành Lỗi làm người cực kỳ khinh thường.

“Nếu bọn họ cố ý mời ta tham gia, ta để làm chi không đi? Không đi chẳng phải là thuyết minh ta còn canh cánh trong lòng năm đó sự tình? Ta không, ta sẽ làm cho bọn họ nhìn xem, ta hiện tại cuộc sống rất khá, ta còn có một vị thực tuổi trẻ rất tuấn tú khí thầy thuốc bạn trai!” Chu Hiểu Diễm nói.

Hạ Vân Kiệt nhìn Diễm tỷ kia trương trở nên quật cường mặt, đột nhiên cảm thấy có chút đau lòng, chính là mặt ngoài lại ra vẻ thoải mái tùy ý nói:“Kia cũng là! Nếu bọn họ cố ý mời, ta cũng không thể yếu thế! Yên tâm Diễm tỷ, ta nhất định hội hảo hảo cho ngươi làm vẻ vang.”

“Hì hì, thật sự là của ta hảo đệ đệ. Ân, đến hôn một cái!” Diễm tỷ nghe vậy đột nhiên cười xoay quá, đô khởi của nàng gợi cảm môi đỏ mọng, một bộ tác hôn mê người tư thái.

Có đề cử phiếu thổ hào, chúng ta làm bằng hữu đi! Cầu đề cử phiếu a a a!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 106 : Tái kiến Tần Lam

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-02 12:04:50.0 số lượng từ:3220

Nhìn Diễm tỷ kiều diễm ướt át môi đỏ mọng thấu lại đây, Hạ Vân Kiệt không khỏi bị hoảng sợ, vội vàng hướng cửa xe phương hướng sườn sườn nói:“Cẩn thận, phía trước xe.”

“Người nhát gan, có sắc tâm không sắc đảm!” Diễm tỷ trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói, sau đó một lần nữa xoay qua đầu.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy âm thầm mắt trợn trắng, rất muốn nói, ngươi thích là nữ nhân cũng không phải nam nhân!

……

Tỉnh thành Hải Châu thị là Giang Nam tỉnh kinh tế văn hóa chính trị trung tâm, là một tòa phồn hoa hiện đại đại đô thị.

Đây là Hạ Vân Kiệt lớn như vậy lần đầu tiên tiến tỉnh thành.

Ngồi ở trên bảo mã xe, nhìn đường cái hai bên một tòa tòa nhà cao tầng đột ngột từ mặt đất mọc lên, cũng là so với Giang Châu thị thoạt nhìn còn muốn phồn hoa khí phái rất nhiều, Hạ Vân Kiệt không khỏi âm thầm cảm khái, tỉnh thành quả nhiên chính là tỉnh thành, trách không được rất nhiều người tưởng hướng tỉnh thành chạy. Cũng không biết kinh thành lại là như thế nào? Phỏng chừng so với Hải Châu thị muốn càng khí phái phồn hoa đi, cho nên mới sẽ có nhiều người như vậy hướng kinh thành tễ.

Nghĩ đến kinh thành, Hạ Vân Kiệt không khỏi nghĩ tới Trình Phinh. Trình Phinh vừa đi kinh thành khi, hai người còn không khi có liên hệ, chính là gần nhất cũng đã rất ít liên hệ. Có lẽ khoảng cách, thời gian thật sự có thể thay đổi rất nhiều này nọ.

Hạ Vân Kiệt không khỏi có chút cảm khái đứng lên, chính cảm khái là lúc, xe bảo mã khai quá một nhà sát đường cà phê quán. Nhà này cà phê quán thế nhưng cũng kêu “Tác liệt cà phê”.

Thật lớn cửa sổ mặt hướng ngã tư đường, ngồi ở bên trong có thể một bên uống cà phê, một bên quan sát đến muôn hình muôn vẻ người theo ngoài cửa sổ trải qua.

Người uống cà phê không nhiều lắm, lâm cửa sổ cái bàn một loạt cái bàn, thưa thớt chỉ có hai trương cái bàn có người ngồi. Trong đó một bàn ngồi một vị xinh đẹp nữ nhân, lúc này nàng chính một người lẳng lặng dùng thìa quấy cà phê.

Hạ Vân Kiệt ánh mắt chích trong nháy mắt liền bắt giữ đến này nữ nhân, trong mắt lóe ra kinh hỉ nghi hoặc sắc:“Nàng như thế nào lại ở chỗ này?”

Từ ngày ấy bờ biển ôm mà miên sau, Hạ Vân Kiệt sẽ thấy cũng chưa thấy qua Tần Lam, vị này đoan trang gợi cảm xinh đẹp công an cục phó cục trưởng. Hai người cũng chưa từng liên hệ quá.

Đúng vậy, một thị công an cục phó cục trưởng, một quán bar người làm công, hai người thân phận kém là cỡ nào cách xa, gọi điện thoại có thể nói cái gì đâu?

Bất quá rất nhanh Hạ Vân Kiệt liền vì chính hắn một nghi hoặc mà cảm thấy buồn cười, nếu chính mình đều có thể đến tỉnh thành, vì cái gì nàng không thể tới tỉnh thành đâu? Có lẽ là họp, có lẽ đến tìm bằng hữu, có lẽ

người nhà của nàng ngay tại Hải Châu, nàng ở Hải Châu thị nguyên nhân có thể so với chính mình nhiều hơn, không giống chính mình, dĩ nhiên là lấy một cái giả bạn trai thân phận đến Hải Châu thị.

Trong lòng chưa kịp chính mình nghi hoặc cảm thấy buồn cười khi, Hạ Vân Kiệt thấy được một vị nam tử bộ dạng tương đối cao lớn cao ngất hướng Tần Lam đi đến, Tần Lam nhìn đến hắn đi tới, diêu thìa tay rõ ràng hơi hơi cương một chút, sau đó hướng về phía hắn đứng dậy.

Kế tiếp, Hạ Vân Kiệt liền nhìn không tới.

Bởi vì xe đã muốn dần dần khai xa, cho dù hắn hồi đầu xem, cũng chỉ có thể nhìn đến Tần Lam bóng dáng, nhìn không tới của nàng ngay mặt, cũng vô pháp nhìn đến trên mặt nàng miễn cưỡng mà chua sót tươi cười.

Tần Lam hiện tại tâm tình quả thật thực chua sót, tựa như nàng trước bàn khổ cà phê giống nhau, khổ làm cho người ta khó có thể hạ khẩu.

Nàng cuối cùng còn là lựa chọn kiên trì, mà kiên trì hậu quả, đó là ở ngắn ngủn hai tháng nội, nàng trực tiếp theo thị công an cục phó cục trưởng bị điều đến tỉnh công an thính cán bộ kỳ cựu chỗ làm một cái phụ trách cách về hưu cán bộ kỳ cựu quản lý phục vụ phó trưởng phòng. Tuổi còn trẻ, trước tiên làm nổi lên phục vụ lão nhân công hội công tác.

Này đổ coi như hảo, ít nhất còn tại công an hệ thống nội, ít nhất còn là một gã cảnh sát nhân dân. Đã có thể ở phía trước vài ngày, của nàng công tác lại một lần nữa đã xảy ra điều động, hiện tại nàng đã muốn không hề là một gã công an cục phó xử cấp cán bộ, mà là Giang Nam tỉnh tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất một chỗ một gã phó trưởng phòng. Nàng hiện tại công tác là

phân công quản lý phụ trách cách mạng dân chủ mới thời kì lịch sử Đảng tư liệu thu thập, sửa sang lại, biên soạn cùng nghiên cứu công tác.

Theo một gã phụ trách hình trinh phó cục trưởng, đến bây giờ phụ trách cách mạng nghiên cứu thất “Cổ giả”, đối với nhiệt tình yêu thương cảnh sát nhiệt tình yêu thương phá án này phân công tác Tần Lam mà nói, quả thực chính là theo cao trên mây ngã xuống đến vũng bùn. Chính là trừ bỏ khuất phục, trừ bỏ yên lặng đi thích ứng, nàng còn có thể làm gì? Trừ phi nàng khẳng nghe theo trong nhà an bài gả cho trước mắt vị này nam nhân chính lấy người thắng ánh mắt nhìn xuống nàng.

Nàng trước mắt vị này nam nhân họ lữ, tên gọi Đông Nghĩa. Hắn gia gia đồng dạng là nước cộng hoà một vị nguyên lão tướng quân, bất quá mặc kệ là chức cấp cùng lực ảnh hưởng đều so với Hoàng lão kém một ít, ở chín mươi niên đại sơ đã qua đời. Bất quá cho dù như thế, dựa vào Lữ lão gia tử cấp lữ gia đánh hạ căn cơ, Lữ gia nay ở kinh thành coi như là một quan trường hào môn.

Lữ Đông Nghĩa phụ thân, cũng chính là Lữ gia nay chưởng đà nhân nay lại quan tới bộ cấp, có thể nói quyền cao chức trọng, mà Lữ Đông Nghĩa bản nhân thì tại ba tháng trước điều đến Giang Nam tỉnh tổ chức bộ nhâm cán bộ ngũ phòng trưởng phòng.

Tuy rằng Lữ Đông Nghĩa chính là trưởng phòng, lại nói tiếp chức cấp cũng liền so với Tần Lam này phó trưởng phòng cao hơn nhất cấp. Nhưng tổ chức bộ là quản quan mũ, mà Trung Quốc quan viên tối để ý cũng hoàn toàn chính là quan mũ, cho nên tổ chức bộ ở quan trường ngành lý vẫn là chân chính thực quyền ngành. Giống Lữ Đông Nghĩa như vậy một cái xử cấp cán bộ xuống địa phương đi, có đôi khi thị ủy thư kí nếu khách khí điểm, đều đã tự mình ra mặt tiếp đãi.

Tần Lam công tác điều động, chính là Lữ Đông Nghĩa ở sau lưng một loạt thao tác!

“Nghiên cứu thất công tác còn thích ứng đi?” Lữ Đông Nghĩa phất tay gọi tới người phục vụ điểm một ly cà phê, sau đó một bên chầm chập giảo cà phê, một bên nhìn như quan tâm hỏi.

“Nếu làm như vậy, ngươi cảm thấy thống khoái, hội như vậy buông tha nhà chúng ta một con ngựa trong lời nói, ta thực thích này phân công tác.” Tần Lam hé miệng uống một ngụm cà phê.

Thực khổ!

“Tần trưởng phòng, ngươi lời này ta sẽ không thích nghe xong. Cái gì kêu buông tha nhà các ngươi một con ngựa? Ta có làm khó dễ các ngươi gia sao?” Lữ Đông Nghĩa cũng uống một ngụm cà phê, dùng trêu tức ánh mắt không hề kiêng kị nhìn Tần Lam nói.

Cà phê rất thơm!

“Hảo, là ta nói sai, ta hướng ngươi xin lỗi. Nói đi, ngươi đến tột cùng tưởng ta làm như thế nào?” Tần Lam hỏi. Đầy đặn bộ ngực sữa ở màu trắng sơ-mi hạ kịch liệt mặt đất hạ phập phồng vài cái, cuối cùng lại bình tĩnh đi xuống,

“Ta nghĩ ngươi làm như thế nào chẳng lẽ ngươi còn không hiểu chưa? Gả cho ta, các ngươi Tần gia cùng ta Lữ gia chính là một nhà thân, lại sẽ có cái gì không giải được thù đâu? Ngươi nói có phải hay không?” Lữ Đông Nghĩa dùng ăn định Tần Lam ánh mắt nhìn nàng, ánh mắt thậm chí không kiêng nể gì ở của nàng trên mặt ở nàng đầy đặn bộ ngực sữa đánh giá.

“Ngươi nằm mơ!” Tần Lam đầy đặn bộ ngực sữa rốt cục lại kịch liệt phập phồng.

“Phải không? Ta đây sẽ chờ giấc mộng trở thành sự thật! Ta nói rồi, ta nhất định hội cưới ngươi!” Lữ Đông Nghĩa lại căn bản không vì Tần Lam ngôn ngữ sở chọc giận, hướng Tần Lam lộ ra một tia người thắng đắc ý dữ tợn mỉm cười, chậm rãi ném xuống một câu, sau đó đứng dậy đi rồi.

Nhìn Lữ Đông Nghĩa xoay người rời đi bóng dáng, nước mắt ở Tần Lam hốc mắt lăn lộn, nhưng nàng cố nén.

Nàng học sơ tam khi, Lữ Đông Nghĩa đọc cao nhị. Khi đó Lữ Đông Nghĩa cũng đã là một công tử ca ỷ vào trong nhà quyền thế đùa bỡn nữ nhân. Có một lần Lữ Đông Nghĩa coi trọng nàng, trước mặt chúng công tử ca mặt đùa giỡn nàng, nhưng không nghĩ tới lại bị nàng trước mặt mọi người mặt hung hăng đánh một chút.

Bởi vì Tần Lam từ nhỏ đã nghĩ làm cái cảnh sát, cho nên lúc còn rất nhỏ nàng mà bắt đầu luyện quyền, hơn nữa nàng phát dục sớm, sơ tam khi liền bộ dạng cùng đại cô nương dường như, khí lực cũng đại, Lữ Đông Nghĩa không phải của nàng đối thủ.

Một cái học cao nhị đại nam hài lại bị một cái học sơ tam nữ sinh cấp đánh một chút, chuyện này từng một lần làm cho Lữ Đông Nghĩa trở thành kinh thành công tử ca trung chê cười. Cũng là theo khi đó khởi, Lữ Đông Nghĩa thề về sau nhất định phải đem Tần Lam này nữ nhân cưới tới tay, làm cho nàng cả đời khuất phục ở hắn dâm uy dưới.

Lần này trong kinh thành có vị quan lớn xảy ra vấn đề, mà Tần Lam Nhị thúc cũng chính là Tần gia chân chính người chưởng đà, trước kia từng là vị này quan lớn bí thư, cho nên liền khó tránh khỏi liên lụy đi vào.

Bất quá vị kia quan lớn ra vấn đề khi, Tần Lam Nhị thúc đã muốn hạ đến địa phương trước nhậm chức, cùng kia sự kiện liên lụy không lớn. Theo lý mà nói cho dù bị điều tra, cũng không về phần bị nghiêm trị, đương nhiên ra như vậy nhất việc sự tình, lấy Tần gia trụ cột bối cảnh, về sau tưởng lên chức trên cơ bản không có cửa đâu.

Này cũng là không có gì, Tần Lam Nhị thúc nay tốt xấu cũng đã muốn là Tây Lĩnh tỉnh phó tỉnh trưởng, tuy rằng không phải thường vụ phó tỉnh trưởng, không phải tỉnh ủy thường ủy, nhưng là tuyệt đối được cho quyền cao chức trọng chính phủ quan lớn. Trung Quốc quan trường vốn chính là Kim Tự Tháp hình, càng lên cao lại càng khó, đến Tần Lam Nhị thúc vị trí này tái hướng lên trên nói là thiên quân vạn mã quá cầu độc mộc cũng chút không đủ.

Lấy Tần gia bối cảnh, cho dù Tần Lam Nhị thúc lão thủ trưởng không ra vấn đề, nếu không có thích hợp cơ hội cùng với mặt trên lãnh đạo coi trọng đề bạt, Tần Lam Nhị thúc con đường làm quan trên cơ bản coi như là đi đến cao nhất, trở lên thăng cơ hội phi thường nhỏ bé.

Khả vấn đề liền ra ở phụ trách chuyện này dĩ nhiên là Lữ Đông Nghĩa phụ thân, cho nên Tần Lam Nhị thúc vận mệnh liền nắm giữ ở tại Lữ gia trong tay. Quan trường chính trị vốn chính là cái ngươi lừa ta gạt, mẫn cảm phức tạp địa phương. Lữ Đông Nghĩa phụ thân ở xử lý chuyện này, nắm quyền, hơn nữa Tần Lam Nhị thúc hậu trường đã đổ, nếu muốn chỉnh Tần Lam Nhị thúc, có thể nói làm cho Tần Lam Nhị thúc trước tiên lui cư nhị tuyến, dưỡng lão xem như hướng nhẹ chỉnh, thật muốn hướng tử chỉnh, hái được Tần Lam Nhị thúc quan mũ cũng không phải cái gì chuyện khó khăn lắm.

Lữ Đông Nghĩa là Lữ gia trưởng tôn, là Lữ gia trọng điểm bồi dưỡng đối tượng. Đến Giang Nam tỉnh ủy tổ

chức bộ nhậm chức bất quá chính là hắn dưới địa phương lý lịch bước đầu tiên. Làm Lữ gia trưởng tôn, Lữ Đông Nghĩa ở Lữ gia là có nhất định lời nói quyền, cho nên tại đây sự kiện thượng, hắn đưa ra cùng Tần Lam kết hôn điều kiện.

Đây là Lữ Đông Nghĩa một cái tâm bệnh, Lữ Đông Nghĩa phụ thân bao nhiêu biết một ít, cho nên thấy hắn kiên trì cũng sẽ theo hắn đi. Dù sao Lữ Đông Nghĩa là Lữ gia trưởng tôn, cho tới bây giờ ba mươi ba tuổi còn không chịu kết hôn cũng làm cho Lữ Đông Nghĩa cha mẹ vẫn thực đau đầu. Huống hồ, Tần Lam Nhị thúc nói như thế nào cũng là cái có thực quyền phó tỉnh trưởng, là có năng lực tài hoa hạng người, nếu có thể thông qua đám hỏi phương thức, đem Tần gia chặt chẽ cột vào Lữ gia này chiến hạm thượng, đối với Lữ gia cũng không xem như cái gì chuyện xấu. Cho nên Lữ gia hướng Tần gia vươn cành oliu.

Vốn tưởng rằng Tần gia dưới tình huống như vậy, khẳng định hội vui sướng đáp ứng, nhưng kết quả lại bất ngờ là, Tần Lam thế nhưng quả quyết cự tuyệt. Này không khỏi làm Lữ Đông Nghĩa phụ thân giận tím mặt, cảm thấy đại mất mặt.

Nay Tần gia đã muốn bởi vì này sự kiện đại chịu chèn ép, Tần Lam này thị công an cục phó cục trưởng lại nhất biếm tái biếm, cho tới bây giờ đã muốn theo một cái tư thế oai hùng hiên ngang nữ phó cục trưởng biến thành muốn làm lịch sử Đảng nghiên cứu cổ giả. Cũng may Tần Lam Nhị thúc dù sao cũng là phó tỉnh trưởng, còn là có một chút nền tảng, Lữ gia tưởng hoàn toàn thu thập hắn nhưng cũng không phải chuyện rất dễ dàng, nhưng chung quy cánh tay không lay chuyển được đùi, Tần Lam Nhị thúc nay cũng mau đỉnh không được.

Này cũng là Tần Lam hôm nay ước gặp Lữ Đông Nghĩa nguyên nhân, chính là không đàm hai câu lại đàm bính.

Nước mắt xuống dốc xuống dưới, nhưng di động tiếng chuông lại vang lên.

Hôm nay đổi mới xong, cầu đề cử phiếu!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 107 : Tính nợ cũ

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-03 0039.0 số lượng từ:3096

Điện thoại là Tần Lam phụ thân Tần Diệc Viễn đánh tới. Tần Lam phụ thân Tần Diệc Viễn là một nhà quốc xí công ty lão tổng, vốn là sang năm mới muốn lui cư nhị tuyến, nhưng bởi vì này chuyện hiện tại đã muốn trước tiên lui cư nhị tuyến, từ lão tổng biến thành công ty công hội chủ tịch.

“Tần Lam, ba kỳ thật không sao cả, dù sao một phen tuổi, lui cũng liền lui. Nhưng ngươi Nhị thúc, còn có ca ca của ngươi đệ đệ, ngươi tổng yếu thay bọn họ lo lắng lo lắng. Hơn nữa Lữ Đông Nghĩa người này cũng không sai, ngươi liền vì cái gì như vậy quật đâu?” Trong điện thoại vang lên phụ thân thầm oán khó hiểu thanh âm.

Làm cho này sự kiện, Tần Diệc Viễn không thiếu mắng nàng, nay cũng đã ngay cả mắng khí lực cũng chưa.

“Ba, ta hiểu được, làm cho ta còn tưởng tưởng.” Tần Lam nói xong liền treo điện thoại, nhưng nước mắt lại nhịn không được chảy xuống dưới, sau đó tí tách dừng ở cà phê, tiên khởi điểm điểm chua sót cà phê.

“Chẳng lẽ ta thật sự phải gả cho hắn sao? Gả cho tên hỗn đản nào sao?” Tần Lam không có đi sát bắt tại trên mặt nước mắt, chính là nhìn ngoài cửa sổ tuyệt vọng một tiếng thanh hỏi chính mình.

Nhìn ngoài cửa sổ, chết lặng nhìn trên đường người đến người đi, không biết vì cái gì Tần Lam đột nhiên nhớ tới Hạ Vân Kiệt. Kia từng bồi nàng cùng nhau xem mặt trời mọc đại nam hài, kia có được thực rắn chắc ấm áp trong ngực đại nam hài.

Cho tới bây giờ không giống giờ khắc này, Tần Lam như vậy khát vọng hắn xuất hiện, khát vọng tựa như lần trước giống nhau cái gì cũng không tưởng lẳng lặng tựa vào bờ vai của hắn!

Chính là nơi này là tỉnh thành, chính là nàng cùng hắn nhất định là người hai cái thế giới, hơn nữa nàng lại càng không tưởng liên lụy hắn!

Bởi vì Lữ Đông Nghĩa là cái lòng dạ hẹp hòi, trừng mắt tất báo tiểu nhân, nàng không dám tưởng tượng nếu hắn phát hiện chính mình thế nhưng cùng Hạ Vân Kiệt cùng một chỗ, hắn hội như thế nào đối phó Hạ Vân Kiệt.

Lí Tuyên Vũ gần nhất vài ngày vẫn đều là mặt mày hớn hở, thoả thuê mãn nguyện, bởi vì hắn hiện tại đã muốn không phải Giang Châu thị Vân Long khu công an cục phân cục trị an đại đội phó đại đội trưởng, mà là chính đại đội trưởng.

Lần trước bị Tần Lam làm cho bất đắc dĩ, Lí Tuyên Vũ thay cục trưởng La Chí Cương con trai La Đại Vĩ đỉnh hang, nay rốt cục chiếm được dày hồi báo. Mà nguyên lai xe bay đảng lão đại, La Đại Vĩ tựa hồ cũng chuyển tính, từ lần đó sau, thế nhưng thông qua hắn phụ thân quan hệ, cũng đang nhi bát kinh đến Vân Long khu thuế vụ cục đi làm, không hề đi tiêu xe.

Bất quá tuy rằng không hề tiêu xe, nhưng này ngày buổi tối sự tình nhưng vẫn như căn xương cá giống nhau ngạnh ở hắn trong lòng, làm cho hắn nhất tưởng đứng lên liền hận thẳng cắn răng. Hơn nữa lúc ấy bọn họ đi điều tra quá, phát hiện Hạ Vân Kiệt thế nhưng thật thật nhất thiết chính là một gã quán bar phục vụ sinh, xuất thân nông thôn sau, La Đại Vĩ trong lòng liền lại càng không thích, càng cảm thấy lần đó sự tình là hắn suốt đời sỉ nhục.

Nhưng Tần Lam vị này công an cục phó cục trưởng, tựa như một tòa đại sơn giống nhau, ép tới La Đại Vĩ căn bản không dám dễ dàng nhúc nhích. Đoạn thời gian trước, Tần Lam cuối cùng điều đi rồi, làm cho La Đại Vĩ rất cao hứng một trận. Nhưng Tần Lam cho dù điều đi, cho dù bị giáng chức, nhưng dù sao còn là tỉnh thính một vị phó trưởng phòng, ở hắn phụ thân cảnh cáo dưới, La Đại Vĩ như trước không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Bất quá hôm nay, La Đại Vĩ lại hưng phấn liền cùng nhặt được bảo dường như. Buổi chiều còn không có tan tầm liền vọt vào Lí Tuyên Vũ văn phòng.

“Vũ ca, nói cho ngươi một cái tin tức tốt, Tần Lam này thối đàn bà hiện tại bị điều đến lịch sử Đảng nghiên cứu thất nghiên cứu đảng lịch sử đi.” Nhất vọt vào Lí Tuyên Vũ văn phòng, La Đại Vĩ liền vẻ mặt hưng phấn mà nói.

Từ ngày đó sau, hai người quan hệ trở nên thực thiết.

“Không thể nào, này tin tức thiên chân vạn xác?” Lí Tuyên Vũ nghe vậy không thể tin được nói.

Nói như thế nào Tần Lam cũng mới ba mươi tuổi, đang tuổi lớn hoa, nhưng lại là cảnh sát xuất thân, như thế nào khả năng đột nhiên gian bị điều đến lịch sử Đảng nghiên cứu thất đâu!

“Đương nhiên thiên chân vạn xác, là ta một vị ở tỉnh ủy văn phòng đi làm đồng học nói cho ta biết, vừa 4 ngày trước sự tình.” La Đại Vĩ nói.

“Dĩ nhiên là thật sự, kỳ quái, này Tần Lam đến tột cùng đắc tội người nào ? Thế nhưng bị chỉnh đến như vậy bộ!” Lí Tuyên Vũ gặp La Đại Vĩ nói không giống giả bộ, không khỏi vạn phần kỳ quái nói.

“Hắc hắc, này sẽ không rõ ràng, bất quá ai biết được, này đàn bà còn là rất được rất hương vị, không chừng là mỗ vị trong tỉnh lãnh đạo coi trọng nàng, nhưng nàng cũng không ra đi, sau đó liền…… Hắc hắc” La Đại Vĩ nghe vậy vẻ mặt sỗ sàng nói. Nói khi nhớ tới Tần Lam kia thành thục gợi cảm, đoan trang lãnh diễm bộ dáng nhi, còn nhịn không được nuốt hạ nước miếng.

“Hắc hắc, thật là có khả năng!” Lí Tuyên Vũ cũng bị gợi lên đối Tần Lam nhớ lại, nhịn không được hai mắt mị lên nói.

“Quản hắn cái gì khả năng! Dù sao hiện tại Tần Lam đã muốn trước tiên dưỡng lão, lại núi cao hoàng đế xa, hiện tại là nên đến phiên chúng ta tìm họ Hạ tiểu tử tính nợ cũ lúc.” La Đại Vĩ nói, trong mắt bắn ra một chút cừu hận thấu xương.

“Điều này cũng đúng, là nên tính sổ lúc.” Lí Tuyên Vũ nghe vậy gật gật đầu, trên mặt lộ ra một tia dữ tợn hưng phấn cười lạnh.

Thân là trị an phó đại đội trưởng, hướng đến chỉ có Lí Tuyên Vũ đùa giỡn uy phong thời điểm, cho tới bây giờ còn không có tiểu dân chúng vừa hướng về phía hắn đùa giỡn uy phong, không nghĩ tới lần trước thế nhưng ở công an cục bị một quán bar người làm công cấp đánh, nhưng lại bởi vậy bị tạm thời cách chức. Đối với Lí Tuyên Vũ mà nói, này đồng dạng là hắn vô cùng nhục nhã. Nay thật vất vả chờ đến cơ hội, hắn đương nhiên không chịu buông tha.

“Kia còn chờ cái gì Lí đại đội trưởng? Đi thôi!” Gặp Lí Tuyên Vũ gật đầu, La Đại Vĩ khẩn cấp nói.

“Đi…… Bất quá, chuyện này còn là trước hết thỉnh kì một chút ngươi ba đi?” Lí Tuyên Vũ nghe vậy đầu tiên là

đồng dạng cũng khẩn cấp đứng lên, chính là rất nhanh lại chần chờ.

“Này…… Được rồi. Ta đi trước hỏi hạ ta ba ba xem, bất quá này khẩu khí ta là nhất định phải ra !” Hạ Vân Kiệt thực có thể đánh, đối phó Hạ Vân Kiệt La Đại Vĩ chính mình là khẳng định không có biện pháp, còn cần mượn dùng Lí Tuyên Vũ vị này tân nhậm trị an đại đội trưởng quyền lực, cho nên gặp Lí Tuyên Vũ không dám mạo muội xuất mã, trong lòng tuy có chút bất mãn, nhưng còn là chỉ có thể gật gật đầu nói.

“Đó là đương nhiên! Ta cũng hận không thể hiện tại lập tức thu thập kia tiểu tử. Bất quá kia tiểu tử không chỉ có có thể đánh, hơn nữa cùng Tần Lam quan hệ cũng không thiển, cẩn thận một chút luôn tốt.” Lí Tuyên Vũ gặp La Đại Vĩ mặt lộ vẻ bất mãn, vội vàng ôm bờ vai của hắn nói.

Hắn cũng không dám đắc tội vị này cục trưởng công tử.

Gặp Lí Tuyên Vũ nói như vậy, La Đại Vĩ cũng không cấm nhớ tới Hạ Vân Kiệt kia khủng bố thân thủ, trong lòng không có tới từ lóe ra một tia hàn ý, nhưng rất nhanh đã bị mãnh liệt báo thù dục vọng cấp bao phủ, nói:“Vậy ngươi trước chờ, ta đi tìm ta ba.”

Nói xong La Đại Vĩ liền rời đi trị an đại đội trưởng văn phòng, lập tức hướng cục trưởng văn phòng đi đến.

Cục trưởng văn phòng, La Chí Cương chính thích ý tựa vào da thật dựa vào ghế, đối với trần nhà hộc một đám yên vòng, trong đầu chính thích méo mó hồi tưởng vừa mới giữa trưa cùng Ngô Tiểu Lị dây dưa cùng một chỗ tình cảnh.

Ngô Tiểu Lị là Vân Long khu chấn hưng ngã tư đường làm phó chủ nhiệm, năm vừa mới ba mươi hai, là cái

thoạt nhìn thực đoan trang thực đầy đặn một nữ nhân, La Chí Cương liền thích loại này nữ nhân. Về phần trong nhà hoàng mặt bà còn có này chỉ cần ngươi có tiền có thế liền hận không thể mở ra chân cho ngươi thượng nữ nhân, La Chí Cương sớm đã ngoạn ghét.

Đoạn thời gian trước, La Chí Cương đi chấn hưng phố ngã tư đường làm thị sát, vừa vặn chánh chủ nhiệm không ở, Ngô Tiểu Lị tiếp đãi hắn. Lãnh đạo đến thị sát, phía dưới người tự nhiên muốn mở tiệc chiêu đãi hắn.

Ngày đó buổi tối, La Chí Cương ra vẻ không thắng rượu lực đứng dậy thừa dịp nhân không chú ý khi thân thủ sờ soạng hạ Ngô Tiểu Lị đầy đặn bộ ngực, không nghĩ tới Ngô Tiểu Lị chính là đỏ mặt nhéo hạ thân. La Chí Cương chỉ biết hấp dẫn. Sau lại La Chí Cương tìm một cơ hội đem Ngô Tiểu Lị cấp làm.

Chính trở về chỗ cũ là lúc, cửa bị đột nhiên đẩy mở ra.

La Chí Cương đương trường mặt liền trầm xuống dưới, hắn tối không thích thuộc hạ mạo phạm hắn uy nghiêm. Bất quá khi hắn gặp đẩy cửa vào là con trai La Đại Vĩ khi, sắc mặt lại lập tức chuyển vì tươi cười.

Này tự mình cốt nhục cùng lão bà chính là không giống với, La Chí Cương hiện tại đối với chính mình gia vị kia hoàng mặt bà ngay cả một chút hứng thú đều không có, nhưng đối con trai cũng là yêu thương có thêm, nếu bằng không La Đại Vĩ trước kia cũng sẽ không như vậy vô pháp vô thiên.

“Hôm nay như thế nào chạy ba bên này ? Ở thuế vụ cục bên kia đi làm cảm giác thế nào?” La Chí Cương kháp rớt trong tay nhuyễn Trung Hoa, cười tủm tỉm hỏi.

Này đoạn con trai không tái ở bên ngoài hồ nháo, an tâm ở thuế vụ cục đi làm, thật là làm cho La Chí Cương

vui vẻ.

Bất quá lúc này La Đại Vĩ nào có tâm tư nói chuyện gì thuế vụ cục đi làm sự tình, nghe vậy có lệ “Ân” thanh, sau đó liền khẩn cấp nói:“Ba, Tần Lam hiện tại ở lịch sử Đảng nghiên cứu thất đi làm ngươi biết không?”

“Như thế nào còn nghĩ kia sự kiện?” Biết tử chi bằng phụ, La Chí Cương nghe vậy khẽ cau mày nói.

Về phần Tần Lam vị này thị cục lãnh đạo bị điều đến tỉnh công an thính sau đó lại điều đến tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất, La Chí Cương vị này khu công an cục cục trưởng lại sao lại không biết.

“Đó là đương nhiên! Kia tiểu tử bất quá chính là chính là một quán bar người làm công, lại đem ta đánh cho như vậy thảm, hơn nữa thiếu chút nữa sẽ làm hại ta ngồi tù, nếu không phải bởi vì Tần Lam duyên cớ, ta đã sớm hung hăng thu thập kia tiểu tử ! Hiện tại tốt lắm, Tần Lam bị điều đến lịch sử Đảng nghiên cứu thất, ta cái này cùng Lí Tuyên Vũ gọi người đem hắn bắt lại.” La Đại Vĩ mục thấu hung quang nói.

“Hồ nháo! Ngươi cho là hiện tại cái gì niên đại? Cảnh sát muốn bắt người đã bắt người sao?” La Chí Cương nghe vậy sắc mặt mạnh trầm xuống nói.

“Không trảo hắn, chẳng lẽ cứ như vậy tính? Này khẩu khí ta khả nuốt không dưới đi! Trước kia nói sợ Tần Lam, bây giờ còn sợ cái gì?” La Đại Vĩ cũng không sợ hắn phụ thân, nghe vậy không phục nói.

“Bắt hắn cũng có thể, nhưng ngươi đáp ứng ta một điều kiện.” La Chí Cương đường đường Vân Long khu công an cục cục trưởng, lại bị khu trực thuộc nội một nhà quán bar phục vụ sinh cấp bãi một đao, trong lòng kỳ thật cũng vẫn canh cánh trong lòng, chính là quan ngồi

vào hắn vị này trí, thành phủ bao nhiêu có một chút, không biểu lộ ra đến thôi. Vừa rồi bãi sắc mặt cái gì, kỳ thật cũng không phải hắn không nghĩ trảo Hạ Vân Kiệt, mà là một phương diện muốn cho con trai biết cũng không phải làm chuyện gì đều có thể tùy tâm sở dục, mặt khác một phương diện cũng tưởng mượn cơ hội này cấp con trai sau mũ.

“Chỉ cần có thể bắt hắn, điều kiện gì ta đều đáp ứng.” La Đại Vĩ lập tức nói. Hắn hiện tại chích một lòng muốn báo thù tuyết hận.

“Đây chính là ngươi nói, cũng không chuẩn đổi ý.” La Chí Cương sắc mặt vui mừng đuôi lông mày nói.

“Tuyệt không đổi ý!” La Đại Vĩ mày cũng chưa mặt nhăn một chút nói.

“Ba yêu cầu cũng không cao, chỉ cần ngươi an tâm hảo hảo ở thuế vụ cục công tác, không cần tái cùng trước kia giống nhau không hiểu chuyện, ở bên ngoài gây chuyện thị phi, Hạ Vân Kiệt việc này ba liền giúp ngươi làm.” La Chí Cương lời nói thấm thía nói, về phần Hạ Vân Kiệt, không có Tần Lam ràng buộc, La Chí Cương thật đúng là một chút cũng chưa để ở trong lòng.

Đầu năm nay, có thể đánh lại tính cái rắm! Có quyền có tiền mới là cứng rắn đạo lý!

Có điểm tạp, hôm nay liền nhất chương, giữa trưa kia nhất chương các vị sẽ không dùng đợi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 108 : Ta cũng vậy một gã thầy thuốc

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-04 00:09:42.0 số lượng từ:3068

“Hảo, ta đáp ứng ngươi. Ta đây hiện tại đã kêu Lí Tuyên Vũ dẫn người đi bắt kia tiểu tử.” La Đại Vĩ thấy hắn ba đáp ứng xuống dưới, vẻ mặt hưng phấn nói.

“Gấp cái gì cấp! Đều nói bắt người không phải tùy tùy tiện liền sự tình. Kêu Lí Tuyên Vũ cộng lại cộng lại, hảo hảo tìm cái cớ, đừng đến lúc đó lại giống lần trước giống nhau khiến cho thực bị động.” La Chí Cương gặp con trai hầu cấp bộ dáng, nhịn không được trầm mặt trách nói.

“Tốt. Bất quá ba, ngươi là không phải rất thận trọng điểm? Không có Tần Lam, hắn Hạ Vân Kiệt một quán bar người làm công còn có thể phản thiên bất thành?” La Đại Vĩ nghe vậy gật gật đầu, sau đó không cho là đúng nói.

“Ngươi biết cái gì? Cẩn thận sử vạn năm thuyền! Đừng quên, lần trước ngươi chính là ăn này mệt.” La Chí Cương nói.

La Chí Cương như vậy vừa nói, La Đại Vĩ đổ không nói gì phản bác, “Nga” một tiếng, xoay người ra cục trưởng văn phòng.

“Ta ba nói, cho ngươi hảo hảo cộng lại cộng lại, lại xuất mã bắt người, kỳ thật ấn ta nói không phải một quán bar người làm công sao? Bắt hắn còn cần vòng quanh ép buộc sao?” La Đại Vĩ trở lại trị an đội trưởng văn phòng, đặt mông ngồi ở đối diện bàn công tác trên sô pha, theo trong túi lấy ra một bao nhuyễn Trung Hoa, ném cho Lí

Tuyên Vũ một cây, chính mình cũng rút một cây điêu ở ngoài miệng.

“Ngươi ba quả nhiên không hổ là cục trưởng, tưởng chính là so với chúng ta thấy xa chu đáo. Ngươi ngẫm lại xem, kia Hạ Vân Kiệt tuy rằng chính là quán bar người làm công, nhưng này thân thủ dù sao khủng bố. Chúng ta cứ như vậy lỗ mãng nhiên đi bắt người, hắn khẳng định muốn phản kháng, vừa phản kháng, lấy hắn thân thủ sự tình khẳng định nháo đại, cũng khẳng định sẽ có rất nhiều người nhìn đến, lúc này chúng ta không có một trạm được lý do có thể được không? Hơn nữa cho dù đem hắn mạnh mẽ trảo hồi công an cục, chúng ta cũng cần phải có cái lý do định hắn tội a. Tổng không thể đem hắn đánh một chút để lại hắn đi thôi, vạn nhất sau khi rời khỏi đây, lấy hắn thân thủ cho chúng ta hạ độc thủ trả thù làm sao bây giờ?” Lí Tuyên Vũ gặp cục trưởng mở kim khẩu, trong mắt không khỏi lóe ra một chút hưng phấn, một bên cũng đem yên điêu ở ngoài miệng, một bên cấp La Đại Vĩ phân tích nói.

“Này Vũ ca ngươi biết, ngươi theo ta ba giống nhau chính là chuyên môn đối phó phạm tội phần tử chuyên gia, ngươi nói đi, chúng ta nên tìm cái cái gì lý do trảo kia tiểu tử.” La Đại Vĩ dù sao không phải cái gì cũng đều không hiểu công tử ca, Lí Tuyên Vũ như vậy vừa nói hắn nhưng thật ra nghe lọt được, hơn nữa Lí Tuyên Vũ mặt sau giảng lời nói làm cho La Đại Vĩ thâm chấp nhận.

“Nếu muốn xuống tay, vậy muốn hạ ngoan điểm, làm cho tiểu tử này phiên không được thân! Chúng ta có thể như vậy……” Lí Tuyên Vũ nói, trong mắt lóe ra ngoan độc sắc.

La Đại Vĩ càng nghe càng hưng phấn, thậm chí đến cuối cùng nắm chặt quyền đầu hung hăng ở không trung vung một chút, nói:“Vũ ca ngươi ngưu, lúc này lão tử đổ muốn nhìn kia tiểu tử còn như thế nào kiêu ngạo! Ha

ha!”

Hạ Vân Kiệt lúc này đương nhiên không biết Tần Lam vì kiên trì tự thân lập trường, bị nhất biếm tái biếm, hắn cũng không biết ngày xưa la đại công tử cùng Lí đội trưởng đang ở thương mưu như thế nào đối phó hắn, lúc này hắn đang ngồi ở bảo trên mã xa, trong đầu tưởng tất cả đều là Tần Lam, còn có vị kia thân hình cao lớn cao ngất nam tử.

Tuy rằng cách thật xa, Hạ Vân Kiệt còn là có thể nhìn ra được đến, vị kia nam nhân chính là mọi người thường nói thành công nhân sĩ!

Một nam một nữ, lại đều là thành công nhân sĩ, hai người ước hẹn quán cà phê……

Nhất tưởng khởi này, Hạ Vân Kiệt trong lòng không hiểu cảm thấy từng trận ghen tuông.

Có lẽ, hiện tại hắn hẳn là đã quên một đêm kia hắn đem nàng ôm về nhà, có lẽ hắn hẳn là đã quên một đêm kia nàng tựa vào hắn trên vai lặng yên đi vào giấc ngủ……

“Uy, ta nói A Kiệt, thần không thủ xá, tưởng cái gì đâu? Ngươi nhưng đừng thời điểm mấu chốt điệu liên tử!” Đang lúc Hạ Vân Kiệt thất thần là lúc, bên tai vang lên Diễm tỷ mang theo một tia khẩn trương cùng lo lắng thanh âm, cũng là Diễm tỷ lơ đãng gian nhìn đến Hạ Vân Kiệt tâm thần không chừng biểu tình hiểu lầm hắn luống cuống.

Dù sao Hạ Vân Kiệt lại có thể đánh, hắn cũng gần chính là một vị quán bar phục vụ sinh, nay muốn tham gia nhà giàu tiểu thư sinh nhật party, còn muốn giả trang chính mình thầy thuốc bạn trai, này thật là có chút yêu cầu cao độ.

“Ách, ha ha, sẽ không.” Hạ Vân Kiệt lung tung suy nghĩ bị Diễm tỷ đánh gãy, phục hồi tinh thần lại nói.

“Thật sự sẽ không?” Diễm tỷ nghi ngờ nói, thật sự là Hạ Vân Kiệt vừa rồi biểu tình không giống như là một vị có thể trường thi không sợ.

“Thật sự sẽ không, vừa rồi chính là đột nhiên nhớ tới một sự tình.” Hạ Vân Kiệt giải thích nói, chính là trong lòng lại kìm lòng không được lại nhớ tới vừa rồi nhìn đến một màn.

“Tính, mặc kệ có thể hay không muốn làm tạp, ngươi cũng không dùng có tâm lý gánh nặng. Dù sao năm năm trước ta chính là cái chê cười, cho dù thực diễn tạp, nhiều lắm lại bị người cười một lần mà thôi, không có gì rất giỏi.” Diễm tỷ gặp Hạ Vân Kiệt miệng nói xong sẽ không, nhưng ánh mắt rõ ràng còn là có điểm thiểm hốt không chừng, khoát tay, giả bộ một bộ không sao cả bộ dáng nói.

Gặp Diễm tỷ một bộ phá bình phá suất bộ dáng, Hạ Vân Kiệt lực chú ý rốt cục hoàn toàn bị nàng hấp dẫn trở về, hai mắt thật sâu nhìn chăm chú vào nàng nói:“Yên tâm Diễm tỷ, ta sẽ cố gắng.”

“Tái cố gắng, ngươi cũng là quán bar người làm công!” Diễm tỷ nói, khóe miệng nổi lên một tia chua sót cười.

Hạ Vân Kiệt tự giễu cười cười, hắn không nói chuyện.

Hải Châu thị, Tân Giang khu.

Đây là Hải Châu thị tối phồn hoa một cái khu. Nơi này người giàu có hội tụ, giá sang quý, tấc đất tấc vàng. Hơn nữa vùng ven sông vùng, lại sang quý giang cảnh phòng, các loại sa hoa nhà ăn, sa hoa quán bar, phú hào câu lạc bộ, năm sao cấp khách sạn đằng đằng tập hợp

nơi.

Đỉnh Hồng câu lạc bộ chính là Tân Giang khu một nhà rất danh khí phú hào câu lạc bộ, nghe nói quang nhập hội phí sẽ gần hai vạn Mĩ kim, là Hải Châu thị thậm chí toàn bộ Giang Nam tỉnh thành công nhân sĩ cập phú hào xã giao tụ hội nơi.

Diễm tỷ đồng học Tề Hỷ Linh sinh nhật yến hội ngay tại Đỉnh Hồng câu lạc bộ năm tầng cử hành.

Câu lạc bộ cửa danh xe tập hợp, Bentley, Porsche, trên đường chờ này đó ở trên đường cái khó gặp danh xe, ở trong này lại thành hàng thông thường, tùy ý có thể thấy được. Thế cho nên, ở quán bar viên công trong mắt thực ngưu bức bảo mã 520 đến nơi này, cũng là trở nên tái bình thường bất quá.

Trách không được Diễm tỷ muốn cố ý theo lão bản nương nơi nào mượn đến đây xe bảo mã, thật muốn thiếu chút nữa xe, thật đúng là ngượng ngùng đình nơi này đâu.

Chính âm thầm nghĩ, Hạ Vân Kiệt đột nhiên cảm thấy cánh tay bị mềm mại cấp bò lên, cũng là Diễm tỷ xuống xe đến sau liền chủ động vãn trụ hắn cánh tay.

“Để làm chi? Đừng quên ngươi hiện tại thân phận.” Hạ Vân Kiệt theo bản năng tưởng đem cánh tay rút ra, bất quá lại bị Diễm tỷ cấp hung hăng kháp một chút.

“Thiếu chút nữa đã quên.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy thế này mới nhớ tới theo giờ khắc này khởi, chính mình đã muốn là Diễm tỷ thầy thuốc bạn trai, không khỏi xấu hổ nói.

“Thực hoài nghi ngươi là vị đồng chí, người khác là ước gì chiếm nữ nhân tiện nghi, ngươi đổ tốt liền một cái

kính trốn, để làm chi, tỷ ta là lão hổ sao?” Diễm tỷ xem thường nói.

“Không phải, không phải, là Diễm tỷ ngươi rất gợi cảm.” Hạ Vân Kiệt ăn ngay nói thật nói.

“Hì hì, nói cách khác, ngươi sợ chính mình cầm giữ không được a. Này còn kém không nhiều lắm!” Diễm tỷ nghe vậy khóe miệng dật ra một tia vui vẻ mỉm cười đắc ý, cánh tay ngọc lại đem Hạ Vân Kiệt cánh tay cuốn lấy càng chặt một ít, coi như hai người đang ở tình yêu cuồng nhiệt trung, như keo như sơn.

Hạ Vân Kiệt cảm thụ được cánh tay chỗ truyền đến từng trận ấm áp mềm mại, ngầm thẳng mắt trợn trắng, đều đã muốn đã biết, còn như vậy ép buộc người, còn làm cho không cho người sống nha!

“Di, kia không phải Chu Hiểu Diễm sao?” Đang lúc Hạ Vân Kiệt bị Diễm tỷ cuốn lấy “Nước sôi lửa bỏng” Là lúc, phía sau truyền đến một nũng nịu thanh âm.

Tiếp theo một đoàn nồng đậm nước hoa vị theo phía sau đánh úp lại, một nữ nhân mặc màu lam thấp lĩnh lễ phục dạ hội, trên vai khoác điều khăn lụa, trên mặt dài vài khỏa thanh xuân đậu xuất hiện ở tại hai người trước mặt.

“Thật đúng là ngươi nha Chu Hiểu Diễm, không nghĩ tới hôm nay ngươi cũng tới rồi, ta còn nghĩ đến ngươi sẽ không đến đâu!” Kia nữ nhân nhìn Chu Hiểu Diễm, nhìn như vẻ mặt kinh hỉ nhưng trong mắt lại khó nén trào phúng khinh bỉ sắc.

“Ta còn tưởng ai đâu, nguyên lai là Triệu Ngọc Mẫn a. Đồng học tổ chức sinh nhật yến hội, có thời gian đương nhiên muốn lại đây thấu vô giúp vui, thuận tiện cũng cùng này khác lão đồng học tụ nhất tụ.” Chu Hiểu Diễm

coi như không có nghe biết Triệu Ngọc Mẫn lời nói chi nói, nghe vậy đương nhiên nói.

“Mẫn mẫn, vị này là ngươi đồng học sao? Trước kia giống như cũng chưa gặp qua.” Chu Hiểu Diễm đang nói vừa mới hạ xuống, một vị nam sĩ đi rồi thượng, ánh mắt cố ý vô ý đảo qua Chu Hiểu Diễm mặt ngoài có hứng thú dáng người, mỉm cười hỏi.

“Chu Hiểu Diễm lão gia ở Giang Châu, nàng đại học không tốt nghiệp trở về lão gia, cho nên ngươi chưa thấy qua. Nga, đúng rồi, thiếu chút nữa đã quên giới thiệu, Chu Hiểu Diễm vị này là ta bạn trai Vương Tân Dân, thượng nửa năm mới từ Nhật Bản học y trở về, hiện tại là tỉnh nhân dân bệnh viện thần kinh khoa phó chủ nhiệm thầy thuốc.” Triệu Ngọc Mẫn kéo qua bạn trai Vương Tân Dân tay, vẻ mặt khoe ra nói.

Vương Tân Dân nghe bạn gái giới thiệu, trên mặt cũng lộ ra một bộ đắc ý kiêu ngạo sắc, giống như thực rất giỏi dường như, xem Chu Hiểu Diễm ánh mắt cũng nhiều một phần cao cao tại thượng cảm giác về sự ưu việt.

Nghe nói Triệu Ngọc Mẫn bạn trai dĩ nhiên là một vị thầy thuốc, Chu Hiểu Diễm trong lòng không khỏi mạnh một cái lộp bộp, nghĩ rằng, lúc này khả như thế nào giới thiệu Hạ Vân Kiệt a!

Trong lòng chính thầm kêu không xong khi, Triệu Ngọc Mẫn cũng đã mỉm cười hỏi:“Vị này nhất định là ngươi bạn trai đi, không biết ở nơi nào thăng chức?”

“A, ân, hắn nha……” Chu Hiểu Diễm gặp sợ cái gì đến cái gì, bị hỏi lập tức có chút không biết nên như thế nào trả lời.

Nói thầy thuốc khẳng định không được, trước mắt vị này Vương Tân Dân nhưng là Nhật Bản lưu học trở về y học

cao tài sinh, vừa hỏi còn không lập tức lòi. Nói phú nhị đại đi, bởi vì phía trước chỉ lo lắng thầy thuốc thân phận, đối cùng phú nhị đại thân phận lại một chút cũng chưa chuẩn bị, vạn nhất người ta hỏi kể lại một ít, tỷ như hỏi ngươi trong nhà là làm gì linh tinh vấn đề, không có một chút chuẩn bị tình huống hạ, phỏng chừng hay là muốn lập tức lòi.

“Thực xảo, ta cũng vậy một gã thầy thuốc, Hạ Vân Kiệt.” Đang lúc Chu Hiểu Diễm có điểm không biết nên như thế nào trả lời khi, Hạ Vân Kiệt đã muốn chủ động tự giới thiệu.

Chu Hiểu Diễm vừa nghe, thiếu chút nữa đã nghĩ hung hăng đá Hạ Vân Kiệt một cước.

Thật đúng là ngốc đến gia, không gặp người ta cũng là thầy thuốc sao? Nhưng lại là nước ngoài trở về thầy thuốc! Lúc này ngươi còn nói chính mình là thầy thuốc, không phải hướng trên đầu thương chàng sao?

“Nga, nguyên lai Hạ tiên sinh còn là đồng hành a. Không biết Hạ thầy thuốc ở nơi nào công tác, lại là thế nào một khoa ?” Nghe nói Hạ Vân Kiệt cũng là thầy thuốc, Triệu Ngọc Mẫn trong mắt lóe ra một chút thất vọng, nàng vốn định mượn cơ hội khinh bỉ khinh bỉ Chu Hiểu Diễm, không nghĩ tới hắn cùng chính mình bạn trai cùng cái chức nghiệp, nàng cũng là không tốt nói cái gì nữa, nhưng thật ra Vương Tân Dân nghe vậy hai mắt hơi hơi sáng ngời, rốt cục đem ánh mắt theo Chu Hiểu Diễm kia khêu gợi dáng người thượng chuyển dời đến Hạ Vân Kiệt trên mặt, hỏi.

Cầu đề cử phiếu!!!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 109 : Vọng văn vấn thiết

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-04 1237.0 số lượng từ:2960

“Cùng Triệu thầy thuốc không có biện pháp so với, chính là Giang Châu đại học phụ thuộc thứ nhất bệnh viện một gã trung y.” Hạ Vân Kiệt khiêm tốn cười cười nói.

“Nga, nguyên lai là trung y a. Bất quá đầu năm nay trung y không ăn hương a, hơn nữa trung y có giả thần giả quỷ chi ngại, ha ha, Hạ thầy thuốc đừng để ý, ta chỉ là ăn ngay nói thật.” Vương Tân Dân nghe nói ngươi Hạ Vân Kiệt chính là Giang Châu đại học phụ thuộc thứ nhất bệnh viện một gã thầy thuốc, nhưng lại chính là một gã trung y, trên mặt lại lần nữa khôi phục ngạo sắc, dùng mang theo một tia khinh thường ngữ khí nói.

“Đúng vậy, đầu năm nay ai còn nhìn trung y a, hơn nữa cho dù nhìn trung y, cũng là đi tìm lão trung y. Hiểu Diễm, ngươi bạn trai còn trẻ, còn không bằng sớm điểm chuyển tới Tây y đến, bằng không muốn ngao đến bảy tám mươi mới ăn ngon, kia chờ bao lâu thời gian a!” Triệu Ngọc Mẫn tuỳ thời sẽ đến, theo sát sau lập tức nhìn như hảo ý quan tâm, kì thực châm chọc nói.

Tuy nói rõ ràng biết Hạ Vân Kiệt này thầy thuốc là giả, thậm chí thân phận so với thầy thuốc còn không bằng, nhưng thấy Triệu Ngọc Mẫn cùng nàng bạn trai không ngờ như thế quở trách chính mình “Bạn trai”, Chu Hiểu Diễm cũng là không chịu phạm, mặt đẹp trầm xuống liền tưởng phát tác.

Bất quá Chu Hiểu Diễm còn không có tới kịp phát tác, lại cảm thấy tay nhỏ bé bị Hạ Vân Kiệt tay hữu lực nắm một chút, tiếp theo liền gặp Hạ Vân Kiệt một bộ phong khinh vân đạm nói:“Đó là các ngươi cô lậu quả văn, kiến thức

thiển cận.”

Triệu Ngọc Mẫn cùng Vương Tân Dân đều là xuất thân hảo gia đình, từ nhỏ tính cách cao ngạo, làm sao khẳng bị người như vậy trào phúng, nghe vậy lập tức liền thay đổi sắc mặt, hơn nữa Vương Tân Dân thân mình chính là thầy thuốc, lại không chấp nhận được một cái chính là địa phương thượng tiểu trung y nói hắn cô lậu quả văn, kiến thức thiển cận, sắc mặt trở nên càng khó coi, há mồm đã nghĩ phản bác.

Bất quá Hạ Vân Kiệt lại độ phong khinh vân đạm khoát tay ngăn cản nói:“Vương thầy thuốc ngươi đừng không phục, ta cũng không có làm thấp đi Tây y ý tứ, tương phản ta cho rằng Tây y thực tiên tiến, ở không ít địa phương so với trung y cường, nhưng cũng không thể bởi vậy liền làm thấp đi trung y. Rất nhiều tật bệnh Tây y sẽ rất khó trị liệu, nhưng trung y đã có này độc đáo phương pháp, tỷ như ngươi……”

Nói xong Hạ Vân Kiệt cũng không quản người khác kinh ngạc ánh mắt, tựa đầu tiến đến Vương Tân Dân bên tai nói thầm một câu.

Vốn Vương Tân Dân ngay từ đầu còn là khinh thường vừa nghe biểu tình, bất quá làm Hạ Vân Kiệt nói thầm này một câu sau, Vương Tân Dân chỉnh khuôn mặt đột nhiên trở nên tương hồng, nói:“Ngươi nói bậy!”

“Ha ha, ta nói bậy?” Hạ Vân Kiệt không cho là đúng cười cười, sau đó lại lần nữa thấu đi qua ở Vương Tân Dân bên tai nói thầm vài câu, nói xong sau còn toát ra vẻ mặt đồng tình biểu tình, vỗ vỗ Vương Tân Dân bả vai, sau đó kéo qua Chu Hiểu Diễm tay cười nói:“Diễm tỷ chúng ta đi trước đi!”

Nói xong cũng không quản Chu Hiểu Diễm vẻ mặt kinh ngạc biểu tình, lôi kéo nàng đi vào thang máy, cũng là

vừa rồi bất tri bất giác trung đi tới cửa thang máy.

Làm Hạ Vân Kiệt lôi kéo Chu Hiểu Diễm đi vào thang máy khi, Vương Tân Dân nguyên bản tương màu đỏ sắc mặt như nay đã muốn biến thành tái nhợt, hai mắt ngẩn người sững sờ ở tại chỗ.

“Uy, A Kiệt ngươi vừa rồi cùng kia Vương Tân Dân nói gì đó nha? Hắn như thế nào giống như đột nhiên biến choáng váng.” Trong thang máy, Chu Hiểu Diễm nhịn không được bám vào Hạ Vân Kiệt bên tai thổi nhiệt khí hỏi.

“Không có gì, chính là cùng hắn tham thảo một chút y học sự tình.” Hạ Vân Kiệt cười cười nói.

“Lừa quỷ đi thôi! Tham thảo một chút hắn hội biến thành kia bộ dáng? Ngươi đến tột cùng nói hay không?” Chu Hiểu Diễm trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó ngầm thân thủ nhẹ nhàng mà kháp Hạ Vân Kiệt bên hông thịt uy hiếp nói.

“Thật muốn ta nói?” Hạ Vân Kiệt hướng Chu Hiểu Diễm lộ ra một chút cười xấu xa nói.

“Đương nhiên!” Chu Hiểu Diễm thấp giọng nói.

“Vậy được rồi.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy thực bất đắc dĩ điểm gật đầu, nhìn trong thang máy những người khác liếc mắt một cái, sau đó đem miệng để sát vào Chu Hiểu Diễm lỗ tai thấp giọng nói:“Ta nói hắn sớm tiết!”

“Cái gì? Sớm tiết!” Chu Hiểu Diễm không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt cùng Vương Tân Dân nói là lời này, nhịn không được bật thốt lên kinh hô.

Chờ nàng ý thức được hiện tại là ở trong thang máy mặt, tưởng che miệng lại khi đã muốn đã muộn, trong

thang máy mọi người kinh ngạc nhìn về phía nàng.

Dù là Chu Hiểu Diễm là một vị hào hùng lớn mật nữ lạp lạp, lúc này cũng nhịn không được hai giáp phi hồng, cũng may lúc này thang máy cửa mở, Chu Hiểu Diễm vội vàng lôi kéo Hạ Vân Kiệt tay trốn cũng giống như theo trong thang máy bước nhanh đi ra.

Ra thang máy sau, Chu Hiểu Diễm một bên vỗ về chính mình phập phồng đầy đặn bộ ngực, một bên hung tợn kháp Hạ Vân Kiệt một chút nói:“Nhìn ngươi bình thường một bộ thành thật dạng, không nghĩ tới cũng là cái bại hoại, thế nhưng ở trong thang máy theo ta giảng loại này nói!”

“Oan uổng, là ngươi bức ta giảng hảo không?” Hạ Vân Kiệt một bên vuốt bị kháp cánh tay, một bên vẻ mặt ủy khuất nói.

“Ngươi sẽ không thực cùng Vương Tân Dân nói hắn sớm tiết đi?” Chu Hiểu Diễm gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt ủy khuất dạng, không dám tin nói.

“Kia còn có giả, bằng không hắn sắc mặt để làm chi khó coi như vậy?” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Không phải đâu, nhìn hắn giống như không giống như là cái uất ức hóa nha, như thế nào bị ngươi mắng sớm tiết, hắn thế nhưng nhẫn hạ?” Chu Hiểu Diễm nghe vậy không khỏi nhớ tới vừa rồi Vương Tân Dân biểu hiện, vẻ mặt không thể tưởng tượng nói.

“Này có cái gì không nghĩ ra, bởi vì hắn quả thật sớm tiết a. Hắn không nghĩ để cho người khác biết, đương nhiên đành phải chịu đựng la.” Hạ Vân Kiệt lý sở đương nhiên nói.

“Không phải đâu! Ngươi như thế nào biết hắn thực sớm

tiết, chẳng lẽ ngươi thực đã nhìn ra?” Chu Hiểu Diễm ngẫm lại cũng quả thật là này để ý, không khỏi càng phát ra không thể tưởng tượng nói.

“Đương nhiên.” Hạ Vân Kiệt cười nói, khóe miệng hơi hơi gợi lên một chút đắc ý ý cười.

“Thiếu xuy ngưu, liền ngươi kia bán đáp tử có thể nhìn ra đến? Vậy ngươi bất thành thần y !” Chu Hiểu Diễm đương nhiên không tin, nghe vậy xem thường nói.

“Này ngươi sẽ không đã hiểu, trung y chú ý vọng, văn, vấn, thiết, này vọng là bước đầu tiên. Ngươi có hay không phát hiện Vương Tân Dân tuổi còn trẻ tóc đã muốn có điểm thưa thớt ?” Hạ Vân Kiệt nói.

“Giống như có, kia thì thế nào?” Chu Hiểu Diễm nghĩ nghĩ nói.

“Sách thuốc nói, thận giả, này hoa ở phát, ý tứ chính là thận tốt xấu sẽ ở tóc biểu hiện ra đến. Vương Tân Dân tuổi còn trẻ liền tóc thưa thớt, cũng không tỏa sáng, hiển nhiên thận hư a. Thận hư, hắc hắc không phải dễ dàng làm cho kia thôi.” Hạ Vân Kiệt giải thích nói.

“Di, nhìn không ra đến nha, ngươi thật đúng là biết!” Chu Hiểu Diễm gặp Hạ Vân Kiệt giải thích đạo lý rõ ràng, hơn nữa nói có sách, mách có chứng, không khỏi đôi mắt đẹp sáng ngời, rất là ngoài ý muốn nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Đó là đương nhiên, không có ba hai ba nào dám thượng Lương Sơn a.” Hạ Vân Kiệt dõng dạc nói.

“Hơi chút cho ngươi điểm nhan sắc ngươi liền thổi thượng, kia ấn ngươi nói như vậy, trên đường cái hói đầu chẳng phải đều là thận hư sớm tiết ?” Chu Hiểu Diễm gặp Hạ Vân Kiệt dõng dạc bộ dáng, nhịn không được xem thường nói. Nàng mới không tin Hạ Vân Kiệt

thực sự rất cao thâm trung y tạo nghệ.

“Kia đương nhiên không phải, nhưng Vương Tân Dân khẳng định là.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Vì cái gì?” Chu Hiểu Diễm hỏi.

“Bí mật này.” Hạ Vân Kiệt thần bí cười cười nói, bởi vì hắn thật sự không biết nên như thế nào giải thích, đành phải ra vẻ thần bí.

“Thiếu cho ta ra vẻ thần bí, ngươi nói còn là không nói?” Chu Hiểu Diễm lại áp căn không giống Ô Vũ Kì, Lưu Kha đám người như vậy nghe lời, nghe vậy kéo Hạ Vân Kiệt cánh tay tay lập tức ngầm kháp ở một miếng thịt, sau đó uy hiếp nói.

Bị Chu Hiểu Diễm như vậy nhất kháp, nhất uy hiếp, Hạ Vân Kiệt thật đúng là cái khó ló cái khôn, nghĩ ra coi như giải thích hợp lý, vội vàng nói:“Tỷ, ngươi điểm nhẹ, đừng bị người thấy, ta nói còn không được thôi.”

“Sớm điểm nói không phải không cần chịu khổ sao?” Chu Hiểu Diễm nghe vậy ửng đỏ mặt, có tật giật mình hướng đại sảnh cửa nhìn thoáng qua nói, cũng là hai người theo trong thang máy đi ra, bởi vì có lời muốn nói, đi được rất chậm, nhưng cho dù như thế cũng sắp đến đại thính cửa.

“Kỳ thật này cũng không khó đoán được, ngươi ngẫm lại xem Vương Tân Dân là ở làm sao lưu học?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Nhật Bản a! Này cùng hắn sớm…… Khụ khụ, kia lại có cái gì quan hệ?” Chu Hiểu Diễm chung quy là nữ hài tử, dán Hạ Vân Kiệt bên tai nói “Sớm tiết” Hai chữ, tổng cảm giác còn là có điểm là lạ.

“Đương nhiên là có quan hệ a, ngươi ngẫm lại xem Nhật Bản cái gì ngành sản xuất tối phát đạt? Chuyện tốt thành xấu a!” Hạ Vân Kiệt xấu xa cười cười nói.

Chu Hiểu Diễm suy nghĩ nửa ngày, đột nhiên hoàn toàn hiểu ra “A!” một tiếng, sau đó vừa nặng trọng địa kháp Hạ Vân Kiệt một phen nói:“Ngươi tiểu bại hoại, mãn đầu óc đều là sắc sắc tư tưởng, uổng phí ta còn nghĩ đến ngươi là cái ngây thơ nam sinh đâu!”

Bị thành thục gợi cảm, dã tính vị mười phần Diễm tỷ như vậy kháp như vậy sân mắng, mặc dù biết rõ nàng là vị lạp lạp, Hạ Vân Kiệt còn là nhịn không được không hiểu cảm thấy tâm thần nhộn nhạo, chính là biểu tình lại khó tránh khỏi có chút xấu hổ.

Gặp Hạ Vân Kiệt thành thật xấu hổ bộ dáng, Chu Hiểu Diễm lại nhịn không được xì một tiếng nở nụ cười ra tiếng, sau đó nhẹ nhàng lấy tay chỉ điểm hạ hắn ót gắt giọng:“Đừng cho ta giả thành thật, tiếp tục nói, trừ bỏ nghĩ vậy cái nguyên nhân ở ngoài, ngươi còn từ nơi nào phán đoán ra hắn kia ?”

“Có thể không nói sao?” Hạ Vân Kiệt đã có điểm sợ Chu Hiểu Diễm, nghe vậy khó xử nói.

“Không được.” Chu Hiểu Diễm thực bá đạo nói.

“Kỳ thật còn có một chút, ta là theo ngươi vị kia nữ đồng học trên người phán đoán đi ra.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Không phải đâu? Vương Tân Dân kia cùng Triệu Ngọc Mẫn có cái gì quan hệ?” Chu Hiểu Diễm nghe vậy vẻ mặt khó hiểu hỏi.

“Đương nhiên là có quan hệ, ngươi không phát hiện ngươi kia nữ đồng học trên mặt mạo hiểm vài khỏa thanh xuân đậu sao?” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ý của ngươi là nói, nàng bởi vì không chiếm được mãn…… A, khanh khách, cười chết ta, ngươi này tiểu bại hoại! Nhìn không ra đến, ngươi bình thường như vậy thành thật, quỷ tâm nhãn lại nhiều như vậy!” Chu Hiểu Diễm đầu tiên là vẻ mặt nghi hoặc, nhưng rất nhanh lại nhịn không được nở nụ cười.

“Ngươi đừng oan uổng ta được không, trung y chú ý là vọng, văn, vấn, thiết, này cũng là vọng chẩn được không?” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt oan uổng ủy khuất nói.

“Hảo, hảo, là tỷ oan uổng ngươi ! Mặc kệ nói như thế nào, tỷ đều hảo hảo cảm ơn ngươi giúp tỷ ra này khẩu ác khí, ngươi không biết, kia Triệu Ngọc Mẫn cùng Tề Hỷ Linh là bạn bè, lúc trước không thiếu chế nhạo cười nhạo ta, hôm nay vừa thấy mặt còn là lão bộ dáng. May mắn có ngươi ở, xem kia nữ nhân về sau còn dám không dám ở trước mặt ta khoe ra?” Chu Hiểu Diễm gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt oan uổng ủy khuất bộ dáng, đột nhiên gắt gao vãn trụ hắn cánh tay, mắt lộ ra cảm kích nói.

Cầu đề cử phiếu!!!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 110 : Ngày trước giáo hoa

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-04 15:05:22.0 số lượng từ:3015

Toàn bộ năm tầng đèn đuốc huy hoàng, đại sảnh tráng lệ, đá cẩm thạch bóng loáng có thể làm gương chiếu. Thật lớn mà sang quý Swarovski thủy tinh đăng giắt ở trong đại sảnh ương, phát ra ánh sáng ngọc quang mang, nhu hòa âm nhạc ở trong đại sảnh quanh quẩn.

Nhất lưu dùng hoa tươi làm đẹp trong đó dài trên bàn bãi đặt các loại mỹ thực, từ khách nhân tự hành lấy thủ. Đánh nơ nam bồi bàn, mặc sườn xám nữ hầu giả, thủ nâng phóng có rượu chén khay, xuyên qua cho tân khách trong lúc đó.

Hạ Vân Kiệt cùng Chu Hiểu Diễm đến lúc đó, trong đại sảnh đã muốn đến đây không ít người.

Ở đây nam nhân người người mặc khảo cứu, biểu hiện hào hoa phong nhã, một bộ thân sĩ bộ dáng, các nữ sĩ tắc đều mặc mốt vãn trang, cử chỉ tao nhã. Bọn họ hoặc tốp năm tốp ba tụ cùng một chỗ thấp giọng nói giỡn, hoặc bưng chén rượu xuyên qua ở tân khách trung gian, thỉnh thoảng cùng người nghênh diện mà đến hơi hơi cử một chút chén rượu.

Toàn bộ cảnh tượng tựa như Hạ Vân Kiệt ở điện ảnh nhìn đến thượng lưu xã hội party giống nhau.

Hạ Vân Kiệt cùng Chu Hiểu Diễm này đối dễ nhìn mỹ nữ đã đến rất là hấp dẫn không ít tròng mắt, không ít nhìn như hào hoa phong nhã nam sĩ nhìn đến Chu Hiểu Diễm khi, ánh mắt đều tỏa sáng dừng ở nàng kia phá lệ gợi cảm mê người phong mông, đêm nay nửa chủ nhân Hạng Thành Lỗi cũng không ngoại lệ.

Nhìn mấy năm không thấy, Chu Hiểu Diễm trổ mã càng phát ra thành thục gợi cảm, hơn nữa kia no đủ có thịt phong mông làm cho người ta nhịn không được hội cảm nghĩ trong đầu chỉ có, Hạng Thành Lỗi trong lòng nhịn không được từng trận hối hận, hối hận lúc trước đọc đại học khi chưa ăn này khỏa mê người trái cấm.

“Như thế nào nhìn thấy tình nhân cũ, hai mắt đều đăm đăm sao?” Đang lúc Hạng Thành Lỗi trong lòng từng trận hối hận khi, bên hông bị cánh tay khửu tay đỉnh một chút, bên tai vang lên Tề Hỷ Linh tràn ngập chua trào phúng thanh âm.

“Không có, nào có a!” Hạng Thành Lỗi trong lòng nhịn không được chiến một chút, cuống quít phủ nhận nói.

“Không có, kia còn thất thần làm gì? Hai chân như nhũn ra sao?” Tề Hỷ Linh thấp giọng nói một câu, sau đó kéo Hạng Thành Lỗi tay hướng Hạ Vân Kiệt cùng Chu Hiểu Diễm nghênh đón, trên mặt mang theo thực khoa trương hạnh phúc ngọt ngào mỉm cười.

“Hiểu Diễm, như thế nào mới đến nha? Các học sinh đều đặc biệt tưởng nhớ niệm ngươi đâu, nói năm đó tốt nghiệp tiệc tối toàn ban tựu ít đi ngươi một người, hơn nữa sau lại cũng âm tín toàn không, giống như cùng mất tích giống nhau.” Tề Hỷ Linh thực nhiệt tình ôm nhau Chu Hiểu Diễm oán trách nói, nói khi trang họa thật sự nùng hai mắt còn “Ngập nước” nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, trong mắt lóe ra một chút mất mát, ghen tị sắc.

Năm đó Tề Hỷ Linh tuy rằng thành công đem Hạng Thành Lỗi vị này năm đó lớp học suất khí cao tài sinh theo ban hoa Chu Hiểu Diễm trong tay đoạt lại đây, nhưng mấy năm nay đi qua, trong lòng lại tổng còn là có chút khó chịu. Trước đó vài ngày, trong lúc vô ý biết nàng ở quán bar công tác, hơn nữa ra vẻ còn không có

bạn trai, đã nghĩ đem nàng mời lại đây, cũng may đồng học trước mặt ra ra của nàng khứu, làm cho các học sinh biết, nàng Tề Hỷ Linh có thể sánh bằng Chu Hiểu Diễm cường rất nhiều. Vốn tưởng rằng Chu Hiểu Diễm không mặt mũi mặt đến, không nghĩ tới không chỉ có đến đây, nhưng lại dẫn theo một như vậy suất khí tuổi trẻ bạn trai lại đây, Tề Hỷ Linh trong lòng tự nhiên khó chịu.

“Phải không? Kia đêm nay ta cần phải cùng các học sinh hảo hảo tụ nhất tụ.” Chu Hiểu Diễm thản nhiên trở về một câu, như trước lộ ra lúc trước ban hoa ngạo khí.

“Đó là nhất định.” Tề Hỷ Linh trong mắt lóe ra một tia não sắc, lúc trước nàng tối không thể gặp chính là Chu Hiểu Diễm này phó bộ dáng.

Tề Hỷ Linh cho rằng chính mình là nhà giàu tiểu thư, là kẻ có tiền, trong ban nam sinh nữ sinh nên đều vây quanh nàng chuyển.

Khi nói chuyện, lại đây bảy tám người, có nam có nữ, hẳn là đều là Chu Hiểu Diễm năm đó đại học đồng học hoặc là bọn họ bằng hữu. Xem bọn hắn ăn mặc thật là ngăn nắp, giơ tay nhấc chân một bộ thành công nhân sĩ bộ dáng, hẳn là năm đó lớp học đồng học trung hỗn có vẻ tốt một đám.

Các nam sinh còn chưa đi đến trước mặt, một cái bộ dạng có điểm béo nam tử đã muốn khoa trương kêu lên nói:“Ban hoa, nhớ chết ta !”

“Lăn một bên, cái gì ban hoa, Chu Hiểu Diễm nhưng là năm đó thương đại giáo hoa!” Kia béo nam tử đang nói còn không có hạ xuống, một nam tử so với hắn càng béo rất cao một cước đem hắn đá khai đi, chính mình lại xông về phía trước tiến đến, khoa trương nói:“Giáo hoa, nhở chết ngẫu !”

Nói xong còn mở ra hai tay.

Chu Hiểu Diễm thấy thế một phen thân thiết vãn đến Hạ Vân Kiệt cánh tay, cười nói:“Các ngươi này hai tử mập mạp, ta bạn trai nhưng là võ lâm cao thủ nga!”

Kia hai mập mạp nhưng thật ra có ý tứ, nghe vậy người người cũng khoe trương rụt hạ cổ, sau đó nhìn về phía Hạ Vân Kiệt nói:“Xem ra huynh đệ không chỉ có là võ lâm cao thủ, nhưng lại là hái hoa cao thủ a!”

“Miệng chó phun không ra ngà voi! Chu Hiểu Diễm đừng để ý này hai tử mập mạp, này hai vị này nhiều năm như vậy, còn là nguyên lai một bộ tính tình.” Tề Hỷ Linh gặp hai cái mập mạp một người kêu là Chu Hiểu Diễm ban hoa, một người kêu là nàng giáo hoa, trong lòng càng phát ra không phải tư vị, nhưng ở mặt ngoài lại còn là giả bộ một bộ đồng học thân thiết khăng khít bộ dáng.

“Khanh khách, tuy rằng này hai tử mập mạp còn là một bộ thiếu đánh bộ dáng, nhưng nhiều năm như vậy không thấy, kỳ thật còn là quá tưởng niệm !” Chu Hiểu Diễm cười duyên nói.

“Ác! Ác!” Hai mập mạp, nghe vậy đều vẻ mặt hưng phấn mà hoan hô một tiếng, sau đó còn cho nhau bính chén rượu chúc mừng một chút, đem này khác đồng học đều làm phì cười không được nở nụ cười, liền ngay cả Hạ Vân Kiệt cũng không ngoại lệ.

Tề Hỷ Linh gặp Chu Hiểu Diễm vị này ngày xưa giáo hoa vừa đến liền đoạt đi rồi của nàng nổi bật, trong lòng tự nhiên phá lệ khó chịu, nhưng ở các học sinh trước mặt lại không thể biểu lộ ra đến, đành phải ra vẻ quan tâm nói:“Đúng rồi, Hiểu Diễm nhiều năm như vậy không gặp, ngươi hiện tại thế nào? Đoạn thời gian trước ta nghe người ta nói ngươi ở quán bar công tác? Quán bar cái loại này địa phương xà long hỗn tạp, thế nào thích

hợp ngươi như vậy đại mỹ nữ? Nếu không đến ta công ty đến đây đi. Ta nhớ rõ lúc trước ngươi tiếng Anh tốt lắm, vừa vặn ta công ty gần nhất muốn trống trải Âu Mĩ thị trường, nhu cầu cấp bách tiếng Anh tốt nghiệp vụ viên. Khanh khách, hơn nữa người nước ngoài đều thích mỹ nữ, ngươi vị này ngày xưa giáo hoa nếu xuất mã, còn không đem bọn họ cấp……”

Mọi người nghe vậy biểu tình đều hơi hơi đã xảy ra biến hóa, có lộ ra một tia hèn mọn, có lộ ra tiếc hận, cũng có lộ ra một tia bất mãn, đương nhiên là bất mãn Tề Hỷ Linh ở hôm nay này trường hợp nói loại này nói rõ chỗ yếu trong lời nói.

Nhưng Tề Hỷ Linh đem nói giống như thực quan tâm lão đồng học giống nhau, cho dù có đồng học bất mãn nhưng cũng khó mà nói cái gì.

Chu Hiểu Diễm không nghĩ tới Tề Hỷ Linh đã muốn biết nàng ở quán bar đi làm, nghe vậy phương tâm không khỏi vừa thẹn não lại có chút bối rối.

Chính xấu hổ não, bối rối là lúc, chỉ thấy Hạ Vân Kiệt tùy tay theo trải qua bên người bồi bàn khay trung lấy ra hai chén rượu vang đỏ, sau đó thực thân sĩ đưa cho Chu Hiểu Diễm một ly, cười nói:“Kỳ thật ta cũng hiểu được kinh doanh quán bar cử vất vả, ta xem hôm khác ngươi còn là đem công ty cổ phần rời khỏi đến, tìm phân thanh nhàn điểm công tác, tỷ như sự nghiệp đơn vị, tỷ như công chức linh tinh. Về phần muốn làm buôn bán bên ngoài, ha ha, Tề tiểu thư cảm ơn hảo ý của ngươi, này phân công tác cũng là ngươi tự thân xuất mã đi, ta cũng không nguyện ý ta bạn gái lao lực bôn ba.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt còn cố ý thân thủ ôm Chu Hiểu Diễm vòng eo.

Chu Hiểu Diễm eo rất thịt cảm, hơn nữa ôm của nàng eo

đều có thể rõ ràng cảm giác được nàng phần eo phía dưới phong mông hướng lên trên nhếch lên đường cong, làm cho Hạ Vân Kiệt nhịn không được có loại tưởng theo kia đường cong đi xuống sờ đi xuống xúc động.

“Oa tắc, giáo hoa nguyên lai còn là cái lão bản nương a! Ta nghe nói hiện tại kinh doanh quán bar thực kiếm tiền, bên trong tiêu phí cũng chết quý, hôm khác ta đi Giang Châu ngươi này lão bản nương cần phải mời khách nga!” Kia hai mập mạp lúc trước đều là Chu Hiểu Diễm ái mộ giả, vốn là đối Tề Hỷ Linh cố ý vô ý làm thấp đi Chu Hiểu Diễm có chút bất mãn, nay nghe Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, lập tức khoa trương nói, mà Tề Hỷ Linh cùng Hạng Thành Lỗi sắc mặt sẽ không tốt như vậy nhìn.

Hơn nữa Hạng Thành Lỗi gặp Hạ Vân Kiệt ôm chính mình cũ tình nhân, mà Chu Hiểu Diễm lại là như vậy một bộ mê người chim nhỏ nép vào người bộ dáng, trong lòng tự nhiên lại khó chịu, nhịn không được hỏi:“Hiểu Diễm, ngươi này đã có thể không đủ bằng hữu đi. Nói nửa ngày, cũng không đem bạn trai cấp mọi người giới thiệu giới thiệu.”

“Ha ha, còn là ta chính mình tự giới thiệu đi.” Hạ Vân Kiệt lại nhẹ nhàng kéo đi hạ Chu Hiểu Diễm vòng eo, ý bảo từ chính mình đến, sau đó buông ra tay nói, “Hạ Vân Kiệt, chức nghiệp thầy thuốc.”

Đầu năm nay thầy thuốc còn là cử ăn ngon, nghe nói Hạ Vân Kiệt tuổi còn trẻ đã muốn là một gã thầy thuốc, các học sinh đều có chút động dung, kia hai vị mập mạp lại lộ ra dâm loạn tươi cười nói:“Thầy thuốc tốt, trong bệnh viện có thiệt nhiều hộ sĩ mĩ mi nga!”

“Trong bệnh viện có hộ sĩ mĩ mi sao? Ta như thế nào không biết.” Hạ Vân Kiệt lại ra vẻ hồ đồ nói.

Mập mạp chờ nam tử nghe vậy đều cho Hạ Vân Kiệt một cái khinh bỉ ánh mắt, mà nữ nhân tắc đều hì hì nở nụ cười, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng nhiều vài phần ôn nhu, Chu Hiểu Diễm lại vẻ mặt hạnh phúc ngọt ngào, tuy rằng nàng biết Hạ Vân Kiệt ở miệng đầy bậy bạ.

“Ha ha, Tiểu Hạ thật đúng là hội nói đùa. Ngươi sẽ không ở trung y khoa đi làm đi, ra vẻ trung y khoa đều là lấy trung lão niên thầy thuốc chiếm đa số, hộ sĩ mĩ mi đổ thực không nhiều lắm gặp.” Tuy rằng lúc trước phản bội cảm tình là Hạng Thành Lỗi, nhưng tối không thể gặp Chu Hiểu Diễm hạnh phúc ngọt ngào nhưng cũng hoàn toàn là hắn, hơn nữa nay Chu Hiểu Diễm trổ mã càng phát ra gợi cảm mê người, hắn nhìn trong lòng lại càng khó chịu, giống như nguyên bản thuộc loại hắn âu yếm này nọ bị người khác đoạt đi rồi giống nhau.

“Bị ngươi đoán trúng, ta chính là một gã trung y.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Không phải đâu, ngươi dĩ nhiên là một gã trung y. Người ta người nước ngoài cũng không thừa nhận trung y, cho dù quốc nội, hiện tại đại đa số người cũng đều thói quen nhìn Tây y. Cho dù nhìn trung y, cũng thói quen tìm một ít lão trung y. Ngươi tuổi còn trẻ như thế nào hội nghĩ đến học trung y ?” Vốn Tề Hỷ Linh sẽ không thích Chu Hiểu Diễm tìm vị lại suất khí lại tuổi trẻ thầy thuốc bạn trai, nay nghe nói Hạ Vân Kiệt là danh trung y sinh, lập tức ra vẻ kinh ngạc nói.

Trung y nay xuống dốc là không tranh chuyện thật, người bình thường cảm mạo phát sốt cái gì, đầu tiên nghĩ đến quả thật đều là nhìn Tây y, trừ phi gặp thập phần khó chơi tật bệnh, Tây y không có biện pháp, mới có thể ngựa chết làm ngựa sống y chạy tới nhìn trung y. Cho nên nghe nói Hạ Vân Kiệt nguyên lai chính là một gã tuổi trẻ trung y, tất cả mọi người khó tránh khỏi có vài

phần xem thấp hắn, Tề Hỷ Linh như vậy vừa nói, tuy rằng không ít người cảm thấy trước mặt người ta mặt như vậy giảng tựa hồ có điểm qua, nhưng cũng là tuyệt đối chung nhận thức của nàng cách nói.

Trung y, vốn là là xuống dốc, ngươi lại là một vị tuổi trẻ trung y, lại có ai sẽ tìm ngươi xem bệnh đâu? Muốn làm không tốt ngao đến râu phí phạm mới có hy vọng trở nên nổi bật.

Cảm tạ lão thư hữu, vô địch の dễ nhìn ngũ vạn điểm phiêu hồng, rất quen thuộc thực thân thiết cảm giác. Đặc đưa lên đệ tam càng, cảm ơn!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 111 : Vương thầy thuốc bất đắc dĩ

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-05 01:57:44.0 số lượng từ:3040

“Ha ha, đó là bởi vì ngươi đối trung y thành kiến. Kỳ thật trung y còn là thực thần kỳ, tỷ như Tây y, thầy thuốc ly khai chữa bệnh thiết bị, thầy thuốc thường thường sẽ không biện pháp hạ chẩn đoán, nhưng trung y chỉ cần thông qua vọng, văn, vấn, thiết có thể cấp bệnh nhân chẩn đoán. Hơn nữa Tây y thường thường phân khoa phân thật sự lợi hại, tỷ như ngươi phạm vào bệnh bao tử, ngươi tìm trái tim khoa thầy thuốc, hắn khẳng định không biết thấy thế nào, nhưng trung y lại chú ý chỉnh thể, lời nói thông tục một chút trong lời nói, chân chính trung y kỳ thật là vị toàn khoa thầy thuốc, hắn hẳn là bệnh gì đều có thể xem. Kỳ thật theo ta vừa rồi đơn giản nhắc tới hai điểm, các ngươi không khó hiểu được, bồi dưỡng một vị chân chính trung y so với bồi dưỡng một vị Tây y khó khăn hơn, cho nên mới có trung y càng già càng ăn ngon cách nói, bởi vì trung y không phải tốc thành ban, hắn cần kinh nghiệm cùng thời gian lắng đọng lại, chân chính trung y là không có biện pháp giống Tây y giống nhau phê lượng sinh sản, cho nên trung y cũng thường thường rất nặng gia truyền sư thừa cùng thiên phú. Ta tuy rằng tuổi trẻ, nhưng ta thiên phú không sai, còn có ta lão sư cũng rất lợi hại, bất quá đáng tiếc đã qua thế.” Hạ Vân Kiệt hôm nay tới là cấp Chu Hiểu Diễm giữ thể diện đến, đương nhiên sẽ không như vậy yếu thế, nghe vậy cười nhẹ, nhìn Tề Hỷ Linh cùng Hạng Thành Lỗi bày ra một bộ thuyết giáo tư thái nói.

“Ta cũng biết xem một trung y cao minh không cao minh, đầu tiên muốn xem hắn chẩn đoán trình độ. Hạ thầy thuốc nếu nói như vậy, chẩn đoán trình độ khẳng định rất cao. Tục ngữ nói gặp lại không bằng xảo ngộ, dù sao

hiện tại cũng không có việc gì, nếu không Hạ thầy thuốc cho chúng ta mọi người đại khái nhìn xem? Cũng cho chúng ta kiến thức kiến thức trung y vọng, văn, vấn, thiết.” Tề Hỷ Linh đương nhiên không thể gặp Hạ Vân Kiệt một bộ thuyết giáo tư thái, nghe vậy nói, khóe miệng lộ ra một tia vẻ châm chọc.

Tề Hỷ Linh lời này vừa ra, đầu tiên biến sắc đó là Chu Hiểu Diễm. Nàng là mọi người trung chân chính biết Hạ Vân Kiệt thân phận nhân, đương nhiên biết hắn có mấy cân mấy lượng, mà những người khác nghe xong biểu tình cũng đều trở nên hơi hơi có chút mất tự nhiên. Bọn họ đương nhiên không tin, liền Hạ Vân Kiệt này tuổi thật đúng là có thể giống lão trung y giống nhau, thực chuẩn xác chẩn đoán ra mỗi người thân thể trạng huống, kỳ thật đừng nói Hạ Vân Kiệt không có khả năng, kỳ thật rất nhiều lão trung y cũng làm không đến, trừ phi là thật chính danh y. Nhưng vấn đề là Hạ Vân Kiệt vừa rồi cuối cùng một câu nói được quá vẹn toàn, thế cho nên mọi người cũng không hảo thay hắn nói chuyện, nếu không chẳng phải là thành khinh thường hắn ?

“Kỳ thật, trung y thế nào, A Kiệt chẩn đoán tiêu chuẩn thế nào, Hỷ Linh ngươi hỏi một chút Triệu Ngọc Mẫn thầy thuốc bạn trai chẳng phải sẽ biết a? Nghe nói hắn là Nhật Bản về nước y học sinh, hiện tại là tỉnh nhân dân bệnh viện phó chủ nhiệm thầy thuốc đâu. Vừa rồi ở trong đại sảnh chúng ta gặp gỡ, A Kiệt còn thuận tiện giúp hắn chẩn đoán một chút.” Đang lúc Chu Hiểu Diễm trong lòng âm thầm sốt ruột khi, khóe mắt dư quang thấy được chính thủ tay trong tay đi vào đến Triệu Ngọc Mẫn cùng của nàng thầy thuốc bạn trai Vương Tân Dân, linh cơ vừa động nói.

Hôm nay tới tham gia Tề Hỷ Linh sinh nhật party trên cơ bản đều là ở Hải Châu thị hỗn tốt hơn một bang đồng học, bọn họ bình thường cũng sẽ thường thường tụ nhất tụ, đổ đều nhận thức Triệu Ngọc Mẫn bạn trai, nghe vậy

cũng không cấm lộ ra kinh ngạc nghi ngờ biểu tình, mà Tề Hỷ Linh cùng Hạng Thành Lỗi tự nhiên lại không tin, sớm đã tiến lên đem Triệu Ngọc Mẫn vợ chồng son cấp tiếp đón lại đây.

Vương Tân Dân ở trong đại sảnh bị Hạ Vân Kiệt nhất ngữ vạch trần bệnh không tiện nói ra, hơn nữa sau lại còn bị hắn chuẩn xác không có lầm vạch cụ thể bệnh trạng cùng với đại khái thủy phát thời gian, cho nên sau lại Vương Tân Dân mới có thể bị cả kinh ngẩn người cùng không nói gì phản bác.

Chính là loại bệnh tật này thân là nam nhân luôn khó có thể mở miệng, lại bị người khuy phá, cho nên lúc ấy ở đại sảnh khi Vương Tân Dân đã nghĩ tìm cái lấy cớ rời đi, nhưng nề hà Triệu Ngọc Mẫn cùng Tề Hỷ Linh là bạn bè, lại chết sống muốn kéo hắn lại đây. Cụ thể nguyên nhân Vương Tân Dân lại không tốt giải thích, đành phải kiên trì đi theo cùng nhau đến.

Vốn nghĩ đợi lát nữa muốn tận lực tránh đi Hạ Vân Kiệt cùng Chu Hiểu Diễm, miễn cho xấu hổ. Cũng không nghĩ đến sợ cái gì đến cái gì, chân vừa mới rảo bước tiến lên đại sảnh đã bị Tề Hỷ Linh cùng Hạng Thành Lỗi đôi cấp tiếp đón đến Hạ Vân Kiệt bọn họ trước mặt. Càng làm cho Vương Tân Dân hận không thể tìm cái địa động cấp chui là, kia Tề Hỷ Linh thế nhưng còn trước mặt mọi người mặt nói:“Vương Tân Dân, ngươi này tỉnh nhân dân bệnh viện chủ nhiệm thầy thuốc tới vừa lúc, chúng ta mọi người vừa mới đang ở thảo luận Tây y cùng trung y đâu. Hạ trung y cho rằng chúng ta đối trung y có thành kiến, nói trung y cũng không so với Tây y kém cỏi, còn nói vừa rồi ở trong đại sảnh vừa vặn với ngươi gặp gỡ, thuận đường còn giúp ngươi chẩn đoán một chút. Thế nào, Hạ trung y chẩn đoán chuẩn không chuẩn?”

“Khụ khụ, kỳ thật trung y còn là có rất nhiều Tây y không

có biện pháp có vẻ sở trường, tỷ như châm cứu trị liệu trước mắt chính là thế giới công nhận cùng nhận trung y trị liệu phương pháp, Pháp quốc không ít y khoa đại học còn chuyên môn trang bị thêm châm cứu chương trình học. Hạ thầy thuốc chẩn đoán tiêu chuẩn rất cao, điểm ấy không thể nghi ngờ.” Vương Tân Dân biểu tình thực mất tự nhiên trả lời, nói chuyện khi còn hướng Hạ Vân Kiệt đầu đi cầu xin ánh mắt.

Đương nhiên là cầu hắn không cần đem hắn sớm tiết sự tình nói ra!

Chính là Hạ Vân Kiệt không nói, Tề Hỷ Linh cũng là nhịn không được không phục hỏi:“Thật vậy chăng? Ngươi thân thể làm sao không thoải mái nha?”

“Ngươi con mẹ nó tưởng giẫm người ta, để làm chi kéo đến lão tử a?” Vương Tân Dân nghe vậy trong lòng hận không thể đá Tề Hỷ Linh mấy đá, Triệu Ngọc Mẫn cùng Tề Hỷ Linh là bạn bè, thân là Triệu Ngọc Mẫn bạn trai, Vương Tân Dân cũng biết điểm Tề Hỷ Linh cùng Chu Hiểu Diễm ân oán, cho nên vừa rồi ở trong đại sảnh nghe nói trước mắt mỹ nữ chính là Chu Hiểu Diễm, cũng liền đi theo làm thấp đi một phen, chính là lại không nghĩ rằng ngược lại chính mình thành người khác trong mắt chê cười, hiện tại được Tề Hỷ Linh vì tưởng làm thấp đi Chu Hiểu Diễm bạn trai, thế nhưng không nên để hỏi hiểu được.

Loại chuyện này có thể trước mặt nhiều người như vậy mặt nói ra sao?

“Khụ khụ, ngượng ngùng, tiếp cái điện thoại, thất bồi một chút.” Vương Tân Dân đương nhiên sẽ không mắng xuất khẩu, lại càng không sẽ nói ra bản thân làm sao không thoải mái, đành phải theo trong túi lấy di động ra, lộ ra một tia khó xử xin lỗi sắc, làm bộ có điện thoại, trực tiếp bỏ chạy.

Triệu Ngọc Mẫn vừa rồi ở trong đại sảnh liền từng hỏi qua Vương Tân Dân Hạ Vân Kiệt đến tột cùng nói với hắn cái gì, nhưng Vương Tân Dân không chịu nói, nàng gặp người người tới hướng có vẻ nhiều cũng sẽ không đuổi theo hỏi, nay gặp Vương Tân Dân rõ ràng là ở trốn tránh, thế này mới ý thức được sự tình tuyệt không đơn giản, cũng vội vàng hướng mọi người xin lỗi cười cười, sau đó cũng đi theo Vương Tân Dân ra ban công đi đến.

“Tân Dân, kia Hạ Vân Kiệt rốt cuộc theo như ngươi nói cái gì? Như thế nào cả người thần không thủ xá ?” Triệu Ngọc Mẫn đuổi tới, gặp Vương Tân Dân quả nhiên cũng không có tiếp cái gì điện thoại, rốt cục nhịn không được lại truy vấn nói.

Vương Tân Dân nhìn Triệu Ngọc Mẫn hồi lâu, mới đang cầm đầu vẻ mặt thống khổ nói:“Hắn nói ta sớm tiết.”

“Cái gì? Vậy ngươi, ngươi vì cái gì muốn thừa nhận?” Bạn trai kia phương diện không được, Triệu Ngọc Mẫn tự nhiên biết, chính là Vương Tân Dân gia cảnh tốt, thân mình lại là tỉnh nhân dân bệnh viện phó chủ nhiệm thầy thuốc, Triệu Ngọc Mẫn vẫn đều luyến tiếc đá hắn, nay nghe nói vừa rồi chuyện này thế nhưng bị Hạ Vân Kiệt cấp nói hết rồi, không khỏi sắc mặt tái nhợt hỏi.

Nàng đương nhiên cũng không nguyện ý bị người biết, chính mình thế nhưng tìm cái kia phương diện vô năng nam nhân!

“Ngươi nghĩ rằng ta tưởng sao? Khả hắn đem bệnh tình chẩn đoán giống như tận mắt nhìn thấy giống nhau, một chút cũng chưa sai lầm a!” Vương Tân Dân tiếp tục biểu tình thống khổ nói, chính là nói lời này khi, trong mắt lại nhịn không được dấy lên một tia hy vọng.

“Không thể nào? Lợi hại như vậy! Đó là không phải ý

nghĩa hắn……” Triệu Ngọc Mẫn nghe vậy đầu tiên là vẻ mặt khiếp sợ không tin, tiếp theo cũng giống Vương Tân Dân giống nhau, trong mắt dấy lên một tia hy vọng.

“Hẳn là có hi vọng, cho nên ngươi tốt nhất còn là tận lực cùng Chu Hiểu Diễm đánh hảo quan hệ.” Vương Tân Dân nói.

“Ta hiểu được, ta hiểu được. Thật là, loại chuyện này thế nhưng còn gạt ta, may mắn ta hiện tại đã biết, bằng không vạn nhất ta chờ hội lại miệng không ngăn cản, kia không phải muốn hỏng rồi đại sự tình?” Tương đối cho kia phân hữu tình, đương nhiên là chính mình chung thân tính phúc quan trọng hơn, Triệu Ngọc Mẫn nghe vậy liên tục gật đầu nói, thậm chí nói đến mặt sau còn hung tợn trắng Vương Tân Dân liếc mắt một cái.

Không nói đến Triệu Ngọc Mẫn vì chung thân tính phúc lâm trận phản chiến, lại nói trong đại sảnh, Vương Tân Dân tuy rằng lấy tiếp điện thoại lấy cớ mà không có trả lời thân thể làm sao xảy ra vấn đề, nhưng ở đây người chỉ cần không phải đầu óc có vấn đề, đều biết nói Hạ Vân Kiệt này tuổi trẻ trung y thật sự có tài. Vì thế xuất phát từ tò mò, cũng đang như Tề Hỷ Linh nói, dù sao nhàn rỗi cũng là không có việc gì, mọi người liền đều dù có hứng thú vây quanh Hạ Vân Kiệt, thỉnh hắn hỗ trợ cũng cho bọn hắn nhìn xem.

Tề Hỷ Linh cùng Hạng Thành Lỗi thấy mọi người vây quanh Hạ Vân Kiệt, trong lòng tự nhiên khó chịu, bất quá bọn họ cũng là không tin Hạ Vân Kiệt tuổi còn trẻ, chẩn đoán tiêu chuẩn thực sự cao như vậy. Tổng cho rằng Vương Tân Dân kia không biết bệnh gì, khẳng định là Hạ Vân Kiệt mèo mù gặp phải chuột chết, hạt mông cấp mông đối. Cho nên trong lòng tuy rằng khó chịu về khó chịu, nhưng cũng mừng rỡ xem Hạ Vân Kiệt ra khứu.

Mà Chu Hiểu Diễm này nữ lạp lạp gặp mọi người đều

vây quanh Hạ Vân Kiệt này “Giả thầy thuốc” Hỏi, cũng là không khỏi hoàn toàn trợn tròn mắt, trong lòng gấp đến độ cùng kiến bò trên chảo nóng.

Nàng vốn định lấy Vương Tân Dân vì ví dụ chứng minh một chút Hạ Vân Kiệt, miễn cho Hạ Vân Kiệt lòi. Không nghĩ tới này hậu quả lại vừa vặn hoàn toàn ngược lại, Vương Tân Dân ví dụ ngược lại khơi dậy nàng kia đồng học cùng đồng học bằng hữu đối Hạ Vân Kiệt hứng thú.

Ở Chu Hiểu Diễm trong mắt, liền Hạ Vân Kiệt bán dũng thủy trình độ, mông đối một lần đã muốn xem như chó săn thỉ vận, thế nào lại có khả năng nhiều lần mông đúng rồi.

Bất quá Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra biểu hiện thật sự thản nhiên trấn định, xua tay cười cười nói:“Nếu mọi người có hứng thú, ta đây liền cố mà làm nhìn xem, có học nghệ không tinh, nói sai địa phương, mọi người cũng nhiều nhiều thông cảm.”

Gặp Hạ Vân Kiệt bắt đầu cấp chính mình tìm đường lui, Chu Hiểu Diễm trong lòng hơi chút thở dài nhẹ nhõm một hơi, mặc kệ nói như thế nào, có những lời này ăn mồi, cho dù thực chẩn đoán sai lầm rồi, mọi người hẳn là cũng có thể hơi chút thông cảm một chút, dù sao tuổi trẻ nha. Mà Hạng Thành Lỗi cùng Tề Hỷ Linh lại cho nhau liếc nhau, đều theo đối phương trong mắt thấy được một tia châm biếm.

Bọn họ tự nhiên nghĩ đến Hạ Vân Kiệt bắt đầu luống cuống !

“Không có việc gì, không có việc gì, dù sao ngươi cũng không lấy tiền.” Hai vị mập mạp, trong đó một vị bị tên là đại béo cười nói.

“Đúng, đúng, ngươi đây chính là chữa bệnh từ thiện,

mặc kệ nói đúng nói sai, chúng ta cũng không hội để ý. Nếu không ngươi trước giúp ta nhìn xem đi.” Một vị nữ tử trên mặt không thế nào có huyết sắc phụ họa nói.

Người còn lại nghe vậy cũng đều đi theo có nói có cười trấn an Hạ Vân Kiệt, làm cho hắn cứ việc phóng khoáng tâm giúp bọn hắn nhìn xem.

Hiển nhiên, mặc dù có vừa rồi Vương Tân Dân kia một phen nói, nhưng mọi người đối Hạ Vân Kiệt vị này tuổi trẻ trung y còn sống là không có gì tin tưởng.

Ngượng ngùng, rạng sáng này chương đổi mới đã muộn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 112 : Miễn phí chữa bệnh từ thiện

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-05 1252.0 số lượng từ:3060

“Nếu như vậy, ta đây đã có thể bêu xấu. Bất quá nói ở phía trước, chữa bệnh từ thiện không thành vấn đề, nhưng mua thuốc sự tình nhưng đừng tìm ta.” Hạ Vân Kiệt nghiêm trang nói.

“Ha ha!”

“Khanh khách!”

Mọi người gặp Hạ Vân Kiệt nói được thú vị đều nở nụ cười, vị kia nữ tử sắc mặt không thế nào tốt còn liếc trắng mắt nói:“Các ngươi thầy thuốc chịu cho chúng ta chữa bệnh từ thiện cũng đã là hiện đại bản đồng thoại, chúng ta thế nào còn dám hy vọng xa vời miễn phí dược nha.”

Mọi người nghe vậy tự nhiên lại là khó tránh khỏi một lần cười, chỉ có Chu Hiểu Diễm, Tề Hỷ Linh cùng Hạng Thành Lỗi cười đến có chút miễn cưỡng. Người trước đương nhiên là để ý Hạ Vân Kiệt ra khứu, sau đương nhiên là khó chịu Hạ Vân Kiệt như vậy được hoan nghênh.

“Ha ha, chúng ta trung y thủ trọng y đức, ít nhất ta tuyệt không hội tể khách, cho nên không thể quơ đũa cả nắm. Không ngại trong lời nói, đem tay thân cho ta.” Hạ Vân Kiệt cười cười nói.

“Thế nào tay?” Nàng kia hỏi.

“Ta cũng không phải cho ngươi tính mệnh còn có nam tả

nữ hữu chi phân, trung y bắt mạch bình thường là hai tay đều phải, bởi vì hai tay tấc thước chuẩn sở chủ là không đồng dạng như vậy. Nói chung, tay trái, tâm can thận, tay phải, phế tì thận.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Chu Hiểu Diễm vốn đang có điểm lo lắng Hạ Vân Kiệt này bán dũng thủy làm trò cười, nay thấy hắn nói về đến đây đầu là nói, không biết nhân thật đúng là cũng bị hù trụ, nhưng thật ra lại thả lỏng một ít, nghĩ rằng, xem ra tiểu tử này thật đúng là học quá điểm trung y.

“Vậy trước tay trái đi.” Nàng kia gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, nhưng thật ra có chút ngượng ngùng cười cười, sau đó trước vươn tay trái.

Hạ Vân Kiệt hơi chút đem hạ, sau đó thay đổi chích thủ lại hơi chút đem hạ, sau đó làm ra một bộ trầm tư bộ dáng.

Tuy nói mọi người đối Hạ Vân Kiệt cũng không như thế nào có tin tưởng, nhưng thấy hắn lộ ra một bộ trầm tư biểu tình, lòng hiếu kỳ đổ đều là bị hoàn toàn nâng lên đứng lên, đều muốn nhìn xem Chu Hiểu Diễm vị này bạn trai đến tột cùng là danh y còn là lang băm.

“Của ngươi thời gian hành kinh không lớn bình thường, có khi xuất huyết hội có vẻ nhiều, còn có tràng vị cũng không tốt.” Hạ Vân Kiệt trầm tư một lát, sau đó nói.

Vị này nữ tử là Chu Hiểu Diễm lớp học một vị nam đồng học lão bà, Chu Hiểu Diễm cũng không nhận thức, gặp Hạ Vân Kiệt nhất mở miệng đã nói người ta thời gian hành kinh không bình thường, còn nói nàng tràng vị không tốt, không khỏi hoảng sợ, nghĩ rằng này Hạ Vân Kiệt cũng thật là, liền này bán dũng tử trình độ cũng dám loạn hạ chẩn đoán, sẽ không sẽ nói chút “Không có gì đại mao bệnh, chính là có điểm á khỏe mạnh” Linh tinh bắt chước cái nào cũng được trong lời nói sao?

Đang lúc Chu Hiểu Diễm lo lắng Hạ Vân Kiệt như vậy nói bậy hội lòi khi, vị kia nữ tử lại vẻ mặt bội phục nhìn Hạ Vân Kiệt nói:“Oa tắc, Hạ thầy thuốc ngươi y thuật quả nhiên cao minh nha, thật sự bị ngươi nói trúng. Ta cũng nhìn không ít thầy thuốc, ăn không ít dược, nhưng hiệu quả cũng không tốt.”

“Ngươi này bệnh quan trọng nhất hay là muốn chính mình điều trị, bình thường muốn nhiều chú ý ẩm thực, tận lực không cần ăn cay độc sống nguội cùng đầy mỡ gì đó, ăn nhiều sơ quả dịch tiêu hóa lương thực phụ, ta nghĩ chỉ cần ngươi khẳng kiên trì nửa năm một năm, hẳn là sẽ có rất lớn cải thiện.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ta nghe lời ngươi Hạ thầy thuốc, hôm nay bắt đầu ta liền giới cay, ăn nhiều sơ quả lương thực phụ.” Nàng kia vẻ mặt tin phục liên tục gật đầu.

Nàng cũng xem qua không ít thầy thuốc, mỗi lần đều là thầy thuốc trước hỏi nàng làm sao không thoải mái, sau đó nàng nhất nhất chi tiết nói, nếu là trung y sẽ sát có chuyện lạ nói một lần khí huyết mệt hư, thấp nhiệt hạ chú các nàng nghe đứng lên thực mơ hồ trong lời nói, mà Tây y sẽ kêu nàng làm chút kiểm tra, tiếp theo đương nhiên đều là khai liên tiếp tử đắt tiền dược. Giống Hạ Vân Kiệt như vậy cái gì cũng chưa hỏi, chính mình trực tiếp chẩn đoán đi ra lại chưa bao giờ quá, càng đừng nói ngay cả uống thuốc cũng chưa nói.

Gặp thật đúng là bị Hạ Vân Kiệt nói trúng, Chu Hiểu Diễm tròng mắt đều có điểm thẳng, nghĩ rằng, tiểu tử này không khỏi vận khí cũng quá tốt lắm đi. Mà những người khác đương nhiên không như vậy cho rằng, những người đó gặp Hạ Vân Kiệt vừa nói ở giữa, nhất thời liền dũng cảm.

“Uy, Hạ thầy thuốc, hạ huynh đệ, giúp huynh đệ ta xem

xem, ta làm sao có vấn đề?” Vị kia đại béo trước lạ sau quen địa trên lầu Hạ Vân Kiệt bả vai hỏi.

“Ngươi, không cần xem, mỡ gan, cảnh giác tam cao. Đề nghị là khống chế ẩm thực, tăng mạnh vận động.” Hạ Vân Kiệt phiêu đại béo liếc mắt một cái, sau đó một bên đem tay hắn theo trên vai lấy ra, một bên cười nói.

“Đúng rồi, ngươi cũng giống nhau.” Hạ Vân Kiệt tiếp theo lại chỉ chỉ tiểu béo.

Hạ Vân Kiệt thốt ra lời này, mọi người đều là nhịn không được một trận cười, mà đại béo cùng tiểu béo lại một chút cũng chưa cảm thấy ngượng ngùng, ngược lại cho nhau chỉ vào đối phương nói:“Hạ thầy thuốc trong lời nói có nghe hay không, mỡ gan a, muốn vận động, muốn ăn ít a!”

Mọi người đương nhiên lại là khó tránh khỏi một trận cười, đồng thời cũng cảm giác Hạ Vân Kiệt thân thiết hơn, cảm thấy hắn người này không chỉ có tuổi trẻ suất khí, y thuật không sai, hơn nữa cách nói năng cũng có chút khôi hài.

Mọi người cười sau, tiếp theo lại có đồng học hỏi chẩn.

Tề Hỷ Linh cùng Hạng Thành Lỗi gặp Hạ Vân Kiệt quả thực thật sự có tài, lại thấy các học sinh đều vây quanh hắn, tự nhiên cảm thấy khó chịu, không khỏi động ý xấu tư, chuẩn bị chính mình tiến lên thỉnh Hạ Vân Kiệt chẩn đoán một chút, sau đó mặc kệ Hạ Vân Kiệt nói cái gì đã nói không đúng.

Chính động này ý xấu khi, Tề Hỷ Linh cùng Hạng Thành Lỗi nhìn đến đại sảnh cửa tiến vào hai vị nam tử. Trong đó một vị tuổi cùng Hạng Thành Lỗi xấp xỉ, tướng mạo coi như anh tuấn, mặc khảo cứu, chính là ánh mắt đã có chút hướng lên trên chọn, lộ ra cổ cao cao tại thượng,

xem thường người ngạo khí. Một vị khác tắc một thân hắc tây trang, biểu tình nghiêm túc, ánh mắt sắc nhọn, theo sát sau vị kia nam tử phía sau, như là một vị cận vệ.

Tề Hỷ Linh cùng Hạng Thành Lỗi vừa thấy đến kia hai người, hai mắt nhất thời sáng đứng lên, sau đó cũng bất chấp tái cùng Hạ Vân Kiệt so đo, hướng các học sinh nói thanh khiểm liền vội vàng hướng kia hai người nghênh đi.

“Ngươi gần nhất có phải hay không mất ngủ, có điều kiện không ngại cấp chính mình phóng cái giả, đi ra ngoài lữ hành lữ hành, cảm thụ thiên nhiên, như vậy có trợ giúp cải thiện của ngươi giấc ngủ chất lượng.”

“Ngươi gần nhất thượng hoả, ăn chút bối mẫu Tứ Xuyên đôn tuyết lê, có năng lực hàng hỏa khư đàm, có năng lực dưỡng nhan mỹ dung.”

“……”

Tề Hỷ Linh cùng Hạng Thành Lỗi đi rồi, Hạ Vân Kiệt nhất nhất cấp mọi người làm chẩn đoán, tuy nói không chẩn đoán ra cái gì đại mao bệnh, nhưng tiểu mao bệnh lại vừa nói một cái chuẩn, đem Chu Hiểu Diễm nghe được đều thiếu chút nữa nghĩ đến Hạ Vân Kiệt chính là cái thầy thuốc mà không phải cái gì quán bar phục vụ sinh, mà này hắn không biết Hạ Vân Kiệt chân chính chức nghiệp nhân, tự nhiên đều cảm giác sâu sắc bội phục, đều cho rằng Hạ Vân Kiệt tuy rằng tuổi trẻ, nhưng trung y trình độ chút không so này lão trung y kém cỏi.

“Ma Sinh tiên sinh có thể trừu không tới tham gia của ta sinh nhật party, ta cảm giác sâu sắc vinh hạnh!” Đang lúc Hạ Vân Kiệt cấp Chu Hiểu Diễm đồng học cùng bọn họ bằng hữu chẩn đoán khi, Tề Hỷ Linh cùng Hạng Thành Lỗi đón nhận kia hai vị nam tử, sau đó vẻ mặt

khiêm tốn dùng Nhật ngữ nói.

“Tề tiểu thư khách khí.” Được xưng là Ma Sinh tiên sinh đúng là vị kia nam tử lộ ra cổ ngạo khí, hắn nghe vậy không mặn không nhạt khách khí một câu, ánh mắt lại bắt đầu đánh giá khởi bốn phía.

Khi hắn ánh mắt đảo qua đang ở trong đại sảnh Chu Hiểu Diễm khi, nhất thời sáng đứng lên.

“Vị kia xinh đẹp nữ sĩ là ai? Có thể giới thiệu ta nhận thức một chút sao?” Ma Sinh tiên sinh xa xa hướng Chu Hiểu Diễm chỉ chỉ, hỏi.

“Đương nhiên có thể, đó là ta một vị đại học đồng học, Ma Sinh tiên sinh thỉnh.” Tề Hỷ Linh gặp Ma Sinh tiên sinh tựa hồ đối Chu Hiểu Diễm có hứng thú, trong lòng tuy rằng ghen tị, nhưng trên mặt lại đôi khởi nhiệt tình tươi cười nói.

Nói xong Tề Hỷ Linh liền dẫn Ma Sinh tiên sinh hướng Hạ Vân Kiệt đám người đi đến, về phần vị kia giống quá bảo tiêu tắc chưa cùng đi lên, chính là tùy tay đoan quá một ly đồ uống, xa xa đứng ở góc, ánh mắt cảnh giác quan sát đến bốn phía, hiển nhiên coi như là một vị xứng chức bảo tiêu.

Chu Hiểu Diễm đồng học cùng bọn họ bằng hữu, tổng cộng thêm đứng lên cũng liền thất vị, chờ Tề Hỷ Linh bọn họ đi đến khi, Hạ Vân Kiệt đã muốn đã xong hắn “Chữa bệnh từ thiện”, đang theo mọi người có nói có cười.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt xuất sắc biểu hiện, hiện tại mọi người đối hắn đều thực nhiệt tình hữu hảo, mà thân là Hạ Vân Kiệt “Bạn gái”, Chu Hiểu Diễm kỳ quái Hạ Vân Kiệt biểu hiện xuất sắc đồng thời cũng là nét mặt toả sáng, có vẻ càng phát ra chói mắt mê người.

“Các vị, ta đến giới thiệu một chút, vị này là Ma Sinh Thứ Lang tiên sinh, là thế giới năm trăm cường Ma Sinh thương sự Hải Châu hữu hạn công ty tổng giám đốc. Còn có, thế giới năm trăm cường Ma Sinh thương sự xã trưởng Ma Sinh Sa Thụ tiên sinh chính là hắn đại bá. Trước mắt chúng ta hỉ lập á công ty đang theo Ma Sinh thương sự trao đổi một cái đề cập sổ ức tài chính hợp tác hạng mục, Ma Sinh Thứ Lang tiên sinh đó là Ma Sinh thương sự lần này hợp tác hạng mục trung người phụ trách. Ấn chúng ta người Trung Quốc trong lời nói nói, Ma Sinh Thứ Lang tiên sinh là chân chính thanh niên tài tuấn, tuổi trẻ đầy hứa hẹn.” Tề Hỷ Linh mang theo Ma Sinh Thứ Lang đi đến mọi người trước mặt, sau đó mặt lộ vẻ sắc giới thiệu nói. Giống như Ma Sinh Thứ Lang cũng tới tham gia của nàng sinh nhật party là một kiện thực đáng giá kiêu ngạo sự tình.

Dù sao Ma Sinh thương xã là thế giới năm trăm cường xí nghiệp, Ma Sinh gia tộc tài sản lại gần trăm ức Mĩ kim. Giống Hạ Vân Kiệt loại rượu này đi người làm công khả năng không biết, nhưng giống đại béo loại này tốt nghiệp cho Giang Nam công thương đại học thành công nhân sĩ hiển nhiên là nghe qua Ma Sinh thương xã cùng với Ma Sinh Sa Thụ tên. Nghe nói trước mắt vị này Nhật Bản nhân chính là Ma Sinh thương xã xã trưởng cháu trai, lại nghe nói bọn họ đang theo Tề Hỷ Linh gia trao đổi một cái tài chính đạt sổ ức hợp tác hạng mục, người người đều nhịn không được động dung.

Hơn nữa vị kia đại béo sắc mặt lại thay đổi vài lần, hắn gia cùng Tề gia xem như đồng hành, chính là bất luận tài chính cùng môn quy đều so với Tề gia kém cỏi không ít. Nay nghe nói Tề gia lại đáp thượng Nhật Bản Ma Sinh thương sự này chiếc thế giới năm trăm cường buôn bán cự hạm, chỉ sợ bọn họ gia hội càng phát ra không có biện pháp cùng Tề gia cạnh tranh.

Tề Hỷ Linh đôi còn có Ma Sinh Thứ Lang gặp đại béo đám người nghe nói Ma Sinh Thứ Lang thân phận sau, người người mặt lộ vẻ kinh ngạc sắc, đều âm thầm đắc ý.

“Tề tiểu thư quá khen! Ta thật cao hứng nhận thức các vị Trung Quốc bằng hữu.” Ma Sinh Thứ Lang khiêm tốn nói, nói xong còn chủ động hướng đại béo đám người vươn tay, chính là hắn tiếng Trung có chút đông cứng, xứng thượng hắn hơi hơi giơ lên cằm, bễ nghễ ánh mắt, khắp nơi lộ ra một tia phát ra tự trong khung kiêu ngạo.

Dù sao ở xa tới là khách, càng đừng nói đối phương còn là Nhật Bản thương giới trẻ tuổi tài tuấn, gặp Ma Sinh Thứ Lang chủ động thân thủ, đại béo đám người cũng đều ào ào thân thủ nhất nhất cùng Ma Sinh Thứ Lang bắt tay.

“Chu Hiểu Diễm, thật cao hứng nhận thức ngươi.” Chu Hiểu Diễm tuy rằng không thế nào thích Ma Sinh Thứ Lang, nhưng trường hợp này nhưng cũng không tốt thất lễ, còn là thân thủ cùng Ma Sinh Thứ Lang cầm nói.

“Chu tiểu thư là ta đến Trung Quốc sau nhìn thấy quá tối xinh đẹp nữ nhân, hy vọng đợi lát nữa có cơ hội có thể với ngươi khiêu điệu nhảy.” Ma Sinh Thứ Lang nắm Chu Hiểu Diễm bóng loáng mềm mại tay nhỏ bé, trên mặt mang theo tự cho là thực mê người thân sĩ mỉm cười nói.

Hôm nay hai càng xong, cảm ơn duy trì.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 113 : Bắt đầu có điểm căm tức

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-06 0057.0 số lượng từ:3275

“Cảm ơn, bất quá đêm nay ngươi chỉ sợ không cơ hội, ta đã muốn có bạn nhảy.” Nói xong Chu Hiểu Diễm rút về rảnh tay, sau đó vô cùng thân thiết vãn trụ Hạ Vân Kiệt cánh tay.

“Kia thật sự là tiếc nuối, bất quá ta nghĩ đợi lát nữa có lẽ Chu tiểu thư hội thay đổi chủ ý.” Ma Sinh Thứ Lang lại thực thân sĩ cười cười, chính là ánh mắt lại khiêu khích phiêu Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nói:“Tại hạ Ma Sinh Thứ Lang, thật cao hứng nhận thức ngươi, ngươi có một vị làm cho người ta ghen tị xinh đẹp bạn gái.”

“Hạ Vân Kiệt, cảm ơn khích lệ, ngươi có một vị đại bá làm cho người ta ghen tị.” Hạ Vân Kiệt bất động thanh sắc cười cười nói, ngôn ngoại ý, hắn nếu không có Ma Sinh Sa Thụ như vậy một vị bá phụ, hắn cái gì cũng không là.

Nếu người này dám đảm đương hắn mặt khiêu hắn bạn gái, Hạ Vân Kiệt đương nhiên cũng sẽ không cùng hắn khách khí.

Đại béo đám người nghe vậy trên mặt đều lộ ra hiểu ý mỉm cười, mà Ma Sinh Thứ Lang tắc sắc mặt khẽ biến, trong mắt lóe ra một tia che lấp. Hiển nhiên hắn nghe ra Hạ Vân Kiệt lời nói châm chọc ý.

“Đúng vậy, ta đại bá là Nhật Bản thậm chí thế giới buôn bán giới một cái truyền kỳ nhân vật, rất nhiều người đều hâm mộ ghen tị ta có như vậy một vị đại bá. Không biết Hạ tiên sinh làm thế nào một hàng, nói không chừng

chúng ta về sau sẽ có cơ hội hợp tác.” Ma Sinh Thứ Lang rất nhanh liền khôi phục bình thường, theo Hạ Vân Kiệt lời nói không phải không có khoe ra khiêu khích nói.

“Ma Sinh tiên sinh, ta xem ngươi cùng Hạ Vân Kiệt chỉ sợ là không có hợp tác cơ hội, bởi vì hắn là một gã trung y sinh.” Không đợi Hạ Vân Kiệt trả lời, Hạng Thành Lỗi đã muốn hỗ trợ trả lời, hơn nữa trả lời khi, cố ý tăng thêm trung y sinh ngữ khí.

“Nga, nguyên lai Hạ tiên sinh là một gã trung y sinh a, ta đổ nhận thức quý quốc vài vị danh trung y. Về sau nếu có cơ hội thay ngươi dẫn tiến dẫn tiến, giống ngươi như vậy tuổi trẻ trung y sinh, tối cần danh trung y chỉ điểm.” Ma Sinh Thứ Lang nghe nói Hạ Vân Kiệt gần chính là một gã tuổi trẻ trung y sinh, trên mặt không chút nào che dấu toát ra một tia cao cao tại thượng vẻ châm chọc.

“Cảm ơn hảo ý, nơi này không khí hảo kém, ta đi ra ngoài thấu hạ khí, các vị trước thất bồi một chút.” Hạ Vân Kiệt trong mắt hơi hơi lóe ra một tia não sắc, nhưng cuối cùng lại còn là kiềm chế trụ không phát tác, mà là cười nhẹ nói.

Chu Hiểu Diễm ánh mắt bất mãn trừng mắt nhìn Hạng Thành Lỗi liếc mắt một cái, sau đó kéo Hạ Vân Kiệt tay đi theo hướng ban công đi đến.

“Là có điểm buồn, chúng ta cũng đi ra ngoài đi dạo.” Đại béo đám người thấy thế cũng đều khóe miệng gợi lên một chút trào phúng sắc, sau đó bưng chén rượu hướng ban công đi đến.

Bọn họ cũng không phải ngốc tử, đương nhiên nhìn ra được đến Ma Sinh Thứ Lang tiểu tử này ở mượn cơ hội khoe khoang chính mình, làm thấp đi Hạ Vân Kiệt, một khi đã như vậy, vậy làm cho hắn tự mình chơi đi! Về phần làm như vậy, có thể hay không làm cho Tề Hỷ Linh

cùng Hạng Thành Lỗi hạ không được đài, đại béo đám người nhưng cũng đành phải vậy nhiều như vậy. Bởi vì đêm nay Tề Hỷ Linh cùng Hạng Thành Lỗi hai người thật sự có điểm quá.

Mặc kệ nói như thế nào, mọi người cũng là đồng học một hồi, hơn nữa năm đó hay là bọn họ hai thực xin lỗi Chu Hiểu Diễm trước đây!

“Ma Sinh tiên sinh xin đừng để ý, ta này đó đồng học phần lớn là bình thường gia đình sinh ra, không hiểu lắm chúng ta thượng tầng xã hội lễ nghi quy củ.” Tề Hỷ Linh gặp đột nhiên gian nhất bang đồng học đi cái tinh quang, trực tiếp đem đêm nay nàng cho rằng tôn quý nhất Ma Sinh Thứ Lang tiên sinh cấp lượng ở một bên, vội vàng kích động giải thích nói, trong lòng cũng là khó tránh khỏi đem này món nợ tính đến Chu Hiểu Diễm cùng Hạ Vân Kiệt trên đầu, cảm thấy đều là bọn họ lỗi.

“Có thể lý giải. Các ngươi người Trung Quốc đại đa số tố chất cũng không thế nào. Thật có lỗi, ta nói chuyện có vẻ trực tiếp, bất quá ta không phải chỉ các ngươi.” Ma Sinh Thứ Lang mặt âm trầm nói.

Đến Trung Quốc cũng có một đoạn thời gian, bởi vì thân phận duyên cớ, mặc kệ là Trung Quốc thương nhân còn là chính phủ quan viên đều đối hắn thực khách khí thậm chí có cá biệt gần như a dua. Ma Sinh Thứ Lang chính mình cũng cho rằng Nhật Bản nhân so với người Trung Quốc cao nhất đẳng, theo trong khung khinh thường người Trung Quốc, lại không nghĩ rằng đêm nay bị người tập thể cấp lượng ở một bên, làm cho hắn như thế nào không buồn bực?

“Ma Sinh tiên sinh nói là, hiện tại rất nhiều người Trung Quốc tố chất quả thật rất kém cỏi.” Tề Hỷ Linh cùng Hạng Thành Lỗi nghe vậy không chỉ có không có cảm thấy xấu hổ não, ngược lại gật đầu phụ họa nói.

Ma Sinh Thứ Lang gặp Tề Hỷ Linh cùng Hạng Thành Lỗi gật đầu phụ họa, xem bọn hắn ánh mắt lóe ra một tia không dễ cảm thấy hèn mọn sắc, hỏi:“Đúng rồi, vị kia Chu Hiểu Diễm tiểu thư là làm cái gì chức nghiệp ?”

“Nàng? Một nhà quán bar tiểu cổ đông.” Tề Hỷ Linh dùng một tia mang theo khinh thường ngữ khí nói.

“Phải không? Vừa vặn ta thích nhất phao quán bar, có lẽ ta có thể cùng nàng nói chuyện quán bar sự tình!” Ma Sinh Thứ Lang nghe vậy hai mắt hơi hơi sáng ngời nói.

Bất quá chính là một nhà quán bar tiểu cổ đông, Ma Sinh Thứ Lang đương nhiên là có nắm chắc bắt. Ở hắn xem ra, trên thế giới này, không có tiền tài phá được không dưới nữ nhân.

“Ha ha, ta nghĩ Chu Hiểu Diễm khẳng định rất thích ý cùng Ma Sinh tiên sinh đàm quán bar sự tình, bất quá hắn bạn trai cũng không thấy được hội cao hứng nga.” Tề Hỷ Linh nghe vậy hướng Ma Sinh Thứ Lang ái muội cười cười.

“Chính là chính là một gã trung y sinh mà thôi!” Ma Sinh Thứ Lang cũng không tiết nói.

“Đó là, chính là một gã trung y sinh khẳng định là không có biện pháp cùng Ma Sinh tiên sinh đánh đồng.” Tề Hỷ Linh nghe vậy đầu tiên là đồng dạng khinh thường phụ họa nói, theo sau lại hướng Ma Sinh Thứ Lang mặt lộ vẻ xin lỗi nói:“Sinh nhật party lập tức sẽ chính thức bắt đầu, chúng ta trước thất bồi một chút.”

“Xin cứ tự nhiên.” Ma Sinh Thứ Lang theo trải qua bên người bồi bàn nâng khay trung đoan quá một chén rượu chén, thuận miệng trở về một câu, sau đó hai mắt sương mai đài nhìn lại, ánh mắt cuối cùng dừng ở Chu

Hiểu Diễm kia thướt tha bóng dáng, hơn nữa kia bị váy thân bao vây lấy no đủ phong mông.

“A Kiệt, nếu không chúng ta hiện tại đi thôi?” Ban công thượng, Chu Hiểu Diễm như trước thân mật kéo Hạ Vân Kiệt cánh tay, mặt lộ vẻ xin lỗi nói.

Vốn nàng chính là tưởng tranh một hơi, không nghĩ làm cho bọn họ nhìn đến chính mình còn canh cánh trong lòng năm đó sự tình, ngay cả một cái sinh nhật party cũng không dám tới tham gia. Nhưng nhìn vừa rồi Tề Hỷ Linh cùng Hạng Thành Lỗi thường thường cố ý làm thấp đi Hạ Vân Kiệt, nàng đột nhiên hối hận.

Hai cái thế giới người, hai loại bất đồng người, nhiều như vậy qua tuổi đi, nàng trong lòng cần gì phải tái rối rắm không rõ đâu? Bây giờ còn đem Hạ Vân Kiệt cấp dụ dỗ.

“Ký đến chi tắc an chi, phía sau đi đổ có vẻ ngươi keo kiệt thất lễ. Nói sau, đại học đồng học năm năm không tụ, khó được nhất tụ, ngươi cứ như vậy đi rồi, bọn họ còn tưởng rằng ngươi để làm chi đâu? Ta không sao cả a, ngươi không thấy ngươi này đồng học người người đều cử bội phục ta thôi.” Hạ Vân Kiệt kỳ thật cũng không thích nơi này bầu không khí, nhưng hắn biết, đây là Chu Hiểu Diễm một cái khúc mắc, nếu nàng lần này cứ như vậy rời đi, chỉ sợ nàng về sau rất khó tái thản nhiên đối mặt nàng kia bang đại học đồng học.

Nếu đến đây, mọi người cũng đều không xé rách da mặt, Chu Hiểu Diễm cũng không tưởng như vậy vội vàng rời đi, miễn cho làm cho các học sinh chê cười nàng không hiểu cấp bậc lễ nghĩa. Chính là lo lắng Hạ Vân Kiệt trong lòng không thoải mái, thế này mới có này vừa nói. Nay thấy hắn ngược lại lại đây khuyên nàng, không khỏi cảm kích nhìn hắn nói:“Cảm ơn ngươi A Kiệt.”

“Ha ha, cảm ơn ta làm gì, ngươi nhưng là của ta lãnh đạo, thay lãnh đạo phục vụ là hẳn là.” Hạ Vân Kiệt nói đùa nói.

“Cái miệng nhỏ nhắn là càng ngày càng ngọt, trách không được Ô Vũ Kì các nàng sẽ bị ngươi mê thần hồn điên đảo.” Chu Hiểu Diễm điểm hạ Hạ Vân Kiệt ót nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Chu Hiểu Diễm nói như vậy, không khỏi nóng nảy, đang muốn phủ nhận, trong đại sảnh ngọn đèn đột nhiên phóng ám, sinh nhật ca âm nhạc chậm rãi vang lên.

Một chiếc đặt chín tầng bánh ngọt tiểu đẩy xe tách ra đám người, bánh ngọt thượng ngọn nến phát ra nhu hòa quang mang.

Tề Hỷ Linh, đêm nay nhân vật chính, khuôn mặt treo hạnh phúc ngọt ngào mỉm cười, tao nhã thỉnh thoảng vọt tới tân phất tay thăm hỏi.

Ngọn nến tắt, vỗ tay từng trận vang lên.

……

Mềm nhẹ vũ khúc vang lên, ngọn đèn chậm rãi ảm đạm nhu hòa xuống dưới. Trong đại sảnh một đôi đối thân sĩ thục nữ có đôi có cặp ôm, theo vũ khúc chỉ có khởi vũ.

“Bồi tỷ khiêu điệu nhảy đi!” Chu Hiểu Diễm kéo Hạ Vân Kiệt tay nói.

“Ta sẽ không.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi hoảng sợ, đêm nay bị Chu Hiểu Diễm kéo cánh tay đã muốn làm cho hắn cảm thấy ăn không tiêu, nếu tái ôm như vậy một cái lửa nóng thân mình khiêu vũ, kia cùng ôm thùng thuốc nổ có cái gì khác nhau.

“Sẽ không không quan hệ, tỷ dạy ngươi.” Chu Hiểu Diễm cũng không từ phân trần một tay cầm lấy Hạ Vân Kiệt tay, một tay khoát lên bờ vai của hắn, thân mình tắc nhẹ nhàng dán hắn thân mình.

Muốn nói phía trước, hai người đơn giản cũng liền nghiêng người có điểm đụng chạm, nay cũng là mặt đối mặt đụng chạm. Kia mềm mại thân mình, no đủ bộ ngực, nhẹ nhàng nhất thiếp, làm cho Hạ Vân Kiệt nhịn không được máu lưu động nhanh hơn, trong lúc nhất thời đông cứng cương ở tại chỗ, động cũng không dám động.

“Tiểu quỷ đầu, mau ôm tỷ eo nha? Ngươi không khiêu quá vũ, chẳng lẽ còn không thấy người khác khiêu quá vũ sao?” Chu Hiểu Diễm gặp Hạ Vân Kiệt ngây ngốc ở tại chỗ, không khỏi quyến rũ liếc trắng mắt, oán trách nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Chu Hiểu Diễm nói như vậy, đành phải kiên trì đưa tay đặt ở nàng mềm mại eo nhỏ, sau đó song song dung nhập đến khinh vũ trong đám người……

Tình giao hảo vũ đến quay lại đi cũng liền như vậy vài bước, lại làm sao khó được đổ Hạ Vân Kiệt, không vài cái Hạ Vân Kiệt liền khiêu phi thường lưu sướng lão luyện.

“Tiểu quỷ đầu, vũ khiêu tốt như vậy, còn nói chính mình sẽ không khiêu! Thành thật công đạo, cùng bao nhiêu nữ hài tử khiêu quá vũ ?” Chu Hiểu Diễm gặp ngay từ đầu còn là chính mình chiếm cứ chủ đạo địa vị, không vài phút lại hoàn toàn đổi thành Hạ Vân Kiệt mang theo chính mình khiêu vũ, nhịn không được xem thường nói.

“Thật sự là lần đầu tiên khiêu, chủ yếu là ngươi dạy tốt.”

Hạ Vân Kiệt vội vàng giải thích nói.

“Cái miệng nhỏ nhắn càng ngày càng ngọt, tính, ta mới lười quản ngươi cùng bao nhiêu nữ nhân khiêu quá vũ. Đúng rồi, vừa rồi tinh chuẩn chẩn đoán là chuyện gì xảy ra, đừng nói cho ta ngươi thật sự thiên phú rất cao, còn cùng quá một vị rất lợi hại lão trung y.” Chu Hiểu Diễm lại trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó rốt cục hỏi ra vừa rồi vẫn nghẹn ở trong lòng nghi vấn.

“Ha ha, kỳ thật chỉ cần ngươi cẩn thận quan sát, tưởng tinh chuẩn chẩn đoán kỳ thật cũng không khó.” Hạ Vân Kiệt gặp Chu Hiểu Diễm không tái tiếp tục truy vấn khiêu vũ sự tình, không khỏi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi nói.

“Mò mẩm, thật muốn đơn giản như vậy, kia không phải ai cũng có thể làm danh y.” Chu Hiểu Diễm không tin nói.

“Ngươi đừng không tin, cầm kia Diệp Tử Trân mà nói đi. Ngươi có hay không phát hiện mặt nàng sắc có vẻ tái nhợt, trong tay bưng là một ly ôn thủy, còn có người cũng bộ dạng đặc biệt gầy?” Hạ Vân Kiệt cười hỏi ngược lại.

“Kia thì thế nào?” Chu Hiểu Diễm nghĩ nghĩ, ra vẻ thật sự là như vậy một hồi sự, nhưng càng phát ra không rõ nói.

“Ha ha, ở tiệc rượu không uống rượu cũng không uống đồ uống, còn uống ôn thủy, hơn nữa sắc mặt lại như vậy tái nhợt, hiển nhiên là tới nghỉ lễ, hơn nữa không chỉ có đến nghỉ lễ, thân thể cũng tất nhiên không phải thực thoải mái. Nếu không sắc mặt sẽ không như vậy tái nhợt, còn có trường hợp này cũng không về phần còn cố ý bưng một ly ôn thủy. Cho nên đại khái có thể phán đoán, của nàng thời gian hành kinh không lớn bình thường. Về phần tràng vị không sai biệt lắm cùng cái

đạo lý, hiện tại người cuộc sống điều kiện đều so với trước kia tốt rất nhiều, nàng bộ dạng như vậy gầy, phỏng chừng tám chín phần mười là tràng vị không được tốt.” Hạ Vân Kiệt biểu tình thoải mái mà trả lời.

Chu Hiểu Diễm nghe vậy không khỏi trợn tròn mắt, nàng thực không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt dĩ nhiên là như vậy chẩn đoán đi ra.

“Kia Trương Xung mất ngủ lại là chuyện gì xảy ra?”

“Ngươi không thấy được hắn mắt túi rất lớn, tròng mắt có tơ máu sao? Hiển nhiên là giấc ngủ không tốt.”

“Kia thượng hoả đâu?”

“Vậy càng đơn giản, dài đậu đậu, môi lại như vậy hồng!”

“……”

“……”

Tiếp tục cầu đề cử phiếu a!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 114 : Ma Sinh Thứ Lang dây dưa

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-06 12:04:36.0 số lượng từ:3051

“Không phải đâu, ngươi đây là xem bệnh còn là xem tướng a? Ta như thế nào càng nghe càng mơ hồ a!” Nhưng Hạ Vân Kiệt nhất nhất giải thích sau, Chu Hiểu Diễm xem Hạ Vân Kiệt quả thực liền cùng xem quái dị.

“Ha ha, thầy lang kỳ thật cũng chính là xuyến thôn đi hạng làm nghề y lang băm, cho nên ở trước kia cũng kêu đi phương lang trung, lại nói tiếp cũng cùng xem tướng giang hồ thuật sĩ giống nhau, cũng là ăn cơm của giang hồ. Này sát ngôn quan sắc đều là chuẩn bị bản lĩnh. Bất quá ngươi cẩn thận ngẫm lại, kỳ thật vừa rồi ta thì phải là trung y vọng chẩn. Đơn giản bọn họ đặc thù có vẻ rõ ràng, cho dù không phải thầy thuốc cẩn thận quan sát cũng có thể đại khái phỏng đoán ra một chút đến, nhưng rất nhiều chân chính tật bệnh cũng là không đơn giản như vậy, cho dù chân chính danh y trống trơn vọng chẩn cũng là không có biện pháp chẩn đoán chính xác, còn cần thông qua này khác chẩn đoán thủ pháp tài năng cuối cùng chẩn đoán chính xác. Ta vừa rồi xem như mưu lợi, đương nhiên ta còn là hiểu chút trung y.” Hạ Vân Kiệt cười giải thích nói.

“Thực nhìn không ra đến, bình thường ở trong quán bar nhìn ngươi thành thật hàm hậu, nguyên lai đầu qua lại như vậy thông minh.” Hạ Vân Kiệt như vậy nhất giải thích, Chu Hiểu Diễm oai đầu ngẫm lại thật đúng là như vậy một hồi sự, trong lòng cũng sẽ không tái sinh nghi, chính là xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt lại hơn một tia không đồng dạng như vậy này nọ.

“Ta cái này gọi là đại trí giả ngu.” Hạ Vân Kiệt khoe

khoang nói.

“Thiết, khen ngươi một câu cái đuôi liền kiều lên trời. Bất quá nói thật, ngươi đêm nay biểu hiện phi thường bổng, tưởng tỷ tỷ cho ngươi một cái cái gì thưởng cho đâu?” Chu Hiểu Diễm nghe vậy đầu tiên là khinh thường trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, tiếp theo lại đột nhiên đem hai tay thông đồng ở Hạ Vân Kiệt trên cổ, đối với hắn, môi đỏ mọng ướt át, thổ khí như lan.

“Khụ khụ, không cần, không cần, ngươi là lãnh đạo, cấp lãnh đạo hỗ trợ là hẳn là.” Hạ Vân Kiệt cuống quít nói, hai mắt cũng không dám nhìn thẳng vào Chu Hiểu Diễm.

Bởi vì lúc này uống điểm rượu nho Chu Hiểu Diễm, hai má phi hồng, mị nhãn như tơ, ở ái muội ngọn đèn hạ thật sự mê người đến cực điểm.

“Khanh khách, còn lãnh đạo, ngươi này tiểu quỷ đầu, miệng càng ngày càng ngọt.”

Nói xong, Chu Hiểu Diễm hai tay đem Hạ Vân Kiệt cổ lâu càng gần một ít, khêu gợi môi đỏ mọng nhẹ nhàng mà cắn Hạ Vân Kiệt vành tai, dùng vô cùng mê người thanh âm lời vô nghĩa nói:“Liên tỷ đều thiếu chút nữa bị ngươi này tiểu quỷ đầu mê hoặc!”

Làm Chu Hiểu Diễm hai tay lâu càng chặt một ít khi, của nàng thân thể mềm mại liền thiếp càng chặt, cách quần áo, Hạ Vân Kiệt như trước có thể rõ ràng cảm giác được nàng bộ ngực no đủ, hạ thân lại như có như không theo vũ bước dụi đụng chạm. Chính là nhớ tới Chu Hiểu Diễm là đóa bách hợp, là lão bản nương nữ nhân, Hạ Vân Kiệt cuối cùng còn là kìm hạ trong lòng rục rịch.

Nhưng Chu Hiểu Diễm này tràn ngập mê hoặc trong lời nói, tựa như hỏa tinh giống nhau đem Hạ Vân Kiệt nội tâm đau khổ áp lực dục hỏa cấp lập tức cấp châm, phía

dưới nhất thời lập tức mất đi khống chế, hơn nữa phản ứng càng ngày càng mãnh liệt, nhất phát không thể vãn hồi.

Cảm nhận được kia ngang nhiên xâm phạm, Chu Hiểu Diễm nhịn không được chu thần hé mở “Anh!” một tiếng, ôm Hạ Vân Kiệt cổ tay nhẹ nhàng kháp hạ hắn trên cổ thịt, xem thường nói:“Ngươi này tiểu bại hoại!”

Chu Hiểu Diễm lời này nói được Hạ Vân Kiệt một trận chột dạ, lại cứ tên kia lại ngược lại càng phát ra hưng phấn đứng lên, giống đã bị cái gì kích thích dường như.

“Khụ khụ, thực xin lỗi Diễm tỷ, ta có điểm khát nước đi uống điểm đồ uống.” Rơi vào đường cùng, Hạ Vân Kiệt buông lỏng ra Chu Hiểu Diễm kia mềm mại rất thịt cảm eo nhỏ, chạy trối chết.

Không có biện pháp, hắn không thể cho phép loại tình huống này tiếp tục đi xuống, bởi vì Chu Hiểu Diễm thích là nữ nhân. Hắn lo lắng cho mình phản ứng, sẽ làm nàng xấu hổ thậm chí cực kỳ chán ghét.

Nhìn Hạ Vân Kiệt chạy trối chết bóng dáng, Chu Hiểu Diễm đôi mắt đẹp giữa lưu lộ ra một tia mê ly nghi hoặc thậm chí còn có như vậy một tia mất mát.

Bởi vì ngay tại vừa rồi bị đứng vững kia một khắc, nàng thế nhưng rõ ràng cảm giác được thân thể hưng phấn, điều này sao có thể đâu? Từ kia sự kiện phát sinh sau, nàng đối nam nhân thân thể cho tới bây giờ là kháng cự, kia hội làm cho nàng cảm thấy thực dơ bẩn.

Thoát đi Chu Hiểu Diễm, Hạ Vân Kiệt không biết nên như thế nào đối mặt nàng. Bởi vì vừa rồi hai người khiêu vũ khi, hắn biểu hiện thật sự rất rõ ràng, hắn biết Chu Hiểu Diễm nhất định cảm giác được.

“Hạ Vân Kiệt a Hạ Vân Kiệt, ngươi như thế nào liền như vậy không tiền đồ đâu, rõ ràng biết nàng thích là nữ nhân, rõ ràng biết nàng tín nhiệm ngươi, ngươi như thế nào còn có thể đối nàng khởi phản ứng đâu!” Hợp với uống hai chén nước đá, Hạ Vân Kiệt cuối cùng bình tĩnh xuống dưới, đứng ở ban công thượng, thổi giang phong, nhìn hai bờ sông vạn gia đèn đuốc, Hạ Vân Kiệt xấu hổ địa chất hỏi chính mình.

Mê mang trung Chu Hiểu Diễm cũng không có đuổi theo ra đến, bởi vì chần chờ gian, nàng bị vài vị nữ đồng học cấp giữ chặt ôn chuyện, trong đó một vị còn là phía trước cố ý giễu cợt quá nàng Triệu Ngọc Mẫn, Tề Hỷ Linh bạn bè.

Đương nhiên lúc này đây, vì chung thân tính phúc, Triệu Ngọc Mẫn cũng là cũng không dám nữa làm khó dễ giễu cợt Chu Hiểu Diễm, tương phản nàng còn phải nghĩ biện pháp lấy lòng lấy lòng Chu Hiểu Diễm.

“Hạ thầy thuốc ngượng ngùng, vừa rồi nhiều có đắc tội, còn thỉnh ngài không lấy làm phiền lòng.” Đang lúc Hạ Vân Kiệt giúp đỡ lan can, mặt hướng nam giang âm thầm tự trách khi, tỉnh nhân dân bệnh viện Vương Tân Dân thầy thuốc đã đi tới, thấp giọng nói xin lỗi nói.

Hạ Vân Kiệt đối này Vương Tân Dân không có gì hảo cảm, nghe vậy phiêu hắn liếc mắt một cái, sau đó lại hãy còn xoay quá thưởng thức giang hai bờ sông phong cảnh.

“Hạ thầy thuốc, người xem ta kia bệnh?” Vương Tân Dân gặp Hạ Vân Kiệt không để ý tới hắn, trong lòng tự nhiên tích, nhưng hôm nay có cầu cùng hắn cũng không tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, khẽ cắn môi lại ăn nói khép nép nói.

“Chịu bó tay.” Hạ Vân Kiệt không cần nghĩ ngợi trả lời.

Hạ Vân Kiệt bình thường tính tình tốt lắm đúng vậy, nhưng còn không có hảo đến người khác cố ý giễu cợt làm thấp đi hắn một chút, hắn còn quay đầu cho hắn chữa bệnh.

“Hạ thầy thuốc, ta biết ngài nếu có thể liếc mắt một cái nhìn thấu của ta chứng bệnh, khẳng định sẽ có biện pháp, ngài liền giúp giúp ta đi, cần bao nhiêu tiền, ngài cứ việc mở miệng.” Vương Tân Dân gặp Hạ Vân Kiệt không cần nghĩ ngợi từ chối, trong mắt lóe ra một tia căm tức sắc, nhưng cuối cùng còn là nhịn xuống.

“Tiền?” Hạ Vân Kiệt khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh, nói:“Ngươi đi tìm khác thầy thuốc đi, nếu không này khác sự tình, còn thỉnh ngài đừng đánh nhiễu ta thưởng thức giang cảnh.”

“Hảo, tiểu tử, ngươi đừng cuồng, luôn luôn cho ngươi hối hận một ngày !” Vương Tân Dân gặp Hạ Vân Kiệt căn bản không hơn lộ, rốt cục xé rách da mặt, ném xuống một câu ngoan nói, sau đó giận dữ rời đi.

Hạ Vân Kiệt đương nhiên sẽ không đem Vương Tân Dân lời nói để ở trong lòng, thấy thế khinh thường cười cười, sau đó xoay quá chuẩn bị tiếp tục một mình một người thưởng thức giang cảnh.

Đã có thể ở phía sau, Hạ Vân Kiệt khóe mắt dư quang nhìn đến trong đại sảnh, kia Ma Sinh Thứ Lang chính quấn quít lấy Chu Hiểu Diễm, sắc mặt không khỏi trầm xuống, trong mắt lóe ra một tia hàn quang.

“Chu tiểu thư, thực không chịu hãnh diện khiêu điệu nhảy sao? Nếu ta nói đem ngươi hiện tại nhập cổ kia gia quán bar mua xuống dưới tặng cho ngươi đâu?” Trong đại sảnh Ma Sinh Thứ Lang gặp Chu Hiểu Diễm không hơn lộ, rốt cục tung đòn sát thủ, khóe miệng hướng lên

trên nhất câu, tiến đến Chu Hiểu Diễm bên tai thấp giọng nói.

Này một chiêu, hắn ở Trung Quốc dùng quá rất nhiều lần, cơ hồ không có thất qua tay. Cho nên ở hắn xem ra, Trung Quốc nữ nhân cùng Nhật Bản nữ nhân không có gì khác nhau, vì tiền, đừng nói khiêu điệu nhảy cho dù cởi quần áo trên giường cũng tuyệt đối không thành vấn đề.

Đương nhiên đêm nay đại giới có điểm lớn, nhưng Ma Sinh Thứ Lang này có “Luyến mông phích” Nhật Bản nam, thật là bị Chu Hiểu Diễm kia rất tròn no đủ phong mông cấp câu dẫn dục hỏa đốt người, hận không thể hiện tại liền phác đi lên ôm của nàng vòng eo, sau đó theo mềm mại vòng eo đi xuống sờ.

Tương đối cho có thế giới thứ nhất mĩ mông danh hiệu Chiêm Ni Phật. Lạc bội tư, Chu Hiểu Diễm phong mông lại càng thích hợp người phương đông thẩm mỹ quan. Lớn tuy lớn, lại lộ ra ti Đông Phương ý nhị.

Nói xong sau, Ma Sinh Thứ Lang liền dùng ăn định rồi Chu Hiểu Diễm ánh mắt, cao cao tại thượng nhìn xuống nàng. Hắn tin tưởng, ngay sau đó, này nữ nhân sẽ hướng hắn vươn nàng thiên thiên ngọc thủ.

Bất quá Ma Sinh Thứ Lang chờ đến không phải Chu Hiểu Diễm thiên thiên ngọc thủ, chờ đến là một nam nhân tay, hơn nữa này nam nhân tay lạnh như băng cứng rắn giống như kìm sắt giống nhau, lập tức liền đem hắn cổ lặc thiếu chút nữa không thở nổi.

“Ma Sinh tiên sinh không ngại trong lời nói, chúng ta tìm một chỗ hảo hảo tham thảo một chút chúng ta hai hợp tác khả năng tính đi?” Không đợi Ma Sinh Thứ Lang phục hồi tinh thần lại, bên tai vang lên Hạ Vân Kiệt không mặn không nhạt thanh âm, tiếp theo thấy được

một làm cho hắn chán ghét khuôn mặt, nhưng này khuôn mặt thượng cặp kia ánh mắt hiện tại lại lộ ra cổ làm cho hắn trái tim băng giá lạnh như băng.

Tái tiếp theo, Ma Sinh Thứ Lang phát hiện chính mình thế nhưng không tự chủ được gật gật đầu, sau đó liền không tự chủ được bị Hạ Vân Kiệt ôm cổ hướng toilet đi đến.

Chu Hiểu Diễm còn có của nàng nhất bang đồng học gặp Hạ Vân Kiệt ôm Ma Sinh Thứ Lang cổ, giống như một bộ thực thân thiết bộ dáng hướng toilet đi đến, không khỏi tất cả đều xem thẳng ánh mắt.

Này xướng lại là cái gì diễn? Người này sẽ không là chuẩn bị đem này chán ghét Nhật Bản quỷ kéo đến trong WC thối biển một chút đi?

Đương nhiên này ý tưởng chính là ở Chu Hiểu Diễm kia bạn học trong đầu chợt lóe mà qua, khai cái gì vui đùa? Hạ Vân Kiệt nhưng là một vị thầy thuốc, hơn nữa liền hắn kia thân mình bản, cùng trong sách nói tay không phược kê lực người đọc sách lại có cái gì khác nhau?

Bất quá Chu Hiểu Diễm cũng không hội cảm thấy này chính là cái vui đùa, nàng biết rõ Hạ Vân Kiệt khủng bố thân thủ, hồi quá ý đến sau vội vàng đuổi theo kêu lên:“A Kiệt!”

“Yên tâm a Diễm tỷ, ta thật sự chính là cùng Ma Sinh tiên sinh có chút nói muốn nói nói chuyện. Không tin ngươi hỏi Ma Sinh tiên sinh?” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Chính là đang nói những lời này phía trước, Hạ Vân Kiệt lại sớm đã nhẹ nhàng lặc hạ Ma Sinh Thứ Lang cổ, nhất thời Ma Sinh Thứ Lang liền cảm thấy toàn thân như ngàn vạn chích châm thứ bình thường, trong đầu không hiểu cảm thấy một trận trước nay chưa có nguy hiểm,

thế nhưng thật sự liền ngoan ngoãn gật đầu, lộ ra một tia miễn cưỡng mỉm cười nói:“Đúng vậy, ta cũng đang có ý này.”

Chu Hiểu Diễm gặp Ma Sinh Thứ Lang cũng nói như vậy, đành phải bất đắc dĩ đọa chân, nói:“Vậy các ngươi hảo hảo nói chuyện, không chuẩn đánh nhau!”

“Diễm tỷ ngươi nghĩ đến đâu đi, Ma Sinh tiên sinh nhưng là ngoại tân, ta nào dám xằng bậy nha.” Hạ Vân Kiệt cười cười nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Chu Hiểu Diễm ngẫm lại cũng là, cuối cùng là thở dài nhẹ nhõm một hơi, chính là lại không biết nói vì cái gì, nghe nói Hạ Vân Kiệt cũng không phải tưởng đánh Ma Sinh Thứ Lang, trong lòng lại không hiểu có như vậy một tia nói không nên lời nguyên nhân mất mát.

“Chu Hiểu Diễm, Hạ thầy thuốc hảo khẩn trương ngươi nha, vừa thấy đến kia Nhật Bản lão quấn quít lấy ngươi sẽ ngắt lời. Ngươi nói hắn sẽ không ở trong toilet đem Nhật Bản lão đánh một chút đi?” Làm Chu Hiểu Diễm lui về đồng học trong vòng khi, vị kia kinh nguyệt không đều Diệp Tử Trân trêu ghẹo nói.

Hôm nay hai càng xong, khẩn cầu đề cử phiếu duy trì!!!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 115 : Làm cho hắn lập tức cút đi

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-07 0002.0 số lượng từ:3086

“Dựa vào, ngươi không thấy được kia Nhật Bản lão so với Hạ thầy thuốc cao hơn nữa sao? Hạ thầy thuốc lại không ngốc, làm sao biết rõ không địch lại còn cùng hắn đánh nhau, ta xem tám phần phải đi cùng Nhật Bản lão phân rõ phải trái đi. Bất quá, con mẹ nó, không nói nhiều Nhật Bản nhân là ải quỷ sao? Như thế nào đầu năm nay nhìn đến Nhật Bản nhân thiệt nhiều đều so với chúng ta cao nha! Ta dựa vào, đều là các ngươi này đó vô lương thương nhân, loạn cấp gà vịt trư dương cái gì tăng thêm kích thích, ngươi xem xem, hiện tại đứa nhỏ, vóc dáng không rất cao, nhưng phát dục đã muốn đã xong. Còn như vậy đi xuống, một ngày nào đó chúng ta con mẹ nó liền thực thành Đông Á ma bệnh!” Tiểu béo tiếp lời, nói xong nói xong còn chỉ vào trong đó một vị trong nhà làm nuôi dưỡng tràng nam tử mắng.

“Đừng xả loại này trầm trọng chủ đề, ta nói, Chu Hiểu Diễm, vừa rồi ngươi không phải nói nhà ngươi Hạ thầy thuốc còn là một vị võ lâm cao thủ sao? Là thật hoặc là giả ? Đừng thực đem tiểu Nhật Bản cấp đánh, người ta kia nhưng là ngoại thương rất, tự phụ!” Vị kia trong nhà làm nuôi dưỡng tràng nam đồng học cũng không nguyện ý đàm cấp gia cầm đánh kích thích sự tình, lại đem đề tài chuyển dời đến Hạ Vân Kiệt trên người.

“Thiết, đừng nói lung tung. A Kiệt sẽ không như vậy không đúng mực, hắn là thật sự cùng Ma Sinh Thứ Lang có chuyện muốn nói.” Chu Hiểu Diễm mí mắt hơi hơi nhảy một chút nói.

“Cái gì thiệt hay giả, ta đi xem một chuyến không phải

hiểu chưa? Vừa vặn ta quá mót. Ta dựa vào, làm thầy thuốc là không phải đều có cổ quái, như thế nào thích lạp tiểu Nhật Bản đi toilet nói chuyện.” Đại béo đổ tới rõ ràng, trực tiếp nâng lên đề lưng quần mang, sau đó hướng toilet đi đến.

“Chờ ta!” Tiểu béo thấy thế vội vàng theo đi lên.

“Này hai kẻ dở hơi!” Gặp năm đó lớp học một đôi kẻ dở hơi, ngay cả thượng WC đều phải tre già măng mọc, còn lại mọi người chỉ vào bọn họ phì cười không được nở nụ cười, trong lúc nhất thời nhưng thật ra hòa tan bọn họ đối Hạ Vân Kiệt cùng Ma Sinh Thứ Lang hảo quan tâm.

Phú hào câu lạc bộ chính là phú hào câu lạc bộ, ngay cả toilet đều trang hoàng cùng năm sao cấp khách sạn dường như, rộng mở sáng ngời, kim bích huy hoàng, đến toilet, Hạ Vân Kiệt liền buông lỏng tay ra.

“Bát dát, ngươi con mẹ nó lặc chết ta !” Hạ Vân Kiệt buông lỏng khai thủ, Ma Sinh Thứ Lang liền miệng vỡ mắng đứng lên, không chỉ có miệng vỡ mắng chửi người, còn nhấc chân đối với Hạ Vân Kiệt bụng liền đạp đi qua.

“Không biết sống chết gì đó!” Hạ Vân Kiệt gặp Ma Sinh Thứ Lang cũng dám đá hắn, trong mắt lóe ra một chút tức giận sắc, nhấc chân đối với hắn đũng quần liền đá đi qua.

Nhất thời Ma Sinh Thứ Lang liền “Ai nha” Một tiếng, ôm đũng quần nằm ở mặt đất, trên trán mồ hôi lạnh đó là như đậu tử cuồn cuộn xuống.

“Ngươi, ngươi con mẹ nó dám đánh ta? Ta nhất định phải cáo ngươi! Ta nhất định phải……” Ma Sinh Thứ Lang làm sao nếm qua bực này mệt, tuy rằng hạ thân

đau muốn chết, miệng lại không nhàn rỗi.

“Nhắm lại của ngươi thối miệng.” Hạ Vân Kiệt trực tiếp một cước giẫm tại hắn trên mặt, sau đó nghiền một cái, Ma Sinh Thứ Lang “Ô ô” vài tiếng sau liền ngậm miệng lại.

Gặp Ma Sinh Thứ Lang ngậm miệng ba, Hạ Vân Kiệt thế này mới lấy di động ra cấp Ma Sinh Sa Thụ đánh đi qua.

Có câu kêu Tái ông mất ngựa yên biết phi phúc, những lời này dùng ở hiện tại Ma Sinh Sa Thụ trên người tối thích hợp bất quá.

Phía trước bởi vì Chung Dương Dĩnh sự tình, Ma Sinh Sa Thụ bất đắc dĩ phát ra huyết thệ tôn Hạ Vân Kiệt chủ nhân, nhìn như mất đi nhân sinh tự do. Nhưng mặt khác một phương diện, nguyên nhân vì thề theo Hạ Vân Kiệt, Ma Sinh Sa Thụ cùng Thiên Diệp Giai Tử thành minh hữu, hơn nữa là tuyệt đối cho nhau tín nhiệm minh hữu, bởi vì bọn họ là cùng chúc một người nô bộc.

Sự nghiệp phát triển đến Ma Sinh thương sự bực này môn quy, kỳ thật mỗi đi tới một bước đều là thực khó khăn, nhưng có Thiên Diệp gia như vậy một cái âm thầm mặc kệ là ở thương giới còn là chính giới thực lực đều chút không thua kém gì Ma Sinh gia gia tộc to lớn hợp tác giúp, Ma Sinh thương sự này chiếc cự hạm lại bắt đầu theo gió vượt sóng. Mặc kệ là ở buôn bán, còn là chính giới, trong khoảng thời gian ngắn Ma Sinh thương sự đều là rất có thu hoạch, cùng Ma Sinh thương sự có liên quan cổ phiếu lại một đường phiêu hồng. Mà Ma Sinh Sa Thụ bản nhân, lại bằng vào này liên tiếp cùng Thiên Diệp gia âm thầm khống chế xí nghiệp hợp tác cùng xinh đẹp công trạng, ngắn ngủn thời gian ở Ma Sinh thương sự nội tạo không người nhưng đụng uy vọng.

Trước kia Ma Sinh Sa Thụ còn có thể lo lắng cho mình ở tập đoàn nội địa vị, nhưng hiện tại Ma Sinh Sa Thụ lại căn bản không cần lo lắng vấn đề này, bởi vì hắn còn có một siêu cấp minh hữu có thể so với Ma Sinh gia.

Đêm nay, đang lúc Ma Sinh Sa Thụ thích ý hưởng thụ một đôi hoa tỷ muội mát xa khi, di động vang lên. Này thanh âm có khác cùng với hắn điện thoại thanh âm, là Ma Sinh Sa Thụ cố ý cấp chủ nhân kia số điện thoại điện báo mà đặt ra, cho nên vừa nghe đến này thanh âm, Ma Sinh Sa Thụ lập tức liền đẩy ra cho hắn mát xa hoa tỷ muội, cũng ý bảo các nàng cút đi.

Hoa tỷ muội vội vàng sau khi rời khỏi, Ma Sinh Sa Thụ thế này mới ấn hạ tiếp nghe kiện, tất cung tất kính nói:“Chủ nhân ngài hảo, ta là Ma Sinh Sa Thụ, thỉnh chỉ thị.”

“Ngươi ở Hải Châu có phải hay không có vị kêu Ma Sinh Thứ Lang cháu trai? Người này phi thường chán ghét, ta muốn ngươi làm cho hắn lập tức cút đi hồi Nhật Bản, về sau cũng không chuẩn lại đến Trung Quốc.” Hạ Vân Kiệt gặp điện thoại chuyển được, ngữ khí lạnh như băng nói.

Hạ Vân Kiệt quả thật có chút căm tức, một người Nhật Bản, nhưng lại là người của Ma Sinh Sa Thụ, cũng dám trước mặt chính mình mặt cướp hắn “Bạn gái”! Quả thực là ăn gan hùm mật gấu, không biết sống chết!

“Là là, ta làm cho hắn lập tức cút đi!” Ma Sinh Sa Thụ hiện tại không sợ trời không sợ đất, sợ nhất chính là Hạ Vân Kiệt tức giận, nghe nói chính mình kia cháu trai, kỳ thật chính là cháu trai thế nhưng đắc tội chủ tử, không khỏi dọa ra một thân mồ hôi lạnh, vội vàng nói.

“Hảo, ngươi hiện tại liền nói với hắn nói, cảnh cáo hắn thức thời điểm, nếu không hắn cũng sẽ không dùng hồi Nhật Bản !” Hạ Vân Kiệt cùng Ma Sinh Sa Thụ nói một

câu sau, sau đó buông ra chân.

Ma Sinh Thứ Lang gặp Hạ Vân Kiệt buông ra chân, cuống quít đi lên, sau đó nắm tay nổi giận đùng đùng liền chuẩn bị phác đi lên.

“Ta khuyên ngươi tốt nhất tiếp cái điện thoại, lo lắng nữa bước tiếp theo động tác.” Hạ Vân Kiệt thấy thế lại chính là lạnh lùng cười, sau đó đem di động đưa cho Ma Sinh Thứ Lang.

Hạ Vân Kiệt vừa rồi mở điện nói khi giảng trong lời nói, Ma Sinh Thứ Lang cũng nghe đến, giống như thực ngưu bức bộ dáng, nhưng Ma Sinh Thứ Lang lại nghe hi lý hồ đồ, cũng không biết Hạ Vân Kiệt đến tột cùng với ai mở điện thoại, bởi vì hắn cho dù sức tưởng tượng tái phong phú cũng không khả năng nghĩ đến, chính là một chỗ bệnh viện trung y sinh thế nhưng có thể trực tiếp cùng hắn đại bá mở điện nói, nhưng lại là cái loại này cao cao tại thượng mệnh lệnh ngữ khí.

Nhưng Hạ Vân Kiệt bình tĩnh, còn có hắn vừa rồi biểu hiện ra ngoài hung ác, đương nhiên còn có lòng hiếu kỳ, làm cho Ma Sinh Thứ Lang cuối cùng còn là thân thủ tiếp nhận hắn điện thoại.

Hắn đổ muốn nhìn một chút điện thoại kia đầu đến tột cùng là ai?

“Ta mặc kệ ngươi là ai? Hôm nay chuyện này……” Nhất tiếp nhận điện thoại, Ma Sinh Thứ Lang liền nổi khùng nói.

“Bát dát!” Bất quá Ma Sinh Thứ Lang nói còn không có nói xong, đã bị nhất nổi giận quen thuộc thanh âm cấp chấn ở.

“Đại, đại bá!” Ma Sinh Thứ Lang dùng Nhật ngữ lắp bắp

kêu lên, trong lòng kia khiếp sợ quả thực không thể diễn tả bằng ngôn từ.

Một người tuổi còn trẻ trung y sinh, thế nhưng có thể trực tiếp cấp chính mình đại bá, một vị nam nhân nắm trong tay sổ trăm ức Mĩ kim buôn bán đế quốc gọi điện thoại, không chỉ có như thế, vừa rồi kia khẩu khí lại……

“Bát dát!” Bất quá Ma Sinh Thứ Lang này thanh đại bá nghênh đón như trước là một câu Nhật Bản mắng, tiếp theo đó là Ma Sinh Sa Thụ chân thật đáng tin lạnh như băng mệnh lệnh:“Hiện tại ngươi cho ta nghe tốt lắm, lập tức hướng Hạ tiên sinh xin lỗi, còn có hắn cho ngươi làm cái gì thì làm cái đó, nếu có gì một chút làm cho hắn không hài lòng, ngươi liền trực tiếp đi gặp nhật chiếu đại thần đi!”

Ma Sinh Sa Thụ là loại người nào? Kia nhưng là trước mắt Ma Sinh gia phụ huynh, nắm trong tay sổ trăm ức Mĩ kim lợi hại nhân vật, đừng nhìn Ma Sinh Thứ Lang vừa rồi ở Tề Hỷ Linh đám người trước mặt thực ngưu bức, nhưng ở Ma Sinh gia hắn cũng cũng chỉ là cái bàng chi đệ tử, đừng nói ở Ma Sinh Sa Thụ này gia chủ trước mặt căn bản tính không được cái gì, cho dù này hắn Ma Sinh gia trực hệ tử nữ trước mặt, hắn cũng chỉ có sang bên đứng phân. Nay Ma Sinh Sa Thụ tự mình lấy loại này lạnh như băng ngữ khí nói với hắn nói, thế nào còn không đem Ma Sinh Thứ Lang sợ tới mức thiếu chút nữa hồn đều phải bay.

“Hải! Hải!” Ma Sinh Thứ Lang tứ chi lạnh lẽo, cái trán đổ mồ hôi liên tục gật đầu đáp.

“Hiện tại đem điện thoại trả lại cho Hạ tiên sinh.” Ma Sinh Sa Thụ biết chính mình sao nhất phát hỏa, cấp cái gan lớn như trời tử Ma Sinh Thứ Lang cũng không dám tái tạo thứ, thế này mới chỉ thị hắn đem di động trả lại cho Hạ Vân Kiệt.

“Hạ tiên sinh di động của ngài.” Ma Sinh Thứ Lang tuân lệnh, loan eo hai tay cung kính đang cầm di động đưa tới Hạ Vân Kiệt trước mặt.

Không lễ kính không được a, không có nghe đến đại bá phụ mấy ngày liền chiếu đại thần đều chuyển đi ra, có thể thấy được hắn phẫn nộ đến loại nào trình độ! Ma Sinh Thứ Lang tái kiêu ngạo, lá gan tái đại, hắn cũng không dám cùng đại bá phụ đối nghịch nha. Thật muốn nhạ mao hắn, hắn là thực sự năng lực thần không biết quỷ không hay làm cho hắn Ma Sinh Thứ Lang trực tiếp đi gặp nhật chiếu đại thần !

“A!” Đúng lúc này, đại béo cùng tiểu béo đi đến. Nhìn trước mắt một màn, miệng há hốc lão đại.

Phía trước bọn họ ở trong đại sảnh bọn họ tưởng tượng quá vài loại tiến toilet khi nhìn đến trường hợp. Tỷ như kia Nhật Bản lão đối Hạ Vân Kiệt căn bản khinh thường nhất cố, lại hoặc là cao cao tại thượng kêu Hạ Vân Kiệt buông tha cho Chu Hiểu Diễm, lại hoặc là Hạ Vân Kiệt chỉ trích Nhật Bản lão không nên khiêu hắn góc tường, mà bọn họ trong tưởng tượng, tối phá hư chớ quá cho hai người ở trong toilet đánh thành một đoàn, tốt nhất chớ quá cho hai người hóa thù thành bạn, đàm tiếu thật vui.

Nhưng bọn hắn vạn vạn không nghĩ tới, nhìn thấy sẽ là này trường hợp. Kia vừa rồi kiêu ngạo còn cùng cao lô hùng kê giống nhau Nhật Bản lão, thế nhưng loan eo, hai tay đang cầm di động, cung kính đưa cho Hạ Vân Kiệt.

“Cảm ơn ngươi giúp ta nhặt lên di động Ma Sinh tiên sinh.” Hạ Vân Kiệt cũng không nghĩ tới hai mập mạp hảo quan tâm đã vậy còn quá cường, sẽ ở phía sau xông tới, linh cơ vừa động, một bên lấy qua di động, một bên

hữu hảo vỗ Ma Sinh Thứ Lang bả vai.

Về phần di động đương nhiên là nhất lấy lại đây liền trực tiếp cấp treo, hắn mới lười quản điện thoại kia đầu Ma Sinh Sa Thụ đang chờ hắn này chủ tử tiến thêm một bước chỉ thị cùng dạy bảo đâu. Làm hại Ma Sinh Sa Thụ gặp chủ nhân không nói hai lời treo hắn điện thoại, trong lòng kia không yên bất an a! Khả lại cứ còn không dám gọi điện thoại đi qua, trong lòng chỉ hận không thể hiện tại liền bay đến Trung Quốc đi, đem Ma Sinh Thứ Lang cấp sống lột.

“Hẳn là, hẳn là, vừa rồi đều là ta không đúng, còn thỉnh Hạ tiên sinh ngài đại nhân có đại lượng tha tiểu nhân lần này.” Vừa rồi vốn là bị hắn đại bá phụ trong lời nói cấp sợ tới mức mất hồn mất vía, Hạ Vân Kiệt không nói như vậy nói hoàn hảo, hắn như vậy vừa nói, Ma Sinh Thứ Lang còn tưởng rằng hắn tức giận đến cực điểm, có ý giảng nói mát châm chọc, thế nhưng sợ tới mức liên tục chín mươi độ thâm cúi đầu, còn kém cấp Hạ Vân Kiệt quỳ xuống.

Rạng sáng cầu phiếu!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 116 : Chính là thiếu đánh

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-07 12:18:16.0 số lượng từ:2951

“Ngươi thật đúng là chính là cái thiếu đánh tên!” Hạ Vân Kiệt gặp Ma Sinh Thứ Lang không chỉ có không hiểu phối hợp chính mình, còn tại làm sao ngốc hồ hồ giống chính mình cúi đầu xin lỗi, tức giận đến nâng tay đối với hắn đầu liền quăng một cái tát.

Đánh qua sau, Hạ Vân Kiệt cười ha ha vỗ vỗ tay, vẻ mặt đương nhiên hướng còn giương miệng nửa ngày cũng không thể chọn hai vị mập mạp nói:“Hai vị cũng đến phương tiện a! Này Nhật Bản nhân chính là bắt nạt kẻ yếu, thực đã cho ta là thầy thuốc là tốt rồi ức hiếp sao? Cũng dám đánh ta bạn gái chủ ý. Này không ta đánh hắn một chút, hắn chợt nghe nói !”

“Là, là, chúng ta Nhật Bản nhân chính là như vậy một bộ đức hạnh. Bất quá Hạ thầy thuốc ngài yên tâm, về sau ta tuyệt không dám nữa đối Chu tiểu thư tồn nửa điểm không an phận chi tưởng.” Ma Sinh Thứ Lang thế này mới phát hiện có người đến, hối hận hận không thể phiến chính mình hai cái tát.

Thật vất vả có cái lập công cơ hội, thế nhưng lại cấp chính mình lộng tạp.

“Các ngươi xem, ta nói đúng vậy đi. Giống hắn người như thế, phải dụng quyền đầu nói với hắn nói.” Hạ Vân Kiệt gặp lúc này Ma Sinh Thứ Lang cuối cùng phối hợp, vừa lòng vỗ vỗ Ma Sinh Thứ Lang bả vai, cười hướng hai vị mập mạp nói.

“Khụ khụ, đó là, đó là, tiểu Nhật Bản con mẹ nó chính là thiếu đánh !” Đại béo cuối cùng phục hồi tinh thần lại,

đem đầu điểm cùng con gà con mổ thóc dường như, hơn nữa nói chuyện khi còn không quên dùng cánh tay khửu tay đỉnh bên người tiểu béo một chút.

Tiểu béo bị đại béo như vậy đỉnh đầu, cũng một cái giật mình phục hồi tinh thần lại, đồng dạng đem đầu điểm cùng con gà con mổ thóc dường như nói:“Đó là, đó là, tiểu Nhật Bản chính là thiếu đánh.”

Hạ Vân Kiệt nhìn hai người giả không thể tái giả trả lời, biết chuyện này hồ lộng bất quá đi, đành phải cười khổ nói:“Tính, các ngươi cũng không dùng diễn, ta biết các ngươi không tin. Bất quá chuyện này ta cũng không phương tiện hướng các ngươi giải thích, dù sao các ngươi liền quyền làm người này chính là thiếu biển, còn mời các ngươi sau khi rời khỏi đây giúp ta giữ bí mật.”

“Đương nhiên, đương nhiên, Hạ thầy thuốc ngươi yên tâm, chúng ta là cái gì quan hệ, chúng ta khẳng định hội giúp ngươi giữ bí mật.” Hai vị mập mạp nghe vậy vội vàng vỗ “Đầy đặn” bộ ngực, lời thề son sắt nói. Nói khi còn không quên vụng trộm hướng Ma Sinh Thứ Lang ngắm vài lần, gặp Ma Sinh Thứ Lang trên mặt còn giữ rõ ràng dấu giầy, trong lòng không khỏi âm thầm phát run, ngoan ngoãn, này Hạ thầy thuốc đến tột cùng cái gì đến đây nha, thế nhưng thực dám đánh tiểu Nhật Bản, hơn nữa này tiểu Nhật Bản thế nhưng còn nhẫn nhục chịu đựng, tựa hồ còn đối hắn sợ phải chết!

“Còn có ngươi đợi lát nữa đi ra ngoài cho ta học nhu thuận thông minh điểm, đừng cùng ngốc tử giống nhau. Đúng rồi, các ngươi Ma Sinh thương sự không phải cùng kia hỉ lập á công ty đang ở nói chuyện hợp tác hạng mục sao? Không cần nói chuyện, có cái gì đã muốn có hợp tác hạng mục, cũng chậm chậm cho ta đình điệu. Giống bọn họ người như thế, tiền kiếm hơn cũng không phải cái gì sự tình tốt.” Hạ Vân Kiệt gặp dù sao bị hai vị mập mạp phát hiện, cũng lười tái che che

giấu giấu, chờ hai vị mập mạp lời thề son sắt sau, không chút khách khí hạ mệnh lệnh nói. Giống như hắn chính là Ma Sinh thương sự xã trưởng giống nhau.

Hai vị mập mạp gặp Hạ Vân Kiệt “Sư tử mở rộng miệng”, trực tiếp chặt đứt hỉ lập á tài lộ, tiểu tâm can không khỏi sợ run cả người, nghĩ rằng, người này sẽ không thực sự này quyền lực đi? Thật muốn như vậy, kia Tề Hỷ Linh lúc này khả ngoạn lớn, thế nhưng đem chân chính thần tài cấp đắc tội !

“Này, này ta không làm chủ được!” Ma Sinh Thứ Lang gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng đưa ra làm cho hắn trực tiếp gián đoạn cùng hỉ lập á công ty hợp tác, tiểu tâm can cũng không cấm sợ run cả người. Hắn còn muốn bằng này hạng mục hướng lên trên đi đâu.

“Không làm chủ được, vậy cấp Ma Sinh Sa Thụ gọi điện thoại! Liền ngươi này phó đức hạnh, thế nhưng cũng dám tự xưng người phụ trách, thế nhưng còn dám ngưu bức hò hét cướp người khác bạn gái!” Hạ Vân Kiệt gặp Ma Sinh Thứ Lang tiểu tử này còn là không ra khiếu, buồn bực lại đối với hắn đầu quăng một cái tát, mắng.

Hắn hiện tại là càng xem Ma Sinh Thứ Lang càng khó chịu, hơn nữa khó chịu là hắn người như thế, còn có rất nhiều giống Tề Hỷ Linh loại này đem bọn họ làm gia giống nhau cung lên.

Ma Sinh Thứ Lang gặp lại bị Hạ Vân Kiệt quăng một cái tát, trong lòng tuy rằng thực khó chịu, nhưng nhớ tới vừa rồi đại bá phụ trong lời nói, lại lăng là không dám phát tác, vội vàng lấy di động ra nói:“Hải, ta cái này cấp xã trưởng gọi điện thoại.”

Hai vị mập mạp gặp Hạ Vân Kiệt quăng Ma Sinh Thứ Lang một cái tát, tiểu tử này thế nhưng thật đúng là ngoan ngoãn cấp Ma Sinh Sa Thụ gọi điện thoại, không

khỏi tất cả đều mắt choáng váng.

Ma Sinh Sa Thụ, kia nhưng là thế giới năm trăm cường lão tổng a, trong tay nắm trong tay sổ trăm ức Mĩ kim buôn bán đế quốc nha! Chẳng lẽ này Hạ thầy thuốc thế nhưng ngay cả hắn lão nhân gia cũng nhận thức?

Ma Sinh Thứ Lang cấp Ma Sinh Sa Thụ gọi điện thoại khi, Ma Sinh Sa Thụ lúc này còn chưa kịp Hạ Vân Kiệt ngay cả một câu cũng không tái nói với hắn liền treo điện thoại mà ngồi lập bất an đâu, sợ hắn hội bởi vì Ma Sinh Thứ Lang sự tình mà giận chó đánh mèo cùng hắn.

Đang ngồi lập bất an là lúc, nhìn đến Ma Sinh Thứ Lang điện báo. Ma Sinh Sa Thụ vội vàng tiếp khởi điện thoại, nói:“Thứ Lang, Hạ tiên sinh hiện tại thế nào?”

Gặp đại bá nhất tiếp khởi điện thoại trước hết hỏi Hạ tiên sinh, Ma Sinh Thứ Lang trái tim không khỏi mạnh rút một chút, rốt cục ẩn ẩn ý thức được lúc này chính mình khả năng lại phạm một kiện chuyện ngu xuẩn, đến bên miệng trong lời nói lại bắt đầu do dự lên.

“Bát dát, nói, Hạ tiên sinh hiện tại thế nào? Hắn có cái gì nói không có?” Ma Sinh Sa Thụ gặp điện thoại kia đầu ấp úng, nhất thời nóng nảy, miệng vỡ liền mắng.

“Hạ tiên sinh hy vọng chúng ta gián đoạn cùng Hải Châu hỉ lập á công ty sở hữu hợp tác hạng mục, nhưng ta không làm chủ được, cho nên……” Ma Sinh Thứ Lang gặp Ma Sinh Sa Thụ phát hỏa, thế nào còn dám ấp úng, vội vàng đổ cái sàng bàn đem điện thoại ý tứ nói ra.

Ma Sinh Thứ Lang nói chưa dứt lời, này vừa nói, Ma Sinh Sa Thụ thiếu chút nữa phế đều phải cấp khí tạc. Ngươi nói lão tử vừa rồi đều như vậy cho ngươi minh xác tỏ vẻ, tiểu tử ngươi thế nhưng còn vì như vậy 100 200 triệu nhân dân tệ sự tình cùng Hạ tiên sinh chít chít

ma ma, còn cố ý gọi điện thoại đến xin chỉ thị, này không phải rõ ràng hố lão tử thôi!

“Bát dát! Ngươi cấp lão tử nghe tốt lắm, cho dù Hạ tiên sinh hiện tại cho ngươi mổ bụng tạ tội, ngươi cũng lập tức cấp lão tử đi lấy bả đao đến đem bụng cấp cắt!” Ma Sinh Sa Thụ rít gào nói.

Ma Sinh Sa Thụ tiếng gầm gừ đem Ma Sinh Thứ Lang sợ tới mức lấy điện thoại tay đều là run run, đến lúc này hắn mới chính thức hiểu được, chính mình phạm một kiện cỡ nào ngu xuẩn sự tình!

“Hải! Hải!” Ma Sinh Thứ Lang cái trán chảy hãn, liên tục trả lời, lúc này hắn thật sự là ngay cả ruột đều hối thanh, nếu sớm biết rằng Hạ thầy thuốc ngưu bức đến bực này trình độ, đừng nói khiêu hắn bạn gái, liền ngay cả nhìn hắn bạn gái liếc mắt một cái hắn cũng không dám a!

Tuy rằng cách điện thoại, nhưng bởi vì Ma Sinh Sa Thụ bởi vì nổi giận là rít gào nói chuyện, cho nên hai vị mập mạp đều nghe được nhất thanh nhị sở.

Bởi vì cuộc đời yêu nhất xem Nhật Bản phim nhựa, đương nhiên là cái loại này rất “Kỹ thuật hàm lượng” phim nhựa, cho nên ở trong đại học hai vị mập mạp cố ý chọn môn học quá Nhật ngữ, hơn nữa hơn nữa mỗi ngày tẩm dâm ngày phiến, cho nên Nhật ngữ trình độ thẳng bức đại học bắt buộc tiếng Anh. Kia Ma Sinh Sa Thụ trong lời nói, bọn họ tuy rằng không toàn nghe hiểu, nhưng đại khái ý tứ còn là cấp nghe ra đến đây.

Này vừa nghe, cũng không đem hai mập mạp bệnh tim cấp dọa đi ra, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt đều nhịn không được mang theo sợ hãi sắc, trong lòng âm thầm may mắn, hoàn hảo chính mình hai người vừa rồi đối Hạ Vân Kiệt cùng Chu Hiểu Diễm coi như khách khí, không giống Tề Hỷ Linh cùng Hạng Thành Lỗi như vậy ngay cả

phúng mang thứ, nếu không……

Mặt sau hai mập mạp sẽ không biện pháp tưởng tượng đi xuống, bởi vì đến Ma Sinh Sa Thụ bực này trình tự đã muốn không phải bọn họ có thể tưởng tượng. Hiển nhiên Hạ Vân Kiệt đã muốn đạt tới Ma Sinh Sa Thụ như vậy trình tự, thậm chí mới có thể rất cao, nếu không giống Ma Sinh Sa Thụ nhân vật như vậy sẽ không thất thố đến làm cho hắn cháu trai đi mổ bụng tạ tội!

Về phần Hạ Vân Kiệt vì cái gì hội như vậy ngưu bức, bằng hai mập mạp đầu liền càng không có biện pháp tưởng tượng !

Ở hai mập mạp còn tại khiếp sợ cho Ma Sinh Sa Thụ rít gào khi, Ma Sinh Thứ Lang đã muốn treo điện thoại, lấy càng cung kính khiêm tốn thái độ đối Hạ Vân Kiệt nói:“Hạ tiên sinh, ta sẽ lập tức gián đoạn cùng hỉ lập á công ty hạng mục đàm phán cũng hủy bỏ sau này sở hữu đơn đặt hàng.”

Hạ Vân Kiệt nghe xong chính là lạnh lùng bỏ lại một câu nói:“Lập tức cút cho ta đản! Ta không nghĩ tái kiến ngươi.”

“Hải! Hải!” Tuy rằng bị Hạ Vân Kiệt mắng cút đi, Ma Sinh Thứ Lang còn là cung kính liên tục gật đầu cúi người, sau đó mới như chó nhà có tang giống nhau vội vàng ly khai toilet.

Ma Sinh Thứ Lang mới vừa đi ra toilet, chỉ thấy đến đông đủ Hỷ Linh cùng Hạng Thành Lỗi vợ chồng son vội vã hướng toilet tới rồi, cũng là hai người nghe Triệu Ngọc Mẫn nói Ma Sinh Thứ Lang bị Hạ Vân Kiệt cấp ôm cổ đi toilet, sợ hai người ở trong toilet đánh lên đến, vội vàng đuổi đi qua. Bởi vì Ma Sinh Thứ Lang minh xác hướng bọn họ tỏ vẻ quá tưởng đem Chu Hiểu Diễm muốn làm tới tay!

Đương nhiên bọn họ sở dĩ vội vã tiến đến buồng vệ sinh, đổ không phải lo lắng Hạ Vân Kiệt bị người đánh, mà là lo lắng vạn nhất thương đến Ma Sinh Thứ Lang liền phiền toái.

Hai người còn chưa tới buồng vệ sinh liền nhìn đến Ma Sinh Thứ Lang một bộ chật vật theo trong phòng vệ sinh đi ra.

“Ma Sinh tiên sinh ngài không có việc gì đi? A…… Ngài mặt…… Ngài yên tâm, chúng ta nhất định hội nghiêm túc……” Tề Hỷ Linh rất nhanh liền phát hiện Ma Sinh Thứ Lang trên mặt dấu chân, đầu tiên là một tiếng thét kinh hãi, tiếp theo liền lạnh như băng mặt nói.

“Không cần! Ta hiện tại chính thức thông tri ngươi, chúng ta Ma Sinh thương sự đem gián đoạn sở hữu cùng hỉ lập á hợp tác hạng mục, bao gồm hiện tại đang ở đàm luận.” Bất quá không đợi Tề Hỷ Linh nói xong, Ma Sinh Thứ Lang liền đánh gãy nàng, sau đó xoay người liền hướng đại sảnh ngoại đi đến.

Nói đùa, còn ngại bị Hạ Vân Kiệt đánh cho không đủ thảm sao? Còn đi tìm hắn tính sổ, chẳng lẽ thật muốn làm cho hắn mổ bụng tạ tội sao?

Tề Hỷ Linh nằm mơ cũng không nghĩ tới Ma Sinh Thứ Lang hội giảng ra nói như vậy đến đây, trong lúc nhất thời như bị sét đánh, cả người đều dọa ngây người, liền ngay cả Ma Sinh Thứ Lang xoay người rời đi, trong lúc nhất thời đều đã quên đuổi theo đuổi.

Ma Sinh thương sự là hỉ lập á lớn nhất hợp tác đồng bọn, cũng là bọn họ lớn nhất hộ khách. Hỉ lập á có thể phát triển cho tới hôm nay như vậy môn quy, nguyên nhân chủ yếu còn là đáp thượng Ma Sinh thương sự này chiếc buôn bán cự hạm, nếu Ma Sinh thương sự

gián đoạn cùng hỉ lập á hợp tác, tuy rằng Tề gia còn không về phần phá sản, nhưng tuyệt đối hội lập tức lâm vào thật lớn khủng hoảng kinh tế.

Chính kinh ngốc là lúc, Tề Hỷ Linh thấy được Hạ Vân Kiệt cùng với hai vị mập mạp đồng học.

Hôm nay hai càng xong, khẩn cầu đề cử phiếu duy trì!!!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 117 : Ta về sau có thể hay không kêu ngài lão đại nha

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-08 0025.0 số lượng từ:3107

“Ngươi, ngươi đến tột cùng đối Ma Sinh tiên sinh làm cái gì? Ta hiện tại cảnh cáo ngươi, lập tức hướng hắn xin lỗi, nếu không……” Vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt xuất hiện, Tề Hỷ Linh liền như thấy được huyết hải thâm cừu địch nhân giống nhau, lập tức xông lên đi, cao cao tại thượng chỉ vào Hạ Vân Kiệt trách cứ nói.

Gặp Tề Hỷ Linh đến bây giờ còn phân không rõ ràng lắm tình thế, thế nhưng còn bày ra một bộ cao cao tại thượng tư thái răn dạy Hạ Vân Kiệt, hơn nữa ngay cả sự tình thị phi cũng chưa hỏi sẽ hắn đi hướng Ma Sinh Thứ Lang xin lỗi, đại béo, tiểu béo xem nàng ánh mắt không khỏi tràn ngập hèn mọn cùng đáng thương.

Bọn họ biết, Tề Hỷ Linh hoàn toàn bị mất cuối cùng một đường hy vọng, bất quá cũng là nàng tự tìm. Vừa rồi Ma Sinh Thứ Lang đi ra khi, Tề Hỷ Linh lấy lòng hắn trong lời nói, bọn họ cũng đều nghe được.

Cho dù hai nam nhân thật sự đánh nhau, một cái là ngày xưa đồng học bằng hữu, một cái là Nhật Bản nhân, dựa vào cái gì sẽ đồng học bằng hữu hướng Nhật Bản nhân xin lỗi, thậm chí còn nói nhất định phải nghiêm túc xử lý? Tề Hỷ Linh đem đồng học bằng hữu làm cái gì ?

“Nếu không thế nào?” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng nhìn Tề Hỷ Linh liếc mắt một cái hỏi.

“Nếu không…… Uy, Ma Sinh tiên sinh, Ma Sinh tiên sinh.” Tề Hỷ Linh gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng còn dám cùng nàng tranh luận, vừa muốn tức giận, vừa quay đầu

lại lại phát hiện Ma Sinh Thứ Lang đã muốn ra đại sảnh, nhất thời rốt cuộc bất chấp cùng Hạ Vân Kiệt so đo, hung hăng trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, sau đó cùng Hạng Thành Lỗi vội vã truy Ma Sinh Thứ Lang đi.

“Ai!” Đại béo cùng tiểu béo gặp Tề Hỷ Linh đặt chánh chủ không biết cầu, lại chạy đuổi theo Ma Sinh Thứ Lang, không khỏi lắc đầu thở dài một hơi.

“Như thế nào, có phải hay không cảm thấy ta làm được quá ?” Hạ Vân Kiệt gặp đại béo cùng tiểu béo lắc đầu thở dài, thản nhiên hỏi.

Đại béo cùng tiểu béo nghe vậy cùng nhau lắc lắc đầu, bọn họ cũng nói không rõ là cái gì cảm giác. Nếu Tề Hỷ Linh cùng Hạng Thành Lỗi không phải bọn họ đồng học, chỉ bằng bọn họ vừa rồi đối với Nhật Bản nhân không cốt khí, đối với đồng học cùng bằng hữu lại vênh váo tự đắc thái độ, bọn họ đều muốn hung hăng phiến bọn họ hai bàn tay, cho nên từ điểm đó xem, Hạ Vân Kiệt làm được một chút cũng không quá phận. Thậm chí có thể nói, nếu đổi thành một cái khác có được Hạ Vân Kiệt như vậy thực lực, đã bị bực này đãi ngộ, tuyệt đối không phải chỉ là để làm cho Ma Sinh thương sự cùng hỉ lập á gián đoạn hợp tác như vậy đơn giản, chỉ sợ hội không chiết thủ đoạn chỉnh đến Tề gia nhà tan cửa nát mới thôi.

Nhưng mặc kệ nói như thế nào, mọi người dù sao đồng học một hồi, trơ mắt nhìn bọn họ đem đi hướng suy bại, đại béo cùng tiểu béo trong lòng lại chung quy có chút không phải tư vị.

“Ha ha, tính, không cần suy nghĩ bọn họ. Có lẽ trải qua như vậy một việc, bọn họ hội hiểu được càng nhiều làm người đạo lý. Nhất mất nhất được, khó sẽ không là một chuyện tốt.” Hạ Vân Kiệt gặp đại béo cùng tiểu béo lắc đầu, cười vỗ vỗ bọn họ bả vai nói.

“A Kiệt, phát sinh sự tình gì ? Vừa rồi Tề Hỷ Linh nàng nói cái gì ?” Hạ Vân Kiệt nói vừa mới nói xong, Chu Hiểu Diễm mặt mang vẻ giận đã đi tới.

Vừa rồi tuy rằng cách xa không có nghe thấy bọn họ đối thoại, nhưng Tề Hỷ Linh buồn bực chỉ vào Hạ Vân Kiệt dạy bảo bộ dáng, nàng còn là thấy được.

“Không có gì, Ma Sinh Thứ Lang đột nhiên rời đi, Tề Hỷ Linh cho rằng là ta duyên cớ, cho nên liền hướng ta phát hỏa.” Hạ Vân Kiệt phong khinh vân đạm nói.

“Nàng người này như thế nào có thể như vậy, ta tìm nàng phân xử đi. Dựa vào cái gì Nhật Bản nhân đột nhiên rời đi, lại muốn trách ở ngươi trên đầu. Có phải hay không thực nghĩ đến có tiền liền rất giỏi, là có thể xem thường người!” Chu Hiểu Diễm đêm nay trong bụng vốn liền oa điểm khí, nay gặp Tề Hỷ Linh lại ức hiếp đến Hạ Vân Kiệt trên đầu, rốt cục hoàn toàn giận, cũng bất chấp tiểu béo cùng đại béo hai vị đồng học ở đây, kéo Hạ Vân Kiệt tay sẽ đi tìm Tề Hỷ Linh tính sổ.

“Tính, không có gì hay lý luận, chúng ta đi thôi.” Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ Chu Hiểu Diễm tay trấn an nói. Nên thay Chu Hiểu Diễm còn có chính mình ra khí, âm thầm hắn đã sớm ra, lại thế nào cần lại đi tìm nàng phân xử.

“Đúng vậy, Hiểu Diễm. Ngươi cũng không phải không biết Tề Hỷ Linh người này tính tình, tìm nàng có cái gì hảo đàm. Tính, về sau còn là thiếu lui tới chính là.” Đại béo cùng tiểu béo cũng đi theo khuyên nhủ.

Chu Hiểu Diễm gặp các học sinh hướng về nàng, trong đầu khí thế này mới thuận xuống dưới, nói:“Vậy được rồi, xem ở đồng học phân thượng, ta cũng lười cùng nàng so đo. A Kiệt, ngươi trước chờ một chút, ta đi cùng các học sinh lên tiếng kêu gọi sau đó bước đi.”

“Ta với ngươi cùng đi đi.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ân.” Chu Hiểu Diễm gật gật đầu, sau đó lôi kéo Hạ Vân Kiệt tay hướng nhất bang đồng học đi đến.

“Ta nói đại béo, nhà ngươi cũng không chủ yếu là muốn làm điện tử sản phẩm sinh sản gia công sao? Ngươi ba không phải vẫn cảm thấy ngươi cả ngày không làm việc đàng hoàng không tiền đồ sao? Hôm nay ngươi còn có một cơ hội cho ngươi ba đối với ngươi nhìn với cặp mắt khác xưa.” Nhìn Chu Hiểu Diễm nắm Hạ Vân Kiệt tay hướng các học sinh đi đến, tiểu béo dùng cánh tay khửu tay huých hạ đại béo, hướng Hạ Vân Kiệt bóng dáng ý bảo nói.

“Này có thể hay không có lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn chi ngại a?” Đại béo do dự nói.

“Thí cái lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, đây là Tề Hỷ Linh cùng Hạng Thành Lỗi tự tìm, nói sau ngươi cảm thấy bọn họ đều đem người ta đắc tội thành như vậy, nhà bọn họ còn có hy vọng sao?” Tiểu béo nói.

“Kia cũng là là, chính là ngươi cảm thấy Hạ thầy thuốc hội giúp ta này việc sao? Dù sao chúng ta cùng hắn vốn không quen biết, hơn nữa chuyện này chúng ta lại không thể làm cho Chu Hiểu Diễm biết, bằng không nhưng thật ra có thể cầu nàng hỗ trợ thổi gió.” Đại béo gật gật đầu, nhưng như trước do dự.

“Không đi hỏi ngươi như thế nào biết Hạ thầy thuốc có thể hay không đáp ứng hỗ trợ? Ta dựa vào, thật muốn chịu đáp ứng hỗ trợ, ngươi con mẹ nó liền phát đạt. Thế giới năm trăm cường a! Liền vì này, ngươi cũng muốn dày mặt đi thử thử một lần a.” Tiểu béo nói.

Đại béo kỳ thật sớm đã tâm động, lại bị tiểu béo như vậy

vừa nói, kìm lòng không được đều có chút nhiệt huyết mênh mông đứng lên.

Đúng vậy, nếu có thể thỉnh động Hạ Vân Kiệt hỗ trợ, vậy có thể trực tiếp cùng thế giới năm trăm cường hợp tác rồi, đơn đặt hàng khẳng định cuồn cuộn không dứt, kia hắn đại béo về sau cũng có thể ở Đỉnh Hồng câu lạc bộ làm sinh nhật party !

Làm đại béo cùng tiểu béo ở khe khẽ nói nhỏ khi, bên kia Chu Hiểu Diễm cùng Hạ Vân Kiệt đã muốn cùng các học sinh nói hoàn đừng, sau đó hướng đại béo cùng tiểu béo cười cười nói:“Đại béo, tiểu béo, chúng ta đi a! Lần sau đến Giang Châu đánh cho ta điện thoại.”

“Đó là nhất định. Bất quá hiện tại lái xe hồi Giang Châu có phải hay không đã quá muộn? Hơn nữa các ngươi hai đều uống chút rượu, nếu không liền ở xuống dưới đi, ta giúp các ngươi ở câu lạc bộ cách vách hỉ lai đăng khách sạn an bài cái phòng, nhà này khách sạn đại đường quản lí là ta một vị bạn hữu.” Đại béo nâng tay nhìn đồng hồ nói.

“Đúng vậy, uống rượu lái xe không an toàn liền trụ hạ đi.” Tiểu béo cũng đi theo khuyên nhủ.

“Tốt lắm, đại béo ngươi giúp ta đánh cái điện thoại đính cái phòng.” Chu Hiểu Diễm buổi tối uống chút rượu, vốn là không tính lái xe trở về, nay gặp lão đồng học như vậy nhiệt tình, liền vui vẻ gật đầu nói.

Đại béo gặp Chu Hiểu Diễm đáp ứng xuống dưới, trong lòng tự nhiên nhạc nở hoa, vội vàng xuất ra di động cấp vị kia bạn hữu đánh cái điện thoại, sau đó lại tự mình cùng tiểu béo đưa hai người đi câu lạc bộ cách vách hỉ lai đăng khách sạn.

Đứng ở đại đường, nhìn đại béo ân cần hỗ trợ đăng ký

bảng, lấy môn tạp, công đạo hắn vị kia bạn hữu nhất định phải hảo hảo chiêu đãi hắn đồng học, Hạ Vân Kiệt thật muốn nâng lên chân đá hắn một chút.

Này tử mập mạp đề là cái quỷ gì đề nghị, hắn cùng Chu Hiểu Diễm có thể ở lại cùng cái phòng sao?

Đương nhiên lời này Hạ Vân Kiệt khẳng định là không thể nói, bởi vì ai làm cho hắn hiện tại cùng Chu Hiểu Diễm là nam nữ bằng hữu quan hệ đâu? Ai làm cho Chu Hiểu Diễm cũng không đưa ra gì dị nghị đâu? Một khi đã như vậy, hắn một đại nam nhân chẳng lẽ còn không biết xấu hổ nói muốn phân phòng ngủ sao?

Đại béo đương nhiên không biết chính mình vỗ mông ngựa ở tại mã trên đùi, hỗ trợ an bài hảo phòng sau, thừa dịp tiểu béo cùng Chu Hiểu Diễm nói chuyện là lúc, tư dưới nói khẽ với Hạ Vân Kiệt nói:“Hạ thầy thuốc, này, nhà chúng ta kỳ thật làm cũng chủ yếu là điện tử sản phẩm sinh sản gia công, nhưng bất luận môn quy còn là tài chính thực lực đều so với hỉ lập á kém có vẻ nhiều. Bất quá ngươi yên tâm, ở kỹ thuật, chất lượng, quản lý phương diện tuyệt đối quá cứng rắn, chính là bởi vì môn quy nhỏ, cho nên có vẻ nan lấy đến đơn đặt hàng. Nhật Bản là cái điện tử sản phẩm đại quốc, ta ba vẫn đều muốn mở ra Nhật Bản thị trường, nhưng là……”

“Ngươi tưởng ta giúp ngươi khiên kiều dẫn tuyến?” Hạ Vân Kiệt nghe đến đó thế nào còn hiểu được đại béo muốn làm gì, cười ngắt lời nói.

“Là, là, còn thỉnh Hạ thầy thuốc……” Đại béo nghe vậy vội vàng gật đầu nói.

“Ha ha, được rồi, ngươi không cần phải nói. Yên tâm, ta sẽ trực tiếp cùng Ma Sinh Sa Thụ trò chuyện, làm cho hắn phái người theo các ngươi nói chuyện hợp tác sự tình. Bất quá có một việc ngươi phải nhớ kỹ, đừng cùng

kia Tề Hỷ Linh cùng Hạng Thành Lỗi giống nhau không cốt khí. Nên thế nào được cái đó, mấu chốt là đem sản phẩm làm tốt. Nếu Ma Sinh thương sự người không cảm thấy được, không nên trang bức, tự cho là tài trí hơn người cái gì, ngươi chỉ để ý phiến bàn tay đi qua, hậu quả ta phụ trách!" Hạ Vân Kiệt lại ngắt lời nói.

Tuy rằng đối đại béo đề nghị làm cho bọn họ trụ khách sạn, Hạ Vân Kiệt như trước hận không thể đá hắn một cước, nhưng mặc kệ nói như thế nào, đêm nay Chu Hiểu Diễm nhất bang đồng học trung, Hạ Vân Kiệt ấn tượng tốt nhất còn là này hai mập mạp. Dù sao người Nhật Bản tiền cho ai kiếm không phải kiếm, nếu đại béo gia vừa vặn cần cùng Ma Sinh thương sự hợp tác, Hạ Vân Kiệt tự nhiên vui làm này thuận nước giong thuyền.

Đại béo đương trường chợt nghe há to miệng, hắn là như thế nào cũng chưa nghĩ đến chính mình nói còn chưa dứt lời, Hạ Vân Kiệt đáp ứng xuống dưới, càng không nghĩ tới hắn thế nhưng còn đem nói nói được như vậy ngưu bức! Khiến cho hắn mới là Ma Sinh thương sự lão đại giống nhau.

"Cảm ơn Hạ thầy thuốc, cảm ơn Hạ thầy thuốc, ta rất sùng bái ngươi, ta về sau có thể hay không kêu ngài lão đại nha!" Một hồi lâu nhi đại béo mới hồi phục tinh thần lại, hai mắt cuồng nhiệt sùng bái nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

Hạ Vân Kiệt nhìn đại béo kia cuồng nhiệt ánh mắt, nhịn không được nổi lên một thân nổi da gà nói:"Đừng, ta mà làm không nổi."

"Lão đại, Kiệt ca, ngài hãy thu hạ ta này tiểu đệ đi!" Đại béo nói xong vươn hắn kia hai hàm trư thủ.

Hạ Vân Kiệt thấy thế vội vàng chụp khai tay hắn, tức giận nói:"Tùy tiện ngươi."

“Cảm ơn Kiệt ca, vậy nói như vậy định rồi, về sau tẩu tử không ở khi, ta gọi ngài Kiệt ca.” Đại béo gặp Hạ Vân Kiệt không tái cự tuyệt, lập tức đánh xà thuận côn thượng nói.

Hạ Vân Kiệt nhìn đại béo kia nịnh nọt tươi cười, nhịn không được thống khổ vỗ hạ cái trán, sớm biết rằng người này như vậy, vừa rồi hắn sẽ không đáp ứng, bất quá hiện tại nói cái gì cũng đã muộn.

Đại béo cùng tiểu béo đem Hạ Vân Kiệt cùng Chu Hiểu Diễm đưa đến bọn họ phòng, lại hàn huyên vài câu, liền thức thời đứng dậy cáo từ rời đi.

Đại béo cùng tiểu béo đi rồi, trong phòng liền chỉ còn lại có Hạ Vân Kiệt cùng Chu Hiểu Diễm một đôi cô nam quả nữ.

“Khụ khụ, Diễm tỷ, nếu không ta lại đi đính cái phòng đi?” Hạ Vân Kiệt nhìn ngọn đèn hạ có vẻ càng phát ra yêu mị khêu gợi Chu Hiểu Diễm, hơi hơi có chút lúng túng nói.

Cầu đề cử phiếu!!!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 118 : Không tin

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-08 12:07:00.0 số lượng từ:3241

“Làm gì? Ngươi tiền nhiều hơn không chỗ tiêu là đi? Đây chính là bốn sao cấp khách sạn, một buổi tối muốn bốn trăm chín mươi tám đâu!” Chu Hiểu Diễm nghe vậy lập tức xem thường nói.

“Chính là ngươi cùng ta một cái phòng, nhưng lại chính là một giường, có thể hay không……” Hạ Vân Kiệt nói quanh co nói.

Lúc này Hạ Vân Kiệt là “Hận” Thấu đại béo hảo ý, thế nhưng an bài là một gian song nhân đại giường phòng, mà không phải hai trương giường phòng.

“Làm gì? Sợ tỷ ăn ngươi nha! Yên tâm, tỷ đối nam nhân không có hứng thú!” Chu Hiểu Diễm lại độ trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó thực “Bưu hãn” Nói.

Hạ Vân Kiệt nhìn “Bưu hãn” Chu Hiểu Diễm, khóc không ra nước mắt!

Tỷ, vấn đề là, ta là cái nam nhân thích nữ nhân nha! Này không phải tra tấn nhân thôi!

Đương nhiên lời này Hạ Vân Kiệt sẽ không nói ra miệng, nghe vậy đành phải bất đắc dĩ điểm gật đầu nói:“Kia, được rồi!”

Hạ Vân Kiệt nói vừa mới vừa dứt, Chu Hiểu Diễm lại thân cái lười eo, lộ ra nhất tiệt lại bạch lại nộn vòng eo, nói:“Mệt mỏi, ta đi trước hướng tắm rửa, không được nhìn lén, không được ý nghĩ kỳ quái!”

Nói xong, Chu Hiểu Diễm liền lắc lắc nàng kia khêu gợi phong mông đi vào phòng tắm.

Hạ Vân Kiệt nhìn Diễm tỷ kia khêu gợi bóng dáng nhất là kia cử kiều phong mông, hắn thống khổ bắt phía dưới phát, hiện tại hắn là thật sự hối hận cùng Diễm tỷ tới tham gia này cái gì sinh nhật party.

Làm Hạ Vân Kiệt ngồi ở mép giường, thống khổ nghe toilet tiếng nước rầm khi, Tề Hỷ Linh cùng Hạng Thành Lỗi mặt xám như tro tàn đứng ở Đỉnh Hồng câu lạc bộ bãi đỗ xe.

Vừa rồi bọn họ cuối cùng còn là đuổi theo Ma Sinh Thứ Lang, nhưng Ma Sinh Thứ Lang lại không biết nói ăn sai lầm rồi cái gì dược, thế nhưng thái độ kiên quyết, không giảng hai câu nói liền lái xe tử tuyệt trần mà đi.

“Khẳng định là kia tiện nhân còn có kia cái gì chó má thầy thuốc! Ta sẽ không tha cho bọn họ!” Trầm mặc hồi lâu, Tề Hỷ Linh đột nhiên oán hận đọa đặt chân, sau đó hùng hổ hướng câu lạc bộ đại sảnh đi đến.

Bất quá làm Tề Hỷ Linh cùng Hạng Thành Lỗi một lần nữa trở lại sinh nhật yến hội thính khi, Chu Hiểu Diễm cùng Hạ Vân Kiệt sớm không ở.

“Bọn họ lưu nhưng thật ra rất nhanh, xem ta như thế nào thu thập bọn họ!” Tề Hỷ Linh gặp hai người không ở, tức giận đến thẳng cắn răng.

“Hiện tại không phải thu thập không thu thập thời điểm, hiện tại là tối trọng yếu là lập tức thông tri ngươi ba, nhìn xem vấn đề đến tột cùng ra ở nơi nào, có hay không vãn hồi đường sống?” Hạng Thành Lỗi chung quy là nam nhân, phía sau đầu óc so với Tề Hỷ Linh thanh tỉnh không ít. Hắn là tuyệt không hội cho rằng, Ma Sinh Thứ Lang hội gần bởi vì Chu Hiểu Diễm hoặc là Hạ Vân Kiệt

này hai tiểu nhân vật, mà mạc danh kỳ diệu gián đoạn cùng hỉ lập á hợp tác, nếu thật sự là như vậy, kia cũng không tránh khỏi rất trò đùa, dù sao bọn họ hợp tác kim ngạch cũng không phải cái gì số lượng nhỏ.

Tề Hỷ Linh chung quy không phải cái gì cũng đều không hiểu nữ nhân, nghe vậy cuối cùng cũng phục hồi tinh thần lại, sau đó vội vàng cấp nàng ba gọi điện thoại.

Nàng ba vốn đang theo bao dưỡng tiểu tam khoái hoạt, vừa nghe tin tức này thiếu chút nữa bệnh tim không bị dọa đi ra. Hắn so với hắn nữ nhi còn muốn rõ ràng, chính mình công ty đối Ma Sinh thương sự ỷ lại tính.

“Các ngươi lập tức cho ta đến công ty đến!” Tề Hỷ Linh lão ba Tề Chính Bị đã lâu mới hồi phục tinh thần lại, một hồi quá thần đến ném xuống một câu, liền treo.

Treo điện thoại sau, Tề Chính Bị lập tức cấp Ma Sinh Thứ Lang gọi điện thoại, bất quá Ma Sinh Thứ Lang điện thoại lại ở đường dây bận, bởi vì hắn đang ở cùng Ma Sinh Sa Thụ trò chuyện.

“Đến tột cùng đã xảy ra sự tình gì? Ngươi một năm một mười cho ta nói đến, nếu dám giấu diếm hoặc là lậu nửa tự, ta khiến cho Sơn Bản Nhất Lang trực tiếp ninh đoạn của ngươi cổ!” Trong điện thoại nhớ tới Ma Sinh Sa Thụ lạnh lẽo thanh âm.

Sơn Bản Nhất Lang, công ty cấp Ma Sinh Thứ Lang an bài cận vệ.

Ma Sinh Thứ Lang nghe vậy cả người nhịn không được chiến một chút, ánh mắt sợ hãi nhìn thoáng qua đang ở lái xe Sơn Bản Nhất Lang, sau đó nơm nớp lo sợ đem chuyện đêm nay nhất nhất nói cho Ma Sinh Sa Thụ nghe.

Ma Sinh Sa Thụ là Ma Sinh gia gia chủ, hắn nắm trong tay toàn bộ Ma Sinh gia cùng Ma Sinh thương sự, Ma Sinh Thứ Lang xưa nay kính sợ hắn, đối mặt hắn truy vấn, lại nào dám có nửa điểm che dấu.

“Bát dát!” Nghe nói Ma Sinh Thứ Lang thế nhưng trước mặt Hạ Vân Kiệt mặt, đánh hắn bạn gái chủ ý, Ma Sinh Sa Thụ thiếu chút nữa phế đều phải khí tạc.

Kia nhưng là hắn ác ma chủ nhân a! Hắn không tìm ngươi phiền toái ngươi liền cám ơn trời đất, hiện tại được, hắn đường cháu trai thế nhưng trước mặt hắn mặt cướp hắn bạn gái! Này còn rất cao!

“Lập tức cút cho ta hồi kinh đô, bên kia sự tình không cần ngươi tái xử lý.” Ma Sinh Sa Thụ lúc này tức giận đến đã muốn lười tái mắng Ma Sinh Thứ Lang, rít gào qua đi, trực tiếp ném xuống câu nói đầu tiên treo điện thoại.

“Chạy trở về kinh đô!” Ma Sinh Thứ Lang bên tai quanh quẩn những lời này, người đã muốn hoàn toàn choáng váng.

Hắn không biết hồi kinh đô làm gì, nhưng hắn biết hắn đã muốn ngoạn xong rồi.

Di động lại vang lên, là Tề Chính Bị đánh tới, bất quá Ma Sinh Thứ Lang cũng đã không có tâm tình cũng không có tinh lực lại đi tiếp. Ly khai Ma Sinh gia, ở Nhật Bản hiện tại vào nghề cùng kinh tế tình thế hạ, ngay cả tìm phân công tác đều khó khăn, càng đừng nói tưởng giành đến bây giờ này phân phong cảnh lương cao chức nghiệp. Để cho Ma Sinh Thứ Lang không dám tưởng tượng là, phẫn nộ trung Ma Sinh Sa Thụ đến tột cùng hội như thế nào xử trí hắn, có thể hay không đem hắn sinh sôi cấp tê điệu đâu?

Mấy nhà vui mừng mấy nhà ưu, làm Tề gia cùng Ma Sinh Thứ Lang tất cả đều lâm vào hoảng sợ bên trong, làm Hạ Vân Kiệt ngồi ở mép giường biên “Thống khổ dày vò” Khi, đại béo lại huýt sáo, đẩy ra gia môn.

Trong nhà, đại béo phụ thân đang xem phim truyền hình. Gặp con trai trở về, chính là hơi có chút ngoài ý muốn phiêu hắn liếc mắt một cái, sau đó tiếp tục xem phim truyền hình.

Tốt nghiệp đại học sau, đại béo cũng từng nhúng tay quá công ty bên trong kinh doanh, nhưng bởi vì kinh nghiệm không đủ ra một lần đại sai, khiến cho công ty lỗ lã không ít tiền. Làm cho này sự kiện, công ty bên trong sở hữu cổ đông đều cho rằng hắn không thích hợp kinh doanh công ty, cuối cùng hắn phụ thân đành phải bất đắc dĩ miễn hắn ở công ty nội phó tổng giám đốc chức vụ.

Chuyện này hơn nữa phụ thân thái độ, đối đại béo đả kích rất lớn, thế cho nên ở rất dài một đoạn thời gian nội đều có điểm không có việc gì, mình sa đọa. Sau lại hắn phụ thân thông qua quan hệ cho hắn mưu sự nghiệp đơn vị, nhưng đại béo lại cảm thấy đi sự nghiệp đơn vị dưỡng lão không tiền đồ, kiên quyết không đi, nói muốn chính mình gây dựng sự nghiệp.

Phụ thân thấy hắn kiên quyết, cũng liền trù điểm tiền cho hắn, không nghĩ tới lại bởi vì quá mức chỉ vì cái trước mắt, muốn làm vài hạng mục đều bồi tiền. Đại béo gia cũng không phải cái gì rất giàu có gia đình, bồi chút tiền, hắn ba sẽ không chịu tái đầu, lại muốn hắn đi sự nghiệp đơn vị đi làm.

Đại béo cuối cùng tuy rằng thuận theo hắn phụ thân ý tứ, nhưng cả người lại không có ý chí chiến đấu. Mỗi ngày trừ bỏ tốt nhất ban, chính là cùng tiểu béo bọn họ phàm ăn, tổng yếu ép buộc đến đêm khuya mới trở về,

cho nên ở nhà còn có người khác trong mắt, đại béo là cái không làm việc đàng hoàng tên.

Trên thực tế đại béo trong lòng vẫn có cái khát vọng, tưởng đem phụ thân nhà này tiểu công ty kinh doanh thành công ty lớn, thậm chí đưa ra thị trường, nhưng nay lại chỉ có thể oa ở thanh nhàn sự nghiệp đơn vị, buồn bực thất bại, cho nên mới thành hôm nay như vậy bộ dáng.

Đại béo ba ba tên gọi Cung Thư Toàn, đại béo tên gọi Cung Thành Công. Đáng tiếc hắn cũng không phải người thành công, ít nhất bây giờ còn không phải.

“Ba, xem TV đâu?” Đại béo đặt mông ngồi ở Cung Thư Toàn bên cạnh nói.

“Ân, hôm nay rất khó sớm như vậy trở về nhà, như thế nào, tháng này tiền lương lại tiêu hết ?” Cung Thư Toàn lại tức giận nhìn hắn một cái nói.

“Ba, ta ở ngươi trong mắt chính là như vậy không tiền đồ sao?” Đại béo cũng tức giận nói.

“Ta cũng không kỳ vọng ngươi có bao nhiêu tiền đồ, chỉ cần ngươi sớm điểm cho ta tìm cái giống dạng bạn gái lại đây……”

“Đình chỉ, đình chỉ. Ta hôm nay sớm như vậy trở về cũng không phải là với ngươi đàm chuyện này, ta là có một tin tức so với này rất tốt muốn nói cho ngươi, là ngươi tuyệt đối không thể tưởng được.” Đại béo vội vàng ngắt lời nói, hai mắt lóe ra hưng phấn kích động ánh mắt.

“Ca, cái gì rất tốt tin tức? Chẳng lẽ ngươi đã muốn vụng trộm ở bên ngoài cấp ba sinh cái tôn tử sao?” Một béo nữu trong tay cầm bao khoai phiến theo đối diện phòng

khách trong phòng đi ra, chen vào nói nói.

Nàng là Cung Thành Công muội muội Cung Yêu Nguyệt.

“Một bên đi, đại nhân nói nói, tiểu hài tử sáp cái gì miệng?” Đại béo trực tiếp huy phất tay nói.

“Ba, ca ức hiếp ta, ta năm nay đều đã muốn……” Cung Yêu Nguyệt lại lắc lắc nàng mập mạp thân mình hướng về phía Cung Thư Toàn làm nũng nói, nói xong còn xuất ra một mảnh khoai phiến nhét vào nàng ba trong miệng.

“Ân, ân. Ta nói Thành Công, không phải chuyện này, kia còn có cái gì rất tốt tin tức?” Cung Thư Toàn nhấm nuốt trong miệng khoai phiến hỏi.

Cung Thành Công vừa nghe thẳng mắt trợn trắng, thật muốn cứ như vậy đứng lên chạy lấy người, nhưng cuối cùng khó nén hưng phấn nói:“Tính, tính, không với ngươi vòng quanh. Là Ma Sinh thương sự! Ba, ta có vị bằng hữu nhận thức Ma Sinh thương sự xã trưởng Ma Sinh Sa Thụ, hắn nói hội giúp chúng ta khiên kiều dẫn tuyến, cho nên khả năng liền gần nhất một đoạn thời gian, chúng ta hội nhận được Ma Sinh thương sự đơn đặt hàng, hội cùng bọn họ phát triển hợp tác quan hệ.”

“Ma Sinh thương sự? Ngươi nói là thế giới năm trăm cường Nhật Bản Ma Sinh thương sự?” Cung Thư Toàn ánh mắt rốt cục theo TV chuyển dời đến con trai kia trương bàn trên mặt.

Rất nhiều thời điểm hắn đều nghĩ không thông, vì cái gì chính mình cùng mẹ hắn cũng không béo, sinh con trai cùng nữ nhi lại đều như vậy béo.

“Đúng, chính là này Ma Sinh thương sự!” Cung Thành Công thấy hắn ba rốt cục chuyển hướng hắn, không khỏi kích động nói.

“Hảo, ta đã biết. Hiện tại thời gian không còn sớm, ta đi trước tắm rửa ngủ, ngươi cũng sớm điểm nghỉ ngơi. Nga, đúng rồi, về sau giống loại này nhận thức cái gì Ma Sinh Sa Thụ không dựa vào phổ bằng hữu cũng tận lực thiếu kết giao, nếu không đừng nghĩ tái theo ta nơi này lấy tiền.” Nói xong Cung Thư Toàn liền đứng lên hướng phòng ngủ đi đến.

“Uy, ba, ngươi đây là cái gì ý tứ?” Đại béo kêu lên.

“Này còn không hiểu được thôi, ca. Liền ngươi như vậy, ngươi cảm thấy khả năng kết giao đến bằng hữu nhận thức Ma Sinh Sa Thụ sao? Phỏng chừng là báo chí hoặc là TV tin tức nhìn đến, sau đó xuy ngưu nói nhận thức đi?” Cung Yêu Nguyệt vừa ăn khoai phiến, vừa trào phúng nói.

“Một bên đi!” Đại béo một phen đoạt lấy muội muội trong tay khoai phiến, buồn bực nói.

Hắn nghĩ tới phụ thân hưng phấn bộ dáng, nghĩ tới công ty lập tức sẽ nhanh chóng phát triển, nghĩ tới công ty bên trong sở hữu nhân hội đối hắn nhìn với cặp mắt khác xưa…… Duy nhất không nghĩ tới chính là, nguyên lai hắn trong lời nói áp căn sẽ không người tin.

Bất quá trầm hạ tâm đến, tinh tế nhất tưởng, hắn ba cùng hắn muội biểu hiện lại là tái bình thường bất quá, liền hắn một cái ở sự nghiệp đơn vị dưỡng lão chờ chết mập mạp, sẽ có nhận thức thế giới năm trăm cường xí nghiệp lão tổng bằng hữu, còn có thể thông qua hắn khiên kiều dẫn tuyến?

“Các ngươi phụ tử ở trong phòng khách nói cái gì đâu? Kêu kêu la nhượng.” Trong phòng ngủ, đang nằm ở trên giường làm mặt màng Phương Vân Phượng, cũng chính là Cung Thành Công mụ mụ hỏi.

“Nói cái gì? Ngươi bảo bối con trai nói, hắn nhận thức một vị bằng hữu, vị này bằng hữu cùng thế giới năm trăm cường Ma Sinh thương sự xã trưởng Ma Sinh Sa Thụ là bằng hữu.” Cung Thư Toàn tức giận nói.

“Đứa nhỏ này! Tẫn nói nói dối.” Phương Vân Phượng nghe vậy dở khóc dở cười nói.

“Cũng không phải là, càng ngày càng kỳ cục !” Cung Thư Toàn nói.

Làm Cung Thư Toàn lải nhải con trai kỳ cục khi, xa ở hỉ lai đăng khách sạn lý, bị rầm tiếng nước cấp tra tấn “Thống khổ” Hạ Vân Kiệt, rõ ràng đi đến cửa sổ biên cấp Ma Sinh Sa Thụ bát đi điện thoại.

Thân, đừng vong đầu đề cử phiếu duy trì a!

Gần nhất vài ngày ở bình luận sách khu thấy được không ít lão thư hữu, thực vui vẻ!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 119 : Chúng ta thử một chút thế nào?

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-09 0045.0 số lượng từ:3573

“Hải! Hải!” Điện thoại kia đầu, Ma Sinh Sa Thụ vốn đang ở phát sầu không biết nên như thế nào lập công chuộc tội, bình ổn chủ tử tức giận, nay nghe được Hạ Vân Kiệt chỉ thị hắn hảo hảo cùng Cung gia phát triển một ít hợp tác hạng mục, thế nào còn không liên tục gật đầu đáp ứng.

Cụ thể như thế nào hợp tác, Hạ Vân Kiệt này quán bar phục vụ sinh đương nhiên không hiểu, chỉ nói cho hắn Cung gia Cung Thành Công cùng hắn có vài phần giao tình, làm cho hắn nhiều giúp đỡ giúp đỡ, sau đó liền treo điện thoại, còn lại hắn liền lười xen vào nữa.

Vốn loại này tiểu hợp tác hạng mục, Ma Sinh Sa Thụ tùy tiện kêu cá nhân phụ trách liền thành, nhưng là Hạ Vân Kiệt tự mình đánh tới điện thoại, hắn nào dám chậm trễ, cùng Hạ Vân Kiệt chấm dứt trò chuyện sau, liền làm cho người ta đi đính sớm nhất nhất ban phi Hải Châu phi cơ, hơn nữa lại lâm thời làm cho bí thư đem có liên quan Hải Châu kim húc điện tử hữu hạn công ty tư liệu tìm vội tới hắn xem.

Này đó Cung gia nhân đương nhiên không biết, Hạ Vân Kiệt cũng không biết, hắn cũng không cần biết.

Dù sao hắn biết, chuyện này chỉ cần chính mình mở miệng, Ma Sinh Sa Thụ sẽ đi làm, này hắn sẽ không là hắn cần lo lắng.

Đương nhiên hiện tại Hạ Vân Kiệt cũng không thời gian đi lo lắng việc này, bởi vì khi hắn quải điệu điện thoại khi,

bọc khăn tắm, lộ tuyết trắng vai cùng một chút bộ ngực sữa, còn có một đôi tuyết trắng đầy đặn đùi đẹp Chu Hiểu Diễm, chính một bên oai đầu chà lau ướt sũng tóc, một bên theo trong phòng tắm đi ra.

“Ta tắm tốt lắm, ngươi cũng đi hướng tắm rửa đi.” Chu Hiểu Diễm một bên oai đầu lau tóc, một bên đối Hạ Vân Kiệt nói.

“Nga!” Hạ Vân Kiệt đáp ứng rồi một tiếng, sau đó liền vội vội vàng vọt vào phòng tắm, bởi vì lúc này vừa mới ra dục Chu Hiểu Diễm so với gì một khắc đều phải mê người!

Vào phòng tắm, Hạ Vân Kiệt thấy được rửa mặt trên đài màu tím Bra còn có bạc như sa màu tím lôi ti thêu hoa quần lót.

Hạ Vân Kiệt tim đập lập tức không chịu khống chế nhảy lên lên, không chỉ có là vì này đó mê người ngoạn ý, càng bởi vì hắn nghĩ tới vừa rồi Chu Hiểu Diễm trừ bỏ bọc điều khăn tắm, bên trong thế nhưng cái gì đều không có.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt cũng tưởng đến, ra vẻ hắn trừ bỏ trên người mặc này bộ quần áo, căn bản không mang tắm rửa quần áo, chẳng lẽ đợi lát nữa hắn cũng muốn giống Diễm tỷ giống nhau, trơn bọc điều khăn tắm đi ra ngoài sao?

“Ông trời, may mắn ta còn hội điểm pháp thuật!” Hạ Vân Kiệt thật mạnh vỗ hạ chính mình cái trán nói.

Rửa mặt đánh răng, lại vọt cái nước lạnh tắm. Hướng tắm thời điểm thuận tiện đem quần lót cũng giặt sạch hạ, tẩy hảo sau hơi chút sử cái thuật pháp, quần lót liền khô.

Tắm rửa xong đi ra, phát hiện Chu Hiểu Diễm chính lười

nhác nằm nghiêng tựa vào trên giường xem TV.

Trên người khăn tắm đã muốn không thấy, thay vào đó là một kiện màu tím tơ lụa áo ngủ, hiển nhiên Chu Hiểu Diễm còn là làm chút chuẩn bị.

Áo ngủ là cái loại này thúc eo băng, cũng không có cúc áo. Làm Chu Hiểu Diễm lười nhác nằm nghiêng tựa vào trên giường khi, ngực rộng mở không ít, lộ ra một chút tuyết trắng no đủ bộ ngực sữa, như vậy quả thực chính là cố ý dụ dỗ phạm nhân tội.

“Còn ngây ngốc để làm chi? Trên giường nha!” Chu Hiểu Diễm gặp Hạ Vân Kiệt theo trong phòng tắm đi ra sau, đứng ở tại chỗ bất động, hướng hắn vẫy vẫy tay oán trách nói.

“Khụ khụ, ta còn là nằm mặt đất đi.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ngươi còn là không phải nam nhân, tỷ cũng không để ý, ngươi còn nói thêm nữa. Nhanh lên lại đây, yên tâm, tỷ đối nam nhân không có hứng thú!” Chu Hiểu Diễm nghe vậy xem thường nói.

Nhưng ta đối nữ nhân cảm thấy hứng thú a! Hạ Vân Kiệt trong lòng lại lần nữa kêu rên một tiếng, sau đó bất đắc dĩ leo lên kia trương song nhân giường, dựa vào mép giường bên tà tựa vào giường đệm dựa thượng.

Nhưng là song nhân giường tái đại cũng liền một mét bát, ngồi ở trên giường, từng đợt từng đợt tắm rửa sau mùi thơm ngát nhắm thẳng Hạ Vân Kiệt trong lỗ mũi chui, gãi hắn trong lòng ngứa.

Đây là hắn lần đầu tiên cùng nữ nhân trụ đồng cái phòng, ngủ cùng trương giường, nhưng lại là một vị gợi cảm thành thục vô cùng nữ đồng chí.

“Để làm chi? Ngồi xa như vậy, sợ tỷ ăn ngươi sao? Tọa lại đây điểm a, chúng ta tâm sự thiên.” Nhưng là lại cứ Chu Hiểu Diễm tựa hồ căn bản không lo lắng đến thân là một bình thường nam nhân tâm lý cảm thụ, thế nhưng còn vỗ vỗ bên người vị trí, vẻ mặt bất mãn hướng Hạ Vân Kiệt nói.

“Ha ha, cứ như vậy rất tốt.” Hạ Vân Kiệt nào dám tọa đi qua, xấu hổ cười cười nói.

“Thiết, người nhát gan! Ngươi bất quá đến, ta đi qua.” Chu Hiểu Diễm lại trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó thế nhưng na đến Hạ Vân Kiệt bên người, lần lượt hắn ngồi tựa vào trên giường.

Gặp Chu Hiểu Diễm thực ai lại đây, Hạ Vân Kiệt thân mình nhịn không được cương một chút.

Tuy rằng hắn cùng Tần Lam từng ở bờ biển lẫn nhau ôm quá, nhưng này loại trong hoàn cảnh, làm cho người ta nghĩ đến càng nhiều là một ít thực thuần thực lãng mạn thực ấm áp sự tình. Nhưng hiện tại, một giường, một nam một nữ, một cái mặc mỏng manh tơ lụa áo ngủ, một cái bọc khăn tắm, thật sự rất khó làm cho người ta liên tưởng đến thực đơn thuần lãng mạn sự tình.

“Xem đem ngươi khẩn trương, ngươi sẽ không còn là cái xử đi?” Chu Hiểu Diễm nhìn Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Khụ khụ.” Hạ Vân Kiệt xấu hổ ho khan.

“Có hay không nghĩ tới cùng nữ nhân trên giường?” Chu Hiểu Diễm gặp quả nhiên bị chính mình đoán trúng, đôi mắt đẹp không khỏi mạnh sáng lên đến, sau đó oai đầu tò mò hỏi.

“Khụ khụ, Diễm tỷ, thời gian không còn sớm, ngủ đi!” Hạ Vân Kiệt lại xấu hổ ho khan hai tiếng, sau đó không khỏi

phân trần kéo qua mao thảm đắp trên thân nói.

Nghĩ rằng, hoàn hảo trong phòng có một giường chăn cùng mao thảm, bằng không đêm nay sẽ cái cùng giường chăn.

“Ngủ cái gì mà ngủ nha? Hiện tại thời gian còn sớm đâu? Nói sau ngươi người này như thế nào bọc khăn tắm ngủ a! Sẽ không là thẹn thùng đi, yên tâm a, tỷ không nhìn ngươi.” Chu Hiểu Diễm lại xốc lên Hạ Vân Kiệt mao thảm, thuận đường còn kéo hắn khăn tắm.

Nhất thời, Hạ Vân Kiệt kia một thân như cương thiết chú liền bàn hoàn mỹ bắp thịt liền hiện ra ở tại Chu Hiểu Diễm dưới mắt.

Có như vậy trong nháy mắt, Chu Hiểu Diễm hô hấp đột nhiên đình trệ, trái tim không không chịu thua kém bang bang loạn khiêu.

Nhưng rất nhanh, Chu Hiểu Diễm liền ra vẻ dường như không có việc gì lấy ngón tay xoa bóp hạ Hạ Vân Kiệt trong ngực nói:“Ân, nhìn không ra đến, cử có liêu !”

Tiếp theo Chu Hiểu Diễm ngáp một cái, nói:“Không còn sớm, ngủ đi!”

Nói xong Chu Hiểu Diễm chui vào chăn, sau đó thuận tay còn tắt đi đầu giường đăng cùng TV.

Trong phòng nhất thời ám xuống dưới, trong bóng đêm, chỉ có hai cái hô hấp quanh quẩn ở trong phòng.

“Đã ngủ chưa, A Kiệt?” Cũng không biết qua bao lâu, Chu Hiểu Diễm thanh âm ở trong đêm đen vang lên.

Hạ Vân Kiệt đương nhiên không có ngủ, nhưng hắn không dám trả lời.

“Ngươi nói cùng một nam nhân làm chuyện đó sẽ là một loại cái dạng gì cảm giác đâu?” Tuy rằng không có nghe đến Hạ Vân Kiệt trả lời, nhưng Chu Hiểu Diễm lại giống như biết Hạ Vân Kiệt không ngủ bình thường, sâu kín hỏi.

Hạ Vân Kiệt như trước không dám trả lời.

“Nếu không? Chúng ta thử một chút thế nào?” Trong phòng lại lần nữa vang lên Chu Hiểu Diễm thanh âm.

Hạ Vân Kiệt trái tim nặng nề mà nhảy dựng lên, ngay cả đại khí cũng không dám suyễn một chút, một loại trước nay chưa có khẩn trương chiếm cứ hắn đầu óc.

Đã có thể ở phía sau, một cái mềm mại đầy đặn thân mình chui vào hắn mao thảm, sau đó từ phía sau ôm lấy hắn, hai luồng no đủ mềm mại đứng vững hắn phía sau lưng.

Hạ Vân Kiệt thân mình nhịn không được khẩn trương lên, tiểu tử kia chợt gian dâng trào đứng lên.

“Tiểu quỷ đầu, chỉ biết ngươi không ngủ, thử một lần liền thử đi ra.” Chu Hiểu Diễm thở hổn hển cắn Hạ Vân Kiệt lỗ tai nói, tay lại không biết nói khi nào đã muốn cầm Hạ Vân Kiệt dâng trào tiểu tử kia.

“Diễm tỷ!” Làm tiểu tử kia bị ấm áp cấp cầm khi, Hạ Vân Kiệt rốt cục không thể nhịn được nữa, một cái xoay người đem Chu Hiểu Diễm đặt ở dưới thân, một đôi con ngươi trong bóng đêm lóe sáng nhìn chằm chằm nàng, tựa như một đầu đột nhiên bị tỉnh lại mãnh thú.

Chống lại cặp kia trong bóng đêm lóe ra con ngươi, cảm nhận được đặt ở trên người kia cường đại lực lượng, “Bưu hãn” Chu Hiểu Diễm lại không có tới từ phương

tâm run lên, trong mắt lóe ra một tia khiếp đảm.

“A Kiệt, ta có điểm sợ hãi!” Chu Hiểu Diễm chiến thanh âm nói, hai tay đỉnh ở Hạ Vân Kiệt bộ ngực, ý đồ đem hắn đẩy ra.

Chu Hiểu Diễm run run thanh âm giống như một chậu nước lạnh đột nhiên kiêu ở tại Hạ Vân Kiệt trên đầu, cả người lập tức tỉnh táo lại, sau đó như bị rắn cắn một ngụm dường như, lập tức theo Chu Hiểu Diễm trên người đứng lên.

“Thực xin lỗi, Diễm tỷ, ta……” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt xấu hổ nói.

Tuy nói vừa rồi là Chu Hiểu Diễm chủ động, nhưng Hạ Vân Kiệt cảm thấy sai còn là ở chính mình.

“Không liên quan chuyện của ngươi, là ta chính mình duyên cớ. Thực xin lỗi, A Kiệt. Ta có thể ôm ngươi ngủ sao? Ngươi là từng ấy năm tới nay, cái thứ nhất nam nhân làm cho ta có loại ý tưởng, nhưng là……” Chu Hiểu Diễm lại không dung Hạ Vân Kiệt nói tiếp, lại ôm lấy hắn, trong mắt cầm nước mắt.

“Ngủ đi, không ngại trong lời nói, ngươi có thể gối lên cánh tay của ta ngủ.” Hạ Vân Kiệt nhìn Chu Hiểu Diễm trong mắt nước mắt, nhịn không được cúi đầu hôn hạ cái trán của nàng, ôn nhu nói.

Chu Hiểu Diễm nghe vậy mềm mại đem đầu gối lên Hạ Vân Kiệt cánh tay thượng, sau đó chậm rãi nhắm hai mắt lại, chính là làm ánh mắt sắp hoàn toàn khép kín khi lại đột nhiên lặng lẽ mở ra, nói:“Ngươi sẽ không khó chịu sao? Ta nghe nói các ngươi nam nhân một khi……”

“Tỷ, không cần nói được không?” Hạ Vân Kiệt gặp Chu Hiểu Diễm thế nhưng còn đề này đề tài, thật sự là sắp bị

nàng cấp tra tấn điên, hay là thực nghĩ đến hắn là thánh nhân sao?

“Hảo, tỷ không nói, ngươi là cái bé ngoan, ngủ đi!” Chu Hiểu Diễm nghe vậy hôn hắn hai má một chút, trong mắt lóe ra một chút cảm động sắc, sau đó nhắm hai mắt lại, nàng cũng không phải cái gì cũng đều không hiểu nữ hài tử, đương nhiên biết phải làm đến Hạ Vân Kiệt điểm ấy là cỡ nào khó được đáng quý.

Nhìn trong lòng nữ lạp lạp nói xong sau, quả thực ngọt ngào đi ngủ, Hạ Vân Kiệt khóe miệng gợi lên một chút phức tạp mỉm cười, sau đó cũng chậm rãi nhắm lại mắt, ngủ!

Làm ngày hôm sau hắn mở mắt ra khi, hắn phát hiện chính mình chính ôm gợi cảm thành thục Chu Hiểu Diễm, tiểu tử kia chính dâng trào đỉnh ở của nàng hạ phúc.

Làm Hạ Vân Kiệt ý thức được không xong khi, Chu Hiểu Diễm cũng mở hai mắt, sợ tới mức Hạ Vân Kiệt vội vàng nhắm mắt lại làm bộ ngủ.

“Đừng trang, mau đưa ngươi kia chán ghét tên lấy ra!” Bất quá Hạ Vân Kiệt vừa mới nhắm mắt lại, lỗ tai lại tê rần.

“Khụ khụ.” Hạ Vân Kiệt vội vàng xấu hổ theo trên giường đứng lên, chính là cao cao đỉnh khởi lều trại lại làm cho hắn càng phát ra xấu hổ, nhưng thật ra Chu Hiểu Diễm lại tựa hồ đã muốn hoàn toàn khôi phục dĩ vãng “Bưu hãn”, dù có hứng thú quét mắt hắn “Lều trại”, sau đó khoa tay múa chân hạ kéo thủ nói:“Lần sau nếu dám loạn đỉnh, liền trực tiếp răng rắc điệu.”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy âm thầm dở khóc dở cười, còn có lần sau a!

Bất quá mặc kệ Chu Hiểu Diễm như thế nào ra vẻ “Bưu hãn”, nhưng theo rời giường sau, Hạ Vân Kiệt còn là cảm giác được nàng xem chính mình khi, trong mắt thỉnh thoảng toát ra đến ôn nhu.

Ở khách sạn nếm qua điểm tâm, ấn Hạ Vân Kiệt ý tứ là lập tức hồi Giang Châu thị, nhưng Chu Hiểu Diễm lại quấn quít lấy Hạ Vân Kiệt muốn hắn bồi nàng đi dạo phố. Không chỉ có như thế, trải qua tối hôm qua đồng giường cộng chẩm, Chu Hiểu Diễm đối Hạ Vân Kiệt thân mật trình độ rõ ràng lại gia tăng rồi rất nhiều. Đi dạo phố thời điểm vẫn đều là kéo hắn cánh tay, kia thân mật ân ái bộ dáng, quả thực cùng tình yêu cuồng nhiệt trung tình nhân không có gì khác nhau.

Làm Chu Hiểu Diễm quấn quít lấy Hạ Vân Kiệt đi dạo phố khi, Hải Châu thị Kim Húc điện tử hữu hạn công ty cổ đông chính tụ cùng một chỗ họp, đàm luận đệ tam quý Kim Húc điện tử hữu hạn công ty kinh doanh tình huống. Nhưng tình thế cũng rất không vui xem, bởi vì công ty môn quy, tài chính, nhân công phí tổn đề cao cùng với cạnh tranh ngày càng kịch liệt chờ duyên cớ, Hải Châu thị Kim Húc điện tử hữu hạn công ty mặc kệ là đơn đặt hàng còn là lợi nhuận tất cả đều so với năm trước cùng quý giảm xuống hai mươi điểm, nếu tiếp tục ấn này tình thế phát triển đi xuống, chỉ sợ sang năm công ty sẽ giảm biên chế.

Kim Húc điện tử môn quy vốn là không lớn, nếu tái giảm biên chế, thị trường cạnh tranh lực tất nhiên hội tiến thêm một bước yếu bớt, đến lúc đó chỉ sợ cũng không chỉ có chính là giảm biên chế đơn giản như vậy.

Không lạc quan tình thế làm cho hội nghị không khí có vẻ phá lệ nặng nề.

“Thiết yếu thêm đại thị trường khai thác độ mạnh yếu!”

Một vị cổ đông đề nghị nói.

“Như thế nào thêm đại? Nên khai thác đã sớm khai thác, ta xem còn là sớm điểm đổi nghề, tìm kiếm này khác đường ra mới tốt.” Lập tức có vị cổ đông phản bác nói.

Không khí lại lần nữa nặng nề xuống dưới. Kim Húc điện tử hữu hạn công ty ngưng tụ này đó cổ đông không ít tâm huyết, ai lại nguyện ý buông tha cho? Nói sau đầu năm nay làm thế nào một hàng cũng không dễ dàng, có năng lực chuyển thế nào đi đâu?

Đúng lúc này, cửa phòng làm việc bị mạnh đẩy mở ra. Chủ tịch Cung Thư Toàn trợ lý bí thư thở hồng hộc xông vào.

Gần nhất viết có chút tạp, cho nên quyết định hảo hảo để ý nhất để ý ý nghĩ. Hôm nay, ngày mai hai ngày hội mỗi ngày chỉ có nhất chương, không có bổ canh.

Ha ha, bất tri bất giác trung đã muốn viết mau bốn mươi vạn tự. Trong khoảng thời gian này, tuy rằng không có bùng nổ, nhưng chia đều xuống dưới mỗi ngày đều kiên trì hai chương đổi mới, đối với ta này quy tốc đảng mà nói xem như không sai. Còn thỉnh các vị thư hữu thông cảm một chút, dung lão đoạn ta hơi chút suyễn một hơi, sau đó tiếp tục viết.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 120 : Lệ đi kiểm tra

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-10 0000.0 số lượng từ:3142

“Sao lại thế này Tiểu Mạc, không thấy được chúng ta đang ở họp sao?” Cung Thư Toàn tâm tình vốn là không tốt, lại thấy chính mình bí thư lỗ mãng thất thất xông tới, sắc mặt không khỏi có chút khó coi nói.

“Ngoài, bên ngoài đến, đến đây……” Được xưng là Tiểu Mạc bí thư lại thượng khí không tiếp hạ khí nói.

“Đến, đến cái gì?” Gặp Tiểu Mạc nói chuyện thượng khí không tiếp hạ khí, Cung Thư Toàn sắc mặt càng phát ra khó coi.

“Ma Sinh Sa Thụ!” Tiểu Mạc bị Cung Thư Toàn nhất mắng, quýnh lên dưới cũng bất chấp tổ chức ngôn ngữ, trực tiếp bính ra Ma Sinh Sa Thụ bốn chữ.

“Ma Sinh Sa Thụ? Ai nha? Hình như là người Nhật Bản tên.” Có vị cổ đông bĩu môi nói.

“Ngươi, ngươi là nói Ma Sinh thương sự xã trưởng Ma Sinh Sa Thụ?” Nhưng Cung Thư Toàn lại hoắc mắt một chút đứng lên, bởi vì ngay tại tối hôm qua con trai còn cùng hắn đề cập qua Ma Sinh Sa Thụ.

“Ta nói Cung lão đại, ngươi là không phải tưởng phát tài tưởng điên rồi? Ma Sinh thương sự xã trưởng, người ta nhưng là thế giới năm trăm cường xí nghiệp lão tổng, chúng ta này đỉnh thiên cũng liền giá trị cái năm sáu ngàn vạn tiểu công ty hắn hội để ý, còn tự mình đến?” Trong đó một vị cổ đông gặp Cung Thư Toàn kích động đứng lên, không khỏi cười nói.

“Không phải, con ta tối hôm qua theo ta nói, hắn có cái bằng hữu nhận thức Ma Sinh Sa Thụ, nói thỉnh hắn hỗ trợ……” Nói xong nói xong, Cung Thư Toàn sẽ không có sức mạnh.

Bởi vì hắn nhìn đến các cổ đông đều đang nhìn hắn cười.

“Ta nói Cung lão đại, lời này ngươi cũng tin sao? Người ta nhưng là nắm trong tay sổ trăm ức Mĩ kim lão tổng a!” Trong đó một vị cổ đông cười nói, người còn lại nghe vậy đều đi theo nở nụ cười.

“Hình như là Ma Sinh Sa Thụ, ta trước kia ở tin tức xem qua hắn ảnh chụp.” Tiểu Mạc gặp mọi người đều đang cười chủ tịch, tráng lá gan nói, chính là ngữ khí nhưng cũng không dám khẳng định.

Bởi vì nàng cũng không dám tin tưởng, thế giới năm trăm cường lão tổng lại thân tự chạy bọn họ nhà này tiểu công ty đến.

“Ha ha, kia khẳng định là cái giả mạo phiến tử, đầu năm nay loại này phiến tử cũng không ít gặp. Bất quá ra vẻ này phiến tử phổ bãi có điểm rất khoa trương, Ma Sinh Sa Thụ, hắn nghĩ như thế nào ra đến!” Tuy rằng Tiểu Mạc nói như vậy, nhưng các cổ đông lại áp căn không tin.

“Mặc kệ có phải hay không, dù sao đi trước hội một hồi đi.” Có vị cổ đông sợ nói được quá mức, Cung Thư Toàn hạ không được đài, đứng dậy giảng hòa tử nói. Dù sao mặc kệ nói như thế nào, Cung Thư Toàn cũng là bọn họ này công ty lớn nhất cổ đông.

“Đúng, đi hội một hồi! Mẹ nó, chính rất buồn bực.” Còn lại cổ đông nghe vậy đều ào ào đứng lên.

Bất quá khi bọn hắn ra phòng họp, đi đến công ty phòng tiếp khách khi, sở hữu cổ đông bao gồm cung thư tất cả nội tất cả đều kinh sợ.

Cái gọi là đồng hành là oan gia, bọn họ quả thật cũng chưa gặp qua Ma Sinh Sa Thụ chân nhân, bởi vì hai người kém rất cách xa, nhưng bọn hắn lại đều nhận thức Ma Sinh Thứ Lang, bởi vì Ma Sinh Thứ Lang là bọn hắn đồng hành hỉ lập á lớn nhất hợp tác đồng bọn, cũng là Ma Sinh thương sự Hải Châu thị hữu hạn công ty tổng giám đốc. Lúc này hắn chính tất cung tất kính đứng ở Ma Sinh Sa Thụ tiên sinh phía sau.

“Tại hạ Ma Sinh thương sự xã trưởng Ma Sinh Sa Thụ, không biết vị nào là Cung Thành Công, Cung tiên sinh? Ta nghĩ cùng hắn nói chuyện hợp tác sự nghi.” Ma Sinh Sa Thụ gặp đến đây một đám người, người người giống xem người ngoài hành tinh giống nhau nhìn hắn, trong lòng mặc dù có chút khó chịu, nhưng một chút cũng không dám biểu hiện ra ngoài, không chỉ có không dám còn khách khách khí khí hỏi.

“Cung Thành Công?” Cung Thư Toàn còn có này nguyên bản khinh thường Cung gia vị kia công tử ca các cổ đông, nghe vậy tất cả đều trợn tròn mắt.

Đường đường thế giới năm trăm cường tập đoàn công ty lão tổng, thế nhưng tự mình đuổi tới bọn họ nhà này tiểu công ty nói chuyện hợp tác công việc, hơn nữa thế nhưng chỉ tên nói họ muốn tìm Cung Thành Công kia ở sự nghiệp đơn vị hỗn ăn hỗn uống chờ chết tên! Này không khỏi cũng quá không thể tưởng tượng.

Chẳng lẽ Cung Thành Công nói tất cả đều là thật, hắn không phải ở xuy ngưu bậy bạ? Hắn thật sự có một vị bằng hữu nhận thức Ma Sinh Sa Thụ?

“Thực xin lỗi, Ma Sinh Sa Thụ tiên sinh, ta là Kim Húc

điện tử hữu hạn công ty chủ tịch Cung Thư Toàn, Cung Thành Công là của ta con trai, hắn hiện tại không ở, bất quá ta sẽ lập tức gọi điện thoại gọi hắn lại đây.” Phục hồi tinh thần lại Cung Thư Toàn vội vàng tiến lên cùng Ma Sinh Sa Thụ bắt tay nói.

“Nguyên lai ngài là Cung tiên sinh phụ thân, hạnh ngộ, hạnh ngộ! Không có việc gì, ta tới có vẻ mạo muội, nếu Cung Thành Công tiên sinh hôm nay có việc, ta có thể hôm khác lại đến.” Ma Sinh Sa Thụ nghe nói trước mắt vị này nam tử là Cung Thành Công phụ thân, không khỏi càng phát ra khách khí nói.

Ma Sinh Sa Thụ thốt ra lời này, này các cổ đông lại bị hoàn toàn chấn ở. Ở bọn họ xem ra, thế giới năm trăm cường xí nghiệp lão tổng tự mình tới cửa đã muốn là nói nhảm mà thôi sự tình, nay đổ tốt, nghe hắn ý tứ thế nhưng còn muốn thấu Cung Thành Công thời gian. Này, này Cung Thành Công không khỏi cũng quá ngưu đi, không, là hắn vị kia bằng hữu không khỏi rất ngưu bức đi. Chẳng lẽ hắn vị kia bằng hữu là Nhật Bản Thủ tướng sao?

“Không, không, thỉnh Ma Sinh tiên sinh chờ một chút, ta lập tức cho hắn gọi điện thoại.” Đương nhiên Ma Sinh Sa Thụ khách khí như vậy khiêm tốn, Cung Thư Toàn cũng là không dám tự cao tự đại, bởi vì trước mắt vị này Nhật Bản lão liền đại biểu cho cuồn cuộn không ngừng kim tệ a!

“Kia phiền toái ngài Cung tiên sinh.” Ma Sinh Sa Thụ khách khí nói.

“Không phiền toái, không phiền toái.” Cung Thư Toàn nói, sau đó vội vàng cấp con trai Cung Thành Công gọi điện thoại.

Lúc này Cung Thành Công chính nhàm chán ở đơn vị

trong văn phòng uống trà xem báo giấy, tối hôm qua phụ thân cùng với muội muội trong lời nói đối hắn đả kích còn là cử lớn, nhưng cũng không có biện pháp, hắn cũng không phải Hạ lão đại, muốn đánh điện thoại cấp Ma Sinh Sa Thụ là có thể đánh, hiện tại cũng chỉ có thể hy vọng Hạ lão đại đừng quý nhân hay quên sự đem chuyện này cấp đã quên.

Chính nhàm chán gian, Cung Thành Công nhận được hắn phụ thân điện thoại.

“Cái gì, Ma Sinh Sa Thụ hiện tại ở chúng ta công ty?” Cung Thành Công nghe vậy cơ hồ cả người theo ghế trên nhảy dựng lên, ngay cả không cẩn thận đem nước trà lộn một vòng cũng chưa nhận thấy được.

Tối hôm qua hắn là biết Hạ Vân Kiệt phi thường ngưu bức, nhưng là vạn vạn không nghĩ tới thế nhưng ngưu bức đến bực này trình độ. Tối hôm qua vừa mới nói với hắn, hôm nay thế giới năm trăm cường xí nghiệp lão tổng thế nhưng liền tự mình bay tới bọn họ nhà này tiểu công ty.

Này chẳng phải là nói, Ma Sinh Sa Thụ nhất nhận được điện thoại liền thôi rớt sở hữu an bài, cố ý tới gặp hắn vị này tiểu công ty tiểu nhân vật?

Này cái gì hiệu suất cùng đãi ngộ a? Cho dù Nhật Bản Thủ tướng cũng căn bản không có khả năng làm được điểm này. Kia chẳng phải là nói, Hạ thầy thuốc ở Ma Sinh Sa Thụ trong lòng địa vị so với bọn hắn tiểu Nhật Bản Thủ tướng còn muốn ngưu bức rất nhiều?

Điều này sao có thể?

Tính, tính, dù sao chuyện này không nghĩ ra, nghĩ nhiều cũng không hảo, còn là nắm chặt thời gian đi công ty đi! Cung Thành Công tùy tay nắm lên bao bao cùng xe cái

chìa khóa liền hướng văn phòng ngoại đi.

“Mẹ nó! Lúc này lão tử rốt cục muốn ngưu bức a!” Ngồi trên xe, Cung Thành Công hưng phấn mà thật mạnh vỗ phía dưới hướng bàn.

……

Quán bar như trước xa hoa truỵ lạc, ầm ỹ huyên náo.

Trở lại Giang Châu Hạ Vân Kiệt lại khôi phục quán bar phục vụ sinh thân phận, hắn mặc phục vụ sinh quần áo, linh hoạt xuyên qua ở trong đám người.

Cách đó không xa, Chu Hiểu Diễm ánh mắt thỉnh thoảng theo hắn thân ảnh ở chuyển động, có ôn nhu có mê mang.

Mười giờ, quán bar tối náo nhiệt khi, một vị xấu xí nam tử theo quán bar viên công phòng thay quần áo thiểm đi ra, sau đó làm bộ như dường như không có việc gì chậm rãi đi hướng quầy bar.

“Lí đội, hết thảy làm thỏa đáng.” Ngồi ở quầy bar thượng, điểm thượng một điếu thuốc, muốn lên một ly bia, kia xấu xí nam tử xuất ra di động bát cái điện thoại.

Điện thoại kia đầu, xe cảnh sát bên trong, Vân Long khu công an phân cục trị an đại đội đội trưởng Lí Tuyên Vũ khóe miệng gợi lên một chút âm hiểm cười lạnh, treo điện thoại, sau đó cầm lấy trên xe bộ đàm nói:“Bắt đầu hành động.”

Nói xong, Lí Tuyên Vũ hướng ngồi ở phó điều khiển vị thượng La Đại Vĩ lộ ra hai hàng bạch dày đặc răng nanh, nói:“Trò hay bắt đầu.”

“Da! Lão tử đổ muốn nhìn lúc này ai có thể cứu hắn!” La

Đại Vĩ nghe vậy hưng phấn mà vung hạ quyền đầu, trong mắt lộ ra hưng phấn, ngoan độc sắc.

“Ha ha!” Lí Tuyên Vũ ngửa mặt lên trời cười ha ha đứng lên.

Làm Lí Tuyên Vũ ngửa mặt lên trời cười ha ha khi, ba lượng trị an tuần tra xe gào thét khai hướng blue night quán bar.

Làm xe cảnh sát chạy đến quán bar khi ngừng lại, sau đó trên xe xuống dưới một đám mặc cảnh phục, người người trong tay nắm cảnh côn, uy phong lẫm lẫm cảnh sát.

Nhìn đến cảnh sát tới cửa, một vị tiếp khách tiểu thư lập tức thông tri lão bản nương Thiệu Lệ Hồng, mà mặt khác một vị tiếp khách tiểu thư Lưu Kha không khỏi sắc mặt hơi hơi trắng bệch, nhưng còn là tráng lá gan hỏi:“Cảnh sát đồng chí, xin hỏi……”

“Lệ đi trị an tai họa ngầm kiểm tra.” Một vị trên vai đeo một đạo màu bạc hoành giang cùng ba mai màu bạc tứ giác tinh hoa nhất cấp cảnh tư biểu tình lạnh như băng nói.

Vị này nhất cấp cảnh tư kêu Lí Chính Nghĩa, bộ dạng cũng là vẻ mặt Hạo Nhiên Chính Khí. Nhưng người lại một chút cũng không chính khí, là Lí Tuyên Vũ thân tín, vốn là phụ trách quán bar này một mảnh khu một vị phó trung đội trưởng, nhưng Lí Tuyên Vũ lên làm đại đội trưởng sau, liền đem hắn đề bạt đến trung đội trưởng vị trí.

“Ai nha, nguyên lai là Lí đội trưởng a! Khách ít đến, khách ít đến. Người xem hiện tại vừa vặn là chúng ta quán bar tối việc thời điểm, ngài phía sau tới là không phải…… Nếu không dàn xếp dàn xếp, hôm khác tái……”

Đang lúc Lí Chính Nghĩa lạnh như băng trả lời Lưu Kha, sau đó bàn tay to vung lên, chuẩn bị dẫn người đi vào khi, quán bar lão bản nương Thiệu Lệ Hồng rốt cục đuổi tới, một bên xảo tiếu thản nhiên, một bên cầm trong tay một cái phong thư hướng Lí Chính Nghĩa trong tay nhét.

Lí Chính Nghĩa âm thầm suy nghĩ phong thư độ dày, biết nơi này ít nhất có ba ngàn đồng tiền. Nếu đổi thành dĩ vãng, hắn không chừng sẽ không động thanh sắc nhận lấy, sau đó thu đội chạy lấy người, nhưng hôm nay có khác nhiệm vụ trong người, hắn cũng là không dám thu này tiền.

“Thực xin lỗi lão bản nương, đây là toàn bộ phiến khu lệ đi kiểm tra, còn mời ngươi phối hợp.” Lí Chính Nghĩa lại nghĩa chính lời nói đem phong thư đẩy trở về, giống như hắn thật sự là cái thực chính nghĩa cảnh sát.

Trước kia Lí Chính Nghĩa chính là này phiến khu trực thuộc phó trung đội trưởng, hắn là cái gì mặt hàng Thiệu Lệ Hồng lại làm sao không rõ ràng lắm. Đoạn thời gian trước, hắn thăng nhiệm chính đội trưởng, nàng còn đưa quá hạ lễ đâu, cũng không gặp hắn chối từ. Hôm nay lại đột nhiên sửa lại tính tình, hiển nhiên sự tình lộ ra một tia kỳ quái. Thiệu Lệ Hồng mặt đẹp không khỏi hơi hơi biến sắc, miễn cưỡng cười nói:“Lệ đi không lệ đi kiểm tra, còn không phải Lí đội trưởng một câu thôi. Chúng ta việc buôn bán cũng không dễ dàng, Lí đại đội ngài liền……”

“Lão bản nương, nếu ngươi không những phối hợp, ta có thể cáo ngươi gây trở ngại công vụ!” Lí Chính Nghĩa lại áp căn không cho mặt mũi, nghe vậy đem mặt lạp xuống dưới nói.

“Ha ha, không đến mức như vậy nghiêm trọng đi. Bất quá nếu Lí đội trưởng nói như vậy, chúng ta đương nhiên hội phối hợp, thỉnh.” Thiệu Lệ Hồng gặp Lí Chính

Nghĩa du diêm không tiến, biết hôm nay hắn là đến thật, trong lòng âm thầm mắng người này là cái uy không ăn no xem thường lang, cầm ưu việt, quay đầu sẽ không nhận thức, nhưng trên mặt lại như trước khuôn mặt tươi cười đón chào.

Không có biện pháp, làm các nàng này một hàng, cảnh sát là tuyệt đối không thể đắc tội, nếu không bằng không bọn họ luôn luôn đến cái “Lệ đi kiểm tra”, quán bar cũng tốt trực tiếp đóng cửa.

Ngượng ngùng, hôm nay còn là canh một, thứ năm khôi phục mỗi ngày hai chương tốc độ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 121 : Hãm hại

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-10 19:24:01.0 số lượng từ:3095

“Hừ!” Lí Chính Nghĩa gặp Thiệu Lệ Hồng thoái nhượng, khóe miệng gợi lên một chút đắc ý cười lạnh, sau đó vung tay lên, đi đầu đi vào quán bar.

Lí Chính Nghĩa thích nhất loại này bao trùm ở người trên đầu cảm giác! Đương nhiên hắn cũng thích tiền!

Trị an cảnh sát lệ đi kiểm tra, tự nhiên quấy rầy không ít người nhã hứng.

“Mẹ nó, thực mất hứng. Đi, đổi địa phương đi chơi!” Không ít khách hàng gặp ngoạn chính cao hứng, cảnh sát lại chạy tiến vào, liền cùng ăn cái gì khi ăn đến ruồi bọ giống nhau buồn nôn, ào ào đứng dậy tính tiền chạy lấy người.

Nhìn vốn vô cùng náo nhiệt quán bar, lập tức đi không ít người, Thiệu Lệ Hồng tâm lý chỉ chửi má nó.

“Lệ Hồng tỷ, hôm nay sao lại thế này? Trước kia đến kiểm tra không đều trước tiên thông tri sao? Có phải hay không gần nhất ngươi đã quên tiến cống ?” Chu Hiểu Diễm tới gần Thiệu Lệ Hồng bên người thấp giọng hỏi nói.

“Như thế nào khả năng! Phỏng chừng là tân quan tiền nhiệm tam thanh hỏa đi!” Thiệu Lệ Hồng cắn răng, căm tức nói.

Nàng căm tức cũng không phải bọn họ bình thường trị an kiểm tra, tương phản nàng hoan nghênh bọn họ bình thường trị an kiểm tra, bởi vì blue night quán bar làm là

chính đáng sinh ý, cũng không có kinh doanh cái gì không thể gặp quang sinh ý. Nàng căm tức là này bang tên bên này tiền muốn minh mục trương đảm thu, thiếu một chút làm cho bọn họ không hài lòng tìm ngươi phiền toái, bên kia lại ra vẻ đạo mạo làm cái gì chó má kiểm tra! Ghê tởm hơn là giống hôm nay như vậy tử !

“Có thể hay không cấp thiếu? Lí Chính Nghĩa người này làm phó đội trưởng khi khẩu vị sẽ không nhỏ, hiện tại chuyển chính thức, khẩu vị tự nhiên lớn hơn nữa, cho nên hắn hiện tại là tới xao cảnh báo.” Chu Hiểu Diễm dùng chán ghét ánh mắt nhìn lướt qua đang ở lệ đi kiểm tra các cảnh sát, thấp giọng nói.

“Mã lặc sa mạc!” Thiệu Lệ Hồng tuy rằng ở mặt ngoài thoạt nhìn giống cái cử chỉ tao nhã thành phần tri thức tinh anh, nhưng hàng năm kinh doanh quán bar, nàng người nào chưa thấy qua, phẫn nộ khi nói chuyện đã có thể không như vậy chú ý, lời thô tục bật thốt lên liền mắng đi ra, đem chính đi tới, muốn hỏi một chút đến tột cùng là chuyện gì xảy ra Hạ Vân Kiệt cấp nghe được sửng sốt một hồi lâu nhi.

“A Kiệt, không có việc gì, chính là lệ đi kiểm tra, về sau ngươi hội chậm rãi thói quen.” Thiệu Lệ Hồng nói ra miệng sau, mới phát hiện Hạ Vân Kiệt không biết khi nào thì đi tới bên người, chính ánh mắt đăm đăm nhìn chằm chằm nàng xem, mặt đẹp không khỏi hơi hơi đỏ lên, có chút ngượng ngùng giải thích nói.

“Vậy là tốt rồi, chính là chọn cử không phải thời điểm.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Cũng không phải là, này bang tên tiền muốn thu, bên này lại không lo lắng chúng ta việc buôn bán khó khăn. Đáng tiếc ta không phải công an cục cục trưởng, bằng không phi……” Chu Hiểu Diễm dùng kinh ngạc ánh mắt nhìn thoáng qua mặt đẹp ửng đỏ Thiệu Lệ Hồng, sau đó

cắn răng căm giận nói.

“Được rồi, Hiểu Diễm, loại chuyện này sẽ không muốn nhiều lời, ngươi xem rồi bãi, ta hãy đi trước tái cùng Lí đội trưởng nói chuyện.” Thiệu Lệ Hồng ngắt lời nói, hướng Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó mặt mang tươi cười, lắc mông chi hướng Lí Chính Nghĩa đi đến.

“Tiền cái gì tiền? Các ngươi lại cho này bang cảnh sát tiền sao?” Hạ Vân Kiệt nhìn Thiệu Lệ Hồng mặt mang tươi cười hướng Lí Chính Nghĩa đi đến, hơi hơi nhíu nhíu mày nói.

“Đương nhiên cấp cho. Ngươi cho là mở chúng ta loại này điếm nếu hàng năm không cho điểm tiền quản lý này đó quan hệ, có thể an địa phương khai đi xuống sao? Bọn họ còn không mỗi ngày cho ngươi đến lệ đi kiểm tra. Được rồi, không nói này, ngươi thành thật theo ta công đạo, ngươi cùng Lệ Hồng tỷ có phải hay không phát sinh quá sự tình gì?” Chu Hiểu Diễm đầu tiên là khinh thường giải thích một câu, sau đó đột nhiên đem đề tài chuyển dời đến Thiệu Lệ Hồng trên người.

“Không có nha. Hồng tỷ sự tình, không phải ngươi rõ ràng hơn sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng hơi hơi nhảy một chút, sau đó lập tức bất động thanh sắc hỏi ngược lại.

“Đừng theo ta dùng mánh lới đầu, vừa rồi Lệ Hồng tỷ nhìn đến ngươi khi mặt đỏ. Cho ta thành thật công đạo?” Chu Hiểu Diễm lại áp căn bất vi sở động, trực tiếp nhẹ nhàng kháp trụ Hạ Vân Kiệt trên cánh tay thịt, ép hỏi nói.

“Không phải đâu, Hồng tỷ mặt đỏ theo ta có cái gì quan hệ? Ngươi cũng không ngẫm lại ta cái gì thân phận? Hẳn là bởi vì tức giận duyên cớ đi!” Hạ Vân Kiệt đương nhiên thề thốt phủ nhận, đồng thời hắn cũng thực không tiếp thu vì Thiệu Lệ Hồng mặt đỏ cùng hắn có quan hệ.

Người ta là quán bar lão bản nương, lại là vị nữ lạp lạp, hội bởi vì đối mặt nàng thủ hạ một cái quán bar phục vụ sinh mà mặt đỏ, này khả năng sao?

“Dù sao có chút không bình thường!” Chu Hiểu Diễm ngẫm lại cũng là, nhưng không biết vì cái gì trong lòng lại tổng cảm thấy làm sao có chút không thích hợp.

“Lí đội, chúng ta ở phòng thay quần áo lục soát một ít này nọ.” Đang lúc Chu Hiểu Diễm cùng Hạ Vân Kiệt ở khe khẽ nói nhỏ khi, một vị cảnh sát nhân dân đi đến đang theo Thiệu Lệ Hồng câu được câu không, ánh mắt thỉnh thoảng đảo qua nàng đầy đặn bộ ngực sữa Lí Chính Nghĩa trước mặt thấp giọng nói.

Lí Chính Nghĩa hai mắt hơi hơi sáng ngời, lóe ra một chút âm độc hàn quang, sau đó nói:“Mang ta đi nhìn xem.”

Thiệu Lệ Hồng thấy thế trong lòng dâng lên một tia điềm xấu cảm giác, cũng vội vàng theo đi lên.

Phòng thay quần áo nội, một vị cảnh sát đối diện một túi màu trắng bột phấn gì đó chụp ảnh.

Vừa thấy đến kia túi màu trắng bột phấn, Thiệu Lệ Hồng mặt lập tức liền trở nên trắng bệch.

“Đây là cái gì? Từ nơi nào tìm ra ?” Lí Chính Nghĩa lại mặt âm trầm hỏi.

“Báo cáo Lí đội, là ***, là từ cái này trong túi quần sưu đi ra.” Một vị cảnh sát trả lời.

“Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng!” Thiệu Lệ Hồng nghe vậy thân thể mềm mại nhịn không được run run đứng lên, hai chân từng trận như nhũn ra,

sau đó đột nhiên xông lên kêu lên.

“Bằng chứng như núi, cái gì kêu không có khả năng? Chỉ sợ lão bản nương muốn cùng ta đi một chuyến công an cục. Còn có này quần là ai ?” Lí Chính Nghĩa lại mặt băng bó nói.

“Là, là, Hạ Vân Kiệt.” Thiệu Lệ Hồng trắng bệch mặt nói, làm nàng nói xong câu đó sau, tựa hồ cảm giác cả người lực lượng bị đột nhiên trừu không dường như, hai chân cơ hồ đứng thẳng không xong.

Hạ Vân Kiệt, kia thiện lương giản dị người trẻ tuổi, như thế nào khả năng đâu?

“Đem kia Hạ Vân Kiệt cũng mang về.” Lí Chính Nghĩa khóe miệng gợi lên một chút âm hiểm đắc ý cười lạnh, sau đó bàn tay to vung lên nói.

“Là, Lí đội!” Các cảnh sát nghiêm nói.

Trong quán bar, Hạ Vân Kiệt nhìn bốn năm cái cảnh sát nhân dân hai mắt lộ ra hung quang, đi bước một hướng hắn tới gần, mày không khỏi nhíu lại, trầm giọng hỏi:“Các ngươi muốn làm gì?”

“Hạ Vân Kiệt đồng chí, hiện tại chúng ta hoài nghi ngươi ở quán bar hít thuốc phiện, buôn lậu thuốc phiện, mời ngươi theo chúng ta hồi công an cục, phối hợp điều tra.” Một vị cảnh sát trong tay lượng ra còng tay, nghiêm nghị nói.

“Hít thuốc phiện? Buôn lậu thuốc phiện? Các ngươi có lầm hay không nha?” Hạ Vân Kiệt nằm mơ cũng không nghĩ tới có một ngày chính mình thế nhưng hội trở thành hít thuốc phiện cùng buôn lậu thuốc phiện tiểu thương, nghe vậy sá nhiên nói.

“Đây là của ngươi quần sao?” Một vị cảnh sát đem Hạ Vân Kiệt quần đem ra, hỏi.

“Là! Các ngươi như thế nào có thể tiến phòng thay quần áo lấy của ta quần?” Hạ Vân Kiệt đầu tiên là gật gật đầu, sau đó chất vấn nói.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt đối pháp luật không hiểu lắm, nhưng là biết trị an cảnh sát ở không có minh xác chứng cớ phía trước, là không có quyền lực lật xem hắn quần áo.

“Là ngươi là cảnh sát còn là chúng ta là cảnh sát?” Đứng ở mặt sau Lí Chính Nghĩa gặp Hạ Vân Kiệt cũng dám trái lại chất vấn bọn họ cảnh sát, không khỏi vạn phần căm tức đi nhanh tiến lên chỉ vào Hạ Vân Kiệt hỏi ngược lại.

“Cho dù các ngươi là cảnh sát cũng không thể xằng bậy!” Hạ Vân Kiệt không chút nào yếu thế nói.

“Xằng bậy? Đây là cái gì? Ngươi đừng nói cho ta biết ngươi không biết, đây là theo ngươi trong túi sưu đi ra !” Lí Chính Nghĩa gặp Hạ Vân Kiệt tiểu tử này còn dám tranh luận, tức giận đến chỉ vào trong tay chứng cứ vẻ mặt âm trầm chất vấn.

Nói xong sau, Lí Chính Nghĩa không còn xem Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, mà là bắt tay vung lên nói:“Cho ta mang về công an cục!”

Vị kia trong tay cầm còng tay cảnh sát, lập tức mặt lạnh lùng một phen chế trụ Hạ Vân Kiệt cổ tay.

Hạ Vân Kiệt trong mắt lóe ra một tia do dự, cuối cùng còn là tùy ý hắn cấp chính mình đội còng tay.

“Uy, uy, các ngươi làm cái gì vậy? A Kiệt tuyệt không hội

hít thuốc phiện !” Gặp Hạ Vân Kiệt bị đội còng tay, Chu Hiểu Diễm vọt đi lên muốn rớt ra cảnh sát.

“Kiệt ca không phải người như vậy, các ngươi khẳng định nghĩ sai rồi, nhanh lên thả người!” Ô Vũ Kì, Lưu Kha, Từ Giai cũng đi theo xông lên nói.

“Nhanh lên tránh ra, bằng không đem các ngươi làm gây trở ngại cảnh sát chấp pháp mang về công an cục!” Lí Chính Nghĩa chuyển biến tốt nhiều nữ hài tử đi lên để bảo toàn Hạ Vân Kiệt, không khỏi lại là ghen tị lại là tức giận nói.

“Chúng ta không cho, trừ phi các ngươi đem……” Chu Hiểu Diễm bốn nữ hài tử lại quật cường nói.

“Các ngươi, các ngươi là không phải cũng tưởng đi công an cục a? Thật đúng là phản ?” Lí Chính Nghĩa gặp một đám cảnh sát thế nhưng bị bốn nữ hài tử chặn đường đi, lại thấy trong quán bar mọi người dùng hèn mọn khinh thường ánh mắt nhìn bọn họ này đám người, nhất thời tức giận đến nổi trận lôi đình.

“Diễm tỷ, Vũ Kì, Lưu Kha, Từ Giai, không quan hệ. Thanh giả tự thanh, ta nghĩ đi công an cục nói rõ ràng sẽ không có việc gì.” Hạ Vân Kiệt không nghĩ ở công chúng trước mặt đem sự tình nháo đại, thấy thế tiến lên trấn an nói, nói xong còn cố ý hướng Ô Vũ Kì đám người sử cái ánh mắt.

Ô Vũ Kì ba người gặp Hạ Vân Kiệt hướng các nàng nháy mắt, không khỏi nhớ tới hắn phía sau còn có cái phó cục trưởng nghĩa tỷ tỷ, liền lui mở ra. Chỉ có Chu Hiểu Diễm như trước quật ở tại chỗ, bất quá lại bị một vị cảnh sát thô lỗ đẩy mở ra, sau đó thiếu chút nữa đặt mông ngồi dưới đất, may mắn Ô Vũ Kì mắt tiệp nhanh tay đỡ nàng.

Hạ Vân Kiệt thấy thế trong mắt lóe ra một chút hàn quang, nhưng chưa nói cái gì.

Bất quá khi hắn bị cảnh sát áp lên xe cảnh sát khi, trong đêm đen một điểm kim quang theo hắn sợi tóc gian bắn đi ra, sau đó dừng ở vị kia vừa rồi ra tay đẩy Chu Hiểu Diễm cảnh sát trên tay.

Về điểm này kim quang đúng là Hạ Vân Kiệt dưỡng cổ trùng kim thiền cổ. Kim thiền cổ rơi xuống tại kia cảnh sát trên tay, liền hé miệng hung tợn cắn đi xuống, nhất thời vị kia cảnh sát liền kêu lên:“Ai nha, đau quá, cái gì vậy cắn ta!”

Bất quá chờ hắn nhìn về phía cánh tay khi, mặt trên lại rỗng tuếch, chỉ có một đột khởi bao bao, không khỏi lại mắng nói:“Mẹ nó, này mùa thu muỗi chính là hắn mẹ nó độc!” Sau đó cũng không như thế nào để ý liền đi theo thượng xe cảnh sát.

Hạ Vân Kiệt thấy thế khóe miệng gợi lên một chút cười lạnh, này “Mùa thu muỗi” Đâu chỉ là độc? Nếu không phải Hạ Vân Kiệt tâm tồn nhân từ, nó này một ngụm có thể phế đi hắn này chích cánh tay, bất quá cho dù như thế, này một hai năm trong vòng hắn này chích cánh tay nhưng cũng đừng nghĩ lưu loát.

Cùng Hạ Vân Kiệt cùng tiến lên xe cảnh sát còn có quán bar kinh doanh giả Thiệu Lệ Hồng, bất quá của nàng đãi ngộ so với Hạ Vân Kiệt hảo, không có bắt đầu khảo, nhưng tâm tình của nàng so với Hạ Vân Kiệt trầm trọng rất nhiều.

Đã trải qua nhiều như vậy những mưa gió, Thiệu Lệ Hồng sớm đã không phải năm đó kia thiên chân tiểu cô nương, đối xã hội này, đối nhân tính, nàng đều có khắc sâu hiểu biết.

Nàng tuyệt không tin tưởng Hạ Vân Kiệt sẽ là người hít thuốc phiện, càng đừng nói buôn lậu thuốc phiện ! Nhưng này cũng hoàn toàn là nàng sở lo lắng, nếu không phải, vì cái gì hắn trong quần sẽ có thuốc phiện?

Mã tự mã hôn đầu, hôm nay chính là tuần lễ tứ, ta thế nhưng còn nói hôm nay đổi mới nhất chương, tuần lễ tứ khôi phục hai chương đổi mới. Cũng may cuối cùng đuổi ra nhất chương đến, trước đưa lên đi.

Hãn!!!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 122 : Ta nhận thức thị ủy thư kí

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-11 0021.0 số lượng từ:2966

“A Kiệt, ngươi là không phải đắc tội người nào?” Trầm mặc hồi lâu, Thiệu Lệ Hồng hỏi.

“Không cần lo lắng Hồng tỷ, hội không có việc gì. Bất quá liên lụy ngươi, thực thực xin lỗi.” Hạ Vân Kiệt mặt mang xin lỗi nói. Kỳ thật ở quán bar thời điểm, Hạ Vân Kiệt cũng đã nghĩ tới vấn đề này, bất quá hắn không nghĩ đem sự tình nháo đại, cho nên còn là thành thành thật thật lên xe cảnh sát.

Bất quá Hạ Vân Kiệt trong đầu đã có cái nghi vấn, chẳng lẽ La Đại Vĩ cùng Lí Tuyên Vũ sẽ không lo lắng Tần Lam biết sau truy tra sao? Vừa rồi ngồi trên xe cảnh sát sau, hắn không có ra tiếng chính là ở suy tính này.

Tuy rằng nói hắn sư phụ muốn hắn thành thành thật thật làm bình thường người làm công, nhưng này cũng không ý nghĩa, người khác ức hiếp thậm chí hãm hại hắn, hắn còn phải thành thành thật thật làm người làm công!

“Theo ta nói cái gì liên lụy a! Ngươi còn là hảo hảo ngẫm lại gần nhất có hay không đắc tội quá người nào? Tỷ tuy rằng chính là cái thiếu nữ tử, nhưng dù sao ở Giang Châu thị kinh doanh nhiều năm, còn là nhận thức vài người.” Thiệu Lệ Hồng nói.

“Đắc tội? Giống như từng có, một cái là Vân Long khu công an cục cục trưởng con trai La Đại Vĩ, một vị là bọn hắn trị an phó đại đội trưởng Lí Tuyên Vũ.” Hạ Vân Kiệt gặp Thiệu Lệ Hồng truy vấn, đành phải bất đắc dĩ ăn

ngay nói thật nói.

Hắn biết cho dù hắn không nói, đợi lát nữa đến công an cục La Đại Vĩ cùng Lí Tuyên Vũ nhất lộ diện Thiệu Lệ Hồng cũng còn là sẽ biết.

Làm Thiệu Lệ Hồng này một hàng, đương nhiên biết bản khu trực thuộc trị an đại đội trưởng tên, nghe vậy không khỏi há hốc mồm nói:“Cục trưởng con trai, còn có Lí, Lí Tuyên Vũ?”

Nàng chính là cái kinh doanh một nhà tiểu quán bar tiểu lão bản, tuy nói cũng nhận thức vài người, nhưng năng lượng nhưng cũng là hữu hạn. Muốn nói Hạ Vân Kiệt chính là đắc tội Lí Chính Nghĩa cái gì, nàng đổ còn có thể sử thượng điểm khí lực, cùng lắm thì dùng tiền đi tạp, nhưng khu công an phân cục cục trưởng con trai cùng khu trị an đại đội trưởng, kia trình tự đối với nàng mà nói còn có điểm cao.

Hơn nữa La Đại Vĩ, ở Vân Long khu mà nói, đã muốn được cho chân chính nha nội ! Loại này nha nội bình thường đều là tâm cao khí ngạo chủ, một khi đắc tội liền phi thường khó giải quyết.

“Bất quá, không quan hệ, ta lập tức gọi điện thoại hỏi một chút xem, biện pháp luôn có.” Bất quá Thiệu Lệ Hồng rất nhanh liền áp chế nội tâm khiếp sợ, vội vàng theo trong túi đào di động, chính là đào di động khi tay run run có chút lợi hại.

Hạ Vân Kiệt thấy thế, trong lòng không khỏi rất là cảm động, thân thủ đè lại Thiệu Lệ Hồng tay, nói:“Hồng tỷ, không có quan hệ, chuyện này ta có thể thu phục.”

Thiệu Lệ Hồng tay bị Hạ Vân Kiệt tay hữu lực đè lại, thân mình rõ ràng cương một chút, sau đó sốt ruột nói:“Ngươi thu phục? Như thế nào thu phục? Người ta

nhưng là công an phân cục cục trưởng con trai, còn có kia Lí Tuyên Vũ cũng không phải cái gì trị an phó đại đội trưởng, hiện tại hắn là trị an đại đội trưởng, mà ngươi đâu? Chính là cái quán bar phục vụ sinh! Đừng choáng váng, trước làm cho tỷ đánh cái điện thoại, không chừng còn có điểm hy vọng."

"Ta thực có thể thu phục, ta nhận thức chúng ta thị thị ủy thư kí Phùng Chính Thành." Hạ Vân Kiệt không có buông tay, mà là vẻ mặt chính sắc nói, phía sau hắn không những có thể gạt Thiệu Lệ Hồng, làm cho nàng vì hắn lo lắng, vì hắn sốt ruột. Chính là nói lời này khi, Hạ Vân Kiệt trong lòng lại âm thầm thở dài một hơi, muốn thất nghiệp !

"Thị ủy thư kí? Đều khi nào thì, ngươi còn khai loại này vui đùa!" Thiệu Lệ Hồng đương nhiên không tin Hạ Vân Kiệt lời nói, nghe vậy buồn bực nói.

"Ta chưa cùng ngươi nói đùa, là thật, về phần vì cái gì ta sẽ nhận thức Phùng Chính Thành, việc này lại nói tiếp có chút phức tạp. Nói như vậy đi, ta trước kia cùng một vị lão nhân học quá võ công, hắn cùng Phùng Chính Thành nhà có sư môn sâu xa quan hệ, cho nên ta cũng liền nhận thức Phùng Chính Thành." Hạ Vân Kiệt giải thích nói. Chính là Vu môn sự tình quá mức thần bí huyền bí, cũng là không đủ vì ngoại nhân nói, cho nên Hạ Vân Kiệt thay đổi loại cách nói.

"Đây là thật sự? Ngươi không gạt ta?" Hạ Vân Kiệt lúc trước bang Thiệu Lệ Hồng giải vây khi, từng dễ dàng một cước liền đem của nàng chồng trước đá ngã lăn, cho nên Hạ Vân Kiệt nói hắn học quá võ Thiệu Lệ Hồng nhưng thật ra tin tưởng, nhưng Hạ Vân Kiệt nói bởi vậy mà nhận thức Giang Châu thị thị ủy thư kí Phùng Chính Thành, Thiệu Lệ Hồng còn là hãy còn không thể tin được.

Này cũng không trách Thiệu Lệ Hồng, thật sự là Giang Châu thị thị ủy thư kí thân phận rất dọa người.

Kia nhưng là gần bảy trăm vạn Giang Châu thị dân chúng thứ nhất quan phụ mẫu a!

Đừng nhìn vừa rồi Thiệu Lệ Hồng vừa nghe La Đại Vĩ cùng Lí Tuyên Vũ hàng đầu liền sợ tới mức trong lòng thẳng run, nhưng thật muốn cùng Phùng thư kí nhất so với, đừng nói Lí Tuyên Vũ này chính là Vân Long khu công an phân cục trị an đại đội trưởng căn bản tính không được cái gì, cho dù La Đại Vĩ phụ thân, Vân Long khu công an phân cục cục trưởng ở Phùng Chính Thành thư kí trước mặt cũng bất quá chính là tiểu quan một vị. Thật muốn chọc giận Phùng Chính Thành thư kí, cầm La Chí Cương quan mũ cũng bất quá là giây phút sự tình.

Ở Giang Châu thị, Phùng Chính Thành mới là hoàn toàn xứng đáng lão đại, mà La Chí Cương lại chẳng qua là Giang Châu thị hạ hạt một cái khu công an cục phân cục cục trưởng mà thôi. Lời nói thô tục một chút trong lời nói, nếu không có Phùng Chính Thành điểm danh triệu kiến, hắn liền ngay cả cùng Phùng Chính Thành trực tiếp đối thoại tư cách đều không có.

Đây là Trung Quốc quan trường, quan đại nhất cấp áp người chết, mà la chí vừa cùng Phùng Chính Thành trong lúc đó lại còn cách vài cấp đâu!

“Đều phía sau, ta lừa ngươi làm gì?” Hạ Vân Kiệt gặp Thiệu Lệ Hồng không tin hắn, không khỏi cười khổ nói.

“Vậy ngươi có biện pháp nào không liên hệ thượng Phùng thư kí? Hắn còn có thể sẽ không nhớ rõ kia phân quan hệ, dù sao hắn thân phận không giống tầm thường, đầu năm nay giống ngươi nói kia cái gì loạn thất bát tao quan hệ, hắn như vậy đại nhân vật……” Nói tới đây Thiệu Lệ Hồng lắc lắc đầu.

Bởi vì nàng nghĩ đến cho dù Hạ Vân Kiệt nói là thật sự, phỏng chừng tám chín phần mười là Hạ Vân Kiệt nhất sương tình nguyện nhận thức Phùng Chính Thành mà Phùng Chính Thành cũng không nhận thức hắn, cho dù nhận thức cũng áp căn sẽ không đem hắn làm một hồi sự, nếu không Hạ Vân Kiệt làm sao về phần đến quán bar làm công!

Thị ủy thư kí a, tùy tiện khai cái kim khẩu, Giang Châu thị hảo đơn vị còn không phải từ Hạ Vân Kiệt chọn!

“Ha ha, yên tâm a Hồng tỷ, hắn sẽ không mặc kệ chuyện này.” Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ Thiệu Lệ Hồng mu bàn tay trấn an nói, sau đó lấy di động ra bát đi ra ngoài.

Nói đùa, Hạ Vân Kiệt nhưng là hắn gia lão nhân chưởng môn sư thúc, hắn thúc gia, Phùng Chính Thành dám không đến?

Làm Hạ Vân Kiệt cấp Phùng Chính Thành gọi điện thoại, Phùng Chính Thành đang cùng chưởng quản nước cộng hoà đặc thù ngành Vu Hàm môn đệ tử Cù Vệ Quốc ở uống trà.

Hai người, trong đó một cái thân mình chính là Vu Hàm môn đệ tử, một người khác phụ thân là Vu Hàm môn đệ tử, hai người lại cùng là ham thích con đường làm quan nhân, cho nên từ ngày đó nhận thức sau, hai người lập tức liền thành lập thực thân mật quan hệ.

Lần này Cù Vệ Quốc hữu sự ra kinh trải qua Giang Châu thị, liền cố ý thông tri Phùng Chính Thành, thế này mới có hai người đêm nay cùng nhau uống trà chuyện.

Đang lúc hai người trò chuyện với nhau thật vui là lúc, Phùng Chính Thành di động vang lên, cầm lấy đến vừa thấy, dĩ nhiên là thúc gia dãy số, Phùng Chính Thành lúc

ấy trái tim sẽ không không chịu thua kém thật mạnh nhảy một chút, liền lập tức ý bảo Cù Vệ Quốc im lặng:“Thúc gia điện thoại.”

Gặp chưởng môn sư thúc tổ phía sau cấp Phùng Chính Thành gọi điện thoại, Cù Vệ Quốc trên mặt toát ra hâm mộ sắc, tiếp theo chuyển vì ngưng trọng.

Ở Cù Vệ Quốc cảm nhận trung, chưởng môn sư thúc tổ là như thần tiên nhân vật, nhân vật như vậy nếu không có gì chuyện trọng yếu, sao lại ở phía sau gọi điện thoại cấp Phùng Chính Thành?

“Thúc gia, ta là Phùng Chính Thành, ngài có chuyện gì sao?” Tiếp khởi điện thoại sau, Phùng Chính Thành cung kính hỏi, biểu tình đồng dạng rất là ngưng trọng.

Cù Vệ Quốc có thể nghĩ vậy một chút, Phùng Chính Thành đương nhiên cũng có thể nghĩ đến.

“Ta hiện tại bị cảnh sát giam, đang ở xe cảnh sát.” Hạ Vân Kiệt ngữ khí thực bình thản nói, nhưng lộ ra một tia bất mãn.

Mặc kệ nói như thế nào, Phùng Chính Thành là Giang Châu thị thị ủy thư kí, phía dưới chấp pháp nhân viên lạm dụng chức quyền, hắn này một tay cũng là có trách nhiệm.

“Cái gì! Là cái nào phân cục? Ta lập tức gọi điện thoại làm cho bọn họ thả người. Ngài yên tâm, chuyện này ta nhất định……” Phùng Chính Thành vừa nghe nói thế nhưng có người đem Hạ Vân Kiệt cấp bắt lại, sợ tới mức trong tay điện thoại đều thiếu chút nữa muốn rơi trên mặt đất.

Hạ Vân Kiệt không chỉ có riêng chính là hắn thúc gia, hắn còn là Hoàng lão bạn vong niên, còn là trước mắt vị

này đặc thù ngành ý nghĩ chưởng môn sư thúc tổ! Đương nhiên hắn bản nhân lại một vị có được siêu năng lực bán tiên.

Nhân vật như vậy, toàn bộ nước cộng hoà ai có tư cách, lại ai có năng lực động hắn?

Khả hôm nay, hắn quản hạt hạ cảnh sát thế nhưng đem Hạ Vân Kiệt cấp bắt!

“Là Vân Long công an phân cục, ngươi không cần gọi điện thoại, chính ngươi trực tiếp lại đây đi, ta đổ muốn nhìn một chút bọn họ đến tột cùng tưởng đem ta thế nào?” Hạ Vân Kiệt lại thản nhiên ngắt lời nói.

Lần đầu tiên, xem ở Tần Lam mặt mũi Hạ Vân Kiệt thả La Đại Vĩ một con ngựa. Nhưng lúc này đây, Hạ Vân Kiệt cũng sẽ không tái khách khí!

“Là, là, thúc gia ngài đừng nóng giận, ta cái này lập tức đuổi đi qua.” Tuy rằng Hạ Vân Kiệt ngữ khí như trước thực bình thản, nhưng cách điện thoại, Phùng Chính Thành lại cảm thấy một tia lạnh như băng hàn ý, cuống quít nói.

“Hảo, phiền toái ngươi.” Hạ Vân Kiệt nói xong liền treo điện thoại.

“Sao lại thế này?” Gặp Phùng Chính Thành sắc mặt tái nhợt quải điệu điện thoại, Cù Vệ Quốc hỏi.

“Vân Long công an phân cục người bắt thúc gia!” Phùng Chính Thành cơ hồ là chiến thanh âm nói, cũng không biết là vì sợ hãi còn là bởi vì phẫn nộ, hoặc là hai người đều có.

Sợ hãi là, vạn nhất thúc gia tức giận, hắn Phùng Chính Thành cho dù là thị ủy thư kí cũng chịu không nổi, mà

phẫn nộ là, ở chính mình địa bàn, thế nhưng có người dám trảo chính mình thúc gia!

“Cái gì!” Nghe nói chưởng môn sư thúc tổ thế nhưng bị người Vân Long khu công an phân cục cấp bắt đứng lên, Cù Vệ Quốc mạnh một chưởng chụp ở trên bàn trà, nhân hoắc mắt đứng lên. Vốn là có vẻ phá lệ gầy lạnh lẽo kia khuôn mặt, ở ngọn đèn hạ càng thêm lạnh lẽo dọa người.

Nhìn bị Cù Vệ Quốc một chưởng cấp chụp tứ phân ngũ liệt bàn trà, cùng với hắn kia lộ ra vô hạn lạnh lẽo sát khí mặt, dù là Phùng Chính Thành cũng là một địa cấp thị một tay, cũng là sợ tới mức tiểu tâm can nhịn không được run run một chút, vội vàng nói:“Cù sư huynh đừng nóng vội, ta hiện tại lập tức liền đuổi đi qua.”

“Hừ!” Cù Vệ Quốc lại chính là hừ lạnh một tiếng, sau đó một bên đi nhanh hướng ra ngoài đi đến, một bên xuất ra di động bát cái điện thoại, sau đó dùng không mang theo một tia cảm tình sắc thái thanh âm lạnh như băng hạ mệnh lệnh nói:“Sơn Ưng, lập tức dẫn người ở dưới lầu đợi mệnh!”

Cầu đề cử phiếu a a a!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 123 : Nhị tiến cung

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-11 12:18:01.0 số lượng từ:3058

Thân là thị ủy thư kí, Phùng Chính Thành tuy rằng đối kia ngành sự tình không phải thực hiểu biết, cũng căn bản không tư cách nhúng tay kia ngành sự tình, nhưng dù sao thân ở địa vị cao, đối kia ngành sự tình còn có quyền lực còn là ẩn ẩn biết một ít.

Nay Phùng Chính Thành gặp Cù Vệ Quốc không chút do dự vận dụng trong tay hắn đặc quyền, dù là hắn thân là thị ủy thư kí, sắc mặt cũng không cấm lại tái nhợt một phần, cũng đi theo lập tức lấy ra điện thoại cấp thị công an cục cục trưởng bát đi điện thoại:“Diệp Hồng Ba đồng chí, mời ngươi ở mười lăm phút trong vòng, lập tức cho ta dẫn người đến Vân Long khu công an phân cục đợi mệnh!”

Thị công an cục cục trưởng Diệp Hồng Ba vốn vừa mới thoát quần áo, chuẩn bị trên giường hướng phu nhân giao nhiệm vụ, nhất tiếp khởi thị ủy thư kí điện thoại, đành phải lại vội vàng mặc xong quần áo ra bên ngoài chạy.

Không có biện pháp, cách điện thoại, hắn đều có thể cảm thụ được đến Phùng thư kí lửa giận!

Một tay tức giận a, phía sau hắn thế nào còn có tâm tình nghĩ giao nhiệm vụ sự tình!

“La Chí Cương ngươi này vương bát đản!” Ngồi trên cục trưởng tòa giá, phía sau đi theo lâm thời triệu tập lên hai lượng xe cảnh sát, Diệp Hồng Ba thế này mới nhớ tới cấp Vân Long khu công an phân cục người phụ trách La Chí Cương cục trưởng gọi điện thoại, không nghĩ tới thế

nhưng đánh không thông, tức giận đến hắn thiếu chút nữa sẽ đem điện thoại cấp ném.

Khuya khoắt, thị ủy thư kí tức giận! Chỉ cần Diệp Hồng Ba không phải ngốc tử, là có thể tưởng tượng được đến khẳng định là đã xảy ra thiên đại sự tình, nếu không thị ủy thư kí hội như vậy thất thố? Như vậy tức giận?

Thị ủy thư kí có thể không tức giận? Có thể không thất thố sao? Hoàng lão huynh đệ kết nghĩa, đặc thù ngành người phụ trách chưởng môn sư thúc tổ, đương nhiên hay là hắn lão ba chưởng môn sư thúc a! Thế nhưng bị Vân Long khu công an phân cục cảnh sát cấp bắt!

“A Kiệt, ngươi vừa rồi là theo……” Xe cảnh sát, Thiệu Lệ Hồng dùng kinh nghi ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt, hỏi.

Vừa rồi Hạ Vân Kiệt gọi điện thoại khi, cái loại này bình tĩnh nhưng lại cấp nàng một loại bễ nghễ thiên hạ, tay cầm quyền to cảm giác, giống như đột nhiên gian thay đổi một người dường như.

Hạ Vân Kiệt cười cười, vừa định trả lời, xe cảnh sát ngừng lại.

“Xuống xe!” Xe cảnh sát môn bị mở ra, cảnh sát ở cửa uy phong lẫm lẫm quát.

Thiệu Lệ Hồng suy nghĩ lập tức trở về đến trong hiện thực, thân thể mềm mại không khỏi hơi hơi chiến một chút.

“Không có việc gì Hồng tỷ, ngươi yên tâm!” Hạ Vân Kiệt cầm lấy Thiệu Lệ Hồng tay dùng sức nắm hạ trấn an nói.

Hồng tỷ tay thực lạnh!

“Ha ha, không có việc gì? Tiểu tử, ngươi còn tưởng rằng

lần này còn có thể có lần trước tốt như vậy vận sao?” Đang lúc Hạ Vân Kiệt lôi kéo Thiệu Lệ Hồng tay trấn an khi, một đạo tràn ngập trào phúng thanh âm theo bên người vang lên.

Hạ Vân Kiệt quay đầu xem qua đi, đã thấy một chiếc Passat xe cảnh sát đứng ở bên người. Cửa kính xe diêu hạ đến, lộ ra La Đại Vĩ kia trương kiêu ngạo đắc ý mặt.

“La Đại Vĩ, quả nhiên là ngươi!” Hạ Vân Kiệt trong mắt lóe ra một chút hàn quang, âm thanh lạnh lùng nói.

“Ha ha, không thể tưởng được đi tiểu tử? Ngươi cho là sự tình liền như vậy xong rồi sao? Ha ha, trên đời này không có như vậy tiện nghi sự tình.” La Đại Vĩ thấy thế đắc ý cười ha ha lên.

“Phải không? Ta hy vọng ngươi đợi lát nữa còn có thể như vậy cười to.” Hạ Vân Kiệt thấy thế khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh nói.

“Mẹ nó, tiểu tử ngươi uy hiếp ta là đi? Không có Tần Lam, ngươi con mẹ nó tính cái điếu! Lão tử tưởng như thế nào ngoạn ngươi liền như thế nào ngoạn ngươi.” La Đại Vĩ hướng Hạ Vân Kiệt dựng lên ngón giữa.

“Cho nên ngươi liền cảm thấy ta một tiểu dân chúng hứng thú không nổi sóng gió, cho nên ngươi liền dám vu oan hãm hại ta?” Hạ Vân Kiệt ánh mắt lạnh lùng nhìn La Đại Vĩ nói.

“Đúng thì thế nào? Có loại ngươi giống lần trước giống nhau tái đại náo công an cục a? Có loại ngươi tái làm cho Tần Lam tới cứu ngươi a. Nga, thiếu chút nữa đã quên, Tần Lam hiện tại ở tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất nghiên cứu đảng lịch sử đâu, nàng cũng không công phu tới nơi này nga!” La Đại Vĩ một bộ ăn định Hạ Vân Kiệt trào phúng nói.

“Đại Vĩ.” Lí Tuyên Vũ dù sao cũng là làm cảnh sát, làm việc tình còn là có vẻ cẩn thận thận trọng, gặp La Đại Vĩ đắc ý vênh váo, vội vàng kêu hắn một tiếng, thuận tiện hướng hắn sử cái ánh mắt.

Huống hồ Hạ Vân Kiệt bình tĩnh biểu hiện, cũng tổng làm cho Lí Tuyên Vũ trong lòng ẩn ẩn cảm thấy một tia bất an.

“Nguyên lai đi tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất, trách không được!” Hạ Vân Kiệt lại không công phu để ý tới Lí Tuyên Vũ, nghe vậy sắc mặt khẽ chuyển đường. Vừa rồi hắn ở trên xe cũng đã ý thức được không thích hợp, bởi vì nếu Tần Lam không ra cái gì ngoài ý muốn, La Đại Vĩ tuyệt không dám như vậy làm, cho nên ở trên xe khi Hạ Vân Kiệt liền cố ý âm thầm nổi lên một quẻ, suy tính ra Tần Lam con đường làm quan không thuận, lọt vào biếm trích, nhưng cụ thể điều đến cái nào ngành, Hạ Vân Kiệt lại còn không có cao minh đến có thể chính xác suy tính đi ra. Nay mới biết được đi tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất, cũng rốt cục hiểu được tối hôm qua vì cái gì có thể ở tỉnh thành nhìn đến Tần Lam.

Nguyên lai Tần Lam đã muốn điều đến tỉnh thành!

Chính là nàng điều đến tỉnh thành là một cái gì không theo ta nói một tiếng, nói cái biệt đâu? Hạ Vân Kiệt trong lòng âm thầm có chút chua sót.

“Ta thảo, nguyên lai ngươi còn không biết a! Trách không được ngươi còn như vậy kiêu ngạo! Như thế nào này hội không có cách đi? Lúc này không dám kiêu ngạo đi?” La Đại Vĩ vừa rồi bị Lí Tuyên Vũ nhất kêu, trong lòng còn có bắn tỉa hư, nhưng thấy Hạ Vân Kiệt lầm bầm lầu bầu thất thần bộ dáng, lại nhịn không được kêu gào lên.

Thật sự là chờ đợi ngày này, hắn đợi đã lâu, khó được hôm nay cuối cùng muốn ra này khẩu ác khí, hắn lại khởi khẳng buông tha trào phúng trêu đùa Hạ Vân Kiệt cơ hội?

Lí Tuyên Vũ gặp Hạ Vân Kiệt thất thần bộ dáng, cũng cùng La Đại Vĩ giống nhau cho rằng, trong lòng không khỏi âm thầm cười chính mình rất nhát gan, nghĩ rằng, liền một quán bar người làm công có thể nhận thức thị cục phó cục trưởng, kia đã muốn là nói nhảm mà thôi, lại như thế nào khả năng còn có này khác hoa văn đâu?

Trong lòng nghĩ, nhưng Lí Tuyên Vũ đúng là vẫn còn kiêng kị Hạ Vân Kiệt thân thủ, không dám theo trên xe xuống dưới, mà là ngồi ở trên xe hướng Lí Chính Nghĩa quát:“Lí Chính Nghĩa còn thất thần làm gì? Còn không đem người mang đi vào lục khẩu cung?”

Nói xong Lí Tuyên Vũ còn cố ý hướng Lí Chính Nghĩa sử cái ánh mắt.

“Là, đại đội trưởng!” Lí Chính Nghĩa vẻ mặt nghiêm túc nghiêm đáp, nhưng khi hắn chuyển hướng Hạ Vân Kiệt khi, kia nghiêm túc biểu tình liền chuyển vì dữ tợn gương mặt:“Toàn bộ mang đi vào!”

Bất quá Hạ Vân Kiệt cùng Thiệu Lệ Hồng hai người đãi ngộ hiển nhiên hoàn toàn bất đồng, Thiệu Lệ Hồng như trước không mang còng tay, hơn nữa lục khẩu cung địa phương cũng là chính nhi bát kinh văn phòng, nhưng Hạ Vân Kiệt lại bị cảnh sát áp hướng một cái khác địa phương.

“Các ngươi muốn đem A Kiệt mang đi chỗ nào?” Thiệu Lệ Hồng gặp Hạ Vân Kiệt cùng chính mình đi không phải đồng cái địa phương, không khỏi vội la lên.

“Lão bản nương ngươi là phối hợp chúng ta điều tra, mà

hắn cũng là phạm tội hiềm nghi nhân, đương nhiên không để ở đồng cái địa phương thẩm vấn.” Lí Chính Nghĩa dù sao lấy quá Thiệu Lệ Hồng chỗ tốt, huống hồ Thiệu Lệ Hồng dù sao cũng là một quán bar lão bản nương, đối nàng Lí Chính Nghĩa coi như “Khách khí”.

“Không có việc gì, Hồng tỷ, hỏi rõ ràng, ta lập tức ra đến.” Hạ Vân Kiệt gặp Thiệu Lệ Hồng thay hắn lo lắng, hướng nàng cười cười, trấn an nói.

Nói xong, Hạ Vân Kiệt lại chuyển hướng này cảnh sát nói:“Lí đội trưởng, chuyện này cùng lão bản nương một chút quan hệ đều không có, còn mời các ngươi đối nàng khách khí điểm, nếu không, ta cam đoan các ngươi sẽ hối hận !”

Thiệu Lệ Hồng gặp Hạ Vân Kiệt phía sau còn chỉ lo lo lắng chính mình, hốc mắt không khỏi có chút đỏ lên. Nhưng Lí Chính Nghĩa cũng không nghĩ như vậy, hắn gặp Hạ Vân Kiệt đến công an cục thế nhưng còn như vậy kiêu ngạo, thế nhưng còn dám uy hiếp hắn, nhất thời tức giận đến vung khởi cảnh côn liền hướng Hạ Vân Kiệt bụng quét tới:“Mẹ nó, có biết hay không nơi này là địa phương nào? Ngươi con mẹ nó cũng dám uy hiếp lão tử, lão tử……”

“Trụ……” Gặp Lí Chính Nghĩa lấy cảnh côn đánh Hạ Vân Kiệt, Lí Tuyên Vũ cùng La Đại Vĩ theo bản năng kêu lên.

Bất quá đáng tiếc đã muộn, bọn họ lời nói còn chưa nói hoàn, Lí Chính Nghĩa đã muốn cả người bay đứng lên, sau đó thật mạnh ngã ở mặt đất, nửa ngày đều đi không đứng dậy.

Nhìn Lí Chính Nghĩa nằm trên mặt đất nửa ngày đi không đứng dậy, Lí Tuyên Vũ cùng La Đại Vĩ coi như nhìn đến hôm qua chính mình, trong lòng lại là tức giận

lại là sợ.

Bọn họ thật sự không nghĩ ra, vì cái gì Hạ Vân Kiệt này gầy yếu thân mình thế nhưng hội cất giấu như vậy khủng bố lực lượng.

“Lần này nhất định phải chỉnh tử tiểu tử này!” Cơ hồ đồng thời, Lí Tuyên Vũ cùng La Đại Vĩ trong mắt lộ ra kiên quyết ánh mắt.

“Lão tử, lão tử tễ……” Lí Chính Nghĩa cuối cùng theo mặt đất đi lên, sau đó hùng hổ rít gào nói.

“Chính Nghĩa, đừng phức tạp!” Nhưng Lí Tuyên Vũ lại dùng ánh mắt ngăn cản hắn phát cuồng.

Lấy Hạ Vân Kiệt thân thủ, Lí Tuyên Vũ thật sự tái hiểu không quá, trừ phi bọn họ hiện tại cầm súng đem tiểu tử này tễ, nếu không liền bọn họ những người này cùng hắn đánh nhau, căn bản chính là tự tìm khổ ăn, tự rước nhục nhã.

Lí Chính Nghĩa gặp Lí Tuyên Vũ đại đội trưởng mở miệng, đành phải áp chế trong lòng giận dữ nói:“Cho ngươi tiểu tử trước đắc ý một trận tử!” Nói xong Lí Chính Nghĩa hổn hển đem vung tay lên nói:“Nhìn cái gì vậy? Còn không đem hắn mang đi!”

Hạ Vân Kiệt gặp cảnh sát không dám nữa đối hắn đánh, cũng cũng rất thuận theo theo cảnh sát hướng thẩm vấn thất đi đến. Bất quá ở hắn xoay người rời đi là lúc, có một chút kim quang theo hắn sợi tóc gian bay ra đến, sau đó dừng ở Thiệu Lệ Hồng quần áo thượng, dần dần cùng trên người nàng quần áo hòa hợp một màu.

Đúng là kim thiền cổ! Hạ Vân Kiệt đúng là vẫn còn có điểm lo lắng Thiệu Lệ Hồng hội đã bị không công bình đãi ngộ.

Lúc này đây, các cảnh sát trực tiếp đem Hạ Vân Kiệt đưa một cái có lưới sắt lan giam giữ thất, mà không phải thẩm vấn thất.

“Đi vào!” Cảnh sát mở ra cửa sắt quát.

Hạ Vân Kiệt lạnh lùng nhìn hắn một cái, sau đó khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh, không nói được một lời đi rồi đi vào.

Chỉ cần Hạ Vân Kiệt thật muốn đi ra ngoài, chỉ bằng này tiểu cánh tay thô lưới sắt lan lại như thế nào quan được hắn?

Bất quá Lí Chính Nghĩa đám người, còn có theo sau tới rồi La Đại Vĩ cùng Lí Tuyên Vũ đám người cũng không như vậy cho rằng. Bọn họ gặp Hạ Vân Kiệt tiểu tử này thành thành thật thật vào giam giữ thất, một viên dẫn theo tâm rốt cục hoàn toàn mới hạ xuống, sau đó đắc ý làm càn cười ha ha lên.

“Tiểu tử, ngươi không phải thực ngưu sao? Hiện tại tái ngưu cấp lão tử nhìn xem nha? Ta con mẹ nó, phi! Liền ngươi một quán bar người làm công, cũng dám cùng lão tử đối nghịch! Hiện tại cấp lão tử dập đầu kêu ba tiếng lão gia, lão tử nói không chừng tâm tình nhất hảo sẽ thả ngươi một con ngựa.” Cười to qua đi, La Đại Vĩ làm cho người ta đưa đến hé ra ghế, sau đó đặt mông ngồi trên đi, kiều chân bắt chéo vẻ mặt đắc ý trào phúng trêu đùa nói.

“Ha ha!” La Đại Vĩ cùng Lí Chính Nghĩa, còn có hai cảnh sát rõ ràng là bọn hắn thân tín nghe vậy đều đi theo phá lên cười, bộ mặt ở ngọn đèn hạ cực kì đáng ghét.

Hạ Vân Kiệt nhưng không có trả lời, chính là dùng xem người chết ánh mắt lạnh lùng quét bọn họ liếc mắt một

cái, sau đó hãy còn đi đến góc tường ngồi xếp bằng ngồi dưới đất.

Hôm nay hai canh xong, cảm ơn duy trì.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 124 : Đuổi tới

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-12 0017.0 số lượng từ:3012

“Mẹ nó! Còn túm! Lão tử nhìn ngươi có thể túm tới khi nào? Chính Nghĩa, cấp tiểu tử này đến điểm nhan sắc nhìn một cái.” Lí Tuyên Vũ gặp Hạ Vân Kiệt bị quan tiến thiết lung, cũng hoàn toàn yên lòng, cũng cùng La Đại Vĩ giống nhau làm cho người ta đưa đến một cái ghế, kiều chân bắt chéo một bộ xem kịch vui nói.

“Được rồi!” Lí Chính Nghĩa cười hì hì học trong TV tiểu nhị lên tiếng, sau đó xoay người ra phòng. Chờ hắn khi trở về, trong tay đã muốn hơn căn thật dài gậy gộc.

Giam giữ gian cũng liền thất tám bình phương, giống cái xiếc thú đoàn giam giữ mãnh thú thiết lồng sắt giống nhau. Chỉ cần Lí Chính Nghĩa này căn gậy gộc nhất thống, Hạ Vân Kiệt căn bản không chỗ có thể trốn.

“Ha ha, người này hảo!” La Đại Vĩ gặp Lí Chính Nghĩa lấy đến căn gậy gộc, nhất thời vui vẻ đứng lên, một phen đoạt đi qua.

“Tiểu tử, ngươi nói nếu dùng này thống của ngươi cúc hoa, ngươi có thể hay không cảm thấy thực thích đâu?” La Đại Vĩ đoạt quá gậy gộc sau, một bên thưởng thức, một bên dùng trêu đùa ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Ha ha! Khẳng định là siêu cấp thích !” Lí Tuyên Vũ đám người đắc ý phá lên cười.

Hạ Vân Kiệt lại lạnh lùng cười nói:“Các ngươi làm như vậy sẽ không sợ sau bị người phát hiện sao?”

“Sợ, ta rất sợ đó!” La Đại Vĩ vỗ ngực làm ra một bộ sợ

hãi biểu tình, bất quá rất nhanh hắn liền cùng những người khác cùng nhau cười ha ha lên.

Sau đó tiếng cười đột nhiên dừng lại, mắt lộ ra ngoan độc ánh mắt nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt nói:“Tiểu tử, ngươi cho là ngươi còn có cơ hội đi ra ngoài sao? Có biết hay không buôn bán *** vượt qua năm mươi khắc, liền đủ tiểu tử ngươi lao để tọa mặc!”

“Ha ha, chẳng lẽ chỉ bằng ta quần trong túi có *** các ngươi có thể phán định ta buôn lậu thuốc phiện sao?” Hạ Vân Kiệt một bên lật xem chính mình ngón tay, một bên chậm rãi hỏi.

“Tiểu tử ngươi là thật khờ hoặc là giả ngốc, đầu năm nay có khi là kẻ nghiện, muốn tìm một người đến chỉ ra chỗ sai ngươi còn không dễ dàng!” La Đại Vĩ tối khó chịu Hạ Vân Kiệt như vậy túm túm bộ dáng, thấy thế cắn răng nói.

“Kia nhưng thật ra, bất quá này thế gian ngoài ý muốn sự tình rất nhiều, ngươi cảm thấy chuyện dễ dàng có lẽ cũng không thấy được liền dễ dàng, cho nên làm người còn là bổn phận thành thật một chút hảo. Bằng không chuyển khởi tảng đá tạp chính mình chân, thậm chí liên lụy đến ngươi phía sau lão ba, hối hận đã có thể không còn kịp rồi.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh nói, tối đen con ngươi lóe ra một tia sát khí.

“Ha ha, con mẹ nó, ngươi cho là ngươi là ai nha? Ta thảo!” La Đại Vĩ gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, không biết vì cái gì trong lòng không có tới từ bốc lên một tia hàn ý, nhưng rất nhanh hắn liền vung khởi trong tay gậy gộc xuyên qua hàng rào khoảng cách hướng Hạ Vân Kiệt thống đi.

Hắn đương nhiên không tin, liền Hạ Vân Kiệt một người

làm công, mọi người đã muốn bị nhốt tại thiết lồng sắt, còn có thể quật khởi cái gì sóng gió đến.

“Chính Nghĩa, cấp lão tử cũng lấy một cây lại đây!” Lí Tuyên Vũ lộ ra dữ tợn cười lạnh nói, tuy rằng hắn gặp Hạ Vân Kiệt đến bây giờ còn như vậy trấn định, nói lời nói lại khắp nơi lộ ra nắm giữ hết thảy kiêu ngạo, trong lòng cũng không cấm mạo hàn khí, nhưng đồng dạng, hắn cũng không tin tưởng, Hạ Vân Kiệt một quán bar người làm công, không có Tần Lam còn có thể phiên thiên!

Lần này hắn sau lưng nhưng là thật sự được đến La cục trưởng duy trì !

“Được rồi!” Lí Chính Nghĩa xoay người lại ra phòng.

Đang lúc Lí Chính Nghĩa xoay người ra phòng khi, Hạ Vân Kiệt gặp mộc côn hướng hắn thống đến, lạnh lùng cười, xem cũng không xem lấy tay một trảo, liền một tay lấy mộc côn cấp chộp vào trong tay.

Gặp mộc côn bị Hạ Vân Kiệt cầm ở trong tay, La Đại Vĩ không khỏi hoảng sợ, vội vàng dùng chừng ăn nãi lực ra bên ngoài túm.

Nhưng mặc hắn chống đỡ đỏ mặt, mộc côn lại không chút sứt mẻ.

“Dùng sức nha!” Hạ Vân Kiệt ngồi dưới đất, một bộ nhàn nhã nói.

“Ta thảo!” Lí Tuyên Vũ đám người thấy thế hướng mặt đất ói ra một ngụm đàm, sau đó cũng đi lên hỗ trợ ra bên ngoài túm.

Nhưng chỉ bằng bọn họ vài người khí lực lại như thế nào lạp đến Hạ Vân Kiệt, bốn người mão chừng kính, mộc

côn như trước không chút sứt mẻ.

“Một đám vô dụng tên!” Hạ Vân Kiệt khóe miệng dật ra một chút trêu tức cười lạnh, sau đó cầm lấy gậy gộc tay mạnh vung.

Lí Tuyên Vũ chung quy vẫn tâm tồn cảnh giác, gặp Hạ Vân Kiệt xuất ngôn cười lạnh, trong lòng thầm kêu một tiếng không tốt, vừa định xuất khẩu làm cho mọi người buông tay khi, đáng tiếc đã muốn đã muộn.,

Hạ Vân Kiệt cầm lấy gậy gộc tay vung, nhất thời một cỗ đáng sợ lực lượng theo gậy gộc truyền đến bọn họ cầm lấy gậy gộc trên tay.

“A! A! A! A!” Thanh thanh tiếng kêu thảm thiết ở giam giữ trong phòng vang lên, bốn mặc cảnh phục đại nam nhân người người đều sắc mặt tái nhợt ôm hai tay, cũng là liền vừa rồi kia vung, bọn họ hổ khẩu nhưng lại sinh sôi bị đánh rách tả tơi mở một cái lỗ hổng, máu tươi theo kia lỗ hổng chảy xuống dưới, đau bọn họ tê tâm liệt phế!

Bất quá Hạ Vân Kiệt hiển nhiên không chuẩn bị buông tha bọn họ, thừa dịp bọn họ người người kêu đau thời điểm, lại đem gậy gộc vung, sau đó ba một chút đối với mọi người đánh đi qua.

Nhất thời, oành oành oành, La Đại Vĩ đám người toàn bộ bị nhất gậy gộc đả đảo trên mặt đất.

Đem La Đại Vĩ đám người toàn bộ đả đảo trên mặt đất sau, Hạ Vân Kiệt đem gậy gộc hướng bọn họ trên người nhất áp, nhất thời này căn bất quá cổ tay thô gậy gộc tựa như một ngọn núi giống nhau đặt ở bọn họ trên lưng, mặc cho bọn hắn như thế nào dùng sức nhưng cũng là không thể động đậy mảy may.

“Ta nói rồi, làm người muốn thành thật bổn phận một ít, nếu không muốn chuyển khởi tảng đá tạp chính mình chân. Thế nào, hiện tại tổng tin chưa!” Hạ Vân Kiệt dùng xem tiểu sửu bàn ánh mắt nhìn bị đặt ở gậy gộc hạ La Đại Vĩ đám người, lạnh giọng trào phúng nói. Lúc này hắn như trước ngồi dưới đất, bất quá lúc này chân cũng không phải bàn, mà là các ở tại mộc côn,

“Tiểu…… Tiểu tử, đừng kiêu ngạo, đợi lát nữa có ngươi hối hận !” La Đại Vĩ nghẹn khí kêu lên, trong lòng cũng là hối hận phải chết, hắn đã nghĩ không thông trên thế giới này như thế nào sẽ có thân thủ như vậy biến thái.

“Ha ha, phải không?” Hạ Vân Kiệt cười lạnh một tiếng, sau đó chân ở mộc côn thượng nhẹ nhàng nhất giẫm, nhất thời mộc côn mặt khác một đầu liền kiều lên, sau đó “Phanh” một tiếng liền đánh vào La Đại Vĩ trên đầu.

“A!” La Đại Vĩ đau đến ngay cả nước mắt đều chảy ra.

“Hạ Vân Kiệt, chỉ cần ngươi buông ta ra nhóm, chuyện này liền hoàn toàn tính, chúng ta cam đoan tuyệt không hội sẽ tìm ngươi phiền toái.” Đang lúc La Đại Vĩ đau đến nước mắt đều chảy ra khi, Lí Tuyên Vũ khẽ cắn môi nói.

Không biết vì cái gì, Lí Tuyên Vũ đột nhiên có chút sợ hãi, đột nhiên tưởng mau chóng chấm dứt chuyện này.

“Ha ha, của ngươi nói ta có thể tin sao? Nói sau, hiện tại ngươi cảm thấy ngươi có điều kiện theo ta đàm phán sao?” Hạ Vân Kiệt khinh thường cười nói.

“Hạ Vân Kiệt, tuy rằng ngươi thực có thể đánh. Nhưng ngươi dù sao chính là một quán bar người làm công, Tần Lam hiện tại lại bị điều đến tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất công tác, trên cơ bản đã muốn là tay không quyền lực. Không phải ta xuy ngưu, thật muốn chỉnh ngươi thật sự thực dễ dàng. Giống đêm nay, ta có

thể minh xác nói cho ngươi, cho dù ngươi hiện tại không để chúng ta, đợi lát nữa những người khác đến đây, ngươi còn là buông tay. Nhưng ngươi đâu? Chỉ sợ cũng muốn bởi vì buôn lậu thuốc phiện danh nghĩa cả đời ở trong ngục giam vượt qua. Đừng nói cho ta ngươi đao thương bất nhập, cho dù ngươi đao thương bất nhập kia thì thế nào? Ngươi còn có thể đối kháng quốc gia sao? Đó là một nói pháp luật xã hội!" Lí Tuyên Vũ nói.

"Pháp luật xã hội? Ngươi thế nhưng theo ta nói pháp luật? Ngươi không biết là mặt đỏ sao? Ha ha!" Hạ Vân Kiệt cảm thấy chính mình giống như nghe được trên thế giới tối hoang đường, buồn cười nhất lời nói, nhịn không được cười ha ha lên.

Chính là trong tiếng cười lại mang theo một tia bi ai!

Một viên con chuột thỉ lại hỏng rồi hỗn loạn, chính là bởi vì có Lí Tuyên Vũ người như vậy tồn tại, mới có thể dần dần đem xã hội khiến cho một đoàn chướng khí mù mịt!

"Vũ ca ngươi cùng hắn giảng này đó làm gì? Con mẹ nó, Lí Chính Nghĩa như thế nào còn không……" La Đại Vĩ kêu gào nói.

"Ngậm lại của ngươi thối miệng, tại đây điểm thượng Lí đại đội trưởng liền so với ngươi thông minh hơn, đáng tiếc đã muốn đã muộn!" Hạ Vân Kiệt gặp La Đại Vĩ xen mồm, lại dùng chân thải hạ mộc côn, nhất thời lại là nhất mộc côn đập vào La Đại Vĩ trên đầu.

Quả thật đã muốn đã muộn, đêm tối hạ, lúc này một chiếc màu đen Audi xe chính trực hừng hực hướng Vân Long khu công an phân cục đại môn khai đi vào.

Kia lượng màu đen Audi xe sau, còn đi theo tam lượng màu đen đại chúng "Passat".

Trông cửa cảnh viên vừa định ngăn lại Audi xe, nhưng vừa thấy màu đen Audi trên xe kia liên tiếp “0” biển số xe hào, nhất thời sợ tới mức vội vàng cúi chào cho đi.

Đương đại biểu Giang Châu thị nhất hào thủ trưởng Audi xe gào thét khai tiến công an phân cục đại viện khi, mặt sau tam lượng màu đen đại chúng “Passat” Cũng đi theo theo đuôi mà vào. Lúc này, trông cửa cảnh viên mới phát hiện kia ba lượng cũng không phải đại chúng “Passat”, mà là nhìn như trung dung kiên định, giống quá Passat, kì thực là đại chúng công ty đỉnh cấp Limousine “Huy đằng”.

Kỳ thật đâu chỉ gần chính là đại chúng đỉnh cấp Limousine, phía sau nếu có quân xe chuyên gia ở đây, khẳng định hội phát hiện đây là một chiếc trải qua cải trang “Huy đằng” Xe, mặt trên trang bị thủy tinh đều là chống đạn thủy tinh.

Audi xe “Dát” một tiếng vững vàng đứng ở công an phân cục đại viện.

Phùng Chính Thành không đợi tài xế Tiền Hữu Đồ hỗ trợ mở cửa liền vội vội vàng chính mình mở cửa xuống xe, khi hắn xuống xe khi, mặt sau xe cửa xe cũng tất cả đều mở ra.

Tiếp theo Phùng Chính Thành liền nhìn đến một đám hạng nặng võ trang, cả người lộ ra ti hàn khí nam tử theo trên xe xuống dưới, chia làm hai hàng đứng ở Cù Vệ Quốc hai bên, chờ mệnh lệnh của hắn.

Bọn họ biểu tình lạnh lùng, bọn họ ánh mắt lạnh lẽo, hơn nữa đứng ở người đứng đầu hàng vị kia nam tử, ánh mắt khép mở gian thế nhưng như chim ưng bình thường sắc nhọn!

Người này đúng là Sơn Ưng, Cù Vệ Quốc đắc lực tài

tướng chi nhất.

Phùng Chính Thành đám người vừa mới xuống xe, công an phân cục bên ngoài vang lên từng trận xe cảnh sát minh tiếng địch, tiếp theo liền nhìn đến tam lượng xe cảnh sát gào thét khai vào phân cục đại viện, xe dừng lại, thị công an cục cục trưởng Diệp Hồng Ba còn có hắn mang đến cảnh sát ào ào theo xe cao thấp đến.

Nhìn trong nháy mắt, thị công an cục cục trưởng cũng đuổi tới, trông cửa cảnh viên nhịn không được rụt hạ cổ, cảm thấy cả người đều ở mạo hàn khí.

Ngoan ngoãn, hôm nay rốt cuộc là cái gì ngày a! Khuya khoắt, thị ủy thư kí, thị cục cục trưởng loại này khó gặp đại lão tất cả đều chạy chúng ta phân cục đến đây?

Diệp Hồng Ba là thị công an cục cục trưởng, từng có quá một lần phối hợp đặc thù ngành hành động trải qua, còn là có vẻ kiến thức rộng rãi, vừa thấy đến kia nhất lưu cải trang quá “Huy đằng” Xe, còn có kia một loạt hạng nặng võ trang, cả người đều lộ ra cổ hàn khí nam tử, trong lòng liền nhịn không được sợ run cả người.

Hắn mơ hồ đoán được một ít!

Tân một ngày cầu đề cử phiếu. Quyển sách qq đàn hào:227150140, hoan nghênh thích quyển sách thư hữu xin gia nhập.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 125 : Tức giận

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-12 12:43:07.0 số lượng từ:3120

“Phùng thư kí, ngài hảo, thỉnh chỉ thị!” Diệp Hồng Ba cố nén trụ nội tâm khiếp sợ, bước đi đến Phùng Chính Thành thư kí trước mặt, cũng chân cúi chào nói.

Chính là cúi chào khi, mắt dư quang lại nhịn không được ngắm hướng đứng ở Phùng Chính Thành bên người Cù Vệ Quốc.

Tuy rằng Diệp Hồng Ba không biết Cù Vệ Quốc, nhưng mơ hồ còn là theo hắn trên người cảm giác được một tia lâu cư địa vị cao uy nghiêm, trong lòng nhịn không được âm thầm đoán thân phận của hắn.

“Cù chủ nhiệm, vị này là chúng ta thị công an cục cục trưởng diệp……” Phùng Chính Thành gặp Diệp Hồng Ba đám người đuổi tới, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, hắn thật đúng là lo lắng Cù Vệ Quốc giận dữ dưới, trực tiếp làm cho người của hắn đi vào bắt người.

“Không cần giới thiệu, gọi người của ngươi đi vào đem đêm nay người phụ trách chộp tới!” Cù Vệ Quốc lại trực tiếp xua tay ngắt lời nói.

Chưởng môn sư thúc tổ còn tại bên trong đóng cửa đâu, hắn nào có tâm tình cùng này đó quan viên địa phương dong dài khách sáo.

Gặp Phùng Chính Thành kêu Cù Vệ Quốc Cù chủ nhiệm, Diệp Hồng Ba tiểu tâm can không khỏi thiếu chút nữa muốn nhảy ra cổ họng mắt.

Hắn tuy rằng không phải đặc biệt rõ ràng kia ngành sự

tình, nhưng dù sao công an cục cũng miễn cưỡng được cho một cái có điểm đặc thù ngành, cho nên loáng thoáng là biết này ngành người phụ trách không gọi bộ trưởng cũng không kêu cục trưởng, mà là kêu chủ nhiệm. Mà này ngành chủ nhiệm cấp bậc cũng là một chút cũng không thấp, cùng tỉnh bộ cấp là cùng một đẳng cấp.

Tuy rằng này chủ nhiệm cũng có khả năng chính là cái phó chủ nhiệm, nhưng cho dù là phó, tương đối cho một chỗ cấp thị công an cục cục trưởng Diệp Hồng Ba mà nói, kia cũng là chỉ có thể nhìn lên quan lớn!

“Là!” Lúc này không cần Phùng Chính Thành mở miệng, Diệp Hồng Ba cũng biết nên làm như thế nào, đường đường thị cục công an cục cục trưởng vội vàng tự mình dẫn người hướng đại lâu đi.

Cù Vệ Quốc nhưng không có nguyên nhân vì Diệp Hồng Ba tự mình mang đội mà toát ra gì vừa lòng sắc, tương phản hắn xem Diệp Hồng Ba bóng dáng ánh mắt là lạnh như băng.

Khu công an phân cục nhân thế nhưng bắt chính mình chưởng môn sư thúc tổ, Cù Vệ Quốc đối hắn này thẳng quản lãnh đạo lại sao lại có hảo cảm. Thậm chí lời nói khó nghe một chút, hắn đối Phùng Chính Thành cũng không vừa lòng.

Cũng may Phùng Chính Thành chung quy là Phùng sư thúc con trai, Cù Vệ Quốc thế này mới không hướng hắn tức giận, nếu không đổi thành một cái khác địa cấp thị thị ủy thư kí, hắn đã sớm húc đầu mắng hắn này thị ủy thư kí là như thế nào làm !

Diệp Hồng Ba dẫn người đi vào, Cù Vệ Quốc cùng Phùng Chính Thành cũng theo sát sau nhấc chân theo đi lên, người của hắn trừ bỏ lưu một ít người ở bên

ngoài đề phòng, đồng dạng cũng theo đi lên.

Diệp Hồng Ba vừa tiến vào đại lâu đi chưa được mấy bước liền nhìn đến trị an đại đội văn phòng cửa là mở ra, hai cảnh sát chính cấp một vị nữ tử lục khẩu cung.

“Thiệu lão bản, ngươi tin tưởng ngươi không biết Hạ Vân Kiệt có hít thuốc phiện, có buôn lậu thuốc phiện hành vi?” Trong văn phòng truyền đến một vị cảnh sát thanh âm.

“Không phải không biết, ta tin tưởng Hạ Vân Kiệt tuyệt không hội hít thuốc phiện, cũng sẽ không có buôn lậu thuốc phiện hành vi!” Thiệu Lệ Hồng thực khẳng định nói.

“Thiệu lão bản, có biết hay không, ngay tại vừa rồi Hạ Vân Kiệt nước tiểu dịch kiểm nghiệm báo cáo đã muốn đi ra, là dương tính, cho nên nếu ngươi có biết mà……” Trong văn phòng lại truyền đến một vị cảnh sát thanh âm.

“Vương bát đản!” Bất quá không đợi vị kia cảnh sát nói cho hết lời, Cù Vệ Quốc cùng Phùng Chính Thành đều đã muốn nhịn không được hai mắt phun lửa một phen rớt ra đang chuẩn bị đi vào câu hỏi thị cục cục trưởng Diệp Hồng Ba.

“Cù chủ nhiệm…… Phùng thư kí……” Diệp Hồng Ba gặp hai vị đại lão tập thể tức giận, không khỏi hoàn toàn trợn tròn mắt.

Bởi vì hắn căn bản không nghĩ ra vì cái gì này hai vị đại lão tập thể tức giận!

“Ba!” Cuối cùng còn là Cù Vệ Quốc thân thủ nhanh nhẹn, trước một bước đi đến bàn công tác tiền, cầm khởi trên bàn kiểm nghiệm báo cáo, nặng nề mà hướng

trên bàn vung, quát:“Nói, nước tiểu dịch kiểm tra báo cáo dương tính là chuyện gì xảy ra?”

Kia kiểm nghiệm báo cáo rõ ràng viết Hạ Vân Kiệt tên, cùng với nước tiểu dịch hít thuốc phiện kiểm tra báo cáo dương tính chữ.

“Ngươi…… Ngươi là ai? Ai cho phép……” Vị kia cảnh sát gặp đột nhiên nhảy lên đi lên một vị cao gầy vóc dáng nam tử, thế nhưng hướng về phía hắn súy báo cáo, không khỏi tức giận đến chỉ vào hắn húc đầu liền mắng.

“Bắt lại!” Cù Vệ Quốc lại lạnh lùng nhìn hắn một cái, miệng bính ra lạnh như băng ba chữ.

Cù Vệ Quốc thanh âm còn không có hạ xuống, thủ hạ của hắn sớm đã vọt đi lên, không khỏi phân trần đem hai vị phụ trách lục khẩu cung cảnh sát cấp bắt đứng lên.

“Các ngươi là ai? Dựa vào cái gì trảo…… A…… Diệp, Diệp cục trưởng!” Kia hai vị cảnh sát khẳng định không phục, một bên giãy dụa một bên kêu lên, bất quá khi hắn ánh mắt dừng ở chính đại chạy bộ đi lên Diệp Hồng Ba khi, lập tức liền trợn tròn mắt.

Thân là công an cục cảnh sát, khả năng không cần thiết hội nhận thức Phùng Chính Thành thư kí, nhưng thị công an cục cục trưởng lại làm sao không biết!

“Cù chủ nhiệm hỏi cái gì, ngươi phải trả lời cái gì. Chỉ cần có một câu không là thật, ta sẽ không dễ dãi như thế đâu!” Diệp Hồng Ba lúc này đã muốn ẩn ẩn đoán được chuyện này hẳn là cùng kia gọi là gì Hạ Vân Kiệt có liên quan, trong lòng không khỏi âm thầm kêu khổ, kia Hạ Vân Kiệt sẽ không cũng là cái gì người đặc thù ngành đi? Mà này bang thằng nhóc đã có mắt không nhìn được Thái Sơn, bắt hắn cho bắt đứng lên.

Diệp Hồng Ba tuy rằng đoán đúng rồi nhân, lại đã đoán sai Hạ Vân Kiệt thân phận, nếu hắn biết Hạ Vân Kiệt là Hoàng lão bạn vong niên, trước mắt vị này Cù chủ nhiệm chưởng môn sư thúc tổ, Phùng thư kí thúc gia, chỉ sợ hắn hiện tại liền ngay cả nói cũng chưa biện pháp giảng lưu loát.

Hắn nhưng là công an cục cục trưởng a, chuyện này hắn là phụ có lãnh đạo trách nhiệm nha!

Gặp Diệp cục trưởng mở miệng, hơn nữa lấy thực kính sợ khẩu khí xưng hô cái gì Cù chủ nhiệm, hai vị cảnh sát cái trán mồ hôi lạnh đều nhịn không được chảy ra, nhưng chuyện này vốn chỉ thấy không thể quang, bọn họ cũng không dám lung tung nói, nghe vậy vội vàng lắc đầu nói:“Chúng ta cũng không……”

“Ngươi nếu dám nữa nói nửa không tự, ta cam đoan đầu của ngươi thượng hội nhiều ra cái lỗ nhỏ đến!” Bất quá hai vị cảnh sát trong lời nói mới giảng đến một nửa, kia cầm lấy hắn hai vị đặc thù ngành nhân đã muốn trực tiếp cầm súng chỉ vào bọn họ đầu, ngữ khí lạnh như băng nói.

Nhìn hai vị đặc thù ngành trực tiếp lấy súng chỉ vào cảnh sát đầu, đừng nói hai vị cảnh sát sợ tới mức thiếu chút nữa nước tiểu quần, liền ngay cả Diệp Hồng Ba cùng Phùng Chính Thành cái trán đều nhịn không được chảy xuống mồ hôi lạnh.

Giờ khắc này, bọn họ mới chính thức ý thức được này ngành ngưu bức! Đương nhiên bọn họ trong lòng biết rõ ràng, bọn họ làm như vậy chủ yếu còn là đe dọa, cuối cùng còn là không dám nổ súng.

Nhưng này thì thế nào? Thử hỏi đầu năm nay trừ bỏ bọn họ, lại có cái nào ngành người dám ở công an cục dùng

súng chỉ vào cảnh sát đầu?

Mà Thiệu Lệ Hồng nhìn trước mắt đột nhiên phát sinh một màn, đã muốn hoàn toàn bị dọa choáng váng! Nàng hoàn toàn phân không rõ ràng lắm này hết thảy là chuyện gì xảy ra, chỉ ẩn ẩn biết, tựa hồ những người này là vì Hạ Vân Kiệt mà đến.

Nhưng này như thế nào khả năng đâu? Hắn không phải chính là một vị quán bar phục vụ sinh sao?

“Ta nói, ta nói. Này báo cáo là là, Lí Chính Nghĩa trung đội trưởng đã sớm chuẩn bị tốt, chỉ dùng đến vu oan hãm hại Hạ Vân Kiệt. Ta, ta chỉ là hiệp cảnh, căn bản không dám……” Vị kia cảnh sát, cũng chính là công an trong cục lâm thời công khóc cái mũi nói.

Tuy rằng hắn cũng mặc một thân cảnh phục, nhưng hắn bất quá chính là cái hiệp cảnh, đời này ngay cả xứng thương cơ hội đều không có quá, lại làm sao trải qua quá bị người dùng súng chỉ vào đầu trường hợp.

Nếu không phải kia tối như mực nòng súng chính chỉ vào hắn đầu, lạnh như băng mà cứng rắn, hắn thực nghĩ đến đây là ở đóng phim, bởi vì này tình tiết cùng mỗ ta đại phiến kịch tình ra sao này tương tự.

“Vương bát đản!” Lúc này không cần Cù Vệ Quốc cùng Phùng Chính Thành mở miệng, Diệp Hồng Ba đã muốn nhịn không được một cái bước xa tiến lên, nặng nề mà phiến kia nói chuyện hiệp cảnh một cái tát, một lòng cũng đã không ngừng đi xuống trầm.

Công an cục trung phát sinh loại chuyện này, hắn này thị cục cục trưởng tuyệt đối khó thoát khỏi này cữu, càng đừng nói bây giờ còn có hai vị đại lão ngay tại hiện trường, trong đó một vị còn là kinh thành đến quan lớn.

“Ta nói, tiểu Ngô, các ngươi đang làm cái gì? Loạn nhượng…… A, các ngươi là ai?” Đang lúc Diệp Hồng Ba một cái bàn tay bỏ lại đi khi, ngoài cửa truyền đến Lí Chính Nghĩa thanh âm, cũng là Lí Chính Nghĩa tìm hơn nửa ngày rốt cục lại tìm được rồi một cây chiều dài thích hợp gậy gộc, đang chuẩn bị cấp Lí đại đội trưởng đưa đi qua khi, gặp trị an đại đội văn phòng bóng người chớp lên, thanh âm ồn ào, nhịn không được mắng liệt đi lên tiến đến muốn nhìn cái đến tột cùng, bất quá hắn mới đi tiến, liền trực tiếp bị Cù Vệ Quốc thủ hạ cấp bắt đứng lên.

“Diệp, Diệp cục…… Phùng, phùng, Phùng thư kí!” Lí Chính Nghĩa kiến thức nhưng thật ra so với kia hai hiệp cảnh cường không ít, không chỉ có nhận ra thị cục cục trưởng Diệp Hồng Ba, cũng nhận ra thị ủy thư kí Phùng Chính Thành.

Bất quá cũng đang bởi vì hắn nhận ra Phùng thư kí, Lí Chính Nghĩa thiếu chút nữa sợ tới mức hồn đều phải bay ra khiếu.

Đêm nay bọn họ làm đều là không thể gặp quang sự tình, vạn nhất bị Diệp cục trưởng cùng Phùng thư kí nhìn ra điểm dấu vết để lại, kia hắn đã có thể chịu không nổi.

Đáng thương Lí Chính Nghĩa đến bây giờ còn không biết, Phùng thư kí cùng Diệp cục trưởng áp căn chính là hướng về phía Hạ Vân Kiệt mà đến.

“Ngươi chính là Lí Chính Nghĩa?” Diệp cục trưởng đảo qua Lí Chính Nghĩa cảnh hàm, đã muốn đại khái nhận định người tới thân phận.

“Là, ta là Lí Chính Nghĩa!” Lí Chính Nghĩa nơm nớp lo sợ trả lời.

“Ba!” Gặp trước mắt người này quả thực chính là Lí Chính Nghĩa, Diệp Hồng Ba hổn hển trực tiếp tiến lên liền phiến hắn một bạt tai, sau đó hai mắt trừng trừng phẫn nộ quát:“Hỗn đản, nói, Hạ Vân Kiệt ở nơi nào?”

“Hạ, hạ, hạ……” Gặp cục trưởng đại nhân đêm hôm khuya khoắc đến phân cục dĩ nhiên là hướng về phía Hạ Vân Kiệt đến, Lí Chính Nghĩa thiếu chút nữa không hai chân mềm nhũn, trực tiếp tê liệt ngã xuống trên mặt đất.

Hiện tại Lí Chính Nghĩa cho dù dùng mông tưởng cũng biết, Phùng thư kí cũng có thể là hướng về phía Hạ Vân Kiệt đến.

Một thị công an cục cục trưởng hướng về phía Hạ Vân Kiệt đến cũng đã đâm thiên đại sự, càng đừng nói còn hơn nữa một thị ủy thư kí, người sau kia nhưng là Giang Châu thị nhất ca a. Đừng nói Lí Chính Nghĩa một cái chính là trung đội trưởng, cho dù La Chí Cương này khu công an phân cục cục trưởng, người ta muốn hái được hắn quan mũ, kia cũng là phút giây sự tình.

“Ta hỏi ngươi ở nơi nào?” Diệp Hồng Ba gặp Lí Chính Nghĩa sợ tới mức nói đều giảng không được, cơ hồ tức giận đến đều muốn trực tiếp nhấc chân đá hắn.

“Không cần hỏi, làm cho hắn dẫn đường.” Cù Vệ Quốc ánh mắt lạnh lùng nhìn Diệp Hồng Ba giống nhau, sau đó bắt tay vung lên nói.

Hắn là áp căn không lo lắng chưởng môn sư thúc tổ an nguy. Chưởng môn sư thúc tổ đều đã muốn là địa vu nhị đỉnh cảnh giới, nếu không phải chính hắn nguyện ý chỉ bằng này đó mặt hàng có thể bắt được hắn? Huống hồ còn có Phùng Chính Thành này cháu trai đâu! Chỉ cần nâng ra hắn danh hào, ở Giang Châu thị lại có cái nào người dám động hắn? Chưởng môn sư thúc tổ chân chính dụng ý còn là muốn nhìn một chút bọn họ đến tột

cùng muốn như thế nào đối đãi hắn, cho nên mới hội từ bọn họ đến, cho nên đến công an cục sau, Cù Vệ Quốc cũng là không vội.

Nếu không, hắn thật muốn lo lắng chưởng môn sư thúc tổ an nguy, vừa rồi chính hắn đã sớm mang theo người vọt vào công an cục tìm người, lại nào có nhàn tình hỏi cái gì dương tính âm tính !

Cầu đề cử phiếu!!!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 126 : Hạ lão sư

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-13 0039.0 số lượng từ:3163

“Là, Cù chủ nhiệm.” Diệp Hồng Ba nghe vậy vội vàng đáp.

Lí Chính Nghĩa đương nhiên không biết Cù Vệ Quốc thân phận, nhưng hắn gặp đường đường thị công an cục cục trưởng ở trước mặt hắn biểu hiện như thế cung khiêm, thậm chí tựa hồ ngay cả con mắt cũng không dám liếc hắn một cái, vốn đã kinh sợ tới mức một cái mệnh đi nửa điều hắn, lúc này thật là hai chân mềm nhũn, trực tiếp sẽ hướng mặt đất ngồi.

Cũng may Cù Vệ Quốc nhân trực tiếp một phen linh trụ hắn, nếu không đường đường một vị trị an trung đội trưởng sẽ bị dọa đến trực tiếp nằm mặt đất.

“Không liên quan chuyện của ta a, đều là La Đại Vĩ cùng Lí Tuyên Vũ sai sử ta làm.” Bị người linh trụ cánh tay không than ngồi dưới đất Lí Chính Nghĩa, biết lúc này chính mình là xông thiên đại tai họa. Hạ Vân Kiệt này án kiện trăm ngàn chỗ hở, nếu Hạ Vân Kiệt thật sự chính là một gã quán bar phục vụ sinh, đương nhiên có thể làm thành tử án, nhưng nay ngay cả Giang Châu thị nhân vật số một đều tự mình khuya khoắt đến Vân Long khu công an phân cục, loại này trăm ngàn chỗ hở án kiện lại như thế nào khả năng hồ lộng đi qua? Cho nên theo kinh hách trung hơi chút hồi quá một chút thần đến, Lí Chính Nghĩa liền lập tức chiến thanh âm trốn tránh trách nhiệm nói.

“Phải không? Vừa đi vừa nói.” Cù Vệ Quốc một bên xoay người theo mặt đất nhặt lên vừa rồi Lí Chính Nghĩa bị bắt khi rơi trên mặt đất gậy gộc, một bên khóe miệng

hàm chứa cười lạnh nói.

“Là, là.” Lí Chính Nghĩa hiện tại chỉ sợ Cù Vệ Quốc đám người đem sự tình tất cả đều tính ở đầu của hắn, thật muốn như vậy, chỉ sợ tọa cái ba năm năm lao đều xem như khinh.

Cảnh sát vu oan thuốc phiện a! Đây là loại nào ác liệt tội trạng, càng đừng nói đương sự còn là đại nhân vật có thể trực tiếp kinh động Giang Châu thị nhân vật số một tự mình khuya khoắt tới rồi!

Đương nhiên đến bây giờ, Lí Chính Nghĩa còn là không có biện pháp suy nghĩ cẩn thận Hạ Vân Kiệt này quán bar phục vụ sinh như thế nào hội đột nhiên gian tựu thành đại nhân vật!

Nghe Lí Chính Nghĩa như đổ cái sàng đem hãm hại vu oan Hạ Vân Kiệt sự tình một năm một mười nói ra, Phùng Chính Thành cùng Cù Vệ Quốc sắc mặt trở nên xanh mét xanh mét, mà thân là công an cục cục trưởng Diệp Hồng Ba trừ bỏ phẫn nộ lại vẻ mặt bất an.

“Kia này căn gậy gộc lại là làm gì sử dụng đây?” Cù Vệ Quốc nguyên bản xanh mét mặt đột nhiên lộ ra một chút “Thân thiết” mỉm cười, hỏi.

Nhìn đến đầu nhi trên mặt lộ ra “Thân thiết” mỉm cười, này đặc thù ngành nhân viên công tác người người tất cả đều trong lòng hung hăng rùng mình một cái, xem Lí Chính Nghĩa ánh mắt đã muốn như xem người chết giống hệt nhau. Bởi vì này là Cù Vệ Quốc phẫn nộ đến khởi điểm chiêu bài tươi cười.

“Này, đây là Lí Tuyên Vũ muốn ta đi lấy, chuẩn bị dùng để đánh, đánh, hạ, hạ……” Nhìn Cù Vệ Quốc trên mặt đột nhiên hiện lên tươi cười, Lí Chính Nghĩa đến cả người đều ở mạo hàn khí, cao thấp răng nanh run lên

nói.

Ẩn ẩn trung, hắn đã muốn cảm giác được vị này Cù chủ nhiệm mới là này đoàn người trung lớn nhất quan, thậm chí ngay cả Giang Châu thị nhân vật số một Phùng thư kí đều chỉ có làm người tiếp khách phân.

Ông trời, này Hạ Vân Kiệt đến tột cùng là loại người nào nha!

Bất quá không cần Lí Chính Nghĩa đem nói cho hết lời, Cù Vệ Quốc đám người chỉ biết này căn gậy gộc là lấy tới làm gì. Bởi vì bất tri bất giác trung bọn họ đã muốn đến giam giữ thất, lúc này Hạ Vân Kiệt như trước ngồi ở thủy nê mặt đất, chân nhàn nhã các ở mộc côn thượng, mà mộc côn phía dưới bốn nam nhân người người giống bị ủy khuất tiểu tức phụ giống nhau, người người khóc tang mặt ngoan ngoãn nằm trên mặt đất.

Đương nhiên không phải bọn họ tưởng nằm mặt đất, mà là kia căn mộc côn thật sự quá nặng, trọng bọn họ căn bản không thể động đậy.

Đối với trước mắt này một màn Cù Vệ Quốc một chút cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, hắn tuy rằng không biết địa vu nhị đỉnh cảnh giới rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại, nhưng rất rõ ràng lấy chưởng môn sư thúc tổ tu vi, trừ phi quốc gia trực tiếp xuất động quân đội, nếu không căn bản không làm gì được hắn.

Kỳ thật cho dù xuất động quân đội, Cù Vệ Quốc cũng biết chưởng môn sư thúc tổ thực ý định phải đi, cũng căn bản không có người có thể bắt được hắn, càng đừng nói trước mắt này chính là bốn cảnh sát !

Bất quá Diệp Hồng Ba đám người cũng không biết, thậm chí ngay cả Phùng Chính Thành cũng chỉ biết thúc gia vu thuật cao minh, về phần cụ thể như thế nào, hắn

cũng chỉ gặp qua hắn thi triển quá y thuật, này khác nhưng cũng không phải rất rõ ràng, cho nên vừa tiến đến, nhìn đến Hạ Vân Kiệt ưu tai du tai ngồi dưới đất, chỉ dựa vào một cây côn thế nhưng đem thiết lồng sắt bên ngoài bốn người cấp đặt ở mặt đất vừa động đều không thể động đậy, không khỏi tất cả đều xem mắt choáng váng. Lí Chính Nghĩa đương nhiên cũng không ngoại lệ.

Điều này sao có thể đâu?

“Con mẹ nó Lí Chính Nghĩa, như thế nào đến bây giờ mới đến, còn không đi gọi người lại đây hỗ trợ!” Bị mộc côn đặt ở mặt đất không thể động đậy La Đại Vĩ đám người lại còn phân không rõ ràng lắm tình thế, bọn họ nghe được tiếng bước chân nghĩ đến Lí Chính Nghĩa đến đây, bất chấp tất cả liền chửi ầm lên đứng lên.

“Toàn bộ bắt lại!” Bất quá chờ đợi bọn họ không phải Lí Chính Nghĩa trả lời, mà là nhất lạnh lẽo thanh âm.

Không đợi Lí Tuyên Vũ đám người phục hồi tinh thần lại, chỉ thấy đến một đám người sớm đã như lang giống như hổ phác đi lên, đem bọn họ một đám hai tay ban ở bọn họ sau lưng trực tiếp bắt đứng lên.

“Các ngươi con mẹ nó là ai? Có biết hay không nơi này là địa phương nào?” Thân là Vân Long khu công an phân cục trị an đại đội trưởng, thế nhưng ở chính mình địa đầu bị người ban hai tay cấp bắt lại, Lí Tuyên Vũ đương nhiên phẫn nộ vạn phần, mở ra liền mắng to đứng lên.

Người áp giải hắn, nhưng là chân chính gặp qua huyết đặc thù ngành tinh anh, lại sao lại đem một cái chính là trị an đại đội trưởng để vào mắt, gặp Lí Tuyên Vũ cũng dám trước mặt đầu nhi mặt mắng hắn, trực tiếp rút ra thương, dùng lạnh như băng mà cứng rắn báng súng

đối với hắn đầu hung hăng gõ đi xuống, nháy mắt đỏ tươi huyết liền theo Lí Tuyên Vũ cái trán chảy xuống dưới.

Đi theo cùng nhau vào thị cục cảnh sát lại thế nào gặp qua bực này lãnh khốc lưu loát thực hiện, người người đều nhìn xem trong lòng thẳng phát run, càng đừng nói cũng tráng lá gan cùng nhau theo vào đến Thiệu Lệ Hồng, đương trường liền nhìn xem hai chân phát run, sắc mặt tái nhợt.

Cù Vệ Quốc lại tựa hồ đối loại này tình hình nhìn quen lắm rồi, áp căn ngay cả xem cũng chưa xem Lí Tuyên Vũ liếc mắt một cái, mà là một cái bước nhanh tiến lên, sau đó một tay cầm lấy thiết khóa mạnh nhất xả, kia ngón út thô thiết khóa thế nhưng bị hắn một phen cấp xả chặt đứt, nhìn xem này cảnh sát còn có Diệp Hồng Ba lại là một trận da đầu run lên, trái tim phát run.

“Sư…… Hạ lão sư, Vệ Quốc đến chậm, còn xin thứ cho tội.” Nhất xả đoạn thiết khóa, Cù Vệ Quốc liền vội việc lắc mình vào thiết lồng sắt, sau đó thật cẩn thận đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, cung kính bồi tội nói.

Giống như sợ quấy nhiễu hắn ở trong này “Hưu nhàn” Cuộc sống!

Cù Vệ Quốc thân là đặc thù ngành đầu đầu, xưa nay là trực tiếp hướng quốc gia người lãnh đạo phụ trách. Mặc dù cho sáng tỏ dẫn cực thấp, nhưng thân phận ở chính phủ cơ quan lại cực kì siêu nhiên, trừ bỏ đối mặt kia số ít vài người ở ngoài, đại bộ phận thời gian đều là một bộ người chết mặt, cực nhỏ hội lộ ra khiêm tốn thái độ, liền càng đừng nói giống hôm nay như vậy cung kính.

Cù Vệ Quốc này phó cung khiêm biểu hiện, nhìn xem hắn này thủ hạ người người kinh hãi đảm khiêu, không biết trước mắt vị này người trẻ tuổi đến tột cùng là cái gì

đến đây, thế nhưng ngay cả chính mình đầu nhi đều phải biểu hiện ra như thế cẩn thận cung kính. Mà đại khái đoán được Cù Vệ Quốc thân phận Diệp Hồng Ba liền càng kinh hãi đảm nhảy, có một loại tận thế muốn buông xuống cảm giác.

Phía trước, hắn còn đoán có phải hay không người nào không dài mắt bắt người đặc thù ngành, nay xem ra, đâu chỉ là người đặc thù ngành a, quả thực chính là đặc thù ngành thái thượng hoàng, không gặp kia Cù chủ nhiệm thấy hắn đều cùng chuột thấy mèo vậy sao?

“Hạ lão sư, thực xin lỗi, đều là ta quản lý vô phương, thế này mới……” Theo sát ở Cù Vệ Quốc mặt sau là Phùng Chính Thành, lúc này hắn thái độ so với Cù Vệ Quốc càng thêm cung kính thậm chí mang theo một tia sợ hãi.

Đúng vậy, ở chính mình địa bàn thế nhưng làm cho thúc gia bị người hãm hại còn bắt lại hạ nhà giam, Phùng Chính Thành này quan phụ mẫu như thế nào có thể không sợ hãi?

“Phùng…… Phùng…… Thư kí.” Phùng Chính Thành nhất mở miệng, Lí Tuyên Vũ còn có La Đại Vĩ rốt cục nhận ra người tới, nhất thời sợ tới mức cao thấp răng nanh đều đánh lên chiến đến.

Phùng thư kí a, đây chính là Giang Châu thị nhân vật số một a, đừng nói Lí Tuyên Vũ hắn ba, cho dù Vân Long khu nhân vật số một khu ủy thư kí ở trước mặt hắn cũng chỉ có cẩn thận nói chuyện phân, mà nay đâu? Phùng thư kí thế nhưng kêu Hạ Vân Kiệt này quán bar phục vụ sinh Hạ lão sư, còn kinh sợ về phía hắn xin lỗi.

Chỉ cần Lí Tuyên Vũ cùng La Đại Vĩ đầu óc không tú đậu, đều biết nói chính mình hồi là chân chính đem thiên cấp đâm.

Lần trước Tần Lam đến khi, La Chí Cương còn có thể nói được thượng nói, khiến cho hăng hái, nhưng lần này đâu? Lí Tuyên Vũ cùng La Đại Vĩ đều biết nói, đừng nói La Chí Cương này cục trưởng căn bản sử không hơn lực, chỉ sợ hắn cũng phải đi theo bọn họ cùng nhau không hay ho.

Lúc này bọn họ mới chính thức hiểu được Hạ Vân Kiệt phía trước nói câu nói kia, chuyển khởi tảng đá tạp chính mình chân!

“Ngươi là hẳn là tăng mạnh đội ngũ quản lý, đều là một đám cái gì loạn thất bát tao! Làm cho người như vậy quản lý xã hội này, xã hội có thể yên ổn sao?” Làm Lí Tuyên Vũ cùng La Đại Vĩ sợ tới mức thiếu chút nữa hồn phi phách tán khi, Hạ Vân Kiệt lại không chút khách khí đánh gãy Phùng Chính Thành.

Đừng nhìn hắn vừa rồi thực nhàn nhã bộ dáng, nhưng kỳ thật Hạ Vân Kiệt trong lòng cũng nghẹn một hơi! Nếu không phải hắn đau khổ chịu đựng, La Đại Vĩ đám người sớm đã phơi thây chết ! Mà hết thảy này, thân là Giang Châu thị quan phụ mẫu tuyệt đối phụ có ngự hạ không nghiêm lãnh đạo trách nhiệm.

“Là, là, Hạ lão sư trách cứ là, lần này sau Chính Thành nhất định hội tăng mạnh công chức liêm khiết cần chính kiến thiết.” Phùng Chính Thành gặp Hạ Vân Kiệt tức giận, càng phát ra sợ hãi nói.

Gặp đường đường Giang Châu thị thị ủy thư kí, chưởng quản gần bảy trăm vạn dân chúng quan phụ mẫu, ở Hạ Vân Kiệt trước mặt chỉ có ai huấn phân, ở đây mọi người trừ bỏ Cù Vệ Quốc ở ngoài, người người phía sau lưng đều xông ra hàn khí. Về phần Thiệu Lệ Hồng liền lại hoàn toàn trợn tròn mắt.

Phía trước Hạ Vân Kiệt ở trong xe cùng nàng nói nhận

thức thị ủy thư kí, nàng còn hãy còn không tin, nay mới vừa rồi biết vừa rồi Hạ Vân Kiệt nói lời nói ra sao khiêm tốn!

Này đâu chỉ là nhận thức a, quả thực là thị ủy thư kí chính là hắn thủ hạ thôi!

“Ân.” Phùng Chính Thành chung quy là Hạ Vân Kiệt tôn chất, hơn nữa làm người làm quan xưa nay cũng là chính trực, Hạ Vân Kiệt cũng không muốn làm nhiều người như vậy mặt làm cho hắn hạ không được đài, thấy hắn nhận sai thái độ thành khẩn, cũng sẽ không tái tiếp tục huấn đi xuống, gật gật đầu, sau đó lại hướng Cù Vệ Quốc gật gật đầu, thế này mới đi ra thiết lồng sắt.

Đi ra thiết lồng sắt sau, Hạ Vân Kiệt gặp Thiệu Lệ Hồng đã ở tràng, trong lòng cũng là cảm động lại là âm thầm lắc đầu, lúc này xem ra là cái gì đều làm lộ !

Về phần La Đại Vĩ đám người hắn tự nhiên là xem đều lười xem liếc mắt một cái!

“Hồng tỷ, ngươi không sao chứ.” Hạ Vân Kiệt đi lên trước, quan tâm hỏi.

“Không, không có việc gì, ta, ta tốt lắm.” Thiệu Lệ Hồng không dám con mắt xem Hạ Vân Kiệt, nơm nớp lo sợ trả lời.

Ngay cả thị ủy thư kí đều dám huấn người, nàng Thiệu Lệ Hồng một tiểu dân chúng lại làm sao không chiến căng?

Hạ Vân Kiệt thấy thế trong lòng lại âm thầm một trận cười khổ, hắn biết, lúc này hắn là thật sự thất nghiệp ! Khả vấn đề là, hắn túi tiền biết biết, thất nghiệp thật sự không phải thời điểm!

Hạ Vân Kiệt trong lòng chính âm thầm cười khổ khi, hành lang truyền đến bối rối tiếng bước chân còn có ồ ồ thở thanh, tiếp theo La Chí Cương thân ảnh xuất hiện ở tại mọi người trước mặt.

Cầu đề cử phiếu!!!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 127 : Bên thứ ba

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-13 13:22:09.0 số lượng từ:3067

La Chí Cương mắt sắc nhưng thật ra tiêm, vừa tiến đến liền thấy được Phùng thư kí cùng Diệp Hồng Ba, vội vàng ngay cả cái trán mồ hôi đều bất chấp sát, liền thở hồng hộc nói:“Hoan nghênh Phùng thư kí, Diệp cục trưởng đến……”

“Hắn là ai vậy?” Bất quá La Chí Cương lời nói còn chưa nói xong đã bị Cù Vệ Quốc lạnh lùng đánh gãy.

“Ba, ba mau cứu cứu ta!” Bất quá không cần người khác trả lời, La Đại Vĩ này nhị thế tổ thấy hắn phụ thân đuổi tới, đã muốn kêu lên.

Tuy rằng La Đại Vĩ biết rõ chuyện này chỉ sợ cũng ngay cả hắn ba cũng không giúp được hắn, nhưng hiện tại hắn ba cũng là hắn duy nhất cứu mạng đạo thảo, vừa thấy đến hắn xuất hiện, hoảng sợ trung hắn theo bản năng đã kêu lên.

“Trách không được! Bắt hắn cho ta bắt lại!” Cù Vệ Quốc nghe nói nguyên lai trước mắt vị này chính là La Đại Vĩ lão ba, kia trương gầy dọa người người chết mặt lại lộ ra vẻ tươi cười.

“Ngươi là ai? Dựa vào cái gì bắt ta?” La Chí Cương gặp chính mình vừa mới vừa mở miệng đã bị người bắt đứng lên, không khỏi kêu lớn lên.

“Đây là của ta giấy chứng nhận! Thỉnh La cục trưởng tốt nhất phối hợp ta ngành điều tra.” Cù Vệ Quốc gặp La Chí Cương kêu to lên, lạnh lùng cười, đem giấy chứng nhận lấy ra nữa mở ra ở trước mặt hắn lung lay nhoáng

lên một cái nói.

“Cù, cù……” La Chí Cương tốt xấu cũng là công an phân cục cục trưởng, còn là biết này đặc thù ngành tồn tại, cũng biết này ngành đặc thù quyền lực, vừa thấy đến Cù Vệ Quốc bày ra cho hắn xem chứng kiện, sợ tới mức miệng hắn thần đều thanh.

Đây chính là cái chân chính cùng quốc tế trình độ nối đường ray ngành, chỉ cần bọn họ này ngành nhúng tay điều tra, chỉ sợ ngay cả hắn La Chí Cương một ngày ỉa vài lần đại tiện bọn họ đều có thể điều tra nhất thanh nhị sở, càng đừng nói cái gì ăn hối lộ trái pháp luật, còn có cái gì bao dưỡng tình nhân linh tinh phong lưu sự.

Cù Vệ Quốc lại đem giấy chứng nhận thu trở về, cũng không thèm nhìn tới hắn liếc mắt một cái, mà là hướng Hạ Vân Kiệt xin chỉ thị nói:“Hạ lão sư, người xem……”

“Việc này ta mặc kệ, các ngươi xử lý đi. Ta trước đưa Hồng tỷ về nhà, trễ chút ta tái liên hệ các ngươi.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên trả lời.

Nói xong Hạ Vân Kiệt hướng Thiệu Lệ Hồng mặt mang xin lỗi nói:“Hồng tỷ, thực xin lỗi liên lụy ngươi. Hiện tại chúng ta đi về trước đi, nơi này giao cho bọn họ xử lý là có thể.”

“Không, không cần, ta chính mình trở về là có thể.” Thiệu Lệ Hồng nào dám làm cho Hạ Vân Kiệt này đại nhân vật tự mình đưa nàng trở về, cuống quít nói.

“Ngươi cũng đừng theo ta khách khí !” Hạ Vân Kiệt gặp Thiệu Lệ Hồng kích động bộ dáng, trong lòng lại âm thầm thở dài một hơi, trên mặt lại mang theo tươi cười kéo tay nàng nói.

Thiệu Lệ Hồng bị Hạ Vân Kiệt lôi kéo thủ sẽ không từ tự

chủ theo hắn đi, một lòng bang bang loạn khiêu, giống như muốn theo trong lồng ngực nhảy ra dường như.

“Hạ, Hạ tiên sinh, Hạ tiên sinh, thực xin lỗi, thỉnh ngài tha……” Gặp Hạ Vân Kiệt lôi kéo Thiệu Lệ Hồng xoay người hướng ra phía ngoài đi đến, lúc này La Chí Cương mới đột nhiên ý thức được, hắn mới là đêm nay chân chính đại nhân vật!

Về phần Cù chủ nhiệm, Phùng thư kí, Diệp cục trưởng tất cả đều là vì hắn mà đến!

“Tha các ngươi? Chẳng lẽ ta chưa cho quá ngươi cơ hội sao? Tha ngươi? Người nào bỏ qua cho ta? Có phải hay không cảm thấy Tần Lam không ở công an cục làm phó cục trưởng, ta này người làm công là có thể tùy tiện ngươi ngoạn a? Hừ! Đừng cho là ta không biết, chuyện này là ngươi trao quyền !” Hạ Vân Kiệt gặp La Chí Cương thế nhưng cầu hắn buông tha hắn, nhịn không được xoay quá mặt âm trầm hỏi ngược lại.

“Ta, ta, không phải người! Hạ tiên sinh, thỉnh ngài đại nhân có đại lượng……” La Chí Cương phía sau đương nhiên không dám cùng Hạ Vân Kiệt tranh luận, không chỉ có không dám, vừa nghe Hạ Vân Kiệt nói như vậy, hắn quả thực liền mặt xám như tro tàn, thế nhưng một phen nước mũi một phen nước mắt khóc lên.

Bất quá Hạ Vân Kiệt cũng rốt cuộc không để ý tới hắn, thậm chí ngay cả liếc hắn một cái hứng thú đều không có. Người như thế, lại làm sao đáng giá hắn đáng thương?

“Hạ lão sư, ta làm cho của ta tài xế lái xe đưa ngài cùng ngài bằng hữu trở về đi.” Gặp Hạ Vân Kiệt lôi kéo Thiệu Lệ Hồng tay, lập tức ra bên ngoài mặt đi, Phùng Chính Thành vội vàng đuổi theo đi nói.

Nhìn đường đường thị ủy thư kí đều phải đuổi theo đi lấy lòng Hạ Vân Kiệt này quán bar người làm công, La Chí Cương rốt cuộc nhịn không được hai mắt vừa lật, hai chân xụi lơ đi xuống.

Đến lúc này, hắn mới hoàn toàn hiểu được, chính mình đắc tội một vị cỡ nào đáng sợ nhân vật, buồn cười hắn thế nhưng còn tưởng rằng không có Tần Lam, hắn này Vân Long khu công an phân cục cục trưởng là có thể đối Hạ Vân Kiệt muốn làm gì thì làm!

Về phần La Đại Vĩ cùng Lí Tuyên Vũ liền lại càng không tiêu nói, ngay cả La Chí Cương đều bị trực tiếp bắt đứng lên, bọn họ lại tính cái gì?

“Cũng tốt.” Hạ Vân Kiệt gặp Phùng Chính Thành đuổi theo thật sâu nhìn hắn một cái sau, gật gật đầu nói.

Phùng Chính Thành gặp thúc gia nhìn hắn ánh mắt không giống vừa rồi như vậy nghiêm khắc, rốt cục âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó lập tức gọi điện thoại thông tri Tiền Hữu Đồ ở đại lâu trước chờ.

Ngồi ở Giang Châu thị nhất hào trong xe, nhìn đường hai bên đèn đường ở trước cửa kính xe lóe ra, Thiệu Lệ Hồng cảm giác chính mình hiện tại tựa như đang nằm mơ.

Một cái so với cô bé lọ lem đột nhiên biến thành công chúa còn muốn hoang đường mộng.

Nàng thật là nằm mơ cũng chưa nghĩ tới, có hướng một ngày chính mình hội ngồi Giang Châu thị nhất hào xe, càng không nghĩ tới, chính mình viên chức thế nhưng sẽ là một vị đại nhân vật so với thị ủy thư kí còn muốn ngưu bức!

“Hồng tỷ, chuyện đêm nay……” Hạ Vân Kiệt đánh vỡ

trong xe trầm mặc.

“Ta biết, ta sẽ không nói đi ra ngoài.” Thiệu Lệ Hồng nói.

“Cảm ơn Hồng tỷ, ta nghĩ chỉ sợ theo ngày mai bắt đầu ta sẽ không hội lại đi quán bar đi làm.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó hơi có chút sầu não nói.

Quán bar tuy rằng không phải hắn thích công tác trường hợp, nhưng mấy tháng công tác xuống dưới, đột nhiên gian phải rời khỏi lại còn là có chút không tha.

“Vì cái gì?” Thiệu Lệ Hồng nghe vậy cả kinh, lập tức lập tức tự giễu cười nói:“Xem ta, thiếu chút nữa đều đã quên thân phận của ngươi, giống ngươi người như vậy, ta này quán bar lại làm sao……”

“Ha ha không phải vấn đề này, mà là ngươi đã muốn không có biện pháp đem ta làm của ngươi viên công đến đối đãi, cho nên ta muốn rời đi.” Hạ Vân Kiệt lắc đầu ngắt lời nói.

“Ta khả……” Thiệu Lệ Hồng bật thốt lên nói, bất quá chờ nàng ý thức lại đây khi, câu nói kế tiếp lại không nói tiếp đi xuống, bởi vì nàng rất rõ ràng, chính mình là tuyệt đối không thể có thể lại dùng bình thường tâm đến đối đãi Hạ Vân Kiệt.

Một người ngay cả thị ủy thư kí đều phải cung kính có thêm, nàng một cái nho nhỏ quán bar lão bản nương lại không dám đem hắn thực làm viên công đến đối đãi?

Hạ Vân Kiệt gặp Thiệu Lệ Hồng nói giảng đến một nửa liền ngừng lại, khóe miệng dật ra một tia tự giễu, lắc lắc đầu.

Nhất hào xe không có đem Thiệu Lệ Hồng trực tiếp đưa về gia, mà là đem bọn họ hai người đưa về quán bar.

Tuy rằng hiện tại thời gian mới mười một giờ tả hữu, nhưng quán bar cửa đã muốn treo đóng cửa bài tử, bên trong ngọn đèn ảm đạm, trống trơn đãng đãng, chỉ có Chu Hiểu Diễm, Ô Vũ Kì, Lưu Kha, Từ Giai bốn vị nữ tử chống đỡ cằm ngồi ở quầy bar trước, nhìn trông mong nhìn cửa, về phần những người khác đều đã muốn đi rồi.

Bất quá làm Hạ Vân Kiệt cùng Thiệu Lệ Hồng hai người xuất hiện ở cửa khi, bốn vị nữ hài tử lại như là nhìn thấy gì mê luyến ngôi sao giống nhau âm thanh kêu lên.

Hơn nữa Chu Hiểu Diễm lại một tiếng thét chói tai “A! A Kiệt!”, sau đó kia đẫy đà khêu gợi thân mình liền đánh tiếp, một phen gắt gao ôm lấy hắn, trong mắt cầm nước mắt nói:“Người ta đều lo lắng gần chết! Kia bang vương bát đản có hay không đánh ngươi?”

Bị Chu Hiểu Diễm kia động lòng người thân mình cấp gắt gao ôm vào trong lòng, nghe nàng chân tình biểu lộ lời nói, Hạ Vân Kiệt trong lòng cũng là cảm động lại là xấu hổ, không biết có phải hay không cũng nên thân thủ đem nàng cấp ôm chặt lấy.

Bởi vì, đồng dạng đi theo Chu Hiểu Diễm cùng nhau chào đón Ô Vũ Kì ba người đang dùng giật mình ánh mắt nhìn hắn, mà hắn bên người Thiệu Lệ Hồng hiển nhiên cũng bị trước mắt một màn cấp kinh sợ, đồng dạng giật mình nhìn đang gắt gao ôm nhau hai người.

Đúng vậy, Chu Hiểu Diễm thích không phải lão bản nương sao? Nàng chân chính lo lắng không nên là lão bản nương sao? Như thế nào nàng ôm nhau là Kiệt ca đâu?

“Khụ khụ! Không có việc gì, ta không phải hảo hảo sao?” Bất quá Hạ Vân Kiệt phản ứng còn là rất nhanh, vội

vàng cố ý làm bộ như dường như không có việc gì bộ dáng, vừa nói một bên đẩy ra Chu Hiểu Diễm, chính là trong lòng cũng là chột dạ rối tinh rối mù.

Bởi vì, hắn hiện tại là đáng xấu hổ bên thứ ba a!

Hạ Vân Kiệt này nhất ho khan, đẩy, Chu Hiểu Diễm cũng lập tức ý thức được không thích hợp, vội vàng cũng buông lỏng tay ra, sau đó dùng không dám nhìn thẳng vào Thiệu Lệ Hồng ánh mắt, đi đến nàng bên cạnh thấp giọng nói:“Ngươi không sao chứ?”

“Không có việc gì, sự tình nói rõ ràng thì tốt rồi.” Thiệu Lệ Hồng nhìn thoáng qua Chu Hiểu Diễm, lại nhìn thoáng qua Hạ Vân Kiệt, sau đó loát hạ tóc, dường như không có việc gì trả lời, giống như vừa rồi căn bản không thấy được hai người ôm nhau cùng một chỗ.

“Ha ha, hiện tại cũng chưa sự, làm hại mọi người sợ bóng sợ gió một hồi thật sự thực xin lỗi, hiện tại thời gian cũng không sớm. Hồng tỷ, ta hãy đi về trước.” Hạ Vân Kiệt gặp không khí là lạ, nào dám tái tiếp tục ở trong này ngốc đi xuống, cuống quít nói.

“Kia, chúng ta cũng đi trước, Hồng tỷ.” Gặp Hạ Vân Kiệt phải đi, Ô Vũ Kì ba người cũng cuống quít đi theo nói.

Các nàng đương nhiên cũng cảm giác được xấu hổ không khí!

“Cũng tốt, vất vả các ngươi.” Thiệu Lệ Hồng gật đầu nói.

Gặp Thiệu Lệ Hồng gật đầu đáp ứng, Hạ Vân Kiệt vội vàng trốn cũng giống như đi ra quán bar, mà Ô Vũ Kì ba người đương nhiên cũng vội vàng đi theo ra quán bar.

Cưỡi xe đạp, hai bên là ba vị đồng dạng cưỡi xe đạp mỹ nữ. Tuy rằng cho tới bây giờ không nghĩ tới muốn cùng

các nàng ba người phát triển một đoạn đặc thù hữu nghị, nhưng nhớ tới từ nay về sau có lẽ rất ít có cơ hội tái cùng các nàng như vậy nửa đêm ở trên đường cưỡi xe, nói nói cười cười, Hạ Vân Kiệt trong lòng còn là nhịn không được cảm thấy từng trận nói không rõ sầu não.

Ô Vũ Kì ba người còn không biết qua đêm nay sau, Hạ Vân Kiệt sẽ rời đi quán bar, các nàng còn tưởng rằng lần này lại là Tần Lam xuất mã đem hắn cứu đi ra, cho nên còn tại hãy còn cho nhau giễu cợt đối phương.

“Ta đã nói, có Tần cục trưởng ở, Kiệt ca khẳng định hội không có việc gì.”

“Thiết, mã hậu pháo, ai vừa rồi mạt nước mắt.”

“Thiết, người ta mới không đâu! Là ngươi được không?”

“……”

Nghe ba thanh xuân mỹ nữ cho nhau ở giễu cợt đối phương, Hạ Vân Kiệt trong lòng vừa lần cảm ấm áp, lại bằng thêm vài phần sầu não cùng không tha.

Tiểu nhân vật, có lẽ tại kia chút vị cư địa vị cao trong mắt căn bản tính không được cái gì, căn bản khinh thường nhất cố, thậm chí bọn họ một ít hành vi, tư tưởng tại kia những người này trong mắt là thực ngây thơ, nhưng Hạ Vân Kiệt còn chưa có không như vậy cho rằng.

Càng giống một người bình thường giống nhau sinh hoạt, Hạ Vân Kiệt càng quý trọng người thường cuộc sống, càng có thể cảm nhận được người thường cuộc sống trung toan điềm khổ lạt.

“Kiệt ca, ngươi như thế nào không nói lời nào nha, sẽ không là ở tưởng Diễm tỷ đi?” Ba vị thanh xuân mỹ nữ giảng giảng, mới phát hiện dọc theo đường đi Hạ Vân

Kiệt vẫn đều thực trầm mặc.

Hôm nay hai chương đổi mới xong.

Thứ Hai muốn tranh hạ bảng đan, còn thỉnh thứ hai linh điểm bắt đầu, thỉnh thư hữu nhóm nhiều hơn đầu phiếu, nhiều hơn đánh thưởng duy trì, cảm ơn!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 128 : Quên mất hắn

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-14 00:04:36.0 số lượng từ:3012

“Ai nha, Vũ Kì ngươi không nói ta đều thiếu chút nữa đã quên, Diễm tỷ không phải kia sao? Như thế nào ngược lại không ôm Hồng tỷ mà trước ôm Kiệt ca ?” Ô Vũ Kì như vậy vừa nói, Từ Giai lập tức vẻ mặt tò mò bát quái hỏi.

“Thiết, này có cái gì kỳ quái, Kiệt ca mị lực đại bái. Lần trước sinh nhật sau, ta vị kia tỷ muội theo ta nói, các nàng này tỷ muội mỗi ngày đều đối Kiệt ca nhớ mãi không quên đâu!” Lưu Kha cười nói.

“Cái gì loạn thất bát tao a, kia có thể giống nhau sao? Diễm tỷ nhưng là vị lạp lạp da!” Ô Vũ Kì cùng Từ Giai tề xem thường nói.

“Hắc hắc, kia không càng thuyết minh Kiệt ca mị lực đại sao? Là không Kiệt ca? Vừa rồi bị Diễm tỷ ôm vào trong ngực cảm giác thế nào?” Lưu Kha cười hì hì nói.

“Là nha, đúng vậy. Diễm tỷ dáng người ở chúng ta trong quán bar nhưng là tối bổng, hơn nữa kia mông, đừng nói các ngươi nam nhân, chúng ta nữ nhân nhìn đều phải tâm động đâu, ngươi không biết hàng năm đều có không ít khách hàng mê luyến nàng, theo đuổi nàng. Đương nhiên khẳng định là vô ích a.” Ô Vũ Kì cùng Từ Giai nghe vậy lập tức đi theo gật đầu phụ họa, nói chuyện khi, trong mắt bát quái chi hỏa hừng hực thiêu đốt.

“Các ngươi trong óc trừ bỏ tưởng này đó, còn có thể không thể tưởng chút này khác ?” Hạ Vân Kiệt bị Ô Vũ Kì đám người nói trong lòng hoảng hề hề, nhưng ở mặt ngoài cũng rất khinh thường trào phúng nói.

Bởi vì hắn nhớ tới tối hôm qua hắn thiếu chút nữa sẽ cùng Diễm tỷ đã xảy ra quan hệ! Tuy rằng sau lại khẩn cấp phanh lại, nhưng này trong nháy mắt xúc động, còn có bị nàng ngọc thủ nắm khi mất hồn, đến bây giờ còn thường thường quanh quẩn ở hắn trong đầu.

“Cái gì a, người ta đều là thực thuần khiết giọt! Là ngươi hiểu sai được không?” Ba cái thanh xuân mỹ nữ tập thể xem thường.

“Ta nghĩ sai lệch?” Hạ Vân Kiệt nhìn ba vị mỹ nữ một bộ khinh bỉ biểu tình, chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu.

Đầu năm nay, loại này trợn mắt nói dối cũng chỉ có nữ nhân có thể đương nhiên giảng xuất khẩu.

“Ai, lại về nhà !” Hạ Vân Kiệt lắc đầu là lúc, bên tai vang lên Ô Vũ Kì thở dài thanh âm, cũng là bất tri bất giác trung xe kỵ đến thắng lợi tiểu khu.

Trước kia xe kỵ đến thắng lợi tiểu khu, Hạ Vân Kiệt cũng là không có gì cảm giác, chính là nhớ tới về sau sẽ không giống nhau hôm nay giống nhau cùng nhau đạp xe tan tầm, trong lòng cũng không cấm âm thầm hít một tiếng:“Lại về !”

Ở mặt ngoài Hạ Vân Kiệt còn là cười cùng Ô Vũ Kì ba người huy phất tay, sau đó tiêu sái hướng Đức Nhã tiểu khu kỵ đi.

Bất quá kỵ thật xa, Hạ Vân Kiệt còn xa xa nghe được phía sau truyền đến ba nữ nhân bát quái thanh âm.

“Ngươi nói, Diễm tỷ có thể hay không thật sự thích thượng Kiệt ca?”

“Khả năng không lớn đi!”

“Có cái gì không có khả năng, ngươi không gặp được nàng hôm nay nhìn đến Kiệt ca khi trở về kia kích động biểu tình, vong tình đến ngay cả Hồng tỷ ở một bên đều cấp đã quên!”

“Kia nhưng thật ra, kia, kia Hồng tỷ làm sao bây giờ? Kia Kiệt ca có tính không bên thứ ba chen chân?”

“Khanh khách, ta như thế nào biết.”

“……”

“Ngươi là không phải thích thượng A Kiệt ?” Trong quán bar, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm đều tự ngồi ở bên quầy bar, hai người trầm mặc hồi lâu, cuối cùng Thiệu Lệ Hồng đánh vỡ trầm mặc.

“Không biết.” Chu Hiểu Diễm do dự mà lắc đầu, nhưng nàng trong lòng cũng rất hiểu được chính mình đã muốn thích thượng kia “Đại trí giả ngu” phục vụ sinh Hạ Vân Kiệt. Bởi vì vừa rồi Hạ Vân Kiệt bị cảnh sát bắt đi khi, nàng có một loại trước nay chưa có lo lắng cùng dày vò.

“Bất quá, ta tốt nhất khuyên ngươi sớm điểm đánh mất này ý niệm trong đầu, A Kiệt không phải ngươi có thể thích.” Thiệu Lệ Hồng nghe vậy thân thể mềm mại hơi hơi chiến một chút, sau đó cắn răng nói, trong mắt lóe ra một tia phức tạp ánh mắt.

“Ta biết, ta cùng hắn không thích hợp.” Chu Hiểu Diễm gật gật đầu, trong mắt đồng dạng lóe ra một tia phức tạp ánh mắt.

Nàng không chỉ có là một vị nữ lạp lạp, hơn nữa của nàng tuổi cũng so với Hạ Vân Kiệt lớn không ít, đương nhiên còn có Thiệu Lệ Hồng duyên cớ.

“Là không thích hợp, hơn nữa ngày mai A Kiệt sẽ không tới nơi này đi làm.” Thiệu Lệ Hồng nghe vậy khóe miệng hiện lên một tia chua sót cười.

“Không đến đi làm ? Vì cái gì? Ngươi xa thải hắn? Vì cái gì? Hắn làm được tốt lắm a. Ta biết ngươi, ngươi là bởi vì ta duyên cớ?” Chu Hiểu Diễm nghe vậy lập tức kích động đứng lên, liên tục chất vấn nói.

“Còn nói không biết? Ngươi đã muốn thích thượng A Kiệt.” Thiệu Lệ Hồng gặp Chu Hiểu Diễm kích động bộ dáng, thân thủ yêu thương vuốt nàng bóng loáng khuôn mặt.

“Là, ta là thích thượng A Kiệt! Cho nên ngươi sẽ xa thải hắn?” Chu Hiểu Diễm lại tức giận một phen lấy khai Thiệu Lệ Hồng tay.

“Ngươi cảm thấy ta như là hạng người như vậy sao? Năm đó chúng ta không phải nói tốt lắm, nếu có một ngày mặc kệ cái nào người có dũng khí một lần nữa thích thượng một nam nhân, một người khác đều phải chúc phúc nàng sao?” Thiệu Lệ Hồng gặp Chu Hiểu Diễm tức giận lấy khai tay nàng, không khỏi nhìn nàng thương cảm nói.

“Kia, đó là vì cái gì? Là vì chuyện đêm nay, sợ hãi liên lụy đến của ngươi sinh ý sao?” Chu Hiểu Diễm gặp Thiệu Lệ Hồng cũng không phải ghen tị ghen duyên cớ, ngữ khí trở nên dịu đi một ít.

“Không phải.” Thiệu Lệ Hồng lắc đầu.

“Đó là vì cái gì?” Chu Hiểu Diễm thực khó hiểu nói.

“Là hắn chính mình muốn từ chức.” Thiệu Lệ Hồng nói.

“Không có khả năng? Ta gọi điện thoại hỏi hắn.” Chu

Hiểu Diễm nghe vậy thân thể mềm mại hơi hơi chấn động, sau đó không tin nói, vừa nói một bên xuất ra di động sẽ cấp Hạ Vân Kiệt bát đánh đi qua.

“Không cần đánh, hắn thật sự không phải ngươi hẳn là thích người, còn là quên mất hắn đi!” Thiệu Lệ Hồng thân thủ đè lại Chu Hiểu Diễm tay, nói, chính là không biết vì cái gì nói xong lời cuối cùng một câu khi, của nàng nước mắt nhưng cũng không nghe lời ngã nhào xuống dưới.

“Ngươi, ngươi cũng thích hắn?” Chu Hiểu Diễm nhìn Thiệu Lệ Hồng trên mặt treo trong suốt nước mắt, lập tức kinh sợ. Bởi vì nàng nhớ tới phía trước Thiệu Lệ Hồng bạo lời thô tục khi đột nhiên phát hiện Hạ Vân Kiệt ngay tại bên người, mặt đẹp không hiểu biến hồng sự tình, cũng tưởng nổi lên Hạ Vân Kiệt vừa tới không hai ngày, nàng liền cho hắn chuyển chính thức cũng tăng lương sự tình, nàng còn muốn nổi lên từ Hạ Vân Kiệt đến đây sau, hai người tựa hồ đã muốn thời gian rất lâu không thân thiết, mà hiện tại nàng thế nhưng hạ xuống nước mắt.

Trải qua nhiều như vậy sóng to gió lớn cùng cực khổ, Chu Hiểu Diễm biết, Thiệu Lệ Hồng sớm đã trưởng thành vì kiên cường nữ nhân, nàng cũng không dễ dàng điệu nước mắt.

“Ta, ta không có!” Thiệu Lệ Hồng thân thể mềm mại hơi hơi cương một chút, lập tức thề thốt phủ nhận nói.

“Vậy ngươi nói cho ta biết này nước mắt là vì cái gì? Còn có vì cái gì nhiều như vậy viên công trung, ngươi đối A Kiệt tốt nhất?” Chu Hiểu Diễm hỏi ngược lại.

Thiệu Lệ Hồng không tái trả lời, mà là ngốc sững sờ ở tại chỗ, trong lòng một lần khắp cả hỏi chính mình:“Ta thích hắn sao? Ta thích hắn sao? Ta lại là khi nào thì

thích thượng hắn ?”

Làm nàng một lần biến hỏi chính mình khi, của nàng trong đầu hiện lên ở cà phê điếm tiền, hắn ôm chính mình eo cảnh cáo nàng chồng trước uy vũ bộ dáng, hiện lên hắn cự tuyệt nàng cấp thù lao khi sở biểu hiện ra ngoài thản nhiên cùng kiên quyết, có lẽ theo kia một khắc khởi, nàng đã bị vị này tuổi trẻ mà thuần phác nam tử cấp hấp dẫn ở. Tuy rằng nàng vẫn cố ý không cho chính mình suy nghĩ việc này, cũng nói cho chính mình tuyệt đối không có khả năng, nhưng hôm nay cùng Hạ Vân Kiệt cùng nhau quan tiến xe cảnh sát khi, trái tim của nàng lại hung hăng bị hắn an nguy cấp nhéo.

Rất nhiều năm, nàng cho tới bây giờ không như vậy quan tâm quá một nam nhân!

“Ngươi đã cũng thích hắn, vậy ngươi vì cái gì còn xa thải hắn? Rốt cuộc ở công an cục đã xảy ra sự tình gì? Cũng là ngươi sợ hãi ? Cho nên muốn trốn tránh?” Chu Hiểu Diễm nhìn hai mắt ngẩn người Thiệu Lệ Hồng, thế nào còn có thể không rõ tâm ý của hắn, nhìn nàng cảm tình thực phức tạp hỏi.

Từng hai người bọn họ cho nhau yêu đối phương, nay lại đồng thời yêu thượng một nam nhân, ông trời tựa hồ cùng các nàng mở một cái thật to vui đùa.

“Ngươi không nên hỏi, dù sao Hạ Vân Kiệt không phải ngươi ta có thể thích nam nhân.” Chu Hiểu Diễm câu hỏi làm cho Thiệu Lệ Hồng thân thể mềm mại nhịn không được đánh cái giật mình, thực kiên quyết nói. Bởi vì nàng lại một lần nữa nhớ tới công an trong cục nhìn đến này hình ảnh, vì Hạ Vân Kiệt, những người đó trực tiếp lấy súng chỉ vào cảnh sát đầu, dùng báng súng trực tiếp tạp phá trị an đại đội trưởng đầu. Nhớ tới công an cục cục trưởng ở Hạ Vân Kiệt trước mặt ngay cả nói chuyện cơ hội đều không có, nhớ tới thị ủy thư kí ở trước mặt

hắn đều phải cung kính nghe huấn.

“Vì cái gì? Ta nhớ rõ ngươi không phải như vậy người nhát gan? Chúng ta lại mặc kệ cái gì, lại không không nên cùng hắn kết hôn, chẳng lẽ thích hắn đều không được sao?” Chu Hiểu Diễm dùng xem người xa lạ ánh mắt nhìn Thiệu Lệ Hồng, tựa hồ lập tức không biết nàng giống nhau.

“Nếu ta nói, đêm nay bắt hắn cảnh sát bởi vì hắn duyên cớ toàn bộ bị người dùng súng chỉ vào đầu, nếu ta nói, bởi vì hắn duyên cớ, thị ủy thư kí Phùng Chính Thành khuya khoắt tự mình chạy đến công an cục, nếu ta nói, hắn trước mặt mọi người mặt trực tiếp răn dạy thị ủy thư kí, nhưng thị ủy thư kí còn muốn chịu nhận lỗi, ngươi cảm thấy ngươi còn có thể thích hắn sao?” Thiệu Lệ Hồng gặp Chu Hiểu Diễm không phục bộ dáng, rốt cục nhịn không được kích động liên tục hỏi ngược lại.

Chính là nói chuyện khi nước mắt cũng không không chịu thua kém lại bừng lên.

Nàng đổ tình nguyện Hạ Vân Kiệt chính là cái bình thường người làm công, như vậy, có lẽ dựa vào nàng hiện tại thân gia, nàng còn dám nói chính mình thích hắn, còn có thể trước mặt hắn có một phần thuộc loại chính nàng kiêu ngạo cùng tư bản, chẳng sợ nàng từng ly quá hôn, chẳng sợ nàng từng là vị lạp lạp, bởi vì Hạ Vân Kiệt cũng bất quá chính là một vị sinh hoạt tại xã hội tối tầng dưới chót, vì ấm no bận rộn bôn ba người làm công mà thôi.

Nhưng hiện tại đâu? Hạ Vân Kiệt đột nhiên gian trở nên như thế cao cao tại thượng, cao giống như trên trời thái dương, làm cho nàng ngay cả nhìn hắn khi đều cảm thấy chói mắt.

“Không có khả năng, tuyệt không có khả năng này,

ngươi nhất định là ở nói hươu nói vượn!” Chu Hiểu Diễm liên tục lắc đầu nói, nàng không có biện pháp tin tưởng này hết thảy là thật.

Người như vậy, như thế nào khả năng sẽ ở quán bar làm công đâu!

Nhưng không biết vì cái gì, trực giác lại nói cho nàng, này hết thảy đều là thật sự. Bởi vì Thiệu Lệ Hồng cho dù thật muốn tìm cái lấy cớ, tùy tiện tìm cái lấy cớ cũng so với này mạnh hơn trăm ngàn lần.

Quán bar người làm công thế nhưng có thể răn dạy thị ủy thư kí? Còn có so với này càng lạn lấy cớ sao? Cũng đang bởi vì này dạng, nó ngược lại trở nên chân thật đứng lên.

Ngay tại Chu Hiểu Diễm không thể nhận này sự thật khi, nàng di động vang lên.

Chu Hiểu Diễm áp chế chính mình tâm tình kích động, xuất ra điện thoại di động.

Điện thoại là kia làm cho nàng chán ghét đại học đồng học Tề Hỷ Linh đánh tới. Vừa thấy đến này dãy số, Chu Hiểu Diễm đã nghĩ bắt nó kháp điệu, nhưng không biết vì cái gì, nàng đột nhiên nhớ tới tối hôm qua chuyện đã xảy ra, sau đó theo bản năng tiếp nổi lên nó.

Thứ hai a các huynh đệ, hôm nay lão đoạn ta muốn hướng bảng đan, hôm nay cũng sẽ tiểu bùng nổ một chút, còn thỉnh thư hữu nhóm cấp lực điểm!

Khẩn cầu đề cử phiếu, khẩn cầu đánh thưởng, khẩn cầu có thể xông lên trang đầu chu nhân khí bảng đan!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 129 : Tề gia cầu tình

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-14 00:46:59.0 số lượng từ:3158

“Chu Hiểu Diễm, ta, ta là Tề Hỷ Linh a! Xin hỏi Hạ thầy thuốc hiện tại có hay không với ngươi cùng một chỗ?” Trong điện thoại truyền đến Tề Hỷ Linh xấu hổ trung mang theo khách khí thậm chí có thể nói khiêm tốn thanh âm.

“Không có, có chuyện gì sao?” Chu Hiểu Diễm nghe ống nghe truyền đến Tề Hỷ Linh hoàn toàn có khác dĩ vãng khiêm tốn thanh âm, phương tâm hơi hơi chiến một chút, ánh mắt hạ ý thức hướng Thiệu Lệ Hồng nhìn lại.

“Không có?” Điện thoại kia đầu truyền đến Tề Hỷ Linh rõ ràng có chút thất vọng thanh âm, bất quá lập tức Tề Hỷ Linh lại nói:“Kia, kia Chu Hiểu Diễm có thể hay không phiền toái ngươi giúp ta hướng Hạ thầy thuốc van cầu, thỉnh hắn hỗ trợ cùng Ma Sinh Thứ Lang tiên sinh nói nói, không cần gián đoạn theo chúng ta hỉ lập á hợp tác.”

Hiển nhiên, qua một ngày sau, ở Tề gia không ngừng nỗ lực hạ, Ma Sinh Thứ Lang cuối cùng còn là không cẩn thận lộ ra một tia khẩu phong.

Này khẩu phong chính là, hết thảy quyền quyết định đều ở Hạ Vân Kiệt. Tề Hỷ Linh thế này mới hiểu được vấn đề ra ở nơi nào, thế này mới nghĩ đến cấp Chu Hiểu Diễm gọi điện thoại.

“Các ngươi công ty sự tình cùng Hạ Vân Kiệt lại có cái gì quan hệ?” Chu Hiểu Diễm phương tâm lại hơi hơi chiến một chút, nhưng ngữ khí lại đều bị trào phúng nói.

Nhiều năm như vậy qua, này còn là Tề Hỷ Linh lần đầu tiên như vậy ăn nói khép nép cầu nàng, chính là nàng nhưng không có gì thích cảm.

“Có, có, Chu Hiểu Diễm, tối hôm qua đều là ta không đúng, là ta trư du mông tâm, ngươi, ngươi liền tha thứ ta lần này, thỉnh Hạ thầy thuốc hỗ trợ lời nói nói.” Tề Hỷ Linh gặp Chu Hiểu Diễm ra vẻ không biết, không khỏi hoảng.

“Đã muộn!” Chu Hiểu Diễm nghe vậy lại lạnh như băng trở về một câu, sau đó trực tiếp treo điện thoại.

Quải điệu điện thoại sau, Chu Hiểu Diễm ánh mắt lăng lăng nhìn Thiệu Lệ Hồng, nước mắt đồng dạng không nghe lời theo nàng trong mắt ngã nhào xuống dưới.

Điện thoại kia đầu, Tề Hỷ Linh cầm điện thoại đồng dạng ở ngẩn người.

“Ngươi đồng học nói như thế nào?” Vẫn đứng ở bên cạnh chờ lòng nóng như lửa đốt Tề Chính Bị, cũng chính là Tề Hỷ Linh phụ thân gặp nữ nhi cầm điện thoại ngẩn người, vội vàng hỏi.

“Nàng không chịu hỗ trợ. Này tiện nhân!” Tề Hỷ Linh cầm điện thoại, nghiến răng nghiến lợi nói.

“Ba!” Bất quá Tề Hỷ Linh trong lời nói còn không có vừa dứt, Tề Chính Bị liền một cái tát phiến đi qua.

“Ba, ba ngươi để làm chi đánh ta?” Tề Hỷ Linh bụm mặt, vẻ mặt không phục nói.

“Ba! Ba! Vì cái gì đánh ngươi? Ngươi này không không chịu thua kém tên, trừ bỏ cả ngày hội hướng các học sinh khoe ra, còn hiểu cái gì? Ngươi có biết hay không nhà chúng ta cùng Ma Sinh thương sự hợp tác có bao

nhiêu đại? Có biết hay không chúng ta hội phá sản ? Ta đánh chết ngươi này phá sản nữ!” Tề Hỷ Linh nói chưa dứt lời, này vừa nói, Tề Chính Bị tức giận đến lại liên tục phiến hắn hai bàn tay.

“Thúc thúc bớt giận, thúc thúc tức……” Gặp tương lai cha vợ phiến Tề Hỷ Linh mặt, một bên Hạng Thành Lỗi kiên trì khuyên nhủ.

“Câm miệng! Ngươi nghĩ rằng ta không biết các ngươi về điểm này phá sự sao? Ta thảo! Lập tức đem Hạ Vân Kiệt điện thoại cho ta hỏi qua đến.” Tề Chính Bị đang ở nổi nóng, gặp Hạng Thành Lỗi dám chen vào nói, trực tiếp húc đầu liền mắng đi qua.

“Là, là, ta lập tức gọi điện thoại hỏi.” Hạng Thành Lỗi bị Tề Chính Bị nhất mắng, sợ tới mức lập tức xuất ra di động bắt đầu cấp tối hôm qua tới tham gia sinh nhật tiệc tối đồng học bát đi điện thoại hỏi Hạ Vân Kiệt điện thoại.

Đánh vài cái điện thoại cũng chưa hỏi điện thoại, cuối cùng Hạng Thành Lỗi đánh cho tiểu béo.

Làm Hạng Thành Lỗi cấp tiểu béo gọi điện thoại khi, tiểu béo lúc này đang cùng đại béo ngồi ở trong quán bar nâng chén chúc mừng, chúc mừng đại béo trở về Kim Húc điện tử công ty, hơn nữa trực tiếp vinh thăng tổng giám đốc chức vị.

Đây là vừa mới buổi tối các cổ đông thương lượng sau, nhất trí quyết định. Ai làm cho đại béo là toàn bộ công ty duy nhất làm cho thế giới năm trăm cường xí nghiệp lão tổng Ma Sinh Sa Thụ chỉ điểm người hợp tác? Ai làm cho Ma Sinh thương sự đơn đặt hàng là như thế nhiều lắm đâu? Ai làm cho đến tiếp sau hợp tác hạng mục cực lớn đến lấy ức kế hơn nữa hợp tác điều kiện đối Kim Húc điện tử công ty lại cực kì có lợi đâu?

Hiện tại, các cổ đông lo lắng nhất cũng không phải đại béo có hay không làm tổng giám đốc năng lực, mà là lo lắng người này lược trọng trách, hoặc là nói chướng mắt này tổng giám đốc chức vị, kia bọn họ cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn tiền tài theo bọn họ trước mắt bay đi.

Cũng may, đại béo còn là "Cố mà làm" tiếp nhận rồi này chức vị.

"Hạng Thành Lỗi điện thoại? Tiểu tử này tin tức sẽ không như vậy linh thông, đã muốn biết nhà các ngươi cùng Ma Sinh thương sự thông đồng thượng tin tức ?" Tiểu béo nhìn điện báo biểu hiện, cau mày hơi có chút kinh ngạc nói.

"Cái gì thông đồng không thông đồng, nói được khó như vậy nghe." Đại béo tức giận nói.

"Không nói thông đồng, chẳng lẽ nói thành gian sao? Bất quá còn đừng nói, ngươi con mẹ nó thế nhưng cùng tiểu Nhật Bản hợp tác việc buôn bán, thật đúng là chính là thông dâm!" Tiểu béo cười hì hì nói.

"Ngươi con mẹ nó mới cùng tiểu Nhật Bản thông dâm đâu? Lão tử đây là vì tổ quốc kiếm ngoại tệ biết không? Mau tiếp điện thoại!" Đại béo gặp tiểu béo càng nói càng thái quá, trực tiếp đối với hắn "Đầy đặn" Bộ ngực cho một quyền, cười mắng.

"Hạng quản lí a, khó được nha nghĩ đến cho ta này tên côn đồ gọi điện thoại!" Tiểu béo tiếp khởi điện thoại, ngữ khí không phải không có trào phúng nói.

Này Hạng Thành Lỗi tuy rằng từng sinh ra bần hàn, nhưng từ đặt lên Tề Hỷ Linh này nhà giàu nữ, sau lại lại lưu học Nhật Bản, sau khi trở về lại lên làm hỉ lập á công ty nhân lực tài nguyên bộ quản lí, liền tự cho là phượng hoàng bay ra kê oa, liền có vài phần khinh thường ngày

xưa đồng học, cho nên tiểu béo đối người này cho tới bây giờ không có gì hảo cảm.

Bất quá mọi người đồng học một hồi, nên có người tình lui tới cũng là thôi không ra, cho nên tối hôm qua sinh nhật party, hắn mới có thể đi tham gia.

“Tiểu béo ngươi cũng đừng giễu cợt ta. Đúng rồi, ngươi có biết Hạ thầy thuốc số điện thoại sao? Ta có chút sự tình muốn tìm hắn.” Hạng Thành Lỗi nghe vậy thực mất tự nhiên nói.

“Hạ thầy thuốc? Ngươi muốn Hạ thầy thuốc điện thoại? Như thế nào hiện tại nhớ tới hắn ? Ta nói tối hôm qua ngươi cùng Tề Hỷ Linh như thế nào liền……” Tiểu béo gặp Hạng Thành Lỗi nhất mở miệng sẽ tìm Hạ Vân Kiệt, không khó nghĩ đến bọn họ cuối cùng nghe được điểm tin tức.

“Tiểu béo, mọi người đồng học một hồi đừng như vậy, đem điện thoại cho ta.” Đại béo tuy rằng vừa mới ngồi trên tổng giám đốc vị trí, nhưng ngôn hành cử chỉ cũng đã có chút tổng giám đốc phái đoàn, gặp tiểu béo chèn ép Hạng Thành Lỗi, thân thủ đoạt qua trong tay hắn điện thoại.

“Hạng Thành Lỗi sao? Ta Cung Thành Công. Tề thúc thúc có phải hay không ở bên cạnh ngươi, nếu hắn ở trong lời nói, thỉnh hắn tiếp cái điện thoại, ta có lời nói với hắn.” Đoạt điện thoại sau, Cung Thành Công vẻ mặt chính sắc nói.

Tiểu béo gặp đại béo nghiêm trang bộ dáng, khinh thường bĩu môi, sau đó bưng lên chén rượu tự cố tự uống khởi rượu đến.

“Cung Thành Công? A, đại béo, ngươi tìm……” Còn đừng nói kêu quen đại béo, trong lúc nhất thời Hạng

Thành Lỗi thật đúng là nhất thời không ý hội lại đây Cung Thành Công là ai, bất quá chờ hắn ý hội lại đây khi, bên cạnh Tề Chính Bị đã muốn một phen đoạt quá trong tay hắn điện thoại.

“Ta là Tề Chính Bị, ngươi nhất định là Tề Hỷ Linh đồng học đi.” Tề Chính Bị chung quy là cái công ty lão tổng, trong lòng tuy rằng lòng nóng như lửa đốt, nhưng nói chuyện khi còn có thể bảo trì không vội không hoãn.

“Đúng vậy, ta kêu Cung Thành Công. Ta biết tề thúc thúc hiện tại khẳng định vì Ma Sinh thương sự sự tình sốt ruột.” Đại béo nói.

“Ngươi như thế nào biết?” Tề Chính Bị gặp đại béo nhắc tới Ma Sinh thương sự, rốt cục rốt cuộc không thể bảo trì bình tĩnh, thanh âm rồi đột nhiên cao lên.

“Tề thúc thúc ngươi đừng vội, ngươi trước hết nghe ta đem sự tình từ đầu tới đuôi với ngươi nói một lần, nếu ngươi cảm thấy còn có tất yếu cấp Hạ thầy thuốc gọi điện thoại, ta sẽ đem hắn điện thoại cho ngươi, bất quá ta đề nghị ngươi tốt nhất không cần, sự tình đến nơi đây họa thượng dấu chấm tròn đã muốn không sai, nếu không nên tái dây dưa đi xuống, chỉ sợ ngược lại hoàn toàn ngược lại.” Đại béo nói.

“Hảo, cảm ơn ngươi, ngươi nói.” Tề Chính Bị nói như thế nào cũng là một công ty lão tổng, Cung Thành Công như vậy vừa nói, hắn lập tức liền ý thức được sự tình xa không giống hắn trong tưởng tượng đơn giản như vậy, nghe vậy biến sắc, trầm giọng nói.

“Là như vậy……” Cung Thành Công đem Tề Hỷ Linh cùng Chu Hiểu Diễm ở đại học khi phát sinh ân oán cùng với tối hôm qua nàng nữ nhi cùng chuẩn con rể cố ý làm khó dễ Hạ Vân Kiệt cùng Chu Hiểu Diễm sự tình đại khái nói một lần, sau đó lại đem Ma Sinh Sa Thụ

hôm nay cố ý tự mình đến tìm hắn chuyện cũng giảng cấp Tề Chính Bị nghe.

“Sự tình chính là như vậy, ta nghĩ Tề thúc thúc hẳn là phán đoán ra này Hạ thầy thuốc phân lượng đi? Đương nhiên nếu Tề thúc thúc cảm thấy chính mình còn có thể vãn hồi này cục diện, ta có thể đem…… Đương nhiên, có liên quan Hạ thầy thuốc sự tình cũng thỉnh Tề thúc thúc có thể tận lực giữ bí mật.” Cuối cùng, Cung Thành Công thiệt tình thực lòng khuyên nhủ.

“Ta đã biết, cảm ơn ngươi tiểu Cung.” Tề Chính Bị cả người vô lực than ngồi ở trên sô pha, vẻ mặt tuyệt vọng nói, sau đó treo điện thoại.

Tề Chính Bị coi như là ở thương trường ngã đánh sờ lăn nhiều năm lão nhân, một người có thể sai sử thế giới năm trăm cường lão tổng tự mình trực tiếp theo Nhật Bản bay đến Trung Quốc đến cùng một tiểu công ty nói chuyện hợp tác hạng mục, hắn phân lượng lại có nhiều trọng Tề Chính Bị lại sao lại phân không rõ ràng lắm?

Lời nói khó nghe một chút, người ta trình tự không biết so với hắn Tề Chính Bị cao bao nhiêu, hắn chỉ gần làm cho Ma Sinh thương sự gián đoạn hợp tác, đã muốn xem như phi thường nhân từ, huống hồ cho dù ngươi Tề Chính Bị muốn tới điện thoại, ngươi có tư cách nói với hắn nói sao? Đương nhiên nếu hắn nữ nhi cùng chuẩn con rể không đắc tội hắn, dựa vào Chu Hiểu Diễm kia tầng đồng học quan hệ, kia lại là mặt khác một hồi sự. Tựa như đại béo giống nhau, chỉ bằng tối hôm qua về điểm này hữu hảo biểu hiện, hiện tại nhà bọn họ liền nghênh đón lấy ức kế đơn đặt hàng.

Đây là chân chính đại nhân vật! Ở bọn họ xem ra rất lớn mức, đối với hắn mà nói chính là mưa bụi, tùy tiện một chiếc điện thoại sự tình.

“Ba, đại béo nói như thế nào?” Tề Hỷ Linh đúng là vẫn còn lo lắng công ty sự tình, tuy rằng bị nàng lão ba phiến bàn tay, nhưng thấy nàng lão ba treo điện thoại còn là nhịn không được hỏi.

“Vô liêm sỉ, cấp lão tử nhớ kỹ, chuyện này đi ra đây là chỉ. Về sau nhìn đến kia Chu Hiểu Diễm các ngươi đều cấp lão tử khách khí điểm, còn có kia Hạ Vân Kiệt, nếu làm cho lão tử tái biết các ngươi dám can đảm ở trước mặt hắn khoe ra cố ý làm thấp đi cái gì, lão tử trực tiếp đánh gãy các ngươi chó săn!” Tề Hỷ Linh không hỏi hoàn hảo, vừa hỏi Tề Chính Bị sẽ khí.

Một chiếc điện thoại có thể chỉ huy động thế giới năm trăm cường xí nghiệp lão tổng đại nhân vật a, liền hắn đỉnh thiên cá nhân tài sản cũng liền năm sáu ngàn vạn phú ông nữ nhi cũng dám trước mặt mọi người mặt cố ý khó xử làm thấp đi hắn, thế nhưng còn dám không ngờ như thế tiểu Nhật Bản đánh hắn bạn gái chủ ý? Đây là loại nào hoang đường sự tình!

“Vì cái gì?” Tề Hỷ Linh có chút không phục hỏi.

“Vì cái gì? Chỉ bằng người ta một chiếc điện thoại có thể trực tiếp đem Ma Sinh Sa Thụ gọi vào Trung Quốc đến, chỉ bằng người ta một chiếc điện thoại có thể làm cho Ma Sinh Thứ Lang trực tiếp chạy trở về Nhật Bản! Nếu ngươi không nghĩ nhà chúng ta phá sản, nếu ngươi không nghĩ cùng này vừa tốt nghiệp giống nhau sinh viên đi tễ nhân tài thị trường, ngươi con mẹ nó liền cấp lão tử quản trụ miệng mình! Đừng nữa cấp lão tử nhạ kia tên!” Tề Chính Bị gặp nữ nhi đến bây giờ còn dám không phục, nhất thời hướng về phía nàng rít gào lên.

Tề Hỷ Linh cùng Hạng Thành Lỗi nhìn rít gào Tề Chính Bị, cả người hoàn toàn ngây dại!

Cảm tạ hải tịch phiêu hồng đánh thưởng, trở thành

quyển sách vị thứ ba minh chủ, đưa lên thứ hai càng. Ban ngày còn có thể tiếp tục đổi mới.

Thứ hai, rống hai tiếng

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-14 00:56:49.0 số lượng từ:165

Bất tri bất giác trung này quyển sách đã muốn viết đến bốn mươi vạn tự. Trước mắt mà nói này quyển sách là ta tự thứ nhất quyển sách tới nay đổi mới tối ổn định, cũng là ta mã tối im lặng một quyển sách.

Không có phiến tình lạp phiếu đan chương, cũng không có quá bùng nổ, cứ như vậy yên lặng mã, mã xong sau thượng truyền.

Nhưng hôm nay ta cần kích tình, ta muốn bùng nổ, ta muốn tranh bảng đan!

Ta hy vọng hôm nay tân lão thư hữu có thể cùng ta một lần, có thể duy trì ta một lần!

Đề cử phiếu! Đánh thưởng! Điểm đánh! Cất chứa! Toàn bộ không cần hạ xuống!

Hai chương đã muốn trước đưa lên, ban ngày còn có thể tiếp tục bùng nổ!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 130 : Việc của Tần Lam

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-14 14:50:25.0 số lượng từ:2977

“Diệp cục trưởng, mời ngươi nhớ kỹ, đêm nay là đặc thù hành động, thuộc loại quốc gia cơ mật, cho người của ngươi toàn bộ quản tốt mình miệng!” Vân Long khu công an phân cục cửa, Cù Vệ Quốc lạnh lùng bỏ lại một câu, sau đó hướng Phùng Chính Thành gật gật đầu, tiếp theo liền ngồi trên hắn cải trang quá “Đằng huy” Tòa giá, đi rồi.

Về phần La Chí Cương các cùng án nhân viên tự nhiên cũng tất cả đều bị mang đi.

Trong đêm đen, nhìn tam lượng màu đen giống quá Passat “Huy đằng” Xe như u linh biến mất ở trên đường, một trận gió thổi tới, Diệp Hồng Ba kìm lòng không được khỏa bó sát người thượng quần áo. Hắn biết La Chí Cương bọn họ xong rồi, gặp gỡ này đám người, cho dù hắn mông phía dưới có một chút điểm cứt, bọn họ đều có thể tra nhất thanh nhị sở, càng đừng nói con mẹ nó, hắn thế nhưng còn duy trì con trai cùng thủ hạ hãm hại kia Hạ lão sư!

Nhất tưởng khởi Hạ lão sư, Diệp Hồng Ba lại nhịn không được thân thủ đem quần áo xả nhanh một ít.

Trực giác nói cho Diệp Hồng Ba, kia người trẻ tuổi cũng không phải cái gì kinh thành thái tử gia, mà là so với thái tử gia còn muốn khủng bố tồn tại, nếu không lấy Cù chủ nhiệm thân phận, làm sao cần này bang khẩn trương cùng khiêm tốn? Phải biết rằng cho dù ở kinh thành hắn cũng là một vị đại nhân vật nha!

“Phùng thư kí, người xem hiện tại……” Diệp Hồng Ba rất

nhanh hãy thu nhặt lên nỗi lòng, thật cẩn thận về phía Phùng Chính Thành xin chỉ thị nói.

Hắn biết, đêm nay Phùng thư kí tâm tình khẳng định thật không tốt.

“Hết thảy ấn Cù chủ nhiệm phân phó, chuyện này nghiêm khắc giữ bí mật, ai cũng không thể tiết lộ đi ra ngoài. Vân Long khu công an phân cục bên này, trực tiếp theo thị trong cục phái một người lại đây tạm thời phụ trách, liền Quách Kiến Chính đi.” Phùng Chính Thành nghe vậy mặt không chút thay đổi nói.

Quách Kiến Chính, Giang Châu thị công an cục kiểm tra kỷ luật tổ phó tổ trưởng, lấy thiết diện vô tư nổi tiếng Giang Châu thị công an cục.

Gặp Phùng thư kí chỉ tên nói họ muốn ban đầu phụ trách thị cục kỷ luật kiểm tra, hơn nữa còn lấy thiết diện vô tư nổi tiếng phó tổ trưởng Quách Kiến Chính điều nhiệm Vân Long khu công an phân cục, Diệp Hồng Ba trong lòng không khỏi căng thẳng, hắn biết, chuyện này còn xa không có xong, thị ủy thư kí là muốn hoàn toàn quét sạch Vân Long khu công an phân cục trung bại hoại.

“Thị cục cũng là giống nhau, đêm nay chuyện này muốn khiến cho độ cao coi trọng, muốn lập tức khai triển kỷ luật kiểm tra, chỉ cần phát hiện cùng nhau, mặc kệ là ai toàn bộ muốn nghiêm túc xử lý! Nếu không nếu tái phát sinh cùng loại tin tức, cũng truyền đến Hạ lão sư trong tai, đừng nói ngươi, cho dù ta cũng muốn trực tiếp dẹp đường hồi phủ!” Quả nhiên Phùng Chính Thành bên kia vừa chỉ tên nói họ điểm Quách Kiến Chính đem, tiếp theo lại lập tức mệnh lệnh Diệp Hồng Ba muốn ở trong cục khai triển kỷ luật kiểm tra.

Nghe được cuối cùng một câu, Diệp Hồng Ba trái tim lại nhịn không được run lên, vội vàng nghiêm nói:“Là!”

Phùng Chính Thành nhìn Diệp Hồng Ba liếc mắt một cái, sau đó lại đem ánh mắt đầu hướng đêm tối.

Phùng Chính Thành tâm tình chưa từng có giống hiện tại giờ khắc này như vậy trầm trọng, cũng không gần bởi vì này sự kiện đề cập đến thúc gia, mà là bởi vì này sự kiện đề cập đến thúc gia, làm cho hắn càng sâu khắc cảm nhận được làm quan nếu không lòng mang xã tắc lòng mang dân chúng, nếu giẫm lên pháp luật, đem so với bình thường tội phạm còn muốn đáng sợ vô số lần, bởi vì bọn họ trong tay còn có được bình thường dân chúng sở không có quan quyền.

Mà hắn thân là Giang Châu thị tối cao hành chính trưởng quan, hắn hẳn là làm như thế nào? Hẳn là như thế nào lấy thân làm chuẩn mang hảo này đội ngũ?

“Phùng thư kí, kia Hạ lão sư đến tột cùng là……” Gặp Phùng Chính Thành đứng ở trong gió đêm trầm mặc không nói, Diệp Hồng Ba rốt cục nhịn không được nội tâm hảo kì, thật cẩn thận hỏi.

Bất quá Diệp Hồng Ba nói còn không có nói xong liền nhìn đến Phùng Chính Thành quay đầu lạnh lùng nhìn hắn một cái, trầm giọng nói:“Ngươi không hiểu cái gì kêu quốc gia cơ mật sao?”

“Là! Ta hiểu được.” Diệp Hồng Ba trái tim lại run run một chút, không những dám truy vấn.

“Tần Lam là chuyện gì xảy ra? Nàng hiện tại ở tỉnh thính thế nào?” Phùng Chính Thành gặp Diệp Hồng Ba không tái truy vấn, thế này mới quay đầu, mắt nhìn phương xa, trầm giọng hỏi.

Tần Lam chính là thị công an cục bình thường phó cục trưởng, cũng không phải thường vụ phó cục trưởng,

Phùng Chính Thành tuy rằng biết nàng người này, cũng nhận thức nàng. Nhưng dù sao hắn này thị ủy thư kí muốn xen vào nhân rất nhiều, nếu không có đặc thù tình huống cũng không hội đặc biệt đi quan tâm một cái cục phó cục trưởng. Bất quá Tần Lam bị điều đến tỉnh công an thính hắn còn là biết đến, bởi vì này sự kiện là cần hắn vị này thị ủy thư kí phê chuẩn.

Đương nhiên nếu không phải bởi vì Hạ Vân Kiệt hôm nay nhắc tới Tần Lam, Phùng Chính Thành hôm nay cũng sẽ không cố ý hỏi Tần Lam sự tình.

“Vốn Tần Lam là điều đến tỉnh thính, nhưng nghe nói mấy ngày hôm trước Tần Lam lại bị điều đến tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất.” Gặp Phùng Chính Thành hỏi Tần Lam, Diệp Hồng Ba sắc mặt khẽ chuyển đường, trái tim cũng đi theo nhịn không được khẩn trương nhảy lên đứng lên. Bởi vì hắn nhớ tới Hạ Vân Kiệt vừa rồi cùng La Chí Cương nói chuyện khi nhắc tới Tần Lam, hiển nhiên Tần Lam là người của hắn! Mà hiện tại, thực rõ ràng trong tỉnh có người ở đối phó chèn ép Tần Lam, nếu không nàng đường đường một thị công an cục phó cục trưởng như thế nào sẽ bị điều đến tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất đâu?

Người của Hạ lão sư a, là có thể tùy tiện chèn ép sao?

“Tần Lam nguyên lai không phải phân công quản lý hình sự án kiện phó cục trưởng sao? Như thế nào sẽ bị điều đến tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất? Này không phải hạt hồ nháo sao?” Quả nhiên Phùng Chính Thành nghe vậy sắc mặt đại biến, thậm chí trong mắt dấy lên một đoàn lửa giận.

Phùng Chính Thành tuy rằng không có xâm nhập hiểu biết quá Tần Lam người này, nhưng là biết nàng năng lực không sai. Chính là tỉnh thính muốn người, hắn cũng không không để hắn đi, nay đổ tốt, thế nhưng đem công

an cục một vị đắc lực tài tướng cấp cho tới tỉnh ủy lịch sử Đảng văn phòng? Này không rõ bãi đả kích chèn ép sao? Huống chi này Tần Lam còn rõ ràng là thúc gia nhận thức bằng hữu!

“Giống như, giống như nghe nói Tần Lam đắc tội người tỉnh ủy tổ chức bộ, cũng có có thể là chịu Hàn Thăng Đông sự kiện ảnh hưởng.” Diệp Hồng Ba không phải thực khẳng định nói.

Hàn Thăng Đông đó là gần nhất gặp chuyện không may quan lớn.

“Hồ nháo, Hàn Thăng Đông sự tình cùng Tần Lam có cái gì quan hệ? Nàng chính là cái địa phương công an cục phó cục trưởng, chẳng lẽ còn tham ngộ cùng đến kia trình tự sự tình bên trong sao?” Phùng Chính Thành nghe vậy khiển trách.

“Này ta sẽ không rõ ràng, bất quá nghe nói hiện tại tiếng gió đối Tây Lĩnh tỉnh phó tỉnh trưởng Tần Diệc Trăn không phải rất lợi, cho nên ta nghĩ có thể là……” Diệp Hồng Ba nói.

Tần Lam trước kia là hắn phó thủ, Diệp Hồng Ba đối của nàng bối cảnh tự nhiên xâm nhập hiểu biết quá, biết của nàng Nhị thúc có chút phân lượng, là Tây Lĩnh tỉnh phó tỉnh trưởng. Đương nhiên Tây Lĩnh tỉnh phó tỉnh trưởng quản không đến Giang Châu thị quan viên, đến Diệp Hồng Ba này trình tự cũng là không tất yếu bởi vì Tần Lam Nhị thúc thân phận liền đặc biệt đối đãi Tần Lam. Đương nhiên hơi chút vài phần kính trọng một ít tổng vẫn phải có. Cho nên có liên quan Tây Lĩnh tỉnh phó tỉnh trưởng Tần Diệc Trăn sự tình, Diệp Hồng Ba còn là có vẻ chú ý.

“Phải không? Tỉnh thính ngươi quen thuộc, chuyện này ngươi cho ta hảo hảo hỏi thăm hỏi thăm, nhất là Tần

Lam công tác điều động đến tột cùng là ai ở sau lưng giở trò quỷ?” Phùng Chính Thành nghe vậy hơi hơi nhíu hạ mày, sau đó phân phó nói. Chính là nói lời này khi, trong mắt toát ra trầm tư sắc.

Hắn không biết Tần Lam cùng hắn thúc gia đến tột cùng là cái gì quan hệ, quan hệ lại thâm sâu tới trình độ nào. Nhưng mặc kệ nói như thế nào, nếu thúc gia cố ý nhắc tới Tần Lam, Tần Lam hiện tại lại đã bị chèn ép, hơn nữa Tần Lam trước kia còn là Giang Châu thị quan viên, mặc kệ theo điểm nào nhất xuất phát, Phùng Chính Thành đều cần tra cái rõ ràng.

“Tốt, ta sẽ mau chóng điều tra rõ.” Diệp Hồng Ba nghiêm nghị nói.

……

Trở lại Đức Nhã tiểu khu cho thuê phòng, bởi vì Trầm Lệ Đề ngày mai có chuyến bay, đã muốn sớm trên giường ngủ.

Hạ Vân Kiệt vọt tắm rửa, sau đó đem chính mình ném tới trên giường, hai tay chẩm đầu nhìn trần nhà ngẩn người.

Đêm nay chuyện đã xảy ra một màn mạc ở trước mắt xẹt qua, làm cho hắn tâm tình cảm giác phá lệ trầm trọng cùng bi ai.

Hắn không dám tưởng tượng, nếu hắn thật sự chính là một gã quán bar phục vụ sinh, nếu hắn không phải một gã vu sư, nếu hắn không biết Phùng Chính Thành đám người, cùng đợi hắn sẽ là cái gì?

Đương nhiên hiện tại bởi vì hắn không phải một gã quán bar phục vụ sinh, cho nên hết thảy kết quả đều cải biến, La Chí Cương đám người cũng chuyển khởi tảng đá tạp

chính mình chân, cũng nhất định hội đã bị tối nghiêm khắc trừng phạt, nhưng Hạ Vân Kiệt tâm tình lại một chút đều cao hứng không nổi, mà là trầm trọng cùng bi ai, đồng thời cũng càng phát ra cảnh giác đứng lên.

Giống La Chí Cương như vậy bại hoại, còn có giống hắn, giống Phùng Chính Thành đám người chế phục hắn, nhưng nếu đổi thành chính hắn đâu? Lấy năng lực của hắn, một khi sa đọa, một khi phóng túng đứng lên, thế giới này lại có vài người có thể chế được hắn?

Nghĩ đến đây, Hạ Vân Kiệt không khỏi âm thầm cảm kích hắn sư phụ an bài hắn làm công anh minh quyết định, nếu không có này đoạn đặc thù mà bình thường trải qua, nếu hắn ngay từ đầu liền vận dụng siêu năng lực, ngay từ đầu liền cao cao tại thượng nhìn xuống thế nhân, hắn sẽ không biện pháp thể hội tiểu nhân vật chua xót, sẽ theo ngay từ đầu bị lạc chính mình.

Cho nên, Hạ Vân Kiệt càng kiên định làm công quyết tâm, cho nên này cũng ý nghĩa, hắn một lần nữa phản hồi đến người kia sơn biển người nhân tài thị trường.

Nghĩ đến làm công, nghĩ đến nhân tài thị trường, Hạ Vân Kiệt theo bản năng sờ soạng hạ túi tiền, trong túi không nhiều không ít vừa vặn còn lại một trăm đồng tiền.

Hạ Vân Kiệt khóe miệng không khỏi nổi lên một tia tự giễu cười khổ, không sai biệt lắm hai tháng tiền, hắn ở nhân tài thị trường bên ngoài ngoài ý muốn đụng tới Trình Phinh, hắn trong túi liền sủy một trăm đồng tiền, không nghĩ tới ở quán bar làm công không sai biệt lắm hai tháng, kết quả là hắn trong túi như trước chỉ có một trăm đồng tiền.

Hết thảy lại giống như về tới khởi điểm.

“Chết tiệt La Đại Vĩ, vốn lão tử quá hai ngày liền phát

tiền lương nha!” Hạ Vân Kiệt lại sờ sờ túi tiền, không khỏi có chút buồn bực mắng nổi lên La Đại Vĩ.

Hiện tại hắn ở Thiệu Lệ Hồng trong lòng nhưng là siêu cấp đại nhân vật, huống hồ vì chuyện của hắn, đêm nay quán bar sinh ý cũng bị muốn làm tạp, hắn lại như thế nào không biết xấu hổ mở miệng hướng Thiệu Lệ Hồng tác muốn tiền lương? Mà hắn không mở miệng, Thiệu Lệ Hồng sẽ cho hắn kết toán tiền lương sao?

Hiển nhiên khả năng tính rất nhỏ rất nhỏ, phải biết rằng hắn hiện tại nhưng là ngay cả thị ủy thư kí đều phải kính sợ có thêm nhân, trước kia không biết cũng liền thôi, nay Thiệu Lệ Hồng đã muốn đã biết, nàng không biết xấu hổ hoặc là nàng có lá gan lấy về điểm này tiền trinh cho hắn phát tiền lương sao?

Buồn bực mắng một trận La Đại Vĩ đám người sau, Hạ Vân Kiệt đứng dậy xuất ra kia nghe nói truyền tự Vu Hàm môn khai sơn thủy tổ Vu Hàm phong cách cổ xưa quy xác.

Vừa rồi ở trên xe tuy rằng đại khái tại trong lòng suy tính một phen, nề hà về Tần Lam tin tức biết đến quá ít, cho nên suy tính đi ra sự tình hữu hạn. Có này quy xác tương trợ, Hạ Vân Kiệt liền có thể suy tính ra càng nhiều có liên quan Tần Lam sự tình.

Cảm tạ thư hữu nhóm đầu phiếu duy trì, cảm tạ hải tịch, kiếp sổ, long mộng duyên, tịch dương ‖ trăng tàn,stys875, nhân quả, chỉ có sáng thế 111 chờ thư hữu hôm nay đánh thưởng duy trì.

Hiện tại quyển sách đã muốn xông lên trang đầu chu nhân khí bảng đan, chu đề cử bảng đan còn kém hai mươi đến phiếu có thể thượng bảng, thích quyển sách thư hữu nhóm còn thỉnh tiếp tục cấp lực.

Đây là đệ tam canh, buổi tối còn có thể có thứ bốn canh!!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 131 : Khuê xà cổ

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-14 2057.0 số lượng từ:3145

Cầm quy xác, Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng vuốt ve mặt trên lộ ra du cổ tang thương hơi thở quy văn. Dần dần quy xác sáng lên một tầng mông lung quang mang, quy xác mặt trên kia rậm rạp đường cong như ẩn như hiện, hoặc sáng hoặc tối, thậm chí ẩn ẩn trung còn có thanh âm theo quy xác phát ra đến, ở trong đêm đen tựa hồ ở kể rõ cái gì.

Sau một lát, Hạ Vân Kiệt thu hồi quy xác. Trong đêm đen, hắn cặp kia tối đen con ngươi lóe ra nhiều điểm sấm nhân hàn quang.

Tuy rằng cùng Tần Lam ở chung thời gian thực ngắn, nhưng nàng ở Hạ Vân Kiệt trong lòng vẫn chiếm một cái thực đặc thù vị trí! Đã có thể ở vừa rồi Hạ Vân Kiệt suy tính ra, Tần Lam trong khoảng thời gian này thâm chịu tiểu nhân chèn ép uy hiếp. Không chỉ có con đường làm quan lũ tao biếm trích, hơn nữa ở cá nhân hôn nhân lựa chọn tựa hồ cũng đã bị uy hiếp.

……

Ngày hôm sau, Giang Châu thị thị ủy đại lâu, thị ủy thư kí văn phòng.

Hạ Vân Kiệt đại mã kim đao ngồi ở sô pha trung gian, Cù Vệ Quốc chủ nhiệm cùng Phùng Chính Thành thư kí ở bên cạnh bồi ngồi.

“Sư thúc tổ, La Chí Cương đám người sự tình đã muốn điều tra rõ ràng, bọn họ mấy năm nay phạm hạ sự tình, quả thực có thể nói làm người ta giận sôi, trực tiếp bắn

chết đều ước chừng có thừa. Không biết ngài có cái gì chỉ thị?” Cù Vệ Quốc cung kính hội báo nói.

“Hết thảy đi pháp luật trình tự đi, việc này ta bất quá hỏi.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói, trong lòng nhưng thật ra âm thầm cảm thán, này đặc thù ngành chính là đặc thù ngành, làm việc tình năng lực quả nhiên không phải bình thường công an kiểm tra cơ quan có thể so sánh với.

“Là, ta sẽ đem có liên quan La Chí Cương đám người phạm tội chứng cớ chuyển giao cấp Chính Thành. Còn có có liên quan Tần Lam sự tình chúng ta cũng tiến hành rồi một phen điều tra.” Cù Vệ Quốc nói xong, ánh mắt thật cẩn thận nhìn về phía Hạ Vân Kiệt.

“Nói tiếp, Tần Lam là của ta bạn tốt.” Hạ Vân Kiệt gặp Cù Vệ Quốc nhắc tới Tần Lam, hai mắt hơi hơi sáng ngời, lóe ra một chút hàn quang.

“Là!” Cù Vệ Quốc gặp Hạ Vân Kiệt mắt lộ ra hàn quang, trong đầu không khỏi run lên, vội vàng ngồi thẳng thân thể, sau đó một năm một mười hội báo nói:“Tần Lam đồng chí cùng một tháng rưỡi trước bị điều hướng tỉnh công an thính, nhâm cán bộ kỳ cựu chỗ phó trưởng phòng, phụ trách cách về hưu lão cán bộ quản lý phục vụ công tác. Một tuần trước lại bị điều hướng tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất nhâm nghiên cứu thất một chỗ phó trưởng phòng, phụ trách cách mạng dân chủ mới thời kì lịch sử Đảng tư liệu thu thập, sửa sang lại, biên soạn cùng nghiên cứu công tác.”

“Một công an cục phó cục trưởng bị điều đến lịch sử Đảng nghiên cứu thất nghiên cứu lịch sử, đây là bình thường công tác điều động sao?” Hạ Vân Kiệt mặt không chút thay đổi ngắt lời nói.

“Không phải.” Cù Vệ Quốc trả lời.

“Tốt lắm, ngươi tiếp tục nói, chuyện này đến tột cùng là ai đang làm trò quỷ?” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

“Là. Chuyện này theo ta điều tra là Lữ Đông Nghĩa ở phía sau màn thôi động, Lữ Đông Nghĩa đương nhiệm tỉnh ủy tổ chức bộ cán bộ ngũ phòng trưởng phòng, xem như có điểm thực quyền nhân vật. Hắn phụ thân Lữ Vân Hạo là xx bộ thường vụ phó bộ trưởng, chức cấp là chính bộ, tay cầm thực quyền. Lữ Đông Nghĩa đối Tần Lam có mơ ước chi tâm, liền mượn hắn phụ thân lần này bị trao quyền điều tra Hàn Đông Thăng sự kiện, thừa cơ chèn ép Tần gia, muốn mượn cơ bức Tần Lam đi vào khuôn khổ. Hàn Đông Thăng là……” Cù Vệ Quốc đem một buổi tối thu thập đến tình báo, trải qua phân tích nhất nhất hội báo cấp Hạ Vân Kiệt nghe.

Cù Vệ Quốc hội báo nghe được Phùng Chính Thành tóc gáy đều căn căn dựng thẳng lên.

Trước kia hắn là biết Cù Vệ Quốc nắm giữ kia ngành rất lợi hại, nhưng không nghĩ tới lợi hại đến bực này trình độ, gần một buổi tối công phu, không chỉ có đem Tần gia, Lữ gia sự tư tưởng tra nhất thanh nhị sở, liền ngay cả Lữ Đông Nghĩa đối Tần Lam có mơ ước chi tâm bực này bí mật việc cũng tra xét đi ra.

“Trách không được ta tính ra Tần Lam không chỉ có ở con đường làm quan chịu tiểu nhân chèn ép, ở cá nhân hôn nhân cũng đã bị hiếp bức, lại nguyên lai là như vậy một hồi sự. Tốt lắm, này Lữ gia thế nhưng có thể làm ra loại chuyện này, xem ra cũng không phải cái gì thứ tốt!” Hạ Vân Kiệt nhẹ tay khinh chuyển chén trà nắp, nhìn như ngữ khí tùy ý, nhưng lộ ra cổ làm cho người ta cảm thấy đến xương hàn ý.

Gặp Hạ Vân Kiệt lời nói trung rõ ràng có đối phó Lữ gia ý tứ, Phùng Chính Thành không khỏi hách nhất đại khiêu, thật cẩn thận đối Hạ Vân Kiệt nói:“Thúc gia, Lữ

gia thế lực khổng lồ, Lữ Vân Hạo lại thân cư địa vị cao……”

“Kia thì thế nào? Chẳng lẽ ý của ngươi là hắn thân cư địa vị cao, ta sẽ không có thể động hắn sao?” Hạ Vân Kiệt đem chén cái nặng nề mà nhất cái, lạnh giọng ngắt lời nói.

“Không phải, không phải, chính là ta cảm thấy chuyện này tư sự thể đại, có phải hay không hẳn là thỉnh Hoàng lão……” Phùng Chính Thành gặp Hạ Vân Kiệt tức giận, không khỏi hoảng sợ, vội vàng nói.

“Chưởng môn sư thúc tổ sự tình, đều có chúng ta cống hiến sức lực, lại khởi cần làm phiền ngoại nhân? Lữ gia không phải Lữ Vân Hạo lợi hại một chút sao? Kia lại như thế nào? Đơn giản cũng chỉ là cái mông không sạch sẽ tên. Thật muốn đem hắn này sự tình điều tra cái rõ ràng, hắn chính là cái thứ hai Hàn Đông Thăng!” Cù Vệ Quốc không đợi Phùng Chính Thành nói xong, đã muốn bất mãn ngắt lời nói.

Lữ gia quả thật quyền đại thế đại, nhưng hắn Cù Vệ Quốc sư đồ hai thế hệ trì chưởng nước cộng hoà đặc thù ngành mấy chục năm, kỳ thật lực lại khởi dung khinh thường? Đơn giản bởi vì ngành đặc thù duyên cớ, kỳ thật lực đều giấu ở chỗ tối, không làm người biết thôi. Bất quá cũng đang bởi vì này dạng, một khi này cổ thực lực triển lộ nó răng nanh mới chính thức đáng sợ.

Huống hồ chưởng môn sư thúc tổ ra sao ngang phân, thân là Vu Hàm môn đệ tử Cù Vệ Quốc lại khởi có thể diện làm cho chưởng môn sư thúc tổ vì này đó thế tục việc tự mình đăng môn cầu người?

Gặp Cù Vệ Quốc nói được như thế tự tin, Phùng Chính Thành lại nhịn không được một trận tóc gáy vẻ sợ hãi.

Lữ Vân Hạo, Lữ gia a, đối với Phùng Chính Thành này quan viên địa phương mà nói, kia đã muốn là một chính trị thế lực trung nhất quái vật lớn, không nghĩ tới Cù Vệ Quốc thế nhưng mày cũng không mặt nhăn một chút sẽ đối phó bọn họ. Có thể nghĩ, Cù Vệ Quốc thế lực ra sao khủng bố, âm thầm nắm giữ bí mật lại là đáng sợ cỡ nào, đồng thời, Phùng Chính Thành cũng lại một lần nữa khắc sâu nhận thức đến, Hạ Vân Kiệt vị này chưởng môn ở Vu Hàm môn trong đệ tử tối cao địa vị.

Hạ Vân Kiệt cũng không thích bởi vì chính mình việc tư mà phiền toái Hoàng lão, nếu cần phiền toái Hoàng lão đại động can qua, hắn chẳng bằng tự thân xuất mã âm thầm thi pháp. Nếu hắn tự thân xuất mã, mặc hắn Lữ Vân Hạo thân ở loại nào địa vị cao, ở trước mặt hắn nhưng cũng bất quá chính là nhất giới phàm nhân, diệt hắn bất quá dễ như trở bàn tay. Bất quá này cũng không phải Hạ Vân Kiệt sở thích, có thể sử dụng thế tục biện pháp giải quyết, Hạ Vân Kiệt còn là hy vọng dùng thế tục biện pháp giải quyết, bởi vì hắn hiện tại muốn quá vốn chính là một cái thế tục nhân cuộc sống.

Cù Vệ Quốc trong lời nói rất hợp Hạ Vân Kiệt ý tứ. Nếu Lữ gia có thể vận dụng trong tay quyền lực chèn ép Tần gia, thậm chí bức bách Tần Lam, vì cái gì Cù Vệ Quốc sẽ không có thể vận dụng trong tay quyền lực điều tra bọn họ, cũng cuối cùng đem Lữ gia đem ra công lý đâu?

“Hảo, Vệ Quốc, chuyện này liền giao cho ngươi tới làm.” Hạ Vân Kiệt vừa lòng điểm gật đầu, sau đó tâm niệm vừa động, một sợi tóc dừng ở hắn mở ra bàn tay.

“Đây là ta còn trẻ khi dùng linh khí thần niệm ôn dưỡng cổ trùng, hôm nay liền ban cho ngươi đi.” Hạ Vân Kiệt nhìn thoáng qua trong tay kia căn “Sợi tóc” Nói.

Vừa dứt lời, kia sợi tóc liền bay vụt hướng Cù Vệ Quốc, dừng ở cánh tay hắn.

Kia sợi tóc rơi xuống ở Cù Vệ Quốc cánh tay thượng, tựa như cổ khí dường như, thế nhưng chậm rãi thành lớn, trong nháy mắt liền biến thành một cây thô như chiếc đũa tiểu hắc xà.

Kia xà hai mắt sâu thẳm, khắp cả người hắc trạch, toàn bộ thân mình lập lên, ở dưới ánh mặt trời có vẻ phá lệ âm trầm khủng bố, nhìn xem Phùng Chính Thành tứ chi lạnh cả người, hàn khí xông ra.

Gặp kia cọng ti trong nháy mắt biến thành một màu đen con rắn nhỏ, Cù Vệ Quốc trong lòng cũng là từng trận sợ hãi, bất quá càng nhiều cũng là vui mừng kích động, vội vàng hai đầu gối quỳ xuống đất nói:“Đa tạ chưởng môn sư thúc tổ ban ân!”

“Đứng lên đi, này cổ tên khuê xà. Khả đại khả tiểu, nhỏ như sợi tóc, lớn khi tựa như chân chính rắn cạp nong, có thể phi thiên độn địa, khả đến vô ảnh đi vô tung. Này cổ chi độc không chỉ có có thể giết người cùng vô hình, còn có thể mê hoặc người thần trí.” Hạ Vân Kiệt êm tai nói tới, khi nói chuyện, kia khuê xà quả nhiên biến thành một cái một mét dài hơn đại xà, đem Cù Vệ Quốc chỉnh điều cánh tay đều quấn quanh lên.

Nghe Hạ Vân Kiệt lời nói, nhìn như một cây sợi tóc khuê xà đảo mắt lại biến thành một mét dài hơn đại xà, Phùng Chính Thành hai chân đều thiếu chút nữa nhịn không được run lên đứng lên.

Muốn nói trước kia, hắn chỉ biết là Hạ Vân Kiệt y thuật lợi hại, tối hôm qua hắn lại biết Hạ Vân Kiệt võ công vô cùng tốt, nay hắn mới biết được này cũng không tính cái gì, giống trước mắt này độc xà giống nhau quỷ dị vu thuật mới là chân chính khủng bố đáng sợ, cũng mới chính thức ý thức được, đến hắn thúc gia bực này trình tự, nhâm Lữ Vân Hạo thân cư gì vị, ở hắn trong mắt đơn

giản cũng liền phàm phu tục tử một cái.

Phùng Chính Thành nghe được nhìn xem thiếu chút nữa hai chân run lên, nhưng Cù Vệ Quốc lại càng nghe càng là kích động, này quả thực chính là vì hắn này đặc thù ngành người phụ trách lượng thân đính làm bí mật đòn sát thủ a!

“Bất quá ngươi phải nhớ cho kỹ, không chuẩn dùng này khuê xà đi hành hung làm ác, nếu không ta không chỉ có muốn thu hồi này khuê xà, hơn nữa tất không nhẹ tha cho ngươi!” Hạ Vân Kiệt nói đến mặt sau đã muốn là thanh sắc câu lệ.

“Đệ tử tuyệt không dám có vi chưởng môn sư thúc tổ dạy bảo!” Cù Vệ Quốc vội vàng nghiêm nghị nói.

Hạ Vân Kiệt thế này mới gật gật đầu lại nói:“Hiện tại ngươi lại lấy một giọt máu tươi giọt cùng khuê xà đỉnh đầu, ta giúp ngươi cùng này khuê xà lập cái khế ước đi, nếu không ngươi là chỉ huy không được nó.”

“Là.” Cù Vệ Quốc vội vàng theo trên người lấy ra một phen đặc chế tiểu mã tấu, sau đó nơi ngón tay nhẹ nhàng nhất hoa, liền có máu tươi chảy ra, sau đó giọt cùng khuê xà đỉnh đầu.

Hạ Vân Kiệt thấy thế năm ngón tay lập mã phi kháp, trong miệng lẩm bẩm, dần dần kia máu tươi hiện ra một cái đặc thù mà từ xưa phù văn, sau đó nhập vào khuê xà não đỉnh, biến mất không thấy.

Kia phù văn vừa tiêu thất, Cù Vệ Quốc lập tức liền nhận thấy được chính mình trên người giống như hơn một kiện này nọ, tựa như đột nhiên dài hơn ra một cánh tay giống nhau. Hắn tâm niệm vừa động, kia vốn quấn quít lấy cánh tay khuê xà, thế nhưng phút chốc một chút biến trở về sợi tóc, không chỉ có đem Phùng Chính Thành

hoảng sợ, đem Cù Vệ Quốc chính mình cũng hoảng sợ.

Bất quá lập tức, Cù Vệ Quốc liền mừng rỡ như điên, đồng thời cũng đối Hạ Vân Kiệt vị này chưởng môn sư thúc tổ càng phát ra kính sợ.

Thân là Vu môn đệ tử, Cù Vệ Quốc cũng hiểu chút cổ thuật, cũng dưỡng có cổ trùng. Nhưng hiện tại hắn mới phát hiện, chính mình về điểm này cổ thuật cùng chưởng môn sư thúc tổ này vô cùng kì diệu cổ thuật nhất so với, quả thực một trời một vực, thậm chí có thể nói căn bản xưng không hơn cổ thuật.

“Được rồi, Lữ gia sự tình ngươi chậm rãi điều tra, không cần nóng vội. Bất quá Tần Lam công tác, ta hy vọng ngươi có thể mau chóng đem nàng một lần nữa triệu hồi công an ngành, đương nhiên không cần bởi vì ta duyên cớ liền cấp nàng thăng quan cái gì, hết thảy còn là ấn ban liền bước, xem của nàng công tác năng lực cùng chiến tích, nàng không phải người thích dựa vào quan hệ thượng vị. Còn có, không cần cùng người Tần gia nhắc tới ta.” Hạ Vân Kiệt gặp Cù Vệ Quốc đã muốn đối khuê xà thu phóng tự nhiên, biết ở thị ủy văn phòng tái ngốc đi xuống cũng không chính mình sự tình gì, liền đứng dậy nói.

“Đệ tử hiểu được.” Cù Vệ Quốc vội vàng cũng đi theo đứng dậy nói.

Hôm nay canh bốn đổi mới xong, cảm tạ các vị duy trì.

Thuận tiện nói hạ, theo ngày mai bắt đầu đổi mới thời gian sửa vì giữa trưa một chút chung tiền nhất chương, buổi tối tám giờ tiền nhất chương. Như vậy đổi mới sẽ không hội ảnh hưởng đến các vị giấc ngủ thời gian.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 132 : Hạ lão sư bằng hữu

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-15 0929.0 số lượng từ:3045

Ra thị ủy đại lâu, cưỡi xe đạp xuyên qua ở dòng xe cộ trung, Hạ Vân Kiệt không khỏi có chút phát sầu, bởi vì hắn thất nghiệp, hơn nữa trước mắt trong túi chỉ còn một trăm đồng tiền. Trên thực tế nếu không phải mấy ngày hôm trước có người cho điểm tiểu phí, hắn hiện tại chỉ sợ đã muốn thân vô xu.

Một trăm đồng tiền, lấy Hạ Vân Kiệt tiết kiệm cách sống, vốn chống đỡ đến phát tiền lương ngày là dư dả, nhưng Hạ Vân Kiệt như thế nào cũng không nghĩ tới, đột nhiên gian hắn liền thất nghiệp.

“Ai, cũng không biết có thể hay không lập tức tìm được một phần công tác, bằng không chỉ có thể đem kia bản bút ký bản máy tính cấp bán.” Cưỡi xe đạp, bất tri bất giác trung nhưng lại kỵ đến nhân tài thị trường cửa, nhìn cửa nhân tiến nhân ra, Hạ Vân Kiệt âm thầm thở dài.

Sớm đi thời điểm tìm công tác trải qua nói cho hắn, đầu năm nay muốn tìm phân công tác khó nha!

Hạ Vân Kiệt chính âm thầm thở dài gian, di động vang lên tin nhắn nêu lên âm.

Hạ Vân Kiệt xuất ra di động vừa thấy, không khỏi hỉ thượng đuôi lông mày, thậm chí đều vui vẻ hận không thể đối với di động thân thượng một ngụm. Nguyên lai này tin nhắn là Thiệu Lệ Hồng phát tới được, mặt trên viết:“Tuy rằng biết chút tiền ấy người xem không hơn, nhưng ta còn là cho ngài kí đi cuối cùng một bút tiền lương, hy vọng ngài đừng cười nói!”

“Thật cám ơn Hồng tỷ, ta hiện tại chính nghèo mau thân vô xu !” Hạ Vân Kiệt cuối cùng không ở trên đường cái tự di động một chút, nhưng vui vẻ cấp Thiệu Lệ Hồng trở về một cái tin nhắn, sau đó hưng trí hừng hực đi gần nhất ngân hàng kiến thiết atm cơ xem xét tiền lương tạp kim ngạch.

Điện thoại kia đầu, Thiệu Lệ Hồng nhìn di động màn hình biểu hiện tin nhắn, nhịn không được “Xì” Một tiếng nở nụ cười, nhưng nước mắt lại chỉ không được theo tiếng cười bừng lên.

Nàng đương nhiên là không tin, lấy Hạ Vân Kiệt thân phận hội nghèo mau thân vô xu!

Nhìn atm cơ thượng biểu hiện 2 tự đi đầu bốn vị con số, Hạ Vân Kiệt cũng nhịn không được nở nụ cười.

Hai ngàn khối, cũng đủ hắn duy trì một đoạn thời gian, hắn rốt cục không cần phải gấp gáp tìm công tác.

Theo atm cơ thượng lấy năm trăm nguyên tùy thân mang theo, Hạ Vân Kiệt cưỡi xe đạp về tới Đức Nhã tiểu khu thuê nhà ở.

Trầm Lệ Đề hôm nay có chuyến bay không ở nhà, tạm thời giải trừ “Khủng hoảng kinh tế” Cảnh báo Hạ Vân Kiệt vốn định chuẩn bị một chút cầu chức tư liệu, chính là không biết vì sao trong đầu lại luôn lóe ra hôm trước ở tỉnh thành lái xe trải qua “Tác liệt” Cà phê quán khi nhìn đến kia quen thuộc thân ảnh.

Lúc ấy Hạ Vân Kiệt cũng không biết Tần Lam tình trạng, cho nên cũng không cảm thấy có cái gì dị thường, nay hồi tưởng đứng lên, lại tổng cảm thấy kia thân ảnh phá lệ cô linh bất lực, làm cho người ta tâm sinh yêu thương.

“Không biết nàng hiện tại thế nào? Nếu không đi xem

nàng?” Một ý niệm trong đầu tựa như ma chú bình thường đột nhiên tiến vào Hạ Vân Kiệt trong đầu, sau đó Hạ Vân Kiệt cơ hồ không có gì do dự liền bối khởi đan kiên bao ra phòng, sau đó đánh xe một đường hướng nhà ga mà đi.

Làm Hạ Vân Kiệt mua được vé xe lửa, cũng ngồi trên gần nhất một chuyến khai hướng Hải Châu thị xe lửa khi, nước cộng hoà đặc thù ngành đầu nhi Cù Vệ Quốc đã muốn ngồi ở Giang Nam tỉnh tỉnh ủy thư kí Triệu Hưng Quân trong văn phòng.

“Cù chủ nhiệm đại giá quang lâm, thật sự là khách ít đến, khách ít đến a!” Triệu thư kí cười tự mình tiếp nhận bí thư trần có lương trong tay chén trà, cấp Cù Vệ Quốc đưa qua đi.

Lần trước Hoàng lão đến Giang Nam tỉnh, hai người từng có một lần có vẻ xâm nhập mà khoái trá tiếp xúc.

“Ta là vô sự không đăng tam bảo điện a!” Cù Vệ Quốc một bên tiếp nhận chén trà, một bên cười nói, chính là hắn kia trương người chết mặt cười, lại tổng làm cho người ta âm trầm sâm cảm giác.

“Ngài nói, chỉ cần có cần chúng ta địa phương phối hợp, ta nhất định phái người phối hợp Cù chủ nhiệm công tác.” Triệu thư kí biết Cù chủ nhiệm thân phận đặc thù, nghe vậy nghiêm sắc mặt nói.

“Triệu thư kí khách khí, bất quá chuyện này thật đúng là cần ngài này thư kí động vừa động trong tay quyền lực.” Cù Vệ Quốc thu hồi trên mặt mỉm cười, sau đó cầm trong tay một phần hồ sơ đưa cho Triệu thư kí nói:“Đây là một vị kêu Tần Lam đồng chí tư liệu, cũng là Hạ lão sư một vị tốt bằng hữu, còn thỉnh ngài xem qua một chút.”

“Hạ lão sư!” Triệu thư kí nghe vậy trái tim không khỏi mạnh nhảy lên một chút, biểu tình cũng lộ ra vài phần ngưng trọng đến.

Hắn tự nhiên biết Cù Vệ Quốc trong miệng Hạ lão sư chỉ là ai, kia nhưng là hắn lão thủ trưởng bạn vong niên, cũng là hắn Triệu Hưng Quân ân nhân. Nói Hạ Vân Kiệt là hắn Triệu Hưng Quân ân nhân, là một chút cũng không quá phận.

Quấn quanh hắn nhiều năm chân bệnh, đó là Hạ Vân Kiệt cho hắn chữa khỏi. Nếu không có Hạ Vân Kiệt hỗ trợ trị liệu, Triệu Hưng Quân không chỉ có muốn tiếp tục thừa nhận chân bệnh tra tấn, thậm chí càng tiến bước, này chân bệnh rất khả năng đều đã trước tiên làm cho hắn chấm dứt chính trị kiếp sống.

Bởi vì hắn không có khả năng ngồi xe lăn còn chủ trì một tỉnh công tác!

Về phần trước mắt vị này Cù Vệ Quốc chủ nhiệm, tuy rằng Triệu Hưng Quân đến bây giờ còn không biết hắn cùng Hạ Vân Kiệt chân chính quan hệ, nhưng bằng hắn nhiều năm rèn luyện đi ra hơn người thấy rõ lực, không khó phát hiện, Cù Vệ Quốc đối Hạ Vân Kiệt kính sợ hơn xa cho Hoàng lão. Điểm ấy theo hắn vì Hạ lão sư một bằng hữu, liền tự mình đăng môn hắn tỉnh ủy thư kí văn phòng, liền có thể khuy một tia.

Cho nên Cù Vệ Quốc nhắc tới khởi Hạ lão sư, cho dù Triệu thư kí là trì chưởng mấy ngàn vạn dân cư kinh tế cường tỉnh thư kí, lúc này cũng lập tức độ cao coi trọng đứng lên.

Tiếp nhận Cù Vệ Quốc đưa qua tư liệu, Triệu thư kí trước mặt hắn mặt liền lập tức cúi đầu lật xem lên.

Triệu thư kí xem tư liệu tốc độ rất nhanh, không bao lâu

thời gian, hắn liền ngẩng đầu lên, chính là sắc mặt lại hơi có chút khó coi.

Này cũng khó trách, ngồi ở Triệu thư kí vị trí, sao lại nhìn không ra đến một công an cục phó cục trưởng phân quản hình sự án kiện, đột nhiên bị điều đến tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất ý nghĩa cái gì? Lại cứ chuyện này còn là phát sinh ở hắn khu trực thuộc, lại cứ này nữ nhân còn là Hạ lão sư bằng hữu.

Đương nhiên Triệu thư kí cũng liên tưởng đến một ít này khác nhân tố, bởi vì Cù Vệ Quốc cho hắn tư liệu trung cố ý nhắc tới Tần Lam Nhị thúc là Tây Lĩnh tỉnh phó tỉnh trưởng. Bất quá Triệu thư kí là một tỉnh tỉnh ủy thư kí, đặt ở trước kia kia đó là nhất phương biên giới đại quan, tự nhiên sẽ không bởi vì nghĩ vậy sự kiện cùng Lữ gia có liên quan, liền bó tay bó chân.

Đây là hắn Triệu Hưng Quân địa bàn, nếu người Lữ gia ấn quy củ đến làm việc, hắn tự nhiên muốn bán hắn vài phần mặt mũi, nhưng nếu lung tung đến, hắn này tỉnh ủy thư kí đầu tiên sẽ không đồng ý. Bởi vì này là hắn Triệu Hưng Quân địa bàn, cũng không phải hắn Lữ gia địa bàn, lại khởi dung người khác lung tung lộng, thật muốn như vậy, hắn Triệu Hưng Quân lại như thế nào phục chúng, lại như thế nào quản lý to như vậy một tỉnh? Huống hồ chuyện này còn đề cập đến Hạ lão sư!

“Chuyện này ta đã biết, không biết Hạ lão sư là cái gì ý tứ?” Triệu thư kí bình tĩnh mặt hỏi.

“Hạ lão sư ý tứ là, hắn bằng hữu không cần bởi vì hắn duyên cớ mà đã được đặc thù đối đãi, nhưng là tuyệt không có thể làm cho nàng chịu này ủy khuất!” Cù Vệ Quốc trả lời.

“Yên tâm, đây là ta thất trách, ta nhất định hội mau chóng cấp Tần Lam một cái công đạo, tuyệt không sẽ

làm nàng nhận không này ủy khuất, lại nói tiếp ta còn muốn cảm ơn Hạ lão sư, nếu không phải hắn nhắc nhở, phía dưới người lung tung muốn làm, ta này thư kí vẫn chưa hay biết gì không biết đâu.” Triệu thư kí nghe vậy mặt mang vẻ xấu hổ nói.

“Triệu thư kí nói quá lời, ngài nhật lí vạn ky, không có khả năng mọi chuyện tự mình hỏi đến, huống hồ chuyện này cũng là sự ra có nguyên nhân.” Cù Vệ Quốc lộ.

“Sự ra có nguyên nhân?” Triệu thư kí nghe vậy mày hơi hơi một điều, lập tức lộ ra một tia cười khổ nói:“Người sáng mắt trước mặt không nói tiếng lóng, Cù chủ nhiệm đây là tính muốn miệt mài theo đuổi sao? Bất quá nói thật Lữ Vân Hạo gần nhất thế chính mãnh, hắn mặt mũi ta còn là cấp một ít, không có khả năng bởi vì người của hắn ở nhân sự an bài phương diện âm thầm làm chút tay chân ta liền trực tiếp đem hắn chức vụ cấp miễn. Hết thảy còn là cần ấn chứng cớ cùng trình tự đến.”

Cù Vệ Quốc gặp Triệu thư kí như vậy ngắn ngủn thời gian trong vòng, trong đầu đã muốn chuyển qua vài cái loan, trong mắt nhưng thật ra nhịn không được lóe ra một tia thưởng thức sắc, sau đó khoát tay nói:“Này ta lý giải, nhưng thân là chính phủ quan viên, tỉnh ủy thư kí, tổng không thể bởi vì sợ hãi cường quyền, để mặc phía dưới quan viên ăn hối lộ trái pháp luật, vi phạm pháp lệnh đi?”

“Cù chủ nhiệm, ngài đây chính là lời nói có chuyện a?” Triệu thư kí nghe vậy không khỏi mãnh hút một ngụm lãnh khí, hắn biết nói đến này phân thượng, hắn là tránh không khỏi cùng Lữ Vân Hạo khởi xung đột. Đương nhiên nếu sự tình quả thật như Cù Vệ Quốc nói như vậy, hắn thân là tỉnh ủy thư kí cũng quả thật phải xuất ra lôi đình thủ đoạn đến, không thể bởi vì đối phương là người của Lữ Vân Hạo, hắn cũng không dám động thủ khai đao!

“Đây là người của ta vô ý trung tra được một ít này nọ, thỉnh Triệu thư kí xem qua.” Cù Vệ Quốc cũng không trí có không cứng ngắc cười, sau đó cầm trong tay mặt khác một phần hồ sơ túi đưa cho Triệu thư kí.

Triệu thư kí theo hồ sơ túi rút ra tư liệu, rất nhanh lật xem vài tờ, trên mặt biểu tình lập tức liền chuyển vì vô cùng ngưng trọng thậm chí có thể nói phẫn nộ.

Bất quá làm Triệu thư kí ngẩng đầu khi, trên mặt hắn ngưng trọng cùng phẫn nộ chuyển vì cười khổ:“Cù chủ nhiệm ngài đây là muốn đem ta cột vào hỏa cái giá thượng nướng a. Bất quá ngài yên tâm, ta Triệu Hưng Quân có ta Triệu Hưng Quân làm quan chi đạo, chỉ cần việc này một khi thẩm tra, ta nhất định hội theo nếp xử lý.”

“Trách không được Hoàng lão như thế coi trọng ngài, Triệu thư kí quả nhiên là chính trực hạng người. Bất quá ngài yên tâm, Lữ Vân Hạo cũng bính đáp không được nhiều thời gian dài, về phần này sự tình mặt sau ta đều phụ có kể lại manh mối cùng chứng cớ, Triệu thư kí hẳn là thực dễ dàng thẩm tra. Tốt lắm, ta sẽ không quấy rầy ngài.” Cù Vệ Quốc chờ chính là Triệu Hưng Quân những lời này, nghe vậy đứng dậy cáo từ nói.

Gặp Cù Vệ Quốc nói Lữ Vân Hạo bính đáp không được nhiều thời gian dài, dù là Triệu Hưng Quân lại nói tiếp cũng là chấp chưởng một tỉnh đại lão, cũng là nhịn không được cảm thấy một cỗ hàn khí theo lòng bàn chân nhắm thẳng ót đỉnh hướng.

Phải biết rằng Lữ Vân Hạo có lẽ trong tay chân chính thực quyền không bằng hắn Triệu Hưng Quân như vậy “Nhất phương chư hầu”, nhưng hai người chức cấp cũng là giống nhau, hiện tại Cù Vệ Quốc thế nhưng trước mặt hắn mặt nói Lữ Vân Hạo cũng bính đáp không

được nhiều thời gian dài, hiển nhiên hắn đã muốn nắm giữ trí hắn cùng với tử địa chứng cứ, hiển nhiên Cù Vệ Quốc sở nắm giữ này ngành che dấu thực lực xa so với hắn trong tưởng tượng còn mạnh hơn rất nhiều.

Bất quá để cho Triệu Hưng Quân cảm thấy cả người mạo hàn khí là: Này hết thảy đều gần chính là Lữ gia động Hạ Vân Kiệt một vị bằng hữu, một vị địa cấp thị công an cục phó cục trưởng!

Nhưng Triệu Hưng Quân cũng không có thể nói Cù Vệ Quốc công báo thù riêng, bởi vì nếu hắn nắm giữ hết thảy chứng cớ đều là thật sự, như vậy chỉ có thể nói hắn là vì nước trừ hại! Nhưng Triệu Hưng Quân lại trong lòng biết rõ ràng, nếu Lữ gia không hề động Hạ Vân Kiệt bằng hữu, có lẽ này đó chứng cớ không có lộ ra mặt nước một ngày, ít nhất sẽ không là hiện tại!

Hôm nay thứ nhất chương, thứ hai chương ở buổi tối tám giờ phía trước, về sau không có cái khác thông tri, trên cơ bản ngay tại giữa trưa tiền cùng buổi tối hai cái thời gian đoạn đổi mới.

Cảm tạ thư hữu nhóm đánh thưởng, cảm tạ các ngươi đề cử, hiện tại vu sư đã muốn xông lên chu nhân khí bảng đan, khẩn cầu các ngươi tiếp tục cấp lực, ta cũng sẽ kiên trì mỗi ngày ổn định đổi mới!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 133 : Thư kí tức giận

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-15 18:47:23.0 số lượng từ:3230

“Hắn âm thầm nắm giữ gì đó đến tột cùng còn có bao nhiêu? Hạ lão sư lại đến tột cùng là hắn người nào?” Tiễn bước Cù Vệ Quốc sau, Triệu Hưng Quân tâm có thừa quý âm thầm suy nghĩ.

Bất quá suy nghĩ cuối cùng kết quả là, hắn Triệu Hưng Quân cũng không biết. Bất quá có một chút hắn Triệu Hưng Quân lại thập phần khẳng định, mặc kệ là Cù Vệ Quốc còn là Hạ Vân Kiệt, đều là không thể trêu chọc khủng bố nhân vật, hơn nữa người sau! Không chỉ có Cù Vệ Quốc đối hắn kính sợ có thêm, lại Hoàng lão bạn vong niên, trêu chọc hắn đó là đồng thời trêu chọc Cù Vệ Quốc cùng Hoàng lão.

Nghĩ đến đây, Triệu Hưng Quân không dám nữa chậm trễ thời gian, lại cầm lấy vừa rồi Cù Vệ Quốc đưa cho hắn tư liệu nhìn đứng lên.

Lại nói tiếp, Hạ Vân Kiệt cũng là hắn ân nhân, mặc kệ ở công còn là ở tư, hắn cũng đều nên thay Hạ Vân Kiệt xuất điểm lực, theo điểm này xem, kỳ thật đắc tội Hạ Vân Kiệt, cũng là đắc tội hắn Triệu Hưng Quân.

Lần này Triệu Hưng Quân xem tư liệu tốc độ không có Cù Vệ Quốc ở khi nhanh như vậy, thậm chí có thể nói có điểm chậm.

Càng xem, Triệu Hưng Quân sắc mặt càng khó xem, thậm chí đến cuối cùng đột nhiên “Phanh!” một tiếng hắn cầm trong tay tư liệu cùng chứng cớ nặng nề mà ở trên bàn nhất các, vỗ án dựng lên.

“Thư kí!” Triệu thư kí bí thư Trần Hữu Lương gặp thư kí đột nhiên tức giận, một lòng không khỏi chiến một chút, vội vàng tiến lên đây nhẹ giọng kêu lên.

Cổ ngữ có ngôn “Thiên tử chi nộ, phục thi trăm vạn!”, Triệu thư kí tuy rằng không phải cái gì thiên tử, nhưng thân là một vài ngàn vạn dân cư đại tỉnh một tay, hắn chấn động giận, kia cũng là thật sự tình, không chừng phía dưới còn có một số lớn người muốn điệu quan mũ thậm chí tiến nhà tù.

“Thông tri Trình Chí, Thế Hoa, Triết Bằng còn có Tuyết Phong bốn vị đồng chí lập tức đến ta văn phòng đến một chuyến.” Triệu thư kí bình tĩnh mặt nói.

Nghe được Triệu thư kí trong miệng phun ra này bốn người tên, Trần Hữu Lương cả người đều trở nên khẩn trương đứng lên, vội vàng nói:“Là thư kí, ta cái này gọi điện thoại thông tri bọn họ.”

Này bốn người tên, Trần Hữu Lương tái quen thuộc bất quá, một vị là tỉnh ủy kỉ ủy thư kí, một vị là tỉnh ủy tổ chức bộ bộ trưởng, một vị là tỉnh công an thính thính trưởng, còn có một vị là tỉnh ủy văn phòng chủ nhiệm. Bốn người này một vị là quản kỷ luật đảng đảng quy, một vị là quản quan mũ, một vị là quản tra án cùng trảo tội phạm, còn có một vị còn lại là tỉnh ủy đại viện đại quản gia. Triệu thư kí ở tức giận sau, đột nhiên điểm này bốn người tên, như thế nào làm cho Trần Hữu Lương không khẩn trương?

Tỉnh ủy thư kí triệu kiến, Trình Chí đám người tự nhiên không dám chậm trễ, rất nhanh liền tụ tập đến thư kí văn phòng đưa tin.

Triệu thư kí gặp bốn người đến đây, trước đem Tần Lam tư liệu hướng tỉnh công an thính thính trưởng Trần Triết Bằng trước mặt nhất ném, bình tĩnh mặt nói:“Trần Triết

Bằng đồng chí, Lí Tuyết Phong đồng chí các ngươi cấp nhìn kỹ xem, đây là chuyện gì xảy ra? Các ngươi có thể cho ta giải thích một chút sao?”

Trần thính trưởng cầm lấy Tần Lam hồ sơ tư liệu không lật xem vài tờ, biểu tình liền trở nên bất an đứng lên.

Lí Tuyết Phong chủ nhiệm cũng thấu quá đến xem xem, biểu tình đồng dạng trở nên có chút bất an đứng lên.

Tần Lam là công an hệ thống nội phó xử cấp cán bộ, của nàng điều động còn là cần khác vị này Trần thính trưởng gật đầu cho phép, cho nên Tần Lam sự tình, Trần thính trưởng là biết đến. Đồng dạng thân là tỉnh ủy đại quản gia, Tần Lam điều tiến tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất, cũng là muốn thông qua Lí Tuyết Phong này đại quản gia.

Lúc ấy bọn họ hai kỳ thật đều cảm thấy có chút không ổn, nhưng ngại cho tỉnh ủy tổ chức bộ thường vụ phó bộ trưởng Vu Nhất Hàm mặt mũi, đương nhiên còn có Lữ gia đại công tử mặt mũi, lại thấy Hàn Đông Thăng xuống ngựa sau, tình thế đối Tần gia thực bất lợi, cũng liền mở một con mắt nhắm một con mắt tùy vào phía dưới người ép buộc.

Chuyện này qua đi, hai người cũng liền đã quên. Dù sao cũng cũng chỉ là cái phó trưởng phòng mà thôi, hai người một vị là tay cầm thực quyền công an thính thính trưởng, một vị lại tỉnh ủy đại quản gia, tỉnh ủy thường ủy, lại sao lại đem chính là một vị râu ria phó trưởng phòng công tác điều động để ở trong lòng?

Khả bọn họ vạn vạn không nghĩ tới, Triệu thư kí thế nhưng hội nhớ thương chuyện này, thế nhưng sẽ vì chuyện này mà hỏi trách bọn họ.

Hiện tại chuyện này lại như thế nào giải thích đâu?

“Thư kí, đây là chúng ta công tác sơ sẩy, chúng ta hội lập tức đối Tần Lam đồng chí công tác tiến hành điều chỉnh, làm cho nàng trở lại thích hợp nàng công tác cương vị đi lên.” Nếu không tốt giải thích, vậy đành phải giả bộ ngớ ngẩn để lừa đảo, Trần thính trưởng, Lí chủ nhiệm không hẹn mà cùng nói.

“Sơ sẩy?” Triệu thư kí ánh mắt đảo qua hai người, hai người đều thấp thỏm lo âu cúi đầu, không dám trực tiếp Triệu thư kí.

Bọn họ đương nhiên biết, sơ sẩy hai chữ là tuyệt đối hồ lộng không được Triệu thư kí, nhưng trừ bỏ nói như vậy, bọn họ còn có thể nói như thế nào đâu? Chẳng lẽ nói là biết rõ cố ý ?

Quan trường chính là như vậy, rất nhiều chuyện là không thể đâm, mọi người trong lòng biết rõ ràng là có thể.

Triệu thư kí hiển nhiên cũng am hiểu sâu này đạo, cho nên chính là nghiêm khắc quét bọn họ liếc mắt một cái sau, không có tiếp tục truy vấn đi xuống. Dù sao trước mắt hai người, một vị là tỉnh ủy đại quản gia, tỉnh ủy thường ủy, một vị là tỉnh công an thính thính trưởng, đều cũng có thực quyền quan lớn, cho dù Triệu thư kí muốn động bọn họ, cũng không phải nói động có thể động, càng đừng nói là bởi vì này loại phó xử cấp cán bộ điều động sự tình.

Đương nhiên động có thể bất động, nhưng gõ là tuyệt đối cần !

“Tần Lam đồng chí công tác điều chỉnh muốn bắt nhanh, không thể làm cho cẩn trọng công tác đồng chí chịu ủy khuất, nhưng là không thể bởi vì ta tự mình hỏi đến, các ngươi lại chuyện tốt thành xấu, nên như thế nào an bài

nàng công tác liền như thế nào an bài!” Gặp gõ hiệu quả đã muốn đạt tới, Triệu thư kí lại cố ý nói một câu.

“Thư kí nói được cực kỳ, là chúng ta công tác quá mức qua loa, chúng ta hướng thư kí kiểm điểm.” Lí chủ nhiệm cùng Trần thính trưởng gặp Triệu thư kí không có tiếp tục truy vấn đi xuống, đều âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng tỏ thái độ nói.

Triệu thư kí từ chối cho ý kiến nhìn hai người liếc mắt một cái, sau đó sắc mặt dần dần chuyển vì ngưng trọng, đem Cù Vệ Quốc phía trước giao cho hắn có liên quan Vu Nhất Hàm cùng Lữ Đông Nghĩa tư liệu chuyển cấp kỉ ủy thư kí Trình Chí cùng tổ chức bộ bộ trưởng Trương Thế Hoa nói:“Trình Chí đồng chí, Thế Hoa đồng chí, nơi này có một phần về tổ chức bộ Vu Nhất Hàm cùng Lữ Đông Nghĩa cử báo tư liệu, các ngươi trước xem một chút.”

Tổ chức bộ là phụ trách cán bộ bồi dưỡng, khảo sát, điều phối, nhận đuổi, phê duyệt, quản lý các công việc ngành, thay lời khác nói là quản quan mũ ngành, cho nên ở nước cộng hoà đây là một cái chân chính có thực quyền yếu hại ngành.

Vu Nhất Hàm là Giang Nam tỉnh tỉnh ủy tổ chức bộ thường vụ phó bộ trưởng, ở tỉnh ủy tổ chức bộ trung địa vị cùng quyền lực cận thứ cùng bộ trưởng Trương Thế Hoa, có thể nghĩ này quyền lực to lớn.

Vu Nhất Hàm là Lữ Vân Hạo bồi dưỡng đi ra người, xem như Lữ phái hệ quan viên, cũng là Lữ phái trung một cái rất phân lượng nhân vật. Lần này Lữ Vân Hạo đem con trai Lữ Đông Nghĩa điều đến Giang Nam tỉnh tỉnh ủy tổ chức bộ nhậm chức, trừ bỏ bởi vì có Vu Nhất Hàm hỗ trợ, có lợi cùng Lữ Đông Nghĩa phát triển, mặt khác một phương diện cũng là muốn cho Lữ gia tương lai người nối nghiệp Lữ Đông Nghĩa trước tiên cùng Vu Nhất Hàm

vị này Lữ phái trung nhân vật trọng yếu đánh hảo quan hệ.

Lần này Tần Lam công tác điều động, chủ yếu còn là Vu Nhất Hàm ở phía sau màn thôi động. Bởi vì Lữ Đông Nghĩa ở Giang Nam tỉnh căn cơ dù sao còn là thực nông cạn, hắn chức vụ cũng chỉ là chính xử cấp, lấy hắn tư cách còn không có năng lực như thế tùy ý điều động chèn ép Tần Lam.

Mặc kệ nói như thế nào, Tần Lam cũng là phó xử cấp cán bộ!

Nhìn trong tay tư liệu, rất nhanh mặc kệ là kỉ ủy thư kí còn là tổ chức bộ trưởng trên mặt biểu tình tất cả đều trở nên cực kì nghiêm túc ngưng trọng……

Mặt trời chiều ngã về tây.

Lạc nhật sáng mờ xuyên thấu qua cà phê quán thật lớn thủy tinh cửa sổ dừng ở Tần Lam trên người, có vẻ phá lệ cô linh bất lực.

Tần Lam hai mắt mờ mịt không ánh sáng nhìn ngoài cửa sổ trên đường người đến người đi, nàng cỡ nào hy vọng chính mình là bọn họ trung nhất viên, bình thường mà bận rộn, không cần lưng đeo gia tộc vinh quang, cũng không tất lưng đeo gia tộc gánh nặng.

Nhưng sự thật chính là sự thật, nàng Tần Lam bởi vì Tần gia duyên cớ, theo một gã bình thường hình cảnh rất nhanh trưởng thành làm một danh Giang Châu thị công an cục phó cục trưởng, hiện tại đồng dạng bởi vì Tần gia duyên cớ, nàng ngay cả cảnh sát đều làm bất thành, thậm chí ngay cả chính mình hôn nhân nàng đều không thể làm chủ.

Tuy rằng hôm trước cùng hôm nay gần chỉ trôi qua hai

ngày, nhưng trong quan trường sự tình, rất nhiều thời điểm đều là tin tức vạn biến. Ai cũng sẽ không dự đoán được tiền một khắc mỗ vị quan viên còn ngồi ở chủ tịch trên đài, ngay sau đó lại trực tiếp bị lạnh như băng lãnh tay khảo khảo đi. Tựa như Tần Lam Nhị thúc Tần Diệc Trăn, hôm trước hắn còn là Tây Lĩnh tỉnh phó tỉnh trưởng, còn tại chủ trì tỉnh chính phủ kinh tế hội nghị, nhưng hôm nay buổi sáng lại bị trung ương phái tới điều tra tổ trực tiếp mang đi.

Tần Diệc Trăn là Tần gia người tâm phúc, hắn nhất bị mang đi, toàn bộ Tần gia liền rối loạn. Tần gia điện thoại, nàng ba, nàng nhị thẩm, nàng tam thúc, tam thẩm…… Thậm chí ngay cả thương yêu nàng nhất mẫu thân cũng cấp nàng gọi điện thoại.

Điện báo đơn giản tất cả đều là khuyên nàng hy sinh cái tôi, lấy đại cục làm trọng, hơn nữa nàng nhị thẩm gọi điện thoại khi lại khóc sướt mướt, khóc Tần Lam cảm thấy chính mình tựa hồ là một tay đem Nhị thúc đẩy mạnh hố lửa, làm cho hắn gia thê ly tử tán tội khôi đầu sỏ.

“Ta nên làm cái gì bây giờ?” Nhìn ngoài cửa sổ, Tần Lam tâm loạn như ma.

Giờ khắc này, nàng cỡ nào hy vọng kỳ tích có thể xuất hiện.

Nhưng nàng không có chờ đến kỳ tích, lại chờ đến đây kia hé ra làm cho nàng hận thấu xương, làm cho nàng buồn nôn mặt.

“Như thế nào còn không có làm tốt quyết định sao? Tái trì đã có thể không còn kịp rồi nga.” Lữ Đông Nghĩa muốn chén cà phê, một bên kiều chân bắt chéo chậm rãi quấy, một bên dùng mèo vờn chuột ánh mắt trêu tức nhìn Tần Lam nói.

“Ngươi! Ngươi! Vô sỉ, ngươi con mẹ nó chính là cái rác rưởi, chính là cái vương bát đản!” Tần Lam biết Lữ Đông Nghĩa cuối cùng một câu là chỉ nàng Nhị thúc nói, tức giận đến nhịn không được cắn răng, cầm nước mắt chỉ vào Lữ Đông Nghĩa mắng.

“Ta là cái rác rưởi, ta là cái vương bát đản, kia thì thế nào? Cuối cùng ngươi còn không phải gả cho ta! Đương nhiên ngươi cũng có thể lựa chọn cự tuyệt, bất quá ngươi Nhị thúc, chậc chậc, kia đã có thể khó nói, giống như nghe người ta nói hắn buổi sáng ở trong văn phòng bị người mang đi, cũng không biết có phải hay không thật sự.” Lữ Đông Nghĩa lộ ra một bộ buồn nôn thiếu đánh sắc mặt, đắc ý nói.

“Ngươi vương bát đản!” Tần Lam vốn là không phải cái gì nhu nhược nữ tử, nhìn Lữ Đông Nghĩa kia phó buồn nôn sắc mặt, rốt cục nhịn không được nâng tay hướng hắn mặt phiến đi qua.

Lữ Đông Nghĩa thấy thế sắc mặt khẽ biến, trong mắt lóe ra một chút tức giận sắc, tay cũng đã rất nhanh vươn, cầm ở Tần Lam cổ tay.

“Buông tay!” Tần Lam gặp tay bị Lữ Đông Nghĩa bắt lấy, đầu tiên là cả kinh, lập tức cả giận nói.

“Ngươi cho là bây giờ còn này đây tiền sao? Bất quá cầm lấy tay ngươi cảm giác thật đúng là không sai da!” Lữ Đông Nghĩa nhìn Tần Lam tức giận bộ dáng, đắc ý đùa giỡn nói.

Nguyên lai từ trung học bị Tần Lam một cái học sinh trung học cấp đánh một chút sau, Lữ Đông Nghĩa không chỉ có tâm sinh đời này nhất định phải đem Tần Lam cưỡi ở khố hạ ý niệm trong đầu, hơn nữa sau lại còn cố ý khổ luyện chiến đấu thuật, cho nên Tần Lam nhất thời

không bắt bẻ mới có thể đem hắn bắt vừa vặn.

“Không có nghe đến Lam tỷ gọi ngươi buông ra kia chích hàm trư thủ sao?” Đang lúc Lữ Đông Nghĩa đắc ý là lúc, một cái lạnh như băng thanh âm đột nhiên ghé vào lỗ tai hắn vang lên, tiếp theo hắn liền cảm thấy chính mình cổ bị một chích lạnh như băng cứng rắn cánh tay cấp lặc ở.

Kia cánh tay không chỉ có lạnh như băng cứng rắn, nhưng lại phi thường hữu lực, nhất thời gian Lữ Đông Nghĩa không chỉ có cảm thấy sự khó thở, thậm chí ngay cả cổ đều tựa hồ cảm giác đều phải bị gãy.

Hôm nay hai chương đổi mới xong, tiếp tục cầu đánh thưởng, cầu đề cử, hy vọng thư hữu nhóm có thể làm cho vu sư này một tuần đều ở lại trang đầu chu nhân khí bảng đan thượng!

Hết thảy kính nhờ các vị !

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 134 : Xung đột

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-16 08:52:53.0 số lượng từ:3031

“Vân Kiệt!” Tần Lam không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp Hạ Vân Kiệt, chợt nhìn đến hắn xuất hiện, theo bản năng kinh hỉ bật thốt lên kêu lên, mà lúc này Lữ Đông Nghĩa sớm đã không tự chủ được buông lỏng ra tay nàng, sau đó hai tay hướng chính mình cổ nắm lên.

“Lam tỷ ngươi hảo.” Hạ Vân Kiệt gật đầu cười nói, nhưng hắn cánh tay lại như trước lặc Lữ Đông Nghĩa cổ, tựa hồ căn bản không cảm giác Lữ Đông Nghĩa tay chính dùng sức bài động cánh tay hắn, mà người ở bên ngoài xem ra lúc này lại tựa hồ Hạ Vân Kiệt chính hữu hảo ôm Lữ Đông Nghĩa cổ.

“Ngô! Ngô!” Lữ Đông Nghĩa dùng sức bài lập tức không có khí lực, chỉ biết là lấy tay ôm cổ, phát ra mơ hồ không rõ thanh âm, mà hắn mặt tắc từ hồng chuyển tử.

Tuy rằng Tần Lam hận không thể Hạ Vân Kiệt trực tiếp đem Lữ Đông Nghĩa cấp lặc tử, nhưng nàng biết đây là không sự thật, cho nên gặp Lữ Đông Nghĩa sắc mặt từ hồng chuyển tử, vội vàng thấp giọng kêu lên:“Vân Kiệt mau buông tay, mau buông tay!”

“Tốt, ta nghe Lam tỷ ngươi.” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam mở miệng, cười nhẹ, sau đó buông lỏng tay ra.

Hạ Vân Kiệt buông lỏng tay, Lữ Đông Nghĩa liền ôm cổ từng ngụm từng ngụm thở hổn hển, một hồi lâu nhi mới hoãn quá mức đến.

Vừa chậm quá mức đến, Lữ Đông Nghĩa liền xanh mặt nắm tay đối diện Hạ Vân Kiệt mặt đánh đi qua.

Bất quá Lữ Đông Nghĩa quyền đầu còn không có đánh tới Hạ Vân Kiệt khuôn mặt, cũng đã bị Hạ Vân Kiệt một tay cấp bắt được quyền đầu, sau đó Hạ Vân Kiệt hơi hơi dùng một chút lực, nhất thời Lữ Đông Nghĩa cảm thấy chính mình xương cốt tựa hồ đều phải toái điệu giống nhau, đau hắn mồ hôi lạnh như mưa xuống, vội vàng kêu lên:“Tiểu tử mau buông tay, mau buông tay!”

“Mau buông tay Vân Kiệt!” Tần Lam thấy thế cũng vội vàng đi theo kêu lên. Lữ Đông Nghĩa không rõ ràng lắm Hạ Vân Kiệt thân thủ, Tần Lam cũng là tái rõ ràng bất quá, người này nhưng là hai tay hai chân bị nhốt trụ, còn có thể đáng đánh vài người trẻ tuổi răng rơi đầy đất chủ, này thật muốn chẳng phân biệt được nặng nhẹ hạ khí lực, liền Lữ Đông Nghĩa này tiểu quyền đầu xác định vững chắc cũng bị tạo thành dập nát tính gãy xương.

“Ta có điểm bạo lực khuynh hướng, cho nên còn mời ngươi đừng nữa đối ta động thủ động cước, nếu không ta thật không dám cam đoan thân thể của ngươi hay không còn có thể bảo trì đầy đủ!” Hạ Vân Kiệt buông ra thủ sau, vỗ vỗ tay, sau đó tiến đến Lữ Đông Nghĩa bên tai thấp giọng nói.

“Tiểu tử, ngươi, ngươi uy hiếp ta? Ngươi có biết hay không ta là ai?” Lữ Đông Nghĩa khi nào nếm qua bực này mệt, tức giận đến sắc mặt xanh mét chỉ vào Hạ Vân Kiệt mắng.

Hạ Vân Kiệt ánh mắt lạnh lùng nhìn mắt Lữ Đông Nghĩa ngón tay chỉ vào chính mình cái mũi, nói:“Ta mặc kệ ngươi là ai? Nhưng nếu tay ngươi chỉ còn tiếp tục như vậy chỉ vào người của ta, như vậy ta cam đoan này căn ngón tay đem không hề thuộc loại ngươi. Không tin, ngươi có thể thử một chút!”

“Hảo, hảo, nói cho ta biết ngươi tên là gì?” Lữ Đông

Nghĩa cuối cùng còn là không dám nữa lấy ngón tay tiếp tục chỉ vào Hạ Vân Kiệt, cũng không dám ở cà phê quán cùng hắn ra tay quá nặng.

Liền vừa rồi kia hai hạ, luyện qua chiến đấu Lữ Đông Nghĩa đã muốn biết chính mình không phải Hạ Vân Kiệt đối thủ, huống hồ hắn là một người có thân phận, tỉnh táo lại sau lại há có thể giống đầu đường côn đồ giống nhau ở cà phê quán cùng một vị người trẻ tuổi đánh nhau.

“Ngươi tính cái gì vậy? Ta vì cái gì muốn nói cho ngươi tên!” Hạ Vân Kiệt lại vẻ mặt khinh thường nói thẳng.

“Ta tính cái gì vậy?” Lữ Đông Nghĩa nghe vậy thiếu chút nữa một hơi vận lên không được, trực tiếp cấp khí hôn đi qua.

Đời này, hắn thật đúng là không chịu quá như thế đại nhục nhã. Lại cứ đây là công chúng trường hợp, trước công chúng dưới, hắn cho dù là tỉnh ủy tổ chức bộ một vị trưởng phòng, cũng không có quyền lực cùng đảm lượng trực tiếp chỉ huy cảnh sát đến đem Hạ Vân Kiệt cấp bắt lại, bởi vì vừa rồi người ở bên ngoài xem ra, Hạ Vân Kiệt căn bản không có đối hắn động qua tay.

“Hảo, hảo, ta nhớ kỹ ngươi ! Đừng tưởng rằng ngươi không nói cho ta biết tên, ta liền tra không đến ngươi là ai! Còn có Tần Lam, ta cảnh cáo ngươi, bởi vì hắn duyên cớ, ta chỉ cho ngươi một ngày thời gian, đến ngày mai phía sau, ngươi nếu tái chưa cho ta trả lời thuyết phục, về sau ngươi cho dù quỳ cầu……” Lữ Đông Nghĩa xanh mặt, ánh mắt lạnh như băng đảo qua Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam.

Bất quá Lữ Đông Nghĩa trong lời nói còn không có nói xong, cổ lại một lần nữa bị Hạ Vân Kiệt “Hữu hảo” ôm, sau đó không tự chủ được theo Hạ Vân Kiệt hướng cà

phê quán bên ngoài đi đến.

Tần Lam thấy thế gấp đến độ vội vàng đứng lên, nhưng Hạ Vân Kiệt lại hướng nàng ấn ấn tay cười nói:“Lam tỷ ngươi yên tâm, ta làm việc có chừng mực.”

Tần Lam bị Hạ Vân Kiệt những lời này cấp nói được dở khóc dở cười, đều đem tỉnh ủy tổ chức bộ một vị trưởng phòng cấp ép buộc như vậy, còn nói làm việc có chừng mực. Bất quá Tần Lam cuối cùng lại còn là lựa chọn nghe theo Hạ Vân Kiệt lời nói, ngồi trở lại vị trí.

Sự tình đến nay tình trạng này, còn có khả năng càng không xong sao? Chỉ cần Hạ Vân Kiệt không đem Lữ Đông Nghĩa cổ cấp cắt đứt, nàng cũng tùy vào hắn đi, cũng đang hảo giúp nàng xuất khẩu ác khí.

Lữ Đông Nghĩa gặp Tần Lam đứng lên, vốn đang thấy được một tia hy vọng, không nghĩ tới cuối cùng Tần Lam lại ngồi trở về, đành phải tuyệt vọng bị Hạ Vân Kiệt lặc cổ đi hướng cà phê quán cửa.

Ra cửa, đứng ở đường cái, Hạ Vân Kiệt lại nhìn như hữu hảo đem miệng tiến đến Lữ Đông Nghĩa bên tai, nhưng theo miệng hắn đi ra thanh âm cũng là lạnh như băng mà vô tình.

“Ta biết ngươi kêu Lữ Đông Nghĩa, ta cũng biết nhà ngươi rất thế lực, vốn ngươi có thể thăng quan phát tài, quá thực dễ chịu quan lão gia ngày, nhưng ngươi không nên như vậy ti bỉ bức bách Tần Lam, bởi vì Tần Lam là bằng hữu của ta!”

“Ngươi, ngươi muốn làm gì? Chuyện gì cũng từ từ, ngươi nhưng đừng xằng bậy!” Lữ Đông Nghĩa nghe được Hạ Vân Kiệt lời nói, nháy mắt tứ chi lạnh lẽo. Hắn nghĩ đến này lăng đầu thanh vì hồng nhan tri kỷ, nhất thời xúc động muốn đem hắn bên đường cấp giết.

Đầu năm nay, loại chuyện này ở nước cộng hoà cũng không phải không phát sinh quá. Trước đó vài ngày còn có cái “Hộ bị cưỡng chế”, vì phản kháng cường sách hay dùng xăng châm chính mình, chuẩn bị cùng giải phóng mặt bằng nhân viên công tác đồng quy vu tận.

“Yên tâm, ta sẽ không giết ngươi, ta sẽ không giống ngươi giống nhau xằng bậy, ta là cái tuân kỉ thủ pháp hảo công dân! Ta sẽ chờ pháp luật đến chế tài ngươi.” Hạ Vân Kiệt gặp Lữ Đông Nghĩa sợ tới mức sắc mặt đều tái nhợt, tự nhiên hiểu được tâm tư của hắn, không khỏi vẻ mặt hèn mọn khinh thường nói.

“Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi.” Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Lữ Đông Nghĩa không khỏi thật to tùng hiểu rõ một hơi, hắn thật đúng là sợ Hạ Vân Kiệt nhất thời nhiệt huyết hướng đầu, đột nhiên rút ra một cây đao đâm hắn một chút.

“Lăn!” Hạ Vân Kiệt gặp Lữ Đông Nghĩa một bộ nhuyễn đản nạo loại bộ dáng, rốt cục buông lỏng tay ra, sau đó nhấc chân đối với hắn mông đạp đi qua.

Lữ Đông Nghĩa trốn tránh không kịp, nhất thời một cái ngã gục bát ngã xuống đất.

“Ngươi!” Lữ Đông Nghĩa vội vàng đi lên, chỉ vào Hạ Vân Kiệt há mồm liền mắng, bất quá Hạ Vân Kiệt đã muốn xoay người vào cà phê quán.

“Tiểu tử, ngươi chờ coi! Ngươi Lữ gia gia nếu không đem ngươi chỉnh ngay cả ngươi lão nương cũng không nhận thức ngươi, Lữ gia gia tên tựu đảo quá đến viết!” Gặp Hạ Vân Kiệt xoay người vào cà phê quán, Lữ Đông Nghĩa chung quy không có dũng khí vọt vào đi tìm hắn đánh một trận, ánh mắt lạnh lùng ngoan độc nhìn theo Hạ Vân Kiệt đi vào, sau đó xoay người thượng hắn bản

điền xe.

Bất quá bản điền xe chích khai quá nhất đầu đường lại thay đổi lại đây, sau đó lặng yên đứng ở “Tác liệt cà phê quán” Tà đối diện một nhà tiệm rượu.

Lữ Đông Nghĩa thượng nhà này khách sạn lầu hai, lâm cửa sổ mà ngồi, một bên ánh mắt lạnh lùng chú ý đối diện “Tác liệt cà phê quán”, một bên lấy di động ra cấp Hải Châu thị công an cục trị an chi đội Diệp Tiếu Kiếm phó đội trưởng bát đi.

Ở Giang Nam tỉnh nhậm chức cũng đã muốn đều biết tháng, dựa vào tỉnh ủy tổ chức bộ cán bộ ngũ khắp nơi trưởng chức vị, cùng với lữ phụ huynh tôn thân phận, tỉnh thành cũng là không hề thiếu quan viên thương nhân trăm phương nghìn kế nịnh bợ hắn, muốn mượn hắn chiêu số thăng quan phát tài, trong đó còn có một vị Hải Châu thị công an cục trị an chi đội phó đội trưởng. Bất quá Lữ Đông Nghĩa lại ngại hắn chức vị rất thấp, bình thường không thế nào coi trọng mắt.

Trên thực tế Hải Châu thị làm phó tỉnh cấp thành thị, thị cục trị an chi đội phó đội trưởng cấp bậc kỳ thật cũng không thấp.

Nay Lữ Đông Nghĩa bị Hạ Vân Kiệt này người trẻ tuổi bãi một đao, đối với hắn mà nói quả thật vô cùng nhục nhã, hắn tự nhiên không có khả năng như vậy bỏ qua, thế này mới nghĩ đến muốn tìm vị này trị an chi đội phó đội trưởng hỗ trợ.

“Diệp đội trưởng, ta tỉnh ủy tổ chức bộ Lữ Đông Nghĩa a. Ta hiện tại ở tín nghi phố lão dong thụ tiệm rượu, không biết Diệp đội trưởng hiện tại có thể hay không lại đây một chuyến?”

“A, nguyên lai là Lữ xử a, có, có, ta cái này đi qua.”

“Tốt lắm, ta chờ ngươi.” Lữ Đông Nghĩa nói xong treo điện thoại, khóe miệng dật ra một tia âm ngoan cười lạnh.

Hắn hiện tại là lấy Hạ Vân Kiệt không có biện pháp, cũng không biết hắn cụ thể tên gọi là gì, nhưng hắn biết Diệp Tiếu Kiếm này địa đầu xà khẳng định có biện pháp.

“Ngươi như thế nào đến Hải Châu ?” Cà phê quán lý, Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt đi vòng vèo, ánh mắt phức tạp nhìn chăm chú vào hắn, hỏi.

Ở một người bất lực tuyệt vọng thời điểm, nàng cũng từng ảo tưởng quá kia từng mượn cấp nàng bả vai dựa vào đại nam hài hội đột nhiên xuất hiện ở trước mắt, nhưng nàng còn chưa có không nghĩ tới hắn hội thật sự xuất hiện ở trước mắt, nhưng lại này đây phương thức này xuất hiện.

“Lam tỷ ngươi gầy.” Hạ Vân Kiệt nhưng không có trả lời của nàng vấn đề, mà là dùng thân thiết ánh mắt dừng ở nàng, đau lòng nói.

Nghe được Hạ Vân Kiệt những lời này, kiên cường Tần Lam hốc mắt nhịn không được trào ra nước mắt, sau đó vội vàng xoay quá lau hạ. Chờ nàng một lần nữa xoay quá khi, trên mặt đã muốn mang theo cố ý ngụy trang mỉm cười:“Phải không? Hiện tại không đều lưu hành gầy thân sao?”

“Kỳ thật Lam tỷ vô luận thế nào đều rất được!” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam miễn cưỡng cười vui, cố nén nội tâm tự trách, cười nói.

“Phải không?” Tần Lam loát hạ mái tóc, không yên lòng trở về một câu, ánh mắt lại cảnh giác đầu hướng cà phê quán đối diện “Lão dong thụ” Tiệm rượu cửa đình kia

lượng bản điền xe.

Tần Lam tuổi mặc dù không lớn, lại thật sự là vị kinh nghiệm chu đáo hình cảnh. Lữ Đông Nghĩa không có lái xe rời đi, mà lựa chọn đối diện tiệm rượu, hiển nhiên đang tìm tìm trả thù thời cơ.

Hạ Vân Kiệt theo Tần Lam ánh mắt hướng đối diện tiệm rượu nhìn lại, cũng thấy được kia lượng bản điền xe, trong mắt không khỏi lóe ra một chút tức giận cùng khinh thường.

“Chúng ta đi thôi!” Tần Lam biết Lữ Đông Nghĩa trừng mắt tất báo tính cách, làm của nàng ánh mắt theo tiệm rượu đại môn hướng lên trên nhìn lại, nhìn đến lâm cửa sổ mà ngồi Lữ Đông Nghĩa khi, không chút do dự đứng lên nói.

“Cũng tốt.” Hạ Vân Kiệt lại khinh thường hướng đối diện tiệm rượu nhìn liếc mắt một cái, sau đó cũng đi theo đứng lên.

Hắn đương nhiên không sợ kia Lữ Đông Nghĩa, chính là cũng không muốn cho hắn giảo hắn cùng Tần Lam gặp nhau, đương nhiên cũng không tưởng ở trong này đem sự tình nháo đại.

Cầu đề cử phiếu!!!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 135 : Thiết khẩu thần đoạn

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-16 17:57:47.0 số lượng từ:3108

Tần Lam khai như trước là nàng kia lượng lục sắc Bắc Kinh cát phổ.

Hai người lên xe, không đợi Lữ Đông Nghĩa phục hồi tinh thần lại, xe đã muốn nhanh như chớp biến mất ở mờ mịt dòng xe cộ bên trong, tức giận đến Lữ Đông Nghĩa nhịn không được đối với cái bàn thật mạnh tạp một quyền, miệng mắng:“Mẹ nó, tiện nữ nhân! Một ngày nào đó, lão tử sẽ làm ngươi quỳ gối lão tử khố hạ cầu ta!”

Xe jeep rất nhanh liền khai ra Hải Châu thành nội.

“Lam tỷ, ngươi đây là muốn khai đi nơi nào?” Hạ Vân Kiệt gặp xe jeep khai ra thành nội, nhịn không được hỏi.

“Ngươi không thể tái đứng ở Hải Châu thị, muốn lập tức hồi Giang Châu thị.” Tần Lam mặt lộ vẻ lo lắng sắc nói.

“Vì cái gì? Liền bởi vì kia tên sao?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Kia tên? Ngươi có biết hắn là ai vậy sao? Hắn là tỉnh ủy tổ chức bộ trưởng phòng, nhưng lại có kinh thành bối cảnh. Ngươi đánh hắn, hắn khẳng định sẽ không từ bỏ ý đồ, cho nên lần sau làm việc đừng như vậy xúc động.” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt một bộ không sao cả thái độ, thật muốn gõ một chút hắn đầu.

“Ta mới mặc kệ hắn là trưởng phòng còn là thính trưởng, chỉ cần hắn dám đối với ngươi vô lễ, ta liền đối hắn không khách khí!” Hạ Vân Kiệt không cần nghĩ ngợi nói.

“Ngươi!” Tần Lam nghe vậy trảo tay lái tay nhịn không được hơi hơi chiến một chút, sau đó hung hăng trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái xoay quá, ánh mắt nhìn thẳng tiền phương, không còn để ý Hạ Vân Kiệt.

“Lam tỷ, ngươi tức giận?” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam không để ý tới nàng, sờ soạng hạ cái mũi thật cẩn thận nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt “Thật cẩn thận” bộ dáng, Tần Lam nước mắt nhịn không được liền bừng lên, sau đó một bên lau nước mắt một bên mắng:“Ta là tức giận, ngươi này đứa ngốc! Ngươi này ngu ngốc! Ai muốn ngươi hỗ trợ ra tay a? Ta chẳng lẽ đánh không lại hắn sao?”

Gặp Tần Lam rơi lệ, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra hoàn toàn hoảng, cuống quít một bên lấy khăn tay, một bên nói:“Lam tỷ, đều là ta không đúng, ta đã quên Lam tỷ ngươi cũng là một vị võ lâm cao thủ, nữ trung hào kiệt? Ngươi đừng như vậy biết không? Hiện tại lái xe đâu!”

“Xì!” Tuy rằng biết rõ phía sau không nên cười, nhưng thấy Hạ Vân Kiệt luống cuống tay chân, nói chuyện loạn thất bát tao, Tần Lam còn là nhịn không được nín khóc mỉm cười, sau đó dùng ngón tay thật mạnh điểm hạ Hạ Vân Kiệt đầu nói:“Cho ta ở một bên im lặng ngốc.”

“Là.” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam nín khóc mỉm cười, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó vội vàng ngồi thẳng thân thể nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt nghiêm túc bộ dáng, Tần Lam nhịn không được lại trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, chính là mấy ngày nay vẫn áp lực tâm tình lại ở bất tri bất giác trung thả mở ra.

“Còn không có nói cho ta biết, ngươi như thế nào đến

Hải Châu thị đâu?” Tần Lam hỏi.

“Tới tìm ngươi.” Hạ Vân Kiệt không cần nghĩ ngợi trả lời.

“Nói hươu nói vượn, gần nhất ở quán bar công tác thế nào?” Tần Lam đương nhiên không tin Hạ Vân Kiệt hội chạy đến Hải Châu đến tìm nàng, nghe vậy liếc trắng mắt, sau đó hỏi hắn công tác tình huống, chính là tâm tình lại không hiểu lại sáng sủa một ít.

“Thất nghiệp.” Hạ Vân Kiệt thở dài nói.

“Thất nghiệp ? Thất nghiệp cũng tốt, dù sao ngươi đắc tội Lữ Đông Nghĩa, Giang Châu thị cũng không thích hợp ngươi tái ở đi xuống, đổi cái địa phương cũng tốt.” Tần Lam nghe vậy đầu tiên là có chút kinh ngạc, tiếp theo đi theo thở dài nói.

“Không đến mức như vậy nghiêm trọng đi?” Hạ Vân Kiệt nói.

“Không đến mức? Ngươi cho là tổ chức bộ trưởng phòng là dễ chọc sao? Bảo hiểm khởi kiến, còn là trốn tránh càng xa càng tốt. Lại nói tiếp, đều là ta hại ngươi.” Nói đến mặt sau, Tần Lam vẻ mặt tự trách nói.

“Lam tỷ ngươi theo ta nói lời này chỉ thấy ngoại. Hơn nữa, liền Lữ Đông Nghĩa kia tiểu tử vẻ mặt suy tướng, phỏng chừng cũng bính đáp không được vài ngày, không chừng còn có lao ngục tai ương, sợ hắn để làm chi?” Hạ Vân Kiệt không cho là đúng nói.

“Nói bừa, ngươi còn hiểu xem tướng a?” Tần Lam trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói, tâm tình lại không hiểu ảm đạm rồi xuống dưới, bởi vì nàng nhớ tới Lữ Đông Nghĩa nay chính con đường làm quan thuận lợi, đường làm quan rộng mở, nhưng thật ra nàng Nhị thúc Tần Diệc Trăn lộng không tốt chỉ sợ sẽ có lao ngục tai ương.

“Còn đừng nói, ta thực biết một chút. Trước kia lão sư dạy ta võ công, còn là vị giang hồ thầy tướng, ta cùng hắn học quá một chút.” Hạ Vân Kiệt dõng dạc nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Tần Lam mặc dù không tin Hạ Vân Kiệt thực biết tướng thuật, nhưng cũng nhịn không được nổi lên một tia lòng hiếu kỳ, nói:“Vậy ngươi đổ nói nói xem, Lữ Đông Nghĩa như thế nào một bộ suy tướng ?”

“Ngươi xem Lữ Đông Nghĩa thiên trung bên cạnh có màu xanh, ấn đường hắc khí thẳng nhập thiên trung, hiển nhiên khó thoát khỏi lao ngục tai ương, hơn nữa hắn mi hoàng mắt hôn, lông mi tán loạn, thiên thương phát thanh hắc, hiển nhiên gần nhất liền có lao ngục tai ương.” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam hỏi, há mồm liền nhất nhất nói tới.

“Di, tuy rằng ta nghe không hiểu cái gì thiên trung, cái gì thiên thương, bất quá thoạt nhìn ngươi thật đúng là biết một ít.” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt há mồm liền bính ra liên tiếp “Chuyên nghiệp thuật ngữ” Không khỏi kinh ngạc nói.

“Hắc hắc!” Hạ Vân Kiệt đắc ý cười cười, sau đó nhìn chăm chú nhìn Tần Lam nói:“Hơn nữa ta xem Lam tỷ ngươi quan lộc cung, ngạch cao bình mãn, mi phất thiên thương, ánh mắt hữu thần, thật sự là số làm quan, sự nghiệp có thành đại quý chi tướng.”

“Khanh khách!” Gặp Hạ Vân Kiệt sát có chuyện lạ đem chính mình nói thành cái gì số làm quan, đại quý chi tướng, dù là Tần Lam lúc này đầy bụng tâm sự, cũng bị Hạ Vân Kiệt dẫn dắt rời đi lực chú ý, nhịn không được cười khanh khách lên.

Sau khi cười xong lại nhịn không được liếc trắng mắt

nói:“Đại ngươi cái đầu a, còn đại quý chi tướng, tỷ ta gần nhất đều nhanh suy đã chết!”

“Tin hay không từ ngươi!” Hạ Vân Kiệt một bộ khinh thường tranh cãi nói.

“Ngươi không đi tiên nhân kiều bãi quán tính mệnh, thật đúng là lãng phí nhân tài!” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt một bộ khinh thường tranh cãi biểu tình, nhịn không được xem thường nói.

“Cái gì tiên nhân kiều bãi quán? Lam tỷ ngươi cũng quá xem thường người. Ta nhưng là chân chính thiết khẩu thần đoạn, thiên kim khó mua một quẻ thế ngoại cao nhân, nếu không phải xem ở chúng ta hai tỷ đệ tình thâm phân thượng, ta mới sẽ không dễ dàng tiết lộ Thiên Cơ đâu!” Hạ Vân Kiệt coi như đã bị rất lớn nhục nhã, lập tức không phục kêu lên.

“Khanh khách! Hảo, hảo, ngươi là chân chính thế ngoại cao nhân!” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt giống giống như đã bị rất lớn nhục nhã bộ dáng, không khỏi lại một lần nữa phì cười không được nở nụ cười.

Chính là cười vui qua đi cũng là càng khắc cốt thương tâm tuyệt vọng, Tần Lam rất nhanh lại khôi phục trầm mặc.

“Tỷ, hết thảy đều đã đi qua.” Gặp Tần Lam khôi phục trầm mặc, Hạ Vân Kiệt thật muốn đem hết thảy đều nói cho nàng, nhưng cuối cùng lại còn là nhịn xuống.

Hắn càng hy vọng Tần Lam đem hắn làm một vị bình thường nam nhân đến đối đãi mà không phải một vị làm cho nàng kính nhi viễn chi đại nhân vật đến đối đãi.

“Hội sao?” Tần Lam thân thể mềm mại khẽ run lên, thấp giọng hỏi chính mình một câu, sau đó đột nhiên quay

đầu nhìn về phía Hạ Vân Kiệt nói:“Vân Kiệt, chúng ta đi ngân than đi!”

“Ngân than!” Hạ Vân Kiệt trái tim không khỏi nặng nề mà nhảy lên đứng lên, hắn nhớ tới một đêm kia hai người đột nhiên ôm nhau cùng một chỗ khi tuyệt vời cảm giác, nhớ tới Tần Lam ôm lấy hắn đi vào giấc ngủ khi ngọt bộ dáng.

……

Mùa đã muốn nhập thu.

Làm hai người tới bãi biển biên khi, tịch dương đã muốn sắp hoàn toàn hạ xuống tây sơn, gió biển thổi đến, có chút cảm giác mát. Nhưng Lạc Nhật nhiễm đỏ đại hải cuối, đi ở trên bãi biển, vọng đi qua cũng là nói không nên lời xinh đẹp.

“Thật đẹp!” Không biết khi nào thì, Tần Lam đã muốn gắt gao vãn ở Hạ Vân Kiệt cánh tay, đem đầu ôm ở bờ vai của hắn thượng, nhìn xa xa lửa đỏ ánh nắng chiều, thấp giọng tán thưởng nói.

“Đúng vậy, thật đẹp!” Hạ Vân Kiệt nhìn thoáng qua xa xa hoa mỹ ánh nắng chiều, lại quay đầu nhìn thoáng qua bên người Tần Lam, cũng nhịn không được tán thưởng nói.

Cũng không biết là tán thưởng ánh nắng chiều còn là tán thưởng bên người Tần Lam.

Tần Lam bị Hạ Vân Kiệt nhìn xem phương tâm không khỏi run lên, mặt đẹp hiện lên một chút giống như ngày đó biên ánh nắng chiều, ở tịch dương dư huy hạ, có vẻ càng phát ra kiều mỵ động lòng người.

“Chúng ta trận đấu xem ai trước leo lên kia tảng đá!” Có

lẽ không nghĩ làm cho bên người đại nam hài phát hiện chính mình hai má nóng, Tần Lam đột nhiên đỏ mặt đẩy ra Hạ Vân Kiệt, sau đó một bên hướng phía trước trên mặt thứ leo lên quá đại nham thạch chạy tới, một bên quay đầu hướng Hạ Vân Kiệt ngoắc nói.

“Hảo!” Hạ Vân Kiệt nhìn Tần Lam kia khêu gợi chân dài ở trên bờ cát bước nhanh mại động, tràn ngập thanh xuân sức sống lại tràn ngập dã tính, không khỏi lớn tiếng ứng một câu, sau đó đuổi theo.

Đương nhiên cuối cùng trước xông lên kia khối đại nham thạch là Tần Lam, chính là thực hí kịch tính là, lúc này đây Tần Lam đăng đỉnh khi lại một lần nữa lề để trượt, thân mình không tự chủ được sau này ngưỡng.

“Lam tỷ cẩn thận!” Không đợi Tần Lam cân bằng trụ thân mình, phía sau có một đôi tay đột nhiên hữu lực nâng của nàng eo nhỏ.

Tần Lam thân thể mềm mại khẽ run lên, nhưng không có xoay thân thoát khỏi cặp kia thủ, ngược lại đột nhiên bắt được cặp kia tay, đi phía trước lôi kéo, nhẹ giọng nói:“Ôm chặt ta!”

Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam đứng vững, vốn định buông ra tay, không nghĩ tới lại ngược lại bị Tần Lam lôi kéo, hai tay không khỏi chủ liền vây quanh ở nàng mềm mại vòng eo, mà Tần Lam tắc đem toàn bộ thân mình đều ngã vào hắn trong lòng.

Tần Lam thân mình vốn là giống chín đào mật, hơn nữa nàng thường xuyên rèn luyện, toàn bộ thân mình nên đột đột nên kiều kiều, Hạ Vân Kiệt theo sau lưng vây quanh nàng, hạ thân cũng là khó tránh khỏi đụng tới kia no đủ mà rất tròn kiều đồn.

Dù là Hạ Vân Kiệt lần nữa cảnh cáo chính mình không

nên suy nghĩ bậy bạ, nhưng tiểu tử kia còn là đột nhiên đứng thẳng đứng lên, hùng hổ đỉnh ở tại kia phiến mềm mại no đủ.

“Anh!” Tần Lam bị Hạ Vân Kiệt đỉnh đầu, kìm lòng không được phát ra một tiếng mê người thanh âm, lại kích thích tiểu tử kia càng phát ra hung mãnh.

“Ngươi này tiểu bại hoại!” Tần Lam đỏ mặt, dùng ngón tay ngọc điểm hạ Hạ Vân Kiệt đầu, sau đó giãy hắn vây quanh, một mình một người đi đến nham thạch chính giữa bằng phẳng vị trí, sau đó ôm hai đầu gối ngồi xuống.

Hạ Vân Kiệt nhìn Tần Lam một mình một người ngồi ở trên tảng đá, ngắm nhìn xa xa Lạc Nhật cảnh đẹp, trong lúc nhất thời xấu hổ không biết có nên hay không đi lên.

Hắn biết, vừa rồi Tần Lam khẳng định cảm giác được hắn phản ứng.

“Còn ngây ngốc làm gì? Nhanh lên lại đây nha!” Tần Lam ngồi dưới đất nửa ngày gặp Hạ Vân Kiệt không lại đây, không khỏi quay đầu hướng hắn xem thường nói.

Gặp Tần Lam một chút cũng chưa tức giận, Hạ Vân Kiệt trong lòng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng tiến lên cách nàng hơn phân nửa mét địa phương ngồi xuống.

“Ngồi xa như vậy làm gì? Sợ ta ăn ngươi nha?” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt cách chính mình thật xa ngồi, không khỏi lại xem thường oán trách nói.

“Khụ khụ, không phải.” Hạ Vân Kiệt xấu hổ lắc đầu. Hắn hiện tại thực sự điểm không dám kề Tần Lam mà ngồi, hắn sợ chính mình hội không tự chủ được lại một lần nữa mạo phạm nàng.

“Không có việc gì a, tiểu đứa ngốc, ta lại không trách ngươi!” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt xấu hổ lắc đầu, thế nào còn không biết hắn trong lòng tưởng cái gì, không khỏi vừa tức giận lại cảm động liếc trắng mắt, sau đó chủ động na đi qua, lại giống lần trước giống nhau, đem đầu tà tựa vào bờ vai của hắn.

Lập tức muốn ngã ra trang đầu chu nhân khí bảng đan, thư hữu nhóm còn thỉnh cấp điểm lực a! Không thắng cảm kích!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 136 : Ra tay

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-17 08:09:05.0 số lượng từ:3080

Lần này Hạ Vân Kiệt ngồi nghiêm chỉnh, không những dám miên man suy nghĩ.

Gặp Hạ Vân Kiệt ngồi nghiêm chỉnh, một bộ nghiêm túc biểu tình, Tần Lam không nói gì, chính là đem thân mình thiếp hắn càng chặt một ít.

Hai người cứ như vậy lẫn nhau ôm ngồi, bất tri bất giác trung thái dương đã muốn biến mất ở mặt biển, một vòng Minh Nguyệt lặng yên dâng lên.

……

Làm Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam lẫn nhau ôm lấy ngồi ở đại bờ biển khi, Giang Nam tỉnh quan trường lại đang ở nhấc lên một hồi cơn sóng gió động trời.

Tỉnh ủy tổ chức bộ thường vụ phó bộ trưởng Vu Nhất Hàm, một vị rất hy vọng ở Trương Thế Hoa bộ trưởng về hưu sau tiếp nhận chức vụ hắn vị trí Vu phó bộ trưởng, khi hắn đang cùng vài vị chính phủ quan viên cùng ăn bữa tối khi, bị người tỉnh kỉ ủy trực tiếp mang đi. Cùng nhau bị mang đi còn có Lữ gia trưởng tôn, tỉnh ủy tổ chức bộ cán bộ ngũ chỗ trưởng phòng, một vị nhất định tương lai muốn thành vì nước cộng hoà chính đàn tân tinh Lữ Đông Nghĩa, Lữ trưởng phòng.

Mặc kệ là Vu Nhất Hàm cũng tốt, còn là Lữ Đông Nghĩa cũng thế, đều là Giang Nam tỉnh rất có phân lượng nhân vật, lại đều là Lữ gia nhân, này hai người đột nhiên bị bắt, không khó làm cho người ta liên tưởng đến Triệu Hưng Quân thư kí.

Ở Giang Nam tỉnh chân chính có tư cách cùng xa ở kinh thành Lữ gia đánh nhau, lại dám hạ như thế ngoan thủ chỉ sợ cũng cũng chỉ có Triệu thư kí một người.

Hay là Triệu thư kí cùng Lữ gia có mâu thuẫn? Đây là biết Vu Nhất Hàm cùng Lữ Đông Nghĩa bối cảnh quan viên đầu tiên nghĩ đến, nhưng không ai nghĩ đến, này hết thảy đều chỉ nguyên cho một vị thất nghiệp quán bar phục vụ sinh.

“Cái gì! Con mẹ nó hắn Triệu Hưng Quân muốn làm gì?” Kinh thành mỗ tứ hợp trong viện, một vị nam tử có chút hói đầu, năm gần sáu mươi tiếp một chiếc điện thoại sau, đột nhiên vỗ án dựng lên.

Này nam tử đó là Lữ Đông Nghĩa phụ thân, Lữ gia chưởng đà nhân Lữ Vân Hạo.

“Triệu Hưng Quân cái gì Triệu Hưng Quân? Ngươi nói là Giang Nam tỉnh tỉnh ủy thư kí sao?” Gặp Lữ Vân Hạo vỗ án dựng lên, một vị ăn mặc thực chú ý, tuổi đại khái đã ở sáu mươi tuổi tả hữu nữ tử hỏi.

Vị này nữ tử đó là Lữ Đông Nghĩa mẫu thân Liêu Thu Phương.

“Không phải hắn còn có thể là ai?” Lữ Vân Hạo chắp tay sau lưng nổi giận đùng đùng ở trong phòng khách đi thong thả đến đi thong thả đi.

Triệu Hưng Quân không phải Tần gia Tần Diệc Trăn, người sau bất quá chính là một tỉnh phó tỉnh trưởng, mà người trước cũng là một tỉnh tỉnh ủy thư kí.

Một tỉnh tỉnh ủy thư kí, kia cũng không phải là đùa giỡn ! Toàn bộ nước cộng hoà mới bao nhiêu vị tỉnh ủy thư kí? Tại đây vị trí, nếu tái đi tới một bước, kia đó là quốc gia

người lãnh đạo.

Lữ Vân Hạo tuy rằng tự phụ thân cư địa vị cao, tay cầm quyền to, nhưng ngay mặt chống lại Triệu Hưng Quân như vậy biên giới đại quan, hắn cũng là cảm thấy thập phần khó giải quyết. Không đến vạn bất đắc dĩ cũng tuyệt không hội cùng Triệu Hưng Quân nhân vật như vậy, mặt đối mặt khởi xung đột.

Khả hiện tại vấn đề là hắn không chiêu nhạ Triệu Hưng Quân, Triệu Hưng Quân lại chủ động trêu chọc hắn, không chỉ có bắt hắn ngày xưa ở Giang Nam tỉnh nhậm chức khi một tay đề bạt lên Vu Nhất Hàm, lại đem con hắn cũng cấp bắt đứng lên.

Mọi người thường nói quan lại bao che cho nhau, tuy rằng lời này có điểm qua. Nhưng người chân chính biết làm quan chi đạo, tình hình chung hạ thật đúng là sẽ không lẫn nhau xé rách da mặt, huống chi trực tiếp đem người ta con trai cấp bắt đứng lên. Triệu Hưng Quân làm như vậy, hiển nhiên là muốn hoàn toàn cùng Lữ Vân Hạo xé rách thể diện.

“Xem đem ngươi tức giận đến, Triệu Hưng Quân hắn làm sao vậy?” Liêu Thu Phương hỏi.

“Con mẹ nó, hắn đem Vu Nhất Hàm cùng Đông Nghĩa cấp bắt đi lên!” Lữ Vân Hạo vạn phần căm tức nói, nói xong dùng sức sờ sờ chính mình ngốc đầu.

Thật sự là Triệu Hưng Quân vị trí rất cao, chuyện này làm cho hắn lại là căm tức, lại là không thể nào xuống tay.

“Cái gì? Hắn đem Đông Nghĩa cấp bắt lại ? Hắn như thế nào có thể làm như vậy? Vậy ngươi còn không lập tức cho hắn gọi điện thoại, làm cho hắn đem Đông Nghĩa cấp thả.” Nghe nói Triệu Hưng Quân đem chính mình

con trai cấp bắt đứng lên, Liêu Thu Phương hoàn toàn nóng nảy.

“Ngươi cho là Triệu Hưng Quân là ai? Hắn là Giang Nam tỉnh tỉnh ủy thư kí! Ngươi nghĩ rằng ta gọi điện thoại làm cho hắn thả người hắn thả người sao?” Lữ Vân Hạo gặp lão bà phân không rõ ràng lắm tình thế, tâm tình càng phát ra phiền táo.

“Kia, kia làm sao bây giờ? Ngươi tổng không thể nhìn chính mình con trai bị người bắt lại mà mặc kệ đi? Nếu không, không được, ngươi đánh cái điện thoại hướng Triệu Hưng Quân cầu tình.” Liêu Thu Phương nghe vậy thế này mới nhớ tới Triệu Hưng Quân thân phận không giống tầm thường, không khỏi gấp đến độ nước mắt đều rớt xuống dưới.

Trước kia nàng tổng nghĩ đến chính mình lão công quyền cao chức trọng, sự tình gì đều có thể bãi bình, nay mới vừa rồi biết, này một núi đều có một núi cao.

“Được rồi! Đừng sảo !” Lữ Vân Hạo gặp lão bà khóc sướt mướt, tức giận đến trực tiếp chụp nổi lên cái bàn. Bất quá chụp quá cái bàn sau, Lữ Vân Hạo cuối cùng còn là cầm lấy điện thoại cấp Triệu Hưng Quân bát đánh đi qua.

Dù sao Vu Nhất Hàm chuyện có thể phóng nhất phóng, nhưng chuyện của con lại trì hoãn không nổi.

“Triệu thư kí, ngài hảo! Ta là Lữ Vân Hạo a.” Điện thoại rất nhanh liền thông, Lữ Vân Hạo cố nén nội tâm phẫn nộ, khách khí nói.

“Nguyên lai là Lữ bộ trưởng a, không biết gọi điện thoại cho ta có chuyện gì?” Triệu Hưng Quân biết rõ còn cố hỏi nói.

Lữ Vân Hạo oán hận cắn chặt răng, cuối cùng còn là khách khí nói:“Nghe người ta nói Lữ Đông Nghĩa phạm vào điểm tiểu sai lầm, đứa nhỏ này chính là không cho người bớt lo. Triệu thư kí, nếu không còn là làm cho tiểu tử này chạy trở về kinh đến, ta tự mình hảo hảo dạy dạy hắn?”

“Lữ Đông Nghĩa phạm cũng không phải là tiểu sai lầm a, cụ thể ta đổ không tốt lộ ra, hết thảy đều phải chờ điều tra kết quả.” Gặp Lữ Vân Hạo đem nói khai, Triệu Hưng Quân cũng không hảo giả bộ hồ đồ, nghe vậy ngữ khí trầm trọng nói.

“Nếu như vậy, ta tôn trọng Triệu thư kí ý kiến!” Nói xong Lữ Vân Hạo liền xanh mặt treo điện thoại.

“Hảo ngươi cái Triệu Hưng Quân, ngươi nếu dám đối với Đông Nghĩa hạ ngoan thủ, lão tử với ngươi không để yên!” Quải điệu điện thoại sau, Lữ Vân Hạo nổi giận đùng đùng mắng.

Bất quá Lữ Vân Hạo vừa dứt lời mới vừa hạ, điện thoại tiếng chuông lại vang lên.

Lữ Vân Hạo có chút không kiên nhẫn tiếp nổi lên điện thoại, điện thoại vừa mới tiếp khởi liền truyền đến em dâu khóc sướt mướt thanh âm:“Đại ca, mau cấp thị lãnh đạo đánh cái điện thoại đi, vừa rồi người thị kỉ ủy đem Vân Khải theo trong nhà cấp mang đi.”

Vân Khải đó là Lữ Vân Hạo đệ đệ, ở kinh thành mỗ cục nhâm cục trưởng, chính thính cấp cán bộ.

“Ta đã biết!” Lữ Vân Hạo nghe vậy cả người không khỏi chấn động, tiếp theo trên mặt lộ ra cực kì ngưng trọng thần sắc.

Lữ Vân Hạo là chính đàn lão nhân, có hơn người chính

trị khứu giác. Ngay từ đầu Vu Nhất Hàm cùng Lữ Đông Nghĩa bị bắt, hắn chính là cảm thấy ngoài ý muốn, nhưng hiện tại hắn đã muốn bắt đầu ý thức được sự tình xa không nghĩ tượng trung đơn giản như vậy, đã muốn ý thức được một cái thật lớn nguy hiểm chính hướng Lữ gia từng bước tới gần.

……

Gió biển nghênh diện thổi tới, mang đến thản nhiên nước biển hàm vị, cũng mang đến từng trận cảm giác mát.

Tần Lam nhịn không được ôm chặt Hạ Vân Kiệt cánh tay, thân mình thiếp Hạ Vân Kiệt càng gần.

Gió biển thổi động Tần Lam mái tóc, mềm mại sợi tóc thỉnh thoảng phất đến Hạ Vân Kiệt cổ, làm cho hắn trong lòng nhịn không được lại rục rịch.

“Lam tỷ, thời tiết chuyển lạnh, nếu không trở về đi?” Hạ Vân Kiệt áp chế trong lòng muốn động, thấp giọng nói.

“Buổi tối có thể cùng ta sao? Ngay tại khách sạn!” Tần Lam ôm Hạ Vân Kiệt thấp giọng nói, thanh âm có chút phát run, lộ ra một tia nói không rõ nói không rõ khẩn trương, nhưng trong đêm đen, của nàng ánh mắt lại lộ ra một tia kiên quyết.

Nàng cuối cùng còn là quyết định khuất phục, nhưng nàng cũng sẽ không đem chính mình lần đầu tiên cấp Lữ Đông Nghĩa. Nếu có thể, nàng tình nguyện cấp bên người vị này so với nàng tiểu mười tuổi đại nam hài.

“Ta……” Hạ Vân Kiệt nhất thời cảm thấy yết hầu khô khan, hắn cũng không phải ba tuổi tiểu hài tử, lại sao lại nghe không hiểu Tần Lam lời nói ám chỉ.

Hắn trong đầu theo bản năng hiện lên ngày nào đó buổi sáng nhìn đến một màn, tuyết trắng thân thể, cao ngạo nhũ phong, nở nang đùi……

Đây là hắn xem qua đệ nhất vị nữ tính thân mình, cũng là hắn cả đời đều không thể quên kinh diễm một màn.

Bất quá Hạ Vân Kiệt lời nói còn chưa nói ra miệng, trong đêm đen Tần Lam di động tiếng chuông vang lên.

Di động màn hình biểu hiện là một cái xa lạ dãy số, Tần Lam do dự một chút còn là tiếp lên.

Vừa mới vừa tiếp đứng lên, Tần Lam chợt nghe đến trong điện thoại truyền đến một đạo xa lạ nhưng tựa hồ lại làm sao từng nghe qua thanh âm:“Là tiểu Tần đồng chí sao?”

“Là ta, ngài là?” Tần Lam mặt lộ vẻ nghi hoặc hỏi.

Tuy nói nay Tần Lam đã muốn nghèo túng đến lịch sử Đảng nghiên cứu thất nghiên cứu đảng lịch sử hoàn cảnh, nhưng dù sao cũng là phó xử cấp cán bộ, ở của nàng trong ấn tượng thật đúng là không vài người trực tiếp xưng hô nàng tiểu Tần đồng chí.

“Ta là Diệp Hải Bác.” Trong điện thoại lại vang lên kia nói vừa xa lạ lại tựa hồ có chút quen thuộc thanh âm.

“Diệp Hải Bác?” Tần Lam ở trong đầu nghĩ nghĩ, đột nhiên ý thức lại đây, này không phải chính mình nghiên cứu thất chủ nhiệm sao? Vì thế vội vàng nói:“A, nguyên lai là chủ nhiệm, không biết ngài có chuyện gì?”

“Tiểu Tần đồng chí a, ngươi tới chúng ta nghiên cứu thất cũng có một tuần đi?” Diệp chủ nhiệm nói.

“Đúng vậy, vừa vặn một tuần.” Tần Lam không khỏi mặt

lộ vẻ nghi hoặc sắc nói, tuy rằng tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất chủ nhiệm thực quyền không lớn, khá vậy là chính nhi bát kinh chính thính cấp cán bộ, luận chức cấp cũng là cùng Phùng Chính Thành như vậy địa cấp thị thị ủy thư kí cùng cấp. Nay đột nhiên gọi điện thoại cấp nàng này nho nhỏ phó trưởng phòng, nói chuyện ngữ khí tựa hồ còn cử khách khí, thật là làm cho Tần Lam cảm thấy hoang mang.

“Ha ha, thời gian quá thật đúng là mau. Vốn ta vẫn muốn tìm một cơ hội hảo hảo với ngươi nói chuyện công tác sự tình, không nghĩ tới ngươi này vừa muốn điều đi rồi. Chúc mừng ngươi a, tiểu Tần đồng chí vừa muốn trở lại ngươi nguyên lai công tác cương vị !” Diệp chủ nhiệm nói.

“Trở lại nguyên lai công tác cương vị? Chờ đã, Diệp chủ nhiệm ngài lời này là cái gì ý tứ?” Tần Lam nghe vậy trái tim không khỏi một trận mãnh khiêu nói.

Nàng nằm mơ cũng tưởng trở lại nguyên lai công tác cương vị, làm cảnh sát đó là nàng từ nhỏ liền nảy mầm lý tưởng! Nàng đương nhiên không muốn cả đời oa ở nghiên cứu thất nghiên cứu đảng lịch sử. Chính là ở nàng không đáp ứng Lữ Đông Nghĩa điều kiện tiền, hắn lại như thế nào khả năng sẽ thả nàng trở lại nguyên lai cương vị đâu?

“Đúng vậy, chẳng lẽ Lí chủ nhiệm còn không có với ngươi nhắc tới sao?” Diệp chủ nhiệm hỏi.

“Lí chủ nhiệm? Vị nào Lí chủ nhiệm?” Tần Lam không khỏi càng phát ra hoang mang nói.

“Xem ra Lí chủ nhiệm thực không với ngươi nhắc tới, ta nói là Lí Tuyết Phong chủ nhiệm.” Diệp chủ nhiệm cười nói.

“A!” Tần Lam nghe vậy không khỏi kinh ngạc há to miệng ba.

Lí Tuyết Phong là ai Tần Lam đương nhiên biết, kia nhưng là tỉnh ủy văn phòng chủ nhiệm, cũng là tỉnh ủy thường ủy, đồng thời cũng là tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất thẳng quản lãnh đạo, bởi vì lịch sử Đảng nghiên cứu thất chính là tỉnh ủy văn phòng cấp dưới đơn vị.

Nhưng là Lí Tuyết Phong chủ nhiệm lại như thế nào khả năng hội cố ý cùng Diệp chủ nhiệm nhắc tới nàng này nho nhỏ nghèo túng phó trưởng phòng đâu, phải biết rằng Lí Tuyết Phong nhưng là tỉnh ủy đại quản gia, tỉnh ủy thường ủy, phó tỉnh cấp cán bộ, luận thực quyền so với của nàng Nhị thúc Tần Diệc Trăn, Tây Lĩnh tỉnh phó tỉnh trưởng còn muốn lớn hơn một chút.

Cảm tạ thư hữu nhóm đầu phiếu duy trì, đặc biệt cảm tạ đánh thưởng thư hữu nhóm, là các ngươi đại lực duy trì, làm cho vu sư tiếp tục dừng lại ở trang đầu chu nhân khí bảng đan!

Trước mắt vu sư ở bảng đan vị trí còn là nguy ngập nguy cơ, khẩn cầu các vị thư hữu có thể tiếp tục cấp lực duy trì, không thắng cảm kích!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 137 : Thay đổi chủ ý

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-17 1835.0 số lượng từ:2984

“Xem ra ngươi thật đúng là một chút cũng không biết chuyện. Nếu như vậy, ta đây liền với ngươi lộ ra một ít đi. Lí chủ nhiệm theo ta nói, gần nhất ngươi hội một lần nữa phản hồi công an ngành công tác, cụ thể cái gì chức vụ ta đổ không rõ ràng lắm. Ha ha, bất quá, hay là muốn chúc mừng ngươi a tiểu Tần đồng chí, có năng lực một lần nữa trở lại chính mình nhiệt tình yêu thương cương vị, ta biết giống ngươi như vậy tuổi, trước kia lại là ở công an ngành công tác, khẳng định là không thích ứng chúng ta ngành công tác. Về sau cần phải thường trở về nhìn xem, ha ha, xem ta tuổi lớn liền yêu lải nhải, chờ ngày mai ngươi tới đi làm, đến ta văn phòng một chuyến đi.” Diệp chủ nhiệm tựa hồ đã nhận ra Tần Lam kinh ngạc, cười ha ha giải thích nói.

“Là, Diệp chủ nhiệm, cảm ơn Diệp chủ nhiệm.” Tần Lam nghe xong sau, thế mới biết này hết thảy đều là thật sự, tuy rằng không biết Lí chủ nhiệm phát cái gì thần kinh, nhưng tóm lại này xem như một cái tin tức tốt.

“Ngươi này tiểu Tần đồng chí, theo ta khách khí cái gì. Ha ha, đúng rồi, nghe nói tổ chức bộ Vu Nhất Hàm cùng Lữ Đông Nghĩa chạng vạng bị kỉ ủy đồng chí mang đi, nghe nói là Triệu thư kí tự mình hạ mệnh lệnh.” Diệp chủ nhiệm cười cùng Tần Lam khách khí một câu, sau đó ở quải điện thoại trước lại đột nhiên nói một câu.

Tần Lam nghe được cuối cùng một câu, cả người đều ngây dại, nước mắt nhịn không được liền theo hốc mắt dũng mãnh tiến ra, thậm chí ngay cả Diệp chủ nhiệm khi nào thì cắt đứt điện thoại đều hồn nhiên không biết.

“Lam, Lam tỷ, ngươi, ngươi làm sao vậy?” Hạ Vân Kiệt tối không thể gặp nữ nhân nước mắt, hắn gặp Tần Lam tiếp cái điện thoại sau, nước mắt sẽ không đình lưu, không khỏi có chút hoảng.

Vừa rồi Tần Lam cùng Diệp chủ nhiệm trò chuyện, Hạ Vân Kiệt đương nhiên nghe được, vốn tưởng rằng Tần Lam nghe xong khẳng định hội cao hứng vạn phần, không nghĩ tới lại khóc.

“Vân Kiệt! Cảm ơn ngươi! Cảm ơn ngươi! Ba! Ba!” Đang lúc Hạ Vân Kiệt tâm hoảng hoảng không biết nên khuyên như thế nào nói Tần Lam khi, Tần Lam đột nhiên kích động ôm lấy hắn, còn liên tục hôn hắn hai má vài hạ.

“Cảm ơn ta, cảm ơn ta cái gì?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng không khỏi cả kinh, hắn nghĩ đến Tần Lam này “Lão hình cảnh” Lợi hại đến đã muốn đoán được phía sau màn tay là hắn.

“Cảm ơn ngươi quạ đen miệng a, không, là cát ngôn, cũng không đúng, dù sao bị ngươi cấp nói trúng rồi! Lữ Đông Nghĩa kia vương bát đản thật sự bị bắt đi lên, còn có tỷ ta cũng lập tức muốn phản hồi công an cục !” Tần Lam lấy tay lau quệt khóe mắt nước mắt, nín khóc mỉm cười nói.

“Ha ha, đó là đương nhiên, bản đại sư nhưng là thiết khẩu thần đoạn, nào có không chuẩn chi lý!” Hạ Vân Kiệt gặp sự tình cũng không phải chính mình tưởng như vậy, không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, lập tức cố ý vẻ mặt đắc ý nói.

“Cho ngươi điểm nhan sắc ngươi liền khai nổi lên phường nhuộm, thật đúng là đem chính mình làm đại sư nha!” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt sắt bộ dáng, không khỏi xem thường nói. Nàng đương nhiên là không tin Hạ Vân

Kiệt thật là cái gì thiết khẩu thần đoạn, hắn thực sự lợi hại như vậy, thế nào còn cần ở quán bar làm cho người ta làm công a? Đơn giản là mèo mù gặp phải tử chuột, vừa vặn bị hắn cấp mông đúng rồi. Đương nhiên Tần Lam chính mình bản nhân là một cái kiên định thuyết vô thần giả cũng là một cái nguyên nhân chủ yếu, bằng không nàng còn là hội khởi điểm lòng nghi ngờ.

“Uy, Lam tỷ, ngươi nhưng đừng xem thường nhân, không phải ta Hạ Vân Kiệt xuy ngưu, ta thuở nhỏ đi theo sư phụ học tập chu dịch bát quái thuật, không chỉ có có thể đoạn người tiền đồ hung……” Hạ Vân Kiệt lập tức không phục nói.

“Hảo, hảo, ta tin, ta tin còn không được sao? Hạ đại sư! Hiện tại có thể đi rồi sao?” Vốn tưởng rằng đã muốn đi vào tử lộ, không nghĩ tới lại đột nhiên quanh co, Tần Lam tâm tình tự nhiên cao hứng vạn phần, gặp Hạ Vân Kiệt không phục bộ dáng, không chỉ có không não ngược lại mị hắn liếc mắt một cái, sau đó cười ha ha vãn quá cánh tay hắn thúc giục nói.

“Buổi tối thật sự muốn ở nơi này sao?” Hạ Vân Kiệt bị Tần Lam tay cấp kéo, cánh tay nhẹ nhàng bị hai luồng đầy đặn đè nặng, không khỏi lại khẩn trương lên.

Dù sao cũng là lần đầu tiên a, nhưng lại là theo Tần Lam!

“Ở cái gì nơi này a? Về nhà đi.” Tần Lam trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Ngươi không phải mới vừa nói cùng nhau ở khách sạn sao?” Vốn Hạ Vân Kiệt còn là cử khẩn trương, không biết cứ như vậy cùng Tần Lam phát sinh siêu hữu nghị quan hệ hay không thích hợp, nhưng nay thấy nàng đột nhiên cải biến chủ ý, lại khó tránh khỏi thất vọng.

“Khanh khách, ai cho ngươi vừa rồi do do dự dự, hiện tại tỷ thay đổi chủ ý.” Tâm tình tốt Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt thất vọng bộ dáng, nhịn không được vui vẻ nở nụ cười.

“Không phải đâu, vừa rồi là ngươi di động vang lên đến, cho nên ta sẽ không tiếp tục nói tiếp.” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam khanh khách cười rộ lên, chỉ biết trong lòng nàng kết đã muốn mở ra, trong lúc nhất thời lại ngược lại có chút uể oải.

“Đi a, tiểu quỷ đầu, đừng giả bộ một bộ ủy khuất bộ dáng. Như vậy, tổng được rồi đi!” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt một bộ uể oải bộ dáng, cười mở ra hai tay ôm hắn cổ, sau đó kiễng mũi chân, hồng nhuận khêu gợi môi nhẹ nhàng mà hôn hạ Hạ Vân Kiệt cái trán.

“Miễn cưỡng đi!” Hạ Vân Kiệt tiếp tục giả bộ một bộ buồn khổ biểu tình nói, kỳ thật trong lòng lại sớm đã nhộn nhạo có chút phân không rõ phương hướng.

“Lòng tham quỷ! Như vậy, tổng được rồi đi!” Ngay tại Hạ Vân Kiệt tiếp tục giả bộ một bộ buồn khổ bộ dáng khi, đột nhiên gặp môi bị hai cánh hoa ướt át nhẹ nhàng mà huých một chút, chờ hắn phục hồi tinh thần lại khi, Tần Lam đã muốn buông lỏng ra của nàng hai tay, sau đó cười khanh khách lao xuống đại nham thạch.

Tiếng cười quanh quẩn ở đại trên biển không, phá lệ thanh thúy dễ nghe.

Hạ Vân Kiệt cả người đều ngây dại, một hồi lâu nhi mới theo bản năng vươn đầu lưỡi liếm liếm đôi môi, tựa hồ còn có thể cảm giác được kia ở lại đôi môi một chút ướt át mùi thơm ngát, đột nhiên gian hắn có chút căm tức Cù Vệ Quốc làm việc hiệu suất!

Bất quá này ý tưởng cũng bất quá chính là ở hắn trong

đầu chợt lóe rồi biến mất. Kỳ thật cho dù đêm nay Tần Lam thật sự hạ quyết tâm đem lần đầu tiên cho hắn, hắn cũng sẽ không giậu đổ bìm leo. Huống hồ, giống như bây giờ không tốt sao?

Cỡ nào kiều diễm, cỡ nào ấm áp, cỡ nào lãng mạn!

Tinh tế trở về chỗ cũ một phen kia chợt lóe rồi biến mất ôn nhu sau, Hạ Vân Kiệt cũng đi theo lao xuống đại nham thạch.

Bởi vì Lữ Đông Nghĩa đột nhiên bị bắt sự tình, Tần Lam mau chóng chạy về tỉnh thành đi hỏi thăm cụ thể tình huống, cho nên lao xuống đại nham thạch sau, hai người liền lên xe, sau đó một đường hướng Giang Châu thị nội thành khai đi.

Tần Lam muốn trước đem Hạ Vân Kiệt đưa về Đức Nhã tiểu khu thuê nhà ở.

“Ngươi hiện tại thất nghiệp, có tính toán gì không? Nếu không đến công an cục đi?” Một bên mở ra xe jeep, Tần Lam một bên quan tâm hỏi.

“Ha ha, cảm ơn Lam tỷ, còn là ta chính mình chậm rãi tìm đi.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Được rồi, ngươi này bướng bỉnh tên. Bất quá có khó khăn gọi điện thoại cho ta.” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt như trước kiên trì đã gặp, ký thưởng thức hắn loại này cá tính nhưng cũng có chút căm tức hắn loại này cá tính.

Đầu năm nay người như thế rất ít, mà chịu thiệt cũng thường thường là người như thế!

“Hội, bất quá ngươi có thời điểm khó khăn cũng đừng đã quên gọi điện thoại cho ta. Tuy rằng ta không nhất thiết có thể giúp đỡ gấp cái gì, nhưng ít ra có thể cùng ngươi

cùng nhau xem mặt trời lặn, xem mặt trời mọc.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó nhìn Tần Lam ôn nhu nói.

“Ân.” Tần Lam nghe vậy phương tâm khẽ run lên, một lũ trước nay chưa có ấm áp ngọt ngào theo tâm oa chảy qua.

“Ta đến, ngươi lái xe cẩn thận một chút.” Khi nói chuyện, xe chạy đến Đức Nhã tiểu khu, Hạ Vân Kiệt lòng có không tha nói.

“Hội.” Tần Lam mặt đẹp không khỏi hơi hơi đỏ lên, lớn như vậy, nay lại là phó xử cấp cán bộ, trừ bỏ trong nhà cha mẹ trưởng bối, còn không có một nam nhân như vậy cùng nàng nói chuyện, càng đừng nói giống Hạ Vân Kiệt như vậy người trẻ tuổi, khả lại cứ nàng lại còn là theo bản năng nhiệt thuận điểm gật đầu ứng xuống dưới.

Mặt đỏ Tần Lam có khác một phen có khác đoan trang giỏi giang, tư thế oai hùng hiên ngang hương vị, không khỏi nhìn xem Hạ Vân Kiệt tim đập thình thịch, rất muốn cứ như vậy vẫn đứng ở trên xe không dưới đi.

“Còn ngây ngốc làm gì? Mau xuống xe a.” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt nhìn chằm chằm chính mình xem, nhớ tới vừa rồi ở bờ biển chuyện đã xảy ra, không khỏi càng phát ra ngượng ngùng, cuống quít thân thủ đẩy hắn một chút.

“Nga, thiếu chút nữa đã quên, này ngươi đội, có xu cát tị hung hiệu quả.” Tần Lam như vậy đẩy, Hạ Vân Kiệt mới đột nhiên phục hồi tinh thần lại, ngượng ngùng cười cười, sau đó theo nhà một gian trong bao lấy ra một cái mặc có chỉ bạc một khối Đào Mộc phù.

Đào Mộc phù giống nhau cây nhỏ diệp, sắc chất trơn bóng, xúc cảm hoạt thuận, tựa như một kiện tiểu vật

phẩm trang sức.

Tần Lam đương nhiên không biết này Đào Mộc phù chính là dùng hai trăm năm Đào Mộc mộc tâm sở chế, không chỉ có có xu cát tị hung hiệu quả, khẩn cấp dưới tình huống còn có thể khởi hộ thân chi đặc hiệu, đã muốn được cho là một kiện pháp khí. Nàng gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng sát có chuyện lạ cho nàng một khối Đào Mộc phù, đầu tiên là hơi hơi sửng sốt, lập tức một bên tiếp nhận đến, một bên xem thường nói:“Thật đúng là chuẩn bị đổi nghề làm hạ bán tiên a!”

“Loại sự tình này, tin tắc có, không tin tắc không, dù sao đối với ngươi cũng không có gì tổn thất, ngươi coi như bình thường vật phẩm trang sức thưởng thức bái.” Hạ Vân Kiệt cười cười nói.

“Ta biết rồi, Hạ đại sư, vậy ngươi giúp ta……” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt thuyết giáo khởi nàng này nguyên công an cục phó cục trưởng, không khỏi dở khóc dở cười xem thường nói. Nhưng cuối cùng nàng lại hay là nghe Hạ Vân Kiệt lời nói, quyết định đem này Đào Mộc phù cấp đội.

“A Kiệt!” Bất quá ngay tại Tần Lam chuẩn bị làm cho Hạ Vân Kiệt giúp nàng đội Đào Mộc phù khi, ngoài cửa sổ xe vang lên một nữ tử tiếng kêu.

Tần Lam theo tiếng kêu nhìn lại, thấy được một cái lôi kéo va ly, tuổi trẻ, xinh đẹp tiếp viên hàng không.

Tần Lam trong lòng không hiểu lóe ra một tia chua hương vị, vốn vươn đi tay cũng rụt trở về, cũng là không chuẩn bị tái làm cho Hạ Vân Kiệt giúp nàng đeo.

“Lam tỷ, ngươi đừng hiểu lầm, nàng là ta hợp thuê……” Gặp Tần Lam thần sắc khẽ biến, Hạ Vân Kiệt theo bản năng liền bật thốt lên giải thích, chính là giải thích đến

mặt sau khi, Hạ Vân Kiệt lại hận không thể trừu chính mình một cái tát.

Một người tuổi còn trẻ, xinh đẹp tiếp viên hàng không hợp thuê giả, này không phải càng mạt càng hắc sao?

Quả nhiên Tần Lam sắc mặt lại hơi hơi nổi lên biến hóa, bất quá rất nhanh lại miễn cưỡng bài trừ một tia mỉm cười nói:“Được rồi, ngươi không cần giải thích. Hiện tại người trẻ tuổi đều lưu hành khác phái hợp thuê, tỷ ta hiểu được. Mau đi xuống đi, đừng làm cho người ta chờ.”

Hạ Vân Kiệt biết loại chuyện này rất khó giải thích rõ ràng, huống hồ hắn cùng Trầm Lệ Đề ra vẻ thật là có như vậy điểm ái muội hương vị, hắn gặp Tần Lam thúc giục hắn, đành phải xuống xe.

Hạ Vân Kiệt vừa xuống xe, xe jeep liền bá một chút, nhanh như chớp biến mất ở mờ mịt trong bóng đêm.

Vốn tưởng rằng hôm nay vu sư muốn ngã ra chu nhân khí bảng đan, phần ngoại lệ hữu nhóm đại lực đề cử cùng đánh thưởng lại làm cho vu sư lưu tại chu nhân khí bảng đan, cảm tạ thư hữu nhóm đề cử duy trì, cảm tạ hôm nay minh chủ chỉ có sáng thế 111, long mộng duyên, tịch dương ‖ trăng tàn, mưa bụi dài phố, nhân quả, phao béo phì đại hải chờ sáu vị thư hữu đánh thưởng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 138 : Hoang mang

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-18 08:05:17.0 số lượng từ:3049

Nhìn xe jeep nhanh như chớp liền biến mất ở mờ mịt trong bóng đêm, Hạ Vân Kiệt trong lòng có một cỗ không hiểu cảm giác mất mát.

“Vừa rồi người nọ là ai vậy? Hình như là một vị mỹ nữ da!” Trầm Lệ Đề kéo va ly, đi đến Hạ Vân Kiệt bên người, theo hắn ánh mắt hướng xe jeep khai đi phương hướng nhìn lại, vẻ mặt tò mò hỏi.

“Công an cục cục trưởng.” Hạ Vân Kiệt thu hồi ánh mắt, có chút phiền táo thuận miệng trả lời.

“Không muốn lộ ra sẽ không muốn lộ ra thôi, thổi cái gì ngưu a? Công an cục cục trưởng, ngươi rõ ràng nói thị ủy thư kí được. Bất quá, ta còn là cử bội phục của ngươi, này đại buổi tối thế nhưng còn có mỹ nữ lái xe tử đưa ngươi về nhà. Xem ra đại sư lừa dối bản sự lại tiến bộ.” Trầm Lệ Đề trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

Nàng đổ không giống Tần Lam giống nhau hiểu lầm Hạ Vân Kiệt cùng nàng có cái gì ái muội quan hệ.

Thật sự là ở Trầm Lệ Đề trong mắt, Hạ Vân Kiệt liền một làm công tiểu tử nghèo, có thể nhận thức một cái khai Bắc Kinh cát phổ xinh đẹp nữ nhân đã muốn thực ngưu, thế nào còn khả năng có cái gì ái muội quan hệ.

“Hôm nay trở về cử sớm, buổi tối ăn không có?” Hạ Vân Kiệt hôm nay vô tâm tình cùng Trầm Lệ Đề cãi nhau, một bên tùy tay kéo qua nàng trong tay va ly, một bên thuận miệng hỏi.

“Còn không có đâu. Ngươi đâu? Di, không đúng nha, hiện tại mới bảy giờ bán đâu, ngươi như thế nào sớm như vậy sẽ trở lại ? Ta nhớ không lầm trong lời nói, mấy ngày hôm trước ngươi vừa luân hưu quá nha.” Trầm Lệ Đề đầu tiên là lắc đầu, sau đó đột nhiên nhớ tới Hạ Vân Kiệt phía sau không nên ở trong này, không khỏi kinh ngạc nói.

“Thất nghiệp !” Hạ Vân Kiệt bỏ lại một câu, lôi kéo va ly liền hướng trong tiểu khu đi.

“Thất nghiệp ? Sao lại thế này? Đắc tội khách nhân bị lão bản cuốn gói ?” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt nói chính mình thất nghiệp, vội vàng đuổi theo, quan tâm hỏi.

Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến “Ân” một tiếng, chỉ để ý hướng thuê nhà ở đi đến.

Trầm Lệ Đề thấy thế nghĩ đến Hạ Vân Kiệt thất nghiệp tâm tình không tốt, lại không biết nói hắn là bởi vì Tần Lam hiểu lầm cùng đột nhiên rời đi mà cảm thấy phiền lòng, không dám tiếp tục truy vấn, mà là đuổi kịp vài bước trấn an nói:“Thất nghiệp liền thất nghiệp, nơi này không lưu người đều có lưu người chỗ, huống hồ lấy ngươi Hạ đại sư bản sự ở nơi nào còn hỗn không đến một ngụm cơm ăn nha. Cùng lắm thì, tỷ ta dưỡng ngươi một đoạn thời gian.”

Tuy rằng biết Trầm Lệ Đề hiểu lầm chính mình, nhưng thấy luôn luôn tới nay thích cùng chính mình đấu võ mồm Trầm Lệ Đề đột nhiên đổi tính trấn an chính mình, thậm chí còn nói ra như vậy trượng nghĩa trong lời nói, Hạ Vân Kiệt trong lòng nhưng thật ra cảm thấy một trận ấm áp, trong lòng phiền não cũng không biết bất giác trung tan đi, cười cười nói:“Này khả ngươi nói, kia này đoạn hỏa thực phí đều muốn ngươi bao.”

“Không thành vấn đề, buổi tối tỷ trước mang ngươi đi ăn một chút tốt.” Trầm Lệ Đề vỗ đầy đặn bộ ngực sữa hào sảng nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhịn không được giật mình nhìn Trầm Lệ Đề. Tuy nói Trầm Lệ Đề là vị tiếp viên hàng không, thu vào xa xỉ, nhưng Hạ Vân Kiệt biết ra vẻ nhà nàng kinh tế ra điểm vấn đề, cho nên đỉnh đầu cũng không dư dả, bình thường cũng đều là có vẻ tiết kiệm, không nghĩ tới hôm nay chính mình vừa nói thất nghiệp nàng nhưng thật ra đột nhiên gian trở nên hào phóng đứng lên.

“Để làm chi như vậy nhìn người ta? Chưa thấy qua mỹ nữ a?” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt nhìn chằm chằm nàng xem, không có tới từ mặt đẹp đỏ lên, sau đó trừng mắt nói.

“Mỹ nữ nhưng thật ra gặp qua, chính là chưa thấy qua hào phóng như vậy lại hảo tâm mỹ nữ! Bất quá trước đó thanh minh, tuy rằng ta hiện tại thất nghiệp, nhưng ta là không bán thân.” Hạ Vân Kiệt hiện tại tâm tình đã muốn không sai biệt lắm điều chỉnh lại đây, gặp Trầm Lệ Đề trừng mắt, cố ý vẻ mặt cảnh giác nói.

“Thiết, liền ngươi này gầy cánh tay gầy chân bộ dáng, đưa cho tỷ tỷ đều lười muốn.” Trầm Lệ Đề nghe vậy lập tức vẻ mặt khinh thường nói.

“Ta đây an tâm. Đêm đó đi lên hoa trung thành chà xát một chút đi!” Hạ Vân Kiệt đầu tiên là làm ra một bộ thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi bộ dáng, tiếp theo lại sư tử mở rộng miệng nói.

“Hoa trung thành? Ngươi nghĩ đến mĩ! Long tường quán ăn, ngươi thích ăn liền ăn, không ăn đánh đổ.” Trầm Lệ Đề lúc này đã muốn nhìn ra đến Hạ Vân Kiệt tiểu tử này chống lại đánh năng lực cường, lần này thất nghiệp tựa

hồ cũng không có đối hắn kia “Nhược tiểu tâm linh” Tạo thành nhiều thương tổn, nghe vậy không chút khách khí nói.

“Keo kiệt!” Hạ Vân Kiệt khinh thường nói.

“Nói sau ta keo kiệt, buổi tối ngươi tự mình xuống bếp.” Trầm Lệ Đề lập tức nói.

“Được rồi, ngươi rất hào phóng.”

“Này còn kém không nhiều lắm!”

“……”

Làm Hạ Vân Kiệt cùng Trầm Lệ Đề ở đấu võ mồm khi, Tần Lam đã muốn mở ra của nàng Bắc Kinh cát phổ thượng đi thông tỉnh thành đường cao tốc.

Vốn tuyệt cảnh phùng sinh, hi vọng, Tần Lam hiện tại hẳn là thật cao hứng mới đúng, nhưng không biết vì cái gì, theo rời đi Hạ Vân Kiệt kia một khắc, nàng trong lòng lại không hiểu có một tia thản nhiên ưu thương cùng mất mát.

Trầm Lệ Đề kia trương tuổi trẻ xinh đẹp khuôn mặt, kia cao gầy thướt tha dáng người, thỉnh thoảng ở nàng trước mắt lóe ra.

“Lam tỷ, ngươi đừng hiểu lầm, nàng là ta hợp thuê……” Rời đi trước Hạ Vân Kiệt giải thích lời nói thỉnh thoảng ở bên tai vang lên.

Tần Lam đương nhiên tin tưởng Hạ Vân Kiệt lời nói, nàng biết Hạ Vân Kiệt sẽ không đối nàng nói dối, nhưng nữ nhân trực giác nói cho nàng, hai tuổi trẻ nam nữ ở tại cùng dưới mái hiên, khẳng định có chuyện xưa, huống hồ bọn họ lại đều là như vậy trẻ tuổi, đứng chung một

chỗ trai tài gái sắc, là như vậy hài hòa đăng đối……

“Tần Lam ngươi đến tột cùng làm sao vậy? Chẳng lẽ như vậy bất chính được không? Hay là ngươi thật đúng là chuẩn bị cùng Vân Kiệt phát triển nam nữ quan hệ bất thành? Ông trời, hắn chính là cái hai mươi tuổi đại nam hài, hơn nữa hắn còn chính là cái quán bar phục vụ sinh, chẳng lẽ ngươi điên rồi sao? Thế nhưng làm cho này sự kiện rối rắm, các ngươi hai người sẽ có khả năng sao?” Tần Lam hai tay gắt gao nắm tay lái, đầu dùng sức lắc lắc, tựa hồ tưởng đem phía trước chính mình kia hoang đường ý tưởng cấp vải ra đầu đi.

Nhưng theo ngày đó buổi sáng nàng tỉnh lại, quang thân mình nhìn đến hắn kia một khắc khởi, Hạ Vân Kiệt cũng đã “Âm hồn không tiêu tan” bò lên nàng. Đây là một vị nam nhân đem nàng theo một đêm kia vạn trượng vực sâu trung cứu vớt đi ra, đây là đệ nhất vị nam nhân xem qua nàng thân mình, này cũng là nàng đệ nhất vị nam nhân ôm nhau, hôn.

Tuy rằng này hết thảy thoạt nhìn đều gần như hoang đường, nhưng việc này quả thật đã xảy ra, tưởng đem hắn vải ra đầu lại nói dễ hơn làm?

Cuối cùng còn là một chiếc điện thoại làm cho Tần Lam tạm thời đã quên suy nghĩ Hạ Vân Kiệt.

Điện thoại là nàng hiện tại ở tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất đồng sự đánh tới. Này trong quan trường sự tình vốn vốn không có cái gì bí mật đáng nói, ai thăng ai hàng tin tức hướng đến truyền so với hỏa tiễn còn nhanh.

Liền như vậy ngắn ngủn công phu, có liên quan Tần Lam công tác muốn điều động tin tức đã muốn ở tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu trong phòng truyền mở ra, hơn nữa ngay cả Triệu thư kí tự mình hỏi chuyện của nàng

như vậy tin tức cũng lặng yên truyền khai.

Điện thoại đơn giản là nói chút chúc mừng trong lời nói, dù sao công an ngành thực quyền so với lịch sử Đảng nghiên cứu thất lớn rất nhiều, không chừng ngày nào đó phải cầu thượng Tần Lam, tự nhiên mượn cơ hội này đánh hảo quan hệ.

Kế tiếp, dọc theo đường đi Tần Lam điện thoại sẽ không đình quá, trên cơ bản đều là lịch sử Đảng nghiên cứu thất, cũng có công an thính lão người quen đánh tới, cứ thế nàng cũng chưa thời gian lại đi tự hỏi Hạ Vân Kiệt sự tình.

Đến Hải Châu thị sau, Tần Lam liền càng không thời gian tưởng Hạ Vân Kiệt sự tình.

Bởi vì vừa đến Hải Châu thị nàng lập tức liền đầu nhập vào chung quanh hỏi thăm bên trong, bởi vì này sự kiện không chỉ có đề cập đến chính nàng tương lai chung thân hạnh phúc, công tác các công việc, hơn nữa bằng trong quan trường sâu sắc khứu giác, Tần Lam cho rằng chuyện này rất khả năng còn có thể ảnh hưởng đến nàng Nhị thúc con đường làm quan tiền đồ.

Sự tình quả Như Diệp chủ nhiệm nói, không chỉ có Vu Nhất Hàm cùng Lữ Đông Nghĩa bị người kỉ ủy trực tiếp mang đi, còn có vài người tương quan ở bọn họ sau cũng bị mang đi, hiển nhiên người kỉ ủy đã muốn nắm giữ cũng đủ chứng cứ, cho nên động tác mới có thể lớn như vậy.

Chứng thật mấy tin tức này sau, Tần Lam cơ hồ không có gì trì hoãn liền cấp nàng phụ thân Tần Diệc Viễn bát đi điện thoại.

Lữ Đông Nghĩa cùng Vu Nhất Hàm, một cái là Lữ Vân Hạo trưởng tử, Lữ gia trọng điểm bồi dưỡng người nối

nghiệp, một cái là Lữ Vân Hạo trong vòng phân lượng rất nặng quan lớn, bọn họ bị bắt, Tần Lam cảm thấy có tất yếu trước tiên thông tri phụ thân.

Dù sao nàng phụ thân là cái lão cơ quan, quan trường môn môn đạo nói hắn hiểu được so với nàng nhiều hơn.

“Gọi điện thoại lại đây làm gì? Hoàn hảo ngươi Nhị thúc hắn không có việc gì, bằng không ta liền……” Điện thoại nhất chuyển được liền vang lên Tần Lam phụ thân Tần Diệc Viễn lại yêu vừa hận thanh âm.

“Ca, ngươi làm cái gì vậy? Tần Lam nàng lại không có làm sai, việc này cũng chẳng trách nàng. Đem điện thoại cho ta.” Bất quá Tần Diệc Viễn trong lời nói còn chưa nói hoàn, đã bị hắn đệ đệ Tần Diệc Trăn cấp đoạt đi.

“Nhị thúc ngươi đã trở lại!” Nghe được Nhị thúc thanh âm, Tần Lam không khỏi kinh hỉ kêu lên.

Đối với vị này Nhị thúc, Tần Lam còn là thực kính nể. Lần này trong nhà tuy rằng tất cả mọi người ào ào mở miệng khuyên nàng gả nhập Lữ gia, chỉ có nàng Nhị thúc không có mở này miệng, mà là đem lựa chọn quyền để lại cho nàng.

“Đúng vậy, đã trở lại. Đứa nhỏ ngươi còn tạm được? Mấy ngày nay khẳng định khổ ngươi đi, Nhị thúc cũng mâu thuẫn a, cho nên vẫn chưa cho ngươi gọi điện thoại, kỳ thật ta là hẳn là đánh cái điện thoại đưa cho ngươi, hẳn là nói cho ngươi chúng ta Tần gia không cần khuất nhục như vậy, ngươi sẽ không trách Nhị thúc ích kỷ đi?” Tần Diệc Trăn nghe được cháu gái kinh hỉ thanh âm, nhịn không được cái mũi có chút lên men nói.

“Không trách! Không trách! Là ta không tốt, là ta ích kỷ.” Tần Lam vội vàng nói, nước mắt lại nhịn không được cuồn cuộn xuống.

“Tốt lắm, hiện tại đại sóng gió đã qua đi, ngươi cũng không tất tái chịu dày vò.” Tần Diệc Trăn ngàn vạn cảm khái nói.

“Thật vậy chăng? Lữ Vân Hạo bọn họ không hề……” Tần Lam nghe vậy kinh hỉ nói.

“Hừ! Ngươi Nhị thúc ta đi chính ngồi thẳng, hắn Lữ Vân Hạo bất quá là mượn cơ hội trả thù mà thôi, hiện tại mặt trên có lãnh đạo ra mặt nói chuyện, hắn tự nhiên không dám tái xằng bậy.” Tần Diệc Trăn nói, chính là nói lời này khi, hắn trong lòng lại trăm tư không thể này giải, vì cái gì mặt trên sẽ có người vì hắn lên tiếng, thậm chí đến bây giờ hắn cũng không biết đến tột cùng là ai lên tiếng.

“A, như vậy nói, chuyện của ta cũng là bởi vì mặt trên lãnh đạo ra mặt nói chuyện ? Không đúng, điều đó không có khả năng, ta mới nhiều quan! Hắn như thế nào khả năng biết ta?” Tần Lam đầu tiên là phản xạ có điều kiện nghĩ đến chính mình, bất quá lập tức lại cảm thấy điều đó không có khả năng.

“Cái gì chuyện của ngươi? Ngươi bên kia chẳng lẽ cũng có cái gì thay đổi?” Tần Diệc Trăn nghe vậy kinh nghi nói.

“Là như vậy Nhị thúc, vừa đoạn thời gian trước ta lại bị điều đến tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất công tác, nhưng hôm nay đột nhiên nghe nói tỉnh ủy Triệu thư kí thay ta nói nói, không chỉ có như thế, chúng ta tỉnh tổ chức bộ thường vụ phó bộ trưởng Vu Nhất Hàm, còn có Lữ Đông Nghĩa đám người đã ở đêm nay bị kỉ ủy mang đi.” Tần Lam đơn giản chặn chỗ hiểm yếu đem sự tình nói một lần.

Tiếp tục cầu đề cử phiếu, cảm tạ phong phược,stys875

hai vị thư hữu ngày hôm qua chạng vạng thời điểm đánh thưởng!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 139 : Cáo biệt

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-18 18:32:00.0 số lượng từ:3006

Dù sao Tây Lĩnh tỉnh cùng Giang Nam tỉnh là hai cái bất đồng tỉnh, có liên quan Vu Nhất Hàm cùng Lữ Đông Nghĩa sự tình, Tần Diệc Trăn một chút cũng không biết chuyện, nghe xong Tần Lam trong lời nói, dù là lấy thân phận của hắn cũng không cấm giật mình bật thốt lên nói:“Cái gì! Vu Nhất Hàm cùng Lữ Đông Nghĩa bị bắt ? Còn có Triệu thư kí chuyên môn nhắc tới ngươi ? Điều này sao có thể?”

“Ta cũng hiểu được thật kỳ quái. Cho nên cố ý gọi điện thoại cho ta ba, nhìn xem chuyện này đối ngài sự tình có thể hay không có ảnh hưởng, không nghĩ tới ngài đã muốn về nhà.” Tần Lam nói.

“Đâu chỉ có ảnh hưởng, ta xem chuyện này căn bản chính là cùng sự kiện, xem ra Lữ Vân Hạo này trận muốn lửa thiêu mông, hiểu được ép buộc. Chính là đến tột cùng là ai đâu? Vì cái gì muốn đặc biệt chiếu cố chúng ta Tần gia? Chẳng lẽ là các ngươi tỉnh Triệu thư kí? Khả năng không lớn nha, ta cùng hắn không có gì thâm giao, huống hồ hắn hẳn là cũng không có lớn như vậy năng lượng!” Tần Diệc Trăn không hổ là ở quan trường lăn lộn nhiều năm nhân vật, lập tức liền ý thức được chuyện này là có người ở phía sau màn thôi động, chính là nguyên nhân vì như thế, hắn ngược lại càng phát ra hoang mang khó hiểu.

Ngay cả Tần Diệc Trăn đều muốn không rõ sự tình, Tần Lam lại làm sao nghĩ đến thông, nghe vậy nói:“Có thể hay không là trung ương vị nào lãnh đạo coi trọng Nhị thúc, gặp Nhị thúc chịu người đả kích tức giận.”

“Ha ha, ngươi này nha đầu, ngươi Nhị thúc muốn thật như vậy chịu coi trọng, cái chuôi này tuổi còn có thể đứng ở Tây Lĩnh tỉnh làm cái phó tỉnh trưởng sao?” Tần Diệc Trăn nghe vậy cười ha ha đứng lên.

Tần Lam cũng biết điều đó không có khả năng, cùng Nhị thúc còn có người trong nhà lại hàn huyên một trận, liền treo điện thoại.

Quải điệu điện thoại sau, Nhị thúc sự tình rốt cục như một khối đặt ở trong lòng đại tảng đá rơi xuống, nhưng không biết vì cái gì, Tần Lam lại tổng cảm giác trong lòng còn đổ cái gì vậy.

Một mình một người nằm ở trên giường, Tần Lam trằn trọc nan miên.

Đức Nhã tiểu khu, Hạ Vân Kiệt đồng dạng nằm ở trên giường trằn trọc nan miên, trừ bỏ tưởng Tần Lam sự tình, hắn còn đang suy nghĩ quán bar sự tình.

Hắn không biết nên như thế nào cùng Tần Lam giải thích Trầm Lệ Đề sự tình, đồng dạng hắn cũng không biết nên như thế nào cùng Chu Hiểu Diễm còn có Ô Vũ Kì các cô gái mở miệng nói hắn từ chức sự tình.

Cuối cùng Hạ Vân Kiệt còn là cầm lấy di động cấp Tần Lam bát đi qua.

Nhìn điện báo dãy số nơi di động màn hình lóe ra, đổ ở Tần Lam trong lòng sự tình cũng đột nhiên như nàng Nhị thúc sự tình giống nhau thả xuống dưới.

“Lam tỷ, ta……” Trong điện thoại truyền đến Hạ Vân Kiệt thanh âm.

“Đứa ngốc, ngươi cái gì cũng không dùng giải thích! Cứ như vậy rất tốt, về sau ta có mất hứng thời điểm, hoặc là

muốn tìm cá nhân bồi thời điểm, ta liền gọi điện thoại cho ngươi, ngươi nhưng không cho cự tuyệt, trừ phi ngươi thực sự……” Tần Lam nói.

“Ta tùy kêu tùy đến.” Hạ Vân Kiệt không đợi Tần Lam đem câu nói kế tiếp nói tiếp, liền ngắt lời nói.

“Tiểu ngu ngốc, chỉ sợ đến lúc đó không phải do ngươi. Tốt lắm, ngủ đi, của ta Hạ đại sư.” Tần Lam tuy rằng biết lấy hai người tuổi cùng thân phận chênh lệch, về sau khẳng định hội càng chạy càng xa, nhưng nghe đến Hạ Vân Kiệt nói như vậy, trong lòng còn là lặng yên chảy qua một tia nói không rõ nói không rõ ngọt ngào.

Hạ Vân Kiệt nói thanh ngủ ngon, sau đó treo điện thoại.

Treo điện thoại sau, Hạ Vân Kiệt hồi tưởng Tần Lam vừa rồi nói lời nói, tâm tình thật lâu không có bình tĩnh. Hắn đương nhiên nghe được đi ra Tần Lam lời nói ý, cũng biết Tần Lam ở cố kỵ cái gì, lúc ấy Hạ Vân Kiệt thật sự có cổ xúc động, nói cho Tần Lam này đó cũng không là vấn đề. Nhưng cuối cùng Hạ Vân Kiệt còn là chưa nói ra miệng, bởi vì mới hai mươi tuổi Hạ Vân Kiệt không dám khẳng định chính mình phân cảm tình đến tột cùng là xuất phát từ chân chính thích còn là càng nhiều bởi vì nàng xinh đẹp khuôn mặt cùng khêu gợi thân mình, lại có lẽ là vì kia “Nụ hôn đầu tiên” Làm cho hắn cảm thấy hẳn là có điều tỏ vẻ.

Hạ Vân Kiệt thực hoang mang, đến sau lại hắn rõ ràng không hề suy nghĩ hắn, kỳ thật ở sâu trong nội tâm, hắn cũng thích hai người như bây giờ quan hệ.

Không đi quản đều tự thân phận cách xa, không đi quản đều tự tuổi chênh lệch, dù sao cái gì cũng không quản, tựa như hồng nhan tri kỷ giống nhau đơn thuần ở chung.

Buông Tần Lam sự tình, Hạ Vân Kiệt cấp Chu Hiểu

Diễm bát đi điện thoại.

Điện thoại vừa tiếp đứng lên khi, kia đầu thực sảo, nhưng rất nhanh liền khôi phục im lặng, hiển nhiên Chu Hiểu Diễm cố ý chạy tới một cái im lặng địa phương.

“Diễm tỷ……” Hạ Vân Kiệt có chút không biết nên như thế nào cùng này thiếu chút nữa sẽ cùng hắn đã xảy ra quan hệ nữ lạp lạp giải thích từ chức sự tình.

“Ta đều biết đến, ta nghĩ đến ngươi sẽ không đánh cho ta điện thoại đâu.” Điện thoại kia đầu truyền đến Chu Hiểu Diễm u oán thanh âm.

“Như thế nào hội đâu! Chúng ta hai không phải bằng hữu sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Chu Hiểu Diễm đã muốn biết, ngược lại thở dài nhẹ nhõm một hơi, hắn thật sự có chút không biết nên như thế nào cùng nàng mở miệng giải thích.

“Phải không?” Điện thoại kia đầu truyền đến Chu Hiểu Diễm tự giễu thanh âm.

“Đương nhiên!” Hạ Vân Kiệt không cần nghĩ ngợi nói.

“Đây chính là ngươi nói, kia về sau có người ức hiếp ta, ngươi này võ lâm cao thủ nên tiếp tục làm ta hộ hoa sứ giả.” Chu Hiểu Diễm tuy rằng biết lấy hai người cách xa thân phận quan hệ, hai người không còn khả năng giống như trước giống nhau ở chung, nhưng thấy Hạ Vân Kiệt trả lời như vậy rõ ràng, còn là nhịn không được cũ nói nhắc lại.

“Đó là đương nhiên, về sau chỉ cần có người dám ức hiếp ngươi, ngươi gọi điện thoại cho ta, ta cam đoan giúp ngươi đánh hắn răng rơi đầy đất.” Hạ Vân Kiệt lại không cần nghĩ ngợi nói.

Nghe quen thuộc lời nói, Chu Hiểu Diễm lại trầm mặc, nước mắt chỉ không được ra bên ngoài dũng.

“Cảm ơn ngươi A Kiệt, mặc kệ nói như thế nào, ta đều phải cảm ơn ngươi! Có rảnh hoan nghênh thường đến quán bar ngồi ngồi.” Hồi lâu Chu Hiểu Diễm mới lau quệt khóe mắt nước mắt, nói.

“Hội, bất quá quán bar tiêu phí rất quý, đến lúc đó ngươi muốn mời khách mới được, bằng không ta đi không nổi.” Hạ Vân Kiệt cảm giác ra đến không khí trầm trọng, cố ý nói đùa nói.

“Đi tới, ngươi hội tiêu phí không nổi, lừa quỷ đi thôi! Bất quá, chỉ cần ngươi khẳng đến, ta khẳng định mời khách, chỉ sợ Kiệt ca ngươi xem không hơn chúng ta này tiểu quán bar cùng chúng ta như vậy tiểu lão trăm……” Chu Hiểu Diễm hiện tại đương nhiên không tin Hạ Vân Kiệt lời nói, bất quá nghe được Hạ Vân Kiệt dùng loại này khẩu khí cùng nàng nói chuyện, tâm tình lại cuối cùng trở nên sáng sủa đứng lên.

“Diễm tỷ, đình chỉ. Ta chính là nghĩ tới đơn giản người thường cuộc sống, cho nên mới vẫn gạt ngươi, ở quán bar mấy ngày này ta quá thật sự vui vẻ.” Hạ Vân Kiệt ngắt lời nói.

“Ta hiểu được, cho nên ta hiện tại đặc biệt hối hận.” Chu Hiểu Diễm nghe vậy nói.

“Hối hận cái gì?” Hạ Vân Kiệt kỳ quái hỏi.

“Đương nhiên là hối hận hôm trước buổi tối không với ngươi trên giường. Nghe Hồng tỷ nói ngươi ngay cả thị ủy thư kí đều dám huấn, như vậy ngưu bức nam nhân thế nhưng làm cho ta bỏ lỡ, ngươi nói có thể không hối hận sao?” Chu Hiểu Diễm nói.

“Khụ khụ!” Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới Chu Hiểu Diễm nhanh như vậy lại trở về hào hùng tác phong, trong lúc nhất thời bị nàng nói lời nói cấp sặc.

“Nga, đúng rồi a…… Không đúng, còn là gọi ngươi Kiệt ca đi. Có một việc ta vẫn rất ngạc nhiên.” Điện thoại kia đầu Chu Hiểu Diễm gặp Hạ Vân Kiệt bị chính mình lời nói cấp nói được thẳng ho khan, tựa hồ lại lần nữa về tới hai người từng ở chung tốt đẹp thời gian, khóe miệng không khỏi dật ra một tia mỉm cười đắc ý, do dự hạ nói.

“Khụ khụ, sự tình gì?” Hạ Vân Kiệt rất là chột dạ hỏi.

“Ngươi thật sự còn là cái xử sao?” Chu Hiểu Diễm hỏi.

“Khụ khụ! Diễm tỷ cứ như vậy đi, tái kiến.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy hoàn toàn bại lui, vội vàng treo điện thoại.

“Không thể nào? Hắn sẽ không thật sự còn là vị xử nam? Điều này sao có thể đâu?” Gặp Hạ Vân Kiệt vội vàng quải điệu điện thoại, Chu Hiểu Diễm vẻ mặt không thể tưởng tượng, ở của nàng trong ấn tượng, đến Hạ Vân Kiệt loại này vị trí nam nhân, cái nào không phải tình nhân, tiểu tam, nhị nãi cái gì hậu cung nhất đống lớn, không nghĩ tới hắn thế nhưng giống như thật là một vị xử nam!

Nhưng này lại như thế nào? Hai cái thế giới người, nhất định không có khả năng đi đến cùng nhau, cho dù từng có quá cùng xuất hiện, kia cũng là ông trời ở an bài ra điểm tiểu sai lầm, hiện tại hẳn là đều tự trở lại đều tự vị trí thời điểm, làm cho kia đoạn thời gian trở thành tốt đẹp nhớ lại đi.

Ở ngắn ngủi không thể tưởng tượng sau, Chu Hiểu Diễm một người đứng ở đèn đường hạ, lặng yên hạ xuống nước mắt trong suốt.

Quải điệu Chu Hiểu Diễm điện thoại sau, Hạ Vân Kiệt không lại cho Ô Vũ Kì ba vị nữ hài tử gọi điện thoại, hắn biết giờ này khắc này các nàng đều ở bận rộn. Hắn cấp các nàng ba người phát ra điều tin nhắn, nói cho các nàng ngày mai giữa trưa hắn thỉnh các nàng ở "Đới ký" Hảo nông trang ăn cơm.

Ngày hôm sau giữa trưa, Hạ Vân Kiệt cùng Ô Vũ Kì ba vị nữ hài tử tụ một lần cơm.

Nghe nói Hạ Vân Kiệt phải rời khỏi quán bar, ba vị nữ hài tử cũng không có cảm thấy thực ngoài ý muốn. Từ ngày đó buổi tối nhìn thấy thị công an cục phó cục trưởng Tần Lam vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ cố ý đi Vân Long khu công an phân cục, Ô Vũ Kì ba người chỉ biết, quán bar không phải Hạ Vân Kiệt hẳn là ở địa phương, một ngày nào đó hắn hội rời đi.

Chính là biết về biết, nhưng biết một ngày này cứ như vậy đột nhiên tiến đến, ba vị nữ hài tử còn đều là thực không tha, người người nước mắt ào ào, lần lượt thay phiên kính Hạ Vân Kiệt rượu, thậm chí đến tan cuộc khi, không biết là cảm giác say cấp trên, còn là cảm tình nhất thời xúc động, hoặc là hai người đều có.

Ba vị nữ hài tử không chỉ có ào ào phác đi lên nhiệt tình ôm nhau Hạ Vân Kiệt, thậm chí còn không e dè phân biệt cho Hạ Vân Kiệt một cái hôn nồng nhiệt.

Hôn Hạ Vân Kiệt thiếu chút nữa bị lạc phương hướng, nhìn xem trong ghế lô vị kia nam phục vụ sinh hoàn toàn há hốc mồm, đối Hạ Vân Kiệt kính ngưỡng loại tình cảm quả thực liền như thao thao Trường Giang.

Rất con mẹ nó ngưu bức ! Quả thực chính là vi tiểu bảo tái thế a!

"Kiệt ca, nhất định phải nhớ kỹ chúng ta nga! Nhất định

phải thường hồi quán bar đến ngồi ngồi nga!” Ở thắng lợi tiểu khu cửa, ba vị nữ hài tử lại lưu luyến không rời theo Hạ Vân Kiệt cáo biệt, một đôi đôi mắt đẹp nước mắt uông uông, nhìn xem Hạ Vân Kiệt tâm đều thiếu chút nữa muốn hòa tan, thiếu chút nữa sẽ nhất thời xúc động chuẩn bị tiếp tục ở lại quán bar.

“Hội. Các ngươi cũng muốn nhớ kỹ ta, có khó khăn cũng nhất định phải gọi điện thoại cho ta!” Cuối cùng Hạ Vân Kiệt còn là công đạo một câu, sau đó cứng rắn khởi tâm địa phất tay đi rồi.

“Các ngươi nói Kiệt ca còn có thể nhớ rõ chúng ta sao?” Nhìn Hạ Vân Kiệt dần dần đi xa bóng dáng, Lưu Kha hỏi.

“Có lẽ đi!”

“Hy vọng đi!”

Trở lại Đức Nhã tiểu khu thuê nhà ở, một mình một người ngồi ở máy tính trước bàn, Hạ Vân Kiệt tâm tình trước nay chưa có phiền muộn.

Từ hôm nay trở đi hắn chính thức cáo biệt quán bar kiếp sống, từ hôm nay trở đi hắn vừa muốn đi tìm tân công tác, sau đó kết bạn tân đồng sự. Nhưng hắn cho tới bây giờ không nghĩ tới làm ngươi dung nhập một loại cuộc sống một quần thể sau, tái cáo biệt cũng là như vậy làm cho người ta phiền muộn không tha.

Ngượng ngùng, buổi sáng lặp lại đổi mới nhất chương, này nhất chương mới là hôm nay thứ hai chương.

Cảm tạ các vị thư hữu đề cử phiếu, cảm tạ long mộng duyên, tịch dương ‖ trăng tàn hai vị thư hữu đánh thưởng! Là các ngươi cố gắng, cho nên vu sư bây giờ còn kiên đĩnh đứng ở trang đầu chu nhân khí bảng đan

thượng, cảm ơn các ngươi!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 140 : Nhân tài thị trường gặp người quen

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-19 08:09:03.0 số lượng từ:3075

Làm Hạ Vân Kiệt bắt đầu bận rộn cùng ra vào nhân tài thị trường một lần nữa tìm công tác khi, có liên quan Lữ gia các loại bê bối tựa như sau cơn mưa măng mùa xuân đột nhiên một đêm gian ở các đại trang web truyền thông ào ào cho sáng tỏ.

Ở nay võng lạc niên đại, lại là lòng người mạnh mẽ niên đại, Lữ gia bê bối lấy hỏa tiễn tốc độ thành năm nay tối đứng đầu để cho người khí phẫn tin tức, hơn nữa này đó tin tức tất cả đều văn hay tranh đẹp thậm chí còn có tần số nhìn, tất cả đều là Lữ gia tử nữ hoặc là thân thích tìm hoan mua vui, ăn hối lộ trái pháp luật sự tình, mà cuối cùng đầu mâu tắc rõ ràng không có lầm chỉ hướng về phía Lữ Vân Hạo, vị này ở nước cộng hoà có nhất định phân lượng quan lớn.

Này hình ảnh, tần số nhìn làm cho rất nhiều chính phủ quan viên nhìn xem đều kinh hồn táng đảm, từng trận nghĩ mà sợ, bởi vì bọn họ sợ hãi thế nào một ngày bọn họ cũng giống Lữ gia nhân giống nhau bị người như vậy cho sáng tỏ đi ra. Mà giống Phùng Chính Thành cùng Triệu Hưng Quân các quan viên biết phía sau màn thôi thủ, nhìn này hình ảnh cùng tần số nhìn, tắc ngầm xông ra hàn khí, đồng thời cũng âm thầm may mắn chính mình cùng Cù Vệ Quốc là bằng hữu mà không phải địch nhân.

Đến giờ phút này, bọn họ mới chính thức nhận thức đến Cù Vệ Quốc đáng sợ chỗ, hắn tựa như một cái tránh ở âm u chỗ độc xà, ở ngươi không thể tưởng được thời khắc, đột nhiên lao tới cho ngươi một ngụm trí mạng

công kích.

Tần Lam chức vụ, tuy rằng Hạ Vân Kiệt cố ý thuyết minh quá không cần bởi vì hắn duyên cớ mà đặc thù đối đãi, tuy rằng Triệu thư kí ở hội nghị cũng nâng lên hạ. Nhưng cuối cùng phía dưới người không chỉ có đem Tần Lam theo tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất triệu hồi công an ngành, nhưng lại đem nàng tăng lên vì công an cục thường vụ phó cục trưởng vị trí thượng.

Bởi vì công an ngành đặc thù cùng tầm quan trọng, thị cấp công an cục tuy rằng thị xử cấp đơn vị, nhưng tình hình chung hạ trong cục lãnh đạo đều là chức cấp cao xứng. Tỷ như công an cục cục trưởng thường thường còn là thị ủy thường ủy, là phó thính cấp cán bộ, mà thường vụ phó cục trưởng là chính xử cấp cán bộ, đương nhiên bình thường phó cục trưởng còn là phó xử cấp cán bộ. Cho nên, Tần Lam theo bình thường phó cục trưởng tăng lên vì thường vụ phó cục trưởng, của nàng chức cấp cũng liền lên tới chính xử cấp.

Ở nước cộng hoà, dựa theo cán bộ quản lý có liên quan quy định, tốt nghiệp đại học sinh tiến cơ quan làm công chức, một năm kiến tập kì mãn chuyển chính thức sau tài năng nhâm khoa viên, mà từ khoa viên đến phó chủ nhiệm khoa viên, chủ nhiệm khoa viên, phó xử, chính chỗ, phó thính, mỗi cấp ít nhất đều phải 2 năm ~3 năm. Bởi vậy có thể thấy được, bình thường tốt nghiệp đại học sinh ra được tính con đường làm quan phi thường thuận lợi, không có mười mấy năm công phu cũng mơ tưởng đi đến chính xử cấp vị trí. Càng đừng nói ở quan trường, thường thường là càng lên cao càng khó đi.

Tần Lam một vị nữ đồng chí, lấy chính là ba mươi tuổi tuổi liền đi đến chính chỗ cấp vị trí, nhưng lại thân cư yếu hại ngành, có thể nói ở toàn bộ Giang Nam tỉnh, nữ tính quan viên trung cũng liền Tần Lam một người.

Có thể nói chuyện này ở Giang Nam tỉnh quan trường trung khiến cho không lớn không nhỏ một hồi chấn động, cũng làm cho xa ở Tây Lĩnh tỉnh Tần Diệc Trăn đối chính mình vị cháu gái coi trọng trình độ nhắc tới trước nay chưa có độ cao.

Chính là ba mươi tuổi chính là chính xử cấp cán bộ, nhưng lại thân cư yếu hại ngành chức vị quan trọng, ai dám cam đoan năm năm mười năm sau, nàng sẽ không trở thành một cái phó thính, thậm chí chủ chính nhất phương chính thính cấp cán bộ đâu? Thật muốn như vậy, về sau Tần gia còn phải trông cậy vào của nàng che chở đâu!

Phải biết rằng Tần Diệc Trăn coi như là con đường làm quan có vẻ thuận lợi, cũng là ba mươi hai tuổi mới đi đến chính xử cấp vị trí, năm mươi bảy tuổi năm ấy mới đi đến bây giờ vị trí này.

Tần Lam đương nhiên thực vui vẻ chính mình chức vụ điều động cùng thăng chức, duy nhất làm cho nàng cảm thấy có chút tiếc nuối là, nàng nhậm chức địa phương không phải Giang Châu thị công an cục, mà là cùng Giang Châu thị tiếp giáp Đông Thông thị công an cục.

Bất quá này cũng không có biện pháp, Giang Châu thị công an cục thường vụ phó cục trưởng vừa mới vừa tiền nhiệm một năm, đang lúc tráng niên, không có khả năng vì Tần Lam duyên cớ lại cố ý đem hắn vị trí cấp đẳng đi ra, mà Đông Thông thị công an cục thường vụ phó cục trưởng vừa vặn bởi vì thân thể không tốt, trước tiên bệnh lui, vốn Đông Thông thị rất nhiều phó cục trưởng nhìn chằm chằm vị trí này, chính là người định không bằng trời định, không nghĩ tới trong tỉnh trực tiếp cho bọn hắn cục cấp hàng không một vị lãnh diễm mỹ nữ thường vụ phó cục trưởng.

Tân quan tiền nhiệm, lại là nhân sinh không quen tân địa

phương, vừa đến Đông Thông thị Tần Lam liền một đầu chui vào bận rộn công tác trung, mà xa ở Giang Châu thị Hạ Vân Kiệt cũng đồng dạng một đầu chui vào cầu chức đại quân bên trong.

Có lẽ là hai người đều bề bộn nhiều việc lục duyên cớ, có lẽ là hai người đều muốn làm cho kia phân cảm tình đánh xuống ôn, có lẽ thực điện thoại hai người cũng không biết nên chút cái gì, cho nên từ ngân than một đêm kia sau, hai người lại giống như đột nhiên gian mất đi liên hệ.

Nhưng bọn hắn ở sâu trong nội tâm đều trong lòng biết rõ ràng, hai người trong lòng đều cất giấu đối phương.

Hôm nay là thứ năm, cách Hạ Vân Kiệt thất nghiệp đã muốn có mười ngày, nhưng hắn còn là không có thể tìm được thích hợp hắn công tác, thư xin việc nhưng thật ra tát đi ra ngoài không ít.

Tại đây đoạn thời gian, Trầm Lệ Đề giống như đột nhiên chuyển tính tình, đối hắn đặc biệt có kiên nhẫn cùng hữu hảo đứng lên, mua đồ ăn cái gì cũng đều là cướp trả tiền, thậm chí võng lạc đến kỳ muốn một lần nữa bắt đầu giao tiền, cũng không hướng Hạ Vân Kiệt thúc giục tiền. Trong lúc, Trầm Lệ Đề cũng đề cập qua vài lần giúp Hạ Vân Kiệt giới thiệu công tác đề nghị, nhưng Hạ Vân Kiệt lại không chút do dự cự tuyệt.

Trầm Lệ Đề cũng bất quá chính là một vị tiếp viên hàng không mà thôi, hắn cũng không tưởng nàng bởi vì chính mình duyên cớ thiếu này cái gọi là thành công nhân sĩ nhân tình, cho bọn hắn ước Trầm Lệ Đề cơ hội.

Trong khoảng thời gian này Trầm Lệ Đề biểu hiện lại làm cho Hạ Vân Kiệt cảm nhận được một cỗ trước nay chưa có ấm áp, cũng càng thêm bức thiết có thể sớm một chút tìm được một phần thích hợp công tác.

Lưng đan kiên bao, Hạ Vân Kiệt lại một lần nữa bước vào nhân tài thị trường.

Nhân tài thị trường như trước đầu người toàn động, từng cái quầy hàng trước mặt luôn đủ giống hắn cầm thư xin việc nhân.

Hạ Vân Kiệt đã nghĩ không thông, nước cộng hoà nhân lực tài nguyên cùng xã hội bảo đảm bộ không phải công bố nói, quốc gia của ta thất nghiệp dẫn vẫn vẫn duy trì không ngừng giảm xuống xu thế sao? Thành trấn đăng ký thất nghiệp dẫn không phải chỉ có 4% tả hữu, người ta lão mĩ còn 6.1% đâu, lại lần nữa sáng tân cao. Khả hiện tại đều đã qua năm nay sinh viên tốt nghiệp cao phong kì, này người cầu chức như thế nào còn là nhất ba tiếp theo nhất ba đâu? Chẳng lẽ lão mĩ nhân tài thị trường đầu người toàn động trình độ so với ta quốc còn khủng bố bất thành?

“Vân Kiệt! Vân Kiệt!” Đang lúc Hạ Vân Kiệt nhìn đầu người toàn động thất thần là lúc, hắn nghe được cách đó không xa truyền đến một đạo quen thuộc thanh âm.

“Bân ca!” Hạ Vân Kiệt theo thanh âm phương hướng nhìn lại, lại phát hiện cách đó không xa một cái thông báo tuyển dụng quầy hàng, từng hợp thuê giả Trương Văn Bân chính hướng hắn ngoắc.

Trương Văn Bân bên người còn ngồi một vị nữ tử tuổi đại khái ở hai mươi lăm sáu tuổi tả hữu.

“Bân ca ngươi không phải đi Giang Bắc tỉnh lão gia sao? Như thế nào lại hồi Giang Châu thị ?” Hạ Vân Kiệt vội vàng tiến lên, vẻ mặt kinh ngạc hỏi.

“Triệu quản lí, sạp ngươi trước hỗ trợ thủ. Ta cùng vị này huynh đệ đi bên cạnh tự ôn chuyện trước.” Trương Văn

Bân không có trả lời Hạ Vân Kiệt mà là cùng bên người nữ tử công đạo một câu, sau đó đứng dậy ôm Hạ Vân Kiệt bả vai ra bên ngoài đầu đi đến.

Thật sự là nhân tài thị trường người ta tấp nập, lộn xộn, không phải cái chỗ nói chuyện.

“Vừa rồi vị kia là chúng ta công ty nhân lực tài nguyên bộ quản lí Triệu Tiểu Nhã, thế nào, bộ dạng coi như đúng giờ đi?” Trương Văn Bân ôm Hạ Vân Kiệt bả vai một bên đi ra ngoài, một bên vẻ mặt sỗ sàng hỏi.

“Cũng không tệ lắm.” Hạ Vân Kiệt hồi tưởng một chút vừa rồi vị kia ngồi ở Trương Văn Bân bên người nữ tử, nói thật trừ bỏ người coi như tuổi trẻ, mặc kệ là dáng người còn là tướng mạo so với Ô Vũ Kì bọn người kém không ít, cùng Chu Hiểu Diễm, Thiệu Lệ Hồng còn có Tần Lam các nữ tử liền càng không có biện pháp so với. Nhưng nếu Trương Văn Bân hỏi, Hạ Vân Kiệt cũng chỉ hảo phụ họa điểm gật đầu.

“Ta nói cho ngươi một bí mật, nữ nhân này nhưng là chúng ta công ty lão tổng nữ nhi, công ty bên trong truy nàng mọi người xếp thành liên đội, bất quá nàng liền đối ta có hứng thú, thế nào, Bân ca ta ngưu đi.”

“Cử ngưu, bất quá, Bân ca ngươi như thế nào lại hồi Giang Châu thị ? Còn có ngươi như thế nào lại ở chỗ này nhận người, mặc kệ tiêu thụ sao?” Hạ Vân Kiệt đương nhiên đối này đó loạn thất bát tao sự tình không có hứng thú, hắn chân chính cảm thấy hứng thú còn là Trương Văn Bân đâu một vòng như thế nào lại về tới Giang Châu thị đến.

Lại nói tiếp, lúc trước hai người hợp thuê thời gian tuy rằng có vẻ ngắn, nhưng ở chung coi như khoái trá.

“Thực không có ý nghĩa, tính, với ngươi này không hiểu

nữ nhân tên nói cũng là nói vô ích. Về phần ta công tác sự tình, lại nói tiếp con mẹ nó liền nhất bụng khí. Lúc trước công ty đem ta điều đến lão gia, vốn nói là làm cho ta làm cái phó quản lí hỗ trợ khai thác thị trường, không nghĩ tới kia địa khu quản lí kỳ thật là nghĩ đem vị trí này lưu cho hắn thân mật, cho nên gặp tổng bộ phái ta đi qua trong lòng đương nhiên khó chịu, không có việc gì tìm ta phiền toái, ta tức giận dưới sẽ không phạm, này không phải lại đã trở lại. Sau khi trở về tìm hiện tại nhà này kim lộ bia công ty. Đây là gia so với ta trước kia trải qua kia gia quy khuông còn muốn nhỏ không ít, cho nên lấy ngươi Bân ca từng ở công ty lớn làm quá địa khu tiêu thụ phó quản lí tư lịch, trước kia lại ở Giang Châu thị chạy quá sáu năm thị trường, cho nên tiến kim lộ bia công ty lập tức liền đã bị trọng dụng, hiện tại ta là chủ quản Giang Châu thị địa khu tiêu thụ doanh tiêu quản lí. Bất quá tân quan tiền nhiệm, đỉnh đầu phía dưới không cái có khả năng trợ lý sao được, này không phải cùng nhân lực tài nguyên bộ bộ trưởng đến nhận người." Trương Văn Bân gặp Hạ Vân Kiệt không hai câu nói liền đem nói cấp chuyển trở về, không khỏi vô cái vui trên đời khoát tay, sau đó nói lên hắn công tác sự tình. Trương Văn Bân vốn chính là chạy tiêu thụ, này mồm mép có thể thổi có thể giảng, lại là quản lí lại là trợ lý, bữa tiệc này nói xuống dưới nhưng thật ra có vẻ cử ngưu bức.

"Nguyên lai là như vậy a." Hạ Vân Kiệt sau khi nghe xong thế này mới hiểu được vì cái gì sẽ ở nhân tài thị trường đụng tới Trương Văn Bân.

"Di, đúng rồi, ngươi tiền trận không phải mới vừa ở quán bar tìm phân công tác sao? Ra vẻ thu vào cũng không tệ lắm, như thế nào lại chạy nhân tài thị trường đến đây? Chẳng lẽ bị cuốn gói ?" Trương Văn Bân nói xong sau, đột nhiên nhớ tới chính mình chuyển chạy, Hạ Vân Kiệt đã muốn tìm được rồi phân quán bar công tác, vì thế tò mò hỏi.

“Không phải, cảm thấy quán bar này phân công tác không thích hợp ta, cho nên liền từ chức.” Hạ Vân Kiệt thuận miệng trả lời.

“Cử đáng tiếc, lấy ngươi này phân tiểu bạch kiểm ở nơi nào công tác khẳng định có thể câu dẫn không ít đàng hoàng thiếu phụ.” Trương Văn Bân nghe vậy vẻ mặt tiếc hận lắc đầu.

Hạ Vân Kiệt gặp Trương Văn Bân nói chuyện không cái đứng đắn, cười nói:“Bân ca ngươi việc đi, chờ hôm khác chúng ta tái ước thời gian tụ nhất tụ.”

“Việc gấp cái gì nha, nhận người việc này vốn là nhân lực tài nguyên bộ sự tình, ta bất quá, hắc hắc, tìm cơ hội thông đồng lão bản nữ nhi mà thôi. Đúng rồi, ngươi tìm được công tác không có? Không được liền theo ta đi kim lộ chạy tiêu thụ đi?” Trương Văn Bân cười nói.

Cầu duy trì!!!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 141 : Tân công tác

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-19 15:20:02.0 số lượng từ:3044

“Cảm ơn Bân ca, không cần phiền toái ngươi, ta sẽ tìm tìm xem.” Hạ Vân Kiệt gặp Trương Văn Bân nói như vậy, trong lòng nhưng thật ra hơi hơi có chút cảm động.

“Phiền toái cái gì nha? Chiêu ai mà không chiêu. Yên tâm, lần này là cho ta chính mình chiêu trợ lý, nhân lực tài nguyên bộ muốn tôn trọng của ta ý kiến.” Trương Văn Bân nghe vậy cũng không từ phân trần ôm Hạ Vân Kiệt bả vai nói.

“Nhưng là, ta này tính cách giống như không thích hợp chạy nghiệp vụ a!” Hạ Vân Kiệt nói.

“Nói không thể nói như vậy, ta đổ cho rằng ngươi này tính cách cần chạy nhất chạy doanh tiêu. Hơn nữa lão đệ, không phải ta nói, đầu năm nay chạy doanh tiêu này một hàng tuy rằng khổ, nhưng cũng tối rèn luyện người. Nói sau, ngươi nếu thực cảm thấy không thích hợp này một hàng nghiệp, ngươi có thể bên công tác bên tìm công tác nha, như vậy sẽ không sầu không thu vào.” Trương Văn Bân nói.

“Này không tốt đi.” Nếu nói vừa rồi Hạ Vân Kiệt chính là hơi hơi có chút cảm động, hiện tại thật là có điểm cảm động, Trương Văn Bân đây là hoàn toàn ở thay hắn lo lắng.

“Có cái gì không tốt. Dù sao chạy nghiệp vụ chủ yếu dựa vào là là nghiệp vụ trích phần trăm, cơ bản tiền lương kỳ thật không bao nhiêu. Huống hồ ngươi cũng không phải hoàn toàn không ở công tác, chính là thừa dịp công tác nhàn hạ rất nhiều chú ý một chút này khác thích hợp

công tác cương vị mà thôi, nói sau không chừng sẽ chạy ra thành tích đến đâu! Được rồi, ngươi đừng theo ta dong dài, cứ như vậy định rồi, ta biết giống ngươi như vậy vừa công tác không lâu, túi tiền là kinh không nổi thất nghiệp ép buộc.” Trương Văn Bân gặp Hạ Vân Kiệt há mồm còn muốn cùng chính mình khách khí, giảng đến cuối cùng rõ ràng trực tiếp giúp hắn đánh nhịp.

“Vậy được rồi, cảm ơn ngươi Bân ca, ta sẽ còn thật sự công tác, không cho ngươi khó xử.” Hạ Vân Kiệt gặp Trương Văn Bân tốt như vậy tâm, nhưng thật ra không tốt tái cự tuyệt, huống hồ hắn cũng hiểu được chính mình có thể nếm thử một chút chạy tiêu thụ công tác.

Nhìn thấy thế giới gian trăm thái, ngộ trăm vị nhân sinh, doanh tiêu này phân công tác hẳn là lại hội mang cho hắn mặt khác một loại nhân sinh hiểu được.

“Có ngươi những lời này là được, đi, ta mang đi ngươi gặp chúng ta lão bản nữ nhi. Nhớ kỹ, đợi lát nữa không chuẩn hướng nàng phóng điện, nàng là của ta.” Trương Văn Bân cười ha ha ôm chầm Hạ Vân Kiệt bả vai liền hướng bọn họ đơn vị quầy hàng đi đến, vừa nói nói.

“Bân ca ngươi đối chính mình liền như vậy không tin tưởng sao?” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Con mẹ nó, ai cho ngươi tiểu tử lại tuổi trẻ lại suất khí! Được, ta đây là thất sách, đã quên đây là dẫn sói vào nhà a!” Trương Văn Bân cười nói.

“Hiện tại thay đổi chủ ý còn kịp.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Khen ngươi vài câu, tiểu tử ngươi thật đúng là sắt thượng. Nam nhân ba mươi mốt đóa hoa, ca ta năm nay hai mươi chín tuổi, đúng là nụ hoa đãi phóng tuổi, liền ngươi một cái chưa đủ lông đủ cánh một tiểu tử nghèo có thể cùng ca so với sao?” Trương Văn Bân gặp Hạ

Vân Kiệt nói như vậy, lập tức khinh thường nói.

Khi nói chuyện, hai người đi tới kim lộ bia công ty thông báo tuyển dụng quầy hàng.

“Triệu quản lí, ta đã muốn chiêu đến thích hợp tiêu thụ trợ lý, chính là hắn, Hạ Vân Kiệt.” Trương Văn Bân kéo qua Hạ Vân Kiệt, đối Triệu Tiểu Nhã nói.

Bất quá hiển nhiên vừa rồi Trương Văn Bân lời nói trung có rất nhiều xuy ngưu thành phần, hoặc là hắn nhất sương tình nguyện, kia Triệu Tiểu Nhã tựa hồ đối hắn cũng không có nhiều hứng thú, nghe vậy biểu hiện so với Hạ Vân Kiệt trong tưởng tượng lãnh đạm rất nhiều. Chính là thản nhiên nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói:“Hạ Vân Kiệt là đi? Của ngươi giới thiệu vắn tắt đâu?”

“Cấp.” Hạ Vân Kiệt vội vàng đem giới thiệu vắn tắt đưa cho Triệu Tiểu Nhã.

Triệu Tiểu Nhã đại khái lật xem hạ, gặp Hạ Vân Kiệt năm nay vừa mới trung chuyên tốt nghiệp, chỉ có quán bar hai tháng công tác trải qua. Cũng may hắn học chuyên nghiệp là thương vụ trợ lý, miễn cưỡng cùng thị trường doanh tiêu trợ lý đáp thượng như vậy điểm quan hệ, hơn nữa quán bar công tác trải qua tốt xấu còn là cùng rượu đáp thượng quan hệ, hơn nữa người này vốn là Trương Văn Bân muốn, hay là muốn tôn trọng hắn lựa chọn, cho nên Triệu Tiểu Nhã nhìn sau, chính là hơi hơi nhíu nhíu mày nói:“Không có một chút doanh tiêu kinh nghiệm a, Trương quản lí ngươi là không phải nếu lo lắng lo lắng?”

“Ta là chiêu doanh tiêu trợ lý, cũng không phải chiêu có thể một mình đảm đương một phía quản lí, hắn loại này không có gì doanh tiêu kinh nghiệm, ta vừa vặn mang.” Trương Văn Bân vội vàng nói.

“Vậy được rồi, Hạ Vân Kiệt, vậy ngươi ngày mai đi ra chúng ta công ty đưa tin.” Triệu Tiểu Nhã gặp Trương Văn Bân kiên trì, đành phải gật đầu đáp ứng rồi xuống dưới.

Trương Văn Bân gặp Triệu Tiểu Nhã đáp ứng xuống dưới, rõ ràng thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó hướng Hạ Vân Kiệt đắc ý tễ hạ ánh mắt, cười vỗ vỗ bờ vai của hắn nói:“Được rồi, Hạ Vân Kiệt ngươi đi về trước đi, chúng ta còn có này khác cương vị nhân muốn chiêu sính.”

“Trương quản lí kỳ thật nơi này ta một người là có thể.” Bất quá Triệu Tiểu Nhã lời nói lại vô tình vạch trần Trương Văn Bân trong lòng hắn chân chính địa vị.

Trương Văn Bân quả nhiên không hổ là lão tiêu thụ viên, da mặt tuyệt đối không phải bình thường dầy, nghe vậy mặt không đỏ tâm không khiêu nói:“Như vậy sao được, không cá nhân ở bên cạnh, vạn nhất ngươi có chuyện gì cần tránh ra trong chốc lát cũng không phương tiện.”

Nữ nhân kỳ thật rất nhiều thời điểm còn là thích có nam nhân che chở, huống hồ Trương Văn Bân người này hình tượng cũng còn không có trở ngại, cho nên Triệu Tiểu Nhã nghe vậy cũng sẽ không trí có không điểm gật đầu, mà Hạ Vân Kiệt thấy thế đương nhiên thức thời nói biệt rời đi.

……

Kim lộ bia công ty ở Giang Châu thị bắc cảng khu một cái đã muốn xem như ngoại ô thành phố, kêu Tam Bảo trấn trên, trước kia là một nhà hương trấn xí nghiệp, thuộc loại tập thể xí nghiệp, nhưng sau lại bởi vì kinh doanh không tốt, hàng năm lỗ lã, trấn lãnh đạo liền đem kim lộ bia hán cấp nhận thầu đi ra ngoài.

Tiếp nhận đó là Triệu Tiểu Nhã phụ thân Triệu Nguyên Bưu, khi đó vừa vặn 90 năm.

Ở quốc nội có một loại rất kỳ quái cũng thực phổ biến hiện tượng, rất nhiều tập thể hoặc là quốc hữu xí nghiệp hàng năm lỗ lã, nhưng một khi chuyển vì cá nhân nhận thầu cùng với cuối cùng chuyển biến vì dân doanh tư doanh xí nghiệp, từ tư nhân kinh doanh khi thường thường hội chuyển mệt vì thắng. Oa ha ha tập thể chính là một cái trường hợp đặc biệt. Oa ha ha đời trước bất quá chính là một cái giáo làm xí nghiệp hán, xem như tập thể xí nghiệp, tông khánh hậu nhận thầu khi, kia nhà máy lại nhỏ lại phá, nay oa ha ha lại phát triển trở thành vì toàn cầu thứ bốn đại đồ uống chế tạo thương.

Đương nhiên Triệu Nguyên Bưu không có tông khánh hậu hùng tài đại lược cùng vận khí, không có đem kim lộ bia hán phát triển trở thành vì nổi tiếng Trung Quốc nổi danh bia phẩm bài, nhưng ở Triệu Nguyên Bưu tiếp nhận kim lộ bia hán kia niên đại, bia sinh ý thật sự tốt lắm làm, cũng là Trung Quốc bia ngành sản xuất phát triển hoàng kim giai đoạn, cư có liên quan ngành công tác thống kê, ở 1990 năm, Trung Quốc bia sản lượng là 670 vạn tấn, cư thế giới đệ 26 vị, nhưng ở 1998 sản lượng lại đạt tới 1987 vạn tấn, nhảy trở thành thế giới thứ hai bia sản tiêu đại quốc. Khi đó mọi người đối với bia phẩm bài cùng chất lượng không bao nhiêu yêu cầu, cạnh tranh cũng ít, chỉ cần chịu chạy, tuyệt đối không lo bán không ra đi.

Bất quá thực đáng tiếc, Triệu Nguyên Bưu lúc ấy mặc dù có đảm phách nhận thầu thậm chí sau lại trực tiếp thu mua kim lộ bia hán, kiếm được không ít tiền, nhưng không có bắt lấy thời đại cơ hội, thừa cơ phát triển lớn mạnh. Chờ hắn ý thức lại đây khi, bia này ngành sản xuất đã muốn tiến nhập một cái cạnh tranh kịch liệt niên đại, trung tiểu bia hán không ngừng bị đại bia hán thu

mua, trở thành bia tập đoàn công ty phía dưới một cái sinh sản phân hán. Kim lộ bia hán nay cũng gặp phải nếu không bị thu mua nếu không bị xa lánh ra thị trường lưỡng nan hoàn cảnh, ngày cực kì khổ sở.

Kim lộ bia hán là Triệu Nguyên Bưu hơn mười năm tâm huyết, hắn đương nhiên luyến tiếc qua tay, gần nhất hai năm cũng tìm không ít tâm huyết cùng tiền tài ở sản phẩm chất lượng, đóng gói cùng với tiêu thụ mở rộng phương diện. Nhưng nề hà nay thị trường cạnh tranh kịch liệt, tiểu xí nghiệp càng ngày càng khó sinh tồn, thị trường tiêu lượng cũng là không có gì khởi sắc, nếu không phải kim lộ bia hán ở Giang Châu thị bản địa còn là có nhất định thị trường cạnh tranh lực, chỉ sợ kim lộ bia hán đã muốn lâm vào lỗ lã hoàn cảnh. Dù là như thế, theo ngoại lai đại phẩm bài, cùng với mọi người đối phẩm bài càng ngày càng coi trọng, kim lộ bia hán ở bản địa thị trường số định mức cũng không đoạn giảm bớt.

Có câu kêu “Ốc lậu thiên phùng suốt đêm vũ”, kim lộ bia hán vốn ngay cả vốn ban đầu doanh cũng mau thủ không được khi, lại cứ nguyên lai phụ trách Giang Châu thị bản địa bia tiêu thụ quản lí thế nhưng mang theo vài tiêu thụ viên đột nhiên đi ăn máng khác. Tiêu thụ quản lí cùng tiêu thụ viên nhưng là trực tiếp nắm giữ tiêu thụ hộ khách mấu chốt nhân vật, bọn họ nhảy dựng tào thẳng đem Triệu Nguyên Bưu gấp đến độ tóc đều trắng rất nhiều. Chính là tại đây khi, Trương Văn Bân tiến vào kim lộ bia hán, hơn nữa bởi vì hắn quen thuộc Giang Châu thị thị trường, lại có quá một tỉnh địa khu tiêu thụ phó quản lí kinh nghiệm, cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng hạ, Triệu Nguyên Bưu trọng dụng Trương Văn Bân, nhậm mệnh hắn vì Giang Châu thị tiêu thụ quản lí.

Này đó đương nhiên là Hạ Vân Kiệt sau lại mới hiểu biết đến, lúc này hắn chính cưỡi xe đạp hướng kim lộ bia hán đuổi.

Tam Bảo trấn ở vùng ngoại thành, cách Đức Nhã tiểu khu còn là có một khoảng cách, kỵ xe đạp không sai biệt lắm muốn một giờ, cũng may Hạ Vân Kiệt thể lực hảo, chính là một giờ xe đạp vận động đối hắn mà nói thật đúng là mưa bụi.

Không sai biệt lắm cưỡi một giờ, Hạ Vân Kiệt xa xa liền thấy được một cái tọa lạc tại chân núi nhà máy.

Đối diện nhà xưởng đại môn là nhất tràng tầng năm lâu cao màu vàng làm công đại lâu, đại lâu trước mặt là một mảnh không rộng rãi bãi đỗ xe. Bãi đỗ xe chỉ có thể nhìn đến ba bốn lượng tiểu xe vận tải cùng một chiếc xe nâng chuyển hàng hoá. Kia lượng xe nâng chuyển hàng hoá chính không vội không chậm chạp đem nhất tương tương bia theo khố phòng trung vận đi ra ngoài sau đó phóng cho tiểu xe vận tải.

“Vân Kiệt!” Hạ Vân Kiệt nhanh đến hán cửa khi, sau khi nghe được mặt có người gọi hắn. Nhìn lại, cũng là Trương Văn Bân một tay cầm đậu nãi một tay cầm bánh bao, chính vừa đi vừa ăn hướng nhà máy mà đến.

“Trương quản lí sớm.” Hạ Vân Kiệt gặp Trương Văn Bân đến, xuống xe kêu lên.

“Di, xem ra tiểu tử ngươi thượng nói rất nhanh, biết đổi giọng gọi quản lí a. Bất quá nơi này không những người khác, không như vậy chú ý.” Trương Văn Bân gặp Hạ Vân Kiệt đổi giọng gọi hắn Trương quản lí, không khỏi hai mắt hơi hơi sáng ngời khen nói.

“Ha ha, về sau chỉ cần là công tác thời gian, ta đều gọi ngươi Trương quản lí, như vậy có thể công và tư tách ra, sẽ không lầm.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Tùy ngươi. Đúng rồi, ngươi bây giờ còn ở tại Đức Nhã tiểu khu sao? Nơi nào cách nơi này đạp xe ít nhất muốn

một giờ đâu. Nếu không rõ ràng chuyển đến bên này đi, nơi này là vùng ngoại thành, tiền thuê nhà tiện nghi, cách đi làm địa phương cũng gần.” Trương Văn Bân trong mắt lóe ra một chút thưởng thức sắc. Hắn tuy rằng xem ở lúc trước hai người hợp thuê phân thượng chiêu Hạ Vân Kiệt, miệng cũng nói rất hay nghe, nhưng nói đến để hắn còn là cảm thấy Hạ Vân Kiệt người này có vẻ thật sự, thế này mới hội bán hắn nhân tình cố ý chiêu hắn. Nếu không Hạ Vân Kiệt nếu cà lơ phất phơ, vừa thấy sẽ không là người tiến tới, Trương Văn Bân mới sẽ không ngốc đến chiêu hắn đến bia hán, chính mình cấp chính mình tự tìm phiền phức. Nay xem ra, Hạ Vân Kiệt còn là cử ra đi.

Hôm nay thứ bảy, rốt cục đem thứ hai canh cũng đuổi ra ngoài, hiện tại có thể bồi con trai đi ra ngoài chơi, ha ha bị hắn thúc giục đến độ mau hỏng mất, không tồn cảo thực khổ bức a!

Cảm tạ thư hữu nhóm đề cử, cảm tạ thư hữu phong phược, long mộng duyên, nhân quả, tịch dương ‖ trăng tàn đánh thưởng duy trì.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 142 : Không thích hợp

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-20 08:14:36.0 số lượng từ:2932

“Ta tiền thuê nhà đã muốn giao một quý, thoái tô phiền toái, nói sau xa một chút coi như rèn luyện thân thể bái.” Hạ Vân Kiệt không cần nghĩ ngợi trả lời.

Trước kia hắn là cảm thấy cùng Trầm Lệ Đề một nữ nhân thuê ở cùng nhau không có phương tiện, nhưng nay lại tựa hồ thói quen nàng tồn tại. Có đôi khi nàng có chuyến bay không ở nhà, Hạ Vân Kiệt thậm chí đều cảm giác trong nhà trống rỗng đặc không thói quen.

“Ha ha, này tùy ngươi. Ta vội tới ngươi giới thiệu một chút chúng ta nhà máy đi, chúng ta hán sản lượng không lớn, đại khái một năm một vạn tấn tả hữu đi, ở nay bia hán xem như chân chính tiểu nhà máy một cái. Tiêu thụ phạm vi chủ yếu là Giang Nam tỉnh, tỉnh ngoài cũng có, nhưng tiêu thụ lượng phi thường nhỏ. Giang Châu thị là đại bản doanh, cho nên là thẳng tiêu phương thức, nói cách khác không thông qua đại lý bán ra thương, ở Giang Châu thị chúng ta chính mình tìm hộ khách bán. Cho nên ở Giang Châu thị muốn làm ra công trạng, phải chạy đến cần. Chạy địa phương không ngoại hồ cửa hàng siêu thị, khách sạn, chỗ ăn chơi đằng đằng. Đương nhiên tối lý tưởng là tiến quân đại siêu thị, một khi có thể đi vào đại siêu thị, không chỉ có có thể thật to đề cao tiêu lượng, đối với kim lộ bia phẩm bài càng có thể tạo được một cái vô hình mà thật lớn quảng cáo hiệu quả, nhưng này phi thường khó khăn, bởi vì Kim Lộ bia chính là tiểu bia hán, cho nên giống ngươi tối thực tế thực hiện là trước chạy chạy tiểu cửa hàng, tiểu khách sạn, đúng rồi ngươi không phải quen thuộc quán bar sao? Quán bar cũng là một cái thực không sai chiêu số. Đương nhiên vừa mới bắt đầu ngươi không cần vội vã

chạy thị trường, trước làm điểm điền giao hàng đan, kiểm tra tiền hàng linh tinh chạy chân việc vặt vãnh, đương nhiên trong lúc ta cũng sẽ mang ngươi đi ra ngoài chạy chạy quen thuộc thị trường, dù sao đi bước một đến đây đi. Sư phụ lĩnh nhập môn, tu hành ở cá nhân, cụ thể phát triển như thế nào vậy nhìn ngươi chính mình.” Trương Văn Bân này quản lí còn là cử xứng chức, hoặc là nói hắn cũng tưởng mau chóng đem Hạ Vân Kiệt lĩnh nhập nghề, cũng tốt sớm điểm giúp chính mình làm ra điểm công trạng đến, cho nên một bên dẫn Hạ Vân Kiệt hướng nhà máy, một bên đã muốn nói đến nhà máy cùng công tác sự tình.

“Ta nghe quản lí an bài.” Hạ Vân Kiệt gật đầu nói.

Kế tiếp, Hạ Vân Kiệt đi trước nhân lực tài nguyên bộ đưa tin đăng ký, sau đó liền xem như chính thức nhập chức.

Cả nước các tiêu thụ khu vực ngành đều ở làm công đại lâu lầu hai, nói là cả nước các tiêu thụ khu vực, kỳ thật nói trắng ra là cũng liền Giang Châu thị phụ cận vài cái thành thị tiêu thụ khu vực, này hắn khu vực tiêu thụ cơ hồ có thể xem nhẹ bất kể, cho nên từ điểm đó thượng giảng, Trương Văn Bân này Giang Châu thị tiêu thụ quản lí phân lượng còn là rất nặng. Ở toàn bộ tiêu thụ ngành, trừ bỏ tiêu thụ tổng giám chỉ sợ cũng sổ hắn.

Bất quá bởi vì Tiền Giang Châu thị tiêu thụ quản lí đi ăn máng khác khi nhân tiện còn mang đi vài vị đắc lực thủ hạ, nay Giang Châu thị tiêu thụ ngành là sở hữu tiêu thụ ngành trung tối nhân đan thế cô một cái ngành, này cũng là Trương Văn Bân gấp đến độ tự mình đi nhân tài thị trường chiêu binh mãi mã nguyên nhân chi nhất, đương nhiên một cái khác nguyên nhân chủ yếu là nghĩ thông đồng “Bạch phú mĩ” Triệu Tiểu Nhã.

Tiêu thụ tổng giám tên gọi Hứa Nhạc Bình, là vị tuổi đại

khái ở ba mươi tuổi tả hữu chưa hôn nam sĩ. Nghe nói là Giang Nam đại học doanh tiêu thạc sĩ tốt nghiệp, là Triệu Nguyên Bưu trước hai năm hoa lương cao cam kết đến cao tài sinh.

“Ngươi chính là mới tới Hạ Vân Kiệt? Nghe nói ngươi trước kia cho tới bây giờ không chạy quá doanh tiêu. Bất quá ngươi đã là Trương Văn Bân bằng hữu, vậy ở doanh tiêu bộ ngốc đi, bất quá tốt tốt làm.” Kim Lộ bia hán vốn cũng chỉ là tiểu hán, Hạ Vân Kiệt tác vì mới tới tiêu thụ viên đi làm ngày đầu tiên tự nhiên muốn trước gặp quá Hứa Nhạc Bình tổng giám. Bất quá Hứa Nhạc Bình đối hắn thái độ rất lãnh đạm, thậm chí theo hắn lời nói giữa các hàng không khó nghe ra cố ý nói móc chèn ép ý.

Trương Văn Bân đương trường liền thay đổi sắc mặt, vừa định mở miệng, Hạ Vân Kiệt đã muốn tiếp lời:“Ta sẽ. Về sau còn muốn Hứa tổng giám chiếu cố nhiều hơn chỉ điểm. Ta đây sẽ không quấy rầy ngươi công tác.”

“Ân, các ngươi việc đi thôi.” Hứa Nhạc Bình phỏng chừng cũng phát hiện Trương Văn Bân sắc mặt khó coi, lại thấy Hạ Vân Kiệt coi như thức thời, cũng sẽ không nói cái gì nữa chèn ép trong lời nói, nghe vậy gật gật đầu nói.

“Mẹ nó, cái gì ngoạn ý! Thực nghĩ đến chính mình là cao tài sinh ra được rất giỏi sao? Ta phi, chỉ biết lý luận suông!” Ra tổng giám văn phòng sau, Trương Văn Bân há mồm liền mắng mở ra.

“Đừng nóng giận Bân ca. Đúng rồi, này Hứa tổng giám có phải hay không với ngươi có chút không đúng đầu a?” Hạ Vân Kiệt trấn an một câu sau đó hỏi.

“Thiết, còn không phải bởi vì gặp Triệu Tiểu Nhã đối ta có ý tứ, tiểu tử này ăn bậy dấm chua bái.” Trương Văn

Bân khinh thường nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi một trận hãn, không nghĩ tới Triệu Tiểu Nhã ở Kim Lộ bia hán như vậy ăn ngon, xem ra đầu năm nay không chỉ có nữ nhân muốn gả nhập hào môn, xem ra nam nhân cũng tưởng làm hào môn con rể a.

Đương nhiên Triệu gia không tính là hào môn, nhưng có thể kinh doanh như vậy một nhà bia hán, nay thổ địa lại luôn luôn tại trướng giá, tài sản mấy ngàn vạn vẫn phải có, Triệu Tiểu Nhã bộ dáng nhi cũng coi như không có trở ngại, cho nên đối với cùng Hứa Nhạc Bình các chưa hôn nam sĩ còn là thực có lực hấp dẫn.

Về phần Trương Văn Bân nói cái gì Triệu Tiểu Nhã đối hắn có ý tứ, những lời này Hạ Vân Kiệt đương nhiên không tin, tám phần còn là Trương Văn Bân mơ ước Triệu Tiểu Nhã “Tài sắc”, Hứa Nhạc Bình cảm thấy hắn ở khiêu hắn góc tường, cho nên đối với Trương Văn Bân có ý kiến.

Đương nhiên lời này Hạ Vân Kiệt sẽ không nói ra miệng, nghe vậy cười cười nói:“Nguyên lai là như vậy, này thuyết minh Trương quản lí ngươi mị lực đại nha.”

“Kia đương nhiên, nghĩ năm đó Bân ca ta ở câu lạc bộ đêm, kia nhưng là nhân nghĩa câu lạc bộ đêm chi vương, chỉ cần là nữ thấy ta……” Trương Văn Bân gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, lập tức liền thổi mở.

……

Đảo mắt, mùa đã muốn là mười một tháng, Hạ Vân Kiệt đã ở Kim Lộ bia công ty công tác một tháng.

Trương Văn Bân tuy rằng thực hội thổi, nhưng doanh tiêu năng lực còn là cử không sai. Ở Giang Châu thị

doanh tiêu bộ quản lí đi ăn máng khác, không chỉ có mang đi đắc lực doanh tiêu viên cùng không ít hộ khách tình huống hạ, Trương Văn Bân lăng là bằng vào hắn ở Giang Châu thị sáu năm chạy doanh tiêu tích lũy xuống dưới quan hệ nhân mạch, ngạnh sinh sinh lại đem Giang Châu thị thị trường cấp cứu giúp đã trở lại rất nhiều.

Hạ Vân Kiệt ở quen thuộc bia hán công tác sau, cũng bắt đầu chạy thị trường. Bất quá hắn không đi quán bar, hắn không nghĩ làm cho Thiệu Lệ Hồng các nàng biết hắn ở chạy bia, chủ yếu chạy một ít tiểu khách sạn. Về phần siêu thị cái gì, giống hắn loại này tiểu rượu hán nho nhỏ doanh tiêu viên, người ta là căn bản sẽ không điểu hắn.

Bởi vì vào thu sau, bia liền nghênh đón mùa ế hàng, khách sạn bình thường cũng tất cả đều có chính mình chủ thôi bia, hơn nữa Hạ Vân Kiệt trong khung có cổ ngạo khí, không phải cái thích nịnh hót thúc ngựa cộng thêm tặng lễ người, cho nên trên cơ bản không chạy ra cái gì nghiệp vụ. Không nghiệp vụ tự nhiên thu vào tựu ít đi, ở Kim Lộ bia công ty phạm một tháng, Hạ Vân Kiệt lấy đến thủ cũng chỉ có tám trăm nguyên cơ bản tiền lương.

Nhưng mặc kệ nói như thế nào, Hạ Vân Kiệt không hút thuốc lá không uống rượu, khấu điệu tiền thuê nhà, tám trăm đồng tiền cũng là miễn cưỡng có thể duy trì trụ cuộc sống, không đến mức đem tháng trước Thiệu Lệ Hồng phát cho hắn hai ngàn khối tiền lương cấp tiêu hao điệu.

“Lão đệ a, xem ra ngươi thật sự không thích hợp chạy doanh tiêu a. Da mặt quá mỏng, lưng rất cứng rắn. Ta xem, thực không được ngươi còn là sớm điểm ngẫm lại này hắn chiêu số đi.” Một ngày này, nhanh đến tan tầm khi trong văn phòng chỉ còn lại có Trương Văn Bân cùng Hạ Vân Kiệt hai người, Trương Văn Bân đối Hạ Vân Kiệt

nói.

Mặc kệ nói như thế nào, Hạ Vân Kiệt là hắn chủ lực chiêu vào, Hạ Vân Kiệt một chút công trạng đều không có, Trương Văn Bân áp lực cũng lớn.

Hạ Vân Kiệt kỳ thật cũng ý thức được điểm này, cái gọi là ba trăm sáu mươi nghề nghề nghề ra Trạng Nguyên, đáng tiếc chính như Trương Văn Bân nói, hắn da mặt quá mỏng, lưng rất cứng rắn, nhất định không phải này một hàng liêu.

“Ta cũng vậy này ý tưởng, không được ta ngày mai liền từ chức đi.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Đừng, đừng, huynh đệ ta cũng không có đuổi ngươi ý tứ, chính là tưởng nhắc nhở ngươi, cho ngươi sớm chỉ tính.” Trương Văn Bân gặp Hạ Vân Kiệt nói muốn từ chức, lập tức nóng nảy.

“Ta biết Trương quản lí ngươi không phải ý tứ này, bất quá chạy không ra công trạng, ta làm đi xuống cũng không có ý nghĩa, cũng mất mặt của ngươi, cho nên trễ đi còn không bằng sớm đi.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Nói ngươi da mặt mỏng ngươi thật đúng là bạc, có ý tứ gì không có ý nghĩa, cái gì nghề không mất mặt? Này đó cũng không trọng yếu, quan trọng là tiền, biết không? Ngươi hiện tại công tác một chút tin tức đều không có, này vừa đi không phải miệng ăn núi lở sao? Nghe ta lão đệ, ngươi tái ở một tháng, nhưng tháng này ngươi không thể một lòng một dạ chạy nghiệp vụ, cũng muốn phân điểm tâm đi nhân tài thị trường chạy chạy.” Trương Văn Bân gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, mất hứng nói.

Hạ Vân Kiệt mặc dù có tâm cự tuyệt Trương Văn Bân hảo ý, nhưng thấy Trương Văn Bân đã muốn mất hứng, sợ tái cự tuyệt hắn thật đúng là nghĩ đến chính mình cho

rằng hắn tưởng đuổi chính mình đi, cho nên đành phải gật gật đầu nói:“Kia cảm ơn Bân ca.”

Bất quá bởi vì dù sao đã muốn quyết định phải đi, Hạ Vân Kiệt đổ không tái giải quyết việc chung kêu Trương Văn Bân Trương quản lí mà là lại đổi trở lại nguyên lai xưng hô.

“Cảm tạ cái gì tạ! Nga, đúng rồi, dù sao ngươi cũng chuẩn bị đi rồi, đêm nay Bân ca mang ngươi kiến thức kiến thức trường hợp, cũng đỡ phải ngươi chạy một hồi tiêu thụ, lại ngay cả chân chính doanh nơi tiêu thụ mặt cũng chưa gặp qua.” Trương Văn Bân nói.

“Trường hợp? Cái gì trường hợp?” Hạ Vân Kiệt tò mò hỏi.

“Đến lúc đó ngươi sẽ biết!” Trương Văn Bân thần bí cười cười, lộ ra một tia dâm loạn biểu tình, nhìn xem Hạ Vân Kiệt trong lòng một cái lộp bộp, cũng không biết trận này mặt rốt cuộc là chuyện tốt còn là chuyện xấu.

“Đi, cũng mau tan tầm, chúng ta hiện tại đi lão bản văn phòng lấy cái chìa khóa đi.” Đang lúc Hạ Vân Kiệt trong lòng âm thầm lộp bộp khi, Trương Văn Bân nâng tay nhìn xuống tay biểu, đứng dậy nói.

“Lấy cái chìa khóa? Cái gì cái chìa khóa?” Hạ Vân Kiệt không khỏi có chút khó hiểu nói.

“Đương nhiên là hắn kia lượng Audi a6 xe cái chìa khóa a.” Trương Văn Bân đắc ý nói.

“Lấy xe cái chìa khóa để làm chi?” Hạ Vân Kiệt càng phát ra khó hiểu.

“Cho nên nói ngươi tiểu tử thật đúng là không phải chạy nghiệp vụ liêu, đương nhiên là giữ thể diện a. Hôm nay

ta hẹn Giang Châu thị lớn nhất siêu thị giải phóng lộ Siêu Thắng siêu thị rượu thủy phiến khu quản lí nói chuyện hợp tác sự tình. Thế nào, ngươi Bân ca ngưu đi, lập tức sẽ dẫn dắt chúng ta Kim Lộ bia sát tiến đại siêu thị a.” Trương Văn Bân đầu tiên là làm thấp đi Hạ Vân Kiệt một câu, sau đó vạn phần đắc ý nói.

“Bân ca ngươi ngưu! Bất quá, tiến tràng sự tình không phải mua đồ bộ phụ trách sao?” Hạ Vân Kiệt đầu tiên là hướng Trương Văn Bân dựng thẳng hạ ngón tay cái, tiếp theo khó hiểu hỏi.

Cầu đề cử phiếu!!!

Cảm tạ thư hữu тій g ⅄℃ vũ, màu bạc phát sáng, phong vô thương, tịch dương ‖ trăng tàn đánh thưởng! Phi thường cảm tạ!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 143 : Quan hệ xã hội

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-20 18:29:50.0 số lượng từ:3070

“Này ngươi sẽ không đã hiểu, siêu thị học vấn rất thâm. Rất nhiều thương phẩm ở mặt ngoài xem tuy rằng là từ mua đồ bộ trực tiếp mua đồ, nhưng trên thực tế mua đồ bộ chính là một cái quá trình, chân chính có thể nói thượng nói còn là trong điểm phiến khu quản lí, bởi vì bọn họ biết cái gì thương phẩm dễ tiêu, cái gì thương phẩm thích hợp người tiêu thụ, cho nên phiến khu quản lí ở rất nhiều thời điểm có thể quyết định rất nhiều thương phẩm mua đồ quyền hạn. Đương nhiên mua đồ ngành này một cửa khẳng định cũng không thể bỏ qua, cũng là cần quan hệ xã hội, như vậy làm phiến khu quản lí đưa ra mua đồ phương án khi, mới có thể thực thuận lợi thông qua. Hắc hắc, mua đồ bộ bên kia Bân ca ta công tác đã muốn làm được không sai biệt lắm, hiện tại còn kém này rượu thủy phiến khu quản lí.” Trương Văn Bân một bên linh khởi bao hướng văn phòng ngoại đi, một bên đơn giản giải thích nói.

Hạ Vân Kiệt trước kia chính là chạy tiểu khách sạn, đương nhiên không biết này đó loan loan đạo đạo, nay mới vừa rồi biết thương phẩm muốn vào siêu thị môn đạo còn rất thâm, không khỏi âm thầm cảm khái mỗi một hành đô có mỗi một làm được nói nói, không có một chút đạo hạnh thật đúng là không có biện pháp làm tốt sự tình.

Khi nói chuyện, hai người liền ra văn phòng, sau đó hướng lầu ba đi đến.

Chủ tịch cũng chính là xưởng trưởng Triệu Nguyên Bưu văn phòng ngay tại lầu ba.

Bất quá hai người còn chưa đi vài bước, liền nhìn đến Triệu Nguyên Bưu phụ nữ còn có doanh tiêu tổng giám Hứa Nhạc Bình theo thang lầu đi xuống đến.

Nhìn thấy Trương Văn Bân đi lên đến, Hạ Vân Kiệt phát hiện Triệu Tiểu Nhã ánh mắt rõ ràng sáng sáng ngời, hiển nhiên ở Trương Văn Bân mãnh liệt thế công hạ, đã muốn lấy được nhất định thành quả.

“Văn Bân ngươi tới a, đang chuẩn bị đi xuống tìm ngươi đâu.” Triệu Nguyên Bưu là người người tử cao lớn, thoạt nhìn cử hào sảng một vị trung niên nam tử, hắn gặp Trương Văn Bân đi lên, chủ động cười ha ha chào hỏi nói.

Hiển nhiên Triệu Nguyên Bưu đối Trương Văn Bân gần nhất biểu hiện còn là cử vừa lòng.

“Nào dám làm phiền lão bản ngài đại giá a! Ngài đánh cái điện thoại kêu một chút là được.” Trương Văn Bân vội vàng nói.

“Ha ha, ta cũng không dám. Ngươi hiện tại nhưng là chúng ta nhà máy hy vọng, đêm nay còn muốn dựa vào ngươi đâu.” Triệu Nguyên Bưu nói đùa nói.

Bất quá theo Triệu Nguyên Bưu nói đùa lời nói trung không khó nghe ra đến, đối đêm nay lần này quan hệ xã hội, Triệu Nguyên Bưu là phi thường coi trọng.

“Lão bản ngài mới là chúng ta công ty vĩ đại lãnh tụ cùng hy vọng chỗ, ta chỉ là cái chạy chân. Bất quá ngài yên tâm, đêm nay ta nhất định cố gắng đem Tạ Minh Thông bắt, chẳng sợ hiến thân đã ở sở không chối từ!” Trương Văn Bân nghiêm nghiêm trang nói.

“Xì!” Triệu Tiểu Nhã gặp Trương Văn Bân nói được loạn thất bát tao, lại cứ còn bày ra một bộ nghiêm trang biểu

tình, phì cười không được hé miệng nở nụ cười ra tiếng.

Gặp Triệu Tiểu Nhã bị Trương Văn Bân đậu cười, lại thấy Triệu Nguyên Bưu vẻ mặt ý cười, Hứa Nhạc Bình trong lòng thực khó chịu, lại không biết nên như thế nào đập phá, vừa vặn nhìn đến Hạ Vân Kiệt đi theo Trương Văn Bân bên người, liền giải đề phát tác chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói:“Trương quản lí ngươi mang theo Tiểu Hạ làm gì? Sẽ không đêm nay chuẩn bị đem hắn cũng mang đi thôi?”

“Đúng vậy, quản lí xuất hành tổng yếu mang người hầu, bằng không hiển không ra lão bản Audi xe khí phái nha.” Trương Văn Bân đương nhiên trả lời, chính là nói khi trong mắt lóe ra một tia căm tức.

Siêu Thắng siêu thị mặc dù ở cả nước còn không sao nói là lớn nhất siêu thị, nhưng ở Giang Nam tỉnh nó cũng là bản thổ lớn nhất siêu thị, cơ hồ Giang Nam tỉnh từng cái thành thị đều có thể nhìn đến nó thân ảnh. Hơn nữa Giang Châu thị là Siêu Thắng siêu thị làm giàu nơi, ở Giang Châu thị Siêu Thắng siêu thị lại một nhà độc đại. Không chỉ có như thế, gần nhất một đoạn thời gian Siêu Thắng siêu thị phát triển cấp mãnh, không chỉ có ở Giang Nam tỉnh ở này khác tỉnh cũng lập tức mở không ít gia đại lí.

Như vậy đại siêu thị, lấy Kim Lộ bia loại này tiểu nhà máy, tiểu phẩm bài đừng nói tiến tràng toàn bộ Siêu Thắng tập đoàn xích siêu thị, cho dù nó trong đó một nhà xích siêu thị đều thực khó khăn. Lần này Kim Lộ bia hán theo giải phóng lộ Siêu Thắng siêu thị xé mở một đạo lỗ hổng, đối với Kim Lộ bia hán mà nói xem như một cái rất lớn đột phá, mà hết thảy này đều là Trương Văn Bân cố gắng kết quả, nay Hứa Nhạc Bình lại ở hắn mang người nào quan hệ xã hội cũng muốn khoa tay múa chân, Trương Văn Bân tự nhiên khó chịu.

“Xì!” Triệu Tiểu Nhã gặp Trương Văn Bân gì thời điểm cũng không quên chụp nàng lão ba mã thí, lại phì cười không được nở nụ cười ra tiếng.

“Ngươi này Trương Văn Bân, cái chìa khóa cầm.” Triệu Nguyên Bưu thấy thế cũng nhịn không được cười chỉ chỉ Trương Văn Bân, sau đó đem cái chìa khóa ném cho hắn.

“Ta không phản đối ngươi dẫn người, nhưng ngươi cũng có thể mang cái cơ……” Hứa Nhạc Bình gặp chính mình trong lời nói không chỉ có không có thể đả kích đến Trương Văn Bân, ngược lại lại làm cho hắn đậu Triệu Tiểu Nhã nở nụ cười, trong lòng không khỏi càng phát ra khó chịu nói.

Trương Văn Bân cùng Hạ Vân Kiệt nghe vậy cơ hồ đồng thời thay đổi sắc mặt.

“Ha ha, Hứa tổng giám ta xem này Tiểu Hạ không sai, người cử suất.” Bất quá Triệu Nguyên Bưu lại đúng lúc đánh gãy Hứa Nhạc Bình. Ở thương trường chìm nổi nhiều năm, Triệu Nguyên Bưu còn là hiểu được đêm nay phải cấp Trương Văn Bân mặt mũi.

“Nếu Tạ Minh Thông ở thủ hướng về phía trước đi không tầm thường đường vậy là tốt rồi, chúng ta Hạ dễ nhìn liền rất có dùng võ nơi.” Trương Văn Bân gặp Triệu Nguyên Bưu giúp hắn nói chuyện, thế này mới lại chuyển vì vẻ mặt ý cười.

Hạ Vân Kiệt gặp Trương Văn Bân nói như vậy, còn có thể thế nào đâu? Chỉ có thể ngại ngùng cười cười.

“Ngươi nha ngươi, như thế nào nói cái gì theo ngươi miệng đi ra liền thay đổi vị. Được rồi, ta buổi tối cùng trong trấn lãnh đạo còn có bữa ăn. Đêm nay ngươi cùng Hứa tổng giám tốt tốt phối hợp, ta mặc kệ các ngươi

dùng cái gì thủ đoạn cùng bao nhiêu đại giới, tóm lại muốn đem Tạ Minh Thông bắt.” Triệu Nguyên Bưu nghe vậy lại cười chỉ chỉ Trương Văn Bân nói, nói xong sau cùng nữ nhi cùng nhau hướng đứng ở đại lâu trước mặt đại chúng polo xe hơi đi đến.

Đây là hắn nữ nhi xe.

Trương Văn Bân nghe vậy sắc mặt không khỏi khẽ biến, trương há mồm muốn gọi trụ Triệu Nguyên Bưu, nhưng cuối cùng còn là ngậm miệng lại.

Hắn nghĩ đến đêm nay là hắn toàn quyền phụ trách, không nghĩ tới Triệu Nguyên Bưu không biết là cảm thấy hắn cấp bậc không đủ, còn là lo lắng hắn này “Người mới”, cuối cùng phái Hứa Nhạc Bình cùng hắn một đạo đi quan hệ xã hội.

Hứa Nhạc Bình gặp Trương Văn Bân thay đổi sắc mặt, khóe miệng gợi lên một chút đắc ý cười lạnh, sau đó giả hề hề nói:“Trương quản lí, đêm nay muốn phiền toái ngươi lái xe.”

Về phần Hạ Vân Kiệt hắn căn bản ngay cả hỏi cũng lười hỏi, hiển nhiên nhận định hắn áp căn lại không thể có thể hội lái xe.

“Ha ha, vì lãnh đạo lái xe là hẳn là.” Trương Văn Bân tâm tính điều chỉnh thật sự mau, lập tức lại trở nên cười hì hì nói, trong lòng cũng là sớm đem Hứa Nhạc Bình mắng cẩu huyết lâm đầu.

Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra không sao cả Hứa Nhạc Bình có đi hay là không, dù sao hắn đã muốn tưởng tốt lắm, mặc kệ đêm nay quan hệ xã hội kết quả như thế nào, hắn đều đã giúp Trương Văn Bân một phen, đem hắn tiến cử cấp Siêu Thắng tập đoàn lão tổng Chung Dương Dĩnh, coi như là điểm thủy chi ân dũng tuyền tướng báo

đi.

Hiện tại hắn chân chính cảm thấy hứng thú hoặc là nói có chút tò mò là, Trương Văn Bân đêm nay đến tột cùng là như thế nào quan hệ xã hội? Mặc kệ nói như thế nào, chính như Trương Văn Bân nói, nếu làm một hồi doanh tiêu viên, này doanh tiêu quan hệ xã hội phương diện chân chính trường hợp hay là muốn kiến thức một chút.

Trương Văn Bân ngồi trên điều khiển vị, Hạ Vân Kiệt ngồi trên phó điều khiển vị, mà Hứa Nhạc Bình một mình một người kiều chân bắt chéo ngồi ở sau xe tòa, khiến cho cùng đại lãnh đạo dường như, đem Trương Văn Bân nhìn xem thẳng cắn răng.

Tạ Minh Thông là cái bạch bạch mập mạp tên, ánh mắt thỉnh thoảng mê đứng lên, thỉnh thoảng lóe ra tham lam sắc, vừa thấy sẽ không là không phải hảo điểu.

Người này tuy rằng chính là cái siêu thị rượu thủy phiến khu phiến khu quản lí, người ở bên ngoài xem ra cũng không có gì rất giỏi, cũng liền siêu thị trung tầng cán bộ, lấy tiền lương cũng liền ba bốn ngàn đồng tiền tả hữu, nhưng ở rượu thủy cung ứng thương trong mắt, giống Tạ Minh Thông loại người này thật là thật sự thần tài, nghĩ biện pháp lấy lòng nịnh bợ.

Tạ Minh Thông hiển nhiên không thiếu cùng Trương Văn Bân loại này doanh tiêu quản lí chào hỏi, biết hiện tại là Trương Văn Bân có cầu cùng hắn, này cái giá tự nhiên đoan cử cao.

Làm nghe Hứa Nhạc Bình tự giới thiệu là Kim Lộ bia công ty tiêu thụ tổng giám còn hơi chút khách khí theo hắn nắm tay, nhưng làm nghe nói Hạ Vân Kiệt chính là cái Kim Lộ bia công ty tiểu nghiệp vụ, căn bản ngay cả bắt tay đều lười nắm.

Bất quá này cũng đang hảo, Hạ Vân Kiệt cũng lười cùng hắn bắt tay.

“Tạ quản lí, ngươi xem chúng ta đêm nay phải đi Đông Khải đại tửu điếm dùng cơm, dùng cơm sau khi kết thúc đi mị lực ngân tòa hưu nhàn thả lỏng thả lỏng thế nào?” Tiếp thượng Tạ Minh Thông, cho nhau đánh so chiêu hô sau, Hứa Nhạc Bình khách khí hỏi.

“Hứa tổng giám khách khí, kỳ thật không sao cả đi nơi nào a.” Tạ Minh Thông nghe được Hứa Nhạc Bình an bài, cặp kia đôi mắt nhỏ rõ ràng sáng lượng, nhưng ở mặt ngoài lại huy phất tay không sao cả nói.

“Ha ha, vậy như vậy định rồi, Tiểu Trương đi Đông Khải đại tửu điếm đi.” Hứa Nhạc Bình gặp Tạ Minh Thông nói như vậy, lập tức bàn tay to vung lên ngưu bức hò hét nói.

Chính như Trương Văn Bân phía trước nói, có ý tứ gì bất ngờ, cái gì thể diện không thể diện, là tối trọng yếu còn là tiền. Mà đánh hạ Tạ Minh Thông liền ý nghĩa về sau khả năng hội bắt càng nhiều Siêu Thắng tập đoàn danh nghĩa siêu thị, cũng ý nghĩa Trương Văn Bân này tiêu thụ quản lí hàng năm đều đã có có vẻ dày trích phần trăm, cho nên phía sau Trương Văn Bân tự nhiên sẽ không theo Hứa Nhạc Bình trở mặt, nghe vậy lên tiếng, không nói hai lời liền hướng Đông Khải đại tửu điếm khai đi.

Ngồi ở trên xe, nghe Hứa Nhạc Bình trong lời nói, Hạ Vân Kiệt cảm giác lão thiên gia còn là có vẻ có ý tứ.

Trương Văn Bân quan hệ xã hội đối tượng là chính mình quen thuộc Siêu Thắng tập đoàn, ăn cơm địa phương còn là chính mình quen thuộc Đông Khải đại tửu điếm!

Trương Văn Bân đã muốn trước tiên ở Đông Khải đại

tửu điếm đính tốt lắm một cái tiểu bao sương, bốn người vừa đến khách sạn liền có mặc cao xẻ tà sườn xám người phục vụ mang theo bọn họ vào ghế lô.

Tuy nói Đông Khải đại tửu điếm là Trầm Tử Lương sản nghiệp, Hạ Vân Kiệt cũng đã tới Đông Khải đại tửu điếm phía dưới mị lực ngân tòa ktv, nhưng đến Đông Khải đại tửu điếm ăn cơm, Hạ Vân Kiệt này còn là thứ nhất hồi sự.

Ngồi ở bố trí tao nhã lại không mất xa hoa trong ghế lô, Hạ Vân Kiệt trừ bỏ ăn uống chính là lẳng lặng quan sát đến Trương Văn Bân, Hứa Nhạc Bình liên tiếp hướng Tạ Minh Thông kính rượu.

Kia Tạ Minh Thông ngay từ đầu cái giá đoan có vẻ cao, không lớn nói chuyện, bất quá mấy chén đã đi xuống bụng sau, liền bắt đầu cùng Trương Văn Bân, Hứa Nhạc Bình có nói có cười đứng lên.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt trong lòng âm thầm khinh thường loại này bàn rượu quan hệ xã hội, nhưng lại không thể không nói đây là xã hội sự thật.

Trong lúc Hạ Vân Kiệt ở Trương Văn Bân ám chỉ hạ cũng bưng chén kính quá Tạ Minh Thông, nhưng Tạ Minh Thông lại xa cách, Hạ Vân Kiệt cũng liền lười tái diễn trò, rõ ràng chỉ để ý chính mình buồn đầu ăn uống. Nhìn xem Trương Văn Bân ngầm thẳng lắc đầu, cảm thấy Hạ Vân Kiệt thật đúng là không phải khối chạy doanh tiêu liêu, mà Hứa Nhạc Bình lại thường thường bất mãn phiêu Hạ Vân Kiệt vài lần, về phần kia bạch bạch mập mạp Tạ Minh Thông, đồng dạng cực kì bất mãn Hạ Vân Kiệt biểu hiện, cảm thấy tiểu tử này cái giá so với hắn còn muốn đại, cũng là không nghĩ tưởng chính mình lại là cái cái gì mặt hàng.

Nếm qua uống qua sau, kế tiếp tự nhiên đó là đi mị lực

ngân tòa.

Hôm nay hai canh xong.

Ngày mai lại là tân một tuần bắt đầu, còn thỉnh thư hữu nhóm ở ngày mai đừng quên đầu phiếu duy trì, không lắm cảm kích!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 144 : Công chúa cũng điên cuồng

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-21 02:17:02.0 số lượng từ:2937

Khi cách hơn một tháng lại đến mị lực ngân tòa, tuy rằng nhiệt độ không khí mỗi ngày tại hạ hàng, nhưng mị lực ngân tòa các nữ nhân mặc lại thanh lương như trước.

Tuyết trắng bộ ngực dùng sức tễ, váy đoản đến đông đủ mông, liếc mắt một cái nhìn lại tất cả đều là thịt thịt bộ ngực, sâu không thấy đáy câu câu cùng trắng bóng đùi.

Hạ Vân Kiệt phát hiện ba người nam nhân một bước vào loại địa phương này, hai mắt tất cả đều sáng đứng lên, hơn nữa Tạ Minh Thông, Hạ Vân Kiệt phát hiện hắn cặp kia đôi mắt nhỏ lại “Tinh mang lóe ra”, chung quanh loạn ngắm.

Này cũng khó trách, giống Tạ Minh Thông thân phận, dù sao không phải cái gì người giàu có quan viên, loại này sa hoa tiêu phí nơi, nếu không có cung ứng thương thỉnh hắn, chính hắn là luyến tiếc đến, mà hàng năm giống Kim Lộ bia hán như vậy cung ứng thương kỳ thật là rất ít.

“Tiểu tử, thế nào? Loại địa phương này không có tới quá đi?” Trương Văn Bân để sát vào Hạ Vân Kiệt thấp giọng đắc ý hỏi.

Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến “Ân” một tiếng, hắn tổng không thể ngưu bức hò hét nói nơi này đại lão bản đều là người của chính mình.

“Tiểu tử ngươi vừa rồi ở trên bàn rượu biểu hiện quá mức trầm mặc, bất quá đến loại địa phương này, ngươi

đổ có thể biểu hiện điệu thấp trầm mặc một ít, tận lực làm cho Tạ quản lí đi biểu diễn, khả ngàn vạn đừng làm náo động!" Gặp Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến "Ân" một tiếng, Trương Văn Bân do dự hạ, nhớ tới vừa rồi Hạ Vân Kiệt ở trên bàn rượu biểu hiện, chung quy có chút lo lắng nhắc nhở nói.

"Ân." Hạ Vân Kiệt lại từ chối cho ý kiến điểm gật đầu.

Khi nói chuyện, người phục vụ đã muốn mang theo bốn người đến một cái ktv ghế lô trước.

"Dễ nhìn có hay không nhận thức công chúa? Có cần hay không kêu vài cái lại đây?" Người phục vụ chờ Trương Văn Bân điểm rượu thủy sau, hỏi.

"Này ta phải hỏi chúng ta lão tổng." Trương Văn Bân nói xong chuyển hướng Tạ Minh Thông nói:"Tạ tổng, người xem là tìm ngài nhận thức, còn là kêu vài cái mới mẻ ?"

"Trương quản lí ngươi quyết định đi!" Tuy rằng Tạ Minh Thông chính là cái phiến khu quản lí, nhưng trường hợp này ai còn thực tích cực hắn là không phải lão tổng, Trương Văn Bân loại này cách gọi thật là làm cho hắn cảm giác ở mỹ nữ người phục vụ trước mặt lần có mặt mũi, cười ha ha bàn tay to vung lên nói.

"Ngươi đi kêu mẹ mang vài cái xinh đẹp thông minh điểm công chúa lại đây." Trương Văn Bân nghe vậy lên tiếng, sau đó đối người phục vụ nói.

"Ngài yên tâm, chúng ta nơi này công chúa người người đều xinh đẹp thủy linh." Phục vụ sinh cười trở về một câu, sau đó đi ra ngoài gọi người.

Hạ Vân Kiệt gặp Trương Văn Bân tại đây loại trường hợp như cá gặp nước, tổng ở lơ đãng gian liền đem Tạ Minh Thông chụp lâng lâng, cũng không biết là nên bội

phục hắn hay là nên cảm thán nay xã hội này không khí bại hoại. Trái lại kia Hứa Nhạc Bình tại đây loại trường hợp liền có vẻ có vài phần dáng vẻ thư sinh, có nghĩ rằng giảng chút khen tặng thúc ngựa trong lời nói, nhưng nghe đứng lên luôn có chút mất tự nhiên.

Lại cứ người này còn cảm thấy chính mình có trình độ, vừa vui hoan đoan tiêu thụ tổng giám cái giá.

Này không, Hứa Nhạc Bình gặp khai bình công chúa còn không có đến, liền đoan lãnh đạo cái giá hướng Hạ Vân Kiệt kêu lên:“Tiểu Hạ, thất thần làm gì, còn không hỗ trợ khai bình rượu.”

“Không phải ta nói a, Hứa tổng giám, này tiểu tử không thông minh.” Tạ Minh Thông đối Hạ Vân Kiệt phía trước trên bàn rượu biểu hiện đã sớm thực bất mãn, nay gặp Hứa Nhạc Bình hướng Hạ Vân Kiệt thét to, liền nương cảm giác say không chút khách khí quở trách nói, thật đúng là đem chính mình trở thành ngưu bức nhân vật.

“Ha ha, Tạ quản lí đừng để ý, Tiểu Hạ vừa mới tham gia công tác không lâu, không hiểu quy củ. Như vậy, nếu Tạ quản lí không thích, ta làm cho hắn đi đó là.” Hứa Nhạc Bình đã sớm xem Hạ Vân Kiệt không vừa mắt, nay gặp Tạ Minh Thông nói như vậy, lập tức mượn đề tài để nói chuyện của mình nói.

Nói xong Hứa Nhạc Bình cũng không quản Trương Văn Bân sắc mặt khó coi, bàn tay to vung lên há mồm liền chuẩn bị kêu Hạ Vân Kiệt chạy lấy người. Bất quá hắn còn không có tới kịp mở miệng, cửa ghế lô bị đẩy mở ra, sau đó đi vào đến nhất lưu mặc gợi cảm bại lộ công chúa, đi đầu là một vị mặc màu đen tiểu tây trang mẹ, rõ ràng đúng là lần trước sinh nhật Triệu Nhã Tình, Lưu Kha hảo tỷ muội, lại không biết nói khi nào thì đổi nghề làm mẹ.

Không chỉ có như thế, kia nhất lưu mặc gợi cảm bại lộ công chúa thế nhưng tất cả đều là lần trước tham gia sinh nhật hội công chúa nhóm, trong đó vài người tên Hạ Vân Kiệt còn nhớ mang máng, có vị kêu Hương Hương, có vị kêu Tiểu Liên, còn có một vị đông bắc kêu a tử……

Hạ Vân Kiệt vốn gặp Hứa Nhạc Bình cái giá càng bãi càng lớn, trong lòng đang có vài phần căm tức, đã muốn không có nhìn cái gì quan hệ xã hội trường hợp hứng thú. Dù sao đến quay lại đi đơn giản cũng chính là vuốt mông ngựa, sống phóng túng hủ bại các xấu xí sự tình.

Mà khi Hạ Vân Kiệt nhìn thấy Triệu Nhã Tình đám người đẩy cửa tiến vào khi, lập tức liền trợn tròn mắt.

Hắn thật đúng là không nghĩ tới trên thế giới thế nhưng còn có như vậy xảo sự tình!

Hạ Vân Kiệt há hốc mồm, Triệu Nhã Tình đám người đồng dạng lập tức cũng mắt choáng váng. Các nàng không nghĩ tới còn có thể nhìn thấy vị kia tuổi trẻ suất khí, còn có điểm ngại ngùng “Đại nhân vật”.

“Uy, các mỹ nữ đều thất thần làm gì? Đều trạm làm cho chúng ta tạ lão tổng hảo hảo nhìn một cái?” Trương Văn Bân đương nhiên không biết Hạ Vân Kiệt cùng trước mắt này đó công chúa là “Lão thân mật”, hắn gặp các công chúa tới đúng là thời điểm, vốn trong đầu còn vui vẻ, cho rằng vừa vặn đem Hạ Vân Kiệt sự tình cấp hồ lộng đi qua, nếu không không nói Hạ Vân Kiệt thể diện không địa phương các, mặt mình mặt đồng dạng cũng không địa phương các, khả lại cứ hiện tại không phải hướng Hứa Nhạc Bình phát tác thời điểm, cho nên muốn mượn công chúa nhóm đã đến dời đi lực chú ý, không nghĩ tới này đó công chúa tiến vào sau, người người lại cùng ngốc tử giống nhau không nửa điểm động tĩnh, liền ngay cả mẹ cũng là giống nhau, buồn bực

Trương Văn Bân đành phải đứng lên nói.

Trương Văn Bân này nhất mở miệng, Triệu Nhã Tình đám người nhất thời như ở trong mộng mới tỉnh, người người kinh hỉ kêu một tiếng, sau đó oanh oanh yến yến lập tức tất cả đều vọt tới Hạ Vân Kiệt bên người, dán hắn làm nũng nói:“Kiệt ca, ngài rất xấu a, thời gian dài như vậy cũng không đến xem người ta?”

“Chính là, Kiệt ca ngài còn nhớ rõ ta sao? Ta kêu Hương Hương nga!”

“Còn có ta, ta kêu Tiểu Liên!”

“Còn có ta, ta kêu a tử!”

“Các ngươi này đó sắc nữ nhân, nhìn thấy Kiệt ca ca người người tất cả đều hai mắt tỏa sáng, tránh ra, tránh ra. Kiệt ca, ngài còn nhớ rõ ta đi, ta a kha hảo tỷ muội Nhã Tình, ngài tưởng uống điểm cái gì?”

“Uy, ta nói A Tình ngươi đừng ỷ thế hiếp người, Kiệt ca là chúng ta mọi người. Ngài nói đúng không là Kiệt ca?”

“……”

Hạ Vân Kiệt vốn sẽ không là người thích làm dáng, cũng không phải cái thói quen mặt lạnh đối diện khuôn mặt tươi cười. Chẳng sợ trước mắt này bang nữ nhân chính là trà trộn ở xã hội tối tầng dưới chót công chúa, Hạ Vân Kiệt cũng là không đành lòng banh khởi gương mặt đẩy ra các nàng, miễn cho xúc phạm tới các nàng.

Có lẽ cũng đang là vì như vậy, Triệu Nhã Tình đám người lại lần nữa nhìn thấy Hạ Vân Kiệt mới có thể như thế lớn mật, mới có thể như thế nhiệt tình như lửa!

Nếu không tốt banh khởi gương mặt đẩy ra nhiệt tình

như lửa Triệu Nhã Tình đám người, Hạ Vân Kiệt đành phải nghẹn cháy, cương thân mình chịu được một đám nữ nhân, một đôi đôi bạch hoa hoa thịt cầu, còn có nồng đậm nước hoa vị chà đạp.

Làm Hạ Vân Kiệt nghẹn cháy, cương thân mình một cử động cũng không dám khi, Trương Văn Bân ba người cũng là hoàn toàn xem mắt choáng váng.

Bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt này hai mươi đến tuổi tiểu tử thế nhưng ở loại địa phương này có nhiều như vậy “Thân mật”.

Hay là hắn là nơi này khách quen bất thành? Điều này sao có thể đâu? Liền hắn tuổi, liền thân phận của hắn, tới nơi này một chuyến chỉ sợ cũng có thể đem hắn túi tiền đào một phần không dư thừa.

Cũng không phải là nơi này khách quen, kia hắn như thế nào hội nhận thức nhiều như vậy công chúa? A, đúng rồi, người này khẳng định cùng các nàng là cùng nghề! Người này khẳng định không phải vịt chính là ghế lô thiếu gia!

Trương Văn Bân lại nhớ lại Hạ Vân Kiệt công tác không bao lâu thời gian liền tìm năm ngàn đồng tiền mua chính mình kia notebook sự tình, lúc ấy hắn còn nói đùa nói hắn đến tiền nhanh như vậy, khẳng định là ở quán bar làm vịt.

Nay xem ra, ra vẻ thật đúng là là như vậy một hồi sự.

Tự cho là nghĩ tới chân tướng Trương Văn Bân biểu tình lập tức trở nên rất là phấn khích, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng trở nên cực kì phức tạp. Hắn thật không biết chính mình là nên hâm mộ Hạ Vân Kiệt, hay là nên khinh bỉ hắn, người này thế nhưng thật sự làm quá vịt, còn nhận thức nhiều như vậy dáng người tướng mạo

thoạt nhìn đều thực không sai công chúa!

Hứa Nhạc Bình cùng Tạ Minh Thông xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt đã có thể không Trương Văn Bân như vậy phức tạp, tất cả đều không chút do dự toát ra hèn mọn cùng khinh thường sắc.

Hơn nữa Tạ Minh Thông này béo tên, ở mặt ngoài tựa hồ thực khinh bỉ Hạ Vân Kiệt, kỳ thật gặp Hạ Vân Kiệt bị một đám mặc gợi cảm bại lộ nữ nhân cấp vây quanh đè ép, trong lòng kỳ thật ghen tị phải chết, hận không thể thay vào đó, cho nên nhất tưởng thông Hạ Vân Kiệt thân phận sau, lập tức nhịn không được mở miệng trào phúng nói:“Ta nói, Hứa tổng giám các ngươi bia hán thật đúng là cái gì người tài ba đều có nha! Thế nhưng thỉnh một chích vịt chạy tiêu thụ!”

Hứa Nhạc Bình gặp Tạ Minh Thông nói như vậy, thể diện tự nhiên không nhịn được, nghe vậy lập tức mặt âm trầm hướng Hạ Vân Kiệt kêu lên:“Hạ Vân Kiệt, mẹ ngươi lập tức cấp lão tử cút đi, đừng ở chỗ này mất mặt xấu hổ!”

Tạ Minh Thông cùng Hứa Nhạc Bình không mở miệng hoàn hảo, này nhất mở miệng, đừng nói Hạ Vân Kiệt cùng Trương Văn Bân bỗng nhiên thay đổi sắc mặt, Triệu Nhã Tình các nữ nhân lại đột nhiên biến sắc.

“Ta thảo! Các ngươi con mẹ nó tính cái gì thí ngoạn ý, cũng dám như vậy cùng Kiệt ca nói chuyện!” Hương Hương cùng Tiểu Liên căn bản không đợi Hạ Vân Kiệt mở miệng đã muốn đứng lên chỉ vào Tạ Minh Thông cùng Hứa Nhạc Bình chửi ầm lên.

Tạ Minh Thông cùng Hứa Nhạc Bình không nghĩ tới đầu năm nay công chúa đều như vậy ngưu, thế nhưng vì một chích vịt dám mắng bọn họ tới nơi này tiêu phí khách hàng, sắc mặt nhất thời đại biến, vừa mới chuẩn

bị phát hỏa, đã thấy đến Triệu Nhã Tình cùng kia tính cách hào sảng đông bắc cô nương A Tử đã muốn đứng lên, tùy tay liền một người theo trên bàn trà linh quá một chai bia, một bên mắng một bên hướng hai người đi đến:“Ta thảo! Bọn tỷ muội giết chết bọn họ!”

Đừng nhìn này đó công chúa làm nũng ôn nhu đứng lên có thể cho các nam nhân thần hồn điên đảo, chỉ khi nào tức giận đứng lên, người người so với này đơn thuần nữ sinh cường hãn hơn. Huống hồ, đầu năm nay khó được có lấy lòng Kiệt ca, lại có ra sức đánh này cả ngày ỷ vào vài cái tiền ở các nàng trên người chỉ phúc chỉ uy nam nhân cơ hội, các nàng lại khởi chịu buông tha?

Kết quả là, Triệu Nhã Tình cùng A Tử hai người như vậy vùng đầu, này các công chúa tất cả đều “Bưu hãn” vung khởi trên bàn trà bình rượu.

Thứ hai a, các huynh đệ đừng cầm trong tay phiếu phiếu giấu diếm, dùng sức tạp đi!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 145 : Trước không người xưa sau không người tới

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-21 17:39:00.0 số lượng từ:3109

Tạ Minh Thông cùng Hứa Nhạc Bình phỏng chừng đời này nằm mơ cũng không nghĩ tới, tiêu tiền đến ktv ghế lô ca hát, không chỉ có sẽ bị một đám công chúa mắng, còn có thể bị một đám công chúa đánh.

Bọn họ nhìn một đám mặc gợi cảm bại lộ các công chúa, người người giống cọp mẹ giống nhau mang theo bình rượu hướng bọn họ bức lai, không khỏi hoàn toàn cấp dọa choáng váng.

“Các ngươi, các ngươi con mẹ nó muốn làm gì? Bảo an! Bảo an!” Mắt thấy Triệu Nhã Tình cùng vị kia A Tử vung khởi bình rượu hướng bọn họ nện xuống đi, Hứa Nhạc Bình cùng Tạ Minh Thông thế này mới đột nhiên bừng tỉnh, vội vàng một bên sau này trốn, một bên chỉ vào các nàng kêu lên.

“Uy, uy, các vị mỹ nữ chuyện gì cũng từ từ, chuyện gì cũng từ từ!” Không có đã bị công kích Trương Văn Bân thấy thế gấp đến độ liên tục kêu lên.

Bất quá Triệu Nhã Tình đám người mới mặc kệ hội Trương Văn Bân kêu uống, dù sao có Kiệt ca làm chủ, chỉ cần hắn lão nhân gia không mở miệng, các nàng mới không sợ!

Đánh nói sau! Phải biết rằng Kiệt ca nhưng là ngay cả đại lão bản Trầm Tử Lương thấy hắn đều loan eo nói chuyện chủ, liền này hai tên vừa thấy sẽ không là cái gì thứ tốt, cũng dám mắng Kiệt ca là vịt, thế nhưng còn dám kêu Kiệt ca cút đi, chẳng lẽ thực nghĩ đến Kiệt ca

người điệu thấp, là có thể tùy tiện trêu chọc sao?

Về phần Hạ Vân Kiệt như thế nào hội cùng Tạ Minh Thông đám người xen lẫn trong cùng nhau, Triệu Nhã Tình đám người lại không đi nghĩ lại, dù sao Kiệt ca người này cử quái, trước kia còn tại quán bar làm quá phục vụ sinh, cùng Lưu Kha là đồng sự đâu!

“Ta nói, Vân Kiệt, Kiệt ca, ngươi con mẹ nó mở cái miệng a!” Tuy rằng nói ở mọi người trong ấn tượng, nữ nhân thường thường là nhu nhược hình tượng, nhưng lập tức bảy tám nữ nhân cầm bình rượu khởi xướng tiêu đến, còn là cử dọa người, ít nhất Trương Văn Bân người này gặp kia bang công chúa mang theo bình rượu hùng hổ bộ dáng quả thật bị dọa, thấy các nàng căn bản không để ý tới chính mình, dưới tình thế cấp bách hướng Hạ Vân Kiệt kêu lên.

Hạ Vân Kiệt cũng là không nghĩ tới Triệu Nhã Tình đám người phản ứng hội như vậy kịch liệt, cũng không nghĩ tới các nàng hội như vậy bưu hãn, trong lúc nhất thời thật đúng là đã quên quát bảo ngưng lại các nàng, nay Trương Văn Bân nhất kêu, hắn mới đột nhiên ý thức lại đây, chính mình không thể tái ngồi xem mặc kệ, nếu không Hứa Nhạc Bình cùng Tạ Minh Thông thật đúng là cũng bị một đám công chúa cấp đánh cho đầu nở hoa.

“Đều dừng tay!” Hạ Vân Kiệt dở khóc dở cười kêu lên.

Còn đừng nói, Hạ Vân Kiệt tại đây bang nữ nhân trung chính là có uy vọng, hắn nhất mở miệng, Triệu Nhã Tình các nữ nhân lập tức liền đình chỉ tiến công. Nhưng các nàng xem Tạ Minh Thông cùng Hứa Nhạc Bình ánh mắt lại người người đều thực không tốt, tựa hồ tùy thời làm tốt chờ Hạ Vân Kiệt ra lệnh một tiếng, liền xông lên đi đối với bọn họ một trận cuồng đánh chuẩn bị.

Còn đừng nói, một đám nữ nhân như hổ rình mồi có khi

cũng cử dọa người, ít nhất Hứa Nhạc Bình cùng Tạ Minh Thông đã bị Triệu Nhã Tình đám người nhìn xem từng trận da đầu run lên, thấy các nàng tạm thời đình chỉ tiến công, vội vàng chợt lóe thân nhanh chân liền hướng ghế lô ngoại chạy.

Triệu Nhã Tình đám người gặp Hứa Nhạc Bình cùng Tạ Minh Thông nhanh chân muốn chạy, tự nhiên không muốn, vừa muốn ngăn lại bọn họ, Hạ Vân Kiệt đã muốn huy phất tay nói:“Tính, làm cho bọn họ cút đi đi.”

Triệu Nhã Tình đám người gặp Kiệt ca mở miệng, tự nhiên không hề cản lại Hứa Nhạc Bình cùng Tạ Minh Thông.

Hứa Nhạc Bình cùng Tạ Minh Thông gặp Triệu Nhã Tình đám người không cản lại, chạy đến cùng con thỏ giống nhau mau, trong chớp mắt bỏ chạy đến ghế lô cửa.

Đến ghế lô cửa, hai người thế này mới thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó đứng ở ghế lô cửa thượng khí không tiếp hạ khí chỉ vào Hạ Vân Kiệt cùng nhất bang công chúa nói:“Ta thao, các ngươi cấp lão tử chờ…… Lão tử nếu……”

Hứa Nhạc Bình cùng Tạ Minh Thông lời nói còn chưa nói xong, chỉ thấy một cái chai bia hướng bọn họ bay đi qua, sau đó “Phanh!” một tiếng dừng ở bọn họ trước chân, sau đó tạc mở ra.

Hứa Nhạc Bình cùng Tạ Minh Thông làm sao nghĩ vậy chút công chúa thế nhưng thật đúng là dám hạ như vậy ngoan tay, gặp chai bia ở chân tiền nổ tung, tiên khởi phiến phiến thủy tinh mảnh nhỏ cùng tửu hoa, sợ tới mức hai người mạnh một cái run run, xoay người bỏ chạy.

“Con mẹ nó này đàn nữ nhân khẳng định điên rồi!” Hai

người một bên chạy một bên mắng.

Trong nháy mắt hai người chạy tới mị lực ngân tòa đại đường.

“Tạ quản lí, hiện tại làm sao bây giờ? Muốn hay không đi tìm nơi này quản lí phân xử đi?” Gặp kia bang nữ nhân không đuổi theo, Hứa Nhạc Bình kéo lại Tạ Minh Thông, thượng khí không tiếp hạ khí hỏi.

“Bình cái rắm lý? Ngươi không gặp kia bang nữ nhân điên rồi sao? Nói sau đây là cái gì địa phương? Liền ngươi ta thân phận đi theo người ta phân xử? Vạn nhất người ta cánh tay hướng trong quải, chúng ta làm sao bây giờ?” Tạ Minh Thông nghe vậy phiên xem thường mắng.

Kỳ thật Hứa Nhạc Bình cũng đã nói nói mà thôi, hắn đương nhiên biết ở loại địa phương này, người ta thật muốn giống Tạ Minh Thông nói, cánh tay hướng người của mình quải, bọn họ lời nói đỉnh cái rắm dùng!

Nói đến để bọn họ cũng chính là cái tiền lương hơi chút cao một chút người làm công!

“Kia, vậy như vậy tính?” Hứa Nhạc Bình hỏi.

“Tính? Tính cái gì tính? Lão tử nói cho ngươi, các ngươi công ty nếu không đem kia cái gì Hạ Vân Kiệt cấp khai trừ, về sau đừng nữa cùng lão tử nói cái gì tiến tràng sự tình!” Tạ Minh Thông nghe vậy hổn hển nói.

Nếu ở loại địa phương này hắn không dám nháo sự, tự nhiên đành phải giận chó đánh mèo đến Hạ Vân Kiệt trên người, mà trên thực tế ở Tạ Minh Thông xem ra, chuyện này thật đúng là chính là bởi vì Hạ Vân Kiệt dựng lên.

“Mẹ nó, chuyện này cho dù Tạ quản lí ngươi không nói, ta cũng muốn đem kia vương bát đản cấp khai trừ rồi, còn có kia Trương Văn Bân! Hạ Vân Kiệt chính là hắn bằng hữu, là hắn không nên kiên trì cấp thông báo tuyển dụng vào.” Hứa Nhạc Bình nghiến răng nghiến lợi nói.

Đối Hạ Vân Kiệt, Hứa Nhạc Bình đương nhiên cũng là hận thấu xương!

Chính là một công ty doanh tiêu trợ lý, thế nhưng đem doanh tiêu tổng giám cấp chỉnh thảm như vậy, Hứa Nhạc Bình có thể không hận sao? Đừng nói hận Hạ Vân Kiệt, hắn ngay cả Trương Văn Bân tiểu tử này cũng hận thẳng cắn răng.

“Mẹ nó, nguyên lai kia Hạ Vân Kiệt còn là Trương Văn Bân bằng hữu. Ta thảo, Hứa tổng giám, ta duy trì ngươi đem Trương Văn Bân cũng cấp lộng điệu.” Đừng nhìn Tạ Minh Thông phía trước cùng Trương Văn Bân trò chuyện với nhau thật vui, nhưng nay thẹn quá thành giận dưới, cũng là lập tức trở mặt.

“Ngươi chờ coi đi Tạ quản lí, nếu không đem bọn họ hai người cấp chỉnh điệu, ta sẽ không họ hứa.” Hứa Nhạc Bình oán hận nói, trong mắt thấu bắn ra âm ngoan cùng vui sướng khi người gặp họa sắc.

Hứa Nhạc Bình đã sớm xem Trương Văn Bân không vừa mắt, đã sớm tưởng bắt hắn cho trừ bỏ, nay có Tạ Minh Thông trong lời nói, lại đã xảy ra đêm nay chuyện như vậy, hắn cũng là vừa vặn mượn đề tài để nói chuyện của mình đem bọn họ hai người mở. Chính là đáng tiếc, đêm nay chuyện này lại chiết đằng, Kim Lộ bia tiến Siêu Thắng siêu thị sự tình liền huyền, bằng không, Kim Lộ bia vào siêu thị, hắn này doanh tiêu tổng giám cũng là có thể ngồi mát ăn bát vàng lấy đến một bộ phận nghiệp vụ trích phần trăm.

Nghĩ đến nghiệp vụ trích phần trăm, Hứa Nhạc Bình mạnh mẽ áp chế trong lòng căm tức, sau đó vẻ mặt lấy lòng đối Tạ Minh Thông nói:“Tạ quản lí, người xem nếu không chúng ta đổi cái địa phương thả lỏng thả lỏng? Coi như cho ta một cái hướng ngài bồi tội xin lỗi cơ hội?”

Tạ Minh Thông nghe vậy do dự mà, bất quá khi hắn ánh mắt đảo qua trong đại sảnh kia một đám mặc bại lộ gợi cảm nữ lang nhóm, cuối cùng còn là gật gật đầu nói:“Được rồi, Hứa tổng giám ngươi xem rồi an bài.”

Hứa Nhạc Bình gặp Tạ Minh Thông tiếp nhận rồi chính mình đề nghị, không khỏi tâm hoa nộ phóng.

Nếu có thể một mình đem Tạ Minh Thông cấp đánh hạ, có năng lực đem Trương Văn Bân cấp đá ra Kim Lộ bia hán, đối với hắn mà nói tự nhiên là kiện vẹn toàn đôi bên, không thể tốt hơn kết quả.

……

“Tiểu…… Khụ khụ, Kiệt ca, ngươi khả hại thảm ta !” Trong ghế lô, Trương Văn Bân gặp Hứa Nhạc Bình cùng Tạ Minh Thông nhanh như chớp chạy đến không có thân ảnh, nhìn Hạ Vân Kiệt vẻ mặt cười khổ thầm oán nói.

Bất quá thầm oán khi, ánh mắt đảo qua Triệu Nhã Tình chờ nữ nhân, cuối cùng không đem “Tiểu tử” Hai chữ nói ra khẩu, mà là đổi thành Kiệt ca.

“Ha ha, không có việc gì a, Bân ca, Siêu Thắng siêu thị sự tình bao ở ta trên người.” Hạ Vân Kiệt lại cười ha ha ôm chầm Trương Văn Bân bả vai nói.

“Bao ở ngươi trên người? Tính, dù sao sự tình cũng đã xảy ra. Cùng lắm thì, ta tái đổi cái địa phương hỗn, chính là đáng tiếc của ta Tiểu Nhã a!” Trương Văn Bân gặp Hạ

Vân Kiệt dõng dạc bộ dáng, tức giận liếc trắng mắt, nói.

Nhắc tới Triệu Tiểu Nhã khi, Trương Văn Bân lại vẻ mặt tiếc hận.

“Ta nói Bân ca ngươi là thực thích Triệu Tiểu Nhã còn là thích nàng lão nhân tiền?” Hạ Vân Kiệt gặp Trương Văn Bân nhắc tới Triệu Tiểu Nhã khi vẻ mặt tiếc hận bộ dáng, cười hỏi.

“Đều thích.” Trương Văn Bân không chút nào mặt đỏ nói.

“Bân ca ta thực phục rồi ngươi !” Hạ Vân Kiệt nhìn Trương Văn Bân đương nhiên bộ dáng, không khỏi dở khóc dở cười lắc đầu nói.

“Phục cái gì nha? Hiện tại đều bị ngươi tiểu…… Khụ khụ, đều bị ngươi cấp muốn làm tạp. Không được, ngươi bồi ta tổn thất.” Trương Văn Bân nói xong ánh mắt ngắm hướng về phía Hương Hương các công chúa.

Nay Hương Hương đám người đương nhiên sớm đã buông xuống trong tay bình rượu, lúc này có bắt đầu vội vàng thu thập ghế lô, có bắt đầu hỗ trợ khai bình cái rót rượu, còn có đã muốn lại lần nữa dính ở tại Hạ Vân Kiệt bên người, đầy đặn đại ba ở hắn trên người liều mạng cọ xát đè ép, còn kém thân thủ cầm lấy Hạ Vân Kiệt tay dẫn đường hắn hướng nàng bộ ngực sờ soạng.

“Hay là thôi đi, ta hiện tại sợ các nàng !” Trương Văn Bân nhìn dính ở Hạ Vân Kiệt bên người các công chúa, lại là hâm mộ lại là sau một lúc sợ nói.

“Bân ca, ngài hiểu lầm chúng ta la, chúng ta nhưng là thực ôn nhu. Muốn trách thì trách kia hai vị này đui mù, thế nhưng đắc tội Kiệt ca. Hì hì, bất quá nếu ngài nói như vậy, ta đây tái kêu hai tỷ muội càng ôn nhu đến

ngài, miễn cho ngươi có tâm lý chướng ngại.” Triệu Nhã Tình nay đương nhiên nhìn ra được đến, này Trương Văn Bân cùng Kiệt ca quan hệ coi như không sai, nghe vậy nũng nịu cười nói.

“Đừng, nay không có người trả tiền, ta khả tiêu phí không nổi.” Trương Văn Bân vội vàng nói.

Trương Văn Bân đây là đại lời nói thật, đêm nay tiêu phí vốn đều là công ty trả tiền, nay ra như vậy một việc sự tình, Triệu Nguyên Bưu khẳng trả tiền mới là lạ, không đem hắn Trương Văn Bân trực tiếp cấp từ xem như khách khí.

Trương Văn Bân mấy năm nay lại không toàn hạ cái gì tích tụ, công ty không trả tiền, trường hợp này hắn nào dám loạn điểm công chúa, hơn nữa lập tức còn là hai cái, kia đều là tiền a!

“Bân ca ngài này không phải khinh thường ta Nhã Tình sao? Ngài là Kiệt ca bằng hữu, đêm nay hết thảy đương nhiên đều là miễn phí.” Triệu Nhã Tình nghe vậy lập tức quyến rũ trắng Trương Văn Bân liếc mắt một cái, oán trách nói.

Triệu Nhã Tình lời này lập tức đem Trương Văn Bân cấp nghe choáng váng!

Hắn thật đúng là không nghĩ tới, này bang công chúa cùng Hạ Vân Kiệt vị này khác phái đồng hành “Hữu tình” Thế nhưng sâu đến như thế hoàn cảnh, vì hắn không những được biến thành cọp mẹ đánh người, thế nhưng còn có thể miễn phí cung cấp hết thảy phục vụ!

Lúc này Trương Văn Bân thật sự không chỉ hâm mộ ghen tị Hạ Vân Kiệt, quả thực chính là sùng bái hắn !

Làm “Vịt” Có thể làm đến làm cho nhất bang công chúa

đối hắn như vậy “Khăng khăng một mực” Coi như là trước không người xưa sau không người tới, thậm chí Trương Văn Bân không phải không có tà ác nghĩ đến, Hạ Vân Kiệt kia phương diện có phải hay không đặc biệt lợi hại, cho nên này bang công chúa mới có thể đối hắn “Khăng khăng một mực”.

Các huynh đệ thứ hai, thỉnh trợ ta hướng một chút chu đề cử bảng đan, hiện tại ở hai mươi danh, cách thượng bảng đệ thập năm tên kém năm sáu mười phiếu!

Cảm tạ hôm nay long mộng duyên, tịch dương ‖ trăng tàn, hải tịch ba vị thư hữu đánh thưởng!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 146 : Thiếu xuy ngưu

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-22 04:14:06.0 số lượng từ:3021

“Được rồi Nhã Tình, ta cùng Bân ca đêm nay liền uống chút rượu tâm sự thiên. Làm cho bọn tỷ muội đều tan đi, đêm nay cũng không dùng tái đến khác ghế lô đi bồi rượu, mọi người đều phóng cái giả đi. Ân…… Đêm nay hay là muốn cảm ơn các ngươi, ngày mai tìm cái thời gian ăn một bữa cơm, liền định ngày mai buổi tối đi, ngươi trễ chút cùng Tử Lương nói một chút, làm cho hắn an bài, đã nói là ta nói. Hiện tại sẽ không muốn gọi hắn.” Hạ Vân Kiệt không đợi Triệu Nhã Tình đi gọi người, đã muốn xua tay ngăn cản nàng nói.

Trương Văn Bân có lẽ không biết Tử Lương là ai, càng không biết Hạ Vân Kiệt chân chính thân phận, nhưng Triệu Nhã Tình đám người cũng là tái rõ ràng bất quá, gặp Hạ Vân Kiệt như vậy đại nhân vật cùng các nàng nói cảm ơn, còn ước các nàng ngày mai buổi tối cùng nhau ăn cơm, người người đều là kích động vạn phần, ào ào đứng dậy đem hai tay giao nhau đặt ở bụng, cúi đầu nói lời cảm tạ nói:“Cảm ơn Kiệt ca, kia Kiệt ca, Bân ca, chúng ta đi trước.”

Trương Văn Bân nhìn thấy thủ hai vị miễn phí công chúa liền bởi vì Hạ Vân Kiệt một câu cấp nói bay, thật sự là buồn bực thầm nghĩ đá Hạ Vân Kiệt hai chân, nhưng cuối cùng cũng là không này lá gan, chỉ có thể nhìn trông mong nhìn một đám thướt tha bóng dáng, phe phẩy khêu gợi mông rời đi.

Tuy nói Hạ Vân Kiệt làm cho các công chúa đều tán đi, nhưng Triệu Nhã Tình còn là tráng lá gan giữ lại đảm đương người phục vụ.

Hạ Vân Kiệt gặp Triệu Nhã Tình có tâm, cũng không hảo cự tuyệt của nàng hảo ý, cũng sẽ theo nàng đi.

“Nhìn không ra đến, tiểu tử ngươi nữ nhân duyên còn không phải bình thường hảo. Thành thật công đạo, ngươi kia phương diện có phải hay không đặc biệt……” Trương Văn Bân gặp Triệu Nhã Tình này mẹ thế nhưng chủ động lưu lại đảm đương nổi lên người phục vụ nhân vật, nhịn không được một phen ôm chầm Hạ Vân Kiệt bả vai, thấp giọng hỏi nói.

“Bân ca, ngươi sẽ không có thể có điểm khỏe mạnh tư tưởng sao? Ngươi xem ta như là cái loại này người sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy tức giận nói.

“Ta xem giống!” Trương Văn Bân nghe vậy cao thấp đánh giá Hạ Vân Kiệt một phen, sau đó vẻ mặt còn thật sự trả lời.

“Ta nói Bân ca, ngươi rốt cuộc còn muốn không muốn làm Siêu Thắng siêu thị sinh ý? Còn muốn không nghĩ truy Triệu Tiểu Nhã ?” Hạ Vân Kiệt gặp Trương Văn Bân đánh giá nửa ngày, thế nhưng nói ra nói như vậy, không khỏi trừng mắt nói.

“Ta nói ngươi có thể hay không thế nào hồ không ra đề thế nào hồ a? Hôm nay bãi đều hoàn toàn bị ngươi cấp trộn lẫn, ta cũng không biết ngày mai sẽ ở làm sao đâu! Ngươi còn nói cái gì Siêu Thắng, cái gì Triệu Tiểu Nhã!” Trương Văn Bân gặp Hạ Vân Kiệt nhắc tới Siêu Thắng cái gì, liền nhất bụng đến khí.

Triệu Nhã Tình gặp Trương Văn Bân đến phía sau còn muốn làm không rõ ràng lắm trạng huống, còn tại thầm oán này thầm oán kia, không khỏi hé miệng cười trộm.

“Còn cười? Lại nói tiếp đều tại các ngươi, thực muốn làm không hiểu Vân Kiệt cho các ngươi quán cái gì

thuốc mê, các ngươi này đó nữ nhân thế nhưng đột nhiên trở nên như vậy điên cuồng như vậy bưu hãn! Mị lực ngân tòa các công chúa thật muốn đều giống các ngươi như vậy, ta xem quá không được vài ngày phải đóng cửa!" Trương Văn Bân gặp Triệu Nhã Tình hé miệng cười trộm, nhịn không được trừng mắt nói.

Hiện tại trong ghế lô liền thặng Triệu Nhã Tình một nữ nhân, hắn đương nhiên là tái không có gì hay kiêng kị.

"Thiết, ai làm cho kia hai người có mắt không tròng, cũng không nhìn xem chính mình là cái gì mặt hàng, thế nhưng ngay cả Kiệt ca cũng dám mắng! Kiệt ca ngươi nói là không?" Triệu Nhã Tình khinh thường bĩu môi, sau đó ôm Hạ Vân Kiệt cánh tay lạc lạc thanh nói.

Trước mặt Trương Văn Bân mặt, bị Triệu Nhã Tình như vậy ôm cánh tay, Hạ Vân Kiệt hơi có chút xấu hổ, vội vàng bắt tay rút đi ra, ăn ngay nói thật nói:"Bân ca, kỳ thật nghiệp vụ sự tình ngươi thực không cần lo lắng. Ta cùng Siêu Thắng tập đoàn chủ tịch là bạn tốt, ta nghĩ làm cho Kim Lộ bia tiến siêu thị, điểm ấy mặt mũi nàng còn là hội bán cho ta."

"Thiếu xuy ngưu ! Siêu Thắng tập đoàn chủ tịch là ngươi bạn tốt? Ngươi để làm chi không nói Wal-Mart lão tổng cũng là ngươi hảo bằng hữu a!" Trương Văn Bân một bên trong lòng tiếc hận cùng thầm mắng Hạ Vân Kiệt đưa lên cửa đậu hủ cũng không ăn, một bên bĩu môi châm chọc nói.

Này cũng khó trách Trương Văn Bân áp căn không tin, hắn cũng không phải ngày đầu tiên nhận thức Hạ Vân Kiệt. Trước kia bọn họ hai không chỉ có cùng nhau tễ quá nhiều lắm cũng liền sáu mươi bình phương cho thuê phòng, hơn nữa nay Hạ Vân Kiệt lại hắn thủ hạ một gã doanh tiêu trợ lý.

Nay vị này từng hợp thuê giả, hiện tại hắn trợ lý, thế nhưng nói với hắn hắn cùng Siêu Thắng tập đoàn lão tổng là bạn tốt!

Này khả năng sao? Siêu Thắng tập đoàn a, kia cũng không phải là cái gì Tam Bảo trấn trên tiểu thực phẩm điếm, kia nhưng là ở toàn bộ nước cộng hoà đều có thể phải tính đến xích siêu chợ đoàn!

“Kiệt ca như thế nào khả năng thổi……” Dán Hạ Vân Kiệt Triệu Nhã Tình gặp Trương Văn Bân thế nhưng nói Hạ Vân Kiệt ở xuy ngưu, lập tức không chịu phạm. Ở nàng xem đến ngay cả Trầm Tử Lương nhân vật như vậy đều phải cung eo cùng Kiệt ca nói chuyện, kia Siêu Thắng tập đoàn chủ tịch lại có cái gì rất giỏi !

“Ha ha.” Hạ Vân Kiệt xua tay đánh gãy Triệu Nhã Tình, cười nhìn Trương Văn Bân nói:“Không tin đánh đổ, dù sao siêu thị sự tình bao ở ta trên người, bất quá Triệu Tiểu Nhã sự tình ta liền lực bất tòng tâm, còn phải dựa vào chính ngươi cố gắng.”

Gặp Hạ Vân Kiệt “Xuy ngưu” Khi, mặt không đỏ tâm không khiêu, Trương Văn Bân nhưng thật ra nổi lên như vậy một tia hoài nghi, hỏi:“Đừng cho ta nói cái gì tập đoàn chủ tịch, ngươi nói phá thiên ta cũng vậy không tin. Tiểu tử ngươi cho ta thấu cái để đi, có phải hay không thực nhận thức cái gì siêu thị có điểm thực quyền nhân vật? Ta thảo, sẽ không là ngươi trước kia khách hàng đi?”

Nói đến mặt sau, Trương Văn Bân đột nhiên nhớ tới Hạ Vân Kiệt trước kia thân phận, không khỏi bừng tỉnh đại ngộ kêu lên.

“Mẹ nó, nhất định là ! Tiểu tử ngươi con mẹ nó thật đúng là ngưu bức!” Không đợi Hạ Vân Kiệt trở về chỗ cũ lại đây Trương Văn Bân câu nói kia là cái gì ý tứ khi,

Trương Văn Bân đã muốn liên tưởng đến vừa rồi các công chúa vì hắn mà biểu hiện ra ngoài quá khích hành vi, càng nghĩ càng có đạo lý, nhịn không được hướng về phía Hạ Vân Kiệt giơ ngón tay cái lên, vẻ mặt bội phục sỗ sàng nói.

“Ta dựa vào! Tiểu tử ngươi nghĩ đến đâu đi!” Hạ Vân Kiệt nhìn Trương Văn Bân vẻ mặt dâm loạn biểu tình, rốt cục hiểu được hắn trong miệng khách hàng là cái gì ý tứ, tức giận đến nhịn không được đối với hắn ngực cho một quyền.

“Hắc hắc, huynh đệ ta hiểu được, ta hiểu được. Bất quá ba trăm sáu mươi nghề nghề nghề ra Trạng Nguyên, kỳ thật ta còn là cử hâm mộ của ngươi, đáng tiếc ta không kia……” Trương Văn Bân không chút nào không sao cả sờ sờ ngực, tiếp tục vẻ mặt sỗ sàng nói.

“Ta……” Hạ Vân Kiệt nhìn Trương Văn Bân hoàn toàn không nói gì, hơn nửa ngày rõ ràng đứng lên nói:“Tính, lười với ngươi giải thích, cũng lười với ngươi uống rượu, dù sao vừa rồi ở trên bàn rượu đã muốn uống không ít, trở về đi.”

“Ta thảo, hồi cái gì hồi nha! Ghế lô là ấn giờ tính toán, hiện tại một giờ đều còn chưa tới đâu, hơn nữa nơi này còn có vài bình khai điệu rượu đâu, không uống điệu chẳng phải lãng phí!” Trương Văn Bân lại một phen giữ chặt Hạ Vân Kiệt nói.

“Muốn uống ngươi uống, dù sao ta phải đi.” Hạ Vân Kiệt không biết tái ngốc đi xuống này Trương Văn Bân miệng còn có thể phun ra cái gì xấu xa nói đến, cũng là không muốn tái cùng thằng nhãi này xả đi xuống.

“Ta thảo, cứng cỏi. Ta con mẹ nó lúc trước như thế nào sẽ nhất thời đầu óc hồ đồ chiêu tiểu tử ngươi đâu! Nhưng ngươi dù sao cũng phải chờ ta đem trướng cấp

kết đi.” Trương Văn Bân gặp Hạ Vân Kiệt không chịu tiếp tục lưu lại, chính mình một người ngốc đi xuống cũng không có ý nghĩa, đành phải hét lên.

Nói xong Trương Văn Bân lại hướng Triệu Nhã Tình nói:“Nhã Tình là đi? Làm cho người ta đem giấy tờ lấy lại đây.”

Nói chuyện khi, Trương Văn Bân còn không vong tùy tay linh khởi một lọ đã muốn mở nắp bia, nói vừa xong liền đối với miệng cô lỗ cô lỗ mãnh quán mấy khẩu.

“Mẹ nó, này đều là tiền a!” Quán mấy khẩu sau, Trương Văn Bân dùng sức lau khóe miệng, oán hận mắng.

Mắng qua sau, Trương Văn Bân mới phát hiện Triệu Nhã Tình còn đứng ở nơi nào không nhúc nhích, chính là hé miệng nhìn hắn cười khẽ.

“Cười cái gì, còn không gọi người đem giấy tờ lấy đến?” Trương Văn Bân thấy thế tức giận nói.

“Bân ca, có Kiệt ca ở, đêm nay đương nhiên tất cả đều miễn đan a.” Triệu Nhã Tình mỉm cười nói.

Trương Văn Bân nghe vậy không khỏi giật mình ở, một hồi lâu nhi mới không thể tin được nói:“Thật sự miễn đan, ra vẻ không ít tiền nga!”

“Được rồi, đi thôi!” Hạ Vân Kiệt gặp Trương Văn Bân một bộ không thể tin được kinh ngạc biểu tình, tức giận kéo qua hắn cánh tay liền ra bên ngoài túm, mà Triệu Nhã Tình thấy thế sớm đã lắc lắc khêu gợi thân hình như rắn nước vội vàng đem cửa ghế lô mở ra.

“Tiểu tử ngươi thực ngưu bức! Làm này một hàng làm được ngươi này cảnh giới tuyệt đối xem như đăng phong tạo cực, thế nhưng ngay cả công chúa đều khăng

khăng một mực cho ngươi trả tiền!” Gặp quả thực một phân tiền không tốn liền ra mị lực ngân tòa, đứng ở cửa hồi đầu nhìn liếc mắt một cái bầu trời đêm hạ đèn nê ông lóe ra “Mị lực ngân tòa” Bốn chữ to, Trương Văn Bân lại nhịn không được hướng Hạ Vân Kiệt giơ ngón tay cái lên.

Hiển nhiên đối với Trương Văn Bân mà nói, Hạ Vân Kiệt là vịt giới đệ nhất nhân so với hắn là cái gì lão tổng bằng hữu càng dễ dàng nhận một ít.

Hạ Vân Kiệt gặp Trương Văn Bân đến bây giờ còn linh không rõ ràng lắm trạng huống, thật đúng là tưởng đá hắn một hai chân. Hắn đã nghĩ không rõ, bình thường cử thông minh một người, như thế nào gặp được việc này đầu óc sẽ không biện pháp chuyển quá loan đến đâu?

Hạ Vân Kiệt cũng không ngẫm lại, chính hắn bởi vì là đương sự, cho nên cảm thấy nhận đứng lên có vẻ dễ dàng, nhưng đổi thành người khác lại làm sao có dễ dàng như vậy?

Đây là sự thật thế giới cũng không phải cái gì tiểu thuyết, cũng không phải cái gì đồng thoại thế giới! Trương Văn Bân sức tưởng tượng tái phong phú, lại như thế nào dự đoán được hắn trợ lý kỳ thật là cái “Siêu nhân”.

Tuy rằng ca không xướng thành, nhưng Hạ Vân Kiệt về nhà khi, thời gian cũng kém không nhiều lắm đã muốn là mười đến giờ.

Trầm Lệ Đề còn chưa ngủ thấy, lúc này chính bọc áo ngủ, ôm hai đầu gối ngồi ở trên sô pha xem phim truyền hình, nhìn thấy Hạ Vân Kiệt trở về, nàng lập tức liền nhảy dựng lên, nói:“Hôm nay như thế nào như vậy trễ mới trở về?”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi thật to cảm khái này cuộc sống biến hóa thật là có ý tứ, còn nhớ rõ hơn một tháng tiền, chính hắn một điểm trở về, nàng hội rất ngạc nhiên hỏi “Hôm nay như thế nào sớm như vậy trở về?”, nay lại vừa vặn phản một phản.

“Di, cái gì mùi? Ngươi lại đi lêu lổng !” Làm Hạ Vân Kiệt chính âm thầm cảm khái cuộc sống biến hóa khi, Trầm Lệ Đề cái mũi nhỏ đã muốn giống cẩu cái mũi giống nhau tiến đến hắn trên người loạn khứu, sau đó lại đột nhiên theo hắn quần áo thượng lấy ra vài cọng tóc.

Lại là hồng, hắc, hoàng……

Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề tú mục trừng trừng theo dõi hắn, hận không thể trừu chính mình một bạt tai.

Ngươi nói chính mình tốt xấu cũng là một vị vu sư, như thế nào đồng dạng sai lầm hội hợp với phạm hai lần đâu! Lần trước bởi vì này sự kiện, đã muốn huyên hai người không thoải mái, lần này thế nhưng còn đem nước hoa vị cùng nữ nhân sợi tóc mang về gia đến, này không phải thuần tâm tự tìm phiền phức sao?

Tân một tuần lại sát trở về trang đầu chu nhân khí bảng đan. Cảm tạ các vị thư hữu đề cử phiếu duy trì, cảm tạ long mộng duyên, hải tịch, một người chuyện xưa 123, tịch dương ‖ trăng tàn, phao béo phì đại hải chờ năm vị thư hữu đánh thưởng. Cảm tạ long mộng duyên thư hữu trở thành quyển sách vị thứ tư minh chủ!

Vì chúc mừng long mộng duyên thư hữu trở thành quyển sách vị thứ tư minh chủ, hôm nay sẽ có tam chương đổi mới. Đây là thứ nhất chương, mặt sau hai chương hội phân biệt tại hạ ngọ cùng buổi tối đưa lên.

Bảng đơn vị trí còn nguy ngập nguy cơ, khẩn cầu thư

hữu nhóm có thể lại cho điểm lực! Không thắng cảm kích!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 147 : Ngoài ý muốn điện thoại

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-22 14:56:46.0 số lượng từ:3017

Cũng may này một tháng tiêu thụ còn là không bạch chạy, Hạ Vân Kiệt rất nhanh liền giả bộ một bộ thực bất đắc dĩ biểu tình nói:“Không có biện pháp, chạy nghiệp vụ thôi, xã giao luôn khó tránh khỏi, kỳ thật cái loại này trường hợp ta cũng không muốn đi.”

“Lừa quỷ đi, ta xem ngươi là ước gì.” Trầm Lệ Đề lập tức khinh thường nói, bất quá sắc mặt lại dịu đi xuống dưới.

“Thật sự, không lừa ngươi. Ta cảm giác chạy doanh tiêu này một hàng thực không thích hợp ta, hơn nữa giống đêm nay giống nhau ta thật sự không thích ứng, cho nên còn là quyết định từ chức.” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề sắc mặt dịu đi xuống dưới, không khỏi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó vẻ mặt còn thật sự nói.

Trên thực tế, Hạ Vân Kiệt cũng quả thật cảm thấy loại này chạy nghiệp vụ phương thức căn bản không thích hợp hắn. Nhưng đầu năm nay, xã hội không khí như thế, có đôi khi ngươi thật muốn tại đây một hàng làm ra thành tích đến, cũng là không thể không đi thích ứng nó.

Hạ Vân Kiệt thân là một thế hệ Vu Hàm môn chưởng môn, tự nhiên không muốn thông đồng làm bậy, một khi đã như vậy, đương nhiên chỉ có thể từ chức rời khỏi.

“Này, kỳ thật, chạy nghiệp vụ thôi, có chút trường hợp thượng hoạt động nên tham dự còn là tham dự, chỉ cần chính mình chú ý chính là, từ chức sẽ không tất yếu đi.” Trầm Lệ Đề không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thế nhưng bởi vì

chính mình một câu, nói muốn từ chức, không khỏi bị hoảng sợ, đồng thời trong lòng không hiểu chảy qua một tia ngọt tư tư.

“Không phải, ta đã muốn quyết định từ chức. Dù sao cũng không phải không nên tại đây con đường thắt cổ chết!” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ngươi này đứa ngốc! Bất quá, tính, từ chức cũng tốt, cùng lắm thì một lần nữa tìm công tác.” Gặp Hạ Vân Kiệt kiên quyết muốn từ chức, Trầm Lệ Đề liếc trắng mắt, oán trách nói, nhưng trong giọng nói lại lộ ra một tia thích cùng cảm động.

“Ta cũng nghĩ như vậy.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ngươi nha ngươi? Buổi tối uống bao nhiêu rượu? Miệng đầy tửu khí, ta đi cho ngươi pha chén trà.” Trầm Lệ Đề nghe vậy lại độ trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nhưng này trong ánh mắt lại rõ ràng mang theo một tia ôn nhu cùng đau lòng, sau đó quả thực lắc mông chi đi phòng bếp cấp Hạ Vân Kiệt châm trà đi.

Hạ Vân Kiệt nhìn Trầm Lệ Đề kia khêu gợi bóng dáng, nhớ tới nàng vừa rồi kia liếc mắt một cái ôn nhu cùng yêu thương, không khỏi có chút ngây ngốc, một tia nói không rõ nói không rõ ấm áp ngọt ngào lặng yên ở hắn tâm oa lý chảy qua.

“Thất thần làm gì? Ngồi xuống uống điểm trà giải giải rượu.” Trầm Lệ Đề rất nhanh liền bưng tới nước trà, gặp Hạ Vân Kiệt còn ngây ngốc ở tại chỗ, không khỏi sẳng giọng.

“Nga!” Hạ Vân Kiệt ứng thanh, sau đó ngoan ngoãn ngồi xuống tiếp nhận Trầm Lệ Đề đưa qua nước trà.

Gặp Hạ Vân Kiệt ngồi xuống uống trà, Trầm Lệ Đề lại

xoay người vào phòng rửa mặt, không trong chốc lát trong tay cầm một cái còn mạo hiểm nhiệt khí khăn mặt đi ra.

“Cấp, sát đem mặt đi.” Trầm Lệ Đề cầm khăn mặt đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, đem khăn mặt đưa cho hắn nói.

Bất quá Hạ Vân Kiệt nhưng không có tiếp nhận khăn mặt, mà là thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm Trầm Lệ Đề xem, giống như trên mặt nàng dài quá hoa dường như.

Không có biện pháp, thật sự là Trầm Lệ Đề đêm nay đối hắn thật tốt quá, nhưng lại là ở hắn “Lêu lổng” Trở về bị phát hiện sau, này thật sự rất khác thường.

Tục ngữ nói, sự ra khác thường tất có yêu! Hạ Vân Kiệt trong lòng thật là có điểm không yên bất an, không biết này Trầm Lệ Đề đêm nay trong hồ lô đến tột cùng trang là cái gì dược.

“Nhìn cái gì vậy? Chưa thấy qua mỹ nữ sao?” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt nhìn chằm chằm chính mình xem, mặt đẹp không khỏi hơi hơi đỏ lên, sẳng giọng.

“Khụ khụ, chưa thấy qua mỹ nữ đối ta tốt như vậy.” Hạ Vân Kiệt cuống quít nói.

“Có ý tứ gì? Ta trước kia đối với ngươi không tốt sao?” Trầm Lệ Đề nghe vậy xem thường nói.

“Không phải, không phải, ngươi trước kia cũng rất tốt, bất quá đêm nay có điểm thật tốt quá.” Hạ Vân Kiệt cuống quít tiếp nhận khăn mặt nói, nói xong sau, lại nhịn không được ngắm Trầm Lệ Đề liếc mắt một cái, còn đừng nói, ngọn đèn hạ mặt đẹp ửng đỏ Trầm Lệ Đề thật sự là nói không nên lời kiều diễm động lòng người, chính là không biết vì cái gì, Hạ Vân Kiệt trong lòng luôn có một tia không nỡ.

“Đối với ngươi được không sao?” Trầm Lệ Đề xem thường nói.

“Kia đổ không phải, chính là trong lòng cảm giác không nỡ, tổng cảm giác sự tình không đơn giản như vậy!” Hạ Vân Kiệt rốt cục cố lấy dũng khí, ăn ngay nói thật nói.

“Ngươi!” Trầm Lệ Đề thật đúng là không nghĩ tới chính mình đối Hạ Vân Kiệt đỡ, người này còn nghi thần nghi quỷ đi lên, không khỏi buồn bực một phen đoạt lấy trong tay hắn còn không có tới kịp sát mặt khăn mặt, thở phì phì nói:“Đối với ngươi người này chính là không thể tốt!”

Nói xong Trầm Lệ Đề liền xa xa đối với phòng rửa mặt, đem khăn mặt cấp ném đi qua.

“Hừ! Muốn tưởng rửa mặt, chính mình đi phòng tắm tẩy, bổn tiểu thư không hầu hạ !” Nói xong, Trầm Lệ Đề uốn éo thân hình như rắn nước, đặng đặng đặng nâng dép lê trực tiếp vào chính mình phòng ngủ, sau đó “Phanh” một tiếng đóng cửa phòng.

Hạ Vân Kiệt nhìn nhắm chặt cửa phòng ngủ, đầu tiên là phát ra một trận lăng, sau đó mới thật dài thở phào nhẹ nhõm.

Nữ nhân này cuối cùng khôi phục bình thường !

“Xì! Này bị coi thường tên!” Trong phòng ngủ, vốn là thở phì phì bĩu môi Trầm Lệ Đề, không biết nhớ tới cái gì, đột nhiên nhịn không được nở nụ cười.

Vội vàng vọt tắm, Hạ Vân Kiệt trở lại chính mình phòng ngủ.

Nhìn hạ thời gian mười điểm ba mươi phân, tuy rằng thời gian đã muốn không còn sớm, nhưng nhớ tới

Trương Văn Bân sự tình, Hạ Vân Kiệt còn là cấp Siêu Thắng tập đoàn chủ tịch Chung Dương Dĩnh bát đi điện thoại.

Kỳ thật Hạ Vân Kiệt nhiều lo lắng, giống Chung Dương Dĩnh loại này đem sự nghiệp làm lớn như vậy nữ cường nhân, bình thường đều là tinh lực so với thường nhân tràn đầy. Hơn nữa gần nhất bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ, Siêu Thắng tập đoàn trù đến hai bút lớn vô tức cho vay, đang đứng ở kịch liệt mở rộng kinh doanh môn quy thời kì, Chung Dương Dĩnh trong khoảng thời gian này không ít thời điểm đều là qua 0 giờ sau mới trên giường ngủ.

Hôm nay cũng không ngoại lệ, làm Hạ Vân Kiệt gọi điện thoại cấp Chung Dương Dĩnh khi, nàng đang ở lật xem Siêu Thắng tập đoàn ở Tây Lĩnh tỉnh tỉnh lị lĩnh châu khai siêu thị kế hoạch thư. Tây Lĩnh tỉnh ở nước cộng hoà tây bắc, trước kia Siêu Thắng tập đoàn phát triển chủ yếu là lấy Giang Nam tỉnh vì trung tâm, sau đó hướng bốn phía vùng duyên hải kinh tế cường tỉnh khuếch trương, giống Tây Lĩnh tỉnh như vậy tây bắc tỉnh cũng là Siêu Thắng tập đoàn mới nhất phát triển phương hướng.

Cũng chương hiển Chung Dương Dĩnh chuẩn bị đem Siêu Thắng siêu thị khai biến cả nước các nơi dã tâm!

Di động tiếng chuông đột nhiên vang lên, đánh gãy Chung Dương Dĩnh ý nghĩ. Nàng khép lại kế hoạch thư, nhu nhu mũi, sau đó tùy tay lấy quá các ở một bên di động.

Bất quá làm của nàng ánh mắt đảo qua di động màn hình thượng biểu hiện dãy số khi, thân mình chợt cứng lại rồi, ánh mắt ngơ ngác nhìn chằm chằm màn hình lóe ra dãy số.

Chung Dương Dĩnh chưa từng có nhớ số điện thoại di động thói quen, nhưng này dãy số lại căn bản không cần nhớ liền sớm đã thật sâu khắc ở của nàng trong đầu, tựa như kia khuôn mặt giống nhau, căn bản không cần đi nhớ, tổng hội ở lơ đãng gian xuất hiện ở của nàng trong đầu.

Tuy rằng khoảng cách lần trước cùng này dãy số trò chuyện bất quá vừa mới vừa qua khỏi đi hơn một tháng, nhưng Chung Dương Dĩnh lại cảm giác giống như đã qua rất dài rất dài thời gian. Theo ngây thơ không biết cô gái, đến bây giờ thành chìm nổi thương giới nhiều năm nữ cường nhân, Chung Dương Dĩnh cho tới bây giờ không nghĩ tới, chính mình thế nhưng hội như vậy nhớ thương tưởng niệm một nam nhân, nhưng lại là một vị mới hai mươi tuổi người trẻ tuổi.

Vài lần, Chung Dương Dĩnh nhịn không được đều muốn cho hắn đánh cái điện thoại, nói thượng vài câu, hoặc là ước đi ra uống cái cà phê, nhưng nàng cuối cùng lại không có thể cố lấy này dũng khí.

Bởi vì hắn là như thế trẻ tuổi, thân phận của hắn lại là như thế thần bí cao quý. Ở gì nam nhân trước mặt, Chung Dương Dĩnh có thể cao ngạo ngẩng đầu, ưỡn ngực, chỉ có ở trước mặt hắn, Chung Dương Dĩnh tổng hội kìm lòng không được cảm thấy một tia tự biết xấu hổ.

Mặc dù ở rất nhiều nam nhân trong mắt, nàng như trước là như vậy phong thái mê người, bộ ngực như trước còn là thực kiên đĩnh no đủ, thậm chí bởi vì khí chất, bởi vì tuổi duyên cớ, ở rất nhiều nam nhân trong mắt, Chung Dương Dĩnh trên người có thanh xuân cô gái không có khả năng có thành thục gợi cảm cùng cao quý phong vận, là một vị đối nam nhân có càng trí mạng lực hấp dẫn nữ nhân. Nhưng mỗi khi Chung Dương Dĩnh nhất tưởng khởi Hạ Vân Kiệt, lại luôn kìm lòng không được

nhớ tới chính mình tuổi, nhớ tới chính mình từ từ già đi dung nhan, về phần nàng hướng đến dẫn nghĩ đến hào tài phú, nàng cũng là ngay cả tưởng cũng không sẽ đi nhớ tới.

Tài phú ở trước mặt hắn lại bị cho là cái gì?

Áp chế trong lòng kích động mà phức tạp cảm xúc, Chung Dương Dĩnh cuối cùng tiếp nổi lên điện thoại.

“Chung tỷ ngượng ngùng, quấy rầy ngươi nghỉ ngơi.” Trong điện thoại truyền đến trước sau như một thân thiết mà tuổi trẻ quen thuộc thanh âm.

“Như thế nào hội đâu, ta còn không ngủ đâu.” Chung Dương Dĩnh nói.

“Ngủ mỹ dung đối nữ nhân rất trọng yếu, Chung tỷ phải chú ý nghỉ ngơi a.” Hạ Vân Kiệt nghe nói Chung Dương Dĩnh đến bây giờ còn chưa ngủ, không khỏi quan tâm nói.

“Nghe lời ngươi ý tứ là ta đã muốn thực lão, không thể tái thức đêm ?” Chung Dương Dĩnh cười tự giễu nói.

“Như thế nào hội đâu! Chung tỷ ngươi phong nhã hào hoa đâu!” Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới Chung Dương Dĩnh như vậy mẫn cảm, cuống quít nói.

“Gạt người! Ta muốn chính phong nhã hào hoa, ngươi hội thời gian dài như vậy cũng không đánh cho ta cái điện thoại?” Chung Dương Dĩnh u oán nói. Bất quá nói ra miệng sau, Chung Dương Dĩnh liền hối hận.

Này không phải nàng phải nói lời nói!

“Khụ khụ, gần nhất vội vàng công tác, cho nên liền……” Hạ Vân Kiệt có chút lúng túng nói. Kỳ thật hắn cũng

không phải không nghĩ tới cấp cho Chung Dương Dĩnh gọi điện thoại, chính là hai người một cái là tập đoàn công ty lão tổng, một cái chính là cái bình thường người làm công, hai người trong lúc đó thật sự không bao nhiêu tiếng nói chung, hơn nữa Hạ Vân Kiệt vốn sẽ không là người chủ động. Đương nhiên tối mấu chốt còn là hai người từng có quá một đoạn có vẻ ái muội xấu hổ quan hệ, điều này làm cho Hạ Vân Kiệt có chút sợ hãi cấp Chung Dương Dĩnh gọi điện thoại.

“Ta hiểu được, Hạ đại sư quý nhân nhiều việc. Đúng rồi, như vậy vãn gọi điện thoại cho ta đến tột cùng có chuyện gì? Không phải muốn mời ta uống cà phê đi?” Gặp Hạ Vân Kiệt trả lời có chút ấp úng, Chung Dương Dĩnh không biết vì cái gì tâm tình đột nhiên trở nên phá lệ sáng sủa đứng lên, khóe miệng nhịn không được toát ra mỉm cười, ngữ khí thoải mái mà hỏi.

Nữ nhân sâu sắc trực giác nói cho Chung Dương Dĩnh, nàng ở trong lòng hắn còn là có nhất định địa vị, nếu không giáp mặt đối vấn đề này khi, hắn nói chuyện sẽ không như vậy ấp úng.

Đối với Chung Dương Dĩnh mà nói, này đã muốn vậy là đủ rồi!

“Uống cà phê hiện tại có chút đã quá muộn, ngày mai buổi sáng mời ngươi, thuận tiện cho ngươi giới thiệu cái bằng hữu, nếu có thể trong lời nói còn mời ngươi vị này lão tổng giúp cái việc.” Hạ Vân Kiệt cũng nghe ra Chung Dương Dĩnh ngữ khí biến hóa, nghe vậy cũng thực tự nhiên thoải mái mà nói.

“Sự tình gì a? Thế nhưng còn đáng giá ngươi tự mình khuya khoắt đánh cho ta điện thoại.” Chung Dương Dĩnh nghe vậy không khỏi hiếu kỳ nói.

Trải qua quá Ma Sinh thương sự sự tình, Chung Dương

Dĩnh nhưng là biết rõ Hạ Vân Kiệt thần bí lợi hại.

Thứ hai canh, buổi tối còn có đệ tam canh.

Buổi sáng lại có thư hữu đánh thưởng, cảm tạ thanh mộc cùng Thương Hải hiệp hai vị thư hữu đánh thưởng.

Viết sách cần bị khẳng định, chỉ có bị khẳng định mới có thể kích tình bắn ra bốn phía, mới có cố gắng mã tự động lực, cảm tạ thư hữu nhóm tự khai thư tới nay duy trì, khẩn cầu tiếp tục duy trì, tiếp tục hướng bảng đan thượng hướng!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 148 : Ta kêu Chung Dương Dĩnh

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-22 17:16:05.0 số lượng từ:3149

“Ha ha, là một vị trước kia theo ta cùng nhau hợp thuê phòng bằng hữu, hiện tại ở Kim Lộ bia hán công tác……” Hạ Vân Kiệt đem sự tình bao gồm hắn cùng Trương Văn Bân quan hệ đại khái nói một lần.

“Ngươi người này thật đúng là làm cho người ta nhìn không thấu, rõ ràng bản sự đại dọa người lại cố tình còn nơi nơi tìm công tác làm công.” Chung Dương Dĩnh nghe vậy dở khóc dở cười nói.

“Ha ha, đây là của ta một loại tu luyện phương thức, cụ thể với ngươi giải thích đứng lên sẽ có chút phức tạp.” Hạ Vân Kiệt ăn ngay nói thật nói.

“Nguyên lai là như vậy, kỳ thật ngươi không tất yếu theo ta giải thích, ta biết ngươi làm như vậy khẳng định có chính ngươi nguyên nhân. Kim Lộ bia hán sự tình chính là việc nhỏ một kiện, ngươi mở miệng, ta nhất định hội làm được phiêu lượng xinh đẹp.” Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt ngay cả có liên quan tu luyện sự tình cũng cùng nàng ăn ngay nói thật, trong lòng không khỏi cảm thấy ngọt tư tư, vội vàng nói.

“Ha ha, kia cảm ơn Chung tỷ. Cụ thể này một khối như thế nào thao tác ta không hiểu, ngày mai cùng nhau uống cà phê khi ngươi cùng Trương Văn Bân kể lại tán gẫu.” Hạ Vân Kiệt cười nói tạ nói.

“Chúng ta trong lúc đó cần nói cảm ơn sao? Nếu thật muốn nói cảm ơn, cũng có thể là ta!” Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt hướng nàng nói lời cảm tạ, không

khỏi cả giận nói.

“Ha ha, là ta không đúng, kia về sau ta đừng nói. Đúng rồi, các ngươi giải phóng lộ siêu thị có vị rượu thủy phiến khu quản lí kêu Tạ Minh Thông, người này phẩm hạnh rất kém cỏi, ngươi tìm cái thời gian đem hắn từ đi.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười mình kiểm điểm một chút, sau đó nâng lên hạ Tạ Minh Thông người này.

Đừng nói chính là tập đoàn phía dưới một nhà siêu thị một vị rượu thủy phiến khu quản lí, cho dù là tập đoàn cao tầng lãnh đạo, chỉ cần Hạ Vân Kiệt mở miệng, Chung Dương Dĩnh cũng sẽ không chút do dự từ điệu, cho nên Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt nhắc tới Tạ Minh Thông, không hỏi một tiếng là chuyện gì, nói thẳng:“Tốt, ta ngày mai khiến cho người sự bộ bắt hắn cho xa thải.”

Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng sẽ không đem chính là một cái Tạ Minh Thông để ở trong lòng, đề cập qua sau còn chưa tính. Hai người lại hàn huyên vài câu, ước tốt lắm ngày mai uống cà phê thời gian cùng địa điểm liền treo điện thoại.

Đáng thương Tạ Minh Thông còn không biết, qua tối nay hắn đã đem thất nghiệp. Lúc này ở nữ nhân trên người chiếm được thật lớn thỏa mãn sau hắn chính ngưu bức hò hét đối Hứa Nhạc Bình nói:“Hứa lão đệ ngươi yên tâm, Kim Lộ bia tiến tràng sự tình bao ở ta trên người.”

“Kia thật cám ơn Tạ quản lí, ngài yên tâm, đến lúc đó nên cho ngài chỗ tốt tuyệt đối không phải ít.” Hứa Nhạc Bình gặp Tạ Minh Thông rốt cục mở miệng đáp ứng xuống dưới, không khỏi mừng rỡ nói.

“Còn là Hứa lão đệ ngươi hiểu chuyện, quả nhiên không hổ là người làm tổng giám.” Tạ Minh Thông nghe được “Ưu việt” Hai chữ, say khướt đôi mắt nhỏ tình lập tức

liền sáng đứng lên, vỗ Hứa Nhạc Bình bả vai nói.

“Tạ quản lí quá khen, chủ yếu còn là dựa vào ngài hỗ trợ mới được a!” Hứa Nhạc Bình thúc ngựa nói.

“Ha ha!” Hai người liếc nhau, sau đó hiểu lòng không tuyên phá lên cười.

……

Ngày hôm sau, Hạ Vân Kiệt còn chưa tới đi làm thời gian liền cấp Trương Văn Bân bát đi điện thoại.

“Sảo đã chết, ta nói Vân Kiệt ngươi sẽ không có thể yên tĩnh trong chốc lát sao? Sớm như vậy đánh cho ta điện thoại làm gì?” Điện thoại kia đầu Trương Văn Bân còn đang ngủ, tiếp khởi điện thoại tức giận nói.

“Không phải đâu, Bân ca ngươi hôm nay không cần đi làm sao? Như thế nào còn đang ngủ?” Hạ Vân Kiệt kỳ quái nói.

“Thượng cái gì ban a? Ngươi cho là đã xảy ra tối hôm qua sự tình sau, Hứa Nhạc Bình còn có thể buông tha ta sao? Triệu lão bản còn có thể làm cho ta tiếp tục ở lại công ty bên trong sao? Dù sao là cuốn gói mệnh, ta sớm như vậy đi thượng cái gì ban?” Trương Văn Bân tức giận nói.

“Sao cái gì vưu ngư a! Chẳng lẽ ngươi không nghĩ muốn của ngươi Triệu Tiểu Nhã sao? Bất quá có một chút có thể khẳng định, nếu ngươi bây giờ còn không cho ta rời giường, sau đó ở tám giờ rưỡi trước đuổi tới tân khang lộ tác liệt cà phê quán, ngươi sẽ chờ bị cuốn gói đi.” Hạ Vân Kiệt gặp Trương Văn Bân nguyên lai đã muốn làm tốt bị cuốn gói chuẩn bị, không khỏi dở khóc dở cười nói.

“Sáng sớm phải đi cà phê quán, tiểu tử ngươi trong hồ lô đến tột cùng ở bán cái gì dược? A, sẽ không là ngươi thật sự ở Siêu Thắng siêu thị có thân mật lão khách hàng đi?” Trương Văn Bân nghe vậy đầu tiên là một trận khó hiểu, tiếp theo đột nhiên bừng tỉnh đại ngộ kêu lớn lên.

Sau đó lập tức một cái lư lăn lộn theo trên giường đi lên, một bên đứng lên mặc quần áo, còn một bên không quên nói nhỏ nói:“Ta nói tiểu tử ngươi tối hôm qua như thế nào như vậy trấn định đâu? Nguyên lai thật là có liêu, ngươi yên tâm ta tám giờ rưỡi trước nhất định đúng giờ đuổi tới. Nga, đúng rồi, đối phương xinh đẹp không xinh đẹp, sẽ không là lão đại mẹ đi? Thật muốn như vậy, ngươi vì bia hán hy sinh liền quá lớn, bất quá ngươi yên tâm, quốc dân đảng là sẽ không quên ngươi, nhất định hội…… Uy, uy, ta thảo, thế nhưng treo!”

Hạ Vân Kiệt đương nhiên vô tâm tình nghe Trương Văn Bân nói hươu nói vượn. Bất quá quải điệu điện thoại sau, Hạ Vân Kiệt đứng ở gương trước mặt chiếu nửa ngày, hắn đã nghĩ không thông, chính mình sao suất khí khỏe mạnh, thuần phác thành thật nam nhân, như thế nào sẽ có người cho rằng chính mình là đồng chí cùng vịt đâu?

Chính mình đến tột cùng làm sao giống a?

Làm Hạ Vân Kiệt đuổi tới tân khang lộ tác liệt cà phê quán khi, Chung Dương Dĩnh đã muốn ở tại.

Nhìn đến Hạ Vân Kiệt lại đây, Chung Dương Dĩnh vội vàng đứng dậy mặt mang mỉm cười hướng hắn nghênh đi.

Chung Dương Dĩnh hôm nay trên thân mặc một kiện màu đen một chữ lĩnh màu đen ngực, ngoại đáp một kiện dưa hấu hồng tuyết nhung châm chức tiểu áo dệt

kim hở cổ, hạ thân là một kiện màu trắng bút máy khố, bút máy khố đem của nàng cái mông cùng đùi bao vừa đúng. Nghênh diện đi tới, vừa có vẻ hưu nhàn lại lộ ra một tia chức nghiệp nữ cường nhân giỏi giang lưu loát, làm cho người ta kìm lòng không được sẽ bị nàng hấp dẫn.

Ít nhất Hạ Vân Kiệt phát hiện hơn một tháng không thấy, đột nhiên tái kiến Chung Dương Dĩnh, trong lòng kìm lòng không được có loại kỳ quái cảm xúc ở bắt đầu khởi động.

Nếu một đêm kia, ta lưu lại……

Hạ Vân Kiệt rất nhanh liền súy rớt chính hắn một điên cuồng ý niệm trong đầu, mỉm cười đón nhận đi nói:“Chung tỷ buổi sáng tốt lành, ngượng ngùng ta đến chậm.”

“Không phải ngươi tới đã muộn, là ta tưởng sớm một chút nhìn thấy ngươi, đến sớm.” Chung Dương Dĩnh trắng nõn khuôn mặt hơi hơi đỏ lên nói, không chút nào che dấu chính mình khát vọng nhìn thấy Hạ Vân Kiệt tâm tình.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy có chút xấu hổ nhìn Chung Dương Dĩnh không biết nên như thế nào trả lời mới tốt.

“Xem ngươi? Chẳng lẽ ta liền như vậy đáng sợ sao? Vừa nói tưởng sớm điểm nhìn thấy ngươi liền sợ tới mức nói cũng không sẽ nói ?” Chung Dương Dĩnh thấy thế trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, oán trách nói.

“Khụ khụ, không phải a, chính là……” Hạ Vân Kiệt càng phát ra không biết nên như thế nào trả lời.

Tuy rằng hắn có phi thiên độn địa bản sự, nhưng năm ấy hai mươi tuổi hắn, ở nam nữ cảm tình lại còn là cái chân

chính non.

“Đi a, không cần giải thích a, ta đều hiểu được! Tưởng uống cái gì cà phê? Muốn hay không đến điểm món điểm tâm ngọt, nơi này món điểm tâm ngọt còn là không sai.” Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt xấu hổ không biết nên nói như thế nào nói, không khỏi hé miệng cười, sau đó thân thiết vãn đến Hạ Vân Kiệt tay hướng chỗ ngồi đi đến.

Rất nhiều thời điểm, Chung Dương Dĩnh đều nghĩ không thông, vì cái gì giống Hạ Vân Kiệt như vậy đại nhân vật, trên người thế nhưng còn có như thế ngại ngùng thuần phác như nhà bên đại nam hài một mặt. Loại này ngại ngùng thuần phác cùng hắn chân chính thân phận kịch liệt tương phản, cấu thành một loại chỉ có Hạ Vân Kiệt mới có được độc đáo mị lực, một loại làm cho Chung Dương Dĩnh nhớ thương, muốn ngừng mà không được mị lực!

“Ân, với ngươi giống nhau đi.” Hạ Vân Kiệt gặp Chung Dương Dĩnh vòng vo đề tài, không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, chính là lại lần nữa bị nàng kéo, cánh tay đụng tới nàng bộ ngực tối mềm mại vị trí, tâm lại kìm lòng không được có chút nhộn nhạo, kìm lòng không được nhớ tới một đêm kia lơ đãng gian đỉnh đến một mảnh mềm mại.

Cũng may hai người rất nhanh đi ra vị trí, Chung Dương Dĩnh thực tự nhiên buông lỏng tay ra, sau đó gọi tới người phục vụ giúp Hạ Vân Kiệt điểm thượng cà phê cùng món điểm tâm ngọt.

“Muốn thêm đường sao?” Người phục vụ rất nhanh liền bưng tới Hạ Vân Kiệt muốn cà phê, Chung Dương Dĩnh cầm lấy một bao đặt ở tinh xảo bình quán đường trắng hỏi.

“Ta chính mình đến đây đi.” Hạ Vân Kiệt không thích uống rất khổ cà phê, nghe vậy cười nói.

“Để làm chi? Làm cho ta thay ngươi phục vụ một lần không được sao? Hơn một tháng, nếu không ngươi bằng hữu có chuyện, phỏng chừng ta cũng không thấy được ngươi.” Chung Dương Dĩnh lại trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó dùng tu chỉnh thật sự xinh đẹp móng tay tao nhã vạch tìm tòi trang có bạch đường cát giấy gói to.

“Như thế nào hội đâu? Ta cũng không phải quốc gia người lãnh đạo.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ngươi muốn thật sự là quốc gia người lãnh đạo, ta còn có thể mỗi ngày ở tin tức tiếp âm nhìn đến ngươi đâu!” Chung Dương Dĩnh nói.

Hạ Vân Kiệt cũng không phải du mộc ngật đáp, lại sao lại nghe không hiểu Chung Dương Dĩnh lời nói ý, chính là lời này cũng không hảo tiếp, đành phải ngượng ngùng cười cười.

Chung Dương Dĩnh cũng biết chính mình kỳ thật không nên nói những lời này, chính là không biết vì cái gì vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt lại nhịn không được nói ra những lời này đến, nay thấy hắn ngượng ngùng không nói, nhất thời cũng trầm mặc xuống dưới, hỗ trợ thêm hoàn bạch đường cát sau, lại hỗ trợ yên lặng quấy.

Hạ Vân Kiệt nhìn Chung Dương Dĩnh trong lúc nhất thời cũng không biết nên chút cái gì, bất quá nhìn nàng không vội không chậm chạp bang chính mình quấy cà phê, trong lòng lại chảy qua một tia ấm áp.

“Vân Kiệt!” Đang ở hai người đều yên lặng không nói gì khi, phía sau truyền đến Trương Văn Bân tiếng kêu.

Hạ Vân Kiệt vội vàng quay đầu theo thanh âm nhìn lại, nhìn thấy Trương Văn Bân chính hướng hắn bên này bước nhanh đi tới, không đợi hắn đứng dậy chào hỏi, Trương Văn Bân đã muốn đến trước mặt.

Trương Văn Bân vừa đến trước mặt, ánh mắt liền dừng ở đang ở cấp Hạ Vân Kiệt quấy cà phê Chung Dương Dĩnh trên người, trong mắt không thể che dấu toát ra một tia kinh ngạc sắc.

Hắn vốn tưởng rằng đối thoại cho dù không phải cái gì bác gái, cũng tuyệt đối không thể có thể sẽ là cái gì mỹ nữ, nếu không lại như thế nào hội mê thượng Hạ Vân Kiệt như vậy một cái gì đều không có người trẻ tuổi đâu? Cũng không nghĩ đến, đối phương dĩ nhiên là một thành thục nữ tính làm cho nam nhân vừa thấy liền tim đập thình thịch, hơn nữa kia khí chất lại lộ ra đoan trang cao quý, làm cho người ta kìm lòng không được đã nghĩ chinh phục nàng.

Bất quá chân chính làm cho Trương Văn Bân cảm thấy kinh ngạc là, hắn tựa hồ ở nơi nào gặp qua này nữ nhân, chính là lại nghĩ không ra.

“Ngài hảo, ta là Hạ Vân Kiệt bằng hữu Trương Văn Bân, ngài hẳn là chính là Hạ Vân Kiệt ở Siêu Thắng siêu thị công tác bằng hữu đi?” Trương Văn Bân là chạy doanh tiêu, ở đây mặt ứng phó thượng tự nhiên có hắn một bộ, trong lòng tuy rằng thực kinh ngạc, nhưng ở mặt ngoài cũng là thực tự nhiên hướng Chung Dương Dĩnh vươn tay.

Chung Dương Dĩnh theo Trương Văn Bân lời nói trung không khó nghe ra đến, người này đến bây giờ còn không biết chính mình chân chính thân phận, không khỏi âm thầm buồn cười nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó mới tao nhã hướng Trương Văn Bân vươn thiên thiên ngọc thủ.

Nàng còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt cố ý gạt Trương Văn Bân đâu, lại không biết nói là Trương Văn Bân tiểu tử này miệng đầy nói bậy, hơn nữa áp căn sẽ không tin tưởng Hạ Vân Kiệt lời nói, cho nên Hạ Vân Kiệt buổi sáng gọi điện thoại khi cũng liền lười giải thích.

“Đúng vậy, ta chính là Vân Kiệt ở Siêu Thắng siêu thị công tác bằng hữu, ta kêu Chung Dương Dĩnh.” Chung Dương Dĩnh cùng Trương Văn Bân nhẹ nhàng nắm tay, sau đó cười nhìn Trương Văn Bân nói, khóe môi nhếch lên một tia chế nhạo mỉm cười.

Đệ tam canh đưa lên. Huynh đệ bọn tỷ muội duy trì độ mạnh yếu còn có thể không thể tái thêm lớn hơn một chút? Có thể hay không làm cho vu sư đi được xa hơn một ít?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 149 : Ta đem ngài kêu ca

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-23 0812.0 số lượng từ:3150

“Chung Dương Dĩnh? Ta như thế nào cảm giác tên này có chút quen thuộc đâu? Hơn nữa ta cuối cùng cảm giác ở nơi nào gặp qua ngài dường như?” Trương Văn Bân nghe được “Chung Dương Dĩnh” Ba chữ, không khỏi mặt mang hoang mang nói.

“Phải không?” Chung Dương Dĩnh gặp Trương Văn Bân tiểu tử này đến bây giờ còn hi lý hồ đồ, không khỏi hé miệng cười khẽ lên.

“Ngu ngốc! Chung tỷ là Siêu Thắng tập đoàn chủ tịch!” Hạ Vân Kiệt gặp Trương Văn Bân tiểu tử này bình thường thông minh cùng quỷ dường như, phía sau lại bổn ngay cả Siêu Thắng tập đoàn lão tổng đứng ở trước mặt hắn cũng chưa nhận ra được, không khỏi tức giận mắng.

“Đổng…… Đổng…… Sự trưởng! Ngài, ngài là chung…… Chung…… Dương Dĩnh, ngài là Siêu Thắng tập đoàn Chung Dương Dĩnh chủ tịch.” Trương Văn Bân vừa nghe nhất thời tròng mắt viên, đầu lưỡi cũng thắt, sớm không có trước kia kia thao thao bất tuyệt tài ăn nói.

Thật sự là Chung Dương Dĩnh thân phận, đối với hắn này nho nhỏ bia hán doanh tiêu quản lí mà nói quá mức xa xôi. Hắn đời này áp căn liền ngay cả nằm mơ cũng không nghĩ tới, có một ngày chính mình thế nhưng có cơ hội nắm Siêu Thắng tập đoàn chủ tịch tay nhỏ bé.

“Như thế nào ta xem đứng lên giống giả mạo sao?” Chung Dương Dĩnh nhìn Trương Văn Bân bộ dáng giật

mình, không khỏi buồn cười nói.

“Không, không, không phải, chính là không nghĩ tới. Ta này trư đầu óc, vừa rồi nên nghĩ đến. Giống Chung đổng như vậy lại xinh đẹp lại có khí chất nữ nhân, Giang Châu thị một cái bàn tay đều có thể sổ lại đây a.” Trương Văn Bân lại là lắc đầu lại là chụp đầu, bất quá cuối cùng hắn lại bắt đầu khôi phục một ít tình thương, miệng trở nên lanh lợi đứng lên.

“Được rồi, được rồi, ta nói Bân ca ngươi cũng đừng vuốt mông ngựa, ngồi xuống uống điểm cà phê đi.” Hạ Vân Kiệt gặp Trương Văn Bân buổi sáng còn không tiết nhất cố đối chính mình nói cái gì “Lão đại mẹ”, nay lại lập tức sửa miệng nói cái gì lại xinh đẹp lại có khí chất, không khỏi dở khóc dở cười nói.

“Là, là. Kiệt ca, ngài đừng nữa bảo ta Bân ca, ngài tái bảo ta Bân ca ta cùng ngài cấp, về sau ta đem ngài kêu ca biết không?” Trương Văn Bân một bên ngồi xuống, một bên vẻ mặt nịnh nọt lấy lòng nói.

Hiện tại hắn thật sự là đem Hạ Vân Kiệt bội phục đến trong khung.

Con mẹ nó, thật sự rất ngưu bức, thế nhưng ngay cả Siêu Thắng tập đoàn chủ tịch đều nhận thức, đều có thể sáng sớm hẹn đi ra cùng nhau uống cà phê!

Chung Dương Dĩnh gặp Trương Văn Bân một bộ nịnh nọt lấy lòng sắc mặt, nhịn không được lại hì hì nở nụ cười, nàng thật đúng là không nghĩ tới, giống Hạ Vân Kiệt như vậy đại nhân vật, thế nhưng còn có thể kết giao bằng hữu như vậy.

Hạ Vân Kiệt gặp Chung Dương Dĩnh nhìn chính mình cười, không khỏi tức giận trừng mắt nhìn Trương Văn Bân liếc mắt một cái, nói:“Tùy ngươi, hiện tại tổng không

cần lo lắng bị cuốn gói đi?”

“Hắc hắc, sao cái gì vưu ngư a? Có Bân ca cùng Chung đổng hỗ trợ, Triệu lão đầu nếu không đem Tiểu Nhã gả cho ta, ta sao hắn vưu ngư.” Trương Văn Bân lập tức lộ ra một bộ tiểu nhân sắc mặt nói.

Chung Dương Dĩnh thấy thế lại nhịn không được cười cười, sau đó đem cà phê đổ lên Hạ Vân Kiệt trước mặt, nói:“Tốt lắm, ngươi uống uống xem, nhìn xem hợp không hợp của ngươi khẩu vị?”

Trương Văn Bân nghe vậy thế này mới chú ý tới, nguyên lai Chung Dương Dĩnh trong tay quấy cà phê thế nhưng không phải chính nàng, mà là bang Hạ Vân Kiệt cấp quấy, nhìn xem hắn không khỏi tròng mắt đều thiếu chút nữa biến tái rồi.

Đây chính là Siêu Thắng tập đoàn nữ lão tổng, nhưng là chân chính hàng tỉ phú bà a! Nhưng lại là thành thục khêu gợi độc thân thiếu phụ cấp nha! Thế nhưng tự tay giúp Hạ Vân Kiệt quấy!

Nhìn nhìn lại chính mình, còn tại vì có thể hay không đuổi tới một tiểu bia hán lão bản nữ nhi phát sầu, người này cùng người chênh lệch thực không phải bình thường lớn!

Trước mặt Trương Văn Bân mặt, Hạ Vân Kiệt lúc này miệng nhưng thật ra biến ngọt, một bên cười bưng lên cà phê một bên nói:“Chung tỷ tự mình thêm, khẳng định hợp ta khẩu vị.”

“Đây chính là ngươi nói, lần sau đều để cho ta tới giúp ngươi thêm đường.” Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt trước mặt Trương Văn Bân mặt nói như vậy, trắng nõn khuôn mặt không khỏi bay lên một chút rặng mây đỏ, vui vẻ nói.

Chung Dương Dĩnh lời này nghe được Trương Văn Bân tiểu tâm can đều nhịn không được run run một chút, ngoan ngoãn, điều này sao có thể? Này thật là Siêu Thắng tập đoàn lão tổng sao? Kiệt ca thực con mẹ nó ngưu bức tử !

“Kia cảm tình hảo.” Hạ Vân Kiệt cười nói một câu, sau đó hướng Trương Văn Bân hỏi:“Bân ca, ngươi muốn uống cái gì……”

“Kiệt ca, cầu ngài, đừng gọi ta ca biết không? Ta thực cùng ngài cấp !” Bất quá Hạ Vân Kiệt lời nói còn chưa nói hoàn, đã bị Trương Văn Bân khoa trương đánh gãy.

Nhìn Trương Văn Bân vẻ mặt khoa trương biểu tình, Hạ Vân Kiệt một trận không nói gì, một hồi lâu nhi mới bất đắc dĩ nói:“Được rồi, ta đây gọi ngươi a bân tổng được rồi đi!”

“Đi, đi, kỳ thật ngươi có thể bảo ta Tiểu Trương.” Trương Văn Bân ưỡn trương nét mặt già nua trang nộn nói.

Hạ Vân Kiệt nhìn Trương Văn Bân trang nộn nịnh nọt nét mặt già nua hoàn toàn không nói gì, một hồi lâu nhi mới huy phất tay nói:“Chung tỷ, các ngươi nói đi, ta chịu không nổi hắn.”

Chung Dương Dĩnh thấy thế hé miệng nở nụ cười một trận, mới nói:“Trương Văn Bân chúng ta nói chuyện chính sự đi, tối hôm qua ta đại khái ở trên mạng tra quá các ngươi Kim Lộ bia hán tư liệu, trước kia cũng uống quá Kim Lộ bia. Phải nói Kim Lộ bia hán y Tam Bảo sơn mà kiến, nhưỡng rượu thủy trực tiếp thủ tự Tam Bảo sơn sơn nước suối, cho nên bia vị còn là không sai. Khuyết điểm là nổi tiếng không cao, còn có nhà máy môn quy cũng ít đi một chút.”

“Nhà máy môn quy không là vấn đề, chúng ta lão bản vốn còn có tính tái gia tăng một cái sinh sản tuyến, duy nhất vấn đề chính là nổi tiếng quá nhỏ, thị trường đánh không ra, cho nên vẫn không dám mạo muội lên ngựa tân sinh sản tuyến.” Gặp Chung Dương Dĩnh nói tới chính sự, Trương Văn Bân rốt cục lộ ra một tia làm đại sự ổn trọng khí chất đến.

“Nổi tiếng cùng thị trường không là vấn đề, chỉ cần chúng ta Siêu Thắng tập đoàn phía dưới sở hữu siêu thị đều lên ngựa các ngươi Kim Lộ bia hán bia, để cạnh nhau ở tối rõ rệt vị trí tiến hành đẩy mạnh tiêu thụ, ta nghĩ khai hỏa nổi tiếng cùng mở rộng tiêu lượng khẳng định là không thành vấn đề.” Chung Dương Dĩnh mắt lộ ra thưởng thức sắc nhìn Trương Văn Bân liếc mắt một cái, thản nhiên nói.

Nếu Trương Văn Bân một mặt chỉ biết là nịnh hót thúc ngựa, tuy rằng Chung Dương Dĩnh xem ở Hạ Vân Kiệt mặt mũi khẳng định còn có thể giúp hắn bận rộn, nhưng đáy lòng sẽ không thấy được hội nhìn thấy thượng hắn. Nay xem ra này Trương Văn Bân là người giỏi về ứng biến.

“Cái gì? Ngài, ngài nói sở hữu siêu thị? Nhưng lại đặt ở tối rõ rệt vị trí?” Trương Văn Bân nghe vậy tròng mắt nhất thời trợn tròn, nói chuyện cũng lại lần nữa trở nên bất lợi tác đứng lên.

Ngay tại tối hôm qua, hắn còn hao hết tâm tư nghĩ thông suốt quá Tạ Minh Thông chiêu số, hy vọng có thể làm cho Kim Lộ bia tiến vào Giang Châu thị giải phóng lộ Siêu Thắng siêu thị đại môn. Không nghĩ tới, chỉ qua một buổi tối, Kim Lộ bia là có thể tiến vào Siêu Thắng tập đoàn danh nghĩa sở hữu siêu thị!

Siêu Thắng tập đoàn danh nghĩa sở hữu siêu thị a, này nên một cái cỡ nào khổng lồ con số!

Phải biết rằng Siêu Thắng tập đoàn gần ở Giang Châu địa khu còn có mười gia xích siêu thị! Thật muốn cả nước các nơi toàn bộ thêm đứng lên, to nhỏ Siêu Thắng xích siêu thị, chỉ sợ ít nhất ba bốn trăm gia.

Siêu thị vốn chính là dòng người lượng thật lớn địa phương, thương phẩm chỉ cần vào siêu thị kỳ thật vô hình trung liền tương đương với có được cường đại quảng cáo tuyên truyền.

Ba bốn bách gia siêu thị nếu đồng thời đẩy dời đi Kim Lộ bia, nhưng lại đặt ở tối rõ rệt vị trí, có thể nghĩ, Kim Lộ bia cho dù không nghĩ nổi danh đều khó a!

“Ha ha, kỳ thật nếu không phải lo lắng đến các ngươi hán nhất thời nửa khắc gian sản lượng khẳng định theo không kịp đến, ta còn có thể giúp các ngươi công ty muốn làm xúc tiêu hoạt động.” Chung Dương Dĩnh cười nói.

“Vậy là đủ rồi, vậy là đủ rồi, Chung đổng, ngài hỗ trợ đã muốn hoàn toàn vượt qua của ta tưởng tượng!” Trương Văn Bân vội vàng nói.

Nói đùa, liền Kim Lộ bia hán một tiểu nhà máy, này vài trăm gia siêu thị cùng nhau muốn làm xúc tiêu, còn không lập tức bắt nó toàn bộ tiểu hán cấp ép buộc không, còn là kiềm chế điểm, chờ thượng tân sinh sản tuyến tái thêm đại lực độ cũng không muộn.

“Ha ha, vậy như vậy định rồi. Nga, đúng rồi, kỳ thật ngươi có thể lo lắng hướng ngươi lão bản muốn điểm rượu hán cổ phần danh nghĩa, ta nghĩ ngươi lão bản nếu là người làm đại sự, hẳn là sẽ đồng ý.” Chung Dương Dĩnh nói.

Chung Dương Dĩnh lời nói nghe được Trương Văn Bân

tiểu tâm can bang bang loạn khiêu, trừ bỏ Hạ Vân Kiệt này trường hợp đặc biệt, lại có vài người không nghĩ làm lão bản mà cam tâm đi làm người làm công ? Trước kia Trương Văn Bân đương nhiên không dám động này tâm tư, nhưng nay bởi vì Chung Dương Dĩnh, xác thực nói là bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ, hắn quả thật cụ bị hướng Triệu Nguyên Bưu tác muốn cổ phần danh nghĩa điều kiện.

Bởi vì Siêu Thắng tập đoàn sở dĩ hội thôi Kim Lộ bia, cũng không phải bởi vì Kim Lộ bia có bao nhiêu hảo, cũng không phải bởi vì bọn họ quan hệ xã hội độ mạnh yếu, mà gần là vì Trương Văn Bân ở Kim Lộ bia hán đi làm duyên cớ. Hắn nếu đổi cái bia hán đi làm, như vậy loại chuyện tốt này liền không tới phiên Kim Lộ bia hán.

“Này thích hợp sao?” Tim đập thình thịch đồng thời, Trương Văn Bân có chút khó xử nói.

“Ha ha, nhìn không ra đến ngươi da mặt còn là cử bạc, yên tâm tốt lắm, chuyện này đến lúc đó ta và các ngươi lão bản đàm, ta nghĩ hắn hội rất thích ý cho ngươi một phần kim lộ bia công ty.” Chung Dương Dĩnh cười nói.

“Cảm ơn Chung đổng! Cảm ơn Chung đổng!” Trương Văn Bân nghe vậy không khỏi kích động ngay cả nói chuyện thanh âm đều run run.

“Không cần cảm tạ ta, chỉ cần là Vân Kiệt mở miệng, ta tất cả đều là vô điều kiện duy trì.” Chung Dương Dĩnh nói, nói khi ánh mắt thật sâu nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Trương Văn Bân nghe vậy tiểu tâm can lại nhịn không được run run một chút. Chạy doanh tiêu chạy nhiều năm như vậy, hắn lại sao lại nghe không hiểu Chung Dương Dĩnh lời nói ý?

Đến phía sau, Trương Văn Bân mới chính thức hiểu được, chính mình vị kia từng hợp thuê giả, thủ hạ ở Chung Dương Dĩnh cảm nhận trung địa vị!

Hạ Vân Kiệt nghe vậy tiểu tâm can cũng chiến một chút, ánh mắt có chút không dám nhìn thẳng vào Chung Dương Dĩnh đầu tới được cực nóng ánh mắt.

……

“Cái gì? Thế nhưng có loại chuyện này! Này Hạ Vân Kiệt thật sự rất kỳ cục, lập tức thông tri nhân sự bộ khai trừ hắn.” Kim Lộ bia công ty chủ tịch văn phòng, Triệu Nguyên Bưu tức giận vỗ hạ cái bàn nói.

“Kia Trương Văn Bân đâu? Tối hôm qua sự tình, Tạ quản lí thật sự thực tức giận, hắn nói, nếu Trương Văn Bân còn tại Kim Lộ bia hán, Kim Lộ bia cũng đừng tưởng tiến Siêu Thắng siêu thị.” Hứa Nhạc Bình gặp Triệu Nguyên Bưu tức giận, trong mắt lóe ra một tia vui sướng khi người gặp họa cùng gian kế thực hiện được ánh mắt, sau đó lại thực âm hiểm nói.

“Này? Kỳ thật Trương Văn Bân người này năng lực còn là thực không sai. Hạ Vân Kiệt sự tình, chỉ có thể nói hắn thức người không thục, thật muốn bởi vì này sự kiện đem hắn khai trừ rồi, tựa hồ có điểm……” Gặp Hứa Nhạc Bình nhắc tới Trương Văn Bân, Triệu Nguyên Bưu không khỏi có chút khó xử đứng lên.

“Nhưng là Tạ quản lí bên kia?” Hứa Nhạc Bình gặp Triệu Nguyên Bưu thế nhưng đối Trương Văn Bân hạ không được ngoan thủ, trong lòng tự nhiên càng phát ra ghen tị, càng phát ra muốn trừ Trương Văn Bân cho thống khoái.

“Như vậy ngươi hiện tại liền cấp Tạ Minh Thông đánh cái điện thoại, cùng hắn tái câu thông câu thông xem,

nếu thật sự không được trong lời nói, chúng ta lo lắng nữa Trương Văn Bân đi lưu đi.” Hứa Nhạc Bình vừa đề Tạ Minh Thông, Triệu Nguyên Bưu cũng không có cách, nghĩ nghĩ đành phải kêu Hứa Nhạc Bình tái đánh cái điện thoại thử xem xem, thật sự không được đương nhiên chỉ có thể mở Trương Văn Bân.

Đối với lão bản mà nói kiếm tiền mới là chính đạo!

Cảm tạ các vị thư hữu đề cử cùng đánh thưởng duy trì.

Hôm nay thứ nhất canh đưa lên, thứ hai canh ở buổi tối.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 150 : Trọng yếu hộ khách

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-23 19:50:25.0 số lượng từ:3067

Gặp Triệu Nguyên Bưu nói như vậy, Hứa Nhạc Bình đành phải bất đắc dĩ cấp Tạ Minh Thông gọi điện thoại, cũng may tối hôm qua bọn họ đã muốn thương lượng tốt lắm, nhất định phải đem Trương Văn Bân cấp muốn làm ra Kim Lộ bia hán, cho nên Hứa Nhạc Bình cũng là không lo lắng muốn làm không xong hắn Trương Văn Bân.

Bất quá đánh Tạ Minh Thông di động nửa ngày cũng chưa người tiếp, Hứa Nhạc Bình đành phải lại lục ra giải phóng lộ Siêu Thắng siêu thị điện thoại cấp bát đi qua.

Lúc này điện thoại rất nhanh đã bị người tiếp lên, Hứa Nhạc Bình nói:“Ngươi hảo, ta tìm rượu thủy phiến khu Tạ Minh Thông Tạ quản lí.”

“Tạ Minh Thông? Thực xin lỗi, Tạ Minh Thông đã muốn bị khai trừ rồi!” Trong điện thoại gặp Hứa Nhạc Bình tìm Tạ Minh Thông, rõ ràng hơi hơi ngẩn ra, sau đó nói.

“Cái gì? Ngươi là không phải lầm, Tạ quản lí như thế nào sẽ bị khai trừ đâu? Ngày hôm qua không phải là hảo hảo sao?” Hứa Nhạc Bình nghe thế cái tin tức như bị sét đánh, còn tưởng rằng chính mình nghe lầm.

“Là tập đoàn tổng bộ hạ mệnh lệnh lại như thế nào khả năng sai được, đúng rồi, ngài là vị nào, Tạ Minh Thông bằng hữu sao? Ngài có biết hay không Tạ Minh Thông rốt cuộc phạm vào sự tình gì? Vì cái gì tập đoàn tổng bộ hội sáng sớm trực tiếp hạ mệnh lệnh bắt hắn cho khai trừ rồi?” Điện thoại kia đầu nối mạch điện viên là vị nữ sinh, đầu tiên là thập phần khẳng định nói, tiếp theo thực

bát quái hỏi.

Hiển nhiên Tạ Minh Thông sáng sớm trực tiếp bị tập đoàn tổng bộ hạ mệnh lệnh khai trừ sự tình, ở giải phóng lộ Siêu Thắng siêu thị viên công trung khiến cho không nhỏ oanh động.

“Cái gì!” Hứa Nhạc Bình rốt cục xác nhận sự thật này, thất hồn lạc phách treo điện thoại, về phần nối mạch điện viên bát quái vấn đề hắn đương nhiên trả lời không được.

Hắn, con mẹ nó còn muốn biết đến tột cùng là chuyện gì xảy ra đâu!

“Sao lại thế này? Cái gì khai trừ không khai trừ ?” Triệu Nguyên Bưu ở bên cạnh nghe được có chút hồ đồ, gặp Hứa Nhạc Bình treo điện thoại, không khỏi vẻ mặt nghi hoặc hỏi.

“Tạ Minh Thông bị siêu thị khai trừ rồi!” Hứa Nhạc Bình vô lực trả lời.

Hắn vốn đang nghĩ thông qua Tạ Minh Thông quan hệ lao một bút, thuận đường sẽ đem Trương Văn Bân này tình địch kiêm chức tràng đối thủ đá ra Kim Lộ bia công ty, không nghĩ tới này Tạ Minh Thông đã vậy còn quá không không chịu thua kém, mới quá một buổi tối đã bị siêu thị khai trừ rồi.

“Ta thảo! Như thế nào như vậy xảo!” Triệu Nguyên Bưu vốn đang muốn mượn Tạ Minh Thông quan hệ đem bia dần dần thôi hướng đại siêu thị, mắt thấy hy vọng ngay tại trước mắt, không nghĩ tới kết quả là cũng là giỏ trúc múc nước công dã tràng, còn đáp đi vào không ít tặng lễ mời khách tiền, nghe vậy nhịn không được buồn bực bạo câu lời thô tục.

“Triệu tổng, kia hiện tại làm sao bây giờ?” Hứa Nhạc Bình lần cảm thất bại hỏi.

“Làm sao bây giờ? Lập tức đem Trương Văn Bân gọi tới thương lượng nhìn xem làm sao bây giờ? Siêu thị này một khối hắn có vẻ thục, cũng có phương diện này kinh nghiệm.” Triệu Nguyên Bưu tức giận trả lời.

“Là, ta lập tức cho hắn gọi điện thoại.” Hứa Nhạc Bình gặp lão bản tâm tình không tốt, cũng không dám nhắc lại cái gì đem Trương Văn Bân đá ra công ty sự tình, vội vàng lại cấp Trương Văn Bân bát đi điện thoại.

Làm Hứa Nhạc Bình cấp Trương Văn Bân gọi điện thoại khi, Trương Văn Bân còn tại cà phê quán cùng Hạ Vân Kiệt, Chung Dương Dĩnh uống cà phê nói chuyện phiếm.

Trương Văn Bân chạy lục năm doanh tiêu, tài ăn nói so với Hạ Vân Kiệt tốt lắm rất nhiều, có hắn ở bên trong nói chêm chọc cười, nhưng thật ra đem không khí tô đậm cử náo nhiệt hài hòa, cũng tỉnh đi Hạ Vân Kiệt cùng Chung Dương Dĩnh một mình ở chung khi xấu hổ.

Bất quá mặc kệ ba người đàm như thế nào vui vẻ, Trương Văn Bân phát hiện Chung Dương Dĩnh tổng hội rất cẩn thận mà chiếu cố Hạ Vân Kiệt, bao gồm lấy hắn thích món điểm tâm ngọt cho hắn, cho hắn đệ khăn tay, kêu người phục vụ giúp hắn tăng thêm cà phê.

Thậm chí có đôi khi Trương Văn Bân đều đã kìm lòng không được sinh ra một tia ảo giác, trước mắt vị này Chung Dương Dĩnh cũng không phải cái gì đại tập đoàn lão tổng, mà là Hạ Vân Kiệt nhu thuận nghe lời tiểu tình nhân, tiểu nữ nhân.

“Thực xin lỗi, Chung đổng ta tiếp cái điện thoại.” Chính trò chuyện với nhau thật vui là lúc, Trương Văn Bân di động vang lên, điều này làm cho Trương Văn Bân bình

sinh lần đầu tiên cảm thấy một tia không được tự nhiên cùng thất lễ.

Thật sự là Chung Dương Dĩnh thân phận tương đối cho hắn như vậy doanh tiêu quản lí mà nói rất tôn quý !

“Ha ha, không quan hệ. Ta xem tám chín phần mười là ngươi đơn vị nhân sự chỗ đánh tới muốn khai trừ ngươi, nếu đúng vậy nói, ngươi rõ ràng liền đem ngươi lão bản cũng cấp gọi tới đi, dù sao ta hiện tại có thời gian.” Chung Dương Dĩnh cười nói.

Vừa rồi nói chuyện phiếm trung có nói đến tối hôm qua chuyện đã xảy ra, Chung Dương Dĩnh nhưng thật ra đoán được Trương Văn Bân trước mắt đang đứng ở thất nghiệp nguy cơ trung.

“Chung đổng chính là lợi hại, thật đúng là chính là ta đơn vị đánh tới.” Trương Văn Bân không mất thời cơ vỗ Chung Dương Dĩnh một cái mã thí, sau đó một bên đứng dậy rời đi vị trí, một bên tiếp khởi điện thoại.

“Trương Văn Bân ngươi hiện tại ở nơi nào? Lập tức đến Triệu tổng văn phòng đến!” Trương Văn Bân vừa tiếp khởi điện thoại, chợt nghe đến điện thoại kia đầu truyền đến Hứa Nhạc Bình trên cao nhìn xuống mệnh lệnh thanh âm.

“Ta hiện tại ở bên ngoài đàm nghiệp vụ, không thời gian.” Trương Văn Bân vừa nghe đến Hứa Nhạc Bình loại này giọng sẽ khí, hơn nữa nhất tưởng khởi hắn ngày hôm qua kêu Hạ Vân Kiệt cút đi liền càng đến khí, cho nên nghe vậy không chút khách khí lạnh như băng nói.

“Ngày hôm qua sự tình ngươi còn không có cho ta một hợp lý giải thích, hiện tại đi ra ngoài nói chuyện gì nghiệp vụ? Lập tức cho ta trở về!” Hứa Nhạc Bình gặp

Trương Văn Bân như vậy túm theo hắn vị này doanh tiêu tổng giám nói chuyện, nhất thời cũng là nhất bụng đến khí, không chút khách khí khiển trách.

“Hiện tại trở về? Hứa tổng giám ngươi tin tưởng muốn ta hiện tại trở về sao? Trở về hậu quả ngươi đảm đương được rất tốt sao?” Trương Văn Bân khinh thường hỏi ngược lại.

“Thiếu cho ta xả này đó vô dụng trong lời nói, lập tức quay lại!” Hứa Nhạc Bình gặp Trương Văn Bân cũng dám uy hiếp chính mình, không khỏi cả giận nói.

“Tốt lắm, ngươi làm cho Triệu tổng tiếp điện thoại.” Trương Văn Bân nghe vậy lại lạnh lùng cười, sau đó không chút khách khí mệnh lệnh nói.

“Ngươi!” Hứa Nhạc Bình không khỏi tức giận đến mặt đều đỏ, nhưng Trương Văn Bân muốn tìm lão bản nói chuyện, hắn cũng là không tốt không cho điện thoại.

“Triệu tổng, Trương Văn Bân còn không có đến đi làm, hắn nói muốn ngài tiếp điện thoại.” Bất quá khí về khí, làm đem điện thoại đưa cho Triệu Nguyên Bưu khi, hắn cũng là không quên ở lời nói thượng hố một phen Trương Văn Bân.

Quả nhiên Triệu Nguyên Bưu nghe nói đã xảy ra tối hôm qua cái loại này sự tình sau, Trương Văn Bân hôm nay thế nhưng còn không có đến đi làm, nhưng lại muốn hắn vị này lão bản tiếp điện thoại, sắc mặt nhất thời âm trầm xuống dưới, sau đó một phen đoạt quá hứa nhạc ngang tay trung điện thoại cả giận nói:“Trương Văn Bân ngươi hiện tại ở nơi nào? Ta hạn ngươi ở hai mươi phút trong vòng đuổi tới ta văn phòng đến, nếu không……”

Hứa Nhạc Bình gặp lão bản phát hỏa, trên mặt không khỏi lộ ra vui sướng khi người gặp họa biểu tình.

“Triệu tổng, ta hiện tại đang ở cùng một vị trọng yếu phi thường hộ khách đàm nghiệp vụ sự tình, nếu khả năng trong lời nói, ngươi tốt nhất lập tức chạy tới. Còn có không cần mang Hứa tổng giám lại đây, vị này hộ khách thực không thích hắn.” Bất quá Triệu Nguyên Bưu trong lời nói còn chưa nói hoàn đã bị Trương Văn Bân cấp đánh gãy.

Triệu Nguyên Bưu là lão bản, Trương Văn Bân đương nhiên không tốt lại dùng đối đãi Hứa Nhạc Bình lãnh băng ngữ khí nói với hắn nói, bất quá có Chung Dương Dĩnh này trương vương bài nơi tay, Trương Văn Bân nói chuyện khẩu khí còn là trước nay chưa có ngưu bức hò hét.

Triệu Nguyên Bưu hiện tại phát sầu chính là hộ khách, tuy rằng thực không hài lòng Trương Văn Bân hôm nay cùng chính mình nói chuyện đã vậy còn quá ngưu bức hò hét, nhưng vừa nghe đến “Trọng yếu phi thường hộ khách” Này vài chữ, còn là sinh sôi nuốt xuống trong lòng bất mãn, hỏi:“Cái gì hộ khách cần ta tự mình đuổi đi qua?”

“Một lão bản ngài nằm mơ cũng tưởng không đến hộ khách.” Trương Văn Bân nghe vậy nhịn không được bán khởi cái nút nói.

“Thiếu cấp lão tử thừa nước đục thả câu, nói mau là ai?” Triệu Nguyên Bưu gặp Trương Văn Bân ngưu bức hò hét sau lại cùng chính mình bán nổi lên cái nút, rốt cục kiềm chế không được tính tình mắng.

“Chung Dương Dĩnh! Siêu Thắng tập đoàn chủ tịch!” Trương Văn Bân gặp Triệu Nguyên Bưu bị chính mình bức ra cơn tức đến, cũng là không dám tái tiếp tục thừa nước đục thả câu, rốt cục vạch trần ra “Trọng yếu hộ khách” chân chính thân phận.

“Cái gì? Chung…… Chung…… Dương dĩnh!” Dù là Triệu Nguyên Bưu cũng là một cái bia hán lão tổng, giá trị con người cũng là lấy ngàn vạn kế, nhưng nghe đến Chung Dương Dĩnh ba chữ sau, còn là nhịn không được đầu lưỡi thắt.

“Đúng, chính là nàng, cho nên Triệu tổng ngài tốt nhất lập tức đuổi tới tân khang lộ tác liệt cà phê quán lại đây, nhớ kỹ không cần mang Hứa tổng giám, nếu không hết thảy đều không bàn nữa!” Trương Văn Bân gặp Triệu Nguyên Bưu đầu lưỡi thắt, nhịn không được rất là đắc ý nói.

Triệu Nguyên Bưu hiện tại mãn đầu óc đều là Chung Dương Dĩnh, lại làm sao quản hắn cái gì chó má Hứa tổng giám, nghe vậy vội vàng nói:“Hảo, hảo ta lập tức đuổi đi qua, bất quá tiểu tử ngươi sẽ không là ngoạn ta đi?”

Bất quá nói đến mặt sau, Triệu Nguyên Bưu lại khó tránh khỏi nổi lên một tia lòng nghi ngờ.

Thật sự là Chung Dương Dĩnh thân phận không giống tầm thường, đừng nói hắn Trương Văn Bân chính là một cái doanh tiêu quản lí, cho dù hắn Triệu Nguyên Bưu tự mình tới cửa bái phỏng, nàng cũng không thấy sẽ cho hắn cơ hội.

“Triệu tổng, ngươi cảm thấy ta như là cái loại này người dám với ngươi khai loại này vui đùa sao? Ngươi nếu không quá đến cho dù, cùng lắm thì ta một lần nữa tìm cái ông chủ.” Trương Văn Bân có Chung Dương Dĩnh này trương vương bài nơi tay, nay lại còn có cái gì hảo lo lắng sợ hãi, nghe vậy lập tức nói.

“Hảo, hảo, ta lập tức đi qua.” Triệu Nguyên Bưu hiện tại đã muốn vô tâm tư đi tự hỏi Trương Văn Bân lời này đến

tột cùng là thật hoặc là giả, đối với hắn mà nói, chẳng sợ có một phần vạn khả năng tính, hắn đều lập tức đuổi đi qua.

Chung Dương Dĩnh a, lại khởi là Tạ Minh Thông cái loại này tiểu la la có thể đánh đồng ?

Nói xong Triệu Nguyên Bưu liền treo điện thoại, sau đó không nói hai lời liền linh khởi bao đi ra ngoài.

Hứa Nhạc Bình gặp vừa rồi Triệu Nguyên Bưu hoàn hảo hảo hướng Trương Văn Bân phát ra hỏa, đột nhiên gian lại thay đổi chủ ý đi ra ngoài, không khỏi nóng nảy, vội vàng theo sau nói:“Triệu tổng ngài đây là đi nơi nào a?”

“Ta đi làm sao cần ngươi quản sao?” Triệu Nguyên Bưu không chút khách khí trở về hứa nhạc yên ổn câu.

Kỳ thật, Triệu Nguyên Bưu đối Hứa Nhạc Bình vị này doanh tiêu tổng giám rất sớm sẽ không vừa lòng. Vốn tưởng rằng lương cao đem hắn cam kết trở về, có thể cho xí nghiệp doanh tiêu mang đến khả quan tăng trưởng, không nghĩ tới này Hứa Nhạc Bình đến sau, không chỉ có không có thể làm cho xí nghiệp doanh tiêu tăng trưởng, ngược lại liên tục đi rồi vài vị doanh tiêu viên, trong đó liền bao gồm nguyên lai phụ trách Giang Châu thị doanh tiêu quản lí. Nếu không phải vừa mới đi rồi một nhóm người, doanh tiêu bộ tạm thời kinh không nổi đại ép buộc, Triệu Nguyên Bưu đều muốn bắt hắn cho mở.

“Ta thảo mẹ ngươi Trương Văn Bân!” Hứa Nhạc Bình gặp Triệu Nguyên Bưu lạnh như băng ném xuống một câu liền đi, không khỏi tức giận đến giơ chân thẳng mắng Trương Văn Bân.

Chung Dương Dĩnh xem như Giang Châu thị thương giới trung hoàn toàn xứng đáng nữ vương, tuy rằng bình

thường dân chúng khả năng không biết nàng, nhưng Triệu Nguyên Bưu làm Giang Châu thị thương giới lão nhân, lại ngày đêm nhìn chằm chằm siêu thị này khối thật lớn thị trường bia hán lão bản, lại sao lại không biết Chung Dương Dĩnh? Càng đừng nói phía trước Trương Văn Bân trả lại cho quá nhắc nhở.

Cho nên Triệu Nguyên Bưu chân nhất rảo bước tiến lên tác liệt cà phê quán đại môn, liền liếc mắt một cái nhận ra chính chuyện trò vui vẻ, phong vận mê người Siêu Thắng tập đoàn chủ tịch Chung Dương Dĩnh.

Hôm nay hai chương đổi mới xong, cảm ơn duy trì.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 151 : Điều kiện

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-24 10:47:34.0 số lượng từ:2412

Gặp Trương Văn Bân quả nhiên không lừa chính mình, gặp Siêu Thắng tập đoàn chủ tịch Chung Dương Dĩnh quả thực ở cà phê quán, Triệu Nguyên Bưu kích động nhịn không được cả người sợ run cả người, sau đó dùng sức nuốt khẩu nước miếng, sửa sang lại trên người tây trang, thế này mới bước nhanh hướng Chung Dương Dĩnh kia một bàn đi đến.

Nhanh đến Chung Dương Dĩnh kia trương cái bàn khi, Triệu Nguyên Bưu lại thả chậm cước bộ, giống như sợ quấy nhiễu Chung Dương Dĩnh.

Trương Văn Bân gặp lão bản đến đây, vội vàng cười đứng dậy nói:“Triệu tổng ngài đã tới, vị này chính là Siêu Thắng tập đoàn chủ tịch Chung Dương Dĩnh Chung đổng. Chung đổng, vị này chính là chúng ta Kim Lộ bia công ty lão bản, Triệu Nguyên Bưu Triệu tổng.”

“Triệu tổng ngươi hảo.” Chung Dương Dĩnh đứng dậy thực chính thức hướng Triệu Nguyên Bưu vươn tay nói.

“Chung đổng cửu ngưỡng đại danh, cửu ngưỡng đại danh a!” Triệu Nguyên Bưu gặp Chung Dương Dĩnh chủ động hướng hắn vươn tay đến, thụ sủng nhược kinh vội vàng thân thủ cùng nàng cầm.

“Triệu tổng quá khen, mời ngồi, người phục vụ.” Chung Dương Dĩnh hàm súc cười cười, sau đó tiếp đón Triệu Nguyên Bưu ngồi xuống, thuận tiện còn hướng người phục vụ chiêu hạ tay.

Triệu Nguyên Bưu nhất thời bị Chung Dương Dĩnh

phong cách quý phái cấp thuyết phục, trong lòng âm thầm tán thưởng, này đại lão bản chính là không giống với a!

“Triệu tổng ngươi hảo.” Triệu Nguyên Bưu trong lòng chính âm thầm tán thưởng khi, bên tai vang lên một đạo có chút quen thuộc trẻ tuổi thanh âm.

“Tiểu Hạ, ngươi như thế nào ở trong này?” Triệu Nguyên Bưu vừa rồi lực chú ý đều ở Chung Dương Dĩnh trên người, nhất thời đổ không chú ý tới Hạ Vân Kiệt đã ở tọa, nay mới phát hiện nguyên lai hắn đã ở tràng, không khỏi lại là giật mình lại là có chút không vui nói.

Bởi vì Hứa Nhạc Bình sáng nay một phen nói, Triệu Nguyên Bưu đối Hạ Vân Kiệt ấn tượng cũng không như thế nào hảo, thậm chí có thể nói là ác liệt.

Gặp Triệu Nguyên Bưu thế nhưng mặt lộ vẻ không vui chất vấn Hạ Vân Kiệt như thế nào đã ở tràng, Trương Văn Bân không khỏi thầm kêu không xong, hắn phát hiện chính mình vừa rồi thế nhưng chỉ lo công đạo không cần mang Hứa Nhạc Bình lại đây, lại đã quên cùng Triệu Nguyên Bưu đề Hạ Vân Kiệt sự tình.

Quả nhiên, Chung Dương Dĩnh vừa nghe Triệu Nguyên Bưu thế nhưng mặt lộ vẻ không vui chất vấn Hạ Vân Kiệt, vốn mang theo làm cho người ta như mộc xuân phong bàn mỉm cười khuôn mặt lập tức liền lạnh xuống dưới, thanh âm cũng lộ ra ti cự người ngàn dặm ở ngoài hàn ý nói:“Như thế nào Triệu tổng, Vân Kiệt không thể ở trong này sao? Hắn là ta tốt nhất bằng hữu!”

Triệu Nguyên Bưu vừa nghe đương trường miệng liền há hốc lão đại, hắn lại làm sao có thể dự đoán được vừa tiền một khắc chính mình còn cùng Hứa Nhạc Bình nói muốn khai trừ tiểu viên công, thế nhưng sẽ là Siêu Thắng tập đoàn chủ tịch Chung Dương Dĩnh tốt nhất

bằng hữu!

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi Chung đổng, ta không biết Hạ Vân Kiệt là ngài bằng hữu.” Bất quá Triệu Nguyên Bưu phản ứng còn là rất nhanh, ngay cả tự hỏi đều bất chấp tự hỏi, lập tức liền liên tục hướng Chung Dương Dĩnh xin lỗi.

Chung Dương Dĩnh gặp Triệu Nguyên Bưu còn phân không rõ ràng lắm tình thế, hắn chân chính hẳn là xin lỗi người là Hạ Vân Kiệt mà không phải chính mình, mặt đẹp không khỏi lại lạnh vài phần. Cũng may Hạ Vân Kiệt không phải người tính toán chi li, huống hồ Triệu Nguyên Bưu thân là hắn lão bản, vừa rồi câu nói kia kỳ thật cũng không tính quá phận, đơn giản làm cho người ta nghe xong khó chịu thôi.

“Ha ha, Triệu tổng không có việc gì, đều do ta ngay từ đầu chưa nói rõ ràng. Chung tỷ này điểm tâm hương vị không sai, ngươi tới một khối đi.” Hạ Vân Kiệt gặp Chung Dương Dĩnh sắc mặt không được tốt xem, đầu tiên là cười hướng Triệu Nguyên Bưu nói một câu, sau đó lại chủ động sáp khối táo đỏ cao cấp Chung Dương Dĩnh.

Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt trước mặt mọi người mặt chủ động cấp nàng sáp cao, cho dù có tái nhiều bất mãn cũng sớm liền tan thành mây khói, mặt đẹp ửng hồng tiếp nhận dĩa ăn, sau đó khẽ mở chu thần nhẹ nhàng cắn một ngụm, nhất thời một cỗ ngọt ý theo của nàng mồm miệng vẫn chảy tới tâm oa.

“Ân, là tốt lắm ăn!” Chung Dương Dĩnh đôi mắt đẹp hơi hơi sáng ngời, hình như là ăn đến chưa bao giờ nếm qua mỹ thực, kinh hỉ gật đầu nói.

Gặp Chung Dương Dĩnh nở nụ cười, Triệu Nguyên Bưu cùng Trương Văn Bân đều âm thầm thở dài nhẹ nhõm

một hơi, hơn nữa Triệu Nguyên Bưu âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi đồng thời, cũng âm thầm khiếp sợ cùng Hạ Vân Kiệt cùng Chung Dương Dĩnh quan hệ.

Lấy Triệu Nguyên Bưu lịch duyệt lại sao lại nhìn không ra đến hoặc là nói đến bây giờ còn tưởng không rõ, hôm nay Chung Dương Dĩnh sở dĩ hội ngồi ở chỗ này, sở dĩ hội ước thấy hắn này tiểu bia hán lão tổng, cũng không phải bởi vì Trương Văn Bân quan hệ xã hội năng lực, mà là gần bởi vì Hạ Vân Kiệt người này!

Nhưng là điều này sao có thể đâu? Hạ Vân Kiệt hắn một tiểu viên chức như thế nào sẽ là Chung Dương Dĩnh như vậy một vị tập đoàn công ty mỹ nữ lão tổng hảo bằng hữu đâu?

Nhưng sự thật liền đặt tại trước mặt, lại không thể không làm cho Triệu Nguyên Bưu tin tưởng. Giờ khắc này, Triệu Nguyên Bưu cũng rốt cục đột nhiên suy nghĩ cẩn thận, vì cái gì sáng sớm Tạ Minh Thông hội trực tiếp bị tập đoàn tổng bộ điểm danh khai trừ.

Trực tiếp đắc tội lão tổng tốt nhất bằng hữu, có thể không bị khai trừ sao?

“Ha ha, ta đây lần sau nhớ kỹ Chung tỷ thích loại này táo đỏ điểm tâm. Tốt lắm, Triệu tổng cũng đến đây, các ngươi nói chuyện hợp tác chính sự đi. Ta không hiểu, ngay tại bên cạnh nghe.” Hạ Vân Kiệt gặp Chung Dương Dĩnh chuyển giận vì hỉ, thế này mới nhắc tới hợp tác sự tình.

Gặp Hạ Vân Kiệt nhắc tới “Hợp tác” Này hai chữ, Triệu Nguyên Bưu trái tim không không chịu thua kém kịch liệt nhảy lên lên.

Chung Dương Dĩnh phân lượng tự nhiên không phải Tạ Minh Thông có thể so sánh với. Tạ Minh Thông nói phá

thiên cũng liền một siêu thị rượu thủy phiến khu quản lí, nhiều lắm cũng liền đối một siêu thị tiến cái gì rượu thủy có nhất định lời nói quyền, mà Chung Dương Dĩnh chỉ cần nàng nguyện ý, nàng có thể quyết định toàn bộ Siêu Thắng tập đoàn danh nghĩa sở hữu siêu thị sở hữu thương phẩm nhập hàng con đường.

“Ân.” Chung Dương Dĩnh gật gật đầu, sau đó nhìn về phía Triệu Nguyên Bưu nói:“Triệu tổng, ta nói chuyện thích khoái nhân khoái ngữ, không thích quanh co lòng vòng.”

“Tốt như vậy, tốt như vậy.” Triệu Nguyên Bưu liên tục gật đầu phụ họa nói.

“Nếu như vậy, ta đây cứ việc nói thẳng đi, bởi vì Trương Văn Bân là Vân Kiệt bằng hữu duyên cớ, ta có thể ở Siêu Thắng tập đoàn danh nghĩa sở hữu siêu thị rượu thủy khu tối rõ ràng hóa giá thượng phóng thượng các ngươi Kim Lộ bia.” Chung Dương Dĩnh nói.

“A! Ngài nói sở hữu siêu thị rượu thủy khu tối rõ ràng hóa giá thượng phóng thượng chúng ta Kim Lộ bia?” Dù là Triệu Nguyên Bưu coi như là một lão tổng, nghe được Chung Dương Dĩnh trong lời nói cũng khiếp sợ cùng Trương Văn Bân mới đầu biểu hiện cơ hồ không có gì hai loại.

“Đúng, bất quá ta có điều kiện.” Chung Dương Dĩnh gật gật đầu nói.

“Điều kiện gì, Chung đổng ngài nói.” Triệu Nguyên Bưu kích động vạn phần nói.

Triệu Nguyên Bưu là vị lão thương nhân, hắn so với ai khác đều rõ ràng hơn giống Siêu Thắng tập đoàn loại này kinh doanh sổ trăm gia xích siêu thị đối với một nhà giống hắn như vậy tiểu bia hán thật lớn ý nghĩa!

Nếu nói trước kia đến bây giờ Kim Lộ bia còn gần ở Giang Châu thị có chút danh tiếng, như vậy một khi Kim Lộ bia xuất hiện ở Siêu Thắng tập đoàn danh nghĩa sở hữu siêu thị rượu thủy khu tối rõ ràng hóa giá, quá không được bao lâu Kim Lộ bia sẽ trở thành nổi tiếng cả nước nổi danh bia, nó tiêu lượng cũng khẳng định hội lấy khả quan tốc độ tăng trưởng.

Tại đây loại trăm phần trăm có thể đoán được tốt đẹp tiền cảnh hạ, chỉ cần Chung Dương Dĩnh không phải trực tiếp thu mua hắn Kim Lộ bia hán, có thể nói điều kiện gì Triệu Nguyên Bưu đều có thể lo lắng.

“Chúng ta siêu thị bán đi Kim Lộ bia trích phần trăm toàn bộ tính Trương Văn Bân.”

“Này không thành vấn đề, này vốn là Trương Văn Bân nên được.” Triệu Nguyên Bưu mí mắt cũng không trát một chút liền gật đầu ứng xuống dưới.

“Ta hy vọng Trương Văn Bân có thể trở thành Kim Lộ bia hán cổ đông, về phần cụ thể phân hắn bao nhiêu công ty cổ phần, các ngươi hai lén hiệp thương. Của ta hóa giá chỉ vì Trương Văn Bân quản lí đại lý bia lưu trữ, hắn nói thượng cái gì bia, ta đây liền thượng cái gì bia.”

“Này, không thành vấn đề, ta sẽ cùng Trương Văn Bân thương lượng.” Lúc này Triệu Nguyên Bưu ngữ khí dừng một chút, nhưng còn là lập tức liền gật đầu đáp ứng rồi xuống dưới.

“Tốt lắm, này hắn không thành vấn đề. Các ngươi thương lượng tốt sau, ngày mai có thể đến tập đoàn tổng bộ đến ký hợp tác hợp đồng, hy vọng chúng ta hợp tác khoái trá Triệu tổng.” Chung Dương Dĩnh gặp Triệu Nguyên Bưu đáp ứng rồi của nàng điều kiện, cười hướng hắn vươn tay.

“Hợp tác khoái trá, cảm ơn Chung đổng cấp Kim Lộ bia cơ hội này.” Triệu Nguyên Bưu vội vàng đứng lên bắt tay nói.

“Cảm ơn Chung đổng! Cảm ơn Kiệt ca!” Trương Văn Bân cũng đi theo đứng lên, vạn phần cảm kích kích động hướng nàng cùng Hạ Vân Kiệt cúi đầu nói lời cảm tạ.

Trương Văn Bân giấc mộng quá rất nhiều lần chính mình một cái hoa lệ xoay người, từ người làm công biến thành lão bản. Nhưng mỗi một lần xoay người hắn như trước còn chính là người làm công, mà nay ngày này giấc mộng rốt cục phải đổi thành sự thật, hắn rốt cục thực hiện nhân sinh hoa lệ xoay người, mà hết thảy này tất cả đều là vì trước mắt này hai người, xác thực nói là Hạ Vân Kiệt.

Hắn cho hắn một cái thực lạn công tác, hắn lại trả lại cho hắn một cái làm lão bản cơ hội.

Cảm tạ thư hữu nhóm đề cử phiếu, cảm tạ long mộng duyên, phao béo phì đại hải, tịch dương ‖ trăng tàn chờ thư hữu đánh thưởng.

Ngượng ngùng, tạp văn. Ly khai Kim Lộ bia hán mặt sau chuyện xưa tình tiết này hai ngày luôn luôn tại rối rắm, nhưng còn là tưởng không tốt, cho nên hôm nay chỉ có này nhất tiểu chương, hy vọng ngày mai có thể chuyển hảo.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 152 : Bộ đội chuyển nghề

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-26 13:56:47.0 số lượng từ:2648

Theo cà phê quán đi ra, Hạ Vân Kiệt lại lần nữa thất nghiệp.

Cũng may vừa hôm trước lấy đến tiền lương, tuy nói tám trăm đồng tiền không tính nhiều, nhưng tốt xấu không đến mức làm cho hắn ở công tác kia một tháng lý miệng ăn núi lở, cũng ý nghĩa lần này thất nghiệp hắn còn có thể chống đỡ một đoạn thời gian.

Rời đi cà phê quán, Hạ Vân Kiệt cưỡi xe đạp cố ý đi nhân tài thị trường dạo qua một vòng, cũng đệ ra mấy trương cầu chức thư, bất quá thông báo tuyển dụng đơn vị không có ngoại lệ đều là gọi hắn chờ thông tri. Về phần thông tri khi nào thì đến, ấn Hạ Vân Kiệt tìm công tác tích lũy kinh nghiệm xem, hơn phân nửa là sẽ không bao giờ.

Bất quá này cũng không có biện pháp, hiện tại công tác khó tìm, giống hắn như vậy điều kiện muốn tìm phân giống dạng điểm công tác liền càng khó.

Trở lại thuê nhà ở, Trầm Lệ Đề còn không có về nhà, nhàn rỗi vô sự Hạ Vân Kiệt một mình một người tránh ở trong phòng đọc sách.

Hiện tại Hạ Vân Kiệt xem thư trừ bỏ phụ lục tự khảo bộ sách ở ngoài, có vẻ nhiều thời giờ là dùng ở tiếng Anh thượng. Không có biện pháp, còn trẻ khi Hạ Vân Kiệt cơ hồ đem sở hữu tinh lực đều dùng ở tại tu hành phía trên, mà học nghiệp lại hoang phế rối tinh rối mù, hơn nữa tiếng Anh nếu không phải trong khoảng thời gian này cố ý tốn thời gian bối chút từ đơn, phỏng chừng hắn cũng

liền nhận thức hai mươi sáu cái chữ cái. Mà tiếng Anh không chỉ có là trường cao đẳng tự khảo tất khảo khoa, hơn nữa nay theo cái gì ngành sản xuất đều càng ngày càng quốc tế hóa, rất nhiều xí nghiệp mặc kệ cái gì cương vị hoặc nhiều hoặc ít đều có điểm tiếng Anh yêu cầu. Cho nên Hạ Vân Kiệt nay hoa có vẻ nhiều thời gian ở tiếng Anh thượng, trừ bỏ là phụ lục sang năm trường cao đẳng cuộc thi, cũng là vì cầu chức làm chuẩn bị.

Cũng may Hạ Vân Kiệt không phải người thường, trí nhớ siêu phàm, tiếng Anh học đứng lên tuy rằng thực buồn tẻ, nhưng ngắn ngủn hai ba tháng thời gian hắn từ ngữ lượng cùng ngữ pháp tuyệt đối đã muốn đạt tới tiếng Anh chuyên nghiệp nhân sĩ trình độ, duy nhất không chừng địa phương chính là nghe cùng nói. Này hai người cần ngôn ngữ hoàn cảnh, cũng không phải chỗ tựa lưng từ đơn cùng xem ngữ pháp thư có thể luyện ra.

“Nghe nói trong đại học bình thường đều có tiếng Anh giác, Giang Châu đại học cũng có thể có. Không biết mỗi tuần khi nào thì có tiếng Anh giác, có lẽ ta có thể đi tham gia một chút.” Mắt thấy thiên dần dần đen xuống dưới, Hạ Vân Kiệt vừa nghĩ một bên khép lại sách vở.

Tối hôm qua hắn cùng Triệu Nhã Tình đám người ước hảo, đêm nay ở Đông Khải khách sạn liên hoan.

Ra Đức Nhã tiểu khu, một đường nhắm hướng Đông Khải đại tửu điếm kỵ đi.

Dọc theo đường đi, làm xe đạp theo ngõ nhỏ khẩu trải qua khi, tổng có thể nhìn đến ngõ nhỏ ở chỗ sâu trong có mấy nhà tẩy tiệm uốn tóc lộ ra vài hồng nhạt ái muội ngọn đèn, cũng tổng có thể nhìn đến một ít nam nhân nương bóng đêm che dấu ở ngõ nhỏ lý bồi hồi, sau đó đi vào tẩy tiệm uốn tóc.

Ở trong thành thị ngốc lâu, Hạ Vân Kiệt biết kia ý nghĩa cái gì. Hắn không có khinh thường hắn hoặc là của nàng ý tứ, cũng không có nghĩ tới muốn thay đổi hắn hoặc là của nàng ý tưởng, mỗi người có mỗi người sống pháp, mỗi người có mỗi người lựa chọn.

Hắn chính là cái vu sư, hắn không có bi thiên mẫn nhân tâm, lại càng không là cái gì cứu thế chủ, cũng không có cái gì lấy cứu vớt thiên hạ thương sinh vì nhiệm vụ của mình rộng lớn chí hướng, hắn chính là một cái thầm nghĩ quá chính mình đơn giản cuộc sống vu sư.

Cũng đang bởi vì này dạng, Hạ Vân Kiệt tựa như người thường giống nhau, hắn cảm tình lý thường thường mang theo đậm trọng cá nhân sắc thái.

Hắn có thể coi thường đầu đường ngõ nhỏ này bán rẻ tiếng cười bán thịt phong trần nữ tử, nhưng hắn lại không có biện pháp tái tiếp tục coi thường Triệu Nhã Tình, Hương Hương mị lực ngân tòa các công chúa tiếp tục quá bán rẻ tiếng cười bán thịt cuộc sống.

Nếu nói lần trước Triệu Nhã Tình sinh nhật, Hạ Vân Kiệt cùng các nàng chỉ có thể xem như bình thủy tương phùng, đúng phùng lúc đó, sau tan cũng liền tan, sẽ không tái cố ý suy nghĩ khởi các nàng. Nhưng tối hôm qua Triệu Nhã Tình đám người vì hắn ào ào “Tức giận”, thậm chí đều cầm lấy cái chai tạp người, cứ việc đây là bởi vì các nàng biết Hạ Vân Kiệt đặc thù thân phận, có lấy lòng ý tứ của hắn, nhưng mặc kệ nói như thế nào, Hạ Vân Kiệt hay là muốn thừa các nàng này phân tình.

Ít nhất, Hạ Vân Kiệt cảm thấy chính mình hẳn là hỏi đến một chút các nàng vì cái gì hội đi lên hôm nay con đường này. Nếu gần chính là hết ăn lại nằm, lại muốn kiếm tiền, cho nên lựa chọn này một hàng nghiệp, Hạ Vân Kiệt hội từ nàng đi, nhưng nếu quả thật là trong nhà có khó khăn, sau đó đi lên này một đường, mặc kệ đối

phương là xuất phát từ cái gì mục đích làm hắn cầm lấy cái chai, Hạ Vân Kiệt cảm thấy chính mình đều hẳn là không thể ngồi xem mặc kệ.

Cưỡi xe đạp, bất tri bất giác trung Hạ Vân Kiệt kỵ đến Đông Khải đại tửu điếm.

Đêm tối hạ, ba mươi sáu lâu cao Đông Khải đại tửu điếm lâm giang mà đứng, ngọn đèn huy hoàng.

Hạ Vân Kiệt tìm cái địa phương đem xe đạp đình hảo, sau đó hướng khách sạn đại đường đi đến. Hạ Vân Kiệt không thích lộ ra, trước đó đã muốn cùng Trầm Tử Lương gọi điện thoại, làm cho bọn họ không cần ở cửa chờ hắn, cho nên Trầm Tử Lương đám người cũng không có ở đại đường chờ hắn.

Đông Khải đại tửu điếm nhà ăn thiết lập tại lục lâu, Hạ Vân Kiệt vào đại đường vừa mới chuẩn bị hướng thang máy đi đến khi, nghe được một bên truyền đến một tiếng kinh ngạc thanh âm:“Di, Tiểu Hạ!”

Hạ Vân Kiệt theo thanh âm quay đầu vừa thấy, phát hiện mấy thước có hơn nghỉ ngơi khu, trước kia thuê nhà ở chủ cho thuê nhà Lâm Vũ Mai chính vẻ mặt kinh ngạc nhìn hắn.

“Quả nhiên là ngươi Tiểu Hạ, ngươi cũng tới nơi này ăn cơm sao?” Gặp quả nhiên là Hạ Vân Kiệt, Lâm Vũ Mai kinh ngạc trung tựa hồ còn mang theo một tia không thể tưởng tượng nói.

Này cũng lạ không thể Lâm Vũ Mai có này phó biểu tình, Đông Khải đại tửu điếm là bốn sao cấp khách sạn, ở Giang Châu thị xem như phải tính đến sa hoa khách sạn. Đừng nói Hạ Vân Kiệt loại này mới đến Giang Châu thị làm công không bao lâu thời gian người làm công tiêu phí không nổi, cho dù Lâm Vũ Mai này sinh trưởng

ở địa phương người trong thành, đêm nay nếu không phải vì muốn mở tiệc chiêu đãi lãnh đạo, cũng là luyến tiếc tới nơi này tiêu phí.

Đối Lâm Vũ Mai vị này từng chủ cho thuê nhà Hạ Vân Kiệt còn là có vài phần hảo cảm. Lần trước yêu cầu trước tiên thu hồi phòng ở khi, Lâm Vũ Mai thái độ thực hữu hảo, không chỉ có muốn nhiều lui một ít tiền cấp Hạ Vân Kiệt, nhưng lại nói Hạ Vân Kiệt nếu nhất thời nửa khắc tìm không thấy phòng ở còn có thể tạm thời ở nhà nàng tá túc vài ngày, cũng không có bình thường trong thành nữ nhân đối mặt ngoại lai vụ công giả khi cái loại này thường thường toát ra đến cảm giác về sự ưu việt thậm chí cao cao tại thượng tư thái.

“Nguyên lai là chủ cho thuê nhà, đúng vậy, hảo xảo, ngươi đã ở nơi này ăn cơm sao?” Hạ Vân Kiệt gặp là đã lâu không thấy tiền chủ cho thuê nhà Lâm Vũ Mai, cũng có chút kinh ngạc.

“Ngươi này Tiểu Hạ, ta phòng ở đều đã muốn thành người khác, thế nào còn là cái gì chủ cho thuê nhà, bảo ta đại tỷ.” Lâm Vũ Mai cười nói.

“Đại tỷ.” Hạ Vân Kiệt gặp Lâm Vũ Mai nói như vậy, liền có chút ngại ngùng kêu một tiếng.

“Cái này đúng rồi, ha ha, hai cái nhiều tháng không thấy, xem ra ngươi là hỗn nổi danh đường, đều đến Đông Khải đại tửu điếm đến ăn cơm, loại địa phương này, đại tỷ ta cũng vậy một năm khó được đến một hai lần.” Lâm Vũ Mai gặp Hạ Vân Kiệt kêu nàng đại tỷ, hiển nhiên thực vui vẻ, cười ha ha nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Lâm Vũ Mai nói như vậy, trong lúc nhất thời thật đúng là không biết nên như thế nào trả lời, hắn hiện tại nhưng là cái không việc làm a!

“Biểu tỷ vị này là ai nha?” Cũng may lúc này có vị cùng Lâm Vũ Mai đứng chung một chỗ, ăn mặc đều cử mốt, tuổi đại khái ba mươi xuất đầu nữ tử hỏi.

“Nga, thiếu chút nữa đã quên giới thiệu, vị này là trước kia thuê trụ ta Đức Nhã tiểu khu khách trọ Hạ Vân Kiệt, Tiểu Hạ, là vị thực không sai tiểu tử.” Lâm Vũ Mai cười giới thiệu nói.

Vị này ăn mặc đều cử mốt nữ tử hiển nhiên nhãn giới so với Lâm Vũ Mai cao không ít, nghe nói Hạ Vân Kiệt chính là trước kia thuê trụ Lâm Vũ Mai Đức Nhã tiểu khu phòng ở khách trọ, trong mắt lóe ra một chút khinh thường thần sắc, chính là hơi hơi gật đầu, liền tự cố từ giỏ xách xuất ra một cái khéo léo di động đến một bên gọi điện thoại đi.

“Nguyên lai ngươi chính là Tiểu Hạ a, nghe Vũ Mai nhắc tới quá ngươi. Lần trước thật sự ngượng ngùng a, tiền thuê nhà còn chưa tới kì liền lâm thời muốn ngươi chuyển nhà.” Làm Lâm Vũ Mai biểu muội tự cố tự đến một bên gọi điện thoại khi, còn có một vị cùng Lâm Vũ Mai cùng nhau đến trung niên nam tử mặt mang xin lỗi hướng Hạ Vân Kiệt vươn tay.

“Vị này là ta người yêu Hứa Chí Hoành, trước kia ở trong bộ đội công tác, đoạn thời gian trước vừa xuất ngũ.” Lâm Vũ Mai ở bên cạnh hỗ trợ giới thiệu nói.

“Nguyên lai là Hứa tiên sinh, ngươi hảo, ngươi hảo.” Hạ Vân Kiệt vội vàng thân thủ cùng Hứa Chí Hoành nhiệt tình cầm.

Bắt tay khi cảm giác Hứa Chí Hoành bàn tay tất cả đều là vết chai, nắm thời điểm rất lực, làm cho người ta một loại chân thành tha thiết nhiệt tình cảm giác.

“Gọi là gì Hứa tiên sinh, vẻ nho nhã, kêu lão Hứa hoặc

là Hứa đại ca đều có thể.” Hứa Chí Hoành lãng thích nói.

“Vậy kêu Hứa đại ca đi. Nghe nói hiện tại bộ đội chuyển nghề tìm công tác cũng cử khó, không biết Hứa đại ca công tác chứng thực không có?” Hạ Vân Kiệt gặp Lâm Vũ Mai hai vợ chồng đối mọi người thực nhiệt tình chân thành, đối bọn họ ấn tượng đều thực không sai, bắt tay sau liền quan tâm hỏi nhiều một câu.

“Cũng không phải là, giống ngươi Hứa đại ca mặc dù ở trong quân đội lớn nhỏ cũng là cái phó doanh trưởng, ở binh viên trước mặt cử uy phong. Chỉ khi nào xuất ngũ đến địa phương đi lên, hắn nên cái gì cũng không là. Trong khoảng thời gian này các chỗ tìm người, cầu gia gia cáo con bà nó, lại cứ ngươi Hứa đại ca người này lại rất thật sự, không hiểu thác quan hệ toàn môn lộ, cho nên đến bây giờ cũng không tìm được thích hợp đơn vị tiếp thu.” Gặp Hạ Vân Kiệt hỏi, không đợi Hứa Chí Hoành trả lời, Lâm Vũ Mai đã muốn tiếp nhận nói nói, hiển nhiên trong khoảng thời gian này cùng Hứa Chí Hoành tìm công tác, làm cho nàng không thiếu chịu ủy khuất.

“Cùng Tiểu Hạ nói này đó làm gì? Không có việc gì, cùng lắm thì ta chính mình gây dựng sự nghiệp.” Hứa Chí Hoành nói.

Thật không tốt ý tứ, bởi vì tạp văn này hai ngày đổi mới không bình thường. Nay minh hai ngày phỏng chừng đều chỉ có nhất chương.

Cuối tuần tất cả nên có thể khôi phục bình thường đổi mới.

Cảm tạ ở đổi mới không bình thường mấy ngày nay nội thư hữu nhóm đề cử cùng đánh thưởng, thật sự thực cảm tạ!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 153 : Nhờ quan hệ

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-27 1251.0 số lượng từ:2167

“Gây dựng sự nghiệp, gây dựng sự nghiệp, ngươi cho là đầu năm nay gây dựng sự nghiệp dễ dàng sao? Hơn nữa, ngươi ở trong bộ đội ngây người hơn mười năm, tốt xấu cũng là cái quan quân, kết quả là xuất ngũ còn muốn chính ngươi dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng đi gây dựng sự nghiệp? Này ta cũng không làm! Ta ở nhà một người tân tân khổ khổ mang đứa nhỏ nhiều năm như vậy, không phải chờ ngươi trở về tìm cái an ổn điểm công tác, quá quá cuộc sống thôi, nay thật vất vả hết khổ, ta cũng không nghĩ ngươi tái chạy ngược chạy xuôi.” Gặp Hứa Chí Hoành nhắc tới khởi gây dựng sự nghiệp sự tình, Lâm Vũ Mai tựa hồ liền đầy bụng bực tức.

Này cũng có thể lý giải, Hứa Chí Hoành tham gia quân ngũ không ở Giang Châu thị bản, hai người nhiều năm phân nhiều tụ thiếu, làm quân tẩu, Lâm Vũ Mai quả thật không dễ dàng. Cho nên Hứa Chí Hoành nghe vậy trên mặt thần sắc liền ảm đạm rồi xuống dưới, hắn làm sao thường không nghĩ tìm phân an ổn điểm công tác.

Nhưng là đầu năm nay, nói là bộ đội quan quân chuyển nghề quân chuyển ngành hội hỗ trợ an trí công tác. Nhưng là quân chuyển ngành bất quá cũng chỉ là cái phối hợp tính ngành, cũng không có quyền lực cứng nhắc sai khiến cái nào đơn vị nhận cái nào xuất ngũ quân nhân, nói đến để, kết quả là quyết định còn là ở phương tiếp thu đơn vị thượng. Có đơn vị chịu tiếp thu ngươi, hết thảy đều dễ làm, bởi vì có quốc gia chính sách ở nơi nào, giống Hứa Chí Hoành như vậy phó doanh cấp quan quân không cần tham gia công chức cuộc thi có thể trực tiếp trở thành công chức. Cho nên

một khi theo bộ đội xuất ngũ xuống dưới, kết quả là lại còn là xem cá nhân quan hệ.

Ngươi có quan hệ có phương pháp, chẳng sợ chính là cái trung đội trưởng, đại đội trưởng xuất ngũ sau làm theo có thể tìm được một phần hảo công tác, nếu không cho dù ngươi là doanh trưởng cũng vào không được cơ quan nhà nước đơn vị, chỉ có thể đi một ít bình thường quốc xí linh tinh đơn độc vị ngốc, nếu không liền tự tìm đường ra.

Hứa Chí Hoành hiện tại gặp được hoàn toàn chính là vấn đề này. Muốn tìm đỡ đơn vị không có cửa đâu lộ, hoặc là nói quan hệ không đủ cứng rắn, rất khó tiến, đi kém đơn vị lại không cam lòng, còn không bằng chính mình gây dựng sự nghiệp.

Gặp Lâm Vũ Mai càu nhàu, Hứa Chí Hoành thần sắc ảm đạm im lặng không nói gì, Hạ Vân Kiệt do dự hạ hỏi:“Vậy các ngươi đêm nay đến nơi đây đến hay là vì Hứa đại ca công tác?”

“Đúng vậy, vị kia là ta biểu muội, nàng trượng phu là chúng ta ngã tư đường phái xuất sở phó sở trưởng. Hắn theo chúng ta hà quan khu một vị công an phân cục phó cục trưởng quan hệ cũng không tệ lắm, lần này chính là thỉnh hắn hỗ trợ khiên lên tuyến nhìn xem có thể hay không cho ngươi Hứa đại ca tiến công an cục công tác. Nếu có thể đi vào đó là không còn gì tốt hơn, ngươi Hứa đại ca thân thủ thực không sai, lại là trong bộ đội đi ra, công an cục vừa vặn coi như là nửa quân sự hóa cơ quan đơn vị, này công tác nhưng thật ra tối thích hợp hắn.” Nói tới đây Lâm Vũ Mai dùng cánh tay khửu tay đỉnh hạ thân biên hứa chí an nói:“Đợi lát nữa ngươi nói chuyện cần phải dễ nghe điểm, cũng nhiều kính thái cục mấy chén, đừng cùng cái đầu gỗ giống nhau ngồi ở chỗ kia, cũng đừng vừa quát đứng lên nên cái gì đều đã quên, người ta là lãnh đạo, không phải ngươi trong bộ

đội chiến hữu.”

“Đã biết.” Hứa Chí Hoành gật gật đầu, sau đó có chút xấu hổ đối Hạ Vân Kiệt nói:“Nàng liền thích lải nhải, ha ha, trong quân đội thói quen, đến địa phương lập tức thật là có điểm không thích ứng..”

“Ha ha, ta lý giải. Đúng rồi, Hứa đại ca sự tình kia Thái cục trưởng rốt cuộc có thể hay không làm chủ? Nếu không như vậy……” Hạ Vân Kiệt gặp Hứa Chí Hoành xấu hổ biểu tình, nhưng thật ra đối này xuất ngũ quân nhân càng phát ra có hảo cảm, cười cười hỏi.

“Ta nói Tiểu Hạ, ngươi này khẩu khí cũng không nhỏ a! Cái gì kêu Thái cục trưởng có thể hay không làm chủ? Có biết hay không Thái cục trưởng là cái gì thân phận sao? Hắn chịu đi ra ăn cơm, kia còn là xem ở ta lão công mặt mũi. Chẳng lẽ ngươi cho là tiến công an cục là dễ dàng như vậy sự tình sao? Tiểu hài tử quá gia gia sao?” Hạ Vân Kiệt lời nói còn chưa nói hoàn, đã bị một bên đã muốn nói chuyện điện thoại xong nữ tử cấp không chút khách khí đánh gãy, hơn nữa là một trận trào phúng chế nhạo.

“Hiểu Mẫn, Tiểu Hạ chính là cái vừa mới trường học tốt nghiệp tham gia công tác không lâu người trẻ tuổi. Phương diện này hắn không hiểu, ngươi đừng để ý.” Lâm Vũ Mai thấy nàng biểu muội Diệp Hiểu Mẫn mất hứng, cuống quít giải thích nói. Nói xong sau, lại sợ Hạ Vân Kiệt tiểu tử mặt mũi không qua được, lại cho hắn một cái xin lỗi ánh mắt, ý bảo hắn nhiều đảm đương một ít.

“Không hiểu sẽ không muốn loạn giảng, ta tối không quen nhìn hiện tại người trẻ tuổi, bản sự không bao nhiêu lại tẫn yêu nói năng bậy bạ loạn xuy ngưu.” Diệp Hiểu Mẫn thân là phái xuất sở phó sở trưởng lão bà, bình thường hiển nhiên kiêu căng quán, nghe vậy không

chỉ có không có như vậy câm mồm, ngược lại lão khí hoành thu tiếp tục chỉ trích nói.

“Hiểu Mẫn.” Lâm Vũ Mai gặp Diệp Hiểu Mẫn càng giảng càng quá phận, thân thủ kéo nàng một chút, ý bảo nàng không cần nói tiếp, trong lòng lại âm thầm hối hận vừa rồi không nên cùng Hạ Vân Kiệt giảng nhiều như vậy nói.

Hứa Chí Hoành tắc đứng ở một bên có chút áy náy xấu hổ nhìn Hạ Vân Kiệt, chính là cũng không đâu có cái gì. Dù sao hắn đêm nay còn có cầu cùng người gia, dù sao lấy Hạ Vân Kiệt thân phận nói ra vừa rồi kia nói quả thật cũng có vẻ có chút không biết trời cao đất rộng. Mấy ngày này ở địa phương chạy công tác xuống dưới, Hứa Chí Hoành xem như hoàn toàn hiểu được đầu năm nay chỉ cần chi ma đại điểm quan, chỉ cần trong tay hơi chút có như vậy điểm quyền lực, kia đều là “Đại nhân vật”, đều là gia!

Diệp Hiểu Mẫn gặp Lâm Vũ Mai kéo tay nàng, thế này mới không tái tiếp tục nói tiếp, mà là vòng vo chuyện nói:“Biểu tỷ, biểu tỷ phu, La Thừa nói bọn họ lập tức đi ra.” Nói xong Diệp Hiểu Mẫn hướng Hạ Vân Kiệt phiêu liếc mắt một cái, kia ý tứ tái rõ ràng bất quá, làm cho này không biết trời cao đất rộng tiểu tử tránh ra.

“Tiểu Hạ, ngượng ngùng a, Thái cục trưởng bọn họ lập tức muốn tới, chúng ta hôm khác có rảnh tái tự đi!” Lâm Vũ Mai thấy thế đương nhiên hiểu được Diệp Hiểu Mẫn ý tứ, đành phải mặt mang xin lỗi đối Hạ Vân Kiệt nhỏ giọng nói.

“Tiểu Hạ, đây là ta điện thoại, ở Giang Châu thị có chuyện gì ngươi đánh cho ta điện thoại.” Hứa Chí Hoành sẽ không Lâm Vũ Mai như vậy khách sáo, hắn trực tiếp theo phục vụ đài chỗ lấy ra giấy bút viết xuống chính mình di động dãy số đưa cho Hạ Vân Kiệt nói.

“Kỳ thật, nếu Hứa đại ca tin được ta, công tác của ngươi ta nhưng thật ra có thể giúp đỡ một chút việc.” Hạ Vân Kiệt tiếp nhận viết có Hứa Chí Hoành số điện thoại trang giấy nói.

“Ngươi hỗ trợ?” Diệp Hiểu Mẫn khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh.

“Ha ha, cảm ơn Tiểu Hạ, hôm khác có rảnh chúng ta tái tán gẫu.” Hứa Chí Hoành nghe vậy nao nao, lập tức cười vỗ vỗ Hạ Vân Kiệt bả vai nói.

Hiển nhiên Hứa Chí Hoành là căn bản không tin Hạ Vân Kiệt lời nói.

Hắn hiện tại nhưng là muốn đi công an cục đi làm, cũng không phải đi cái gì nhà xưởng hoặc là công ty đi làm, nếu là người sau, nói không chừng Hạ Vân Kiệt thật đúng là có thể hỗ trợ giới thiệu một chút, nhưng công an cục, chỉ bằng Hạ Vân Kiệt một người làm công lại như thế nào khả năng giúp được với việc?

Gặp Hứa Chí Hoành vợ chồng không tin, Hạ Vân Kiệt cũng chỉ hảo từ bọn họ đi, dù sao đêm nay bọn họ đã muốn thỉnh người.

Bất quá, Hạ Vân Kiệt trong lòng cũng đã âm thầm tính chờ thêm đoạn thời gian cấp Hứa Chí Hoành đánh cái điện thoại, nếu hắn công tác còn là xuống dốc thật, không thiếu được phải giúp cái việc. Dù sao đầu năm nay giống bọn họ hai vợ chồng người như vậy đã muốn là không nhiều lắm thấy, có thể hỗ trợ hay là muốn hỗ trợ một chút.

“Kia đi, việc này hôm khác nói sau.” Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó chuẩn bị rời đi.

Bất quá Hạ Vân Kiệt còn không có xoay người, cửa vào hai vị trung niên nam tử, một vị tuổi đại khái ba mươi xuất đầu, một vị tuổi thì tại bốn mươi tả hữu. Người sau đã muốn có chút mập ra, đi khởi lộ đến, cử bụng, ngang đầu, không vội không hoãn, liếc mắt một cái nhìn lại chỉ biết là vị làm quan.

“Thái cục ngài tới rồi!” Gặp hai vị trung niên nam tử tiến vào, Diệp Hiểu Mẫn sớm đã một phản vừa rồi kiêu ngạo đắc ý thái độ, vội vàng mặt mang lấy lòng mỉm cười đón nhận đi chào hỏi nói.

Thật có lỗi, hôm nay liền nhiều như vậy.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 154 : Kiểu cách nhà quan

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-29 18:14:14.0 số lượng từ:3157

“Ân.” Thái cục gặp Diệp Hiểu Mẫn đi lên chào hỏi, từ chối cho ý kiến địa điểm phía dưới, kiểu cách nhà quan cũng là bãi mười phần mười, giống như không như vậy tử không thể hiện ra hắn “Tài trí hơn người” thân phận.

“Thái cục trưởng buổi tối hảo.” Gặp Thái cục kiểu cách nhà quan mười phần, Lâm Vũ Mai cùng Hứa Chí Hoành nào dám chậm trễ, vội vàng cũng tiến lên cung khiêm chào hỏi nói, Hứa Chí Hoành lại thói quen tính hướng Thái cục trưởng vươn tay.

“Ngươi chính là tiểu La biểu tỷ phu đi?” Vị kia Thái cục gặp Hứa Chí Hoành hướng chính mình vươn tay đến, phiêu hắn liếc mắt một cái, thế này mới giống phạm vào lão niên si ngốc chứng giống nhau chầm chập vươn tay, cùng hắn nắm hạ liền rụt trở về.

“Là, ta kêu Hứa Chí Hoành, vừa mới đoạn thời gian trước bộ đội chuyển nghề, ở trong bộ đội là phó doanh……” Hứa Chí Hoành vội vàng nói.

“Tiểu Hứa a, địa phương cùng bộ đội là không đồng dạng như vậy, nếu theo trong bộ đội đi ra, sẽ bãi chính tâm thái, không cần suy nghĩ trong bộ đội sự tình, nếu không ngươi còn luôn nhớ thương ở trong bộ đội còn là vị phó doanh, nơi này thượng sự tình ngươi làm như thế nào hảo.” Gặp Hứa Chí Hoành nhắc tới ở trong bộ đội chức quan, Thái cục trưởng hơi hơi nhíu hạ mày, sau đó một bộ lãnh đạo khẩu khí dạy nói.

Hứa Chí Hoành vốn tưởng đề hạ chính mình phó doanh trưởng chức vị, hảo khiến cho Thái cục trưởng coi trọng,

không nghĩ tới lại khiến cho Thái cục trưởng hiểu lầm, nghĩ đến hắn ở hắn này phó cục trưởng trước mặt khoe khoang, bị trực tiếp huấn một chút, không khỏi náo loạn cái đỏ thẫm mặt, trong lòng lần cảm nghẹn khuất. Bất quá nhớ tới vừa rồi lão bà trong lời nói, Hứa Chí Hoành trong lòng tuy rằng lần cảm nghẹn khuất còn là bày ra một bộ thụ giáo bộ dáng, liên tục gật đầu nói:“Thái cục nói là, nói là.”

Nếu vừa rồi Hạ Vân Kiệt xoay người đã muốn rời đi, dù sao nhắm mắt làm ngơ, hắn cũng sẽ không tưởng nhiều lắm, chính là nay gặp Thái phó cục trưởng vừa mới cùng Hứa Chí Hoành vợ chồng gặp mặt, kiểu cách nhà quan liền bãi cùng hắn là Giang Châu thị công an cục cục trưởng dường như. Trên thực tế hắn cũng bất quá chính là Giang Châu thị phía dưới một cái khu công an cục phó cục trưởng, đỉnh thiên cũng chính là vị chính khoa cấp cán bộ, nếu chính là bình thường công an cục phó cục trưởng trong lời nói, kỳ thật cũng chính là một vị phó khoa cấp cán bộ, mà Hứa Chí Hoành này phó doanh trưởng nếu ấn chức quan đến đối ứng trong lời nói, kỳ thật cũng là một vị phó khoa cấp cán bộ. Chính là nay bởi vì xuất ngũ, lại bị đồng dạng cấp bậc Thái phó cục trưởng giống hắn trước kia huấn tân binh viên giống nhau huấn. Hạ Vân Kiệt không khỏi nhìn Thái phó cục trưởng hơi hơi nhíu nhíu mày, lộ ra một tia bất mãn sắc.

“Hắn là ai vậy?” Bất quá không đợi Hạ Vân Kiệt mở miệng can thiệp, ngược lại là Thái phó cục trưởng gặp vừa rồi chính mình vào cửa khi, rõ ràng cùng Hứa Chí Hoành bọn họ cùng nhau người trẻ tuổi, không chỉ có không có chủ động tiến lên chào hỏi, nhưng lại nhìn chính mình thẳng nhíu, dẫn đầu chỉ vào Hạ Vân Kiệt vẻ mặt bất mãn cùng cao cao tại thượng hỏi.

“Ta là ai quan ngươi sự tình gì, đừng tưởng rằng chính mình là cái cái gì phó cục trưởng liền lão tử thiên hạ thứ nhất, người nào đều đang cầm ngươi!” Hạ Vân Kiệt

đương nhiên sẽ không bán Thái phó cục trưởng mặt mũi, nghe vậy phiêu hắn liếc mắt một cái trào phúng nói.

Hạ Vân Kiệt lời này vừa ra, Thái phó cục trưởng nháy mắt đột nhiên biến sắc, Lâm Vũ Mai đám người lại nghe được sắc mặt đều có điểm biến trắng, hơn nữa Diệp Hiểu Mẫn đã muốn xông lên đi chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói:“Uy, ta nói Tiểu Hạ, ngươi là cái gì thân phận? Như thế nào có thể như vậy cùng Thái cục nói chuyện, lập tức hướng Thái cục xin lỗi.”

“Nói cái gì xin lỗi? Ta cùng hắn vốn không quen biết, ta cũng không tưởng nhận thức hắn, càng không tưởng cầu hắn làm việc, chẳng lẽ liền chuẩn hắn ngưu bức hò hét, một chút lễ phép đều không có chỉ vào người của ta câu hỏi, sẽ không chuẩn ta trào phúng hắn một câu sao? Hắn lại tính cái gì thân phận?” Hạ Vân Kiệt bĩu môi khinh thường nói.

Hạ Vân Kiệt chính là người như vậy, tại chức tràng, nếu ngươi là thủ trưởng, hắn tuân thủ nghiêm ngặt chính mình thân phận, nghe theo chỉ huy của ngươi. Nhưng chức tràng ở ngoài, nếu đối phương không nên tự cho là tài trí hơn người, đối với hắn vênh mặt hất hàm sai khiến, khí diễm kiêu ngạo, tựa hồ hắn một người làm công chính là chỉ có thể chịu ức hiếp, Hạ Vân Kiệt không chỉ có sẽ không mua trướng, thậm chí hội biểu hiện so với đối phương càng kiêu ngạo.

Nếu đối phương không lấy ngang hàng ánh mắt đối đãi hắn, Hạ Vân Kiệt cần gì phải lấy ngang hàng ánh mắt đối đãi đối phương?

“Tiểu Hạ, ngươi sẽ không có thể bớt tranh cãi sao?” Lâm Vũ Mai gặp Hạ Vân Kiệt này tiểu tử ngay thẳng có điểm quá đầu, không khỏi vừa vội vừa tức, vội vàng tiến lên xả hắn một chút, trách cứ nói.

Nói xong lại vội vàng đối Thái cục trưởng cúi đầu xin lỗi giải thích nói:“Thái cục trưởng, thực xin lỗi, thực xin lỗi, Tiểu Hạ là ta trước kia một vị thuê khách, hắn vừa mới trường học tốt nghiệp, không có gì xã hội trải qua, không hiểu chuyện, ngài ngàn vạn đừng cùng hắn chấp nhặt.”

Thái phó cục trưởng cùng nhà giàu mới nổi có một tương tự tật xấu, nhà giàu mới nổi thích trước mặt người khác khoe khoang hắn rất tiền, cho nên mặc hàng hiệu mang hàng hiệu, ăn cơm cũng chuyên điểm đắt tiền, giống như sợ người khác không biết hắn có tiền dường như, mà Thái phó cục trưởng tắc thích khoe khoang kiểu cách nhà quan, gì thời điểm, chỉ cần gặp được chức cấp so với hắn thấp nhân, hắn tổng yêu đoan làm dáng, giống như không như vậy hiển không ra hắn này phó cục trưởng uy phong, giống như không như vậy, người khác sẽ không biết nói hắn là công an phân cục phó cục trưởng. Cho nên giống hắn người như vậy, nhất không thể dễ dàng tha thứ chính là người khác cười nhạo hắn quan chức, hơn nữa giống Hạ Vân Kiệt như vậy một cái vừa mới trường học tốt nghiệp người làm công.

“Hắn không kiến thức, chẳng lẽ các ngươi cũng không kiến thức sao?” Thái phó cục trưởng nghe vậy sắc mặt trở nên càng phát ra âm trầm, không chút khách khí chỉ vào Lâm Vũ Mai cùng Hứa Chí Hoành chất vấn nói.

“Thật sự thực xin lỗi Thái cục, thật sự đối……” Lâm Vũ Mai vội vàng nói xin lỗi nói, thậm chí xin lỗi khi còn không vong xả một chút bên người Hứa Chí Hoành.

“Tính, đại tỷ. Hứa đại ca ở trong bộ đội tốt xấu cũng là phó doanh trưởng, không cần phải như vậy cầu người ta, chuyện của hắn ta đến an bài.” Hạ Vân Kiệt gặp Lâm Vũ Mai hướng Thái cục trưởng lại là cúi đầu lại là xin lỗi, trong lòng pha không phải tư vị kéo qua nàng nói.

“Ngươi tới an bài? Ngươi tính cái gì vậy? Ngươi lại biết cái gì! Ngươi muốn thật là có bản lĩnh, ngươi con mẹ nó như thế nào còn muốn thuê phòng……” Không đợi Lâm Vũ Mai phục hồi tinh thần lại, Diệp Hiểu Mẫn sớm đã giận không thể át chỉ vào Hạ Vân Kiệt mắng.

Lại nói tiếp nàng lần này coi như là “Lòng từ bi”, cố ý làm cho hắn lão công ra mặt mời Thái phó cục trưởng đi ra ăn cơm, nhìn xem có thể hay không chứng thực nàng biểu tỷ phu công tác, đương nhiên “Lòng từ bi” Tiền Diệp Hiểu Mẫn không thiếu thu Lâm Vũ Mai chỗ tốt, cũng không thiếu khoe khoang lão công năng lực cùng kiếm chừng mặt mũi. Chính là Diệp Hiểu Mẫn lại vạn vạn không nghĩ tới nửa đường lại sát ra Hạ Vân Kiệt này “Kẻ lỗ mãng”, thế nhưng đem Thái phó cục trưởng cấp hung hăng đắc tội. Tối không xong là, người này vừa rồi còn là cùng các nàng một đạo, Diệp Hiểu Mẫn cũng là không thể không nóng vội Thái phó cục trưởng hội bởi vì việc này giận chó đánh mèo đến nàng trượng phu trên người, cho nên mới hội như vậy khẩn cấp chỉ vào Hạ Vân Kiệt quở trách.

Gặp Diệp Hiểu Mẫn chỉ vào Hạ Vân Kiệt mắng, Thái phó cục trưởng sắc mặt thế này mới hơi hoãn, mà Hứa Chí Hoành lại chung quy cảm thấy băn khoăn, mặc kệ nói như thế nào Hạ Vân Kiệt còn trẻ, đối Thái phó cục trưởng “Xuất khẩu không tốn” Cũng phần lớn là vì hắn duyên cớ, cho nên gặp Diệp Hiểu Mẫn chỉ vào Hạ Vân Kiệt một cái kính mắng, vội vàng ngắt lời nói:“Hiểu Mẫn!”

Gặp Hứa Chí Hoành không đi theo Diệp Hiểu Mẫn cùng nhau mắng Hạ Vân Kiệt, ngược lại đánh gãy Diệp Hiểu Mẫn, Thái phó cục trưởng nhất thời sắc mặt tái biến, hừ lạnh một tiếng, xoay người liền đi ra ngoài.

“Biểu tỷ, biểu tỷ phu! Các ngươi xem, các ngươi xem, đây đều là sự tình gì a!” Diệp Hiểu Mẫn gặp Thái phó cục trưởng xoay người liền đi, không khỏi dậm chân tức

giận nói Lâm Vũ Mai cùng Hứa Chí Hoành hai câu, sau đó cùng nàng lão công La Thừa vội vàng đuổi theo:“Thái cục dừng bước! Thái cục dừng bước!”

“Còn ngây ngốc làm gì? Còn không đuổi theo đi?” Lâm Vũ Mai gặp Diệp Hiểu Mẫn cùng La Thừa đuổi theo ra đi, lão công Hứa Chí Hoành còn đứng ở tại chỗ sững sờ, không khỏi gấp đến độ đẩy hắn một phen trách cứ nói.

“Ai, sự tình đều như vậy, đuổi theo đi có ích lợi gì!” Hứa Chí Hoành lắc đầu thở dài nói.

“Ngươi này căn đầu gỗ, vô dụng cũng phải đuổi theo đi, tổng không thể liên lụy người ta Hiểu Mẫn cùng La Thừa a!” Lâm Vũ Mai gặp lão công không ra khiếu, không khỏi gấp đến độ thẳng dậm chân.

“Ai nha, xem ta này đầu.” Hứa Chí Hoành nghe vậy lập tức liền vội, nói xong xoay người liền chuẩn bị đuổi theo ra đi.

Bất quá không đợi hắn đôi cũng đi theo đuổi theo đi, chỉ thấy nguyên bản mặt âm trầm, đã muốn đến đại môn khẩu Thái phó cục trưởng trên mặt đột nhiên lộ ra khiêm tốn nịnh nọt khuôn mặt tươi cười, vốn là cao thẳng eo cũng loan đi xuống, kia phó bộ dáng trước mặt tướng mạo so với quả thực phán nếu hai người, mà theo sát ở phía sau La Thừa tắc chợt dừng bước, nhân tiện còn vội vàng kéo chính một bộ vội vã đuổi theo đi Diệp Hiểu Mẫn.

“Để làm chi?” Diệp Hiểu Mẫn gặp trượng phu đột nhiên giữ chặt hắn, khó hiểu nói.

“Nhỏ giọng điểm, thị cục Diệp cục trưởng đến đây.” La Thừa gặp lão bà không át ngăn đón, vội vàng nháy mắt thấp giọng nói.

Vừa nghe đến “Thị cục” Hai chữ, Diệp Hiểu Mẫn lập tức chớ có lên tiếng, hai mắt hướng đại môn khẩu nhìn lại, quả nhiên nhìn đến khách sạn xoay tròn ngoài cửa, đình một chiếc màu đen Audi xe, vài vị vừa thấy tựa như lãnh đạo theo xe thượng đi rồi xuống dưới.

Vốn cũng chuẩn bị đuổi theo đi Hứa Chí Hoành vợ chồng thấy thế, cũng đồng thời dừng bước.

“Diệp cục trưởng buổi tối hảo!” Gặp thị cục Diệp Hồng Ba cục trưởng theo xoay tròn môn đi ra, Thái phó cục trưởng trên mặt tươi cười càng phát ra khiêm tốn.

Giang Châu thị hạ hạt năm khu sáu huyện, không nói đến thị cục thân mình bên trong cơ cấu phòng chính phó người phụ trách còn có vài mười người, gần Giang Châu thị hạ hạt năm khu sáu huyện công an cục một tay thêm đứng lên còn có mười một vị, nếu từng cái cục phó chức lãnh đạo chia đều ấn năm đến tính toán, như vậy gần Giang Châu thị hạ hạt năm khu sáu huyện công an cục chính phó cục trưởng thêm đứng lên còn có sáu bảy mười vị.

Có thể nghĩ, Diệp Hồng Ba này thị cục cục trưởng cho dù trí nhớ tốt nữa, cũng không khả năng đem phía dưới khu huyện công an cục phó chức lãnh đạo tên tất cả đều một chữ không rơi nhớ rõ nhất thanh nhị sở, đương nhiên các khu huyện công an cục chính cục trưởng cùng thường vụ phó cục trưởng tên, Diệp Hồng Ba thân là thị cục cục trưởng còn là hội nghĩ biện pháp nhớ kỹ. Nhưng Thái phó cục trưởng bất quá chính là hà quan khu một vị bài danh có vẻ mặt sau phó cục trưởng, Diệp Hồng Ba này thị cục cục trưởng đột nhiên nhìn đến hắn, trong lúc nhất thời thật đúng là nghĩ không ra hắn gọi tên là gì.

“Ngươi là hà quan khu……” Bất quá Diệp Hồng Ba tốt xấu còn là biết Thái phó cục trưởng là hà quan khu công

an cục phó cục trưởng, thấy thế mỉm cười hướng hắn vươn tay.

“Diệp cục, ta là hà quan khu Thái Kiếm Minh.” Thái phó cục trưởng cũng chính là Thái Kiếm Minh gặp Diệp Hồng Ba trong lúc nhất thời không nhớ tới tên của hắn, trong lòng mặc dù có chút mất mát, nhưng thấy lãnh đạo chủ động hướng hắn vươn tay, còn là thụ sủng nhược kinh vội vàng vươn hai tay.

Bất quá làm cho Thái Kiếm Minh vạn vạn không thể tưởng được là, ngay tại tay hắn muốn nắm lấy thị cục lãnh đạo tay khi, đột nhiên gian Diệp cục trưởng lại bắt tay rụt trở về, sau đó vội vã theo hắn trước mặt đi qua. Một vị cùng hắn cùng nhau, tuổi đại khái ở ba mươi đến tuổi nam tử, cũng đồng dạng như là đột nhiên phát hiện cái gì, cũng đi theo Diệp cục trưởng phía sau vội vã hướng phía trước đi đến, đem cùng hắn cùng nhau đến còn lại hai người cấp ném vào tại chỗ.

Ngượng ngùng, tối hôm qua trở về thực đã muộn, cho nên đến bây giờ mới đổi mới. Sau đó còn có thể có canh một. Cầu duy trì! Cảm ơn!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 155 : Ngươi vừa rồi làm gì ?

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-29 19:56:26.0 số lượng từ:3117

“Này?” Thái Kiếm Minh ngượng ngùng lùi về tay, sau đó ánh mắt theo Diệp cục trưởng bước đi đi phương hướng nhìn lại, nhìn đến hắn phía trước, trừ bỏ Hứa Chí Hoành vợ chồng cùng vị kia làm cho hắn căm tức người trẻ tuổi, không còn có cái gì thấy được người.

Kỳ quái? Thái Kiếm Minh trong đầu đánh cái thật to dấu chấm hỏi, Diệp Hiểu Mẫn vợ chồng đồng dạng ở trong đầu đánh cái thật to dấu chấm hỏi, mà Hứa Chí Hoành vợ chồng gặp bị Thái phó cục trưởng cung kính xưng là Diệp cục trưởng “Quan lớn” Hướng chính mình hai người bên này đi tới, cũng là khó tránh khỏi một trận khẩn trương, không biết là nên chào hỏi còn là không nên chào hỏi.

Chào hỏi thôi, ra vẻ hai người cái gì cấp bậc đều không có, liền nhất tóc húi cua dân chúng, hơn nữa người ta Diệp cục trưởng cũng căn bản không biết bọn họ nha, không chào hỏi thôi, người ta Diệp cục trưởng lại chính hướng tới bọn họ đi tới, không chào hỏi tựa hồ lại không lễ phép.

Đang lúc có người hoang mang, có người mâu thuẫn khi, Diệp cục trưởng đã muốn theo Hứa Chí Hoành vợ chồng trước mặt đi qua, đi tới Hạ Vân Kiệt trước mặt, vẻ mặt khiêm tốn chào hỏi nói:“Hạ lão sư, buổi tối hảo.”

“Hạ lão sư, buổi tối hảo.” Theo sát sau Diệp cục trưởng đi lên vị kia nam tử cũng vẻ mặt khiêm tốn hướng Hạ Vân Kiệt chào hỏi.

Hạ Vân Kiệt cùng Giang Châu thị công an cục Diệp Hồng Ba cục trưởng ở Vân Long khu công an phân cục từng có gặp mặt một lần, bất quá lần trước lấy Diệp Hồng Ba chức vụ cũng là ngay cả nói chuyện tư cách đều không có, lúc ấy tâm tình không tốt Hạ Vân Kiệt cũng lười đi để ý tới Diệp Hồng Ba đến tột cùng là ai, cũng không biết hắn gọi tên là gì. Về phần người sau, là thị ủy thư kí Phùng Chính Thành bí thư Lưu Giai Huy, lần trước Hạ Vân Kiệt đi thị ủy thư kí văn phòng cùng Phùng Chính Thành còn có Cù Vệ Quốc đàm Tần Lam sự tình khi, Lưu Giai Huy hỗ trợ bưng trà đổ thủy, Hạ Vân Kiệt cũng là nhận thức hắn, cũng biết thân phận của hắn, bất quá đồng dạng không biết tên của hắn, chỉ biết là Phùng Chính Thành gọi hắn Tiểu Lưu.

Nhưng mặc kệ nói như thế nào, Hạ Vân Kiệt là biết trước mắt này hai vị đều là chính phủ quan viên, là tùy tiện một vị đều có thể dễ dàng hỗ trợ chứng thực Hứa Chí Hoành công tác chính phủ quan viên, nếu đổi thành trước kia, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra không thích theo chân bọn họ chạm mặt, chính là vừa vặn gặp phải Hứa Chí Hoành tìm công tác, cũng là giảm đi hắn vì như vậy điểm chuyện nhỏ cố ý tìm tới Phùng Chính Thành thư kí, cho nên Hạ Vân Kiệt gặp Diệp Hồng Ba cùng Lưu Giai Huy tiến lên đây cùng hắn chào hỏi, trong lòng cũng là không có không vui, chính là kêu không ra hai người tên nhưng thật ra làm cho Hạ Vân Kiệt có chút ngượng ngùng.

“Ngươi là?” Hạ Vân Kiệt hơi có chút ngượng ngùng hướng Diệp Hồng Ba vươn tay hỏi.

“Hạ lão sư, ta là thị công an cục Diệp Hồng Ba.” Diệp Hồng Ba vội vàng vươn hai tay gắt gao nắm Hạ Vân Kiệt tay, diêu nha diêu, nửa ngày đều luyến tiếc buông ra.

Phải biết rằng, người khác không biết Hạ Vân Kiệt là ai, Diệp Hồng Ba cũng là tái rõ ràng bất quá, trước mắt vị

này người trẻ tuổi nhưng là ngay cả thị ủy thư kí đều dám mắng chủ a, hơn nữa hắn cũng trong lòng biết rõ ràng, đoạn thời gian trước Lữ gia rơi đài cũng là bởi vì hắn duyên cớ, mà sự tình nguyên nhân gần chính là bởi vì Lữ gia đắc tội hắn bằng hữu Tần Lam.

Gần chính là bởi vì đắc tội hắn một vị bằng hữu duyên cớ, làm cho Diệp Hồng Ba chỉ có thể nhìn lên Lữ gia ở trong khoảng thời gian ngắn liền ầm ầm rơi đài, đây là loại nào khủng bố nhân vật, mỗi khi Diệp Hồng Ba nhớ tới đến liền cảm thấy khắp cả người phát lạnh, cả người sợ hãi. Nay Diệp Hồng Ba gặp Hạ Vân Kiệt chủ động hướng hắn vươn tay đến, thế nào còn không kích động vội vàng vươn hai tay gắt gao nắm Hạ Vân Kiệt tay!

Vốn Diệp Hồng Ba chủ động tiến lên cùng Hạ Vân Kiệt chào hỏi, cũng đã nhìn xem Hứa Chí Hoành vợ chồng một trận há hốc mồm, nhìn xem Diệp Hiểu Mẫn vợ chồng còn có Thái phó cục trưởng tiểu tâm can bang bang loạn khiêu, tay chân lạnh cả người. Nay gặp muốn làm nửa ngày, người ta thế nhưng còn áp căn sẽ không nhận thức Diệp Hồng Ba này thị công an cục cục trưởng, lời nói khó nghe điểm, này chẳng phải là Diệp cục trưởng dùng nhiệt mặt đi thiếp người ta lãnh mông a, nhưng lại thiếp bất diệc nhạc hồ !

Điều này sao có thể? Cho dù trước mắt vị này là thị ủy thư kí, lấy Diệp cục trưởng thân phận cũng căn bản không tất yếu khiêm tốn đến này phân thượng a!

Khả Thái phó cục trưởng lại nào biết đâu rằng, đừng nói Diệp cục trưởng, cho dù thị ủy thư kí thấy trước mắt vị này tuổi trẻ cũng phải tất cung tất kính tiếng kêu thúc gia.

“Ngươi là Lưu bí thư.” Hạ Vân Kiệt thật vất vả bỏ ra thực nhiệt tình Diệp cục trưởng tay, sau đó mỉm cười hướng Lưu Giai Huy thân thủ nói.

“Hạ lão sư bảo ta Tiểu Lưu là có thể, Tiểu Lưu là có thể.” Lưu Giai Huy bởi vì là Phùng thư kí bí thư, xem như Phùng thư kí tối tâm phúc nhân, ngày đó ở thị ủy văn phòng Phùng Chính Thành cũng là không có cố ý tránh hắn, cho nên Lưu Giai Huy là thật rõ ràng thiết nghe được quá Phùng thư kí kêu lên hắn một tiếng “Thúc gia”, ngay cả thị ủy thư kí đều phải tiếng kêu “Thúc gia”, ở trước mặt hắn hắn đương nhiên muốn khiêm tốn tái khiêm tốn.

“Lưu bí thư? Tiểu Lưu? A!” Thái Kiếm Minh nhìn Lưu Giai Huy lại cùng Diệp cục trưởng giống nhau hai tay nhiệt tình nắm Hạ Vân Kiệt tay nửa ngày đều luyến tiếc buông ra, sửng sốt hơn nửa ngày, đột nhiên trong đầu linh quang chợt lóe, cuối cùng nhớ tới Lưu Giai Huy là ai, này không phải là thị ủy thư kí bí thư Lưu Giai Huy sao?

Nhất tưởng khởi Lưu Giai Huy là thị ủy thư kí bên người bí thư, Thái Kiếm Minh thiếu chút nữa không hai chân mềm nhũn than ngồi dưới đất.

Thị ủy thư kí bên người bí thư a, tuy rằng chức cấp không cao, nhưng này thân phận đã có thể cùng cổ đại hoàng đế bên người bên người thái giám giống nhau, âm thầm quyền lực lớn đâu! Thậm chí ở nước cộng hoà trong quan trường mọi người thói quen đem một tay lãnh đạo bên người bí thư xưng là “Nhị hào thủ trưởng”, đương nhiên này tuyệt đối là nói quá sự thật, nhưng theo này xưng hô cũng không khó coi ra, lãnh đạo bên người bí thư là tuyệt đối không thể ấn hắn chức cấp đến đối đãi, mà Lưu Giai Huy đó là Giang Châu thị quan trường trung “Nhị hào thủ trưởng”.

Thị công an cục cục trưởng, “Nhị hào thủ trưởng” Thấy Hạ Vân Kiệt đều phải số chết nịnh bợ, cho dù Thái Kiếm Minh là đầu heo, hắn hiện tại cũng hiểu được chính

mình vừa rồi kia kiểu cách nhà quan bãi sai lầm rồi đối tượng.

Không chỉ có bãi sai lầm rồi, hơn nữa là thật to bãi sai lầm rồi! Này nhất sai rất khả năng từ nay về sau liền bị mất hắn tiền đồ con đường làm quan.

Thái Kiếm Minh hiểu được, Diệp Hiểu Mẫn cùng La Thừa đương nhiên đồng dạng hiểu được, cho nên Diệp Hiểu Mẫn vợ chồng phía sau đã muốn hoàn toàn dọa mắt choáng váng, hơn nữa Diệp Hiểu Mẫn lại sợ tới mức sắc mặt đều trắng bệch trắng bệch, bởi vì ngay tại vừa rồi nàng còn chỉ vào Hạ Vân Kiệt cái mũi mắng quá đâu! Mà nàng lão công nói phá thiên, cũng bất quá chính là một cái chính là ngã tư đường phái xuất sở phó sở trưởng. Ở người ta thị công an cục Diệp cục trưởng trước mặt căn bản là không đủ xem, càng đừng nói kia ngay cả Diệp cục trưởng đều phải nịnh bợ lấy lòng Hạ lão sư.

“Hạ, Hạ lão sư, thực xin lỗi, thật sự thực xin lỗi, vừa rồi ta…… Ta……” Thái Kiếm Minh dù sao cũng là quan trường trung hỗn lão nhân, đừng nhìn vừa rồi hắn kiểu cách nhà quan mười phần, cùng Hứa Chí Hoành bắt tay khi chầm chập cùng phạm vào lão niên si ngốc chứng giống nhau, nhưng một khi đề cập đến chính mình tiền đồ con đường làm quan, hắn phản ứng cũng là so với bất luận kẻ nào đều nhanh, hắn gặp ngay cả Diệp cục trưởng cùng Lưu bí thư đều phải nịnh bợ lấy lòng Hạ Vân Kiệt, sợ tới mức té liền vọt đi lên, liên tục hướng Hạ Vân Kiệt cúi đầu xin lỗi nói, liền ngay cả trên trán mồ hôi lạnh đều bất chấp sát.

“Vô liêm sỉ, ngươi vừa rồi làm gì ?” Diệp cục trưởng vừa thấy Thái Kiếm Minh kia phó hùng dạng, lập tức bình tĩnh mặt khiển trách, trong lòng cũng là hận không thể đá hắn mấy đá, ngay tại không lâu, Vân Long khu công an phân cục người đem trước mắt vị này Hạ lão sư cấp

bắt, nay lại toát ra hà quan khu công an phân cục phó cục trưởng, điều này làm cho hắn vị này thị cục cục trưởng như thế nào có thể không hận a?

Vạn nhất Hạ lão sư nếu nhất phát hỏa, cho rằng hắn này thị công an cục cục trưởng lãnh đạo vô phương, trực tiếp hướng về phía trước mặt lời nói nói, kia hắn này thị công an cục cục trưởng còn không lập tức cuốn gói chạy lấy người.

Phải biết rằng ngay cả Lữ gia đều bởi vì hắn rơi đài, hắn Diệp Hồng Ba chính là một vị thị công an cục cục trưởng lại bị cho là cái gì?

“Ta…… Ta……” Thái Kiếm Minh “Ta” nửa ngày cũng “Ta” Không ra cái đến tột cùng đến, hắn tổng không thể nói chính mình bởi vì Hạ Vân Kiệt nhíu, hắn liền nhìn hắn không vừa mắt, sau đó chỉ vào hắn bãi kiểu cách nhà quan đi?

Gặp Thái Kiếm Minh ấp úng, ngay cả câu đều giảng không thông thuận, Diệp Hồng Ba thật sự là lại sốt ruột vừa giận hỏa, vừa mới chuẩn bị lại lần nữa mở miệng răn dạy, đã thấy Hạ Vân Kiệt đã muốn khẽ cau mày trực tiếp hướng về phía Thái Kiếm Minh đem tay vung lên nói:“Lăn!”

Chính là vừa rồi thực túm xoay người bước đi Thái Kiếm Minh lúc này cũng là chậm chạp nghi nghi, không dám rời đi, mà là nhìn Diệp Hồng Ba, thật cẩn thận nói:“Diệp cục, ta……”

“Không có nghe đến Hạ lão sư gọi ngươi lăn sao?” Diệp Hồng Ba gặp Thái Kiếm Minh phía sau thế nhưng còn phân không rõ ràng lắm tình thế, tức giận đến thiếu chút nữa sẽ nâng tay trừu Thái Kiếm Minh hai bàn tay.

Thái Kiếm Minh bị Diệp Hồng Ba mắng cả người sợ run

cả người, cũng không dám nữa vô nghĩa, vội vàng xoay người chật vật đi rồi, chính là chạy trong lòng cũng là bất ổn, không yên bất an rối tinh rối mù.

Này nhất "Lăn" Bất quá là "Lăn" Ra khách sạn đại môn, hắn sợ qua đêm nay hắn còn phải "Lăn" Ra công an cục đại môn a.

"Hạ lão sư, Hạ lão sư, vừa rồi thật sự thực xin lỗi, này không liên quan La Thừa sự tình, đều là ta không tốt, ngài đại nhân có đại lượng……" Thái Kiếm Minh là "Lăn", khả Diệp Hiểu Mẫn không dám "Lăn" A, Thái Kiếm Minh chân còn không có, bước ra khách sạn đại môn, Diệp Hiểu Mẫn đã muốn như cha mẹ chết một phen nước mắt một phen nước mũi xông lên đối với Hạ Vân Kiệt cầu xin nói.

Nhìn trước sau Diệp Hiểu Mẫn phán nếu hai người, Hạ Vân Kiệt trong lòng càng chán ghét, nhưng nhớ tới phía trước Lâm Vũ Mai muốn Hứa Chí Hoành đuổi theo Thái Kiếm Minh khi nói lời nói, chung quy không nghĩ làm cho bọn họ hai người cảm thấy áy náy, cho nên còn là cố nén nội tâm chán ghét, lạnh lùng nói:"Được rồi, nhớ kỹ về sau làm người đừng như vậy điệu bộ!"

"Ta đã biết, ta đã biết, cảm ơn Hạ lão sư." Diệp Hiểu Mẫn gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, âm thầm thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng nói.

Hạ Vân Kiệt lại không tái để ý tới Diệp Hiểu Mẫn, mà là chỉ chỉ bên cạnh nghỉ ngơi khu, đối Diệp Hồng Ba nói:"Diệp cục, hiện tại phương tiện không có phương tiện qua bên kia tán gẫu vài câu?"

"Phương tiện, phương tiện, Hạ lão sư thỉnh." Diệp Hồng Ba quả thực là thụ sủng nhược kinh, vội vàng gật đầu nói.

“Vậy ngươi bằng hữu?” Hạ Vân Kiệt hướng còn đứng ở hai ba mét có hơn, đang dùng tràn ngập khiếp sợ ánh mắt nhìn hắn một nam một nữ nhìn thoáng qua, sau đó hỏi.

“Không có việc gì, không có việc gì, ta làm cho bọn họ đi trước ghế lô chờ một chút.” Diệp Hồng Ba vội vàng nói.

“Như vậy có thể hay không……” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhưng thật ra có chút ngượng ngùng.

“Sẽ không, sẽ không, ta cái này theo chân bọn họ nói một tiếng.” Không đợi Hạ Vân Kiệt nói xong, Diệp Hồng Ba liền liên tục xua tay, nói xong còn sợ Hạ Vân Kiệt lại giảng ra khách khí nói đến, vội vàng đi nhanh hướng kia một nam một nữ đi đến.

“Tiểu…… Khụ khụ, Hạ lão sư, chúng ta đây đi trước, không quấy rầy ngài cùng……” Gặp thị cục cục trưởng đi theo hắn khách nhân chào hỏi, Lâm Vũ Mai cùng Hứa Chí Hoành tắc có chút câu nệ khẩn trương nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

Trước khác nay khác, nay Tiểu Hạ cũng đã thành thị công an cục cục trưởng đều phải nịnh bợ đại nhân vật!

Hôm nay đổi mới xong.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 156 : Chứng thực công tác

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-30 19:12:25.0 số lượng từ:3108

“Ha ha, cái gì quấy rầy không quấy rầy ? Cùng nhau ngồi xuống tâm sự, vừa vặn cũng có thể hỏi hỏi Diệp cục trưởng Hứa đại ca công tác sự tình.” Hạ Vân Kiệt gặp Hứa Chí Hoành vợ chồng phải đi trước, cười ngăn lại nói.

Vừa rồi Hạ Vân Kiệt đề công tác sự tình, Hứa Chí Hoành vợ chồng hai áp căn không tin, nhưng lúc này đây, hai người gặp Hạ Vân Kiệt lại nhắc tới công tác sự tình, một lòng kìm lòng không được liền nặng nề mà nhảy lên lên.

Bọn họ cũng không phải ngốc tử, đương nhiên nhìn ra được đến Hạ Vân Kiệt ở Diệp cục trong lòng phân lượng rất nặng, một khi hắn nguyện ý mở miệng nhắc tới, này công tác sự tình tám chín phần mười là có thêm rơi xuống. Chính là nhớ tới chính mình hai người cùng Hạ Vân Kiệt không thân chẳng quen, vừa rồi chính mình biểu muội còn như vậy đối đãi Hạ Vân Kiệt, thậm chí vừa rồi Hạ Vân Kiệt hai ba lần nhắc tới hỗ trợ giải quyết công tác sự tình, chính mình hai người còn chưa tin, nay cũng là khó tránh khỏi chột dạ xấu hổ.

“Hạ lão sư như vậy có phải hay không rất phiền toái ngài ? Nếu không còn là……” Hứa Chí Hoành là người thật sự ngay thẳng, tổng cảm thấy đã xảy ra chuyện vừa rồi còn muốn phiền toái người ta, trong lòng rất là băn khoăn.

Bất quá Hứa Chí Hoành nói còn chưa dứt lời đã bị Lâm Vũ Mai âm thầm cấp đá một cước, khai cái gì quốc tế đại vui đùa a, bực này cơ hội người khác chờ đều chờ

không đến!

Hạ Vân Kiệt gặp Lâm Vũ Mai âm thầm đá chân, không khỏi âm thầm buồn cười, sau đó cũng không đợi Hứa Chí Hoành đem nói tiếp tục nói tiếp, đã muốn cố ý banh khởi gương mặt nói:“Hứa đại ca ngươi như vậy theo ta đã có thể rất khách khí, nếu nói cái gì nữa phiền toái không phiền toái, ta khả tức giận.”

“Hảo, hảo, ta không nói. Kia ngài trước hết mời, ta cùng Hiểu Mẫn cùng La Thừa lên tiếng kêu gọi.” Hứa Chí Hoành là vị quân nhân, kỳ thật tính cách vẫn đều là thực hào sảng, chính là bởi vì ở địa phương chạy một đoạn thời gian, huých không ít cái đinh, ở đạo lí đối nhân xử thế phương diện bất tri bất giác trung liền trở nên có chút chân tay co cóng đứng lên, nay gặp Hạ Vân Kiệt nói chuyện hào sảng rõ ràng, chút không lay động cái giá, Hứa Chí Hoành rốt cục khôi phục ban đầu hào sảng tính cách, thực rõ ràng điểm gật đầu đáp ứng xuống dưới, sau đó xoay người đi theo còn đứng ở một bên Diệp Hiểu Mẫn vợ chồng công đạo vài câu.

Đối với Hứa Chí Hoành mà nói, mặc kệ nói như thế nào, Diệp Hiểu Mẫn vợ chồng cũng là hảo ý giúp hắn dẫn tiến Thái phó cục trưởng, cũng là không tốt ngay cả tiếp đón cũng không đánh một tiếng liền ném xuống bọn họ mặc kệ.

Hạ Vân Kiệt gặp Hứa Chí Hoành phía sau còn không quên cùng Diệp Hiểu Mẫn vợ chồng lên tiếng kêu gọi, không chỉ có không não ngược lại càng phát ra thưởng thức Hứa Chí Hoành. Đầu năm nay giống hắn người như vậy đã muốn rất ít.

Bất quá thưởng thức về thưởng thức, đối với Diệp Hiểu Mẫn vợ chồng Hạ Vân Kiệt như trước không gì hảo cảm, cũng tuyệt không hội sinh ra cái gì yêu ai yêu cả đường đi loại tình cảm, hỗ trợ đem La Thừa dẫn tiến cấp

Diệp Hồng Ba. Đương nhiên nếu ngay từ đầu Diệp Hiểu Mẫn thái độ hơi chút đỡ, kia lại khác làm khác luận.

Nên đánh tiếp đón, nên công đạo trong lời nói nói xong sau, Hạ Vân Kiệt đám người tụ ở tại nghỉ ngơi khu.

“Ta đến giới thiệu một chút, vị này là bằng hữu của ta Hứa Chí Hoành đại ca cùng hắn người yêu Lâm Vũ Mai. Hứa đại ca vị này là thị công an cục Diệp cục trưởng, vị này là thị ủy thư kí Lưu bí thư.” Tụ ở nghỉ ngơi khu sau, Hạ Vân Kiệt chủ động bang song phương cho nhau giới thiệu nói.

Diệp cục trưởng thân phận Hứa Chí Hoành vợ chồng thông qua vừa rồi hắn cùng Thái phó cục trưởng đối phương đã muốn mơ hồ đoán được, bất quá Lưu Giai Huy thân phận bọn họ cũng là không biết, nay vừa nghe mới vừa rồi biết trước mắt vị này thoạt nhìn tư văn nhã nhặn, tuổi bất quá ba mươi đến tuổi nam tử nguyên lai đúng là thị ủy thư kí nhất bí, không khỏi bị hách nhất đại khiêu, đồng thời cũng trở nên càng câu nệ cùng khẩn trương đứng lên.

Đối với bình thường dân chúng mà nói, thị công an cục cục trưởng cùng thị ủy thư kí bí thư kia đều là đại quan.

Tuy rằng không lớn rõ ràng Hứa Chí Hoành vợ chồng thân phận, nhưng thấy Hạ Vân Kiệt đối bọn họ thân thiết có thêm, Diệp Hồng Ba cùng Lưu Giai Huy đương nhiên không dám chậm trễ, Hạ Vân Kiệt giới thiệu sau hai người đều phân biệt dùng hai tay nhiệt tình theo Hứa Chí Hoành vợ chồng bắt tay chào hỏi.

“Tốt lắm, đều ngồi xuống đi.” Hạ Vân Kiệt gặp song phương đánh so chiêu hô sau, liền tiếp đón mọi người ngồi xuống.

Bất quá Lưu Giai Huy cũng là không ngồi xuống, mà là

đi đến Hạ Vân Kiệt bên người xoay người nhẹ giọng hỏi:“Hạ lão sư, ngài muốn uống điểm cái gì?”

Đông Khải đại tửu điếm là bốn sao cấp khách sạn, nghỉ ngơi khu thiết trí cùng loại cho cà phê đi giống nhau, có nước trà cà phê cung cấp, đương nhiên là cần trả tiền.

Nhìn Lưu gia huy xin chỉ thị khi thật cẩn thận bộ dáng, Hứa Chí Hoành vợ chồng không khỏi xem thẳng mắt, một lòng lại bang bang phanh loạn khiêu.

Thị ủy thư kí bí thư a, kia nhưng là trong truyền thuyết “Nhị hào thủ trưởng”. Nay lại cấp Hạ Vân Kiệt làm nổi lên bí thư, giống như hắn đó là thị ủy thư kí dường như.

“Hứa đại ca, đại tỷ các ngươi cần uống điểm cái gì sao?” Hạ Vân Kiệt không có trả lời Lưu Giai Huy mà là quay đầu hỏi Hứa Chí Hoành vợ chồng.

“Không cần, không cần.” Hứa Chí Hoành vợ chồng nào dám làm phiền “Nhị hào thủ trưởng” Cho bọn hắn điểm nước trà a, nghe vậy cuống quít xua tay nói.

“Chúng ta đây sẽ không dùng, Diệp cục trưởng đâu?” Hạ Vân Kiệt gặp Hứa Chí Hoành vợ chồng xua tay, lại xoay quá hỏi hạ Diệp Hồng Ba.

“Cảm ơn Hạ lão sư, Lưu bí thư ta cũng không dùng.” Diệp Hồng Ba gặp Hạ Vân Kiệt cố ý hỏi hắn, thụ sủng nhược kinh vội vàng hơi hơi nâng nâng mông trả lời

Lưu Giai Huy gặp mọi người cũng không muốn, thế này mới ngồi xuống.

“Diệp cục trưởng, Hứa đại ca vừa mới bộ đội xuất ngũ, ở trong bộ đội là phó doanh trưởng, trước mắt đang ở chứng thực công tác, hắn đối công an ngành có vẻ cảm thấy hứng thú, ngươi xem xem có biện pháp nào không

chứng thực một chút?” Hạ Vân Kiệt gặp Lưu Giai Huy cũng ngồi xuống, thế này mới nhắc tới chính sự.

Gặp Hạ Vân Kiệt nhắc tới công tác sự tình, Hứa Chí Hoành vợ chồng tâm lập tức liền nhắc tới cổ họng mắt, Hứa Chí Hoành lại theo bản năng tọa thẳng sống lưng.

“Nguyên lai Hứa tiên sinh là bộ đội cán bộ chuyển nghề a, kia tuyệt đối không thành vấn đề. An trí xuất ngũ quân nhân vốn chính là địa phương nhất đại trọng yếu công tác cùng nhiệm vụ, trong bộ đội có rất nhiều tốt truyền thống cùng tác phong, ở kỷ luật quản lý so với chúng ta công an ngành còn muốn nghiêm khắc, cho nên chúng ta công an ngành vẫn đều thực hoan nghênh xuất ngũ quân nhân gia nhập đến chúng ta công an đội ngũ trung đến, hơn nữa giống Hứa doanh trưởng như vậy bộ đội cán bộ lại chúng ta công an ngành cần nhân tài.” Diệp Hồng Ba nghe vậy lập tức nói, hơn nữa thân là cục trưởng lời hắn nói làm cho người ta nghe đứng lên cũng rất là thoải mái, hơn nữa thân là quân nhân Hứa Chí Hoành nghe xong trong lòng lần cảm thoải mái, cảm thấy ở địa phương chạy thời gian dài như vậy, cầu gia gia cáo bà nội, hôm nay rốt cục chiếm được tán thành.

Đương nhiên thoải mái về thoải mái, Hứa Chí Hoành trong lòng cũng là hiểu được thật sự, chuyện này nếu không phải bởi vì Hạ Vân Kiệt xuất mặt, đừng nói có thể nghe thế phiên chung nhận thức hảo nói, ngay cả Diệp cục trưởng cũng chưa cơ hội gặp thượng một mặt.

“Kia cảm ơn Diệp cục, Hứa đại ca công tác sự tình liền kính nhờ ngươi.” Hạ Vân Kiệt cũng hiểu được Diệp Hồng Ba trong lời nói nói được xuôi tai, nghe vậy cảm tạ nói.

“Hạ lão sư khách khí, thân là thị ủy lãnh đạo chứng thực xuất ngũ cán bộ chuyển nghề cũng là công tác của ta.” Hạ Vân Kiệt này thanh cảm ơn đem Diệp Hồng Ba nghe

được xương cốt đều mềm yếu, cuống quít khiêm tốn nói.

Nói xong, Diệp Hồng Ba lại chuyển hướng Hứa Chí Hoành nói:“Hứa doanh trưởng, như vậy, ngày mai buổi sáng ngươi nếu có thời gian đến ta văn phòng một chuyến, chúng ta cụ thể đàm nói chuyện.”

“Có thời gian, có thời gian.” Hứa Chí Hoành vội vàng gật đầu nói, trong lòng nhưng không khỏi vạn phần cảm khái, ngay tại vừa rồi hắn còn bị hà quan khu công an phân cục phó cục trưởng cấp huấn cùng tân binh viên giống nhau, nay chỉ chớp mắt, thị cục cục trưởng muốn cùng hắn đàm công tác sự tình, còn muốn hỏi trước hắn có hay không thời gian.

“Vậy nói như vậy định rồi, ngày mai buổi sáng chín giờ, ta ở văn phòng chờ ngươi.” Diệp Hồng Ba cũng là rõ ràng, gặp Hứa Chí Hoành nói như vậy lập tức đem cụ thể thời gian cũng cấp xao định rồi.

“Cảm ơn Diệp cục, chín giờ ta nhất định đúng giờ đến ngài văn phòng.” Hứa Chí Hoành vội vàng nói.

“Kia đi, Hứa đại ca cụ thể sự tình ngày mai ngươi cùng Diệp cục đàm, đây là của ta điện thoại, có cái gì vấn đề ngươi gọi điện thoại cho ta.” Hạ Vân Kiệt gặp sự tình đàm thỏa, tùy tay cầm tờ giấy viết thượng chính mình số điện thoại đưa cho Hứa Chí Hoành, nói.

“Cảm ơn Hạ lão sư.” Hứa Chí Hoành vội vàng đứng dậy tiếp nhận tờ giấy, “Vậy các ngươi việc, ta cùng Vũ Mai đi trước.”

“Cũng biết, hôm khác có rảnh tái liên hệ.” Nhớ tới đêm nay chính mình còn có ước, Hạ Vân Kiệt cũng sẽ không tái giữ lại hai người, đứng dậy đem Hứa Chí Hoành vợ chồng đưa ra khách sạn.

Đem Hứa Chí Hoành vợ chồng tiễn bước sau, ba người cùng nhau thừa thang máy đi lục lâu.

“Không biết Hạ lão sư ở đâu cái ghế lô? Không biết đợi lát nữa hay không phương tiện đi kính ngài một ly?” Ra thang máy, Diệp Hồng Ba thật cẩn thận hỏi.

“Ha ha, Diệp cục khách khí, không có gì không có phương tiện, ta ở 618.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Diệp Hồng Ba gặp Hạ Vân Kiệt cũng không để ý chính mình đi kính rượu, tự nhiên cao hứng tâm hoa nộ phóng.

Ba người ghế lô ở bất đồng phương hướng, vào đại sảnh sau, ba người liền phân mở ra. Làm Hạ Vân Kiệt đi đến 618 ghế lô khi, trong ghế lô oanh oanh yến yến, Triệu Nhã Tình các công chúa sớm đã ở bên trong chờ hắn, đương nhiên còn có Đông Khải khách sạn lão bản Trầm Tử Lương.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt không tới, tất cả mọi người nhập vào tịch tất cả đều ở bên cạnh chờ.

“Ngượng ngùng, có chút việc chậm trễ, cho các ngươi đợi lâu, mọi người đều ngồi đi.” Hạ Vân Kiệt gặp người tất cả đều đã muốn đến đông đủ, nhưng thật ra có chút băn khoăn, mặt mang xin lỗi tiếp đón mọi người nhập tòa.

Bởi vì hôm nay là Hạ Vân Kiệt mở tiệc chiêu đãi Hương Hương các công chúa, Trầm Tử Lương cũng là thức thời, thực tự giác ngồi ở mạt tịch cùng.

Triệu Nhã Tình đám vốn chính là trà trộn thanh sắc trường hợp chuyên môn hống nam nhân vui vẻ nữ tử, có như vậy một đám nữ nhân ở, trong ghế lô không khí

tự nhiên sẽ không kém.

Chúng nữ tử thay nhau biến đổi biện pháp lấy lòng Hạ Vân Kiệt cùng kính hắn rượu, ngược lại là Trầm Tử Lương vị này đại lão bản bị vắng vẻ ở một bên.

Hạ Vân Kiệt nay cũng đã muốn từ từ quen đi này đó nữ tử tác phong, có nói có cười theo các nàng uống mười đến chén rượu sau, thế này mới nâng cốc chén nhất phóng, nói đến đứng đắn sự tình.

“Có câu kêu gặp nhau đó là hữu duyên, mờ mịt biển người trung ta có thể nhận thức các vị, này đó là duyên phận. Hôm nay mời các ngươi ăn cơm, trừ bỏ là nghĩ tỏ vẻ một chút cảm tạ, cảm tạ các ngươi tối hôm qua cho ta cầm lấy bình rượu đánh người, cũng tưởng hiểu biết một chút các ngươi vì cái gì hội lựa chọn này chức nghiệp, mỗi người có mỗi người lựa chọn, ta không có chút làm thấp đi các ngươi ý tứ, chính là nếu các ngươi quả thật là vì có khó khăn mới bất đắc dĩ lựa chọn này chức nghiệp, ta nghĩ chỉ cần ta có thể giúp được với việc, ta nhất định hỗ trợ.”

“Kiệt ca ngài nói chuyện không tất yếu như vậy uyển chuyển, chúng ta trong lòng đều thực hiểu được, giống ngài như vậy đại nhân vật, còn cố ý mời chúng ta ăn cơm, còn nói gặp nhau đó là hữu duyên, cũng đã cũng đủ thuyết minh hết thảy. Này khác nam nhân lại có ai thực hội đem chúng ta làm một hồi sự? Khách khí điểm còn theo chúng ta giọng tình, nói vài câu dễ nghe nói, không khách khí, trực tiếp lấy cái chai hướng chúng ta miệng quán rượu cũng không thiếu.” Tính cách ngay thẳng đông bắc cô nương A Tử nói.

Hôm nay sẽ có hai càng, nhưng thứ hai càng hội có vẻ trễ.

Cảm tạ thư hữu nhân quả cùng màu bạc phát sáng đánh

thưởng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 157 : Bất đắc dĩ lựa chọn

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-30 23:59:26.0 số lượng từ:2094

“Đúng vậy Kiệt ca, ngài là chúng ta gặp qua tốt nhất nam nhân. Đáng tiếc a, chúng ta không kia hảo mệnh, bằng không tất cả đều gả cho ngài được.” Hương Hương theo sát sau nói, nói xong còn không quên hướng Hạ Vân Kiệt phao cái mị nhãn.

“Ngươi nghĩ đến mĩ, gả cho Kiệt ca? Có thể đi theo Kiệt ca bên người chính là ngươi đời trước đã tu luyện phúc khí.” Lập tức lại có Tiểu Liên nói.

Tiếp theo này khác các công chúa cũng đều ào ào mở miệng, đơn giản đều là này thảo hỉ nịnh hót dễ nghe lời.

Tuy là thảo hỉ nịnh hót lời nói, nhưng Hạ Vân Kiệt lại nghe ra đến, các nàng nói những lời này khi là mang theo một tia thiệt tình, cũng không giống lấy lòng khách nhân khi như vậy, miệng giống đồ mật giống nhau ngọt, nhưng trong lòng lại không chừng ngay tại ân cần thăm hỏi đối phương người nhà tổ tiên.

“Ha ha, ta cũng không tốt như vậy mệnh, có thể lập tức cưới nhiều như vậy lão bà.” Hạ Vân Kiệt thấy các nàng càng nói càng khoa trương, vội vàng ngắt lời nói.

“Thiết, Kiệt ca ngài cũng quá khiêm tốn đi. Giống ngài như vậy đại nhân vật, bảy tám lão bà đều xem như thực tỏa, ta nhớ rõ đoạn thời gian trước nhìn đến nhất thiên đưa tin, nói mỗ vị quan viên tình nhân có vài chục cái, đều dùng mba quản lý phương thức quản lý đâu.” Hạ Vân Kiệt vừa dứt lời mới hạ xuống, lập tức liền có nữ nhân không phục nói.

Hạ Vân Kiệt nghe xong một trận không nói gì, một hồi lâu nhi tài cán khụ hai tiếng nói:“Trở lại chuyện chính, nếu các ngươi gần chính là bởi vì nghĩ đến tiền mau một chút, cho nên lựa chọn này phân chức nghiệp, ta đây không thể giúp gấp cái gì, đây là các ngươi lựa chọn, đương nhiên cần nộp lên trên cái gì thất thất bát bát phí dụng, Trầm lão bản khẳng định hội giúp các ngươi toàn miễn điệu, cũng không uổng chúng ta nhận thức một hồi.”

“Oa, thật vậy chăng? Thật cám ơn Kiệt ca ! Kiệt ca ngài thật tốt!” Nghe nói về sau không cần hướng công ty nộp lên trên quản lý phí các thất thất bát bát phí dụng, trong ghế lô các công chúa lập tức liền sôi trào.

Giống các nàng loại này công tác, bình thường từng tháng thất thất bát bát ít nhất cần hướng công ty nộp lên trên bảy tám trăm nguyên. Này một bút tiền tuy rằng tương đối cho các nàng trước mắt thu vào mà nói cũng không tính nhiều, nhưng là tuyệt không tính thiếu, nếu chỉnh năm tích lũy xuống dưới vậy lại càng không là cái số lượng nhỏ. Nay lại bởi vì Hạ Vân Kiệt một câu, các nàng hàng năm liền bằng bạch hơn gần vạn nguyên thu vào, các nàng tự nhiên hưng phấn dị thường.

“Nếu các ngươi là bởi vì bị bất đắc dĩ nguyên nhân mới lựa chọn này phân chức nghiệp, cũng thỉnh nói cho ta biết, chỉ cần ta có thể hỗ trợ, ta nhất định hội hỗ trợ.” Hạ Vân Kiệt chờ các công chúa bình tĩnh trở lại sau, lại vẻ mặt chân thành nói.

Hạ Vân Kiệt những lời này nói xong, trong ghế lô các công chúa ào ào đem ánh mắt đầu hướng về phía Tiểu Liên.

Tiểu Liên thấy mọi người đem ánh mắt đầu hướng nàng, theo bản năng đem đầu thấp đi xuống, chính là hốc mắt trung lại rõ ràng bao hàm nước mắt.

“Kiệt ca, chúng ta trong bảy người, Tiểu Liên là thật đang bị bức bất đắc dĩ, cùng đường hạ mới lựa chọn này phân chức nghiệp. Nàng ba ba rất sớm liền đã qua đời, nàng mụ mụ hoạn thận suy tính nhiễm trùng đường tiểu, muốn tưởng hoàn toàn trị tận gốc cần đổi thận. Khả đổi thận không chỉ có cần tìm được thích hợp thận, hơn nữa phí dụng cũng ít nhất muốn hai mươi vạn đã ngoài. Tiểu Liên trước mắt không nhiều như vậy tiền, chỉ có thể cấp nàng mụ mụ áp dụng bảo thủ trị liệu phương thức, mỗi bốn năm ngày sẽ thẩm tách một lần, một lần sẽ ba bốn trăm nguyên. Nàng còn có một vị ở học đại học đệ đệ. Hiện tại Tiểu Liên không chỉ có muốn kiếm tiền cung nàng đệ đệ đọc sách, cấp nàng mụ mụ làm thẩm tách, còn muốn toàn giải phẫu tiền, cho nên chúng ta trung uống rượu uống tối hung chính là nàng, bởi vì này dạng có thể lấy càng nhiều trích phần trăm, hơn nữa mặc kệ cái gì khách nhân, chỉ cần mở miệng, nàng đều đã ra sân khấu, vì nhiều lời ít tiền.” Tính cách có vẻ ngay thẳng đông bắc cô nương A Tử gặp Tiểu Liên cúi đầu, nhịn không được hỗ trợ nói.

A tử nói xong sau, trong ghế lô nháy mắt liền im lặng xuống dưới, mọi người đều nhìn Hạ Vân Kiệt, chỉ có Tiểu Liên như trước cúi đầu, bất quá nước mắt cũng đã giống trân châu giống nhau một chuỗi xuyến treo xuống dưới.

Hạ Vân Kiệt có nghĩ tới làm này một hàng nữ nhân có chút hẳn là có không mình nỗi khổ, nhưng muốn cùng chính tai nghe được lại là hai việc khác nhau.

Loại này rõ ràng người cùng sự rung động hắn, kia một viên khỏa giống trân châu giống nhau nước mắt đau đớn hắn tròng mắt.

“Kiệt ca, ta sẽ mau chóng chứng thực Tiểu Liên mẫu thân giải phẫu sự tình.” Một mảnh im lặng trung, Trầm

Tử Lương nơm nớp lo sợ mở miệng nói.

Trầm Tử Lương nhìn ra được đến, Hạ Vân Kiệt tâm tình không được tốt, cho nên có chút thương hại Tiểu Liên đồng thời, Trầm Tử Lương càng sợ hãi Hạ Vân Kiệt bởi vì việc này mà giận chó đánh mèo ở hắn trên người.

“Khả, nhưng ta không nhiều như vậy tiền.” Gặp Trầm Tử Lương nhắc tới giải phẫu sự tình, Tiểu Liên rốt cục ngẩng đầu lên, xoa xoa khóe mắt nước mắt, thật cẩn thận nói.

“Tiền ta sẽ giúp ngươi giải quyết, còn có ngươi đệ đệ học đại học phí dụng ngươi cũng không dùng lo lắng, ta sẽ giúp ngươi giải quyết.” Trầm Tử Lương nói.

“Cảm ơn Trầm tổng, cảm ơn Trầm tổng!” Tiểu Liên nghe vậy không khỏi vui mừng kích động vội vàng đứng lên liên tục hướng Trầm Tử Lương cúi đầu nói lời cảm tạ, nước mắt cũng là phác phác nhắm thẳng rơi xuống.

Gặp Tiểu Liên liên tục hướng chính mình cúi đầu nói lời cảm tạ, Trầm Tử Lương không khỏi có chút sợ hãi, vội vàng nói:“Ta là cấp Kiệt ca làm việc, ngươi hẳn là cảm ơn Kiệt ca.”

Tuy rằng sớm đã biết Hạ Vân Kiệt ở Trầm Tử Lương tâm trung địa vị rất cao, nhưng thấy Trầm Tử Lương nói ra chính mình là cho Hạ Vân Kiệt làm việc, Triệu Nhã Tình đám người còn là nhịn không được phương tâm đại chấn, mà Tiểu Liên lại lại cuống quít hướng Hạ Vân Kiệt cúi đầu nói lời cảm tạ nói:“Cảm ơn Kiệt ca, cảm ơn Kiệt ca!”

“Không cần cảm tạ, ngươi là cái làm cho người ta khâm phục nữ nhân.” Hạ Vân Kiệt đứng dậy lôi kéo Tiểu Liên một lần nữa ngồi trở lại vị trí.

Trước kia hắn cũng không như thế nào thích Tiểu Liên, bởi vì Tiểu Liên là chúng nữ tử trung biểu hiện tối hành vi phóng đãng, thực dễ dàng làm cho hắn liên tưởng đến nàng là cái nữ nhân vì tiền cái gì đều có thể đón ý nói hùa khách nhân. Nay Hạ Vân Kiệt mới chính thức hiểu được, này hết thảy sau lưng còn có làm cho người ta lòng chua xót làm cho người ta nghiêm nghị khởi kính chuyện xưa.

“Mẫu thân ngươi hiện tại ở nơi nào?” Hạ Vân Kiệt đem Tiểu Liên ấn hồi vị trí sau, thực ôn hòa hỏi.

“Ở lão gia Vân Lĩnh tỉnh Thương Nhị.” Tiểu Liên trả lời, họa nùng trang trong ánh mắt toát ra một tia lo lắng cùng tưởng niệm.

“Thượng quan hoa, hạ quan phong, Thương Sơn tuyết, nhị hải nguyệt, Vân Lĩnh là cái phong hoa tuyết nguyệt hảo địa phương.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nói, trong mắt cũng kìm lòng không được toát ra một tia tưởng niệm sắc.

“Kiệt ca đi qua Vân Lĩnh?” Tiểu Liên nghe vậy hai mắt không khỏi sáng ngời hỏi.

“Không đi qua, bất quá có vị đã qua thế thân nhân cũng là người nơi nào, hắn thường xuyên theo ta nhắc tới Vân Lĩnh.” Hạ Vân Kiệt lắc đầu nói, trong mắt tưởng niệm sắc càng đậm.

Bởi vì hắn trong miệng thân nhân đó là Vu Trạch, mà Vân Lĩnh từ xưa đến nay cũng là Vu môn tụ tập địa phương. Cho nên ở Vân Lĩnh kia địa phương có rất nhiều về vu truyền thuyết, thậm chí cho tới bây giờ dân gian còn truyền lưu một ít vu thuật, tỷ như dưỡng cổ, khu quỷ, tế quỷ xem bói đằng đằng, đương nhiên này đó vu thuật cùng chân chính vu thuật so sánh với cũng là đi khá xa, rất nhiều đều là mê tín cử chỉ.

Vu Trạch trên đời khi không thiếu cùng Hạ Vân Kiệt nhắc tới Vân Lĩnh việc, cho nên tuy rằng không đi qua Vân Lĩnh, nhưng đối Vân Lĩnh Hạ Vân Kiệt lại thật là hiểu biết, thuận miệng cũng có thể nói ra như vậy một hai câu hình dung Vân Lĩnh kinh điển câu nói đến.

“Thì ra là thế, bất quá Vân Lĩnh phong cảnh như họa, khí hậu đông ấm hạ lạnh, bốn mùa như xuân, quả thật là tốt địa phương, có cơ hội Kiệt ca nhất định phải đi nhìn xem, đến lúc đó ta cho ngài làm hướng dẫn du lịch.” Tiểu Liên nói.

Ngượng ngùng, viết thật sự tạp, cho nên đến bây giờ mới đuổi ra này đó, trước thượng truyền, bằng không tựu thành thứ năm. Cảm tạ phong phược cùng tiêu dao de đại tiên đánh thưởng. Mặt khác, ngày mai đổi mới cũng sẽ ở buổi tối, không có biện pháp đỉnh đầu một chút tồn cảo đều không có, lại viết không phải thực thuận, cho nên gần nhất sẽ thả ở buổi tối đổi mới, chờ hoãn quá mức đến hội khôi phục bình thường đổi mới thời gian.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 158 : Ta trước đến

Sáng thế đổi mới thời gian 2013-10-31 21:24:26.0 số lượng từ:2031

“Không cần chờ cái gì cơ hội, ngày mai chúng ta liền cùng đi, ngươi cho ta làm hướng dẫn du lịch.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ngày mai?” Tiểu Liên há miệng thở dốc mất mát nói. Nàng còn đang suy nghĩ khi nào thì Trầm Tử Lương lấy tiền cho nàng mẫu thân mổ đâu, không nghĩ tới Kiệt ca ngoạn tâm nặng như vậy, này nhắc tới đến Vân Lĩnh phong cảnh như họa, bốn mùa như xuân, liền động ngoạn tâm.

“Tiểu Liên ngươi thanh thản ổn định cùng Kiệt ca ở Vân Lĩnh nơi nơi đi dạo, ta sẽ an bài Vân Lĩnh tốt nhất bệnh viện, tốt nhất thầy thuốc giúp……” Trầm Tử Lương tuổi mặc dù không lớn cũng đã là người từng trải, gặp Tiểu Liên kia mất mát biểu tình thế nào còn không biết nàng trong lòng suy nghĩ cái gì, sợ nàng quấy rầy Kiệt ca nhã hứng, vội vàng nói.

“Không cần như vậy phiền toái, ta chính là thầy thuốc, ta sẽ tự mình cấp Tiểu Liên mẫu thân xem bệnh.” Hạ Vân Kiệt xua tay đánh gãy Trầm Tử Lương.

“Nhưng là, nhưng là ta mẫu thân là thận suy tính nhiễm trùng đường tiểu, chỉ có mổ đổi thận mới là hoàn toàn trị tận gốc biện pháp.” Tiểu Liên nghe Hạ Vân Kiệt ý tứ là chính mình đi nhà nàng nhìn xem là xong sự, không khỏi càng phát ra mất mát.

Nàng đương nhiên không tin Hạ Vân Kiệt có diệu thủ hồi xuân thuật.

“Mổ đổi thận không chỉ có người muốn chịu khổ, giải phẫu thân mình còn có phiêu lưu, hơn nữa thuật sau còn có bài xích phiêu lưu, lại thế nào lại là cái gì hoàn toàn trị tận gốc biện pháp? Yên tâm đi, ta tuy rằng không dám cam đoan nhất định trị tận gốc mẫu thân ngươi bệnh, nhưng làm cho nàng khôi phục cái bảy tám phân, không cần tái mỗi tuần đi thẩm tách điểm ấy ta còn là có thể cam đoan làm được.” Hạ Vân Kiệt gặp Tiểu Liên một bộ mất mát, không chỉ có không tức giận ngược lại càng phát ra thưởng thức của nàng hiếu tâm, nghe vậy giải thích nói.

Theo lý thuyết giống Hạ Vân Kiệt như vậy “Đại nhân vật” Căn bản không tất yếu lừa các nàng như vậy nữ nhân, nhưng muốn Tiểu Liên đám người tin tưởng Hạ Vân Kiệt có thể diệu thủ hồi xuân đến trị tận gốc thận suy tính nhiễm trùng đường tiểu nhưng cũng là khó có thể lên trời. Chỉ có Trầm Tử Lương nhớ tới Hạ Vân Kiệt kia vô cùng kì diệu thuật pháp, nghe vậy trong lòng rung động vạn phần, cũng là đã muốn tin Hạ Vân Kiệt lời nói.

“Cảm ơn Kiệt ca!” Trong lòng tuy là càng phát ra mất mát, nhưng thấy Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Tiểu Liên nhưng cũng không dám mở miệng nghi ngờ hắn, đành phải cố nén trong lòng mất mát, lại nói lời cảm tạ nói.

Nếu là đổi thành mặt khác một người như vậy không tin hắn, Hạ Vân Kiệt phỏng chừng cũng sẽ theo nàng đi, nhưng Tiểu Liên nhất giới thiếu nữ tử vì mẫu thân cùng đệ đệ cam nguyện sa đọa phong nguyệt trường hợp, Hạ Vân Kiệt còn là cảm giác sâu sắc kính nể, cho nên thấy thế cười cười nói:“Ta biết ngươi không tin, như vậy tốt lắm, dù sao nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, ta giúp các ngươi mỗi người nhìn xem hết bệnh rồi. Ai trước đến?”

“Kiệt ca ta trước đến, ta trước đến thôi!” Nữ nhân xưa nay lòng hiếu kỳ mãnh liệt, Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói trong ghế lô các nữ nhân lập tức phía sau tiếp trước nói.

Nói chuyện khi, có mấy cái còn cố ý đứng dậy thiếp đi lên, đầy đặn bộ ngực làm nũng cọ xát đè ép bờ vai của hắn lưng.

“Đừng nóng vội, đừng nóng vội, một đám đến, một đám đến, trước Tiểu Liên tốt lắm.” Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới một câu dẫn tới các nữ nhân giống điên rồi giống nhau tễ đến hắn bên người, sợ tới mức hắn vội vàng xua tay nói.

“Hừ, Kiệt ca bất công!” Các nữ nhân nay đều biết nói Hạ Vân Kiệt tuy rằng là cái đại nhân vật, nhưng chỉ nếu không chọc giận hắn, hắn thật sự là cái thực thân thiết nhân, cho nên nghe vậy đều cố ý ghen tuông mười phần liếc trắng mắt, sau đó cười hì hì tan khai đi, hai tròng mắt tò mò nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt cùng Tiểu Liên, xem hắn đến tột cùng là như thế nào cấp nàng chẩn đoán xem bệnh.

Hạ Vân Kiệt gặp các nữ nhân tản ra thế này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó mới nhìn chăm chú quan sát đến Tiểu Liên khí sắc, chính là mới quan sát mảnh nhỏ khắc, Hạ Vân Kiệt liền hơi hơi nhíu mày, nói:“Đem tay phải vươn đến.”

Tiểu Liên theo lời đem tay phải vươn vội tới Hạ Vân Kiệt, Hạ Vân Kiệt đem bắt mạch lại làm cho Tiểu Liên đổi một bàn tay, sau đó lại đem đem, thế này mới nói:“Ngươi bình thường có phải hay không thường xuyên cảm thấy ngực buồn phúc trướng, đờm nhiều, người đặc biệt dễ dàng mệt nhọc?”

“Đúng vậy, đúng vậy!” Tiểu Liên nghe vậy đầu tiên là cả kinh, lập tức đem đầu điểm cùng con gà con mổ thóc dường như, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt nhất thời hoàn toàn thay đổi dạng.

“Ngươi đây là bởi vì mỗi ngày lo lắng suy nghĩ mẫu thân,

hàng năm hàng tháng xuống dưới, khí cơ không khoái mà thương cập phế tì. Bất quá không quan hệ, ta hiện tại liền giúp ngươi điều trị một chút khí cơ, chờ ngươi mẫu thân cùng đệ đệ sự tình chấm dứt sau, của ngươi trong lòng bệnh đi, này bệnh cũng liền tự nhiên toàn tốt lắm.” Hạ Vân Kiệt thật sâu nhìn thoáng qua Tiểu Liên giải thích một phen, sau đó lại nói:“Hiện tại ngươi lấy một tờ giấy khăn sau đó lưng hướng ta ngồi ngay ngắn.”

Tiểu Liên theo lời lưng hướng Hạ Vân Kiệt ngồi ngay ngắn, Hạ Vân Kiệt thân thủ nhẹ nhàng ở nàng lưng ngay cả chụp bảy bảy bốn mươi chín hạ, sau đó đột nhiên gian Tiểu Liên một trận ho khan, tiếp theo hộc ra một ngụm có chứa tơ máu cục đờm, này cục đờm nhất ho khan đi ra, Tiểu Liên nhất thời cảm giác ngực buồn diệt hết, không khỏi thật dài thở phào nhẹ nhõm nói:“Thật thoải mái a!”

“Oa tắc! Kiệt ca ngài rất thần !”

“Kiệt ca ngài quả thực chính là hoa đà trên đời a!”

“Thần y a!”

“……”

Này nữ nhân vốn người người cái miệng nhỏ nhắn sẽ hống người vui vẻ, nay gặp Hạ Vân Kiệt không chỉ có chút không có lầm chẩn đoán ra Tiểu Liên bệnh tình, hơn nữa chỉ dựa vào ở nàng lưng vỗ tay liền trị nàng ngực buồn chi bệnh, người người đều cực kì khoa trương âm thanh kêu lên, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt lại tràn ngập sùng bái ái mộ sắc.

“Khụ khụ, tốt lắm kế tiếp A Tử đi.” Hạ Vân Kiệt chịu không nổi này đó các nữ nhân khoa trương ca ngợi cùng không chút nào che dấu cực nóng ánh mắt, vội vàng điểm danh kế tiếp.

“Cảm ơn Kiệt ca.” A Tử gặp Hạ Vân Kiệt điểm danh kêu nàng, vui rạo rực lắc mông chi đi đến hắn trước mặt, sau đó thực tự giác vươn tay cấp Hạ Vân Kiệt.

A tử là đông bắc cô nương, vóc dáng cao gầy, dài eo phì mông. Vốn giống nàng dáng người tốt như vậy cô nương, đi đường đến hẳn là rất dụ hoặc cùng mỹ cảm, nhưng nàng đi đường lại hơi hơi có chút mất tự nhiên. Đương nhiên người bình thường gặp nghênh diện đi tới như vậy một vị dáng người cao gầy khêu gợi nữ nhân, sớm liền nhìn chằm chằm của nàng eo mông cùng bộ ngực xem, là sẽ không chú ý tới nàng đi đường tư thế không bình thường. Bất quá Hạ Vân Kiệt lại liếc mắt một cái liền đã nhìn ra.

“Chuyển quá lưng đến.” Hạ Vân Kiệt chờ A Tử đến gần phân phó nói.

A tử theo lời chuyển quá bối đến, Hạ Vân Kiệt tay theo của nàng lưng đi xuống sờ. A Tử mặc khinh bạc váy liền áo, theo của nàng lưng đi xuống sờ, Hạ Vân Kiệt có thể cảm giác được kia mềm mại đường cong cùng hoạt nộn da thịt, điều này làm cho Hạ Vân Kiệt hơi hơi cảm thấy một tia mất tự nhiên. Mà A Tử tuy rằng sớm đã thói quen nam nhân đối nàng động thủ động cước, nhưng làm Hạ Vân Kiệt tay theo của nàng lưng đi xuống sờ, thân thể mềm mại cũng không chịu khống chế run nhè nhẹ đứng lên, yên lặng nhiều năm xuân tâm nhưng lại nhịn không được rục rịch đứng lên.

A tử chính xuân tâm rục rịch khi, bên tai vang lên Hạ Vân Kiệt thanh âm:“Ngươi eo không được tốt, thứ hai đệ tam chương có xông ra, đi đường khi có phải hay không cảm thấy cái mông cùng đùi thường thường sẽ có tê liệt cảm giác?”

“Kiệt ca ngươi quả thực rất thần. Năm trước ta thắt lưng

không thoải mái cố ý đi vỗ cái phim, thầy thuốc đã nói ta thứ hai đệ tam…… A!”

A tử nói còn chưa nói hoàn, đột nhiên cảm thấy eo bị một bàn tay hữu lực vỗ hai hạ, nhịn không được kêu lên.

Trạng thái kì không xong, nhưng là ngày mai sẽ thượng giá, lệ bôn a!

Hôm nay liền nhiều như vậy, ngày mai thượng giá, buổi tối ngao cái đêm tận lực tranh thủ nhiều viết một ít, còn thỉnh các vị thư hữu xem ở ta phía trước hai tháng đổi mới coi như ổn định phân thượng, hỗ trợ một phen, đầu trương vé tháng. Ai, như thế nào thời điểm mấu chốt điệu liên tử đâu!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 159 : Kính rượu

“Hiện tại đi một chút xem, cái mông cùng đùi hẳn là sẽ không cảm thấy tê liệt đi?” Hạ Vân Kiệt cười thu hồi rảnh tay nói.

“Di, thật sự da! Một chút đều không cảm giác da!” A Tử nghe vậy lắc mông chi qua lại đi rồi vài bước, lại cố ý qua lại nhéo vài vòng eo, sau đó vẻ mặt kinh hỉ cùng không thể tưởng tượng nói.

“Về sau hơi chút chú ý một chút, không cần ngồi lâu, không cần ngủ rất nhuyễn giường, tình hình chung hạ là sẽ không tái phạm.” Hạ Vân Kiệt thấy thế mỉm cười dặn dò nói.

“Cảm ơn Kiệt ca, cảm ơn Kiệt ca! Ngài y thuật thật sự rất thần kỳ, ngài không biết này chết tiệt eo bàn xông ra tra tấn ta có nhiều thống khổ, có đôi khi ta đều hoài nghi chờ ta tuổi lớn có phải hay không hội bán thân bất toại, muốn tọa xe lăn đâu!” A Tử nghe vậy kích động vạn phần nói.

“Tình huống của ngươi là có điểm nghiêm trọng, nếu nhiều năm không chú ý, không ra năm mươi tuổi ngươi chỉ sợ thật sự chỉ có thể tọa xe lăn.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

“A! Hoàn hảo có Kiệt ca diệu thủ hồi xuân, nếu không rất khủng bố !” A Tử nghe vậy sau một lúc sợ vỗ bộ ngực nói.

“Kiệt ca hiện tại có thể đến phiên ta sao?” Gặp A Tử không dứt, đã muốn có người khẩn cấp đem nàng rớt ra, vẻ mặt chờ mong nói.

“Ngươi hàng năm giấc ngủ không đủ, thận hư ù tai.”

“Ngươi niệu đạo cuốn hút, ta cho ngươi khai cái phương tử, bất quá về sau phải chú ý.”

“Ngươi vị không tốt, ta cho ngươi khai cái phương tử, bất quá gần nhất tốt nhất không cần tái uống rượu.”

Toàn bộ ghế lô bao gồm đã muốn đổi nghề làm mẹ Triệu Nhã Tình ở bên trong, tổng cộng cũng liền bảy nữ nhân, chỉ chốc lát sau Hạ Vân Kiệt liền đem các nàng tiềm tại chứng bệnh — tinh chuẩn chẩn đoán đi ra. Có chút đương trường liền cấp chữa khỏi, có chút tắc mở phương thuốc làm cho các nàng chính mình bốc thuốc.

Như vậy một phen xuống dưới, toàn bộ trong ghế lô các công chúa tất cả đều hai mắt ngập nước nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, phỏng chừng nếu không phải cố kỵ Hạ Vân Kiệt thân phận, các nàng đều đã phác đi lên lột hắn quần áo, tập thể bắt hắn cho luân.

Về phần ban đầu còn thực mất mát Tiểu Liên, hiện tại là ước gì Hạ Vân Kiệt lập tức sẽ lên đường hồi nàng lão gia giúp nàng mẫu thân chữa bệnh.

Đang lúc các công chúa người người ngập nước nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, hận không thể đem hắn đẩy ngã khi, Diệp Hồng Ba đi đầu gõ cửa đẩy tiến vào, đi theo phía sau hắn còn có thị ủy thư ký bí thư Lưu Giai Huy cùng với vừa rồi cùng hắn cùng nhau đến hai vị nam tử.

Trầm Tử Lương là khai khách sạn, ở Giang Châu thị nhân diện rất rộng, tự nhiên nhận được Diệp Hồng Ba vị này Giang Châu thị công an cục cục trưởng. Hắn gặp Diệp Hồng Ba bưng chén rượu đẩy cửa tiến vào, mặt sau còn đi theo thị ủy thư ký bí thư Lưu Giai Huy cùng với mặt khác hai vị không biết nam tử, không khỏi hách nhất đại khiêu.

Phải biết rằng Trầm Tử Lương tuy rằng ngưu bức, ở Giang Châu thị hắc bạch lưỡng đạo đều ăn thật sự khai, nhưng này cũng là tương đối mà nói. Tỷ như trước mắt vị này Diệp cục trưởng, Trầm Tử Lương liền tuyệt đối bãi bất bình, nhìn thấy hắn cũng phải ải nửa cái đầu.

Không có biện pháp, Diệp Hồng Ba là quan lớn, mà Trầm Tử Lương chỉ có thể xem như cái phú ông thương nhân. Ở nước cộng hoà, nghiệp quan, nghiệp quan, quan là xếp hạng thương phía trước. Diệp Hồng Ba thân là Giang Châu thị tối có quyền lực quan lớn chi nhất, tự nhiên không phải Trầm Tử Lương có thể đắc tội khởi. Hơn nữa giống hắn kinh doanh ngành sản xuất, tối kiêng kị cùng sợ hãi cũng vừa hảo chính là công an ngành, mà Diệp Hồng Ba lại hoàn toàn là Giang Châu thị công an cục cục trưởng.

Về phần Lưu Giai Huy tuy rằng mặc kệ là chức cấp còn là chức vị cũng không Như Diệp Hồng Ba, nhưng không chịu nổi người ta sau lưng có thị ủy một tay phùng thư ký. Có câu kêu “Tể tướng trước cửa thất phẩm quan” Huống chi Lưu Giai Huy là phùng thư ký bên người bí thư đâu. Tự nhiên cũng không phải Trầm Tử Lương có thể đắc tội khởi nhân vật.

Trầm Tử Lương bị Diệp Hồng Ba đám người đột nhiên đã đến cấp hoảng sợ, Diệp Hồng Ba bọn bốn người đồng dạng cũng bị mãn phòng ở nữ nhân cấp hoảng sợ.

Bọn họ đều là người từng trải, ánh mắt độc ác thật sự, liếc mắt một cái liền theo Tiểu Liên đám người ăn mặc nhìn ra đến các nàng cũng không là cái gì nhà người đứng đắn cô gái, tám chín phần mười đều là phong trần trung nữ tử.

Nhưng này như thế nào khả năng đâu? Lấy Hạ lão sư thân phận, ngay cả Phùng thư ký đều dám quát mắng

đại nhân vật, lại như thế nào hội cùng này đó tầng dưới thứ nữ nhân pha trộn cùng một chỗ đâu? Muốn ngoạn cũng muốn ngoạn sa hoa điểm, khó khăn một chút, tỷ như ngôi sao, tỷ như thanh thuần điểm sinh viên……

Đi theo Diệp Hồng Ba cùng Lưu Giai Huy cùng nhau đến hai vị nam tử, một vị là tỉnh công an thính tuyên truyền phòng trưởng phòng Lỗ Thông Tiên, mặt khác một vị là theo Lỗ Thông Tiên cùng nhau xuống dưới thị sát địa phương công tác tỉnh thính tuyên truyền chỗ báo chí tổng hợp khoa Trịnh Quốc Nghiêm.

Tuy rằng Lỗ Thông Tiên chính là một vị trưởng phòng, luận chức cấp so với Diệp Hồng Ba này thị ủy thường ủy, phó thính cấp cán bộ thấp nhất cấp, nhưng bởi vì là trong tỉnh đến lãnh đạo, cho nên Diệp Hồng Ba còn là tự mình tiếp đãi hắn, về phần Lưu Giai Huy bởi vì cùng Lỗ Thông Tiên là đồng hương, cho nên cũng cố ý đến khách.

Lỗ Thông Tiên cùng Trịnh Quốc Nghiêm phía trước gặp Diệp Hồng Ba cùng Lưu Giai Huy ở khách sạn đại đường đối Hạ Vân Kiệt cung kính có thêm, đều nghĩ đến Hạ Vân Kiệt nhất định là đại nhân vật. Sau lại đến trong ghế lô, còn cố ý hỏi Hạ Vân Kiệt thân phận, bất quá Diệp Hồng Ba cùng Lưu Giai Huy đều là giấu đầu hở đuôi, nói không nên lời cái nguyên cớ đến, chích minh xác nói cho bọn họ hai người Hạ Vân Kiệt là người không đơn giản cùng với không thể đắc tội.

Diệp Hồng Ba cùng Lưu Giai Huy thân phận không giống tầm thường, hơn nữa người trước luận chức quan cho dù Lỗ Thông Tiên vị này tỉnh thính trưởng phòng đều phải thấp hắn nhất cấp, nếu bọn họ nói như vậy, Lỗ Thông Tiên cùng Trịnh Quốc Nghiêm đương nhiên không dám khinh thị, cho nên Diệp Hồng Ba nói muốn đi 618 ghế lô kính rượu, hai người cũng cố ý phóng cúi người đoạn đi theo cùng nhau đến.

Khả hai người vạn vạn không nghĩ tới, kia cái gọi là đại nhân vật thế nhưng cùng như vậy một đám rõ ràng không đủ cấp bậc nữ nhân chính nhi bát kinh tụ cùng một chỗ uống rượu, không khỏi nhìn xem hai người là mở rộng tầm mắt, nếu không phải Diệp Hồng Ba cùng Lưu Giai Huy thân phận không giống tầm thường, hai người thật muốn hoài nghi Hạ Vân Kiệt là cái không có phẩm vị nhà giàu mới nổi.

“Uy, các ngươi ai nha? Có phải hay không tiến sai ghế lô ?” Đang lúc Diệp Hồng Ba đám người há hốc mồm là lúc, đông bắc cô nương A Tử đã muốn vẻ mặt bất mãn hỏi.

Khó được giống Kiệt ca như vậy đại nhân vật, y thuật xuất thần nhập hóa thần y khẳng thỉnh các nàng ăn cơm, còn vẻ mặt thân thiết hòa ái bồi các nàng như vậy nữ nhân nói chuyện trời đất, không mang theo chút có sắc ánh mắt, các nàng tự nhiên là không thích có người ở phía sau tiến vào quấy rầy.

Đương nhiên là có Kiệt ca ở, này đó các cô nương nhãn giới cũng cao rất nhiều, không thế nào đem người tới để vào mắt.

Nói đùa, Kiệt ca người nào? Kia nhưng là ngay cả đại lão bản cũng muốn tất cung tất kính lấy lòng đại nhân vật!

“A tử, không cần nói lung tung nói!” Gặp A Tử thế nhưng dùng loại này khẩu khí hướng Diệp cục trưởng đám người nói chuyện, Trầm Tử Lương thiếu chút nữa bệnh tim đều bị dọa đi ra, không đợi Hạ Vân Kiệt mở miệng đã muốn giành trước quát bảo ngưng lại a tử, sau đó lại cuống quít hướng Diệp Hồng Ba xin lỗi nói:“Thực xin lỗi, Diệp cục trưởng, Lưu bí thư còn có hai vị lãnh đạo, tiểu cô nương không hiểu chuyện, nói chuyện không

cái……”

A tử đám người gặp lão bản Trầm Tử Lương cuống quít đứng dậy xin lỗi, nhưng lại kêu đối phương cái gì Diệp cục trưởng, Lưu bí thư, thế mới biết người tới không phải người thường mà là chính phủ quan viên, hơn nữa lấy Trầm Tử Lương thân phận còn như vậy khách khí, hiển nhiên còn không phải bình thường chính phủ quan viên, không khỏi tất cả đều cả kinh sắc mặt đều thay đổi.

Ở nước cộng hoà hướng tới là dân không cùng quan đấu a, huống chi các nàng loại này ghế lô công chúa? Về phần Hạ Vân Kiệt, ở các nàng xem ra tuy rằng cũng là đại nhân vật, nhưng dù sao còn là vô quan không có chức dân chúng, thật muốn gặp được bình thường quan viên, có lẽ các nàng đối hắn còn là có tin tưởng, cảm thấy hắn hẳn là có thể trấn được bãi, dù sao Trầm Tử Lương như vậy đại lão bản đối hắn cũng là tất cung tất kính, nhưng đổi thành ngay cả Trầm Tử Lương cũng muốn khách khí đối đãi chính phủ quan lớn, các nàng đối Hạ Vân Kiệt liền mất đi tin tưởng.

Đang lúc Trầm Tử Lương vội vàng đứng dậy xin lỗi, A Tử đám người cả kinh biến sắc mặt sắc khi, Hạ Vân Kiệt đã muốn cười ha ha xua tay ý bảo Trầm Tử Lương không chỉ nói đi xuống nói:“Tử Lương, Diệp cục trưởng bọn họ là tới tìm ta.”

“Đúng, đúng, Trầm tổng, thưa quý ông quý bà, chúng ta là cố ý lại đây hướng Hạ lão sư kính rượu.” Diệp Hồng Ba gặp Hạ Vân Kiệt mở miệng, vội vàng mặt mang mỉm cười nói, trong lòng lại khó tránh khỏi buồn bực, thân là thị công an cục cục trưởng hắn thật đúng là không bị một ghế lô công chúa như vậy chất vấn quá, bất quá mặc kệ Diệp Hồng Ba trong lòng có bao nhiêu buồn bực, phía sau cũng không dám biểu lộ ra đến, thậm chí còn phải thực khách khí xưng hô A Tử các nàng vì nữ sĩ.

Gặp này đó quan viên nguyên lai là lại đây kính Kiệt ca rượu, A Tử các nàng không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, đồng thời xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt càng phát ra tràn ngập cuồng nhiệt sùng bái.

Trầm lão bản như thế, chính phủ quan lớn cũng như thế, Kiệt ca quả thực chính là thông sát a!

Trầm Tử Lương nghe vậy đồng dạng cũng thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, đồng thời cũng không cấm nhớ tới chính mình trước kia thế nhưng không biết trời cao đất rộng tưởng giáo huấn Hạ Vân Kiệt. Đừng nói hắn hữu thần quỷ khó lường thuật pháp, chỉ bằng hắn ngay cả Diệp cục trưởng đều phải tới cửa kính rượu, cũng không phải hắn Trầm Tử Lương có thể được tội khởi.

“Hạ lão sư, ta kính ngài, ngài tùy ý, ta phạm.” Đang lúc Trầm Tử Lương đám người thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi khi, Diệp Hồng Ba đã muốn dẫn đầu bưng tràn đầy một ly rượu đế vi cung thân mình cùng Hạ Vân Kiệt chứa bia chén rượu huých bính, sau đó ngửa đầu một ngụm phạm.

“Diệp cục trưởng khách khí.” Hạ Vân Kiệt cười cười, cũng đem chén trung rượu cấp phạm.

“Hẳn là, hẳn là, cảm ơn Hạ lão sư.” Diệp Hồng Ba gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng cũng nâng cốc cấp phạm, trên mặt không khỏi rất có vinh quang.

“Hạ lão sư, ta mạo muội tiến đến, ngài không ngại đi?” Trong quan trường kính rượu cũng có quy củ, Lỗ Thông Tiên chức cấp so với Lưu Giai Huy cao, lại là tỉnh thính đến lãnh đạo, cho nên Diệp Hồng Ba kính quá rượu sau, Lỗ Thông Tiên liền theo sát đi lên đến rất là khách khí khiêm tốn nói.

“Hạ lão sư, vị này là tỉnh công an thính tuyên truyền chỗ

Lỗ Thông Tiên trưởng phòng.” Diệp Hồng Ba ở bên cạnh giới thiệu nói.

A tử đám người vẫn cũng không biết Diệp cục trưởng bọn họ đến tột cùng là loại người nào, nay Diệp Hồng Ba giới thiệu nói Lỗ Thông Tiên dĩ nhiên là tỉnh công an thính một vị trưởng phòng, không khỏi sợ tới mức tiểu tâm can đều bang bang loạn khiêu.

Làm các nàng này một hàng sợ nhất chính là cảnh sát. Không nghĩ tới trước mắt vị này thế nhưng còn là một vị trưởng phòng, như vậy cục trưởng chẳng phải là chính là thị công an cục cục trưởng ? Kia nhưng là so với các nàng lão gia Huyện trưởng còn muốn đại quan nha!

Trời ạ, chính mình vừa rồi thế nhưng chất vấn công an cục cục trưởng có phải hay không tiến sai lầm rồi ghế lô! A Tử đoán được Diệp Hồng Ba thân phận sau, không khỏi một trận nghĩ mà sợ.

“Nguyên lai là tỉnh thính đến lãnh đạo, Lỗ trưởng phòng khách khí.” Hạ Vân Kiệt đổ không sao cả Lỗ Thông Tiên là trưởng phòng còn là thính trưởng, là tỉnh thính lãnh đạo còn là trung ương bộ uỷ đến lãnh đạo, bất quá nếu người ta có tâm đến kính rượu, Hạ Vân Kiệt nhưng cũng sẽ không tự cao tự đại, nghe vậy một bên giơ lên chén rượu cùng Lỗ Thông Tiên huých một chút, một bên cười ha ha nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 160 : Huyền môn đại hội

“Ngài tùy ý, ta phạm.” Lỗ Thông Tiên sờ không rõ Hạ Vân Kiệt trụ cột, bất quá nếu Diệp Hồng Ba đối hắn khách khí như vậy, chính mình khách khí một ít tổng không chỗ hỏng, cho nên cũng học Diệp Hồng Ba giống nhau đem chén trung rượu uống một hơi cạn sạch.

Mặc kệ Lỗ Thông Tiên xuất phát từ cái gì mục đích, nhưng ít ra hiện tại người ta là khách khách khí khí, cho nên Hạ Vân Kiệt cũng đem chén trung rượu cấp phạm.

“Hạ lão sư, ta cũng kính ngài, ngài ngàn vạn tùy ý, tùy ý.” Lỗ Thông Tiên sau đó là Lưu Giai Huy kính rượu. Lưu Giai Huy kính rượu liền càng khiêm tốn, hắn gặp Hạ Vân Kiệt phía trước đã muốn tràn đầy phạm hai chén, sợ hắn không thắng rượu lực hội uống nhiều, một bên vi cung thân mình cùng Hạ Vân Kiệt huých hạ, một bên liên tục khuyên Hạ Vân Kiệt không cần tái uống nhiều.

Phải biết rằng vị này nhưng là thị ủy thư ký thúc gia, nếu làm cho thị ủy thư ký biết chính mình đem hắn lão nhân gia cấp quá chén, chính mình cũng tốt cuốn gói chạy lấy người.

“Ngươi này Tiểu Lưu, yên tâm, điểm ấy rượu còn uống không say ta.” Hạ Vân Kiệt cười phạm chén trung rượu.

Trầm Tử Lương gặp Hạ Vân Kiệt kêu thị ủy thư ký bí thư “Tiểu Lưu” Không khỏi lại là sau một lúc sợ.

Gặp Hạ Vân Kiệt kêu thị ủy thư ký bí thư Lưu Giai Huy vì Tiểu Lưu, đến phiên Trịnh Quốc Nghiêm vị này khoa trưởng kính rượu khi, đã muốn có chút nơm nớp lo sợ, nơi này liền sổ hắn chức vị thấp nhất.

Mọi người kính đến Hạ Vân Kiệt rượu sau, bởi vì Hạ

Vân Kiệt duyên cớ cũng không dám chậm trễ A Tử đám người, lại cố ý cùng A Tử đám người tập thể đến đây một ly, đem A Tử đám người kích động khuôn mặt nhỏ nhắn đều đỏ.

Thị công an cục cục trưởng, tỉnh công an thính lãnh đạo cố ý cấp các nàng kính rượu, đối với các nàng mà nói căn bản là cũng không thể chuyện đã xảy ra!

Kính quá rượu sau, Diệp Hồng Ba đám người không dám đánh nhiễu Hạ Vân Kiệt "Nhã hứng" Rất nhanh bước đi.

Diệp Hồng Ba đám người vừa đi, trong ghế lô A Tử đám người lập tức liền sôi trào mở ra.

"Kiệt ca, ngài rất túm, ta sùng bái chết ngài ! Vừa rồi kia Diệp cục trưởng thật là thị công an cục cục trưởng sao?"

"Ta đời này còn cho tới bây giờ không hưởng thụ quá như vậy cao cấp quan viên cho ta kính rượu đâu! Quá sung sướng!"

"Thiết, ngươi phải nói ngươi đời này còn không có gặp như vậy cao cấp khác quan viên."

"Đúng rồi, Kiệt ca vị kia Tiểu Lưu là ai?"

"……"

Nhìn một đám nữ nhân hưng phấn khích động bộ dáng, Hạ Vân Kiệt một trận không nói gì, nhưng cũng lấy này đó các nữ nhân không có biện pháp. Thẳng đến này đó nữ nhân rốt cục khôi phục bình tĩnh, Hạ Vân Kiệt mới đối Trầm Tử Lương nói:"Làm cho người ta tra một chút, Diệp cục trưởng bọn họ ở đâu cái ghế lô."

Cái gọi là người kính ta một thước ta kính người một

trượng, nếu Diệp cục trưởng bọn họ khách khí như vậy, Hạ Vân Kiệt cũng không tưởng thực đem chính mình làm cái gì đại nhân vật hoặc là lãnh đạo, liền đương nhiên nhận bọn họ kính rượu, hắn cảm thấy chính mình cần phải đáp lễ một chút. Đây là Hạ Vân Kiệt làm việc làm người nguyên tắc. Trầm Tử Lương rất nhanh liền tra được Diệp cục trưởng đám người ghế lô hào, sau đó bưng chén rượu cùng Hạ Vân Kiệt đi Diệp cục trưởng ghế lô kính rượu, về phần A Tử các nàng đương nhiên không tốt cùng đi. Nếu không một đám ăn mặc trang điểm xinh đẹp nữ nhân đi theo hai cái đại nam nhân mặt sau, chậm rãi đi kính rượu, còn không đem quá lộ trình lui tới khách nhân cấp xem trợn tròn mắt.

Diệp Hồng Ba đám người ở 606 ghế lô, cách 618 cũng không xa. Trầm Tử Lương mang theo Hạ Vân Kiệt quải quá một cái loan liền đến 606 ghế lô, sau đó xao mở cửa ghế lô.

Lỗ Thông Tiên cùng Trịnh Quốc Nghiêm đến bây giờ còn không biết Hạ Vân Kiệt chi tiết, đối với Hạ Vân Kiệt đã đến tuy rằng cảm thấy có chút ngoài ý muốn, nhưng cũng không có quá mức giật mình, bất quá Diệp Hồng Ba cùng Lưu Giai Huy gặp Hạ Vân Kiệt cùng Trầm Tử Lương tiến vào, lại khiếp sợ thiếu chút nữa trực tiếp theo chỗ ngồi bính đứng lên.

“Hạ lão sư, ngài như thế nào đến đây? Điều này sao dám đảm đương a!” Diệp Hồng Ba vội vàng đứng lên nói.

“Ha ha, đến mà không hướng phi lễ cũng! Ta như thế nào sẽ không có thể đến đây?” Hạ Vân Kiệt cười ha ha nói.

“Kia không giống với, không giống với.” Diệp Hồng Ba vội vàng khiêm tốn nói.

“Không có gì không đồng dạng như vậy, ngươi đừng đem ta nghĩ rất cao, ta kỳ thật chính là một bình thường dân chúng.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Hạ lão sư rất khiêm tốn !” Diệp Hồng Ba vội vàng nói, trong lòng lại âm thầm oán thầm, ngay cả thị ủy thư ký đều dám đảm đương mặt mắng? Có như vậy ngưu bình thường dân chúng sao?

Hạ Vân Kiệt biết chính mình “Phức tạp” thân phận cùng Diệp Hồng Ba giải thích phỏng chừng hắn cũng khó lấy lý giải, nghe vậy từ chối cho ý kiến cười cười, sau đó hướng hắn giơ lên chén rượu nói:“Diệp cục, mặc kệ ta là cái gì thân phận, nếu mọi người quen biết một hồi, ta thác đại cho ngươi một câu lời khuyên, ngươi vị trí này cùng xã hội ổn định đoàn kết cùng một nhịp thở, ngươi nhất định phải trung với chức trách, làm tốt quan nha.”

“Hồng Ba nhất định nhớ kỹ Hạ lão sư dạy!” Diệp Hồng Ba tâm thần rùng mình, nghiêm nghị nói.

Quan ngồi vào hắn vị trí này đương nhiên nghe được đi ra, Hạ Vân Kiệt đây là chỉ vào thượng một lần sự tình nói. Ý tứ này trước đây sự tình đi qua cho dù, nhưng về sau nhất định phải làm cái xứng chức công an cục cục trưởng.

“Hảo, ta kính ngươi một ly, chúc ngươi ở con đường làm quan kế tiếp thăng chức.” Hạ Vân Kiệt gặp Diệp Hồng Ba trả lời thật là thiệt tình thực lòng, vui vẻ bưng lên chén rượu cùng hắn huých hạ, sau đó uống một hơi cạn sạch.

“Cảm ơn Hạ lão sư.” Diệp Hồng Ba cũng vội vàng phạm chén trung rượu.

Đại khái ở chín giờ rưỡi tả hữu Hạ Vân Kiệt trở về đến Đức Nhã tiểu khu cho thuê phòng, thật sự là hắn có chút

chịu không nổi A Tử các cô nương như lửa bình thường nhiệt tình, cho nên nên kính rượu, nên hỏi sự tình hỏi rõ ràng, lại công đạo Trầm Tử Lương an bài chứng thực bay đi Vân Lĩnh tỉnh tỉnh lị Xuân thành vé máy bay sau, liền vội vội vàng trở về nhà.

Về nhà, trước rửa mặt một phen cũng vọt tắm rửa, Hạ Vân Kiệt bắt đầu thu thập khởi ngày mai xuất hành hành lý.

Vân Lĩnh tỉnh ở nước cộng hoà tây nam biên thùy, mà Giang Nam tỉnh tắc ở nước cộng hoà đông nam vùng duyên hải, hai tỉnh cách xa nhau khá xa, thừa phi cơ đều phải gần ba giờ, Tiểu Liên gia ở Thương Nhị huyện vùng núi, cách Xuân thành lại có một đoạn không ít lộ trình, cho nên này một chuyến qua lại quang trên đường thời gian chỉ sợ đều phải hai ngày nhiều, cho nên cần chuẩn bị chút hành lý.

Hạ Vân Kiệt ở chuẩn bị hành lý khi, di động vang lên.

Hạ Vân Kiệt cầm lấy đến vừa thấy cũng là sư điệt Lí Thanh Hồng đánh tới, trên mặt không khỏi lóe ra một tia nghi hoặc sắc, sau đó tiếp lên.

“Là ta Hạ Vân Kiệt, có chuyện gì sao?” Đều là đồng môn người trong, lại là sư điệt vãn bối, Hạ Vân Kiệt cũng là không tất yếu cùng Lí Thanh Hồng khách sáo, tiếp khởi điện thoại sau đi thẳng vào vấn đề hỏi.

“Sư thúc, đệ tử Lí Thanh Hồng, thứ sáu ở Vân Lĩnh tỉnh có một hồi trong khi ba ngày huyền môn đại hội, không biết sư thúc ngài có hay không hứng thú tham gia?” Trong điện thoại truyền đến Lí Thanh Hồng cung kính xin chỉ thị thanh âm.

“Huyền môn đại hội? Cái gì huyền môn đại hội?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy kinh ngạc hỏi.

“Huyền môn đại hội là chúng ta giang hồ huyền môn thuật sĩ khởi xướng, mỗi năm năm mới cử hành một lần sự kiện, lần này là ở Vân Lĩnh Điền Trì. Sự kiện các nơi phương giang hồ huyền môn thuật sĩ đều đã tụ tập mà đến, cùng nhau tham thảo, khoa tay múa chân huyền môn thuật pháp, đồng thời cũng có không ít huyền môn trung phù triện, pháp khí giao dịch. Đương nhiên nay huyền môn thuật pháp xuống dốc, đương kim xã hội chân chính tinh thông thuật pháp, tu vi tinh thâm đã muốn là phượng mao lân giác. Lấy sư thúc ngài cảnh giới tu vi, chỉ sợ không có mấy người có thể vào được ngài pháp nhãn.” Lí Thanh Hồng giải thích nói.

“Nga, nguyên lai là như vậy, ta đây đổ muốn đi kiến thức kiến thức.” Hạ Vân Kiệt nghe xong sau, không khỏi nổi lên một tia lòng hiếu kỳ.

Mấy năm nay Hạ Vân Kiệt tuy rằng thuật pháp có thành, thậm chí ở tu vi sớm liền vượt qua hắn sư phụ, nhưng trừ bỏ tiếp xúc quá nhật bản âm dương sư Thiên Diệp Giai Tử, cho tới bây giờ còn không có tiếp xúc quá này hắn huyền môn người trong, có khi không khỏi có chút ếch ngồi đáy giếng cảm giác, tổng cũng tưởng kiến thức kiến thức quốc nội này khác tu sĩ.

“Nếu sư thúc ngài có hứng thú, ta này liền thông tri lần này đại hội chủ sự giả.” Lí Thanh Hồng gặp chưởng môn sư thúc có hứng thú tham gia huyền môn đại hội, không khỏi kích động nói.

Thân là Vu Hàm môn đệ tử, Lí Thanh Hồng tuy rằng tuổi tác đã đại, nhưng là tổng hy vọng bổn môn có thể ở huyền môn đại hội đại phóng tia sáng kỳ dị. Đổi thành trước kia, lấy Lí Thanh Hồng tuổi cùng tu vi, ở đại hội trung tuy rằng coi như là bối phận góc cao lợi hại nhân vật, nhưng coi như không hơn cao nhất tiêm nhân vật, hơn nữa môn nhân điêu linh, thậm chí ngay cả bổn môn

chưởng môn thân ở phương nào cũng không biết, cho nên ở đại hội xưa nay điệu thấp, cũng tuyệt không dễ dàng nhắc tới Vu Hàm môn

Nay chưởng môn sư thúc tự mình tham gia, Lí Thanh Hồng tự nhiên khó nhịn kích động loại tình cảm.

“Chẳng lẽ đại hội đối tham gia giả khống chế thực nghiêm, mỗi người tham gia đều cần thông tri đại hội chủ sự giả sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy hơi hơi nhíu hạ mày hỏi.

“Không phải như thế, còn đây là huyền môn sự kiện, chỉ cần là người trong huyền môn đều có thể tham gia, thậm chí ngay cả nước ngoài huyền môn tu sĩ đều có thể tham gia. Bất quá sư thúc thân là Vu Hàm môn chưởng môn, thân phận tôn quý, tự nhiên muốn thông tri đại hội chủ sự giả, miễn cho bọn họ không biết nặng nhẹ chậm trễ sư thúc ngài.” Lí Thanh Hồng giải thích nói.

“Ta chỉ phải đi tùy tiện nhìn xem, không tất yếu khiến cho như vậy chính thức long trọng, liền quyền làm một vị bình thường huyền môn tu sĩ tốt lắm.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy thế này mới nhớ tới Lí Thanh Hồng tuổi đã cao, lại từng là quốc gia đặc thù ngành người phụ trách, ở huyền môn trung bối phận địa vị hẳn là cũng không thấp, chính mình tuy rằng tuổi trẻ, nhưng là hắn sư thúc chưởng môn, chỉ sợ ở đại hội trung chân chính có thể cùng hắn sánh vai tu sĩ không có mấy cái.

“Này…… Là, đệ tử tuân mệnh. Không biết sư thúc chuẩn bị khi nào thì nhích người tiến đến, đệ tử cũng tốt an bài tiếp đưa.” Lí Thanh Hồng nghe vậy do dự hạ, nhưng rất nhanh còn là cung kính ứng xuống dưới, hơn nữa lại xin chỉ thị nói

“Không cần như vậy phiền toái, ngày mai ta vừa vặn có một số việc muốn đi chuyến Vân Lĩnh. Chờ sự tình xong

xuôi sau, ta chính mình trực tiếp đi liền thành, đến Điền Trì ta cho ngươi gọi điện thoại.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Là, kia đệ tử đến lúc đó ở Điền Trì xin đợi sư thúc.” Lí Thanh Hồng gặp chưởng môn sư thúc điệu thấp đến muốn chính mình một mình một người tiến đến, nhưng cũng không dám nói cái gì, đành phải bất đắc dĩ đáp ứng xuống dưới.

“Đi, cứ như vậy nói định rồi, không này tha sự tình ta treo.” Hạ Vân Kiệt nói xong treo điện thoại.

Quải điệu điện thoại sau, Hạ Vân Kiệt tiếp tục thu thập hành lý, chính thu thập là lúc, Trầm Lệ Đề kéo va ly về tới gia.

“Di, ngươi để làm chi? Muốn đi công tác sao? Không đúng nha, ngươi không phải còn không có tìm được công tác sao?” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt ở thu thập va ly, không khỏi kinh ngạc nói.

Trầm Lệ Đề trong lời nói thật đúng là lập tức đem Hạ Vân Kiệt cấp hỏi ở, hắn tổng không thể nói chính mình bồi một vị ghế lô công chúa về nhà giúp nàng mẫu thân chữa bệnh đi?

Một hồi lâu nhi Hạ Vân Kiệt mới quyết định chọn cái càng hợp lý một chút giải thích, trả lời:“Đương nhiên không phải đi công tác, chính là đi tham gia một đại hội.”

“Đại hội? Ngươi tham gia đại hội? Khai cái gì quốc tế vui đùa!” Trầm Lệ Đề chỉ vào Hạ Vân Kiệt vẻ mặt không tin nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 161 : Ôm nhau

“Đừng xem thường người, tuy rằng ta tại chức tràng là vị người thất bại, nhưng nói như thế nào ta cũng vậy cấp đại sư nhân vật. Ngẫu nhiên đương nhiên cũng muốn cùng đồng hành tham thảo một chút dịch học huyền học linh tinh học vấn.” Hạ Vân Kiệt vốn cũng không kí hy vọng Trầm Lệ Đề hội tin tưởng, chính là nàng nếu hỏi, nếu không cho cái công đạo nàng khẳng định muốn dây dưa đi xuống, cho nên rõ ràng liền ăn ngay nói thật, đương nhiên tin hay không cũng là chuyện của nàng.

“Không phải đâu? Gọi ngươi vài tiếng đại sư, ngươi thật đúng là đem chính mình làm đại sư. Đừng nói cho ta, ngươi về sau thực chuẩn bị đi tiên nhân kiều bãi quán đi?” Trầm Lệ Đề nghe vậy trừng lớn ánh mắt nói.

“Thiết, đừng đem ta cùng tiên nhân kiều gạt người thầy bói giảo hợp cùng một chỗ.” Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ khinh thường nói.

“Khanh khách, thật đúng là ngưu thượng. Hảo, hảo, nhanh lên nói đứng đắn, ngươi đến tột cùng muốn đi đâu?” Trầm Lệ Đề nghe vậy cười khanh khách trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó lại hỏi.

“Với ngươi nói đi tham gia dịch học đại hội, ngươi như thế nào sẽ không tin tưởng đâu.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt thực bất đắc dĩ nói.

“Ngươi người kia! Không nghĩ nói đánh đổ.” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt “Không cái đứng đắn” Liếc trắng mắt, sau đó lôi kéo va ly chuyển thân hướng cách vách chính mình phòng ngủ đi đến, bất quá nhanh đến cửa khi lại tham quá nói:“Kia muốn đi vài ngày?”

“Không sai biệt lắm một tuần đi!” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Thời gian dài như vậy!” Trầm Lệ Đề nghe vậy kinh hô, trong lòng không biết vì cái gì nổi lên một tia thản nhiên không tha.

“Để làm chi? Ngươi không phải lão nói chán ghét ta ở ngươi trước mặt chớp lên sao? Một tuần không ở nhà, bất chính cùng ngươi ý?” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề trong giọng nói mang theo một tia không tha, Tâm nhi hơi hơi chiến một chút, sau đó ra vẻ tiêu sái nói.

“Thiết, ngươi nghĩ rằng ta hiếm lạ ngươi sao? Ta là lo lắng ngươi đi rồi không có người cho ta nấu cơm nấu đồ ăn.” Trầm Lệ Đề nghe vậy khốc khốc quăng hạ mái tóc, khinh thường nói.

“Không phải đâu, ta ở ngươi trong lòng cũng chỉ là một cái thiêu đồ ăn nấu cơm gia đình chủ nam sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi có chút uể oải nói.

“Hì hì, ngươi đã biết chừng đi, người khác tưởng cho ta thiêu đồ ăn nấu cơm ta còn chướng mắt đâu!” Trầm Lệ Đề rất đắc ý dương hạ cằm, sau đó vào phòng ngủ.

Bất quá chẳng được bao lâu, Trầm Lệ Đề lại đi ra, sau đó hai tay ôm cánh tay ôm ở cửa nhìn Hạ Vân Kiệt hỏi:“Hạ đại sư, đi nơi nào khai đại hội?”

“Xuân thành Điền Trì.” Hạ Vân Kiệt thuận miệng trả lời.

“Hảo địa phương, nghe nói Xuân thành rất nhiều mỹ nữ nga, ngươi nhưng đừng xem tìm mắt.” Trầm Lệ Đề nói.

“Để làm chi? Lo lắng ta sao?” Hạ Vân Kiệt cười hỏi ngược lại.

“Thiết, ai không yên tâm ngươi a. Đừng trang điểm, liền ngươi một cái không việc làm cộng thêm phiến tử thần

côn, lại có cái nào ngốc nữu sẽ thích thượng ngươi nha?" Trầm Lệ Đề nghe vậy mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, khinh thường nói.

"Xa tận chân trời gần ngay trước mắt!" Hạ Vân Kiệt dõng dạc nói.

"Uy, Hạ Vân Kiệt ngươi chỉ tử a!" Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, nhất thời vừa thẹn vừa giận, vọt vào đi tùy tay theo Hạ Vân Kiệt trên giường cầm lấy gối đầu liền hướng hắn trên người loạn tạp. Hạ Vân Kiệt thấy thế tự nhiên ôm đầu một bên cầu xin tha thứ một bên chạy, bất quá Trầm Lệ Đề lại đắc thế không cho người, mãn phòng ở đuổi theo hắn chạy, một bên chạy còn một bên thở hồng hộc mắng:"Cho ngươi nói ta ngốc nữu, cho ngươi nói ta ngốc nữu!"

Lấy Hạ Vân Kiệt bản sự đương nhiên không phải Trầm Lệ Đề có thể đánh cho đến, nhưng là không biết xuất phát từ cái gì duyên cớ, hắn còn là cố ý làm cho nàng đánh tới vài cái. Kia mềm nhũn gối đầu nện xuống đến, phảng phất một tảng đá tạp vào bình tĩnh mặt hồ giống nhau tạp vào hắn bình tĩnh tâm hồ, làm cho Hạ Vân Kiệt trong lòng kìm lòng không được tạo nên nhè nhẹ gợn sóng.

"Tốt lắm, tốt lắm, tục ngữ nói giết người bất quá đầu điểm, ngươi đánh cũng đánh, mắng cũng mắng, tổng có thể tha ta lúc này đây đi." Hạ Vân Kiệt cách bãi đặt ở mặt đất va ly đối Trầm Lệ Đề nói.

"Còn không được, trừ phi ngươi đứng nơi nào đánh cho ta mười hạ." Trầm Lệ Đề thượng khí không tiếp hạ khí nói, trước ngực hai luồng đầy đặn theo thở cao thấp nhảy lên, khiêu Hạ Vân Kiệt Tâm nhi hoảng hề hề.

"Không phải đâu, ta đây tiếp tục chạy, nhìn ngươi còn có thể kiên trì bao lâu thời gian." Hạ Vân Kiệt không chịu đi

vào khuôn khổ nói.

“Vậy ngươi chạy nha, liền lớn như vậy điểm địa phương, cô nãi nãi nhìn ngươi ngoạn thế nào chạy.” Trầm Lệ Đề giơ lên trong tay gối đầu, đắc ý dào dạt uy hiếp nói.

“Ta ra bên ngoài chạy không được sao?” Hạ Vân Kiệt lại hướng Trầm Lệ Đề làm cái mặt quỷ, sau đó xoay người hướng cửa chạy tới.

“Uy, đình, như vậy là phạm……” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt ra bên ngoài chạy, một bên kêu một bên đuổi theo ra đi, bất quá bởi vì truy cấp, chân không cẩn thận bán đến mặt đất va ly kéo tay, nhất thời “A” một tiếng, cả người té sấp về phía trước đi qua.

Hạ Vân Kiệt cảm thấy phía sau một trận tật phong đánh tới, biết Trầm Lệ Đề khẳng định vấp đến va ly, vội vàng một cái xoay người.

Quả thực Hạ Vân Kiệt quay người lại, liền nhìn đến Trầm Lệ Đề hướng về phía hắn đánh tới, ngạo nhân ngọc nữ phong bởi vì trọng lực duyên cớ, tạo ra cổ áo, lộ ra vừa đến thật sâu tuyết trắng ru câu, nhìn xem Hạ Vân Kiệt hai mắt không khỏi hơi hơi sửng sốt thần.

Ngay tại ngây người là lúc, một trận làn gió thơm đánh úp lại, một mang theo một tia kinh hoảng mặt đẹp đã muốn gần ngay trước mắt.

Hạ Vân Kiệt không cần nghĩ ngợi mở ra hai tay, lập tức liền ôm lấy hướng hắn đánh tới Trầm Lệ Đề.

Làm Hạ Vân Kiệt hai tay hữu lực ôm lấy kia mềm mại động lòng người thân thể mềm mại khi, làm Trầm Lệ Đề theo bản năng ôm chặt lấy Hạ Vân Kiệt vòng eo khi, thời gian dường như đột nhiên gian đình chỉ chuyển động.

Trong phòng ngủ im ắng, chỉ có hai cái tuổi trẻ nam nữ gắt gao ôm nhau cùng một chỗ.

Trầm Lệ Đề trên mặt còn mang theo chạy bộ sau hồng nhuận, ở ngọn đèn hạ phá lệ mê người, nàng đầy đặn ru phong cũng bởi vì ồ ồ thở ở Hạ Vân Kiệt ngực có tiết tấu áp bách bắn lên.

“Uy, còn không buông ta ra?” Đang lúc Hạ Vân Kiệt có chút bị lạc tại kia động lòng người thân mình cùng kia mê người mặt đẹp khi, Trầm Lệ Đề đỏ mặt đẩy hắn ra.

“Không liên quan chuyện của ta, là ngươi chính mình không cẩn thận.” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề đỏ mặt đứng ở ngọn đèn hạ, ánh mắt phức tạp theo dõi hắn, không khỏi một trận chột dạ nói.

“Kia cũng muốn trách ngươi, ai cho ngươi đem va ly loạn phóng.” Trầm Lệ Đề lại ngang ngược không phân rõ phải trái nói.

“Hảo, hảo đều do ta, ta đem va ly cầm lấy đến phóng hảo tổng được rồi đi.” Phía sau Hạ Vân Kiệt đương nhiên không tốt cùng Trầm Lệ Đề tranh cãi, nghe vậy bồi cười cầm lấy mặt đất va ly.

Gặp Hạ Vân Kiệt xoay người lấy va ly, nhớ tới vừa rồi ôm nhau khi kia nháy mắt tâm động, Trầm Lệ Đề ma xui quỷ khiến bật thốt lên lại hỏi:“Hiện tại ngươi tổng có thể nói ngươi lần này cần đi làm cái gì đi?”

“Không phải nói sao? Đi họp nha.” Hạ Vân Kiệt lý sở đương nhiên trả lời.

“Ngươi, ta không để ý tới ngươi !” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt còn là không muốn nói cho chính mình đến tột cùng đi làm cái gì, không khỏi tức giận đến cầm lấy gối đầu thật mạnh ném ở hắn trên người, sau đó uốn éo eo

thở phì phì ra phòng ngủ.

Nhìn Trầm Lệ Đề xoay thân rời đi, cho dù tức giận, kia bị một bước váy bao vây lấy rất tròn cái mông xoay đứng lên đều còn là như vậy tính cảm như vậy tràn ngập dụ hoặc lực, Hạ Vân Kiệt không khỏi có chút ngây ngốc.

Hắn nhớ tới một đêm kia nhìn đến trần như nhộng mê người thân thể, nhớ tới kia váy hạ kia kinh tâm động phách hai cánh hoa tuyết trắng.

“Ta suy nghĩ cái gì đâu?” Làm di động tiếng chuông lại vang lên khi, Hạ Vân Kiệt tâm thần chấn động, cười khổ lắc đầu, sau đó tiếp nổi lên điện thoại.

Điện thoại là Trầm Tử Lương đánh tới nói cho Hạ Vân Kiệt ngày mai chuyến bay tình huống. Giang Châu thị không có đến Xuân thành chuyến bay, muốn đi Xuân thành cần đi tỉnh lị Hải Châu thị thừa phi cơ, phi cơ cất cánh thời gian là ở giữa trưa mười hai giờ.

Ngày hôm sau, một chiếc màu đen đại bôn trên đường ở Giang Châu thị đi thông Hải Châu thị đường cao tốc thượng.

Lái xe là Trầm Tử Lương cận vệ, một vị thoạt nhìn rất lãnh tuấn tên, một vị từng gặp qua Hạ Vân Kiệt khủng bố thân thủ.

Ngồi ở xe mặt sau làm nhiên là Hạ Vân Kiệt cùng Tiểu Liên.

Tiểu Liên hôm nay không có hóa nùng trang, mặc một kiện màu xám áo dệt kim hở cổ châm chức y, một kiện màu lam nhạt quần bò, không lâu không ngắn tóc trát thành một ma hoa biện, cả người thoạt nhìn thanh lịch thanh thuần rất nhiều. Không biết nàng đi qua, khẳng định nghĩ đến nàng còn là một vị ở giáo sinh viên, cũng

không hội nghĩ đến nàng nguyên lai là một vị phong trần nữ tử.

Đột nhiên tan mất nùng trang, thay đổi một loại hưu nhàn bảo thủ mặc xuất hiện ở Hạ Vân Kiệt trước mặt, Tiểu Liên cảm giác chính mình giống như bị người trích rớt mặt nạ giống nhau, ngồi ở Hạ Vân Kiệt bên người cả người cảm thấy không được tự nhiên cùng khẩn trương, nguyên bản đặc biệt có thể nói, đặc biệt hội làm nũng làm nũng nàng, lập tức trở nên trầm mặc rất nhiều.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 162 : Chu Hiểu Diễm điện thoại

Hạ Vân Kiệt cũng không phải cái người yêu nói chuyện, cho nên này một đường đều có vẻ có chút nặng nề, cũng may Giang Châu thị cùng Hải Châu thị cách cũng không xa. Không sai biệt lắm một giờ, đại bôn cũng đã thượng khai hướng sân bay sân bay đại đạo thượng. Lại qua hai mươi đến phút, đại bôn xe đã muốn vững vàng đứng ở sân bay bãi đỗ xe.

Tài xế tên đã kêu Lãnh Tuấn, nhưng thật ra vừa vặn cùng hắn lạnh lùng khuôn mặt tương xứng hợp.

Bất quá xuống xe Lãnh Tuấn lại một chút cũng không lạnh lùng, rất là nhiệt tình hỗ trợ lấy va ly, sau đó nhắm mắt theo đuôi theo ở Hạ Vân Kiệt cùng Tiểu Liên mặt sau hướng sân bay trong đại sảnh đi.

Hạ Vân Kiệt nay nhưng thật ra đã muốn dần dần thói quen chính mình hai loại thân phận cắt, nhưng Tiểu Liên lại cảm thấy khẩn trương.

Nàng trước kia bất quá chính là cái ghế lô công chúa, chỉ có nàng hầu hạ lấy lòng phần, lại nào có giống hôm nay giống nhau, không chỉ có chuyên gia chuyến đặc biệt tiếp đưa, hơn nữa xuống xe còn có chuyên gia hỗ trợ xách va ly, tựa như nhà giàu tiểu tỷ giống nhau, xuất môn còn mang cái giỏ xách cận vệ.

“Kiệt ca, hiện tại thời gian còn sớm, nếu không ngài cùng Tiểu Liên tiểu thư đi trước phía trước cà phê đi uống điểm cà phê, ta đi trước xếp hàng lấy lên máy bay bài.” Lãnh Tuấn nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy vừa định gật đầu nói tốt, di động vang lên.

Hạ Vân Kiệt hướng Lãnh Tuấn ý bảo đợi lát nữa nói sau, sau đó xuất ra điện thoại di động.

Vừa thấy tới di động dãy số, Hạ Vân Kiệt trên mặt không khỏi hơi hơi lộ ra một tia kinh ngạc sắc, điện thoại dĩ nhiên là Chu Hiểu Diễm Diễm tỷ đánh tới.

Lại nói tiếp từ quán bar tạm rời cương vị công tác sau, Hạ Vân Kiệt sẽ thấy chưa thấy qua Diễm tỷ, cũng không nhận được quá của nàng điện thoại. Có khi một mình một người khi, Hạ Vân Kiệt cũng sẽ kìm lòng không được nhớ tới kia hương diễm một đêm, cũng sẽ nhớ tới ôm nàng đầy đặn thân thể mềm mại khi tùy khó tự chế mất hồn tư vị. Nhưng là nguyên nhân làm cho này dạng, Hạ Vân Kiệt ở sâu trong nội tâm có ý thức ở tị nàng, tránh đi quán bar.

Bởi vì Chu Hiểu Diễm là lão bản nương nữ nhân!

Một tia kinh ngạc sau, Hạ Vân Kiệt ít giả suy tư liền tiếp nổi lên điện thoại.

“Là, a…… Kiệt ca sao?” Trong điện thoại truyền đến Diễm tỷ sốt ruột thanh âm, thanh âm có chút lớn.

Hạ Vân Kiệt một bên từ chối cho ý kiến dạ, một bên hướng Tiểu Liên cùng lạnh lùng làm cái thủ thế ý bảo một chút đi đến một người thiếu điện thoại.

Điện thoại kia đầu, sốt ruột trung Diễm tỷ gặp Hạ Vân Kiệt cũng không có cái gì phản ứng, tâm lập tức liền lạnh xuống dưới. Nàng nhớ tới một đêm kia Thiệu Lệ Hồng cùng nàng nói qua trong lời nói, nhớ tới Hạ Vân Kiệt viễn siêu hồ tưởng tượng tôn quý thân phận.

Đúng vậy, chính mình tính cái gì, bất quá chính là một vị quán bar chủ quản, nhưng lại là một vị nữ lạp lạp, người

ta lại là cái gì thân phận? Chính mình bất quá chính là hắn nhàm chán khi trò chơi nhân sinh trung một vội vàng khách qua đường mà thôi! Đi qua cũng liền trôi qua! Bất quá nhất tưởng khởi Thiệu Lệ Hồng hiện tại chọc tới phiền toái, Diễm tỷ còn là cưỡng chế trong lòng cảm giác mất mát, vội vàng nói:“Kiệt ca, Hồng tỷ lái xe cùng người khác đụng phải, hiện tại bị đưa giao cảnh đại đội, ngươi có thể hay không hỗ trợ một chút.”

“Đừng nóng vội, đừng nóng vội, ngươi có thể nói hay không nói kể lại một chút, hiện tại Hồng tỷ ở đâu cái giao cảnh đại đội? Nàng người có hay không sự? Là ai trách nhiệm?” Hạ Vân Kiệt đối Thiệu Lệ Hồng này quán bar lão bản nương vẫn rất hảo cảm, nghe nói nàng ra giao thông sự cố, trong lòng cũng cử sốt ruột, nhưng Diễm tỷ bô bô một lần trừ bỏ giải thích Thiệu Lệ Hồng ra giao thông sự cố, này hắn cái gì cũng chưa nói rõ ràng, hắn lại như thế nào bang được với việc, đành phải ấn tính tình bình tĩnh trấn an nói.

Nghe điện thoại kia đầu Hạ Vân Kiệt bình tĩnh thanh âm, Chu Hiểu Diễm giống như vào đầu bị bát bồn nước lạnh, trong lòng càng phát ra mất mát đồng thời cũng hoàn toàn bình tĩnh xuống dưới.

“Là như vậy, hôm nay ta cùng Hồng tỷ lái xe đến Hải Châu thị Tây Viên khu mua sắm. Trên đường Hồng tỷ đều là bình thường lái xe, nhưng đột nhiên bên cạnh xe siêu đến của nàng phía trước, Hồng tỷ không kịp phanh lại tông vào đuôi xe. Hai người đều là đầu khái điểm, không chịu cái gì thương. Vốn này cũng không có gì, đối phương vượt qua lại đè nặng tuyến, trách nhiệm rõ ràng là của nàng. Cũng không nghĩ đến đối phương một chút xe liền chỉ trích Hồng tỷ là như thế nào lái xe, Hồng tỷ không phục cùng nàng tranh cãi vài câu, hai người liền náo loạn đứng lên, sau đó giao cảnh người tới liền đem các nàng đều mang đi. Hiện tại giao cảnh phán đoán không chỉ có là muốn Hồng tỷ phụ toàn bộ trách nhiệm,

nhưng lại nói Hồng tỷ đánh người, không chỉ có muốn bồi thường phạt tiền, khả năng còn muốn……”

“Là Hải Châu thị Tây Viên khu giao cảnh đại đội đúng không?” Hạ Vân Kiệt nghe đến đó đã muốn có vài phần tức giận, ngắt lời nói.

“Đúng, ngay tại Tây Viên khu giao cảnh đại đội.” Chu Hiểu Diễm gặp Hạ Vân Kiệt ngay cả nghe cũng chưa nghe xong cũng rất bình tĩnh đánh gãy lời của nàng, nghĩ đến hắn này đại nhân vật không kiên nhẫn nàng đến phiền toái hắn loại này việc nhỏ, trong lòng càng phát ra lợi hại lạc, thậm chí nhịn không được sinh ra một tia u oán.

Mặc kệ nói như thế nào, lúc ấy ở khách sạn hai người còn từng đồng giường cộng chẩm quá, ngày hôm sau tỉnh lại khi hắn còn từ phía sau vây quanh nàng, tiểu tử kia kiên đĩnh nhìn chằm chằm nàng kia màu mỡ phong mông đâu.

Chẳng lẽ liền bởi vì này tràng “Hoàng đế tư phục” trò chơi chấm dứt sau khi, nên cái gì đều đã xong?

“Tốt, ta đã biết. Ngươi cùng Hồng tỷ đều yên tâm, chuyện này giao cho ta xử lý, không có việc gì. Ta hiện tại người ngay tại Hải Châu thị, nếu thời gian tới kịp ta sẽ đuổi đi qua.” Hạ Vân Kiệt đổ không nghĩ tới bởi vì trước sau thân phận biến hóa, Chu Hiểu Diễm đối đãi hắn tâm lý từ lâu kinh đã xảy ra thật lớn biến hóa, hắn mỗi tiếng nói cử động đều đã lơ đãng gian diễn sinh ra rất nhiều ngoài ý muốn đoán rằng, cho nên Hạ Vân Kiệt nói chuyện khi cũng không nhận thấy được Chu Hiểu Diễm mất mát tâm tình, nghe nói ngay tại Tây Viên khu giao cảnh đại đội, ngẫm lại chính mình khả năng còn kịp đuổi đi qua, cũng lo lắng Hồng tỷ ở giao cảnh đại đội hội tiếp tục chịu ủy khuất, cho nên nói xong sau liền vội vàng treo điện thoại.

Chu Hiểu Diễm không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt nói quải điện thoại liền quải điện thoại, nghe điện thoại kia đầu bận âm, tâm tình đương nhiên cực kì mất mát, cũng may Hạ Vân Kiệt nói hội xử lý, nay cũng chỉ có thể chờ. Về phần Hạ Vân Kiệt nói hội chạy tới, Chu Hiểu Diễm cũng là không tin.

Trước khác nay khác, hắn như vậy đại nhân vật sẽ vì điểm này việc nhỏ cố ý buông đỉnh đầu sự tình chạy tới sao? Huống hồ hắn cũng không nói "Nếu thời gian tới kịp" Hiển nhiên đã muốn làm tốt không đến tính.

Thậm chí nghĩ đến sau lại, tâm tình hạ Chu Hiểu Diễm cho rằng Hạ Vân Kiệt chịu hỗ trợ xem như đã muốn thực nể tình.

"Ai!" Chu Hiểu Diễm âm thầm thở dài một hơi, đột nhiên thực hoài niệm kia đoạn cùng Hạ Vân Kiệt cùng nhau ngày, khi đó hắn là như vậy chất phác hàm hậu, tựa như cái nhà bên đại nam hài giống nhau, chính là nay cũng đã cảnh còn người mất.

Đang lúc Chu Hiểu Diễm âm thầm thở dài khi, Hạ Vân Kiệt đã muốn cầm lấy di động bát gọi điện thoại.

Điện thoại là đánh cấp đêm qua vừa mới nhận thức Lỗ Thông Tiên trưởng phòng, tối hôm qua uống xong rượu sau Lỗ Thông Tiên từng cố ý cấp Hạ Vân Kiệt để lại trương danh thiếp, nói nếu đến tỉnh thành có chuyện cứ việc tìm hắn.

Thiệu Lệ Hồng chuyện này nói đến để chính là kiện giao thông sự cố, cũng không phải cái gì đại sự tình, Hạ Vân Kiệt đương nhiên ngượng ngùng vì điểm ấy sự tình trực tiếp gọi điện thoại cấp tỉnh ủy thư ký Triệu Hưng Quân. Vừa vặn giao cảnh đại đội cũng là thuộc loại công an ngành, Lỗ Thông Tiên là tỉnh công an thính tuyên truyền

phòng trưởng phòng, công tác địa phương ngay tại tỉnh lị thành thị, lại nói tiếp Hải Châu thị là hắn địa đầu, Hải Châu thị công an ngành lý đầu ý nghĩ não hắn tự nhiên rõ ràng. Lấy tỉnh thính tuyên truyền khắp nơi trưởng thân phận, xử lý như vậy kiện giao thông sự cố tự nhiên chính là việc rất nhỏ.

Tuy rằng Lỗ Thông Tiên cùng Hạ Vân Kiệt chỉ có quá gặp mặt một lần, bất quá nếu ngay cả Diệp Hồng Ba cùng Lưu Giai Huy đối hắn đều như vậy cung kính có thêm, Lỗ Thông Tiên thân là quan trường lão nhân nhất nhận được Hạ Vân Kiệt điện thoại tự nhiên là nhiệt tình có thêm.

Hạ Vân Kiệt đem Thiệu Lệ Hồng sự tình cùng Lỗ Thông Tiên đại khái nói một lần, sau đó không đợi hắn mở miệng nói thỉnh Lỗ Thông Tiên bang cái việc, Lỗ Thông Tiên đã muốn tự tin tràn đầy nói:“Hạ lão sư ngài yên tâm, ta cái này cấp Tây Viên khu công an phận cục Diệp Trung Viễn cục trưởng gọi điện thoại. Đáng tiếc ta hiện tại người lại chạy tới Đông Thông thị, bằng không nhất định tự mình đi một chuyến giao cảnh đại đội.”

“Kia cảm ơn Lỗ xử.” Hạ Vân Kiệt khách khí cảm tạ nói.

“Hạ lão sư khách khí, kia trước như vậy, ta trước cấp Lâm cục trưởng gọi điện thoại, miễn cho ngài bằng hữu sốt ruột.” Lỗ Thông Tiên cũng là am hiểu sâu sự tình thong thả và cấp bách chi đạo, cũng không có ở phía sau cùng Hạ Vân Kiệt hàn huyên khách sáo, không giảng hai câu liền treo điện thoại.

Cùng Lỗ Thông Tiên thông qua điện thoại sau, Hạ Vân Kiệt hỏi Lãnh Tuấn:“Lãnh Tuấn, theo sân bay chạy đến Tây Viên khu đại khái cần bao lâu thời gian?”

“Hiện tại không phải đi làm cao phong kì, hẳn là hai mươi đến phút vậy là đủ rồi.” Lãnh Tuấn không biết Hạ

Vân Kiệt vì cái gì đột nhiên hỏi Tây Viên khu sự tình, bất quá còn là lập tức cung kính trả lời……

“Thời gian hẳn là có chút khẩn trương.” Hạ Vân Kiệt nhìn nhìn thời gian, gặp cách lên máy bay thời gian đại khái chỉ có một giờ rưỡi, không khỏi hơi hơi nhíu nhíu mày.

“Kiệt ca, ngài có phải hay không có chuyện gì? Có chuyện ngài trước việc tốt lắm, hôm khác lại đi Vân Lĩnh cũng không có việc gì.” Tiểu Liên thấy thế, thật cẩn thận nói, trong mắt biểu lộ một tia cảm động sắc.

Đối với Tiểu Liên mà nói, giống Hạ Vân Kiệt như vậy đại nhân vật, chịu như vậy ngàn dặm xa xôi bồi nàng về nhà cấp nàng mẫu thân xem bệnh cũng đã là thiên đại ân tình, tự nhiên không tốt tái trì hoãn chuyện của hắn.

“Ngượng ngùng a Tiểu Liên, lâm thời bằng hữu ra điểm sự tình. Ngươi chỉ sợ muốn trước tiên ở sân bay chờ, Lãnh Tuấn trước cùng ta đi một chuyến Tây Viên khu, nếu trở về đã muộn, chúng ta liền sửa chuyến bay.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Kiệt ca ngài đừng nói như vậy, ngài có thể như vậy giúp ta ta đã muốn vô cùng cảm kích ! Có việc ngài chỉ để ý đi việc.” Tiểu Liên gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng vì một chút thời gian chậm trễ cố ý hướng nàng xin lỗi, cảm động nước mắt đều nhịn không được chảy xuống dưới.

Hạ Vân Kiệt tối không thể gặp nữ nhân lưu nước mắt, thấy thế vội vàng đệ tờ giấy khăn cấp Tiểu Liên, công đạo một hai câu sau liền vội vàng mang theo Lãnh Tuấn ly khai sân bay.

Làm Hạ Vân Kiệt ngồi trên đại bôn, một đường đi Tây Viên khu giao cảnh đại đội đuổi khi, hắn nhận được Lỗ Thông Tiên trưởng phòng điện thoại, nói hắn đã muốn

tìm Tây Viên khu giao cảnh đại đội thượng cấp ngành Tây Viên khu công an phận cục cục trưởng Diệp Trung Viễn, chuyện này khẳng định không có vấn đề.

Tiếp Lỗ Thông Tiên điện thoại, Hạ Vân Kiệt an tâm không ít, chính là nhớ tới vừa rồi Chu Hiểu Diễm nói Thiệu Lệ Hồng còn va chạm đến một ít, lại bị chút ủy khuất, lại chung quy có chút lo lắng, nhịn không được thúc giục Lãnh Tuấn lái mau một chút.

Làm Lãnh Tuấn mở ra đại bôn một đường đi Tây Viên khu bay nhanh khi, Tây Viên khu giao cảnh đại đội Trần đại đội trưởng nhận được một chiếc điện thoại, tiếp xong điện thoại sau, hắn liền có chút khó xử nhìn xem đang ở một bên lục khẩu cung Thiệu Lệ Hồng, lại nhìn xem một bên cũng đồng dạng ở lục khẩu cung, ăn mặc thật sự là mốt diễm lệ lại có vẻ thực khí thế bức người trẻ tuổi nữ tử.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 163 : Đắc thế không cho người

“Thiệu tiểu thư, này giao thông sự cố định tính vốn có chút khó khăn, các ngươi hai đều có trách nhiệm, nếu không như vậy, ngươi liền hơi chút chịu thiệt điểm, sự cố trách nhiệm tính của ngươi, dù sao là công ty bảo hiểm bồi, chuyện nhỏ một kiện sẽ không dùng nháo lớn, ngươi xem thế nào?” Cuối cùng Trần đại đội trưởng đi đến Thiệu Lệ Hồng bên cạnh thấp giọng nói.

“Hồng tỷ, nếu không cứ như vậy tính?” Chu Hiểu Diễm gặp Trần đội trưởng nói như vậy, đã muốn đoán được Hạ Vân Kiệt đã muốn đánh so chiêu hô, trong lòng tuy rằng đối cuối cùng phán quyết có chút bất mãn, nhưng cũng không có biện pháp. Đối phương hiển nhiên không phải cái gì thiện tra, nếu không phải Hạ Vân Kiệt đánh so chiêu hô, sự tình tuyệt đối không thể có thể liền như vậy chấm dứt.

Thiệu Lệ Hồng phía trước gặp đối phương vi quy còn chỉ trích nàng, nhất thời khí bất quá cùng nàng náo loạn đứng lên, đến giao cảnh đại đội sau, gặp kia nữ nhân đánh cái điện thoại, giao cảnh liền hoàn toàn thay đổi một bộ sắc mặt, hoàn toàn khuynh hướng nàng, thậm chí ngay cả giao cảnh đại đội trưởng cũng ra mặt, nàng cũng đã dự đoán được đối phương có bối cảnh, cũng đã hối hận vừa rồi chính mình cùng nàng nháo đứng lên.

Dù sao nàng chính là người bên ngoài, chính là một cái khổ tâm kinh doanh một nhà tiểu quán bar độc thân nữ tử, nhân đan thế cô, tự nhiên không nghĩ gây chuyện thị phi, lại càng không nghĩ đắc tội người có quyền thế.

Nay Thiệu Lệ Hồng gặp sự tình có thể đơn giản như vậy giải quyết, cho dù Chu Hiểu Diễm không nói, nàng cũng tuyệt không hội cự tuyệt, cho nên nghe vậy gật gật đầu

nói:“Ân, cứ như vậy đi, cảm ơn Trần đội trưởng.”

Gặp Thiệu Lệ Hồng gật đầu đồng ý, Trần đội trưởng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi. Vừa rồi gọi điện thoại cho hắn là khu công an cục Diệp Trung Viễn cục trưởng, là hắn thủ trưởng, hắn mặt mũi hắn đương nhiên cấp cho. Khả vấn đề là, một cái khác nữ nhân đến đây lớn hơn nữa, thân mình không chỉ có là Hải Châu đài truyền hình thành phố có chút danh tiếng người chủ trì, của nàng bạn trai lại Hải Châu thị chính pháp ủy thư ký con trai. Chính pháp ủy thư ký nhưng là quản công an, kiểm sát, pháp viện thị ủy lãnh đạo, liền ngay cả thị công an cục cục trưởng cũng về hắn quản. Cho nên vừa rồi nhận được điện thoại sau, Trần đại đội trưởng cân nhắc nặng nhẹ sau, cuối cùng còn là khuynh hướng người sau.

Đương nhiên Diệp cục trưởng mặt mũi cũng khẳng định không thể không cấp, cho nên Trần đại đội trưởng thế này mới bất đắc dĩ tìm Thiệu Lệ Hồng thương lượng, về phần cái gì đánh nhau nháo sự xin lỗi cái gì sự tình đương nhiên không tốt nhắc lại. Thiệu Lệ Hồng khẳng nuốt vào này ám khuy, Trần đại đội trưởng đã muốn thực cảm kích, cảm thấy này Thiệu Lệ Hồng so với kia cái gì Dương Tiểu Phỉ minh lí lẽ hơn.

“Dương tiểu thư, lần này giao thông sự cố toàn trách phán cấp Thiệu tiểu thư, người xem chuyện này cứ như vậy coi như hết, sẽ không nếu đem sự tình nháo lớn.” Trần đại đội trưởng tiếp theo lại đi tìm một cái khác đương sự Dương Tiểu Phỉ thương lượng nói.

“Cái gì? Dựa vào cái gì gần là như thế này tính. Nàng đụng phải của ta xe, còn đánh ta chẳng lẽ cho dù ? Không được!” Vị kia Dương Tiểu Phỉ nghe vậy lập tức âm thanh kêu lên.

Trần đại đội trưởng gặp Thiệu Lệ Hồng đều đã muốn đồng ý chịu thiệt, Dương Tiểu Phỉ còn không đồng ý,

xem của nàng ánh mắt đã muốn có chút bất mãn, nhưng người ta tìm tốt bạn trai, Trần đại đội trưởng nhưng cũng không tốt đắc tội, đành phải lại bất đắc dĩ lại lại điểm không kiên nhẫn nói:“Kia ngài muốn thế nào?”

“Ta, ta…… Trương Lôi ngươi như thế nào hiện tại mới đến? Ngươi xem xem, ngươi xem xem ta đều thiếu chút nữa bị kia tiện nữ nhân cấp trảo mặt mày hốc hác ! Vị này cảnh sát đồng chí thế nhưng còn nói cứ như vậy tính?” Dương Tiểu Phỉ vốn gặp Trần đại đội trưởng có chút bất mãn, trong lòng không khỏi có chút chột dạ, đang có chút ấp úng khi, cửa đi vào đến một vị bộ dạng mập mạp, lưu trữ cái tam thất phân phát hình nam tử, Dương Tiểu Phỉ nhất thời tinh thần tỉnh táo, lập tức lắc lắc thân hình như rắn nước dính đi lên, một phen nước mũi một phen lệ nói.

“Bảo bối nhi không khóc, không khóc, ta này đừng tới sao?” Kia mập mạp cũng chính là Hải Châu thị chính pháp ủy thư ký con trai Trương Lôi nhưng thật ra cái liên hoa tích ngọc chủ, gặp bạn gái lạc nước mắt, vội vàng một bên sát nước mắt một bên hống nói.

Chờ Dương Tiểu Phỉ cuối cùng an ổn xuống dưới, Trương Lôi thế này mới nhìn về phía Trần đại đội trưởng, lúc này hắn đã muốn hoàn toàn thay đổi phó sắc mặt, hơi hơi nhíu mày nói:“Trần đội trưởng, này không phải thực rõ ràng sao? Tông vào đuôi xe, còn đánh người nháo sự, này tính chất thực ác liệt a, như thế nào có thể cứ như vậy tính đâu?”

Trần đại đội trưởng vừa nghe liền khó xử, Diệp cục trưởng mặt mũi đương nhiên cấp cho, khả người ta là chính pháp ủy thư ký con trai, hắn lão cha vừa vặn là thị cục người lãnh đạo trực tiếp, đừng nói chính mình không thể trêu vào, Diệp cục trưởng này phân cục cục trưởng cũng không thể trêu vào a.

“Kia người xem làm sao bây giờ?” Trần đội trưởng cuối cùng bất đắc dĩ hỏi.

“Ta muốn nàng hướng ta chịu nhận lỗi, còn muốn nhận trị an xử phạt!” Dương Tiểu Phỉ hiện tại có bạn trai chỗ dựa, tinh khí thần lập tức sẽ trở lại, không đợi Trương Lôi trả lời, đã muốn vênh váo tự đắc cướp nói.

Nói chuyện khi, còn không quên dùng đắc ý ánh mắt phiêu Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm liếc mắt một cái o

“Này Trương Lôi, vị kia Thiệu tiểu thư là Diệp cục trưởng bằng hữu, nàng đã muốn đảm đương toàn trách, đây là không phải có chút qua? Nếu không như vậy, ta lại đi cùng nàng thương lượng một chút, làm cho nàng hướng Dương tiểu thư nói lời xin lỗi.” Trần đại đội trưởng gặp Dương Tiểu Phỉ đắc thế không cho người, trong lòng thật sự là nghẹn khuất khó được thực. Hơn nữa Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm còn đều là rất được rất hương vị nữ nhân, điều này làm cho Trần đại đội trưởng càng phát ra cảm thấy khó xử. Nhưng không có biện pháp, ai làm cho người ta gia Dương Tiểu Phỉ cao thấp đều dài hơn trương lợi hại miệng, đem Trương thư ký công tử Trương Lôi ăn gắt gao đâu!

“Để làm chi? Diệp cục trưởng bằng hữu cũng rất rất giỏi sao? Là có thể đụng phải xe còn có lý còn đánh người sao?” Dương Tiểu Phỉ cũng là cái cực kì mạnh mẽ lợi thế nữ nhân, nghe vậy đoạt lấy nói nói.

“Rõ ràng là ngươi loạn vượt qua! Bằng không Hồng tỷ cũng sẽ không đụng phải của ngươi xe.” Chu Hiểu Diễm vốn là là cá tính cách cũng tương đối “Hào hùng ngay thẳng” nữ nhân, nàng tuy rằng trong lòng rõ ràng biết đối phương lai lịch không nhỏ tốt nhất còn là không cần nháo cương cho thỏa đáng, nhưng thấy Dương Tiểu Phỉ như vậy, còn là nhịn không được xa xa mở miệng phản

bác nói.

“Ta loạn vượt qua? Rõ ràng chính là các ngươi người bên ngoài sẽ không lái xe? Sẽ không lái xe sẽ không muốn chạy tỉnh thành đến xông loạn thôi!” Dương Tiểu Phỉ gặp Chu Hiểu Diễm phản bác nàng, đương nhiên không chịu bỏ qua, lập tức vẻ mặt hèn mọn chỉ vào Chu Hiểu Diễm trào phúng nói.

Nói xong sau, còn không vong làm nũng phe phẩy Trương Lôi cánh tay nói:“Thân ái, ngươi rốt cuộc lời nói nói nha! Ngươi bạn gái đều bị người khác cấp ức hiếp đã chết!”

Nhìn Dương Tiểu Phỉ buồn nôn biểu diễn, Chu Hiểu Diễm không biết vì cái gì trong lòng một trận chua, nàng nhớ tới Hạ Vân Kiệt. Nếu Hạ Vân Kiệt đã ở, nàng cùng Thiệu Lệ Hồng làm sao về phần chịu như vậy ủy khuất? Nhưng là, hắn còn có thể nhớ rõ chúng ta sao? Hắn chịu tiếp điện thoại, chịu hỗ trợ gọi điện thoại không phải đã muốn tốt lắm sao?

“Tốt lắm, tốt lắm bảo bối nhi. Nếu đối phương là Diệp cục trưởng bằng hữu, kia như vậy tốt lắm, nên bồi nàng bồi, sau đó tái hướng ngươi nói lời xin lỗi.” Trương Lôi tuy rằng là vị không cầu tiến tới công tử ca, nhưng là biết trong quan trường sự tình, nên nể tình hay là muốn cấp một chút. Tây Viên khu công an cục cục trưởng này chức vị không tính thấp, mà chính hắn dù sao không phải cái gì quan viên, người khác nể tình chủ yếu là xem ở hắn lão cha mặt mũi, bức người quá đáng tự nhiên không được. Huống hồ gây chuyện hai vị nữ nhân, thật là tính cảm xinh đẹp, Trương Lôi cũng là có điểm ngượng ngùng rất khó xử các nàng.

“Hừ!” Dương Tiểu Phỉ gặp Trương Lôi nói như vậy, đổ không dám nói cái gì nữa, ra vẻ tức giận phiết quá mặt.

Trương Lôi thấy thế ngượng ngùng cười cười, sau đó nhìn về phía Trần đại đội trưởng.

Trần đại đội trưởng gặp Trương Lôi nhìn về phía chính mình, đương nhiên biết đây là cái gì ý tứ, trong lòng đành phải ám một thanh không hay ho, sau đó lại lần nữa hướng Thiệu Lệ Hồng đi đến.

“Thiệu tiểu thư, cấp điểm mặt mũi, vị kia là chúng ta thị chính pháp ủy thư ký con trai. Hắn ra mặt, ta cùng Diệp cục trưởng đều rất khó làm, vừa rồi ngươi cũng nhìn đến, nghe được, nếu không liền ủy khuất ngươi một chút, tái hướng Dương tiểu thư nói lời xin lỗi?” Trần đội trưởng vẻ mặt xấu hổ thấp giọng nói.

Dù sao hắn cũng là người có thân phận có địa vị, vừa rồi rõ ràng đã muốn nói tốt liền phán Thiệu Lệ Hồng toàn trách xong việc, nay lại muốn người ta xin lỗi. Huống hồ, chỉ cần người sáng suốt đều có thể nhìn ra đến, tranh cãi trung chân chính chịu thiệt là Thiệu Lệ Hồng, bởi vì nàng kia trương trắng nõn hoạt nộn trên mặt còn ấn cái thản nhiên năm ngón tay ấn đâu.

Thiệu Lệ Hồng nghe vậy cắn môi. Tuy rằng mấy năm nay nàng ăn không ít khổ, cũng chịu quá không ít khuất nhục, nhưng từ quán bar sinh ý dần dần khởi sắc sau, nàng đã muốn rất ít chịu khuất nhục như vậy.

Gặp Thiệu Lệ Hồng lần cảm khuất nhục biểu tình, Trần đại đội trưởng trong lòng cũng không phải tư vị, đang nghĩ tới nên như thế nào uyển chuyển trấn an khuyên bảo hai câu, một vị giao cảnh mang theo hai vị nam tử đi đến, đối hắn nói:“Trần đội tìm được ngươi rồi, nói là Diệp cục trưởng bằng hữu.”

Nói đến mặt sau nửa câu nói khi, vị kia giao cảnh cố ý đè thấp thanh âm.

Nói xong, vị kia giao cảnh lại chỉ vào Trần đại đội trưởng nói:“Hạ tiên sinh, vị này chính là chúng ta Trần đại đội trưởng.”

“Hạ Vân Kiệt, Trần đại đội trưởng, các nàng là bằng hữu của ta, ta nghĩ sự tình hẳn là đã muốn kết thúc đi?” Hạ Vân Kiệt thần sắc lạnh nhạt thân thủ cùng Trần đại đội trưởng nắm tay, sau đó chỉ vào chính vẻ mặt không dám tin theo dõi hắn, trong mắt cầm nước mắt Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng nói.

“Không sai biệt lắm. Chính là Dương tiểu thư còn có điểm không hài lòng, hy vọng Thiệu tiểu thư có thể hướng nàng giáp mặt nói lời xin lỗi?” Trần đại đội trưởng nói.

“Xin lỗi? Nói cái gì xin lỗi? Trách nhiệm không được đầy đủ đều ở đối phương sao? Ta nghĩ hẳn là xin lỗi là nàng mới đúng?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy sắc mặt hơi hơi trầm xuống, thực bất mãn nói.

Trần đại đội trưởng thấy thế trong lòng cũng rất không thoải mái, nghĩ rằng, được, đến đây một cái càng ngang ngược ! Chuyện này con mẹ nó thật đúng là ép buộc người.

Bất quá trong lòng không thoải mái mặc dù không thoải mái, nhưng Trần đội trưởng cũng là sợ Hạ Vân Kiệt nói sau ra cái gì không tốt xong việc trong lời nói, vì thế vội vàng lôi kéo hắn hạ giọng nói:“Không nói gạt ngươi, bị tông vào đuôi xe kia chiếc xe xe chủ bạn trai là chúng ta thị chính pháp ủy thư ký con trai, cho nên liền ngay cả ta cục trưởng mặt mũi cũng không đủ nha. Cho nên lão đệ, này khẩu khí ngươi liền nhịn đi.”

Hạ Vân Kiệt vừa nghe thế mới biết, vì cái gì rõ ràng Chu Hiểu Diễm cùng chính mình nói trách nhiệm ở đối phương, này giao thông sự cố lại nửa ngày cũng xử lý

không được, hiện tại lại quá phận, thế nhưng còn muốn Thiệu Lệ Hồng hướng đối phương chịu nhận lỗi, nguyên lai người ta là Hải Châu thị chính pháp ủy thư ký chính nhi bát kinh chính thính cấp quan lớn con trai, Hải Châu thị chân chính nha nội a!

Hiểu được sau, Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ Trần đại đội trưởng bả vai, sau đó ánh mắt có chút rét lạnh nhìn về phía Trương Lôi cùng Dương Tiểu Phỉ.

Lúc này Trương Lôi cùng Dương Tiểu Phỉ đang dùng trêu tức, ăn định rồi hắn ánh mắt theo dõi hắn xem, vừa rồi Hạ Vân Kiệt ngưu bức hò hét trong lời nói bọn họ đương nhiên nghe được. Cũng đang bởi vì này dạng, bọn họ căm tức đồng thời cũng mới cảm thấy cử thú vị, muốn nhìn một chút Hạ Vân Kiệt biết bọn họ chân chính thân phận sau sẽ là một bộ cái gì biểu tình.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 164 : Ai cũng không thể ức hiếp ngươi

Bất quá Hạ Vân Kiệt chính là lạnh lùng phiêu Trương Lôi cùng Dương Tiểu Phỉ liếc mắt một cái liền trực tiếp không nhìn bọn họ, lập tức đi hướng Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm.

“Hồng tỷ, Diễm tỷ không có việc gì, chúng ta đi thôi, cụ thể sự tình những người khác sẽ đến xử lý.” Hạ Vân Kiệt đi đến Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm trước mặt, ánh mắt phức tạp nhìn các nàng liếc mắt một cái, sau đó rất nhanh liền thu hồi ánh mắt, ôn nhu nói.

Hắn có chút không dám nhìn thẳng vào ánh mắt hai người, nhất là Chu Hiểu Diễm vị này từng cùng hắn đồng giường cộng chẩm quá mĩ mông nữ nhân. Hắn cũng không tưởng ở trong này đem sự tình nháo đại, đương nhiên hắn còn muốn đuổi phi cơ không nghĩ ở trong này lãng phí thời gian.

“Ân” Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng đồng thời thuận theo điểm gật đầu, trong mắt lóe ra vui sướng ánh mắt.

“Đi cái gì đi? Sự tình còn không có giải quyết? Các ngươi hướng chạy đi đâu? Đều cho ta đứng lại.” Dương Tiểu Phỉ gặp Hạ Vân Kiệt không chỉ có không con mắt xem nàng liếc mắt một cái, hơn nữa hiện tại không nói hai lời sẽ dẫn người đi, cái thứ nhất nhịn không được nhảy ra chỉ vào Hạ Vân Kiệt ba người chất vấn nói.

“Không cần quan tâm loại này không tố chất nữ nhân.” Hạ Vân Kiệt gặp Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng theo bản năng dừng lại cước bộ, kéo qua hai người tay, thản nhiên nói.

Chu Hiểu Diễm gặp Hạ Vân Kiệt ngưu bức hò hét bộ dáng, dùng rất kỳ quái ánh mắt nhìn hắn, nghĩ rằng, hay là đây mới là chân chính hắn? Đối những người khác hắn cũng như vậy sao? Bất quá thật đúng là thực khốc rất tuấn tú !

Trong lúc nhất thời Chu Hiểu Diễm cũng nói không rõ, chính mình đến tột cùng càng thưởng thức cái nào Hạ Vân Kiệt, hoặc là nói càng thích cái nào Hạ Vân Kiệt.

Nhưng thật ra Thiệu Lệ Hồng kiến thức đến Hạ Vân Kiệt so với này càng ngưu bức càng túm bộ dáng, cho nên cũng không cảm thấy có bao nhiêu kỳ quái, bất quá gặp Hạ Vân Kiệt trực tiếp trào phúng Dương Tiểu Phỉ vì không tố chất nữ nhân, hơn nữa ngay cả xem cũng không tiết xem nàng liếc mắt một cái, làm cho Thiệu Lệ Hồng tâm đầu rốt cục rất lớn ra khẩu ác khí, cái loại này sảng khoái cảm giác cũng là xa so với cùng Dương Tiểu Phỉ dây dưa không rõ tranh luận tới càng mãnh liệt.

Dương Tiểu Phỉ thân mình chính là đài truyền hình thành phố có chút danh tiếng người chủ trì, nay lại đặt lên thị chính pháp ủy thư kí con trai, bình thường mặc kệ là loại người nào đều phải lấy lòng nịnh bợ nàng, liền ngay cả trong đài lãnh đạo đều phải cấp nàng vài phần mặt mũi, làm sao từng chịu quá bực này coi rẻ cùng châm chọc, không khỏi tức giận đến mặt đều thiếu chút nữa thanh, đương trường liền âm thanh kêu lên:“Đều cho ta đứng lại, có phải hay không nghĩ đến nhận thức Diệp cục trưởng cũng rất rất giỏi? Có biết hay không chúng ta là ai? Có biết hay không cho dù Diệp cục trưởng tự mình đến cũng không dám như vậy theo chúng ta nói chuyện?”

Trương Lôi gặp Hạ Vân Kiệt như vậy túm, trong lòng đương nhiên cũng thực khó chịu, bất quá hắn còn không về phần giống Dương Tiểu Phỉ loại này chanh chua lợi thế nữ nhân giống nhau gọi bậy, cũng sẽ không mượn

thải Diệp cục trưởng đến nâng lên chính mình thân phận, nghe vậy chính là cau mày đối Trần đại đội trưởng nói:“Trần đội trưởng ngươi cũng thấy đấy, không phải ta không cho ngươi mặt mũi, là người ta không hơn nói. Chuyện này ta xem ngươi muốn cùng Diệp cục trưởng câu thông một chút, là người của hắn rất không hiểu chuyện. Sự tình hôm nay liền ấn Tiểu Phỉ nói, chịu nhận lỗi, còn muốn báo án cáo nàng đánh người.”

“Trương Lôi này cần gì phải đâu? Mọi người đều là người của mình, nếu không như vậy hôm nay ta làm ông chủ, mời các ngươi……” Trần đại đội trưởng gặp Hạ Vân Kiệt trên người mặc tất cả đều là hàng thông thường, trên cổ tay càng không gặp mang cái danh biểu, đương nhiên sẽ không cho rằng Hạ Vân Kiệt cũng là giống Trương Lôi giống nhau quan nhị đại, cho nên hắn vừa rồi mới cố ý đề điểm hắn một câu, thị chính pháp ủy thầy ký vị rất cao, ngay cả bọn họ phân cục Diệp cục trưởng mặt mũi cũng không đủ. Không nghĩ tới này Hạ Vân Kiệt áp căn chính là cái kẻ lỗ mãng, trong quan trường ngu ngốc, thế nhưng nghĩ đến cùng cục trưởng đánh so chiêu hô, là có thể tùy tâm sở dục, là có thể không đem người ta thị chính pháp ủy thư kí con trai để vào mắt, đem sự tình khiến cho càng phát ra không xong. Bất quá Diệp cục trưởng là Trần đại đội trưởng hiện quản người lãnh đạo trực tiếp, Trần đội trưởng trong đầu tuy rằng đem Hạ Vân Kiệt mắng cẩu huyết lâm đầu, nhưng phía sau nhưng cũng chỉ có thể kiên trì tiến lên khuyên giải.

“Đánh người? Các ngươi còn đánh nhau ?” Bất quá Trần đại đội trưởng nói còn chưa nói xong đã bị Hạ Vân Kiệt giật mình thanh âm cấp đánh gãy, ở hắn xem ra Thiệu Lệ Hồng vẫn là cái đoan trang ổn trọng, rất đô thị thành phần tri thức khí chất nữ nhân, tự nhiên không thể tưởng được nàng hội cùng người bên đường đánh nhau.

Nghe được Hạ Vân Kiệt giật mình thanh âm, Thiệu Lệ Hồng không khỏi xấu hổ đến hận không thể tìm điều phùng cấp chui, cúi đầu không dám nói lời nào. Mà Chu Hiểu Diễm lại sớm đã kiềm chế không được oán hận nói:“Là này kêu Dương Tiểu Phỉ nữ nhân, vi quy vượt qua làm hại Hồng tỷ tông vào đuôi xe không nói, hơn nữa một chút xe liền khí rào rạt chỉ vào Hồng tỷ quở trách, Hồng tỷ trở về hai câu, nàng liền quát Hồng tỷ một cái tát, sau đó Hồng tỷ khí bất quá liền cùng……”

“Hiểu Diễm!” Thiệu Lệ Hồng trong lòng mặc dù khí, lại lại càng không nguyện ý Chu Hiểu Diễm trước mặt Hạ Vân Kiệt mặt nhắc tới nàng cùng người khác bên đường đánh nhau loại này người đàn bà chanh chua hành vi, nghe vậy đỏ mặt vội vàng ngẩng đầu kêu lên.

“Hồng tỷ mặt của ngươi.” Bởi vì Thiệu Lệ Hồng vừa rồi vẫn nghiêng mặt, Hạ Vân Kiệt đổ không phát hiện trên mặt nàng bàn tay ấn, nay nàng này vừa nhấc đầu, Hạ Vân Kiệt mới phát hiện trên mặt nàng quả nhiên có một dấu bàn tay, mặt lập tức liền âm trầm xuống dưới.

“A, không có việc gì!” Thiệu Lệ Hồng vội vàng che có dấu bàn tay mặt.

“Không có việc gì, ngươi nói không có việc gì sẽ không sự sao?” Dương Tiểu Phỉ gặp Thiệu Lệ Hồng che mặt, cũng tưởng nổi lên phía trước ở trên đường cái sự tình, lãnh mặt trào phúng nói.

“Vậy ngươi muốn thế nào?” Vốn Hạ Vân Kiệt không nghĩ đem sự tình nháo đại, giao thông sự cố có tranh cãi luôn khó tránh khỏi, đầu năm nay đối phương có điểm quyền thế cũng khẳng định là muốn dựa vào một chút, nhưng chính mình bằng hữu bị người phiến cái tát, Hạ Vân Kiệt cũng là vô luận như thế nào cũng sẽ không như vậy bỏ qua, nghe vậy mặt lạnh lùng, xoay người ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm Dương Tiểu Phỉ hỏi.

Dương Tiểu Phỉ bị Hạ Vân Kiệt lạnh như băng ánh mắt nhìn lướt qua, trong lòng không hiểu nổi lên một tia hàn ý, bất quá lập tức dương hạ cằm nói:“Không được tốt lắm? Chịu nhận lỗi, cộng thêm trị an xử phạt”

“Tốt lắm!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy gật gật đầu, sau đó đột nhiên giơ lên tay đối với Dương Tiểu Phỉ khuôn mặt “Ba” một tiếng quăng nàng một cái tát.

Theo này một tiếng thanh thúy bàn tay tiếng vang lên, văn phòng nhất thời im lặng xuống dưới, tất cả mọi người không thể tin được nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, liền ngay cả đương sự Dương Tiểu Phỉ đều bị này một cái tát cấp đánh mông, bụm mặt, trợn tròn ánh mắt nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt.

“Này bàn tay xem như thay Hồng tỷ thảo, tốt lắm, Trần đội trưởng hiện tại chúng ta có thể ngồi xuống đàm nói chuyện cái này giao thông sự cố.” Hạ Vân Kiệt đánh quá bàn tay lại dường như không có việc gì kéo qua một cái ghế nói.

“A, ngươi, ngươi con mẹ nó dám đánh lão nương, lão nương với ngươi biện !” Gặp Hạ Vân Kiệt dường như không có việc gì kéo qua một cái ghế, Dương Tiểu Phỉ thế này mới phục hồi tinh thần lại, một tiếng thét chói tai sau, liền giương nanh múa vuốt về phía Hạ Vân Kiệt đánh tới.

Bất quá Dương Tiểu Phỉ giương nanh múa vuốt còn chưa đi vài bước, lại đột nhiên phù phù một tiếng mạc danh kỳ diệu té ngã trên đất.

Gặp Dương Tiểu Phỉ té ngã trên đất, Trương Lôi cũng không có đi phù nàng, mà là đem ánh mắt đầu hướng Trần đại đội trưởng nói:“Trần đội trưởng, ngươi cũng thấy đấy, chuyện này ngươi nói đi, nên xử lý như thế

nào? Nếu ngươi xử lý không được, tốt lắm làm, ta cấp thị cục gọi điện thoại, làm cho bọn họ đến xử lý.”

Nói xong Trương Lôi liền xuất ra di động bát gọi điện thoại.

“Này, này…” Trần đại đội trưởng bị buộc thầm nghĩ lấy đầu đập đầu vào tường. Tốt xấu hắn cũng là một cái đại đội đội trưởng, bình thường loại nào uy phong, không nghĩ tới hôm nay lại không có một thân uy phong không ra tát.

Gặp Trần đội trưởng gấp đến độ trán xuất mồ hôi, Hạ Vân Kiệt cũng là không nghĩ khó xử hắn, thấy thế vỗ vỗ bờ vai của hắn nói:“Trần đội, ta lý giải của ngươi khó xử, bất quá hy vọng ngươi lần sau nhớ kỹ, ngươi là cảnh sát nhân dân, là ấn sự thật phá án, không phải xem người phá án. Tốt lắm, chuyện này ngươi không cần phải xen vào, có chuyện gì ta đến giải quyết.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt cũng xuất ra điện thoại di động, sau đó đi đến một bên gọi điện thoại.

Chuyện tới nay, Hạ Vân Kiệt cũng chỉ làm tốt như vậy điểm chi ma đại sự tình phiền toái tỉnh ủy thư kí Triệu Hưng Quân, bởi vì ở tỉnh thành trừ bỏ Lỗ Thông Tiên cùng Trịnh Quốc Nghiêm hai vị chính phủ quan viên, Hạ Vân Kiệt còn không nhận thức những người khác, mà này hai người một cái chính là tỉnh thính trưởng phòng, một cái chính là khoa trưởng, hiển nhiên cùng Hải Châu thị chính pháp ủy thư kí không có biện pháp so sánh với.

Phải biết rằng Hải Châu thị là phó tỉnh cấp thành thị, thị ủy thư kí cùng thị trưởng là phó tỉnh cấp cán bộ, so với Giang Châu thị thị ủy thư kí là cao nhất cấp, cho nên Hải Châu thị chính pháp ủy thư kí quyền lực khả năng so với Giang Châu thị thị ủy thư kí hoặc là thị trưởng ít đi một chút, nhưng chức cấp cũng là theo chân bọn họ giống

nhau, đều là chính thính cấp.

Gặp Hạ Vân Kiệt trấn định tự nhiên bát gọi điện thoại, Trần đại đội trưởng rốt cục ngửi được một tia dị thường, cũng rốt cục bắt đầu ý thức được trước mắt vị này người trẻ tuổi chỉ sợ đến đây lớn hơn nữa, cũng không phải cái gì quan trường kẻ lỗ mãng, mà Chu Hiểu Diễm sớm đã đôi mắt đẹp sinh huy nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem.

Trước kia nàng chính là nghe Thiệu Lệ Hồng nói Hạ Vân Kiệt đến đây rất lớn, hiện tại nàng rốt cục tin.

“Kiệt ca, kỳ thật cũng không có gì, không cần……” Thiệu Lệ Hồng gặp Hạ Vân Kiệt vì nàng đại động cho qua, trong lòng cũng là cảm động lại là không yên nói.

“Yên tâm Hồng tỷ, ngươi là bằng hữu của ta, ai cũng không thể ức hiếp ngươi!” Hạ Vân Kiệt lại khoát tay, vẻ mặt chân thành nói.

Thiệu Lệ Hồng nghe vậy thân thể mềm mại không khỏi khẽ run lên, hốc mắt cũng sát kia gian biến đỏ.

Điện thoại rất nhanh đã bị tiếp lên, bên trong truyền đến Triệu thư kí lãng thích tiếng cười:“Hạ lão sư khó được a, ngài này thần tiên sống thế nhưng đánh cho ta điện thoại, không biết có chuyện gì?”

“Triệu thư kí, ngượng ngùng a, thật là có kiện việc nhỏ muốn phiền toái ngươi vị này đại thư ký.” Hạ Vân Kiệt nói

“Hạ lão sư khách khí, ngài nói.” Triệu thư kí nghe vậy trong lòng nhất thời một cái lộp bộp, sắc mặt cũng nháy mắt ngưng trọng đứng lên. Hạ lão sư nhưng là Hoàng lão bạn vong niên, Cù Vệ Quốc kia đặc thù ngành đầu đầu cũng không biết cùng hắn là cái gì quan hệ, đối hắn

lại tôn sùng có thêm, thậm chí vì hắn không tiếc đem Lữ gia đều cấp ban đổ, hắn người như vậy tự mình gọi điện thoại tới cửa, như thế nào khả năng hội chính là việc nhỏ đâu?

Nhưng nếu Hạ Vân Kiệt gọi điện thoại lại đây, không nói hắn có ân tình cùng hắn Triệu Hưng Quân, chỉ bằng hắn cùng lão thủ trưởng cùng Cù Vệ Quốc quan hệ, chỉ cần không phải làm cho hắn Triệu Hưng Quân cho cái gì ăn hối lộ trái pháp luật sự tình, thiên đại sự tình, hắn Triệu Hưng Quân cũng phải kiên trì kế tiếp.

“Là như vậy, ta có vị bằng hữu cùng người khác đã xảy ra một chút giao thông tranh cãi, trách nhiệm ở đối phương. Nhưng bởi vì đối phương bạn trai là Hải Châu thị chính pháp ủy thư kí con trai, mà ta cùng bằng hữu của ta lại chính là tóc húi cua dân chúng……” Hạ Vân Kiệt đơn giản chặn chỗ hiểm yếu giải thích nói.

Triệu thư kí vừa nghe thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi đồng thời cũng là khó tránh khỏi một trận cuồng hãn, liền Hạ lão sư này thân phận coi như tóc húi cua dân chúng? Hắn nếu tóc húi cua dân chúng, kia chính mình lại tính cái gì?

Nhưng Triệu thư kí quay đầu, tế nhất tưởng, Hạ Vân Kiệt thật đúng là chính là một tóc húi cua dân chúng, bằng không hắn cũng không về phần vì một nha nội liền gọi điện thoại cấp chính mình.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 165 : Giết gà dùng đao mổ trâu

“Thật sự là vô pháp vô thiên, Hạ lão sư ngài bằng hữu hiện tại ở nơi nào? Ta lập tức làm cho người ta xử lý.” Triệu thư kí tuy rằng cũng biết ở nước cộng hoà gì địa phương đều có nha nội ỷ thế hiếp người sự tình, Hải Châu thị tự nhiên cũng không ngoại lệ, nhưng nghe hoàn Hạ Vân Kiệt đơn giản giải thích sau, Triệu thư kí lại còn là khó nhịn tức giận, hơn nữa chuyện này còn đề cập đến Hạ Vân Kiệt bằng hữu, liền càng làm cho hắn tức giận.

“Tây Viên khu giao cảnh đại đội, ta đã ở nơi này. Ngươi còn là nhanh lên xử lý đi, kia tên hiện tại chính cấp người thị cục gọi điện thoại đâu.” Hạ Vân Kiệt trả lời, bất quá nói đến mặt sau lại cố ý bổ sung một câu.

Hạ Vân Kiệt coi như là tự mình kiến thức quá cũng trải qua quá nha nội quyền thế, hắn không nghĩ hôm nay chuyện này lại phát triển trở thành Vân Long khu kia sự kiện.

“Hảo, ta cái này gọi điện thoại làm cho người ta xử lý cũng tiến đến giao cảnh đại đội.” Triệu thư kí nghe nói Hạ Vân Kiệt đã ở giao cảnh đại đội, không khỏi kinh hãi, vội vàng nói.

“Chính là kiện việc nhỏ sẽ không cần ngươi đại thư ký tự mình chạy tới, ngươi đánh cái điện thoại là được.” Hạ Vân Kiệt nghe nói Triệu thư kí muốn đích thân tới rồi giao cảnh đại đội, đồng dạng cũng bị hoảng sợ, vội vàng nói.

Nếu không phải Trương Lôi thật sự đến đây lớn chút, ngay cả Lỗ Thông Tiên cũng áp không được, Hạ Vân Kiệt áp căn sẽ không tính phiền toái Triệu thư kí, càng

đừng nói làm cho hắn tự mình chạy tới.

“Sự tình ta khẳng định hội lập tức xử lý, nhưng nếu Hạ lão sư ngài đã ở Hải Châu, ta này địa chủ khẳng định là muốn……” Hạ Vân Kiệt nói được thoải mái, nhưng Triệu thư kí lại như thế nào dám chậm trễ.

“Thực không cần, Triệu ca ngươi đã đến rồi phô trương quá lớn, ta không thói quen.” Hạ Vân Kiệt gặp Triệu thư kí kiên trì, đành phải ăn ngay nói thật nói.

Triệu thư kí nghe vậy nao nao, lập tức nói:“Vậy được rồi, ta đây sẽ không trôi qua, ta làm cho trần bí thư đi qua hiệp trợ điều tra, chờ chuyện này xử lý, ta lại cho ngươi gọi điện thoại.”

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt không cho hắn đi qua, nhưng Triệu thư kí đúng là vẫn còn không dám chậm trễ, hay là muốn phái bí thư đi qua, không sợ một vạn chỉ sợ vạn nhất, có hắn bí thư đi qua ở bên cạnh giám sát tiếp đón, vậy vạn vô nhất thất.

Hạ Vân Kiệt gặp Triệu thư kí nói như vậy, cũng chỉ hảo gật đầu nói:“Tốt lắm, cảm ơn Triệu thư kí.”

“Khách khí Hạ lão sư, là ta này thư kí không làm tốt. Kia trước như vậy, ta trước xử lý chuyện này.” Triệu thư kí khiêm tốn nói.

“Tốt lắm.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy liền treo điện thoại.

Trương Lôi đương nhiên không biết Hạ Vân Kiệt một chiếc điện thoại dĩ nhiên là trực tiếp đánh cấp Giang Nam tỉnh nhân vật số một Triệu thư kí, nếu không hắn đã sớm chịu nhận lỗi. Lúc này nổi nóng hắn gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng cũng gọi điện thoại, trong đầu tuy rằng hơi hơi cảm thấy một tia không ổn, nhưng càng nhiều còn là căm tức cùng không phục. Hắn sẽ không tin

tưởng, liền Hạ Vân Kiệt này thoạt nhìn trừ bỏ bộ dạng so với hắn suất khí, còn lại đều bình thường ném vào nhân đôi cũng chưa biện pháp tìm ra tên, ở Hải Châu thị có thể so sánh hắn còn ngưu.

Huống hồ Hải Châu thị thậm chí có thể nói toàn bộ Giang Nam tỉnh thượng được mặt bàn nha nội, lại có vài cái là hắn Trương Lôi không biết ?

Quải điệu điện thoại sau, Trương Lôi khinh miệt nhìn lướt qua Hạ Vân Kiệt, sau đó đỉnh đạc ngồi ở ghế trên không còn nói một câu nói, liền ngay cả Dương Tiểu Phỉ muốn nói nói cũng bị hắn nghiêm khắc ánh mắt cấp ngăn lại ở.

Ở Hải Châu thị, hắn Trương Lôi tuyệt đối cũng coi như được với là một vị có uy tín danh dự nhân vật, hôm nay bạn gái thế nhưng bị người trước mặt mặt cấp quăng một cái tát, hắn lại khởi khả từ bỏ ý đồ? Bất quá tương đối cho Tây Viên khu khu công an phân cục, hắn Trương Lôi càng quen thuộc còn là thị cục, cho nên hắn phải đợi này vụ án chuyển tới thị cục, tái chậm rãi thu thập Hạ Vân Kiệt, cũng là không vội tại đây nhất thời.

Nhìn xem Trương Lôi khóe môi nhếch lên khinh thường cười lạnh, một lời không cổ họng ngồi ở ghế trên, nhìn nhìn lại Hạ Vân Kiệt khí định thần nhàn, dường như không có việc gì ngồi ở một khác trương ghế trên, Trần đại đội trưởng cái trán cũng không cấm toát ra mồ hôi lạnh.

Hắn hiện tại cũng chia không rõ ràng lắm này hai “Nhị thế tổ” Rốt cuộc cái nào đến đây lớn hơn nữa, bất quá hắn còn là càng có khuynh hướng Trương Lôi. Vừa rồi Hạ Vân Kiệt tuy rằng cố ý đi đến một bên gọi điện thoại, ở Trần đại đội trưởng vảnh tai nghe điều kiện tiên quyết hạ, hắn còn là ẩn ẩn nghe được Hạ Vân Kiệt điện thoại là đánh cấp một cái họ Triệu thư kí.

Khả vấn đề là, hắn nhớ không nổi Hải Châu thị trừ bỏ tây hà khu khu ủy thư kí họ Triệu ở ngoài, còn có vị nào thư kí là họ Triệu.

Tỉnh lị thành thị hạ khu trực thuộc khu ủy thư kí đương nhiên phi thường ngưu bức, nếu Hạ Vân Kiệt thật là đánh cấp người này, Trần đại đội trưởng cũng là có thể lý giải Hạ Vân Kiệt khí diễm vì cái gì như vậy kiêu ngạo. Khả vấn đề là, khu ủy thư kí cùng thị chính pháp ủy thư kí so sánh với ra vẻ còn là kém một ít, huống hồ Hải Châu thị chính pháp ủy thư kí lại vừa vặn là Hải Châu thị công an ngành thượng cấp lãnh đạo, cho nên tuy rằng Hạ Vân Kiệt dựa vào sơn đã muốn thực ngưu bức, Trần đại đội trưởng còn là cảm thấy Trương Lôi bối cảnh càng cứng rắn.

Khả vấn đề cũng hoàn toàn dừng ở này mặt trên, khu ủy thư kí kia cấp bậc đã muốn rất cao, ít nhất đối với hắn vị này khu giao cảnh đại đội mà nói đã muốn phi thường cao, là hắn vạn vạn đắc tội không nổi. Dưới tình huống như vậy, đợi lát nữa thị cục nhân thật muốn tiếp nhận, hắn này giao cảnh đại đội trưởng hẳn là đứng ở thế nào một bên đâu? Là theo lẽ công bằng chi tiết báo cáo đâu? Còn là toàn diện đổ hướng rõ ràng còn đứng ưu thế Trương Lôi bên này.

Nếu lý là đứng ở Trương Lôi bên này, Trần đại đội trưởng đương nhiên không cần do dự, vừa vặn thuận thế đổ đi qua, khả vấn đề là lý ở Hạ Vân Kiệt bên kia, mà đối phương lại có vị khu ủy thư kí bằng hữu, lại khởi khả tùy tiện hắc bạch điên đảo ?

Đang lúc trong văn phòng không khí dị thường nặng nề khi, Trần đại đội trưởng di động vang lên, điện thoại là thị cục phân công quản lý giao thông Lí phó cục trưởng đánh tới, vừa thấy số điện thoại, Trần đại đội trưởng sắc mặt liền trở nên cực kì khó coi đứng lên, mà Trương Lôi

khóe miệng cũng đã gợi lên một chút đắc ý cười lạnh.

Hắn biết chính mình điện thoại có tác dụng

Trần đại đội trưởng sắc mặt khó coi về khó coi, nhưng thị cục lãnh đạo điện thoại lại nào dám không tiếp, đành phải kiên trì tiếp lên.

Chu Hiểu Diễm dù sao không có gặp qua một đêm kia Hạ Vân Kiệt uy phong, cho nên đối với Hạ Vân Kiệt chung quy không Thiệu Lệ Hồng như vậy có tin tưởng, gặp Trần đại đội trưởng tiếp khởi điện thoại, trên mặt treo một tia so với khóc còn khó coi hơn tươi cười, lại thấy Trương Lôi cùng Dương Tiểu Phỉ một bộ ăn định rồi bọn họ đắc ý biểu tình, nhịn không được đem miệng tiến đến Hạ Vân Kiệt bên tai, thấp giọng hỏi nói:“Kiệt ca, ngươi vừa rồi gọi điện thoại cho ai? Muốn làm không muốn làm định nha?”

Lại cảm nhận được Chu Hiểu Diễm kia dán tại trên người đầy đặn thân thể mềm mại, còn có bên tai nhiệt khí, Hạ Vân Kiệt không khỏi có chút tâm viên ý mã, vội vàng na mở một chút, mặt có chút ửng đỏ nói:“Yên tâm, không thành vấn đề.”

“Sẽ trang người ta đều lo lắng gần chết!” Gặp Hạ Vân Kiệt còn là giống như trước giống nhau mặt nộn, Chu Hiểu Diễm không khỏi tìm được rồi một tia lúc trước cảm giác, lá gan cũng nổi lên đến đây một ít, nghe vậy thở phì phì kháp hắn một chút, oán trách nói.

Đương nhiên kháp thật sự khinh, không giống trước kia giống nhau không cái nặng nhẹ.

Gặp Chu Hiểu Diễm tựa hồ thật sự thực lo lắng, Hạ Vân Kiệt đổ có chút không đành lòng, đang chuẩn bị thấu đi qua cùng nàng ăn ngay nói thật khi, bên kia Trần đại đội trưởng đã muốn nói chuyện điện thoại xong, hướng hắn

đã đi tới.

“Hạ tiên sinh, chuyện này chỉ sợ ta giúp không được gì, này khởi sự cố muốn chuyển giao đến……” Trần đại đội trưởng đi lên tiến đến, mặt mang xin lỗi nói.

“Ta chỉ muốn hỏi một sự kiện, nếu chuyện này chuyển tới thị cục, ngươi hội ấn sự thật nói chuyện sao?” Hạ Vân Kiệt đánh gãy Trần đại đội trưởng.

Trần đại đội trưởng bị Hạ Vân Kiệt này vừa hỏi, sắc mặt lập tức liền trở nên rất thống khổ. Hạ Vân Kiệt cái này câu quả thực chính là đem hắn hướng hỏa giá thượng nướng.

Bất quá vị này Trần đại đội trưởng làm người cuối cùng còn là có điểm chính nghĩa, đơn giản có đôi khi thân ở quan trường liền cùng thân ở giang hồ giống nhau thân bất do kỷ, nay gặp Hạ Vân Kiệt ép hỏi, cũng kiêng kị hắn bối cảnh, các phương diện nguyên nhân pha cùng một chỗ, cuối cùng còn là khẽ cắn môi gật gật đầu, sau đó thấp giọng nói:“Bất quá, vụ án chuyển tới thị cục, chỉ sợ…… Cho nên Hạ tiên sinh tốt nhất còn là cùng Trương Lôi nói chuyện, dù sao này cũng không phải cái gì đại sự, không tất yếu khiến cho…”

“Xem ra Trần đội coi như là một vị hảo cảnh sát không sai này chuyện khác ngươi sẽ không dùng quản.” Hạ Vân Kiệt vỗ Trần đội trưởng bả vai, cười nhẹ nói, về phần Trương Lôi hắn còn là ngay cả xem cũng chưa xem liếc mắt một cái.

Trần đội trưởng gặp Hạ Vân Kiệt phía sau còn làm dáng, cũng không biết nên khóc hay nên cười, lại hoặc là nói người này thật sự đầu óc thiếu một cây cân?

Đang lúc Trần đội trưởng không biết nên khóc hay nên cười khi, khu công an phân cục cục trưởng Diệp Trung

Viễn vội vã đi đến.

Gặp Diệp cục trưởng tự mình tới rồi, Trần đội trưởng biểu tình có chút xấu hổ đồng thời cũng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, chuyện này còn là đá cấp Diệp cục trưởng xử lý đi.

Về phần Trương Lôi gặp Diệp cục trưởng vội vã tới rồi, khóe miệng không khỏi gợi lên một chút đắc ý tươi cười, người cũng đi theo đứng lên. Ở hắn xem ra tự nhiên là thị cục lãnh đạo cho hắn gọi điện thoại, sau đó Diệp cục trưởng ý thức được này vụ án còn đề cập đến hắn Trương Lôi, cho nên cố ý chạy đến.

Đương nhiên phân cục cục trưởng cố ý tới rồi, hắn Trương Lôi cho dù có vị thị chính pháp ủy thư kí lão cha cũng hay là muốn cho hắn vài phần mặt mũi.

Vốn tưởng rằng chính mình đứng lên, Diệp cục trưởng hẳn là hội chủ động cùng chính mình chào hỏi, không nghĩ tới Diệp cục trưởng ánh mắt từ trên mặt hắn nhất lược mà qua, tựa hồ áp căn sẽ không nhận thức hắn, mà là lau cái trán một phen mồ hôi, vội vàng hỏi:“Xin hỏi vị nào là Thiệu Lệ Hồng tiểu thư?”

“Ta là.” Thiệu Lệ Hồng cũng không biết chạy vào người nọ là phân cục cục trưởng, nghe vậy mặt mang nghi hoặc trả lời.

“A, nguyên lai ngài chính là Thiệu tiểu thư a, thực xin lỗi, thực xin lỗi, bởi vì vừa rồi có việc không ở trong cục, cho nên không có thể chạy tới. Nghe nói ngài xe tông vào đuôi xe, không bị thương đi? Có cần hay không đi bệnh viện kiểm tra một chút?” Nghe nói trước mắt vị này xinh đẹp thành thục đô thị mỹ nhân chính là Thiệu Lệ Hồng, Diệp cục trưởng vội vàng vươn hắn hàm trư thủ nhiệt tình nắm, còn một trận buồn nôn hỏi han ân cần.

Không có biện pháp, lại nói tiếp hắn Diệp Trung Viễn lớn nhỏ cũng là cái khu công an phân cục cục trưởng, lại kiêm khu ủy thường ủy, là chính nhi bát kinh chính xử cấp cán bộ, cùng thính tuyên truyền chỗ trưởng phòng Lỗ Thông Tiên là cùng cấp, cho nên Lỗ Thông Tiên đánh điện thoại nói với hắn hắn có vị bằng hữu của bằng hữu ra điểm giao thông trạng huống, thỉnh hắn chiếu cố một chút khi, Diệp Trung Viễn vị này cục trưởng tự nhiên không tất yếu tự thân xuất mã. Dù sao chính là Lỗ Thông Tiên bằng hữu của bằng hữu ra giao thông trạng huống, cũng không phải Lỗ Thông Tiên tự mình hoặc là người nhà. Đương nhiên tỉnh thính lãnh đạo nhờ nhân tình, Diệp Trung Viễn còn là có vẻ coi trọng, cố ý gọi điện thoại dặn dò Trần đội trưởng vài câu, gọi hắn cần phải muốn xử lý tốt.

Vốn tình hình chung hạ, sự tình như vậy cũng không tính đã xong, khả Diệp Trung Viễn vạn vạn không nghĩ tới không quá nhiều lâu tỉnh công an thính thính trưởng kiêm tỉnh ủy thường ủy Trần Triết Bằng thế nhưng lướt qua hắn thượng cấp lãnh đạo trực tiếp cho hắn gọi điện thoại, hơn nữa ngữ khí nghiêm khắc, thế này mới đem hắn sợ tới mức hỏa liệu khẩn cấp chạy tới.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 166 : Trừng mắt tất báo

Trần Triết Bằng, đó là người nào? Tỉnh công an thính thính trưởng, tỉnh ủy thường ủy, là theo bọn họ thị ủy thư kí cùng cấp đại nhân vật a! Hắn bằng hữu cùng Lỗ Thông Tiên bằng hữu có thể đánh đồng sao? Đương nhiên muốn đích thân tới rồi. Thậm chí Diệp Trung Viễn đều âm thầm thầm oán Lỗ Thông Tiên không sớm một chút thông tri hắn, hắn này bằng hữu kỳ thật là Trần thính trưởng.

Về phần Trương Lôi, Diệp cục trưởng tuy rằng cũng nhận thức, nhưng phía sau nhưng cũng bất chấp nhiều lắm. Trần thính trưởng tự mình đánh điện thoại, cấp cái gan lớn như trời, Diệp cục trưởng cũng không dám bởi vì Trương Lôi bằng hữu duyên cớ mà đắc tội Trần thính trưởng bằng hữu a, sử dụng Trần đại đội trưởng vừa rồi câu nói kia, cho dù Hải Châu thị chính pháp ủy thư kí mặt mũi cũng không đủ a.

“Chính là khái hạ, không cần, không cần, ngài là?” Thiệu Lệ Hồng bị nhiệt tình Diệp cục trưởng cấp khiến cho thất điên bát đảo, tay nhỏ bé tưởng rút về đến lại sợ thất lễ, đành phải một bên vội vàng lắc đầu nói không cần một bên đem xin giúp đỡ ánh mắt đầu hướng Hạ Vân Kiệt.

“Nga, xem ta này trí nhớ, đều thiếu chút nữa đã quên tự giới thiệu, ta là Tây Viên khu công an phân cục cục trưởng Diệp Trung Viễn.” Diệp cục trưởng gặp Thiệu Lệ Hồng cười đến thực mất tự nhiên, thế này mới ý thức được chính mình nhiệt tình quá, vội vàng thu hồi tay, vỗ hạ chính mình cái trán bồi cười nói, sau đó mới chuyển hướng Hạ Vân Kiệt nói:“Ngài là?”

“Ta là Hạ Vân Kiệt, Diệp cục trưởng ngươi hảo.” Hạ Vân Kiệt biểu tình lạnh nhạt hướng Diệp cục trưởng gật gật đầu. Hạ Vân Kiệt cũng không phải ngốc tử, đương nhiên

biết Diệp cục trưởng sở dĩ vội vàng tới rồi cũng không phải bởi vì Lỗ Thông Tiên điện thoại mà là bởi vì phía trước chính mình cấp tỉnh ủy thư kí đánh kia điện thoại khởi hiệu quả.

“A, nguyên lai ngài chính là Hạ lão sư a. Ngượng ngùng a, không nghĩ tới ngài cũng đến đây, phía trước Lỗ Thông Tiên trưởng phòng đánh cho ta điện thoại khi, ta vừa vặn có chuyện không ở, cho nên không có thể tự mình lại đây, đem sự tình ủy thác cấp Trần đại đội trưởng.” Gặp trước mắt vị này mặc rất là bình thường người trẻ tuổi thế nhưng chính là lãnh đạo trong miệng Hạ lão sư, Diệp cục trưởng không khỏi ngẩn ra, lập tức lại lập tức vươn hai tay nhiệt tình theo Hạ Vân Kiệt nắm nổi lên tay.

“Ha ha, không có việc gì, nhưng thật ra ta quấy rầy Diệp cục trưởng.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Không, không, hẳn là, hẳn là, đây là công tác của ta.” Diệp cục trưởng khiêm tốn vài câu, thế này mới chuyển hướng Trần đội trưởng nhíu nhíu mày hỏi:“Trần đội trưởng, sự cố trách nhiệm điều tra rõ ràng sao?”

Gặp Diệp cục trưởng lại đem bóng cao su đá trở về, Trần đội trưởng thật sự là buồn bực thầm nghĩ khóc. Nhưng là không có biện pháp, quan đại nhất cấp áp người chết, Diệp cục trưởng đặt câu hỏi hắn cũng không được không trả lời, đành phải kiên trì ăn ngay nói thật nói:“Này vụ giao thông sự cố là vì Dương Tiểu Phỉ tiểu thư vi quy vượt qua khiến cho, trách nhiệm ở Dương Tiểu Phỉ tiểu thư.”

“Uy, Trần đội trưởng ngươi này giao cảnh là như thế nào làm ? Rõ ràng là này nữ nhân sẽ không lái xe mới đụng vào ta, như thế nào ngược lại biến thành trách nhiệm của ta ?” Dương Tiểu Phỉ gặp Diệp cục trưởng vừa đến, sự tình hoàn toàn rớt cái đầu, tự nhiên không phục, lập

tức kêu đứng lên nói.

“Diệp cục trưởng, này có điểm quá mức đi? Rõ ràng là đối phương trách nhiệm, như thế nào có thể hắc bạch điên đảo nói đi?” Trương Lôi đổ không giống Dương Tiểu Phỉ giống nhau hô to gọi nhỏ, mà là nhíu mày trực tiếp hướng Diệp cục trưởng nói.

“Di, này không phải Trương Lôi sao?” Trương Lôi nhất mở miệng, Diệp cục trưởng thế này mới giống như vừa phát hiện hắn, kinh ngạc một tiếng, sau đó tiến lên cùng hắn khách khí nắm khởi tay.

Mặc kệ nói như thế nào, vị công tử này ca cũng là thị chính pháp ủy thư kí con trai, hắn Diệp Trung Viễn thật đúng là đắc tội không nổi, đương nhiên hắn càng đắc tội không nổi Trần thính trưởng.

“Đúng vậy, khó được Diệp cục trưởng còn nhớ rõ ta. Trước trận ta ba còn theo ta nhắc tới ngươi đâu.” Trương Lôi gặp Diệp Trung Viễn rốt cục cùng hắn khách khí đứng lên, sắc mặt thế này mới hơi hoãn, nhưng trong lòng như trước sủy một đoàn hỏa.

“Ha ha khó được Trương thư kí nhắc tới ta, hôm khác nhất định đi đăng môn bái phỏng, bất quá hôm nay chuyện này, Trương Lôi, ngươi bán Diệp mỗ một cái mặt mũi, bởi vì này sự kiện đã muốn kinh động thính lãnh đạo, ta cũng khiêng không được a.” Diệp Trung Viễn thấy Trương Lôi trong lời nói có chuyện, trong lòng cũng là nghẹn hỏa, Trần thính trưởng đắc tội không nổi, Trương thư kí hắn đương nhiên cũng đắc tội không nổi, bất quá hai người tương góc quyền này trọng, Diệp Trung Viễn ở tới khi trên đường cũng đã tưởng tốt lắm việc này thà rằng đắc tội Trương Lôi cũng không nên tội Trần thính trưởng, dù sao Trương Lôi đỉnh thiên cũng liền một cái không quan không chức công tử ca, mà Trần thính trưởng kia nhưng là tỉnh ủy thường ủy a,

Giang Nam tỉnh mười ba đầu sỏ chi nhất a. Cho nên cười ha ha khách khí một hai câu sau, Diệp Trung Viễn lôi kéo Trương Lôi đến một bên đi, hạ giọng giải thích nói.

“Diệp cục trưởng, ngươi cần gì phải nói ngoa đâu? Không phải Lỗ Thông Tiên sao? Chẳng lẽ liền bởi vì hắn một câu, ta Trương Lôi nữ nhân liền xứng đáng bị tông vào đuôi xe, liền xứng đáng bị đánh?” Trương Lôi gặp Diệp Trung Viễn nâng ra thính lãnh đạo hàng đầu, cũng khuyên chính mình thoái nhượng, rốt cục hoàn toàn bị nhạ mao, ngay cả phúng mang thứ hỏi ngược lại.

Phải biết rằng, Lỗ Thông Tiên cũng bất quá chính là cái trưởng phòng, đơn giản là tỉnh thính cán bộ, cho nên tương đối cho phía dưới thị huyện mà nói thân phận có vẻ siêu nhiên một ít. Nhưng vấn đề là Trương Lôi hắn lão tử là tỉnh lị thành thị chính pháp ủy thư kí kiêm thị ủy thường ủy, chính nhi bát qua tay chưởng thực quyền chính thính cấp cán bộ, cho dù Lỗ Thông Tiên tiên gặp hắn lão tử cũng phải khách khách khí khí tiếng kêu Trương thư kí. Đương nhiên Trương Lôi không phải hắn lão tử, hắn chính là Trương thư kí con trai, nhưng cho dù như vậy, Trương Lôi cũng hiểu được chỉ bằng chính mình lão tử thân phận, Diệp Trung Viễn cũng tuyệt không hẳn là vì Lỗ Thông Tiên liền nghiêng về một bên.

“Ai, Trương Lôi, chuyện này nếu gần chính là Lỗ Thông Tiên là tốt rồi làm, vấn đề là vừa mới Trần thính trưởng cũng tự mình gọi điện thoại hỏi đến, ngươi nói ta có thể làm sao bây giờ? Ngươi liền thông cảm ta một chút đi.” Diệp Trung Viễn lại sao lại nghe không hiểu Trương Lôi lời nói ý, trong lòng tuy là thầm mắng Trương Lôi không phải cái ngoạn ý, ngoài miệng lại không nhàn rỗi, lại hạ giọng nói.

“Trần thính trưởng? Trần Triết Bằng? Hắn tự mình gọi điện thoại?” Trương Lôi nghe vậy không khỏi hoảng sợ,

vội vàng thấp giọng hỏi nói.

Lỗ Thông Tiên Trương Lôi nhưng thật ra không sợ, nói phá thiên cũng liền một chính xử cấp cán bộ, cùng hắn chính thính cấp lão ba còn kém hai cấp, nhưng Trần thính trưởng kia đã có thể bất đồng, người ta không chỉ có là tỉnh công an thính một tay, lại tỉnh ủy thường ủy, Giang Nam tỉnh quan trường trung mười ba đầu sỏ chi nhất, đừng nói hắn Trương Lôi ở trước mặt hắn căn bản tính không được cái gì, liền ngay cả hắn lão tử thấy hắn cũng phải thấp nửa cái đầu. Hắn Trương Lôi lại nào dám nhạ Trần thính trưởng tự mình gọi điện thoại dặn dò bằng hữu, lời nói trắng ra điểm, thật muốn làm cho hắn lão tử biết, hắn vì một nữ nhân mà đắc tội Trần thính trưởng bằng hữu, chỉ sợ cái thứ nhất không tha cho hắn chính là hắn lão ba.

Diệp Trung Viễn thấy Trương Lôi sợ tới mức sắc mặt đều thay đổi, trong lòng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, cười khổ nói:“Cũng không phải là, cho nên chuyện này ta xem cứ như vậy đi, Hạ lão sư bên kia ta cũng theo chân bọn họ lên tiếng kêu gọi, phán các ngươi toàn trách, sẽ không tất yếu sẽ đem sự tình nháo lớn, thực nháo đại ai mặt mũi cũng không quá, ngươi nói là đi?”

Trương Lôi không nghĩ tới mới một lát sau, phía trước Trần đại đội trưởng khuyên bọn họ lời nói lại bị Diệp Trung Viễn nguyên nói phản hồi cho bọn hắn, trong lòng không khỏi lần cảm chua sót, nhưng là không có biện pháp, quan đại nhất cấp áp người chết, ai làm cho hắn lão nhân quan chức còn chưa đủ cao đâu thế giới này là công bình, ngươi có thể dùng quyền thế áp nhân, tổng cũng có người khác dùng quyền thế áp của ngươi một ngày.

“Được rồi.” Trương Lôi bất đắc dĩ điểm gật đầu.

“Tốt lắm, ta đi cùng Hạ lão sư bọn họ nói tiếng.” Diệp

Trung Viễn thấy Trương Lôi gật đầu, trong lòng một khối tảng đá cuối cùng rơi xuống. Thị chính pháp ủy thư kí khả năng cùng Trần thính trưởng so sánh với hơi hiển yếu đi chút, nhưng niết hắn Diệp Trung Viễn còn là đơn giản thực, cho nên có thể không đắc tội con hắn, có thể không đem sự tình lộng cương đó là không còn gì tốt hơn.

Diệp Trung Viễn thuyết phục Trương Lôi sau, lại về tới Hạ Vân Kiệt trước mặt, cười nói:“Hạ lão sư, Thiệu tiểu thư, này khởi giao thông sự cố đã muốn điều tra rõ ràng, toàn trách ở đối phương, Trương Lôi cũng thừa nhận là bọn hắn vi quy vượt qua, nếu không cứ như vậy kết đi? Mọi người đều là người của mình, sẽ không tất yếu huyên song phương cũng không vui vẻ.”

“Ta nghĩ Trần đội trưởng các ngươi đỉnh đầu hẳn là có hiện trường sự cố ảnh chụp đi, ngươi có thể cấp Diệp cục trưởng quá cái mắt, này vụ giao thông sự cố toàn trách ở bọn họ, điểm ấy là không thể nghi ngờ cũng không có gì hay thương lượng. Ta hiện tại muốn truy cứu là, vị kia Dương Tiểu Phỉ tiểu thư xảy ra sự cố sau còn ngang ngược vô lễ chỉ trích cùng đánh người sự tình.” Hạ Vân Kiệt nghe xong sau, ngón tay khấu động cái bàn, biểu tình rất là bình tĩnh nói.

Vốn này khởi giao thông sự cố ngay từ đầu liền như vậy phán quyết, chỉ sợ sớm đã không có gì sự tình, nhưng nay bọn họ không nên ép Hạ Vân Kiệt cấp tỉnh ủy thư kí gọi điện thoại, hơn nữa lại cho hắn biết Thiệu Lệ Hồng còn bị ủy khuất, Hạ Vân Kiệt lại khởi khẳng dễ dàng bỏ qua?

Hắn chính là người như vậy, không cần chọc giận hắn, cái gì cũng tốt nói, một khi chọc giận hắn, có đôi khi hắn chính là người trừng mắt tất báo.

Diệp Trung Viễn vừa nghe đương trường trong lòng liền

một trận không thoải mái, nghĩ rằng này Hạ Vân Kiệt thật đúng là cầm lông gà làm lệnh tiễn, được một tấc lại muốn tiến một thước, ngươi cũng không phải Trần thính trưởng con trai, nhiều lắm cũng liền trong nhà trưởng bối hoặc là thân thích nhận thức Trần thính trưởng mà thôi, khả người ta đâu? Kia nhưng là tỉnh lị thành thị chính pháp ủy thư kí con trai, cùng Trương thư kí kia nhưng là huyết hòa tan thủy quan hệ, thật có thể một chút mặt mũi cũng không cấp sao? Thật có thể tùy tiện đắn đo sao?

Hiện tại đã muốn cấp chừng ngươi mặt mũi, ngươi cần gì phải không hơn nói đâu?

Về phần Trương Lôi cùng Dương Tiểu Phỉ nghe vậy lại giống như nuốt một chích ruồi bọ giống nhau buồn nôn khó chịu, này không phải là phía trước bọn họ cho sự tình sao? Không nghĩ tới nhanh như vậy đã bị người ta sống học sống dùng.

“Họ Hạ ngươi đừng bức người quá đáng!” Dương Tiểu Phỉ trước hết nhịn không được nhảy ra chỉ vào Hạ Vân Kiệt mắng, vừa rồi Diệp Trung Viễn cùng Trương Lôi nói chuyện đều là đè thấp thanh âm, nàng cũng không có nghe ra Hạ Vân Kiệt đến tột cùng cái gì đến đây. Chỉ ước chừng biết, đối phương có tỉnh thính bối cảnh.

Bất quá cũng đang bởi vì này dạng, Diệp Trung Viễn nói trách nhiệm về nàng khi, nàng mới không hé răng, không nghĩ tới người ta lại còn không cảm kích, còn muốn truy cứu nàng đánh người trách nhiệm.

Chuyện này thật muốn chứng thực, truyền ra đi nói nàng Dương Tiểu Phỉ bởi vì đánh người chịu trị an xử phân, kia nàng Dương Tiểu Phỉ chẳng phải thể diện mất hết? Lại nói tiếp nàng bạn trai còn là Hải Châu thị chính pháp ủy thư kí con trai đâu.

“Như thế nào, cũng chỉ chuẩn ngươi bức người không chuẩn người khác bức ngươi sao? Chính ngươi cũng không ngẫm lại chính ngươi đến tột cùng cho cái gì? Thực nghĩ đến sẽ không người chế được ngươi sao?” Hạ Vân Kiệt khinh thường phiết Dương Tiểu Phỉ liếc mắt một cái, trào phúng nói.

“Trương Lôi, lão công, ngươi xem người ta khi……” Dương Tiểu Phỉ người này chính là cái bắt nạt kẻ yếu nữ nhân, nàng gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt khinh thường, ăn định rồi của nàng biểu tình, nhớ tới hắn tỉnh thính bối cảnh, cũng là thực sự chút kiêng kị đứng lên, đành phải phe phẩy Trương Lôi làm nũng cầu xin.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 167 : Trần bí thư

“Hạ Vân Kiệt, đừng đắc thế không cho người, thật muốn nháo mở, ta Trương Lôi cũng không phải cái sợ phiền phức.” Trương Lôi sắc mặt cực kì khó coi nói.

Nói như thế nào hắn cũng là đường đường thị chính pháp ủy thư kí con trai, bạn gái bị người quăng một cái tát, nay lại làm cho một bước, đối phương thế nhưng còn không chịu bỏ qua, điều này làm cho hắn cảm giác quả thực mặt mất hết. Đương nhiên giống hắn người như thế, bình thường chỉ biết nghĩ người khác đem hắn thế nào, nhưng cũng không nghĩ tưởng phía trước bọn họ sở tác sở vi, nói đến để này hết thảy đều là bọn họ tự tìm.

“Ta sẽ không đắc thế không buông tha người, ta chỉ hội yêu cầu cảnh sát theo lẽ công bằng làm việc. Nếu này sự cố là ta bằng hữu vấn đề, ta đưa ra như vậy yêu cầu, kia mới kêu đắc thế không buông tha người hiểu không? Ngẫm lại các ngươi chính mình phía trước hành vi đi Trương Lôi Trương công tử.” Hạ Vân Kiệt như trước vẻ mặt bình tĩnh nói, nhưng chính là này vẻ mặt bình tĩnh lại càng phát ra hiện ra ngạo mạn cùng kiêu ngạo.

“Hạ lão sư, Trương Lôi, mọi người đều là người của mình, sẽ không muốn ồn ào cương đi, như vậy giữa trưa ta làm……” Lúc này cũng là đến phiên Diệp cục trưởng giáp ở bên trong thế khó xử, bất quá lúc này cũng là Hạ Vân Kiệt đứng điểm ưu thế, dù sao Trần thính trưởng tự mình đánh tới điện thoại.

“Không cần Diệp cục trưởng, ta chỉ có một yêu cầu, hết thảy ấn sự thật phá án, nên thế nào được cái đó.” Hạ Vân Kiệt trực tiếp xua tay đánh gãy Diệp Trung Viễn.

Trương Lôi xem như cái cái gì vậy, cũng xứng cùng hắn

ăn cơm uống rượu? Cũng xứng cùng hắn hoà đàm?

“Này……” Diệp Trung Viễn thấy Hạ Vân Kiệt không chịu bỏ qua, lập tức cả người liền cứng lại rồi, trong lòng lại thẳng mắng Hạ Vân Kiệt không biết phân biệt, không hiểu làm người. Mà Trương Lôi cùng Dương Tiểu Phỉ sớm sắc mặt trở nên xanh mét xanh mét, bình thường chỉ có bọn họ ức hiếp người khác phân, lại nào có giống hôm nay như vậy bị người ức hiếp.

“Kiệt ca, nếu không cứ như vậy coi như hết?” Thiệu Lệ Hồng gặp Hạ Vân Kiệt vì của nàng duyên cớ đột nhiên trở nên khí thế bức người, trong lòng cũng là ngọt ngào lại là cảm động, nhưng Thiệu Lệ Hồng đúng là vẫn còn lo lắng cấp Hạ Vân Kiệt nhạ phiền toái, dù sao đối phương nhưng là tỉnh lị thành thị chính pháp ủy thư kí con trai, cho nên gặp Diệp cục trưởng vẻ mặt khó xử biểu tình, nhẹ nhàng kéo kéo Hạ Vân Kiệt cánh tay, thấp giọng nói.

“Hồng tỷ yên tâm, ta sẽ không cho ngươi bằng nhận không người ức hiếp.” Hạ Vân Kiệt lại vỗ nhẹ nhẹ chụp Thiệu Lệ Hồng cầm lấy hắn cánh tay mu bàn tay, trấn an nói.

“Hạ lão sư, tuy rằng ngài nhận thức Trần thính trưởng, nhưng ngài như vậy có phải hay không……” Diệp Trung Viễn thấy Hạ Vân Kiệt nói như vậy, rốt cục nhịn không được có chút bất mãn đem nói làm rõ.

Gặp Diệp Trung Viễn nhắc tới Trần thính trưởng, giao cảnh đại đội Trần đại đội trưởng hoảng sợ đồng thời cũng không cấm âm thầm nghi hoặc khó hiểu, vừa rồi kia Hạ Vân Kiệt không phải gọi điện thoại cấp tây hà khu Triệu thư kí sao? Như thế nào lại thành công an thính Trần thính trưởng ? Trách không được Diệp cục trưởng hội vội vàng chạy tới, trách không được Hạ Vân Kiệt vẫn lạnh nhạt nếu định, nguyên lai còn có Trần thính trưởng

cửa này quan hệ.

Mà Trương Lôi cùng Dương Tiểu Phỉ gặp Diệp Trung Viễn bắt đầu thay bọn họ nói chuyện, xanh mét sắc mặt hơi hơi có chút chuyển hảo.

Bất quá Diệp Trung Viễn trong lời nói còn không có nói xong, một vị tuổi đại khái ở ba mươi xuất đầu, cao mũi ngạch khoan, quốc tự mặt, mang theo một bộ kính mắt, vừa có vài phần dáng vẻ thư sinh lại lộ ra vài phần ổn trọng uy nghiêm nam tử bước đi tiến vào.

Cùng hắn cùng nhau vào còn có một vị ót có chút hói đầu, thân mình có chút mập ra, tuổi tiếp cận năm mươi tuổi nam tử.

Người trước không phải người khác đúng là tỉnh ủy thư kí bí thư Trần Hữu Lương, cũng chính là Giang Nam tỉnh “Nhị hào thủ trưởng”, người sau còn lại là Tây Viên khu khu ủy thư kí Lữ Phóng.

Lữ Phóng là Tây Viên khu khu ủy thư kí, Diệp cục trưởng bọn họ đương nhiên nhận thức, đột nhiên gặp Lữ thư kí tự mình tới rồi giao cảnh đại đội, không khỏi giật nảy mình, vừa mới chuẩn bị đón nhận đi chào hỏi, ánh mắt lại miết đến Lữ thư kí bên người nam tử.

Này thoáng nhìn cũng không nên nhanh, thiếu chút nữa không đem Diệp cục trưởng đám người bệnh tim cấp dọa đi ra.

Ngoan ngoãn, này không phải tỉnh ủy thư kí bên người bí thư sao? Hắn như thế nào hội chạy tới nơi này đâu?

Khiếp sợ về khiếp sợ, nhưng lãnh đạo đến giao cảnh đại đội, Diệp cục trưởng đám người lại nào dám chậm trễ, vội vàng tiến lên chào hỏi, liền ngay cả Trương Lôi cũng không ngoại lệ.

Giang Nam tỉnh “Nhị hào thủ trưởng” A, kia nhưng là đại biểu cho tỉnh ủy thư kí khâm sai đại thần, đừng nói Trương Lôi liền nhất công tử ca, cho dù hắn lão ba đối với hắn cũng phải khách khách khí khí.

Bất quá Trần Hữu Lương lúc này cũng là không tâm tình cùng Diệp cục trưởng đám người chào hỏi, phía trước tỉnh ủy thư kí tiếp điện thoại khi, hắn ngay tại trong văn phòng. Tỉnh ủy thư kí trong lời nói hắn nhưng là nghe được nhất thanh nhị sở.

Hạ lão sư kia nhưng là tỉnh ủy thư kí đều phải tự mình đi một chuyến nghênh đón đại nhân vật, chính là bởi vì Hạ lão sư không chuẩn, thế này mới đổi thành hắn vị này tỉnh ủy thư kí bên người bí thư thay thế, cho nên Trần Hữu Lương đến giao cảnh đại đội lại nào có cái gì thời gian rỗi cùng Diệp cục trưởng đám người nói chuyện tào lao, liền càng đừng nói Trương Lôi vị này vừa thấy tựa như cái công tử ca, nên là lần này giao thông sự cố trung sắm vai không riêng màu nhân vật, làm hại Hạ lão sư gọi điện thoại cấp Triệu thư kí tội khôi đầu sỏ.

“Ngài nhất định chính là Hạ lão sư đi? Ta là Triệu thư kí bí thư Trần Hữu Lương.” Trần Hữu Lương không quan tâm mọi người, ánh mắt ở trong văn phòng đảo qua liền dừng ở Hạ Vân Kiệt trên người, sau đó nhanh chóng đi lên trước vươn hai tay nói.

Ở Trần Hữu Lương đến phía trước, Triệu thư kí sợ hắn bởi vì Hạ Vân Kiệt tuổi trẻ bình thường liền xem nhẹ hắn, đến trước cố ý cùng miêu tả một chút Hạ Vân Kiệt đại khái tuổi cùng vẻ ngoài, cho nên Trần Hữu Lương liếc mắt một cái liền nhận ra Hạ Vân Kiệt.

“Trần bí thư ngượng ngùng a, cho ngươi cố ý vì chuyện của ta đi một chuyến. Bất quá ta cũng vậy không có biện pháp a, có người ỷ vào chính mình phụ thân là quan lớn

không nên khó xử ta bằng hữu.” Hạ Vân Kiệt gặp Trần Hữu Lương chạy tới, đứng dậy cùng Trần Hữu Lương nắm tay nói.

Hạ Vân Kiệt mặt sau một câu nói được Trần Hữu Lương đều có chút hết hồn đứng lên, hắn là tỉnh ủy thư kí người bên người, đương nhiên nghe được đi ra, Hạ Vân Kiệt đối này khởi sự kiện thực căm tức. Hạ Vân Kiệt nhưng là nhân vật tỉnh ủy thư kí đều phải khách khí đến muốn đích thân chạy giao cảnh đại đội a, hắn căm tức, ở Trần Hữu Lương xem ra liền cùng tỉnh ủy thư kí căm tức không có gì hai loại, lại khởi có thể tìm ra thường đối đãi?

“Hạ lão sư ngài yên tâm, Triệu thư kí đã muốn phân phó quá, chuyện này nhất định hội theo lẽ công bằng công việc, đối gì cho thiệp giao cảnh ấn sự thật phá án nhân viên một mực không nhẹ tha!” Trần Hữu Lương thần sắc nghiêm túc nói.

“Triệu thư kí!” Trần Hữu Lương nhắc tới đến “Triệu thư kí” Ba chữ, Trương Lôi cùng Dương Tiểu Phỉ thiếu chút nữa không hai mắt nhất hắc, trực tiếp vựng bay qua đi.

Muốn làm nửa ngày, chính mình hai người thế nhưng ức hiếp người ức hiếp đến tỉnh ủy thư kí Triệu Hưng Quân bằng hữu trên đầu, này cùng muốn chết có cái gì khác nhau?

Trần đại đội trưởng lúc này mới biết được nguyên lai Hạ Vân Kiệt trong miệng “Triệu thư kí” Là Giang Nam tỉnh nhân vật số một tỉnh ủy thư kí Triệu Hưng Quân, mà không phải cái gì tây hà khu khu ủy thư kí, không khỏi dọa ra một thân mồ hôi lạnh, đồng thời cũng âm thầm may mắn vừa rồi Hạ Vân Kiệt hỏi hắn nói khi, hắn lựa chọn chính xác trả lời, nếu không hắn này trên đầu quan mũ khẳng định là không bảo đảm.

Diệp cục trưởng lúc này đương nhiên cũng hiểu được, Hạ Vân Kiệt vì cái gì như vậy “Kiêu ngạo”, như vậy “Khí thế bức người”. Người ta có tỉnh ủy thư kí làm dựa vào sơn, bằng hữu bị người ức hiếp đương nhiên không chịu bỏ qua, đổi thành chính hắn cũng không nguyện ý a !

“Ân.” Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến điểm gật đầu, sau đó đối Trần đội trưởng nói:“Trần đội trưởng, ta cùng ta bằng hữu còn cần lưu lại phối hợp điều tra sao? Nếu không cần chúng ta trước hết đi một bước.”

“Không cần, không cần, ngài việc ngài, nên thủ chứng, nên lục khẩu cung vừa rồi đều đã muốn lục.” Trần đội trưởng nào dám chậm trễ thời gian “Hạ Vân Kiệt” Loại này đại nhân vật ngay cả tỉnh ủy thư kí đều phải cố ý phái bí thư đến giám sát phá án, nghe vậy vội vàng nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy gật gật đầu, sau đó đối Trần Hữu Lương nói:“Trần bí thư, ta hôm nay còn có chuyện trước hết đi rồi. Ngươi giúp ta cùng Triệu thư kí nói thanh tạ, cũng cảm ơn ngươi cố ý chạy như vậy một chuyến.”

Hạ Vân Kiệt lời này vừa ra, quả thực đem Lữ thư kí, Diệp cục trưởng đám người hoàn toàn nghe trợn tròn mắt.

Trần Hữu Lương nhưng là tỉnh ủy thư kí bên người bí thư, không chỉ có như thế hắn còn thân kiêm tỉnh ủy văn phòng phó chủ nhiệm vị trí, ở Diệp cục trưởng đám người trong mắt kia nhưng là Giang Nam tỉnh trong quan trường chân chính chạm tay có thể bỏng đại nhân vật. Như vậy đại nhân vật tự mình chạy tới, ở bọn họ xem ra Hạ Vân Kiệt tái ngưu bức tổng cũng tốt khách sáo vài câu, sau đó kể lại đem sự tình nói với hắn vừa nói, sau đó tái ăn một bữa cơm cái gì, không nghĩ tới Trần bí thư như vậy đại nhân vật vừa đến, Hạ Vân Kiệt chính là hơi chút khách sáo một hai câu, thế nhưng trực tiếp đem

Trần bí thư ở lại giao cảnh đại đội, chính mình đi trước.

Này cái giá bãi quả thực liền cùng tỉnh ủy thư kí hiểu được nhất biện a !

Khả làm cho Lữ thư kí đám người càng há hốc mồm cũng là ở phía sau đầu, kia Trần bí thư nghe vậy không chỉ có không có nửa điểm mất hứng bộ dáng, nhưng lại vội vàng khách khí khiêm tốn nói:“Hạ lão sư khách khí, ta đưa ngài.”

Được, này Trần bí thư thật đúng là đem trước mắt vị này nhiều lắm cũng liền hai mươi đến tuổi tiểu tử làm tỉnh ủy thư kí đến đối đãi !

“Không cần khách khí, ngươi dừng bước.” Hạ Vân Kiệt cười khoát tay, sau đó xoay người mang theo Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm đi ra ngoài.

“Hạ, Hạ lão sư, thực xin lỗi, thực xin lỗi, vừa rồi ta cũng không biết!” Gặp Hạ Vân Kiệt xoay người phải đi, Trương Lôi cùng Dương Tiểu Phỉ thế này mới như mộng mới tỉnh, vội vàng đuổi theo.

Nói đùa, một chiếc điện thoại có thể làm cho tỉnh ủy thư kí tại như vậy ngắn ngủn thời gian phái bên người bí thư tới được, một người có thể làm cho Trần bí thư làm tỉnh ủy thư kí giống nhau cung kính đối đãi, lại khởi là hắn Trương Lôi cùng Dương Tiểu Phỉ đắc tội khởi ? Càng đừng nói Dương Tiểu Phỉ vừa rồi vi quy vượt qua không nói còn đánh người ta bằng hữu.

Lời nói không chút nào quá phận trong lời nói, chỉ cần Hạ Vân Kiệt không buông miệng, đừng nói nàng Dương Tiểu Phỉ này nữ nhân đài truyền hình người chủ trì công tác xác định vững chắc không bảo đảm, liền ngay cả Trương Lôi hắn lão ba con đường làm quan đều rất khả năng hội đã bị ảnh hưởng.

Có thể nghĩ, bọn họ hai người gặp Hạ Vân Kiệt xoay người phải đi, có thể không cấp sao?

“Hừ, ý của ngươi là đổi một người ngươi là có thể lung tung đến đây?” Hạ Vân Kiệt dậm chân quay đầu Lãnh Tuấn quét Trương Lôi cùng Dương Tiểu Phỉ liếc mắt một cái, sau đó lại xoay người đi ra ngoài.

“Hạ lão sư, thực xin lỗi, ta không phải ý tứ này a, van cầu ngài……” Gặp Hạ Vân Kiệt lại cất bước đi phía trước đi, Trương Lôi cùng Dương Tiểu Phỉ lại vội vàng đuổi theo.

Bất quá không truy vài bước, hai người đã bị Hạ Vân Kiệt mang đến bảo tiêu Lãnh Tuấn cấp ngăn cản.

“Thỉnh không cần quấy rầy Hạ tiên sinh cùng hắn bằng hữu.” Lãnh Tuấn ngăn lại Trương Lôi cùng Dương Tiểu Phỉ vẻ mặt lãnh khốc nói.

“Trần đội trưởng làm cho người ta đem bọn họ kéo trở về, như vậy còn thể thống gì!” Trần Hữu Lương gặp Trương Lôi cùng Dương Tiểu Phỉ bị Lãnh Tuấn ngăn lại, còn không nên đi lên, không khỏi đem mặt kéo xuống dưới, nói.

Trần đội trưởng lúc này là rốt cuộc không có gì cố kỵ, nghe vậy trực tiếp bàn tay to vung lên mang theo nhân đi lên đem Trương Lôi cùng Dương Tiểu Phỉ cấp kéo lại.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 168 : Là bạn hữu còn là bên thứ ba

“Kiệt ca, bọn họ trong miệng Triệu thư kí đến tột cùng là ai? Sẽ không là tỉnh ủy thư kí Triệu Hưng Quân đi?” Ra giao cảnh đại đội, Chu Hiểu Diễm nhịn không được trong lòng tò mò, hỏi.

Theo giao cảnh đại trong đội đi ra sau, Hạ Vân Kiệt lại khôi phục bình thường tâm tính, gặp Chu Hiểu Diễm hỏi nhưng thật ra hơi có chút ngượng ngùng điểm gật đầu “Ân” một tiếng.

“Oa tắc, thật đúng là hắn nha này cũng quá ngưu bức đi!” Gặp quả nhiên là Giang Nam tỉnh nhất hào thủ trưởng, Chu Hiểu Diễm không khỏi mở to hai mắt nhìn, mà Thiệu Lệ Hồng cũng nhịn không được thân thể mềm mại hơi hơi chiến một chút.

Nàng tuy rằng biết Hạ Vân Kiệt bối cảnh phi thường thâm, nhưng Hạ Vân Kiệt có thể một chiếc điện thoại kêu động chưởng quản sổ ngàn vạn dân cư tỉnh ủy thư kí, còn là làm cho nàng nhịn không được cảm thấy một trận khiếp sợ.

Gặp Chu Hiểu Diễm mở to hai mắt giật mình nhìn chằm chằm chính mình, Hạ Vân Kiệt càng phát ra ngượng ngùng nói:“Kỳ thật cũng không có gì.”

“Ngươi liền trang đi, này còn không có cái gì? Ta mặc kệ, về sau ta với ngươi hỗn, ngươi trước kia cũng đáp ứng quá ta, phải làm của ta hộ hoa sứ giả. Không đúng, là làm ta cùng Hồng tỷ hộ hoa sứ giả.” Chu Hiểu Diễm gặp Hạ Vân Kiệt lại khôi phục nguyên lai thuần phác hàm hậu bộ dáng, nàng cũng rất giống đột nhiên khôi phục nguyên lai vị kia cá tính hào hùng mạnh mẽ quán bar chủ quản, kéo Hạ Vân Kiệt cánh tay thực “Bá đạo”

Nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Chu Hiểu Diễm trước mặt Thiệu Lệ Hồng mặt thân thiết kéo chính mình cánh tay, kia đối đầy đặn vú không e dè gắt gao đặt ở cánh tay mặt trên, no đủ mà giàu có co dãn, không khỏi một trận chột dạ, cuống quít muốn đem tay rút ra.

“Cho thôi? Sợ Hồng tỷ ghen sao?” Chu Hiểu Diễm gặp Hạ Vân Kiệt ửng đỏ mặt việc không ngừng muốn rút ra thủ, quyến rũ liếc trắng mắt nói.

“Khụ khụ.” Hạ Vân Kiệt gặp Chu Hiểu Diễm lại bắt đầu trở nên lớn mật mà trực tiếp, hơn nữa nhất ngữ nói toạc ra tâm tư của hắn, không khỏi xấu hổ thẳng cho khụ.

Gặp Hạ Vân Kiệt xấu hổ che miệng cho khụ, Chu Hiểu Diễm nhưng thật ra cảm thấy lúc này Hạ Vân Kiệt so với trước kia kia Hạ Vân Kiệt càng làm cho người tim đập thình thịch, càng khó trân quý, nhịn không được kiễng mũi chân đem miệng tiến đến Hạ Vân Kiệt bên lỗ tai thổi nhiệt khí nói:“Hì hì, yên tâm a. Nói cho ngươi một tiểu bí mật, kỳ thật Hồng tỷ cũng thực thích ngươi nga!”

Nói xong sau, động tình trung Chu Hiểu Diễm nhịn không được vươn tiểu cái lưỡi thơm tho tràn ngập khiêu khích tính liếm hạ Hạ Vân Kiệt vành tai, sau đó ửng đỏ mặt rụt trở về.

Hạ Vân Kiệt thân mình tình không tự chế cương một chút, một lòng cũng kìm lòng không được thẳng thắn nhảy lên đứng lên, nói không rõ là vì Chu Hiểu Diễm kia tràn ngập khiêu khích tính nhất liếm còn là bởi vì nàng câu nói kia, hoặc là hai người đều có.

Tuy rằng Chu Hiểu Diễm là dán Hạ Vân Kiệt lỗ tai biên nói chuyện, Thiệu Lệ Hồng cũng không có nghe rõ nàng nói gì đó, nhưng dựa vào nữ nhân trực giác, cùng với

cùng Chu Hiểu Diễm kia tầng quan hệ đặc thù, Thiệu Lệ Hồng còn là đại khái đoán ra Chu Hiểu Diễm nói gì đó, mặt đẹp trắng nõn khuôn mặt không khỏi lập tức đằng biến đỏ, nhưng cánh tay ngọc lại đột nhiên cùng Chu Hiểu Diễm giống nhau lớn mật vãn ở Hạ Vân Kiệt cánh tay.

Thân là quán bar lão bản nương, sớm đã nhìn quen cả trai lẫn gái sự tình, nếu nói đều bị Chu Hiểu Diễm cấp đẩy ra, nếu cũng đang như Chu Hiểu Diễm nói đã muốn ở bất tri bất giác trung thích thượng Hạ Vân Kiệt, Thiệu Lệ Hồng cũng là không thiếu khuyết dũng khí cùng đảm phách. Huống hồ qua hôm nay, ai lại biết ngày nào đó mới có cơ hội lại kéo này thần kỳ nam nhân cánh tay?

Đột nhiên gian mặt khác một cánh tay lại bị Thiệu Lệ Hồng cuốn lấy, tả hữu truyền đến mềm mại no đủ cảm giác, làm cho Hạ Vân Kiệt này tiểu xử nam máu gia tốc lưu động đồng thời, trong lòng cũng là không yên chột dạ rối tinh rối mù.

Đây chính là hai đóa hoa bách hợp a chính mình bị giáp ở bên trong tính cái gì đâu? Hai người bạn hữu còn là hai người bên thứ ba?

Nếu là bạn hữu, chính mình đối hai người thân mình rục rịch, hiển nhiên là đối hai người tiết độc; Nếu là bên thứ ba chen chân, hiển nhiên là một loại đáng xấu hổ hành vi, cho nên cuối cùng Hạ Vân Kiệt còn là đem tay cánh tay rút đi ra, nói:“Hồng tỷ, Diễm tỷ, ta còn muốn đuổi phi cơ, đi trước một bước, có chuyện các ngươi gọi điện thoại cho ta.”

Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng gặp Hạ Vân Kiệt phải đi, trong lòng đều nhịn không được cảm thấy một trận mất mát, nhưng đều không có cường lưu hắn, gật gật đầu “Ân” thanh nói:“Vậy ngươi trên đường cẩn thận.”

“Các ngươi cũng giống nhau, hồi Giang Châu chậm rãi khai.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó thượng đại bôn.

Ngồi trên trên đường xe, xe khai ra hảo xa một đoạn đường, Hạ Vân Kiệt lơ đãng hồi đầu, phát hiện Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng còn tay kéo tay đứng ở đường cái biên, hướng hắn này phương hướng dừng ở.

Đại đường cái lên xe người tới hướng, như nước chảy, nhưng hai nữ nhân thủ kéo thủ đứng ở đường cái biên, lại cấp Hạ Vân Kiệt một loại cô linh linh lỗi thấy, làm cho hắn tâm sinh không tha cùng đau tích.

Bất quá cuối cùng Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng còn là biến mất ở tại hắn tầm mắt trong vòng, xe ra nội thành một đường hướng sân bay bay nhanh mà đi.

Tây Viên khu công an phân cục, này khởi giao thông sự cố không hề trì hoãn ấn Hạ Vân Kiệt đi lên ném xuống câu nói kia xử lý. Dương Tiểu Phỉ khóc cái mũi cầu Trương Lôi hỗ trợ, bất quá Trương Lôi này công tử ca nay cũng là nê Bồ Tát qua cầu tự thân khó bảo toàn, bị hắn lão nhân một chiếc điện thoại trực tiếp cấp kêu trở về văn phòng, lại làm sao cố được nàng !

Tự mình tiễn bước Trần Hữu Lương bí thư, khu ủy thư kí Lữ Phóng, lại tự mình xử lý này khởi giao thông sự cố, Diệp Trung Viễn cục trưởng một hồi đến văn phòng liền vội việc cấp Lỗ Thông Tiên bát đi điện thoại.

Lỗ Thông Tiên lúc này còn tại Đông Thông thị, cũng không biết này khởi giao thông sự cố đề cập đến Hải Châu thị chính pháp ủy thư kí con trai, càng không biết này khởi nho nhỏ giao thông sự cố sau lại còn kinh động tỉnh ủy thư kí, hắn gặp Diệp Trung Viễn gọi điện thoại lại đây, còn tưởng rằng sự tình xử lý tốt, hắn cố ý gọi điện thoại lại đây thông tri một tiếng, cho nên nhất tiếp khởi điện thoại liền cất cao giọng nói:“Diệp cục trưởng, ta

bằng hữu sự tình xử lý đi, lần này sự tình phiền toái ngươi, hồi Hải Châu ta nhất định mời ngươi hảo hảo uống hai chén.”

“Lỗ xử ngài không đủ bằng hữu a, ngài vị này bằng hữu đến đây lớn như vậy, như thế nào cũng không trước tiên nhắc nhở một câu, làm hại ta thiếu chút nữa chậm trễ hắn.” Diệp Trung Viễn lại thầm oán nói.

“Đến đây lớn?” Lỗ Thông Tiên nao nao, lập tức gật đầu nói:“Là có điểm lớn.”

“Chính là có điểm đại, ta nói Lỗ xử, ngài cũng quá khiêm tốn đi. Vì ngài vị này bằng hữu, Triệu thư kí đều lên tiếng, nhưng lại cố ý phái Trần bí thư lại đây xử lý!” Diệp Trung Viễn nói.

“Cái nào Triệu thư kí? Cái nào Trần bí thư?” Lỗ Thông Tiên nghe vậy đầu óc nhất thời không chuyển quá loan đến.

“Không phải đâu, hay là Lỗ cử ngài không biết?” Diệp Trung Viễn không khỏi kinh ngạc nói.

“Cá gì biết nói không biết, ta chỉ biết Hạ lão sư cùng Giang Châu thị diệp hồng a, ngươi nói sẽ không là tỉnh ủy Triệu thư kí cùng hắn bí thư đi?” Lỗ Thông Tiên ngay từ đầu đầu óc còn là không chuyển quá loan đến, bất quá nói xong nói xong đột nhiên gian mạnh ý hội lại đây, không khỏi bật thốt lên kinh ngạc nói.

“Xem ra ngài là thật không biết, chính là Triệu Hưng Quân thư kí cùng Trần Hữu Lương bí thư. Ngài không biết, này vụ giao thông sự cố còn đề cập đến……” Diệp Trung Viễn thấy Lỗ Thông Tiên quả thực không biết, đại khái đơn giản đem sự tình nói với hắn một lần, trong lòng cũng là vạn phần hâm mộ ghen tị Lỗ Thông Tiên có tốt như vậy vận, thế nhưng kết bạn như vậy một vị đại

nhân vật.

Diệp Trung Viễn một phen nói, đem Lỗ Thông Tiên hết nghe miệng khô lưỡi khô, tiểu tâm can phịch phịch một trận kinh hoàng.

Giang Nam tỉnh nhân vật số một Triệu thư kí bằng hữu a chính mình là đi rồi siêu cấp đại vận, trách không được Diệp Hồng Ba cùng Lưu Giai Huy đối hắn khách khí như vậy cung kính đâu.

Cùng Diệp Trung Viễn thông xong nói sau, Lỗ Thông Tiên thật vất vả mới kiềm chế hạ kích động vạn phần tâm tình, sau đó xuất ra di động cấp Hạ Vân Kiệt bát gọi điện thoại.

Nếu biết đối phương như vậy ngưu, thân là quan trường lão nhân, Lỗ Thông Tiên đương nhiên hiểu được mượn gì một cái cơ hội cùng đối phương liên lạc cảm tình. Này vụ giao thông sự cố xử lý kết quả hội báo đó là một cái cơ hội.

Bất quá đáng tiếc, làm Lỗ Thông Tiên đánh điện thoại cấp Hạ Vân Kiệt khi, Hạ Vân Kiệt đã muốn thượng phi cơ, di động đã muốn tắt máy.

Trầm Tử Lương cấp Hạ Vân Kiệt cùng Tiểu Liên đính làm nhiên là khoang hạng nhất, vị trí thoải mái rộng mở, không giống khoang phổ thông giống nhau co quắp hẹp hòi, đương nhiên giá cũng không phỉ, quốc nội chuyến bay khoang hạng nhất bình thường so với khoang phổ thông quý một nửa tả hữu, hơn nữa không đánh gãy. Tình hình chung hạ, mặc kệ là nước ngoài còn là quốc nội, cưỡi khoang hạng nhất một nửa đều cũng có tiền hoặc là có thế.

Giống Hạ Vân Kiệt cùng Tiểu Liên như vậy, một vị là thất nghiệp giả một vị là bán rẻ tiếng cười bán thịt phong trần

nữ tử đến cưỡi khoang hạng nhất loại tình huống này phỏng chừng là tuyệt vô cận hữu. Trên thực tế, Hạ Vân Kiệt cùng Tiểu Liên này hai người đều là một lần thừa phi cơ. Cho nên hai người tâm tình đều có chút phức tạp, hơn nữa Tiểu Liên trừ bỏ tò mò càng nhiều là khẩn trương, làm phi cơ cất cánh khi, hai tay gắt gao ở tay vịn, mười ngón phát run, khuôn mặt trắng bệch.

“Thả lỏng điểm, không có việc gì, ta cũng vậy lần đầu tiên thừa phi cơ.” Hạ Vân Kiệt gặp Tiểu Liên khẩn trương môi trắng bệch, cười thân thủ vỗ vỗ tay nàng bối, trấn an nói.

Tiểu Liên nghe vậy lập tức liền mở to hai mắt nhìn, kia khiếp sợ biểu tình cùng nghe được cơ trưởng đột nhiên phát ra phi cơ nguy hiểm cảnh báo giống nhau. Phải biết rằng, ở Tiểu Liên Tâm trong mắt, Trầm Tử Lương là Kiệt ca tiểu đệ, thị công an cục cục trưởng muốn gọi hắn một tiếng lão sư, không chỉ có như thế hắn còn là một vị có thần kỳ y thuật lão sư, người như vậy, như thế nào khả năng ngay cả phi cơ đều còn là lần đầu tiên cưỡi đâu? Ở Tiểu Liên xem ra hắn thừa phi cơ hẳn là cùng nàng thừa xe buýt giống nhau tầm thường.

“Đừng không tin, ta chính là lần đầu tiên thừa phi cơ. Có ta ở đây, không có việc gì.” Hạ Vân Kiệt gặp Tiểu Liên trợn tròn ánh mắt theo dõi hắn xem, lại cười trấn an nói.

“Ai, ta nói tiểu huynh đệ ngươi này không phải trấn an bạn gái a, ngươi này sẽ chỉ làm nàng càng khẩn trương. Ngươi phải nói, không có việc gì, ta thường xuyên cưỡi phi cơ, phi cơ là trước mắt trên thế giới an toàn nhất phương tiện giao thông, sự cố dẫn ước vì một phần trăm vạn, không có việc gì.” Ngồi ở quá nói đối diện một vị diện mạo bình thường, tuổi đại khái ở hai mươi lăm sáu tuổi tả hữu nam tử, gặp Hạ Vân Kiệt lấy chính mình là lần đầu tiên cưỡi phi cơ đến trấn an Tiểu Liên, lại thấy Tiểu Liên mở to hai mắt nhìn bộ dáng, còn tưởng rằng

nàng càng phát ra khẩn trương, nhịn không được lắc đầu đối Hạ Vân Kiệt nói.

Nam tử tự nhiên không biết, Hạ Vân Kiệt là người hội phi. Phi cơ một khi rủi ro, người khác có lẽ thượng không thiên hạ không địa, chỉ còn đường chết, hắn lại có thể mang theo Tiểu Liên tự do phi tường.

Tiểu Liên đương nhiên cũng không biết điểm này. Bất quá nàng tuy rằng quả thật thực khẩn trương, nhưng thấy đối diện nam tử hiểu lầm nàng là Hạ Vân Kiệt bạn gái, thậm chí còn tự cho là đúng dạy Hạ Vân Kiệt, nàng nghe xong cũng là so với cưỡi phi cơ còn muốn khẩn trương, cuống quít nói:“Uy, ngươi đừng loạn……”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 169 : Người đồng đạo

Bất quá Tiểu Liên vừa mới mở miệng, Hạ Vân Kiệt đã muốn cười bắt lấy tay nàng, lắc đầu, sau đó quay đầu chuyển hướng quá nói đối diện vị kia tuổi trẻ nam tử, nói:“Cảm ơn ngươi.”

“Không khách khí, lần sau nhớ kỹ an ủi nữ hài tử muốn dùng điểm tâm tư, đừng vỗ ngực bộ giống như rất lợi hại giống nhau, như vậy ngược lại sẽ làm nữ hài tử cảm thấy thực không cảm giác an toàn.” Vị kia nam tử gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu tiếp nhận, thật đúng là đem chính mình làm một hồi sự, lão khí hoành thu còn nói một lần, sau đó lại cố ý đối Tiểu Liên gật gật đầu nói:“Mỹ nữ, không cần sợ hãi, thừa phi cơ trước, ta tính quá một quẻ, lần này phi cơ thực an toàn.”

Ngồi ở tuổi trẻ nam tử bên người là một vị thiếu phụ thoạt nhìn đại khái ba mươi đến tuổi, hoa đào mắt, mặt mày hàm xuân, lộ ra một tia hồ mị, tướng mạo coi như không sai mốt, nàng ngay từ đầu gặp bên người nam tử đạo lý rõ ràng dạy Hạ Vân Kiệt, còn dù có hứng thú nhìn hắn, cảm thấy này nam tử diện mạo tuy rằng bình thường, nhưng dạy khởi người đến còn giống như rất có tâm đắc. Bất quá làm nàng nghe được cuối cùng một câu, kia nam tử thế nhưng nói chính mình đã muốn tính quá một quẻ, cho nên ra lần này phi cơ thực an toàn kết luận khi, trên mặt biểu tình không khỏi hơi hơi nhất kinh ngạc, lập tức nhịn không được “Xì” Nở nụ cười ra tiếng.

“Mỹ nữ tỷ tỷ, ngươi cười cái gì? Chẳng lẽ ta nói sai lầm rồi sao?” Trẻ tuổi nam tử gặp bên người nữ tử hé miệng cười rộ lên, hai mắt không khỏi hơi hơi sáng ngời, lóe ra một tia gian kế thực hiện được đắc ý, sau đó ra vẻ khó hiểu quay đầu hỏi bên người hồ mị thiếu phụ.

“Ngươi chưa nói sai, bất quá ngươi người này thật đúng

là buồn cười, vừa rồi còn chỉ trích vị kia dễ nhìn không hiểu trấn an người. Như thế nào vừa quay đầu lại, ngươi lại dùng cái gì giả dối hư ảo xem bói đến trấn an người? Này không càng xả sao?" Mĩ thiếu phụ oai đầu, đôi mắt đẹp mỉm cười nhìn tuổi trẻ nam tử nói.

"Mỹ nữ tỷ tỷ, này ngươi sẽ không đã hiểu. Chu dịch bói toán là mấy ngàn năm tiền lão tổ tông liền truyền xuống tới, cũng không tất cả đều là gạt người. Đơn giản từ xưa đến nay này thầy bói tám chín phần mười không phải người chân chính biết chu dịch bói toán, đều là vì lừa tiền miệng đầy bịa chuyện, cho nên cửu nhi cửu chi, mọi người liền đều cho rằng bói toán là vô nghĩa, gạt người, không thể tin sự tình. Kỳ thật chân chính chu dịch đại sư, tựa như ta, tuy rằng không dám cam đoan mỗi một quẻ đều tinh chuẩn không có lầm, nhưng mười quẻ tính chuẩn bảy tám quẻ còn là không thành vấn đề." Tuổi trẻ nam tử nghe vậy nghiêm trang nói.

"Thiết, còn chu dịch đại sư, ngươi cho dù nói được ba hoa chích choè cũng vô dụng, dù sao tỷ ta là không tin này một bộ." Mĩ thiếu phụ cười trắng tuổi trẻ nam tử liếc mắt một cái.

Mĩ thiếu phụ là không tin, nhưng Hạ Vân Kiệt nghe xong tuổi trẻ nam tử ngôn, nhìn hắn ánh mắt lại lóe ra một tia ngạc nhiên, bởi vì ở tuổi trẻ nam tử trên người hắn đã nhận ra một tia rất nhỏ vi cũng thực không ổn định linh khí dao động. Hiển nhiên đối phương cùng hắn cũng là một vị tu luyện giả, bất quá cảnh giới lại quá thấp, thấp đến Hạ Vân Kiệt không có một lưu ý cơ hồ không cảm giác hắn trên người linh khí.

Đương nhiên nếu linh khí thiếu cũng có có thể là rất lợi hại cao thủ, đem linh khí thu liễm ở trong cơ thể, nhưng vị này tuổi trẻ nam tử linh khí dao động lại cực kì không ổn định, hiển nhiên không phải cái loại này thâm tàng bất lộ cao thủ.

Nguyên lai còn là một vị người đồng đạo, Hạ Vân Kiệt xác nhận đối phương thân phận sau, khóe miệng gợi lên một chút thản nhiên mỉm cười, nghĩ rằng, hắn sẽ không cũng là tham gia huyền môn đại hội tu sĩ đi?

Chính âm thầm ngờ vực vô căn cứ khi, Hạ Vân Kiệt lại miết đến Tiểu Liên môi như trước trắng bệch, thậm chí có điểm run run, cũng là phi cơ cách cất cánh kia đoạn trong quá trình, ở tầng đối lưu trung vuông góc vận động góc nhiều, này quá trình phi cơ sẽ có điểm xóc nảy, đem lần đầu tiên cưỡi phi cơ Tiểu Liên cấp dọa ở.

“Ngươi muốn thực cảm thấy khẩn trương, đã bắt tay của ta, như vậy hẳn là hội cảm giác hảo một chút.” Hạ Vân Kiệt gặp Tiểu Liên khẩn trương sợ hãi bộ dáng, trong lòng không khỏi mềm nhũn, thân thủ bắt lấy tay nàng, cười nói.

Hạ Vân Kiệt tay một trảo trụ Tiểu Liên tay, Tiểu Liên tựa như bắt đến cứu mạng đạo thảo giống nhau, tay nhỏ bé gắt gao phản cầm lấy Hạ Vân Kiệt tay.

Trẻ tuổi nam tử hiển nhiên bởi vì tu luyện duyên cớ, là cái tai thính mắt tinh tên, lập tức liền thấy được Hạ Vân Kiệt cùng Tiểu Liên tay nắm chặt cùng một chỗ, đột nhiên quay đầu hướng Hạ Vân Kiệt ái muội cười cười, còn hướng hắn dựng thẳng hạ ngón tay cái, hiển nhiên là khen Hạ Vân Kiệt này một chiêu lại đối lại cao minh.

Gặp tuổi trẻ nam tử hiểu lầm chính mình cùng Tiểu Liên, Hạ Vân Kiệt không khỏi dở khóc dở cười, bất quá cũng là không tốt giải thích, huống hồ người ta vụng trộm làm cái động tác cùng ám chỉ sau, sớm đã lại lần nữa chuyển hướng vị kia mĩ thiếu phụ, sau đó vẻ mặt không phục nói:“Ngươi nếu không tin, ta giúp ngươi giúp ngươi xem cái tướng thế nào?”

“Tỉnh tỉnh đi tiểu huynh đệ, tỷ nếu tái tuổi trẻ vài tuổi, nói không chừng hiện tại liền vươn tay nhỏ bé cho ngươi xem tướng. Bất quá hiện tại thôi, tỷ sớm đã biến thông minh, huống hồ ngươi này một chiêu cũng quá già đi, phỏng chừng lừa lừa tiểu cô nương còn kém không nhiều lắm.” Mĩ thiếu phụ gặp tuổi trẻ nam tử vẻ mặt không phục muốn thay chính mình xem tướng, không khỏi xem thường nói.

Tuổi trẻ nam tử gặp mĩ thiếu phụ nhất ngữ vạch trần tâm tư của hắn, trên mặt không khỏi lóe ra một tia san nhiên sắc, bất quá lập tức hắn liền lộ ra một tia bị oan uổng tức giận biểu tình nói:“Ngươi này cũng quá xem thường ta, ta như là cái loại này người sao? Nếu không phải vừa thấy đến tỷ tỷ còn có một loại không hiểu thân thiết cảm, ngươi nói như vậy, ta khẳng định là không để ý tới ngươi. Nhưng ai làm cho ta đối tỷ tỷ có thân thiết cảm đâu, như vậy, ngươi đem ngươi sinh ra năm tháng nói cho ta biết, ta giúp ngươi tính tính toán, nếu tính không chuẩn, ngươi coi như ta là cái sắc lang ham ngươi sắc đẹp, tưởng với ngươi đến gần tốt lắm.”

Nữ nhân thôi, tổng còn là thích có nam nhân khen có nam nhân truy, mĩ thiếu phụ gặp tuổi trẻ nam tử nói như vậy, nhìn hắn ánh mắt nhưng thật ra hơn một tia ôn nhu quyến rũ, hé miệng cười nói:“Cái miệng nhỏ nhắn thật đúng là ngọt, tốt lắm, tỷ hôm nay liền nói cho ngươi của ta sinh ra năm tháng, nhìn xem ngươi đợi lát nữa như thế nào tìm lấy cớ, đừng ngàn vạn cùng tỷ nói cái gì ở mẫu trước vong, còn có cái gì viên tam kết nghĩa, độc ra mai nhất chi, linh tinh hồ lộng người trong lời nói đến.”

Hạ Vân Kiệt vẫn tưởng dẫn dắt rời đi Tiểu Liên lực chú ý, hảo tiêu giảm nàng khẩn trương cảm xúc, lại cứ hắn cũng không phải người hội khản, cho nên trong lúc nhất thời cũng không biết nên cùng nàng đàm chút cái gì, đột nhiên nghe được cách vách mĩ thiếu phụ nhắc tới “Phụ ở mẫu trước vong” Linh tinh lời nói, trong lòng không

khỏi vừa động, nói khẽ với Tiểu Liên giải thích nói:“Vị kia nữ sĩ nói kỳ thật là giang hồ thầy bói thường dùng chiêu số, tỷ như ở mẫu trước vong, ấn mặt chữ ý tứ là phụ thân còn tại, mẫu thân đã muốn đã chết, nhưng là trái lại, cũng có thể lý giải vì, phụ thân ở mẫu thân phía trước qua đời, mặc kệ là ai trước vong đều nói thông.”

“Kia nếu bọn họ cha mẹ cũng không ở tại đâu?” Tiểu Liên quả nhiên bị Hạ Vân Kiệt lời nói cấp hấp dẫn ở, không khỏi tò mò hỏi.

“Ha ha, kia còn là giống nhau a, luôn luôn cái trước sau không phải. Cho dù bọn họ đều khoẻ mạnh, thầy bói cũng chưa nói sai nha, hắn nói cũng không phải hiện tại, hắn nói là tương lai hắn cha mẹ qua đời trước sau, tương lai sự tình ai biết, hắn yêu nói ai trước liền ai trước. Này kỳ thật là này năm chữ dấu chấm bất đồng, người đọc âm điệu cùng cường điệu bất đồng, sẽ hoàn toàn lý giải vì bất đồng ý tứ.” Hạ Vân Kiệt giải thích nói.

“Oa, Kiệt ca, ngươi thật lợi hại, loại này giang hồ xiếc đều biết.” Tiểu Liên nghe vậy không khỏi vẻ mặt kinh ngạc bội phục nói, lực chú ý cũng hoàn toàn bị Hạ Vân Kiệt một phen giải thích cấp hấp dẫn ở, hoàn toàn đã quên khẩn trương.

“Di, tiểu huynh đệ nhìn không ra đến a, ngươi cũng biết này, kia viên tam kết nghĩa, độc ra mai nhất chi, lại là như thế nào giải thích đâu?” Tiểu Liên bị Hạ Vân Kiệt hấp dẫn trụ khi, quá nói đối diện vị kia người trẻ tuổi cùng mỹ thiếu phụ cũng bị Hạ Vân Kiệt lời nói cấp hấp dẫn đi qua.

Tuổi trẻ nam tử sư thừa tinh tướng nhất mạch, sư môn tổ tiên vốn là lấy bói toán xem bói hành tẩu giang hồ. Đương nhiên tinh tướng phái cùng này thuần túy lấy đi lừa mà sống giang hồ thầy bói là bất đồng, bọn họ còn là biết một ít chân chính bói toán tính mệnh thuật, đương

nhiên bọn họ cũng biết một ít cùng loại cùng “Phụ ở mẫu trước vong” giang hồ xiếc, cho nên người trẻ tuổi gặp Hạ Vân Kiệt giải thích đạo lý rõ ràng, đổ không khỏi có chút kinh ngạc.

Về phần kia mĩ thiếu phụ, thuần túy là tính mệnh tính hơn, mắc mưu mắc lừa hơn mới biết được những lời này trung bí quyết, vừa rồi cố ý bính ra kia nói mấy câu kỳ thật cũng có hướng tuổi trẻ nam tử khoe khoang ý, không nghĩ tới lại bị Hạ Vân Kiệt cấp nói toạc, tự nhiên cũng rất là kinh ngạc.

“Này lại nói tiếp cũng đơn giản, nếu đối phương là độc sinh, ngươi có thể giải thích nói hắn mệnh lý có ba cái, bất quá cầu quẻ người mệnh cung cao long linh tinh cái gì, chỉ để lại một cái, ứng độc ra mai nhất chi, tính đúng rồi. Nếu là hai, đồng lý, cũng có thể nói vốn là ba cái, khắc rớt một cái, đào viên tam kết nghĩa trừ mai nhất chi, tam giảm nhất vừa vặn là hai, còn là tính đúng rồi. Nếu ba cái, kia trực tiếp chính là đào viên tam kết nghĩa, không sai được, nếu là bốn tắc tam kết nghĩa thêm mai nhất chi.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy từ chối cho ý kiến cười cười, sau đó giải thích nói. Hắn sư theo Vu Hàm môn thượng đại chưởng môn Vu Trạch. Vu Hàm môn vốn là am hiểu bói toán tính mệnh, Vu Trạch hàng năm hành tẩu giang hồ, tự nhiên biết này đó giang hồ mánh khoé bịp người, cũng ít không thể giảng một ít giang hồ thuật sĩ thường dùng mánh khoé bịp người nói cho Hạ Vân Kiệt nghe.

“Được, tiểu huynh đệ ngươi đã muốn xuất sư ” Trẻ tuổi nam tử gặp Hạ Vân Kiệt giải thích đạt được không chút nào kém, không khỏi dựng lên ngón cái tán dương.

“Hiện tại biết người ta thâm tàng bất lộ đi, vừa rồi còn cậy già lên mặt dạy người ta đâu!” Kia mĩ thiếu phụ thấy thế trắng tuổi trẻ nam tử liếc mắt một cái, châm chọc nói.

“Ha ha, kia bất quá chính là gạt người xiếc, ta là khinh thường cho.” Tuổi trẻ nam tử vẻ mặt khinh thường khoát tay, trong lòng nhưng không khỏi một trận may mắn, nghĩ rằng, may mắn nữ nhân này vạch trần điểm đi ra, bằng không thật đúng là muốn ra khứu, xem ra lúc này không xuất ra điểm bản lãnh thật sự là không tốt hồ lộng.

“Thiết, đừng đem nói quá, cẩn thận thiểm đầu lưỡi.” Mĩ thiếu phụ xem thường nói.

“Có hay không bản lãnh thật sự, tỷ tỷ ngươi chỉ cần đem sinh ra năm tháng vừa báo, chỉ biết ta đến tột cùng bị cho là chuẩn không chuẩn.” Tuổi trẻ nam tử vẻ mặt nghiêm mặt nói.

“Tốt lắm, ta đổ muốn nhìn ngươi này trương cái miệng nhỏ nhắn như thế nào gạt người.” Mĩ thiếu phụ nhẹ giọng cười, sau đó thực đem sinh ra năm tháng nói cho tuổi trẻ nam tử.

“Không phải đâu, tỷ ngươi đã muốn ba mươi ba tuổi, thấy thế nào đứng lên còn giống thanh xuân cô gái giống nhau a.” Tuổi trẻ nam tử nghe xong sau lập tức sợ hãi than nói.

“Thiếu cho ta mang tâng bốc, ta thật muốn thoạt nhìn như vậy tuổi trẻ, ngươi như thế nào kêu ta tỷ, không kêu ta muội muội a?” Mĩ thiếu phụ xem thường nói.

Tuổi trẻ nam tử không nghĩ tới này mĩ thiếu phụ không chỉ có người khôn khéo, mồm miệng cũng lanh lợi, không khỏi náo loạn cái vai mặt hoa, ngượng ngùng cười cười, sau đó mặt mày cụp xuống, tay phải niết quyết, năm ngón tay phi điểm, môi rất nhanh địa chấn, coi như thực ở tính cái gì.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 170 : Một đôi

Còn đừng nói này người trẻ tuổi tuy rằng diện mạo bình thường, nhưng động tác ngăn đi ra, đổ nháy mắt hiện ra vài phần đắc đạo cao nhân, tiên phong đạo cốt phong phạm đến, đem mĩ thiếu phụ nhìn xem đôi mắt đẹp sinh huy, ngay cả hô hấp cũng không biết bất giác bình, tựa hồ sợ đánh gãy hắn tính toán.

Hạ Vân Kiệt gặp trẻ tuổi nam tử bắt đầu kháp chỉ bặc tính, cũng là nổi lên vài phần lòng hiếu kỳ, muốn nhìn một chút này nam tử đến tột cùng có vài phần bản lãnh thật sự.

“Ngươi họ hứa tên là tố nhã.” Hồi lâu kia nam tử đột nhiên đình chỉ bấm đốt ngón tay, sau đó vẻ mặt tự tin mở miệng nói.

Hạ Vân Kiệt vừa nghe đương trường thiếu chút nữa không đau sốc hông đi qua, người tính danh kỳ thật chính là một người xưng hô, một người xưng hô là thay đổi không được một người vận mệnh, giống này cái gì trong mệnh thiếu thủy liền thủ cái mang thủy tên, trong mệnh thiếu thổ liền thủ cái mang thổ tên linh tinh cách nói, đối với chân chính thầy tướng mà nói kỳ thật là một loại lời nói vô căn cứ. Trên thực tế người tính danh là một kiện thực tùy cơ sự tình, cùng người sinh ra năm tháng linh tinh căn bản không có bao nhiêu liên hệ, muốn đẩy tính kỳ thật là phi thường khó khăn.

Chính như Hạ Vân Kiệt từng cùng một vị xe taxi tài xế đề cập qua, kỳ thật tướng thuật cũng là một môn khoa học, một môn nghiên cứu nhân thể cùng thiên địa trong lúc đó cái loại này phức tạp vi diệu quan hệ khoa học, cho nên chân chính tướng thuật không phải trống rỗng loạn tính, là nhất định phải có căn có theo, có tích khả theo. Tỷ như lấy Hạ Vân Kiệt nay bặc tính trình độ, hắn

không cần mở miệng hỏi là có thể suy tính ra vị kia mĩ thiếu phụ sinh ra năm tháng, bởi vì ở mĩ thiếu phụ sinh ra trước thế giới này không có nàng hoặc là ở mẫu phúc, mà nàng sau khi sinh, thế giới này liền hơn cái nàng. Thay lời khác nói, của nàng sinh ra trước sau, thế giới là có một cái rất nhỏ biến hóa, thế giới đối với nàng cũng là một cái biến hóa, bởi vì ở không sinh ra phía trước, nàng là ở trong bụng mệ thậm chí xa hơn một chút là căn bản không tồn tại, cho nên Hạ Vân Kiệt liền có thể thông qua mĩ thiếu phụ này "Sự vật" Đến suy tính biến hóa này thời gian điểm, do đó suy tính ra của nàng sinh ra năm tháng. Nhưng mĩ thiếu phụ tính danh trừ bỏ là một cái xưng hô, lại cùng nàng cùng thiên địa thế giới không có phát sinh tức giận cái gì tức, năng lượng đằng đằng quan hệ, hoặc là nói cho dù có như vậy một chút quan hệ, này xưng hô cũng là phi thường phiêu miểu hư vô quan hệ, cho dù lấy Hạ Vân Kiệt bặc tính trình độ cũng rất khó suy tính đi ra. Mà nay vị này người trẻ tuổi lại ở mĩ thiếu phụ báo sinh ra năm tháng sau, lại nghiêm trang "Tính ra" Của nàng tính danh, lại như thế nào không cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy kinh ngạc.

Này không phải là hồ lộng người sao? Về phần tuổi trẻ nam tử như thế nào biết mĩ thiếu phụ tính danh, Hạ Vân Kiệt cũng là không khó đoán được. Mĩ thiếu phụ có lên máy bay bài a, thượng phi cơ tiền lấy nơi tay khi khẳng định bị này người trẻ tuổi ngắm đến quá, cho nên hắn có thể cố lộng huyền hư một lời nói toạc ra của nàng tính danh.

"Di, thật đúng là thần !" Mĩ thiếu phụ cũng chính là Hứa Tố Nhã đương nhiên không biết trong đó mê hoặc, gặp tuổi trẻ nam tử nhất ngữ nói toạc ra của nàng tính danh, đôi mắt đẹp không khỏi mạnh sáng ngời, kinh ngạc nói.

Hạ Vân Kiệt gặp vừa rồi còn chậm rãi mà nói, nói cái gì "Phụ ở mẫu trước vong", "Đào viên tam kết nghĩa, một chỗ mai nhất chi", khiến cho giống như hiểu lắm giang

hồ mánh khoé bịp người Hứa Tố Nhã, nay lại còn là nói, không khỏi âm thầm buồn cười, bất quá mọi người đều là người đồng đạo, Hạ Vân Kiệt nhưng cũng không nghĩ vạch trần, huống hồ hắn còn muốn nhìn xem người trẻ tuổi kia mặt sau như thế nào biểu diễn đi xuống.

Tuổi trẻ nam tử gặp Hứa Tố Nhã kinh ngạc biểu tình, khóe miệng không khỏi gợi lên một chút mỉm cười đắc ý, bất quá rất nhanh lại chuyển vì vừa rồi nghiêm trang, nghiêm túc biểu tình, tiếp tục nói:“Ngươi đã kết hôn, trượng phu không phải quan viên đó là phú thương, cụ thể, còn mời ngươi đem tay cho ta một chút, ta tốt tốt nhìn ngươi tay tướng.”

Hứa Tố Nhã nghe vậy hai mắt không khỏi lại sáng ngời, sau đó theo bản năng liền bắt tay đưa cho tuổi trẻ nam tử, tuổi trẻ nam tử nắm Hứa Tố Nhã tay nhỏ bé, trong mắt lóe ra một chút gian kế thực hiện được ý cười.

Hạ Vân Kiệt thấy thế, không khỏi dở khóc dở cười diêu nổi lên đầu. Xem ra rất nhiều thời điểm, nữ nhân thoạt nhìn khôn khéo, kỳ thật cũng là bằng không, bởi vì cho tới bây giờ, tuổi trẻ nam tử dùng là còn là giang hồ thuật sĩ quen dùng kỹ xảo, cũng không có chân chính dùng tới tướng thuật.

Hứa Tố Nhã đội kết hôn nhẫn, vừa thấy chính là đã kết hôn, nàng có thể ngồi khoang hạng nhất, người lại bộ dạng xinh đẹp, tám chín phần mười hẳn là gả cho cái có tiền hoặc là có thế nam nhân.

Bất quá ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc u mê, đương sự giả mê, Hứa Tố Nhã thiên thiên ngọc thủ bị tuổi trẻ nam tử nắm chặt, sớm đã hai má ửng hồng, đôi mắt đẹp hàm xuân nhìn chăm chú vào người trẻ tuổi.

Hạ Vân Kiệt thấy thế hơi hơi nhất kinh ngạc, sau đó nhìn chăm chú nhìn Hứa Tố Nhã hai mắt, nữ nhân này cũng

là người trời sinh tính dục mãnh liệt, kiềm chế không được tịch mịch, nếu là gả cái tráng nam toàn tâm toàn ý thủ nàng hoàn hảo, lại cứ lại gả cho người giàu có. Kia người giàu có cả ngày ở bên ngoài ăn chơi đàng điếm, trong nhà này khối điền cũng là sơ cho trồng trọt, nàng lại như thế nào kiềm chế được tịch mịch, nhưng cũng không thiếu được học nàng trượng phu giống nhau ở bên ngoài kiếm ăn.

Này tuổi trẻ nam tử ngay từ đầu còn nhập không được của nàng pháp nhãn, chính là này tuổi trẻ nam tử có thể nói có thể lừa, nhưng thật ra đem nàng dần dần cấp hấp dẫn ở, nay tay nhỏ bé lại bị hắn nắm chặt, này trong lòng dục vọng liền ẩn ẩn bị câu lên.

Gặp một cái tầm hoa vấn liễu, một cái thủy tính dương hoa, hai người cho sài liệt hỏa vừa vặn tiến đến cùng nhau, Hạ Vân Kiệt chỉ có thể âm thầm lắc đầu, cũng là rốt cuộc mặc kệ hội bọn họ này đôi “Gian phu dâm phụ”.

“Tỷ tỷ, ngươi làn da hảo bạch hảo nộn nga.”

“Thiếu đến, nhanh lên cho ta còn thật sự xem tướng.”

“Tỷ tỷ, nếu ta không tính sai trong lời nói, ngươi hẳn là không có tử nữ, trượng phu là vị phú thương. Bất quá các ngươi hai người cảm tình tựa hồ không được tốt nha.”

“Di, ngươi thật là có một tay nha.”

“Đó là, ta nói ta là chân chính chu dịch đại sư.”

“Kia đại sư, ngươi sẽ giúp ta tính tính xem……”

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt lười quan tâm hai người, tuy rằng hai người sau lại càng nói thân mình dựa vào càng gần, đến cuối cùng cơ hồ là hai cái đầu ghé vào cùng nhau,

thanh âm cũng càng ngày càng nhỏ, nhưng an vị ở hai cách vách, Hạ Vân Kiệt nhĩ lực lại hảo, hai người nhỏ giọng đối thoại còn là một tia không rơi chui vào hắn trong tai.

Còn đừng nói, trẻ tuổi nam tử còn là có vài phần bặc tính năng lực, có chút suy tính còn là cần một ít bản lãnh thật sự, cũng là làm cho Hạ Vân Kiệt đối hắn có chút nhìn với cặp mắt khác xưa.

Đương nhiên liền hắn về điểm này ngay cả mông mang đoán mang bên ngoài lời nói khách sáo bặc tính trình độ lại còn là nhập không được Hạ Vân Kiệt pháp nhãn, cũng dần dần hoàn toàn mất đi hứng thú, nhưng thật ra Tiểu Liên gặp tuổi trẻ nam tử cùng kia mĩ thiếu phụ càng dựa vào càng gần, thanh âm càng ngày càng nhỏ, bát quái chi tâm hừng hực thiêu đốt, hận không thể đem đầu thấu đi qua nghe cái rõ ràng.

Đáng tiếc nơi này là phi cơ, giữa lại cách điều quá nói còn có Hạ Vân Kiệt người này, cho nên Tiểu Liên đành phải “Lực bất tòng tâm”, đem lực chú ý một lần nữa chuyển dời đến Hạ Vân Kiệt trên người.

“Kiệt ca, tướng thuật có phải hay không đều là gạt người ?” Tiểu Liên nhớ tới phía trước Hạ Vân Kiệt phân tích đạo lý rõ ràng, nhịn không được tò mò thấp giọng hỏi nói.

“Kia đổ không phải, chân chính thầy tướng còn là tồn tại, bất quá đầu đường thầy bói tám chín phần mười tất cả đều là gạt người, ngươi về sau sẽ không muốn đi tính mệnh, miễn cho cho nhiễu chính ngươi bình thường quyết đoán.” Hạ Vân Kiệt thấp giọng trả lời.

“Kiệt ca ngài biết nhiều như vậy, kia ngài có phải hay không cũng sẽ xem tướng?” Tiểu Liên gặp Hạ Vân Kiệt nói được thập phần khẳng định, không khỏi càng phát ra

tò mò hỏi.

“Ta, một chút da lông.” Hạ Vân Kiệt không nghĩ lừa Tiểu Liên, nghe vậy do dự hạ ăn ngay nói thật nói.

“Oa, thật vậy chăng? Kia ngài giúp ta tính một chút, được không?” Tiểu Liên đương nhiên tin tưởng Hạ Vân Kiệt lời nói, nghe vậy hai mắt mạnh sáng đứng lên, sau đó vẻ mặt hưng phấn chờ mong đem bàn tay mở ra thân đến Hạ Vân Kiệt trước mặt.

Nhìn dưới mắt tay nhỏ bé, lại thấy kia đang theo vị kia mĩ thiếu phụ thân nhau trẻ tuổi nam tử thế nhưng còn có nhàn công phu, rút ra một bàn tay giống phía trước giống nhau hướng hắn dựng thẳng hạ ngón tay cái, cho hắn một cái trẻ nhỏ dễ dạy ái muội ánh mắt, Hạ Vân Kiệt một trận dở khóc dở cười.

Hắn nhưng là Vu Hàm môn chưởng môn, chân chính thầy tướng, lại sao lại giống hắn này mèo ba chân giống nhau lấy tướng thuật đến tán gái?

Chính là Tiểu Liên dĩ nhiên vẻ mặt chờ mong đem bàn tay đến hắn trước mặt, hắn vừa rồi còn nói lời nói thật, nhưng thật ra làm cho Hạ Vân Kiệt có điểm không tốt cự tuyệt, hơn nữa hắn cũng quả thật có chút bội phục vị này vận mệnh nhấp nhô đáng thương nữ nhân, đang do dự muốn hay không giúp nàng hảo hảo khởi cái quẻ, còn thật sự tính tính toán khi, một vị mặc chức nghiệp sáo trang, cao gầy xinh đẹp tiếp viên hàng không đẩy toa ăn đã đi tới.

“Tiên sinh, ngài muốn uống điểm cái gì?” Tiếp viên hàng không trên mặt mang theo chức nghiệp hóa ngọt ngào mỉm cười, nho nhã lễ độ hỏi.

Vị này tiếp viên hàng không mặc kệ dáng người cùng khuôn mặt đều so với Trầm Lệ Đề kém hơn một chút,

nhưng này một thân quen thuộc chức nghiệp trang, quen thuộc khí chất, đều làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy một tia đập vào mặt mà đến thân thiết cảm, cũng làm cho hắn kìm lòng không được nhớ tới Trầm Lệ Đề.

Ở trên máy bay, nàng có phải hay không cũng là như vậy đẩy toa ăn nho nhã lễ độ, ngọt bộ dáng đâu?

“Nước.” Hạ Vân Kiệt trong lòng nghĩ, miệng bật thốt lên nói.

Nay đầu năm nay nước trái cây cái gì đều là đủ loại chất phụ gia cùng nước pha chế rượu đứng lên, Hạ Vân Kiệt cũng là tình nguyện uống nước.

Tiếp viên hàng không nghe vậy rất cẩn thận cấp Hạ Vân Kiệt rót chén nước, sau đó lại cấp Tiểu Liên đổ chén quả táo nước.

Nhìn tiếp viên hàng không thật cẩn thận, đổ thủy khi trên mặt đều còn không quên mang theo ngọt ngào mỉm cười, Hạ Vân Kiệt trong lòng không khỏi sinh ra một tia rất kỳ quái ý niệm trong đầu, vì cái gì trong hiện thực Trầm Lệ Đề ngôn hành cử chỉ cùng tiếp viên hàng không ngôn hành cử chỉ tương phản lớn như vậy đâu?

Bất quá này ý niệm trong đầu cũng chỉ ở Hạ Vân Kiệt trong đầu chợt lóe rồi biến mất, Trầm Lệ Đề thật muốn giống tiếp viên hàng không như vậy đổ cái nước đều phải thật cẩn thận, mặt tại chức nghiệp tính mỉm cười, phỏng chừng một hai lần hắn còn cảm thấy cử không sai, thời gian dài quá, hắn khẳng định không thích ứng.

Trong lòng nghĩ, tiếp viên hàng không đã muốn đẩy toa ăn, lắc mông chi theo hắn bên người đi qua đi.

“Ta như thế nào miên man suy nghĩ ” Gặp tiếp viên hàng không đẩy toa ăn đi rồi, Hạ Vân Kiệt đột nhiên ý thức lại

đây chính mình hôm nay tựa hồ nghĩ đến có điểm hơn.

“Tiểu thư, ngươi thật xinh đẹp, ta có thể hỏi của ngươi số điện thoại sao?” Đang lúc Hạ Vân Kiệt âm thầm lắc đầu khi, phía sau cách đó không xa truyền đến một nam tử có chút ngả ngớn thanh âm.

Hạ Vân Kiệt không khỏi hơi hơi nhíu mày, theo thanh âm truyền đến phương hướng quay đầu nhìn lại. Chỉ thấy cách hắn hai hàng vị trí, có vị tuổi trẻ nam tử khóe môi nhếch lên tự cho là mê người mỉm cười, hai mắt có chút ngả ngớn nhìn tiếp viên hàng không.

Vị này nam tử lưu trữ đại bối tóc hình, tóc bọt đổ li thủy, mạt một bả tỏa sáng, một thân hàng hiệu, trên cổ tay còn mang theo cái kim quang lòe lòe Rolex kim biểu, hơn nữa nhân cũng bộ dạng coi như có điểm suất khí, cũng là nhân khuông cẩu dạng, miễn cưỡng xưng được với là một vị cao phú suất.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 171 : Anh hùng cứu mỹ nhân

Phỏng chừng cũng đang vì vậy nam nhân tự nhận là là cao phú suất, cho nên cho rằng thiên hạ nữ nhân chỉ cần hắn ngoắc ngoắc ngón tay, sẽ nhào vào hắn trong lòng. Trên thực tế đầu năm nay quả thật đủ một mặt theo đuổi cao phú suất nữ nhân, cho nên rất nhiều thời điểm Kim Lý Thành chỉ cần ngoắc ngoắc ngón tay còn có nữ nhân chủ động yêu thương nhung nhớ, này cũng dần dần làm cho hắn lòng tự tin chật ních, cho rằng thiên hạ nữ nhân đều không sai biệt lắm.

Hôm nay cũng không ngoại lệ, hắn đột nhiên đối vị này cho hắn đổ đồ uống tiếp viên hàng không có cảm giác, cũng liền không chút nào che dấu nội tâm ý tưởng, trực tiếp mở miệng tác cầu khởi số điện thoại.

Hiển nhiên vị này tiếp viên hàng không thường xuyên gặp được loại này cùng loại quấy rầy, cho nên nghe vậy cũng là không có bối rối hoặc là cấp sắc mặt cấp Kim Lý Thành xem, mà là như trước mặt tại chức nghiệp tính mỉm cười thấp giọng nói:“Thực xin lỗi tiên sinh, có cái gì cần ngài có thể tùy thời bảo ta, nhưng của ta tư nhân điện thoại cũng không phương tiện cho ngài.”

“Kia không biết ngươi chừng nào thì phương tiện cho ta đâu?” Kim Lý Thành khóe môi nhếch lên một tia xấu xa mỉm cười tiếp tục hỏi, chút không có gì ngượng ngùng.

“Thực xin lỗi, của ta tư nhân điện thoại chỉ cho ta bằng hữu.” Tiếp viên hàng không gặp Kim Lý Thành dây dưa không rõ, đôi mắt đẹp trung lóe ra một tia tức giận sắc, nhưng trên mặt lại như trước mang theo mỉm cười nói.

Nói xong sau, liền chuẩn bị đẩy toa ăn rời đi.

“Kia, bao nhiêu tiền tài năng trở thành bằng hữu của ngươi đâu?” Kim Lý Thành cũng không nghĩ đến ngỗ, ngược lại thân thủ cầm trụ tiếp viên hàng không cánh tay ngọc, hạ giọng hỏi.

“Tiên sinh thỉnh ngài tự trọng điểm!” Tiếp viên hàng không phỏng chừng cũng rất ít gặp qua Kim Lý Thành như vậy lặp lại dây dưa không rõ nam nhân, trên mặt tươi cười rốt cục thu liễm lên, âm thanh lạnh lùng nói.

“Tự trọng, ngươi đây là cái gì ý tứ? Ta bất quá chính là hỏi hạ ngươi số điện thoại mà thôi, ngỗi cái gì ngỗi a? Ngươi cho là tiếp viên hàng không cũng rất không…” Hướng đến từ tin tưởng chật ních Kim Lý Thành kiến tiếp viên hàng không mặt lạnh lùng gọi hắn tự trọng, sắc mặt không khỏi âm trầm xuống dưới trào phúng nói.

“Ngậm lại của ngươi điểu miệng!” Bất quá Kim Lý Thành nói còn chưa nói hoàn, một cái tiếng hét phẫn nộ chợt vang lên, tiếp theo khoang hạng nhất hành khách đều nhìn thấy một tiểu tử đứng lên, sau đó cũng không biết như thế nào đột nhiên thân mình chợt lóe, kia tiểu tử đã muốn đứng ở vừa rồi vị kia xuất khẩu đùa giỡn tiếp viên hàng không nam tử trước mặt.

Vốn cũng đã muốn đứng lên vị kia tự xưng “Chu dịch đại sư” nam tử, gặp Hạ Vân Kiệt một cái lắc mình đến Kim Lý Thành trước mặt, trong mắt không khỏi lóe ra một tia kinh ngạc sắc, lại lần nữa ngồi trở về.

“Tưởng anh hùng cứu mỹ nhân, ngươi chậm một bước nga.” Hứa Tố Nhã gặp bên người nam tử đứng lên lại ngồi trở về, thấp giọng nói.

“Xem ra xã hội này còn là không hề thiếu giống ta giống nhau tràn ngập chính nghĩa nam nhân.” Đại sư dõng dạc nói, nói xong ánh mắt có chút đăm chiêu nhìn phía Hạ Vân Kiệt.

Gặp Hạ Vân Kiệt đột nhiên nổi giận, Tiểu Liên trong mắt lóe ra vừa chờ mong vừa sợ khủng ánh mắt. Nàng rất rõ ràng Kiệt ca một khi tức giận, hậu quả thực nghiêm trọng.

Bất quá thực đáng tiếc, toàn bộ khoang hạng nhất, trừ bỏ Tiểu Liên, mọi người bao gồm vị kia “Chu dịch đại sư” Ở bên trong cũng chưa ý thức được điểm này. Nhất là vị kia xuất khẩu đùa giỡn tiếp viên hàng không Kim Lý Thành tự nhiên càng không thể có thể ý thức được điểm này.

Hắn phụ thân là một vị quan viên, mà hắn mẫu thân là một nhà công ty phía sau màn lão bản, có thể nói hắn Kim Lý Thành là hàm chứa chìa khóa vàng xuất thân, muốn tiền có tiền muốn quyền có quyền, hướng đến chỉ có hắn gọi người câm miệng phân, giống hôm nay như vậy bị người giận xích còn là đầu một hồi, trải qua ngắn ngủi sợ run sau, lập tức liền giận tím mặt nói:“Ngươi tính cái gì vậy? Lão tử sự tình ngươi quản được sao?”

Nói chuyện thời điểm, Kim Lý Thành muốn đứng lên, mới phát hiện an toàn mang còn không có cởi bỏ, vội vàng luống cuống tay chân cởi an toàn mang.

Hạ Vân Kiệt ánh mắt lạnh lùng nhìn Kim Lý Thành, thẳng đến hắn cởi bỏ an toàn mang, muốn đứng lên khi, mới một tay đặt tại bờ vai của hắn.

“Đau, đau chết mất, ngươi con mẹ nó mau buông tay a!” Hạ Vân Kiệt thủ vừa mới vừa ấn đi xuống, vừa rồi khí diễm còn thực kiêu ngạo Kim Lý Thành nhất thời tựa như giết heo bàn kêu thảm thiết lên.

“Nếu ngươi còn muốn muốn này chích bả vai trong lời nói, ngươi tốt nhất ngoan ngoãn cho ta hướng vị này tiếp viên hàng không xin lỗi, nếu không ta rất khó cam

đoan ngươi này bả vai xương cốt còn có thể bảo trì đầy đủ.” Hạ Vân Kiệt không chút nào bất vi sở động lạnh lùng nói.

“Ta con mẹ nó…… Hảo, hảo, ta xin lỗi!” Kim Lý Thành kiến Hạ Vân Kiệt không buông tay, còn muốn mạnh miệng, bất quá kia đau đến tựa hồ có thể nghe được xương cốt toái thanh sợ hãi rất nhanh liền chiếm thượng phong, hắn nói đến một nửa liền sửa lại miệng.

“Không sai, coi như gặp may mắn, nếu tái trì vài giây, ta nghĩ ngươi này bả vai chỉ sợ cũng muốn phế.” Hạ Vân Kiệt gặp Kim Lý Thành mở miệng cầu xin tha thứ, thế này mới buông ra tay thản nhiên nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt buông ra tay, Kim Lý Thành như lấy được đại xá, vội vàng đong đưa vài cái cánh tay, phát hiện đầu vai trừ bỏ có chút đau đớn nhưng còn hoàn hảo như lúc ban đầu, thế này mới thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Tiểu tử ngươi……” Bởi vì giải trừ nguy cơ, Kim Lý Thành lại không khỏi thói cũ nảy mầm, bình tĩnh mặt vừa định mắng Hạ Vân Kiệt, bất quá khi hắn ánh mắt chống lại Hạ Vân Kiệt lạnh như băng như kiếm ánh mắt, không biết vì cái gì đầu lưỡi liền thắt, câu nói kế tiếp cũng là cũng không dám nữa nói ra lời.

“Có chút nói ta không nghĩ nói lần thứ hai.” Hạ Vân Kiệt nhìn thẳng Kim Lý Thành, lạnh lùng nói.

Kim Lý Thành chưa từng chịu quá bực này nghẹn khuất, có nghĩ rằng tức giận, nhưng tâm tồn kiêng kị, huống hồ này phi cơ ở giữa không trung, thượng không thiên hạ không, mãn cabin người không một cái nhận thức, hắn tức giận trừ bỏ tự mình chuốc lấy cực khổ, còn có thể có cái gì này khác kết quả

“Thực xin lỗi.” Hảo hán không ăn trước mắt mệt, Kim Lý Thành cuối cùng còn là tâm không cam lòng tình không muốn cúi đầu hướng tiếp viên hàng không xin lỗi, xin lỗi hoàn sau liền mặt âm trầm không rên một tiếng ngồi ở chỗ ngồi.

Nơi này dù sao cũng là trên máy bay, Hạ Vân Kiệt gặp Kim Lý Thành cúi đầu xin lỗi, cũng sẽ không tái truy cứu, lại lần nữa về tới chính mình chỗ ngồi.

“Cảm ơn ngài tiên sinh.” Hạ Vân Kiệt vừa mới ngồi xuống, bên tai vang lên vị kia tiếp viên hàng không nói lời cảm tạ thanh âm.

“Hẳn là, hơn nữa ta bằng hữu trung cũng có làm không tỷ.” Hạ Vân Kiệt cười cười nói.

“Thật vậy chăng? Ngươi bằng hữu là cái nào hàng không công ty, nga, thực xin lỗi, có phải hay không hỏi hơn?” Tiếp viên hàng không gặp Hạ Vân Kiệt nói hắn cũng có bằng hữu là tiếp viên hàng không, không khỏi kinh hỉ nói.

“Sẽ không, với ngươi giống nhau cũng là Giang Nam hàng không công ty, bất quá nàng ở Giang Châu thị công tác.” Hạ Vân Kiệt nói

“Ở Giang Châu thị a, ta đây sẽ không nhận thức. Lại cảm ơn ngài tiên sinh, đây là của ta số điện thoại, nếu có thể trong lời nói có thể cho ta lưu cái dãy số sao?” Tiếp viên hàng không nghe nói hắn bằng hữu là ở Giang Châu thị, không khỏi có chút thất vọng lắc đầu, sau đó ở một tờ giấy viết xuống chính mình số điện thoại đưa cho Hạ Vân Kiệt, lại ửng đỏ mặt tác muốn hắn số điện thoại.

Đầu năm nay có một loại rất kỳ quái hiện tượng, mỹ nữ hướng nam nhân tác muốn số điện thoại, sẽ chỉ làm những người khác cảm thấy hâm mộ ghen tị, mà đương

sự cũng chỉ hội cảm thấy vinh hạnh cùng kiêu ngạo, tình hình chung hạ đều đã không chút do dự đem số điện thoại lưu cho mỹ nữ.

Cho nên tiếp viên hàng không lại là cấp tư nhân số điện thoại lại là tác muốn Hạ Vân Kiệt dãy số, nhìn xem trong cabin nam sĩ người người đều âm thầm hâm mộ không thôi, đồng thời cũng có chút đáng thương bị sửa chữa Kim Lý Thành.

Đồng dạng là nam nhân, này hai người đã bị đãi ngộ cũng là một cái ở trên trời một cái ở đất a!

Về phần Kim Lý Thành bản nhân lại vừa thẹn vừa hận, xanh mặt đem răng nanh cắn khanh khách vang, quyền đầu gắt gao nắm chặt, căn căn gân xanh bạo khởi.

“Con mẹ nó, đợi cho Xuân thành xem lão tử như thế nào thu thập ngươi” Kim Lý Thành trong mắt thấu bắn ra một cỗ tử ngoan sắc.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 172 : Xuân thành gặp cố nhân

Xuân thành bốn mùa như xuân, cho nên bị dự vì “Xuân thành”. Xuân thành là Vân Lĩnh tỉnh chính trị, kinh tế, văn hóa trung tâm, là cái hiện đại hoá đại đô thị, cũng là nước cộng hoà tây bộ trung tâm thành thị cùng du lịch, thương mậu thành thị.

Xuân thành sân bay ở nội thành, làm phi cơ rớt xuống sân bay khi đã là buổi chiều 4 giờ.

“Tiểu tử không sai a, anh hùng cứu mỹ nhân! Bất quá nghe kia tên khẩu âm hẳn là Xuân thành người địa phương, ngươi ngày này nếu muốn ở Xuân thành đùa nói tốt nhất cẩn thận một ít. Đây là của ta số điện thoại, thật muốn gặp gỡ phiền toái có thể gọi điện thoại cho ta.” Làm Hạ Vân Kiệt theo trên máy bay xuống dưới khi, vị kia người trẻ tuổi trước lạ sau quen địa vỗ Hạ Vân Kiệt bả vai nói. Nói xong còn đệ một tờ giấy cho hắn, mặt trên viết Cố Gia Hàng ba chữ cùng với số điện thoại !

“Cảm ơn ngươi Hàng ca, ngươi cũng không sai nha, liền như vậy một lát sau liền phao thượng như vậy một vị xinh đẹp tỷ tỷ.” Hạ Vân Kiệt đổ không nghĩ tới vị kia người đồng đạo cũng chính là Cố Gia Hàng tuy rằng là cái hoa hoa công tử, nhưng làm người cũng là chân thực nhiệt tình, nhưng lại sợ chính mình chịu thiệt, cố ý để lại cái số điện thoại cấp chính mình, một bên thu hồi số điện thoại, một bên hướng phía trước mặt cách ba bốn mét có hơn chậm rãi đi tới mĩ thiếu phụ cũng chính là Hứa Tố Nhã nhìn thoáng qua, thấp giọng nói.

Hiển nhiên vị kia Hứa Tố Nhã đã muốn hoàn toàn cùng Cố Gia Hàng thông đồng thượng, chính là Cố Gia Hàng muốn tìm Hạ Vân Kiệt nói chuyện, nàng chung quy là có

điểm mất mặt thấu đi lên, cho nên ở phía trước chậm rãi đi tới, cũng là đang đợi Cố Gia Hàng.

“Không có biện pháp, nam nhân mị lực giá trị cao cũng cử phiền. Bất quá, này nữ nhân trời sinh mị cốt, giá trị tuyệt đối ngâm.” Cố Gia Hàng nghe vậy rõ ràng trong lòng đắc ý phải chết, nhưng cố tình còn ra vẻ phiền không thắng phiền thấp giọng nói.

“Ha ha, quả thật!” Hạ Vân Kiệt lại nhìn thoáng qua Hứa Tố Nhã, kia thướt tha bóng dáng, liền ngay cả đi đường đều là mang theo một tia phong tao vị, làm cho hắn không khỏi tràn đầy đồng cảm.

“Tốt lắm, tiểu tử ta phải việc đi.” Gặp Hạ Vân Kiệt tràn đầy đồng cảm bộ dáng, Cố Gia Hàng cười đắc ý, lại vỗ vỗ Hạ Vân Kiệt bả vai cáo từ nói.

“Bất quá Hàng ca ngươi gần nhất giống như mệnh phạm đào hoa kiếp, còn là kiềm chế điểm hảo.” Gặp Cố Gia Hàng phải đi, Hạ Vân Kiệt do dự hạ nhắc nhở nói.

Tuy nói lấy hắn bản sự căn bản không cần Cố Gia Hàng hỗ trợ, nhưng người ta cố ý lưu cho hắn một chiếc điện thoại lại luôn xuất phát từ một mảnh hảo tâm, Hạ Vân Kiệt không thiếu được cũng phải hồi báo một chút.

“Tiểu tử ngươi khẳng định ghen tị đi, ca đi là đào hoa vận nhưng thật ra ngươi phải cẩn thận, bên người đã muốn có vị mỹ nữ, lại thông đồng thượng một vị tiếp viên hàng không!” Cố Gia Hàng nghe vậy đầu tiên là nao nao, bất quá rất nhanh sẽ không chấp nhận ôm đến Hạ Vân Kiệt bả vai thấp giọng nói hai câu, sau đó liền buông tay đuổi theo Hứa Tố Nhã.

Hắn đương nhiên không tin Hạ Vân Kiệt cùng hắn là một gã chân chính biết tướng thuật, huống chi tu luyện giả bởi vì nhiều năm tu luyện duyên cớ, trên người linh khí

dao động phức tạp, bọn họ mệnh so sánh với người thường muốn khó suy tính rất nhiều

Hạ Vân Kiệt gặp Cố Gia Hàng không tin chính mình cũng chỉ hảo theo hắn đi, dù sao đào hoa kiếp cũng không phải cái gì tử kiếp, lấy hắn bản sự muốn tưởng thoát khỏi hẳn là không phải cái gì vấn đề.

Tiểu Liên lão gia Thương Nhị là chân chính vùng núi, đại ba xe ở bàn sơn quốc lộ trung nhiễu lai nhiễu khứ, thẳng đến trời hoàn toàn tối mới đến Thương Nhị thị trấn, mà Tiểu Liên lão gia cũng là ở trong núi, cách thị trấn còn có ba bốn mấy giờ xe trình, nhưng lại đều là gập ghềnh nan khai sơn đạo, cho nên đêm đó hai người ở thị trấn ở cả đêm, ngày hôm sau mới tiếp tục nhích người đi Tiểu Liên gia.

“Mười mẫu hoa sen ngư thế giới, bán thành dương liễu phủ ban công.”

Hai ngày sau, Hạ Vân Kiệt một mình một người nhàn nhã hành tẩu ở bị dự vì Xuân thành “Lục bảo thạch” bên thúy hồ !

Lúc này đã là cuối mùa thu, thỉnh thoảng có thể nhìn đến hải âu theo trên mặt hồ xẹt qua.

Xuân thành hải âu tên là hồng miệng âu, đến từ bắc Siberia, theo hồ Baikal xuyên qua liên bang Nga cùng toàn bộ Trung Quốc đi vào Xuân thành qua mùa đông, sau tái tập thể phản hồi, là thu đông thúy bên hồ một đạo cảnh quan, ở thúy bên hồ còn chuyên môn lập có một tôn hải âu lão nhân pho tượng. Nghe nói hải âu lão nhân vẫn ở goá, mỗi ngày đều đã đến bên thúy hồ nuôi hải âu, hắn thân ảnh bị rất nhiều người quen thuộc, hải âu lão nhân qua đời sau, mọi người vì kỷ niệm hắn, ở bên thúy hồ thượng tạo này tôn pho tượng.

Thái dương quang huy chiếu vào trên mặt hồ, ba quang lân lân, thỉnh thoảng có thể nhìn đến hải âu mạnh mẽ thân ảnh trên mặt hồ thượng bay qua. Hạ Vân Kiệt một mình một người lẳng lặng ở bên thúy hồ đi tới.

Tiểu Liên mẫu thân bệnh căn trên cơ bản đã muốn bị Hạ Vân Kiệt chữa khỏi, chính là nhiều năm sinh bệnh, thân thể cũng là suy bại lợi hại, cũng dùng không thể mãnh dược, còn lại chỉ có thể dựa vào Hạ Vân Kiệt khai phương thuốc chậm rãi điều trị.

Đem Tiểu Liên mẫu thân bệnh trị tốt sau, Hạ Vân Kiệt liền rời đi nhà Tiểu Liên. Vốn Tiểu Liên là rất muốn làm một hồi hướng dẫn du lịch, bồi Hạ Vân Kiệt chung quanh đi một chút, bất quá Hạ Vân Kiệt lại lời nói dịu dàng cự tuyệt.

Không phải hắn không nghĩ có người làm hướng dẫn du lịch, cùng ngoạn, mà là nhiều nhiều người phân chi tiêu. Từ đến Vân Lĩnh sau, trừ bỏ vé máy bay là Trầm Tử Lương lấy lòng, còn lại khả tất cả đều là tự trả tiền a.

Khách sạn, ăn cơm, vé xe, ngắn ngủn hai ngày chi tiêu, cơ hồ đem Hạ Vân Kiệt hai ngàn đồng tiền thân gia dùng rớt một phần tư. Nay cách huyền môn đại hội mời dự họp ngày còn có ba ngày, khả hắn toàn bộ thân gia thêm đứng lên cũng chỉ có một ngàn ngũ, hắn thế nào còn dám tái chiêu cái hướng dẫn du lịch bồi ăn bồi uống bồi ngoạn a.

Đáng thương Tiểu Liên đương nhiên không biết Kiệt ca không cho nàng cùng là vì trong túi ngượng ngùng nuôi không nổi hướng dẫn du lịch, còn tưởng rằng hắn có an bài khác, hơn nữa hai người thân phận cách xa, cho nên cũng sẽ không dám kiên trì, đem Hạ Vân Kiệt đưa đến thị trấn, lại đem hắn đưa lên khai hướng Xuân thành đại ba xe sau thế này mới trong mắt rưng rưng theo hắn phất tay nói lời từ biệt.

Về phần Giang Châu, nàng là không cần lại đi. Hạ Vân Kiệt kính nể của nàng hiếu tâm, cũng đáng thương của nàng trải qua, ở đi nhà nàng trên đường hỏi nàng không ít sự tình, biết nàng trước kia học quá may, lớn nhất giấc mộng là có được một nhà thuộc loại chính mình trang phục điếm, cho nên cố ý gọi điện thoại làm cho Trầm Tử Lương giúp nàng hoàn thành này tâm nguyện.

Lấy Trầm Tử Lương tài lực giúp Tiểu Liên khai một nhà trang phục điếm tự nhiên là dễ dàng sự tình, mà Tiểu Liên không có mẫu thân xem bệnh cái này lớn chi sau, lại có Trầm Tử Lương cung cấp tài chính giúp nàng khai điếm, về sau tuy rằng không nhất định có thể phát đại tài, nhưng nghĩ đến quá thượng thoải mái tiểu tư lão bản nương cuộc sống hẳn là không có gì vấn đề.

Đi ở bên hồ, nhớ tới Tiểu Liên này đáng thương khả kính nữ hài tử rốt cục muốn quá thượng nàng sở hướng tới cuộc sống, Hạ Vân Kiệt không khỏi sờ sờ chính mình túi tiền, chính mình lại khi nào thì có thể giống người thường giống nhau, dựa vào chính mình tại chức tràng thượng cố gắng, quá thượng dễ chịu tiểu tư cuộc sống, không cần mỗi ngày căng thẳng sống đâu?

“Hạ lão sư!” Đang lúc Hạ Vân Kiệt cảm khái là lúc, phía sau truyền đến một tiếng kinh ngạc trung mang theo một tia không dám khẳng định quen thuộc thanh âm.

Hạ Vân Kiệt quay đầu hướng thanh âm truyền đến phương hướng nhìn lại, chỉ thấy bên thúy hồ cách đó không xa, Hoàng lão tiểu nữ nhi Hoàng Hương Di chính kinh nghi nhìn hắn, bên người nàng còn đứng một vị nữ tử tuổi tựa hồ so với nàng còn muốn lớn hơn vài tuổi, mặc giản lược nhưng không đơn giản, làn da trắng nuột, rất học giả khí chất.

“Hạ lão sư, thật sự là ngài nha!” Gặp quả thật là Hạ Vân

Kiệt, Hoàng Hương Di không khỏi một trận kinh hỉ, vội vàng bước nhanh đi rồi đi lên.

Hoàng Hương Di thân là hiệp hòa bệnh viện tâm huyết quản khoa chủ nhiệm thầy thuốc, quốc gia bảo vệ sức khoẻ cục chuyên gia. Lúc mới bắt đầu là một chút đều xem không hơn Hạ Vân Kiệt, cũng không tin tưởng Hạ Vân Kiệt, nhưng từ chính mắt thấy Hạ Vân Kiệt chữa khỏi nàng phụ thân kỳ quái bệnh, hơn nữa một đêm kia gần bằng vài cái mát xa liền đem Giang Nam tỉnh Triệu thư kí đầu gối lão thương chữa khỏi hơn phân nửa, ở nàng cảm nhận trung sớm đã thị Hạ Vân Kiệt vi phụ thân ân nhân cứu mạng, đương đại thần tiên sống.

“Nguyên lai là Hoàng chủ nhiệm a, Hoàng đại ca còn tạm được?” Hạ Vân Kiệt gặp là Hoàng lão tiểu nữ nhi, nhưng thật ra không khỏi nhớ tới Hoàng lão, quan tâm hỏi.

“Hảo, ta ba uống gần một tháng ngài khai trung thảo dược sau, hiện tại thân thể bổng cùng tiểu tử dường như, đi đường cũng không dùng quải trượng, vội vội vàng vàng. Duy nhất không tốt địa phương chính là luôn thường thường nhắc tới ngài, bất quá ngài cũng biết, thân phận của hắn có chút đặc thù, cũng không có thể giống người thường giống nhau tùy tiện nơi nơi đi lại.” Hoàng Hương Di trả lời.

“Thân thể tốt là tốt rồi, ngươi làm cho Hoàng đại ca phóng khoáng tâm, ngày còn rất dài, có rảnh ta sẽ đi kinh thành vấn an hắn.” Hạ Vân Kiệt gặp Hoàng Hương Di nói như vậy, cũng là không khỏi động một tia tưởng niệm loại tình cảm.

Đời này còn cho tới bây giờ không cùng người kết bái quá, Hoàng lão cũng là cái thứ nhất, cũng là hắn nhi khi cảm nhận trung anh hùng !

“Kia nói định rồi, ngươi khả nhất định phải trừu đã đến giờ kinh thành đến ngoạn, ta ba nghe được nhất định hội thực vui vẻ.” Hoàng Hương Di gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, không khỏi mừng rỡ nói.

“Ha ha, đó là nhất định, ta cùng Hoàng đại ca là bạn vong niên.” Hạ Vân Kiệt cười gật đầu nói.

“Hương Di, hay là vị này chính là Hạ lão sư trị công công quái bệnh sao?” Cùng Hoàng Hương Di cùng nhau vị kia trung niên phụ nữ vẫn đứng ở một bên dùng tò mò ánh mắt đánh giá Hạ Vân Kiệt, rốt cục nhịn không được chen vào nói nói.

“Xem ta, thiếu chút nữa đã quên giới thiệu. Vị này chính là phụ thân bạn vong niên Hạ Vân Kiệt Hạ lão sư, Hạ lão sư, vị này là ta đại tẩu Hàn Hải Bình, nàng là một gã Vân Lĩnh đại học giáo thụ.” Hoàng Hương Di gặp nàng kia hỏi, không khỏi có chút thất thố vỗ hạ chính mình cái trán vội vàng giới thiệu nói.

“Nguyên lai là Hàn giáo thụ, hạnh ngộ, hạnh ngộ.” Hạ Vân Kiệt nghe nói trước mắt vị này rất học giả khí chất nữ tử nguyên lai là Hoàng lão con dâu, trong mắt lóe ra một tia kinh ngạc, chủ động hướng Hàn Hải Bình thân thủ chào hỏi nói.

“Nguyên lai ngài chính là công công thường xuyên nhắc tới Hạ lão sư, Bồi Hạo cùng ta trước trận còn tại nhắc tới khi nào thì có cơ hội hướng ngài giáp mặt nói thanh tạ, không nghĩ tới hôm nay ở trong này có thể gặp được ngài” Hàn Hải Bình nắm Hạ Vân Kiệt tay, vẻ mặt kinh hỉ nói.

“Hoàng Bồi Hạo là ta đại ca, cũng là Vân Lĩnh tỉnh tỉnh ủy thư kí, hắn cùng ta nhị ca, Tam ca đều vẫn muốn làm mặt hướng ngài nói tiếng cảm ơn, bất quá lại sợ quấy rầy ngài thanh tịnh.” Hoàng Hương Di là chính mắt thấy

đến Hạ Vân Kiệt thần kỳ một mặt, cho nên trong lòng đối Hạ Vân Kiệt kính sợ so với Hàn Hải Bình cũng là hơn rất nhiều, cũng biết hắn là vị đại ẩn cho thị thần tiên sống, phỏng chừng không cần thiết chỉ biết Hoàng gia lão đại là ai cùng với thân phận của hắn, cho nên nghe vậy ở bên cạnh bổ sung giải thích nói, nhưng thật ra không có chút khoe ra ý tứ.

Còn đừng nói Hạ Vân Kiệt thật đúng là không biết Hoàng lão nhi nữ tình huống, nay nghe Hoàng Hương Di như vậy nhất giải thích, mới biết được Vân Lĩnh tỉnh tỉnh ủy thư kí dĩ nhiên là Hoàng lão con lớn nhất, trong lòng không khỏi âm thầm cảm khái, quả nhiên là hổ phụ vô khuyển tử a này lão đại đã muốn là một tỉnh tỉnh ủy thư kí, không biết lão nhị cùng lão tam lại là cái gì thân phận chức vị?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 173 : Não nham

Hạ Vân Kiệt chính cảm khái là lúc, một vị trẻ tuổi nam tử tướng mạo bình thường, nhưng trên người lại lộ ra một tia có được lương hảo giáo dưỡng khí chất, trong tay cầm hai bình nước đã đi tới.

“Cô cô, mụ mụ, uống nước đi.” Tuổi trẻ nam tử nói xong đem thủy đưa cho Hoàng Hương Di cùng Hàn Hải Bình, một đôi hữu thần ánh mắt cũng không từ tự chủ mà dẫn dắt ti nghi hoặc kinh ngạc sắc nhìn về phía Hạ Vân Kiệt.

Bên thúy hồ du khách khả năng không biết trước mắt này hai vị trung niên phụ nữ là ai, nhưng tuổi trẻ nam tử lại rõ ràng bất quá. Này hai vị phụ nữ thật là không phải cái gì bình thường dân chúng, lại như thế nào hội cùng một vị tố không nhận thức người trẻ tuổi có nói có cười đâu? Hơn nữa hắn cô cô xem người trẻ tuổi kia ánh mắt rõ ràng lộ ra một tia tôn kính ý. Cái này càng không thể tư nghị.

Người trẻ tuổi rất rõ ràng hắn cô cô xưa nay trong khung có cỗ phần tử trí thức thanh cao, liền bởi vì này phân thanh cao, nàng thậm chí lựa chọn theo y mà không phải theo chính, vì chính là không nghĩ làm cho người ta cho rằng nàng là dựa vào gia tộc mà lên vị, mà là dựa vào chính mình. Đương nhiên cho dù nàng theo y, nàng còn là bãi không ra kia hiển hách thân phận.

“Hắn nhất định là Hoàng đại ca tôn tử đi?” Hạ Vân Kiệt gặp tuổi trẻ nam tử dùng nghi hoặc kinh ngạc ánh mắt nhìn chính mình, cười đối Hoàng Hương Di nói.

“Hoàng đại ca tôn tử?” Tuổi trẻ nam tử nghe vậy đương trường mặt liền suy sụp xuống dưới.

Lời này nói chẳng phải là chính mình cũng thành đối

phương tôn tử bối ? Nhưng đối mới vừa rồi bao nhiêu tuổi nha?

“Đúng vậy, đây là đại ca của ta tiểu nhi tử Hoàng Xương Vũ.” Hoàng Hương Di cười gật gật đầu, sau đó hướng Hoàng Xương Vũ nói:“Xương vũ, còn không mau gặp qua ngươi gia gia kết nghĩa đệ đệ Hạ lão sư.”

Hoàng lão thân phân không giống tầm thường, Hạ Vân Kiệt lại là một vị thực đặc thù nhân vật, cho nên có liên quan hai người quen biết kết nghĩa, trừ bỏ Hoàng lão cùng hắn tử nữ biết, đối con cháu bối cũng là không cố ý nhắc tới, cho nên Hoàng Xương Vũ cũng là không biết Hạ Vân Kiệt người này, nay gặp cô cô nói như vậy, không khỏi hoàn toàn mộng ở, gia gia huynh đệ kết nghĩa, điều này sao có thể đâu? Gia gia nhưng là nước cộng hoà khai quốc tướng quân a? Hắn lại là cái gì thân phận? Lại mới bao nhiêu tuổi !

“Ngươi đứa nhỏ này, phát cái gì lăng đâu? Hạ lão sư không chỉ có là ngươi gia gia kết nghĩa đệ đệ, cũng là ngươi gia gia ân nhân cứu mạng đâu!” Hàn Hải Bình gặp chính mình con trai sững sờ, không khỏi trách cứ nói.

“Ha ha, không có việc gì, bất quá……” Hạ Vân Kiệt cũng là có thể hoàn toàn lý giải Hoàng Xương Vũ phản ứng, dù sao chính mình rất tuổi trẻ, gặp Hàn Hải Bình trách cứ chính mình con trai, vội vàng cười khoát tay nói, bất quá nói đến một nửa lại đột nhiên hơi hơi nhíu hạ mày, ánh mắt nhìn chăm chú nhìn chằm chằm Hoàng Xương Vũ đánh giá.

“Hạ lão sư, thực xin lỗi, Xương Vũ là chúng ta Hoàng gia lão yêu, từ nhỏ bị nuông chiều, cho nên……” Gặp Hạ Vân Kiệt cau mày nhìn Hoàng Xương Vũ, Hoàng Hương Di còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt không hài lòng Hoàng Xương Vũ vô lễ, vội vàng nói xin lỗi nói, nói khi còn

không vong hướng Hoàng Xương Vũ nháy mắt.

“Này thực không có gì, mọi người đều là người trẻ tuổi, ta hoàn toàn có thể lý giải, Hoàng chủ nhiệm không cần để ý.” Hạ Vân Kiệt không đợi Hoàng Hương Di nói xong liền xua tay ngắt lời nói.

“Hạ lão sư ngài còn là bảo ta tên đi, ngài bảo ta chủ nhiệm ta thì không dám.” Hoàng Hương Di gặp Hạ Vân Kiệt há mồm ngậm miệng Hoàng chủ nhiệm, trong lòng có chút bất an nói.

Tuy rằng lúc mới bắt đầu nàng là hoàn toàn không thể nhận Hạ Vân Kiệt thân phận, nhưng nay nàng sớm đã tâm phục khẩu phục, thực đem hắn làm phụ thân huynh đệ kết nghĩa đến đối đãi.

Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến điểm gật đầu, ánh mắt lại nhìn từ trên xuống dưới Hoàng Xương Vũ, đem Hoàng Xương Vũ đánh giá trong lòng sợ hãi, vội vàng thân thủ nói:“Hạ lão sư thực xin lỗi, ngài thật sự rất tuổi trẻ, cho nên trong lúc nhất thời không có thể”

“Không quan hệ.” Hạ Vân Kiệt thân thủ cùng Hoàng Xương Vũ cầm, sau đó hơi nhíu mày hỏi:“Ngươi gần nhất sáng sớm có phải hay không thường xuyên có đau đầu bệnh trạng?”

Hoàng Hương Di là thầy thuốc, hơn nữa nàng tối rõ ràng Hạ Vân Kiệt thần kỳ y thuật, gặp Hạ Vân Kiệt đột nhiên hỏi Hoàng Xương Vũ hay không có đau đầu bệnh trạng, sắc mặt không khỏi đại biến, vội vàng nói:“Xương Vũ có phải hay không có loại tình huống này, ngươi thành thật trả lời, ngàn vạn đừng việc không đáng lo?”

Hàn Hải Bình ngay từ đầu gặp Hạ Vân Kiệt đột nhiên hỏi chính mình con trai có hay không đau đầu bệnh trạng, chỉ là có chút kinh ngạc, cũng là không chân chính để ở

trong lòng, nay gặp Hoàng Hương Di sắc mặt đại biến sốt ruột bộ dáng, thế này mới có chút khẩn trương bất an đứng lên, nhìn con trai nói:“Xương Vũ, ngươi gần nhất người có không thoải mái sao?”

“Không có gì a, chỉ là có chút rất nhỏ đau đầu, tỉnh lại rời giường sau sẽ không có. Phỏng chừng là gần nhất có chút mệt nhọc, nghỉ ngơi một đoạn thời gian sẽ không có việc gì. Bất quá Hạ lão sư ngài là làm sao thấy được ? Này cũng quá thần kỳ !” Hoàng Xương Vũ vẻ mặt không thể tưởng tượng nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

Gặp Hoàng Xương Vũ quả thực có đau đầu bệnh trạng, Hàn Hải Bình ngay từ đầu cũng là vừa cảm khiếp sợ lại bất an, bất quá Hoàng Xương Vũ thân mình vẫn cường tráng, lại thấy hắn nói tỉnh lại sau sẽ không sự, có thể là mệt, thế này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, thầm oán nói:“Ngươi đứa nhỏ này, về sau phải chú ý điểm, đừng tưởng rằng chính mình tuổi trẻ là có thể tùy tiện thức đêm, may mắn Hạ lão sư đề……”

Nhưng Hoàng Hương Di là thầy thuốc, cũng biết rõ Hạ Vân Kiệt chi thần kì, gặp Hoàng Xương Vũ quả thực có đau đầu bệnh trạng, tâm tình cũng là càng phát ra trầm trọng cùng bất an, không đợi Hàn Hải Bình nói xong liền ngắt lời nói:“Nói bừa cái gì? Ngươi tuổi còn trẻ, cho dù mệt nhọc, ngủ một giấc nên khôi phục cũng sớm khôi phục, lại như thế nào hội thường xuyên sáng sớm đứng lên đau đầu? Ngươi đứa nhỏ này, đừng tưởng rằng chính mình tuổi trẻ liền không sao cả, thân thể có vấn đề cũng không đi bệnh viện kiểm tra!”

Trách cứ Hoàng Xương Vũ một chút sau, Hoàng Hương Di thế này mới vẻ mặt lo lắng nhìn về phía Hạ Vân Kiệt hỏi:“Hạ lão sư, Xương Vũ thường xuyên sáng sớm tính đau đầu, có thể hay không là lô nội dài quá……”

“Ân, ấn đường biến thành màu đen, não bộ khí huyết

lưu động không khoái, tám chín phần mười là não bộ dài quá u.” Hạ Vân Kiệt thần sắc gật gật đầu nói, khẳng định Hoàng Hương Di đoán rằng.

“Cái gì? Não nham? Điều này sao có thể?” Hàn Hải Bình nghe vậy nhất thời sắc mặt trắng bệch kinh hô.

“Hạ lão sư, điều này sao có thể đâu? Ta năm nay mới 24 tuổi, ngài nhưng đừng nói lung tung!” Hoàng Xương Vũ nghe vậy sắc mặt cũng nháy mắt tái nhợt vài phần, hoảng hốt dưới bật thốt lên nói.

“Câm miệng!” Hoàng Hương Di gặp Hoàng Xương Vũ thế nhưng giáp mặt nói Hạ Vân Kiệt nói lung tung nói, không khỏi gấp đến độ bật thốt lên huấn trách mắng.

“Hương Di không quan hệ, mặc kệ có hay không vấn đề, đi bệnh viện kiểm tra một chút liền nhất thanh nhị sở.” Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra có thể lý giải Hoàng Xương Vũ lúc này tâm tình, dù sao mới 24 tuổi, đột nhiên mạc danh kỳ diệu bị người ta nói bị não nham, mặc cho ai nhất thời nửa khắc cũng vô pháp nhận. Lại nói tiếp, Hoàng Xương Vũ không có trực tiếp miệng vỡ mắng chửi người, hoảng hốt dưới còn không quên dùng kính ngữ, đã muốn xem như không sai.

“Đúng, đúng, đi bệnh viện kiểm tra một chút liền rõ ràng.” Cứ việc Hàn Hải Bình cho rằng Hạ Vân Kiệt chẩn đoán không thể tưởng tượng đến không thể tin tưởng, nhưng dù sao sự tình quan con trai tánh mạng, nàng cũng là vạn vạn không dám điệu cho khinh tâm, nghe vậy việc gật đầu không ngừng nói.

Hoàng Hương Di tuy rằng đối Hạ Vân Kiệt tin tưởng mười phần, nề hà não lựu không phải bình thường tật bệnh, nhìn không thấy sờ không được, nay Hoàng Xương Vũ lại chính là có một chút đau đầu rất nhỏ bệnh trạng, chỉ bằng Hạ Vân Kiệt một câu, nàng cũng không

hảo phi nói cháu trai bị não nham, cho nên gặp Hàn Hải Bình nói như vậy, đành phải mặt mang xin lỗi đối Hạ Vân Kiệt nói:“Hạ lão sư, không phải chúng ta không tin ngài chẩn đoán, mà là……”

“Ta có thể lý giải. Đi thôi, có chuyện gọi điện thoại cho ta, ta còn sẽ ở Xuân thành ngoạn hai ngày.” Hạ Vân Kiệt ngắt lời nói.

“Nguyên lai Hạ lão sư đến Xuân thành du lịch a, Hạ lão sư là lần đầu tiên đến Xuân thành sao?” Hoàng Hương Di nghe nói Hạ Vân Kiệt là tới du lịch, có chút kinh ngạc nói.

“Đúng vậy.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu.

“Kia Hạ lão sư đối Xuân thành khẳng định không quen tất, nếu không ta bồi ngài chung quanh đi một chút nhìn xem?” Hoàng Hương Di nghe nói Hạ Vân Kiệt là lần đầu tiên đến Xuân thành, trong lòng không khỏi vừa động nói.

“Không cần, không cần, ngươi còn là sớm điểm mang Xương Vũ đi bệnh viện làm kiểm tra đi, ta chính mình một người hạt cuống tựu thành.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy vội vàng xua tay nói.

Tuy rằng nói Hạ Vân Kiệt cũng quả thật cần một cái quen thuộc Xuân thành nhân cùng nơi nơi đi một chút nhìn xem, khả Hoàng Hương Di dù sao thượng tuổi, làm cho nàng cùng chính mình hạt cuống, Hạ Vân Kiệt lại khẳng định là cả người không được tự nhiên.

“Xem ta đều lão hồ đồ, ta không thích hợp, ta không thích hợp. Như vậy Hạ lão sư, ta gọi điện thoại bảo ta cháu gái lại đây bồi ngài chung quanh đi dạo.” Hoàng Hương Di gặp Hạ Vân Kiệt xua tay cự tuyệt, cũng đột nhiên ý thức được chính mình thượng tuổi, cùng một

người trẻ tuổi cuống quả thật không thích hợp, chẳng sợ hắn bối phận so với nàng cao hơn nữa.

“Thực không cần, Xương Vũ sự tình quan trọng hơn, các ngươi còn là trước việc chính mình đi.” Hạ Vân Kiệt lại cự tuyệt nói.

Thật sự là trong túi ngượng ngùng a, đến một vị nữ hài tử, hắn thật đúng là ngượng ngùng làm cho đối phương bồi ăn bồi uống bồi ngoạn còn giúp việc trả tiền, đương nhiên nếu đổi thành Hoàng Xương Vũ, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra cử vui. Vừa đến Hoàng Xương Vũ là nam sinh, lại là vãn bối, làm cho hắn bồi ăn bồi uống bồi ngoạn mặt khác còn giúp việc trả tiền, Hạ Vân Kiệt sẽ không ngượng ngùng, thứ hai theo vừa rồi Hoàng Xương Vũ ngôn hành cử chỉ, cùng với hắn tướng mạo đến xem, hắn là cái bản chất không sai người trẻ tuổi, chỉ tiếc cũng là bị não nham, cần lập tức đi bệnh viện kiểm tra một phen, bằng không Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra tưởng điểm danh làm cho hắn cùng chung quanh đi dạo, thuận tiện cũng tỉnh điểm chi.

“Kia, Hạ lão sư chúng ta trước thất bồi, trì chút ta làm cho đại ca gọi điện thoại cho ngài. Hắn là Vân Lĩnh địa chủ, ngài đã tới, hắn khẳng định là muốn tẫn dưới chủ chi nghị.” Gặp Hạ Vân Kiệt lại cự tuyệt, Hoàng Hương Di nhưng thật ra không tốt tái miễn cưỡng, đành phải mặt mang xin lỗi nói, nói xong, lại theo giỏ xách lấy ra một tờ danh thiếp hai tay đưa cho Hạ Vân Kiệt nói:“Hạ lão sư đây là của ta danh thiếp, ngài ở Xuân thành có chuyện gì, ngàn vạn phải nhớ đánh cho ta điện thoại.”

“Đi, cảm ơn Hương Di.” Hạ Vân Kiệt tiếp nhận danh thiếp nhìn thoáng qua, sau đó gật gật đầu nói.

“Hạ lão sư khách khí, chúng ta đây trước thất bồi.” Hoàng Hương Di ba người hướng Hạ Vân Kiệt khách khí nói lời từ biệt.

Ba người đi rồi, Hạ Vân Kiệt một mình một người tiếp tục ở bên thúy hồ đi dạo, trong lòng không khỏi cảm khái thế giới này thật đúng là nhỏ, không nghĩ tới ở trong này đều có thể gặp gỡ Hoàng lão người nhà.

Về phần Hoàng Xương Vũ sự tình, Hạ Vân Kiệt cũng đã không hề suy nghĩ nó. Vừa rồi bắt tay là lúc, Hạ Vân Kiệt đã muốn âm thầm phân ra một tia vu lực tham nhập Hoàng Xương Vũ huyết mạch, đã muốn phát hiện hắn não bộ huyết mạch vận hành có vấn đề, khẳng định dài quá u.

Chính là này bệnh nhìn không thấy sờ không được, Hạ Vân Kiệt cũng không thể không nên nói hắn được não nham, hết thảy chỉ có chờ hắn đi bệnh viện kiểm tra, chỉ cần bệnh viện dụng cụ thiết bị không ra vấn đề, này bệnh tình tự nhiên liền tra ra manh mối.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 174 : Kiểm tra kết quả

Vân Lĩnh tỉnh nhân dân bệnh viện, thần kinh khoa chủ nhiệm văn phòng, Lưu Văn Thư chủ nhiệm nhìn trên tường ngọn đèn hạ não bộ hình ảnh đồ, cau mày, thần sắc ngưng trọng.

Tỉnh ủy thư kí công tử a, chuyện này nên như thế nào mở miệng đâu?

Não bộ ct làm, từ cộng hưởng hiển giống cũng làm, kiểm tra đo lường kết quả không một không hiện kì Hoàng Xương Vũ lô nội dài quá u.

Nhìn Lưu Văn Thư chau mày, thần sắc ngưng trọng, đẩy cửa vào Hàn Hải Bình, Hoàng Hương Di còn có Hoàng Xương Vũ trong lòng không khỏi mạnh trầm xuống. Hàn Hải Bình lại lo lắng khẩn trương thanh âm đều nhịn không được run run đứng lên:“Lưu chủ nhiệm, kiểm tra kết quả thế nào?”

“Này……” Lưu Văn Thư nghe vậy thần sắc khó xử nhìn về phía Hoàng Xương Vũ, hắn không biết chuyện này có phải hay không có thể trước mặt Hoàng Xương Vũ mặt nói.

“Lưu chủ nhiệm, đây là bệnh tình của ta, ta có biết chuyện quyền, ngươi chỉ để ý nói tốt.” Hoàng Xương Vũ gặp Lưu Văn Thư thần sắc khó xử nhìn về phía chính mình, một lòng nháy mắt không không chịu thua kém kịch liệt nhảy lên lên, thủ hạ ý thức dùng sức cầm lấy chính mình góc áo, tận lực làm cho chính mình có vẻ trấn định một ít, mà không đến mức thất kinh.

Não nham a, lại có vài người có thể thản nhiên đối mặt, càng đừng nói Hoàng Xương Vũ năm nay mới 24 tuổi, còn có bó lớn thanh xuân thì giờ.

“Lưu chủ nhiệm, Xương Vũ nói rất đúng, hắn có biết chuyện quyền, ngươi chỉ để ý nói đi, chúng ta có chuẩn bị tâm lý.” Hoàng Hương Di cũng là một gã thầy thuốc, tuy rằng hàng năm nàng đều đã chính mắt thấy rất nhiều bệnh nhân được trọng chứng buông tay rời đi, thời gian dài quá cũng dần dần trở nên tập mãi thành thói quen, nhưng hôm nay chuyện này lại đề cập đến nhà mình cháu trai, Hoàng Hương Di nói chuyện bây giờ là nhiên lần nữa muốn cho chính mình có vẻ bình tĩnh, nhưng thanh âm còn là nhịn không được có chút run run.

Não nham, thân là một gã tâm huyết quản chủ nhiệm thầy thuốc, nàng so với Hoàng Xương Vũ cùng Hàn Hải Bình rõ ràng hơn này ý nghĩa cái gì !

Đầu óc, đó là nhân thể tối phức tạp vị trí, chẳng sợ y học phát đạt đến hôm nay bực này trình độ, đầu óc đối với y học vẫn đang là cái vô cùng phức tạp mê. Mở ra đầu, ai cũng không dám khẳng định cuối cùng kết quả sẽ là cái gì !

Lưu Văn Thư không trả lời, mà là đem ánh mắt đầu hướng về phía Hàn Hải Bình.

Nàng là Hoàng Xương Vũ mẫu thân, cũng là tỉnh ủy thư kí phu nhân, Lưu Văn Thư cũng thiết yếu hỏi cùng tôn trọng của nàng ý kiến.

“Ngươi chỉ để ý nói đi Lưu chủ nhiệm.” Hàn Hải Bình hít sâu một hơi, nói, nhưng của nàng mười ngón đã muốn gắt gao khấu vào thịt.

Hoàng Xương Vũ là của nàng tiểu nhi tử, cũng là nàng tối sủng ái con trai, nàng không dám tưởng tượng nếu hắn bị não nham, nàng hẳn là làm sao bây giờ? Hiện tại nàng chỉ có thể kí hy vọng theo Lưu Văn Thư trong miệng có thể bính ra kiểm tra kết quả lương hảo linh tinh

trong lời nói, tuy rằng loại này khả năng tính hiện tại xem ra rất nhỏ, nhưng không có thể theo Lưu Văn Thư trong miệng chính tai nghe được, nàng tổng chưa từ bỏ ý định, luôn tồn một phần may mắn.

“Kiểm tra kết quả kinh vài chuyên gia hội chẩn thảo luận, bước đầu phán định vì nhiều hình tính giao chất mẫu tế bào lựu.” Lưu Văn Thư gặp Hàn Hải Bình cũng nói như vậy, đành phải cũng hít sâu một hơi, thanh âm trầm trọng nói.

Cái gì nhiều hình tính, cái gì giao chất mẫu tế bào, Hàn Hải Bình nghe không hiểu, nhưng nàng lại nghe không hiểu cuối cùng một chữ “Lựu” Ý nghĩa cái gì, vừa nghe đến Lưu Văn Thư thầy thuốc trong miệng bính ra “Lựu” Tự, Hàn Hải Bình cả người đều nhịn không được run run đứng lên, rốt cuộc không có biện pháp bảo trì bình tĩnh, nói:“Lưu chủ nhiệm, ngươi tin tưởng không nhìn lầm sao? Con ta còn như vậy tuổi trẻ, như thế nào khả năng hội não lựu đâu?”

Nói xong Hàn Hải Bình nước mắt liền nhịn không được mới hạ xuống.

Hoàng Xương Vũ tuy rằng theo vừa rồi Lưu Văn Thư biểu tình đã muốn đoán được kết quả chỉ sợ không phải tốt lắm, nhưng nghe đến “Lựu” Này tự cả người cũng lập tức ngốc ở.

Hắn rất khó nhận chính mình thế nhưng thực được não lựu trước kia nghe được cái gì “U” “Ung thư” Cái gì, tổng cảm giác cách chính mình thực xa xôi, cũng không nghĩ đến hôm nay chính mình lại thành loại này bệnh chủ nhân.

“Lưu, Lưu chủ nhiệm, các ngươi chân thật chẩn là nhiều hình tính giao chất mẫu tế bào lựu sao?” Hoàng Hương Di cũng hoàn toàn bị Lưu Văn Thư thầy thuốc trong

miệng nói ra chẩn đoán kết quả cấp dọa ở, cả người sắc mặt trở nên trắng bệch trắng bệch, nhưng thân là thầy thuốc nàng không có giống Hàn Hải Bình giống nhau rối rắm cùng Hoàng Xương Vũ có hay không não lựu, nàng biết Hoàng Xương Vũ thân là tỉnh ủy thư kí con trai, bệnh viện nếu không có trải qua nhiều phương diện nghiệm chứng, là vạn vạn không dám mạo muội nói Hoàng Xương Vũ bị não lựu. Hiện tại Hoàng Hương Di chỉ kí hy vọng ở não lựu loại hình, thầy thuốc xuất hiện lầm chẩn.

Hoàng Hương Di là thầy thuốc, nàng biết nhiều hình tính giao chất mẫu tế bào lựu lại xưng ác tính tinh hình tế bào lựu, là xâm nhập tối cường, phân hoá kém cỏi nhất giao chất lựu, loại này lựu thể sinh trưởng rất nhanh, phân bố phức tạp, theo phát bệnh đến liền chẩn bình thường cũng liền ba bốn tháng, hơn nữa cho dù mổ cũng căn bản không thể trị tận gốc, là thuộc loại khó nhất xử lý độ cao u ác tính, thuật sau sinh tồn kì chỉ có sáu tháng đến một năm.

“Kinh chúng ta thần kinh não khoa nhiều vị chuyên gia hội chẩn, nhiều hình tính giao chất mẫu tế bào lựu khả năng tính phi thường lớn, cho nên các ngươi phải có chuẩn bị tâm lý.” Lưu Văn Thư thần sắc trầm trọng trả lời.

“Nhiều hình tính giao chất mẫu tế bào lựu là cái gì ý tứ? Có phải hay không loại này u thực nghiêm trọng?” Rơi lệ trung Hàn Hải Bình nghe được Hoàng Hương Di cùng Lưu Văn Thư đối thoại, trong đầu dâng lên càng mạnh liệt điềm xấu cảm giác, chịu đựng trong đầu sợ hãi, lại lần nữa chiến thanh âm hỏi.

Lưu Văn Thư nghe vậy đem cố vấn ánh mắt đầu hướng Hoàng Hương Di, hắn gặp Hàn Hải Bình cảm xúc kích động, không biết có nên hay không chi tiết trả lời vấn đề này.

Hoàng Hương Di không có cấp Lưu Văn Thư chủ nhiệm thầy thuốc gì nêu lên, mà là lạc nước mắt ôm Hàn Hải Bình một chút, sau đó buông tay lại đi đến còn tại cố gắng khắc chế chính mình, tận lực biểu hiện ra nam tử hán dũng khí cùng kiên cường cháu trai trước mặt, gắt gao ôm hắn, nói:“Đứa nhỏ, ngươi phải kiên cường ta hiện tại cho ngươi ba ba đánh cái điện thoại.”

“Cô cô, ta sẽ !” Hoàng Xương Vũ gắt gao cầm quyền đầu, nhưng một lòng cũng đã trầm đến không đáy vực sâu.

Hắn biết rõ cô cô thân phận, nàng là một gã thầy thuốc, nếu loại này u dễ dàng chữa khỏi trong lời nói, nàng khẳng định sẽ không biểu hiện ra như vậy tuyệt vọng biểu tình.

Hàn Hải Bình tâm tình đồng dạng trầm đến không đáy vực sâu, nhưng thấy con trai nắm chặt quyền đầu kiên cường bộ dáng, trong lòng tuy rằng như đao cát bình thường đau đớn, nhưng còn là cố nén ở nước mắt, ngược lại hiện ra vài phần bình tĩnh đến, đi qua đi nắm chặt con trai tay trấn an nói:“Đứa nhỏ, không có việc gì, ngươi ba ba nhất định hội nghĩ biện pháp cho ngươi an bài tốt nhất não ngoại khoa thầy thuốc.”

“Ân.” Hoàng Xương Vũ nắm mẫu thân lạnh như băng mà phát run tay, nước mắt rốt cục nhịn không được mới hạ xuống.

Hắn lo lắng cho mình thân thể, hắn càng lo lắng một khi chính mình đi rồi, hắn mẫu thân lại như thế nào kiên cường cuộc sống đi xuống.

Hoàng Hương Di không có ở trong văn phòng gọi điện thoại, mà là đi ra văn phòng sau mới cho nàng ca ca Hoàng Bồi Hạo gọi điện thoại.

“Hương Di có chuyện gì sao? Ta hiện tại chính việc.” Điện thoại tiếp khởi sau, bên trong truyền đến đại ca Hoàng Bồi Hạo thanh âm.

Nghe được đại ca Hoàng Bồi Hạo thanh âm, vừa rồi cường trang kiên cường Hoàng Hương Di rốt cục nhịn không được thấp giọng nức nở lên.

“Hương Di, ngươi khóc? Đến tột cùng đã xảy ra sự tình gì? Mau nói cho ta biết!” Hoàng Bồi Hạo nghe được trong điện thoại truyền đến muội muội tiếng khóc, dù là hắn thân là một cái tỉnh tỉnh ủy thư kí, thân hệ sổ ngàn vạn dân chúng an ổn cuộc sống, trong lúc nhất thời cũng là hoảng tỉnh, một loại nồng đậm điềm xấu dự cảm tập thượng trong lòng.

“Xương Vũ, Xương Vũ hắn bị ác tính não lựu. Ngươi tốt nhất hiện tại sẽ một chuyến tỉnh nhân dân bệnh viện.” Hoàng Hương Di xoa xoa nước mắt, khóc thanh âm nói.

“Cái gì? Hảo ta lập tức đuổi đi qua, các ngươi đều đừng nóng vội, hội không có việc gì.” Hoàng Bồi Hạo nghe vậy cả kinh thiếu chút nữa ngay cả điện thoại cũng chưa có thể cầm chắc, nhưng rất nhanh hắn còn là mạnh mẽ trấn định trấn an nói, chính là hai hàng lão lệ lại sớm đã nhịn không được lặng yên chảy xuống dưới.

Hắn muội muội là thầy thuốc, có thể làm cho hắn muội muội hoảng thần đến khóc, Hoàng Bồi Hạo lại sao lại không biết, này một kiếp chỉ sợ hắn con trai là sấm bất quá đi.

Làm Hoàng Bồi Hạo đuổi tới bệnh viện khi, Hoàng Hương Di ba người còn tại chủ nhiệm văn phòng.

Nhìn đến trượng phu tới rồi, đầu tiên nhịn không được khóc lên cũng là Hàn Hải Bình, nàng lập tức liền bổ

nhào vào trượng phu trong lòng khóc lên. Vừa rồi ở nàng truy vấn hạ, Lưu Văn Thư thầy thuốc đã muốn một năm một mười giải thích cái gì kêu nhiều hình tính giao chất mẫu tế bào lựu, cùng với loại này bệnh nghiêm trọng tính.

Thay lời khác nói, trên cơ bản đã muốn phán Hoàng Xương Vũ tử hình, hiện tại còn lại chính là trị còn là không trị, còn có thể sống bao lâu thời gian vấn đề.

Hoàng Bồi Hạo yên lặng không tiếng động vỗ vỗ thê tử bả vai, sau đó buông ra của nàng bả vai, đi đến con trai bên người nặng nề mà vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói:“Đứa nhỏ!”

“Ba ta không sao.” Hoàng Xương Vũ nhìn phụ thân tựa hồ lập tức trở nên già cả rất nhiều gương mặt, cố nén nước mắt nói.

“Hội không có việc gì.” Hoàng Bồi Hạo lại thật mạnh vỗ vỗ con trai bả vai, sau đó mới nhìn hướng Lưu Văn Thư chủ nhiệm thầy thuốc nói:“Lưu thầy thuốc phiền toái ngươi đem Hoàng Xương Vũ bệnh tình theo ta nói một chút.”

“Tốt, Hoàng thư kí.” Lưu Văn Thư vội vàng thẳng thắn eo can, miệng đầy chua sót nói.

Thân là tỉnh nhân dân bệnh viện thần kinh não khoa chủ nhiệm, Lưu Văn Thư trừ bỏ ham thích y học, hắn đồng dạng ham thích tiền tài cùng con đường làm quan tiền đồ. Đổi thành trước kia, hắn tự nhiên là ước gì có cơ hội cùng Hoàng thư kí mặt đối mặt nói chuyện, tốt nhất cho hắn lưu lại tốt ấn tượng, như vậy nói không chừng ngày nào đó hắn còn có khả năng lên làm bệnh viện phó viện trưởng thậm chí viện trưởng. Khả hôm nay lại thật sự không phải cái thích hợp ngày, ai hội đối một thầy thuốc cho hắn con trai phán tử hình lưu lại ấn tượng tốt đâu?

Hoặc là này cả đời, Hoàng thư kí cũng không tưởng tái kiến hắn Lưu Văn Thư đi !

Nghe xong Lưu Văn Thư lời nói sau, Hoàng Bồi Hạo ngồi ở ghế trên thật lâu không có ra tiếng, một hồi lâu nhi mới nói:“Lưu chủ nhiệm ngươi có thuốc lá sao?”

Vì thân mình duyên cớ, Hoàng Bồi Hạo đã muốn giới yên rất nhiều năm, nhưng hôm nay hắn lại đột nhiên tưởng trừu một cây.

“Có, có.” Lưu chủ nhiệm vội vàng theo ngăn kéo lý xuất ra một cái cũng không biết ai đưa cho hắn nhuyễn Trung Hoa, theo bên trong sách ra một bao, lại vội vàng theo bên trong rút ra một cây đưa cho Hoàng Bồi Hạo, sau đó giúp hắn điểm thượng yên.

Hoàng Bồi Hạo yên lặng không tiếng động hút thuốc, vẫn trừu đến khói lửa năng đến thủ, hắn mới như người mất hồn giống nhau, hồi quá hồn đến.

“Lưu thầy thuốc có thể mượn ngươi văn phòng dùng một chút sao? Ta nghĩ một mình theo ta người nhà đàm vài câu.” Phục hồi tinh thần lại Hoàng Bồi Hạo nói.

“Tốt, ta ngay tại cách vách, có chuyện gì Hoàng thư kí bảo ta một tiếng là được.” Lưu Văn Thư vội vàng đứng dậy ly khai văn phòng, xuất môn khi còn đem cửa cấp nhẹ nhàng đóng.

“Đứa nhỏ, có đôi khi mặc kệ ngươi nguyện ý không muốn, đều phải đi trải qua một ít ngươi không nghĩ trải qua sự tình. Lưu thầy thuốc trong lời nói ngươi cũng đều nghe được, ngươi có tính toán gì không? Mặc kệ ngươi có tính toán gì không, chúng ta đều tôn trọng ngươi.” Hoàng Bồi Hạo trầm giọng nói, trong thanh âm mang theo một tia không cách nào hình dung bi thống.

“Ta nghĩ thỉnh Hạ lão sư giúp ta nhìn một cái!” Hoàng Xương Vũ nhìn phụ thân, hồi lâu mới gian nan nói.

Tuy rằng hy vọng thực xa vời, nhưng Hạ lão sư hiện tại đã muốn là Hoàng Xương Vũ duy nhất hy vọng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 175 : Không phải bệnh nan y

“Đúng, đúng, thỉnh Hạ lão sư hỗ trợ nhìn một cái, hắn nếu có thể liếc mắt một cái nhìn ra ngươi bị não lựu, khẳng định sẽ có biện pháp trị liệu.” Gặp con trai nói như vậy, Hàn Hải Bình tựa như người nịch thủy đột nhiên bắt đến một cây cứu mạng đạo thảo, tuy rằng rõ ràng biết đạo thảo căn bản không làm nên chuyện gì, nhưng còn là gắt gao bắt được đạo thảo, bắt được này cuối cùng một tia xa vời hy vọng, bị nước mắt mơ hồ hai tròng mắt lập tức sáng đứng lên.

“Hạ lão sư? Các ngươi nói là chữa khỏi ba ba quái bệnh Hạ lão sư sao? Các ngươi khi nào thì gặp hắn ? Hắn lại như thế nào hội liếc mắt một cái liền nhìn ra Xương Vũ bị não nham?” Tâm tình trầm trọng Hoàng Bồi Hạo nhất thời bị con trai cùng lão bà lời nói cấp nói mơ hồ, vẻ mặt nghi hoặc khó hiểu hỏi.

“Đúng, chính là chữa khỏi ba ba quái bệnh Hạ lão sư. Hôm nay buổi sáng chúng ta ở bên thúy hồ đi dạo khi gặp hắn. Hắn gặp Xương Vũ sắc mặt không đúng, chẩn đoán ra hắn khả năng bị não lựu, cho nên đề nghị hắn đến kiểm tra một phen, thế này mới kiểm tra ra Xương Vũ bị nhiều hình tính giao chất mẫu tế bào lựu. Bất quá u ác tính vẫn là thế giới tính nan đề, hơn nữa não bộ u ác tính lại… Bất quá Hạ lão sư y thuật xuất thần nhập hóa, có lẽ có biện pháp cũng không nhất định.” Hoàng Hương Di vốn định nói giống Hoàng Xương Vũ loại tình huống này chỉ sợ cũng ngay cả Hạ lão sư cũng không khả năng chữa khỏi, nhưng cuối cùng cũng là không đành lòng nói ra như vậy tàn nhẫn lời nói đến, huống hồ nàng đối Hạ Vân Kiệt cũng đồng dạng kí có một phần hy vọng, hy vọng hắn thần kỳ đến ngay cả nhiều hình tính giao chất mẫu tế bào lựu cũng có thể trị liệu.

Này cũng không trách Hoàng Hương Di đối Hạ Vân Kiệt còn là không thể sinh ra cũng đủ tin tưởng, dù sao thân là thầy thuốc, Hoàng Hương Di tổng còn là khó tránh khỏi chịu chính mình cố hữu tư duy có hạn chế, cho nên tuy rằng nàng sớm đã kiến thức đến Hạ Vân Kiệt thần kỳ y thuật, nhưng làm gặp được giống nhiều hình tính giao chất mẫu tế bào lựu loại này đề cập đến đại não, phi thường phức tạp, cho dù khai lô mổ cũng chỉ có thể hơi chút kéo dài một chút thời gian bệnh nan y, thói quen tính nàng còn là cho rằng trên thế giới này không có khả năng có thầy thuốc có thể trị hảo này bệnh, chẳng sợ giống Hạ Vân Kiệt như vậy thần kỳ thầy thuốc cũng là giống nhau.

“Nếu như vậy, kia lập tức cấp Hạ lão sư gọi điện thoại.” Hoàng Bồi Hạo thân là tỉnh ủy thư kí, làm việc tình hướng đến thực sự cầu thị, bình tĩnh bình tĩnh, không thích đem hy vọng ký thác ở không thực tế ảo tưởng thượng, nhưng lúc này đây, tuy rằng rõ ràng biết đây là không thực tế ảo tưởng, nghe vậy cũng là không cần nghĩ ngợi nói.

Hoàng Hương Di có Hạ Vân Kiệt di động dãy số, thấy đại ca nói như vậy liền vội việc xuất ra di động cấp Hạ Vân Kiệt bát đi qua.

“Đem di động cho ta, ta cùng Hạ lão sư nói.” Hoàng Bồi Hạo gặp tiểu muội thông qua dãy số, thân thủ nói.

Sự tình quan chính mình con trai tánh mạng, huống hồ Hạ Vân Kiệt lại là phụ thân bạn vong niên, Hoàng Bồi Hạo này hoàng phụ huynh tử tự nhiên muốn đích thân cùng hắn trò chuyện.

Hoàng Hương Di gật đầu đem di động cho Hoàng Bồi Hạo.

Làm Hoàng Bồi Hạo cấp Hạ Vân Kiệt gọi điện thoại khi,

thời gian đã muốn là chạng vạng.

Lúc này Hạ Vân Kiệt đang ngồi ở bên thúy hồ chiếc ghế nhìn mặt trời chiều ngã về tây, mấy chích hải âu ở tịch dương dư huy hạ ở thúy hồ trên không bay vút, ở ba quang gợn sóng trên mặt hồ đầu hạ chúng nó mạnh mẽ thân ảnh.

Nhìn hải âu chụp động cánh chim ở thúy hồ trên không tự do tự tại cao tường, Hạ Vân Kiệt trong đầu cũng không cấm dâng lên một tia cùng chúng nó cùng nhau giương cánh cao phi xúc động.

Từ đột phá địa vu nhị đỉnh trung kỳ, bước vào địa vu nhị đỉnh hậu kỳ sau, thượng cổ Đại Vũ Vu vương truyền thừa xuống dưới huyết mạch càng ngày càng nhiều bị kích phát lặng yên dung nhập cải tạo hắn hậu thiên thân hình, hùng hậu vu lực tựa như quả cầu tuyết giống nhau càng lăn càng lớn, vô số thượng cổ Vu môn thuật pháp càng ngày càng thường xuyên đang ngủ mạnh xuất hiện.

Hiện tại, phi tường đối với Hạ Vân Kiệt đã muốn là tái thoải mái bất quá một việc. Chính là sinh hoạt tại nay khoa học kỹ thuật hưng thịnh, kín người hết chỗ xã hội, đối với Hạ Vân Kiệt mà nói có thể thoải mái mà phi tường cũng không có thể tùy ý phi tường

Tục truyền thượng cổ có bát cửu huyền công, làm đem thân xác tu luyện đến mức tận cùng, vận chuyển này công năng thiên biến vạn hóa, có thể biến trong biển phi ngư, có thể biến trong núi mãnh thú, cũng có thể biến đổi không trung ác điểu, thật là là một loại cái dạng gì cảnh giới a Hạ Vân Kiệt nhìn thiên không, không khỏi âm thầm cảm khái hướng tới.

Chính âm thầm cảm khái hướng tới là lúc, di động tiếng chuông vang lên.

Hạ Vân Kiệt trước kia không biết Hoàng Hương Di số điện thoại, bất quá hôm nay Hoàng Hương Di đã cho hắn một danh thiếp, Hạ Vân Kiệt ngắm quá liếc mắt một cái liền nhớ kỹ, gặp là nàng đánh tới điện thoại, trong lòng đã muốn hiểu rõ là vì cái gì, liền không chút do dự tiếp lên.

Kết nghĩa lão đại ca tôn tử, cho dù này bệnh đối với hắn mà nói trị liệu đứng lên cũng có chút khó giải quyết, nhưng nếu đã biết, hắn cũng là không thể làm như không thấy, mặc kệ không hỏi.

“Là Hạ lão sư sao? Ngài hảo, ta là Hoàng Bồi Hạo.” Hạ Vân Kiệt điện thoại nhất tiếp khởi chợt nghe đến điện thoại kia đầu truyền đến mang theo vài phần sốt ruột nhưng cũng không quên khách khí nam tử thanh âm.

“Nguyên lai là Hoàng thư kí, ngươi hảo.” Hạ Vân Kiệt đánh nhau điện thoại là Hoàng Bồi Hạo cũng không có cảm thấy cái gì ngoài ý muốn, con trai sinh bệnh hiểm nghèo, hắn này làm phụ thân cho dù tái việc chỉ sợ cũng hội rút ra thời gian đến, đánh thanh tiếp đón sau, Hạ Vân Kiệt trực tiếp hỏi:“Xương Vũ kiểm tra kết quả đã muốn đi ra đi? Có phải hay không thật không tốt?”

“Là thật không tốt, là ác tính não lựu, không biết Hạ lão sư ngài có biện pháp nào không trị liệu?” Hoàng Bồi Hạo gặp Hạ Vân Kiệt giống như sớm đã đoán trước đến kết quả này, đáy lòng không khỏi dâng lên một tia hy vọng, vội vàng hỏi.

Hỏi khi, trái tim không không chịu thua kém thật mạnh nhảy lên, làm cho hắn có loại cơ hồ không thở nổi cảm giác.

Ở Hoàng Bồi Hạo giờ này ngày này địa vị, hắn trái tim sớm đã kiên cường cùng bàn thạch giống nhau, cho dù

phát sinh tái đại sự tình, hắn cũng có thể làm được bình tĩnh bình tĩnh, đồ sộ bất động. Nhưng con trai chính là con trai, chẳng sợ thân là tỉnh ủy thư kí, Hoàng Bồi Hạo hiện tại như trước cùng trên đời này sở hữu phụ thân giống nhau, đối mặt con trai tánh mạng an nguy cũng căn bản không có biện pháp làm được bình tĩnh bình tĩnh.

“Ta đã biết, không cần khẩn trương, này bệnh tuy rằng khó trị nhưng là không phải bệnh nan y.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhưng thật ra rất lãnh tĩnh nói.

Lấy hắn nay tu vi cùng y thuật, ác tính não lựu tuy rằng cũng có chút khó giải quyết, nhưng cũng gần chính là tương đối cùng với hắn tật bệnh mà nói, còn không làm khó được hắn.

“Thật sự?” Dù là Hoàng Bồi Hạo là một gã thân cư địa vị cao tỉnh ủy thư kí, nghe vậy cũng là thất thố kinh hô ra tiếng, bất quá lời vừa ra khỏi miệng sau, Hoàng Bồi Hạo chỉ biết chính mình nói có chút bất kính, lại vội vàng không yên bất an nói:“Hạ lão sư, ta không phải hoài nghi ngài y thuật, chính là bởi vì quá mức kinh hỉ, cho nên……”

“Ngươi không cần giải thích, ta có thể lý giải. Ta bây giờ còn ở thúy hồ, ngay tại hải âu lão nhân pho tượng vị trí này, ngươi làm cho người ta tới đón ta một chút. Sau đó an bài cái im lặng điểm phòng, đúng rồi, không cần ở bệnh viện.” Hạ Vân Kiệt ngắt lời nói.

“Hảo, hảo, ta lập tức phải đi tiếp ngài. Người xem liền an bài ở nhà của ta được không?” Hoàng Bồi Hạo lúc này cũng bất chấp đi lo lắng Hạ Vân Kiệt đến tột cùng dùng cái gì phương pháp trị liệu chính mình con trai, nghe vậy vội vàng nói.

“Có thể, chỉ cần không có người quấy rầy là được, ta

đây chờ ngươi.” Hạ Vân Kiệt nói xong liền cắt đứt điện thoại.

“Hạ lão sư nói như thế nào?” Bệnh viện bên này, Hoàng Bồi Hạo vừa mới quải điệu điện thoại, Hàn Hải Bình đám người sớm đã khẩn cấp hỏi.

Hàn Hải Bình ba người vừa hỏi, Hoàng Bồi Hạo đổ theo ngay từ đầu kinh hỉ trung dần dần bình tĩnh xuống dưới, nhìn Hoàng Hương Di nói:“Hạ lão sư nói Xương Vũ bệnh tuy rằng khó trị nhưng không phải bệnh nan y, ngươi cùng Hạ lão sư tiếp xúc quá, ngươi cảm thấy hắn nói như vậy sẽ có vài phần nắm chắc đâu?”

“Hắn thực nói như vậy ?” Hoàng Hương Di nghe vậy mở to hai mắt nhìn, vẻ mặt không thể tưởng tượng hỏi.

“Có vấn đề sao?” Hoàng Bồi Hạo gặp Hoàng Hương Di vẻ mặt không thể tưởng tượng biểu tình, tâm lập tức liền trầm đi xuống nói:“Hắn còn gọi ta an bài một cái im lặng phòng. Đúng rồi, hắn nói không cần ở bệnh viện, nhưng là không ở bệnh viện hắn như thế nào trị Xương Vũ bệnh, chẳng lẽ không dùng khai đao sao?”

“Không, không, đại ca ngươi hiểu lầm ý tứ của ta. Nếu Hạ lão sư nói Xương Vũ bệnh không phải bệnh nan y, còn gọi ngươi an bài một cái im lặng phòng, kia hắn liền nhất định có biện pháp chữa khỏi Xương Vũ bệnh.” Hoàng Hương Di gặp chính mình một câu hỏi đại ca sắc mặt đều thay đổi, biết hắn hiểu lầm chính mình, vội vàng xua tay nói.

Nói lời này khi, cả người cũng chợt trở nên thoải mái đứng lên.

Không có người so với nàng rõ ràng hơn Hạ Vân Kiệt thần kỳ, chính là bởi vì phía trước bị cố hữu tư duy có hạn chế, cho nên cho rằng chẳng sợ Hạ Vân Kiệt cũng

lấy loại này bệnh nan y thúc thủ vô sách, nhưng nay nếu Hạ Vân Kiệt nói này không phải bệnh nan y, Hoàng Hương Di cũng là tuyệt đối rất tin không nghi ngờ. Nàng sở dĩ biểu hiện ra không thể tưởng tượng biểu tình, đó là không thể tưởng tượng Hạ Vân Kiệt ngay cả loại này bệnh thế nhưng cũng có thể trị, mà cũng không phải nghi ngờ hắn trong lời nói.

“Thật vậy chăng?” Cơ hồ đồng thời, Hoàng Bồi Hạo ba người kinh hỉ nói.

“Đó là đương nhiên. Ngươi là chưa thấy qua Hạ lão sư kia vô cùng kì diệu y thuật, bằng không các ngươi sẽ không hội hỏi cái này câu. Tốt lắm, đại ca ngươi đừng ở trong này cọ xát, nhanh lên đi tiếp Hạ lão sư đi.” Thấy đại ca người một nhà chỉ biết là kinh hỉ nhìn chằm chằm chính mình, lại còn không nhích người, Hoàng Hương Di vội vàng thúc giục nói, trong mắt cũng là nước mắt chớp động

“Đúng, đúng.” Hoàng Bồi Hạo bị nàng muội muội như vậy nhất thúc giục, mới ý thức được việc cấp bách phải đi tiếp Hạ Vân Kiệt

Bất quá thân là tỉnh ủy thư kí, Hoàng Bồi Hạo làm việc tình cũng là cực kì ổn trọng bình tĩnh, chẳng sợ tái cấp, rời đi trước cũng không quên dặn dò Lưu Văn Thư vài câu, làm cho hắn sẽ đối Hoàng Xương Vũ bệnh tình giữ bí mật, không cần ra bên ngoài truyền.

Tỉnh ủy thư kí công đạo, Lưu Văn Thư đương nhiên không dám chậm trễ, vội vàng lời thề son sắt nói đây là thầy thuốc nên có chức nghiệp đạo đức, tuyệt không hội ngoại truyền. Về phần Hoàng Xương Vũ không có trực tiếp ở lại tỉnh nhân dân bệnh viện tiến hành trị liệu, Lưu Văn Thư cũng hoàn toàn có thể lý giải, lấy tỉnh ủy thư kí năng lực, tự nhiên hội đem chính mình con trai đưa đến nước ngoài tốt nhất não khoa u bệnh viện, thỉnh tốt nhất

não ngoại khoa thầy thuốc đối hắn tiến hành giải phẫu trị liệu.

Ra bệnh viện đại lâu, Hoàng Bồi Hạo phụ tử hai trực tiếp thượng tỉnh ủy nhất hào xe, mà Hoàng Hương Di cùng Hàn Hải Bình hai người tắc tọa mặt khác một chiếc đuôi xe tùy sau đó.

Không lâu sau hai chiếc xe một trước một sau chạy đến bên thúy hồ, Hạ Vân Kiệt xa xa nhìn đến liền đứng dậy đi đến ven đường chờ. Xe dừng lại xuống dưới, hắn không đợi Hoàng Bồi Hạo xuống xe cũng đã chính mình mở cửa xe ngồi xuống, dù là như thế, người đi đường du khách gặp một tiểu tử xoay người ngồi vào tỉnh ủy nhất hào xe, cũng là nhịn không được ào ào sợ hãi than hâm mộ, âm thầm đoán này tiểu tử là ai, thế nhưng có thể kinh động tỉnh ủy nhất hào xe tới đón hắn.

“Hạ lão sư ngài hảo, vừa muốn phiền toái ngài.” Hoàng Bồi Hạo vốn là chuẩn bị tự mình xuống xe nghênh đón Hạ Vân Kiệt, không nghĩ tới hắn đã muốn chính mình mở cửa xe chui tiến vào, vội vàng hướng trong nhường, sau đó rất là khách khí thân thủ chào hỏi nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 176 : Chữa bệnh

“Không cần khách khí, đều là người của mình.” Hạ Vân Kiệt cười cùng Hoàng Bồi Hạo nắm tay, sau đó ánh mắt đầu hướng ngồi ở phó điều khiển vị Hoàng Xương Vũ, trấn an nói:“Xương Vũ, không cần lo lắng, không có việc gì.”

“Cảm ơn Hạ lão sư, vừa rồi ta thật là thực lo lắng, nhưng hiện tại tốt hơn nhiều.” Hoàng Xương Vũ thân mình hơi hơi chấn động, quay đầu cảm kích nói.

“Vậy là tốt rồi.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, hắn có vẻ thưởng thức Hoàng Xương Vũ khí chất, sạch sẽ, trên người không có có chút quan gia đệ tử hoàn khố ngạo mạn hơi thở.

Đây là Hạ Vân Kiệt lần đầu tiên tiến tỉnh ủy đại viện, cửa cầm súng võ cảnh, nhà đơn biệt thự, cùng với biệt thự bên trong nhìn như đơn giản nhưng lộ ra vài phần trang trọng trang hoàng bài trí đều cấp Hạ Vân Kiệt lưu lại một ti không đồng dạng như vậy ấn tượng, nhưng là không hơn, thân là một gã có được siêu năng lực vu sư, này đó cũng không thể cấp Hạ Vân Kiệt tạo thành chẳng sợ một chút áp lực tâm lý.

“Hạ lão sư, vị này là nữ nhi của ta Hoàng Hiểu Dĩnh, cùng nàng mụ mụ giống nhau, cũng là một gã lão sư. Hiểu Dĩnh vị này là ngươi gia gia huynh đệ kết nghĩa Hạ lão sư.” Ở Hoàng Bồi Hạo trong nhà, Hạ Vân Kiệt rốt cục gặp được Hoàng Hương Di phía trước nhắc tới, thiếu chút nữa muốn thành hắn hướng dẫn du lịch cháu gái.

Đây là một vị nữ nhân cùng nàng mẫu thân giống nhau, tuy rằng không thể nói rõ xinh đẹp, nhưng cử có học giả khí chất.

“Hạ lão sư hảo.” Hoàng Hiểu Dĩnh vội vàng chủ động thân thủ cùng Hạ Vân Kiệt bắt tay, nhưng nhìn hắn ánh mắt lại tràn ngập ngạc nhiên. Hiển nhiên cùng nàng đệ đệ giống nhau, nàng cũng không biết gia gia còn có như vậy một vị tuổi trẻ kỳ cục đệ đệ, cũng may nàng phụ thân không làm cho nàng gọi hắn Hạ gia gia, nếu không nàng thật không biết nên như thế nào mở miệng.

“Chúc mừng ngươi tương lai mụ mụ. Lần đầu gặp mặt, ta cũng không có gì này nọ tốt tặng cho ngươi, này trương phù ngươi tùy thân mang hảo, khả xu cát tị hung, an thần dưỡng thai.” Hạ Vân Kiệt nay cũng là dần dần thói quen chính mình trưởng bối thân phận, thoải mái thân thủ cùng Hoàng Hiểu Dĩnh nắm tay, sau đó theo tùy thân mang theo đơn kiên trong bao tìm ra một bùa hộ mệnh đưa cho Hoàng Hiểu Dĩnh nói.

Gặp gia gia huynh đệ kết nghĩa không chỉ có tuổi trẻ kỳ cục, hơn nữa thế nhưng còn tùy thân mang theo đạo sĩ mới có “Quỷ họa phù”, Hoàng Hiểu Dĩnh không khỏi kinh ngạc trợn mắt há hốc mồm, bất quá càng làm cho nàng kinh ngạc còn là Hạ Vân Kiệt thế nhưng biết nàng mang thai.

Chuyện này, nàng cũng là gặp nguyệt sự thật dài một đoạn thời gian không có tới, hôm nay cố ý lấy sớm dựng giấy trắc qua đi mới bước đầu xác định khả năng mang thai, thế này mới cố ý trở lại nhà mẹ đẻ. Một phương diện là nghĩ nói cho người nhà này tin tức tốt, mặt khác một phương diện cũng tưởng làm cho nàng mẫu thân ngày mai bồi nàng đi một chuyến bệnh viện làm một lần kiểm tra.

Lại nói tiếp, chuyện này đến bây giờ trừ bỏ chính nàng biết, còn không có từng nói cho người khác đâu, bao gồm nàng trượng phu ở bên trong.

Hoàng Hiểu Dĩnh kinh ngạc trợn mắt há hốc mồm là lúc, Hàn Hải Bình sớm đã vẻ mặt kinh hỉ nói:“Cái gì? Hiểu Dĩnh ngươi hoài thượng ?”

Gặp mẫu thân đặt câu hỏi, Hoàng Hiểu Dĩnh thế này mới phục hồi tinh thần lại, ửng đỏ mặt gật gật đầu thấp giọng nói:“Hôm nay dùng sớm dựng trắc hạ, bất quá còn chưa có đi quá bệnh viện, còn không có thể xác định.”

“Ngươi này nha đầu ngốc, cái gì không thể xác định, Hạ lão sư nếu nói ngươi mang thai, thì phải là mang thai. Còn thất thần cho cái gì, còn không mau đem phù lật thu hồi đến bên người mang hảo?” Gặp Hoàng Hiểu Dĩnh phía sau còn nói không dám xác định, Hoàng Hương Di không khỏi cười nói.

“Đúng, đúng, Hiểu Dĩnh còn không mau cảm ơn Hạ lão sư.” Hàn Hải Bình nghe vậy cũng vội vàng nói.

Hoàng Hiểu Dĩnh tuy rằng còn có điểm sờ không rõ tình thế, nhưng lúc này cũng đã muốn ý hội lại đây trước mắt vị này tuổi trẻ Hạ lão sư không phải người thường, vội vàng thu hồi phù lật, thấp giọng nói:“Cảm ơn Hạ lão sư.”

“Không khách khí.” Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó nhìn về phía Hoàng Bồi Hạo hỏi:“Phòng chuẩn bị tốt không có?

“Phòng đã muốn chuẩn bị tốt, bất quá hiện tại không sai biệt lắm nhanh đến ăn cơm chiều thời gian, còn là chờ nếm qua cơm chiều tái làm phiền Hạ lão sư ngài đi.” Hoàng Bồi Hạo gặp Hạ Vân Kiệt vừa thấy mặt liền vạch trần nữ nhi mang thai sự tình, đối hắn tin tưởng không khỏi lại nhiều một phần, đối con trai bệnh tình cũng là không khởi điểm như vậy nóng vội, nghe vậy cung kính nói.

“Cũng tốt.” Hạ Vân Kiệt ngẫm lại Hoàng Xương Vũ bệnh

quả thật có chút khó giải quyết, chỉ sợ muốn háo chút thời gian, cũng sẽ không cùng Hoàng Bồi Hạo khách khí.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt thân phận không giống tầm thường, vì chiêu đãi hắn, rất ít xuống bếp Hoàng Bồi Hạo còn cố ý tự mình xuống bếp làm nói sở trường ngư hương thịt ti. Dù là như thế, Hoàng Bồi Hạo người một nhà còn là cảm giác thực băn khoăn, cảm thấy cứ như vậy ở nhà vô cùng đơn giản chiêu đãi Hạ Vân Kiệt thật là có chút chậm trễ hắn.

Một bữa đơn giản cơm chiều sau, Hạ Vân Kiệt liền bắt đầu cấp Hoàng Xương Vũ chữa bệnh.

Vu cùng này khác tu sĩ có một rất lớn bất đồng. Này khác tu sĩ bình thường đều chích trọng luyện khí, tu luyện nguyên thần, lấy cầu đạt tới nguyên thần bất diệt. Mà vu trừ bỏ luyện khí, tu luyện nguyên thần, bọn họ còn muốn dùng rất nhiều tâm huyết trải qua tu luyện thân xác, theo ngay từ đầu liền chung đồng tiến, tìm kiếm thân xác cùng nguyên thần đồng thời bất diệt. Cũng đang bởi vì này dạng, vu tốc độ tu luyện thường thường chậm cho này khác tu sĩ, bất quá cũng đang bởi vì như thế, vu thân xác cường hãn trình độ cũng không phải cùng cảnh giới tu sĩ có khả năng so sánh với, bọn họ đối thân xác hiểu biết trình độ đồng dạng không phải cùng cảnh giới tu sĩ có khả năng so sánh với.

Đan điền có thượng, trung, hạ chi phân, trong đó thượng đan điền cũng chính là Nê Hoàn cung khó nhất tu luyện, tương quan công pháp cũng tối huyền ảo. Hạ Vân Kiệt Vu vương Hạ Vũ truyền thừa, tu luyện là lấy Nê Hoàn cung hấp thu thiên địa linh khí cũng chuyển vì vu lực “Vũ vương quyết”, nãi thượng cổ Vu tộc lợi hại nhất huyền công chi nhất.

Kia thượng đan điền, cũng chính là Nê Hoàn cung vị trí

đúng là nhân não, lại xưng não thần, là một thân chi tổ cung, vạn thần tổng hội chi đô. Cho nên đầu óc tuy rằng là nhân thể tối huyền bí phức tạp địa phương, chẳng sợ thế giới khoa học kỹ thuật phát đạt đến hôm nay như vậy bộ, còn là căn bản không thể biết đầu óc chân chính kết cấu, cũng vô pháp biết đầu óc chân chính vận tác quy luật, nhưng Hạ Vân Kiệt lại biết rất nhiều.

Hắn biết đầu óc kết cấu, thậm chí có thể chính xác đến mỗi một căn mạch máu, mỗi một căn thần kinh. Hắn cũng biết đầu óc từng cái khu vực cùng người thể thân thể này hắn tứ chi khí quan vận hành chặt chẽ quan hệ.

Hắn đó là trên thế giới lợi hại nhất não khoa thầy thuốc

Nhưng dù là như thế, đầu óc dù sao cũng là nhân thể tối phức tạp tối huyền ảo cũng là tinh tế nhất bộ vị, cho dù lấy Hạ Vân Kiệt đối đầu óc quen thuộc trình độ, hắn cũng chút không dám điệu cho khinh tâm. Vừa tiến vào phòng sau, hắn liền làm cho Hoàng Xương Vũ ở trên giường nằm hảo, đầu hướng giường vĩ, mà chính hắn tắc vẻ mặt ngưng trọng ngay tại chỗ ngồi xếp bằng ở thật mộc sàn, tay đặt tại Hoàng Xương Vũ trên đầu, một tia vu lực giống như vô số thăm dò giống nhau tham nhập Hoàng Xương Vũ đầu óc, kiểm tra hắn đầu óc tình huống.

Nham tế bào đã muốn bắt đầu ở Hoàng Xương Vũ trong não khuếch tán mở ra, có chút địa phương căn bản là giải phẫu không thể đạt tới địa phương, nhưng Hạ Vân Kiệt vu lực lại có thể nhiễu quá một đám mẫn cảm phức tạp khu vực đạt tới này địa phương, sau đó bắt bọn nó một đám tiêu trừ đi ra ngoài, cũng là trên thế giới tái thần kỳ tiên tiến bất quá vô hình giải phẫu đao.

Không chỉ có như thế, làm Hạ Vân Kiệt đem nham tế bào cắt đứt sau, một tia tinh thuần vô cùng thủy hệ nguyên lực sẽ gặp đem miệng vết thương bao.

Thủy, vạn vật sinh mệnh chi nguyên. Thượng cổ Vu vương Đại Vũ, tiên thiên thủy căn, khống thủy thuật thiên hạ không người có thể cập. Hạ Vân Kiệt kế thừa Đại Vũ huyết mạch truyền thừa, trời sinh liền đối với thủy nguyên lực có người khác không thể so sánh với hiểu biết cùng lực khống chế. Nay hắn vận chuyển có sinh mệnh chi nguyên danh xưng, khả nảy sinh vạn vật thủy nguyên lực vội tới Hoàng Xương Vũ chữa thương, bất quá một lát công phu, kia bị cắt đứt nham tế bào bộ vị liền nảy sinh bước phát triển mới tế bào.

Lần này trị liệu, miêu tả đứng lên thật là đơn giản, nhưng trên thực tế đầu óc làm như nhân thể tối phức tạp tinh tế bộ vị, Hạ Vân Kiệt mỗi một lần vu lực vận chuyển đều là phi thường thật cẩn thận, không dám có chút phân tâm. Chẳng sợ lấy hắn nay ngày càng cường đại tinh thần lực, khống chế được mỗi một ti vu lực tinh chuẩn vận chuyển, cũng là cảm thấy vạn phần cố hết sức.

Lần này vô hình phẫu thuật cùng đến tiếp sau chữa thương, suốt tìm Hạ Vân Kiệt hai giờ. Làm Hạ Vân Kiệt theo trong phòng đi ra khi, cả người sắc mặt là tái nhợt, mang theo một tia trước nay chưa có bì thái, hắn trên người quần áo cũng là bị mồ hôi sũng nước, thấp đát đát.

Nhìn đến Hạ Vân Kiệt kéo mỏi mệt thân mình theo trong phòng đi ra, người ở bên ngoài chờ một lòng lập tức liền nhắc tới cổ họng mắt, một đôi ánh mắt nhìn trông mong, tràn ngập chờ mong cùng khẩn trương theo dõi hắn.

“Không có việc gì, trước không cần đã quấy rầy Xương Vũ, tiếp qua một giờ hắn hội tự động tỉnh lại. Đến lúc đó các ngươi lo lắng trong lời nói, có thể lại đi bệnh viện kiểm tra một chút.” Hạ Vân Kiệt thấy mọi người chờ mong dáng vẻ khẩn trương, cường nhắc tới tinh thần, mặt mang mỉm cười nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói không có việc gì, người Hoàng gia người người kích động vạn phần, Hàn Hải Bình chờ nữ tính thành viên lại nhịn không được hỉ cực mà khóc. Một hồi lâu nhi mọi người cảm xúc mới bình tĩnh trở lại, mới phát hiện Hạ Vân Kiệt mỏi mệt không chịu nổi mệt mỏi.

Tuy rằng không biết Hạ Vân Kiệt là như thế nào cấp Xương Vũ chữa bệnh, nhưng nhìn hắn mệt mỏi không chịu nổi mệt mỏi, bị mồ hôi sũng nước quần áo, mọi người không khó tưởng tượng này hai giờ gian khổ.

“Hạ lão sư, vất vả ngài, ngài thế nào?” Dẫn đầu phục hồi tinh thần lại Hoàng Bồi Hạo hoài một viên cung kính cùng cảm kích tâm hỏi.

“Không có việc gì, chính là tâm thần tiêu hao khá lớn. Còn phiền toái ngươi phái người đưa ta hồi tây phong lộ như gia mau lẹ khách sạn, ta hiện tại cần hướng tắm rửa cùng nghỉ ngơi.” Hạ Vân Kiệt khoát tay nói.

“Như gia mau lẹ khách sạn?” Hoàng Bồi Hạo đám người nghe vậy tất cả đều sửng sốt, bọn họ cũng là như thế nào cũng không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt như vậy đại nhân vật thế nhưng ở sẽ là loại này ngắn gọn xích thương vụ khách sạn, ở bọn họ xem ra hắn như thế nào cũng phải ở tinh cấp khách sạn.

“Có cái gì vấn đề sao?” Hạ Vân Kiệt thấy mọi người sững sờ nhìn hắn, kỳ quái hỏi.

Lại nói tiếp, nếu không phải lo lắng đến vệ sinh vệ sinh vấn đề, hắn đều muốn đi ở đình khách sạn, thật sự là như gia mau lẹ khách sạn cũng không tiện nghi a.

“Không thành vấn đề, không thành vấn đề. Bất quá tây phong lộ có điểm lộ trình, quay lại khó tránh khỏi mệt nhọc, Hạ lão sư nếu không ngại trong lời nói ta ở phụ

cận an bài một nhà khách sạn?” Gặp Hạ Vân Kiệt hỏi lại, Hoàng Bồi Hạo cũng là bất chấp suy nghĩ sâu xa Hạ Vân Kiệt vì cái gì hội trụ như gia mau lẹ khách sạn, vội vàng nói.

“Cũng được, bất quá của ta hành lý còn tại như gia mau lẹ khách sạn.” Một thân hãn đát đát, Hạ Vân Kiệt thầm nghĩ sớm điểm hướng tắm rửa, quả thật không nghĩ tái chạy thật xa, gặp Hoàng Bồi Hạo nói như vậy cũng là không phản đối.

“Này không thành vấn đề, hết thảy ta đều đã an bài thỏa đáng, Hạ lão sư chỉ để ý đi trước khách sạn hảo hảo hướng tắm rửa, hảo hảo nghỉ ngơi.” Hạ Vân Kiệt đối hắn Hoàng gia thật sự ân tình quá lớn, nếu không vì Hạ Vân Kiệt làm điểm cái gì, Hoàng Bồi Hạo trong lòng tổng cảm giác rất là bất an, nay gặp Hạ Vân Kiệt đáp ứng, không khỏi lòng tràn đầy vui mừng nói.

Hạ Vân Kiệt biết Hoàng Bồi Hạo là tỉnh ủy thư kí, việc này đối hắn mà nói thật sự là việc rất nhỏ, huống hồ lấy hắn cùng Hoàng lão quan hệ, cùng Hoàng Bồi Hạo cũng quả thật không có gì hay khách khí, nghe vậy gật gật đầu nói:“Tốt lắm.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 177 : Trả không hết ân tình

Hoàng Bồi Hạo cấp Hạ Vân Kiệt an bài là Điền Trì du lịch độ giả khu châu quý khách sạn. Châu quý khách sạn lâm hồ mà kiến, là một nhà năm sao cấp đại tửu điếm, mà Hạ Vân Kiệt sở trụ phòng tự nhiên cũng là châu quý khách sạn tốt nhất cảnh quan phòng.

Thống thống khoái khoái ở rộng mở thoải mái trong phòng tắm vọt tắm rửa, Hạ Vân Kiệt tinh thần khôi phục không ít. Tuy nói lần này cấp Hoàng Xương Vũ chữa bệnh, Hạ Vân Kiệt hao tổn một ít tinh thần lực, chỉ sợ muốn một đoạn thời gian tài năng hoàn toàn khôi phục lại, nhưng thông qua lần này đối vu lực tinh chuẩn cẩn thận khống chế, ẩn ẩn trung tinh thần ý niệm lại càng ngưng luyện, cũng là cũng không phải thuần túy trả giá không có thu hoạch.

Hướng xong tắm theo trong phòng tắm đi ra, phòng kia trương thoải mái giường lớn thượng sớm đã suốt nhất tề bãi phóng hảo mới tinh tơ lụa áo ngủ.

Hạ Vân Kiệt đổi mới thượng tơ lụa áo ngủ, đứng ở thật lớn cửa sổ sát đất tiền, quan sát Điền Trì. Thật lớn Điền Trì ở dưới ánh trăng nước gợn nhộn nhạo, bốn phía vạn gia đèn đuốc, mấy chích hải âu còn tại trong trời đêm cao tường.

Nhìn mê người Điền Trì cảnh đêm, Hạ Vân Kiệt không khỏi có vài phần cảm khái. Hai ngày sau huyền môn đại hội đem ở Điền Trì cử hành, mà chính mình cơ duyên xảo hợp dưới, cũng đã trước tiên vào ở Điền Trì.

Làm Hạ Vân Kiệt một mình một người thưởng thức Điền Trì cảnh đẹp khi, Hoàng Xương Vũ ở Hàn Hải Bình đám người sốt ruột chờ đợi trung rốt cục tỉnh lại.

“Xương Vũ, ngươi cảm giác thế nào?” Tuy rằng Hạ Vân Kiệt đã muốn nói qua Hoàng Xương Vũ không có việc gì, nhưng mọi người lại còn là khó tránh khỏi lo lắng.

Dù sao cũng là ác tính não lựu, tuy rằng bọn họ đối Hạ Vân Kiệt có tin tưởng, nhưng cứ như vậy ngay cả đầu cũng không dùng dao nhỏ cắt quá một đao, ở trong phòng ngây người hai cái giờ, bọn họ lại như thế nào có thể hoàn toàn yên tâm? Như thế nào có thể hoàn toàn tin tưởng Hoàng Xương Vũ bệnh đã muốn chữa khỏi?

“Phi thường tốt, cảm giác đầu trước nay chưa có rõ ràng, tựa hồ ngay cả chuyện rất nhiều năm đã xảy ra đều đột nhiên gian có thể nhớ lại đến, hơn nữa cả người đặc biệt có tinh thần.” Hoàng Xương Vũ vẻ mặt kinh hỉ nói.

Hoàng Xương Vũ tự nhiên không biết, Hạ Vân Kiệt giúp hắn chữa bệnh thời điểm, vu lực trừ bỏ diệt sát hắn nham tế bào, đồng thời ở lưu kinh hắn đầu óc mạch máu kinh mạch khi, cũng khó miễn tẩm bổ rèn luyện hắn đầu óc mạch máu kinh mạch, khiến cho hắn đầu óc so với trước kia đến càng thêm khỏe mạnh, cho nên sau khi tỉnh lại đầu óc ngược lại so với trước kia rõ ràng rất nhiều, hơn nữa đời này cũng không dùng tái lo lắng cái gì chảy máu não linh tinh đột phát tật bệnh. Lại nói tiếp, Hoàng Xương Vũ coi như là nhân họa đắc phúc.

“A, không thể nào, như vậy thần kỳ” Hoàng Bồi Hạo đám người nghe vậy đều vẻ mặt khiếp sợ cùng không thể tưởng tượng nói.

“Đúng vậy, đúng vậy. Ta thật sự nhớ tới rất nhiều sự tình trước kia, đúng rồi, ba, ta nhớ rõ mới trước đây có một lần bướng bỉnh ở của ngươi một phần văn kiện thượng loạn họa bị ngươi bị đánh một trận một chút, từ nay về sau ta cũng không dám tái động của ngươi làm công văn kiện.” Hoàng Xương Vũ thực khẳng định nói.

“Ha ha, ngươi tiểu tử này, ba đời này cũng liền đánh quá ngươi lúc này đây, ngươi nhưng thật ra nhớ mãi không quên.” Hoàng Bồi Hạo nghe vậy đầu tiên là cả kinh, tiếp theo thoải mái cười ha hả.

“Hắc hắc, này không oán ta, là Hạ lão sư làm cho ta nghĩ lên.” Hoàng Xương Vũ gãi gãi đầu ngượng ngùng cười nói, sau đó đột nhiên ngẩng đầu chung quanh tìm kiếm đứng lên:“Di, Hạ lão sư đâu?”

“Hạ lão sư mệt mỏi, ta vừa đem hắn đưa về khách sạn nghỉ ngơi.” Hoàng Bồi Hạo gặp con trai nhắc tới Hạ Vân Kiệt, trong mắt không khỏi toát ra một tia cảm kích cùng kính sợ sắc.

“Hạ lão sư mệt mỏi?” Hoàng Xương Vũ nghe vậy trong mắt cũng đồng dạng nhịn không được toát ra cảm kích cùng kính sợ sắc.

“Đúng rồi, Xương Vũ, Hạ lão sư là như thế nào cho ngươi chữa bệnh ?” Hoàng Bồi Hạo nhịn không được tò mò hỏi.

Kỳ thật này đã ở nơi có hoàng người nhà muốn biết, cho nên mọi người nghe vậy cũng đều vẻ mặt tò mò chờ mong nhìn về phía Hoàng Xương Vũ.

“Ta không biết, ta chỉ biết lúc mới bắt đầu Hạ lão sư lấy tay ấn của ta đầu, sau đó ta liền mất đi tri giác. Bất quá trong lúc ngủ mơ, đầu óc tựa hồ trong chốc lát bị kim đâm đau đớn, trong chốc lát lại trở nên thanh lương thoải mái, phảng phất đại mùa hè ngâm mình ở đại hải cảm giác.” Hoàng Xương Vũ nghe vậy nghĩ nghĩ trả lời.

Mọi người nghe vậy trên mặt cũng không cấm hiện lên một tia kỳ quái cùng không thể tưởng tượng biểu tình, ai cũng không thể tưởng tượng Hạ Vân Kiệt đến tột cùng

là như thế nào cấp Hoàng Xương Vũ chữa bệnh, chẳng lẽ thật sự gần chính là lấy tay ở hắn trên đầu ấn vài cái sờ vài cái, sau đó kia được xưng là bệnh nan y ác tính não lựu đã bị chữa khỏi sao?

“Hiện tại ta rốt cục hiểu được vì cái gì lấy phụ thân thân phận còn đối vị này bạn vong niên còn như vậy tôn sùng đầy đủ, Hạ lão sư thật là là một vị đại ẩn cho thị đương thế kỳ nhân cha ta thiếu hắn một cái mệnh, nay con ta lại thiếu hắn một cái mệnh, này phân ân tình xem ra ta Hoàng Bồi Hạo đời này cũng là vô luận như thế nào cũng trả không hết.” Kinh ngạc qua đi, Hoàng Bồi Hạo không khỏi đại phát cảm khái nói.

“Đúng vậy, có ai có thể tưởng tượng được đến, giống Hạ lão sư như vậy tuổi trẻ tiểu tử, thế nhưng sẽ là một vị tuyệt thế kỳ nhân đâu” Hoàng Hương Di cũng không cấm đi theo cảm khái nói.

“Bồi Hạo, chúng ta có phải hay không hẳn là lập tức liên hệ bệnh viện, làm cho bọn họ an bài cấp Xương Vũ tái làm một lần kiểm tra?” Hàn Hải Bình trong lòng tuy rằng cũng cảm khái ngàn vạn, nhưng thân là mẫu thân lúc này nàng càng quan tâm con trai hay không đã muốn khỏi hẳn.

“Ba mẹ, không cần đi, ta hiện tại cảm giác phi thường tốt, ta tuyệt đối tin tưởng Hạ lão sư!” Hoàng Xương Vũ nghe vậy lập tức nói.

“Ngốc con trai, Hạ lão sư thần kỳ mẹ cũng không phải không thấy được, cũng không phải không tin hắn. Nhưng bệnh của ngươi căn là ở trong đầu, ta xem lại nhìn không thấy, sờ lại không sờ không được, nếu không làm cái kiểm tra, tận mắt đến phim, mẹ trong lòng luôn không có biện pháp kiên định a!” Hàn Hải Bình nói.

“Mẹ ngươi nói có đạo lý. Chúng ta đều là phàm nhân,

bệnh của ngươi có hay không trị tận gốc, Hạ lão sư chỉ cần bằng mắt thường hoặc là bắt cái mạch có thể nhìn xem nhất thanh nhị sở, nhưng chúng ta cũng không có thể. Hơn nữa chúng ta cũng đều chịu hạn chế cùng cố hữu tư duy hạn chế, cho nên ấn mẹ ngươi nói tái an bài một lần kiểm tra là có tất yếu, như vậy chúng ta trong lòng cũng sẽ không lại có cái gì bóng ma lo lắng. Này cũng không phải nói chúng ta không tin Hạ lão sư." Hoàng Bồi Hạo gặp con trai còn muốn phản bác, vỗ vỗ bờ vai của hắn nói.

"Vậy được rồi." Hoàng Xương Vũ nhìn xem cha mẹ thân, biết phát sinh ở chính mình trên người sự tình thật là quá mức thần kỳ, nếu không kiểm tra một chút, người nhà là khẳng định không có biện pháp yên tâm, đành phải bất đắc dĩ gật đầu nói.

Không thể không nói, ở nước cộng hoà chẳng sợ tái thanh liêm tỉnh ủy thư kí, hắn vị trí vị trí sở diễn sinh ra đến đặc quyền cũng là thường nhân không thể tưởng tượng.

Tuy là buổi tối, bệnh viện trừ bỏ khám gấp cùng trách nhiệm thầy thuốc sớm đã tan tầm, nhưng tỉnh ủy thư kí một câu, tỉnh nhân dân bệnh viện còn là lập tức triệu tập y tế nhân viên đêm đó liền cấp Hoàng Xương Vũ làm tương quan kiểm tra.

Kiểm tra kết quả đi ra sau, đem thần kinh não khoa Lưu Văn Thư chủ nhiệm rõ ràng dọa ra một thân mồ hôi lạnh. Đồng dạng người, đồng dạng kiểm tra thủ đoạn, kết quả dĩ nhiên là hoàn toàn tương phản.

Nếu là tầm thường dân chúng cũng là liền thôi, đơn giản nói là lầm chẩn. Khả đêm nay này bệnh nhân cũng là tỉnh ủy thư kí công tử a, hơn nữa tỉnh ủy thư kí Hoàng Bồi Hạo ở người nhà cùng bí thư cùng đi hạ cũng tự mình đến tỉnh nhân dân bệnh viện, điều này làm cho

Lưu Văn Thư này thần kinh não chủ nhiệm thầy thuốc căn bản không biết nên như thế nào mở miệng hướng Hoàng Bồi Hạo giải thích.

Chẳng lẽ nói là lầm chẩn? Nói kỳ thật Hoàng Xương Vũ thực khỏe mạnh, cái gì vấn đề đều không có? Đây chính là tỉnh ủy thư kí con trai a, Lưu Văn Thư hắn dám mở này miệng sao?

Nhưng phim ngay tại trong tay, cấp cái gan lớn như trời tử cấp Lưu Văn Thư, hắn cũng không dám lừa gạt tỉnh ủy thư kí a

Ngồi ở chủ nhiệm trong văn phòng, gặp Lưu Văn Thư chủ nhiệm cầm phim cái trán xông ra mồ hôi lạnh, nhân lão thành tinh Hoàng Bồi Hạo liền biết con trai đã muốn hoàn toàn không có việc gì.

“Có phải hay không kết quả biểu hiện hết thảy bình thường?” Hoàng Bồi Hạo hỏi.

“Này, đây là Hoàng thư kí. Thực xin lỗi, Hoàng thư kí, ta nghĩ khả năng phía trước lần đó kiểm tra xuất hiện sai lầm, không, bất quá, vì bảo hiểm khởi kiến, ta cho rằng……” Gặp Hoàng thư kí mở miệng hỏi, Lưu Văn Thư đành phải hoài một viên cực kì không yên không an tâm ăn ngay nói thật nói.

Tuy nói theo Hạ Vân Kiệt trong miệng, Hoàng Bồi Hạo sớm đã biết kết quả, nhưng chính như hắn phía trước nói, bọn họ là phàm nhân, chịu phàm nhân cố định tư duy hạn chế, cho nên chính tai nghe được Lưu Văn Thư chính mồm nói ra kết quả bình thường lời nói, Hoàng Bồi Hạo bản còn có điểm nghi ngờ không an tâm thế này mới hoàn toàn thả xuống dưới.

Khi hắn nghi ngờ cùng bất an hoàn toàn buông đến khi, Hoàng Bồi Hạo trong lòng còn lại chỉ có cao hứng kích

động cùng đối Hạ Vân Kiệt thật sâu kính sợ.

Ác tính não u a, không khai đao không uống thuốc, gần chỉ tốn hai giờ, liền làm cho nó hoàn toàn trị tận gốc, đây là cái gì dạng y thuật? Quả thực chỉ có thể dùng tiên gia pháp thuật đến hình dung !

Nhất tưởng đến tiên gia pháp thuật, Hoàng Bồi Hạo tâm không khỏi nặng nề mà run run một chút.

“Hoàng thư kí, người xem?” Lưu Văn Thư gặp Hoàng thư kí nghe xong sau, nửa ngày đều không có phản ứng, trong lòng quả thực phát run rối tinh rối mù.

Ông trời a, thế nhưng ngộ phán tỉnh ủy thư kí con trai não nham !

“Nga, ha ha, không tất yếu Lưu thầy thuốc. Chuyện này cứ như vậy đi, ngươi không cần có áp lực tâm lý, này không liên quan chuyện của ngươi, ngươi liền đem chuyện này đặt ở một bên, không cần lại đi tưởng nó, cũng không muốn truyền ra đi.” Lưu Văn Thư thanh âm bừng tỉnh Hoàng Bồi Hạo, hắn ngẩng đầu nhìn đến Lưu Văn Thư vẻ mặt không yên bất an, cũng là có thể lý giải hắn lúc này tâm tình, cười trấn an nói.

“Cảm ơn Hoàng thư kí, cảm ơn Hoàng thư kí” Lưu Văn Thư nghe được Hoàng thư kí lời nói, quả thực như nghe thấy tiên nhạc, vội vàng đứng dậy cúi đầu nói. Về phần nói cái gì truyền ra đi, cho dù Hoàng Bồi Hạo không đề cập tới, hắn cũng vạn vạn sẽ không truyền ra đi.

Hắn Lưu Văn Thư đầu óc lại không thành vấn đề, hắn làm sao ngốc đem loại này khứu sự truyền ra đi !

Hoàng Bồi Hạo cũng biết chính mình cho dù không nói, Lưu Văn Thư cũng sẽ không đem chuyện này truyền ra đi, miễn cho lầm chính mình tiền đồ, nghe vậy cười

đứng dậy chủ động hướng Lưu Văn Thư thân thủ nói:“Mặc kệ nói như thế nào cảm ơn ngươi Lưu thầy thuốc, hảo hảo cố gắng công tác!”

“Là, là, cảm ơn Hoàng thư kí.” Gặp đều đã xảy ra loại chuyện này, Hoàng thư kí cũng không dư so đo, còn nói cảm tạ cùng cố gắng trong lời nói, Lưu Văn Thư quả thực cảm động muốn khóc, này Hoàng thư kí thật sự là thật tốt quá nha !

Đáng thương Lưu Văn Thư cũng không biết, hắn áp căn sẽ không lầm chẩn quá, mà là Hạ Vân Kiệt chữa khỏi này làm cho bọn họ não khoa thầy thuốc đều thúc thủ vô sách bệnh nan y.

Ngày hôm sau giờ mẹo, Hạ Vân Kiệt giống thường lui tới giống nhau mặt nhắm hướng đông phương tu luyện vũ vương quyết. Tu luyện chấm dứt, một phen rửa mặt sau Hạ Vân Kiệt ly khai phòng đi nhà ăn ăn bữa sáng.

Còn chưa tới bữa sáng thính, Hạ Vân Kiệt xa xa liền nhìn đến Hoàng Xương Vũ đã muốn chờ ở nhà ăn cửa, nhìn thấy hắn lại đây vội vàng nghênh đón.

“Hạ lão sư buổi sáng tốt lành.” Hoàng Xương Vũ tiến lên khách khí hỏi hầu nói, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt tràn ngập cảm kích cùng kính sợ.

“Buổi sáng tốt lành, ngươi như thế nào sớm như vậy sẽ nơi này ?” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu cười hỏi.

“Tối hôm qua kinh Hạ lão sư diệu thủ hồi xuân sau, tinh thần chưa bao giờ như vậy quá, cho nên sáng sớm liền rời giường. Ngày hôm qua nghe ngài nói là đến Xuân thành du lịch, nếu ngài không ngại trong lời nói, nếm qua bữa sáng sau, ta cho ngài làm hướng dẫn du lịch thế nào?” Hoàng Xương Vũ tự đề cử mình nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 178 : Ngẫu ngộ

“Như vậy tốt, có ngươi này địa đầu xà bồi, cũng đỡ phải ta giống không đầu ruồi bọ giống nhau loạn chàng.” Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không theo Hoàng Xương Vũ khách khí, thấy hắn có tâm liền cười ha ha điểm đầu ứng xuống dưới.

Hoàng Xương Vũ gặp Hạ Vân Kiệt đồng ý chính mình cho hắn làm hướng dẫn du lịch, đường đường tỉnh ủy thư kí con trai nhưng lại cảm thấy trước nay chưa có thụ sủng nhược kinh, vội vàng nói:“Kia Hạ lão sư ngài trước dùng bữa sáng, ta đem xe chạy đến cửa chờ ngài.”

“Không như vậy chú ý, ta cũng không phải bảy tám mươi lão đầu, còn cần đem xe chuyên môn đứng ở cửa chờ. Bữa sáng ăn không có? Nếu không cùng ta cùng nhau tái ăn một chút?” Hạ Vân Kiệt gặp tuổi còn muốn so với chính mình hơn tuổi Hoàng Xương Vũ ở chính mình trước mặt biểu hiện thật sự là câu nệ không yên, không khỏi cười vỗ bờ vai của hắn nói.

Hoàng Xương Vũ gặp như thần tiên Hạ Vân Kiệt như thế bình dị gần gũi, khẩn trương cảm xúc nhưng thật ra thả lỏng vài phần, gật gật đầu nói thanh hảo, sau đó đi theo Hạ Vân Kiệt cùng nhau vào nhà ăn.

Năm sao cấp khách sạn tự giúp mình bữa sáng tự nhiên rất là phong phú, nhưng thật ra làm cho luôn luôn tiết kiệm quán Hạ Vân Kiệt đại mau cắn ăn một lần.

Hoàng Xương Vũ là cái tốt lắm tài xế, không chỉ có lái xe thực ổn, đối Xuân thành đường cũng rất quen thuộc, nhưng hắn cũng không phải cái đủ tư cách hướng dẫn du lịch, bởi vì hắn không có hướng dẫn du lịch miệng lưỡi lưu loát tài ăn nói, cũng không có hướng dẫn du lịch sở hẳn là cụ bị cảnh điểm tri thức. Đi vào cảnh điểm khi,

giới thiệu đứng lên liền có vẻ thực người thường, cho ba ba, trên thực tế hắn vốn chính là người ngoài nghề.

Mang theo Hạ Vân Kiệt đi rồi một hai cái cảnh điểm sau, Hoàng Xương Vũ cũng ý thức được điểm ấy, có nghĩ rằng chuyên môn tìm cái hướng dẫn du lịch thay thế chính mình giải thích công tác, nhưng lại không biết Hạ Vân Kiệt có thể hay không không thích, cho nên mang theo Hạ Vân Kiệt đến dân tộc thôn khi, Hoàng Xương Vũ thật cẩn thận xin chỉ thị nói:“Hạ lão sư, ta giải thích không tốt, nếu không ta chuyên môn tìm vị hướng dẫn du lịch thế nào?”

“Hạ tiên sinh! Hạ tiên sinh!” Hạ Vân Kiệt vừa định lắc đầu nói không cần như vậy phiền toái, phía sau truyền một thanh thúy dễ nghe thanh âm.

Hạ Vân Kiệt quay đầu vừa thấy, phát hiện cách đó không xa mặc thủy tẩy bạch quần bò, đem hai điều chân dài cùng cái mông khỏa đường cong lộ, phá lệ gợi cảm mê người thanh xuân nữ tử chính vẻ mặt kinh hỉ hướng hắn ngoắc, bên người nàng còn đứng một vị nữ tử bất luận thân cao tướng mạo đều cùng nàng hiểu được nhất so với.

Hạ Vân Kiệt tập trung nhìn vào kia hướng hắn ngoắc nguyên lai là mấy ngày hôm trước ở trên máy bay gặp được vị kia tiếp viên hàng không, về phần bên người nàng nữ tử, hắn cũng không nhận thức.

Lúc ấy tiếp viên hàng không cấp Hạ Vân Kiệt để lại tính danh cùng điện thoại, Hạ Vân Kiệt ở của nàng yêu cầu hạ cũng cấp nàng để lại điện thoại cùng tính danh. Hạ Vân Kiệt y hi còn nhớ rõ nàng kêu Y Lan Tuyết, vốn tưởng rằng về sau rất khả năng sẽ không gặp lại, không nghĩ tới mới không quá vài ngày lại ở Xuân thành cảnh điểm gặp nhau.

“Y tiểu thư ngươi hảo, thật không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp ngươi, thật đúng là hảo xảo a!” Hạ Vân Kiệt đón nhận đi chào hỏi nói.

“Một người gọi là Hạ tiên sinh, một người gọi là cái gì Y tiểu thư, các ngươi thổ không thổ nha? Lan Tuyết hắn chính là ngươi nhắc tới trước hai ngày ở trên máy bay thấy việc nghĩa hăng hái làm dễ nhìn sao?” Hạ Vân Kiệt nói vừa mới nói xong, cùng Y Lan Tuyết cùng nhau thanh xuân nữ tử đã muốn không chút khách khí quở trách một câu, sau đó một đôi con mắt sáng chớp tò mò trên dưới đánh giá Hạ Vân Kiệt.

“Hạ tiên sinh ngươi đừng để ý, nàng là của ta bạn tốt Hồ Mai Anh, là một vị hướng dẫn du lịch, miệng khả rất lạt!” Y Lan Tuyết trừng mắt nhìn của nàng đồng bạn cũng chính là Hồ Mai Anh liếc mắt một cái, sau đó mỉm cười nói.

“Cái gì để ý không ngại? Vốn chính là thôi. Nơi này cũng không phải trên máy bay, các ngươi cũng không phải lần đầu tiên nhận thức, cho thôi kêu như vậy vẻ nho nhã, thẩm người không thẩm người a? Ngươi nói là không dễ nhìn?” Hồ Mai Anh hiển nhiên chính như Y Lan Tuyết nói, miệng thực lạt, nghe vậy lập tức phản bác nói. Nói xong khi còn không quên hướng Hạ Vân Kiệt dương hạ cằm, phao cái mị nhãn.

“Ngươi này nha đầu chết tiệt kia, ngươi sẽ không có thể cho ta thục nữ một chút sao? Hạ tiên……” Y Lan Tuyết hiển nhiên đối Hạ Vân Kiệt ấn tượng rất tốt, gặp Hồ Mai Anh miệng sét đánh đến, còn hướng Hạ Vân Kiệt phao mị nhãn, không khỏi gấp đến độ kháp nàng một phen, sau đó ửng đỏ mặt đối Hạ Vân Kiệt nói.

“Ha ha, kỳ thật Hồ Mai Anh nói được còn là cử có đạo lý, ngươi đã kêu ta A Kiệt đi, các bằng hữu đều như vậy bảo ta.” Hạ Vân Kiệt cười ngắt lời nói.

Hồ Mai Anh làm cho Hạ Vân Kiệt nhớ tới từng cùng hắn từng có một đêm hợp thuê trải qua tiếp viên hàng không Đỗ Hải Quỳnh, của nàng miệng cùng tính cách cũng đồng dạng như vậy nóng bỏng, bất quá dáng người tựa hồ so với Hồ Mai Anh càng hỏa bạo một ít. Hơn nữa lần đầu tiên gặp mặt khi, kia tề mông váy, kia lộ ra nửa tuyết cầu thấp lĩnh đai đeo, đến bây giờ Hạ Vân Kiệt tựa hồ còn ký ức hãy còn mới mẻ !

“Còn là A Kiệt ra đi đúng rồi, A Kiệt ngươi một người sao?” Hồ Mai Anh gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, không khỏi vẻ mặt đắc ý vỗ hạ bờ vai của hắn hỏi.

“Đúng rồi, hạ, ân, A Kiệt ngươi bạn gái đâu?” Y Lan Tuyết nói xong đưa mắt chung quanh nhìn nhìn, lần trước cùng Hạ Vân Kiệt cùng nhau trẻ tuổi nữ tử đổ không thấy được, lại thấy được đứng ở hai ba mét có hơn, đang do dự không biết có nên hay không đi lên trẻ tuổi nam tử, tiếu trong mắt không khỏi lóe ra một tia kinh ngạc sắc.

Nàng có chút lộng không rõ này tuổi trẻ nam tử đến tột cùng có phải hay không cùng Hạ Vân Kiệt một đường, nếu đúng vậy nói, vì cái gì đứng ở bên cạnh không được đâu?

“Bạn gái?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy hơi hơi sửng sốt, lập tức hồi quá ý đến Y Lan Tuyết chỉ là Tiểu Liên, không khỏi cười nói:“Kia chính là ta bằng hữu bình thường.”

“Bằng hữu bình thường? Thật vậy chăng? Có phải hay không còn muốn nói chính mình là độc thân a?” Hồ Mai Anh tiếu mâu không tin hoành Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

Hạ Vân Kiệt hiện tại đã muốn biết Hồ Mai Anh miệng chính là này phó bộ dáng, cũng lười cùng nàng giải

thích, từ chối cho ý kiến cười cười, sau đó xoay người hướng Hoàng Xương Vũ vẫy tay nói:“Xương Vũ đứng ở nơi đó cho cái gì? Lại đây.”

“Không phải đâu, ngươi là A Kiệt bằng hữu? Vậy ngươi đứng ở bên cạnh không được cho cái gì? Sợ chúng ta ăn ngươi sao? Yên tâm, tỷ chỉ đối cao phú suất có hứng thú, ngươi còn kém chút.” Hồ Mai Anh đương nhiên không biết Hoàng Xương Vũ chân chính thân phận, nàng càng không biết bởi vì Hạ Vân Kiệt không chỉ có là Hoàng Xương Vũ ân nhân cứu mạng, lại hắn gia gia bối nhân vật duyên cớ, cho nên gặp có người tìm Hạ Vân Kiệt, ở hắn không tiếp đón trước, hắn không dám mạo muội tiến lên quấy rầy.

Hạ Vân Kiệt đứng ở một bên nhìn Hoàng Xương Vũ thầm nghĩ cười, phỏng chừng đầu năm nay Hoàng đại thiếu còn là lần đầu tiên bị người như vậy giáp mặt đả kích đi, nhưng lại là một vị nữ hài tử

Trên thực tế cũng quả thật là như thế này, Hoàng Xương Vũ lớn như vậy còn cho tới bây giờ không bị nữ hài tử như vậy giáp mặt đả kích quá, lại cứ nữ nhân này tựa hồ còn cùng Hạ lão sư nhận thức, dù là Hoàng Xương Vũ quý vì tỉnh ủy thư kí con trai, lúc này cũng chỉ có thể vẻ mặt xấu hổ đứng ở tại chỗ, trong lúc nhất thời thế nhưng có chút không biết nên như thế nào ứng phó bực này trường hợp.

“Vị này là Hoàng Xương Vũ, Xương Vũ vị này là Y Lan Tuyết, là một vị tiếp viên hàng không, trước hai ngày ta thừa phi cơ đến Xuân thành khi nhận thức, vị này Hồ Mai Anh, Y Lan Tuyết bằng hữu.” Hạ Vân Kiệt trong lòng tuy rằng cười thầm Hoàng đại thiếu bị người đả kích, cũng là không quên nhớ đúng lúc giải vây, thay song phương giới thiệu đứng lên.

Gặp hai người lại nói tiếp cùng Hạ Vân Kiệt chính là

ngẫu nhiên nhận thức, Hoàng Xương Vũ thế này mới âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, khôi phục vài phần tiêu sái cùng tự tin, chủ động mặt mang mỉm cười chào hỏi nói:“Các ngươi hảo, các ngươi cũng đến dân tộc thôn du ngoạn sao?”

“Du ngoạn cái gì nha? Ta sớm đã ngoạn nị, hôm nay thuần túy là bồi vị này đại tiểu thư đến đi dạo. Ai làm cho chúng ta là nhiều năm lão đồng học đâu, nàng tưởng cuống Xuân thành, ta chỉ hảo cấp nàng làm miễn phí hướng dẫn du lịch la.” Hồ Mai Anh không cho là đúng nói.

“Hồ Mai Anh là một vị hướng dẫn du lịch.” Hạ Vân Kiệt cười bổ sung một câu.

“Nga, Hạ lão sư, người xem cho thúy chúng ta cùng nhau du ngoạn tốt lắm, vừa vặn có thể thỉnh Hồ Mai Anh làm hướng dẫn du lịch.” Hoàng Xương Vũ hai mắt hơi hơi sáng ngời, đề nghị nói.

“Cùng nhau du ngoạn? Tiểu tử ngươi nghĩ đến đổ cử mĩ, lại có mỹ nữ cùng, lại có miễn phí hướng dẫn du lịch!” Hồ Mai Anh lập tức bĩu môi nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 179 : Hồ đạo

“Mọi người đều là bằng hữu thôi, như vậy giữa trưa ta mời khách thế nào?” Hoàng Xương Vũ gặp Hạ Vân Kiệt mặt mang mỉm cười, cũng không có cự tuyệt ý tứ, lập tức tung mồi.

“Thiết, ngươi cho là bổn tiểu thư không có người thỉnh sao? Tin hay không ta hiện tại cùng Lan Tuyết tay nhỏ bé chiêu chiêu, lập tức có……” Hồ Mai Anh cũng không ra đi, tiếp tục bưng mỹ nữ cái giá.

“A Kiệt, Hoàng Xương Vũ đừng để ý nữ nhân này, chúng ta đi.” Bất quá Hồ Mai Anh lời nói còn chưa nói xong, Y Lan Tuyết đã muốn trắng nàng liếc mắt một cái, sau đó trực tiếp tiếp đón Hạ Vân Kiệt cùng Hoàng Xương Vũ chạy lấy người.

“Uy, ngươi này gặp sắc quên hữu tên! Chờ ta!” Hồ Mai Anh vốn đang tưởng tái đoan đoan mỹ nữ cái giá, nhưng thấy ba người cũng không để ý nàng, cũng chỉ có thể bên mắng bên lắc mông chi đuổi theo.

Đuổi theo sau, lòng có không cam lòng Hồ Mai Anh bắt được Hoàng Xương Vũ nói:“Giữa trưa một bữa cơm thôi a, cơm chiều phải cũng phải ngươi bao !”

“Cơm chiều?” Hoàng Xương Vũ vừa nghe không khỏi sửng sốt, trong mắt lóe ra một tia khó xử sắc. Nhiều thỉnh một chút cơm tự nhiên không sao cả, hắn Hoàng Xương Vũ thân là tỉnh ủy thư kí con trai còn không kém về điểm này tiền, vấn đề là đêm nay hắn ba chuẩn bị mở tiệc chiêu đãi Hạ Vân Kiệt.

“Keo kiệt!” Hồ Mai Anh là vị hướng dẫn du lịch, ánh mắt tự nhiên độc ác, Hoàng Xương Vũ hơi hơi nhất do dự, nàng liền nhìn đi ra, lập tức khóe miệng gợi lên một chút

khinh thường cùng bất mãn.

Hoàng Xương Vũ lớn như vậy còn là lần đầu tiên bị nữ nhân nói keo kiệt, lại cứ nữ nhân này lại cùng Hạ Vân Kiệt nhận thức, hắn cũng chỉ có thể cho buồn bực không thể phản bác.

“Mai Anh kính nhờ ngươi có thể hay không thu liễm một chút a! Hoàng Xương Vũ đừng nghe nàng, nàng chính là người như vậy.” Y Lan Tuyết cũng là cái có thể sát ngôn quan sắc nhân, gặp Hoàng Xương Vũ biểu tình mất tự nhiên, vội vàng trừng mắt nhìn Hồ Mai Anh liếc mắt một cái nói, trong lòng cũng là chung nhận thức của nàng cách nói.

Tái nói như thế nào chính mình cùng Hồ Mai Anh coi như là mỹ nữ hai quả, người khác muốn mời các nàng ăn cơm, các nàng còn không thấy được nể tình đâu, không nghĩ tới muốn này này mạo xấu xí, khí chất đổ coi như không sai người trẻ tuổi nhiều thỉnh một chút, lại biểu hiện do do dự dự, một bộ thần giữ của bộ dáng.

“Ha ha, bởi vì buổi tối chúng ta còn hẹn người cùng nhau ăn cơm, Xương Vũ sợ các ngươi hội không thói quen, cho nên mới sẽ có chút do dự. Nếu các ngươi không ngại có thể cùng nhau.” Hạ Vân Kiệt gặp Hoàng Xương Vũ kinh ngạc, cũng là có thể lý giải hắn vị công tử này ca tâm tình, cười hỗ trợ giải vây nói.

“Thiết, bổn tiểu thư là cho cái gì? Còn có thể không thói quen sao? Chỉ sợ ăn cơm địa phương không đủ thượng cấp bậc. Đúng rồi, chúng ta có thể nói định rồi, Hoàng Xương Vũ ngươi cũng không thể dùng quán ven đường phái chúng ta ít nhất cũng phải tinh cấp khách sạn.” Hồ Mai Anh nghe vậy lập tức vẻ mặt khinh thường nói.

“Đó là đương nhiên.” Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Hoàng Xương Vũ tự nhiên sẽ không vấn đề, nghe vậy

lập tức cười nói.

“Này còn kém không nhiều lắm.” Hồ Mai Anh thế này mới vẻ mặt vừa lòng nói.

Hoàng Xương Vũ gặp Hồ Mai Anh cuối cùng không hề xuất khẩu nói móc trào phúng hắn, nhưng thật ra âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó đối Hạ Vân Kiệt nói:“Kia Hạ lão sư các ngươi trước chờ, ta đi mua vé.”

“Có tỷ ở còn cần mua phiếu sao? Đã quên tỷ là cho cái gì sao? Cùng tỷ đi.” Hồ Mai Anh khinh thường phiêu Hoàng Xương Vũ liếc mắt một cái, sau đó đắc ý nói.

Hoàng Xương Vũ cùng Hạ Vân Kiệt nghe vậy nao nao, sau đó dở khóc dở cười cho nhau liếc nhau. Đầu năm nay, lấy Hoàng Xương Vũ thân phận, thật muốn tiết kiệm hai trương vé vào cửa còn không dễ dàng, còn cần chuyên môn dựa vào một vị hướng dẫn du lịch đi tìm quan hệ sao? Đơn giản khinh thường đi làm thôi.

Đương nhiên nếu Hồ Mai Anh muốn làm náo động, tú nhất tú chức nghiệp ưu việt tính, bọn họ đương nhiên sẽ không tảo của nàng hưng, đành phải đi theo của nàng mặt sau hướng cảnh điểm cửa đi đến.

Hồ Mai Anh vị này mỹ nữ hướng dẫn du lịch đối cảnh điểm đầu người thật đúng là có vẻ thục, cùng cảnh điểm tương quan nhân viên công tác hàn huyên nói đùa vài câu, thế nhưng thật đúng là mang theo Hạ Vân Kiệt cùng Hoàng Xương Vũ còn có Y Lan Tuyết ba người miễn phí vào cảnh điểm.

“Thế nào cho ngươi thỉnh hai bữa cơm không oan đi, không chỉ có có miễn phí hướng dẫn du lịch, ngay cả vé vào cửa cũng cho các ngươi giảm đi xuống dưới.” Vào dân tộc thôn, Hồ Mai Anh dương cằm không phải không có đắc ý nói.

“Không oan! Siêu giá trị!” Hoàng Xương Vũ cười giơ ngón tay cái lên nói.

“Tính ngươi thật tinh mắt.” Hồ Mai Anh lại đắc ý dương hạ cằm, sau đó đột nhiên nhớ tới Hoàng Xương Vũ rõ ràng tuổi so với Hạ Vân Kiệt còn lớn hơn, lại luôn xưng hô hắn vì Hạ lão sư, không khỏi tò mò nhìn Hạ Vân Kiệt hỏi:“Đúng rồi, A Kiệt ngươi là dạy học sao? Như thế nào Hoàng Xương Vũ luôn gọi ngươi Hạ lão sư?”

“Ha ha, tạm thời ở trong trường học quải cái danh, còn không có chính thức đi đã dạy.” Hạ Vân Kiệt ăn ngay nói thật nói.

Hồ Mai Anh tự nhiên không thể tưởng được Hạ Vân Kiệt là ở trong đại học quải cái ghế khách giáo thụ danh hiệu, còn tưởng rằng hắn vừa sư phạm loại viện giáo tốt nghiệp, nhờ người tìm phân dạy tiểu học linh tinh công tác, lại còn không có chính thức đi làm, nghe vậy bĩu môi nói:“Thiết, nguyên lai còn không có chính thức đi làm a. Bất quá giống ngươi này tuổi có thể tìm được một phần lão sư chức nghiệp đã muốn thực không sai.”

Nói xong Hồ Mai Anh phiêu Hoàng Xương Vũ liếc mắt một cái nói:“Cho dù A Kiệt là tương lai lão sư, ngươi cũng không tất yếu há mồm ngậm miệng Hạ lão sư, nghe đứng lên khiến cho hắn là sư phụ của ngươi dường như.”

“Uy, ta nói Hồ Mai Anh ngươi cũng quản được nhiều lắm đi, liền chuẩn người khác gọi ngươi Hồ đạo, sẽ không chuẩn người ta kêu A Kiệt Hạ lão sư sao? Người ta đây là thói quen tính xưng hô được không?” Y Lan Tuyết gặp Hồ Mai Anh cái gì đều phải quở trách Hoàng Xương Vũ vài câu, lại thấy hắn tựa hồ da mặt có vẻ nộn, thế nhưng lộ ra một tia xấu hổ khó xử sắc, vội vàng trừng mắt nhìn Hồ Mai Anh liếc mắt một cái nói.

Y Lan Tuyết lại không biết nói, Hoàng Xương Vũ làm sao là da mặt nộn, mà là hắn áp căn không biết nên như thế nào giải thích Hạ Vân Kiệt thân phận.

“Được rồi.” Hồ Mai Anh cũng nhìn ra đến Hoàng Xương Vũ biểu tình tựa hồ có chút mất tự nhiên, cũng sẽ không nói thêm gì đi nữa, chính là trong lòng lại luôn cảm thấy có như vậy điểm kỳ quái. Rõ ràng tuổi so với Hạ Vân Kiệt lớn, lại còn muốn gọi hắn lão sư, hơn nữa xem tình huống tựa hồ còn có vẻ tôn trọng kia một loại.

Không thể không nói, Hồ Mai Anh miệng tuy rằng mạnh mẽ điểm, nhưng của nàng giải thích thật là không sai, có nàng vị này hướng dẫn du lịch, dọc theo đường đi du ngoạn so với phía trước quả thật thú vị sinh động rất nhiều, đi ở một ít lịch sử cảnh điểm, nghe nàng êm tai động lòng người giải thích, sẽ cho người một loại dường như xuyên qua thời không lỗi thấy.

Cũng đang bởi vì này dạng, từng cái cảnh điểm du ngoạn thời gian liền hơn đứng lên, không giống phía trước giống nhau đều là cưỡi ngựa xem hoa. Không sai biệt lắm đến giữa trưa biên, đoàn người mới đã xong dân tộc thôn du ngoạn.

Mọi người đều là người trẻ tuổi, hơn nữa Hồ Mai Anh cùng Y Lan Tuyết vốn là không phải cái gì rụt rè ngượng ngùng cô gái, hơn nữa Hồ Mai Anh lại nữ trung hán tử, này một buổi sáng du ngoạn xuống dưới, bốn vị người trẻ tuổi không chỉ có ngoạn thật là vui vẻ, hơn nữa cũng đều hỗn thật sự thục, giống như nhận thức nhiều năm bằng hữu bình thường. Đến sau lại, trừ bỏ Hoàng Xương Vũ đối Hạ Vân Kiệt xưng hô như trước, không dám vượt qua nửa điểm vượt, mọi người cho nhau xưng hô đều là trở nên thực tùy ý, không hề ngay cả tên mang họ, thậm chí bởi vì Hồ Mai Anh luôn thích tìm Hoàng Xương Vũ đấu võ mồm, Hoàng Xương Vũ cố ý không

gọi Hồ Mai Anh tên, mà là kêu nàng “Hồ đạo”.

“Hồ đạo, kế tiếp đi nơi nào?” Ra dân tộc thôn, Hoàng Xương Vũ chủ động hỏi.

“Đi nơi nào? Đương nhiên phải đi ăn cơm a!” Hồ Mai Anh miệng nhất phiết nói.

“Kia đi nơi nào ăn?” Hoàng Xương Vũ nâng lên cổ tay vừa thấy, thế này mới phát hiện đã muốn đến ăn cơm thời gian, sau đó thói quen tính hỏi.

“Nếu không đi Điền Trì biên Châu Quý khách sạn ăn thế nào?” Hồ Mai Anh tiếu trong mắt mang theo một tia trêu tức ý cười, nhìn Hoàng Xương Vũ hỏi.

Hoàng Xương Vũ gặp Hồ Mai Anh nhắc tới Châu Quý khách sạn, bởi vì nhớ tới Hạ Vân Kiệt sẽ ngụ ở Châu Quý khách sạn, hơn nữa buổi tối hắn người nhà liền chuẩn bị ngay tại Châu Quý khách sạn mở tiệc chiêu đãi hắn, cho nên biểu tình không khỏi giật mình, lóe ra một tia do dự sắc.

Hắn tự nhiên là không hy vọng cơm trưa, cơm chiều đều ở cùng cái địa phương thỉnh Hạ Vân Kiệt.

“Thiết, chỉ biết ngươi keo kiệt. Yên tâm, nói đùa a, ta biết Tây Sơn có một nhà mới mỏ không lâu tên là túy Vân Lĩnh Vân Lĩnh phong vị khách sạn, nhà này khách sạn cử có đặc sắc, cụ thể đi ta tái chậm rãi cho các ngươi giảng giải, đương nhiên giá coi như lợi ích thực tế, khẳng định so với năm sao cấp khách sạn tiện nghi rất nhiều.” Hồ Mai Anh gặp Hoàng Xương Vũ biểu tình do dự, còn tưởng rằng hắn đau lòng năm sao cấp khách sạn ngẩng cao tiêu phí, tiếu mâu liếc trắng mắt, “Ở bên kia ăn xong sau, chúng ta còn có thể đi Tây Sơn quan sát Điền Trì, qua đi có thể thừa trời cao tác nói tới hải canh công viên ở Điền Trì biên đi dạo.”

“Hạ lão sư người xem?” Hoàng Xương Vũ nay cũng là thói quen Hồ Mai Anh không quên tìm gì cơ hội nói móc trào phúng hắn, nghe vậy cười cười, sau đó quay đầu xin chỉ thị Hạ Vân Kiệt.

Hắn nay nhưng thật ra có điểm lo lắng Hồ Mai Anh thăm giá cùng đặc sắc, xem nhẹ khách sạn cấp bậc. Dù sao, Hạ Vân Kiệt nhưng là hắn gia gia bạn vong niên, thần tiên đại nhân vật, Hoàng Xương Vũ cũng không dám chậm trễ hắn.

“Ngươi người này như thế nào sự tình gì đều xin chỉ thị A Kiệt. Đừng nói cho ta ngươi tuổi trẻ mà thành thạo, kỳ thật thực tế tuổi so với A Kiệt còn nhỏ!” Hồ Mai Anh gặp Hoàng Xương Vũ ăn một bữa cơm đều phải xin chỉ thị Hạ Vân Kiệt, trong mắt không khỏi lóe ra một tia kinh ngạc sắc, miệng cũng không vong mượn cơ hội trào phúng hắn một hai câu.

“Ha ha, phải đi túy Vân Lĩnh đi, ta tin tưởng Hồ đạo ánh mắt.” Hạ Vân Kiệt vội vàng cười đem đề tài chuyển hướng.

“Mặt sau một câu ta thích nghe, xem ra người làm lão sư ánh mắt chính là không giống với, không giống chúng ta Hoàng đồng học, lại kei kiệt lại không ánh mắt.” Hồ Mai Anh nghe xong cười hì hì nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy đồng tình vỗ vỗ Hoàng Xương Vũ bả vai, mà Hoàng Xương Vũ còn có thể thế nào, chỉ có thể vẻ mặt không sao cả cười cười, làm bộ như cái gì cũng chưa nghe được đối Hạ Vân Kiệt ba người nói:“Hạ lão sư các ngươi trước chờ một chút, ta đem xe lái lại đây.”

03 năm ở Xuân thành có xe tuy rằng không tính là cái gì rất giỏi sự tình, nhưng đối với bình thường tiền lương

giai tầng mà nói, có thể lái được xe đi ra du ngoạn còn là cử ngưu, cho nên Hồ Mai Anh vừa nghe nói Hoàng Xương Vũ muốn đi lái xe, mắt đẹp không khỏi mạnh lập tức sáng đứng lên, miệng giống súng máy giống nhau bắn phá:“Không phải đâu, chính ngươi lái xe tới được? Tiểu kiều xe?”

“Đúng vậy? Có vấn đề sao?” Tuy rằng Hoàng Xương Vũ không phải người thích khoe ra, nhưng nhìn đến Hồ Mai Anh này biểu tình, lại còn là nhịn không được cố ý hỏi lại một câu, trong lòng cuối cùng thống khoái một chút.

“Nhìn không ra đến nha, ngươi còn là có xe bộ tộc a. Cái gì xe? Đi một chút, ta với ngươi cùng đi.” Hồ Mai Anh lúc này nhưng thật ra đã quên cùng Hoàng Xương Vũ so đo hắn kia hơi có chút đắc ý biểu tình, cầm lấy hắn cánh tay một bên tiếp tục súng máy bắn phá, một bên lôi kéo hắn hướng bãi đỗ xe phương hướng đi đến.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 180 : Cao phú suất

“Nữ nhân này!” Y Lan Tuyết tuy rằng cũng giật mình Hoàng Xương Vũ dĩ nhiên là mở ra xe hơi tới được, nhưng thấy bạn tốt một bộ ngạc nhiên bộ dáng, còn là nhịn không được xấu hổ não đọa chân.

“Ha ha, chúng ta cũng đi qua đi.” Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra thích Hồ Mai Anh chân tình biểu lộ, thấy thế cười đối Y Lan Tuyết nói.

“Ân.” Y Lan Tuyết gật gật đầu, sau đó cùng Hạ Vân Kiệt cùng nhau theo đi lên.

“Oa, còn là Audi xe a, theo chúng ta phó tổng khai là giống nhau da thực quý đi, muốn bao nhiêu tiền?” Hồ Mai Anh gặp Hoàng Xương Vũ khai là một chiếc Audi hai mắt lập tức trở nên lòe lòe tỏa sáng, xem Hoàng Xương Vũ ánh mắt cũng là lòe lòe tỏa sáng, giống như thấy được một đống tiền dường như.

Hôm nay theo đụng tới Hồ Mai Anh bắt đầu đã bị nàng một đường trào phúng nói móc, hiện tại đột nhiên thấy nàng dùng một bộ nhìn lên hâm mộ ánh mắt nhìn chính mình, Hoàng Xương Vũ trong lòng còn là cử thích. Bất quá hắn dù sao cũng là tỉnh ủy thư kí con trai, đổ còn không về phần chân tướng cái nhà giàu mới nổi giống nhau cùng Hồ Mai Anh khoe ra này xe nhiều quý, chính mình tìm bao nhiêu tiền, nghe vậy chính là cười cười, sau đó mở ra cửa xe.

Đoàn người lên xe, Hồ Mai Anh lại không ngồi ở sau xe vị, mà là cướp ngồi trên phó điều khiển vị.

Ngồi xuống lên xe sau, bát quái chi tâm sớm đã hừng hực thiêu đốt Hồ Mai Anh lập tức liền khẩn cấp hỏi:“Uy, Xương Vũ này xe là ngươi chính mình sao?”

“Ân!” Hoàng Xương Vũ một bên lái xe tử một bên từ chối cho ý kiến điểm gật đầu.

“Oa tắc, không phải đâu, ngươi năm nay mới bao nhiêu tuổi nha? Ngươi ba là làm cái gì?” Hồ Mai Anh nghe vậy lại lần nữa vừa sợ nhạ lại tò mò hỏi.

“Ta ba ở chính phủ đơn vị công tác.” Hoàng Xương Vũ do dự hạ, tận lực tránh nặng tìm nhẹ nói.

“Kia nhất định là làm quan, trách không được ngươi có thể lái được Audi đâu, làm quan chính là thích!” Hồ Mai Anh đại phát cảm khái nói, ngôn ngoại ý đương nhiên là Hoàng Xương Vũ này chiếc xe là hắn lão ba tham đến.

Hoàng Xương Vũ vừa nghe lời này, quá đèn xanh đèn đỏ sai giờ điểm không một cước lầm thải chân ga, hắn ba không chỉ có là Vân Lĩnh tỉnh tỉnh ủy thư kí, lại Hoàng gia trước mắt chưởng đà nhân, thậm chí quá hai năm nếu không có gì bất ngờ xảy ra còn có thể ra nhâm nước cộng hoà kia đều biết vài tối cao chức vị, chính mình bất quá khai lượng Audi, ở sở hữu Vân Lĩnh tỉnh công tử ca trung xem như thấp nhất điều kém cỏi nhất, nhưng đến Hồ Mai Anh miệng chính mình lão ba nhưng thật ra thành một tham quan. Huống hồ, này xe còn không phải hắn trong nhà cấp, mà là chính hắn sao cổ kiếm !

Không đợi Hoàng Xương Vũ từ lúc đánh trúng phục hồi tinh thần lại, Hồ Mai Anh theo sát sau lại hỏi:“Đúng rồi, ngươi ba làm cái gì quan? Lớn không lớn?”

“Tỉnh ủy thư kí.” Hoàng Xương Vũ bởi vì trong lòng nghẹn cổ khí, nghe vậy theo bản năng bật thốt lên trả lời.

“Thiết, tỉnh ủy thư kí, ngươi rõ ràng nói quốc gia người

lãnh đạo tốt lắm" Hồ Mai Anh đương nhiên không tin, nghe vậy lập tức bĩu môi khinh thường nói.

Hoàng Xương Vũ lập tức lại bị Hồ Mai Anh câu này khinh thường lời nói cấp đình chỉ, trong lúc nhất thời buồn bực chỉ có thể vùi đầu chỉ để ý lái xe.

Hạ Vân Kiệt gặp Hoàng Xương Vũ vùi đầu lái xe khổ bức bộ dáng, nhưng thật ra không khỏi nổi lên một tia đồng bệnh tương liên cảm giác, ra vẻ hắn mỗi lần cùng Trầm Lệ Đề nói thật ra khi, kia nữ nhân cũng đồng dạng là vẻ mặt khinh thường cùng không tin.

"Đúng rồi, Xương Vũ đồng học, ngươi có hay không bạn gái?" Hồ Mai Anh lại tựa hồ chút không phát hiện Hoàng Xương Vũ buồn bực, thấy hắn không hé răng lại hỏi.

"Uy, ta nói Mai Anh ngươi có thể hay không không như vậy bát quái a ngươi sẽ không là đột nhiên đối Xương Vũ sinh ra ái mộ chi tâm, tưởng đổ truy hắn đi?" Y Lan Tuyết gặp Hồ Mai Anh không dứt, rốt cục nhịn không được chen vào nói hỏi.

"Không thể sao? Xương Vũ đồng học bộ dạng lại cao lại suất, còn có xe, bất chính là ta đau khổ tìm kiếm cao phú suất sao? Nếu không có bạn gái, ta đương nhiên muốn tiên hạ thủ vi cường a, đỡ phải tiện nghi người khác." Hồ Mai Anh một bộ đương nhiên nói.

"Kính nhờ, Mai Anh ngươi sẽ không có thể hơi chút rụt rè một chút, không cần biểu hiện như vậy tham tiền lợi thế không được sao?" Y Lan Tuyết nghe xong, không khỏi thống khổ rên rỉ một tiếng nói.

"Thiết, kính nhờ Lan Tuyết tiểu thư, ta chỉ là tiểu thị dân, tiểu hướng dẫn du lịch, của ta cảnh giới cũng không cao như vậy. Hì hì, ta nhất định phải tìm cái cao phú suất, có thể gả nhập hào môn vậy rất tốt, như vậy ta là có thể

muốn đi làm sao ngoạn phải đi làm sao ngoạn, tưởng mua cái gì này nọ liền mua cái gì này nọ, lại càng không dùng mỗi ngày một bên phòng bị một ít loạn thất bát tao sắc lang, một bên còn mang mặt mang tươi cười.” Hồ Mai Anh vẻ mặt hướng tới nói.

“Được rồi, hai vị ta không biết này nữ nhân!” Y Lan Tuyết khoa trương bưng kín mặt.

“Thiết” Hồ Mai Anh khinh thường bính cái tự, sau đó thúc giục hỏi:“Xương Vũ ngươi rốt cuộc có hay không bạn gái? Nói mau a.”

Hoàng Xương Vũ rất muốn nói chính mình có bạn gái, khả trên thực tế hắn còn không có, cho nên cuối cùng còn là thành thành thật thật nói:“Còn không có.”

“Thật vậy chăng? Vậy ngươi cảm thấy ta thế nào? Này khuôn mặt, này dáng người, phụ họa ngươi cảm nhận trung lý tưởng tình nhân yêu cầu không?” Hồ Mai Anh đầu tiên là một trận khoa trương kinh hỉ, sau đó dùng dấu tay sờ khuôn mặt, lại đối với thân mình khoa tay múa chân hạ thướt tha đường cong hỏi.

“Dát.” Hoàng Xương Vũ một cái dừng ngay đứng ở lộ khẩu đình chỉ tuyến tiền, cũng là bị Hồ Mai Anh những lời này cấp nói được thiếu chút nữa đi rồi thần, xông đèn đỏ.

“Ta thật sự không biết nữ nhân này!” Y Lan Tuyết thấy thế lại thống khổ rên rỉ một tiếng, sau đó đem chỉnh khuôn mặt cũng khoa trương che đứng lên, mà Hạ Vân Kiệt lại khóe môi nhếch lên mỉm cười, sau đó hứng thú nhìn ngồi ở hàng trước một đôi.

Một cái là hướng dẫn du lịch, một cái là tỉnh ủy thư kí con trai, việc này thật đúng là có vẻ có ý tứ.

“Cho dù có mỹ nữ truy ngươi, ngươi cũng không muốn kích động như vậy thôi!” Hồ Mai Anh gặp Hoàng Xương Vũ một cái dừng ngay, nhịn không được vỗ vỗ ngạo nhân bộ ngực sữa, tiếu mắt nhất hoành nói.

Hoàng Xương Vũ hoàn toàn không nói gì……

Hồ Mai Anh đề cử nhà hàng thật đúng là cử không sai, tuy rằng không phải tinh cấp đại tửu điếm, nhưng rất đặc sắc. Không chỉ có thức ăn đều là Vân Lĩnh phong vị, liền ngay cả nhà ăn bố trí cũng tràn ngập Vân Lĩnh phong vị.

Nguyên dương ruộng bậc thang, la bình cây cải dầu hoa, đông Xuyên Hồng thổ địa, nguyên mưu thổ lâm các Vân Lĩnh kỳ quan, đều ở túy vân lĩnh nhà hàng được đến triển lãm; Còn có Vân Lĩnh tối quê cha đất tổ đặc sản, đằng hướng da ảnh, Đại Lý trát nhiễm, lũng xuyên ngân sức, ngọc khê Thanh Đồng, bản nạp thái gia gấm cũng đều ở nơi này. Đi vào nhà này nhà ăn, liền tựa như ở vân linh du lịch một chuyến, dân tình, dân phong, dân tộc bày ra vô cùng nhuần nhuyễn.

Bất quá túy Vân Lĩnh nhà ăn lại có đặc sắc nhưng cũng so ra kém Hồ Mai Anh có đặc sắc, từ phát hiện Hoàng Xương Vũ lái một chiếc Audi xe sau, nàng không chỉ có ở trên xe lải nhải, ở trong lời nói đối Hoàng Xương Vũ triển khai mãnh liệt thế công. Xuống xe sau, nàng đối Hoàng Xương Vũ thế công càng thêm mãnh liệt. Vị trí muốn lần lượt hắn ngồi, người phục vụ cho hắn bưng trà đổ nước, nàng cướp đến, gọi món ăn nàng muốn đầu để sát vào cùng nhau điểm, liền đem Hoàng Xương Vũ vị này tỉnh ủy thư kí con trai chỉnh một chút tính tình đều không có, về phần Y Lan Tuyết thấy thế lại thường thường làm ra một bộ hận không thể tìm điều phùng chui khoa trương biểu tình.

Chỉ có Hạ Vân Kiệt, vẫn khóe môi nhếch lên mỉm cười. Hắn cũng là ưa loại này bầu không khí, cũng hiểu được

đây mới là chân chính cuộc sống.

“Nga, đúng rồi, Xương Vũ ngươi ba thực ở chính phủ ngành công tác?” Cơm ăn đến một nửa khi, Y Lan Tuyết đột nhiên hỏi.

“Đúng vậy, có chuyện gì sao?” Hoàng Xương Vũ gật gật đầu trả lời.

“Là có điểm sự tình, cũng không biết hợp không thích hợp mời ngươi hỗ trợ.” Y Lan Tuyết muốn nói lại thôi nói.

“Lan Tuyết tính, chuyện này ta đã muốn không thèm nghĩ nữa, ngươi sẽ không nếu nâng lên.” Hồ Mai Anh tựa hồ hiểu được Y Lan Tuyết muốn nói cái gì, trong mắt lóe ra một tia phức tạp sắc, ngắt lời nói.

“Có chuyện các ngươi đã nói, không có quan hệ, Xương Vũ hắn ba là tỉnh ủy thư kí, ở Vân Lĩnh tỉnh hắn ba lớn nhất.” Tuy nói Hạ Vân Kiệt cùng Y Lan Tuyết các nàng quen biết không lâu, nhưng hôm nay nửa ngày hạ đến ở chung còn cử không sai, mọi người coi như là bằng hữu, hắn gặp Hồ Mai Anh tựa hồ có cái gì khó khăn, tự nhiên phải giúp nhất giúp.

Y Lan Tuyết cùng Hồ Mai Anh đương nhiên cho rằng Hạ Vân Kiệt ở nói đùa. Tỉnh ủy thư kí con trai kia nhưng là toàn bộ Vân Lĩnh tỉnh công tử ca trung cao nhất tiêm nhân vật, lại như thế nào khả năng hội cùng các nàng loại này tiểu dân chúng pha trộn cùng một chỗ đâu? Càng đừng nói tính tình còn có thể hảo đến chịu được Hồ Mai Anh nhất toàn bộ buổi sáng trào phúng cùng trêu chọc.

“Đừng nói giỡn, người ta nói đứng đắn.” Y Lan Tuyết trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nói:“Hồ Mai Anh đoạn thời gian trước tham gia công chức cuộc thi, vốn

thi viết, phỏng vấn đều là thứ nhất danh, không ra vấn đề có thể đi vào bắc luân khu du lịch cục công tác, nhưng kiểm tra sức khoẻ lại không thông qua, nói nàng thiếu máu.”

“Bậy bạ, Hồ Mai Anh khí sắc tốt như vậy như thế nào khả năng thiếu máu!” Hạ Vân Kiệt nhướng mày, nói.

“Thiết, khí sắc hảo đỉnh cái rắm dùng, muốn quan hệ hảo mới có dùng. Dù sao ta xem như nhìn thấu, đầu năm nay không quan hệ, ngươi con mẹ nó khảo thượng đệ nhất gã, người ta làm theo có biện pháp đem ngươi lộng xuống dưới.” Hồ Mai Anh tiếp lời. Hiển nhiên nhắc tới khởi chuyện này, Hồ Mai Anh liền nhất bụng đến khí, thậm chí ngay cả lời thô tục đều bạo đi ra.

“Ý của ngươi là có người đối với ngươi kiểm tra sức khoẻ báo cáo động tay động chân?” Hoàng Xương Vũ cũng nhíu mày, hỏi, trong mắt lóe ra một tia lửa giận.

Tuy rằng buổi sáng bị Hồ Mai Anh cấp nói móc trào phúng quá, nhưng đối nàng Hoàng Xương Vũ lại ngược lại có loại không hiểu hảo cảm. Có lẽ, nhiều năm như vậy qua, còn không có một nữ hài tử dám như vậy đối hắn nói chuyện duyên cớ, cũng có lẽ Hồ Mai Anh ngay thẳng cá tính hấp dẫn hắn, dù sao hắn nghe được Hồ Mai Anh ở công chức cuộc thi rất khả năng gặp đến không công bình đối đãi, trong lòng nhịn không được liền dấy lên một đoàn lửa giận.

“Kia không phải vô nghĩa sao? Ngay từ đầu kiểm tra sức khoẻ đan đi ra nói ta thiếu máu, ta còn ngốc hồ hồ cho rằng khả năng tiền tiêu hàng tháng vừa qua khỏi đi duyên cớ, cũng có có thể là kiểm tra không đủ tinh chuẩn duyên cớ. Sau đó lại phục kiểm một lần, nghĩ đến lúc này tổng không thành vấn đề, không nghĩ tới còn là thiếu máu sau đó ta đã bị xoát xuống dưới, sau đó ta lại đi này khác bệnh viện nhất kiểm tra, con mẹ nó, máu chỉ

tiêu hảo rối tinh rối mù. Bất quá, tính, sự tình đều đi qua hơn một tháng, ta hiện tại cũng tưởng thông, tiếp tục làm ta tiểu hướng dẫn du lịch đi, ta liền trời sinh là này mệnh.” Hồ Mai Anh nói xong nói xong, cảm xúc liền hạ xuống dưới.

“Cái gì mệnh không mệnh, nên của ngươi chính là của ngươi, chuyện này không thể cứ như vậy tính yên tâm, chuyện này giao cho ta đến xử lý.” Hoàng Xương Vũ gặp sáng sớm biểu hiện như vậy mạnh mẽ sinh động Hồ Mai Anh thế nhưng cũng nói ra nhận mệnh trong lời nói đến, trong đầu không hiểu cảm thấy một tia đau đớn cùng đằng khởi một đoàn lửa giận, lập tức nói.

“Thiết, thật đúng là đem chính mình làm tỉnh ủy thư kí con trai a còn giao cho ngươi tới làm, người ta có thể đem ta cấp đỉnh xuống dưới, đương nhiên là có đến đây.” Hồ Mai Anh lập tức trào phúng nói, chính là xem Hoàng Xương Vũ ánh mắt lại rõ ràng hơn một tia ôn nhu cùng cảm kích sắc.

Mặc kệ Hoàng Xương Vũ có cái gì không bối cảnh cùng năng lực, mọi người bình thủy tương phùng, hắn có thể nói ra nói như vậy, Hồ Mai Anh ngoài miệng tuy rằng không cho là đúng, nhưng trong lòng cũng là cử cảm động.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 181 : Đại Tế Ti

“Nghe Mai Anh nói đem nàng đỉnh xuống dưới cũng là một vị hướng dẫn du lịch, bất quá người ta cùng bắc luân khu khu trưởng con trai có nhất chân.” Y Lan Tuyết tuy rằng biết tỉnh lị thành thị một cái khu khu trưởng đối với bình thường dân chúng mà nói tuyệt đối xem như đại quan, nhưng nàng gặp Hoàng Xương Vũ tuổi còn trẻ liền mở một chiếc Audi xe hơi, còn nói chính mình phụ thân ở chính phủ ngành công tác, tổng còn là tâm tồn một phần may mắn, hy vọng Hoàng Xương Vũ có thể giúp đỡ chính mình bạn tốt một chút việc, dù sao chuyện này lý ở Hồ Mai Anh bên này, cho nên gặp Hồ Mai Anh không chịu nhắc tới, rõ ràng tiếp nhận nói nói.

“Có nghe hay không? Khu trưởng con trai a khu trưởng a, ta chính là một tiểu hướng dẫn du lịch ngay cả một phái xuất sở cảnh sát nhân dân cũng không dám đắc tội, dám đi cùng khu trưởng con trai đối với cho sao? Ngươi lại được không? Đừng nhìn ngươi khai là Audi, ở chúng ta trước mặt là cử ngưu, khả người ta khai là cái gì, Porsche Cayenne, muốn lên trăm vạn a” Hồ Mai Anh mặt mang tự giễu nói, nói xong sau thật to uống một ngụm quả táo nước, nhưng vốn là thực ngọt quả táo nước cửa vào lại trước nay chưa có chua sót.

“Porsche Cayenne!” Hoàng Xương Vũ chuyển chuyển trong tay cái chén, khóe miệng gợi lên một chút trào phúng sắc. Nếu hắn Hoàng Xương Vũ nguyện ý, cho dù muốn một chiếc Rolls-Royce ảo ảnh cũng lập tức có người đưa lên cửa, Porsche Cayenne lại tính cái gì?

Đương nhiên Hoàng Xương Vũ thân là nước cộng hoà đều biết vài hiển hách gia tộc cháu ruột, hắn mới sẽ không tự hạ thân phận thân thủ đi về phía người khác tác muốn này đó ngoạn ý.

Về phần khu trưởng con trai, hắn Hoàng Xương Vũ lại sẽ không để ở trong mắt. Lấy hắn Hoàng Xương Vũ Hoàng gia cháu ruột thân phận, cho dù trở lại kinh thành, kia cũng là vang đương đương một vị thái tử chi nhất, huống chi ở Vân Lĩnh. Ở Vân Lĩnh, hắn Hoàng Xương Vũ là công tử ca trung hoàn toàn xứng đáng nhất ca.

Bởi vì hắn ba chính là Vân Lĩnh tỉnh nhất hào thủ trưởng

“Biết lợi hại đi? Tính, chúng ta đem này chén đồ uống cho, sau đó tính tiền tiếp theo ngoạn.” Hồ Mai Anh đối Hoàng Xương Vũ vốn sẽ không ôm cái gì hy vọng, gặp Hoàng Xương Vũ nghe được Porsche Cayenne im lặng không nói gì, chỉ biết là chuyển cái chén, liền càng nhận định hắn không có biện pháp, giơ lên cái chén nói.

Gặp Hồ Mai Anh nói như vậy, Hoàng Xương Vũ cùng Hạ Vân Kiệt đều thực ăn ý giơ lên cái chén không tái giải thích cái gì, dù sao đến buổi tối hết thảy đều đã sáng tỏ.

Tính tiền đương nhiên là Hoàng Xương Vũ, kết trướng mọi người ra túy Vân Lĩnh.

Kết trướng mới ra khách sạn chỉ thấy đến cách đó không xa tụ tập không ít người, đối với bốn vị người da đen chỉ trỏ, bên cạnh còn ngừng một chiếc xe cứu thương.

Bốn vị người da đen hai vị mặc lục sắc vải bố chế thành trường bào tử, còn có hai vị tắc mặc giáp khắc quần bò, cùng người quốc nội không có gì khác nhau, đơn giản như vậy thức tựa hồ có điểm già đi.

Hai vị mặc lục sắc trường bào người da đen, một vị là thanh niên, lúc này chính cả người cuộn mình trên mặt đất, cả người lạnh run, nguyên bản là màu đen môi thế nhưng lộ ra một tầng tái nhợt, cùng hắn quanh thân màu

da đối lập đứng lên có vẻ phá lệ chói mắt. Một viên khỏa đậu đại mồ hôi theo hắn trên trán toát ra đến, ánh hắn tối đen như than củi làn da phảng phất một viên khỏa trân châu đen.

Mặt khác một vị còn lại là một vị lớn tuổi giả, làn da khô khan, chòm râu trắng bệch, nhưng hai mắt lại cử hữu thần. Bởi vì là bất đồng chủng tộc rất khó nhận hắn tuổi. Lớn tuổi người da đen trong tay cầm căn cả vật thể tối đen mộc trượng, mộc trượng cấp trên có khắc hai cái đầu rắn, đầu rắn mặt trên tương lục sắc bảo thạch, ở giữa trưa dương quang hạ lục u u tỏa sáng

Lúc này lớn tuổi người da đen chính cầm mộc trượng, vây quanh người trẻ tuổi nhảy bắn, miệng lẩm bẩm, hình như là ở đối người trẻ tuổi kia thi pháp.

Đã muốn đuổi tới hiện trường y tế nhân viên, ý đồ đi thăm dò xem kia nằm trên mặt đất người da đen bệnh tình, nhưng này hai vị mặc giáp khắc cùng quần bò cường tráng người da đen lại vẻ mặt nghiêm túc đỗ lại y tế nhân viên, kiên quyết không cho bọn họ đi vào. Đem y tế nhân viên gấp đến độ đầu đầy đại hãn, cũng là không thể nề hà.

Quanh thân nhân nhìn người da đen nguyên thủy, lạc hậu, tràn ngập mê tín sắc thái hành động, không khỏi mặt lộ vẻ đáng thương sắc, liên tục lắc đầu, trong đầu cũng là có một cỗ cảm giác về sự ưu việt lặng yên dâng lên.

“Phong kiến mê tín thực đáng sợ, phỏng chừng kia người da đen tiểu tử cũng bị kia lão vu sư cấp tươi sống khiêu đã chết loại chuyện này, ở Vân Lĩnh cùng Miến Điện giao giới một ít thâm sơn lý cũng có phát sinh quá. Một ít người còn là ôm lão tư tưởng không để, sinh bệnh thói quen đi cầu trong thôn vu sư đi tế hỏi quỷ thần. Bất quá này mấy hắc nhân nhưng thật ra kỳ quái, đều đã

muốn ngàn dặm xa xôi chạy tới chúng ta quốc gia, lại nói tiếp hẳn là bọn họ quốc gia trung tinh anh nhân vật mới là, hẳn là nhận quá hiện đại giáo dục nhân, như thế nào còn hết lòng tin theo này đó phong kiến mê tín?" Hồ Mai Anh là cái miệng không chịu ngồi yên nhân, xa xa nhìn đến liền phe phẩy đầu nói.

"Các ngươi trước lên xe, ta đi nhìn xem." Hạ Vân Kiệt nói, trong mắt lóe ra một tia kinh ngạc sắc.

Bởi vì tại kia lão vu sư "Khiêu đại thần" Khi, hắn rõ ràng cảm nhận được không khí trung một tia âm lãnh lực lượng dao động, mà kia căn mộc trượng thượng song đầu rắn cũng tựa hồ sống lại đây, ánh mắt thấu bắn ra sấm nhân lục quang, đỏ tươi tín tử ở thân hộc. Chính là lão vu sư nhảy lên khi, hoa chân múa tay vui sướng, pháp trượng cũng đi theo hắn vũ động, cho nên người bàng quan căn bản phát giác không được kia đầu rắn rất nhỏ biến hóa.

Trừ bỏ này đó, Hạ Vân Kiệt còn phát hiện có cổ lửa nóng lực lượng theo kia cuộn mình trên mặt đất lạnh run người trẻ tuổi trên người phát ra, kia lửa nóng lực lượng cùng âm lãnh lực lượng ở không trung đan vào cùng một chỗ, hỗ không lùi làm cho, khó phân thắng bại.

Có thể nói lúc này người trẻ tuổi kia tình cảnh liền cùng người phát ra sốt giống nhau, trong cơ thể nóng lên, nhưng biểu hiện ra ngoài cũng là úy hàn.

"Thiết, ngạc nhiên, loại này náo nhiệt có cái gì đẹp mặt, thật sự là cái chưa thấy qua quen mặt gia……" Hồ Mai Anh gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng muốn đi vô giúp vui, lập tức khóe miệng gợi lên một chút khinh thường nói.

"Hồ Mai Anh, đừng nói lung tung nói!" Hồ Mai Anh trào phúng Hoàng Xương Vũ nhưng thật ra không sao cả cũng thói quen, thấy nàng thế nhưng trước mặt Hạ Vân

Kiệt mặt cười nhạo hắn ngạc nhiên, chưa thấy qua quen mặt, lập tức không nể mặt ngắt lời nói.

“Vốn liền…… Tốt lắm, tốt lắm, ta không nói tổng được rồi đi!” Hồ Mai Anh gặp chính mình chính là nói Hạ Vân Kiệt một câu, luôn luôn đối chính mình thực nhẫn nại Hoàng Xương Vũ thế nhưng lại đột nhiên trợn mắt nhìn nhau, không khỏi hoảng sợ, bản còn muốn mạnh miệng một chút, nhưng không biết vì sao đúng là vẫn còn nhuyễn xuống dưới.

Bất quá Hồ Mai Anh trong lời nói còn chưa nói xong, Hạ Vân Kiệt đã muốn một mình cất bước hướng bên kia đi đến.

“Một buổi sáng cũng không thanh không vang, còn tưởng rằng là cái hũ nút, không nghĩ tới cũng là cái yêu vô giúp vui gia……ok, ok, ta không nói của ngươi Hạ lão sư tổng được rồi đi. Thực muốn làm không hiểu, ta như thế nào tổng cảm thấy ngươi có điểm sợ hắn bộ dáng?” Hồ Mai Anh gặp Hạ Vân Kiệt không nói hai lời liền hướng về phía náo nhiệt mà đi, lại nhịn không được khởi xướng bực tức, chính là bực tức còn không có phát xong chỉ thấy Hoàng Xương Vũ sắc mặt khó coi nhìn chằm chằm chính mình, phương tâm run lên, trắng Hoàng Xương Vũ liếc mắt một cái, sau đó sửa lại miệng.

“Chúng ta trước lên xe đi.” Hoàng Xương Vũ đương nhiên không có biện pháp cùng Hồ Mai Anh giải thích vì cái gì chính mình hội sợ Hạ Vân Kiệt, đành phải tức giận nói.

Chính là nói lời này khi, hai mắt lại nhìn về phía Hạ Vân Kiệt chính hướng đám người đi đến bóng dáng, lộ ra một tia không thể ức chế hiếu kì còn có kính sợ.

Tuy rằng hắn chưa thấy qua Hạ Vân Kiệt như thế nào ở hắn trong đầu động tay chân, nhưng hắn cũng là hắn

đời này biết nói sở nhận thức người thần bí nhất tối thần kỳ.

“Thượng cái gì xe a? Không thấy được của ngươi Hạ lão sư đi vô giúp vui, chúng ta cũng đi bái.” Hồ Mai Anh cũng không từ phân trần kéo qua Hoàng Xương Vũ tay nói.

Hoàng Xương Vũ lớn như vậy, bởi vì thân phận duyên cớ, còn chưa từng có một vị nữ hài tử hội giống Hồ Mai Anh giống nhau, tựa như lạp người thường tay giống nhau, như vậy tùy ý lôi kéo tay hắn.

Cầm lấy Hồ Mai Anh kia thiên thiên ngọc thủ, Hoàng Xương Vũ tim đập không hiểu có chút nhanh hơn, cả người cũng giật mình ở tại tại chỗ

“Còn thất thần cho cái gì, đi nha!” Hồ Mai Anh gặp không lạp động Hoàng Xương Vũ, không khỏi quay đầu trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái nói. Bất quá nói mới nói xong, mới phát hiện Hoàng Xương Vũ ánh mắt chính nhìn chằm chằm hai nắm cùng một chỗ tay xem.

“Không phải đâu đừng nói cho ta ngươi đời này còn không có kéo qua nữ sinh tay? Thật đúng là cực phẩm da! Hôm nay bổn tiểu thư liền chịu thiệt điểm, cho ngươi biết biết lôi kéo mỹ nữ tay tư vị.” Hồ Mai Anh thấy thế mặt đẹp lặng yên lóe ra một chút phi hồng, nhưng lập tức ra vẻ rất hào phóng thực không sao cả trào phúng nói, sau đó lại dùng sức lạp hạ Hoàng Xương Vũ.

Hoàng Xương Vũ do dự hạ, nhưng cuối cùng không lay chuyển được Hồ Mai Anh, cũng kiềm chế không được nội tâm hảo kì, theo đi lên.

Đương nhiên Hoàng Xương Vũ hảo quan tâm ở Hạ Vân Kiệt trên người hắn muốn biết hắn hội như thế nào trị liệu vị kia cuộn mình trên mặt đất người da đen. Vừa rồi

sở dĩ do dự, là vì Hạ Vân Kiệt làm cho bọn họ trước lên xe.

Gặp Hồ Mai Anh lôi kéo Hoàng Xương Vũ tay hướng phía trước đi đến, Y Lan Tuyết tự nhiên cũng theo đi lên, chính là trong mắt lại lóe ra một tia kinh ngạc sắc.

Trừ bỏ kinh ngạc Hạ Vân Kiệt thích vô giúp vui tính tình, cũng kinh ngạc Hồ Mai Anh thế nhưng sẽ đi kéo Hoàng Xương Vũ tay. Ở của nàng trong ấn tượng, Hồ Mai Anh bởi vì chức nghiệp duyên cớ, tính cách có vẻ mở ra lớn mật, nói chuyện cũng thực tùy tiện, nhưng tiên thiếu hội cùng nam sinh bắt tay.

Sẽ không thực bởi vì hắn là “Cao phú suất” duyên cớ, tưởng đổ truy hắn đi? Ra vẻ không giống a, trước kia không thiếu nghe nàng nói lên “Cao phú suất” Lữ khách truy nàng chuyện, bất quá không đều cự tuyệt sao?

Bất quá Y Lan Tuyết trong đầu nghi hoặc cũng rất mau đã bị cách đó không xa Hạ Vân Kiệt hấp dẫn đi qua.

Cách đó không xa, Hạ Vân Kiệt chạy tới đám người, sau đó tiếp tục hướng trong đi.

Trong đó một vị cường tráng người da đen gặp Hạ Vân Kiệt muốn hướng trong đi, lập tức liền thân thủ ngăn lại hắn, dùng thực đông cứng tiếng Trung Quốc nói:“Tiên sinh, thỉnh không cần quấy rầy chúng ta Đại Tế Ti thi pháp.”

“Ta nghĩ các ngươi Đại Tế Ti hẳn là hội rất thích ý làm cho ta đi vào.” Hạ Vân Kiệt cười nhẹ nói.

Vị kia cường tráng người da đen nghe vậy trong mắt lóe ra một tia khinh thường cùng kinh ngạc, hiển nhiên ở hắn xem ra bằng Hạ Vân Kiệt này người trẻ tuổi lại như thế nào hiểu được Đại Tế Ti thần kỳ pháp lực, lại như

thế nào có tư cách kinh động Đại Tế Ti đâu?

Bất quá không đợi người da đen mở miệng, chợt nghe đến phía sau truyền đến một đạo thương lão, mỏi mệt trung còn mang theo một tia không thể che dấu kinh sợ thanh âm:“Mỗ Mã, không thể vô lễ, mau mau thỉnh vị này đại vu sư tiến vào.”

Đại Tế Ti ở người da đen cảm nhận trung hiển nhiên có được vô cùng cao thượng địa vị, vị kia được xưng là Mỗ Mã người da đen nghe được hắn thanh âm, không khỏi sợ tới mức cả người đều run lên hạ, vội vàng loan hạ eo thỉnh Hạ Vân Kiệt đi vào.

Người chung quanh bao gồm tới lúc gấp rút đầu đầy đại hãn cứu hộ nhân viên ở bên trong, gặp vừa rồi còn biểu hiện phi thường ngoan cố, thậm chí bức nóng nảy đều xuất ra dao nhỏ người da đen thế nhưng phóng Hạ Vân Kiệt đi vào, cũng không cấm mở to hai mắt nhìn, đương nhiên chính tới rồi Hồ Mai Anh, Y Lan Tuyết cũng không ngoại lệ, chỉ có Hoàng Xương Vũ hơi chút đỡ, nhưng cũng khó nén nội tâm kinh ngạc.

Bất quá cũng may vị kia Đại Tế Ti nói là bọn họ quốc gia ngôn ngữ, bô bô, người chung quanh cũng chưa nghe hiểu, bằng không bọn họ khẳng định hội càng kinh ngạc.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 182 : Hỏa độc

“Người trẻ tuổi, phiền toái ngươi giúp chúng ta cùng vị này lão tiên sinh câu thông một chút, làm cho chúng ta đi vào, ta lo lắng tái tha đi xuống vị này người trẻ tuổi sẽ có sinh mệnh nguy hiểm.” Một vị ngực treo chủ trị thầy thuốc bài tử trung niên thầy thuốc gặp Hạ Vân Kiệt đi vào, giật mình rất nhiều không khỏi một trận kích động, vội vàng hướng Hạ Vân Kiệt kêu lên.

Phải biết rằng người da đen cũng là quốc tế bạn bè a, hơn nữa có thể đến Trung Quốc du lịch Phi Châu nhân trên cơ bản đều cũng có chút đến đây, hơn nữa này hai gia hỏa mặc trường bào, còn tùy thân đi theo hai vị cận vệ, liền càng không thể có thể là cái gì tầm thường Phi Châu nhân, thật muốn bởi vì bệnh viện cứu giúp trễ mà bỏ mình, hắn vị này phụ trách lần này cứu giúp hành động thầy thuốc là khẳng định đào thoát không được cho hệ.

“Không quan hệ, ta cũng vậy thầy thuốc.” Hạ Vân Kiệt thần sắc bình tĩnh hướng vị kia chủ trị thầy thuốc gật gật đầu nói một câu, sau đó lại nhìn về phía vị kia được xưng là Đại Tế Ti lớn tuổi người da đen.

Vị kia Đại Tế Ti lúc này đã muốn đình chỉ nhảy bắn, lúc này đang dùng mang theo một tia kinh sợ ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt, trong tay hắn kia căn trên pháp trượng song đầu xà, lúc này sớm đã đình chỉ thân phun tín tử, lục u u ánh mắt đồng dạng hoảng sợ nhìn Hạ Vân Kiệt.

Ngay tại vừa rồi, Đại Tế Ti thi triển pháp lực, cùng tuổi trẻ người da đen trên người đột nhiên không bị cản trở đi ra hỏa độc càng đấu khó hoà giải, tiến thối lưỡng nan khi, đột nhiên gian một cỗ lớn như thiên lực lượng xông vào, lập tức liền đánh tan hai cổ dây dưa cùng một chỗ lực lượng.

“Ta có thể xem hắn sao? Yên tâm ta không có ác ý.” Hạ Vân Kiệt gặp Đại Tế Ti dùng hoảng sợ ánh mắt nhìn chằm chằm chính mình xem, cười cười nói.

“Làm phiền ngài, tôn quý đại vu……” Đại Tế Ti sớm đã âm thầm kiến thức đến Hạ Vân Kiệt kia mênh mông lớn pháp lực, lại nào dám cản lại hắn, huống hồ hắn lần này đến Trung Quốc mục đích, vốn cũng là muốn nhìn một chút Trung Quốc có hay không vu sư có thể khu đuổi Ba Lỗ trên người hỏa độc, nay cơ duyên xảo hợp gặp được như vậy một vị pháp lực kì cao đại vu sư chịu hỗ trợ nhìn xem, tự nhiên là cầu còn không được, nghe vậy vội vàng dùng một ngụm lưu loát tiếng Trung nói.

“Ngươi hội giảng tiếng Trung Quốc?” Hạ Vân Kiệt đúng lúc đánh gãy Đại Tế Ti, hắn cũng không muốn cho người chung quanh biết hắn là một vị vu sư, đồng thời trong lòng cũng hơi có chút kinh ngạc lão hắc có thể giảng như vậy lưu loát tiếng Trung.

Mà tới rồi cứu hộ y tế nhân viên gặp này Phi Châu lão nhân thế nhưng hội giảng một ngụm lưu loát tiếng Trung, không khỏi tức giận đến thẳng trừng mắt, vừa rồi bọn họ tuy rằng biết mấu chốt nhân vật là vị này Phi Châu lão nhân, nhưng bởi vì ngôn ngữ không thông, cho nên chỉ có thể thỉnh hai vị người da đen bảo tiêu chuyển đạt, lại cứ kia hai người da đen bảo tiêu tiếng Trung rất kém cỏi, nửa ngày cũng câu thông không được, gấp đến độ bọn họ chích dậm chân. Nay mới biết được, này Phi Châu lão nhân nguyên lai hội một miệng lưu loát tiếng Trung, vừa rồi cũng là ở giả bộ hồ đồ.

“Trước kia có vị Trung Quốc bằng hữu, cho nên hội một chút.” Đại Tế Ti gặp Hạ Vân Kiệt hỏi, thần sắc hơi hơi có chút xấu hổ trả lời.

“Nga, nguyên lai là như vậy.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu,

xoay người đi đến kia còn cuộn mình trên mặt đất tên là Ba Lỗ trẻ tuổi người da đen bên người, sau đó ngồi xổm xuống thân mình, thủ khoát lên tay hắn cổ tay.

Thủ nhất đáp thượng Ba Lỗ cổ tay, Hạ Vân Kiệt thông qua vu lực thăm dò lập tức liền nhận thấy được một đoàn phi thường tà ác hỏa bạo hỏa hệ lực lượng đang ở Ba Lỗ trái tim phụ cận hừng hực thiêu đốt, nếu không phải có đạo pháp phù gắt gao bảo vệ cho hắn trái tim, chỉ sợ lúc này đã muốn là hỏa độc công tâm, đi đời nhà ma.

Nhưng lúc này hỏa thế hung mãnh, kia đạo pháp phù đã muốn xuất hiện đạo đạo quy liệt, một tia hỏa độc chính xuyên thấu qua kia từng đạo cái khe, bắt đầu xâm nhập đến trái tim, có thể nói pháp phù hỏng mất, hỏa độc dâng mà vào trái tim đã muốn là phút giây sự tình, tình thế đã muốn đến thập phần nguy cấp hoàn cảnh. Này cũng là Đại Tế Ti không dám phân tâm, cũng không luận cứu hộ nhân viên khuyên như thế nào cáo, ở trên đường cái liền nhảy lên đại thần nguyên nhân.

Bất quá kia hỏa độc đối với Ba Lỗ hung mãnh trí mạng, thậm chí đối với Đại Tế Ti mà nói cũng là mãnh liệt mênh mông, từ từ tăng trưởng, làm cho hắn rốt cuộc không có biện pháp bố trí pháp phù áp chế, nhưng đối với Hạ Vân Kiệt mà nói lại tính không được cái gì.

Nước lửa tương khắc cũng tương sinh, Hạ Vân Kiệt tu luyện là tiên thiên thủy tính công pháp vũ vương quyết, trên người nhất mênh mông hùng hậu đó là thủy thuộc tính vu lực. Ba Lỗ trên người hỏa độc có chút kỳ quái, cũng không phải bình thường chi hỏa, đối với Hạ Vân Kiệt mà nói nếu có thể hấp thu tiến vào, đối với mênh mông hùng hậu thủy tính vu lực mà nói ngược lại là một nho nhỏ bổ dưỡng vật.

Này cùng cô âm không dài, độc dương không sinh là

cùng cái đạo lý.

Tuy nói điểm ấy hỏa độc đối với Hạ Vân Kiệt mà nói tính không được cái gì, nhưng nay tình thế khẩn cấp hắn cũng là không dám đến trễ. Tra xét rõ ràng sau, việc này không nên chậm trễ, hai tay đặt tại Ba Lỗ ngực đi lên hồi khinh nhu.

Kia khinh nhu động tác tựa như ở họa một cái Thái Cực đồ, một trái một phải, một âm một dương, nhất hàn nhất nhiệt, nhất hỏa nhất thủy.

Hạ Vân Kiệt như thế nhất nhu, chiếm cứ ở Ba Lỗ trong cơ thể, chính khí thế mênh mông cuồn cuộn hỏa độc nhất thời như đã bị cái gì không thể kháng cự lực lượng dắt, như một hỏa long theo Ba Lỗ trong cơ thể nhảy lên đi ra, sau đó chui vào Hạ Vân Kiệt lòng bàn tay.

Hỏa độc ở thường nhân trong mắt tự nhiên là vô hình vô sắc, nhưng này vị Đại Tế Ti cũng là có tu vi trong người người, hắn cũng là có thể cảm giác được kia hàng năm chiếm cứ ở Ba Lỗ trong cơ thể, hơn nữa không ngừng lớn mạnh hỏa độc, đang từ hắn trong cơ thể bị dắt đi ra sau đó tiến vào Hạ Vân Kiệt thân thể. Một cỗ cực nóng hơi thở ở trong không khí phát ra mở ra, kích thích Đại Tế Ti trong cơ thể âm nhu vu lực rục rịch.

Đại Tế Ti nhất thời kinh hãi mở to hai mắt nhìn, thậm chí ngay cả tóc gáy đều căn căn đứng vững dựng lên.

Không ai so với hắn rõ ràng hơn Ba Lỗ trong cơ thể hỏa độc chi lợi hại cùng khủng bố, năm đó nếu không phải hắn dùng vô thượng pháp lực che lại nó, lại truyền cho Ba Lỗ độc môn tu luyện phương pháp, chỉ sợ Ba Lỗ sớm đã bị này hỏa độc đốt vì tro tàn. Dù là như thế, này hỏa độc cũng là một năm so với một năm hung mãnh, thế cho nên đến hiện tại, ngay cả hắn toàn lực thi pháp cũng chưa biện pháp ngăn chặn nó.

Khả Đại Tế Ti vạn vạn không nghĩ tới, kia ngay cả chính mình toàn lực thi pháp cũng chưa biện pháp áp chế hỏa độc, Hạ Vân Kiệt thế nhưng trực tiếp bắt nó dẫn tới chính mình trong cơ thể, này ở Đại Tế Ti xem ra quả thực chính là trực tiếp hướng chính mình trong thân thể phóng thuốc nổ nhưng Hạ Vân Kiệt thế nhưng hồn nhiên vô sự, không chỉ có như thế vẻ mặt của hắn lại bình tĩnh như nước, này ở Đại Tế Ti xem ra quả thực chính là không có khả năng sự tình

Bất quá một lát công phu, Hạ Vân Kiệt liền đem Ba Lỗ trong cơ thể hỏa độc hấp nhất sạch nhị tịnh, sau đó buông ra tay nâng thân đối Đại Tế Ti thản nhiên nói:“Hắn hiện tại không có việc gì, bất quá thân thể khả năng sẽ có điểm hư, phải chú ý điều trị một phen.”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt cũng không chờ Đại Tế Ti phản ứng liền xoay người đi ra ngoài.

Người chung quanh gặp Hạ Vân Kiệt tại kia người da đen ngực qua lại khinh nhu vài cái, kia người da đen thế nhưng dần dần đình chỉ phát run, thần sắc cũng dần dần khôi phục bình tĩnh, người người đều ngạc nhiên trợn mắt há hốc mồm, ngay cả này y tế nhân viên cũng là giật mình rối tinh rối mù, thẳng đến Hạ Vân Kiệt đứng dậy rời đi, mọi người mới hồi phục tinh thần lại.

Có người nghĩ đến muốn chụp ảnh, bất quá Hạ Vân Kiệt cũng đã xoay người ly khai đám người, cũng hướng Hoàng Xương Vũ ba người đánh thanh tiếp đón, sau đó đi nhanh hướng bãi đỗ xe phương hướng đi đến.

“Uy, chờ ta, chờ ta.” Gặp Hạ Vân Kiệt chính là đánh thanh tiếp đón liền tự hành đi nhanh hướng bãi đỗ xe đi đến, Hồ Mai Anh ba người thế này mới hoàn toàn tỉnh ngộ lại đây, vội vàng đuổi theo.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 183 : Sát mã

Bốn người vừa ngồi trên xe, xa xa liền nhìn đến vị kia người da đen Đại Tế Ti cùng bị hai vị bảo tiêu nâng có vẻ có vài phần suy yếu Ba Lỗ hướng bãi đỗ xe bước nhanh đi tới.

“Hạ lão sư, này người da đen chính hướng bên này đi tới, hình như là muốn cùng ngài nói lời cảm tạ, người xem có phải hay không muốn……” Hoàng Xương Vũ thông qua kính chiếu hậu nhìn đến mặt sau người da đen chính hướng bãi đỗ xe đi tới, thật cẩn thận xin chỉ thị nói.

“Không cần, lái xe đi thôi.” Hạ Vân Kiệt cũng không muốn cho Hồ Mai Anh cùng Y Lan Tuyết biết nhiều lắm chuyện của hắn, nghe vậy huy phất tay nói.

Hoàng Xương Vũ tuân lệnh tự nhiên liền một cước giẫm tại chân ga thượng, lái xe ly khai túy Vân Lĩnh bãi đỗ xe, chính là khi hắn thải chân ga rời đi bãi đỗ xe khi, cũng không có phát hiện Hạ Vân Kiệt mồm mép hơi hơi giật giật.

“Không cần tìm ta, hữu duyên thì sẽ tái kiến.” Cách đó không xa người da đen Đại Tế Ti cùng Ba Lỗ bên tai đồng thời vang lên Hạ Vân Kiệt thanh âm.

Hai người nghe thế thanh âm, cơ hồ đồng thời thân mình hơi hơi cứng đờ, sau đó định ở tại tại chỗ. Một hồi lâu nhi, vị kia người da đen Đại Tế Ti mới phát ra một tiếng thở dài nói:“Hắn tất là một vị sát mã, đáng tiếc không biết khi nào thì tài năng tái kiến.”

“Sát mã? Trung Quốc như thế nào sẽ có sát mã đâu?” Ba Lỗ kinh hô ra tiếng nói.

Sát mã ở Ba Lỗ quốc gia a cập á chính là toàn bộ Phi Châu đại lục đều là một loại xa xôi truyền thuyết, tựa như Trung Quốc thần tiên truyền thuyết giống nhau.

“Ngươi trên người hỏa độc là ngươi mạo phạm thiên hỏa thánh long mà chịu nguyền rủa, cho dù ta cũng chỉ có thể thi pháp che lại, cũng là căn bản không thể bắt nó đuổi ra đi, nhưng vừa rồi vị kia vu sư lại trực tiếp bắt nó cấp hút vào trong cơ thể, nếu không phải sát mã ai có lợi hại như vậy pháp lực? Có thể trực tiếp cắn nuốt thiên hỏa thánh long nguyền rủa?” Đại Tế Ti nói, trong mắt để lộ ra cuồng nhiệt cùng kính sợ sắc.

“Cái gì? Như vậy nói thiên hỏa thánh long nguyền rủa đã muốn bị hoàn toàn bài trừ ?” Ba Lỗ nghe vậy kinh hỉ như điên nói. Hắn mười tuổi kia một năm bởi vì trong lúc vô ý mạo phạm thiên hỏa thánh long, từ nay về sau sau hắn cuộc sống liền lâm vào ác mộng bên trong. Mỗi quá một tuần, sẽ chịu hỏa độc dày vò một lần, mỗi một lần đều là thống khổ, hận không thể đem cả người cấp nhét vào Bắc Cực băng trong động đi.

“Là vừa mới ta đã muốn tra xét quá của ngươi thân mình, thiên hỏa thánh long nguyền rủa đã muốn biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.” Đại Tế Ti thần sắc nghiêm nghị nói, trong mắt cuồng nhiệt cùng kính sợ sắc càng đậm.

Phải biết rằng có thể bài trừ thiên hỏa thánh long nguyền rủa đối với Đại Tế Ti mà nói đã muốn là cực kì không thể tưởng tượng sự tình, mà Hạ Vân Kiệt thế nhưng có thể trực tiếp bắt nó cấp hút vào trong cơ thể. Như vậy thần kỳ sự tình, chỉ có trong truyền thuyết sát mã tài năng làm được.

Gặp Đại Tế Ti nói như vậy, Ba Lỗ kinh hỉ cảm xúc đồng dạng dần dần chuyển vì cuồng nhiệt cùng kính sợ.

Sát mã, đối với a cập á nhân dân mà nói, đó là cao cao tại thượng thần minh !

“Chỉ tiếc, sát mã không chịu tái kiến chúng ta!” Đại Tế Ti thở dài nói.

“Đại Tế Ti, ta có loại dự cảm, vĩ đại thánh chủ hội dẫn đường chúng ta lại gặp vị kia sát mã.” Ba Lỗ nói.

“Hy vọng đi.” Đại Tế Ti thở dài.

Làm Đại Tế Ti thở dài khi, Hoàng Xương Vũ đã muốn lái xe tử rời xa túy Vân Lĩnh.

Dọc theo đường đi mọi người trầm mặc không nói gì, liền ngay cả luôn luôn miệng đình không được Hồ Mai Anh cũng là trầm mặc không nói, thỉnh thoảng vụng trộm xem Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, hiển nhiên vừa rồi các nàng bị Hạ Vân Kiệt đột nhiên biểu hiện ra ngoài thần kỳ năng lực cấp chấn ở.

Thấy mọi người dọc theo đường đi đều trầm mặc không nói, Hạ Vân Kiệt đổ trở nên không thích ứng, cười đánh vỡ trầm mặc nói:“Kỳ thật kia tuổi trẻ người da đen chính là được tim đau thắt, ta trước kia cùng một vị lão trung y học quá một chút, cho nên giúp hắn thôi nhu giảm bớt một chút, hắn cũng sẽ không sự.”

“Oa, nhìn không ra đến ngươi còn có thể trung y a!” Hồ Mai Anh vốn là không chịu ngồi yên nhân, gặp Hạ Vân Kiệt đã mở miệng, lập tức lại sinh động lên, kinh hô đứng lên, bất quá rất nhanh, nàng lại vẻ mặt nghi hoặc khó hiểu hỏi:“Khả vì cái gì vị kia lão vu sư không cho người khác đi vào, lại chỉ chịu cho ngươi đi vào?”

“Ha ha, bởi vì ta cũng biết vu thuật a, vừa rồi còn không có đi vào thời điểm, ta cũng đã dùng tinh thần niệm lực cùng hắn đánh thanh tiếp đón, hắn gặp là cùng đi, tự

nhiên để lại ta đi vào.” Hồ Mai Anh hỏi vấn đề này, Hạ Vân Kiệt thật đúng là không có biện pháp giải thích, rõ ràng liền ăn ngay nói thật. Ấn dĩ vãng kinh nghiệm, loại này lời nói thật ngược lại không có người hội tin tưởng, đương nhiên Hoàng Xương Vũ ngoại trừ.

Quả nhiên như Hạ Vân Kiệt sở liệu, trừ bỏ Hoàng Xương Vũ nghe nói như thế nắm tay lái tay hơi hơi run lên hạ, trong mắt toát ra một tia không thể ức chế kính sợ sắc, Y Lan Tuyết cùng Hồ Mai Anh đều toát ra vẻ mặt không tin sắc, hơn nữa Hồ Mai Anh lại lập tức khinh thường nói:“Thiết, vu thuật? Còn tinh thần niệm lực? Ngươi cho là đây là ở viết tiểu thuyết a, ngươi cho thúy nói ngươi còn có thể bay được!”

Hạ Vân Kiệt thật đúng là hội bay, bất quá hắn lại không dám nói, đổ không phải lo lắng Hồ Mai Anh cùng Y Lan Tuyết hội tin tưởng, mà là sợ dọa đến Hoàng Xương Vũ.

“Không tin đánh đổ.” Hạ Vân Kiệt gặp thành công dời đi lực chú ý, cười trở về câu.

Hoàng Xương Vũ là người thông minh, thấy thế đổ thực thức thời không xen mồm.

Vừa rồi kia sự kiện bất quá chính là tiểu nhạc đệm, Y Lan Tuyết cùng Hồ Mai Anh cho dù sức tưởng tượng tái phong phú, cũng không khả năng nghĩ đến Hạ Vân Kiệt thật đúng là một vị pháp lực cường đại vu sư, cho nên Hạ Vân Kiệt đánh vỡ trầm mặc sau, mọi người rất nhanh lại bắt đầu nói nói cười cười. Đương nhiên nhiều nhất còn là Hồ Mai Anh thường thường tìm cơ hội đả kích nói móc Hoàng Xương Vũ.

Chơi Tây Sơn, lại hơi chút đi dạo hạ Điền Trì, sắc trời liền dần dần ám xuống dưới.

Tuy nói mọi người đều là người trẻ tuổi, nhưng trừ bỏ

Hạ Vân Kiệt dù sao đều là người thường, một ngày du ngoạn xuống dưới, lại còn là khó tránh khỏi mệt nhọc.

Hạ Vân Kiệt gặp mọi người đều mặt lộ vẻ quyện sắc, lại thấy sắc trời dần tối, liền đề nghị nói:“Thời gian cũng kém không nhiều lắm, nếu không hôm nay liền ngoạn đến này đi.”

“Ta cũng đang có ý tứ này, chơi một ngày mệt chết ta, lập tức tìm tốt địa phương nghỉ ngơi ăn cơm. Ta biết Điền Trì biên có một nhà rất đặc sắc khách sạn……” Hồ Mai Anh lập tức cử hai tay tán thành nói.

“Buổi tối chúng ta đã muốn đính hảo địa phương.” Hoàng Xương Vũ cười ngắt lời nói.

“Đúng nga, ta thiếu chút nữa đã quên các ngươi còn hẹn những người khác cùng nhau ăn cơm.” Hồ Mai Anh vỗ hạ chính mình cái trán nói.

“A Kiệt, Xương Vũ, các ngươi đã muốn hẹn người, chúng ta lại cũng không nhận thức, nếu không cho dù đi.” Y Lan Tuyết cũng tưởng nổi lên chuyện này, buổi sáng tuy rằng nói rất hay tốt muốn cùng nhau ăn, nhưng chuyện tới trước mắt Y Lan Tuyết lại tổng cảm thấy còn là có chút đường đột.

“Tính cái gì tính nha nhiều người mới náo nhiệt. Hơn nữa, ngươi trước kia chẳng lẽ liền cùng A Kiệt nhận thức sao? Còn không liền trên máy bay đụng tới một lần, mọi người đều là người trẻ tuổi, chỗ đến liền cùng nhau vui vẻ ngoạn ngoạn, chỗ không đến liền tán bái.” Hồ Mai Anh lập tức phản bác nói, nói xong còn hơi hơi kiễng chân vỗ vỗ Hoàng Xương Vũ bả vai:“Một ngày ở chung xuống dưới, ta cảm thấy này tiểu tử thực không sai, tiền nhiều, tính tình tốt, nghe lời. Về phần Hạ lão sư thôi, trừ bỏ cái giá tựa hồ đoan lão thành rồi một chút, buồn điểm, người kỳ thật còn là thực không sai, rất giúp người

làm niềm vui tinh thần, hơn nữa tổng thể giảng, người cũng cử suất. Cho nên ta quyết định, hôm nay nhất định phải đi thấu cái náo nhiệt.”

Nghe xong Hồ Mai Anh một phen bình điểm, Hạ Vân Kiệt cùng Hoàng Xương Vũ liếc nhau, đều thực bất đắc dĩ lắc đầu, mà Y Lan Tuyết vốn cũng không là cái sợ người lạ chủ, gặp Hồ Mai Anh không nên đi thấu cái náo nhiệt, cũng sẽ không tái kiên trì.

Đoàn người lên xe, Hoàng Xương Vũ liền phát động xe một đường hướng Châu Quý khách sạn khai đi.

Hồ Mai Anh là làm hướng dẫn du lịch, đối Điền Trì vùng rất quen thuộc, Hoàng Xương Vũ xe ở Điền Trì biên hơi chút tha một đoạn đường, nàng liền đã nhìn ra một tia manh mối, kinh ngạc nói:“Ta nói Xương Vũ, ngươi sẽ không là chuẩn bị đi Châu Quý khách sạn đi?”

“Chính là Châu Quý khách sạn.” Hoàng Xương Vũ cười nói.

“Oa tắc năm sao cấp khách sạn a các ngươi thật đúng là xa xỉ hủ bại nha, thế nhưng ước ở Châu Quý khách sạn ăn cơm, hoàn hảo vừa rồi ta ý chí kiên định, bằng không chẳng phải là cùng năm sao cấp đại tửu điếm thất chi giao tí. Ngươi người này cũng là đủ phá hư, thế nhưng không đề trước theo ta nói là Châu Quý khách sạn.” Hồ Mai Anh nghe nói là Châu Quý khách sạn, ánh mắt lập tức liền sáng đứng lên, lải nhải nói.

Y Lan Tuyết tuy rằng chưa nói cái gì, nhưng ánh mắt cũng rõ ràng sáng lượng, lóe ra một tia kinh ngạc sắc.

Điền Trì thân mình chính là Xuân thành du lịch cảnh điểm, nó bên cạnh năm sao cấp khách sạn tiêu phí tự nhiên rất cao. Phỏng chừng tùy tiện một chút đều có thể ăn luôn bình thường công nhân hai ba tháng tiền lương.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi âm thầm buồn cười, nghĩ rằng, không biết đợi lát nữa Hồ Mai Anh phát hiện Hoàng Xương Vũ lão ba thế nhưng thật sự là Vân Lĩnh tỉnh tỉnh ủy thư kí lại sẽ là một bộ cái gì biểu tình, còn dám không dám giống như bây giờ cùng Hoàng Xương Vũ nói chuyện?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 184 : Oan gia ngõ hẹp

Đèn rực rỡ mới lên, một vòng Minh Nguyệt giắt Điền Trì phía trên.

Châu Quý khách sạn lâm hồ mà đứng, ngọn đèn ánh sáng ngọc, cùng Minh Nguyệt lẫn nhau chiếu rọi.

Bóng đêm, ngọn đèn hạ, khách sạn đại môn khẩu, xe liên tiếp không ngừng sử nhập.

“Trên đường, bảo mã, nga, còn có Porsche, chậc chậc, năm sao cấp khách sạn quả nhiên danh bất hư truyền, Xương Vũ đồng học của ngươi Audi đến nơi đây ngược lại thành người nghèo.” Ngồi xe sử nhập khách sạn cửa, nhìn bãi đỗ xe đình đầy một chiếc lượng danh xe, Hồ Mai Anh nhịn không được từng trận sợ hãi than.

Khi nói chuyện, Hoàng Xương Vũ đã muốn đem xe chạy đến khách sạn đại đường cửa, sau đó ngừng lại, vừa định xuống xe mở cửa, Hạ Vân Kiệt đã muốn chính mình đẩy ra cửa xe nói:“Xương Vũ ngươi đi trước đem xe đình hảo, chúng ta ở đại đường chờ ngươi.”

Cùng Hạ Vân Kiệt một ngày ở chung xuống dưới, Hoàng Xương Vũ đã muốn sờ thấu Hạ Vân Kiệt tính tình, biết hắn tuy rằng bản sự kì cao, nhưng tính tình cũng rất là hiền hoà, làm người cũng rất là điệu thấp, cho nên nghe vậy cũng sẽ không cùng hắn khách khí, nói thanh tốt, chờ ba người xuống xe sau, liền lái xe rời đi đại đường cửa đi tìm xe vị.

“Chậc chậc, năm sao cấp khách sạn quả nhiên chính là danh bất hư truyền, ngay cả cửa đều là tự động xoay tròn. Cũng không biết khi nào thì ta có cơ hội mang siêu cấp xa hoa đoàn, đến hưởng thụ hưởng thụ năm sao cấp khách sạn.” Đứng ở đại đường cửa, nhìn thật lớn

xoay tròn thủy tinh môn tự động xoay tròn, miệng không chịu ngồi yên Hồ Mai Anh không khỏi một trận cảm khái.

“Xì! Siêu cấp xa hoa đoàn? Mai Anh lý tưởng của ngươi rất rộng lớn a!” Hồ Mai Anh đang nói vừa mới hạ xuống, phía sau truyền đến một đạo khinh miệt giễu cợt nữ tử thanh âm.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi mày nhíu lại, quay đầu hướng thanh âm truyền đến phương hướng nhìn lại. Chỉ thấy cửa đi tới sáu vị người trẻ tuổi, ba nam ba nữ, nói chuyện là một vị mặc giày cao gót, dáng người thướt tha, mặc mốt gợi cảm, đuôi lông mày gian mang theo một tia phong tao diễm lệ nữ tử. Vị này nữ tử lúc này chính khóe miệng lộ một chút khinh thường cười lạnh, ánh mắt cao cao tại thượng nhìn Hồ Mai Anh, nhưng tay lại vô cùng thân thiết quấn quít lấy bên người nam nhân cánh tay.

Bên người nàng nam nhân lại ải lại béo, tựa như cái ải đông qua, nhưng một thân hàng hiệu. Hermes dây lưng, Versace phục sức, tay trái trên cổ tay mang theo kim quang lòe lòe Rolex kim biểu, tay phải mang theo một chuỗi cổ kính đàn mộc vòng đeo tay.

Còn đừng nói, kia nam tử tuy rằng lớn lên giống cái ải đông qua, nhưng này một thân hàng hiệu thêm thân, cũng là hiện ra vài phần quý khí đến, làm cho người ta không dám coi thường.

“Chúng ta đi.” Hồ Mai Anh cũng quay đầu thấy được nàng kia, sắc mặt nhất thời đổi đổi, nhưng cuối cùng lại còn là vãn quá Y Lan Tuyết cánh tay, quay đầu liền hướng trong đi. Này phiên hành vi, lại cùng nàng hôm nay biểu hiện ra ngoài mạnh mẽ tính cách hoàn toàn tương phản.

“Ai u, Mai Anh không phải đâu, mọi người tốt xấu đồng

sự một hồi, như thế nào gặp mặt ngay cả tiếp đón cũng không đánh một tiếng bước đi nha.” Tuy rằng Hồ Mai Anh lựa chọn thoái nhượng, nhưng này vị nữ tử lại hiển nhiên không chịu bỏ qua, trong lời nói mang thứ, thanh âm làm nũng gọi lại nàng.

“Lí Linh Trân, đừng khinh người quá đáng.” Hồ Mai Anh gặp kia diễm lệ nữ tử, cũng chính là Lí Linh Trân khí thế bức nhân, rốt cuộc kiềm chế không được tính tình, mạnh quay đầu, tú mục căm tức nàng nói.

“Tiểu Hồ ngươi đây là cái gì thái độ? Mọi người đồng sự gặp mặt, Lí Linh Trân đánh với ngươi thanh tiếp đón như thế nào tựu thành ức hiếp người? Còn không cho ta hướng nàng xin lỗi” Hồ Mai Anh đang nói vừa mới vừa hạ, sáu người trung một vị tuổi rõ ràng lớn nhất nam tử lập tức mặt âm trầm huấn trách mắng.

“Dương tổng, ta……” Hồ Mai Anh thế này mới phát hiện nguyên lai công ty lão tổng hôm nay cũng đến đây, nhất thời hốc mắt đỏ lên, nói ngạnh ở yết hầu trung, ủy khuất không biết nên như thế nào mở miệng.

“Ta cái gì ta? Ngươi còn muốn không nghĩ tiếp tục ở Xuân thành làm hướng dẫn du lịch ? Còn không lập tức hướng Lí Linh Trân xin lỗi?” Được xưng là Dương tổng nam tử gặp Hồ Mai Anh hồng hốc mắt, nói ngạnh ở yết hầu trung, không chỉ có không có toát ra chút thương hại sắc, ngược lại sắc mặt càng phát ra khó coi huấn trách mắng, mà vị kia diễm lệ nữ tử gặp trước kia luôn che chở Hồ Mai Anh lão tổng, nay lại trước mặt mọi người muốn Hồ Mai Anh hướng chính mình xin lỗi, trên mặt lộ ra đắc ý cười lạnh, rắn nước bàn thân mình lại cuốn lấy bên người “Ải đông qua” Càng chặt.

Nàng rất rõ ràng, hôm nay nàng thân phận biến hóa đều là bởi vì bên người vị này “Ải đông qua” duyên cớ.

“Mai Anh có nghĩ là tiếp tục ở Xuân thành làm hướng dẫn du lịch không phải ngươi nói tính, mà là chính nàng quyết định, Mai Anh, Lan Tuyết chúng ta đi.” Hạ Vân Kiệt gặp Hồ Mai Anh bị vị kia Dương tổng cấp huấn xích hốc mắt đỏ lên, lại cứ vì công tác sự tình mà không dám tức giận, mày không khỏi lại cau, bỏ lại một câu lạnh như băng trong lời nói, sau đó kéo qua Hồ Mai Anh cùng vẻ mặt vẻ giận Y Lan Tuyết tay xoay người liền hướng trong đi.

“Di, này không phải trên máy bay đại anh hùng sao? Di, tiếp viên hàng không mĩ mi đã ở nha!” Đang lúc Hạ Vân Kiệt lôi kéo Hồ Mai Anh hai người tay xoay người phải đi khi, một đạo mang theo châm chọc thanh âm đột nhiên vang lên.

Nói chuyện đúng là vị kia ở trên máy bay ý đồ đùa giỡn Y Lan Tuyết công tử ca Kim Lý Thành.

“Như thế nào Thành ca, ngươi nhận thức tiểu tử này?” Gặp Kim Lý Thành xuất khẩu, vị kia ải đông qua oai trên đầu hạ đánh giá Hạ Vân Kiệt hai mắt, thấy hắn một thân quán hóa, khóe miệng không khỏi gợi lên một chút khinh thường, hỏi.

Hồ Mai Anh gặp vị kia ải đông qua kêu Kim Lý Thành Thành ca, mặt đẹp không khỏi hơi hơi biến sắc, trong mắt lóe ra một tia kinh hoảng.

Hồ Mai Anh nhận thức vị kia ải đông qua, bởi vì hắn đó là bắc luân khu khu trưởng con trai Vương Chí Phong. Lí Linh Trân ở một lần trong lúc vô ý mang đoàn đi Thái quốc khi cùng hắn nhận thức, cũng đặt lên hắn. Phía trước giữa trưa ở túy Vân Lĩnh, Hồ Mai Anh nói đem nàng tễ xuống dưới chính là Lí Linh Trân.

Khu trưởng con trai ở Hồ Mai Anh loại này tiểu hướng dẫn du lịch trong mắt đã muốn là thực ngưu thân phận,

nay Vương Chí Phong còn muốn kêu Kim Lý Thành Thành ca, hiển nhiên vị kia Thành ca so với Vương Chí Phong thân phận còn muốn ngưu bức một ít, Hồ Mai Anh này tiểu hướng dẫn du lịch tự nhiên có chút hoảng hốt sợ hãi.

“Đương nhiên nhận thức, ta gần nhất còn đang ở tìm hắn đâu, không nghĩ tới lại ở trong này gặp gỡ, thật đúng là oan gia ngõ hẹp a.” Kim Lý Thành nghe vậy mặt âm trầm nói.

Hạ Vân Kiệt bình thường thoạt nhìn hiền hoà thân thiết cùng nhà bên đại nam hài giống nhau, nhưng hắn trong khung lại mang theo vu hỏa bạo tính tình, một khi tính tình này bị điểm nhiên sẽ gặp trở nên có chút thô bạo.

Vốn vừa rồi vị kia Dương tổng yếu Hồ Mai Anh xin lỗi khi, hắn trong lòng đã muốn ẩn ẩn bị câu động một tia cơn tức, nhưng nơi này dù sao cũng là năm sao cấp khách sạn, Hạ Vân Kiệt cũng không tưởng ở trong này nháo sự, cũng không tiết cùng này vài người so đo, cùng lắm thì sau làm cho Hoàng Xương Vũ Hoàng đại thiếu xử lý một chút. Không nghĩ tới thật đúng là oan gia ngõ hẹp, bọn họ trung còn có một vị ở trên máy bay đụng tới vị kia công tử ca, hơn nữa vị công tử này ca thế nhưng còn muốn tìm hắn tính sổ, trong lòng kia ti cơn tức nhất thời bị câu động lên, sắc mặt không khỏi mạnh trầm xuống, trong mắt lóe ra một tia hung quang.

Hồ Mai Anh gặp Hạ Vân Kiệt sắc mặt âm trầm, mục thấu hung quang, trong lòng không khỏi cả kinh, vội vàng không khỏi phân trần kéo qua Hạ Vân Kiệt tay liền hướng trong đi.

Bởi vì ở Hồ Mai Anh xem ra, Hạ Vân Kiệt bất quá liền nhất vừa tốt nghiệp còn không có thượng đồi lão sư, lại là người bên ngoài, trước mắt những người này, quang một khu trưởng con trai có thể đem hắn chỉnh chết đi

sống lại, sống đến chết đi, càng đừng nói kia cái gì Thành ca đến đây rõ ràng so với khu trưởng con trai lợi hại hơn, Hồ Mai Anh nào dám làm cho Hạ Vân Kiệt theo chân bọn họ nháo phiên. Đương nhiên coi hắn tính cách, cũng sẽ không lôi kéo Hạ Vân Kiệt cầu xin tha thứ, cho nên chỉ có vừa đi chi.

Y Lan Tuyết tuy rằng không biết Kim Lý Thành thân phận, nhưng hàng năm tiếp xúc bất đồng hành khách, cũng là biết giống Kim Lý Thành loại này người ngồi khoang hạng nhất, lại dám đùa giỡn chính mình, bối cảnh khẳng định không đơn giản, cho nên gặp Hạ Vân Kiệt sắc mặt âm trầm, mắt thấu hung quang, thật đúng là lo lắng hắn hội giống ở trên máy bay giống nhau tức giận, cũng vội vàng kéo qua Hạ Vân Kiệt tay hướng trong đi.

Phải biết rằng ở trên máy bay, thượng không thiên hạ không địa, ngươi bối cảnh tái ngưu bức cũng phát huy không được tác dụng, nhưng rơi xuống đã có thể hoàn toàn không giống với.

Hạ Vân Kiệt đúng là vẫn còn không nghĩ nháo sự, cũng quả thật khinh thường cùng loại này công tử ca đấu khí, gặp Hồ Mai Anh cùng Y Lan Tuyết một trái một phải lôi kéo chính mình hướng trong đi, cũng chỉ hảo tạm thời áp chế trong lòng cơn tức, theo các nàng hướng trong đi

Vốn kia Kim Lý Thành kiến Hạ Vân Kiệt tuy rằng mặc bình thường, nhưng xuất hành ngồi là khoang hạng nhất, ăn cơm là năm sao cấp khách sạn, còn là có điểm bắt không được thân phận của hắn, trong lòng còn là hơi chút có như vậy điểm không để, nay gặp Hồ Mai Anh cùng Y Lan Tuyết hai vị mỹ nữ, mặt lộ kinh hoảng sắc, một trái một phải lôi kéo Hạ Vân Kiệt tay hướng trong đi, nhất thời hoàn toàn yên lòng, trong mắt toát ra một chút hung quang cùng ghen ghét, kỳ quái cười dâm đãng nói:“Hai vị mỹ nữ, đừng nóng vội a ngoạn song phi

nhất định phải tìm một vị thân thể khoẻ mạnh mới được a, này tiểu bạch kiểm, gầy như tài cốt, vừa thấy sẽ không là khối liêu, còn là thử xem ca ca, ca cam đoan cho các ngươi……”

“Ba” Kim Lý Thành nói còn chưa nói hoàn, liền cảm thấy hai má đau xót, cả người cũng không từ tự chủ ở tại chỗ vòng vo cái vòng, đã muốn bị hung hăng phiến một cái tát.

Bàn tay tiếng vang lên, trường hợp lập tức liền im lặng xuống dưới, tất cả mọi người thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm Kim Lý Thành.chính bụm mặt, vẻ mặt không dám tin nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt

“Con mẹ nó, tiểu tử ngươi cũng dám đánh ta, có biết hay không lão tử là ai?” Một hồi lâu nhi, Kim Lý Thành tài ý thức được đã xảy ra sự tình gì, nhất thời như miêu mễ bị thải trúng cái đuôi giống nhau, một tay bụm mặt, một tay chỉ vào Hạ Vân Kiệt giận không thể át mắng.

“Ba” Lại là nhất thanh thúy bàn tay tiếng vang lên, Kim Lý Thành lại không tự chủ được vòng vo cái vòng.

“Đánh chính là ngươi loại này miệng không sạch sẽ, không giáo dưỡng gì đó!” Hạ Vân Kiệt lại quăng Kim Lý Thành một cái tát sau, Lãnh Tuấn bỏ lại một câu, sau đó như là sự tình gì cũng chưa phát sinh giống nhau, đối Hồ Mai Anh cùng Y Lan Tuyết gật gật đầu, thản nhiên nói:“Đừng để ý người như thế, chúng ta đi.”

“Nga nga” Hồ Mai Anh cùng Y Lan Tuyết lúc này đã muốn hoàn toàn bị Hạ Vân Kiệt đột nhiên gian triển lộ đi ra “Khí phách” Cấp dọa hồ đồ, thấy hắn nói phải đi, vội vàng liên tục gật đầu, nhưng hai chân lại nhịn không được từng trận như nhũn ra.

Đi, có dễ dàng như vậy sao? Người ta nhưng là ngay cả

khu trưởng con trai đều phải tiếng kêu ca tên a !

Quả nhiên chính như Hồ Mai Anh cùng Y Lan Tuyết làm hại sợ, bọn họ chân còn không có bước ra, phía sau liền truyền đến thanh thanh rống giận:“Mẹ nó, lão tử đá chết ngươi!”

Tiếp theo đó là ba đạo chân phong đánh úp lại, cũng là không chỉ có Kim Lý Thành tức giận rào rạt nhấc chân đối với Hạ Vân Kiệt phía sau lưng đá lại đây, kia Vương Chí Phong cùng Dương tổng vì lấy lòng hắn, cũng là vẻ mặt hung ác nhấc chân đối với Hạ Vân Kiệt phía sau lưng đạp đi qua.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 185 : Quan uy

Hồ Mai Anh cùng Y Lan Tuyết cảm nhận được phía sau đánh úp lại chân phong, quay đầu vừa thấy, gặp Kim Lý Thành ba người hùng hổ đối với Hạ Vân Kiệt phi chân đá đến, không khỏi sợ tới mức há to miệng ba.

Bất quá không đợi các nàng trong cổ họng phát ra bén nhọn tiếng kêu, chỉ thấy Hạ Vân Kiệt cũng không quay đầu lại nhấc chân sau này vung.

“Oành oành oành” Ba tiếng nặng nề thanh âm chợt vang lên, ba cái thân ảnh như ba đạo đường vòng cung bàn bay lên sau đó hạ xuống.

Trường hợp lập tức lại tĩnh xuống dưới, Hồ Mai Anh cùng Y Lan Tuyết trợn tròn tròng mắt, một bộ không dám tin nhìn chằm chằm chính một bộ chật vật không chịu nổi theo mặt đất đứng lên ba người. Hơn nữa Hồ Mai Anh, nàng như thế nào cũng chưa nghĩ đến, một ngày này xuống dưới vẫn biểu hiện cùng một cái hũ nút giống nhau Hạ Vân Kiệt, không chỉ có ra tay ngoan, ra chân ác hơn !

Bất quá chờ Hồ Mai Anh cùng Y Lan Tuyết ý hội lại đây đã xảy ra sự tình gì sau, kinh ngạc biểu tình lập tức lại chuyển vì kinh hoảng.

Tình thế phát triển không chỉ có mau, hơn nữa hoàn toàn vượt quá các nàng tưởng tượng, hiện tại các nàng căn bản không biết chuyện này muốn như thế nào xong việc !

“Các vị tiên sinh, nơi này là khách sạn, còn mời các ngươi không cần ở trong này nháo sự!” Vừa mới bắt đầu tranh cãi, người khách sạn tự nhiên sẽ không hỏi đến, nhưng hiện tại gặp song phương đều đánh đứng

lên, khách sạn bảo an nhân viên cùng đại đường quản lí liền vội việc đi ra khuyên giải.

“Nháo sự? Con mẹ nó Trương Hùng, ngươi ánh mắt có phải hay không mù? Không thấy được lão tử bị người đánh sao? Còn không cho người bắt hắn cho ta bắt lại.” Đại đường quản lí nói mới hạ xuống, đã muốn theo mặt đất đứng lên Kim Lý Thành sớm đã vẻ mặt xanh mét chỉ vào hắn nổi giận mắng.

Kia đại đường quản lí cũng chính là Trương Hùng vừa thấy, thế này mới phát hiện bị đánh dĩ nhiên là Xuân thành thị phó thị trưởng con trai, mà mặt khác một vị tuy rằng thân phận hơi tốn một ít, nhưng cũng là Châu Quý khách sạn khách quen, bắc luân khu khu trưởng con trai, mà Châu Quý khách sạn còn vừa vặn ở bắc luân khu, thuộc loại hắn lão tử quận.

Này phát hiện làm cho Trương Hùng tâm lý không khỏi âm thầm kêu khổ, này hai cái chủ, hắn đương nhiên đắc tội không nổi, nhưng Châu Quý khách sạn là gia năm sao cấp khách sạn, người tới đó là tôn quý khách hàng, nhưng cũng không thể bởi vì bọn họ câu nói đầu tiên tùy tiện bắt người. Thật muốn như vậy, này năm sao cấp khách sạn bài tử đã có thể tạp.

“Nguyên lai là Kim thiếu, Vương thiếu a, có chuyện mọi người ngồi xuống chậm rãi nói, chậm rãi nói.” Trương Hùng tâm lý kêu khổ, nhưng miệng cũng không dám chậm trễ.

“Nói ngươi mẹ nó thí không thấy được lão tử bị người đánh sao? Ngươi cấp lão tử cút ngay!” Kia Kim Lý Thành thân là Xuân thành thị phó thị trưởng con trai, hướng đến kiêu ngạo quán, làm sao từng bị người như vậy súy quá bàn tay cùng đá quá chân, về phần Vương Chí Phong cũng kém không bao nhiêu, bọn họ gặp Trương Hùng không chỉ có không thay bọn họ kêu bảo

an ra tay, còn theo chân bọn họ chít chít ma ma, nhất thời tức giận đến thân thủ một tay lấy hắn lay đến một bên, sau đó lại lần nữa vọt đi lên.

Lửa giận tận trời trung bọn họ, tự nhiên không tin bọn họ ba đại nam nhân còn đánh nữa thôi đến Hạ Vân Kiệt một người.

“Các ngươi muốn làm cái gì?” Ba người còn không có xông lên, đột nhiên một đạo tiếng hét phẫn nộ vang lên, tiếp theo một mạnh mẽ cao lớn thân ảnh đột nhiên nhảy lên đi lên, ngăn cản bọn họ.

“Cút ngay!” Ba người gặp đột nhiên có vị thân hình cao lớn nam tử ngăn lại bọn họ, không chút nghĩ ngợi sẽ đi đẩy ra hắn.

Phi nhảy lên đi lên đúng là Hoàng Xương Vũ, hắn tự nhiên tuyệt đối không tha hứa có người mạo phạm Hạ Vân Kiệt.

Kia nhưng là hắn gia gia bạn vong niên, Hoàng gia đại ân nhân a !

Cho nên Hoàng Xương Vũ tuy rằng quý vì tỉnh ủy thư kí con trai, Xuân thành công tử ca trung nhất ca, gặp ba người thế nhưng tưởng đẩy ra hắn tiến lên đánh Hạ Vân Kiệt, trong lúc nhất thời cũng bất chấp bao nhiêu, tình thế cấp bách hạ, nắm khởi quyền đầu liền hướng ba người huy đánh đi qua.

Hoàng Xương Vũ tuy rằng tướng mạo bình thường, nhưng nhân lại bộ dạng cao lớn khôi ngô, hắn này nhất tình thế cấp bách hạ, hai đấm vung cũng là là có chút uy vũ, thình lình hạ thế nhưng đem Kim Lý Thành ba người cấp bức lui.

“Ngươi con mẹ nó là ai vậy? Có biết hay không lão tử là

ai? Con mẹ nó thế nhưng ngay cả lão tử sự tình cũng dám nhúng tay?" Bởi vì Hoàng Xương Vũ này tỉnh ủy công tử hướng đến điệu thấp, hơn nữa trình tự cũng so với Kim Lý Thành cùng Vương Chí Phong cao rất nhiều, song phương không phải đồng cái vòng, cho nên Kim Lý Thành cùng Vương Chí Phong căn bản không biết Hoàng Xương Vũ, gặp Hoàng Xương Vũ đột nhiên toát ra hướng bọn họ huy quyền, nhất thời tức giận đến nhảy bắn như sấm.

"Ta quản ngươi là ai lập tức cho ta hướng Hạ lão sư xin lỗi!" Đừng nhìn Hoàng Xương Vũ ở Hạ Vân Kiệt trước mặt tất cung tất kính, đối mặt Hồ Mai Anh trào phúng nói móc cũng là nén giận, hình như là cái thiên yếu đuối nam nhân, nhưng trên thực tế Hoàng Xương Vũ là hàng thật giá thật hồng tam đại, nhưng lại thị xử cho Kim Tự Tháp đứng đầu kia một loại, cho dù đến kinh thành, cũng là tối ngưu bức vài vị thái tử ca chi nhất. Hắn lại làm sao quản đối phương là cái gì đến đây, nghe vậy lập tức "Vương bát khí" Giận phát, khí phách mười phần quát.

"Ta thảo! Nguyên lai chính là một vị lão sư ngươi con mẹ nó đầu óc có phải hay không có vấn đề, muốn lão tử hướng một vị lão sư xin lỗi. Thức thời, lập tức cấp lão tử lăn một bên đi!" Kia Kim Lý Thành cùng Vương Chí Phong vừa nghe đối phương chính là một vị lão sư, tức giận đến ngay cả thân mình đều run lên đứng lên. Đối với bọn họ mà nói, bị một vị lão sư cấp quăng bàn tay, đạp một cước, này quả thực chính là vô cùng nhục nhã !

"Ta muốn là không đâu?" Hoàng Xương Vũ mặt lạnh lùng hỏi ngược lại.

"Ta thảo, Trương Hùng ngươi con mẹ nó là người chết sao? Có phải hay không nhất định phải ta cấp công an cục cục trưởng gọi điện thoại a?" Ba cái đánh một cái Kim Lý Thành ba người nhưng thật ra có nắm chắc,

nhưng đột nhiên toát ra một người cao mã đại Hoàng Xương Vũ, bọn họ thật đúng là không nắm chắc, gặp Hoàng Xương Vũ không chịu thoái nhượng, đành phải đem cơn tức phát ở Trương Hùng trên người.

Trương Hùng cũng không nhận thức Hoàng Xương Vũ, hắn gặp Hoàng Xương Vũ kêu Hạ Vân Kiệt lão sư, trong lòng lập trường đã muốn bắt đầu lay động.

Dù sao một lão sư, lại như vậy tuổi trẻ, tái ngưu bức cũng ép buộc không nổi cái gì sóng gió, nhưng Kim Lý Thành cùng Vương Chí Phong đã có thể không giống với, hai người một cái là phó thị trưởng con trai, một cái là khu trưởng con trai, hôm nay chính mình nếu không giúp bọn hắn đem sự tình bãi bình, chỉ sợ này đại đường quản lí vị trí đều rất khả năng không bảo đảm. Nhưng thật muốn đem Hạ Vân Kiệt cấp bắt lại, Trương Hùng lại lo lắng ảnh hưởng không tốt.

“Ầm ầm, các ngươi ở chỗ cái gì?” Đang lúc Trương Hùng lập trường lắc lư không chừng khi, đột nhiên một đạo uy nghiêm thanh âm mang theo một tia tức giận vang lên

Chỉ thấy, hai lượng Audi xe một trước một sau đứng ở cửa, trên xe xuống dưới năm vị nam tử. Nói chuyện là một vị quốc tự mặt, ánh mắt gian cùng Kim Lý Thành có vài phần tương tự, cũng sơ cái đại bối đầu, thoạt nhìn còn rất có vài phần suất khí trung niên nam tử.

Này trung niên nam tử đúng là Kim Lý Thành phụ thân, Xuân thành thị phó thị trưởng Kim Dịch Chung.

Kim Dịch Chung bên người còn đứng một vị trung niên nam tử, này trung niên nam tử so với Vương Chí Phong còn muốn ải cùng béo, bụng đột đứng lên giống cái dưa hấu, nhưng lại cứ chính là người như vậy, hướng kia vừa đứng nhân khuông cẩu dạng thế nhưng còn lộ ra

vài phần quan uy. Vị này lại ải lại béo nam tử không phải người khác, đúng là Vương Chí Phong phụ thân, bắc luân khu khu trưởng Vương Lập Hành.

Đang ở tức giận Kim Lý Thành nghe thế thanh âm, cả người không khỏi chiến hạ, vội vàng cúi đầu đi đến Kim Dịch Chung trước mặt, thấp giọng kêu một tiếng:“Ba.”

Kim Dịch Chung gặp con trai cúi đầu chiến căng bộ dáng, không khỏi tức giận hừ lạnh một tiếng, bất quá khi hắn phát hiện con trai hai giáp sưng đỏ khi, sắc mặt không khỏi khẽ biến, trong mắt lóe ra một tia âm ngoan, thanh âm bình tĩnh nhưng mang theo một tia ai cũng có thể nghe ra đến tức giận nói:“Mặt của ngươi làm sao vậy?”

“Kim bá bá, là kia tên đánh. Người này bất quá chính là cái lão sư, nhưng kiêu ngạo thật sự, ỷ vào luyện qua điểm võ công, Thành ca bất quá nói hắn một hai câu, hắn liền nâng tay đánh Thành ca.” Vương Chí Phong gặp kim thị trưởng mở miệng đặt câu hỏi, trong lòng không khỏi vui vẻ, lập tức chủ động thay Kim Lý Thành giải thích nói.

Kim Lý Thành kiến Vương Chí Phong nói chuyện thời cơ đắn đo vừa đúng, một bên cố ý làm ra bụm mặt giáp đáng thương dạng, một bên vụng trộm hướng Vương Chí Phong giơ ngón tay cái lên.

Kia Kim Dịch Chung tuy rằng trong lòng biết rõ ràng chính mình con trai bị chính mình cùng lão bà theo nhỏ nuông chiều, xưa nay kiêu hoành, chuyện này tám chín phần mười là hắn không phải, nhưng nhìn con trai sưng đỏ hai giáp, nghe Vương Chí Phong giải thích, sắc mặt còn là chợt âm trầm xuống dưới.

Cái gọi là đánh chó còn muốn xem chủ nhân đâu, Kim Lý Thành tựu tính có ngàn vạn không phải, kia cũng là

hắn Kim Dịch Chung con trai, lại thế nào luân được đến người khác đánh, càng đừng nói đối phương gần chính là một vị lão sư.

Vương Lập Hành gặp kim phó thị trưởng sắc mặt chợt âm trầm xuống dưới, thế nào còn không biết tâm tư của hắn, cũng lập tức đem mặt kéo xuống dưới, quay đầu đối đi theo hắn phía sau một vị mập mạp nam tử nói:“Rất càn rỡ, trước công chúng dưới thế nhưng đánh người, còn có không có pháp luật pháp quy ? Mạnh Duyên đồng chí, loại này hiện tượng ngươi nhất định phải theo nghiêm xử trí

“Là khu trưởng, ta cái này thông tri trị an đại đội đến xử lý này khởi án kiện.” Mạnh Duyên cũng chính là bắc luân khu công an cục thường vụ phó cục trưởng, nghe vậy vẻ mặt thịt béo run lên đẩu, vội vàng vẻ mặt “Chính khí” nói. Đây chính là lấy lòng Kim phó thị trưởng một cái tốt cơ hội, hắn đương nhiên sẽ không sai quá.

Nói xong sau, Mạnh Duyên một bên xuất ra di động bát đánh, một bên hướng vừa rồi tiến lên đây bảo an hạ mệnh lệnh nói:“Ta là bắc luân khu công an cục thường vụ phó cục trưởng Mạnh Duyên, ta hiện tại mệnh lệnh các ngươi tạm thời giúp chúng ta đem người này giam đứng lên.”

Ở nước cộng hoà, sở hữu đội cảnh sát ngũ đều là muốn nhận công an ngành giám sát cùng chỉ đạo, thay lời khác nói, công an ngành đối bảo an ngành sản xuất là có nhất định lãnh đạo cùng quyền quản lý. Mạnh Duyên thân là bắc luân khu công an cục thường vụ phó cục trưởng, dưới tình huống như vậy, hắn là có tư cách trực tiếp đối bảo an nhân viên hạ mệnh lệnh.

Này bảo an nhân viên gặp khu trực thuộc công an cục thường vụ phó cục trưởng đều hạ mệnh lệnh, nào dám chậm trễ, cũng không chờ đại đường quản lí mở miệng,

liền sắc mặt lạnh như băng hướng Hạ Vân Kiệt đi đến.

Kia vốn trong lòng lắc lư Trương Hùng, lúc này thấy Kim phó thị trưởng, vương khu trưởng đều đến đây, thế nào còn dám nói nửa câu nói, không chỉ có không dám nói nửa câu nói, trong lòng lại hối hận vừa rồi không sớm hạ mệnh lệnh.

Gặp người người bộ dạng khôi ngô cao lớn bảo an nhân viên, mặt không chút thay đổi đi lên tiến đến, Hồ Mai Anh cùng Y Lan Tuyết sớm đã sợ tới mức cả người phát run, sắc mặt tái nhợt, mà Hoàng Xương Vũ sớm đã tức giận đến sắc mặt xanh mét, đi nhanh tiến lên, ngón tay đối với Kim Dịch Chung nhất chỉ nói:“Kim phó thị trưởng ngươi tưởng cho cái gì? Ngươi chính là như vậy dạy chính mình con trai sao?”

Bốn người trung, chỉ có Hạ Vân Kiệt giống như hồn nhiên không có việc gì giống nhau, hai mắt thực bình tĩnh nhìn Kim Dịch Chung bọn họ, mang theo một tia hàn ý cùng một tia trêu tức khinh thường.

“Hừ!” Kim Dịch Chung đồng dạng cũng không nhận thức Hoàng Xương Vũ, gặp một người trẻ tuổi cũng dám dùng huấn xích khẩu khí chỉ vào chính mình nói nói, sắc mặt không khỏi lập tức trở nên phi thường khó coi, hừ lạnh một tiếng, phất tay áo liền hướng trong đi.

Hắn nói như thế nào cũng là một vị tỉnh lị thành thị phó thị trưởng, tuy rằng bài danh có vẻ dựa vào sau, kia cũng là đường đường chính sảnh cấp quan lớn, còn không về phần ở đại môn khẩu cùng một vị người trẻ tuổi đối mắng.

“Người nọ là kia tiểu tử đồng lõa, vừa rồi cũng tham dự đánh người!” Kim Lý Thành xem Hoàng Xương Vũ phía sau thế nhưng không biết sống chết chỉ vào chính mình phụ thân chỉ trích, trong lòng mừng rỡ quả thực nở hoa,

lập tức chỉ vào Hoàng Xương Vũ nói.

Lúc này mặc kệ thị phi đúng sai hắc bạch như thế nào, chỉ bằng Hoàng Xương Vũ dám chỉ vào hắn lão ba chỉ trích, Kim Lý Thành biết lúc này này hai người không chết chỉ sợ cũng muốn lạc tầng da.

“Đem hắn cũng cho ta trước giam đứng lên!” Kim Lý Thành nói vừa mới vừa hạ, Mạnh Duyên liền chỉ vào Hoàng Xương Vũ lớn tiếng quát.

Nói đùa, chính là một người trẻ tuổi thế nhưng cũng dám chỉ vào phó thị trưởng mắng, này không phải muốn chết sao?

“Hảo đại quan uy a!” Mạnh Duyên thanh âm vừa mới hạ xuống, lại một chiếc Audi xe đứng ở cửa, một đạo uy nghiêm trung tức giận thanh âm vang lên, tiếp theo một cái thân hình cao lớn, khí chất uy nghiêm nam tử theo xe đi rồi xuống dưới.

Kia Audi xe biển số xe là liên tiếp 0 !

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 186 : Hoàng thư kí

“Ai con mẹ nó gọi bậy, có phải hay không đều sống được không…” Kim Lý Thành chính là cái nhị thế tổ, nay gặp phụ thân trước mặt mọi người mặt che chở hắn, khí diễm tự nhiên liền càng kiêu ngạo, hắn nghe được lại có người không biết sống chết chen vào nói, hơn nữa ngữ khí còn “Kiêu ngạo”, lập tức đầu cũng không hồi, há mồm liền mắng.

“Lớn mật!” Bất quá Kim Lý Thành trong lời nói còn không có mắng xong, đột nhiên gian có hai nam tử từ phía sau nhảy lên đi lên, khẽ quát một tiếng, một trái một phải giá ở Kim Lý Thành.

Hai nam tử ánh mắt sắc nhọn, thần sắc lạnh lùng, hai cầm lấy Kim Lý Thành tay lại lạnh như băng hữu lực, giống như kìm sắt bình thường.

Tỉnh ủy thư kí làm nhất tỉnh tối cao cổ đạo, thân hệ số ngàn vạn dân chúng an cư lạc nghiệp, hắn xuất hành là có bảo an cấp bậc. Trừ bỏ xứng có chuyên môn tài xế, bí thư, thường thường còn có bảo vệ chỗ đồng chí đi theo. Này hai cái thần sắc Lãnh Tuấn nam tử đúng là tỉnh bảo vệ chỗ đồng chí.

“Các ngươi tưởng cho cái gì…… Hoàng, Hoàng thư…… Ký.” Kim Lý Thành kiến đột nhiên có hai nam tử giá trụ chính mình cánh tay, lập tức kinh sợ nói, bất quá nói còn chưa nói xong, hắn ánh mắt rốt cục tảo đến kia bắt tại Audi trên xe liên tiếp mang theo 0 biển số xe, sợ tới mức hai chân sỉ sỉ run run đứng lên, thiếu chút nữa ngay cả tiểu tiện đều phải tè ra quần.

Thân là phó thị trưởng con trai, Kim Lý Thành đương nhiên biết kia mang theo liên tiếp 0 biển số xe sở đại biểu thân phận, kia nhưng là tỉnh ủy nhất hào thủ trưởng

tòa giá về phần giá chính mình hai vị nam tử, Kim Lý Thành dùng mông cũng có thể dự đoán được, nhất định là tỉnh ủy thư kí đi theo bảo tiêu.

Kim Lý Thành này thanh “Hoàng thư kí” Nhất kêu ra lời, vốn nhìn đến tỉnh ủy thư kí đột nhiên đại giá quang lâm mà kinh ở tại chỗ Kim Dịch Chung đám người, không khỏi cả người sợ run cả người, sắc mặt đều tái nhợt vài phần, hơn nữa Kim Dịch Chung lại thiếu chút nữa ngay cả bệnh tim đều phải dọa đi ra.

Bởi vì ngay tại vừa rồi con của hắn thế nhưng trước mặt nhiều người như vậy mặt xuất khẩu mắng tỉnh ủy thư kí a !

“Ba, ngài tới rồi.” Hoàng Xương Vũ thấy hắn lão ba đúng lúc đuổi tới, không khỏi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, hắn thật đúng là lo lắng tái nháo đi xuống, nhạ Hạ lão sư tức giận, hỏng rồi tâm tình của hắn, sự tình đã có thể thật sự không xong xuyên thấu !

Hoàng Xương Vũ này một tiếng “Ba” Giống như một đạo tình thiên phích lịch, phách Kim Lý Thành đám người thiếu chút nữa hồn phi phách tán, hai chân thẳng run lên, hơn nữa kia bắc luân khu thường vụ phó cục trưởng Mạnh Duyên, liền ngay cả vẻ mặt thịt béo đều là run cái không ngừng.

Tỉnh ủy thư kí con trai a, vừa rồi hắn thế nhưng chỉ vào hắn nói muốn đem hắn cấp giam đứng lên này quả thực chính là thái tuế gia thượng động thổ a !

“Ân.” Hoàng Bồi Hạo từ chối cho ý kiến điểm gật đầu, trong mắt đựng trách cứ ý nhìn con trai liếc mắt một cái, sau đó đi nhanh hướng Hạ Vân Kiệt đi đến, về phần Kim Dịch Chung đám người hắn cũng là ngay cả xem cũng chưa xem liếc mắt một cái.

Kim Dịch Chung đám người đương nhiên không biết Hoàng Bồi Hạo vị này tỉnh ủy nhất hào thủ trưởng, cố ý đến Châu Quý khách sạn là vì mở tiệc chiêu đãi Hạ Vân Kiệt, bọn họ gặp Hoàng Bồi Hạo hướng đại môn khẩu đi tới, trong lòng tuy rằng sợ hãi đòi mạng, nhưng cũng chỉ có thể cứng rắn ngẩng đầu lên da đón nhận đi, nơm nớp lo sợ nói:“Hoàng thư kí, buổi tối……”

Bất quá Kim Dịch Chung trong lời nói còn chưa nói hoàn, Hoàng Bồi Hạo đã muốn theo hắn bên người gặp thoáng qua, mặt hàm xin lỗi hướng Hạ Vân Kiệt vươn hai tay nói:“Hạ lão sư, ngượng ngùng, lâm thời có chút công sự trì hoãn, đến chậm.”

“Công sự quan trọng hơn.” Hạ Vân Kiệt thân thủ cùng Hoàng Bồi Hạo cầm, thản nhiên nói.

Nếu nói vừa rồi Hoàng Xương Vũ một tiếng “Ba”, sợ tới mức Kim Lý Thành đám người thiếu chút nữa hồn phi phách tán, như vậy hiện tại bọn họ gặp tỉnh ủy thư kí Hoàng Bồi Hạo tự mình khiêm tốn về phía Hạ Vân Kiệt xin lỗi, thậm chí ngay cả bắt tay đều là hai tay nắm chặt hắn một bàn tay, giống như hạ cấp gặp mặt thượng cấp giống nhau, kia thật là hồn phi phách tán.

Bọn họ cho dù nằm mơ cũng tưởng không đến, hôm nay dưới thế nhưng còn có như vậy ngưu bức lão sư !

“Vô liêm sỉ này nọ, còn thất thần cho cái gì? Còn không hướng Hạ lão sư xin lỗi!” Kim Dịch Chung dù sao cũng là phó thị trưởng, sóng to gió lớn thấy được nhiều, trong lòng tuy rằng sợ hãi rối tinh rối mù, nhưng phản ứng cũng là không chậm, nâng tay liền đối với chính mình con trai đầu một cái tát thật mạnh quăng đi qua, mắng.

Đừng nhìn Kim Dịch Chung bình thường đối này con trai rất thương yêu, nhưng lúc này sự tình quan đỉnh đầu quan mũ, hắn xuống tay cũng là hung ác thật sự, một cái

tát thế nhưng đem tự mình con trai đánh cho một cái lảo đảo, thiếu chút nữa sẽ một đầu ngã quỵ ở.

Bất quá dù là như thế, Kim Dịch Chung lúc này nhìn con trai còn là nhịn không được có loại hận không thể hung hăng tái đá hắn hai chân xúc động.

Tỉnh ủy thư kí đều phải tiếng kêu lão sư, đều phải hai tay nắm ngưu bức nhân vật a! Nay đổ tốt, nhà mình con trai thế nhưng đắc tội hắn, này không phải hoàn toàn chặt đứt chính mình tốt con đường làm quan tiền đồ thôi!

Kỳ thật còn muốn hung hăng đá Kim Lý Thành làm sao chỉ có Kim Dịch Chung này thân sinh phụ thân, Vương khu trưởng, Mạnh cục trưởng đám người lại hận không thể lấy bả đao bắt hắn cho giết !

Đều là bởi vì hắn nha, hiện tại bọn họ hướng tử lý đắc tội tỉnh ủy thư kí bằng hữu !

Tỉnh ủy thư kí a, ở nước cộng hoà hướng tới là quan đại nhất cấp áp người chết, tỉnh ủy thư kí quan đâu chỉ so với bọn hắn đại nhất cấp, quả thực chính là đại bọn họ đời này cũng chỉ có nhìn lên phân. Tỉnh ủy thư kí nếu tức giận muốn xử lý chuyện này, đừng nói bọn họ, cho dù Kim Dịch Chung, tỉnh ủy thư kí muốn xử trí, kia cũng chính là động nói chuyện da sự tình, dễ dàng.

“Xin lỗi?” Hạ Vân Kiệt khinh thường cười cười, căn bản để ý đều mặc kệ Kim Dịch Chung bọn họ, chính là vỗ vỗ Hoàng Bồi Hạo bả vai nói:“Bồi Hạo, chúng ta vào đi thôi.”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt không quên hướng sớm đã cả kinh giống như điêu khắc bình thường ngốc đứng ở tại chỗ Hồ Mai Anh cùng Y Lan Tuyết cười gật gật đầu:“Lan Tuyết, Mai Anh các ngươi cũng vào đi.”

Gặp Hạ Vân Kiệt một người trẻ tuổi thần sắc thản nhiên vỗ tỉnh ủy thư kí bả vai, còn thẳng hô “Bồi Hạo”, ngưu làm cho giống như hắn chính là Hoàng Bồi Hạo trưởng bối trưởng quan dường như, lại cứ tỉnh ủy thư kí còn mặt mang mỉm cười, vui vẻ chịu đựng liên tục bãi tư thế thỉnh Hạ Vân Kiệt đi vào, Kim Dịch Chung đám người người người mặt xám như tro tàn, giống như bị phán tử hình bình thường. Mà Hồ Mai Anh cùng Y Lan Tuyết tắc sợ tới mức liên tục xua tay nói:“Không cần, không cần.”

“Các ngươi cùng ta đi dạo cả ngày, chẳng lẽ ăn một chút cơm còn muốn khách khí thôi?” Hạ Vân Kiệt gặp Hồ Mai Anh cùng Y Lan Tuyết liên tục xua tay, không khỏi cười nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, theo đuôi mà đến Hoàng Hiểu Dĩnh còn có Hoàng Hương Di, Hàn Hải Bình sớm đã tiến lên đây thân thiết kéo qua Hồ Mai Anh cùng Y Lan Tuyết nói:“Đều là người của mình, đừng khách khí, đi vào, đi vào.”

Hồ Mai Anh cùng Y Lan Tuyết tim đập tuy rằng lợi hại, nhưng thấy các nàng nhiệt tình mời, cũng là cũng không dám nữa cự tuyệt, đành phải đi theo các nàng vào đại đường.

Kim Dịch Chung đám người tiến Hoàng thư kí không phát biểu một câu ý kiến liền hướng trong đi, trong lòng tự nhiên hoảng rối tinh rối mù, còn muốn tiến lên cầu tình vài câu, bất quá Hoàng thư kí bí thư Chương Dũng Tiến lại sớm đã vẻ mặt không khách khí đỗ lại ở hắn

“Chương chủ nhiệm, đều là khuyển tử không hiểu chuyện, còn thỉnh ngài làm cho ta đi vào cùng Hạ lão sư cùng Hoàng thư kí nói tiếng xin lỗi.” Kim Dịch Chung gặp Chương Dũng Tiến ngăn đón hắn, vội vàng vẻ mặt cầu xin cầu đạo.

Chương Dũng Tiến đã muốn theo Hoàng Bồi Hạo nhiều năm, không chỉ có là hắn bên người nhất bí đồng thời còn kiêm nhiệm tỉnh ủy văn phòng phó chủ nhiệm chức vụ.

“Kim thị trưởng, ngươi cảm thấy hiện tại thích hợp sao? Ta khuyên ngươi còn là về trước đi, này khác sự tình qua đi nói sau.” Chương Dũng Tiến ngữ khí không vội không hoãn nói.

Nhìn Hoàng Bồi Hạo cùng Hạ Vân Kiệt có nói có cười vào thang máy, Kim Dịch Chung cũng biết phía sau đi vào quấy rầy thật là không thích hợp, muốn làm không tốt ngược lại hoàn toàn ngược lại, nay lại thấy Chương bí thư nói như vậy, đành phải thôi nói:“Ta đây ngày mai lại đi bái kiến Hoàng thư kí, còn thỉnh Chương chủ nhiệm ngài nhất định phải dàn xếp dàn xếp, giúp ta an bài một chút, cũng giúp ta ở thư kí trước mặt nói tốt vài câu. Nói đến nói đi, đều là ta quản giáo không nghiêm, bất quá ngài yên tâm, đêm nay về nhà ta nhất định hội hảo hảo sửa chữa tiểu tử này.”

“Ta sẽ tận lực an bài, bất quá về phần lãnh đạo có hay không thời gian, có chịu hay không gặp ngươi, đó là lãnh đạo quyết định, ta là không có biện pháp giúp ngươi đáp ứng xuống dưới.” Chương Dũng Tiến như trước không vội không chậm nói, trên mặt còn mang theo một tia thực chức nghiệp tính mỉm cười. Nhưng trong lòng Chương Dũng Tiến lại sớm đã nhận định Kim Dịch Chung con đường làm quan dừng ở đây.

“Cảm ơn Chương chủ nhiệm, cảm ơn Chương chủ nhiệm.” Kim Dịch Chung nghe vậy vội vàng vẻ mặt cảm kích, hai tay gắt gao nắm Chương Dũng Tiến tay nói.

Vào ghế lô, Hoàng Bồi Hạo khách khí đem Hạ Vân Kiệt thỉnh đến chủ vị an vị, sau đó chính mình bồi ngồi ở bên cạnh.

Bởi vì Hoàng lão duyên cớ, cùng Hoàng Bồi Hạo Hạ Vân Kiệt thật sự không có gì hay khách khí, ngồi ở chủ vị thượng cũng là đương nhiên sự tình. Nhưng này một màn dừng ở Hồ Mai Anh cùng Y Lan Tuyết trong mắt, trong đầu rung động cũng là căn bản không thể dùng ngôn ngữ hình dung.

Phải biết rằng, kia bồi tọa nam tử là quản lý sổ ngàn vạn nhân dân tỉnh ủy thư kí a, nhưng lại là một vị mấy năm gần đây rất khả năng vấn đỉnh nước cộng hoà kia tối cao mấy vị trí nhân vật chi nhất a! Có thể nghĩ, toàn bộ nước cộng hoà có thể làm được rất tốt Hoàng Bồi Hạo như thế khách khí đối đãi có năng lực có mấy cái? Càng đừng nói Hạ Vân Kiệt chính là một người trẻ tuổi thoạt nhìn nhiều lắm cũng liền hai mươi đến tuổi.

Tất cả mọi người sau khi ngồi xuống, Hạ Vân Kiệt đơn giản giới thiệu hạ Hồ Mai Anh cùng Y Lan Tuyết.

Tuy rằng Hoàng gia nhân trừ bỏ Hoàng Xương Vũ đều có chút giật mình cho Hồ Mai Anh cùng Y Lan Tuyết thân phận, nhưng tất cả mọi người biết Hạ Vân Kiệt là một vị gần như thần tiên sống kỳ nhân, kỳ nhân đi kì sự cũng là không thể dùng người thường giá trị quan đến bình phán hắn giao hữu phương thức, cho nên rất nhanh cũng liền bình thường trở lại.

Thoải mái sau, bởi vì lo lắng Hồ Mai Anh cùng Y Lan Tuyết sẽ có câu thúc cảm, Hoàng gia nhân còn cố ý tìm chút đề tài cùng hai người tán gẫu, dần dần hai người cũng là đã quên khẩn trương, hơn nữa Hồ Mai Anh tính cách vốn là sáng sủa, rất nhanh liền cùng tỉnh ủy thư kí người một nhà có nói có cười đứng lên.

Bởi vì chức nghiệp duyên cớ, Hồ Mai Anh vốn là là cái có thể ngôn thiện nói nhân, đi qua địa phương cũng nhiều, trải qua phong phú, lời này tráp vừa mở ra đến,

tán gẫu khởi các địa phương nhân văn thú sự, phong tục cảnh điểm, nhưng thật ra đem không khí tô đậm cực kì hòa hợp náo nhiệt, này thật vui vẻ, một chút cơm ăn khách và chủ tẫn hoan.

Cơm chiều sau, mọi người liền tan.

“Vừa rồi khách sạn cửa là chuyện gì xảy ra?” Tiệc tối tán sau, ngồi xuống lên xe tử, Hoàng Bồi Hạo trên mặt mỉm cười liền dần dần thu liễm lên, trầm giọng hỏi con trai Hoàng Xương Vũ.

Hoàng Xương Vũ tuy rằng là sau lại mới đuổi tới, không có chính mắt thấy sở hữu sự tình, nhưng vừa rồi lúc ăn cơm chiều hắn an vị ở Hồ Mai Anh bên người, tư dưới đã muốn cố ý lặng lẽ hỏi qua chuyện này, cho nên sự tình từ đầu đến cuối hắn đều nhất thanh nhị sở, nay gặp phụ thân hỏi, liền đem sự tình một năm một mười nói cho phụ thân nghe.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 187 : Mạnh mẽ vang dội

“Ngươi nói vừa rồi bọn họ đối Hạ lão sư động thủ ? Còn chuẩn bị bắt hắn cho giam đứng lên?” Nghe nghe, Hoàng Bồi Hạo biểu tình từ bình tĩnh chuyển vì lạnh như băng, uy nghiêm hai mắt thấu bắn ra bao hàm tức giận băng hàn.

Hạ Vân Kiệt người mặc dù tuổi trẻ, nhưng thật sự không chỉ có là hắn phụ thân bạn vong niên, lại hắn Hoàng Bồi Hạo phụ thân cùng con trai ân nhân cứu mạng. Lời nói không chút nào quá phận trong lời nói, đối với Hoàng Bồi Hạo mà nói Kim Lý Thành muốn bắt Hạ Vân Kiệt, kỳ thật chính là tương đương với muốn bắt Hoàng lão.

Hoàng lão là ai, kia nhưng là hắn Hoàng Bồi Hạo phụ thân Hoàng Bồi Hạo có thể không tức giận sao?

“Đúng vậy, ba ba. Kỳ thật kia Kim Lý Thành ở trên máy bay liền từng ý đồ đối Y Lan Tuyết phi lễ, là Hạ lão sư ngăn lại hắn, cho nên hắn vẫn ghi hận trong lòng, mấy ngày nay đều vẫn phái người ở chung quanh tìm hắn, không nghĩ tới vừa vặn hôm nay buổi tối gặp gỡ. Không chỉ có như thế, kia cùng hắn cùng nhau Vương Chí Phong ỷ vào chính mình là phụ thân khu trưởng, còn từng cho nhiễu bình thường công chức trúng tuyển công tác……” Hoàng Xương Vũ nhân cơ hội lại đem Hồ Mai Anh sự tình đại khái nâng lên hạ.

“Oành!” Hoàng Xương Vũ nói còn không có nói xong, đột nhiên gian Hoàng Bồi Hạo nâng tay thật mạnh phát ở tại da thật sô pha ghế.

Hoàng Bồi Hạo thân là nhất tỉnh thư kí, mỗi tiếng nói cử động đều là cho hệ trọng đại, cho nên ngôn hành cử chỉ hướng đến đều là trầm ổn bình tĩnh, giống hôm nay như vậy ở trong xe mặt liền chụp lại ghế, tức sùi bọt mép

hình tượng cũng là tuyệt vô cận hữu.

Hoàng Bồi Hạo này vỗ, không khỏi dọa Hoàng Xương Vũ nhất cú sốc, lại sợ tới mức ngồi ở phó điều khiển vị Chương Dũng Tiến bí thư cùng lái xe Lí Tiến tài xế cả người đều nhịn không được run run một chút.

Hoàng thư kí tức giận đây là thật đại sự a !

Chương Dũng Tiến cùng Lí Tiến lại nào biết đâu rằng, đêm nay kia Hạ lão sư chính là Hoàng thư kí đại ân nhân cùng trưởng bối! Nay ở hắn địa bàn thượng, không chỉ có bị người vây công, lại thiếu chút nữa cũng bị bắt lại, Hoàng Bồi Hạo có thể không tức giận sao? Nếu không phải Hoàng Bồi Hạo là cái làm việc có nguyên tắc, có trình tự, không giống Kim Dịch Chung phó thị trưởng là cái ỷ vào quan quyền sẽ theo tâm sở dục quan viên, lấy Hoàng Bồi Hạo hiện tại thân phận, tức giận dưới hắn đều có thể trực tiếp hạ mệnh lệnh đem Kim Lý Thành bọn họ cấp bắt lại.

Bất quá dù là Hoàng Bồi Hạo là người làm việc tình rất nguyên tắc, cũng thực bình tĩnh bình tĩnh, nhưng sự tình quan Hạ Vân Kiệt, chuyện này Hoàng Bồi Hạo cũng là tuyệt đối không thể có thể như vậy từ bỏ.

Sáng sớm hôm sau, Hoàng Bồi Hạo liền triệu tập tỉnh trưởng, tổ chức bộ bộ trưởng, Xuân thành thị thị ủy thư kí vài vị chủ yếu tỉnh ủy thường ủy mở cái đoản hội, sau đó ở hắn hiếm có cường ngạnh thái độ hạ, trực tiếp đem Kim Dịch Chung này bàn tay quyền cao tỉnh lị thành thị phó thị trưởng điều đến thị chính hiệp làm cái không hề thực quyền phó chủ tịch. Về phần Vương Lập Hành này bắc luân khu khu trưởng, vậy lại càng không tất nói, tỉnh ủy thư kí tức giận dưới, muốn tạm dừng một cái chính là trưởng chức vụ, ai dám nói nửa không tự?

Việc này sau, đương nhiên chính là kỉ ủy tham gia điều

tra. Khuy đốm hiểu rõ toàn bộ sự vật, Hoàng Bồi Hạo rất rõ ràng liền Kim Dịch Chung cùng Vương Lập Hành như thế dung túng con trai ác liệt hành vi, mông phía dưới tuyệt đối không thể có thể sạch sẽ.

Hoàng thư kí hiếm có cao điệu cường ngạnh thái độ, làm cho cả Vân Lĩnh tỉnh quan trường đều chấn chấn động, nhưng trừ bỏ số ít mấy người, cũng là không ai biết Hoàng thư kí vì sao đột nhiên tức giận.

Hạ Vân Kiệt đương nhiên liền càng không biết bởi vì tối hôm qua sự tình, ngày hôm sau Hoàng Bồi Hạo liền mạnh mẽ vang dội bình điều một Xuân thành phó thị trưởng, tạm dừng một vị khu trưởng chức vụ, hơn nữa còn có kỉ ủy theo sát sau tham gia điều tra. Có thể nói, bởi vì tối hôm qua kia một hồi tranh cãi, một vị chính thính cấp tỉnh lị thành thị phó thị trưởng cùng một vị phó thính cấp khu trưởng, bọn họ không chỉ có con đường làm quan đã muốn đến cuối, thậm chí tám chín phần mười bởi vì này sự kiện sẽ bị liên lụy ra này khác tham ô hủ bại việc, sau đó lang đang bỏ tù.

Ngày hôm sau, Hạ Vân Kiệt như trước ở Hoàng Xương Vũ còn có Hồ Mai Anh, Y Lan Tuyết cùng đi hạ, du lịch không ít Xuân thành nổi tiếng cảnh điểm. Chính là bởi vì tối hôm qua thân phận bại lộ, Hồ Mai Anh cùng Y Lan Tuyết cũng trở nên cùng Hoàng Xương Vũ giống nhau, đối hắn khách khách khí khí, tất cung tất kính, hơn nữa là có qua mà đều bị cập.

Không có biện pháp, Hồ Mai Anh bất quá chính là tiểu hướng dẫn du lịch, Y Lan Tuyết bất quá chính là cái bộ dạng xinh đẹp điểm tiếp viên hàng không, mà Hạ Vân Kiệt đâu, cũng là ăn một bữa cơm, tỉnh ủy thư kí đều chỉ có thể ở bên cạnh ngồi bồi đại nhân vật, các nàng hai cái lại nào dám giống ngày hôm qua giống nhau cùng hắn hi hi ha ha có nói có cười, càng đừng nói nói móc trêu chọc.

Tuy rằng Xuân thành cảnh điểm rất đẹp, Hồ Mai Anh cùng Y Lan Tuyết cũng là hai vị khó được thanh xuân mỹ nữ, nhưng các nàng thái độ khác hẳn chuyển biến, nói cái nói đều phải thật cẩn thận, lại làm cho Hạ Vân Kiệt lập tức không có ngày hôm qua hảo hưng trí.

“Kế tiếp ta còn có này chuyện khác, Bồi Hạo ngươi sẽ không dùng tái an bài.” Vào lúc ban đêm, cơm chiều sau, Hạ Vân Kiệt đối cố ý lại một lần nữa tới rồi tiếp khách Hoàng Bồi Hạo nói.

Hoàng Bồi Hạo biết Hạ Vân Kiệt là vị kỳ nhân, chuyện của hắn hắn không tốt can dự cũng không quá hỏi, nghe vậy gật đầu nói:“Tốt! Hạ lão sư, có gì sự tình cần ta cống hiến sức lực, ngài gọi điện thoại cho ta.”

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói:“Ngươi có chuyện cũng có thể tùy thời gọi điện thoại cho ta.”

Hạ Vân Kiệt lời này ở thường nhân nghe đứng lên khả năng ngưu bức quá, giống như đường đường tỉnh ủy thư kí còn có chuyện cần cầu hắn một người trẻ tuổi dường như, nhưng Hoàng Bồi Hạo nghe xong cũng rất là kích động.

Đến Hoàng Bồi Hạo nay thân phận địa vị, kỳ thật đã muốn cái gì cũng không thiếu, thậm chí ngay cả chính mình tiền đồ vận mệnh cũng cơ hồ nắm trong tay ở chính hắn trong tay, toàn bộ nước cộng hoà đã muốn không có mấy người có thể đối với hắn khoa tay múa chân. Nhưng mặc hắn Hoàng Bồi Hạo quyền thế nhiều, hắn chung quy chính là nhất giới phàm nhân, hắn có thể tả hữu được người khác tiền đồ vận mệnh, nhưng tả hữu không được chính mình sinh lão bệnh tử. Tựa như hắn phụ thân giống nhau, từng là nước cộng hoà cỡ nào huy hoàng nhân vật, nhưng gần đến lúc già, hắn còn là tránh không được già cả, tránh không được bị tật bệnh

ép buộc. Mà Hạ Vân Kiệt này một câu, không khác cho hắn một đạo cứu mạng phù.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt là một vị có được đại năng kỳ nhân

“Cảm ơn Hạ lão sư” Hoàng Bồi Hạo cảm kích nói.

Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó nói:“Ta ngày mai sẽ rời đi khách sạn, lui phòng sự tình……”

“Ta đã muốn làm cho người ta cùng khách sạn đánh so chiêu hô, khách sạn sự tình ngài cái gì cũng không dùng quản, ngài cần liền trụ hạ, không cần đi đó là.” Hoàng Bồi Hạo cười nói.

Hạ Vân Kiệt kỳ thật tối quan tâm còn là khách sạn sự tình, năm sao cấp khách sạn trụ đứng lên là thoải mái, nhưng là giá cũng sang quý rối tinh rối mù, này phòng giới hắn thật đúng là phó không nổi, nay gặp Hoàng Bồi Hạo nói như vậy, nhưng thật ra hiểu rõ kiện tâm sự, cười nói:“Kia đi Bồi Hạo, cảm ơn này hai ngày của ngươi chiêu đãi.”

Tuy rằng nói cách huyền môn đại hội mời dự họp còn có một ngày, tuy rằng Châu Quý khách sạn phòng phí không cần Hạ Vân Kiệt tiền trả, nhưng ngày hôm sau Hạ Vân Kiệt còn là kéo va ly ly khai Châu Quý khách sạn.

Rời đi Châu Quý khách sạn, lôi kéo va ly đi ở Điền Trì biên, Hạ Vân Kiệt nghĩ là lại đi tìm gia giá rẻ khách sạn ở một đêm thượng, còn là cấp Lí Thanh Hồng đánh cái điện thoại?

Trụ khách sạn phải muốn tiền, mà một khi gọi điện thoại cấp Lí Thanh Hồng, này đã muốn tám mươi tuổi hơn cao tuổi sư điệt khẳng định hội không chối từ già nua vất vả, tự mình tới rồi tiếp khách, này cũng là Hạ Vân Kiệt sở không muốn.

Đang lúc Hạ Vân Kiệt ở Điền Trì biên mạn vô mục đích đi tới, trong đầu tự hỏi nếu tiêu tiền tìm gia khách sạn trụ còn là trước tiên cấp Lí Thanh Hồng gọi điện thoại khi, nghênh diện đi tới ba vị người trẻ tuổi, trong đó một vị rõ ràng là ở khoang hạng nhất trung từng có gặp mặt một lần Cố Gia Hàng.

Cố Gia Hàng vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt, hai mắt lập tức liền sáng đứng lên cũng đi nhanh hướng hắn đi tới.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 188 : Chân nhân dấu diếm tướng

“Tiểu huynh đệ thật sự là chân nhân dấu diếm tướng a, nguyên lai là một vị cao nhân, làm hại ta ở trên máy bay xem đi rồi mắt.” Cố Gia Hàng vừa đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, liền trước lạ sau quen khoát bờ vai của hắn, đại phát cảm khái nói.

Đối Cố Gia Hàng vị này có điểm hoa tâm nhưng đủ chính nghĩa người trong huyền môn, Hạ Vân Kiệt còn là ấn tượng góc thâm cũng cử có hảo cảm, thấy hắn vừa thấy mặt liền thông đồng chính mình bả vai đại phát cảm khái, lập tức liền hiểu được, người này khẳng định đi rồi hoa đào kiếp, không khỏi cười nói:“Như thế nào, đã xảy ra chuyện?”

“Ai, đừng nói nữa, khứu lớn khứu lớn, hối hận không có nghe huynh đệ ngươi nhắc nhở a!” Cố Gia Hàng nghe vậy vẻ mặt hối hận không kịp nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Cố Gia Hàng vẻ mặt hối hận không kịp bộ dáng, trong lòng đại khái đoán được hắn không phải bị người trảo gian ở giường chính là bị kia nữ nhân cấp bò lên súy không xong, bất quá xem ra hẳn là người trước khả năng tính lớn hơn một chút. Chính là loại chuyện này dù sao không riêng màu, hắn cũng là không tốt tái tiếp tục hỏi đi xuống, nghe vậy cười cười, không tái truy vấn đi xuống.

“Hàng bán tiên, vị tiểu huynh đệ này lạ mặt thực, là vị nào a?” Lúc này cùng Cố Gia Hàng đồng hành hai vị người trẻ tuổi đi rồi đi lên, ánh mắt có chút kinh ngạc tò mò nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, hỏi.

Cố Gia Hàng đến đây, bọn họ hai người nhưng là rất rõ ràng, tinh tướng nhất mạch đích truyền môn nhân, ở chu

dịch bói toán đo lường tính toán mặt trên rất có tạo nghệ, ở huyền môn trẻ tuổi trung có Hàng bán tiên danh xưng. Ở mặt ngoài thoạt nhìn tuy rằng phổ thông bình thường, nhưng thân là người trong huyền môn trong khung đều có một cỗ thanh cao, cho nên trừ bỏ người trong huyền môn, đương nhiên còn có mỹ nữ, Cố Gia Hàng đối tầm thường nam tử là rất ít biểu hiện ra như vậy chủ động nhiệt tình.

“Đến đến, giới thiệu một chút, hắn chính là ta phía trước theo các ngươi nhắc tới vị kia nhất ngữ nói trýng ta đi hoa đào kiếp, trên máy bay nhận thức người đồng đạo.” Cố Gia Hàng giới thiệu nói.

“Nguyên lai ngươi chính là Hàng bán tiên nhắc tới quá vị kia bặc tính cao nhân a! Xem ra Hàng bán tiên này bán tiên danh hiệu muốn đổi chủ.” Kia hai người nghe nói trước mắt vị này tuổi thoạt nhìn tuyệt không vượt qua hai mươi tuổi người trẻ tuổi thế nhưng chính là phía trước Cố Gia Hàng nhắc tới, ở trên máy bay nhận thức, cũng từng trước đó vạch trần hắn đi hoa đào kiếp người đồng đạo, hoàn toàn hiểu ra đồng thời trong mắt không khỏi toát ra một tia kính nể sắc.

Đều là người trong huyền môn, bọn họ tuy rằng không tinh thông bặc thệ thuật, nhưng cũng biết cấp một vị tu sĩ xem tướng so với cấp một vị người thường xem tướng muốn nan rất nhiều.

“Tiểu huynh đệ ta cho ngươi giới thiệu một chút, vị này là mao sơn hậu nhân Lâm Xuyên Kì, chúng ta thói quen gọi hắn Lâm đạo sĩ, tối am hiểu vẽ bùa trảo quỷ.” Cố Gia Hàng không cho là đúng tà hai người liếc mắt một cái, sau đó chỉ vào trong đó một vị lại cao vừa gầy nam tử giới thiệu nói, giới thiệu quá Lâm Xuyên Kì sau, Cố Gia Hàng lại chỉ vào mặt khác một vị diện mạo tuấn mỹ cùng nữ nhân dường như nam tử tiếp tục giới thiệu nói:“Vị này là Tây Lĩnh tỉnh La gia La Chính Hiên, am hiểu thủy

thượng công phu, nhân lại bộ dạng cùng yêu tinh dường như, chúng ta gọi hắn La thủy yêu. Ta thôi Vân Lĩnh Cố Gia Hàng, tinh tướng phái, am hiểu bặc tính, cho nên bọn họ thói quen bảo ta Hàng bán tiên. Đúng rồi, ta còn không biết ngươi tên gì đâu? Sư thừa môn phái nào?

“Ta kêu Hạ Vân Kiệt, sư thừa Vu Hàm môn, Giang Nam tỉnh.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười tự giới thiệu một chút.

“Vu Hàm môn? Hạ huynh đệ tố ta cô lậu quả văn, ta giống như chưa từng nghe qua này môn phái tên a.” Cố Gia Hàng mặt lộ vẻ suy tư sắc nói, còn lại hai người cũng đồng dạng như thế.

“Chính là tiểu môn tiểu phái, hơn nữa gia sư trước kia quá ẩn cư cuộc sống, rất ít tham dự huyền môn việc.” Hạ Vân Kiệt cười giải thích nói, đối với Cố Gia Hàng đám người chưa từng nghe qua Vu Hàm môn tên, hắn một chút cũng không cảm thấy kỳ quái

Vu môn có lẽ là trước kia cũng đã xuống dốc, Vu Hàm môn chính là Vu môn một phân chi, có thể truyền thừa xuống dưới đã muốn đúng là may mắn, môn trung nhân đinh vẫn điêu linh rất thưa thớt, ở hơn nữa đạo môn thịnh vượng là lúc, còn là rất môn hộ có khác, đối Vu môn thái độ không lớn hữu hảo, cho nên Vu Hàm môn lịch đại môn chủ trên cơ bản đều là quá lánh đời cuộc sống, yên lặng gánh vác môn mạch truyền thừa nhiệm vụ, Vu Hàm môn ở huyền môn trung trên cơ bản không có gì danh khí. Đến Hạ Vân Kiệt sư phụ Vu Trạch này một thế hệ cùng với Vu Trạch thượng một thế hệ, chính trực quốc nội chiến loạn nổi lên bốn phía, loạn trong giặc ngoài, Vu Hàm môn đồng rất nhiều này khác môn phái giống nhau đều đã bị rất lớn đả kích. Sau lại giải phóng sau, lại đã trải qua cách mạng văn hóa kia đoạn đặc thù lịch sử, cả nước các nơi huyền môn lại đã bị trước nay chưa có đả kích, Vu Hàm môn cũng không lệ !

Môn nhân tán tán, tử tử, đến cuối cùng ngay cả chưởng môn nhân Vu Trạch đều ẩn độn núi rừng, nếu không phải sau lại ngoài ý muốn tìm được rồi Hạ Vân Kiệt vị này truyền thừa thượng cổ Vu vương Đại Vũ huyết mạch, thiên phú kì bẩm quan môn đệ tử, Vu Hàm môn chỉ sợ cũng này chặt đứt truyền thừa. Cũng đang bởi vì này dạng, Lí Thanh Hồng tuy rằng cũng là Vu Hàm môn đệ tử, nhưng ngay cả chưởng môn cũng không biết thân ở nơi nào, sống hay chết, hắn sau lại tuy rằng cũng có tham dự huyền môn đại hội, cũng là rất ít cùng người nhắc tới Vu Hàm môn này môn phái tên.

Không có chưởng môn làm sao đến môn phái?

Cố Gia Hàng ba người nghe vậy đều toát ra thoải mái sắc. Gần mấy trăm năm, người trong huyền môn liên tiếp đã bị hủy diệt tính đả kích, đạo pháp thất truyền lợi hại, rất nhiều môn phái đã muốn hoàn toàn biến mất, rất nhiều môn phái danh nghĩa, còn có không ít môn phái vì tránh né kia đoạn đặc thù lịch sử thời kì hãm hại mai danh ẩn tích. Cho nên Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, ba người cảm thấy chưa từng nghe qua Vu Hàm môn tên cũng không có cái gì hảo kinh ngạc.

Tựa như Lâm Xuyên Kì không xưng chính mình vì Mao Sơn phái mà là Mao Sơn hậu nhân, bởi vì trong mắt hắn chân chính Mao Sơn phái kỳ thật sớm đã không tồn tại, nay thế tục trung Mao Sơn phái đơn giản là thế nhân xưng hô mà thôi, lại căn bản không có người hội chân chính pháp thuật. Về phần hắn, bởi vì Lâm gia tiền bối trung có người vừa vặn học quá chân chính Mao Sơn đạo thuật, một thế hệ truyền xuống tới, thế này mới lấy Mao Sơn hậu nhân tự xưng. Giống La Chính Hiên thậm chí ngay cả trong nhà thuật pháp truyền tự môn phái nào đều đã không biết, chỉ có thể lấy La gia tự xưng.

Cũng đang bởi vì này dạng, tại đây cái đạo pháp xuống dốc, tu sĩ càng ngày càng ít niên đại, toàn bộ huyền môn

cơ hồ đã muốn không có cái gì thiên kiến bè phái, mọi người đi đến cùng nhau rất có cùng chung chí hướng cảm giác. Hoặc là nói, ở bọn họ này đó người chân chính biết tu luyện thuật xem ra, bọn họ mới là cùng loại người.

“Vậy ngươi lần này đến Xuân thành là tới tham gia mỗi năm năm một lần huyền môn đại hội sao?” Thoải mái sau, Cố Gia Hàng hỏi.

“Đúng vậy” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu trả lời.

“Vậy ngươi như thế nào còn lôi kéo va ly, không trụ tiến Xuân thành hồ cảnh khách sạn?” Cố Gia Hàng gặp Hạ Vân Kiệt cũng theo chân bọn họ giống nhau là tới tham gia huyền môn đại hội, nhìn trong tay hắn va ly không khỏi vẻ mặt khó hiểu nói.

“Huyền môn đại hội không phải ngày mai mới bắt đầu sao?” Hạ Vân Kiệt nghi hoặc nói.

Cố Gia Hàng ba người nghe vậy nao nao, sau đó cho nhau liếc nhau, tiếp theo giống như nghe được cái gì đặc biệt buồn cười sự tình, cười ha ha lên.

“Chẳng lẽ huyền môn đại hội đã muốn bắt đầu?” Hạ Vân Kiệt thấy bọn họ cười to, không khỏi càng phát ra nghi hoặc nói.

“Ta thật sự là phục rồi ngươi, chẳng lẽ huyền môn đại hội không bắt đầu chúng ta sẽ không có thể vào trụ khách sạn sao? Đây chính là huyền môn năm năm một lần sự kiện, chủ nhà từ lúc ba ngày phía trước liền đình chỉ đối ngoại buôn bán, chỉ chiêu đãi tới tham gia đại hội người trong huyền môn.” Cố Gia Hàng gặp Hạ Vân Kiệt còn không hiểu được, không khỏi vỗ cái trán nói.

“Ha ha, hạ huynh đệ khẳng định là lần đầu tiên tham gia

huyền môn đại hội, cho nên không biết này đó. Bất quá, Hạ huynh đệ ngươi cũng thật là, chẳng lẽ ngươi không biết chúng ta người trong huyền môn hướng đến không thiếu khuyết phú hào sao? Lần này chủ nhà đó là Vân Lĩnh Lâm gia, Xuân thành hồ cảnh khách sạn đó là hắn gia khai. Nếu bọn họ ngay cả điểm ấy trước tiên công tác cũng chưa làm được, kia bọn họ còn không bị huyền môn đồng đạo chê cười. Đi một chút, chúng ta trước mang ngươi đi khách sạn an trí xuống dưới, sau đó tái chung quanh đi bộ đi bộ.” La Chính Hiên cười muốn thân thủ đi hỗ trợ lạp Hạ Vân Kiệt va ly.

Hạ Vân Kiệt thế nào không biết xấu hổ để cho người khác giúp hắn kéo va ly, vội vàng hơi hơi na xuống tay, cười nói:“Không cần khách khí, các ngươi trước ngoạn, ta chính mình đi trước khách sạn liền đi.”

Hạ Vân Kiệt nói chuyện khi, La Chính Hiên lăng lăng nhìn hắn, trong mắt lóe ra sửng sốt sắc.

Phải biết rằng, La Chính Hiên thuở nhỏ tu luyện huyền thủy bí quyết, thủy hệ công pháp nhất mềm mại hay thay đổi, đừng nhìn La Chính Hiên vừa rồi chính là thực tùy ý thân thủ đi kéo va ly, nhưng nhiều năm tu luyện thủy hệ công pháp, sớm khiến cho hắn cánh tay mềm mại không xương, mà như rắn nước ý chiết chuyển biến hóa, chỉ cần hắn thân thủ, bình thường là dễ như trở bàn tay. Không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt chính là thực tùy ý lôi kéo va ly nhất na, khiến cho hắn phác cái không hơn nữa ngay cả biến hóa đều không kịp !

“Hạ huynh đệ, tuổi còn trẻ cũng là tu một thân hảo công phu a!” Lăng qua sau, La Chính Hiên không khỏi tán thưởng nói, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt lại nhiều một tia kính trọng sắc.

Người trong huyền môn, nay tuy rằng sớm không có gì thiên kiến bè phái, mọi người gặp nhau đều là hòa hòa

thuận mục, coi như cùng chung chí hướng bạn bè gặp nhau, nhưng huyền môn người đều là người có được một ít siêu năng lực, bọn họ tôn trọng thường thường còn là cường giả vi tôn.

“Khó được La thủy yêu đều phải há mồm khen người, xem ra Hạ huynh đệ nhất định sẽ ở lần này huyền môn đại hội tỷ thí trung đại phóng tia sáng kỳ dị. Đến lúc đó ta nhất định phải cùng Hạ huynh đệ hảo hảo luận bàn luận bàn.” Lâm Xuyên Kì gặp La Chính Hiên phát ra tán thưởng, trong mắt không khỏi dấy lên một tia chiến đấu dục vọng.

“Mỗi lần huyền môn đại hội, các trưởng bối đều đã an bài tuổi trẻ một thế hệ tiến hành thuật pháp tỷ thí, tỷ thí thắng lợi giả cũng đều sẽ có nhất định thưởng cho. Lâm đạo sĩ ở thượng một lần huyền môn đại hội trung từng quá thứ năm danh, lần này hắn là hướng về phía tiền tam giáp đến. Bất quá hiện tại xem ra, hắn lại nhiều một vị đối thủ cạnh tranh.” Cố Gia Hàng lo lắng Hạ Vân Kiệt lần đầu tham gia huyền môn đại hội, không biết tỷ thí việc, có ý giải thích một chút, nói lời này khi, trên mặt lộ ra một tia vui sướng khi người gặp họa biểu tình.

Cố Gia Hàng am hiểu là bặc thệ xem bói, lại nói tiếp xem như huyền môn trung “Văn nhân”, tự nhiên không tốt đấu pháp. Bất quá người trẻ tuổi khó tránh khỏi có hiếu thắng chi tâm, Cố Gia Hàng mặc dù không am hiểu đấu pháp, cũng là mỗi lần đều tham gia đấu pháp, thượng một lần đối thủ của hắn chính là Lâm Xuyên Kì, bất quá lại bị hắn một cái pháp phù liền bắn cho hạ đài. Cho nên mỗi khi nhắc tới đấu pháp, Cố Gia Hàng đối Lâm Xuyên Kì liền “Nghiến răng nghiến lợi”, hận không thể có người giúp chính mình cũng đem hắn một chiêu bắn cho xuống đài. Lại cứ Mao Sơn đạo pháp thay đổi thất thường, thật là có vài phần lợi hại, này Lâm Xuyên Kì tuy rằng không cơ hội vấn đỉnh tiền tam giáp, nhưng mỗi lần nhưng cũng đều có thể chen vào tiền mười tên, năm nay cũng

khẳng định không ngoại lệ, này tự nhiên làm cho Cố Gia Hàng thực khó chịu.

Nay gặp lần này huyền môn đại hội lại đột nhiên toát ra Hạ Vân Kiệt như vậy một vị người mới, hơn nữa xem ra hẳn là còn là có hai tay bản lãnh thật sự, Cố Gia Hàng tự nhiên là muốn vui sướng khi người gặp họa, trong lòng ước gì Hạ Vân Kiệt đem Lâm Xuyên Kì cấp đánh bại, hắn cũng tốt khứu khứu hắn. Đương nhiên vui sướng khi người gặp họa về vui sướng khi người gặp họa, trong nội tâm Cố Gia Hàng cũng không cho rằng Hạ Vân Kiệt này người mới có thể đánh bại Lâm Xuyên Kì.

Dù sao Mao Sơn đạo pháp thay đổi thất thường, làm cho người ta khó lòng phòng bị, Lâm Xuyên Kì lại tẩm dâm này đạo nhiều năm, đấu pháp kinh nghiệm cũng phong phú, trái lại Hạ Vân Kiệt không chỉ có tuổi trẻ, hơn nữa sư môn cũng không hề danh khí, thân mình lại là lần đầu tiên tham gia huyền môn đại hội, không có đấu pháp kinh nghiệm, muốn cho Cố Gia Hàng tin tưởng Hạ Vân Kiệt có thể đánh bại Lâm Xuyên Kì thật đúng là không lớn sự thật, đơn giản là một loại tốt đẹp nguyện vọng thôi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 189 : Vân Lĩnh Lâm gia

Ở thế tục trung, rất nhiều thời điểm Hạ Vân Kiệt hội quên mất chính mình mặt khác một tầng thân phận, cũng nguyện ý toàn tâm toàn ý quá bình thường người làm công cuộc sống, nhưng lúc này đây cũng là bất đồng.

Lúc này đây, hắn là không có biện pháp lảng tránh hắn tu sĩ thân phận, cũng không có biện pháp lảng tránh hắn thân là Vu Hàm môn chưởng môn thân phận. Cho nên hiện tại hắn tuy rằng cùng Cố Gia Hàng đám người có nói có cười, lấy ngang hàng thân phận ở trao đổi, nhưng thật muốn đến huyền môn đại hội, lấy hắn Vu Hàm môn chưởng môn tôn quý thân phận lại há có thể lên đài cùng Lâm Xuyên Kì các huyền môn hậu bối đấu pháp?

Đương nhiên này một ít Cố Gia Hàng đám người cũng không biết, Hạ Vân Kiệt hiện tại cũng không tưởng vạch trần. Dù sao hắn còn là một vị người trẻ tuổi, hắn cũng không tưởng ngay từ đầu liền cùng một ít bảy tám mươi lão nhân pha trộn cùng một chỗ.

“Ha ha, đấu pháp cho dù đi, có cơ hội mọi người nhưng thật ra có thể ngồi ở cùng nhau tham thảo một hai.” Hạ Vân Kiệt cười cười nói.

“Không cần lo lắng Hạ huynh đệ, này Lâm đạo sĩ sẽ mấy thủ pháp phù, ngươi nếu chịu được kia vài đạo phù, lấy hắn này gầy trơ cả xương khung xương, chỉ có mặc ngươi đánh phân.” Cố Gia Hàng gặp Hạ Vân Kiệt cự tuyệt đấu pháp, còn tưởng rằng hắn khiếp đảm, vội vàng cổ động nói.

“Sẽ mấy thủ pháp phù, Hàng bán tiên ngươi nói thật đúng là nhẹ nha. Chẳng lẽ ngươi đã quên năm năm trước là ai bị đạo sĩ một đạo “Hỏa cầu” Cấp trực tiếp

oanh hạ lôi đài sao?” Gặp Cố Gia Hàng ngữ khí thoải mái mà cổ động Hạ Vân Kiệt, La Chính Hiên cười nói.

“Uy, La thủy yêu, chính ngươi lại hảo đi nơi nào? Ngươi cũng không một chiêu đã bị giả quỷ dương bắn cho xuống đài sao?” Gặp La Chính Hiên yết chính mình gốc gác, Cố Gia Hàng không khỏi nóng nảy.

“Ít nhất ta sẽ không bị đạo sĩ một chiêu bắn cho xuống đài.” La Chính Hiên nghe vậy tuấn mỹ khuôn mặt hơi hơi đỏ lên, không phục phản bác một câu, sau đó chuyển hướng Hạ Vân Kiệt nói:“Hạ huynh đệ, ngươi đừng nghe Hàng bán tiên bậy bạ, Lâm đạo sĩ pháp thuật cao cường, ngươi tốt nhất còn là không cần cùng hắn đấu pháp. Quả hồng còn chọn nhuyễn niết đâu, ta đề nghị ngươi cái thứ nhất đối thủ tốt nhất tuyển Hàng bán tiên. Người này trừ bỏ làm cho thủ đoạn lừa nữ hài tử, này khác bản sự lơ lỏng rối tinh rối mù.”

“Ta dựa vào, La thủy yêu ngươi thế nhưng như vậy phỉ báng làm thấp đi ta, vậy ngươi cũng đừng trách ta không khách khí, ta nguyền rủa ngươi đêm nay bị kia Thái quốc gay bạo cúc!” Cố Gia Hàng gặp La Chính Hiên như vậy làm thấp đi hắn, không khỏi tức giận đến nhảy dựng lên.

“Uy, Hàng bán tiên, chúng ta đều là tu luyện người, loại này điềm xấu chi ngữ cũng không tốt nói lung tung a!” Vốn Lâm Xuyên Kì gặp La Chính Hiên cùng Cố Gia Hàng càng đấu bất diệc nhạc hồ, còn tại bên cạnh tự đắc này nhạc, nhưng vừa nghe đến Cố Gia Hàng nhắc tới kia cái gì Thái quốc gay, sắc mặt lại lập tức thay đổi, vội vàng nói.

“Ngươi này tử bán tiên, loại này ác độc trong lời nói cũng dám nói ra, ngươi sẽ không sợ ta đem ngươi này phong lưu sử đều nói cấp tiểu hạt tiêu nghe sao?” La Chính Hiên nghe vậy cũng là sắc mặt đổi đổi, sau đó

giống bị thải đến cái đuôi miêu mễ giống nhau nổi trận lôi đình nói.

“Hảo, hảo, tính ta nói lỡ, tính ta nói lỡ.” Cố Gia Hàng hiển nhiên cũng ý thức được chính mình vừa rồi câu nói kia có chút quá, vội vàng nói.

“Nói đều nói, con mẹ nó, ta muốn là thật bị kia Thái quốc gay cấp bò lên, Cố Gia Hàng ngươi sẽ chờ tiểu hạt tiêu đem ngươi thiến đi!” La Chính Hiên nhưng không có nguyên nhân vì Cố Gia Hàng xin lỗi như vậy bỏ qua.

“Cái gì Thái quốc gay, chẳng lẽ lần này huyền môn đại hội còn có gay tham gia bất thành?” Hạ Vân Kiệt gặp ba người nhắc tới khởi Thái quốc gay liền mặt hiện kinh hoảng sắc, không khỏi sinh ra vài phần lòng hiếu kỳ.

Hạ Vân Kiệt vừa hỏi, ba người đều hai mặt nhìn nhau, cho nhau ngươi xem xem ta, ta xem nhìn ngươi, một hồi lâu nhi mới đột nhiên không hẹn mà cùng nói:“Di, Hạ huynh đệ ngươi không phải nói muốn về trước khách sạn sao? Chúng ta đây còn đứng ở trong này làm gì, đi một chút, chúng ta đưa ngươi hồi khách sạn.”

Hạ Vân Kiệt gặp ba người rõ ràng ở nói sang chuyện khác, trong lòng mặc dù còn là có chút tò mò, nhưng là không hỏi lại đi xuống, dù sao chờ huyền môn đại hội bắt đầu, hết thảy đều đã công bố.

Xuân thành hồ cảnh khách sạn mặt hướng xinh đẹp Điền Trì, cùng Tây Sơn cách thủy tướng vọng, ba mặt là cảnh sắc di nhân gôn bình, là một nhà hoàn cảnh phi thường tuyệt đẹp, cảnh sắc tú lệ khách sạn. Lâm cửa sổ trông về phía xa, bốn phía cảnh đẹp thu hết đáy mắt.

Khách sạn nháo trung thủ tĩnh, bốn phía sơn thủy vờn quanh, cây rừng thành ấm. “Ra tắc thế, nhập tắc ẩn.” Này ý cảnh phi thường phù hợp đương đại tu sĩ cuộc

sống, quả thật là cái tổ chức huyền môn đại hội hảo địa phương.

Hạ Vân Kiệt chân vừa bước nhập khách sạn đại môn, liền thích thượng nhà này khách sạn. Đồng thời cũng âm thầm cảm khái, người trong huyền môn chung phi người bình thường, to như vậy một cái phong cảnh khu khách sạn, liền vì như vậy một đại hội trực tiếp trước tiên ba ngày đình chỉ đối ngoại buôn bán, một ngày này xuống dưới cũng không biết muốn tổn thất bao nhiêu buôn bán ngạch.

Bởi vì đình chỉ đối ngoại buôn bán, khách sạn khách nhân rất ít, chung quanh lâm ấm bích thảo, có vẻ phá lệ u tĩnh. Bất quá Hạ Vân Kiệt lại có thể nhận thấy được tại kia lâm ấm đường nhỏ, núi giả lương đình chỗ thỉnh thoảng có pháp lực dao động, chính là nhiều có vẻ yếu nhược tiểu, còn còn không đủ để khiến cho hắn coi trọng.

Bất quá hành tẩu ở khách sạn cho tịnh sạch sẽ trên đường, cảm thụ được bốn phía pháp lực dao động, Hạ Vân Kiệt đã có một loại khác hẳn có khác thế tục trung cuộc sống cảm giác, giống như đột nhiên gian đi tới một cái khác thế giới.

Nói giỡn gian, Hạ Vân Kiệt một hàng đi tới khách sạn đại đường.

Khách sạn đại đường trừ bỏ khách sạn sở nên có nhân viên công tác ở bận rộn, còn có hai vị mặc màu trắng đường trang, hiện ra vài phần phong cách cổ xưa thoát trần khí chất trung niên nam tử.

Lúc này hai người chính tươi cười khả cúc đứng ở đại đường, coi như khách sạn đại đường quản lí giống nhau, nhưng Hạ Vân Kiệt theo bọn họ trên người pháp lực dao động không khó đoán ra, bọn họ hẳn là cũng là

người trong huyền môn, cũng không phải cái gì đại đường quản lí, nhưng cụ thể là cái gì thân phận, Hạ Vân Kiệt sẽ không thể mà biết.

“Hai vị sư thúc buổi sáng tốt lành.” Bất quá Cố Gia Hàng ba người hiển nhiên nhận thức này hai người, tiến đại đường liền vội vàng cung kính chào hỏi nói.

“Các ngươi ba người không phải đi ra ngoài chơi sao? Như thế nào lại đã trở lại?” Kia hai người hiển nhiên cũng nhận thức Cố Gia Hàng ba người, thấy bọn họ đi ra ngoài mới không trong chốc lát lại lộn trở lại khách sạn, không khỏi cười hỏi.

“Này không nửa đường gặp vị đồng đạo, cho nên lại đã trở lại.” Cố Gia Hàng sư môn ngay tại Vân Lĩnh, hiển nhiên cùng này hai vị nam tử rất quen thuộc, nghe vậy cười trả lời.

Kỳ thật kia hai người đã sớm phát hiện Hạ Vân Kiệt, chính là không nhận thấy được hắn trên người có pháp lực dao động, còn tưởng rằng hắn là ba người thế tục trung bằng hữu, cho nên cũng không như thế nào để ý, nay nghe Cố Gia Hàng như vậy vừa nói, mới biết được chính mình hai người xem đi rồi mắt, trước mắt vị này tiểu tử cũng là người đồng đạo. Bất quá tu vi hiển nhiên so với Cố Gia Hàng ba người còn kém một ít, cho nên bọn họ mới có thể một chút cảm giác đều không có.

“Nguyên lai tiểu huynh đệ cũng là người đồng đạo, thất lễ thất lễ, bất quá tiểu huynh đệ lạ mặt thực nha, không biết sư môn trưởng bối là vị nào?” Kia hai người trung một vị lớn tuổi một ít trung niên nam tử nghe nói Hạ Vân Kiệt cũng là người trong huyền môn, cười ha ha bế ôm quyền, sau đó mang theo một tia tò mò hỏi.

“Gia sư Vu Trạch, tên của ta kêu Hạ Vân Kiệt.” Hạ Vân Kiệt giữ khuôn phép trả lời.

“Nguyên lai là Vu đạo hữu đệ tử, hoan nghênh tham gia huyền môn đại hội.” Hai vị trung niên nam tử nghe vậy nao nao, sau đó lại cười nói.

“Các ngươi nhận thức gia sư?” Hạ Vân Kiệt nhất thời không ý hội lại đây hai người là khách sáo chi ngữ, còn tưởng rằng bọn họ thực nhận thức hoặc là nghe qua sư phụ danh hào, không khỏi có chút kích động nói.

“Khụ khụ.” Hai vị trung niên nam tử hiển nhiên không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt còn có này vừa hỏi, nhất thời bị huyên có chút xấu hổ.

“Ha ha, hai vị khách khí, gia sư rất ít ở trong chốn giang hồ đi lại, cho nên rất ít có người biết hắn.” Hạ Vân Kiệt thấy thế thế nào còn không biết hai người vừa rồi là khách sáo chi ngữ, trong lòng không khỏi có chút mất mát, vội vàng giải vây nói

Này hai vị trung niên nam tử, một vị kêu Lâm Viễn Phương, một vị kêu Lâm Viễn Bách, đứng ở khách sạn đại đường lý có lẽ cùng người thường không có gì quá lớn khác nhau, nhưng trên thực tế, hai người một cái là Lâm gia trưởng tử, một cái là Lâm gia nhị tử. Hai người cộng đồng quản lý Lâm thị tập đoàn mấy trăm ức tài sản, ở nước cộng hoà tuyệt đối là phải tính đến đại phú hào. Về phần ở huyền môn trung, hai người cũng là hơi có chút thân phận, bằng không Cố Gia Hàng bọn họ cũng sẽ không vừa thấy đến bọn họ liền kêu sư thúc.

Hai người gặp Hạ Vân Kiệt này tiểu hậu sinh không chỉ có nói không đầu không đuôi, liền ngay cả xưng hô đều trực tiếp dùng “Hai vị” Đến thay thế, mà không giống Cố Gia Hàng bọn họ giống nhau xưng hắn là sư thúc, trong lòng không khỏi có vài phần mất hứng, cảm thấy Hạ Vân Kiệt này tiểu hậu sinh không hiểu tôn trọng trưởng bối.

Bất quá trong lòng tuy là mất hứng, nhưng Lâm gia làm lần này chủ nhà, ở xa tới đó là khách, cũng là không tốt biểu lộ cùng biểu, nghe vậy nói:“Thì ra là thế, không biết Vu đạo hữu lần này hay không sẽ đến?”

Ngữ khí cũng là khó tránh khỏi có vẻ lãnh đạm một ít.

“Gia sư đã qua thế, bất quá đến lúc đó còn có mặt khác đồng môn tiến đến.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Đáng tiếc vô duyên cùng Vu đạo hữu gặp lại.” Lâm Viễn Phương hai huynh đệ nghe vậy nao nao, sau đó khách sáo một câu hỏi:“Không biết tiểu huynh đệ ngươi là tưởng một người ở còn là……”

“Lâm sư thúc, an bài Hạ Vân Kiệt theo ta cùng nhau ở tốt lắm, nhiều người náo nhiệt, dù sao của ta phòng còn không vị trí.” Không đợi Lâm Viễn Phương nói cho hết lời, Cố Gia Hàng đã muốn đoạt lấy nói nói.

Lâm Viễn Phương nghe vậy dùng cố vấn ánh mắt nhìn về phía Hạ Vân Kiệt.

Nếu là ở thế tục bên trong, lấy Lâm Viễn Phương thân phận địa vị, hắn tất nhiên là sẽ không như thế hỏi đến hoặc là coi trọng giống Hạ Vân Kiệt như vậy một vị người trẻ tuổi nhà ở vấn đề. Nhưng hiện tại mọi người đều là người trong huyền môn, Lâm gia lại là lần này chủ nhà, chẳng sợ Hạ Vân Kiệt chính là một ăn mày, Lâm Viễn Phương cũng không hảo chậm trễ, ít nhất ở mặt ngoài là khẳng định không thể.

Hạ Vân Kiệt đổ không sao cả nghỉ ngơi ở đâu, huống hồ Cố Gia Hàng đều nói như vậy, hắn cũng không hảo phất hắn mặt mũi, nghe vậy cười nói:“Ta liền cùng Cố Gia Hàng cùng nhau đi.”

“Tốt lắm, gia hàng, Hạ Vân Kiệt lần đầu tiên tham gia

huyền môn đại hội, hắn liền giao cho chiêu đãi.” Lâm Viễn Phương cười nói.

“Lâm sư thúc ngài cứ yên tâm tốt lắm, nói như thế nào ta coi như là nửa địa chủ.” Cố Gia Hàng cười nói.

Lâm Viễn Phương cùng Lâm Viễn Bách nghe vậy ha ha cười, sau khi cười xong vừa vặn lại có vị lớn tuổi tu sĩ tiến vào, bọn họ liền đem Hạ Vân Kiệt hoàn toàn ném cho Cố Gia Hàng chiêu đãi, cười ha ha lên trước chiêu đãi lớn tuổi tu sĩ.

Ở trong này trụ khách sạn tự nhiên cùng với hắn chỗ ở khách sạn tay tục đơn giản rất nhiều, Cố Gia Hàng trực tiếp về phía trước đài muốn đem cái chìa khóa, hết thảy liền ok, không cần đăng ký, cũng không dùng ra kì thân phận chứng, lại càng không dùng giao tiền.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 190 : Nhân yêu

Cố Gia Hàng phòng ở lầu hai, là gian hồ cảnh song nhân phòng. Thật lớn cửa sổ sát đất, khả tẫn lãm Điền Trì mĩ

Hạ Vân Kiệt đem hành lý để đặt thỏa đáng sau, không kịp đứng ở cửa sổ sát đất tiền thưởng thức một phen cảnh đẹp đã bị Cố Gia Hàng ba người cấp thúc giục ly khai phòng.

Ra khách sạn đại đường, còn chưa tới khách sạn đại môn khẩu, Hạ Vân Kiệt nhìn đến nghênh diện đi tới một vị cao gầy trẻ tuổi nữ tử, rất đẹp cũng thực gợi cảm. Đen thùi tóc dài vãn khởi búi tóc, màu đen tất chân bọc thon dài đùi đẹp, lóe kim quang giày cao gót, đi khởi lộ đến dài nhỏ vòng eo uốn éo ngăn, người xem nhiệt huyết sôi trào.

Bất quá Hạ Vân Kiệt nhìn nghênh diện đi tới vị này gợi cảm nữ tử, đã có loại rất kỳ quái cảm giác, tổng cảm giác này nữ tử tuy rằng liếc mắt một cái nhìn lại xinh đẹp vạn phần, phá lệ gợi cảm, nhưng thiếu nữ tính một loại thiên nhiên âm nhu quyến rũ, dương khí quá thừa mà âm khí không đủ.

Đang lúc Hạ Vân Kiệt cảm thấy có chút kỳ quái, như vậy xinh đẹp khêu gợi nữ nhân, vì cái gì sẽ cho hắn như vậy một loại kỳ quái cảm giác khi, hắn phát hiện nguyên bản có nói có cười Cố Gia Hàng ba người đột nhiên gian tất cả đều thay đổi sắc mặt, sau đó cúi đầu vội vã hướng bên cạnh một quải, rõ ràng là nghĩ né tránh kia gợi cảm nữ tử.

“La Chính Hiên, ngươi cho ta lại đây.” Bất quá ba người còn không có tới kịp né tránh, nàng kia cũng đã dậm chân hướng La Chính Hiên kêu lên. Thanh âm khàn

khàn từ tính trung mang theo một tia mê hoặc, làm cho người ta nổ lớn tim đập, nhưng Hạ Vân Kiệt nghe xong lại hơi hơi nhíu hạ mày, trong mắt hàn quang chợt lóe mà qua.

“Ta…” La Chính Hiên vừa nghe đến này thanh âm, tựa hồ như nghe được Câu Hồn sứ giả thanh âm bình thường, tuấn mỹ khuôn mặt lập tức trắng xuống dưới, cái trán có hãn giọt một chút chảy ra, hai cái đùi đứng ở tại chỗ hơi hơi đánh chiến, tựa hồ xét ở mệnh khống chế hai chân, không cho chúng nó hướng nàng kia đi đến.

“Chính Hiên, nhanh lên lại đây thôi!” Gặp La Chính Hiên đau khổ khống chế, không có hoạt động cước bộ, kia gợi cảm nữ tử trong mắt lóe ra một tia trêu tức sắc, sau đó đột nhiên hướng La Chính Hiên quyến rũ cười, ngón tay còn hướng hắn vô cùng khiêu khích mê người ngoéo một cái.

La Chính Hiên thấy thế trên trán mồ hôi lạnh nhất thời như đậu tử bàn một viên khỏa toát ra đến, hai chân run lên càng phát ra lợi hại, giống như ở làm thiên nhân chi giao.

Cố Gia Hàng thấy thế vội vàng thân thủ bắt lấy La Chính Hiên cánh tay, mà Lâm Xuyên Kì tắc vội vàng che ở La Chính Hiên trước mặt, ngoài mạnh trong yếu hướng nàng kia nói:“Sa Na, tối hôm qua sự tình chính là hiểu lầm, ngươi nếu còn như vậy, đừng trách ta đối với ngươi không khách khí!”

“Khanh khách!” Được xưng là Sa Na nữ nhân nghe vậy lại làm càn nở nụ cười, cười đến cười run rẩy hết cả người, cười cười đột nhiên ngừng lại, sau đó mặt lộ vẻ châm chọc nói:“Không khách khí có thể nha, muốn hay không giống tối hôm qua giống nhau ba người cùng tiến lên nha?”

Sa Na như vậy vừa nói, Lâm Xuyên Kì mặt nhất thời đỏ lên, nhất thời không có vừa rồi “Hung ác”, mà Cố Gia Hàng cũng tốt không đến chạy đi đâu, hắn gặp Lâm Xuyên Kì bị Sa Na một câu cấp đánh bại, căn bản không dám lên trước, mà là kéo La Chính Hiên cánh tay một bên chuẩn bị chạy lấy người một bên nói:“Đạo sĩ cùng này nữ…… Khụ khụ, nói không rõ, chúng ta còn là đi thôi.”

“Đi? Không dễ dàng như vậy” Sa Na gặp Cố Gia Hàng lôi kéo La Chính Hiên tay chuẩn bị đi, không khỏi mặt đẹp phát lạnh, quát lạnh một tiếng, thiên thiên ngọc thủ đột nhiên rất nhanh án niết khởi pháp quyết, miệng bô bô cũng không biết ở niệm chút cái gì.

Sa Na pháp quyết sờ, trong miệng chú ngữ nhất niệm, nguyên bản còn tại làm thiên nhân chi giao La Chính Hiên liền rốt cuộc không có biện pháp khống chế chính mình thân mình, phảng phất ma bình thường, hai mắt thẳng ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm Sa Na, đi bước một hướng nàng đi đến, liền ngay cả Cố Gia Hàng trảo đều trảo không được.

Lâm Xuyên Kì cùng Cố Gia Hàng thấy thế, không khỏi gấp đến độ thẳng dậm chân, chỉ vào Sa Na nói:“Ngươi, ngươi, ngươi còn không ngừng tay.”

Nhưng Sa Na lại chính là khinh thường hướng bọn họ phiêu liếc mắt một cái, còn là tiếp tục niết pháp quyết, đọc chú ngữ, mà La Chính Hiên tắc tựa hồ hoàn toàn bị nàng mê hoặc bình thường, cước bộ càng phát ra mau hướng nàng đi đến, tựa hồ hận không thể gục đến của nàng trong lòng, hảo hảo hưởng thụ kia bị hai vú bao phủ mất hồn tư vị.

“Ta dựa vào đừng tưởng rằng lão tử thực sợ ngươi!” Lâm Xuyên Kì gặp Sa Na không chịu dừng tay, rốt cục cũng hỏa khởi, chân đạp cương bước, thủ giao nhau

dựng thẳng lên, trong miệng thấp niệm:“Tàng hình ẩn tích, bước ta cương khôi, ta thấy một thân, người không ta biết, động tắc như ý, sất thanh quỷ tùy, nhanh như nước lửa, ủng hộ Phong Lôi, vội vàng như cửu thiên……”

Bất quá Lâm Xuyên Kì trong miệng chú ngữ còn không có niệm xong, vốn chính hướng Sa Na đi đến La Chính Hiên lại đột nhiên xoay người, hai mắt đỏ lên, nắm chặt quyền đầu liền hướng Lâm Xuyên Kì huy đánh đi qua.

“Ta thảo, thủy yêu ngươi con mẹ nó điên rồi sao?” Lâm Xuyên Kì bị La Chính Hiên vung lên quyền, thi pháp nhất thời bị đánh gãy, tức giận đến hắn một bên sau này lui, một bên chỉ vào La Chính Hiên chửi bậy.

“Ngươi mắng thủy yêu có ích lợi gì, hắn hiện tại vốn liền thần hồn không rõ. Ngươi còn là nhanh lên thi pháp ngừng kia chết nhân yêu đi, ta, không đúng, Hạ Vân Kiệt ngươi đừng chỉ lo xem nha, nhanh lên giúp ta cùng nhau đem thủy yêu cấp bắt lấy, người này bộ dạng cùng tiểu bạch kiểm dường như, nhưng khí lực lại lớn dọa người, ta một người căn bản lấy hắn không có biện pháp nha.” Cố Gia Hàng gặp Lâm Xuyên Kì gấp đến độ chỉ vào La Chính Hiên chửi bậy, không khỏi cũng gấp đến độ một bên hướng lên trên hướng, vừa nói nói, dưới tình thế cấp bách ngay cả “Gay” Này hai cái xưng hô cũng không tái kiêng dè. Chính là Cố Gia Hàng vọt tới một nửa khi, đột nhiên nhớ tới chính mình am hiểu là bặc tính thuật, này khác bản sự lại lơ lỏng thật sự, không phải La Chính Hiên đối thủ, lại vội vàng quay đầu hướng Hạ Vân Kiệt kêu lên.

Hạ Vân Kiệt phía sau tự nhiên hiểu được, kia cho hắn rất kỳ quái cảm giác nữ nhân kỳ thật chính là phía trước Cố Gia Hàng ba người nhắc tới quá Thái quốc gay. Chính là Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới, này gay thế nhưng cũng là vị tu sĩ, hơn nữa xem tu vi tựa hồ cùng Lâm

Xuyên Kì này Mao Sơn hậu nhân tương đương, về phần pháp thuật tinh diệu cùng vận dụng phương diện sẽ xem sư môn truyền thừa cùng cá nhân lĩnh ngộ thuần thục trình độ, phương diện này ở hai người còn không có chân chính chống lại thủ phía trước, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra không có biện pháp nhìn ra đến.

Không chỉ có như thế, lấy La Chính Hiên tu vi không biết vì sao thế nhưng sẽ bị kia Thái quốc gay cũng chính là Sa Na cấp hạ cổ. Đối với Thái quốc người đến nói, chính là bị hạ hàng đầu thuật, nhưng lại là sắc cổ.

Sắc cổ là một loại thực ti tiện cổ thuật, là thi pháp giả tưởng giữ lấy đối phương thân xác, cùng đối phương hoan ái cổ thuật, cho nên cũng kêu hợp hoan cổ. Loại này cổ thuật Hạ Vân Kiệt tự nhiên khinh thường đi học, nhưng hắn lại biết thi triển phương pháp.

Đương nhiên sắc cổ tuy rằng là một loại thực ti tiện cổ thuật, nhưng cũng có cấp thấp cùng cao minh chi phân. Bình thường cấp thấp sắc cổ liền cùng hạ mê dược không có gì khác nhau, đơn giản này mê dược có vẻ đặc thù, tên là hàng đầu du cũng kêu hòa hợp du, là hàng đầu sư theo nữ tính thi thể thượng thu thập đến thi du, không chỉ có như thế này thi du còn phi thường có chú ý. Đầu tiên này nữ tính thi thể phải là vừa hạ táng không bao lâu, hơn nữa phải vừa vặn năm mãn bảy bảy bốn mươi chín tuổi. Hàng đầu sư đem thi thể đào móc đi ra sau, phải canh giữ ở thi thể bên người niệm chừng bảy bảy bốn mươi chín ngày chú ngữ, đến thứ bốn mười chín ngày mới có thể nâng dậy thi thể, dùng lọ đi tiếp nàng cằm chảy xuống đến thi du. Thải đến loại này hòa hợp du sau, chỉ cần hơi chút thủ một ít dính vào người lõa lồ da thịt thượng, đối phương liền mất đi tri giác mặc người bài bố.

Hơi chút cao minh một ít tắc sẽ không thu thập như vậy buồn nôn hòa hợp du, mà là thu thập một loại phi

thường rất thưa thớt trân quý hợp hoan hoàng hoa tinh hoa chất lỏng, sau đó hỗn hợp này hắn một ít mê tình phấn hoa chế thành, thi triển khi như sau dược bình thường để vào đối phương ẩm thực trung, chỉ cần đối phương ăn vào đi, sau đó kết hợp một ít pháp quyết chú ngữ, liền có thể khống chế đối phương thần trí.

Mà rất cao minh, còn lại là không thông qua gì môi giới, trực tiếp thông qua chính mình cường đại ý niệm lực đến mê loạn đối phương, làm cho đối phương đối chính mình sinh ra nhục dục loại tình cảm. Sa Na hiển nhiên còn không có đạt tới bực này cao minh trình độ, nàng còn là thông qua hạ cổ dược, sau đó kết hợp pháp quyết chú ngữ đến khống chế đối phương.

Bất quá La thủy yêu là người có tu vi trong người, Sa Na muốn khống chế nhưng cũng không phải dễ dàng như vậy, chỉ có ở gần gũi phạm vi, giáp mặt thi pháp tài năng phát sinh dùng được, dù là như thế, bởi vì có tu vi trong người duyên cớ, La Chính Hiên thần trí còn là có được một chút mình ý thức, cũng không có hoàn toàn bị nàng khống chế.

Nghe được Cố Gia Hàng kêu chính mình “Tử nhân yêu”, Sa Na kia trương “Mặt đẹp” Rồi đột nhiên lạnh xuống dưới, trong mắt thấu bắn ra một đạo âm lãnh oán hận, án niết pháp quyết ngón tay đột nhiên hơi hơi hướng Cố Gia Hàng nhất chỉ.

Một cái tế như chiếc đũa, cả vật thể trong suốt trong suốt con rắn nhỏ theo nàng tế bạch như ngẫu cánh tay thượng lặng yên đi xuống dưới, sau đó toàn thân đột nhiên nhất cung, như áp chừng lực đàn hồi lò xo chợt gian hướng Cố Gia Hàng bắn nhanh mà đi.

Bởi vì xà tế như đũa trúc, lại là cả vật thể trong suốt trong suốt, phía trước triền ở Sa Na cánh tay nếu không nhìn kỹ căn bản phát hiện không được, nay lại là sự

phát đột nhiên, đột nhiên bắn nhanh mà ra, lấy Cố Gia Hàng tu vi cảnh giới cũng là căn bản phát hiện không đến, nhưng thật ra Lâm Xuyên Kì tựa hồ đã nhận ra một tia hàn ý đột nhiên ở không trung đánh úp lại, trong đầu thầm kêu một tiếng không tốt, biết tất là Sa Na này gay thả ra cổ độc, vừa định kêu Cố Gia Hàng cẩn thận, chỉ thấy Hạ Vân Kiệt đột nhiên vươn song chỉ, đối với không trung nhẹ nhàng một kẹp.

Kia cả vật thể trong suốt trong suốt con rắn nhỏ liền bị Hạ Vân Kiệt cấp giáp ở tại song chỉ trong lúc đó, nguyên bản buộc chặt thân mình nhất thời mềm mại xuống dưới, cơ hồ đồng thời Sa Na một tiếng thống khổ rên rỉ, cả người đột nhiên gian mặt đẹp tái nhợt ngồi dưới đất, ánh mắt hoảng sợ nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Rắn.” Cố Gia Hàng lúc này mới nhìn đến Hạ Vân Kiệt trong tay mang theo điều xà, nhất thời như thấy quỷ bình thường nhảy bắn lên, lập tức liền trốn được Lâm Xuyên Kì phía sau, nhìn xem Hạ Vân Kiệt không khỏi dở khóc dở cười.

Hắn chẳng thể nghĩ tới, đường đường một đại nam nhân nhưng lại là một vị tu sĩ thế nhưng hội sợ rắn sợ thành cái dạng này. Đương nhiên Hạ Vân Kiệt trong tay giáp không phải một cái bình thường rắn, mà là Sa Na bản mạng cổ, không chỉ có kì độc vô cùng nhưng lại cùng Sa Na tâm thần tương liên. Bất quá thực hiển nhiên, Cố Gia Hàng cũng không phải bởi vì nghĩ tới điểm này mới dọa thành cái dạng này mà là xuất phát từ đối xà thiên nhiên sợ hãi.

Nhìn Hạ Vân Kiệt trong tay mang theo xà, Lâm Xuyên Kì thần sắc cũng có chút tái nhợt cùng khó coi. Thân là một gã Mao Sơn hậu nhân, hắn đương nhiên biết đây là Sa Na dưỡng cổ độc, Cố Gia Hàng thật muốn bị nó cắn trung, chính mình cho dù đấu pháp còn hơn Sa Na, cũng chỉ có thể cúi đầu cầu Sa Na phóng Cố Gia Hàng một

con đường sống.

Ba người trung, chỉ có La Chính Hiên còn không phân rõ tình thế. Sa Na dừng lại dừng lại thi pháp, hắn liền khôi phục thần trí, hai mắt có chút mờ mịt đánh giá bốn phía, bất quá khi hắn ánh mắt dừng ở Hạ Vân Kiệt trong tay mang theo con rắn nhỏ khi, sắc mặt cũng rồi đột nhiên tái nhợt vài phần.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 191 : Hoa hoa công tử

“Ta mặc kệ ngươi cùng Hàng bán tiên bọn họ trong lúc đó phát sinh quá cái gì hiểu lầm, mọi người đều là người đồng đạo, có thể gom lại cùng nhau đó là hữu duyên, ngươi hôm nay thực hiện đã qua đầu, hôm nay ta thả thả ngươi một con ngựa, như có lần sau sẽ không hội đơn giản như vậy.” Hạ Vân Kiệt gặp Sa Na ngồi dưới đất, “Mặt đẹp” Tái nhợt, cũng là có chút điềm đạm đáng yêu, làm cho người ta tâm sinh không đành lòng, huống hồ Hạ Vân Kiệt tuy rằng không biết Cố Gia Hàng ba người cùng Sa Na trong lúc đó phát sinh quá sự tình gì, nhưng theo bọn họ chột dạ biểu tình không khó nhìn ra, chuyện này hơn phân nửa hay là bọn họ không đúng trước đây, cho nên mặc dù có điểm căm tức Sa Na làm việc quá, nhưng còn là buông ra song chỉ thả kia con rắn nhỏ.

Hạ Vân Kiệt nhất buông tha con rắn nhỏ, Sa Na liền khôi phục tinh thần, sau đó theo mặt đất đứng lên.

Làm Sa Na theo mặt đất đứng lên khi, kia bị Hạ Vân Kiệt phóng sinh con rắn nhỏ, rồi đột nhiên theo mặt đất dựng lên thân mình, nho nhỏ miệng trương mở ra, lộ ra ở dưới ánh mặt trời lóe ra hàn quang răng nọc, đối với Hạ Vân Kiệt mắt cá chân chỗ hung tợn liền cắn đi xuống.

Hạ Vân Kiệt nay tu vi chỉ kém một bước liền muốn đột nhiên địa vu nhị đỉnh hậu kỳ thăng cấp địa vu tam đỉnh, một khi thăng cấp địa vu tam đỉnh vậy tương đương với người tu đạo bước vào kim đan đại đạo, ở nay đạo pháp xuống dốc niên đại đã muốn miễn cưỡng xem như lục địa thần tiên, lại khởi là Sa Na này nho nhỏ hàng đầu sư có thể đánh lén được ?

Huống hồ này Thái quốc hàng đầu thuật vốn là nguyên tự Vu môn thuật pháp, là Vu môn thuật pháp trung một

loại mạt lưu phương pháp. Cũng đang bởi vì là Vu môn thuật pháp trung mạt lưu thuật, thế này mới truyền lưu đi ra ngoài, cũng dễ dàng bị người khác học được. Đương nhiên nay mặc kệ là Vu môn thuật pháp còn là đạo gia pháp thuật phần lớn đã muốn thất truyền, cho nên đặt ở mấy ngàn năm trước chỉ có thể xem như Vu môn mạt lưu thuật hàng đầu thuật, đặt ở nay cũng đã là không tha khinh thường.

Chỉ tiếc, Sa Na không biết nàng hôm nay gặp được không chỉ có là tu vi cảnh giới cao hơn nàng rất nhiều vu sư, nhưng lại là một vị bịt kín cổ Vu vương truyền thừa vu sư, chỉ nghĩ đến vừa rồi Hạ Vân Kiệt có thể bắt trụ của nàng bản mạng cổ xà chính là trùng hợp cử chỉ, lòng có không cam lòng dưới, thế nhưng thừa dịp Hạ Vân Kiệt không chú ý sử dụng cổ xà đánh lén hắn.

Hạ Vân Kiệt gặp chính mình đã muốn thả Sa Na một con ngựa, nàng thế nhưng còn sử dụng cổ xà đến công kích hắn, hơn nữa này bản mạng cổ xà nãi kịch độc vật, nếu đổi thành bình thường tu sĩ, một khi bị cắn, sinh tử liền toàn khống chế ở cổ chủ tay, trong lòng rốt cục nổi lên tức giận.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, mắt thấy cổ xà muốn cắn đến Hạ Vân Kiệt mắt cá chân khi, Hạ Vân Kiệt đột nhiên nâng lên chân đối với cổ xà mạnh nhất giẫm.

“Chi”, cổ xà phát ra một đạo chói tai bén nhọn tiếng kêu thảm thiết, cơ hồ đồng thời Sa Na lại một lần nữa vẻ mặt tái nhợt ngồi ở mặt đất, hai tay ôm bụng, hai mắt hoảng sợ mà oán hận nhìn Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt lại chính là Lãnh Tuấn nhìn nàng một cái, sau đó nâng lên chân đối sớm đã nhìn xem trợn mắt há hốc mồm Lâm Xuyên Kì ba người nói:“Chúng ta đi thôi.”

“Hảo, hảo, chúng ta đi, chúng ta đi.” Lâm Xuyên Kì ba

người gặp Hạ Vân Kiệt thúc giục bọn họ, thế này mới như mộng mới tỉnh, vội vàng vừa đi vừa nói nói.

Bọn họ cũng không tưởng lại nhìn đến này nhìn như xinh đẹp gợi cảm, kỳ thật là cái nhân yêu Sa Na. Chính là khi bọn hắn đi tới cửa khi, còn là kìm lòng không được quay đầu trở về nhìn liếc mắt một cái, chỉ thấy Sa Na đã muốn theo mặt đất đi lên, trên tay nàng cuộn mình một cái trong suốt trong suốt con rắn nhỏ, xà hai mắt còn có Sa Na kia một đôi "Mị nhãn" Chính tràn ngập u hận nhìn bọn hắn chằm chằm, đem bọn họ sợ tới mức cả người rùng mình một cái, vội vàng xoay quá đi, bước nhanh đi ra khách sạn đại môn.

Đi ra khách sạn đại môn, hướng bên cạnh một quải, Cố Gia Hàng thế này mới thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói:"Làm ta sợ muốn chết, này tử nhân yêu, thế nhưng còn ngoạn xà may mắn Hạ lão đệ là trảo xà cao thủ, bằng không ta lúc này khẳng định tử thảm !"

"Tử thảm mới tốt! Nếu không ngươi này Hàng bán tiên vừa rồi lung tung nói láo, nói cái gì gay bạo cúc, chúng ta về phần đụng tới nàng sao? Hoàn hảo có Hạ lão đệ ở, bằng không ta thật muốn bị này nhân yêu câu dẫn, ta phi tìm tám mười mãnh nam luân bạo ngươi." La Chính Hiên lại hướng về phía Cố Gia Hàng oán hận nghiến răng nghiến lợi nói.

"Thiết, này có thể oán ta sao? Ai cho ngươi tối hôm qua hướng gay loạn phao mị nhãn, còn cùng nàng uống chén rượu giao bôi, này không tình cổ đâm sâu vào đi!" Cố Gia Hàng lập tức phản bác nói.

"Kia còn không phải các ngươi ồn ào, bằng không giống ta như vậy ngồi trong lòng mà vẫn không loạn quân tử như thế nào hội cùng nàng uống chén rượu giao bôi đâu" La Chính Hiên không phục nói.

“Ngươi nếu ngồi trong lòng mà vẫn không loạn quân tử, ta đây chính là Liễu Hạ Huệ tái thế ” Cố Gia Hàng khinh thường nói.

“Được rồi, các ngươi cũng đừng cho nhau trốn tránh trách nhiệm. Dù sao, ngàn không nên vạn không nên, chúng ta không nên trước mặt người ta gay mặt đàm luận gay, hơn nữa sau thế nhưng còn bị ma quỷ ám ảnh mê thượng gay. Hiện tại nói cái gì đều đã muộn, tối mấu chốt hay là muốn nghĩ biện pháp giải quyết điệu thủy yêu trên người tình cổ, tổng không thể mấy ngày nay chúng ta đều trốn tránh nhân yêu kia đi?” Lâm Xuyên Kì gặp Cố Gia Hàng cùng La Chính Hiên đấu cái không ngừng, tức giận nói.

Lâm Xuyên Kì vừa dứt lời hạ, ba người đều theo bản năng đem ánh mắt đầu hướng Hạ Vân Kiệt.

Nếu nói Hạ Vân Kiệt trước hết thân thủ lập tức liền kẹp lấy Sa Na phóng ra cổ xà là trùng hợp việc, như vậy tiếp theo một cước thải trúng cổ xà vậy tuyệt đối không có khả năng là trùng hợp, hiển nhiên Hạ Vân Kiệt thực lực so với bọn hắn trong tưởng tượng muốn lợi hại không ít. Cho nên theo bản năng trung, ba người suy nghĩ không đến biện pháp tình huống hạ, đành phải đem hy vọng ký thác ở Hạ Vân Kiệt trên người.

Hạ Vân Kiệt nhìn ba người đem ánh mắt đầu hướng chính mình, nhớ tới ba tuổi trẻ tu sĩ tối hôm qua cùng nhau mê luyến thượng một gay, trong đó một vị còn cùng hắn uống rượu giao bôi, phì cười không được liền nở nụ cười.

“Kính nhờ lão đệ, ngươi đừng cười được không, ngươi tái cười ta cho thúy một đầu chui vào Điền Trì tính.” La Chính Hiên gặp Hạ Vân Kiệt nhìn chính mình cười, đương nhiên biết hắn cười cái gì, không khỏi buồn bực vạn phần nói.

“Thiết, ngươi cho là một đầu chui vào Điền Trì có thể tắm rửa sạch sẽ sao?” Cố Gia Hàng lập tức vẻ mặt trào phúng nói.

“Chẳng lẽ ngươi liền trong sạch sao? Đừng cho là ta không biết ngươi tối hôm qua còn vụng trộm sờ soạng người ta mông!” La Chính Hiên nghe vậy vẻ mặt khinh thường nói.

Hạ Vân Kiệt vừa nghe thiếu chút nữa té xỉu, này ba tu sĩ, trừ bỏ Mao Sơn hậu nhân Lâm Xuyên Kì còn hơi chút có như vậy điểm tu sĩ phong phạm, này La Chính Hiên cùng Cố Gia Hàng hai người áp căn chính là hai hoa hoa công tử ca, cũng không biết trong hiện thực rốt cuộc thông đồng quá nhiều thiếu nữ nhân.

“Các ngươi nha, thật không biết nên như thế nào……” Lâm Xuyên Kì gặp hai người cho nhau trào phúng vạch rõ ngọn ngành, không khỏi thẳng lắc đầu.

“Thiết, thiếu cho chúng ta trang đứng đắn, ai tối hôm qua hai mắt nhìn chằm chằm vào người ta meo meo nhìn?” Gặp Lâm Xuyên Kì lắc đầu, Cố Gia Hàng cùng La Chính Hiên trăm miệng một lời nói.

“Ta không có” Lâm Xuyên Kì đỏ mặt thề thốt phủ nhận nói.

“Thực không có? Vậy ngươi nói như thế nào người ta bên trái meo meo thượng có khỏa hắc chí?” Cố Gia Hàng lập tức nói, trong mắt lóe ra một tia giảo hoạt sắc.

“Nói bừa, làm sao có cái gì hắc……” Lâm xuyên kỳ văn ngôn bật thốt lên nói, bất quá nói đến một nửa liền ý thức được chính mình trúng kế.

Bất quá đã muốn đã muộn, Cố Gia Hàng cùng La Chính

Hiên đã muốn ôm hai tay, hắc hắc cười nhìn hắn.

Hạ Vân Kiệt thấy thế, được, này ba cái đều là một bộ đức hạnh, trách không được hội tiến đến một khối.

“Được rồi, được rồi, ta có xem tổng được rồi đi. Nhưng này đó không phải mấu chốt, mấu chốt là thủy yêu cùng hắn uống chén rượu giao bôi, nhưng lại bị loại sắc cổ.” Lâm Xuyên Kì gặp hai người hắc hắc cười đến theo dõi hắn, đành phải bất đắc dĩ thừa nhận nói.

Gặp Lâm Xuyên Kì lại lần nữa nhắc tới sắc cổ sự tình, ba người lại đem ánh mắt đầu hướng Hạ Vân Kiệt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 192 : Kì ba

Cổ uy lực giải trừ cùng khó dễ cùng hạ cổ người tu vi cảnh giới là cùng một nhịp thở, chân chính lợi hại vu sư, hắn hạ cổ rất nhiều thời điểm thường thường chỉ có chính hắn có thể giải, những người khác là không có biện pháp cởi bỏ. Nhưng Sa Na tuổi còn trẻ, tu vi hữu hạn, hắn hạ cổ tự nhiên không có lợi hại đến phi hắn không thể giải trình độ.

Đương nhiên muốn tưởng cởi bỏ cũng không phải dễ dàng việc, ít nhất Lâm Xuyên Kì đám người là không giải được, nhưng bọn hắn lại không nghĩ đi cầu trưởng bối hỗ trợ. Dù sao từng đối một nhân yêu động tâm, thế cho nên bị hạ sắc cổ, loại chuyện này cực không riêng màu, nếu làm cho các trưởng bối đã biết, phỏng chừng không thiếu được muốn một chút đau mắng.

Cũng đang bởi vì này dạng, La Chính Hiên rõ ràng biết chính mình bị hạ sắc cổ, cũng tạm thời chỉ có thể lựa chọn né tránh Sa Na mà không dám đi cầu trưởng bối hỗ trợ duyên cớ.

Sắc cổ đối với Hạ Vân Kiệt mà nói tự nhiên không phải cái gì việc khó, gặp ba người lại lần nữa nhìn về phía chính mình, cười nói:“Này cổ ta có thể giải!”

Ba người nghe nói Hạ Vân Kiệt có thể giải này cổ, không khỏi thật to kinh hỉ, La Chính Hiên lại liên tục đối với ông trời vỗ tay cúi chào nói:“Cám ơn trời đất, cuối cùng được cứu rồi!”

“Bất quá……” Gặp La Chính Hiên một bộ kinh hỉ bộ dáng, Hạ Vân Kiệt ngữ khí vừa chuyển.

“Bất quá cái gì? Ta nói Hạ lão đệ ngươi khả ngàn vạn đừng nói cho ta biện pháp là có, nhưng khuyết thiếu hi

thế dược liệu cái gì” Gặp Hạ Vân Kiệt miệng bính ra “Bất quá” Hai chữ, La Chính Hiên ba người tâm lại lập tức bị nâng lên đứng lên.

“Chính là sắc cổ mà thôi, không như vậy khoa trương.” Hạ Vân Kiệt gặp ba người vẻ mặt dáng vẻ khẩn trương, không khỏi buồn cười nói.

“Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi. Hạ huynh đệ ngươi nói đi, cần cái gì tài liệu, lại cần chúng ta làm chút cái gì?” Gặp Hạ Vân Kiệt ngữ khí thoải mái, tự tin mười phần, ba người đều thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Cần mấy khối đậu hủ thối là có thể.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Đậu hủ thối? Ngươi sẽ không muốn ta ăn đậu hủ thối đi?” Nghe được đậu hủ thối ba chữ, La Chính Hiên sắc mặt đều trắng.

“Uy, ngươi đây là cái gì biểu tình, chẳng lẽ ngươi tình nguyện hiến thân gay cũng không nguyện ý ăn đậu hủ thối sao?” Lâm Xuyên Kì cùng Cố Gia Hàng thấy thế trừng mắt nói.

“Kia đương nhiên không phải.” Gặp Lâm Xuyên Kì cùng Cố Gia Hàng nhắc tới gay, La Chính Hiên sắc mặt không khỏi lại tái nhợt vài phần, nhưng hắn còn là chưa từ bỏ ý định nói:“Hạ lão đệ, trừ bỏ ăn đậu hủ thối chẳng lẽ vốn không có này khác biện pháp sao.”

Hạ Vân Kiệt nghĩ nghĩ nói:“Có, bất quá ta nghĩ ngươi là sẽ không chịu nhận.”

“Ngươi nói, chỉ cần không ăn đậu hủ thối, không bồi gay ngủ, ta gì cũng không có vấn đề gì.” La Chính Hiên nghe nói còn có này khác biện pháp, không khỏi hỉ thượng đuôi lông mày, vỗ ngực lời thề son sắt nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy phì cười không được cười rộ lên, biên cười còn bên cạnh hạ đánh giá La Chính Hiên, hỏi:“Ngươi tin tưởng?”

“Tin tưởng, ngươi nói mau đi, mặt khác một loại phương pháp là cái gì?” La Chính Hiên không chút do dự gật đầu cũng thúc giục nói.

“Xử nữ thiên quỳ.” Hạ Vân Kiệt chịu đựng cười nói.

Thiên quỳ, nữ tử kinh nguyệt.

“Xử nữ thiên quỳ!” Ba người nghe vậy tất cả đều ngẩn ra, lập tức Lâm Xuyên Kì cùng Cố Gia Hàng đều ôm bụng cười phá lên cười, cười đến nước mắt nước mũi tề phi, mà La Chính Hiên tắc buồn bực nâng lên chân một cước liền đá vào Cố Gia Hàng trên mông nói:“Cười cái gì cười. Còn không gọi người cho ta đưa đậu hủ thối lại đây!”

“Ngươi thật muốn đậu hủ thối sao? Kỳ thật xử nữ thiên quỳ ta cũng thực dễ dàng giúp ngươi cho tới, tái nói như thế nào, Xuân thành cũng là địa bàn của ta.” Cố Gia Hàng mông bị La Chính Hiên cấp đạp một cước, cũng là chút cũng không giận, mà là vỗ vỗ mông, ra vẻ nghiêm trang hỏi.

La Chính Hiên nghe vậy không nói hai lời liền phi chân hướng Cố Gia Hàng lại đá vào, Cố Gia Hàng thấy thế vội vàng chạy mở ra, một bên chạy còn một bên nói:“Thật sự là chó cắn Lữ Đồng Tân không nhìn được người tốt tâm, thiên quỳ có thể sánh bằng đậu hủ thối khó khăn lớn hơn.”

Nói xong Cố Gia Hàng đúng là vẫn còn có điểm sợ La Chính Hiên tức giận, còn là lấy ra điện thoại di động, sau đó bát điện thoại.

Nhìn ba người cãi nhau ầm ĩ, chân tình biểu lộ, tựa như bình thường thanh niên lêu lổng giống nhau, Hạ Vân Kiệt đổ cảm thấy có chút ấm áp, khóe miệng không khỏi lộ ra vui vẻ mỉm cười.

Cố Gia Hàng ở Xuân thành thế lực quả nhiên không nhỏ, quải điệu điện thoại không quá mười phút còn có một chiếc xe bảo mã chạy đến hồ cảnh khách sạn bên cạnh.

Trên xe xuống dưới một người trẻ tuổi ăn mặc đều thực ngăn nắp mốt, còn bện tóc, có vẻ có vài phần nghệ thuật khí chất, này người trẻ tuổi trong tay dẫn cái gói to, gói to bên trong chứa hai xuyến đậu hủ thối. Hắn vừa xuống xe, còn có cổ nồng đậm thối vị đập vào mặt mà đến, sợ tới mức La Chính Hiên sắc mặt tái nhợt, ôm cái mũi liên tục lui về phía sau, nhìn xem Hạ Vân Kiệt không khỏi thẳng lắc đầu.

Lại nói tiếp Cố Gia Hàng, La Chính Hiên còn có Lâm Xuyên Kì ba người đều là người trong huyền môn, đều cũng có tu vi trong người hạng người. Không nghĩ tới này ba người, một cái nhìn đến rắn sợ tới mức ngay cả bính mang khiêu, một cái nhìn đến đậu hủ thối liền sắc mặt tái nhợt không có chút máu, nếu không tận mắt nhìn thấy, Hạ Vân Kiệt thật đúng là khó có thể tưởng tượng huyền môn trung thế nhưng còn có loại này kì ba. Về phần Lâm Xuyên Kì có cái gì đặc sắc, Hạ Vân Kiệt trước mắt còn không biết.

Người trẻ tuổi hạ xe đến sau, liền mang theo gói to, hơi hơi loan eo, trên mặt treo lấy lòng nịnh nọt tươi cười đi đến Cố Gia Hàng trước mặt, nói:“Hàng ca, ngài muốn đậu hủ thối.”

Này người trẻ tuổi hiển nhiên nhận thức Lâm Xuyên Kì cùng La Chính Hiên hai người, chờ Cố Gia Hàng tiếp nhận trang có đậu hủ thối gói to sau, lại vội vàng vi loan

eo, vẻ mặt lấy lòng “Kì ca”, “Hiên ca” Theo Lâm Xuyên Kì hai người chào hỏi, chính là đến phiên Hạ Vân Kiệt khi, lại không biết nói nên như thế nào xưng hô.

“Hạ Vân Kiệt, là của ta bạn tốt. Hạ lão đệ, đây là của ta tiểu đệ, Diệp Phi Bằng.” Cố Gia Hàng thấy thế ở bên cạnh hỗ trợ giới thiệu nói.

“Kiệt ca hạnh ngộ, hạnh ngộ, đây là của ta danh thiếp, có chuyện gì có cái gì cần ngài cứ việc tìm ta.” Này Diệp Phi Bằng hiển nhiên đối Cố Gia Hàng thực kính trọng, gặp Cố Gia Hàng nói Hạ Vân Kiệt là hắn bạn tốt, cũng không quản hắn tuổi thoạt nhìn so với hắn ít nhất nhỏ cái bảy tám tuổi, lập tức xoay người gật đầu kêu “Kiệt ca”, hơn nữa còn hai tay phủng thượng một kim quang lòe lòe danh thiếp.

“Cảm ơn.” Hạ Vân Kiệt tiếp nhận danh thiếp, nhìn lướt qua, chỉ thấy mặt trên viết một hàng hàng danh hiệu, có cái gì thiên bằng giải trí công ty tổng giám, Xuân thành thị hội nghị hiệp thương chính trị ủy viên…… Cuối cùng một cái thế nhưng còn viết Giang Nam tỉnh truyền thông học viện ghế khách giáo thụ.

“Bằng tổng giám thật sự là tuổi trẻ đầy hứa hẹn a.” Dù là Hạ Vân Kiệt chính mình ngầm cũng là có nhiều có thân phận, nhưng nhìn Diệp Phi Bằng danh thiếp thượng làm cho người ta hoa cả mắt một loạt danh hiệu, còn là nhịn không được sợ hãi than nói.

“Làm sao, làm sao, ở Hàng ca cùng Kiệt ca các ngươi trước mặt ta nào có tư cách nói tuổi trẻ đầy hứa hẹn a” Diệp Phi Bằng gặp Hạ Vân Kiệt tán hắn tuổi trẻ đầy hứa hẹn, không khỏi hai hàng lông mày bay lên, lộ ra một tia đắc sắc, nhưng miệng thượng cũng rất là khiêm tốn nói.

“Liền ngươi kia vài cái phá danh hiệu, ngươi thực nghĩ đến Kiệt ca hội coi trọng mắt sao? Được rồi, việc chính

ngươi sự tình đi thôi.” Cố Gia Hàng hiển nhiên biết rõ Diệp Phi Bằng chi tiết, thấy hắn mặt lộ vẻ đắc sắc, miệng khiêm tốn, lập tức không kiên nhẫn đem vung tay lên nói.

“Tốt, tốt, kia bốn vị đại ca các ngươi việc, ta đi trước, có chuyện nhớ rõ tìm ta.” Diệp Phi Bằng gặp Cố Gia Hàng phất tay, vội vàng liên tục xoay người gật đầu chào hỏi chuẩn bị chạy lấy người, bất quá ở xoay người là lúc, hắn lại đột nhiên nhớ tới gần nhất công ty bên trong đến đây vài vị người mới, bộ dáng đều thực thủy nộn mê người, trong lòng vừa động, trên mặt lộ ra một tia ái muội sắc nói:“Hàng ca gần nhất chúng ta công ty chiêu vài vị người mới, cử không sai, trong đó một vị còn là Thái quốc, các nàng ngưỡng mộ bốn vị đại ca đại danh đã lâu, đều chờ đợi có thể cùng bốn vị đại ca gặp thượng một mặt, không biết……”

Hạ Vân Kiệt tuy rằng đến trước mắt còn là cái xử nam, nhưng hắn lại không ngu ngốc, nghe vậy không khỏi một trận hãn, hơn nữa nghe Diệp Phi Bằng nói cái gì người mới đối bọn họ bốn người đại danh nhìn lên đã lâu khi, hắn ngay cả nổi da gà đều đi lên, nghĩ rằng, người này không hổ là hỗn giải trí vòng, loại này nói dối đều có thể mặt không đỏ tâm không khiêu nói ra khẩu, giống như thực sự như vậy một hồi sự dường như.

Diệp Phi Bằng còn tại thao thao bất tuyệt “Dẫn mối” Khi, La Chính Hiên sớm đã liên tục phất tay nói:“Không có hứng thú, không có hứng thú.”

Diệp Phi Bằng đương nhiên không biết La Chính Hiên này hai ngày chính chịu “Sắc đẹp” Làm hại, nhưng lại là “Thái quốc gay”, Diệp Phi Bằng phía sau cùng hắn đề mỹ nữ, nhưng lại nhắc tới Thái quốc, quả thực chính là thế nào hồ không ra đề thế nào hồ, hắn gặp La Chính Hiên liên tục phất tay, đành phải nói:“Kia thật sự là đáng tiếc, kia các vị đại ca ta đi trước.”

Chạy còn không quên hồi đầu hồ nghi nhìn La Chính Hiên liếc mắt một cái, La Chính Hiên dung mạo tuấn mỹ như ngọc, dáng người cao to, nay lại mặt trắng như tuyết.

Hay là Hiên ca chân chính thích là nam nhân bất thành?

Diệp Phi Bằng đi rồi, Cố Gia Hàng chỉ chỉ trong tay trang có đậu hủ thối gói to, vẻ mặt nghi hoặc nói:“Hạ lão đệ, chẳng lẽ cứ như vậy ăn hai xuyến đậu hủ thối liền thật sự có thể cởi bỏ sắc cổ?”

Lâm Xuyên Kì hai người nghe vậy cũng đều vẻ mặt nghi hoặc nhìn phía Hạ Vân Kiệt.

Tuy rằng bọn họ cũng nghe nói qua rất nhiều cổ thoạt nhìn thực thần bí thực khủng bố, một khi vạch trần kia tầng thần bí cái khăn che mặt kỳ thật cũng không có gì, cái này như có người sinh quái bệnh, cái gì đại bệnh viện đại thầy thuốc cũng xem không tốt, một khi tìm được nguyên nhân bệnh, rất khả năng một bộ đơn giản thiên phương thảo dược có thể thuốc đến bệnh trừ, nhưng cổ thuật dù sao không phải quái bệnh, mà là một loại pháp thuật, muốn nói chỉ dựa vào mấy khối đậu hủ thối có thể cởi bỏ, tĩnh hạ tâm đến nhất tưởng còn là cảm thấy không thể tin.

“Đương nhiên không phải, đậu hủ thối chính là cổ dẫn mà thôi, chân chính có tác dụng là giải cổ pháp phù.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Thì ra là thế, thật không nghĩ tới Hạ lão đệ ngươi nguyên lai còn là này đạo cao thủ.” Ba người nghe vậy thế này mới thoải mái, chính là xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt lại hơn một tia không giống với, tổng cảm thấy này Vu Hàm môn người trẻ tuổi có chút thần bí.

Hội bặc tính xem tướng, thân thủ nhanh nhẹn, nay càng hội giải sắc cổ, này đó bản sự tách ra đến xem, đối với Lâm Xuyên Kì đám người mà nói cũng không có cái gì thật kỳ quái. Huyền môn vốn là kỳ nhân hội tụ, các loại bản sự các loại người tài ba đều có, ai đều đã điểm chính mình giữ nhà bản sự. Giống Lâm Xuyên Kì am hiểu vẽ bùa đi phù, khu quỷ trừ yêu, giống Cố Gia Hàng am hiểu bặc tính xem tướng, giống La Chính Hiên am hiểu thủy hệ pháp quyết, nhưng giống Hạ Vân Kiệt như vậy vài loại bản sự đều đã cũng là rất ít gặp, ít nhất ở người trẻ tuổi trung đã muốn là vô cùng hiếm có, càng đừng nói Hạ Vân Kiệt tựa hồ thoạt nhìn còn có vẻ tinh thông.

“Ha ha, quá khen, chính là trùng hợp học quá một chút.” Hạ Vân Kiệt khiêm tốn cười cười nói.

“Kia cũng rất lợi hại, phải biết rằng ta ngay cả bị người hạ cổ cũng không biết đâu!” La Chính Hiên gặp Hạ Vân Kiệt khiêm tốn, không khỏi vẻ mặt xấu hổ nói.

“Đó là đương nhiên, ngươi lúc ấy đã sớm bị kia Thái quốc gay cấp mê thần hồn điên đảo, kỳ thật hắn căn bản là không cần hạ cổ.” Cố Gia Hàng lập tức nói.

“Ngươi lại hảo đi nơi nào, nếu không kia tử nhân yêu nhìn trúng là ta, ngươi đã sớm cùng hắn ở trên giường mây mưa thất thường ” La Chính Hiên gặp Cố Gia Hàng nói nói móc hắn, lập tức hỏi vặn nói.

“Ha ha, cổ trùng đã muốn loại hạ, cổ này ngoạn ý thời gian càng dài, thường thường uy lực càng lớn, chúng ta còn là thừa dịp hiện tại tìm một chỗ đem này sắc cổ cấp trừ bỏ đi.” Hạ Vân Kiệt gặp này đôi kẻ dở hơi lại chống lại, không khỏi dở khóc dở cười lắc đầu nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 193 : Giải cổ

Vừa nghe nói cổ ở trong cơ thể ở thời gian càng dài, uy lực hội càng lớn, Cố Gia Hàng cùng La Chính Hiên sẽ thấy cũng bất chấp cho nhau công kích nói rõ chỗ yếu, hơn nữa La Chính Hiên lại sắc mặt tái nhợt vài phần nói:“Kia còn chờ cái gì, chúng ta hiện tại phải đi giải cổ, Hạ lão đệ ngươi xem đi nơi nào có vẻ thích hợp, địa phương Cố Gia Hàng hội an bài.”

La Chính Hiên cũng không tưởng có một ngày chính mình thật sự sắc căn sâu nặng, bị Sa Na kia nhân yêu đùa bỡn thân thể, thật muốn như vậy, hắn còn không bằng đã chết rõ ràng.

“Đúng, đúng, chỉ cần ở Vân Lĩnh tỉnh, địa phương nào ta Cố Gia Hàng đều có thể an bài.” Cố Gia Hàng tuy rằng cùng La Chính Hiên động bất động cho nhau nói móc trào phúng, nhưng là huynh đệ tình thâm, nghe vậy cũng lập tức vỗ ngực nói.

“Thật vậy chăng? Kia đi tỉnh ủy thư kí văn phòng.” Hạ Vân Kiệt gặp Cố Gia Hàng vỗ ngực, hết thảy đều bao ở hắn trên người tự tin bộ dáng, nhịn không được cố ý khó xử nói.

“Không phải đâu, tỉnh ủy thư kí văn phòng? Này khó khăn quá lớn, có thể hay không đổi thành Xuân thành thị thị trưởng văn phòng, này ta đổ có thể miễn cưỡng mượn một chút.” Gặp Hạ Vân Kiệt há mồm chính là tỉnh ủy thư kí văn phòng, Cố Gia Hàng trên mặt tự tin lập tức liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, ngượng ngùng hỏi.

Tuy rằng Cố Gia Hàng không có biện pháp an bài tỉnh ủy thư kí văn phòng, nhưng có thể nói ra thị trưởng văn phòng, còn là làm cho Hạ Vân Kiệt lắp bắp kinh hãi, nghĩ

rằng, người trong huyền môn thế lực quả nhiên không giống tầm thường, thế nhưng ngay cả tỉnh lị thành thị thị trưởng văn phòng cũng có thể tạm mượn trong chốc lát.

Bất quá sợ hãi than sau, tĩnh hạ tâm đến tinh tế nhất tưởng, nhưng cũng không có gì hay kỳ quái. Huyền môn tuy rằng đã muốn xuống dốc, chân chính có bản sự tu sĩ cơ hồ đã muốn tuyệt tích, ở quốc gia này cường đại cơ cấu trước mặt, căn bản không có biện pháp làm được một tay che trời, muốn làm gì thì làm, nhưng bọn hắn dù sao không phải người thường, nay lại sinh hoạt tại thế tục bên trong, dựa vào bọn họ bản sự so với người thường tự nhiên càng dễ dàng trở nên nổi bật, càng dễ dàng thành lập vài phần tiền tài quyền thế.

Hơn nữa Cố Gia Hàng loại này chân chính biết bặc tính xem tướng thuật tu sĩ, ở nay xã hội liền càng dễ dàng hỗn vui vẻ thủy khởi. Giống La Chính Hiên loại này hội điểm thủy hệ pháp quyết nhân, đấu pháp có thể thắng được Cố Gia Hàng, lại phản không bằng Cố Gia Hàng hảo hỗn. Bởi vì nói trắng ra là, La Chính Hiên cũng liền cùng loại một vị võ lâm cao thủ, đơn giản hắn võ công mang theo thần bí sắc thái thôi, ở nay khoa học kỹ thuật phát đạt, nhiệt vũ khí tràn ra niên kỉ đại, rất nhiều thời điểm còn là anh hùng không đất dụng võ, càng không thể có thể tùy ý lấy “Vũ lực” Xúc phạm pháp luật. Đương nhiên có được pháp thuật trong người, La Chính Hiên so với người thường còn là có không thể so sánh với ưu việt tính, La gia ở bọn họ Tây Lĩnh tỉnh cũng là có được không tha khinh thường tiền tài quyền thế

“Ha ha, nói đùa a, chỉ cần tìm cái có thể nhổ dơ bẩn địa phương là có thể. Ta xem không bằng hồi khách sạn phòng đi.” Giải cái sắc cổ mà thôi, nếu không phải tạm thời không nghĩ bại lộ nhiều lắm thực lực, Hạ Vân Kiệt căn bản ngay cả đậu hủ thối này cổ dẫn cũng không dùng, lại thế nào còn cần cố ý tìm cái gì văn phòng, gặp Cố Gia Hàng ngượng ngùng bộ dáng, không khỏi cười

nói.

“Ngươi này Hạ Vân Kiệt, thật sự là làm ta sợ muốn chết nhất mở miệng đã nói cái gì tỉnh ủy thư kí văn phòng, ngươi chẳng lẽ thực đã cho chúng ta người trong huyền môn đều giống tiểu thuyết viết nhân vật chính giống nhau, như vậy ngưu bức sao? Kỳ thật chúng ta cũng biết một chút tiểu pháp thuật mà thôi.” Cố Gia Hàng gặp nguyên lai chính là vui đùa nói, không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi nói

Hạ Vân Kiệt nghe vậy từ chối cho ý kiến cười cười, sau đó vỗ La Chính Hiên bả vai nói:“Chúng ta đi thôi.”

Hắn nay tu vi đã đạt địa vu nhị đỉnh hậu kỳ chi cảnh, nếu không phải chính hắn cam tâm tình nguyện làm người làm công trà trộn thế tục, đã muốn không phải thế tục lực lượng có khả năng khống chế được hiểu rõ, tự nhiên không phải Cố Gia Hàng đám chỉ biết điểm tiểu pháp thuật tu sĩ có khả năng so sánh với.

La Chính Hiên đám người tuy rằng không nghĩ lại lần nữa trở lại kia ở gay khách sạn, nhưng hiện tại người ngay tại khách sạn cửa phụ cận, cũng là tối phương tiện bất quá, đành phải kiên trì lại quay trở về khách sạn.

Một hàng bốn người lộn trở lại La Chính Hiên phòng, làm La Chính Hiên nắm bắt cái mũi như thế nào đều không thể đối đậu hủ thối xuống tay khi, Lâm Xuyên Kì cùng Cố Gia Hàng đối diện giống nhau. Sau đó từ khí lực trọng đại Lâm Xuyên Kì trực tiếp từ phía sau bắt được La Chính Hiên cánh tay, mà Cố Gia Hàng tắc treo vẻ mặt “Dữ tợn” cười, mạnh mẽ đem đậu hủ thối nhất nhất nhét vào La Chính Hiên miệng.

La Chính Hiên biết chính mình kiếp nạn này khó thoát khỏi, đành phải nhắm mắt lại tùy ý Cố Gia Hàng cùng Lâm Xuyên Kì muốn làm gì thì làm, nhìn xem Hạ Vân

Kiệt nổi lên một thân nổi da gà, tổng cảm giác trận này mặt phi thường quái dị.

Rất nhanh, Cố Gia Hàng liền đem sở hữu đậu hủ thối cấp cứng rắn nhét vào La Chính Hiên miệng, mà La Chính Hiên chờ Lâm Xuyên Kì buông lỏng tay, liền lập tức che miệng ba thẳng đến buồng vệ sinh mà đi. Vừa đến buồng vệ sinh liền đối với bồn cầu oa oa ói ra đứng lên.

Hạ Vân Kiệt thấy thế theo đi vào, sau đó tay niết pháp quyết, đối với La Chính Hiên phía sau lưng còn có cái ót ngay cả chụp bảy hạ.

Ngay cả chụp bảy hạ sau, Hạ Vân Kiệt đối Cố Gia Hàng cùng Lâm Xuyên Kì nói thanh “Không có việc gì.” Liền lập tức theo trong phòng vệ sinh lui đi ra.

Cố Gia Hàng cùng Lâm Xuyên Kì không biết là xuất phát từ lòng hiếu kỳ còn là đối bằng hữu quan hệ, cũng không có vội vã rời khỏi đến, mà là tiếp tục đứng ở trong phòng vệ sinh.

Không cần một lát, La Chính Hiên rốt cục đình chỉ nôn mửa, sau đó vội vàng vọt tới rửa mặt bồn chỗ liên tục súc miệng cùng súc khuôn mặt.

Đang lúc La Chính Hiên ở súc khi, Cố Gia Hàng cùng Lâm Xuyên Kì đột nhiên phát ra một tiếng thét kinh hãi thanh. La Chính Hiên nghe được tiếng kinh hô, theo bản năng quay đầu vừa thấy, chỉ thấy bồn cầu lại có một điều điều mầu trắng ngà tiểu trùng đi động, nhất thời buồn nôn hắn thiếu chút nữa vừa muốn một trận nôn mửa, trong lòng lại từng đợt nghĩ mà sợ.

La Chính Hiên tự nhiên biết, này đó tiểu trùng chính là Sa Na nương cùng hắn uống chén rượu giao bôi khi cho hắn hạ sắc cổ, chính là không nghĩ tới mới qua một

ngày, này đó cổ thế nhưng đã muốn sinh sản cho tới bây giờ bực này trình độ, này nếu tái tùy ý cổ trùng ở hắn trong cơ thể sinh sản đi xuống, trời mới biết, có thể hay không có một ngày hắn vừa thấy đến Sa Na liền lập tức "Yêu thương nhung nhớ".

La Chính Hiên buồn nôn nghĩ mà sợ là lúc, Lâm Xuyên Kì cùng Cố Gia Hàng đồng dạng một trận buồn nôn nghĩ mà sợ, hơn nữa người sau lại buồn nôn nghĩ mà sợ liên tục thúc giục nói:"Đạo sĩ, ngươi con mẹ nó còn thất thần cho cái gì, ngươi không phải hội phát hỏa cầu sao? Lập tức diệt này đó buồn nôn gì đó a"

Cố Gia Hàng nhất kêu, Lâm Xuyên Kì thế này mới hoàn toàn bừng tỉnh lại đây, vội vàng thủ chậm chân loạn theo trên người lấy ra hé ra phát hoàng giấy phù, sau đó song chỉ mang theo này tờ giấy phù, trong miệng lẩm bẩm:"Thiên viên địa phương, pháp lệnh chín chương, ngô nay hạ bút, hỏa đem nghe lệnh, lập tức tuân lệnh, đốt!"

Lâm Xuyên Kì "Đốt" Tự vừa ra, kia giấy phù liền vô hỏa tự cháy. Lâm Xuyên Kì ngón tay hướng bồn cầu nhất chỉ, hỏa liền bay vụt rơi vào bồn cầu bên trong.

Kia bồn cầu mặc dù có nước, nước cũng không diệt.

Lửa ở bồn cầu trung hừng hực thiêu đốt, nhất thời cháy sạch này tiểu trùng phát ra thanh thanh bén nhọn chói tai thanh âm, phảng phất người trước khi chết phát ra thê thảm tiếng kêu.

Đang lúc liệt hỏa hừng hực đốt cháy cổ trùng khi, hồ cảnh khách sạn một gian xa hoa phòng rộng mở phòng khách.

Trong phòng khách ngồi hai người, một người dáng người xinh đẹp gợi cảm, nhưng sắc mặt lại tái nhợt như

tờ giấy, hai mắt vô thần, đúng là gay Sa Na. Một cái khác cũng là mặc một thân trắng noãn quần áo, khuôn mặt thanh thước, thoạt nhìn rất vài phần khí chất lão nhân. Chính là lúc này, vị này lão nhân thần sắc ngưng trọng, hai tròng mắt hàn quang lóe ra, nhẹ tay khẽ vuốt vuốt bàn tay trung một tiểu bạch xà, đúng là phía trước Sa Na phóng ra đả thương người bản mạng cổ xà. Chính là nay này cổ xà lại hấp hối, không hề một chút sinh khí, cũng là bị Hạ Vân Kiệt kia một cước cấp thải đi nửa cái mạng, nếu là không có người cấp nó chữa thương, không có nửa năm một năm căn bản không có khả năng khôi phục lại.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 194 : Trát Luân đại sư

“Đến Trung Quốc trước ta không phải đã muốn báo cho quá ngươi, Trung Quốc đại địa tàng long ngọa hổ, không cần dễ dàng thả ra bạch sát sao? Ngươi như thế nào lại không nghe gia gia trong lời nói.” Ở lão nhân nhẹ nhàng vuốt ve hạ, kia con rắn nhỏ rốt cục khôi phục một phần sinh cơ, mà Sa Na kia tái nhợt sắc mặt cũng khôi phục một tia huyết sắc.

“Ta đã biết gia gia, bất quá kia vài cái Trung Quốc người trẻ tuổi thật sự đáng giận, thế nhưng trước mặt của ta mặt đàm luận gpatpa1, ta liền vụng trộm cấp trong đó một người hạ cổ, muốn cho hắn ăn chút đau khổ.” Sa Na mắt thấu oán hận nói

Gay là Hoa nhân đối Sa Na loại người này xưng hô, mà là thái ngữ xưng hô.

Bị Sa Na xưng là gia gia lão nhân nhìn tôn tử mắt thấu oán hận sắc, tuy rằng rõ ràng biết gay ở sự thật xã hội trung vốn chính là một đám cung người thưởng thức tìm niềm vui bi kịch quần thể, người trẻ tuổi tụ cùng một chỗ ngẫu nhiên đàm luận khởi gay tái bình thường bất quá, cũng không phải chuyên môn nhằm vào Sa Na, nhưng lão nhân nghe vậy trong mắt còn là nhịn không được lóe ra một chút hàn quang, sau đó thân thủ yêu thương vuốt Sa Na “Mái tóc” Nói:“Hài tử ngốc, vậy ngươi cũng không thể thả ra bản mạng cổ nha!”

“Gia gia không phải, khởi điểm ta chỉ là cho trong đó một người hạ sắc cổ. Vốn hôm nay vừa vặn gặp gỡ, tưởng cho hắn điểm nếm mùi đau khổ ăn, không nghĩ tới hôm nay bọn họ lại nhiều một vị người trẻ tuổi, người trẻ tuổi kia lại thật là lợi hại, ta nhất phóng bạch sát đã bị hắn chế trụ.” Sa Na lắc đầu nói, nói chuyện khi nhớ tới Hạ Vân Kiệt kia tùy ý một cước khiến cho nàng phảng phất

lập tức bị cự thạch tạp trúng tâm tạng đáng sợ cảm giác, trong mắt kìm lòng không được lóe ra một tia hoảng sợ sắc.

“Cái gì? Ngươi nói là một vị người trẻ tuổi bị thương bạch sát?” Nghe Sa Na nói ra thủ bị thương bạch sát là một vị người trẻ tuổi, lão nhân vuốt ve Sa Na “Mái tóc” Tay mạnh cứng đờ, vẻ mặt sửng sốt.

Lão nhân tên là Nãi Trát Luân, là Thái quốc tối phụ nổi danh một vị lão hàng đầu sư, pháp lực cao cường, liền ngay cả Thái quốc vương thất nhìn thấy hắn đều phải hai tay tạo thành chữ thập, kính hô một tiếng Trát Luân đại sư.

Nãi Trát Luân thiên phú hơn người, tuổi trẻ khi liền sư theo danh sư, học được cao cường pháp thuật. Nhân một khi có được cường đại năng lực, thực dễ dàng liền mình cực độ bành trướng, hơn nữa hàng đầu thuật vốn là thiên âm u, cho nên tạo thành Nãi Trát Luân ở trước kia tâm cao khí ngạo, thô bạo khí quá nặng, đắc tội Đông Nam Á hơn nữa Thái quốc vùng hàng đầu giới không ít hàng đầu sư.

Rất nhiều hàng đầu thuật đều là thực tà ác, hàng đầu sư trung cũng hướng đến đủ tính tình cực đoan hạng người. Nãi Trát Luân ở hàng đầu giới nơi nơi gây thù hằn, cuối cùng đưa tới diệt môn tai ương, ở một đêm trong lúc đó, cả nhà mười một khẩu nhân đều bị người dùng “Phi đầu hàng” Sát diệt, chỉ có còn không đến ba tuổi tôn tử Nãi Mông Tha không thấy tung tích.

Kia một lần diệt môn tai ương làm cho Nãi Trát Luân thống khổ, cũng kỳ tích làm cho hắn tỉnh ngộ nhân sinh, từ nay về sau sau làm việc làm người trở nên điệu thấp khiêm tốn, một lòng một dạ tu luyện thuật pháp, trở thành Thái quốc tối phụ nổi danh cường đại hàng đầu sư.

Có lẽ là ông trời thấy được Nãi Trát Luân nhân tính trở về, mười ba năm sau, một lần ngẫu nhiên cơ hội Nãi Trát Luân gặp lại tôn tử Nãi Mông Tha, lần đó gặp lại làm cho Nãi Trát Luân mừng rỡ như điên, như lấy được trọng sinh, tại đây phía trước hắn vẫn nghĩ đến tôn tử Nãi Mông Tha sớm không ở nhân gian.

Bất quá lần đó gặp lại làm cho Nãi Trát Luân mừng rỡ như điên sau nhưng cũng bắt đầu đau lòng áy náy vạn phần, bởi vì mười ba năm sau Nãi Mông Tha đã muốn không hề là một vị chân chính nam nhân, hắn đã muốn thành một vị gay tên là Sa Na.

Duy nhất tôn tử bi thảm gặp được, làm cho Nãi Trát Luân hận không thể đem sở hữu yêu đều trút xuống ở hắn trên người. Cho nên đối với Sa Na, Nãi Trát Luân vị này lão hàng đầu sư có thể nói cưng chiều đến cực điểm, không chỉ có dốc lòng truyền hắn hàng đầu thuật, vì giúp tôn tử tìm được lợi hại bản mạng cổ, lại không tiếc đại giới thu thập các loại độc vật, làm cho chúng nó tụ cùng một chỗ chém giết, cuối cùng bạch sát sống đến cuối cùng, trở thành Nãi Mông Tha bản mạng cổ.

Bản mạng cổ rất nhiều thời điểm là hàng đầu sư lợi hại nhất sát chiêu, bạch sát lại là Nãi Trát Luân hao hết thiên tân vạn khổ mới giúp tôn tử Nãi Mông Tha chọn lựa cũng đào tạo đi ra bản mạng cổ, so với này khác bình thường hàng đầu sư bản mạng cổ lại lợi hại rất nhiều, không phải người lợi hại căn bản không làm gì được nó, càng đừng nói thương nó.

Vốn Nãi Trát Luân gặp bạch sát thương mà không chết, còn tưởng rằng tất là tôn tử không cẩn thận đắc tội lần này tới tham gia huyền môn đại hội mỗ vị tiền bối cao nhân, tiền bối cao nhân cố ý cho hắn cảnh cáo. Không nghĩ tới nay nghe Nãi Mông Tha vừa nói, mới biết được dĩ nhiên là một vị người trẻ tuổi bị thương bạch sát, hơn

nữa là nhất kích đắc thủ, như thế nào có thể làm cho Nãi Trát Luân không trong lòng sửng sốt?

“Đúng vậy, gia gia, người này thật sự đáng giận, thế nhưng thương ta……” Nãi Mông Tha mắt thấu oán hận sắc trả lời, chính là nói không nói xong, sắc mặt rồi đột nhiên nhất bạch, tiếp theo một ngụm máu tươi từ miệng phun tới, dừng ở trắng noãn mao thảm thượng, nhiều điểm giọt giọt, đỏ tươi chói mắt.

“Mông Tha ngươi làm sao vậy?” Nãi Trát Luân gặp tôn tử đột nhiên miệng phun máu tươi, không khỏi gấp đến độ cầm trụ tay hắn cổ tay đau lòng vạn phần hỏi.

“Người trẻ tuổi kia giết ta loại sắc cổ.” Nãi Mông Tha lau khẩu khóe miệng máu tươi, cắn răng oán hận nói.

Tuy rằng rõ ràng biết chuyện này song phương đều có không đúng chỗ, hơn nữa tổng thể giảng còn là tôn tử không đúng chiếm đa số, nhưng thấy tôn tử nguyên bản liền bị thương trước đây, nay lại là thương càng thêm thương, Nãi Trát Luân đau lòng rất nhiều cũng là khó tránh khỏi sinh ra một tia hận ý, nhẹ tay khẽ vuốt vuốt tôn tử “Mái tóc” Nói:“Không có việc gì, cổ không có gia gia hội sẽ giúp ngươi tìm, ngươi còn là trước hảo hảo chữa thương nghỉ ngơi, không cần tưởng nhiều như vậy.”

Nói chuyện khi, Nãi Trát Luân trong mắt hàn ý càng đậm một phần.

“Gia gia, người nọ thương ta bản mạng cổ, nay lại giết của ta sắc cổ? Chẳng lẽ cứ như vậy tính sao?” Nãi Mông Tha oán hận nói.

“Hài tử ngốc, chuyện này ngươi không cần tưởng, gia gia thì sẽ xử lý.” Nãi Trát Luân nhìn tôn tử kia trương “Tú lệ” khuôn mặt thượng tràn ngập hận ý, phảng phất thấy

được tuổi trẻ thời điểm chính mình, chính là khi đó chính mình cũng là bình thường nam nhân, mà nay hắn cũng là cái bị người giễu cợt tìm niềm vui gay, trong đầu không khỏi càng phát ra khó chịu áy náy.

Gặp gia gia nói như vậy, Nãi Mông Tha trên mặt lộ ra một tia mỉm cười đắc ý, hắn biết gia gia nhất định sẽ thay hắn tìm về bãi hắn cũng tin tưởng, chỉ cần hắn gia gia ra tay, người nọ tất là chịu không nổi.

Làm Nãi Trát Luân trong đầu âm thầm quyết định muốn thay hắn tôn tử hơi chút giáo huấn một phen kia tu sĩ bị thương hắn tôn tử khi, khách sạn lầu hai một gian trong phòng, mắt thấy kia một cái điều buồn nôn tiểu trùng ở liệt hỏa hạ dần dần đốt vì tro tàn, Lâm Xuyên Kì tựa hồ đột nhiên nhớ tới cái gì, hét to một tiếng “Không tốt”.

“Không tốt cái gì nha? Chẳng lẽ ngươi còn chuẩn bị phóng này đó buồn nôn tiểu trùng một con đường sống bất thành?” Cố Gia Hàng cùng lòng còn sợ hãi cùng buồn nôn La Chính Hiên trừng mắt lâm xuyên ngạc nhiên nói.

“Là hẳn là phóng này đó tiểu trùng một con đường sống, bất quá hiện tại đã muốn đã muộn.” Lâm Xuyên Kì thở dài một hơi, tay hướng bồn cầu cái nút thượng nhấn một cái, một cỗ cường hữu lực nước trong lao xuống đến, hết thảy đều khôi phục nguyên lai bộ dáng, giống như cái gì cũng chưa phát sinh quá, nhưng Lâm Xuyên Kì lại lăng lăng nhìn kia đã muốn khôi phục thanh tịnh bồn cầu, trên mặt toát ra một tia lo lắng sắc.

“Ta nói đạo sĩ, ngươi chừng nào thì trở nên như vậy bi thiên mẫn nhân. Ta nhớ rõ trước kia có vị rất được nữ quỷ, ngươi đều hạ được nhẫn tâm trực tiếp oanh sát, nay này đó tiểu trùng ngươi thế nhưng không đành lòng diệt giết?” Cố Gia Hàng nghe vậy tức giận xem thường trào phúng nói.

“Các ngươi chẳng lẽ đã quên Sa Na là cái gì đến đây sao?” Lâm Xuyên Kì lại ném xuống một câu, sau đó vẻ mặt lo lắng theo trong phòng vệ sinh đi ra.

“A!” Cố Gia Hàng cùng La Chính Hiên nghe vậy tất cả đều cả người run lên, tiếp theo cũng vội vã theo trong phòng vệ sinh đi ra.

“Mẹ nó, lúc này phiền toái, như thế nào liền đã quên kia biến thái lão gia này đâu!” Ra buồng vệ sinh, Cố Gia Hàng mặt mang ưu sắc mắng liệt nói.

“Cái gì phiền toái ? Hiện tại không đều tốt lắm sao?” Hạ Vân Kiệt gặp ba người theo trong phòng vệ sinh đi ra, tất cả đều vẻ mặt lo lắng sắc, không khỏi tò mò hỏi.

“Ai, Hạ lão đệ, lúc này là ta liên lụy ngươi. Các ngươi sư môn trung còn có không có trưởng bối lại đây?” La Chính Hiên vẻ mặt áy náy nói.

“Không có, có một vị sư điệt muốn lại đây. Làm sao vậy?” Hạ Vân Kiệt lắc đầu, vẻ mặt nghi hoặc nói.

“Cái này thảm.” Nghe nói Hạ Vân Kiệt không có sư môn trưởng bối lại đây, chỉ có một vị đồng môn sư điệt muốn lại đây, La Chính Hiên ba người không khỏi thất vọng nói. Bọn họ ba người mặc dù có chút giật mình Hạ Vân Kiệt này tuổi làm thượng sư thúc, nhưng bọn hắn là vạn vạn cũng sẽ không nghĩ đến Hạ Vân Kiệt sư điệt thế nhưng sẽ là huyền môn trung được hưởng uy danh tiền bối nhân vật Lí Thanh Hồng. Đều nghĩ đến lấy Hạ Vân Kiệt này tuổi, cho dù có sư điệt, hắn sư điệt tuổi tình hình chung hạ so với hắn hẳn là còn muốn nhỏ một ít, chẳng sợ so với hắn lớn, kia cũng cùng lắm thì vài tuổi.

“Các ngươi không phải lo lắng Sa Na trả thù đi?” Hạ Vân Kiệt gặp ba người thất vọng cùng lo lắng bộ dáng, vẻ

mặt thoải mái mà hỏi.

“Ai, Sa Na hàng đầu thuật ở trẻ tuổi trung tuy rằng coi như là đứng đầu, nhưng là không có gì hay sợ, ta có thể đối phó được hắn, đáng sợ là hắn gia gia.” Lâm Xuyên Kì nói.

“Hắn gia gia?” Hạ Vân Kiệt nao nao nói.

“Ngươi nhất định không biết Sa Na gia gia là ai.” Lâm Xuyên Kì nói xong cũng không chờ Hạ Vân Kiệt trả lời, tiếp tục nói:“Hắn gia gia kêu Nãi Trát Luân, là Thái quốc tối phụ nổi danh hàng đầu sư, pháp thuật cao minh, tục truyền là Thái quốc gần trăm năm đến tối có hi vọng đột phá luyện khí kì, bước vào Trúc Cơ kì lợi hại nhân vật. Hắn bình sinh tối cưng chiều đó là trên thế giới này duy nhất lưu lại tôn tử Sa Na.”

Tiếp theo Lâm Xuyên Kì lại đem có liên quan Nãi Trát Luân truyền thuyết nói một lần, bao gồm hắn vì cái gì đặc biệt cưng chiều Sa Na nguyên nhân cũng nói.

Hạ Vân Kiệt nghe xong nhưng thật ra ẩn ẩn có chút đáng thương Nãi Trát Luân cùng Sa Na gặp được, đồng thời cũng hoàn toàn hiểu được Lâm Xuyên Kì ba người vì cái gì như thế lo lắng.

Luyện khí hậu kỳ, ở nay này đạo pháp xuống dốc niên đại tuyệt đối xem như rất lợi hại tồn tại, phải biết rằng Lí Thanh Hồng cho tới bây giờ cũng mới ở Hạ Vân Kiệt dưới sự trợ giúp tiến vào địa vu nhất đỉnh trung kỳ, tương đương với luyện khí trung kỳ. Đương nhiên Lí Thanh Hồng tiến độ sở dĩ như vậy chậm, cùng Vu môn công pháp kiêm trọng luyện khí cùng thân xác có quan hệ. Nói trắng ra một chút, thì phải là Nãi Trát Luân người trong huyền môn tương đương cùng chỉ chuyên tâm tu một môn công khóa, mà Lí Thanh Hồng đồng thời tu là hai môn công khóa, tiến độ tự nhiên cũng cũng chậm.

Đương nhiên chậm cũng có chậm chỗ tốt, giống Lí Thanh Hồng tuy rằng chỉ có địa vu nhất đỉnh trung kỳ cảnh giới, tuổi cũng đã gần đến chín mươi cao tuổi, nhưng bắp thịt rắn chắc như thiết, có thể trực tiếp cùng người trẻ tuổi gần người đánh nhau, cho dù không phải Nãi Trát Luân loại này lão nhân có thể so sánh.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 195 : Hạ đại sư

“Ai, lúc này khả làm sao bây giờ đâu? Kia lão nhân bao che khuyết điểm là có tiếng biến thái a!” Lâm Xuyên Kì giải thích xong sau, ba người ngồi ở trên sô pha, ủ rũ thở dài thở ngắn.

“Ta xem thực không được chỉ có theo ta ba ăn ngay nói thật, chịu mắng liền chịu mắng, tổng so với bị kia biến thái lão nhân hạ cổ tới cường, kia đã có thể thật sự sống không bằng chết.” La Chính Hiên thở dài thở ngắn trong chốc lát, mạnh vỗ hạ đùi nói.

Nghe được “Hạ cổ” Hai chữ, đừng nói Cố Gia Hàng cả người nhịn không được run lên hạ, liền ngay cả luôn luôn tự phụ pháp thuật cao minh Lâm Xuyên Kì cũng nhịn không được cả người run lên hạ.

Nãi Trát Luân hạ cổ cùng Sa Na hạ cổ kia đương nhiên không phải cùng cái cấp bậc, người trước hạ cổ tuyệt đối có thể làm đến thần không biết quỷ không hay mà sau lại cho ngươi có thể sống không bằng chết.

“Nhưng nói cho ngươi ba cũng vô dụng nha, ngươi ba không phải kia lão nhân đối thủ.” Cố Gia Hàng cầm lấy tóc vẻ mặt buồn bực nói.

“Kia cũng là là.” La Chính Hiên nghe vậy lập tức liền tiết khí.

“Nếu ông nội của ta còn tại thế thì tốt rồi!” Lâm Xuyên Kì thở dài nói.

Lâm Xuyên Kì gia gia vừa trước hai năm mất, hưởng thọ một trăm linh hai tuổi, sinh tiền thiếu chút nữa sẽ đột phá luyện khí kì, chỉ tiếc cuối cùng còn là thất bại trong gang tấc, nguyên thọ hao hết rồi biến mất.

Nếu có hắn ở, Lâm Xuyên Kì tự nhiên không sợ Nãi Trát Luân, chính là nay hắn gia gia không ở, trong lòng cũng là khó tránh khỏi chột dạ.

“Ha ha, các ngươi không cần lo lắng. Ta nghĩ chuyện này vốn chính là Sa Na làm được quá phận, ta nghĩ Nãi Trát Luân hẳn là không đến mức không phân rõ phải trái đi. Nói sau nơi này là Trung Quốc cũng không phải Thái quốc.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt không sao cả cười nói.

“Hy vọng đi. Bất quá chúng ta còn là cách này đôi biến thái tổ tôn hai xa một ít, còn có về sau ngàn vạn không thể đi Thái quốc.” Lâm Xuyên Kì ba người lúc này cũng tưởng không ra cái gì tốt biện pháp, gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, cũng chỉ hảo bất đắc dĩ điểm gật đầu.

Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến cười cười, sau đó nói:“Còn ra không ra đi cuống? Không những đi ra ngoài trời đều phải tối.”

“Hắc hắc, điểm ấy Hạ lão đệ ngươi sẽ không đã hiểu, Xuân thành đến buổi tối rất tốt ngoạn, muốn hay không ta kêu Phi Bằng an bài một chút a?” Cố Gia Hàng ba người vốn là là người trẻ tuổi, ngoạn tâm rất nặng, gặp Hạ Vân Kiệt nhắc tới du ngoạn, lập tức đem Nãi Trát Luân nguy hiểm gác qua một bên, vẻ mặt ý vị thâm trường nói.

“Này nhất định phải an bài, coi như là an ủi. Hơn nữa vạn nhất bị kia lão biến thái cấp âm một phen, coi như là sinh tiền hưởng thụ qua.” Không đợi Hạ Vân Kiệt trả lời, La Chính Hiên đã muốn đoạt lấy nói nói.

“Ngươi này quạ đen miệng!” La Chính Hiên nói vừa mới hạ xuống, đã bị Lâm Xuyên Kì cùng Cố Gia Hàng các bay nhất chân

Bốn người trẻ tuổi nói giỡn đùa giỡn ra khách sạn phòng.

Tái du Điền Trì, Hạ Vân Kiệt như trước có loại kinh diễm cảm giác, hơn nữa bên người hơn ba vị người đồng đạo, lại đều là người trẻ tuổi, trong đó Cố Gia Hàng người kia không chỉ có là người địa phương hơn nữa bởi vì tổ tiên vốn là là thầy bói duyên cớ, miệng biết ăn nói, nói lên điển cố cái gì lại hạ bút thành văn. Lần thứ hai Điền Trì du ngoạn xuống dưới, Hạ Vân Kiệt đổ so với lần đầu tiên du còn muốn vui vẻ.

Giữa trưa là ở Điền Trì biên một nhà đặc sắc khách sạn ăn, đến màn đêm buông xuống là lúc, Hạ Vân Kiệt vốn là chuẩn bị dẹp đường hồi phủ, nhưng bị Cố Gia Hàng ba người chết sống cấp túm trụ, nói muốn dẫn hắn đi một cái hảo ngoạn địa phương. Không chỉ có như thế, làm Hạ Vân Kiệt nói không đi khi, bọn họ thậm chí còn dùng Nãi Trát Luân đến đe dọa Hạ Vân Kiệt, đem Hạ Vân Kiệt nghe được dở khóc dở cười, đành phải đi theo bọn họ đi.

Cố Gia Hàng mang ba người đi là một nhà ẩn nấp ở tây giao núi rừng gian hội sở.

Hội sở từ bên ngoài nhìn như hồ rất đơn giản phong cách cổ xưa, nhưng làm tiến vào kia phiến đi đầy dây đại môn sau, lại phát hiện bên trong có khác động thiên.

Lâm ấm đường nhỏ, núi giả suối phun, nhất lay động tọa lạc tại cây rừng gian âu thức biệt thự, dọc theo đường đi thỉnh thoảng có thể nhìn đến xuyên qua ở trên đường bình điện xe, còn có đội tai nghe, mặc chỉnh tề nhân viên công tác, hết thảy đều biểu hiện đây là chân chính người giàu có tụ tập địa phương.

Hạ Vân Kiệt đoàn người mới đến hội sở, sớm đã có ban ngày gặp qua Diệp Phi Bằng hoà hội sở hộ khách quản

lí đứng ở cửa nghênh đón bọn họ.

“Hàng ca, ta đã muốn làm cho lí quản lí an bài số tám biệt thự, bất quá đêm nay nhất hào biệt thự có cái từ thiện tiệc tối, đến đây không ít người, người xem muốn hay không đi thấu cái náo nhiệt?” Diệp Phi Bằng tất cung tất kính xin chỉ thị nói.

“Dù sao thời gian còn sớm, nếu không phải đi thấu cái náo nhiệt?” Cố Gia Hàng nghe vậy hướng Hạ Vân Kiệt đám người nói.

Đến đều đến đây, Hạ Vân Kiệt đổ không sao cả đi nơi nào, gặp Lâm Xuyên Kì cùng La Chính Hiên gật đầu, cũng đi theo gật gật đầu.

“Vậy đi thấu cái náo nhiệt đi.” Cố Gia Hàng gặp ba người không ý kiến, liền nói, sau đó tiếp đón Hạ Vân Kiệt ba người thượng hội sở nội làm phương tiện giao thông bình điện xe.

Nhất hào biệt thự là toàn bộ lam loan hội sở lớn nhất nhất tràng biệt thự, là thượng lưu xã hội nhân sĩ thường xuyên tổ chức yến hội địa phương.

Làm Hạ Vân Kiệt đoàn người tới nhất hào biệt thự khi, nhất hào biệt thự ngọn đèn ánh sáng ngọc, bên trong thỉnh thoảng truyền đến chạm cốc đàm luận tiếng cười.

Xuyên thấu qua đại môn có thể nhìn đến bên trong bóng người chớp lên, nam bình thường tây trang giày da, nữ tắc đại đa số lộ cánh tay lộ chân, lộ ngực lộ phía sau lưng, phấn nộn da thịt ở thủy tinh ngọn đèn hạ trong suốt trơn bóng, cách thật xa đều có thể hoảng người ánh mắt.

Lần này là Hạ Vân Kiệt lần thứ hai tiến vào người giàu có tụ tập hội sở, nhưng lúc này đây yến hội cấp bậc rõ

ràng so với Chu Hiểu Diễm đồng học sinh nhật yến hội cao rất nhiều. Giống Hạ Vân Kiệt loại này đối ngôi sao chút không quan tâm, một cước bước vào đại sảnh, liếc mắt một cái nhìn lại còn là thấy được vài quen thuộc ngôi sao gương mặt, thậm chí có cá biệt Hạ Vân Kiệt đều có thể kêu ra tên.

Cố Gia Hàng hiển nhiên là lam loan hội sở khách quen, cũng là Xuân thành thượng lưu xã hội trung danh nhân, hắn chân vừa mới vừa bước vào đại môn, sớm đã có vài vị tuổi trẻ nam nữ chào đón chào hỏi, có kêu Hàng ca, có kêu Cố thiếu, cũng có kêu Cố công tử.

Cố Gia Hàng rất thân sĩ phong độ nhất nhất đánh tiếp đón, đều phát triển chỉ thực tự nhiên đem Hạ Vân Kiệt ba người nhất nhất giới thiệu cho người quen. Lâm Xuyên Kì cùng La Chính Hiên đổ hoàn hảo, đều là sinh ra phú quý, lại có một thân tu vi trong người, xưa nay hiểu được hưởng thụ cuộc sống, không giống Hạ Vân Kiệt tu vi đã muốn đến làm cho người ta sợ hãi cảnh giới, lại như trước là người làm công một gã. Cho nên hai người mặc cái gì đều thực chú ý, không chương hiển, nhưng làm cho người ta một loại điệu thấp trung lộ ra một tia xa hoa hương vị, mà Hạ Vân Kiệt mặc còn lại là thuần túy điệu thấp cùng giản dị, tại đây loại thượng lưu xã hội yến hội trung có vẻ có chút đột ngột. Cho nên làm Cố Gia Hàng nhất nhất giới thiệu ba người khi, những người đó tổng khó tránh khỏi dùng kỳ quái ánh mắt xem Hạ Vân Kiệt vài lần. Cũng may mọi người đều biết nói Cố gia đại thiếu xưa nay thích kết bạn đủ loại người, những người đó tuy là tò mò nhưng cũng không thất lễ hỏi Hạ Vân Kiệt chức nghiệp linh tinh vấn đề, chính là trong lòng khó tránh khỏi xem thấp hắn.

“Cố đại sư, ngài như thế nào mới đến nha, mau giúp người ta nhìn xem tinh vận như thế nào?” Đang lúc Hạ Vân Kiệt âm thầm thực bất đắc dĩ, trên mặt mang theo một tia thực giả mỉm cười nhất nhất theo tới người đánh

tiếp đón khi, một vị tuổi trẻ nữ tử đi rồi đi lên, thân thiết vãn trụ Cố Gia Hàng nũng nịu nói.

Vị này nữ tử mặc màu lam thâm v chạm rỗng lộ ngực lễ phục váy, cao xẻ tà nếp uốn kiểu dáng tú ra đùi đẹp. Này vừa lên một chút thiếu một khối, gợi cảm hô ứng, ở mấu chốt bộ vị "Ăn bớt ăn xén nguyên vật liệu", lộ ra mê người thịt cầu tốt đẹp bạch đùi, cũng là so với cởi hết còn muốn tới mê người.

Hạ Vân Kiệt không biết vị này mặc tràn ngập dụ hoặc hương vị nữ nhân, bất quá nhìn lại thật là quen mặt, lại thấy nàng nói cái gì "Tinh vận", đoán ra nàng hẳn là một vị có điểm danh khí ngôi sao.

"Uyển Như, ngươi đặt thần tiên sống không cầu đến cầu ta này giả bán tiên a, ta vị này Hạ huynh đệ mới là chân chính đại sư, ngươi lúc này là cầu sai người, hẳn là đến hỏi hắn mới đúng." Cố Gia Hàng cười chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói, nói chuyện khi còn không vong vụng trộm hướng kia Uyển Như sử cái ánh mắt.

Hàng năm trà trộn ở giải trí vòng nữ nhân, này lĩnh hội người tâm ý bản sự quả nhiên không phải bình thường lợi hại, Cố Gia Hàng đang nói mới rơi xuống hạ, kia Uyển Như tiếu mâu liền lập tức sáng đứng lên, sau đó buông ra Cố Gia Hàng cánh tay, xinh đẹp vòng eo uốn éo ngăn, đã muốn như nước xà bình thường bò lên Hạ Vân Kiệt.

Bị Uyển Như kia như nước xà bàn thân mình nhất bò lên, Hạ Vân Kiệt cả người không khỏi cương hạ, biểu tình trở nên có chút mất tự nhiên, thật sự là này nữ nhân ăn mặc có điểm thiếu, cuốn lấy có điểm nhanh, hai người lại là vốn không quen biết, hắn không thói quen.

Hạ Vân Kiệt không thói quen, nhưng Uyển Như hiển nhiên thói quen thật sự, thủ quấn quít lấy Hạ Vân Kiệt

còn không vong lắc lắc, một đôi lộ ra một nửa thịt cầu theo của nàng lay động có quy luật va chạm Hạ Vân Kiệt cánh tay, một đôi tiếu mâu lại tội nghiệp cầu xin nhìn hắn, lạc lạc thanh lạc lạc khí nói:“Hạ đại sư, ngài giúp người ta nhìn xem tinh vận thế nào được không !”

Dù là Hạ Vân Kiệt này sồ ca coi như là từng có ở mị lực ngân tòa một người độc chiến bảy tám vị ghế lô công chúa “Huy hoàng” Trải qua, nhưng này chút ghế lô công chúa lại sao có thể cùng Uyển Như loại này vừa xinh đẹp diễm lệ lại hiểu được diễn trò ngôi sao so sánh với, trong lúc nhất thời Hạ Vân Kiệt cảm thấy ăn không tiêu.

Gặp Hạ Vân Kiệt cả người không được tự nhiên bộ dáng, Cố Gia Hàng, Lâm Xuyên Kì cùng La Chính Hiên ba người đều dùng ái muội cùng vui sướng khi người gặp họa ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt, buồn bực Hạ Vân Kiệt hung tợn trừng mắt nhìn ba người liếc mắt một cái, lại lại cứ không tốt phát tác, đành phải một bên bắt tay rút ra, một bên nói:“Số phận tùy thời đều ở biến hóa, chủ yếu hay là muốn dựa vào chính mình cố gắng, Uyển Như tiểu thư vấn đề này ta còn thực không có biện pháp trả lời.”

“Hàng ca, Hạ đại sư cái giá quá lớn, ta thỉnh bất động, còn là ngài giúp ta xem một chút thôi!” Uyển Như gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, trong mắt lóe ra một tia không dễ cảm thấy khinh thường cùng vẻ giận, sau đó lập tức lại lắc mông chi một lần nữa bò lên Cố Gia Hàng, làm nũng nói.

Uyển Như họ Trương, tên đầy đủ Trương Uyển Như, từng diễn quá mấy bộ phim truyền hình cùng điện ảnh phối hợp diễn, xem như quốc nội có chút danh tiếng minh tinh điện ảnh. Nếu không phải Cố Gia Hàng cố ý cấp nàng nháy mắt, coi nàng nay giá trị con người tự nhiên sẽ không coi trọng Hạ Vân Kiệt như vậy một vị mặc bình thường người trẻ tuổi, cũng không cho rằng

hắn thực hiểu được xem tướng, nay gặp Hạ Vân Kiệt không cho nàng xem tướng, thậm chí ngay cả có lệ chuyện ma quỷ cũng không nói một hai câu, trong lòng tự nhiên là khó chịu. Bất quá con hát chính là con hát, trong lòng tuy rằng khó chịu, nhưng ở mặt ngoài Trương Uyển Như lại như trước hờn dỗi vui cười, mười phần câu người hồ ly tinh.

Cố Gia Hàng không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt hội trực tiếp trừu tay cự tuyệt, gặp Trương Uyển Như lại lần nữa bò lên chính mình, đổ không tốt sẽ đem nàng thôi hướng Hạ Vân Kiệt, đành phải cầm lấy Trương Uyển Như tay nghiêm trang giúp nàng thoạt nhìn.

Gặp Cố Gia Hàng giúp Trương Uyển Như xem tướng tay, Lâm Xuyên Kì cùng La Chính Hiên sẽ không có hứng thú, đều tự bưng một chén rượu đi tìm để mắt nữ nhân đi. Hạ Vân Kiệt cũng không có hứng thú coi xem Cố Gia Hàng hống nữ hài tử, cũng trang mô tác dạng bưng chén rượu, trực tiếp ra đại sảnh, đi tới ban công.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 196 : Hại người bất thành phản hại chính mình

Ban công không rộng rãi, một vòng Minh Nguyệt nhô lên cao, chỉ có ít ỏi mấy người bưng chén rượu ở khe khẽ nói nhỏ.

Hạ Vân Kiệt một mình một người bưng chén rượu đi đến ban công một góc, sau đó dựa vào lan can mà đứng, thưởng thức hội sở bóng cây lắc lư, ngọn đèn ẩn thiểm cảnh đêm, cũng là thích ý.

Chỉ tiếc không thích ý vài phút, Hạ Vân Kiệt chợt nghe đến phía sau truyền đến Cố Gia Hàng thanh âm.

“Ta còn nghĩ đến ngươi chạy chạy đi đâu, nguyên lai cũng là một người trốn ở chỗ này, đi một chút, ta cho ngươi giới thiệu một vị chân chính mỹ nữ.”

Nói xong Cố Gia Hàng liền thân thủ ôm Hạ Vân Kiệt bả vai, muốn hướng đại đường đi.

“Không được, ta còn là ở trong này thổi gió có vẻ hảo.” Hạ Vân Kiệt xiêm áo hạ bả vai, bỏ ra Cố Gia Hàng tay nói.

“Không phải đâu? Nhân sinh trên đời chính là trăm năm, nhoáng lên một cái mà qua, không nhân cơ hội hảo hảo hưởng thụ, chẳng lẽ ngươi còn chuẩn bị thanh tâm quả dục theo đuổi trường sinh chi đạo bất thành? Nói thật, còn trẻ thời điểm ta còn từng có quá này giấc mộng, bất quá hiện tại mộng sớm đã tỉnh lại, này tất cả đều con mẹ nó gạt người, trên thế giới này nào có cái gì chân chính trường sinh chi đạo, có thể làm cho người ta khỏe mạnh sống lâu cái hai ba mươi năm đã muốn là phi thường không sai. Cho nên ngươi xem, hiện tại tu sĩ cái nào là giống trong truyền thuyết tổ tiên giống nhau, ẩn cư thâm

sơn rừng già khổ tu, người người đều vội vàng thăng quan phát tài đâu! Cầm lần này chủ nhà Lâm Thanh Nguyên lão gia tử đi, đều đã muốn tám mươi tám cao tuổi, còn luyến tiếc đem Lâm thị tập đoàn toàn bộ giao cho cái con trai đâu. Còn không phải bởi vì hắn sớm đã khán phá thành tiên vô vọng, nhận rõ bắt lấy trước mắt vinh hoa phú quý cùng quyền lực mới là chính đạo. Cho nên lão đệ, khó được ông trời cho chúng ta một cái siêu việt phàm nhân năng lực, chúng ta không nên không công lãng phí, phải bắt được này tốt đẹp thời gian a!" Cố Gia Hàng gặp Hạ Vân Kiệt tình nguyện đứng ở bên ngoài thổi gió, cũng không nguyện ý đi vào phao mỹ nữ, còn tưởng rằng hắn một lòng hướng nói, nhịn không được trường thiên rộng rãi luận cho hắn làm nổi lên tư tưởng công tác.

"Ngươi xem ta như là người tị thế khổ tu sao?" Hạ Vân Kiệt gặp Cố Gia Hàng cấp chính mình đại giảng đặc giảng, không khỏi dở khóc dở cười nói.

"Vậy ngươi cho thôi tình nguyện thổi gió cũng không nguyện ý đi phao mỹ nữ, chẳng lẽ, kỳ thật ngươi chân chính thích là nam nhân!" Nói xong nói xong Cố Gia Hàng đột nhiên nhớ tới nào đó khả năng, khoa trương liên tục sau này lui lại mấy bước.

"Ngươi mới thích nam nhân đâu!" Hạ Vân Kiệt gặp Cố Gia Hàng sức tưởng tượng phong phú, miệng đầy nói bậy, không khỏi tức giận trừng mắt nói.

"Làm ta sợ muốn chết, nếu thủ hướng bình thường, ta đây an tâm. Đi, đi, bằng không ta cũng không dám cam đoan đạo sĩ cùng thủy yêu có thể hay không hoài nghi ngươi." Cố Gia Hàng bị Hạ Vân Kiệt trừng mắt nhìn liếc mắt một cái, cố ý khoa trương vỗ vỗ ngực, sau đó lại không khỏi phân trần ôm Hạ Vân Kiệt bả vai, hướng trong đi đến.

Hạ Vân Kiệt không lay chuyển được hắn, huống hồ thật muốn tái kiên trì, không chừng thật đúng là sẽ bị đạo sĩ cùng thủy yêu hiểu lầm, đành phải đi theo Cố Gia Hàng một lần nữa vào đại đường.

Vào đại đường, bên trong như trước là nhất phái thượng lưu xã hội phồn hoa cảnh tượng. Cả trai lẫn gái bưng chén rượu tụ cùng một chỗ uống rượu nói chuyện phiếm, theo âm nhạc ở sân nhảy chỉ có khởi vũ đều có.

Lâm Xuyên Kì cùng La Chính Hiên lúc này chính bưng chén rượu cùng ba vị mỹ nữ có nói có cười, trong đó một vị mặc sườn xám, dáng người cao gầy thướt tha, trước đột sau kiều, giàu có cổ điển mĩ mỹ nữ phá lệ dẫn người chú mục.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng không phải cái gì đồ háo sắc, nhưng tiến đại đường ánh mắt còn là kìm lòng không được bị nàng hấp dẫn đi qua, hơn nữa nàng kia bị sườn xám bó chặt kiều đồn, đường cong lộ, gợi cảm trình độ cơ hồ có thể cùng mĩ mông bách hợp nữ Chu Hiểu Diễm hiểu được liều mạng.

“Thế nào? Vị kia mặc sườn xám mỹ nữ không sai đi. Nàng kêu Dương Tiếu Mai, năm trước thế giới tiểu thư trận đấu huy chương đồng. Có hay không hứng thú? Có hứng thú trong lời nói ta có thể giúp ngươi khiên kiều dẫn tuyến.” Cố Gia Hàng gặp Hạ Vân Kiệt vừa vào cửa ánh mắt liền dừng ở Dương Tiếu Mai trên người, lập tức để sát vào hắn thấp giọng nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Cố Gia Hàng ba câu không rời hắn hoa hoa công tử bản sắc, không khỏi tức giận trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, vừa định làm cho hắn tỉnh bớt lo, Cố Gia Hàng đã muốn cười ha ha không khỏi phân trần lôi kéo hắn đi đến ba vị mỹ nữ trước mặt, giới thiệu nói:“Ba vị mỹ nữ, vị này là của ta hảo huynh đệ Hạ Vân Kiệt. Hạ lão đệ, ta cho ngươi giới thiệu một chút, vị này

là năm trước thế giới tiểu thư huy chương đồng Dương Tiếu Mai tiểu thư, vị này là Hongkong làm hồng ca hậu Diệp Tử Linh, vị này là Xuân thành đài truyền hình mỹ nữ người chủ trì Ngô Lị Lị.”

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt cũng không như thế nào thích cũng không thói quen trường hợp này, nhưng nếu đã muốn bị Cố Gia Hàng cứng rắn kéo vào đến, cũng chỉ cứng quá da đầu, mặt mang mỉm cười hướng ba vị mỹ nữ nhất nhất nâng chén ý bảo một chút. Ba vị mỹ nữ gặp Hạ Vân Kiệt nhân tuy rằng bộ dạng có điểm suất khí, nhưng mặc bình thường, tuổi cũng không lớn, cũng chưa thấy thế nào thượng mắt, nhưng xem ở Cố Gia Hàng mặt mũi thượng, còn là mặt mang mỉm cười, lễ tiết tính về phía Hạ Vân Kiệt cử nâng chén.

Cố Gia Hàng gặp Hạ Vân Kiệt biểu hiện trung quy trung củ, ba vị mỹ nữ lại không lạnh không đạm, không khỏi âm thầm cảm thán Hạ Vân Kiệt tiểu tử này không hơn lộ, đành phải xuất mã tác hợp nói:“Đúng rồi, Hạ lão đệ ngươi không phải vẫn muốn tìm vị vũ lâm cao thủ sao? Dương Tiếu Mai tiểu thư không chỉ có người bộ dạng xinh đẹp, khiêu vũ lại nhất lưu.”

Nói xong Cố Gia Hàng còn hướng Hạ Vân Kiệt sử nháy mắt, mà Dương Tiếu Mai trong lòng tuy rằng đối Hạ Vân Kiệt ấn tượng thực bình thường, nhưng ngại cho Cố Gia Hàng mặt mũi, nghe vậy còn là cố ý tiếu mâu mỉm cười nhìn phía Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt bị Cố Gia Hàng nhiệt tâm cấp chỉnh dở khóc dở cười, nhưng Cố Gia Hàng nói đều nói đến trình độ này, Dương Tiếu Mai lại cố ý tiếu mâu mỉm cười nhìn chính mình, Hạ Vân Kiệt nếu không những có điều tỏ vẻ liền thật sự thất lễ, đành phải nâng cốc chén gác qua một bên, sau đó hướng Dương Tiếu Mai vươn tay, làm ra một cái mời động tác.

Dương Tiếu Mai thấy thế thực tao nhã đem của nàng thiên thiên ngọc thủ để vào Hạ Vân Kiệt trong tay.

Dương Tiếu Mai bộ dạng cao gầy xinh đẹp, tay nàng ôn nhuận mềm mại, nhẹ nhàng nắm tay nàng, Hạ Vân Kiệt tim đập hơi hơi có chút gia tốc, đang chuẩn bị nắm tay nàng đi hướng sân nhảy khi, một vị mặc phi thường khảo cứu người trẻ tuổi đã đi tới, nói:“Thực xin lỗi vị tiên sinh này, có thể mượn một chút ngươi xinh đẹp bạn nhảy sao?”

Người trẻ tuổi nói chuyện dùng từ tuy rằng rất lễ phép, nhưng ngữ khí lại làm cho người ta một loại cao cao tại thượng hương vị, ánh mắt ở hắn nói chuyện khi cũng không phải nhìn Hạ Vân Kiệt, mà là cố ý vô ý quét Cố Gia Hàng ba người liếc mắt một cái.

Thậm chí ở hắn nói chuyện khi có một cỗ rất cường đại khí thế phóng ra đi ra, áp hướng Hạ Vân Kiệt.

Cố Gia Hàng ba người hiển nhiên nhận thức vị này người trẻ tuổi, thấy hắn đột nhiên xuất hiện, sắc mặt không khỏi khẽ biến, trong mắt lóe ra một tia tức giận. Nhưng tựa hồ đối hắn kiêng kị quá sâu, cũng không có chen vào nói mà là hướng Hạ Vân Kiệt sử cái ánh mắt.

Hạ Vân Kiệt vốn đã bị tức nước vỡ bờ, cho nên cũng không cái gọi là khiêu không khiêu vũ, cũng không cái gọi là đem bạn nhảy mượn cấp người tới, nhưng đối phương cao cao tại thượng, thậm chí âm thầm phóng ra khí thế cường đại hướng hắn thị uy lại làm cho Hạ Vân Kiệt rất là khó chịu, cho nên nghe vậy như trước nắm Dương Tiếu Mai ngọc thủ thản nhiên nói:“Thực xin lỗi, ta hy vọng đêm nay cùng Dương Tiếu Mai tiểu thư khiêu thứ nhất điệu nhảy là ta.”

Nói xong cũng không thèm nhìn tới người trẻ tuổi liếc mắt một cái, liền nắm Dương Tiếu Mai ngọc thủ hướng

sân nhảy đi đến.

Cố Gia Hàng ba người gặp Hạ Vân Kiệt thái độ cường ngạnh, trong lòng tuy rằng là thống khoái, nhưng biết sự tình muốn không xong, ba ánh mắt chợt ánh sao sáng lên, nhất tề nhìn chằm chằm người trẻ tuổi kia.

Người trẻ tuổi lại chính là khinh thường hừ lạnh một tiếng, dán nghiêng người tay lặng yên nhéo cái pháp quyết, nhất thời một cỗ sắc bén bá đạo hàn khí như vô hình lợi nhận bình thường hướng Hạ Vân Kiệt phía sau lưng đâm tới.

Cố Gia Hàng ba người không nghĩ tới người trẻ tuổi sẽ ở trường hợp này động thủ, càng không nghĩ tới đối phương căn bản không đem chính mình ba người cảnh cáo để vào mắt, thấy hắn tay niết pháp quyết, một cỗ sắc bén bá đạo hàn khí thẳng đến Hạ Vân Kiệt phía sau lưng mà đi, không khỏi thầm kêu một tiếng không ổn, rốt cuộc bất chấp rất nhiều, cũng ào ào âm thầm đắn đo pháp quyết, bay thẳng đến người trẻ tuổi trên người đánh đi.

Người trẻ tuổi thấy thế khóe miệng gợi lên một chút khinh miệt cười lạnh, mặt khác một bàn tay sớm đã khởi kim cương ấn hướng trên người một tá, nhất thời một đạo vi không thể nhận ra kim quang ở hắn trên người sáng ngời rồi biến mất, Cố Gia Hàng ba người đánh ra pháp quyết dừng ở mặt trên, khiến cho một trận rất nhỏ pháp lực dao động, lập tức biến mất, mà cơ hồ đồng thời kia nói như vô hình lợi nhận bá đạo hàn khí cũng đánh trúng Hạ Vân Kiệt phía sau lưng, không thể mà vào.

Người trẻ tuổi thấy thế, trên mặt lộ ra một tia mỉm cười đắc ý. Hắn biết này một cái hàn băng nhận phù cũng đủ làm cho Hạ Vân Kiệt lập tức rét run cả người phát run không có biện pháp khiêu vũ, sau hắn còn muốn một lần

trọng cảm mạo, ít nhất muốn ba bốn ngày mới có thể khôi phục lại.

Bất quá người trẻ tuổi trên mặt mỉm cười chính là nháy mắt liền cương cố ở tại trên mặt, bởi vì một cỗ so với hắn vừa rồi đánh ra đi hàn băng nhận phù tựa hồ còn muốn rét lạnh mười lần hàn khí lặng yên không tiếng động đột nhiên theo bốn phương tám hướng bao phủ ở hắn, sau đó gào thét theo hắn quanh thân lỗ chân lông chui đi vào.

Hàn khí nhất chui vào người trẻ tuổi thân mình, người trẻ tuổi liền nhịn không được cả người run run đứng lên, không chỉ có sắc mặt liền ngay cả môi đều trở nên phát thanh phát tử, răng nanh lại kẽo kẹt kẽo kẹt cao thấp cắn bính.

Cố Gia Hàng ba người vốn đang cẩn thận Hạ Vân Kiệt ra sự, không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt lại hồn nhiên không có việc gì tình giống nhau, nhưng thật ra Lí Thế Phẩm giống như hại người bất thành, nhưng lại lạnh phát run không ngừng, không khỏi xem mắt choáng váng.

Bất quá kia người trẻ tuổi, cũng chính là Lí Thế Phẩm nhưng thật ra cái quyết đoán người, vừa thấy sự tình không đúng, lập tức chịu đựng rét lạnh, mạnh mẽ vận khởi một ngụm chân khí, hung tợn quét Cố Gia Hàng ba người liếc mắt một cái, xoay người liền đi.

Gặp Lí Thế Phẩm xoay người rời đi, Cố Gia Hàng ba người âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi đồng thời, trong lòng dâng lên nồng đậm bất an.

“Ta thảo, hôm nay như thế nào như vậy không hay ho, đầu tiên là kia tử nhân yêu, hiện tại lại là này giả quỷ dương.” Cố Gia Hàng vẻ mặt lo lắng buồn bực nói.

“Cố thiếu, cái gì tử nhân yêu? Cái gì giả quỷ dương a?”

Ngô Lị Lị là Xuân thành đài truyền hình người chủ trì, cùng Cố Gia Hàng thật là quen thuộc, nghe vậy không khỏi tò mò hỏi.

“Ha ha, không có gì, Lị Lị ngươi cùng Diệp tiểu thư chung quanh đi dạo đi.” Cố Gia Hàng khoát tay nói.

Ngô Lị Lị cùng Diệp Tử Linh đều là người thông minh, nghe vậy đều thức thời lựa chọn rời đi.

Ngô Lị Lị hai người vừa đi, Cố Gia Hàng trên mặt tươi cười lập tức liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, vẻ mặt ưu sắc nói:“Đạo sĩ, thủy yêu hiện tại làm sao bây giờ?”

“Ngươi hỏi ta, ta hỏi ai? Con mẹ nó, sớm biết rằng đêm nay chợt nghe Hạ Vân Kiệt lời nói trực tiếp hồi khách sạn.” Lâm Xuyên Kì vẻ mặt buồn bực nói.

“Ai, hiện tại nói cái gì đều đã muộn. Bất quá, có một việc rất kỳ quái, ta vừa rồi giống như rõ ràng cảm giác được giả quỷ dương hướng Hạ Vân Kiệt phát ra công kích, như thế nào Hạ Vân Kiệt một chút sự tình đều không có, kia giả quỷ dương nhưng thật ra lạnh cùng tiến vào hầm băng giống nhau?” La Chính Hiên đầu tiên là hít một ngụm đi, sau đó vẻ mặt khó hiểu nói.

“Ngươi sẽ không là cho rằng Hạ Vân Kiệt pháp thuật so với kia cái giả quỷ dương còn lợi hại đi? Kính nhờ, kia giả quỷ dương nhưng là một chiêu liền đánh bại đạo sĩ biến thái tên, ngươi cảm thấy Hạ Vân Kiệt mới có thể so với hắn còn biến thái sao? Ta xem tám phần là kia giả quỷ dương thi pháp ra đường rẽ, hại người bất thành ngược lại hại chính mình.” Cố Gia Hàng lập tức phản bác nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 197 : Mới sinh nghé con không sợ hổ

“Hàng bán tiên nói được đúng vậy, lần trước ta bị thua sau, ta ba nói, kia giả quỷ dương cảnh giới hẳn là đã muốn đạt tới luyện khí trung kỳ, ngay cả hắn cũng không thấy được có thể thắng dễ dàng hắn, Hạ Vân Kiệt thật muốn có thể thần không biết quỷ không hay đánh bại hắn, kia chẳng phải là theo ta mất gia gia hiểu được nhất biện ? Điều này sao có thể?” Lâm Xuyên Kì đi theo phụ họa nói

“Ai, nếu Hạ Vân Kiệt thực sự lợi hại như vậy thì tốt rồi. Như vậy chúng ta sẽ không dùng lo lắng kia tử nhân yêu gia gia cùng này giả quỷ dương !” La Chính Hiên thở dài nói.

“Được rồi, được rồi, đừng nói loại này vô dụng trong lời nói, hiện tại chúng ta nên làm cái gì bây giờ? Đừng quên, kia giả quỷ dương gia gia càng biến thái, vạn nhất kia giả quỷ dương thật muốn là vì thi pháp ra đường rẽ mà làm cho tẩu hỏa nhập ma, khó bảo toàn kia biến thái lão đầu không đem khí rơi tại chúng ta trên người.” Cố Gia Hàng đánh gãy La Chính Hiên nói.

“Sẽ không như vậy xui xẻo!” Lâm Xuyên Kì cùng La Chính Hiên nghe vậy sắc mặt đại chuyển đường.

“Như thế nào sẽ không, đừng quên, đêm qua chúng ta uống cái rượu tán gẫu vài câu gay, liền vừa vặn gặp gỡ cái nhân yêu. Hôm nay đâu, nghĩ ra được tìm cái việc vui, tưởng cấp Hạ Vân Kiệt bắc cầu giật dây một chút, kết quả đâu, kia giả quỷ dương thế nhưng cũng vừa xem trúng Dương Tiếu Mai ta xem, gần nhất chúng ta là số con rệp mệnh, cái gì không tốt sự tình đều có khả năng phát sinh.” Cố Gia Hàng lắc đầu buồn khổ nói.

“Ta nói Hàng bán tiên ngươi nhưng đừng làm chúng ta sợ, chúng ta theo tiểu tân tân khổ khổ luyện công, nay thật vất vả trưởng thành, lại có vài phần thành tựu, đang đứng ở hưởng thụ tốt thời gian niên hoa, cũng đừng nói lập tức sẽ tráng niên sớm thệ!” Lâm Xuyên Kì cùng La Chính Hiên gặp Cố Gia Hàng khẩu ra điềm xấu ngôn, không khỏi sợ tới mức sắc mặt đều có điểm biến trắng.

Phải biết rằng Cố Gia Hàng ở chu dịch bói toán chi đạo thượng là rất có điểm tạo nghệ, hắn nói số con rệp cũng không phải là đùa giỡn.

“Họa hề phúc chỗ ỷ, phúc hề họa chỗ phục, cũng nói không chừng này môi vận sau, chúng ta sẽ khi đến vận chuyển.” Cố Gia Hàng gặp hai người sợ tới mức sắc mặt đều tái nhợt, vội vàng trấn an nói.

Bất quá hắn trấn an hiển nhiên khởi không được cái gì tác dụng, Lâm Xuyên Kì cùng La Chính Hiên nghe vậy thở dài nói:“Cái gì họa hề phúc chỗ ỷ, còn là chờ tránh thoát này một kiếp rồi nói sau.”

“Cái gì kiếp không kiếp ? Các ngươi nói cái gì nữa đâu?” Đang lúc ba người than thở khi, Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai đã muốn khiêu xong rồi một khúc, có nói có cười đã đi tới.

“Không có gì, không có gì.” Cố Gia Hàng gặp Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai trở về, vội vàng hướng Lâm Xuyên Kì cùng La Chính Hiên sử cái ánh mắt, sau đó lại hỏi:“Đúng rồi Dương Tiếu Mai, đánh giá một chút, ta vị này huynh đệ khiêu vũ thế nào?”

“Cao thủ, tuyệt đối cao thủ, cùng Hạ tiên sinh khiêu vũ quả thực là một loại hưởng thụ!” Dương Tiếu Mai tán thưởng nói, nói khi tiếu mâu còn cố ý phiêu Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Ngay từ đầu Dương Tiếu Mai quả thật không như thế nào đem Hạ Vân Kiệt để ở trong lòng, nhưng làm Hạ Vân Kiệt nhất ôm của nàng vòng eo, mang theo nàng hoạt nhập sân nhảy khi, nàng sẽ thấy cũng vô pháp ức chế thích thượng cùng Hạ Vân Kiệt khiêu vũ cảm giác.

Kia lưu sướng duyên dáng vũ bước, kia nồng đậm dương cương khí, còn có kia gần gũi quan sát tài năng phát hiện trong suốt sạch sẽ con ngươi đen, hết thảy đều mang cho Dương Tiếu Mai không đồng dạng như vậy tim đập cảm giác.

Nếu không có phía trước chuyện đã xảy ra, Cố Gia Hàng gặp Dương Tiếu Mai nói như vậy, không thiếu được muốn ồn ào tác hợp một chút, chính là nay lại sớm không có này phân nhàn tình, nghe vậy cười phụ họa ứng phó rồi hai câu sau vội vàng nói:“Thực đáng tiếc a, hôm nay chúng ta còn có điểm việc gấp phải đi trước một bước, chỉ có thể chờ hôm khác có cơ hội các ngươi tái luận bàn vũ kĩ !”

“Kia thật sự là đáng tiếc.” Dương Tiếu Mai nghe nói Hạ Vân Kiệt đám người muốn lập tức đi, trong mắt không khỏi lóe ra một tia mất mát sắc, “Đúng rồi, Hạ tiên sinh bên người có mang di động sao?”

“Có.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu trả lời.

Gặp Hạ Vân Kiệt chỉ biết là gật đầu lại không biết nói lấy di động ra, Dương Tiếu Mai tiếu mâu không khỏi quyến rũ liếc trắng mắt, sau đó đem tay thân đến hắn dưới mắt, dịu dàng nói:“Đem di động cho ta một chút.”

Đến lúc này Hạ Vân Kiệt đương nhiên biết Dương Tiếu Mai tưởng cho cái gì, đành phải lấy ra trong túi hắn kia theo nhị thủ di động thị trường mua di động trung máy bay chiến đấu dẫn sóng, sau đó ở Dương Tiếu Mai giật mình dưới ánh mắt đưa cho nàng.

“Hạ tiên sinh khẳng định là người hoài cựu!” Dương Tiếu Mai biết chính mình giật mình ánh mắt có chút thất lễ, một bên tiếp nhận di động một bên che dấu nói.

“Ha ha, chính là cái nghèo làm công, không giống các ngươi kẻ có tiền.” Hạ Vân Kiệt tự giễu nói.

“Khanh khách, Hạ tiên sinh thực hội nói đùa.” Dương Tiếu Mai tuy rằng không tiếp thu vì Hạ Vân Kiệt là cái giống Cố Gia Hàng giống nhau giá trị con người lấy ức kế phú thiếu, nhưng là tuyệt không tin tưởng có thể làm cho Cố thiếu dẫn vì bằng hữu hắn sẽ là một vị nghèo làm công, gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, không khỏi cười lại quyến rũ liếc trắng mắt, sau đó đem chính mình di động dãy số nhập đến Hạ Vân Kiệt di động trung, cũng bát đánh một chút chính mình dãy số.

“Trả lại cho ngươi, người làm công!” Dương Tiếu Mai bát đánh quá chính mình dãy số sau, đem di động đệ trả lại cho Hạ Vân Kiệt, cũng nghịch ngợm xưng hô Hạ Vân Kiệt vì người làm công.

Hạ Vân Kiệt không cho là đúng cười cười, tiếp nhận điện thoại di động, sau đó cùng Cố Gia Hàng ba người một đạo ly khai lam loan hội sở.

Vừa ly khai hội sở, không có ngoại nhân ở đây, Cố Gia Hàng ba người lại bắt đầu than thở đứng lên.

“Ta nói các ngươi đây là làm sao vậy? Như vậy vội vã đem ta lôi đi, lại người người than thở, sẽ không là ghen tị ta đi?” Hạ Vân Kiệt gặp ba người than thở, cố ý nói đùa nói.

“Mọi người đều là huynh đệ, chúng ta ghen tị ngươi cho cái gì nha? Chúng ta là ước gì ngươi thượng kia Dương Tiếu Mai, chỉ sợ ngươi không kia bản sự.” Cố Gia Hàng

tức giận nói.

“Vậy các ngươi cho thôi này phó bộ dáng?” Hạ Vân Kiệt cười hỏi.

“Làm sao? Lão đệ, chúng ta lúc này thảm a ngươi có biết hay không vừa rồi kia người trẻ tuổi là ai?” Cố Gia Hàng hỏi.

“Cái nào người trẻ tuổi?” Hạ Vân Kiệt ra vẻ không biết hỏi.

“Của ta ông trời!” Cố Gia Hàng ba người gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng không biết bọn họ hỏi là ai, không khỏi người người kêu rên một tiếng, khoa trương vỗ cái trán. Vốn bọn họ còn tâm tồn một tia may mắn, hy vọng là Lí Thế Phẩm công kích Hạ Vân Kiệt bất thành bị hắn âm một phen, nay xem ra người này tu vi cách này cái cảnh giới còn kém cách xa vạn dặm, nếu không hắn lại như thế nào khả năng hội phát hiện không đến vừa rồi người trẻ tuổi kia hướng hắn âm thầm khởi xướng công kích đâu?

“Chúng ta nói chính là tên kia nửa đường muốn với ngươi cướp mỹ nữ, ngươi có biết hay không hắn là ai vậy?” Cố Gia Hàng hiển nhiên áp căn không kí hy vọng Hạ Vân Kiệt sẽ biết, đốn một chút sau, cũng không đợi Hạ Vân Kiệt trả lời liền nói tiếp:“Hắn gọi Lí Thế Phẩm, là một vị Italy tịch Hoa nhân, từ nhỏ thiên phú hơn người, lại thuở nhỏ phục quá một loại gia tộc bọn họ bí truyền trân quý đan dược, cho nên tuổi còn trẻ liền pháp lực cao cường. Thượng một lần huyền môn đại hội, chính là hắn một chiêu đem đạo sĩ cấp đánh bại, bất quá cuối cùng bại cho long hổ sơn Trương sư huynh, không có thể lấy được thứ nhất danh. Bất quá cho dù như thế, ở tuổi trẻ một thế hệ trung hắn coi như là phi thường biến thái. Bất quá hắn gia gia Lí Vệ Chấn cùng kia tử nhân yêu gia gia Nãi Trát Luân giống nhau biến thái, tu vi đều

đã muốn chỉ kém một bước có thể đột phá luyện khí kì. Hơn nữa tục truyền, gia tộc bọn họ cùng Italy Mafia lui tới có vẻ chặt chẽ, ngươi nói nhân vật như vậy đáng sợ không đáng sợ?”

“Ân” Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến điểm gật đầu, sau đó hỏi ngược lại:“Kia thì thế nào?”

Gặp Hạ Vân Kiệt lại là cùng phía trước một bộ tính tình, ba người bất đắc dĩ ngửa mặt lên trời một tiếng thở dài, bọn họ xem như xem hiểu được, Hạ Vân Kiệt người kia chính là một cái sơ thiệp giang hồ non, chính cái gọi là mới sinh nghé con không sợ hổ, không biết giả không sợ a cùng hắn giải thích tái nhiều cũng là không tốt.

“Tính, với ngươi giảng cũng vô dụng. Chúng ta còn là nhanh lên hồi khách sạn, tìm trưởng bối thương lượng thương lượng đi. Ta nghĩ từ bọn họ ra mặt, Nãi Trát Luân cùng Lí Vệ Chấn tổng yếu cấp điểm mặt mũi đi.” Cố Gia Hàng gặp cùng Hạ Vân Kiệt nói cũng bạch giảng, thở dài một tiếng sau, rõ ràng khoát tay, lười hơn nữa.

Làm Cố Gia Hàng đoàn người ngồi xe hướng khách sạn hồi khi, khách sạn lầu ba một gian xa hoa phòng, Lí Thế Phẩm cả người cuộn mình ở trên giường lạnh run, một vị phát tu bạc trắng mập mạp lão nhân ngay mặt hồng tai đỏ đưa tay đặt tại hắn phía sau lưng, một viên khỏa đậu đại mồ hôi theo lão nhân cái trán ngã nhào xuống.

Một hồi lâu nhi, Lí Thế Phẩm sắc mặt mới hơi chút chuyển hảo, thân thể cũng không tái đẩu như vậy lợi hại, mà lão nhân cũng hiển nhiên đã muốn có chút thể lực chống đỡ hết nổi, gặp tôn tử tình huống hơi chút dịu đi một ít, liền thu tay lại từng ngụm từng ngụm thở phì phò, nhưng trong mắt lại tràn đầy lo lắng sắc.

Bởi vì tuy rằng hắn tạm thời giảm bớt tôn tử trong cơ thể

hàn khí, nhưng tôn tử trong cơ thể hàn khí lại như trước chung quanh tán loạn, giống như luyện công ra đường rẽ bình thường.

“Thế Phẩm, này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Ngươi hiện tại có thể cùng gia gia nói nói xem.” Lão nhân cũng chính là Lí Thế Phẩm gia gia Lí Vệ Chấn không đợi hơi thở điều trị thuận tiện nóng vội hỏi

“Ta cũng không biết, chính là đêm nay cùng vài vị tuổi trẻ tu sĩ đã xảy ra điểm xung đột, chính phát công khi, đột nhiên hàn khí chảy ngược tựu thành hiện tại cái dạng này.” Lí Thế Phẩm hiển nhiên cũng không cho rằng tuổi trẻ như Hạ Vân Kiệt không chỉ có có thể hoàn toàn vô sự cứng rắn bị một cái hắn công kích, còn có thể lặng yên không một tiếng động cho hắn nhất kích, hắn cũng cùng Cố Gia Hàng đám người giống nhau cho rằng, chính mình thi pháp khi đi rồi xóa, thế này mới biến thành hiện tại cái dạng này.

“Ngươi này nghịch tử, gia gia với ngươi nói qua bao nhiêu lần, trở lại quốc nội hết thảy muốn điệu thấp làm việc, không thể lỗ mãng, càng không thể dễ dàng cùng người đồng đạo khởi xung đột, ngươi như thế nào sẽ không nghe đâu? Hiện tại đổ tốt, phản chịu này hại!” Lí Vệ Chấn nghe vậy giận này không tranh trách cứ nói.

“Kia chính là vài từng thủ hạ bại tướng, không chịu nổi nhất kích, cho nên ta liền……” Lí Thế Phẩm lại vẻ mặt không cho là đúng cùng đắc ý kiêu ngạo mà nói, bất quá nói đến một nửa thấy hắn gia gia sắc mặt không tốt, vội vàng nuốt trở vào, thật cẩn thận hỏi, “Gia gia, nghiêm trọng sao?”

“Hừ, hiện tại mới biết được hỏi cái này sao? Ta đã cảnh cáo ngươi bao nhiêu lần, chúng ta Lý gia công pháp bởi vì mượn độc môn bí truyền đan dược, đi rồi tiệp kính, dễ dàng tạo thành căn cơ không xong. Ở căn cơ không

xong phía trước, thi pháp nhất định phải cẩn thận, không thể đại ý. Khả ngươi đâu? Hiện tại gia gia cũng nói không chính xác, ngươi hiện tại trong cơ thể chân khí thực loạn, ít nhất nếu tìm năm vị tu vi cùng gia gia gần hoặc là đạt tới Trúc Cơ kì tu vi tiền bối cùng nhau phát công mới có khả năng làm theo của ngươi chân khí, nếu không chỉ có tán công một đường.” Lí Vệ Chấn tức giận trừng mắt nhìn tôn tử liếc mắt một cái nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 198 : Không hiểu cấp bậc lễ nghĩa

“Cái gì?” Lí Thế Phẩm nghe vậy sắc mặt lập tức biến tái rồi, ruột đều thiếu chút nữa hối thanh. Đầu năm nay ngay cả luyện khí hậu kỳ đều đã muốn vô cùng hiếm có, càng đừng nói Trúc Cơ kì tiền bối cao nhân, người sau không sai biệt lắm đã muốn thành một loại truyền thuyết, cho dù có cũng không biết tránh ở thế nào tòa thâm sơn rừng già tu luyện, lại làm sao có thể thỉnh được đến.

Đáng thương Lí Thế Phẩm còn không biết chính mình cũng không phải thi pháp đi xóa, mà là bị Hạ Vân Kiệt nén giận phản kích sở trí, trừ bỏ Hạ Vân Kiệt tự mình ra tay cứu giúp, hắn chỉ có tán công một đường, hắn càng không biết Hạ Vân Kiệt chính là tương đương với Trúc Cơ hậu kỳ khủng bố tồn tại, nếu không Lí Thế Phẩm hiện tại khẳng định hối hận ngay cả muốn khóc cũng không kịp.

Lí Thế Phẩm không biết, Cố Gia Hàng ba người đồng dạng cũng không biết.

Dọc theo đường đi ba người đều sầu mi khổ kiểm, lo lắng lo lắng. Dù sao một cái Sa Na cũng đã đủ bọn họ phiền, nay đến đây cái càng biến thái Lí Thế Phẩm, bọn họ tâm tình hảo được rất tốt đến mới là lạ.

Hạ Vân Kiệt gặp ba người lo lắng lo lắng, lại là buồn cười lại là có điểm không đành lòng, vài lần muốn nói này kỳ thật không có gì rất giỏi, chính mình một người có thể thu thập bọn họ, nhưng lại tổng cảm thấy nói như vậy giống như có điểm tự biên tự diễn hương vị, huống hồ chính mình cho dù nói bọn họ cũng khẳng định không tin, trừ phi bộc lộ tài năng.

Đang do dự, thực không được buổi tối trở về liền bộc lộ

tài năng đi, đỡ phải này ba tên thật sự hưng sư động chúng đi tìm bọn họ trưởng bối thương lượng, xe bất tri bất giác trung chạy đến hồ cảnh khách sạn cửa.

Vừa mới đến đại đường cửa, liền nhìn đến đại đường lý trừ bỏ Lí Viễn Phương cùng Lí Viễn Bách hai huynh đệ, còn hơn hai vị lão nhân. Này hai lão nhân, trong đó một vị lông mi trắng râu bạc trắng tóc trắng, lại mặc một thân màu xám trường bào, diện mạo gầy, hai mắt hữu thần, kia một bộ tiên phong đạo cốt phong phạm làm cho người ta vừa thấy liền dâng lên một cỗ ngưỡng mộ loại tình cảm. Mặt khác một vị lão nhân tắc cao lớn khôi ngô, tinh thần quắc thước, lộ ra một cỗ tử lâu cư thượng vị uy nghiêm.

“Như thế nào ngươi gia gia cùng Lý lão gia tử đều tự mình xuất động ? Không có cái gì nhân vật lợi hại muốn tới đi?” Lâm Xuyên Kì gặp Vân Lĩnh tỉnh huyền môn trung hai vị lão tiền bối đều xuất động, không khỏi giật mình nói.

“Đúng vậy, Lý lão gia tử làm lần này chủ nhà tự mình xuất động cũng là không phải cái gì đặc biệt kỳ quái sự tình, nhưng ngươi gia gia như thế nào cũng cố ý tới cửa đón chào đâu? Ta nhớ rõ ngươi gia gia xưa nay thực thanh cao.” La Chính Hiên cũng vẻ mặt ngạc nhiên nói.

“Ta đoán rất có thể là Lí Thanh Hồng lão tiền bối muốn tới, ông nội của ta ở bặc thệ xem tướng chi đạo, xưa nay rất ít phục người, nhưng vẫn thực tôn sùng Lý lão tiền bối, nói hắn ở bặc thệ xem tướng chi đạo có độc đáo giải thích, so với hắn còn muốn lợi hại. Mỗi lần huyền môn đại hội, hai người cũng ít không thể muốn tham thảo luận bàn một hai.” Cố Gia Hàng nghĩ nghĩ nói.

“Nếu là Lí Thanh Hồng tiền bối, vậy chẳng có gì lạ. Ngươi gia gia cùng hắn xem như đồng hành, hắn đến đây, ngươi gia gia như thế nào coi như là nửa địa chủ,

khẳng định là muốn đích thân đến nghênh đón.” Lâm Xuyên Kì cùng La Chính Hiên hiển nhiên nghe qua Lí Thanh Hồng đại danh, nghe vậy vẻ mặt thoải mái nói.

“Lí Thanh Hồng danh khí rất lớn sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Lâm Xuyên Kì ba người tựa hồ cũng thực tôn sùng Lí Thanh Hồng, không khỏi tò mò hỏi.

“Hạ lão đệ ngươi thật đúng là cô lậu quả văn, thế nhưng ngay cả Lí Thanh Hồng cũng không biết. Nói lên Lí Thanh Hồng, ở thuật pháp võ đấu phương diện, hắn khả năng ở huyền môn trung sắp xếp không hơn vị, nhưng nếu bàn về chu dịch bặc thệ thuật, hắn cũng tuyệt đối xem như huyền môn trung đứng đầu cao thủ, liền ngay cả ông nội của ta cũng cảm thấy không bằng. Hơn nữa nghe nói, trước kia hắn còn từng ở chính phủ ngành nội thân cư chức vị quan trọng, cụ thể là cái gì ngành, này ta cũng không biết, dù sao là rất lợi hại thực thần bí ngành, cho nên ở huyền môn trung xưa nay thân phận siêu nhiên, không phải bình thường người huyền môn có thể so sánh.” Cố Gia Hàng gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng ngay cả Lí Thanh Hồng cũng không biết, nhịn không được cho hắn một cái khinh bỉ ánh mắt, sau đó giải thích nói.

Hạ Vân Kiệt thế mới biết chính mình vị sư điệt tuy rằng cảnh giới không cao, nhưng ở huyền môn trung địa vị cũng là có vẻ siêu nhiên, không khỏi âm thầm may mắn lúc trước may mắn không làm cho vị này sư điệt trước tiên thông tri đại hội chủ sự phương, bằng không chính mình lại nào có cơ hội cùng Lâm Xuyên Kì đám người trở thành bằng hữu? Cũng tất nhiên thiếu vài phần lạc thú.

Hạ Vân Kiệt chính âm thầm may mắn là lúc, bốn người bất tri bất giác trung chạy tới đại đường cửa.

“Gia gia, Lí gia gia, hai vị sư thúc buổi tối hảo.” Tiến đại

đường, trời sanh tính tiêu sái không kềm chế được Cố Gia Hàng lập tức biến thành ngoan ngoãn nhi, cung kính, thành thành thật thật nhất nhất cùng hắn gia gia còn có Lí Thanh Nguyên đám người chào hỏi.

“Cố gia gia, Lí gia gia, hai vị sư thúc buổi tối hảo.” Lâm Xuyên Kì cùng La Chính Hiên hai người cũng theo sát ở phía sau, cung kính theo Lí Thanh Nguyên đám người chào hỏi.

Hạ Vân Kiệt thân là Vu Hàm môn chưởng môn, lại là Lí Thanh Hồng sư thúc, tự nhiên không tốt đi theo Lâm Xuyên Kì ba người kêu Lí Thanh Nguyên đám người gia gia, sư thúc, lại không tốt thất lễ, đành phải hơi hơi hướng bốn người bế ôm quyền nói:“Bốn vị buổi tối hảo.”

Hạ Vân Kiệt thốt ra lời này ra lời, buồn bực Cố Gia Hàng ba người thiếu chút nữa sẽ phi chân hung hăng đá hắn mấy đá.

Ngươi nói nhân bổn cũng không thể ngốc đến loại trình độ này a trước mắt này hai vị lão nhân nhưng là Hàng bán tiên gia gia cùng Lý lão gia tử, kia tuyệt đối được cho Vân Lĩnh tỉnh huyền môn giới tiền bối, ngươi một người trẻ tuổi vãn bối có thể trực tiếp dùng “Bốn vị” Đến thay thế sao? Chẳng lẽ ngươi cho là chính mình cũng là huyền môn tiền bối sao?

Hơn nữa, đợi lát nữa còn muốn thỉnh các trưởng bối hỗ trợ giải quyết gay cùng giả quỷ dương sự tình, ngươi Hạ Vân Kiệt hiện tại biểu hiện một chút cũng đều không hiểu tôn kính lão nhân, này không phải ý định tăng thêm sự tình khó khăn sao?

Quả nhiên Hạ Vân Kiệt thất lễ, Lí Thanh Nguyên Lý lão gia tử hoàn hảo, chính là kinh ngạc nhìn hắn một cái, trong mắt lóe ra một tia bất mãn sắc, mà Cố lão gia tử liền cảm giác thể diện có chút không nhịn được. Bởi vì

Hạ Vân Kiệt hiển nhiên là hắn tôn tử bằng hữu, hắn tự nhiên đem Hạ Vân Kiệt thất lễ trách tội đến hắn tôn tử trên đầu.

“Gia Hàng, vị này tiểu hậu sinh là ngươi tân kết bạn bằng hữu sao?” Cố lão gia tử kia trương thanh thước trung lộ ra một tia đắc đạo cao nhân khí chất nét mặt già nua hơi hơi trầm xuống dưới, hiện ra vài phần uy nghiêm đến.

“Đúng vậy gia gia, hắn gọi Hạ Vân Kiệt, là, là……” Cố Gia Hàng hiển nhiên thực sợ hãi hắn gia gia, thấy hắn gia gia mặt lộ vẻ uy nghiêm sắc, trong lòng không khỏi mạnh run run một chút, vội vàng tất cung tất kính giới thiệu, bất quá bởi vì “Vu Hàm môn” Này môn phái trước kia chưa từng nghe qua, hơn nữa nay trong lòng hoảng hốt trương, trong lúc nhất thời thế nhưng nhớ không nổi Hạ Vân Kiệt môn phái tên.

“Không tiến bộ gì đó!” Gặp tôn tử ngay cả bằng hữu sư thừa môn phái đều kêu không được, Cố lão gia tử không khỏi càng phát ra căm tức, bình tĩnh mặt trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, sau đó hai mắt ánh sao bắn ra bốn phía xem hạ Hạ Vân Kiệt.

Muốn nói phía trước, Cố lão gia tử còn có thể thông cảm Hạ Vân Kiệt khả năng rất tuổi trẻ duyên cớ, không rành thế sự, nhưng hiện tại chính mình đều cố ý hỏi, này tiểu hậu sinh thế nhưng còn một chút phản ứng đều không có, cái này không khỏi làm cho Cố lão gia tử âm thầm tức giận. Hắn thật sự không có biện pháp tưởng tượng, cái dạng gì sư phụ tài năng dạy dỗ giống Hạ Vân Kiệt như vậy không hiểu tôn lão yêu ấu đồ đệ.

Gặp Cố lão gia tử ánh mắt sắc nhọn nhìn về phía chính mình, Hạ Vân Kiệt lại làm sao không biết vị này lão gia tử phỏng chừng động điểm hỏa khí. Nếu đổi thành tầm thường cuộc sống trung, Hạ Vân Kiệt nhìn đến như vậy

một vị râu bạc lão nhân, khẳng định tiếp khách khách khí khí kêu một tiếng lão gia gia, nhưng lần này Hạ Vân Kiệt này đây Vu Hàm môn chưởng môn thân phận tham gia huyền môn đại hội, tự nhiên không tốt tùy ý kêu người đồng đạo gia gia, cho nên tuy rằng trong lòng biết rõ ràng, nhưng là chỉ có thể bất đắc dĩ lại hướng Cố lão gia tử ôm một cái quyền, quyết định đem thân phận làm rõ nói:“Cố đạo hữu, ngươi đừng trách Cố Gia Hàng, kỳ thật……”

Gặp Hạ Vân Kiệt ôm quyền mở miệng, Cố Gia Hàng bọn người âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, cho rằng hắn lúc này tổng hội giảng vài câu tiếng người, Cố lão gia tử cũng là như vậy cho rằng, cho nên gặp Hạ Vân Kiệt khách khí ôm quyền, sắc mặt hơi hoãn.

Khả mọi người vạn vạn không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt này một ngụm chính là “Cố đạo hữu”, thiếu chút nữa không đem Cố Gia Hàng chờ ba vị người trẻ tuổi nghe được trực tiếp mắt trợn trắng ngất đi qua, mà Cố lão gia tử nghe vậy nét mặt già nua liền hoàn toàn không nhịn được.

Tôn tử bằng hữu, nhưng lại là một vị nhiều lắm mới hai mươi xuất đầu người trẻ tuổi, thế nhưng kêu chính mình vị đã muốn tám mươi cao tuổi lão nhân “Đạo hữu”, Cố lão gia tử nét mặt già nua quải được mới là lạ?

Không nhịn được nét mặt già nua Cố lão gia tử vừa định phát tác, một chiếc màu đen, trải qua cải trang đại chúng huy đằng đứng ở đại đường cửa, một vị lão nhân theo trong xe đi rồi xuống dưới.

Kia lão nhân cùng Cố lão gia tử giống nhau, râu bạc trắng phiêu phiêu, khuôn mặt gầy, một bộ tiên phong đạo cốt phong phạm, không phải người khác đúng là Lí Thanh Hồng. Đi theo Lí Thanh Hồng cùng nhau xuống xe còn có một vị người trẻ tuổi bộ dạng cùng Cù Vệ

Quốc giống nhau sấm nhân.

Gặp Lí Thanh Hồng đã đến, Cố lão gia tử tự nhiên bất chấp tái cùng Hạ Vân Kiệt loại này hậu bối so đo, vội vàng hướng Cố Gia Hàng sử cái ánh mắt, hiển nhiên là ý bảo Cố Gia Hàng thông minh điểm, đừng nữa làm cho hắn bằng hữu mất cấp bậc lễ nghĩa, đã đánh mất hắn nét mặt già nua, sau đó cùng Lí Thanh Nguyên đám người cười tủm tỉm nghênh đón.

Tổ tôn liên tâm, Cố Gia Hàng tự nhiên hiểu được hắn gia gia kia ánh mắt ý tứ, trong lòng kia buồn bực cùng sốt ruột a, hận không thể đá Hạ Vân Kiệt mấy đá, nhưng lại cứ phía sau cũng không hảo phát tác, chỉ có thể vội vàng kéo qua Hạ Vân Kiệt tay thấp giọng cầu nói:“Hạ lão đệ, ta kính nhờ ngươi đợi lát nữa hơi chút thông minh điểm được không được? Hiện tại đến vị này chính là Lí Thanh Hồng Lý lão tiền bối, ngươi khả ngàn vạn đừng nữa gọi là gì ‘Đạo hữu’ a, muốn thôi kêu tiền bối muốn thôi kêu Lí gia gia, bằng không sau ông nội của ta phi bức ta với ngươi đoạn giao không ra.”

“Yên tâm, cho dù ta trực tiếp kêu Lí Thanh Hồng tên, ngươi gia gia cũng chỉ hội buộc ngươi theo ta làm sâu sắc cảm tình trao đổi, mà không phải cho ngươi theo ta đoạn giao.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười ha ha vỗ vỗ Cố Gia Hàng bả vai, dõng dạc nói.

Cố Gia Hàng lại nào biết đâu rằng Hạ Vân Kiệt là Lí Thanh Hồng chưởng môn sư thúc, hắn thật muốn mở miệng kêu Lí Thanh Hồng tiền bối hoặc là Lí gia gia, còn không trực tiếp đem Lí Thanh Hồng cấp sợ tới mức bát mặt đất. Hắn gặp Hạ Vân Kiệt phía sau thế nhưng còn ngưu bức hò hét tự cao tự đại, không khỏi gấp đến độ thầm nghĩ khóc, lôi kéo Hạ Vân Kiệt dùng mang theo một tia khóc nức nở thanh âm cầu nói:“Ta kêu ngài Hạ tiền bối biết không? Kính nhờ ngài lão cũng đừng tái lấy ta nói đùa, lòng ta bẩn không tốt a!”

Hạ Vân Kiệt cũng không chấp nhận vỗ vỗ Cố Gia Hàng bả vai ý bảo hắn phóng khoáng tâm, sau đó nâng tay hướng chính hạ xe đến chuẩn bị cùng Lí Thanh Nguyên đám người chào hỏi Lí Thanh Hồng chủ động chào hỏi nói:“Thanh Hồng ngươi tới a!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 199 : Vị này là ta sư thúc

Hạ Vân Kiệt câu này “Thanh Hồng ngươi tới a” Vừa nói ra miệng, đại đường nhất thời tĩnh tựa hồ ngay cả căn châm rơi xuống đất đều có thể nghe thấy.

Cố Gia Hàng, Lâm Xuyên Kì còn có La Chính Hiên ba người sắc mặt bá một chút tất cả đều trở nên trắng bệch trắng bệch, cái trán lại xông ra mồ hôi lạnh, trong lòng tắc nhịn không được kêu rên:“Xong rồi, gần nhất thực con mẹ nó là ở số con rệp a, cùng gay kết thù, cùng giả quỷ dương kết thù, hiện tại càng con mẹ nó ngưu bức, trực tiếp đắc tội Lý lão gia tử, này còn làm cho không cho người sống nha!”

Làm Cố Gia Hàng ba người trong lòng từng trận kêu rên, như đại họa lâm đầu khi, Lí Thanh Nguyên cùng Cố lão gia tử sắc mặt đã muốn hoàn toàn kéo xuống dưới. Cố lão gia tử bởi vì Hạ Vân Kiệt là hắn tôn tử bằng hữu, lại như vậy tuổi trẻ duyên cớ, trong lòng đương nhiên đem hắn coi là tôn tử bối, cho nên nghe vậy trong lòng lại căm tức vạn phần, không khỏi sắc mặt hoàn toàn kéo xuống dưới, lại xoay người run run râu bạc trắng, chỉ vào Hạ Vân Kiệt há mồm đã nghĩ trách cứ hắn không hiểu cấp bậc lễ nghĩa.

Bất quá không đợi Cố lão gia tử há mồm trách cứ Hạ Vân Kiệt, xuống xe khi còn biểu hiện phiêu dật tiêu sái, cao nhân phong phạm mười phần Lí Thanh Hồng lại sớm đã ba bước cũng chỉ hai bước đi, trực tiếp theo Cố lão gia tử cùng Lí Thanh Nguyên bên người gặp thoáng qua, đi tới Hạ Vân Kiệt trước mặt.

Gặp Lí Thanh Hồng này lão tiền bối đột nhiên bước nhanh như bay, lập tức nhảy lên đến trước mặt đến, sợ tới mức Cố Gia Hàng ba người răng nanh đều hạ thượng đánh lên chiến đến, mặt như màu đất.

Xong rồi, hoàn toàn xong rồi, Lý lão gia tử đây là muốn bạo đi dấu hiệu a !

Cố lão gia tử gặp lão hữu bước nhanh như bay, một bộ "Thất thố" bộ dáng cũng bị sợ tới mức bất chấp chỉ trích Hạ Vân Kiệt, vội vàng tiến lên lôi kéo Lí Thanh Hồng nói:"Thanh Hồng huynh, người trẻ tuổi không hiểu cấp bậc lễ nghĩa, ngươi khả không đáng tức giận, hồi đầu ta nhất định hảo hảo……"

Lí Thanh Hồng gặp lão hữu lôi kéo chính mình, thế nhưng nói chính mình chưởng môn sư thúc tuổi trẻ không hiểu cấp bậc lễ nghĩa, hơn nữa nghe hắn ý tứ, hồi đầu còn chuẩn bị muốn giáo huấn chính mình chưởng môn sư thúc một chút, không khỏi sợ tới mức cùng Cố Gia Hàng ba người giống nhau, cái trán mồ hôi lạnh đều xông ra, vội vàng ngắt lời nói:"Cố lão đệ, không thể vô lễ, vị này là ta sư thúc."

"Cái gì!" Lí Thanh Hồng thốt ra lời này xuất khẩu, cả kinh Cố lão gia tử thiếu chút nữa không một cái lảo đảo té ngã trên đất, về phần Cố Gia Hàng ba người lại như bị lôi điện đánh trúng, một đầu óc tương hồ.

Bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới, vừa rồi còn bị chính mình ba người lôi kéo đi "Tầm hoa vấn liễu" bạn hữu, dĩ nhiên là Lý lão gia tử sư thúc. Này nếu ấn bối phận sắp xếp, kia chính mình thẳng mình "Bạn hữu" Kêu ai ?

Tiền bối? Thái thúc gia?

Lí Thanh Hồng cũng là bất chấp Cố lão gia tử đám người khiếp sợ biểu tình, quát bảo ngưng lại Cố lão gia tử sau, lại vội vàng cung kính hơi hơi cúi đầu kêu một tiếng:"Sư thúc, ngài khi nào thì đến ? Đệ tử chính suy nghĩ nếu không phải nên cho ngài đánh cái điện thoại

đâu!”

“Ha ha, ta cũng vậy hôm nay mới vừa vào trụ hồ cảnh khách sạn.” Hạ Vân Kiệt cười trở về một câu, sau đó ánh mắt đầu hướng đi theo Lí Thanh Hồng cùng nhau vào người trẻ tuổi.

“Đệ tử Cù Lãnh bái kiến thái sư thúc tổ.” Gặp Hạ Vân Kiệt ánh mắt đầu hướng chính mình, đi theo Lí Thanh Hồng tiến vào, mặc kệ là tướng mạo cùng biểu tình đều dạng cùng Cù Vệ Quốc giống nhau sấm nhân người trẻ tuổi vội vàng hai đầu gối một khúc, trước mặt nhiều người như vậy mặt thẳng trạc trạc sẽ hướng đá cẩm thạch mặt đất quỳ xuống đi.

Không có biện pháp, tuy rằng đầu năm nay đã muốn không thịnh hành quỳ lạy chi lễ, nhưng Hạ Vân Kiệt bối phận thật sự rất cao, lại là chưởng môn thân phận, Cù Lãnh này tiểu tiểu bối lần đầu nhìn thấy Hạ Vân Kiệt lại nào dám thất lễ.

Cố Gia Hàng ba vị người trẻ tuổi gặp Cù Lãnh vị này cùng chính mình ba người tuổi kém không được vài tuổi, nhưng biểu tình rõ ràng lãnh khốc rất nhiều người trẻ tuổi, vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt liền thôi Kim Sơn, đổ ngọc trụ cấp cho hắn đi quỳ lạy đại lễ, thiếu chút nữa tròng mắt đều phải rớt một đất.

Ngoan ngoãn, này con mẹ nó quả thực khốc tễ nha ta rốt cuộc kết giao cái dạng gì biến thái nhân vật a? Có phải hay không về sau có người như vậy ngưu bức tráo, lão tử là có thể ở huyền môn đại hội đi ngang ? Chẳng lẽ đây là họa chi phúc chỗ ỷ? Hết cùng lại thông sao?

Tuy nói huyền môn vòng cùng người thường vòng bất đồng, quy củ cũng không đồng, nhưng trước mặt nhiều người như vậy mặt Hạ Vân Kiệt còn là thực không thói quen một cái tuổi so với chính mình không sai biệt lắm

người trẻ tuổi hướng chính mình đi quỳ lạy đại lễ, vội vàng thân thủ đỡ hắn, cười nói:“Ngươi nhất định chính là Cù Vệ Quốc con trai đi!”

“Đúng vậy, thái sư thúc tổ!” Cù Lãnh tất cung tất kính trả lời, nhưng hắn biểu tình lại còn là đông cứng cùng cương thi hiểu được nhất biện.

Hạ Vân Kiệt gặp quả là Cù Vệ Quốc con trai, cười vỗ vỗ bờ vai của hắn, sau đó nhìn về phía ánh mắt còn có điểm dại ra Lí Thanh Nguyên cùng Cố lão gia tử, mặt mang xin lỗi nói:“Hai vị đạo hữu ngượng ngùng, bởi vì ta tuổi còn trẻ, cho nên lúc trước mới……”

“Khụ khụ, là chúng ta thất lễ, là chúng ta thất lễ.” Lí Thanh Nguyên cùng Cố lão gia tử gặp Hạ Vân Kiệt mặt mang xin lỗi mở miệng, thế này mới như mộng mới tỉnh, việc không ngừng nói.

Cố lão gia tử lại cảm thấy ngượng ngùng xoa xoa hai tay nói:“Này, Hạ…… Tiền bối, vừa rồi thật sự xin lỗi a, ta không biết ngài là Lý huynh sư thúc, còn tưởng rằng……”

Gặp chính mình luôn luôn thanh cao gia gia ngượng ngùng xoa xoa hai tay hướng Hạ Vân Kiệt xin lỗi, Cố Gia Hàng vừa cảm giác rất quái lạ dị, lại có một loại nói không nên lời tự hào cùng sảng khoái cảm.

Bà nội nó, này thực con mẹ nó ngưu bức !

“Ha ha, Cố đạo hữu khách khí. Là của ta thân phận cùng tuổi có vẻ phức tạp, cho nên mới tạo thành ngươi hiểu lầm. Hiện tại tốt lắm, Thanh Hồng đến đây, cũng không dùng ta tái giải thích.” Hạ Vân Kiệt vội vàng cười ngắt lời nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt cũng không có đem sự tình để ở trong

lòng, Cố lão gia tử thế này mới âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi. Này đổ cũng không phải nói Cố lão gia tử gặp Hạ Vân Kiệt là Lí Thanh Hồng sư thúc, liền nhận định hắn là tu vi cao thâm tiền bối cao nhân, mà là người trong huyền môn nặng nhất tôn sư trọng giáo, Hạ Vân Kiệt nếu là Lí Thanh Hồng sư thúc, Lí Thanh Hồng thân phận lại không giống tầm thường, cho nên không xem tăng mặt xem phật mặt, hắn sư thúc, Cố lão gia tử cũng là vô luận như thế nào cũng không dám chậm trễ !

Cố lão gia tử là thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhưng Lí Viễn Phương cùng Lí Viễn Bách hai huynh đệ trong lòng đã có thể rối rắm sốt ruột.

Này Lí Thanh Hồng không chỉ có riêng là huyền môn trung tiền bối, hắn lại từng đảm nhiệm quá chính phủ mỗ yếu hại ngành người phụ trách, nay nghe nói tiếp nhận chức vụ hắn vị trí là hắn đệ tử, như vậy đại nhân vật thân là huyền môn vãn bối kiêm thương giới nhân sĩ Lí Viễn Phương hai huynh đệ tự nhiên muốn nhiệt tình tiếp đãi. Trên thực tế, bọn họ cũng quả thật làm tốt nhiệt tình tiếp đãi chuẩn bị, không chỉ có hai huynh đệ tự mình ở cửa nghênh đón, ngay cả lão gia tử một phen tuổi cũng cố ý chờ ở đại đường.

Khả vấn đề là, bọn họ hai thanh Lí Thanh Hồng như vậy đại nhân vật sư thúc cấp an bài ở tại một gian song nhân gian, nhưng lại là theo Cố Gia Hàng một cái phòng. Này cũng không phải là bình thường thất lễ a, phải biết rằng giống Hạ Vân Kiệt nhân vật như vậy, phải ấn huyền môn đại hội đoàn chủ tịch thành viên quy cách đến chiêu đãi.

Hiện tại đổ tốt, cấp an bài cái song nhân gian, còn cùng một vị hậu sinh vãn bối cấp an bài ở tại cùng nhau.

Sốt ruột dưới, Lí Viễn Phương hai huynh đệ cũng không dám tái kéo dài đi xuống, hai huynh đệ cho nhau nhìn

nhau liếc mắt một cái, sau đó từ lão đại Lí Viễn Phương mặt mang xin lỗi mặt đất tiền xin lỗi nói:“Này Hạ tiền bối, thật sự thực xin lỗi, hôm nay buổi sáng không biết ngài là Lý sư thúc sư thúc, cho nên ở nhà ở an bài rất là thất lễ. Ta cái này cho ngài một lần nữa an bài phòng, không biết ngài có cái gì……”

“Ha ha, không có việc gì, không có việc gì, ta cùng Cố Gia Hàng bọn họ có vẻ chơi thân, liền ấn phía trước an bài đi.” Hạ Vân Kiệt không đợi Lí Viễn Phương nói xong, đã muốn cười khoát tay ngắt lời nói.

Hạ Vân Kiệt lời này nói được Cố Gia Hàng ba người đều kìm lòng không được lâng lâng đứng lên, nghĩ rằng, bà nội nó, lão tử lúc này ngưu bức lớn, thế nhưng cùng Lí Thanh Hồng sư thúc thành bằng hữu.

“Này…… Lý sư thúc ngài xem?” Lí Viễn Phương không khỏi mặt lộ vẻ khó xử sắc nhìn về phía Lí Thanh Hồng.

Hiển nhiên Lí Viễn Phương đối Hạ Vân Kiệt tôn trọng là thành lập ở Lí Thanh Hồng trụ cột, cho nên ở hắn xem ra chỉ cần Lí Thanh Hồng không ý kiến, hắn tự nhiên không sao cả Hạ Vân Kiệt nghỉ ngơi ở đâu. Dù sao Hạ Vân Kiệt quả thật tuổi trẻ, huống hồ cũng không phải hắn sư thúc.

Lí Thanh Hồng tự nhiên hiểu được Lí Viễn Phương tâm tư, nhưng sẽ không cố ý hướng hắn giải thích nhà mình sư thúc đã muốn là Trúc Cơ kì cao thủ, hắn chân chính hẳn là tôn kính là hắn sư thúc mà không phải hắn Lí Thanh Hồng, gặp Lí Viễn Phương hỏi chính mình, đương nhiên nói:“Sư thúc nếu là ý tứ này, ta này vãn bối nào dám có ý kiến.”

Lí Viễn Phương gặp Lí Thanh Hồng như thế tôn kính vị này tuổi trẻ sư thúc, trong lòng không khỏi có chút giật mình, nhưng là không hơn. Dù sao người trong huyền

môn xưa nay tôn sư trọng giáo, cho dù Hạ Vân Kiệt hiện tại là vị tiểu hài tử, chỉ cần hắn bối phận so với Lí Thanh Hồng cao, ở mặt ngoài Lí Thanh Hồng cũng phải cho hắn cũng đủ tôn trọng.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng đã muốn có chút thói quen Lí Thanh Hồng đối chính mình tôn kính, nhưng trước mặt nhiều người như vậy mặt lại tổng còn là khó tránh khỏi có chút không được tự nhiên, nghe vậy cười nói:“Vậy như vậy đi, Thanh Hồng các ngươi lão hữu khó được gặp nhau, tìm một chỗ hảo hảo tự ôn chuyện.”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt lại hướng Lí Thanh Nguyên đám người bế ôm quyền nói:“Các vị, ta về trước phòng nghỉ ngơi.”

Kỳ thật Lí Thanh Nguyên đám người đối mặt Hạ Vân Kiệt một người trẻ tuổi cũng là cả người kỳ cục, chính là ngại cho Lí Thanh Hồng mặt mũi lại không thể không khách khí đối đãi, nay gặp Hạ Vân Kiệt phải về phòng nghỉ ngơi, tự nhiên là ước gì, vội vàng cũng ôm quyền đáp lễ nói:“Hạ tiền bối đi thong thả.”

Hai lão đầu cùng hai vị trung niên nam tử cùng nhau kêu chính mình tiền bối, nghe được Hạ Vân Kiệt thiếu chút nữa nổi lên một thân nổi da gà. Bất quá Lí Thanh Hồng này sư điệt đặt tại nơi nào, Hạ Vân Kiệt nhưng cũng không tốt khiêm tốn, đành phải vội vàng vỗ vỗ Cố Gia Hàng bả vai, chuồn mất.

Lí Thanh Hồng nay đã muốn có điểm sờ thấu chưởng môn sư thúc tính tình, thấy thế đổ không tái làm cái gì nghi thức xã giao, chính là hơi hơi cúi đầu nói thanh:“Sư thúc đi thong thả.”, là xong sự.

Bước nhanh như bay, không trong chốc lát Hạ Vân Kiệt một hàng bốn người trở về đến phòng.

Lại trở lại phòng, Cố Gia Hàng ba người đột nhiên cảm thấy một trận câu thúc khẩn trương.

Không có biện pháp, ai làm cho Hạ Vân Kiệt có như vậy một vị ngưu bức sư điệt đâu! Thật muốn ấn Lí Thanh Hồng bối phận đến kêu, bọn họ cũng phải cùng Cù Lãnh giống nhau quản Hạ Vân Kiệt kêu thái thúc gia.

Cái này gọi là bọn họ như thế nào kêu ra khẩu a đương nhiên "Hạ lão đệ" Cái gì, bọn họ càng kêu không ra.

Nói đùa, nếu làm cho Lí Thanh Hồng biết chính mình thế nhưng quản hắn sư thúc kêu "Lão đệ", còn không sinh sôi sống lột bọn họ. Đương nhiên phỏng chừng cái thứ nhất động thủ còn khả năng không tới phiên Lí Thanh Hồng, mà là nhà bọn họ trung trưởng bối hội động thủ trước.

Bởi vì Cố Gia Hàng gia gia vừa rồi nhưng là quản Hạ Vân Kiệt kêu Hạ tiền bối, nay hắn tôn tử lại quản người ta kêu "Lão đệ", Cố lão gia tử có thể không động thủ sao?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 200 : Phá giải phương pháp

“Làm sao? Vừa rồi ở trên xe ủ rũ, thở dài thở ngắn ? Hiện tại đâu, tắc người người giữ yên lặng, thành câm điếc sao?” Hạ Vân Kiệt gặp ba người vào phòng sau, một đám đứng ở nơi đó đúng là nửa ngày cũng không chi một tiếng, nhịn không được trừng mắt nói.

“Không phải thành câm điếc, mà là ngươi trước sau thân phận biến hóa quá lớn, chúng ta cũng không biết nên như thế nào xưng hô ngươi.” Cố Gia Hàng tính tình tương đối mà nói có vẻ tiêu sái không kềm chế được, gặp Hạ Vân Kiệt mở miệng đặt câu hỏi, rốt cục nhịn không được nói.

“Nên như thế nào xưng hô? Chẳng lẽ ngươi thật đúng là chuẩn bị ấn Lí Thanh Hồng bối phận đến bảo ta sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười nhìn bọn họ nói.

“Thái thúc gia? Không, không, này rất kỳ cục, nói sau chúng ta cũng không phải các ngươi Vu Hàm môn đệ tử.” Cố Gia Hàng ba người nghe vậy cùng kêu lên lắc đầu nói.

“Kia không phải được. Ngươi gia gia cùng Lí Thanh Hồng giao tình về bọn họ giao tình, chúng ta về chúng ta, mỗi người giao một vật.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy đương nhiên nói.

“Khó mà làm được, thế hệ trước tư tưởng đều có vẻ thủ cựu cố chấp. Huống hồ lần này là huyền môn đại hội, tham gia đại hội đều là người trong huyền môn, cho nên ở đại hội trong lúc hết thảy khẳng định là ấn huyền môn trung quy củ đến. Lí Thanh Hồng tiền bối thân phận bối phận đặt tại nơi nào, chúng ta lại nào dám lung tung đến a! Ít nhất ở huyền môn đại hội thượng, hay là muốn quy

củ một ít. Cách huyền môn đại hội, mọi người trở về thế tục, kia lại là mặt khác một hồi sự.” Cố Gia Hàng không cần nghĩ ngợi phủ định nói.

“Này thật đúng là làm cho người ta đau đầu ” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi một trận đau đầu nói.

“Ngươi đau đầu cái gì nha, nên đau đầu là chúng ta. Ngươi nói, đồng dạng là người trẻ tuổi, ngươi tuổi lại nói tiếp so với chúng ta còn muốn nhỏ, nay đổ tốt, ngươi đổ thành tiền bối cao nhân.” Cố Gia Hàng ba người gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt buồn khổ bộ dáng, cũng là nhịn không được càng buồn khổ nói.

Hạ Vân Kiệt nhìn Cố Gia Hàng ba người vẻ mặt buồn khổ bộ dáng, nhưng cũng chỉ có thể cười khổ, hết đường xoay xở, một hồi lâu nhi mới nói:“Thực không được, tư dưới chúng ta nên như thế nào kêu liền như thế nào kêu, ở ngươi gia gia bọn họ trước mặt liền ủy khuất các ngươi tiếng kêu Hạ tiền bối đi. Chờ huyền môn đại hội sau, cũng liền không sao cả.”

“Hiện tại xem ra cũng chỉ có như vậy, bất quá tư dưới chúng ta còn là gọi ngươi Kiệt ca đi. Về sau ngươi chính là chúng ta lão đại, ngươi con mẹ nó thật sự rất ngưu bức, ngươi như thế nào tựu thành Lí Thanh Hồng tiền bối sư thúc đâu? Sẽ không là ngươi mới trước đây không cẩn thận tiến vào trong sơn động, sau đó trong sơn động có cái lão nhân, này lão nhân kỳ thật chính là các ngươi……” Cố Gia Hàng ba người gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, ngay từ đầu còn là có chút buồn bực, không lý do quản một người trẻ tuổi kêu tiền bối, bất quá nói xong nói xong, nhớ tới Hạ Vân Kiệt kia ngưu bức thân phận, bọn họ lại nhịn không được hưng phấn lên.

“Các ngươi nghĩ đến đây là võ tiểu thuyết sao? Còn rơi vào trong sơn động” Hạ Vân Kiệt gặp Cố Gia Hàng càng nói càng thái quá, không khỏi tức giận ngắt lời nói.

“Hắc hắc dù sao chúng ta là bội phục ngươi chết bầm” Cố Gia Hàng bị Hạ Vân Kiệt trách móc một câu, một chút cũng không não, ngược lại vẻ mặt bội phục nói.

“Đúng vậy, sớm biết rằng ngươi thân phận như vậy ngưu bức, chúng ta lại làm sao cần sợ kia nhân yêu cùng giả quỷ dương a ngươi căn bản là không cần theo chân bọn họ so với pháp thuật, quang thân phận có thể trực tiếp áp tử bọn họ.” La Chính Hiên đồng dạng vẻ mặt hưng phấn bội phục nói.

“Chính là, chờ ngày mai huyền môn đại hội, Kiệt ca phía trước đi tới, mặt sau đi theo Lí Thanh Hồng lão tiền bối, hù chết bọn họ!” Cố Gia Hàng vẻ mặt chờ mong nói.

“Ha ha.” Lâm Xuyên Kì cùng La Chính Hiên nghe xong đều sướng hoài cười to, sau đó đồng dạng vẻ mặt chờ mong nói:“Đêm dài từ từ, hảo chờ mong ngày mai a!”

“Tất cả đều chạy trở về phòng ngủ đi.” Hạ Vân Kiệt gặp ba người càng nói càng kỳ cục, nhịn không được tức giận nói.

“Ai, vô tâm giấc ngủ a! Hàng bán tiên ngươi kia tiểu đệ không phải nói tân chiêu vài vị người mới sao? Dù sao ngủ không được, nếu không ước đi ra mọi người uống chút rượu tâm sự nhân sinh lý tưởng?” Lúc này chính hưng phấn vào đầu, Lâm Xuyên Kì ba người lại làm sao khẳng trên giường ngủ, không chỉ có không đứng dậy trở về phòng, ngược lại vẻ mặt cười dâm đãng nói.

“Muốn đi các ngươi đi, nhưng đừng kéo đến ta!” Hạ Vân Kiệt gặp ba người vẻ mặt cười dâm đãng đem ánh mắt đầu hướng chính mình, không khỏi một trận đau đầu, nhưng thật ra đột nhiên có điểm hối hận cùng này bang huyền môn trung công tử ca pha trộn cùng một chỗ.

“Cái gì không đi? Kiệt ca ngươi không phải tưởng một mình cùng Dương Tiếu Mai hẹn hò thâu hoan đi?” Lâm Xuyên Kì ba người nghe vậy tất cả đều dùng một bộ ái muội ánh mắt nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem.

“Thật sự là phục rồi các ngươi, tính, ta đi tìm Lí Viễn Phương làm cho hắn một lần nữa cho ta an bài một cái phòng.” Hạ Vân Kiệt thật sự có chút chịu không nổi ba người hồ ngôn loạn ngữ, ra vẻ tức giận đứng dậy nói.

Đừng nhìn Lâm Xuyên Kì ba người phía trước còn cùng Hạ Vân Kiệt hồ ngôn loạn ngữ, một chút cũng không kiêng kị, nhưng thấy Hạ Vân Kiệt thật sự tức giận đứng dậy, bọn họ lại còn đều là lập tức hoảng thần.

Nói đùa, trước mắt này người trẻ tuổi nhưng là Lí Thanh Hồng sư thúc a !

“Nói đùa, nói đùa, Kiệt ca ngài lão thiên vạn đừng thật sao. Như vậy, chúng ta không ra đi lêu lổng tổng được rồi đi!” Cố Gia Hàng ba người cuống quít nói.

Gặp chính mình nhất dọa liền đem này ba cái huyền môn trung công tử ca cấp chấn trụ, Hạ Vân Kiệt thế này mới vừa lòng điểm gật đầu, nói:“Các ngươi ra không ra đi lêu lổng đó là các ngươi sự tình, dù sao ta là không nghĩ lại đi kia địa phương. Còn có, Hàng bán tiên ngươi gần nhất đỉnh đầu đào hoa kiếp vân dầy đặc, còn là kiềm chế điểm.”

“Kiệt ca, ngài lão khả ngàn vạn đừng dọa ta!” Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Cố Gia Hàng sắc mặt lập tức đều trắng vài phần.

Tuy rằng đến bây giờ Cố Gia Hàng như trước cho rằng Hạ Vân Kiệt tuổi còn trẻ, cho dù bối phận kì cao, nhưng tu vi lại tổng còn là hữu hạn. Nhưng dù sao người ta có cái “Tái bán tiên” Danh xưng sư điệt, hắn trong lời nói,

Cố Gia Hàng là vạn vạn không dám việc không đáng lo, huống hồ phía trước hắn cũng quả thật đi rồi một hồi đào hoa kiếp. Cũng may hắn bối cảnh ngưu bức, kia thiếu phụ trượng phu vừa thấy Cố Gia Hàng đến đây thật lớn, không dám lộ ra, nếu không nếu đổi thành người thường, hắn đệ tam chân đã sớm sinh sôi bị người cấp cắt. Dù là như thế, kia một lần Cố Gia Hàng cũng là bị khiến cho bụi đầu bụi mặt.

“Ta dọa ngươi cho thôi? Không tin ngươi liền cứ việc phong lưu khoái hoạt đi tốt lắm!” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt không sao cả nói.

“Kiệt ca, không, không, ta kêu ngài Kiệt tiền bối tổng được rồi đi? Ngài trong lời nói ta nào dám việc không đáng lo a, nhưng là ngài cũng biết của ta tính tình, này nếu không có nữ nhân, ta sống còn có cái gì ý tứ a? Ngài nhất định có phá giải phương pháp đúng hay không? Xem ở chúng ta huynh đệ một hồi phân thượng, ngài nhất định phải giúp giúp ta.” Gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt không sao cả bộ dáng, Cố Gia Hàng trong lòng lại càng thêm bối rối, vội vàng vẻ mặt cầu xin.

“Phá giải phương pháp có nha.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt thoải mái mà cười nói, trong mắt lóe ra một tia giảo hoạt sắc.

“Ta chỉ biết ngài lão nếu là Lý lão tiền bối sư thúc, phá cái đào hoa kiếp còn không phải dễ như trở bàn tay, nói mau, nói mau.” Cố Gia Hàng gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt thoải mái bộ dáng, cũng không cấm thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó vẻ mặt nịnh nọt khen tặng nói.

“Tìm nữ nhân kết hôn, đào hoa kiếp tự nhiên liền phá.” Hạ Vân Kiệt nói xong liền cười ha ha lên, mà Lâm Xuyên Kì cùng La Chính Hiên nghe vậy nao nao cũng đi theo vui sướng khi người gặp họa cười ha ha đứng lên, chỉ có Cố Gia Hàng nghe xong sau lập mã như tiết khí bóng

cao su, đầu lập tức liền cúi xuống dưới.

“Kiệt ca, kết hôn, ngài này không phải đem ta hướng hố lửa đẩy sao?” Cố Gia Hàng buồn bực nói.

“Ta đây sẽ không biện pháp.” Hạ Vân Kiệt nhún nhún vai, một bộ lực bất tòng tâm nói.

“Kia ấn của ngươi phỏng chừng, ta này đào hoa kiếp muốn bao lâu thời gian tài năng đi qua?” Cố Gia Hàng gặp Hạ Vân Kiệt một bộ lực bất tòng tâm bộ dáng, đành phải lui mà cầu tiếp theo.

Hạ Vân Kiệt gặp Cố Gia Hàng đáng thương hề hề bộ dáng, nhưng thật ra có chút không đành lòng, liền nhìn chăm chú nhìn nhìn hắn, sau đó kháp chỉ yên lặng tính tính nói:“Không lâu, đại khái nửa năm sau sẽ không vấn đề.”

“Nửa năm không phải đâu?” Cố Gia Hàng nghe vậy không khỏi kêu rên một tiếng, hoàn toàn héo.

“Huynh đệ nén bi thương thuận biến a!” Lâm Xuyên Kì cùng La Chính Hiên thấy thế đều giả bộ một bộ đồng tình bộ dáng, vỗ bờ vai của hắn nói, nhưng trong giọng nói lại lộ ra như thế nào cũng vô pháp che dấu vui sướng khi người gặp họa tâm tình.

“Chạy trở về các ngươi phòng ngủ đi” Lúc này không cần Hạ Vân Kiệt hạ khu trục làm, Cố Gia Hàng chính mình đứng dậy oanh hai người đi, về phần đi ra ngoài lêu lổng cái gì, Cố Gia Hàng lúc này đương nhiên đã muốn không có tâm tình.

Thân là người trong huyền môn, chính mình thân mình lại là hiểu chút bặc thệ đoán trước thuật, Cố Gia Hàng so với tầm thường tu sĩ càng tin tưởng này đó mơ hồ việc, ở không tìm được phá giải phương pháp phía

trước, hắn là vạn vạn không dám lấy thân thí hiểm.

Lâm Xuyên Kì cùng La Chính Hiên gặp Cố Gia Hàng thẹn quá thành giận, xông lên muốn đánh bọn họ tư thế, vội vàng cười ha hả chạy.

“Thanh Hồng huynh, trước kia như thế nào chưa bao giờ nghe ngươi nói khởi còn có như vậy một vị tuổi trẻ sư thúc?” Mặt khác nhất phong cách cổ xưa mà không mất xa hoa phòng, Cố lão gia tử vẻ mặt nghi hoặc tò mò hỏi Lí Thanh Hồng.

Cố lão gia tử tên đầy đủ kêu Cố Trọng Mạnh.

Lí Thanh Nguyên đã ở trong phòng, nghe vậy đồng dạng vẻ mặt nghi hoặc tò mò.

Nay huyền môn xuống dốc, thiên địa linh khí cằn cỗi, linh thảo tiên dược khan hiếm, đạo pháp lại thất truyền nghiêm trọng. Nay người trong huyền môn trừ bỏ hội điểm thần bí thuật pháp, thân thể so với thường nhân hơi chút cường tráng trường thọ một ít, kỳ thật này khác rất nhiều phương diện cùng thường nhân đã muốn không nhiều lắm khác nhau. Cho nên hiện tại huyền môn trung chân chính dài mệnh trăm tuổi tiền bối cao nhân kỳ thật cũng phi thường thiếu, giống Lí Thanh Hồng như vậy tám mươi lăm cao tuổi ở huyền môn trung đã muốn xem như tiền bối, rất ít còn có trưởng bối khoẻ mạnh, càng đừng nói còn có một vị giống Hạ Vân Kiệt như vậy tuổi trẻ sư thúc.

“Việc này nói đến khúc chiết phức tạp, ta cũng vậy vừa đoạn thời gian trước gặp được, mới biết được bổn môn chưởng môn sư tổ năm trước thượng còn khoẻ mạnh, Hạ sư thúc đó là hắn quan môn đệ tử, cũng là ta Vu Hàm môn đương đại chưởng môn.” Lí Thanh Hồng trả lời.

“Hạ tiền bối là ngươi chưởng môn sư thúc?” Vốn Cố Trọng Mạnh cùng Lí Thanh Nguyên đối Hạ Vân Kiệt tuổi còn trẻ tựu thành Lí Thanh Hồng sư thúc đã muốn cảm thấy thực giật mình, nay nghe Lí Thanh Hồng như vậy vừa nói, mới biết được Hạ Vân Kiệt thế nhưng còn là Vu Hàm môn chưởng môn, giật mình kìm lòng không được kinh hô ra tiếng.

Huyền môn trung hướng đến chú trọng sư môn truyền thừa, chưởng môn đó là một cái môn phái tượng trưng, đại biểu cho toàn bộ môn phái vô thượng quyền uy, thân phận tự nhiên là tôn quý vô cùng. Hạ Vân Kiệt nếu là Vu Hàm môn chưởng môn, hắn này sư thúc phân lượng tự nhiên muốn nặng rất nhiều.

Lời nói trắng ra một chút, trừ phi Lí Thanh Hồng phản ra sư môn, nếu không cho dù Hạ Vân Kiệt tái tuổi trẻ, chưởng môn có lệnh cho dù lấy thân phận của hắn cũng không thể không tôn.

“Đúng là.” Lí Thanh Hồng nghiêm nghị nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 201 : Cuồng vọng

“Thanh Hồng lão đệ, đây là ngươi không đúng. Ngươi đã rõ ràng biết của ngươi chưởng môn sư thúc muốn tới, ngươi trước tiên theo ta nói một tiếng mới là, này không phải làm hại ta thất lễ sao?” Lí Thanh Nguyên thầm oán nói.

“Chưởng môn sư thúc trời sanh tính không kềm chế được, không vui nghênh đón đưa hướng, hắn có lệnh, ta này làm đệ tử không thể không tôn a!” Lí Thanh Hồng cười khổ nói.

“Kia cũng là là.” Lí Thanh Nguyên cùng Cố Trọng Mạnh nghe vậy đều vẻ mặt đương nhiên điểm gật đầu nói.

Giống bọn họ này tuổi, chính như Cố Gia Hàng nói tư tưởng lão cũ cố chấp, cũng là dễ dàng lý giải Lí Thanh Hồng nỗi khổ.

“Bất quá, ngươi là hắn môn hạ đệ tử, ta cũng không phải. Ngày mai đại hội lại từ ta đến an bài, nếu không sẽ bị người ta nói ta Lý gia không hiểu cấp bậc lễ nghĩa.” Lí Thanh Nguyên tỏ vẻ lý giải sau lại lập tức ngữ khí vừa chuyển nói.

“Đó là tự nhiên.” Lí Thanh Hồng gật gật đầu nói.

Ngày hôm sau là huyền môn đại hội ngày đầu tiên, cũng là chính thức báo danh một ngày.

Cố Gia Hàng tuy rằng là cái hoa hoa công tử, nhưng luyện công còn là cử chăm chỉ, ngày hôm sau giờ mẹo, trời còn chưa sáng liền cùng Hạ Vân Kiệt giống nhau rời giường luyện công. Luyện xong công hai người rửa mặt một phen, sau đó đi ra cửa.

Vừa mới mở ra cửa, Hạ Vân Kiệt liền nhìn đến Lí Thanh Hồng cùng Cù Lãnh đã muốn ở quá lộ trình đứng, nhìn thấy cửa phòng mở ra vội vàng tiến lên đây ân cần thăm hỏi nói:“Sư thúc sớm.”

“Thái sư tổ sớm.”

Lí Thanh Hồng cùng Cù Lãnh sáng sớm sẽ thỉnh an chào hỏi thái độ không đem Hạ Vân Kiệt làm sợ, nhưng thật ra đem Cố Gia Hàng cấp sợ tới mức thiếu chút nữa hồn đều phải bay lên chín tầng trời.

Hắn là biết Hạ Vân Kiệt cử ngưu bức, tuổi còn trẻ tựu thành Lí Thanh Hồng sư thúc, nhưng hắn vạn vạn không nghĩ tới, Lí Thanh Hồng một phen tuổi thế nhưng đối hắn này mao đầu sư thúc thế nhưng hội tôn kính đến bực này trình độ, sáng sớm liền cố ý chạy đến cửa đến chờ.

Cố Gia Hàng lại nào biết đâu rằng, Hạ Vân Kiệt trừ bỏ là Lí Thanh Hồng sư thúc còn là Vu Hàm môn chưởng môn, không chỉ có như thế, Hạ Vân Kiệt tu vi lại chỉ kém một bước liền bước vào tương đương với Tu Chân Giới trong truyền thuyết kim đan đại đạo, Lí Thanh Hồng từng bởi vì hắn giúp, vừa mới đột phá bình cảnh, nay đã muốn đặt chân địa vu nhất đỉnh trung kỳ. Không chỉ có như thế, Hạ Vân Kiệt còn truyền hắn Vu môn thâm ảo đạo pháp, nay Lí Thanh Hồng không chỉ có đột phá nhiều năm trì trệ không tiến bình cảnh, hơn nữa tu vi bởi vì Hạ Vân Kiệt thụ đạo, gần nhất lại đột nhiên tăng mạnh, tiến triển cực nhanh.

Cho nên nhâm Lí Thanh Hồng tuổi tác rất cao, thân phận nhiều hiển hách, tại đây vị như thần tiên chưởng môn sư thúc trước mặt, hắn cũng là tuân thủ nghiêm ngặt vãn bối đệ tử thân phận, một chút cũng không dám chậm trễ.

Hạ Vân Kiệt gặp Cố Gia Hàng bị Lí Thanh Hồng tổ tôn hai biểu hiện ra ngoài cung kính thái độ cấp sợ tới mức tựa hồ hồn đều phải thiếu chút nữa bay, trong lòng không khỏi âm thầm hối hận ngày hôm qua đã quên cùng Lí Thanh Hồng công đạo một câu, nay nhưng cũng chỉ có thể mất bò mới lo làm chuồng hướng Lí Thanh Hồng cùng Cù Lãnh cười đánh thanh tiếp đón, sau đó nói:“Thanh Hồng, về sau còn là tùy ý một chút, sẽ không tất khiến cho khách khí như vậy long trọng.”

“Tốt sư thúc, ta đây cùng Cù Lãnh sẽ không quấy rầy ngài, ngài có việc gọi điện thoại bảo ta.” Lí Thanh Hồng biết Hạ Vân Kiệt tính tình, chính là hắn tối hôm qua không trước tiên nói, làm vãn bối Lí Thanh Hồng cũng không hảo đem chưởng môn sư thúc ném ở một bên bất quá hỏi, cho nên thế này mới sáng sớm cứ tới đây hầu, nay thấy hắn nói như vậy, tự nhiên thức thời cáo từ rời đi.

Lí Thanh Hồng cùng Cù Lãnh đi rồi nửa ngày, Cố Gia Hàng nửa ngày cũng chưa có thể phục hồi tinh thần lại, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng lộ ra ti sợ hãi.

Bối phận cao là một chuyện, nhưng phát ra từ nội tâm tôn trọng lại là mặt khác một hồi sự. Theo vừa rồi kia một màn Cố Gia Hàng không khó nhìn ra, Lí Thanh Hồng vị này đã là tám mươi lăm tuổi cao tuổi lão nhân, là chân chính đem Hạ Vân Kiệt này người trẻ tuổi làm sư thúc đến tôn trọng, mà không phải gần bởi vì hai người bối phận sai biệt, bất đắc dĩ gọi hắn một tiếng sư thúc.

“Kiệt ca, tối hôm qua kia Lí Thế Phẩm đột nhiên phát lạnh rời đi, chẳng lẽ là ngươi đã hạ thủ?” Thật vất vả phục hồi tinh thần lại sau, Cố Gia Hàng đột nhiên nhớ tới tối hôm qua Lí Thế Phẩm cả người phát run rời đi cảnh tượng, vốn hắn nghĩ đến nhất định là Lí Thế Phẩm thi pháp khi ra sai lầm, nay hắn cũng rốt cuộc chẳng

phải cho rằng.

“Ngươi nói đâu?” Hạ Vân Kiệt cười hỏi lại một câu.

“Thật là ngươi đã hạ thủ điều này sao có thể?” Cố Gia Hàng nghe vậy không khỏi cả người chấn động, bật thốt lên kinh hô

“Cái gì khả năng không có khả năng ? Đại sáng sớm các ngươi đang nói cái gì đâu?” Đúng lúc này, La Chính Hiên cùng Lâm Xuyên Kì đẩy cửa đi ra, vẻ mặt tò mò hỏi.

“Này, ngày hôm qua kia giả quỷ dương kỳ thật là Kiệt ca đánh chạy.” Cố Gia Hàng như trước vẻ mặt kinh hồn chưa định nói.

Thật sự là kia Lí Thế Phẩm thực lực không chỉ có ở tuổi trẻ một thế hệ trung số một, cho dù theo chân bọn họ phụ bối so sánh với cũng chút không kịp nhiều làm cho, muốn tưởng thần không biết quỷ không hay đánh bại hắn, có thể nói trừ bỏ huyền môn trung kia vài vị lấy đấu pháp sở trường lão tiền bối, tỷ như Lâm Xuyên Kì đã qua thế gia gia, căn bản không có người có thể làm đến. Cũng đang bởi vì này dạng, tối hôm qua ba người đều nhận định là Lí Thế Phẩm thi pháp ra sai lầm.

“Cái gì.” Lâm Xuyên Kì cùng La Chính Hiên nghe vậy cũng tất cả đều cả người chấn động, vẻ mặt không dám tin nhìn về phía Hạ Vân Kiệt, trong mắt kìm lòng không được toát ra một tia sợ hãi cùng sùng bái.

Hoàn hảo Lâm Xuyên Kì ba người cũng không biết, Hạ Vân Kiệt không chỉ có trước mặt bọn họ mặt thần không biết quỷ không hay đánh bại Lí Thế Phẩm, hơn nữa Lí Thế Phẩm nay trong cơ thể chân khí hỗn loạn, nếu không có hắn tự mình ra tay, chỉ có thể tán công làm một người bình thường, nếu không, Lâm Xuyên Kì ba người

khẳng định đem Hạ Vân Kiệt kính vì thần nhân.

Bởi vì lợi hại đến bực này trình độ, đã muốn hoàn toàn vượt quá bọn họ sức tưởng tượng

“Được rồi, đại sáng sớm đừng như vậy đại kinh tiểu quái. Lí Thế Phẩm loại này hơi chút có điểm bản sự, liền cuồng vọng tự đại, vô pháp vô thiên, lại có cái gì hảo đàm luận.” Hạ Vân Kiệt gặp ba người một bộ khiếp sợ bộ dáng, khoát tay nói.

Nếu phía trước Hạ Vân Kiệt bày ra như vậy một bộ lão khí hoành thu bộ dáng, ba người không thiếu được muốn trào phúng hắn vài câu, nhưng lúc này lại chỉ cảm thấy đến một tia hàn khí.

Lí Thế Phẩm a, huyền môn tuổi trẻ một thế hệ trung nhân tài kiệt xuất, nay ở Hạ Vân Kiệt trong mắt nhưng cũng bất quá chính là hơi chút có điểm bản sự, không đáng giá nhắc tới nhân vật !

“Đó là, đó là, Lí Thế Phẩm sao có thể cùng Kiệt ca ngài so với a!” Ngầm mạo hiểm hàn khí đồng thời, Cố Gia Hàng ba người cũng là không quên chụp Hạ Vân Kiệt mã thí.

“Cuồng vọng hậu sinh! Ta tôn tử cho dù không những hảo, khước cũng luân không đến các ngươi đến khoa tay múa chân.” Bất quá ba người mã thí nói vừa mới vừa âm, phía sau quá lộ trình đột nhiên vang lên một đạo hàm chứa tức giận uy nghiêm tiếng động

Cố Gia Hàng ba người vội vàng nhìn lại, chỉ thấy cách đó không xa một gian phòng môn chính đại mở ra, một vị có vẻ có vài phần mập mạp lão nhân sắc mặt nghiêm chỉnh nén giận nhìn bọn họ, lão nhân bên người còn đứng ở một vị thần sắc tái nhợt, môi phát thanh người trẻ tuổi.

Người trẻ tuổi kia đang dùng hận độc ánh mắt nhìn bọn hắn chằm chằm, không phải người khác đúng là tối hôm qua bị Hạ Vân Kiệt hạ ám thủ Lí Thế Phẩm.

Cố Gia Hàng ba người vừa thấy đến Lí Thế Phẩm bên người lão nhân, cả người đều nhịn không được run run một chút, trong mắt toát ra hoảng sợ sắc, miệng ấp úng không biết nên như thế nào ứng đối.

Bởi vì bọn họ nhận ra Lí Thế Phẩm bên người lão nhân, không phải người khác đúng là Lí Thế Phẩm gia gia Lí Vệ Chấn, một vị tu vi tinh thâm, pháp thuật cao cường hải ngoại huyền môn tiền bối.

Cố Gia Hàng ba người sợ Lí Vệ Chấn, Hạ Vân Kiệt lại làm sao sợ hắn, gặp lão nhân há mồm liền huấn xích bọn họ, hiển nhiên là một vị bao che khuyết điểm hạng người, trong đầu không khỏi có vài phần không vui, nghĩ rằng, trách không được này Lí Thế Phẩm vô pháp vô thiên, nhất ngữ không hợp ý tứ của hắn liền trực tiếp hạ ngoan thủ, nguyên lai cũng là có một vị bao che khuyết điểm gia gia.

Bởi vì lòng có không vui, Hạ Vân Kiệt tự nhiên vốn không có cái gì hoà nhã sắc cấp Lí Vệ Chấn xem, khóe miệng gợi lên một chút cười lạnh nói:“Ta cuồng vọng không cuồng vọng còn không tới phiên ngươi tới phẩm luận, bất quá của ngươi tôn tử ngươi nếu không những hảo hảo quản giáo, về sau chỉ sợ cũng hối tiếc không kịp.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt hướng chính liều mạng hướng hắn nháy mắt Cố Gia Hàng ba người bàn tay to vung lên nói:“Chúng ta đi.”

“Ngươi cấp lão phu đứng lại chẳng lẽ trưởng bối của ngươi không dạy qua ngươi muốn tôn trọng trưởng bối

sao?” Lí Vệ Chấn gặp Hạ Vân Kiệt một cái nho nhỏ người trẻ tuổi, cũng dám như vậy nói với hắn nói, không khỏi tức giận đến vẻ mặt thịt béo đều đẩu cái không ngừng, chỉ vào Hạ Vân Kiệt huấn trách mắng.

“Ha ha.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy khinh thường cười, hỏi ngược lại:“Vậy ngươi lại có không có đã dạy ngươi tôn tử làm người như thế nào đâu? Ngươi lại có không hỏi quá ngươi tôn tử tối hôm qua làm cái gì?”

“Trưởng bối của ngươi là ai? Hắn ở nơi nào? Quả thực vô pháp vô thiên ” Lí Vệ Chấn này còn là bình sinh lần đầu tiên bị một vị người trẻ tuổi như vậy chỉ vào nói chuyện, không khỏi càng phát ra buồn bực nói, cũng là căn bản không đi tự hỏi Hạ Vân Kiệt nói lời nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Lí Vệ Chấn nói chính mình vô pháp vô thiên, trong mắt không khỏi lóe ra một tia hàn quang, nhưng cuối cùng lại còn là nhịn xuống không cãi lại, mà là bỏ ra cánh tay, đi nhanh hướng dưới lầu đi đến.

Gặp Hạ Vân Kiệt người trẻ tuổi này thế nhưng bày ra một bộ khinh thường cùng chính mình so đo tư thế, đi nhanh rời đi, Lí Vệ Chấn giận dữ ngược lại đột nhiên trở nên bình tĩnh trở lại, một đôi lão mắt lạnh lùng nhìn Hạ Vân Kiệt rời đi bóng dáng.

“Gia gia, hắn chính là tối hôm qua làm hại ta tẩu hỏa nhập ma tên.” Gặp gia gia đột nhiên không có thanh âm, Lí Thế Phẩm lòng có không cam lòng oán hận nói.

“Ta đã biết.” Lí Vệ Chấn thần sắc lãnh đạm điểm gật đầu, một đôi mập mạp hai tay lại đang âm thầm kết một cái rất kỳ quái pháp quyết, sau đó cách không hướng Hạ Vân Kiệt phía sau lưng nhẹ nhàng một tá.

Một đường hàn khí như trong bóng đêm độc xà bình thường lặng yên hướng Hạ Vân Kiệt phía sau lưng bắn

tới, sau đó nhập vào trong cơ thể.

Lí Vệ Chấn thấy thế trong mắt lóe ra một tia âm lãnh, thân là huyền môn tiền bối, hắn tự cao thân phận tôn quý, tự nhiên sẽ không ở trước mắt bao người hướng Hạ Vân Kiệt thi pháp, nhưng bị một vị hậu sinh như vậy vô lễ đối đãi, hơn nữa hắn tôn tử lại là nhân hắn tẩu hỏa nhập ma, Lí Vệ Chấn lại khởi chịu liền đơn giản như vậy phóng Hạ Vân Kiệt rời đi?

Kia một tia hàn khí chính là hắn tu luyện nhiều năm huyền minh chân khí, ở hắn cố ý khống chế hạ, tự sẽ không lập tức phát tác, cũng sẽ không bị người phát hiện, nhưng một tuần sau cũng tuyệt đối có thể làm cho Hạ Vân Kiệt bệnh nặng một hồi, làm cho hắn ăn một chút đau khổ.

Làm Lí Vệ Chấn trong mắt lóe ra một tia âm lãnh sắc khi, Hạ Vân Kiệt trong mắt cũng lóe ra một tia hàn ý.

Lí Vệ Chấn bất quá cũng liền luyện khí hậu kỳ tu vi, hắn điểm ấy động tác nhỏ lại như thế nào trốn tránh đến Hạ Vân Kiệt cảm giác? Cũng may Lí Vệ Chấn xuống tay rất đúng mực, chính là muốn cho Hạ Vân Kiệt sinh một hồi bệnh, hơn nữa Hạ Vân Kiệt chung quy lo lắng đến hắn tuổi già nua, cũng không tưởng giảo huyền môn đại hội, thế này mới không có đương trường tức giận, cũng không có âm thầm phản kích, nếu không lúc này Lí Vệ Chấn chỉ sợ đã muốn muốn rơi vào cùng hắn tôn tử giống nhau kết cục.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 202 : Huyền môn kỳ nhân

“Kiệt ca, ngài vừa rồi có phải hay không xúc động một ít? Kia Lí Vệ Chấn cũng không phải là cái gì người dễ trêu chọc a” Rời xa Lí Vệ Chấn gia tôn hai sau, Cố Gia Hàng ba người vẻ mặt lo lắng thật cẩn thận nói.

“Không có gì cùng lắm thì, là hắn chính mình không quản tốt chính mình tôn tử, lại như thế nào oán được chúng ta?” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt không sao cả nói.

“Ngài là Lý lão tiền bối sư thúc, Lí Vệ Chấn đương nhiên không dám đem ngài thế nào, nhưng chúng ta đã có thể thảm ” Lâm Xuyên Kì ba người khóc tang khuôn mặt nói.

“Các ngươi cũng nói, ta là Lý lão tiền bối sư thúc, vừa rồi Lí Vệ Chấn như vậy huấn xích ta, là hắn thất lễ trước đây, các ngươi trưởng bối là sẽ không trách ngươi.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Đây chính là ngài nói, đến lúc đó ngài nhưng đừng buông tay mặc kệ” Lâm Xuyên Kì ba người nghe vậy còn là lo lắng nói

“Yên tâm a, hắn nếu theo các ngươi không qua được, chính là theo ta không qua được, như vậy tổng được rồi đi” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Có ngài những lời này chúng ta an tâm.” Lâm Xuyên Kì ba người nghe vậy thế này mới chuyển ưu vì hỉ.

Bởi vì hôm nay là báo danh ngày, khách sạn cũng là không có gì an bài. Bốn người ở khách sạn ăn cơm sau, Cố Gia Hàng lại mang theo ba người du lịch Xuân thành.

Hồ cảnh khách sạn, một chỗ lâm hồ mặt cỏ, Lí Thanh Nguyên, Cố Trọng Mạnh, Lí Thanh Hồng sáu bảy vị

huyền môn lão nhân chính phơi nắng ấm dào dạt thái dương, trò chuyện một ít dưỡng sinh tu luyện chi đạo khi, Lí Vệ Chấn mang theo tôn tử đã đi tới.

Vài vị huyền môn lão nhân đều nhận được Lí Vệ Chấn, thấy hắn đi tới, đều ào ào đứng dậy hướng hắn chào hỏi, chính là chào hỏi khi lại khó tránh khỏi kinh ngạc nhìn hắn bên người Lí Thế Phẩm liếc mắt một cái.

Lí Vệ Chấn lo lắng tôn tử, cùng vài vị huyền môn lão nhân nhất nhất đánh so chiêu hô sau, còn có chút khẩn cấp lôi kéo lần này chủ nhà Lí Thanh Nguyên hỏi:“Thanh Nguyên huynh, lần này huyền môn đại hội đều có ai sẽ đến tham gia?”

“Vệ Chấn huynh lời này nhưng làm ta hỏi đổ, mỗi lần đại hội bao gồm quốc tế đồng đạo ít nhất luôn có hai trăm đến hào nhân, ngươi điều này làm cho ta nhất thời nửa khắc nói như thế nào thanh đâu?” Lí Thanh Nguyên nói, ánh mắt lại nếu có chút đăm chiêu nhìn về phía Lí Thế Phẩm.

“Thanh Nguyên huynh hẳn là cũng đã nhìn ra đi, ta vị này tôn tử gần nhất luyện công ra đường rẽ, trong cơ thể chân khí hỗn loạn, nếu trễ tìm được năm vị đạo hữu công lực cùng ta tương đương hỗ trợ hợp lực làm theo hắn chân khí, chỉ sợ có tán công chi hiểm a.” Lí Vệ Chấn lo lắng lo lắng nói.

“Thì ra là thế.” Lí Thanh Nguyên nghe vậy gật gật đầu, sau đó lấy tay chế trụ Lí Thế Phẩm cổ tay, một tia chân khí lập tức dọc theo hắn kinh mạch tham nhập trong cơ thể.

Rất nhanh Lí Thanh Nguyên thần sắc liền trở nên ngưng trọng đứng lên, sau đó buông lỏng tay ra cổ tay nói:“Quả thật hỗn loạn chi cực, nếu trễ chải vuốt sợi khủng chỉ có tán công một đường. Bất quá nay huyền môn xuống

dốc, đại đa số người bất quá đều giống ta giống nhau chỉ biết mấy thủ hống người tiểu pháp thuật, giống Vệ Chấn huynh như vậy công lực tinh thâm cũng là cực nhỏ, lập tức muốn tìm chừng năm vị cũng là khó khăn.”

Gặp Lí Thanh Nguyên cũng nói như vậy, Lí Thế Phẩm sắc mặt không khỏi càng phát ra tái nhợt đứng lên, trong mắt lại lóe ra một tia oán hận sắc, hắn tự nhiên đem này hết thảy tất cả đều trách ở tại Hạ Vân Kiệt trên đầu.

Nếu là bình thường Lí Vệ Chấn gặp Lí Thanh Nguyên như vậy khen hắn, không thiếu được muốn âm thầm đắc ý một phen, nhưng hôm nay nghe xong lại ngược lại cảm giác phá lệ chói tai.

“Hay là thực không có biện pháp tìm chừng năm vị luyện khí hậu kỳ đạo hữu sao?” Lí Vệ Chấn chưa từ bỏ ý định nói.

“Chỉ sợ khó, tính toán đâu ra đấy, tính thượng Thái quốc đến Nãi Trát Luân đại sư cũng liền ba vị. Bất quá Vệ Chấn huynh ngươi cũng không dùng quá mức lo lắng. Chúng ta người trong huyền môn năm năm tụ một lần, không chừng này năm năm trong vòng lại có người đột phá đến luyện khí hậu kỳ cũng không nhất định. Không những đi, chúng ta Trung Hoa đại địa hướng đến tàng long ngọa hổ, chỉ cần nhiều mặt hỏi thăm, tổng cũng có thể làm cho đều năm vị cao nhân.” Lí Thanh Nguyên nói.

Lí Vệ Chấn tự nhiên biết, Trung Hoa đại địa tàng long ngọa hổ, còn là có một chút kỳ nhân thích ẩn cư núi rừng cổ tháp, không vui giao thiệp với thế tục, cũng không hỉ tham gia huyền môn đại hội. Chỉ cần nhiều mặt hỏi thăm cũng quả thật có thể tìm chừng năm vị cao nhân, nhưng vấn đề là hắn tôn tử ở thời gian tha không nổi, nhưng lại đối phương chịu ra tay hỗ trợ mới được. Dù sao giúp người chải vuốt sợi chân khí kinh mạch, là một kiện phi thường hao tâm tổn sức háo lực việc, cũng

không thấy được người khác liền chịu ra tay hỗ trợ. Này cũng là Lí Thanh Nguyên cố ý vạch Nãi Trát Luân đại sư Thái quốc nhân thân phận nguyên nhân chỗ. Ý tứ là nhắc nhở Lí Vệ Chấn, Nãi Trát Luân đại sư là Thái quốc nhân, không nhất thiết liền chịu ra tay hỗ trợ, hắn phải làm hảo tâm lý chuẩn bị.

“Ai, nay xem ra cũng chỉ có thể như thế. Bất quá ta Lí Vệ Chấn tuổi nhỏ là lúc sẽ theo tổ phụ phiêu dương quá hải, rời xa cố thổ, đối Trung Hoa đại địa huyền môn đồng đạo còn không đại quen thuộc, đến lúc đó chỉ sợ còn muốn thỉnh các vị đạo hữu hỗ trợ nhiều mặt hỏi thăm mới được a!” Lí Vệ Chấn biết việc đã đến nước này, hắn cấp cũng vô dụng, đành phải hướng Lí Thanh Nguyên chờ huyền môn lão nhân ôm quyền cầu đạo.

“Đây là tự nhiên, nay huyền môn xuống dốc, đồng đạo người đó là người trong nhà, đến lúc đó đại hội thượng ta sẽ cố ý thỉnh tham dự hội nghị giả hỗ trợ hỏi thăm.” Lí Thanh Nguyên vẻ mặt thành khẩn nói.

“Không phải nói năm nay Đại Cước Tiên Lô Trăn lão tiền bối mới có thể lại đây tham gia đại hội sao? Nếu hắn đến đây, việc này liền dễ dàng giải quyết.” Cố Trọng Mạnh chen vào nói nói.

Tuy nói nay huyền môn xuống dốc, nhưng Trung Hoa đại địa còn là xuất hiện vài vị giàu có thần bí sắc thái kỳ nhân, trong đó một vị đó là Đại Cước Tiên Lô Trăn. Tục truyền hắn đã muốn một trăm hai mươi tuổi cao tuổi, tu vi đã đạt Trúc Cơ kì.

“Quả thực?” Mọi người nghe vậy tất cả đều động dung, hơn nữa Lí Vệ Chấn lại hai mắt mạnh sáng ngời, kinh hỉ nói.

“Lô lão tiền bối là thần tiên nhân vật, hướng đến thần long thấy đầu không thấy đuôi. Năm trước ta du lãm

Hoàng Sơn khi may mắn ngộ hắn lão nhân gia, liền thuận đường cùng hắn nhắc tới năm nay huyền môn đại hội việc, hy vọng hắn lão nhân gia có thể tới tham gia, chỉ điểm một hai. Lúc ấy hắn chính là cười cười, vừa chưa nói đến cũng chưa nói không đến, cho nên Vệ Chấn huynh không cần ôm quá lớn hy vọng.” Lí Thanh Nguyên nói, trong mắt toát ra một tia hồi ức ngưỡng mộ sắc.

“Ai.” Gặp Lí Thanh Nguyên nói như vậy, Lí Vệ Chấn đầy cõi lòng hy vọng lại rơi vào khoảng không, không khỏi thở dài lắc đầu nói:“Hắn lão nhân gia sớm đã không hỏi thế tục nhiều năm, một lòng hướng đạo, ta xem hơn phân nửa sớm đã quên còn có huyền môn đại hội chuyện này.”

Lí Thanh Hồng gặp Lí Vệ Chấn lắc đầu thở dài, trong lòng hơi hơi vừa động, nhớ tới chính mình chưởng môn sư thúc đến, vừa muốn mở miệng trấn an, Lí Thanh Nguyên nhị tử Lí Viễn Bách lại thở hổn hển hư hư, vẻ mặt hưng phấn mà chạy tới.

Gặp con trai một phen tuổi còn như vậy không xong trọng, Lí Thanh Nguyên trên mặt hơi hơi lộ ra một tia không vui sắc, trách nói:“Không thấy được các vị thúc bá đều ở trong này sao? Hoang mang rối loạn, một chút cấp bậc lễ nghĩa đều không có.”

“Ba, Đại Cước Tiên Lô lão tiền bối cùng Nga Mi sơn Vô Danh Kiếm Tiên lão tiền bối đến đây.” Lí Viễn Bách cũng là bất chấp phụ thân trách cứ, thượng khí không tiếp hạ khí nói.

“Cái gì? Lô lão tiền bối cùng Vô Danh Kiếm Tiên lão tiền bối đến đây mau, mau dẫn chúng ta đi nghênh đón.” Lí Thanh Nguyên nghe nói huyền môn trung hai vị truyền kỳ nhân vật lại đây, rốt cuộc bất chấp trách cứ con trai, run run trắng bóng râu, vẻ mặt kinh hỉ hưng phấn mà

nói.

Nói khi, một hàng bảy tám mươi tuổi huyền môn lão nhân sớm đã ào ào hướng khách sạn đại đường đi đến, hơn nữa Lí Vệ Chấn lôi kéo tôn tử lại đi được rất nhanh, tựa hồ sợ đã muộn không thấy được này hai vị truyền kỳ nhân vật.

Đoàn người còn chưa đi vài bước, chợt nghe đến lâm ấm mặt sau truyền đến một đạo lãng thích trung mang theo một tia thương lão tiếng cười, tiếp theo hai vị phát tu đã bạch, nhưng khuôn mặt thoạt nhìn cũng không quá chỉ có năm sáu mười tuổi, mặc phong cách cổ xưa lão nhân theo lâm ấm mặt sau đi ra. Trong đó một vị lão nhân eo đã có chút câu lũ, nhưng dài một đôi như "Tiểu cự nhân diêu minh" Bàn chân to, mặt khác một vị lão nhân tắc eo can thẳng tắp, xa xa nhìn lại giống như một thanh sắc bén kiếm thẳng chỉ thiên khung, mũi nhọn bức người.

"Vãn bối Lí Vệ Chấn bái kiến hai vị lão tiền bối!"

"Vãn bối Cố Trọng Mạnh bái kiến hai vị lão tiền bối!"

Mọi người gặp hai vị lão nhân xuất hiện, ào ào tiến lên tất cung tất kính cúi đầu hành lễ.

"Ha ha, nhiều năm không thấy, các vị tiểu hữu tình hình gần đây được?" Đại Cước Tiên tính cách hiển nhiên có vẻ hiền hoà sáng sủa, trước mặt mọi người nhân nhất nhất đi lễ nạp thái sau, hắn ha ha cười hỏi, mà vị kia Nga Mi sơn Kiếm Tiên lão tiền bối liền có vẻ có vẻ lãnh, tựa như một thanh lợi kiếm bình thường, tản ra lạnh lẽo kiếm khí, làm cho người ta không dễ dàng tiếp cận, mọi người cùng hắn chào hỏi khi, cũng chỉ là hơi hơi gật đầu ý bảo.

"Thác hai vị lão thần tiên phúc, vãn bối nhóm hết thảy

đều hảo.” Mọi người ào ào cung kính trả lời.

Đại Cước Tiên thấy mọi người đều nói hảo, lại “Ha ha” Vỗ về râu bạc trắng một trận lãng thích cười to. Chính cười là lúc, mày lại đột nhiên hơi hơi vừa nhíu, ánh mắt dừng ở Lí Thế Phẩm trên người.

Lí Vệ Chấn đang suy nghĩ như thế nào mở miệng cầu Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên hỗ trợ, gặp Đại Cước Tiên đem ánh mắt đầu hướng tôn tử, vội vàng tiến lên cúi đầu nói:“Lô tiền bối, đây là ta tôn tử Lí Thế Phẩm, hôm qua thi pháp xảy ra vấn đề, nay chân khí hỗn loạn, vãn bối tu vi nông cạn không thể giúp hắn làm theo, còn thỉnh tiền bối có thể hỗ trợ ra tay tương trợ.”

“Thỉnh lão thần tiên cứu cứu vãn bối!” Lí Thế Phẩm tuy rằng trời sanh tính kiêu ngạo ngoan độc, nhưng hôm nay lại thái độ khác thường, gặp gia gia hỗ trợ xuất khẩu muốn nhờ, cũng vội vàng tiến lên hai đầu gối quỳ xuống đất cầu xin nói, một bộ đáng thương bộ dáng.

“Ngươi trước đứng lên, thả thân thủ cấp lão phu, dung lão phu giúp ngươi nhìn kỹ xem.” Đại Cước Tiên trên mặt lộ ra một tia hiền lành mỉm cười, nói.

“Cảm ơn lão thần tiên, cảm ơn lão thần tiên.” Gặp Đại Cước Tiên khẳng hỗ trợ, Lí Thế Phẩm vui mừng lại liên tục khái hai cái vang đầu, sau đó đứng dậy cung kính đem thủ đưa cho Đại Cước Tiên.

Đại Cước Tiên mặt mang thoải mái hiền lành mỉm cười, bắt tay khoát lên Lí Thế Phẩm cổ tay thượng, bất quá rất nhanh trên mặt hắn thoải mái hiền lành mỉm cười dần dần thu liễm lên, thay vào đó cũng là ngưng trọng.

Gặp Đại Cước Tiên mặt lộ vẻ vẻ mặt ngưng trọng, chúng huyền môn lão nhân hơn nữa Lí Vệ Chấn một lòng cũng đi theo nâng lên đứng lên

Đại Cước Tiên đã là một trăm hai mươi tuổi cao tuổi, tục truyền tu vi đã đạt Trúc Cơ chi cảnh, ngay cả hắn đều mặt lộ vẻ vẻ mặt ngưng trọng, hiển nhiên Lí Thế Phẩm tình huống so với Lí Vệ Chấn phán đoán còn muốn nghiêm trọng không ít.

Quả nhiên qua hồi lâu, Đại Cước Tiên buông lỏng tay ra, lắc lắc đầu, sau đó đem ánh mắt đầu hướng tới thủy tới chung cũng chưa mở miệng Vô Danh Kiếm Tiên lão nhân, nói:“Kiếm huynh, ngươi cũng hỗ trợ nhìn xem.”

Vẫn mặt không chút thay đổi Vô Danh Kiếm Tiên nghe vậy rốt cục hơi hơi có chút động dung, sau đó gật gật đầu, mặc không lên tiếng thân thủ chế trụ Lí Thế Phẩm cổ tay.

Vô Danh Kiếm Tiên ngón tay nhất chế trụ Lí Thế Phẩm cổ tay, Lí Thế Phẩm liền cảm thấy tựa hồ có cổ sắc bén đến cực điểm kiếm khí đâm vào hắn kinh mạch trong vòng, đau hắn thẳng nhếch miệng.

Nhưng Vô Danh Kiếm Tiên lại tựa hồ căn bản không ý thức được chính mình chân khí sắc nhọn bá đạo, thủ sẵn Lí Thế Phẩm cổ tay thăm dò sau một lát, trên mặt đồng dạng lộ ra như Đại Cước Tiên phía trước toát ra đến vẻ mặt ngưng trọng, hai tròng mắt lại ánh sao lóe ra, lộ ra một tia nồng đậm chiến ý.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 203 : Hướng sư thúc xin giúp đỡ

“Ngươi đây là bị người gây thương tích, không phải thi pháp vô ý sở trí.” Hồi lâu, Vô Danh Kiếm Tiên thu hồi thủ, nói, thanh âm lạnh như băng, phảng phất đao kiếm đánh nhau.

“Không có khả năng!” Lí Thế Phẩm ít giả suy tư bật thốt lên phản bác nói.

“Ngươi đứa nhỏ này như thế nào có thể như vậy vô lễ!” Lí Vệ Chấn gặp tôn tử bật thốt lên phản bác, vội vàng lớn tiếng uống hắn một câu, sau đó mới hướng Vô Danh Kiếm Tiên cúi đầu hành lễ nói:“Tiền bối, ta tôn tử quả thật là thi pháp vô ý sở trí.”

Lí Vệ Chấn là tuyệt không tin tưởng chính là một người trẻ tuổi có thể lặng yên không một tiếng động đem tôn tử thương đến bực này trình độ, cho nên tuy rằng bất mãn tôn tử vô lễ, nhưng hoàn toàn chung nhận thức hắn phản bác.

“Vậy kỳ quái.” Vô Danh Kiếm Tiên lão nhân gặp Lí Vệ Chấn cũng nói như vậy, trên mặt lóe ra một tia nghi hoặc khó hiểu sắc, lắc đầu nói.

“Còn thỉnh hai vị tiền bối xem trên đời phẩm tu hành không dễ phân thượng, hỗ trợ ra tay cứu giúp.” Lí Vệ Chấn gặp hai vị lão nhân sau đều lắc đầu, trong lòng tuy rằng ẩn ẩn cảm thấy một tia điềm xấu dự cảm, nhưng như trước không tiếp thu làm cho này chính là chân khí hỗn loạn có thể khó được trụ hai vị thần tiên lão tiền bối, cho nên gặp Vô Danh Kiếm Tiên cũng đi theo lắc đầu, còn là dày mặt tiến lên cầu xin.

“Đứa nhỏ này tình huống, ta bất lực.” Vô Danh Kiếm

Tiên nghe vậy lắc đầu nói, thanh âm như trước lạnh như băng

“Ta cũng không tài cán vì lực.” Đại Cước Tiên cũng đi theo lắc lắc đầu, trên mặt toát ra một tia tiếc hận sắc.

Vốn đang đầy cõi lòng hy vọng Lí Thế Phẩm nghe vậy không khỏi lập tức ngốc ở, một hồi lâu nhi mới tốt giống như phát điên về phía Vô Danh Kiếm Tiên cùng Đại Cước Tiên liên tục dập đầu cầu nói:“Lão thần tiên, các ngươi nhất định phải cứu cứu ta, các ngươi nhất định có biện pháp. Nhà chúng ta có rất nhiều tiền, các ngươi muốn bao nhiêu tiền cứ việc mở miệng. Chỉ cầu các ngươi nhất định phải cứu cứu ta!”

“Thế Phẩm, không thể vô lễ, còn không hướng hai vị lão tiền bối xin lỗi!” Lí Vệ Chấn tuy rằng đau lòng tôn tử cầu cứu vô môn, nhưng thấy hắn thế nhưng cùng hai vị lão tiền bối đề tiền sự tình, cũng là chút không dám chậm trễ, vội vàng tiến lên bắt hắn cho kéo đến, phẫn nộ quát.

“Vô phương, vô phương. Bi thống dưới đứa nhỏ có như vậy phản ứng cũng là bình thường. Bất quá tán công việc nghi sớm không nên trễ, nếu không chờ chân khí tán loạn bị thương kinh mạch tái tán công, chỉ sợ về sau khó tránh khỏi thể nhược nhiều bệnh.” Đại Cước Tiên thấy thế khoát tay nói.

“Gia gia, ta không cần tán công, ta không muốn làm phế nhân, ngươi nhất định phải cứu cứu ta!” Lí Thế Phẩm nghe vậy lại ôm hắn gia gia khóc rống lên.

Mọi người thấy Lí Thế Phẩm bi thống bộ dáng, trong mắt đều toát ra một tia đồng tình thương hại sắc. Tuy rằng nay đạo pháp xuống dốc, bọn họ đại bộ phận người cũng đang như Lí Thanh Nguyên phía trước nói, chỉ biết mấy thủ hống người tiểu pháp thuật, đừng nói giống trong truyền thuyết tiên nhân bình thường phi thiên độn

địa, bài sơn đảo hải, liền ngay cả một viên nho nhỏ viên đạn có thể nháy mắt muốn bọn họ tánh mạng. Nhưng tu vi chung quy là tu vi, đó là một loại siêu năng lực tồn tại, thói quen có tu vi trong người, đột nhiên gian muốn mất đi, cái loại cảm giác này quả thật chịu khổ sở. Tựa như người thói quen dùng nghề khuân vác thuê đi, đột nhiên gian mất đi chân giống nhau, tuy rằng có thể dùng này khác công cụ thay thế, nhưng chung quy có chứa nhiều không tiện.

“Ai, hai vị tiền bối, các vị đạo hữu, ta trước thất bồi.” Lí Vệ Chấn gặp tôn tử như vậy bộ dáng, trong lòng tự nhiên càng thêm chịu khổ sở, ôm tôn tử vỗ nhẹ nhẹ chụp hắn phía sau lưng, sau đó đối mọi người nói.

“Vệ Chấn huynh thỉnh chờ, ta có vị sư môn trưởng bối lần này cũng tới tham gia huyền môn đại hội, có lẽ hắn có biện pháp cũng không nhất định.” Gặp Lí Vệ Chấn lôi kéo tôn tử muốn ly khai, Lí Thanh Hồng do dự hạ, gọi lại hắn nói.

“Thanh Hồng huynh, ngươi là nói ngươi vị kia tiểu sư thúc sao?” Lí Thanh Nguyên cùng Cố Trọng Mạnh tự nhiên biết Lí Thanh Hồng theo như lời sư môn trưởng bối là ai, nghe vậy đều vẻ mặt giật mình, không dám tin nhìn Lí Thanh Hồng hỏi.

Ngay cả hai vị huyền môn trung truyền kỳ lão nhân đều đối Lí Thế Phẩm trạng huống thúc thủ vô sách, Lí Thanh Nguyên cùng Cố Trọng Mạnh tự nhiên không tin Hạ Vân Kiệt sẽ có biện pháp. Trên thực tế, bọn họ trong lòng vẫn cho rằng Hạ Vân Kiệt trừ bỏ âm kém dương sai thành Lí Thanh Hồng sư thúc, bối phận kì cao ở ngoài, kỳ thật thật muốn luận tu vi khẳng định so với Lí Thanh Hồng còn muốn thấp.

“Đúng là.” Lí Thanh Hồng nghiêm nghị khởi kính nói.

Lí Thanh Nguyên cùng Cố Trọng Mạnh gặp Lí Thanh Hồng nói quả nhiên là Hạ Vân Kiệt, không khỏi thẳng lắc đầu nói:“Thanh Hồng huynh, không phải ta tin bất quá ngươi vị kia sư thúc, thật sự là ngay cả Lô lão tiền bối cùng Kiếm Tiên tiền bối đều không có biện pháp, ta xem hy vọng xa vời a!”

Lí Vệ Chấn đương nhiên không biết Lí Thanh Hồng trong miệng sư thúc kỳ thật chính là một vị mao đầu tiểu tử, hắn càng không biết hắn tôn tử rơi vào nay kết cục, đầu sỏ gây nên cũng đang là Lí Thanh Hồng sư thúc, hiện tại chỉ cần có một tia hy vọng, hắn đều là vạn vạn sẽ không tha khí, cho nên nghe vậy vội vàng nói:“Việc đã đến nước này, cũng chỉ có thể ngựa chết làm ngựa sống y, còn thỉnh Thanh Hồng huynh nhất định phải thỉnh quý sư thúc hỗ trợ một hai, Vệ Chấn vô cùng cảm kích.”

Nói xong Lí Vệ Chấn còn không vong lạp một chút chính mình tôn tử, nói:“Còn không tạ quá Lý tiền bối”

“Cảm ơn Lý tiền bối!” Lí Thế Phẩm lúc này chính như nịch thủy người, cho dù là một cây đạo thảo hắn cũng sẽ gắt gao bắt lấy, cho nên Lí Thanh Hồng như vậy vừa nói, hắn sớm đã quên khóc hào, vội vàng hướng Lí Thanh Hồng liên tục cúi đầu.

“Mọi người đều là người đồng đạo, không cần khách khí. Huống hồ, chuyện này ta cũng phải trước hết thỉnh kì quá ta sư thúc, ta này làm vãn bối cũng là làm không được trưởng bối chủ.” Lí Thanh Hồng khách khí nói.

“Đó là, đó là. Không biết quý sư thúc nay ở đâu? Chúng ta hiện tại hay không phương tiện tiến đến bái phỏng?” Lí Vệ Chấn vội vàng nói.

“Này ta cũng không biết, ta đánh trước cái điện thoại đi.” Nói xong Lí Thanh Hồng lại hướng Đại Cước Tiên cùng

Vô Danh Kiếm Tiên hai vị lão tiền bối mặt mang xin lỗi hơi hơi cúi đầu nói:“Hai vị tiền bối, vãn bối trước thất bồi một lát.”

“Đi thôi, đi thôi, cứu người quan trọng hơn.” Đại Cước Tiên bàn tay to vung lên nói, mà Vô Danh Kiếm Tiên tắc chính là hơi hơi gật đầu, nhưng hai người trong mắt lại cũng không ước mà cùng lóe ra một tia kinh ngạc sắc.

Phải biết rằng Lí Thanh Hồng năm nay đã muốn là tám mươi lăm tuổi cao tuổi, hắn sư thúc nếu thượng còn khoẻ mạnh, tuổi cho dù so với bọn hắn hai người tiểu, chỉ sợ cũng kém không bao nhiêu, hơn nữa Lí Thanh Hồng nếu rõ ràng biết bọn họ thúc thủ vô sách, thế nhưng còn cố ý nhắc tới hắn sư thúc, hiển nhiên ở hắn trong mắt vị này sư thúc bản lĩnh không nhỏ.

Đáng thương hai vị huyền môn lão tiền bối cũng không biết Lí Thanh Hồng trong miệng sư thúc kỳ thật chính là một vị hai mươi đến tuổi mao đầu tiểu tử, nếu không bọn họ khẳng định muốn cho rằng Lí Thanh Hồng đầu óc có vấn đề, ít nhất Lí Thanh Nguyên cùng Cố Trọng Mạnh gặp Lí Thanh Hồng thế nhưng thật sự cầm di động đến một bên gọi điện thoại, trong lòng đều nhất trí cho rằng Lí Thanh Hồng chung quy là thượng tuổi, đầu óc không có trẻ tuổi thời điểm tốt như vậy sử, có điểm hồ đồ.

Lí Thanh Hồng cấp Hạ Vân Kiệt gọi điện thoại khi, Hạ Vân Kiệt đang cùng Cố Gia Hàng đám người ở Tây Sơn du ngoạn. Gặp là Lí Thanh Hồng đánh tới điện thoại, Hạ Vân Kiệt tự nhiên lập tức tiếp lên.

“Thanh Hồng có chuyện gì sao?” Tiếp khởi điện thoại, Hạ Vân Kiệt trực tiếp hỏi.

“Là như vậy sư thúc, có vị đồng đạo tu luyện vô ý, tình cảnh nguy hiểm, không biết ngài hay không có thể hỗ trợ một chút?” Lí Thanh Hồng lòng có bất an hỏi.

Tuy nói Lí Thanh Hồng là xuất phát từ hảo ý, cũng biết sư thúc nhất định sẽ không thấy chết mà không cứu được, nhưng chung quy có tiên trảm hậu tấu chi ngại.

Nghe nói là cùng nói người trong có người luyện công xảy ra vấn đề, Hạ Vân Kiệt thân là huyền môn trung một phần tử tự nhiên không tốt thúc thủ mặc kệ, huống hồ Lí Thanh Hồng này sư điệt đều đã muốn mở miệng, hắn mặt mũi cũng khẳng định cấp, cho nên Hạ Vân Kiệt không cần nghĩ ngợi nói:“Tốt lắm, ta hiện tại ở Tây Sơn, lập tức liền chạy về khách sạn.”

“Cảm ơn sư thúc.” Lí Thanh Hồng gặp Hạ Vân Kiệt đáp ứng xuống dưới, trong đầu huyền một viên tảng đá rốt cục thả xuống dưới, sau đó treo điện thoại.

“Ta sư thúc hiện tại ở Tây Sơn du ngoạn, đã muốn đáp ứng lập tức chạy về khách sạn, Vệ Chấn huynh không cần nóng vội.” Lí Thanh Hồng lộn trở lại mặt cỏ, đối Lí Vệ Chấn nói.

“Tốt lắm, tốt lắm, cảm ơn Thanh Hồng huynh.” Lí Vệ Chấn nghe vậy cảm kích nói.

“Mọi người đều là người đồng đạo, hẳn là.” Lí Thanh Hồng cười khách khí một câu.

“Lí tiểu hữu, lão phu còn nhớ mang máng hai mươi lăm năm trước cùng ngươi từng có gặp mặt một lần, lúc ấy còn muốn hướng sư phụ ngươi Gia Cát Huyền Đạo hữu cầu một quẻ, chỉ tiếc sư phụ ngươi đã muốn không ở, này khác sư môn trưởng bối ngươi lại cũng không biết, như thế nào nay lại đi ra một vị sư thúc đâu?” Đại Cước Tiên hiển nhiên là vị có vẻ hay nói, kiềm chế không được lòng hiếu kỳ nhân, chờ Lí Thanh Hồng cùng Lí Vệ Chấn nói chuyện nhiều sau, lập tức tò mò hỏi.

“Vị này sư thúc ta cũng vậy gần nhất vừa mới gặp được, là ta sư tổ sinh tiền lúc tuổi già thu quan môn đệ tử.” Lí Thanh Hồng trả lời.

“Thì ra là thế, ta nói đâu, trước kia như thế nào chưa bao giờ nghe Gia Cát Huyền Đạo hữu nhắc tới quá. Hoàn hảo lần này tâm huyết dâng trào lại đây tham gia huyền môn đại hội, nếu không sẽ với ngươi sư thúc bỏ lỡ.” Đại Cước Tiên thoải mái nói, mà theo hắn lời nói trung không khó nghe ra đến, hắn đã muốn đem Lí Thanh Hồng sư thúc trở thành hắn cùng đại người đến đối đãi.

Gặp Đại Cước Tiên nói như vậy, Lí Thanh Nguyên cùng Cố Trọng Mạnh khóe miệng bắp thịt không tự chủ được khẽ động vài cái, bọn họ không biết chờ Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên phát hiện nguyên lai Lí Thanh Hồng sư thúc kỳ thật là một vị mao đầu người trẻ tuổi lại sẽ là một bộ cái gì biểu tình. Đương nhiên là có quan Hạ Vân Kiệt tuổi, bọn họ là sẽ không đề suất, nếu không tựu thành rõ ràng kỳ thị Lí Thanh Hồng chưởng môn sư thúc.

Không nói đến Lí Thanh Hồng đám người ở mặt cỏ đàm luận Hạ Vân Kiệt, lại nói Hạ Vân Kiệt tiếp điện thoại liền mang theo Cố Gia Hàng ba người một đường hạ Tây Sơn.

Vừa mới hạ Tây Sơn, xa xa Hạ Vân Kiệt đoàn người liền nhìn đến gay Nãi Mông Tha cùng hắn gia gia Nãi Trát Luân đại sư chính nghênh diện đi tới.

Nãi Mông Tha trải qua một buổi tối tĩnh dưỡng, khí sắc thoạt nhìn so với ngày hôm qua tốt lắm không ít, nhưng sắc mặt còn là có vẻ có chút tái nhợt, dưới ánh mặt trời có vẻ có vài phần nhu nhược, làm cho người ta đau tích, hấp dẫn không ít nam nhân ánh mắt.

“Gia gia chính là hắn ra tay bị thương bạch sát!” Nãi Mông Tha xa xa cũng thấy được Hạ Vân Kiệt đoàn người, thực cái gọi là cừu nhân gặp lại hết sức đỏ mắt, Nãi Mông Tha lập tức cắn “Môi đỏ mọng”, chỉ vào Hạ Vân Kiệt oán hận nói.

“Gia gia đã biết.” Nãi Trát Luân gặp tôn nhi mắt lộ ra hận ý, trong mắt lóe ra một tia áy náy bất đắc dĩ sắc, nhẹ nhàng vuốt ve hạ hắn đầu, nhẹ giọng nói, sau đó không vội không chậm chạp hướng Hạ Vân Kiệt đoàn người nghênh đón

Gặp Thái quốc lâu phụ nổi danh hàng đầu sư Nãi Trát Luân đại sư nghênh diện đi tới, Cố Gia Hàng ba người trong lòng thẳng run lên.

Hàng đầu sư, ở bọn họ trong mắt đều là tâm lý có vẻ âm u, ra tay có vẻ âm độc nhân vật. Nay oan gia ngõ hẹp gặp gỡ, nhưng lại là ở Tây Sơn, lão nhân này tử muốn thực cho bọn hắn âm thầm sau cái gì ám chiêu, bọn họ thật sự là ngay cả chết như thế nào cũng không biết a !

Nhưng người ta đã muốn nghênh diện đi tới, muốn chạy trốn hiển nhiên là tới không kịp, Cố Gia Hàng ba người cũng chỉ cứng quá da đầu đón nhận đi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 204 : Khuyên bảo

“Đứng lại!” Gặp Cố Gia Hàng đám người trừ bỏ Hạ Vân Kiệt ở ngoài, đều cúi đầu bước nhanh đi tới, hiển nhiên muốn từ bên người trực tiếp gặp thoáng qua, Nãi Mông Tha “Mặt đẹp hàn sương” quát.

“A, này không phải Nãi Mông Tha đạo hữu sao? A, Nãi Trát Luân đại sư ngài đã ở nha, là tới Tây Sơn du ngoạn sao? Vùng này ta thục, không bằng ta mang theo đại sư cùng Nãi Mông Tha chung quanh du lãm một phen?” Gặp Nãi Mông Tha mở miệng quát bảo ngưng lại, Cố Gia Hàng trong lòng một trận ai thán, biết lúc này là như thế nào trốn đều tránh không khỏi đi, đành phải làm bộ mới phát hiện hai người giống nhau, vẻ mặt “Kinh hỉ” Cũng “Nhiệt tình” nói, cũng là làm một mình lưu lại cản phía sau quyết định.

“Hừ nhìn không ra đến ngươi còn cử trượng nghĩa, nghĩ như thế nào một mình một người lưu lại che dấu bọn họ sao?” Nãi Mông Tha lạnh giọng trào phúng nói.

Cố Gia Hàng gặp bị Nãi Mông Tha vạch trần chính mình tư, trong lòng không khỏi âm thầm kêu khổ, nhìn Nãi Mông Tha trong lúc nhất thời cũng không biết nên như thế nào ứng đối.

Nãi Trát Luân gặp tôn tử khí thế bức người, trong mắt lại lóe ra một tia áy náy bất đắc dĩ sắc, nếu không phải năm đó hắn gây thù hằn nhiều lắm, hắn tôn tử làm sao về phần rơi vào hiện tại như vậy nam không nam nữ không nữ, tính cách cực đoan hoàn cảnh. Nhưng nay nói cái gì đều đã muộn, chỉ có dùng chính mình dư sinh bù lại trên thế giới này thua thiệt nhiều nhất cũng là duy nhất tôn tử.

Trong lòng nghĩ, Nãi Trát Luân trong mắt lóe ra một tia

quyết đoán, thân thủ vỗ nhẹ nhẹ chụp còn chuẩn bị xuất khẩu châm chọc tôn tử bả vai, vẻ mặt hiền lành nói:“Đứa nhỏ, làm cho gia gia đến xử lý chuyện này đi.”

Nãi Mông Tha tính cách tuy rằng cực đoan âm u, nhưng đối hắn vị này trên thế giới duy nhất gia gia còn là thực kính sợ tôn trọng, thấy hắn gia gia ra mặt đành phải lòng có không cam lòng điểm gật đầu, sau đó dùng vui sướng khi người gặp họa cùng ăn định rồi bốn người ánh mắt nhìn bốn người, mà Cố Gia Hàng ba người gặp Nãi Trát Luân muốn đích thân xuất mã, trong lòng không khỏi âm thầm kêu khổ không thôi, chỉ có Hạ Vân Kiệt như trước một bộ phong khinh vân đạm bình tĩnh bộ dáng.

“Bốn vị tiểu hữu thực xin lỗi, còn mời các ngươi lý giải một vị làm gia gia lão nhân tâm tình.” Nãi Trát Luân đi lên trước, hai tay tạo thành chữ thập hướng bốn người mặt mang vẻ xấu hổ thi lễ, hành lễ khi, Nãi Trát Luân ánh mắt đảo qua Hạ Vân Kiệt, hơi hơi lóe ra một tia kinh ngạc sắc, hiển nhiên Hạ Vân Kiệt bình tĩnh phản ứng làm cho hắn cảm thấy ngoài ý muốn.

“Nãi Trát Luân đại sư, khách khí. Chính là tối hôm qua sự tình, chúng ta thật là vô ý, cũng không phải cố ý……” Cố Gia Hàng gặp Nãi Trát Luân đại sư trong lời nói có chuyện, cuống quít hai tay tạo thành chữ thập đáp lễ nói.

“Này ta biết.” Nãi Trát Luân không đợi Cố Gia Hàng nói xong, liền xua tay đánh gãy hắn, nói:“Như vậy, chúng ta tìm cái im lặng không người địa phương, chỉ cần vị này tiểu hữu có thể tiếp được ta năm chiêu, chuyện này cho dù yết qua, các ngươi thấy thế nào?”

Nói xong, Nãi Trát Luân đem ánh mắt đầu hướng Hạ Vân Kiệt.

Gặp Nãi Trát Luân đem mục tiêu nhắm ngay Hạ Vân

Kiệt, Cố Gia Hàng ba người không chỉ có không có cảm thấy may mắn thoải mái, tương phản bọn họ ba người nửa điểm do dự đều không có đem lưng nhất cử, nói:“Không được, chuyện này là vì chúng ta dựng lên, cùng Kiệt ca không gì quan hệ đại sư ngươi muốn thay ngươi tôn tử xuất đầu, tận lực tìm chúng ta chính là.”

Nãi Trát Luân gặp Cố Gia Hàng ba người vừa rồi còn biểu hiện sợ hãi chiến căng, nay lại đột nhiên động thân mà ra, nhưng thật ra cảm thấy ngoài ý muốn, ánh mắt cố vấn nhìn về phía chính mình tôn tử Nãi Mông Tha.

“Không được gia gia, là người này bị thương ta cùng bạch sát, còn có ta hạ cổ cũng khẳng định là hắn sở phá cũng giết chết.” Nãi Mông Tha không cần nghĩ ngợi lắc đầu nói.

Hiển nhiên, hắn càng ghi hận còn là Hạ Vân Kiệt hai độ bị thương hắn cũng phá hắn cổ thuật.

“Uy, oan có đầu nợ có chủ, sự tình nguyên nhân là chúng ta cùng ngươi……” Cố Gia Hàng ba người gặp Nãi Mông Tha cắn Hạ Vân Kiệt không để, không khỏi nóng nảy.

“Ha ha, được rồi, các ngươi không cần tranh.” Hạ Vân Kiệt gặp Cố Gia Hàng ba người tuy rằng tâm địa thực tốt, nhưng làm người lại đều người người còn thực trượng nghĩa, trên mặt không khỏi lộ ra một tia vui vẻ ý cười, không đợi Cố Gia Hàng nói xong liền nói ngắt lời nói.

Nói xong, Hạ Vân Kiệt nhìn về phía Nãi Trát Luân đại sư, trên mặt mỉm cười dần dần chuyển vì nghiêm túc nói:“Nãi Trát Luân đại sư, ta nghe qua ngươi bất hạnh trải qua, cũng thực đồng tình ngươi, cũng lý giải ngươi đối với ngươi tôn tử cưng chiều. Nhưng này cũng không thể trở thành ngươi ỷ vào pháp lực sẽ theo ý ức hiếp

người khác lấy cớ, ngươi có hay không nghĩ tới người khác cảm thụ? Ngươi có hay không nghĩ tới, có một ngày ngươi đã qua đời, lấy ngươi tôn tử cực đoan tính cách hội rơi vào cái gì kết cục?”

Nãi Trát Luân nghe Hạ Vân Kiệt chất vấn, thương lão trên mặt lộ ra đau kịch liệt bi thương biểu tình, nói:“Hắn sống lâu sẽ không so với ta còn dài.”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy nao nao, thế này mới nhớ tới gay sống lâu so với thường nhân muốn ngắn rất nhiều, bình thường chỉ có thể sống cái bốn mươi đến tuổi tả hữu, cho dù Nãi Mông Tha kiên trì tu luyện, sống lâu chỉ sợ cũng chỉ có thể so với bình thường gay dài cái mười đến tuổi. Như thế tính ra, Nãi Mông Tha còn lại sống lâu nhiều nhất cũng liền hai ba mươi năm. Mà lấy Nãi Trát Luân nay tu vi cùng tuổi, chỉ sợ còn ít nhất có thể sống cái ba bốn mưiwi năm.

“Vậy ngươi cũng không thể ỷ vào pháp lực ý làm bậy, này sẽ chỉ làm ngươi tôn tử tính cách càng cực đoan, sẽ chỉ làm hắn thủy chung sinh hoạt tại đi qua bóng ma trung, sẽ chỉ làm hắn thủy chung nhớ rõ chính mình cùng người khác bất đồng, mà không biết đi hưởng thụ tân cuộc sống, không hiểu lấy được cảm thụ người với người trong lúc đó ấm áp. Huống hồ, vạn nhất ngươi nếu gặp được tu vi so với ngươi cao đâu? Ngươi này hại không ít chính ngươi, hơn nữa cũng tất nhiên đem ngươi tôn tử đặt càng nguy hiểm hoàn cảnh.” Hạ Vân Kiệt nhìn Nãi Trát Luân kia trương tràn ngập đau kịch liệt bi thương thương lão khuôn mặt, trong lòng tuy rằng càng phát ra đồng tình bọn họ gia tôn hai gặp được, cũng kỳ thật có năng lực làm cho Nãi Mông Tha một lần nữa trở về chân chính nam nhi sinh, nhưng nếu Nãi Trát Luân vẫn đang khăng khăng một mực, hắn cũng là tuyệt không sẽ ra tay hỗ trợ.

“Ngươi cho là ngươi là ai? Chuyện của ta cũng không

dùng ngươi quản gia gia ngươi giúp ta hung hăng thu thập này cuồng vọng……” Hạ Vân Kiệt lời nói hiển nhiên đâm đến Nãi Mông Tha chỗ đau, không đợi hắn gia gia trả lời, Nãi Mông Tha đã muốn chỉ vào Hạ Vân Kiệt hổn hển nói.

“Nãi Mông Tha câm mồm vị này tiểu hữu nói rất đúng, gia gia không thể còn như vậy đi xuống, như vậy không chỉ có không thể cho ngươi mang đến khoái hoạt nhưng lại hại ngươi.” Nãi Trát Luân nhìn tôn tử kia trương “Mặt đẹp” khuôn mặt bởi vì cừu hận mà trở nên gần như dữ tợn, đột nhiên gian tựa hồ tỉnh ngộ lại đây, không đợi Nãi Mông Tha đem nói mắng xong, liền xuất khẩu quát bảo ngưng lại hắn.

Quát bảo ngưng lại Nãi Mông Tha sau, Nãi Trát Luân hai tay tạo thành chữ thập, thành tâm thực lòng về phía Hạ Vân Kiệt thi lễ nói:“Tiểu hữu nhất ngữ đánh thức người trong mộng, Nãi Trát Luân thụ giáo ”

Cố Gia Hàng ba người vừa rồi gặp Hạ Vân Kiệt một tên mao đầu tiểu tử, thế nhưng xuất khẩu dạy Thái quốc lâu phụ nổi danh hàng đầu sư Nãi Trát Luân đại sư nhân sinh đạo lý, trong lòng là thẳng run.

Đây là Nãi Trát Luân, không phải Lí Thanh Hồng a !

Nhưng làm cho Cố Gia Hàng ba người vạn vạn không thể tưởng được là, Hạ Vân Kiệt thế nhưng chỉ dựa vào ba tấc không lạn miệng lưỡi liền đánh bại Nãi Trát Luân đại sư, kết quả này làm cho bọn họ trợn mắt há hốc mồm đồng thời, đối Hạ Vân Kiệt kính nể loại tình cảm cũng quả thực như thao thao Trường Giang không dứt.

Này cũng biết? Này cũng quá con mẹ nó ngưu bức đi hay là hắn là chu tinh tinh đồng học chiếm được?

Nhưng càng làm cho Cố Gia Hàng ba người khiếp sợ

cũng là ở phía sau.

Hạ Vân Kiệt một bộ thản nhiên tiếp nhận rồi Nãi Trát Luân đại sư hành lễ, thản nhiên cười nói:“Nãi Trát Luân đại sư khách khí, kỳ thật ngươi tôn tử loại này thân thể trạng huống kỳ thật cũng cũng không phải không có cách nào thay đổi, ta chỉ biết có người có thể thay đổi hắn loại tình huống này.”

Diệt môn thảm án đã muốn phát sinh, Nãi Trát Luân không thể làm cho thời gian đảo lưu, cho nên cũng chỉ có thể nhận thảm thống sự tình, nhưng tôn tử này phó nam không nam nữ không nữ bộ dáng lại ở lúc nào cũng khắc khắc tra tấn Nãi Trát Luân đại sư, tựa như tâm ma giống nhau, làm cho hắn thủy chung không thể lảng tránh cùng thoát khỏi. Vì thế Nãi Trát Luân tìm biến bái phỏng các nơi cao nhân, kết quả lại không có ngoại lệ là thúc thủ vô sách, cũng là khi đó khởi, Nãi Trát Luân bắt đầu tiếp xúc Trung Hoa đại địa huyền môn giới. Mà cho tới bây giờ, lần lượt thất vọng sau, Nãi Trát Luân sớm đã tuyệt vọng, không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt lại đột nhiên bính ra như vậy một câu đến.

“Ai? Hắn ở nơi nào?” Kích động trung Nãi Trát Luân thất thố thân thủ gắt gao bắt được Hạ Vân Kiệt tay, râu phát run, hai mắt xám ngắt hỏi.

“Chính là ta.” Hạ Vân Kiệt lạnh nhạt cười nói, hình như là đang nói một kiện tái tùy ý bất quá sự tình giống nhau

“Ngươi.” Nãi Trát Luân kia vẻ mặt kích động, đầy ngập hy vọng nhất thời hóa thành hư ảo, hai tay cũng vô lực buông lỏng ra Hạ Vân Kiệt cánh tay.

Nãi Mông thân thể hắn là từ nhỏ đã bị trường kỳ tiêm vào kích thích làm cho, có thể nói loại này biến hóa đã muốn xâm nhập đến trong khung, hắn tìm lần các nơi cao nhân, thậm chí có cá biệt công lực so với hắn còn

muốn tinh thâm cũng đều thúc thủ vô sách, chỉ bằng Hạ Vân Kiệt này người trẻ tuổi lại như thế nào khả năng?

“Không tin sao?” Hạ Vân Kiệt cười cười, đột nhiên phản thủ một phen chế trụ Nãi Trát Luân cổ tay.

Nãi Trát Luân loại nào nhân, từ tu vi có thành sau, đã muốn không có người có thể như thế dễ dàng chế trụ tay hắn cổ tay. Đột nhiên gian bị Hạ Vân Kiệt chế trụ cổ tay, tuy có thất thần chi cố, nhưng còn là làm cho Nãi Trát Luân kinh hãi, trong mắt ánh sao chợt lóe, kia nhìn như khô lão cánh tay đột nhiên như rắn nước bình thường vặn vẹo đứng lên, càng đáng sợ thế nhưng có một cái nhan sắc cùng hắn cánh tay nhan sắc hoàn toàn giống nhau đáng sợ độc hạt tử không biết khi nào theo hắn tay áo trung bắn nhanh mà ra, mở ra kìm sắt liền hướng Hạ Vân Kiệt mu bàn tay hung hăng giáp đi xuống.

“Răng rắc.” Kia độc hạt tử kìm sắt kết rắn chắc thực giáp ở tại Hạ Vân Kiệt mu bàn tay, nhưng lập tức kia độc hạt tử tựa như giáp đến cái gì đáng sợ gì đó dường như, lại vội vàng lỏng rồi rời ra.

Nãi Trát Luân gặp độc hạt tử công kích không có kết quả, mà chính mình cánh tay vô luận như thế nào co duỗi vặn vẹo thế nhưng cũng thoát khỏi không được Hạ Vân Kiệt tay, sắc mặt không khỏi đại biến. Lúc này mới ý thức được Hạ Vân Kiệt xa so với chính mình trong tưởng tượng muốn lợi hại rất nhiều, cũng không dám nữa tồn chút coi thường chi tâm, không bị khống chế tay phải năm ngón tay phi kháp, một tia khói đen thế nhưng ở hắn năm ngón tay phi kháp gian theo hắn da thịt xông ra.

Kia một tia khói đen nhất toát ra đến, Nãi Trát Luân đại sư sở trạm vị trí phụ cận cỏ xanh còn có bách thụ lá cây nhưng lại lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ héo rũ

xuống dưới.

Hạ Vân Kiệt gặp Nãi Trát Luân đại sư ở đã bị uy hiếp hạ, kiềm chế không được bên đường thi pháp, trong mắt hàn quang chợt lóe, một đạo rộng lớn như núi vu lực theo Hạ Vân Kiệt trong cơ thể phát ra mà ra, sau đó đối với Nãi Trát Luân áp đỉnh xuống.

Nãi Trát Luân cảm nhận được kia cổ rộng lớn như núi vu lực áp đỉnh xuống, chính mình tại đây cổ vu lực trước mặt quả thực giống như con kiến bình thường nhỏ bé, trên mặt huyết sắc trong nháy mắt mất đi nhất sạch nhị tịnh.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 205 : Kính sợ

Kia cổ rộng lớn như núi vu lực tới đột nhiên đi cũng đột nhiên, đang lúc Nãi Trát Luân trên mặt huyết sắc thốn sạch sẽ, tái vô nửa điểm tâm tư phản kháng khi, kia đột nhiên đến vu lực như thủy triều xuống đột nhiên gian triệt trở về.

Hạ Vân Kiệt vu lực nhất triệt, Nãi Trát Luân liền rốt cuộc nhịn không được đặt mông ngồi dưới đất, không chỉ có mặt không có chút máu, cả người quần áo tức thì bị mồ hôi sũng nước, giống như vừa mới tiến vào trong nước bình thường.

Việc này nói đến nói dài, kỳ thật toàn bộ quá trình cũng liền vài giây chung sự tình, không đợi Cố Gia Hàng bọn bốn người hiểu được đến tột cùng đã xảy ra sự tình gì, Nãi Trát Luân đã muốn đặt mông ngồi ở mặt đất.

“Ngươi, ngươi đem ông nội của ta làm sao vậy?” Nãi Mông Tha thấy hắn gia gia đột nhiên ngã ngồi trên mặt đất trước hết phục hồi tinh thần lại, một bên nóng vội đi dìu hắn, một bên “Mặt đẹp hàn sương” chất vấn Hạ Vân Kiệt.

Gặp Nãi Mông Tha đến phía sau còn phân không rõ ràng lắm tình thế, còn không biết sâu cạn lợi hại, Hạ Vân Kiệt sắc mặt rốt cục âm trầm xuống dưới, hừ lạnh một tiếng nói:“Nếu không phải đồng tình ngươi còn nhỏ bất hạnh, nếu không phải xem ở ngươi gia gia lạc đường biết quay lại, ngươi cho là ngươi bây giờ còn có thể ở ta trước mặt nói chuyện sao?”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt không còn xem Nãi Mông Tha liếc mắt một cái, trực tiếp hướng còn người người tròng mắt trừng cùng kim ngư mắt bình thường, ngốc như con tò te Cố Gia Hàng ba người vung tay lên nói:“Đừng thất

thần, chúng ta đi thôi.”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt liền dẫn đầu đi nhanh hướng phía trước đi đến.

Cố Gia Hàng ba người thấy thế thế này mới như mộng mới tỉnh, vội vàng việc việc đuổi theo, chờ không nhiều lắm đuổi theo khi lại không hẹn mà cùng thả chậm cước bộ, người người thật cẩn thận theo ở phía sau, thế nhưng không ai dám đi lên tiền cùng Hạ Vân Kiệt sóng vai mà đi.

Đều cũng có tu vi trong người, người người cũng đều thông minh hơn người, đến bây giờ lại làm sao không rõ đã xảy ra sự tình gì.

Gần vài giây thời gian a, thế nhưng ngay cả bọn họ xem cũng chưa thấy rõ ràng, Thái quốc lừng lẫy đại danh Nãi Trát Luân đại sư cũng đã bị bại đặt mông than ngồi dưới đất, đây là loại nào đáng sợ cảnh giới thực lực, quả thực đã muốn vượt qua Cố Gia Hàng ba người sức tưởng tượng.

Đang lúc ba người thật cẩn thận ở Hạ Vân Kiệt phía sau đi theo, nhìn hắn bóng dáng trong ánh mắt tràn ngập sợ hãi cùng sùng bái khi, Nãi Trát Luân đã muốn theo mặt đất đứng lên lôi kéo hắn tôn tử Nãi Mông Tha vội vã đuổi theo.

“Nghịch tử, còn không cấp đại sư quỳ xuống bồi tội xin lỗi!” Nhất đuổi theo Hạ Vân Kiệt, chưa bao giờ đối tôn tử nói qua lời nói nặng Nãi Trát Luân vẻ mặt nghiêm khắc hướng Nãi Mông Tha quát.

Nãi Mông Tha tuy rằng tính cách cực đoan, cũng bị hắn gia gia sủng nịch có điểm quá, nhưng thân mình cũng rất thông minh, lúc này đương nhiên cũng đã muốn hiểu được, Hạ Vân Kiệt thực lực so với hắn gia gia vượt qua

rất nhiều, nếu không phải Hạ Vân Kiệt thủ hạ lưu tình, đừng nói chính hắn, liền ngay cả hắn gia gia lúc này chỉ sợ đều đã muốn phơi thây hoang dã.

Đối mặt như vậy cường giả, Nãi Mông Tha lại thế nào còn dám sử nửa điểm tính tình

Ở hắn gia gia tiếng quát hạ, phù phù một tiếng, Nãi Mông Tha liền quỳ gối mặt đất.

Gặp Nãi Mông Tha hai đầu gối quỳ xuống đất, Hạ Vân Kiệt trong mắt lóe ra một tia do dự sắc, nhưng cước bộ như trước không có dừng lại.

“Đại sư, khẩn cầu ngài có thể đáng thương một chút làm gia gia lão nhân tâm tình nếu ngài chịu cứu ta tôn nhi một mạng, ta Nãi Trát Luân nguyện ý đời đời kiếp kiếp tùy tùng đại sư!” Gặp Hạ Vân Kiệt cước bộ không có dừng lại, Nãi Trát Luân cơ hồ không có gì do dự cũng đi theo lồng lộng chiến chiến đối với Hạ Vân Kiệt bóng dáng quỳ xuống.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng đã muốn tiệm đi xa dần, tuy rằng cũng không từng hồi đầu, nhưng Nãi Trát Luân hướng hắn quỳ xuống đến, hắn lại sao lại không biết, vốn trong lòng còn có vài phần không vui, nhưng một vị mạo điệt lão nhân bên đường quỳ xuống, nói được lại là như thế bi thiết thê lương, nhâm Hạ Vân Kiệt là ý chí sắt đá, lại còn là nhịn không được âm thầm thở dài một hơi, sau đó thi triển “Ngàn dặm truyền âm” Thuật nói:“Nãi Trát Luân đại sư, trên đường nhiều người mau đứng lên đi, ta đáp ứng ngươi chính là, chính là ngươi tôn tử hành vi phải trở về chính đạo, nếu không ta tất không nhẹ tha.”

Tây Sơn phụ cận du khách thật nhiều, một vị “Tuổi thanh xuân nữ tử” Cùng một vị “Tóc trắng lão nhân” Sóng vai quỳ xuống đất, loại tình huống này tự nhiên hấp dẫn không ít người lực chú ý, Hạ Vân Kiệt cũng không dám

quay về.

“Cảm ơn đại sư!” Nãi Trát Luân gặp Hạ Vân Kiệt đáp ứng cứu trị hắn tôn tử, không khỏi vui mừng lão lệ tung hoành, xa xa hướng về phía Hạ Vân Kiệt bóng dáng cung kính tứ chi, đầu, được rồi cái ngũ thể đầu địa chi lễ, sau đó lôi kéo tôn tử Nãi Mông Tha theo mặt đất đứng lên, lau đem nước mắt nói:“Thương thiên có mắt, Nãi Mông Tha, ngươi rốt cục được cứu rồi”

“Gia gia, ta sai lầm rồi, thực xin lỗi!” Nhưng Nãi Mông Tha nhưng không có toát ra gì vui sướng loại tình cảm, mà là vẻ mặt áy náy ôm hắn gia gia hạ xuống sám hối áy náy nước mắt.

Cho tới nay gia gia ở hắn trong lòng đều là nguy nga như núi, không thể chiến thắng, nhưng vừa rồi kia một khắc lại ầm ầm một tiếng đổ than xuống dưới.

Lúc này Nãi Mông Tha mới phát hiện nguyên lai hắn gia gia đã muốn là một vị tóc trắng xoá lão nhân, mới phát hiện kỳ thật hắn gia gia trong lòng thống khổ so với hắn còn muốn nhiều, mới phát hiện chính mình là cỡ nào bất hiếu.

“Hài tử ngốc.” Nãi Trát Luân chảy nước mắt nhẹ nhàng sờ sờ Nãi Mông Tha “Mái tóc”, ngàn vạn cảm khái nói:“Chúng ta đi nhanh đi.”

Bất quá chờ Nãi Trát Luân mang theo hắn tôn tử tưởng lại lần nữa đuổi theo Hạ Vân Kiệt khi, Hạ Vân Kiệt đã muốn ngồi trên xe hướng khách sạn khai đi.

Nãi Trát Luân cùng Nãi Mông Tha thấy thế vội vàng ở ven đường ngăn đón sĩ.

Trên xe, Cố Gia Hàng ba người như trước không dám nhìn thẳng vào Hạ Vân Kiệt, thậm chí ngay cả ồ ồ một

chút tiếng hít thở cũng không dám phát ra đến.

Nói đến để, bối phận chính là một loại ở mặt ngoài gì đó, huống hồ Cố Gia Hàng bọn họ cũng không phải Vu Hàm môn đệ tử, mặc dù rung động cho Hạ Vân Kiệt Lí Thanh Hồng sư thúc thân phận, nhưng thiếu phân phát ra từ nội tâm kính sợ. Nhưng thực lực cũng là thật sự gì đó, Hạ Vân Kiệt lặng yên không một tiếng động đánh bại Nãi Trát Luân, thậm chí sau lại Nãi Trát Luân bên đường hướng về phía hắn bóng dáng quỳ xuống, này đó làm cho Cố Gia Hàng ba người một hồi nhớ tới, trong lòng liền cảm thấy từng trận kinh sợ.

Này cần loại nào khủng bố tu vi, tài năng làm được điểm ấy.

“Phóng thoải mái điểm, mọi người trước kia như thế nào ở chung, về sau còn là như thế nào ở chung.” Hạ Vân Kiệt gặp ba người ngồi ở trên xe đại khí cũng không dám suyễn một chút, trong lòng không khỏi âm thầm thở dài một hơi, hắn chỉ biết cuối cùng kết quả sẽ là như vậy, nhưng hắn hoặc là giả trang thực tùy ý cười nói.

“Kiệt ca, ngài nói thoải mái, khả vấn đề chúng ta thoải mái không đứng dậy a! Ta nhất tưởng khởi ngay cả Nãi Trát Luân cũng không là ngài một chiêu chi địch, trái tim ta liền co rúm lợi hại” Cố Gia Hàng vẻ mặt đau khổ nói.

“Đúng vậy, đúng vậy, ngài thực lực thật sự rất khủng bố !” Lâm Xuyên Kì cùng La Chính Hiên liên tục gật đầu.

“Kia làm sao bây giờ? Nếu không các ngươi xuống xe, về sau chúng ta cầu về cầu, đường về đường!” Hạ Vân Kiệt thấy thế cố ý nói.

“Đừng, đừng Kiệt ca, Kiệt tiền bối, chúng ta thật vất vả có cơ hội kết bạn ngài như vậy bối phận lại cao, thực lực lại đặc ngưu bức cao nhân, đời này chúng ta là nhận

định ngài này lão đại rồi ngài đừng nghĩ đuổi chúng ta đi!” Gặp Hạ Vân Kiệt nói làm cho bọn họ xuống xe, tuy rằng biết Hạ Vân Kiệt nói là lời nói dối, nhưng còn là đem ba người sợ tới mức liên tục xua tay nói.

Nói đùa, như vậy ngưu bức lão đại làm sao tìm a !

“Vậy các ngươi người người người cho ta phóng thoải mái tự nhiên điểm, nếu không các ngươi như vậy đi theo ta bên người, ta cả người không được tự nhiên a!” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Hội, hội, nhưng ngài cấp cho chúng ta một chút thời gian thích ứng ai làm cho ngài lão như vậy biến thái a!” Mở ra máy hát sau, Cố Gia Hàng ba người dần dần lại khôi phục sinh động tính tình, nhưng ở sâu trong nội tâm đối Hạ Vân Kiệt kính sợ cũng là thật sâu mai đi xuống.

Khi nói chuyện, xe chạy đến hồ cảnh khách sạn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 206 : Tức giận

Làm Hạ Vân Kiệt đến khách sạn khi, Lí Thanh Hồng cùng Cù Lãnh sớm đã ở cửa xin đợi, thấy hắn hạ xe đến, vội vàng tiến lên cung kính chào hỏi.

“Sư thúc.”

“Thái sư thúc tổ.”

“Ân” Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến điểm gật đầu, sau đó trong mắt lóe ra một tia kinh ngạc sắc, hỏi:“Người khác đâu?”

“Vừa vặn ‘Tái hoa đà’ đạo hữu đến đây, lúc này đang giúp hắn xem xét tình huống, cho nên……” Lí Thanh Hồng lòng có bất an trả lời.

“Ha ha, không có việc gì, chúng ta cũng cùng đi nhìn xem đi.” Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không bởi vậy mà có cái gì bất mãn, nghe vậy cười khoát tay nói.

“Tốt, sư thúc bên này thỉnh, bọn họ đều ở bên hồ mặt cỏ bên kia.” Lí Thanh Hồng gặp Hạ Vân Kiệt cũng không có mất hứng, vội vàng cung kính dẫn Hạ Vân Kiệt hướng bên hồ mặt cỏ đi đến, mà Cố Gia Hàng đám người tự nhiên theo ở phía sau.

Mặt cỏ bên kia, một vị đầu đầy ngân phát, khí chất nho nhã lão nhân chính hướng Lí Vệ Chấn vẻ mặt bất đắc dĩ lắc đầu nói:“Vệ Chấn huynh, ngươi tôn tử chân khí hỗn loạn lợi hại, lão nhân ta cũng không tài cán vì lực, xem ra chỉ có thể chờ Thanh Hồng huynh sư thúc đến đây, xem hắn có biện pháp nào không.”

Tuy nói đối “Tái hoa đà” Diệp Tư Kiện cũng không có ôm quá lớn hy vọng, nhưng thấy hắn cũng không có biện

pháp, Lí Vệ Chấn cùng Lí Thế Phẩm lại còn là khó tránh khỏi mất mát, nghe vậy gật gật đầu vừa định nói một hai câu khách khí nói, lại nghe đến Đại Cước Tiên Lô Trăn nói:“Thanh Hồng tiểu hữu ngươi đã về rồi, di, của ngươi sư thúc đâu?”

Lí Vệ Chấn gia tôn hai nghe được Đại Cước Tiên thanh âm rốt cuộc bất chấp cùng Diệp Tư Kiện khách khí, vội vàng xoay người hướng Lí Thanh Hồng nhìn lại.

Này vừa nhìn đi, hai người phát hiện không chỉ có quả thực không thấy Lí Thanh Hồng sư thúc, nhưng lại đến đây bốn vị từng có quá tiết người trẻ tuổi, Lí Vệ Chấn gia tôn hai nhất thời sắc mặt khẽ biến, trong mắt lóe ra một chút hàn quang. Hơn nữa Lí Thế Phẩm lại mắt thấu hung quang, hận không thể tiến lên hung hăng phiến Hạ Vân Kiệt một bạt tai, bởi vì hiện tại hắn đã muốn đem chính mình bất hạnh gặp được toàn bộ đỗ lỗi ở Hạ Vân Kiệt trên người, cho rằng đều là Hạ Vân Kiệt hại hắn.

“Hồi hai vị tiền bối, vị này chính là ta sư thúc Hạ Vân Kiệt.” Đang lúc mọi người kỳ quái, Lí Vệ Chấn gia tôn hai mục thiểm hàn quang khi, Lí Thanh Hồng đã muốn mặt mang tự hào sắc về phía Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên giới thiệu nói.

“Cái gì? Hắn là ngươi sư thúc.” Dù là ở đây người đại nhiều là thượng tuổi, đời này cũng không biết đã trải qua bao nhiêu sóng to gió lớn cùng kỳ kỳ quái quái sự tình, nhưng thấy Lí Thanh Hồng thế nhưng nói một vị nhiều lắm cũng liền hai mươi tuổi xuất đầu người trẻ tuổi là hắn sư thúc, còn là cả kinh trợn mắt há hốc mồm, liền ngay cả Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên hai vị sống một trăm tuổi hơn lão nhân cũng không ngoại lệ.

Mà mọi người trung tối khiếp sợ chỉ sợ chớ quá cho Lí Vệ Chấn cùng Lí Thế Phẩm gia tôn hai. Bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt này “Đầu sỏ gây nên”

Thế nhưng sẽ là Lí Thanh Hồng sư thúc.

“Sư thúc, này hai vị là chúng ta huyền môn trung tiền bối, vị này là Hoàng Sơn Đại Cước Tiên Lô Trăn tiền bối, vị này là Nga Mi sơn Vô Danh Kiếm Tiên tiền bối, hai vị tiền bối cùng đệ tử sư phụ là bạn cũ.” Lí Thanh Hồng sớm dự đoán được mọi người khẳng định hội giật mình, cho nên cũng không có cảm thấy chút ngoài ý muốn, giới thiệu đến Hạ Vân Kiệt sau, lại không chút hoang mang, cung kính cố ý trước đem hai vị huyền môn tiền bối giới thiệu cho Hạ Vân Kiệt, hơn nữa vì tránh cho Hạ Vân Kiệt không biết nên như thế nào xưng hô hai vị huyền môn tiền bối, còn cố ý nhắc nhở một câu hai vị tiền bối cùng hắn sư phụ Gia Cát Huyền là bạn cũ. Ý tứ là, bọn họ cùng hắn sư phụ là ngang hàng chi giao, ngài là ta sư thúc cũng cho là ngang hàng chi giao.

“Hai vị đạo hữu hảo.” Hạ Vân Kiệt gặp Lí Thanh Hồng cố ý nhắc nhở, tự nhiên đành phải kiên trì tiến lên lấy ngang hàng tư thái cùng hai vị tuổi ít nhất đã muốn thượng trăm tuổi huyền môn tiền bối chào hỏi.

“Hạ đạo hữu hảo, ha ha, lão phu thật đúng là không nghĩ tới Gia Cát bạn cũ còn có ngươi như vậy một vị tuổi còn trẻ sư đệ.” Đại Cước Tiên nhưng thật ra cá tính cách lãng thích hạng người, gặp Hạ Vân Kiệt chủ động tiến lên chào hỏi, hơi hơi sửng sốt, lập tức cười ha ha nói. Về phần Vô Danh Kiếm Tiên như trước là kia phó không lạnh không đạm biểu tình, chính là hơi hơi hướng Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, chính là trong mắt cũng là khó nén nghi hoặc sắc.

Bởi vì hắn thật sự nhìn không ra đến trước mắt vị này người trẻ tuổi có cái gì đặc thù chỗ, thậm chí ở hắn cố ý tra xét hạ, thậm chí đều phát hiện không đến trước mắt vị này người trẻ tuổi pháp lực dao động. Mà loại tình huống này bình thường chỉ có hai loại khả năng, một loại là người trẻ tuổi tu vi rất thấp rất thấp, thấp đủ cho cùng

người thường không có gì khác nhau, khác loại một loại là hắn pháp lực so với hắn còn muốn cao, nhưng lại cao không ít.

Người sau ở Vô Danh Kiếm Tiên lão nhân xem ra là tuyệt đối không thể có thể, đối phương mới hai mươi đến tuổi, mà hắn đã muốn một trăm mười lăm tuổi, nếu đối phương so với hắn tu vi cao hơn nữa không ít, kia hắn mấy năm nay chẳng phải đều sống đến cẩu trên người đi? Về phần người trước cũng không đại khả năng, nếu Lí Thanh Hồng cố ý đem hắn sư thúc mời đến, hiển nhiên hắn sư thúc khẳng định có này hơn người hoặc là nói làm cho hắn tôn sùng chỗ, thật muốn tu vi thấp đủ cho cùng người thường giống nhau, Lí Thanh Hồng cần gì phải làm cho hắn sư thúc ra khứu đâu?

Hai loại tình huống cũng không khả năng, đây mới là làm cho Vô Danh Kiếm Tiên lão nhân trăm tư không thể này giải địa phương

“Đúng vậy, nhận được gia sư lúc tuổi già thu ta này đệ tử, cho nên liền cùng đại sư huynh có đồng môn chi duyên, chỉ tiếc không có cơ hội bái kiến đại sư huynh.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cảm khái một câu, sau đó ánh mắt hơi hơi đảo qua mọi người, khi hắn ánh mắt đụng tới Lí Vệ Chấn cùng Lí Thế Phẩm gia tôn hai mang theo một tia hàn ý âm lãnh ánh mắt khi, sắc mặt hơi hơi trầm xuống, đã muốn đoán được lần này Lí Thanh Hồng là vì ai ra mặt.

“Vệ Chấn huynh, Thế Phẩm tiểu hữu, vị này đó là ta sư thúc. Sư thúc, chính là vị này Thế Phẩm tiểu hữu thi pháp xảy ra vấn đề, còn thỉnh ngài……” Lí Thanh Hồng gặp Hạ Vân Kiệt hướng Lí Vệ Chấn gia tôn hai nhìn lại, liền vội bước lên phía trước nhân cơ hội giới thiệu nói, cũng là không phát hiện song phương ánh mắt đều mang theo một tia hàn ý.

Giống Nãi Mông Tha cái loại này tình huống, là Cố Gia Hàng ba người đàm luận gay trước đây, trùng hợp bị còn nhỏ gặp được bất hạnh luân làm gay Nãi Mông Tha nghe được, mới có hắn trả thù, mà Nãi Mông Tha gia gia chẳng sợ xuất phát từ cưng chiều, ra tay trước cũng là khách khách khí khí, thậm chí sau lại bị Hạ Vân Kiệt một chút thuyết giáo liền lạc đường biết quay lại, Hạ Vân Kiệt thế này mới hội lòng từ bi. Nhưng Lí Thế Phẩm này tình huống liền hoàn toàn tương phản, cướp người khác bạn nhảy vốn là là vô lễ cử chỉ không nói, làm Hạ Vân Kiệt cự tuyệt khi thế nhưng còn lập tức âm thầm thi pháp, có thể nói phẩm hạnh ác liệt đến cực điểm. Không chỉ có như thế, hôm nay buổi sáng hắn gia gia thân là huyền môn lão tiền bối, là người có thân phận có địa vị, thế nhưng lại một lần nữa hướng Hạ Vân Kiệt này “Vãn bối” Âm thầm xuống tay.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng tâm tính thiện lương nhân từ, nhưng đối mặt như vậy một đôi lòng dạ hẹp hòi, hoàn toàn lấy mình vì trung tâm gia tôn lại sao lại thiện tâm tràn ra, cho nên không đợi Lí Thanh Hồng đem nói cho hết lời, đã muốn hơi trầm xuống mặt ngắt lời nói:“Thanh Hồng, ngươi mời ta đến chẳng lẽ vì hắn sao? Vậy ngươi có biết hay không vị này Lí Thế Phẩm lại là hướng ai thi pháp khi xảy ra vấn đề? Lại vì cái gì thi pháp?”

“Đệ tử không biết!” Lí Thanh Hồng tuy rằng cùng Hạ Vân Kiệt quen biết thực đoản, nhưng biết vị này chưởng môn sư thúc trừ bỏ tu vi cao dọa người, còn lại phương diện thật sự cùng một vị giản dị thiện lương người trẻ tuổi không có gì khác nhau, nay đột nhiên thấy hắn trước mặt mọi người mặt trầm hạ mặt chất vấn hắn, nhưng lại nhịn không được cảm thấy một trận chiến e ngại, vội vàng kinh sợ cúi đầu trả lời.

“Ta hướng ngươi thi pháp thì thế nào? Đừng tưởng rằng ỷ vào bối phận thăng chức rất giỏi ta nói cho ngươi, ta

này một thân pháp lực nếu khôi phục không được, ta đầu tiên không tha cho……” Gặp Hạ Vân Kiệt vị này làm hại hắn chân khí hỗn loạn tội khôi đầu sỏ bình tĩnh mặt chất vấn Lí Thanh Hồng, uy phong ngưu bức bộ dáng, hướng đến tâm cao khí ngạo quán Lí Thế Phẩm lại làm sao chịu được được, lập tức nhảy ra chỉ vào Hạ Vân Kiệt mắng.

“Không thể vô lễ, Thế Phẩm!” Tuy rằng Lí Vệ Chấn cũng xem Hạ Vân Kiệt này tuổi còn trẻ “Tiền bối” Thực khó chịu, nhưng hắn dù sao tuổi tác đã cao, lại làm sao hội không biết ở hôm nay trường hợp này cũng là vạn vạn không chấp nhận được hắn tôn tử trước mặt nhiều người như vậy mặt mạo phạm Lí Thanh Hồng sư thúc, thấy thế vội vàng quát bảo ngưng lại nói.

“Gia gia, vốn chính là thôi không phải bối phận……” Lí Thế Phẩm cũng là từ nhỏ tu vi cao thâm, cuồng vọng quen, giận trên đầu thế nhưng nhất thời sát không được xe, thấy hắn gia gia đánh gãy hắn, còn hãy còn không phục mặt đất lộ khinh thường sắc phản bác nói.

“Tiểu tử cuồng vọng!” Lí Thanh Hồng tuy rằng ngay từ đầu còn có chút phát mộng, nhất thời nửa khắc gian không ý hội lại đây đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, nhưng đến lúc này lại làm sao đoán không ra một ít manh mối đến, gặp Lí Thế Phẩm một cái nho nhỏ thí hài, cũng dám trước mặt hắn mặt trào phúng hắn chưởng môn sư thúc, không khỏi râu tóc giận trương, căn bản cố không được chính mình tuổi cùng thân phận, quát chói tai một tiếng, năm ngón tay tề trương, lấy tay liền hướng Lí Thế Phẩm cổ chộp đi.

“Ta thảo!” Mà ngay tại Lí Thanh Hồng ra tay khi, Cù Lãnh, Cố Gia Hàng, Lâm Xuyên Kì còn có La Chính Hiên bốn người từ lâu kinh mắng một câu, nắm tay liền vọt đi lên.

Nói đùa, Hạ Vân Kiệt nhưng là bọn họ thái sư thúc tổ [lão đại], lại khởi dung Lí Thế Phẩm này giả quỷ dương chỉ vào chửi bậy?

“Thanh Hồng huynh bớt giận!” Gặp Lí Thanh Hồng tức giận muốn hướng một vị tiểu hậu sinh ra tay, chủ nhà Lí Thanh Nguyên cùng mặt khác một vị huyền môn lão nhân vội vàng thân thủ ngăn cản hắn.

“Gia Hàng các ngươi muốn làm cái gì?” Cố Trọng Mạnh tắc vội vàng uống ở tôn tử nhất bang tiểu bối, trong lòng cũng là khó tránh khỏi mắng này tôn tử không hiểu chuyện, loại chuyện này nào có hắn một tiểu bối nhúng tay phân? Huống hồ Lí Thanh Hồng cùng Lí Vệ Chấn, một cái là ở quốc nội không nhỏ thế lực, một cái là ở hải ngoại không nhỏ thế lực, đắc tội thế nào nhất phương cũng không là cái gì chuyện tốt.

“Lí Thanh Hồng ngươi đây là cho cái gì? Ta tôn tử tuy rằng trong lời nói có quá phận có chỗ, kia cũng là ngươi này cái gọi là sư thúc đem hắn hại thành hiện tại này phó bộ dáng trước đây!” Lí Vệ Chấn ở trong nước ngoại cũng là có thân phận Hoa nhân, tiền tài quyền thế lại khổng lồ vô cùng, cũng là cũng không thấy được chỉ sợ Lí Thanh Hồng này từng chấp chưởng quá nước cộng hoà quyền cao lão nhân, gặp Lí Thanh Hồng trước mặt nhiều người như vậy mặt sắc mặt xanh mét ra tay muốn đả thương hắn tôn tử, lại thấy này hắn vài người trẻ tuổi cũng là một bộ muốn sống sinh sôi tê hắn tôn tử bộ dáng, nhất thời cũng đến đây cơn tức, chỉ vào Lí Thanh Hồng chất vấn nói.

Lí Thanh Hồng gặp Lí Vệ Chấn thế nhưng che chở hắn tôn tử, không khỏi càng phát ra căm tức giãy dụa nói:“Lí Thanh Nguyên các ngươi buông ta ra, hôm nay ta muốn cùng này Lí Vệ Chấn……”

“Tốt lắm, Thanh Hồng. Không đáng làm cho này loại sự

tình, người như thế động khí, ta thì sẽ xử lý.” Hạ Vân Kiệt đương nhiên biết Lí Thanh Hồng cũng là xuất phát từ một mảnh hảo tâm, chuyện này cũng trách không được hắn, thấy hắn một phen tuổi còn vì hắn giống cái nhiệt huyết thanh niên giống nhau muốn tìm người đánh nhau, trong lòng nhưng thật ra không khỏi sau một lúc hối cùng băn khoăn, vội vàng khuyên nhủ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 207 : Thanh Hồng đồ tôn là đủ

“Chưởng môn sư thúc, đệ tử thực xin lỗi ngài, thẹn với sư môn a!” Gặp chưởng môn sư thúc nói khuyên can, Lí Thanh Hồng cũng là đột nhiên xoay người, vẻ mặt áy náy hai đầu gối một khúc sẽ quỳ xuống đất hướng Hạ Vân Kiệt thỉnh tội.

Thân là đệ tử, thế nhưng thay người ý đồ công kích quá chưởng môn sư thúc cầu tình, hơn nữa còn làm cho chưởng môn bị một tiểu bối nhục nhã, Lí Thanh Hồng trong lòng quả thật áy náy không chịu nổi, giống như đao cắt.

Gặp Lí Thanh Hồng khẩu hô chưởng môn sư thúc, lại vẻ mặt áy náy giáp mặt muốn hướng Hạ Vân Kiệt quỳ xuống thỉnh tội, đừng nói ở đây huyền môn lão nhân toàn bộ biến sắc, liền ngay cả Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên cũng đều thay đổi sắc mặt, về phần Lí Vệ Chấn liền lại càng không tiêu nói.

Đắc tội Lí Thanh Hồng sư thúc, nhiều nhất chỉ có thể xem như tư nhân ân oán, nhưng đắc tội một môn phái chưởng môn, ở huyền môn mà nói thì phải là tương đương cùng này toàn bộ môn phái là địch, này kết quả cũng là nghiêm trọng hơn. Lí Thanh Hồng thân là môn trung đệ tử, cũng tuyệt đối không thể có thể như vậy bỏ qua.

Mà để cho Lí Vệ Chấn cảm thấy bất an là, Lí Thanh Hồng một phen tuổi thế nhưng trước mặt nhiều người như vậy mặt phải lạy về phía Hạ Vân Kiệt thỉnh tội.

Này lại là một loại thế nào tôn kính?

“Thanh Hồng ta nói này không liên quan chuyện của

ngươi.” Hạ Vân Kiệt không đợi Lí Thanh Hồng quỳ xuống liền thân thủ đỡ hắn, sau đó bình tĩnh mặt nhìn về phía Lí Vệ Chấn nói:“Buổi sáng ta liền với ngươi nói qua, tốt tốt dạy tôn tử, nếu không phải hối hận không kịp, buồn cười ngươi không chỉ có không có nghe đi vào, ngược lại khi ta còn trẻ, âm thầm hướng ta hạ ám thủ. Ta kính ngươi tuổi tác đã lớn, cho nên ra vẻ không biết, không nghĩ tới đến nay ngươi rõ ràng biết ta là Lí Thanh Hồng sư thúc, lại còn không biết tỉnh lại. Hay là ngươi cảm thấy lấy thân phận của ta hội nhàn nhàm chán đi ức hiếp ngươi tôn tử sao? Nói thật cho ngươi biết đi, ngươi tôn tử trên người ít nhất lưng đeo bảy điều mạng người, ta chỉ là phế đi hắn tu vi, kia đã muốn là nhẹ nhất, cũng đỡ phải hắn về sau ỷ vào pháp lực liền làm xằng làm bậy, không nhìn người khác sinh tử!”

Hạ Vân Kiệt nói đến nơi đây, Lí Thế Phẩm sớm đã sắc mặt trắng bệch chỉ vào Hạ Vân Kiệt kêu đứng lên nói:“Ngươi, ngươi nói bậy.”

“Hạ đạo hữu không có nói bậy, ngươi mi phong đột hiển, trong mắt sát khí ẩn hiện, nhân trung hiển huyết quang, thật là thân hệ án mạng! Lão phu phía trước không có nhìn kỹ ngươi tướng mạo, vừa rồi kinh Hạ đạo hữu như vậy nhắc tỉnh, mới vừa rồi phát hiện ngươi quả thực thân hệ án mạng, chính là lão phu tướng thuật không bằng Hạ đạo hữu, cũng là nhìn không ra ngươi từng thương quá mấy cái mạng người.” Đang lúc Lí Thế Phẩm kêu gào khi, Đại Cước Tiên thần sắc ngưng trọng ngắt lời nói.

Đại Cước Tiên Lô Trăn là huyền môn trung truyền kỳ nhân vật, thân phận địa vị tự nhiên không phải Hạ Vân Kiệt này danh không dùng truyền người trẻ tuổi có thể sánh bằng, hắn thốt ra lời này ra lời, mọi người tất cả đều sắc mặt đại biến, xem Lí Vệ Chấn gia tôn hai ánh mắt tất cả đều mang theo một tia khinh thường cùng địch ý.

Nếu ngay cả Đại Cước Tiên Lô Trăn tiền bối cũng nói như vậy, hiển nhiên Hạ Vân Kiệt còn lại nói cũng tất đều là những câu là thật

“Lí Vệ Chấn, ngươi thế nhưng cũng từng hướng ta chưởng môn sư thúc âm thầm thi pháp, ngươi, ngươi, ta Lí Thanh Hồng thật sự là mắt bị mù, thế nhưng với ngươi người như thế xưng huynh gọi đệ, ta muốn với ngươi so đấu!” Lí Thanh Hồng nghe đến đó thật sự là tức giận điền ưng, lại hận chính hắn một đệ tử có mắt không tròng.

“Lí Thanh Hồng, muốn nói bặc thệ xem bói ta xa không bằng ngươi, nhưng muốn đấu pháp không phải ta Lí Vệ Chấn xuy ngưu, ngươi còn kém xa lắm.” Lí Vệ Chấn gặp chuyện tới nay, chính mình ở quốc nội huyền môn trung dĩ nhiên hỗn không dưới đi, rõ ràng cũng liền hoàn toàn tê rớt dối trá gương mặt, gặp Lí Thanh Hồng đưa ra muốn cùng hắn đấu pháp, mặt lộ vẻ khinh thường nói.

Lí Vệ Chấn như vậy vừa nói, Lí Thanh Hồng sắc mặt không khỏi buồn bực một trận thanh một trận hồng, bởi vì chính như Lí Vệ Chấn nói, hắn Lí Thanh Hồng tối am hiểu là bặc thệ xem bói, nhưng đấu pháp phương diện quả thật kém một ít, tối mấu chốt là, hắn cảnh giới cũng vừa mới đạt tới địa vu nhất đỉnh trung kỳ, so với Lí Vệ Chấn luyện khí hậu kỳ cũng là kém không ít. Vừa rồi tức giận dưới cũng là nhất thời đã quên điểm ấy.

“Thanh Hồng đạo hữu, thỉnh cho phép ta vì Hạ đại sư một trận chiến.” Đang lúc Lí Thanh Hồng sắc mặt một trận thanh một trận hồng biến hóa không chừng khi, một vị mặc trắng noãn xiêm y lão nhân đi nhanh tới, đầu tiên là hướng Hạ Vân Kiệt hai tay tạo thành chữ thập cung kính làm một cái lễ, sau đó xoay người hai mắt âm lãnh nhìn chằm chằm Lí Vệ Chấn nói.

Đúng là Thái quốc lâu phụ nổi danh hàng đầu sư, Nãi Trát Luân đại sư.

“Nãi Trát Luân đại sư.” Một đám huyền môn lão nhân gặp Nãi Trát Luân đại sư đột nhiên toát ra đến, không khỏi giật mình kinh hô ra tiếng, mà Lí Vệ Chấn lại sắc mặt đại biến.

Nãi Trát Luân đại sư pháp lực cao cường, hơn nữa hàng đầu sư pháp thuật phần lớn âm u ngoan độc, thay đổi thất thường, Lí Vệ Chấn tuy rằng tự phụ cũng là không có nửa điểm phần thắng, mà để cho Lí Vệ Chấn tâm sinh điềm xấu dự triệu là, lấy Nãi Trát Luân đại sư thân phận thế nhưng đối Hạ Vân Kiệt cũng là tất cung tất kính, thậm chí không tiếc thay hắn xuất chiến.

“Nãi Trát Luân đại sư, đây là ta cùng Lí Thanh Hồng bọn họ sư môn gian ân oán, ngươi cần gì phải nhúng tay đâu?” Lí Vệ Chấn trong lòng tuy rằng âm thầm bất an lo âu, nhưng cũng không rối loạn phân thần, ý nghĩ thực rõ ràng địa chất hỏi Nãi Trát Luân, hy vọng hắn có thể thay đổi chủ ý.

“Ta Nãi Trát Luân nhận được Hạ đại sư đánh thức cùng không giết chi ân, đã muốn quyết định đời đời kiếp kiếp đi theo hắn, ngươi cùng Hạ đại sư là địch đó là cùng ta là địch.” Nãi Trát Luân thần sắc túc mục nói.

Nãi Trát Luân loại nào thân phận, đừng nói ở Thái quốc hàng đầu giới lâu phụ nổi danh, ngay cả thành viên hoàng thất thấy hắn đều phải cung kính tiếng kêu đại sư, cho dù ở Trung Hoa đại địa huyền môn trung cũng là rất có uy danh, hắn thốt ra lời này, không khác nói chính mình là Hạ Vân Kiệt tùy tùng.

Có thể nghĩ Nãi Trát Luân lời này ra sao rung động lòng người. Liền ngay cả Lí Thanh Hồng này đại khái biết điểm sư thúc lợi hại chỗ Vu Hàm môn đệ tử nghe vậy

đều giật mình thiếu chút nữa tròng mắt đến rơi xuống, càng đừng nói những người khác.

Kia Lí Vệ Chấn nghe vậy đương trường trên mặt huyết sắc thốn tẫn, Lí Thế Phẩm này huyền môn trung nhị thế tổ tuy rằng tâm cao khí ngạo, không biết trời cao đất rộng, nhưng là biết Nãi Trát Luân lợi hại, nghe vậy tiểu tâm can cũng là phù phù phù phù loạn khiêu.

“Ha ha, Nãi Trát Luân cảm ơn ngươi. Bất quá người này đơn giản nhảy nhót tiểu sửu, làm sao cần ngươi tự mình ra tay, Thanh Hồng đồ tôn thu thập hắn là đủ.” Nếu Lí Thanh Hồng đã muốn mở miệng, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không muốn người khác xem thấp hắn, nghe vậy vẻ mặt lạnh nhạt khoát tay nói.

Hạ Vân Kiệt lời ấy có thể nói cuồng vọng đến cực điểm, đừng nói Đại Cước Tiên đám nguyên bản đối Hạ Vân Kiệt người trẻ tuổi này đột nhiên toát ra đến rất có hảo cảm huyền môn lão nhân nghe xong thẳng nhíu, trong mắt lóe ra một tia không vui sắc, liền ngay cả Lí Thanh Hồng gia tôn hai cũng là âm thầm chột dạ không thôi.

Lí Vệ Chấn nhưng là luyện khí hậu kỳ tu vi, ở toàn bộ huyền môn đấu pháp phương diện tuy rằng không tính là đứng đầu nhân vật, nhưng là tuyệt đối thuộc loại nhất lưu nhân vật. Bằng không đã muốn đột phá đến địa vu nhất đỉnh trung kỳ Lí Thanh Hồng cũng sẽ không bị hắn một lời cấp làm cho sắc mặt một trận thanh một trận hồng, thật sự là này Lí Vệ Chấn không chỉ có pháp lực tinh thâm, pháp thuật cũng là thay đổi thất thường, ùn ùn, làm cho người ta tâm sinh kiêng kị. Nay đổ tốt, Hạ Vân Kiệt thế nhưng khẩu xuất cuồng ngôn, nói Lí Thanh Hồng đồ tôn Cù Lãnh liền là đủ đánh bại Lí Vệ Chấn, kia Cù Lãnh tuổi còn trẻ, bất quá vừa mới vừa khuy đến một tia Vu môn tu luyện cửa, lại như thế nào khả năng đánh thắng được Lí Vệ Chấn đâu?

Nếu không phải Hạ Vân Kiệt chính là Lí Thanh Hồng chưởng môn sư thúc, vừa rồi Nãi Trát Luân đại sư lại cố ý tỏ vẻ cam nguyện làm hắn lính hầu, phỏng chừng này bang huyền môn lão nhân đều phải nhịn không được mở miệng mắng hắn cuồng vọng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 208 : Bàn tay

“Thả ngươi mẹ nó chó má ngươi con mẹ nó tính cái gì……” Này huyền môn lão nhân, bao gồm Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên tiền bối đều nhẫn được, nhưng Lí Vệ Chấn tài sản hàng tỉ, ở thương giới hướng đến hô phong hoán vũ quán, cho dù ở huyền môn trung cũng là uy danh truyền xa, lại như thế nào nhẫn được giống Hạ Vân Kiệt như vậy mao đầu tiểu tử như thế nhục nhã, lập tức tức giận đến nổi trận lôi đình chỉ vào Hạ Vân Kiệt mắng.

Thậm chí hổn hển dưới, mắng trong lời nói cũng là cực kì khó nghe, căn bản không phù hợp thân phận địa vị của hắn.

“Tìm đánh.” Hạ Vân Kiệt gặp Lí Vệ Chấn cũng dám chỉ vào hắn bạo này khó nghe lời thô tục, tối đen con ngươi chợt hàn quang chợt lóe, cách đối không Lí Vệ Chấn một cái bàn tay liền phiến đi qua.

“Thật sự là cuồng vọng vô tri.” Gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng cách đối không chính mình phiến bàn tay, Lí Vệ Chấn nét mặt già nua mạnh trầm xuống, trong mắt sát khí ám thiểm, tay trái đắn đo pháp quyết, tay phải ngón trỏ ngón giữa kết hợp như kiếm đối với Hạ Vân Kiệt chỉ đi

Nhất thời hai cổ hàn khí theo Lí Vệ Chấn song chỉ trung bắn ra, thẳng thủ Hạ Vân Kiệt hai mắt mà đi. Hàn khí nơi đi qua, bốn phía không khí cũng tựa hồ bị đóng băng ở bình thường, đình chỉ lưu động, độ ấm đột nhiên hàng.

Mọi người gặp Lí Vệ Chấn tùy ý vừa ra tay đó là như thế lợi hại, tất cả đều mắt lộ ra sợ hãi than sắc, nghĩ rằng, Lý gia độc môn huyền minh chân khí quả thực không giống tầm thường

Bất quá mọi người ở đây âm thầm cảm thán là lúc, đột nhiên gian bình nổi lên một trận cuồng phong. Kia cuồng phong ở không trung gào thét mà qua, ẩn ẩn hiện ra một uy nghiêm hung mãnh cự long, kia hai cổ hàn khí nhìn như lợi hại nhưng tại đây uy nghiêm hung mãnh cự long trước mặt lại nhỏ bé như hám thụ kiến càng, phong long điên cuồng gào thét mà qua, kia hai cổ hàn khí nhất thời bị thổi quét không còn thấy bóng dáng tăm hơi, mà phong long lại thế đi càng mãnh.

Chúng huyền môn lão nhân bỗng nhiên biến sắc, trong mắt lóe ra một tia kinh sợ sắc, liền ngay cả Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên hai vị huyền môn tiền bối cũng không ngoại lệ. Về phần đứng mũi chịu sào Lí Vệ Chấn liền lại càng không tiêu nói, mắt thấy phong long gào thét tới, sắc mặt chợt gian trở nên thảm không có chút máu, người đã muốn luống cuống tay chân theo trên người lung tung đào này nọ. Sau đó cuối cùng lấy ra một mặt gương bàn tay lớn nhỏ, hàn quang bắn ra bốn phía.

Này gương danh huyền minh kính, là bọn hắn Lý gia tổ tiên một vị cao nhân ở Bắc Cực rét lạnh nơi trong lúc vô ý được đến. Công khả phóng ra cực lạnh lẽo khí, làm cho người ta nháy mắt hóa thành khắc băng, thủ mà nếu chân khí vòng bảo hộ, khả đem tất cả pháp thuật công kích che ở ngoài thân. Bất quá lấy Lí Vệ Chấn công lực, nay cũng chỉ có thể miễn cưỡng khởi động này pháp bảo, về phần uy lực tự nhiên cùng hắn tổ tiên thi triển đi khá xa.

Bất quá huyền minh kính dù sao cũng là Lý gia tổ truyền pháp bảo, chẳng sợ Lí Vệ Chấn không thể hoàn toàn phát huy này kính uy lực, cũng là không tha khinh thường.

Huyền minh kính một khi thúc dục, phảng phất một vòng

trăng tròn, hàn quang bắn ra bốn phía, bốn phía độ ấm đột nhiên hàng.

Huyền môn lão nhân trung cũng không thiếu nhận thức này kính nhân, thấy thế trong mắt đều lóe ra một tia tò mò, âm thầm tò mò không biết lấy phong long oai, hay không có thể công phá Lý gia tổ truyền pháp bảo chi phòng hộ.

Chỉ có Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên hai vị lão tiền bối ánh mắt như trước tập trung kia phong long, căn bản ngay cả xem cũng chưa xem kia huyền minh kính liếc mắt một cái. Lấy bọn họ tu vi lại sao lại nhìn không ra đến, hai người công lực kém cách xa, ở tuyệt đối thực lực trước mặt, cho dù Lí Vệ Chấn lấy ra so với huyền minh kính lợi hại hơn pháp bảo cũng là không tốt. Liền như một cái vừa mới vừa tập tễnh học bước trẻ mới sinh, đối mặt một vị trưởng thành đại hán, cho dù này trẻ mới sinh trong tay cầm lợi kiếm đại đao lại như thế nào? Người ta một cái bàn tay đi qua liền đem ngươi phiến ngã xuống đất.

Trên thực tế, cũng đang như Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên hai vị huyền môn tiền bối suy nghĩ, kia phong long không hề trở ngại gào thét mà qua, kia huyền minh kính phóng xuất hàn quang nhất đụng tới phong long, nhất thời hóa thành hư vô, mà Lí Vệ Chấn lại như đã bị thật lớn lực bắn ngược bình thường nhanh chóng lui về phía sau.

Bất quá Lí Vệ Chấn lui mau, phong long tới gần tốc độ nhanh hơn, trong nháy mắt đã muốn bàn ở tại Lí Vệ Chấn đỉnh đầu, sau đó đột nhiên gian hóa thành một quạt hương bồ bàn tay, “Hô” đối với Lí Vệ Chấn khuôn mặt hung hăng phiến đi xuống.

“Ba!” Một tiếng thanh thúy cái tát tiếng vang lên, Lí Vệ Chấn bị này một cái tát cấp phiến một cái lảo đảo, cả

người gục ở cắn miệng đầy cỏ xanh bùn.

Thiên địa chợt gian liền im lặng xuống dưới, tĩnh mịch một mảnh, chỉ có gió thổi động lá cây rầm a thanh âm.

Theo Hạ Vân Kiệt nâng tay cách không súy cái tát đến Lí Vệ Chấn bị một cái tát phiến ngã xuống đất, miêu tả đứng lên tựa hồ rất dài, kỳ thật cũng bất quá liền trong chớp mắt công phu.

Trong chớp mắt công phu a một vị người trẻ tuổi đứng ở tại chỗ bất động, tùy ý bắt tay vừa nhấc vừa kéo, khoá trước huyền môn đại hội thực lực bài danh ổn cư hàng đầu Lí Vệ Chấn chẳng sợ xuất ra tổ truyền pháp bảo lại còn là bị một cái tát cấp đánh nghiêng ở, đây là loại nào thực lực khủng bố.

Chẳng sợ Đại Cước Tiên, Vô Danh Kiếm Tiên lão tiền bối tuy rằng cũng rất lợi hại, nhưng ở đây huyền môn lão nhân đều trong lòng biết rõ ràng, bọn họ hai người tuyệt làm không được điểm này này còn nói sáng tỏ cái gì?

Tĩnh, thiên địa tiếp tục vẫn duy trì tử bình thường yên tĩnh không ai dám lớn tiếng hô hấp, không ai dám nói đánh vỡ trầm mặc, cho dù Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên cũng bị Hạ Vân Kiệt chiêu thức ấy cấp hoàn toàn chấn ở. Bởi vì bọn họ so với ở đây huyền môn lão nhân rõ ràng hơn, nếu bọn họ ra tay, lấy Lí Vệ Chấn luyện khí hậu kỳ tu vi, lại có tổ truyền pháp bảo bàng thân, cũng muốn hơi phí trắc trở, mà Hạ Vân Kiệt tuổi còn trẻ lại chính là cách không một cái tát, này còn nói sáng tỏ cái gì?

Thuyết minh Hạ Vân Kiệt thực lực không chỉ có vượt qua Lí Vệ Chấn rất nhiều, cũng vượt qua bọn họ rất nhiều. Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên thực không nghĩ thừa nhận điểm này, nhưng sự thật liền đặt tại trước mắt lại không chấp nhận được bọn họ không

tin.

“Ngươi không phải muốn che chở của ngươi tôn tử sao? Ngươi không phải thích ỷ vào pháp lực cao cường liền tùy ý đối người ra tay sao? Ngươi không phải cho rằng Lí Thanh Hồng không phải đối thủ của ngươi sao? Cho ta đứng lên, ta làm cho Lí Thanh Hồng đồ tôn với ngươi đấu, ngươi nếu đánh bại hắn, hôm nay để lại ngươi một con ngựa, nếu là đánh không bại hắn, ngươi cùng của ngươi tôn tử liền cho ta thành thành thật thật tại ý đại lợi trong nhà sống quãng đời còn lại cả đời, không thể bước ra nửa bước, nếu không chẳng sợ ngươi xa ở vạn dặm, ta cũng tất cho các ngươi sống không bằng chết.” Hạ Vân Kiệt nhưng không có như vậy buông tha Lí Vệ Chấn, ánh mắt lạnh lùng nhìn còn gục trên mặt đất, cả người phát run Lí Vệ Chấn, mặt không chút thay đổi nói.

Hạ Vân Kiệt chính là người như vậy, rất nhiều thời điểm hắn hội lựa chọn nhường nhịn, nhưng ngươi không thể được một tấc lại muốn tiến một thước không nên đem hắn lửa giận cấp châm ngòi đi lên, một khi châm ngòi đi lên, hắn thô bạo bá đạo tính tình vừa ra tới, chẳng sợ Lí Vệ Chấn là một vị huyền môn lão nhân, chẳng sợ hắn là hải ngoại Hoa Kiều trung nổi danh nhân vật, đối với Hạ Vân Kiệt mà nói tất cả đều vô dụng

Bên tai vang lên Hạ Vân Kiệt không mang theo một tia cảm tình sắc thái lạnh như băng lạnh giọng âm, ở đây lão nhân tất cả đều nhịn không được cả người mạo hàn khí. Bọn họ đều là một đám có được một chút siêu năng lực lão nhân, bọn họ cũng đều từng có quá nương siêu năng lực tại đây cái thế tục trung kiếm lấy tiền tài quyền thế trải qua, bọn họ so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng, một vị chân chính có được đại năng tu sĩ đáng sợ chỗ. Bọn họ cũng so với bất luận kẻ nào rõ ràng, trong truyền thuyết phi thiên độn địa, bài sơn đảo hải đại năng giả là chân chính tồn tại quá. Một khi người như vậy khởi xướng giận đến, cũng không phải thế tục điều khuông

pháp luật có thể trói buộc được.

Hạ Vân Kiệt có hay không đạt tới cái loại này trong truyền thuyết phi thiên độn địa, bài sơn đảo hải cảnh giới bọn họ không rõ ràng lắm, nhưng bọn hắn lại biết, chỉ bằng Hạ Vân Kiệt vừa rồi lộ kia một tay, này thế tục gian điều khuông pháp luật chỉ sợ đã muốn rất khó trói buộc được hắn. Hắn thật muốn giết một người cái gì, cũng tuyệt đối không phải cảnh sát có thể tra ra đến. Cho nên Hạ Vân Kiệt cảnh cáo Lí Vệ Chấn trong lời nói cũng không phải cái gì cuồng vọng vui đùa chi ngữ

“Ngươi con mẹ nó tính cái gì vậy? Đừng tưởng rằng hội điểm pháp thuật liền rất giỏi có biết hay không hiện tại lợi hại nhất là cái gì? Là thương là ghnh tại ý đại lợi, Mafia bác nạp nặc gia tộc giáo phụ chính là lão tử bằng hữu, chỉ cần lão tử một câu, phanh một tiếng, ngươi con mẹ nó liền……” Lí Thế Phẩm dù sao tuổi trẻ, cũng cuồng vọng quán, đối hiện đại nhiệt vũ khí cũng càng truy sùng, cũng không giống thế hệ trước đối chân chính tiên gia pháp thuật cùng vô cùng giả ở sâu trong nội tâm vẫn đang có kính sợ, hắn mặc dù đối Hạ Vân Kiệt một cái tát liền đem hắn gia gia đánh nghiêng ở cường đại pháp lực cảm thấy kinh sợ, nhưng thấy Hạ Vân Kiệt nhưng lại cảnh cáo hắn không thể bước ra gia môn nửa bước, sống quãng đời còn lại trong nhà, còn trẻ hết sức lông bông hắn còn là nhịn không được nhảy dựng lên, chỉ vào Hạ Vân Kiệt chửi bậy lên.

“Lí Thế Phẩm không thể.” Lí Vệ Chấn gặp được phía sau tôn tử thế nhưng còn chỉ vào Hạ Vân Kiệt chửi bậy, không khỏi sợ tới mức lập tức theo mặt đất nhảy bắn lên, sắc mặt trắng bệch quát.

Lí Vệ Chấn cũng là một vị huyền môn lão nhân, hắn tự nhiên cũng biết một vị pháp lực chân chính cao cường tu sĩ khủng bố chỗ, huống hồ ngay tại vừa rồi hắn còn tự mình tiếp nhận đến Hạ Vân Kiệt kia khủng bố đến cực

điểm pháp lực, có thể nói lúc này Lí Vệ Chấn trong lòng sớm đã sợ hãi cùng hối hận phải chết. Hơn nữa Hạ Vân Kiệt kia cuối cùng cảnh cáo một phen nói, lại làm cho hắn sợ hãi cả người phát run, hắn biết Hạ Vân Kiệt này cũng không phải đe dọa ngôn, chính là chuyện tới nay hối hận sợ hãi là không làm nên chuyện gì, chỉ có đợi lát nữa thỉnh huyền môn trung tiền bối van cầu tình xem, khả Lí Vệ Chấn vạn vạn không nghĩ tới, chính mình còn không có khai này khẩu, chính mình tôn tử thế nhưng nhảy ra chửi bậy uy hiếp Hạ Vân Kiệt. Này lại như thế nào không bắt hắn cho sợ tới mức hồn phi phách tán, sắc mặt trắng bệch?

Bất quá đã muốn đã muộn, đừng nói Hạ Vân Kiệt nghe được Lí Thế Phẩm lời nói sắc mặt âm trầm xuống dưới, cho dù ở đây sở hữu huyền môn lão nhân nghe được Lí Thế Phẩm lời nói cũng đều sắc mặt âm trầm xuống dưới.

Bọn họ đều là người trong huyền môn, bình sinh tối kiêng kị cũng ghét nhất chính là súng đồng thời huyền môn có huyền môn quy củ, huyền môn việc dùng huyền môn phương pháp giải quyết, mà Lí Thế Phẩm thế nhưng nói ra muốn thỉnh Mafia sát thủ tới giết Hạ Vân Kiệt lời nói, này tuyệt đối là phạm vào huyền môn tối kỵ

“Súng? Tốt lắm” Hạ Vân Kiệt sắc mặt âm trầm xuống dưới đồng thời, tay trình ngũ trảo cách thật xa hướng Lí Thế Phẩm vươn ra một trảo.

Nhất thời Lí Thế Phẩm cảm thấy có năm cổ lạnh như băng lực lượng tạp ở hắn cổ, sau đó cả người sẽ không từ tự chủ bị này năm cổ lạnh như băng lực lượng cấp linh lên, lăng không hướng Hạ Vân Kiệt bay đi.

“Cách không thủ vật!” Gặp Lí Thế Phẩm cả người bay lên trời, sắc mặt bởi vì hô hấp không khoái trở nên xanh tím, ở đây mọi người lại sắc mặt đại biến.

Ngay lập tức trong lúc đó, không đợi Lí Thế Phẩm theo kinh hồn trung phục hồi tinh thần lại, cổ đã muốn rơi vào rồi Hạ Vân Kiệt kia thon dài trắng nõn năm ngón tay bên trong.

“Ba ba!” Hạ Vân Kiệt một tay cầm lấy Lí Thế Phẩm cổ, một tay nâng lên đến đối với hắn khuôn mặt liền rút hai bàn tay.

“Tự tìm tử lộ.” Rút hai bàn tay sau, Hạ Vân Kiệt lạnh như băng lãnh phun ra bốn chữ, sau đó tùy tay vung, Lí Thế Phẩm tựa như vật chết giống nhau bị xa xa ném ở trên cỏ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 209 : Cầu tình

“Cù Lãnh lại đây.” Tùy tay giống ném vật chết giống nhau đem Lí Thế Phẩm cấp xa xa ném ở trên cỏ, Hạ Vân Kiệt bình tĩnh mặt kêu lên.

“Đệ tử ở.” Cù Lãnh hiện tại đối vị này Thái Sư thúc tổ quả thực sợ hãi cùng sùng bái đến tận xương tủy, nghe được hắn tiếng kêu, nhịn không được cả người rùng mình một cái, sau đó vội vàng đi lên tiền quỳ một gối xuống nói.

“Cầm này mặt lá cờ, dùng bổn môn độc môn công pháp thúc dục, đi theo Lí Vệ Chấn đấu pháp.” Hạ Vân Kiệt nói xong thân thủ thủ hạ bắt tại trên cổ, chợt xem như là một kiện diệp hình dây chuyền, kỳ thật là một kiện cả vật thể đen thùi, không biết là cái gì tài chất làm thành tiểu lá cờ, sau đó đưa cho Cù Lãnh. Cờ xí mặt trên tú mười hai cái hình thù kỳ quái, lộ ra nhè nhẹ viễn cổ hơi thở phù văn.

“Tuân mệnh.” Cù Lãnh nghe vậy hai tay cung kính tiếp nhận tiểu lá cờ nói, sau đó đứng dậy chuyển hướng Lí Vệ Chấn, uy phong bát diện quát:“Lí Vệ Chấn, có loại đi lên theo ta một trận chiến.”

Hét lớn khi, cù mắt lạnh lẽo trung nhiên nồng đậm chiến ý, thế nhưng ngay cả một chút ý sợ hãi đều không có.

Nói đùa, thái sư thúc tổ như vậy ngưu bức nhân vật gọi hắn xuất chiến, hắn thì sợ gì.

Lí Vệ Chấn nhìn uy phong bát diện Cù Lãnh, trong lòng kia khóc a! Ngươi nói đi lên thôi, trong lòng thật sự là bị Hạ Vân Kiệt cấp sợ tới mức không có nửa điểm sức mạnh, huống hồ cho dù thắng Cù Lãnh loại này tiểu vãn bối cũng căn bản không phải cái gì sáng rọi sự tình.

Không lên đi thôi, này Cù Lãnh khó bảo nói khó nghe xong. Cái gì kêu có loại, nếu không loại kia Lí Thế Phẩm lại là từ đâu tới đây ? Huống hồ còn có nhiều người như vậy nhìn đâu, hắn Lí Vệ Chấn ném không nổi này mặt mũi a!

Đương nhiên trên thực tế, sự tình phát triển đến hiện tại tình trạng này, hắn Lí Vệ Chấn sớm đã không có mặt mũi đáng nói, đơn giản là hắn chính mình còn tại lừa mình dối người thôi.

“Hạ đại sư, Lí Vệ Chấn gia tôn quả thật làm được không đúng, còn thỉnh Hạ đại sư xem ở mọi người đều là người trong huyền môn, có không võng khai một mặt?” Gặp Lí Vệ Chấn đứng ở tại chỗ, hai chân hơi hơi đánh chiến, nét mặt già nua thanh một trận bạch một trận, lăng là không biết nên làm cái gì bây giờ, thân là chủ nhà Lí Thanh Nguyên chung quy không thể ngồi xem mặc kệ không hỏi, đành phải kiên trì tiến lên, hướng Hạ Vân Kiệt thật cẩn thận hành lễ cầu tình nói.

“Hạ đại sư, Vệ Chấn gia tôn hai có mắt như mù, phía trước nhiều hiểu được tội, còn thỉnh ngài đại nhân……” Gặp rốt cục có người ra mặt hỗ trợ chính mình cầu tình, Lí Vệ Chấn âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó khẽ cắn môi, cuối cùng còn là lựa chọn tiến lên cúi đầu cầu tình.

Hắn tôn tử không hiểu chuyện, hắn Lí Vệ Chấn lại sao lại cũng giống hắn tôn tử như vậy thực không hiểu chuyện? Hắn lại sao lại không rõ, hôm nay thật muốn cùng Hạ Vân Kiệt cứng rắn khái rốt cuộc, lấy Hạ Vân Kiệt đáng sợ pháp lực chỉ hạn chế bọn họ sống quãng đời còn lại trong nhà xem như khinh, thật muốn hạ điểm ngoan chiêu, hắn gia tôn hai ở hồi Italy trên máy bay trực tiếp chết bất đắc kỳ tử đều có khả năng. Sợ nhất là Hạ Vân Kiệt nếu tới cái trảm thảo trừ căn, chỉ sợ hắn Lý gia từ nay về sau sau sẽ biến mất tại đây thế gian. Mà

mấy năm nay hắn tân tân khổ khổ kinh doanh kiếm thủ khổng lồ buôn bán đế quốc, cuối cùng bất quá là đảo mắt mây khói thôi.

“Nếu Lí đạo hữu cầu tình, ta đây hôm nay liền tạm thời phóng Lí Vệ Chấn gia tôn hai một con ngựa đi.” Hạ Vân Kiệt có thể không để ý tới Lí Vệ Chấn cầu xin tha thứ, nhưng Lí Thanh Nguyên mặt mũi cũng không có thể không cấp, nghe vậy thản nhiên nói.

Chính là ngôn ngoại ý cũng là tái hiểu không quá, chính là hôm nay tạm thời thả bọn họ một con ngựa, về phần về sau kia đã có thể khó nói.

Này cũng chẳng trách Hạ Vân Kiệt, ai làm cho Lí Thế Phẩm nâng ra Mafia đến uy hiếp hắn. Tuy rằng lấy Hạ Vân Kiệt nay cao thâm cảnh giới, thế tục gian sát thủ căn bản đã muốn uy hiếp hắn không được, nhưng Hạ Vân Kiệt cũng không dám cam đoan người này có thể hay không phát rồ đến đối chính mình bằng hữu cái gì xuống tay, cho nên hắn là tuyệt không hội cho phép này nguy hiểm tồn tại, cho nên chuyện này cũng khẳng định sẽ không liền dễ dàng như vậy xong việc

Ở đây phần lớn là nhân lão thành tinh huyền môn tiền bối, lại sao lại nghe không ra Hạ Vân Kiệt lời nói có chuyện? Nhưng ai làm cho kia Lí Thế Phẩm không biết sống chết nói ra cái loại này ngốc mạo trong lời nói đến đâu, nay Hạ Vân Kiệt chịu tạm thả bọn họ một con ngựa, đã muốn xem như cho bọn hắn này phê huyền môn lão nhân mặt mũi, còn lại bọn họ cũng là không tốt nói sau chút cái gì.

Người khác nghe được đi ra, Lí Vệ Chấn đương nhiên cũng nghe ra đến, lúc ấy chợt nghe hắn tiểu tâm can mạnh run run một chút. Này thật sự là sợ cái gì đến cái gì, nhưng chuyện này nay tĩnh hạ tâm đến tưởng nhưng cũng chẳng trách Hạ Vân Kiệt không chịu buông tay,

muốn oán liền oán chính mình gia tôn hai bình thường làm việc quá mức kiêu ngạo âm ngoan, thế nhưng không có việc gì tìm việc ức hiếp đến người ta trên đầu.

“Đa tạ Hạ đại sư.” Lí Vệ Chấn âm thầm lý nước mắt nhắm thẳng trong bụng nuốt, nhưng ở mặt ngoài lại còn là không thể không thi lễ nói lời cảm tạ.

Hạ Vân Kiệt lại không quan tâm Lí Vệ Chấn, mà là xông vào tràng huyền môn các lão nhân ôm quyền nói:“Quấy rầy các vị đồng đạo, thật không phải với.”

“Hạ đạo hữu khách khí, không biết có không mượn bước thỉnh giáo một ít vấn đề?” Đại Cước Tiên khiêm tốn ôm quyền nói, Vô Danh Kiếm Tiên tuy rằng không nói gì, nhưng cũng đi theo ôm quyền.

Nếu là phía trước Đại Cước Tiên Lô Trăn tiền bối nói ra nói như vậy, xác định vững chắc muốn đánh ngã một mảnh người, nhưng nay ở Lí Thanh Nguyên đám người xem ra cũng là tái bình thường bất quá sự tình.

Tu hành việc hướng tới là học không trước sau đạt giả vì trước. Hạ Vân Kiệt tuổi còn trẻ thực lực cũng đã đạt tới như thế làm cho người ta sợ hãi hoàn cảnh, Đại Cước Tiên thực lực không bằng hắn, tự nhiên là hắn hướng hắn thỉnh giáo.

“Hai vị đạo hữu khách khí, thỉnh.” Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên hai vị lão nhân là Hạ Vân Kiệt đại sư huynh bạn cũ, tu vi lại đã trăn Trúc Cơ kì, xem như Hạ Vân Kiệt trước mắt mới thôi gặp được tu vi tối cao người trong huyền môn, đối bọn họ hai người Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra không có tồn chút coi thường, nghe vậy vội vàng khách khí nói.

“Hạ đạo hữu, thỉnh!” Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên khách khí một câu, sau đó cùng Hạ Vân Kiệt ba

người sóng vai phiêu nhiên hướng phía trước mặt lâm ấm đường nhỏ đi đến.

Trên mặt cỏ mọi người thấy Hạ Vân Kiệt trẻ tuổi thân ảnh cùng hai vị huyền môn lão tiền bối sóng vai phiêu nhiên rời đi, trong mắt đều nhịn không được toát ra kính sợ cùng hâm mộ ánh mắt.

Người tu hành sống lâu cùng tu vi cảnh giới cùng một nhịp thở, cảnh giới thượng một cái bậc thang, sống lâu sẽ tăng trưởng nhất định năm sổ. Chỉ tiếc nay đạo pháp xuống dốc, đại đa số tu sĩ khổ tu cả đời kết quả là còn là không có biện pháp đột phá luyện khí kì thăng cấp Trúc Cơ kì, cho nên cuối cùng đơn giản cũng liền so với thường nhân khỏe mạnh trường thọ một chút. Nguyên nhân làm cho này dạng, rất nhiều tu sĩ gặp tái như thế nào tu luyện cũng là trường thọ vô vọng, liền đem tinh lực cùng theo đuổi chuyển dời đến thế tục đi lên, theo đuổi tiền tài, quyền thế, nữ nhân đằng đằng. Bằng vào tự thân ưu thế, đại đa số tu sĩ ở thế tục trung cũng lấy được người thường rất khó đạt tới thành tựu.

Nhưng mặc ngươi thành tựu nhiều cuối cùng còn là khó thoát khỏi vừa chết, kết quả là còn là hoàng lương nhất mộng công dã tràng, hơn nữa người như thế sinh như mộng công dã tràng cảm xúc theo tuổi tăng trưởng hội càng ngày càng mãnh liệt.

Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên thiên tư hơn người, vận khí cũng tốt, ở sống lâu đem tẫn là lúc vượt qua luyện khí kì này đạo khảm, tiến nhập Trúc Cơ kì, nguyên thọ ít nhất gia tăng năm mươi năm.

Cái gọi là năm mươi biết thiên mệnh, nhiều năm mươi tuổi nguyên thọ tuyệt đối là cái làm cho người ta hâm mộ đỏ mắt con số, hơn nữa đối với Lí Thanh Nguyên đám đã muốn nửa chích chân bước vào quan tài lão nhân mà nói lại như thế. Mà nay Hạ Vân Kiệt tuổi còn trẻ tu vi

cảnh giới cũng đã vượt qua Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên hai vị tiền bối, nếu là sau này tu hành thuận lợi trong lời nói, chỉ sợ đặt chân trong truyền thuyết kim đan đại đạo đều cũng có khả năng, này lại như thế nào không cho Lí Thanh Nguyên đám huyền môn lão nhân kính sợ cùng hâm mộ?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 210 : Cách xa

Trên thực tế Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên hai vị huyền môn truyền kỳ tiền bối đồng dạng cũng thực hâm mộ Hạ Vân Kiệt.

Bọn họ hai người một cái đã là một trăm hai mươi tuổi cao tuổi, một cái khác còn lại là một trăm mười lăm tuổi cao tuổi. Tuy rằng nay hai người đều đã muốn bước vào Trúc Cơ kì, nguyên thọ muốn so với người bình thường muốn dài không ít. Nhưng hai người theo bước vào Trúc Cơ kì khởi cho tới bây giờ, một cái đã muốn ước chừng qua hai mươi năm, một cái đã muốn ước chừng qua mười tám năm, nhưng tu vi như trước đình trệ ở Trúc Cơ sơ kì trì trệ không tiến. Đừng nói kim đan đại đạo đời này là nhất định không có hi vọng, liền ngay cả Trúc Cơ trung kỳ cũng là hy vọng xa vời. Có thể nói, hai vị huyền môn truyền kỳ lão nhân, cuối cùng cũng chỉ là so với này khác đồng đạo theo ông trời nơi nào nhiều tranh thủ năm mươi năm, nay này năm mươi năm đã qua một phần ba cường, sở thặng tuổi kỳ thật cũng đã muốn không nhiều lắm.

Nhưng Hạ Vân Kiệt cũng không đồng, hắn hiện nay bất quá mới hai mươi tuổi, tu vi cũng đã so với bọn hắn cao hơn nhất tiệt, có thể nói không có gì bất ngờ xảy ra, hắn chính là bọn họ trước mắt biết huyền môn trung tu sĩ tối có hi vọng đột phá Trúc Cơ kì cũng thăng cấp trong truyền thuyết kim đan đại đạo.

Kim đan đại đạo a, đó là một loại trong truyền thuyết cảnh giới, này lại làm cho này hai vị nửa chích chân đã muốn bước vào quan tài huyền môn truyền kỳ lão nhân như thế nào không hâm mộ.

“Hạ đạo hữu, xin thứ cho ta mạo muội, có không cùng ta khoa tay múa chân hai chiêu sao?” Ba người dọc theo

bên hồ sóng vai đi tới, đột nhiên tiên ít nhất nói Vô Danh Kiếm Tiên hai mắt lóe một tia tò mò ánh mắt, nói.

“Không thành vấn đề, Kiếm đạo hữu khí thế sắc nhọn như kiếm, tu tất là Kiếm Tiên nhất lưu.” Hạ Vân Kiệt nao nao, thản nhiên cười nói.

“Hạ đạo hữu nói đúng vậy, Vô Danh lão đệ nãi một gã cô nhi, thuở nhỏ đã bị một vị Nga Mi sơn Kiếm Tiên thu lưu làm đồ đệ, cả đời chung tình chuyên chú lấy kiếm, ở kiếm đạo thượng tạo nghệ sâu đậm.” Đại Cước Tiên tiếp nhận nói thay Vô Danh Kiếm Tiên trả lời.

“Lô huynh, ở Hạ đạo hữu trước mặt ngươi sẽ không cấp cho ta trên mặt thiếp vàng.” Luôn luôn trầm mặc ít lời Vô Danh Kiếm Tiên gặp Đại Cước Tiên ở Hạ Vân Kiệt trước mặt khen chính mình, nhịn không được nét mặt già nua đỏ lên, khó được khiêm tốn nói.

“Ha ha, kia cũng là là. Hạ đạo hữu tuổi còn trẻ tu vi cũng đã vượt qua ngươi ta, ở trước mặt hắn chúng ta này hai tao lão đầu quả thật không có gì hay khoe.” Đại Cước Tiên nghe vậy hơi hơi sửng sốt, lập tức phe phẩy đầu cao giọng cười ha hả.

“Hạ đạo hữu, kiếm pháp của ta thật là bá đạo, một khi phóng ra tất là kiếm khí tàn sát bừa bãi, sát ý mười phần, nơi này chỗ du lịch thắng, người đến người đi thật nhiều, chỉ sợ không thích hợp ngươi ta khoa tay múa chân, không bằng làm cho Lí Thanh Nguyên an bài cái rộng lớn không người nơi như thế nào?” Vô Danh Kiếm Tiên cũng là nóng vội cùng Hạ Vân Kiệt tỷ thí, Đại Cước Tiên vừa dứt lời, hắn liền đề nghị nói.

“Vô phương liền nơi này tốt lắm, ở tỷ thí tiền ta bố cái trận pháp đó là.” Hạ Vân Kiệt cười, sau đó ở Vô Danh Kiếm Tiên cùng Đại Cước Tiên ngạc nhiên dưới ánh mắt, lại theo trên cổ lấy xuống kia mặt hồn thể đen thùi,

mặt trên tú mười hai cái lộ ra viễn cổ hơi thở kỳ quái phù văn lá cờ.

Thủ hạ kia mặt lá cờ sau, Hạ Vân Kiệt hướng mặt đất cắm xuống, kia một mặt nho nhỏ lá cờ thế nhưng phù văn chớp động, đón gió liền trướng, trong nháy mắt thế nhưng trở nên che thiên tế nhật, đem bọn họ hiện tại vị trí không gian cùng ngoại giới hoàn toàn cách ly mở ra.

Trong trận người phảng phất đi tới một cái không có thiên lý, không có bất luận kẻ nào yên địa phương, mà ngoài trận người nhìn đến lại như trước là lang lảng Càn Khôn, một mảnh cỏ xanh xanh hoá, cây rừng thành ấm.

“Tiên gia trận pháp.” Vô Danh Kiếm Tiên cùng Đại Cước Tiên gặp Hạ Vân Kiệt lá cờ cắm xuống, chính mình hai người liền phảng phất đi tới một cái khác thế giới, sắc nhọn ánh mắt thế nhưng căn bản không thể xuyên thấu trận pháp, nhìn không tới nửa điểm bên ngoài tình cảnh, không khỏi khiếp sợ kinh hô ra tiếng.

“Làm cho hai vị đạo hữu chê cười.” Hạ Vân Kiệt lạnh nhạt cười, sau đó một tay đặt phía sau lưng, một tay hướng Vô Danh Kiếm Tiên làm ra một cái thỉnh động tác nói:“Vô Danh đạo hữu thỉnh !”

“Hạ đạo hữu nhiều có đắc tội ” Vô Danh Kiếm Tiên khiêm tốn được rồi một cái đạo gia chi lễ, sau đó mở ra khẩu, một chút hàn quang theo hắn trong miệng bắn ra, kia một chút hàn quang huyền phù ở hắn đỉnh đầu co duỗi phun ra nuốt vào bạch quang, cũng là một thanh phi kiếm.

“Kiếm này bạch phách, là môn trung tiền bối thủ tự lạnh vô cùng nơi một loại đặc thù kim chúc sở luyện chế mà thành, truyền cho gia sư. Ta cũng vậy năm năm trước phương mới bắt nó luyện hóa nhập thể. Hạ đạo hữu cẩn thận rồi, kiếm này sát khí rất nặng, một khi khởi xướng

tiến công, có khi ngay cả ta cũng khống chế không được.” Bạch phách vừa ra, Vô Danh Kiếm Tiên thần sắc chợt gian trở nên cực kì túc mục, cả người cũng giống như một thanh lợi kiếm mũi nhọn bức người.

Gặp còn không có đấu võ Vô Danh Kiếm Tiên liền đem ngay cả chính mình đều không thể hoàn toàn khống chế phi kiếm cấp phóng ra, Hạ Vân Kiệt ngầm không khỏi thẳng lắc đầu, xem ra người này thật đúng là hiếu chiến phần tử a.

Bất quá khó được gặp được giống Vô Danh Kiếm Tiên như vậy cao nhân, lại là lần đầu kiến thức đến phi kiếm, Hạ Vân Kiệt cũng là khó tránh khỏi có chút hưng phấn, cũng bị khơi dậy một tia chiến ý, cao giọng cười nói:“Vô Danh đạo hữu cứ việc cho phép cất cánh kiếm lại đây đó là.”

“Hạ đạo hữu tuy rằng ngươi tu vi cao thâm, nhưng kiếm này chém sắt như bùn, ngươi còn nhu thận trọng cẩn thận.” Gặp Vô Danh Kiếm Tiên thả ra chính mình còn không thể khống chế bá đạo phi kiếm mà Hạ Vân Kiệt lại như trước hai tay trống trơn, Đại Cước Tiên nhưng thật ra có điểm nóng vội, vội vàng nhắc nhở nói.

“Vô phương, Vô Danh đạo hữu luyện là phi kiếm, ta luyện cũng là thân thể.” Nói xong Hạ Vân Kiệt hét lớn một tiếng, nhất thời “Răng rắc răng rắc” Quanh thân các đốt ngón tay phát ra từng trận thanh thúy thanh âm, Hạ Vân Kiệt thân mình thế nhưng mạnh tăng vọt hơn mười cm, vốn là tương đối rộng thùng thình quần áo cũng chợt gian có vẻ buộc chặt đứng lên, mà cánh tay thượng vật liệu may mặc lại ào ào hóa thành mảnh nhỏ phi lạc, lộ ra hai điều như cương thiết chú liền bàn cánh tay.

Một tia mang theo viễn cổ bá đạo hơi thở theo kia hai điều cánh tay thượng phát ra, rất nhanh liền tràn ngập toàn bộ thiên địa, thản nhiên kim chúc sáng bóng nơi tay

cánh tay da thịt mặt ngoài lưu động, làm cho người ta chút không dưới bạch phách phi kiếm hàn ý.

Công pháp nhất vận chuyển, Hạ Vân Kiệt trong cơ thể vu máu dâng, chiến ý vô hạn kéo lên, lớn hùng hậu vu khí thế nháy mắt theo trong cơ thể bính phóng ra, nháy mắt tràn ngập toàn bộ thiên địa.

Hạ Vân Kiệt như vậy vô cùng đơn giản đứng ở tại chỗ, lại làm cho người ta một loại hồng hoang cự nhân đồ sộ sừng sững thiên địa trong lúc đó, phảng phất trời sập xuống dưới, hắn cũng có thể bắt nó đỉnh trở về hùng tráng vô cùng cảm giác.

Đối mặt như vậy hùng vĩ bá đạo khí thế, đừng nói Đại Cước Tiên phảng phất Thái Sơn áp đỉnh xuống, ngay cả hô hấp đều không thể lưu sướng, cho dù đã muốn thả ra phi kiếm Vô Danh Kiếm Tiên cũng là muốn toàn lực hướng phi kiếm rót vào pháp lực, mới vừa rồi miễn cưỡng chống đỡ được Hạ Vân Kiệt phóng ra đến đáng sợ khí thế, mồ hôi ở còn không có khai chiến tiền liền khỏa khỏa như đậu tử bàn theo cái trán toát ra đến, ngã nhào xuống.

Đến lúc này Vô Danh Kiếm Tiên mới biết được, chính mình cùng Hạ Vân Kiệt chênh lệch kỳ thật đồng dạng lớn đến cách xa bộ.

“Đến đây đi!” Chiến ý dâng mà lên Hạ Vân Kiệt lại căn bản không chấp nhận được Vô Danh Kiếm Tiên tự hỏi cùng do dự, hét lớn một tiếng, sau đó hai điều giống như thiết trụ tráng kiện rắn chắc hữu lực đùi oành oành oành đạp ở đại địa thượng, một bước một cái dấu chân hướng Vô Danh Kiếm Tiên đi nhanh bức đi.

Ở nay đạo pháp xuống dốc niên đại, Vô Danh Kiếm Tiên có thể khán phá thiên đạo đặt chân Trúc Cơ kì, cũng là đoan nhân vật lợi hại, hắn biết rõ chính mình xa không

phải Hạ Vân Kiệt đối thủ, không chỉ có cũng không lui lại, ngược lại hoàn toàn dứt bỏ rồi thắng bại chi niệm, thấy thế quát chói tai một tiếng:“Tới hảo!”

Một tiếng uống xong, bạch phách liền ở không trung xẹt qua một đạo hàn quang, phút chốc hướng Hạ Vân Kiệt vào đầu chặt bỏ.

Gặp bạch phách hàn quang bắn ra bốn phía, mũi nhọn sắc nhọn, vào đầu hướng chính mình chặt bỏ, Hạ Vân Kiệt không chỉ có không lùi, ngược lại trong mắt lóe ra một tia vẻ hưng phấn, nâng lên thủ đối với phi kiếm liền cản đi qua.

Gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng lấy huyết nhục chi cánh tay trực tiếp đi chắn Vô Danh Kiếm Tiên phi kiếm, Đại Cước Tiên nhìn xem thiếu chút nữa ngay cả trái tim đều phải nhảy ra cổ họng mắt, há mồm tưởng gọi lại lăng là kêu không ra.

Bởi vậy có thể thấy được, này trường hợp đối với Đại Cước Tiên như vậy huyền môn kỳ nhân rung động đến loại nào trình độ.

“Thương thương thương.” Phi kiếm kết rắn chắc thật chém vào Hạ Vân Kiệt cánh tay phía trên, nhưng lại phát ra kim thiết đánh nhau thanh âm, không chỉ có như thế, cánh tay cùng phi kiếm mỗi va chạm một chút, Vô Danh Kiếm Tiên liền lui về phía sau một bước, sắc mặt tái nhợt một phần, mà kia bạch phách phi kiếm thân kiếm cũng là chiến cái không ngừng, phát ra ong ong chói tai thanh âm.

Không trung hàn quang lóe ra, thủ ảnh bay vút, kim thiết đánh nhau thanh âm không dứt bên tai, bất quá mới mấy giây thời gian, Vô Danh Kiếm Tiên rốt cuộc nhịn không được đầu đầy đại hãn đặt mông than ngồi dưới đất, kia phía trước còn hàn quang phun ra nuốt vào

bạch phách cũng tùy theo “Đinh đương” Một tiếng ngã xuống ở, hàn quang tẫn tán, phảng phất một khối sắt thường.

“Hạ đạo hữu, không đánh, không đánh, ta căn bản không phải đối thủ của ngươi!” Vô Danh Kiếm Tiên đặt mông vô lực ngồi dưới đất, một bên từng ngụm từng ngụm thở hổn hển, một bên hướng Hạ Vân Kiệt liên tục xua tay nói, nhìn về phía hắn ánh mắt tràn ngập kính sợ.

Lấy huyết nhục chi khu đối kháng hắn phi kiếm, nhưng lại là cứng đối cứng chính mình không chỉ có không có thể thương hắn nửa phần, tương phản mỗi va chạm một chút, tựa như cự thạch thật mạnh giã trong lòng đầu, làm cho người ta có há mồm hộc máu xúc động, loại này đáng sợ thực lực, đã muốn hoàn toàn vượt quá Vô Danh Kiếm Tiên tưởng tượng, mà đối phương thế nhưng còn là như vậy một vị tuổi trẻ.

Hạ Vân Kiệt gặp Vô Danh Kiếm Tiên một phen tuổi trực tiếp cố định, một chút cũng không mặt đỏ trực tiếp xua tay nói không đánh, cũng nói căn bản không phải chính mình đối thủ, nhưng thật ra cảm thấy này nhìn như biểu tình sâm nghiêm lão nhân còn là cử thẳng thắn đáng yêu, cười tiến lên thân thủ đem Vô Danh Kiếm Tiên theo mặt đất kéo đứng lên nói:“Vô Danh đạo hữu đắc tội.”

“Ha ha, cái gì đắc tội, đây là hắn tự tìm, lúc này kinh ngạc đi Vô Danh lão đệ?” Đại Cước Tiên gặp Hạ Vân Kiệt cười tiến lên đem Vô Danh Kiếm Tiên theo mặt đất kéo đến, thế này mới theo kinh hồn trung phục hồi tinh thần lại, một phen tuổi còn tiến lên vui sướng khi người gặp họa nói. Hiển nhiên lão nhân này tử bình thường không thiếu ở Vô Danh Kiếm Tiên phi kiếm hạ nếm qua mệt

Vô Danh Kiếm Tiên ngượng ngùng cười cười, sau đó nhìn về phía Hạ Vân Kiệt, nhịn không được nội tâm tò

mò hỏi:“Hạ đạo hữu, mạo muội hỏi một câu, ngươi hiện tại đến tột cùng đến loại nào cảnh giới ?”

Đại Cước Tiên nghe vậy cũng dùng tò mò ánh mắt nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, hắn đồng dạng cũng rất ngạc nhiên vấn đề này.

“Trúc Cơ hậu kỳ đi!” Hạ Vân Kiệt do dự lần tới nói.

“Trúc Cơ hậu kỳ, kia chẳng phải là chỉ kém một bước chính là kim đan đại đạo ” Vô Danh Kiếm Tiên cùng Đại Cước Tiên nghe vậy tất cả đều cả người chấn động, giật mình thiếu chút nữa cằm đều phải rơi xuống ở.

Hạ Vân Kiệt thấy thế vẻ mặt ngại ngùng cười cười, kỳ thật bình thường tu sĩ Trúc Cơ hậu kỳ cùng hắn Trúc Cơ hậu kỳ lại há có thể đánh đồng. Hắn Trúc Cơ hậu kỳ nhưng là thân thể cùng pháp lực đồng tu, cùng nhau đạt tới Trúc Cơ hậu kỳ, không chỉ có như thế, hắn tu là Nê Hoàn cung, này pháp lực chi tinh thuần cũng không phải bình thường Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ có khả năng so với.

Này đó Vô Danh Kiếm Tiên cùng Đại Cước Tiên đương nhiên không biết, nhưng cho dù như thế, cũng đã muốn rung động bọn họ tâm thần lay động, không thể chính mình.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 211 : Kết bái

“Hạ đạo hữu tuổi còn trẻ đã đạt này chờ kinh người cảnh giới, tương lai nhất định có thể đặt chân kim đan đại đạo nếu có chút hướng một ngày, Hạ đạo hữu thật muốn bước vào kim đan đại đạo, còn vạn vạn thỉnh Hạ đạo hữu lấy thương sinh vì niệm, lòng mang từ bi a!” Hồi lâu, Vô Danh kiếm học cùng Đại Cước Tiên tựa hồ lòng có Linh Tê bình thường, đột nhiên song song đối với Hạ Vân Kiệt thật sâu xoay người cúi đầu nói, trong mắt lóe ra một tia cũng là chờ mong lại là lo lắng ánh mắt.

Chờ mong là, không lâu tương lai huyền môn rốt cục muốn xuất hiện một vị trong truyền thuyết Kim Đan kỳ kỳ nhân, lo lắng cũng là nếu thực sự như vậy một ngày, Hạ Vân Kiệt một khi không lấy thương sinh vì niệm, tùy tâm sở dục, làm hại nhân gian, cũng là rốt cuộc không có người có thể chế được hắn. Khi đó chỉ sợ cũng là muốn sinh linh đồ thán .

“Đa tạ hai vị đạo hữu, vô luận tương lai Hạ Vân Kiệt tu vi đạt tới loại nào trình độ, ta chắc chắn mỗi ngày tam tỉnh ngô thân, nhớ kỹ hôm nay hai vị đạo hữu chi dạy.” Hai vị huyền môn lão nhân trong lời nói không khỏi làm Hạ Vân Kiệt nhớ tới sư phụ trên đời khi lo lắng cùng dạy bảo, đối với hai vị huyền môn lão nhân thật sâu cúi đầu rốt cuộc, sau đó vẻ mặt nghiêm nghị nói.

“Hạ đạo hữu đương thời kỳ nhân, chúng ta hai tao lão đầu lại nào dám dạy bằng lời đạo, đơn giản lớn này ngươi trăm tuổi, cả gan thác đại nói thượng một câu thôi.” Gặp Hạ Vân Kiệt nhưng lại như vậy khiêm tốn lĩnh giáo, hai vị huyền môn truyền kỳ lão nhân âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi đồng thời, cũng là chút không dám thác đại, vội vàng khiêm tốn nói.

“Hai vị đạo hữu quá mức khiêm nhượng. Huynh trưởng

như cha, hai vị đạo hữu là ta đại sư huynh bạn cũ, tự nhiên đó là ta Hạ Vân Kiệt huynh trưởng, về sau có chuyện nói thẳng đó là, không cần như thế khách khí." Bởi vì hai vị huyền môn lão nhân vừa rồi kia lời nói, Hạ Vân Kiệt trong lòng đã muốn đối này hai vị lão nhân tâm sinh chân chính kính ý, gặp hai vị lão nhân như thế khiêm tốn khách khí, vội vàng nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, luôn luôn không lớn yêu nói chuyện Vô Danh Kiếm Tiên đột nhiên nói:"Hạ đạo hữu, ta nghĩ cùng ngươi kết bái vì huynh đệ, chẳng biết có được không?"

"Ta cũng đang có ý này." Đại Cước Tiên nghe vậy nao nao, lập tức trong mắt lóe ra một tia sáng tỏ, cũng sắc mặt nghiêm, nói.

"Cầu còn không được, ta cũng đang cần phải có hai vị huynh trưởng thỉnh thoảng đề điểm tỉnh ngủ, để tránh lầm nhập lạc lối." Hạ Vân Kiệt nghe vậy vui mừng nói.

Vô Danh Kiếm Tiên cùng Đại Cước Tiên đột nhiên đưa ra cùng với Hạ Vân Kiệt kết bái, kỳ thật là đang có tương lai vạn nhất ngày nào đó Hạ Vân Kiệt thực bước vào Kim Đan kỳ thả làm xằng làm bậy, cũng tốt hy vọng hắn có thể xem ở hôm nay kết bái tình phân thượng, nghe bọn hắn khuyên bảo một hai câu. Nay bọn họ gặp Hạ Vân Kiệt tự thân còn có như vậy tỉnh ngủ, tự nhiên là thật to vui mừng, nói:"Một khi đã như vậy, chúng ta đều là người trong huyền môn, cũng không tất chú ý nhiều lắm lễ nghi phiền phức, ngay tại nơi này học kia đào viên tam kết nghĩa đi."

"Tốt như vậy, ta sợ nhất lễ nghi phiền phức." Hạ Vân Kiệt cười nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt không ý kiến, Vô Danh Kiếm Tiên cùng Đại Cước Tiên liền sóng vai hai đầu gối quỳ xuống đất,

Hạ Vân Kiệt thấy thế cũng vội vàng đi theo quỳ xuống.

“Hoàng thiên hậu thổ ở thượng, ta Lô Trăn hôm nay cùng Vô Danh, Hạ Vân Kiệt kết làm huynh đệ……”

“Hoàng thiên hậu thổ ở thượng, ta Vô Danh hôm nay cùng Lô Trăn, Hạ Vân Kiệt kết làm huynh đệ……”

“Hoàng thiên hậu thổ ở thượng, ta Hạ Vân Kiệt hôm nay cùng Lô Trăn, Vô Danh kết làm huynh đệ……”

Ba người đối với thiên địa lễ bái hành lễ sau, liền kết thành khác họ huynh đệ.

Hạ Vân Kiệt tuổi nhỏ nhất, tự nhiên đó là Tam đệ, Lô Trăn tuổi tác lớn nhất là đại ca, mà Vô Danh Kiếm Tiên còn lại là lão nhị.

Ba người kết thành khác họ huynh đệ sau, tâm tình đều tốt lắm, hơn nữa Lô Trăn cùng Vô Danh Kiếm Tiên lâm lão nhận thức như vậy một vị tương lai nhất định trở thành Tu Chân Giới một truyền kỳ huynh đệ, lại lão hoài đại sướng, nhịn không được ngửa mặt lên trời sướng hoài cười to hảo một trận.

“Vân Kiệt, ngươi tu luyện là cái gì công pháp, như thế nào thế nhưng có thể trực tiếp lấy cánh tay ngăn cản Vô Danh phi kiếm? Đương nhiên nếu đề cập sư môn bí mật, ngươi không cần trả lời vấn đề này, đại ca chính là trong lòng tò mò mà thôi.” Nếu ba người đã muốn kết làm huynh đệ, Đại Cước Tiên Lô Trăn cũng vốn không có cái gì cố kỵ, thoải mái cười to qua đi, tò mò hỏi.

Kỳ thật hiếu kì nhất chuyện này Vô Danh Kiếm Tiên, cho nên hắn gặp Lô Trăn hỏi, lập tức hai nhĩ dựng thẳng lên, hai mắt lại như kiếm bàn bắn về phía Hạ Vân Kiệt, phảng phất tưởng đem hắn nhìn thấu dường như.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy cũng không có lập tức trả lời, mà là tùy tay đem cắm trên mặt đất lá cờ thu đứng lên.

Hạ Vân Kiệt đem lá cờ vừa thu lại đứng lên, nhất thời mọi người trước mắt sáng ngời, lại về tới điểu ngữ mùi hoa, cỏ xanh xanh biếc bên hồ, đỉnh đầu như trước là kia một mảnh lang lảng Càn Khôn.

“Chậc chậc Vân Kiệt trận pháp của ngươi thật sự là biến hóa khó lường, làm cho người ta nhìn không thấu, nhìn không thấu a!” Lô Trăn cùng Vô Danh Kiếm Tiên thấy thế khó tránh khỏi một trận tán thưởng.

Hạ Vân Kiệt cười cười, một lần nữa đem lá cờ quải hồi cổ, sau đó một bên tùy ý dọc theo lâm ấm đường nhỏ đi phía trước đi một bên nói:“Không biết đại ca, nhị ca có hay không nghe qua Vu môn?”

“Nghe qua, nghe nói ở viễn cổ thời đại Vu môn từng huy hoàng đến cực điểm, chính là sau lại lại không biết vì sao đột nhiên suy sụp, bất quá nay đạo môn kỳ thật cũng đã muốn suy sụp rối tinh rối mù. Đến nay, kỳ thật tái không cái gì Vu môn, đạo môn chi phân, mọi người đều là người tu hành, đều là thiên đạo dưới kẻ đáng thương. Chẳng lẽ Vân Kiệt của ngươi sư môn thuật pháp đó là truyền tự Vu môn sao?” Lô Trăn cùng Vô Danh Kiếm Tiên nghe vậy thân mình hơi hơi chấn động, nói.

“Đúng là, Vu Hàm môn nãi Vu môn chi nhánh. Khai sơn tổ sư gia tên là Vu Hàm, môn phái tên chính là nhân hắn mà có. Chúng ta tu luyện công pháp cùng các ngươi cũng là có chút bất đồng, chúng ta không chỉ có trọng luyện khí còn trọng luyện thể, tôi đến cánh tay có thể kiên như sắt đá, nhị ca phi kiếm khảm không phá.” Hạ Vân Kiệt ngôn ngữ đơn giản giới thiệu nói, cụ thể cũng là không tốt nhiều lời nữa.

“Nói như thế đến, hai người chiếu cố, tu luyện Vu môn công pháp này tiến triển chẳng phải là so với chúng ta còn muốn chậm rất nhiều?” Lô Trăn cùng Vô Danh Kiếm Tiên rất nhanh đã nghĩ đến vấn đề này, nói xong hai người đều dùng không thể tưởng tượng ánh mắt nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem.

Bất quá hai người rất nhanh liền khôi phục bình thường, cười nói:“Dù sao ngươi chính là cái quái thai!”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy ngượng ngùng cười cười, vừa định nói chuyện, Lí Thanh Nguyên từ phía sau đuổi theo, sau đó cung kính khách khí nói:“Lô tiền bối, Vô Danh tiền bối, Hạ đại sư, dùng cơm đã đến giờ, còn thỉnh ba vị tiền bối đến nhà ăn dùng cơm, chúng huyền môn đạo hữu đều chờ mong có thể gặp ba vị tiền bối một mặt.”

“Hảo, hảo, Thanh Nguyên tiểu hữu ngươi đi trước việc đi, chúng ta theo sau đi ra.” Lô Trăn cười nói.

“Ta đây ở nhà ăn xin đợi ba vị tiền bối.” Lí Thanh Nguyên hơi hơi cúi đầu cáo từ rời đi.

Lí Thanh Nguyên rời đi sau, ba người liền có nói có cười khoan thai hướng nhà ăn đi đến.

Đây là huyền môn đại hội chính thức bắt đầu thứ nhất cơm. Nhà ăn đại môn khẩu Lí Viễn Phương cùng Lí Viễn Bách hai huynh đệ tự mình đứng ở cửa nghênh đón các vị huyền môn đồng đạo, mỗi đến một vị huyền môn đạo hữu hai người còn muốn giống điện ảnh diễn giống nhau còn muốn lớn tiếng xướng danh.

Làm hai người nhìn đến Hạ Vân Kiệt cùng Lô Trăn còn có Vô Danh Kiếm Tiên ba người đã đến, đều là biến sắc, sau đó hoài một khắc kính sợ tâm, hướng bên trong lớn tiếng kêu lên:“Hoàng Sơn Đại Cước Tiên Lô Trăn Lô lão tiền bối, Nga Mi sơn Vô Danh Kiếm Tiên lão tiền bối, Vu

Hàm môn chưởng môn Hạ đại sư đến!”

Hạ đại sư hàng đầu tự nhiên không vang, nhưng Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên hàng đầu ở huyền môn trung quả thực chính là như mặt trời ban trưa, theo Lí Viễn Phương hai huynh đệ tiếng kêu, nhà ăn an vị hai trăm đến hào nhân, sớm đã không hẹn mà cùng đứng lên, ánh mắt lại tề xoát xoát cửa trước khẩu nhìn lại, mang theo kính sợ cùng sùng bái.

Cửa trước khẩu nhìn lại khi, trừ bỏ vừa rồi ở bên hồ kiến thức đến Hạ Vân Kiệt lợi hại chỗ số ít mấy người, đại đa số người tâm lý đều khó tránh khỏi âm thầm nói thầm, không biết kia Vu Hàm môn chưởng môn là ai, không chỉ có Lí Viễn Phương hai huynh đệ muốn tôn xưng một tiếng đại sư, hơn nữa thế nhưng còn cùng hai vị lão tiền bối một đạo tiến đến.

Đang lúc mọi người âm thầm chờ mong hòa hảo kì khi, Hạ Vân Kiệt một hàng ba người đi đến.

“Lô tiền bối hảo!”

“Vô Danh tiền bối hảo!”

Gặp ba người tiến vào, mọi người ào ào mặt mang kính ngưỡng sắc hướng Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên tiền bối hơi hơi khom người chào hỏi, nhưng khi bọn hắn ánh mắt dừng ở Hạ Vân Kiệt trên người khi, lại lập tức mộng ở.

Này tiểu hậu sinh chẳng lẽ chính là cái gì Hạ đại sư? Chẳng lẽ chính là cái gì Vu Hàm môn chưởng môn?

“Hai vị tiền bối, Hạ đại sư, xin mời ngồi.” Đang lúc mọi người phát mộng khi, Lí Thanh Nguyên sớm đã giành trước một bước đón nhận đi, sau đó khách khí mời nói.

Gặp huyền môn lão nhân, lần này chủ nhà Lí Thanh Nguyên tiền bối cũng kính xưng Hạ Vân Kiệt vì Hạ đại sư, ở đây huyền môn mọi người tất cả đều ồ lên, ào ào hỏi bên cạnh người hay không nhận thức kia Hạ đại sư.

“Chẳng lẽ vị kia chính là các ngươi trong miệng khoác lác lão đại Kiệt đại ca sao? Thực bình thường thôi, ta xem không được có cái gì chỗ đặc biệt nha.” Một bàn tròn, quần áo lửa đỏ quần áo, hai mắt sáng ngời, cằm tước tiêm, miệng nho nhỏ, vừa thấy chính là cái thông minh tinh quái, tính cách hoạt bát xảo quyệt xinh đẹp nữ tử xa xa chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói

Này xinh đẹp nữ tử đúng là Cố Gia Hàng bọn họ phía trước nhắc tới quá tiểu hạt tiêu, là ba người huyền môn trung hảo hữu. Chính là tiểu hạt tiêu đối ba người tâm địa gian giảo rất ý kiến, hơn nữa đối Cố Gia Hàng đặc biệt có ý kiến, một khi bắt đến bọn họ tầm hoa vấn liễu, không thiếu được muốn một chút đánh cùng mắng, cho nên ba người đối này tiểu hạt tiêu là vừa thương vừa sợ.

“Kiệt ca chính là tiền bối cao nhân, liền ngươi kia ánh mắt lại thấy thế nào ra đến? Các ngươi nói đúng không là?” Cố Gia Hàng lập tức phản bác nói.

“Đó là đương nhiên, Kiệt ca nãi thần tiên nhân vật, phàm phu tục tử thế nào nhìn ra được đến hắn thần kỳ chỗ.” Lâm Xuyên Kì cùng La Chính Hiên lập tức phụ họa nói. Ngồi cùng bàn Cù Lãnh, gay Nãi Mông Tha cũng đều đi theo gật đầu, trong mắt lóe ra sùng bái ánh mắt.

“Hừ, ta mới không tin, liền một người trẻ tuổi hai mươi đến tuổi, có thể lợi hại đi nơi nào, khẳng định là các ngươi ở xuy ngưu.” Tiểu hạt tiêu không tin nói.

Chính nói gian, Hạ Vân Kiệt thấy được bọn họ này một bàn, liền thấp giọng cùng Đại Cước Tiên cùng Vô Danh

Kiếm Tiên công đạo một câu, sau đó bỏ qua một bên bọn họ một mình một người hướng bọn họ này bàn đi tới.

Gặp Hạ Vân Kiệt cố ý hướng bọn họ đi tới, Cố Gia Hàng đám người nhất thời cảm thấy trên mặt có quang vinh, đồng thời cũng không hiểu cảm thấy một trận khẩn trương, vội vàng nói khẽ với bên người tiểu hạt tiêu nói:“Kiệt ca lại đây, đợi lát nữa ngươi khả ngàn vạn đừng nói lung tung nói.”

Nói xong Cố Gia Hàng đám người sớm đã đứng lên.

Một cái bàn ngồi mười đến người trẻ tuổi, ngồi cùng bàn trừ bỏ Cố Gia Hàng năm người, còn lại mọi người không biết Hạ Vân Kiệt. Có khách khí khiêm tốn điểm, gặp Cố Gia Hàng đám người cố ý đứng lên, cũng đi theo đứng lên, có tự cao thân phận, không phục Hạ Vân Kiệt tuổi còn trẻ liền cùng lão tiền bối đi cùng một chỗ, tắc như trước ngồi, tiểu hạt tiêu tuy rằng không tin Hạ Vân Kiệt thật như vậy lợi hại, nhưng xem ở Cố Gia Hàng đám người mặt mũi còn là đi theo đứng lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 212 : Huyền môn đại hội

“Hàng bán tiên, đạo sĩ, thủy yêu, Nãi Mông Tha, Cù Lãnh còn có các vị đồng đạo các ngươi hảo.” Hạ Vân Kiệt đi lên tiến đến, ôm quyền hướng về phía mọi người chào hỏi nói.

“Kiệt ca hảo!”

“Hạ đại sư hảo!”

“Thái sư thúc tổ hảo!”

Mọi người cũng ào ào cùng Hạ Vân Kiệt chào hỏi, cách gọi lại các không giống với, trong đó Cù Lãnh thái sư thúc tổ cách gọi thật là kinh đến bên cái bàn nhất bang vãn bối. Lúc này bọn họ mới biết được, nguyên lai Hạ đại sư bối phận kì cao vô cùng

“Hạ đại sư, bán tiên bọn họ đều nói ngươi rất lợi hại, nhưng ta đã có điểm không tin, ngươi có thể hay không hơi chút lộ một hai thủ, cũng tốt làm cho lòng ta phục khẩu phục.” Đánh so chiêu hô sau, tiểu hạt tiêu hai tròng mắt lóe tò mò ánh mắt nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, nói.

“Tiểu hạt tiêu, không thể vô lễ!” Cố Gia Hàng gặp tiểu hạt tiêu trước mặt mọi người mặt thế nhưng muốn Hạ Vân Kiệt lộ hai tay, không khỏi hoảng đến sắc mặt lập tức trầm xuống dưới, quát bảo ngưng lại nói.

Nói đùa, Kiệt ca nay người nào? Kia nhưng là cùng Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên tiền bối cùng trình tự nhân vật, ngươi một tiểu bối có thể như vậy đại liệt liệt yêu cầu hắn lộ một hai thủ sao?

Nói xong lại vội vàng đối Hạ Vân Kiệt bồi cười nói:“Kiệt

ca, thực xin lỗi, tiểu hạt tiêu tính tình chính là như vậy, ngài ngàn vạn đừng trách móc.”

“Ha ha, không có việc gì, nguyên lai ngươi chính là tiểu hạt tiêu, sớm chợt nghe bán tiên bọn họ nhắc tới quá ngươi, quả nhiên là người như hạt tiêu a!” Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không để ý, nghe vậy cười ha ha nói, đương nhiên cũng sẽ không thực cố ý lộ một hai thủ.

Trước khác nay khác, đây là huyền môn đại hội, hắn Hạ Vân Kiệt đại biểu là Vu Hàm môn chưởng môn, tự nhiên không tốt rơi bổn môn uy phong, một hậu sinh tiểu bối nói làm cho hắn bộc lộ tài năng, hắn liền bộc lộ tài năng.

“Tuổi so với ta còn nhỏ, lại cứ chỉnh lão khí hoành thu, thật sự không……” Tuy rằng Hạ Vân Kiệt không cùng tiểu hạt tiêu chấp nhặt, nhưng tiểu hạt tiêu lại còn cảm thấy Hạ Vân Kiệt người này tuổi còn trẻ cái giá lại đoan lợi hại, nghe vậy bĩu môi khinh thường nói.

“Câm miệng Diệp Hồng, còn không lập tức hướng Hạ đại sư xin lỗi!” Bất quá tiểu hạt tiêu trong lời nói còn chưa nói hoàn, một vị lão nhân sớm đã vội vã chạy tới, sau đó vẻ mặt nghiêm khắc hướng tiểu hạt tiêu cũng chính là Diệp Hồng trách cứ nói.

Vị này lão nhân đúng là vị kia “Tái hoa đà” Diệp Tư Kiện, cũng là tiểu hạt tiêu gia gia.

Diệp Hồng gặp hướng đến đối nàng nhất sủng ái gia gia đột nhiên gian trước mặt mọi người mặt như thế thanh sắc câu lệ trách cứ nàng, trong lúc nhất thời không khỏi hốc mắt đỏ lên nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, nhưng miệng lại nhắm lăng là không chịu mở miệng xin lỗi.

“Ngươi này nghịch tử.” Diệp Tư Kiện gặp cháu gái thế nhưng quật miệng không chịu xin lỗi, tức giận đến chỉ vào nàng mắng câu, sau đó mặt mang vẻ xấu hổ đối Hạ

Vân Kiệt cúi đầu xin lỗi:“Hạ đại sư, thực xin lỗi, đứa nhỏ này bị Diệp mỗ nuông chiều, nói chuyện hướng đến không lớn không nhỏ, còn thỉnh ngài……”

Diệp Hồng gặp gia gia thế nhưng vì chính mình nói mấy câu giáp mặt hướng Hạ Vân Kiệt xin lỗi, thế này mới ý thức được tình thế nghiêm trọng, cũng mới ý thức được Hạ Vân Kiệt Kiệt ca chỉ sợ tuyệt không giống hắn tuổi giống nhau đơn giản.

“Đạo hữu nói quá lời, nói quá lời. Ta cùng tiểu hạt tiêu bọn họ đều là bằng hữu, nói chuyện vốn tùy ý, vô phương, vô phương.” Hạ Vân Kiệt gặp tiểu hạt tiêu bởi vì chính mình bị hắn gia gia huấn xích hốc mắt đỏ lên, lại thấy Diệp Tư Kiện lại tự mình hướng chính mình xin lỗi, thật đúng là cả người kỳ cục không được tự nhiên, vội vàng xua tay ngắt lời nói.

Diệp Tư Kiện nhưng là chính mắt thấy Hạ Vân Kiệt vừa rồi ở bên hồ mặt cỏ đại phát thần uy trường hợp, thấy hắn nói như vậy, không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó lại trừng mắt nhìn cháu gái liếc mắt một cái nói:“Ngươi đứa nhỏ này, thật sự là không hiểu chuyện. Nếu không phải Hạ đại sư nói như vậy, trở về không nên gia pháp xử trí không thể!”

Diệp Tư Kiện những lời này nói được tiểu hạt tiêu thân thể mềm mại nhịn không được chiến hạ. Giống bọn họ loại này trọng truyền thừa gia tộc, rất nhiều còn giữ lại đại đại truyền xuống tới gia pháp. Này đó gia pháp thường thường đều là có vẻ nghiêm khắc, bình thường là không dễ dàng vận dụng, một khi vận dụng thường thường thuyết minh tình thế thực nghiêm trọng.

Gặp Diệp Tư Kiện chuyện bé xé ra to, Hạ Vân Kiệt đứng ở bên cạnh thật đúng là thực xấu hổ, cũng may lúc này Lí Thanh Hồng đã đi tới, thấp giọng nói:“Sư thúc, mọi người tới không sai biệt lắm, còn xin mời ngồi.”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy vội vàng mượn cơ hội ở Lí Thanh Hồng cùng đi hạ khai lưu, đi lên còn không quên lôi kéo Diệp Tư Kiện cánh tay nói:“Đạo hữu cùng nhau đi, chúng ta sẽ không muốn đánh nhiễu bọn họ người trẻ tuổi náo nhiệt.”

Nói lời này khi, Diệp Tư Kiện cùng Lí Thanh Hồng nghe xong không cảm thấy có chút không ổn, nhưng Hạ Vân Kiệt chính mình lại nói được rất tốt một thân nổi da gà, trong lòng âm thầm cảm khái, tham gia một lần huyền môn đại hội, chính mình lập tức giống như thành trăm tuổi cao tuổi lão nhân.

“Làm ta sợ muốn chết hắn cũng quá ngưu đi!” Nhìn Hạ Vân Kiệt rời đi bóng dáng, Diệp Hồng lè lưỡi lòng còn sợ hãi nói.

“Hừ, hiện tại mới biết được a, còn có nhớ hay không thượng một lần một chiêu đánh bại đạo sĩ giả quỷ dương sao?” Cố Gia Hàng tức giận trắng Diệp Hồng liếc mắt một cái nói.

“Biết nha, hắn như thế nào a. Đúng rồi, năm nay như thế nào không thấy được hắn? Năm rồi không phải thực yêu khoe khoang khoe ra sao? Trường hợp này như thế nào có thể không có hắn đâu? Chẳng lẽ năm nay hắn không có tới tham gia?” Diệp điểm đỏ gật đầu, sau đó chung quanh nhìn xung quanh một phen, lại không thấy được Lí Thế Phẩm, không khỏi kinh ngạc nói.

“Hừ, phỏng chừng lúc này tám phần là tránh ở trong phòng khóc đâu!” Cố Gia Hàng khinh thường nói.

“Không phải đâu, vì cái gì?” Diệp Hồng càng phát ra kinh ngạc nói.

“Còn có thể vì cái gì, bởi vì đắc tội Kiệt ca, bị Kiệt ca trực

tiếp cấp phế đi tu vi bái!” Cố gia tuyến đường an toàn

“Cái gì? Bị phế đi tu vi kia Lí Thế Phẩm gia gia khởi khẳng bỏ qua? Ta nhớ rõ hắn tu vi rất cao, cùng đạo sĩ gia gia giống nhau lợi hại.” Diệp Hồng nghe vậy nhịn không được dọa ra một thân mồ hôi lạnh, vội vàng hỏi.

“Thiết, tái lợi hại còn có thể lợi hại quá Kiệt ca sao? Kiệt ca một cái tát đi qua liền trực tiếp bắt hắn cho phiến bay!” Cố Gia Hàng đắc ý nói.

“Xuy ngưu, ta cũng không phải chưa thấy qua Lí Thế Phẩm gia gia thi pháp quá, trên thế giới này nào có người lợi hại như vậy, càng đừng nói Kiệt ca thoạt nhìn mấy tuổi so với chúng ta còn muốn nhỏ.” Gặp Cố Gia Hàng càng nói càng thái quá, Diệp Hồng ngược lại không tin.

“Ta xuy ngưu? Chính ngươi đến hỏi hỏi ngươi gia gia chính là. Lúc ấy hắn đã ở tràng bằng không ngươi cho là bằng ngươi gia gia thân phận, ngươi nói như vậy nói mấy câu, hắn về phần khẩn trương thành như vậy sao?” Cố Gia Hàng vẻ mặt khinh thường hồi đáp.

Cố Gia Hàng như vậy vừa nói, Diệp Hồng nhưng thật ra tin, lưng mặt sau không khỏi xông ra hàn khí, trong lòng lại từng trận nghĩ mà sợ, hoàn hảo chính mình vừa rồi không phát đại tiểu thư tính tình, nếu không……

Diệp Hồng không dám tiếp tục liên tưởng đi xuống.

Khách sạn mỗ xa hoa phòng nội, không khí áp lực trầm thấp.

“Gia gia, chúng ta cho thôi còn đứng ở nơi này, cho thôi không hiện tại trở về Italy?” Lí Thế Phẩm nhìn than thở gia gia hỏi.

“Ngươi này nghịch tử ngươi trừ bỏ hội ngoạn nữ nhân, còn có thể cái gì?” Lí Thế Phẩm không mở miệng hoàn hảo, này nhất mở miệng Lí Vệ Chấn liền khí không đánh một chỗ đến, nâng tay đối với xưa nay nhất yêu thương tôn tử bùm bùm phiến bàn tay đi qua.

“Gia gia, ta sai lầm rồi, ta sai lầm rồi. Ta không dám, ngài cũng đừng đánh ta !” Lí Thế Phẩm gặp gia gia nổi giận, vội vàng ôm đầu quỳ trên mặt đất cầu xin tha thứ nói.

“Sai lầm rồi, hiện tại mới biết được sai sao? Có biết hay không đã muốn chậm” Lí Vệ Chấn gặp tôn tử tái nhợt mặt ôm đầu quỳ trên mặt đất cầu xin tha thứ, không khỏi ngửa mặt lên trời một tiếng thở dài.

“Gia gia, chẳng lẽ chúng ta trở lại Italy, hắn còn có thể đuổi tới Italy đến bất thành? Huống hồ Italy là chúng ta địa bàn, chẳng lẽ còn sợ hắn bất thành?” Lí Thế Phẩm gặp gia gia rốt cục không đánh hắn, tráng nhát gan tâm cẩn thận nói.

“Ngươi biết cái gì ngươi cho là gia gia mấy năm nay khổ tu đều là không tốt sao? Ngươi không thấy được người ta một cái cách không bàn tay liền đem gia gia cấp đánh nghiêng ở sao? Ta nói cho ngươi, hắn tu vi tuyệt đối đã muốn vượt qua Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên không ít, giống hắn nhân vật như vậy, cho dù trực tiếp xuất động quân đội cũng không nhất định có thể đối phó được, ngươi cho là liền Mafia những người đó có thể đối phó được? Còn có đừng tưởng rằng chạy trốn tới Italy sẽ không có việc gì, đến hắn như vậy cảnh giới nhân vật, thật muốn đuổi giết ngươi, cho dù ngươi trốn được chân trời góc biển cũng vô dụng!” Lí Vệ Chấn càng nói càng là kinh hồn táng đảm.

Hắn nhớ tới Hạ Vân Kiệt kia một cái tát phiến lại đây khi, kia đáng sợ khí thế, hắn càng muốn nổi lên Hạ Vân Kiệt nói qua trong lời nói. Cho nên ở Hạ Vân Kiệt không có

hoàn toàn nhả ra trước, cấp cái gan lớn như trời cấp Lí Vệ Chấn, hắn cũng là không dám trực tiếp bay trở về Italy.

“Chúng ta đây làm sao bây giờ?” Lí Thế Phẩm nghe vậy thế mới biết Hạ Vân Kiệt đã muốn khủng bố như vậy, không khỏi sắc mặt càng phát ra tái nhợt nói.

“Có thể làm sao bây giờ? Chỉ có thể chờ trễ chút giáp mặt hướng hắn xin lỗi, xem hắn có chịu hay không phóng chúng ta một con ngựa.” Lí Vệ Chấn vẻ mặt bất đắc dĩ nói.

Làm Lí Vệ Chấn gia tôn hai ở trong phòng bất đắc dĩ ai thán khi, Hạ Vân Kiệt đã muốn bị dẫn tới chủ bàn.

Chủ bàn là một bàn lớn có thể ngồi xuống hai mươi đến hào nhân, Hạ Vân Kiệt đến lúc đó, đối diện đại sảnh thượng vị ngồi Đại Cước Tiên, Đại Cước Tiên bên trái ngồi Vô Danh Kiếm Tiên, nhưng hắn bên phải cũng là không.

Có tư cách ngồi chủ bàn trên cơ bản đều là huyền môn lão nhân hoặc là giống Nãi Trát Luân linh tinh ở nước ngoài được hưởng nổi danh tu sĩ, rất ít có trung niên nhân, về phần giống Hạ Vân Kiệt như vậy người trẻ tuổi cũng là duy hắn một cái.

Ở đây lão nhân, không ít đã muốn ở bên hồ mặt cỏ gặp qua Hạ Vân Kiệt, chưa thấy qua cũng trên cơ bản nghe lão hữu nói đến quá, cho nên thấy hắn lại đây, đều ào ào đứng dậy chào hỏi, trong đó có một rõ ràng đúng là lúc ấy ở trên đường gặp được quá người da đen Đại Tế Ti.

Kia người da đen Đại Tế Ti nhìn thấy Hạ Vân Kiệt hiển nhiên thực kích động, vội vàng cách tòa đối với Hạ Vân Kiệt liền đến đây cái ngũ thể đầu địa đại lễ, khẩu hô:“Tang Đạt bái kiến sát mã!”

Làm người da đen Đại Tế Ti cũng chính là Tang Đạt cấp Hạ Vân Kiệt hành lễ khi, vị kia từng mông Hạ Vân Kiệt cứu trị người da đen Ba Lỗ cũng từ dưới mặt bàn tịch chạy đi lên, đối với Hạ Vân Kiệt đồng dạng cũng là đến đây cái ngũ thể đầu địa đại lễ, vẻ mặt sùng bái cảm kích dùng so với Tang Đạt đông cứng rất nhiều Hán ngữ nói:“Ba Lỗ cảm ơn sát mã cứu mạng đại ân.”

Một già một trẻ hai cái Phi Châu bạn bè đột nhiên hành lễ đem đang ngồi mọi người hoảng sợ, cũng đem Hạ Vân Kiệt hoảng sợ, vội vàng xoay người đem bọn họ nâng dậy đến nói:“Đại Tế Ti, Ba Lỗ lễ trọng, không nghĩ tới lại ở chỗ này cùng các ngươi gặp nhau.”

“Đây là thánh chủ một đường đem chúng ta dẫn dắt đến sát mã trước mặt, cảm tạ thánh chủ!” Đại Tế Ti cùng Ba Lỗ đứng lên sau lại đối với hai tay tạo thành chữ thập liên tục đối với khung đỉnh cảm kích nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 213 : Vị thứ hai sư phụ

Cảm tạ một phen thánh chủ sau, Ba Lỗ liền lại đi xuống.

Tuy rằng Ba Lỗ chân thật thân phận kỳ thật là a cập á thế lực lớn nhất một bộ lạc tù trường con trai, ở a cập á cực kì tôn quý, nhưng ở trong này hắn lại còn là xa không đủ tư cách thượng chủ tịch vị.

Ba Lỗ đi xuống sau, Lí Thanh Nguyên khách khí đem Hạ Vân Kiệt an bài ở Đại Cước Tiên bên tay phải vị trí.

Người Trung Quốc rượu bàn ghế hướng đến thực chú ý, Hạ Vân Kiệt lần lượt Đại Cước Tiên bên tay phải như vậy ngồi xuống, không khác nói cho hôm nay trình diện sở hữu người trong huyền môn. Vu Hàm môn Hạ đại sư ở huyền môn trung địa vị cùng Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên là giống nhau, là chân chính tiền bối cao nhân.

Đêm nay tôn quý nhất ba vị huyền môn tiền bối cao nhân vừa ngồi xuống, huyền môn đại hội tiệc tối liền chính thức bắt đầu.

Một hồi tiệc rượu xuống dưới, Hạ Vân Kiệt nhận thức không ít người trong huyền môn. Một phen nhận thức xuống dưới, Hạ Vân Kiệt mới vừa rồi biết, này đó người trong huyền môn trừ bỏ cực cá biệt không màng danh lợi, chân chính đại ẩn cho thị, hoặc là ẩn cư núi rừng quá “Thải cúc đông li hạ” cuộc sống, tuyệt đại đa số đều là người ở thế tục trung có uy tín danh dự, có tài có thế. Ngược lại là Hạ Vân Kiệt vị này tân tấn huyền môn tiền bối cao nhân ở thế tục trung thân phận nhất keo kiệt, chính là một vị người làm công, xác thực nói trước mắt là một vị thất nghiệp giả.

Đương nhiên lấy Hạ Vân Kiệt nay ở huyền môn đại hội

trung biểu hiện ra ngoài thân phận địa vị cùng thực lực, chẳng sợ hắn ở thế tục trung là một vị ăn mày, cũng tuyệt không dám có còn nhỏ thị hắn, trên thực tế cũng sẽ không có người quan tâm hắn ở thế tục trung thân phận, bọn họ chân chính quan tâm còn là Hạ Vân Kiệt thực lực đến tột cùng đạt tới loại nào cảnh giới.

Chính là vấn đề này lại không ai dám hỏi, cho nên vấn đề này trừ bỏ Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên chân chính biết, cuối cùng ở mọi người trong lòng là một cái mê.

Tiệc rượu tan sau, Cố Gia Hàng nhất bang người trẻ tuổi kiềm chế không được tính tình đi ra ngoài ngoạn nhạc, mà Hạ Vân Kiệt tự nhiên không tốt tái theo chân bọn họ đi ra đi pha trộn, đành phải đi theo Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên hai vị tân kết bái huynh đệ cùng nhau hồi bọn họ phòng, chuẩn bị cho nhau tham thảo một phen tu hành việc.

Chính là bởi vì thỉnh thoảng có nhận thức hai vị huyền môn tiền bối vãn bối tiến đến bái phỏng lãnh giáo, Hạ Vân Kiệt cảm thấy có chút không thú vị liền đứng dậy một mình một người trở về phòng.

Còn chưa tới phòng khi, Hạ Vân Kiệt liền nhìn đến phòng cửa đứng Lí Vệ Chấn gia tôn hai người.

Hai người nhìn đến Hạ Vân Kiệt, vội vàng mặt mang khiêm tốn lấy lòng tươi cười đón nhận đi nói:“Hạ đại sư ngài đã về rồi.”

Hạ Vân Kiệt mặt không chút thay đổi nhìn bọn họ liếc mắt một cái, sau đó tự cố từ lúc khai cửa phòng. Vào phòng, Hạ Vân Kiệt tùy tay muốn đem cửa đóng.

Gặp Hạ Vân Kiệt muốn đem cửa đóng, Lí Vệ Chấn không khỏi nóng nảy, đành phải kiên trì nói:“Hạ đại sư

có không làm cho chúng ta hai đi vào nói nói mấy câu?”

Hạ Vân Kiệt nhìn bọn họ liếc mắt một cái, trong mắt lóe ra một tia do dự sắc, cuối cùng còn là buông ra nắm cửa, từ chối cho ý kiến lập tức đi vào phòng khách.

Lí Vệ Chấn thấy thế vội vàng nhẹ tay nhẹ chân đem cửa phòng quan thượng, sau đó mang theo tôn tử đi đến phòng khách. Vừa đến phòng khách liền đối với hắn tôn tử Lí Thế Phẩm quát:“Nghịch tử, còn không cho ta quỳ xuống”

Luôn luôn kiêu ngạo cao ngạo Lí Thế Phẩm nghe vậy lập tức phù phù một tiếng quỳ xuống, khóc rống lưu nước mắt cúi đầu nhận sai nói:“Hạ đại sư, tiểu tử còn trẻ hết sức lông bông, không biết trời cao đất rộng đắc tội đại sư, còn thỉnh đại sư đại nhân có đại lượng phóng tiểu nhân một con ngựa.”

Nhưng Hạ Vân Kiệt lại chuyển qua bối đi, mặt trầm như nước nhìn cửa sổ sát đất bên ngoài Điền Trì cảnh đêm.

“Hạ đại sư, còn thỉnh ngài giơ cao đánh khẽ, phóng chúng ta gia tôn lưỡng một con đường sống, ta Lí Vệ Chấn hướng thiên phát thệ về sau tất hội hảo hảo làm người, tuyệt không ỷ vào pháp thuật làm xằng làm bậy.” Lí Vệ Chấn gặp Hạ Vân Kiệt căn bản không để ý tới hắn tôn tử, đành phải kiên trì đối với Hạ Vân Kiệt bóng dáng thật sâu cúi đầu cầu xin tha thứ nói.

“Ngươi cảm thấy ta sẽ tin tưởng các ngươi lời nói sao? Các ngươi nhưng là có súng a!” Hạ Vân Kiệt rốt cục mở miệng lạnh lùng nói.

“Đại sư nói đùa, nói đùa, lấy đại sư tu vi súng ở ngài trước mặt bất quá chính là món đồ chơi mà thôi.” Gặp Hạ Vân Kiệt nhắc tới súng, Lí Vệ Chấn vội vàng bồi cười nói, trong lòng cũng là hận không thể đá hắn tôn tử một

hai chân.

Lí Vệ Chấn khởi lại nghe không được, Hạ Vân Kiệt chân chính để ý không phải súng mà là Lí Thế Phẩm uy hiếp.

“Ngươi cũng nói, kia chính là đối ta mà nói. Ta cũng không phải một người sinh hoạt tại trên đời này? Ngươi cảm thấy cứ như vậy tha các ngươi trở về ta có thể an tâm sao?” Hạ Vân Kiệt rốt cục chậm rãi xoay người, ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm Lí Vệ Chấn hỏi.

Lí Vệ Chấn bị Hạ Vân Kiệt lạnh như băng ánh mắt nhất tràng, mồ hôi lạnh nhịn không được liền theo cái trán một viên khỏa ngã nhào xuống dưới. Hắn đã là mạo điệt lão nhân, sớm đã nhân lão thành tinh, lại sao lại nghe không ra Hạ Vân Kiệt lời nói ý tứ?

Nếu không thể làm cho hắn tin tưởng uy hiếp chân chính hủy bỏ, hắn là sẽ không như vậy buông tha bọn họ gia tôn hai.

Mà muốn cho hắn tin tưởng bọn họ Lý gia đối Hạ Vân Kiệt là không có gì uy hiếp, hiển nhiên chỉ có hai con đường, một cái là Hạ Vân Kiệt thần không biết quỷ không hay giết hắn Lý gia, người chết là an toàn nhất, mặt khác một cái lộ chính là Lý gia hoàn toàn khống chế ở tay hắn trung.

“Tí tách.” Phòng tĩnh có thể nghe được đến Lí Vệ Chấn mồ hôi lạnh tích lạc ở bản thượng thanh âm.

Lí Vệ Chấn ở trong nước ngoại oai phong một cõi mấy chục năm, không biết trải qua quá nhiều thiếu sóng to gió lớn, nhưng chưa từng giống hôm nay như vậy bị một vị người trẻ tuổi một câu cấp trực tiếp bức tiến góc chết.

“Nghe nói qua huyết thệ sao?” Hạ Vân Kiệt rốt cục không kiên nhẫn nhíu nhíu mày nói.

“Nghe nói qua, nhưng nghe nói rất sớm trước kia liền thất truyền.” Lí Vệ Chấn nghe được “Huyết thệ” Hai chữ, sắc mặt lập tức trở nên trắng bệch trắng bệch, nhưng còn là thành thành thật thật trả lời.

“Nếu nghe nói qua vậy là tốt rồi, đem các ngươi huyết dẫn cho ta, sau đó thề đi đây là của ta thấp nhất yêu cầu, cũng là tối nhân từ lựa chọn, nếu không lấy các ngươi ác đi, cho dù lấy các ngươi tánh mạng cũng chút không đủ.” Hạ Vân Kiệt lãnh mặt nói, trong lòng lại âm thầm cảm khái, chính mình chung quy lại lại một lần nữa bức người phát huyết thệ, nhưng là trừ bỏ làm cho bọn họ phát huyết thệ, còn có thể có biện pháp nào đâu?

Giết người sao? Hạ Vân Kiệt tự nghĩ chính mình còn là làm không được.

Lí Vệ Chấn gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, biết chính mình không nữa này hắn lựa chọn, rốt cục khẽ cắn môi, theo trong túi lấy ra một kim tạp, đối với ngón tay nhất hoa, bài trừ một giọt huyết đến, sau đó đối thiên phát huyết thệ.

Lí Thế Phẩm ở hắn gia gia sau cũng đồng dạng phát ra huyết thệ.

Huyền môn đại hội nguyên bản kế hoạch là ba ngày thời gian, nhưng bởi vì Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên hai vị huyền môn truyền kỳ tiền bối ngoài ý muốn xuất hiện, cơ hội khó được, tất cả mọi người ào ào thỉnh cầu hai vị tiền bối có thể lái được đàn giảng đạo, cho bọn hắn giảng giải một ít dưỡng sinh tu đạo huyền bí, Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên có cảm nay huyền môn từ từ xuống dốc, hơn nữa mọi người thịnh tình không thể chối từ, toại đáp ứng rồi xuống dưới, bởi vậy huyền môn đại hội so với ban đầu kế hoạch kéo dài hai ngày.

Tại đây kéo dài hai ngày lý, trừ bỏ Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên lên đài giảng giải dưỡng sinh tu đạo huyền bí, Hạ Vân Kiệt ở hai vị kết nghĩa huynh trưởng cùng một ít biết hắn chân chính thực lực huyền môn lão nhân thỉnh cầu hạ, chối từ không xong, đành phải lấy nhược quán chi năm đi lên huyền môn đại hội chủ tịch bục giảng, đối mặt hai trăm dư danh người trong huyền môn khai đàn giảng đạo. Này hai trăm hơn người trung, đại bộ phận đều là Trung Hoa đại địa tu sĩ, cũng có số ít hải ngoại Hoa nhân tu sĩ cùng Tang Đạt, Nãi Trát Luân chờ ngưỡng mộ Trung Hoa thần bí thuật pháp ngoại quốc tu sĩ.

Hạ Vân Kiệt tuy là nhược quán chi năm, nhưng một thân tu vi đã muốn thẳng bức kim đan cảnh giới, một thân truyền thừa lại đạo pháp trừ bỏ Vu Hàm môn đạo pháp ở ngoài còn có thượng cổ Vu vương Hạ Vũ huyết mạch truyền thừa. Có thể nói, Hạ Vân Kiệt trong đầu trang thiên đạo huyền bí kỳ thật sớm đã viễn siêu hắn hiện tại cảnh giới.

Nguyên bản huyền môn đại hội, trừ bỏ kia số ít một ít người, đại bộ phận nhân gặp Hạ Vân Kiệt tuổi còn trẻ liền cao tọa đoàn chủ tịch ghế, cùng Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên cùng ngồi cùng ăn, ngoài miệng tuy rằng chưa nói, nhưng tư dưới trong lòng đều cho rằng hắn bất quá là dính thân là Lí Thanh Hồng sư thúc quang, kì thực thực lực lại cùng Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên đi khá xa, cho nên ở mặt ngoài đối hắn khách khách khí khí, trong lòng nhưng không có chân chính đem hắn làm huyền môn tiền bối đến xem đãi.

Thậm chí làm Hạ Vân Kiệt theo sát Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên sau ngồi ở chủ tịch trên đài giảng đạo khi, không ít người còn âm thầm cười Hạ Vân Kiệt không biết trời cao đất rộng, tuổi còn trẻ thế nhưng cũng học hai vị huyền môn truyền kỳ tiền bối khai đàn giảng

đạo. Đây chính là thật bản sự, cũng không giống tiệc rượu vị trí giống nhau, bối phận thăng chức có thể ghế trên.

Bất quá làm Hạ Vân Kiệt từng bước từng bước đem thiên đạo huyền bí nhất nhất phân tích cởi bỏ khi, toàn bộ hội trường lặng ngắt như tờ, mọi người tất cả đều thần sắc túc mục, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng giống như hành hương bình thường, liền ngay cả Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên cũng không ngoại lệ.

Huyền môn xuống dốc, trừ bỏ thiên địa linh khí cằn cỗi, thiên tài địa bảo khuyết thiếu, đạo pháp thất truyền đằng đằng nguyên nhân ở ngoài, còn có một cái trọng yếu phi thường nguyên nhân là bọn họ này đó người tu hành thiếu một vị danh sư chỉ điểm bến mê.

Thiên đạo mờ mịt, bọn họ những người này tựa như người mù giống nhau hành tẩu tại đây điều tràn ngập mê mang khúc chiết trên đường, mặc cho bọn hắn như thế nào cố gắng đều giống như vẫn đang ở tại chỗ qua lại bồi hồi. Hạ Vân Kiệt xuất hiện, hắn giảng đạo liền phảng phất nhất trản đèn sáng, đột nhiên đem này thiên đạo cấp đốt sáng lên.

Tuy rằng thiên đạo như trước mờ mịt vô cùng tận, nhưng ít ra mỗi người phải đi trước mắt một đoạn này lộ cũng là thấy rõ ràng.

“Đinh” Trước mặt mọi người mọi người nghe được như si như cuồng, không thể chính mình khi, hội đường đột nhiên vang lên một đạo thanh thúy tiếng vang.

Này nói “Đinh” thanh âm, phảng phất vào đầu nhất bổng, đem ở đây mọi người trong lòng nghi hoặc cấp xao tan thành mây khói. Một ít người đương trường liền ngộ đạo đột phá, cho dù không có ngộ đạo tu vi đã ở bất tri bất giác trung tinh thâm một bước.

“Nhân lực hữu hạn, ta chỉ có thể giúp các vị đến vậy vọng các vị đạo hữu một ngày kia nếu tu có điều thành, còn thỉnh có thể thận trọng ngôn hành, nhiều hơn tạo phúc dân chúng!” Đang lúc mọi người đắm chìm ở trở nên khai thông hoặc là ngộ đạo đột phá vui sướng trung khi, Hạ Vân Kiệt mang theo một tia mỏi mệt thanh âm ở đại đường vang lên, sau đó cứ như vậy ngồi ở đại đường thượng nhắm mắt nhập định

Vừa rồi dùng trên bàn bút đánh chén trà, nhìn như đơn giản, kỳ thật cũng là một môn thần kỳ tinh thâm công pháp, tên là “Bổng hát”.

Hạ Vân Kiệt một cái “Bổng hát”, uống tỉnh hai trăm đến hào nhân, dù là lấy hắn nay tu vi cũng là cảm giác sâu sắc ủ rũ từng trận đánh úp lại, đành phải đương trường nhắm mắt nhập định dưỡng thần.

Gặp Hạ Vân Kiệt nhắm mắt nhập định dưỡng thần, toàn trường hai trăm nhiều hào mọi người yên lặng hai đầu gối quỳ xuống đất làm lễ bái chi lễ.

Tu đạo người nặng nhất tôn sư trọng giáo, Hạ Vân Kiệt tuy rằng không phải bọn họ sư phụ, nhưng vừa rồi kia tràng vô tư giảng đạo truyền cho bọn họ không chút nào không tốn sắc bọn họ sư phụ truyền cho bọn họ. Hơn nữa kia cuối cùng một cái “Bổng hát” Lại làm cho bọn họ hiểu ra nhìn thấu rất nhiều.

Có thể nói, chỉ bằng Hạ Vân Kiệt vừa rồi trận này giảng đạo, hắn đã muốn hoàn toàn xứng đáng là bọn hắn ở đây mọi người tu hành trên đường vị thứ hai sư phụ, một ngày kia bọn họ nếu có chút hy vọng giống Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên giống nhau thăng cấp Trúc Cơ kì, nhiều năm mươi năm sống lâu, cũng là muốn nhiều bái hôm nay Hạ Vân Kiệt ban tặng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 214 : Độ kiếp

Nhập định, đối với người tu hành mà nói cũng không phải đơn giản việc.

Có chút người tu hành cả đời cũng vô pháp tiến vào đến nhập định trạng thái, còn có một bộ người tắc cần thời gian rất lâu nổi lên điều chỉnh cảm xúc, thu liễm suy nghĩ, mới vừa rồi có thể chậm rãi tiến vào đến nhập định chi cảnh.

Nhưng Hạ Vân Kiệt lại theo thượng cổ Vu vương Hạ Vũ huyết mạch thức tỉnh ngày ấy khởi, nhập định đối cùng hắn mà nói cũng đã như hô hấp bình thường bình thường.

Quá độ hao tâm tổn sức, tuy rằng làm cho Hạ Vân Kiệt ủ rũ từng trận, nhưng cũng làm cho hôm nay thức hải phá lệ bình tĩnh trong vắt, như một mặt bất nhiễm chút bụi bậm gương. Gương mảy may tất hiện chiếu chiếu ra ngoại giới hai trăm nhiều tu sĩ trên người pháp lực dao động.

Có cường có nhược, có cương liệt như hỏa có âm nhu như nước, có sắc nhọn như kiếm có rất nặng như thổ, có tràn ngập sinh cơ, cũng có không khí trầm lặng……

Trước kia Hạ Vân Kiệt tuy rằng cũng nhập định quá, nhưng chưa từng có trước mặt hai trăm nhiều tu sĩ mặt nhập định quá, trên thực tế từ xưa đến nay phỏng chừng cũng sẽ không có người làm như vậy.

Hai trăm nhiều phần các loại mạnh yếu, tính chất bất đồng pháp lực ở trong thiên địa phiêu đãng đan xen, coi như cấu chức thành một bức sắc thái vô cùng phong phú động thái đồ, sinh động về phía Hạ Vân Kiệt triển lãm thiên địa các loại năng lượng biến hóa, mà nguyên

nhân vì Hạ Vân Kiệt lúc này thức hải giống như gương sáng thanh thấu bình tĩnh, này hai trăm nhiều phần năng lượng chẳng sợ tối rất nhỏ chỗ biến hóa đều bị nhất nhất phản ánh ở tại hắn thức hải.

Kia các không giống nhau tính chất, kia cho nhau đan vào cùng một chỗ thay đổi ảnh hưởng, tựa như bất đồng năng lượng ba đan vào cùng một chỗ, hình thành tân năng lượng ba, này hết thảy hết thảy, thật sâu hấp dẫn ở Hạ Vân Kiệt.

Bất tri bất giác trung, Hạ Vân Kiệt cảm giác chính mình phảng phất đặt mình trong ở từ thiên địa bất đồng năng lượng tạo thành hải dương bên trong, nước biển mạn quá hắn thân mình, sau đó hắn liền bao phủ ở tại các loại thiên địa năng lượng bên trong.

Một loại giống như đã từng quen biết cảm giác nảy lên trong lòng, bất tri bất giác trung, trước mắt cảnh tượng nhoáng lên một cái, Hạ Vân Kiệt thấy được một vị tóc dài áo choàng, ngạch khoan độ cao mũi, dáng người hùng vĩ như núi nam nhân đứng thẳng ở thiên địa trong lúc đó. Thiên địa hoang vắng lớn, xa xa thiên cuối hồn hồn độn độn, thủy phong hỏa quấy, lôi minh điện thiểm…… Nơi nào đúng là thiên địa sơ khai, các loại thiên địa năng lượng bùng nổ bính phóng chỗ.

Trong nháy mắt, vô cùng vô tận thiên địa huyền bí giống như kia hỗn độn chỗ năng lượng bùng nổ bính phóng giống nhau, ào ào dũng tiến Hạ Vân Kiệt đầu óc.

Ấn đường không biết ở khi nào thì tựa như mỗi ngày giờ mẹo tu luyện khi giống nhau, hiện ra một cái lốc xoáy, lốc xoáy trung đảo ngược một tôn cổ đỉnh. Cổ đỉnh hào quang vạn trượng, chiếu sáng toàn bộ Nê Hoàn cung.

Thiên địa phảng phất cảm ứng được cái gì, làm cổ đỉnh sáng lên là lúc, đại đường ở ngoài tinh không, đầy trời

tinh thần phảng phất cũng hơi hơi sáng sáng ngời, một tia tinh lực ở khách sạn trên không tụ tập, dần dần coi như hình thành một mảnh áng mây, ở bầu trời đêm hạ tản mác ra một tia ánh sáng nhạt.

Nhập định trung Hạ Vân Kiệt, cảm ứng được kia cổ tinh lực hấp dẫn, thân mình theo bản năng liền lăng không hướng ra ngoài thổi đi.

Việc này nói đến nói dài, kỳ thật cũng bất quá mọi người ở đây đi lễ bái chi lễ kia ngắn ngủi công phu mà thôi.

Trước mặt mọi người nhân đứng dậy nhìn đến Hạ Vân Kiệt thế nhưng liền như vậy ngồi xếp bằng lăng không mà ngồi bay về phía ngoài cửa khi, tất cả đều sân mục cứng lưỡi, nửa ngày cũng chưa phản ứng lại đây.

Phi tường, đó là người theo sinh ra khởi liền có được giấc mộng. Nhưng trừ bỏ trong truyền thuyết tu sĩ, còn chưa có không ai có thể ở không trung tự do phi tường, cho dù tu vi đến Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên bực này cảnh giới, đồng dạng không thể. Bọn họ nhiều nhất có thể mượn lực bay vọt cái hơn mười mét thôi, muốn tưởng lăng không phi tường, lại còn kém xa lắm. Mà nay ngày bọn họ lại thấy được Hạ Vân Kiệt bàn chân trực tiếp bay ra ngoài phòng.

Này còn là người sao?

Trước hết phản ứng tới được là Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên, khi bọn hắn cuống quít đuổi theo ra đi khi, mọi người cũng mới đột nhiên bừng tỉnh lại đây, ào ào đuổi theo.

Khi bọn hắn đuổi theo ra hội trường khi, khi bọn hắn nhìn đến Hạ Vân Kiệt lăng không ngồi xếp bằng ngồi ở bầu trời đêm dưới, đỉnh đầu đỉnh một đoàn tinh thần lực ngưng tụ mà thành, tản ra một tia hào quang tinh vân

khi, cơ hồ tất cả mọi người thiếu chút nữa muốn nhịn không được đối với Hạ Vân Kiệt quỳ bái.

Tinh thần lực trút xuống xuống, hình thành nhất cột sáng bàn trực tiếp xuyên vào Nê Hoàn cung, Nê Hoàn trong cung cổ đỉnh hào quang càng ngày càng thịnh, vũ vương tâm quyết điên cuồng vận chuyển, đem kia quán đỉnh mà vào tinh thần lực hóa thành vu lực, vu lực theo cổ đỉnh lỗ hổng dâng xuống, lưu biến quanh thân.

Hai cánh tay trung hai tôn vu đỉnh điên cuồng mà hấp thu đổ xuống vu lực, có vẻ càng phát ra cao lớn phong cách cổ xưa rất nặng, hào quang cũng càng ngày càng thịnh, trong nháy mắt vu đỉnh đã bị vu lực hoàn toàn tràn ngập.

Nhưng tinh thần lực phảng phất quyết liệt đê đập hồng thủy, hướng tiết xuống căn bản không thể ngăn cản, vũ vương tâm quyết cũng phảng phất mất đi khống chế máy móc càng không ngừng vận chuyển.

Vu lực tràn ngập cổ đỉnh, tinh thần lực cũng tràn ngập cổ đỉnh.

Cổ đỉnh quang mang càng ngày càng lượng, đến cuối cùng phảng phất chói mắt thái dương giống nhau, chỉ còn lại có một đoàn hào quang.

Phốc phốc phốc thân mình bên trong phát ra từng trận tựa hồ này nọ xé rách bạo phá thanh âm, Hạ Vân Kiệt cảm giác chính mình thân mình bị nhét vào một đoàn thuốc nổ bao dường như, kia đoàn thuốc nổ bao đã muốn bị điểm nhiên, đang ở kịch liệt phóng thích nó năng lượng, muốn đem bao vây lấy nó kia đáng sợ lực lượng thân mình cấp nổ tung.

Vu đỉnh hiện ra một điều điều cái khe, huyết mạch phảng phất hấp no rồi huyết đỉa, hết thảy đều đã muốn đạt tới

Hạ Vân Kiệt có thể thừa nhận cực hạn.

Đột nhiên gian “Oanh” một tiếng, phảng phất có đoàn vô cùng chói mắt chói mắt quang mang ở Hạ Vân Kiệt trước mắt sáng đứng lên, sau đó toàn bộ thế giới đều im lặng, chung quanh là trắng xoá một mảnh, vô biên vô hạn.

Ý thức tại đây một mảnh trắng xoá trong thế giới phiêu đãng, thẳng đến đột nhiên gian bên tai vang lên “Ầm vang” tiếng sấm.

Hạ Vân Kiệt lập tức liền thanh tỉnh lại đây, sau đó mở hai mắt.

Hai mắt trợn mắt khai, Hạ Vân Kiệt không khỏi hoảng sợ, chỉ thấy chính mình toàn thân thế nhưng trơn cái gì đều không có phiêu phù ở không trung, xuống mặt đông nghìn nghịt tất cả đều là người, ngẩng đầu nhìn lên hắn, hai mắt dại ra mà cuồng nhiệt.

Có lão có thiếu, có nam có nữ.

Hạ Vân Kiệt nhất thời một trận ác hàn, thật muốn trực tiếp đến cái vạn lôi oanh đỉnh, đem bọn họ toàn bộ bắn cho ngất xỉu đi được.

Bất quá không đợi Hạ Vân Kiệt tới kịp đem chính mình trong lòng này chợt lóe mà qua ý niệm trong đầu phó chư hành động khi, bên tai lại vang lên từng trận “Ầm vang long” thanh âm, thanh âm từ vươn xa gần.

Một cỗ trước nay chưa có thiên địa uy nghiêm áp đỉnh xuống, Hạ Vân Kiệt da đầu không khỏi nhất ma, vội vàng ngẩng đầu hướng thiên nhìn lại, chỉ thấy đỉnh đầu bao phủ một đoàn mây đen.

Mây đen quay cuồng, một điều điều điện xà tán loạn,

thỉnh thoảng chiếu sáng lên bầu trời đêm, bên trong truyền đến từng trận trầm thấp lôi minh thanh, phảng phất có tuyệt thế hung thú muốn phá vây mà ra.

Hạ Vân Kiệt trong lòng không khỏi căng thẳng, rốt cuộc bất chấp chính mình có hay không mặc quần áo, đối với phía dưới hét lớn một tiếng:“Còn không đều cho ta rời đi!”

Này vừa quát, nhất cúi đầu, Hạ Vân Kiệt mới phát hiện chính mình quanh thân còn quay chung quanh một đoàn tinh vân, phảng phất sương khói lượn lờ, tuy rằng rất mỏng nhưng là đủ che thân, trong đầu nhưng thật ra thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Bằng không đường đường Vu Hàm môn chưởng môn trần như nhộng cho sáng tỏ tại như vậy nhiều người trước mặt, về sau còn như thế nào cùng này đó huyền môn đồng đạo gặp mặt a?

Bất quá Hạ Vân Kiệt một hơi vừa mới tùng xuống dưới, lại lập tức nâng lên đi lên. Chỉ thấy phía dưới hai trăm đến hào nhân, trừ bỏ Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên có thể sắc mặt tái nhợt miễn cưỡng di động cước bộ, người còn lại lại đều là lạnh run, ánh mắt sớm từ dại ra, cuồng nhiệt chuyển vì tuyệt vọng cùng sợ hãi.

Thiên uy áp đỉnh xuống, lại có mấy người có thể thừa nhận được? Những người này sớm không có nhúc nhích lực, thậm chí tu vi thấp một ít, đã muốn trực tiếp té xỉu ở.

“Lão thiên gia, không phải đâu, vu như thế nào cũng cần độ kiếp a? Nhưng lại an bài nhiều người như vậy ở ngươi kiếp vân dưới ngươi ngoạn ta……” Hạ Vân Kiệt nhìn phía dưới đông nghìn nghịt đầu người, không khỏi buồn bực nâng tay chỉ vào thiên mắng.

“Oanh” Một tiếng nổ, không đợi Hạ Vân Kiệt kia “Sao” Tự nói ra, một đạo màu tím tia chớp vạch tìm tòi mây đen, sau đó đối với Hạ Vân Kiệt liền bổ xuống dưới.

Mắt thấy lôi điện vào đầu đánh xuống, Hạ Vân Kiệt mặc dù có mưu lợi phương pháp, nhưng nề hà phía dưới còn đứng một mảnh nhân, đành phải kiên trì, mắng thanh:“Lão tử biện ”

Nói xong bất chấp tất cả, cắn răng, nắm tay liền đối với lôi điện đánh đi qua.

Trong cơ thể vu đỉnh hào quang vạn trượng, sở hữu vu lực tất cả đều dâng tới hai tay.

“Oanh” Một tiếng nổ, lôi điện cùng thiết quyền va chạm ở tại cùng nhau.

Hạ Vân Kiệt cả người bị lôi điện trực tiếp bắn cho vào trong đất đi, chỉ lộ ra một đôi biến thành màu đen thiết quyền, mặt trên còn lóe điện hoa, mà lôi điện bị Hạ Vân Kiệt này nhất cứng rắn chắn, tựa hồ đã biết hắn lợi hại, đột nhiên gian liền tan thành mây khói, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Một vòng Minh Nguyệt nhô lên cao, đầy sao nhiều điểm, nếu không phải mặt đất còn có cái hố to, trong hố cắm một người, bốn phía năm mét trong vòng thủy nê đi mãn quy liệt, thật sự tựa như sự tình gì cũng chưa phát sinh quá giống nhau.

Kiếp vân vừa mất thất, ở đây hai trăm đến hào nhân tất cả đều tùng suy sụp xuống dưới, cả người quần áo sớm đã bị mồ hôi lạnh ướt đẫm, một trận gió thổi tới, kìm lòng không được sợ run cả người, sau đó đột nhiên hai mắt tề xoát xoát toàn bộ bắn về phía cắm ở hố Hạ Vân Kiệt.

Trong ánh mắt mang theo phát ra từ linh hồn ở chỗ sâu

trong kính sợ, sùng bái còn có cảm kích.

Độ kiếp, đối với bọn họ mà nói đó là một cái phiêu miểu hư vô truyền thuyết, bọn họ cho tới bây giờ không suy nghĩ quá vấn đề này, chẳng sợ Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên cũng là như thế, bởi vì này là không có khả năng sự tình.

Độ kiếp, đó là chỉ có bước vào kim đan đại đạo tu sĩ mới có độc quyền. Mà bước vào kim đan đại đạo tu sĩ mặc kệ đối với bình thường dân chúng hay là bọn họ mà nói đều đã muốn xem như thần tiên.

Thần tiên a đó là cỡ nào phiêu miểu hư vô một cái xưng hô, hôm nay thế nhưng rõ ràng ngay tại bọn họ trước mắt trong hố cắm.

Trong hố cắm nhất tưởng đến vấn đề này, Lí Thanh Hồng đột nhiên hỏa thiêu mông nhảy dựng lên, sau đó hỏa liệu khẩn cấp chạy đến hố tiền, vội vàng hỏi:“Sư thúc ngài thế nào? Có việc sao?”

“Ngươi nói đâu? Không có việc gì ta thích đứng ở hố sao? Còn không gọi người toàn bộ đều tan, sau đó lấy bộ quần áo cho ta.” Hạ Vân Kiệt bị Lí Thanh Hồng người này lão thành tinh sư điệt ngu ngốc vấn đề cấp hỏi thiếu chút nữa tưởng hộc máu.

Hiện tại hắn không chỉ có là trần như nhộng, nhưng lại cả người giống như tan giá dường như, một chút khí lực đều không có, có thể không có việc gì sao?

“Là, là.” Lí Thanh Hồng thế này mới nhớ tới sư thúc vừa rồi nhưng là huy quyền cùng lôi điện cứng rắn đối cứng rắn cho một trận, này trên người quần áo thế nào còn có thể giữ lại được, nghe vậy vội vàng nói.

Lí Thanh Hồng lại không biết nói, kỳ thật vừa rồi bọn họ

ngẩng đầu nhìn lên chưởng môn sư thúc khi, hắn lão nhân gia cũng đã trần như nhộng, đơn giản bị tinh vân cấp lượn lờ, bọn họ ánh mắt không thể nhìn thấu kia tầng tinh vân thôi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 215 : Kim đan?

Kinh như vậy cùng nhau sự kiện, Hạ Vân Kiệt ở huyền môn trung địa vị cùng thần minh sớm giống hệt nhau, Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, căn bản không cần Lí Thanh Hồng tái phân phó, này huyền môn trung mọi người đầy cõi lòng kính sợ về phía Hạ Vân Kiệt yên lặng cúc nhất cung, sau đó xoay người liền hướng trong phòng chạy.

Như vậy vội vã chạy, đương nhiên là mau chóng cấp Hạ đại sư lấy bộ quần áo lại đây, đây chính là làm rạng rỡ tổ tông đại sự a !

Đêm khuya, Hạ Vân Kiệt một mình một người mặt hướng thật lớn cửa sổ sát đất, ngồi xếp bằng ở rộng mở phòng khách. Phòng bên ngoài, Lí Thanh Hồng cùng Cù Lãnh gia tôn hai vẻ mặt túc mục thủ cửa phòng, không cho bất luận kẻ nào tới gần. Bởi vì mặc xong quần áo trở lại phòng sau, Hạ Vân Kiệt liền phân phó bọn họ, trừ phi chính hắn mở cửa, nếu không ai cũng không thể đánh giảo hắn.

Ý thức chìm vào trong cơ thể, trong cơ thể mạch máu cốt cách còn có khí quan đều so với trước kia càng thêm cường kiện, tràn ngập sinh cơ sức sống. Tả hữu hai cánh tay, hai tôn vu đỉnh có vẻ càng thêm cao lớn du cổ, tản ra một tia đáng sợ lực lượng, mà đùi phải đồng dạng huyền phù một tôn vu đỉnh, chính là này tôn vu đỉnh không trọn vẹn không được đầy đủ, chỉ có một chân một nhĩ.

Quả nhiên đã muốn là địa vu tam đỉnh sơ kì

Đối với đùi phải nhiều ra đến nhất đỉnh, Hạ Vân Kiệt cũng không có cảm thấy chút ngoài ý muốn. Vừa rồi theo ý thức trôi nổi trung bừng tỉnh lại đây sau, Hạ Vân Kiệt liền nhận thấy được cả người tràn ngập cường đại

lực lượng, cũng đã biết chính mình trong lúc vô ý ngộ đạo cùng hấp thu càng nhiều truyền thừa, làm cho hắn rốt cục đột phá đến địa vu tam đỉnh sơ kì.

Nhưng làm cho hắn cảm thấy nghi hoặc khó hiểu là, vì cái gì sẽ có kiếp vân xuất hiện?

Vu tu là thân xác, bọn họ lực lượng cuối cùng đều là luyện hóa nhập thân xác bên trong, kia cỗ lực lượng cùng thiên địa trong lúc đó hỗ cảm rất nhỏ vi, cho nên vu ở đột phá đến huyền vu cảnh giới phía trước thăng cấp đều là không có độ kiếp vừa nói. Từ điểm đó giảng, vu tu luyện tuy rằng thong thả, nhưng một bước một cái dấu chân, cũng là ổn thỏa cử chỉ.

Trái lại đạo môn, bọn họ tu luyện trọng luyện khí. Trên thực tế tu luyện là một loại như thế nào khống chế sử dụng thiên địa năng lượng phương pháp, cũng là một loại mưu lợi biện pháp. Pháp lực càng cao, cho thấy bọn họ có thể nắm trong tay thiên địa năng lượng càng nhiều.

Nắm trong tay thiên địa năng lượng càng nhiều, tự nhiên càng dễ dàng bị thiên địa phát hiện, cũng tự nhiên sẽ khiến cho này bất mãn, thế này mới có thiên kiếp. Chịu qua thiên kiếp, liền cho thấy ngươi có tư cách nắm giữ nhiều như vậy thiên địa lực lượng, chịu bất quá, vậy tự nhiên là kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

Hạ Vân Kiệt tu là Vu môn pháp quyết, theo lý mà nói cho dù hắn tu luyện đến thiên vu cảnh giới, cũng không hẳn là có thiên kiếp, càng đừng nói hắn hiện tại mới đột phá đến địa vu tam đỉnh mà thôi.

Hoài khó hiểu, Hạ Vân Kiệt ý thức về tới Nê Hoàn cung.

Nê Hoàn cung so với trước kia lớn không ít, trung ương lốc xoáy chỗ một tôn cổ đỉnh lẳng lặng nổi lơ lửng.

Này tôn cổ đỉnh là Hạ Vân Kiệt huyết mạch thức tỉnh khi còn có, phảng phất vốn liền vẫn tồn tại ở thân thể hắn.

Ý thức tham nhập cổ đỉnh, Hạ Vân Kiệt không khỏi cả người chấn động.

Chỉ thấy cổ đỉnh trong vòng, một viên màu tím kim đan quay tròn phiêu phù ở trung ương, nở rộ đạo đạo sáng mờ.

“Kim đan như thế nào khả năng?” Hạ Vân Kiệt thất thanh kinh hô.

Thiên kiếp xuất hiện, Hạ Vân Kiệt tìm được rồi đầu sỏ gây nên, nhưng hắn lại ngược lại càng hồ đồ.

Đêm dài người tĩnh, Hạ Vân Kiệt ý thức sớm đã theo cổ đỉnh trung lui đi ra, nhưng hắn lại như trước không nghĩ ra vì cái gì chính mình rõ ràng tu là Vu môn pháp quyết, vì cái gì lại kết thành đạo pháp kim đan?

“Tính, dù sao thiên kiếp cũng không gặp có bao nhiêu lợi hại, kết kim đan liền kết kim đan, cùng lắm thì về sau đột phá khi đừng giống hôm nay như vậy lỗ mãng thất thất là có thể. Nhưng thật ra nay pháp lực rất cao, lại muốn càng thêm chú ý tính tu hành mới được.” Hồi lâu, mắt thấy đã qua nửa đêm, chính mình còn không có suy nghĩ cẩn thận trong đó nguyên do, Hạ Vân Kiệt rõ ràng theo trên giường đi lên, không hề suy nghĩ nó.

Theo trên giường đứng lên sau, Hạ Vân Kiệt mở ra cửa phòng.

Ngoài cửa, trừ bỏ Lí Thanh Hồng cùng Cù Lãnh như trước vẻ mặt túc mục đứng, còn hơn Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên hai vị huyền môn lão tiền bối, cũng là hai vị lão tiền bối tâm hệ Hạ Vân Kiệt, vô tâm

giấc ngủ.

“Sư thúc!”

“Thái sư thúc tổ!”

“Vân Kiệt!”

Cửa phòng vừa mở ra, Lí Thanh Hồng bốn người không khỏi kinh hỉ kêu lên.

“Không có việc gì, đại ca, nhị ca, Thanh Hồng các ngươi đều vào đi.” Hạ Vân Kiệt cười hướng bốn người gật gật đầu nói.

“Vân Kiệt, vừa rồi hay là ngươi đã muốn……” Tiến phòng, Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên liền khẩn cấp hỏi.

Hạ Vân Kiệt cười gật gật đầu, nói “Đại ca, nhị ca nếu không có việc gì, ngay tại nơi này tái nhiều ở hai ngày đi, ta có chút tâm đắc cùng các ngươi chia xẻ.”

“Có có.” Đại Cước Tiên cùng Vô Danh Kiếm Tiên nghe vậy vội vàng liên tục gật đầu nói.

Muốn nói trước kia bọn họ thật không dám hy vọng xa vời kim đan đại đạo, nhưng hôm nay có Hạ Vân Kiệt như vậy một vị thần kỳ huynh đệ kết nghĩa, bọn họ trong đầu cũng là khó tránh khỏi dâng lên một tia hy vọng.

Cuối cùng Hạ Vân Kiệt còn là nhiều lưu lại ba ngày, hai ngày là cho hai vị huynh trưởng cùng Lí Thanh Hồng, Cù Lãnh khai tiểu táo, còn có một ngày còn lại là ở mọi người tha thiết chờ mong hạ lại nói một ngày đạo pháp, đương nhiên còn có đem gay Nãi Mông Tha biến thành chân chính nam nhân.

Làm Hạ Vân Kiệt thi triển pháp lực, hoàn toàn thay đổi Nãi Mông Tha trong cơ thể âm dương mất cân đối, làm cho hắn biến thành chân chính nam nhân khi, không chỉ có Nãi Mông Tha quỳ gối Hạ Vân Kiệt chân trước khóc rống lưu nước mắt, Nãi Trát Luân cũng đồng dạng hai tay tạo thành chữ thập quỳ xuống đất, lão lệ tung hoành.

Hạ Vân Kiệt cứu hắn tôn tử một mạng, đối với Nãi Trát Luân mà nói so với cứu hắn một mạng còn muốn ân thịnh tình trọng, cũng làm cho hắn rốt cục hoàn toàn yên tâm bên trong khúc mắc, về sau tu hành đường thiếu rất nhiều ma chướng.

Ngày thứ tư, Hạ Vân Kiệt xin miễn Lí Thanh Nguyên muốn dùng tư nhân phi cơ trực tiếp đưa hắn hồi Giang Châu ý tốt. Còn là thành thành thật thật thừa phi cơ theo Xuân thành bay đến Hải Châu, sau đó tái theo Hải Châu thừa xe lửa hồi Giang Châu. Thậm chí ở đi lên hắn cũng không quên nhắc nhở người huyền môn đại hội, có liên quan hắn ngày đó sự tình không cần hướng người khác nhắc tới.

Vào đông dương quang ấm áp ấm nhân, Hạ Vân Kiệt ngồi ở Hải Châu khai hướng Giang Châu xe lửa cửa kính xe biên, nhìn ngoài cửa sổ quen thuộc cảnh trí, nghĩ sẽ trở lại Đức Nhã tiểu khu thuê nhà ở, nghĩ sẽ nhìn thấy xinh đẹp hợp thuê tiếp viên hàng không, trong đầu thế nhưng không hiểu có chút kích động, tựa hồ ở bên ngoài phiêu đãng hồi lâu rốt cục về tới gia du tử bình thường.

Xe lửa chậm rãi khai tiến Giang Châu thị nhà ga, sau đó ngừng lại. Hạ Vân Kiệt kéo va ly hướng xuất khẩu đi đến, lúc này di động vang lên.

Xuất ra di động, gặp điện thoại là Trầm Lệ Đề đánh tới, Hạ Vân Kiệt khóe miệng không khỏi lộ ra một tia mỉm cười. Này đó ngày ở Xuân thành, Trầm Lệ Đề không

thiếu cho hắn gọi điện thoại truy vấn hắn khi nào thì về nhà, cho nên hôm nay về nhà, hắn cố ý trước tiên cấp nàng gọi điện thoại, không nghĩ tới nàng hiện tại lại đánh tới.

“Hạ xe lửa không có?” Hạ Vân Kiệt điện thoại vừa tiếp đứng lên, chợt nghe đến trong điện thoại truyền đến Trầm Lệ Đề êm tai trung mang theo một tia sốt ruột thanh âm.

“Hạ.” Hạ Vân Kiệt trong đầu không khỏi ấm áp, trả lời.

“Ta đây như thế nào không thấy được ngươi?” Trầm Lệ Đề hỏi.

“Ngươi ở nơi nào? Sẽ không là tới……” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi vạn phần giật mình hỏi, hỏi khi sớm đã theo bản năng ngẩng đầu hướng xuất khẩu chỗ nhìn lại, quả nhiên xuất khẩu chỗ, Trầm Lệ Đề mặc một kiện màu đỏ lông y, trong tay cầm cái di động đang ở chung quanh nhìn xung quanh.

Nhìn trong đám người quần áo hồng y Trầm Lệ Đề trong tay cầm di động chung quanh nhìn xung quanh, kia xinh đẹp khuôn mặt, mang theo một tia sốt ruột con mắt sáng……

Hạ Vân Kiệt mỗ căn tiếng lòng phảng phất bị cái gì vậy cấp xúc động một chút, cước bộ nhất na, ban ngày ban mặt, nhân đã muốn như quỷ mỵ bàn xuyên qua chật chội đám người, sau đó cầm di động cười tủm tỉm đứng ở Trầm Lệ Đề trước mặt

Gặp có người đột nhiên cười tủm tỉm xuất hiện ở chính mình trước mặt, Trầm Lệ Đề không khỏi hoảng sợ, chờ thấy rõ ràng là Hạ Vân Kiệt khi, không khỏi buồn bực giơ lên phấn quyền đối với hắn ngực chủy hai hạ, oán trách nói:“Vô thanh vô tức, ngươi tưởng hù chết ta nha!”

“Ngươi không phải vội vã muốn gặp đến ta sao? Cho nên ta liền vội vàng việc việc chạy đến.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Thiết, quỷ mới vội vã muốn gặp ngươi đâu” Trầm Lệ Đề mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, tiếu mâu hoành hắn liếc mắt một cái, khinh thường nói.

“Xem ra là ta tự mình đa tình, ta còn nghĩ đến người nào đó cố ý tự mình đến nhà ga tiếp ta, khẳng định là rất muốn ta đâu.” Hạ Vân Kiệt ra vẻ uể oải nói.

“Nhớ ngươi cái đại đầu quỷ a, ta là nghĩ cho ngươi sớm điểm trở về cho ta cải thiện thức ăn. Này đó ngày, mỗi ngày ăn mì ăn liền ăn ta đều muốn ói ra nhanh lên đi a, về nhà cho ta thiêu đồ ăn nấu cơm đi!” Trầm Lệ Đề nghe vậy vươn ngón tay ngọc trạc hạ Hạ Vân Kiệt đầu, xem thường nói, nói xong sau, lại thực tự nhiên thân thủ vãn trụ Hạ Vân Kiệt cánh tay, không khỏi phân trần túm hắn liền đi ra ngoài.

Cánh tay bị kia quen thuộc ôn nhuyễn vãn trụ, khứu quen thuộc hương thơm, Hạ Vân Kiệt đầu quả tim nhịn không được chiến hạ, cảm thấy một trận không hiểu ấm áp, nhưng ở mặt ngoài lại khoa trương nói:“Không phải đâu, ta vừa mới trở về ngươi khiến cho ta xuống bếp phòng làm làm việc cực nhọc, ngươi này cùng tâm gì nhẫn a!”

“Thiết, ngươi cũng không phải đi công tác cho sống, ngươi là đi tham gia cái gì quốc tế huyền học đại hội. Ngươi nghĩ rằng ta không biết loại này đại hội đều cho chút cái gì sao? Đơn giản chính là vui chơi giải trí ngoạn ngoạn còn khiến cho thực vất vả giống nhau, lừa ai nha!” Trầm Lệ Đề trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói, nói xong lại tựa hồ nhớ tới cái gì dường như, nhăn lại cái mũi để sát vào hắn thân mình dùng sức ngửi ngửi,

một bên khứu còn một bên dùng nghi ngờ ngữ khí hỏi:“Không cùng này nam nhân cùng đi mỗ ta địa phương hồ thiên hải đi?”

“Ta nghĩ đi cũng không có tiền a!” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề tựa như đề phòng tâm rất mạnh tiểu tức phụ giống nhau, không khỏi thẳng mắt trợn trắng.

“Kia cũng là là kỳ thật, nam nhân không có tiền một chút cũng tốt.” Trầm Lệ Đề nghe vậy thực chung nhận thức điểm gật đầu nói

“Kính nhờ, ấn ngươi này lý luận, nữ nhân nên tìm không có tiền nam nhân kết hôn la?” Hạ Vân Kiệt tái mắt trợn trắng.

“Thiết, ngươi này cái gì ăn khớp lý luận chẳng lẽ sẽ không có thể tìm cái có tiền nam nhân, sau đó đem hắn tiền đoạt lại ‘Quốc khố’ về lão bà quản lý sao?” Trầm Lệ Đề khinh bỉ nói.

“Ta đối với ngươi tương lai lão công thâm biểu đồng tình, hoàn hảo ta không phải!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy vỗ ngực sau một lúc sợ nói.

“Thiết, cho dù ngươi tưởng, ta cũng sẽ không gả cho ngươi nha!” Trầm Lệ Đề lập tức sửa đúng nói.

“Yên tâm, ta tuyệt đối không có này điên cuồng ý niệm trong đầu!” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt nghiêm mặt nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Trầm Lệ Đề tức giận đến thân thủ hung hăng kháp hắn một chút.

Một đường nói giỡn đánh chửi, hai người về tới Đức Nhã tiểu khu thuê nhà ở.

Phòng thực sạch sẽ, hơn nữa làm Hạ Vân Kiệt đẩy ra

chính mình phòng ngủ khi, hắn theo hắn chăn thượng nghe thấy được một cỗ ánh mặt trời hương vị, hiển nhiên nghe nói hắn phải về đến, Trầm Lệ Đề không chỉ có đem trong nhà quét tước cho cho tịnh tịnh, còn đem hắn chăn cũng phơi nắng qua.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 216 : Xúc động

“Cảm ơn!” Hạ Vân Kiệt đem va ly buông, ôn nhu đối Trầm Lệ Đề nói.

“Cảm động đi!” Trầm Lệ Đề vung mái tóc, vẻ mặt đắc ý nói.

“Cảm động!” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu.

“Kia còn không mau cho ta đi thiêu đồ ăn nấu cơm, người ta theo buổi sáng vẫn việc đến bây giờ đều đói biển a!” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng không phản bác, nhưng thật ra mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, sau đó khoa trương xoa bụng thúc giục nói.

“Hảo, hảo, ta cái này đi.” Hạ Vân Kiệt buông va ly, liêu khởi tay áo thẳng đến phòng bếp mà đi.

Phòng bếp đồng dạng sạch sẽ hạt bụi nhỏ bất nhiễm, không chỉ có như thế giữa trưa muốn thiêu đồ ăn, Trầm Lệ Đề cũng đều đã muốn chuẩn bị tốt, hơn nữa nên tẩy cũng đều tẩy hảo phóng hảo, sẽ chờ Hạ Vân Kiệt này đại trù ra tay nấu nướng.

Hạ Vân Kiệt gặp hết thảy đều chuẩn bị tốt, không nói hai lời liền hướng trong nồi đổ dầu, chuẩn bị trước tiên hạ du.

“Đem tạp dề mặc, đỡ phải du tiên đến quần áo thượng.” Trầm Lệ Đề đem tạp dề đưa cho Hạ Vân Kiệt nói.

Hạ Vân Kiệt tiếp nhận tạp dề hướng trên cổ một bộ, sau đó phản thủ thân đến sau lưng chuẩn bị đem dây lưng hệ thượng. Bất quá Hạ Vân Kiệt tay vừa mới đụng tới dây lưng, đã bị Trầm Lệ Đề thiên thiên ngọc thủ cấp chụp mở.

“Bản thủ bản cước, ta tới rồi!” Nói xong Trầm Lệ Đề từ phía sau bang Hạ Vân Kiệt đem dây lưng hệ thượng.

Cảm thụ được phía sau nữ nhân hệ dây lưng khi chuyên chú cùng ôn nhu, một cỗ dòng nước ấm lặng yên chảy qua Hạ Vân Kiệt đầu quả tim

“Tốt lắm, ngươi đi ra ngoài xem TV đi, nơi này giao cho ta, phòng bếp khói dầu nhiều, đối nữ nhân làn da không tốt.” Dây lưng hệ hảo sau, Hạ Vân Kiệt cười đối Trầm Lệ Đề nói.

Trầm Lệ Đề cười hì hì gật gật đầu nói:“Ta đây đi ra ngoài, cháy sạch ăn ngon điểm nga.”

“Tay nghề của ta ngươi yên tâm.” Hạ Vân Kiệt tin tưởng mười phần nói.

“Chỉ sợ ngươi ở bên ngoài chơi hơn mười ngày, tay nghề mới lạ !” Trầm Lệ Đề tiếu mắt hoành Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó lắc lắc khêu gợi vòng eo ngồi xuống phòng khách trên sô pha mở ra TV.

Ngồi ở trên sô pha nhìn TV, thỉnh thoảng quay đầu nhìn xem ở tại trong bếp bận rộn quen thuộc thân ảnh, Trầm Lệ Đề trong lòng nảy lên một loại nói không rõ nói không rõ ngọt ngào cùng hạnh phúc.

Rất nhanh nóng hầm hập đồ ăn liền thượng bàn, sau đó Trầm Lệ Đề lấy gió cuốn mây tan bàn tốc độ cơ hồ đem sở hữu thức ăn ăn cái để hướng lên trời.

“No chết ta không động đậy được, đại sư ngươi không đi làm đầu bếp thật sự quá lãng phí nhân tài !” Ăn xong sau, Trầm Lệ Đề cả người nằm nghiêng ở trên sô pha, vuốt ve bụng, khoa trương rên rỉ nói.

Nhìn xinh đẹp tiếp viên hàng không Trầm Lệ Đề thực chướng tai gai mắt nằm nghiêng ở trên sô pha xoa bụng nhỏ, no đủ cao ngất bộ ngực bởi vì nàng qua lại vuốt ve bụng nhỏ động tác mà lên hạ dao động, gợi cảm mà liêu nhân, Hạ Vân Kiệt nhất thời cảm thấy một trận rục rịch, không dám lại nhìn đi xuống, vội vàng đứng dậy thu thập bát đũa.

“Đặt ta tới rồi, ngồi ban ngày phi cơ cùng xe lửa ngươi cũng khẳng định mệt mỏi, đi nghỉ ngơi một chút.” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt đứng dậy thu thập bát đũa, trong mắt lóe ra một tia ôn nhu, một bên vuốt ve bụng một bên hướng Hạ Vân Kiệt xua tay nói.

“Không có việc gì, đừng quên ta là có tu vi trong người, mệt không đến.” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề thế nhưng nói tri kỷ nói, trong lòng ấm áp dễ chịu.

“Thiết, liền ngươi kia công phu mèo cào cũng kêu có tu vi trong người ta tới rồi!” Trầm Lệ Đề đứng dậy một phen đoạt lấy trong tay hắn bát đũa, xem thường nói.

Tuy rằng Trầm Lệ Đề biểu tình là khinh thường, ngữ khí là mang theo trào phúng, nhưng nhìn Trầm Lệ Đề đoạt lấy bát đũa, lắc lắc khêu gợi vòng eo cùng mông hướng phòng bếp đi đến, Hạ Vân Kiệt đã có loại nói không nên lời động tâm cùng ấm áp.

“Giúp ta hệ hạ tạp dề dây lưng.” Đang lúc Hạ Vân Kiệt nhìn Trầm Lệ Đề khêu gợi bóng dáng ngẩn người khi, Trầm Lệ Đề đột nhiên xoay người hướng hắn gọi nói.

Hạ Vân Kiệt vội vàng đi lên tiền, đứng ở Trầm Lệ Đề sau lưng, sau đó thân thủ đi lấy dây lưng.

Trầm Lệ Đề mặc là màu đen quần tất, mặc dài khoản lông y khi cũng nhìn không ra cái gì đến, nhưng về nhà sau nàng liền đem lông y cởi, liền hiện ra vô cùng mê

người đường cong.

Nở nang thon dài đùi đẹp, rất tròn cử kiều mĩ mông, làm Hạ Vân Kiệt đứng ở sau lưng phải giúp nàng hệ dây lưng khi, kia bị quần tất gắt gao bao mĩ mông tốt đẹp chân đường cong mảy may tất hiện, làm cho Hạ Vân Kiệt thân thủ khi nhịn không được có chút tim đập nhanh hơn, ánh mắt theo bản năng dừng ở kia hai cánh hoa bị quần tất gắt gao bao vây lấy phong mông.

Có lẽ là cảm nhận được Hạ Vân Kiệt lửa nóng ánh mắt, Trầm Lệ Đề phương tâm cũng kìm lòng không được gia tốc nhảy lên, tâm nhi vừa đi thần, trong tay bát nhất thời vừa trợt.

“Loảng xoảng.” Một tiếng bát tiến vào rửa chén trì, tiên khởi bọt nước cùng toái mảnh sứ vỡ.

“A!” Trầm Lệ Đề theo bản năng một thân thét chói tai, cả người về phía sau ngã vào Hạ Vân Kiệt trong lòng.

Hạ Vân Kiệt hai tay theo bản năng vây quanh ở Trầm Lệ Đề vòng eo, tinh tế mềm mại, cách quần áo tựa hồ đều có thể cảm nhận được bên trong bóng loáng ôn nhuận. Cánh tay phía trên tựa hồ còn thác đến hai luồng no đủ gì đó.

Trầm Lệ Đề lớn như vậy còn là lần đầu tiên bị nam nhân như vậy từ phía sau ôm lấy, kia dương cương hơi thở, kia hữu lực cánh tay đều làm cho nàng cảm thấy kiên định cùng mê luyến, không nghĩ thoát khỏi. Chính là rất nhanh Trầm Lệ Đề liền nhận thấy được nhất lửa nóng cứng rắn gì đó đỉnh ở tại nàng đầy đặn mông. Điều này làm cho nàng thực không thoải mái, theo bản năng vặn vẹo hạ mông.

Này uốn éo, làm cho Hạ Vân Kiệt cơ hồ muốn hỏng mất, hai tay theo bản năng ôm chặt Trầm Lệ Đề vòng eo, hạ

thân cũng theo bản năng thiếp càng chặt một ít.

“A! Ngươi này đại sắc lang, còn không buông ta ra!” Không đợi Hạ Vân Kiệt tới kịp cảm thụ kia mất hồn tư vị khi, Trầm Lệ Đề đã muốn phản ứng lại đây, lập tức âm thanh kêu lên.

Hạ Vân Kiệt vội vàng buông lỏng tay ra, sau đó cuống quít nói:“Ta trở về phòng nghỉ ngơi một chút.”

Nói xong cũng không quay đầu lại trốn trở về phòng.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng đi rồi, nhưng Trầm Lệ Đề lại còn là cảm thấy từng trận tim đập, hai má nóng lên, thậm chí không biết vì cái gì, ly khai Hạ Vân Kiệt ôm ấp, trong lòng có một tia mất mát, tựa hồ ở sâu trong nội tâm nàng cũng không để ý bị Hạ Vân Kiệt như vậy ôm, như vậy khinh bạc

Phi phi Trầm Lệ Đề ngươi sẽ không là tư xuân đi? Như thế nào hội như vậy không biết cảm thấy thẹn? Như thế nào hội đối hắn cũng tưởng nhập phi phi đâu?

“Nguy hiểm thật.” Dù là Hạ Vân Kiệt là địa vu tam đỉnh cảnh giới, trở lại phòng còn là cảm thấy một trận tim đập. Vừa rồi kia trong nháy mắt, hắn thật sự có loại cứ như vậy ôm Trầm Lệ Đề, sau đó cùng nàng phát sinh quan hệ xúc động.

“Vì cái gì gần nhất định lực càng ngày càng kém? Chẳng lẽ là cảnh giới tăng lên quá nhanh, huyết khí rất vượng duyên cớ sao?” Cuối cùng yên ổn tình hình bên dưới tự, Hạ Vân Kiệt lững thững đi đến phía trước cửa sổ, nhìn cửa sổ hạ đã muốn bắt đầu mùa đông có vẻ có vài phần tiêu điều tiểu khu, trong lòng âm thầm khó hiểu cùng buồn rầu.

Trước kia hắn tuy rằng cũng sẽ đối nữ nhân động tâm,

cũng thích xem mỹ nữ, nhưng sẽ không giống hôm nay như vậy xúc động cùng không thêm ức chế.

Đang nhìn ngoài cửa sổ suy nghĩ bay loạn, Hạ Vân Kiệt cảm thấy Trầm Lệ Đề đi đến.

Hạ Vân Kiệt không hiểu cảm thấy một trận chột dạ, nhưng lại không thể không xoay người đối mặt Trầm Lệ Đề.

Bất quá xoay người khi, Hạ Vân Kiệt nhìn đến cũng là đã muốn khôi phục bình thường, giống như sự tình gì cũng chưa phát sinh quá Trầm Lệ Đề, trong lòng không khỏi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi đồng thời cũng hơi hơi có chút mất mát.

“Buổi tối không có việc gì đi?” Nhìn Hạ Vân Kiệt, Trầm Lệ Đề kỳ thật trong lòng cũng có chút chột dạ, chính là thân là tiếp viên hàng không, chức nghiệp duyên cớ sớm đã luyện liền một thân hỉ giận không hiện ra sắc bản sự.

“Tạm thời không có, làm sao vậy?” Hạ Vân Kiệt kỳ quái nói.

“Đêm nay đi ra đi ăn đi.” Trầm Lệ Đề nói.

“Làm sao không ở nhà ăn, đi ra ngoài ăn nhiều lãng phí.” Hạ Vân Kiệt vừa nghe đến nói muốn đi ra ngoài ăn, trong lòng còn có một ít khẩn trương. Lần này đi Vân Lĩnh tỉnh, tuy rằng đi tới đi lui phi cơ còn có đại bộ phận ăn ở đều có người trả tiền, nhưng này một chuyến còn là tìm hắn bảy trăm đến nguyên tích tụ. Nay hắn trong túi toàn bộ tích tụ chỉ còn lại có một ngàn hai trăm nguyên tả hữu. Tuy rằng nói so với vừa tới Giang Châu thị khi tốt lắm không ít, nhưng ngẫm lại ở Giang Châu thị lăn lộn mau nửa năm đỉnh đầu chỉ có như vậy điểm tiền, có rảnh xuống dưới còn là không khỏi cảm khái người làm

công tưởng tồn điểm tiền thật sự không dễ dàng, hay là muốn tận lực tỉnh ăn kiệm dùng mới được.

“Ngươi nghĩ rằng ta tưởng a, nhưng là hôm nay là ta sinh nhật, các đồng sự đều la hét muốn thay ta khánh sinh, ta cũng chỉ hảo cắn răng ra điểm huyết. Ngươi cũng biết, đầu năm nay xinh đẹp nữ nhân dễ dàng ái mộ hư vinh, dễ dàng phàn so. Hơn nữa làm chúng ta tiếp viên hàng không này một hàng hướng đến đủ cái gọi là xã hội tinh anh theo đuổi. Cho nên ngươi đừng xem tiếp viên hàng không thu vào kỳ thật cũng liền so với bình thường tiền lương giai tầng cao một ít, nhưng các nàng trên người mặc, trên mặt đồ, trong tay cầm kỳ thật phần lớn đều là hàng hiệu, theo đuổi cũng là tiểu tư cuộc sống cùng tư tưởng, giống như thực đem chính mình làm kẻ có tiền giống nhau. Kỳ thật ta vẫn có vẻ phản đối này đó, nói trắng ra là tiếp viên hàng không còn không chính là làm công, một năm kỳ thật cũng kiếm không bao nhiêu tiền, ăn cũng là thanh xuân cơm, nên bớt hay là muốn bớt, cho nên ta ở chúng ta đồng sự trung xem như tối nghèo túng. Mặc, cầm đều là đại chúng phẩm bài, liền ngay cả trên mặt lau cũng là 5 nguyên một lọ xx nhưng nhân tại giang hồ thân bất do kỷ a, ta tại đây cái vòng hỗn, người khác nói ta sinh nhật ào ào đưa ta lễ vật, ta cuối cùng không thể ngay cả bữa giống dạng khách cũng không thỉnh đi?” Trầm Lệ Đề vẻ mặt bất đắc dĩ nói.

Nàng phụ thân gần nhất sự nghiệp không thuận, trong nhà kinh tế cũng là thực khẩn trương, cũng là tưởng có thể tỉnh một chút là một chút, nhưng người khác cũng không như vậy xem nghĩ như vậy, cho nên bữa tiệc này sinh nhật mời khách cũng là trốn không thoát.

“Nguyên lai hôm nay là ngươi sinh nhật, ngươi như thế nào không nói sớm, ta cũng chưa cho ngươi chuẩn bị lễ vật.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy thế mới biết hôm nay là Trầm Lệ Đề sinh nhật, không khỏi thầm oán nói.

“Thiết, ngươi không phải tự thổi là dịch học đại sư, còn vừa mới tham gia cái gì quốc tế huyền học đại hội sao? Chẳng lẽ ngay cả ngươi hợp thuê đồng bọn sinh nhật ngươi đều tính không được sao?” Trầm Lệ Đề xem thường nói.

“Không phải tính không được, mà là không đi tính.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Thiết, ngươi liền thổi đi đúng rồi, còn không có hỏi ngươi lần này quốc tế huyền học đại hội thế nào? Giống ngươi lợi hại như vậy dịch học đại sư hẳn là có cơ hội lên đài lên tiếng đi?” Trầm Lệ Đề tiếu mắt hoành hắn liếc mắt một cái, trêu chọc châm chọc nói

“Ha ha, không có biện pháp, đồng đạo đều phải cầu ta lên đài giảng nhất giảng, cho nên đành phải cố mà làm.” Hạ Vân Kiệt cười cười, vẻ mặt khiêm tốn nói.

“Ngươi liền dùng sức thổi đi!” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt sát có chuyện lạ bộ dáng, không khỏi trắng ra mắt.

“Ha ha, này có cái gì hảo thổi ? Lại nói tiếp ta còn là đoàn chủ tịch thành viên đâu.” Hạ Vân Kiệt biết Trầm Lệ Đề xác định vững chắc không tin, cố ý phong khinh vân đạm, một bộ cao nhân bộ dáng nói.

“Đoàn chủ tịch thành viên? Ta chịu không nổi ngươi. Ngươi trước hảo hảo nghỉ ngơi một chút đi, buổi tối cứ như vậy nói định.” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt càng thổi càng thái quá, liếc trắng mắt, rốt cục bại lui.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 217 : Lễ vật

Hạ Vân Kiệt đương nhiên không sao cả nghỉ ngơi không nghỉ ngơi, hiện tại hắn tối quan tâm còn là công tác vấn đề, đương nhiên còn có Trầm Lệ Đề quà sinh nhật.

Dù sao Trầm Lệ Đề sinh nhật dù sao cũng phải tỏ vẻ tỏ vẻ. Vàng bạc châu báu, danh bao danh biểu cái gì nay Hạ Vân Kiệt đương nhiên là đưa không nổi. Cũng may đỉnh đầu còn có mấy khối hai trăm năm Đào Mộc tâm chế thành Đào Mộc phù, hình dạng khéo léo, ánh sáng màu trơn bóng, xúc cảm hoạt thuận, cũng là có thể lấy đảm đương vật phẩm trang sức tặng người.

Buổi chiều đem thư xin việc trung cá nhân lý lịch hơi chút sửa chữa hạ, đi đóng dấu điểm đóng dấu mấy chục phân, sau đó đi chuyến thị nhân tài thị trường.

Không có biện pháp, kinh tế trạng huống khẩn trương, phải mau chóng tìm được một phần công tác, nếu không lễ mừng năm mới về nhà túi tiền trống trơn đã có thể khứu lớn.

Tiếp cận cuối năm, thị trường hơn không ít còn mang theo một tia non nớt hơi thở gương mặt, đều là một ít tới gần tốt nghiệp sinh viên.

Đầu năm nay không chỉ có giống Hạ Vân Kiệt như vậy trung chuyên sinh công tác khó tìm, sinh viên cũng khó tìm. Cho nên không ít sinh viên ở tốt nghiệp tiền nửa năm mà bắt đầu chung quanh hỏi thăm tìm kiếm vào nghề cương vị.

Ở nhân tài thị trường vòng vo vài vòng, thông báo tuyển dụng đơn vị cương vị yêu cầu tựa hồ cho tới bây giờ là sẽ không thay đổi, trên cơ bản đều là yêu cầu trường cao đẳng đã ngoài bằng cấp, cương vị cũng trên cơ bản

lấy bảo hiểm, doanh tiêu chiếm đa số.

Chính là doanh tiêu Hạ Vân Kiệt đã muốn chạy quá, hắn đã muốn không hề cảm thấy hứng thú, bảo hiểm lại nói tiếp so với doanh tiêu còn muốn khó, trên cơ bản vào tay điểm đều là theo quanh thân người quen bằng hữu bắt đầu làm. Những người này làm xong, nếu tái không phát triển khởi tân hộ khách, trên cơ bản cũng đã nói lên ngươi người này không thích hợp chạy bảo hiểm.

Tham gia một lần huyền môn đại hội, Hạ Vân Kiệt nay bằng hữu là khắp thiên hạ, tuyệt đại đa số đều là phú hào. Thật muốn làm bằng hữu bảo hiểm sinh ý, phỏng chừng đem này đó bằng hữu phiếu bảo hành làm xuống dưới, Hạ Vân Kiệt đời này liền tuyệt đối có thể áo cơm không lo.

Đương nhiên này không sự thật, thật muốn có thể làm như vậy, Hạ Vân Kiệt cần gì phải đi tìm công tác?

Ở nhân tài thị trường vòng vo vài vòng, đầu tam phân lý lịch sơ lược, nhận được ba cái “Chờ đợi điện thoại thông tri” cơ hội, nhớ tới buổi tối Trầm Lệ Đề còn muốn sinh nhật, Hạ Vân Kiệt ly khai nhân tài thị trường.

Cưỡi xe đạp về nhà, đã muốn tịch dương tây tà.

Trầm Lệ Đề đang ở trong phòng đối với gương hoá trang, gặp Hạ Vân Kiệt lại đây, giận hắn liếc mắt một cái, thầm oán nói:“Vừa trở về cũng không hảo hảo nghỉ ngơi một chút, chạy chạy đi đâu ?”

“Đi nhân tài thị trường dạo qua một vòng.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

Trầm Lệ Đề nghe nói Hạ Vân Kiệt một hồi đến bỏ chạy nhân tài thị trường, mắt đẹp rõ ràng ám tối sầm lại, không tái thầm oán hắn, mà là trấn an nói:“Công tác sự

tình từ từ sẽ đến, không nên gấp gáp. Nếu không đợi lát nữa buổi tối ta giúp ngươi hỏi một chút xem? Có vài vị đồng sự bằng hữu cũng tới vô giúp vui, trên cơ bản đều là cái gọi là xã hội tinh anh, nhờ bọn họ tìm phân công tác hẳn là còn là không khó."

"Đừng, thật muốn như vậy, ta đây buổi tối sẽ không đi." Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng chảy qua một tia ấm áp, nhưng không chút do dự cự tuyệt.

"Ngươi người kia, bản sự không bao nhiêu, trong khung nhưng thật ra thanh cao thật sự. Đầu năm nay tìm công tác, lại có vài cái không nhờ quan hệ ? Bất quá tùy tiện ngươi, dù sao ngươi thực không được liền nghèo tính, phỏng chừng ngươi người này thà rằng đi đầu cầu bãi quán cũng sẽ không nhờ người chạy quan hệ." Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt không chút do dự cự tuyệt, mắt đẹp lóe ra một tia mâu thuẫn thần sắc, sau đó liếc trắng mắt nói.

Trầm Lệ Đề buồn bực Hạ Vân Kiệt loại này gần như cổ hủ tính cách, nhưng nếu Hạ Vân Kiệt thật sự gật đầu thỉnh nàng giúp hắn nhờ quan hệ tìm công tác, nàng lại khẳng định hội đối này nam nhân đại thất hảo cảm, thậm chí hội khinh thường hắn. Này ra vẻ thật đúng là thực mâu thuẫn.

"Không có tiền cho ngươi mua lễ vật, đành phải phát huy chính mình tinh thông, tặng cho ngươi một cái tự tay làm mộc phù. Bất quá đại sư xuất phẩm, tuyệt đối có thể xu cát tị hung, bảo ngươi vô tai vô nan, xuất nhập bình." Hạ Vân Kiệt không nghĩ nói công tác sự tình, gặp Trầm Lệ Đề nhắc tới đầu cầu bãi quán sự tình, nhưng thật ra nhớ tới quà sinh nhật sự tình, vội vàng xuất ra đào tâm mộc phù đưa cho Trầm Lệ Đề, đưa khi còn không vong giống đầu đường thần côn giống nhau miệng lưỡi lưu loát khoe khoang tự lôi.

“Đình đình ta biết, ta biết, Hạ đại sư ngài xuất phẩm giá trị tuyệt đối trân quý.” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt còn muốn thao thao bất tuyệt “Thổi” Đi xuống, vội vàng đánh gãy, sau đó một phen đoạt lấy trong tay hắn Đào Mộc phù

“Tính ngươi thật tinh mắt.” Hạ Vân Kiệt muốn chính là loại này hiệu quả, thấy thế còn không quên cầm giương lên sắt thượng một câu. Nhìn xem Trầm Lệ Đề thẳng mắt trợn trắng.

Nàng tự nhiên là không tin Hạ Vân Kiệt cái gì xu cát tị hung, phù hộ nhân xuất nhập bình an linh tinh chuyện ma quỷ, bất quá trong tay cầm Hạ Vân Kiệt tự tay làm mộc phù, trong lòng cũng là không hiểu dũng quá một tia ngọt ngào, phảng phất này không chớp mắt mộc phù so với lóng lánh kim cương còn muốn hấp dẫn người.

“Đúng rồi buổi tối ngươi chuẩn bị đi nơi nào ăn?” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề tuy rằng ở mặt ngoài bẩn thỉu mộc phù, nhưng mộc phù tới tay sau cũng là lật xem không ngừng, trong lòng không khỏi có vài phần vui vẻ.

“Thanh sơn hồ một nhà sơn trang khách sạn, vừa hơn một tháng trước khai trương, nghe nói thức ăn rất đặc sắc, cảnh vật chung quanh cũng thực không sai, rất nhiều người đề cử, hì hì, chính yếu là giá không giống đại tửu điếm giống nhau sang quý.” Trầm Lệ Đề nói.

“Thanh sơn hồ? Có điểm xa a! Ra vẻ chúng ta bên này cũng không có xe buýt đi qua.” Hạ Vân Kiệt nghe nói Trầm Lệ Đề tuyển nội thành đông giao thanh sơn hồ, lông mi không khỏi hơi hơi vừa nhíu nói.

Chính hắn đương nhiên không sao cả cưỡi xe đạp hành qua, đơn giản dùng nhiều điểm thời gian, nhưng Trầm Lệ Đề còn có điểm không có phương tiện. Này đại mùa đông, hơn nữa ăn xong sau khẳng định là buổi tối. Đêm

đen phong cao, một nữ hài tử đỉnh gió lạnh đạp xe xe đạp khẳng định không thích hợp. Mà đánh xe đến thanh sơn hồ đã có điểm phí tiền, đánh tiền xe phỏng chừng đều phải gần trăm, qua lại gần đây hai trăm.

“Không có việc gì, đợi lát nữa sẽ có đồng sự bằng hữu lái xe trải qua chúng ta tiểu khu mang theo chúng ta. Bất quá đợi lát nữa ngươi nhưng đừng theo chân bọn họ nói chúng ta hợp thuê cùng một chỗ nga, ta lo lắng các đồng sự hội hiểu lầm, còn tưởng rằng ta và ngươi……” Trầm Lệ Đề trở về một câu, sau đó lại giao cho nói, chính là nói mặt sau một câu khi mặt đẹp cũng là hơi hơi đỏ lên, ánh mắt có chút chột dạ.

“Ha ha, này ta biết, ta đây trở về phòng thu thập một chút, đợi lát nữa đi ra đi.” Hạ Vân Kiệt cười ngắt lời nói, trong lòng lại không hiểu có chút hơi hơi phát sáp.

“Ân, đại khái tiếp qua mười lăm phút đi.” Trầm Lệ Đề nâng tay nhìn xuống đồng hồ, nói.

“Tốt.” Hạ Vân Kiệt cười cười, xoay người trở về chính mình phòng.

Hạ Vân Kiệt đi rồi, Trầm Lệ Đề lại đây hồi lật xem Hạ Vân Kiệt đưa mộc phù, nhìn nhìn, nhớ tới hắn phía trước nói lời nói, đột nhiên “Xì” Cười ra tiếng, thấp giọng lẩm bẩm:“Thật đúng là cái quỷ hẹp hòi.”

Tự nói, người lại đứng ở trước gương, đem trên cổ bạc dây chuyền vàng cấp lấy xuống dưới, bỏ vào trang sức hạp, sau đó đem Hạ Vân Kiệt đưa mộc phù cấp hệ ở tại trên cổ.

Phong cách cổ xưa mộc sắc cùng kỳ quái phù văn làm nổi bật nàng như tuyết bàn da thịt, cũng là lộ ra có khác vài phần ý nhị, Trầm Lệ Đề đứng ở gương trước mặt tả hữu nhìn nhìn, không khỏi vừa lòng điểm gật đầu lẩm

bẩm:“Ân, còn là có vài phần tay nghề.”

Nói xong đem mộc phù nhét vào áo, dán tại hai tòa ngọc nữ phong trong lúc đó chiến hào trung, cảm nhận được mộc phù dán tại chính mình chỗ mẫn cảm một tia thanh lương, nhớ tới đây là Hạ Vân Kiệt tự tay làm, Trầm Lệ Đề không hiểu cảm thấy một trận tim đập, hai má cũng là thật thật nóng lên.

Đại khái mười lăm phút sau, Hạ Vân Kiệt cùng Trầm Lệ Đề đi ra môn, sau đó đến tiểu khu cửa chờ Trầm Lệ Đề đồng sự.

Trầm Lệ Đề hôm nay ăn mặc đặc biệt xinh đẹp, tịch dương hạ, màu đen dài đồng cao gót giày, màu vàng song sắp xếp khấu dài khoản thúc eo đâu đại y, cả người có vẻ phá lệ cao gầy gợi cảm.

Hai người ở tiểu khu cửa không đợi vài phút, một chiếc màu đen trên đường xe mở lại đây, đứng ở bọn họ bên cạnh

Trên xe điều khiển vị tọa là một vị nam tử tuổi xen vào ba mươi cùng bốn mươi tuổi trong lúc đó, nam tử mặc khảo cứu, tóc cũng chải vuốt sợi suốt nhất tề, tướng mạo tuy là có vẻ bình thường, nhưng này thân ăn mặc trang phục và đạo cụ, tái ở trên đường xe điều khiển vị thượng một tòa, nhất thời phảng phất trên đầu bay cái quang quyển, hiện ra vài phần thành công nam sĩ độc hữu mị lực.

Ngồi ở phó điều khiển vị thượng là một vị dáng người có vẻ đẫy đà, ăn mặc thật sự mốt, trang họa hơi chút có điểm nùng, có vẻ có vài phần yêu diễm trẻ tuổi nữ tử. Xe dừng lại xuống dưới, ngồi ở phó điều khiển vị thượng trẻ tuổi nữ tử liền quay cửa kính xe xuống, hướng Trầm Lệ Đề kêu một tiếng:“Lệ Đề lên xe.”

Nói xong sau, tựa hồ sợ bị gió lạnh cấp đông lạnh, lại vội vàng lùi về đầu.

Hạ Vân Kiệt giành trước một bước giúp Trầm Lệ Đề mở ra cửa xe, sau đó đứng ở bên cạnh thỉnh nàng trước lên xe, Trầm Lệ Đề đối Hạ Vân Kiệt này thần mười động tác hiển nhiên thực vừa lòng, trong mắt lóe ra một tia vui sướng sắc, sau đó loan eo tiến vào xe, Hạ Vân Kiệt theo sau cũng đi theo lên xe.

“Ngươi hảo, Trầm Lệ Đề chúng ta lại thấy mặt. Vị này là?” Hai người ngồi trên xe sau, điều khiển vị thượng nam nhân xoay người hướng Trầm Lệ Đề đánh thanh tiếp đón, lại hơi có chút kinh ngạc cùng hảo kì nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Thật sự là Hạ Vân Kiệt trừ bỏ hơi chút có điểm suất khí, mặc kệ là mặc cùng tuổi, tựa hồ cũng không như là Trầm Lệ Đề bằng hữu.

Bởi vì Trầm Lệ Đề không chỉ có là một vị rất được khêu gợi tiếp viên hàng không, hơn nữa nghe nói nhãn giới rất cao, cho tới bây giờ còn là độc thân một người. Trên thực tế, trên điều khiển vị nam nhân Lữ Viễn Siêu phía trước đối Trầm Lệ Đề cũng động quá tư, bất quá Trầm Lệ Đề cũng không quan tâm hắn, hắn thế này mới lui mà cầu tiếp theo, sửa truy phó điều khiển vị thượng nữ tử Hứa Nguyệt Đình.

“Ta bằng hữu, Hạ Vân Kiệt. Vân Kiệt, vị này là Lữ Viễn Siêu Lữ tổng, vị này là của ta đồng sự Hứa Nguyệt Đình.” Trầm Lệ Đề giới thiệu nói.

“Lữ tổng, Hứa tiểu thư các ngươi hảo.” Hạ Vân Kiệt cười hướng Lữ Viễn Siêu cùng Hứa Nguyệt Đình đánh thanh tiếp đón.

“Vân Kiệt ngươi rất lợi hại nga, chúng ta Trầm Lệ Đề tiểu

thư hướng đến không đơn độc cùng nam nhân cùng nhau ở chung nga, thành thật công đạo, các ngươi là cái gì quan hệ? Sẽ không là tỷ đệ luyến đi!” Hứa Nguyệt Đình nghiêng thân mình, ngữ khí ái muội nói.

Nói xong còn cố ý nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, chính là trong mắt lại lóe ra một tia không dễ cảm thấy khinh miệt.

Hứa Nguyệt Đình là người đối phẩm bài đặc biệt coi trọng, hơn nữa nàng là một gã tiếp viên hàng không, tiếp xúc người cũng nhiều, này vừa thấy, nàng liền nhìn ra đến Hạ Vân Kiệt trên người mặc quần áo thực bình thường, trong lòng liền sinh vài phần khinh miệt.

“Nguyệt Đình ngươi nói bừa cái gì” Trầm Lệ Đề gặp Hứa Nguyệt Đình khẩu không ngăn cản, không khỏi buồn bực thân thủ kháp nàng một chút, sau đó lại ngồi đối diện ở điều khiển vị Lữ Viễn Siêu Lữ tổng trách cứ nói:“Lữ tổng, nhà ngươi Nguyệt Đình càng ngày càng kỳ cục, ngươi cũng không quản quản”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 218 : Có tiền ăn không đến thức ăn

“Ha ha, Trầm Lệ Đề ngươi này không phải làm khó ta sao? Ta nào có lớn như vậy lá gan a!” Lữ Viễn Siêu bên lái xe, bên cười ha ha trả lời.

“Không phải đâu, ngươi nhưng là người làm lão tổng.” Trầm Lệ Đề xem thường nói.

“Hoàng đế đều có sợ lão bà đâu, huống chi ta này tiểu lão tổng.” Lữ Viễn Siêu cười nói.

“Ngươi là rất sợ lão bà.” Gặp Lữ Viễn Siêu nhắc tới lão bà hai chữ, ngồi ở bên cạnh Hứa Nguyệt Đình đột nhiên ánh mắt tối sầm lại, chua nói một câu.

“Khụ khụ” Lữ Viễn Siêu nghe vậy có chút xấu hổ ho khan hai tiếng, mà Trầm Lệ Đề tắc vội vàng nói sang chuyện khác nói:“Đúng rồi, Lữ tổng ta còn không đi qua Nhậm gia sơn trang khách sạn đâu? Bên kia đến tột cùng thế nào? Nơi này lái xe đi qua cần bao nhiêu thời gian a?”

“Kỳ thật cũng không xa, chủ yếu là nội thành đổ, ra nội thành cũng sắp, đại khái nửa giờ tả hữu đi. Nhậm gia sơn trang khách sạn thực không sai, không chỉ có hoàn cảnh u tĩnh, hơn nữa thức ăn cũng rất đặc sắc. Nghe nói bọn họ lão bản chính là khách sạn chủ trù, tổ tiên từng ở Minh triều Sùng Trinh trong năm ngự thiện phòng làm quá phó bào trưởng, thủ nghệ của hắn đều là cung đình bí truyền, đại đại tương truyền.” Lữ Viễn Siêu gặp Trầm Lệ Đề chuyển hướng đề tài, vội vàng nương lời của nàng trả lời.

Hắn này nhất giới thiệu không khí liền quay lại lại đây.

Trầm Lệ Đề cũng gần chính là nghe Hứa Nguyệt Đình đề cử mới biết được nhà này khách sạn không sai, lúc ấy chỉ quan tâm giá, còn lại cũng không hỏi nhiều, nay nghe Lữ Viễn Siêu như vậy nhất giới thiệu, nhưng thật ra nổi lên vài phần lòng hiếu kỳ, nhịn không được hỏi:“Kia chẳng lẽ lão bản mỗi ngày ngay tại phòng bếp cấp khách nhân nấu đồ ăn sao?”

“Ha ha, kia như thế nào khả năng đâu. Nhậm gia sơn trang khách sạn y sơn bàng thủy, chiếm trăm đến mẫu, nay phòng điền sản đang đứng ở tăng vọt giai đoạn, thanh sơn hồ vùng lại đang đứng ở khai phá sự tăng vọt, nhà này sơn trang giá cọ cọ hướng lên trên đi, nay quang đất ít nhất cũng là thượng ức giá. Ngươi nói một vị lão bản có được như vậy một nhà sơn trang khách sạn, như thế nào khả năng mỗi ngày đứng ở tại trong bếp cấp khách nhân nấu đồ ăn nấu cơm đâu” Lữ Viễn Siêu cười nói.

“Nga, vậy ngươi còn nói lão bản chính là chủ trù, cũng không xuống bếp lại tính cái gì chủ trù, tay nghề hảo theo chúng ta cũng không quan hệ” Trầm Lệ Đề nói.

“Ha ha, này ngươi sẽ không đã hiểu đi. Lão bản tuy rằng mỗi ngày đứng ở tại trong bếp nấu đồ ăn không lớn sự thật, nhưng hắn mỗi ngày hội đẩy dời đi ba đạo tự mình chế biến thức ăn hoàng thất bí truyền thức ăn, sau đó thông qua ba lượt trừu thưởng phương thức miễn phí đưa tặng cấp trúng thưởng khách nhân. Nghe nói, mỗi nửa năm còn có thể tự mình chỉnh một bàn cung đình thức ăn, chính là trước mắt lại còn chưa tới đặt trước thời gian. Trừ lần đó ra, cho dù ngươi là ai, hắn cũng là không tự mình xuống bếp. Đương nhiên về cuối cùng một chút, ta là thâm biểu hoài nghi, nếu là quan lớn đến đây đâu? Chẳng lẽ hắn thật đúng là có thể khiêng được, không tự mình xuống bếp? Không đem hắn điếm cấp tra được đóng cửa không thể.” Lữ Viễn Siêu nói.

“Chính là, nếu có người lấy tiền đôi ở trước mặt hắn, chẳng lẽ hắn cũng có thể nhẫn nại được dụ hoặc?” Hứa Nguyệt Đình đỏ tươi khêu gợi môi hơi hơi nhếch lên, chen vào nói nói.

“Kia cũng là là, làm tiệm cơm, có tiền làm sao không kiếm a chính là, ta điểm ấy tiền lương nhưng là thỉnh không nổi người ta phú hào chủ trù.” Trầm Lệ Đề phụ họa nói.

“Này các ngươi đã nói sai lầm rồi, tiền thật đúng là vô dụng. Lần trước ta cùng vài vị bằng hữu cùng nhau ở Nhậm gia sơn trang khách sạn ăn cơm, lúc ấy ăn hắn đồ tử đồ tôn nấu thức ăn, cảm thấy rất mỹ vị, liền đặc tò mò chủ trù thiêu lại sẽ là thế nào mỹ vị, lúc ấy còn có vị thân gia xa xỉ bằng hữu tưởng khai giá cả thỉnh bọn họ lão bản tự mình chỉnh một bàn, kết quả đâu? Người ta căn bản điểu cũng không điểu ngươi. Các ngươi đoán đoán chúng ta cuối cùng chạy đến bao nhiêu giá?” Lữ Viễn Siêu nói đến mặt sau, ra vẻ thần bí hỏi.

“Còn có loại chuyện này, ngươi như thế nào cho tới bây giờ không theo ta đề cập qua?” Hứa Nguyệt Đình kháp Lữ Viễn Siêu một chút, bĩu môi nói.

“Ha ha, cuối cùng lại không có ăn thành, có cái gì hảo đề ? Hôm nay nếu không Trầm Lệ Đề hỏi, ta cũng sẽ không nghĩ đến nói nha.” Lữ Viễn Siêu trong mắt lóe ra một tia chột dạ sắc nói, bởi vì ngày nào đó, hắn còn dẫn theo lão bà đại nhân đi, tự nhiên sẽ không chủ động hướng Hứa Nguyệt Đình nhắc tới.

“Hừ” Hứa Nguyệt Đình gặp Lữ Viễn Siêu ánh mắt chột dạ bộ dáng, thế nào còn đoán không được, liếc trắng mắt, nói:“Kia cuối cùng chạy đến bao nhiêu, sẽ không là năm vạn đi!”

“Năm vạn, ông trời, Hứa Nguyệt Đình ngươi thật đúng là

dám đoán a kia được với cái gì thức ăn a? Long can phượng tủy sao?” Trầm Lệ Đề gặp Hứa Nguyệt Đình há mồm chính là ngũ vạn, không khỏi khoa trương kêu lên.

“Ngươi này nữ nhân, thật sự là hiếm thấy nhiều quái, năm vạn tính cái gì? Ngươi có biết ta này bao bao bao nhiêu tiền sao? 8 vạn nha!” Hứa Nguyệt Đình gặp Trầm Lệ Đề khoa trương thét chói tai, trên mặt không khỏi lộ ra một tia đắc ý sắc, xách lên các tại vị trí bên cạnh Hermes bao bao ở nàng trước mắt lung lay nhoáng lên một cái, nói.

“Kia không giống với, ngươi này bao nói như thế nào cũng là quốc tế xa xỉ phẩm bài, có thể xách một đoạn thời gian, nhưng cơm ăn quá sẽ không a, hơn nữa mới một bữa liền năm vạn, này đều đỉnh được với ta nửa năm nhiều tiền lương a.” Trầm Lệ Đề lắc đầu nói.

“Này ngươi sẽ không đã hiểu Lệ Đề, kẻ có tiền đùa chính là này giọng. Hơn nữa ngươi ngẫm lại xem, hàng tỉ phú ông tự mình xuống bếp cho ngươi nấu đồ ăn, ngươi ăn thời điểm chẳng lẽ không thích sao?” Hứa Nguyệt Đình nói.

“Nguyệt Đình này thật đúng là nói đúng, tựa như cùng cổ thần ba phỉ đặc cùng ăn cơm trưa từ thiện bán đấu giá hoạt động giống nhau. Ngươi nói không phải ở New York nổi danh tảng thịt bò quán ăn một bữa cơm trưa thôi? Đỉnh thiên cũng liền mấy trăm đôla sự tình, nhưng cuối cùng đâu? Cùng ba phỉ đặc cùng ăn một chút cơm trưa giá cũng là theo ngay từ đầu một vạn bát Mĩ kim đến năm nay hai mươi lăm vạn Mĩ kim. Mĩ kim a, năm nay tỉ suất hối đoái luôn luôn tại 8.5 tả hữu, ngươi tính tính xem, kia nhưng là hai trăm nhiều vạn nhân dân tệ a, liền ăn một chút tảng thịt bò. Ta nghĩ ăn này bữa cơm, trừ bỏ có cơ hội mặt đối mặt theo ba phỉ đặc trên người học một ít này nọ, vì từ thiện sự nghiệp làm điểm cống hiến, rất lớn một bộ phận nguyên nhân muốn là cùng cổ

thần cùng ăn cơm trưa cái loại cảm giác này. Này cũng là giống nhau, không nói khách sạn lão bản là một vị hàng thật giá thật Minh triều cung đình đầu bếp đích truyền nhân, tay nghề tuyệt đối hơn người, liền hắn hàng tỉ phú hào thân phận tự mình cho chúng ta xuống bếp chế biến thức ăn, cái loại cảm giác này cũng tuyệt đối làm cho người ta cảm thấy sảng khoái.” Lữ Viễn Siêu nói.

Trầm Lệ Đề tuy rằng không cho là đúng, cho rằng kia bất quá là kẻ có tiền huyễn phú khoe khoang một loại tâm tính, nhưng lại không thể phủ nhận, thật sự một ngày kia trực tiếp lấy tiền tạp hàng tỉ phú hào, làm cho hắn ngoan ngoãn mặc vào đầu bếp bào, sau đó ngoan ngoãn ở tại trong bếp nấu nướng thức ăn, kia hẳn là còn là sẽ cho người một loại rất cao cao ở thượng sảng khoái cảm giác.

“Vậy các ngươi cuối cùng chạy đến bao nhiêu tiền?” Trầm Lệ Đề nhịn không được lòng hiếu kỳ, lại hỏi.

“Các ngươi đoán nha!” Lữ Viễn Siêu sắt bán cái nút.

“Nếu không mười vạn?” Trầm Lệ Đề nghĩ nghĩ, khẽ cắn môi nghi ngờ nói, ở nàng xem đến mười vạn nhất đốn đã muốn là con số thiên văn.

Lữ Viễn Siêu lắc đầu, ngưu hò hét nói:“Thật muốn mười vạn một bữa, ta cũng không hỏi ngươi. Ở Bắc Kinh ngươi biết không? Thật muốn thỉnh quan viên ăn cơm, ngươi không có mười đến vạn một bàn đều sượng mặt. Cái gì huyết yến, cái gì bào ngư, thậm chí ngay cả đông trùng hạ thảo sao ăn đều có. Mười vạn thật muốn đổi cái địa phương không tính quý.”

“Kia hai mươi vạn?” Trầm Lệ Đề lại lần nữa cắn răng nói.

Lữ Viễn Siêu còn là lắc đầu.

“Ba mươi vạn?”

Lữ Viễn Siêu còn là lắc đầu.

“Ta không đoán, lòng ta bẩn chịu không nổi.” Trầm Lệ Đề khoa trương vỗ đầy đặn cao ngất bộ ngực, nói.

“Năm mươi vạn! Suốt năm mươi vạn khách sạn lão bản còn là không đồng ý tự mình xuống bếp.” Lữ Viễn Siêu gặp Trầm Lệ Đề không có biện pháp đoán đi xuống, thế này mới sắt bính ra một con số, nói chuyện khi trong mắt nhịn không được toát ra một tia cảm khái cùng ghen tị.

Cảm khái cùng ghen tị chính mình không kia cơ hội, bằng không hắn là khẳng định nguyện ý tự mình xuống bếp, dù sao hắn giá trị con người cũng liền ngàn vạn cấp, năm mươi vạn đối hắn mà nói tuyệt đối không xem như số nhỏ tự. Kỳ thật đối hắn ngày đó cùng nhau ăn cơm bằng hữu mà nói cũng đồng dạng không phải số nhỏ, đến năm mươi vạn sau, bọn họ sẽ không dám nữa hơn nữa đi.

Đương nhiên này cũng thành bọn họ trong lòng một cái tiếc nuối.

Mặc dù có tiền thế nhưng ở Giang Châu này địa phương còn có ăn không đến thức ăn !

“Của ta thiên, năm mươi vạn a! Các ngươi này đó kẻ có tiền thật sự là điên rồi. Rõ ràng ta cho các ngươi xuống bếp đi, không nhiều lắm, cấp cái năm trăm là đủ rồi.” Trầm Lệ Đề nghe xong sau tròng mắt đều trừng lớn, một hồi lâu nhi mới ngàn vạn cảm khái nói.

“Lệ Đề, ngươi thật muốn chịu xuống bếp nấu đồ ăn, khẳng định có rất nhiều người nguyện ý xếp hàng chờ

trả tiền, Hồng viện trưởng khẳng định là cái thứ nhất. Nga, đúng rồi, hắn nghe nói hôm nay ngươi sinh nhật, vốn ở Hải Châu họp, lập tức cố ý gấp trở về, phỏng chừng lúc này cũng đang hướng khách sạn đuổi.” Hứa Nguyệt Đình lập tức nói.

“Ngươi nói cho hắn ?” Trầm Lệ Đề trong mắt lóe ra một tia chán ghét sắc nói.

“Ha ha, này không oán ta. Muốn trách thì trách ngươi đem Hồng viện trưởng mê thần hồn điên đảo, hắn hiện tại nhất cùng Viễn Siêu ăn cơm liền hỏi ngươi sự tình, hôm nay lại hỏi nổi lên, cho nên sẽ biết. Bất quá Hồng viện trưởng người này tuổi trẻ đầy hứa hẹn, còn là hải quy, hơn nữa tối mấu chốt là hắn còn là độc thân, không giống người kia. Lúc trước truy ta thời điểm, lời ngon tiếng ngọt, thề non hẹn biển, kết quả là, hừ, nguyên lai trong nhà còn cất giấu một đầu cọp mẹ.” Hứa Nguyệt Đình tựa hồ cũng không có phát hiện Trầm Lệ Đề mất hứng, nghe vậy nói. Chính là nói đến mặt sau khi, nhớ tới nửa năm trước Lữ Viễn Siêu tao nhã, khôi hài lãng mạn, còn lừa chính mình nói độc thân, thượng giường sau mới biết được là đã muốn có thê thất, trong lòng cũng là nhịn không được có cổ oán khí.

“Trước mặt Tiểu Hạ mặt nói này đó cho cái gì, cũng không sợ người khác chê cười. Bất quá Trầm Lệ Đề, Hồng viện trưởng người này thật đúng là không sai, ngươi thực có thể lo lắng lo lắng.” Lữ Viễn Siêu nói. Ở mặt ngoài tuy rằng nói lo lắng Tiểu Hạ chê cười hắn, nhưng theo hắn trên mặt Hạ Vân Kiệt lại nhìn không tới một tia xấu hổ sắc, tương phản theo hắn đôi mắt trung Hạ Vân Kiệt còn thấy được một tia đắc ý.

Hạ Vân Kiệt thấy thế không khỏi một trận cảm khái, muốn làm nửa ngày, như vậy tuổi trẻ xinh đẹp tiếp viên hàng không nguyên lai chính là Lữ Viễn Siêu tiểu tam. Trách không được Trầm Lệ Đề nói các nàng này trong

vòng đại đa số nữ nhân đều ái mộ hư vinh, này Hứa Nguyệt Đình xem ra là được, nếu không nếu rõ ràng biết đối phương trong nhà đã muốn có thê thất, vì cái gì còn cam tâm tình nguyện cho hắn làm tiểu tam đâu? Đồ đến đồ đi, còn không phải bởi vì hắn có tiền, có thể thỏa mãn nàng mua hàng hiệu, xuất nhập sa hoa nơi một ít cần.

“Hắn không sai theo ta cũng không quan hệ. Bất quá mọi người đã muốn chạy đến, ta có thể làm sao bây giờ đâu. Bất quá đợi lát nữa các ngươi nhưng đừng tái hạt trộn lẫn nga!” Trầm Lệ Đề không biết vì cái gì tựa hồ có chút lo lắng Hạ Vân Kiệt hiểu lầm, vụng trộm nhìn hắn một cái, vội vàng nói.

“Ngươi này nữ nhân a ngươi tổng không đến mức thực chuẩn bị cùng Tiểu Hạ đến cái tỷ đệ luyến đi? Kính nhờ còn là sự thật một chút đi!” Hứa Nguyệt Đình gặp Trầm Lệ Đề nói như vậy, khóe miệng gợi lên một chút khinh thường ý cười trêu chọc nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 219 : Sẽ không là thầy bói đi?

“Uy, Hứa Nguyệt Đình ngươi đừng nói lung tung nói được không ngươi còn như vậy, ta xuống xe ” Trầm Lệ Đề nghe vậy lại vẻ mặt mất hứng nói. Nói khi còn vụng trộm nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, cũng là có chút lo lắng hắn hội không vui, dù sao Hứa Nguyệt Đình vừa rồi kia trong lời nói có chứa một tia xem thường hắn ý tứ.

Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra không sao cả, hắn hiện tại thân phận cũng chỉ là một thất nghiệp người làm công. Hiện tại xã hội này cười bần không cười xướng, giống Hứa Nguyệt Đình như vậy nữ nhân xem thường hắn cũng rất là bình thường, huống hồ cho dù hắn trong lòng thực cùng Hứa Nguyệt Đình so đo, xem ở Trầm Lệ Đề mặt mũi, hôm nay cũng là không tốt phát tác. Nhưng thật ra Trầm Lệ Đề phản ứng làm cho Hạ Vân Kiệt trong lòng hơi hơi cảm thấy một tia ngọt ngào, thấy nàng hướng chính mình xem ra, hướng nàng mỉm cười, ý bảo nàng yên tâm, chính mình cũng không sẽ ở hồ này đó.

Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt cũng không có trách móc hoặc là không vui bộ dáng, thế này mới âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, chính là trong lòng lại không biết nói vì cái gì có chút không phải tư vị.

Dựa vào cái gì cùng Hạ Vân Kiệt cùng một chỗ sẽ không sự thật ? Chẳng lẽ hắn không đủ cố gắng sao? Chẳng lẽ hắn không tốt sao !

Đáp án hiển nhiên không phải, nhưng Trầm Lệ Đề lại biết Hứa Nguyệt Đình nói không có sai, nàng cùng Hạ Vân Kiệt quả thật không sự thật, ít nhất tuyệt đại đa số người hội như vậy cho rằng, người nhà nàng cũng khẳng định hội như vậy cho rằng.

Vào thành vụ công dân quê, không có gì bằng cấp, không xe không phòng, thậm chí có đôi khi ngay cả công tác đều không có, thật muốn có nữ hài tử lựa chọn cùng hắn cùng một chỗ, trừ bỏ chân chính thích thượng hắn người này, còn có này khác cái gì sao? Hiển nhiên không có. Nhưng nay này coi trọng vật chất xã hội, cái gì đều phải giảng tiền xã hội, tình yêu có thể làm tiền sao?

“Đi, đi, ta không nói.” Gặp Trầm Lệ Đề tựa hồ thực sự chút mất hứng, Lữ Viễn Siêu một đại nam nhân khả năng còn phát hiện không được, nghĩ đến Trầm Lệ Đề không thích người khác đem nàng cùng Hạ Vân Kiệt giảo hợp cùng một chỗ nói, nhưng thân là nữ nhân Hứa Nguyệt Đình lại nhạy cảm đã nhận ra một tia khác thường, ngoài miệng nói xong không nói, trong mắt lại lóe ra một tia kinh ngạc.

“Nga, đúng rồi, Lữ tổng, sau lại ngươi có hay không ăn đến quá khách sạn lão bản tự mình nấu thức ăn?” Trầm Lệ Đề gặp Hứa Nguyệt Đình không hề nói, trong lòng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, lòng hiếu kỳ lại về tới phía trước chủ đề.

“Không có, vận khí không tốt. Ta tại đây gia khách sạn nếm qua không dưới ba lượt, nhưng một lần cũng không trúng thưởng quá. Nhưng ta có vị bằng hữu trung quá, theo hắn nói kia hương vị tuyệt đối siêu nhất lưu, cũng không biết là thật là giả, bất quá tám chín phần mười hẳn là thật sự, bởi vì ta vị này bằng hữu hiện tại trên cơ bản chỉ cần mời khách ăn cơm liền lựa chọn nhà này sơn trang khách sạn.” Lữ Viễn Siêu nói.

“Oa, nếu đêm nay chúng ta có thể trừu trúng thì tốt rồi!” Trầm Lệ Đề nghe xong sau, không khỏi vẻ mặt chờ mong nói

“Yên tâm ngươi khẳng định hội trúng thưởng.” Hạ Vân

Kiệt nghe vậy vẻ mặt tự tin khẳng định nói.

Hiện tại Hạ Vân Kiệt đương nhiên đã muốn đoán được kia sơn trang khách sạn chính là đầu trọc Cường mở.

“Nói như vậy khẳng định, ngươi sẽ không vụng trộm cho ta nổi lên một quẻ, tính ra ta đêm nay vận may vào đầu đi?” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt tự tin bộ dáng, tiếu mâu hoành hắn liếc mắt một cái, tức giận nói.

“Vận may vào đầu đổ còn nói không hơn, nhưng có quý nhân tương trợ.” Hạ Vân Kiệt sờ soạng hạ cằm, nói.

“Di, Tiểu Hạ ngươi làm cái gì công tác ? Sẽ không là thầy bói sao?” Nữ nhân nhất bát quái, ngồi ở phó điều khiển vị thượng Hứa Nguyệt Đình nghe vậy, không khỏi tò mò hỏi.

“Ha ha, chính là đối dịch học phương diện hơi chút có điểm nghiên cứu, chưa nói tới thầy bói.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Không phải đâu, liền ngươi này tuổi còn đối dịch học có nghiên cứu, sẽ không là tiểu thần côn một cái, chuyên môn hồ lộng người đi!” Hứa Nguyệt Đình gặp Hạ Vân Kiệt mở miệng chính là dịch học nghiên cứu, nói rất hay giống thực ngưu giống nhau, không khỏi khoa trương kêu đứng lên, trong mắt cũng là lóe ra một tia hèn mọn sắc.

“Cái gì hù trêu người a, Vân Kiệt còn là cử lợi hại, vừa đoạn thời gian trước còn đi Vân Lĩnh tham gia quốc tế huyền học đại hội đâu.” Mặc dù ở trong nhà Trầm Lệ Đề không có việc gì có việc luôn lấy Hạ Vân Kiệt thần côn thân phận đến nói móc trêu chọc hắn, nhưng thấy Hứa Nguyệt Đình như vậy hoài nghi cùng xem thường Hạ Vân Kiệt, không biết vì cái gì trong lòng lại lão đại không phải tư vị, không cần suy nghĩ liền há mồm phản bác nói.

“Oa tắc, như vậy nói Tiểu Hạ là cấp đại sư nhân vật. Đó là không phải cái gì xem tướng bói toán, trừ tà đuổi quỷ, tìm long điểm huyệt đằng đằng đều đã a?” Hứa Nguyệt Đình ra vẻ kinh ngạc nói, nhưng mặc cho ai đều có thể nghe được đi ra giọng nói của nàng trung là mang theo một tia giễu cợt trêu chọc hương vị.

“Ha ha, hội một chút đi.” Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến cười cười.

“Không phải đâu, thực hội nha. Vậy ngươi giúp ta nhìn xem, tính tính ta gần nhất số phận thế nào?” Hứa Nguyệt Đình gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, liền cả người nghiêng đi thân mình, bắt tay hướng Hạ Vân Kiệt trước mắt nhất quán dù có vài phần hứng thú cũng có như vậy vài phần giễu cợt nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

Nàng tự nhiên là không tin Hạ Vân Kiệt thực biết cái gì xem tướng xem bói, nhiều lắm cũng liền cùng phong học điểm chu dịch bói toán tri thức, sau đó lấy bán lộng lừa nữ hài tử. Tựa như một ít phụ phong dung nhã giống nhau, kỳ thật chỉ học được điểm văn hóa nghệ thuật da lông, cũng không phải chân chính biết văn hóa nghệ thuật, nhưng động bất động lại khiến cho hiểu lắm giống nhau, thường thường giả bộ chính mình là rất văn hóa tác phẩm nghệ thuật vị.

Gặp Hứa Nguyệt Đình muốn Hạ Vân Kiệt giúp nàng xem tướng, Trầm Lệ Đề nhưng thật ra không khỏi có vài phần khẩn trương, bởi vì trên thực tế, nàng cũng cho rằng Hạ Vân Kiệt là thần côn một cái, đơn giản không nghĩ Hứa Nguyệt Đình cùng Lữ Viễn Siêu xem thường Hạ Vân Kiệt, thế này mới dễ gọi nói lên cái gì quốc tế huyền học đại hội, thổi phồng vài câu.

“Ha ha, số phận còn đi, bất quá năm sau sẽ có điểm tiểu suy sụp.” Hạ Vân Kiệt không có giống chân chính thầy

bói giống nhau nắm Hứa Nguyệt Đình tay nhìn kỹ, càng không có giống thầy bói giống nhau kháp chỉ trầm ngâm, hắn chính là quét Hứa Nguyệt Đình liếc mắt một cái, dùng thực thông tục lời nói thuận miệng nói, cũng là một chút cũng không giống thầy bói phải nói lời nói.

Chân chính thầy bói, bình thường nói chuyện đều là vẻ nho nhã trung mang theo một chút thần bí, làm cho người ta nghe được như lọt vào trong sương mù, là là mà phi, còn cần tái xâm nhập thỉnh giáo một phen, sau đó thầy bói dùng bạch thoại giải thích một phen, mới có thể chân chính hiểu được.

“Xem ra Tiểu Hạ quả nhiên là cấp đại sư nhân vật, xem liếc mắt một cái liền đem tỷ năm sau số phận cấp nhìn thấu.” Hứa Nguyệt Đình gặp Hạ Vân Kiệt quả thực biểu hiện thật sự người thường, không khỏi cười khanh khách nói, trong giọng nói cũng là không chút nào che dấu trêu chọc trào phúng ý.

Trầm Lệ Đề gặp Hứa Nguyệt Đình chê cười Hạ Vân Kiệt, trong lòng tuy rằng khó chịu, nhưng cũng không có biện pháp, thật sự là Hạ Vân Kiệt biểu hiện rất đồ ăn, cũng quá tê cứng.

Chưa ăn quá trư thịt chẳng lẽ còn chưa thấy qua trư chạy sao? Thật muốn là không hiểu, chẳng lẽ còn không biết trang mô tác dạng một phen sao?

Nếu không phải có ngoại nhân ở đây, Trầm Lệ Đề thật đúng là tưởng mang theo Hạ Vân Kiệt lỗ tai, hỏi một chút hắn là không phải trư đầu óc, điểm ấy ứng biến năng lực đều không có, bằng bạch làm cho người ta xem thấp.

“Bặc thệ suy tính vốn chính là hư ảo không chừng sự tình, tin tắc có, không tin tắc không.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói một câu, những lời này nhưng thật ra lộ ra như

vậy vài phần cao nhân hương vị.

Hứa Nguyệt Đình gặp Hạ Vân Kiệt nói phong mây cao đạm, một bộ cao nhân phong phạm, không khỏi “Khanh khách” Cười run rẩy hết cả người nở nụ cười, mà ngồi ở Hạ Vân Kiệt bên người Trầm Lệ Đề thấy thế rốt cục nhịn không được thân thủ vụng trộm đối với Hạ Vân Kiệt đùi kháp một phen.

Ngươi nói đi, vừa rồi người ta đem tay quán đến ngươi trước mặt, ngươi không biết giả thần giả quỷ hù lộng một phen, nay đổ tốt để đều đã muốn hở ánh sáng, mới nghĩ đến muốn trang cao nhân, này không phải không công làm cho người ta chê cười sao?

“Lệ Đề, ngươi này Tiểu Hạ bằng hữu thật là có ý tứ, là khối làm đại sư liêu!” Hứa Nguyệt Đình nửa ngày mới nhịn không được cười, thở phì phò quay đầu đối Trầm Lệ Đề nói, nói xong sau lại nhịn không được cười khanh khách lên.

“Ha ha.” Ngồi ở điều khiển vị thượng Lữ Viễn Siêu thấy thế cũng nhịn không được cười ha ha lắc lắc đầu, hiển nhiên hắn cũng cho rằng Hạ Vân Kiệt người trẻ tuổi này cử ngây thơ.

Gặp đồng sự Hứa Nguyệt Đình cùng Lữ Viễn Siêu đều cười Hạ Vân Kiệt, Trầm Lệ Đề đột nhiên trong lòng như là đổ cái gì vậy dường như, lại có loại nói không nên lời khó chịu, theo bản năng giương mắt hướng Hạ Vân Kiệt nhìn lại, chỉ thấy hắn đang nhìn ngoài cửa sổ, như trước một bộ “Phong khinh vân đạm” bộ dáng, giống như căn bản không có nghe đến hoặc là nói nghe ra đến Hứa Nguyệt Đình trong lời nói chê cười hắn ý tứ.

Nhìn đến Hạ Vân Kiệt này phó bộ dáng, không biết vì cái gì Trầm Lệ Đề trong lòng không hiểu một trận đau lòng, thiên thiên ngọc thủ ma xui quỷ khiến vụng trộm thân đi

qua, bắt được Hạ Vân Kiệt tay, dùng sức nhéo nhéo, tựa hồ tưởng cho hắn một ít an ủi.

Nàng biết hắn vẫn đều thực cố gắng, nhưng nàng đồng dạng biết hắn hiện tại chính là một thất nghiệp người làm công, cho nên lúc này tâm tình của hắn khẳng định rất khó chịu, khẳng định thực bất đắc dĩ, lại muốn bởi vì của nàng duyên cớ làm bộ không sao cả.

Hạ Vân Kiệt cảm nhận được tay nhỏ bé ôn nhuận, không khỏi có chút giật mình quay đầu nhìn về phía Trầm Lệ Đề.

Chỉ thấy Trầm Lệ Đề cặp kia xinh đẹp con ngươi đen chính tràn ngập ôn nhu dừng ở hắn, thấy hắn quay đầu nhìn về phía nàng, còn cố ý hướng hắn lộ ra một cái ngọt ngào mỉm cười.

Hạ Vân Kiệt tâm không khỏi chiến run lên, hướng nàng mỉm cười lắc lắc đầu, tỏ vẻ không quan hệ, sau đó nhẹ nhàng rút xuống tay, tưởng đem tay rút về đến, hắn cũng không muốn mượn Trầm Lệ Đề hiểu lầm mà chiếm của nàng tiện nghi.

Bất quá Hạ Vân Kiệt tay vừa động, Trầm Lệ Đề lại ngược lại trảo càng chặt, Hạ Vân Kiệt cũng chỉ hảo từ nàng đi, trong lòng cũng là chảy xuôi quá một loại không thể nói rõ hạnh phúc tư vị.

Kế tiếp dọc theo đường đi, bốn người lại nói chuyện tào lao một ít đề tài, bất quá trên cơ bản Hạ Vân Kiệt rất ít chen vào nói. Trên thực tế, hắn cũng đã muốn hoàn toàn bị Hứa Nguyệt Đình cùng Lữ Viễn Siêu xem thường, cho dù mở miệng, người ta cũng sẽ không đem hắn trong lời nói làm nói, đơn giản tự thảo mất mặt thôi.

Ra nội thành, hướng thanh sơn hồ khai lộ giao thông trạng huống cũng rất tốt lắm, ra nội thành không đến hai

mươi đến phút, liền xa xa thấy được tịch dương hạ thanh sơn hồ, còn có tọa lạc tại thanh sơn bên hồ Nhậm gia sơn trang khách sạn.

Nhậm gia sơn trang khách sạn y sơn mặt hồ, toàn bộ khách sạn an vị dừng ở theo bên hồ đến chân núi một trăm nhiều mẫu cây rừng ruộng đất bên trong.

Này sơn trang vốn là một vị tỉnh ngoài thương nhân đầu tư, lúc ấy vùng ngoại thành du còn không đứng đầu, thanh sơn hồ vùng trừ bỏ thanh sơn nước biếc, xem như Giang Châu ngoại ô thành phố khu một mảnh kinh tế lạc hậu địa phương.

Vị kia tỉnh ngoài thương nhân nhìn trúng thanh sơn hồ hoàn cảnh, cùng với cải trắng giới thổ địa, đã nghĩ ở trong này khai phá một chỗ nghỉ phép sơn trang.

Ngay từ đầu vị này tỉnh ngoài thương nhân còn là dã tâm bừng bừng, đem này một trăm nhiều mẫu quy hoạch hữu mô hữu dạng. Không chỉ có chuẩn bị thứ nhất giai đoạn cái nhất tầng năm lâu cao chủ thể kiến trúc, trước kinh doanh đứng lên, sau đó thứ hai giai đoạn ở núi rừng, bên hồ cái một ít tinh mỹ nghỉ phép biệt thự, cùng với khai phá một ít giải trí hạng mục. Cuối cùng đem nơi này khai phá thành Giang Châu thị tối cụ môn quy cùng sa hoa nghỉ phép sơn trang.

Chính là quy hoạch mặc dù hảo, nhưng trước chút năm du lịch cùng phòng điền sản đều không có chân chính nhiệt đứng lên. Lại có vài người chịu tiêu kia tiền tiêu uổng phí đến một chút cũng không nổi danh, cũng không có cái gì lịch sử văn hóa chuyện xưa “Vùng hoang vu dã ngoại.” Nghỉ phép, cho nên vị kia tỉnh ngoài thương nhân tuy rằng đem lâm hồ năm tầng lâu chủ đề kiến trúc kiến đứng lên, trang hoàng đứng lên, hơn nữa đầu nhập vào kinh doanh sử dụng. Nhưng kết quả cũng là tiên ít có người hỏi thăm, đến cuối cùng cũng liền thanh sơn hồ

trấn vùng người ngẫu nhiên lại đây ăn ăn ăn cơm xong. Kể từ đó, này tửu trang nhất khai trương liền nhập bất phu xuất, càng đừng nói kiếm thủ lợi nhuận đầu nhập thứ hai giai đoạn khai phá, hơn nữa vị này tỉnh ngoài thương nhân năm trước sơ ở Macao bài bạc thua không ít, tài chính quay vòng mất linh, này nghỉ phép sơn trang thứ hai giai đoạn chích nổi lên hai ba tràng biệt thự cái thùng rỗng liền hoàn toàn ngừng lại, biến thành “Lạn vĩ lâu”.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 220 : Vị nào là Hạ đại sư

Bên này nghỉ phép sơn trang nhập bất phu xuất, bên kia tài chính quay vòng mất linh, hơn nữa mắt thấy ở thanh sơn hồ khai phá sa hoa nghỉ phép khách sạn không có phát triển tiền cảnh, vị kia tỉnh ngoài thương nhân rốt cục quyết định qua tay bán nghỉ phép sơn trang.

Này thanh sơn hồ nghỉ phép sơn trang chiếm hơn trăm mẫu, cho dù tỉnh ngoài thương nhân lúc trước mua là cải trắng tiền, cũng đáng cái mười lăm vạn tả hữu một mẫu. Quang giá này gập lại tính xuống dưới còn có một ngàn nhiều vạn, hơn nữa giai đoạn trước chủ thể đại lâu còn có nghỉ phép sơn trang trụ cột kiến thiết, toàn bộ nghỉ phép sơn trang như thế nào cũng đáng cái ba bốn ngàn vạn.

Vị kia tỉnh ngoài thương nhân tuy rằng bất đắc dĩ rời tay, nhưng còn muốn kiếm một bút, lúc ấy chào giá năm ngàn vạn. Chính là lúc ấy Giang Châu gian hàng giới còn không có trướng đi lên, thị chính phủ cũng chưa quyết định định khai phá thanh sơn hồ du lịch khu, huống hồ ở 03 năm năm ngàn vạn tuyệt đối là cái thực thật lớn con số, ở thanh sơn hồ còn là một mảnh “Rừng núi hoang vắng” Tình huống, căn bản nhìn không tới phát triển tiền cảnh điều kiện tiên quyết hạ, đối này năm ngàn vạn, bán lạn vĩ lâu nghỉ phép sơn trang, căn bản là không người hỏi thăm.

Cũng là nên vị này tỉnh ngoài thương nhân không này tài vận, vốn hắn chỉ cần tái ngao cái hai ba tháng, cả nước các nơi đã đem nghênh đón một mảnh phòng điền sản sự tăng vọt, thanh sơn hồ địa khu cũng đem bị thị chính phủ liệt vào “Hưu nhàn, tân Giang Châu cuộc sống” Vì chủ đề trọng điểm khai phá tân khu, thổ địa giá đem nghênh đón một vòng căng vọt, lại cứ phía sau có người ra giá tiếp nhận.

Người này đúng là đầu trọc Cường Nhậm Vĩnh Cường.

Đầu trọc Cường từ ngày ấy trúng hai ngàn năm trăm vạn giải thưởng lớn, lại kinh Hạ Vân Kiệt đề điểm, nói hắn tài vận rất mạnh, chỉ cần không cho thương thiên hại lí việc, chỉ để ý lớn mật buông tay đi cho, hội làm một hàng kiếm một hàng, nếu là làm nghề chính lại muốn đại phát đặc phát. Kia đầu trọc Cường đối Hạ Vân Kiệt tự nhiên là cực kì sùng bái tin phục, nếu Hạ Vân Kiệt nói như vậy, kia đương nhiên muốn lớn hơn một hồi. Cho nên theo ngay từ đầu, đầu trọc Cường liền áp căn không nghĩ tới muốn thủ hai ngàn năm trăm vạn vững bước phát triển, mà là nơi nơi tìm một có thật lớn phát triển không gian khách sạn hạng mục.

Giang Châu thị nội thành khách sạn đã muốn phát triển có vẻ thành thục, giá cao, nhà lầu diện tích tiểu, hơn nữa chịu qua tay cũng cực nhỏ, căn bản không thể thỏa mãn đầu trọc Cường ngay từ đầu liền làm cường làm lớn kế hoạch. Vừa vặn, một cái ngẫu nhiên cơ hội đầu trọc Cường nghe nói thanh sơn hồ nghỉ phép sơn trang sự tình, tiến đến vừa thấy, gặp thanh sơn hồ nghỉ phép sơn trang chiếm đại, hoàn cảnh tốt, chủ thể nhà lầu cũng đã muốn xây hảo, trang hoàng hảo, chung quanh hoàn cảnh cũng thực phù hợp hắn trong đầu mở Nhậm gia sơn trang khách sạn lý niệm, hơn nữa giá cũng không tính rất cao, năm ngàn vạn, hắn chỉ cần tái cho vay ba ngàn vạn là đủ rồi.

Kia thời điểm đầu trọc Cường căn bản là không suy nghĩ, nếu cho vay ba ngàn vạn hàng năm quang lợi tức chính là cái dọa người con số, cũng không suy nghĩ vạn nhất khách sạn cũng cùng kia tỉnh ngoài thương nhân giống nhau nhập bất phu xuất, hắn đừng nói phát triển hậu kỳ nghỉ phép biệt thự, ngay cả trả ngân hàng tiền đều không có.

Dù sao Kiệt ca đã muốn nói, hắn đầu trọc Cường tài vận rất mạnh, chỉ cần thành thành thật thật việc buôn bán, ổn kiếm không mệt, kia hắn thì sợ gì? Vì thế đầu trọc Cường liền cùng kia tỉnh ngoài thương nhân hiệp đàm chuyển nhượng sự tình, cuối cùng bên ngoài tỉnh thương nhân bức thiết nghĩ qua tay điều kiện tiên quyết hạ, cuối cùng lấy ba ngàn tám trăm vạn giá mua hạ sơn trang. Trong đó hai ngàn vạn là cho vay, hơn nữa cho vay còn là vị kia tỉnh ngoài thương nhân hỗ trợ khiên kiều dẫn tuyến.

Đầu trọc Cường đem cho vay một ngàn tám trăm vạn cùng trúng thưởng khấu thuế sau hai ngàn vạn thanh toán sơn trang khoản tiền, còn lại hai trăm vạn tả hữu làm vận hành phí dụng. Bởi vì khách sạn là có sẵn, người phục vụ cũng đã muốn có một bộ phận, đầu trọc Cường sẽ đem cùng hắn trước kia kia nhóm người kéo vào đến, hứa hẹn cho bọn hắn một ít cho cổ, điều kiện tiên quyết là phải cải tà quy chính, đạp kiên định thật làm người, công tác, nếu không sẽ thu hồi cho cổ.

Rất ít có người trời sinh đã nghĩ cho lén lút sự tình, tuyệt đại đa số người còn là bị cuộc sống bắt buộc mới đi lên tiểu thâu con đường này. Nay đầu trọc Cường hứa hẹn cho cổ cho bọn hắn, cũng liền ý nghĩa bọn họ theo một cái làm cho người ta khinh thường, cả ngày quá lo lắng đề phòng ngày tiểu thâu một cái hoa lệ xoay người trở thành giá trị mấy ngàn vạn nguyên khách sạn tiểu cổ đông, bọn họ nào có không muốn ? Huống hồ đầu trọc Cường tại đây đám người trung uy vọng thật lớn, lão đại một câu, lại là tốt như vậy mĩ sự, bọn họ liền càng không thể có thể không đồng ý.

Tục ngữ nói, hổ phụ vô khuyển tử. Này đầu trọc Cường tổ tiên có thể ở hoàng cung ngự thiện phòng lên làm phó bào trưởng, hiển nhiên là người tài ba. Sau lại hắn ông cố cùng gia gia cũng đều từng huy hoàng nhất thời, kiếm hạ to như vậy gia sản, đơn giản sinh không phùng

khi, vượt qua một đoạn không tốt thời kì, thế này mới cuối cùng rơi xuống cái cửa nát nhà tan kết cục. Mà đầu trọc Cường kỳ thật trong khung cũng có tổ tiên kia tốt đẹp gien, lúc trước ở lão gia ăn cơm điếm, nếu không hương chính phủ lão ở khách sạn ăn uống cấp, một mạch dưới nháo phiên, không chừng nay đã muốn đem khách sạn phát triển lớn mạnh. Cho dù sau lại, đầu trọc Cường lầm nhập lạc lối, hắn còn là làm lão đại, ánh sáng mắt thường nhìn thấy được đầu cường trời sinh chính là người có bản lĩnh.

Nay đầu trọc Cường có tiền lại có Hạ Vân Kiệt “Thiết khẩu thần đoạn”, rất nhanh liền dần dần triển lộ ra hắn trời sinh hơn người bản sự. Không chỉ có dựa theo Hạ Vân Kiệt phân phó đem này bang huynh đệ cấp kéo đến chính đồ, còn rất thấy xa chuyên môn thỉnh trong đại học giáo thụ khách sạn quản lý chuyên nghiệp lão sư mỗi tuần đúng giờ cho hắn kia bang huynh đệ bao gồm chính mình ở bên trong đi học. Đồng thời lại bắt đầu bốn phía tuyên truyền hắn tổ tiên là minh đại hoàng cung ngự thiện phòng phó bào trưởng sự tình, hơn nữa còn lợi dụng mọi người trời sinh hảo quan tâm cùng thích chiếm tiện nghi trong lòng, đẩy dời đi mỗi ngày tự mình xuống bếp thiêu ba đạo hoàng cung thức ăn, trừu thưởng miễn phí đưa tặng đằng đằng rất mánh lới hoạt động.

Vừa vặn trong khoảng thời gian này lại vượt qua thị chính phủ chuẩn bị khai phá thanh sơn hồ, bắt đầu đại lực tuyên truyền thanh sơn hồ hưu nhàn du lịch. Trong lúc nhất thời, thanh sơn hồ hưu nhàn du lịch bắt đầu đứng đầu đứng lên, thanh sơn hồ Nhậm gia sơn trang khách sạn nhà này thanh sơn hồ địa khu tối cụ đặc sắc khách sạn tự nhiên bắt đầu thanh danh lên cao.

Không chỉ có như thế, đầu trọc Cường trù nghệ quả thật truyền hiển nhiên hướng cung đình ngự thiện phòng, nấu đi ra thức ăn thật tốt, khách hàng may mắn nếm qua

sau tất cả đều khen không dứt miệng, tự nhiên cũng sẽ hỗ trợ tuyên truyền, mà hắn kia bang ngày xưa thủ hạ bởi vì thành khách sạn tiểu cổ đông, lại thấy thanh sơn hồ vùng giá, phòng giới cọ cọ hướng lên trên trướng, này công tác nhiệt tình tự nhiên là tăng vọt vạn phần, tuyệt đối là chân chính phát huy người chủ tinh thần, đem khách sạn lí lí ngoại ngoại đều khiến cho sạch sẽ, suốt nhất tề, về phần đối khách nhân thái độ lại ân cần đến thực đem khách hàng làm thượng đế.

Có thể không ân cần sao? Này đó đều là thần tài cho bọn họ đưa tiền đến.

Kể từ đó, đã tới Nhậm gia sơn trang khách sạn khách hàng đối khách sạn đánh giá tự nhiên rất cao.

Không nói đến đầu trọc Cường ở Hạ Vân Kiệt đề điểm hạ làm giàu làm giàu việc, lại nói Hạ Vân Kiệt ngồi Lữ Viễn Siêu trên đường xe, dọc theo đường đi mọi người xem giống như một đoàn hòa hợp có nói có cười, rốt cục chạy đến thanh sơn hồ Nhậm gia sơn trang khách sạn.

Khách sạn tọa lạc tại thanh sơn nước biếc trong lúc đó, khách sạn tuy rằng chỉ có tầng năm lâu, không giống đại tửu điếm như vậy rộng rãi khí phái, nhưng lộ ra cổ kính, ở tịch dương hạ cùng thanh sơn nước biếc lẫn nhau chiếu rọi, cũng là làm cho người ta một loại nói không rõ yên tĩnh thư thái cảm giác, phảng phất đi tới một cái thế ngoại đào nguyên bình thường.

Hạ Vân Kiệt vừa xuống xe liền thích thượng này khách sạn, lại thấy nơi này y sơn bàng thủy, sơn chủ quý, thủy chủ tài, cũng là cái vô cùng tốt phong thuỷ bảo địa, là cái tụ tài nơi, nghĩ rằng, này Nhậm Vĩnh Cường tài vận thật đúng là không sai, vừa trúng giải thưởng lớn lại tìm như vậy tốt địa phương khai khách sạn, tưởng không phát tài đều khó a !

“Oa, thanh sơn nước biếc, điểu ngữ mùi hoa, Nguyệt Đình ngươi đề cử thật đúng là không sai, ở trong này ăn cơm cảm giác khẳng định thực không sai.” Trầm Lệ Đề hiển nhiên cũng thực thích này địa phương, vừa xuống xe liền kinh hỉ nói.

“Rất tốt còn là nơi này thức ăn hy vọng hôm nay chúng ta có thể dính dính ngươi này thọ tinh quang, ăn một hồi chính tông minh đại cung đình đồ ăn.” Lữ Viễn Siêu tiếp nhận nói cười nói.

“Hì hì, này ta cũng không dám cam đoan nga!” Trầm Lệ Đề đi tới thanh sơn nước biếc, điểu ngữ mùi hoa địa phương, rời xa huyên náo, cả người tựa hồ tâm tình đều sảng khoái rất nhiều, nghe vậy nũng nịu cười nói, cũng là nói không nên lời quyến rũ động lòng người, nhìn xem Lữ Viễn Siêu ánh mắt hoảng hốt.

“Chúng ta Hạ đại sư nhưng là huyền học cao nhân, hắn đều nói ngươi đêm nay khẳng định có thể ăn đến cung đình đồ ăn, kia tự nhiên là không thành vấn đề a. Có phải hay không a, Hạ đại sư?” Hứa Nguyệt Đình gặp Lữ Viễn Siêu xem Trầm Lệ Đề ánh mắt thẳng ngoắc ngoắc, trong lòng không khỏi dâng lên một cỗ ghen tuông, mặt mang một tia trào phúng sắc, cố ý chèn ép nói.

“Vị nào là Hạ đại sư, ở nơi nào a?” Hứa Nguyệt Đình nói vừa mới vừa dứt, phía sau truyền đến một đạo thanh thúy dễ nghe trẻ tuổi thanh âm, cũng là hai vị thướt tha khêu gợi nữ tử đang từ trên xe xuống dưới, trong đó một vị dáng người đầy đặn một ít nữ tử chính mang theo một tia kinh hỉ cùng nghi hoặc chung quanh nhìn xung quanh.

“Nhạ, vị này không phải là Hạ đại sư sao?” Hứa Nguyệt Đình chỉ vào Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Hắn là đại sư? Thật sự hoặc là giả ?” Nàng kia một đôi con mắt sáng thẳng ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt cao thấp đánh giá, vẻ mặt kinh ngạc không tin nói.

“Đương nhiên là như giả bao hoán, người ta còn vừa mới tham gia quá quốc tế huyền học đại hội đâu.” Hứa Nguyệt Đình nói.

“Thật vậy chăng? Kia thật tốt quá ta đang lo tìm không thấy người hiểu công việc đâu. Lệ Đề, Hạ đại sư là ngươi bằng hữu sao?” Vị kia nữ tử nghe vậy kinh hỉ nói.

“Đương nhiên là Lệ Đề bằng hữu, bằng không như thế nào hội cùng nhau đến? Đúng rồi, Tư Tư ngươi tìm người hiểu công việc làm gì? Ngươi sẽ không là đánh lên cái gì tà môn sự tình đi?” Không đợi Trầm Lệ Đề trả lời, Hứa Nguyệt Đình đã muốn đoạt lấy nói, vẻ mặt tò mò hỏi.

“Phi phi ngươi này quạ đen miệng, ngươi mới chàng tà đâu.” tên là Tư Tư nữ tử lập tức thối khẩu nói

“Vậy ngươi tìm người hiểu công việc cho cái gì?” Hứa Nguyệt Đình nghi hoặc nói.

“Là ta thúc thúc gần nhất nhà máy sinh ý không tốt, mọi việc không thuận, còn ra vài món việc lạ. Có người nói là nhà máy trêu chọc thượng cái gì không sạch sẽ gì đó, hoặc là phong thủy xảy ra vấn đề, muốn tìm cao nhân thực hiện sự trừ tà trừ ô.” Tư Tư trả lời.

“Không phải đâu, ngươi chuẩn bị tìm Hạ đại sư đi làm cúng bái hành lễ? Điều này sao đi?” Trầm Lệ Đề ở bên cạnh nghe được không khỏi hách nhất đại khiêu.

Nói đùa, Hạ Vân Kiệt bất quá chính là một cái bán đáp tử tiểu thần côn, vừa rồi ở trong xe còn có thể bởi vì

không phục bật thốt lên hỗ trợ thổi phồng thượng vài câu, cũng thật muốn cho Hạ Vân Kiệt đi làm cúng bái hành lễ trừ tà trừ ô, kia còn không mất mặt xấu hổ !

“Có cái gì không được, Hạ đại sư chính mình cũng không nói, đối dịch học rất có nghiên cứu, hơn nữa không lâu còn vừa mới tham gia quá quốc tế huyền học đại hội, làm cúng bái hành lễ khu cái tà còn không phải việc rất nhỏ.” Hứa Nguyệt Đình lại e sợ cho thiên hạ bất loạn lập tức nói, chính là trong giọng nói lại rõ ràng mang theo một tia giễu cợt ý.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 221 : Mạnh mẽ đối thủ

“Cái gì thực hiện sự trừ tà ma, loạn thất bát tao, ta mới không tin mấy thứ này đâu.” Tư Tư nghe vậy tức giận xem thường nói.“Ngươi không tin mấy thứ này, vậy ngươi tìm cái gì cao nhân?” Hứa Nguyệt Đình đám người không khỏi càng phát ra hiếu kỳ nói.“Ngươi nghĩ rằng ta muốn tìm nha, là ta thúc thúc tin này đó, còn chuyên môn nhờ người tìm cái cái gì cao nhân, nghe nói đến một lần thu phí sẽ hai mươi vạn, này không rõ bãi gạt ta thúc tiền sao? Nếu Hạ đại sư là Lệ Đề bằng hữu, đối mấy thứ này lại biết. Ta suy nghĩ, có thể hay không thỉnh hắn đi hỗ trợ nhìn xem, thuận tiện cũng vạch trần kia phiến tử xiếc, đỡ phải ta thúc thúc bị người lừa tiền còn muốn cảm tạ người ta!” Tư Tư nói.

“Nguyên lai là như vậy.” Mọi người nghe vậy thế này mới hoàn toàn hiểu được, Trầm Lệ Đề cũng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, nghĩ rằng đi làm cái những người đứng xem, quá cái bãi, Hạ Vân Kiệt nói như thế nào cũng học quá một chút này ngoạn ý, hẳn là có thể ứng phó đến đây đi. Trong lòng nghĩ, Trầm Lệ Đề theo bản năng đem ánh mắt đầu hướng Hạ Vân Kiệt. Nói đến này phân thượng, nàng đương nhiên còn là hy vọng Hạ Vân Kiệt đáp ứng xuống dưới, nếu không liền có vẻ chính mình ở Hạ Vân Kiệt trong lòng không có phân lượng, mà mặt khác một phương diện tắc có vẻ Hạ Vân Kiệt vừa rồi nói lời nói đều là thổi phồng, khó tránh khỏi làm cho người ta nhạo báng xem thường.

Hạ Vân Kiệt đổ không sao cả người khác nhạo báng hoặc là xem thường, có một số việc chính mình trong lòng hiểu được là có thể, không nhất định không nên người khác cũng biết, cũng không nhất định không nên người khác xem trọng ngươi. Bất quá hắn gặp Trầm Lệ Đề hướng hắn xem ra, trong mắt toát ra một tia chờ mong, trong lòng còn là không khỏi mềm nhũn, cười

nói:“Đi, tìm cái thích hợp thời gian đi xem. Nếu đối phương giả thần giả quỷ lừa tiền, ta sẽ vạch trần hắn. Nếu hắn không phải phiến tử, mà thật sự là một vị cao nhân, ta nghĩ này tiền ngươi thúc thúc hay là muốn cho hắn.”

“Thiết, không phải đâu nói như thế nào ta cũng vậy Lệ Đề đồng sự, mọi người đều là người của mình, ở chúng ta trước mặt ngươi sẽ không tất yếu thần thần bí bí, khiến cho trên thế giới này thực sự yêu ma quỷ quái dường như.” Tư Tư gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, lập tức khóe miệng nhất phiết nói.

“Ha ha, quỷ quái việc, tin tắc có, không tin tắc không. Ta chỉ có thể nói đến lúc đó ta sẽ ra mặt đi xem, có thể hỗ trợ nhất định hỗ trợ.” Hạ Vân Kiệt cười lắc đầu nói.

“Được rồi, được rồi, dù sao đến lúc đó liền toàn dựa vào ngươi vạch trần kia phiến tử. Này tiền cho dù cho hắn kiếm, còn không bằng cho ngươi kiếm đâu, nói như thế nào ngươi cũng là Lệ Đề bằng hữu. Đúng rồi, ngươi hội làm pháp sự sao?” Tư Tư gặp Hạ Vân Kiệt không chịu phủ nhận quỷ quái việc, cũng chỉ hảo theo hắn đi.

Trầm Lệ Đề gần nhất đỉnh đầu khẩn trương, nàng cũng biết Hạ Vân Kiệt đỉnh đầu khẩn trương, nghe Tư Tư nói đến thực hiện sự kiếm tiền sự tình, hai mắt không khỏi hơi hơi sáng ngời, hướng Hạ Vân Kiệt đầu đi cổ vũ ánh mắt. Cũng là, dù sao là bị lừa, cho ai lừa không phải gạt. Ít nhất Hạ Vân Kiệt là người một nhà, hơn nữa lừa sẽ không như vậy ngoan !

Hạ Vân Kiệt thật muốn chịu làm cúng bái hành lễ kiếm tiền, phỏng chừng hắn hiện tại khả năng đã muốn là thế giới thủ phú, lại sao lại đáp ứng xuống dưới, cho nên tuy rằng gặp Trầm Lệ Đề đầu đến cổ vũ ánh mắt, nhưng còn là cười hướng Tư Tư lắc đầu nói:“Tiền sẽ không muốn nâng lên, ngươi là Lệ Đề đồng sự, chính là người

của mình. Cụ thể cúng bái hành lễ cái gì, đợi cho ngươi thúc thúc nhà máy nói sau, dù sao, nếu ta đã muốn đáp ứng giúp này việc, mặc kệ có hay không quỷ quái tác loạn, cũng không quản ngươi thúc thúc thỉnh là không phải phiến tử, ta đều đã giúp ngươi thúc thúc này việc."

Gặp Hạ Vân Kiệt đầu gỗ một cây, rõ ràng trong túi cùng không còn mấy cái tiền, lại cứ còn muốn trang thanh cao, Trầm Lệ Đề hận không thể thân thủ đem Hạ Vân Kiệt kháp tỉnh, nhưng trong lòng lại chảy qua một cỗ không cách nào hình dung ngọt ngào dòng nước ấm. Bởi vì Hạ Vân Kiệt làm như vậy, hết thảy đều là bởi vì nàng.

"Hì hì, Hạ đại sư biểu hiện như vậy nhiệt tâm khẳng khái, sẽ không là đối nhà chúng ta Lệ Đề tâm đồ gây rối đi? Bất quá ta cần phải nhắc nhở ngươi nga, truy Lệ Đề ít nhất có một tăng mạnh liên, hơn nữa người người đối thủ đều rất cường đại, ngươi cần phải có trong lòng chuẩn bị, muốn cố gắng cố lên nga đương nhiên, ngươi yên tâm, xem ở ngươi như vậy trượng nghĩa phân thượng, ta sẽ duy trì của ngươi." Tư Tư nói xong nắm chặt quyền đầu, hướng Hạ Vân Kiệt làm cái cố lên cùng duy trì khoa trương động tác !

"Ai như vậy vinh hạnh a, có thể được đến Tư Tư tiểu thư duy trì!" Tư Tư trong lời nói vừa mới vừa dứt, một đạo mang theo một tia trêu chọc hương vị thanh âm theo mọi người phía sau truyền tới, cũng là lại tới nữa một vị nam tử tuổi đánh giá ở ba mươi tuổi tả hữu. Nam tử ăn mặc chú ý, trên mũi còn giá cái tơ vàng kính mắt, hiện ra vài phần phần tử trí thức khí chất đến. Bất quá này nam tử mặc kệ là đi đường cùng nói chuyện ngữ khí đều ẩn ẩn lộ ra một tia ngạo khí cùng làm cho người ta một loại tài trí hơn người ưu việt tính cảm giác.

"Hì hì, nhắc Tào Tháo Tào Tháo đi ra Hạ đại sư, ngươi cường đại nhất đối thủ cạnh tranh tới rồi!" Tư Tư gặp

nam tử lại đây, cũng là lập tức vẻ mặt hưng phấn mà chỉ vào kia nam tử đối Hạ Vân Kiệt nói.

“Tư Tư, ngươi tái nói lung tung nói, cẩn thận ta tê lạn miệng của ngươi!” Trầm Lệ Đề gặp Tư Tư càng nói càng không có yên lòng, không khỏi gấp đến độ tiến lên làm ra muốn tê lạn Tư Tư miệng động tác.

“Hồng viện trưởng, vị kia Hạ đại sư nhưng là một vị đại sư, có thể trảm yêu trừ ma, đoan lợi hại, lúc này ngươi khả gặp được mạnh mẽ đối thủ.” Tư Tư lại một cái lắc mình trốn được Hồng viện trưởng phía sau, sau đó chỉ vào Hạ Vân Kiệt vui sướng khi người gặp họa nói.

Trầm Lệ Đề gặp Tư Tư trốn được Hồng viện trưởng phía sau, tức giận đến thẳng dậm chân, cũng không nguyện ý vây quanh Hồng viện trưởng đuổi theo Tư Tư Hồng viện trưởng dù sao cũng là hải về, hơn nữa lại là thị nhân dân bệnh viện phó viện trưởng, nhưng thật ra có điểm tu dưỡng nhân, thấy thế cười nói:“Tốt lắm, tốt lắm, Tư Tư ngươi cũng đừng náo loạn. Cái gì trảm yêu trừ ma, hiện tại nhưng là hai mươi mốt thế kỷ, khoa học kỹ thuật hưng thịnh niên đại.” Nói xong Hồng viện trưởng tiến lên hai bước, hướng Hạ Vân Kiệt vươn tay cười nói:“Ta là thị nhân dân bệnh viện phó viện trưởng Hồng Phong, thật cao hứng nhận thức ngươi Hạ đại sư, mang Tư Tư là người yêu nói đùa, ngươi đừng để ý. Đúng rồi, hay là ngươi thực biết một ít chu dịch thuật? Đầu năm nay giống ngươi như vậy tuổi trẻ, còn hiểu này đó khả rất ít a!”

Tuy rằng Hồng viện trưởng biểu hiện thật sự thân sĩ rất lễ phép, nhưng mặc cho ai đều có thể theo hắn trong lời nói nghe ra một tia cao cao tại thượng nhìn xuống Hạ Vân Kiệt tư thái, còn có đối hắn biết cái gì chu dịch thuật châm chọc.

“Ha ha, một ít da lông mà thôi, làm cho Hồng viện

trưởng chê cười.” Cái gọi là thân thủ không đánh khuôn mặt tươi cười, nếu Hồng viện trưởng cười tủm tỉm thân thủ lại đây, Hạ Vân Kiệt cũng là không tốt mất cấp bậc lễ nghĩa, thấy thế cũng thân thủ đi qua, cùng hắn nắm tay, không kiêu ngạo không siểm nịnh thản nhiên trở về một câu.

“Hì hì, có xem đầu buổi tối các ngươi cái nào cũng được muốn uống nhiều mấy chén nga!” Tư Tư gặp hai người bắt tay, vỗ tay e sợ cho thiên hạ bất loạn nói.

“Được rồi Tư Tư, ngươi cũng đừng hạt ồn ào. Tiểu Hạ mới bao nhiêu tuổi, hơn nữa ngay cả cái đứng đắn công tác đều không có, như thế nào có thể cùng Hồng viện trưởng so sánh với?” Hứa Nguyệt Đình gặp Tư Tư vỗ tay nói lung tung, nhịn không được xem thường ngắt lời nói.

“Thiết, kia cũng không nhất định, tuổi trẻ liền đại biểu cho tư bản nga! Huống hồ đầu năm nay theo mọi người cuộc sống điều kiện dần dần chuyển hảo, cầu thần bái phật người cũng dần dần nhiều đứng lên, giống Hạ đại sư như vậy chức nghiệp kia nhưng là tiền cảnh quang minh a. Làm cúng bái hành lễ liền hai mươi vạn a!” Tư Tư cũng không chịu phục nói.

“Thiết, kia cũng phải người ta thực thành đại sư mới được! Ngươi cảm thấy giống Tiểu Hạ này tuổi, điểm ấy tiêu chuẩn, sẽ có người nguyện ý hoa hai mươi vạn thỉnh hắn làm một hồi cúng bái hành lễ sao?” Hứa Nguyệt Đình lập tức mặt mang khinh thường phản bác, phản bác sau còn không vong bổ sung một câu nói:“Tiểu Hạ ngươi đừng để ý a, ta cũng không có khinh thường ý tứ của ngươi, mà là sự thật cứ như vậy.”

“Ha ha, những lời này đề chờ trên bàn rượu bàn lại đi. Chúng ta còn là đi vào trước đi, tổng sẽ không chuẩn bị liền đứng ở chỗ này cấp Lệ Đề chúc mừng sinh nhật

đi?” Hồng viện trưởng gặp Hứa Nguyệt Đình trước mặt mọi người mặt làm thấp đi Hạ Vân Kiệt, trong lòng khó tránh khỏi một trận đắc ý, bất quá ở mặt ngoài lại biểu hiện thật sự có phong độ, cười ha ha nói.

“Đúng, đúng, tiên tiến khách sạn.” Tư Tư cũng biết chính mình biện bất quá Hứa Nguyệt Đình, cũng lo lắng nói thêm gì đi nữa Hạ Vân Kiệt mặt mũi không qua được, dù sao hai người thực lực kém rất cách xa, nghe vậy vội vàng nói. Trầm Lệ Đề tự nhiên cũng ước gì tiến khách sạn, thậm chí trong lòng đều rất là căm tức Hứa Nguyệt Đình vì tác hợp nàng cùng Hồng viện trưởng luôn làm thấp đi Hạ Vân Kiệt, cũng may Hạ Vân Kiệt hôm nay biểu hiện phá lệ nhường nhịn khiêm tốn, điều này làm cho Trầm Lệ Đề ký cảm yên tâm không ít lại khó tránh khỏi cảm động cùng đau lòng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 222 : Khoe khoang

Sơn trang khách sạn là dài điều đường cong kiến trúc, toàn bộ kiến trúc bề ngoài dùng đến không ít mộc chất văn lộ sắc thái, chỉnh thể kiến trúc cũng chỉ có tầng năm lâu, cũng không cao, tọa lạc tại thanh sơn nước biếc trong lúc đó có vẻ phá lệ tao nhã, phảng phất cùng sơn thủy hòa hợp nhất thể.

Trầm Lệ Đề đã muốn đính ghế lô, tiến vào đại sảnh cùng tiếp khách tiểu thư nâng lên hạ tên, tiếp khách tiểu thư liền dẫn mọi người hướng trong đi. Bất quá đi chưa được mấy bước, lại đến đây nhất nữ tam nam.

Trong đó nữ tử đồng dạng là tiếp viên hàng không, mặt khác tam nam trung, có hai nam là không thiếu, còn có một vị là vị kia tiếp viên hàng không bạn trai, nhìn thấu ăn mặc hẳn là cũng là vị nhiều kim công tử ca.

Trầm Lệ Đề đặt trước ghế lô ở lầu một, là trong đó ghế lô, mười một hai cũng là vừa vặn, ghế lô cũng trang sức cổ kính, rất hương vị. Duy nhất không tốt phương tiện là ghế lô vừa vặn ở lầu một cuối. Nhìn không tới hồ cảnh, sơn cảnh cũng chỉ có thể nhìn đến nhất tiểu giác, không phải cái ăn cơm ngắm cảnh cùng nhau hảo địa phương.

Trầm Lệ Đề đổ không sao cả, nàng cũng không phải sinh ra danh môn nhà giàu, có thể đến hoàn cảnh này u nhã đại tửu điếm ăn cơm đã muốn cử không sai, nhưng người còn lại nhãn giới hiển nhiên cử cao, đẩy mở cửa đều theo bản năng hơi hơi nhíu hạ mày, lộ ra một tia không hài lòng sắc.

“Tiểu thư, này ghế lô vừa nhìn không tới hồ cảnh cũng nhìn không tới sơn cảnh, hơn nữa ghế lô con số cũng không dễ nghe. Hôm nay là ta bằng hữu sinh nhật, ngươi cho chúng ta đổi cái tầm nhìn hảo một chút, con

số cát tường điểm ghế lô. Tỷ như mang u, mang 8 ghế lô.” Hồng Phong nóng lòng lấy lòng Trầm Lệ Đề, không đợi mọi người mở miệng đưa ra dị nghị cũng đã cướp đối người phục vụ nói.

“Thực xin lỗi tiên sinh, đêm nay tốt ghế lô đều bị đặt trước.” Người phục vụ mặt mang xin lỗi nói.

“Đặt trước không có việc gì, ngươi cho chúng ta nghĩ biện pháp điều một cái, hôm nay là ta bằng hữu sinh nhật, thực không được đến lúc đó bọn họ ghế lô tính ta mời khách.” Hồng Phong bàn tay to vung lên nói.

“Thực xin lỗi tiên sinh, này chỉ sợ không được. Chúng ta khách sạn là có quy định, không thể một mình đổi mới khách nhân đặt trước.” Người phục vụ mặt lộ vẻ khó xử sắc nói.

“Ngươi còn không có gọi điện thoại cùng khách hàng câu thông, ngươi như thế nào biết lại không được?” Hồng Phong gặp người phục vụ nói như vậy, không khỏi có chút tức giận nói.

“Hồng viện trưởng, cảm ơn của ngươi ý tốt. Nếu không có này khác ghế lô, nếu không mọi người cứ như vậy chấp nhận đi, sẽ không muốn đổi lấy đổi đi.” Trầm Lệ Đề gặp Hồng Phong khó xử người phục vụ, không nên nàng cho bọn hắn đổi ghế lô, trong lòng tuy rằng buồn bực người này ngưu bức hò hét khiến cho cùng nàng quan hệ nhiều thân mật dường như, nhưng ở mặt ngoài lại chỉ có thể uyển chuyển nói.

“Lệ Đề, hôm nay ngươi là đại thọ tinh, như thế nào hảo ủy khuất ngươi. Không phải đổi cái ghế lô thôi, không thành vấn đề.” Hồng Phong lại còn tưởng rằng chính mình làm thực ngưu bức rất cẩn thận, gặp Trầm Lệ Đề khuyên hắn, cười ha ha đem tay ngăn nói.

“Chính là Lệ Đề, Hồng Phong chính hắn không chỉ có là thị nhân dân bệnh viện phó viện trưởng, hắn phụ thân còn là thị vệ sinh cục cục trưởng. Khách sạn thực phẩm vệ sinh an toàn còn có cái gì vệ sinh cho phép chứng linh tinh đều về hắn ba quản, ở Giang Châu thị khai khách sạn không không hề bán Hồng viện trưởng vài phần mặt mũi. Không phải đổi cái ghế lô sao? Hồng viện trưởng xuất mã việc rất nhỏ.” Lữ Viễn Siêu ở bên cạnh phụ họa nói, thuận đường cũng thật mạnh vỗ một cái Hồng Phong mã thí.

Lữ Viễn Siêu là làm y dược sinh ý, mặc kệ là Hồng Phong hay là hắn ba, đều là hắn muốn nịnh bợ đối tượng, cho nên nghe nói Hồng Phong đối Trầm Lệ Đề cảm thấy hứng thú, hắn mới có thể tận hết sức lực tác hợp.

“Đúng rồi, ngươi không nói ta đều thiếu chút nữa đã quên Hồng viện trưởng ba ba còn là vệ sinh cục cục trưởng. Hì hì Lệ Đề, xem ra thật đúng là bị Tiểu Hạ nói trúng rồi, chúng ta đêm nay có quý nhân tương trợ, nhất định có thể ăn đến chính tông cung đình đồ ăn.” Hứa Nguyệt Đình nếu làm Lữ Viễn Siêu tiểu tam, tự nhiên phải giúp Lữ Viễn Siêu cùng nhau tác hợp Trầm Lệ Đề cùng Hồng Phong, huống hồ Hứa Nguyệt Đình vốn chính là cái ái mộ hư vinh lợi thế nữ nhân, ở nàng xem đến, giống các nàng như vậy xinh đẹp xinh đẹp tiếp viên hàng không nên xứng Hồng Phong loại này xã hội tinh anh, kẻ có tiền, mà không phải Hạ Vân Kiệt, cho nên Lữ Viễn Siêu nói vừa mới nói xong, nàng liền lập tức mắt đẹp lóe sáng, vẻ mặt vui mừng nói.

“Cái gì quý nhân tương trợ? Cái gì chính tông cung đình đồ ăn?” Hồng Phong còn là lần đầu tiên đến Nhậm gia sơn trang khách sạn, đối với sơn trang khách sạn một ít tình huống còn không hiểu biết, nghe vậy không khỏi vẻ mặt tò mò hỏi.

“Đúng rồi, nơi này có chính tông cung đình đồ ăn ta là nghe nói qua, nhưng cái gì quý nhân tương trợ lại là chuyện gì xảy ra?” Tư Tư đám người cũng vẻ mặt tò mò hỏi.

“Là như vậy, ở tới nơi này trên đường, chúng ta nói tới……” Hứa Nguyệt Đình đem sự tình từ đầu chí cuối nói một lần.

“Nguyên lai là như vậy. Ha ha, đều cái gì niên đại, còn nói cái gì quý nhân không quý nhân, bất quá cung đình đồ ăn sự tình bao ở ta trên người.” Hồng Phong nghe xong Hứa Nguyệt Đình trong lời nói, nghĩ rằng thật sự là “Trời cũng giúp ta!”, một bên làm bộ khiêm tốn nói một câu, một bên lại lập tức vỗ bộ ngực đại đóng bao phiếu.

Ở hắn xem ra, nghiệp quan, nghiệp quan, quan chính là cao thương nhân nhất cấp. Huống hồ hắn ba còn là thị vệ sinh cục cục trưởng, khách sạn thực phẩm an toàn còn có vệ sinh cho phép chứng linh tinh chứng kiện cũng vừa hảo chính là về vệ sinh cục quản, hắn thân là thị nhân dân bệnh viện phó viện trưởng, vệ sinh cục cục trưởng con trai, yêu cầu khách sạn lão bản chỉnh vài đạo cung đình đồ ăn, còn không phải há mồm sự tình, hay là khách sạn lão bản điểm ấy mặt mũi cũng không cấp? Trừ phi hắn tưởng đóng cửa

“Ai nha, thật tốt quá cuối cùng có thể ăn đến chân chính cung đình đồ ăn, còn là làm quan hảo nha!” Hứa Nguyệt Đình nghe vậy lập tức vỗ tay nhỏ bé, vẻ mặt khoa trương sùng bái kích động nói.

“Như vậy xem ra, Hạ đại sư quả nhiên có vài phần bản lãnh thật sự, kia khẳng định có thể vạch trần phiến tử thủ đoạn nham hiểm.” Tư Tư nhưng thật ra không quên thay Hạ Vân Kiệt trên mặt thiếp vàng, chính là nàng nói như vậy nhưng cũng tương đương cùng thừa nhận Hồng Phong là quý nhân, cũng không biết kết quả là đến

tột cùng là ở giúp ai.

Người còn lại tắc vốn không có Tư Tư kia tâm tư, cũng không như thế nào đem Hạ Vân Kiệt để ở trong lòng, cho nên mọi người nghe xong sau, tuy rằng không có giống Hứa Nguyệt Đình như vậy khoa trương, nhưng là đều ào ào nhân cơ hội khen tặng vài câu.

Mặc kệ nói như thế nào, mọi người có sinh bệnh thời điểm, cho nên cho dù không đề cập tới Hồng Phong phụ thân chức vị, chỉ Hồng Phong thị nhân dân bệnh viện phó viện trưởng chức vị, cũng đáng ở đây người ta nói thượng vài câu lời hay. Như vậy vạn nhất về sau chính mình sinh bệnh hoặc là thân thích bằng hữu sinh bệnh, trong bệnh viện cũng có người quen dễ làm sự, huống chi là phó viện trưởng.

“Ta nói người phục vụ tiểu thư, ngươi còn đứng ở trong này cho cái gì? Ghế lô sự tình ngươi nếu không làm chủ được, đã kêu các ngươi quản lí lại đây.” Hồng Phong thấy mọi người đều khen tặng hắn, không khỏi càng phát ra lâng lâng đứng lên, gặp người phục vụ còn đứng ở nơi nào, nhất thời mặt lộ vẻ vài phần không vui sắc huấn trách mắng.

“Tốt lắm, ngài chờ, ta cái này đi xin chỉ thị.” Vị kia người phục vụ gặp người tới khẩu khí không nhỏ, lại nghe nói đối phương phụ thân là vệ sinh cục cục trưởng, cũng là không dám chậm trễ, khách khí nói một câu, sau đó vội vàng đi ra ngoài xin chỉ thị lãnh đạo.

Người phục vụ đi ra ngoài chỉ chốc lát sau, liền dẫn một vị nữ tử mặc tiểu tây trang, ngực treo cái bài tử, khí chất lão luyện khôn khéo đi đến.

“Hồng viện trưởng, ngài hảo, ta là nơi này lĩnh ban Thái Hiểu Phân. Bởi vì trước đó không biết hôm nay là Trầm tiểu thư sinh nhật, cho nên ở ghế lô an bài thượng lo

lắng không chu toàn đến, còn thỉnh thứ lỗi. Như vậy, ta vừa rồi đã muốn cùng khách hàng câu thông qua, một lần nữa điều chỉnh hạ ghế lô, người xem I18 được không?" Lĩnh ban vừa tiến đến liền trước mặt mang xin lỗi hướng mọi người đánh thanh tiếp đón, sau đó lại cố ý hướng Hồng Phong xin lỗi giải thích nói.

Hồng Phong gặp thái lĩnh ban cố ý hướng chính mình xin lỗi giải thích, lại làm tân an bài, trong lòng tự nhiên khó tránh khỏi vài phần đắc ý, nhưng trên mặt lại nhìn về phía Trầm Lệ Đề thực thân sĩ thực săn sóc hỏi:"Lệ Đề, hôm nay ngươi sinh nhật, ngươi xem thế nào?"

"Không thành vấn đề, như vậy rất tốt." Trầm Lệ Đề trong lòng tuy rằng thực buồn bực, nhưng là chỉ có thể gật đầu nói tốt.

"Thái lĩnh ban, nếu thọ tinh nói như vậy, vậy phiền toái ngươi." Hồng Phong phong độ chỉ có nói.

"ok, còn thỉnh các vị đi theo ta." Thái lĩnh ban ngọt ngào cười, sau đó dẫn mọi người hướng I18 ghế lô đi đến.

I18 ghế lô so với phía trước kia ghế lô tầm nhìn tốt lắm rất nhiều, bố trí tựa hồ cũng hơi hiển tinh xảo, tất cả mọi người ào ào gật đầu nói này ghế lô hảo, chỉ có Hạ Vân Kiệt biểu tình bình thản, vừa chưa nói hảo cũng chưa nói không tốt.

Hắn cũng không phải ngốc tử, đương nhiên nhìn ra được đến Hồng Phong đây là ở mượn cơ hội hướng Trầm Lệ Đề khoe khoang cùng lấy lòng. Chính là hắn vốn sẽ không là người yêu làm náo động, nếu Hồng Phong cướp biểu hiện, hắn tự nhiên cũng liền lười tham gia, huống hồ hắn cũng tưởng nhìn xem đợi lát nữa Hồng Phong thật muốn làm cho đầu trọc Cường chỉnh một bàn cung đình đồ ăn, hắn sẽ có cái gì phản ứng.

Mọi người gặp Hạ Vân Kiệt biểu hiện thường thường, không có gì phản ứng, đều nghĩ đến hắn ở ghen, trong lòng cũng không cấm âm thầm chê cười hắn không biết tự lượng sức mình, mà Hồng Phong xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt lại mang theo một tia bất mãn cùng khinh thường, chỉ có Trầm Lệ Đề thấy, trong lòng hơi có chút không phải tư vị.

“Hồng viện trưởng, chúng ta khách sạn gần nhất đẩy dời đi hạng nhất cung đình thức ăn trừu thưởng hoạt động. Mỗi bàn đều có một lần cơ hội, trừu trung khách hàng đem có cơ hội miễn phí được đến một đạo chúng ta lão bản tự mình chế biến thức ăn cung đình thức ăn. Chúng ta lão bản Nhậm Vĩnh Cường tiên sinh là Minh triều Sùng Trinh trong năm ngự thiện phòng phó bào trưởng Nhậm Lập Hành đích truyền hậu duệ, cung đình đồ ăn tuyệt đối chính tông mỹ vị. Còn mời các ngươi trừu thưởng, chúc các ngươi vận may!” Thái Hiểu Phân lĩnh ban thấy mọi người đối ghế lô không ý kiến, thế này mới mặt mang mỉm cười chỉ vào người phục vụ trong tay trừu thưởng tương nói.

“Nếu trừu không trúng đâu? Chẳng lẽ sẽ không có thể mời các ngươi lão bản ngoại lệ tự mình chế biến thức ăn vài đạo cung đình thức ăn sao?” Hồng Phong cười hỏi, trên mặt mang theo một tia ngạo sắc.

“Này chỉ sợ không được, chúng ta không thể phá hủy quy củ.” Thái Hiểu Phân mặt mang xin lỗi nói.

“Quy củ còn không phải người định ? Quy củ là tử, người là sống. Không phải vài đạo cung đình đồ ăn sao? Chẳng lẽ điểm ấy mặt mũi các ngươi lão bản cũng không cấp sao?” Hồng Phong gặp Thái Hiểu Phân không hơn lộ, mặt mũi không khỏi có chút không nhịn được

“Chính là, Hồng viện trưởng không chỉ có cùng vệ sinh

cục lãnh đạo đều rất quen thuộc, hơn nữa hắn phụ thân chính là vệ sinh cục cục trưởng. Ta nghĩ các ngươi lão bản điểm ấy mặt mũi tổng yếu cấp đi? Không được ngươi phải đi theo các ngươi lão bản nói, đã nói vệ sinh cục lãnh đạo lại đây ăn cơm, còn thỉnh hắn vất vả một chút, hỗ trợ nấu vài đạo chính tông Minh triều cung đình đồ ăn.” Hứa Nguyệt Đình đi theo hát đệm nói. Vừa rồi ở trên xe nghe Lữ Viễn Siêu nói năm mươi vạn đều không kịp ăn cung đình đồ ăn, nàng trong lòng còn là đặc tưởng nếm thử một chút.

“Thập phần thật có lỗi, chúng ta lão bản mỗi ngày liền thiêu ba đạo cung đình đồ ăn. Trừ phi đến không phải khách hàng mà là hắn thân thích bằng hữu, hắn mới có thể ngoại lệ tự mình xuống bếp.” Thái Hiểu Phân tiếp tục mặt mang xin lỗi nói, chính là trong mắt lại lóe ra một tia thực mịt mờ chán ghét khinh bỉ sắc.

“Nếu như vậy, nếu không tính, ta tùy tiện trừu một tờ đi, nói không chừng ở giữa.” Trầm Lệ Đề kỳ thật cũng không tưởng cậy thế phá hư người khác quy củ, thấy thế chen vào nói nói.

“Tính cái gì tính nha chúng ta còn muốn dính của ngươi quang ăn một chút cung đình đồ ăn đâu!” Hứa Nguyệt Đình lại lập tức phản bác nói, mà Hồng Phong cũng hiểu được chính mình đều đem nói đến này phân thượng, Thái lĩnh ban còn không ra đi, cũng hiểu được mặt mũi thực băn khoăn, sắc mặt không khỏi có chút âm trầm xuống dưới, Hứa Nguyệt Đình nói mới vừa dứt, hắn cũng đã bình tĩnh mặt nói:“Không được, ngươi phải đi mời các ngươi quản lí hoặc là lão bản lại đây ta cũng không tin, ở Giang Châu thị còn có ta Hồng Phong ăn không đến thức ăn!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 224 : Kiệt ca thật sự là ngài a

A Tiêu mặt mang mỉm cười hai tay tiếp nhận Hồng Phong đưa qua. Danh thiếp mặt trên tràn ngập danh hiệu, trừ bỏ thị nhân dân bệnh viện phó viện trưởng ngoại, còn có cái gì Giang Châu thị hội nghị hiệp thương chính trị ủy viên, phó chủ nhiệm thầy thuốc, thạc sĩ sinh đạo sư đằng đằng, cũng may hắn không viết thượng vệ sinh cục cục trưởng con trai này danh hiệu, nếu không danh thiếp thượng thật đúng là không địa phương ấn danh hiệu.

A Tiêu đối Hồng Phong phó viện trưởng danh hiệu cũng không thập phần kiêng kị, dù sao bệnh viện viện trưởng cũng quản không đến khách sạn, A Tiêu tối kiêng kị là Hồng Phong có vị vệ sinh cục cục trưởng lão ba.

Khách sạn ẩm thực an toàn, vệ sinh cho phép chứng linh tinh nhưng là về vệ sinh cục cục trưởng giám thị, hắn lão nhân gia nếu không có việc gì tìm tra, ba ngày hai đầu phái người đến kiểm tra, phỏng chừng khách sạn thật đúng là chỉ có đóng cửa một đường.

A Tiêu trên mặt như trước mang theo mỉm cười, nhưng trong mắt ánh mắt lại lóe ra không chừng. Nhậm gia sơn trang khách sạn dù sao còn khai trương không lâu, tuy rằng cũng gặp được quá một ít khó chơi khách nhân, nhưng giống Hồng Phong như vậy có đến đây còn không nên khách sạn lão bản tự mình xuống bếp cũng là cái thứ nhất, nhất thời nửa khắc gian A Tiêu trong lòng thật là có chút không yên chột dạ.

Bất quá nhớ tới Cường ca công đạo, cùng với Kiệt ca kia vô cùng thần kỳ bặc tính, A Tiêu cuối cùng còn là ngầm hung hăng tâm cắn răng một cái, mặt mang mỉm cười không kiêu ngạo không siểm nịnh nói:“Thực xin lỗi

Hồng viện trưởng, này không phải tiền vấn đề mà là khách sạn quy định, còn thỉnh ngài không cần khó xử chúng ta!”

A Tiêu thốt ra lời này xuất khẩu, Hồng Phong sắc mặt chợt âm trầm xuống dưới, mở trừng hai mắt uy hiếp nói:“Cái gì quy định không quy định, các ngươi còn muốn không nghĩ khai khách sạn việc buôn bán ? Gọi các ngươi lão bản lại đây!”

“Thực xin lỗi, ta là cơm ẩm bộ quản lí Nhậm Tiêu, có việc ngài tìm ta là có thể, chúng ta lão bản là mặc kệ cụ thể sự tình.” A Tiêu tiếp tục mặt mang mỉm cười, không kiêu ngạo không siểm nịnh nói, trong khoảng thời gian ngắn cũng là là luyện liền một thân tốt lắm chức nghiệp rèn luyện hàng ngày, nhìn xem Hạ Vân Kiệt âm thầm gật đầu, nghĩ rằng, này đầu trọc Cường còn là có điểm bản sự.

Hạ Vân Kiệt lại không biết nói, đầu trọc Cường vì hắn câu kia đem thủ hạ mang theo chính đồ công đạo, không tiếc hoa vốn gốc đem công ty cổ phần đều phân một ít cấp ngày xưa thủ hạ, bọn họ thế nào còn có thể không hơn tiến? Thế nào còn có thể không hoàn toàn tâm hết sức đem khách sạn kinh doanh hảo?

“Ngươi đây là cái gì thái độ? Có biết hay không Hồng viện trưởng là cái gì thân phận? Ta cảnh cáo ngươi, thật muốn chọc giận Hồng viện trưởng, có phải hay không hết thảy hậu quả đều từ ngươi đảm đương?” Lữ Viễn Siêu sinh ý còn cần dựa vào Hồng Phong hỗ trợ, gặp Hồng Phong kinh ngạc tức giận, tự nhiên không tốt khoanh tay đứng nhìn, lập tức đứng dậy chỉ vào A Tiêu nói.

“Là.” A Tiêu thực bình tĩnh trả lời. Toàn bộ tiểu thâu đội trung, trừ bỏ đầu trọc Cường, không có người so với A Tiêu đối Hạ Vân Kiệt cũng có tin tưởng. Nếu Kiệt ca nói

chỉ cần Cường ca đường đường chính chính việc buôn bán, liền nhất định tài nguyên cuồn cuộn, vậy nhất định là như vậy.

Này không sơn trang mới mua xuống dưới bao lâu thời gian, nay giá trị đã muốn phiên vài phiên !

Gặp một cái khách sạn cơm ẩm bộ quản lí đã vậy còn quá “Bừa bãi.”, Hồng Phong thể diện làm sao còn quải được, hơn nữa còn là trước mặt Trầm Lệ Đề đám người mặt, nhất thời hổn hển, trí thức quét rác chỉ vào A Tiêu nói:“Ta Hồng Phong ở Giang Châu thị thời gian dài như vậy, còn lần đầu tiên nhìn đến giống ngươi như vậy ngưu cơm ẩm quản lí ngươi nói hậu quả ngươi phụ trách là đi? Kia đi, ngươi chờ. Ta hoài nghi các ngươi khách sạn cơm ẩm an toàn vệ sinh có vấn đề, ta hiện tại liền gọi điện thoại cấp thị vệ sinh giám sát sở sở trưởng, nhìn xem đến lúc đó giám sát viên đến kiểm tra khi, ngươi là không phải còn như vậy mạnh miệng?

Gặp Hồng Phong tức giận, A Tiêu sắc mặt khẽ biến, mà vị kia Thái lĩnh ban sắc mặt liền khó tránh khỏi có chút tái nhợt, theo bản năng xả hạ a bia ống tay áo, ý bảo hắn mau nghĩ biện pháp.

Dù sao người không người hoàn mỹ, khách sạn cũng không khả năng ở vệ sinh phương diện làm được chu đáo, điểm thủy không lậu, này vệ sinh giám sát viên thật muốn xoi mói, cố ý đập phá nhưng cũng tổng có thể tìm ra vấn đề đến. Một khi tìm ra vấn đề, nhẹ thì khách sạn muốn phạt tiền, nặng thì chỉnh đốn đóng cửa cũng có khả năng.

“Hồng viện trưởng, ngươi không biết là ngươi làm như vậy thực quá phận sao?” Hạ Vân Kiệt thấy thế rốt cục không thể nhịn được nữa, mặt mang châm chọc chất vấn.

“Câm miệng, ngươi một cái ngay cả công tác đều không có tiểu tử có cái gì tư cách theo ta nói ba nói bốn.” Hồng Phong lúc này đang ở xấu hổ não vạn phần là lúc, gặp Hạ Vân Kiệt phía sau đi ra chen vào nói, hơn nữa thế nhưng còn là chỉ trích châm chọc hắn, không khỏi tức giận đến chỉ vào hắn há mồm liền mắng đi qua.

Hồng Phong lời vừa nói ra, trong ghế lô người tất cả đều hơi hơi thay đổi sắc mặt, hơn nữa Trầm Lệ Đề sắc mặt nhất khó coi.

Mặc kệ ngươi trong lòng thấy thế nào không nổi Hạ Vân Kiệt, nhưng nếu mọi người đều là Trầm Lệ Đề đồng sự, bằng hữu, ở mặt ngoài nhưng cũng tổng yếu cấp đối phương hơi chút chừa chút mặt mũi, Hồng Phong lời này cũng là hoàn toàn xé rách thể diện, thực hiện liền có vẻ thập phần quá phận.

“Hồng Phong, mời ngươi nói chuyện……”

“Ai nha, Lệ Đề ngươi đừng tức giận, Hồng viện trưởng hắn cũng là ở nổi nóng, không phải cố ý muốn nói Tiểu Hạ. Tiểu Hạ ngươi cũng thật là, Hồng viện trưởng này cũng là vì làm cho Lệ Đề sinh nhật quá rất tốt một chút, ngươi như thế nào ngược lại cánh tay ra bên ngoài……” Hứa Nguyệt Đình gặp Trầm Lệ Đề mặt đẹp hàn sương, vội vàng ra mặt giải vây nói.

Bất quá Hứa Nguyệt Đình trong lời nói còn chưa nói hoàn, vị kia vừa rồi còn thực bình tĩnh Nhậm Tiêu quản lí đã muốn một cái bước xa xông về phía trước tiến đến, vẻ mặt kinh hỉ nhìn Hạ Vân Kiệt nói:“Kiệt ca ai nha, Kiệt ca thật sự là ngài a! Ngài lão đến đây như thế nào cũng không trước tiên nói một tiếng, chúng ta cũng tốt trước tiên làm chút nghênh đón chuẩn bị? Ai nha, xem ta này đầu óc, ta đều đã quên, chúng ta mở khách sạn ngài còn không biết đâu không đúng, không đúng, ngài lão nhưng là đại sư, thần tiên sống, sự tình gì có thể thoát

được quá ngài kháp chỉ tính toán đâu!”

Nhìn phía trước còn thực bình tĩnh A Tiêu đột nhiên gian nhìn Hạ Vân Kiệt kích động nói năng lộn xộn, không chỉ có như thế còn gọi Hạ Vân Kiệt Kiệt ca, đại sư, thần tiên sống, toàn bộ trong ghế lô đều im lặng xuống dưới, tất cả mọi người thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, giống như mới lần đầu tiên nhận thức hắn bình thường.

Không thể nào, người này chẳng lẽ còn thực sự mấy lần? Thế nhưng có thể đem khách sạn cơm ẩm bộ quản lí kích động thành như vậy?

Hạ Vân Kiệt vốn không nghĩ tới muốn cướp Hồng Phong nổi bật, nay gặp A Tiêu kia kích động bộ dáng, biết chính hắn một nổi bật là cướp định rồi, đành phải thực bất đắc dĩ cười nhẹ nói:“A Tiêu, có đoạn thời gian không gặp, không nghĩ tới các ngươi ở thanh sơn hồ mở như vậy một nhà đại tửu điếm.”

“Kia còn không phải Kiệt ca ngài quý nhân cát ngôn, chỉ điểm minh lộ thôi! Ai nha, xem ta này đầu óc, Kiệt ca ngài trước ngồi, ta lập tức cấp Cường ca gọi điện thoại. Ngài không biết, Cường ca nhắc tới ngài đều đem ta lỗ tai đều nhắc tới ra một tầng vết chai, hắn nếu biết ngài đại giá quang lâm, khẳng định cao hứng hỏng rồi.” A Tiêu gặp Hạ Vân Kiệt còn là như trước một bộ tuổi trẻ giản dị thân thiết bộ dáng, kích động một bên vỗ đầu, một bên bắt đầu cấp đầu trọc Cường gọi điện thoại, như vậy lại thế nào còn có nửa điểm cơm ẩm bộ quản lí ổn trọng bộ dáng.

Gặp A Tiêu luống cuống tay chân, kích động tựa hồ ngay cả ấn số điện thoại tay đều run run cái không ngừng, người trong ghế lô nhịn không được ngay cả tròng mắt đều trợn tròn.

Này không khỏi cũng quá khoa trương ? Không phải là một cái không việc làm, một tiểu thần côn sao? Về phần kích động thành cái dạng này sao?

Trầm Lệ Đề đám người lại nào biết đâu rằng, không có Hạ Vân Kiệt, A Tiêu bây giờ còn gần chính là cái tiểu thâu làm cho người ta xem thường, mỗi ngày quá lo lắng đề phòng, nhưng hiện tại đâu? Hắn A Tiêu không chỉ có là khách sạn cơm ẩm bộ quản lí, hơn nữa thân gia ấn trước mắt phát triển xu thế, ngàn vạn đều là sắp tới a! Nói Hạ Vân Kiệt là a bia tái sinh phụ mẫu đều một chút không quá phận, nay Hạ Vân Kiệt đại giá quang lâm, hắn có thể không kích động sao?

“Cường, cường, Cường ca……” A Tiêu điện thoại vừa đánh thông, bởi vì kích động duyên cớ nói chuyện đều có chút kết ba đứng lên.

“Gấp cái gì cấp? Ta không phải nói sao? Ngươi hiện tại là cơm ẩm bộ quản lí, gì thời khắc đều phải làm được Thái Sơn băng đỉnh mà không thay đổi sắc, có biết hay không?” Điện thoại kia đầu, đầu trọc Cường chính mặc đầu bếp phục, đỉnh cái đầu bếp mạo ở tại trong bếp đông nhìn xem tây nhìn xem, gặp A Tiêu đánh cái điện thoại nói cũng không giảng lưu loát, không khỏi húc đầu mắng.

Tuy rằng đầu trọc Cường hiện tại coi như là giá trị con người hàng tỉ đại lão bản, nhưng hắn thích nhất địa phương còn là phòng bếp, không có việc gì hắn ngay tại tại trong bếp hạt chuyển.

“Kiệt…… Kiệt……” A Tiêu bị đầu trọc Cường nhất mắng, cũng là kết ba lợi hại hơn.

“Kiệt cái gì kiệt…… A ngươi, ngươi không phải nói Kiệt ca đến chúng ta khách sạn đi?” Gặp A Tiêu nói còn là nói bất lợi tác, đầu trọc Cường thói quen tính lại húc đầu

mắng đi qua, bất quá nói không mắng xong, hắn đột nhiên ý thức được cái gì, không khỏi cũng đi theo kích động có chút kết ba nói.

“Đúng, đúng, ở I18 ghế lô.” A Tiêu gặp đầu trọc Cường giảng ra Kiệt ca hai chữ, đột nhiên gian nói liền giảng lưu loát.

“Ta thảo ngươi con mẹ nó như thế nào không nói sớm, ta cái này đuổi đi qua, ngươi nhất định phải cho ta hảo hảo hầu hạ !” Đầu trọc Cường gặp thật sự là Kiệt ca đại giá quang lâm, một bên mắng một câu, một bên nhanh chân liền hướng phòng bếp ngoại chạy.

Nhìn giá trị con người thượng ức lão bản nhanh chân tựu vãng ngoại bào, tại trong bếp nhân viên công tác tất cả đều xem mắt choáng váng, không biết đến vị kia Kiệt ca đến tột cùng ra sao phương thần thánh, thế nhưng có thể làm cho lão bản kích động thành cái dạng này.

Về phần người trong ghế lô, tuy rằng không thấy được Cường ca kích động nhanh chân bỏ chạy bộ dáng, nhưng trong điện thoại Cường ca thanh âm rất lớn, bọn họ còn là ẩn ẩn nghe ra hắn kích động cảm xúc.

Tư Tư là mọi người trung tính tình nhất hoạt bát, cũng là lòng hiếu kỳ nặng nhất một vị, khiếp sợ qua đi, rốt cục nhịn không được nhẹ nhàng kéo hạ liền đứng ở nàng chỗ ngồi bên cạnh Thái Hiểu Phân lĩnh ban, thấp giọng nói:“Kia Cường ca là ai vậy.”

“Chính là chúng ta lão bản” Thái Hiểu Phân nhỏ giọng nói, ánh mắt cũng là tràn ngập kinh ngạc nhìn Tư Tư bên người Hạ Vân Kiệt.

Thái Hiểu Phân tuy rằng nói được nhỏ giọng, nhưng dừng ở Tư Tư đám người trong tai lại giống như lôi đình từng trận.

Ông trời, không phải đâu, nhà này khách sạn lão bản cũng nhận thức Hạ Vân Kiệt điều này sao có thể?

“Tiểu…… Hạ đại sư ngươi như thế nào hội nhận thức nhà này khách sạn lão bản? Sẽ không là xem bói nhận thức đi?” Khiếp sợ qua đi, Hứa Nguyệt Đình nhịn không được lòng hiếu kỳ hỏi. Bất quá lúc này này điệu bộ nữ nhân xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng là hoàn toàn không giống với, trong giọng nói cũng lộ ra một tia khách khí.

“Ân.” Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến điểm gật đầu.

“Các ngươi xem, ta nói đúng vậy đi. Hạ đại sư này phân chức nghiệp còn là rất tiền đồ, Hạ đại sư, ta thúc thúc sự tình, ngươi đáp ứng rồi, cũng không chuẩn đổi ý nga!” Tư Tư nghe vậy không khỏi mi phi sắc vũ nói.

Gặp Tư Tư nói như vậy, Hồng Phong chỉnh khuôn mặt đều đen, nhưng lúc này nhưng cũng khó mà nói cái gì. Chính mình đùa giỡn nửa ngày quan uy, người ta lăng là điểu cũng không điểu hắn, nhưng Hạ đại sư hàng đầu vừa nhấc đi ra, ra vẻ khách sạn lão bản đều chính tự mình tới rồi.

Hai người phân lượng chênh lệch cách xa a !

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 225 : Thực bạo lực hàng tỉ phú ông

“Đó là tự nhiên.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

“Thật tốt quá, có Hạ đại sư ngươi vị này hành gia ở, ta sẽ không lo lắng ta thúc thúc bị lừa.” Tư Tư nghe vậy vẻ mặt vui vẻ nói, đối Hạ đại sư này xưng hô ngữ khí cũng rõ ràng có một tia biến hóa, không giống phía trước giống nhau như vậy tùy tùy tiện liền, thậm chí mang theo một tia vui đùa trêu chọc hương vị.

“Hành gia không hành gia, còn không đều là gạt người xiếc!” Gặp Tư Tư rõ ràng có xem trọng hơn nữa khen tặng Hạ Vân Kiệt ý tứ, Hồng Phong trong lòng càng phát ra ngột ngạt, rốt cục nhịn không được mặt mang khinh thường xuất khẩu châm chọc nói.

“Ta thảo ngươi con mẹ nó cấp lão tử nói thêm câu nữa thử xem xem?” Hồng Phong những lời này vừa âm, A Tiêu sớm đã một cái bước xa tiến lên, một phen liền linh trụ hắn cổ áo, hai mắt giận trừng nói.

Nói đùa, Kiệt ca ở A Tiêu cảm nhận trung địa vị kia nhưng là cao nhất, huống hồ A Tiêu trước kia vốn chính là trên xã hội hỗn, vừa rồi Hồng Phong chỉ trích Hạ Vân Kiệt khi, hắn bởi vì động gặp Hạ Vân Kiệt quá mức kinh hỉ không thời gian cùng hắn so đo, nay gặp Hồng Phong tiểu tử này lại nói châm chọc Hạ Vân Kiệt, hơn nữa nói hắn là gạt người xiếc, kia còn rất cao !

“Uy, ngươi con mẹ nó muốn cho cái gì? Có biết hay không ta là ai?” Hồng Phong không nghĩ tới chính mình vô cùng đơn giản một câu châm chọc ngôn, thế nhưng sẽ khiến cho A Tiêu như vậy kịch liệt phản ứng, đầu tiên là rất lớn hoảng sợ, tiếp theo liền lập tức sắc mặt khó coi miệng vỡ mắng, thậm chí đường đường một vị thị nhân

dân bệnh viện phó viện trưởng ngay cả lời thô tục đều mắng đi ra.

“Ta quản ngươi con mẹ nó là ai, ngươi con mẹ nó nếu dám nói Kiệt ca nửa câu không tốt trong lời nói, lão tử liền đánh ngươi! Ngươi nếu không tin, nói thêm câu nữa nhìn xem, nhìn xem lão tử có dám hay không đánh ngươi?” A Tiêu mới mặc kệ Hồng Phong cái gì thân phận đến đây, có Kiệt ca này thần tiên sống ở, hắn sợ cái rắm, gặp Hồng Phong ngưu bức hò hét, vẻ mặt dữ tợn run run, vẻ mặt hung tướng nắm quyền đầu, cao cao đối với Hồng Phong kia trương coi như anh tuấn khuôn mặt, phảng phất tùy thời muốn đem hắn khuôn mặt cấp tạp thành hi ba lạn.

Đừng nhìn Hồng Phong người này vừa rồi còn ngưu bức hò hét, nhưng thực gặp được người so với hắn còn hung ác lại lập tức túng, hai mắt nhìn chằm chằm A Tiêu “Ngươi, ngươi, ngươi” nửa ngày, lăng là không dám nói thêm câu nữa Hạ Vân Kiệt nói bậy, mà trong ghế lô những người khác tắc sớm đã toàn bộ xem mắt choáng váng.

Bọn họ chỉ sợ nằm mơ cũng không nghĩ tới, vừa rồi còn biểu hiện thật sự có chức nghiệp tu dưỡng cơm ẩm bộ quản lí, thế nhưng hội bởi vì Hồng Phong một câu đối Hạ Vân Kiệt bất kính lời nói, đảo mắt liền biến thành một tên cùng hung ác đồ.

Hiện tại vị này quản lí, thế nào còn có nửa điểm quản lí bộ dáng, quả thực chính là đầu đường côn đồ thôi !

Này không khỏi cũng quá khoa trương, rất không thể tưởng tượng thay lời khác nói, này Hạ đại sư lừa dối bản sự không khỏi cũng quá ngưu bức, thế nhưng có thể đem người lừa dối người cái dạng này, nếu không chính là này cơm ẩm bộ quản lí đầu óc là một cây cân, thực đem Hạ Vân Kiệt trở thành cái gì có thể trừ tà đuổi

quỷ, đoạn người hung cát tiền đồ, đạo nhân sinh họa phúc bán tiên !

Trên thực tế, A Tiêu còn liền thực đem Hạ Vân Kiệt làm thần tiên sống! Bằng không hắn một cái cơm ẩm bộ quản lí lại nào dám mang theo thị nhân dân bệnh viện phó viện trưởng áo, hơn nữa uy hiếp nói muốn trực tiếp dụng quyền đầu đánh hắn?

Đang lúc A Tiêu mang theo Hồng Phong cổ áo khi, mặc một thân đầu bếp phục đầu trọc Cường thở hồng hộc chạy tiến vào.

Hắn nhất chạy vào, ai cũng không thấy, ánh mắt lập tức liền dừng ở Hạ Vân Kiệt trên người, tràn ngập kinh hỉ cùng sùng bái.

“Kiệt ca, ngài đại giá quang lâm, Tiểu Cường không có từ xa tiếp đón, không có từ xa tiếp đón a!” Đầu trọc Cường vẻ mặt áy náy bồi tội nói.

Gặp đầu trọc Cường nói như thế nào cũng là ba bốn mươi tuổi nam nhân, nhưng lại là khách sạn lão bản, hàng tỉ phú ông, trước mặt này nhiều người mặt, thế nhưng ở Hạ Vân Kiệt trước mặt tự xưng Tiểu Cường, trong lúc nhất thời đem Trầm Lệ Đề đám người tất cả đều cấp nghe được giống như nê điêu, thậm chí ngay cả A Tiêu còn cầm lấy Hồng Phong áo tử đều đã quên.

Đương nhiên Hồng Phong bản nhân khẳng định sẽ không quên, không chỉ có sẽ không quên, lúc này hắn quả thực tức giận đến ngực đều phải tạc !

Đường đường một thị nhân dân bệnh viện phó viện trưởng bị người cầm lấy cổ áo, mà một tiểu thần côn phía trước bị hắn châm chọc quở trách lại ngược lại một cái xoay người trở thành khách sạn cơm ẩm bộ quản lí cùng lão bản đều tôn kính có thêm tôn quý khách nhân,

điều này làm cho hắn này phó viện trưởng tình dùng cái gì kham a? Quả thực so với giết hắn còn làm cho hắn khó chịu.

“Ha ha, khách khí. Hôm nay ta bằng hữu sinh nhật, ta đến thấu cái náo nhiệt, không nghĩ tới nhà này khách sạn là ngươi mở, nhưng thật ra trùng hợp.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ngài bằng hữu sinh nhật a! Ta đây liền càng thất lễ. Thái Hiểu Phân ngươi còn đứng cho cái gì, mau gọi người đi đem năm tầng đế vương thính chuẩn bị đứng lên, còn có làm cho phòng bếp lập tức chuẩn bị ta tối am hiểu Minh triều cung đình đồ ăn tài liệu, đợi lát nữa ta sẽ tự mình xuống bếp nấu nướng.” Nghe nói hôm nay là Kiệt ca bằng hữu sinh nhật, đầu trọc Cường nào dám chậm trễ, lập tức trước hướng Hạ Vân Kiệt chịu nhận lỗi, sau đó vội vã hướng Thái Hiểu Phân kêu lên.

“Đế vương thính? Lão bản ngài không phải nói này thính không đối ngoại mở ra sao?” Thái Hiểu Phân nghe nói đầu trọc Cường kêu nàng đi chuẩn bị đế vương thính, còn tưởng rằng chính mình nghe lầm, sửng sốt sửng sốt, sau đó thật cẩn thận hỏi.

Đế vương thính là đầu trọc Cường tiếp nhận nhà này khách sạn chuyên môn tìm người quy hoạch thiết kế đi ra, không chỉ có trang hoàng cực kì tao nhã tinh xảo, bên trong cơm dùng để uống cụ cái gì, cũng đều cực kì khảo cứu, hơn nữa diện tích lại chiếm toàn bộ năm tầng 1/2 diện tích.

Bên trong núi giả lưu thủy, cổ kính bình phong, còn có rất nhiều phảng Minh triều bố trí, đều làm cho người ta cảm thấy phảng phất xuyên qua thời không về tới Minh triều, mà thật lớn cửa sổ sát đất, trên cao nhìn xuống tầm nhìn, lại làm cho người ta ngồi ở đế vương đại sảnh có thể vừa xem sơn cảnh hồ cảnh không bỏ sót.

Này đế vương thính hoàn công sau, liền vẫn để trống, không có xếp vào đối ngoại mở ra ghế lô hàng ngũ. Lúc ấy Thái Hiểu Phân còn rất kỳ quái, một cái như thế thật lớn, lại tiêu phí cự tư trang hoàng ghế lô như thế nào có thể có rảnh rất? Vì thế còn cố ý xin chỉ thị quá lão bản, nhưng lão bản trả lời thuyết phục cũng là chẳng sợ khách sạn sinh ý chật ních, chẳng sợ khách hàng đến đây tái đại, này ghế lô cũng không có thể đối ngoại mở ra, đều giữ lại.

Nhưng hôm nay, lão bản lại đột nhiên nói muốn mở ra này đế vương thính, Thái Hiểu Phân trong lúc nhất thời đầu óc thật là có điểm chuyển bất quá đến.

“Này đế vương thính vốn chính là cấp Kiệt ca chuẩn bị, hiện tại Kiệt ca đến đây, tự nhiên muốn chuẩn bị đứng lên.” Đầu trọc Cường nói.

Đầu trọc Cường thốt ra lời này xong, toàn bộ ghế lô đều là im ắng một mảnh, trừ bỏ A Tiêu vẻ mặt đương nhiên, Hồng Phong sắc mặt một trận xanh một trận tím, cực kì khó coi, Hạ Vân Kiệt vẻ mặt lạnh nhạt, người còn lại tất cả đều lộ ra vẻ mặt không thể tưởng tượng cùng khiếp sợ.

Hứa Nguyệt Đình đám người nằm mơ cũng không nghĩ tới, vừa rồi bọn họ còn tại vì ăn một hai món chính tông cung đình đồ ăn cùng nhân viên công tác cãi cọ, thậm chí Hồng Phong ngay cả hắn lão ba danh hiệu cũng cấp nâng đi ra, nhưng một chút cũng không dùng được. Nay đổ tốt, lão bản không chỉ có tự mình tới rồi nói muốn đích thân xuống bếp chỉnh một bàn hắn tối am hiểu cung đình đồ ăn, hơn nữa trước đó hắn thế nhưng còn chuyên môn bị một cái ghế lô cùng đợi phía trước vẫn bị bọn họ xem thường, thậm chí thình lình còn châm chọc vài câu Tiểu Hạ đồng học đại giá quang lâm.

Loại này đãi ngộ quy cách không khỏi cũng cao thái quá khoa trương, kia Hồng Phong phó viện trưởng phía trước biểu hiện cùng Hạ Vân Kiệt hiện tại nhất so với, quả thực tựu thành tiểu sửu!

“Còn thất thần cho cái gì? Còn không mau đi!” Đầu trọc Cường mới mặc kệ hội mọi người giật mình phản ứng, lúc này hắn trong lòng chỉ có Kiệt ca, gặp Thái Hiểu Phân còn đứng ở nơi nào sững sờ, vội vàng thúc giục nói.

“Là, ta cái này đi.” Đầu trọc Cường như vậy nhất thúc giục, Thái Hiểu Phân thế này mới hoàn toàn bừng tỉnh lại đây, sau đó mang theo đầy mình khiếp sợ cùng nghi hoặc, vội vã rời đi.

Đầu trọc Cường nhất thúc giục, Thái Hiểu Phân như vậy vừa đi, trong ghế lô nhân cuối cùng ào ào phục hồi tinh thần lại, mà Hồng Phong tắc sớm đã hổn hển hướng về phía đầu trọc Cường liên tục chất vấn nói:“Ngươi chính là nơi này lão bản sao? Ngươi là như thế nào mở khách sạn ? Ngươi là như thế nào quản lý viên công ? Ngươi còn muốn không nghĩ khách sạn tái tiếp tục mở đi xuống ?”

Hồng Phong như vậy nhất kêu, đầu trọc Cường thế này mới phát hiện A Tiêu thế nhưng cầm lấy người ta áo, không khỏi bị hoảng sợ nói:“Uy, A Tiêu, ngươi cho cái gì? Còn không buông ra tay.”

A Tiêu gặp Cường ca lên tiếng, tự nhiên liền buông lỏng tay ra.

Gặp A Tiêu buông tay, Hồng Phong còn tưởng rằng đầu trọc Cường tâm khiếp, không khỏi khôi phục vài phần ngạo khí, thủ dùng sức xả hạ áo tử, sau đó hướng đầu trọc Cường nói:“Ta là thị nhân dân bệnh viện phó viện trưởng, ta ba là vệ sinh cục cục trưởng, hôm nay chuyện

này ngươi nếu không cho ta một hợp lý giải thích cũng hướng ta trịnh trọng xin lỗi, ngươi con mẹ nó cũng đừng còn tưởng đem khách sạn mở đi xuống”

Đầu trọc Cường cũng không biết phía trước sự tình, gặp Hồng Phong tức giận, không khỏi vẻ mặt nghi hoặc nhìn về phía Hạ Vân Kiệt.

Đầu trọc Cường tự nhiên là hết thảy duy Kiệt ca làm chủ, sai đâu đánh đó.

“Tiểu Cường đừng để ý đến hắn, chính là cái tên ỷ vào có điểm thân phận cùng trong nhà có điểm quyền thế liền thích ra vẻ ta đây.” Chuyện tới nay, Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không có nữa cái gì hoà nhã sắc cấp Hồng Phong, gặp đầu trọc Cường nhìn về phía chính mình, không chút khách khí châm chọc nói.

“Ta thảo, ngươi con mẹ nó cũng chỉ là cái phiến tử, thần côn, lại xem như thế nào căn thông thế nào căn tỏi? Thế nhưng con mẹ nó……” Hồng Phong gặp Hạ Vân Kiệt này phía trước còn bị hắn khinh bỉ khinh thường không việc làm, thế nhưng trước mặt mọi người mặt nói như vậy hắn, không khỏi tức giận đến đều nhảy dựng lên, chỉ vào Hạ Vân Kiệt há mồm liền mắng, rốt cuộc quản không được Trầm Lệ Đề sinh nhật không sinh nhật, cũng bất chấp tự thân thân phận, dù sao chuyện tới nay, hắn mặt mũi sớm đã mất hết.

“Ta dựa vào!” Đầu trọc Cường gặp Hồng Phong cũng dám mắng Kiệt ca, lúc này mới hiểu được lại đây vừa rồi A Tiêu vì cái gì trảo Hồng Phong cổ áo, không hề nghĩ ngợi, một cái bước xa tiến lên, sau đó nhấc chân đối với Hồng Phong bụng liền chuẩn bị thật mạnh đá đi qua.

Đầu trọc Cường vốn chính là đội lão đại, cũng không phải cái gì thiện tra, có người dám mắng Kiệt ca, hắn làm sao cùng hắn khách khí?

Đầu trọc mạnh hơn tiền đá chân khi, A Tiêu cũng không nhàn rỗi, sớm đã nắm khởi quyền đầu đối với Hồng Phong khuôn mặt liền huy đi qua.

Nói đùa, ngay cả Kiệt ca đều dám một mà tái mắng? Hay là thực nghĩ đến ca không dám đánh ngươi sao?

Gặp một cái hàng tỉ phú ông, một cái cơm ẩm bộ quản lí liền bởi vì Hồng Phong một câu tất cả đều giống đầu đường tên côn đồ giống nhau xông lên đi chuẩn bị đánh Hồng Phong, người trong ghế lô tất cả đều xem choáng váng liếc mắt một cái, trong lúc nhất thời đầu óc căn bản phản ứng bất quá đến, mà Hồng Phong cũng dọa choáng váng.

Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, đường đường một khách sạn đại lão bản, hàng tỉ phú ông thế nhưng cũng như vậy xúc động, như vậy bạo lực

Hồng Phong bọn họ lại làm sao sẽ biết, vị này hàng tỉ phú ông nguyên lai chính là cái xã hội đen lão đại.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 226 : Chờ xem

“Tính, Tiểu Cường, A Tiêu, Hồng viện trưởng là cao cấp phần tử trí thức, các ngươi nhưng đừng dọa phá hư hắn.” Hạ Vân Kiệt trong lòng tuy rằng cũng có đánh Hồng Phong một chút xúc động, nhưng Hồng Phong hôm nay nói như thế nào cũng là hướng về phía Trầm Lệ Đề sinh nhật đến, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không tốt từ đầu trọc Cường cùng A Tiêu bắt hắn cho đánh, thấy thế khoát tay khuyên can nói.

Đầu trọc Cường cùng A Tiêu gặp Kiệt ca mở miệng, đá ra đi chân cùng vung ra đi quyền đầu lại thu trở về, chính là xem Hồng Phong ánh mắt như trước mang theo một tia hung ác.

Gặp Hạ Vân Kiệt đúng lúc gọi lại đầu trọc Cường cùng A Tiêu, người trong ghế lô thế này mới phục hồi tinh thần lại, đều âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, mà Hồng Phong tắc bị sinh sôi dọa ra một thân mồ hôi lạnh, hai chân đều nhịn không được có chút phát run.

Thuở nhỏ sống an nhàn sung sướng, Hồng Phong thật đúng là không trải qua quá bực này tư thế

Bất quá rất nhanh, Hồng Phong hồi qua thần đến, mạnh mẽ trấn định lý lý quần áo, sau đó âm trầm mặt nói cũng không nói một câu liền hướng ghế lô ngoại đi đến. Đi tới cửa khi, Hồng Phong thế này mới xoay người lại, ánh mắt lạnh lùng đảo qua đầu trọc Cường, A Tiêu còn có Hạ Vân Kiệt, nói:“Chúng ta đi xem.”

Nói xong, Hồng Phong cũng không quay đầu lại đi nhanh đi ra ngoài.

“Hồng viện trưởng! Hồng viện trưởng!” Lữ Viễn Siêu gặp Hồng Phong xoay người đi nhanh rời đi, thế này mới đột

nhiên bừng tỉnh, một bên kêu một bên đuổi theo, mà Hứa Nguyệt Đình nhìn xem Hạ Vân Kiệt đám người lại nhìn xem đuổi theo ra đi Lữ Viễn Siêu, cuối cùng còn là chà chà chân cũng đuổi theo.

Ai cũng không dự đoán được một hồi phổ thông bình thường sinh nhật tiệc tối hội nháo đến bực này hoàn cảnh, nhìn Hồng Phong ba người trước sau chân rời đi, trong lúc nhất thời trong ghế lô mọi người hai mặt nhìn nhau, nhưng không biết vì cái gì trong lòng cũng là lộ ra một tia sảng khoái cùng thống khoái.

Thật sự là Hồng Phong vừa rồi dựa thế khinh người biểu hiện, nhìn như ngưu bức hò hét, rất là uy phong, nhưng cũng thật là làm cho ở đây nhân nội tâm cảm thấy một tia không thoải mái. Mặc kệ nói như thế nào, Tư Tư bọn họ đều là bình thường dân chúng, bọn họ ở sâu trong nội tâm còn là không thích Hồng Phong ỷ vào quyền thế ức hiếp người, đơn giản mọi người đều là một đạo, lại kiêng kị thân phận của hắn, ngượng ngùng nói ra thôi.

“Kiệt ca, thỉnh ngài cùng ngài các bằng hữu dời bước đế vương thính đi.” Đầu trọc Cường gặp trong ghế lô không khí có điểm nặng nề, đúng lúc tiến lên cung kính mời nói.

“Lệ Đề, đừng làm cho Hồng viện trưởng sự tình ảnh hưởng tâm tình, chúng ta còn là dời bước đế vương thính đi!” Hạ Vân Kiệt hướng đầu trọc Cường gật gật đầu, sau đó chuyển hướng Trầm Lệ Đề nói.

“Đúng, đúng, Lệ Đề, hôm nay nhưng là của ngươi sinh nhật, cũng đừng làm cho này đó loạn thất bát tao sự tình ảnh hưởng tâm tình. Ta nhưng là chờ không kịp tưởng nếm thử Nhậm lão bản tự mình xuống bếp nấu cung đình đồ ăn nga!” Tư Tư phụ họa nói.

Người còn lại gặp Tư Tư nói như vậy, cũng đều đi theo

phụ họa. Dù sao bọn họ đối Hồng Phong vốn không quen biết, đối hắn cũng không bao nhiêu hảo cảm, hắn đi rồi bước đi bái.

Kỳ thật Trầm Lệ Đề cũng ước gì Hồng Phong cút đi, nay Hồng Phong vừa đi nàng ngược lại cảm thấy giải thoát rồi, thấy mọi người nói như vậy, trên mặt rốt cục lại lộ ra ngọt động lòng người mỉm cười nói:“Vậy đi thôi, xem ra, hôm nay chân chính quý nhân là Hạ đại sư nga!”

Nói xong Trầm Lệ Đề tiếu mâu có khác thâm ý hoành Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, đem Hạ Vân Kiệt cấp nhìn xem một trận chột dạ, không biết đợi lát nữa trở về muốn như thế nào cùng nàng giải thích chuyện này.

“Đó là, Hạ đại sư nhưng là ta Nhậm Vĩnh Cường nhân sinh trung chân chính quý nhân, nếu không có hắn chỉ điểm bến mê, ta Nhậm Vĩnh Cường bây giờ còn không biết ở nơi nào hỗn, lại nào có hiện tại như vậy phong cảnh.” Nhậm Vĩnh Cường nghe vậy tràn đầy cảm xúc nói.

“Nga, Hạ đại sư lại như thế nào cho ngươi chỉ điểm bến mê, nói đến nghe một chút xem.” Tư Tư lòng hiếu kỳ tối cường, hơn nữa nàng thúc thúc sự tình, nay tối quan tâm chính là phương diện này, nghe vậy lập tức vẻ mặt tò mò hỏi.

“Ha ha, này không có gì hay nói, đơn giản ta nói hắn tài vận không sai, mở khách sạn hẳn là có thể phát tài, này không hắn liền mở gia khách sạn.” Hạ Vân Kiệt nào dám làm cho Nhậm Vĩnh Cường đem chân tướng nói ra đến, nghe vậy vội vàng cướp trả lời, nói chuyện khi còn không quên hướng đầu trọc Cường nhìn thoáng qua.

Này đầu trọc Cường vừa rồi động tác mặc dù có chút thô bạo dã man, nhưng người cũng là thực thông minh, gặp Hạ Vân Kiệt cướp tránh nặng tìm nhẹ đáp lời, thế

nào còn không hiểu được Hạ Vân Kiệt cũng không muốn cho người biết hắn chân chính bản sự, vì thế cũng liền tránh nặng tìm nhẹ cười nói:“Kiệt ca ngài đây chính là quý nhân cát ngôn a, ta chính là bởi vì nghe xong ngài lúc trước câu nói kia, cố ý tiêu tiền mua hạ chỗ tòa này nghỉ phép sơn trang. Không nghĩ tới vừa mới mua hạ không bao lâu, thị chính phủ liền tuyên bố muốn khai phá thanh sơn hồ kế hoạch, cả nước phòng điền sản cũng nghênh đón sự tăng vọt, này giá là tạch tạch hướng lên trên trướng. Các ngươi nói ta là không phải nên cảm tạ Kiệt ca a, nếu không có hắn ta có thể có hôm nay như vậy thành tựu sao?”

Trầm Lệ Đề đám người nghe vậy thế này mới hiểu được đầu trọc Cường vì cái gì như vậy kính trọng Hạ Vân Kiệt, trong lòng tự nhiên là không tin Hạ Vân Kiệt thực sự bực này thần kỳ bản sự có thể đoạn người tiền tài tiền đồ, chỉ tưởng đầu trọc Cường vận khí tốt, vừa vặn làm cho hắn đụng phải bực này chuyện tốt. Đương nhiên lời này bọn họ là sẽ không giảng ra, hơn nữa sự thật đã muốn đã xảy ra, phỏng chừng cho dù bọn họ như vậy giảng, đã muốn “Tẩu hỏa nhập ma” đầu trọc Cường cũng là sẽ không tin tưởng. Cho nên mọi người nghe xong sau, cũng đều ào ào gật đầu phụ họa nói:“Đó là, đó là, Hạ đại sư thiết khẩu thần đoạn, quả thật cao nhân a!”

Mọi người cũng là không biết chân chính làm cho đầu trọc Cường “Tẩu hỏa nhập ma”, đối Hạ Vân Kiệt hết lòng tin theo không nghi ngờ xa không có đơn giản như vậy.

Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề đám người khẩu thị tâm phi điểm đầu phụ họa, nhưng thật ra âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, nghĩ rằng xem ra đầu năm nay chân chính tin này ngoạn ý thật sự không nhiều lắm, trừ phi tự mình trải qua quá.

Khi nói chuyện, đầu trọc Cường tự mình dẫn mọi người

đến năm tầng đế vương thính.

Đế vương thính cửa sớm đã có thân mặc Minh triều cung nữ trang phục người phục vụ đứng ở cửa hầu, gặp lão bản dẫn khách nhân lại đây, vội vàng mở ra cửa ghế lô.

Cửa ghế lô vừa mở ra, Trầm Lệ Đề đám người nhất thời tất cả đều bị chấn ở

Bọn họ cũng đều xem như gặp qua một chút quen mặt nhân vật, nhưng chưa từng thấy quá như vậy rộng mở, như vậy điệu thấp tao nhã trung lại khắp nơi lộ ra xa hoa tôn quý hơi thở ghế lô.

Kia đường cong, thật lớn cửa sổ sát đất cho bọn hắn rung động lớn nhất, người tùy tiện đứng ở ghế lô cái nào góc, liếc mắt một cái nhìn lại, phía dưới hồ cảnh sơn cảnh liền nhìn một cái không sót gì.

“Nhậm lão bản này ghế lô có bao nhiêu đại a?” Tư Tư nhịn không được trợn tròn tú mục, vẻ mặt giật mình hỏi.

“Sáu trăm bình đi.” Đầu trọc Cường nói.

“Cái gì? Sáu trăm bình kia muốn cái gì người mới tiêu phí được rất tốt a?” Đừng nói Tư Tư nghe vậy giật mình thiếu chút nữa cằm rớt xuống dưới, liền ngay cả vị kia xem như có vẻ có tiền Trầm Lệ Đề đồng sự bạn trai cũng là giật mình tròng mắt đều lồi đi ra.

“Này, này, Nhậm lão bản ở trong này ăn một chút muốn bao nhiêu tiền a?” Trầm Lệ Đề không khỏi có chút kết ba hỏi.

Nàng cũng là ở Tư Tư như vậy vừa nói dưới, mới đột nhiên ý thức được này nghiêm trọng vấn đề.

Sáu trăm mét vuông ghế lô a, phỏng chừng quang ở trong này uống một chút nước sôi đều phải không ít tiền a

“Trầm tiểu thư ngài này không phải xem thường ta đầu trọc Cường thôi! Này ghế lô là ta chuyên môn vì Kiệt ca bị, ngài là Kiệt ca bằng hữu, nơi này chi tiêu tự nhiên hết thảy đều là miễn phí.” Đầu trọc Cường trả lời.

Tuy rằng phía trước ở dưới lầu trong ghế lô cũng từng nghe đầu trọc Cường nhắc tới quá đế vương thính là chuyên môn vì Hạ Vân Kiệt bị, nhưng lúc ấy mọi người tâm tư cũng chưa tại đây mặt trên, cũng không tận mắt đến ghế lô. Nay đích thân tới này cảnh, lại ngay tại đế vương đại sảnh chính tai nghe đầu trọc Cường lại nói như vậy, tất cả mọi người là sân mục cứng lưỡi, nửa ngày cũng chưa biện pháp phục hồi tinh thần lại.

Quả thực rất con mẹ nó ngưu bức, rất con mẹ nó hủ bại, rất con mẹ nó lãng phí

Sáu trăm mét vuông a, thế nhưng liền như vậy chuyên môn có rảnh, sẽ chờ Hạ đại sư đại giá quang lâm, này, này đầu trọc Cường con mẹ nó hay là thực đầu óc nước vào, đem Hạ đại sư làm thần tiên sống đến cung ?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 227 : Hố người chủ ý

Đầu trọc Cường thật đúng là liền đem Hạ Vân Kiệt làm thần tiên sống đến cung, nếu không hắn một cái mở khách sạn dám đối với vệ sinh cục con trai tức giận sao? Nếu không hắn một hàng tỉ phú ông hội đối Hạ Vân Kiệt như vậy tôn kính sao? Nếu không hắn hội chuyên môn bị như vậy một cái siêu xa hoa đại ghế lô sao?

Đương nhiên đầu trọc Cường loại tâm tính này dừng ở Trầm Lệ Đề đám người trong mắt lại khó tránh khỏi thành một loại mù quáng cùng mê tín, nhưng tín ngưỡng loại này này nọ nhất phức tạp, cũng nhất nói không rõ, người khác là khó mà nói nói.

“Này, điều này sao hảo ý……” Trầm Lệ Đề khiếp sợ qua đi, trong lòng một trận chột dạ bất an nói, nói chuyện khi dưới ánh mắt ý thức hướng Hạ Vân Kiệt nhìn lại.

Phải biết rằng lúc trước Lữ Viễn Siêu bằng hữu ra năm mươi vạn cũng chưa có thể ăn đến đầu trọc Cường tự mình chế biến thức ăn cung đình thức ăn, nay chính mình cũng không cận bao người ta như vậy siêu đại siêu xa hoa một cái ghế lô, lão bản còn tự mình xuống bếp chế biến thức ăn sở trường cung đình thức ăn, điều này làm cho Trầm Lệ Đề trong lòng luôn không có biện pháp kiên định.

“Ha ha, Lệ Đề, này không có gì ngượng ngùng, nếu Nhậm lão bản khách khí, ngươi liền an tâm quá một cái vui vẻ sinh nhật.” Hạ Vân Kiệt không đợi Trầm Lệ Đề nói xong liền ngắt lời nói.

“Kiệt ca nói được quá đúng, Trầm tiểu thư, tài cán vì ngài chúc mừng sinh nhật đó là ta đầu trọc Cường vinh hạnh, ngài sẽ không nếu theo ta khách khí. Thỉnh, thỉnh, Kiệt ca, Trầm tiểu thư còn có các vị khách quý xin mời

ngồi, xin mời ngồi.” Đầu trọc Cường cười cung thỉnh nói,

Trầm Lệ Đề là đêm nay thọ tinh, như trước ngồi chủ vị, bất quá lần này bên người nàng vị trí, tất cả mọi người thực tự giác cấp Hạ Vân Kiệt để lại đi ra.

Nói đùa, hôm nay mọi người có thể ở như vậy xa hoa thật lớn ghế lô dùng cơm, còn có thể ăn đến hàng tỉ phú ông tự mình chế biến thức ăn cung đình thức ăn, kia đều là dính Hạ Vân Kiệt quang, hắn nay nhưng là chân chính đại sư, như thế nào hảo tái chậm trễ hắn đâu?

Mọi người nhập tòa sau, đầu trọc Cường tự mình cấp mọi người đổ chén trà sau liền cáo từ đi chuẩn bị cung đình thức ăn.

“Mẹ nó, lão tử nếu không đem nhà này khách sạn muốn làm đổ, lão tử cũng không họ Hồng.” Hồng Phong ra khách sạn, đứng ở bãi đỗ xe, hồi đầu nhìn khách sạn, trong mắt lộ ra cừu hận thấu xương.

Vừa rồi ở khách sạn chuyện đã xảy ra, đối với Hồng Phong mà nói quả thực chính là suốt đời sỉ nhục thậm chí bởi vì xuất cách phẫn nộ, trước mặt Lữ Viễn Siêu cùng Hứa Nguyệt Đình mặt, Hồng Phong đều chút không có che dấu chính mình trả thù tâm tư, tựa hồ không như vậy không đủ để phát tiết chính mình nội tâm phẫn nộ.

“Hồng viện trưởng, nhà này khách sạn lão bản như vậy kiêu ngạo khẳng định có chút bối cảnh, ngươi còn là thận trọng một ít cho thỏa đáng, tốt nhất trước nghe rõ rồi chứ còn tưởng biện pháp.” Lữ Viễn Siêu là người làm ăn, tâm tư còn là cử kín đáo, gặp Hồng Phong lửa giận vọt đầu, căn bản không có biện pháp bình tĩnh tự hỏi vấn đề, hảo tâm nhắc nhở nói.

Kỳ thật Hồng Phong bình thường cũng không phải như

vậy không lãnh tĩnh, chính là đêm nay vừa đến nóng lòng ở Trầm Lệ Đề trước mặt biểu hiện, thứ hai cũng là luôn luôn thuận lợi quán, áp căn không nghĩ tới muốn ăn vài đạo chính tông cung đình đồ ăn, khách sạn lão bản đều đã không cho mặt mũi, càng muốn không đến là thế nhưng còn có thể bị Hạ Vân Kiệt này không việc làm cấp đè ép một đầu, thế này mới hội hổn hển, hoàn toàn đánh mất bình thường phong độ cùng bình tĩnh.

Nay Lữ Viễn Siêu như vậy nhắc tỉnh, lại bị bên hồ gió lạnh nhất thổi, nóng lên ý nghĩ cũng là dần dần bình tĩnh xuống dưới, khuôn mặt âm trầm điểm gật đầu nói:“Này ta biết ta sẽ nghĩ biện pháp hỏi thăm, ngươi cũng giúp ta hỏi thăm hỏi thăm nhìn xem. Mẹ nó, tốt nhất người này dựa vào sơn cứng rắn một chút, nếu không lão tử phi chỉnh đổ hắn không thể.”

“Này ngài yên tâm, ta nhất định hội hỗ trợ hỏi thăm. Kỳ thật cho dù người này có điểm bối cảnh, nếu hắn còn kiên trì như bây giờ tác phong, muốn tưởng chỉnh đổ hắn cũng là không phải cái gì chuyện khó khăn.” Lữ Viễn Siêu nghe vậy khóe miệng gợi lên một chút âm hiểm cười lạnh nói.

“Nga, biện pháp gì? Ngươi nói mau.” Hồng Phong hiện tại hận không thể trực tiếp đem phía sau nhà này khách sạn cấp hủy đi, nghe vậy hai mắt không khỏi mạnh sáng ngời, vội vàng thúc giục hỏi.

“Hồng viện trưởng ngài nhân mạch quảng, hơn nữa ngài phụ thân lại là vệ sinh cục cục trưởng. Quen biết giao hảo quan viên khẳng định không ít. Đến lúc đó chỉ cần ngài tìm cái cớ ước vài vị quan viên ăn bữa cơm, nếu kia cái gì Cường ca còn này phó ngưu bức hò hét bộ dáng, này quan viên khẳng định tâm sinh bất mãn, đến lúc đó chỉ sợ cũng có trò hay nhìn, hắc hắc……” Lữ Viễn Siêu nói đến mặt sau liên tục âm hiểm cười.

“Cao, cao, mẹ nó, ta đổ muốn nhìn một chút kia chó má cái gì Cường ca có phải hay không ba đầu sáu tay, ở Giang Châu thị cũng dám muốn làm loại này mánh lới, hay là hắn thực nghĩ đến có tiền liền rất giỏi sao?” Hồng Phong nghe vậy không khỏi vỗ tay trầm trồ khen ngợi, hai mắt lóe ra âm hiểm ánh mắt.

“Như vậy có phải hay không có chút qua, mặc kệ nói như thế nào người ta mở cửa việc buôn bán cũng là không dễ dàng.” Hứa Nguyệt Đình tuy rằng ái mộ hư vinh, nhưng nội tâm đổ còn không có như vậy âm hiểm ngoan độc, gặp Hồng Phong cùng Lữ Viễn Siêu thương lượng đối sách áp căn chính là hướng tử chỉnh Nhậm gia sơn trang khách sạn, lòng có không đành lòng chen vào nói nói.

“Đừng loạn chen vào nói, ngươi một nữ nhân gia biết cái gì nhà này khách sạn như vậy muốn làm đi xuống, cho dù không có Hồng viện trưởng đêm nay chuyện này, cũng sớm hay muộn đào thoát không được đóng cửa kết quả.” Lúc này đúng là Lữ Viễn Siêu đầy đủ tranh thủ Hồng Phong tín nhiệm cùng cảm tình là lúc, làm sao dung Hứa Nguyệt Đình phá hư, nghe vậy lập tức bình tĩnh mặt húc đầu trách cứ nói.

Quả nhiên Hồng Phong gặp Hứa Nguyệt Đình thế nhưng làm cho này gia khách sạn nói chuyện, sắc mặt chợt âm trầm xuống dưới, âm thanh lạnh lùng nói:“Không có ba hai ba sẽ không hơn Lương Sơn, kia chó má Cường ca đã có dũng khí muốn làm này mánh lới, hơn nữa kiên trì này nguyên tắc, kia hắn sẽ có bị người tạp bãi giác ngộ!”

“Hồng viện trưởng nói được cực kỳ, thương trường như chiến trường, nếu trên thương trường quy củ đều ăn không ra, cho dù đóng cửa cũng là xứng đáng.” Lữ Viễn Siêu vội vàng nói.

Hồng Phong gặp Lữ Viễn Siêu nói như vậy, sắc mặt mới chuyển hảo, gật gật đầu, sau đó hướng hắn huy phất tay nói:“Lữ tổng, ta đi trước. Chuyện này ngươi để bụng một chút giúp ta hỏi thăm hỏi thăm, sinh ý sự tình ngươi yên tâm, ta sẽ không quên ngươi.”

Nói xong, Hồng Phong lên xe, cũng là không tái cùng Hứa Nguyệt Đình chào hỏi. Hiển nhiên khách sạn chuyện này đối hắn kích thích thật lớn, thế cho nên bởi vì Hứa Nguyệt Đình câu nói kia, hắn ngay cả Hứa Nguyệt Đình đều có điểm ghi hận.

Gặp Hồng Phong lái xe rời đi, Hứa Nguyệt Đình oán hận chà chà chân, phi một ngụm nói:“Cái gì vậy thôi? Không phải có một vị làm vệ sinh cục cục trưởng lão ba sao? Ngưu cái gì ngưu a, không có như vậy lão ba, ngươi có thể lên làm phó viện trưởng sao? Uổng phí lão nương còn vẫn giúp đỡ hắn tác hợp Trầm Lệ Đề. Ta phi, xứng đáng bị Hạ đại sư thải !”

“Được rồi, được rồi, ngươi bớt tranh cãi. Làm quan không đều này phó đức hạnh sao? Về sau nói chuyện với ngươi chú ý một chút chính là.” Gặp Hứa Nguyệt Đình tức giận bất bình bộ dáng, Lữ Viễn Siêu có chút không kiên nhẫn nói.

“Nếu biết làm quan đều là như vậy một bộ đức hạnh, ngươi còn giúp hắn ra cái loại này hố người mưu ma chước quỷ?” Hứa Nguyệt Đình xem thường nói.

“Ngươi nghĩ rằng ta nguyện ý a? Ta này còn không phải là vì kiếm tiền a này thế đạo chính là cái dạng này. Đã nói tặng lễ đi, ngươi cho rằng ta nghĩ đưa sao? Ta không nghĩ a, cũng không đưa có thể được không?” Lữ Viễn Siêu tức giận nói.

“Dù sao các ngươi làm quan, có tiền, cũng không là cái gì thứ tốt, nhất là ngươi, trong nhà có một cái, thế nhưng

còn lừa lão nương nói là độc thân vương lão ngũ!” Hứa Nguyệt Đình cắn răng oán hận nói.

“Hắc hắc, này không đều là bị ngươi cấp mê sao?” Lữ Viễn Siêu gặp Hứa Nguyệt Đình cắn răng oán hận mê người bộ dáng, nhưng thật ra trong lòng một cỗ tà hỏa bắt đầu khởi động, cười tủm tỉm thân thủ ôm của nàng vòng eo, tay theo nàng thướt tha vòng eo rơi xuống nàng cử kiều dựng lên mĩ mông phía trên.

“Lấy khai của ngươi hàm trư đề, người ta còn muốn đi tham gia Lệ Đề sinh nhật tiệc tối đâu!” Hứa Nguyệt Đình thân thủ vuốt Lữ Viễn Siêu ma trảo, thấp giọng mắng.

“Coi như hết, sự tình nháo thành cái dạng này, ngươi đi cũng là tự thảo mất mặt, chúng ta còn là mặt khác tìm một chỗ đi!” Lữ Viễn Siêu lại vẻ mặt cười dâm đãng thật mạnh bắt một phen Hứa Nguyệt Đình mĩ mông nói.

“Đều tại ngươi.” Hứa Nguyệt Đình ngẫm lại phía trước chính mình liều mạng tác hợp Hồng Phong cùng Trầm Lệ Đề, thậm chí còn cố ý châm chọc giễu cợt đến Hạ Vân Kiệt, lúc này lại đi quả thật có chút tự thảo mất mặt, buồn bực trắng Lữ Viễn Siêu liếc mắt một cái, sau đó từ hắn ôm chính mình eo nhỏ hướng xe đi đến.

Làm Hứa Nguyệt Đình ba người rời đi khách sạn sau, đế vương đại sảnh, từng đạo cung đình thức ăn theo thứ tự bị bưng lên cái bàn, mà đồ ăn bưng lên sau, đầu trọc Cường tổng không quên tự mình đi lên giới thiệu một phen.

“Minh triều cung đình đồ ăn, bởi vì Chu Nguyên Chương sinh ra ở An Huy, này thủ hạ khai quốc tướng lãnh cũng nhiều là người Giang Hoài vùng, cho nên trong quan trường còn có cung đình giữa lưu hành đồ ăn trên cơ bản lấy hoài dương phong vị vì chủ, tỷ như này ba đạo đồ ăn, thái tổ thắp hương cô, rau răng ngựa, huy châu

đậu tương hủ chính là có chứa nồng đậm hoài dương đồ ăn đặc sắc. Sau lại theo kinh tế phồn vinh, nấu nướng kỹ thuật đề cao cùng nguyên liệu tăng nhiều, Minh triều cung đình đồ ăn thức liền càng thêm phong phú, hương vị đã ở hoài dương phong vị vì chủ trụ cột càng thêm lấy bản địa hóa. Đúng rồi, này đạo đồ ăn kêu bàn long đồ ăn, là Hồ Bắc chung tường thị một đạo truyền thống danh đồ ăn, tục xưng chém đồ ăn, cuốn thiết, cuốn thiết tử. Này đồ ăn lấy gầy trư thịt, thịt béo phiêu, tiên ngư phiến, trứng gà thanh, đậu xanh cho phấn, xanh nhạt, hồ tiêu, muối ăn chờ vì nguyên liệu, đem thịt cá chém thành thịt hãm, băng gạc loại bỏ, gia vị pha trộn, đản bao da khỏa, sau đó bãi thành bàn long tạo hình, nhập lung chưng chế mà thành. Này đồ ăn lại nói tiếp cùng Minh triều Gia Tĩnh hoàng đế chu hậu tức có liên quan. Chu hậu tức vốn là minh hưng hiến vương chu khư nha trưởng tử, đất phong ngay tại chung tường, Chính Đức mười sáu năm, minh võ tông chu hậu chiếu băng hà, vô tử vào chỗ, chu hậu tức là chu hậu chiếu ruột thịt đường đệ, ấn “Huynh chung đệ cập” quy củ, chu hậu liền vào kinh làm hoàng đế. Từ một chỗ chư hầu vương trở thành hoàng đế, tự nhiên là bàn long thăng thiên. Ở vào kinh thành đăng cơ trước, chu hậu tức mông sư cho hắn tiễn đưa, trong đó còn có một đạo bàn long đồ ăn.”

Mọi người ăn sắc hương vị câu toàn chính tông Minh triều cung đình đồ ăn, bên tai nghe đầu trọc Cường tự mình êm tai nói tới giới thiệu, bữa tiệc này tự nhiên là ăn bất diệc nhạc hồ, cũng ăn được người người đến sau lại vụng trộm tùng thắt lưng.

Thật sự là đầu trọc Cường tay nghề quá tuyệt vời !

Cũng đang bởi vì này dạng, sinh nhật tiệc tối chấm dứt, rượu cơm no chừng rời đi khi, mọi người lại đều âm thầm phát sầu, hôm nay xem như nhất thường tâm nguyện, nếm qua bực này chính tông mỹ vị cung đình

thức ăn, có thể sau ăn không đến muốn ăn kia lại nên làm cái gì bây giờ đâu? Chẳng phải là càng khó chịu.

Đến khi Hạ Vân Kiệt cùng Trầm Lệ Đề là ngồi Lữ Viễn Siêu xe tới được, trở về còn lại là từ đầu trọc Cường tự mình lái xe cung đưa.

Đem Hạ Vân Kiệt cùng Trầm Lệ Đề đưa đến Đức Nhã tiểu khu khi, đầu trọc Cường còn cố ý tặng hai trương vàng ròng chế thành kim tạp cấp Hạ Vân Kiệt cùng Trầm Lệ Đề, nói:“Kiệt ca, Trầm tiểu thư, đây là chúng ta khách sạn đế vương tạp cùng hoàng hậu tạp, tùy tiện ngài vị nào bằng hữu trì này tạp đến chúng ta khách sạn tiêu phí, ta đầu trọc Cường nhất định tự mình tiếp đãi, sở hữu tiêu phí toàn bộ miễn đan.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 228 : Hoàng hậu tạp có mấy trương?

Cùng đầu trọc Cường Hạ Vân Kiệt đổ không có gì hay khách khí, thấy thế cười nói thanh “Cảm ơn”, sau đó thành thật không khách khí tiếp nhận kia trương toàn bộ khách sạn cũng chỉ chế tác một trương, hơn nữa còn là vàng ròng tạo ra đế vương tạp, mà Trầm Lệ Đề cũng là khó tránh khỏi thụ sủng nhược kinh cùng không dám nhận, vội vàng xua tay chối từ nói:“Nhậm lão bản, cảm ơn ngài, này trương tạp rất quý trọng, ta không thể tiếp thu.”

“Trầm tiểu thư ngài khách khí, này trương tạp ta vốn chính là vì Kiệt ca bằng hữu chuẩn bị, vừa vặn hôm nay ngài sinh nhật, ta cũng không có cái gì lễ vật hảo xuất ra tay, cái này coi ta quà sinh nhật, thỉnh ngài cần phải nhất định phải nhận lấy.” Đầu trọc Cường vội vàng nói.

Gặp đầu trọc Cường nói như vậy, lại nghĩ tới này hai trương tạp tên, Trầm Lệ Đề mặt đẹp không khỏi đằng khởi một chút rặng mây đỏ, nói:“Nhậm lão bản ngài hiểu lầm, ta cùng Vân Kiệt chính là bằng hữu bình thường, ngài này trương tạp còn là cấp mặt khác người giữ đi.”

Nói xong Trầm Lệ Đề tiếu mâu theo bản năng hoành Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

“Mặt khác ta còn có bị.” Đầu trọc Cường gặp Trầm Lệ Đề còn là cự tuyệt, dưới tình thế cấp bách theo bản năng bật thốt lên nói.

Bất quá nói vừa nói ra miệng hắn liền ý thức được lời này nói sai rồi, quả nhiên Trầm Lệ Đề nghe hắn nói như vậy, tú mục lập tức trừng nói:“Đế vương tạp có mấy trương?”

“Này, đương nhiên chỉ có một tấm. Ở chúng ta khách sạn chỉ có Kiệt ca mới xứng đôi đế vương tạp!” Đầu trọc Cường ấp úng nói.

“Kia hoàng hậu tạp đâu?” Trầm Lệ Đề theo sát sau lập tức ép hỏi nói.

“Này, này, này thôi……” Đầu trọc Cường bị Trầm Lệ Đề cấp ép hỏi cái trán xông ra mồ hôi lạnh.

Đầu năm nay, người hơi chút có điểm tiền, có điểm quyền, có mấy cái không phải trong nhà hồng kỳ không ngã, bên ngoài cờ màu phiêu phiêu ? Nhị nãi, tiểu tam cái gì toàn xứng tề, thậm chí mỗ cá biệt lợi hại quan viên đều chọn dùng mba phương thức quản lý nữ nhân. Cho nên ở đầu trọc Cường trong lòng, giống Kiệt ca như vậy thần tiên sống kỳ nhân, không cái ba vợ bốn nàng hầu quả thực chính là thực xin lỗi hắn như vậy kì nam tử, cho nên này đế vương tạp chỉ có một tấm, kia hoàng hậu tạp đầu trọc Cường cũng là bị mười đến trương, lấy bị bất cứ tình huống nào.

Chính là loại chuyện này, đầu trọc Cường có thể nghĩ như vậy, làm như vậy, nhưng trước mặt Trầm Lệ Đề mặt tự nhiên là khó mà nói ra miệng.

Gặp đầu trọc Cường này phó biểu tình, Trầm Lệ Đề thế nào còn không biết hoàng hậu tạp có vài trương, tức giận đến nàng đem chân thật mạnh chà chà, nói:“Các ngươi nam nhân không một cái thứ tốt.”

Nói xong còn cố ý thiên thiên ngón tay ngọc đối với Hạ Vân Kiệt nhất chỉ nói:“Ngươi cũng là.”

Nói xong Trầm Lệ Đề hừ lạnh một tiếng, khêu gợi vòng eo uốn éo xoay người liền hướng trong tiểu khu đi.

Hạ Vân Kiệt thấy thế không khỏi cười khổ thẳng lắc đầu,

này thật đúng là tai bay vạ gió a? Này lại quan chính mình sự tình gì đâu cũng không phải chính mình muốn rất nhiều hoàng hậu.

Đầu trọc Cường không nghĩ tới chính mình lộng xảo thành chuyết, nhìn Trầm Lệ Đề lắc lắc khêu gợi vòng eo đặng đặng đặng rời đi, hắn trong lòng kia sợ hãi a, một bên sát cái trán mồ hôi lạnh, một bên kinh sợ đối Hạ Vân Kiệt nói:“Kiệt ca, thực xin lỗi, đều do ta này miệng, như thế nào nói chuyện sẽ không kinh đầu óc đâu.”

“Tính, không liên quan chuyện của ngươi.” Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không đem chuyện này quái đến đầu trọc Cường trên đầu, thấy hắn kinh sợ bộ dáng, vỗ vỗ bờ vai của hắn, lắc đầu cười khổ nói.

“Kia Kiệt ca này trương tạp làm sao bây giờ?” Đầu trọc Cường gặp Hạ Vân Kiệt cũng không có trách tội hắn, thế này mới thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó cầm kia hoảng hốt sau tạp thật cẩn thận xin chỉ thị nói.

“Làm sao bây giờ? Đương nhiên là cho ta a!” Đang lúc đầu trọc Cường xin chỉ thị khi, đã thấy nguyên bản đã muốn đặng đặng đặng thải giày cao gót rời đi Trầm Lệ Đề lại không biết nói khi nào thì lộn trở lại, đem tay quán đến đầu trọc Cường cái mũi dưới, cắn răng nói.

Đầu trọc Cường cùng Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới vừa rồi còn thở phì phì rời đi, chết sống không cần này trương tạp Trầm Lệ Đề, nay không chỉ có lộn trở lại, còn chủ động thân thủ muốn tạp, hai người trong lúc nhất thời không khỏi tất cả đều ngây ngẩn cả người, ánh mắt kinh ngạc nhìn chằm chằm Trầm Lệ Đề, không biết nàng trong hồ lô bán là cái gì dược.

“Nhìn cái gì vậy? Dù sao này cũng là cầm đưa Vân Kiệt nữ nhân, ta làm sao không cần? Như vậy cũng có thể làm cho hắn thiếu lừa một nữ nhân.” Nói xong Trầm Lệ

Đề một phen đoạt quá đầu trọc Cường trong tay hoàng hậu tạp, sau đó lại lần nữa lắc mông chi xoay người đặng đặng đặng rời đi.

“Kia, kia Kiệt ca ta đi trước.” Đầu trọc Cường nhìn Trầm Lệ Đề rời đi bóng dáng, thân thủ lau hạ cái trán mồ hôi lạnh, sau đó đối Hạ Vân Kiệt nói.

“Đi thôi, này hai ngày làm việc hơi chút chú ý một chút, ngươi sẽ có một kiếp.” Hạ Vân Kiệt nhìn đầu trọc Cường liếc mắt một cái, gật gật đầu nói.

“Kiệt ca, là kia cái gì Hồng viện trưởng sao?” Đầu trọc Cường vốn dọc theo đường đi ngay tại lo lắng Hồng Phong sẽ không từ bỏ ý đồ, sẽ tìm hắn tính sổ, nhưng Kiệt ca không có nói nhắc nhở, cho nên hắn cũng chỉ có thể đem này phân lo lắng giấu ở trong lòng, nay Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, hắn mí mắt không khỏi nhảy dựng, lập tức đã nghĩ đến Hồng Phong người này.

“Này, ta nhìn kỹ xem.” Hạ Vân Kiệt chỉ là thấy đầu trọc Cường ấn đường có chút biến thành màu đen, tựa hồ muốn ngộ tiểu nhân hãm hại, cho nên mới nhắc nhở một chút, nhưng thật ra không thâm tính, cũng không suy nghĩ Hồng Phong, nay gặp đầu trọc Cường nhắc tới Hồng viện trưởng, trong đầu không khỏi hơi hơi vừa động, nếu là Hồng Phong sự tình, hắn cũng có trách nhiệm trong người, tự nhiên là không tốt ngồi xem mặc kệ, vì thế liền một bên nhìn chăm chú nhìn đầu trọc Cường, một bên trong lòng âm thầm bấm đốt ngón tay.

Này tính toán, thật đúng là tính đi ra chuyện này cùng chuyện đêm nay có liên quan, Hạ Vân Kiệt kia đôi tối đen con ngươi ở trong đêm đen không khỏi hàn quang chợt lóe, gật đầu nói:“Quả thật là theo kia Hồng Phong có quan hệ. Bất quá ngươi không cần lo lắng, chuyện này theo ta cũng có quan hệ, ta sẽ không ngồi xem mặc kệ. Ngươi này một kiếp hẳn là ứng ở hai ngày sau, đến

lúc đó ta sẽ tự mình lại đi một chuyến của ngươi khách sạn. Từ đó sau, chỉ cần ngươi an an phận phận việc buôn bán, của ngươi khách sạn ở Giang Châu thị kinh doanh hội thuận buồm xuôi gió."

Quả nhiên Hạ Vân Kiệt thốt ra lời này xong, đầu trọc Cường kia vốn là có chút biến thành màu đen ấn đường trở nên sáng sủa, tiền tài cung lại tài vận tận trời, lại có cổ thế không thể đỡ chi thế, cũng là bởi vì Hạ Vân Kiệt này đồng ý, đầu trọc Cường nhân sinh xu thế lại đã xảy ra tân biến hóa.

Hạ Vân Kiệt lời nói, đầu trọc Cường tự nhiên là rất tin không nghi ngờ, thấy hắn nói như vậy, không khỏi mừng rỡ, vội vàng vẻ mặt cảm kích nói:"Cảm ơn Kiệt ca, cảm ơn Kiệt ca!"

"Được rồi, chỉ cần ngươi an an phận phận việc buôn bán, bình thường nhiều làm chút việc thiện, thì phải là đối ta tốt nhất cảm tạ." Hạ Vân Kiệt cười nói.

"Kiệt ca ngài yên tâm, ta đầu trọc Cường nhất định hội nhớ kỹ ngài dạy bảo." Đầu trọc Cường nghe vậy vẻ mặt trịnh trọng nói.

"Ha ha, vậy là tốt rồi. Trở về đi, lái xe cẩn thận một chút." Hạ Vân Kiệt cười gật gật đầu nói.

"Kia Kiệt ca ta đi trước, tái kiến." Đầu trọc Cường hơi hơi hướng Hạ Vân Kiệt cúi đầu, sau đó mới lên xe chậm rãi lái đi.

Gặp đầu trọc Cường lái xe rời đi, Hạ Vân Kiệt thế này mới xoay người hướng trong tiểu khu đi.

Mới đi nhất đoạn ngắn, Hạ Vân Kiệt liền nhìn đến Trầm Lệ Đề đứng ở một đường dưới đèn, một bên hướng hắn bên này nhìn xung quanh, một bên thưởng thức trong

tay trung hoàng hậu tạp, chờ Hạ Vân Kiệt đến gần, Trầm Lệ Đề tiếu mâu hoành hắn liếc mắt một cái, nói:“Hạ đại sư, không biết ngài lão chuẩn bị thành lập nhiều khổng lồ hậu cung a?”

“Khụ khụ, nói bừa cái gì đâu? Cái gì hậu cung không hậu cung !” Hạ Vân Kiệt nghe vậy dở khóc dở cười nói.

“Ngươi thiếu cho ta giả bộ hồ đồ hiện tại trong lòng khẳng định đắc ý thật sự đi? Thành thật công đạo, ngài lão đến tột cùng thành lập nhiều khổng lồ hậu cung? Tam cung lục viện bảy mươi hai phi có đủ hay không?” Trầm Lệ Đề tiếp tục xem thường nói.

“Ông trời, ngươi cảm thấy như ta vậy một cái không việc làm dưỡng được rất tốt nhiều người như vậy sao?” Hạ Vân Kiệt vỗ hạ cái trán, nói.

“Thiết, thiếu giả bộ. Ngài lão hiện tại nhưng là chân chính đại sư nga!” Trầm Lệ Đề trong giọng nói khó tránh khỏi có chút chua nói. Không biết vì cái gì, nàng nhưng thật ra càng hy vọng Hạ Vân Kiệt chính là phía trước kia phổ thông bình thường người làm công, mà không phải giống như bây giờ ngay cả hàng tỉ phú ông đều phải lấy lòng nịnh bợ hắn, như vậy Hạ Vân Kiệt cấp nàng một loại thực hư ảo, thực không đúng thật cảm giác, giống như cách của nàng thế giới thực xa xôi.

“Cái gì đại sư không đại sư, không phải nói thôi, chính là cơ duyên xảo hợp, nói sau ta cũng không dựa vào này phân chức nghiệp sống. Muốn bãi quán ta đi sớm bãi quán, cần gì phải mỗi ngày hướng nhân tài thị trường chạy đâu?” Hạ Vân Kiệt nói

“Đó là không phải có điểm đáng tiếc, nghe nói này phân chức nghiệp hiện tại thực kiếm tiền nga! Bất quá loại này lừa dối nhân sự tình, cho dù kiếm được tiền, lòng ta cũng tổng cảm thấy không nỡ. Hoàn hảo, này Nhậm lão

bản nghe xong ngươi nói kiếm được tiền, bằng không ngươi này không phải hố người ta thôi.” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, trong lòng không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng ôn nhu không ít.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng không hy vọng Trầm Lệ Đề thực đem hắn làm đại sư đối đãi, có thể thấy được nàng nói như vậy, trong lòng lại khó tránh khỏi có chút buồn bực.

Được, ở nàng cảm nhận trung, chính mình còn là một thần côn.

Trầm Lệ Đề đương nhiên không biết Hạ Vân Kiệt không chỉ có là vị đại sư, nhưng lại là một vị có thể phi thiên độn địa thần tiên sống, nói xong nói xong lại nhịn không được thở dài một hơi nói:“Nhưng là không làm này phân chức nghiệp, ngươi liền lại lấy được tìm công tác. Đầu năm nay công tác vốn liền khó tìm, ngươi văn bằng lại không cao, vậy phải làm sao bây giờ đâu? Đúng rồi, nếu không ngươi còn là thác Nhậm lão bản cho ngươi ngẫm lại biện pháp, dù sao hắn bởi vì ngươi lời nói phát ra đại tài, hơn nữa giống hắn như vậy đại lão bản trong vòng khẳng định đủ người tài ba, tìm phân công tác còn không đơn giản.”

Hạ Vân Kiệt vừa nghe, thiếu chút nữa sẽ một búng máu phun ra đến. Đầu trọc Cường trước kia nhưng là tiểu thâu đội lão đại, hắn trong vòng đổ thực đủ người tài ba, nhưng đều là chút khiêu khóa cao thủ, xe bay đoạt bao cao nhân cái gì, chính mình có thể thác hắn ở hắn người trong vòng tìm công tác sao?

Đường đường Vu Hàm môn đương đại chưởng môn đi làm tiểu thâu? Phỏng chừng tổ sư gia đều phải tức giận đến theo phần mộ đi đi ra, sau đó bắt hắn cho bóp chết.

Đương nhiên lời này Hạ Vân Kiệt khó mà nói ra miệng,

chính là lắc đầu nói:“Chậm rãi tìm tổng có thể tìm được, hơn nữa, ngươi cảm thấy như ta vậy một vị cấp đại sư nhân vật nhờ Tiểu Cường tìm công tác, hắn hội nghĩ như thế nào? Thấy thế nào?”

“Thiết, còn đại sư đâu? Đại sư như thế nào ngay cả một phần công tác tìm khắp không đến a!” Trầm Lệ Đề nghe vậy đầu tiên là khinh thường trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó lại thở dài một hơi nói:“Bất quá nói cũng là, ngươi ở hắn cảm nhận trung kia nhưng là hội kháp chỉ tính toán bán tiên a!”

“Thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, thực không được ta liền đem này đế vương tạp cấp bán, đây chính là vàng ròng.” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề vì hắn thở dài, trong lòng nhưng thật ra cử ấm áp dễ chịu, quơ quơ trong tay kim tạp nói.

“Bán ngươi cái đầu nha? Ngươi bán ta làm sao bây giờ? Người ta nhưng là hoàng hậu tạp.” Trầm Lệ Đề bật thốt lên nói.

Bất quá lời vừa ra khỏi miệng, Trầm Lệ Đề liền ý thức được lời này có tật xấu, mặt đẹp đằng một chút ở ngọn đèn hạ biến thành ráng đỏ bàn đỏ tươi, nói không nên lời động lòng người diễm lệ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 229 : Lão nương phải khoái đao trảm loạn ma

Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới Trầm Lệ Đề sẽ nói ra nói như vậy, hai mắt không khỏi kinh ngạc nhìn chằm chằm nàng xem. Ngọn đèn hạ, kia đỏ rực khuôn mặt, kiều diễm ướt át môi đỏ mọng, cao gầy khêu gợi dáng người, kia thon dài đùi đẹp…… Làm cho hắn tim đập thình thịch.

“Nhìn cái gì vậy? Đừng nghĩ sai lệch người ta chính là cảm thấy đây là người khác tặng cho ngươi lễ vật, không tốt tùy tiện cầm bán a!” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt nhìn chằm chằm nàng xem, hai mắt nhảy lên một tia không đồng dạng như vậy này nọ, phương tâm trước đó chưa từng có bang bang loạn khiêu, đỏ mặt trừng mắt nói.

“Ta cũng không hiểu sai, ra vẻ là ngươi hiểu sai, ngươi sẽ không thực chuẩn bị làm trẫm hoàng hậu đi?” Khó được gặp Trầm Lệ Đề đỏ bừng mặt mê người bộ dáng, Hạ Vân Kiệt nhịn không được xuất khẩu trêu chọc nói, hai mắt lại cố ý mê đắm mặt đất hạ đánh giá nàng, hình như là đang nhìn nàng có đủ hay không xinh đẹp, giống như ở tuyển phi tử giống nhau.

“Trẫm ngươi cái đầu a mau trở về a, đại mùa đông, người ta lạnh đã chết.” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt mê đắm bộ dáng, vừa thẹn vừa tức giận dùng thon dài ngón tay ngọc điểm hạ hắn đầu, sau đó giống như thật sự rất lạnh dường như, vươn hai tay gắt gao ôm hắn cánh tay nói.

Tuy rằng cách thật dày đông phục, Hạ Vân Kiệt còn là có thể mơ hồ cảm giác được trong quần áo mặt kiên đĩnh cùng no đủ, trong lòng không khỏi một trận lửa nóng.

Về nhà, Trầm Lệ Đề tựa hồ đã muốn đã quên sinh nhật tiệc tối sự tình, một hồi về nhà liền rửa mặt đánh răng. Hết thảy sau khi kết thúc, đổ chén nước ấm, sau đó hai tay ôm nước ấm, trên người cái điều mao thảm, hai tay ôm hai đầu gối, ngồi ở trên sô pha xem hàn kịch.

Hạ Vân Kiệt theo phòng rửa đi ra, gặp đều mười một giờ Trầm Lệ Đề còn ôm hai đầu gối ngồi ở trên sô pha xem TV, không khỏi lắc đầu nói:“Ngươi sẽ không lại muốn gấu mèo mắt đi? Đều mười một giờ còn không ngủ.”

“Cái gì a, hôm nay người ta sinh nhật, đương nhiên phải đợi qua 0 giờ mới ngủ a ngươi cũng không chuẩn ngủ, lại đây cùng ta xem TV.” Trầm Lệ Đề bĩu môi ba nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề nói như vậy, đành phải đi qua ngồi ở trên sô pha bồi nàng xem TV.

Gặp Hạ Vân Kiệt thật sự ngoan ngoãn đi tới ngồi ở trên sô pha bồi nàng xem TV, Trầm Lệ Đề trong mắt không khỏi lóe ra một tia hạnh phúc ánh mắt, mông hướng hắn bên người xê dịch, hơn nữa xốc lên mao thảm đem hắn cũng cấp cái lên, sau đó lần lượt hắn nói:“Như vậy ấm áp một ít.”

Tuy nói hai người đều là mặc quần áo, có khi hai người cũng không thiếu tay trong tay, nhưng không biết vì cái gì làm mao thảm như vậy nhất cái, hai cái thân mình nằm cùng nhau khi, hai người tâm đều không hiểu một trận mãnh khiêu.

“A, như thế nào đột nhiên gian cảm giác như vậy mệt nhọc đâu? Không được, khiêng không được, ta muốn đi ngủ đi.” Trầm Lệ Đề vừa mới đem mao thảm cấp Hạ Vân Kiệt cái thượng, lại đột nhiên khoa trương ngáp một cái, sau đó xốc lên mao thảm đứng dậy nói.

“Ta giống như cũng có chút mệt nhọc.” Hạ Vân Kiệt nhân cơ hội có chút hoảng hốt nói. Thật sự là hai tuổi trẻ thân mình che lấp ở mao thảm hạ, phảng phất cho sài liệt hỏa bị ô ở hỏa lò giống nhau, làm cho Hạ Vân Kiệt rục rịch, không thể khống chế.

Hơn nữa đoạn thời gian trước Hạ Vân Kiệt vừa mới đại nhảy vọt đột phá tới địa vu tam đỉnh chi cảnh, trong cơ thể huyết khí càng vượng, dương cương khí càng chừng, làm cho hắn ở tình dục phương diện muốn tìm tựa hồ cũng càng tràn đầy, lại như thế nào chống lại Trầm Lệ Đề loại này vưu vật bên người dụ hoặc?

Hai người trẻ tuổi hiểu lòng không tuyên đứng dậy, sau đó đều tự hồi chính mình phòng ngủ.

Bất quá làm cửa phòng ngủ vừa muốn đóng lại thời điểm, Trầm Lệ Đề đột nhiên tìm hiểu đầu hướng Hạ Vân Kiệt mê người cười, thấp giọng nói:“Cảm ơn đại sư, hôm nay sinh nhật ta quá thật sự vui vẻ, còn có cảm ơn ngươi này phân quà sinh nhật, ta thực thích.”

Nói xong Trầm Lệ Đề đem hệ ở trên cổ chỉ bạc nhắc tới, kia kiện Đào Mộc phù liền theo nàng trắng nõn trắng mịn da thịt trượt đi lên, Trầm Lệ Đề hai ngón tay nắm bắt nó, hướng Hạ Vân Kiệt quơ quơ.

Hạ Vân Kiệt nhìn Đào Mộc phù, nhớ tới chính mình tự tay chế tác kia phù liền ẩn sâu tại kia hai tòa thần bí cao ngất ngọc nữ phong trong lúc đó, phúc để không khỏi có đoàn hỏa nhắm thẳng thượng nhảy lên, nhìn về phía Trầm Lệ Đề hai mắt cũng trở nên có chút cực nóng.

Hạ Vân Kiệt đột nhiên trở nên cực nóng ánh mắt, làm cho Trầm Lệ Đề phương tâm một trận bối rối cùng sợ hãi, vội vàng lại đem Đào Mộc phù tắc trở lại kia trắng nõn đầy đặn nhũ câu trong lúc đó, cuống quít nói thanh:“Ngủ ngon”, sau đó “Phanh” một tiếng liền đóng lại

cửa phòng ngủ.

Môn một cửa thượng, Trầm Lệ Đề cả người liền vô lực tựa vào cửa phòng sau, một lòng oành oành oành phảng phất muốn nhảy ra lồng ngực.

“Thảm thảm ta sẽ không là thật thích thượng người kia đi? Ông trời, này nhất định không phải thật sự, hắn mới hai mươi tuổi nha, hơn nữa hắn còn là tiểu thần côn, lại không có công tác, nhưng lại từng ở bên ngoài ăn chơi đàng điếm quá, lão ba lão mẹ nếu đã biết, không đánh đoạn chân của ta không thể!” Trầm Lệ Đề ôm đầu chích lay động

“Không được, mặc kệ có phải hay không thích thượng hắn, lão nương ta đều phải dao sắc chặt đay rối, bắt hắn cho chém.” Một hồi lâu nhi, Trầm Lệ Đề mới cắn răng, một bộ anh dũng hy sinh kiên quyết biểu tình.

Làm Trầm Lệ Đề cắn răng, một bộ kiên quyết muốn đem Hạ Vân Kiệt cấp “Trảm” Điệu khi, Hạ Vân Kiệt đã muốn hai tay chẩm đầu nằm ở trên giường.

Trầm Lệ Đề xinh đẹp động lòng người, dáng người như ma quỷ bàn gợi cảm, ở mặt ngoài miệng tựa hồ có điểm điêu ngoa, nhưng nội tâm thiện lương, ở chung lâu, nói Hạ Vân Kiệt vị này đang đứng ở thanh xuân tràn đầy kì người trẻ tuổi không động tâm, kia tuyệt đối là lừa quỷ trong lời nói. Nhưng không biết vì cái gì, mỗi khi tâm động khi, Hạ Vân Kiệt ở sâu trong nội tâm luôn luôn chút sợ hãi, thậm chí trong tiềm thức hội lóe ra Tần Lam kia trương đường cong rõ ràng khuôn mặt, còn có ngày đó buổi sáng nhìn đến vô cùng kinh diễm mê người thân thể, còn có Diễm tỷ kia vô cùng gợi cảm câu hồn mĩ mông……

Phảng phất hắn một khi chiếm được Trầm Lệ Đề, hắn từ nay về sau sau đã đem mất đi này hết thảy… Cho nên,

bất tri bất giác trung hắn theo bản năng tổng đang trốn tránh, cũng không áp dụng chủ động.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt biết như vậy tư tưởng thực không nên, người không phải hẳn là một chồng một vợ sao? Nhưng nam nhân dã tâm tựa hồ làm cho hắn luôn luôn như vậy một ít không cam lòng……

Đêm đã khuya, trằn trọc trung Hạ Vân Kiệt mơ hồ đi vào giấc ngủ.

Giờ mẹo, Hạ Vân Kiệt đúng giờ tỉnh lại, sau đó ngồi xếp bằng đối mặt Đông Phương mà ngồi.

“Vũ vương tâm quyết” Nhất vận chuyển, giống ngày xưa giống nhau ấn đường hiện ra một cái lốc xoáy, lốc xoáy trung đảo ngược một tòa cổ đỉnh. Cổ đỉnh nở rộ ra đạo đạo sáng mờ, lập tức liền đem Nê Hoàn cung cấp chiếu sáng.

Đông Lai tử khí so với trước kia càng thêm mênh mông cuồn cuộn theo thiên phía đông bôn tập mà đến, sau đó quán đỉnh mà vào. Nê Hoàn trong cung cổ đỉnh hào quang càng ngày càng thịnh, đỉnh trung kia khỏa màu tím kim đan cũng đồng dạng nở rộ xuất đạo nói sáng mờ, hào quang cũng càng ngày càng thịnh, ở đỉnh trung chậm rãi xoay tròn. Đông Lai tử khí liền bị một phân thành hai, một bộ phận nhập vào màu tím kim đan bên trong, một bộ phận kinh cổ đỉnh chuyển vì vu lực, dọc theo kinh mạch mạch máu theo thượng xuống chảy xuôi, lưu biến quanh thân, dễ chịu rèn luyện Hạ Vân Kiệt thân xác.

Giờ mẹo, hai giờ trong chớp mắt.

Hạ Vân Kiệt chậm rãi mở hai mắt, một đạo màu tím quang mang theo hắn con ngươi chợt lóe rồi biến mất. Hắn trên mặt lộ ra một tia mâu thuẫn sắc.

Từ ngoài ý muốn ở Nê Hoàn trong cung kết thành kim đan sau, Hạ Vân Kiệt phát hiện tu luyện tốc độ không chỉ có không có nguyên nhân vì cảnh giới đột phá mà thong thả xuống dưới, ngược lại tiến bộ thần tốc.

Tu luyện tựa như đi ngược dòng nước, lại như trèo lên cao phong, càng đến mặt sau thường thường càng là gian nan. Này cũng là bước vào luyện khí cảnh giới tu sĩ không ít, bước vào Trúc Cơ kì tu sĩ lại ít ỏi không có mấy, đến Kim Đan kỳ đã muốn thành một cái truyền thuyết nguyên nhân chủ yếu chi nhất. Bởi vì tu luyện chi đồ, gặp được mặt sau càng khó cũng càng chậm.

Nhưng Hạ Vân Kiệt phát hiện chính mình tựa hồ vừa vặn tương phản, càng đến mặt sau tựa hồ tu luyện như quả cầu tuyết bình thường càng lăn càng lớn cũng càng nhanh. Đương nhiên này cùng mỗi tăng lên một cái cảnh giới, hắn trong cơ thể hạ vương huyết mạch kích phát càng nhiều có quan hệ, nhưng từ bước vào Kim Đan kỳ sau, Hạ Vân Kiệt lại phát hiện này không chỉ có bởi vì huyết mạch kích phát duyên cớ, còn cùng kết thành kim đan có quan hệ.

Vu môn trọng điểm thân xác, theo đuổi là đột phá tự thân thân thể cực hạn, đạo môn trọng điểm luyện khí, theo đuổi là lấy pháp lực đến khống chế viễn siêu cho tự thân lực lượng thiên địa lực. Cho nên Vu môn ở đối thiên địa lực khống chế không bằng đạo môn, thế cho nên tu luyện khi hấp thu thiên địa linh khí tựu ít đi, nhưng bọn hắn mỗi hấp thu một phần, đều là bắt nó chiếm vì mình có, tích lũy tháng ngày cũng là không thể đo lường. Đạo môn mặc dù ở khống chế thiên địa linh khí thượng tuần thục vô cùng, nhưng bởi vì thân thể nhỏ yếu chân chính hấp thu vì mình dùng là cũng là không nhiều lắm.

Đánh cái không phải thực thỏa đáng cách khác, này tựa

như Vu môn lọ là lớn, nhưng không tinh thông mang nước phương pháp, chỉ có thể chậm rãi tích lũy, đạo môn tinh thông mang nước phương pháp, lọ lại nhỏ, sở thủ cũng là hữu hạn.

Hạ Vân Kiệt từ kết thành kim đan sau, trải qua một đoạn ngắn hạn mê hoặc sau, dần dần phát hiện chính mình chính đi ở một cái vu đạo song tu trên đường.

Kim đan xoay tròn, khiêu động càng nhiều Đông Lai tử khí, một bộ phận hấp thu nhập kim đan, tuyệt đại bộ phận tắc từ cổ đỉnh hấp thu chuyển vì vu lực, quán nhập hấp thu năng lực tương đối cho kim đan càng cường đại cũng càng “Khổng lồ” thân xác

Chính là tu vi tăng trưởng càng nhanh, năng lực càng cường đại, Hạ Vân Kiệt càng có loại như đi miếng băng mỏng cảm giác, bởi vì hắn không thể cô phụ sư phụ kỳ vọng, cũng lại càng không cho phép chính mình rơi vào ma đạo.

Bình tĩnh nỗi lòng, Hạ Vân Kiệt đứng lên, sau đó đẩy cửa mà ra.

Bên ngoài đã muốn không có một bóng người, Trầm Lệ Đề đã muốn sáng sớm liền tiến đến sân bay đi làm.

Nhớ tới lạnh như thế, Trầm Lệ Đề muốn một đạo sớm xuất môn tiến đến sân bay đi làm, Hạ Vân Kiệt có chút đau lòng cũng không cấm có chút cảm khái. Người khác chỉ nhìn đến tiếp viên hàng không ngăn nắp một mặt, lại làm sao nghĩ đến tiếp viên hàng không kỳ thật cũng cử vất vả.

Rửa mặt một phen, lại chính mình thiêu bát mỳ sợi làm bữa sáng. Ăn xong, thu thập sạch sẽ, Hạ Vân Kiệt liền lưng đan kiên bao xuất môn cưỡi xe đạp thẳng đến nhân tài thị trường mà đi.

Tối hôm qua nói đem đầu trọc Cường cấp đế vương tạp cấp bán đi tự nhiên là vui đùa chi ngữ, đối với Hạ Vân Kiệt mà nói việc cấp bách còn là nhanh chóng tìm được một phần sống tạm công tác.

Tối hôm qua đêm khuya hạ tràng mưa nhỏ, không khí tuy là tươi mát lại lộ ra một cỗ lãnh liệt, sáng sớm thái dương bắt tại trên bầu trời tựa hồ cũng căn bản không thể khu đuổi mùa đông hàn ý.

Đi làm tộc càng nhiều bắt đầu lựa chọn tễ trên xe buýt ban, kỵ xe đạp hoặc là xe đạp điện người so với dĩ vãng thiếu không ít, hơn nữa tất cả đều “Hạng nặng võ trang”, chỉ có Hạ Vân Kiệt ăn mặc phá lệ đơn bạc, ở trời đông giá rét cưỡi xe đạp, làm cho người ta nhìn đều cảm thấy có chút rét run.

Bất quá Hạ Vân Kiệt chính mình cũng là áp căn không cảm giác, nếu không phải sợ người khác đem hắn làm quái vật đến xem đãi, hắn nhưng thật ra càng nguyện ý mặc trang phục hè, như vậy cũng có thể đỡ phải nhiều mặc quần áo cùng nhiều giặt quần áo, đương nhiên còn có thể tỉnh chút mua quần áo tiền.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 230 : Xuất mã [tiền chương và tiết thứ tự có lầm]

Tuy rằng tới gần cuối năm, nhưng nhân tài thị trường như trước là bận rộn một mảnh, đầu người toàn động. Bất quá rất lớn một bộ phận đều là sang năm muốn tốt nghiệp sinh viên.

Theo sinh viên vào nghề tình thế càng ngày càng khẩn trương, bọn họ đều có nguy cơ ý thức, thừa dịp đại tứ học nghiệp thiếu, không có việc gì liền đều tới trước nhân tài thị trường đi dạo, nhìn xem có hay không thích hợp cương vị, cũng tốt trước tiên có cái chuẩn bị.

Hạ Vân Kiệt như vậy trung chuyên sinh, nhưng lại ở tới gần cuối năm từ chức không cho, sau đó đi ra tìm công tác cũng là rất ít.

Nhân tài thị trường công tác cương vị nhiều nhất còn là doanh tiêu viên cùng bảo hiểm tiêu thụ viên, này khác công tác cương vị đối chuyên nghiệp hoặc là bằng cấp còn có công tác kinh nghiệm hoặc nhiều hoặc ít đều có chút yêu cầu, điều này làm cho bằng cấp không cao, công tác kinh nghiệm không nhiều lắm, chuyên nghiệp lại có vẻ tương đối “Ngưu bức” Nhưng trên thực tế cũng không thực dụng, vừa vội tìm được một phần công tác Hạ Vân Kiệt rất là buồn bực.

Cũng may Hạ Vân Kiệt ở nhân tài thị trường vòng vo không sai biệt lắm một vòng khi, thấy được một cái làm cho hắn hai mắt sáng ngời thông báo tuyển dụng tin tức. Thông báo tuyển dụng đơn vị là Uy Đại công ty, thông báo tuyển dụng cương vị là công ty toàn chức bảo an.

Thông báo tuyển dụng số người còn không thiếu, có sáu vị. Tối mấu chốt là, thông báo tuyển dụng điều kiện rất đơn giản, chỉ cần tuổi mười tám một tuổi đến ba mươi

tám tuổi trong lúc đó, thân cao một mét sáu tám đã ngoài, bằng cấp sơ trung đã ngoài, thân thể khỏe mạnh không có hình xăm yên sẹo cùng bất lương ham mê, tuân kỉ thủ pháp phẩm hạnh đoan chính, vô phạm tội tiền khoa.

Này đó điều kiện Hạ Vân Kiệt đều phù hợp.

Tiền lương cũng cũng không tệ lắm, thực tập kì một ngàn khối, thực tập kì hai tháng, hai tháng sau một ngàn tam, miễn phí cung cấp công tác cơm, còn có chữa bệnh, tai nạn lao động, ngoài ý muốn các xã hội bảo hiểm, đương nhiên này đó bảo hiểm đối với Hạ Vân Kiệt mà nói vô dụng. Nhưng mặc kệ nói như thế nào, này phân công tác ở 03 năm cũng coi như có thể.

Cho nên nóng lòng tìm được một phần công tác nuôi sống chính mình Hạ Vân Kiệt không có gì do dự liền đầu một phần lý lịch sơ lược. Đáng tiếc có lẽ là vì này phân công tác yêu cầu điều kiện thấp, đại bộ phận mọi người phù hợp, cho nên đầu cầu chức thư nhân có vẻ nhiều, làm Hạ Vân Kiệt đầu lý lịch sơ lược khi, thông báo tuyển dụng trên bàn đã muốn đặt vài phân cầu chức tin. Điều này làm cho Hạ Vân Kiệt không khỏi thật to cảm khái, đầu năm nay bảo an cương vị cạnh tranh cũng thực kịch liệt a.

Làm Hạ Vân Kiệt đầu này phân thư xin việc, còn muốn ở nhân tài thị trường lý đi dạo khi, di động vang lên.

Lấy ra nữa vừa thấy là tối hôm qua vừa mới nhận thức tiếp viên hàng không Tư Tư đánh tới, Tư Tư họ Đổng. Tối hôm qua phân biệt khi, Đổng Tư Tư cố ý muốn Hạ Vân Kiệt điện thoại, hơn nữa cũng cho hắn để lại chính mình điện thoại.

Chính là Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới Đổng Tư Tư nhanh như vậy liền đánh tới.

“Ngươi hảo, Tư Tư, ta là Hạ Vân Kiệt.” Tiếp khởi điện thoại, Hạ Vân Kiệt trước chủ động mở miệng chào hỏi.

“Hạ đại sư, ngươi hiện tại ở nơi nào a?” Điện thoại kia đầu Đổng Tư Tư trong giọng nói mang theo một tia sốt ruột cùng hưng phấn.

“Ở nhân tài thị trường, có chuyện sao?” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Ngươi này Hạ đại sư, thật đúng là quý nhân hay quên sự, chẳng lẽ ngươi đã quên tối hôm qua chuyện đáp ứng quá ta sao?” Điện thoại kia đầu Đổng Tư Tư nghe vậy bĩu môi có chút bất mãn nói.

“Nga, ngươi nói ngươi thúc thúc nhà máy sự tình a, ta đáp ứng rồi như thế nào hội quên đâu, sẽ không là hôm nay sẽ ta đi đi?” Hạ Vân Kiệt nao nao nói.

“Chính là hôm nay, ta thúc thúc muốn thỉnh vị kia cái gì cao nhân lại đây xem phong thuỷ thực hiện, này không phải muốn ngươi vị này Hạ đại sư đến hỗ trợ vạch trần hắn gạt người xiếc a.” Đổng Tư Tư gặp Hạ Vân Kiệt cũng không có quên nhớ, thế này mới chuyển sân vì vui vẻ nói.

“Đầu tiên thanh minh một chút, còn chưa tới hiện trường xem qua, còn không có nhìn thấy người này, ta cũng không thể nói hắn liền nhất định là gạt người.” Cho dù nay loại này cao nhân trên cơ bản là đi lừa chiếm đa số, nhưng Hạ Vân Kiệt thân mình chính là biết âm dương quỷ quái, biết phong thuỷ phong thủy cao nhân, tự nhiên sẽ không một gậy gộc đem xem phong thuỷ thực hiện sự cao nhân tất cả đều đánh thành phiến tử.

“Được rồi, mọi người đều là bằng hữu, đừng khiến cho như vậy thần bí đứng đắn thôi dù sao đợi lát nữa ngươi

nhất định phải giúp ta vạch trần người nọ xiếc. Nga, đúng rồi ngươi nói ngươi hiện tại ở nhân tài thị trường sao? Vậy ngươi chờ, ta ngay tại phụ cận, ta cái này lái xe đi tiếp ngươi, ngươi đừng ly khai.” Nói xong Đổng Tư Tư cũng không quản Hạ Vân Kiệt đáp ứng không đáp ứng, liền treo điện thoại.

Hạ Vân Kiệt cầm di động, chỉ có thể thực bất đắc dĩ lắc đầu, sau đó ra nhân tài thị trường, đứng ở đại môn khẩu chờ Đổng Tư Tư.

Rất nhanh Đổng Tư Tư liền mở ra một chiếc vàng nhạt sắc Kỳ Thụy qq xuất hiện ở Hạ Vân Kiệt trước mặt.

“Lên xe đi!” Đổng Tư Tư quay cửa kính xe xuống hướng Hạ Vân Kiệt nói.

“Ta cưỡi xe đạp lại đây, ngươi thúc thúc nhà máy gần còn là xa? Nếu gần trong lời nói ta liền đạp xe đi qua.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Nhà máy ở tây giao, có điểm đường. Yên tâm a, một chiếc phá xe đạp không có người trộm. Cho dù có người trộm, chỉ cần ngươi hôm nay biểu hiện ra sắc một chút, ta thúc thúc tùy tiện bao cái tiền lì xì cho ngươi, cũng đủ ngươi mua cái mười lượng tám lượng.” Đổng Tư Tư đón gió loát hạ mái tóc đỉnh đạc nói.

Hạ Vân Kiệt đương nhiên sẽ không lo lắng xe đạp bị trộm, không nói hắn tự thân bản sự kì cao, chỉ bằng hắn nay ở Giang Châu thị hắc bạch lưỡng đạo nhân mạch, ai trộm hắn xe ai không hay ho.

Đương nhiên lời này Hạ Vân Kiệt sẽ không nói, gặp Đổng Tư Tư nói như vậy, đành phải cười cười, thượng phó điều khiển vị.

“Đúng rồi, ta nói Hạ đại sư, ngươi sẽ không là cưỡi xe

đạp tới nhân tài thị trường tìm công tác đi?” Chờ Hạ Vân Kiệt tọa ổn sau, Đổng Tư Tư một bên lái xe tử, một bên tò mò hỏi.

“Ân.” Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến điểm gật đầu.

“Không phải đâu, ngươi thế nhưng thật sự cưỡi xe đạp tới nhân tài thị trường tìm công tác” Đổng Tư Tư gặp bị chính mình nói trung, không khỏi giật mình kêu lên.

“Như thế nào? Không được sao?” Hạ Vân Kiệt hỏi ngược lại.

“Ngươi nói đâu? Ngươi có gặp qua đại sư cưỡi xe đạp đến nhân tài thị trường tìm công tác sao? Hơn nữa, tối hôm qua kia Cường ca đối với ngươi không phải bội phục sát đất sao? Ngươi chỉ cần rèn sắt khi còn nóng hơi chút đẩu mấy thủ, hắn còn không ngoan ngoãn cho ngươi đưa tiền tiêu? Còn tìm cái gì công tác nha!” Đổng Tư Tư không cho là đúng nói.

Tuy rằng Đổng Tư Tư nói được thực uyển chuyển, không có nói đến lừa dối hoặc là nói đi lừa linh tinh trong lời nói, nhưng nói ý tứ lại chính là này, đem Hạ Vân Kiệt nghe được chỉ xem thường, tức giận nói:“Có hay không nghe qua một câu kêu trong lòng không muốn? Ngươi đã cố ý mời ta hỗ trợ, không nghĩ ngươi thúc thúc bị lừa, vậy ngươi như thế nào lại có thể ta đi lừa Tiểu Cường tiền đâu?”

“Ha ha, nói lỡ miệng đi khiến cho thần thần bí bí, kết quả là còn là cố lộng huyền hư, đúng không?” Đổng Tư Tư cũng là một chút cũng không nghĩ đến ý ngược lại chỉ vào Hạ Vân Kiệt đắc ý cười nói.

“Tính, với ngươi cũng giảng không rõ ràng lắm.” Hạ Vân Kiệt gặp Đổng Tư Tư nói như vậy, trong lúc nhất thời thật đúng là không tốt giải thích. Đồng ý của nàng gạt

người thuyết khẳng định là không đúng, cần phải nói không phải gạt người, hắn cũng lấy không ra chứng cớ đến, trừ phi hắn khẳng lộ một hai thủ, rõ ràng cũng liền lười cùng nàng tranh cãi.

Đổng Tư Tư trong lòng vốn cũng không tin cái gì khu quỷ phong thuỷ xem bói linh tinh sự tình, gặp Hạ Vân Kiệt từ cùng liền lại nhận định này đó ngoạn ý đều là hồ lộng người, đắc ý hì hì nở nụ cười hai tiếng, sau đó lộ ra một tia bội phục sắc nói:“Bất quá lời nói trong lòng nói, ta còn là cử bội phục của ngươi, tuổi còn trẻ thế nhưng có thể đem một cái hàng tỉ phú ông lừa dối thành kia phó bộ dáng, cao cao a!”

Nói xong Đổng Tư Tư hướng Hạ Vân Kiệt giơ ngón tay cái lên.

Hạ Vân Kiệt thấy thế rõ ràng quay đầu xem ngoài cửa sổ phong cảnh, không hề để ý tới Đổng Tư Tư.

Đổng Tư Tư gặp Hạ Vân Kiệt không để ý tới hắn, biết hắn không nghĩ người khác đem hắn xem thành thần côn, phiến tử, hì hì cười cười nói:“Hạ đại sư, tức giận a? Ngươi lão nhưng đừng tức giận, tuy rằng ta biết các ngươi này một hàng trên cơ bản là gạt người, nhưng ta biết ngươi là người tốt, bằng không tối hôm qua kia Cường ca còn không bị ngươi hung hăng tể chết? Bằng không ta cũng sẽ không mời ngươi xuất mã, đúng không? Bất quá, ta cuối cùng cảm thấy ngươi không làm này một hàng mà đi nhân tài thị trường tìm công tác, thật sự là lãng phí nhân tài a!”

“Ta không nói này, đổi cái đề tài biết không?” Hạ Vân Kiệt bị Đổng Tư Tư lải nhải tính tình toàn vô, vẻ mặt bất đắc dĩ nói.

“Đi a, nói nói ngươi cùng Trầm Lệ Đề đi? Các ngươi hiện tại phát triển đến cái gì giai đoạn ? Thân quá miệng

không có? Có hay không thượng quá giường?” Đổng Tư Tư mi phi sắc vũ nói.

“Còn là nói ngươi thúc thúc sự tình đi!” Hạ Vân Kiệt vừa nghe thiếu chút nữa đầu đều phải bạo, vội vàng nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 231 : Phong thuỷ cũng là một môn khoa học

“Ta thúc thúc khai là một nhà trang phục hán, lại nói tiếp ta ba cũng có chút tiểu công ty cổ phần. Đoạn thời gian trước không biết vì cái gì, đầu tiên là kho để hàng hoá chuyên chở châm lửa, sau lại xe vận tải dỡ hàng khi không cẩn thận áp bị thương công nhân, tái tái sau lại nữ viên công ký túc xá lại truyền đến chuyện ma quái lời đồn, khiến cho lòng người hoảng sợ, dù sao trong khoảng thời gian này ta thúc thúc này nhà máy là mọi việc không thuận a! Cho nên đã nghĩ đến thỉnh đại sư xem phong thuỷ thực hiện sự. Bất quá ta mới không tin này đó, mua xổ số còn có trúng thưởng đâu, không thuận sự tình tổng cũng có tiến đến cùng nhau thời điểm, cái quỷ gì nha quái, khẳng định là này nữ viên công nói hươu nói vượn.” Đổng Tư Tư gặp Hạ Vân Kiệt đem đề tài chuyển tới nàng thúc thúc nhà máy, đổ bất chấp tái bát quái hắn cùng Trầm Lệ Đề sự tình, vẻ mặt khinh thường nói.

“Ha ha, tình hình chung hạ là như vậy, nhưng là mới có thể có ngoại lệ, đợi cho ngươi thúc thúc nhà máy, tự nhiên liền tra ra manh mối.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

“Kính nhờ, Hạ đại sư, nơi này liền ngươi cùng ta, ngươi sẽ không có thể không sĩ diện sao?” Gặp Hạ Vân Kiệt chính là không chịu nhả ra phủ nhận Quỷ Hồn sự tình, Đổng Tư Tư không khỏi tức giận liếc trắng mắt nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy từ chối cho ý kiến cười cười, cũng không tranh cãi, nhưng thật ra rất có điểm cao nhân phong phạm, đem Đổng Tư Tư nhìn xem đem khêu gợi hồng nhuận môi trề môi thật cao.

Khi nói chuyện Đổng Tư Tư lái xe tử đi tới nàng thúc thúc ở tây giao khu công nghiệp khang gia trang phục

hán.

Khang gia trang phục hán lâm tây giao khu công nghiệp khang tân đại đạo mà kiến, trang phục hán bên phải đại đạo dài rất nhiều, bên trái đại đạo ngắn, đã muốn nhanh đến khang tân đại đạo cuối, trang phục hán đại môn là khai ở thiên bên phải một ít.

Làm Đổng Tư Tư lái xe tử theo khang tân đại đạo thượng quải nhập trang phục hán đại môn khi, Hạ Vân Kiệt mày hơi hơi nhíu một chút.

Cái gọi là tả thanh long hữu bạch hổ, thanh long chủ cát bạch hổ chủ hung, nói chung cửa mở bên trái tương đối mà nói may mắn một ít. Đương nhiên này chính là người sơ khuy phong thuỷ chi đạo nông cạn thuyết, nói chung cũng không có sai. Nhưng đối với chân chính phong thuỷ đại sư, giống đến Hạ Vân Kiệt bực này cấp bậc, hắn chỉ cần ở chung quanh vừa đứng, liền có thể cảm nhận được thiên địa linh khí biến hóa, có thể phán đoán ra này phong thuỷ tốt xấu, cùng như thế nào bố trí phòng ốc.

Này khang gia trang phục hán hán môn thiên bạch hổ mở cửa, lại nói tiếp ở phong thủy đã muốn không ổn, lại cứ nó vị trí đại đạo là phải dài trái ngắn. Một cái nói đó là một cái hậu thiên chi mạch, liền có chi linh khí tại đây điều mạch giữa lưu động. Đường dài một đoạn chi linh khí tự nhiên liền nhiều, đường ngắn một đoạn khí liền thiếu. Lấy khang gia trang phục hán vì tiết điểm trong lời nói, nhiều một mặt khí tự nhiên là hướng thiếu một mặt lưu động, cố từ điểm đó thượng giảng, nhà xưởng môn hẳn là khai bên trái, vừa vặn đem từ phải mà đến khí cấp thu, cái này gọi là thanh long môn thu khí. Dương trạch chi môn này đây thu tụ chi linh khí vì cát, đưa khí đi vì hung, mà khang gia trang phục hán lại đem cửa khai ở tại bên phải. Kể từ đó ngược lại đem chi linh khí tiễn bước, liền thành hung càng thêm hung.

Đương nhiên nếu không phải đại hung đại sát hoặc là đại cát đại tường nơi, kỳ thật phong thuỷ chân chính có thể tạo được tác dụng còn là phi thường hữu hạn, nếu không trên thế giới này tuyệt đại đa số mọi người không hiểu phong thuỷ, bọn họ phòng ốc kiến trúc, phòng ốc bố trí đằng đằng tất cả đều không ấn phong thuỷ mà đến, chẳng phải là có rất nhiều người muốn tao ương? Lại hoặc là nói, gần phong thuỷ bố cục liền quyết định một người sinh tử họa phúc, người nọ còn sống cũng quá không kình đạo, làm sao ngôn cái gì biện bác, phấn đấu đâu

Cầm khang gia trang phục hán mà nói, nhà máy cửa mở không hợp lý, đơn giản cũng liền mang đến nhà xưởng hội có vẻ hơi chút âm hàn điểm, sinh khí hơi hiển không đủ một ít. Nhưng là không hơn, sẽ không nói liền nhất định hội mang đến cái gì hung họa việc hoặc là sinh ý không thuận lợi. Này đó chủ yếu hay là muốn xem cá nhân đối an toàn coi trọng cùng không, cá nhân kinh thương quản lý năng lực đằng đằng. Cái này như y học nói ngủ sớm dậy sớm đối thân thể hảo, nhưng người nào đó hơi chút trường kỳ vãn ngủ như vậy nửa giờ một giờ, không nhất định sẽ làm cho hắn ung thư cái gì, đơn giản nói xác suất tương đối cho này cuộc sống quy luật khỏe mạnh mà nói lớn như vậy một chút, làm cho hắn ung thư còn có này hắn hứa rất nhiều nhiều nguyên nhân, tỷ như gien, tỷ như hoàn cảnh, tỷ như thực phẩm đằng đằng.

Đương nhiên môn như vậy khai, theo Hạ Vân Kiệt ánh mắt đến xem, khẳng định không phải cái gì chuyện tốt, có thể sửa tự nhiên sửa lại tốt. Cái gọi là con đê ngàn dặm vỡ bởi tổ mối, hán môn phong thuỷ tuy rằng không có khả năng quyết định hán hung họa cùng sinh ý tốt xấu, nhưng một khi loại này không tốt sự tình đều tiến đến cùng nhau đến, chỉ sợ cũng hội từ lượng biến khiến cho chất biến.

“Có cái gì không đúng sao?” Đổng Tư Tư tuy rằng nói không tin phong thuỷ xem bói phù chú cái gì, nhưng gần nhất nghe hơn, trong lòng tổng cũng có như vậy điểm nghi thần nghi quỷ, cho nên xe chạy đến nhà máy phụ cận khi, nàng đã đi xuống ý thức phá lệ chú ý khởi Hạ Vân Kiệt biểu tình biến hóa, gặp vẫn biểu hiện lạnh nhạt nếu định hắn đột nhiên hơi hơi nhíu hạ mày, không khỏi hỏi.

“Không có gì, chính là cửa này mở có chút không đúng, nhưng là không phải cái gì vấn đề lớn.” Hạ Vân Kiệt cười cười nói.

“Như vậy mơ hồ, chẳng lẽ ngay cả cửa mở làm sao cũng có chú ý?” Đổng Tư Tư nghe vậy không khỏi ngạc nhiên nói.

“Lý luận là nói như vậy. Tựa như thầy thuốc nói tốt nhất không cần ăn yêm chế phẩm, dễ dàng ung thư, nhưng có chút người ăn cả đời cũng khỏe mạnh trường thọ, có người chưa ăn nhưng cũng thể nhược nhiều bệnh, thậm chí ung thư.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Thiết, ngươi này không phải nói cùng chưa nói giống nhau sao?” Đổng Tư Tư nghe vậy không khỏi xem thường nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười cười, nói:“Chỉ có thể nói phong thuỷ là quả thật tồn tại, nhưng ảnh hưởng không có này cái gọi là cao nhân nói được như vậy mơ hồ thần kỳ thôi.”

“Ngươi lời này ta thích nghe, ta liền tối khinh thường này cao nhân nói được ba hoa chích choè, giống như trước kia còn nghe qua một vị cái gọi là cao nhân nói cái gì buồng vệ sinh cửa không thể đối với phòng ngủ hoặc là giường cái gì, nói buồng vệ sinh là dơ bẩn nơi, âm sát

nơi, nếu như vậy sẽ làm cho người tật bệnh tùng sinh, thậm chí u cái gì. Này quả thực chính là đánh rắm, hiện tại trong thành thị diện tích lớn một chút nhà trọ, nhà ai chủ trong phòng ngủ không an cái buồng vệ sinh, chiếu này lý luận, chẳng phải là những người đó đều mỗi ngày hướng bệnh viện chạy?" Đổng Tư Tư vẻ mặt khinh thường nói.

"Ngươi lời này là cực đoan một ít, đương nhiên kia cái gọi là cao nhân nói được cũng quá. Buồng vệ sinh là 'Ra uế' chỗ, theo lý luận giảng quả thật hội làm sinh khí cũng chính là cát khí mông ô, nếu đem buồng vệ sinh an bài ở trong phòng ngủ, đối với giường cái gì đối người quả thật bất lợi. Bất quá đó là chỉ cổ đại mà nói, cổ đại buồng vệ sinh không có bơm nước thiết bị, vì vậy buồng vệ sinh đại bộ phận thời gian đều là phân chồng chất, mùi hôi tràn ngập, ở hơn nữa thích trục thối ruồi bọ cập côn trùng hoạt động ở giữa, sử buồng vệ sinh trở thành một chỗ cực không vệ sinh địa phương, nếu phòng ngủ gần sát buồng vệ sinh, cho dù không theo phong thuỷ giảng, chỉ theo vệ sinh giảng đối nhân thể khỏe mạnh cũng là phi thường bất lợi. Hiện tại cũng là bất đồng, bình thường gia đình đều có bồn cầu tự hoại, đại tiểu tiện xong sau, ấn nút, liền đem hết thảy dơ bẩn hướng sạch sẽ, sẽ không giống truyền thống buồng vệ sinh thời gian dài chồng chất phân, kể từ đó, buồng vệ sinh cùng phòng ngủ an bài cùng một chỗ tự nhiên không có gì vấn đề, cho dù có kia cũng là nhỏ nhất nhỏ nhất." Hạ Vân Kiệt lắc đầu cười nói.

"Oa tắc nguyên lai là như vậy, nghe ngươi như vậy nhất giải thích, ta đổ cảm thấy phong thuỷ cử khoa học, không giống này cao nhân nói được huyền mơ hồ hồ, làm cho người ta nghe xong liền buồn nôn." Đổng Tư Tư gặp Hạ Vân Kiệt không vội không hoãn, nói được đạo lý rõ ràng, nhìn hắn ánh mắt không khỏi trở nên có chút không giống với, không còn giống phía trước như vậy tổng mang theo một tia không tin cùng chơi đùa, chờ Hạ

Vân Kiệt nói xong sau, nhịn không được hướng hắn giơ ngón tay cái lên.

“Phong thuỷ vốn chính là một môn khoa học.” Hạ Vân Kiệt cười cười nói.

“Thiết, khen ngươi vài câu, lại sĩ diện không phải?” Đổng Tư Tư tuy rằng bị Hạ Vân Kiệt nói được tin vài phần, nhưng tổng thể thượng còn là cho rằng phong thuỷ là một kiện mê tín việc, gặp Hạ Vân Kiệt sát có chuyện lạ nói phong thuỷ là khoa học, lập tức nhịn không được xem thường hỏi vặn nói.

Khi nói chuyện, xe đã muốn đến làm công đại lâu.

Khang gia trang phục nội quy nhà máy khuông không lớn cũng không tính tiểu, đối diện hán khu đại đạo là làm công đại lâu, làm công đại lâu mặt sau là bốn tầng lâu cao sinh sản đại lâu, làm công đại lâu cùng sinh sản đại lâu tả hữu hai sườn tắc lâm lập viên công ký túc xá, căn tin, khố phòng các nhà lầu.

Toàn bộ hán khu đường rộng mở, xanh hoá mỹ quan, trừ bỏ đại môn nhập môn địa phương bởi vì mở cửa vị trí không thích hợp, hơi có vẻ có chút âm lãnh, thảm thực vật lá cây hơi có vẻ không bằng địa phương khác xanh um ở ngoài, này hắn cũng chưa cái gì không ổn. Trên thực tế kia một tia âm lãnh thái dương vừa ra tới, nếu không có tinh tế đi có vẻ, trên cơ bản là phát hiện không đến, thảm thực vật cũng là như thế.

Chính như Hạ Vân Kiệt nói, phong thuỷ có tác dụng, nhưng chỉ là một tiểu bộ phận.

“Hạ đại sư, có hay không nhìn ra cái gì vấn đề đến?” Xuống xe, Đổng Tư Tư gặp Hạ Vân Kiệt hết nhìn đông tới nhìn tây, không khỏi có chút tiểu khẩn trương hỏi.

Bất tri bất giác trung, chịu Hạ Vân Kiệt ảnh hưởng, nàng đối phong thuỷ cũng sinh ra một tia tin tưởng.

“Không có gì vấn đề, hết thảy cũng tốt.” Hạ Vân Kiệt lại nhìn quanh một tuần, như trước không phát hiện cái gì âm tà vật, cười lắc đầu nói.

“Không cần ta mang theo ngươi đi một vòng sao?” Đổng Tư Tư gặp Hạ Vân Kiệt chính là đứng ở tại chỗ quét một vòng đã nói không thành vấn đề, không khỏi nhíu lại đại mi hỏi.

Hạ Vân Kiệt nay nhưng là địa vu tam đỉnh nhưng lại ở Nê Hoàn cung kết kim đan cao nhân, liền như vậy một cái nho nhỏ hán khu, hắn hai mắt đảo qua, cái gì yêu ma quỷ quái, âm tà sát khí sớm không chỗ che giấu, làm sao cần cố ý đi một vòng?

“Không cần, nhà máy không có gì vấn đề.” Hạ Vân Kiệt lắc đầu nói.

“Ta đương nhiên biết nhà máy không có gì vấn đề. Vấn đề là ta thúc thúc cho rằng có vấn đề, đợi lát nữa kia cái gì cao nhân lại đây khẳng định cũng sẽ giảng ra nhất đống lớn vấn đề, cho nên ngươi còn là đi trước một vòng, cũng tốt trong lòng đều biết, chuẩn bị chuẩn bị, đến lúc đó cũng tốt vạch trần hắn trò bịp.” Đổng Tư Tư nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Đổng Tư Tư nói như vậy, đành phải đi theo nàng ở nhà máy lưu một vòng, sau đó một lần nữa về tới làm công đại lâu.

“Có sổ đi, ta đây hiện tại mang ngươi đi gặp ta thúc thúc. Nhớ kỹ, đợi lát nữa có thể bãi nhiều phổ liền bãi nhiều phổ, cũng đừng làm cho ta thúc thúc xem thường.” Đổng Tư Tư một bên công đạo một bên mang theo Hạ Vân Kiệt hướng chủ tịch văn phòng đi đến.

Chủ tịch môn là hờ khép, Đổng Tư Tư một bên xao môn một bên liền đẩy ra cửa.

Thật lớn bàn công tác mặt sau ngồi một vị đeo kính trung niên nam tử, thần sắc lược hiển mỏi mệt, vốn là cao ngất trên mũi dài quá khỏa đậu đậu, phá hủy một phần ổn trọng suất khí.

Bất quá Hạ Vân Kiệt nhìn đến cũng không phải này đó mặt ngoài gì đó, hắn vừa tiến đến đầu tiên nhìn đến là vị này trung niên nam tử ấn đường hơi hơi biến thành màu đen, tiền tài cung sáng rọi ảm đạm, hơn nữa trong cơ thể hư hỏa tràn đầy, hiển nhiên gần nhất số mệnh cùng thân thể trạng huống cũng không tốt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 232 : Lược biết da lông

“Di, Tư Tư sao ngươi lại tới đây? Vị này sẽ không là ngươi bạn trai, cố ý mang đến cấp thúc thúc xem qua đi?” Vị kia trung niên nam tử gặp Đổng Tư Tư mang theo một vị xa lạ tuổi trẻ nam tử gõ cửa tiến vào, mệt mỏi trên mặt không khỏi lóe ra một tia kinh ngạc sắc, đứng dậy mang theo một tia nói đùa ngữ khí nói.

“Thúc thúc, ngươi nói bừa cái gì nha vị này nhưng là ta giúp ngươi mời đến cao nhân, Hạ Vân Kiệt, Hạ đại sư!” Đổng Tư Tư thấy nàng thúc thúc thế nhưng nói Hạ Vân Kiệt là của nàng bạn trai, mặt đẹp không khỏi hơi hơi đỏ lên, tiếu mâu trắng hắn thúc thúc liếc mắt một cái nói.

Nói xong Đổng Tư Tư lại lôi kéo Hạ Vân Kiệt, chỉ vào nàng thúc thúc nói:“Hạ đại sư, vị này chính là ta thúc thúc Đổng Bình Đông, gần nhất nhà máy mọi việc không thuận, ngài là cao nhân, hỗ trợ cấp nhìn xem đến tột cùng có phải hay không làm sao phong thuỷ bãi thả ra vấn đề, hoặc là có cái gì tà uế vật lúc này tác quái.”

“Ngươi này tiểu nha đầu, lại cùng thúc thúc khai cái gì vui đùa?” Đổng Bình Đông đương nhiên không tin Hạ Vân Kiệt tuổi còn trẻ sẽ là một vị cao nhân, còn tưởng rằng hắn cháu gái cùng hắn đùa giỡn, nghe vậy không khỏi cười trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái nói.

“Người ta mới không với ngươi nói đùa đâu không phải ta với ngươi xuy ngưu, vị này Hạ Vân Kiệt Hạ đại sư nhưng là vị chân chính cấp đại sư hành gia, tổ truyền cao nhân, cái gì phù lật chú thuật phong thuỷ xem bói, trừ tà trừ ma, trấn trạch trừ yêu, hắn là mọi thứ tinh thông. Đoạn thời gian trước hắn còn tham gia quá quốc tế huyền học đại hội đâu! Đúng rồi, nghe nói qua thanh sơn hồ Nhậm gia sơn trang khách sạn không có, kia gia sơn trang khách sạn lão bản chính là bởi vì thỉnh hắn

tính quá mệnh mới phát đại tài, nếu không hắn vừa vặn là ta đồng sự bạn trai, ta còn thỉnh bất động hắn đâu." Đổng Tư Tư thấy nàng thúc thúc căn bản không đem Hạ Vân Kiệt làm một hồi sự, không khỏi nóng nảy, lập tức ba hoa chích choè, miệng lưỡi lưu loát thổi bay đến.

Đổng Tư Tư không nói như vậy đổ hoàn hảo, nàng như vậy vừa nói, hắn thúc thúc liền lại càng không tin tưởng. Phong thuỷ tính mệnh này một hàng làm, lại nói tiếp cùng trung y có chút tương tự, thường thường là càng già càng ăn ngon, nói một người trẻ tuổi ngay cả chưa đủ lông đủ cánh là chân chính cấp đại sư hành gia, lại có vài người sẽ tin?

Bất quá nếu cháu gái nói như vậy, người ta lại là nàng đồng sự bạn trai, Đổng Bình Đông cũng là không tốt rất lạc người ta người trẻ tuổi mặt mũi, đành phải ra vẻ kinh ngạc nói:"Phải không? Tiểu Hạ ngươi còn hiểu này đó sao?"

Chính là biểu tình cũng là rõ ràng lộ ra căn bản không làm một hồi chuyện này thần sắc.

"Ha ha, lược biết da lông mà thôi." Hạ Vân Kiệt khiêm tốn nói, nói xong còn không quên trừng mắt nhìn Đổng Tư Tư liếc mắt một cái, thế này mới chỉ chớp mắt công phu, chính mình thành Trầm Lệ Đề bạn trai.

"Hiện tại biết này đó người trẻ tuổi cũng thật rất ít, ngươi tuổi còn trẻ có thể biết một ít da lông đã muốn thực rất giỏi. Nếu ngươi đối huyền môn dịch học cảm thấy hứng thú, trong chốc lát đổ có vị chân chính đại sư lại đây, ngươi đến lúc đó đổ có thể thỉnh giáo một hai." Đổng Bình Đông gặp Hạ Vân Kiệt này người trẻ tuổi coi như là khiêm tốn, có tự mình hiểu lấy, ngược lại xem trọng hắn liếc mắt một cái, đương nhiên tái như thế nào xem trọng, Hạ Vân Kiệt ở hắn trong mắt cũng chỉ là lược biết da lông người trẻ tuổi.

“Cái gì nha, thúc thúc người ta Hạ Vân Kiệt nhưng là chân chính đại sư ngươi dùng hai mươi vạn thỉnh kia cái gì đại sư, còn không bằng tiêu tiền thỉnh Hạ Vân Kiệt đâu.” Đổng Tư Tư thấy nàng thúc thúc áp căn sẽ không đem Hạ Vân Kiệt để ở trong lòng, không khỏi nóng nảy.

“Ngươi này tiểu nha đầu, ngươi tuổi còn trẻ biết cái gì? Ta khả nói cho ngươi đợi lát nữa Trương đại sư lại đây ngươi nhưng đừng nói lung tung nói.” Đổng Bình Đông gặp cháu gái càng nói càng kỳ cục, thế nhưng muốn hắn hoa hai mươi vạn thỉnh Hạ Vân Kiệt loại này người trẻ tuổi, không khỏi sắc mặt trầm xuống trách cứ nói.

Đổng Tư Tư thấy nàng thúc thúc nói như vậy, mặt đẹp không khỏi cấp đỏ, vừa định nếu tranh cãi vài câu, Hạ Vân Kiệt đã muốn âm thầm kéo kéo của nàng quần áo, cũng cười hướng nàng sử cái ánh mắt, ý bảo nàng không cần tranh cãi nữa đi xuống, dù sao tranh đi xuống cũng là không làm nên chuyện gì, hơn nữa Hạ Vân Kiệt cũng quả thật tưởng trước ẩn dấu, nhìn xem kia cái gọi là đại sư đến tột cùng chuẩn bị sao lừa.

Đổng Tư Tư cũng biết chính mình khi cho dù đem Hạ Vân Kiệt thổi phồng đến thiên đi lên, nàng thúc thúc phỏng chừng cũng không hội tin tưởng, đành phải thở phì phì chu quai hàm, đem Đổng Bình Đông nhìn xem thẳng lắc đầu, đối Hạ Vân Kiệt nói:“Ta này cháu gái từ nhỏ liền yêu hạt hồ nháo, Tiểu Hạ ngươi nhưng đừng nghe của nàng, đợi lát nữa đến Trương đại sư là chúng ta cách vách thị Đông Thông thị một vị chân chính cao nhân. Ta cũng vậy thông qua một vị sinh ý bằng hữu mới biết được cũng nhận thức, Trương đại sư ở Đông Thông thị được hưởng nổi danh, vẫn là thượng lưu xã hội trong vòng tòa thượng tân, ta vị kia bằng hữu có đoạn thời gian nơi ở nháo tà, chính là hắn cấp……”

Đổng Bình Đông đang nói, trên bàn công tác điện thoại

tiếng chuông vang lên.

Đổng Bình Đông liền dừng lại nói đến, cầm lấy điện thoại nghe xong nghe, rất nhanh nói thanh:“Tốt, ta lập tức xuống lầu nghênh đón.” Tiếp theo liền cắt đứt điện thoại đứng dậy đi ra ngoài.

Đổng Tư Tư cùng Hạ Vân Kiệt hai người thấy thế đoán được hẳn là kia cái gì Trương đại sư đến đây, liền cũng đi theo phía sau hắn hướng dưới lầu đi.

“Trong chốc lát Trương đại sư đến đây, các ngươi hai người trẻ tuổi nhưng đừng nói lung tung nói, bằng không nhạ hắn tức giận, việc này sẽ không dễ làm. Nhất là ngươi này tiểu nha đầu, đợi lát nữa khả ngàn vạn đừng ở đại sư trước mặt thổi phồng Tiểu Hạ là cái gì chân chính hành gia linh tinh lời nói.” Gặp Đổng Tư Tư cùng Hạ Vân Kiệt cùng xuống dưới, Đổng Bình Đông có chút lo lắng công đạo nói.

Gặp thúc thúc đối vị kia đại sư rất trọng thị, đối Hạ Vân Kiệt lại áp căn không đặt ở trong lòng, Đổng Tư Tư trắng nàng thúc thúc liếc mắt một cái, sau đó ở phía sau bám vào Hạ Vân Kiệt bên tai thổi nhiệt khí, thấp giọng nói:“Ngươi nhưng đừng tức giận phủi tay không cho nga, ta thúc thúc cũng là nghe người ta lừa, cho nên mới hội nói như vậy.”

Đổng Tư Tư tuy rằng mặc kệ tướng mạo còn là dáng người đều kém Trầm Lệ Đề một bậc, nhưng cũng là cái tính cảm xinh đẹp tiếp viên hàng không, hơn nữa thân thể tương đối mà nói so với Trầm Lệ Đề còn muốn đầy đặn một ít, cho nên hai vú cũng liền có vẻ cực đại một ít, như vậy nhất thiếp đi lên nói chuyện, hai luồng thịt cầu đụng tới Hạ Vân Kiệt sườn trên vai, bên tai lại bị thổi nhiệt khí, thật đúng là làm cho gần nhất tình dục có chút tràn đầy Hạ Vân Kiệt có chút tâm viên ý mã, vội vàng hướng bên cạnh na nhất na, sau đó cười hướng Đổng

Tư Tư khoát tay, thấp giọng nói:“Ha ha, này thực bình thường, không có quan hệ.”

Đổng Tư Tư gặp Hạ Vân Kiệt na khai thân mình, tựa hồ ý thức được cái gì, mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, sau đó hướng về phía Hạ Vân Kiệt thối một ngụm thấp giọng nói:“Yên tâm ngươi là người của Trầm Lệ Đề, ta mới sẽ không đối với ngươi có ý tưởng đâu”

Hạ Vân Kiệt vừa nghe thiếu chút nữa té xỉu, đây là cái gì cùng cái gì thôi?

Ba người vừa mới đến dưới lầu cửa, liền nhìn đến nghênh diện đi tới một vị tuổi đại khái ở năm sáu mươi tuổi nam tử. Nam tử cằm lưu trữ nhất dúm sơn dương hồ, tóc nửa trắng nửa đen, trên thân mặc thâm sắc thân đối đường trang, hạ thân một cái màu đen quần dài, chân thải một đôi bạch để hắc mặt đế giầy giày vải, đi đường đến, không vội không hoãn, xa xa vừa thấy đi qua, thật đúng là có vài phần tiên phong đạo cốt, làm cho người ta lặng yên tâm sinh kính ngưỡng.

Cùng Trương đại sư cùng nhau đi tới là một vị ánh mắt gian cùng Đổng Tư Tư có chút tương tự trung niên nam tử, đi theo đại sư mặt sau còn lại là một vị mặt thanh mục tú người trẻ tuổi, người trẻ tuổi trong tay mang theo cái lược hiển cổ xưa màu vàng vải bạt túi, vải bạt túi mặt trên còn tú cửu cung bát quái đồ.

“Kia đại sư bên cạnh nam tử là ta ba ba.” Gặp Trương đại sư ba người nghênh diện đi tới, Đổng Tư Tư lại thiếp đến Hạ Vân Kiệt bên tai thấp giọng nói một câu. Nói khi, kia đôi đầy đặn nhũ phong tự nhiên lại cách quần áo đặt ở Hạ Vân Kiệt sườn trên vai, làm cho Hạ Vân Kiệt âm thầm tâm viên ý mã đồng thời, cũng không cấm âm thầm cười khổ, không biết này Đổng Tư Tư là tính cách mở ra, không ngại này đó đâu, còn là thấy hắn vừa rồi trốn tránh nàng cố ý làm như vậy.

Đang lúc Đổng Tư Tư dán Hạ Vân Kiệt bên tai nói nhỏ một câu khi, Đổng Bình Đông đã muốn cười ha ha đi nhanh nghênh đón, nói:“Làm phiền đại sư đường xa tới rồi, một đường vất vả.”

“Đổng tổng khách khí.” Trương đại sư cười nhẹ, hướng Đổng Bình Đông chắp tay, tẫn hiển cao nhân phong phạm.

“Di, Tư Tư, ngươi như thế nào cũng đến đây?” Làm Trương đại sư cùng Đổng Bình Đông cho nhau đánh so chiêu hô sau, Đổng Bình Nhai cũng chính là Đổng Tư Tư phụ thân mặt mang kinh ngạc hướng nữ nhi hỏi. Nói chuyện khi, ánh mắt còn không quên hướng Hạ Vân Kiệt hung hăng ngắm vài lần.

Vừa rồi nữ nhi bám vào Hạ Vân Kiệt bên tai nói chuyện thân thiết kính, hắn nhưng là nhìn xem nhất thanh nhị sở.

Lại nói tiếp này nữ nhi cũng đã muốn hai mươi lăm tuổi, trưởng thành. Đổng Bình Nhai vẫn muốn tìm cái thích hợp người ta đem nàng cấp gả cho, khả lại cứ này nữ nhi không cho nàng bớt lo. Hắn cấp nàng tìm người ta, không có một không phải thấy một mặt đã nói bye bye, mà chính nàng tìm đối tượng đâu, tắc rất ít có vượt qua một tháng. Nay bên người nàng lại xuất hiện một nam tử, hơn nữa xem tuổi so với nàng còn muốn nhỏ không ít, điều này làm cho Đổng Bình Nhai cũng không biết nên vui vẻ hay là nên buồn rầu.

“Này không phải nghe nói thúc thúc nhà máy gần nhất nháo sự, cho nên cố ý thỉnh một vị cao nhân lại đây, không nghĩ tới thúc thúc đã muốn……” Đổng Tư Tư vẻ mặt còn thật sự nói.

“Cao nhân?” Đổng Bình Nhai đương trường hai mắt

nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt liền trợn tròn mắt, nơi này không có ngoại nhân, đương nhiên nữ nhi chỉ cao nhân chính là bên người nàng tiểu tử, mà Trương đại sư kia trương lộ ra thanh phong vân đạm khuôn mặt nghe vậy lơ đãng gian tựa hồ bịt kín một tầng thản nhiên u ám.

Bất quá Đổng Bình Đông dù sao cũng là việc buôn bán nhân, trường hợp thượng phản ứng cực nhanh, không đợi Đổng Tư Tư nói xong đã muốn ngắt lời nói:“Ngươi này tiểu nha đầu, ở Trương đại sư trước mặt nói cao nhân chẳng phải là múa búa trước cửa Lỗ Ban, nhạ Trương đại sư chê cười thôi.”

Nói xong Đổng Bình Đông lại chuyển hướng Trương đại sư, mặt mang xin lỗi cười cười nói:“Trương đại sư, đây là đại ca của ta nữ nhi Đổng Tư Tư, vị này là của nàng bằng hữu Hạ Vân Kiệt, Tiểu Hạ. Tiểu Hạ từng học quá một ít phong thuỷ cùng bặc tính phương diện tri thức, nghe nói Trương đại sư ngài muốn tiến đến, cố ý tới rồi quan sát thỉnh giáo.”

“Nga, thì ra là thế. Người trẻ tuổi, chân chính phong thuỷ bặc tính thuật đều là độc môn bí truyền, cũng không phải ai đều có thể học, cũng không phải thư thượng có thể học được. Lão phu xem ngươi tư chất bình thường, bằng không xem ở ngươi cầu đạo sốt ruột cùng Đổng tổng mặt mũi thượng, đổ có thể đề điểm ngươi một hai. Nay ngươi đã có này tâm, kia đợi lát nữa liền đi theo bên cạnh hãy chờ xem, bất quá cũng không khả nhiều lời.” Trương đại sư nghe vậy vỗ về sơn dương hồ, một bộ cao nhân phong phạm nói.

“Cái gì tư chất bình thường, hạ……” Đổng Tư Tư tuy rằng không biết Hạ Vân Kiệt bản sự đến tột cùng cao bao nhiêu, nhưng tối hôm qua trùng hợp gặp đầu trọc Cường đối hắn cung kính có thêm, hôm nay lại nghe hắn một phen khác tân ý lý luận, đáy lòng đối hắn còn là có vài phần tin phục, cảm thấy hắn tuy rằng tuổi trẻ,

nhưng ở phong thuỷ bặc tính phương diện hẳn là còn là có điểm bản sự, ít nhất so với đầu cầu này chỉ biết miệng đầy nói bậy gạt người thầy bói muốn càng mạnh một ít, cho nên gặp Trương đại sư cái giá đoan thật cao, một bộ trưởng bối cao nhân bộ dáng, ngưu bức hò hét nói Hạ Vân Kiệt tư chất bình thường cái gì, nhất thời tiểu thư tính tình liền lên đây, lập tức không phục nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 233 : Ngươi không cần loạn chen vào nói

“Tư Tư không chuẩn như vậy không lễ phép” Gặp Đổng Tư Tư mở ra phản bác, Đổng Bình Đông chỉ biết nàng muốn nói gì, vội vàng nói ngăn lại.

Đổng Tư Tư gặp thúc thúc quát bảo ngưng lại nàng, không phục đô khởi miệng còn muốn phản bác, nhưng bị Hạ Vân Kiệt xả hạ, thế này mới bất đắc dĩ từ bỏ.

Kia Trương đại sư thần sắc vốn đã muốn có chút không vui, nhưng thấy Đổng Bình Đông quát bảo ngưng lại hắn cháu gái, thần sắc thế này mới chuyển hoãn, ở Đổng Bình Đông cùng Đổng Bình Nhai cùng đi hạ lên lầu vào chủ tịch văn phòng.

Rộng mở trong văn phòng, mọi người uống bí thư ngâm vào nước đi lên trà nóng, hàn huyên khách khí một phen sau, Đổng Bình Đông gặp Trương đại sư như trước một bộ thản nhiên như định, phong khinh vân đạm cao nhân phong phạm, liền có chút kiềm chế không được, khách khí dùng thương lượng ngữ khí nhắc nhở nói:“Trương đại sư, người xem thời gian cũng không sớm, có phải hay không trước thực hiện? Hoặc là ngài nhìn nhìn lại cần chúng ta chuẩn bị chút cái gì vậy không có? Ta cũng tốt gọi người đi chuẩn bị.”

Trương đại sư không vội không chậm chạp lại uống một ngụm trà sau, thế này mới nói:“Làm pháp sự không vội, ngươi trước mang ta chung quanh đi dạo nhìn xem.”

“Hảo, hảo, kia phiền toái Trương đại sư.” Đổng Bình Đông vội vàng đứng dậy khách khí nói.

Tiếp theo đoàn người lại đi xuống lầu, Đổng Bình Đông cùng Đổng Bình Nhai hai huynh đệ một trái một phải

cùng Trương đại sư ở nhà máy chậm rãi đi tới, Trương đại sư trong tay cầm vừa thấy giống như thực phong cách cổ xưa cổ xưa la bàn, vừa đi một bên nhìn la bàn, ngẫu nhiên hội dậm chân trầm tư, tựa hồ phát hiện cái gì vậy dường như, mặt sau Hạ Vân Kiệt cùng Đổng Tư Tư tắc cùng vị kia mi thanh mục tú tiểu thần côn cùng nhau đi theo.

Lại nói tiếp này Trương đại sư thật là có điểm “Thần”, hắn dậm chân địa phương thường thường đều là gặp chuyện không may địa phương, châm lửa kho để hàng hoá chuyên chở, dỡ hàng áp đến công nhân địa phương.

Đổng Tư Tư tuy rằng miệng nói không tin này đó phong thuỷ quỷ quái sự tình, nhưng thấy Trương đại sư một bộ cao nhân bộ dáng, trong tay cầm la bàn, thần sắc lộ ra một tia thần bí, lại thấy hắn nghỉ chân địa phương đều là ra quá sự tình địa phương, nhưng thật ra bị tức phân ảnh hưởng, trong lòng cũng không cấm nghi thần nghi quỷ đứng lên. Làm Trương đại sư đi đến nhất nữ sinh ký túc xá trước, đột nhiên đứng thẳng ở nhất tán cây che trời hòe dưới tàng cây mặt, trong tay bưng la bàn thần sắc ngưng trọng, vài miếng qua mùa đông còn lưu lại ở hòe trên cây khô diệp theo gió lạnh u nhiên bay xuống xuống khi, Đổng Tư Tư theo bản năng ôm lấy Hạ Vân Kiệt cánh tay, chung quanh nhìn xung quanh một phen, sau đó bám vào Hạ Vân Kiệt bên tai thấp giọng hỏi nói:“Ta như thế nào cảm giác âm trầm sâm, sẽ không thực sự quỷ đi?”

“Ban ngày ban mặt, nào có cái gì quỷ” Hạ Vân Kiệt một bên cười trả lời, một bên muốn đem tay rút ra. Trước mặt nhiều người như vậy mặt, hơn nữa Đổng Tư Tư phụ thân cùng thúc thúc đều ở tình huống hạ, Hạ Vân Kiệt thế nào không biết xấu hổ làm cho nàng ôm hắn cánh tay.

Hạ Vân Kiệt lời tuy nhiên nói được nhỏ giọng, nhưng Trương đại sư lỗ tai lại tiêm, hồi đầu nhìn hắn một cái, sau đó thần sắc ngưng trọng vỗ về sơn dương hồ nói:“Người trẻ tuổi, này ngươi sẽ không đã hiểu. Ban ngày ban mặt bình thường quỷ là không dám đi ra, nhưng có chút lợi hại quỷ, nương mùa đông âm lãnh, ánh mặt trời không đủ, lại có tụ âm chi thụ ký sinh, cũng là có thể ở âm lãnh nơi chung quanh hoạt động.”

Nói xong Trương đại sư sát có chuyện lạ chỉ vào phía trước kia đống nữ sinh ký túc xá nói:“Đổng tổng chuyện ma quái là không phải này tràng lâu?”

“Đúng, đúng, Trương đại sư thật là cao nhân, nơi này đúng là chuyện ma quái kia đống lâu, hiện tại khiến cho người hoảng sợ. Còn phiền toái đại sư thực hiện khu quỷ tài đi.” Gặp Trương đại sư xa ở Đông Thông thị chưa bao giờ đã tới Khang gia trang phục hán, đầu tiên là nghỉ chân địa phương đều là phát sinh tai họa nơi, nay lại một lời liền vạch trần chuyện ma quái địa phương, Đổng Bình Đông không khỏi rất là bội phục nói, đồng thời cũng không hiểu cảm thấy một tia âm lãnh, giống như nơi này thật là có quỷ dường như.

Người còn lại cũng là như thế, hơn nữa kia Đổng Tư Tư miệng thượng nói không tin phong thuỷ quỷ quái, thậm chí còn cố ý kéo Hạ Vân Kiệt đến bóc trần trò bịp, nhưng nay cũng là sợ tới mức đem Hạ Vân Kiệt cánh tay ôm càng phát ra được ngay, hai luồng đầy đặn thịt cầu liền như vậy gắt gao đè nặng hắn, cách thật dày mùa đông quần áo đều có thể ẩn ẩn nhìn ra đến kia đối đầy đặn vú bởi vì chịu áp bách mà hình thành biến hình.

“Nan a nan.” Trương đại sư phe phẩy đầu nói:“Quỷ thuần âm, nơi này lại là nữ sinh ký túc xá, nữ sinh tính âm, hơn nữa ngàn không nên vạn không nên ngươi còn ở nơi này loại một gốc cây đại hòe thụ. Có câu kêu tiền không tài tang, sau không loại liễu, trong viện không

trồng quỷ hòe thụ. Này hòe thụ mở ra tới là cái gì? Là mộc cùng quỷ a, nhất dễ dàng thu hút âm tà vật. Này quỷ chiếm cứ này lão hòe thụ, mượn lão hòe thụ ngày đêm hấp thu nữ tính âm khí, nay đã muốn hình thành nhất định khí hậu, muốn trừ bỏ thật sự khó khăn a."

"Phiền toái đại sư nhất định phải hỗ trợ thực hiện sự bắt nó đuổi đi, tiền không là vấn đề." Đổng Bình Đông gặp Trương đại sư nói như vậy không khỏi nóng nảy, liên tục ôm quyền cầu đạo.

"Đúng, đúng, đại sư còn thỉnh ngài nhất định phải bang này việc." Đổng Bình Nhai cũng đi theo cầu đạo.

Đổng Tư Tư tuy rằng ngay từ đầu nhận định Trương đại sư là phiến tử, lúc này nhưng cũng đi theo nhìn trông mong nhìn Trương đại sư, tựa hồ cũng mong chờ hắn đuổi quỷ. Chỉ có Hạ Vân Kiệt khóe môi nhếch lên một tia thản nhiên trung mang theo một tia khinh thường ý cười.

Trương đại sư lời này lừa lừa người thường còn đi, lại như thế nào lừa quá hắn vị này chân chính đại sư. Này nữ tính tuy là thuần âm, nhưng là người rõ ràng, trên người tự nhiên có dương khí, đơn giản không bằng nam nhân chừng thôi, nơi này đều đã chật cứng người, nơi nơi là dương khí, lại khởi là quỷ dám trường kỳ chiếm cứ nơi, nó chẳng lẽ không sợ bị dương khí cấp tươi sống chết cháy? Càng đừng nói hấp thu cái gì âm khí nói sau kia hòe thụ, quả thật dễ dàng chiêu tụ âm khí, nhưng đại đa số cây cối vốn là thuần âm, đơn giản này hòe thụ tự vừa vặn cùng quỷ có điểm tiếp cận thôi. Còn nữa nói, thụ mặc dù dễ dàng chiêu tụ âm khí, nhưng cũng là sinh khí tụ tập nơi. Có cây cối địa phương, liền làm cho người ta sinh cơ dạt dào cảm giác đó là loại này đạo lý.

Chính là này ký túc xá vì cái gì chuyện ma quái, đến tột cùng là thật hoặc là giả, Hạ Vân Kiệt nếu không suy tính

thật đúng là không thể hiểu hết, bất quá trực giác lại nói cho hắn hẳn là cùng trước mắt vị này Trương đại sư có liên quan, cho nên Hạ Vân Kiệt như trước là thờ ơ lạnh nhạt, nhìn xem vị này đại sư đến tột cùng hội làm như thế nào.

Trương đại sư gặp Đổng Bình Đông nhắc tới tiền vấn đề, hai mắt không khỏi lóe ra một tia không dễ cảm thấy gian kế thực hiện được cùng tham lam sắc, nhưng ở mặt ngoài lại vẻ mặt khó xử vỗ về sơn dương hồ, trầm ngâm nửa ngày cũng không ra tiếng.

“Như vậy, năm mươi vạn người xem thành không? Thỉnh ngài cần phải phải giúp việc.” Việc buôn bán nhân, sự tình gì đều thích dùng tiền đến cân nhắc, gặp Trương đại sư trầm ngâm không nói, Đổng Bình Đông lập tức thêm tiền nói.

Gặp Đổng Bình Đông một ngụm giới liền thêm đến năm mươi vạn, không khỏi dọa Hạ Vân Kiệt nhảy dựng, nghĩ rằng, làm này một hàng thật đúng là kiếm tiền a, trách không được lần này tham gia quốc tế huyền môn đại hội người người đều là người giàu có. Một năm tùy tiện làm mấy tràng, đều đủ nhà người thường hạnh phúc không lo quá cả đời.

Trương đại sư nghe vậy hơi hơi động dung, trong mắt lóe ra một tia sắc mặt vui mừng, nhưng còn là vỗ về sơn dương hồ, vẻ mặt khó xử.

“Đại sư, trảm yêu trừ ma cũng là làm việc thiện cử chỉ, ta tái thêm ngài mười vạn, người xem thành không?” Đổng Bình Đông gặp Trương đại sư tựa hồ có chút động tâm, khẽ cắn môi tái thêm vào mười vạn nguyên.

Mà phía trước sợ tới mức sắc mặt đều hơi hơi có chút trắng bệch Đổng Tư Tư gặp mới một lát sau, này Trương đại sư giá trị con người liền theo hai mươi vạn

tăng tới sáu mươi vạn, nhưng thật ra nhịn không được đau lòng đứng lên, bám vào Hạ Vân Kiệt bên tai thấp giọng hỏi nói:“Hạ đại sư, này quỷ ngươi hàng phục được không? Nếu ngươi có bản lĩnh, còn không bằng ngươi tới làm, sáu mươi vạn a ta làm không tỷ cũng phải cho thiệt nhiều năm a!”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng không khỏi cười thầm, này Đổng Tư Tư phía trước còn nói một chút cũng không tin tưởng quỷ quái, nay bị này Trương đại sư nhất lừa dối hai lừa dối, cũng là trực tiếp hỏi chính mình có thể hay không hàng yêu trừ ma.

Đang lúc Hạ Vân Kiệt trong lòng âm thầm bật cười khi, Trương đại sư vỗ về sơn dương hồ rốt cục bày ra một bộ đại nghĩa hy sinh, hy sinh vì nghĩa biểu tình nói:“Trảm yêu trừ ma quả thật là ta bối chi trách, được rồi, hôm nay lão phu liền biện thượng hơn mười năm tu vi cùng này hại người lệ quỷ đấu một trận.”

“Cảm ơn Trương đại sư, cảm ơn Trương đại sư Trương đại sư thật sự là đương thời đắc đạo cao nhân a!” Đổng Bình Đông hai huynh đệ vội vàng vẻ mặt cảm kích nói.

“Đổng tổng trong lời nói làm cho ta hổ thẹn a!” Trương đại sư khách khí một câu, sau đó hướng phía sau tiểu thần côn vẫy tay một cái.

Vị kia tiểu thần côn lập tức liền đi tiến lên đây, cũng hai tay phủng thượng kia vải bạt túi.

Trương đại sư theo bên trong đào sờ soạng một phen, theo bên trong lấy ra một cái kim quang xán xán vòng, sau đó đối tiểu thần côn nói:“A lý, đem vi sư này trấn ma hoàn cầm bộ ở trên cành.”

Gặp Trương đại sư xuất ra kia kim quang xán xán vòng, Hạ Vân Kiệt trong mắt không khỏi lóe ra một tia hàn ý

cùng sáng tỏ sắc, cảm tình này quỷ thật đúng là từng có, nhưng lại là Trương đại sư chính mình nuôi dưỡng. Trách không được, Trương đại sư ở Đông Thông thị có thể được hưởng nổi danh, thật lâu không giảm, nguyên lai còn là có điểm thủ đoạn.

Trương đại sư cùng kia a lý tự nhiên không biết nơi này còn có chân chính cao nhân ở đây, kia a lý giống hầu tử dường như, rất nhanh liền leo lên cây, sau đó đem kia kim quang xán xán hoàn hướng nhánh cây thượng nhất quải, mà Trương đại sư tắc mặt hiện một chút ngoan sắc đối đổng Đông Bình nói:“Đổng tổng, nay ta đã muốn dùng trấn ma hoàn trấn trụ kia lệ quỷ, còn phiền toái ngươi gọi người đem này khỏa hòe thụ cấp chém, nếu không lệ quỷ có này hòe thụ làm căn cơ, cũng là khó trừ.”

Kỳ thật cho dù Trương đại sư không nói, Đổng Bình Đông cũng chuẩn bị gọi người đem này khỏa hòe thụ cấp chém, nay gặp Trương đại sư phân phó, ít giả suy tư điểm gật đầu nói:“Hảo, ta lập tức gọi người lại đây đem này thụ cấp chém.”

Nói xong Đổng Bình Đông cầm ra tay cơ chuẩn bị bát gọi điện thoại gọi người tới chặt cây.

Này khỏa lão hòe thụ tán cây che trời, thụ cho thô to, không khó tưởng tượng ở mùa hè tất là cành lá rậm rạp, lục ấm như cái, thật sự là cái thừa lương hảo địa phương.

“Trương đại sư, kỳ thật chặt cây sẽ không tất yếu đi!” Hạ Vân Kiệt thanh âm ở phía sau thực không phối hợp vang lên, vốn Hạ Vân Kiệt còn muốn nhìn xem này Trương đại sư hội tiếp tục ngoạn cái gì xiếc, nay gặp Đổng Bình Đông muốn gọi người tới chặt cây, lại không có biện pháp ngồi xem đi xuống.

Như vậy một gốc cây đại thụ, chém đáng tiếc a !

“Tiểu Hạ, đại sư cao nhân làm việc, ngươi sẽ không muốn loạn chen vào nói.” Đổng Bình Đông gặp chính mình thật vất vả nói động Trương đại sư ra tay thực hiện, không nghĩ tới phía sau Hạ Vân Kiệt lại toát ra mà nói nói, sắc mặt không khỏi có chút không vui nói.

“Thúc thúc, Hạ Vân Kiệt cũng là phương diện này hành gia.” Đổng Tư Tư nhỏ giọng nói thầm một câu, chính là sức mạnh cũng không như phía trước như vậy chừng, bởi vì ít nhất vừa rồi chính mình cùng Hạ Vân Kiệt đi một vòng khi, hắn sẽ không nhìn ra làm sao ra quá sự.

Gặp nữ nhi phía sau còn nói chính mình “Bạn trai.” Là hành gia, Đổng Bình Nhai không khỏi trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái nói:“Các ngươi người trẻ tuổi biết cái gì? Đây là thực nghiêm túc sự tình”

Nhưng thật ra vị kia Trương đại sư mắt thấy sáu mươi vạn muốn kiếm được tay, tâm tình có vẻ không sai, hơn nữa Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói kỳ thật cũng là cho hắn khoe khoang cơ hội, hắn nhưng thật ra cũng không để ý nhiều khoe khoang vài cái. Bằng hắn nhiều năm hành tẩu giang hồ kinh nghiệm, hắn tự nhiên sẽ không cho rằng chính mình còn có thể bị một tên mao đầu tiểu tử vấn đề cấp nan trụ. Cho nên Trương đại sư gặp Đổng Bình Đông hai huynh đệ đều mặt lộ vẻ bất khoái sắc trách cứ hai vị người trẻ tuổi, ngược lại rất đại độ khoát tay nói:“Không có việc gì, không có việc gì, người trẻ tuổi xem hơn cảng đài đuổi quỷ điện ảnh, đối phương diện này tò mò cũng là bình thường. Bất quá, Tiểu Hạ ngươi học đều là chút sách vở thượng hoặc là điện ảnh thượng hạt hồ biên nói bậy gì đó, lão phu đây chính là chân chính nhân quỷ chi chiến, nhìn như bình thản thật sự hung hiểm chi cực, cũng là một bước cũng không hảo sai lầm.”

Nói đến mặt sau, Trương đại sư biểu tình có vẻ có chút nghiêm túc.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 234 : Bóc trần trò bịp

“Ha ha, chân nhân trước mặt không nói lời nói dối. Trương đại sư, xem ở ngươi tuổi đã muốn không nhỏ phân thượng, ta hiện tại cho ngươi một cái cơ hội, ngươi đem kia trấn ma hoàn lưu lại, sau đó mang theo của ngươi đồ đệ chạy lấy người, để mà tiền kiếm được tiền hảo hảo sống, về sau không cần giả thần lộng quỷ gạt người, chuyện này ta sẽ không truy cứu.” Nếu đã mở miệng, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không nghĩ tái cùng Trương đại sư đám người vòng quanh, gặp Trương đại sư còn một bộ trang mô tác dạng, một bộ cao nhân chỉ điểm bộ dáng, khinh thường cười cười, đi thẳng vào vấn đề nói.

“Hạ Vân Kiệt!” Gặp Hạ Vân Kiệt ngay cả điểm “Tiền diễn” Đều không có, liền trực tiếp mở miệng nói Trương đại sư là gạt người, hơn nữa muốn hắn chạy lấy người, đừng nói Đổng Bình Đông đám người sắc mặt đại biến, liền ngay cả nguyên bản xin mời Hạ Vân Kiệt đến bóc trần trò bịp Đổng Tư Tư cũng không cấm hoảng sợ, gấp đến độ vội vàng dắt hắn quần áo, vẻ mặt trách cứ nói. Trong lòng lại ám trách Hạ Vân Kiệt không có đầu óc, nào có người như vậy tử bóc trần trò bịp thật muốn như vậy, chính mình còn cần hắn tới sao? Chính mình lên ngựa đều có thể.

“Tiểu Hạ, ngươi nói gì sai? Còn không lập tức hướng Trương đại sư xin lỗi.” Đổng Bình Đông cùng Đổng Bình Nhai hai huynh đệ cơ hồ đồng thời lấy trưởng bối khẩu khí trách cứ nói.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt là ngoại nhân, nhưng cùng Đổng Tư Tư là bằng hữu, bọn họ cũng là có tư cách đoan trưởng bối cái giá.

“Không được ngươi như vậy làm bẩn sư phụ ta, lập tức

hướng sư phụ ta xin lỗi.” Vị kia mi thanh mục tú tiểu thần côn, cũng lập tức nhảy ra chỉ vào Hạ Vân Kiệt chỉ trích nói.

Chỉ có Trương đại sư gặp Hạ Vân Kiệt cái gì cũng không nói, chỉ gọi hắn đem trấn ma hoàn lưu lại, trong lòng nhưng thật ra âm thầm lắp bắp kinh hãi, không có lập tức xuất khẩu trách cứ. Này “Trấn ma hoàn” Trên thực tế là cái nuôi dưỡng Quỷ Hồn một cái pháp khí, là hắn phụ thân trước kia ở chiến tranh kháng Nhật niên đại, trong lúc vô ý giết chết một Nhật Bản âm dương sư đến Trung Quốc đến sau được đến. Lúc ấy hắn phụ thân là trong thôn khiêu đại thần, đột nhiên được đến như vậy một kiện “Pháp khí”, tự nhiên quý trọng như bảo, khiêu đại thần khi cũng là như hổ thêm cánh a, trong lúc nhất thời thanh danh lan truyền lớn. Nhưng ngày vui ngắn chẳng tầy gang, giải phóng sau, hắn phụ thân lập tức bị làm phong kiến mê tín phần tử cấp phê đấu, này “Pháp khí” Cũng là bị truyền lưu xuống dưới, đến Trương đại sư trong tay. Tám chín mươi niên đại, chính phủ đối phong kiến mê tín hoạt động quản được còn là có điểm nghiêm, Trương đại sư còn không dám xuất đầu lộ diện muốn làm “Quỷ quái” Việc, nhưng theo mấy năm nay kinh tế phát triển, mọi người đối này đó càng ngày càng tin tưởng khi, hắn mới trọng thao hắn phụ thân cũ nghiệp, bởi vì có “Trấn ma hoàn” Trung Quỷ Hồn tương trợ, mấy năm nay cũng là thanh danh lan truyền lớn, buôn bán lời không ít tiền.

Chính là này trấn ma hoàn trung bí mật, là hắn phát tài làm giàu bí mật, đừng nói người khác không biết, liền ngay cả hắn đồ đệ a lý hắn cũng không hướng hắn lộ ra quá, cho nên Hạ Vân Kiệt đột nhiên đem đầu mâu thẳng chỉ “Trấn ma hoàn” Như thế nào không cho hắn thật to lắp bắp kinh hãi.

Bất quá giật mình qua đi, Trương đại sư nhìn Hạ Vân Kiệt kia trương tuổi trẻ mặt lại lập tức trấn định xuống

dưới, trong lòng thậm chí âm thầm chê cười chính mình thần kinh quá nhạy cảm, một người trẻ tuổi lại như thế nào khả năng nhìn thấu chính mình “Trấn ma hoàn” bí mật đâu?

Bất quá Trương đại sư trong lòng đúng là vẫn còn nổi lên một tia kiêng kị, cho nên thấy mọi người trách cứ Hạ Vân Kiệt, chính là bình tĩnh mặt vỗ về sơn dương hồ, cái gì đều không có nói.

“Trương đại sư, thật muốn chờ ta nói toạc ra trong đó bí quyết sao?” Hạ Vân Kiệt không để ý đến mọi người chỉ trích, chính là ánh mắt có chút rét run nhìn Trương đại sư, thản nhiên hỏi.

Nhắc tới người không phải tận mắt nhìn thấy, đối yêu ma quỷ quái việc chung quy là nửa tin nửa ngờ, Đổng Bình Đông đám người gặp Hạ Vân Kiệt nhắc tới cái gì “Bí quyết”, còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt thực phát hiện cái gì sơ hở, nhất thời cũng đi theo nổi lên lòng nghi ngờ, đều đem ánh mắt đầu hướng Trương đại sư, tuy rằng không có nói rõ, nhưng cũng là muốn nhìn một chút Trương đại sư như thế nào ứng đối.

Mặc kệ nói như thế nào, đối với Đổng Bình Đông này không lớn không nhỏ trang phục hán, sáu mươi vạn cũng là một cái rất lớn số lượng, hắn trong lòng tự nhiên còn là đau lòng thật sự, nếu vạn nhất là bị lừa, kia chẳng phải là càng đau lòng

“Người trẻ tuổi, đừng ở sách vở thượng xem qua học quá điểm, liền nghĩ đến chính mình cái gì đều biết. Chân chính kỳ môn thuật pháp không phải ngươi ở sách vở có thể học được, nói toạc ra bí quyết, ngươi thật muốn có bản lĩnh nói toạc ra bí quyết, ngươi đó là chân chính đại sư !” Trương đại sư tự nhiên sẽ không bị Hạ Vân Kiệt một câu cấp bức ra dấu vết, bình tĩnh mặt giáo huấn nói.

“Hạ Vân Kiệt vốn chính là đại sư, hắn còn tham gia quá quốc tế huyền môn đại hội đâu!” Nói như thế nào Hạ Vân Kiệt cũng là chính mình mời đến, gặp Trương đại sư lấy tiền bối cao nhân khẩu khí giáo huấn Hạ Vân Kiệt, Đổng Tư Tư lập tức nhảy ra nói.

“Quốc tế huyền môn đại hội? Vân Lĩnh Xuân thành?” Trương đại sư nghe vậy sắc mặt đại biến, bật thốt lên nói.

Tuy rằng Trương đại sư thuộc về chính là cái lão thần côn, nhưng hắn nói như thế nào cũng là người chân chính gặp qua “Quỷ quái”, cho nên thân mình hắn còn là tin này đó, cho nên mấy năm nay cũng không ít đi danh sơn cổ tháp bái phỏng cao nhân, cũng là thực cho hắn gặp gỡ quá như vậy vài vị, chính là hắn “Trấn ma hoàn” Cũng là không thể gặp quang, hắn việc làm cũng là bị chân chính huyền môn thuật sĩ sở khinh thường, cho nên hắn bái phỏng danh sơn cổ tháp đều là rời xa Giang Nam tỉnh, để tránh ảnh hưởng đến bên này “Sinh ý”.

Cho nên năm năm một lần huyền môn đại hội, Trương đại sư còn là có nghe nói qua, cũng biết có thể tham gia này đại hội đều là chân chính hiểu công việc. Chính là hắn lại không nghĩ rằng Hạ Vân Kiệt này người trẻ tuổi thế nhưng cũng có tư cách tham dự loại này đại hội.

“Giống như chính là Vân Lĩnh Xuân thành? Như thế nào ngươi không đi tham gia sao?” Đổng Tư Tư gặp Trương đại sư cũng biết quốc tế huyền môn đại hội, hơn nữa thực bộ dáng giật mình, trên mặt nhưng thật ra hơn một phần đắc sắc, hỏi ngược lại, mà Đổng Bình Đông cùng Đổng Bình Nhai xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt liền nổi lên một tia biến hóa. Bọn họ đều là sinh ý trong sân nhân, tự nhiên có thể theo Trương đại sư kinh ngạc biểu tình trung suy ra, này quốc tế huyền môn đại hội không bình thường.

“Nếu Đổng tổng nơi này đã muốn có cao nhân tọa trấn, lão phu sẽ không bêu xấu, a lý đi đem vi sư trấn ma hoàn lấy xuống dưới.” Trương đại sư gặp quả thật là Vân Lĩnh Xuân thành, vội vàng ôm một cái quyền, sau đó hướng a thảo luận nói. Trong lòng cũng là bị Đổng Tư Tư một câu cấp hỏi buồn bực thầm nghĩ khóc, đừng nói chính mình ngay cả tham dự tư cách đều không có, cho dù có chính mình dám đi sao? Nơi nào mặt ngồi nhưng là một phòng thực Lí Quỳ a!

“Kia hoàn lưu lại, đừng cho là ta không biết bên trong cất giấu cái quỷ gì này nọ!” Hạ Vân Kiệt gặp được phía sau Trương đại sư thế nhưng còn muốn đem hoàn mang đi, hai mắt không khỏi hàn quang chợt lóe, theo dõi hắn lạnh như băng nói.

Người khác có lẽ nghĩ đến Hạ Vân Kiệt có khác sở chỉ, nhưng Trương đại sư cũng là bị Hạ Vân Kiệt những lời này cấp nói được thiếu chút nữa hồn đều phải dọa bay. Hắn kia hoàn cất giấu cũng không chính là quỷ này nọ !

“Đổng tổng, hay là cái này của ngươi đạo đãi khách sao?” Trương đại sư tuy rằng trong lòng chột dạ rối tinh rối mù, nhưng này “Trấn ma hoàn” Là hắn mệnh căn tử, lại làm sao bỏ được như vậy buông tha cho, chính là hắn cũng không dám cùng Hạ Vân Kiệt đối chất, sợ nói được nhiều bại lộ nhiều lắm, cho nên rõ ràng đem đầu mâu chỉ hướng Đổng Bình Đông, mặc kệ nói như thế nào chính mình là hắn mời đến, hơn nữa người làm ăn cũng chú ý hòa khí phát tài.

Đổng Bình Đông tuy rằng không biết kia trấn ma hoàn có cái gì huyền bí, nhưng là đã muốn nhìn ra đến Hạ Vân Kiệt thực sự mấy lần, nếu không mắt thấy có thể kiếm sáu mươi vạn, này Trương đại sư sẽ không chỉ dựa vào Hạ Vân Kiệt hai câu này nói xoay người chạy lấy người, chính là này Trương đại sư nói như thế nào cũng là bằng hữu giới thiệu tới được, hơn nữa đại thật xa tới rồi,

thật muốn nháo cương hắn mặt mũi cũng không qua được, cho nên gặp Trương đại sư nói như vậy, Đổng Bình Đông đành phải nói:“Kia tiểu…… Hạ đại sư, Trương đại sư cũng là hảo ý tới rồi hỗ trợ, không bằng đợi lát nữa mọi người ngồi xuống cùng nhau tham thảo tham thảo, sẽ không tất yếu khiến cho như vậy cương đi?”

Chính là lần này nói chuyện, Đổng Bình Đông ngữ khí cũng là khách khí rất nhiều, thậm chí xưng hô thượng cũng là từ Tiểu Hạ biến thành Hạ đại sư.

“Đổng tổng, cái gì chuyện ma quái không chuyện ma quái, kỳ thật đều là vị này Trương đại sư nháo đi ra!” Hạ Vân Kiệt gặp Đổng Bình Đông phía sau còn thay Trương đại sư nói chuyện, không khỏi một trận dở khóc dở cười, rõ ràng cũng sẽ không tái che che giấu giấu.

“Ngươi nói bậy.” Trương đại sư gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, nhất thời giống như miêu mễ cái đuôi bị thải trúng bình thường, nhảy dựng lên chỉ vào Hạ Vân Kiệt mắng.

“Ta nói bậy, ngươi mới nói hươu nói vượn đâu? Này khỏa hòe thụ bộ dạng hảo hảo, ngươi không nên nói nó thu hút lệ quỷ, đó là không phải cần đem sở hữu hòe thụ khảm điệu mới được? Ngươi cho là đây là Hongkong điện ảnh thiến nữ u hồn, sao? Còn có, ngươi đến tột cùng hiểu hay không âm dương có khác? Đổng tổng này trang phục hán công nhân, ít nhất cũng có hai ba trăm hào nhân, sinh khí nặng như vậy, ngươi cảm thấy quỷ dám ở này địa phương ngốc sao? Phỏng chừng ngốc không được nửa ngày, nó không đem người cấp làm sợ, chính mình liền trực tiếp tan thành mây khói, còn tu luyện thành rất lợi hại quỷ? Mệt ngươi còn nói được ra? Còn có này trấn ma hoàn, đừng tưởng rằng đồ thượng một tầng kim quang lòe lòe gì đó, có thể gạt người nói là hàng yêu trừ ma pháp khí, kỳ thật nó mới là chân chính chiêu hồn dưỡng quỷ ngoạn ý.” Nói xong Hạ Vân Kiệt

một phen đoạt quá a lý theo trên cây thủ hạ trấn ma hoàn, sau đó dùng thủ ở mặt trên qua lại ma ma, nhất thời nhiều điểm kim phấn bỏ ra, lộ ra bên trong tối như mực cũng không biết cái gì tài chất hoàn thân.

Gặp kia kim quang xán xán "Pháp khí" Bị Hạ Vân Kiệt qua lại sờ soạng vài cái, liền biến thành đen tuyền ngoạn ý, dưới ánh mặt trời lộ ra một tia âm lãnh tà hồ hơi thở, Đổng Bình Đông đám người đáy lòng không tự chủ được bốc lên một tia hàn ý, trên cơ bản đã muốn tin Hạ Vân Kiệt lời nói, mà kia Trương đại sư thấy thế lúc này cũng là sợ tới mức hai chân đều nhịn không được run run đứng lên, từng trận nước tiểu ý nảy lên đầu óc thần kinh.

"Trấn ma hoàn" Mặt ngoài kia một tầng ánh vàng rực rỡ gì đó vốn chính là cái bí mật, chỉ có hắn một người biết được. Mà kia mặt trên đồ gì đó, người khác có lẽ không biết là cái gì, thậm chí gặp Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng như vậy đem nó mạt xuống dưới, hội nghĩ đến chính là dùng bút lông đồ họa đi lên kim phấn linh tinh gì đó, nhưng Trương đại sư lại trong lòng biết rõ ràng, kia nhưng là một tầng thật dày đồng thau. Đừng nói lấy tay đi ma, cho dù dùng lợi khí đi hoa, không cần lực thật mạnh hoa thượng vài cái, cũng tuyệt đối không thể có thể lộ ra phía dưới hắc để.

Khả Hạ Vân Kiệt đâu? Gần chính là lấy tay như vậy nhẹ nhàng qua lại sờ soạng vài cái, kia thật dày một tầng đồng thau tựu thành bột phấn lưu loát bay xuống xuống, đây là loại nào khủng bố lực lượng, không, phải nói là pháp lực !

Thậm chí nhìn Hạ Vân Kiệt kia tay qua lại vuốt trấn ma hoàn, Trương đại sư cảm giác chính mình hai tay đều là từng trận lỗ chân lông vẻ sợ hãi, tổng cảm thấy tựa hồ có chích tay ở mặt trên nhẹ nhàng qua lại một chút, chính mình cũng chỉ còn lại một cây xương cốt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 235 : Chỉ điểm phong thuỷ

Đầu năm nay, mỗi người có mỗi người kiếm ăn phương thức, tiên nhân kiều bãi quán gạt người giang hồ thuật sĩ còn nhiều mà, một cái nguyện đánh một cái nguyện chịu, Hạ Vân Kiệt còn không về phần nhàn rỗi không nên đi quản, đơn giản vừa vặn nay tranh bị Đổng Tư Tư cấp mời lại đây, mà này Trương đại sư lại là nuôi dưỡng Quỷ Hồn đến kiếm tiền, thật là có chút quá phận, hảo ý làm cho hắn rời khỏi, hắn lại không nghe, Hạ Vân Kiệt thế này mới không chút khách khí ra mặt vạch trần hắn. Nhưng dù là như thế, Hạ Vân Kiệt còn là không nghĩ đem sự tình nháo đại. Cho nên hắn gặp Trương đại sư hai chân phát run, cái trán đổ mồ hôi, biết hỏa hậu đã muốn không sai biệt lắm, liền nhìn Trương đại sư hỏi:“Thế nào còn có cần hay không ta tiếp tục nói tiếp sao?”

“Không cần, không cần.” Trương đại sư lúc này thế nào còn không biết đụng phải chân chính cao nhân, thế nào còn dám làm cho Hạ Vân Kiệt tiếp tục nói tiếp, nghe vậy cuống quít xua tay nói, rốt cuộc không có phía trước thản nhiên như định, phong khinh vân đạm đắc đạo cao nhân phong phạm.

“Kia ngoạn ý đâu? Còn muốn muốn bắt trở về sao?” Hạ Vân Kiệt giơ giơ lên trong tay đã muốn trở nên tối đen trấn ma hoàn, lạnh lùng hỏi.

“Không nghĩ, không nghĩ, Hạ đại sư cáo từ, các vị cáo từ.” Trương đại sư một bên hoang mang rối loạn xua tay một bên xoay người liền đi.

Trấn ma hoàn Trương đại sư tự nhiên là muốn, nhưng hắn càng quý trọng chính mình tánh mạng a. Ở đây người, chỉ có Trương đại sư trong lòng biết rõ ràng, Hạ Vân Kiệt là cỡ nào đáng sợ cao nhân không chỉ có có

thể liếc mắt một cái khán phá trấn ma hoàn là nuôi dưỡng Quỷ Hồn pháp khí, càng đáng sợ là kia nhẹ tay nhất sờ có thể sờ điệu một tầng độ đồng a! Hắn Trương đại sư này một thân thân xác thối tha còn muốn hảo hảo hưởng thụ một phen này hoa hoa thế giới, cũng không tưởng bị hắn như vậy nhất sờ, tất cả đều thành dày đặc bạch cốt.

Nhìn Trương đại sư mang theo hắn vị kia mi thanh mục tú đồ đệ cũng không quay đầu lại kích động rời đi, Đổng Bình Đông ba người không khỏi nhìn xem sân mục cứng lưỡi, hơn nửa ngày cũng hồi bất quá thần đến.

Cuối cùng còn là Hạ Vân Kiệt đánh trước phá trầm mặc, nói:“Tư Tư, bên này nhiệm vụ đã muốn hoàn thành, sẽ không ta sự tình gì, ta đi trước.”

Hạ Vân Kiệt này nhất mở miệng, ba người hoàn toàn bừng tỉnh lại đây, đổng Đông Bình vội vàng ngăn đón Hạ Vân Kiệt nói:“Ai nha, Hạ đại sư không vội, không vội, ngài vừa tới như thế nào bước đi đâu? Trước lên lầu uống chén trà.”

Nói xong đổng Đông Bình còn cố ý hướng cháu gái Đổng Tư Tư sử cái ánh mắt.

Đổng Tư Tư gặp thúc thúc một bên giữ lại Hạ Vân Kiệt, một bên hướng chính mình nháy mắt, không khỏi đắc ý quăng mái tóc nói:“Thúc thúc, ba ba, hiện tại các ngươi biết Hạ Vân Kiệt lợi hại đi!”

Nói xong, Đổng Tư Tư thành thật không khách khí vãn trụ Hạ Vân Kiệt tay, nói:“Hạ đại sư, nếu đến đây, liền cấp điểm mặt mũi giúp ta thúc thúc nhìn xem đi, ngươi nếu không hỗ trợ nhìn xem, hắn trong lòng khẳng định không nỡ.”

Gặp Đổng Tư Tư trước mặt nhà nàng hai vị trưởng bối

mặt kéo chính mình tay, Hạ Vân Kiệt thật đúng là không thói quen, một bên sắc mặt có chút xấu hổ ra bên ngoài rút, một bên nói:“Kỳ thật, Đổng tổng nơi này phong thuỷ không có gì vấn đề. Đơn giản năm nay đi điểm vận xui, hơn nữa kia Trương đại sư sử điểm tay chân, cho nên ngươi liền khó tránh khỏi nghi thần nghi quỷ đứng lên. Kỳ thật giống kho để hàng hoá chuyên chở châm lửa, dỡ hàng áp đến mọi người là trang phục hán sơ sẩy khi dễ dàng phát sinh sự cố, đơn giản các ngươi nhà máy đuổi tới cùng nhau.”

“Này hoàn thật sự có quỷ sao?” Gặp Hạ Vân Kiệt nhắc tới Trương đại sư sử điểm tay chân, Đổng Tư Tư thế này mới nhớ tới Hạ Vân Kiệt trong tay cầm cái trấn ma hoàn, sợ tới mức vội vàng buông ra tay, sau đó chỉ vào Hạ Vân Kiệt trong tay trấn ma hoàn hỏi.

“Có hay không quỷ, tin tắc có, không tin tắc không. Dù sao các ngươi nhớ kỹ một chút, này lang lảng Càn Khôn, là chúng ta người còn sống thế giới, cho dù thực sự quỷ, kia cũng là quỷ phải sợ hãi người mà không phải người sợ quỷ. Có câu gọi là gì, địa bàn của ta ta làm chủ, cho nên các ngươi căn bản không cần miên man suy nghĩ, sợ này sợ kia.” Hạ Vân Kiệt cười trả lời.

“Hạ đại sư quả nhiên là cao nhân, ngươi như vậy vừa nói ta liền rộng mở trong sáng, nơi này là dương gian không phải âm phủ, là của chúng ta thế giới.” Đổng Bình Đông vẻ mặt bội phục nói.

“Ha ha, chính là đạo lý này. Cho nên này khỏa hòe thụ Đổng tổng sẽ không dùng chặt, mùa hè thừa lương dùng thật tốt.” Hạ Vân Kiệt cười gật gật đầu nói.

“Không chặt, không chặt.” Đổng Bình Đông liên tục xua tay, sau đó chuyện vừa chuyển nói:“Bất quá, tuy rằng nói này chuyện ma quái sự tình không nên đi để ý nó, nhưng cái khó gặp được Hạ đại sư ngài như vậy cao

nhân, còn thỉnh ở phong thuỷ phương diện vui lòng chỉ điểm một hai, cũng tốt làm cho ta sớm điểm thoát khỏi vận xui, tiền không là vấn đề.”

“Ta cũng không phải người làm này một hàng sinh ý, chính là bởi vì Tư Tư là ta bằng hữu đồng sự, tối hôm qua lại vừa vặn nhắc tới chuyện này, ta mới lại đây nhìn xem, Đổng tổng yếu là nhắc lại tiền sự tình, ta đây quay đầu bước đi.” Hạ Vân Kiệt gặp Đổng Bình Đông đề tiền sự tình, trên mặt không khỏi lộ ra một tia không vui sắc.

“Không đề cập tới, không đề cập tới, còn thỉnh Hạ đại sư chỉ điểm một hai.” Đổng Bình Đông cuống quít nói, mà Đổng Tư Tư trong mắt tắc lóe ra một tia cảm động cùng ghen tị sắc.

Nàng thúc thúc mời Trương đại sư bảng giá là hai mươi vạn, sau lại thêm đến sáu mươi vạn, có thể nói Hạ Vân Kiệt hiện tại này một câu kỳ thật là thôi rớt ít nhất sáu mươi vạn nguyên.

Sáu mươi vạn a, Đổng Tư Tư gia cảnh tuy rằng giàu có, nhưng này sáu mươi vạn đối nàng mà nói còn là một cái rất lớn con số, Hạ Vân Kiệt lại bởi vì nàng là Trầm Lệ Đề đồng sự liền không chút do dự cự tuyệt, điều này làm cho Đổng Tư Tư thật to cảm động rất nhiều, cũng không cấm có chút ghen tị Trầm Lệ Đề thế nhưng tìm một vị tốt như vậy bằng hữu.

Hạ Vân Kiệt gặp Đổng Bình Đông không đề cập tới tiền sự tình, trên mặt thế này mới một lần nữa hiện lên một tia mỉm cười, nói:“Nếu như vậy, ta đây sẽ theo liền nói một chút đi. Ngươi này nhà xưởng ở phong thuỷ trên cơ bản không có gì vấn đề, muốn nói có, một cái là nhà máy đại môn khai vị trí có chút không đúng, tốt nhất có thể mở bên trái, một cái khác chính là ngươi văn phòng cũng có chút vấn đề.”

“Nhà máy đại môn đơn giản, ta một lần nữa khai cái đại môn chính là. Chính là không biết này chỉ giải thích thế nào?” Đổng Bình Đông nói.

“Tả thanh long hữu bạch hổ, thanh long chủ cát bạch hổ chủ hung, hơn nữa ngươi nhà máy đối mặt ngã tư đường phải dài trái ngắn, khí theo phải hướng trái chảy xuôi, các ngươi mở bên phải cũng là đem khí cấp tiệt rớt, đây là hung càng thêm hung. Đương nhiên phong thuỷ thứ này nói được mơ hồ, trừ phi ngươi này nhà máy chính chỗ đại hung đại cát nơi, nếu không mặc kệ của ngươi môn hướng phương hướng nào mở, trên thực tế khởi đến tác dụng đều cũng có hạn, đều là không có khả năng trực tiếp quyết định đến ngươi nhà máy thuận lợi, hưng vinh, này đó, chủ yếu còn là dựa vào ngoại giới kinh tế đại hoàn cảnh, của ngươi kinh doanh quản lý tài năng đằng đằng.” Hạ Vân Kiệt thuận miệng giải thích nói.

“Thì ra là thế, bất quá nếu đại sư nói cửa này mở không tốt, ta còn là một lần nữa mở bên trái cho thỏa đáng. Này cát tường sự tình, tự nhiên là càng nhiều càng tốt.” Đổng Bình Đông gặp Hạ Vân Kiệt nói được đơn giản dễ hiểu, lại không giống này hắn đại sư đem phong thủy thổi ba hoa chích choè, giống như hơi chút có cái địa phương bố trí sai lầm rồi, nhẹ thì tốn tiền, nặng thì cửa nát nhà tan, ngược lại đối Hạ Vân Kiệt vị này tuổi trẻ đại sư càng phát ra tin phục.

“Này đổ không cần, ngươi nhà máy môn đại lộ khoan, ngươi chỉ cần ấn của ta đường dẫn yêu cầu bãi mấy bồn cảnh xem cây cối ở nhập môn đại đạo thượng, thay đổi một chút khí hướng đi, hết thảy sẽ không vấn đề.” Hạ Vân Kiệt một bên hướng nhà máy cửa đi đến, một bên cười nói.

Nói đến cũng kỳ quái, trước kia không có người đề cập qua mở cửa vấn đề khi, Đổng Bình Đông đám người

còn cũng chưa cảm giác, nay Hạ Vân Kiệt nhất chỉ đi ra, lại đi tới cửa phụ cận, Đổng Bình Đông ba người cũng là cảm thấy một tia âm lãnh, coi như vừa đứng tới cửa, đỉnh đầu thái dương liền trở nên không có khác chỗ như vậy ấm áp.

Hán khu vốn còn có không ít cây vạn tuế linh tinh bồn cảnh, Hạ Vân Kiệt ở nhà máy cửa vào địa phương họa tuyến khi, Đổng Bình Đông lập tức đã kêu công nhân đem bãi đặt ở hán khu địa phương khác bồn cảnh bang lại đây, dựa theo Hạ Vân Kiệt họa lộ tuyến bãi phóng.

Rất nhiều thời điểm, khác biệt loại này này nọ, nếu không có đối lập là rất khó nhận đi ra. Tựa như nuôi trong nhà trứng gà cùng thức ăn gia súc dưỡng trứng gà, ở mặt ngoài xem không khác nhau, một mình mở ra trứng gà xem cũng nhìn không ra đến bao nhiêu trò, nhưng đem hai cái trứng gà cùng nhau mở ra đến, có thể rõ ràng phát hiện trong đó khác nhau. Nuôi trong nhà trứng gà lòng đỏ trứng bình thường hội lớn hơn một chút, có chút lòng đỏ trứng còn muốn hoàng một ít.

Đồng lý, phong thuỷ bố cục cũng là giống nhau. Nhà máy vào đại đạo không ấn Hạ Vân Kiệt phân phó bãi phóng bồn cảnh khi, Đổng Bình Đông đám người mỗi ngày tiến tiến xuất xuất thói quen, cũng không nhiều lắm cảm giác. Nhưng nay làm công nhân ấn Hạ Vân Kiệt phân phó đem bồn cảnh ngăn phóng hảo, này đối lập lập tức liền đi ra.

Không bãi phóng khi, luôn luôn như vậy một tia âm lãnh, nhưng bãi phóng tốt sau, liền cảm thấy đỉnh đầu thái dương đặc biệt ấm áp, toàn bộ cửa liếc mắt một cái nhìn lại cũng là sinh cơ dạt dào.

“Hạ đại sư thật sự là đương thời cao nhân, như vậy ngăn phóng quả nhiên cảm giác đại không giống với.” Đổng Bình Đông cùng Đổng Bình Nhai hai huynh đệ

nhịn không được tán thưởng nói, mà Đổng Tư Tư nhìn Hạ Vân Kiệt lại mắt đẹp sinh huy, lóe ra kính nể sắc.

“Ha ha, chủ yếu còn là tâm lý tác dụng.” Hạ Vân Kiệt khiêm tốn cười cười, sau đó nói:“Lại đi Đổng tổng văn phòng nhìn xem đi.”

“Hảo, làm phiền Hạ đại sư.” Đã trải qua cửa này bồn cảnh ngăn, Đổng Bình Đông đối Hạ Vân Kiệt càng phát ra khách khí.

Đoàn người một lần nữa về tới Đổng Bình Đông văn phòng, Hạ Vân Kiệt lững thững đi đến cửa sổ, chỉ vào đối diện cách đó không xa hai tòa đại hạ nói:“Nhìn đến kia hai tòa đại hạ không có, cái này gọi là thiên trảm sát, nếu ngươi thân mình văn phòng vị trí vị trí là đại hung nơi, này thiên trảm sát đối với ngươi sẽ phi thường bất lợi, nhẹ thì hội sinh bệnh, nặng thì có huyết quang tai ương. Đương nhiên loại này trùng hợp tỷ lệ nhỏ nhất, bởi vì đại hung nơi rất ít, lại vừa vặn chống lại thiên trảm sát tỷ lệ liền càng nhỏ.”

Hạ Vân Kiệt nói chưa dứt lời, này vừa nói, Đổng Bình Đông theo Hạ Vân Kiệt chỉ phương hướng nhìn ra bên ngoài, chỉ thấy tiền phương hai tòa đại hạ dựa vào góc gần, làm hai tòa đại hạ trung gian hình thành một đạo hẹp hòi khe hở, đột nhiên mắt nhìn khứ tựu phảng giống như đại hạ bị từ trên trời giáng xuống lợi phủ sở phá, một phân thành hai dường như, làm cho Đổng Bình Đông nhìn xem hết hồn, liên tục gật đầu nói:“Thiên trảm sát, thiên trảm sát, thật đúng là giống theo thiên chém xuống đến bình thường, trách không được ta muốn đen đủi.”

“Ha ha, Đổng tổng đen đủi cùng này thiên trảm sát quan hệ cũng không phải rất lớn, ta nói, trừ phi ngươi văn phòng vị trí vừa vặn là đại hung nơi, thiên trảm sát mới có thể đối với ngươi thực bất lợi, nay nhiều nhất chính là

có điểm tiểu ảnh hưởng thôi, ngươi đến lúc đó lấy cái cổ đồng tiền bắt tại cửa sổ sẽ không sự.” Hạ Vân Kiệt nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 236 : Không làm này một hàng sinh ý

Đổng Bình Đông có cất chứa cổ đồng tiền ham, trong văn phòng vừa vặn phóng có mấy mai Càn long thông bảo, liền lấy một quả bắt tại cửa sổ. Này nhất quải, Đổng Bình Đông tái vọng mắt đi ra ngoài, cũng không biết có phải hay không trong lòng duyên cớ, còn là bởi vì tầm nhìn hơi chút chịu Càn long thông bảo ảnh hưởng, sẽ không có kia hết hồn cảm giác.

Điều này làm cho Đổng Bình Đông đối Hạ Vân Kiệt lại nhiều vài phần bội phục, đối hắn cũng càng phát ra kính trọng khách khí đứng lên nói:“Đại sư, nếu ta đen đủi cùng này thiên trảm sát không có vấn đề gì, lại là cùng cái gì có quan hệ, còn thỉnh đại sư chỉ điểm.”

“Này……” Hạ Vân Kiệt nhìn Đổng Tư Tư cùng Đổng Bình Nhai liếc mắt một cái, nói:“Còn là đến lúc đó lén ta với ngươi nói đi.”

Bất quá Đổng Bình Đông cầu phá giải sốt ruột, hơn nữa Đổng Tư Tư cùng Đổng Bình Nhai một cái là hắn cháu gái một cái là hắn ca ca, đều là người của mình, cho rằng không có gì sự tình hảo lảng tránh bọn họ, cho nên nghe vậy nói:“Đại sư, ngài cứ nói đừng ngại.”

Hạ Vân Kiệt gặp Đổng Bình Đông Phi vội vã muốn chính mình nói, đổ không tốt tái chối từ, nếu không liền khó tránh khỏi làm cho Đổng Tư Tư cùng Đổng Bình Nhai hiểu lầm chính mình không tôn trọng bọn họ, đành phải nói:“Này thôi, Đổng tổng gần nhất ở bên ngoài có phải hay không kết bạn một vị nữ nhân, nghe ta một câu khuyên, tốt nhất sớm điểm kết thúc, hết thảy tự nhiên sẽ tốt đứng lên.”

Đổng Bình Đông nghe vậy cả người không khỏi chấn

động, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt tràn ngập không thể tưởng tượng sắc.

Muốn nói phía trước Đổng Bình Đông tuy rằng đối Hạ Vân Kiệt càng ngày càng tin phục, nhưng này chút biến hóa dù sao nhỏ, có đôi khi ngươi rất khó phân rõ đến tột cùng là tâm lý tác dụng, còn là thực sự biến hóa, cho nên tin phục về tin phục, trong lòng lại tổng khó tránh khỏi còn đang có một chút lòng nghi ngờ. Nhưng hắn đoạn thời gian trước ngoại tình một vị nữ nhân, chuyện này nhưng vẫn là cái bí mật, không có người biết, không nghĩ tới hôm nay lại bị Hạ Vân Kiệt cấp nhất ngữ vạch trần. Không chỉ có như thế, nay tinh tế hồi tưởng đứng lên, chính mình từ ngoại tình kia nữ nhân sau, sự nghiệp quả thật bắt đầu trở nên không thuận lợi đứng lên, gia đình cũng trở nên không hòa thuận.

Đổng Tư Tư cùng Đổng Bình Nhai hiển nhiên cũng không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt nói dĩ nhiên là loại chuyện này, nghe vậy đều là vẻ mặt không thể tin được, bất quá chờ bọn hắn phát hiện Đổng Bình Đông kia vẻ mặt kinh ngạc cùng không thể tưởng tượng biểu tình, bọn họ lại không thể không tin tưởng, Đổng Bình Đông quả thật lưng người trong nhà ở bên ngoài dưỡng nữ nhân.

Này, lại làm cho Đổng Tư Tư cùng Đổng Bình Nhai hai người cũng giống Đổng Bình Đông giống nhau không thể tưởng tượng nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt. Loại này bí mật ngay cả bọn họ cũng không biết, Hạ Vân Kiệt thế nhưng đã nhìn ra bực này bản sự, nhưng là trang không được

“Tốt lắm, ta ngôn tẫn như thế. Tư Tư, còn phiền toái ngươi lái xe đưa ta trở về.” Hạ Vân Kiệt thấy mọi người đều theo dõi hắn xem, nói lại là khó tránh khỏi làm cho người ta xấu hổ sự tình, cho nên cảm thấy cả người không được tự nhiên, rõ ràng ba mươi sáu kế chạy là thượng sách.

Đột nhiên kinh nghe thấy trưởng bối ở bên ngoài dưỡng nữ nhân, Đổng Tư Tư trừ bỏ khiếp sợ cho Hạ Vân Kiệt tướng thuật ở ngoài, đứng ở trong văn phòng kỳ thật cũng là cả người không được tự nhiên, nghe vậy vội vàng nói:“Tốt lắm, ta đưa ngươi trở về.”

Nói xong kéo Hạ Vân Kiệt tay liền đi ra ngoài.

Hai người như vậy vừa đi, Đổng Bình Đông mới giựt mình tỉnh lại, vội vàng theo ngăn kéo lý xuất ra một cái vốn là chuẩn bị tốt, trang có chi phiếu tiền lì xì, vội vã đuổi theo, nói:“Hạ đại sư xin dừng bước, xin dừng bước.”

“Không biết Đổng tổng còn có chuyện gì?” Hạ Vân Kiệt gặp Đổng Bình Đông gọi lại hắn, đành phải dậm chân hỏi.

“Đại sư cao nhân, điểm ấy thiếu chi lễ thỉnh ngài nhất định phải nhận lấy.” Đổng Bình Đông tiến lên đem trang có chi phiếu đại hồng bao hướng Hạ Vân Kiệt trong tay tắc.

“Đổng tổng, tiền ta là khẳng định không thu, ta là không làm này một hàng sinh ý, cho nên cũng mời ngươi không cần ở bằng hữu vòng tuyên truyền ta, lần này tới là bởi vì Đổng Tư Tư duyên cớ.” Hạ Vân Kiệt không chút do dự cự tuyệt nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt kiên quyết không chịu thu, Đổng Bình Đông đành phải đem tiền lì xì thu đứng lên, sau đó đối Đổng Tư Tư nói:“Tư Tư, ngươi thay ta hảo hảo đưa đưa đại sư, không tốt đùa giỡn đại tiểu thư tính tình.”

“Biết rồi, thúc thúc.” Đổng Tư Tư nói câu, sau đó thành thật không khách khí vãn đến Hạ Vân Kiệt tay hướng dưới lầu đi đến.

Nhìn cháu gái kéo Hạ Vân Kiệt tay hướng dưới lầu đi đến, Đổng Bình Đông có nghĩ rằng cho nữa đoạn đường, nhưng nhớ tới vừa rồi Hạ Vân Kiệt nói lời nói, đúng là vẫn còn có chút xấu hổ, đành phải xoay người về tới văn phòng.

“Hạ đại sư nói đều là thật sự?” Trở lại văn phòng, Đổng Bình Nhai tổng còn là có chút không thể tin được hỏi.

“Ân!” Đổng bình phía đông sắc có chút xấu hổ điểm gật đầu.

“Vậy ngươi mau chóng giải quyết điệu, đừng ảnh hưởng gia đình.” Gặp đệ đệ chính mồm thừa nhận, Đổng Bình Nhai thế này mới hoàn toàn tin tưởng quả thực bị Hạ Vân Kiệt nói trúng, trầm ngâm một hồi lâu nhi mới đơn giản nói.

Đầu năm nay kẻ có tiền ở bên ngoài có nữ nhân thật sự rất phổ biến, nay mọi người đều là người trưởng thành, Đổng Bình Nhai thân là ca ca cũng không thiệt nhiều nói cái gì.

“Ai, đại sư đều nói như vậy, ta dám không đoạn sao? Bất quá, này Hạ Vân Kiệt tuổi còn trẻ, thật đúng là thần, loại chuyện này hắn đều có thể nhìn ra đến.” Đổng Bình Đông đầu tiên là xấu hổ thở dài một hơi, tiếp theo vẻ mặt bội phục nói.

“Đúng vậy, hoàn hảo hắn đến đây. Bằng không ngươi hôm nay không chỉ có muốn bằng bạch bị người lừa đi sáu mươi vạn, nhưng lại hội tiếp tục ở bên ngoài làm loạn đi xuống.” Đổng Bình Nhai nói.

“Hắc hắc.” Đổng Bình Đông gặp ca ca nhắc lại nữ nhân sự tình, có chút ngượng ngùng cười cười, sau đó đề tài vừa chuyển nói:“Này Hạ Vân Kiệt năng lực như vậy

cường, nếu có thể cùng Tư Tư tốt hơn, vậy là tốt rồi, lần này ngươi quản được nhanh một ít, đừng cho nàng tái dính vào.”

“Ta cũng nghĩ như vậy a, nhưng này cái nha đầu tâm dã thực, ta xem khó a!” Đổng Bình Nhai nghe vậy đầu tiên là hai mắt sáng ngời, tiếp theo lại rất nhanh ảm đạm rồi xuống dưới, thở dài nói.

“Oa, Hạ đại sư, ngươi rất ngưu bài a, thế nhưng ngay cả ta thúc thúc có ngoại tình ngươi đều đã nhìn ra!” Ra đại lâu, lên xe, Đổng Tư Tư rốt cục nhịn không được khoa trương sợ hãi than nói.

“Ha ha, này có cái gì khó, đầu năm nay kẻ có tiền ở bên ngoài có mấy cái là không có nữ nhân ?” Hạ Vân Kiệt không cho là đúng nói.

“Không phải đâu, ngươi nhưng đừng nói cho ta biết, ngươi vừa rồi đó là mông ?” Đổng Tư Tư nghe vậy trợn tròn ánh mắt nói

“Ngươi nói đâu?” Hạ Vân Kiệt nhìn Đổng Tư Tư ra vẻ thần bí cười cười.

“Lại cấp bổn cô nương sĩ diện !” Đổng Tư Tư gặp Hạ Vân Kiệt thần bí hề hề bộ dáng, nhịn không được tiếu mâu hoành hắn liếc mắt một cái, thuận đường còn giơ lên phấn quyền đối với bờ vai của hắn chủy một chút.

“Chú ý lái xe!” Hạ Vân Kiệt vội vàng kêu lên.

“Yên tâm, bổn cô nương là lão điều khiển viên !” Đổng Tư Tư đắc ý nói một câu, sau đó nói:“Bất quá, mặc kệ ngươi là mông còn là tính đi ra, ta đều cảm thấy ngươi thực ngưu bài. Đúng rồi, ngươi cho thôi không làm này một hàng nghiệp? Này một hàng thật sự thực kiếm tiền. Giống vừa rồi ta thúc thúc cho ngươi kia tiền lì xì, khẳng

định chính là cấp kia Trương đại sư chuẩn bị, ta nghĩ ít nhất cũng là hai mươi vạn có hai mươi vạn, ngươi còn cần cưỡi xe đạp hành nhân tài thị trường sao? Còn có cho dù ngươi ở nhân tài thị trường tìm được công tác, một năm có năng lực kiếm vài cái tiền?"

"Nhân các hữu chí, ta không muốn dựa vào này một hàng sống." Hạ Vân Kiệt nghĩ nghĩ trả lời.

Vốn tưởng rằng Đổng Tư Tư hội không có biện pháp lý giải, không nghĩ tới nàng nhưng thật ra tràn đầy đồng cảm gật đầu nói:"Này ta có thể lý giải. Tựa như nhà chúng ta kỳ thật cũng không kém tiền, ta ba ở ta đọc đại học khi kỳ thật cũng đã cho ta an bài tốt lắm đường ra, muốn thôi đến hắn công ty bên trong đi làm, muốn thôi đi chính phủ cơ quan phủng bát sắt, nhưng ta không, ta lựa chọn làm tiếp viên hàng không."

"Nguyên lai là như vậy, ta nói đâu, ngươi một nhà giàu tiểu thư như thế nào cũng đi làm không tỷ !" Hạ Vân Kiệt cười nói.

"Hì hì, thế nào? Tiếp viên hàng không tái tráo thượng một tầng nhà giàu tiểu thư quang quyển, đối nam nhân có phải hay không có vẻ cũng có dụ hoặc lực?" Đổng Tư Tư nghe vậy hướng Hạ Vân Kiệt quyến rũ phao cái mị nhãn nói.

"Còn đi." Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến điểm gật đầu nói.

"Khó hiểu phong tình!" Đổng Tư Tư gặp Hạ Vân Kiệt thờ ơ, tiếu mâu liếc trắng mắt nói.

Hạ Vân Kiệt cười cười, phiết quá nhìn ngoài cửa sổ phong cảnh.

Hạ Vân Kiệt gần nhất bởi vì tu vi đột phá, huyết khí tràn

đầy mà làm cho tình dục tăng vọt, cũng không dám loạn trêu chọc nữ nhân, hơn nữa này Đổng Tư Tư dáng người đầy đặn gợi cảm, thành thục đã muốn cùng đào mật giống nhau, lại là Trầm Lệ Đề đồng sự, hắn liền lại càng không dám trêu chọc.

“Nga, đúng rồi, Hạ đại sư, ngươi giúp ta xem cái tướng đi, nhìn xem ta về sau sẽ tìm được một cái dạng gì nam nhân? Gần nhất ta ba luôn nghĩ đem ta gả đi ra ngoài, phiền chết người.” Đổng Tư Tư gặp Hạ Vân Kiệt không để ý tới nàng, đành phải mặt khác tìm cái đề tài.

“Ha ha, loại này xem tướng có cái gì ý tứ đâu? Giả thiết ta trước tiên nói cho ngươi, ngươi tương lai hội gả cho một thương nhân, ngươi đều đã muốn biết ngươi tương lai gả cho ai ? Của ngươi cuộc sống còn có ý tứ sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười hỏi.

“Thiết, kia cũng phải ta tin tưởng ngươi nói lời nói mới là!” Đổng Tư Tư gặp Hạ Vân Kiệt không chịu cho nàng xem tướng, tức giận bĩu môi nói.

“Ngươi đã không tin, ta liền càng không tất yếu giúp ngươi xem tướng !” Hạ Vân Kiệt nói.

Đổng Tư Tư vừa nghe nói lại tha trở về, không khỏi tức giận trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Nói giỡn gian, xe chạy đến nhân tài thị trường phụ cận.

Bởi vì thời gian đã muốn tiếp cận giữa trưa biên, Đổng Tư Tư không nên thỉnh Hạ Vân Kiệt ăn cơm, Hạ Vân Kiệt đành phải cùng nàng cùng nhau ăn bữa trung cơm, sau đó mới cưỡi xe đạp phản hồi Đức Nhã tiểu khu.

Buổi chiều ở nhà đọc sách, lên mạng lướt sóng, đợi cho chạng vạng thời điểm, đang chuẩn bị xuất môn mua đồ ăn khi, Trầm Lệ Đề mang theo va ly kéo tay về tới nhà.

Vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt, Trầm Lệ Đề lập tức buông trong tay va ly kéo tay, sau đó cầm lấy trên sô pha gối đầu liền đối với Hạ Vân Kiệt đánh đi qua.

“Uy, ngươi là không phải uống sai thuốc, như thế nào một hồi đến liền đánh ta?” Hạ Vân Kiệt một bên trốn tránh một bên khó hiểu nói.

“Ta uống sai thuốc, ngươi mới uống sai thuốc đâu. Hai mươi vạn a! Ngươi thế nhưng liền như vậy thoải mái cấp thôi điệu, ngươi có biết hay không hai mươi vạn có thể cho cái gì? Cũng đủ cho ngươi khai một nhà nhà hàng nhỏ cũng đủ cho ngươi mua bộ vùng ngoại thành điểm nhà trọ ngươi đổ tốt, thế nhưng liền cấp thôi rớt.” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt hỏi lại nàng, khí không đánh vừa ra tới nói, xinh đẹp khuôn mặt cũng bởi vì tức giận trở nên đỏ rực, đầy đặn bộ ngực cao thấp phập phồng, ba đào mãnh liệt.

“Ngươi tối hôm qua cũng không nói đồng ý ta không kiếm loại này tiền sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề thế nhưng vì chuyện này dùng đệm đánh chính mình, không khỏi dở khóc dở cười nói.

“Ta là không đồng ý ngươi làm này một hàng sinh ý, nhưng là chưa nói người khác cứng rắn đưa cho ngươi tiền, ngươi cũng không thể muốn a? Tư Tư gọi điện thoại đều nói cho ta biết, ngươi hôm nay vạch trần kia Trương đại sư trò bịp, giúp nàng thúc thúc giảm đi sáu mươi vạn. Sáu mươi vạn thế nào, ngươi giúp người ta giảm đi sáu mươi vạn, lấy cái hai mươi vạn thù lao có cái gì quan hệ ta thật sự là bị ngươi tức chết rồi, ngươi nói ngươi đều nghèo mau đói, công tác cũng không có tin tức, hai mươi vạn cự khoản thế nhưng chết sống không cần, ngươi nói ta nên nói như thế nào ngươi? Ngươi nói ta là không phải nên đem ngươi đánh đánh tỉnh?” Trầm Lệ Đề càng nói càng khí, giống như này hai

mươi vạn tổn thất chính là của nàng tiền giống nhau.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 237 : Điều tra kết quả

“Đó là Đổng Tư Tư thúc thúc, mà Đổng Tư Tư là ngươi đồng sự.” Hạ Vân Kiệt không biết nên như thế nào trả lời Trầm Lệ Đề vấn đề này, đành phải gãi gãi đầu lấy Đổng Tư Tư là của nàng đồng sự đến qua loa tắc trách. Mà trên thực tế, giống Hạ Vân Kiệt như vậy cao nhân căn bản chính là có tiền cũng là thỉnh không đến, hắn sở dĩ ra mặt cũng quả thật là vì Đổng Tư Tư là Trầm Lệ Đề đồng sự duyên cớ, cho nên từ điểm đó xem, Hạ Vân Kiệt những lời này kỳ thật cũng không xem như qua loa tắc trách ngôn

“Liền vì vậy?” Trầm Lệ Đề tâm lập tức tựa hồ bị cái gì vậy cấp thật mạnh đụng phải một chút, giơ lên đệm ở giữa không trung rốt cuộc lạc không dưới đến.

“Ngươi này ngu ngốc còn thất thần cho cái gì? Cùng nhau mua đồ ăn đi a, hai mươi vạn không có, đêm nay chỉ có thể ăn chay” Một hồi lâu nhi, Trầm Lệ Đề trong tay đệm mới nhẹ nhàng mà ném ở Hạ Vân Kiệt trên người, sau đó vãn quá hắn cánh tay, sẳng giọng.

Bất quá lúc này đây, Hạ Vân Kiệt rõ ràng cảm thấy nàng vãn so với dĩ vãng càng chặt một ít, thậm chí có thể nói dùng ôm hắn cánh tay càng xác thực một ít, hơn nữa cho dù đến chợ cũng là như thế, nghiễm nhiên một bộ tình yêu cuồng nhiệt trung tình nhân hạnh phúc bộ dáng.

Tuy rằng Trầm Lệ Đề nói đêm nay chỉ cho Hạ Vân Kiệt ăn chay, nhưng kết quả là cũng là khó được lại mua thịt lại mua cá, nhìn xem Hạ Vân Kiệt một trận mơ hồ, không biết vì cái gì nữ nhân miệng thượng giảng cùng thực tế làm luôn tương phản.

Ngày hôm sau, Giang Châu thị nhân dân bệnh viện.

“Mã khoa trưởng, ta phiền toái ngươi hỏi thăm sự tình thế nào ?” Phó viện trưởng văn phòng, Hồng Phong một bên tự mình cấp một vị trung niên nam tử châm trà, một bên thuận miệng hỏi.

Vị này bị Hồng Phong xưng là Mã khoa trưởng nam tử tên đầy đủ Mã Lập Nghiêu, là Giang Châu thị công an cục trị an chỗ phía dưới một vị khoa trưởng. Thị công an cục trị an chỗ là phụ trách trị an quản lý, dân cư công tác thống kê các công tác ngành, trị an chỗ nhân viên công tác đối toàn thị dân cư lưu động các tình huống nhất hiểu biết. Hồng Phong chính phát sầu tìm ai hỏi thăm đầu trọc Cường đám người tình huống, vừa vặn vị này Mã khoa trưởng cô em vợ muốn sinh đứa nhỏ nằm viện, thác nhân tìm quan hệ tìm được rồi Hồng Phong trên đầu.

Hồng Phong liền lập tức lấy trong tay đặc quyền hỗ trợ chứng thực một cái đan nhân phòng sinh, thuận đường mượn cơ hội thác Mã khoa trưởng hỏi thăm đầu trọc Cường bối cảnh tình huống, đương nhiên cũng không quên hỏi thăm Hạ Vân Kiệt.

“Ha ha, ta này lại đây cũng đang là nghĩ hướng ngươi nói chuyện này.” Mã Lập Nghiêu một bên tiếp nhận chén trà, vừa nói nói.

“Nga, thật tốt quá, như thế nào cái tình huống?” Hồng Phong nghe vậy không khỏi mừng rỡ nói.

“Hạ Vân Kiệt không có gì đặc biệt, Thượng Dương huyện tín an hương hạ gia thôn nhân, trung chuyên bằng cấp, đến Giang Châu nội thành vụ công.” Mã Lập Nghiêu nói xong dùng nghi hoặc ánh mắt nhìn Hồng Phong liếc mắt một cái, hắn thật sự không nghĩ ra giống Hồng Phong như vậy thân phận nhân, như thế nào hội chú ý giống Hạ Vân Kiệt như vậy bình thường vụ công giả, nhưng lại cố ý làm cho hắn điều tra hắn.

“Thực liền đơn giản như vậy?” Hạ Vân Kiệt tình huống, Hồng Phong thân mình là có điểm hiểu, nhưng xét thấy Hạ Vân Kiệt sau lại biểu hiện, hắn tổng cảm thấy không đơn giản như vậy.

“Liền đơn giản như vậy, hắn làm qua ở tạm chứng, chúng ta có hắn tư liệu, hơn nữa ta cũng cố ý trí điện Thượng Dương huyện công an cục đồng học hỏi thăm qua.” Mã Lập Nghiêu nói.

Hồng Phong gặp Mã Lập Nghiêu nói như vậy, biết hẳn là không sai được, cho dù thực sự điểm sai lầm cũng kém không đến chạy đi đâu. Cũng là, một nông thôn đến tiểu tử, tái lợi hại có thể lợi hại đi nơi nào đâu?

Nhớ tới hôm trước buổi tối, chính mình đường đường một hải quy, thị nhân dân bệnh viện phó viện trưởng, thế nhưng bại bởi một cái nông thôn đến người làm công, Hồng Phong buồn bực quyền đầu nắm chặt, gân xanh đều căn căn bạo khởi.

“Kia Nhậm gia sơn trang khách sạn lão bản đâu?” Hồng Phong cưỡng chế trong lòng sỉ nhục cùng lửa giận, trầm thấp thanh âm tiếp tục hỏi.

“Nói lên Nhậm gia sơn trang khách sạn lão bản, còn liền thực sự ý tứ. Ngươi có biết hắn trước kia là làm cái gì sao?” Gặp Hồng Phong hỏi Nhậm Vĩnh Cường, Mã Lập Nghiêu trên mặt lộ ra một tia rất kỳ quái biểu tình.

“Làm cái gì? Đương nhiên là khai nhà hàng ” Hồng Phong không cần nghĩ ngợi nói.

“Ha ha, hắn trước kia thật đúng là khai quá nhà hàng, nhưng ngươi tuyệt đối không thể tưởng được trừ bỏ khai nhà hàng hắn làm quá cái gì.” Mã Lập Nghiêu thừa nước đục thả câu nói.

“Không có cái gì rất lớn đến đây đi!” Hồng Phong gặp Mã Lập Nghiêu nói như vậy, nhớ tới đêm trước Nhậm Vĩnh Cường ngưu bức hò hét bộ dáng, trong đầu đổ không khỏi bị hoảng sợ.

“Thí cái đến đây, chính là một tiểu thâu!” Mã Lập Nghiêu cười nói.

“Cái gì? Tiểu thâu? Ngươi không tính sai?” Hồng Phong nghe vậy không khỏi kinh ngạc thất thanh nói.

Hắn chỉ sợ nằm mơ cũng sẽ không nghĩ đến một cái hàng tỉ phú ông từng dĩ nhiên là một vị tiểu thâu.

“Không tính sai, ngay từ đầu ta cũng nghĩ đến nghĩ sai rồi, nhưng hắn từng bị bắt quá, từng có án để, việc này không sai được.” Mã Lập Nghiêu thập phần khẳng định nói.

“Kia hắn như thế nào hội khai lớn như vậy khách sạn? Hắn làm sao đến tiền? Sẽ không là đã làm cái gì đại ra đi?” Hồng Phong nghe vậy nửa ngày cũng chưa phục hồi tinh thần lại, một hồi lâu nhi mới hai mắt lóe ra âm độc ánh mắt nói.

Nếu thật sự là đã làm cái gì đại ra, kia tự nhiên là không thể tốt hơn, trực tiếp làm cho công an cục ra mặt bắt hắn cho bắt lại.

“Này thật không có, lúc ấy ta cũng rất kỳ quái, cho nên cố ý tốn tâm tư hỏi thăm một phen, sau lại theo thuế vụ phương diện nghe được hắn từng giao quá một bút rất lớn cá nhân thuế thu nhập, mới biết được nguyên lai đoạn thời gian trước hắn trúng quá một lần hai ngàn năm trăm vạn giải thưởng lớn.” Mã Lập Nghiêu nói.

“Không phải đâu? Tiểu tử này vận khí tốt như vậy” Hồng

Phong nghe vậy sửng sốt cả buổi, mới vẻ mặt ghen tị nói.

“Đâu chỉ tốt, sau lại hắn mua nhập thanh sơn hồ sơn trang khách sạn, quang đất khiến cho hắn kiếm phiên.” Mã Lập Nghiêu cũng nhịn không được vẻ mặt ghen tị nói.

Kẻ có tiền ghen tị làm quan trong tay quyền lực, mà làm quan làm sao thường không ghen tị kẻ có tiền đỉnh đầu tiền đâu?

“Hừ, có tiền thì thế nào? Giống hắn loại này có tiền đắc ý vong hình, có tiền ngược lại bị chết nhanh hơn!” Hồng Phong khóe miệng gợi lên một chút âm ngoan cười lạnh, nói.

Gặp Hồng Phong nói như vậy, Mã Lập Nghiêu trong lòng một cái lộp bộp, vốn muốn hỏi hắn là không phải cùng đầu trọc Cường có quá tiết, nhưng đến bên miệng trong lời nói cuối cùng cũng là nuốt trở vào.

Trước khác nay khác, nếu đổi thành này đây tiền, đầu trọc Cường còn là tiểu thâu khi, hắn này khoa trưởng muốn thu thập hắn tự nhiên là dễ dàng, nhưng hiện tại người ta đã muốn biến hóa nhanh chóng thành hàng tỉ phú ông, Nhậm gia sơn trang khách sạn đại lão bản, Mã Lập Nghiêu này trị an chỗ một cái nho nhỏ khoa trưởng lại còn là không cần giảo hợp cho thỏa đáng.

Gặp Mã Lập Nghiêu không nói tiếp, Hồng Phong biết hắn không nghĩ tham dự chuyện này, toại thu hồi trên mặt cười lạnh, ngữ khí vừa chuyển, thực khách khí nói:“Không nói chuyện người như thế, cảm ơn ngươi Mã khoa trưởng.”

“Hồng viện trưởng khách khí, ta cô em vợ sự tình còn không có cảm ơn ngươi đâu.” Mã Lập Nghiêu nói.

“Ha ha, việc nhỏ một kiện, việc nhỏ một kiện.” Hồng Phong cười khoát tay nói.

Tiếp theo hai người lại hàn huyên khách sáo một trận tử, Mã Lập Nghiêu liền đứng dậy rời đi.

Mã Lập Nghiêu xoay người vừa đi, Hồng Phong trên mặt biểu tình chợt liền âm trầm xuống dưới, trong mắt lóe ra âm ngoan ánh mắt.

Muốn nói kia đầu trọc Cường thực sự điểm bối cảnh, hắn Hồng Phong trong lòng nói không chừng còn có thể dễ chịu một chút, nhưng nay muốn làm nửa ngày, đối phương thế nhưng chính là tiểu thâu xuất thân tên, điều này làm cho Hồng Phong nhớ tới hôm trước chính mình thế nhưng bị hắn như thế nhục nhã thậm chí thiếu chút nữa bị đánh, quả thực khó chịu muốn phát cuồng.

Hắn Hồng Phong nói như thế nào cũng là thị nhân dân bệnh viện viện trưởng, vệ sinh cục cục trưởng con trai, khi nào thì thế nhưng nghèo túng đến ngay cả một cái ở nông thôn người làm công cũng dám cùng hắn cướp nữ nhân, một tiểu thâu cũng dám nhấc chân đá hắn hoàn cảnh?

“Mẹ nó, lão tử nếu không tìm hồi này bãi, lão tử sẽ không họ Hồng.” Càng nghĩ càng giận Hồng Phong, nắm chặt quyền nặng đầu trọng địa đối với bàn công tác chùy một quyền, đau đến hắn nhe răng liệt xỉ nửa ngày.

Ôm có chút đỏ lên quyền đầu, Hồng Phong tự nhiên khó tránh khỏi lại đem này món nợ về đến đầu trọc Cường cùng Hạ Vân Kiệt trên đầu. Một hồi lâu nhi, chờ quyền đầu cuối cùng không đau, Hồng Phong bắt đầu gọi điện thoại ước người buổi tối đi thanh sơn hồ Nhậm gia sơn trang khách sạn liên hoan.

Nếu đã điều tra xong Nhậm Vĩnh Cường bối cảnh thân phận, Hồng Phong tự nhiên không nữa cái gì hảo cố kỵ.

Làm Hồng Phong gọi điện thoại khi, Hạ Vân Kiệt cũng đang ở gọi điện thoại, điện thoại là đánh cho hắn sư điệt Phùng Văn Bác lão giáo thụ.

Nếu đã muốn tính đến Hồng Phong hôm nay muốn tìm đầu trọc Cường tính sổ, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không tốt ngồi xem mặc kệ. Hơn nữa nếu đầu trọc Cường mang theo nhất bang thủ hạ thay đổi triệt để, một lần nữa làm người, Hạ Vân Kiệt cũng có nghĩ rằng trợ hắn giúp một tay, làm cho hắn có thể ở Giang Châu thị đứng vững cước bộ, đường đường chính chính phát triển khách sạn sự nghiệp, không đến mức tùy tiện giống cái Hồng Phong là có thể ở trước mặt hắn khoa tay múa chân.

Cái này muốn cần cấp đầu trọc Cường tìm một trấn được trường hợp dựa vào sơn, mà ở Giang Châu thị tối có thể trấn được trường hợp dựa vào sơn, trừ bỏ thị ủy một tay Phùng Chính Thành ở ngoài, còn có thể có ai?

Đương nhiên đầu trọc Cường tay nghề quả thật siêu cường, Hạ Vân Kiệt cùng Phùng Văn Bác người một nhà cũng có đoạn thời gian không tụ, cũng là vừa vặn mượn cơ hội này tụ một chút, thuận tiện cũng làm cho bọn họ nhấm nháp một phen chính tông Minh triều cung đình thức ăn.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt sau lại công tác không giống quán bar như vậy ban ngày thời gian tự do, hơn nữa hắn phòng khám bệnh cũng quả thật không có người thăm, cho nên từ Hạ Vân Kiệt từ quán bar công tác sau, cũng liền tạm thời hủy bỏ Giang Châu đại học phụ thuộc thứ nhất bệnh viện trung y tọa chẩn. Điều này làm cho Phùng Văn Bác lão giáo thụ mỗi khi nhớ tới luôn có chút tiếc nuối. Một phương diện là tiếc nuối chính mình thiếu cùng sư thúc tiếp xúc thỉnh giáo cơ hội, mặt khác một

phương diện cũng là tiếc nuối Giang Châu đại học phụ thuộc thứ nhất bệnh viện trung y quán mất đi tối thần kỳ phòng khám bệnh ghế khách thầy thuốc.

Bất quá sư thúc là đương thời kỳ nhân, kỳ nhân đi kì sự, Phùng Văn Bác này sư điệt đương nhiên không dám nghịch sư thúc quyết định.

Một ngày này, Phùng Văn Bác lão giáo thụ chính nhàn rỗi ở nhà vô sự, lại ngoài ý muốn nhận được chưởng môn sư thúc điện thoại.

“Sư thúc, ngài hảo, có cái gì phân phó sao?” Phùng Văn Bác tiếp khởi điện thoại, cung kính hỏi.

“Ha ha, buổi tối có rảnh sao? Có đoạn thời gian không tụ, kêu lên Tuệ Nga, còn có Chính Thành người một nhà cùng nhau ăn bữa cơm đi, thuận đường ta giới thiệu cái cung đình danh trù đích truyền hậu nhân cho các ngươi nhận thức.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Chưởng môn sư thúc mở miệng mời ăn cơm, này đối với Phùng Văn Bác mà nói kia nhưng là rất lớn vinh hạnh, có thiên đại sự tình kia cũng phải sau này thôi, lại như thế nào khả năng hội không thời gian?

“Có, có, buổi tối ta đi tiếp ngài.” Phùng Văn Bác kích động nói.

“Ha ha, cái này không cần. Khách sạn nhiều người mắt tạp, ta cũng không tưởng theo các ngươi toàn gia đi cùng một chỗ.” Hạ Vân Kiệt cười cự tuyệt nói, tiếp theo đem khách sạn tên, địa chỉ, còn có đại khái thời gian nói hạ, liền treo điện thoại.

Phùng Văn Bác cùng Hạ Vân Kiệt nhất chấm dứt trò chuyện sau, lập tức liền cấp con trai Phùng Chính Thành bát đi điện thoại.

Phùng Chính Thành vừa mới đoạn thời gian trước được đền bù tâm nguyện tiến nhập tỉnh ủy thường ủy hội, trở thành Giang Nam tỉnh tối tuổi trẻ tỉnh ủy thường ủy kiêm thị ủy thư kí.

Phùng Chính Thành lấy không đến bất hoặc chi năm liền trở thành Giang Nam tỉnh tỉnh ủy mười ba đầu sỏ chi nhất, có thể nói trừ bỏ hắn tự thân cố gắng, Hạ Vân Kiệt ảnh hưởng là tới quan trọng yếu, mà nay sau Phùng Chính Thành có thể hay không tái tiến thêm một bước, thậm chí trở thành “Biên giới đại quan”, thậm chí rất cao vị trí, hắn vị này thúc gia như trước khởi hết sức quan trọng tác dụng.

Có thể nói, chỉ cần hắn thúc gia duy trì hắn, kia hắn Phùng Chính Thành liền tương đương với có được Cù Vệ Quốc cùng Hoàng gia thậm chí Giang Nam tỉnh tỉnh ủy thư kí Triệu Hưng Quân ba phương duy trì.

Nay hắn phụ thân gọi điện thoại cho hắn nói, buổi tối thúc gia mời nhà bọn họ cùng nhau ăn cơm, Phùng Chính Thành tự nhiên kích động vạn phần, về phần thời gian kia tự nhiên có “Bó lớn”.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 238 : Tạp bãi

Mặt trời chiều ngã về tây, Lạc Nhật ánh chiều tà chiếu vào thanh sơn hồ thượng, màu vàng một mảnh, ba quang lân lân.

Lầu hai trong ghế lô, Thái Hiểu Phân lĩnh ban nhìn trong ghế lô kia một trương trương mang theo ngạo khí, cao cao tại thượng, khinh miệt khinh thường khuôn mặt, trong đó có hé ra đúng là đêm trước ở khách sạn nháo quá sự Hồng Phong Hồng viện trưởng, da đầu không khỏi từng trận run lên.

Đang ngồi đến đây quan hàm cũng không đại, nhưng vừa vặn có thể quản khách sạn chuyện. Một vị là thị vệ sinh cục thực phẩm an toàn giám sát sở Mạnh sở trưởng, một vị là thị công thương cục thực phẩm lưu động giám thị chỗ một vị Quách trưởng phòng [chính khoa cấp], còn có ba vị tắc đều là bọn họ thân tín viên chức.

“Thái lĩnh ban, ta giống như nghe nói ngươi nơi này còn có cái đế vương thính, như thế nào sợ chúng ta tiêu phí không nổi đâu? Còn là cho rằng chúng ta quan quá nhỏ, không tư cách vào này ghế lô?” Thị vệ sinh cục thực phẩm an toàn giám sát sở Mạnh sở trưởng trong miệng điêu yên, ánh mắt phiêu thị Thái lĩnh ban hỏi.

“Như thế nào hội đâu, bất quá kia ghế lô chúng ta là không đối ngoại mở ra.” Thái Hiểu Phân cẩn thận cười theo nói, trong lòng cũng là bất ổn.

Ở khách sạn coi như là cho đến lĩnh ban cấp, Thái Hiểu Phân đương nhiên nhìn ra được đến, đêm nay này trong ghế lô nhân là tới giả không tốt thiện giả không đến.

“Phải không? Ta nhớ rõ đêm trước đối ngoại mở ra ”

Ngồi ở chính thượng thủ Hồng Phong ngoài cười nhưng trong không cười lạnh lùng nói, trong ánh mắt mang theo một tia ăn định rồi đối phương kiêu ngạo khí diễm.

Vốn Hồng Phong còn chuẩn bị phí chút tâm tư, bố điểm cục, tỷ như mời công an cục mỗ lãnh đạo hoặc là thanh sơn hồ chỗ khu lãnh đạo ăn một bữa cơm, thậm chí không tiếc thỉnh hắn ba ra mặt ở thanh sơn hồ lộng cái bữa ăn. Nhưng vừa nghe nguyên lai Hồng Phong bất quá chính là tiểu thâu xuất thân, kia Hạ Vân Kiệt lại nông thôn đến người làm công, cái gì cũng không là. Hắn Hồng Phong cũng liền lười phí cái gì tâm tư, trực tiếp kêu lên Mạnh sở trưởng cùng hắn một vị trung học đồng học Quách Chính Hàm.

Này hai người, một cái là hắn ba thủ hạ, hơn nữa chức quan so với hắn ba thấp vài cái cấp bậc, tự nhiên là nịnh bợ hắn vị này cục trưởng đại nhân con trai, một cái khác còn lại là trung học đồng học, lại không có gì hay che lấp. Cho nên hôm nay Hồng Phong tới nơi này mục đích, chính là tạp bãi, chính là cố ý khó xử đầu trọc Cường, mà Mạnh sở trưởng cùng Quách trưởng phòng tự nhiên là hắn mang đến “Kim bài đả thủ”.

“Đêm trước đó là đặc thù tình huống, vị kia là chúng ta lão bản bằng hữu.” Thái Hiểu Phân cẩn thận trả lời.

“Nói như thế đến chúng ta là không đủ tư cách la, ta nói cho ngươi, ngươi đây là đối người tiêu phí kỳ thị!” Quách trưởng phòng ngón tay nhẹ nhàng khấu động mặt bàn, trong lời nói mang theo một tia cảnh cáo hương vị nói. Thị trường kinh doanh là về công thương quản lý, một khi người tiêu thụ có trách cứ, công thương cục là muốn tham gia điều tra.

“Quách trưởng phòng ngài hiểu lầm, chúng ta này ghế lô vốn chính là không đối ngoại kinh doanh.” Thái Hiểu Phân gặp Quách trưởng phòng cầm lấy của nàng lỗi

ngôn ngữ, vội vàng nói.

“Đừng cho lão tử xả này đó mặt chữ ngoạn ý, một câu, muốn thôi hiện tại lập tức cho chúng ta an bài đế vương thính, muốn thôi gọi các ngươi quản lí cùng lão bản lại đây.” Mạnh sở trưởng gặp Thái Hiểu Phân không hơn lộ, trực tiếp vỗ cái bàn nói

Chính cái gọi là diêm vương dễ xử, tiểu lại khó chơi. Mạnh sở trưởng vừa vặn chính là loại này tiểu lại. Hắn là thực phẩm an toàn giám sát sở sở trưởng, chức quan kỳ thật rất nhỏ, ở cổ đại cũng chính là tiểu lại, nhưng bởi vì vị trí vị trí vừa vặn quản khách sạn thực phẩm an toàn chuyện vụ, này Mạnh sở trưởng còn có vài phần uy phong. Giang Châu thị trừ bỏ này có bối cảnh khách sạn, bình thường khách sạn hay là muốn cho hắn chút mặt mũi.

Này Nhậm gia sơn trang khách sạn, ở đến trước Hồng Phong cũng đã cho hắn xuyên thấu qua để, ở hơn nữa Mạnh sở trưởng vội vã ở cục trưởng con trai trước mặt biểu hiện một chút, này thái độ tự nhiên khó tránh khỏi kiêu ngạo.

“Thực xin lỗi, chúng ta quản lí có việc ra ngoài, chúng ta lão bản hiện tại đang ở phòng bếp nấu nướng. Bất quá chúng ta đế vương thính thật sự là không đối ngoại mở ra, nếu không như vậy, ta hiện tại lập tức cho các ngươi đổi tốt nhất ghế lô.” Thái Hiểu Phân kiên trì thật cẩn thận nói.

“Ha ha, xem ra Mạnh sở trưởng của ngươi mặt mũi xa xa không đủ đại a!” Hồng Phong thấy thế trong mắt lóe ra một tia tức giận, lời nói lại mang theo một tia trêu tức nói.

Mạnh sở trưởng gặp Hồng Phong nói như vậy, sắc mặt không khỏi trở nên cực kì khó coi, chỉ vào Thái Hiểu

Phân nói:“Tốt lắm, mọi người đã quản lí ra ngoài, lão bản mặc kệ sự, ta đổ muốn nhìn một chút, đợi lát nữa trì pháp nhân viên đến đây, bọn họ có phải hay không còn là như vậy bận rộn?”

Nói xong Mạnh sở trưởng liền xuất ra di động gọi điện thoại.

Gặp Mạnh sở trưởng xuất ra di động gọi điện thoại, Hồng Phong ánh mắt miết hướng về phía Quách Chính Hàm, ngữ khí thoải mái trung mang theo một tia âm ngoan hương vị nói:“Lão đồng học, ngươi cũng đừng nhàn rỗi a, các ngươi công thương cục mặt mũi có thể sánh bằng chúng ta vệ sinh cục mặt mũi lớn.”

Quách Chính Hàm gặp Hồng Phong nói như vậy, liền híp mắt một bên lấy di động ra một bên chậm rãi nói:“Ta xem nhà này lão bản cái giá đại thật sự đâu, công thương cục mặt mũi cũng không đủ đại, đến cái liên hợp chấp pháp mới được.”

Thái Hiểu Phân gặp Mạnh sở trưởng cùng Quách trưởng phòng đều lấy điện thoại gọi người, không khỏi gấp đến độ cái trán mồ hôi lạnh đều xông ra, vội vàng nói:“Các vị chuyện gì cũng từ từ, chuyện gì cũng từ từ, ta cái này đi gọi chúng ta lão bản.”

Nói lời này khi, Thái Hiểu Phân cũng là không khỏi âm thầm thầm oán lão bản đầu óc có vấn đề, thế nhưng vì một tiểu thần côn mà đắc tội người trong quan trường, càng buồn cười, đêm nay kia tiểu thần côn tựa hồ vừa muốn đến. Nhậm Tiêu quản lí tự mình đi tiếp hắn, lão bản tắc tự mình sớm xuống bếp phòng chuẩn bị thức ăn. Cũng không ngẫm lại, ở Trung Quốc phải làm sinh ý, không nghĩ làm tốt quan trường quan hệ, lại nghĩ này phong kiến mê tín có cái rắm dùng

“Như thế nào hiện tại nghĩ đến muốn kêu lão bản a, bất

quá đã muộn.” Hồng Phong lạnh lùng cười nói.

Thái Hiểu Phân gặp Hồng Phong ý định muốn trả thù tạp bãi, biết chính mình một tiểu la la nói cái gì nữa cũng không dùng được, đành phải vội vàng việc ra ghế lô đi tìm lão bản.

Ở khách sạn phòng bếp, Thái Hiểu Phân tìm được rồi chính mặc đầu bếp bào không ngừng bận rộn đại lão bản.

“Ngươi như thế nào chạy tới ? Chẳng lẽ là Kiệt ca bọn họ đến sao?” Đầu trọc Cường gặp Thái Hiểu Phân không ở nhà ăn lý ngốc lại chạy đến phòng bếp đến tìm hắn, không khỏi sắc mặt vui vẻ nói.

Hôm nay buổi chiều hắn liền nhận được Kiệt ca điện thoại, nói buổi tối hội mang vài bằng hữu đến hắn nơi này ăn cơm, cụ thể là ai hắn đổ chưa nói, đầu trọc Cường cũng không dám hỏi.

Này không riêng đầu cường mà bắt đầu trước tiên xuống bếp phòng công việc lu bù lên, cũng phái Nhậm Tiêu mở ra Audi xe đi tiếp Hạ Vân Kiệt.

“Không phải, là kia vệ sinh cục cục trưởng con trai lại tới nữa.” Gặp lão bản vừa thấy mặt liền hỏi có phải hay không Kiệt ca đến đây, Thái Hiểu Phân không khỏi gấp đến độ thiếu chút nữa muốn điệu nước mắt, đều khi nào thì, này làm lão bản người tâm lý nhớ thương còn là vị kia tiểu thần côn.

Kiệt ca thật đúng là tính không bỏ sót tính a, này Hồng Phong thế nhưng thật sự đến đây.

“Hắn đến sẽ bái, nên như thế nào chiêu đãi liền như thế nào chiêu đãi, ngươi gấp cái gì?” Trong lòng sợ hãi than, đầu trọc Cường một chút cũng không để ở trong lòng

huy phất tay nói.

“Nhậm tổng, ngài tốt nhất còn là đi một chuyến đi. Lần này trừ bỏ Hồng Phong, còn thị vệ sinh cục thực phẩm giám sát sở Mạnh sở trưởng, còn có công thương cục một vị Quách trưởng phòng, bọn họ điểm danh muốn đế vương thính, ta nói này thính là không đối ngoại mở ra, bọn họ hiện tại thực tức giận, đang ở gọi điện thoại gọi người, chuẩn bị đối chúng ta khách sạn tiến hành liên hợp kiểm tra.” Gặp đại lão bản phía sau đều một chút không vội, Thái Hiểu Phân lúc này cấp nước mắt liền thật sự rớt xuống dưới.

“Cái gì ta thảo, này đó vương bát đản thật đúng là con mẹ nó không phải ngoạn ý. Ăn chúng ta nộp thuế nhân tiền, con mẹ nó chưa cho chúng ta phục vụ cũng liền thôi, còn tẫn cho loại này thiếu đạo đức sự tình.” Đầu trọc Cường nghe vậy không khỏi tức giận đến một tay liền xả hạ trên đầu đầu bếp mạo.

“Ai, Nhậm tổng những người này chính là này phó đức hạnh, ngài cũng không phải ngày đầu tiên biết. Bây giờ còn là nhanh chóng nghĩ biện pháp đi, thật muốn chờ bọn hắn kiểm tra nhân viên đuổi tới, chuyện này liền nan thu thập.” Thái Hiểu Phân gặp lão bản phía sau chỉ biết là tức giận, vội vàng nhắc nhở nói.

Thái Hiểu Phân như vậy vừa nói, đầu trọc Cường giận về giận, trong lòng thật là có điểm bất an.

Một phương diện, hắn là mở cửa việc buôn bán, này đó ác lại thật muốn động bất động tìm hắn phiền toái, hắn này điểm thật đúng là khai không dưới đi, mặt khác một phương diện, Kiệt ca hôm nay thỉnh bằng hữu lại đây ăn cơm, nếu khách sạn vừa vặn có người kiểm tra, chính mình thế tất ra mặt tiếp đãi, hơn nữa phòng bếp cũng nhất định là kiểm tra trọng điểm địa phương, hắn sẽ rất khó tĩnh tâm chế biến thức ăn mỹ thực, hơn nữa này

kiểm tra nhân viên lại đây khách sạn cũng khó miễn kêu loạn, khẳng định cũng sẽ quét Kiệt ca cùng hắn bằng hữu hưng trí.

“Vậy được rồi, ta trước đi ra ngoài theo chân bọn họ nói nói, ngươi chỉ để ý làm tốt chính mình công tác, việc này ta sẽ xử lý.” Đầu trọc Cường cuối cùng bất đắc dĩ sờ sờ đầu trọc nói.

Tuy rằng đầu trọc Cường đối Kiệt ca tin tưởng mười phần, nhưng loại này thế tục sự tình, hơn nữa loại này quan trường trung sự tình, Kiệt ca có biện pháp nào không xử lý, hắn trong lòng đúng là vẫn còn không để, có thể trước tiên bình ổn xuống dưới, còn là trước bình ổn đi.

Đương nhiên thực không được, hắn đầu trọc Cường trước kia không bao nhiêu tiền khi liền dám cùng hương chính phủ nhân cho bay qua, cũng không phải cái sợ phiền phức. Ít nhất hắn hiện tại giá trị con người thượng ức, so với trước kia cũng là cường không biết bao nhiêu, cũng không sợ không cơm ăn. Này cũng là đầu trọc Cường ngày đó gặp Hồng Phong đối Hạ Vân Kiệt vô lễ khi, dám biểu hiện như vậy cường thế nguyên nhân chi

Gặp lão bản xuất mã, Thái lĩnh ban cuối cùng thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng đi theo lão bản ra phòng bếp.

Bất quá vừa mới mới ra phòng bếp, còn chưa tới nhà ăn, Nhậm Vĩnh Cường nhận được trước sân khấu truyền đến tin tức, nói Kiệt ca bằng hữu đến đây.

Vừa nghe nói Kiệt ca bằng hữu đến, Nhậm Vĩnh Cường liền tạm thời cố không hơn Hồng Phong bọn họ, vội vàng đối Thái lĩnh ban nói:“Thái lĩnh ban, ngươi đi trước ổn định Hồng Phong này bang hỗn đản, ta đi trước

nghênh đón Kiệt ca bằng hữu.”

Nói xong liền vội vàng việc việc đi đại sảnh nghênh đón Kiệt ca bằng hữu đi.

Thái Hiểu Phân gặp lão bản nửa đường lại chạy tới nghênh đón Kiệt ca bằng hữu, buồn bực thẳng dậm chân, ngầm thẳng mắng lão bản đầu óc nước vào, bị ma quỷ ám ảnh, thế nhưng mê tín Kiệt ca đến bực này trình độ. Nhưng lão bản chính là lão bản, Thái lĩnh ban một nho nhỏ viên công nhưng cũng lấy hắn không có biện pháp, chà chà chân, lại đành phải kiên trì hướng ghế lô tiến đến.

“Sư thúc này bằng hữu còn là cử có thưởng thức, đem khách sạn khai ở trong này, không chỉ có hoàn cảnh im lặng xinh đẹp tuyệt trần, bố trí cũng cử phong cách cổ xưa thanh lịch.” Một bên đi theo tiếp khách tiểu thư hướng trong đi, Phùng Văn Bác một bên nhìn quanh bốn phía liên tiếp gật đầu nói.

“Ha ha, có thể làm cho sư thúc hắn cố ý đề cử tiệm rượu tự nhiên sẽ không kém, ta chân chính chờ đợi hay là hắn bằng hữu tay nghề. Ta nhưng là cố ý lên mạng tra xét hạ, nghe nói nhà này lão bản tổ tiên là Sùng Trinh hoàng đế ngự dụng phó bào trưởng, tay nghề siêu nhất lưu. Bất quá nghe nói hắn mỗi ngày chỉ nấu ba cái thức ăn, hơn nữa này đây trừu thưởng miễn phí đưa tặng phương thức cấp khách hàng hưởng dụng. May mắn trừu trung khách hàng, đều nói kia hương vị là chích ứng thiên thượng có, nhân gian khó được vài lần thường a hôm nay chúng ta xem như dính sư thúc quang, có thể nhất phẩm hoàng gia đại yến.” Dương Tuệ Nga cười nói.

“Mẹ, ngươi thật muốn ăn còn không đơn giản, làm cho Chính Thành an bài đó là.” Một vị trung niên nữ tử cùng Phùng Chính Thành sóng vai đi cùng một chỗ, lộ ra vài

phần quý khí ngữ khí thoải mái mà cười nói.

Này trung niên nữ tử không phải người khác, đúng là Phùng Chính Thành thê tử Đào Lệ Trân.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 239 : Kiệt ca bằng hữu

Đào Lệ Trân những lời này lại nói tiếp thật sự tái bình thường bất quá, đường đường Giang Châu thị một tay, Giang Nam tỉnh tỉnh ủy mười ba đầu sỏ chi nhất cha mẹ thân muốn ăn điểm này nọ, kia còn không phải rất đơn giản sự tình.

Khai khách sạn, còn ước gì bọn họ đến đâu !

Nhưng Đào Lệ Trân lời này lại hiển nhiên nói không phải thời điểm, nói địa điểm cũng không đúng. Cơ hồ đồng thời Phùng Văn Bác cùng Dương Tuệ Nga đều hơi hơi nhíu hạ mày.

“Lệ Trân, ngươi này ý tưởng phải chú ý. Nếu khách sạn lập này quy củ, chúng ta tới nơi này dùng cơm sẽ tuân thủ này quy củ, không thể bởi vì ta làm quan, chúng ta sẽ theo ý phá hư người khác quy củ. Hơn nữa ta xem thúc gia cố ý mời chúng ta ăn cơm, trừ bỏ muốn mời chúng ta cũng phẩm nhất phẩm này hoàng gia đại tiệc, chỉ sợ cũng là có khác thâm ý ở bên trong.” Phùng Chính Thành gặp cha mẹ thân mặt lộ vẻ không vui sắc, vội vàng hướng Đào Lệ Trân sử cái ánh mắt, nói. Hơn nữa theo Phùng Chính Thành mặt sau nói lời nói, không khó nhìn ra Phùng Chính Thành trà trộn quan trường nhiều năm, này nghiền ngẫm lòng người bản sự còn là phi thường lợi hại, cũng là đã muốn mơ hồ đoán được Hạ Vân Kiệt dụng ý.

“Ân, đã biết.” Đào Lệ Trân lúc này cũng ý thức được vừa rồi nói lời nói có điểm không ổn, này khách sạn nhưng là thúc gia bằng hữu mở, chính mình vừa rồi như vậy nói, chẳng phải là đem hắn bằng hữu nhìn xem rất tùy ý ?

Bất quá Đào Lệ Trân gật đầu khi, trong lòng cũng là khó tránh khỏi càng phát ra tò mò, làm cho Phùng gia người

một nhà kính như thần minh thúc gia rốt cuộc là thế nào một người, lại đến tột cùng có gì thần kỳ chỗ.

Lại nói tiếp đến bây giờ mới thôi, Đào Lệ Trân còn không có gặp qua Hạ Vân Kiệt, hôm nay còn là lần đầu tiên.

Bốn người đang nói chuyện khi, đầu trọc Cường vội vàng chạy tới.

“Các vị, chúng ta lão tổng đến đây.” Tiếp khách tiểu thư gặp đầu trọc Cường đến đây, hướng Phùng Văn Bác đám người ngọt ngào cười, nói.

“Nhậm tổng, này bốn vị đó là ngài công đạo quá Kiệt ca bằng hữu.” Tiếp khách tiểu thư hướng Phùng Văn Bác bốn người nói một câu sau, lại vội vàng đối đầu trọc Cường giới thiệu nói.

“Lão tiên sinh, lão phu nhân, còn có hai vị…… Phùng, phùng, ngài là phùng…… Phùng Chính Thành thư kí.” Đầu trọc Cường nghe nói trước mắt này bốn vị khách đó là Kiệt ca bằng hữu, liền vội việc khách khí cúi đầu chào hỏi nói.

Bất quá khi hắn ánh mắt dừng ở Phùng Chính Thành trên mặt khi, đầu lưỡi lại nhịn không được đánh lên cuốn.

Phùng Chính Thành là Giang Châu thị nhân vật số một, bình thường không thiếu ở Giang Châu đài truyền hình thành phố, Giang Châu nhật báo mặt mày rạng rỡ, nay lại tỉnh ủy thường ủy, là thật đối diện Giang Nam tỉnh trọng đại quyết sách cùng nhân sự đều có lên tiếng quyền tỉnh cấp lãnh đạo, liền ngay cả tỉnh đài, trong tỉnh báo chí hiện tại cũng không hiếm thấy hắn thân ảnh cùng đưa tin, nếu nói bình thường đi ở trên đường, đầu trọc Cường có lẽ khả năng nhận thức không được, nhưng nay cứ như vậy mặt đối mặt đứng, đầu trọc

Cường lại như thế nào khả năng không biết đâu?

Thị ủy nhân vật số một, tỉnh ủy mười ba đầu sỏ chi nhất a, đừng nói Hồng Phong, cho dù Hồng Phong hắn lão ba vệ sinh cục cục trưởng cùng Phùng Chính Thành so sánh với cũng là kém đến cách xa vạn dặm, đầu trọc Cường vạn vạn không nghĩ tới chính là Kiệt ca trong miệng bằng hữu

Không chỉ có như thế, xem bọn hắn một nhà tứ khẩu sớm dắt tay nhau mà đến, mà Kiệt ca đến bây giờ còn chưa tới, hiển nhiên Phùng thư kí đối Kiệt ca phi thường tôn trọng, bằng không lấy thân phận của hắn tự nhiên là khoan thai đến chậm, lại làm sao biểu hiện như vậy "Khẩn cấp", còn có điệu thấp đâu?

"Ha ha, xem ra con ta danh khí so với ta này lão nhân lớn hơn." Phùng Văn Bác nhìn đầu trọc Cường nhìn Phùng Chính Thành vẻ mặt giật mình kết ba bộ dáng, trong đầu khó tránh khỏi có chút tự hào, không khỏi cười nói đùa nói.

"Ngươi này lão nhân, còn ăn con trai dấm chua nha!" Dương Tuệ Nga trắng Phùng Văn Bác liếc mắt một cái, sau đó cười đối còn hãy còn vẻ mặt giật mình, thậm chí có chút không biết làm sao đầu trọc Cường nói:"Ngài nhất định chính là Nhậm Vĩnh Cường Nhậm tiên sinh đi, người ở đây nhiều, chúng ta còn là đi trước ghế lô tái nói chuyện đi."

"Phùng lão phu nhân bảo ta Tiểu Cường là có thể, bảo ta Tiểu Cường là có thể, bốn vị thỉnh, bốn vị thỉnh." Đầu trọc Cường luống cuống tay chân, nói năng lộn xộn nói.

Không có biện pháp, đừng nhìn đầu trọc Cường đêm trước đối với Hồng Phong như vậy thô bạo, giống như thực ngưu bức bộ dáng, nhưng này là vì Hồng Phong đắc tội Hạ Vân Kiệt, hơn nữa thân mình thân phận nói

đến để cũng cũng chỉ là thị nhân dân bệnh viện một vị phó viện trưởng, đầu trọc Cường nay tài đại khí thô, cũng không e ngại hắn. Nhưng Phùng Chính Thành vậy hoàn toàn không giống với, kia nhưng là thị ủy nhân vật số một, quản sổ trăm vạn dân chúng quan phụ mẫu, không chỉ có như thế, hắn còn là tỉnh ủy thường ủy, là toàn bộ Giang Nam tỉnh quyết sách tầng, cùng Hồng Phong căn bản không thể đồng nhất mà nói. Lời nói không chút nào khoa trương trong lời nói, hắn như vậy quan lớn, chỉ cần khai mở miệng, giống Nhậm gia sơn trang loại này không hề bối cảnh đáng nói khách sạn chỉ sợ cũng lập tức đóng cửa.

Đương nhiên này còn là tiếp theo, chân chính làm cho đầu trọc Cường luống cuống tay chân cùng nói năng lộn xộn là, Phùng Chính Thành xuất hiện sở chất chứa thâm ý.

Kia ý nghĩa, Kiệt ca nhân mạch Viễn Siêu đầu trọc Cường tưởng tượng, ý nghĩa từ nay về sau thị ủy nhân vật số một chính là hắn nhà này khách sạn vô hình dựa vào sơn. Về sau Giang Châu thị bất luận kẻ nào muốn đến Nhậm gia sơn trang khách sạn nháo sự, đều trước đó suy nghĩ suy nghĩ chính mình có hay không cùng thị ủy thư kí Phùng Chính Thành vật tay tư cách.

Hiển nhiên ở Giang Châu thị không có, cho dù ở Giang Nam tỉnh cũng là hai cái bàn tay con số.

Đương nhiên chỉ cần Hạ Vân Kiệt không muốn, đừng nói Giang Nam tỉnh, cho dù phóng mắt toàn bộ nước cộng hoà, toàn bộ thế giới, lại có mấy người năng động đầu trọc Cường khách sạn?

Theo điểm này xem, đầu trọc Cường tiểu tử này tài vận thật đúng là không phải bình thường cường, thế nhưng hội gặp đến Hạ Vân Kiệt như vậy quý nhân.

Phùng Văn Bác bốn người gặp Nhậm Vĩnh Cường kích động nói năng lộn xộn bộ dáng, đều đã ý cười cười, đi theo Nhậm Vĩnh Cường cùng nhau thừa thang máy nối thẳng năm tầng đế vương thính.

Tuy nói Phùng Chính Thành này thị ủy thư kí coi như là gặp qua không ít đại trường hợp, nhưng chợt gian tiến vào đến đế vương thính như vậy rộng mở, bố trí điệu thấp lại lộ ra xa hoa ghế lô, còn là thật to lắp bắp kinh hãi, nhịn không được sợ hãi than nói:“Không thể tưởng được, nơi này còn có khác động thiên a!”

“Đây là ta cố ý vì Kiệt ca chuẩn bị ghế lô, không có Kiệt ca vốn không có ta đầu trọc Cường hôm nay, về sau mặc kệ Nhậm gia khách sạn chạy đến làm sao, ngài đều đã nhìn đến như vậy một gian ghế lô.” Đầu trọc Cường nghe vậy vẻ mặt trịnh trọng nói, trong mắt lộ ra vô cùng cuồng nhiệt.

Theo lầu một thừa thang máy đến năm tầng đế vương thính ghế lô, đầu trọc Cường kích động khẩn trương tâm tình rốt cục dần dần xu hướng bình tĩnh, còn lại chỉ có đối Hạ Vân Kiệt vô chừng mực cảm kích cùng sùng bái.

Gặp đầu trọc Cường nói như vậy, Đào Lệ Trân trong mắt không khỏi lóe ra càng phát ra tò mò ánh mắt, nàng không biết Hạ Vân Kiệt đến tột cùng là cái dạng gì người? Không chỉ có Phùng gia đối hắn kính trọng có thêm, trước mắt này phú thương lại như thế.

Phùng Văn Bác ba người đối đầu trọc Cường trong lời nói đổ cũng không có cảm thấy ngạc nhiên.

Giống sư thúc [thúc gia] như vậy thần tiên sống, đã bị tái đại tôn trọng cùng sùng bái, bọn họ chỉ sợ đều đã cho rằng là đương nhiên.

“Ha ha, xem ra Vĩnh Cường chí hướng rộng lớn a. Bất

quá ta vừa rồi gặp phía dưới khách sạn tân khách không ngừng, hơn nữa nghe ta người yêu nói trên mạng hiện tại đối với ngươi khách sạn đánh giá cũng phi thường cao, xem ra rất nhanh ta có thể ở toàn Giang Châu thị thậm chí cả nước các nơi đều có thể nhìn đến các ngươi Nhậm gia khách sạn thân ảnh.” Phùng Văn Bác một bên cười ở hầu khách khu sô pha ngồi xuống, vừa nói nói.

Chưởng môn sư thúc đại giá còn chưa tới, bọn họ tự nhiên không tốt lên bàn.

“Đa tạ Phùng giáo thụ cát ngôn. Kiệt ca đã muốn giúp ta tính qua, nói ta tài vận tràn đầy, cho nên ta cũng tin tưởng một ngày này khẳng định không xa.” Đầu trọc Cường vẻ mặt còn thật sự cùng tràn ngập tự tin nói.

“Thật vậy chăng? Kia xem ra ta phải chạy nhanh bảo ta tỷ phu đầu tư các ngươi khách sạn, cũng tốt dính dính của ngươi quang.” Phùng Chính Thành nghe vậy không khỏi hai hàng lông mày một điều, nửa là nói đùa, nửa là còn thật sự nói.

Thúc gia kia nhưng là thiết khẩu thần đoạn, Phùng Chính Thành tự nhiên rất tin không nghi ngờ. Về phần Phùng Văn Bác đôi vậy lại càng không tất nói, lúc trước Dương Tuệ Nga chính là bởi vì không nghe Hạ Vân Kiệt lời nói, xuất môn phạm vào huyết quang tai ương, nếu không Hạ Vân Kiệt sau lại ra tay cứu trị, chỉ sợ nàng bây giờ còn ở trên xe lăn ngồi đâu.

“Kia cảm tình tốt, ta đang lo tài chính đâu. Không biết Phùng thư kí tỷ phu hiện tại làm là cái gì ngành sản xuất?” Tuy rằng Phùng Chính Thành này đây bán nói đùa ngữ khí nói, đầu trọc Cường nghe xong cũng là trái tim mạnh nhảy dựng, vội vàng vẻ mặt còn thật sự nói.

Đầu trọc Cường hiện tại tài chính quả thật không đủ, cho

nên muốn mở rộng kinh doanh ngắn hạn nội có rất đại khó khăn, một khi Phùng thư kí tỷ phu thực tham dự tiến vào, không chỉ có giải quyết tài chính vấn đề, hơn nữa coi như là chân chính cùng Phùng thư kí thành lập ích lợi quan hệ, đối với đầu trọc Cường mà nói này tự nhiên là kiện chuyện tốt.

“Ta tỷ phu chính là Hongkong Ngô thị tập đoàn Ngô Hải Khiêm trưởng tử Ngô Xương Vũ.” Phùng Chính Thành không phải không có vài phần tự hào trả lời.

“Cái gì” Đầu trọc Cường nghe vậy không khỏi thất thanh kinh ngạc.

Ngô gia ở Hongkong tuy rằng còn không có thể cùng lí gia thành, trịnh dụ đồng tứ đại gia tộc đánh đồng, nhưng ở Hongkong tuyệt đối là thuộc loại bài danh dựa vào trước hào môn gia tộc. Mà Ngô gia trưởng tử Ngô Xương Vũ lại buôn bán kỳ tài, trước kia mấy khởi mua lại án đều vận hành phi thường thành công, Ngô gia có thể lấy được hiện tại thành tựu, trừ bỏ thế hệ trước dốc sức làm ở ngoài, hắn cũng khởi đến trọng yếu phi thường tác dụng.

“Ha ha, bởi vì Chính Thành thân phận duyên cớ, đối với ta đại nữ nhi sự tình, chúng ta vẫn đều đối ngoại lén gạt đi, cho nên chuyện này người biết đến rất ít.” Phùng Văn Bác nhìn đầu trọc Cường vẻ mặt giật mình, cười giải thích một hai câu.

“Thì ra là thế, Phùng lão tiên sinh thật đúng là dạy có cách, có thể bồi dưỡng ra như thế xuất sắc tử nữ.” Đầu trọc Cường nghe vậy nhịn không được tán thưởng nói.

“Ha ha!” Phùng Văn Bác nhìn đầu trọc Cường nói như vậy, không khỏi thoải mái cười ha hả.

Tuy rằng ở mặt ngoài, Phùng Văn Bác có đôi khi muốn

khó tránh khỏi nói hai tử nữ vài câu, nói bọn họ không kế thừa chính mình y thuật, nhưng trong nội tâm hắn đối có thể giáo dục ra hai vị như vậy có tiền đồ tử nữ còn là cảm thấy thực tự hào, đầu trọc Cường những lời này xem như nói trúng rồi hắn tâm oa.

“Bất quá tử nữ sự tình ta là không tham dự, hợp tác sự tình, có thể cho Chính Thành khiên kiều dẫn tuyến một chút, cụ thể các ngươi chính mình đàm. Ngươi là Hạ sư thúc bằng hữu, chuyện này lấy của ngươi ý nguyện vì chủ, không cần bán Chính Thành mặt mũi ” Cười qua đi, Phùng Văn Bác nghiêm mặt nói.

Gặp Phùng Văn Bác xưng hô Hạ Vân Kiệt là sư thúc, đầu trọc Cường đương trường cả người liền khiếp sợ ngốc như con tò te.

Hắn có thể không kinh ngốc sao? Phùng Văn Bác kêu Hạ Vân Kiệt sư thúc, kia chẳng phải ý nghĩa thị ủy nhân vật số một Phùng Chính Thành thư kí quản Kiệt ca kêu sư thúc tổ?

Hay là Kiệt ca thật là thần tiên sống, kỳ thật trên thực tế đã muốn là trăm tuổi cao tuổi ?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 240 : Thiếu đánh

Thị vệ sinh cục cùng công thương cục liên hợp chấp pháp đội so với Thái Hiểu Phân mong muốn trung tới cũng nhanh rất nhiều. Làm Thái Hiểu Phân còn tại tẫn cố gắng lớn nhất khuyên bảo Hồng Phong mấy người, nói lão bản sau đó lập tức sẽ tự mình tới rồi khi, liên hợp chấp pháp đội liền chạy tới.

Hiển nhiên Hồng Phong bọn họ đến Nhậm gia sơn trang khách sạn trước, cũng đã làm tốt đột kích kiểm tra chuẩn bị, thậm chí khi bọn hắn đến khách sạn khi, thị vệ sinh cục cùng thị công thương cục chấp pháp đội cũng đã muốn ở phụ cận hầu, tùy thời chờ Mạnh sở trưởng cùng Quách trưởng phòng hạ lệnh.

Bọn họ một chút làm, bọn họ liền lập tức chạy đến.

Chấp pháp đội vừa đến, Mạnh sở trưởng cùng Quách trưởng phòng liền biến hóa nhanh chóng thành dẫn đầu người phụ trách, vẻ mặt “Chính khí nghiêm nghị” Nghĩa chính lời nói đối Thái Hiểu Phân nói:“Ngươi hảo Thái lĩnh ban, chúng ta là thị vệ sinh cục thực phẩm an toàn giám sát sở chấp pháp đội người phụ trách Mạnh Tự Tòng, vị này là thị công thương cục thực phẩm lưu động giám thị chỗ Quách trưởng phòng, lần này chúng ta thị vệ sinh cục cùng công thương cục đối với các ngươi khách sạn tiến hành đột kích kiểm tra, còn mời ngươi lập tức gọi các ngươi nơi này người phụ trách đi ra phối hợp chúng ta công tác.”

Thái Hiểu Phân nhìn một bộ “Chính khí nghiêm nghị” Mạnh sở trưởng bọn họ, còn có đứng ở bên cạnh, khóe môi nhếch lên một tia xem diễn cùng âm hiểm cười lạnh Hồng Phong, thật sự không thể tưởng tượng, này đó cái gọi là nhân dân công bộc phẩm tính thế nhưng có thể ti bỉ dối trá đến bực này trình độ.

Nhưng Thái Hiểu Phân chính là tiểu viên chức, nàng không có đảm lượng cũng không có thực lực cùng những người này giằng co, cho nên nghe vậy đành phải nói:“Còn mời các ngươi sau đó, ta cái này mời chúng ta……”

Thái Hiểu Phân nói còn chưa nói xong liền thấy được Nhậm Tiêu quản lí cùng vị kia Kiệt ca đi đến.

Nhìn đến Nhậm Tiêu tiến vào, Thái Hiểu Phân nhất thời như thấy được cứu tinh bình thường, vội vàng hướng Mạnh sở trưởng bọn họ nói một câu “Chúng ta quản lí đến đây”, sau đó liền vội việc việc đón nhận đi thấp giọng nói:“Nhậm quản lí, sự tình không tốt, những người này là thị vệ sinh cục cùng công thương cục, bọn họ sẽ đối chúng ta khách sạn tiến hành đột kích liên hợp kiểm tra.”

“Vậy làm cho bọn họ kiểm tra tốt lắm.” Hạ Vân Kiệt lúc này tự nhiên đã muốn thấy được Hồng Phong bọn họ, tối đen con ngươi lóe ra một tia hàn quang, thản nhiên nói.

“Ngươi nói đổ nhẹ, những người này rõ ràng là tới giả không tốt, cố ý làm khó dễ dưới, bọn họ đều có thể ở trứng gà lấy ra xương cốt đến.” Thái Hiểu Phân gặp Hạ Vân Kiệt nói được nhẹ, nhịn không được nói hỏi vặn nói.

“Vậy làm cho bọn họ ở trứng gà chọn xương cốt, ta chỉ sợ đến lúc đó này lấy ra đến xương cốt hội đem bọn họ người người răng đều cấp băng phôi.” Hạ Vân Kiệt mặt mang khinh thường nói.

“Hạ đại sư hảo đại khẩu khí a! Đừng tưởng rằng hội mấy thủ gạt người xiếc, liền thực đem chính mình làm bán tiên. Ngươi con mẹ nó cũng chỉ là cái ma-cà-bông, phiến tử, một cái con mẹ nó làm công nghèo!” Hạ Vân Kiệt nói

vừa mới nói xong, Hồng Phong tràn ngập châm chọc cười nhạo thanh âm vang lên.

“Ba ba!” Hồng Phong trong lời nói còn không có hạ xuống, lưỡng đạo thanh thúy cái tát thanh chợt ở trong đại sảnh vang lên đến, cũng là Hạ Vân Kiệt nâng tay hung hăng rút hai tiếp theo mà tái tái mà tam mạo phạm hắn Hồng Phong.

Đại sảnh lập tức liền tĩnh xuống dưới, Thái Hiểu Phân hai mắt sững sờ nhìn nàng cảm nhận trung làm hại lão bản đầu óc phạm hồ đồ tiểu thần côn, nàng là nằm mơ cũng không nghĩ tới, này bộ dạng coi như nhã nhặn tiểu thần côn, đã vậy còn quá túm, như vậy ngoan, cũng dám trước mặt nhiều người như vậy mặt phiến Hồng Phong cái tát.

Mạnh sở trưởng bọn họ cũng tất cả đều ngốc ở, bọn họ đồng dạng cũng không nghĩ tới một cái cùng làm công cũng dám phiến thị vệ sinh cục cục trưởng con trai, thị nhân dân bệnh viện phó viện trưởng cái tát.

Hồng Phong đồng dạng cũng bị đánh choáng váng, hắn thật đúng là không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt này cùng làm công cũng dám đánh hắn.

Chỉ có Nhậm Tiêu trong mắt lóe ra hưng phấn ánh mắt. Ở đây không ai so với hắn rõ ràng hơn Kiệt ca khủng bố thân thủ, kia nhưng là một vị có thể đem ống tuýp làm bùn đùa cao thủ a !

Này Hồng Phong cũng dám một mà tái mạo phạm đắc tội hắn, chẳng lẽ thực nghĩ đến Kiệt ca là cái tay trói gà không chặt thư sinh sao? Thực nghĩ đến Kiệt ca tính tình tốt lắm sao?

Bất quá rất nhanh, Hồng Phong trở về quá thần đến. Một hồi quá thần đến, Hồng Phong nhất thời hắc mặt,

nắm chặt quyền đầu đối với Hạ Vân Kiệt liền huy đi qua.

Bất quá Hồng Phong quyền đầu vừa mới vung ra đi, đã bị Hạ Vân Kiệt bàn tay một phen cấp bắt lấy, sau đó hơi chút dùng một chút lực hướng lên trên nhất bài, Hồng Phong liền oa oa kêu, cả người không tự chủ được hướng Hạ Vân Kiệt quỳ một gối xuống đi xuống.

“Ngươi muốn cho cái gì? Còn không mau buông ra Hồng viện trưởng!” Mạnh sở trưởng không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt bộ dạng nhã nhặn trắng nõn, lực lượng đã vậy còn quá đại, mắt thấy Hồng Phong thiếu chút nữa phải lạy ở tại mặt đất, hắn mới hồi phục tinh thần lại, chỉ vào Hạ Vân Kiệt nổi giận nói.

Vệ sinh cục cùng công thương cục chấp pháp nhân viên thấy thế, tự nhiên ào ào nảy lên đến.

“Muốn đánh giá sao? Lão tử nhưng là từ nhỏ đánh lớn muốn so với người sao? Lão tử cũng có!” Nhậm Tiêu tuy rằng biết rõ những người này áp căn không phải Kiệt ca đối thủ, nhưng ở chính mình địa đầu thượng tự nhiên không tốt làm cho Kiệt ca tự mình ra tay cùng người kéo bè kéo lũ đánh nhau, thấy thế lập tức xông lên, thuận đường còn thổi một chút khẩu tiếu.

Đừng nhìn khách sạn bên trong công nhân viên chức người người ăn mặc suốt nhất tề, một bộ sa hoa khách sạn người phục vụ bộ dáng, nhưng trong đó có một bộ phận trước kia cũng là giang hồ xuất thân, giang hồ tính nết còn thật sâu khắc ở trong khung đâu, gặp Nhậm Tiêu thổi khẩu tiếu, người người lập tức tê rớt mặt nạ, hung thần ác sát vọt đi lên nói:“Làm cái gì? Làm cái gì? Tưởng chiếm nhiều người ức hiếp ít người phải không? Có phải hay không ăn công lương liền nghĩ đến thực rất giỏi nha?”

Phỏng chừng Mạnh sở trưởng đám người chấp pháp

còn cho tới bây giờ không gặp được quá bực này tình cảnh, gặp lập tức thất tám khách sạn viên công như lang giống như hổ xông lên, một bộ hung thần ác sát bộ dáng, lập tức mộng ở, mồ hôi lạnh cũng nhịn không được theo trên trán xông ra.

Đi giầy sợ chân trần, bọn họ đều là sống an nhàn sung sướng nhân, tự nhiên không muốn lấy tự phụ thân cùng những người này kéo bè kéo lũ đánh nhau.

Hạ Vân Kiệt gặp Nhậm Tiêu một cái khẩu tiếu gọi tới bảy tám người, người người thổ phỉ giống nhau, bản tính biểu lộ, lại thấy lui tới khách nhân mặt lộ vẻ sửng sốt sắc, không khỏi âm thầm dở khóc dở cười, bất đắc dĩ tùy tay buông lỏng ra Hồng Phong quyền đầu.

“Mẹ nó!” Hạ Vân Kiệt nhẹ buông tay khai, Hồng Phong vừa ăn đau đến ôm tay, một bên làm bộ muốn độ xông lên đi.

“Hồng viện trưởng!”

“Hồng Phong!”

Mạnh sở trưởng cùng Quách trưởng phòng đúng lúc kéo lại Hồng Phong.

“Các ngươi con mẹ nó lôi kéo ta làm cái gì? Không thấy được lão tử bị người……” Hồng Phong gặp Mạnh sở trưởng cùng Quách trưởng phòng lôi kéo hắn, không khỏi hỗn hễn nói.

“Hồng Phong, đừng xúc động bọn họ hiện tại nhiều người, chúng ta không thể cứng rắn đến. Không phải một cái cùng làm công sao? Chờ kiểm tra qua đi, hôm khác thu thập hắn còn không dễ dàng sao? Hiện tại mấu chốt là kiểm tra, là muốn tìm được bọn họ khách sạn tật xấu.” Gặp Hồng Phong không chịu bỏ qua, Quách

trưởng phòng vội vàng kiên quyết hắn xả đến một bên thấp giọng nói.

Hảo hán không ăn trước mắt mệt, Quách trưởng phòng tự nhiên không muốn vì Hồng Phong sự tình cùng người khác vật lộn, huống chi thật muốn đã xảy ra đánh nhau tình huống, chuyện này cũng khẳng định sẽ bị truyền ồn ào huyên náo, bọn họ cũng không thấy liền sáng rọi. Cho nên tốt nhất, còn là văn đấu. Lấy trong tay chấp pháp quyền, lấy việc công làm việc tư, quan báo tư thù !

Hồng Phong cũng chỉ là bị Hạ Vân Kiệt kia hai bàn tay cấp đánh bất tỉnh đầu, Quách trưởng phòng như vậy vừa nói, hắn liền hoàn toàn tỉnh táo lại, hung tợn trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, mà Hạ Vân Kiệt lại chính là hướng hắn khinh miệt cười, sau đó xoay người hướng thang máy đi đến.

“Thái Hiểu Phân ngươi trước bồi Kiệt ca đi lên, nơi này ta đến phụ trách.” Gặp Kiệt ca xoay người hướng thang máy đi đến, Nhậm Tiêu do dự hạ đối Thái Hiểu Phân nói.

Nói đến để, bọn người kia cũng không phải đơn giản hạng người, Thái Hiểu Phân một lĩnh ban là khẳng định trấn không được trường hợp !

Thái Hiểu Phân cũng đang phát sầu như thế nào ứng đối này bang tên, gặp Nhậm Tiêu nói như vậy tự nhiên ước gì, huống hồ nàng cũng tưởng mau chóng đi thông tri lão bản, làm cho hắn mau xuống dưới, chuyện này tái nháo đi xuống, khách sạn không đóng cửa mới là lạ. Mà khách sạn một khi đóng cửa, nàng này tiền lương coi như phong phú công tác tự nhiên cũng sẽ không có.

Nhất tưởng đến chính mình công tác rất khả năng bởi vì Hạ Vân Kiệt này tiểu thần côn mà vứt bỏ, đứng ở trong thang máy Thái Hiểu Phân nhìn thản nhiên nếu định,

giống như sự tình gì cũng chưa phát sinh quá Hạ Vân Kiệt, liền hận không thể hung hăng thải hắn mấy đá.

Cảm tình khách sạn không phải hắn mở, cảm tình ném công tác không phải hắn, cho nên hắn không tâm không phế, một chút cũng không cái gọi là.

Đương nhiên Thái Hiểu Phân cũng chỉ là trong lòng ngẫm lại, người ta nhưng là lão bản tôn quý nhất khách nhân, trừ phi nàng hiện tại đã nghĩ bị cuốn gói, nếu không nàng là vạn vạn không dám thải Hạ Vân Kiệt chân.

“Thái lĩnh ban, ngươi không cần lo lắng. Ta xem ngươi mệnh cung sáng loáng bình thẳng, đời này khẳng định sự nghiệp thuận lợi, cho nên này khách sạn khẳng định cũng sẽ không có việc gì.” Hạ Vân Kiệt gặp Thái lĩnh ban đối với chính mình hận thẳng cắn răng lại lại cứ phát tác không thể biểu tình, không khỏi một trận buồn cười, nhịn không được xuất khẩu trêu chọc nói.

“Ngươi là thực không hiểu hoặc là giả không hiểu a? Từ xưa đến nay dân không cùng quan đấu, ngươi đổ tốt, cũng là hận không thể đem quan hướng tử đắc tội. Ngươi này vừa được tội đừng lo, cần phải là khách sạn bởi vậy đóng cửa, chúng ta có thiệt nhiều người muốn bởi vậy thất nghiệp có biết hay không? Ta van cầu ngươi, ngươi còn là không cần hố Nhậm tổng, hắn là người tốt, từ hắn thu mua này khách sạn sau, không chỉ có đem chúng ta này đó lão viên công đều giữ lại, hơn nữa ngắn ngủn mấy tháng đã muốn cho chúng ta bỏ thêm hai lần tiền lương, hơn nữa cái gì chữa bệnh bảo hiểm, nhà ở công quỹ, thất nghiệp bảo hiểm cái gì tất cả đều cho chúng ta mua thượng. Chúng ta đều thực quý trọng này phân công tác.” Thái lĩnh ban gặp Hạ Vân Kiệt phía sau còn có tâm sự lừa dối chính mình, không khỏi vừa tức vừa vội, hốc mắt đều đỏ.

Gặp Thái lĩnh ban nói tới công tác sự tình, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra tràn đầy cảm xúc, lại thấy nàng hốc mắt đều đỏ, nhưng thật ra không đành lòng tái đùa nàng, nói:“Ngươi xem ta như là hố người sao? Yên tâm đi, các ngươi Nhậm tổng tài vận cao chiếu, trong mệnh nhất định có quý nhân tương trợ, này vài cái nhảy nhót tiểu sửu khởi không được sóng gió.”

Khi nói chuyện, Hạ Vân Kiệt cùng Thái lĩnh ban ra thang máy, đi tới đế vương thính cửa.

Thái Hiểu Phân gặp Hạ Vân Kiệt phía sau còn miệng đầy “Chuyện ma quỷ”, vừa nhịn không được tưởng bất cứ giá nào chèn ép hắn vài câu, lại thấy được đế vương thính hầu trong phòng khách bốn vị khách nhân gặp Hạ Vân Kiệt tiến vào, tất cả đều đứng lên chào đón.

Thái Hiểu Phân dù sao cũng là người làm lĩnh ban, cùng này bưng thức ăn tẩy bàn bình thường viên công tư tưởng cảnh giới cùng kiến thức còn là cao một ít, bình thường có rảnh nàng cũng sẽ chú ý Giang Nam nhật báo, Giang Châu nhật báo chờ tỉnh thị cơ quan ngôn luận thượng một ít động thái tin tức, nhưng thật ra nhận được Phùng Chính Thành.

Nàng gặp nghênh diện đi tới bốn người, tất cả đều khí độ bất phàm, trong đó một vị trung niên nam tử, khuôn mặt đoan chính, trên người lộ ra một tia thượng vị giả uy nghiêm, thế nhưng giống quá kia Giang Châu thị nhân vật số một, thị ủy thư kí Phùng Chính Thành, không khỏi lập tức bị chấn ở.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 241 : Hắc bạch điên đảo

“Hạ lão sư hảo.” Làm Thái Hiểu Phân bị chấn trụ khi, Phùng Văn Bác một nhà bốn người sớm đã đi lên cung kính chào hỏi. Bởi vì có Thái Hiểu Phân ngoại nhân ở, bọn họ đều dựa theo trước kia ước định kêu Hạ lão sư.

Hạ Vân Kiệt cười nhất nhất cùng Phùng Văn Bác người một nhà nắm tay, đến phiên Đào Lệ Trân khi, Hạ Vân Kiệt một bên thực tự nhiên theo nàng bắt tay một bên cười nói:“Ngươi nhất định chính là Chính Thành người yêu Đào Lệ Trân.”

“Đúng vậy, Hạ lão sư. Nghe Chính Thành thiệt nhiều lần nhắc tới khởi ngài, vẫn muốn đi bái phỏng ngài lại sợ quấy rầy ngài.” Đào Lệ Trân tuy rằng sớm đã biết trượng phu thúc gia là một vị người trẻ tuổi, nhưng thật sự chính mắt nhìn thấy, cũng nắm tay hắn khi, trong lòng lại còn là khó tránh khỏi khiếp sợ cùng kỳ cục.

Bởi vì trượng phu thúc gia, tự nhiên cũng tựu thành nàng Đào Lệ Trân thúc gia.

Một cái như vậy tuổi trẻ thúc gia, nhận đứng lên thật đúng là cử khó.

“Như thế nào gần nhất tính ra xa nhà?” Hạ Vân Kiệt buông tay khi nhìn như tùy ý hỏi, cũng là Hạ Vân Kiệt phát hiện Đào Lệ Trân đuôi lông mày cùng mép tóc trong lúc đó, cũng chính là di chuyển cung có di chuyển chi tượng, nhưng che dấu ám chí cùng một tia huyết quang.

Đào Lệ Trân thân thể mềm mại không khỏi hơi hơi chấn động, đôi mắt đẹp lóe ra một tia sá sắc, trả lời:“Đúng vậy, ngày kia chuẩn bị đi Anh quốc vấn an con trai, con trai ở bên kia đọc sách.”

“Hoãn vừa chậm, quá cái ba năm ngày lại đi đi.” Hạ Vân Kiệt trầm ngâm hạ, nói.

“Nhưng là ta vé máy bay đều đã muốn mua tốt.” Đào Lệ Trân mặt lộ vẻ khó xử nói.

“Nếu Hạ lão sư gọi ngươi hoãn vừa chậm, ngươi liền hoãn vừa chậm.” Muốn nói tại đây sự kiện thượng, ấn tượng sâu nhất khắc còn là Dương Tuệ Nga, nàng phía trước chính là không nghe Hạ Vân Kiệt nhắc nhở, thiếu chút nữa sẽ rơi xuống cái bán thân bất toại, cho nên gặp Đào Lệ Trân thế nhưng không nghe khuyên bảo, lập tức dùng trưởng bối ngữ khí trách nói.

“Tốt.” Đào Lệ Trân gặp bà bà mở miệng, đành phải nhiều điểm nói, trong lòng lại luôn luôn như vậy điểm không cho là đúng. Thật sự là Hạ Vân Kiệt rất tuổi trẻ, làm cho nàng luôn có chút khó có thể tin hắn có cái gì thần kỳ bản sự.

“Mọi người đều nhập tòa đi.” Hạ Vân Kiệt biết Phùng Chính Thành bọn người biết rõ chính mình nói phân lượng, nhắc nhở qua sau, tự nhiên sẽ không nói thêm nữa, cười hô.

Làm Hạ Vân Kiệt nói thỉnh mọi người đều nhập tòa khi, Thái Hiểu Phân thế này mới giật mình bừng tỉnh lại đây. Lúc này Thái Hiểu Phân theo Hạ Vân Kiệt đối Phùng Chính Thành người một nhà xưng hô thượng, biết được trước mắt vị kia diện mạo giống quá Phùng thư kí đúng là hắn bản nhân. Cho nên cả kinh tỉnh lại sau, nàng xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt liền hoàn toàn không giống với, vội vàng giành trước một bước tiến lên, giúp Hạ Vân Kiệt rớt ra chủ vị.

Trước khác nay khác, mặc kệ Hạ Vân Kiệt đến tột cùng có phải hay không thật cao nhân, nhưng ngay cả thị ủy

thư kí Phùng Chính Thành đều phải tôn xưng một tiếng lão sư, liền hướng điểm này, nàng Thái Hiểu Phân đều chỉ có sùng bái phân.

Hạ Vân Kiệt cười như không cười nhìn ân cần Thái Hiểu Phân lĩnh ban vừa thấy, nhìn xem Thái Hiểu Phân lĩnh ban một trận chột dạ, không chỉ có hai má đỏ, liền ngay cả bạch áo sơmi mở miệng chỗ kia mạt tuyết trắng bộ ngực sữa đều nổi lên một chút màu đỏ, cũng là lộ ra vài phần chức nghiệp nữ tính dụ hoặc.

“Chính Thành, ngươi trước không vội ngồi xuống, chỉ sợ ngươi muốn đi trước một chuyến phòng bếp, bằng không đêm nay chúng ta ai đều ăn bất thành cung đình đại tiệc.” Hạ Vân Kiệt nhìn Thái Hiểu Phân lĩnh ban liếc mắt một cái sau, hướng đang chuẩn bị cũng đi theo ngồi xuống Phùng Chính Thành nói, lại nguyên lai là đầu trọc Cường tự mình đem Phùng Chính Thành người một nhà nghênh đến đế vương thính, một trận hàn huyên khách sáo sau, liền vừa vội hồi phòng bếp chuẩn bị cung đình đại tiệc đi. Về phần cái gì Hồng Phong, có thị ủy một tay tọa trấn, tự nhiên đã sớm để qua sau đầu.

Cùng Phùng Chính Thành nói xong sau, Hạ Vân Kiệt lại đối Thái Hiểu Phân cười nói:“Có Phùng thư kí xuất mã, lúc này ngươi tổng không cần lo lắng ném công tác đi, mau dẫn Phùng thư kí đi phòng bếp đi, đi đã muộn, ta lo lắng các ngươi lão bản hội kiềm chế không được thối tính tình.”

“Cảm ơn Kiệt ca!” Thái Hiểu Phân lúc này đương nhiên tin phục Hạ Vân Kiệt lời nói, nghe vậy vẻ mặt cảm kích hướng Hạ Vân Kiệt thật sâu cúc nhất cung, sau đó vẻ mặt kích động mà dẫn dắt Phùng thư kí hướng phòng bếp đi đến.

“Thái lĩnh ban, vừa rồi Hạ lão sư nói lời nói là chuyện gì xảy ra?” Phùng Chính Thành một bên đi theo Thái Hiểu

Phân hướng phòng bếp đi đến, một bên khó hiểu hỏi.

Thái lĩnh ban đã sớm đem Hồng Phong kia bang cầm dân chúng nạp thuế tiền lại cho hố dân chúng hoạt động tên hận thấu xương, ước gì có người đem bọn họ toàn bộ cấp bắt lại, nay thị ủy một tay Phùng thư kí hỏi, nàng lập tức tựa như đồng triệt để đem sự tình nhất nhất nói cho Phùng thư kí nghe.

Thái lĩnh ban này vừa nói, quả thực liền đem Phùng thư kí cấp nghe được sắc mặt đều phát thanh.

Hắn nhưng là Giang Châu thị thị ủy một tay, toàn bộ Giang Châu thị lớn nhất chính phủ quan viên, phía dưới quan viên như vậy dính vào, kỳ thật chính là trước mặt hắn thúc gia mặt trừu hắn cái tát, làm cho hắn thể diện toàn không.

“Này bang vương bát đản.” Phẫn nộ trung, Phùng thư kí hàm răng bính ra một chuỗi làm cho Thái lĩnh ban trợn mắt há hốc mồm đồng thời cũng kinh hãi đảm khiêu một câu. Sau đó bỏ ra bước chân, đi nhanh hướng phòng bếp đi đến.

Long hành hổ bộ, mang theo một cỗ làm cho người ta không rét mà run uy nghiêm cùng tức giận.

Khách sạn phòng bếp, liên hợp chấp pháp đội hữu mô hữu dạng ở kiểm tra phòng bếp vệ sinh, mà Hồng Phong tắc ôm trợ thủ đắc lực, khóe môi nhếch lên cười lạnh phiêu đầu trọc Cường.

Vốn vệ sinh cục cùng công thương cục chấp pháp, hắn này ngoại nhân là không tốt tham gia vào, nhưng ăn lớn như vậy mệt cùng uất khí, nếu không chính mắt thấy đầu trọc Cường kinh ngạc, như cha mẹ chết bộ dáng, Hồng Phong lại như thế nào trở ra trong lòng này một ngụm ác khí?

“Này phòng bếp có con gián hoạt động quá dấu vết.”

“Phòng bếp vệ sinh góc chết nhiều lắm.”

“Này khăn lau ô uế như thế nào còn tại dùng?”

Cái gọi là thuật nghiệp có chuyên tấn công, này bang chấp pháp đội “Nghiệp vụ trình độ” Còn là rất lợi hại, một đám người tiến vào, không vài phút tìm ra nhất đống lớn vấn đề đến.

Nhìn xem, nghe được tại trong bếp đầu bếp nhóm người người giận mà không dám nói gì, nếu đều ấn bọn họ như vậy xoi mói kiểm tra, đừng nói Giang Châu thị, phỏng chừng toàn bộ nước cộng hoà đều không có một nhà khách sạn phòng bếp là đủ tư cách.

Toàn bộ phòng bếp chỉ có đầu trọc Cường thờ ơ lạnh nhạt, khóe môi nhếch lên khinh thường cười lạnh. Nhắc tới đám người sớm đến một bước, hắn đầu trọc Cường thật đúng là muốn lo lắng như vậy muốn làm đi xuống, khách sạn muốn đóng cửa, nhưng nay có thị ủy một tay tọa trấn, hắn đầu trọc Cường lại có cái gì hảo lo lắng đâu?

Trên thực tế, hắn nhưng thật ra có chút thay Hồng Phong đám người lo lắng, việc này thật muốn nháo mở, chỉ sợ bọn họ người người đều chịu xử phạt.

Hồng Phong đến phòng bếp là nghĩ xem đầu trọc Cường kinh ngạc cầu xin tha thứ bộ dáng, cũng không phải muốn nhìn hắn lãnh khốc khinh thường biểu tình, cho nên hắn gặp đầu trọc Cường ôm cánh tay, thờ ơ lạnh nhạt bộ dáng, trong lòng liền càng thêm nghẹn hỏa.

Hồng Phong tròng mắt quẹo trái quẹo phải, đột nhiên miết đến một lồng sắt nhân công chăn nuôi hổ văn con

ếch, hai mắt không khỏi hơi hơi sáng ngời, sau đó hướng lão đồng học Quách Chính Hàm nỗ bĩu môi.

“Thế nhưng còn kinh doanh quốc gia nhị cấp bảo hộ động vật hổ văn con ếch, đem mấy thứ này mang về.” Công thương cục Quách trưởng phòng hiển nhiên không thiếu cho loại này chỉ hươu bảo ngựa sự tình, theo lão đồng học nhắc nhở phương hướng vừa thấy, lập tức thần sắc âm trầm quát.

Nếu nói phía trước vệ sinh cục cùng công thương cục đăng ký xuống dưới vấn đề, đều chính là vệ sinh quản lý vấn đề, như vậy kinh doanh quốc gia nhị cấp bảo hộ động vật thì phải là trái với pháp luật vấn đề, một khi chứng thực là có thể trực tiếp thu về và huỷ khách sạn buôn bán giấy phép.

Đầu trọc Cường vốn sẽ không là cái gì thiện tra, cũng là làm quen lão đại, phía trước hắn còn có thể thờ ơ lạnh nhạt, còn có thể chịu đựng, dù sao những người đó vạch đến vấn đề mặc dù có chút xoi mói, nhưng là không thể nói là giả dối hư ảo sự tình, nhưng Quách trưởng phòng lại không nên đem nhân công chăn nuôi hổ văn con ếch trở thành quốc gia nhị cấp bảo hộ động vật, hắc bạch điên đảo, không chiết thủ đoạn, đầu trọc Cường cũng là rốt cục không thể nhịn được nữa, chỉ vào Quách trưởng phòng nổi giận nói:“Nói bậy, này rõ ràng là nhân công chăn nuôi hổ văn con ếch!”

“Ngươi nói là nhân công chăn nuôi liền nhân công chăn nuôi sao? Ngươi là chấp pháp nhân viên còn là chúng ta là chấp pháp nhân viên?” Quách trưởng phòng gặp đầu trọc Cường cũng dám chỉ vào hắn giận xích, sắc mặt chợt âm lãnh xuống dưới, âm thanh hỏi ngược lại.

“Chính là a Nhậm tổng, ngay cả ta này người ngoài nghề đều nhìn ra được đến đây là quốc gia nhị cấp bảo hộ động vật hổ văn con ếch, ngươi còn muốn xấu lắm

bất thành? Muốn hay không ta hiện tại lập tức gọi điện thoại kêu lâm nghiệp cục, làm cho bọn họ phái người lại đây xem xét một chút.” Hồng Phong gặp đầu trọc Cường rốt cục bị buộc cấp, không khỏi vui sướng khi người gặp họa châm chọc nói.

Khách sạn kinh doanh quốc gia hoang dại bảo hộ động vật, lâm nghiệp cục quản lý quyền lực lớn hơn nữa.

“Ta đây này người ngoài nghề như thế nào sẽ không nhìn ra đến, đây là quốc gia nhị cấp bảo hộ động vật hổ văn con ếch đâu?” Đang lúc Hồng Phong vui sướng khi người gặp họa nhìn đầu trọc Cường, một bộ ăn định hắn kiêu ngạo biểu tình khi, phòng bếp cửa truyền đến một đạo mang theo tức giận cùng uy nghiêm thanh âm.

“Ai con mẹ nó ở đánh rắm.” Đang ở cao hứng Hồng Phong gặp có người nói châm chọc, cũng không quay đầu lại liền mắng.

“Làm càn!” Phùng Chính Thành phỏng chừng còn cho tới bây giờ không bị người như vậy mắng quá, nhất thời tức giận đến mặt đều phát thanh, mắt hổ trừng trừng, chỉ vào Hồng Phong tức giận quát.

Này vừa quát, tự nhiên là quan uy mười phần, chấn toàn bộ phòng bếp đều là ông ông tác hưởng, cũng chấn đắc Quách trưởng phòng, Mạnh sở trưởng đám người hai chân mềm nhũn, thiếu chút nữa sẽ đặt mông ngã ngồi trên mặt đất.

Má ơi, dĩ nhiên là thị ủy một tay Phùng thư kí.

“Làm càn? Ngươi con mẹ nó nghĩ đến ngươi là…… Phùng…… Phùng……” Hồng Phong đưa lưng về phía cửa, lại không biết nói tới giả là Phùng thư kí, nghe được hắn tiếng hét phẫn nộ, lập tức kiêu ngạo một bên mắng, một bên xoay người.

Này quay người lại nhưng làm Hồng Phong cấp sợ tới mức cả người đều nhịn không được run lên đứng lên, mắng chửi người trong lời nói đến bên miệng lại sinh sôi nuốt trở vào, nhìn vẻ mặt uy nghiêm tức giận Phùng thư kí, môi đẩu cái không ngừng, mặt sau hai cái "Thư kí", lăng là giảng không được.

"Các ngươi là ai? Ở trong này cho cái gì?" Phùng Chính Thành mắt hổ hàm uy đảo qua Mạnh sở trưởng đám người, trầm giọng hỏi.

Phùng thư kí lời này vừa hỏi xuất khẩu, đem Mạnh sở trưởng đám người hỏi thầm nghĩ khóc.

Bọn họ thật sự thật sự mười hai vạn phần không nghĩ trả lời vấn đề này, như thế nào trả lời đâu? Trả lời chính mình là vệ sinh cục mỗ mỗ mỗ, là tới đối Nhậm gia sơn trang khách sạn tiến hành đột kích liên hợp kiểm tra.

Vấn đề là, hiện tại ngay cả ngốc tử cũng nhìn ra được đến Phùng thư kí chính là người ta Nhậm lão bản sau lưng dựa vào sơn.

Ông trời, thị ủy nhân vật số một tráo khách sạn, ngươi cũng dám tra? Này không phải ngại trên đầu quan mũ đội không thoải mái sao?

Khả thị ủy thư kí câu hỏi, không trả lời được không?

Lúc này Mạnh sở trưởng đám người muốn khóc đồng thời, thật sự tưởng xông lên đi đem Hồng Phong cấp ấn té trên mặt đất hung hăng đánh một chút. Ngươi nói này hố người cũng không thể như vậy hố a, người ta rõ ràng là thị ủy nhất hào thủ trưởng đều nhận thức lão tổng, ngươi thiên nói hắn là tiểu thâu xuất thân.

Tiểu thâu có thể nhận thức thị ủy thư kí sao?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 242 : Kêu cục trưởng lại đây giải thích

Đương nhiên trước mặt Phùng thư kí mặt, Mạnh sở trưởng đám người là không dám xông lên đi đánh Hồng Phong.

Đương nhiên bọn họ cũng không dám không trả lời Phùng thư kí vấn đề, cho nên Mạnh sở trưởng cùng Quách trưởng phòng ngươi xem xem ta, ta xem nhìn ngươi, cuối cùng còn là nơm nớp lo sợ lên trước trả lời:“Phùng, Phùng thư kí, ta là thị vệ sinh cục thực phẩm an toàn giám sát sở Mạnh Tự Tòng, lần này là cùng công thương cục liên hợp đối khách sạn tiến hành đột kích kiểm tra.”

“Phùng thư kí, ta là thị thực phẩm lưu động giám thị phòng trưởng phòng Quách Chính Hàm.” Quách trưởng phòng cũng đi theo nơm nớp lo sợ trả lời.

“Kia hắn là ai?” Phùng Chính Thành bình tĩnh mặt, chỉ vào Hồng Phong biết rõ còn cố hỏi nói.

“Hắn, hắn……” Mạnh sở trưởng cùng Quách trưởng phòng nhất thời đầu lưỡi thắt nói không ra lời.

Vệ sinh cục cùng công thương cục đối khách sạn tiến hành đột kích kiểm tra, đây là bọn họ chức trách, cho dù Phùng thư kí thật muốn trách tội, bọn họ cũng là có thể giả bộ hồ đồ nói không biết đây là Phùng thư kí tráo khách sạn, cũng là nói được thông, nhưng vấn đề là Hồng Phong là thị nhân dân bệnh viện phó viện trưởng, cũng không phải chấp pháp nhân viên, hắn ở trong này lại như thế nào giải thích đâu? Chẳng lẽ thực nghĩ đến Phùng thư kí là ngốc tử, có thể tùy tiện hù lộng sao?

“Phùng thư kí, hắn là thị nhân dân bệnh viện Hồng

Phong phó viện trưởng.” Đầu trọc Cường đối này Hồng Phong có thể nói hận thật sự, hắn gặp Mạnh sở trưởng cùng Quách trưởng phòng lắp bắp, lập tức không mất thời cơ hỗ trợ trả lời.

Đầu trọc Cường lần này đáp, Hồng Phong chỉnh khuôn mặt đều che kín mồ hôi lạnh, mà Mạnh sở trưởng cùng Quách trưởng phòng tự nhiên cũng tốt không đến chạy đi đâu.

“Tốt lắm, thị nhân dân bệnh viện phó viện trưởng, Mạnh sở trưởng, Quách trưởng phòng, các ngươi có thể cho ta giải thích một chút, vì cái gì các ngươi liên hợp chấp pháp, Hồng viện trưởng cũng sẽ ở đây đâu? Khi nào thì Hồng viện trưởng cũng thành các ngươi chấp pháp nhân viên sao?” Phùng thư kí bình tĩnh mặt chất vấn nói.

Nói xong ánh mắt chậm rãi ở Mạnh sở trưởng cùng Quách trưởng phòng trên mặt qua lại đảo qua, cũng là xem cũng chưa xem Hồng Phong liếc mắt một cái, nói xong lời cuối cùng khi, lại một tiếng quát lạnh:“Nói.”

Phùng thư kí này một tiếng quát lạnh, cũng là thiếu chút nữa đem Mạnh sở trưởng đám người hồn đều cấp dọa bay, hoảng bọn họ thỉnh thoảng dùng tay áo lau cái trán mồ hôi lạnh.

Chẳng lẽ nói, chính mình là giúp Hồng viện trưởng đến tạp bãi ? Kia còn không phải đem đầu thân đi qua cấp thư kí khảm sao? Cũng không như vậy giải thích, kia lại như thế nào giải thích đâu?

Càng hoảng đầu óc càng loạn, càng loạn lại càng không biết nên như thế nào giải thích.

Toàn bộ phòng bếp một mảnh im ắng, chỉ có trừu khói dầu cơ ở rầm rầm làm vang thanh âm.

“Không có biện pháp giải thích là đi? Vậy gọi điện thoại cho các ngươi cục trưởng, làm cho bọn họ hiện tại lập tức cho ta đuổi tới Nhậm gia sơn trang khách sạn đến? Làm cho bọn họ giáp mặt cho ta giải thích!” Phùng thư kí tự nhiên sẽ không tái cùng này bang ác lại dây dưa đi xuống, thấy bọn họ người người mặt như màu đất, huy mồ hôi như mưa, sắc mặt trầm xuống nói.

Nói xong sau, Phùng thư kí lại đối đầu trọc Cường nói:“Vĩnh Cường, còn phiền toái ngươi an bài một gian phòng họp đi ra, chờ vệ sinh cục cục trưởng cùng công thương cục cục trưởng đến khi, làm cho bọn họ ở trong phòng hội nghị chờ. Hiện tại các ngươi tiếp tục bình thường công tác đi.”

Nói xong Phùng thư kí xoay người ra phòng bếp, từ đầu đến cuối hắn cũng chưa lại nhìn Hồng Phong liếc mắt một cái.

Phùng thư kí vừa đi, Hồng Phong liền nhịn không được hai chân mềm nhũn, đặt mông ngồi ở mặt đất, mà Mạnh sở trưởng cùng Quách trưởng phòng hai người tuy rằng không có giống Hồng Phong như vậy không đông đảo, nhưng cũng là hai chân như nhũn ra, tay cầm di động, lồng lộng chiến chiến, như thế nào cũng không dám bát cục trưởng điện thoại.

Này bát đi qua nói như thế nào đâu? Cũng không bát càng không được a !

Đang lúc Mạnh sở trưởng cùng Quách trưởng phòng thủ run run nửa ngày lăng là không dám thông qua đi khi, than ngồi dưới đất Hồng Phong đột nhiên như là nhớ tới cái gì, nhất cô lỗ theo mặt đất đi lên, sau đó xông lên đi đối đầu trọc Cường cầu xin nói:“Nhậm tổng, Nhậm tổng, ta Hồng Phong có mắt như mù, còn thỉnh ngài đại nhân có đại lượng, phóng ta này một con ngựa, phiền toái ngài cùng Phùng thư kí nói nói tình.”

“Đúng, đúng, Nhậm tổng, chúng ta thật không biết ngài cùng thư kí là bằng hữu, còn thỉnh ngài vạn vạn phải giúp này việc, hỗ trợ nói nói tình.” Mạnh sở trưởng cùng Quách trưởng phòng gặp Hồng Phong hướng đầu trọc cưỡng cầu tình, cũng đột nhiên tỉnh ngộ lại đây, vội vàng cũng đi theo tiến lên phóng thấp tư thái cầu tình nói.

“Hỗ trợ? Ha ha? Lời này các ngươi đều nói ra, các ngươi da mặt thật đúng là không phải dầy a!” Đầu trọc Cường gặp ba người tiền cứ sau cung xấu xí sắc mặt, trong lòng thống khoái vạn phần đồng thời, cũng đối bọn họ chán ghét đến cực điểm, nghe vậy vẻ mặt khinh thường trào phúng nói.

Đã có thể tính như thế, này ba người còn là điến trương nét mặt già nua, cười theo nói:“Là chúng ta không đúng, là chúng ta không đúng, còn thỉnh Nhậm tổng giúp cái việc, ngài yên tâm, về sau ngài khách sạn có chuyện, chỉ cần lên tiếng kêu gọi, chúng ta tuyệt đối nghĩa bất dung từ hỗ trợ.”

“Ha ha!” Đầu trọc Cường nghe xong, không khỏi một trận buồn cười.

Có Kiệt ca, có Phùng thư kí, hắn còn cần loại này ác lại hỗ trợ sao? Quả thực chính là nhìn bọn họ liền cảm thấy buồn nôn.

“Ha ha.” Gặp đầu trọc Cường ngửa mặt lên trời cười to, Hồng Phong ba người trong lòng tuy rằng khó chịu thật sự, nhưng cũng chỉ có thể cùng giả cười, làm cho trong khách sạn nhân viên công tác nhìn, đều là vô cùng khinh bỉ bọn họ.

Vừa rồi còn ngưu bức hò hét, khiến cho chính nghĩa lẫm nhiên, một bộ giải quyết việc chung bộ dáng, hiện tại đâu? Phùng thư kí vừa xuất mã, còn không phải con mẹ

nó cùng tôn tử giống nhau

“Mạnh sở trưởng, Quách trưởng phòng, xin hỏi các ngươi còn muốn tiếp tục kiểm tra sao?” Cười to qua đi, đầu trọc Cường khách khí hỏi.

“Nhậm tổng vui đùa, vui đùa, đều là hiểu lầm, đều là hiểu lầm.” Mạnh sở trưởng cùng Quách trưởng phòng vội vàng cười làm lành nói

“Tốt lắm, nếu kiểm tra đã muốn đã xong, phiền toái các ngươi không cần quấy rầy chúng ta công tác. A Phi, thỉnh Mạnh sở trưởng bọn họ đi ra ngoài, thuận tiện an bài cái phòng họp cho bọn hắn, chờ cục trưởng đại nhân đến thời điểm làm cho bọn họ ở trong phòng hội nghị chờ.” Đầu trọc Cường nghe vậy sắc mặt đột nhiên lại trầm xuống dưới, không chút khách khí nói, tiếp theo còn cố ý gọi tới trước kia thủ hạ A Phi, cũng chính là kia xe bay cướp bao tên, làm cho hắn mang theo Mạnh sở trưởng bọn họ đi ra ngoài.

A Phi, nay đương nhiên đã muốn cải tà quy chính, nhưng lại là đầu bếp một gã.

“Nhậm tổng, ngài đây là……” Hồng Phong đám người gặp đầu trọc Cường không cho mặt mũi, trong lòng là vừa giận vừa vội, nhưng lại cứ cũng là không dám phát tác.

Không có biện pháp, người ta sau lưng nhưng là dựa vào thị ủy một tay Phùng thư kí, tự thân lại là hàng tỉ phú ông, hiện tại cho bọn hắn một cái gan lớn như trời, bọn họ hiện tại cũng không dám tái ở đầu trọc Cường trước mặt ra oai a

“Nhậm cái gì Nhậm, không có nghe đến chúng ta Nhậm tổng trong lời nói sao? Nơi này là chúng ta khách sạn phòng bếp trọng địa, các ngươi nếu không có công vụ,

vậy mời các ngươi đi ra ngoài đi.” A Phi nay cũng là khách sạn cổ đông chi nhất, vừa rồi Hồng Phong đám người hận không thể tưởng đem bọn họ khách sạn khiến cho đóng cửa, hắn tự nhiên là hận thấu xương, nay gặp có Phùng thư kí ra mặt hỗ trợ, đối Hồng Phong đám người đương nhiên sẽ không khách khí, không đợi Hồng Phong đám người đem nói cho hết lời, liền đã muốn đẩu vẻ mặt dữ tợn, hung ba ba trừng mắt bọn họ thúc giục nói, mà lúc này đầu trọc Cường tắc sớm đã xoay người đi bận rộn chính mình sự tình.

Đế vương đại sảnh, Kiệt ca bọn họ còn tại chờ hắn tự mình nấu nướng cung đình đại tiệc đâu, hắn lại nào dám chậm trễ

Hồng Phong đám người gặp đầu trọc Cường căn bản không điểu bọn họ, lại thấy A Phi vẻ mặt hung thần ác sát, như hổ rình mồi, biết chuyện này không có biện pháp thiện, hối hận cũng đã muốn là tới không kịp, đành phải xoay người ra phòng bếp, ở A Phi dẫn đường xuống dưới đến lầu ba một gian phòng họp.

“Liền nơi này, đợi lát nữa nhi cho các ngươi cục trưởng ngay tại nơi này chờ.” A Phi đem Hồng Phong đám người dẫn tới phòng họp sau, thực ngỗi nói.

Trước khác nay khác, nhìn A Phi một cái nho nhỏ đầu bếp đều như vậy ngỗi, Hồng Phong đám người thật sự là khóc không ra nước mắt.

“Hồng Phong, lúc này ngươi là hại thảm ta !” Quách Chính Hàm nhìn Hồng Phong, thầm oán nói.

Mạnh sở trưởng cũng rất muốn nói lời này, nhưng là Hồng Phong dù sao cũng là bọn họ cục trưởng con trai, hắn là vệ sinh cục viên công cuối cùng lại còn là không dám nhận mặt thầm oán hắn, nghe vậy lắc đầu thở dài nói:“Quách trưởng phòng, chuyện này ai cũng liêu

không đến, còn là gọi điện thoại đi, tái trễ, vạn nhất Phùng thư kí tái phát hỏa, đừng nói chúng ta đỉnh đầu này mũ không bảo đảm, chỉ sợ ngay cả công chức đều phải vứt bỏ a.”

Mạnh sở trưởng như vậy vừa nói, Quách Chính Hàm cũng không dám ở chậm trễ, đành phải cầm di động đến một bên cấp thị công thương cục cục trưởng Trịnh Quang Định gọi điện thoại.

Ở nước cộng hoà, công thương ngành thực hành là tỉnh cấp lấy hạ thẳng quản lý, nói cách khác, huyện công thương cục là về thị công thương cục quản, thị công thương cục là về tỉnh công thương cục quản lý, huyện hoặc là thị địa phương chính phủ hợp thương cục là không có trực tiếp lãnh đạo quyền quản lý lực. Chỉ có tỉnh chính phủ cùng công thương tổng cục mới đúng công thương cục có chân chính lãnh đạo quyền quản lý lực.

Đương nhiên trong hiện thực, công thương cục thân ở địa phương, nếu không có địa phương chính phủ duy trì, công tác là rất khó khai triển, địa phương chính phủ đảng chính lãnh đạo hợp thương cục nhân sự thay đổi cùng công tác cũng đều là có nhất định lực ảnh hưởng, cho nên tình hình chung hạ, địa phương công thương cục lãnh đạo đối địa phương đảng chính lãnh đạo còn là thực tôn kính, không dám đắc tội bọn họ. Nhưng nếu công thương cục lãnh đạo thực đắc tội huyện thị lãnh đạo, công thương cục bởi vì thực hành là tỉnh cấp lấy xuống thẳng quản lý, huyện thị cấp chính phủ ngành lãnh đạo là không quyền lực điều động hoặc là miễn trừ bọn họ chức vụ, tại đây điểm thượng, công thương cục lãnh đạo thân phận lại có nhất định siêu nhiên, cho nên thật muốn nháo mở, công thương cục lãnh đạo có đôi khi cũng là dám cùng địa phương đảng chính lãnh đạo đối với cho.

Giang Châu thị công thương cục là về tỉnh công thương cục quản, theo lý luận giảng, Giang Châu thị công thương cục cục trưởng thân phận cũng là có vẻ siêu nhiên, Giang Châu thị thị trưởng, thư kí cái gì cũng không thể trực tiếp quản đến hắn, cho dù thủ hạ công nhân viên chức thực đắc tội thị trưởng hoặc là thư kí bằng hữu, cục trưởng cũng không tất yếu rất hoảng hốt, dù sao thị lãnh đạo cũng quản không đến hắn công thương cục cục trưởng. Nhưng vấn đề là, Phùng Chính Thành cũng không giống nhau.

Hắn không chỉ có là Giang Châu thị thị ủy thư kí, hắn lại Giang Nam tỉnh tỉnh ủy thường ủy. Người sau thân phận so với người trước phân lượng quá nặng, ý nghĩa hắn còn là trong tỉnh lãnh đạo, đừng nói hắn Trịnh Quang Định một cái nho nhỏ thị công thương cục cục trưởng, cho dù tỉnh công thương cục cục trưởng chức vụ chọn người, hắn đều có nhất định đầu phiếu cùng lời nói quyền.

Hắn Trịnh Quang Định thân phận tái siêu nhiên lại nào dám nghịch hắn mũi nhọn? Cho nên thị công thương cục cục trưởng Trịnh Quang Định vừa nghe nói Phùng thư kí tức giận, muốn hắn lập tức đuổi tới thanh sơn hồ Nhậm gia sơn trang khách sạn, một chút cũng không dám chậm trễ, lập tức ngay cả cơm đều bất chấp ăn liền vội vội vàng ngồi xe hướng thanh sơn hồ đuổi, về phần trong lòng tự nhiên sớm đã đem Quách Chính Hàm mắng cẩu huyết lâm đầu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 243 : Thư kí thái độ

Trịnh Quang Định còn như thế, thị vệ sinh cục cục trưởng Hồng Dịch Duy liền lại càng không dám chậm trễ, hơn nữa hắn nghe nói chuyện này liên lụy tới nhà mình con trai, lại sợ tới mức hỏa liệu khẩn cấp liền hướng thanh sơn hồ Nhậm gia sơn trang khách sạn đuổi.

Làm Giang Châu thị vệ sinh cục cục trưởng cùng công thương cục cục trưởng hỏa liệu khẩn cấp hướng thanh sơn hồ Nhậm gia sơn trang khách sạn đuổi khi, Hạ Vân Kiệt bọn họ đã muốn bắt đầu ở đế vương trong sảnh nâng cốc ngôn hoan.

Từng đạo Minh triều cung đình đồ ăn như lưu thủy bàn xiêm áo đi lên, kia tổ truyền chính tông cung đình hương vị, ăn Phùng Văn Bác người một nhà khen không dứt miệng, về phần Hạ Vân Kiệt tuy rằng là lần thứ hai ăn, nhưng còn là có một loại “Kinh diễm” cảm giác, ăn mùi ngon.

Tịch gian mọi người ăn uống linh đình, chuyện trò vui vẻ, cũng là không có một người nhắc tới Hồng Phong đám người việc.

Có cái gì hảo đề, bực người này mặc kệ là tương đối cho Phùng Chính Thành như vậy quan lớn còn là Hạ Vân Kiệt như vậy cao nhân, bất quá chính là nhảy nhót tiểu sửu mà thôi. Không nghĩ theo chân bọn họ chấp nhặt khi, tự nhiên là tùy vào bọn họ loạn bính loạn khiêu, thật muốn chọc giận bọn họ, thu thập đứng lên lại chính là phút giây sự tình, lại có gì hảo đề?

Thậm chí làm Trịnh Quang Định cùng Hồng Dịch Duy hai vị cục trưởng đuổi tới, đầu trọc Cường cố ý tiến vào nhắc nhở khi, Phùng Chính Thành cũng chỉ là huy phất

tay, thản nhiên nói một câu:“Làm cho bọn họ chờ”, sau đó tiếp tục cùng Hạ Vân Kiệt nói chuyện phiếm uống rượu, nhìn xem đầu trọc Cường âm thầm cảm khái, thị ủy thư kí quả nhiên chính là ngưu, ngay cả hai vị thị cục cục trưởng, nói lượng liền lượng.

Phùng Chính Thành là thản nhiên như định, đem hai vị thị cục cục trưởng lượng liền lượng, nhưng hai vị vội vàng tới rồi thị cục cục trưởng gặp thị ủy thư kí đem bọn họ lượng, cũng là gấp đến độ như kiến bò trên chảo nóng, ở trong phòng hội nghị đi tới đi lui

Loại này không tiếng động lượng, chính thuyết minh thư kí đối bọn họ cực kỳ bất mãn

Hơn nữa Hồng Dịch Duy này thị vệ sinh cục cục trưởng, lại gấp đến độ thượng hoả, vài lần chỉ vào Hồng Phong húc đầu mắng to, mà Hồng Phong lại chỉ có thể khúm núm cúi đầu, rốt cuộc không có phía trước kiêu ngạo đắc ý khí diễm.

Phùng Chính Thành là tiệc tối chấm dứt sau khi mới khoan thai đến chậm. Đến phòng họp sau, Phùng Chính Thành đối Hồng Dịch Duy thái độ rất lạnh đạm, nhưng thật ra đối Trịnh Quang Định này thị công thương cục cục trưởng hung hăng huấn xích vài câu, giao trách nhiệm hắn muốn tăng mạnh đội ngũ quy phạm quản lý.

Này trong quan trường sự tình cũng có chút vi diệu, Phùng Chính Thành thư kí như thế hung hăng huấn xích Trịnh Quang Định, Trịnh Quang Định ngược lại âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, liên tục tỏ thái độ nhất định hội tăng mạnh đội ngũ quy phạm quản lý, cũng minh xác tỏ thái độ nhất định hội đối lần này sự tình tương quan trách nhiệm nhân tiến hành nghiêm túc xử lý.

Phùng Chính Thành thư kí gặp Trịnh Quang Định này cục trưởng nhận sai thái độ thành khẩn nghiêm túc, sắc

mặt thế này mới hơi hoãn, gật gật đầu nói:“Đối tương quan trách nhiệm nhân phải nghiêm trị không tha.”

Nói xong Phùng Chính Thành thư kí liền xoay người ra phòng họp, thế nhưng cứ như vậy trực tiếp đem thị vệ sinh cục cục trưởng Hồng Dịch Duy cấp lược ở một bên, vừa không nói với hắn, càng không phê bình quở trách hắn.

Hồng Dịch Duy gặp Phùng Chính Thành thư kí chích phê bình quở trách Trịnh Quang Định một chút liền xoay người chạy lấy người, quả thực sợ tới mức hết hồn. Làm quan nhiều năm, Hồng Dịch Duy tự nhiên biết, đây là thư kí đối hắn tức giận đạt tới cực điểm, thậm chí đều lười mắng hắn.

“Phùng thư kí, ta dạy con vô phương, ngự hạ không nghiêm, còn thỉnh thư kí trách phạt.” Gặp Phùng Chính Thành thư kí phải đi, Hồng Dịch Duy hết hồn đồng thời, không dám chậm trễ, kiên trì tiến lên nhận sai thỉnh tội nói.

“Hừ, trách phạt ngươi? Ngươi con trai ngay cả vệ sinh cục cùng công thương cục mọi người có thể điều động, ngay cả ta này thư kí cũng không để vào mắt, đều dám mắng? Ta như thế nào trách phạt ngươi?” Phùng thư kí đối Hồng Dịch Duy cũng quả thật bất mãn đến cực điểm, cái gọi là tử không giáo phụ chi quá, con của hắn vô pháp vô thiên đến bực này trình độ, càng thật giận là thế nhưng năm lần bảy lượt đắc tội hắn thúc gia, thậm chí nghe Thái lĩnh ban ý tứ, tựa hồ hôm trước buổi tối còn dám cùng hắn cướp nữ nhân, này còn rất cao? Cho nên gặp Hồng Dịch Duy kiên trì tiến lên đây cản lại thỉnh tội nhận sai, Phùng Chính Thành thư kí cực kì hiếm thấy lấy trào phúng ngữ khí hỏi lại này thủ hạ quan viên.

Phùng Chính Thành nhưng là thị ủy nhân vật số một, đối Giang Châu thị quan viên nhận đuổi có được lớn nhất

quyền quyết định, không chỉ có như thế, hắn Phùng Chính Thành còn là tỉnh ủy thường ủy, là toàn bộ Giang Nam tỉnh tỉnh ủy mười ba đầu sỏ chi nhất. Hắn lấy như vậy ngữ khí nói chuyện, đừng nói Hồng Dịch Duy này nho nhỏ thị vệ sinh cục cục trưởng, chỉ sợ ngay cả Giang Châu thị thị cấp lãnh đạo nghe xong đều cả người đổ mồ hôi lạnh.

“Thực xin lỗi, Phùng thư kí, thực xin lỗi, Phùng thư kí, ngài yên tâm, chuyện này ta nhất định hội nghiêm túc xử lý, này xú tiểu tử trở về, ta cũng nhất định hội hung hăng sửa chữa.” Hồng Dịch Duy lau cái trán mồ hôi lạnh, vội vàng nói

Phùng Chính Thành nghe vậy từ chối cho ý kiến hừ lạnh một tiếng, trực tiếp đi rồi.

Gặp Phùng thư kí không có gì tỏ thái độ liền đi, Hồng Dịch Duy nửa ngày không có thể phục hồi tinh thần lại, thẳng đến Trịnh Quang Định thấp giọng nói câu:“Hồng cục trưởng, Phùng thư kí đi rồi, chúng ta cũng nên đi.”, Hồng Dịch Duy mới hồi phục tinh thần lại.

“Ai, Trịnh cục trưởng, Phùng thư kí bởi vì này sự kiện, xem ra cơn tức rất lớn nha, ngươi xem chuyện này nên xử lý như thế nào?” Hồng Dịch Duy thở dài hỏi.

“Chuyện này xử lý không tốt a, xử lý nhẹ, thư kí khẳng định không hài lòng, xử lý trọng……” Trịnh Quang Định lắc đầu nói, chính là nói đến mặt sau khi, hắn lại đột nhiên dừng nói, ánh mắt cố ý nhìn Hồng Phong liếc mắt một cái

Kia ý tứ là tái rõ ràng bất quá, mấu chốt còn là ở ngươi này con trai trên người, liền nhìn ngươi có bỏ được hay không hạ nặng tay.

Hồng Dịch Duy làm quan nhiều năm, đương nhiên hiểu

được mấu chốt ở chính hắn một con trai trên người. Nếu không thư kí làm sao hướng Trịnh Quang Định huấn nói, cũng không huấn hắn? Hiển nhiên là vì hắn mặt khác một tầng thân phận.

Khả vấn đề là, con trai là hắn ưa, là hắn hy vọng chỗ, hắn mắng về mắng, khả lại như thế nào hạ được ngoan thủ xử trí !

“Là nan a!” Hồng Dịch Duy đi theo lắc đầu thở dài nói, cũng là ra vẻ không biết Trịnh Quang Định trong lời nói ý.

“Thư kí đang ở khí đầu phía trên, chúng ta trong lời nói hắn khẳng định là nghe không vào, còn là trở về còn tưởng nghĩ biện pháp đi.” Trịnh Quang Định cũng là có thể lý giải Hồng Dịch Duy thân là phụ thân khó xử tâm tình, nghe vậy nói một câu, sau đó lắc đầu cũng ly khai phòng họp.

Bất quá rời đi phòng họp sau, Trịnh Quang Định cũng không có vội vã lập tức trở về, mà là cố ý bái phỏng đầu trọc Cường, hướng hắn trịnh trọng chịu nhận lỗi.

Đầu trọc Cường chân chính tức giận đối tượng là Hồng Phong, cho nên đối với cho Trịnh Quang Định cục trưởng xin lỗi, hắn nhưng thật ra vui vẻ nhận.

Hắn cũng không phải ngốc tử, mở cửa việc buôn bán, cho dù có thị ủy thư kí tráo, cũng chung quy muốn dĩ hòa vi quý, hơn nữa giống Trịnh Quang Định như vậy cấp bậc quan viên, có thể không đắc tội, tự nhiên còn là không cần đắc tội hảo.

Hồng Dịch Duy cũng không có lập tức rời đi, mà là cố ý mang theo Hồng Phong đi về phía đầu trọc Cường xin lỗi, nhưng đối mặt này đôi phụ tử, đầu trọc Cường sẽ không cái gì hoà nhã sắc cho bọn hắn nhìn.

Đắc tội hắn đầu trọc Cường đương nhiên không phải cái gì đại sự, nhưng Hồng Phong ngàn không nên vạn không nên lại đắc tội Kiệt ca, hơn nữa hôm trước tiểu tử này còn mơ ước Kiệt ca bạn gái, đầu trọc Cường lại há có thể có hoà nhã sắc cho bọn hắn xem?

“Con mẹ nó, nếu không có thị ủy thư kí tráo, hắn Nhậm Vĩnh Cường tính cái cái gì vậy!” Theo khách sạn đi ra, ngồi ở trong xe, nhớ tới phụ thân cùng chính mình tự mình hướng đầu trọc Cường cúi đầu nhận sai, đầu trọc Cường cũng không để ý đến bọn họ, Hồng Phong nhịn không được tức giận bất bình mắng.

“Ngậm lại của ngươi thối miệng, hắn nếu không có Phùng thư kí tráo, ngươi lão tử cần hướng hắn cúi đầu nhận sai sao? Còn cái gì vậy? Đều người lớn như vậy, điểm ấy sự tình đều phân không rõ ràng lắm!” Hồng Phong không mở miệng hoàn hảo, này nhất mở miệng, Hồng Dịch Duy khí sẽ không đánh một chỗ đến, húc đầu liền mắng đi qua.

Mắng qua sau, Hồng Dịch Duy yên lặng nhìn ngoài cửa sổ, ngoài cửa sổ đèn đường ngọn đèn ở trên mặt hắn lóe ra, kia trương có chút béo phì mặt có vẻ phá lệ âm trầm.

Hồng Dịch Duy tự nhiên cũng thực căm tức Nhậm Vĩnh Cường thế nhưng một chút cũng không bán hắn này vệ sinh cục cục trưởng mặt mũi! Nhưng hiện tại, hắn cho dù tái căm tức, này cổ cơn tức cũng chỉ có thể tạm thời nghẹn.

“Ba, ngươi xem chuyện này hiện tại nên làm cái gì bây giờ? Sẽ không thật muốn xử trí ta đi?” Gặp phụ thân chính là mặt âm trầm, nửa ngày cũng chưa nói chuyện, Hồng Phong rốt cục nhịn không được không yên bất an hỏi.

“Không xử trí ngươi được không? Ngươi cho là thư kí này hai chữ chính là kêu kêu sao?” Hồng Dịch Duy cười khổ nói.

“Như thế nào xử trí ta? Sẽ không triệt điệu ta phó viện trưởng chức vị đi?” Hồng Phong gặp phụ thân nói như vậy, tâm không khỏi nhảy dựng, sắc mặt khó coi hỏi.

Hồng Dịch Duy bình tĩnh mặt, không trả lời.

Nếu đổi thành một người, vì tiêu trừ thư kí đối hắn này cục trưởng tức giận cùng bất mãn, hắn quả thật hội như vậy làm, khả vấn đề là trước mắt người này là hắn con trai, hắn lại như thế nào hạ được này ngoan thủ đâu?

“Ba, không cần a ta thật vất vả mới lên làm này phó viện trưởng, nếu ngươi đem ta triệt, ta còn như thế nào tái ở trong bệnh viện ở đi xuống a ngươi yên tâm, về sau ta nhất định không dám còn như vậy làm.” Gặp phụ thân trầm mặc không nói, Hồng Phong hoàn toàn hoảng, mang theo một tia khóc nức nở cầu xin.

“Hiện tại biết sợ hãi, biết hối hận a? Trước kia ta nói cho ngươi bao nhiêu lần, ngươi tuổi còn trẻ an vị thượng phó viện trưởng vị trí này, có rất nhiều người nhìn chằm chằm ngươi xem, ngươi nhất định phải điệu thấp một ít, khả ngươi đâu? Tâm cao khí ngạo, một chút cũng đều không hiểu thu liễm. Nay lại tùy ý làm bậy, ngươi thực nghĩ đến ngươi ba có thể đem ngươi đẩy lên phó viện trưởng vị trí, có thể bảo ngươi cả đời sao?” Hồng Dịch Duy gặp con trai cầu xin hắn, lại là khó chịu lại là chỉ tiếc rèn sắt không thành thép huấn trách mắng.

“Ba, ta biết sai lầm rồi, ta về sau không dám. Ngươi còn là nghĩ biện pháp tái hướng thư kí van cầu đi, lần sau ta sửa còn không được sao.” Hồng Phong cầu xin.

“Hướng thư kí cầu tình? Khó a, ba cũng bất quá chính là một cái vệ sinh cục cục trưởng, cùng thư kí nhất so với cũng là người nhỏ, lời nhẹ a, nay Phùng thư kí lại đang ở nổi nóng, ta này nếu lại đi, chỉ sợ hội hoàn toàn ngược lại.” Hồng Dịch Duy gặp con trai lại nhận sai cầu tình, cũng là không đành lòng tái mắng hắn, nghe vậy phe phẩy đầu, thở dài nói.

“Ngươi cùng thị công an cục Diệp thúc thúc quan hệ không phải rất tốt sao? Nghe ngươi nói trước kia học tiểu học khi còn từng là cùng bàn đồng học. Nếu không thỉnh hắn hỗ trợ ra mặt nói nói tình, hắn là thị công an cục cục trưởng, thị ủy thường ủy, ở Phùng thư kí trước mặt hẳn là còn là có điểm phân lượng, Phùng thư kí hẳn là hội bán hắn vài phần mặt mũi đi!” Gặp phụ thân than thở, Hồng Phong cúi đầu trầm mặc một lát, đột nhiên nhớ tới thị công an cục cục trưởng Diệp Hồng Ba cùng hắn phụ thân quan hệ có vẻ hảo, đề nghị nói.

Gặp con trai nhắc tới Diệp Hồng Ba, Hồng Dịch Duy hai mắt không khỏi mạnh sáng ngời.

Đồng dạng là cục trưởng, nhưng Diệp Hồng Ba này cục trưởng còn kiêm thị ủy thường ủy, hơn nữa công an cục là chính phủ ngành trung chân chính cường thế ngành, so với vệ sinh cục quyền lực lớn hơn, hắn ở thị phân lượng tự nhiên so với Hồng Dịch Duy này vệ sinh cục cục trưởng lớn hơn.

“Nay xem ra chỉ có thể như vậy.” Hồng Dịch Duy gật gật đầu nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 244 : Nhờ người cầu tình

Hồng Dịch Duy cùng thị công an cục Diệp Hồng Ba cục trưởng quan hệ quả thật còn rất tốt, hơn nữa sự tình quan con trai tiền đồ việc, tuy rằng là đại buổi tối, Hồng Dịch Duy còn là bái phỏng Diệp Hồng Ba.

Diệp gia phòng khách, Diệp Hồng Ba ở mặt ngoài thực thân thiết tiếp đãi Hồng Dịch Duy phụ tử, trong lòng cũng là có chút ngạc nhiên, không biết này đại mùa đông đại buổi tối, Hồng Dịch Duy phụ tử hai vì cái gì như vậy vội vã tìm hắn.

“Lão Hồng, có cái gì quan trọng hơn sự sao?” Tự mình bang Hồng Dịch Duy phụ tử ngâm vào nước chén trà sau, Diệp Hồng Ba trực tiếp hỏi.

“Ai, còn không phải là vì tiểu tử này.” Hồng Dịch Duy nghe vậy chỉ vào Hồng Phong thở dài nói.

“Làm sao vậy? Hồng Phong không phải rất tốt, hải quy tiến sĩ, hiện tại lại là nhân dân bệnh viện phó viện trưởng.” Diệp Hồng Ba khó hiểu nói.

Hắn là thị công an cục cục trưởng, tin tức linh thông, thật muốn là Hồng Phong phạm vào ăn hối lộ trái pháp luật bị lập án điều tra, hắn thị công an cục cục trưởng là không có khả năng không biết.

“Hảo cái gì hảo này xú tiểu tử tuổi trẻ khí thịnh, này không đêm nay ở khách sạn đắc tội Phùng thư kí.” Hồng Dịch Duy lắc đầu nói.

“Đắc tội Phùng thư kí.” Diệp Hồng Ba nghe vậy không khỏi hút một ngụm lãnh khí, sau đó phe phẩy đầu chỉ vào Hồng Phong nói:“Ngươi thật là to gan a, ngay cả Phùng thư kí đều dám đắc tội.”

“Diệp thúc thúc, ta cũng không biết thanh sơn hồ Nhậm gia sơn trang khách sạn lão bản nhận thức Phùng thư kí. Phía trước, ta còn cố ý tìm người hỏi thăm qua, nghe nói lão bản trước kia chính là một tiểu thâu, bởi vì mua xổ số trúng hai ngàn năm trăm vạn thế này mới phát gia.” Hồng Phong cảm thấy ủy khuất nói.

Cũng là, hắn lại như thế nào hội nghĩ đến, lấy Phùng thư kí thân phận thế nhưng hội cùng một tiểu thâu nhận thức.

“Thanh sơn hồ Nhậm gia sơn trang khách sạn?” Diệp Hồng Ba nghe vậy trên mặt hiện lên khó hiểu kinh ngạc sắc, hắn là thị ủy thường ủy, cùng Phùng thư kí cũng vẫn đi được rất gần, có liên quan Phùng thư kí sự tình hắn còn là biết một ít, cũng là cho tới bây giờ chưa từng nghe qua Phùng thư kí cùng cái nào khách sạn lão bản giao hảo, càng đừng nói thanh sơn hồ Nhậm gia sơn trang khách sạn, loại này ở vùng ngoại thành vừa mới khai phá khách sạn. Phải biết rằng lấy Phùng thư kí thân phận, cho dù thực vì mỗ gia khách sạn ra mặt, kia cũng ít nhất hẳn là nội thành bốn năm tinh cấp khách sạn. Huống chi, Hồng Phong còn nói tìm người hỏi thăm quá, đối phương từng còn là một gã tiểu thâu đâu?

“Đúng, chính là Nhậm gia sơn trang khách sạn, gần nhất vừa mới vừa toát ra đến.” Hồng Phong gật đầu nói.

“Cái này kỳ quái, Phùng thư kí làm người chính trực, rất ít cùng thương nhân đi được rất gần. Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, ngươi cụ thể theo ta nói nói xem, không cần có gì giấu diếm.” Diệp Hồng Ba càng phát ra khó hiểu nói, nhưng sự ra khác thường tất có yêu, Diệp Hồng Ba biểu tình ngược lại trở nên nghiêm túc đứng lên.

Hồng Phong nghiêng đầu dùng cố vấn ánh mắt nhìn

phía hắn phụ thân, hắn chuyện này lúc ấy làm khi trong lòng cảm giác rất đắc ý, cảm thấy chính mình thực ngỗi, nhưng thật muốn trước mặt Diệp Hồng Ba vị này thị ủy thường ủy, thị công an cục cục trưởng mặt nói ra, lại khó tránh khỏi trong lòng từng trận chột dạ.

Hắn cho cũng không phải là cái gì chuyện tốt a vạn nhất, Diệp Hồng Ba cũng bởi vậy tức giận làm sao bây giờ?

“Diệp thúc thúc cho ngươi nói, ngươi liền một năm một mười nói.” Hồng Dịch Duy gặp con trai hướng hắn xem ra, không khỏi trừng mắt nói. Chuyện tới nay, nếu muốn mời Diệp Hồng Ba hỗ trợ biện hộ cho, tự nhiên không có gì hay giấu diếm.

Vì thế Hồng Phong đem tiền vãn chính mình cùng bằng hữu cùng nhau ăn cơm, bởi vì khách sạn lão bản không cho mặt mũi, nhất thời tuổi trẻ khí thịnh hạ, kêu vệ sinh cục nhân cùng công thương cục nhân cố ý làm khó dễ Nhậm gia sơn trang khách sạn, lại không nghĩ rằng nhà này khách sạn lão bản vừa vặn cùng Phùng thư kí nhận thức, đụng vào trên đầu thương sự tình nhất nhất nói một lần. Đương nhiên trong đó nên tỉnh nên lược, hắn còn là tỉnh lược một ít, đem trách nhiệm chủ yếu quy kết đến khách sạn lão bản không cho mặt mũi, chính mình tuổi trẻ khí thịnh nguyên nhân phía trên.

Hiện tại quả thật không hề thiếu quan viên thân thích con cái chiếm chính mình trong triều có người làm quan, khí diễm kiêu ngạo, hành vi ương ngạnh. Hồng Phong như vậy trả lời cũng là không làm cho Diệp Hồng Ba cảm thấy nhiều ngoài ý muốn cùng kinh ngạc, nhưng làm cho Diệp Hồng Ba cảm giác sâu sắc khó hiểu là, Phùng thư kí như thế nào hội nhận thức Nhậm Vĩnh Cường? Hơn nữa giống hắn như vậy thân phận lại như thế nào hội như vậy xảo xuất hiện ở khách sạn phòng bếp? Còn có một chút làm cho Diệp Hồng Ba đồng dạng cảm giác sâu sắc nghi hoặc là, Phùng thư kí làm việc

xưa nay ổn trọng bình tĩnh, cho dù Hồng Phong ỷ vào phụ thân quyền thế làm xằng làm bậy, lấy Phùng thư kí cá tính, cũng có thể không đến mức đương trường phát lớn như vậy cơn tức.

“Hồng Phong ngươi thân là nhân dân bệnh viện phó viện trưởng, ngươi ba lại là vệ sinh cục cục trưởng, ngươi vốn nên so với người bình thường càng chú ý chính mình ngôn hành cử chỉ, như thế nào có thể làm ra chuyện như vậy đến này cùng cũ xã hội ác bá có cái gì khác nhau?” Diệp Hồng Ba trong lòng tuy là nghi hoặc khó hiểu, nhưng nghe Hồng Phong lời nói càng nhiều còn là căm tức, nếu không phải bởi vì Hồng Dịch Duy cùng hắn là nhiều năm bằng hữu, lúc này chỉ sợ đã sớm đem Hồng Phong bắn cho đi ra ngoài.

“Diệp thúc thúc ta biết sai lầm rồi, ta nhất định đau sửa tiền phi, còn thỉnh ngài nhất định phải giúp giúp ta, cấp Phùng thư kí nói nói tình.” Hồng Phong gặp Diệp Hồng Ba trách cứ hắn, thái độ nhưng thật ra thực đoan chính, lập tức cúi đầu vẻ mặt vô cùng hối hận tiền phi nhận sai nói.

“Biện hộ cho chuyện này trước trễ chút nói sau. Chuyện này ngươi là không phải còn có cái gì giấu diếm? Bởi vì này sự kiện ta nghe xong sau, cảm thấy cũng không giống Phùng thư kí tác phong!” Diệp Hồng Ba cũng có lập tức đáp ứng Hồng Phong thỉnh cầu, mà là ngẩng đầu nhìn hắn hỏi.

Diệp Hồng Ba cũng là cảnh sát xuất thân, có năng lực ngồi trên công an cục cục trưởng vị trí, này ánh mắt tự nhiên so với người bình thường sắc nhọn.

Hắn này nhất nhìn chằm chằm Hồng Phong xem, Hồng Phong liền nhịn không được cảm thấy một trận chột dạ, ấp úng nói:“Còn, còn có một sự kiện. Bởi vì ngay từ đầu ta là đưa lưng về phía Phùng thư kí, không biết người

nói chuyện chỉ trích ta là hắn, còn mắng hắn một câu, mắng có điểm khó nghe, có phải hay không vì vậy cho nên Phùng thư kí……”

“Ngươi lá gan thật đúng là đủ đại, ngay cả thư kí cũng dám mắng. Bất quá hẳn là không phải này, ngươi còn tưởng muốn nhìn.” Diệp Hồng Ba nghe nói Hồng Phong còn mắng quá Phùng thư kí, nhưng thật ra bị hoảng sợ, nhịn không được chỉ vào Hồng Phong mắng một câu, nhưng cuối cùng lại còn là lắc đầu phủ nhận Hồng Phong này lí do thoái thác.

“Vậy thật không biết, ta cũng chỉ kêu người đến tra Nhậm gia sơn trang khách sạn, tái không có làm này hắn sự tình gì, nhiều nhất cũng liền cùng khách sạn lão bản một vị bằng hữu còn đã xảy ra điểm tranh cãi, ta nghĩ Phùng thư kí tổng không đến mức ngay cả hắn cũng nhận thức đi!” Hồng Phong gặp Diệp Hồng Ba tựa hồ không tin hắn trong lời nói, không khỏi rất là buồn khổ nói.

Hắn thật sự là nhớ không nổi còn có chuyện gì, có thể đáng giá Phùng thư kí động lớn như vậy cơn tức, ở hắn xem ra, tám phần còn là bởi vì hắn mắng hắn một câu.

“Ngươi này xú tiểu tử, ngươi như thế nào còn cùng khách sạn lão bản bằng hữu đã xảy ra tranh cãi, phía trước ngươi như thế nào không nhắc tới quá?” Hồng Dịch Duy nghe vậy khí không đánh một chỗ đến mắng.

“Không có gì hay đề, chính là một vị nông thôn đến trẻ tuổi người làm công, cũng không biết kia Nhậm Vĩnh Cường bị hắn quán cái gì thuốc mê, thế nhưng hội tin tưởng hắn chuyện ma quỷ, hơn nữa đem hắn kính vì thượng tân.” Hồng Phong vẻ mặt khinh miệt nói, thậm chí nhắc tới Hạ Vân Kiệt khi, trong lòng còn tại âm thầm ôm hận, cho rằng nếu không phải bởi vì hắn duyên cớ, chính mình cũng sẽ không cùng Nhậm Vĩnh Cường phát

sinh xung đột, cũng sẽ không hội vừa vặn đụng vào Phùng thư kí trên đầu thương.

“Một vị nông thôn đến trẻ tuổi người làm công? Hắn gọi tên là gì?” Diệp Hồng Ba nghe nói như thế, mí mắt nhịn không được một trận loạn khiêu, vội vàng hỏi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 245 : Sự tình thực nghiêm trọng

“Hạ Vân Kiệt.” Hồng Phong bản không nghĩ đề Hạ Vân Kiệt tên, nhưng nếu Diệp Hồng Ba hỏi, cũng chỉ hảo thành thành thật thật trả lời.

“Hạ Vân Kiệt!” Diệp Hồng Ba nghe vậy cả người không khỏi chấn động, cũng trong phút chốc hiểu được Phùng Chính Thành thư kí vì cái gì phát lớn như vậy phát hỏa.

Người khác không biết Hạ Vân Kiệt lợi hại, hắn Diệp Hồng Ba chẳng lẽ còn không rõ ràng lắm sao? Ngay cả Phùng thư kí đều dám húc đầu trách cứ, ngay cả quốc gia mỗ đặc thù ngành chủ nhiệm, chính bộ cấp cán bộ đều phải tự mình đại buổi tối mang theo nhân mã súng vác vai, đạn lên nòng xuất động, thật cẩn thận cùng người nói chuyện, ngươi chính là một thị nhân dân bệnh viện phó viện trưởng cũng dám cùng hắn phát sinh xung đột, thế nhưng còn khinh phiêu phiêu nói chính là một nông thôn đến người làm công? Quả thực là cuồng vọng vô tri đến cực điểm.

“Diệp cục, này Hạ Vân Kiệt có cái gì vấn……” Hồng Dịch Duy cùng Diệp Hồng Ba tương giao nhiều năm, thấy hắn mặt lộ vẻ vẻ khiếp sợ, trong đầu không khỏi dâng lên một tia điềm xấu dự triệu, vội vàng hỏi.

“Ngươi cùng hắn đến tột cùng phát sinh quá cái gì tranh cãi? Một năm một mười tường kể lại nói tỉ mỉ rõ ràng, một chút cũng không muốn đổ vào.” Diệp Hồng Ba xua tay ngăn trở Hồng Dịch Duy lời nói, ánh mắt như kiếm nhìn chằm chằm Hồng Phong, thần sắc ngưng trọng hỏi.

Gặp Diệp Hồng Ba thần sắc nghiêm túc, Hồng Phong không khỏi cũng đi theo có chút khẩn trương đứng lên, ấp úng nói:“Này, kỳ thật cũng không có gì, chính là ta

xem thượng một vị tiếp viên hàng không, vừa vặn hôm trước buổi tối vị kia tiếp viên hàng không sinh nhật, ta liền cố ý đuổi đi qua……”

Hồng Phong một năm một mười đem sự tình từ đầu đến cuối nói đi ra.

Hồng Phong nói chưa dứt lời, này vừa nói thiếu chút nữa liền đem Diệp Hồng Ba bệnh tim cấp dọa đi ra, nghe xong sau, oành một tiếng đương trường liền vỗ án dựng lên.

Hạ Vân Kiệt người thế nào? Kia nhưng là ngay cả thư kí đại nhân đều chỉ có thể loan eo thật cẩn thận nói chuyện đại nhân vật, ngươi một cái chính là thị nhân dân bệnh viện phó viện trưởng, thế nhưng lớn mật bao thiên đến cùng hắn cướp nữ nhân không chỉ có như thế, người ta không với ngươi bình thường so đo, ngươi còn phải tiến thêm thước, lặp đi lặp lại nhiều lần mạo phạm hắn, càng nghiêm trọng là, vì chuyện này, đêm nay còn cố ý gọi người đi tạp hắn bằng hữu bãi. Nói Hồng Phong phát rồ đều chút không đủ a !

“To gan lớn mật! Ngươi quả thực chính là to gan lớn mật!” Vỗ án dựng lên sau Diệp Hồng Ba, xanh mặt chỉ vào Hồng Phong mắng:“Ngươi cái gì thân phận? Có phải hay không nghĩ đến chính mình là phó viện trưởng cũng rất lợi hại? Có phải hay không nghĩ đến ngươi ba là vệ sinh cục cục trưởng cũng rất lợi hại? Là có thể vô pháp vô thiên, lung tung đến a?”

Hồng Phong còn không có ý thức được sự tình nghiêm trọng tính, gặp Diệp Hồng Ba đột nhiên nổi giận, còn tưởng rằng hắn là tức giận chính mình sở tác sở vi, cuống quít nói:“Diệp thúc thúc, ngài đừng nóng giận, ta đã muốn biết sai lầm rồi, lần sau ta cũng không dám nữa.”

“Đúng vậy, Diệp cục trưởng, Hồng Phong đứa nhỏ này chính là hắn mẹ từ nhỏ nuông chiều, làm việc tình thế này mới không cái đúng mực, ta vừa rồi ở trên đường đã muốn hung hăng mắng quá hắn.” Hồng Dịch Duy sức tưởng tượng tái phong phú cũng không khả năng nghĩ đến một người làm công thân phận so với thị ủy thư kí còn tôn quý rất nhiều, hắn gặp Diệp Hồng Ba nổi giận, phía sau tự nhiên cũng chỉ có thể giúp đỡ con trai nói chuyện. Trong lòng thậm chí âm thầm có chút bất khoái, nghĩ rằng, nếu không con trai chuyện này làm được thật sự có chút thái quá, mạo phạm thị ủy thư kí, chính mình còn cần tìm ngươi sao?

“Lão Hồng, ngươi đem chuyện này nghĩ đến rất đơn giản. Nghe ta một câu khuyên, lập tức triệt Hồng Phong phó viện trưởng chức vụ, sau đó làm cho hắn hảo hảo làm đủ tư cách thầy thuốc, đây xem như nhẹ nhất trừng phạt, này chuyện khác ngươi sẽ không cần suy nghĩ.” Diệp Hồng Ba gặp Hồng Dịch Duy cũng đi theo giúp con trai nói chuyện, biết hắn còn không có ý thức được sự tình nghiêm trọng tính, thần sắc nghiêm túc nói.

“Diệp cục trưởng, sự tình thực sự như vậy nghiêm trọng sao? Hay là kia Hạ Vân Kiệt thực sự cái gì đại đến đây?” Hồng Dịch Duy gặp Diệp Hồng Ba nói như vậy, mới biết được sự tình hẳn là không giống chính mình trong tưởng tượng đơn giản như vậy, không khỏi thần sắc khẩn trương hỏi.

“Không có khả năng, ta sớm đã tìm người hỏi thăm đến Hạ Vân Kiệt, hắn bất quá chính là Thượng Dương huyện tín an hương Hạ gia thôn một vị trung chuyên tốt nghiệp người trẻ tuổi, năm nay mới đến Giang Châu nội thành vụ công.” Hồng Phong nghe vậy nhịn không được phản bác nói.

“Ngươi còn tìm người điều tra quá hắn? Ngươi sẽ không còn muốn tìm người tìm hắn phiền toái đi?” Diệp Hồng

Ba nghe vậy nhịn không được ngay cả mồ hôi lạnh đều xông ra, chỉ vào Hồng Phong chất vấn nói.

“Không, không có.” Hồng Phong không khỏi một trận chột dạ nói, phía trước hắn quả thật có này ý tưởng.

“Không có tốt nhất. Nếu không, ngươi có thể minh xác nói cho ngươi, cho dù ngươi ba là tỉnh ủy thư kí, ngươi cũng phải đi ăn lao cơm.” Diệp Hồng Ba mặt lạnh lùng nói.

“Cái gì.” Hồng Dịch Duy phụ tử nghe vậy đồng thời vẻ mặt khiếp sợ thất thanh.

“Diệp cục trưởng thực sự như vậy nghiêm trọng sao?” Hồng Dịch Duy một hồi lâu nhi mới hoãn quá thần đến, xoa xoa cái trán mồ hôi lạnh như trước có chút không dám tin hỏi.

“Nghiêm trọng? Đâu chỉ nghiêm trọng a xem ở lão đồng học phân thượng, ta minh xác với ngươi nói đi, may mắn đêm nay ra mặt là Phùng thư kí, nếu đổi thành một người khác ra mặt, của ngươi bảo bối con trai sẽ không là bị mắng một chút, mà là trên đầu trực tiếp bị đỉnh súng !” Diệp Hồng Ba khóe miệng gợi lên một chút trào phúng sắc, nói, nói chuyện khi, hắn không khỏi nhớ tới một đêm kia thượng nhìn thấy kia một màn, dù là sự tình đã qua đi có đoạn thời gian, Diệp Hồng Ba còn là không tự chủ được cảm thấy sau một lúc sợ.

“Cái gì.” Hồng Dịch Duy phụ tử nghe nói như thế, sợ tới mức cả người đều nhịn không được run lên đứng lên, mồ hôi lạnh lại nhiều điểm giọt giọt xông ra.

Diệp Hồng Ba là thị công an cục cục trưởng, hắn lời nói tự nhiên không phải trò đùa.

“Hồi đi, lão đồng học. Ngày mai liền triệt ngươi con trai

phó viện trưởng chức vị, không cần kí mọi thứ khác kỳ vọng. Nếu không người kia còn có vẻ đâu có nói, tính cách có vẻ ôn hòa, đừng nói ngươi con trai phó viện trưởng vị trí, chỉ sợ ngay cả ngươi vệ sinh cục cục trưởng vị trí cũng không muốn tưởng bảo trụ. Muốn trách thì trách Hồng Phong bình thường làm việc rất rêu rao, đắc tội hắn không nên đắc tội người.” Diệp Hồng Ba thấy thế lắc đầu nói.

Nếu việc này đề cập đến Hạ Vân Kiệt, cấp cái Diệp Hồng Ba gan lớn như trời, hắn cũng không dám đi về phía Phùng thư kí biện hộ cho.

“Diệp thúc thúc, chẳng lẽ ngài đi về phía thư kí cầu tình còn không được sao?” Hồng Phong chưa từ bỏ ý định nói.

“Ta đi hướng thư kí cầu tình? Ngươi chẳng lẽ đến bây giờ còn không hiểu được lấy Phùng thư kí thân phận đêm nay vì cái gì hội như vậy xảo đến khách sạn phòng bếp sao?” Diệp Hồng Ba gặp Hồng Phong còn không hết hy vọng, không khỏi giận tái mặt nói.

“Ngài ý tứ là, Phùng thư kí là hắn gọi tới ” Hồng Dịch Duy phụ tử hai nghe vậy tất cả đều lại cả người ngốc.

Phùng thư kí nhưng là Giang Châu thị nhân vật số một, nhưng lại là tỉnh ủy mười ba đầu sỏ chi nhất, đừng nói Giang Châu thị, toàn bộ Giang Nam tỉnh trừ bỏ tỉnh trưởng, tỉnh ủy thư kí, còn có ai có thể đối hắn khoa tay múa chân ?

Diệp Hồng Ba thần sắc nghiêm túc điểm gật đầu nói:“Nhớ kỹ, Hạ Vân Kiệt là quốc gia cơ mật nhân vật, các ngươi không cần còn tưởng hỏi thăm cái gì, lại càng không muốn ôm có gì một tia ảo tưởng, nhất là ngươi Hồng Phong, ngàn vạn đừng nghĩ đi tìm vị kia tiếp viên hàng không cầu tình cái gì, ngươi coi như đã quên

chuyện này, sau đó thanh thản ổn định làm của ngươi thầy thuốc, hắn là cái đại nhân vật, ta nghĩ ngươi đã muốn bị mất chức, chỉ cần không hề trêu chọc hắn, còn không tới với ngươi không qua được."

"Nhưng là, diệp……" Hồng Phong còn là chưa từ bỏ ý định nói.

"Câm miệng Diệp thúc thúc trong lời nói chẳng lẽ ngươi nghe không rõ sao? Theo ngày mai bắt đầu ngươi cho ta thành thành thật thật làm cái thầy thuốc." Hồng Dịch Duy hiển nhiên so với hắn con trai khôn khéo hơn, thấy hắn con trai phía sau còn ôm có vọng tưởng, lập tức húc đầu trách cứ nói.

Hồng Phong kỳ thật từ lâu trong lòng biết rõ ràng, chính là không cam lòng nhận này sự thật thôi, nay thấy hắn phụ thân tức giận trách cứ, thế này mới tâm như tro tàn cúi đầu.

Làm Hồng Phong tâm như tro tàn nhận này sự thật khi, Hạ Vân Kiệt lại sớm đã đem chuyện này phao chi sau đầu.

Ngay cả thị ủy thư kí Phùng Chính Thành đều xuất mã, Hạ Vân Kiệt lại có cái gì hảo lo lắng.

Một đêm ngủ say vô mộng, ngày hôm sau, Hạ Vân Kiệt như trước giống ngày xưa giống nhau rời giường tu luyện, rửa mặt, ăn cơm, sau đó chuẩn bị tài liệu chuẩn bị đi nhân tài thị trường chuyển vừa chuyển.

Bất quá còn không có xuất môn, Hạ Vân Kiệt nhận được một chiếc điện thoại.

Điện thoại là thông báo tuyển dụng toàn chức bảo an Uy Đại công ty nhân lực tài nguyên bộ đánh tới, làm cho Hạ Vân Kiệt đi phỏng vấn.

Bôn ba nhiều ngày, rốt cục thấy được một đường ánh rạng đông, Hạ Vân Kiệt tự nhiên là thực vui vẻ. Đứng ở trước gương mặt, hảo hảo đem chính mình sửa sang lại một phen, thế này mới cưỡi xe đạp hướng Uy Đại công ty đuổi.

Uy Đại công ty vào chỗ cho Vân Long khu kim mậu đại hạ, cách Hạ Vân Kiệt sở trụ Đức Nhã tiểu khu cũng không xa, cưỡi mười đến phút liền đến.

Kim mậu đại hạ có tầng hai mươi cao, phía trước còn có cái diện tích không nhỏ quảng trường, là Vân Long khu có chút khí phái nhất tràng đại hạ.

Toàn bộ kim mậu đại hạ đều thuộc loại Uy Đại công ty, nhưng Uy Đại công ty làm công điểm chỉ chiếm mười tám, mười chín, hai mươi ba tầng, còn lại đều cho thuê cấp này khác công ty.

Lần này Uy Đại công ty thông báo tuyển dụng bảo an nhân viên, trừ bỏ là cho chính mình công ty thông báo tuyển dụng kỳ thật cũng là cấp toàn bộ đại lâu thông báo tuyển dụng bảo an nhân viên. Vốn phía trước uy đại là chuyên môn đem bảo an nhiệm vụ nhận thầu cho bảo an công ty, nhưng phía trước kia gia bảo an công ty phục vụ không được tốt, hơn nữa nhân viên chỉ huy đứng lên cũng không như vậy thông thuận, vì thế Uy Đại công ty rõ ràng liền chính mình tổ kiến bảo an ngành, dù sao công tác cũng đơn giản, chủ yếu chính là bảo vệ cửa đăng ký, trách nhiệm tuần tra các công tác. Bởi vì tân tổ kiến bảo an ngành, cho nên nhân viên chỗ hổng khá lớn, thế này mới lập tức thông báo tuyển dụng sáu người.

Này đó Hạ Vân Kiệt tự nhiên không biết, khi hắn đến kim mậu đại hạ kim uy công ty khi, công ty phòng họp đã muốn đợi mười đến người.

Các địa phương mọi người có, có chút là có bảo an kinh nghiệm, có chút là xuất ngũ quân nhân, cũng có chút là giống Hạ Vân Kiệt như vậy, vừa không có gì bảo an kinh nghiệm, cũng không phải cái gì xuất ngũ quân nhân.

Cứ như vậy ở phòng họp chờ, lục tục lại tới nữa một ít người, thẳng đến mười đến giờ, mới có một vị đội kính đen, mặc bộ váy chế phục, dáng người trước đột sau kiều, khí chất lão luyện, rất giống trong TV diễn kia loại thành phần tri thức mỹ nhân đi đến.

Thành phần tri thức mỹ nhân đi vào đến, tựa như tuyển "Vịt" Giống nhau, ánh mắt sắc nhọn trung mang theo một tia cao ngạo chậm rãi đảo qua trong phòng hội nghị một đám nam nhân, nhìn xem ở đây các nam nhân người người ngừng lại rồi hô hấp, một trận khẩn trương.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng còn không về phần như vậy không đông đảo, nhưng bởi vì nóng vội tìm được một phần sống tạm công tác, còn là cảm thấy một tia tiểu khẩn trương.

"Bởi vì chúng ta thông báo tuyển dụng là bảo an, cho nên cần khảo sát các ngươi thể lực, hiện tại các ngươi đi trên mặt đất hít đất, ai làm được nhiều, ai liền lưu lại." Thành phần tri thức mỹ nhân quét phòng họp một vòng sau, miệng lý bính ra một câu làm cho Hạ Vân Kiệt dở khóc dở cười lời nói.

Này cũng kêu phỏng vấn, kia không khỏi cũng quá đơn giản đi !

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 246 : Lễ mừng năm mới

Ở Hạ Vân Kiệt trong lòng âm thầm dở khóc dở cười khi, đã muốn có không ít người tìm địa phương đi mặt đất, chuẩn bị tập hít đất.

Hạ Vân Kiệt thấy thế cũng chỉ hảo tìm cái địa phương, sau đó đi hạ chuẩn bị tập hít đất.

Chờ tất cả mọi người chuẩn bị tốt, vị kia thành phần tri thức mỹ nhân liền bắt đầu sổ sổ, đếm tới năm mươi hạ tả hữu, liền có hơn phân nửa người chống đỡ không dưới đi, thở phì phò, lau cái trán mồ hôi nóng chán nản rời đi.

Đến bảy mươi hạ khi, cũng chỉ còn lại sáu người.

Thành phần tri thức mỹ nhân ánh mắt có chút kinh ngạc nhìn vài lần Hạ Vân Kiệt, thật sự là này còn lại sáu người trung, còn lại năm người tất cả đều đã muốn thở hồng hộc mau chống đỡ không được, chỉ có Hạ Vân Kiệt còn khí định thần nhàn, không vội không chậm chạp ấn tiêu chuẩn nhất động tác làm hít đất, không chỉ có như thế, này còn lại sáu người trung cũng sổ hắn bộ dạng nhất thanh tú

“Các ngươi năm người đều trước đứng lên, ngươi, tiếp tục làm đi xuống.” Thành phần tri thức mỹ nhân đối với Hạ Vân Kiệt chỉ chỉ nói, mắt đẹp trung lóe ra một tia tò mò ánh mắt, nói xong người chạy tới Hạ Vân Kiệt trước mặt.

Hiển nhiên vị này thành phần tri thức mỹ nhân nổi lên tò mò chi tâm, muốn nhìn một chút dưới mắt bộ dạng coi như có điểm thanh tú suất khí người trẻ tuổi, đến tột cùng có thể làm bao nhiêu hạ hít đất.

Nhìn trước mắt đột nhiên hơn một đôi cao cùng tất chân đùi đẹp, gần trong gang tấc, Hạ Vân Kiệt theo bản năng theo tất chân đùi đẹp hướng lên trên xem.

Thành phần tri thức mỹ nhân mặc là màu đen một bước váy, làn váy ở đầu gối đã ngoài, bó chặt hai điều nở nang đùi cùng đầy đặn cái mông, có vẻ phá lệ thành thục gợi cảm.

Bởi vì trạm gần, thành phần tri thức mỹ nhân mặc làn váy lại ở đầu gối đã ngoài, Hạ Vân Kiệt ngẩng đầu theo tất chân đùi đẹp cũng là có thể vẫn nhìn đến trắng trắng đùi căn, đem thành phần tri thức mỹ nhân nhìn xem theo bản năng lui ra phía sau hai bước, mà Hạ Vân Kiệt tắc vội vàng cúi đầu tiếp tục tập hít đất.

Hạ Vân Kiệt lại tiếp tục làm không sai biệt lắm năm mươi hạ, thế này mới đứng lên, khí định thần nhàn nhìn trợn tròn hạnh mục đích thành phần tri thức mỹ nhân, hướng nàng lộ ra một cái thuần phác mỉm cười hỏi nói:“Quản lí như vậy được rồi sao?”

“Ngươi tên là gì? Làm quá binh sao? Có hay không bảo an trải qua.” Thành phần tri thức mỹ nhân đáp phi sở vấn nói.

“Ta kêu Hạ Vân Kiệt, không có làm quá binh, cũng không có bảo an trải qua, bất quá trước kia luyện qua mấy thủ.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Trách không được, tốt lắm, chúng ta công ty cũng là gần nhất vừa tổ kiến chính mình bảo an đội ngũ, tối cần ngươi như vậy có thân thủ, hiện tại ngươi bị mướn người, hảo hảo làm.” Thành phần tri thức mỹ nhân nghe nói Hạ Vân Kiệt luyện qua mấy thủ, mắt đẹp hơi hơi sáng ngời, đương trường liền mướn người Hạ Vân Kiệt.

Mà còn lại năm người, tuy rằng thông qua hít đất này

một cửa, nhưng kế tiếp, thành phần tri thức mỹ nhân còn là hỏi rất nhiều vấn đề, này vừa hỏi, lại bị xoát rớt hai cái.

Phỏng vấn sau khi chấm dứt, Hạ Vân Kiệt cùng còn lại bị lưu lại ba người, điền chút đơn giản bảng, lại ký lao động hợp đồng, sau đó ở nhân lực tài nguyên bộ quản lí Kim Vũ Vi, cũng chính là vị kia cho bọn hắn phỏng vấn thành phần tri thức mỹ nhân dẫn dắt hạ, gặp được kim mậu đại hạ bảo an đội đội trưởng Hứa Vĩnh Quân.

Hứa Vĩnh Quân là một vị xuất ngũ quân nhân, từng có phong phú bảo an trải qua, là Uy Đại công ty chuyên môn lương cao cam kết đến tổ kiến bảo an đội vân vân.

Kim Vũ Vi trọng điểm hướng Hứa Vĩnh Quân đề cử Hạ Vân Kiệt, ngay từ đầu Hứa Vĩnh Quân còn có điểm xem không hơn Hạ Vân Kiệt vị này diện mạo có chút nhã nhặn người trẻ tuổi, nương bắt tay cơ hội, tưởng cho hắn điểm lợi hại nhìn một cái, nhưng hắn dùng một chút lực, liền cảm giác nắm đến một khối thiết bản giống nhau, nhất thời liền nghiêm nghị khởi kính.

Kim Vũ Vi đem bốn người giao cho Hứa Vĩnh Quân sau, kế tiếp chính là Hứa Vĩnh Quân sự tình, Hứa Vĩnh Quân đại khái hướng bốn người giới thiệu một chút kim mậu đại hạ bảo an trạng huống, dẫn bốn người lĩnh bảo an phục, cục tẩy côn chờ này nọ, lại cấp bốn người phân ban cùng cương vị, liền làm cho bọn họ ngày mai lại đây đưa tin, chính thức đi làm.

Bảo an công tác là tam ban đổ, sớm ban là buổi tối mười một giờ rưỡi đến sáng sớm bảy giờ rưỡi, sáng ban là bảy giờ rưỡi đến buổi chiều ba giờ rưỡi, vãn ban còn lại là buổi chiều ba giờ rưỡi đến tối mười một giờ rưỡi.

Hứa đội trưởng cấp Hạ Vân Kiệt tạm thời an bài là buổi

sáng bảy giờ rưỡi đến buổi chiều ba giờ rưỡi, cương vị là phụ trách gara !

Tuy rằng bảo an công tác cùng Hạ Vân Kiệt chờ mong thành phần tri thức, kim lĩnh còn đi khá xa, nhưng tốt xấu công tác cuối cùng có tin tức, cũng ý nghĩa có ổn định thu vào, Hạ Vân Kiệt tâm tình còn là cử không sai. Theo kim mậu đại hạ đi ra sau liền thẳng đến chợ, mua không ít đồ ăn, còn mua không ít quả cam trá nước chanh, chuẩn bị buổi tối chúc mừng một chút.

Trầm Lệ Đề hôm nay phi cơ không có trễ giờ, cho nên trở về đĩnh chuẩn khi, bảy giờ đến trở về đến gia.

Nàng đẩy mở cửa, liền nhìn đến đầy bàn nóng hôi hổi phong phú món ngon, có ngư có thịt, còn có mới mẻ nước chanh.

“Oa như vậy phong phú a ngươi sẽ không là tìm đến công tác đi?” Trầm Lệ Đề gặp đầy bàn phong phú món ngon, không khỏi kích động nói.

“Đúng vậy.” Hạ Vân Kiệt cười gật đầu nói.

“Oa, thật tốt quá cái gì công tác?” Trầm Lệ Đề nghe nói Hạ Vân Kiệt tìm được rồi công tác, không khỏi cao hứng chụp nổi lên thủ, sau đó vẻ mặt chờ mong hỏi.

“Đại hạ bảo an.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Bảo an?” Trầm Lệ Đề vẻ mặt chờ mong lập tức liền ảm đạm rồi xuống dưới, nhưng rất nhanh của nàng trên mặt lại lộ ra miễn cưỡng mỉm cười nói:“Bảo an cũng tốt, trước tạm thời cho, có phân công tác trong lòng cũng kiên định một chút.”

“Ha ha, ta cũng nghĩ như vậy. Nhanh đi rửa tay đi, đợi lát nữa chúng ta chúc mừng một chút.” Hạ Vân Kiệt gặp

Trầm Lệ Đề cười đến có chút miễn cưỡng, biết này phân công tác nhập không được của nàng mắt. Bất quá hắn cũng là không sao cả, hắn chân chính phải được lịch là giống người thường giống nhau, bằng vào chính mình cố gắng tại chức tràng trở nên nổi bật cuộc sống, từ giữa hiểu được nhân sinh toan điềm khổ lạt hàm, ma luyện tâm tính. Nếu không hắn làm sao cần như vậy vất vả, như vậy kiên trì đâu? Chẳng lẽ bằng năng lực của hắn, thật đúng là cần dựa vào làm công kiếm tiền sống tạm sao?

Đương nhiên này đó hắn không thể hướng Trầm Lệ Đề giải thích.

Bảo an công tác thường thường thản nhiên, đi làm tan tầm, cơ hồ không có gì gợn sóng. Nhất bang bảo an tiến đến cùng nhau, đàm luận chủ đề cơ hồ toàn bộ đều là tập trung ở nữ nhân trên người. Tỷ như đại lý vị nào nữ nhân xinh đẹp, vị nào nữ nhân gợi cảm, vị nào nữ nhân ngực đại, lại hoặc là lĩnh tiền lương đi nơi nào chà xát một chút đánh nhất pháo !

Theo lý thuyết giống Hạ Vân Kiệt như vậy có được siêu năng lực nhân, trà trộn tại đây dạng một đám người trung, trải qua như vậy cuộc sống, hội cảm thấy thực nhàm chán, nhưng hoàn toàn tương phản là, như vậy cuộc sống lại làm cho Hạ Vân Kiệt chân chính cảm nhận được cái gì kêu bình thản mới là thật, chân chính chạm đến đến nội tâm an hòa bình tĩnh.

Bởi vì này chính là cuộc sống đây là tuyệt đại đa số người thường cuộc sống. Tại kia chút cái gọi là xã hội tinh anh, cái gọi là quan to quý nhân xem ra, này đó người thường cuộc sống tỉnh tỉnh mê mê, nói chuyện thô tục, thật sự đáng thương không biết, nhưng bọn hắn lại như thế nào hiểu được, bọn họ cũng có thuộc loại bọn họ khoái hoạt. Bọn họ lại như thế nào hiểu được, bọn họ cả ngày lục đục với nhau, lao lực đầu óc kiếm tiền hoặc

là theo đuổi rất cao vị trí, ở Hạ Vân Kiệt xem ra kỳ thật cũng thực đáng thương, bởi vì bọn họ nội tâm bị dục vọng sở tràn ngập sở khống chế, căn bản không có biện pháp giống này đó người thường giống nhau ngày qua ngày quá bình thản ngày.

Trong nháy mắt, đã đến giờ 03 năm đại niên hai mươi chín.

Hạ Vân Kiệt đã ở kim mậu đại hạ làm một tháng rưỡi bảo an, lấy đến một lần tiền lương, còn lấy đến năm trăm khối cuối năm tiền lì xì.

Tuy rằng tiền không nhiều lắm, nhưng về nhà lễ mừng năm mới tiền cuối cùng là có.

Ngồi ở khai hướng Thượng Dương huyện xe lửa, trong lòng sủy hai ngàn đến đồng tiền, nhớ tới còn có vài vị nội địa tỉnh bảo an đồng sự, vì tỉnh điểm về nhà lộ phí, vì lễ mừng năm mới mấy ngày nay gấp ba tiền lương, lựa chọn lưu lại trách nhiệm, Hạ Vân Kiệt trong lòng cảm thấy từng trận sầu não.

Nhân sinh chính là như vậy, có chút người có thể thừa dịp tết âm lịch đại giả thừa phi cơ xuất ngoại du lịch, có chút người là một tỉnh điểm lộ phí buông tha cho người nhà đoàn tụ. Có chút người thừa dịp ngày nghỉ bó lớn bó lớn tiêu tiền, mà có chút người là một gấp ba tiền lương thủ vững cương vị.

Ngồi một giờ xe lửa, lại trằn trọc ngồi gần một giờ thành hương trung ba xe, Hạ Vân Kiệt rốt cục về tới Hạ gia thôn.

Hạ gia thôn y sơn ven biển, là cái sơn thôn cũng là cái làng chài.

Hạ Vân Kiệt cha mẹ thân là nông dân, ba ba Hạ Minh

Bằng bộ dạng cao lớn khỏe mạnh, khuôn mặt ngăm đen, mẫu thân Tưởng Tiếu Quyên trừ bỏ hai tay có vẻ có chút thô ráp, nhưng thật ra bộ dạng khá mỹ lệ, Hạ Vân Kiệt mi thanh mục tú diện mạo chủ yếu di truyền hắn mẫu thân.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt cha mẹ đều là cần lao người, lại chỉ có Hạ Vân Kiệt như vậy một con trai, chi không lớn, gia cảnh cũng là giàu có.

Hạ Vân Kiệt thuở nhỏ cùng Vu Trạch tu luyện vu nói, có một thân thần kỳ thuật, Hạ Minh Bằng vợ chồng đều là biết đến, bọn họ tự thân cũng có tu luyện. Chính là bởi vì không có Vu tộc huyết mạch truyền thừa, hơn nữa tu luyện khi tuổi trọng đại, cho nên tu vi cực kì hữu hạn, nhưng dù là như thế, hai người nhưng cũng bởi vì tu luyện duyên cớ thân thể khoẻ mạnh, vô tai vô bệnh. Cho nên đối với con trai ở bên ngoài vụ công, bọn họ kỳ thật một chút cũng không lo lắng, cũng không chờ mong hắn kiếm cái gì tiền về nhà trợ cấp gia dụng.

Hạ Vân Kiệt bởi vì cha mẹ đều có tu vi trong người, hơn nữa hắn đi lên còn đem hai đầu từ nhỏ nuôi dưỡng bạch miêu cùng hoàng cẩu ở lại trong nhà, này nhất miêu nhất cẩu nhìn như bình thường, kì thực cũng là trời sinh dị cốt, Hạ Vân Kiệt từ nhỏ liền đối chúng nó phạt mao tẩy tủy, lại mạnh mẽ dẫn đường chúng nó dựa theo hắn lộ tuyến phun nạp hấp khí, cửu nhi cửu chi này nhất miêu nhất cẩu cũng học xong tu luyện phương pháp, nay nhất miêu nhất cẩu kỳ thật cũng là có tu vi trong người. Bình thường tám mười người căn bản gần không được chúng nó thân mình. Cha mẹ thân ra ngoài, này nhất miêu nhất cẩu luôn giống tận chức tận trách bảo tiêu giống nhau bên người đi theo, cho nên đối với cho cha mẹ thân Hạ Vân Kiệt kỳ thật cũng một chút cũng không lo lắng bọn họ.

Về nhà, một nhà ba người này thật vui vẻ. Đại niên ba

mươi khi, mẫu thân chuẩn bị một chút phong phú đại niên cơm, người một nhà vây quanh ở cùng nhau, tính cả kia nhất miêu nhất cẩu, có nói có cười, cũng rất là ấm áp hạnh phúc.

Nếm qua cơm tất niên, nhìn tết âm lịch liên hoan tiệc tối khi, Hạ Vân Kiệt thu được không ít tin nhắn cùng điện thoại.

Có Hoàng gia, có Lí Thanh Hồng cùng cấp môn vãn bối, còn có bảo an đồng sự, đương nhiên cũng ít không được Chu Hiểu Diễm, Siêu Thắng tập đoàn chủ tịch Chung Dương Dĩnh các quen biết nữ nhân, Tần Lam cũng cố ý đánh cái điện thoại.

Nếu nói Chu Hiểu Diễm đám người chủ động gọi điện thoại cấp Hạ Vân Kiệt, cũng không có cái gì hảo ngạc nhiên, bởi vì các nàng hiện tại đều biết nói một chút Hạ Vân Kiệt thân phận, nhưng Tần Lam này Đông Thông thị công an cục thường vụ phó cục trưởng trừ bỏ biết Hạ Vân Kiệt thân thủ không sai, còn lại cũng là một mực không biết, khi cách mấy tháng, nàng đột nhiên gọi điện thoại lại đây ân cần thăm hỏi, làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy kinh ngạc đồng thời, trong lòng cũng là phá lệ ấm áp dễ chịu.

Hắn còn tưởng rằng nàng này lãnh diễm thành thục khêu gợi Đông Thông thị công an cục thường vụ phó cục trưởng sớm đã đã quên hắn này người làm công, không nghĩ tới nàng lại còn vẫn nhớ kỹ hắn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 247 : Đỗ Hải Quỳnh đến đây

Quá xong tết âm lịch, tháng giêng sơ ngũ, Hạ Vân Kiệt an vị thượng phản hồi Giang Châu thị xe lửa.

Rời nhà trước, Hạ Vân Kiệt cố ý cấp mẫu thân để lại một ngàn khối. Mẫu thân không cần, nói trong nhà không thiếu tiền, nhưng Hạ Vân Kiệt lại kiên trì cấp cho nàng lưu lại, nói này tiền không giống với, là hắn giống người thường giống nhau chân chính dựa vào làm công kiếm đến tiền.

Mẫu thân thấy hắn nói như vậy, đành phải lưu lại, cũng nói đùa nói toàn cho hắn tương lai cưới vợ dùng.

Tuy rằng mẫu thân chính là một câu vui đùa nói, nhưng Hạ Vân Kiệt lại không hiểu cảm thấy một trận tâm phiền ý loạn, trong đầu ào ào loạn loạn lóe ra từng đạo tịnh lệ thân ảnh.

Hạ Vân Kiệt cưỡi là buổi sáng tám giờ xe lửa, chín giờ bán hắn liền mang theo hành lý túi đứng ở Đức Nhã tiểu khu cho thuê trong phòng, sau đó mở ra cửa phòng.

Cửa vừa mở ra, Hạ Vân Kiệt liền nhìn đến Trầm Lệ Đề cửa phòng ngủ cũng mở ra, đi ra cũng không phải Trầm Lệ Đề mà là từng cũng có quá một ngày hợp thuê trải qua mặt khác một vị tiếp viên hàng không Đỗ Hải Quỳnh.

Đỗ Hải Quỳnh hiển nhiên còn không có hoàn toàn tỉnh ngủ, còn buồn ngủ. Mấy tháng không thấy, Đỗ Hải Quỳnh dáng người tựa hồ trở nên càng phát ra đầy đặn làm tức giận, no đủ cực đại vú đem rộng thùng thình miên chất áo ngủ giữa cúc áo khẩu cấp chống đỡ mở ra, khiến cho trung môn đại khai, lộ ra hai bên trái phải hơn

phân nửa cái no đủ tuyết trắng thịt cầu, đi khởi lộ đến, lồng lộng chiến chiến, nhìn xem gần nhất huyết khí đặc biệt tràn đầy Hạ Vân Kiệt nhất thời cảm thấy một cỗ tà hỏa theo phúc để hướng lên trên hướng.

Đỗ Hải Quỳnh lại phảng phất chưa thấy chính mình kia làm tức giận dáng người có bao nhiêu sao dễ dàng mê người phạm tội, nàng xem đến Hạ Vân Kiệt trở về, dường như không có việc gì thân cái lười eo, lộ ra nhất tiệt tuyết trắng eo nhỏ, sau đó một bên hướng phòng rửa mặt đi, một bên đánh ngáp thực tùy ý hướng Hạ Vân Kiệt đánh thanh hô:“hi, đã về rồi!”

Nói xong liền lắc mông chi vào phòng rửa mặt, nhìn xem Hạ Vân Kiệt một trận sững sờ, này cũng không tránh khỏi rất không đem chính hắn một nam nhân làm một hồi sự đi.

Cũng may Đỗ Hải Quỳnh không đem hắn làm nam nhân xem cũng không phải lần đầu tiên, Hạ Vân Kiệt rất nhanh liền lắc đầu, mang theo hành lý túi hướng trong đi.

Chính là vừa mới nâng lên chân, liền nhìn đến đại môn rộng mở trong phòng ngủ, Trầm Lệ Đề xoa ánh mắt một bên theo trên giường đứng lên, một bên hướng bên ngoài kêu lên:“Uy, Hải Quỳnh, ngươi vừa rồi theo ta nói cái gì nha?”

Trầm Lệ Đề trên thân che cử kín, nhưng hạ thân lại chỉ mặc điều mỏng manh tam giác quần lót, như vậy theo trên giường nhất đứng lên, nhất thời hai điều tiêm dài tuyết trắng đùi đẹp triển lộ không bỏ sót, càng thêm muốn mệnh, kia mỏng manh một mảnh lụa mỏng căn bản che không được hai điều đùi đẹp gian phong tình cùng dụ hoặc, thậm chí như ẩn như hiện tăng thêm vài phần thần bí cùng dụ hoặc, làm cho vốn từng lơ đãng gian gặp qua ở giữa lư sơn chân diện mục đích Hạ Vân

Kiệt nhịn không được cảm nghĩ trong đầu chỉ có, dục hỏa bò.

“A ngươi như thế nào sớm như vậy sẽ trở lại a!” Trầm Lệ Đề theo trên giường đi xuống dưới, vừa mặc vào dép lê, lơ đãng gian ánh mắt xuyên qua rộng mở cửa phòng ngủ, thấy được chính mang theo hành lý túi, hai mắt cực nóng nhìn chằm chằm nàng xem Hạ Vân Kiệt, không khỏi sợ tới mức một tiếng thét kinh hãi, vội vàng leo lên giường, cả người chui vào chăn.

“Không còn sớm, đã muốn chín giờ rưỡi.” Hạ Vân Kiệt vội vàng trở về một câu, sau đó mang theo hành lý bao vội vàng trở về chính mình phòng ngủ.

Hạ Vân Kiệt vừa hồi phòng ngủ, đóng cửa lại, Đỗ Hải Quỳnh theo trong phòng vệ sinh đi ra, sau đó lắc mông chi đi vào phòng ngủ, vẻ mặt nghi hoặc hỏi:“Di, đại sư đâu? Vừa rồi còn thấy hắn đã trở lại.”

“Vừa rồi ngươi sẽ mặc thành như vậy cùng đại sư nói chuyện?” Trầm Lệ Đề nghe vậy chỉ vào Đỗ Hải Quỳnh đại khai trung môn, lộ ra hơn phân nửa biên đầy đặn tuyết trắng thịt cầu, giật mình hỏi.

“Có cái gì vấn đề sao?” Đỗ Hải Quỳnh không cho là đúng nói.

“Kính nhờ, hắn là nam nhân da!” Trầm Lệ Đề dở khóc dở cười nói.

“Thiết, kia thì thế nào? Dù sao hắn chỉ đối nam nhân cảm thấy hứng thú.” Đỗ Hải Quỳnh như trước không cho là đúng nói.

“Ai nói hắn chỉ đối nam nhân cảm thấy hứng thú ?” Trầm Lệ Đề xem thường nói.

“Này không rõ bãi sao? Ngươi đều cùng hắn ở chung mau nửa năm, ngươi không phải là hoàn hảo như lúc ban đầu sao?” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Không phải ở chung, là hợp thuê.” Trầm Lệ Đề tức giận sửa đúng nói “Còn có ta hoàn hảo như lúc ban đầu cùng hắn là không phải chỉ đối nam nhân cảm thấy hứng thú có cái gì quan hệ”

“Không phải đâu, của ta Trầm tiểu thư, ngươi sẽ không là ngày đầu tiên đi ra hỗn đi? Cũng là ngươi cho rằng chính mình là khủng long một đầu? Ngươi cảm thấy đầu năm nay, một nam nhân với ngươi như vậy xinh đẹp tiếp viên hàng không cùng ở dưới mái hiên, thế nhưng không đối với ngươi động thủ động cước, đây là một cái bình thường nam nhân nên có hành vi sao? Trừ phi, ngươi đã muốn không phải hoàng hoa khuê nữ, hắc hắc, làm cho bản công tử nghiệm một chút thân mình trước, nhìn xem ngươi này nửa năm qua có phải hay không ăn vụng trái cấm, phản bội bản……” Đỗ Hải Quỳnh nói xong liền thân thủ hướng chăn dưới sờ.

Trầm Lệ Đề thấy thế cười khanh khách né mở ra, nhưng Đỗ Hải Quỳnh lại đánh tiếp, nhất thời hai người ở trên giường xoay thành một đoàn.

Cách vách, Hạ Vân Kiệt nghe hai nữ nhân vui cười đùa giỡn thanh, một trận dở khóc dở cười.

Đỗ Hải Quỳnh là thừa dịp nghỉ đến Giang Châu thị tìm Trầm Lệ Đề đùa, ngày kia muốn đi.

Bởi vì Đỗ Hải Quỳnh đã đến, trong nhà lập tức có hai vị xinh đẹp tiếp viên hàng không. Đỗ Hải Quỳnh không biết là nhận định Hạ Vân Kiệt là một vị đồng chí duyên cớ, còn là nói muốn hướng Trầm Lệ Đề chứng minh Hạ Vân Kiệt chính là một vị thần côn đồng chí, dù sao nàng ở Hạ Vân Kiệt trước mặt ngôn hành cử chỉ như nhau dĩ vãng

mở ra.

Cũng may tháng giêng thời tiết còn là góc lạnh, cho dù trong nhà mở điều hòa, cũng không có biện pháp mặc thành mùa hè như vậy thanh lương bại lộ, nếu không nhỏ như vậy nhỏ hai cư trong phòng, đột nhiên hơn hai vị mặc thanh lương khêu gợi nữ nhân ở trước mắt chớp lên, trong đó một vị còn không hề cố kỵ, thậm chí cố ý khiêu khích câu dẫn, Hạ Vân Kiệt thật không dám cam đoan chính mình có phải hay không hội thú tính đại phát.

Bất quá dù là như thế, Hạ Vân Kiệt ngày đầu tiên bắt đầu liền quá thật sự là vất vả. Mỗi ngày đi chợ rau mua đồ ăn, Đỗ Hải Quỳnh tổng yếu kéo đến Hạ Vân Kiệt cùng nhau, hơn nữa còn muốn thân mật kéo hắn cánh tay.

Vốn này cũng không có gì, nhưng là không biết Trầm Lệ Đề phát cái gì thần kinh, gặp Đỗ Hải Quỳnh vãn Hạ Vân Kiệt cánh tay, thế nhưng cũng muốn kéo Hạ Vân Kiệt cánh tay, cửu nhi cửu chi, giống như liền thói quen thành tự nhiên. Mỗi ngày vừa ra khỏi cửa, hai người cũng rất tự nhiên một trái một phải vãn thượng Hạ Vân Kiệt cánh tay.

Kể từ đó, mỗi lần Hạ Vân Kiệt xuất tiểu khu đi chợ rau, đều là một trái một phải hai vị mỹ nữ tiếp viên hàng không kéo thủ, như vậy nói có bao nhiêu nhận người còn có nhiều nhận người. Nhất là chợ rau này các nam nhân, quả thực chính là xem tái rồi ánh mắt.

Đồng dạng là tiểu dân chúng một cái, vì cái gì người ta lại có thể trái ôm phải bế, hơn nữa ôm còn là đều là tuyệt thế thanh xuân mỹ nữ, chính mình đâu, lại cả ngày chỉ có thể thủ cái đồ ăn sạp cùng hoàng mặt bà đâu?

Cũng may, Hạ Vân Kiệt ngày hôm sau liền đi làm, thiếu cùng hai vị mỹ nữ tiếp viên hàng không dây dưa cùng

một chỗ thời gian, nếu không Hạ Vân Kiệt thật không biết chính mình còn có thể kiên trì được vài ngày.

Cũng may ngày tuy rằng quá “Vất vả”, nhưng cuối cùng Đỗ Hải Quỳnh ngày mai sẽ bay trở về Hongkong.

Một ngày này, tan tầm điểm đến, Hạ Vân Kiệt giống thường lui tới giống nhau thay đổi quần áo lao động, chuẩn bị về nhà.

Còn không đợi hắn ra đại hạ chỉ thấy đến đại đường vài vị trách nhiệm bảo an chính người người hai mắt tỏa ánh sáng nhìn đại hạ quảng trường chính nghênh diện đi tới hai vị mỹ nữ.

“Con mẹ nó, này hai nữu thật sự là đúng giờ. Muốn ngực có ngực, muốn mông có mông, muốn khuôn mặt có khuôn mặt, so với chúng ta nhân lực tài nguyên Kim quản lí đều phải gợi cảm. Nếu như vậy nữu có thể ngủ thượng cả đêm, tử cũng đáng được.” Trong đó một vị bộ dạng rất có điểm dâm loạn đại thúc cấp bảo an híp mắt, lưu trữ nước miếng nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 248 : Thực ngưu bảo an

“Thôi đi, lão la, ngươi cho dù chết cũng không khả năng ngủ thượng như vậy đúng giờ nữu.” Mặt khác một vị bảo an không lưu tình chút nào bĩu môi nói.

“Dựa vào, chẳng lẽ ngươi là có thể?” Lão la khinh bỉ nói.

“Ta đương nhiên cũng không khả năng a, bất quá hôm nay ta trách nhiệm, hắc hắc, ta ít nhất có thể cùng này hai nữu nhấc lên vài câu.” Vị kia bảo an vẻ mặt dâm loạn đắc ý cười nói.

“Ta dựa vào, tiểu tử ngươi bình thường luôn đến muộn, hôm nay nhưng thật ra đúng giờ.” Lão la nghe vậy buồn bực cho vị kia bảo an một quyền, bởi vì hắn vừa giao ban, vốn bực này đăng ký linh tinh mĩ chuyện gì liền đến phiên hắn trên người.

“Uy, đừng náo loạn, mỹ nữ vào được, chú ý hình tượng.” Vị kia bảo an sờ sờ ngực, sau đó đột nhiên vẻ mặt nghiêm túc đứng thẳng thân mình, thuận đường còn không có quên nhỏ giọng nhắc nhở lão La đám người.

“Ha ha, không cần như vậy nghiêm túc, các nàng hai vị là ta bằng hữu.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Dựa vào, ngươi này ngưu thổi cũng quá con mẹ nó không có yên lòng.” Các nhân viên an ninh tập thể hướng Hạ Vân Kiệt đầu đi khinh bỉ ánh mắt.

Hạ Vân Kiệt thấy thế cười cười, sau đó đi nhanh hướng đại đường cửa kia hai vị muốn dáng người có dáng người muốn khuôn mặt có khuôn mặt hai vị mỹ nữ đi đến, vừa đi còn một bên hướng hai người phất phất tay.

“Ta dựa vào, người này sẽ không là đến mức lâu lắm,

xuất hiện ảo giác đi? Không được, buổi tối ta nhất định kéo hắn đi thường một chút nữ nhân hương vị.” Lão La thấy thế, ném xuống một câu, sau đó vội vàng xông lên đi chuẩn bị đem Hạ Vân Kiệt cấp kéo trở về.

Làm bảo an cũng có bảo an chuẩn tắc, trong lòng còn có bảo an trong lúc đó có thể tư dưới thảo luận thảo luận nữ nhân, nhưng trước mặt các nàng mặt lại phải bảo trì cũng đủ ngay mặt hình tượng, cũng là không tốt thực đi lên đến gần.

Bất quá lão La vừa mới vừa lao ra đi, chỉ thấy kia hai vị mỹ nữ đã muốn lay động kia khêu gợi vòng eo, mại thon dài đùi đẹp đi đến, không chỉ có như thế, các nàng còn hướng Hạ Vân Kiệt lộ ra ngọt ngào mê người mỉm cười.

Lão La vươn đi tay lập tức liền rụt trở về, hai mắt lại sớm đã đăm đăm. Ở hắn hai mắt đăm đăm là lúc, hai vị mỹ nữ đã muốn lắc mông chi đi tới Hạ Vân Kiệt trước mặt, sau đó thực tự nhiên vươn cánh tay ngọc, một trái một phải thân mật vãn ở cánh tay hắn, ôn nhu nói:“Tan tầm a.”

“Ân.” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh trước mặt chính mình đồng sự mặt, thân mật kéo chính mình tay, thân là một nam nhân trong lòng khó tránh khỏi dâng lên một tia tự hào đồng thời, nhưng cũng khó tránh khỏi một trận xấu hổ kỳ cục. Mà lão La các bảo an liền hoàn toàn ngốc ở.

Bảo an tiền lương thấp, cơ hồ không có gì tăng lên phát triển không gian, trừ bỏ công tác có vẻ đơn giản, thanh nhàn, cơ hồ không có gì có thể khen. Cho nên cũng liền nhất định bảo an này quần thể, ở thành phố lớn là sẽ không chịu mỹ nữ ưu ái.

Nhưng hiện tại đâu? Thế nhưng có hai mỹ nữ thân mật kéo Hạ Vân Kiệt tay, này quả thực là lượng mù bọn họ

ánh mắt, quả thực chính là rõ ràng đồng thoại chuyện xưa

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh lại tựa hồ không có phát hiện Hạ Vân Kiệt xấu hổ kỳ cục, cũng không phát hiện các nhân viên an ninh giật mình miệng cơ hồ có thể trực tiếp tắc hạ một quả trứng gà, kéo Hạ Vân Kiệt cánh tay còn một bên hướng lão La đám người tao nhã huy phất tay, một bên còn mặt mang mê chết người không đền mạng mỉm cười dịu dàng nói:“Các ngươi nhất định chính là A Kiệt đồng sự đi, thật cao hứng nhận thức các ngươi nga.”

“Đúng vậy, đúng vậy.” Lão La đám người thế này mới như mộng mới tỉnh, người người cuống quít nói, nói chuyện khi, trái tim đều nhịn không được có chút khẩn trương nhảy lên.

Phía trước xa xem liền cảm thấy này hai vị mỹ nữ phi thường đúng giờ, không nghĩ tới đến gần giải quyết xong là sửa chữa điểm, quả thực liền cùng điện ảnh ngôi sao giống nhau, không chỉ có như thế, các nàng còn hướng bọn họ cười, nói chuyện còn như vậy ôn nhu êm tai. Này đối với bọn họ này đàn bảo an, thật sự là chưa từng phát sinh quá sự tình.

Gặp Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh chủ động cùng lão La đám người chào hỏi, Hạ Vân Kiệt đành phải cấp song phương giới thiệu nói:“Vị này là Trầm Lệ Đề, vị này là Đỗ Hải Quỳnh, đều là bằng hữu của ta.”

“Lệ Đề, Hải Quỳnh, vị này là la chính hướng, chúng ta thói quen gọi hắn lão La, vị này là Lâm Phổ Đào, vị này là Đào Khai Sơn, hắn ba trước kia là Khai Sơn, cho nên liền lấy tên này, vị này là ngô kiến vinh……” Hạ Vân Kiệt giới thiệu quá Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh sau, lại nhất nhất đem vừa lúc ở đại đường các nhân viên an ninh giới thiệu cho Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh.

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh đều là tiếp viên hàng không, cả ngày cùng bất đồng khách nhân giao tiếp, ở lễ nghi xã giao phương diện tự nhiên không phải bình thường nữ nhân có thể so sánh quá, Hạ Vân Kiệt giới thiệu khi, hai người đều hào phóng chủ động lại không mất tao nhã theo các nhân viên an ninh nhất nhất bắt tay, đem này đó cả đời cũng chưa nắm quá như vậy xinh đẹp đúng giờ mỹ nữ tay các nhân viên an ninh cấp kích động thụ sủng nhược kinh đắc thủ tâm đều đổ mồ hôi, trong lòng lại đối Hạ Vân Kiệt hâm mộ sùng bái đến cực điểm.

Này con mẹ nó cũng quá ngưu bức, thân là một gã bảo an, không chỉ có tìm hai vị như vậy đúng giờ nữu, hơn nữa này hai nữu thế nhưng còn hào phóng như vậy như vậy có khí chất !

“Các vị đại ca, chúng ta đi, chúng ta A Kiệt ở trong này các ngươi muốn chiếu cố nhiều hơn nga!” Cho nhau bắt tay đánh so chiêu hô sau, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh kéo Hạ Vân Kiệt tay đi rồi, đi lên còn không vong hướng này các nhân viên an ninh ngọt cười, đem này các nhân viên an ninh cấp mê xương cốt đều mềm yếu, đối Hạ Vân Kiệt tự nhiên là càng thêm sùng bái.

“Khụ khụ, ta nói hai vị, vừa rồi trước mặt ta đồng sự mặt, các ngươi là không phải biểu hiện rất kia điểm.” Ra đại môn, Hạ Vân Kiệt nói.

“Cái gì a, thật sự là hảo tâm không hảo báo. Chúng ta này không phải tưởng cho ngươi tranh mặt mũi thôi, ngươi xem hiện tại bọn họ nhìn ngươi ánh mắt là cỡ nào cuồng nhiệt.” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt không nhìn được người tốt tâm, bĩu môi kháp Hạ Vân Kiệt một phen.

“Chính là.” Trầm Lệ Đề cũng đi theo kháp Hạ Vân Kiệt

một chút.

Lúc này, ba người còn tại quảng trường đi tới, hai nữ nhân giống như giận hàm sân kháp Hạ Vân Kiệt cánh tay thân thiết kính, đem bên ngoài đầu công tác các nhân viên an ninh nhìn xem chỉ dụi mắt.

“Hôm nay muốn đi đâu?” Hạ Vân Kiệt bị hai người kháp quyết đoán dời đi đề tài.

“Đi trước đi dạo phố, sau đó lại đi thanh sơn hồ Nhậm gia sơn trang khách sạn. Ta nghe Lệ Đề nói, kia gia khách sạn lão bản thiêu Minh triều cung đình đồ ăn phi thường chính tông, không chỉ có như thế ta còn nghe nói kia lão bản bị ngươi lừa dối phát ra đại tài, nay đối với ngươi sùng bái vô cùng, còn chuyên môn cho ngươi chuẩn bị một cái cái gì đế vương thính, lại cho ngươi cái gì đế vương tạp, cho Lệ Đề hoàng hậu tạp.” Nói tới đây, Đỗ Hải Quỳnh đột nhiên cắn răng, ngón tay ngọc hung hăng kháp ở Hạ Vân Kiệt bên hông thịt, oán hận nói:“Ngươi này Hạ Vân Kiệt, uổng phí ta ngàn dặm xa xôi theo Hongkong đến thăm ngươi, ngày mai muốn đi, tốt như vậy sự tình, ngươi thế nhưng chích tự không đề cập tới, ngươi còn làm không làm ta là bằng hữu ? Hoàn hảo Lệ Đề hôm nay nhắc tới, bằng không ta còn không biết đâu.”

Liền Đỗ Hải Quỳnh về điểm này lực đạo, đương nhiên kháp không đau Hạ Vân Kiệt, nhưng lời của nàng lại nghe Hạ Vân Kiệt thẳng mắt trợn trắng !

Rõ ràng là tới xem Trầm Lệ Đề, đến miệng nàng lại thành đến thăm chính mình, hơn nữa, chính mình trong lòng nàng chính là một vị đồng chí, nàng hội ngàn dặm xa xôi đến xem chính mình? Lừa quỷ đi thôi !

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt hiện tại cùng nữ nhân ở chung lâu, người cũng sớm học thông minh, lời này tự

nhiên sẽ không nói ra miệng, chính là vẻ mặt khoa trương cười khổ nói:“Ta không phải nghĩ đến Lệ Đề đã sớm với ngươi nhắc tới thôi. Hơn nữa, ngươi khó được đến Giang Châu thị, ta cũng tưởng tự mình xuống bếp cho ngươi nấu món ăn, cho ngươi nếm thử tay nghề của ta không phải? Bằng không vừa đến phải đi thanh sơn hồ, ngươi ăn chính tông Minh triều cung đình đồ ăn ăn không vô nhà của ta thường đồ ăn khả làm sao bây giờ?”

“Này còn kém không nhiều lắm, ngươi như thế nào không nói sớm đâu. Vừa rồi có hay không kháp đau ? Tỷ cho ngươi nhu nhu.” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, thế này mới chuyển sân vì hỉ, một đôi mắt đẹp cũng nổi lên ôn nhu ánh mắt, thiên thiên ngọc thủ lại ôn nhu ở vừa rồi kháp quá địa phương qua lại xoa.

Đau, Hạ Vân Kiệt đương nhiên không đau. Nhưng Đỗ Hải Quỳnh như vậy nhất nhu, cũng là đem hắn kia khỏa tuổi trẻ xao động tâm cấp nhu rục rịch, cũng là “Khó chịu” Thật sự.

Cũng may Trầm Lệ Đề xem bất quá đi Đỗ Hải Quỳnh như vậy ôn nhu động tác, rất nhanh liền xem thường nói:“Uy, ta nói Đỗ đại tiểu thư, ngươi có thể hay không hơi chút thu liễm một chút a, thiệt nhiều người nhìn đâu”

“Thiết, bọn họ yêu xem khiến cho bọn họ xem bái.” Đỗ Hải Quỳnh không cho là đúng trở về một câu, bất quá thủ cũng là ngừng lại.

Kế tiếp, Hạ Vân Kiệt tự nhiên là cùng hai vị tiếp viên hàng không đi dạo phố. Đi dạo phố khi, hắn còn cố ý cấp đầu trọc Cường đánh cái điện thoại, thuận đường cũng làm cho hắn 5 giờ rưỡi tả hữu làm cho A Tiêu ở Giang Châu mua sắm đại hạ tiếp bọn họ.

Nhìn Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề làm không biết

mệt ở đại hạ cuống, Hạ Vân Kiệt có đôi khi thật đúng là không nghĩ ra, ngươi nói Trầm Lệ Đề cũng liền thôi, kia Hongkong nhưng là thế giới nổi danh mua sắm thiên đường, Đỗ Hải Quỳnh đều ở Hongkong ngây người non nửa năm, nhìn quen Hongkong cái loại này đại mua sắm thành, giống Giang Châu thị loại địa phương này mua sắm đại hạ lại có cái gì hảo cuống đâu? Lại cứ cuống so với Trầm Lệ Đề còn hăng say, trong chốc lát thí mặc này trong chốc lát thí mặc kia, còn không nên Hạ Vân Kiệt cấp đề đề nghị. Đem này hướng dẫn mua viên nhìn xem thỉnh thoảng dùng kỳ quái ánh mắt đánh giá Hạ Vân Kiệt.

Đầu năm nay, một nam nhân mang theo hai nữ nhân đi ra đi dạo phố làm nhiên không hiếm thấy, nhưng này đều cũng có tiền hoặc là có thế nhân. Giống Hạ Vân Kiệt như vậy ăn mặc phổ thông bình thường, tuổi cũng mới hai mươi xuất đầu, thế nhưng cũng mang theo hai vị như hoa như ngọc bàn thanh xuân nữ tử đi ra đi dạo phố, này hướng dẫn mua viên thật đúng là phi thường hiếm thấy.

Tưởng không rõ, này người trẻ tuổi đến tột cùng có cái gì mị lực, có thể làm cho hai cái như vậy xinh đẹp lại có khí chất nữ nhân vây quanh hắn chuyển.

Này đó Hạ Vân Kiệt cũng là đều nhịn, dù sao này cũng không phải ngày đầu tiên, hắn cũng sớm có tư tưởng chuẩn bị. Để cho Hạ Vân Kiệt không thể nhẫn là, Đỗ Hải Quỳnh thế nhưng đem hắn kéo vào bán nữ tử tình thú nội y cửa hàng, còn cố vấn hắn nàng mang cái gì bra xem, mặc cái gì nhan sắc hình thức áo ngủ gợi cảm, thậm chí đến sau lại còn dường như không có việc gì cầm cái màu tím hra ở ngực khoa tay múa chân hỏi Hạ Vân Kiệt thế nào? Đem Hạ Vân Kiệt này xử nam cấp nhìn xem, trực tiếp mặt đỏ tai hồng chạy trối chết.

Nhưng này đại biểu cho 36 Bra lại sâu thâm khắc ở tại

hắn trong đầu, chẳng sợ chạy tới bên ngoài, trong đầu còn là nhịn không được cảm nghĩ trong đầu chỉ có, không biết Đỗ Hải Quỳnh thật muốn cởi hết, sau đó đội kia màu tím Bra lại sẽ là như thế nào một bộ làm cho người ta huyết mạch sôi sục mê người bộ dáng.

“Uy, ngươi như thế nào đột nhiên chạy? Người ta còn muốn cho ngươi đề đề ý kiến đâu?” Gặp Hạ Vân Kiệt đột nhiên mạc danh kỳ diệu đi rồi, Đỗ Hải Quỳnh cũng không có tiếp tục chọn lựa hứng thú, đi ra sau bĩu môi ba vẻ mặt bất mãn thầm oán nói, mà Trầm Lệ Đề tắc đứng ở một bên nghẹn đỏ mặt nhìn Hạ Vân Kiệt muốn cười lại không dám cười.

Tổng không thể nói cho hắn, chính mình vị hảo tỷ muội vẫn đem hắn làm đồng chí đến xem đãi đi?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 249 : Ta là bình thường nam nhân

“Ta hiện tại thực trịnh trọng nói cho ngươi, ta là bình thường nam nhân.” Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Hải Quỳnh thế nhưng còn thầm oán chính mình, rốt cục không thể nhịn được nữa, rõ ràng đem sự tình làm rõ nói.

“Ta lại chưa nói ngươi không bình thường? Kỳ thật mặc kệ là thích nam nhân còn là nữ nhân đều là cá nhân sự tình, chỉ cần ngươi không xúc phạm tới người khác là có thể a, ta có thể lý giải.” Đỗ Hải Quỳnh thông đồng Hạ Vân Kiệt bả vai vẻ mặt còn thật sự nói.

Hạ Vân Kiệt vừa nghe thiếu chút nữa muốn hỏng mất, hắn rất khó tưởng tượng, thân là một gã tiếp viên hàng không đầu óc có thể một cây cân đến loại trình độ này, hay là thật đúng là ngực đại ngốc nghếch bất thành?

Hạ Vân Kiệt muốn hỏng mất mà Trầm Lệ Đề rốt cục nhịn không được đánh hạ Đỗ Hải Quỳnh nói:“Hải Quỳnh, ngươi cũng đừng tái kích thích đại sư, hắn thực không phải đồng chí.”

“Thiết, ngươi như thế nào biết? Chẳng lẽ các ngươi hai cái thật sự……” Đỗ Hải Quỳnh dùng hồ nghi ánh mắt cao thấp tả hữu đánh giá Trầm Lệ Đề cùng Hạ Vân Kiệt.

“Ngươi, ta thực bị ngươi tức chết rồi tính, ta mặc kệ, đại sư chính ngươi nghĩ biện pháp chứng minh đi.” Trầm Lệ Đề gặp Đỗ Hải Quỳnh vẻ mặt hồ nghi biểu tình, nhưng thật ra nhớ tới một đêm kia hai người cho nhau bị đối phương nhìn cái tinh quang sự tình, xấu hổ não chà chà chân nói.

Hạ Vân Kiệt vừa nghe không khỏi trợn tròn mắt, loại chuyện này còn có thể như thế nào chứng minh? Chẳng

lẽ muốn chính mình phi lễ một chút Đỗ Hải Quỳnh bất thành?

Đỗ Hải Quỳnh gặp một cái đỏ mặt đọa chân, một cái hai mắt sững sờ nhìn xem chính mình nhìn xem Trầm Lệ Đề, vẻ mặt bất đắc dĩ biểu tình, nhưng thật ra lập tức tỉnh ngộ lại đây chính mình khả năng thực vẫn hiểu lầm Hạ Vân Kiệt, không khỏi "A" kêu một tiếng, sau đó chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói:"Ngươi, ngươi thực không phải gay!"

"Đương nhiên không phải." Hạ Vân Kiệt tức giận nói.

"Kia trước kia ta…… Ngươi……" Đỗ Hải Quỳnh mở to hai mắt chỉ chỉ Hạ Vân Kiệt lại chỉ chỉ chính mình, cũng là nhớ tới phía trước chính mình cùng Hạ Vân Kiệt không kiêng nể gì, thậm chí cố ý sắc dụ hắn chuyện.

"Kia cũng không quan chuyện của ta." Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Hải Quỳnh mở to hai mắt nhìn nhìn chằm chằm chính mình, cuống quít xua tay nói.

"Xì" Gặp Hạ Vân Kiệt kích động bộ dáng, Đỗ Hải Quỳnh không khỏi nở nụ cười ra tiếng, liếc trắng mắt nói:"Xem đem ngươi khẩn trương, tính, dù sao tiện nghi đã sớm bị ngươi chiếm, bổn cô nương rõ ràng sẽ thấy hào phóng một chút, tiếp tục đem ngươi làm đồng chí xem bái."

Nói xong Đỗ Hải Quỳnh thực tiêu sái lại vãn đến Hạ Vân Kiệt cánh tay nói:"Đi, đi thanh sơn hồ khách sạn chúc mừng một chút."

"Chúc mừng cái gì?" Hạ Vân Kiệt nao nao hỏi.

"Đương nhiên là chúc mừng ngươi không phải một vị đồng chí." Đỗ Hải Quỳnh đương nhiên nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy một trận hãn, hắn phát hiện chính

mình ý nghĩ thật đúng là không có biện pháp đuổi kịp Đỗ Hải Quỳnh. Bất quá hắn cánh tay lại đuổi kịp Đỗ Hải Quỳnh kia 36 hào nhũ, dán kia đôi no đủ thịt cầu, đi đường khi nhất bính nhất tễ, thật đúng là làm cho hắn cảm thấy ăn không tiêu. Lại cứ kia Trầm Lệ Đề trước kia coi như là bảo thủ một vị cô nương, mấy ngày nay cũng không biết cân não làm sao xảy ra vấn đề, một chút cũng không tị hiềm, Đỗ Hải Quỳnh kéo Hạ Vân Kiệt cánh tay, nàng cũng kéo.

Ra mua sắm đại hạ, tuy rằng thời gian còn chưa tới 5 giờ rưỡi, nhưng Nhậm Tiêu cũng đã đứng ở Audi bên cạnh xe thượng đợi Hạ Vân Kiệt ba người. Gặp Kiệt ca "Trái ôm phải bế" Mà dẫn dắt hai vị khuôn mặt xinh đẹp dáng người nhất lưu nữ tử theo mua sắm đại hạ đi ra, vội vàng phất tay cùng Hạ Vân Kiệt bọn họ đánh thanh tiếp đón, sau đó mở ra sau thùng xe cửa xe, trong lòng cũng là âm thầm tán thưởng, Kiệt ca chính là ngưu bức.

"Hạ đại sư quả nhiên danh bất hư truyền, đều có chuyến đặc biệt tới đón đưa chúng ta." Đỗ Hải Quỳnh gặp vừa ra đại hạ, còn có một chiếc Audi xe đang chờ bọn họ, không khỏi hai mắt sáng ngời, kích động nói.

"Đó là đương nhiên, chờ ngươi thấy kia ghế lô, bao chuẩn ngươi đại mở mắt giới." Trầm Lệ Đề gặp Đỗ Hải Quỳnh kinh ngạc kích động biểu tình, không phải không có vài phần đắc ý nói.

"Không phải chuyên môn bảo lưu lại một cái ghế lô cấp đại sư sao? Sẽ không thực khoa trương đi? Hơn nữa, bổn tiểu thư nhưng là gặp qua đại quen mặt." Đỗ Hải Quỳnh nói.

"Ha ha, đợi cho ngươi sẽ biết. Đúng rồi, ngươi nói cái gì đại quen mặt, chẳng lẽ ở Hongkong đã muốn có phú hào công tử ca cái gì mời ngươi ăn cơm ?" Trầm Lệ Đề nói.

“Bằng bổn tiểu thư trời sinh lệ tư, ma quỷ bàn dáng người, đó là đương nhiên a.” Đỗ Hải Quỳnh khốc khốc quăng hạ mái tóc, đắc ý nói.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt cho tới bây giờ không nghĩ tới cùng với Đỗ Hải Quỳnh phát triển một đoạn cái gì siêu hữu nghị cảm tình, nhưng thấy Đỗ Hải Quỳnh nói như vậy, không biết vì cái gì trong lòng không hiểu dâng lên một tia mất mát cùng không thoải mái, mày theo bản năng cau.

“Mặt nhăn cái gì mày a, cho thôi? Ghen a?” Tuy rằng Hạ Vân Kiệt chính là hơi hơi nhíu hạ mày, nhưng không biết vì cái gì còn là lập tức bị Đỗ Hải Quỳnh phát hiện.

“Ngươi cũng không phải ta bạn gái, ta ghen cái gì a?” Hạ Vân Kiệt trong đầu không hiểu hoảng hốt, thề thốt phủ nhận nói.

“Hì hì, rõ ràng là ghen tị thôi còn trang cái gì trang. Bất quá ngươi yên tâm a, này công tử ca người người đều là hoa hoa công tử, ta mới sẽ không mắc mưu đâu. Cùng các đồng sự ngẫu nhiên đi tham gia một chút party còn có thể, giống chúng ta như bây giờ thủ tay trong tay, còn có trên giường cái gì cửa đều không có.” Đỗ Hải Quỳnh cười hì hì nói.

“Bất quá ngươi một cái độc thân nữ tử ở Hongkong, hay là muốn cẩn thận một chút.” Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Hải Quỳnh nói như vậy, trong lòng không hiểu cảm thấy thoải mái đứng lên, vẻ mặt nghiêm mặt nói.

“Đúng vậy, Hải Quỳnh, này vòng thực loạn, ngươi phải cẩn thận một ít.” Trầm Lệ Đề nói.

“Yên tâm a, ngươi cũng không phải ngày đầu tiên nhận thức ta, trừ phi ta nguyện ý, những người đó sao có thể

chiếm được ta tiện nghi.” Nói xong Đỗ Hải Quỳnh xoay người ngồi vào xe, cũng là khi nói chuyện ba người chạy tới dừng xe địa phương.

Nhậm Tiêu là người hiểu lắm quy củ, ít nhất ở Kiệt ca trước mặt hắn phá lệ biết quy củ. Trừ bỏ lên xe tiền cung kính cùng Hạ Vân Kiệt ba người đánh thanh tiếp đón, sau dọc theo đường đi đều nhận thức còn thật sự thực sự lái xe tử, một câu dư thừa trong lời nói cũng không có, nhìn xem Đỗ Hải Quỳnh ngầm chậc chậc lấy làm kỳ, nghĩ rằng, nhìn không ra đến Hạ Vân Kiệt tiểu tử này thật là có mấy lần, có thể đem người lừa dối thành cái dạng này.

Đợi cho khách sạn, vào ghế lô, Đỗ Hải Quỳnh sẽ không gần chính là lấy làm kỳ, quả thực giật mình cằm đều nhanh muốn rơi trên mặt đất, nửa ngày cũng không thể chọn.

Nói đến để, nàng cũng bất quá chính là một vị tiếp viên hàng không, tuy rằng đến Hongkong sau cũng thấy một chút quen mặt, nhưng giống lớn như vậy, còn trang hoàng như vậy điệu thấp trung lộ ra xa hoa ghế lô, thật đúng là lần đầu tiên nhìn thấy. Huống chi, lớn như vậy, trang hoàng tốt như vậy một cái ghế lô là cho Hạ Vân Kiệt như vậy một vị người làm công chuyên môn bị, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, thật đúng là không thể tin được

“Uy, ta nói đại sư, ngươi là không phải thật sự hiểu lắm xem tướng bói toán phong thuỷ linh tinh gì đó?” Thật vất vả áp chế trong lòng khiếp sợ, Đỗ Hải Quỳnh vẻ mặt còn thật sự hỏi Hạ Vân Kiệt.

“Phương diện này đại sư còn là cử lợi hại, Đổng Tư Tư ngươi còn nhớ rõ đi, đoạn thời gian trước nàng thúc thúc nhà máy náo loạn điểm tà hồ sự tình, sau lại còn cố ý thỉnh một vị cái gọi là cao nhân đến làm pháp sự,

nhưng người này thuần túy là cái phiến tử, nàng thúc thúc thiếu chút nữa sẽ bị người nọ cấp lừa đi sáu mươi vạn, hoàn hảo Đổng Tư Tư đem đại sư thỉnh đi, vạch trần hắn xiếc. Không chỉ có giúp nàng thúc thúc tiết kiệm sáu mươi vạn, còn giúp hắn một lần nữa bố trí hạ phong thủy, nàng thúc thúc bội phục vô cùng, còn muốn lấy tiền cho đại sư, hai mươi vạn thế nào, bất quá đại sư không lấy." Trầm Lệ Đề không đợi Hạ Vân Kiệt trả lời, đã muốn đoạt lấy nói nói.

"Cái gì, hai mươi vạn? Ông trời ngươi thế nhưng không lấy." Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy giật mình thiếu chút nữa muốn kinh hô đứng lên, "Bất quá không quan hệ, đại sư ta nói cho ngươi, Hongkong nhân thực tin phong thủy linh tinh gì đó, không chỉ có bình thường dân chúng tin tưởng, quan to quý nhân càng tín mấy thứ này, chỉ cần ngươi thực sự phương diện này bản sự, ta xem rõ ràng đi Hongkong phát triển đi, bảo đảm ngươi phát đại tài."

"Ha ha, này cho dù, ta không nghĩ dựa vào này một hàng sống." Hạ Vân Kiệt nghe vậy dở khóc dở cười khoát tay nói.

"Vì cái gì không? Đầu năm nay kiếm tiền mới là mấu chốt, hơn nữa, ở Hongkong chỉ cần ngươi thực biết này một hàng là thực chịu tôn kính, không có người hội cho rằng ngươi là muốn làm phong kiến mê tín." Đỗ Hải Quỳnh khuyên nhủ.

"Không phải vấn đề này, ta thực không tính dựa vào này một hàng sống." Hạ Vân Kiệt cười lắc đầu nói

"Ngươi thật đúng là cái tử cân não, chẳng lẽ ngươi chuẩn bị làm cả đời bảo an a?" Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt còn là lắc đầu, không khỏi tức giận đến lấy đầu ngón tay điểm hạ hắn đầu.

"Tuy rằng ta không tính làm cả đời bảo an, nhưng bảo

an này công tác kỳ thật còn là không sai, cũng cử có ý nghĩa, có thể giám hộ mọi người tài sản cùng sinh mệnh an toàn.” Hạ Vân Kiệt không cho là đúng nói.

“Ngươi, ta còn thực bị ngươi tức chết rồi!” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt còn một bộ hữu lý bộ dáng, không khỏi tức giận đến hai tay chi quai hàm, bĩu môi không còn để ý Hạ Vân Kiệt.

“Được rồi, Hải Quỳnh ngươi cũng đừng cùng người kia tức giận, hắn liền này phó đức hạnh. Bất quá như vậy cũng tốt, kia ngành sản xuất, ta cuối cùng cảm thấy trong lòng có chút không nỡ.” Trầm Lệ Đề nói.

“Thiết, ta mới lười sinh người kia khí đâu, hắn cũng không phải ta bạn trai.” Đỗ Hải Quỳnh quyệt miệng, vẻ mặt khinh thường nói.

Đỗ Hải Quỳnh trong lời nói nghe được Hạ Vân Kiệt một trận dở khóc dở cười, nữ nhân trong lời nói thật đúng là không thể nghe. Vừa mới rõ ràng nói bị hắn tức chết rồi, nay lại lập tức mặt khác lười cùng hắn tức giận.

Bất quá lập tức Đỗ Hải Quỳnh thật đúng là lười cùng Hạ Vân Kiệt tức giận, bởi vì từng đạo Minh triều cung đình đồ ăn bưng đi lên.

Kia sắc hương vị câu toàn chính tông cung đình đồ ăn lập tức liền đem Đỗ Hải Quỳnh hoàn toàn hấp dẫn đi qua, ăn nàng ngay cả hô đã nghiền.

Rượu cơm no chừng sau, tự nhiên là đầu trọc Cường tự mình lái xe đem Hạ Vân Kiệt ba người đưa về Đức Nhã tiểu khu.

Sáng sớm hôm sau, Đỗ Hải Quỳnh liền cùng Trầm Lệ Đề cùng đi sân bay, sau đó cưỡi đương thiên chuyến bay bay trở về Hongkong, mà Hạ Vân Kiệt tắc giống

thường lui tới giống nhau đi đi làm.

Bất quá mới đến đơn vị, Hạ Vân Kiệt đã bị nhất bang bảo an cấp vây quanh.

“Kiệt ca, về sau chúng ta đều quản ngươi kêu ca, ngươi con mẹ nó rất ngưu bức. Nói nhanh lên, ngươi là như thế nào phao thượng hai như vậy xinh đẹp nữu, mau truyền các huynh đệ một chút kinh nghiệm.” Lão La kéo Hạ Vân Kiệt tay, vẻ mặt sùng bái nói.

“Đúng rồi, Kiệt ca mau chi mấy chiêu, chúng ta yêu cầu không cao, chỉ cần bộ dáng nhi hơi chút không có trở ngại một chút, một cái như vậy đủ rồi.” Đào Khai Sơn thúc giục nói.

“Kỳ thật ta cùng các nàng chính là bằng hữu bình thường mà thôi.” Hạ Vân Kiệt dở khóc dở cười nói.

“Thiết, lừa ai nha. Bằng hữu bình thường có như vậy tay trong tay sao? Còn đơn vị tiếp ngươi? Nói mau, nếu không nói chúng ta mọi người liền nhất trí yêu cầu Hứa đội trưởng cho ngươi an bài vãn ban, cho ngươi không có biện pháp ôm mỹ nữ ngủ!” Lão La bọn họ gặp Hạ Vân Kiệt không nói, lập tức ồn ào uy hiếp nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 250 : Tô tổng

“Không tin đánh đổ, dù sao bạch ban vãn ban ta đều không sao cả.” Hạ Vân Kiệt nhún vai nói.

“Vậy ngươi cũng đừng trách huynh đệ chúng ta trở mặt a. Hứa đội trưởng, Hứa đội trưởng” Gặp Hạ Vân Kiệt không hơn lộ, lão La bọn họ cố ý đối với bên ngoài kêu lên.

Lúc đó hai kêu không đem Hứa đội trưởng kêu lên đến, nhưng thật ra vào được một vị dáng người cao gầy linh lung, khuôn mặt tuyệt mỹ, mặc ol sáo trang nữ tử.

“Các ngươi ở chỗ cái gì đâu? Đi làm trong lúc tụ cùng một chỗ cãi nhau? Còn có không có kỷ luật ? Còn không lập tức các hồi các cương vị.” Nữ tử thanh âm giống như của nàng giày cao gót giẫm tại đại đường đá cẩm thạch thượng giống nhau lạnh như băng thanh thúy.

“Là, là.” Chúng bảo an gặp này nữ tử lên tiếng liên tục gật gật đầu, sau đó kích động nhất oa hống tan, chỉ có Hạ Vân Kiệt đi được trấn định.

Vốn Hạ Vân Kiệt là bị mọi người vây quanh ở trung gian, nay mọi người nhất tản ra, hắn lại đi được không vội không hoãn, nhất thời bại lộ ở nữ tử dưới mắt, không chỉ có như thế, còn có vẻ có chút khác loại.

“Di.” Nàng kia ánh mắt dừng ở Hạ Vân Kiệt trên mặt, lóe ra một tia kinh ngạc, do dự hạ gọi lại nói:“Ngươi tên là gì?”

Gặp nữ tử cố ý gọi lại Hạ Vân Kiệt hỏi danh tự, này các nhân viên an ninh đều ào ào thay đổi sắc mặt, nhưng không ai dám đi ra nói chuyện.

“Tô tổng, ta kêu Hạ Vân Kiệt.” Hạ Vân Kiệt không kiêu ngạo không siểm nịnh trả lời.

Ở Uy Đại công ty cho hơn một tháng, Hạ Vân Kiệt tự nhiên nhận được Uy Đại công ty lão tổng Tô Chỉ Nghiên, chính là người ta lão tổng thân phận cao quý, công nhân viên chức phần đông, tại như vậy trong khoảng thời gian ngắn cũng là sẽ không nhận thức hắn một cái ở đại hạ gara gác tiểu bảo an.

“Ân.” Tô Chỉ Nghiên nghe vậy từ chối cho ý kiến địa điểm phía dưới, sau đó như trước lãnh một cao ngạo tuyệt mỹ khuôn mặt, thải giày cao gót đặng đặng đặng, hướng thang máy phương hướng đi đến.

Tô Chỉ Nghiên vừa đi, các nhân viên an ninh lại lập tức đem Hạ Vân Kiệt vây quanh lên, người người khổ khuôn mặt nói:“A Kiệt, ngươi vừa rồi như thế nào không nhanh chóng đi a, lúc này thảm, Tô tổng khẳng định muốn bắt ngươi khai đao.”

“Lão tổng muốn khai trừ ta kia cũng không có biện pháp, đều tan đi, đừng lại bị Tô tổng cấp bắt tại trận.” Hạ Vân Kiệt trong lòng cũng có như vậy một chút buồn bực, tuy rằng bảo an công tác bình thản, thu vào bình thường, không phải cái gì làm cho người ta hâm mộ đỏ mắt hảo công tác, nhưng tốt xấu có thể làm cho hắn ổn định một đoạn thời gian, thật muốn bị khai trừ rồi, hắn liền lại bắt đầu tìm công tác. Bất quá ở mặt ngoài Hạ Vân Kiệt cũng là vẻ mặt không sao cả nói.

Tuy rằng biết Tô tổng không có khả năng đi lại trở về, nhưng vừa mới bị đãi vừa vặn, mọi người còn lòng còn sợ hãi, gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, liền đồng tình vỗ vỗ Hạ Vân Kiệt bả vai, đều tự lại tan mở ra.

Mọi người tản ra sau, Hạ Vân Kiệt cũng về tới chính mình cương vị.

Tô Chỉ Nghiên là Uy Đại công ty tổng giám đốc, đồng thời cũng là uy thịnh tập đoàn chủ tịch Tô Vi Tân nữ tử, tập đoàn đổng sự, mà Uy Đại công ty còn lại là uy thịnh tập đoàn ở Giang Châu thị một nhà chủ yếu làm kiến trúc công trình loại công ty con.

Uy thịnh tập đoàn là Giang Nam tỉnh một nhà đại tập đoàn công ty, chủ tịch dục có nhất nhi nhất nữ, con trai cùng không ít phú nhị đại giống nhau cả ngày sống phóng túng, không nhiều lắm tiền đồ, nhưng thật ra nữ nhi Tô Chỉ Nghiên theo tiểu thông minh thật mạnh. Năm kia cuối năm mới từ Mỹ quốc Pennsylvania đại học thạc sĩ tốt nghiệp về nước, vốn Tô Vi Tân là nghĩ đem nữ nhi an bài ở tập đoàn công ty bên trong, làm chút thanh nhàn công tác, nhưng Tô Chỉ Nghiên lại lựa chọn một mình một người kinh nghiệm quản lý toàn gia công ty, cho rằng như vậy tài năng rèn luyện ra kinh doanh quản lý năng lực, mà nhà này công ty con chính là ở Giang Châu thị Uy Đại công ty.

Còn đừng nói, bên ngoài lưu quá dương Tô Chỉ Nghiên tầm nhìn chính là không giống với. Làm rất nhiều công ty đều còn nhìn chằm chằm quốc nội thị trường khi, nàng vừa lên nhâm công ty lão tổng cũng đã đem ánh mắt nhắm ngay Phi Châu này khối rộng lớn đại địa. Nơi nào kinh tế không phát đạt, trụ cột kiến thiết bần cùng, đúng là nơi nơi xây dựng rầm rộ rộng lớn thổ địa, đối với uy đại loại này kiến trúc công trình loại công ty mà nói, có thể nói nơi nơi đều là thương cơ.

Tô Chỉ Nghiên phán đoán cùng quyết sách là chính xác, rất nhanh nàng ngay tại Phi Châu tây nam bộ a cập á nhận được công trình hạng mục. Hạng mục lợi nhuận dày, nhưng bởi vì hạng mục ở hải ngoại Phi Châu, hơn nữa bởi vì a cập á cục diện chính trị còn cũng không phải thập phần ổn định, phiêu lưu tương đối mà nói so với quốc nội lớn hơn một chút. Chỉ huy thao túng đứng

lên cũng cách xa thiên sơn vạn thủy, không giống quốc nội đơn giản như vậy thông thuận. Gần nhất công ty ở bên kia hạng mục liền xuất hiện không ít vấn đề.

Nhưng này hết thảy cũng không có thể ngăn cản Tô Chỉ Nghiên đối lợi nhuận theo đuổi cùng nàng tưởng đem Uy Đại công ty làm cường làm lớn dã tâm, thậm chí một nữ hài tử gia, nàng gần nhất đang chuẩn bị tự mình xa phó a cập á, cũng kế hoạch ở nơi nào ngây ngốc một đoạn thời gian. Để càng hiểu biết địa phương tình huống cũng tìm kiếm thương cơ.

Ngồi ở tổng giám đốc văn phòng chủ bàn mặt sau da thật cao bối xoay tròn ghế, Tô Chỉ Nghiên ngắm nhìn kim mậu đại hạ phía dưới phồn hoa nội thành, đầu óc tưởng cũng là không sai biệt lắm nửa năm trước nàng ở trên đường nhìn đến một màn.

Đó là một cái rạng sáng, trên đường cơ hồ không có người đi đường. Ngày đó nàng bởi vì Phi Châu hạng mục ở công ty tăng ca thật sự vãn, rạng sáng mới rời đi công ty, một người mở ra của nàng Volvo xe hơi hồi của nàng sa hoa khu dân cư, hồng thạch tiểu khu. Trải qua kiến minh lộ khi, nàng xem đến một màn làm cho nàng chung thân khó quên kinh tâm động phách cảnh tượng.

Một người trẻ tuổi giúp đỡ một chiếc xe đạp bên đường mà đứng, chung quanh vây quanh vài lượng xe máy. Xe máy motor thanh ở giữa đêm khuya nổ vang, có vẻ phá lệ có khí thế.

Lúc ấy Tô Chỉ Nghiên nghĩ đến lúc này kia người trẻ tuổi khẳng định cũng bị đánh thảm, đang nghĩ tới muốn đánh điện thoại báo cảnh khi, chỉ thấy kia người trẻ tuổi thế nhưng chích thủ chống tại xe đạp chỗ ngồi thượng, cả người phi thân dựng lên, sau đó tựa như một cái tuyệt đỉnh an mã vương tử bình thường, đến đây cái 360 độ hai chân toàn toàn, hai chân một tuần 360 độ đảo qua

đi, này nhìn như cồng kềnh cường đại xe máy còn có mặt trên nhân tất cả đều theo tiếng phiên ngã xuống đất.

Tô Chỉ Nghiên xuất thân hào môn, cũng không phải cái thích loại này huyết tinh đánh nhau trường hợp nhân, kỳ thật từ nhỏ tâm lý cũng phá lệ khinh thường này đó ở đầu đường đánh nhau thể hiện đám côn đồ, cho nên hắn cũng không có tiếp tục xem đi xuống, mà là lái xe rất nhanh liền theo bên cạnh sử quá.

Bất quá khai về nhà trên đường, nàng còn là báo cảnh. Có thể nói, lúc ấy Hạ Vân Kiệt vì cứu Ô Vũ Kì ba quán bar nữ lang cùng xe bay đảng nhân đại đánh võ, sau lại cảnh sát đúng lúc đuổi tới, báo cảnh chính là Tô Chỉ Nghiên.

Đương nhiên điểm này, Hạ Vân Kiệt cũng không biết.

Lúc ấy là đêm khuya, đèn đường ảm đạm, lại là nhoáng lên một cái mà qua, Tô Chỉ Nghiên cũng không có thấy rõ ràng Hạ Vân Kiệt diện mạo. Sự quá nhiều khi, Hạ Vân Kiệt diện mạo ở nàng trong đầu liền càng thêm mơ hồ, bất quá hôm nay ở đại đường đột nhiên nhìn đến Hạ Vân Kiệt đối mặt chính mình, vẻ mặt trấn định, không vội không chậm chạp rời đi, không biết vì cái gì, Tô Chỉ Nghiên đột nhiên nhớ tới đêm đó nhìn đến vị kia người trẻ tuổi, mơ hồ cảm thấy trước mắt vị này tiểu bảo an có chút quen mặt, giống như chính là một đêm kia nhìn đến vị kia người trẻ tuổi.

“Sẽ không thật sự là hắn đi?” Nhíu lại mày, Tô Chỉ Nghiên nhéo nhéo chính mình mũi. Bởi vì khi cách nhiều ngày, kia diện mạo ở của nàng trong đầu thật là đã muốn rất mơ hồ, chỉ có kia thế không thể đỡ ba trăm sáu mươi độ quét ngang, cho tới bây giờ còn rõ ràng khắc ở của nàng trong đầu.

Trong lòng nghĩ, Tô Chỉ Nghiên quay số nhân lực tài

nguyên bộ quản lí Kim Vũ Vi điện thoại, nói:“Kim quản lí, đến ta văn phòng một chuyến.”

Rất nhanh vị kia thành phần tri thức mỹ nhân Kim Vũ Vi liền xuất hiện ở tại tổng giám đốc văn phòng.

“Lần này đi Phi Châu, ta muốn bảo tiêu ngươi giúp ta xem xét đến không có?” Tô Chỉ Nghiên ngồi ở chủ bàn mặt sau hỏi.

“Bởi vì Tô tổng ngài muốn tìm một vị nữ bảo tiêu, đi địa phương lại là Phi Châu, còn muốn ở nơi nào ở hai ba tháng, cho nên nhất thời nửa khắc gian muốn tìm đến một vị thích hợp nữ bảo tiêu có điểm khó khăn. Kỳ thật ta cảm thấy Phi Châu loại địa phương này, Tô tổng ngài như vậy thanh xuân mỹ nữ tái mang theo một vị nữ bảo tiêu, ngược lại càng sẽ khiến cho tội phạm mơ ước, không bằng còn là tìm một vị nam bảo tiêu càng thích hợp. Nam bảo tiêu cũng có lực chấn nhiếp, hơn nữa cũng dễ dàng tìm.” Kim Vũ Vi trả lời.

Tô Chỉ Nghiên nhéo nhéo tú xảo mũi, nàng làm sao thường không biết điểm này. Nhưng nàng một cái thanh xuân tuổi thanh xuân mỹ nữ, mang theo một cái chưa bao giờ tiếp xúc quá, một chút cũng không hiểu rõ khác phái bảo tiêu chạy đến dị quốc tha hương, liền cùng bên người tùy thời đi theo đầu lang giống nhau, nàng trong lòng luôn luôn điểm không nỡ, cho nên hắn tình nguyện lựa chọn nữ bảo tiêu.

“Đương nhiên Tô tổng ngài yên tâm, ta nhất định hội mau chóng tìm được thích hợp nữ bảo tiêu.” Kim Vũ Vi gặp Tô Chỉ Nghiên không có trả lời, ngồi thẳng lưng, cử bộ ngực sữa nói.

“Nga, đúng rồi, ngươi cảm thấy chúng ta bảo an đội ngũ trung có hay không khả năng có đảm nhiệm bảo tiêu chức chọn người?” Tô Chỉ Nghiên trong lòng hơi hơi

vừa động, hỏi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 251 : Một cái có thể đánh vài cái?

“Này hẳn là không có.” Kim Vũ Vi nghĩ nghĩ lắc đầu nói:“Bảo tiêu cùng bảo an còn là có rất lớn bất đồng, giống chúng ta công ty bảo an đơn giản cũng liền tuần tra, bảo vệ cửa, gác các công tác, kỳ thật này công tác người bình thường đều có thể làm. Nhưng bảo tiêu sẽ không giống nhau, không chỉ có cần phải có nhất định cách đấu kỹ năng, còn cần có trinh sát phán đoán, an toàn bố phòng, tình báo thu thập, giữ bí mật thi thố, nguy cơ dự phòng, hiểm cảnh rút lui khỏi, xe máy giá trì, khẩn cấp cứu hộ đằng đằng các phương diện tổng hợp lại năng lực.”

“Ta cũng không phải cái gì quốc gia chính khách, hoặc là cái gì đại minh tinh đại phú hào, sẽ có người chuyên môn nhằm vào ta tiến hành ám sát hoạt động, lại làm sao cần tổng hợp năng lực như vậy toàn diện bảo tiêu. Đơn giản là vì Phi Châu có điểm loạn, ta một nữ tử ở nơi nào cuộc sống hành động, trong lòng luôn luôn điểm không nỡ, cho nên cần tìm người hơi chút có thể đánh một chút theo bên người, cũng tốt phòng bị vạn nhất. Nếu công ty bên trong bảo an còn có người thân thủ tốt, đó là không còn gì tốt hơn, chính mình người công ty hiểu rõ, sử dụng đến cũng thuận tay, cũng không cái gọi là nam nữ.” Tô Chỉ Nghiên nói.

“Đây là không phải có điểm không ổn?” Kim Vũ Vi do dự nói, dù sao bảo tiêu cùng bảo an hai người chuyên nghiệp khác biệt còn là cử lớn.

“Ngươi cho là hiện tại bảo tiêu liền thật sự người người tổng hợp năng lực câu toàn sao? Đơn giản nói rất dễ nghe điểm thôi. Ngươi liền ấn ta nói cẩn thận ngẫm lại xem, chúng ta bảo an trung có hay không thân thủ tốt?” Tô Chỉ Nghiên cười cười, từ chối cho ý kiến nói.

Gần nhất một ít năm, quốc nội người giàu có nhân số tăng trưởng tốc độ cực nhanh, bần phú chênh lệch tăng đại, giai tầng gian mâu thuẫn cũng tùy theo tăng đại, làm cho người giàu có hoặc là danh nhân càng ngày càng ỷ lại tư nhân bảo tiêu đến cam đoan tự thân an toàn, do đó làm cho tư nhân bảo tiêu ngành sản xuất cực nhanh phát triển, bởi vậy quá nhanh phát triển cũng làm cho tư nhân bảo tiêu đội ngũ tốt xấu lẫn lộn. Giống điện ảnh bên trong diễn kia loại lợi hại bảo tiêu, ở trong hiện thực là cực nhỏ.

Kim Vũ Vi tự nhiên cũng hiểu được này đó, cho nên ở tư nhân bảo tiêu phương diện, nàng chậm chạp không có thể xem xét đến thích hợp đối tượng, liền bởi vì tư nhân bảo tiêu này một hàng nước cũng rất sâu, muốn tìm đến một cái chân chính có bản sự hơn nữa tận chức tận trách nhất thời nửa khắc gian thật đúng là thực khó khăn.

“Nếu gần theo có thể đánh góc độ xem, chúng ta bảo an đội Hứa Vĩnh Quân đội trưởng hẳn là có thể đảm nhiệm, hơn nữa hắn còn là xuất ngũ quân nhân, bất quá hắn là bảo an đội trưởng, cả tòa Kim Mậu đại hạ bảo an công tác còn cần hắn đến phụ trách chỉ huy phối hợp. Những người khác thôi, nga, đúng rồi, có một kêu Hạ Vân Kiệt. Lần trước phỏng vấn khi, nhưng thật ra biểu hiện tương đối xông ra, nghe hắn chính mình nói trước kia luyện qua một ít võ công. Này một hai tháng công tác xuống dưới, cũng thực tận chức tận trách, chưa bao giờ đến muộn về sớm. Nhưng cụ thể thực lực như thế nào, này ta sẽ không rõ ràng, cần hỏi Hứa đội trưởng, hơn nữa cá nhân cảm giác hắn tựa hồ rất tuổi trẻ một chút, bảo tiêu này một chuyên nghiệp tính góc cường công tác đối với hắn mà nói khó khăn chỉ sợ còn là rất……” Kim Vũ Vi nghĩ nghĩ nói.

“Hạ Vân Kiệt? Ngươi tin tưởng Hạ Vân Kiệt nói hắn

trước kia luyện qua?” Kim Vũ Vi nói còn không có nói xong, Tô Chỉ Nghiên nghe được Hạ Vân Kiệt tên này, mắt đẹp đã muốn mạnh sáng ngời, xua tay ngắt lời nói.

“Đúng vậy. Chuyện này ta nhớ rõ rất rõ ràng, năm trước phỏng vấn khi, ta kêu bọn họ tập hít đất, hắn một hơi làm một trăm hai mươi hạ, mặt không đỏ tim không loạn, ta liền cố ý hỏi hỏi. Hắn nói chính mình trước kia luyện qua.” Kim Vũ Vi gặp tô tổng biểu hiện tựa hồ có chút dị thường, trong mắt không khỏi lóe ra một tia kinh ngạc sắc, trong đầu cũng là phất quá kia khuôn mặt coi như thanh tú suất khí, dáng người cao to trẻ tuổi bảo an, nàng nhưng thật ra có điểm đáng tiếc hắn lựa chọn bảo an này đảm bảo thu hoạch, không có gì tiền đồ đáng nói công tác.

“Kia hẳn là hắn đúng vậy !” Tô Chỉ Nghiên bàn tay ở chủ trên bàn nhẹ nhàng vỗ, mặt đẹp khuôn mặt lộ ra một tia vẻ hưng phấn.

Nếu Hạ Vân Kiệt chính là nàng đêm đó nhìn đến vị kia thân thủ làm cho người ta sợ hãi người trẻ tuổi, đối với Tô Chỉ Nghiên mà nói này bảo tiêu thực lực tuyệt đối vậy là đủ rồi.

“Hay là Tô tổng ngài trước kia nhận thức hắn?” Kim Vũ Vi gặp Tô Chỉ Nghiên mặt lộ vẻ một tia vẻ hưng phấn, nhịn không được tò mò hỏi.

“Ha ha, không tính nhận thức, chính là ngẫu nhiên gặp qua hắn triển lộ quá thân thủ, giống như cử lợi hại, cụ thể có phải hay không hắn, ta bây giờ còn không dám khẳng định. Như vậy, ngươi gọi hắn đến ta văn phòng đến một chuyến.” Tô Chỉ Nghiên cười nhẹ nói.

“Là, Tô tổng, ta cái này kêu là hắn đi lên một chuyến.” Kim Vũ Vi nói xong đứng dậy chuẩn bị hồi văn phòng gọi điện thoại.

“Hay dùng ta bên này điện thoại đi.” Tô Chỉ Nghiên khoát tay nói.

Vì thế Kim Vũ Vi ở Tô tổng trong văn phòng cấp phòng an ninh đánh cái điện thoại, kêu Hạ Vân Kiệt lập tức đến tổng giám đốc văn phòng một chuyến.

“Xong rồi, xong rồi, lúc này sự tình nháo đại này Tô tổng cũng thật là, không phải tụ cùng một chỗ giảng nói mấy câu sao? Về phần khiến cho như vậy nghiêm trọng sao?” Phòng an ninh bên trong, lão La tiếp hoàn điện thoại sau, vẻ mặt khổ qua nói.

“Như thế nào a, lão La?” Bên cạnh bảo an hỏi.

“Nhân lực tài nguyên bộ Kim quản lí gọi điện thoại mà nói muốn Hạ Vân Kiệt đi lên một chuyến.” Lão La nói.

“Không phải đâu, về phần thôi.” Các nhân viên an ninh nghe vậy sắc mặt cũng lập tức đều cúi xuống dưới.

“Ai, người ta lão tổng muốn biểu hiện một chút của nàng quyền uy, chúng ta làm tiểu bảo an có năng lực thế nào đâu? Nhận mệnh bái!” Lão La thở dài một hơi, sau đó cầm lấy bộ đàm gọi khởi Hạ Vân Kiệt, thuận đường còn gọi một người đi thay thế hắn vị trí.

Hạ Vân Kiệt nghe nói lão tổng muốn kêu chính mình đi lên một chuyến, trong lòng có chút uể oải đồng thời cũng không cấm âm thầm có chút kỳ quái, bởi vì theo tướng mạo xem kia Tô Chỉ Nghiên cũng không như là một vị tâm ngoan thủ lạt nữ nhân, như thế nào lập tức vì như vậy điểm sự tình đã đi xuống nhẫn tâm đâu?

“Huynh đệ, đợi lát nữa đi lên nói chuyện cẩn thận một chút, tốt nhất biểu hiện khiêm tốn một ít, đừng giống vừa rồi giống nhau, cùng cái kẻ lỗ mãng giống nhau, lão tổng

đến đây đi đường còn không cấp không hoãn ngưu bức hò hét.” Lão La đám người vỗ Hạ Vân Kiệt bả vai, lời nói thấm thía nói.

“Ha ha, không có việc gì. Cùng lắm thì tái đổi cái công tác.” Tuy rằng lão La đám người trên người đều thật sâu khắc một ít tiểu dân chúng sở cố hữu khuyết điểm, nhưng bọn hắn đồng dạng có tiểu dân chúng kia phân chân thành tha thiết thuần phác tình cảm, bọn họ trong lời nói nghe được Hạ Vân Kiệt trong lòng dâng lên một tia ấm áp, cười trái lại trấn an bọn họ một câu, sau đó tiêu sái hướng thang máy đi đến.

Rất nhanh Hạ Vân Kiệt liền xao mở tổng giám đốc văn phòng.

Tổng giám đốc văn phòng mở ra điều hòa thực ấm áp, cởi áo khoác Tô Chỉ Nghiên có vẻ càng phát ra lão luyện nhẹ nhàng khoan khoái, bộ ngực cũng có vẻ càng phát ra ngạo nhân.

“Tô tổng, ngài hảo, không biết ngài bảo ta có chuyện gì sao?” Tiến vào tổng giám đốc văn phòng, Hạ Vân Kiệt ánh mắt theo Tô Chỉ Nghiên khuôn mặt đảo qua mà qua, sau đó không kiêu ngạo không siểm nịnh nói.

Nói xong, Hạ Vân Kiệt còn hướng một bên Kim Vũ Vi mặt hàm mỉm cười điểm gật đầu ý bảo một chút.

Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt tuy rằng tuổi còn trẻ, chính là tiểu bảo an, nhưng đi vào chính hắn một lão tổng văn phòng, lại biểu hiện ra khó được trấn định, thật là có vài phần tư nhân bảo tiêu khí chất, trong mắt không khỏi lóe ra một tia thưởng thức sắc, mà Kim Vũ Vi cũng là trong lòng cũng là khó tránh khỏi phạm nói thầm, nghĩ rằng, này Hạ Vân Kiệt lá gan có phải hay không lớn điểm a?

“Ta nghe Kim quản lí nói, ngươi từng luyện qua võ công?” Tô Chỉ Nghiên hỏi.

“Đúng vậy, luyện qua một ít.” Hạ Vân Kiệt trả lời, trong mắt lóe ra một tia nghi hoặc, không biết Tô tổng kêu chính mình đi lên hỏi cái này vấn đề cho cái gì.

“Kia lấy của ngươi thân thủ một người có thể đánh vài cái?” Tô Chỉ Nghiên hỏi.

“Vài cái?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi một trận dở khóc dở cười, lấy chính mình thân thủ vài cái câu nào a

“Tô tổng suy nghĩ hiểu một chút của ngươi cá nhân thực lực tình huống, ngươi thành thành thật thật trả lời là có thể.” Kim Vũ Vi gặp Hạ Vân Kiệt không trả lời, cố ý nhắc nhở nói.

“Mười đến người không thành vấn đề đi.” Hạ Vân Kiệt do dự tiếp theo mặt thoải mái mà trả lời, trong lòng lại tưởng, vấn đề này như thế nào khả năng thành thật trả lời?

“Tiểu Hạ, Tô tổng trước mặt ngươi cũng không hảo loạn thổi.” Hạ Vân Kiệt nói được thoải mái, Kim Vũ Vi cũng là bị hắn lời nói cấp hách nhất đại khiêu, vội vàng trách cứ nói.

Cũng khó trách Kim Vũ Vi sẽ bị hách nhất đại khiêu, Hạ Vân Kiệt người này ở phía nam bộ dạng coi như cao, nhưng mặt ngoài thoạt nhìn cũng không cường tráng, khuôn mặt cũng bộ dạng tương đối thanh tú, thấy thế nào cũng không như là người thực có thể đánh. Hắn muốn nói một cái đánh hai ba cái, Kim Vũ Vi còn có thể nhận, nhưng nhất mở miệng chính là mười đến cái, kia ở Kim Vũ Vi xem ra tuyệt đối là xuy ngưu.

Thật muốn có thực lực này, cho dù ở chuyên nghiệp tư

nhân bảo tiêu hàng ngũ cũng tuyệt đối được cho cao thủ.

“Ha ha, Kim quản lí ngươi cũng đừng vội vã có kết luận, như vậy, Tiểu Hạ, nói miệng không bằng chứng, ta làm cho Hứa đội trưởng an bài một chút, tìm vài vị bảo an lại đây, ngay tại mười chín lâu phòng tập thể thao, các ngươi khoa tay múa chân một chút.” Bất quá Tô Chỉ Nghiên nghe được cũng là mắt đẹp lại sáng ngời, càng phát ra khẳng định Hạ Vân Kiệt chính là nàng xem đến kia người trẻ tuổi. Thật muốn là hắn, kia một cái đánh mười đến cái thật đúng là không phải cái gì vấn đề.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy mày không khỏi hơi hơi vừa nhíu, vừa định mở miệng, kia Tô Chỉ Nghiên cũng là cái cực kì trí tuệ chi nữ, đã muốn giành nói:“Bảo an quan hệ công ty tài sản cùng cá nhân an toàn, đây là công ty đối với ngươi cùng này khác bảo an hạng nhất khảo hạch. Ngươi nếu thực biểu hiện như ngươi lời nói, công ty sẽ cho ngươi nhất định thưởng cho, tại trên chức vụ cũng sẽ một lần nữa lo lắng.”

Nếu lựa chọn làm công, Hạ Vân Kiệt còn là tuyệt đối có chức nghiệp thủ thao, hắn gặp Tô Chỉ Nghiên nhắc tới đây là công ty khảo hạch, đành phải gật gật đầu nói:“Kia đi, ta nghe Tô tổng an bài, bất quá chuyên môn an bài người đến khoa tay múa chân sẽ không dùng, ta có thể đi phòng tập thể thao triển lãm một chút, ta nghĩ hẳn là có thể cũng đủ thuyết minh thực lực của ta.”

“Không, còn là khoa tay múa chân một chút, ta nghĩ nhìn xem của ngươi ứng đối năng lực.” Tô Chỉ Nghiên thực quyết đoán xua tay phủ định nói, mắt đẹp trung nhiên nồng đậm hiếu kì.

Lần trước kia kinh hồn một màn thâm lạc trong óc, nay chân nhân thực khả năng ngay tại trước mắt, Tô Chỉ Nghiên rất muốn mượn cơ hội này một lần nữa xem cái

rõ ràng.

“Vậy được rồi.” Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên kiên trì, đành phải bất đắc dĩ địa điểm đầu, ai làm cho nàng là lão tổng đâu

Gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng tiếp nhận rồi này an bài, Kim Vũ Vi không khỏi giật mình nhìn Hạ Vân Kiệt vài mắt.

Chính cái gọi là không có ba hai ba không dám thượng Lương Sơn, nếu Hạ Vân Kiệt dám nhận này an bài, thuyết minh hắn thật đúng là có vài phần nắm chắc, khả Kim Vũ Vi cũng là thấy thế nào, cũng không cảm thấy Hạ Vân Kiệt là cái loại này đặc có thể đánh.

Nhưng lúc này đã muốn không chấp nhận được Kim Vũ Vi nghĩ lại, bởi vì Tô Chỉ Nghiên đã muốn kêu nàng gọi điện thoại cấp Hứa đội trưởng. Bất quá đại hạ bảo an tổng cộng cũng liền hai mươi người tới, còn ba ban đổ. Này bạch ban người tuy rằng nhiều một ít, nhưng cũng liền mười đến cái ở trách nhiệm, tự nhiên không thể toàn bộ kêu lên đến cùng Hạ Vân Kiệt khoa tay múa chân. Cũng may uy công ty lớn vốn liền thuộc loại kiến trúc công trình loại công ty, công trường bên trong cũng là đủ thân thể khoẻ mạnh công nhân, Kim Vũ Vi lại cố ý gọi điện thoại cấp gần nhất vừa vặn ở phụ cận thi công thi công đội, làm cho công trường hạng mục quản lí an bài một ít người thân thể khoẻ mạnh lại đây.

Kim Vũ Vi gọi điện thoại sau liền mang theo Hạ Vân Kiệt đi phòng tập thể thao chờ, về phần Tô tổng tự nhiên là đám người đến đông đủ, hôn lại tự tiến đến quan sát.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 252 : Khoa tay múa chân

“Tiểu Hạ, ngươi thật sự có thể một cái đánh mười đến cái? Thực không được, ngươi hiện tại nói còn kịp. Công ty bảo an ngươi đều nhận thức, khả năng còn có thể thủ hạ lưu tình, phóng phóng thủy, nhưng công trường kêu lên đến những người đó, cũng không nhận thức ngươi, thật muốn đánh đứng lên ngươi đã có thể có nếm mùi đau khổ.” Cùng Hạ Vân Kiệt đi vào phòng tập thể thao, Kim Vũ Vi càng muốn chuyện này càng không thích hợp, sợ người trẻ tuổi tử sĩ diện khổ thân, nhịn không được nhắc nhở nói. Hơn nữa phía sau tỉnh táo lại Kim Vũ Vi, còn cảm thấy nhóm người này đại nam nhân đánh lên đến, thật muốn đánh bị thương lại làm sao bây giờ?

Bất quá Tô tổng hiển nhiên đối chuyện này thực cảm thấy hứng thú, cũng thực coi trọng, Kim Vũ Vi cũng không hảo khuyên nữa nàng, hơn nữa điện thoại cũng đã muốn đánh, nay tự nhiên đành phải nhắc nhở Hạ Vân Kiệt buông tha cho.

Kim Vũ Vi lại không biết nói, Tô Chỉ Nghiên sớm đã kiến thức đến Hạ Vân Kiệt làm cho người ta sợ hãi thân thủ, hắn muốn thật sự là người kia, nàng tuyệt đối tin tưởng hắn có thể khống chế được cục diện.

“Yên tâm đi, Kim quản lí, điểm ấy tự tin ta còn là có.” Hạ Vân Kiệt cười cười nói.

“Vậy được rồi, chính ngươi cẩn thận chính là.” Kim Vũ Vi gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, đành phải bất đắc dĩ nói.

Hạ Vân Kiệt cùng Kim Vũ Vi ở phòng tập thể thao đợi một lát, Hứa Vĩnh Quân đội trưởng liền mang theo năm vị bảo an đi tới phòng tập thể thao, trong đó còn có lão La, Đào Khai Sơn hai người.

Lão La cùng Đào Khai Sơn gặp Hạ Vân Kiệt đã ở phòng tập thể thao, không khỏi rất là kỳ quái, thừa dịp Hứa Vĩnh Quân đội trưởng cùng Kim Vũ Vi quản lí nói chuyện khi, kéo qua Hạ Vân Kiệt đến một bên đi hạ giọng hỏi:“Ngươi không phải bị Tô tổng kêu đi sao? Thế nào? Không bị khai trừ đi? Nga, đúng rồi, ngươi lại như thế nào chạy phòng tập thể thao đến đây? Còn cùng Kim quản lí cùng nhau, tiểu tử ngươi sẽ không theo Kim quản lí cũng có một chân đi?”

Hạ Vân Kiệt gặp lão La ngay từ đầu còn hỏi cử chính nhi bát kinh, có thể nói nói xong bỏ chạy không biên, không khỏi tức giận trừng mắt nói:“Chân ngươi cái đầu a, chẳng lẽ Hứa đội trưởng không nói cho các ngươi tới nơi này cho cái gì sao?”

“Không nha, hắn chỉ nói công ty giống như sẽ đối chúng ta tiến hành cách đấu kỹ năng khảo hạch, sau đó chúng ta liền vội vàng chạy đến. Ta thảo, chúng ta chính là xem đại môn, cũng không phải võ cảnh công an, khảo hạch thí cái cách đấu kỹ thuật ngươi sẽ không cũng là tới tham gia cách đấu kỹ năng khảo hạch đi? Nói như vậy, ngươi không bị khai trừ rồi a, thật tốt quá ta còn nghĩ khi nào thì tái kiến gặp ngươi kia hai vị xinh đẹp như hoa bạn gái đâu!”

Lão La nói xong nói xong lại chạy đề, tức giận đến Hạ Vân Kiệt trừng mắt nói:“Đúng vậy, ta chính là lần này cách đấu kỹ năng khảo hạch quan, ngươi nói chuyện nếu tái như vậy loạn thất bát tao, xem ta đợi lát nữa không tốt tốt sửa chữa ngươi.”

“Không phải đâu, ngươi là khảo hạch quan? Đừng thổi, ngươi mới tham gia công tác bao lâu thời gian? Tái luân cũng không tới phiên ngươi nha. Muốn nói khảo hạch tán gái bản sự, ngươi tới làm khảo hạch quan, chúng ta đổ tín.” Lão La cùng Đào Khai Sơn nghe vậy lập tức khịt mũi nói.

“Kim quản lí, việc này không được chúng ta đại nhân đánh nhau khả cùng tiểu hài tử đánh nhau không giống với, không nghĩ qua là sẽ thương đến người. Bình thường ngoại thương cũng là liền thôi, cũng thật muốn đả thương đến cái gì gân cốt đã có thể phiền toái càng đừng nói Hạ Vân Kiệt một người đánh mười đến cái.” Lão La cùng Đào Khai Sơn trong lời nói vừa mới vừa hạ, bên kia Hứa Vĩnh Quân thanh âm thực vang dội vang lên, hiển nhiên đối chuyện này hắn rất ý kiến.

“Nhưng này là Tô tổng ý tứ, ta cũng không có biện pháp.” Kim Vũ Vi bất đắc dĩ nói.

“Hạ Vân Kiệt, ngươi con mẹ nó cút cho ta lại đây.” Hứa Vĩnh Quân gặp Kim Vũ Vi nói như vậy, buồn bực dưới hướng Hạ Vân Kiệt kêu lên.

Hứa Vĩnh Quân là xuất ngũ quân nhân, lại là bảo an đội trưởng, đối thủ hạ bảo an nói chuyện hướng đến thô lỗ quán, người cũng là cử chính trực.

“Hứa đội trường có sự tình gì?” Hạ Vân Kiệt gặp Hứa Vĩnh Quân gọi hắn, vội vàng đi qua đến hỏi nói.

“Ta nói tiểu tử ngươi sính cái gì có thể a? Một cái đánh mười cái? Ngươi cho là ngươi là bộ đội đặc chủng sao?” Gặp Hạ Vân Kiệt còn hỏi hắn sự tình gì, Hứa Vĩnh Quân đương trường liền trợn tròn tròng mắt chỉ vào hắn nổi giận nói.

“Không phải đâu một cái một mình đấu mười cái! A Kiệt, ngươi thực con mẹ nó phải làm kỹ năng khảo hạch giám khảo a!” Lão La cùng Đào Khai Sơn nghe vậy lập tức nghĩ tới vừa rồi Hạ Vân Kiệt nói lời nói, lập tức khiếp sợ tròng mắt đều thiếu chút nữa rớt xuống dưới.

“Thí cái giám khảo, chính là cái bị đánh hóa!” Hứa Vĩnh

Quân lại không lưu tình chút nào mắng, bất quá mắng xong sau, Hứa Vĩnh Quân lại đối với lão La đám người nhất nhất chỉ đi qua, nói:“Đợi lát nữa các ngươi con mẹ nó đều cho ta phóng thông minh điểm.”

“Lão đại, yên tâm đi. A Kiệt trong nhà còn có hai nũng nịu bạn gái đâu, chúng ta xuống tay hội rất đúng mực.” Lão La đám người lập tức nghiêm trả lời, chính là nói chuyện khi cũng không quên hướng Hạ Vân Kiệt tề mi lộng nhãn một phen

Về Hạ Vân Kiệt có hai xinh đẹp bạn gái, bảo an đội ngũ trung đã sớm truyền mở, Hứa đội trưởng từ lâu kinh nghe nói, cho nên cũng không có cảm thấy kinh ngạc, nhưng Kim Vũ Vi lại sẽ không giống nhau.

Nàng giương khêu gợi anh đào cái miệng nhỏ nhắn, giật mình nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem, trong mắt còn mang theo một tia hèn mọn chán ghét sắc.

Nàng thật đúng là không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt loại này thoạt nhìn thanh tú nhã nhặn người trẻ tuổi, thế nhưng cũng cho chân đứng hai thuyền sự tình.

Các đồng sự tề mi lộng nhãn, Kim Vũ Vi ánh mắt, đều làm cho Hạ Vân Kiệt buồn bực không thôi, lại cứ loại chuyện này còn không có biện pháp giải thích.

Cũng may công trình đội người rất nhanh cũng chạy tới, đem mọi người lực chú ý hấp dẫn đi qua.

Còn đừng nói ở công trường làm việc chính là không giống với, ở hơn nữa Kim Vũ Vi gọi điện thoại khi cố ý công đạo quá kêu vài cái thân thể khoẻ mạnh lại đây, này tới được người thật đúng là là người người khoẻ mạnh cao lớn. Lập tức năm người đi vào đến, đại mùa đông mặc đơn bạc quần áo, đều có thể ẩn ẩn nhìn đến kia đột khởi ngực đại cơ, quang kia một thân dữ tợn

cũng đã nhìn xem lão La đám người mãnh hấp một ngụm lãnh khí, sau đó tất cả đều dùng đáng thương ánh mắt nhìn về phía Hạ Vân Kiệt.

Cừ thật, này Tô tổng yếu có bao nhiêu hận tiểu tử này a, thế nhưng kêu như vậy một bang như lang giống như hổ tên lại đây chà đạp hắn. Sẽ không là tiểu tử này vừa rồi ở trong văn phòng phi lễ nàng đi?

Kim Vũ Vi gặp lập tức đến đây như vậy cường tráng năm công nhân, cũng là hoảng sợ. Nguyên bản thân là một nữ nhân, trong lòng còn là có điểm thầm hận Hạ Vân Kiệt chân đứng hai thuyền, nghĩ đợi lát nữa tốt nhất người này bị người đánh thành đầu heo tam, nhưng hôm nay vừa thấy này người đến người người như thế cường tráng bưu hãn, nhìn nhìn lại Hạ Vân Kiệt kia trương thanh tú nhã nhặn khuôn mặt, phương tâm cũng là khó tránh khỏi lại cùng tình tâm tràn ra, trong lòng âm thầm hối hận không có việc gì cho thôi hướng Tô tổng đề cử Hạ Vân Kiệt

Bất quá Kim Vũ Vi cũng bất quá chính là một vị làm công, chuyện tới nay nàng cũng không tư cách nói cái gì, gặp người đều đã muốn đến đây, liền vội việc cấp Tô tổng gọi điện thoại.

Tô Chỉ Nghiên đối chuyện này nhiệt tình hiển nhiên vượt quá Kim Vũ Vi tưởng tượng, điện thoại mới đánh đi qua không trong chốc lát, nàng liền vội vã chạy tới phòng tập thể thao.

Nhìn thấy Tô tổng mặc một bộ chức nghiệp trang, dáng người trước đột sau kiều, khuôn mặt tuyệt mỹ, khí chất cao nhã, tuy rằng biết rõ nàng là lão tổng, lão La đám người còn là nhịn không được cảm thấy hai mắt sáng ngời, nhìn nhiều liếc mắt một cái, miệng lại vội vàng cung kính kêu lên:“Tô tổng hảo.”

“Ân.” Tô Chỉ Nghiên gật gật đầu, ánh mắt chậm rãi đảo qua lão La đám người, cuối cùng dừng ở Hạ Vân Kiệt trên người, trong mắt dấy lên một tia hưng phấn cùng chờ mong.

“Hôm nay thỉnh các vị lại đây, là nghĩ thỉnh các vị cùng nhau cùng Hạ Vân Kiệt cùng nhau khoa tay múa chân một chút. Mặc kệ thắng thua, các ngươi đều đã được đến ba trăm nguyên vất vả phí, vạn nhất không cẩn thận thương đến làm sao, chữa bệnh phí, lầm công phí cái gì, công ty hội toàn bộ chi trả.” Tô Chỉ Nghiên ánh mắt lại đảo qua mọi người, mặt hàm mỉm cười nói.

Ba trăm nguyên, mặc kệ đối với này trên công trường công nhân còn là đối với lão La chờ bảo an, đều là một bút không nhỏ tiền, mọi người nghe vậy tất cả đều hai mắt tỏa sáng, về phần nói cái gì bị thương, chữa bệnh phí linh tinh, bọn họ áp căn sẽ không nghe đi vào.

Này không rõ bãi thôi, muốn bị thương cũng là Hạ Vân Kiệt, mà không phải bọn họ. Bọn họ áp căn chính là đến đánh người lấy tiền.

Gặp này công nhân cùng bảo an người người hai mắt tỏa sáng, tựa hồ hận không thể hiện tại liền xông lên đi đem Hạ Vân Kiệt đặt tại mặt đất đánh một chút, Tô Chỉ Nghiên trong lòng đúng là vẫn còn có điểm không nỡ, do dự hạ nói:“Khoa tay múa chân phải chú ý an toàn, không cần đánh tới yếu hại bộ vị. Hứa đội trưởng, ngươi là xuất ngũ lão binh, tại đây phương diện ngươi kinh nghiệm hẳn là có vẻ phong phú, ngươi ở bên cạnh đốc chiến đi.”

“Quyền cước không có mắt, không bằng trước một chọi một, hoặc là 2 đối 1 hơi chút khoa tay múa chân một chút, như vậy bảo hiểm một chút.” Hứa Vĩnh Quân đề nghị nói.

Tô Chỉ Nghiên nghe vậy đem ánh mắt đầu hướng Hạ Vân Kiệt, ở đây mọi người, chỉ sợ chỉ có nàng là đối Hạ Vân Kiệt tối có tin tưởng.

“Không cần, cùng nhau đi.” Nếu sự tình đều đã muốn phát triển đến này một bước, Hạ Vân Kiệt cũng là không tất yếu biểu hiện quá phận che che giấu giấu, đương nhiên thực lực chân chính là khẳng định không thể bại lộ.

Trên thực tế, những người này cũng căn bản không có khả năng làm cho hắn bại lộ thực lực chân chính.

Hứa Vĩnh Quân gặp chính mình một mảnh hảo tâm, Hạ Vân Kiệt cũng không cảm kích, rốt cục cũng có chút căm tức hắn tuổi trẻ khí thịnh, bình tĩnh mặt nói:“Nếu như vậy, vậy mọi người cùng lên đi, bất quá chú ý không cần đi đầu cùng đũng quần.”

“Ha ha, yên tâm đi Hứa đội trưởng, chúng ta đều là nông dân xuất thân, trước kia mới trước đây không có việc gì ở nông thôn thường xuyên ở trong ruộng đánh nhau, này đó chúng ta đều biết.” Này công nhân chờ đánh xong người lấy tiền chạy lấy người, sớm đã chờ không kiên nhẫn, gặp Hứa đội trưởng nói như vậy, lập tức cười ha hả đem Hạ Vân Kiệt vây quanh đứng lên.

Hứa đội trưởng cũng là nông thôn xuất thân, cũng là rõ ràng điểm này, nghe vậy trầm trọng tâm tình nhưng thật ra thả lỏng không ít, trên mặt lộ ra một tia mỉm cười, thối lui đến một bên đi, bất quá hai mắt lại sắc nhọn hữu thần nhìn chằm chằm hiện trường, quát:“Bắt đầu!”

Hứa đội trưởng này một tiếng “Bắt đầu” Ra lệnh, lão La đám người đúng là vẫn còn ngại cho đồng sự tình cảm, không có vội vã xông lên đi đánh Hạ Vân Kiệt, này công trường cố ý tới rồi công nhân lại tổng đã muốn vén lên tay áo, nắm chặt quyền đầu vọt đi lên.

Tuy là bàn tay trần, nhưng không chịu nổi người đông thế mạnh, này đó công nhân nhất oa hống đối với Hạ Vân Kiệt xông lên đi, còn là cử dọa người, ít nhất Kim Vũ Vi là sợ tới mức sắc mặt tái nhợt, ánh mắt cũng không dám xem, mà Tô Chỉ Nghiên tuy rằng cho rằng Hạ Vân Kiệt hẳn là chính là một đêm kia thân thủ làm cho người ta sợ hãi người trẻ tuổi, trước đó cũng thực chờ mong hắn lại lần nữa đại triển thân thủ, nhưng chuyện tới trước mắt, lại còn là khó tránh khỏi kinh hãi đảm khiêu, có chút không dám thấy.

Hạ Vân Kiệt thấy mọi người xông lên, khóe miệng gợi lên một chút thản nhiên mỉm cười, đột nhiên một cái ngồi thân, sau đó đùi phải dán mặt đất đến đây cái quét ngang ngàn quân.

Này một vòng quét ngang đi qua, thật sự là quét ngang ngàn quân như quyển tịch, này xông lên các công nhân làm sao hội nghĩ đến Hạ Vân Kiệt thân thủ như vậy nhanh nhẹn, nhất thời oành oành oành, người người bị Hạ Vân Kiệt như vậy đảo qua, tất cả đều gục ở đất.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 253 : Tô tổng thỉnh cầu [chúc tân niên khoái hoạt]

Toàn bộ phòng tập thể thao người, trừ bỏ Tô Chỉ Nghiên trong lòng hơi chút có điểm để, còn lại người lại làm sao hội nghĩ đến Hạ Vân Kiệt thân thủ thế nhưng hội như vậy nhanh nhẹn, thấy hắn một cái quét ngang ngàn quân liền đem xông lên đi năm đại hán cấp quét ngang ở, tất cả đều kinh ngạc tròng mắt đều trừng lồi đi ra. Cho dù Tô Chỉ Nghiên trong lòng vốn còn có điểm để, nhưng như thế gần gũi chính mắt thấy bực này trường hợp, còn là khiếp sợ cái miệng nhỏ nhắn trương ở nơi nào, nửa ngày cũng không có biện pháp khép lại.

Thẳng đến này bị Hạ Vân Kiệt một cước quét ngang ở các công nhân người người vội vàng theo mặt đất đứng lên, có chút xấu hổ não lại xông lên đi khi, Tô Chỉ Nghiên đám người mới hồi phục tinh thần lại.

Gặp này các công nhân lại xông lên, khí thế so với vừa rồi hung mãnh không ít, Hạ Vân Kiệt khóe miệng như trước treo một chút thản nhiên mỉm cười, còn là lão một chiêu, thân mình mạnh nhất ngồi, chân phải dán mặt đất, một cái xoay tròn.

Quét ngang ngàn quân

Oành oành oành lại một lần nữa, năm đại hán toàn bộ gục ở.

Lúc này đây phòng tập thể thao hoàn toàn im lặng xuống dưới, năm đại hán gục trên mặt đất, cũng không có vội vã đứng lên, người người đều dùng không thể tưởng tượng ánh mắt nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem.

Nếu nói vừa rồi, bọn họ bởi vì tâm tồn coi thường, cho nên thình lình bị Hạ Vân Kiệt đánh cái trở tay không kịp,

ăn cái đau khổ. Nhưng lần này, bọn họ người người đều là đề phòng Hạ Vân Kiệt kia chân, hơn nữa cũng là mão chừng kình đạo, nhưng không nghĩ tới, kết quả còn là giống nhau.

“Đào Khai Sơn các ngươi thượng.” Hồi lâu, Hứa Vĩnh Quân lộ ra một tia hưng phấn thanh âm đánh vỡ trầm mặc.

Hứa Vĩnh Quân ra lệnh một tiếng, vốn xem ở đồng sự phân thượng núp ở phía sau mặt chậm chạp không chịu tiến lên các nhân viên an ninh, lập tức vẻ mặt không tin tà vọt đi lên.

Hạ Vân Kiệt gặp lão La đám người xông lên, hướng bọn họ cười nhẹ, còn là lão một chiêu, ngồi xổm xuống, chân phải một cái quét ngang ngàn quân, lão La đám người lại theo tiếng ào ào gục ở đất.

Lại nói tiếp Hạ Vân Kiệt là bọn hắn này bang bảo an trung tuổi nhỏ nhất, mọi người cả ngày pha trộn cùng một chỗ, sớm đã rất quen rối tinh rối mù, lão La đám người tự nhiên không tin này mỗi ngày theo chân bọn họ pha trộn cùng một chỗ Hạ Vân Kiệt, thế nhưng sẽ là cao thủ.

Mọi người theo mặt đất đứng lên, lại vọt đi lên, nhưng Hạ Vân Kiệt còn là một cái quét ngang ngàn quân, lão La đám người còn là đều bị ngoại lệ ào ào theo tiếng gục ở đất.

Mọi người theo mặt đất đứng lên, sắc mặt ngượng ngùng ngươi xem xem ta, ta xem nhìn ngươi, thật sự không nghĩ ra, liền như vậy vô cùng đơn giản một chiêu, người ta như thế nào liền trăm thí trăm linh đâu? Giống như chính mình đám người chính là đưa lên đi cho hắn đến một chân.

“Này không tính, ngươi, ngươi, ngươi đổi cái chiêu thức.” Mười đại hán ngươi xem xem ta, ta xem nhìn ngươi, hơn nửa ngày cũng không biết ai toát ra như vậy một câu buồn cười hoang đường lời nói.

Nhưng chỉ có như vậy một câu buồn cười hoang đường lời nói, thế nhưng chiếm được mọi người nhất trí chung nhận thức, tất cả mọi người ào ào gật đầu, ngay cả Hứa Vĩnh Quân cũng không ngoại lệ, không chỉ có như thế, lúc này đây hắn còn cho thúy tự mình ra trận.

Hạ Vân Kiệt gặp mười một đại hán, vây quanh hắn vòng quanh một cái vòng lớn, tất cả đều như hổ rình mồi theo dõi hắn xem, sau đó chậm rãi đi lại, kia trường hợp đổ thật là có điểm giống ở diễn điện ảnh, không khỏi dở khóc dở cười điểm gật đầu nói:“Vậy được rồi, lúc này ta đổi cái chiêu thức, các ngươi cần phải thấy rõ ràng.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt đột nhiên một cái xoay người, hai tay, sau đó khẽ quát một tiếng, song chưởng trên mặt đất mạnh vỗ, cả người thế nhưng phi thân dựng lên, hai chân lấy tia chớp không kịp che tai tốc độ đối với Hứa Vĩnh Quân ngực đá vào.

“Tới hảo.” Hứa Vĩnh Quân có thể bị thuê vì đội trưởng, thủ để còn là có vài cái, thấy thế tuy là trong lòng chấn động, nhưng còn là hai chân trung bình tấn vừa đứng, hai tay giao nhau ở ngực, hướng Hạ Vân Kiệt đá tới chân mạnh đánh tới.

Nhưng Hứa Vĩnh Quân phản ứng mau nữa tái bình tĩnh, lại như thế nào so với đến Hạ Vân Kiệt này địa vu tam đỉnh cao thủ? Hạ Vân Kiệt thấy thế, khóe miệng gợi lên một chút ý cười, hai chân ở không trung quỷ dị uốn éo, thế nhưng theo Hứa Vĩnh Quân hai tay giao nhau không chắn chỗ tinh chuẩn đá đi qua.

Oành oành hai tiếng, hai chân kết rắn chắc thực đá vào

Hứa Vĩnh Quân ngực, Hứa Vĩnh Quân nhất thời ngực như thạch đánh, cước bộ đứng vững không được, liên tục sau này lui, một mực thối lui để đến vách tường, thế này mới ổn định không có ngã ngồi trên mặt đất. Mà hắn liên tục lui về phía sau này công phu, Hạ Vân Kiệt sớm đã nương đá hắn ngực lực đạo, đã muốn như trong điện ảnh Lý Liên Kiệt sắm vai Hoàng Phi Hồng thi triển phật sơn vô ảnh chân giống nhau, hai chân liên tiếp không ngừng mà đối với một đám đại hán trong ngực đá vào.

Này động tác dừng ở Tô Chỉ Nghiên cùng Kim Vũ Vi trong mắt, phảng phất Hạ Vân Kiệt toàn bộ thân mình ngang trời ở giữa không trung giẫm tại này đại hán trong ngực chạy vội bình thường. Mà trong ngực bị thải trung đại hán, trừ bỏ Hứa Vĩnh Quân không một không theo tiếng ngã ngồi trên mặt đất.

Bực này trường hợp, nếu không phải chính mắt thấy, tuyệt đối hội tưởng ở đóng phim.

Tô Chỉ Nghiên cùng Kim Vũ Vi hai người làm sao từng gặp qua bực này cảnh đẹp ý vui lại kinh tâm động phách đánh nhau trường hợp, người người giương gợi cảm cái miệng nhỏ nhắn, hai mắt đăm đăm nhìn giữa không trung, thẳng đến cuối cùng một người theo tiếng ngã ngồi ở, Hạ Vân Kiệt phi thân rơi xuống đất, hai người còn là vẫn duy trì một bộ dại ra biểu tình.

Kỳ thật làm sao thường là Tô Chỉ Nghiên cùng Kim Vũ Vi hai người, Hứa Vĩnh Quân còn có trước ngã ngồi trên mặt đất kia đám người đồng dạng như thế.

Muốn nói vừa rồi Hạ Vân Kiệt kia chiêu vô cùng đơn giản, giản dị tự nhiên, bọn họ tránh không khỏi thật sự có chút mạc danh kỳ diệu, nhưng này một chiêu liền thật sự quá mức hoa lệ, hoa lệ làm cho bọn họ cơ hồ nghĩ đến chính mình là mỗ bộ đánh nhau điện ảnh bên trong quần chúng diễn viên.

Hạ Vân Kiệt thấy mọi người nhìn hắn ngẩn người, trong lòng không khỏi âm thầm một trận cười khổ, nghĩ rằng chính mình lần tựa hồ lợi hại quá.

“Như vậy có thể sao?” Trong lòng cười khổ, Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Có thể có thể.” Lão La đám người máy móc liên tục gật đầu nói, đến bây giờ bọn họ trong đầu còn tất cả đều là vừa mới nhìn đến kia kinh người một màn, thậm chí ngay cả ngực ẩn ẩn làm đau đều hoàn toàn không cảm giác.

Thấy mọi người còn là có chút mất hồn mất vía, Hạ Vân Kiệt đành phải bất đắc dĩ nhìn phía Tô Chỉ Nghiên.

Tô Chỉ Nghiên chung quy là vị lão tổng, hơn nữa trước kia cũng từng kiến thức quá này kinh người một màn, thần trí cuối cùng so với những người khác thanh tỉnh một ít, gặp Hạ Vân Kiệt nhìn phía nàng, trong đầu khẽ run lên, thanh thanh cổ họng nói:“Hôm nay khoa tay múa chân đi ra nơi này chấm dứt, Kim quản lí ngươi dẫn bọn hắn đi tài vụ thống soái thủ ba trăm nguyên vất vả phí, sau đó các hồi các cương vị. Hạ Vân Kiệt, ngươi theo ta đến của ta văn phòng một chuyến.”

Nói xong Tô Chỉ Nghiên khêu gợi vòng eo uốn éo, xoay người ra phòng tập thể thao, Hạ Vân Kiệt tự nhiên đi theo đi ra ngoài.

Xuất môn bên ngoài tân tân khổ khổ, vì đơn giản chính là tiền tài, này công nhân cùng các nhân viên an ninh nghe được Tô tổng nhắc tới ba trăm nguyên vất vả phí, lại thấy Hạ Vân Kiệt này “Võ lâm cao thủ” Xoay người rời đi, cuối cùng là ào ào phục hồi tinh thần lại, đi theo Kim Vũ Vi đi phòng tài vụ lĩnh tiền.

Lão tổng chính là lão tổng, tuy rằng vừa rồi Hạ Vân Kiệt biểu hiện ra cực kì làm cho người ta sợ hãi thân thủ, chờ trở lại tổng giám đốc văn phòng khi, Tô Chỉ Nghiên đã muốn khôi phục dĩ vãng trầm ổn lãnh diễm, ít nhất ở mặt ngoài là như thế này.

“Mời ngồi.” Tô Chỉ Nghiên chỉ chỉ đối diện chủ bàn sô pha nói, chính mình tắc lắc mông chi nhiễu quá chủ bàn, ngồi trên đại biểu cho quyền lực cùng tài phú tổng giám đốc vị trí.

Hạ Vân Kiệt theo lời ngồi xuống, ánh mắt nhìn thẳng Tô Chỉ Nghiên, mang theo một tia nghi hoặc.

Đến bây giờ hắn còn không biết Tô Chỉ Nghiên này phiên khảo nghiệm hắn vì là cái gì, đương nhiên hắn có thể suy tính. Bất quá sự tình liên lụy đến tự thân tính đứng lên có chút khó khăn, hơn nữa Hạ Vân Kiệt hiện tại phải lai lịch vốn chính là người bình thường công tác cùng cuộc sống, nếu là mọi chuyện suy tính vốn không có gì lạc thú cùng ý nghĩa đáng nói.

“Hạ Vân Kiệt, ngươi có tốt như vậy thân thủ, vì cái gì còn muốn làm một bảo an? Ngươi không biết là như vậy thực ủy khuất chính mình sao?” Tô Chỉ Nghiên cánh tay thành tiêm tháp trạng chống tại chủ trên bàn, hai tay mười ngón tướng khấu, tiếu mâu tò mò đánh giá Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Chức nghiệp không quý tiện, ta cảm thấy như bây giờ rất tốt.” Hạ Vân Kiệt ăn ngay nói thật nói.

“Chẳng lẽ ngươi không nghĩ có rất cao thu vào sao?” Tô Chỉ Nghiên có chút ngoài ý muốn nhìn Hạ Vân Kiệt, hỏi.

“Tưởng a, bất quá hiện tại công tác khó tìm, ta văn bằng không cao, có thể tạm thời có một phần bảo an công tác cũng không sai.” Hạ Vân Kiệt lại ăn ngay nói thật nói.

“Kia nhưng thật ra.” Tô Chỉ Nghiên cũng là biết nay công tác khó tìm, nghe vậy chung nhận thức điểm gật đầu, sau đó ngữ khí vừa chuyển nói:“Bất quá, lấy của ngươi thân thủ hoàn toàn có thể đảm nhiệm tư nhân bảo tiêu linh tinh công tác. Này phân công tác thu vào có thể sánh bằng bảo an cao rất nhiều.”

“Đối tư nhân bảo tiêu này phân công tác ta không có hứng thú, nếu Tô tổng nói trên chức vụ một lần nữa lo lắng là chỉ cho ngươi làm tư nhân bảo tiêu trong lời nói, xin thứ cho ta không thể đáp ứng.” Hạ Vân Kiệt nghe đến đó, rốt cục hiểu được Tô Chỉ Nghiên muốn làm cái gì.

“Vì cái gì?” Tô Chỉ Nghiên không nghĩ tới chính mình còn không có mở miệng, Hạ Vân Kiệt đã muốn trực tiếp cự tuyệt, không khỏi vạn phần ngoài ý muốn cùng khó hiểu hỏi.

“Vì cái gì?” Hạ Vân Kiệt không khỏi bị vấn đề này hỏi trụ. Hắn tổng không thể nói cho Tô Chỉ Nghiên chính mình kỳ thật là vị tu sĩ, nhưng lại là Vu Hàm môn chưởng môn, làm cho người ta làm cận vệ, này chức nghiệp thật sự làm cho hắn không thể nhận.

“Chính là không thích này chức nghiệp.” Một hồi lâu nhi, Hạ Vân Kiệt mới tìm cái thực lạn lý do.

“Ách……” Tô Chỉ Nghiên hiển nhiên không nghĩ tới sẽ là này lý do, không khỏi một trận kinh ngạc, một hồi lâu nhi mới nhìn Hạ Vân Kiệt nói:“Ta có thể cho ngươi khai ra so với bây giờ còn muốn cao hơn một hai mươi lần tiền lương.”

“Cảm ơn Tô tổng, ta còn là hy vọng có thể làm của ta bảo an, nếu không này khác sự tình ta đi trước.” Hạ Vân Kiệt không chút do dự nói. Hắn mới không muốn mỗi

ngày đi theo một nữ nhân mông mặt sau đảo quanh, còn phải mỗi ngày nghe nàng khoa tay múa chân.

Đương nhiên không thể phủ nhận, Tô Chỉ Nghiên khai ra tiền lương đối trước mắt còn bị vây ấm no giai đoạn Hạ Vân Kiệt còn là cử có dụ hoặc lực.

Gặp Hạ Vân Kiệt không chút do dự cự tuyệt, Tô Chỉ Nghiên ngầm không khỏi có chút căm tức, căm tức không chỉ có là Hạ Vân Kiệt cự tuyệt chính mình cao tiền lương dụ hoặc, đồng thời cũng căm tức Hạ Vân Kiệt thế nhưng không nhìn chính mình sắc đẹp.

Mặc kệ nói như thế nào, nàng cũng là mỹ nữ một quả, không biết có bao nhiêu nam nhân tưởng vây quanh nàng chuyển động. Nay nàng phó lương cao thủy thỉnh Hạ Vân Kiệt vây quanh nàng chuyển, Hạ Vân Kiệt thế nhưng không chút do dự cự tuyệt.

“Chỉ cần hai tháng, gần nhất ta muốn đi một chuyến A Cập Á, chúng ta công ty ở bên kia có hạng mục ở làm, ta cần qua bên kia ở hai tháng. Bên kia thế cục có điểm không ổn định, ta nhất thời nửa khắc không tìm được thích hợp bảo tiêu, cho nên còn mời ngươi có thể làm một hồi của ta tư nhân bảo tiêu. Nếu sau khi trở về, ngươi không thích này chức nghiệp, ngươi có thể tiếp tục làm của ngươi bảo an.” Tuy rằng trong lòng căm tức, nhưng không biết xuất phát từ cái gì tâm lý, Tô Chỉ Nghiên vị này hướng đến thật mạnh lãnh ngạo nữ cường nhân, gặp Hạ Vân Kiệt đứng dậy phải đi, đột nhiên dùng một tia mang theo thương lượng thậm chí cầu xin khẩu khí nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 254 : Quái nhân

Có đôi khi đồng dạng ý tứ, đổi một loại ngữ khí nói ra hiệu quả thật sự hội không giống với, đương nhiên bất đồng người, tỷ như mỹ nữ nói ra hiệu quả hội lại càng không giống nhau.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng chưa bao giờ lo lắng quá tư nhân bảo tiêu này phân chức nghiệp, nhưng Tô Chỉ Nghiên lấy loại này mang theo một tia cầu xin ngữ khí cùng hắn thương lượng, hơn nữa thời gian cũng nói tốt gần chính là hai tháng, Hạ Vân Kiệt thật đúng là không có biện pháp cứng rắn khởi tâm địa cự tuyệt.

“Đảm nhiệm tư nhân bảo tiêu trong lúc, tiền lương là mỗi tháng hai vạn, hội công việc cao nhân thân ngoài ý muốn bảo hiểm, còn có cái gì này khác yêu cầu ngươi cũng có thể tận lực đề suất.” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt do dự, vội vàng rèn sắt khi còn nóng nói.

Gặp Tô tổng “Cầu hiền như khát” Hơn nữa nói thật, Hạ Vân Kiệt có điểm muốn đi Phi Châu khai mở nhãn giới, đương nhiên nàng cấp hai vạn đồng tiền tiền lương thật đúng là không thấp, ít nhất như vậy cao tiền lương, Hạ Vân Kiệt công tác hơn nửa năm còn cho tới bây giờ không lấy đến quá, hơn nữa dự tính trong tương lai một hai năm trong vòng phỏng chừng cũng rất khó lấy đến như vậy cao tiền lương. Về phần kếch xù nhân thân ngoài ý muốn bảo hiểm cái gì, đối với Hạ Vân Kiệt liền một chút ý nghĩa đều không có, lấy hắn thân thủ còn cần thượng bảo hiểm sao?

“Kia, được rồi.” Hạ Vân Kiệt do dự một chút, rốt cục gật đầu đáp ứng rồi xuống dưới.

Gặp Hạ Vân Kiệt rốt cục đáp ứng xuống dưới, Tô Chỉ Nghiên vị này mỹ nữ lão tổng tiếu trong mắt lóe ra một

tia giảo hoạt sắc nói:“Ngươi đã đáp ứng ở ta Phi Châu trong lúc công tác, đảm nhiệm của ta tư nhân bảo tiêu, chúng ta đây còn là cần giải quyết việc chung ký một phần hợp đồng.”

“Đó là tự nhiên.” Đại trượng phu một lời vừa ra, tứ mã nan truy, Hạ Vân Kiệt nghe vậy không chút do dự gật đầu nói.

Tô Chỉ Nghiên đối Hạ Vân Kiệt trả lời thực vừa lòng, lập tức gọi tới nhân lực tài nguyên bộ Kim Vũ Vi, làm cho nàng có thể khởi thảo một phần sính nhiệm Hạ Vân Kiệt hợp đồng.

Kiến thức đến Hạ Vân Kiệt thân thủ sau, Kim Vũ Vi đối Hạ Vân Kiệt này tiểu bảo an hay không có thể đảm nhiệm Tô Chỉ Nghiên Phi Châu hành cận vệ tái không thể nghi ngờ lo, hỏi qua Tô Chỉ Nghiên cụ thể tiền lương trả thù lao các chi tiết sau, liền hồi văn phòng dậy sớm sính nhiệm hợp đồng.

“Ngươi có hộ chiếu sao?” Kim Vũ Vi đi rồi, Tô Chỉ Nghiên hỏi.

“Không có, bởi vì trước kia còn không có nghĩ tới muốn xuất ngoại sự tình. Làm hộ chiếu thời gian dài không dài? Có thể hay không ảnh hưởng đến của ngươi Phi Châu hành trình?” Hạ Vân Kiệt nói.

“Tuy rằng của ta Phi Châu hành muốn ở một tháng sau, nhưng làm hộ chiếu còn có thị thực sự tình nên sớm không nên trễ. Như vậy đợi lát nữa ngươi đem tương quan tư liệu cấp văn phòng Lỗ chủ nhiệm, làm hộ chiếu bình thường cần mười lăm ngày thời gian làm việc, bất quá ta sẽ tìm người kịch liệt làm, còn có thị thực cũng cần nhất định thời gian.” Tô Chỉ Nghiên nói.

“Tốt.” Hạ Vân Kiệt gật đầu nói.

“Ngươi hội lái xe sao?” Nói xong hộ chiếu cùng thị thực sự tình, Tô Chỉ Nghiên lại hỏi.

“Sẽ không.” Hạ Vân Kiệt lắc đầu trả lời

“Tư nhân bảo tiêu trừ bỏ phải có hơn người cách đấu kỹ thuật, máy xe điều khiển cũng là chuẩn bị kỹ năng chi nhất. Ngươi đã là của ta tư nhân bảo tiêu, nếu chúng ta hai người xuất hành, tổng không thể ta lái xe đi? Như vậy, ta an bài cái giá giáo, ngươi ngày mai bắt đầu phải đi học tập ác lái xe, tranh thủ ở xuất ngoại trước lấy đến hộ chiếu.” Tô Chỉ Nghiên đại mi nhíu lại nói

Hạ Vân Kiệt nếu tiếp nhận rồi Tô Chỉ Nghiên sính nhiệm, kia tự nhiên phải làm cái đủ tư cách tư nhân bảo tiêu, nghe vậy gật gật đầu nói: “Không thành vấn đề, bất quá học phí……”

Học xe tiền tốn mấy ngàn, Hạ Vân Kiệt nay lại nào có như vậy nhất tuyệt bút tiền, trừ phi hắn “Tác tệ” Hướng hắn này nô bộc hoặc là môn nhân muốn, bọn họ đổ người người đều cũng có tiền có quyền chủ.

Đương nhiên hắn còn có thể trực tiếp cùng thị công ác an cục Diệp Hồng Ba tiếng kêu gọi, đừng nói phụ trách công việc hộ chiếu giao quản cục, liền ngay cả công việc hộ chiếu xuất nhập cảnh quản lý trung tâm cũng cũng là về hắn vị này công ác an cục cục trưởng quản, Hạ Vân Kiệt thực khẳng mở miệng, còn không phải một câu sự tình.

“Học phí công ty ra, coi như ngươi vừa rồi thắng được trận đấu thưởng cho.” Tô Chỉ Nghiên còn là có vẻ vừa lòng Hạ Vân Kiệt trả lời, đồng thời Hạ Vân Kiệt nhắc tới tiền vấn đề, cũng cuối cùng làm cho nàng tìm về điểm thân phận thượng cảm giác về sự ưu việt, thiên thiên ngọc thủ ngăn nói.

“Cảm ơn, Tô tổng.” Hạ Vân Kiệt cảm tạ nói.

“Ngươi tiếng Anh trình độ thế nào? Lần này đi ra ngoài, tiếng Anh sẽ là chủ yếu trao đổi ngôn ngữ, ngươi còn là cần hội một chút đơn giản trao đổi tiếng Anh, tổng không thể giống cái câm điếc giống nhau, cái gì cũng không biết.” Tô Chỉ Nghiên lại hỏi.

“Nghe cùng nói có chút vấn đề, đọc viết ta nghĩ hẳn là vấn đề không lớn.” Nếu vừa trường học tốt nghiệp, Tô Chỉ Nghiên hỏi cái này vấn đề, Hạ Vân Kiệt thật đúng là chỉ có lắc đầu phân, nhưng trải qua này non nửa năm tăng mạnh học tập, cùng với hắn hơn người trí nhớ, Hạ Vân Kiệt từ ngữ lượng cái gì tuyệt đối siêu nhất lưu, ở đọc viết phương diện đã muốn không có gì vấn đề. Duy nhất vấn đề bởi vì khuyết thiếu ngôn ngữ hoàn cảnh, hắn đang nghe cùng nói mặt trên còn là có vẻ khiếm khuyết.

“Nga!” Hạ Vân Kiệt này trả lời đại ra Tô Chỉ Nghiên dự kiến, nàng còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt này tiểu bảo an, có thể nhận thức hai mươi sáu cái chữ cái đã muốn tính không sai, áp căn sẽ không kí hy vọng hắn thật có thể biết cái gì tiếng Anh. Sở dĩ hỏi như vậy, đơn giản tưởng áp nhất áp hắn “Khí diễm” Tìm về một chút phía trước cầu xin hắn mặt mũi, đương nhiên xuất ngoại cũng quả thật cần hội một ít đơn giản tiếng Anh trao đổi. Nàng sớm đã có cho hắn báo cái tập huấn ban ý tưởng.

“Ngươi đọc là không thành vấn đề? Ta đây khảo khảo ngươi.” Tô Chỉ Nghiên tự nhiên không tin, lập tức theo giá sách thượng trừu ác ra một quyển Mỹ quốc kinh tế học ngôi sao sáng Paul • Samuelson sáng tác [kinh tế học], sau đó tùy tay mở ra một tờ, tùy tiện chỉ vào một đoạn văn tự hỏi Hạ Vân Kiệt nói:“Ngươi đem một đoạn này văn tự phiên dịch một chút.”

Hạ Vân Kiệt thuận miệng liền phiên dịch đi ra, chính là phiên dịch thật sự không chuyên nghiệp, nhưng dù là như thế đã muốn làm cho Tô Chỉ Nghiên trợn mắt há hốc mồm, điều này sao có thể đâu? Hắn chính là một tiểu bảo an mà thôi, hơn nữa đây chính là lão mĩ kinh tế sáng tác, cũng không phải là cái gì đơn giản tiểu thuyết lại hoặc là chuyên môn nhằm vào học sinh sách giáo khoa, tùy tiện một đoạn văn tự mặt trên là có kinh tế chuyên nghiệp thuật ngữ. Có thể nói này đó kinh tế chuyên nghiệp thuật ngữ, đối với không phải học kinh tế học người đến nói, thì phải là chữ lạ.

Trợn mắt há hốc mồm sau, Tô Chỉ Nghiên không tin tà, rầm a phiên sách vở, chuyên môn tìm chữ lạ khảo vấn Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt sở dĩ chỉ đọc đến trung chuyên tốt nghiệp, chủ yếu còn là còn trẻ khi bởi vì tu luyện hoang phế học nghiệp, hơn nữa khi đó Vu Trạch còn khoẻ mạnh, hắn cũng không thích hợp ra xa nhà đọc sách. Nhưng người cũng tuyệt đối thông minh, hơn nữa theo tu vi tăng lên, trí nhớ cũng so với thường nhân cường rất nhiều, cơ hồ có thể nói đi qua mắt không quên. Này non nửa năm hắn ở tiếng Anh thượng nhưng là tìm không ít thời gian, cơ hồ đã muốn đem chỉnh bản ngưu tân từ điển đều cấp bối xuống dưới. Tô Chỉ Nghiên nếu dùng tiếng Anh cùng hắn đối thoại, hắn khẳng định không được, nhưng dùng từ lạ đến khảo hắn, thật là một chút khó khăn đều không có.

Tô Chỉ Nghiên mỗi chỉ một cái Hạ Vân Kiệt có thể thuận miệng nói ra đến nó ý tứ, khảo đến sau lại Tô Chỉ Nghiên xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt đã muốn cùng xem quái vật không có gì khác nhau.

“Ngươi sẽ không đem chỉnh bản ngưu tân từ điển đều cấp bối xuống dưới đi?” Đến cuối cùng Tô Chỉ Nghiên nhìn Hạ Vân Kiệt vẻ mặt không dám tin hỏi.

“Không sai biệt lắm.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt còn thật sự điểm gật đầu nói.

“Nga, ông trời!” Tô Chỉ Nghiên này mỹ nữ lão tổng rốt cục bị Hạ Vân Kiệt này “Quái nhân” Cấp hoàn toàn đánh bại.

Một tiểu bảo an lại có được so với Trung Nam Hải bảo tiêu còn lợi hại thân thủ, không chỉ có như thế, hắn thế nhưng còn cơ hồ bối hạ chỉnh bản ngưu tân từ điển!

Này quả thực liền cùng tiểu thuyết bên trong viết chuyện xưa giống nhau, một vị quét rác lão nhân nguyên lai cũng là này môn phái trưởng lão cùng tuyệt đỉnh cao thủ!

“Bởi vì công tác có vẻ thanh nhàn, cho nên không có việc gì liền nhìn xem sách, bối bối từ đơn.” Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên vị này mỹ nữ lão tổng dùng xem quái vật ánh mắt nhìn chính mình, hơi có chút ngượng ngùng nói.

“Sau đó liền đem chỉnh bản ngưu tân từ điển bối xuống dưới ?” Tô Chỉ Nghiên tiếu mâu nhịn không được trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

“Kỳ thật bối từ đơn thật sự không khó, chủ yếu còn là ngữ pháp phương diện có điểm khó khăn.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Được rồi! Ngươi ngưu! Ngươi đã đọc viết đã muốn không thành vấn đề, kia vừa vặn kế tiếp này tháng sẽ không dùng tới ban, trừ bỏ luyện xe tái chuyên môn đi báo cái ngoại giáo khẩu ngữ tăng mạnh ban. Học phí đồng dạng từ công ty ra, mà ngươi này tháng tiền lương cũng sẽ cứ theo lẽ thường. Ngươi xem có hay không vấn đề?” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt đem bối từ đơn

nói được rất đơn giản bộ dáng, nhịn không được lại mắt trợn trắng nói.

Hạ Vân Kiệt vốn là muốn đi vườn trường tiếng Anh giác luyện tập khẩu ngữ, nay nếu công ty chịu ra tiền bồi dưỡng hắn, tìm chuyên môn ngoại giáo đối luyện khẩu ngữ, tự nhiên là cầu còn không được, nghe vậy lại cảm tạ nói:“Cảm ơn Tô tổng, ngươi yên tâm, chờ xuất ngoại khi, ta nhất định hội trở thành một gã đủ tư cách tư nhân bảo tiêu.”

“Ân, ta tin tưởng ngươi!” Tô Chỉ Nghiên gật gật đầu nói.

Nàng có thể không tin tưởng sao? Một tên ngưu ngay cả thật dày lại buồn tẻ ngưu tân từ điển đều có thể bối xuống dưới, còn có chuyện gì có thể khó được đổ hắn đâu?

Kế tiếp, Tô Chỉ Nghiên lại nói chuyện chuyên nghiệp tư nhân bảo tiêu thiết yếu cụ bị mấy vấn đề, tỷ như máy tính thao tác vấn đề, tỷ như khẩn cấp cứu hộ vấn đề, tỷ như quan hệ xã hội lễ nghi đằng đằng.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng là tiểu bảo an, nhưng cùng này khác bảo an không giống với, hắn là một vị bảo an rất tiến tới tâm, hơn nữa theo sát thời đại cước bộ, trong nhà sớm liền bị có máy tính, còn ra vào quá cao cấp hội sở, kiến thức quá chân chính quan to quý nhân, thậm chí còn cùng thế giới tiểu thư trận đấu huy chương đồng chủ khiêu quá vũ, đương nhiên còn là một vị siêu cấp thầy thuốc, cho nên Tô Chỉ Nghiên kế tiếp đàm mấy vấn đề, đối với Hạ Vân Kiệt mà nói thực không phải cái gì vấn đề.

Hạ Vân Kiệt hạ bút thành văn, đối đáp trôi chảy, chỉ nghe Tô Chỉ Nghiên sân mục cứng lưỡi, thực hoài nghi người kia trước kia ngay tại trung ương mỗ vị lãnh đạo bên người ở quá Trung Nam Hải bảo tiêu. Sau lại bởi vì

phạm vào sai lầm, hơn nữa chán ghét trước kia cuộc sống. Thế này mới nghèo túng thành một vị đại hạ bảo an.

Ở hai người nói chuyện với nhau bên trong, Kim Vũ Vi viết tốt lắm sính nhiệm hợp đồng. Hạ Vân Kiệt nhìn nhìn, gặp mặt trên trừ bỏ bày ra tiền lương đãi ngộ các điều khoản còn có bảo tiêu cần tẫn một ít chức trách nghĩa vụ, cũng sẽ không này hắn cái gì đặc biệt nội dung, liền cười đem hợp đồng ký.

Tô Chỉ Nghiên này nữ lão tổng còn là có vẻ cẩn thận, gặp Hạ Vân Kiệt phía trước nhắc tới trả tiền vấn đề, lại nghĩ tới hắn chính là tiểu bảo an, biết hắn đỉnh đầu khả năng sẽ có điểm túng quẫn, hơn nữa cũng tưởng làm cho Hạ Vân Kiệt an tâm làm của nàng tư nhân bảo tiêu, miễn cho sau đổi ý, cố ý công đạo tài vụ trước tiên đem hai tháng tiền lương đánh tới hắn tiền lương tạp, một tháng là bảo an tiền lương, một cái khác tháng còn lại là đi Phi Châu làm tư nhân bảo tiêu tiền lương.

Kể từ đó, chờ Hạ Vân Kiệt trở về phòng an ninh, chuẩn bị thay cho bảo an phục đi làm một ít xuất ngoại hộ chiếu, báo danh học xe chờ công việc khi, đánh nửa năm công, hắn rốt cục trở thành một gã “Vạn nguyên hộ” Cũng rốt cục tạm thời không hề cần vì tiền tài mà phát sầu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 255 : Tranh thủ đem Tô tổng cũng cấp phao

“Kiệt ca, lúc này chúng ta thật muốn quản ngài kêu ca ! Ngài thật sự quá lợi hại, rất ngưu bức ! Kia thân thủ khốc quả thực liền cùng Lý Liên Kiệt điện ảnh diễn Trung Nam Hải bảo tiêu giống nhau.” Hạ Vân Kiệt một hồi phòng an ninh đã bị các nhân viên an ninh cấp vây quanh, người người đều dùng sùng bái cuồng nhiệt ánh mắt theo dõi hắn, liền ngay cả Hứa Vĩnh Quân đội trưởng, tuy rằng cũng không nói gì phát ra từ nội tâm tán thưởng chi ngữ, nhưng xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cùng trước kia đã muốn là hoàn toàn không giống với, không còn này đây đội trưởng hoặc là nói lãnh đạo ánh mắt xem Hạ Vân Kiệt, mà là mang theo một tia kính sợ.

Hạ Vân Kiệt ngại ngùng cười cười, sau đó nhìn về phía Hứa Vĩnh Quân nói:“Hứa đội trưởng, kế tiếp ba tháng ta tạm thời không đến bảo an đội đi làm.”

“Ta biết, vừa rồi văn phòng gọi điện thoại cho ta, chúc mừng ngươi Vân Kiệt.” Hứa Vĩnh Quân gật gật đầu, hướng Hạ Vân Kiệt thân thủ chúc mừng nói.

“Cảm ơn.” Hạ Vân Kiệt gặp Hứa Vĩnh Quân đã muốn nhận được thông tri, cười cùng hắn nắm tay, sẽ không tái giải thích.

“Vì cái gì không đến bảo an đội đi làm?” Bất quá Đào Khai Sơn đám người lại không biết tình, nghe vậy khó hiểu hỏi.

“Ngươi thật đúng là trư đầu óc a, Kiệt ca hiện tại bản sự như vậy cao, chẳng lẽ còn với ngươi giống nhau thủ đại môn sao? Đương nhiên là có khác thăng chức.” Lão La đối với Đào Khai Sơn đầu cho một cái tát, cười mắng.

“Là, là, xem ta này đầu óc bổn.” Đào Khai Sơn chính mình cũng cười vỗ hạ chính mình đầu, sau đó hỏi:“Kiệt ca, ngài không đến bảo an đội, kia kế tiếp ngài đi nơi nào thăng chức a?”

“Tô tổng chuẩn bị đi Phi Châu công tác hai tháng, bên kia thế cục không xong, ta tạm thời cấp nàng làm tư nhân bảo tiêu.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Oa tắc, cấp Tô tổng làm tư nhân bảo tiêu! Kia chẳng phải là mỗi ngày đều phải đi theo Tô tổng bên người? Tô tổng nhưng là chân chính đại mỹ nữ nga, nhưng lại là cái rất tiền rất tiền mỹ nữ! Kiệt ca cố lên! Xuất ra ngài tán gái tuyệt chiêu, tranh thủ đem Tô tổng cũng cấp phao, chúng ta về sau đều cùng ngài hỗn!” Đào Khai Sơn đám người vừa nghe, nhất thời người người tròng mắt tỏa sáng, vẻ mặt ấm vị sỗ sàng nói.

“Nói bừa cái gì? Các ngươi còn muốn không nghĩ làm bảo an, thế nhưng ngay cả Tô tổng cũng dám nói lung tung.” Hứa Vĩnh Quân dù sao cũng là người làm đội trưởng, gặp lão La đám người nói chuyện không có yên lòng, trừng mắt mắng.

“Hắc hắc, Hứa đội, nói đùa, nói đùa a.” Lão La đám người gặp Hứa đội trưởng mở miệng, vội vàng bồi cười nói.

“Loại này vui đùa về sau còn là không cần khai, vạn nhất bị ai cấp nghe được, đối chúng ta mọi người cũng chưa ưu việt.” Hứa đội trưởng nghe vậy thế này mới sắc mặt chuyển hoãn nói.

“Biết, biết.” Lão La đám người liên tục gật đầu, sau đó lại nhịn không được tò mò hỏi: “Kiệt ca, làm Tô tổng tư nhân bảo tiêu, tiền lương nhất định rất cao đi? Có thể hay không cho chúng ta thấu cái để?”

“Tiền lương hai vạn.” Loại chuyện này cũng không có gì hay giấu diếm, Hạ Vân Kiệt tình hình thực tế trả lời.

“Hai, hai vạn!” Lão La đám người vừa nghe tròng mắt đều trợn tròn, nói chuyện cũng biến thành líu lưỡi.

Hứa Vĩnh Quân trước kia chiến hữu trung tuy rằng cũng có người dấn thân vào tư nhân bảo tiêu ngành sản xuất, đối bảo tiêu này một hàng nghiệp tiền lương có điều hiểu biết, nhưng nghe nói Hạ Vân Kiệt tiền lương là tiền lương hai vạn, trong mắt cũng là khó tránh khỏi lộ ra vẻ khiếp sợ. Bất quá tái tĩnh hạ tâm đến, ngẫm lại hắn kia kinh thế hãi tục thân thủ, lại cảm thấy hai vạn tiền lương kỳ thật cũng không có gì. Nay quốc nội, chân chính xuất sắc tư nhân bảo tiêu, lương một năm cũng là có vượt qua hai mươi vạn.

Tuy rằng Hứa Vĩnh Quân nghĩ thông suốt điểm này, nhưng hâm mộ lại còn là khó tránh khỏi. Phải biết rằng giống hắn tuy rằng thân là bảo an đội đội trưởng, quản hai mươi đến hào nhân, nhưng tiền lương cũng bất quá chỉ có ba ngàn tả hữu, cùng Hạ Vân Kiệt hai vạn cũng là kém khá xa.

“Ta dựa vào, Kiệt ca, ngài một tháng tiền lương đều nhanh để được với chúng ta một năm rưỡi. Thật sự là người so với người tức chết người. Không được, Kiệt ca, hôm khác ngươi nhất định phải dạy chúng ta mấy chiêu, chúng ta cũng đi nhận lời mời tư nhân bảo tiêu. Tiền lương không cần như vậy cao, tiền lương ba năm ngàn chúng ta liền thỏa mãn.” Lão La đám người theo ngay từ đầu khiếp sợ trung dần dần phục hồi tinh thần lại, vẻ mặt hâm mộ hướng tới nói.

“Được rồi, được rồi, tất cả đều cấp lão tử làm việc đi. Liền các ngươi kia mấy lần còn muốn làm tư nhân bảo tiêu? Ngươi cho là tư nhân bảo tiêu là dễ dàng như vậy sao? Kia không chỉ có riêng cần phải có hơn người thân

thủ, các phương diện tổng hợp năng lực yêu cầu cũng đều rất cao, hơn nữa gặp được các loại tình huống cũng so với chúng ta làm bảo an phức tạp rất nhiều, thậm chí đều có khả năng sẽ có sinh mệnh nguy hiểm. Còn ba năm ngàn liền thỏa mãn, thật muốn dễ dàng như vậy, còn luân được đến các ngươi đi làm tư nhân bảo tiêu thôi!" Hứa Vĩnh Quân gặp lão La đám người bùm bùm nói được không có yên lòng, cười chỉ vào một đám mắng đi qua.

"Là yêu cầu có vẻ cao, gần nhất một tháng ta còn phải đi học lái xe, đi học tiếng Anh, còn có này khác các phương diện cũng muốn tăng mạnh học tập một chút, hơn nữa các ngươi cũng qua học võ tuổi." Hạ Vân Kiệt trước kia cũng không biết tư nhân bảo tiêu yêu cầu còn có nhiều như vậy, chích nghĩ đến có thể đánh là đến nơi, nay chính mình làm tư nhân bảo tiêu, cùng Tô Chỉ Nghiên cùng Kim Vũ Vi hai người phân biệt nói chuyện, mới biết được phải làm một gã đủ tư cách vĩ đại tư nhân bảo tiêu kỳ thật cũng cử khó. Cho nên hắn gặp Hứa Vĩnh Quân huấn xích lão La đám người, không khỏi tràn đầy đồng cảm nói.

"Không phải đâu, còn muốn học tiếng Anh? Ta thảo, này ngoạn ý chúng ta này đó đại quê mùa làm sao nhận thức a? Nếu nhận thức, chúng ta còn cần tới nơi này làm bảo an sao? Lão tử cũng đi trong văn phòng ngồi !" Lão La đám người vừa nghe người người đại chịu đả kích, vẻ mặt khổ qua tướng.

"Người thường đi. Cũng không ngẫm lại lần này Tô tổng là đi nơi nào? Đi ra nước ngoài a! Ngươi cùng lão tổng xuất ngoại, đơn giản tiếng Anh trao đổi cũng không hội một ít, cùng cái ngốc tử giống nhau, có thể được không?" Hứa Vĩnh Quân gặp lão La đám người người người đại chịu đả kích, không khỏi cười nói

"Kiệt ca, ngài chẳng lẽ còn hội tiếng Anh sao?" Lão La

đám người không có trả lời Hứa Vĩnh Quân câu hỏi, mà là rất ngạc nhiên nhìn Hạ Vân Kiệt hỏi. Giống như Hạ Vân Kiệt hội tiếng Anh, liền cùng hắn kia kinh thế hãi tục thân thủ giống nhau làm cho bọn họ cảm thấy không thể tưởng tượng.

“Bình thường đọc viết không thành vấn đề, chính là mở miệng trao đổi có chút khó khăn.” Hạ Vân Kiệt khiêm tốn nói.

“Ta thảo! Kiệt ca ngài chính là cái biến thái.”

“Ta dựa vào! Kiệt ca ngài như vậy làm cho chúng ta những người này thực tự ti a!”

“Kiệt ca, ngài áp căn sẽ không là người làm bảo an!”

“Chính là, Kiệt ca ngài về sau khẳng định hội trở thành này khai trên đường, khai bảo mã kẻ có tiền.”

“Thật muốn đến ngày nào đó, ta thảo, ta liền chỉ vào người của ta mã tử nói, đừng xem thường ta này tiểu bảo an, xem, kia khai bảo mã, trên đường chính là ta trước kia huynh đệ. Bất quá đến ngày nào đó, Kiệt ca, ngài cũng không thể không tiếp thu chúng ta này bang huynh đệ.”

“Kiệt ca, về sau chúng ta liền cùng ngài lăn lộn!”

“…”

Lão La đám người nghe nói Hạ Vân Kiệt thật đúng là hội tiếng Anh, nhất thời mồm năm miệng mười nói, đem Hạ Vân Kiệt nghe được dở khóc dở cười, đem Hứa Vĩnh Quân này đội trưởng nghe được rất một cỗ thất bại cảm.

Hắn mới là bảo an đội đội trưởng a!

Bất quá đối mặt Hạ Vân Kiệt, hắn trong lòng cũng là sinh ra không nổi một tia ghen tị cảm. Bởi vì Hạ Vân Kiệt người này quả thật nhất định không thuộc loại bọn họ bảo an thế giới này! Hắn nhất định là một người không tầm thường!

Bởi vì Hạ Vân Kiệt còn muốn có vẻ nhiều sự tình phải làm, các nhân viên an ninh cũng muốn trách nhiệm, một đám bảo an ở phòng an ninh làm ầm ĩ một phen sau, ở Hứa đội trưởng thúc giục hạ, sau lại cũng liền tan.

Chính là đi lên cũng chưa quên dặn dò Hạ Vân Kiệt về sau phát đạt đừng quên bọn họ này bang huynh đệ, cũng không quên dặn dò hắn đi Phi Châu chú ý an toàn, đương nhiên tư dưới càng không quên bám vào hắn bên tai dặn dò hắn đến Phi Châu kia phiến rộng lớn đại địa thượng đem mỹ nữ lão tổng cấp “Ngay tại chỗ tử hình” Vì bọn họ các nhân viên an ninh làm vẻ vang.

Đổi hồi bình thường mặc quần áo, rời đi phòng an ninh, Hạ Vân Kiệt ở văn phòng chủ nhiệm trợ lý cùng đi hạ, đi trước xuất nhập cảnh trung tâm làm hộ chiếu, sau đó lại đi giá giáo báo danh học lái xe, cuối cùng còn đi một nhà tên là “Âu phong” ngoại ngữ huấn luyện cơ cấu báo danh học tập tiếng Anh. Đương nhiên hết thảy phí dụng đều là công ty ra.

Cứ như vậy, thượng non nửa ngày ban, lại ở bên ngoài tha nửa ngày, này cả ngày liền đi qua, mà ngày mai Hạ Vân Kiệt liền tạm thời không hề là một vị bảo an, cũng không dùng lại đi bảo an đưa tin, mà là đi giá giáo, đi “Âu phong” Ngoại ngữ huấn luyện trường học đưa tin.

Cáo biệt văn phòng chủ nhiệm trợ lý, Hạ Vân Kiệt một mình một người cưỡi xe đạp hồi Đức Nhã tiểu khu.

Hai bên thỉnh thoảng có người cưỡi xe theo hắn bên người vượt qua, Hạ Vân Kiệt xuyên lưu ở trong đám

người, đột nhiên có một loại hoảng hốt cảm giác, cảm giác nhân sinh biến hóa thật là có ý tứ, trước một khắc, hắn còn chính là một cái nho nhỏ bảo an, xuống một khắc, hắn lại trở thành mỹ nữ lão tổng tư nhân bảo tiêu, còn muốn đi giá giáo học tập lái xe, đi tiếng Anh huấn luyện cơ cấu luyện khẩu ngữ, đúng rồi, còn muốn xa phó Phi Châu kia phiến rộng lớn đại địa.

Này đó biến hóa, này đó cuộc sống, hắn nếu ngay từ đầu coi như nay rời xa người thường, cao cao tại thượng vu sư, không đồng nhất bắt đầu liền trầm hạ tâm lý làm bình thường người làm công, hắn lại như thế nào khả năng trải qua? Lại như thế nào khả năng cảm nhận được này đó biến hóa mang cho hắn tâm lý cùng cảm tình biến hóa?

Rất nhiều chuyện, chỉ có tự mình trải qua, tài năng chân chính thể hội trong đó toan điềm khổ lạt hàm, mới có thể chân chính hiểu được quý trọng. Tựa như này quán bar nữ lang, này bảo an, này ghế lô công chúa, này đó xã hội trung bình thường nhất tối dưới giai tầng dân chúng, nếu Hạ Vân Kiệt chưa cùng bọn họ cùng nhau cuộc sống quá, chưa cùng bọn họ tình cảm trao đổi quá, hắn lại hội như thế nào hiểu được bình thường bọn họ đồng dạng có được chân thành tha thiết tình cảm, đồng dạng có được thuộc loại bọn họ cuộc sống, đồng dạng là đáng giá tôn trọng quý trọng.

Nếu không có một đoạn này trải qua, khi hắn đứng ở lực lượng cao nhất khi, hắn là hay không sẽ giống này cái gọi là đại nhân vật giống nhau, cái gọi là cao nhân giống nhau, cao cao tại thượng đem những người này tất cả đều coi là con kiến? Không nhìn bọn họ sinh mệnh?

Hạ Vân Kiệt may mắn chính mình có cái lão sư phụ, cũng may mắn chính mình ngay từ đầu bước đi ở một chính xác trên đường, làm cho hắn không đến mức bởi vì có siêu năng lực đắc ý vong hình, liền thị người khác

vì con kiến.

Cảm khái trung, Hạ Vân Kiệt cưỡi xe đạp về tới Đức Nhã tiểu khu.

Trở lại Đức Nhã tiểu khu, thập giai mà lên, sau đó cầm cái chìa khóa đứng ở thuê nhà ở trước cửa, Hạ Vân Kiệt lấy cái chìa khóa tay đột nhiên cứng lại rồi.

Hắn đột nhiên phát hiện chính mình đã quên một kiện chuyện rất trọng yếu, chính mình đi Phi Châu chuyện này nên như thế nào cùng Trầm Lệ Đề nói? Còn có chính mình đem có hai tháng không ở quốc nội trụ, vì cái gì chính mình còn chưa có không nghĩ tới này tháng trụ mãn sau, đình chỉ thuê phòng, chờ về nước sau sẽ tìm phòng ở thuê đâu? Chẳng lẽ là bởi vì chính mình đột nhiên trở nên có tiền ? Còn là bởi vì chính mình áp căn sẽ không nghĩ tới muốn cùng Trầm Lệ Đề tách ra? Còn có chính mình sắp sửa đi Phi Châu, Trầm Lệ Đề lại sẽ là cái gì phản ứng? Nàng nếu kiên quyết phản đối, chính mình nên làm cái gì bây giờ?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 256 : Đỉnh đầu có tiền nhàn rỗi

“Đứng ở cửa phát cái gì lăng a? Còn không mở cửa?” Đang lúc Hạ Vân Kiệt cầm cái chìa khóa, suy nghĩ ngàn vạn khi, dưới lầu đi ra lý truyền đến trầm lệ đề thanh âm.

Hạ Vân Kiệt cúi đầu vừa thấy, chỉ thấy Trầm Lệ Đề chính một bên ngửa đầu hướng lên trên nhìn hắn, một bên mang theo va ly kéo tay hướng lên trên đi thang lầu.

Kia mặt đẹp khuôn mặt, thon dài như thiên nga cổ, còn có cổ hạ kia bởi vì đi thang lầu mà lên hạ phập phồng ngạo nhân nhũ phong, đột nhiên gian tựa như một có lực tay gắt gao quặc ở Hạ Vân Kiệt tâm, làm cho hắn đột nhiên nhớ tới một tháng sau, chính mình đem xa phó Phi Châu, đem có hai tháng không còn có thể nhìn đến này khuôn mặt, còn có này thướt tha khêu gợi dáng người, không biết vì cái gì trong lòng đột nhiên dâng lên một tia không tha.

“Ngươi hôm nay trở về cử sớm.” Hạ Vân Kiệt nao nao, nhanh chóng áp chế trong lòng rung động, sau đó cọ cọ cọ chạy xuống lâu, tiếp nhận Trầm Lệ Đề trong tay va ly kéo tay nói.

“Làm sao? Có phải hay không không nghĩ ta sớm điểm trở về?” Trầm Lệ Đề tiếu mâu hoành Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nói.

“Đương nhiên không phải.” Hạ Vân Kiệt bật thốt lên trả lời.

“Kia còn kém không nhiều lắm, bất quá hôm nay ngươi trở về nhưng thật ra có điểm trễ, đồ ăn mua không có?” Trầm Lệ Đề mặt mang sắc mặt vui mừng trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, hỏi.

“Còn không có.” Hạ Vân Kiệt một bên đem va ly kéo tay thả lại Trầm Lệ Đề phòng ngủ, một bên trả lời.

“Kia vừa vặn, chúng ta cùng đi.” Trầm Lệ Đề nghe vậy vui vẻ vãn trụ Hạ Vân Kiệt dịu dàng nói.

“Tốt.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, vì thế vừa mới tiến cửa hắn lại kéo Trầm Lệ Đề cánh tay ngọc ra cửa.

Tuy rằng không phải ngày đầu tiên cùng Trầm Lệ Đề tay trong tay, nhưng bởi vì nhớ tới một tháng sau chính mình sắp sửa đi Phi Châu, không biết vì cái gì Hạ Vân Kiệt nỗi lòng luôn có như vậy điểm không yên tĩnh.

“Tinh thần hoảng hốt? Tưởng cái gì đâu? Ở đơn vị cho không vui lại từ chức ?” Nữ nhân giác quan thứ sáu là thực sâu sắc, Trầm Lệ Đề lập tức phát hiện Hạ Vân Kiệt hôm nay có điểm không tầm thường, đại mi hơi nhíu hỏi.

“Không có.” Hạ Vân Kiệt lắc đầu nói.

“Nga ta hiểu được, khẳng định là hôm nay Hải Quỳnh không ở, ngươi không thói quen đúng không? Ngươi này đại sắc lang, mấy ngày nay bên trái một cái bên phải một cái, có phải hay không đem ngươi mĩ đến độ không biết chính mình họ gì sao? Đừng quên, chính mình là cái gì thân phận, còn là sự thật một ít, mau tỉnh lại đi!” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt lắc đầu, đột nhiên nhớ tới hôm nay thiếu Đỗ Hải Quỳnh, lập tức cắn răng xỉ, đối với Hạ Vân Kiệt cánh tay thật mạnh kháp một chút.

“Loạn thất bát tao nói cái gì đâu?” Hạ Vân Kiệt dở khóc dở cười nói. Thiếu Đỗ Hải Quỳnh này vưu vật ở bên cạnh quấy rầy, hắn hẳn là càng thói quen mới đúng, lại làm sao không thói quen?

“Thiếu giả bộ? Đừng nói cho ta, đối mặt Đỗ Hải Quỳnh

kia ma quỷ dáng người, ngươi hội một chút cũng không động tâm? Trừ phi ngươi thật sự là gay.” Trầm Lệ Đề tiếu mâu nhất hoành, áp căn không tin nói.

“Động tâm thì thế nào? Ngươi cũng không nói muốn ta sự thật một chút thôi.” Hạ Vân Kiệt tức giận nói.

“Ngươi xem, bị ta nói trúng đi, ngươi còn là động tâm, hừ, các ngươi nam nhân đều không phải cái gì thứ tốt, ăn trong bát nhìn trong nồi ” Trầm Lệ Đề nghe vậy vừa nặng trọng kháp Hạ Vân Kiệt một chút.

Chính là mới kháp đến một nửa còn không có buông tay, Trầm Lệ Đề liền nhận thấy được chính mình vừa rồi câu nói kia nói rất đúng giống có vấn đề. Quả nhiên nàng vừa nhấc đầu liền nhìn đến Hạ Vân Kiệt chính lăng lăng nhìn chằm chằm nàng xem.

“Nhìn cái gì vậy, ta mới không phải ngươi trong bát đồ ăn.” Trầm Lệ Đề đỏ mặt trừng mắt nói.

“Ta lại chưa nói ngươi là ta trong bát đồ ăn, ngươi khẩn trương cái gì?” Hạ Vân Kiệt đột nhiên nở nụ cười.

“Ta, ta nào có khẩn trương, hừ, mặc kệ ngươi.” Trầm Lệ Đề thật mạnh đọa đặt chân, thải giày cao gót, lắc lắc khêu gợi vòng eo, đặng đặng đặng bước nhanh hướng phía trước đi đến.

Hạ Vân Kiệt nhìn Trầm Lệ Đề kia khêu gợi vòng eo tốt đẹp mông theo giày cao gót có tiết tấu rơi xuống đất, uốn éo ngăn, nói không nên lời câu nhân dụ hoặc, trong đầu không khỏi nóng lên, vội vàng đuổi theo.

Trầm Lệ Đề tuy rằng nói vừa rồi cùng Hạ Vân Kiệt giận dỗi, thực chờ hắn đuổi theo, lại thực tự nhiên vãn ở hắn cánh tay.

Giống thường lui tới giống nhau, hai người kéo thủ ở chợ rau mua vài cái huân tố phối hợp đồ ăn, lúc này ấn trước kia thói quen, hai người hẳn là mang theo đồ ăn về nhà. Bất quá Hạ Vân Kiệt lại ở trải qua một cái thủy sản sạp khi dậm chân, chỉ chỉ kia một đám khấu có phòng ngụy nhãn hiệu dương trừng hồ đại áp cua nói:“Lão bản, này đại áp cua bán thế nào?”

Hạ Vân Kiệt này vừa hỏi, nhưng làm Trầm Lệ Đề cấp hoảng sợ, vội vàng lôi kéo hắn hạ giọng nói:“Ngươi uống sai thuốc a? Đây chính là dương trừng hồ đại áp cua, ít nhất cũng muốn một hai trăm đồng tiền một đôi.”

Quả nhiên Trầm Lệ Đề nói vừa mới nói xong, thủy sản sạp lão bản đã muốn chỉ vào đại áp cua nói:“Đây là chính tông dương trừng hồ đại áp cua, một trăm năm mươi mốt đôi, ba lạng rưỡi tả hữu trọng.”

“Vậy đến hai đôi.” Hạ Vân Kiệt nói.

Đối này giá, Trầm Lệ Đề vốn cũng đã cảm thấy cử dọa người, không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt há mồm sẽ hai đối, đem nàng sợ tới mức vội vàng hướng lão bản khoát tay nói:“Thực xin lỗi lão bản, chúng ta từ bỏ, người này liền thích nói đùa.”

Nói xong cũng không quản lão bản quái dị thậm chí mang theo một tia hèn mọn ánh mắt, không khỏi phân trần lôi kéo Hạ Vân Kiệt liền hướng chợ rau bên ngoài đi.

“Ngươi điên ư, có kia tiền nhàn rỗi đi mua dương trừng hồ đại áp cua ăn, ta còn không bằng nhiều mua mấy cân thịt, mấy con cá đâu.” Ra chợ, Trầm Lệ Đề xem thường oán trách nói.

“Thật đúng là bị ngươi nói trúng, hôm nay vừa vặn có điểm tiền nhàn rỗi.” Hạ Vân Kiệt cười nói, eo can cũng

theo bản năng cử lên.

“Không phải đâu? Liền ngươi về điểm này tiền lương, vừa qua khỏi hoàn năm ngươi còn có tiền nhàn rỗi? Có bao nhiêu?” Trầm Lệ Đề kinh ngạc không tin nói.

“Hai vạn đến khối đi.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Cái gì? Hai vạn” Tuy rằng hai vạn đối với ở lúc ấy coi như là cao thu vào hàng ngũ tiếp viên hàng không mà nói cũng không phải cái gì cao không thể phàn con số, nhưng là xem như cử đại một con số, huống chi Hạ Vân Kiệt còn là cái tiểu bảo an đâu cho nên Trầm Lệ Đề nghe xong nhịn không được kinh ngạc thất thanh nói.

Tiếp theo Trầm Lệ Đề lập tức nghĩ tới nào đó khả năng tính, nhìn Hạ Vân Kiệt chần chờ nói:“Ngươi sẽ không phải đi đầu cầu bãi quán giúp người tính mệnh xem phong thuỷ đi đi?”

“Nghĩ đến đâu đi? Chẳng lẽ con người của ta trừ bỏ giúp người tính mệnh xem phong thuỷ cái gì, sẽ không có thể cũng giống các ngươi tiếp viên hàng không giống nhau lấy lương cao sao?” Hạ Vân Kiệt tức giận nói.

“Ngươi, không có khả năng” Trầm Lệ Đề không chút do dự lắc đầu phủ định nói.

“Ngươi đây là xem thường người.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ta này không phải xem thường ngươi, mà là chính ngươi nói nói xem, lấy ngươi hiện tại văn bằng cùng công tác, ngươi có thể lấy đến cái gì lương cao?” Trầm Lệ Đề xem thường nói.

“Đừng quên, ta trừ bỏ hội tính mệnh xem tướng, của ta thân thủ cũng không sai.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Kia thì thế nào? Thân thủ hảo lại không thể làm cơm ăn.” Trầm Lệ Đề không cho là đúng nói.

“Ai nói không thể, chúng ta lão tổng nhìn trúng của ta thân thủ, thuê ta cấp nàng làm hai tháng tư nhân bảo tiêu, tiền lương so với bảo an cao rất nhiều, này hai vạn khối chính là nàng trước tiên dự chi một tháng tiền lương.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ý của ngươi là nói, ngươi, ngươi hiện tại tiền lương là hai vạn nguyên?” Trầm Lệ Đề nghe vậy đôi mắt đẹp lập tức liền trợn tròn, vẻ mặt không thể tin được nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt.

“Ân, thế nào, ta hiện tại coi như là lương cao giai tầng.” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề giật mình biểu tình, nhưng thật ra cảm giác cử thú vị, cố ý đắc ý dương hạ cằm nói.

“Cái gì lương cao không cao lương, ta nhớ rõ giống như nghe ngươi đề cập qua các ngươi lão tổng hình như là một vị nữ, nhưng lại là tập đoàn lão tổng nữ nhi, nàng sẽ không là coi trọng ngươi đi? Phi, phi, điều đó không có khả năng coi trọng ai cũng không có khả năng coi trọng ngươi này tiểu bảo an a” Trầm Lệ Đề lập tức lắc đầu phủ định chính hắn một phỏng đoán.

Gặp Trầm Lệ Đề đầu tiên nghĩ đến dĩ nhiên là này, đem Hạ Vân Kiệt nghe được ngây người cả buổi, nữ nhân này tư tưởng như thế nào liền như vậy kỳ quái đâu?

“Đó là không phải nàng gần nhất đã bị cái gì uy hiếp, cho nên mới cần thuê một tư nhân bảo tiêu, vừa vặn gặp ngươi thân thủ có vẻ hảo liền kéo đến dùng. Như vậy có thể hay không có nguy hiểm a?” Trầm Lệ Đề phủ định kia phỏng đoán sau, lại lập tức nghĩ đến mặt khác một loại khả năng, mắt đẹp giữa lưu lộ ra một tia lo lắng sắc.

“Kia thật không có, chính là nàng tháng sau cần đi Phi Châu ngốc hai tháng, cho nên cần thuê một vị tư nhân bảo tiêu.” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề trong mắt lưu lộ ra lo lắng sắc, trong lòng không khỏi ấm áp, vội vàng giải thích nói.

“Phi Châu? Nơi nào không phải có vẻ loạn sao? Trách không được nàng hội tiền trả cho ngươi như vậy cao tiền lương, này tiền chúng ta còn là không cần buôn bán lời đi? Cùng lắm thì ngươi đi đầu cầu bãi quán tính mệnh, cũng ít nhất so với kiếm này tiền an toàn.” Trầm Lệ Đề vừa nghe đến Phi Châu hai chữ, mí mắt không khỏi một trận nhảy lên, thủ hạ ý thức nắm chặt Hạ Vân Kiệt tay, vẻ mặt quan tâm lo lắng nói.

“Yên tâm a, không có ngươi trong tưởng tượng như vậy không xong. Phi Châu hiện tại trừ bỏ cực cá biệt quốc gia, này khác quốc gia đều là có vẻ ổn định. Bằng không chúng ta công ty cũng không khả năng qua bên kia đầu tư khai triển hạng mục, chúng ta lão tổng thiên kim chi khu cũng không khả năng lại thân tự đi Phi Châu. Đơn giản nàng là cái nữ nhân gia, đột nhiên đến một cái xa lạ dị quốc tha hương, tổng yếu mang theo một tư nhân bảo tiêu, như vậy trong lòng mới có thể kiên định một ít. Hơn nữa ngươi không biết là, ta cũng có thể đi ra ngoài kiến thức kiến thức quen mặt sao? Chẳng lẽ ngươi hy vọng ta cả đời làm bảo an sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề thiên thiên ngọc thủ nắm chặt chính mình tay, trong lòng không khỏi dũng quá một cỗ nói không rõ nói không rõ dòng nước ấm, phản thủ cầm lấy tay nàng, cười trấn an nói.

Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, ngửa đầu, một đôi mắt đẹp thật sâu dừng ở Hạ Vân Kiệt một hồi lâu nhi, mới nói:“Nếu ngươi cảm thấy tốt như vậy, vậy ngươi phải đi đi, bất quá ta còn là cảm thấy tư nhân bảo tiêu này một hành nghiệp tuy rằng thu vào khả năng cao, nhưng luôn có chút phiêu lưu, cho nên……”

“Yên tâm a, ta cũng không tưởng cả ngày đi theo một người phía sau, sau đó bị người đến kêu đi hét, khoa tay múa chân. Chủ yếu là lão tổng gặp qua của ta thân thủ, sau đó tự mình mở miệng hy vọng ta có thể bồi nàng đi Phi Châu một chuyến, ta không tốt cự tuyệt, hơn nữa cũng hiểu được cần đi ra ngoài kiến thức một chút quen mặt, cho nên đáp ứng xuống dưới. Ngươi yên tâm, sau khi trở về ta liền từ tư nhân bảo tiêu này phân công tác.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Thiết, ta yên tâm cái gì? Ngươi cũng không phải ta người nào, ta mới không quản chuyện của ngươi” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, tiếu mâu liếc trắng mắt, một bộ không sao cả nói, nhưng nói chuyện khi, mắt đẹp trung lại rõ ràng lóe ra một tia vui sướng sắc, cánh tay cũng đem Hạ Vân Kiệt ôm càng chặt một ít.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 257 : Học xe xảo ngộ [thứ nhất canh]

“Kia hiện tại chúng ta có thể đi mua dương trừng hồ đại áp cua sao?” Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến cười cười, sau đó nói sang chuyện khác nói.

“Mua cái gì dương trừng hồ đại áp cua a, có điểm tiền cũng không thể như vậy tay to chân to, muốn thừa dịp tuổi trẻ nhiều toàn điểm tiền.” Trầm Lệ Đề trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Toàn nhiều như vậy tiền cho cái gì?” Hạ Vân Kiệt không cho là đúng nói.

“Ngươi về sau không cần giao bạn gái, không cần kết hôn sao? Không cần mua phòng ở sao? Này đó đều là muốn tiêu tiền. Chẳng lẽ ngươi cho là hiện tại xã hội này, thật sự sẽ có nữ nhân nguyện ý gả cho một cái gì đều không có kẻ nghèo hèn sao? Cho dù nàng hôn đầu nguyện ý, ngươi chẳng lẽ không hẳn là lo lắng người nhà nàng, nàng bằng hữu hội thấy thế nào nàng sao? Cho nên ngươi thật muốn là một nam nhân có trách nhiệm tâm, đương nhiên muốn thừa dịp hiện tại bắt đầu là tốt rồi toàn tiền” Trầm Lệ Đề đúng lý hợp tình giáo huấn nói.

“Không phải tưởng mua hai đôi dương trừng hồ đại áp cua chúc mừng một chút, không đến mức khoa trương như vậy chứ hảo, hảo, đừng trừng mắt được không? Ta nghe lời ngươi, không mua dương trừng hồ đại áp cua còn không thành sao?” Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới chính là mua hai đôi dương trừng hồ đại áp cua, Trầm Lệ Đề thế nhưng sẽ nói ra như vậy một lần đạo lý lớn, nhưng lại liên lụy đến kết hôn, mua phòng ở vấn đề, không khỏi dở khóc dở cười nói.

“Này còn kém không nhiều lắm, về nhà đi.” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt khuất phục, thế này mới vui vẻ kéo tay hắn về nhà.

Ngày hôm sau, tuy rằng Hạ Vân Kiệt không cần lại đi bảo an đội báo danh đi làm, nhưng một ngày nhật trình nhưng không có rảnh. Ban ngày muốn đi giá giáo học xe, buổi tối còn muốn đi “Âu phong” Thượng tiếng Anh khẩu ngữ khóa.

Giá giáo tên gọi khánh thông giá giáo, luyện xe địa điểm ở Vân Long khu một chỗ có vẻ xa xôi xe buýt trạm.

Này xe buýt trạm có một rất lớn bãi đỗ xe, buổi tối Vân Long khu giao thông công cộng công ty rất nhiều xe buýt đều đứng ở này xe buýt trạm bãi đỗ xe, ban ngày xe buýt khai ra đi, nơi này liền có vẻ thực không rộng rãi. Khánh thông giá giáo liền bắt nó thuê lại đây làm luyện xe địa điểm.

Hạ Vân Kiệt giáo luyện tên gọi Trần Khánh Phong, Hạ Vân Kiệt đến thời điểm, giáo luyện còn không có đến, bất quá đã muốn có ba đệ tử đang chờ.

Ba cái đệ tử hai nam một nữ, trong đó kia nữ rõ ràng chính là Triệu Nhã Tình, từng mị lực ngân tòa ghế lô công chúa sau lại đổi nghề làm mẹ.

Có lẽ bởi vì làm mẹ, trong tay có chỉ huy người khác quyền lực cùng với tiền cũng kiếm được so với trước kia hơn, xa xa nhìn lại, mặc thúc eo đâu đại y, ăn mặc mốt Triệu Nhã Tình cũng là so với trước kia thiếu một tia phong trần vị, hơn một phần lãnh ngạo khí chất. Nếu người không biết nàng chi tiết, còn tưởng rằng nàng là một vị đô thị thành phần tri thức mỹ nhân, mà sẽ không nghĩ đến nàng kỳ thật là một vị phong nguyệt trường hợp mẹ.

Ít nhất kia hai vị đệ tử cùng nàng cùng nhau học xe khẳng định không biết, lúc này kia hai vị đệ tử chính thèm nhỏ dãi một mặt không nói tìm nói theo Triệu Nhã Tình nói chuyện phiếm, nhưng Triệu Nhã Tình lại áp căn không để ý tới bọn họ.

Loại này nam nhân, nàng còn thấy được thiếu sao? Ba mươi xuất đầu, sự nghiệp vừa mới có điểm thành tựu, có điểm tư bản, mà bắt đầu kiềm chế không được tâm địa gian giảo, bắt đầu nghĩ ở bên ngoài tìm nữ nhân

Nhưng Triệu Nhã Tình càng là không để ý tới bọn họ, kia hai vị đệ tử lại càng là dũng cảm, càng là khoe khoang.

“Trương quản lí, ngươi hộ chiếu lấy đến sau chuẩn bị mua cái gì xe? Bao nhiêu giới vị tả hữu?” Trong đó một vị đã muốn có điểm mập ra nam tử hỏi.

“Ta cảm thấy muốn mua xe liền mua Âu Mĩ xe, tuy rằng háo du nhưng an toàn tính năng tốt. Giá thôi, mười đến vạn tựa hồ cấp bậc kém một chút, ta cảm thấy hai ba mươi vạn tả hữu không sai biệt lắm. Ngươi cảm thấy đâu Triệu tiểu thư?” Vị kia được xưng là Trương quản lí nam tử mặt lộ vẻ sắt khoe khoang vài câu, sau đó tự nhận là thực tiêu sái nhìn về phía Triệu Nhã Tình hỏi.

“Ân.” Triệu Nhã Tình rất lạnh đạm gật gật đầu, trong mắt lóe ra một tia hèn mọn sắc, bất quá chính là một công ty ngành quản lí, lương một năm cũng liền sáu bảy vạn, tuy rằng so với bình thường tiền lương giai cấp cao không ít, nhưng há mồm chính là hai ba mươi vạn xe, thổi cái gì ngưu đâu

“Kỳ thật xe là tiêu hao phẩm, mua cái hơn mười vạn không sai biệt lắm, có tiền ta cảm thấy hay là muốn mua phòng đặt càng thật sự. Trước hai ngày di cảnh uyển bắt đầu phiên giao dịch, ta đi nhìn, phòng ở thực không sai, vị trí cũng tốt, chính là giá hơi chút quý điểm, quân giới

muốn sáu ngàn một mét vuông, cho nên vì tiết kiệm tiền mua phòng ở, ta xe chỉ tính toán mua cái mười đến vạn tả hữu.” Vị kia có điểm mập ra nam tử nhìn như khiêm tốn nói, kỳ thật ai đều có thể nghe được đi ra, hắn ở khoe ra chính mình muốn mua phòng ở.

“Ngươi nói là ở dân hàng lộ di cảnh uyển sao? Ta cũng đi xem qua, kia đoạn quả thật không sai.” Trương quản lí lập tức đi theo phụ họa nói. Nói chuyện khi ánh mắt còn không quên hướng Triệu Nhã Tình ngắm, nhưng Triệu Nhã Tình biểu tình lại còn là thực bình tĩnh.

Đáng thương Trương quản lí cùng vị kia mập ra nam nhân lại nào biết đâu rằng Triệu Nhã Tình nhưng là một vị mẹ, sớm duyệt nam vô số, giống bọn họ loại này nam nhân nàng đã sớm gặp hơn, lại làm sao thực đem bọn họ trong lời nói làm một hồi sự.

Hai người gặp Triệu Nhã Tình không có gì phản ứng, chính tâm lý khó tránh khỏi có điểm uể oải, nghĩ tái thêm sức lực khi, đột nhiên phát hiện Triệu Nhã Tình trên mặt biểu tình đột nhiên trở nên sinh động đứng lên, hai mắt cũng mạnh sáng đứng lên, kinh hô một tiếng “Kiệt ca”, sau đó thế nhưng lắc lắc kia rắn nước vòng eo, tràn ngập phong tình vị hướng bãi đỗ xe đại môn phương hướng đi đến.

Hai người theo Triệu Nhã Tình phương hướng nhìn lại, lại chỉ phát hiện một vị mặc bình thường, tuổi cũng liền hai mươi tả hữu người trẻ tuổi, rốt cuộc không phát hiện này hắn cái gì.

Hai người thấy thế, trên mặt cũng không cấm toát ra nghi hoặc sắc.

Triệu Nhã Tình thành thục gợi cảm, ngôn hành cử chỉ làm cho người ta vừa thấy, chỉ biết là cuộc sống trải qua phong phú nữ nhân, cũng không phải cái gì mới ra giáo

môn cái gì cũng đều không hiểu tiểu nữ sinh, tuổi cũng có thể là ở hai mươi lăm sáu tuổi trong lúc đó, lại như thế nào khả năng hội kêu một người trẻ tuổi tuổi rõ ràng so với nàng nhỏ “Ca” Đâu? Huống hồ, giống nàng như vậy nữ nhân, hẳn là càng sự thật, thưởng thức hẳn là bọn họ loại này sự nghiệp có thành thành thục nam nhân mà không phải tiểu nam sinh mới đúng.

Hai người chính nghi hoặc trong lúc đó, cho rằng Triệu Nhã Tình kêu hẳn là không phải chính nghênh diện đi tới người trẻ tuổi khi, hai người lại kinh ngạc vạn phần nhìn đến mấy ngày nay vẫn đối bọn họ biểu hiện thật sự lãnh đạm Triệu Nhã Tình đồng học, thân mình thế nhưng giống rắn nước giống nhau bò lên người tới, trên mặt lại mang theo phong tình vạn chủng lấy lòng cười quyến rũ.

“Kiệt ca, ngài như thế nào cũng tới nơi này? Sẽ không là tới học xe đi?” Triệu Nhã Tình ở Hạ Vân Kiệt trước mặt tự nhiên không có gì hay rụt rè, thân thiết vãn trụ Hạ Vân Kiệt cánh tay, hương nhuyễn thân thể mềm mại không chút nào tị hiềm dán tại hắn trên người, nũng nịu hỏi.

Tuy rằng biết rõ Triệu Nhã Tình trước kia là một vị ghế lô công chúa, hiện tại là một vị mẹ, không phải hắn đồ ăn, nhưng Triệu Nhã Tình kia lửa nóng khêu gợi thân mình, còn có kia nhìn hắn tựa hồ muốn giọt xuất thủy đến mị nhãn, còn là làm cho Hạ Vân Kiệt tại đây đại mùa đông cảm thấy một trận khô nóng, cười bất động thanh sắc đẩy ra nàng, gật gật đầu nói:“Đúng vậy, ngươi cũng là đến học xe sao?”

“Đúng vậy.” Tuy rằng biết rõ Kiệt ca khẳng định là không có khả năng coi trọng chính mình dạng nữ nhân, nhưng thấy Kiệt ca đem nàng đẩy ra, Triệu Nhã Tình còn là u oán nhìn hắn một cái, gật gật đầu trả lời, đối với Kiệt ca cũng tới nơi này học xe, nàng thật không có nhiều kinh ngạc.

Thật sự là Hạ Vân Kiệt rất nhiều chuyện, căn bản không thể dùng lẽ thường đến đối đãi, Triệu Nhã Tình đã muốn thấy nhưng không thể trách.

“Của ngươi giáo luyện cũng là Trần Khánh Phong sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Triệu Nhã Tình quả nhiên cũng là đến học xe, hơi hơi có chút kinh ngạc hỏi.

“Đúng vậy, Kiệt ca ngài giáo luyện sẽ không cũng là Trần Khánh Phong đi? Như vậy, chúng ta không được đồng học a!” Triệu Nhã Tình nghe vậy không khỏi vẻ mặt kinh hỉ nói.

“Triệu tiểu thư, vị này tân học viên là ngươi bằng hữu sao? Như thế nào cũng không giới thiệu một chút?” Trương quản lí gặp Triệu Nhã Tình đối Hạ Vân Kiệt nhiệt tình có thêm, thậm chí vừa rồi còn cùng hắn có thân mật thân thể tiếp xúc, không khỏi mặt mang ghen tị hỏi, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng hơi hơi có chút không tốt.

“Ta kêu Hạ Vân Kiệt, các ngươi cũng nhất định đều là Trần giáo luyện đệ tử đi, thật cao hứng nhận thức các ngươi.” Mọi người đều là đệ tử, Hạ Vân Kiệt cũng là không muốn mất cấp bậc lễ nghĩa, nghe vậy cười tự giới thiệu một chút, lại chủ động hướng Trương quản lí cùng vị kia hơi chút có điểm mập ra nam tử vươn tay.

“Ngươi hảo, ta kêu Trương Viêm.”

“Ngươi hảo, ta kêu Đinh Vân.”

Hai người gặp Hạ Vân Kiệt chủ động thân thủ, cũng là không muốn ở Triệu Nhã Tình trước mặt mất cấp bậc lễ nghĩa, cũng đều thân thủ cùng Hạ Vân Kiệt cầm.

“Không biết Hạ Vân Kiệt ngươi là cho thế nào một hàng ? Ta như thế nào tổng cảm thấy ngươi có điểm quen mặt, giống như làm sao gặp qua đâu?” Nắm qua tay

sau, vị kia Trương quản lí cũng chính là Trương Viêm mặt lộ vẻ nghi hoặc trên dưới đánh giá Hạ Vân Kiệt, sau đó đột nhiên vỗ hạ cái trán nói:“Xem ta này trí nhớ, ta nhớ ra rồi, ngươi là blue night quán bar phục vụ sinh, đoan đĩa, bất quá có thật dài một đoạn thời gian không thấy được ngươi.”

“Ngươi nói là nam sơn đạo blue night quán bar sao? Kia gia quán bar ta cũng đi quá. Còn đừng nói, ngươi như vậy vừa nói, ta cũng tưởng đi lên. Kia gia quán bar hình như là có một vị phục vụ sinh rất giống Hạ Vân Kiệt. Như thế nào Hạ Vân Kiệt, ngươi trước kia thật sự tại kia gia quán bar bưng quá đĩa sao?” Vị kia thoáng có điểm mập ra nam tử cũng chính là Đinh Vân đang lo không biết như thế nào làm thấp đi Hạ Vân Kiệt ở Triệu Nhã Tình cảm nhận trung địa vị, nghe vậy lập tức đi theo tiếp lời nói.

“Kia thật đúng là xảo, ta đã muốn từ chức có một đoạn thời gian.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên trở về một câu, trong mắt lóe ra một tia chán ghét sắc.

Hắn cũng không phải ngốc tử, thế nào lại hội nghe không hiểu hai người cố ý làm thấp đi chính mình ý.

“Làm sao từ chức? Quán bar phục vụ sinh tiền lương hẳn là còn có thể đi. Một tháng có hay không hai ngàn?” Trương Viêm gặp trước mắt vị này người trẻ tuổi quả nhiên là chính mình từng ở quán bar gặp qua vị kia phục vụ sinh, không khỏi hỉ thượng đuôi lông mày, lập tức cố ý tò mò hỏi, nói chuyện khi, ngữ khí tự nhiên tràn ngập thân phận thượng ưu việt tính.

“Thuần tiền lương hẳn là không có, hơn nữa tiểu phí này sổ hẳn là có, đúng hay không Tiểu Hạ?” Đinh Vân cố ý hỏi, khóe miệng mang theo một tia thản nhiên khinh thường.

Bên cạnh Triệu Nhã Tình gặp Trương Viêm cùng Đinh Vân hai người ở Hạ Vân Kiệt trước mặt bày ra một bộ thành công nhân sĩ tư thái, cố ý truy vấn hắn phục vụ sinh thu vào tình huống, kia đôi quyến rũ ánh mắt không khỏi lộ ra thật sâu trào phúng sắc.

Liền bọn họ cũng xứng ở Kiệt ca trước mặt bãi thành công nhân sĩ tư thái?

“Không sai biệt lắm đi.” Mọi người đều là đệ tử, Hạ Vân Kiệt tự nhiên khinh thường theo chân bọn họ chấp nhặt, thản nhiên trở về một câu, sau đó chuyển hướng Triệu Nhã Tình cười hỏi:“Nhã Tình, gần nhất quá thế nào?”

Rõ ràng cũng là không muốn tái quan tâm này hai cái, hơi chút có điểm tiền cùng thành tựu liền tự cho là đúng thành công nhân sĩ tên !

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 258 : Thiên tài [thứ hai canh]

Hai người gặp Hạ Vân Kiệt chính là một quán bar phục vụ sinh, tư thái bãi so với bọn hắn cao hơn nữa, lại thấy hắn “Dày mặt” Đi đến gần Triệu Nhã Tình, trong lòng đều âm thầm có chút căm tức, đồng thời cũng âm thầm cười lạnh Hạ Vân Kiệt không biết tự lượng sức mình, liền hắn cũng có tư cách đến gần Triệu Nhã Tình loại này nữ nhân vừa thấy chính là đô thị thành phần tri thức mỹ nhân sao?

Nhưng ra ngoài bọn họ dự kiến là, Triệu Nhã Tình ở bọn họ vạch trần Hạ Vân Kiệt thân phận sau, đối Hạ Vân Kiệt thân mật thái độ cũng là có tăng không giảm, gặp Hạ Vân Kiệt câu hỏi, thế nhưng thụ sủng nhược kinh hướng hắn quyến rũ cười, kia như nước xà bàn xinh đẹp thân mình từ lâu kinh thực tự nhiên thiếp đi lên, nũng nịu nói:“Cảm ơn Kiệt ca quan tâm, người ta hiện tại quá rất khá a, đang chuẩn bị quá đoạn thời gian chờ lấy đến hộ chiếu về nhà mở gia tiểu tư tư tưởng cà phê điếm, mua chiếc xe, làm tiểu lão bản nương, đến lúc đó Kiệt ca khả nhất định phải chiếu cố nhiều hơn nga.”

Gặp Triệu Nhã Tình rốt cục cũng chuẩn bị hồi tâm đổi về chính nghiệp, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra thay nàng cao hứng, cười nói:“Đó là nhất định, khai điếm nếu có chút cái gì vấn đề, cứ việc gọi điện thoại cho ta.”

“Thật vậy chăng? Thật tốt quá, cảm ơn Kiệt ca!” Người khác không biết Hạ Vân Kiệt cái gì thân phận, Triệu Nhã Tình cũng là rõ ràng thật sự, không nói các nàng đại lão bản ở Kiệt ca trước mặt chỉ có làm tiểu đệ phân, liền ngay cả thị công an cục cục trưởng biết hắn ở cũng phải nhìn trông mong tự mình tới rồi kính rượu, hắn này một câu nhìn như thuận miệng ngôn, nhưng đối với Triệu Nhã Tình như vậy bình thường nữ nhân mà nói phân

lượng cũng là rất nặng. Cho nên kích động nàng thiếu chút nữa sẽ thói quen tính đối với Hạ Vân Kiệt hai má thân thượng một ngụm. Cũng may cuối cùng nhớ tới hắn kia làm cho người ta sợ hãi thần bí thân phận, không đem hôn môi phó chư hành động, nếu không phi xem mù Trương Viêm hai người ánh mắt không thể.

Nhưng dù là như thế, hai người cũng là nhìn xem ghen ghét dữ dội.

Mẹ nó, chính là một quán bar phục vụ sinh thế nhưng khiến cho ngưu bức hò hét, lại cứ kia phía trước đối bọn họ xa cách mỹ nữ thế nhưng còn vui vẻ chịu đựng, rất tin không nghi ngờ.

“Tiểu Hạ nghe lời ngươi khẩu khí còn là cử đại, không biết hiện tại ở nơi nào thăng chức?” Đinh Vân nhịn không được trong lời nói mang phúng chen vào nói nói.

“Các ngươi có xong không để yên ? Là tra hộ khẩu sao? Còn là tưởng chương hiển một chút chính mình nhiều có ngưu a?” Triệu Nhã Tình nhưng là ở phong nguyệt trường hợp hỗn nữ nhân, thật muốn tức giận đứng lên cũng không phải cái gì thiện tra, nàng gặp Trương Viêm hai người không biết trời cao đất rộng luôn tìm nói nói móc châm chọc Kiệt ca, rốt cục nhịn không được mặt đẹp nhất banh, thực khinh thường trào phúng nói.

“Ngươi, ngươi……” Trương Viêm cùng Đinh Vân bị Triệu Nhã Tình cấp nói trung tâm sự, không khỏi vừa thẹn vừa giận chỉ vào Triệu Nhã Tình.

“Ngươi cái gì ngươi, các ngươi người như thế lão nương ta thấy nhiều lắm, lão nương tối xem thường chính là các ngươi loại này xú nam nhân có mấy cái tiền đã nghĩ ở nữ nhân trước mặt sắt khoe khoang.” Triệu Nhã Tình không đợi bọn họ đem câu nói kế tiếp nói ra, đã muốn từ ngữ sắc bén, không lưu tình chút nào châm

chọc nói.

Trương Viêm cùng Đinh Vân bị Triệu Nhã Tình bữa này ngay cả phúng mang thứ lời nói cấp nói được mặt một trận thanh một trận hồng, lại cứ Triệu Nhã Tình trong lời nói nhất châm kiến huyết, làm cho bọn họ nhất thời nửa khắc gian không lấy phản bác.

Cũng may lúc này Trần Khánh Phong giáo luyện vừa vặn đuổi tới, bốn người toại mượn cơ hội hiểu lòng không tuyên đón nhận đi chào hỏi, thế này mới xem như đem này tra xấu hổ không thoải mái sự tình tạm thời yết đi qua.

“Ngươi chính là Hạ Vân Kiệt đi?” Trần Khánh Phong giáo luyện nhìn Hạ Vân Kiệt hỏi, trong mắt lóe ra một tia kinh ngạc sắc, bởi vì hắn nhìn đến luôn luôn biểu hiện có vẻ lãnh đạm Triệu Nhã Tình cùng hắn đi được có vẻ gần.

“Đúng vậy, Trần giáo luyện.” Hạ Vân Kiệt gật đầu trả lời.

Gặp không sai người, Trần Khánh Phong gật gật đầu, chỉ chỉ xe kêu Trương Viêm cùng Đinh Vân trước lên xe luyện tập xuất nhập khố, sau đó lại chỉ chỉ bãi đặt ở cách đó không xa phương hướng bàn luyện tập khí nói:“Ngươi hôm nay ngày đầu tiên đến, ta trước dạy ngươi như thế nào chuyển tay lái, sau đó ngươi ngay tại bên cạnh trước luyện tập, Triệu Nhã Tình hỗ trợ ở bên cạnh nhìn, thuận tiện cũng luyện luyện. Luyện được không sai biệt lắm, ta sẽ dạy ngươi như thế nào lái xe.”

Nói xong Trần Khánh Phong giáo luyện chính mình trước hướng tay lái luyện tập khí đi đến, Hạ Vân Kiệt thấy thế đành phải theo đi lên, trong lòng cũng là có chút dở khóc dở cười, lấy chính mình thân thủ, còn cần luyện tập như thế nào chuyển tay lái sao?

Trần Khánh Phong giáo luyện coi như là một vị có vẻ tẫn trách giáo luyện, cẩn thận cùng Hạ Vân Kiệt giảng giải nắm tay lái yếu điểm, lại tự mình làm mẫu một lần, sau đó làm cho Hạ Vân Kiệt ngồi trên đi luyện tập.

Hạ Vân Kiệt liền y Trần Khánh Phong giáo luyện làm mẫu động tác rất quen thuộc luyện thoải mái mà đánh lên tay lái.

“Ngươi trước kia có phải hay không lái quá xe?” Trần giáo luyện gặp Hạ Vân Kiệt động tác tuần thục tiêu chuẩn, không khỏi kinh ngạc hỏi

“Không có, đây là lần đầu tiên, bất quá ta động thủ năng lực hướng đến rất mạnh.” Hạ Vân Kiệt cười cười giải thích nói.

“Tuy rằng ngươi đánh tay lái quả thật không sai, nhưng đừng kiêu ngạo! Lái xe cũng không phải là nói đùa sự tình, không học giỏi cho dù miễn cưỡng thông qua cuộc thi, lên trên đường kia cũng là đường cái sát thủ. Trước hảo hảo luyện tập đánh tay lái, Triệu Nhã Tình ngươi cũng đi theo hảo hảo đánh đánh tay lái. Ta xem ngươi tay lái nắm giữ còn thực không đến vị.” Trần giáo luyện tuy là có chút giật mình Hạ Vân Kiệt lần đầu tiên đánh tay lái có thể đánh cho như vậy tuần thục tiêu chuẩn, nhưng còn là bình tĩnh mặt nói hắn một câu, lại dặn dò Triệu Nhã Tình một câu, liền xoay người đi giám sát chỉ đạo Trương Viêm hai người luyện tập xuất nhập khố.

“Kiệt ca, ngài chính là lợi hại. Ta này đều đã muốn ngày thứ tư luyện tập lái xe, nhưng tay lái còn là nắm giữ không tốt, luôn bị giáo luyện huấn ” Trần giáo luyện đi rồi, Triệu Nhã Tình vẻ mặt bội phục vuốt mông ngựa nói.

“Ha ha, mỗi người tinh thông không giống với, ta xem ngươi vừa rồi mắng kia hai nam nhân cũng rất lợi hại.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nói đùa nói.

“Kiệt ca ngài thật là xấu, ngài đây là khen ta còn là tổn hại ta nha!” Triệu Nhã Tình nghe vậy lập tức giơ lên phấn quyền nhẹ nhàng chủy Hạ Vân Kiệt một chút, gắt giọng.

Triệu Nhã Tình này thực ái muội thực nữ nhân vị nhất chủy, nhưng thật ra không ảnh hưởng đến Hạ Vân Kiệt đánh tay lái, cũng là đem cách đó không xa đang ở luyện tập lái xe Trương Viêm cấp nhìn xem nhất thời thất thần, không có đúng lúc tu chỉnh tay lái, xe đầu lập tức đánh lên luyện xe can, sợ tới mức hắn luống cuống tay chân, tắt lửa.

“Ta thảo, ngươi là như thế nào luyện xe ? Đầu óc sinh trưởng ở làm sao ? Như vậy tiến tiến xuất xuất ngươi đều lái bao nhiêu lần? Thế nhưng còn có thể chàng can, đổi Đinh Vân đến, nhìn xem người ta là như thế nào lái.” Quốc nội ô tô giáo luyện vốn không có vài cái có hảo tính tình, Trần giáo luyện xem như tính tình coi như tương đối ôn hòa một vị, nhưng thấy Trương Viêm lái vài ngày xe, thế nhưng còn có thể phạm như vậy sai lầm, cũng nhịn không được chỉ vào hắn húc đầu một trận đau mắng, hơn nữa trực tiếp gọi bọn hắn thay đổi người khai.

Vì thế Đinh Vân thay Trương Viêm vị trí, bắt đầu luyện xe.

Khả lại cứ này Đinh Vân xem giáo luyện sắc mặt khó coi, một phương diện trong lòng khó tránh khỏi có chút khẩn trương, thứ hai lại thỉnh thoảng nhìn đến Triệu Nhã Tình rõ ràng lấy lòng Hạ Vân Kiệt thân mật động tác, khó tránh khỏi thất thần. Này nhập khố ra khố ra vào hai hạ, thế nhưng cũng cùng Trương Viêm giống nhau, một đầu cấp đánh lên luyện xe can, đem Trần giáo luyện cấp tức giận đến đối với hắn cũng là một trận húc đầu mắng to.

Mắng qua đi, Trần giáo luyện uốn éo đầu gặp Hạ Vân Kiệt tay lái đánh cho thực lưu, rõ ràng hướng hắn ngoắc nói:“Tiểu Hạ, Triệu Nhã Tình, các ngươi lại đây.”

Hạ Vân Kiệt chỉ bảo luyện gọi hắn, liền đình chỉ luyện tập cùng Triệu Nhã Tình cùng nhau trở lại luyện tập xuất nhập khố đổ cọc nơi sân.

“Các ngươi hai cái cho ta hảo hảo đi luyện luyện tay lái. Thực con mẹ nó gặp quỷ, luyện nhiều ngày như vậy, thế nhưng ngay cả cái tay lái đều đánh không giống dạng, nhìn xem người ta Tiểu Hạ, người ta mới ngày đầu tiên đâu!” Đem Hạ Vân Kiệt cùng Triệu Nhã Tình gọi tới sau, Trần giáo luyện cơn tức còn không có tiêu, lại đem Trương Viêm cùng Đinh Vân hai người huấn xích một chút.

Hai người vừa rồi ở Hạ Vân Kiệt cùng Triệu Nhã Tình trước mặt tuy rằng có vẻ ngưu bức, nhưng tại giáo luyện trước mặt lại còn là không kia đảm lượng, trong lòng tuy rằng bị mắng buồn bực đòi mạng, nhưng còn là xám xịt đến một bên luyện tay lái đi.

Hai người đi rồi, Trần Khánh Phong giáo luyện thế này mới thần sắc chuyển chậm chạp từ đầu tới đuôi cấp Hạ Vân Kiệt giải thích một lần bộ ly hợp, phanh lại, chân ga các quan hệ, lại làm mẫu một lần như thế nào phát động, lái xe đằng đằng động tác, sau đó ngồi ở phó điều khiển vị, làm cho Hạ Vân Kiệt động thủ lái xe.

Hạ Vân Kiệt nhưng là một gã địa vu tam đỉnh Vu sư, muốn hắn học tập cái gì tiếng Anh, kinh tế học linh tinh, khả năng hơi chút còn có điểm khó khăn, nhưng muốn nói lái xe, đơn giản đến quay lại đi cũng liền như vậy vài cái động tác, lại làm sao khó được đổ hắn, đơn giản này đây tiền cho tới bây giờ không chạm qua xe thôi. Nay Trần giáo luyện nhất giải thích, nhất làm mẫu, Hạ Vân Kiệt thế nào còn không sáng tỏ.

Ngồi xuống điều khiển vị, Hạ Vân Kiệt liền thực nhanh nhẹn tay chân phối hợp đem xe vững vàng thúc đẩy đứng lên.

Thủ động xe, tân thủ tối không dễ dàng làm được chính là tay chân phối hợp, dễ dàng nhất chuyện đã xảy ra chính là tắt lửa cùng tay lái lộn xộn khống chế không tốt phương hướng.

Nhưng Hạ Vân Kiệt động tác cũng là cùng giáo luyện hiểu được nhất biện, nhanh nhẹn, ổn định, bình tĩnh, thẳng đem Trần giáo luyện cấp nhìn xem vẻ mặt không thể tin được lại hỏi:“Ngươi thật là lần đầu tiên lái xe?”

“Đúng vậy, có cái gì vấn đề sao?” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, hỏi.

“Khụ khụ, không thành vấn đề.” Trần giáo luyện còn là lần đầu tiên đụng tới lực lĩnh ngộ như vậy ngưu bức đệ tử, bị Hạ Vân Kiệt một câu cấp hỏi đến độ bị nước miếng sặc, cho khụ hai tiếng, cho thúy nói:“Ngươi không cần luyện thẳng tắp, ta dạy cho ngươi xuất nhập khố cùng di khố nhìn xem.”

Nói xong, Trần giáo luyện lại cùng Hạ Vân Kiệt thay đổi vị trí, sau đó đem đổ cọc hạng mục cần khảo vài cái bộ sậu động tác tất cả đều một cỗ não dạy cho Hạ Vân Kiệt, sau đó lại cùng Hạ Vân Kiệt thay đổi vị trí, không phục nói:“Hiện tại ngươi liền chiếu ta nói khai, ta còn thật không tin còn có người động thủ năng lực như vậy cường !”

Hạ Vân Kiệt khiêm tốn cười cười, sau đó ấn giáo luyện nói lại tay chân lanh lẹ khống chế được xe ra khố nhập khố di khố, đúng là một bước không kém đem đổ cọc này cuộc thi hạng mục cấp làm xuống dưới.

“Ngươi con mẹ nó thật sự là lần đầu tiên lái xe?” Gặp Hạ Vân Kiệt lại chút không kém hoàn thành động tác, Trần giáo luyện trợn tròn ánh mắt lại hỏi.

“Này lại có cái gì hảo lừa gạt ngươi? Đối ta lại không có gì ưu việt?” Hạ Vân Kiệt cười cười nói.

“Ta thảo, lão tử lúc này rốt cục tin tưởng trên thế giới này mỗi một ngành sản xuất thật đúng là mẹ nó đều là tồn tại thiên tài. Được rồi, ngươi đã lợi hại như vậy, đổ cọc này hạng mục ngươi luyện nữa mấy đem, ta trực tiếp dạy ngươi tràng khảo hạng mục tốt lắm.” Trần giáo luyện cũng hiểu được Hạ Vân Kiệt không tất yếu lừa hắn, nghe vậy thẳng đem Hạ Vân Kiệt coi là thiên tài.

Vì thế kế tiếp, Hạ Vân Kiệt luyện mấy đem đổ cọc, Trần giáo luyện lại trực tiếp đem Hạ Vân Kiệt đưa một cái khác luyện tràng khảo địa phương, làm cho hắn luyện sườn phương dừng xe, đi đường cong, đan biên kiều, thượng pha xác định địa điểm dừng xe đằng đằng hạng mục.

Từng cái hạng mục Hạ Vân Kiệt đều chút không kém làm xuống dưới, lại đem Trần giáo luyện cấp khiếp sợ liên tục sợ hãi than hắn là thiên tài, thậm chí còn đề nghị Hạ Vân Kiệt về sau có thể thử hướng đua xe thủ phương hướng phát triển, nói này một hàng một khi xuất đầu, tuyệt đối kiếm tiền, thẳng đem ngồi ở mặt sau Triệu Nhã Tình nghe được âm thầm buồn cười không thôi.

Lấy Kiệt ca thân phận còn cần vì kiếm tiền đi đua xe sao? Hắn cho dù thực đi đua xe kia cũng là vì hứng thú !

Về phần Trương Viêm cùng Đinh Vân hai cái còn tại một bên luyện tay lái khổ ha ha, nhìn Hạ Vân Kiệt ngày đầu tiên đến học lái xe, liền trực tiếp theo đổ cọc luyện đến tràng khảo, trong lòng quả thực liền cùng đánh nghiêng ngũ vị bình, cái gì tư vị đều có.

Thật sự là người so với người tức chết người a chính mình hai người tốt xấu cũng luyện vài ngày xe, lại chỉ có thể ở trong này luyện giả tay lái, mà người ta ngày đầu tiên đến cũng sắp xuất sư !

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 259 : Giáo luyện khốn cảnh [đệ tam canh]

Trần giáo luyện gặp Hạ Vân Kiệt lợi hại như vậy, sẽ không gọi hắn luyện nữa xe, trực tiếp gọi hắn ngồi ở phó điều khiển vị, chỉ đạo Triệu Nhã Tình luyện tập lái xe, mà chính hắn tắc xuống xe cũng không biết với ai đi gọi điện thoại.

Đối với Triệu Nhã Tình mà nói, Kiệt ca tự mình chỉ điểm nàng lái xe, tự nhiên là thực vinh hạnh sự tình, tâm tình thật sự là vừa kích động lại khẩn trương, đương nhiên luyện xe khẳng định là đánh lên mười hai vạn phần tinh thần.

Còn đừng nói, Hạ Vân Kiệt tuy rằng là ngày đầu tiên làm giáo luyện, nhưng hắn trong lời nói tựa hồ mang theo nào đó ma lực, có thể làm cho người ta dần dần tâm bình khí hòa, thần trí thanh tỉnh, Triệu Nhã Tình trải qua lúc ban đầu giai đoạn kích động cùng khẩn trương sau, mặt sau thế nhưng cũng càng khai càng thuận, một giờ sau, thế nhưng liên tiếp làm vài cái đổ cọc hạng mục không có làm lỗi, đem Trần giáo luyện nhìn xem lại nhịn không được chỉ vào Trương Viêm cùng Đinh Vân huấn nói:“Các ngươi nhìn xem người ta một cô gái so với các ngươi còn muộn học một ngày, khai đến độ so với các ngươi tốt lắm. Hiện tại các ngươi cho ta đi lái, hảo hảo lái, đừng nữa làm lỗi.”

Vì thế giáo luyện xe lại đổi thành Trương Viêm cùng Đinh Vân đến lái.

Trương Viêm cùng Đinh Vân sáng sớm bị kích thích không nhỏ, vừa lên xe tự nhiên mão chừng kính tưởng đem xe khai hảo. Khả lại cứ càng là như vậy, bọn họ càng không có biện pháp ổn định tâm tính. Nhất khai hai khai cũng là sai lầm không ngừng, đem ngồi ở phó điều

khiển vị thượng Trần giáo luyện cấp tức giận đến thẳng mắng.

Hắn càng mắng, hai người sai lầm càng nhiều. Thẳng đến trưa, này hai vị này đều còn không có thể đem đổ cọc này hạng mục đầy đủ không có lầm làm xuống dưới, đem Trần giáo luyện cấp tức giận đến ngay cả tính tình cũng chưa, trực tiếp đem Trương Viêm cấp gọi vào sau xe vị đi, sau đó đối Hạ Vân Kiệt nói:“Tiểu Hạ, ngươi lên xe, lái xe đi phụ cận khánh minh lộ lão thái khách sạn ăn cơm.”

Quốc nội khảo hộ chiếu, trừ bỏ muốn đổ cọc, tràng khảo, còn cần đường đi, đường đi chính là thượng quốc lộ lái xe. Trần giáo luyện có cái thói quen, bình thường đệ tử ở đây luyện được không sai biệt lắm, mà bắt đầu thử mượn ăn cơm trưa này đoạn đường nhỏ làm cho đệ tử ra đi lái xe. Như vậy bất tri bất giác, chờ đệ tử nơi sân luyện xong, bọn họ cũng có nhất định ra đi kinh nghiệm, đến lúc đó luyện tập ra đi hạng mục liền dễ dàng hơn.

Đương nhiên giống Hạ Vân Kiệt mới ngày đầu tiên luyện tập lái xe liền ra đi, này đối với Trần giáo luyện còn là lần đầu tiên.

“Trần giáo luyện, Hạ Vân Kiệt mới ngày đầu tiên luyện tập lái xe, hiện tại khiến cho hắn ra đi, có thể hay không rất nguy hiểm một chút?” Gặp Trần giáo luyện thế nhưng kêu Hạ Vân Kiệt lái xe đi khách sạn, Trương Viêm cùng Đinh Vân sắc mặt không khỏi có chút khó coi nói.

“Nguy hiểm cái gì, ta còn quản phanh lại đâu hơn nữa, ngươi cho là Tiểu Hạ theo các ngươi giống nhau sao? Hắn chính là một người trời sinh hội lái xe.” Trần giáo luyện không chút khách khí phản bác nói.

Nói xong liền đối với Hạ Vân Kiệt nói:“Khai đi, nhớ rõ đổi đương khi nhất định phải thải bộ ly hợp”

“Hiểu được.” Hạ Vân Kiệt bình tĩnh trả lời, trong lòng hơi hơi có một tia kích động. Dù sao lớn như vậy, trước kia chính là nhìn người khác ở đường cái thượng lái xe, hiện tại cũng là chính mình ra đi lái xe.

Về phần cái gì nguy hiểm linh tinh trong lời nói, Hạ Vân Kiệt cũng là áp căn ngay cả tưởng cũng chưa suy nghĩ.

Nói đùa, hắn nhưng là địa vu tam đỉnh cao thủ, cho dù là làm cho hắn lái phi cơ, cũng tuyệt đối không thể có thể rủi ro, huống chi gần chính là một chiếc ô tô mà thôi.

Nói xong, Hạ Vân Kiệt liền thực quyết đoán nhanh nhẹn đem chân trái ly hợp rất nhanh nâng đến bán liên động điểm, chân phải chân ga khinh đạp, vận tốc quay đến 15 tả hữu, đồng thời chân trái tiếp tục chậm tùng ly hợp, chân phải đồng bộ tiếp tục cấp du……

Không vài cái, chờ xe khai ra nơi sân ra đi khi, đã muốn vững vàng gia tốc đến tam đương, đem Trương Viêm cùng Đinh Vân sợ tới mức sắc mặt đều trắng bệch, đây chính là tân thủ a! Bất quá Trần giáo luyện sẽ không giống nhau, trên mặt tất cả đều là khiếp sợ biểu tình.

Nếu không phải cho rằng Hạ Vân Kiệt thực không tất yếu lừa hắn, hắn thật sự không thể tin được Hạ Vân Kiệt đây là ngày đầu tiên thượng giá giáo học lái xe.

Lão thái khách sạn là tiểu khách sạn, là Trần giáo luyện xác định địa điểm ăn cơm địa phương.

Đầu năm nay, quốc nội ô tô giáo luyện còn là có vẻ ngưu. Không ít đệ tử vì lấy lòng hắn, vì có thể mau chóng lấy đến hộ chiếu, có chút hội động tâm tư ít người không thể muốn đưa điểm yên rượu, thông thường công tác cơm liền lại càng không tiêu nói, trên cơ bản đều là đệ tử kết phường thỉnh. Cho nên bình thường ô tô giáo

luyện đều đã tìm cái xác định địa điểm khách sạn, kể từ đó không chỉ có ăn không bạch uống, từng tháng khách sạn còn có thể phản hồi một ít tiền boa cho bọn hắn.

Này coi như là giáo luyện một ít màu xám thu vào, tiểu khoản thu nhập thêm.

Bất quá này một hàng đều là như vậy, Trần giáo luyện tự nhiên cũng không thể lạc tục. Bất quá hắn theo đạo luyện danh tiếng coi như không sai, cũng không chủ động hướng học viên tác muốn yên rượu tiền lì xì linh tinh gì đó, giáo coi như là có vẻ tận tâm tẫn trách, giáo trình độ cũng cử cao, là khánh thông giá giáo kim bài giáo luyện, hàng năm đệ tử thông qua dẫn là tối cao.

Bởi vì buổi sáng biểu hiện rất tỏa, Trương Viêm cùng Đinh Vân trong lòng đều có chút hư, đã nghĩ lấy lòng một phen Trần giáo luyện, hơn nữa cũng tưởng ở Hạ Vân Kiệt cùng Triệu Nhã Tình trước mặt khoe khoang một hai, cho nên đồ ăn liền chuyên chọn tốt điểm.

Hạ Vân Kiệt hiện tại tốt xấu cũng là tiền lương hai vạn lương cao giai tầng, đương nhiên không sao cả điểm ấy bình quán tiền, về phần Triệu Nhã Tình liền lại càng không tiêu nói, hôm nay Kiệt ca ở, tự nhiên muốn điểm hảo một chút thức ăn, bạc đãi ai cũng không thể bạc đãi Kiệt ca a

Nhưng thật ra Trần giáo luyện có điểm băn khoăn, khoát tay nói:“Liền năm người không tất yếu điểm nhiều như vậy, hơn nữa nơi này đồ ăn lượng đều có vẻ chừng, điểm hơn cũng lãng phí.”

Nói xong lấy quá lão bản thủ thực đơn, làm cho hắn đem cái gì cá chuối nhị ăn, cơ vây tôm cấp xóa.

Tuy rằng chính là cái thực tầm thường hành động, bất quá Hạ Vân Kiệt nhìn đối này Trần giáo luyện nhưng

thật ra sinh ra không ít hảo cảm.

Mọi người đều là tiểu dân chúng, muốn tưởng Trần giáo luyện làm ra nước bùn mà bất nhiễm, làm không thu yên, không ăn không linh tinh thanh liêm giáo luyện, yêu cầu này hiển nhiên còn là hơi chút cao một chút. Nhưng Trần giáo luyện sao biết được nói giúp đệ tử tỉnh tiền, thuyết minh hắn bản tính còn là không sai. Đơn giản đại hoàn cảnh như thế, hắn cũng là đi theo nước chảy bèo trôi thôi.

“Đúng rồi, Đinh Vân, lần trước ta giống như nghe ngươi nói lão bà ngươi là người giáo dục cục. Bởi vì ta cùng lão bà của ta đều là ngoại lai hộ khẩu, đứa nhỏ đã muốn đến thượng nhà trẻ tuổi, nhưng chậm chạp lên không được trong thanh trúc tiểu khu công lập nhà trẻ, ngươi xem có biện pháp nào không cho ngươi lão bà hỗ trợ?” Cơm ăn đến một nửa, Trần giáo luyện khó được lộ ra một tia khó xử xấu hổ sắc nhìn Đinh Vân cầu nói.

“Chuyện này a, khó khăn khá lớn. Tình hình chung hạ, công lập nhà trẻ sinh nguyên là ấn khu vực phân, phân tam đẳng. Hài tử hộ khẩu tùy cha mẹ hộ khẩu ở nên sinh nguyên khu, này tính nhất đẳng sinh nguyên, nhà trẻ là phải tiếp thu ; Thứ hai loại tình huống là hài tử hộ khẩu tùy gia gia bà nội hoặc là ông ngoại bà ngoại ngụ lại ở nên sinh nguyên khu, này xem như thứ hai đẳng sinh nguyên, ở nhà trẻ còn có danh ngạch tình huống hạ, là có thể tiến nhà trẻ liền đọc. Loại thứ ba tình huống chính là Trần giáo luyện ngươi loại tình huống này, hài tử cùng cha mẹ thân hộ khẩu đều là phần đất bên ngoài, nhưng thuê ở tại sinh nguyên, này xem như đệ tam đẳng sinh nguyên. Chỉ có ở nhà trẻ ưu tiên thỏa mãn phía trước hai loại gia đình hài sau, tài năng đến phiên các ngươi. Trần giáo luyện ngươi hiện tại thuê trụ thanh trúc tiểu khu, tuy rằng là cái lão tiểu khu, nhà trẻ diện tích cũng không như tân làm công lập nhà trẻ đại, nhưng bởi vì quản lý trường học lịch sử lâu, thầy giáo lực

lượng có vẻ hùng hậu, phương tiện cũng có vẻ đầy đủ hết, là chúng ta thị một khu nhà giáp đẳng công lập nhà trẻ, danh tiếng thực không sai, cho nên danh ngạch vẫn đều có vẻ khẩn trương.” Gặp Trần giáo luyện cầu chính mình, Đinh Vân có chút đắc ý chậm rãi giải thích nói, ở mặt ngoài lại lộ ra một tia khó xử sắc.

“Này ta biết, cho nên ta thế này mới muốn mời ngươi hỏi một chút lão bà ngươi xem, có biện pháp nào không lên tiếng kêu gọi. Mẹ nó, này sở học giáo danh ngạch sở dĩ khẩn trương, kỳ thật chủ yếu còn là không ít phụ cận không thuộc loại thanh trúc nhà trẻ sinh nguyên tiểu khu một ít phụ huynh, thông qua quan hệ cứng rắn nhét vào đến làm cho. Làm hại chúng ta này đó chân chính thuê ở nơi này ngoại lai nhân, vốn có thể thượng lại lên không được.” Trần giáo luyện có chút buồn bực nói.

“Như vậy a, ta đây cho ta lão bà đánh cái điện thoại thử xem xem.” Nói xong Đinh Vân liền cầm điện thoại đứng dậy ly khai vị trí, đi ra ngoài gọi điện thoại.

Bất quá rất nhanh Đinh Vân liền đi vòng vèo trở về, mặt lộ vẻ bất đắc dĩ sắc lắc đầu nói:“Ngượng ngùng Trần giáo luyện, lão bà của ta cùng thanh trúc nhà trẻ lãnh đạo cũng không quen thuộc, chuyện này giúp không được gì.”

Trên thực tế, Đinh Vân căn bản là không cùng hắn lão bà đàm chuyện này, đơn giản có lệ Trần giáo luyện mà thôi, bằng không hắn cũng không dùng cố ý đi ra ngoài gọi điện thoại.

Này cũng khó trách Đinh Vân, đơn giản đi học cái xe, ở mặt ngoài hắn đối Trần giáo luyện có vẻ tôn trọng, trên thực tế chờ thực lấy đến hộ chiếu lấy hắn tính cách mới lười điểu hắn đâu, càng đừng nói còn giúp hắn thác quan hệ tìm người.

Trần giáo luyện đơn giản cũng là cùng đường mới cầu thượng Đinh Vân, kỳ thật hắn cũng trong lòng biết rõ ràng, chính hắn một giáo luyện đơn giản cũng ngay tại dạy hắn nhóm thời điểm uy phong một phen, chờ bọn hắn chân chính học đi ra, lại có vài người còn có thể nhớ rõ hắn?

“Ha ha, quên đi, ta còn tưởng nghĩ biện pháp đi.” Trần giáo luyện có chút mất mát nói.

“Trần giáo luyện, Tiểu Hạ cử có thể, hắn nói không chừng có biện pháp, đúng không, Tiểu Hạ?” Gặp Trần giáo luyện vẻ mặt mất mát, Trương Viêm đột nhiên nhớ tới phía trước Hạ Vân Kiệt cùng Triệu Nhã Tình nói chuyện khi kia ngưu bức hò hét ngữ khí, tâm không khỏi vừa động, mặt mang diễn ngược sắc nói.

Trần giáo luyện nhìn thoáng qua Hạ Vân Kiệt, thấy hắn mặc cái gì phổ thông bình thường, tuổi cũng bất quá mới hai mươi đến tuổi, lại nào có cái gì nhân mạch đáng nói, cười khoát tay nói:“Tính, ta còn tưởng nghĩ biện pháp, thực không được liền đem nàng đưa về lão gia, làm cho nàng bà nội hỗ trợ mang theo.”

Hạ Vân Kiệt kỳ thật cũng cũng không như thế nào thích tìm quan hệ, nhưng nghe nói Trần giáo luyện muốn đem nữ nhi đưa về lão gia, nhớ tới gần nhất báo danh có vẻ nhiều lưu thủ nhi đồng, không khỏi nổi lên một tia trắc ẩn chi tâm, cười nói:“Ta còn thực sự bằng hữu cùng người giáo dục cục nhận thức, như vậy, ta đánh cái điện thoại hỏi một chút xem. Đứa nhỏ còn là đi theo cha mẹ thân bên cạnh cuộc sống hảo một chút.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt liền xuất ra di động, gặp Hạ Vân Kiệt lấy ra nữa chính là một cái di động sớm đã đào thải “Máy bay chiến đấu”, Trần giáo luyện tự nhiên là đối hắn không ôm cái gì đại hy vọng, mà Trương Viêm cùng Đinh Vân còn lại là dùng chế giễu ánh mắt nhìn chằm

chằm Hạ Vân Kiệt xem, chỉ có Triệu Nhã Tình đôi mắt đẹp sinh huy nhìn Hạ Vân Kiệt, tràn ngập cuồng nhiệt cùng sùng bái.

Nàng đối Hạ Vân Kiệt cuồng nhiệt cùng sùng bái, cũng không gần là vì hắn kia thần bí thân phận, thần kỳ bản sự, càng bởi vì hắn như vậy đại nhân vật chưa bao giờ hội dùng khác ánh mắt xem các nàng như vậy nữ nhân.

Tiểu hài tử thượng nhà trẻ bất quá chính là một kiện rất nhỏ sự tình, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không cần vì như vậy kiện chuyện nhỏ tìm tới Phùng Chính Thành, hắn nghĩ nghĩ liền cấp Phùng Chính Thành bí thư Lưu Giai Huy bát đi điện thoại.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 260 : Ngươi vị kia bằng hữu được không

Điện thoại đánh thông rất nhanh đã bị tiếp lên, Phùng Chính Thành bí thư Lưu Giai Huy gặp là Hạ Vân Kiệt điện thoại, thái độ tự nhiên thực cung kính khách khí.

Hạ Vân Kiệt đem Trần giáo luyện tình huống, còn có nữ nhi muốn học tiểu khu công lập nhà trẻ sự tình đại khái cùng Lưu Giai Huy nói một lần.

Này thế đạo chính là như vậy, Trần giáo luyện vì đưa nữ nhi gần đây đọc công lập nhà trẻ gấp đến độ xoay quanh, nhà trẻ đều đi vài chuyến, nhưng một chút tin tức đều không có. Nhưng chuyện này đối với Lưu Giai Huy vị này thị ủy thư kí bên người bí thư mà nói cũng không quá chính là chi ma đại sự tình. Hạ Vân Kiệt vừa nói việc này, Lưu Giai Huy liền việc không ngừng đáp ứng xuống dưới, hơn nữa còn cẩn thận hỏi Trần giáo luyện vợ chồng tên, nữ nhi tên các cụ thể tình huống.

Này đó tình huống Hạ Vân Kiệt tự nhiên không rõ ràng lắm, hắn liền đem di động chuyển cấp Trần giáo luyện, cụ thể tình huống làm cho Trần giáo luyện cùng Lưu Giai Huy nói.

Trần giáo luyện đối Hạ Vân Kiệt tuy rằng không báo nhiều hy vọng, nhưng thấy hắn tốt lắm tâm địa hỗ trợ gọi điện thoại, hơn nữa hắn vị kia bằng hữu ra vẻ cũng thực nhiệt tâm, hỏi đông hỏi tây, trong lòng không khỏi thập phần cảm kích, đem kể lại tình huống nói với hắn một lần, còn nói chính mình đã muốn ở nhà trẻ điền báo danh biểu.

“Trần giáo luyện ngươi yên tâm, ngươi đã đã muốn hướng nhà trẻ điền xin biểu, cũng phụ họa chiêu sinh điều kiện, ta cái này cùng giáo dục cục lãnh đạo lên

tiếng kêu gọi, chuyện này khẳng định không thành vấn đề.” Lưu Giai Huy nói.

Đương nhiên không thành vấn đề, hạ lão sư tự mình chào hỏi sự tình, đừng nói trước nhà trẻ cho dù thượng đại học, kia cũng tuyệt đối không thành vấn đề a!

Gặp Lưu Giai Huy lại là giáo dục cục lãnh đạo lại là khẳng định không thành vấn đề, nhưng thật ra đem Trần giáo luyện cấp hoảng sợ, trong đầu cũng dấy lên hy vọng, vội vàng nói:“Cảm ơn! Cảm ơn!”

“Ha ha, không khách khí.” Lưu Giai Huy khiêm tốn nói.

Trần giáo luyện tiếp theo đem di động trả lại cho Hạ Vân Kiệt, Hạ Vân Kiệt tiếp nhận di động cùng Lưu Giai Huy nói thanh tạ liền treo điện thoại.

Hạ Vân Kiệt quải điệu điện thoại sau, Lưu Giai Huy liền lập tức cấp thị giáo dục cục phân công quản lý nhà trẻ công tác một vị phó cục trưởng bát đi điện thoại.

Đừng nhìn Lưu Giai Huy chính là thị ủy văn phòng một vị bí thư, nhưng hắn vị này bí thư cũng là thị ủy thư kí nhất bí, rất nhiều thời điểm hắn làm sự tình chính là đại biểu thị ủy thư kí ý tứ, cho nên ở trung quốc quan trường thượng, thư kí bí thư thường thường có “Nhị hào thủ trưởng” danh hiệu.

Hắn công đạo sự tình, thị giáo dục cục vị kia phó cục trưởng tự nhiên không dám chậm trễ. Treo Lưu Giai Huy điện thoại sau, cũng không quản hiện tại là giữa trưa ăn cơm nghỉ ngơi thời gian, lập tức liền một chiếc điện thoại đánh cho thanh trúc nhà trẻ viên trưởng, làm cho nàng cần phải lập tức cấp một vị Trần Tú Nhiễm nữ hài tử giải quyết nhập viên vấn đề, cũng mau chóng thông tri vị này nữ hài tử phụ huynh.

Nhà trẻ thượng cấp ngành đó là giáo dục cục, giáo dục cục lãnh đạo gọi điện thoại lại đây, này nhà trẻ viên trưởng tự nhiên việc không ngừng đáp ứng xuống dưới, cũng nói lập tức liền an bài.

Bên kia theo thị ủy thư kí bí thư đến giáo dục cục tái đến nhà trẻ bởi vì Hạ Vân Kiệt một chiếc điện thoại bắt đầu một chiếc điện thoại tiếp theo một chiếc điện thoại, bên này lão thái khách sạn, Trần giáo luyện còn hãy còn có chút không thể tin được nhìn Hạ Vân Kiệt nói bóng nói gió nói:“Hạ Vân Kiệt, ngươi vị này bằng hữu giống như khẩu khí không nhỏ vấn đề hẳn là không lớn đi?”

“Ha ha, Trần giáo luyện yên tâm đi, không thành vấn đề.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt tự tin trấn an nói.

“Tiểu Hạ, Trần giáo luyện nhưng là đối với ngươi ôm rất lớn hy vọng, ngươi kia bằng hữu nhưng đừng là xuy ngưu, kết quả là bãi cái đại ô long, làm cho Trần giáo luyện bạch cao hứng một hồi.” Đinh Vân vốn là muốn nhìn Hạ Vân Kiệt chê cười, nhưng thấy hắn một chiếc điện thoại, giống như chuyện này thật là có điểm mặt mày, Đinh Vân liền cảm giác thể diện có chút không nhịn được, nói chèn ép nói.

Đương nhiên nhập viên chuyện này, đối với làm quan, có quan hệ mà nói thực không phải chuyện gì, nhưng đối với bình thường dân chúng mà nói thật đúng là một kiện rất khó sự tình, Đinh Vân còn là không tin Hạ Vân Kiệt có thể một chiếc điện thoại liền thu phục chuyện này.

“Chính là, Tiểu Hạ, chuyện này cũng không phải là đùa giỡn, Trần giáo luyện còn chờ nữ nhi nhập viên đâu, ngươi vị kia bằng hữu được không?” Trương Viêm cũng đi theo hát đệm nói, hắn đương nhiên không nghĩ bị Hạ Vân Kiệt đoạt nổi bật.

“Yên tâm đi hai vị, Kiệt ca nếu mở miệng, thượng nhà trẻ lại xem như chuyện gì a!” Triệu Nhã Tình gặp Đinh Vân hai người lại bắt đầu nhằm vào Hạ Vân Kiệt, nhịn không được nói châm chọc nói.

“Phải không? Xem ra sĩ biệt ba ngày thực làm muốn nhìn với cặp mắt khác xưa.” Đinh Vân đương nhiên không tin chính là một quán bar phục vụ sinh, thật đúng là có thể ngưu bức đến thiên đi lên, gặp Triệu Nhã Tình nói như vậy, lập tức không chút khách khí trong lời nói mang thứ nói.

“Như thế nào các ngươi trước kia nhận thức?” Trần giáo luyện còn không biết Hạ Vân Kiệt trước kia là quán bar phục vụ sinh sự tình, nghe vậy không khỏi hiếu kỳ nói.

“Không tính nhận thức, chính là trước kia ở nam sơn đạo một nhà quán bar gặp qua vị này Kiệt ca bưng đĩa.” Đinh Vân mặt mang khinh thường nói.

“Đúng vậy, ta trước kia cũng gặp qua hắn, không nghĩ tới hôm nay thế nhưng hội cùng nhau học lái xe.” Trương Viêm cũng đi theo mặt mang châm chọc khinh thường nói.

Vốn Trần giáo luyện gặp vừa rồi Lưu Giai Huy nói chuyện khẩu khí không nhỏ hơn nữa nói chuyện làn điệu cũng như là một vị có thân phận, trong lòng còn dấy lên hy vọng, nay nghe nói Hạ Vân Kiệt trước kia nguyên lai chính là một vị quán bar phục vụ sinh, đầy ngập hy vọng nhất thời hóa thành hư ảo.

Nói như thế nào hắn cũng là ô tô giáo luyện, ở Giang Châu thị coi như là “Môn sinh” Trải rộng, nhân mạch coi như là không nhỏ, nữ nhi nhập viên sự tình cũng chưa có thể thu phục, hắn một quán bar phục vụ sinh chẳng lẽ còn có thể so sánh hắn lợi hại bất thành? Một chiếc điện thoại có thể thu phục?

Bất quá Hạ Vân Kiệt chung quy là nhiệt tâm một mảnh, Trần giáo luyện còn là có vẻ thừa hắn tình, trong lòng tuy rằng rất là thất vọng, nhưng còn là nói:“Chuyện này mặc kệ có thể hay không chứng thực, ta đều phải cảm ơn Tiểu Hạ. Đến, Tiểu Hạ ta lấy trà đại rượu kính ngươi một ly, tỏ vẻ lòng biết ơn.”

Ý tứ tái hiểu không quá, hắn đối chuyện này trên cơ bản đã muốn không ôm hy vọng.

Hạ Vân Kiệt thấy thế đành phải cười giơ lên chén trà cùng Trần giáo luyện huých bính, chạm cốc khi, Trần giáo luyện di động vang lên.

Trần giáo luyện uống ngụm trà, liền đem di động đem ra, vừa thấy màn hình biểu hiện điện thoại lập tức liền giật mình ở, dưới ánh mắt ý thức nhìn về phía Hạ Vân Kiệt.

Bởi vì màn hình thượng biểu hiện điện thoại đúng là thanh trúc nhà trẻ điện thoại, bởi vì gần nhất hắn vẫn đều ở việc nữ nhi nhập viên sự tình, không thiếu đánh này điện thoại cố vấn, cho nên nhớ rõ này dãy số.

Gặp Trần giáo luyện biểu tình có chút kỳ quái, ánh mắt lại cố ý nhìn phía Hạ Vân Kiệt, Đinh Vân cùng Trương Viêm trong lòng không khỏi một cái lộp bộp, thực không nhất định nói:“Trần giáo luyện, sẽ không là nhà trẻ điện thoại đi?”

“Còn chính là nhà trẻ điện thoại!” Đinh Vân trong lời nói lập tức bừng tỉnh Trần giáo luyện, Trần giáo luyện kích động nói một câu, sau đó việc không ngừng tiếp nổi lên điện thoại.

“Xin hỏi ngài là Trần Tú Nhiễm phụ thân Trần Khánh Phong tiên sinh sao? Ta là thanh trúc nhà trẻ viên trưởng Tưởng Tiểu Quyên.” Trong điện thoại truyền đến

thực khách khí nữ tính thanh âm.

“Là, là ta chính là Trần Khánh Phong, Tưởng viên trưởng ngài hảo, xin hỏi có phải hay không nữ nhi của ta nhập viên báo danh xin đã muốn thông qua ?” Gặp là nhà trẻ viên trưởng đánh tới điện thoại, Trần Khánh Phong không khỏi vẻ mặt kích động nói.

“Ha ha, đúng vậy, ngươi nữ nhi báo danh xin đã muốn thông qua, ngày kia ngươi là có thể mang nữ nhi đến chúng ta nhà trẻ đưa tin.” Tưởng viên trưởng ngữ khí thân thiết nói.

“Kia thật cám ơn ngài Tưởng viên trưởng.” Trần Khánh Phong gặp quả thật là nhà trẻ khẳng tiếp thu nữ nhi, không khỏi vội vàng lại là kích động lại là cảm tạ nói.

“Không khách khí, là chúng ta công tác không đến vị, đến bây giờ mới thông tri ngài. Nga, đúng rồi, thay ta hướng Thái Kiến Ninh cục trưởng vấn an.” Tưởng viên trưởng khách khí một câu, sau đó cúp điện thoại, chính là quải điện thoại trước lại cố ý nâng lên một chút thị giáo dục cục Thái Kiến Ninh cục trưởng. Tương đương với là gián tiếp ở nhắc nhở Trần Khánh Phong, chuyện này Thái cục trưởng giúp chiếu cố rất lớn, ta là bán Thái cục trưởng mặt mũi, ngươi tốt tốt cảm ơn hắn.

Tưởng viên trưởng đương nhiên không biết, Trần Khánh Phong áp căn sẽ không biết nói Thái Kiến Ninh cục trưởng là ai! Nghe xong điện thoại sau, cầm di động ngây người hơn nửa ngày, mới đột nhiên đứng lên hai tay nắm chặt Hạ Vân Kiệt tay, nói:“Cảm ơn ngươi Hạ Vân Kiệt, ngươi thật sự là giúp ta một cái đại ân, bằng không nữ nhi của ta thật sự chỉ có thể về nhà học nhà trẻ đi.”

“Ha ha, Trần giáo luyện khách khí, chính là nhấc tay chi lao mà thôi.” Hạ Vân Kiệt cười vỗ vỗ Trần giáo luyện mu

bàn tay nói.

“Trần giáo luyện, thanh trúc nhà trẻ thật sự tiếp thu ngươi nữ nhi ?” Gặp Trần giáo luyện kích động bộ dáng, Đinh Vân còn hãy còn có chút không dám tin nói.

Điều này sao có thể đâu? Một quán bar phục vụ sinh, một chiếc điện thoại thế nhưng có thể thu phục một cái phần đất bên ngoài hộ khẩu tiểu hài tử nhập viên vấn đề, nhưng lại là giáp đẳng nhà trẻ!

“Kia còn có giả, nhà trẻ Tưởng viên trưởng tự mình đánh điện thoại. Đúng rồi, Hạ Vân Kiệt, Thái Kiến Ninh cục trưởng là vị nào? Nghe Tưởng viên trưởng ý tứ là hắn đánh điện thoại, có phải hay không cần nhờ của ngươi vị kia bằng hữu nói với hắn thanh cảm ơn, còn có cần mua cái gì lễ vật sao? Ngươi theo ta nói, này tiền ta đến……” Trần giáo luyện liếc Đinh Vân liếc mắt một cái, sau đó nhìn Hạ Vân Kiệt khách khí nói.

“Thái Kiến Ninh cục trưởng? Điều này sao có thể? Hắn nhưng là thị giáo dục cục phó cục trưởng!” Đinh Vân lão bà chính là tại giáo dục cục công tác, hắn đối giáo dục cục lãnh đạo tên còn là có vẻ rõ ràng, nghe vậy không đợi Trần giáo luyện đem nói cho hết lời, liền đã muốn vẻ mặt không thể tưởng tượng nói.

Thị giáo dục cục phó cục trưởng nhưng là phó xử cấp cán bộ, tuy rằng đối với Lưu Giai Huy kia cấp bậc khác bí thư mà nói cũng không tính cái gì quan lớn, nhưng đối với Trần giáo luyện thậm chí Đinh Vân các tiểu dân chúng mà nói kia tuyệt đối xem như quan lớn. Đinh Vân là như thế nào cũng chưa nghĩ đến, Hạ Vân Kiệt một chiếc điện thoại thất quải bát quải, thế nhưng có thể kinh động giáo dục cục Thái phó cục trưởng tự mình gọi điện thoại, không chỉ có như thế hiệu suất còn là như vậy cao! Hiển nhiên Hạ Vân Kiệt vị kia bằng hữu phân lượng rất nặng a!

“Thị giáo dục cục phó cục trưởng!” Trần giáo luyện cùng Trương quản lí nghe vậy cũng hoàn toàn sợ ngây người. Hơn nữa Trần giáo luyện, hắn không hề nghĩ ngợi quá chính mình chính là một cái giá giáo giáo luyện nữ nhi thượng nhà trẻ, thế nhưng còn có thể kinh động thị giáo dục cục phó cục trưởng, vừa rồi Tưởng viên trưởng nói cái gì cục trưởng khi, hắn còn tưởng rằng đỉnh thiên cũng liền khu giáo dục cục mỗ vị phó cục trưởng đâu!

Chỉ có Triệu Nhã Tình một chút kinh ngạc biểu tình đều không có, nghĩ rằng, thị giáo dục cục phó cục trưởng lại tính cái gì? Người ta thị ủy thường ủy, thị công an cục cục trưởng thấy Kiệt ca đều cung kính kêu một tiếng Hạ lão sư đâu!

Muốn nói người có đôi khi chính là lợi thế, phía trước còn ngưu bức hò hét, thỉnh thoảng khoe khoang vài cái, thuận đường còn nói móc Hạ Vân Kiệt vài cái Đinh Vân cùng Trương Viêm, gặp Hạ Vân Kiệt một chiếc điện thoại thất quải bát quải thế nhưng có thể đem thị giáo dục cục phó cục trưởng cũng cấp kêu động, khiếp sợ qua đi, đối hắn thái độ lập tức đến đây một trăm tám mươi độ chuyển biến. Tuy rằng không giống Triệu Nhã Tình giống nhau kêu Hạ Vân Kiệt Kiệt ca, nhưng cũng không dám nữa gọi hắn Tiểu Hạ, về phần Trần giáo luyện kia tự nhiên là lại càng không tất nói. Hạ Vân Kiệt nhưng là giúp hắn một cái đại ân a!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 261 : Huấn luyện tiếng Anh

Mọi người đột nhiên trở nên ân cần khen tặng thái độ, làm cho Hạ Vân Kiệt ngược lại lập tức có chút không được tự nhiên. Ăn cơm xong sau, đem xe khai hồi luyện bãi đỗ xe, rõ ràng trực tiếp cùng Trần giáo luyện đánh thanh tiếp đón, thỉnh hắn trước tiên an bài tràng khảo sự tình, về phần tiếp tục luyện xe Hạ Vân Kiệt cảm thấy thật sự không tất yếu.

Trần giáo luyện thừa Hạ Vân Kiệt một cái nhân tình, đổ thật đúng là tưởng tay bắt tay hảo hảo giáo giáo Hạ Vân Kiệt, hắn một cái ô tô giáo luyện này hắn bản sự không có, cũng liền điểm ấy năng lực có thể xuất ra tay, khả lại cứ người ta cũng là cái “Thiên tài”, liền hắn kia trình độ lại thế nào còn cần dạy a?

Cũng may hắn còn có thể hỗ trợ an bài cuộc thi báo danh sự tình, cho nên Trần giáo luyện gặp Hạ Vân Kiệt có tưởng sớm điểm cuộc thi ý tứ, lập tức việc không ngừng đáp ứng xuống dưới, nói gần nhất một đám liền an bài Hạ Vân Kiệt tràng khảo, tràng khảo sau hội mau chóng an bài hắn đường đi.

Vì thế Hạ Vân Kiệt thượng nửa ngày giá giáo, liền đã xong hắn luyện xe kiếp sống, chờ một tuần sau tràng khảo.

Bởi vì buổi chiều không cần đi giá giáo luyện xe, lại không cần đi làm, Hạ Vân Kiệt buổi chiều thời gian liền có rảnh xuống dưới

Có rảnh xuống dưới Hạ Vân Kiệt, gặp không có việc gì tình khả làm cho thúy liền đi “Âu phong” Tiếng Anh huấn luyện trường học.

“Âu phong” Là Giang Châu thị lão bài tiếng Anh huấn

luyện trường học, trường học thuê thị trung tâm kim phong đại hạ đệ thập tầng lầu chỉnh một tầng làm huấn luyện phòng học.

Tới nơi này huấn luyện các ngành các nghề, các loại mọi người có. Bất quá rất lớn một bộ phận là chuẩn bị xuất ngoại lưu học đệ tử hoặc chuẩn bị di cư nước ngoài thành công nhân sĩ, giống Hạ Vân Kiệt loại này xuất phát từ công tác cần đến huấn luyện ! Cũng không nhiều.

Huấn luyện trên cơ bản này đây tiểu ban hình thức cử hành, một lớp nhiều nhất cũng liền năm sáu người. Căn cơ cá nhân tiếng Anh trình độ bất đồng, lớp còn phân bốn cấp bậc. Có 0 trụ cột ban, sơ cấp ban, trung cấp ban, cao cấp ban. Từng đệ tử báo danh khi, đều có chuyên môn lão sư đối đệ tử tiến hành thí nghiệm.

Hạ Vân Kiệt khẩu ngữ tuy rằng có vẻ lạn, nhưng bởi vì từ ngữ lượng thực phong phú, bị trường học miễn cưỡng cấp hoa đến trung cấp ban.

Trường học mỗi thứ hai đều đã đem sau một tuần có chương trình học còn có dạy học lão sư tên dán tại chương trình học trên vách tường, đệ tử có thể căn cứ chính mình thời gian trước tiên hẹn trước cuối tuần chương trình học. Cũng có thể lâm thời ước khóa, nhưng điều kiện tiên quyết là này ban nhân viên còn không có mãn.

Trừ bỏ tiểu ban khóa, trường học còn bị một cái đại phòng học làm tiếng Anh giác. Gì thời gian đoạn, đệ tử đều có thể tại đây cái đại trong phòng học dùng tiếng Anh trao đổi. Có đôi khi cũng sẽ có ngoại giáo lão sư lại đây cùng đệ tử hỗ động. Hơn nữa mỗi thứ hai, thứ tư còn có thể có ngoại giáo đến thượng chủ khóa, đây là không khấu trừ chương trình học.

Hạ Vân Kiệt ngày hôm qua báo lại danh khi liền hẹn

trước hôm nay buổi tối chương trình học, ban ngày chương trình học nhưng không có hẹn trước. Vốn định thừa dịp buổi chiều không có việc gì lâm thời ước khóa, lại phát hiện buổi chiều thích hợp hắn thượng trung cấp ban chương trình học nhân viên trên cơ bản đều đầy. Cũng may còn có đại phòng học tiếng Anh giác, Hạ Vân Kiệt trước mặt đài lão sư hẹn trước kế tiếp ban ngày chương trình học, rõ ràng vào đại phòng học.

Đại phòng học tụ hơn mười người, nam nữ đều có, chủ yếu là người trẻ tuổi, cũng có hai ba cái thoạt nhìn đã qua mà đứng chi năm đệ tử, xem bọn hắn mặc, cách nói năng còn có khí chất, hiển nhiên là công tác vài năm, có nhất định cơ sở kinh tế cùng xã hội trải qua.

Hơn mười người chia làm ba đôi, tụ cùng một chỗ nói chuyện phiếm. Hiển nhiên trường học đệ tử lưu động tính rất mạnh, Hạ Vân Kiệt một tân nhân tiến vào, này đệ tử chính là nhìn hắn một cái, liền lại tự cố tự trò chuyện thiên.

Đây là Hạ Vân Kiệt lần đầu tiên tham gia tiếng Anh giác, nơi này cũng không có hắn nhận thức nhân, liền tùy tiện chọn một đám thảo luận không khí có vẻ nhiệt liệt, chỉnh thể tuổi tương đối mà nói thiên nhỏ đệ tử, sau đó đứng bên ngoài vây nghe bọn hắn giảng.

Bởi vì nghe, nói trình độ có vẻ lạn, ngay từ đầu Hạ Vân Kiệt còn có điểm không thích ứng, không có biện pháp nghe hiểu được này bang đệ tử ở thảo luận cái gì. Bất quá nghe xong một đoạn thời gian sau cũng chậm chậm có điểm thích ứng lại đây, cũng dần dần nghe ra đến này bang tuổi trẻ đệ tử hôm nay thảo luận chủ đề là về chức nghiệp chủ đề.

Có người đưa ra một cái chức nghiệp, sau đó mọi người mà bắt đầu đàm luận chính mình đối này chức nghiệp cái nhìn, lại hoặc là nói một ít cùng này chức nghiệp có

quan hệ sự tình đằng đằng. Dù sao chỉ là vì luyện tiếng Anh khẩu ngữ, cũng không có cái gì nghiêm khắc chú ý, các đệ tử đều là nghĩ đến đâu lý giảng đến làm sao.

“Mới tới vị này đồng học, ngươi hiện tại là đệ tử còn là đã muốn tham gia công tác? Cũng tham gia tiến vào nói một chút đi.” Đang lúc Hạ Vân Kiệt dựa vào vòng ngoại đứng, lẳng lặng nghe khi, một vị lưu trữ đuôi ngựa biện, có một đôi mắt to, thoạt nhìn phá lệ thanh xuân sức sống nữ sinh dùng tiếng Anh đối Hạ Vân Kiệt nói.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt không có thể hoàn toàn nghe hiểu vị này nữ sinh cùng chính mình nói cái gì, nhưng theo ánh mắt của nàng cùng với phá thành mảnh nhỏ đơn từ trung ngay cả mông mang đoán còn là hiểu được của nàng ý tứ, ngại ngùng cười cười dùng sứt sẹo tiếng Anh nói:“Đã muốn tham gia công tác.”

Gặp Hạ Vân Kiệt tuổi còn trẻ đã muốn tham gia công tác, này bang đệ tử đều có chút kinh ngạc, vị kia nữ sinh lại lập tức dùng tiếng Anh truy vấn nói:“Thật tốt quá, vậy ngươi có thể nói chuyện công tác của ngươi sao?”

“Của ta tiếng Anh có vẻ kém, này với ta mà nói có điểm khó khăn.” Hạ Vân Kiệt ngượng ngùng nói.

“Không có việc gì, mọi người đều là luyện tập. Muốn tận lực mở miệng, khẩu ngữ tài năng luyện ra.” Vị kia nữ sinh đối Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra cử nhiệt tình, nói xong trả lại cho hắn một cái cổ vũ mỉm cười.

Gặp mọi người đều còn có vẻ hữu hảo nhiệt tình, Hạ Vân Kiệt đỗ ngượng ngùng tái chối từ, đành phải nói:“Ta cho quá vài phân công tác, có kiến trúc công nhân, có quán bar phục vụ sinh, có bia tiêu thụ viên, hiện tại là một gã bảo an.”

Này đàn đệ tử trên cơ bản đều là sinh viên hoặc là trung

học sinh, đúng là đối tương lai tràn ngập khát khao, hướng tới kinh tế độc lập tuổi, gặp Hạ Vân Kiệt tuổi thoạt nhìn theo chân bọn họ không sai biệt lắm, cũng đã đã làm nhiều như vậy phân công tác, nhất thời nổ tung oa, người người rất hứng thú ngươi một câu ta một câu hỏi.

Có đệ tử đối quán bar có vẻ cảm thấy hứng thú, nhưng trong nhà quản được có vẻ nghiêm lại không đi qua quán bar, liền hỏi quán bar lý sự tình, hỏi có phải hay không thực sự diễm vũ biểu diễn, có phải hay không dễ dàng phát sinh một đêm tình linh tinh vấn đề? Cũng có người đối Hạ Vân Kiệt bộ dạng như vậy nhã nhặn lại đi công trường cho sống có vẻ cảm thấy hứng thú, liền hỏi kiến trúc công trường một sự tình, còn có chút nhân đối bảo an cử cảm thấy hứng thú, hỏi Hạ Vân Kiệt có thể hay không đụng tới người xấu cái gì.

Dù sao loạn thất bát tao cái gì vấn đề đều có, ngay từ đầu Hạ Vân Kiệt kia lạn trình độ thật đúng là ứng phó bất quá đến. Cũng may hắn từ ngữ lượng thực phong phú, khái va chạm bính thế nhưng cũng có thể trả lời xuống dưới. Hơn nữa cũng đang như vị kia nữ sinh nói, khẩu ngữ muốn nhiều mở miệng tài năng luyện ra. Hạ Vân Kiệt từ ngữ lượng kỳ thật đã muốn vậy là đủ rồi, duy nhất khuyết thiếu chính là một cái nghe cùng nói hoàn cảnh. Giảng giảng, thế nhưng cũng chậm chậm lưu loát đứng lên.

Này các đệ tử nhìn Hạ Vân Kiệt khẩu ngữ ở dần dần phát sinh rõ ràng biến hóa, đều có chút kinh ngạc cho hắn tiến bộ, hơn nữa kinh ngạc là Hạ Vân Kiệt từ ngữ lượng.

Cứ như vậy, Hạ Vân Kiệt ở tiếng Anh giác ngây người nửa ngày.

Trong trường học có kêu ngoại bán, đến chạng vạng

thời điểm, Hạ Vân Kiệt cũng học này đệ tử giống nhau trực tiếp kêu phân ngoại bán, ở đại trong phòng học ăn, sau đó lại cùng những người khác dùng tiếng Anh nói bậy loạn khản, thẳng đến hắn hẹn trước chương trình học nhanh đến điểm, Hạ Vân Kiệt mới rời đi đại phòng học đi thượng tiểu ban khóa.

Tiến hắn hôm nay đi học tiểu phòng học, Hạ Vân Kiệt nhịn không được nao nao, chỉ thấy toàn bộ trong phòng học tọa tất cả đều là nam sinh.

Này nam sinh thấy hắn đẩy cửa tiến vào, rõ ràng hai mắt đều sáng đứng lên, chờ phát hiện là hắn khi, lại rõ ràng ám đi xuống, cùng nhau đối với Hạ Vân Kiệt thất vọng "Thiết" một tiếng.

"Huynh đệ, ngươi cũng là hướng về phía tóc vàng đại ba mỹ nữ Kelly lão sư đến đi?" Hạ Vân Kiệt hướng mọi người gật gật đầu, sau đó tùy tiện tìm vị trí tọa hạ, vừa tọa hạ hắn bên người một vị bộ dạng có điểm giống Hongkong đạo diễn Vương Tinh tên, dùng cánh tay khửu tay huých bính, vẻ mặt sỗ sàng hỏi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 262 : Mỹ nữ tóc vàng

“Tóc vàng đại ba mỹ nữ?” Hạ Vân Kiệt nhìn bên người vị này biểu tình dâm loạn đồng học, nhìn nhìn lại này khác ba vị nam đồng học kia vẻ mặt chờ mong biểu tình, rốt cục hiểu được, cảm tình hôm nay này đường khóa lão sư là một vị khêu gợi ngoại quốc mỹ nữ, cho nên đến đi học tất cả đều là nam sinh.

“Hắc hắc, xem ra huynh đệ ngươi còn không biết a. Bất quá ngươi thực may mắn, tuyển đúng khoá. Ta nói cho ngươi, hôm nay cho chúng ta đi học Kelly lão sư kia dáng người tuyệt đối là đúng giờ đến cực điểm, mông lại tròn lại kiều, một đôi ngực khí lại……” Vị kia hình tượng dâm loạn đệ tử, nói xong nói xong biểu tình càng ngày càng dâm loạn, nước miếng đều thiếu chút nữa chảy xuống dưới.

Bất quá không đợi hắn nói xong, cửa đã bị đẩy mở ra. Một vị tóc vàng mỹ nữ đi đến, sau đó toàn lớp nam sinh liền tất cả đều “Tinh thần chấn hưng” ngồi thẳng thân mình, Hạ Vân Kiệt bên người vị kia “Vương Tinh” Đồng học nói chuyện thanh cũng là quàng quạc mà chỉ, đồng dạng ngồi thẳng lưng, bất quá hai mắt cũng là thẳng ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm vị kia đẩy cửa mà vào tóc vàng mỹ nữ.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng biểu hiện không có những người khác như vậy khoa trương, nhưng nhìn đẩy cửa vào tóc vàng mỹ nữ hai mắt còn là không khỏi sáng ngời.

Màu vàng tóc năng thành đại cuộn sóng theo hai má mềm mại phi trên vai, phá lệ có nữ nhân vị. Của nàng lông mi cuốn kiều, ánh mắt là thâm màu lam, tràn ngập mê hoặc cuồng dã hương vị. Của nàng tướng mạo rất giống Anh quốc nữ diễn viên Catherine • Zeta - Jones, xinh đẹp trung mang theo cao quý, tao nhã.

Trong phòng học mở ra điều hòa, thực ấm áp, Kelly lão sư vừa vào cửa liền mặt mang mỉm cười cùng mọi người “Hải” thanh tiếp đón, sau đó liền tùy tay cởi có chứa đậm trọng anh luân phong cách ô vuông áo khoác cùng khăn quàng cổ.

Mặc áo khoác khi, Kelly lão sư làm cho người ta thứ nhất cảm giác là cao, kia ít nhất một mét bảy mươi lăm vóc dáng, ở phía nam nữ nhân trung tuyệt đối thuộc loại hi hữu giống.

Bất quá chờ nàng cởi áo khoác khi, kia dãy núi phập phồng, kinh tâm động phách gợi cảm dáng người lập tức liền miêu tả sinh động. Nội đáp báo văn sắc v lĩnh quần áo nịt gắt gao trói buộc trụ kia đôi ngạo nhân cực đại vú, tuyết trắng nhũ câu ở tiêm cổ áo chỗ như ẩn như hiện, sâu không thấy đáy. Màu đen bó sát người da khố gắt gao bao vây lấy nàng kia đầy đặn cử kiều mĩ mông cùng đùi, đường cong lộ, mang theo một tia nói không nên lời dã tính hương vị.

Kelly lão sư tựa hồ đã muốn thói quen trong ban đệ tử kia phó trư ca tướng, cởi áo khoác sau liền bắt đầu tùy ý dùng thuần khiết Luân Đôn làn điệu nhất nhất cùng đệ tử nhóm chào hỏi, các đệ tử tắc dùng dày đặc Trung Quốc làn điệu tiếng Anh hồi phục nàng.

Đến phiên Hạ Vân Kiệt khi, Kelly lão sư cố ý đi lên vọt tới trước hắn vươn tay nói:“Thật cao hứng nhận thức ngươi tân đồng học, ta kêu Grace Kelly, ngươi có thể bảo ta Kelly.”

Nói xong Kelly còn dùng nàng kia đôi màu lam mang theo cuốn kiều lông mi, tràn ngập mê hoặc hương vị mắt đẹp dù có hứng thú nhìn Hạ Vân Kiệt. Vừa rồi nàng tiến vào khi liền phát hiện chỉ có Hạ Vân Kiệt xem nàng ánh mắt có vẻ bình tĩnh, điều này làm cho đã muốn thói quen

các nam nhân xem nàng khi kia cuồng nhiệt ánh mắt Kelly cảm thấy có chút ngoài ý muốn, cũng đối Hạ Vân Kiệt sinh ra một tia tò mò.

Kelly vừa đi đến trước mặt, Hạ Vân Kiệt liền cảm giác được có cổ đặc hơn cũng rất có thể kích động người tình dục nước hoa vị đập vào mặt mà đến, hơn nữa làm nàng cứ như vậy gần trong gang tấc đứng ở trước mặt khi, kia ngạo nhân dáng người đối mặt thấy lực đánh vào tựa hồ chợt gian trở nên càng mạnh liệt, làm cho nam nhân kìm lòng không được sẽ gặp rục rịch. Ít nhất ngồi ở Hạ Vân Kiệt bên người vị kia "Vương Tinh" Đồng học, lúc này đã muốn là hoàn toàn một bộ trư ca tướng, một đôi đôi mắt nhỏ gắt gao nhìn chằm chằm kia đôi cao ngất dựng lên hai vú, tựa hồ hận không thể đem tròng mắt hái xuống, nhét vào kia v hình cổ áo đi.

Đây là Hạ Vân Kiệt lần đầu tiên cùng một vị tóc vàng mỹ nữ giao tiếp, ngoại quốc nữu trên người cái loại này cùng sinh câu đến dã tính hương vị, còn có kia đối diện thấy phá lệ có lực đánh vào đầy đặn mặt ngoài dáng người, tuy rằng cũng làm cho Hạ Vân Kiệt có chút rục rịch, nhưng hắn còn là cưỡng chế trong lòng xúc động, thực thân sĩ theo Kelly nắm tay, dùng tiếng Anh trả lời:"Ta cũng thật cao hứng nhận thức ngươi, ta kêu Hạ Vân Kiệt."

Bởi vì có buổi chiều tiếng Anh giác nửa ngày trao đổi, Hạ Vân Kiệt nay mở miệng đã muốn lưu sướng rất nhiều, điều này làm cho hắn không khỏi âm thầm may mắn, nếu không vừa cùng lão sư lần đầu tiên bắt tay cho nhau giới thiệu liền va chạm, kia thật đúng là sẽ làm hắn cảm thấy thẹn thùng.

"Có tiếng Anh tên sao?" Kelly lại mục mang kinh ngạc nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, ở trong này dạy học cũng có một đoạn thời gian, mỗi lần nàng cùng giống Hạ Vân Kiệt loại này tuổi nam sinh lần đầu tiên bắt tay chào

hỏi khi, bọn họ tổng hội có vẻ thực chân tay luống cuống, trong lòng bàn tay đều đã xuất mồ hôi, giống Hạ Vân Kiệt như vậy bình tĩnh thật đúng là cử thiếu.

“Không có.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Ta đây giúp ngươi đặt một cái đi, ngươi tiếng Trung tên gọi Hạ Vân Kiệt, kia tiếng Anh tên đã kêu Jack đi. Tên này ở Anh quốc thực phổ biến cũng dễ dàng nhớ, vừa vặn còn với ngươi tiếng Trung tên tiếp cận. Về sau ta gọi ngươi Jack thế nào?” Kelly mặt mang mỉm cười nói.

“Tên này tốt lắm, ta thực thích, cảm ơn ngươi Kelly.” Hạ Vân Kiệt đối này tiếng Anh tên có vẻ vừa lòng, nghe vậy cười hướng Kelly gật gật đầu nói.

“Không khách khí Jack, thật cao hứng ngươi sẽ thích tên này!” Kelly vui vẻ nói một câu, sau đó xoay người về tới chính mình vị trí.

Kelly xoay người khi, Hạ Vân Kiệt rõ ràng phát hiện “Vương Tinh” Đồng học bọn người nhìn chằm chằm Kelly kia bị màu đen da khố gắt gao bao vây lấy mĩ mông chảy nước miếng, cũng không biết trong đầu suy nghĩ cái gì.

Bất quá không thể phủ nhận là, ngoại quốc nữ nhân cái mông quả thật đặc biệt cử kiều no đủ, đi đường đến đặc biệt không bị cản trở, cuồng dã, lộ ra một cỗ trắng trợn dụ hoặc, đối với đang đứng ở “Vương Tinh” Đồng học loại này người trẻ tuổi đối tính tràn ngập ảo tưởng cùng khát vọng tuổi mà nói, có trí mạng lực hấp dẫn.

Đối Hạ Vân Kiệt đồng dạng cũng có không nhỏ lực hấp dẫn, ở hắn trong ấn tượng, hắn nhận thức sở hữu mỹ nữ trung chỉ sợ chỉ có Chu Hiểu Diễm Diễm tỷ mĩ mông có thể cùng trước mắt vị này tóc vàng mỹ nữ có thể so sánh.

Giống loại này tiểu ban khẩu ngữ khóa, chủ yếu là rèn luyện khẩu ngữ, cùng trong đại học tiếng Anh chương trình học còn là không đồng dạng như vậy, tùy ý tính rất mạnh, chủ yếu là làm cho các đệ tử nhiều nghe nhiều lời. Nhưng tình hình chung hạ, mỗi một tiết khóa còn là hội quay chung quanh một hai cái đề tài đến triển khai.

Hôm nay chủ đề là về đi nhà ăn đi ăn cơm một ít thói quen tính dùng từ, tỷ như như thế nào gọi món ăn, tính tiền, một ít bát đĩa tên, còn có một ít nhân vật tình cảnh sắm vai đối thoại.

Ngay từ đầu Hạ Vân Kiệt khẩu ngữ trình độ ở năm người trung còn là thuộc loại có vẻ đồ ăn, nhưng tiến bộ cũng là năm người trung nhanh nhất. Này đệ tử thân mình cũng liền bán đáp tử trình độ, hơn nữa lực chú ý đều ở Kelly trên người, còn không rõ cảm giác ra đến, nhưng Kelly thân là lão sư, tiếng Anh lại là của nàng tiếng mẹ đẻ, nàng cũng là có thể thực rõ ràng cảm giác được đến Hạ Vân Kiệt rõ ràng biến hóa cùng tiến bộ. Nhất là hắn khẩu âm, Kelly kinh ngạc phát hiện, hắn khẩu âm theo ngay từ đầu mang theo dày đặc Trung Quốc làn điệu chính dần dần mang theo một tia Luân Đôn làn điệu.

Này đối với Kelly mà nói thật sự quá mức kinh ngạc, muốn một người học được giảng tiếng Anh kỳ thật cũng không khó, nhưng một người muốn thay đổi quanh năm suốt tháng hình thành khẩu âm lại phi thường khó khăn.

“Kelly, ngươi ở Anh quốc khi, thường xuyên sẽ đi quán bar sao?” Trò chuyện trò chuyện, một vị nam sinh bộ dạng coi như anh tuấn, trên người mặc cái gì cũng đều là hàng hiệu, vừa thấy chính là gia cảnh không sai đột nhiên hỏi.

Quán bar tự nhiên cũng là nhà ăn văn hóa một bộ phận.

“Có nha George, ở Anh quốc người bình thường không có việc gì khi đều đã thích đi quán bar uống một chén hoặc là đi quán cà phê uống chén cà phê. Đây là chúng ta cuộc sống một bộ phận.” Kelly đương nhiên trả lời.

“Kia ở Trung Quốc đâu?” George theo sát sau hỏi.

“Cũng đi, bất quá rất ít. Bởi vì ta là người ngoại quốc, lại là nữ tính, một người đi có chút không có phương tiện.” Kelly có chút tiếc nuối nói.

“Kia hôm nay vừa vặn, đi học sau khi kết thúc chúng ta mọi người cùng đi quán bar uống một chén, nam sơn đạo vùng quán bar thực không sai, ta mời khách.” George nghe vậy hai mắt mạnh sáng ngời, nói.

Quán bar thân mình chính là người trẻ tuổi hướng tới cùng thích địa phương, nếu hơn nữa một vị tóc vàng mỹ nữ cùng đi, kia lại làm cho người trẻ tuổi ngẫm lại đều cảm thấy hưng phấn cùng lần có mặt mũi sự tình, cho nên George này đề nghị nhắc tới đi ra,“Vương Tinh” Đồng học đám người lập tức vỗ tay nói tốt.

Ngoại quốc nữ nhân cùng Đông Phương nữ nhân ở tính cách còn là có rất lớn khác nhau, nếu đổi thành một vị Trung Quốc nữ lão sư, lúc này chỉ sợ không phải phê bình các nam sinh không nên đề nghị đi quán bar, chính là không cần nghĩ ngợi cự tuyệt. Nhưng Kelly lại cảm thấy George nhiệt tình mời, các học sinh lại như vậy cao hứng, chính mình nếu cự tuyệt là một kiện thực thất lễ sự tình, huống hồ nàng cũng là cái thích náo nhiệt nữ nhân, cho nên thấy thế cười nói:“Cảm ơn ngươi George, thật cao hứng đến Trung Quốc có người mời ta uống một chén.”

Gặp Kelly đáp ứng xuống dưới, các học sinh đều phi thường kích động cùng hưng phấn, mà George trừ bỏ

kích động cùng hưng phấn, trên mặt còn lộ ra một tia đắc ý sắc, hiển nhiên là đắc ý cùng chính mình nghĩ tới như vậy một cái hảo điểm tử.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không giống này khác đồng học như vậy kích động hưng phấn, bất quá cũng là có chút kinh ngạc cho trung ngoại nữ lão sư khác biệt.

“Hiện tại chúng ta liền nói chuyện quán bar sự tình đi.” Kelly gặp các học sinh thực kích động, cũng cử vui vẻ, nhân cơ hội đem đề tài chuyển dời đến quán bar đi lên.

Nói chuyện đến quán bar, lại nghĩ tới đợi lát nữa tan học sau có thể cùng một vị bộ dạng giống quá Catherine • Zeta - Jones tóc vàng mỹ nữ lão sư cùng đi phao bar, các học sinh cảm xúc đều rất cao trướng, lập tức liền mồm năm miệng mười hàn huyên đứng lên

Về quán bar sự tình, đang ngồi tự nhiên không có so với Hạ Vân Kiệt vị này đệ tử từng làm quá quán bar phục vụ sinh hiểu biết càng nhiều, hơn nữa lúc trước hắn còn chuyên môn bối quá một ít quán bar cơm ẩm cần dùng đến tiếng Anh từ ngữ, tỷ như dương rượu rượu thủy đan, các loại thủy tinh chén tiếng Anh cách gọi đằng đằng, cho nên trò chuyện trò chuyện, dần dần Hạ Vân Kiệt tựu thành chủ đạo nói chuyện trung tâm nhân vật. Đem Kelly lão sư nghe được mắt đẹp sinh huy, nhìn Hạ Vân Kiệt thỉnh thoảng lộ ra kinh ngạc biểu tình, mà này hắn đồng học cũng khó miễn xem trọng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, cảm thấy hắn hiểu được rất nhiều. Chỉ có vốn mình cảm giác tốt lắm George gặp Hạ Vân Kiệt đoạt hắn nổi bật, trong lòng có chút khó chịu, rốt cục nhịn không được hỏi:“Jack, ngươi như thế nào biết nhiều như vậy quán bar sự tình, ngươi trước kia sẽ không ở quán bar làm quá phục vụ sinh đi?”

Hỏi cái này nói khi, George trên mặt lộ ra một tia khinh thường cùng trào phúng sắc.

George như vậy vừa hỏi, các học sinh cũng không cấm tò mò nhìn Hạ Vân Kiệt, Kelly lão sư cũng không ngoại lệ.

“Đúng vậy, trước kia ở quán bar làm quá phục vụ sinh.” Này cũng không có cái gì hảo giấu diếm, Hạ Vân Kiệt cười gật gật đầu.

“Không phải đâu, ngươi thực làm quá quán bar phục vụ sinh?” George gặp quả như chính mình sở liệu, lập tức một cỗ cảm giác về sự ưu việt du nhiên nhi sinh, ra vẻ kinh ngạc nói, nhưng trong giọng nói lại rõ ràng mang theo một tia xem thường hỏi.

Ánh mắt lại nhìn quanh sinh huy quét chung quanh một vòng, giống như kể từ đó chính mình liền so với Hạ Vân Kiệt cao quý dường như.

Bất quá làm cho George thực thất vọng là, mọi người phản ứng lại vừa vặn cùng hắn trong tưởng tượng tương phản.

“Vương Tinh” Cùng cấp học lập tức hai mắt sáng ngời, truy vấn nói:“Oa tắc, cực giỏi a, ở quán bar trải qua, đó là không phải gặp quá rất nhiều mỹ nữ?”

Mà Kelly tuy rằng không đến mức hỏi cái này loại vấn đề, nhưng ở Anh quốc bình thường người trẻ tuổi mười tám tuổi sau phải nhờ vào chính mình năng lực kiếm tiền nuôi sống chính mình, cho nên người trẻ tuổi đi nhà ăn hoặc là quán bar làm phục vụ sinh là thực tầm thường sự tình, cho nên Kelly gặp Hạ Vân Kiệt tuổi còn trẻ coi như quá quán bar phục vụ sinh, cũng không giống này khác Trung Quốc người trẻ tuổi còn ỷ lại cha mẹ thân kiếm tiền cung bọn họ đọc sách, cung bọn họ cuộc sống, ngược lại cảm thấy có loại quen thuộc thân thiết cảm, hướng hắn dựng thẳng hạ ngón tay cái, nói:“Cool!

Ngươi còn làm quá quán bar phục vụ sinh, vừa vặn buổi tối ngươi có thể khi chúng ta dẫn đường, phải đi ngươi trước kia công tác quá quán bar!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 263 : Quán bar tình nhân

“Không thành vấn đề.” Hạ Vân Kiệt vốn đang nghĩ tan học sau tìm cái lấy cớ không đi quán bar vô giúp vui, nay gặp Kelly nói như vậy, đành phải sảng khoái điểm đầu đáp ứng xuống dưới, về phần các học sinh này tò mò vấn đề tự nhiên làm không có nghe đến.

“Quá tuyệt vời!” Kelly gặp Hạ Vân Kiệt sảng khoái đáp ứng xuống dưới, vui vẻ đánh cái vang chỉ.

Vì thế tan học sau hoạt động cứ như vậy định rồi xuống dưới, tan học thời gian vừa đến, George đám người liền vẻ mặt hưng phấn mà vây quanh Kelly đi xuống lầu.

Đi xuống lầu, George xuất ra có bảo mã dấu hiệu xe cái chìa khóa, thực tiêu sái xoa bóp một chút, một chiếc đứng ở đại hạ phía trước mặt đất bãi đỗ xe màu đen xe bảo mã đăng sáng sáng ngời.

“Ta kháo! George ngươi thế nhưng lái xe bảo mã đến đi học, rất con mẹ nó ngưu bức ta lớn như vậy còn không có ngồi quá xe bảo mã đâu!” Gặp George là mở ra bảo mã đến đi học, “Vương Tinh” Cùng cấp học nhất thời vẻ mặt hâm mộ sùng bái nói, thậm chí có vị kêu Mike đồng học còn cố ý chạy đến xe bên cạnh, khoa trương lấy tay vuốt thân xe, giống như đó là mỹ nữ thân mình dường như.

“Bình thường a.” George súy động xuống xe cái chìa khóa, ra vẻ khiêm tốn nói, tiếp theo còn không vong đắc ý phiêu Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái tiếp tục hỏi:“Nga, đúng rồi, các ngươi là như thế nào tới được? Có lái xe sao? Chúng ta có sáu người, một chiếc xe tựa hồ không đủ a”

“Chúng ta còn đều là học đại học đệ tử đâu? Ngươi cho

là mỗi người đều giống ngươi như vậy ngưu bức sao? Đọc sách còn mở ra xe bảo mã đến?" Vị kia vuốt xe bảo mã Mike đồng học lập tức vẻ mặt ghen tị cười mắng.

"Jack không phải đã muốn công tác sao? Đúng rồi, Jack ngươi lái xe đến đây sao?" George gặp Mike nói như vậy, trong lòng liền cùng đại mùa hè uống băng sảng lạnh trà giống nhau sảng khoái, ở mặt ngoài lại ra vẻ bình thản, nhìn Hạ Vân Kiệt thuận miệng hỏi.

"Ta là lái hai cái bánh xe xe tới được." Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không theo George loại này còn không có lớn lên, hành vi còn có chứa điểm ngây thơ nhà giàu tiểu tử chấp nhặt, nghe vậy cười nhẹ nói.

"Lái hai cái bánh xe xe? Jack ngươi thật đúng là hài hước." Kelly nghe vậy không khỏi nhìn Hạ Vân Kiệt nở nụ cười, lộ ra hai hàng trắng noãn chỉnh tề răng nanh, ở ngọn đèn hạ rất là mê người.

George gặp chính mình vấn đề ngược lại thành toàn Hạ Vân Kiệt, trong lòng không khỏi một trận buồn bực, vừa định nói, sáu người xe ngồi không dưới, nếu không ngươi lái hai cái bánh xe xe chính mình đi qua khi, Kelly đã muốn theo trong bao lấy ra một cái chìa khóa xe, đối với một chiếc đứng ở cách đó không xa biệt khắc khải việt xoa bóp hạ điều khiển cái chìa khóa, nói:"Jack, ngươi ngồi của ta xe đi, nam sơn đạo ta không quen tất, ngươi giúp ta chỉ đường."

"Nam sơn đạo ta cũng quen, ta cũng quen" Gặp tóc vàng mỹ nữ lão sư nguyên lai cũng là lái xe đến, tuy rằng biệt khắc khải việt cùng bảo mã cấp bậc kém khá lớn, nhưng tương đối cho bảo mã mà nói, hiển nhiên tóc vàng mỹ nữ dụ hoặc lực lớn hơn nữa, gặp Kelly kêu Hạ Vân Kiệt ngồi của nàng xe hỗ trợ dẫn đường, Mike đám người lập tức ào ào chạy đến của nàng xe bên cạnh tự đề cử mình nói, nói xong cũng không quản Kelly đồng ý

không đồng ý, đã muốn mở ra cửa xe tễ đi vào.

Trong lúc nhất thời, George bảo mã nhất thời thành "Người cô đơn", phá lệ cô tịch lạnh lùng.

Hai chiếc xe một trước một sau khai thượng đi thông nam sơn đạo ngã tư đường, phía trước dẫn đường là nhồi vào nam nhân còn có một vị tóc vàng mỹ nữ biệt khắc khải việt, rồi sau đó mặt còn lại là một chiếc chỉ có một vị điều khiển viên có vẻ trống rỗng bảo mã.

Nam sơn đạo cách Kim Phong đại hạ cũng không xa, hơn nữa buổi tối giao thông trạng huống cũng có vẻ hảo, đại khái qua hơn mười phút, hai chiếc xe liền một trước một sau chạy đến nam sơn đạo, sau đó ở Hạ Vân Kiệt chỉ dẫn hạ đứng ở blue night quán bar phụ cận bãi đỗ xe.

"A, blue night quán bar, ta trước kia đã tới, Jack ngươi trước kia chính là ở trong này làm công sao? Nơi này điều rượu sư còn giống như khá tốt, đúng rồi nơi này phục vụ sinh ra vẻ cũng rất được." Xuống xe, gặp là blue night quán bar, George nhịn không được lại bắt đầu khoe khoang nói.

"Phải không? Jack thành thật công đạo ngươi có hay không cùng nơi này phục vụ sinh phát sinh quá siêu hữu nghị quan hệ." Các đệ tử lập tức hai mắt xám ngắt, vẻ mặt ái muội sỗ sàng hỏi. Đương nhiên những lời này bọn họ chỉ dùng tiếng Trung nói.

"Ta cũng rất ngạc nhiên Jack, ngươi bộ dạng cử suất, ở trong này làm công có hay không mê đảo quá vị nào xinh đẹp nữ hài tử?" Bất quá Kelly hiển nhiên nghe hiểu một chút tiếng Trung, hơn nữa người phương tây tính cách cũng làm cho nàng cũng không kiêng kị này đó, không chỉ có như thế, nàng tựa hồ đối phương diện này cũng thực cảm thấy hứng thú.

Các đệ tử câu hỏi, còn có Kelly hiếu kì, làm cho Hạ Vân Kiệt có chút dở khóc dở cười đồng thời, trong đầu theo bản năng lóe ra vài đạo tịnh lệ thân ảnh, nhất là Diễm tỷ thân ảnh phá lệ rõ ràng.

Một đêm kia, hắn thiếu chút nữa sẽ cùng nàng thật sự đã xảy ra siêu hữu nghị quan hệ

Hiện tại nhớ tới đến, Hạ Vân Kiệt phân không rõ ràng lắm tâm tình của mình, đến tột cùng là tiếc nuối còn là may mắn hoặc là hai người đều có.

“Các ngươi sức tưởng tượng cũng quá phong phú, Jack chính là một vị phục vụ sinh cũng không phải điều rượu sư hoặc là cao phú suất, ta nói cho các ngươi, ở quán bar tối hấp dẫn nữ hài tử chú ý là suất khí tiêu sái điều rượu sư, còn có chính là cao phú suất. Nếu các ngươi không tin, đợi lát nữa nhìn, chỉ cần ta đem xe bảo mã cái chìa khóa ở trên bàn nhất các, khẳng định sẽ có rất nhiều mĩ mi chủ động đi lên chào hỏi, muốn liên hệ phương thức.” Gặp mọi người lực chú ý đều ở Hạ Vân Kiệt trên người, hơn nữa Kelly còn khen Hạ Vân Kiệt bộ dạng có vẻ suất khí, George không khỏi ghen ghét dữ dội, vẻ mặt khinh thường nói.

“Ta dựa vào, George xem ra ngươi là này đạo cao thủ, thành thật công đạo, loại chuyện này ngươi làm bao nhiêu lần? Lại mượn này một chiêu lừa bao nhiêu nữ hài tử?” Mike bọn họ nghe vậy lập tức vẻ mặt bội phục nói.

“Thiết, loại chuyện này còn cần lừa sao? Đều là các nàng tự nguyện ” George gặp Mike đám người vẻ mặt bội phục biểu tình, không khỏi vạn phần đắc ý nói, nghĩ đến như vậy tử thực ngưu bức thực túm.

Chính là đắc ý khi, lại không phát hiện Kelly nhìn hắn ánh mắt đã muốn mang theo một tia khinh thường.

“Đó là, bảo mã a tuyệt đối cao phú suất!” Mike đám người khen tặng nói.

George gặp các đệ tử đều chụp hắn mã thí, nhất thời cảm thấy lần có mặt mũi, cả người cũng bắt đầu lâng lâng đứng lên

Bất quá người còn không có chân chính phiêu khởi đến, chỉ thấy tới cửa một vị tiếp khách tiểu thư dáng người cao gầy gợi cảm, hai má cũng bộ dạng cử đoan chính, đột nhiên mắt đẹp sáng ngời, hai mắt gắt gao theo dõi hắn bảo mã cái chìa khóa.

“Thế nào?” George thấy thế lập tức đắc ý hướng Mike đám người sử cái ánh mắt nói.

Mike đám người thấy thế lập tức hướng hắn dựng thẳng một chút ngón tay cái, vẻ mặt ghen tị sùng bái nói:“Ta sát, chờ ngày nào đó ta có tiền, cũng lấy đem xe bảo mã cái chìa khóa nơi tay……”

“Kiệt ca!” Bất quá Mike đám người trong lời nói còn không có nói xong, chỉ thấy vị kia dáng người cao gầy khêu gợi tiếp khách tiểu thư đã muốn vẻ mặt kinh hỉ kêu lên, sau đó trực tiếp theo George bên người gặp thoáng qua, lập tức đi đến đi theo George phía sau Hạ Vân Kiệt trước mặt, mắt đẹp gắt gao theo dõi hắn, ẩn ẩn trung tựa hồ còn đựng trong suốt gì đó.

Nguyên lai, vừa rồi vị này tiếp khách tiểu thư nhìn chằm chằm cũng không phải bảo mã cái chìa khóa mà là bảo mã cái chìa khóa mặt sau Hạ Vân Kiệt.

Trong lúc nhất thời, Mike đám người tất cả đều trợn tròn mắt, mà George sắc mặt tự nhiên là xanh một trận hồng một trận, cực kì xấu hổ mất tự nhiên.

Tiếp khách tiểu thư tự nhiên đó là Lưu Kha.

Gặp Lưu Kha nhìn đến chính mình khi kia phát ra từ nội tâm kinh hỉ, Hạ Vân Kiệt trong lòng cũng không cấm một trận động tình, nhìn nàng cười hỏi:“Gần nhất còn tạm được?”

“Không tốt.” Lưu Kha lắc đầu nói.

“Như thế nào không tốt? Công tác không thuận lợi còn là có người ức hiếp ngươi?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy sắc mặt hơi đổi, hỏi.

“Cũng không là.” Lưu Kha lại lần nữa lắc đầu nói.

“Đó là vì cái gì?” Hạ Vân Kiệt khó hiểu nói.

“Đương nhiên là vì ngài a, thời gian dài như vậy cũng không đến xem chúng ta, chúng ta còn tưởng rằng ngài đem chúng ta đều cấp đã quên đâu” Lưu Kha bĩu môi oán trách nói.

Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới là này đáp án, nghe vậy không khỏi ngây ngẩn cả người.

“Hì hì, bất quá hiện tại hết thảy đều tốt lắm!” Gặp Hạ Vân Kiệt sửng sốt, Lưu Kha đột nhiên hướng hắn nghịch ngợm cười cười, sau đó thân thiết vãn trụ tay hắn muốn dẫn hắn hướng trong đi.

Cánh tay lại một lần nữa đụng chạm đến kia hai luồng quen thuộc mềm mại, Hạ Vân Kiệt không khỏi xấu hổ rút ra cánh tay, chỉ chỉ sớm đã nhìn xem trợn mắt há hốc mồm Mike đám người nói:“A kha, này vài vị là ta tiếng Anh khóa vừa nhận thức bằng hữu, vị này là của ta tiếng Anh lão sư Kelly.”

“Jack, vị này là của ngươi quán bar tình nhân sao?”

Kelly gặp Hạ Vân Kiệt rút tay mà ra, dùng tiếng Anh vẻ mặt tò mò hỏi.

Kelly chỉ dùng tiếng Anh giảng, Lưu Kha tự nhiên nghe không hiểu, nhưng Mike đám người cùng Hạ Vân Kiệt cũng là nghe hiểu được.

Mike đám người trừ bỏ George, đương nhiên đều là rất bội phục Hạ Vân Kiệt ở quán bar thông đồng một vị như vậy đúng giờ mã tử, mà Hạ Vân Kiệt còn có điểm dở khóc dở cười, vừa định giải thích khi, chợt nghe đến hai tiếng "Kiệt ca" thanh âm cơ hồ đồng thời vang lên.

Tiếp theo liền cảm thấy hai lũ mùi thơm đánh úp lại, sau đó một trái một phải cánh tay lập tức đã bị hai mềm mại mà quen thuộc thân thể mềm mại cấp ôm lấy.

Muốn nói vừa rồi Lưu Kha xuất hiện, Kelly còn có Mike đám người tuy rằng cảm thấy kinh ngạc nhưng còn có thể nhận cùng lý giải, dù sao Hạ Vân Kiệt bộ dạng còn là có điểm suất khí, đồng sự trung có nữ sinh thích hắn cũng không khó lý giải. Nhưng đột nhiên gian lại bính ra mặt khác hai mỹ nữ, hơn nữa thái độ còn nhiệt tình, một trái một phải ôm cánh tay hắn, một chút cũng không kiêng dè, cái này làm cho Kelly còn có Mike đám người hoàn toàn xem trợn tròn mắt.

"My god!" Kelly nhịn không được phát ra sợ hãi than thanh. Lại nói tiếp các nàng Anh quốc tuổi trẻ một thế hệ ở nam nữ sự tình đã muốn đủ mở ra, khá vậy rất ít nhìn thấy giống hôm nay trường hợp như vậy, càng đừng nói này còn là ở nam nữ việc tương đối có vẻ bảo thủ Trung Quốc, này đối với Kelly mà nói thật sự rất không thể tưởng tượng.

Về phần Mike các đệ tử liền lại càng không tiêu nói, có thể nói bọn họ hiện tại trừ bỏ khiếp sợ còn lại liền tất cả đều là đối Hạ Vân Kiệt cuồng nhiệt sùng bái, liền ngay

cả kia George đều bắt đầu có điểm bội phục khởi Hạ Vân Kiệt.

Rất con mẹ nó ngưu bức! Một cái phao ba cái, còn đều như vậy đúng giờ, còn tựa hồ đều ở chung rất khá, một chút cũng không tranh giành tình nhân! Lão tử khi nào thì, có thể đạt tới bực này cảnh giới a?

“Kiệt ca, ngài rất xấu rồi, thời gian dài như vậy cũng không đến xem chúng ta, còn tưởng rằng ngài đã muốn đem chúng ta đã quên đâu!” Ô Vũ Kì cùng Từ Giai phía sau mới mặc kệ hội George đám người, một trái một phải ôm Hạ Vân Kiệt vẻ mặt u oán nói.

Mike đám người vừa nghe thiếu chút nữa toàn bộ té xỉu.

Ta thảo, cảm tình còn tất cả đều là nữ truy nam !

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 264 : Vưu vật

“Như thế nào hội đâu! Chính là gần nhất có vẻ việc, cho nên cũng chưa không lại đây.” Hạ Vân Kiệt vội vàng nói. Về phần việc tự nhiên là lấy cớ, nói đến để hắn còn là có điểm sợ đến quán bar, sợ nhất thời khống chế không được hội phạm hạ nam nữ sự tình sai lầm.

Kiệt ca ở Ô Vũ Kì các nữ hài tử cảm nhận trung kia nhưng là chân chính đại nhân vật, đại nhân vật bình thường đều là bề bộn nhiều việc, cho nên hắn nói việc, các nàng đương nhiên liền tin. Huống hồ, cho dù không tin kia có năng lực thế nào? Giống Kiệt ca như vậy đại nhân vật, chỉ cần còn nhớ rõ các nàng, còn đem các nàng coi là bằng hữu, các nàng cũng đã thực cảm thấy mỹ mãn.

“Ân, chỉ biết Kiệt ca sẽ không quên điệu chúng ta. Nga, đúng rồi, ngài là cùng bằng hữu cùng nhau đến sao?” Ô Vũ Kì cùng Từ Giai vui vẻ điểm gật đầu, sau đó trong ánh mắt mang theo nghi hoặc đảo qua George đám người, làm ánh mắt dừng ở Kelly kia trương xinh đẹp khuôn mặt cùng gợi cảm đầy đặn thân thể mềm mại khi, trong lòng đều lóe ra một tia chua hương vị.

Kiệt ca khẳng định thực thích vị này tóc vàng mỹ nữ nhân xinh đẹp, dáng người vừa hỏa bạo !

“Đúng vậy, vị này là của ta tiếng Anh lão sư Kelly, bọn họ là ta tiếng Anh lớp học vừa nhận thức đồng học. Các nàng là ta trước kia đồng sự, Ô Vũ Kì cùng Từ Giai.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó giới thiệu nói.

“Các ngươi hảo.” Ô Vũ Kì cùng Từ Giai gặp những người đó quả là Kiệt ca mang đến bằng hữu, đổ không dám tái làm càn ôm Kiệt ca cánh tay, buông ra tay hướng Kelly đám người khách khí đánh thanh tiếp đón,

sau đó từ Ô Vũ Kì dẫn Hạ Vân Kiệt đám người đến một vị trí có vẻ tốt rộng mở thức ghế dài an vị.

Mọi người an vị sau, trừ bỏ George cùng Kelly có chính mình chủ kiến, điểm chính mình muốn rượu, những người khác đều rất ít đến quán bar, xin mời Hạ Vân Kiệt hỗ trợ điểm đan.

Điểm xong đan, George còn là có chút không cam lòng bị Hạ Vân Kiệt đoạt nổi bật, liền lập tức lấy ra ví, một bộ thường xuyên đến quán bar bộ dáng hỏi:“Bao nhiêu?”

Quán bar bình thường đều là trước trả tiền trở lên này nọ.

“Các ngươi đều là Kiệt ca bằng hữu, đương nhiên là miễn đan a.” Ô Vũ Kì gặp George thế nhưng lấy ra ví hỏi bao nhiêu tiền, nao nao, sau đó hướng mọi người ngọt ngào cười nói.

“Điều này sao đi? Hôm nay nói tốt ta mời khách.” George gặp Hạ Vân Kiệt trước kia bất quá chính là ở trong này làm quá phục vụ sinh, không nghĩ tới ở trong này không chỉ có nữ nhân duyên siêu cường, thế nhưng ngay cả rượu đều là miễn đan, trong lòng càng phát ra có chút khó chịu nói.

“Vậy lưu trữ lần sau la. Hôm nay Kiệt ca đến, đương nhiên là ta trả a!” George vừa dứt lời mới vừa hạ, một vị nữ nhân ăn mặc phá lệ gợi cảm yêu mị, mông đặc lớn, vặn vẹo của nàng phong eo kiều đồn đã đi tới. Trắng noãn bộ ngực sữa ở v tự áo chỗ bài trừ một đạo thật sâu nhũ câu, đi khởi lộ đến, ba đào mãnh liệt. Kia cuồng dã khêu gợi trình độ tuyệt đối cùng Kelly có thể so sánh.

Mike các nam sinh dù sao còn trẻ, còn chính là sinh viên, lại thế nào từng gặp qua Diễm tỷ bực này dáng người gợi cảm hỏa bạo, lại như thế yêu mị, phong tình

vạn chủng nữ nhân, trong lúc nhất thời tất cả đều xem thẳng ánh mắt, nước miếng đều thiếu chút nữa muốn chảy xuống dưới, liền ngay cả Kelly trong mắt đều nhịn không được lóe ra một tia ghen tị ánh mắt.

Chu Hiểu Diễm lại giống giống như hoàn toàn không thấy được Mike đám người trư ca tướng bình thường, phe phẩy phong eo kiều đồn đi đến ghế dài, sau đó đặt mông liền lần lượt Hạ Vân Kiệt ngồi xuống, hấp dẫn thân thể mềm mại lại không chút nào tị hiềm dán Hạ Vân Kiệt, sau đó u oán nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sẳng giọng:“Thời gian dài như vậy không thấy được ngươi, còn tưởng rằng ngươi không đến đâu?”

Mike đám người nhìn Chu Hiểu Diễm kia vưu vật hấp dẫn thân mình cứ như vậy dính sát vào nhau Hạ Vân Kiệt, miệng còn nói ra như vậy coi như khuê phòng oán phụ lời nói, nhịn không được thật mạnh nuốt một ngụm nước miếng, đối Hạ Vân Kiệt quả thực sùng bái đến ngũ thể đầu địa trình độ.

Này vào cửa mới vài phút a, cũng đã có bốn nữ nhân, hơn nữa này cuối cùng một cái, quả thực chính là trời sinh vưu vật, có Đông Phương nữ nhân tuyệt mỹ tướng mạo cùng quyến rũ khí chất, lại có tây phương nữ tính hỏa bạo đầy đặn dáng người, làm cho người ta vừa thấy dưới liền nhịn không được có cỗ tà hỏa hướng lên trên nhảy lên, mà như vậy nữ nhân thế nhưng chủ động cấp lại còn vẻ mặt u oán.

Này quả thực chính là nghịch thiên a !

Kelly thân là một nữ nhân, cũng không phải les, nhìn đến Chu Hiểu Diễm kia mê người bộ dáng tự nhiên sẽ không nuốt nước miếng, nhưng xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng là khó tránh khỏi càng phát ra tràn ngập tò mò.

Nàng thật sự nhìn không ra đến Hạ Vân Kiệt này Đông

Phương tuổi trẻ nam tử, trừ bỏ bộ dạng hơi chút có điểm suất khí, trên người đến tột cùng cất giấu cái gì mị lực, đối này đó nữ nhân có lớn như vậy lực hấp dẫn?

“Như thế nào hội đâu?” Toàn bộ quán bar Hạ Vân Kiệt tối chịu không nổi chính là Chu Hiểu Diễm dụ hoặc, hơn nữa nhất tưởng khởi một đêm kia chính mình ôm nàng ngủ cả đêm, trong lúc ngủ mơ chính mình kiên đĩnh đỉnh ở tại nàng kia màu mỡ mềm mại mĩ mông khi, Hạ Vân Kiệt luôn một trận phiền lòng khí táo, nay lại nhìn thấy nàng, cảm thụ được nàng lửa nóng thân mình, trong ánh mắt u oán, chỉ có thể một trận cười khổ nói, trong thân thể lại cảm thấy một trận khô nóng.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Chu Hiểu Diễm thế này mới vừa lòng cười, sau đó sóng mắt lưu chuyển dừng ở Kelly trên người, nói:“Có tóc vàng mỹ nữ ở, cũng không nhanh lên làm cho người ta gia giới thiệu một chút?”

“Grace - Kelly, ta hiện tại tiếng Anh lão sư.” Hạ Vân Kiệt gặp Chu Hiểu Diễm trong giọng nói rõ ràng mang theo một tia chua hương vị, trong lòng không khỏi một trận dở khóc dở cười, vội vàng giới thiệu nói.

“Thật cao hứng nhận thức ngươi Kelly, ta là Chu Hiểu Diễm, tiếng Anh tên là Jodie, là Kiệt ca bằng hữu.” Nghe nói Kelly là Hạ Vân Kiệt tiếng Anh lão sư, Chu Hiểu Diễm nhưng thật ra không dám chậm trễ, vội vàng mặt mang mê người mỉm cười hướng nàng vươn tay, dùng một miệng lưu loát tiếng Anh chào hỏi nói.

Gặp Chu Hiểu Diễm người không chỉ có gợi cảm xinh đẹp, hơn nữa thế nhưng còn có thể giảng một miệng lưu loát tiếng Anh, Mike bọn người khó tránh khỏi một trận kinh ngạc, mà Kelly cũng thực kinh ngạc nói:“Ta cũng thật cao hứng nhận thức ngươi, thật muốn không đến của ngươi tiếng Anh như vậy bổng, ngươi ở nước ngoài ở quá sao?”

“Cảm ơn khích lệ, ta không ở nước ngoài ngốc quá, bất quá trước kia đại học đọc là kinh mậu chuyên nghiệp, cho nên ở tiếng Anh tốn không ít công phu.” Chu Hiểu Diễm chỉ có có lễ trả lời.

“Nguyên lai là như vậy, thật không dám tin tưởng ngươi không ở nước ngoài ngốc quá, tiếng Anh thế nhưng có thể nói như vậy bổng!” Kelly nghe vậy nhịn không được lại một lần nữa tán thưởng nói.

Nữ nhân luôn thích nghe ca ngợi lời nói, huống hồ Chu Hiểu Diễm còn là một đóa bách hợp, gặp Kelly nói như vậy, đối nàng tự nhiên là đại sinh hảo cảm, hé miệng cười nói:“Nói được tái bổng lại có cái gì dùng? Kiệt ca còn không phải muốn cùng ngươi học tiếng Anh, còn là Kelly lão sư mị lực lớn nha!”

Nói xong Chu Hiểu Diễm còn cố ý quyến rũ trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nhìn xem Hạ Vân Kiệt trái tim không khỏi mạnh nhảy một chút, mà George đám người còn lại là hâm mộ ghen tị đòi mạng.

“Ngươi cũng rất mị lực, là ta gặp qua Đông Phương nữ tính trung tối khêu gợi. Bất quá, ta rất kỳ quái, vì cái gì các ngươi đều gọi Jack kêu Kiệt ca, chẳng lẽ hắn tuổi so với các ngươi đều còn lớn hơn sao?” Ngoại quốc nữu đối với người khác khen ngợi bình thường cũng không hội khiêm tốn nhún nhường, Kelly gặp Chu Hiểu Diễm nói nàng mị lực đại, thực vui vẻ cũng khen Chu Hiểu Diễm một câu, sau đó hỏi ra trong lòng vẫn tồn nghi hoặc.

“Đương nhiên không phải a. Chính là bởi vì, bởi vì…… Bởi vì hắn rất nam tử hán khí khái, cho nên chúng ta thích gọi hắn Kiệt ca.” Kelly vấn đề thật đúng là đem Chu Hiểu Diễm cấp hỏi ở, nàng tự nhiên không tốt lộ ra Hạ Vân Kiệt chân chính thân phận, cũng may Chu Hiểu

Diễm là thông minh thông minh nữ nhân, rất nhanh đã nghĩ ra một cái lý do.

Chính là này lý do dừng ở Kelly trong tai cũng là làm cho nàng càng phát ra nghi hoặc khó hiểu, bởi vì nàng thật sự nhìn không ra đến Hạ Vân Kiệt đến tột cùng làm sao có nam tử hán khí khái. Ở tây phương, bình thường người bộ dạng thực hùng tráng mới sẽ bị cho rằng có nam tử hán khí khái, mà Hạ Vân Kiệt khuôn mặt nhã nhặn thanh tú, dáng người cao to cũng không khôi ngô, lại cùng tây phương nữ tính cảm nhận trung nam tử hán đi khá xa.

George đám người đương nhiên cũng không cho rằng Hạ Vân Kiệt có nam tử hán khí khái, bất quá cũng đang bởi vì này dạng, bọn họ mới càng sùng bái Hạ Vân Kiệt.

Nhìn một cái người ta, đây mới là ngưu nhân a, rõ ràng là tiểu bạch kiểm lại lăng là mê nữ nhân thần hồn điên đảo, cho rằng hắn tràn ngập nam tử hán khí khái !

“Nhưng ta thật sự nhìn không ra đến Jack làm sao có nam tử hán khí khái? Ngươi có thể kể lại cho ta phân tích một chút sao? Ta thật sự rất ngạc nhiên.” Không biết có phải hay không ngoại quốc nữu đều có vẻ trực tiếp, dù sao Kelly ở nghi hoặc khó hiểu tình huống hạ, lại một lần nữa hỏi ra trong lòng hoang mang, tựa hồ một chút cũng chưa nghĩ tới Hạ Vân Kiệt này đương sự nghe xong sẽ là thế nào một bộ tâm tình.

Gặp Kelly thế nhưng nói Hạ Vân Kiệt không có nam tử hán khí khái, Chu Hiểu Diễm không khỏi vừa buồn cười lại có chút vui sướng khi người gặp họa nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó giải thích nói:“Trung Quốc có câu kêu, tình nhân trong mắt ra Tây Thi, Kiệt ca ở ngươi trong mắt khả năng không có nam tử hán khí khái, nhưng ở của ta trong mắt hắn cũng là vị chân chính nam nhân!”

Tuy rằng rõ ràng biết Chu Hiểu Diễm so với ai khác đều rõ ràng chính mình vì cái gì có nam tử hán khí khái, tình nhân trong mắt ra Tây Thi đơn giản là một loại hồ lộng Kelly lí do thoái thác, nhưng không biết vì cái gì, nghe thấy Chu Hiểu Diễm nói như vậy, Hạ Vân Kiệt tim đập lại bỗng nhiên gian có chút gia tốc nhảy lên.

Hắn nhớ tới một đêm kia, hai người đồng giường cộng chẩm, nhớ tới tỉnh thành giao cảnh đại đội cửa, Chu Hiểu Diễm cắn hắn lỗ tai nói làm cho hắn làm nàng cùng Hồng tỷ hai người hộ hoa sứ giả lời nói !

“Nguyên lai là như vậy!” Kelly nghe vậy gật gật đầu tỏ vẻ hiểu được, vốn nàng còn muốn hỏi, vì cái gì các ngươi đều đã thích thượng cùng nam nhân, nhưng cuối cùng còn là bận tâm đến đây là thực tư nhân vấn đề, hỏi nhiều lắm liền không khỏi thực thất lễ. Cho nên cuối cùng Kelly trong lòng như trước toàn một đoàn nghi hoặc.

Nàng không rõ, vì cái gì bốn nữ nhân trong mắt “Tây Thi” Là cùng một nam nhân?

Làm Kelly trong lòng như trước hoang mang, một vị trên thân mặc hàn bản đinh châu thủy toản cổ áo màu đen dài tay áo sơ-mi, hạ thân mặc màu lam ngưu tử một bước váy, một cây tinh xảo mốt đai lưng thúc eo nhỏ, có vẻ phá lệ lão luyện tao nhã thành phần tri thức mỹ nhân nâng một cái khay mặt mang mỉm cười đã đi tới, nhưng của nàng ánh mắt cho dù xa liền dừng ở Hạ Vân Kiệt trên người, mang theo một tia nhu tình, mang theo một tia si mê.

Đến tự nhiên đó là quán bar lão bản Thiệu Lệ Hồng.

Hạ Vân Kiệt gặp Thiệu Lệ Hồng cũng xuất động, hơn nữa còn tự mình đảm đương phục vụ sinh bưng khay đi

tới, bên tai lại vang lên ngày đó giao cảnh cửa Chu Hiểu Diễm cắn chính mình lỗ tai nói lời nói, trong lòng không khỏi một trận bồn chồn, người cũng đã đứng lên vừa nói:“Hồng tỷ, ngươi như thế nào tự mình bưng đĩa lại đây ?”, một bên chuẩn bị tiếp nhận khay đến.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 265 : Cùng mĩ cùng múa

“Kiệt ca, ngài ngồi, việc này ta đến làm là được.” Thiệu Lệ Hồng gặp Hạ Vân Kiệt đứng lên, hướng hắn mỉm cười nói.

“Chính là, ngài hôm nay nhưng là khách nhân da!” Không đợi Hạ Vân Kiệt trả lời, Chu Hiểu Diễm sớm đã đứng lên, quyến rũ trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, không khỏi phân trần đem hắn ấn trở về chỗ ngồi, sau đó giúp đỡ Thiệu Lệ Hồng đem mọi người điểm rượu thủy nhất nhất mang lên cái bàn.

“Kiệt ca, làm cho Hiểu Diễm lưu lại cùng ngài cùng ngài bằng hữu đi, ta sẽ không quấy rầy các ngươi nhã hứng.” Thiệu Lệ Hồng dù sao cũng là nữ cường nhân, tính cách tương đối mà nói cũng có vẻ nội liễm hàm súc, còn không có biện pháp làm được giống Chu Hiểu Diễm giống nhau trước mặt nhiều người như vậy mặt, không kiêng nể gì dán Hạ Vân Kiệt, giúp Hạ Vân Kiệt đem rượu nhất nhất mang lên sau, Thiệu Lệ Hồng liền hướng Hạ Vân Kiệt quyến rũ cười, khách khí đánh thanh tiếp đón, sau đó lắc lắc eo nhỏ, thải giày cao gót, mại tao nhã bước chân rời đi.

“Vừa rồi vị kia sẽ không là quán bar lão bản đi?” Nhìn Thiệu Lệ Hồng xoay người rời đi, vòng eo uốn éo đều tràn ngập thiếu phụ sở độc hữu thành thục nữ nhân hương vị, Mike các nam sinh hơn nửa ngày mới đưa ánh mắt theo nàng rời đi thướt tha bóng dáng thu hồi đến, sau đó vẻ mặt tò mò hỏi.

“Đúng vậy.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu.

“Ta kháo!” Mike đám người gặp vừa rồi vị kia khí chất tao nhã mĩ thiếu phụ quả thật là quán bar lão bản, nhịn không được bật thốt lên bạo câu lời thô tục, xem Hạ Vân

Kiệt ánh mắt quả thực liền cùng xem người ngoài hành tinh giống nhau, trong lòng nhịn không được thực ác tha thực hâm mộ! Cảm nghĩ trong đầu chỉ có: Sẽ không toàn bộ quán bar nữ tính đều cùng Jack có một chân đi! Ta thảo, ông trời, này con mẹ nó cũng quá ngưu!

Về phần, George vị này vừa rồi còn có vài phần đắc ý nhà giàu công tử ca, lúc này cũng không thể không phục Hạ Vân Kiệt, nhìn hắn ánh mắt cũng rốt cục phiếm sùng bái thần sắc.

Ở quán bar hỗn, chỉ cần có mỹ nữ ở, không khí tuyệt đối nhiệt liệt, càng đừng nói ở ngồi hai vị mỹ nữ đều dài hơn phi thường xinh đẹp gợi cảm. Chỉ chốc lát sau, Mike bốn vị nam sinh liền vì ở nữ sinh trước mặt sung anh hùng, bắt đầu đấu khởi rượu đến, rượu là một ly tiếp một ly nhập bụng. Tuy rằng loại này thực hiện thoạt nhìn rất điểm ngây thơ, nhưng có đôi khi nam nhân chính là như vậy, vừa thấy đến mỹ nữ, nội tiết tố vừa lên đến, chỉ số thông minh cũng tựa hồ biến thấp.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không theo Mike bốn vị nam sinh giống nhau, bất quá vì hợp với tình hình ngẫu nhiên cũng sẽ đi theo uống một chén.

Ở quán bar uống rượu hơn, tỉnh rượu phương pháp có vẻ đơn giản, chính là đi sân nhảy đi theo âm nhạc tiết tấu tùy ý nhảy bắn lắc lư trong chốc lát, ra một thân mồ hôi, sau khi trở về có thể tiếp tục tiếp theo uống.

George đám người đấu trong chốc lát rượu, người người bắt đầu trở nên hải đứng lên, đều la hét muốn đi khiêu vũ.

“Tốt, Kiệt ca chúng ta cũng đi đi.” Vốn Hạ Vân Kiệt là không nghĩ đi tễ ở trong đám người nhảy bắn, nhưng không đợi hắn tỏ thái độ, Chu Hiểu Diễm đã muốn không khỏi phân trần lôi kéo hắn hướng sân nhảy đi

đến.

“Nga, ta cũng phải đi!” Gặp Chu Hiểu Diễm lôi kéo Hạ Vân Kiệt tay thẳng đến sân nhảy, Kelly cũng không cam tịch mịch, lập tức mặt mang hưng phấn mà đứng lên, lắc mông chi đuổi theo.

Nàng thật sự rất ngạc nhiên, nam nhân này đến tột cùng có cái gì mị lực, có thể làm cho nhiều như vậy nữ nhân vì hắn khuynh đảo! Hơn nữa nếu thật muốn lựa chọn một vị cùng chính mình tễ cùng một chỗ mặt đối mặt khiêu vũ nam nhân, Kelly còn là cảm thấy Hạ Vân Kiệt thuận mắt một chút. George này nam sinh ở nàng xem đến thật sự có chút ngây thơ, hơn nữa tuy rằng nàng kỳ thật một chút cũng không để ý nam nhân xem nàng khi khát vọng ánh mắt, nhưng George bọn họ kia quá mức dâm loạn mê đắm ánh mắt thật sự làm cho nàng có chút ăn không tiêu.

George đám người vốn muốn mượn cơ hội này, cùng tóc vàng mỹ nữ Kelly lão sư đến cái thân mật va chạm, không nghĩ tới bọn họ còn không có đứng dậy xuất phát, hai mỹ nữ bao gồm Kelly đã muốn tất cả đều đi theo Hạ Vân Kiệt đi rồi, đem bọn họ nhìn xem buồn bực không thôi, đành phải đứng dậy chung quanh xem xét, nhìn xem làm sao mỹ nữ nhiều một ít.

Sân nhảy ngọn đèn chớp lên, cả trai lẫn gái giơ hai tay tễ cùng một chỗ đi theo âm nhạc tiết tấu lắc lư, lơ đãng gian, ai cũng không biết đụng chạm đến ai thân thể. Có lẽ này cũng đang thỏa mãn mỗ ta nhân tìm kiếm kích thích, phóng thích nhu cầu.

Hạ Vân Kiệt thấy thế hơi hơi nhíu nhíu mày, hắn tính cách kỳ thật cũng không thích cùng nhiều người như vậy tễ cùng một chỗ khiêu vũ, nhưng Chu Hiểu Diễm cùng Kelly đã muốn song song lôi kéo tay hắn tễ đi vào, sau đó cũng học người chung quanh giống nhau, đưa tay cử

quá đỉnh, mặt hướng tới Hạ Vân Kiệt, đi theo âm nhạc tiết tấu lắc lư vòng eo.

Chu Hiểu Diễm cùng Kelly hai người đều là thuộc loại dáng người phá lệ gợi cảm hỏa bạo, đại ba đại mông, tràn ngập cuồng dã hương vị nữ nhân. Các nàng như vậy gần trong gang tấc mà đối diện Hạ Vân Kiệt giơ lên tay, vòng eo như vậy uốn éo bãi, nhất thời Hạ Vân Kiệt mắt thiếu chút nữa đã bị trước mắt đong đưa phong mông lãng nhũ cấp hoảng mù, nhìn xem hắn máu đều kìm lòng không được gia tốc lưu động.

Tối không xong là, Chu Hiểu Diễm kia động bất động liền khiêu khích hắn phá hư thói quen tựa hồ căn bản không có phát sinh thay đổi, lắc lư khi thiếp hắn rất gần, Hạ Vân Kiệt đều có thể cảm giác được đến kia đối hào nhũ ở hắn ngực súy động cọ xát.

Kelly không biết có phải hay không uống rượu duyên cớ, còn là chịu Chu Hiểu Diễm ảnh hưởng, lại hoặc là nói ngoại quốc nữu vốn liền có vẻ mở ra, gặp Chu Hiểu Diễm cùng Hạ Vân Kiệt khiêu “Bên người nhiệt vũ”, thế nhưng cũng tham dự tiến vào, thiếp Hạ Vân Kiệt cũng càng ngày càng gần.

Trong nháy mắt, Hạ Vân Kiệt liền hoàn toàn bị hai đầy đặn hỏa bạo thân thể cấp kẹp ở tại trung gian, giơ hai tay cũng không biết có phải hay không cũng nên học các nàng vặn vẹo vòng eo mông.

Nhưng là như thế nào vặn vẹo đâu? Này uốn éo không động đậy liền đánh lên sao? Chẳng lẽ còn muốn hắn khiêu cái vũ đều phải thi triển hạ Càn Khôn na di bất thành?

“Động đứng lên, Kiệt ca!”

“Đúng rồi, Jack, xoay đứng lên!”

Hạ Vân Kiệt còn tại do dự là lúc, Chu Hiểu Diễm cùng Kelly gặp Hạ Vân Kiệt bó tay bó chân, sớm đã hướng hắn thúc giục nói.

Chu Hiểu Diễm cùng Kelly trong lời nói vô ý cùng là đổ dầu vào lửa, hoàn toàn châm Hạ Vân Kiệt kia khỏa rục rịch tâm, nghĩ rằng, mặc kệ nó mọi người đều như vậy khiêu, ta cũng liền như vậy khiêu bái !

Nghĩ như vậy, Hạ Vân Kiệt liền cũng đi theo âm nhạc tiết tấu đong đưa lên.

Hai nàng một nam tại như vậy một cái nhỏ hẹp không gian ngăn động đứng lên, hơn nữa Hạ Vân Kiệt cũng không có cố ý tránh né, thân thể đụng chạm tự nhiên liền nhiều đứng lên.

Eo mông mềm mại bộ vị nhất bính tức phân, no đủ thịt cầu lơ đãng ở ngực cọ xát súy quá, đều làm cho Hạ Vân Kiệt này huyết khí tràn đầy xử nam, máu lưu động gia tốc, kia khỏa tuổi trẻ xôn xao tâm cũng tựa hồ càng ngày càng khó lấy khống chế.

Hạ Vân Kiệt như thế, Chu Hiểu Diễm cùng Kelly làm sao thường lúc đó chẳng phải như thế?

Hạ Vân Kiệt mặt ngoài xem nhã nhặn thanh tú, nhưng mặt ngoài dưới cũng là mênh mông tràn đầy nam tính dương cương hơi thở, nhưng chân chính tiếp xúc gần gũi thậm chí phát sinh thân thể va chạm khi, thân mình lơ đãng gian phát ra đặc hơn nam tử hơi thở, lại có thể mãnh liệt lay động nữ nhân kia khỏa xuân tâm.

Hơn nữa Chu Hiểu Diễm vốn liền cùng Hạ Vân Kiệt ôm nhau mà ngủ quá, vốn liền đối hắn đã muốn ám sinh tình cảm, chính là kị cùng hắn kia thần bí thân phận, hơn nữa chính mình từng nữ les thân phận, khó tránh khỏi

có chút tự ti, Hạ Vân Kiệt không cùng nàng liên hệ, nàng cũng không dám dễ dàng chủ động quấy rầy hắn. Nay lại gặp lại, lại như thế gần gũi khiêu vũ, tự nhiên lại khó kìm lòng nổi, vài thứ cơ hồ là trực tiếp đem đầy đặn bộ ngực sữa đặt ở Hạ Vân Kiệt trong ngực.

Ngọn đèn lay động, lúc sáng lúc tối trung, ba tuổi trẻ nam nữ dần dần ý loạn tình mê.

Đột nhiên gian sân nhảy nổi lên một trận xôn xao, trong ẩn ẩn hỗn loạn ở âm nhạc còn truyền đến đánh chửi thanh âm.

Đến quán bar nhân hiển nhiên đã muốn thói quen loại tình huống này, có chút người tiếp tục phảng phất vô sự tiếp tục khiêu chính mình vũ, có chút người nhát gan điểm sợ hại cập ngư trì, lại hoặc là muốn nhìn náo nhiệt, liền thối lui đến sân nhảy ở ngoài, mà Hạ Vân Kiệt cùng Chu Hiểu Diễm cơ hồ đồng thời hơi hơi nhíu hạ mày.

Hạ Vân Kiệt là vì nghe ra đến kia chửi bậy trong tiếng còn kèm theo George thanh âm, mà Chu Hiểu Diễm là vì nàng là quán bar chủ quản, trong quán bar có người nháo sự, nàng tự nhiên không thể ngồi xem mặc kệ, về phần Kelly lúc này còn không có nghe ra trò đến, nhưng thấy Hạ Vân Kiệt cùng Chu Hiểu Diễm hai người đều đột nhiên đình chỉ xoay bãi, cau mày hướng xôn xao phương hướng đi đến, liền cũng theo sát đi qua.

Xôn xao địa phương, lúc này đã muốn đằng ra một mảnh đất trống.

“Con mẹ nó, cùng lão tử so với nhiều người là đi? Tin hay không lão tử một chiếc điện thoại có thể gọi tới trên dưới một trăm người tới chém chết các ngươi!” Trong đó một vị vóc dáng tương đối cao lớn, tóc nhuộm thành màu sắc rực rỡ côn đồ ôm một vị nữ tử mặc bó sát người áo da da khố, dáng người có chút hỏa bạo, tóc

cắt loạn thất bát tao, vẻ mặt kiêu ngạo chỉ vào đối diện bốn vị vừa thấy liền còn giống đệ tử người trẻ tuổi mắng.

Nói xong song chỉ đặt ở miệng thổi cái khẩu tiếu.

Khẩu tiếu thanh nhất vang lên, đột nhiên gian cũng không biết từ nơi nào bính đi ra sáu bảy người trẻ tuổi ăn mặc tiền vệ, dáng vẻ lưu manh, đã chạy tới ào ào hỏi:“Ta thảo, Đăng ca sự tình gì?”

“Ta thảo, này bang tiểu tử chiếm nhiều người con mẹ nó ngay cả lão tử mã tử cũng dám bính! Tạp mao, voi, thổ cẩu các ngươi con mẹ nó còn thất thần cho cái gì, cấp lão tử đánh mẹ nó! Ta thảo!” Vị kia được xưng là Đăng ca tên gặp các tiểu đệ ào ào đuổi tới, khí diễm liền càng kiêu ngạo, nói xong khi còn không tiết hướng về phía mặt đất “Phi” một ngụm nước miếng.

“Ta thảo, con mẹ nó ăn gan báo a, ở nam sơn đạo cũng dám bính Đăng ca nữ nhân!” Này đám côn đồ nghe vậy, đều người người một bên chửi bậy, một bên bất chấp tất cả theo bên cạnh gần nhất địa phương linh khởi bình rượu hoặc là ghế dựa linh tinh gì đó liền hướng kia bốn người trẻ tuổi đi đến.

Kia bốn người trẻ tuổi không phải người khác, đúng là cùng Hạ Vân Kiệt cùng học bốn vị đệ tử.

“Đăng ca, chuyện gì cũng từ từ, chuyện gì cũng từ từ. Vừa rồi thật sự chính là không cẩn thận, chúng ta không phải cố ý, ta thỉnh các vị đại ca uống rượu, buổi tối phí dụng đều tính của ta.” Tiếng Anh tên gọi George nhà giàu công tử ca thường xuyên đến loại địa phương này, cũng là biết như thế nào xử lý chuyện này, ngay từ đầu hắn gặp Đăng ca chỉ có một người, chính mình bên có bốn, khẩu khí còn có vẻ cứng rắn, nhưng thấy đối phương lập tức đến đây nhiều người như vậy, rõ ràng là hỗn xã hội đen, lập tức liền chuyển biến sách lược.

“Nhìn không ra đến a, còn là một vị có tiền công tử ca a.” Đăng ca gặp George coi như ra đi, bàn tay to vung lên ý bảo các tiểu đệ đừng vội động thủ, ngoài cười nhưng trong không cười trào phúng một câu, đột nhiên lại sắc mặt mạnh trầm xuống, nói:“Bất quá, ngươi cũng quá khinh thường lão tử đi ta thảo, cấp lão tử đánh ngoan điểm, cái gì dương vật ngoạn ý, một chút rượu đã nghĩ phái lão tử!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 266 : Nam tử hán khí khái

“Đăng ca chuyện gì cũng từ từ, chuyện gì cũng từ từ, ta bồi tiền, bồi tiền!” George gặp một đám côn đồ lộ vẻ mặt dữ tợn cười lạnh, lại bức đi lên, vội vàng kêu đứng lên.

Gặp George nói bồi tiền, Đăng ca trong lòng nữ nhân còn có này côn đồ hai mắt rõ ràng sáng sáng ngời, mà Đăng ca tắc lại bàn tay to vung lên, vẻ mặt ngạo mạn kiêu ngạo hướng George vẫy tay, ý bảo hắn đi qua.

George gặp Đăng ca hướng hắn ngoắc, hai chân đều có chút phát run, không dám tiến lên.

“Ta thảo, cấp lão tử lăn lại đây nói chuyện.” Vị kia Đăng ca gặp George hai chân phát run không dám tiến lên, trong mắt toát ra đắc ý ánh mắt, miệng thượng lại càng kiêu ngạo mắng.

“Sao lại thế này?” Đăng ca tiếng mắng mới hạ xuống, một người trẻ tuổi đi rồi đi lên, hướng George bọn họ hỏi, đúng là Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt trừ bỏ vóc dáng cao một ít, thấy thế nào cũng không như là một vị có thể đánh, cho nên George đám người gặp Hạ Vân Kiệt đi lên câu hỏi, đối hắn tự nhiên không ôm cái gì hy vọng, nhưng Chu Hiểu Diễm là quán bar chủ quản, bọn họ nhìn thấy nàng cũng tới rồi, trong mắt còn là dấy lên một tia hy vọng. Cho nên liền run run thanh âm thành thành thật thật trả lời:“Vừa rồi khiêu vũ khi, không cẩn thận đụng phải vị này Đăng ca bạn gái.”

“Thật là không cẩn thận?” Hạ Vân Kiệt hai mắt đột nhiên nhấp nhoáng một đoàn ánh sao, ánh mắt chợt gian trở nên sắc nhọn vô cùng nhìn chằm chằm George.

“Thật sự là không cẩn thận, nói sau sân nhảy người nhiều như vậy, như thế nào khả năng hội không đụng tới người đâu!” Đối mặt Hạ Vân Kiệt đột nhiên gian trở nên sắc nhọn ánh mắt, George trong lòng không có tới từ một trận run run, vẻ mặt cầu xin nói.

Tuy rằng khiêu vũ khi, George thực tồn muốn mượn cơ ăn bớt ác tha ý tưởng, nhưng Đăng ca bên người kia mã tử tóc chỉnh loạn thất bát tao, căn bản không phải hắn đồ ăn, hắn lại như thế nào hội cố ý đi bính nàng đâu? Thậm chí đến bây giờ hắn đều còn không hiểu được, này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra.

Hạ Vân Kiệt vừa rồi đã muốn lặng yên dùng tới một tia vu lực, tự nhiên nghe được đi ra George không có nói dối, hơn nữa hắn vừa mới đã ở sân nhảy nhảy quá, thực lý giải tại như vậy chật chội sân nhảy trung cùng người phát sinh điểm tứ chi va chạm là tái bình thường bất quá.

Nếu không phải George cố ý đi chiếm người khác mã tử tiện nghi, chuyện này Hạ Vân Kiệt là tốt rồi xử lý, hỏi qua George sau, xoay người nhìn Đăng ca, biểu tình bình thản nói:“Đăng ca là đi? Mọi người đều là đi ra đùa, luôn luôn không cẩn thận sự tình, ta thay ta bằng hữu hướng ngươi bạn gái nói tiếng thực xin lỗi, mọi người cứ như vậy tính, ngươi xem được không?”

“Ta thảo, huých lão nương ngực, một câu thực xin lỗi là có thể tính sao?” Đăng ca trong lòng mã tử gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, lập tức triển khai Đăng ca tay, hai tay xoa eo mắng, còn đừng nói, nàng này hai tay nhất chống nạnh, bộ ngực thật đúng là có vẻ có điểm đồ sộ.

“Diễm tỷ, hắn là bằng hữu của ngươi sao?” Đăng ca nhưng không có để ý tới hắn mã tử, càng không để ý đến Hạ Vân Kiệt, mà là nhìn Chu Hiểu Diễm hỏi.

Hiển nhiên Đăng ca tại đây vùng hỗn, còn là nhận được Chu Hiểu Diễm vị này quán bar chủ quản, mà trên thực tế, Đăng ca lão đại, cũng là hắn tỷ phu Trịnh Chí Hoa chính là vùng này lão đại. Nam sơn đạo quán bar trên cơ bản đều là Trịnh Chí Hoa Hoa ca tráo. Lần trước Ô Vũ Kì ba người ở trên đường cùng xe bay đảng khởi xung đột khi, nâng đi ra Hoa ca, chỉ chính là hắn lão đại kiêm tỷ phu.

“Đúng vậy, Đăng ca. Nếu mọi người đều là không cẩn thận, chuyện này cho dù đi.” Chu Hiểu Diễm bất mãn nhìn Đăng ca mã tử liếc mắt một cái, sau đó nói.

Làm Chu Hiểu Diễm nói chuyện khi, một vị côn đồ đã chạy tới tiến đến Đăng ca bên tai nói thầm một câu.

Đăng ca nghe vậy hai mắt lóe ra một tia kinh ngạc, sau đó ánh mắt mê đắm đảo qua Chu Hiểu Diễm sau đó lại nhìn chằm chằm nàng phía sau tóc vàng mỹ nữ Kelly kia đầy đặn bộ ngực sữa hung hăng nhìn vài lần, cuối cùng dừng ở Hạ Vân Kiệt trên người, khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh nói:“Tiểu tử khá tốt a! Một rồng diễn hai phượng, nhưng lại là trung ngoại kết hợp, trách không được khẩu khí lớn như vậy.”

Nói xong, Đăng ca ánh mắt quay lại đến Chu Hiểu Diễm trên người, lộ ra một tia mê đắm biểu tình, ngoài cười nhưng trong không cười nói:“Diễm tỷ mặt mũi, ta trần tán đăng đương nhiên là muốn cấp. Nhưng Diễm tỷ có phải hay không cũng nên cho ta điểm mặt mũi, cùng ta hảo hảo chơi một chút?”

“Đừng quá quá phận Đăng ca!” Chu Hiểu Diễm gặp Đăng ca nói như vậy, mặt đẹp lập tức liền tráo thượng một tầng lãnh sương, hàn thanh âm nói.

Gặp Chu Hiểu Diễm không nể mặt mặt, Đăng ca trong lòng nhưng thật ra âm thầm có điểm chột dạ, bởi vì hắn

tỷ phu từng đã cảnh cáo hắn, tốt nhất thiếu ở blue night quán bar nháo sự. Cho nên Đăng ca tuy rằng thèm nhỏ dãi Chu Hiểu Diễm sắc đẹp đã lâu, nhưng bị nàng cự tuyệt quá vài lần sau, lại nghe nói nàng ra vẻ là người của lão bản nương Thiệu Lệ Hồng, cũng là không dám cứng rắn đến. Nhưng nhất tưởng khởi hắn thủ hạ nói, vừa rồi Chu Hiểu Diễm thế nhưng cùng dương nữu cùng nhau bồi Hạ Vân Kiệt khiêu bên người nhiệt vũ, Đăng ca nhất thời một ngụm cơn tức lại nhảy lên đi lên, hơn nữa ở nam sơn đạo vùng hắn cũng hướng đến kiêu hoành quen, làm sao từng bị một cái quán bar chủ quản trước mặt các huynh đệ mặt như vậy chỉ trích quá, cũng lập tức không nể mặt mặt chỉ vào Chu Hiểu Diễm, vẻ mặt khinh thường kiêu ngạo nói:“Cấp lão tử trang cái gì trang ngươi con mẹ nó không phải mới vừa bồi kia……”

Muốn nói Hạ Vân Kiệt người này tính tình tốt khi, có đôi khi liền thật sự cùng một vị đến từ ở nông thôn bình thường người làm công giống nhau, thuần phác, thân mật, khiêm nhượng. Nhưng thật muốn chọc giận hắn, thô bạo khí nhất nảy lên đến, cho dù Thiên Vương lão tử, hắn cũng chiếu đánh không có lầm.

Vừa rồi George nói với hắn là song phương không cẩn thận, Hạ Vân Kiệt tuy rằng biết rõ Đăng ca đám người không phải cái gì hảo điểu, nhưng xem ở đối phương bị đụng người dù sao cũng là nữ tính, cho nên còn là thực khách khí theo bọn họ giải hòa. Nhưng không nghĩ tới này Đăng ca cũng là cấp mặt không biết xấu hổ, thế nhưng đem chủ ý cấp đánh tới Chu Hiểu Diễm trên người.

Này còn rất cao !

Đăng ca trong lời nói còn chưa nói hoàn, Hạ Vân Kiệt đã muốn một cái bước xa tiến lên, nhấc chân đối với Đăng ca bụng một cước liền thật mạnh đạp đi qua.

Đăng ca tuy rằng bộ dạng coi như cao lớn khỏe mạnh, nhưng cùng Hạ Vân Kiệt lại như thế nào có thể so sánh, Hạ Vân Kiệt một cước đá đi qua, Đăng ca kia một trăm bảy tám mươi cân thân mình nhất thời cả người sau này bay ngược, sau đó "Oành" một tiếng, thật mạnh té lăn trên đất, ôm bụng, cả người cuộn mình đứng lên trên mặt đất khụ cái không ngừng.

Trong quán bar lập tức im lặng xuống dưới, người trong sân nhảy cũng đã quên vặn vẹo thân mình.

Ai cũng không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt này bộ dạng coi như nhã nhặn thanh tú người trẻ tuổi đã vậy còn quá bạo lực, chân lực đã vậy còn quá lớn. Về phần George đám người liền lại càng không tiêu nói, bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt thoạt nhìn tư văn nhã nhặn, thế nhưng ngay cả xã hội đen lão đại cũng dám đánh. Mà chờ bọn hắn ý thức lại đây đã xảy ra sự tình gì sau, sắc mặt lại lập tức bá tái nhợt xuống dưới.

Bọn họ nhưng là đọc sách sinh a, thật muốn cùng người xã hội đen giá thượng thù, về sau còn có sống yên ổn ngày quá sao?

Kelly nhưng thật ra vừa vặn tương phản, theo ngay từ đầu khiếp sợ sau, kia đôi xanh lam sắc mắt đẹp lóe ra hưng phấn ánh mắt, nàng rốt cục thấy được Hạ Vân Kiệt trên người nam tử hán khí khái. Về phần xã hội đen cái gì, nàng ngược lại không sợ, nàng biết những người này còn không dám đối một người ngoại quốc dễ dàng động thủ.

Chu Hiểu Diễm gặp Hạ Vân Kiệt vì chính mình ra tay, mắt đẹp nhìn hắn tất cả đều là nồng đậm kinh hỉ cùng thâm tình, về phần Đăng ca bọn họ, nàng mới không sợ đâu

"Ta thảo! Đánh hắn!" Im lặng sau một lát, này đám côn

đồ rốt cục ý thức lại đây đã xảy ra sự tình gì, miệng bạo lời thô tục, mang theo trong tay tên, hùng hổ hướng Hạ Vân Kiệt dũng đi lên.

Gặp sáu bảy cái côn đồ linh bình rượu linh bình rượu, lấy ghế dựa lấy ghế dựa, hùng hổ hướng Hạ Vân Kiệt giết qua đi, Kelly trong mắt hưng phấn lập tức chuyển vì hoảng sợ, nàng cũng không cho rằng Hạ Vân Kiệt một người có thể đánh nhiều như vậy cái. Bất quá này ngoại quốc nữu còn là có vẻ bưu hãn, hoảng sợ về hoảng sợ, thế nhưng cũng vội vã theo bên cạnh linh khởi một cái bình rượu, cắn răng vọt đi lên, chuẩn bị cùng Hạ Vân Kiệt kề vai chiến đấu, nhưng thật ra George đám người giống như bị sợ hãi, trừ bỏ vị kia biểu tình dâm loạn giống quá “Vương Tinh” đệ tử cũng cùng Kelly cùng nhau xông lên đi, còn lại mọi người ngây ngốc ở tại chỗ.

Bất quá không đợi Kelly cùng vị kia “Vương Tinh” Đệ tử vọt tới, Hạ Vân Kiệt đã muốn hừ lạnh một tiếng, tùy tay theo một côn đồ trong tay đoạt quá một phen ghế dựa, sau đó giơ lên ghế dựa, đối với kia bang tên không đầu không đuôi liền tạp đi qua.

Tuy là không đầu không đuôi, nhưng này tốc độ cũng là cực nhanh, kia bang côn đồ căn bản không kịp trốn tránh, trong nháy mắt công phu toàn bộ ai ai hừ hừ hoành thất thụ bát đổ một đất.

Làm toàn bộ côn đồ hoành thất thụ bát đổ một đất sau, Kelly cùng vị kia “Vương Tinh” Đồng học mới kham kham vọt tới phía trước. Nhìn đầy đất hoành thất thụ bát đám côn đồ, hai người hai mắt đều thẳng, hơn nữa Kelly lại khoa trương giương nàng kia trương khêu gợi miệng, nửa ngày cũng không thể chọn.

Trước kia ở lão gia Anh quốc trong quán bar, nàng cũng không phải chưa thấy qua người trẻ tuổi đánh nhau, nhưng cho tới bây giờ chưa thấy qua giống Hạ Vân Kiệt

đánh nhau như vậy lưu loát, trong chớp mắt công phu, thế nhưng để lại đổ sáu bảy côn đồ.

Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra có chút ngoài ý muốn Kelly vị này tóc vàng mỹ nữ thế nhưng cũng sẽ xông lên hỗ trợ, nhịn không được cười hướng nàng khốc khốc tễ hạ ánh mắt, sau đó xuyên qua người hoành thất thụ bát đi đến chính giãy dụa muốn đứng lên Đăng ca trước mặt, nhấc chân đối với hắn bối một cước giẫm đi xuống.

Đăng ca lưng chịu lực, lập tức liền lại bát té trên mặt đất.

“Ta thảo! Chu Hiểu Diễm còn không gọi ngươi bằng hữu buông ra lão tử, các ngươi điếm còn muốn không nghĩ mở ? Kêu Thiệu Lệ Hồng cấp lão tử lăn lại đây!” Đăng ca tuy rằng khiếp sợ cho Hạ Vân Kiệt thân thủ, nhưng hắn làm sao từng nếm qua bực này mệt, gặp Hạ Vân Kiệt lại một cước đem chính mình giẫm tại dưới chân, nhất thời hổn hển kêu lên.

“Ngậm lại của ngươi thối miệng!” Hạ Vân Kiệt gặp được phía sau Đăng ca còn như vậy kiêu ngạo, hơn nữa hắn hướng Chu Hiểu Diễm nói chuyện khẩu khí làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy phá lệ khó chịu, đồng thời cũng không khó tưởng tượng bình thường này bang tên không thiếu ở Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng trước mặt diễu võ dương oai, nhấc chân liền đối với hắn mặt thải đi xuống.

Nhất thời Đăng ca miệng dán Hạ Vân Kiệt lạnh như băng hài để trần cùng mặt đất, rốt cuộc giảng không ra nói đến.

Gặp phía trước thoạt nhìn tư văn nhã nhặn, một bộ thân thiết Hạ Vân Kiệt, không chỉ có thân thủ làm cho người ta sợ hãi, ngôn hành cũng cực kì lãnh khốc, George nhớ tới phía trước đối Hạ Vân Kiệt trào phúng nói móc, không khỏi lại dọa ra một thân mồ hôi lạnh. Nhưng thật

ra người ngoại quốc xưa nay có sùng bái cá nhân anh hùng thói quen, Kelly gặp Hạ Vân Kiệt lợi hại như vậy, càng phát ra cảm thấy hắn có nam tử hán khí khái, kia đôi nhìn hắn màu lam mắt đẹp càng phát ra tràn ngập tò mò cùng bội phục.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 267 : Tiểu lí phi đao tái hiện

“Hiểu Diễm, phát sinh sự tình gì ?” Ngay tại Hạ Vân Kiệt dùng chân thải Đăng ca miệng khi, nơi này sự tình rốt cục cũng kinh động Thiệu Lệ Hồng.

Vốn bị Hạ Vân Kiệt dùng chân thải miệng, không dám lại mở miệng Đăng ca gặp quán bar lão bản Thiệu Lệ Hồng đuổi tới, nhất thời lại khôi phục vài phần sinh khí, giãy dụa kêu lên:“Thiệu Lệ Hồng, ngươi con mẹ nó này quán bar còn muốn không nghĩ tiếp tục…… Ngô…… Ngô”

Bất quá Đăng ca mặt sau uy hiếp lời nói còn không có tới kịp nói xong, Hạ Vân Kiệt giầy sớm đã giẫm tại cái miệng của hắn sử kính nghiền nghiền, nhất thời Đăng ca đến miệng lời nói trở nên mơ hồ không rõ.

“Thật đúng là không thấy quan tài không rơi lệ, ngươi cho là ngươi là ai? Hồng tỷ quán bar mở không mở cũng là ngươi có thể quyết định được sao?” Hạ Vân Kiệt nói xong ngồi xổm xuống thân, đối với Đăng ca đầu quăng hai bàn tay, tiếp theo tựa như linh con gà con giống nhau thân thủ thủ sẵn hắn cổ, đem hắn theo mặt đất linh lên, đối Thiệu Lệ Hồng nói:“Hồng tỷ, tìm cái im lặng điểm địa phương làm cho ta cùng này kiêu ngạo tên hảo hảo nói chuyện, đừng ảnh hưởng quán bar sinh ý.”

Thiệu Lệ Hồng nhưng là gặp qua một nhóm người vì cứu Kiệt ca, trực tiếp cầm súng chỉ vào công an đầu, nàng gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, không khỏi dùng đáng thương ánh mắt nhìn Đăng ca liếc mắt một cái, sau đó cảm kích đối Hạ Vân Kiệt nói:“Cảm ơn Kiệt ca, xin theo ta đến.”

Nói xong xoay người ở phía trước dẫn đường, xoay người phía trước, Thiệu Lệ Hồng còn cố ý mặt mang xin

lỗi hướng Kelly đám người gật gật đầu.

“Kelly, các ngươi tiếp tục ở trong này chơi, ta trước mang theo người này đi hảo hảo trao đổi một chút.” Hạ Vân Kiệt hướng Kelly đám người xin lỗi nói một tiếng, sau đó một tay cầm lấy Đăng ca cổ, tựa như tha tử cẩu giống nhau kéo hắn đi theo Thiệu Lệ Hồng phía sau.

“Kiệt ca, cần ta báo cảnh sao?” Kelly gặp Hạ Vân Kiệt kéo Đăng ca xoay người phải đi, do dự hạ hỏi, bất tri bất giác trung, nàng cũng bắt đầu đi theo Thiệu Lệ Hồng đám người giống nhau xưng hô Hạ Vân Kiệt Kiệt ca, mà không phải hắn tiếng Anh tên.

“Đúng, đúng, Kiệt ca chúng ta báo cảnh đi, ta ba công an cục có nhận thức người.” Kelly trong lời nói nhưng thật ra nhắc nhở vị kia nhà giàu công tử ca, lúc này hắn tuy rằng còn là lòng còn sợ hãi, nhưng thấy Hạ Vân Kiệt thân thủ lợi hại như vậy, nhưng thật ra trấn định không ít, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt lại tràn ngập sùng bái sắc, rốt cuộc không có phía trước tự cho là thực rất giỏi nhà giàu công tử ca cái giá.

“Cảm ơn, chính là cái tên côn đồ mà thôi, mọi người trao đổi vài câu, bọn họ hẳn là sẽ nhận thức đến chính mình sai lầm. Yên tâm, các ngươi chỉ để ý ngoạn đi.” Hạ Vân Kiệt quay đầu biểu tình thoải mái mà nói một câu, sau đó đối sớm đã chạy tới, đang dùng si mê sùng bái ánh mắt nhìn hắn Ô Vũ Kì cùng Từ Giai nói:“Vũ Kì, Từ Giai, hảo hảo chiêu đãi Kelly lão sư bọn họ.”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt tiếp tục kéo Đăng ca hướng phía trước đi, bất quá mới đi vài bước, hắn tựa hồ nhớ tới cái gì, ánh mắt lạnh lùng đảo qua chính giãy dụa theo mặt đất đứng lên này côn đồ, âm thanh lạnh lùng nói:“Cho các ngươi hai lựa chọn, muốn thôi lập tức cút đi, muốn thôi cũng đi theo lại đây cùng nhau tâm sự.”

Vừa rồi Hạ Vân Kiệt xuất thủ khi quyết đoán, lãnh khốc hiển nhiên lực chấn nhiếp rất mạnh, này tên đám côn đồ ánh mắt nhất đụng tới Hạ Vân Kiệt kia lãnh liệt ánh mắt, tất cả đều nhịn không được cả người lỗ chân lông vẻ sợ hãi, một cỗ hàn khí theo bàn chân nhắm thẳng thượng mạo, trừ bỏ cá biệt kiên trì lựa chọn đi theo, còn lại bao gồm vị kia nữ cao bồi tất cả đều xoay người bước đi.

Vẫn đi đến cách Hạ Vân Kiệt khá xa địa phương, này đó đám côn đồ mới khôi phục vài phần dũng khí, hướng về phía Đăng ca kêu lên:“Đăng ca, chúng ta cái này đi gọi Hoa ca!”

Tiếp theo lại chỉ vào Hạ Vân Kiệt, ngoài mạnh trong yếu uy hiếp nói:“Tiểu tử, ngươi tốt nhất đối Đăng ca khách khí điểm, nếu không ngươi nhất định sẽ chết thật sự khó……”

Bất quá kia côn đồ lời nói còn không có nói xong, chỉ thấy một cái bình rượu hô xẹt qua giữa không trung, sau đó công bằng bình miệng vừa vặn cắm vào kia côn đồ miệng.

“Ô ô!” Côn đồ miệng bị ngạnh sinh sinh tạp tiến thật dài bình miệng, nhất thời khó chịu chỉnh khuôn mặt đều chống đỡ đỏ.

“Các ngươi có thể thử nói thêm câu nữa nhìn xem.” Hạ Vân Kiệt tùy tay theo một phục vụ sinh trong khay lấy ra một cái vỏ chai rượu, một bên tùy tay thưởng thức, một bên ngữ khí lạnh nhạt nói.

Như vậy nói có bao nhiêu khốc còn có nhiều khốc, nhìn xem George đám người, còn có trước kia quán bar các đồng sự người người vẻ mặt sùng bái, về phần Ô Vũ Kì đám người liền lại càng không tất nói.

Bất quá thực đáng tiếc, Hạ Vân Kiệt rốt cuộc không cơ

hội biểu diễn hắn “Tiểu lí phi đao” tuyệt kỹ, này đám côn đồ không đợi Hạ Vân Kiệt nói cho hết lời, cũng đã xoay người nhanh như chớp chạy.

Bọn họ là người thường xuyên đánh nhau, lúc này thế nào còn nhìn không ra đến Hạ Vân Kiệt người kia là vị cao thủ.

Gặp này đám côn đồ tất cả đều nhanh như chớp chạy trốn, Hạ Vân Kiệt thế này mới tiếp tục kéo Đăng ca đi theo Thiệu Lệ Hồng đi đến lầu hai một gian ghế lô.

Vào ghế lô, Hạ Vân Kiệt đem Đăng ca tùy tay hướng mặt đất nhất ném, sau đó đặt mông ngồi ở dài điều trên sô pha, vỗ vỗ bên người chỗ trống cười nói:“Hồng tỷ, Diễm tỷ ngồi xuống nói chuyện đi.”

Hạ Vân Kiệt nói còn chưa nói xong, Chu Hiểu Diễm sớm đã lắc lắc gợi cảm đầy đặn vòng eo, cả người cơ hồ là dán hắn ngồi xuống, ngưu tử váy ngắn căn bản che lấp không được kia hai điều trong suốt cân xứng đùi, liền như vậy tuyết trắng tuyết trắng lõa lồ ở Hạ Vân Kiệt dưới mắt, làm cho hắn không dám cúi đầu xem.

Hồng tỷ không Chu Hiểu Diễm như vậy hào phóng, bất quá cũng gần chính là do dự hạ, liền lựa chọn lần lượt Hạ Vân Kiệt mặt khác một bên ngồi xuống. Xinh đẹp mềm mại thân mình tuy rằng không giống Chu Hiểu Diễm giống nhau cơ hồ cả người dán tại Hạ Vân Kiệt trên người, nhưng là là nhẹ nhàng lần lượt hắn.

Đi theo Đăng ca cùng nhau vào là một vị côn đồ kêu voi, vóc dáng bộ dạng lại cao lại đại, mặt phì đô đô, thoạt nhìn có điểm khờ, cùng “Voi” Này ngoại hiệu đổ còn có vẻ chuẩn xác.

“Ngươi, ngươi muốn thế nào? Chúng ta lão đại là Hoa ca! Đăng ca là hắn cậu em vợ, các ngươi nếu dám xằng

bậy, nhất định, nhất……” Gặp Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm tả hữu lần lượt Hạ Vân Kiệt ngồi, Đăng ca còn ôm cổ ho khan cái không ngừng, voi tráng lá gan nói. Chính là nói đến mặt sau, gặp Hạ Vân Kiệt chỉ chỉ trên bàn bình rượu, hắn lập tức liền câm miệng.

Hắn cũng không tưởng miệng bị nhét vào một cái chai bia.

“Trịnh Chí Hoa chẳng lẽ bây giờ còn đến chúng ta quán bar thu bảo hộ phí sao?” Gặp voi ngậm miệng ba, Hạ Vân Kiệt quay đầu hỏi Thiệu Lệ Hồng.

“Từ ngày đó ta theo công an cục trở về sau, Trịnh Chí Hoa sẽ thấy không có tới thu quá bảo hộ phí.” Thiệu Lệ Hồng trả lời.

“Ân!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy gật gật đầu, Thiệu Lệ Hồng trả lời, chính như hắn sở đoán rằng, ngày đó Thiệu Lệ Hồng cùng hắn cùng nhau bị phụ trách nam sơn đạo vùng trị an trung đội trưởng Lí Chính Nghĩa bọn họ cấp bắt đến Vân Long khu công an phân cục, ngày đó Thiệu Lệ Hồng liền an toàn được thả lại đến, mà ngay sau đó Vân Long khu từ công an cục cục trưởng La Chí Cương, cho tới Lí Chính Nghĩa trung đội trưởng toàn bộ bị miễn chức miễn chức, ngồi tù ngồi tù. Loại chuyện này thân là nam sơn đạo vùng tráo bãi lão đại Trịnh Chí Hoa không có khả năng hội không biết, cũng không khả năng hội không làm cho coi trọng. Chỉ cần người hơi chút thông minh một chút, sẽ không hội sẽ tìm blue night quán bar phiền toái.

“Bất quá người này như thế nào còn dám ở chúng ta quán bar nháo sự? Hắn không phải người của Trịnh Chí Hoa sao?” Gật đầu sau, Hạ Vân Kiệt lại chỉ vào Đăng ca trong mắt lóe ra một tia âm lãnh hỏi.

“Trần Tán Đăng là gần nhất mới đến Giang Châu thị

phát triển, ỷ vào Trịnh Chí Hoa là hắn tỷ phu, cho nên luôn luôn không coi ai ra gì. Đoạn thời gian trước còn đối Chu Hiểu Diễm động thủ động cước quá, ta cấp Trịnh Chí Hoa gọi điện thoại, hắn thế này mới thu liễm một ít, không nghĩ tới hôm nay buổi tối lại chứng nào tật nấy.” Thiệu Lệ Hồng nói.

“Trước kia hắn còn đối Diễm tỷ động thủ động cước quá?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy sắc mặt lập tức âm lãnh xuống dưới, tùy tay theo trên bàn linh khởi chai bia, đối với Trần Tán Đăng đầu liền thật mạnh ném đi qua.

“Phanh!” Một thanh âm vang lên, Trần Tán Đăng đầu bị bình rượu tạp trúng, kêu thảm thiết một tiếng, cả người liền nằm ở mặt đất, một cái thật to thũng khối ở ót chỗ lồi đứng lên.

Này còn là Hạ Vân Kiệt bận tâm đến Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng là nữ tính, sợ các nàng thấy máu không thói quen, nếu không hiện tại Trần Tán Đăng sẽ không là đầu một khối thũng khối đơn giản như vậy, mà là đầu rơi máu chảy.

“Việc này ngươi như thế nào không gọi điện thoại nói cho ta biết?” Hạ Vân Kiệt dùng chai bia tạp hạ Trần Tán Đăng đầu sau, trong lòng tức giận thế này mới tiêu tán một ít, quay đầu lại là đau lòng lại là bất mãn hỏi Chu Hiểu Diễm.

Muốn nói sở hữu nữ nhân trung, chân chính cùng Hạ Vân Kiệt từng có tối thân mật tiếp xúc, kỳ thật vừa không là Trầm Lệ Đề, cũng không phải Tần Lam mà là Chu Hiểu Diễm.

Ngày đó buổi tối hai người cùng chỗ một phòng, thiếu chút nữa sẽ đã xảy ra siêu hữu nghị quan hệ, tuy rằng đến thời khắc mấu chốt, dừng cương trước bờ vực, nhưng sau lại hai người cũng là ôm nhau mà ngủ một

đêm. Cho nên đối với này đệ nhất vị nữ nhân cùng chính mình đồng giường cộng chẩm quá, Hạ Vân Kiệt vẫn có được một phần thực đặc thù cảm tình.

Hắn có thể nhận nàng cùng Thiệu Lệ Hồng thân thiết, bởi vì hai người bọn họ vốn chính là một đôi, lúc ấy cũng đang là vì hai người bọn họ quan hệ, hai người mới dừng cương trước bờ vực. Nhưng này khác gì nam nhân tưởng động Chu Hiểu Diễm một chút, đều là hắn sở không thể dễ dàng tha thứ.

“Ngươi lại không quan tâm người ta, thời gian dài như vậy vừa không đến quán bar cũng không gọi điện thoại cho người ta. Người ta nghĩ đến ngươi đã sớm đã quên lúc trước làm ta hộ hoa sứ giả hứa hẹn đâu!” Chu Hiểu Diễm gặp Hạ Vân Kiệt vì nàng tức giận, câu hỏi khi trong mắt bao hàm đau lòng, vui mừng cả người ôm chặt lấy Hạ Vân Kiệt cánh tay, nhưng ở mặt ngoài lại ra vẻ u oán liếc trắng mắt, buồn bã nói.

“Hiểu Diễm, không cần nói lung tung nói. Kiệt ca là đại nhân vật, hắn nào có……” Thiệu Lệ Hồng gặp Chu Hiểu Diễm thế nhưng thầm oán Hạ Vân Kiệt, không khỏi hách nhất đại khiêu, cuống quít nói.

“Hồng tỷ, không có việc gì, chuyện này là ta sai.” Hạ Vân Kiệt lại không đợi Thiệu Lệ Hồng nói xong liền đánh gãy nàng, vẻ mặt áy náy nói.

“Đứa ngốc, người ta với ngươi nói đùa a! Không phải một tên côn đồ sao? Ta còn ứng phó lại đây. Thực ứng phó bất quá đến, ta mới sẽ không theo ngươi khách khí đâu!” Chu Hiểu Diễm không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thế nhưng hội chủ động nhận sai, cuống quít diêu hạ hắn cánh tay, gắt giọng, chính là nói lời này khi, kia đối mắt đẹp lại nhịn không được lung thượng một tầng mờ mịt.

“Mặc kệ nói như thế nào, dù sao về sau mặc kệ gặp

được cái gì khó khăn, ngươi đều phải trước tiên gọi điện thoại cho ta.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt chính sắc nói.

“Biết rồi, ngươi thật đúng là bá đạo da, Kiệt ca!” Chu Hiểu Diễm nói xong cả người hạnh phúc ôm lấy Hạ Vân Kiệt, về phần cái gì Đăng ca, cái gì voi, nàng mới mặc kệ hội.

Gặp Chu Hiểu Diễm vẻ mặt hạnh phúc đem đầu tà tựa vào Hạ Vân Kiệt trên vai, Thiệu Lệ Hồng trong mắt lóe ra một chút hâm mộ ánh mắt. Hâm mộ Chu Hiểu Diễm có thể phóng khai, hâm mộ nàng có thể ôm lấy Hạ Vân Kiệt, mà nàng lại làm không được.

Đang lúc phía sau, cửa ghế lô đột nhiên bị đụng phải mở ra.

Môn nhất bị phá khai, một cái ăn mặc thật sự yêu diễm nữ tử liền một tiếng thét kinh hãi, hướng cuộn mình trên mặt đất Trần Tán Đăng xông đến:“A Đăng, A Đăng, ngươi thế nào ? Là ai đem ngươi đánh thành cái dạng này ? Nói cho tỷ, tỷ nhất định làm cho hắn hối hận sinh trên thế giới này”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 268 : Cút ra ngoài gõ cửa tiến vào

Nhìn một đám người cửa cũng chưa xao liền xông vào, lại thấy kia bộ dạng thực yêu diễm nữ nhân nói nói như vậy kiêu ngạo, đang theo Chu Hiểu Diễm ôm cùng một chỗ, trong lòng vừa cảm ấm áp lại khó tránh khỏi cảm nghĩ trong đầu chỉ có Hạ Vân Kiệt, tối đen con ngươi chợt lóe ra một chút hàn quang.

“Cha mẹ các ngươi chẳng lẽ không dạy các ngươi vào cửa trước muốn trước gõ cửa sao? Cút cho ta đi ra ngoài!” Hạ Vân Kiệt âm thanh lạnh lùng nói.

“Ngươi con mẹ nó là cái gì này nọ? Ngươi tính thế nào căn thông thế nào căn tỏi, lão nương nói chuyện có……” Vị kia yêu diễm nữ tử, cũng chính là Trần Tán Đăng nữ tử gặp một vị người trẻ tuổi chỉ vào bọn họ gọi bọn hắn cút ra ngoài, nhất thời tức giận đến mạnh theo mặt đất đứng lên, một tay cắm vòng eo, trước ngực một đôi ngực khí ba đào mãnh liệt, một tay chỉ vào Hạ Vân Kiệt mắng.

“Lăn.” Hạ Vân Kiệt đối vị này nữ nhân dung túng đệ đệ có thể nói phi thường chán ghét, thấy nàng còn dám chỉ vào chính mình chửi bậy, sớm đã không khách khí nhấc chân đối với sô pha trước bàn trà nhất đá, kia bàn trà lợi dụng một loại không thể tưởng tượng đường cong theo ghế lô thật mộc mặt đất lướt qua, sau đó “Oành” một tiếng, vừa vặn đối với vị kia nữ tử bụng hung hăng đụng phải đi qua.

“A!” Nữ tử hét thảm một tiếng, cả người nhất thời phiên ngã xuống đất, sau đó liên tục vài cái quay cuồng, vừa vặn lăn ra ghế lô đại môn.

Trong ghế lô người lập tức im lặng xuống dưới, tất cả

đều dùng không thể tưởng tượng ánh mắt nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem. Một phương diện là không thể tưởng tượng hắn ra chân độ mạnh yếu cùng tinh chuẩn, mặt khác một phương diện còn lại là cũng không tư nghị cùng hắn cũng dám đối bọn họ lão đại nữ nhân xuống tay.

Một hồi lâu nhi, này đám côn đồ ở ào ào bừng tỉnh lại đây, vội vàng chạy ra đi phù kia nữ nhân, chỉ có một vị bộ dạng cũng không cao lớn, nhưng cả người thoạt nhìn lại có vẻ thực xốc vác nam tử, ánh mắt sáng ngời hữu thần trung mang theo một tia khiếp sợ nhìn Hạ Vân Kiệt còn có hai bên trái phải lần lượt hắn ngồi Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm.

“Lão bản nương, đây là có chuyện gì? Vị này là bằng hữu của ngươi sao?” Vị này có vẻ thực xốc vác nam tử bình tĩnh mặt hỏi.

Vị này nam tử không phải người khác đúng là nam sơn đạo vùng địa hạ xã hội lão đại, Trịnh Chí Hoa.

“Không có nghe đến lời nói của ta sao? Cút cho ta đi ra ngoài, sau đó gõ cửa tiến vào.” Hạ Vân Kiệt lại không đợi Thiệu Lệ Hồng trả lời, đã muốn phi thường bá đạo âm thanh lạnh lùng nói.

Trịnh Chí Hoa gặp Hạ Vân Kiệt đã vậy còn quá bá đạo, trong mắt nhịn không được lóe ra một tia nghiêm nghị cùng do dự.

Xã hội thực phức tạp, mà địa hạ xã hội càng phức tạp. Trịnh Chí Hoa là ngoại lai nhân, hắn là thuần túy bằng chính mình năng lực ở hạ xã hội sát ra một cái đường, hỗn cho tới hôm nay vị trí này, cũng không phải người đơn giản. Cho nên vừa nghe nói, trước kia phụ trách nam sơn đạo vùng trị an Lí Chính Nghĩa trung đội trưởng ở bắt Thiệu Lệ Hồng cùng một vị người phục vụ

sau, ngày hôm sau đã bị miễn chức cùng tồn tại án điều tra, hắn liền ý thức được Thiệu Lệ Hồng khả năng đặt lên cao chi, lập tức liền cảnh cáo thủ hạ không cần tái thu blue night quán bar bảo hộ phí, lại càng không hứa ở nơi nào nháo sự, mà sau phụ trách nam sơn đạo vùng tân tiền nhiệm trị an trung đội trưởng đối hắn phát ra cảnh cáo, cũng chứng minh rồi hắn phán đoán là chính xác.

Nhưng hôm nay cậu em vợ ở quán bar bị người đánh, hắn này tỷ phu kiêm lão đại cũng là nhất định phải xuất mã. Vốn hắn là tưởng có thể hòa bình giải quyết tận lực hòa bình giải quyết, chính là không nghĩ tới chính mình nữ nhân kiềm chế không được tính tình, không đợi hắn phân phó, vừa nghe nói Trần Tán Đăng bọn họ ở trên lầu ghế lô, không nói hai lời liền mang theo người đá cửa đi vào. Càng làm cho hắn không thể tưởng được là, Thiệu Lệ Hồng sở đặt lên cao chi, tựa hồ chính là một vị tuổi nhiều nhất hai mươi xuất đầu, mặc cái gì thoạt nhìn phi thường giản dị người trẻ tuổi. Mà vị này người trẻ tuổi khẩu khí lại tới kiêu ngạo bá đạo, ra tay cũng là chút không ướt át bẩn thỉu, ngay cả nữ nhân của hắn nói đánh là đánh.

“Ta thảo, Trịnh Chí Hoa, ngươi con mẹ nó còn là không phải nam nhân ? Không gặp được lão nương bị người đánh sao? Không gặp được hắn gọi ngươi lăn sao?” Đang lúc Trịnh Chí Hoa do dự, không biết chính mình là nên thoái nhượng một bước trời cao biển rộng, còn là bày ra lão đại cường ngạnh bá đạo khí phách khi, nữ nhân của hắn đã muốn rối tung tóc, hổn hển âm thanh kêu lên.

Cũng khó trách nàng như vậy tức giận, liền con mẹ nó một cái tiểu thí hài, đầu tiên là đánh của nàng đệ đệ, tiếp theo thế nhưng ngay cả nàng cũng đánh, còn đánh cho nàng liên tiếp trên mặt đất đánh vài cái quay cuồng.

“Trịnh Chí Hoa, Hoa ca, ta khuyên ngươi tốt nhất cho ngươi nữ nhân ngậm lại của nàng thối miệng, nếu không ngươi về sau chỉ sợ thật sự liền làm bất thành nam nhân.” Hạ Vân Kiệt ánh mắt lạnh lùng nhìn Trịnh Chí Hoa liếc mắt một cái, kiều chân bắt chéo, khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh nói.

“Ngươi con mẹ nó tính cái gì dương vật ngoạn ý, cái gì ngưu!” Một tên bộ dạng cao lớn thô kệch, bộ ngực bắp thịt một khối khối đột khởi, gặp Hạ Vân Kiệt như vậy kiêu ngạo, tùy tay theo bên cạnh đem một đan nhân sô pha toàn bộ khiêng lên, xông lên đối với Hạ Vân Kiệt liền tạp đi qua.

Nhìn đan nhân sô pha từ đầu sẽ nện xuống đến, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm tuy rằng biết Hạ Vân Kiệt thân thủ rất lợi hại, nhưng còn là sợ tới mức sắc mặt đều có bắn tỉa trắng. Hơn nữa Thiệu Lệ Hồng vừa rồi còn thực hàm súc, không dám giống Chu Hiểu Diễm giống nhau cả người dán Hạ Vân Kiệt, nhưng nay bị nhất dọa, theo bản năng cả người lập tức hướng Hạ Vân Kiệt thiếp đi qua.

Thiệu Lệ Hồng bộ dạng gầy yếu một ít, không bằng Chu Hiểu Diễm đầy đặn, của nàng bộ ngực cũng tựa hồ nhỏ nhất hào, nhưng làm nàng thiếp đi lên khi, đã có một loại khác mềm mại dụ hoặc, làm cho Hạ Vân Kiệt tâm nhịn không được nhảy nhảy dựng, thủ hạ ý thức vỗ vỗ của nàng đùi, cười nói:“Có ta ở đây, không cần sợ!”

Vỗ tay chỗ mềm mại cũng không mất co dãn, làm cho Hạ Vân Kiệt thiếu chút nữa đã nghĩ sờ một cái, mà rất nhiều năm không bị nam nhân chạm qua, đùi đột nhiên bị một nam nhân tay phát, Thiệu Lệ Hồng một lòng nhịn không được một trận kinh hoàng, liền ngay cả lập tức muốn nện xuống đến, thể tích khổng lồ đơn nhân sô pha y đều thiếu chút nữa muốn đã quên.

“Lăn!” Đang lúc lúc này, một đạo quát lạnh thanh chợt ở trong ghế lô vang lên.

Chỉ thấy Hạ Vân Kiệt đột nhiên nâng tay cầm trụ vào đầu nện xuống đơn nhân sô pha, sau đó mạnh đẩy, nhất thời kia bộ dạng thực khoẻ mạnh đại hán, thế nhưng ngay cả người mang sô pha cả người bay đứng lên.

“Oành oành oành” Đại hán tính cả sô pha hạ xuống khi, đem hắn phía sau người bao gồm Trịnh Chí Hoa ở bên trong toàn bộ tạp phiên ở, mà sô pha chân ghế tắc công bằng vừa lúc nện ở Trần Tán Đăng tỷ tỷ miệng thượng, đem kia há mồm tạp sưng đỏ một mảnh, không những phục phía trước kiều diễm ướt át.

“Hoa ca, hiện tại có thể mời các ngươi đi ra ngoài, sau đó gõ cửa vào được sao? Của ta kiên nhẫn là có hạn.” Hạ Vân Kiệt nhìn một đất đống hỗn độn, biểu tình bình thản nói.

Có thể đi theo lão đại đi ra đến tìm bãi, trên cơ bản đều là trong xã đoàn tinh anh, không phải phía trước đi theo Trần Tán Đăng kia vài tiểu đệ không biết từ nơi nào mời chào đến có thể đánh đồng. Nếu nói phía trước, Hạ Vân Kiệt một cước nương bàn trà đem Trần Tán Đăng tỷ tỷ cấp đá ra ngoài cửa, khả năng có trùng hợp thành phần ở bên trong, nhưng lúc này đây, Hạ Vân Kiệt một tay hướng lên trên đẩy, có thể đem một khoẻ mạnh đại hán tính cả sô pha cấp đẩy bay hoàn toàn sau nện xuống, tạp phiên một đất người không tính, còn vừa vặn đem Trần Tán Đăng tỷ tỷ miệng cấp tạp sưng lên, ở đây chỉ cần không phải ngốc tử lúc này đều có thể nhìn ra đến, Hạ Vân Kiệt thân thủ thật là đã muốn đến kinh thế hãi tục trình độ, ít nhất bọn họ những người này khẳng định là không đủ hắn nhét hàm răng, trừ phi bọn họ vận dụng súng ống.

Bất quá bọn họ bất quá chính là một bang thu bảo hộ

phí côn đồ, xem như xã hội đen trung tầng dưới chót giai tầng, cùng này mở địa hạ sòng bạc, khai đại tửu điếm chân chính đại lão so sánh với cũng là kém đến cách xa vạn dặm, lại làm sao có tư cách động cái gì súng ống? Thật muốn vừa động súng ống, này cảnh sát bình thường còn có thể đối bọn họ mở một con mắt nhắm một con mắt, còn không lập tức triệu tập binh lực, trực tiếp đối bọn họ tiến hành đại càn quét !

“Nại mẹ ngươi……” Đang lúc này bang côn đồ bao gồm Trịnh Chí Hoa ở bên trong bị Hạ Vân Kiệt làm cho người ta sợ hãi thân thủ cấp chấn trụ, chính tâm kinh run sợ chuẩn bị ấn hắn phân phó, xoay người xuất môn sau đó gõ cửa một lần nữa tiến vào khi, Trần Tán Đăng tỷ tỷ thanh âm chói tai vang lên.

“Ba!” Bất quá Trần Tán Đăng tỷ tỷ lời nói còn chưa nói xong, đã bị Trịnh Chí Hoa thật mạnh phiến một bạt tai.

“Mẹ nó, lão tử làm việc, ngươi con mẹ nó sáp cái gì miệng!”

Đừng nhìn Trần Tán Đăng tỷ tỷ vừa rồi ngưu bức hò hét, nhưng một khi Trịnh Chí Hoa hung hãn đứng lên, một cái tát phiến đi qua, nàng lại lập tức thuận theo cùng ngoan ngoãn nữ giống nhau, lập tức cúi đầu không nói được một lời theo Trịnh Chí Hoa đám người ra ghế lô.

“Đợi lát nữa đều cấp lão tử phóng thông minh điểm, tiểu tử này thực không đơn giản!” Ra ghế lô, Trịnh Chí Hoa biểu tình nghiêm túc nói, ánh mắt nghiêm khắc nhất nhất đảo qua mọi người.

Nói xong, Trịnh Chí Hoa lại dùng tay chỉ nữ nhân của hắn mắng:“Còn có ngươi cái kia ngốc bức đệ đệ, con mẹ nó, lão tử đều đã muốn đã cảnh cáo hắn bao nhiêu lần, đừng ở blue night quán bar nháo sự, không nghe, hiện tại chịu khổ đầu đi còn muốn lão tử con mẹ nó đến

chùi đít!”

Mắng qua sau, Trịnh Chí Hoa trong lòng nghẹn khuất tích thế này mới tan một ít, sau đó nâng tay nhẹ nhàng mà gõ gõ cửa, thẳng đến nghe được bên trong một tiếng “Tiến vào”, Trịnh Chí Hoa thế này mới đẩy cửa đi rồi đi vào.

Đẩy cửa tiến vào, lại đối mặt vị kia “Trái ôm phải bế” Người trẻ tuổi, Trịnh Chí Hoa tâm tình cũng là hoàn toàn tương phản.

Hắn hiện tại càng phát ra cảm thấy trước mắt vị này người trẻ tuổi không đơn giản.

“Ta nghĩ, ngươi hẳn là nghe nói qua La Chí Cương, Lí Tuyên Vũ còn có kia gọi là gì Lí Chính Nghĩa lang đang bỏ tù sự tình đi?” Gặp Trịnh Chí Hoa tiến vào, Hạ Vân Kiệt phiêu hắn liếc mắt một cái, kiều chân bắt chéo thản nhiên hỏi.

“Nghe qua.” Trịnh Chí Hoa gặp Hạ Vân Kiệt nhắc tới Vân Long khu công an phân cục tiền nhiệm cục trưởng đám người sự tình, cả người đều thiếu chút nữa muốn nhịn không được sợ run cả người, mồ hôi lạnh không tự chủ được theo trên trán một khỏa khỏa xông ra, nghĩ rằng, ngoan ngoãn, bọn họ bỏ tù sự tình sẽ không thực cùng trước mắt vị này người trẻ tuổi có liên quan đi?

“Nếu biết, kia còn không hảo hảo quản hảo người của ngươi” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng nói.

“Là, là, ngài yên tâm, ta nhất định hội quản hảo thủ hạ, tuyệt không làm cho bất luận kẻ nào ở Hồng tỷ địa đầu nháo sự.” Trịnh Chí Hoa vội vàng nói.

“Hừ, nếu không nghe Hồng tỷ nói, ngươi người này làm việc còn không tính thái quá, kiên trì không cho này hại

người gì đó chảy vào vùng này, chỉ bằng sự tình hôm nay, các ngươi tất cả đều cho ta theo nam sơn đạo cút đi.” Hạ Vân Kiệt gặp Trịnh Chí Hoa coi như thức thời, lại nghĩ tới trước kia ở trong này làm công khi, này Trịnh Chí Hoa danh tiếng coi như là không có trở ngại, ít nhất coi như là bắt người tiền tài thay người tiêu tai, sắc mặt thế này mới hơi hoãn. Về phần Trần Tán Đăng loại này mặt hàng, luôn khó tránh khỏi. Tựa như cảnh sát đội ngũ trung đều có bại hoại tồn tại, liền càng miễn bàn giống bọn họ loại này thu bảo hộ phí địa hạ thế lực.

“Cảm ơn đại ca, cảm ơn đại ca.” Hạ Vân Kiệt khẩu khí càng lớn, Trịnh Chí Hoa thái độ lại càng kính cẩn.

“Bất quá ngươi có thể không cần cút đi, nhưng người kia, làm cho hắn hôm nay buổi tối liền cút cho ta ra Giang Châu thị! Nếu ngày nào đó còn làm cho ta nhìn thấy hắn, ngươi cũng sẽ không dùng tái ở Giang Châu thị lăn lộn! Đừng đem của ta nói vào tai này ra tai kia, biết Đông Khải khách sạn lão bản Trầm Tử Lương sao?” Hạ Vân Kiệt nói.

Trầm Tử Lương nhưng là Giang Châu thị chân chính đại lão chi nhất, hơn nữa giá trị con người hàng tỉ, Trịnh Chí Hoa này hỗn xã hội lại làm sao không biết hắn? Gặp Hạ Vân Kiệt đột nhiên nhắc tới Trầm Tử Lương, Trịnh Chí Hoa trái tim không khỏi mạnh bị nhéo một chút, mồ hôi lạnh lại nhịn không được theo cái trán xông ra.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 269 : Kìm lòng không được

“Biết.” Trịnh Chí Hoa chịu đựng trong lòng chiến e ngại, càng phát ra kính cẩn nói, mà người còn lại hơn nữa vị kia cái gọi là Đăng ca, nghe được Trầm Tử Lương tên cũng đều là hết hồn.

Bọn họ không tới Trịnh Chí Hoa này trình tự, còn không hội đem La Chí Cương, Lí Tuyên Vũ đám người miễn chức bỏ tù sự tình trực tiếp cùng trước mắt vị này người trẻ tuổi liên hệ cùng một chỗ. Nhưng Trầm Tử Lương đại danh bọn họ thân ở này vòng cũng là ngưỡng mộ đã lâu, hơn nữa Trầm Tử Lương tuổi còn trẻ ngay tại trong chốn giang hồ vị cư địa vị cao, giá trị con người hàng tỉ, lại bọn họ này đó côn đồ sùng bái thần tượng. Nếu Hạ Vân Kiệt cùng Trầm Tử Lương cũng nhận thức, vậy tuyệt đối không phải bọn họ có thể nhạ khởi.

Đương nhiên chỉ bằng hắn hiện tại biểu hiện ra ngoài làm cho người ta sợ hãi thân thủ, bọn họ cũng không thể trêu vào !

“Tốt lắm, nếu ngươi không tin ta cảnh cáo, ngươi có thể đi tìm hắn, đã nói là Kiệt ca bảo ngươi đi tìm hắn! Ta nghĩ, hắn sẽ làm ngươi càng hiểu được như thế nào lựa chọn, hiện tại các ngươi đem nơi này thu thập một chút, sau đó toàn bộ cút đi!” Hạ Vân Kiệt cũng không tưởng ở bọn họ trên người lãng phí thời gian, lại càng không tưởng ở bọn họ trên người hạ huyết thệ, cho nên tốt nhất biện pháp chớ quá cho làm cho Trầm Tử Lương này Giang Châu thị số một số hai đại lão đến kinh sợ bọn họ.

Gặp Hạ Vân Kiệt nhắc tới Trầm Tử Lương cũng là lấy Kiệt ca tự cho mình là, Trịnh Chí Hoa trong lòng liền lại đảm chiến, nghe vậy vội vàng hơi hơi khom người nói:“Là, Kiệt ca!”

Nói xong hướng thủ hạ nhóm bàn tay to vung lên, trừng mắt nói:“Còn thất thần cho cái gì? Không có nghe đến Kiệt ca trong lời nói sao?

Thủ hạ bao gồm vị kia Trần Tán Đăng tỷ tỷ, bị Trịnh Chí Hoa vừa quát, ào ào chuyển bàn trà chuyển bàn trà, rửa sạch mặt đất bình rượu tạp vật rửa sạch mặt đất bình rượu tạp vật.

Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm gặp bình thường ở nam sơn đạo vùng diễu võ dương oai đám côn đồ, thế nhưng đổi nghề làm nổi lên người phục vụ, liền ngay cả lão đại Trịnh Chí Hoa cũng không ngoại lệ, hai người đôi mắt đẹp không khỏi trừng lão đại lão đại, nửa ngày cũng chưa có thể phục hồi tinh thần lại.

Hạ Vân Kiệt thấy thế lại chính là cười nhẹ, thân thủ vừa định vỗ vỗ hai người đùi, ý bảo các nàng chạy lấy người, nhưng bàn tay đến một nửa lại rụt trở về, nói:“Nơi này lộn xộn, chúng ta đi thôi.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt đứng lên.

“Ân.” Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm thế này mới phục hồi tinh thần lại, vội vàng đi theo đứng dậy, sau đó trước mặt mọi người mặt, không e dè một trái một phải kéo Hạ Vân Kiệt cánh tay.

Ra ghế lô, Chu Hiểu Diễm hưng phấn mặt đẹp đều đỏ lên, hướng Hạ Vân Kiệt dựng thẳng hạ ngón tay cái nói:“Đi theo Kiệt ca hỗn chính là uy phong, người ta thích ngươi chết bầm!”

Nói xong Chu Hiểu Diễm hơi hơi kiễng mũi chân, ở Hạ Vân Kiệt trên gương mặt kìm lòng không được hôn một cái.

Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới Chu Hiểu Diễm thế nhưng trước mặt Thiệu Lệ Hồng hôn mình, trong lúc nhất thời vừa cảm mất hồn kích thích, lại khó tránh khỏi xấu hổ ngượng ngùng liên tục cho khụ, liền ngay cả kia trương thanh tú mặt cũng đều biến đỏ.

Dù sao các nàng hai từng là một đôi, chính mình không phải trước mặt Hồng tỷ mặt hoành đao đoạt ái sao?

Thiệu Lệ Hồng gặp Hạ Vân Kiệt như vậy một vị đại nhân vật, Chu Hiểu Diễm nhẹ nhàng một cái hôn, liền bắt hắn cho xấu hổ ngay cả mặt đều đỏ, tựa như một vị ngại ngùng nhà bên nam hài, cái loại này thân phận thượng thật lớn tương phản, làm cho Thiệu Lệ Hồng phương tâm một trận run run, kìm lòng không được hạ thế nhưng cũng tráng lá gan kiễng mũi chân, mân mê kia gợi cảm hồng nhuận môi đã ở Hạ Vân Kiệt trên gương mặt hôn một cái, thấp giọng nói:“Ta cũng thích!”

Nói xong, Thiệu Lệ Hồng mặt liền nhịn không được một trận đỏ bừng, cúi đầu không dám nhìn thẳng vào Hạ Vân Kiệt, một viên phương tâm loạn khiêu, phảng phất tùy thời hội nhảy ra cổ họng.

Chu Hiểu Diễm hôn mình Hạ Vân Kiệt cũng không có nhiều ngoài ý muốn, chính là bởi vì Thiệu Lệ Hồng ngay tại bên người làm cho hắn khó tránh khỏi xấu hổ, nhưng Thiệu Lệ Hồng thế nhưng cũng sẽ thân hắn, còn nói ra như vậy ái muội lời nói, lại làm cho Hạ Vân Kiệt cả người lập tức liền ngây dại, một lòng nhịn không được nổ lớn loạn đập.

“Ngốc a! Sớm liền nói cho ngươi a, Hồng tỷ cũng thích ngươi, hiện tại tin đi?” Gặp Thiệu Lệ Hồng hôn Hạ Vân Kiệt một chút, Hạ Vân Kiệt cả người đột nhiên ngốc ở, liền theo chưa lịch quá nam nữ việc ngốc đầu gỗ giống nhau, Chu Hiểu Diễm thân mình không khỏi một trận khô nóng, đồng thời cũng càng phát ra thích Hạ Vân Kiệt

phải chết, nhịn không được lại kiễng mũi chân, hồng nhuận môi tiến đến Hạ Vân Kiệt bên tai dùng tràn ngập ái muội khiêu khích thanh âm nói, nói khi còn không quên dùng tiểu cái lưỡi thơm tho nhẹ nhàng câu hạ Hạ Vân Kiệt vành tai.

Vành tai là người mẫn cảm mang, kia ướt át trơn trượt mềm nhẹ cảm giác, còn có kia mê người trong lời nói, lập tức châm Hạ Vân Kiệt trong lòng tối nguyên thủy dục vọng.

Gặp bên người hai vị giai nhân, một vị gợi cảm nhiệt tình như lửa, mị nhãn như tơ, một vị rõ ràng đã muốn thành thục như nước mật đào mê người, nhưng lúc này lại lại cứ mắc cỡ đỏ mặt cúi đầu, lại không biết nói như vậy càng phát ra câu người tâm hồn, Hạ Vân Kiệt cũng không phải cái gì thánh nhân, rốt cục nhịn không được kia khỏa rục rịch trẻ tuổi tâm, tay kìm lòng không được nhiễu quá hai bên trái phải mềm mại vòng eo, sau đó theo kia mềm mại phập phồng đường cong đi xuống hướng kia làm cho người ta huyết mạch sôi sục mĩ mông sờ soạng.

Làm Hạ Vân Kiệt tay theo vòng eo hướng hai người mẫn cảm cái mông sờ soạng khi, Thiệu Lệ Hồng thân mình rõ ràng cứng đờ, mặt càng đỏ hơn, thậm chí ngay cả cổ đều đỏ, nhưng mắt đẹp lại nở rộ ra một tia áp lực đã lâu nhiệt liệt, hô hấp cũng trở nên dồn dập đứng lên, mà Chu Hiểu Diễm gặp Hạ Vân Kiệt rốt cục khởi xướng chủ động công kích, đầy đặn xinh đẹp thân thể mềm mại cơ hồ toàn bộ đều bò lên Hạ Vân Kiệt, nhẹ tay khinh kháp hạ Hạ Vân Kiệt eo thịt, dùng mang theo một tia thở dốc mê người thanh âm gắt giọng:“Ngươi này tên vô lại!”

Hai người phản ứng không khác là đổ dầu vào lửa, Hạ Vân Kiệt tay theo đụng đến eo mông đường cong đột khởi bộ vị khi, vốn đang có chút do dự không chừng, lúc

này không còn có gì do dự, theo kia trơn trượt đường cong, lập tức liền chảy xuống đến mĩ mông phía trên.

Thủ nhất đụng chạm đến hai bên mĩ mông, Hạ Vân Kiệt cảm giác cả người đều bị lửa cấp châm, trong lòng bàn tay tựa hồ đều đang run rẩy.

Chu Hiểu Diễm mông lớn mà màu mỡ, sờ đứng lên phi thường có thịt cảm, Thiệu Lệ Hồng mông có vẻ khéo léo một ít, nhưng cách váy tựa hồ đều có thể chạm đến được đến cái mông mềm mại cùng làn da nhẵn nhụi.

Hạ Vân Kiệt bất quá chính là một người trẻ tuổi chưa nam nữ việc, đang đứng ở huyết khí tối vượng tuổi, lại làm sao trải qua được như vậy mĩ mông dụ hoặc, thở dốc cũng trở nên dồn dập đứng lên, nhiệt huyết đã muốn xông lên đầu, lúc này hắn rốt cuộc nhớ không nổi này khác sự tình, thầm nghĩ tìm một chỗ cùng bên người hai vị mỹ nữ hoàn toàn phóng túng hợp hoan một hồi

Hạ Vân Kiệt nhiệt huyết hướng đầu, dục hỏa cả người, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm làm sao thường không phải như vậy.

Hai người tuy rằng là một đôi bách hợp, nhưng không phải trời sinh, đều là bởi vì nam nhân duyên cớ hậu thiên dần dần hình thành. Nay rốt cục lại tìm được rồi trong lòng thích nam nhân, kia bị chôn dấu nhiều năm đối khác phái khát vọng một khi phóng xuất ra đến, uy lực cũng là như núi lửa bùng nổ thật lớn, không thể ngăn cản. Hơn nữa Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng hai người vốn chính là một đôi “Người yêu”, nay đột nhiên gia nhập Hạ Vân Kiệt, lại mang cho các nàng một loại hoàn toàn không đồng dạng như vậy kích thích cảm giác, làm cho các nàng nhất tưởng đứng lên, nếu ba người đại bị đồng miên, điên loan đảo phượng, hứng thú phấn ngay cả thân mình đều kìm lòng không được run run đứng lên.

“Đi ta văn phòng!” Vừa rồi còn biểu hiện có chút xấu hổ Thiệu Lệ Hồng, một khi thật sự buông ra chính mình, biểu hiện lại ngược lại so với Chu Hiểu Diễm còn muốn lớn mật hào hùng, làm Hạ Vân Kiệt tay tựa hồ đã muốn không cam lòng cho cách váy nhu sờ của nàng mĩ mông, đã muốn hướng lên trên đụng đến của nàng làn váy, chuẩn bị liêu khởi làn váy theo đầy đặn đùi hướng lên trên sờ khi, Thiệu Lệ Hồng cũng không biết làm sao đến lá gan, đột nhiên kiễng mũi chân, cắn Hạ Vân Kiệt lỗ tai, thở phì phò nói.

Lúc này Hạ Vân Kiệt còn có cái gì hảo do dự, cơ hồ không cần suy nghĩ liền chuẩn bị mang theo hai vị mỹ nữ hướng Thiệu Lệ Hồng văn phòng đi đến. Đã có thể tại đây khi, thang lầu đột nhiên truyền đến một nữ tử tiếng kinh hô:“Kiệt ca!”

Hạ Vân Kiệt nghe được tiếng kêu, theo bản năng quay đầu hướng thang lầu khẩu nhìn lại.

Chỉ thấy thang lầu khẩu, tóc vàng mỹ nữ Kelly kia đôi màu lam mê hoặc ánh mắt chính kinh ngạc vô cùng gắt gao theo dõi hắn bên này xem. Trừ bỏ tóc vàng mỹ nữ, George đám người cũng đều ở, bọn họ ánh mắt đồng dạng nhìn chằm chằm đồng cái phương hướng xem, bất quá trong ánh mắt lóe ra trừ bỏ kinh ngạc còn có nói không nên lời hưng phấn cùng hâm mộ.

Hạ Vân Kiệt theo bọn họ ánh mắt nhìn lại, nhìn đến cũng là chính mình hai tay. Lúc này hai tay chính một trái một phải đặt tại hai phiến cử kiều màu mỡ mông cánh hoa.

Hạ Vân Kiệt đầy ngập nhiệt liệt lập tức như vào đầu bị kiêu hạ một chậu nước lạnh, vội vàng buông lỏng ra chính mình “Ma trảo”, sau đó xoay người tận lực làm cho chính mình biểu hiện tự nhiên một chút, giống như sự tình gì cũng chưa phát sinh quá giống nhau nhìn bọn

họ hỏi:“Các ngươi như thế nào lên đây? Phía dưới không chơi vui sao?”

Lúc này Kelly hiển nhiên đã muốn hiểu được, chính mình quấy rầy người nào đó hảo sự, nhưng thật ra khó tránh khỏi có chút lúng túng nói:“Không phải, không phải. Chỉ là thấy vừa rồi có một nhóm người đi lên, tựa hồ là tìm các ngươi phiền toái, cho nên lo lắng liền đi lên nhìn xem. Khụ khụ, hiện tại không có việc gì !”

Dù là Kelly thân là ngoại quốc nữu, gặp Hạ Vân Kiệt tuổi còn trẻ liền trái ôm phải bế hai gợi cảm xinh đẹp thục nữ, còn là cảm thấy ăn không tiêu như vậy mở ra, nói xong liền xoay người hướng dưới lầu đi.

“Không có việc gì, không có việc gì, Kiệt ca các ngươi tiếp tục!” George đám người dù sao cũng là nam nhân, đụng tới loại chuyện này không chỉ có không biết là ngượng ngùng, ngược lại vẻ mặt bội phục hướng Hạ Vân Kiệt dựng thẳng hạ ngón tay cái, sau đó ào ào xoay người cũng hướng dưới lầu đi.

Nhìn Kelly đám người xoay người hướng dưới lầu đi, Thiệu Lệ Hồng trước hết khôi phục bình tĩnh, nhẹ nhàng đẩy hạ Hạ Vân Kiệt, ôn nhu nói:“Kiệt ca, ngươi đi trước tiếp đón bằng hữu của ngươi đi.”

Chuyện tới nay, Hạ Vân Kiệt tự nhiên ngượng ngùng tái ở trên lầu ở, kia chẳng phải là hiểu được nói cho George bọn họ, bọn họ ba người ở trên lầu làm cái gì sao?

“Ân.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói:“Ta đây trước đi xuống.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt đuổi theo.

“Ta cũng đi.” Chu Hiểu Diễm đuổi theo, sau đó vãn ở Hạ Vân Kiệt cánh tay, ngầm kháp Hạ Vân Kiệt một phen

nói:“Xem không đến a, bình thường thoạt nhìn thực thuần khiết giọt, hôm nay lá gan lại cử lớn, ngay cả Hồng tỷ mông cũng dám sờ!”

“Khụ khụ!” Hạ Vân Kiệt bị Chu Hiểu Diễm một câu cấp nói, thiếu chút nữa không bị nước miếng cấp sang.

“Hì hì, ta liền thích nhìn ngươi cái dạng này!” Chu Hiểu Diễm gặp Hạ Vân Kiệt bị chính mình một câu cấp nói được ngay cả mặt đều đỏ, không khỏi vui vẻ nở nụ cười, sau đó đột nhiên tiến đến hắn bên tai, chuyện vừa chuyển, thấp giọng nói:“Bất quá, xúc cảm thế nào? Hồng tỷ mông có phải hay không đặc biệt mềm mại bóng loáng?”

“Khụ khụ khụ!” Hạ Vân Kiệt một hơi còn không có hồi lại đây, lại bị Chu Hiểu Diễm những lời này cấp nói được liên tục cho khụ đứng lên, vốn đã muốn phục hồi xuống dưới dục hỏa lại bị kích động rục rịch.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 270 : Còn nghĩ không nghĩ ở Giang Châu thị hỗn ?

“Ngươi liền cho ta trang đi!” Chu Hiểu Diễm gặp Hạ Vân Kiệt lại là một trận cho khụ, quyến rũ liếc trắng mắt gắt giọng.

Khi nói chuyện hai người đến lầu một.

Kelly bọn họ đều còn chưa đi, cũng không biết là sớm đoán được Hạ Vân Kiệt bọn họ hội xuống dưới, còn là bởi vì muốn biết cuối cùng kết quả là cái gì.

Gặp Hạ Vân Kiệt cùng Chu Hiểu Diễm tay trong tay đi xuống đến, Kelly mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt lóe ra một tia phức tạp ánh mắt, ra vẻ sự tình gì cũng chưa phát sinh quá bình thường hỏi:“Kiệt ca, những người đó thế nào ?”

Kỳ thật chân chính lo lắng những người đó trả thù là George bọn họ, cho nên nghe vậy bọn họ người người đều nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, trên mặt lộ ra một tia khẩn trương sắc.

“Không có việc gì, về sau bọn họ sẽ không tìm các ngươi phiền toái.” Hạ Vân Kiệt nay ở xã hội hỗn lâu, cũng là hiểu được George đám người tâm lý, cười trả lời.

“Thật vậy chăng? Ta vừa rồi hỏi thăm qua, nghe nói vừa rồi vị kia cái gì Đăng ca là nam sơn đạo vùng lão đại Hoa ca cậu em vợ. Vị kia Hoa ca thực ngưu, vùng này quán bar đều là người của hắn xem bãi.” George đám người tuy rằng vừa rồi nhìn thấy Kiệt ca trái ôm phải bế, biết sự tình hẳn là không có gì vấn đề, nhưng trong lòng lại luôn có chút không tin.

Dù sao Hạ Vân Kiệt từng bất quá chính là một vị quán bar phục vụ sinh, dù sao hắn tái lợi hại, cũng chỉ là một người, chẳng lẽ còn có thể trấn được một vị lão đại bất thành?

“Ha ha, không có việc gì, mọi người yên tâm uống rượu chơi đùa đi.” Hạ Vân Kiệt cười giơ lên chén rượu nói

George đám người gặp Hạ Vân Kiệt biểu tình thoải mái, tuy rằng còn có chút không tin, nhưng cũng chỉ có thể cười ha ha giơ lên cái chén.

Vì thế một đám người nói nói giỡn cười, tựa hồ lại về tới vừa mới bắt đầu kia một khắc, nhưng không khí cũng rốt cuộc hồi không đến nguyên lai không khí.

George đám người cùng Hạ Vân Kiệt nói chuyện luôn lộ ra một phần cẩn thận cùng khen tặng, mà Kelly luôn thường thường dùng tò mò, dù có hứng thú ánh mắt xem Hạ Vân Kiệt vài lần, hơn nữa ngoại quốc nữu tương đối cho Trung Quốc nữ hài tử tổng thể mà nói còn là lớn mật trực tiếp không ít.

Kelly rất hiếu kì, dù có hứng thú ánh mắt luôn thực trắng trợn, thực trực tiếp. Kia xanh lam sắc ánh mắt thẳng ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem, giống như trên mặt hắn mọc quá một đóa hoa, thật đúng là làm cho hắn ăn không tiêu. Để cho Hạ Vân Kiệt ăn không tiêu còn là Chu Hiểu Diễm, bởi vì này trong lúc cô nàng này vài lần dán hắn bên tai nói:“Kiệt ca, xem ra này ngoại quốc nữu cũng thích thượng ngươi. Có hay không hứng thú? Ngươi là biết đến, ta cùng Hồng tỷ là không ngại. Nói sau ngoại quốc nữu da, đại ba đại mông, chúng ta đều còn không có xem qua đâu!”

Làm Hạ Vân Kiệt càng ngày càng ăn không tiêu tóc vàng mỹ nữ lớn mật mà trực tiếp ánh mắt, còn có Chu Hiểu Diễm kia tràn ngập mê người phạm tội thì thầm khi, trên

lầu trong ghế lô, vừa rồi còn khí diễm kiêu ngạo Trần Tán Đăng lúc này chính khóc tang khuôn mặt hướng Trịnh Chí Hoa cầu nói:“Tỷ phu, chẳng lẽ thật muốn ta về nhà sao? Ngài yên tâm, ta về sau thật không dám xằng bậy !”

Mấy ngày nay, Trần Tán Đăng ỷ vào có tỷ phu tráo, muốn tiền có tiền, muốn nữ nhân có nữ nhân, tiền hô hậu ủng, ngày quá không thể không biết có bao nhiêu thích ý, thật muốn làm cho hắn tái trở lại lão gia nông thôn, lại như thế nào chịu được?

“Đúng vậy, Hoa ca, A Đăng cũng là còn trẻ không hiểu chuyện, ngươi còn là làm cho hắn ở tại chỗ này đi. Nói sau kia người trẻ tuổi cũng liền thân thủ lợi hại một chút, về sau trốn tránh hắn một chút chính là.” Trần Tán Đăng tỷ tỷ sưng đỏ miệng, hỗ trợ cầu xin.

“Thân thủ lợi hại một chút, ngươi con mẹ nó biết cái gì kia chính là một chút lợi hại sao? Hơn nữa, ngươi không có nghe đến hắn nhắc tới Trầm Tử Lương Lương ca sao? Đừng nói cho ta ngươi không biết Trầm Tử Lương là ai? Ta thảo, hắn thật muốn cùng Lương ca là bằng hữu, chỉ bằng A Đăng trước vài lần đánh hắn mã tử chủ ý, ấn chúng ta này một hàng quy củ, chém tay hắn đều xem như nhẹ !” Trịnh Chí Hoa mặt âm trầm chỉ vào Trần Tán Đăng tỷ đệ hai mắng.

“Lương ca là đại nhân vật, kia tiểu tử mới bao nhiêu tuổi, hẳn là khả năng không lớn cùng Lương ca đặt lên quan hệ, Hoa ca, người xem có thể hay không là kia tiểu tử ở xuy ngưu đâu?” Một vị nam tử lưu trữ tóc dài, bộ dạng cũng không khôi ngô, nhưng trong mắt lại lóe ra khôn khéo ánh mắt nghe vậy thật cẩn thận nói.

“Đúng, đúng, ta xem kia tiểu tử tám phần là ở xuy ngưu, nếu không tỷ phu ngài cấp Lương ca đánh cái điện thoại hỏi một chút?” Vừa mới nghe tỷ phu nói muốn chém thủ,

Trần Tán Đăng sợ tới mức sắc mặt đều một mảnh trắng bệch, nay gặp xã đoàn trung quân sư Hạo ca nói Hạ Vân Kiệt rất có thể là ở xuy ngưu, vội vàng phụ họa nói.

“Ta thảo, ngươi cho là lão tử là ai a? Nói cho Lương ca gọi điện thoại có thể cấp Lương ca gọi điện thoại sao?” Trịnh Chí Hoa nghe vậy tức giận đến một cái tát đối với Trần Tán Đăng đầu liền quăng đi qua.

Vị kia quân sư Hạo ca hèn mọn nhìn Trần Tán Đăng liếc mắt một cái, nói thật hắn cũng là khinh thường người này, nhưng đêm nay bị Hạ Vân Kiệt như vậy sửa chữa, hắn thật là cũng có chút không phục, cho nên do dự hạ lại nói:“Hoa ca, Lương ca cận vệ Lãnh Tuấn ngài không phải nhận thức sao? Nếu không đánh cái điện thoại cho hắn hỏi một chút xem.”

Kỳ thật Trịnh Chí Hoa tuy rằng kinh sợ cùng Hạ Vân Kiệt kia làm cho người ta sợ hãi thân thủ, nhưng muốn nói bị Hạ Vân Kiệt như vậy một người trẻ tuổi một câu nói được liền đem cậu em vợ đuổi ra Giang Châu thị, hắn cũng quả thật có chút không cam lòng, đương nhiên mặt mũi càng không qua được.

Nhưng nếu La Chí Cương đám người xuống ngựa thực cùng Hạ Vân Kiệt có liên quan, nếu Hạ Vân Kiệt thực cùng Trầm Tử Lương Lương ca có giao tình, kia cấp cái gan lớn như trời cấp Trịnh Chí Hoa, hắn cũng không dám không nghe Hạ Vân Kiệt lời nói. Trừ phi hắn cũng không tưởng tái ở Giang Châu thị hỗn đi xuống.

La Chí Cương đám người là công an cục lãnh đạo, bọn họ xuống ngựa loại chuyện này, hắn một thu bảo hộ phí đại ca đương nhiên không có biện pháp tìm hiểu đến bên trong tin tức, nhưng Trầm Tử Lương Lương ca cùng Hạ Vân Kiệt quan hệ lại chính như hắn người nhiều mưu trí A Hạo nói, có thể thông qua Lương ca thủ hạ hỏi thăm một chút.

Vì thế Trịnh Chí Hoa gật gật đầu, xuất ra di động cấp Trầm Tử Lương bảo tiêu Lãnh Tuấn gọi điện thoại.

Vị kia Lãnh Tuấn đó là bảo tiêu lần trước lái xe đưa Hạ Vân Kiệt cùng ghế lô công chúa A Liên đi tỉnh lị Hải Châu sân bay.

Điện thoại rất nhanh đã bị tiếp lên, bên trong truyền đến một đạo lạnh như băng thanh âm:“Vị nào?”

“Là Tuấn ca sao? Ta là nam sơn đạo Trịnh Chí Hoa a!” Gặp điện thoại đả thông, Trịnh Chí Hoa kia vốn là âm trầm mặt lập tức hiện lên một tia khiêm tốn mỉm cười nói.

Chính cái gọi là Tể tướng trước cửa thất phẩm quan, Lãnh Tuấn tuy rằng chính là một vị bảo tiêu, nhưng nề hà hắn bảo hộ đối tượng cũng là Giang Châu thị địa hạ thế lực số một số hai Trầm Tử Lương Lương ca, Trịnh Chí Hoa tuy rằng coi như là một vị đại ca, ở Lãnh Tuấn trước mặt cũng là chút không dám bãi lão đại cái giá. Không chỉ có không dám, thái độ còn thực khiêm tốn.

“Nga, nguyên lai là Hoa ca a, không biết đánh ta điện thoại có chuyện gì?” Lãnh Tuấn gặp là nam sơn đạo vùng xem bãi lão đại Trịnh Chí Hoa gọi điện thoại lại đây, không khỏi hơi hơi nhíu nhíu mày, có chút kỳ quái nói.

“Là như vậy, không biết Tuấn ca ngài có nhận biết hay không thức một vị người trẻ tuổi kêu Kiệt ca?” Trịnh Chí Hoa trong lòng có chút không yên hỏi, mà Trần Tán Đăng hai tỷ đệ còn có người còn lại tắc sớm đã khẩn trương dựng lên lỗ tai.

Lương ca, kia nhưng là bọn họ này trong vòng đại nhân vật, tựa như người ta nói Mafia giáo phụ giống nhau, nếu Hạ Vân Kiệt thực cùng hắn nhận thức, kia lại khởi là

dễ chọc ?

Lãnh Tuấn đương nhiên biết Kiệt ca, lúc trước ở Đông Khải khách sạn tầng cao nhất trên sân thượng, hắn còn từng dùng súng chỉ quá hắn đầu, nhưng kết quả đâu, súng của hắn lại đến Kiệt ca trong tay, sau đó biến thành thiết sa theo tay hắn bàn tay chậm rãi chảy xuống dưới. Đoạn thời gian trước hắn còn phụng mệnh lái xe đưa Kiệt ca cùng A Liên đi Hải Châu sân bay, vừa vặn Kiệt ca bằng hữu ra điểm giao thông sự cố, hắn lại lái xe đưa Kiệt ca đi giao thông đại đội, kết quả đâu, hắn thấy được tỉnh ủy thư kí bí thư tự mình vì chuyện này chạy tới giao thông đại đội. Mà Lương ca đối Kiệt ca thái độ, thân là Lương ca cận vệ Lãnh Tuấn lại biết được nhất thanh nhị sở.

Này chủ, nhưng là thái thượng hoàng a !

“Kiệt ca? Ngươi nói là một vị người trẻ tuổi vóc dáng có vẻ cao, bộ dạng có vẻ thanh tú sao?” Lãnh Tuấn vừa nghe đến “Kiệt ca” Hai chữ, mí mắt liền một trận loạn khiêu, lập tức thần sắc ngưng trọng hỏi, trong giọng nói lộ ra một tia khẩn trương.

“Đúng, đúng, chính là hắn. Hắn, hắn là cái gì đến đây?” Trịnh Chí Hoa gặp Lãnh Tuấn ngữ khí đột nhiên theo lạnh như băng chuyển vì khẩn trương, trong lòng không khỏi một cái lộp bộp, da đầu nhịn không được một trận run lên, nói chuyện đều trở nên có chút bất lợi tác đứng lên.

Xong rồi, người này xem ra là không xuy ngưu.

“Ngươi hỏi cái này làm cái gì? Ngươi không đắc tội hắn đi?” Lãnh Tuấn nghe vậy sắc mặt hơi đổi, lập tức truy vấn nói.

“Không, không, chính là một chút tiểu hiểu lầm.” Trịnh

Chí Hoa gặp Lãnh Tuấn kia truy vấn ngữ khí, thế nào còn không biết lúc này là thống đại cái sọt, vẻ mặt cầu xin vội vàng nói.

“Ta thảo tiểu hiểu lầm? Ngươi con mẹ nó theo ta nói ngươi cùng Kiệt ca đã xảy ra điểm tiểu hiểu lầm? Ngươi còn nghĩ không nghĩ ở Giang Châu thị hỗn ? Có biết hay không hắn là người nào? Có biết hay không chúng ta lão bản thấy hắn cũng phải cung kính kêu tiếng ca a? Ta thảo, ngươi con mẹ nó lại tính thế nào căn thông thế nào căn tỏi, thế nhưng cũng dám cùng Kiệt ca nháo tiểu hiểu lầm?” Lãnh Tuấn chính mình chính là người này trong vòng, thế nào còn không biết này đám người tính tình, nghe vậy sắc mặt nhất thời trở nên phi thường khó coi, mở miệng liền mắng.

Vừa nghe nói ngay cả Trầm Tử Lương Lương ca thấy Hạ Vân Kiệt cũng phải cung kính tiếng kêu ca, Trịnh Chí Hoa sợ tới mức không ngừng nâng tay lau chính mình cái trán mồ hôi lạnh.

Nếu nói đem địa hạ thế lực này vòng cũng chia cấp bậc trong lời nói, như vậy Trầm Tử Lương chính là Kim Tự Tháp đỉnh, bọn họ ngầm là địa hạ thế lực đại lão, ở xã hội còn lại là eo triền bạc triệu đại lão bản, thượng lưu nhân sĩ, chịu nhân hâm mộ tôn trọng, mà giống Trịnh Chí Hoa loại này chỉ có thể xem như Kim Tự Tháp cái đáy, ở mặt ngoài giống như thực ngưu bức, nhưng ở xã hội kỳ thật là bị người khinh thường, bị người chán ghét ghét bỏ côn đồ mà thôi.

Hai người chênh lệch tuyệt đối cách xa, nay Kiệt ca thế nhưng so với Trầm Tử Lương còn ngưu bức, Trịnh Chí Hoa sao có thể không sợ kinh hồn táng đảm, cả người đổ mồ hôi lạnh.

Lãnh Tuấn tiếng mắng khá lớn, cho nên trong ghế lô này khác người chính dựng thẳng lỗ tai nghe cũng đều nghe

được có vẻ rõ ràng, trong lúc nhất thời, trong ghế lô lặng ngắt như tờ, tất cả mọi người ồ ồ thở phì phò, về phần Trần Tán Đăng sớm đã sợ tới mức cả người đều nhịn không được run cái không ngừng.

Bọn họ đương nhiên cũng hiểu được Trầm Tử Lương đều phải cung kính kêu tiếng ca, lời này ý nghĩa cái gì

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi, Tuấn ca, ta thật sự không biết Kiệt ca nhận thức Lương ca.” Trịnh Chí Hoa một bên vuốt cái trán mồ hôi lạnh, một bên kích động nói.

“Không biết, ngươi cho là không biết là có thể sao? Chuyện này ngươi theo chúng ta lão bản nói đi thôi” Lãnh Tuấn lạnh lùng nói một câu, sau đó liền trực tiếp treo điện thoại.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 271 : Giang hồ tàn khốc

Cầm di động, Trịnh Chí Hoa cảm giác cả người da đầu đều phải tạc, hắn nghe được đi ra, tình thế xa so với hắn trong tưởng tượng còn muốn nghiêm trọng rất nhiều, nếu không Lãnh Tuấn sẽ không là này thái độ, nói như thế nào hắn Trịnh Chí Hoa cũng là nam sơn đạo lão đại.

“Tỷ, tỷ phu, hiện tại chúng ta làm sao bây giờ?” Gặp Trịnh Chí Hoa cầm di động ở tại chỗ sững sờ, Trần Tán Đăng nơm nớp lo sợ hỏi, vừa rồi Lãnh Tuấn trong lời nói hắn cũng nghe đến, hiện tại hắn đương nhiên là sợ hãi phải chết.

Hạ Vân Kiệt thân thủ tái lợi hại, hắn Trần Tán Đăng còn không về phần rất sợ hãi, dù sao hiện tại là pháp trị xã hội, Hạ Vân Kiệt nếu là một vị tuân kỉ thủ pháp công dân, chẳng sợ thân thủ tái lợi hại còn có thể bắt hắn cho đánh cho tàn phế hoặc là giết bất thành? Kia nhưng là phạm pháp, nhưng là muốn ngồi tù. Đơn giản về sau nhìn thấy hắn trốn tránh xa một ít, không cần tái nhạ hắn liền được!

Nhưng Trầm Tử Lương cũng không giống nhau, hắn trừ bỏ ở mặt ngoài là hàng tỉ phú hào, đại lão bản thân phận, ngầm hắn còn là Giang Châu thị địa hạ thế lực đại lão chi nhất, hắn hội cùng Trần Tán Đăng cách nói sao? Phỏng chừng đem hắn trực tiếp dùng bao tải trang đứng lên trầm giang uy ngư đều có gan.

“Tỷ mẹ ngươi đầu!” Trần Tán Đăng không mở miệng hỏi đổ hoàn hảo, này vừa hỏi cũng là đem Trịnh Chí Hoa cấp hỏi tỉnh, này hết thảy tội khôi đầu sỏ đều là hắn này cậu em vợ, tức giận đến nhấc chân đối với hắn bụng liền một cước đạp đi qua.

“Oành!” Một tiếng, Trần Tán Đăng một cái đứng thẳng

không xong bị một cước gạt ngã trên mặt đất.

“Lão tử nói cho ngươi, đêm nay ngươi con mẹ nó liền cấp lão tử cuốn gói chạy lấy người, xa xa cút ra Giang Châu thị!” Trịnh Chí Hoa một cước đem Trần Tán Đăng gạt ngã ở sau, chỉ vào hắn thở gấp tức giận mắng.

“Tỷ phu không cần a!” Trần Tán Đăng gặp tỷ phu nói như vậy, đứng lên đã nghĩ xông lên đi cầu tình.

“A Đăng, nghe ngươi tỷ phu, đêm nay liền rời đi Giang Châu thị. Trầm Tử Lương người này ở Giang Châu thị thế lực rất lớn, nếu Kiệt ca là hắn đều phải tôn kính người, ngươi đêm nay đã muốn đem hắn đắc tội lớn, nếu còn dám vi phạm hắn lời nói, đừng nói ngươi, liền ngay cả ngươi tỷ phu chỉ sợ cũng đi theo ngươi cùng nhau cuốn gói chạy lấy người.” Trần Tán Đăng tỷ tỷ dù sao rất sớm trước kia liền đi theo Trịnh Chí Hoa bên người, nhưng thật ra biết Giang Châu thị này đầm nước sâu cạn, gặp đệ đệ còn không hết hy vọng, vội vàng tiến lên lôi kéo hắn khuyên nhủ.

“Hoa ca, chuyện này xem ra khó giải quyết.” Xã đoàn người nhiều mưu trí A Hạo cau mày đối Trịnh Chí Hoa nói, về phần Trần Tán Đăng đi con đường nào hắn mới mặc kệ hội.

“Thí nói, lão tử còn không biết chuyện này khó giải quyết a!” Trịnh Chí Hoa dùng sức bắt phía dưới phát, hướng A Hạo mắng.

Đừng nhìn Trịnh Chí Hoa ở nam sơn đạo vùng ngưu bức hò hét, đó là bởi vì Trầm Tử Lương bực này đại lão cấp nhân vật căn bản chướng mắt hắn điểm ấy địa bàn cùng lên không được mặt bàn tiểu sinh ý, nếu không Trịnh Chí Hoa này phần đất bên ngoài khách đã sớm bị đuổi ra nam sơn đạo, lại làm sao luân được đến hắn ở trong này diễu võ dương oai. Nay cũng bất đồng, hắn

cậu em vợ đắc tội Trầm Tử Lương đều phải tôn kính người, Trầm Tử Lương có thể hay không bởi vậy đối hắn bất mãn, do đó một cước đem hắn đá ra nam sơn đạo sẽ rất khó nói.

“Chuyện này mấu chốt còn là tại kia vị Kiệt ca trên người, nếu Kiệt ca chịu giúp chúng ta nói một câu nói, ta nghĩ Lương ca hẳn là sẽ không theo chúng ta loại này tiểu nhân vật so đo đi!” A Hạo lúc này không dám cùng Hoa ca tranh luận, bị hắn mắng một câu sau, thật cẩn thận nói.

“Ngươi cảm thấy Kiệt ca chịu giúp chúng ta nói chuyện sao?” Trịnh Chí Hoa tức giận trừng mắt nhìn A Hạo liếc mắt một cái.

“Sự ở bởi người, ta xem vị này Kiệt ca không giống như là người khó nói nói. Hắn muốn thật sự là khó nói nói, ngươi cảm thấy lấy hắn thân thủ cùng thân phận của hắn, chúng ta những người này còn có thể đầy đủ đứng ở chỗ này sao? Hơn nữa hắn nếu đúng như Lãnh Tuấn nói, kia hắn sớm đã vượt xa quá chúng ta này trình tự, chỉ cần chúng ta phóng thấp tư thái, ta nghĩ giống hắn như vậy đại nhân vật hẳn là khinh thường cùng chúng ta loại này tiểu nhân vật so đo.” A Hạo phân tích nói.

“Ngươi nói có vài phần đạo lý. Vậy ngươi nói nói xem chúng ta hẳn là như thế nào làm tài năng làm cho vị kia Kiệt ca bất kể tiền ngại, giúp chúng ta nói một câu nói đâu?” Trịnh Chí Hoa nghe vậy thần sắc hơi hoãn, hỏi.

“Này…… Theo lý thuyết mạo phạm lão đại……” A Hạo nghe vậy mặt lộ vẻ khó xử nhìn về phía chính vẻ mặt uể oải bất đắc dĩ Trần Tán Đăng.

Trịnh Chí Hoa nghe vậy lông mi một điều, hai mắt cũng nhìn về phía Trần Tán Đăng, trong mắt lóe một tia hàn quang cùng kiên quyết.

“Không cần a, tỷ phu ta hiện tại liền lập tức hồi Bình Nguyên lão gia, ta hiện tại trở về Bình Nguyên lão gia!” Trần Tán Đăng cũng không phải ngày đầu tiên đi ra hỗn, đương nhiên hiểu được A Hạo trong lời nói ý cùng hắn tỷ phu trong mắt lộ ra đến hàn quang ý nghĩa cái gì.

“Đem tay vươn ra! Đi ra hỗn, ngươi sẽ có này ý thức chuyện này, nói đến để hay là muốn trách ngươi chính mình quá kiêu ngạo, ta đã muốn đã cảnh cáo ngươi rất nhiều lần !” Trịnh Chí Hoa cũng không vì sở động nói, trong tay cũng không biết khi nào thì hơn một thanh sắc bén dao nhỏ.

“Hoa ca!” Trần Tán Đăng tỷ tỷ gặp Trịnh Chí Hoa muốn khảm chính mình đệ đệ tay, không khỏi một tiếng ai hô, đến lúc này, nàng mới hiểu được lại đây, chính mình trước kia nuông chiều kỳ thật là hại chính mình vị đệ đệ.

“Thực xin lỗi A Kiều, ta cũng vậy bất đắc dĩ. Bất quá ngươi yên tâm, chúng ta chủ yếu cũng là vì cho thấy một cái thái độ, ta sẽ cấp A Đăng một món tiền, có này món tiền tám căn ngón tay làm theo có thể sống cùng người thường giống nhau.” Trịnh Chí Hoa gặp Trần Tán Đăng tỷ tỷ ai hô cầu tình, vốn là lạnh như băng mắt lóe ra một tia áy náy sắc.

Bất quá nói xong sau, Trịnh Chí Hoa lại cuối cùng còn là rất lãnh khốc hướng A Hạo đám người sử cái ánh mắt, A Hạo đám người liền không chút do dự tiến lên bắt lấy Trần Tán Đăng, đem tay hắn cấp đặt tại trên bàn.

Trịnh Chí Hoa thấy thế, do dự hạ, cắn răng giơ lên đao, một đao chém đi xuống.

Trần Tán Đăng tay trái ngón út cùng ngón áp út liền theo tiếng hạ xuống.

Trần Tán Đăng hét thảm một tiếng, cả người nhất thời đau ngất xỉu đi, cơ hồ đồng thời, tỷ tỷ của hắn sớm đã lấy quá cầm máu dược thủy băng vải đem lề sách cấp đè lại trói lại đứng lên, vừa rồi nghe nói Trần Tán Đăng bị người đánh, tuy rằng tới vội vàng, Trần Tán Đăng tỷ tỷ còn là cẩn thận mang lên thường dùng cầm máu băng vải linh tinh ngoại thương hộ lý đồ dùng.

Làm Trần Tán Đăng tỷ tỷ vội vàng giúp đệ đệ cầm máu băng bó khi, A Hạo tắc lấy quá một cái plastic túi lưu loát đem hai căn đoạn chỉ cấp trang lên.

“Kiên nhẫn một chút, hiện tại ngươi lập tức theo ta đi dưới lầu tìm Kiệt ca. Động tác mau một chút, nói không chừng sự tình sau khi kết thúc lập tức đưa bệnh viện còn có thể tiếp đứng lên, nhớ kỹ đợi lát nữa thái độ nhất định phải khiêm tốn thành khẩn.” Trịnh Chí Hoa gặp Trần Tán Đăng thức tỉnh lại đây, sắc mặt tái nhợt, tuy là tức giận hắn không không chịu thua kém, nhưng chung quy là hắn cậu em vợ, trong lòng có chút không đành lòng, vỗ vỗ Trần Tán Đăng bả vai nói.

Trần Tán Đăng ăn lớn như vậy một cái đau khổ, cũng rốt cục ý thức ở trên đường hỗn cũng không giống hắn trong tưởng tượng như vậy tiêu sái thoải mái, còn có làm cho người ta bất đắc dĩ cùng tàn khốc một mặt, gặp tỷ phu nói như vậy, trắng bệch mặt chịu đựng đau gật gật đầu, sau đó ôm tay đi theo Trịnh Chí Hoa hướng dưới lầu đi. Đi đường khi, bởi vì đau nhức trên trán tất cả đều là mồ hôi lạnh.

Làm Trịnh Chí Hoa cùng Trần Tán Đăng tìm được Hạ Vân Kiệt khi, Hạ Vân Kiệt đang cùng Kelly đám người ở uống rượu nói chuyện phiếm, bên cạnh cạnh nhau Chu Hiểu Diễm.

Gặp Trịnh Chí Hoa cùng Trần Tán Đăng đi tới, Hạ Vân Kiệt không khỏi hơi hơi nhíu nhíu mày. Mà Kelly đám

người gặp Trần Tán Đăng lại đi tới, ngay từ đầu còn khó tránh khỏi có chút bất an, bất quá chờ bọn hắn phát hiện Trần Tán Đăng trên tay quấn quít lấy băng gạc, nương ngọn đèn còn có thể thấy được băng gạc thượng sấm huyết, mà Trần Tán Đăng lại sắc mặt trắng bệch, trên trán che kín mồ hôi lạnh, cũng là giật mình tròng mắt đều thiếu chút nữa lồi đi ra.

Đây là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ vừa rồi ở trên lầu đã xảy ra kịch liệt đánh nhau bất thành?

Đang lúc Kelly đám người vạn phần giật mình là lúc, Trịnh Chí Hoa đã muốn mang theo Trần Tán Đăng đi tới ghế dài trước, thật sâu hướng Hạ Vân Kiệt cúc nhất cung, nói:“Kiệt ca, là ta quản giáo vô phương mạo phạm ngài. Ta đã muốn chém rớt A Đăng hai cái ngón tay, còn thỉnh ngài……”

“A!” Kelly này tóc vàng mỹ nữ thế mới biết Trần Tán Đăng kia bị băng gạc bao tay đã muốn thiếu hai cái ngón tay, giật mình dùng tay bưng kín miệng, xanh lam sắc ánh mắt há hốc lão đại, sắc mặt cũng sát kia gian trở nên tuyết trắng tuyết trắng.

George đám người biểu hiện tuy rằng trấn định một ít, nhưng thấy Trịnh Chí Hoa thế nhưng bởi vì chuyện vừa rồi tình chém rớt Trần Tán Đăng hai ngón tay, một lòng cũng là nhịn không được oành oành một trận kịch liệt nhảy lên, sắc mặt cũng sát kia gian biến trắng, xem Hạ Vân Kiệt trong ánh mắt không tự chủ được mang theo một tia sợ hãi cùng kính sợ.

Loại chuyện này bọn họ chỉ tại cảng đài điện ảnh xem qua, lại thế nào từng nghĩ tới hội rõ ràng phát sinh ở trong hiện thực

“Được rồi.” Hạ Vân Kiệt gặp Trần Tán Đăng phối hợp giơ lên kia băng gạc tại thẩm thấu máu loãng tay, không

đợi Trịnh Chí Hoa đem nói cho hết lời, đã muốn hơi nhíu lông mi đánh gãy hắn, người cũng đi theo đứng lên.

Tuy rằng hắn đối chuyện vừa rồi thực tức giận, nhưng theo tướng mạo hắn còn có thể nhìn ra được đến Trần Tán Đăng cũng không phải cái gì người tội ác tày trời, đơn giản là lầm nhập lạc lối, lại vừa vặn có như vậy một vị làm lão đại tỷ phu, khó tránh khỏi đường làm quan rộng mở, tuổi trẻ khí thịnh, thế này mới có chút vô pháp vô thiên, quá mức kiêu ngạo.

Hạ Vân Kiệt vừa rồi ở trong ghế lô nói không nghĩ ở Giang Châu thị lại nhìn đến hắn, một phương diện cố nhiên là vì trong lòng có khí, mặt khác một phương diện làm sao thường không phải biến thành ở dẫn đường Trần Tán Đăng rời đi hiện tại ở đi này lạc lối. Chính là Hạ Vân Kiệt lại không nghĩ rằng, Trịnh Chí Hoa vì bình ổn chính mình lửa giận, thế nhưng đem cậu em vợ hai căn ngón tay cấp chém.

“Kiệt ca!” Trịnh Chí Hoa gặp Hạ Vân Kiệt cau mày đánh gãy hắn, lại đứng lên, nghĩ đến hắn tức giận, không khỏi sợ hãi đứng lên.

“Đi trên lầu nói đi.” Hạ Vân Kiệt lại đánh gãy Trịnh Chí Hoa, sau đó lại đối Kelly đám người gật gật đầu nói:“Ta đi lên nói vài câu, các ngươi tiếp tục, Diễm tỷ ngươi cũng ở tại chỗ này đi.”

“Kiệt ca ngài có việc chỉ để ý đi việc, không cần phải xen vào chúng ta.” George đám người cuống quít nói, Chu Hiểu Diễm tắc dịu ngoan điểm gật đầu.

Hạ Vân Kiệt lại gật gật đầu, sau đó xoay người hướng thang lầu đi đến.

Trịnh Chí Hoa cùng Trần Tán Đăng thấy, vội vàng đi theo phía sau hắn, trong lòng cũng là bất ổn, không biết

Kiệt ca cái dạng này đến tột cùng là cái gì thái độ.

“Kiệt ca!” Gặp Hạ Vân Kiệt một lần nữa phản hồi ghế lô, A Hạo đám người trong lòng giật mình, vội vàng xoay người cung kính kêu lên.

Trước khác nay khác, nếu nói vừa rồi bọn họ là kinh sợ cùng Hạ Vân Kiệt kia khủng bố thân thủ, bất đắc dĩ khuất phục, nay bọn họ cũng là càng kinh sợ cùng Hạ Vân Kiệt kia ngay cả Trầm Tử Lương đều phải kêu một tiếng Kiệt ca giang hồ địa vị.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 272 : Thần chung mộ cổ

“Các ngươi thật đúng là nhàm chán! Như thế nào cùng Trầm Tử Lương thông qua điện thoại ? Sợ? Cho nên liền đem tay hắn đầu ngón tay cấp chém, sau đó hy vọng ta có thể yết quá chuyện này? Kính nhờ các ngươi có điểm đầu óc được không? Nếu ta thực như vậy trừng mắt tất báo, ngươi cho là hắn hôm nay còn có thể đứng ở chỗ này sao?” Hạ Vân Kiệt thủ bình tĩnh mặt ngón tay nhất nhất chỉ đi qua mắng.

“Là, là, Kiệt ca nói là. Kiệt ca là đại nhân vật, đại nhân vật có đại lượng, đến lúc đó Lương ca hỏi khi, còn thỉnh Kiệt ca có thể giúp chúng ta nói một hai câu, chúng ta phía trước thật sự không biết ngài là Lương ca bằng hữu.” Tuy rằng bị Hạ Vân Kiệt một trận thoá mạ, nhưng Trịnh Chí Hoa lại ngược lại không khỏi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng nói.

“Trầm Tử Lương hỏi cái gì hỏi? Ta không phải nói làm cho Trần Tán Đăng cút ra Giang Châu thị sao? Chẳng lẽ của ta nói còn chưa đủ hiểu chưa?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy bình tĩnh mặt nói.

“Là, là, đủ hiểu được. Chúng ta chính là lo lắng Lương ca hội đối chúng ta lòng có khúc mắc, cho nên muốn đợi lát nữa cùng Lương ca trò chuyện khi, Kiệt ca ngài có thể hơi chút giúp chúng ta nói một hai câu.” Trịnh Chí Hoa nói.

Trịnh Chí Hoa trong lời nói vừa mới vừa nói xong, di động vang lên.

Trịnh Chí Hoa gặp là Lãnh Tuấn vội vàng hướng Hạ Vân Kiệt xin lỗi một tiếng, sau đó tiếp lên.

“Lão bản muốn với ngươi nói chuyện!” Điện thoại kia

đầu Lãnh Tuấn Lãnh Tuấn nói một câu, sau đó cung kính di động chuyển giao cấp bên người Trầm Tử Lương.

Nghe nói Giang Châu thị số một số hai đại lão muốn cùng chính mình nói nói, Trịnh Chí Hoa cái trán mồ hôi lạnh liền nhịn không được xông ra, cảm giác được tựa hồ một người khác tiếp điện thoại, vội vàng nói:“Lương ca ngài hảo!”

“Ta thật không tốt!” Điện thoại kia đầu, Trầm Tử Lương cắn răng, một chữ một chữ bính đi ra nói.

Ở Giang Châu thị, trên quan trường sự tình, hắn Trầm Tử Lương không xen vào, nhưng này địa hạ xã hội, hắn tự cao còn là có vài phần quyền thế, nay một tên chính là nam sơn đạo thu bảo hộ phí, thế nhưng cùng hắn chủ tử đã xảy ra xung đột, thế này mới còn rất cao?

Gặp Trầm Tử Lương thanh âm đều là theo hàm răng bính đi ra, Trịnh Chí Hoa cái trán mồ hôi lạnh mạo càng hoảng.

“Lương ca, Lương ca ngài hãy nghe ta nói, ngài hãy nghe ta nói, chuyện này thật sự chính là cái……”

“Nghe ngươi mẹ nó đầu, lập tức cấp lão tử lăn đến Đông Khải khách sạn đến!” Trong điện thoại, Trầm Tử Lương phi thường bá đạo mắng.

Trịnh Chí Hoa gặp Trầm Tử Lương thế nhưng muốn hắn lăn đi Đông Khải khách sạn, hai chân đều nhịn không được có chút phát run.

Đây chính là Giang Châu thị địa hạ đại lão muốn đích thân thu thập hắn dấu hiệu a !

“Được rồi, Tử Lương, chuyện này cứ như vậy yết đi qua

đi.” Gặp Trịnh Chí Hoa bị dọa đến quá, lại thấy người ta ngay cả đêm nay tội khôi đầu sỏ, hắn cậu em vợ ngón tay đều cấp chém hai cái, Hạ Vân Kiệt cũng là không đành lòng lại nhìn đi xuống, không đợi Trịnh Chí Hoa lại lần nữa mở miệng, đã muốn một phen đoạt quá trong tay hắn di động, nhẹ nhàng bâng quơ nói.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt ngữ khí nhẹ nhàng bâng quơ, nhưng ở đây mọi người ngược lại càng mãnh liệt cảm nhận được kia trong giọng nói sở mang không tha kháng cự uy nghiêm.

“Kiệt ca, ngài đã ở a!” Trầm Tử Lương gặp trong điện thoại đột nhiên truyền đến Hạ Vân Kiệt thanh âm, không khỏi hoảng sợ, vội vàng cung kính nói.

Gọi điện thoại khi, trong ghế lô mọi người thực khẩn trương, ngay cả hô hấp cơ hồ đều là ngừng lại, cho nên Trầm Tử Lương thanh âm ở đây người cơ hồ đều có thể nghe được.

Gặp Hạ Vân Kiệt nhất mở miệng, Trầm Tử Lương ngữ khí lập tức trở nên cung kính đứng lên, nhưng lại gọi hắn Kiệt ca, người ở đây xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt nhịn không được tất cả đều toát ra sợ hãi, kính sợ ánh mắt.

“Ân. Không phải cái gì đại sự tình, liền một chút tiểu hiểu lầm, chuyện này cứ như vậy đi.” Hạ Vân Kiệt nói

“Là, Kiệt ca. Không biết ngài còn có chuyện gì phân phó sao?” Trầm Tử Lương cung kính hỏi.

Gặp đường đường Giang Châu thị đều biết đại lão nhân vật Trầm Tử Lương thế nhưng dùng đến “Phân phó” Hai chữ, người trong ghế lô thiếu chút nữa không bị dọa ra bệnh tim đến, mà Trần Tán Đăng lại sợ tới mức ngay tay đều không cảm giác đau, thậm chí trong lòng đều âm thầm may mắn, may mắn tỷ phu chém chính mình hai

tay đầu ngón tay, bằng không xem nay Lương ca đối Kiệt ca biểu hiện ra ngoài cung kính thái độ, chờ hắn ra tay trong lời nói, chỉ sợ cũng không phải hai cái ngón tay, rất khả năng một bàn tay đều là ngại nhẹ.

“Không có việc gì, ngươi việc chính mình sự tình đi.” Hạ Vân Kiệt nói xong treo điện thoại, sau đó đem di động đưa cho Trịnh Chí Hoa.

Trịnh Chí Hoa vội vàng vươn hai tay cung kính tiếp nhận đi, nói:“Cảm ơn Kiệt ca, cảm ơn Kiệt ca!”

“Được rồi, về sau làm việc chú ý một chút.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói một câu, sau đó xoay người chuẩn bị rời đi.

Gặp Hạ Vân Kiệt xoay người muốn ly khai, Trịnh Chí Hoa bọn người âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, nghĩ rằng, chuyện này rốt cục trôi qua.

Nhưng là không đợi mọi người tới cập chân chính trầm tĩnh lại, Hạ Vân Kiệt lại do dự hạ, dậm chân xoay người lại, ánh mắt quét mọi người liếc mắt một cái, cuối cùng dừng ở A Hạo trên người, thản nhiên nói:“Đem gói to cho ta.”

“Là!” A Hạo gặp Hạ Vân Kiệt gọi hắn, cả người đều nhịn không được run run một chút, vội vàng đem trang có hai cái ngón tay gói to đưa cho Hạ Vân Kiệt.

Gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng muốn lấy đi trang có ngón tay gói to, Trịnh Chí Hoa còn có Trần Tán Đăng hai tỷ đệ đều nhịn không được sắc mặt khẽ biến, nhưng ai cũng không dám ra tiếng cản lại.

“Các ngươi cho rằng ta nghĩ đem này ngoạn ý cấp ném xuống? Ta có như vậy tàn nhẫn nhàm chán sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Trịnh Chí Hoa đám người sắc mặt khẽ biến

lại không dám mở miệng, không khỏi dở khóc dở cười nói.

“Không, không, Kiệt ca đương nhiên không phải là người như thế” Trịnh Chí Hoa đám người vội vàng nói, trong lòng lại trở nên thực nghi hoặc khó hiểu, ngươi đã không nghĩ đem này ngoạn ý ném xuống, kia lại đem này ngoạn ý cầm cho cái gì đâu?

“Đem băng bó cởi, đưa tay lại đây.” Hạ Vân Kiệt biết Trịnh Chí Hoa đám người không có biện pháp lý giải, nhưng cũng lười thuyết minh, đi lên trước đối Trần Tán Đăng nói.

“Là!” Trần Tán Đăng gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng muốn hắn đem băng bó cởi bỏ, thật sự là sợ hãi thầm nghĩ khóc, nhưng còn là run run trong tay, chịu đựng đau đem băng bó cấp giải mở ra.

Nhìn Trần Tán Đăng cởi bỏ băng bó sau, lộ ra huyết nhục mơ hồ một mảnh, Hạ Vân Kiệt lắc đầu, sau đó từ túi xuất ra kia hai cái chích ngón tay, ở mọi người kinh ngạc không đành lòng ánh mắt dưới, đối với Trần Tán Đăng ngón tay lề sách chỗ đè xuống.

“Thử!” Trần Tán Đăng ăn đau nhịn không được mãnh hút một ngụm lãnh khí, cái trán lại mồ hôi lạnh xông ra.

Tỷ đệ dù sao đồng tâm, Trần Tán Đăng tỷ tỷ gặp đệ đệ đều đã muốn bị chém hai cái ngón tay, Hạ Vân Kiệt thế nhưng còn muốn như vậy “Tra tấn” Hắn, rốt cục khí bất quá hét lên một tiếng “Lão nương với ngươi biện ”, tiếp theo giương nanh múa vuốt liền chuẩn bị hướng Hạ Vân Kiệt đánh tới.

Bất quá lại bị Trịnh Chí Hoa vẻ mặt xanh mét cản lại eo ôm lấy! Hắn thân là tỷ phu, lão đại, trong lòng tự nhiên cũng là hận thẳng cắn răng, nhưng không dám giống

Trần Tán Đăng tỷ tỷ như vậy xúc động.

“Nếu còn muốn ngươi đệ đệ ngón tay khôi phục như lúc ban đầu, ngươi tốt nhất cho ta im lặng một chút!” Hạ Vân Kiệt gặp Trần Tán Đăng tỷ tỷ muốn xông đi lên cùng hắn liều mạng điên cuồng bộ dáng, ngữ khí lãnh đạm nói.

“Khôi phục như lúc ban đầu? Có ngươi mẹ nó như vậy……” Trần Tán Đăng tỷ tỷ gặp Hạ Vân Kiệt chuyện ma quỷ hết bài này đến bài khác, giãy dụa bệnh tâm thần mắng, bất quá nói mới mắng đến một nửa, của nàng tròng mắt liền trừng lão đại lão viên, câu nói kế tiếp cũng sinh sôi nuốt trở vào.

Chỉ thấy Trần Tán Đăng hai căn ngón tay lề sách liên tiếp chỗ, lúc này chính quanh quẩn một đạo thanh lam hỗn hợp quang mang, kia hào quang tản mác ra một tia làm cho người ta vô cùng thích ý thoải mái hơi thở. Cái loại này hơi thở mang theo mùa xuân vạn vật sống lại, trăm hoa đua nở sinh khí, mang theo ấm áp nước biển mạn quá thân mình ôn nhu. Mà Trần Tán Đăng đầu ngón tay lề sách chỗ cũng đang lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ ở co rút lại khép lại.

Này một màn, trong ghế lô người khác cũng đều thấy được, bọn họ cũng tất cả đều xem thẳng ánh mắt.

Kia thanh lam hỗn hợp quang mang, đúng là tràn ngập sinh cơ dựng dục năng lực thủy nguyên lực cùng mộc nguyên lực.

“Xà có xà lộ, thử có thử đạo. Của ngươi tỷ phu đã muốn đi lên con đường này, ta không nghĩ khuyên nữa hắn cái gì, nhưng ngươi còn trẻ, không cần tại đây đường lạc lối hoang phế, còn là trở về đi, bằng không chờ ngươi sẽ không gần chính là đứt ngón, mà là nhà tù mà là ăn súng!” Hạ Vân Kiệt gặp Trần Tán Đăng ngón tay miệng

vết thương khép lại không sai biệt lắm, tâm niệm vừa động, kia hai đạo thanh lam hỗn hợp quang mang liền dần dần biến mất mà đi, sau đó nhìn hắn lời nói thấm thía nói.

Đổi một cái thời gian, đổi một người nói lời này, Trần Tán Đăng chính trực tuổi trẻ khí thịnh tuổi, khẳng định nghe không vào, nhưng hiện tại Hạ Vân Kiệt thanh âm lại như thần chung mộ cổ, điếc tai phát hội, một màn màn trong khoảng thời gian này không chịu nổi xấu xí tình cảnh ở Trần Tán Đăng trong đầu lóe ra, đột nhiên gian hắn liền rơi lệ đầy mặt hướng Hạ Vân Kiệt quỳ xuống nói:“Cảm ơn Kiệt ca, ta đêm nay trở về lão gia, hảo hảo làm người!”

“Ta chỉ là đem ngươi ngón tay bên trong gân cốt cấp tiếp đứng lên, chú ý giảm nhiệt băng bó một tuần tả hữu, hẳn là sẽ không sự.” Hạ Vân Kiệt gặp Trần Tán Đăng lạc đường biết quay lại, trong mắt lóe ra một tia vui mừng sắc, thản nhiên nói một câu, sau đó ánh mắt sắc nhọn chậm rãi đảo qua Trịnh Chí Hoa đám người, thản nhiên nói:“Chuyện vừa rồi ai cũng không cần truyền ra đi, nếu không tự gánh lấy hậu quả!”

“Sẽ không, Kiệt ca ngài yên tâm chúng ta tuyệt đối sẽ không!” Trịnh Chí Hoa đám người cuống quít liên tục lắc đầu nói.

Nói đùa, này rõ ràng đã muốn là thần tiên thuật, bọn họ có mấy cái đầu dám không nghe Kiệt ca lời nói? Hơn nữa nếu nói phía trước bọn họ chính là khuất phục cùng Hạ Vân Kiệt vũ lực cùng Lương ca quyền thế, nhưng hiện tại bọn họ còn lại là chân chính bị Hạ Vân Kiệt cấp thuyết phục.

Đến Hạ Vân Kiệt như vậy địa vị cùng năng lực, bọn họ đối với hắn mà nói thật sự bất quá chính là con kiến mà thôi. Bình tâm tự hỏi, bọn họ hiện tại không có gì năng

lực còn cả ngày đều cho ức hiếp người sự tình, thật muốn chờ bọn hắn có Hạ Vân Kiệt năng lực cùng địa vị, không hề nghi ngờ bọn họ người người khẳng định sẽ là "Thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết, người chắn giết người, phật chắn sát phật" thô bạo ác bá. Lại như thế nào làm được đến Hạ Vân Kiệt như vậy lấy ơn báo oán, khuyên người theo thiện?

Hạ Vân Kiệt cũng biết cấp cái gan lớn như trời cấp Trịnh Chí Hoa đám người, cũng không dám vi phạm chính mình ý tứ, nghe vậy gật gật đầu, không vội không chậm chạp hướng cửa ghế lô đi đến.

"Kiệt ca cảm ơn!" Làm Hạ Vân Kiệt đi tới cửa khi, phía sau truyền đến Trần Tán Đăng tỷ tỷ thanh âm.

Hạ Vân Kiệt cười cười, không có hồi đầu.

Một lần nữa trở lại dưới lầu ghế dài, George đám người nhìn đến Hạ Vân Kiệt trở về, thân mình rõ ràng run nhè nhẹ một chút, nhưng thật ra Kelly trải qua lúc ban đầu khiếp sợ sau, ngược lại biểu hiện càng trấn định, dùng càng phát ra tò mò ánh mắt nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem, giống như tưởng đem hắn nhìn thấu dường như.

"Nếu không hôm nay đi ra nơi này đi?" Hạ Vân Kiệt gặp George đám người rõ ràng đều thực sợ hãi hắn, cảm thấy tái uống xong đi cũng không có gì ý tứ, do dự hạ nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 273 : Xâm phạm

“Cũng tốt, thời gian cũng không sớm, cảm ơn của ngươi rượu, đêm nay quá thật sự vui vẻ thực kích thích.” Kelly gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, gật gật đầu, đứng dậy nói.

“Cảm ơn Kiệt ca!” George đám người cũng đi theo đứng lên.

“Khách khí, ta đưa các ngươi.” Hạ Vân Kiệt nói xong đứng dậy muốn đưa bọn họ, Chu Hiểu Diễm cũng đi theo đứng dậy.

“Kiệt ca dừng bước, dừng bước!” George đám người thụ sủng nhược kinh vội vàng nói, mà Kelly tắc tiến đến Hạ Vân Kiệt bên tai thấp giọng nói:“Chúc ngươi buổi tối ngoạn cao hứng, tái kiến, rất nam tử hán khí khái Trung Quốc nam nhân!”

Nói xong Kelly quay đầu hướng Chu Hiểu Diễm ái muội trát hạ ánh mắt, sau đó xoay bãi mĩ mông cùng George đám người cất bước rời đi.

Kelly đám người đi rồi, ghế dài cũng chỉ còn lại Hạ Vân Kiệt cùng Chu Hiểu Diễm. Hai người ngươi xem xem ta, ta xem nhìn ngươi, đột nhiên gian không khí tựa hồ trở nên có chút xấu hổ. Cuối cùng còn là Chu Hiểu Diễm thân thủ kháp hạ hắn đùi sẳng giọng:“Như thế nào? Lại đột nhiên biến thành chính nhân quân tử a? Không phải mới vừa cử lợi hại sao? Tại hành lang liền dám sờ Hồng tỷ mông.”

Chu Hiểu Diễm lời này tựa như cây đuốc giống nhau một lần nữa châm Hạ Vân Kiệt trong lòng dục hỏa, hắn hướng Chu Hiểu Diễm lộ ra một chút cười xấu xa, thủ đã muốn lặng yên ở bàn dưới thân đến Chu Hiểu Diễm kia bóng loáng đầy đặn trên đùi.

“Anh!” Chu Hiểu Diễm cảm nhận được Hạ Vân Kiệt kia hữu lực nóng tay ở chính mình trên đùi vuốt ve, thân thể mềm mại nhịn không được run run một chút, miệng phát ra một tiếng theo bản năng tiếng rên rỉ, xem Hạ Vân Kiệt mắt đẹp nhất thời có chút ý loạn tình mê, mị nhãn như nước, liền cùng yêu tinh giống nhau có thể câu nhân hồn phách.

Nhìn Chu Hiểu Diễm kiều diễm ướt át mê người bộ dáng, bên tai nghe nàng mang theo tiếng thở dốc mê người rên rỉ, Hạ Vân Kiệt tay kìm lòng không được theo nàng bóng loáng đẫy đà đùi hướng lên trên sờ, rất nhanh liền đụng đến của nàng đùi căn, tay trượt gian tựa hồ đụng phải lôi ti biên.

“Ngươi này bại hoại, Hồng tỷ còn tại trên lầu đâu!” Chu Hiểu Diễm cảm nhận được Hạ Vân Kiệt tay càng ngày càng tới gần chính mình mẫn cảm mang, theo bản năng kẹp chặt hai chân, thấp giọng nói.

Này một kẹp, cũng là đem Hạ Vân Kiệt tay cấp giáp ở tại hai chân trong lúc đó, thịt hồ hồ, ẩn ẩn trung hướng trong ngón tay tựa hồ còn đụng phải một tầng sợi nhỏ bố, có chút ướt!

Nhất thời Hạ Vân Kiệt cả người máu đều sôi trào lên, tay nhịn không được hay dùng lực hướng trong di động.

Chu Hiểu Diễm kỳ thật chính là theo bản năng hành vi, cũng là không nghĩ tới chính hắn một hành động cũng là tương đương với đem kia chích ma thủ cấp nhốt tại bên trong xâm phạm chính mình, trên người tối mẫn cảm vị trí bị Hạ Vân Kiệt phảng phất mang theo ma lực tay nhất trêu chọc, hai điều đầy đặn đùi đều nhịn không được run nhè nhẹ lên, thật to mông nhịn không được tại chỗ ngồi vặn vẹo đứng lên, đón ý nói hùa kia chích ma thủ.

Đang ở phía sau, Hạ Vân Kiệt di động vang lên.

Hạ Vân Kiệt trước kia cho tới bây giờ không trải qua bực này nam nữ việc, lúc này đúng là thực tủy biết vị là lúc, muốn ngừng mà không được, lại nào có công phu để ý tới kia di động, chính là di động luôn luôn tại vang, Chu Hiểu Diễm lại nhớ thương Hồng tỷ, nhịn không được kháp hắn một chút, thở gấp nói:“Tiểu bại hoại, ngươi di động vang ”

Hạ Vân Kiệt thế này mới bất đắc dĩ xua tay, xuất ra di động.

Xuất ra di động vừa thấy là Đỗ Hải Quỳnh điện thoại, trong lòng kia đoàn nhiệt liệt không biết vì cái gì lập tức tựa hồ lạnh xuống dưới.

“Uy, ngươi này không lương tâm tên, chạy đi nơi đâu lêu lổng ? Đến phía sau còn không về nhà, có biết hay không Lệ Đề phát sốt ? Đến bây giờ còn không có ăn cơm đâu!” Hạ Vân Kiệt vừa tiếp khởi điện thoại, bên trong liền truyền đến Đỗ Hải Quỳnh sốt ruột, bất mãn thanh âm.

Vốn Hạ Vân Kiệt tiếp khởi điện thoại, trong đầu kia đoàn hỏa còn tại thiêu, nhưng Đỗ Hải Quỳnh này lời nói vừa vào tai lại giống như vào đầu một chậu nước lạnh kiêu xuống dưới, lập tức đem Hạ Vân Kiệt trong cơ thể kia đoàn hỏa cấp kiêu diệt.

“Thật vậy chăng? Kia Lệ Đề như thế nào chưa cho ta gọi điện thoại!” Hạ Vân Kiệt không khỏi vội la lên.

Hạ Vân Kiệt tiếp điện thoại khi, Chu Hiểu Diễm ngay tại bên người, tuy rằng trong quán bar thanh âm ầm ỹ, trong di động thanh âm nghe không lớn rõ ràng, nhưng ẩn ẩn trung hay là nghe ra là nữ nhân thanh âm, cũng nghe đến một chút đôi câu vài lời. Nay gặp Hạ Vân Kiệt

lại là vẻ mặt sốt ruột bộ dáng, Chu Hiểu Diễm tuy rằng biết rõ giống hắn như vậy đại nhân vật bên người có nữ nhân là tái bình thường bất quá sự tình, cũng trong lòng biết rõ ràng chính mình nhất định chỉ có thể là hắn sinh mệnh khách qua đường, nhưng trong lòng lại còn là khó tránh khỏi có như vậy một chút mất mát.

“Cái kia ngốc nữ nhân nói, ngươi hôm nay buổi tối ở huấn luyện tiếng Anh, nói không thể đánh nhiễu ngươi không đúng, bên cạnh ngươi như thế nào như vậy sảo? Hảo ngươi cái Hạ Vân Kiệt, ngươi thật sự ở quỷ……” Đỗ Hải Quỳnh nói xong nói xong nghe được ống nghe trung truyền đến ầm ỹ thanh âm, thanh âm cũng rồi đột nhiên tiêm lên.

“Được rồi, ta lập tức trở về!” Hạ Vân Kiệt lúc này tâm tư đều ở Trầm Lệ Đề sinh bệnh sự tình, hơn nữa Đỗ Hải Quỳnh nói Trầm Lệ Đề bởi vì hắn buổi tối ở huấn luyện tiếng Anh, sợ ảnh hưởng hắn học tập không gọi điện thoại cho hắn, chuyện này làm cho hắn nghe xong phá lệ đau lòng cùng uất ức, không đợi Đỗ Hải Quỳnh đem nói cho hết lời liền đánh gãy nàng, cũng treo điện thoại.

Quải điệu điện thoại sau, Hạ Vân Kiệt mới nhớ tới Chu Hiểu Diễm còn tại bên người, không khỏi áy náy nhìn nàng nói:“Thực xin lỗi, ta bằng hữu sinh bệnh, ta cần chạy trở về một chuyến.”

“Làm sao cần cùng ta nói xin lỗi? Bằng hữu sinh bệnh ngươi cũng mau đi thôi, ta lái xe đưa ngươi.” Chu Hiểu Diễm trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Không cần, ta chính mình trở về, ngươi cùng Hồng tỷ cũng nói một tiếng.” Hạ Vân Kiệt theo bản năng bật thốt lên cự tuyệt nói.

“Ân.” Nữ nhân tâm tư luôn tế, tuy rằng Hạ Vân Kiệt chính là một câu theo bản năng lời nói, nhưng Chu Hiểu

Diễm hay là nghe đi ra, hắn cũng không tưởng chính mình xâm nhập hắn một cái khác cuộc sống, trong lòng nhịn không được nổi lên thản nhiên mất mát, nhưng ở mặt ngoài còn là thực tùy ý loát hạ mái tóc, hướng hắn quyến rũ cười cười.

“Ta đây đi rồi, Diễm tỷ.” Hạ Vân Kiệt hướng Chu Hiểu Diễm gật gật đầu, sau đó xoay người đi nhanh đi ra ngoài.

“Kiệt ca!” Hạ Vân Kiệt đi chưa được mấy bước, phía sau truyền đến Chu Hiểu Diễm tiếng kêu.

“Có chuyện gì sao?” Hạ Vân Kiệt dậm chân hồi đầu hỏi.

“Nếu thế nào một ngày, ta cùng Hồng tỷ sinh bệnh, gọi điện thoại cho ngươi, ngươi cũng sẽ như vậy chạy tới sao?” Chu Hiểu Diễm mắt đẹp dừng ở Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Đương nhiên” Hạ Vân Kiệt tâm hơi hơi chiến hạ, trả lời.

“Cảm ơn, hiện tại không có việc gì, ngươi mau đi đi, đừng làm cho bạn gái chờ lâu nga” Chu Hiểu Diễm nghe vậy hướng Hạ Vân Kiệt ngọt ngào cười, sau đó đẩy hắn một chút thúc giục nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Chu Hiểu Diễm hiểu lầm chính mình cùng Trầm Lệ Đề quan hệ, tưởng giải thích một câu, nhưng lại không biết nên như thế nào giải thích, đành phải theo nàng đẩy, bước đi ra quán bar.

Ra quán bar, thời gian đã muốn không sai biệt lắm là đêm khuya mười một giờ.

Mùa đông thiên lãnh, trên đường không vài người, đèn đường mờ nhạt, bóng cây thưa thớt, Hạ Vân Kiệt nhớ tới Trầm Lệ Đề một người phát ra sốt cao ở nhà, không khỏi có chút nóng vội, chân đi phía trước nhất mại, thế

nhưng trong chớp mắt biến mất ở tại trên đường, ngay sau đó lại xuất hiện ở tại nam sơn đạo cuối.

Súc địa thành thốn

Quán bar lão bản văn phòng, Thiệu Lệ Hồng ngồi ở chủ bàn mặt sau, nhớ tới đợi lát nữa đem cùng Chu Hiểu Diễm cùng nhau cùng Hạ Vân Kiệt điên loan đảo phượng, không khỏi lại là khẩn trương lại là chờ mong, hai chân không chịu khống chế gắt gao giáp cùng một chỗ, ẩn ẩn trung tựa hồ có dòng nước ấm bắt đầu khởi động.

Đột nhiên gian, cửa bị đẩy mở ra.

Thiệu Lệ Hồng thân mình lập tức liền buộc chặt lên, mắt đẹp phản xạ có điều kiện cửa trước khẩu nhìn lại, tràn ngập khẩn trương cùng chờ mong.

Bất quá Thiệu Lệ Hồng mắt đẹp trung quang mang rất nhanh liền ảm đạm rồi xuống dưới, bởi vì cửa vào chỉ có Chu Hiểu Diễm một người.

“Kiệt ca có việc đi trước.” Chu Hiểu Diễm tùy tay đem cửa quan thượng, sâu kín nói.

“Hô!” Thiệu Lệ Hồng nghe vậy thật dài hô một hơi, cả người thả lỏng một chút, nhưng trầm tĩnh lại sau, trong lòng lại không biết nói vì sao có một loại nói không nên lời trống rỗng cùng mất mát.

“Hình như là một nữ nhân sinh bệnh.” Chu Hiểu Diễm nhiễu đến Thiệu Lệ Hồng phía sau, hai tay từ phía sau ôm của nàng cổ, hai má dán của nàng hai má, nói.

“Như thế nào? Ghen tị?” Thiệu Lệ Hồng nghe vậy phương tâm hơi hơi chiến hạ, hỏi.

“Có cái gì dấm chua ăn ngon ? Chúng ta nay sớm đã qua kia thích khát khao ảo tưởng tuổi, chẳng lẽ còn hội thiên chân ngây thơ đi hy vọng xa vời chính mình trở thành hắn duy nhất nữ nhân bất thành? Chỉ cần hắn trong lòng ngẫu nhiên có thể nhớ tới ta, thực đem ta làm bằng hữu xem, kỳ thật ta liền thỏa mãn.” Chu Hiểu Diễm nói.

“Vậy là tốt rồi” Thiệu Lệ Hồng đã muốn kết quá một lần hôn, mấy tuổi cũng so với Chu Hiểu Diễm lớn, trải qua nhiều lắm, nhìn xem cũng khai, gặp Chu Hiểu Diễm nói như vậy, không khỏi yên lòng.

“Cái gì được không? Ghen là không a, nhưng là bị Kiệt ca vừa rồi như vậy nhất muốn làm, nửa vời, còn thật là khó khăn chịu đừng nói cho ta ngươi vừa rồi ở trong văn phòng không nghĩ chuyện đó?” Chu Hiểu Diễm nói xong ôm Thiệu Lệ Hồng cổ tay leo lên kia đôi ngọc nữ phong……

Đêm tối hạ, nương súc địa thành thốn thuật pháp, bất quá chỉ khoảng nửa khắc, Hạ Vân Kiệt đi ra cửa nhà.

Đẩy cửa ra đi vào, trong phòng, Trầm Lệ Đề cửa phòng ngủ là mở ra, đăng cũng là lượng, nhưng nàng cả người lại cuộn mình ở trên giường lạnh run, khuôn mặt nhỏ nhắn hồng hồng, đầu giường biên còn đặt một chén nước cùng nghiêm bạch thêm hắc cảm mạo hạ sốt dược.

Nhìn trước mắt này một màn, nhớ tới phía trước Đỗ Hải Quỳnh nói trong lời nói, Hạ Vân Kiệt không khỏi một trận đau lòng, vội vàng đi lên trước, tay đặt tại Trầm Lệ Đề cái trán.

Cái trán nóng bỏng, Hạ Vân Kiệt không cần nhiệt kế đều biết nói nàng đã muốn đốt tới ba mươi chín độ đã ngoài.

“Ngươi đã về rồi.” Cảm nhận được cái trán một trận thanh lương, Trầm Lệ Đề mơ mơ màng màng trung mở hai mắt, gặp là Hạ Vân Kiệt, vốn là vô thần hai mắt mạnh sáng sáng ngời.

“Ngươi này đứa ngốc, phát sốt như thế nào cũng không gọi điện thoại theo ta nói một tiếng, ta cũng tốt sớm điểm trở về.” Hạ Vân Kiệt đau lòng nói.

“Ngươi không phải ở học tiếng Anh thôi nói sau cũng liền phát sốt mà thôi, uống thuốc sẽ không sự.” Trầm Lệ Đề nói.

“Nói được nhẹ, đều đã muốn đốt tới ba mươi chín độ hơn, còn không có sự. Cơm còn không có ăn đi? Ta giúp ngươi mát xa một chút, ngươi chỉ để ý phóng thoải mái, dần dần ngươi sẽ ngủ, chờ tỉnh ngủ tái uống điểm nhiệt cháo.” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề nói như vậy, lại là đau lòng lại là cả giận nói. Nói xong ngồi vào mép giường biên, đem Trầm Lệ Đề đầu dời qua đến chẩm đến chính mình trên đùi, hai tay đặt ở ở sau cảnh bộ huyệt Phong Trì nhẹ nhàng ấn nhu đứng lên.

“Phát sốt mát xa cũng có dùng sao?” Trầm Lệ Đề nhưng thật ra nhớ rõ lúc trước gấu mèo trước mắt, Hạ Vân Kiệt kia thấy hiệu quả kì mau thần kỳ mát xa thủ pháp, gặp nay chính mình phát sốt, Hạ Vân Kiệt lại cấp chính mình mát xa, không khỏi ngạc nhiên nói.

“Đương nhiên là có dùng, trung y là thực thần kỳ, ta hiện tại cho ngươi ấn là huyệt Phong Trì, có khư phong giải biểu, thanh đầu minh mục, thông lợi không khiếu chi hiệu, ngươi bình thường nếu không có việc gì cũng có thể ấn này huyệt, có thể dự phòng cảm mạo.” Hạ Vân Kiệt nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 274 : Nam nhân tâm tư thực rối rắm

“Kỳ thật ở trung y ngươi hiểu được cũng không thiếu.” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt giải thích đứng lên đạo lý rõ ràng, hơn nữa Hạ Vân Kiệt như vậy nhấn một cái nhu, thật đúng là có vẻ thoải mái, vốn có chút sợ lạnh, nay giống như lỗ chân lông cũng có chút thư giãn mở ra, ý nghĩ cảm giác cũng thoải mái một ít.

“Trước kia vị kia dạy ta tướng thuật lão nhân, trừ bỏ là vị thầy bói cũng là trong thôn thầy lang, cho nên ta cũng hiểu chút trung y.” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề hỏi y học sự tình, đành phải nửa thật nửa giả giải thích nói.

“Vậy ngươi làm sao không đi làm thầy thuốc a? Làm bãi quán thầy bói, ta cảm thấy không lớn dựa vào phổ, nhưng làm thầy thuốc tốt!” Cũng không biết có phải hay không Hạ Vân Kiệt ấn nhu đã muốn nổi lên đại tác dụng, còn là này khác nguyên nhân, Trầm Lệ Đề nghe nói Hạ Vân Kiệt đã muốn còn học quá điểm trung y, thế nhưng lập tức tinh thần tỉnh táo.

“Ha ha.” Hạ Vân Kiệt cười lắc đầu, trong đầu lại nghĩ đến nên như thế nào giải thích chuyện này.

“Ngươi là lo lắng cho mình không phải y học viện tốt nghiệp sao? Này không có quan hệ, ta biết trung y trừ bỏ thừa nhận chính nhi bát kinh y học viện đệ tử, cũng thừa nhận gia truyền sư thừa, ngươi loại tình huống này có thể phân loại cho sư thừa, ngươi có thể thử đi khảo khảo xem.” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt lắc đầu, còn tưởng rằng hắn lo lắng vấn đề này, giải thích nói.

Trầm Lệ Đề như vậy vừa nói, nhưng thật ra nhắc nhở Hạ Vân Kiệt. Lúc trước nhờ Phùng Văn Bác công việc một ít giấy chứng nhận, sau Hạ Vân Kiệt cũng từng tra

xét chút tương quan văn kiện, phát hiện tuy rằng quốc gia vệ sinh bộ tuy rằng cũng thừa nhận trung y sư thừa, cho phép sư thừa trung y ghi danh chấp nghiệp thầy thuốc, nhưng là có điều kiện, trừ bỏ ghi danh nhân viên thiết yếu có cùng cấp cho trung học văn hóa trình độ, mang dạy lão sư cũng là có điều kiện quy định, phải có trung y, dân tộc y chấp nghiệp y sư tư cách cũng làm trung y, dân tộc y lâm sàng công tác 15 năm đã ngoài hoặc có trung y, dân tộc y y học chuyên nghiệp phó chủ nhiệm y sư đã ngoài chuyên nghiệp kỹ thuật chức vụ nhậm chức tư cách. Còn có sư thừa quan hệ thiết yếu ký kết hợp đồng, còn cần công chứng cơ quan công chứng có hiệu lực đằng đằng.

Vì thế Hạ Vân Kiệt đem này đó điều kiện cùng Trầm Lệ Đề giải thích một phen, nói:“Ta vị kia lão sư chính là một vị trong thôn thầy lang, nay cũng đã qua thế, chuyện này lại nào có dễ dàng như vậy, về sau xem tình huống rồi nói sau.”

“Ai, đáng tiếc, kỳ thật ngươi nếu có thể trung y thật là tốt biết bao a!” Trầm Lệ Đề tiếc hận nói, cả người tựa hồ cũng bởi vì thất vọng một lần nữa trở nên không có tinh thần, ở Hạ Vân Kiệt ấn nhu dưới rất nhanh liền nặng nề đang ngủ.

Nhìn nặng nề ngủ Trầm Lệ Đề, thật dài lông mi theo hô hấp hơi hơi chiến, trắng nõn trên cổ còn bên người treo hắn đưa cho của nàng Đào Mộc phù mộc phù có thể xu cát tị hung, bảo người xuất nhập bình an, nhưng ngẫu nhiên sinh bệnh lại còn là không thể tránh cho, Hạ Vân Kiệt một trận tâm động, thiếu chút nữa sẽ cúi đầu thân nàng một chút, cuối cùng còn là nhẹ tay nhẹ chân đem của nàng tiểu đầu thả lại gối đầu chỗ.

Về phần phát sốt, vừa rồi hắn nhẹ nhàng ấn xoa nhẹ một phen, âm thầm động điểm tay chân, tự nhiên đã muốn không có việc gì.

Đem Trầm Lệ Đề tiểu đầu thả lại gối đầu sau, Hạ Vân Kiệt liền đi phòng bếp nhịn điểm cháo, lại lộng chút rau xanh linh tinh nhẹ thức ăn, sau đó bưng tiến phòng ngủ đánh thức Trầm Lệ Đề.

Trầm Lệ Đề vừa rồi kinh Hạ Vân Kiệt ấn nhu, nay tỉnh lại sốt trên cơ bản đã muốn lui, cả người tinh thần cũng tốt rất nhiều, nhìn nóng hôi hổi cháo cùng thức ăn, cả người có chút ngây ngốc.

“Phát cái gì ngốc, nhanh lên ăn, sau đó ngủ tiếp một giấc, phỏng chừng ngày mai tỉnh lại liền hoàn toàn tốt lắm.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ân.” Trầm Lệ Đề nay cũng quả thật đói bụng, nhu thuận gật gật đầu, sau đó ửng đỏ mặt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, từng ngụm từng ngụm ăn đứng lên.

Ăn xong sau, Hạ Vân Kiệt lại bang Trầm Lệ Đề ở huyệt Phong Trì ấn xoa nhẹ trong chốc lát, nàng liền lại nặng nề ngủ.

Gặp Trầm Lệ Đề lại ngủ, Hạ Vân Kiệt thu thập một phen phòng bếp, lại vọt tắm rửa, rửa mặt một phen, về tới chính mình phòng ngủ.

Nằm ở phòng ngủ, thủ chẩm gối đầu, nhìn trần nhà, Hạ Vân Kiệt thật lâu không thể nhập miên, hắn phát hiện chính mình suy nghĩ thực loạn, phi thường loạn

Trầm Lệ Đề, Tần Lam, Chu Hiểu Diễm, Thiệu Lệ Hồng đám người thân ảnh tựa như phóng điện ảnh giống nhau, ở hắn trước mắt nhất nhất qua lại thoảng qua. Nếu đêm nay không có Đỗ Hải Quỳnh kia điện thoại, có lẽ hiện tại hắn đã muốn nằm ở Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm hai người trên giường, đã muốn đề thương lên ngựa, cùng hai nữ nhân cho kia điên loan đảo

phượng sự tình. Bởi vì phía trước trong đầu đã muốn đều bị dục vọng cấp nhồi vào, đã muốn không có dư không gian suy nghĩ này chuyện khác.

Nhưng hiện tại đâu? Khi hắn một người lẳng lặng nằm ở trên giường khi, hắn đột nhiên do dự, đột nhiên sợ hãi. Nếu đêm nay hắn thật sự cùng Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng hai người làm nam nữ hoan ái việc, kia kế tiếp hắn nên làm cái gì bây giờ? Cùng hai người bọn họ đồng thời kết hôn sao? Lại hoặc là nói ý nghĩa hắn không những có thể cùng Trầm Lệ Đề cùng nhau hợp thuê cùng ở ? Ý nghĩa hắn không những có thể cùng Tần Lam cùng nhau ôm ở bờ biển cùng nhau xem biển ?

Trước kia độc thân một người, một mình tự do tự tại chu toàn ở các nàng trung gian khi, Hạ Vân Kiệt cũng không cảm thấy có cái gì, nhưng nay thật muốn dứt bỏ xuống dưới, hắn lại đột nhiên phát hiện rất khó. Hắn rất khó quên mất lần đầu tiên cùng Tần Lam gặp mặt khi kia kinh diễm một màn, đó là đệ nhất vị nữ nhân hắn xem qua thân mình, hắn càng khó quên mất hai người ở bờ biển tướng ôm, không phải tình nhân lại tựa hồ càng hơn tình nhân ấm áp. Hắn đồng dạng rất khó dứt bỏ cùng Trầm Lệ Đề cùng nhau cuộc sống này đoạn ấm áp thời gian.

Nhưng là thật muốn cùng Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng có vợ chồng chi thật, Hạ Vân Kiệt theo nhỏ hình thành tư tưởng cũng rất khó thuyết phục hắn tiếp tục như vậy dường như không có việc gì chu toàn tại như vậy nhiều nữ nhân trong lúc đó! Thậm chí hiện tại ngẫm lại, liền ngay cả Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm hai người, hắn kỳ thật cũng không biết nên xử lý như thế nào? Tổng không thể đồng thời cưới hai cái? Tổng không thể đồng thời mang hai con dâu về nhà cho hắn ba mẹ xem qua đi?

Rất nhiều thời điểm, hơn nữa làm một nam nhân không thể làm được thản nhiên bao nhị nãi, dưỡng tiểu tam hưởng thụ cùng loại cùng cổ đại nam nhân tam cũng thê tứ thiếp tính phúc cuộc sống tình huống hạ, loại này nam nữ việc luôn làm cho người ta càng nghĩ càng loạn.

Hiện tại Hạ Vân Kiệt chính là loại tình huống này, truyền thống tư tưởng cùng nam nhân dã tâm ở hắn trong đầu qua lại rối rắm đấu tranh, cho tới cuối cùng, Hạ Vân Kiệt cho thúy cái gì cũng không tưởng, trực tiếp ngồi xếp bằng suy nghĩ tu luyện.

Ngày hôm sau, Hạ Vân Kiệt sáng sớm liền rời giường chuẩn bị đi trước phòng bếp đem cháo buông đi thiêu, cửa đẩy khai liền nhìn đến Trầm Lệ Đề bọc khăn tắm theo trong phòng tắm đi ra.

Khăn tắm ở ngực quấn quanh chỗ bài trừ một chút thật sâu tuyết trắng nhũ câu, vài giọt trong suốt bọt nước theo tóc cuối tích lạc ở như dương chi bàn bóng loáng nhẵn nhụi vai thượng, khăn tắm làn váy đem mông bao lại viên lại kiều, hai điều tuyết trắng đùi đẹp tiếu sinh sinh lộ ra nhất mảng lớn. Bởi vì vừa mới giặt sạch tắm duyên cớ, Trầm Lệ Đề mặt đẹp phấn hồng phấn hồng, phá lệ quyến rũ động lòng người.

Sáng sớm mở cửa liền nhìn đến một bức mỹ nữ ra dục đồ, Hạ Vân Kiệt vốn đã kinh cảnh cáo chính mình không hề suy nghĩ nam nữ tình dục việc, kìm lòng không được ánh mắt liền nhìn thẳng Trầm Lệ Đề kia bị khăn tắm bao vây lấy cao gầy gợi cảm thân mình

“Nhìn cái gì vậy? Chưa thấy qua mỹ nữ ra dục sao?” Thân thể đã muốn hoàn toàn khôi phục lại Trầm Lệ Đề, nói chuyện khẩu khí cũng đồng dạng hoàn toàn khôi phục lại đây, gặp Hạ Vân Kiệt nhìn chằm chằm nàng xem, mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, cằm giương lên đắc ý nói.

Lại nhìn thấy khôi phục tức giận Trầm Lệ Đề, Hạ Vân Kiệt không biết vì cái gì có loại lo được lo mất cảm giác, nhìn nàng “Ha ha” Cười cười, sau đó tự cố tự hướng phòng bếp đi đến.

Gặp Hạ Vân Kiệt sáng sớm rời giường thẳng đến phòng bếp, Trầm Lệ Đề trong mắt lóe ra một chút cảm động sắc, do dự hạ đột nhiên xông lên đi, từ phía sau vây quanh ở hắn vòng eo, sau đó mân mê khêu gợi môi đối với hắn hai má hôn hạ nói:“Cảm ơn ngươi!”

Cùng Trầm Lệ Đề ở chung cũng có non nửa năm, tuy rằng tay trong tay là thường có sự tình, nhưng giống hôm nay như vậy cũng là lần đầu tiên.

Kia tắm rửa sau mùi thơm ngát, kia khăn tắm chân không, kia chuồn chuồn lướt nước vừa hôn, còn có kia từ phía sau ôm nhau khi đỉnh ở phía sau bối hai luồng đầy đặn, đều làm cho Hạ Vân Kiệt tim đập thình thịch, thân mình phản xạ có điều kiện buộc chặt một chút, sau đó lại lập tức lửa nóng đứng lên, rất muốn lập tức xoay người phản ôm lấy kia xinh đẹp động lòng người thân thể mềm mại.

Bất quá Hạ Vân Kiệt thân mình vừa vừa động, Trầm Lệ Đề đã muốn ửng đỏ mặt, buông tay chạy ra, chạy đến phòng ngủ cửa khi mới dừng lại đến đối với Hạ Vân Kiệt kêu lên:“Uy, đại sư, vừa rồi chính là đối với ngươi tối hôm qua biểu hiện xuất sắc thưởng cho, không chuẩn ngươi miên man suy nghĩ”

Loại này thưởng cho có thể không làm cho người ta miên man suy nghĩ sao? Hạ Vân Kiệt âm thầm lắc đầu, hắn cảm giác chính mình hiện tại tựa như ở bên núi lửa hành tẩu giống nhau, tùy thời có bị liệt hỏa đốt người khả năng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 275 : Ngoài ý muốn điện thoại

Bởi vì ngày hôm qua sinh bệnh, Trầm Lệ Đề đã muốn trước tiên xin nghỉ, lại không nghĩ rằng bệnh tới đột nhiên đi cũng đột nhiên, ăn một viên hạ sốt dược chảy một thân mồ hôi, ngủ một giấc, hôm nay tắm nhất tắm, cả người thế nhưng hoàn toàn khôi phục tinh thần, hơn nữa tinh thần so với không sinh bệnh trước tựa hồ còn muốn đỡ.

Trầm Lệ Đề đương nhiên không thể tưởng được đây là Hạ Vân Kiệt ở trên người nàng động tay chân duyên cớ, vì thế nếm qua điểm tâm, nghỉ không có việc gì nàng hỏi Hạ Vân Kiệt luyện xe cùng huấn luyện tiếng Anh sự tình, nghe hắn nói tại hạ ngọ hai giờ đồng hồ trước cũng chưa an bài, liền quấn quít lấy hắn bồi nàng đi dạo phố.

Một buổi sáng cùng Trầm Lệ Đề đi dạo phố, Hạ Vân Kiệt không biết vì cái gì trong lòng luôn luôn chút phát hư, tựa hồ có chút sợ hãi Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng điện thoại, bất quá thẳng đến hắn bồi Trầm Lệ Đề cuống xong phố, lại thượng xong “Âu phong” khóa về nhà, hắn cũng không nhận được hai người bọn họ điện thoại, điều này làm cho hắn thở dài nhẹ nhõm một hơi đồng thời lại có điểm mất mát !

Hạ Vân Kiệt cũng nói không rõ chính mình hiện tại là cái gì tâm tính, tựa hồ có điểm tưởng phát sinh chút cái gì, lại có điểm như là đang trốn tránh. Dù sao Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng không gọi điện thoại lại đây, hắn cũng sẽ không lo lắng tái đánh đi qua.

Có đôi khi, sự tình chính là như vậy có ý tứ. Hạ Vân Kiệt không chủ động gọi điện thoại đi qua, cũng không chủ động tìm tới quán bar, mà Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng hai người tuy rằng ngày hôm sau từng động quá

chủ động gọi điện thoại cấp Hạ Vân Kiệt tâm tư, nhưng cuối cùng còn là không đánh. Một phương diện là vì song phương thân phận cách xa, điều này làm cho các nàng tổng khó tránh khỏi có chút tự ti, không nghĩ làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy các nàng là ở quấn quít lấy hắn, mặt khác một phương diện cũng là hy vọng Hạ Vân Kiệt có thể chủ động, nếu Hạ Vân Kiệt không chủ động, tựa hồ tự nhiên liền ý nghĩa vị này "Đại nhân vật" Bên người không thiếu khuyết nữ nhân, đối với các nàng tính thú cũng không phải đặc biệt lớn, các nàng đương nhiên muốn thức thời một ít, miễn cho nhận người phiền.

Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng cũng là không biết, Hạ Vân Kiệt vị này "Đại nhân vật" Kỳ thật thật đúng là vị xử nam, hắn đối nam nữ cảm tình quan niệm tương đối mà nói còn thực truyền thống thực chất phác, này cũng ý nghĩa ở xử lý cùng các nàng trong lúc đó cảm tình chuyện này, hắn tư tưởng hội thực phức tạp thực mâu thuẫn, hoàn toàn cần các nàng đến chủ động thôi động, cần các nàng đến giúp hắn dao sắc chặt đay rối !

Vì thế, ở đã trải qua đêm đó "Kích tình" Sau, cuộc sống tựa hồ lại về tới nguyên lai bộ dáng. Đơn giản trước kia là đi làm, nay biến thành đi học, thượng còn là tiếng Anh.

Có đôi khi là này hắn lão sư khóa, có đôi khi là tóc vàng mỹ nữ Kelly khóa. Hạ Vân Kiệt tiến bộ rất nhanh, thượng không sai biệt lắm hai mươi ngày qua khóa, hắn khẩu ngữ liền nói được thực lưu loát, không chỉ có như thế, còn là có vẻ tiêu chuẩn Luân Đôn khẩu âm. Điều này làm cho Kelly mỗi một lần cấp Hạ Vân Kiệt đi học đều thực ngạc nhiên cùng hắn tiến bộ.

Trong lúc này, Hạ Vân Kiệt thuận lợi lấy đến hộ chiếu, cũng thuận lợi lấy đến hộ chiếu cùng thị thực.

Thời gian cách nhích người đi Phi Châu càng ngày càng

gần, mà một đêm kia chuyện đã xảy ra tựa hồ cách trí nhớ càng ngày càng xa, nhưng lơ đãng gian, Hạ Vân Kiệt tổng hội hồi tưởng khởi, nhớ tới khi tổng hội có như vậy một tia xúc động, tưởng cái gì hậu quả cũng không quản, xuất ra di động cấp các nàng đánh đi qua, lại hoặc là trực tiếp chạy đến quán bar. Nhưng cuối cùng hắn còn là cái gì cũng chưa làm, mà Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm cũng tựa hồ đã quên một đêm kia sự tình, cũng tái không gọi điện thoại cho hắn.

Bất quá cách nhích người đi Phi Châu tiền một tuần, Hạ Vân Kiệt ở âu phong đi học khi, lại nhận được một cái ngoài ý muốn điện thoại, Tần Lam đánh tới điện thoại.

Làm Hạ Vân Kiệt tiếp khởi điện thoại khi, điện thoại hai đầu có như vậy nhất đoạn ngắn thời gian trầm mặc, tựa hồ hồi lâu không mở điện thoại, hai người đột nhiên trở nên có chút xa lạ, một hồi lâu nhi, điện thoại kia đầu mới truyền đến Tần Lam như trước thanh thúy dễ nghe trung mang theo một tia bình tĩnh uy nghiêm thanh âm:“Vân Kiệt là ta, Tần Lam, bây giờ còn được không? Còn tại quán bar công tác sao?”

“Hoàn hảo, quán bar công tác đã muốn có đoạn thời gian không có làm. Ngươi hiện tại ở Đông Thông thị được không? Công tác thuận lợi sao?” Lại nghe được Tần Lam quen thuộc thanh âm, Hạ Vân Kiệt trí nhớ tựa hồ bay đến hai người cùng một chỗ thời gian, mặc dù ở cùng nhau số lần không nhiều lắm cũng thực ngắn, nhưng mỗi một mạc thật giống như phát sinh ở ngày hôm qua, hơn nữa đem nàng ôm về nhà ngày hôm sau tỉnh lại khi nhìn đến kinh diễm một màn, đó là hắn lớn như vậy lần đầu tiên nhìn đến nữ nhân thân thể, đó là khắc ở trong đầu trí nhớ, làm cho hắn cả đời cũng chưa biện pháp quên.

“Nguyên lai đã muốn không ở quán bar công tác a, ta còn chuẩn bị đi quán bar tìm ngươi đâu!” Tần Lam hơi

hơi có chút kinh ngạc nói.

“Ngươi hiện tại ở Giang Châu thị?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi kinh hỉ nói.

“Như thế nào, không chào đón sao?” Điện thoại kia đầu Tần Lam nghe ra Hạ Vân Kiệt trong giọng nói kinh hỉ, trên mặt không khỏi lộ ra một tia vui vẻ mỉm cười, cố ý hỏi.

“Như thế nào hội đâu ngươi hiện tại ở nơi nào? Ta đi tìm ngươi.” Hạ Vân Kiệt có chút kích động nói.

“Ngươi này tiểu quỷ đầu, ngươi như thế nào tìm a? Còn là ta lái xe đi tìm ngươi đi, ngươi ở nơi nào?” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt vừa nghe nói chính mình ở Giang Châu thị liền vội muốn tới tìm chính mình, tuy rằng biết rõ hai người mặc kệ tuổi còn là thân phận đều kém cách xa, nhưng không biết vì cái gì, trong lòng còn là không thể khống chế chảy qua một chút hạnh phúc ngọt ngào tư vị, cười nói.

“Ta tại triều huy lộ Kim Phong đại hạ.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Hảo, ta đại khái mười phút sau đi ra, ngươi ở dưới lầu chờ ta.” Tần Lam nói xong treo điện thoại.

Mười phút sau, Hạ Vân Kiệt ở trước Kim Phong đại hạ trên đường cái thấy được kia lượng quen thuộc Bắc Kinh cát phổ.

Bắc Kinh cát phổ vững vàng đứng ở hắn bên người, cửa kính xe diêu hạ đến, lộ ra Tần Lam kia trương như trước đoan trang, lão luyện cũng không mất xinh đẹp khuôn mặt, của nàng hai mắt còn là như vậy hữu thần sáng ngời cũng không mất quyến rũ.

Mấy tháng không thấy, lại gặp lại, nhìn Tần Lam kia trương quen thuộc khuôn mặt, Hạ Vân Kiệt có như vậy trong nháy mắt thất thần. Kỳ thật nếu không phải một đêm kia tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất văn phòng chủ nhiệm điện thoại, Tần Lam có lẽ đã muốn thành hắn sinh mệnh đệ nhất vị nữ nhân.

“Tiểu quỷ đầu phát cái gì lăng? Còn không lên xe.” Đây là đệ nhất vị nam nhân xem qua nàng thân mình, cũng là đệ nhất vị nam nhân cùng nàng ôm xem biển, gặp Hạ Vân Kiệt nhìn chính mình sững sờ thất thần, Tần Lam làm sao thường không phải nỗi lòng lung tung, chính là nhiều năm qua chức nghiệp dưỡng thành thói quen, làm cho nàng ở gì dưới tình huống đều có thể biểu hiện bình tĩnh bình tĩnh, bất quá cho dù như thế, đối mặt Hạ Vân Kiệt, nàng còn là lộ ra một tia khó gặp nữ nhân quyến rũ một mặt, trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sẳng giọng.

Tư thế oai hùng trung lộ ra nữ nhân vị, cũng là có khác một phen nói không nên lời mê người hương vị.

Hạ Vân Kiệt cười cười, vội vàng thượng phó điều khiển vị.

Ngồi ở phó điều khiển vị, Hạ Vân Kiệt thế này mới có cơ hội tinh tế quan sát Tần Lam.

Tần Lam trên thân mặc bó sát người màu rám nắng áo không bâu đoản khoản áo da, hạ thân mặc là màu đen bút máy khố, tuy rằng là ngồi, nhưng còn là có vẻ phá lệ lão luyện, anh khí.

Có lẽ là vì công an cục thường vụ phó cục trưởng chức vụ tương đối mà nói chức trách quá nặng, công tác cũng càng bận rộn, Tần Lam tựa hồ so với trước kia gầy một ít, bất quá tựa hồ cũng bởi vậy nàng vốn là đầy đặn cao ngất bộ ngực ở áo da khóa kéo trói buộc hạ có vẻ càng thêm ngạo nhân đột khởi, miêu tả sinh động.

“Lam tỷ ngươi gầy.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Gầy không rất tốt, các ngươi nam nhân không đều thích dáng người thon thả sao?” Tần Lam không cần nghĩ ngợi nói, bất quá nói ra sau, ngay cả chính nàng đều cảm thấy rất kỳ quái, cùng nam nhân nói nói, nàng hướng tới là thực bất cẩu ngôn tiếu, hơn nữa cùng cấp dưới nói chuyện khi, lại nghiêm túc làm cho bọn họ kinh hãi đảm khiêu, nhưng không biết vì cái gì một khi cùng Hạ Vân Kiệt đi đến cùng nhau, nàng giống như lại đột nhiên biến thành một người khác.

“Dù sao mặc kệ béo gầy, Lam tỷ ngươi đều là rất được.” Hạ Vân Kiệt thực còn thật sự nói.

“Ngươi này tiểu quỷ đầu, mới mấy tháng không thấy, miệng trở nên càng ngọt ” Tần Lam thói quen tính thân thủ điểm hạ Hạ Vân Kiệt đầu, sau đó hỏi:“Đúng rồi, đi nơi nào?”

“Ngươi nói đâu?” Hạ Vân Kiệt nhìn Tần Lam hỏi ngược lại.

Bốn mắt nhìn nhau, hai người hiểu ý cười, Tần Lam liền mở ra của nàng Bắc Kinh cát phổ một đường hướng ngân than khai đi.

“Đúng rồi, ngươi ở Kim Phong đại hạ cho cái gì? Chẳng lẽ ở Kim Phong đại hạ đi làm?” Lái xe, Tần Lam hỏi.

“Không phải, là ở Kim Phong đại hạ huấn luyện tiếng Anh khẩu ngữ.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Huấn luyện tiếng Anh khẩu ngữ? Sẽ không chuẩn bị xuất ngoại đi?” Tần Lam nghe vậy rất là kinh ngạc.

“Bị ngươi nói trúng, một tuần sau ta muốn theo chúng ta

lão tổng cùng đi Phi Châu A Cập Á.” Hạ Vân Kiệt lời nói thật trả lời.

“Cùng lão tổng đi Phi Châu A Cập Á? Ngươi hiện tại đến tột cùng cho thế nào một hàng ?” Tần Lam càng phát ra kinh ngạc nói.

“Vừa mới đổi nghề làm lão tổng tư nhân bảo tiêu, bất quá chính là ngắn hạn.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

Tần Lam rất rõ ràng Hạ Vân Kiệt thân thủ, cho nên nghe hắn nói nguyên lai là lấy tư nhân bảo tiêu thân phận cùng lão bản đi Phi Châu ngược lại bình thường trở lại.

“Nguyên lai như vậy, bất quá Phi Châu hơi chút có điểm loạn, hơn nữa tư nhân súng ống khống chế quản lý cũng xa không bằng Trung Quốc như vậy nghiêm khắc, ngươi tuy rằng thân thủ rất lợi hại, nhưng hay là muốn cẩn thận.” Tần Lam nói.

“Ta sẽ cẩn thận, hơn nữa ở nơi nào cũng chỉ ở hai tháng tả hữu, sau ta sẽ không làm tư nhân bảo tiêu.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Không làm tư nhân bảo tiêu sau, nếu không đến chúng ta cảnh đội đi?” Tần Lam nghe vậy trong lòng vừa động, cũ nói nhắc lại nói.

“Lam tỷ, cảm ơn hảo ý của ngươi, cảnh sát không thích hợp ta, hơn nữa công tác sự tình, ta còn là tưởng dựa vào ta chính mình nỗ lực lên!” Hạ Vân Kiệt uyển cự nói.

“Ngươi nha ngươi, chính là cái tử cân não tính, chuyện này về sau ta không còn nâng lên!” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt còn là cự tuyệt chính mình hảo ý, lại thói quen tính điểm hạ hắn ót.

Mùa tuy rằng lại nói tiếp đã muốn nhập xuân, nhưng tàn

đông khốc hàn còn chiếm cứ ở đại địa không chịu rời đi.

Ban đêm bờ biển, rét lạnh gió biển thổi phất, trống trơn đãng đãng, nhìn không tới vài người, quán ven đường sớm hãy thu sạp.

Xuống xe, Tần Lam thực tự nhiên liền ôm Hạ Vân Kiệt cánh tay. Bởi vì có gió biển, ăn mặc cũng không nhiều Tần Lam còn đem đầu lui đứng lên tựa hồ cả người hận không thể tiến vào Hạ Vân Kiệt trong lòng.

“Có phải hay không có điểm lạnh? Nếu không ta cõng ngươi, như vậy ngươi sẽ không hội lạnh.” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam lui đầu, nhìn nàng nói.

“Ta nhưng là rất nặng da.” Tần Lam ngửa đầu nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Của ta thân thủ ngươi còn lo lắng cõng bất động ngươi sao?” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Đây chính là ngươi nói, đêm nay ngươi liền vẫn lưng ta, không chuẩn đổi ý!” Tần Lam oai đầu nhìn Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Đương nhiên không đổi ý, nam nhân khác tưởng cõng Tần cục trưởng còn không có cơ hội đâu!” Hạ Vân Kiệt đương nhiên nói.

“Tiểu quỷ đầu!” Tần Lam ngón tay nhẹ nhàng điểm hạ Hạ Vân Kiệt đầu, sau đó buông ra hắn cánh tay, nhiễu đến hắn phía sau.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 276 : Tiểu tình nhân

Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam nhiễu đến chính mình phía sau, liền ngồi xổm xuống thân mình.

Nhìn Hạ Vân Kiệt ngồi xổm xuống thân mình, từ nhỏ ra vẻ chích bị phụ thân cõng quá Tần Lam, không biết vì cái gì hai má đột nhiên có điểm nóng lên, tim đập cũng có chút nhanh hơn, nhưng của nàng thân thể mềm mại còn là đánh tiếp, sau đó hai tay nhẹ nhàng mà ôm lấy Hạ Vân Kiệt cổ.

Tần Lam thân mình tựa như chín đào mật, tản ra hương, hơn nữa thường xuyên rèn luyện, toàn bộ thân mình nên đột đột nên kiều kiều, da thịt no đủ có lực đàn hồi, làm nàng từ phía sau phác đi lên đặt ở hắn trên lưng khi, kia trong nháy mắt thân thể đè ép, hơn nữa kia đối no đủ kiên đĩnh thịt cầu đặt ở trên lưng, làm cho Hạ Vân Kiệt nhịn không được cả người một trận khô nóng, đột nhiên có điểm hối hận chính mình đưa ra như vậy một cái sưu chủ ý.

Hạ Vân Kiệt như thế, Tần Lam làm sao thường không phải như thế. Kia nhìn như gầy yếu phía sau lưng, chỉ có chân chính áp đi lên, chân chính đụng chạm đến, tài năng chân chính cảm nhận được kia phân tràn ngập nam nhân dương cương hơi thở rắn chắc cường tráng.

Bất quá việc đã đến nước này, Hạ Vân Kiệt không có khả năng đem Tần Lam cấp triển khai trực tiếp đứng lên, Tần Lam cũng không khả năng buông ra tay. Dù sao hai người như vậy thân mật kỳ thật cũng cũng không phải lần đầu tiên.

Hạ Vân Kiệt âm thầm áp chế trong lòng dục hỏa, cánh tay nhiễu quá Tần Lam thân mình, sau đó một trái một phải ôm lấy nàng hai điều đùi.

Đùi đẫy đà lại giàu có co dãn, ôm có một loại nói không nên lời động lòng người thịt cảm.

Lưng Tần Lam Hạ Vân Kiệt thoải mái mà đứng lên, hắn vừa đứng đứng lên Tần Lam kia bởi vì thường xuyên luyện tập thể dục thể thao mà có vẻ phá lệ no đủ rất tròn mĩ mông liền thực tự nhiên đi xuống ngồi, Hạ Vân Kiệt bàn tay cũng thực tự nhiên tận lực mở ra, theo bản năng nâng kia hai phiến no đủ mông cánh hoa.

Kia xúc tu chỗ co dãn no đủ, làm cho Hạ Vân Kiệt thiếu chút nữa sẽ một cái lảo đảo không có thể đứng ổn cước bộ, mà Tần Lam mẫn cảm bộ vị đột nhiên bị Hạ Vân Kiệt bàn tay cấp nâng, tay nâng chỗ hữu lực mà ấm áp, một loại khác kích thích theo mông trong nháy mắt truyền khắp toàn thân, làm cho nàng thân thể mềm mại đều nhịn không được cương một chút, sau đó cắn răng nói:“Tiểu quỷ đầu, tay cho ta thành thật một chút!”

“Khụ khụ!” Hạ Vân Kiệt vội vàng na khai bàn tay, thành thành thật thật lấy tay cánh tay một trái một phải gần cô của nàng đùi căn, tùy ý nàng kia no đủ mà rất tròn kiều đồn tự nhiên trầm xuống.

Mông đột nhiên mất đi thác lực, Tần Lam lại phát hiện trầm xuống lực lượng căng thẳng quần, gió biển thổi đến tựa hồ có thể xuyên thấu qua khố liêu hướng trong mặt tiến vào đi, lạnh như băng mà đến xương.

“Như vậy không thoải mái” Tần Lam đại mi hơi nhíu nói.

“Nếu không còn là xuống dưới đi?” Tần Lam ghé vào trên lưng dụ hoặc lực so với Hạ Vân Kiệt trong tưởng tượng lớn rất nhiều, làm cho hắn tâm viên ý mã, chính âm thầm hối hận vừa rồi đề nghị, nay gặp Tần Lam nói như vậy, vội vàng mượn cơ hội nói

“Ngươi nghĩ đến mĩ vừa mới bắt đầu đâu!” Tần Lam hồng nhuận môi đối với Hạ Vân Kiệt lỗ tai thổi cả giận !

“Kia làm sao bây giờ?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Ngươi này đại ngu ngốc, ta lại không gọi ngươi bỏ tay ra, bất quá không chuẩn miên man suy nghĩ” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt hỏi nàng làm sao bây giờ, đỏ mặt cắn răng nói.

Còn có so với lời này càng có thể làm cho người ta miên man suy nghĩ sao?

Hạ Vân Kiệt tay còn không có một lần nữa thân đi qua nâng Tần Lam mông, hắn đầu óc liền cơ hồ bị nhiệt huyết vọt !

Cũng may hắn chung quy là có tu vi trong người, đối Tần Lam hắn cũng có một phần rất khó nói rõ ràng cảm tình, cũng không dám giống đối đãi Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm giống nhau, ở các nàng dụ hoặc dưới dám trực tiếp xuống tay vuốt ve, cuối cùng hắn thật đúng là liền thành thành thật thật mười ngón giao nhau thác ôm lấy Tần Lam kia no đủ rất tròn mĩ mông.

Tuy rằng trên miệng cảnh cáo Hạ Vân Kiệt không chuẩn miên man suy nghĩ, nhưng chân chính bị Hạ Vân Kiệt kia hữu lực hai tay nâng mông, thân thể mềm mại dán kia nhìn như gầy yếu lại làm cho người ta như núi bình thường cao lớn chắc chắn phía sau lưng, hai má dán hắn tản ra thể nhiệt cổ, Tần Lam chính mình lại kìm lòng không được miên man suy nghĩ đứng lên.

Nàng nhớ tới lần đầu tiên say rượu bị Hạ Vân Kiệt này tuổi trẻ người làm công cấp ôm về nhà, nhớ tới ngày hôm sau tỉnh lại cái gì cũng chưa mặc bị Hạ Vân Kiệt nhìn cái tinh quang, nhớ tới hai người cùng nhau ở bờ biển ôm xem mặt trời mọc, càng muốn nổi lên thượng

một lần bởi vì Lữ gia sự tình, xúc động dưới thiếu chút nữa sẽ đem lần đầu tiên cho vị này so với chính mình nhỏ mười tuổi người trẻ tuổi hoang đường sự tình. Mà nay, khi cách mấy tháng, làm nàng lại bởi vì cá nhân hôn nhân sự tình tâm phiền ý loạn khi lại còn là thói quen tính tìm được rồi vị này người trẻ tuổi.

Tần Lam cũng không biết chính mình đến tột cùng là một loại cái gì tâm tính, dù sao nàng cảm thấy ở trước mặt hắn tựa hồ có thể hoàn toàn rộng mở chính mình, giống như hồ có thể buông hết thảy không chỗ nào câu thúc, không cần giống bình thường giống nhau, lúc nào cũng khắc khắc đều phải đội mặt nạ cuộc sống, lúc nào cũng khắc khắc đều phải nhớ kỹ chính mình thường vụ phó cục trưởng thân phận.

Có lẽ là hai người cách xa thân phận nhất định nàng không cần ở trước mặt hắn che lấp cái gì, lại hoặc là ngày nào đó trần trụi tương đối, nàng đã muốn ở trước mặt hắn không có gì hảo bảo lưu lại.

Tần Lam vị này trải qua phong phú Đông Thông thị công an cục thường vụ phó cục trưởng còn như thế, liền càng đừng nói Hạ Vân Kiệt vị này chính huyết khí phương cương người trẻ tuổi. Hai tay của hắn mười ngón giao nhau nâng kia màu mỡ lại no đủ kiều đồn, lưng dán lửa nóng thành thục thân thể mềm mại, hơn nữa kia hai cái thịt cầu theo đi đường ở hắn trên lưng hoạt động đè ép, quả thực muốn hắn mạng nhỏ.

“Lam tỷ, ngươi lần này đến Giang Châu thị là công tác sao?” Dục hỏa dày vò trung Hạ Vân Kiệt lưng Tần Lam đi rồi một đoạn ngắn sau, đột nhiên hỏi.

Hắn muốn dùng phương thức này, dời đi chính mình lực chú ý.

“Không phải.” Tần Lam hai má dán Hạ Vân Kiệt mặt, nói,

vốn là lung tung suy nghĩ tựa hồ cũng lập tức về tới bất đắc dĩ sự thật, trong cơ thể kia từng trận khô nóng tựa hồ cũng lạnh xuống dưới.

“Đó là vì cái gì?” Hạ Vân Kiệt kinh ngạc hỏi.

“Gặp được phiền lòng sự, sẽ không có thể chuyên môn tới tìm ngươi sao?” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt kinh ngạc bộ dáng, nhịn không được oán trách nói.

“Đương nhiên có thể, cái gì phiền lòng sự?” Hạ Vân Kiệt nghe nói Tần Lam có phiền lòng sự, không khỏi quan tâm nói.

“Có thể có cái gì phiền lòng sự? Tuổi lớn, có chút vấn đề đã muốn rất khó lảng tránh.” Tần Lam sâu kín thở dài một hơi nói. Trong đầu cũng là nhớ tới từ Lữ gia rơi đài sau, không chỉ có chính nàng thăng điều Đông Thông thị nhâm thường vụ phó cục trưởng, trở thành toàn bộ Giang Nam tỉnh tối tuổi trẻ chính xử cấp cán bộ, Tần gia những người khác phát triển cũng đều cử thuận lợi. Bởi vậy giống nàng như vậy một vị vừa xinh đẹp chức vị lại cao đơn độc thân nữ tử, tuy rằng nhà người thường nam nhân không dám đối nàng có không an phận chi tưởng, nhưng này khác không ít cùng Tần gia phân lượng tương đương người ta gặp Tần Lam còn là độc thân, đối nàng tự nhiên là tâm tồn mơ ước chi tâm, hy vọng có thể đem Tần gia vị này chính đàn tối chói mắt tân tinh lấy về nhà.

Trước kia đụng tới loại chuyện này, Tần Lam còn có thể không cần nghĩ ngợi cự tuyệt, nhưng mỗi quá một năm tuổi liền lớn 1 tuổi, trong nháy mắt nay nàng đã muốn là qua ba mươi tuổi lớn tuổi độc thân nữ tử, trừ phi nàng chuẩn bị độc thân cả đời, nếu không hiện tại cũng là không thể không nhìn thẳng vào cá nhân hôn nhân vấn đề. Hơn nữa Lữ gia sự tình, cũng làm cho Tần gia còn có nàng hiện tại nhớ tới còn đều lòng còn sợ hãi, cho

rằng nếu lúc trước đã muốn gả cho người, cũng sẽ không sẽ có Lữ Đông Nghĩa bắt buộc nàng gả cho hắn sự tình phát sinh.

Chính là này cái gọi là nam nhân cùng Tần gia môn đương hộ đối sinh ra, không biết vì cái gì Tần Lam cũng là gặp một cái chán ghét một cái, lại như thế nào có thể cùng kết hôn cuộc sống cả đời? Lại cứ nàng lại đã thiết yếu làm ra lựa chọn tuổi.

“Hôn nhân vấn đề? Có hay không nhìn trúng ?” Hạ Vân Kiệt trái tim không hiểu khẩn trương một chút, hỏi.

“Ngốc đã chết! Nếu có nhìn trúng, tỷ còn dùng phiền não? Đại mùa đông còn có thể với ngươi cùng nhau ở bờ biển thổi gió sao?” Tần Lam vươn tay đầu ngón tay thật mạnh trạc hạ Hạ Vân Kiệt đầu, nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không biết vì cái gì đột nhiên trở nên thực vui vẻ, nhịn không được nhếch miệng “Hắc hắc” Cười cười !

“Cười cái gì cười? Ngươi này tiểu bại hoại, có phải hay không ta gả không ra đi, biến thành lão bà ngươi thực khai a!” Gặp Hạ Vân Kiệt cười, không biết vì cái gì Tần Lam đột nhiên thực buồn bực người kia, tổng cảm thấy chính mình chướng mắt này khác nam nhân là bị hắn làm hại.

“Lam tỷ ngươi như vậy xinh đẹp như thế nào khả năng gả không ra đi đâu! Trừ phi toàn thế giới nam nhân đều mắt bị mù.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Đây chính là ngươi nói, đến lúc đó không có người muốn ta tìm ngươi.” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, hiển nhiên thực vui vẻ, theo hắn sau lưng đi phía trước thân dài quá cổ, sau đó oai đầu nhìn hắn nói.

“Được!” Hạ Vân Kiệt không cần nghĩ ngợi bật thốt lên nói, trong lòng cũng là một trận kinh hoàng.

Gặp Hạ Vân Kiệt không cần nghĩ ngợi trả lời “Được”, có như vậy trong nháy mắt, Tần Lam xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt trở nên có chút mê ly, có chút si, nhưng rất nhanh nàng liền vươn ngón tay ngọc điểm hạ hắn đầu, cười khanh khách nói:“Ngươi còn quá nhỏ, ngay cả pháp định hôn nhân tuổi đều còn chưa tới, thật muốn gả cho ngươi kia chẳng phải thành lão phụ thiếu phu. Bất quá nếu ta quyết định độc thân, ngươi làm của ta tiểu tình nhân, nhưng thật ra không sai.”

“Nếu lão phu thiếu thê có thể, lão phụ thiếu phu cũng không có gì không được.” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam nói chính mình tuổi còn nhỏ, không phục nói.

“Đứa ngốc chờ ngươi đến của ta tuổi, ngồi vào ta vị trí này, ngươi liền hiểu được cái gì gọi nhân ngôn đáng sợ, cái gì kêu thân bất do kỷ bất quá, ta lựa chọn độc thân khả năng tính hội rất lớn, cho nên ngươi phải có làm ta tiểu tình nhân trong lòng chuẩn bị nga!” Gặp Hạ Vân Kiệt không phục bộ dáng, Tần Lam trong lòng vừa cảm vui vẻ lại có một tia nói không nên lời bất đắc dĩ, dùng ngón tay ngọc nhẹ nhàng điểm hạ hắn ót, sau đó lại hết sức ôn nhu dùng hai tay ôm hắn cổ, hai má dính sát vào nhau hắn hai má……

Hai người ở ngân than cũng không có ở thật lâu, bởi vì Tần Lam sáng mai còn có cái hội nghị, nàng buổi tối còn phải chạy về Đông Thông thị.

Bất quá đến khi Tần Lam tâm tình vẫn bị hôn nhân sự tình làm phức tạp, phiền không thắng phiền, nhưng không biết vì cái gì cùng Hạ Vân Kiệt ở ngân than dừng lại một đoạn thời gian, nàng lại phảng phất lập tức đã thấy ra, không còn vì hôn nhân sự tình cảm thấy làm phức tạp.

Thời gian cực nhanh, đảo mắt nhích người đi Phi Châu đã đến giờ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 277 : Tới Phi Châu

A Cập Á [hoàn toàn hư cấu Phi Châu quốc gia] ở Phi Châu tây nam bộ, là một đại quốc quốc thổ diện tích gần trăm vạn kilomet vuông, dân cư gần năm ngàn vạn. Nguyên thuộc loại anh thuộc địa, ở trải qua không ngừng độc lập vận động sau, ở 1975 năm mới đạt được độc lập. Nhưng độc lập sau lại bị vây trường kỳ nội chiến trạng thái, thẳng đến 2005 mới chấm dứt dài đến mấy chục năm nội chiến, thực hiện hòa bình, tiến vào toàn diện chiến hậu khôi phục cùng trùng kiến thời kì.

A Cập Á đất rộng nhiều người, dầu mỏ, khí thiên nhiên cùng khoáng sản tài nguyên đều phi thường phong phú, hơn nữa chiến hậu trùng kiến, hiện tại A Cập Á thị phi châu một chỗ đầu tư nhiệt thổ. Rất nhiều quốc gia ào ào tham dự này quốc gia khoáng sản khai thác, trụ cột công trình kiến thiết đằng đằng. Trung Quốc cũng không ngoại lệ, trước mắt A Cập Á đã muốn là Trung Quốc ở Phi Châu quan trọng nhất đầu tư quốc gia chi nhất, nên quốc cũng là trước mắt Trung Quốc là tối trọng yếu dầu mỏ nhập khẩu nơi nước xuất khẩu chi nhất.

Nhưng A Cập Á dù sao vừa mới vừa chấm dứt nội chiến không lâu, kinh tế các phương diện còn là phi thường thiếu phát đạt, trước mắt Trung Quốc chỉ có Thượng Hải cùng Bắc Kinh sân bay có đến A Cập Á thủ đô La An Bố chuyến bay, nhưng lại cần ở địch bái chuyển cơ

Bắc Kinh, lục triều cố đô, hiện nước cộng hoà thủ đô, thân là nước cộng hoà công dân, sinh thời đều muốn muốn đi một chuyến địa phương. Cũng là Hạ Vân Kiệt vẫn muốn đi một chuyến địa phương.

Hạ Vân Kiệt muốn đi một chuyến Bắc Kinh, không chỉ có bởi vì Bắc Kinh là nước cộng hoà thủ đô, cũng không gần bởi vì Hoàng lão ngay tại thành Bắc Kinh, còn có

hắn ở quán bar mới quen Trình Phinh đã ở Bắc Kinh, càng bởi vì Bắc Kinh là hắn sư phụ Vu Trạch thực tôn sùng một chỗ tàng phong tụ khí phong thuỷ bảo địa.

Ở nhàn hạ rất nhiều, Hạ Vân Kiệt cũng từng nhiều lần tưởng tượng quá Bắc Kinh hành, lại không nghĩ rằng cứ như vậy cơ duyên xảo hợp, âm dương sai lầm thành hàng, nhưng lại gần chính là cái vội vàng khách qua đường, thậm chí vội vàng theo Giang Châu thị bay đến Bắc Kinh, sau đó ngay cả Bắc Kinh sân bay cũng chưa cơ hội bước ra đi, lại đi lên bay đi A Cập Á thủ đô La An Bố nam hàng phi cơ.

Ngồi ở khoang hạng nhất, lại một lần nữa theo cơ cửa sổ đi xuống quan sát Bắc Kinh chỗ tòa này dung hợp nồng đậm cổ vận cùng hiện đại hoá hơi thở quốc tế đại đô thị, Hạ Vân Kiệt như trước có loại thật sâu bị rung động cảm giác

Lồng lộng Thái Hành sơn mạch uốn lượn uốn lượn, từ nam hướng bắc chạy chồm mà đến. Thành bắc, mênh mông yến sơn sơn mạch bày ra vây quanh, bảo vệ xung quanh kinh thành. Hai cổ sơn mạch giao nhau, tụ kết, như cự long bay lên. Rừng rậm bao trùm dãy núi, sơn sắc Thương Mang, mây trôi úc chức. Ở thanh sơn bên trong, đến từ cao nguyên hoàng thổ tang vu hà cùng đến từ Mông Cổ cao nguyên dương hà hội hợp vì vĩnh định hà. Vĩnh định hà mãnh liệt mênh mông, đi qua cho thâm sơn rừng già trong lúc đó, đến kinh tây tam gia điếm, rồi đột nhiên lao ra sơn cốc, ở Bắc Kinh tiểu Bình Nguyên tây lục duỗi thân chảy xuôi.

Trời xanh mây trắng dưới, trang nghiêm, hùng vĩ Thiên An Môn thành lâu, điện Thái Hòa, trung hoà điện đằng đằng cố cung cổ kiến trúc tọa lạc, không một không ẩn chứa thiên địa chân lý.

Mặc dù cao cao ở giữa không trung bên trong, nhân ở

phi cơ trong vòng, Hạ Vân Kiệt còn là có thể rõ ràng cảm nhận được một cỗ hùng hồn khí thế theo thành Bắc Kinh thẳng hướng thương khung, cho dù lấy hắn địa vu tam đỉnh chi cảnh, tại đây cổ khí thế trước mặt đều cảm thấy gần như nhỏ bé.

“Chờ theo A Cập Á trở về, có thể thả ngươi vài ngày giả ở Bắc Kinh hảo hảo chơi một chút, thả lỏng thả lỏng.” Gặp phi cơ tiệm phi tiệm cao, thành Bắc Kinh đã muốn biến mất ở tầm mắt nội, Hạ Vân Kiệt còn tại nhìn phía dưới ngẩn người, Tô Chỉ Nghiên nói.

Tô Chỉ Nghiên có chứng sợ cao, cho nên hắn không thích ngồi cửa sổ bên cạnh.

“Cảm ơn Tô tổng.” Hạ Vân Kiệt thu hồi ánh mắt, eo can thẳng nói.

Mặc công ty cho hắn lượng thân định chế bảo tiêu phục, quần áo màu đen, xứng thượng hắn lược hiển gầy khuôn mặt cùng bất cẩu ngôn tiếu biểu tình, lúc này Hạ Vân Kiệt thật là có vài phần Trung Nam Hải bảo tiêu khí chất, lãnh khốc, ổn trọng, giỏi giang

Tô Chỉ Nghiên nhìn Hạ Vân Kiệt ánh mắt hơi hơi thất thần một chút, lập tức dường như không có việc gì loát hạ mái tóc, thản nhiên nói:“Không khách khí.”

Nói xong, Tô Chỉ Nghiên cúi đầu lật xem khởi trong tay tạp chất, trong lòng lại phiếm một tia cảm giác khác thường.

Tuy rằng xuất thân hào môn, nhưng Tô Chỉ Nghiên từ nhỏ sinh sống điệu thấp, chẳng sợ sau lại xa phó Mỹ quốc đọc sách, nàng cũng là dựa vào học bổng cùng làm việc ngoài giờ nuôi sống chính mình. Này còn là nàng lần đầu tiên mang theo tư nhân bảo tiêu xuất hành, nhưng lại phải đi kia phiến vẫn làm cho người ta rộng

lớn, nguyên thủy, dã man lạc hậu ấn tượng Phi Châu đại lục.

Bắc Kinh phi La An Bố chân chính phi hành thời gian là mười lăm giờ, nhưng trong lúc cần ở Ảrập tù trưởng liên hiệp quốc lớn nhất thành thị, Trung Đông địa khu kinh tế cùng tài chính trung tâm Dubai chờ đợi ba giờ.

Đối Dubai chỗ tòa này các tiểu vương quốc quốc Ả Rập thống nhất lớn nhất cũng là tối giàu có, dùng tiền tài đôi lên sa mạc trung thành thị, Hạ Vân Kiệt sớm nổi tiếng đã lâu, cũng từng nghĩ tới thế nào một ngày chờ kiếm đủ tiền cũng đi kiến thức một phen, lại không nghĩ rằng ở hắn còn là người làm công, trong túi chỉ có mấy vạn thân gia khi, liền có cơ hội bay đến chỗ tòa này cơ hồ trở thành xa xỉ cuộc sống đại danh từ thành thị.

Bất quá cùng Bắc Kinh giống nhau, ở Dubai hắn đồng dạng ngay cả sân bay cũng chưa có thể bước ra đi. Bất quá làm cho hắn cảm giác thực ngoài ý muốn là, ở Dubai sân bay miễn thuế thương trường, hắn không chỉ có thấy được rất nhiều người mặc trường bào Ảrập, đem đầu băng bó tượng đại bánh chưng giống nhau người Ấn Độ, mặc khêu gợi Âu Mĩ người da trắng, còn thấy được rất nhiều Đông Phương gương mặt, hơn nữa rất lớn một bộ phận đều là người Trung Quốc, thậm chí không ít cửa hàng còn có chuyên môn giảng tiếng Trung người bán hàng.

“Ở trong này nhìn đến rất nhiều người Trung Quốc có phải hay không rất kỳ quái? Trung Quốc mấy năm nay kinh tế phát triển thật sự rất nhanh, đã muốn có càng ngày càng nhiều người bước ra biên giới. Tới nơi người này, đương nhiên là có không ít người là người giàu có cùng chi phí chung xuất hành chính phủ quan viên, nhưng càng nhiều còn là xuất ngoại vụ công, người đào vàng cùng đã muốn chưa đủ cho quốc nội du lịch mới phát giai cấp trung sản. Cho nên chúng ta làm xí nghiệp

ánh mắt lại càng không hẳn là cực hạn ở quốc nội, muốn xem đến bên ngoài càng thêm rộng lớn thiên địa." Tuy rằng Hạ Vân Kiệt chính là tư nhân bảo tiêu, nhưng hắn này tư nhân bảo tiêu thân thủ thật sự có chút dọa người, Tô Chỉ Nghiên cũng là không đem hắn hoàn toàn làm tiêu tiền mướn đến tư nhân bảo tiêu đến đối đãi, huống hồ một người cũng cử nhàm chán, liền một bên ở Dubai sân bay miễn thuế thương trường hạt cuống, một bên cùng Hạ Vân Kiệt giải thích một ít Dubai tình huống.

"Dubai là quốc gia tù trưởng nhân khẩu nhiều nhất một tòa thành thị, hơn nữa ngươi khẳng định tưởng tượng không đến, Dubai hiện tại chính yếu thu vào nơi phát ra cũng không phải dầu mỏ, dầu mỏ ở hắn gdp sở chiếm trọng còn không đến 10%, mà càng nhiều cũng là đến từ du lịch. Nơi này có thế giới đệ nhất gia thất tinh cấp thuyền buồm khách sạn, thế giới tối cao ma thiên đại lâu, toàn cầu lớn nhất trung tâm thương mại, thế giới lớn nhất bên trong trượt tuyết tràng, Dubai nay cơ hồ trở thành xa hoa đại danh từ, này ở sa mạc thật là một kiện rất khó tưởng tượng sự tình…… Nga, đúng rồi, nghe nói Dubai đức lạp nam phu lộ phụ cận có một người Trung Quốc tụ cư khu vực. Lần sau chờ về nước khi, nếu có thời gian chúng ta có thể ở Dubai dừng lại một hai ngày, có thể đi chung quanh nhìn xem, đối chỗ tòa này thành thị ta cũng tràn ngập tò mò."

"Tô tổng biết đến thật nhiều." Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên nói đến Dubai thuộc như lòng bàn tay, nhưng thật ra tự đáy lòng có chút bội phục của nàng kiến thức.

"Ta này tính không được cái gì, nhiều nhìn xem thư sẽ biết, nhưng thật ra ngươi này thân thân thủ, mới trước đây khẳng định nếm qua không ít khổ đi!" Tô Chỉ Nghiên nói, trong mắt lóe ra một tia tò mò ánh mắt.

Nàng kỳ thật vẫn rất ngạc nhiên, Hạ Vân Kiệt như thế nào có thể có được lợi hại như vậy thân thủ.

“Còn được.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên trở về một câu, không nữa hơn phân nửa chữ. Chịu khổ tự nhiên là có, chính là hắn ăn khổ cũng không phải thường nhân có thể lý giải, cũng là căn bản không thể cùng Tô Chỉ Nghiên giải thích.

Tô Chỉ Nghiên gặp chính mình mất nhiều như vậy miệng lưỡi, Hạ Vân Kiệt lại chính là dùng “Còn được” Hai chữ đến phái chính mình, không khỏi buồn bực trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, nhưng cũng không tốt tái truy vấn đi xuống. Dù sao đây là người khác tư nhân, Hạ Vân Kiệt không nói nàng cũng không hảo truy vấn.

Theo Dubai phi La An Bố cũng rất nhanh, theo Dubai lên máy bay sau bất quá ba giờ tả hữu, phi cơ ngay tại A Cập Á thủ đô La An Bố sân bay chậm rãi rớt xuống, xuyên thấu qua cabin cửa sổ hướng ra phía ngoài xem, có thể nhìn đến cao lầu lâm lập, rất nhiều cao lầu còn thượng ở trong kiến trúc, trên đường xe đến xe hướng, so với Hạ Vân Kiệt trong tưởng tượng muốn phồn hoa náo nhiệt cùng hiện đại hoá rất nhiều.

Vốn ở Hạ Vân Kiệt trong tưởng tượng, nơi này hẳn là thực cũ nát, không có vài toà nhà cao tầng, sân bay cũng thực

Tới tiếp cơ là Uy Đại công ty ở A Cập Á hạng mục quản lí Phương Tử Bạch cùng hắn tài xế A Mỗ, một vị địa phương người da đen, làn da da đen nhẻm, ở thái dương hạ đều có thể phát ra quang đến, mà Phương Tử Bạch sớm đã hữu danh vô thực, hẳn là kêu phương tử hắc càng xác thực một ít.

Phương Tử Bạch là một vị rất cao lớn hùng tráng, thoạt nhìn hẳn là một vị tính cách có vẻ sáng sủa nam nhân, nhưng thấy đến Tô Chỉ Nghiên vị này mỹ nữ lão tổng cũng là có vẻ có chút xấu hổ, chào hỏi bắt tay cái gì, đều

có vẻ có chút câu nệ, nhìn xem Hạ Vân Kiệt cả người không được tự nhiên, nhưng thật ra cùng Hạ Vân Kiệt bắt tay khi, nghe nói hắn là Tô Chỉ Nghiên mang đến tư nhân bảo tiêu, bắt tay khi thực nhiệt tình, thủ kính cũng rất lớn. Mà vị kia A Mỗ nghe nói Hạ Vân Kiệt dĩ nhiên là Tô Chỉ Nghiên tư nhân bảo tiêu, lại khoa trương một tiếng quái kêu, chỉ chỉ Hạ Vân Kiệt, sau đó tự hào tú tú chính mình cánh tay bắp thịt, dõng dạc nói:“Ngươi, ta một cái có thể đánh ba cái!”

Đừng nhìn kia Phương Tử Bạch ở Tô Chỉ Nghiên trước mặt biểu hiện có chút kỳ cục, nhưng đối A Mỗ nhưng chỉ có đại quê mùa một cái, tuy rằng hắn cũng chung nhận thức A Mỗ lời nói, nhưng người ta Hạ Vân Kiệt tái nói như thế nào cũng là lão tổng tư nhân bảo tiêu, hơn nữa nhìn hắn trẻ tuổi suất khí, tế da nộn thịt bộ dáng, nói không chừng còn cùng mỹ nữ lão tổng có một chân đâu, sao có thể tùy vào tài xế nói lung tung nói, lập tức đối với A Mỗ ngực chính là một quyền, mắng:“Thiếu cấp lão tử xuy ngưu, còn không cấp lão tử đề thượng va ly!”

“Phương tiên sinh, ta thật sự có thể một cái đánh ba cái, không tin sao, ta hiện tại liền cùng hắn tỷ thí.” Cũng không biết người da đen có phải hay không trong đầu thiếu một cây cân, gặp Phương Tử Bạch nói hắn ở xuy ngưu, lập tức kích thích bả vai, run run ngực bắp thịt nói.

“Ngươi không những cấp lão tử đem va ly cho ta nhấc tới đến, lăn đến trên xe đem xe phát động đứng lên, cẩn thận lão tử hàng ngươi tiền lương!” Phương Tử Bạch gặp A Mỗ ngốc không lạp mấy, tức giận đến còn kém điểm ở sân bay nhấc chân đá hắn.

Còn đừng nói, tiền này ngoạn ý ở gì địa phương đều là có được không gì so sánh nổi ma lực, Phương Tử Bạch như vậy vừa nói, A Mỗ lập tức linh khởi va ly liền đi ra ngoài.

Hơn nữa vì biểu hiện hắn khí lực rất lớn, căn bản không phải Hạ Vân Kiệt này tiểu bạch kiểm có thể so sánh, còn cố ý có tay hãm không kéo, cố ý trực tiếp linh đứng lên đi, vừa đi còn một bên hướng Phương Tử Bạch lải nhải nói:“Phương tiên sinh, ngươi làm như vậy là không đạo lý, ta chỉ là nghĩ làm cho vị này xinh đẹp lão bản hiểu được, ở chúng ta A Cập Á, chỉ cần nàng chịu tiêu tiền, tùy tiện làm sao đều có thể tìm được bảo tiêu so với hắn còn mạnh hơn tráng.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 278 : Hắc công

“Thực xin lỗi, Tô tổng, Hạ tiên sinh, nơi này hắc công đều như vậy, miệng không cái yên tĩnh, nói chuyện cũng không kinh đầu óc.” Phương Tử Bạch gặp A Mỗ nói thầm cái không ngừng, cũng lấy hắn không có biện pháp, đành phải mặt mang xin lỗi hướng Tô Chỉ Nghiên cùng Hạ Vân Kiệt nói.

Đương nhiên cùng Tô Chỉ Nghiên cùng Hạ Vân Kiệt, hắn dùng là tiếng Trung.

Hạ Vân Kiệt đương nhiên sẽ không theo một người da đen tài xế so đo, thấy thế chính là bất đắc dĩ cười cười, mà Tô Chỉ Nghiên tắc khoát tay, sau đó tà Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, trong ánh mắt thế nhưng mang theo một tia vui sướng khi người gặp họa, giống như thực vui vẻ nhìn đến hắn như vậy một vị cao thủ bị một người da đen cấp chế nhạo.

A Cập Á thuộc loại nhiệt đới khí hậu, ba tháng phân đang đứng ở bọn họ mùa mưa, khí hậu phá lệ oi bức.

Ở sân bay bên trong còn không có cảm giác, làm nhất bước ra sân bay, kia sóng nhiệt đập vào mặt đánh úp lại, thật lớn độ ấm tương phản, đừng nói Tô Chỉ Nghiên lập tức nhíu mày, liền ngay cả Hạ Vân Kiệt đều hơi hơi cảm thấy một tia không thích ứng.

A Mỗ khai là một chiếc cũ nát đại chúng việt dã xe, mặt trên có rất nhiều va chạm dấu vết. Có thể nhìn ra được đến vì nghênh đón Tô Chỉ Nghiên, này lượng việt dã xe đã muốn trải qua đặc biệt tẩy trừ, nhưng thoạt nhìn còn là bẩn hề hề.

Phỏng chừng Phương Tử Bạch loại này trên công trường đại quê mùa sớm đã thói quen bẩn loạn, mà kia

A Mỗ phỏng chừng liền lại càng không tất nói, cho nên ở Tô Chỉ Nghiên cùng Hạ Vân Kiệt trong mắt thoạt nhìn khả năng thực bẩn, nhưng ở bọn họ trong mắt phỏng chừng đã muốn đủ vệ sinh.

Tô Chỉ Nghiên hơi hơi nhíu hạ mày, nhưng còn là ngồi đi lên.

“Tô tổng, chúng ta công trường ở Vạn Bác tỉnh Nhiệt Mã Lan thị, cách La An Bố còn có năm giờ xe trình. Ngài một đường phi cơ xóc nảy mệt nhọc có phải hay không trước tiên ở La An Bố nghỉ ngơi một ngày, ngày mai tái nhích người tiến đến?” Gặp Tô Chỉ Nghiên ngồi trên xe, Phương Tử Bạch do dự hạ, còn là đi theo thượng sau xe vị, sau đó hỏi, mà Hạ Vân Kiệt tự nhiên ngồi xuống phó điều khiển vị.

“Ông trời, làm sao cần năm giờ, ta ba giờ có thể chạy đến!” Cùng người Trung Quốc ở chung lâu, A Mỗ hiển nhiên cũng nghe biết một chút tiếng Trung, nghe vậy lập tức khoa trương kêu lên.

“A Mỗ, ngươi con mẹ nó hôm nay nếu dám tăng tốc độ, về sau ngươi cũng đừng tưởng lên lão tử xe!” Gặp A Mỗ kêu la ba giờ liền chạy đến Nhiệt Mã Lan thị, Phương Tử Bạch không khỏi hoảng sợ, hướng hắn rít gào nói.

“Được rồi, ta đây lái chậm một chút là được. Kỳ thật, Phương tiên sinh, ta kỹ thuật lái xe tốt lắm, ba cái giờ tuyệt đối……” A Mỗ bị Phương Tử Bạch nhất nhượng, không khỏi có chút uể oải nói.

“Cho ta ngậm lại của ngươi điểu miệng, bằng không sau khi trở về ngươi đồng dạng không cơ hội bính lão tử xe.” Phương Tử Bạch từ phía sau đối với A Mỗ đầu đánh một chút.

“Ta còn hảo, hiện tại thời gian cũng sớm, hồi Nhiệt Mã

Lan thị đi.” Tô Chỉ Nghiên hơi hơi nhíu hạ mày, nói.

“Có nghe hay không, về nhà!” Phương Tử Bạch gặp Tô Chỉ Nghiên nói như vậy, đối với A Mỗ đầu lại đánh một chút.

A Mỗ lập tức hú lên quái dị, mãnh nhấn ga “Oanh” một chút liền mở ra việt dã xe liền xông ra ngoài.

Nháy mắt không trọng đem Tô Chỉ Nghiên cả người hướng chỗ tựa lưng súy, sợ tới mức nàng một tiếng thét chói tai, tức giận đến Phương Tử Bạch đối với A Mỗ đầu lại thật mạnh đánh một chút, dùng tiếng Anh rít gào nói:“A Mỗ, ta cảnh cáo ngươi, ngươi con mẹ nó nếu dám đem xe chạy đến sáu mươi dặm Anh đã ngoài, sau khi trở về ngươi lập tức cấp lão tử cút đi!”

A Cập Á từng là Anh quốc thuộc địa, xe là dựa vào bên trái lái, dùng là đo đơn vị rất nhiều cũng là đơn vị đo lường Anh, sáu mươi dặm Anh không sai biệt lắm tương đương với một trăm km vận tốc.

A Mỗ nghe được Tô Chỉ Nghiên tiếng thét chói tai, hiển nhiên cũng ý thức được vừa rồi chính mình đã làm sai sự tình, gặp Phương Tử Bạch đối hắn rít gào, lúc này đổ không dám nữa nói thầm, thành thành thật thật đem tốc độ xe thả chậm xuống dưới, cho dù như thế, ở rộng mở sân bay đại đạo, hắn cũng một chút đều luyến tiếc lãng phí tốc độ, đem khi tốc chạy đến Phương Tử Bạch yêu cầu tối tầng trên cùng, sáu mươi dặm Anh mỗi giờ.

“Thực xin lỗi Tô tổng, làm cho ngài bị sợ hãi. Nơi này mọi người như vậy, làm chuyện gì đều là chậm rì có thể cấp người chết, duy độc lái xe hoặc là kỵ xe máy đều là siêu mau!” Gặp A Mỗ cuối cùng đem tốc độ thả chậm xuống dưới, Phương Tử Bạch thế này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó vội vàng mặt mang xin lỗi đối Tô Chỉ Nghiên nói.

“Không quan hệ.” Tô Chỉ Nghiên vỗ vỗ cao ngất bộ ngực sữa, lòng còn sợ hãi nói, bất quá theo sát sau lại lập tức lộ ra chức nghiệp nữ tính bản tính nói:“Thừa dịp trên đường không có việc gì, ngươi cho ta giới thiệu một chút địa phương còn có chúng ta công trường một ít tình huống đi.”

“Còn là trước theo công nhân nói lên đi. Tô tổng, nếu có khả năng, thật sự cần theo quốc nội nhiều thông báo tuyển dụng một ít công nhân lại đây. Này đó người da đen ta thật là chịu đủ, người người hết ăn lại nằm, theo chúng ta người Trung Quốc cần lao căn bản không có cách nào khác đánh đồng. Mỗi lần phát tiền lương khi, ta đều phải dặn dò hắc công, lấy đến tiền lương sau hảo hảo sống, đừng say rượu, đừng bỏ bê công việc, ngươi đoán kết quả thế nào? Ta dựa vào, ngày hôm sau, trên công trường trên cơ bản chỉ thấy không đến hắc công bóng dáng, bọn người kia toàn mẹ nó cầm tiền uống rượu tiêu sái đi, không đợi đỉnh đầu về điểm này tiền lương tiêu hết, thật sự đói không có biện pháp, này bang tên sẽ không hội hồi công trường làm việc. Vừa hồi công trường làm việc, ngươi đoán này bang tên chuyện thứ nhất cho là cái gì? Ta dựa vào, tất cả đều là tìm chúng ta Trung Quốc công nhân vay tiền!” Bởi vì nhớ tới hắc công hết ăn lại nằm thật giận chỗ, Phương Tử Bạch nói nói xong cũng không kỳ cục, lời thô tục cũng liên tục tuôn ra khẩu.

Hạ Vân Kiệt còn là lần đầu tiên nghe nói nguyên lai người da đen đã vậy còn quá lười, không khỏi âm thầm thẳng lắc đầu, nghĩ rằng, xem ra Phi Châu bần cùng tựa hồ cũng không gần chính là bởi vì lịch sử nguyên nhân, cùng Phi Châu mọi người tính cách cũng có rất lớn quan hệ.

Ở Phương Tử Bạch hướng Tô Chỉ Nghiên giới thiệu địa phương tình huống khi, A Mỗ mở ra đại chúng việt dã xe

ra La An Bố thị.

Rời xa phồn hoa A Cập Á thủ đô La An Bố khi, Hạ Vân Kiệt rốt cục thấy được trong tưởng tượng Phi Châu lạc hậu bần cùng hoang vắng một mặt.

Trên đường thỉnh thoảng có thể nhìn đến thành phiến thành phiến hoang mạc, thấp bé lùm cây, cũ nát phòng ở, còn có rõ ràng dinh dưỡng bất lương quang thân mình người da đen tiểu hài tử ở chăn thả đàn dê.

Quốc lộ cũng không tái là rộng mở bằng phẳng, mà là bắt đầu trở nên gồ ghề, ô tô khai sau khi đi qua mặt giơ lên cuồn cuộn cát bụi.

Bất quá tuy rằng quốc lộ bắt đầu trở nên cái hố bất bình, nhưng A Mỗ lái xe khi tốc như trước ấn tối cao thượng hạn mở ra. Một trăm km tả hữu khi tốc ở cái hố bất bình đường cái lái, xe tựa như ở khiêu vũ giống nhau, sôi nổi, đem Phương Tử Bạch cấp tức giận đến thẳng mắng A Mỗ.

Nhưng là vừa mắng quá một trận lúc ấy, A Mỗ hội lái chậm một chút, khả một lát sau nhi, người này mở ra mở ra liền quên hết tất cả, đừng nói một trăm km, có đôi khi một trăm ba bốn mười đều đi lên quá, cuối cùng ngay cả Tô Chỉ Nghiên cũng bị người da đen loại tính cách này khiến cho tính tình toàn không, tái nhợt mặt dùng tiếng Anh hỏi:“A Mỗ, nếu ta cấp một chiếc máy kéo, ngươi là không phải cũng sẽ bắt nó chạy đến sáu mươi dặm Anh đã ngoài.”

“Đương nhiên, xinh đẹp lão bản, cho dù ngươi cho ta một đầu lạc đà, ta cũng có thể làm cho hắn chạy đến sáu mươi dặm Anh đã ngoài!” A Mỗ thực tự hào nói, tức giận đến Phương Tử Bạch nâng tay đối với hắn đầu quăng một cái tát, mắng:“Ta thảo, ngày mai ta liền cho ngươi mua một đầu lạc đà, ngươi con mẹ nó nếu không

cho nó chạy đến sáu mươi dặm Anh đã ngoài, ta khấu ngươi một tháng tiền lương”

“Xì!” Tô Chỉ Nghiên gặp Phương Tử Bạch nói có ý tứ, nhịn không được nở nụ cười ra tiếng, trong lúc nhất thời nhưng thật ra đã quên sợ hãi, mà A Mỗ tắc chán nản cúi đầu, chân còn không quên mãnh nhấn ga.

“Cẩn thận!” Đột nhiên gian Phương Tử Bạch cùng Tô Chỉ Nghiên cơ hồ đồng thời âm thanh kêu lên, cũng là xe chính tiền phương không đến bốn mét chỗ, hai đầu Phi Châu tượng chính nhàn nhã tán bước.

Nghe được Phương Tử Bạch cùng Tô Chỉ Nghiên tiếng thét chói tai, A Mỗ cũng thấy được đang ở cỏ xa tiền phương nhàn nhã tán bước Phi Châu tượng, sợ tới mức sắc mặt đều “Bạch”, một đôi hắc bạch phân minh tròng mắt trừng lão đại, cả người đều choáng váng

Phương Tử Bạch cùng Tô Chỉ Nghiên gặp A Mỗ cả người dọa choáng váng, sắc mặt nháy mắt trở nên tái nhợt không có chút máu, nghĩ thầm một tiếng, “Xong rồi”

Ngay tại phía sau, ngồi ở phó điều khiển vị Hạ Vân Kiệt đột nhiên vươn tay, mạnh kéo qua tay lái hướng trái đánh hơn phân nửa vòng, xe liền hô một tiếng kham kham theo voi kia như cây cột tráng kiện chân sau tha đi qua.

Gặp Hạ Vân Kiệt đúng lúc kéo tay lái, Phương Tử Bạch cùng Tô Chỉ Nghiên hồi đầu nhìn phía kia còn tại mặt sau nhàn nhã tán bước hai đầu voi, hai người đều bị dọa ra một thân mồ hôi lạnh.

Kia hai đầu Phi Châu tượng ít nhất có ba mét cao, ít nhất cũng có mấy tấn nặng, này xe nếu đánh lên đi theo đập đầu vào tường cơ hồ không nhiều lắm khác nhau.

“Cảm tạ chân chủ!” A Mỗ cả buổi mới hoãn quá thần lai, sắc mặt “Trắng bệch” nói.

“Tạ mẹ ngươi đầu, vừa rồi nếu không Hạ tiên sinh phản ứng mau, ngươi con mẹ nó hiện tại đã muốn đi gặp của ngươi chân chủ ” Phương Tử Bạch đối với A Mỗ đầu hung hăng đánh một cái tát mắng.

A Mỗ hồi đầu khó hiểu nhìn Phương Tử Bạch liếc mắt một cái, nói:“Phương tiên sinh, đây là chân chủ an bài, Hạ tiên sinh mới có thể đúng lúc kéo một chút tay lái, cho nên ta cảm tạ chân chủ cứu cũng không sai a!”

“Ta kháo!” Phương Tử Bạch tức giận đến thẳng mắt trợn trắng, mà Hạ Vân Kiệt nghe xong cũng là tính tình toàn vô, dở khóc dở cười vỗ vỗ A Mỗ bả vai, dùng tiếng Anh nói:“A Mỗ, thỉnh sang bên dừng xe.”

Hạ Vân Kiệt thuần khiết Luân Đôn khoang miệng tiếng Anh nghe được A Mỗ cùng Phương Tử Bạch đều kinh ngạc nhìn hắn một cái, hiển nhiên không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt này tư nhân bảo tiêu tiếng Anh thế nhưng còn nói được tốt như vậy, mà lần đầu tiên nghe được Hạ Vân Kiệt mở miệng nói tiếng Anh Tô Chỉ Nghiên tắc liền giật mình cơ hồ như là thấy quỷ giống như nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem.

Nàng là tái rõ ràng bất quá, ngay tại một tháng trước, Hạ Vân Kiệt tiếng Anh còn va chạm, không nghĩ tới thế này mới qua một tháng, hắn thế nhưng có thể giảng một miệng lưu loát Luân Đôn khang tiếng Anh.

A Mỗ không biết Hạ Vân Kiệt vì cái gì gọi hắn dừng xe, nhưng xét thấy hắn vừa rồi rất nhanh phản ứng, hắn còn là tâm không cam lòng tình không muốn đem xe sang bên ngừng lại.

“Chúng ta đổi vị trí, ta lái xe!” Hạ Vân Kiệt gặp A Mỗ

dừng lại xe, lại lần nữa vỗ vỗ bờ vai của hắn nói.

Lúc này Tô Chỉ Nghiên so với nghe được Hạ Vân Kiệt đột nhiên có thể giảng một miệng biểu lộ Luân Đôn khang tiếng Anh còn muốn giật mình, đều nhịn không được một tiếng tiêm hô:“Cái gì? Ngươi tới lái xe?”

Tô Chỉ Nghiên có thể không tiêm hô sao? Phải biết rằng Hạ Vân Kiệt hộ chiếu nhưng là vừa mới không lâu mới lấy đến, loại này tình hình giao thông, lại là cùng quốc nội tương phản điều khiển vị trí, lại ở vừa mới trải qua quá kinh hồn một màn trước tiên hạ, Hạ Vân Kiệt này tân thủ thế nhưng muốn thay đại A Mỗ điều khiển viên vị trí

Đây chính là ô tô, không phải món đồ chơi xe a

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 279 : Thổ vương

“Yên tâm Tô tổng, của ta kỹ thuật lái xe hẳn là theo ta hiện tại tiếng Anh hiểu được nhất biện.” Hạ Vân Kiệt nói xong mở ra phó điều khiển vị cửa xe, nhiễu đến điều khiển vị bên cạnh, sau đó rớt ra điều khiển vị cửa xe.

Hạ Vân Kiệt đổ không phải lo lắng hội lại lần nữa phát sinh vừa rồi như vậy tình hình nguy hiểm, có hắn ở, loại này tình hình nguy hiểm cho dù tái phát sinh cái trăm tám mươi làn, hắn đều có thể làm cho chúng nó hóa hiểm vi di. Hắn chính là thật sự đối A Mỗ đem xe lái như vậy xóc nảy xem bất quá đi.

Bởi vì vừa rồi chính mình lái xe quả thật thiếu chút nữa xông tai nạn xe cộ, A Mỗ chung quy chột dạ, tuy rằng luyến tiếc tay lái, nhưng thấy Hạ Vân Kiệt rời đi điều khiển vị cửa xe, lại thấy Phương Tử Bạch không có gì tỏ vẻ, đành phải xuống xe cùng Hạ Vân Kiệt thay đổi vị trí.

“Lái chậm một chút!” Gặp Hạ Vân Kiệt như vậy có tự tin, Tô Chỉ Nghiên cũng không dễ làm Phương Tử Bạch cùng A Mỗ mặt lạc hắn mặt mũi, thấy hắn ngồi trên điều khiển vị, đành phải cố ý công đạo nói.

“Đúng, đúng, lái chậm một chút. Bên này cùng Anh quốc giống nhau dựa vào bên trái lái xe, lão điều khiển viên bởi vì thói quen duyên cớ, có đôi khi không có một lưu ý sẽ chạy đến đường phải đi, cẩn thận một chút đúng vậy.” Phương Tử Bạch gặp Hạ Vân Kiệt tiếng Anh nói được thực lưu, hơn nữa phía trước hắn coi như là cứu mọi người, cho nên mặc dù có điểm lo lắng Hạ Vân Kiệt lái xe, nhưng nói chuyện còn là cử khách khí.

Đáng thương Phương Tử Bạch còn không không biết Hạ Vân Kiệt áp căn chính là cái vừa lấy đến hộ chiếu tân thủ, nếu không phỏng chừng hắn thà rằng đi đường

cũng sẽ không làm cho Hạ Vân Kiệt lái xe. Phải biết rằng, bên này dòng xe cộ lượng tuy rằng không nhiều lắm, nhưng bên này người da đen lái xe người người đều cùng đua xe giống nhau, thình lình đối diện sẽ bá một tiếng có xe bay vút mà qua, hoặc là mặt sau có xe bá một tiếng vượt qua đi. Một cái tân thủ tại đây dạng hoàn cảnh trung lái xe, có thể làm cho người ta yên tâm mới là lạ !

Tô Chỉ Nghiên gặp Phương Tử Bạch nói như vậy, há miệng thở dốc muốn nói Hạ Vân Kiệt kỳ thật vừa mới lấy đến hộ chiếu, nhưng không biết vì sao, nói đến bên miệng lại nuốt trở về.

Tuy rằng Tô Chỉ Nghiên cùng Phương Tử Bạch đều kêu Hạ Vân Kiệt khai chậm một chút, nhưng kết quả Hạ Vân Kiệt tựa như thành yêu tăng tốc độ người da đen giống nhau, đồng dạng mở ra mở ra đem xe lái rất nhanh, thậm chí chạy đến sáu mươi dặm Anh đã ngoài. Nhưng làm cho trên xe mọi người cảm thấy không thể tưởng tượng là, đồng dạng tốc độ, đồng dạng tình hình giao thông, nhưng thay đổi một người khai, xe trừ bỏ ngẫu nhiên xóc nảy lại cùng lái ở bằng phẳng quốc lộ cơ hồ không nhiều lắm khác nhau, thực vững vàng. Thay lời khác nói, lấy sáu mươi dặm Anh đã ngoài khi tốc cao tốc chạy vội khi, Hạ Vân Kiệt còn có thể phi thường tinh chuẩn tránh được cái hố nơi, mà ngẫu nhiên xóc nảy cũng là bởi vì mặt đất thật sự quá mức bất bình, tránh cũng không thể tránh.

“Oa oa hạ, ngươi rất thần kỳ, ngươi trước kia có phải hay không đua xe thủ? Lại lái mau một chút, vượt qua phía trước kia chiếc xe vượt qua kia chiếc xe!” Gặp Hạ Vân Kiệt đem xe khai so với hắn còn rất nhanh lại thực vững vàng, A Mỗ không khỏi lại là bội phục lại là hưng phấn, đem đầu vươn cửa kính xe đón gió oa oa gọi bậy.

“Hạ tiên sinh, của ngươi kỹ thuật lái xe thật sự là thật tốt,

hay là trước kia thật sự làm quá đua xe thủ?” Phương Tử Bạch cũng vẻ mặt bội phục nói.

“Không, ta vừa mười ngày trước lấy đến hộ chiếu.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên trở về một câu, sau đó mạnh nhất giẫm chân ga, xe “Bá” một tiếng từ trước mặt một chiếc Hãn Mã bên cạnh xe bay vút mà qua.

“Cái gì!” Phương Tử Bạch nghe vậy giật mình nhịn không được đứng lên, đầu thiếu chút nữa sẽ đụng tới đỉnh xe, mà Tô Chỉ Nghiên tắc chỉ có thể dùng xem quái vật ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt, nàng hiện tại là càng ngày càng nhìn không thấu vị này công ty từng bảo an, nàng hiện tại tư nhân bảo tiêu !

Nếu làm cho nàng dùng một cái từ đến hình dung Hạ Vân Kiệt, nàng thật không biết nên dùng thiên tài hay là nên dùng quái vật đến hình dung hắn, có lẽ hẳn là dùng quái vật đến hình dung hắn càng thích hợp một ít. Bởi vì Tô Chỉ Nghiên cảm thấy dùng thiên tài tựa hồ còn không là đủ hình dung hắn, bởi vì thật muốn là thiên tài, hắn lại như thế nào hội hạ mình làm một bảo an đâu?

“Oa oa hạ, ngươi thật sự rất khốc a!” Chỉ có A Mỗ này người da đen lúc này chính đắm chìm ở vừa rồi vượt qua kia lượng Hãn Mã xe hưng phấn bên trong, phấn khởi thét chói tai.

“Fuck!” Bị đuổi kịp và vượt qua kia lượng Hãn Mã trong xe, một vị người da đen gặp một chiếc phá đại chúng việt dã xe thế nhưng vượt qua chính mình Hãn Mã, tức giận đến mãnh nhấn ga.

Bất quá loại này phá lộ, trừ phi ngươi lái xe tăng đến, nếu không lái càng nhanh xóc nảy lại càng lợi hại, cho dù Hãn Mã xe loại này cao tính năng việt dã xe cũng không ngoại lệ.

Kia người da đen biểu xe trong chốc lát, ngồi ở mặt sau một vị bộ dạng thực anh tuấn, rất điểm Hàn Quốc phim truyền hình nam nhân vật chính phạm nhi trẻ tuổi nam tử, ở liên tiếp bị xóc nảy theo chỗ ngồi thượng nhảy dựng lên sau, nâng tay đối với điều khiển vị thượng người da đen quăng một cái tát dùng tiếng Anh mắng:“Kỹ nữ dưỡng gì đó, đừng đuổi theo, cấp lão tử lái ổn một chút !”

Mắng xong sau, vị kia tuổi trẻ nam tử nhìn chằm chằm phía trước dần dần đi xa kia lượng đại chúng xe, trong mắt toát ra một chút âm lãnh ánh mắt.

Đại chúng việt dã xe tiếp tục ở đường cái chạy vội, dần dần Hạ Vân Kiệt phát hiện tình hình giao thông tựa hồ chậm rãi biến tốt đứng lên, trên đường phòng ốc, xe, người đi đường cũng chậm chậm hơn đứng lên.

“Tô tổng, nơi này đã muốn là Vạn Bác tỉnh địa giới. Lấy hiện tại tốc độ, đại khái tiếp qua một giờ rưỡi có thể tới ta Nhiệt Mã Lan thị.” Làm Hạ Vân Kiệt lái xe tử theo một cái thôn trấn sử quá hạn, sau thùng xe Phương Tử Bạch đối Tô Chỉ Nghiên giới thiệu nói.

Vốn đã muốn có điểm mê man Tô Chỉ Nghiên nghe nói đã muốn đến Vạn Bác tỉnh địa giới, tinh thần phấn chấn một chút, ánh mắt bắt đầu dù có hứng thú đánh giá khởi bốn phía.

Làm xe cách Nhiệt Mã Lan thị càng ngày càng gần, đột nhiên gian, nàng xem đến cách đó không xa một mảnh xanh hoá đột ngột từ mặt đất mọc lên một tòa Âu châu thời Trung Cổ cung điện. Kia cung điện rất lớn, nói là cung điện còn không bằng nói là tòa thành càng thêm thích hợp !

Xa xa có thể nhìn đến cung điện cửa thành, còn có cung điện trên tường thành đều có cầm súng người da đen ở

gác.

Vốn vẫn bô bô nói cái không ngừng A Mỗ, xa xa nhìn đến kia tòa cung điện, thế nhưng khó được ngậm miệng lại, ánh mắt có chút xuất thần nhìn kia tòa cung điện, mang theo một tia hướng tới cùng cuồng nhiệt.

“Đó là địa phương nào? Rất lớn một tòa cung điện” Tô Chỉ Nghiên tò mò hỏi.

“Đó là Áo Ôn Khắc Tô tộc Thổ vương trụ hoàng cung.” Phương Tử Bạch trả lời.

“Thổ vương?” Tô Chỉ Nghiên khó hiểu nói.

“Thổ vương chính là A Cập Á lớn nhất vài vị đại tù trưởng, bình thường thói quen xưng hô bọn họ vì Thổ vương. Ở Phi Châu bao gồm A Cập Á rất nhiều quốc gia, theo chúng ta quốc gia bất đồng, trừ bỏ chính phủ ở ngoài, còn có một loại phi chính phủ tối cao thống trị giả, thì phải là Thổ vương. Thổ vương ở chính mình địa bàn là có rất lớn quyền lực, lớn đến khu mỏ khai thác, cảng vận chuyển buôn bán, người sinh tử, nhỏ đến củi gạo du diêm gia đình việc vặt, Thổ vương đều có tuyệt đối quyền quyết định. Thổ vương ở chính mình khu trực thuộc còn có thể sắc phong các cấp tù trưởng, nhậm mệnh bọn họ hiệp trợ quản lý chính mình lãnh thổ, dân chúng. Thổ vương đều có cung điện, còn có chính mình độc lập võ trang biên chế, tuy rằng môn quy cùng chính phủ quân không thể so sánh với, nhưng là đủ đánh một hồi cục chiến tranh. Có thể nói, ở A Cập Á kỳ thật tồn tại hai cái thống trị cơ cấu, một cái là chính phủ, một cái khác còn lại là Thổ vương. Áo Ôn Khắc Tô tộc là A Cập Á nhân số nhiều nhất bộ tộc, dân cư chiếm toàn bộ quốc gia 30% tả hữu. Đương nhiệm Áo Ôn Khắc Tô tộc tù trưởng kêu Ba Lỗ • Tang Thác Tư, là một vị phi thường tuổi trẻ Thổ vương.” Phương Tử Bạch giải thích nói.

“Ba Lỗ • Tang Thác Tư?” Hạ Vân Kiệt mày hơi hơi giương lên, có chút kinh ngạc nói, hắn nhớ tới huyền môn đại hội gặp được Ba Lỗ, nghĩ rằng, sẽ không như vậy xảo, này Thổ vương chính là Ba Lỗ đi?

“Đúng, đã kêu Ba Lỗ • Tang Thác Tư. Người da đen tên loạn thất bát tao, ta cũng vậy thời gian rất lâu mới nhớ kỹ. Nghe nói Ba Lỗ phụ thân cũng chính là tiền nhiệm Thổ vương là độc lập chiến tranh anh hùng, nhưng chết vào nội chiến, chỉ để lại một con trai Ba Lỗ • Tang Thác Tư. Ba Lỗ phụ thân chết sau, rất dài một đoạn thời gian, Áo Ôn Khắc Tô tộc sự vụ đều là từ Ba Lỗ thúc thúc, A Cập Á đương nhiệm quốc phòng bộ trưởng Địch Á • Tang Thác Tư cùng hắn lão sư Áo Ôn Khắc Tô tộc Đại Tế Ti hỗ trợ cộng đồng quản lý. Cũng là vừa trước hai tháng Ba Lỗ • Tang Thác Tư chính thức tiếp nhận chức vụ Thổ vương vị trí, toàn bộ Áo Ôn Khắc Tô tộc còn vì thế tiến hành rồi một lần cuồng hoan, khiến cho lại có rất nhiều công nhân bỏ bê công việc.” Phương Tử Bạch tự nhiên không thể tưởng được Hạ Vân Kiệt vị này tuổi trẻ tư nhân bảo tiêu còn nhận thức A Cập Á lớn nhất Thổ vương Ba Lỗ • Tang Thác Tư, nghe vậy tiếp tục giải thích nói.

Nghe Phương Tử Bạch như vậy vừa nói, Hạ Vân Kiệt trăm phần trăm khẳng định kia Ba Lỗ • Tang Thác Tư chính là chính mình ở huyền môn đại hội gặp được vị kia Ba Lỗ, phỏng chừng cũng đang bởi vì chính mình giúp Ba Lỗ giải trừ hắn trong cơ thể hỏa độc, hắn về nước sau mới chính thức kế nhiệm Thổ vương vị.

“Kia Vạn Bác tỉnh có phải hay không Ba Lỗ thế lực phạm vi?” Tô Chỉ Nghiên thần sắc có vài phần ngưng trọng hỏi.

“Đúng vậy, toàn bộ A Cập Á có mười lăm tỉnh, Ba Lỗ thế lực ít nhất trải rộng năm tỉnh, A Mỗ cũng là Áo Ôn Khắc Tô tộc.” Phương Tử Bạch trả lời.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy nghĩ rằng, thật đúng là xảo, chính mình không chỉ có đi tới A Cập Á còn trùng hợp đi tới Ba Lỗ địa bàn.

Dọc theo đường đi, Phương Tử Bạch lại nói không ít địa phương một ít tình huống, điều này làm cho Hạ Vân Kiệt cùng Tô Chỉ Nghiên đều dài hơn không thiếu kiến thức. Bất quá Hạ Vân Kiệt nghe xong càng nhiều là cảm thấy có ý tứ, mà Tô Chỉ Nghiên biểu tình lại rõ ràng gần đây khi ngưng trọng không ít.

Một quốc gia các phương diện quyền lực càng phức tạp, càng rắc rối khó gỡ, đối với bọn họ việc buôn bán người đến nói lại càng phiền toái, xử lý ứng phó đứng lên cũng lại càng khó khăn càng phức tạp. Ngồi ở Tô Chỉ Nghiên vị trí này, nàng xem vấn đề góc độ, tự hỏi gì đó cùng Hạ Vân Kiệt tự nhiên không giống với.

Bất quá cũng may nghe Phương Tử Bạch ý tứ, tựa hồ vị này tân tiền nhiệm Thổ vương đối người Trung Quốc có vẻ hữu hảo, ở “Đăng cơ” ngày nào đó còn cố ý mời ở vài vị địa phương đầu tư môn quy khá lớn Trung Quốc xí nghiệp gia tiến đến, ở lễ mừng đối Trung Quốc xí nghiệp gia rất là khách khí. Bất quá uy đại ở địa phương đầu tư môn quy còn có vẻ nhỏ, Phương Tử Bạch lại chính là cái hạng mục quản lí, cũng không có tư cách nhận được mời, đối chuyện này cũng chỉ là tin vỉa hè.

Bất quá Hạ Vân Kiệt lại biết Phương Tử Bạch nghe được hẳn là thật sự, nói như thế nào chính mình cứu Ba Lỗ một cái mệnh, hắn đối Trung Quốc thương nhân hữu hảo đúng là tái bình thường bất quá.

Vạn Bác tỉnh thủ phủ chính là Nhiệt Mã Lan thị, đây là A Cập Á nam bộ trọng trấn, cũng là kinh tế văn hóa trung tâm, dân cư trăm vạn.

Nơi này cùng A Cập Á thủ đô giống nhau, nơi nơi ở dựng lên thổ mộc. Uy đại công ty trước mắt hạng mục chủ yếu ngay tại Nhiệt Mã Lan thị.

Kiến trúc công trường hỗn độn, A Cập Á cũng vừa nội chiến chấm dứt không vài năm, kinh tế cũng lạc hậu, trị an cũng không tốt, tự nhiên không thể làm cho mỹ nữ lão tổng ở tại công trường công nhân viên chức ký túc xá. Phương Tử Bạch tạm thời đem Tô Chỉ Nghiên cùng Hạ Vân Kiệt an bài ở tại một nhà Anh quốc nhân kinh doanh khách sạn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 280 : Ba Đông trấn

Anh quốc là A Cập Á nguyên mẫu quốc, tuy rằng anh quân từ lúc hơn hai mươi năm trước liền rời khỏi A Cập Á lãnh thổ, nhưng nhiều năm thống trị, Anh quốc nhân tại đây quốc gia còn là có được thực đặc thù địa vị, hơn nữa Anh quốc nhân ở quốc tế thực lực thân mình cũng cường đại, cho nên ở Anh quốc nhân kinh doanh khách sạn, tình hình chung hạ dân bản xứ cũng không dám đến nháo sự, nhân thân tài sản an toàn cái gì đều có thể được đến bảo đảm.

Đương nhiên ra khách sạn, vậy khó nói. Cho nên Phương Tử Bạch đem Tô Chỉ Nghiên cùng Hạ Vân Kiệt an bài hảo sau, cố ý ngàn dặn dò vạn công đạo, làm cho bọn họ buổi tối tận lực không cần ra ngoài, hơn nữa không cần đến lão thành nội đi. Nơi nào đèn đường thưa thớt, hắc ám góc chết nhiều, hơn nữa người cũng phức tạp, rất nhiều bần dân đều tập trung ở nơi nào. Lấy Hạ Vân Kiệt này thân mình bản, Phương Tử Bạch thật sự không có biện pháp yên tâm làm cho hắn mang theo Tô tổng chung quanh loạn cuống, nhất là ở buổi tối.

Ban ngày, ở nội thành tình hình chung hạ còn là có vẻ an toàn.

Có lẽ bởi vì Phương Tử Bạch nói nhiều lắm A Cập Á bất an định sự tình, Tô Chỉ Nghiên trong lòng khó tránh khỏi sợ hãi, cho nên Tô Chỉ Nghiên muốn là một gian phòng có chứa khách phòng, mà không phải hai cái cách vách gian.

Bởi vì đi chung đường mệt nhọc, Tô Chỉ Nghiên nếm qua cơm chiều liền sớm liền ngủ, mà Hạ Vân Kiệt lại ngồi ở cửa sổ nhìn bên ngoài đầy trời tinh không đã có chút ngủ không được.

Một phương diện là vì điểm ấy mệt nhọc đối cùng hắn mà nói không đáng kể chút nào, mặt khác một phương diện cũng là bởi vì hắn đã muốn thật lâu chưa thấy qua như vậy thâm thúy, chuế mãn tinh thần bầu trời đêm.

Ngồi ở chỗ kia nhìn bầu trời đêm, Hạ Vân Kiệt nhịn không được suy nghĩ, Phi Châu tuy rằng bần cùng lạc hậu, nhưng bọn hắn lại còn có được trời xanh mây trắng, còn có thể nhìn đến như vậy điểm mãn tinh thần thâm thúy bầu trời đêm, mà Trung Quốc rất nhiều địa phương cũng đã nhìn không tới trời xanh mây trắng.

Một đêm vô mộng, làm Hạ Vân Kiệt làm xong mỗi ngày công khóa, đẩy cửa mà ra khi, nhìn đến Tô Chỉ Nghiên chính mặc ngưu tử quần soóc cùng rộng thùng thình màu trắng áo cánh dơi, ôm tuyết trắng tiêm dài hai chân ngồi ở phòng khách cửa sổ tiền nhìn cách đó không xa đại hải ngẩn người.

Màu vàng ánh sáng mặt trời rơi ở thân thể của nàng, có vẻ có vài phần cô đơn cô đơn.

Kỳ thật làm nữ cường nhân cũng không dễ dàng a! Hạ Vân Kiệt nhìn kia có vẻ có vài phần cô đơn cô đơn tịnh lệ thân ảnh, âm thầm cảm khái một câu, sau đó hướng Tô Chỉ Nghiên đánh thanh hô:“Tô tổng sớm.”

“Ha ha, tối hôm qua mệt phải chết, cũng thật ngủ đi xuống không vài giờ lại tỉnh. Cũng không biết cần vài ngày tài năng đem sai giờ đảo lại.” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt cũng đi ra, loát loát mái tóc hướng hắn mỉm cười nói.

Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó nói:“Tô tổng hiện tại muốn ăn bữa sáng sao? Phải đi nhà ăn ăn còn là làm cho người ta đưa đến trong phòng đến?”

Nói ra sau, Hạ Vân Kiệt phát hiện chính mình càng ngày

càng giống một vị chuyên nghiệp tư nhân bảo tiêu.

“Đi nhà ăn ăn đi, thuận tiện cũng nhìn xem nơi này hoàn cảnh.” Tô Chỉ Nghiên lười nhác thân cái lười eo, sau đó đứng lên nói.

Tô Chỉ Nghiên eo rất nhỏ cũng thực bạch, duỗi người khi, lơ đãng gian lộ ra nhất tiệt tuyết trắng da thịt, dưới ánh mặt trời bạch chói mắt, làm cho lần đầu tiên nhìn thấy Tô Chỉ Nghiên vị này nữ lão tổng lười nhác quyến rũ một mặt Hạ Vân Kiệt, không khỏi hơi hơi ngây người một chút.

Khách sạn cung cấp sớm điểm là kiểu dáng Âu Tây sớm điểm, diện bao, pho mát, Bồi Căn đằng đằng, ở nhà ăn ăn cơm rất ít nhìn đến có người da đen, trên cơ bản là người ngoại quốc.

Tô Chỉ Nghiên ở Mỹ quốc cuộc sống quá, sớm đã thích ứng cơm Tây, nhưng thật ra Hạ Vân Kiệt có chút không thích ứng, ăn còn không có Tô Chỉ Nghiên nhiều như vậy.

Nếm qua điểm tâm, đại khái không sai biệt lắm chín giờ đến chung, Phương Tử Bạch cùng kia người da đen tài xế A Mỗ mới đến tiếp Tô Chỉ Nghiên cùng Hạ Vân Kiệt.

Uy Đại công ty trước mắt ở Nhiệt Mã Lan thị chủ yếu hạng mục là thừa kiến tân thành nội một tòa thương mậu thành, trừ bỏ chỗ tòa này thương mậu thành, linh tinh còn có vài tiểu hạng mục, nhưng tài chính ngạch cũng không lớn.

Tô Chỉ Nghiên lần này tự mình đi A Cập Á, trừ bỏ tưởng khảo sát địa phương công trình kiến trúc tình huống, lớn nhất mục đích kỳ thật là nghĩ khảo sát đầu tư địa phương khoáng sản khai phá có thể làm tính.

A Cập Á trừ bỏ dầu mỏ cùng khí thiên nhiên, này khác khoáng sản tài nguyên cũng thực phong phú, nhất là quặng sắt cùng mạnh quặng. Đã tham minh quặng sắt còn có mười bảy ức tấn, mạnh quặng có gần 1 ức tấn. Quốc nội hiện tại theo kinh tế rất nhanh phát triển, khoáng sản phẩm càng ngày càng ỷ lại nhập khẩu.

Phi Châu khoáng sản tài nguyên phong phú, khai phá phí tổn thấp, là rất nhiều người trong mắt một khối thịt béo, mỗi người đều muốn cắn thượng một ngụm, Tô Chỉ Nghiên cũng không ngoại lệ.

Nơi này kiến trúc kỳ thật cùng quốc nội không có bao nhiêu đại khác nhau, đơn giản chính là hơn rất nhiều ngăm đen gương mặt. Này người da đen làm việc khi, miệng động cái không ngừng, làm việc chậm rì rì, nhưng ăn cơm so với cái gì đều tích cực. Trung Quốc công nhân cũng không thiếu, bất quá cũng người người đã muốn phơi nắng cùng cá chạch giống nhau.

Đến Phi Châu công tác, mặc kệ là người da trắng còn là người da vàng, bởi vì hoàn cảnh hạn chế, cơ hồ ngàn biến giống nhau đều là nam nhân, cho nên ở Phi Châu lưu hành một câu “Ở Phi Châu hỗn lâu, xem heo mẹ đều là mắt hai mí.”, càng đừng nói công trường đột nhiên đến đây một vị mỹ nữ lão tổng.

Ánh nắng hạ, kia lõa lồ ở ngưu tử quần soóc hạ hai điều tiếu sinh sinh tuyết trắng đùi đẹp, còn có kia khinh bạc áo cánh dơi hạ cao cao ngất khởi hai vú, quả thực làm cho kia bang ở công trường người Trung Quốc nhìn xem hai mắt tất cả đều mạo quang, phỏng chừng nếu không phải bởi vì Tô Chỉ Nghiên thân phận đặc thù, này bang xem heo mẹ đều là mắt hai mí tên đều dám hướng Tô Chỉ Nghiên thổi khẩu tiếu.

Phi Châu thái dương thực nóng bỏng, công trường hoàn cảnh lại kém. Hạ Vân Kiệt nghĩ đến Tô Chỉ Nghiên vị này

tế da nộn thịt mỹ nữ lão tổng ở công trường thị sát một ngày, ngày hôm sau hẳn là sẽ yên tĩnh một chút, không nghĩ tới mấy ngày kế tiếp, Tô Chỉ Nghiên cơ hồ mỗi ngày đều ở công trường đảo quanh hoặc là làm công, nhưng thật ra làm cho Hạ Vân Kiệt đối nàng vị này xuất thân hào môn mỹ nữ lão tổng vài phần kính trọng rất nhiều.

Trừ bỏ ngày đầu tiên là Phương Tử Bạch cùng A Mỗ tiếp đưa, ngày hôm sau bắt đầu, ở Tô Chỉ Nghiên kiên trì hạ, Phương Tử Bạch bất đắc dĩ đem kia lượng tràn đầy vết thương đại chúng việt dã xe để lại cho nàng dùng, mỗi ngày từ Hạ Vân Kiệt tới đón đưa.

Bất quá đem xe lưu lại khi, Phương Tử Bạch này đại quê mùa lại giống cái lề mề lão thái bà giống nhau, lại lặp lại dặn dò Hạ Vân Kiệt cùng Tô Chỉ Nghiên rất nhiều lần, buổi tối tuyệt không có thể chỗ lái xe loạn chuyển, ban ngày muốn ra khỏi thành thị tốt nhất cũng trước tiên theo chân bọn họ nói một tiếng, cũng tốt nhiều phái vài người đi theo.

Tô Chỉ Nghiên hiển nhiên là cái rất chủ kiến cũng rất mạo hiểm tinh thần nữ nhân, ngay từ đầu Tô Chỉ Nghiên còn thành thành thật thật nghe Phương Tử Bạch giao cho, mỗi ngày ban ngày đứng ở công trường, buổi tối hồi khách sạn ngốc. Nhưng qua vài ngày sau, công trường sự tình hiểu biết cùng xử lý không sai biệt lắm, Tô Chỉ Nghiên sẽ không cam tâm oa ở khách sạn, liền bắt đầu kêu Hạ Vân Kiệt lái xe tử một mình mang nàng đi ra ngoài giải Nhiệt Mã Lan thị dân tộc phong tình.

Ngay từ đầu Tô Chỉ Nghiên còn là có vẻ thận trọng, chỉ tại khách sạn phụ cận khu náo nhiệt đi dạo, bất quá chậm rãi quen thuộc nơi nơi là người da đen hoàn cảnh, cũng không phát sinh quá cái gì ngoài ý muốn sự tình, dần dần để lại tùng đề phòng, bắt đầu chậm rãi từ khách sạn phụ cận phát triển đến cả tòa thành thị phố lớn ngõ

nhỏ.

Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra không sao cả, dù sao mặc kệ Phi Châu trị an hảo còn là phá hư, với hắn mà nói đều không có nguy hiểm khả

Một ngày này Tô Chỉ Nghiên lại lôi kéo Hạ Vân Kiệt lái xe đi ra ngoài, hơn nữa lúc này đây không hề giới hạn cùng Nhiệt Mã Lan thị, mà là Nhiệt Mã Lan ngoại ô thành phố khu một cái trấn nhỏ Ba Đông trấn.

Ba Đông trấn khoảng cách Nhiệt Mã Lan thị đại khái có bốn mươi đến km, là Nhiệt Mã Lan thị phụ cận tối nổi danh một cái bán món ăn thôn quê thị trường. Toàn bộ thị trường bán đều là món ăn thôn quê, có hoang dại xuyên sơn giáp, cá sấu, quý danh thằn lằn thậm chí hoa mai lộc, ngựa vằn, hầu tử cái gì tất cả đều có bán. Ngà voi cũng có bán, tuy rằng Phi Châu các quốc gia chính phủ đều ở hô hào đình chỉ đối voi bắt giết, nhưng ngà voi mua bán cũng là không chịu hạn chế, hơn nữa giá thực tiện nghi, bất quá muốn đem ngà voi vận trở về cũng rất không dễ dàng. Chỉ cần rời đi Phi Châu, các quốc gia sân bay hải quan dựa theo quốc tế công ước quy định, vận chuyển ngà voi [bao gồm này chế phẩm] 200 khắc lấy hạ không thêm hạn chế; 200 khắc đến 500 khắc toàn bộ tịch thu cũng đương trường tiêu hủy; 500 khắc đã ngoài muốn xử lấy lớn phạt tiền.

Tô Chỉ Nghiên đối món ăn thôn quê, ngà voi cái gì cũng không dám hứng thú, nàng chính là muốn kiến thức một chút. Chính yếu là nàng nghe nói Ba Đông trấn vùng là ra quặng sắt địa phương, gần nhất Nhiệt Mã Lan thị công trường thượng sự tình có vẻ nhiều, Phương Tử Bạch có vẻ bận rộn, cho nên Tô Chỉ Nghiên tưởng chính mình đi trước đi một chút nhìn xem, hiểu biết một chút.

Lái xe ra Nhiệt Mã Lan thị, ngoài cửa sổ xe khắp nơi lộ ra cằn cỗi cùng nguyên thủy hơi thở, dọc theo đường đi

y hi nhìn đến phòng ở trên cơ bản là cỏ tranh cùng bùn đất kiến thành.

Trên đường cũng nhìn đến hai cái đang ở khai thác quặng hán, bất quá môn quy đều có vẻ nhỏ, khai thác phương thức cũng thực thô ráp lạc hậu, hơn nữa trong đó một quặng chủ còn là Chiết Giang nhân.

Ở nước ngoài, người Trung Quốc tương đối mà nói còn là có vẻ đoàn kết hữu hảo. Quặng chủ kiến đến Tô Chỉ Nghiên cùng Hạ Vân Kiệt đã đến, phi thường nhiệt tình tiếp đãi bọn họ, cũng đối Tô Chỉ Nghiên như vậy một vị mỹ nữ lão tổng mang theo Hạ Vân Kiệt như vậy một vị bộ dạng thanh tú tư nhân bảo tiêu, liền dám lái một chiếc xe chung quanh hạt cuống cảm thấy phi thường giật mình.

Tại đây vị quặng chủ bên này, Tô Chỉ Nghiên đại khái hiểu biết một ít ở bên cạnh khai thác mỏ tình huống. Không hỏi không biết, này vừa hỏi mới biết được, kỳ thật Phi Châu rất nhiều tốt khoáng sản đều ở tây phương thực dân giả, chủ yếu là Anh quốc nhân trong tay, cứ việc sau lại A Cập Á độc lập, cũng là phải bảo vệ này đó tây phương thực dân giả quyền tài sản, nếu không Anh quốc còn có này khác tây phương cường quốc sẽ không đồng ý, bọn họ duy hòa bộ đội trung tâm kỳ thật chính là bảo hộ bọn họ ở hải ngoại tài sản quyền sở hữu.

Người Trung Quốc hiện tại lại đây, trên cơ bản có thể lái được phát chính là tiểu khu mỏ, hơn nữa muốn khai này đó khu mỏ, không chỉ có muốn giao rất cao cá nhân thuế thu nhập, còn cần cấp địa phương tù trưởng rất cao cổ đông thuế, bởi vì địa phương cư dân cùng chính phủ đều cho rằng đầu tư giả là ở đoạt lấy bọn họ tài nguyên, cho nên liền nhất định phải trọng thuế, trên thực tế cũng quả thật là như thế này. Kể từ đó kỳ thật Phi Châu khoáng sản nhìn như tiện nghi, kỳ thật lợi nhuận nhưng không có trong tưởng tượng cao như vậy. Nhưng Chiết

Giang lão bản nói cho Tô Chỉ Nghiên một cái bí quyết, thì phải là đối mặt như vậy cao thu nhập từ thuế, muốn tưởng rơi chậm lại phí tổn, sẽ đút lót, nơi này hối lộ hoành hành so với quốc nội đều phải tràn ra nghiêm trọng rất nhiều, hơn nữa rất kỳ quái một cái hiện tượng là người da đen dân chúng cũng không oán hận đút lót nhận hối lộ, bởi vì có thể xuất huyết đút lót là ngoại quốc đãi vàng giả cùng tây phương thực dân giả, nhận hối lộ có thể khiến cho bọn hắn người da đen bộ tộc ở lấy được quyền lực sau còn đạt được đại lượng tài phú.

Rời đi Chiết Giang lão bản khu mỏ sau, Tô Chỉ Nghiên tâm tình rõ ràng so với mới ra đến khi hạ không ít. Nàng xuất thân hào môn, gia tộc tài chính hùng hậu, theo nàng ngay từ đầu đã đem ánh mắt đầu hướng Phi Châu này phiến rộng lớn thị trường là có thể nhìn ra, của nàng dã tâm rất lớn, nhãn giới cũng so với kia vị Chiết Giang lão bản cao rất nhiều, là sẽ không cực hạn cùng tiểu đánh tiểu nháo. Chính là sự thật lại tựa hồ cũng không giống nàng trong tưởng tượng đơn giản như vậy cùng lạc quan.

Bất quá Tô Chỉ Nghiên rất nhanh liền theo hạ tâm tình trung điều chỉnh lại đây, chỉ vào cách đó không xa xuất hiện dày đặc kiến trúc khu nói:“Xem, nơi nào hẳn là chính là Ba Đông trấn, chúng ta đến bên kia nhìn xem.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 281 : Mang theo súng

Nói là Nhiệt Mã Lan thị phụ cận tối nổi danh món ăn thôn quê thị trường, kỳ thật tựa như Trung Quốc tám chín mươi niên đại kinh tế thiếu phát đạt địa khu nông mậu thị trường, đường cái hai bên đều là việc buôn bán tiểu phiến.

Bất quá bán gì đó cũng là quốc nhân rất khó tưởng tượng, cái gì hoang dại động vật đều có, người đi ở ngã tư đường, nhìn hai bên hoang dại động vật, không có một lưu ý thật đúng là tưởng đi tới hoang dại vườn bách thú.

Hạ Vân Kiệt tìm một chỗ có vẻ rộng lớn hoàng bùn đất quảng trường, đem xe đình hảo, sau đó cùng Tô Chỉ Nghiên xuống xe.

Tô Chỉ Nghiên hiển nhiên là một vị nữ nhân lòng hiếu kỳ rất mạnh, xuống xe sau, nhìn đầy đường bán đều là các loại món ăn thôn quê, còn có một ít địa phương đặc sản bao gồm ngà voi, lập tức liền tinh thần tỉnh táo, dù có hứng thú một đường du lãm đi qua.

Hạ Vân Kiệt tắc giống cái tận chức tận trách tư nhân bảo tiêu, nhắm mắt theo đuôi theo ở sau người nàng.

Nữ nhân rất nhiều thời điểm một khi cuống khởi phố đến cũng rất dễ dàng quên thời gian, Tô Chỉ Nghiên tuy rằng là cái nữ cường nhân, nhưng là không ngoại lệ.

Ở thị trường một đường du lịch, chờ bọn hắn trở lại dừng xe giờ địa phương, đã muốn mặt trời lặn Tây Sơn.

“Chúng ta xe đâu?” Tô Chỉ Nghiên nhìn chằm chằm rỗng tuếch dừng xe địa phương, tú mục lập tức trừng lão đại, kinh hô ra tiếng nói, tiếp theo liền bắt đầu chung quanh

nhìn xung quanh tìm kiếm

Chính là này hoàng bùn đất quảng trường liếc mắt một cái nhìn lại chính là nhìn một cái không sót gì, tái nhìn xung quanh cũng bất quá chính là làm điều thừa.

“Không cần tìm Tô tổng, xe bị trộm, nếu không đánh cái điện thoại thỉnh Phương quản lí phái người tới đón chúng ta đi.” Hạ Vân Kiệt thần sắc bình tĩnh nói, trong mắt lóe ra một tia hàn quang, trong lòng đã muốn ở âm thầm kháp chỉ suy tính đứng lên, phát hiện xe đã muốn không ở Ba Đông trấn.

Tô Chỉ Nghiên đương nhiên không biết Hạ Vân Kiệt đã muốn suy tính ra xe tử không ở Ba Đông trấn, đầu tiên là không cam lòng đến phụ cận quầy hàng hỏi này tiểu phiến, có hay không nhìn đến chính mình xe, nhưng này một ít phiến lại đều là lắc đầu nói không biết.

Tô Chỉ Nghiên gặp hỏi không ra manh mối, lại thấy thái dương đã muốn mặt trời lặn Tây Sơn, không những gọi điện thoại chỉ sợ chờ Phương Tử Bạch tới rồi trời đều phải tối, thế này mới tự mình cấp Phương Tử Bạch đánh cái điện thoại, nói cho hắn bên này tình huống.

Phương Tử Bạch nghe nói Tô Chỉ Nghiên cùng Hạ Vân Kiệt hai người thế nhưng chạy tới Ba Đông trấn đi, lại nghe nói hai người xe còn bị trộm, không khỏi bị dọa ra một thân mồ hôi lạnh.

Phải biết rằng nơi này nhưng là vừa mới chấm dứt nội chiến không vài năm A Cập Á, khu náo nhiệt khả năng hoàn hảo một ít, này ở nông thôn địa phương, đến trời tối thời điểm, ai cũng không dám cam đoan sẽ phát sinh sự tình gì, không chừng làm sao liền toát ra vài người da đen cầm súng chỉ vào đầu của ngươi.

Khả Tô Chỉ Nghiên là lão bản, Phương Tử Bạch cũng là

không tốt giống hướng hắc công giống nhau hướng lão bản phát hỏa, đành phải lặp lại dặn dò Tô Chỉ Nghiên nhất định phải đứng ở ngã tư đường, không cần tái nơi nơi loạn đi lại, hơn nữa không cần đến không ngọn đèn cùng nhân địa phương đi.

Tuy rằng xe bị trộm, Tô Chỉ Nghiên trong lòng cũng không có bao nhiêu khủng hoảng, nhưng bị Phương Tử Bạch như vậy ngữ khí ngưng trọng lặp lại dặn dò, dù là nàng lá gan không nhỏ cũng bị biến thành hoảng hề hề, treo điện thoại sau, theo bản năng ôm Hạ Vân Kiệt cánh tay, tiếu mâu cảnh giác chung quanh nhìn xung quanh, giống như tùy thời có người xấu hướng lại đây dường như, đem Hạ Vân Kiệt nhìn xem dở khóc dở cười nói:“Tô tổng ngươi yên tâm, có ta ở đây không có việc gì.”

Nói lời này khi, Hạ Vân Kiệt trong lòng cảm giác có điểm khác thường, bởi vì A Cập Á chỗ nhiệt đới, cả năm khí hậu đều có vẻ nóng bức, Hạ Vân Kiệt mặc là ngắn tay t tuất, cánh tay là lõa lồ, mà Tô Chỉ Nghiên đồng dạng mặc khinh bạc hưu nhàn ngắn tay t tuất, hai tay như vậy nhất ôm Hạ Vân Kiệt cánh tay, cách kia mỏng manh vật liệu may mặc, Hạ Vân Kiệt có thể rõ ràng cảm nhận được nơi nào mặt no đủ cùng trắng mịn.

“Ta biết, nhưng là nghe Phương Tử Bạch nói nơi này rất nhiều đều cũng có thương.” Tô Chỉ Nghiên ngữ khí khẩn trương nói.

Hạ Vân Kiệt vốn định nói có súng cũng không làm gì được hắn, nhưng ngẫm lại lời này nói ra đi Tô Chỉ Nghiên cũng sẽ không tin tưởng, đành phải trấn an nói:“Ban ngày ban mặt, nơi này lại là này trấn khu náo nhiệt, hẳn là không ai lá gan lớn như vậy.”

Tô Chỉ Nghiên ngẫm lại cũng là, không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhất thả lỏng thế này mới phát hiện

không biết khi nào thì, chính mình thế nhưng ôm Hạ Vân Kiệt cánh tay, đầy đặn bộ ngực sữa chính đặt ở cánh tay hắn, bởi vì đè ép đều có điểm biến hình, mặt đẹp không khỏi hơi hơi đỏ lên, vội vàng buông lỏng tay ra, sau đó làm bộ như dường như không có việc gì bộ dáng, loát loát mái tóc nói:“Ngươi nói cũng là, hy vọng Phương Tử Bạch có thể ở trước trời tối đuổi tới.”

Làm Tô Chỉ Nghiên chờ mong Phương Tử Bạch có thể ở thiên hắc tiền đuổi tới khi, Phương Tử Bạch đã muốn hỏa liệu khẩn cấp, hổn hển kêu lên A Mỗ, chờ lên xe, ngẫm lại lại lo lắng, dù sao chờ hắn khi trở về trời đã tối rồi, lại vọt vào công trường đội bảo an, đem bảo an đội trưởng Tiết Ảnh cấp kêu lên.

Tiết Ảnh dáng cao người gầy, tựa như căn cây gậy trúc giống nhau, tựa hồ gió thổi qua có thể đổ. Nhưng thật muốn như vậy cho rằng vậy mười phần sai. Tiết Ảnh là hải quân lục chiến đội xuất ngũ quân nhân, kia cây gậy trúc bình thường thân cốt so với sắt đá còn muốn cứng rắn, là cái chân chính gặp qua huyết tên.

Tiết Ảnh là Phương Tử Bạch đồng hương, Phương Tử Bạch bị phái đến Phi Châu, biết Tiết Ảnh là chân chính động quá súng gặp qua huyết quân nhân, liền đem hắn cũng cấp đưa Phi Châu.

Đến Phi Châu, công trường người gặp Tiết Ảnh cao cao gầy gầy, trừ bỏ biểu tình có vẻ lãnh khốc ở ngoài, căn bản nhìn không ra đến có bao nhiêu lợi hại, cho nên đối với hắn này đội bảo an đội trưởng cũng không như thế nào để ở trong lòng. Thẳng đến có một ngày, công trường lọt vào tên côn đồ công kích, Tiết Ảnh một người đánh lui sáu tên côn đồ, cả người máu chảy đầm đìa còn đuổi theo tên côn đồ đánh khi, người trong công trường bao gồm hắc công mới chính thức nhận thức đến này cây gậy trúc tên khủng bố

Bởi vì tiết cùng huyết đồng âm, mọi người đối Tiết Ảnh ngày đó cả người máu chảy đầm đìa trường hợp lại trí nhớ khắc sâu, liền cho hắn lấy cái rất lạnh khốc ngoại hiệu “Huyết ảnh”.

“Mang theo súng!” Phương Tử Bạch hướng đang chuẩn bị lên xe Tiết Ảnh kêu lên.

Ở A Cập Á mạng người cũng không đáng giá, chỉ cần có tiền có thể mua được súng cũng có thể mua được mạng người.

Tiết Ảnh gặp Phương Tử Bạch làm cho hắn mang theo thương, cặp kia nhìn như vô thần ánh mắt chợt lóe ra một chút huyết sắc, lại lần nữa quay lại phòng ở, chờ hắn đi ra khi, hắn hông giắt là phình.

Lái xe còn là A Mỗ, khai là một chiếc phá Santana.

Nếu dĩ vãng Phương Tử Bạch luôn thói quen tính kêu A Mỗ khai chậm một chút, nhưng hôm nay hắn cũng là liều mạng thúc giục A Mỗ khai mau một chút.

Phương Tử Bạch thúc giục quả thực giống như là cấp A Mỗ đánh thuốc kích thích, hắn đem kim loại nặng âm nhạc khai siêu vang, sau đó một bên điên cuồng mà thải chân ga một bên oa oa gọi bậy

Xe ở đường cái chạy vội, nhìn đến trên đường có người đi đường, A Mỗ cũng không giảm tốc, sợ tới mức ven đường người đi đường ào ào hướng bên cạnh chạy.

Xe rất nhanh liền khai ra Nhiệt Mã Lan thị, giống chuột túi giống nhau ở cái hố bất bình đường cái chạy vội, làm cho người ta nhìn nhịn không được muốn lo lắng xe hội tán giá.

Ba Đông trấn, ngày dần dần rơi xuống sơn mặt sau,

đêm tối ở lặng yên gian buông xuống này phiến rộng lớn cằn cỗi mà nguyên thủy đại địa.

Chợ náo nhiệt dần dần thối lui, trên đường người càng đến càng ít, nhưng Phương Tử Bạch đám người bóng dáng lại chậm chạp không có xuất hiện.

Tô Chỉ Nghiên bắt đầu trở nên có chút bất an đứng lên, đến cuối cùng nàng cũng bất chấp lão tổng rụt rè, tuy rằng không có giống phía trước giống nhau ôm Hạ Vân Kiệt cánh tay, thủ cũng là nắm chặt Hạ Vân Kiệt cánh tay, tựa hồ sợ hắn hội đem nàng để qua này nhân sinh không quen dị quốc tha hương.

Bất quá cuộc sống chính là như vậy tràn ngập hí kịch tính, Tô Chỉ Nghiên càng lo lắng cái gì cố tình sẽ cái gì.

“Không được nhúc nhích!” Trong bóng đêm, đột nhiên gian cũng không biết làm sao toát ra năm người da đen, trong đó hai cái trong tay thế nhưng cầm súng tự động, tối như mực họng súng ở trong đêm đen tựa hồ đều tản ra hàn quang, phân biệt đối với Tô Chỉ Nghiên cùng Hạ Vân Kiệt.

“Đừng, đừng giết ta, ta……” Tô Chỉ Nghiên lớn như vậy thế nào từng bị người dùng súng chỉ quá, sợ tới mức vội vàng run run thanh âm, sắc mặt tái nhợt nói.

“Ta thao!” Bởi vì nửa đường xe ra điểm trạng huống, vừa mới đuổi tới Phương Tử Bạch đám người gặp cách đó không xa, đứng năm người cao to người da đen, trong đó hai cái trong tay còn cầm súng tự động chỉ vào Tô Chỉ Nghiên cùng Hạ Vân Kiệt, không khỏi tất cả đều dọa ra một tiếng mồ hôi lạnh, A Mỗ lại mạnh nhất giẫm dừng ngay, “Dát” ở trong đêm đen phát ra một tiếng chói tai thanh âm.

Bất quá trong đêm đen, Tô Chỉ Nghiên câu nói kế tiếp

còn chưa nói xong, phanh lại thanh âm còn quanh quẩn ở trong trời đêm khi, đột nhiên gian, Hạ Vân Kiệt tay quỷ mị ở không trung xẹt qua, lập tức liền đem hai khẩu súng tự động cấp đoạt lại đây, sau đó răng rắc một tiếng, mạnh dùng một chút lực, súng tự động thế nhưng bị hắn sinh sôi cấp bài gãy.

Sau đó không đợi kia năm người da đen phản ứng lại đây, Hạ Vân Kiệt đã muốn phi thân mà lên.

“Ca ca!” Cơ hồ chính là trong chớp mắt, cũng không thấy Hạ Vân Kiệt cái gì động tác, năm người da đen toàn bộ bị sinh sôi bẻ gẫy cánh tay, người người phiên ngã xuống đất, cái trán mạo hiểm mồ hôi lạnh, ôm cánh tay oa oa gọi bậy, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt lại giống như thấy ác quỷ bình thường, lộ ra sợ hãi thật sâu.

Cách đó không xa, A Mỗ từng còn khoe khoang có thể một cái đánh Hạ Vân Kiệt ba cái, nhìn chính mình nháy mắt công phu, Hạ Vân Kiệt thế nhưng phóng đổ năm nam nhân cùng hắn cường tráng, càng đáng sợ là ngay cả súng tự động đều bị hắn cấp sinh sôi bài đoạn, nhịn không được cảm thấy cả người lỗ chân lông vẻ sợ hãi, theo bản năng sờ sờ chính mình cánh tay, âm thầm may mắn nói:“Chân chủ phù hộ, may mắn lần trước hạ không có ninh cánh tay của ta!”

Vẫn cho rằng Hạ Vân Kiệt chính là vị đồ có đẹp mặt bề ngoài, kỳ thật một chút cũng không sử dụng Phương Tử Bạch, thấy thế tròng mắt đều thẳng, lúc này hắn mới ý thức được, Tô tổng bên người vị này “Tiểu bạch kiểm” Thật sự là so với Trung Nam Hải bảo tiêu còn lợi hại! Mà huyết ảnh trầm mặc nửa ngày, đột nhiên bính đi ra một câu cũng chứng thật điểm này.

“Người này tuyệt đối so với chúng ta bộ đội đặc chủng huấn luyện viên còn lợi hại!”

“Tô tổng không có việc gì.” Hạ Vân Kiệt đem năm người đả đảo sau, gặp Tô Chỉ Nghiên còn tại ngẩn người, tựa hồ là bị dọa choáng váng, nhỏ giọng nhắc nhở nói.

Bất quá làm cho Hạ Vân Kiệt vạn vạn không thể tưởng được là, Tô Chỉ Nghiên nghe được hắn nhắc nhở thanh, đột nhiên bổ nhào vào hắn trong lòng, “Oa” một tiếng khóc lên.

Lúc này nàng không còn là cái gì nữ cường nhân, cũng không phải cái gì xí nghiệp lão tổng, bất quá chính là một nhu nhược nữ tử chưa bao giờ bị súng chỉ quá mà thôi.

Gặp mỹ nữ lão tổng đột nhiên nhào vào chính mình trong lòng khóc đứng lên, Hạ Vân Kiệt cánh tay trương ở nơi nào ôm cũng không phải, không ôm cũng không phải, trong lòng không khỏi âm thầm hối hận vừa rồi chính mình không có xuống tay trước đem tai họa ngầm cấp đả đảo, cứ thế đem Tô Chỉ Nghiên cấp dọa đến.

Vừa rồi năm người da đen tới gần tự nhiên không có thể tránh thoát Hạ Vân Kiệt cảm giác, bởi vì hết thảy đều ở hắn trong khống chế, cho nên hắn cũng không có tiên hạ thủ vi cường, miễn cho có chủ động công kích, đuối lý hiềm nghi.

Khả Hạ Vân Kiệt vạn vạn không nghĩ tới, bình thường lá gan còn khá lớn Tô Chỉ Nghiên lại bị dọa thành cái dạng này, nhưng thật ra làm cho hắn không khỏi âm thầm hối hận không thôi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 282 : Chính mình giải quyết

Cũng may Tô Chỉ Nghiên chính là khóc lập tức khôi phục bình tĩnh, nhẹ nhàng đẩy ra Hạ Vân Kiệt.

Dưới đêm tối, nhìn Hạ Vân Kiệt xấu hổ bộ dáng, nhớ tới vừa rồi chính mình thế nhưng sợ tới mức gục hắn trong lòng khóc, Tô Chỉ Nghiên mặt đẹp không khỏi hơi hơi đỏ lên, thấp giọng nói câu:“Cảm ơn ngươi!”

“Tô tổng khách khí, đây là của ta chức trách!” Hạ Vân Kiệt nhìn hồng đôi mắt có vẻ phá lệ mảnh mai Tô Chỉ Nghiên, tâm thần hơi hơi nhất loạn, bất quá lập tức liền khôi phục bình thường, thần sắc bình tĩnh thản nhiên nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt biểu tình lãnh đạm, Tô Chỉ Nghiên ánh mắt phức tạp nhìn hắn một cái, sau đó chỉ vào mặt đất còn ôm trợ thủ đắc lực ở kêu rên đám người da đen hỏi: “Những người này làm sao bây giờ? Chúng ta hiện tại làm sao bây giờ?”

“Phương quản lí đến đây, ta nghĩ hắn hẳn là sẽ biết xử lý như thế nào.” Hạ Vân Kiệt nói.

Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, Tô Chỉ Nghiên mới phát hiện không biết khi nào thì, một chiếc Santana đứng ở cách đó không xa, Phương Tử Bạch cùng A Mỗ còn có công trường đội bảo an đội trưởng Huyết Ảnh chính hướng bên này đi tới.

Nhìn Phương Tử Bạch đám người nghênh diện đi tới, nhớ tới chính mình vừa rồi nhào vào Hạ Vân Kiệt khóc, Tô Chỉ Nghiên mặt đẹp không khỏi từng trận nóng lên.

“Hạ, ngươi thật lợi hại! Vừa rồi đó là Trung Quốc công

phu sao?” Trước mở miệng vừa không là Phương Tử Bạch cũng không phải Huyết Ảnh, mà là A Mỗ. A Mỗ vừa đi đến, liền dùng tràn ngập sùng bái, cuồng nhiệt ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt, vẻ mặt hưng phấn mà nói.

“Con mẹ nó, ngươi không phải nói một cái có thể đánh Hạ tiên sinh ba cái sao? Muốn hay không hiện tại khoa tay múa chân khoa tay múa chân?” Phương Tử Bạch gặp A Mỗ hưng phấn bộ dáng, cười mắng đá hắn một cước.

“Không! Không! Ta cũng không tưởng theo chân bọn họ giống nhau!” A Mỗ nghe vậy sợ tới mức sắc mặt đều biến “Thanh”, liên tục xua tay nói.

Hạ Vân Kiệt thấy thế cười cười, chỉ vào mặt đất nhân hỏi:“Phương quản lí, những người này làm sao bây giờ? Cần báo cảnh sao?”

“Báo cảnh vô dụng, làm cho bọn họ đi thôi.” Trả lời không phải Phương Tử Bạch mà là Huyết Ảnh, nói chuyện khi, Huyết Ảnh mặt lạnh lùng, đi lên trước đối với này còn ôm cánh tay đám người da đen một đám đá đi, mắng:“fuck! Toàn con mẹ nó cút đi!”

Huyết Ảnh lại không biết đến cũng không phải này người da đen không nghĩ cút đi, mà là Hạ Vân Kiệt vừa rồi bẻ gẫy bọn họ cánh tay khi, còn thuận đường che bọn họ hai chân huyệt đạo, nếu không bọn họ sớm bỏ chạy không ảnh.

Hạ Vân Kiệt kiến Huyết Ảnh nói như vậy, âm thầm thả ra vài chân khí giải đám người da đen hai chân. Này người da đen liền lập tức ào ào đứng lên, cũng không quay đầu lại chạy.

Bất quá bọn họ tay đời này cũng là không còn dùng tưởng cầm súng.

Gặp này người da đen toàn bộ té chạy đến không ảnh, Tô Chỉ Nghiên nói: “Chúng ta xe bị trộm, có phải hay không cần lập tức báo cảnh?”

“Báo cảnh?” Phương Tử Bạch nghe vậy khóe miệng gợi lên một chút trào phúng cười lạnh, lắc đầu nói:“Tô tổng, đến nơi này, rất nhiều tư tưởng đều cần chuyển biến. Ở trong này, giống loại này sự tình căn bản không thể kí hy vọng ở cảnh sát trên người. Có một lần, chúng ta công trường cũng phát sinh mất điểm sắt sự tình. Ta lập tức báo cảnh, còn tưởng rằng chúng ta nói như thế nào cũng là ngoại quốc bạn bè, bị trộm này nọ, bọn họ cảnh sát còn không lập tức cho chúng ta xuất động cảnh lực điều tra. Kết quả đâu, con mẹ nó, đợi một ngày cũng chưa nhìn thấy cảnh sát bóng dáng. Sau lại còn là chính mình lái xe đi đem bọn họ tiếp nhận đến. Tiếp nhận đến sau, này bang người da đen cảnh sát chính là đơn giản nhìn hạ bước đi, đi lên còn minh mục trương đảm về phía chúng ta đòi lấy “Thuốc lá tiền, tiền thưởng” Hơn nữa còn nói cho ta biết lần sau báo án muốn chủ động thanh minh nguyện ý tiền trả “Xăng phí” Sau đó bọn họ sẽ chính mình lái xe lại đây. Cái này cũng chưa tính cái gì, tối đáng giận, này bang tên cầm tiền còn căn bản không làm sự. Sau lại ta mới biết được, nơi này quy củ là, người mất của chính mình nghĩ biện pháp bắt tiểu thâu, tiểu thâu bắt đến sau giao cho cảnh sát đến công việc, mà không phải cảnh sát nghĩ biện pháp cho chúng ta phá án. Cho dù, trộm bắt đến đưa đến cảnh sát cục, cuối cùng truy trở về vật bị mất ngươi cũng đừng tưởng cầm lại đến, trên cơ bản đều bị bọn họ trung gian kiếm lời túi tiền riêng.”

Loại này chưa bao giờ nghe thấy hủ bại, vô năng chấp pháp, quả thực đem Hạ Vân Kiệt cùng Tô Chỉ Nghiên nghe được nghẹn họng nhìn trân trối. Nhất là Hạ Vân Kiệt, ở quốc nội coi như là gặp qua một ít cảnh sát hủ bại hắc ám một mặt, nhưng nay phát hiện, quốc nội

cảnh sát cùng nơi này cảnh sát nhất so với quả thực người người đều thành công chính chấp pháp hảo cảnh sát.

“Nói như vậy, chuyện này xem ra chỉ có thể chúng ta chính mình giải quyết ?” Hạ Vân Kiệt phát ra trong chốc lát lăng sau, nói.

“Ha ha, người da đen có thể trộm xe cũng không đơn giản, chúng ta này đó người bên ngoài như thế nào khả năng tìm được, cho dù tìm được cũng lấy không trở lại a. Người không có việc gì chính là lớn nhất may mắn, trở về đi.” Phương Tử Bạch lắc đầu nói.

“Đúng, người không có việc gì chính là lớn nhất may mắn, xe trộm liền trộm, chúng ta còn là đi nhanh đi.” Đại nạn không chết đối với một chiếc phá đại chúng xe Tô Chỉ Nghiên nhưng thật ra nhìn xem thực khai, nghe vậy thúc giục nói.

Vì thế mọi người liền đều ào ào hướng xe đi đến, Hạ Vân Kiệt khóe miệng gợi lên một chút cười lạnh, cũng đi theo hướng xe đi đến.

A Mỗ hiện tại hiển nhiên đối Hạ Vân Kiệt đã muốn bội phục thật sự, phi thường khó được bình sinh lần đầu tiên không có cướp ngồi điều khiển vị, mà là rớt ra phòng điều khiển cửa nhìn Hạ Vân Kiệt, khiêm tốn hỏi:“Hạ, là ngươi lái, còn là ta lái?”

Hạ Vân Kiệt không nghĩ cùng hai đại nam nhân tễ ở phía sau thùng xe, liền gật gật đầu nói: “Ta đến đây đi.”

Huyết Ảnh gặp A Mỗ thế nhưng chủ động làm cho ra tay lái, không khỏi rất kỳ quái hỏi:“Hạ tiên sinh kỹ thuật lái xe tốt lắm sao?”

“Nga, ông trời! Ta dám cam đoan, nếu hạ tham gia đua

xe, thư mã hách chỉ có thể ở hắn mặt sau ăn ô tô vĩ khí!” A Mỗ khoa trương kêu lên, sau đó dùng sức sau này trong xe tễ.

Người da đen dày đặc hiểu rõ, tễ Phương Tử Bạch cùng Huyết Ảnh thẳng nhíu, chính là cho dù như thế, Huyết Ảnh còn là không quên kinh ngạc nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Đêm tối hạ Hạ Vân Kiệt, lái xe liền cùng ban ngày giống nhau rất nhanh vững vàng, trong nháy mắt, xe tựa như u linh bình thường biến mất ở màn đêm dưới.

Xe trước chạy đến khách sạn, đem Hạ Vân Kiệt cùng Tô Chỉ Nghiên đưa xuống xe, thế này mới từ A Mỗ lái xe rời đi.

Tô Chỉ Nghiên không biết là vì lòng còn sợ hãi duyên cớ, còn là bởi vì phía trước cùng Hạ Vân Kiệt từng có thân mật thân thể tiếp xúc duyên cớ, trở lại khách sạn sau, nàng có vẻ có chút không yên lòng, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng luôn luôn chút trốn tránh.

Vội vàng ở nhà ăn ăn cơm xong sau, Tô Chỉ Nghiên trở về chính mình phòng.

Gặp Tô Chỉ Nghiên sớm trở lại chính mình phòng nghỉ ngơi, Hạ Vân Kiệt một mình một người ngồi ở cửa sổ tiền, trong tay vuốt ve quy xác.

Trong đêm đen, quy xác phát ra kỳ diệu “Quy ngữ” Tựa hồ ở kể ra cái gì bí mật.

Rất nhanh, Hạ Vân Kiệt liền đứng lên, mở ra cửa sổ, sau đó thả người nhảy.

Đêm tối hạ, Hạ Vân Kiệt thân ảnh tựa như u linh bình thường đảo mắt biến mất.

Nhiệt Mã Lan thị phía đông, duy nhiều lợi cảng là Nhiệt Mã Lan thị cảnh sắc tốt nhất, cũng là tối phồn hoa, sống về đêm rất phong phú địa phương.

Đêm tối hạ, duy nhiều lợi cảng đèn đuốc sáng trưng, ngọn đèn ánh sáng ngọc, cùng thành nội địa phương khác đèn đuốc thưa thớt hình thành tiên minh đối lập. Dọc theo cảng nơi nơi là quán cà phê, quán bar, câu lạc bộ đêm, khách sạn đằng đằng cơm ẩm chỗ ăn chơi.

Đèn đuốc sáng trưng cảng trung, trừ bỏ đình thuyền đánh cá, thuyền hàng, còn đình các loại lớn nhỏ không đồng nhất du thuyền.

Có người địa phương còn có người giàu có cùng người nghèo, chẳng sợ tái cùng quốc gia cũng là như thế. A cập á đồng dạng như thế, này đó lớn nhỏ không đồng nhất du thuyền trừ bỏ một ít là người ngoại quốc, rất lớn một bộ phận đều thuộc loại Phi Châu người da đen phú hào.

Người da đen phú hào cùng quốc nội phú hào bất đồng, bọn họ trung tuyệt đại một bộ phận mọi người không có tích góp khái niệm, bọn họ thích tiêu xài, thích khoe ra, thích hướng tử tiêu tiền. Chẳng sợ phi thường người nghèo cũng là giống nhau, nhất lấy đến tiền công trước hết tiêu xài không còn, chờ không có tiền lại đến đi làm. Cho nên, có tiền người da đen thích ở trên cổ treo thô thô kim vòng cổ, nơi ngón tay mang mãn nhẫn, miệng thượng điêu xì gà, tựa hồ sợ người khác không biết hắn có tiền giống nhau, điểm này nhưng thật ra cùng quốc nội mỗ ta nhà giàu mới nổi rất giống.

Có tiền người da đen trừ bỏ thích số chết hướng trên người phi kim mang ngân, bọn họ còn thích ô tô, ngoạn phi cơ, ngoạn du thuyền, thông qua này đó đến khoe khoang thân phận.

Đương nhiên sau hai loại là chân chính phú hào mới đùa khởi, tỷ như một ít khá lớn tù trưởng, mà ô tô còn lại là tam lưu người giàu có mới đùa xa xỉ phẩm.

Tạp Ba không xem như Phi Châu người giàu có, nhưng hắn cũng thích ngoạn xe, hơn nữa hắn xe trên cơ bản đều là trộm đến, hơn nữa hắn chuyên môn trộm người Trung Quốc cùng Ấn Độ a tam xe, bởi vì trộm bọn họ xe chỉ cần không bị đương trường bắt lấy, cơ hồ không có phiêu lưu đáng nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 283 : “Hắc mỹ nhân” Câu lạc bộ đêm

“Hắc mỹ nhân” Câu lạc bộ đêm là Victory cảng một nhà thực nổi danh câu lạc bộ đêm, nhà này “Câu lạc bộ đêm” lão bản là một vị người Hàn Quốc cùng một vị Nhiệt Mã Lan thị địa phương một vị tù trưởng con trai kết phường khai.

Câu lạc bộ đêm đại sảnh là casino [sòng bạc], người da đen đều thích đổ, cho nên có sòng bạc câu lạc bộ đêm là có tiền người da đen thích nhất đến đùa địa phương.

Câu lạc bộ đêm đại sảnh là sòng bạc, bên trong còn có phòng khiêu vũ, ca thính. Nơi này mỗi đêm đều là khách quý chật nhà, các loại màu da người đều có, trong đó cũng không thiếu A Cập Á các giới tai to mặt lớn. Không chừng, ở câu lạc bộ đêm ngươi sẽ đụng tới mỗ vị tôn quý tù trưởng hoặc là tù trưởng công tử lại hoặc là chính phủ ngành lãnh đạo.

Tạp Ba cũng thích đến “Hắc mỹ nhân” Câu lạc bộ đêm, mỗi lần phát ra tài hắn đều đã mang theo hắn hai tiểu đệ tới nơi này tiêu xài một hồi, bất quá hắn cùng hắn hai tiểu đệ bất đồng, hắn không thương bài bạc, hắn thích liệt rượu cùng nữ nhân.

“Hải, Tạp Ba, lại phát tài a!” Một vị mặc váy ngắn hắc nữu phe phẩy đại mông nâng trang có Whiskey khay đi tới, hướng Tạp Ba phao cái mị nhãn nói

“Đúng vậy! Tịnh nữu!” Tạp Ba thành thật không khách khí thân thủ đối với hắc nữu đại mông thật mạnh đánh một chút, vẻ mặt cười dâm đãng nói.

Gặp Tạp Ba thân thủ đánh nàng mông, vị kia hắc nữu

không chỉ có không não, ngược lại đem mông kiều cao cao, bị Tạp Ba thật mạnh đánh một chút sau, thế này mới lắc lắc mông rời đi

“Tao hóa!” Tạp Ba mắng một câu, sau đó nằm lên trên bàn một chỉnh bình Whiskey tựa như uống bia giống nhau trực tiếp đối với miệng quán, ánh mắt cũng là đỏ lên nhìn chằm chằm trên vũ đài vũ nương chính trần trên thân, súy hai cái đại cái vú, hạ thân mặc chữ “T” khố, ở khiêu diễm vũ thoát y.

Thoát y vũ nương thế nhưng cũng là các màu màu da người đều có, có hắc nữu có Âu Mĩ bạch nữu, còn có Đông Phương gương mặt màu vàng làn da nữ nhân.

Tạp Ba “Rầm rầm” Uống Whiskey, phúc để đã muốn là một đoàn nhiệt liệt, mãn đầu óc nghĩ đợi lát nữa như thế nào ghé vào nữ nhân mông mặt sau phát tiết tinh lực.

Đang nghĩ tới, Tạp Ba thấy được một vị Đông Phương gương mặt người trẻ tuổi nghênh diện đã đi tới. Tạp Ba trong lòng không khỏi lộp bộp một chút, bởi vì hắn nhận được vị này người trẻ tuổi, đúng là hắn hôm nay trộm kia chiếc xe chủ nhân.

Bất quá Tạp Ba rất nhanh liền không sao cả tiếp tục uống Whiskey, thưởng thức hắn mỹ nữ

Một gầy yếu người Trung Quốc mà thôi, cho dù hôm nay trộm xe khi bị đương trường bắt lấy, hắn Tạp Ba đều có thể một quyền bắt hắn cho huy ngã xuống đất, sau đó ngồi trên xe, nghênh ngang khai đi, càng đừng nói hiện tại là ở câu lạc bộ đêm.

Hắn nếu dám chủ động nháo sự, Tạp Ba tuyệt đối dám đem hắn đánh ngay cả hắn lão nương cũng không nhận thức. Đương nhiên Tạp Ba cũng không cho rằng vị này người Trung Quốc sẽ biết là hắn trộm xe.

“Tạp Ba, ngươi hảo. Tự giới thiệu một chút, ta kêu Hạ Vân Kiệt, hy vọng ngươi còn không có đem ta kia chiếc xe qua tay bán đi.” Đang lúc Tạp Ba nhìn không chuyển mắt nhìn chằm chằm trên đài thoát y vũ nương xem các nàng cởi cuối cùng một kiện nội khố khi, vị kia người Trung Quốc ngồi ở hắn đối diện, kiều chân bắt chéo mặt mang mỉm cười nhìn hắn, nhưng hắn ánh mắt lại lộ ra một tia làm cho người ta phát run hàn ý.

“Thao! Lăn một bên đi, đừng làm trở ngại lão tử xem nữ nhân!” Tạp Ba bắt tắc ở miệng Whiskey, thật mạnh hướng trên bàn nhất các, mặt lộ vẻ hung tướng dùng tiếng Anh mắng.

“Xem ra thật đúng là cấp mặt không biết xấu hổ a!” Hạ Vân Kiệt đương nhiên sẽ không bị Tạp Ba cấp làm sợ, lạnh lùng cười, sau đó chậm rãi đứng lên.

Tạp Ba nghe không hiểu tiếng Trung Quốc, hắn gặp Hạ Vân Kiệt đứng lên, còn tưởng rằng hắn bị chính mình nhất đe dọa liền sợ hãi, trên mặt không khỏi lộ ra đắc ý cười lạnh, nghĩ rằng, này đó người Trung Quốc liền con mẹ nó nạo loại, dễ ức hiếp!

Bất quá Tạp Ba đắc ý tươi cười lập tức liền cương ở tại trên mặt, bởi vì hắn phát hiện trước mắt người Trung Quốc không chỉ có không có xám xịt cút đi, mà là thế nhưng thân thủ cầm trụ hắn tay cầm lấy Whiskey.

Kia cầm lấy tay hắn giống như kìm sắt giống nhau cứng rắn lạnh như băng, ra ngoài Tạp Ba dự kiến

“Nếu ngươi không nghĩ này chích thủ lập tức phế bỏ trong lời nói, hiện tại mang ta đi tìm ta xe.” Hạ Vân Kiệt dùng tiếng Anh lạnh như băng nói.

Tiêu chuẩn Luân Đôn làn điệu làm cho Tạp Ba nao nao,

còn tưởng rằng gặp người Anh quốc.

Người Anh quốc ở A Cập Á nhưng là không dễ chọc, Tạp Ba bình thường cũng không đại dám trộm người Anh quốc xe, khả trước mắt vị này là người Trung Quốc, Tạp Ba tuy rằng giật mình cùng hắn lá gan cùng khí lực, nhưng tuyệt không sợ.

“Ta thao!” Tạp Ba dùng tiếng Anh thô lỗ mắng một câu, mặt khác một bàn tay đã sớm nắm tay đối với Hạ Vân Kiệt đầu hung hăng huy đi qua.

Tạp Ba quyền đầu cực đại, gân xanh bạo khởi, quyền vung ra đi khi mang theo quyền phong.

Mắt thấy quyền đầu sẽ hung hăng nện ở kia “Yếu ớt” trên đầu, Tạp Ba trên mặt lộ ra hung tàn đắc ý tươi cười. Hắn đánh quá địa hạ quyền tràng, chính là sau lại thượng tuổi, thể lực suy yếu, thế này mới đổi nghề làm trộm xe tặc, nhưng dù là như thế, Tạp Ba đối chính mình quyền đầu còn là rất tin tưởng, tuyệt đối tin tưởng chính mình một quyền có thể đánh cho trước mắt vị này Đông Phương tiểu bạch kiểm đầu nở hoa.

Bất quá làm cho Tạp Ba trừng hoảng sợ mở to hai mắt là, khi hắn quyền đầu sắp tạp đến kia trương tiểu bạch kiểm khi, hắn tay trái lại bị kìm sắt bàn lạnh như băng tay cấp bắt lấy.

“Xem ra ngươi không đem của ta cảnh cáo để vào mắt.” Hạ Vân Kiệt hai tay cầm lấy Tạp Ba tay, lạnh lùng cười, trong mắt lóe ra một tia thô bạo huyết sắc, tay phải hơi hơi dùng một chút lực.

“Răng rắc” Một thanh âm vang lên, Hạ Vân Kiệt lãnh khốc vô tình trực tiếp bẻ gẫy Tạp Ba tay.

“A!” Tạp Ba một tiếng thê lương tiếng kêu cái qua các

sắc lang hướng về phía tràng thượng đã muốn trần như nhộng nữ nhân tru lên thanh.

Mọi người ào ào hồi đầu, chỉ thấy một thân gầy yếu người Trung Quốc ngay mặt mang mỉm cười cầm lấy một đám đầu cao lớn khôi ngô cùng nghé con giống nhau người da đen tay trái.

Kia người da đen tay phải vô lực cúi, hắn cái trán che kín mồ hôi lạnh. Mồ hôi lạnh ánh người da đen hắc làn da ở ngọn đèn hạ chiết xạ trong suốt quang mang.

“Của ta kiên nhẫn hữu hạn, nếu ngươi không nghĩ này chích tay cũng phế bỏ trong lời nói, ta khuyên ngươi tốt nhất hiện tại liền mang ta đi tìm ta xe.” Hạ Vân Kiệt sắc mặt lãnh đạm nói

Tạp Ba lúc này mới ý thức được chính mình gặp một vị người Trung Quốc so với hắn còn bạo lực, chịu đựng tay phải truyền đến từng trận đau đớn, không dám nữa cậy mạnh, gật gật đầu nói: “Hảo!”

Hạ Vân Kiệt gặp Tạp Ba coi như thức thời, cũng sẽ không tái bẻ gẫy hắn tay trái, lạnh lùng cười, buông ra hắn tay trái nói:“Ở phía trước dẫn đường đi, đừng ra vẻ.”

Tạp Ba không hé răng, chỉ để ý ở phía trước đi tới, trong mắt lại lộ ra một tia bỏ mạng đồ đệ hung hãn sắc.

Trong nháy mắt, hai người ra phòng khiêu vũ, đi vào đại sảnh sòng bạc. Xuyên qua sòng bạc chính là câu lạc bộ đêm xuất khẩu.

Sòng bạc nơi nơi là mai đầu bài bạc người da đen, người da trắng còn có da vàng người phương đông. Thỉnh thoảng có các loại màu da nữ nhân mặc con thỏ phục, hắc tất chân bưng đồ uống ở trong đám người xuyên qua. Các nàng Bra bên trong, chữ “T” khố bên

trong, nhồi vào màu sắc rực rỡ tiền mặt.

Làm Tạp Ba xuyên qua sòng bạc, nhanh đến xuất khẩu khi, nhìn đến hai cái chính hai mắt đỏ lên nhìn chằm chằm luân bàn, quyền đầu nắm chặt người da đen, Tạp Ba trong mắt lóe ra một tia sắc mặt vui mừng, sau đó đột nhiên kêu lên:“Daniel, Maca!”

Một bên kêu, Tạp Ba còn không quên một cái mạnh xoay người, nhấc chân đối với Hạ Vân Kiệt bụng hung hăng đá đi qua.

Hạ Vân Kiệt thấy thế lắc đầu, trong mắt lóe ra một tia coi rẻ ánh mắt, “Chậm rãi” Nâng lên chân, đối với Tạp Ba kia đá tới được chân to đá đi qua.

“Bồng” Một tiếng nặng nề tiếng đánh vang lên, tiếp theo Tạp Ba kia cực đại thân mình liền cả người bay lên ngã sấp xuống ở bóng loáng đá cẩm thạch mặt đất, trên mặt đất trượt hơn hai thước thế này mới ngừng lại.

“Ta thao!” Kia hai người da đen bị kêu Daniel cùng Maca, gặp lão đại bị nhân một cước đá phi, lập tức liền hung thần ác sát vọt đi lên.

Hạ Vân Kiệt thấy thế trong mắt lóe ra một tia không kiên nhẫn sắc, lại lần nữa nâng lên chân, một cái toàn chân.

Oành oành! Hai tiếng, Daniel cùng Maca lập tức cả người bị phi đạp đi ra ngoài, cùng Tạp Ba giống nhau thật mạnh ngã trên mặt đất, lại ở bóng loáng đá cẩm thạch trên mặt trượt hơn hai thước mới ngừng lại được.

“Không nên cử động, vừa động ta liền bạo đầu của ngươi!” Đang lúc Hạ Vân Kiệt liên tiếp đem Tạp Ba ba người cấp đá phi trên mặt đất khi, đột nhiên một đạo đắc ý kiêu ngạo thanh âm ở hắn phía sau vang lên.

Hạ Vân Kiệt căn bản không có nghe phía sau cảnh cáo thanh, chậm rãi xoay người.

Đối diện hắn là một cái tối như mực họng súng, nắm súng là một người da đen giống Phi Châu bò tót giống nhau cường tráng, hắn bên người còn đứng một vị anh tuấn cùng Hàn Quốc điện ảnh ngôi sao giống nhau Hàn Quốc nhân. Lúc này hắn chính ôm hai tay, dùng trêu tức ánh mắt phiêu Hạ Vân Kiệt.

“Ngươi đánh người bản sự liền với ngươi lái xe kỹ thuật giống nhau xuất sắc! Bất quá nơi này là địa bàn của ta, ta không thích có người ở địa bàn của ta nháo sự, tựa như ta không thích có người dùng một chiếc phá xe siêu của ta Hãn Mã giống nhau.” Vị kia anh tuấn cùng Hàn Quốc điện ảnh ngôi sao người trẻ tuổi dùng tiếng Anh nói.

“Ta chỉ là tới trảo ba trộm xe tặc mà thôi, cũng không phải tới nháo sự. Mặt khác, ta đồng dạng không thích có người dùng súng chỉ vào đầu của ta, hơn nữa là thực không thích!” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng nói một tiếng, đột nhiên gian tay như tia chớp vươn ra, cầm trụ người da đen tay nắm súng, sau đó dùng một chút lực.

Người da đen lập tức liền tùng rảnh tay, ôm cổ tay đầu đầy đại hãn oa oa gọi bậy đứng lên, mà súng tắc sớm đã dừng ở Hạ Vân Kiệt trong tay.

Hạ Vân Kiệt học điện ảnh ngoạn mau súng tây bộ ngưu tử giống nhau, khẩu súng nơi tay bàn tay rất nhanh vòng vo hai vòng, sau đó tại kia vị người trẻ tuổi còn không có phục hồi tinh thần lại khi, họng súng đã muốn nhắm ngay hắn, lạnh lùng nói: “Hy vọng ngươi có thể nhớ kỹ, ta không thích có người dùng súng chỉ vào người của ta, nếu còn có lần sau, ngươi sẽ hối hận.”

Gặp Hạ Vân Kiệt họng súng nhắm ngay chính mình, dù

là Thôi Vĩnh Tuấn cũng chính là vị kia người Hàn Quốc, ở Nhiệt Mã Lan thị hướng đến ngoan quen, lúc này cũng là cái trán đổ mồ hôi.

Hạ Vân Kiệt gặp Thôi Vĩnh Tuấn cái trán đổ mồ hôi, trong mắt lóe ra một tia khinh thường, cầm súng xoay người đối với Tạp Ba mông thật mạnh đá một cước, nói: “Đây là ngươi cuối cùng một lần cơ hội!”

Làm Hạ Vân Kiệt thay đổi đầu súng xoay người, vài khoẻ mạnh người da đen cầm súng vội vàng tới rồi, đang chuẩn bị cầm lấy súng đối với Hạ Vân Kiệt đầu khi, Thôi Vĩnh Tuấn cũng là mặt âm trầm bắt tay vừa nhấc, ngăn trở bọn họ.

Ở Thôi Vĩnh Tuấn nâng tay ngăn cản đám người da đen khi, Hạ Vân Kiệt đã muốn mang theo Tạp Ba đi ra cửa, nhân tiện còn không có quên khẩu súng hướng phía sau ném đi, cũng không quay đầu lại thản nhiên nói:“Ngươi làm một cái chính xác lựa chọn!”

“Lão bản!” Người của Thôi Vĩnh Tuấn gặp Hạ Vân Kiệt như vậy kiêu ngạo, người người cầm súng mắt lộ ra hung quang, hận không thể nhất bắn chết hắn.

“Không vội, ở Nhiệt Mã Lan địa bàn còn không có người có thể ở ta Thôi Vĩnh Tuấn trước mặt như vậy kiêu ngạo, đi điều tra hắn đến đây!” Thôi Vĩnh Tuấn lại bắt tay vừa nhấc, âm lãnh lãnh nói.

Nói xong, Thôi Vĩnh Tuấn xoay người, đối với cản hắn đường một người da đen bảo tiêu một cước đạp đi qua:“Cút ngay!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 284 : Lo lắng

Làm Thôi Vĩnh Tuấn một cước đem người da đen bảo tiêu gạt ngã khi, một người da đen theo sòng bạc bên trong chạy đi ra, ánh mắt nghi hoặc nhìn cửa biến mất thân ảnh. Do dự hạ, lại đuổi theo.

Bất quá chờ hắn đuổi theo ra cửa khi, Hạ Vân Kiệt cùng kia ba trộm xe tặc cũng đã biến mất ở màn đêm dưới.

“Chẳng lẽ sẽ là hắn? Hắn như thế nào khả năng sẽ tới A Cập Á đâu?” Vị kia người da đen nhìn màn đêm hạ ngã tư đường, vẻ mặt hồ nghi gãi gãi đầu.

Này người da đen không phải người khác, đúng là lần trước cùng Ba Lỗ cùng Đại Tế Ti Tang Đạt tham gia huyền môn đại hội bảo tiêu, Mỗ Mã.

Lúc ấy Ba Lỗ ở đầu đường phát bệnh khi, Hạ Vân Kiệt xuất thủ cứu giúp, hắn từng gặp qua Hạ Vân Kiệt một mặt.

Anh quốc nhân khách sạn, Tô Chỉ Nghiên nằm ở trên giường trằn trọc nan miên.

Hôm nay phát sinh hết thảy tựa như điện ảnh cảnh tượng giống nhau, theo nàng trước mắt — lóe ra.

Kia tối như mực họng súng làm cho nàng hết hồn, nhưng này ôm Hạ Vân Kiệt khóc một khắc hiện tại nhớ lại đến lại làm cho nàng áy náy tim đập, mặt đỏ tai hồng.

Lớn như vậy, nàng ở nhà giàu công tử tiểu thư trong vòng vẫn tựa như cái không hợp quần công chúa, kiêu ngạo, kiên cường, tự phụ!

Này còn là nàng lần đầu tiên ôm một nam nhân ở trước

mặt hắn biểu hiện ra nàng nhu nhược một mặt, hơn nữa này nam nhân thế nhưng còn chính là tư nhân bảo tiêu, nàng công ty từng bảo an.

Đây là Tô Chỉ Nghiên nằm mơ cũng không nghĩ tới quá sự tình. Ở của nàng khát khao trung, nam nhân của nàng hẳn là giống bến Thượng Hải trung Châu Nhuận Phát sức diễn hứa văn cường giống nhau, là một vị có năng lực có đảm phách thân thủ bất phàm còn bộ dạng rất tuấn tú khí trùm. Mà Hạ Vân Kiệt đâu, hắn cũng không quá chính là có đảm phách cùng vũ lực bảo tiêu, một tiểu tử nghèo!

Nàng như thế nào hội ôm hắn, ở hắn trong lòng khóc đâu?

Trằn trọc khó ngủ, Tô Chỉ Nghiên rõ ràng theo trên giường đi lên.

Nàng muốn đi khách sạn lầu một quán bar uống hai chén.

Đẩy ra phòng ngủ cửa, trong phòng khách rỗng tuếch. Khách phòng cửa là đóng chặt, Tô Chỉ Nghiên đi đến khách phòng trước cửa, giơ lên tay ở trước cửa do dự một hồi lâu nhi mới gõ xao.

Nhưng tiếng đập cửa vang một hồi lâu nhi, cửa cũng không mở ra.

Tô Chỉ Nghiên gặp môn nửa ngày không mở ra, do dự trong chốc lát, sau đó bắt lấy nắm cửa vòng vo một chút, đẩy đi vào.

Trong phòng rỗng tuếch, Tô Chỉ Nghiên lập tức liền ngây ngẩn cả người.

Thói quen Hạ Vân Kiệt mỗi đêm ngay tại trong khách

phòng nằm, đột nhiên gian nhìn đến Hạ Vân Kiệt không ở, Tô Chỉ Nghiên trong lòng không có tới từ một trận khẩn trương bất an, không hề nghĩ ngợi cầm khởi điện thoại chuẩn bị đánh đi qua, bất quá quay số điện thoại khi trong lòng đột nhiên hơi hơi vừa động, lại đem điện thoại thả đi xuống.

Buông điện thoại khi, Tô Chỉ Nghiên sửa sang lại quần áo, sau đó ra cửa thẳng đến khách sạn lầu một quán bar.

Đến quán bar cửa, không biết vì cái gì nhớ tới Hạ Vân Kiệt lúc này thực khả năng chính bưng chén rượu cùng một vị dương nữu tán tỉnh, trong lòng nàng không hiểu có chút chua, khẩn trương còn có buồn bực.

“Hắn chính là bảo tiêu! Tô Chỉ Nghiên, hắn chính là cái ngươi tiêu tiền mời đến bảo tiêu! Bảo vệ ngươi nhân thân an toàn hắn chức trách, hắn hẳn là hai mươi bốn giờ bảo hộ ngươi, tự tiện rời khỏi phòng là hắn thất trách, ngươi hiện tại này đây cố chủ thân phận đến vạch hắn thất trách chỗ, cũng không có cái khác mục đích !” Tô Chỉ Nghiên đứng ở quán bar cửa âm thầm đối chính mình nói, một hồi lâu nhi mới đứng vững cảm xúc, sau đó ngẩng đầu cất bước đi rồi đi vào.

Quán bar bố trí thật sự có Anh quốc lãng mạn tao nhã tư tưởng, âm nhạc quanh quẩn ở trong quán bar, ôn nhu ngọn đèn rơi bốn vách tường, cao cao quầy bar mặt sau bãi đầy chằng chịt có hứng thú các loại rượu vang đỏ.

Đến quán bar tiêu phí trên cơ bản là người ngoại quốc, nhìn không tới mấy người da đen. Quán bar bầu không khí so với quốc nội mỗ ta quán bar im lặng rất nhiều, hương diễm trường hợp cũng rất ít, nhưng một ít góc còn là có như vậy một hai đôi ở tán tỉnh nam nữ, có cá biệt nữ thậm chí nằm ở nam nhân trong lòng, tuyết trắng cái vú đều lộ ra hơn phân nửa cái.

Bất quá Tô Chỉ Nghiên lại không thấy được Hạ Vân Kiệt, càng không thấy được nàng trong đầu từng xuất hiện quá Hạ Vân Kiệt ôm dương nữu hương diễm hình ảnh.

Điều này làm cho Tô Chỉ Nghiên không hiểu thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhưng rất nhanh nàng lại khẩn trương lo lắng lên, tiếp theo nàng lại bắt đầu nghiến răng nghiến lợi đứng lên.

Hạ Vân Kiệt không ở quán bar, cũng không ở khách sạn, kia có năng lực đi nơi nào đâu? Hắn là lần đầu tiên đến A Cập Á, nhân sinh không quen, tổng không có khả năng là đi thân phóng hữu đi? Nếu không phải đi thân phóng hữu, này đại buổi tối một nam nhân lại đi ra ngoài làm gì đâu? Đáp án tựa hồ không rõ mà dụ! Tô Chỉ Nghiên tuy rằng không có bạn trai, không có trải qua quá nam nữ việc, nhưng xuất thân hào môn, lại thân ở nay vị trí, lại sớm đã không phải cái gì đơn thuần nữ hài tử, huống hồ nàng kia nhà giàu công tử tiểu thư trong vòng hướng đến đủ hoang dâm sự tình. Đơn giản mỗi lần bọn họ ngoạn cái loại này hoang dâm trò chơi khi, nàng chính là thờ ơ lạnh nhạt thôi.

Nàng rất rõ ràng, nam nhân đều chỉ dùng hạ nửa người tự hỏi tên, một khi tinh trùng thượng não, khẳng định sẽ giống lồng sắt vây thú, đứng ngồi không yên. Hạ Vân Kiệt chính trực huyết khí phương cương tuổi, hiện tại vừa không ở quán bar cũng không ở khách sạn, Tô Chỉ Nghiên không khó đẩy dời đi, hắn khẳng định là ở Phi Châu ngốc lâu, rốt cục ngao không được, vụng trộm chuồn ra đi tìm địa phương phát tiết.

Nhất định đi rồi, hắn là luyện võ người, tinh lực khẳng định so với bình thường nam nhân còn muốn tràn đầy! Này sắc nam nhân, xú nam nhân!

Nghĩ Hạ Vân Kiệt đại buổi tối đem nàng một người để

qua trong phòng đi ra ngoài phong lưu khoái hoạt, Tô Chỉ Nghiên liền nhịn không được tức giận đến nghiến răng nghiến lợi, xoay người thở phì phì thải giày cao gót, đặng đặng đặng ly khai quán bar, nhìn xem trong quán bar người phục vụ đều có chút mạc danh kỳ diệu, không biết vị này xinh đẹp Trung Quốc tiểu thư vì cái gì mới đến lại lập tức thực tức giận bộ dáng rời đi.

Trở lại phòng, trong phòng còn là trống rỗng.

Tô Chỉ Nghiên một mình một người thở phì phì ngồi ở cửa sổ tiền, nhớ tới hôm nay đã xảy ra như vậy khủng bố sự tình, Hạ Vân Kiệt thế nhưng còn đem nàng một mình một người ném ở khách sạn đi phong lưu khoái hoạt, nàng tức giận đồng thời không khỏi lại lần cảm ủy khuất, nước mắt thế nhưng bất tri bất giác trung chảy xuống nàng bóng loáng hai má.

Chờ Tô Chỉ Nghiên ý thức được chính mình rơi lệ thời điểm, nàng lại nhịn không được buồn bực lau hạ nước mắt, cắn răng nói:“Hạ Vân Kiệt, đừng tưởng rằng chính mình lợi hại cũng rất rất giỏi, bổn tiểu thư hồi Giang Châu thị sau liền lập tức sao ngươi!”

Bất quá oán hận nói một lần sau, nhớ tới Hạ Vân Kiệt đến trước đã nói quá chỉ làm nàng hai tháng tư nhân bảo tiêu, Tô Chỉ Nghiên lại có một loại thất bại cảm giác.

Cứ như vậy, Tô Chỉ Nghiên ngồi ở cửa sổ trước, nhìn dưới lầu ngã tư đường, trong chốc lát lạc nước mắt, trong chốc lát nghiến răng nghiến lợi, tựa như có điểm tố chất thần kinh nữ nhân giống nhau, nhưng cuối cùng theo thời gian một phút phút đi qua, sở hữu buồn bực lại tất cả đều chuyển vì lo lắng.

Kia tối như mực họng súng, kia vẻ mặt dữ tợn mặt đen, tựa như trong bóng đêm u linh, không chịu khống chế nhẹ nhàng đi ra, làm cho nàng luôn lo lắng giờ này khắc

này, Hạ Vân Kiệt ngay tại Nhiệt Mã Lan thị mỗ cái đầu đường bị người dùng súng chỉ vào đầu, sau đó cờ lê khấu động, hắn liền hoành nằm ở đầu đường, máu loãng theo động mắt chảy một đất.

Chính ảo tưởng này đáng sợ một màn khi, đột nhiên xa xa vang lên một đạo tiếng súng, Tô Chỉ Nghiên cả người một cái giật mình, xuyên thấu qua cửa sổ nhìn đến xa xa đầu đường, một người đột nhiên một đầu ngã quỵ trên mặt đất.

“A!” Tô Chỉ Nghiên thất thanh bưng kín miệng, một lòng bùm bùm loạn đập, trong đầu một mảnh chỗ trống, theo bản năng xuất ra di động, cấp cho Hạ Vân Kiệt bát điện thoại.

Đang lúc nàng xuất ra di động muốn bát gọi điện thoại khi, cửa phòng bị đẩy mở ra, một đạo quen thuộc thân ảnh xuất hiện ở tại cửa.

“Hạ Vân Kiệt!” Hạ Vân Kiệt mở ra cửa phòng, gặp Tô Chỉ Nghiên đang ngồi ở phòng khách cửa sổ thượng, trong lòng vừa mới sửng sốt, chỉ thấy Tô Chỉ Nghiên đột nhiên đứng lên, sau đó xông lên, bổ nhào vào hắn trong lòng, nước mắt như vỡ đê đập giống nhau rầm a chảy xuống dưới.

“Ngươi đi nơi nào ? Có biết hay không người ta lo lắng gần chết?” Tô Chỉ Nghiên một bên chảy nước mắt, một bên nức nở nói.

Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới Tô Chỉ Nghiên hội nửa đêm đứng lên tìm hắn, càng không nghĩ tới chính mình trong chốc lát không ở phản ứng của nàng hội như vậy mãnh liệt. Nhìn nàng ôm chính mình, nước mắt ướt đẫm đầu vai của chính mình, Hạ Vân Kiệt giương hai tay, cả người đều cứng lại rồi.

“Khụ khụ, Tô tổng, ta chỉ là……” Một hồi lâu nhi, Hạ Vân Kiệt mới hồi phục tinh thần lại, biểu tình thực mất tự nhiên nói.

Hạ Vân Kiệt như vậy ấp úng nhất mở miệng, Tô Chỉ Nghiên lập tức liền theo nhìn thấy Hạ Vân Kiệt kinh hỉ trung phục hồi tinh thần lại, sau đó mạnh đẩy hắn ra, vội vàng chạy về phòng ngủ phòng rửa mặt chà lau nước mắt.

Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên lập tức ôm hắn khóc, lập tức lại mạnh đẩy ra hắn chạy về phòng ngủ, cũng không biết nàng phát cái gì thần kinh, đành phải cười khổ lắc đầu, đang chuẩn bị hồi chính mình phòng ngủ, đã thấy đến Tô Chỉ Nghiên lại theo phòng ngủ chạy đi ra, hướng về phía hắn quát lạnh nói:“Ngươi đứng lại đó cho ta!”

Hạ Vân Kiệt hơi hơi sửng sốt, sau đó xoay người khó hiểu nhìn phía Tô Chỉ Nghiên.

Này vừa thấy, Hạ Vân Kiệt lại là sửng sốt, chỉ thấy lúc này Tô Chỉ Nghiên lại thay đổi một bộ biểu tình. Tuy rằng đôi mắt là hồng hồng, nhưng mặt đẹp lại như tráo thượng một tầng hàn sương, lạnh như băng lạnh như băng.

“Có chuyện gì sao? Tô tổng.” Hạ Vân Kiệt rất nhanh liền khôi phục bình thường, nhìn Tô Chỉ Nghiên vẻ mặt bình tĩnh hỏi.

“Tô tổng? Ngươi còn biết ta là của ngươi lão tổng a?” Tô Chỉ Nghiên băng hàn mặt nói.

“Đương nhiên biết.” Hạ Vân Kiệt đương nhiên nói.

“Vậy ngươi nên biết, ngươi là ta thuê tư nhân bảo tiêu, ngươi hẳn là hai mươi bốn giờ đối ta phụ trách! Khả ngươi vừa rồi đâu? Như thế nào có thể một người chạy

ra đi, đem ta ném ở khách sạn?” Tô Chỉ Nghiên chất vấn nói.

“Thực xin lỗi, Tô tổng. Ta còn nghĩ đến ngươi đã muốn ngủ, hơn nữa này khách sạn là Anh quốc nhân khai, ở khách sạn còn là thực an toàn.” Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên chất vấn hắn, nguyên bản trong lòng hơi hơi có chút bất mãn, nhưng thấy nàng hốc mắt hồng hồng, trong lòng lại không khỏi mềm nhũn, mặt mang xin lỗi nói.

“Cho nên ngươi là có thể yên tâm thoải mái đi ra ngoài phong lưu khoái hoạt ?” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt như vậy giải thích, trong lòng tuy rằng thư thái một ít, nhưng nhất tưởng khởi hắn một mình một người đi tìm hoan, làm hại nàng lo lắng gần chết nàng liền nhịn không được một trận căm tức, vẻ mặt hèn mọn trào phúng nói.

“Phong lưu khoái hoạt?” Hạ Vân Kiệt nao nao, lập tức hiểu được Tô Chỉ Nghiên chỉ là cái gì, nhịn không được sắc mặt trầm xuống nói:“Tô tổng, chẳng lẽ ta ở trong lòng của ngươi chính là người như vậy sao? Nếu thật sự là như vậy, ta đây thực hối hận lúc trước đáp ứng đảm đương của ngươi tư nhân bảo tiêu. Tốt lắm, thực đã muộn, Tô tổng ngươi sớm điểm nghỉ ngơi đi, yên tâm, đêm nay ta sẽ không ra lại đi.”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt liền xoay người vào chính mình phòng ngủ, sau đó đóng cửa lại, tức giận đến Tô Chỉ Nghiên cắn răng dậm chân: “Cãi lại cứng rắn! Chính là đi phong lưu khoái hoạt ! Chính là đi phong lưu khoái hoạt !”

Đọa một trận chân sau, gặp Hạ Vân Kiệt phòng ngủ một chút động tĩnh đều không có, Tô Chỉ Nghiên có chút ngượng ngùng nhiên trở lại chính mình phòng. Trở lại phòng, một lần nữa nằm ở trên giường, tuy rằng biết rõ

Hạ Vân Kiệt hẳn là đi ra ngoài phong lưu khoái hoạt, nếu không đại buổi tối hắn một đại nam nhân đi ra ngoài có khả năng cái gì, nhưng nhớ tới hắn vừa rồi thề thốt phủ nhận, không biết vì cái gì Tô Chỉ Nghiên tâm tình lại dần dần giãn ra mở ra, hơn nữa Hạ Vân Kiệt nói đêm nay hắn sẽ không ra lại đi, điều này làm cho Tô Chỉ Nghiên không hiểu cảm thấy đặc biệt an tâm kiên định. Bất tri bất giác trung, nằm ở trên giường liền đi vào giấc ngủ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 285 : Xe như thế nào đã trở lại?

Ngày hôm sau tỉnh lại, tuy rằng Tô Chỉ Nghiên trong đầu đối Hạ Vân Kiệt tức giận sớm đã tiêu trừ, nhưng ăn điểm tâm thời điểm, nàng còn là cố ý banh khuôn mặt không để ý tới Hạ Vân Kiệt.

Nam nhân thôi, lại có vài cái không trộm tinh ? Tô Chỉ Nghiên xuất thân ở hào môn, tại đây phương diện đã sớm gặp hơn, cũng sớm đã thấy ra.

Nàng chân chính buồn bực là Hạ Vân Kiệt không hiểu khắc chế, ở Phi Châu loại địa phương này cũng không hiểu nhịn một chút? Vạn nhất đi ra ngoài bị người dùng thương bạo đầu làm sao bây giờ? Vạn nhất nhiễm bệnh lại làm sao bây giờ?

Nàng nhưng thật ra thà rằng chính mình tìm người cho hắn an bài, mà không phải hắn này đại buổi tối vụng trộm chuồn ra đi tìm nữ nhân thâu hoan.

Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên mặt băng bó không để ý tới hắn, trong lòng cũng hơi hơi có chút khó chịu, rõ ràng cũng lười giải thích, thẳng đến bữa sáng ăn xong sau, mới nói:“Xe đã muốn chuẩn bị tốt, Tô tổng hôm nay là muốn đi công trường còn là đi địa phương khác?”

Tô Chỉ Nghiên còn tưởng rằng là Phương Tử Bạch đến tiếp nàng, khốc khốc gật gật đầu, thực ngắn gọn nói:“Đi công trường!” Tựa hồ một chữ cũng lười nhiều lời.

“Hảo!” Bất quá Hạ Vân Kiệt lại tựa hồ so với Tô Chỉ Nghiên càng khốc, miệng chỉ bính ra một chữ, đem Tô Chỉ Nghiên buồn bực hận không thể phác đi lên cắn hắn mấy cái.

Bất quá Tô Chỉ Nghiên nói như thế nào cũng là lão tổng cấp nhân vật, ở thần trí thanh tỉnh tình huống hạ, tự nhiên không muốn ở trước mặt hắn mất lão tổng uy nghi cùng khí độ, trong lòng tuy rằng buồn bực phải chết nhưng còn là banh trương mặt đẹp, một lời không cổ họng ra nhà ăn.

Đến khách sạn cửa, Tô Chỉ Nghiên lại không thấy được Phương Tử Bạch xe, không khỏi đại mi hơi nhíu nói:“Xe đâu?”

“Ở bên kia đình, ta đi lái lại đây.” Hạ Vân Kiệt chỉ chỉ cách đó không xa đình đại chúng việt dã xe nói.

Tô Chỉ Nghiên theo Hạ Vân Kiệt chỉ phương hướng nhìn lại, đôi mắt xinh đẹp lập tức liền mở lão đại lão đại, anh đào cái miệng nhỏ nhắn cũng trương mở ra, thẳng đến Hạ Vân Kiệt đem xe phát động đứng lên, chạy đến nàng trước mặt, mới chỉ vào xe nói:“Này, này không phải chúng ta ngày hôm qua bị trộm xe sao? Như thế nào lại đã trở lại?”

“Tối hôm qua ta đi lái trở về.” Hạ Vân Kiệt một bên xuống xe mở ra sau cửa xe, một bên khinh phiêu phiêu trở về một câu.

“Cái gì!” Đi đến cửa xe khẩu Tô Chỉ Nghiên nghe vậy cả người chợt bị chấn ở, tiếu mâu thẳng ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, vẻ mặt không dám tin nói: “Tạc, tối hôm qua ngươi đi ra ngoài, chính là đi tìm trộm xe tặc sao?”

“Đúng vậy.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên trở về một câu, sau đó nói:“Tô tổng thỉnh lên xe đi.”

Tô Chỉ Nghiên gặp quả thực bị chính mình đoán trúng, cả người thất thần lạc phách lên xe, trong đầu lộn xộn, căn bản không có biện pháp làm theo rõ ràng.

Ngày hôm qua buổi chiều xe bị trộm, nhưng tối hôm qua Hạ Vân Kiệt thế nhưng đi ra ngoài đem xe tìm trở về ? Điều này sao có thể? Thế này mới dài hơn công phu, hơn nữa này còn là ở nhân sinh không quen, trị an thật không tốt Phi Châu a cập á!

Gặp Tô Chỉ Nghiên lên xe, Hạ Vân Kiệt liền phát động xe hướng thương mậu thành công trường đi.

“Ngươi làm như thế nào?” Xe khai ra đi một hồi lâu nhi, Tô Chỉ Nghiên hỗn loạn đầu óc mới dần dần khôi phục điểm trạng thái bình thường, nhịn không được mở miệng hỏi nói.

“Vấn đề này không ở của ta chức trách trong phạm vi.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên trả lời.

Tô Chỉ Nghiên nghe vậy phương tâm khẽ run lên, nhớ tới tối hôm qua chính mình đối Hạ Vân Kiệt ngờ vực vô căn cứ cùng thái độ, không khỏi một trận xấu hổ, nhưng muốn nàng này nữ lão tổng mở miệng hướng Hạ Vân Kiệt này tư nhân bảo tiêu xin lỗi, nàng lại mở không được này miệng, hơn nữa Hạ Vân Kiệt thái độ lại là lãnh đạm như thế, làm cho nàng càng cảm thấy thật sự khó mở miệng.

Bên trong xe trầm mặc xuống dưới, Hạ Vân Kiệt tựa như cái xứng chức lãnh khốc bảo tiêu giống nhau, không chút biểu tình lái đại chúng việt dã xe, mà Tô Chỉ Nghiên vị này nữ lão tổng lại thường thường ngẩng đầu nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, một bộ muốn nói lại thôi bộ dáng.

Bất quá Hạ Vân Kiệt lại chỉ chuyên tâm lái xe tử, tựa hồ căn bản không thấy được nàng ở thường thường ngẩng đầu nhìn hắn.

Gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt lãnh khốc, căn bản không để ý tới chính mình, Tô Chỉ Nghiên nhớ tới tối hôm qua chính mình vì Hạ Vân Kiệt cố ý chạy quán bar, vì hắn ngồi ở phía trước cửa sổ lo lắng đề phòng, không hiểu cảm thấy rất là ủy khuất, hốc mắt đều nhịn không được có chút hồng đứng lên, nước mắt không hiểu không tiếng động mới hạ xuống.

Tô Chỉ Nghiên này rơi xuống lệ, Hạ Vân Kiệt sẽ thấy cũng trang không nổi nữa, đành phải tùy tay theo xe cầm tờ giấy khăn, quay đầu đưa cho nàng.

Gặp Hạ Vân Kiệt rốt cục còn là để ý chính mình, Tô Chỉ Nghiên ngược lại nước mắt rơi xuống đất càng hoan, một phen đoạt quá trong tay hắn khăn tay, còn không quên há mồm đối với tay hắn thật mạnh một ngụm cắn đi xuống.

“Uy! Ngươi để làm chi? Ngươi chúc cẩu sao?” Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới chính mình hảo tâm cấp Tô Chỉ Nghiên lấy khăn tay, nàng ngược lại cắn chính mình một ngụm, tuy rằng cắn không đau hắn, nhưng còn là kìm lòng không được kêu đứng lên.

“Ngươi mới chúc cẩu ! Xe đã đánh mất ngươi cũng có thể tìm trở về! Khả ngươi có biết hay không người ta một người ở trong phòng thực sợ hãi sao? Có biết hay không ta thực lo lắng ngươi nha? Có biết hay không đầu đường có người bị bắn chết ?” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt kêu đứng lên, ngược lại một bên sát nước mắt, một bên hướng hắn gọi nói.

“Thực xin lỗi!” Hạ Vân Kiệt thế mới biết vì cái gì tối hôm qua Tô Chỉ Nghiên nhìn đến chính mình khi phản ứng hội như vậy kịch liệt, hội rơi lệ, một lòng nhất thời bị Tô Chỉ Nghiên chảy lệ chất vấn cấp hòa tan, hồi đầu mặt mang xin lỗi ôn nhu đối Tô Chỉ Nghiên xin lỗi nói.

Tô Chỉ Nghiên không nghĩ tới luôn luôn biểu hiện thật sự khốc Hạ Vân Kiệt hội hướng chính mình xin lỗi, nghe vậy lập tức liền ngây ngẩn cả người, một hồi lâu nhi mới đỏ bừng mặt cúi đầu, đùa nghịch chính mình vạt áo.

Đột nhiên gian nàng có chút không biết nên như thế nào đối mặt chính mình vị tư nhân bảo tiêu.

Một tia ái muội không khí ở trong xe tỏ khắp mở ra, một hồi lâu nhi, Tô Chỉ Nghiên mới ngẩng đầu nhìn Hạ Vân Kiệt ôn nhu nói: “Lần sau không cần như vậy mạo hiểm, xe bị trộm ta có thể tái mua!”

“Ta đã biết.” Tuy rằng cầm lại xe sự tình đối với Hạ Vân Kiệt mà nói căn bản không tính là cái gì mạo hiểm hành động, nhưng nghe Tô Chỉ Nghiên thanh âm ôn nhu, nhìn nàng đỏ lên hốc mắt, Hạ Vân Kiệt tâm tựa hồ bị cái gì vậy hung hăng đụng phải một chút, thành thành thật thật gật đầu nói.

“Nói định rồi nga! Bằng không lần sau ta liền, ta liền…… Nga, đúng rồi, ngươi rốt cuộc là như thế nào tìm được này chiếc xe ?” Tô Chỉ Nghiên “Ta liền” nửa ngày, cuối cùng còn là đem đề tài vừa chuyển, một lần nữa về tới nguyên điểm.

“Ta kháp chỉ tính toán, tính đến.” Hạ Vân Kiệt lúc này đương nhiên không tốt lại dùng cái gì “Chức trách” Đến trả lời thuyết phục Tô Chỉ Nghiên, đành phải ăn ngay nói thật nói. Dù sao Hạ Vân Kiệt biết, cho dù chính mình nói Tô Chỉ Nghiên cũng không tin.

“Ngươi cho là ngươi là bán tiên a! Còn kháp chỉ tính toán, không nói đừng nói bái.” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt trang “Cao nhân” Không khỏi tức giận liếc trắng mắt, cũng là không còn hỏi hắn như thế nào tìm được kia chiếc xe.

Nàng là thông minh nữ nhân, nếu Hạ Vân Kiệt hai lần cũng không ngay mặt trả lời vấn đề này, nàng là sẽ không không cảm thấy được truy hỏi kỹ càng sự việc.

Gặp Tô Chỉ Nghiên không có tiếp tục truy vấn đi xuống, Hạ Vân Kiệt âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Hạ Vân Kiệt lái xe rất nhanh cũng thực ổn, chỉ chốc lát sau hắn liền lái đại chúng việt dã xe đến thương mậu thành công trường.

Thương mậu thành công trường, Phương Tử Bạch chính suy nghĩ muốn kêu A Mỗ đi tiếp Tô Chỉ Nghiên nhìn đến kia lượng quen thuộc đại chúng việt dã xe thế nhưng hướng công trường mở ra, nhất thời trợn tròn ánh mắt, hướng Huyết Ảnh, A Mỗ còn có công trường thượng công nhân nhóm rít gào nói: “Huyết Ảnh, A Mỗ, đoàn người mau thao tên, cấp lão tử ngăn lại kia chiếc xe!”

Kỳ thật không cần Phương Tử Bạch kêu, Huyết Ảnh cùng A Mỗ sớm đã thao tên chuẩn bị đón xe, hơn nữa Huyết Ảnh lại trực tiếp lấy ra súng, nhắm ngay lốp xe.

Mẹ nó, đầu năm nay trộm người Trung Quốc xe, thế nhưng còn âm kém dương sai chạy đến chính mình địa bàn đi lên, Huyết Ảnh đám người thế nào còn có thể theo chân bọn họ khách khí!

Bất quá không đợi bọn họ ra tay, liền nhìn đến xe dĩ nhiên là thẳng tắp hướng công trường đại môn lái, không chỉ có như thế, cửa kính xe còn vươn ra một cái quen thuộc đầu, hướng về phía bọn họ hô:“Các ngươi muốn làm gì?”

A Mỗ nhìn cửa kính xe vươn ra đến đầu, cả kinh hắn “Loảng xoảng!” Một tiếng, ngay trong tay ống tuýp cũng chưa có thể lấy trụ, đánh rơi mặt đất. Mà Phương Tử

Bạch cùng Huyết Ảnh nhìn chằm chằm theo cửa kính xe vươn đầu Hạ Vân Kiệt, lại giống như ban ngày ban mặt thấy quỷ dường như, liên tục lui về phía sau vài bước.

Bọn họ có thể không giật mình sao? Đây chính là ở Phi Châu đại lục a, biết xe bị trộm sau, Phương Tử Bạch đám người áp căn sẽ không nghĩ tới xe có thể trở về, kia cùng nói nhảm mà thôi, mơ mộng hão huyền cơ hồ không có gì khác nhau. Nhưng còn bây giờ thì sao? Tối hôm qua vừa mới bị trộm xe thế nhưng lại xuất hiện ở tại bọn họ trước mắt. Điều này sao có thể đâu?

Một hồi lâu nhi chờ Hạ Vân Kiệt đem xe đình ổn, theo xe xuống đến sau, Phương Tử Bạch đám người mới như ở trong mộng mới tỉnh, như ong vỡ tổ dũng đi lên.

“Xe như thế nào lại đã trở lại?” Phương Tử Bạch khẩn cấp hỏi, liền ngay cả cùng Tô Chỉ Nghiên lão tổng chào hỏi đều cấp đã quên.

“Không có gì, vận khí tốt tìm trở về.” Hạ Vân Kiệt cười cười, nhất ngữ mang quá nói.

“Vận khí tốt tìm trở về ?” Phương Tử Bạch cùng Huyết Ảnh đối diện, không hẹn mà cùng nhớ tới Hạ Vân Kiệt tối hôm qua nói lời nói “Nói như vậy, chuyện này xem ra chỉ có thể chúng ta chính mình giải quyết ?” Lúc ấy bọn họ còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt đang hỏi bọn họ, nay nhớ tới đến, khi đó chỉ sợ Hạ Vân Kiệt cũng đã động chính mình tự thân xuất mã cầm lại xe ý niệm trong đầu. Về phần cái gì vận khí tốt, bọn họ cũng không phải ba tuổi tiểu hài tử, tự nhiên sẽ không tin tưởng loại này nói, nhưng Hạ Vân Kiệt rõ ràng không nghĩ nói chuyện chuyện này, bọn họ nhưng cũng không tốt truy vấn.

“Phương Tử Bạch, ta cho ngươi hỏi thăm khu mỏ sự tình, gần nhất có hay không mặt mày, có hay không thích hợp hiệp đàm đối tượng?” Tô Chỉ Nghiên cũng biết

Hạ Vân Kiệt không nghĩ nói chuyện chuyện này, hợp thời dời đi đề tài. Một nguyên nhân khác chính là bởi vì tối hôm qua bị người dùng thương chỉ vào đầu sự tình, Tô Chỉ Nghiên trong lòng lưu có bóng ma, tưởng nhanh chóng chấm dứt bên này sự tình về nước. Vốn nàng còn muốn chính mình trước chung quanh nhiều đi một chút nhìn xem, tự mình hiểu biết qua đi sẽ tìm khu mỏ chủ hiệp đàm, nay lại muốn đề liều mạng.

“Nhiệt Mã Lan thị phía tây thêm bối trấn có một tòa có vẻ thích hợp quặng sắt sơn, môn quy giới cùng tiểu khu mỏ cùng trung đẳng khu mỏ trong lúc đó, phía trước ta còn từng tìm chuyên nghiệp nhân sĩ phân tích hạ, nghe nói phẩm vị còn có vẻ cao, cũng có vẻ hảo khai thác. Bất quá kia tòa khu mỏ là một vị địa phương tù trưởng, kia tù trưởng khẩu vị có điểm lớn, muốn bắt xuống dưới chỉ sợ tốn chút công phu cùng tâm tư. Nếu Tô tổng tưởng trước cùng hắn tiếp xúc một chút, ta hiện tại là có thể an bài. Này đó tù trưởng cả ngày đều không có việc gì, không thật sự.” Phương Tử Bạch nghĩ nghĩ trả lời.

“Tốt lắm, ngươi an bài một chút đi, tốt nhất hôm nay bính cái đầu.” Tô Chỉ Nghiên nghe vậy gật đầu nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 286 : Oan gia ngõ hẹp

Ở Phi Châu rất nhiều quốc gia, tù trưởng là chỗ bộ lạc đế vương, có được các phương diện tuyệt đối quyền uy. Chẳng sợ đến hôm nay, tuy rằng Phi Châu quốc gia đều đã muốn đi vào pháp chế xã hội, nhưng tù trưởng ở không ít quốc gia như trước có được rất lớn quyền lực, bọn họ vẫn đang là trên phi châu đại lục làm cho người ta nhìn thấy mà sợ lại lộ ra thần bí sắc thái nhân vật.

Thậm chí thổ vương cấp tù trưởng xuất hiện ở công chúng nơi khi, thường thường đều là tiền hô hậu ủng, tiếng chuông khai đạo, dân chúng ào ào xoay người quỳ xuống đất, quỳ bái, thẳng đến tù trưởng rời đi, bọn họ tài năng đứng dậy.

Tù trưởng ở Phi Châu bình thường phân nhất, nhị, ba cấp, hoặc xưng là đại, trung, tiểu tù trưởng. Nhất cấp tù trưởng cũng thường thường được xưng là đại thổ vương, hạ hạt hai ba trăm nhị cấp tù trưởng, nhị cấp tù trưởng phía dưới hạ hạt hơn mười thậm chí hơn một ngàn cái ba cấp tù trưởng. Rất nhiều Phi Châu quốc gia huyện cấp lấy hạ hành chính đơn vị trên cơ bản không thiết quản lý cơ cấu, hương trấn cùng với trong thôn sự vật thường thường là từ nhị cấp, ba cấp tù trưởng phụ trách.

Phương Tử Bạch nói quặng sắt sơn kỳ thật là vị cho Gia Bối trấn hạ sơn thôn một tên là khảm bố, mà hắn nói làm tù trưởng còn lại là này khảm bố thôn tù trưởng, cũng chính là thôn cấp tiểu tù trưởng, tương đương với quốc nội một thôn thôn trưởng. Bất quá thôn cấp tù trưởng quyền lực cũng là so với quốc nội thôn trưởng quyền lực lớn hơn, hắn chính là trong thôn thổ vương, sở hữu trong thôn lớn nhỏ sự vụ đều phải hắn gật đầu đồng ý mới vừa rồi có thể thông qua.

Lái xe như trước là Hạ Vân Kiệt, bất quá dẫn đường cũng là A Mỗ.

Ngồi quen Hạ Vân Kiệt xe, hiện tại Tô Chỉ Nghiên đã muốn rất khó nhịn nữa chịu A Mỗ lái xe khi xóc nảy.

Gia Bối trấn cách Nhiệt Mã Lan thị cũng không xa, nhưng khảm bố thôn cách Gia Bối trấn đã có điểm xa, cần lái xe liên tiếp vượt qua ba thổ sơn, xuyên qua một mảnh quả hải táng lâm, tái leo lên một tòa thổ sơn đỉnh tài năng vọng đến khảm bố thôn.

Khảm bố thôn là cái nguyên thủy phong vị đậm thôn trang, thôn trang phòng ở cơ hồ là thuần một sắc hình nón hình thảo hạng, bùn đất mạt thành bốn tường, chỉ có số ít mấy cái có điểm giống nông thôn biệt thự, trong đó nhắm hướng đông có vừa hỏi là hai tầng lâu cao tảng đá phòng ở, thoạt nhìn nhất khí phái.

Thôn trung gian là một tiểu quảng trường, trong thôn cỏ tranh ốc đều là quay chung quanh ở quảng trường bốn phía. Quảng trường trung ương dài một gốc cây ít nhất hai mươi đến mét cao cây xoài, phía dưới đắp đỉnh đầu đại tán.

Hạ Vân Kiệt bọn họ xe chạy đến khi, một người da đen lại béo lại đen, trên cổ đội ngón cái thô kim vòng cổ, mười ngón tay có sáu cái đội tương bảo thạch kim nhẫn, tuổi đại khái bốn mươi đến tuổi đang ở đại tán dưới thừa lương. Hắn phía sau ngồi ba người da đen nữ nhân cơ hồ lõa lồ trên thân, có tuổi đã muốn cùng hắn không sai biệt lắm đại, cũng có rất tuổi trẻ. Bất quá mặc kệ là tuổi lớn còn là tuổi trẻ, các nàng xem khởi đều có vẻ to mọng, mông tròn trịa tựa như ngựa vằn mông giống nhau. Cây xoài chung quanh còn có tám chín người da đen đứa nhỏ quang thân mình đang đùa đùa giỡn.

“Kia chính là khảm bố thôn tù trưởng Lô Khố, hắn bên

người kia ba nữ nhân đều là hắn lão bà, chung quanh chơi đùa hẳn là đều là hắn đứa nhỏ. Ở A Cập Á tù trưởng có thể nhiều cưới vợ nhiều nạp thiếp, Lô Khố tù trưởng chỉ có ba lão bà, xem như tù trưởng trung ít hơn. Nghe nói thời cổ hầu ở Phi Châu Bê-nanh a ba mĩ vương quốc, có một tù trưởng, hắn cả đời cùng sở hữu tần phi 4000 dư cái." Xa xa nhìn đến Lô Khố tù trưởng ngồi ở cây xoài dưới tàng cây thừa lương, Phương Tử Bạch giới thiệu nói.

Nghe nói từng có một tù trưởng cả đời thế nhưng nạp bốn ngàn dư cái tần phi, Hạ Vân Kiệt không khỏi sân mục cứng lưỡi, nghĩ rằng bốn ngàn dư cái mỗi ngày một cái kia đều phải hơn mười năm tài năng ngủ biến toàn bộ tần phi a! Mà Tô Chỉ Nghiên cũng không biết hôm nay đột nhiên phát cái gì thần kinh, gặp Phương Tử Bạch nói đến Phi Châu tù trưởng cưới vợ nạp thiếp khi hai mắt tỏa sáng, nhịn không được nói châm chọc nói:"Phương quản lí ngươi khẳng định thực hy vọng Trung Quốc cũng như vậy đúng không?"

"Khụ khụ! Không có, không có." Phương Tử Bạch không nghĩ tới Tô tổng đối phương diện này có vẻ mẫn cảm, nghe vậy ngượng ngùng nói.

"Khẩu thị tâm phi!" Tô Chỉ Nghiên trắng Phương Tử Bạch liếc mắt một cái nói.

Phương Tử Bạch lại ngượng ngùng cười cười, không dám nói tiếp.

Phương Tử Bạch phía trước đã tới nơi này, Lô Khố nhận được hắn xe, gặp đại chúng việt dã xe khai lại đây, lập tức hai mắt tỏa sáng đứng lên.

Lô Khố vừa đứng đứng lên, trong thôn lập tức có vài người da đen chạy đi lên, đứng ở hắn hai bên.

“Khảm bố thôn hoan nghênh đến từ phương xa khách nhân!” Lô Khố đứng lên đón nhận đi cho Phương Tử Bạch một cái nhiệt tình ôm nhau, không chỉ có như thế còn đem hắc hắc khuôn mặt phân biệt ở hắn khuôn mặt hai bên thiếp hạ, đem Phương Tử Bạch thiếp thẳng nhíu, lại cứ cũng là không tốt đẩy ra này nhiệt tình quá Lô Khố tù trưởng.

“Lô Khố tù trưởng, vị này là của ta lão bản Tô Chỉ Nghiên nữ sĩ.” Cuối cùng thoát khỏi Lô Khố tù trưởng kề mặt lễ, Phương Tử Bạch vội vàng đem Tô Chỉ Nghiên giới thiệu cho Lô Khố.

Tô Chỉ Nghiên liền thông minh hơn, không đợi Lô Khố tù trưởng mở ra hai tay thiếp đi lên, đã muốn chủ động hướng hắn vươn thiên thiên ngọc thủ.

Lô Khố tù trưởng hiển nhiên cũng rất muốn ôm một chút xinh đẹp Trung Quốc nữ lão bản, nhưng thấy nàng hướng hắn đã muốn vươn tay, đành phải cũng thân thủ cùng nàng cầm nói:“Hoan nghênh ngài, xinh đẹp Tô nữ sĩ.”

Không nói chuyện tiền khi, Phi Châu nhân còn là phi thường thuần phác nhiệt tình. Song phương đánh so chiêu hô sau, Lô Khố tù trưởng nhiệt tình chiêu đãi Tô Chỉ Nghiên đoàn người, tự mình mang theo mọi người đi thăm bọn họ thôn thôn xá, lương thực gia công xưởng, thậm chí còn mang theo mọi người đi thăm ba vị thê tử phòng.

Bất quá làm nói tới đầu tư bọn họ thôn phía sau núi vó ngựa sơn quặng sắt khi, Lô Khố tù trưởng liền lộ ra người Phi Châu khôn khéo cùng giảo hoạt. Ở bọn họ nơi này khai thác quặng sắt, không chỉ có cấp cho bọn họ quốc gia giao cao tới 40% tả hữu cá nhân thuế thu nhập, đây là gì xí nghiệp đều phải giao, nhưng lại muốn giao cổ đông thuế, đây là nhằm vào người ngoại quốc đầu tư,

cổ đông thuế là lợi nhuận 25%. Trừ bỏ này bọn họ còn muốn giữ lấy 30% cổ phần danh nghĩa.

Tô Chỉ Nghiên liền hỏi hắn: “Lô Khố tiên sinh như vậy cao thuế phí sẽ không sợ dọa chạy ngoài quốc đầu tư thương sao? Đầu tư thương không đến, như vậy kinh tế lại như thế nào phát triển được rất tốt đến?”

Kia Lô Khố tù trưởng tuy rằng chính là cái thôn cấp tù trưởng, nhưng hắn trả lời cũng là nhất châm kiến huyết hơn nữa tràn ngập tự tin:“Nếu không có tiền kiếm, tái thấp thuế suất các ngươi cũng sẽ không đến, nếu có tiền kiếm, hơn nữa các ngươi là khai thác tài nguyên kiếm đồng tiền lớn, lại cao thuế, chỉ cần có tiền kiếm, các ngươi làm theo sẽ đến đầu tư. Không dối gạt các ngươi nói, còn có một vị các ngươi Trung Quốc cách vách hàng xóm, người Hàn Quốc cũng tưởng khai phá chúng ta khoáng thạch.”

Hạ Vân Kiệt mặc dù ở kinh thương mặt trên ánh mắt không có biện pháp cùng Tô Chỉ Nghiên so sánh với, nhưng nghe Lô Khố tù trưởng nói, còn là không khỏi âm thầm cảm khái, Phi Châu bộ tộc tuy rằng lạc hậu, nhưng thật muốn đem này đó người da đen làm ngốc tử đến xem, chỉ sợ chính mình tựu thành ngốc tử. Hơn nữa Lô Khố tù trưởng cuối cùng câu nói đầu tiên nói được phi thường có trình độ, cho Tô Chỉ Nghiên rất lớn áp lực tâm lý.

Quả nhiên, nóng lòng tưởng chứng thực khoáng sản hạng mục, sớm điểm về nước đi Tô Chỉ Nghiên, gặp Lô Khố tù trưởng nói như vậy, đàm phán sách lược liền rõ ràng đã xảy ra biến hóa, ở không ít phương diện làm chút có điều kiện thoái nhượng. Đương nhiên Tô Chỉ Nghiên là Mỹ quốc gia châu đại học cao tài sinh, của nàng kinh thương tài năng tự nhiên không phải phong bế ở vùng núi hẻo lánh oa bên trong Lô Khố tù trưởng có thể so sánh. Tuy rằng làm chút thoái nhượng, nhưng

đều còn tại của nàng kế hoạch trong vòng.

Một phen hiệp đàm xuống dưới, song phương đạt thành bước đầu hợp tác ý đồ. Chính là bởi vì thời gian quan hệ, cụ thể hợp tác hạng mục công việc cùng hợp đồng lại cần ngày mai tái tiếp tục nói chuyện cùng ký kết.

Trở lại khách sạn, một ngày bôn ba hoà đàm phán, Tô Chỉ Nghiên có chút mệt nhọc, nếm qua bữa tối liền sớm hồi phòng ngủ nghỉ ngơi.

Ngày hôm sau, lại là một cái nóng bức thời tiết.

Tô Chỉ Nghiên đoàn người ấn ước định tốt thời gian lại một lần nữa đi vào khảm bố thôn, nhưng không nghĩ tới đã có người so với bọn hắn tới còn muốn sớm, hơn nữa trong đó một người còn là Hạ Vân Kiệt nhận thức, đúng là “Hắc mỹ nhân” Câu lạc bộ đêm cổ đông Hàn Quốc nhân Thôi Vĩnh Tuấn.

Cùng Thôi Vĩnh Tuấn đến, không chỉ có có ngày đó buổi tối Hạ Vân Kiệt nhìn đến vài vị người da đen bảo tiêu, còn có một vị người da đen mặc lục sắc trường bào, cánh tay đeo rất nhiều sắc thái sặc sỡ vòng, trên cổ đồng dạng đội thô thô kim vòng cổ, trong tay cầm căn chú có hoàng kim đầu trượng mộc trượng.

Vị này người da đen rõ ràng địa vị có vẻ cao, phía sau không chỉ có đứng hai vị dáng người khôi ngô cao lớn, trần trụi trên thân người da đen, hơn nữa hắn còn ngồi ở vốn thuộc loại Lô Khố tù trưởng chủ nhân vị trí.

Nhìn đến Hạ Vân Kiệt đoàn người lại đây, ở đây người biểu tình các không giống với.

Lô Khố tù trưởng là mặt lộ vẻ khó xử, vị kia bọc lục áo choàng người da đen còn lại là dùng tò mò ánh mắt đánh giá Hạ Vân Kiệt đám người, bất quá khi hắn ánh

mắt đảo qua Tô Chỉ Nghiên khi, kia đục ngầu ánh mắt rõ ràng trở nên lửa nóng đứng lên, ánh mắt ở của nàng đùi cùng bộ ngực hung hăng qua lại quét vài mắt.

Mà cùng Hạ Vân Kiệt có quá tiết Thôi Vĩnh Tuấn đám người, nhìn thấy Hạ Vân Kiệt sắc mặt rõ ràng âm trầm xuống dưới, trong mắt lộ ra hung hãn sắc. Bất quá làm Thôi Vĩnh Tuấn nhìn đến Tô Chỉ Nghiên kia xinh đẹp khuôn mặt, thướt tha khêu gợi dáng người, cao quý khí chất khi, kia âm trầm mặt lại lập tức hiện lên một tia mê người mỉm cười, chủ động hướng nàng vươn tay nói:“Ngài hảo, ta là Thôi Vĩnh Tuấn, ngài nhất định chính là Lô Khố tiên sinh phía trước nhắc tới quá Uy Đại công ty lão bản Tô Chỉ Nghiên nữ sĩ, không nghĩ tới ngài không chỉ có là vị mỹ nữ nhưng lại như vậy tuổi trẻ !”

“Thôi tiên sinh quá khen.” Tô Chỉ Nghiên không lạnh không đạm theo Thôi Vĩnh Tuấn nhẹ nhàng nắm một chút thủ, ánh mắt lại mang theo nghi hoặc nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Vừa rồi Thôi Vĩnh Tuấn đám người xem Hạ Vân Kiệt kia hung hãn ánh mắt, tự nhiên không có khả năng tránh được của nàng quan sát.

“Hay là vị tiên sinh này là Tô tiểu thư tư nhân bảo tiêu sao? Hắn thân thủ rất lợi hại, lá gan cũng rất lớn a!” Gặp Tô Chỉ Nghiên nhìn về phía Hạ Vân Kiệt, Thôi Vĩnh Tuấn trong mắt âm lãnh sắc chợt lóe rồi biến mất, nói.

Tô Chỉ Nghiên nghe vậy trong lòng không khỏi càng phát ra nghi hoặc, nhưng không có chủ động truy vấn, mà là từ chối cho ý kiến điểm gật đầu, sau đó đem ánh mắt đầu hướng về phía Lô Khố tù trưởng, cười nói:“Lô Khố tiên sinh, chúng ta lại thấy mặt. Căn cứ ngày hôm qua chúng ta đàm, ta mang đến hợp đồng hàng mẫu, người xem……”

“Thực xin lỗi, Tô nữ sĩ, Lô Khố đã muốn cải biến chủ ý, hắn hiện tại hợp tác đồng bọn là vị này Thôi Vĩnh Tuấn tiên sinh.” Không đợi Lô Khố trả lời, vị kia ngồi ở chủ vị lục bào người da đen đã muốn bàn tay to vung lên, đỉnh đạc nói.

Gặp lục bào người da đen nói như vậy, Lô Khố biểu tình càng phát ra xấu hổ khó xử, mà Thôi Vĩnh Tuấn khóe miệng gợi lên một chút đắc ý sắc.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 287 : Chặn ngang một chân

“Lô Khố tiên sinh, đây là không phải có điểm không ổn? Chúng ta ngày hôm qua tuy rằng không có ký kết giấy chất hợp đồng, nhưng ở miệng đã muốn đạt thành chung nhận thức. Miệng hứa hẹn cũng là có pháp luật hiệu lực.” Tô Chỉ Nghiên sắc mặt hơi đổi, nói.

“Tô nữ sĩ, mời ngươi nhớ kỹ nơi này là A Cập Á Gia Bối trấn, ta nói mới là pháp luật!” Gặp Tô Chỉ Nghiên chất vấn Lô Khố, vị kia lục bào người da đen sắc mặt trầm xuống, nói.

Gặp lục bào người da đen nói như vậy, Lô Khố sắc mặt rõ ràng có điểm khó coi, một bộ giận mà không dám nói gì bộ dáng, mà Thôi Vĩnh Tuấn trong mắt lại lóe ra càng phát ra đắc ý thần sắc, ở mặt ngoài lại giả bộ một bộ người hiền lành bộ dáng, chen vào nói nói:“Tôn quý Khoan Đa tù trưởng, ở chúng ta đại hàn dân quốc, như vậy cùng một vị xinh đẹp nữ sĩ nói chuyện là thực không thân sĩ. Nếu Tô nữ sĩ đối khai thác vó ngựa sơn quặng sắt cũng có hứng thú, kỳ thật song phương còn là có thể ngồi xuống hảo hảo nói chuyện, nói không chừng còn có thể hợp tác khai phá.”

Nói xong Thôi Vĩnh Tuấn đem ánh mắt chuyển hướng Tô Chỉ Nghiên, mặt mang mỉm cười nói:“Tô nữ sĩ, không bằng chúng ta tìm một chỗ ngồi xuống uống một chén, hảo hảo nói chuyện hợp tác sự tình, người xem thế nào?”

Vốn người làm ăn dĩ hòa vi quý, nhưng này Thôi Vĩnh Tuấn ỷ vào vị kia lục bào người da đen chặn ngang một chân giảo hợp Tô Chỉ Nghiên vốn đã kinh đàm thỏa sinh ý, hơn nữa ngay từ đầu liền đối Hạ Vân Kiệt biểu hiện ra thực rõ ràng địch ý, nhất là người sau, làm cho Tô Chỉ

Nghiên ngay từ đầu liền đối Thôi Vĩnh Tuấn vị này bộ dạng cùng Hàn Quốc ngôi sao giống nhau Hàn Quốc dễ nhìn sinh ra không hiểu chán ghét cảm, nay Tô Chỉ Nghiên gặp Lô Khố một bộ giận mà không dám nói gì bộ dáng, biết chuyện này tám chín thành là thất bại, cũng liền lười tái cùng Thôi Vĩnh Tuấn hư tình giả ý, nghe vậy biểu tình lãnh đạm nói:“Cảm ơn Thôi tiên sinh hảo ý, bất quá ta đối cùng ngài hợp tác cũng không có hứng thú.”

Tiếp theo Tô Chỉ Nghiên cũng không quản Thôi Vĩnh Tuấn khó coi sắc mặt, xoay người rất lễ phép hướng Lô Khố cùng vị kia lục bào người da đen hơi hơi cúi đầu nói:“Tuy rằng lần này không có hợp tác cơ hội, nhưng ta chờ đợi tiếp theo. Hiện tại ta sẽ không quấy rầy các vị nhã hứng, tái kiến.”

Nói xong, Tô Chỉ Nghiên liền mang theo Hạ Vân Kiệt đám người thượng đại chúng việt dã xe rời đi.

Nhìn đại chúng việt dã xe biến mất ở mờ mịt cát bụi trung, Thôi Vĩnh Tuấn ánh mắt che lấp, khóe miệng lộ ra một chút tàn nhẫn âm hiểm cười lạnh.

“Khoan Đa, vừa rồi Thôi Vĩnh Tuấn tiên sinh đề hợp tác điều kiện có phải hay không……” Gặp Tô Chỉ Nghiên đoàn người rời đi, Lô Khố rốt cục nhịn không được thật cẩn thận nói.

“Như thế nào Lô Khố, có phải hay không cần Tang Đa tự mình đến một chuyến?” Khoan Đa nghe xong mặt lộ vẻ vẻ giận nói.

“Không, không.” Lô Khố gặp khoan nói thêm đến Tang Đa, trong mắt rõ ràng toát ra khủng hoảng sắc.

Tang Đa là Tát Ước bộ tộc tù trưởng Long Gia Lạp con trai, cũng là Thôi Vĩnh Tuấn ở Nhiệt Mã Lan thị sinh ý đồng bọn.

A Cập Á là cái hợp chủng quốc, rất nhiều địa phương đều là nhiều dân tộc cộng đồng cuộc sống, các bộ tộc thế lực cũng là rắc rối khó gỡ, rất là phức tạp. Tát Ước bộ tộc ở A Cập Á thuộc loại một tiểu bộ tộc, nhưng ở Nhiệt Mã Lan thị bọn họ cũng là trừ Áo Ôn Khắc Tô tộc ngoại lớn nhất bộ tộc, ở Nhiệt Mã Lan thị có được rất lớn thế lực. Đương nhiên so với dân cư chiếm cả nước 30%, toàn bộ Nhiệt Mã Lan thị 65% Áo Ôn Khắc Tô tộc đến, Tát Ước bộ tộc còn là kém đến rất xa.

Khoan Đa là Gia Bối trấn tù trưởng, tuy rằng đều là ba cấp tù trưởng, nhưng thế lực so với Lô Khố tù trưởng đại, nay lại nâng ra Nhiệt Mã Lan thị địa khu thế lực thứ hai đại Tát Ước bộ tộc tù trưởng con trai, Lô Khố thôn này cấp tù trưởng cũng là chỉ có thể khuất phục.

“Lô Khố tù trưởng, ta nói rồi ngươi nhất định hội lựa chọn theo ta hợp tác.” Thôi Vĩnh Tuấn gặp Lô Khố hoàn toàn khuất phục, vẻ mặt đắc ý vỗ Lô Khố bả vai nói.

Phía trước Lô Khố cùng Tô Chỉ Nghiên nhắc tới Hàn Quốc nhân chính là Thôi Vĩnh Tuấn, nhưng này khi Thôi Vĩnh Tuấn gần chính là lấy Hàn Quốc người làm ăn thân phận đến cùng hắn đàm, cho nên ở không ít điều kiện Lô Khố không chịu thoái nhượng. Thôi Vĩnh Tuấn rời đi khi từng ném xuống một câu, nói Lô Khố nhất định hội đáp ứng hắn điều kiện cùng hắn hợp tác.

Làm Thôi Vĩnh Tuấn vẻ mặt đắc ý vỗ Lô Khố tù trưởng bả vai khi, việt dã xe khai thượng khảm bố thôn thổ đỉnh núi, trong xe không khí nặng nề.

Nhất là phương tử mặt trắng sắc có điểm khó coi, trong mắt ẩn ẩn toát ra một tia lo lắng sắc.

“Kia Thôi Vĩnh Tuấn là ai? Kia Khoan Đa tù trưởng là ai?” Tô Chỉ Nghiên gặp Phương Tử Bạch biểu tình có

chút không thích hợp, không khỏi có chút lo lắng hỏi.

“Tô tổng, ngươi hôm nay không nên cự tuyệt Thôi Vĩnh Tuấn mời. Kia Khoan Đa tù trưởng chính là Gia Bối trấn thế lực lớn nhất một tù trưởng, chỉ cần chúng ta không đến Gia Bối việc buôn bán, không có gì hay kiêng kị. Nhưng này cái Thôi Vĩnh Tuấn cũng bất đồng.” Phương Tử Bạch do dự hạ, nói.

“Vì cái gì? Thôi Vĩnh Tuấn không theo chúng ta giống nhau chính là một ngoại quốc người làm ăn sao?” Tô Chỉ Nghiên khó hiểu hỏi.

“Tuy rằng là giống nhau, nhưng hắn đến Nhiệt Mã Lan thị thời gian dài, hơn nữa làm là câu lạc bộ đêm, sòng bạc linh tinh sinh ý, cho nên ở Nhiệt Mã Lan thị nhân mạch rất rộng. Tát Ước tộc tù trưởng con trai Tang Đa cùng hắn quan hệ tốt lắm, Victory cảng ‘Hắc mỹ nhân’ câu lạc bộ đêm là bọn họ hai người hợp tác mở. Lần này Lô Khố tù trưởng sở dĩ lựa chọn cùng Thôi Vĩnh Tuấn hợp tác, ta xem hơn phân nửa cũng là bởi vì Tang Đa tạo áp lực duyên cớ. Hiện tại ngươi đắc tội hắn, ta sợ hắn hội xui khiến Tang Đa tìm chúng ta phiền toái, nếu thực như vậy, chúng ta đây ở Nhiệt Mã Lan thị sinh ý liền khó làm.” Phương Tử Bạch nói nói.

“Nếu khó làm, vậy đổi cái địa phương làm. Chẳng lẽ muốn ta rõ ràng chán ghét hắn phải chết, còn muốn hướng kia Hàn Quốc cây gậy miễn cưỡng cười vui sao? Loại chuyện này ta không làm! Nói sau chúng ta trung quốc cùng Phi Châu quốc gia quan hệ không phải luôn luôn tốt lắm sao? Ở A Cập Á chúng ta cũng là có đại sứ quán, ta nghĩ bên ngoài bọn họ hẳn là không dám đối chúng ta công ty thế nào đi, nếu thực dám minh mục trương đảm đối phó chúng ta, chẳng lẽ chúng ta đại sứ quán hội ngồi xem mặc kệ sao?” Tô Chỉ Nghiên gặp Phương Tử Bạch nói như vậy, trong lòng mặc dù có chút lo lắng, nhưng tiểu thư tính tình cũng bị kích lên.

“Đại sứ quán quản khẳng định hội quản, nhưng tác dụng thôi, ai, không nói cũng thế. Đúng rồi, Hạ tiên sinh ngươi lại như thế nào hội cùng kia Thôi Vĩnh Tuấn nhận thức? Hơn nữa xem ra các ngươi tựa hồ kết quá thù a!” Phương Tử Bạch thoại nói đến một nửa lại vòng vo đề tài.

“Đúng rồi, Hạ Vân Kiệt ngươi như thế nào hội cùng kia Thôi Vĩnh Tuấn kết thù ?” Vấn đề này Tô Chỉ Nghiên đã sớm muốn hỏi, gặp phương tử hỏi không khởi, lập tức đi theo thúc giục hỏi.

“Không có gì, chính là ở hắn ‘Hắc mỹ nhân’ câu lạc bộ đêm bắt vài trộm xe tặc, cùng hắn náo loạn điểm mâu thuẫn.” Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng bâng quơ nói.

“Cái gì? Ngươi ở ‘Hắc mỹ nhân’ nháo quá sự!” Phương Tử Bạch nghe vậy giật mình tròng mắt đều trợn tròn, mà A Mỗ đại khái cũng nghe đã hiểu một ít, nhịn không được hướng Hạ Vân Kiệt dựng thẳng hạ ngón tay cái, dùng thực sứt sẹo Hán ngữ nói:“Ngưu bức!”

“Ngưu bức ngươi cái đầu a!” Phương Tử Bạch nghe vậy nhịn không được tức giận đến hướng A Mỗ đầu quăng một cái tát, sau đó sốt ruột hỏi Hạ Vân Kiệt nói:“Kia sau lại đâu?”

“Sau lại đương nhiên là ta đem người trảo đi ra, xe cũng muốn đã về rồi.” Hạ Vân Kiệt tiếp tục nhẹ nhàng bâng quơ, không tâm không phế trả lời.

“Câu lạc bộ đêm người cứ như vậy thả ngươi đi rồi?” Phương Tử Bạch không dám tin hỏi. Tuy rằng hắn biết sự thật quả thật như thế, nếu không bọn họ hiện tại không có khả năng ngồi ở đại chúng việt dã trong xe.

“Nếu không có thể thế nào? Đem ta bắn chết sao?” Hạ

Vân Kiệt hỏi ngược lại. Hắn cũng không tưởng nói chuyện nhiều hôm trước buổi tối chuyện đã xảy ra.

“Ngươi cho là bọn họ không dám sao? Từng còn có một vị người Trung Quốc ở nơi nào nháo sự, bị bọn họ trực tiếp dùng súng cấp đánh chết ! Cuối cùng chuyện này cũng sẽ không hiểu rõ chi.” Phương Tử Bạch tức giận nói.

“Chẳng lẽ trú A Cập Á đại sứ quán mặc kệ sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong mắt hàn mang chợt lóe hỏi.

“Quản đương nhiên quản. Nhưng này có năng lực thế nào? Người ta kia câu lạc bộ đêm là Tát Ước tộc tù trưởng con trai mở, A Cập Á chính phủ đem trách nhiệm trực tiếp đổ lên tù trưởng trên người, nói bọn họ bất lực, cuối cùng chúng ta cũng chỉ có thể kháng nghị, lấy chút bồi thường kim xong việc. Chẳng lẽ chúng ta còn có thể giống lão mĩ giống nhau, trực tiếp phái quân hạm lại đây bất thành?” Phương Tử Bạch nói.

Phương Tử Bạch nói là sự thật, đây là quốc lực chênh lệch, đương nhiên cũng có quan viên không ra gì nguyên nhân. Hạ Vân Kiệt trầm mặc trong chốc lát không hé răng, lấy hắn trước mắt năng lực hẳn là có năng lực xoay này cục diện, nhưng hắn cũng là sẽ không quá nhiều dùng siêu năng lực đi làm dự quốc gia đại sự.

Đây là quốc cùng quốc trong lúc đó sự tình, còn là cần toàn thể nhân dân cố gắng, chỉ có như vậy mới là chân chính khỏe mạnh phát triển cùng quật khởi, tài năng thực hiện chân chính cường quốc mộng, nếu không đơn giản là nuông chiều cho hư thôi.

Đương nhiên nếu tái phát sinh kẻ thù bên ngoài xâm nhập sự tình, Hạ Vân Kiệt chẳng sợ tan xương nát thịt cũng là sẽ không ngồi xem mặc kệ.

“Hạ Vân Kiệt, về sau không chuẩn ngươi tái làm như vậy việc ngốc!” Tô Chỉ Nghiên tưởng cũng không phải này đó, nàng tưởng cũng là Hạ Vân Kiệt ở “Hắc mỹ nhân” Câu lạc bộ đêm nháo sự đáng sợ hậu quả, nhất tưởng đứng lên lúc ấy Hạ Vân Kiệt rất khả năng sẽ bị bắn chết, nàng kia trái tim liền nhịn không được bùm bùm loạn khiêu.

“Đúng, đúng, Hạ tiên sinh tuy rằng ngươi thân thủ rất lợi hại, nhưng hai đấm nan địch bốn tay, huống chi người ta còn có thương, còn là cẩn thận một chút cho thỏa đáng. Về sau nhìn đến Thôi Vĩnh Tuấn linh tinh nhân còn là trốn xa một chút cho thỏa đáng.” Phương Tử Bạch gật đầu phụ họa nói.

Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến cười cười.

Bởi vì sự tình không thuận lợi, hơn nữa thời tiết nóng bức, trở lại Nhiệt Mã Lan thị, Tô Chỉ Nghiên không có tâm tình tái ở công trường ngốc, trực tiếp trở về khách sạn.

Gặp Tô Chỉ Nghiên trở lại khách sạn liền một mình một người ở trong phòng ngẩn người, cơm cũng là gọi vào phòng ăn, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra cảm thấy một tia đau lòng, cảm thấy làm nữ cường nhân kỳ thật thật đúng là không dễ dàng. Bởi vậy liên tưởng đến siêu thắng tập đoàn chủ tịch Chung Dương Dĩnh, cũng không biết lúc trước nàng là như thế nào giao tranh tới được, lại nói tiếp cũng có thật dài một đoạn thời gian không cùng nàng liên hệ.

Nghĩ nghĩ, Hạ Vân Kiệt lại nghĩ đến ở huyền môn đại hội thượng nhận thức Ba Lỗ cùng Tang Đạt, cân nhắc nếu không phải cần cùng Ba Lỗ thông báo một tiếng. Mặc kệ nói như thế nào, hắn là không thể ngồi xem Tô Chỉ Nghiên công ty ở Nhiệt Mã Lan thị bị một người Hàn

Quốc ức hiếp.

Chính cân nhắc, Hạ Vân Kiệt nghe được tiếng đập cửa, ngẩng đầu vừa thấy, đã thấy Tô Chỉ Nghiên chính tư thái lười nhác quyến rũ tà tựa vào mở ra cửa phòng gõ cửa.

Hôm nay Tô Chỉ Nghiên mặc rất là gợi cảm, màu đen bó sát người đai đeo ngực, buộc vòng quanh vòng eo tinh tế cùng hai vú đầy đặn cao ngất, mài nước màu trắng bút máy quần bò, bày ra ra thon dài hai chân cùng cử kiều mĩ mông, thủy tinh t tự giày cao gót, đồ màu hồng tiêm chừng, lại tản ra một loại làm người ta tim đập nữ nhân vị.

“Cùng ta đi dưới lầu quán bar uống một chén.” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt nhìn chằm chằm nàng xem, trong mắt lóe ra một tia khác cực nóng ánh mắt, không khỏi có chút tim đập nhưng đồng thời lại có một loại nói không nên lời vui mừng, loát hạ mái tóc, càng phát ra quyến rũ liêu nhân nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 288 : Không cho mặt mũi

“Như thế nào tâm tình chuyển tốt lắm?” Hạ Vân Kiệt đứng lên, đi lên trước hỏi.

Từ ngày hôm qua tay bị Tô Chỉ Nghiên cắn một chút sau, không biết vì cái gì, Hạ Vân Kiệt cảm giác đột nhiên gian cùng vị này mỹ nữ lão tổng quan hệ gần rất nhiều, không hề cố ý giống cái tư nhân bảo tiêu giống nhau trang lãnh đạm.

“Ngươi còn biết quan tâm người ta a? Ta còn nghĩ đến ngươi căn bản không sao cả đâu?” Tô Chỉ Nghiên quyến rũ liếc trắng mắt nói.

“Ha ha, ngươi là của ta cố chủ, ta tự nhiên muốn quan tâm ngươi. Bằng không ngươi tâm tình nhất buồn bực, đem ta cấp sao làm sao bây giờ?” Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên tựa hồ thật sự khôi phục lại đây, khó được nói đùa nói.

“Yên tâm a, bổn cô nương trong lòng tố chất còn không về phần kém đến bực này trình độ. Phi Châu sinh ý vốn sẽ không dễ dàng như vậy, thật muốn dễ dàng như vậy, phỏng chừng toàn thế giới mọi người hướng bên này chạy.” Tô Chỉ Nghiên lại trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó xoay quá thân mình thải giày cao gót, lay động thướt tha dáng người đi ra ngoài.

Hạ Vân Kiệt thấy thế cười theo đi lên, trong lòng nhưng không khỏi âm thầm cảm khái, nữ cường nhân chính là nữ cường nhân, mình điều chỉnh năng lực chính là như vậy cường, nhanh như vậy lại khôi phục ý chí chiến đấu.

Trong lòng chính cảm khái, Hạ Vân Kiệt phát hiện ở phía trước đi Tô Chỉ Nghiên đột nhiên dừng lại cước bộ.

“Làm sao vậy?” Hạ Vân Kiệt đi lên tiền hỏi.

“Không có gì, như vậy tử tựa hồ cũng có cảm giác an toàn một ít.” Tô Chỉ Nghiên hướng Hạ Vân Kiệt quyến rũ cười, sau đó ở hắn sửng sốt dưới ánh mắt, không khỏi phân trần thân thủ khoác ở hắn cánh tay.

Nóng bức thời tiết, hai người đều ăn mặc rất ít. Hơn nữa Tô Chỉ Nghiên hôm nay mặc bên người đai đeo ngực, đừng nói hai điều phấn nộn cánh tay đều là lõa lồ, liền ngay cả trắng noãn nhũ câu đều là như ẩn như hiện. Hai người như vậy nhất vãn, da thịt thân cận, hai khỏa tuổi trẻ tâm đều kìm lòng không được thật mạnh nhảy một chút.

Bất quá hai người đều hiểu lòng không tuyên làm bộ như sự tình gì đều không có, cứ như vậy tay kéo tay xuống lầu sau đó vào quán bar.

Tiến quán bar tìm vị trí ngồi xuống, hai người phân biệt muốn một ly Anh quốc la bia, sau đó lẳng lặng uống.

“Hạ Vân Kiệt, ta nhớ rõ ngươi năm nay hẳn là hai mươi mốt tuổi đi.” Một hồi lâu nhi, Tô Chỉ Nghiên đột nhiên mở miệng nói.

“Ân.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu.

“Có bạn gái sao?” Tô Chỉ Nghiên lại hỏi.

“Khụ khụ!” Tô Chỉ Nghiên vấn đề này đem Hạ Vân Kiệt hỏi cấp bia sang, hắn cho tới bây giờ không nghĩ tới Tô Chỉ Nghiên như vậy nhà giàu tiểu thư, mỹ nữ lão tổng hội hỏi hắn loại này cá nhân riêng tư vấn đề.

“Về phần như vậy khoa trương thôi có phải hay không bạn gái nhiều lắm, không biết nên như thế nào trả lời?” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt bị bia sặc, nhịn không

được xem thường nói.

“Nào có cái gì bạn gái.” Hạ Vân Kiệt dở khóc dở cười nói. Bất quá trong đầu lại theo bản năng thoảng qua từng đạo tịnh lệ thân ảnh.

“Lừa quỷ đi thôi ta đã sớm nghe nói, ngươi không chỉ có có rất xinh đẹp bạn gái, nhưng lại là hai cái!” Tô Chỉ Nghiên lại xem thường nói.

“Khụ khụ!” Hạ Vân Kiệt vừa nghe lại liên tục ho khan, cảm tình, Tô Chỉ Nghiên còn chuyên môn tìm người hỏi thăm quá chính mình.

“Xem, bị ta nói trúng đi. Trách không được ngươi ngày hôm qua nghe được Phương Tử Bạch nói người ta tù trưởng hậu cung nhiều hơn, hai mắt đều tỏa sáng. Ta xem rõ ràng, ngươi nhập A Cập Á quốc tịch tính, như vậy ngươi là có thể quang minh chính đại ba vợ bốn nàng hầu, phong lưu khoái hoạt.” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt lại ho khan, trong mắt lóe ra một tia mất mát, liếc trắng mắt, rất có điểm chua trêu chọc nói.

Gặp Tô Chỉ Nghiên trêu chọc chính mình, Hạ Vân Kiệt đơn giản cũng để lại mở ra, cười nói:“Như thế cái không sai chủ ý, vừa vặn còn nhận thức một vị địa phương một vị tù trưởng.”

“Phi, ngươi liền thổi đi các ngươi nam nhân quả thực không có một thứ tốt!” Tô Chỉ Nghiên nói xong, ở cái bàn dưới dùng giày cao gót đá Hạ Vân Kiệt một cước, thối khẩu nói.

“Ha ha!” Hạ Vân Kiệt ngượng ngùng cười cười.

“Đúng rồi, nghe nói ngươi kia hai vị bạn gái rất được, các nàng là làm cái gì? Ngươi có thể không trả lời, ta đây là chỉ do tò mò.” Gặp Hạ Vân Kiệt cười ngượng, Tô

Chỉ Nghiên liếc trắng mắt, lại hỏi.

“Đầu tiên thanh minh một chút, chúng ta chính là bạn tốt, tiếp theo, vấn đề này thực không có phương tiện trả lời.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Chỉ biết ngươi hội nói như vậy bạn tốt có chuyên môn đến công ty tới đón ngươi, còn với ngươi tay trong tay sao?” Tô Chỉ Nghiên xem thường nói.

“Vừa rồi chúng ta cũng không tay trong tay sao?” Hạ Vân Kiệt bật thốt lên nói.

“Kia không giống với, ta, ngươi, ngươi là ta bảo tiêu, cái này gọi là gần người bảo hộ.” Tô Chỉ Nghiên bị Hạ Vân Kiệt như vậy một phản đánh, mặt lập tức đỏ lên, ở nhu hòa ảm đạm ngọn đèn hạ phá lệ quyến rũ động lòng người, nhìn xem Hạ Vân Kiệt không khỏi tim đập thình thịch.

Gặp Hạ Vân Kiệt nhìn chằm chằm chính mình xem, Tô Chỉ Nghiên không khỏi có chút thẹn quá thành giận, trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái nói:“Để làm chi? Nhìn cái gì vậy? Ở động cái gì ý xấu tư đâu? Có phải hay không tưởng đem ta cũng cấp nhét vào hậu cung a?”

“Khụ khụ!” Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới Tô Chỉ Nghiên như vậy một vị giá trị con người ít nhất lấy ức kế mỹ nữ lão tổng thế nhưng sẽ nói ra nói như vậy, trong lúc nhất thời bị nàng cấp nói được lại lần nữa ho khan đứng lên, vội vàng na khai ánh mắt cũng không dám nữa xem nàng.

“Kỳ thật, ngươi bộ dạng còn là cử suất, thân thủ cũng tốt, ta xem cũng là cử thuận mắt, về sau thực tìm không thấy thích hợp đối tượng, nhưng thật ra có thể lo lắng lo lắng, tổng so với gả cho này chỉ biết là ăn chơi đàng

điếm lại thí điểm bản sự đều không có xú nam nhân cường.” Tô Chỉ Nghiên gặp chính mình rốt cục “Chuyển bại thành thắng”, không khỏi có chút tiểu đắc ý đứng lên, nhìn sắc mặt xấu hổ Hạ Vân Kiệt, ngược lại trái lại dùng lớn mật ánh mắt đánh giá khởi hắn, giống như nhà giàu công tử ca đùa giỡn tiểu nữ sinh giống nhau.

“Đừng, ngàn vạn đừng lo lắng.” Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên trái lại trêu chọc hắn, tự nhiên không cam lòng yếu thế, lập tức xua tay nói.

“Để làm chi? Hay là ta còn không xứng với ngươi bất thành?” Tô Chỉ Nghiên không phục nói.

“Kia đổ không phải, vấn đề là ta nuôi không nổi.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Hì hì, yên tâm a, đến lúc đó ta dưỡng ngươi” Tô Chỉ Nghiên nghe vậy không khỏi đắc ý nở nụ cười.

“Kia những người khác làm sao bây giờ?” Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên dáng vẻ đắc ý, khóe miệng gợi lên một chút cười xấu xa, hỏi.

“Những người khác? Cái gì những người khác? A, ngươi này tên vô lại, thật muốn làm Phi Châu tù trưởng a!” Tô Chỉ Nghiên đầu tiên là vẻ mặt khó hiểu, tiếp theo lập tức liền ý hội lại đây, Hạ Vân Kiệt những người khác là chỉ này hắn lão bà nói, không khỏi tức giận đến lại lần nữa dùng chân ở cái bàn dưới hung hăng đá hắn một chút.

“Uy, ngươi tưởng đem ta đá thành người què a” Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên lại đá hắn, cố ý nói.

“Thiết, lừa quỷ đi thôi, liền ngươi kia thân thủ ta có thể đem ngươi đá thành người què? Ta đá, ta càng muốn đá, tốt nhất thực đem ngươi đá thành người què, cũng

đỡ phải ngươi đi lừa nữ hài tử.” Tô Chỉ Nghiên xem thường nói, chân lại ở cái bàn dưới đá cái không ngừng.

Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới này mặt ngoài nhìn như lãnh diễm cao ngạo mỹ nữ lão tổng, một khi tháo xuống mặt nạ, nguyên lai cũng là cái bạo lực cuồng, không khỏi dở khóc dở cười, đang muốn nói móc vài câu, đã thấy kia người Hàn Quốc Thôi Vĩnh Tuấn cùng vài tên người da đen đi đến. Trong đó một vị cùng hắn sóng vai đi cùng một chỗ người da đen trên cổ đội ngón cái thô kim liên tử thẳng trụy đến ngực, ngón tay đeo nhẫn người người mặt trên tương tô màu trạch vô cùng tốt bảo thạch, miệng điêu xì gà, vẻ mặt ngạo khí, giống như hôm nay dưới liền sổ hắn là lão đại. Này khác vài tên người da đen, dáng người khôi ngô, khí thế bưu hãn, hẳn là bảo tiêu.

Thôi Vĩnh Tuấn vừa tiến đến ánh mắt ở trong quán bar đảo qua liền tập trung ở tại Tô Chỉ Nghiên trên người, hướng tới Tô Chỉ Nghiên chỉ chỉ, đối bên người người da đen nói thầm vài câu.

Kia người da đen theo Thôi Vĩnh Tuấn ngón tay phương hướng nhìn lại, đục ngầu ánh mắt lập tức liền trở nên lửa nóng đứng lên, như dã thú ánh mắt không chút khách khí theo Tô Chỉ Nghiên kia đầy đặn cao ngất bộ ngực sữa vẫn đi xuống xem, cước bộ sớm đã đi theo Thôi Vĩnh Tuấn cùng nhau hướng Hạ Vân Kiệt bọn họ kia một bàn đi đến.

“Các ngươi Trung Quốc có câu kêu, hữu duyên thiên lí năng tương ngộ, xem ra ta cùng Tô nữ sĩ thật đúng là hữu duyên, không nghĩ tới hôm nay buổi sáng vừa gặp qua, buổi tối lại đụng phải.” Thôi Vĩnh Tuấn đi lên đến, ngoài cười nhưng trong không cười nói, nói chuyện khi xem Tô Chỉ Nghiên ánh mắt phảng phất đã muốn ăn định rồi nàng dường như, trần trụi mà không kiêng nể gì

“Chúng ta Trung Quốc còn có một câu kêu oan gia đường hẹp Hạ Vân Kiệt chúng ta đi.” Tô Chỉ Nghiên lạnh lùng trở về một câu, nói xong liền muốn đứng dậy.

“Đừng nóng vội nha Tô nữ sĩ, ta đến giới thiệu một chút, vị này là Tát Ước tộc tù trưởng đại công tử Tang Đa, cũng là của ta sinh ý đồng bọn, ta nghĩ ngươi nếu ở Nhiệt Mã Lan thị việc buôn bán, tổng hẳn là nghe qua Tang Đa công tử đại danh. Thế nào, hôm nay ở khảm bố thôn Tô nữ sĩ không cho ta mặt mũi, đêm nay tổng yếu cấp Tang Đa công tử cái mặt mũi, mọi người cùng nhau ngồi xuống uống một chén đi?” Thôi Vĩnh Tuấn lại cười hì hì ngăn lại Tô Chỉ Nghiên nói.

Tô Chỉ Nghiên nhìn mắt Tang Đa, trong lòng không khỏi có chút kiêng kị. Nhưng nàng ở quốc nội nói như thế nào cũng là tập đoàn công ty chủ tịch thiên kim tiểu thư, chính mình cũng là một nhà công ty lão tổng, lại đâu chịu như thế bị nhân cưỡng bức, mặt đẹp trầm xuống nói:“Ta không thời gian, muốn uống các ngươi chính mình uống, bổn tiểu thư không phụng bồi.

Nói xong Tô Chỉ Nghiên liền đứng lên.

“Xem ra Tô nữ sĩ là không cho Tang Đa công tử cùng ta mặt mũi.” Thôi Vĩnh Tuấn sắc mặt trầm xuống nói.

Hắn đang nói còn không có hạ xuống, phía sau kia vài vị bưu hãn bảo tiêu lập tức liền bức đi lên.

Gặp bưu hãn người da đen bảo tiêu người người mặt lộ vẻ hung tướng bức đi lên, Tô Chỉ Nghiên không khỏi có chút kinh hoảng đứng lên.

“Thôi Vĩnh Tuấn còn có vị này Tang Đa công tử, ta khuyên các ngươi tốt nhất khách khí một chút, nếu không ta cam đoan các ngươi sẽ hối hận.” Tô Chỉ Nghiên kinh hoảng là lúc, Hạ Vân Kiệt đã muốn thân

mình chợt lóe, chắn của nàng phía trước, ánh mắt lạnh lùng nhìn Thôi Vĩnh Tuấn cùng Tang Đa, trầm giọng cảnh cáo nói.

“Ngươi con mẹ nó liền một cái bảo tiêu, ngưu cái gì ngưu!” Thôi Vĩnh Tuấn lúc này sớm đã hỏi thăm Hạ Vân Kiệt chi tiết, gặp Hạ Vân Kiệt cuồng ngạo bộ dáng, lập tức chỉ vào hắn kiêu ngạo trào phúng nói.

Mà Tang Đa công tử ở Nhiệt Mã Lan thị địa đầu thượng, làm sao từng bị một người Trung Quốc như vậy đã cảnh cáo, không đợi Thôi Vĩnh Tuấn trong lời nói nói xong, sớm đã hắc mặt lớn tiếng dùng thổ ngữ thét to một câu, này người da đen bảo tiêu tựa như lang giống như hổ hướng Hạ Vân Kiệt đánh tiếp.

Tuy rằng biết Hạ Vân Kiệt thân thủ rất lợi hại, nhưng thấy khoẻ mạnh người da đen bảo tiêu người người hung hãn phác đi lên, Tô Chỉ Nghiên còn là sợ tới mức mặt đẹp đều trắng, há mồm sẽ thét chói tai, bất quá không đợi nàng âm thanh kêu đi ra, Hạ Vân Kiệt đã muốn dược thân dựng lên, một cái toàn chân, này người da đen bảo tiêu người người bị đá bay ở.

Đến quán bar tiêu phí đều là một ít Âu Mĩ người ngoại quốc, bọn họ lá gan nhưng thật ra cử đại, nhìn thấy đánh nhau không chỉ có không đi, ngược lại lưu lại quan khán, gặp Hạ Vân Kiệt một cái dược thân toàn chân đá ngã lăn vài cá nhân, tất cả đều “Ba ba” vỗ tay kinh hô:“Chinese công phu!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 289 : Ta lập tức đuổi đi qua

Tang Đa gặp Hạ Vân Kiệt một cái toàn chân liền đem hắn này theo bộ tộc lý tinh khiêu tế tuyển đi ra bảo tiêu toàn bộ phóng đổ, tuy rằng nhịn không được một trận khiếp sợ, nhưng càng nhiều cũng là buồn bực, hơn nữa này người Âu Mĩ vỗ tay lại đổ dầu vào lửa, làm cho hắn cảm thấy đã đánh mất mặt mũi!

Tang Đa bình tĩnh mặt lại lần nữa thét to một tiếng, còn có hai gã không có tiến lên cận vệ lập tức lấy ra súng, tối om họng súng cùng nhau nhắm ngay Hạ Vân Kiệt đầu.

Gặp người da đen móc súng lục ra, quán bar nhất thời im lặng xuống dưới, mà Tang Đa cùng Thôi Vĩnh Tuấn trên mặt tắc lộ ra dữ tợn đắc ý tươi cười.

“Ngươi không phải thực có thể đánh sao? Đến nha! Nhìn xem là ngươi chân mau, còn là viên đạn mau?” Thôi Vĩnh Tuấn kêu gào nói, lại không phát hiện Hạ Vân Kiệt kia đối vốn là tối đen trong suốt con ngươi, lúc này chính nổi lên một tia thô bạo huyết sắc.

“Dừng tay! Đều cho ta dừng tay!” Đang ở phía sau, quán bar quản lí vội vàng tới rồi dùng tiếng Anh lớn tiếng hướng Tang Đa đám người quát, quán bar quản lí là một vị người Anh quốc.

Tang Đa tuy rằng quý vì Tát Ước tù trưởng đại công tử, nhưng đối người Anh quốc hiển nhiên còn là có chút kiêng kị, gặp quán bar quản lí tới rồi, dùng thổ ngữ nói khẽ với hai vị bảo tiêu nói vài câu thổ ngữ, hai vị bảo tiêu liền thu hồi súng.

Gặp Tang Đa nhân thu hồi súng lục, Hạ Vân Kiệt trong mắt huyết sắc lặng yên rút đi, mắt lạnh nhìn quán bar

quản lí bất mãn chỉ trích Tang Đa ở hắn khách sạn nháo sự.

Tang Đa ngay từ đầu chính là cau mày nghe, nhưng dần dần sắc mặt liền trầm xuống dưới, hiển nhiên quán bar quản lí quá nhiều chỉ trích lời nói dĩ nhiên chọc giận vị này cuồng ngạo Tát Ước tù trưởng đại công tử. Tang Đa hồi đầu đối bên người bảo tiêu nói vài câu thổ ngữ, vị kia bảo tiêu liền lập tức lấy ra bộ đàm, huyên thuyên nói vài câu.

Vị kia Anh quốc nhân quản lí hiển nhiên mơ hồ nghe hiểu vài câu thổ ngữ, gặp bảo tiêu lấy ra bộ đàm huyên thuyên giảng, sắc mặt đột nhiên biến, chỉ vào Tang Đa dùng tiếng Anh lớn tiếng kêu lên:“Tang Đa ngươi muốn làm gì? Tưởng ở Blair tiên sinh khách sạn nháo sự sao?”

Người Anh quốc quản lí trong miệng Blair tiên sinh là nhà này khách sạn đại lão bản, là người Anh quốc ở A Cập Á rất có quyền thế.

Tang Đa thấy thế mặt âm trầm không nói chuyện, nhưng Thôi Vĩnh Tuấn lại híp lại ánh mắt, ngoài cười nhưng trong không cười dùng tiếng Anh nói: “Chúng ta đương nhiên không dám ở Blair tiên sinh khách sạn nháo sự. Nhưng Tang Đa trong nhà bất quá muốn mời vị này Trung Quốc tiểu thư uống chén rượu, vị này Trung Quốc tiểu thư cũng không nể tình, ngài nói Tang Đa trong nhà ở Nhiệt Mã Lan thị như vậy có địa vị một vị vương tử, đây chính là thực thương hắn mặt mũi a. Đương nhiên chúng ta cũng sẽ không làm cho John tiên sinh ngài khó xử, như vậy đi, ngươi làm cho người ta lấy một ly “Tùy mê Nhiệt Mã Lan” đến, thỉnh vị này Tô Chỉ Nghiên tiểu thư phạm, như vậy mọi người liền đều có mặt mũi, ta cam đoan tang bao nhiêu gia là vị tốt lắm người nói chuyện, hắn sẽ làm người của hắn rời đi. Đương nhiên John tiên sinh cũng có thể kiên trì che chở vị này Trung

Quốc tiểu thư cùng tiên sinh, nhưng ta cũng không dám cam đoan Tang Đa người nhà có thể hay không xông vào.”

Nói xong Thôi Vĩnh Tuấn chỉ chỉ quán bar ngoài cửa sổ.

Quán bar ngoài cửa sổ là đường cái, nguyên bản ở ban đêm là có vẻ im lặng, nhưng lúc này trên đường cái lại truyền đến hỗn độn tiếng bước chân, còn có từ vươn xa gần tru lên thanh.

Chỉ chốc lát sau chỉ thấy trên đường cái, thượng trăm tên người da đen binh lính giơ trong tay súng trường, súng tự động, kêu gào hướng quán bar chạy tới. Hung hãn khí đập vào mặt mà đến, dã thú tru lên thanh âm vang chấn quán bar thủy tinh, trong nháy mắt quán bar bên ngoài bị đông nghìn nghịt binh lính cấp vây quanh.

Lúc này đừng nói Tô Chỉ Nghiên sợ tới mức sắc mặt hoàn toàn trắng bệch một mảnh, môi phát run, liền ngay cả này vốn lá gan còn khá lớn, lưu lại xem náo nhiệt Âu Mĩ nhân sĩ lúc này cũng là sợ tới mức sắc mặt đều trắng.

Khách sạn quản lí John tuy rằng cố gắng trấn định, nhưng hắn ẩn ẩn phát run tay còn đi ra bán hắn nội tâm khủng hoảng.

Dù sao bên ngoài nhưng là thượng trăm cầm súng binh lính, dù sao này đó đều là tương đối cho tây phương còn có vẻ lạc hậu dã man Phi Châu nhân, trời mới biết bọn họ có thể hay không thật sự vọt vào đến bưng lên súng quét ngang, thật muốn như vậy, hắn John cho dù có Blair tiên sinh chỗ dựa, chỉ sợ cũng muốn toàn thân biến thành tổ ong mắt.

John đương nhiên không muốn vì một đôi người Trung Quốc mà trở thành tổ ong mắt, cũng không này tất yếu,

hắn bất đắc dĩ nhìn Tô Chỉ Nghiên liếc mắt một cái, thấp giọng nói câu:“Thật sự thực xin lỗi, Tô tiểu thư.” Sau đó xoay người đi ra đài lấy rượu.

Nhìn ngoài cửa sổ đông nghìn nghịt người da đen binh lính, Hạ Vân Kiệt trong mắt lại dâng lên một chút huyết sắc, nhưng cuối cùng lại còn là dần dần thốn đi xuống, sau đó thân thủ theo trong túi lấy ra điện thoại di động.

“Gọi điện thoại cấp đại sứ quán sao? Ngươi cảm thấy hiện tại hữu dụng sao?” Thôi Vĩnh Tuấn gặp Hạ Vân Kiệt xuất ra di động, khóe miệng lộ ra một chút khinh thường cười lạnh, châm chọc nói.

“Hạ Vân Kiệt!” Tô Chỉ Nghiên tuy rằng phi thường chán ghét thậm chí có thể nói rất hận trước mắt vị này Hàn Quốc dễ nhìn, nhưng nàng cũng không không thừa nhận Thôi Vĩnh Tuấn hiện tại nói là sự thật, ngay cả người Anh quốc đều bất đắc dĩ khuất phục, hiện tại gọi điện thoại cấp đại sứ quán lại có cái gì dùng, vạn nhất chọc giận này đó người da đen, chỉ sợ tình huống muốn càng không xong.

“Không có việc gì, lòng ta đều biết.” Hạ Vân Kiệt vỗ nhẹ nhẹ chụp Tô Chỉ Nghiên lôi kéo chính mình mu bàn tay, trấn an nói.

Phía sau hắn đương nhiên sẽ không gọi điện thoại cấp đại sứ quán, thật muốn đánh cấp đại sứ quán hắn còn không bằng chính mình trực tiếp ra tay.

Có câu kêu lấy độc trị độc, còn có một câu kêu vỏ quýt dày có móng tay nhọn, vốn Hạ Vân Kiệt còn cân nhắc khi nào thì cùng Ba Lỗ thông báo một tiếng, nay xem ra cũng là không cần tái cân nhắc.

Sự tình nháo đến như vậy bộ, cũng nên gọi hắn ra mặt. Cũng tốt làm cho này đó Phi Châu nhân, này đó người

ngoại quốc nhìn một cái, ở Phi Châu này phiến đại địa thượng, người Trung Quốc cũng không phải dễ ức hiếp, bọn họ đồng dạng có được rất cường đại thế lực.

Điện thoại kia đầu, Áo Ôn Khắc Tô tộc đại thổ vương Ba Lỗ • Tang Thác Tư ở Nhiệt Mã Lan thị hoàng cung, Áo Ôn Khắc Tô tộc thứ năm mươi nhâm tù trưởng Ba Lỗ • Tang Thác Tư cầm trong tay vàng ròng tạo ra, đại biểu cho vương quyền pháp trượng, ngồi ở phô báo da vương tọa, chính nhàn nhã hưởng thụ gần nhất vừa nạp xinh đẹp mà tuổi trẻ Y Oa vương phi uy đến miệng hắn trung quả nho.

Vương tọa phía dưới, hắn đi Trung Quốc khi từng bên người bảo hộ quá hắn hộ vệ Mỗ Mã chính nơm nớp lo sợ quỳ trên mặt đất.

Từ Ba Lỗ • Tang Thác Tư đi lên vương vị sau, hắn vương giả uy nghiêm càng ngày càng tăng, làm cho Áo Ôn Khắc Tô tộc sở hữu tộc nhân đều thần phục nhìn lên.

Gặp Mỗ Mã nơm nớp lo sợ quỳ trên mặt đất, Ba Lỗ trong lòng không biết vì sao đột nhiên nhớ tới xa ở Trung Quốc Hạ đại sư, hắn ân nhân cứu mạng, một vị trong truyền thuyết sát mã. Nếu không có hắn, cho dù hắn bây giờ còn còn sống cũng là bệnh có vẻ một phế nhân. Nhưng hiện tại đâu? Hắn không chỉ có đi lên vương vị, hơn nữa bởi vì Hạ Vân Kiệt huyền môn đại hội giảng đạo duyên cớ, hắn ở tu hành cũng tiến triển rất nhanh, vô hình trung lại tăng thêm vài phần vương giả uy nghiêm hòa khí thế

“Mỗ Mã đứng lên mà nói đi, ngươi buổi tối cầu kiến có chuyện gì?” Ba Lỗ uy nghiêm thanh âm ở hoàng cung đại điện trung vang lên.

“Bẩm báo đại vương, Mỗ Mã trước hai ngày ở hắc mỹ

nhân câu lạc bộ đêm tựa hồ thấy được Hạ đại sư, nhưng bởi vì không dám xác định cho nên vẫn không dám hướng ngài hội báo. Hôm nay tâm cảm bất an, cho nên cố ý cầu kiến bẩm báo.” Mỗ Mã cung kính trả lời.

“Ha ha! Mỗ Mã khẳng định cũng là theo ta giống nhau tưởng niệm Hạ đại sư, cho nên mới sẽ xuất hiện ảo giác. Giống Hạ đại sư như vậy Đông Phương thần tiên lại như thế nào hội chạy chúng ta bên này đâu?” Ba Lỗ nghe vậy cười vang lên, bất quá sau khi cười xong cũng là khó tránh khỏi có chút mất mát.

Ba Lỗ khi nhỏ chịu hỏa độc quấy nhiễu, hỏa độc phát tác thì thật là sống không bằng chết nếu không phải dựa vào hơn người ý chí lực, hắn đã sớm tự sát, cũng đang bởi vì này dạng, hắn đối Hạ Vân Kiệt có một loại rất khó lấy dùng lời nói mà hình dung được cảm kích loại tình cảm.

Bất quá cũng đang như Ba Lỗ nói, Hạ Vân Kiệt là Đông Phương thần tiên, đừng nói ở người thường trong mắt mong muốn không thể thành, cho dù bọn họ như vậy tu sĩ, vương giả, đồng dạng như thế. Hơn nữa một đêm kia Hạ Vân Kiệt như thiên thần sừng sững ở khách sạn quảng trường, trực tiếp lấy thân cứng rắn khiêng thiên lôi, đến bây giờ Ba Lỗ nhớ tới đến đều nhịn không được đứng lên mặt nhắm hướng đông phương phục lễ bái. Nhân vật như vậy, lại như thế nào khả năng chạy đến bọn họ loại này nguyên thủy lạc hậu hỗn loạn địa phương? Càng đừng nói giống “Hắc mỹ nhân” Như vậy chỗ ăn chơi !

“Đại vương nói là, Hạ đại sư là đương thời sát mã, nhất định là tiểu nhân ảo giác, còn thỉnh đại vương thứ tội.” Mỗ Mã nghe vậy hoảng sợ nói.

“Ngươi lại có tội gì? Đã muốn thật lâu không có đại sư tin tức, bổn vương đang muốn tìm cá nhân tâm sự đâu!

Ngươi nhưng thật ra vừa vặn đến đây. Đến đến, ngồi bổn vương bên này.” Ba Lỗ cười hướng Mỗ Mã ngoắc nói.

Mỗ Mã gặp Ba Lỗ hướng chính mình ngoắc làm cho hắn đi lên ngồi ở vương tọa bên cạnh, không khỏi thụ sủng nhược kinh cả người đều run lên đứng lên, đang chuẩn bị tiến lên khi, Ba Lỗ tối thân tín một vị thị giả đang cầm hắn tư nhân di động đã đi tới, sau đó quỳ trên mặt đất hai tay phủng bắt đầu cơ nói:“Đại vương, ngài điện thoại, là một vị người Trung Quốc kêu Hạ Vân Kiệt đánh tới.”

“Cái gì!” Ba Lỗ cơ hồ là cả người theo ngai vàng nhảy dựng lên, một phen đoạt quá thị giả trong tay di động, sau đó lại là cung kính lại là kích động dùng sứt sẹo tiếng Trung giảng nói:“Ta là Ba Lỗ, đại sư ngài hảo!”

Huyền môn đại hội kết thúc sau khi, Ba Lỗ từng cố ý cấp Hạ Vân Kiệt để lại điện thoại. Bất quá hắn còn chưa có không hy vọng xa vời Hạ Vân Kiệt có thể gọi điện thoại cho hắn, bởi vì hắn bất quá là nhân gian vương giả, mà Hạ Vân Kiệt ở hắn trong lòng sớm đã là không thực nhân gian khói lửa Đông Phương thần tiên, Phi Châu thảo nguyên sát mã.

Thị thấy từ đăng cơ sau, từ từ ổn trọng uy nghiêm đại vương đại thất thường thái, không khỏi lại là khiếp sợ lại là âm thầm may mắn may mắn tự mình biết đến người có thể đánh này điện thoại cùng đại vương quan hệ không phải là ít, cho nên thái độ có vẻ cung kính, nếu không chỉ cần hơi có bất kính, xem đại vương hiện tại này thất thố bộ dáng, chính mình chỉ sợ muốn đầu rơi xuống đất.

Điện thoại kia đầu, Hạ Vân Kiệt gặp Ba Lỗ tiếp khởi điện thoại, bình tĩnh mặt nói:“Ta hiện tại ở Nhiệt Mã Lan thị mạt lý á khách sạn, bị một trăm hơn Tát Ước tộc binh

lính cấp vây quanh.”

“Đại sư vạn vạn bớt giận, ta lập tức đuổi đi qua!” Ba Lỗ nghe nói ở chính mình địa đầu thế nhưng có người dám cầm súng vây quanh Hạ Vân Kiệt, không khỏi là vừa sợ vừa giận, vội vàng kinh sợ nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy gật đầu nói thanh “Hảo” Liền treo điện thoại.

Hạ Vân Kiệt nhất quải điện thoại, Ba Lỗ tựa như bị chọc giận sư tử, nắm vàng ròng chú liền vương trượng hướng đá cẩm thạch phô lên mặt đất nặng nề mà “Thùng thùng thùng!” Liên tiếp tạp vài hạ, một bên tạp một bên hướng Mỗ Mã đám người rít gào nói: “Còn thất thần làm gì? Lập tức triệu tập nhân mã!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 290 : Đại quân tiếp cận

Ba Lỗ có thể không nổi trận lôi đình sao? Hạ Vân Kiệt nhưng là hắn ân nhân cứu mạng, nhưng lại là thật chính có được đại pháp lực sát mã, nếu chọc giận hắn, thật muốn đánh xuống lôi đình chi nộ, đừng nói Tát Ước tộc thừa nhận không nổi hắn lửa giận, liền ngay cả toàn bộ A Cập Á quốc gia cũng thừa nhận không nổi a!

Ba Lỗ đối với Mỗ Mã đám người mà nói chính là đế vương, đế vương tức giận lại khởi đồng tiểu khả? Trong lúc nhất thời, khẩn trương không khí nhất thời bao phủ toàn bộ hoàng cung, bảo vệ xung quanh hoàng cung quân đội lập tức vận động đứng lên.

Một đội đội hạng nặng võ trang binh lính ở quan quân tiếng gầm gừ trung xông lên một chiếc chiếc xe thiết giáp, sau đó ầm vang long xuất phát nhắm thẳng mạt lý á khách sạn mà đi. Một chiếc chiếc võ trang phi cơ trực thăng theo hoàng cung ngoại trong quân doanh xoay quanh cánh quạt lên tới giữa không trung, đồng dạng gào thét hướng mạt lý á khách sạn bay đi.

Không chỉ có như thế, ngồi ở chống đạn dài hơn Hãn Mã trong xe Ba Lỗ trực tiếp lướt qua hắn thúc thúc, A Cập Á đương nhiệm quốc phòng bộ trưởng Địch Á • Tang Thác Tư cấp đóng quân ở Nhiệt Mã Lan thị Phí Nam Đa tướng quân bát đi điện thoại, mệnh lệnh hắn lập tức suất lĩnh bộ đội vây quanh Tát Ước tộc tù trưởng phủ đệ.

Phí Nam Đa tướng quân cũng là Áo Ôn Khắc Tô tộc nhân, từng là Ba Lỗ phụ thân bên người hộ vệ, hiện tại là đóng quân Nhiệt Mã Lan thị bộ đội tướng quân. Ba Lỗ mệnh lệnh đối với Phí Nam Đa mà nói cùng tổng thống mệnh lệnh không có gì khác nhau, thậm chí theo nào đó góc độ thượng giảng hắn càng trung với Ba Lỗ.

Làm một chiếc chiếc xe thiết giáp theo thành thị ngã tư đường ầm vang long sử quá, làm võ trang phi cơ nổ vang theo thành thị trên không bay qua, toàn bộ Nhiệt Mã Lan thị thị dân đều bị kinh động, không biết có phải hay không lại đã xảy ra cái gì chính biến, có phải hay không vừa muốn đánh nội chiến, người người kinh sợ khi, mạt lý á khách sạn quán bar như trước bị khẩn trương không khí bao phủ.

Ở đối mặt một trăm nhiều tối như mực họng súng chỉ vào tình huống hạ, trừ bỏ Hạ Vân Kiệt, không ai dám lớn tiếng thở.

Quán bar điều rượu sư đang run đẩu hai tay dưới, rốt cục điều tốt lắm “Tùy mê Nhiệt Mã Lan” Rượu cốc tai. Đây là một loại ánh sáng màu tuyệt mỹ, phảng phất ánh sáng mặt trời chiếu rọi cho chén rượu giữa giống nhau rượu cốc tai, làm cho người ta mê say. Nhưng đồng thời nó lại là địa phương quán bar trung tối liệt rượu cốc tai, một ly đi xuống chính là thiện ẩm nam nhân cũng chịu không nổi.

John tự mình đem “Tùy mê Nhiệt Mã Lan” Rượu cốc tai đoan lại đây, mặt lộ vẻ bất đắc dĩ sắc đem chén rượu đưa cho Tô Chỉ Nghiên, xin lỗi nói:“Tô tiểu tỷ, thật sự thực xin lỗi, mọi người đều thối lui một bước, mời ngươi cấp Tang Đa một cái mặt mũi, uống này chén rượu, mọi người đều tính, được không?”

Tô Chỉ Nghiên tuy rằng tính cách hướng đến kiên cường quật cường, nhưng đối mặt nhiều như vậy họng súng, nhâm nàng tái như thế nào không nghĩ khuất phục, phía sau cũng chỉ có thể lựa chọn khuất phục, khẽ cắn môi, thân thủ muốn tiếp nhận chén rượu, chuẩn bị uống nó.

Bất quá Tô Chỉ Nghiên tay vừa mới vừa vươn đi, đã bị nhất chỉ có lực tay cấp bắt được.

Tô Chỉ Nghiên quay đầu vừa thấy, gặp là Hạ Vân Kiệt, trên mặt lộ ra một tia cười khổ nói:“Tính, Vân Kiệt, hôm nay chúng ta nhận đi. Không phải một chén rượu thôi uống chính là……”

“Uống cái gì uống? Muốn uống cũng là bọn họ uống.” Hạ Vân Kiệt nói xong thân thủ tiếp nhận John trong tay “Tùy mê Nhiệt Mã Lan”.

“Ta muốn là vị này tiểu thư uống.” Tang Đa bọn họ nghe không hiểu Hạ Vân Kiệt cùng Tô Chỉ Nghiên đối thoại, còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt muốn thay thế Tô Chỉ Nghiên, trên mặt lộ ra kiêu ngạo cười lạnh, lắc lắc ngón trỏ chân thật đáng tin nói.

“Vân Kiệt, ngươi đừng cậy mạnh, ta đến uống.” Tô Chỉ Nghiên sợ Hạ Vân Kiệt tái nháo sự, cũng sợ lại nhạ não Tang Đa bọn họ, vội vàng thân thủ đi cướp Hạ Vân Kiệt trong tay chén rượu.

Hạ Vân Kiệt lại độ thân thủ ngăn cản Tô Chỉ Nghiên, cho nàng một cái phóng khoáng tâm ánh mắt, sau đó bưng chén rượu dùng tiếng Anh đối Tang Đa cùng Thôi Vĩnh Tuấn nói:“Thừa dịp ta hiện tại tâm tình còn không có không xong xuyên thấu tình huống hạ, ta cho các ngươi hai lựa chọn, một cái là các ngươi trung gì một người uống này chén rượu, về sau nhìn thấy người Trung Quốc đều vòng quanh đi, chuyện này cứ như vậy yết qua, cái thứ hai lựa chọn là, các ngươi không uống, sau đó nhìn xem cuối cùng khóc sẽ là ai!”

Tang Đa cùng Thôi Vĩnh Tuấn nghe vậy cho nhau liếc nhau, sau đó đột nhiên ngửa mặt lên trời cười ha ha lên, phảng phất chưa từng có nghe qua tốt như vậy cười chê cười dường như, mà người trong quán bar bao gồm John ở bên trong đều dùng liếc si ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt.

Chuyện tới nay, người ta một trăm nhiều khẩu súng đối với ngươi, liền ngay cả Anh quốc mọi người muốn khuất phục, ngươi chỉ bằng về điểm này Trung Quốc công phu, thế nhưng còn cưỡng bách đối phương uống rượu, còn có so với này càng ngu ngốc hành động sao?

Mọi người trung, chỉ có Tô Chỉ Nghiên nhìn Hạ Vân Kiệt muốn khóc.

“Rất buồn cười sao? Ta cho rằng các ngươi hiện tại hẳn là khóc mới là.” Hạ Vân Kiệt thấy thế cười lạnh nói.

“Chúng ta khóc? Ha ha, tin hay không lão tử hiện tại liền……” Thôi Vĩnh Tuấn nghe vậy rốt cục đình chỉ cười to, sắc mặt mạnh trầm xuống, theo một bảo tiêu trong tay lấy ra một khẩu súng, một bên mắng một bên nâng lên đến chuẩn bị chỉ vào Hạ Vân Kiệt đầu.

Bất quá đang ở phía sau, hắn phát hiện đối diện người trong quán bar bao gồm John ở bên trong đều vẻ mặt hoảng sợ chỉ vào ngoài cửa sổ.

Thôi Vĩnh Tuấn còn có vị kia Tang Đa đám người lưng hướng quán bar cửa sổ theo bản năng xoay người, hướng ra phía ngoài nhìn lại.

Này vừa thấy đừng lo, thiếu chút nữa đem bọn họ cấp xem trợn tròn mắt.

Chỉ thấy không biết khi nào thì, đường cái trên không xoay quanh năm sáu giá võ trang phi cơ trực thăng, đèn pha theo trên máy bay bắn xuống dưới, đem mặt đất chiếu sáng ngời như ban ngày, cũng chiếu trên đường này Tát Ước tộc binh lính người người da đầu run lên, từng trận xôn xao, bởi vì theo kia ngọn đèn phóng tới phương hướng, không khó nhìn đến võ trang phi cơ trực thăng thượng, vài khẩu súng máy đang ở không trung

đối với bọn họ đầu.

Nhưng mà, này đó hiển nhiên còn không có hoàn. Phi cơ trực thăng vừa đến trong chốc lát, một chiếc chiếc xe thiết giáp thế nhưng theo ngã tư đường hai đầu ầm vang long mở ra, hạng nặng võ trang binh lính theo xe thiết giáp nhảy xuống, đều tự tìm kiếm vị trí, nặng nhẹ vũ khí đều một loạt giá đứng lên, tối om họng súng nhắm ngay nguyên bản vây quanh mạt lý á khách sạn Tát Ước tộc binh lính.

Trong nháy mắt, ở lục không hai quân bọc đánh hạ, kia một trăm đến hào nguyên bản hung hãn bức người Tát Ước tộc binh lính biến thành cá trong chậu. Này Tát Ước tộc binh lính nhất thời hoảng thần, kêu đừng nổ súng cũng có, trực tiếp ném vũ khí hai tay ôm đầu ngồi xổm xuống cũng có.

Làm theo phòng ốc cùng ngã tư đường một trận chấn động, vài lượng thật lớn xe tăng đều xuất hiện ở mọi người tầm nhìn trung khi, Tát Ước tộc binh lính hoàn toàn hỏng mất, một đám hoang mang rối loạn tất cả đều khẩu súng cấp ném, sau đó thành thành thật thật hai tay ôm đầu trên mặt đất ngồi.

Trong quán bar, sở hữu mọi người trợn mắt há hốc mồm mà nhìn này kinh người mà lại tràn ngập hí kịch tính một màn, ai cũng tưởng không rõ này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, bao gồm Thôi Vĩnh Tuấn cũng là như thế, nhịn không được run run thanh âm hỏi:“Tang, Tang Đa, những người này hình như là Áo Ôn Khắc Tô tộc bộ đội, Tát Ước tộc cùng Áo Ôn Khắc Tô tộc quan hệ không phải hướng đến cũng không tệ lắm sao?”

Vừa rồi còn khí diễm kiêu ngạo, không ai bì nổi Tang Đa lúc này từ lâu kinh hoảng thần, nghe vậy vội vàng lấy di động ra cho hắn phụ thân Tát Ước tộc tù trưởng Long Gia Lạp gọi điện thoại.

Điện thoại kia đầu, Tang Đa phụ thân Long Gia Lạp lúc này cũng là gấp đến độ như trên chảo con kiến, bởi vì lúc này hắn phủ đệ cũng đang bị chính phủ đại quân cấp vây quanh, lĩnh quân rõ ràng là Áo Ôn Khắc Tô tộc Phí Nam Đa tướng quân. Tang Đa phụ thân cùng hắn trò chuyện khi, Phí Nam Đa tướng quân chỉ nói một câu, bọn họ người Tát Ước tộc đang ở vây công bọn họ đại vương tôn quý nhất khách nhân.

Long Gia Lạp hỏi người bên người, người bên người nói cho hắn vừa rồi hắn con lớn nhất Tang Đa từng triệu tập một ít nhân mã, không biết làm gì đi.

Long Gia Lạp vừa định gọi điện thoại cấp con trai, không nghĩ tới con trai liền gọi điện thoại lại đây

“Ba, ngài có phải hay không cùng Áo Ôn Khắc Tô tộc nháo mâu thuẫn ? Vì cái gì hắn bộ đội đang ở vây công người của ta?” Tang Đa run run thanh âm hỏi.

Tuy rằng Tát Ước tộc ở Nhiệt Mã Lan thị thuộc loại thứ hai thế lực lớn, nhưng Tát Ước tộc ở toàn bộ A Cập Á bất quá chính là tiểu bộ tộc, cùng Áo Ôn Khắc Tô tộc căn bản không thể đánh đồng, lời nói khó nghe một chút trong lời nói, hai người chênh lệch liền cùng voi cùng con kiến giống nhau. Áo Ôn Khắc Tô tộc nếu sẽ đối phó bọn họ Tát Ước tộc, bọn họ Tát Ước tộc tuyệt đối là chỉ còn đường chết.

“Ngươi hỏi lão tử? Lão tử còn muốn hỏi ngươi đâu? Ngươi con mẹ nó đều phạm cái gì chuyện ngu xuẩn, người của ngươi lại đang làm cái gì? Vì cái gì Phí Nam Đa tướng quân dẫn người vây quanh của ta tù trưởng phủ?” Long Gia Lạp gặp con trai còn chất vấn hắn, không khỏi tức giận đến hướng hắn rít gào đứng lên

“Trong nhà cũng bị vây quanh !” Tang Đa lập tức nghe

choáng váng.

“Nói, ngươi con mẹ nó vừa rồi đang làm cái gì ? Phí Nam Đa tướng quân nói ngươi đang ở vây công bọn họ đại vương tôn quý nhất khách nhân!” Long Gia Lạp gặp con trai không phản ứng, tiếp tục rít gào nói.

Hiện tại hắn cũng là vạn phần sốt ruột a, A Cập Á bất đồng tây phương pháp chế quốc gia, bọn họ bất quá là vừa vừa chấm dứt nội loạn vài năm quốc gia, cục diện chính trị còn không có ổn định, rất nhiều chính quyền cùng quân quyền trên cơ bản đều còn nắm giữ ở vài bộ tộc trong tay, hơn nữa Áo Ôn Khắc Tô lại A Cập Á thứ nhất đại bộ tộc, chặt chẽ nắm trong tay A Cập Á quân quyền. Bọn họ nho nhỏ một Tát Ước tộc thật muốn đắc tội bọn họ đại vương tôn quý nhất khách nhân, kia cùng muốn chết có cái gì khác nhau, người ta trực tiếp liền dám phái bộ đội đến san bằng bọn họ.

“Điều đó không có khả năng, bọn họ bất quá chính là một đôi Trung Quốc người trẻ tuổi!” Tang thấy nhiều biết rộng ngôn bật thốt lên nói.

“Mặc kệ là ai, ngươi con mẹ nó hiện tại lập tức cấp lão tử dừng tay.” Long Gia Lạp nghe vậy nhưng thật ra thở dài nhẹ nhõm một hơi, con trai nếu nói cái gì Mỹ quốc nhân, Anh quốc nhân, chuyện này thực liền phiền toái, lần trước liền phát sinh quá một lần Anh quốc vương tử ở A Cập Á du lịch mất trộm sự tình, chuyện này nhưng là làm cho cấp trên rất là tức giận, vì thế ngoan bắt một đám đạo tặc tiểu thâu. Nếu con trai thật muốn là đắc tội bọn họ, vạn nhất này đó Mỹ quốc lão hoặc là Anh quốc lão vừa vặn là chính khách, cự thương cái gì, lại vừa vặn là Ba Lỗ đại vương bằng hữu, bọn họ có như vậy phản ứng sẽ không chừng vì kì. Nhưng nếu đối phương là Trung Quốc người trẻ tuổi, Long Gia Lạp cũng không cho rằng Trung Quốc ở A Cập Á có lớn như vậy lực ảnh hưởng.

“Ba, người của ta hiện tại sớm đã toàn bộ tước vũ khí !” Tang Đa vẻ mặt cầu xin nói.

“Tước vũ khí hảo, ngươi cũng cho ta phóng thành thật một chút.” Long Gia Lạp nói xong, sau đó liền lập tức buông xuống điện thoại, bởi vì hắn nhìn đến Phí Nam Đa tướng quân đang ở hai hàng súng vác vai, đạn lên nòng binh lính ủng hộ hạ, chính hướng hắn đi tới.

“Phí Nam Đa tướng quân, người xem có phải hay không hiểu lầm ? Ta vừa mới điều tra qua, con ta chính là xuất động điểm nhân mã dọa dọa người Trung Quốc mà thôi.” Gặp Phí Nam Đa nghênh diện đi tới, Long Gia Lạp vội vàng đón nhận đi bồi cười nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 291 : Tối cao lễ nghi

“Hiểu lầm?” Phí Nam Đa khóe miệng nhất phiết, ánh mắt như đao đảo qua Long Gia Lạp, âm thanh lạnh lùng nói:“Có biết hay không vì chuyện này chúng ta đại vương đều tự mình chạy tới Paria khách sạn, ngươi cảm thấy này sẽ là hiểu lầm sao?”

Nghe nói này đại buổi tối Ba Lỗ • Tang Thác Tư đại vương tự mình nhích người chạy tới Paria khách sạn, Long Gia Lạp hai chân không khỏi một trận như nhũn ra, lau cái trán mồ hôi lạnh nói:“Nhưng là, nhưng là Tang Đa hắn nói hắn chính là cùng hai Trung Quốc người trẻ tuổi đã xảy ra điểm mâu thuẫn.”

“Lời này ngươi còn là lưu trữ theo chúng ta đại vương nói đi!” Phí Nam Đa cười lạnh một tiếng, bàn tay to vung lên, lập tức liền có binh lính ghìm súng đi lên đỉnh ở Long Gia Lạp phía sau lưng.

Làm Long Gia Lạp bị súng chỉ vào, trực tiếp bị mang đi khi, Paria khách sạn trong quán bar đột nhiên một trận rối loạn. Hai ba mươi hạng nặng võ trang binh lính vọt tiến vào. Một bộ phận người phân hai liệt, ngẩng đầu ưỡn ngực đứng ở quán bar cửa vào, một bộ phận người tắc không khỏi phân trần đoạt lại Thôi Vĩnh Tuấn đám người súng ống.

Phía trước còn khí diễm kiêu ngạo, không ai bì nổi Tang Đa lúc này nhưng thật ra phóng thành thật, cũng học bên ngoài binh lính giống nhau thành thành thật thật đem tay đặt ở đầu óc mặt sau ôm.

Người ta chính phủ quân đem tù trưởng phủ đều vây quanh, hắn này tù trưởng con trai lại nào dám tái kiêu ngạo, trừ phi hắn không cần này mệnh.

Nhưng thật ra Thôi Vĩnh Tuấn ỷ vào chính mình là người ngoại quốc thân phận, thấy thế không phục âm thanh kêu lên: “Ta là người Hàn Quốc, các ngươi không quyền lực bắt ta!”

Bất quá trả lời Thôi Vĩnh Tuấn cũng là người da đen binh lính thật mạnh một cái báng súng, Thôi Vĩnh Tuấn bị thật mạnh tạp một chút, lập tức liền ngoan ngoãn ngậm miệng lại.

Nhìn trước mắt ngay lập tức biến hóa, người trong quán bar tất cả đều vẻ mặt khiếp sợ cùng ngạc nhiên khó hiểu.

Bọn họ thật sự không nghĩ ra vì cái gì sẽ phát sinh chuyện như vậy, tuy rằng khách sạn đại lão bản Blair ở A Cập Á cũng có chút lực ảnh hưởng, nhưng tuyệt đối không có khoa trương như vậy, bằng không Tang Đa cũng không dám phái bộ đội vây quanh khách sạn nháo sự.

Nhưng là không phải Blair, kia thì là ai đâu? Chẳng lẽ là này đối Trung Quốc người trẻ tuổi?

Cái này càng không có thể! Người Trung Quốc khi nào thì ở quốc tế như vậy ngưu bức qua? Này có thể đi xuất động quân đội a!

Ngay tại phía sau, quán bar ngoại truyện đến một tiếng địa phương thổ ngữ thét to thanh, này binh lính nghe được thét to thanh, lập tức liền hai chân khép lại nghiêm.

Nhất thời một cỗ túc mục không khí bao phủ toàn bộ quán bar, tiếp theo chợt nghe đến vương trượng rơi xuống đất “Thùng thùng thùng!” Thanh âm, kia thanh âm quanh quẩn ở trong phòng, làm cho người ta theo bản năng liền ngừng lại rồi hô hấp, Tô Chỉ Nghiên cũng

không ngoại lệ.

Nàng mở to tiếu mâu, tràn ngập tò mò nhìn quán bar cửa, liền ngay cả sợ hãi đều quên.

Lúc này nàng biết nguy hiểm đã muốn giải trừ, mà người giải trừ nguy hiểm hẳn là chính là chính chống pháp trượng phát ra “Thùng thùng thùng” Thanh âm, hướng quán bar đi tới.

“Thùng thùng thùng” thanh âm từ vươn xa gần, rất nhanh trên đầu đội màu vàng mũ, mặc màu vàng trường bào Áo Ôn Tô Khắc tộc đại thổ vương Ba Lỗ • Tang Thác Tư chống vàng ròng chú liền pháp trượng đi đến.

Tang Đa cùng Thôi Vĩnh Tuấn đương nhiên nhận được Ba Lỗ • Tang Thác Tư, thấy hắn vị này cơ hồ nắm trong tay A Cập Á một phần ba dân cư, con dân lần đến A Cập Á, A Cập Á lớn nhất thổ vương tự mình tới rồi, hai chân đều nhịn không được từng trận như nhũn ra run run.

A Cập Á vừa chấm dứt nội chiến không vài năm, này đó thổ vương quyền lực có thể nói là phi thường lớn, hơn nữa giống Ba Lỗ • Tang Thác Tư lại quyền thế tận trời, ở A Cập Á thật muốn giết một người cái gì liền cùng giết con gà không gì khác nhau.

Hắn lão nhân gia tự mình tới rồi như vậy một nhà tiểu khách sạn, Tang Đa cùng Thôi Vĩnh Tuấn có thể không sợ hãi sao? Khả bọn họ thật sự không nghĩ ra đến tột cùng là chuyện gì tình có thể kinh động hắn lão nhân gia tự mình xuất động.

Khách sạn quản lí John cũng là nhận ra Ba Lỗ • Tang Thác Tư, đừng nhìn hắn vừa rồi đối với Tang Đa dám chỉ vào hắn chất vấn, nhưng đối mặt Ba Lỗ • Tang Thác Tư hắn lại hoàn toàn thay đổi một loại thái độ.

Tang Đa bất quá chính là nho nhỏ Tát Ước tộc tù trưởng công tử lại như thế nào khả năng cùng A Cập Á lớn nhất thổ vương đánh đồng đâu? Huống hồ khách sạn bên ngoài còn tất cả đều là người ta Ba Lỗ • Tang Thác Tư binh lính đâu!

“Hoan nghênh tôn quý Ba Lỗ đại vương quang lâm……” John vội vàng đón nhận đi, mà hắn trong quán bar Áo Ôn Tô Khắc tộc người phục vụ tắc sớm đã toàn thân phục hành đại lễ, tựa như Trung Quốc cổ đại dân chúng ở trên đường nhìn thấy hoàng đế đi tuần giống nhau, đều phải quỳ xuống đất hành lễ

Tô Chỉ Nghiên cùng Hạ Vân Kiệt lại thế nào từng gặp qua bực này trường hợp, thấy thế Tô Chỉ Nghiên mắt đẹp không khỏi mở lão đại lão đại, tràn ngập khiếp sợ cùng không thể tưởng tượng. Mà Hạ Vân Kiệt kinh ngạc đồng thời, càng nhiều là cảm khái, hắn thật không nghĩ tới, nguyên lai người da đen lần trước ở Trung Quốc đầu đường thiếu chút nữa sẽ bị độc hỏa tươi sống chết cháy, tại đây quốc gia thế nhưng có được như vậy cao địa vị, tựa như thời cổ Trung Quốc đế vương giống nhau.

Đang lúc John đón nhận đi, Tô Chỉ Nghiên đám người thập phần khiếp sợ khi, Ba Lỗ đại vương lại làm cái làm cho tất cả mọi người ngã phá kính mắt hành động. Chỉ thấy, hắn trực tiếp phất tay đẩy ra John, sau đó đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, thế nhưng cũng cùng hướng hắn hành lễ giống nhau Áo Ôn Tô Khắc tộc người phục vụ giống nhau, đối mặt Hạ Vân Kiệt toàn thân phủ phục ở đất, cũng hôn hắn giầy.

Trong phút chốc, toàn bộ quán bar trở nên tử bình thường yên tĩnh, mọi người tất cả đều trợn tròn ánh mắt nhìn trước mắt không thể tưởng tượng đến cực điểm một màn.

A Cập Á lớn nhất thổ vương, không chỉ có phủ phục ở một người Trung Quốc người trẻ tuổi trước mặt, hơn nữa thế nhưng còn dùng A Cập Á tối từ xưa hôn chân lễ đến hôn hắn mu bàn chân. Này ở A Cập Á đó là nô bộc đối chủ nhân biểu đạt tôn kính tối cao lễ nghi.

“Ba Lỗ ngươi làm cái gì vậy?” Hạ Vân Kiệt cũng bị Ba Lỗ hành động cấp kinh sợ, vội vàng xoay người muốn đem hắn nâng dậy đến.

“Ba Lỗ bái kiến đại sư, vạn vạn thỉnh đại sư tha thứ chúng ta mạo phạm!” Ba Lỗ cũng là lui ra phía sau một bước, lại đem mặt dán tại mặt đất nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Ba Lỗ nói như vậy, đã muốn hiểu được, hắn hướng chính mình đi như vậy đại lễ, không chỉ có là nghĩ hướng chính mình biểu đạt ân cứu mạng cảm kích loại tình cảm, cũng là tưởng bình ổn chính mình tức giận, không nghĩ làm cho chính mình lửa giận buông xuống ở hắn này quốc gia.

Bởi vì ở đây mọi người, chỉ có hắn chính mắt thấy quá chính mình lấy thân xác trực tiếp chống cự trời giận khủng bố một màn, không ai so với hắn rõ ràng hơn, chính mình thật muốn tức giận tuyệt đối có thể làm cho A Cập Á máu lưu ngàn dặm, khi đó sẽ không gần chính là Tang Đa một người sự tình.

Suy nghĩ cẩn thận trong đó vi diệu chỗ sau, Hạ Vân Kiệt không khỏi âm thầm dở khóc dở cười, chính mình có như vậy tàn nhẫn sao? Bất quá tĩnh hạ tâm đến tế nhất tưởng, lại phát hiện Ba Lỗ băn khoăn cũng không phải không có đạo lý. Ân muốn nhìn, tại đây phiến đại địa, một nho nhỏ Tát Ước tộc tù trưởng con trai đều dám trực tiếp kêu lên trăm người tới vây công khách sạn, hắn thân là một tu sĩ thần thông quảng đại lại có cái gì không dám làm ?

“Đứng lên đi, nếu ta gọi điện thoại cho ngươi, chính là muốn cho ngươi tới xử lý chuyện này.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Ba Lỗ thế này mới buông trong lòng huyền một khối tảng đá, sau đó cầm lấy vương trượng theo mặt đất đi lên.

Gặp Ba Lỗ đại vương theo mặt đất đứng lên, mọi người đầu óc thế này mới khôi phục một ít bình thường, tất cả đều dùng hoảng sợ vạn phần ánh mắt nhìn về phía Hạ Vân Kiệt. Nhất là Tang Đa cùng Thôi Vĩnh Tuấn, lúc này bọn họ đương nhiên biết vì cái gì sẽ có đại quân đột nhiên đuổi tới. Cũng đương nhiên hiểu được Hạ Vân Kiệt vừa rồi vì cái gì như vậy trấn định, vì cái gì sẽ nói ra như vậy “Ngu ngốc” lời nói.

Nguyên lai cũng không phải Hạ Vân Kiệt ngu ngốc, mà là bọn họ ngu ngốc. Chỉ tiếc bọn họ hiểu được đã muốn đã quá muộn, Hạ Vân Kiệt đã muốn đã cho bọn họ cơ hội, bọn họ lại buông tha cho.

Tô Chỉ Nghiên lại dùng giống thấy quỷ dường như ánh mắt nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem.

Này còn là của nàng tư nhân bảo tiêu? Này còn là nàng công ty từng bảo an sao? Đầu năm nay có tư nhân bảo tiêu ngưu bức đến ngay cả Phi Châu thổ vương đều phải hôn hắn chân sao?

Gặp Ba Lỗ đứng lên, nhìn hắn một thân vương giả mặc, trong tay nắm vương trượng, cung kính đứng ở chính mình bên người, nhìn nhìn lại người quanh thân xem chính mình hoảng sợ ánh mắt, Hạ Vân Kiệt mày hơi hơi cau, sau đó vỗ vỗ Ba Lỗ bả vai nói:“Ngươi hiện tại là đại vương, về sau ở người khác trước mặt không cần tái làm như vậy thất lễ sự tình, miễn cho làm cho người ta

đối với ngươi mất đi kính sợ chi tâm.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt thân thủ cởi xuống bắt tại trên cổ, chợt xem như là một kiện diệp hình dây chuyền, kỳ thật là một kiện cả vật thể đen thùi, không biết là cái gì tài chất làm thành tiểu lá cờ. Này mặt lá cờ chính là Hạ Vân Kiệt cùng vô danh kiếm tiên tỷ thí khi, lấy ra nữa bày trận lá cờ.

Này lá cờ cùng kia quy xác đồng dạng là truyền tự thượng cổ Vu Hàm môn tổ sư gia Vu Hàm, tục truyền là mười hai đô thiên vu tổ kì, cùng sở hữu mười hai mặt, đây là trong đó một mặt.

Thượng cổ vu tổ ngã xuống thiên địa, bọn họ huyết nhục, hồn phách phân tán thiên địa các nơi. Tục truyền này mười hai đô thiên vu tổ kì mặt trên phù văn đó là bọn họ một lũ tinh hồn sở ngưng tụ, nếu có thể chân chính phát huy mười hai đô thiên vu tổ kì uy lực, khả tụ tập trong thiên địa rơi vu tổ lực, có thể làm cho thiên địa nhật nguyệt biến sắc.

Bất quá Vu Hàm môn lại chưa từng có người nào có thể chân chính phát huy mười hai đô thiên vu tổ kì uy lực, đến Vu Trạch cùng Vu Trạch thượng một thế hệ chưởng môn, bởi vì pháp lực cùng đạo pháp thất truyền duyên cớ, cũng là ngay cả mười hai đô thiên vu tổ kì đều không thể dùng, thẳng đến Hạ Vân Kiệt tiếp nhận chức vụ Vu Hàm môn chưởng môn vị, này mặt mười hai đô thiên vu tổ kì thế này mới lại thấy ánh mặt trời, triển lộ một chút uy lực.

Lấy ra mười hai đô thiên vu tổ kì sau, Hạ Vân Kiệt nói khẽ với Ba Lỗ cùng Tô Chỉ Nghiên nói:“Nhớ kỹ không nên nhìn này mặt lá cờ.”

Ba Lỗ đối Hạ Vân Kiệt kính như thần minh, tự nhiên không dám cãi lời hắn trong lời nói, mà Tô Chỉ Nghiên

tuy rằng không biết Hạ Vân Kiệt vì cái gì nói như vậy, nhưng thấy Ba Lỗ này đại thổ vương đều đối hắn tất cung tất kính, lúc này tự nhiên cũng không dám không nghe hắn trong lời nói, vì thế hai người đều gật gật đầu nói thanh biết, sau đó mặt mang nghi hoặc nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Tất cả đều xem nơi này!” Hạ Vân Kiệt công đạo quá Ba Lỗ cùng Tô Chỉ Nghiên sau, đột nhiên giơ lên trong tay cờ xí lớn tiếng nói.

Hiện tại Hạ Vân Kiệt nhưng là toàn bộ quán bar trung tiêu điểm, mọi người nghe vậy tất cả đều theo bản năng hướng trong tay hắn cờ xí nhìn lại.

Này vừa thấy bọn họ ánh mắt liền trở nên thẳng ngoắc ngoắc, giống như bị câu dẫn hồn phách bình thường.

“Vừa rồi các ngươi không có nhìn đến Ba Lỗ đại vương phục quỳ lạy! Không có nhìn đến.” Hạ Vân Kiệt tràn ngập mê hoặc thanh âm phía sau ở trong quán bar quanh quẩn đứng lên.

Hạ Vân Kiệt mê hoặc thanh âm cùng nhau, Tô Chỉ Nghiên còn vẻ mặt nghi hoặc khó hiểu, Ba Lỗ cũng đã biết Hạ Vân Kiệt muốn làm gì, trong lòng cũng là bội phục hắn pháp lực, có thể nháy mắt có thể mê loạn mấy chục người thần trí, đồng thời cũng là cảm kích vạn phần.

Chính như Hạ Vân Kiệt nói, hắn là Áo Ôn Tô Khắc tộc vương. Hắn quỳ xuống một khi truyền ra đi tất nhiên hội thật to ảnh hưởng hắn tại ý dân trung uy vọng. Nhưng lúc ấy trong lòng hoài cảm kích cùng lo lắng Ba Lỗ cũng là không thể không làm như vậy.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 292 : Ta nhớ rõ đã cho ngươi lựa chọn

“Là, chúng ta không có nhìn đến.” Những người đó giống như rối gỗ giống nhau cùng kêu lên trả lời

Hạ Vân Kiệt gặp thành công lau đi người trong quán bar trí nhớ, trên mặt lộ ra một tia vừa lòng mỉm cười, một lần nữa đem mười hai đô thiên vu tổ cờ xí quải hồi cổ. Về phần quán bar ngoại nhân, bởi vì cách có chút khoảng cách, hơn nữa lúc ấy Ba Lỗ tiến vào khi, quanh thân đều có binh lính như nhân tường bình thường vây quanh, bên ngoài người cũng là thấy không rõ lắm bên trong cụ thể tình huống.

Hạ Vân Kiệt đem mười hai đô thiên vu tổ cờ xí vừa thu lại đứng lên, người trong quán bar tất cả đều mãnh nhất giật mình, đột nhiên tỉnh lại, sau đó vẻ mặt mờ mịt ta xem nhìn ngươi nhìn xem ta, mới nhớ tới đến Ba Lỗ đại vương đến.

Gặp trong quán bar mọi người tỉnh táo lại, Hạ Vân Kiệt đúng lúc hướng Ba Lỗ sử cái ánh mắt.

Ba Lỗ cũng là là cái người cơ trí, lập tức như là vừa mới đuổi tới giống nhau, đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt đưa tay đặt ở ngực hướng Hạ Vân Kiệt thật sâu thi lễ, nói:“Tôn quý Hạ đại sư, thực vinh hạnh ở của ta cố hương lại nhìn thấy ngài.”

Này thi lễ tự nhiên cùng vừa rồi phục hôn mu bàn chân so sánh với kém rất nhiều, người sau là tương đương với nô bộc bái kiến chủ nhân, mà thủ đặt ở ngực hành lễ cũng là lẫn nhau ngang hàng chi lễ. Nhưng dù là như thế, gặp Ba Lỗ đại vương đêm khuya cố ý đuổi tới Paria khách sạn, cũng chủ động tiến lên cùng Hạ Vân Kiệt hành lễ chào hỏi còn là nhìn xem John đám người khiếp

sợ không thôi, hơn nữa Tang Đa cùng Thôi Vĩnh Tuấn hai người lại đáng thương đã trải qua một lần kinh hách, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt không thể khắc chế lộ ra khủng hoảng sắc.

Bọn họ lần này đương nhiên “Lại” Hiểu được bên ngoài quân đội, Ba Lỗ đại vương tới rồi đều là bởi vì Hạ Vân Kiệt, kia người ngu ngốc cũng không phải Hạ Vân Kiệt mà là bọn họ.

Bất quá Tô Chỉ Nghiên hiểu được theo chân bọn họ cũng là hoàn toàn không giống với, nàng dùng mang theo tràn đầy khiếp sợ cùng không thể tưởng tượng ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt, thậm chí so với vừa rồi nhìn đến Ba Lỗ đại vương hướng hắn phục lễ bái tựa hồ đều phải càng kinh ngạc một ít.

“Ba Lỗ đại vương ta cũng thật cao hứng lại nhìn thấy ngươi, cũng cảm tạ ngươi có thể tự mình tới rồi.” Hạ Vân Kiệt đáp lễ lại, khách khí nói.

Tuy rằng biết rõ Hạ Vân Kiệt đây là làm cấp ngoại nhân xem, nhưng Ba Lỗ gặp Hạ Vân Kiệt khách khí như vậy, còn là một trận chột dạ, vội vàng nói:“Hạ đại sư khách khí, ngài yên tâm, ngài là ta Ba Lỗ tối tôn kính khách nhân, ai đắc tội ngài thì phải là đắc tội ta Ba Lỗ.”

Nói xong, Ba Lỗ chậm rãi xoay người, nắm vương trượng đi bước một hướng Tang Đa cùng Thôi Vĩnh Tuấn đám người đi đến, ánh mắt lại sắc bén như kiếm.

“Đại vương tha mạng, đại vương tha mạng, ta thật không biết Hạ đại sư là ngài bằng hữu.” Tang Đa gặp Ba Lỗ nắm vương trượng từng bước tới gần, dù là hắn coi như là một vị tù trưởng con trai, lúc này cũng là sợ tới mức hai chân như nhũn ra, vội vàng cầu xin tha thứ nói.

“Ta nhớ rõ ở ta lên ngôi đại điển từng nói qua, Trung

Quốc nhân dân vĩnh viễn là ta Ba Lỗ tốt nhất bằng hữu, chẳng lẽ ngươi đã quên sao?” Nói xong, Ba Lỗ giơ lên vương trượng đối với Tang Đa bả vai liền một trượng đánh đi xuống.

Kia vương trượng là vàng ròng chú liền, phân lượng rất nặng, tính chất cũng cứng rắn, Ba Lỗ lúc này đây ôm nỗi hận đánh tiếp lại khởi đồng tầm thường? Nhất thời xương cốt bị giã vỡ vụn thanh âm ở trong quán bar vang lên, Tang Đa bả vai huyết nhục mơ hồ, mà Tang Đa cũng là kêu rên một tiếng, hai mắt vừa lật thiếu chút nữa sẽ đau ngất xỉu đi, nhìn xem trong ghế lô nhân tất cả đều cả người mạo hàn khí, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt lại nhiều vài phần sợ hãi cùng khiếp sợ.

Vì Hạ đại sư, Ba Lỗ lấy Áo Ôn Tô Khắc tộc tù trưởng tôn quý thân phận tự mình tới rồi, không chỉ có như thế, hắn còn tự mình giơ lên vương trượng trách đánh Tang Đa, bởi vậy có thể thấy được vị này Hạ đại sư ở Ba Lỗ trong lòng sở chiếm phân lượng ra sao trọng yếu.

Đáng tiếc bọn họ bị gạt bỏ một đoạn trí nhớ, nếu không nếu bọn họ còn nhớ rõ vừa rồi Ba Lỗ phủ phục ở Hạ Vân Kiệt trước chân hôn hắn mu bàn chân, kia chẳng sợ bọn họ nhìn đến Ba Lỗ nhất trượng trực tiếp nện ở Tang Đa trên đầu, đem hắn làm đình sọ não đánh nát, cũng sẽ không cảm thấy nửa điểm giật mình. Ít nhất lúc này Tô Chỉ Nghiên là một chút cũng chưa cảm thấy giật mình.

Ba Lỗ trượng trách Tang Đa sau, lại chuyển hướng Thôi Vĩnh Tuấn. Ở trên đường hắn đã muốn nghe Mỗ Mã nói đến một ít “Hắc mỹ nhân” Câu lạc bộ đêm sự tình, dĩ nhiên biết ngày đó ở “Hắc mỹ nhân” Câu lạc bộ đêm cùng Thôi Vĩnh Tuấn khởi xung đột chính là Hạ Vân Kiệt. Cho nên tương đối cho Tang Đa, Ba Lỗ càng hận cũng là Thôi Vĩnh Tuấn.

Chính là một Hàn Quốc cây gậy, ở chính mình địa đầu cũng dám dẫn người ức hiếp chính mình ân nhân cứu mạng, trong truyền thuyết sát mã, quả thực chính là cuồng vọng đến cực điểm.

Thôi Vĩnh Tuấn gặp Ba Lỗ chuyển hướng hắn, kia kim trượng còn mang theo một tia vừa mới trách đánh quá Ba Lỗ mùi máu tươi, Thôi Vĩnh Tuấn hai chân đều nhịn không được đánh lên chiến đến, kêu đứng lên nói:“Ba Lỗ đại vương, ta là người Hàn Quốc, ngươi không có quyền như vậy đối ta!”

Ba Lỗ lạnh lùng cười nói:“Vậy ngươi còn có quyền như vậy đối đãi ta Ba Lỗ tối tôn kính khách nhân sao?”

Nói xong Ba Lỗ liền cao cao giơ lên kim trượng, gặp Ba Lỗ giơ lên kim trượng, Thôi Vĩnh Tuấn thế này mới ý thức được lúc này chân chính có thể cứu hắn còn là Hạ Vân Kiệt, vì thế lại cao thanh kêu đứng lên nói:“Hạ tiên sinh, Hạ tiên sinh, van cầu ngài cứu cứu ta, ta, ta lần sau cũng không dám nữa.”

Ba Lỗ gặp Thôi Vĩnh Tuấn hướng Hạ Vân Kiệt cầu xin tha thứ, giơ lên kim trượng liền đứng ở giữa không trung

Chính như hắn nói, Hạ Vân Kiệt là hắn Ba Lỗ tối tôn kính người, nếu Thôi Vĩnh Tuấn cầu đến Hạ Vân Kiệt trên đầu, hắn tự nhiên muốn xem Hạ Vân Kiệt có cái gì chỉ thị.

“Ta nhớ rõ ta đã cho ngươi lựa chọn, thực đáng tiếc ngươi không có nghe đi vào. Còn có nghe nói qua các ngươi ‘Hắc mỹ nhân’ câu lạc bộ đêm từng bắn chết quá người Trung Quốc.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói, trong mắt toát ra đến cũng là lãnh khốc cùng vô tình.

Hạ Vân Kiệt lời này nhìn như nói được nhẹ nhàng bâng quơ, nhưng không khác đã muốn đối Thôi Vĩnh Tuấn hạ

tử hình bản án, Ba Lỗ nghe vậy trong mắt sát ý đốn khởi, trong tay kim trượng đã muốn thật mạnh rơi xuống, oành một thanh âm vang lên, Thôi Vĩnh Tuấn bả vai xương cốt cũng giống như Tang Đa giống nhau bị đánh nát.

“Dẫn đi, thẩm tra ‘Hắc mỹ nhân’ câu lạc bộ đêm ở A Cập Á phạm tội sự thật, một khi thẩm tra, lập tức đối đầu sỏ gây nên thực hành xử bắn!” Ba Lỗ trượng trách Thôi Vĩnh Tuấn sau, vẻ mặt uy nghiêm đối bên người nhân hạ mệnh lệnh nói.

Thôi Vĩnh Tuấn vừa nghe vốn là đau đến phải chết hắn, lại bị như vậy nhất dọa, hai mắt vừa lật, chết ngất đi qua.

Ở Nhiệt Mã Lan thị mấy năm nay, Thôi Vĩnh Tuấn ỷ vào Tang Đa che chở, không thiếu làm vi phạm pháp lệnh thậm chí giết người sự tình, nhưng bởi vì A Cập Á vốn còn có điểm loạn, chính phủ quan viên lại không ra gì, hơn nữa Tang Đa che chở, tự nhiên không có người sẽ tra hắn. Nhưng Ba Lỗ lời này vừa ra, vậy hoàn toàn không giống với, đừng nói Thôi Vĩnh Tuấn làm nhiều như vậy chuyện xấu, căn bản kinh không nổi tra, nhất tra chính là tử tội, cho dù hắn không có làm, có Ba Lỗ những lời này phía dưới người cũng sẽ cho hắn ấn cái tử tội.

Ba Lỗ nói xong lời này sau cũng là rốt cuộc lười xem Thôi Vĩnh Tuấn, lại lần nữa chuyển hướng Hạ Vân Kiệt, cung kính nói:“Hạ đại sư ngài đại giá quang lâm A Cập Á, là chúng ta Áo Ôn Tô Khắc tộc rất lớn vinh quang, còn thỉnh ngài di tôn đại giá hoàng cung, làm cho ta có thể hảo hảo mở tiệc chiêu đãi chiêu đãi ngài.”

Gặp Ba Lỗ đại vương như thế khách khí mời Hạ Vân Kiệt di giá hoàng cung, mọi người tự nhiên lại là khó tránh khỏi một trận khiếp sợ, bất quá càng làm cho mọi người khiếp sợ cũng là Hạ Vân Kiệt thế nhưng cười

khoát tay áo, khách khí nói:“Hôm nay đã muốn không còn sớm, còn là sửa ngày mai đi.”

Này cũng quá không cho Ba Lỗ đại vương mặt mũi đi?

Ba Lỗ biết Hạ Vân Kiệt là người thân phận thực siêu nhiên, nghe vậy cũng là một chút cũng không cảm thấy kỳ quái, mà là thực khách khí nói:“Cảm ơn đại sư, kia Ba Lỗ ngày mai buổi sáng mười giờ tới đón ngài, người xem như thế nào?”

“Có thể.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu.

“Vị này là Mỗ Mã, cùng đại sư ngài cũng có quá gặp mặt một lần, ta đem hắn lưu lại, ngài có việc cũng tốt tùy thời sai sử.” Ba Lỗ gặp Hạ Vân Kiệt đáp ứng xuống dưới, vui vẻ chỉ vào Mỗ Mã nói.

“Không cần như vậy phiền toái, nhà này khách sạn phục vụ tốt lắm, John tiên sinh cũng là vị thực không sai quản lí.” Hạ Vân Kiệt cười khoát tay uyển cự nói, thuận đường cũng không quên nâng lên hạ John tiên sinh.

Tuy rằng vừa rồi John cuối cùng khuất phục, nhưng ở vừa rồi cái loại này dưới tình huống, Hạ Vân Kiệt cảm thấy hắn đã muốn kết thúc chức trách.

Ba Lỗ gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, tự nhiên không dám miễn cưỡng hắn, nghe vậy lại hướng Hạ Vân Kiệt thật sâu cúc nhất cung nói:“Ta tôn trọng đại sư ngài ý tứ. Ta đây sẽ không quấy rầy đại sư, ngày mai buổi sáng mười giờ tới đón ngài.”

Nói xong Ba Lỗ lại đối John gật gật đầu nói: “John tiên sinh cảm ơn ngươi, còn mời ngươi giúp ta hảo hảo chiêu đãi Hạ đại sư.”

Kỳ thật không cần Ba Lỗ công đạo John cũng biết tốt tốt

chiêu đãi Hạ Vân Kiệt, nghe vậy vội vàng nói: “Ba Lỗ đại vương thỉnh ngài yên tâm, chúng ta nhất định sẽ cho Hạ tiên sinh cung cấp siêu nhất lưu phục vụ.”

Ba Lỗ nghe vậy gật gật đầu, thế này mới phóng tâm mà chống kim trượng ở mọi người vây quanh hạ rời đi.

Ba Lỗ đám người sau khi rời đi, quán bar còn có khách sạn tiền đường cái lại khôi phục bình tĩnh, giống như cái gì cũng chưa phát sinh quá giống nhau. Nhưng đêm nay mặc kệ đối với Nhiệt Mã Lan thị thị dân còn là đối với quán bar người đến nói, đều là một cái khó quên buổi tối, đối với Tô Chỉ Nghiên lại như thế.

“Còn muốn uống một chén sao?” Hạ Vân Kiệt nhìn giống như đã đánh mất hồn giống nhau Tô Chỉ Nghiên, cười hỏi.

“Muốn!” Tô Chỉ Nghiên một lần nữa ngồi trở lại vị trí, nặng nề mà gật gật đầu.

Hạ Vân Kiệt thấy thế đành phải hướng bồi bàn tái muốn hai chén lager bia. Bồi bàn rất thận trọng đem bia cấp hai người bưng lên cái bàn, lại rất thận trọng cẩn thận thối lui.

Không có biện pháp, vừa rồi kia một màn thật sự rất rung động. Súng máy, xe thiết giáp, võ trang phi cơ trực thăng thậm chí xe tăng đều vì trước mắt vị này người trẻ tuổi mà ra động, bọn họ có thể không thật cẩn thận sao?

Tô Chỉ Nghiên gặp bồi bàn đem rượu bưng lên, trực tiếp bưng lên đến rầm rầm một ngụm uống cạn, sau đó gọi lại chính thật cẩn thận chuẩn bị thối lui bồi bàn nói:“Lại cho ta đến một ly.”

Bồi bàn nghe vậy dùng trưng cầu ánh mắt nhìn về phía Hạ Vân Kiệt, Hạ Vân Kiệt nhìn Tô Chỉ Nghiên liếc mắt

một cái, biết vừa rồi một màn đối với Tô Chỉ Nghiên quá mức kinh hãi, nàng cần dùng cồn gây tê một chút chính mình thần kinh, hoặc là nói cần dùng cồn tráng một chút lá gan.

Mặc kệ nói như thế nào, một nữ nhân, cho dù là nữ cường nhân, muốn trấn định mà đối diện một vị nam nhân ngay cả vương giả đều phải hôn mu bàn chân, hơn nữa còn hiểu thần kỳ “Ma pháp”, đều là cần dũng khí cùng đảm phách.

“Lại cho nàng lấy một ly đến đây đi.” Hạ Vân Kiệt trong lòng âm thầm thở dài một hơi, sau đó gật gật đầu nói.

Rất nhiều thời điểm, hắn cũng không tưởng hiển lộ chính mình một thân phận khác, sợ chính là người vốn quen thuộc tái không thể dùng bình thường ánh mắt đối đãi chính mình, nhưng vận mệnh lại tổng yêu cùng hắn nói đùa, tổng yếu làm cho hắn gặp được điểm trạng huống.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 293 : Ngoéo tay thắt cổ

Rất nhanh bồi bàn lại bưng tới mặt khác một cốc bia, Tô Chỉ Nghiên lại ngửa đầu rầm rầm một hơi uống quang, đem chén hướng trên bàn thật mạnh nhất phóng, thực không có thục nữ phong độ đánh cái rượu cách, sau đó kia đôi mắt đẹp đỏ lên nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, giống như muốn đem hắn thấy rõ ràng, lại giống như muốn cùng hắn đánh nhau dường như.

“Vì cái gì vừa rồi không ngay cả của ta trí nhớ cũng cấp lau quệt? Còn là chuẩn bị đợi lát nữa duy nhất lau quệt?”

“Ngươi cùng bọn họ không giống với, ngươi là của ta cố chủ, làm của ngươi tư nhân bảo tiêu, ta là không thể thương tổn ngươi, ta cũng tôn trọng ngươi, mà không dùng người khác đồng ý mạnh mẽ lau quệt người khác trí nhớ là một kiện thực không tôn trọng người sự tình.” Hạ Vân Kiệt bất đắc dĩ cười khổ nói, nếu không phải lo lắng đến Ba Lỗ uy vọng, hắn thật đúng là sẽ không làm chuyện loại này.

“Cố chủ? Hạ Vân Kiệt, Hạ đại sư, ngươi không biết là lời này thực buồn cười sao? Ta có tư cách thuê ngươi sao?” Tô Chỉ Nghiên nao nao, trong mắt lóe ra một tia dị sắc, bất quá rất nhanh khóe miệng lại lộ ra một tia vẻ châm chọc nói.

“Nhưng ngươi quả thật thuê ta, ta cũng theo ngươi nơi nào lĩnh đến tiền lương. Mặc kệ ngươi tin còn là không tin, ta càng hy vọng này hai tháng có thể thật yên lặng làm của ngươi tư nhân bảo tiêu, mà không phải giống vừa rồi như vậy oanh oanh liệt liệt.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Kia bất quá chính là ngươi trò chơi nhân sinh một loại phương thức.” Tô Chỉ Nghiên nói.

“Không phải trò chơi nhân sinh, đây là ta cuộc sống phương thức, cũng là ta đối đãi nhân sinh một loại thái độ. Tựa như ngươi xuất thân hào môn, vốn không cần như vậy liều mạng cũng là áo cơm không lo, nhưng ngươi còn là lựa chọn chính mình gây dựng sự nghiệp, thậm chí chạy tới Phi Châu loại này tràn ngập nguy hiểm địa phương, ngươi nói ngươi là vì cái gì? Chẳng lẽ cũng là trò chơi nhân sinh sao?” Hạ Vân Kiệt nhìn Tô Chỉ Nghiên vẻ mặt còn thật sự nói.

“Đương nhiên không phải! Siêu việt cha ta, trở thành giống Chung Dương Dĩnh giống nhau thương giới nữ cường nhân, vẫn là ta nhân sinh theo đuổi cùng lý tưởng.” Tô Chỉ Nghiên nói.

“Chung Dương Dĩnh? Ngươi sùng bái người là Chung Dương Dĩnh?” Hạ Vân Kiệt không khỏi một trận kinh ngạc, hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, Tô Chỉ Nghiên nhân sinh thần tượng dĩ nhiên là Chung Dương Dĩnh.

“Để làm chi? Không được sao? Chung Dương Dĩnh năm nay bất quá mới bốn mươi tuổi, khả nàng hiện tại đã muốn là quốc nội xích siêu thị bán lẻ nghiệp đầu sỏ. Đáng tiếc của nàng siêu thắng tập đoàn không có đưa ra thị trường, nếu có đưa ra thị trường, lấy xích siêu thị bán lẻ nghiệp hiện tại ở quốc nội phát triển thế, nàng chỉ sợ muốn ổn tọa quốc nội nữ thủ phú vị.” Tô Chỉ Nghiên đương nhiên không biết chính mình thần tượng Chung Dương Dĩnh tình yêu cuồng nhiệt trước mắt vị này Hạ đại sư, nhưng Hạ đại sư cũng không hiểu phong tình, thế cho nên hai người vẫn không có thể phát sinh thực chất tính thân thể quan hệ, gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt kinh ngạc, nương cồn thêm can đảm xem thường nói.

Hạ Vân Kiệt đổ không biết Chung Dương Dĩnh siêu thị phát triển như thế nhanh chóng, càng không biết của nàng tiền cảnh được người như thế xem trọng, nghe vậy

nao nao, lập tức cười nói: “Đương nhiên có thể. Chính là không nghĩ tới, giống ngươi như vậy nữ cường nhân cũng có sùng bái người.”

“Không chuẩn nói sang chuyện khác! Ngươi vừa rồi nói càng hy vọng thật yên lặng làm ta hai tháng tư nhân bảo tiêu, lời này có phải hay không thật sự?” Tô Chỉ Nghiên lại đúng lúc đánh gãy Hạ Vân Kiệt, hai mắt càng phát ra đỏ lên theo dõi hắn, xinh đẹp trắng nõn khuôn mặt nảy lên say lòng người đà hồng.

“Đương nhiên là thật.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Chúng ta đây ngoéo tay, ngươi không thể bởi vì hôm nay buổi tối chuyện đã xảy ra, liền lược trọng trách ta đây lão tổng cấp sao điệu.” Tô Chỉ Nghiên đỏ mặt hướng Hạ Vân Kiệt vươn tay.

Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên hướng chính mình vươn tay nhỏ bé, đành phải cùng nàng ngoéo tay nói: “Được rồi, ta với ngươi ngoéo tay.”

“Ngoéo tay thắt cổ một trăm năm không được biến. Con dấu!” Tô Chỉ Nghiên cũng là thực còn thật sự theo Hạ Vân Kiệt lôi kéo đủ, cuối cùng ngón tay cái còn dùng sức ở Hạ Vân Kiệt ngón tay cái xoa bóp hạ, tỏ vẻ đóng dấu.

“Hiện tại tổng tin đi.” Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên sát có chuyện lạ còn đóng dấu, không khỏi dở khóc dở cười nói.

Tô Chỉ Nghiên “Ân” một tiếng, sau đó đột nhiên liền ghé vào trên bàn.

Hạ Vân Kiệt thấy thế một trận ngạc nhiên, sau đó đành phải lắc đầu đứng dậy hoành ôm lấy Tô Chỉ Nghiên rời đi

“Hạ tiên sinh ta đã muốn cho ngài cùng ngài bằng hữu chuẩn bị tổng thống phòng, người xem có phải hay không phiền toái ngài……” Hạ Vân Kiệt ôm Tô Chỉ Nghiên vừa mới ra quán bar cửa, cửa sớm đã chờ lâu ngày John tiến lên đây khách khí hỏi.

“Cảm ơn John tiên sinh ý tốt, bất quá chúng ta hiện tại liền ở rất tốt, không cần như vậy phiền toái.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Tốt lắm, nếu Hạ tiên sinh có gì cần mời theo khi liên hệ khách phục, chúng ta khách sạn sẽ cho ngài cung cấp tốt nhất phục vụ.” John gặp Hạ Vân Kiệt không muốn chuyển đến tổng thống phòng, cũng chỉ hảo theo hắn đi.

“Cảm ơn ngươi John tiên sinh.” Hạ Vân Kiệt cười gật gật đầu, sau đó ôm Tô Chỉ Nghiên cất bước rời đi.

Nhìn Hạ Vân Kiệt hoành ôm Tô Chỉ Nghiên rời đi bóng dáng, John trong mắt tràn ngập nghi hoặc cùng khó hiểu. Đến bây giờ hắn còn là nhìn không ra đến, vị này người trẻ tuổi đến tột cùng có cái gì đặc biệt địa phương, cũng tưởng không rõ vì cái gì đường đường Áo Ôn Tô Khắc tộc đại thổ vương Ba Lỗ vì hắn lớn như vậy động kì cổ. Bởi vì ngay tại ba phút trước hắn nghe được có người hướng hắn báo cáo, vừa rồi không chỉ có Tang Đa bị bắt, liền ngay cả tát ước tộc tù trưởng phủ cũng bị chính phủ quân cấp vây quanh, cũng mang đi tù trưởng Long Gia Lạp. Hiển nhiên người sau là đã bị trước mắt vị này chính rời đi người trẻ tuổi ảnh hưởng.

Này nên loại nào đại lực ảnh hưởng, John có điểm không dám tưởng tượng!

Mở ra phòng ngủ đèn, đem Tô Chỉ Nghiên nhẹ nhàng đặt ở trên giường, cao ngất bộ ngực theo hô hấp phập phồng, thon dài đùi đẹp bất nhã khai lại, đỏ bừng tuyệt mỹ khuôn mặt, mắt đẹp khép hờ, thật dài lông mi khẽ

run, ngọn đèn hạ làm cho người ta vừa thấy tà niệm tùng sinh.

Hạ Vân Kiệt không dám xem đi xuống, lắc đầu, cưỡng chế trong lòng dục hỏa, ngồi thân giúp nàng bỏ đi thủy tinh giày cao gót, lấy cái chăn hoành đắp ở thân thể của nàng, liền tâm táo ý loạn xoay người rời đi.

Làm Hạ Vân Kiệt đem cửa nhẹ nhàng đóng khi, nằm ở trên giường Tô Chỉ Nghiên mở ra kia đôi mắt đẹp.

“Mặc kệ ngươi là cái dạng gì người, mặc kệ ngươi đến tột cùng có bao nhiêu cái bạn gái, hiện tại bắt đầu còn có một tháng rưỡi ngươi là của ta!”

Kia đôi mắt đẹp ở đêm tối mang theo một tia đắc ý lại mang theo một tia u nhiên……

Đứng ở cửa, nghe được phòng ngủ truyền đến đối với người thường mà nói căn bản tế không thể nghe thấy nghệ nam thanh, Hạ Vân Kiệt trên mặt biểu tình không khỏi cương một chút, lập tức hiện lên một tia cười khổ.

Trở lại phòng, súc một phen, sau đó một mình một người ngồi ở cửa sổ, nhìn cửa sổ hạ vạn gia đèn đuốc nhiệt hoa Mã Lan thị, Hạ Vân Kiệt suy nghĩ ngàn vạn.

Lúc này đây, hắn lại bại lộ ! Sau khi trở về hắn nên làm cái gì bây giờ? Tiếp tục từ chức, tiếp tục ở nhân tài thị trường tìm kiếm công tác? Khả tiếp theo lại là khi nào thì?

Thường xuyên tìm công tác, thường xuyên thất nghiệp, Hạ Vân Kiệt lần đầu tiên bắt đầu hoài nghi, chính mình đến tột cùng có hay không tất yếu nhất định phải chấp nhất cùng ở một cái hoàn toàn không biết chính mình chi tiết nhân sự trong hoàn cảnh công tác?

Ngày hôm sau buổi sáng, Hạ Vân Kiệt cứ theo lẽ thường rời giường, cứ theo lẽ thường cùng Tô Chỉ Nghiên cùng nhau ăn bữa sáng.

Bất quá Tô Chỉ Nghiên nhìn hắn ánh mắt rõ ràng thay đổi, mang theo một tia nhu tình mang theo một tia tò mò thậm chí còn có như vậy một tia cuồng nhiệt sùng bái.

Hai người mặt đối mặt ngồi ăn điểm tâm, nếu là người không biết hai người chi tiết, tuyệt đối hội hiểu lầm hai người là một đôi tình lữ, mà không phải cố chủ cùng tư nhân bảo tiêu quan hệ

Tô Chỉ Nghiên ánh mắt làm cho Hạ Vân Kiệt chịu không nổi, nhưng lại chút không có cách nào.

“Hôm nay ta có thể đi theo ngươi đi thổ vương hoàng cung kiến thức một chút sao? Lớn như vậy ta còn không đi vào quá chân chính ở đại vương hoàng cung đâu! Ngươi yên tâm, ta sẽ không nói cho Ba Lỗ đại vương ngươi là của ta tư nhân bảo tiêu. Ta, ta, có thể giả trang ngươi bạn gái thân phận.” Nếm qua bữa sáng, Tô Chỉ Nghiên dùng mang theo một tia cầu xin ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhất thời một trận kinh ngạc, hắn mới không sao cả chính mình tư nhân bảo tiêu thân phận, cho dù nói cho Ba Lỗ hắn trước mắt là Tô Chỉ Nghiên tư nhân bảo tiêu, hắn chẳng lẽ còn dám coi khinh hắn bất thành? Đương nhiên vì tránh cho hắn không cần thiết khiếp sợ cùng nghi hoặc, không nói chính mình là Tô Chỉ Nghiên tư nhân bảo tiêu đó là không còn gì tốt hơn, nhưng Hạ Vân Kiệt lại vạn vạn không nghĩ tới, đến Phi Châu, chính mình còn là không có thể trốn tránh “Bạn trai” Này nhân vật, tựa hồ hắn thành sắm vai “Bạn trai” hộ chuyên nghiệp.

Gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt kinh ngạc, Tô Chỉ Nghiên còn

tưởng rằng hắn không đồng ý, không khỏi mân mê khêu gợi miệng, nói: “Không chịu thì thôi, ta chỉ biết ngươi như vậy đại nhân vật là sẽ không đem theo ta như vậy một vị tiểu nữ tử ước định để ở trong lòng. Này không, tối hôm qua vừa mới vừa ngoéo tay, hôm nay đã nghĩ ta đây cố chủ cấp quăng!”

Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên một bộ ủy khuất u oán tiểu nữ nhân bộ dáng, thế nào còn có phía trước nửa điểm nữ cường nhân bộ dáng, không khỏi dở khóc dở cười nói: “Không mang theo ngươi đi, ta như thế nào bảo hộ ngươi a?”

“Thật sự, kia đi mau, ta muốn đi hảo hảo ăn mặc một chút.” Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Tô Chỉ Nghiên không khỏi vui vẻ hưng phấn mà đứng lên lôi kéo Hạ Vân Kiệt thúc giục nói, tựa như đơn thuần vô tà thanh xuân cô gái.

“Ngươi như vậy đã muốn rất được, còn ăn mặc cái gì nha!” Hạ Vân Kiệt một bên từ Tô Chỉ Nghiên lôi kéo hắn đi, một bên cười nói.

“Cái gì nha! Kia Ba Lỗ nhưng là cái đại thổ vương da, khẳng định là thê thiếp thành đàn. Ngươi hiện tại chỉ có ta như vậy một người bạn gái giữ thể diện, ta đương nhiên trang điểm phiêu lượng xinh đẹp, đúng rồi, mặc vào hoa váy. Ta muốn lấy chất thủ thắng, cũng không thể ở các nàng trước mặt đã đánh mất ngươi Hạ đại sư mặt mũi không phải!” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt khen nàng xinh đẹp, trong lòng cao hứng cùng ăn mật bình thường ngọt ngào, hướng Hạ Vân Kiệt phao cái mị nhãn nói.

Hạ Vân Kiệt vừa nghe không khỏi một trận há hốc mồm, hắn thật đúng là không nghĩ tới này cũng muốn so với!

Tô Chỉ Nghiên mới mặc kệ Hạ Vân Kiệt há hốc mồm

không ngốc mắt, lôi kéo hắn liền dọc theo đường đi lâu vào phòng, không chỉ có như thế, vào phòng sau còn trực tiếp đem Hạ Vân Kiệt túm vào của nàng phòng ngủ, sau đó một bên mở ra chính mình va ly lớn vừa nói nói:“Ngươi đừng đi, cho ta tham mưu tham mưu mặc thế nào kiện váy thích hợp?”

Tham mưu liền tham mưu đi, dù sao Hạ Vân Kiệt cũng không phải lần đầu tiên cấp nữ nhân tham mưu. Nhưng là Tô Chỉ Nghiên vừa mở ra thùng, hiện ra ở Hạ Vân Kiệt dưới mắt cũng là vài món gợi cảm trong suốt nội y quần lót, kia bàn tay lớn ngoạn ý còn tú tinh mỹ hoa hồng, làm cho Hạ Vân Kiệt nhìn kìm lòng không được máu liền nhanh hơn lưu động, hai mắt theo bản năng liền nhìn thẳng kia bàn tay lớn trong suốt ngoạn ý.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 294 : Bắt cóc

Gặp Hạ Vân Kiệt ánh mắt có chút dị thường, Tô Chỉ Nghiên theo hắn ánh mắt cúi đầu vừa thấy, không khỏi một trận mặt đỏ tim đập, vội vàng đem kia vài món gợi cảm trong suốt nội y quần lót cầm lấy đến nhét vào thùng dưới, sau đó ra vẻ sự tình gì cũng chưa phát sinh quá tùy tay cầm lấy một kiện váy ở Hạ Vân Kiệt trước mặt khoa tay múa chân một chút hỏi:“Cái này thế nào?”

Chính là nói lời này khi, Tô Chỉ Nghiên trong lòng lại cảm giác là lạ, đầu óc tư tưởng tựa như trúng độc giống nhau, thế nhưng tưởng là, nếu chính mình mặc vào kia trong suốt gợi cảm quần lót cùng nội y, hắn hội thấy thế nào? Hắn sẽ thích sao?

“Ân, không sai.” Hạ Vân Kiệt không yên lòng gật đầu nói, trong lòng đồng dạng là cảm nghĩ trong đầu chỉ có.

Hắn cho tới bây giờ không nghĩ tới, giống Tô Chỉ Nghiên như vậy lãnh diễm nữ cường nhân, của nàng nội bộ cũng là như vậy cuồng dã không bị cản trở, bên trong mặc dĩ nhiên là như vậy gợi cảm.

Gặp Hạ Vân Kiệt không yên lòng bộ dáng, Tô Chỉ Nghiên trong lòng càng bối rối, nhưng không biết vì cái gì ẩn ẩn trung lại tựa hồ lại có chút vui mừng.

Bất quá ở mặt ngoài, Tô Chỉ Nghiên lại trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, thân thủ đem hắn đẩy đi ra ngoài nói:“Cái gì ánh mắt a, tính không cần ngươi tham khảo, ta chính mình tuyển.”

Hạ Vân Kiệt hiện tại là ước gì rời đi đây thị phi nơi, gặp Tô Chỉ Nghiên đẩy hắn đi ra ngoài, liền vội việc ra phòng ngủ.

Đem Hạ Vân Kiệt đẩy dời đi phòng ngủ sau, Tô Chỉ Nghiên thấp giọng thối một ngụm:“Cũng là cái sắc sắc tên!”

Bất quá miệng tuy rằng nói như vậy, nhưng ngồi xổm xuống thân mình khi Tô Chỉ Nghiên lại nhịn không được đem nhét ở thùng dưới kia vài miếng sa mỏng bàn ngoạn ý đem ra, nhìn chúng nó đỏ mặt sững sờ một hồi lâu nhi, thế này mới bắt bọn nó một lần nữa thả trở về, bắt đầu tìm kiếm khởi quần áo.

“Cái này thế nào?” Tuy rằng Tô Chỉ Nghiên nói không cần Hạ Vân Kiệt tham khảo, nhưng cuối cùng nàng còn là mặc một cái Hawai phong cách dài khoản hoa váy đi đến phòng khách, ở Hạ Vân Kiệt trước mặt vòng vo cái vòng.

Làn váy bay lên, lộ ra hai điều tiếu sinh sinh đùi đẹp, cũng là nói không nên lời động lòng người xinh đẹp, cùng phía trước chức nghiệp nữ tính giỏi giang ổn trọng là hoàn toàn hai loại bất đồng phong cách.

“Phi thường tốt!” Hạ Vân Kiệt sửng sốt trong chốc lát thần, mới nói nói.

“Kia nếu như vậy liền cái này.” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt đánh giá như vậy cao, vui vẻ nói, nói xong Tô Chỉ Nghiên nâng tay nhìn hạ đồng hồ, gặp thời gian còn sớm, không khỏi đô hạ miệng nói:“Thời gian quá rất chậm a!”

Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên bĩu môi tựa như cái nghịch ngợm nữ sinh, trước sau quả thực phán như hai người, không khỏi cười nói:“Hiện tại nếu nói ngươi là một cái công ty lão tổng, ai hội tin tưởng!”

“Ngươi nghĩ rằng ta nguyện ý mỗi ngày đều giả bộ khốc khốc bộ dáng sao? Nhưng là ta là lão tổng, lại là nữ

nhân, không như vậy như thế nào trấn được công ty người bên trong?” Tô Chỉ Nghiên xem thường nói.

“Kia cũng là là.” Hạ Vân Kiệt ngẫm lại cũng là.

“Hiện tại không giống với a, Hạ đại sư ngài nhưng là đại nhân vật ngay cả thổ vương đều phải thân ngươi mu bàn chân, ta này tiểu nữ tử ở ngươi trước mặt đương nhiên sẽ không dùng giả bộ khốc a.” Tô Chỉ Nghiên mi phi sắc vũ nói, giống như trong lồng sắt chim chóc rốt cục đạt được tự do bình thường.

“Kia làm nữ lão tổng vất vả sao?” Hạ Vân Kiệt nhớ tới Tô Chỉ Nghiên trước kia mỗi ngày đều là đội mặt nạ cuộc sống, không khỏi có chút đau lòng hỏi.

“Thói quen là tốt rồi a. Nói sau làm nữ lão tổng nhìn người khác ở chỉ huy của ngươi hạ đâu vào đấy bận rộn, nghĩ chính mình thông qua kinh doanh nuôi sống nhiều như vậy công nhân viên chức, cũng là một kiện rất cảm giác thành tựu sự tình.” Tô Chỉ Nghiên nói.

“Vậy là tốt rồi.” Hạ Vân Kiệt thấy thế gật gật đầu nói, trong lòng cũng là theo bản năng nhớ tới Chung Dương Dĩnh cùng Tần Lam, nghĩ rằng Tô Chỉ Nghiên cùng hai người bọn họ hẳn là thuộc loại cùng loại người. Đơn giản Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh là ở thương giới, mà Tần Lam cũng là ở chính giới.

Tô Chỉ Nghiên trước chờ đến cũng không phải Áo Ôn Tô Khắc tộc Ba Lỗ tù trưởng mà là quản lí Phương Tử Bạch điện thoại, thỉnh nàng lập tức đi trước một chuyến công trường, nói Lưu Thanh Căn bị người bắt cóc, hiện tại Trung Quốc trú Nhiệt Mã Lan thị lãnh sự quán người ngay tại công ty văn phòng.

Lưu Thanh Căn là Uy Đại công ty ở Nhiệt Mã Lan thị tài vụ chủ quản, năm ngày trước đến thủ đô bàn bạc sự

tình, vẫn không hồi.

Muốn nói ở Phi Châu đầu tư, Tô Chỉ Nghiên lo lắng nhất còn là nhân viên an toàn vấn đề, nay nghe nói công ty ở Nhiệt Mã Lan thị tài vụ chủ quản bị người bắt cóc, nhất thời cảm thấy cả người đầu đều phải tạc rớt.

Cũng may nàng nhớ tới bên người còn có một vị Hạ đại sư ngay cả địa phương thổ vương đều phải hôn chân, còn có được thần bí ma lực, thế này mới miễn cưỡng không có hoàn toàn rối loạn đúng mực, cắt đứt điện thoại sau liền dùng cầu xin ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt nói:“Chúng ta công ty ở trong này tài vụ chủ quản Lưu Thanh Căn bị người bắt cóc, ngươi xem có biện pháp nào không thỉnh Ba Lỗ đại vương hỗ trợ?”

“Chúng ta còn là trước lập tức tiến đến văn phòng hỏi rõ ràng tình huống đi, ngươi yên tâm chỉ cần người bây giờ còn không có việc gì, ta cuối cùng có biện pháp đem hắn cứu ra.” Hạ Vân Kiệt nghe nói có người bị bắt cóc, trong lòng cũng có chút sốt ruột, nhưng Phi Châu bên này bộ tộc thế lực rắc rối phức tạp, ở không biết rõ ràng tình huống trước Hạ Vân Kiệt cũng không hảo kêu Ba Lỗ ra mặt hỗ trợ, vạn nhất người ta vừa vặn là cừu nhân, ngược lại là hại Lưu Thanh Căn. Đương nhiên mặc kệ đối phương là cái gì đến đây, chỉ cần người còn không có sự, Hạ Vân Kiệt còn là có nắm chắc đem hắn cho cứu ra.

“Hảo, chúng ta đây hiện tại lập tức đi.” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, an tâm không ít, lập tức gật đầu nói.

Hạ Vân Kiệt một bên mở ra đại chúng việt dã xe ở Nhiệt Mã Lan thị đầu đường một đường chạy vội, một bên không quên cấp Ba Lỗ đánh đi điện thoại, làm cho hắn mau chóng đuổi tới công ty ở thương mậu thành công trường làm công địa điểm tìm hắn.

Gặp Hạ Vân Kiệt cấp Ba Lỗ gọi điện thoại, Tô Chỉ Nghiên trong lòng cũng là cảm kích lại là yên tâm không ít.

Xe nhất chạy đến thương mậu thành công trường, Hạ Vân Kiệt cùng Tô Chỉ Nghiên liền nhìn đến mấy lượng lãnh sự quán cùng địa phương cảnh sát cục xe đứng ở công trường lâm thời làm công địa điểm bên ngoài, không khí có chút dị thường.

Hạ Vân Kiệt cùng Tô Chỉ Nghiên xuống xe liền lập tức hướng quản lí văn phòng đi đến, đẩy cửa ra, trong văn phòng sương khói lượn lờ, ngồi không ít người, không khí nặng nề.

Đối diện đại môn ngồi ba vị lộ ra một tia quốc nội quan viên sở đặc hữu khí chất Trung Quốc nhân, bọn họ biểu tình không lạnh không đạm, một bộ giải quyết việc chung bộ dáng, ngồi bọn họ đối diện là Phương Tử Bạch. Lúc này hắn chính một điếu thuốc tiếp một điếu thuốc trừu, hắn phía sau Huyết Ảnh sắc mặt lạnh lùng, trong mắt lóe ra một tia hung quang. Ở mặt khác một bên tắc ngồi vài vị ngồi không ngồi tướng người da đen cảnh sát, bọn họ vẻ mặt nhàn nhã xem diễn biểu tình.

Nhìn thấy có người không gõ cửa liền đẩy cửa gặp đến, đối diện đại môn một vị đội tơ vàng biên kính mắt vừa thấy tựa như cái lãnh đạo Trung Quốc nhân hơi hơi nhíu hạ mày, mà Phương Tử Bạch tắc lập tức đem thuốc lá hướng mặt đất nhất ném, nhảy dựng lên, hai mắt có chút đỏ lên nhìn Tô Chỉ Nghiên nói:“Tô tổng, Lưu Thanh Căn bị bắt cóc !”

“Đừng nóng vội phương quản lí, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, ngươi chậm rãi nói.” Cứu người như cứu hoả, rõ ràng toàn không cho dù Hạ Vân Kiệt là Đại La Kim Tiên cũng không có biện pháp suy tính, cho nên phía

sau cũng sẽ không tái khiêm tốn, cướp ở Tô Chỉ Nghiên trước mặt hỏi.

Phương Tử Bạch biết Hạ Vân Kiệt có một thân rất lợi hại bản sự, đoạn thời gian trước đại chúng việt dã xe bị trộm, đêm đó hắn liền đan thương thất mã ở nhân sinh không quen Nhiệt Mã Lan thị đem xe cấp tìm trở về, cho nên nghe vậy thật không có chút bất mãn. Trên thực tế, trong tiềm thức Phương Tử Bạch nhưng thật ra càng hy vọng Hạ Vân Kiệt có thể xuất đầu giúp Tô Chỉ Nghiên quyết định.

Dù sao Tô Chỉ Nghiên tuy rằng là vị lão tổng, nhưng đối mặt loại này có chuyện xảy ra nàng dù sao cũng là nữ nhân, ngược lại không bằng Hạ Vân Kiệt loại này rất lợi hại tư nhân bảo tiêu có sức phán đoán.

Bất quá vị kia mang theo tơ vàng biên kính mắt trung niên nhân lại khẽ cau mày, chỉ vào Hạ Vân Kiệt hỏi:“Phương quản lí, vị này là?”

“Vị này là Hạ Vân Kiệt, là chúng ta Tô tổng tư nhân bảo tiêu.” Phương tử nói vô ích nói.

“Chuyện này quan hệ con tin an toàn, một khi xử lý không tốt, chẳng những hội ảnh hưởng đến con tin nhân sinh an toàn, còn có thể ảnh hưởng đến hai quốc quan hệ ngoại giao, ngươi một tư nhân bảo tiêu còn là không cần loạn chen vào nói.” Nghe nói trước mắt vị này người trẻ tuổi chính là Tô Chỉ Nghiên tư nhân bảo tiêu, trung niên nam tử mày lại hơi hơi vừa nhíu, có chút bất mãn nói.

Hạ Vân Kiệt nhưng là đại nhân vật ngay cả A Cập Á thế lực cường đại nhất thổ vương đều phải đi hôn chân lễ a, Tô Chỉ Nghiên hiện tại nhưng là đem giải cứu con tin hy vọng tất cả đều ký thác ở hắn trên người, không nghĩ tới vị này trung niên nam tử cũng dám đỉnh đạc chỉ trích

hắn, không khỏi hoảng sợ, vội vàng một bên hướng trung niên nam tử vươn tay, vừa nói nói:“Ngài hảo, ngài nhất định chính là lãnh sự quán lãnh đạo đi. Ta là Uy Đại công ty tổng giám đốc Tô Chỉ Nghiên, vị này Hạ Vân Kiệt đem đại diện toàn quyền ta xử lý cái này bắt cóc sự tình.”

“Ngươi hảo Tô tổng, ta là trú A Cập Á Nhiệt Mã Lan thị lãnh sự quán phó lãnh sự Trương Tồn Văn, nếu Tô tổng như vậy tín nhiệm Hạ tiên sinh, ta đây tôn trọng ý tứ của ngươi.” Trung niên nam tử cũng chính là trú Nhiệt Mã Lan thị phó lãnh sự Trương Tồn Văn gặp Tô Chỉ Nghiên nói như vậy, đầu tiên là nao nao, trong mắt lóe ra một tia không vui sắc, nhưng cuối cùng còn là thân thủ cùng nàng không mặn không nhạt cầm nói.

Hạ Vân Kiệt mặc dù có chút bất mãn Trương Tồn Văn ở phía sau còn không quên bãi kiểu cách nhà quan, nhưng mạng người quan thiên hắn cũng lười cùng hắn so đo, chờ song phương nắm qua tay sau, lập tức hỏi:“Trương lãnh sự, Lưu Thanh Căn đến cùng là chuyện gì xảy ra? Có không phiền toái ngươi cẩn thận theo ta nói một chút?”

“Chúng ta nhận được tin tức nói, Lưu Thanh Căn ở hồi Nhiệt Mã Lan thị trên đường bị bọn cướp bắt cóc. Bọn cướp yêu cầu ở sáu ngày trong vòng tiền trả bọn họ hai mươi vạn Mĩ kim, kiếp phỉ chỉ định ở tát ô tháp ngoại ô thành phố ngoại mạc khắc trấn nhiệt lạp hà giao phó tiền chuộc. Bọn cướp cam đoan ở sáu ngày trong vòng Lưu Thanh Căn nhân thân an toàn, nhưng nếu qua sáu ngày còn không có lấy đến tiền chuộc, bọn họ hội đem Lưu Thanh Căn ném vào nhiệt lạp hà uy cá sấu.”

Trương Tồn Văn nói lời này khi, biểu tình thực bình thản, giống như đang nói một kiện cùng hắn không chút nào tương quan sự tình, điều này làm cho Hạ Vân Kiệt nhìn trong lòng rất là khó chịu, nói như thế nào người ở hải

ngoại mọi người đều là đồng bào, nay đồng bào bị nhân bắt cóc, ngươi một quan viên đại biểu cho chính phủ ở hải ngoại, ít nhất cũng có thể cảm thấy sốt ruột bi phẫn mới đúng, như thế nào có thể là như vậy một bộ bộ dáng đâu?

Bất quá phía sau Hạ Vân Kiệt nhưng cũng lười chỉ trích Trương Tồn Văn, mà là hừ lạnh một tiếng hỏi:“Uy cá sấu khẩu khí nhưng thật ra đại, Trương lãnh sự biết chuyện này là ai làm sao?”

“Người trẻ tuổi ta biết ngươi thân thủ khả năng thực không sai, bất quá nơi này là A Cập Á, nơi này rất nhiều người đều có súng, cho nên các ngươi còn là mau nghĩ biện pháp đi, đừng sính cái gì cá nhân uy phong, các ngươi thời gian còn lại không nhiều lắm.” Trương Tồn Văn gặp Hạ Vân Kiệt một người tuổi còn trẻ tư nhân bảo tiêu ở trước mặt hắn ngưu bức hò hét bộ dáng, trong lòng cũng rất là khó chịu. Phải biết rằng hắn nói như thế nào cũng là cái phó xử cấp cán bộ, nếu đổi ở quốc nội kia cũng là một huyện phó Huyện trưởng, làm sao có Hạ Vân Kiệt ở trước mặt hắn ngưu bức cơ hội.

“Thời gian không nhiều lắm ? Lời này là cái gì ý tứ? Không phải còn có sáu ngày sao?” Hạ Vân Kiệt sắc mặt hơi hơi trầm xuống chất vấn nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 295 : Tức giận

“Ba ngày trước chúng ta lãnh sự quán được đến Lưu Thanh Căn bị bắt cóc tin tức, cho nên tính thượng hôm nay, các ngươi chỉ có ba ngày thời gian.” Trương Tồn Văn nói.

“Ba ngày trước các ngươi phải đến tin tức?” Hạ Vân Kiệt sắc mặt càng phát ra âm trầm.

“Đúng vậy!” Trương Tồn Văn hồi đáp.

“Chúng ta công ty người bị bọn cướp bắt cóc, ngươi thế nhưng qua ba ngày sau mới cho chúng ta biết, ngươi con mẹ nó coi như là đại biểu cho chúng ta chính phủ quan viên sao? Chúng ta này đó ở bên ngoài đồng bào còn có thể trông cậy vào các ngươi sao? Trách không được này đó người Phi Châu đối này khác quốc gia người không dám thế nào, đối chúng ta nhưng thật ra ức hiếp thực sung sướng!” Dù là Hạ Vân Kiệt coi như là người tốt tính tình, phía sau cũng là tức giận đến mạnh đứng lên, cầm trụ Trương Tồn Văn phó lãnh sự áo, đem hắn cả người theo ghế trên cấp linh lên.

“Uy, ngươi muốn làm gì? Muốn tạo phản sao? Chúng ta là trú Nhiệt Mã Lan thị lãnh sự quán quan viên!” Gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng đem phó lãnh sự cấp trực tiếp theo vị trí xách đứng lên, còn lại hai vị lãnh sự quan viên lập tức vẻ mặt tức giận vỗ án dựng lên.

“Như thế nào không được sao? Nếu các ngươi hôm nay không thể đem vì cái gì như vậy trễ cho chúng ta biết nguyên nhân giải thích rõ ràng, tin hay không ta đem các ngươi một đám tất cả đều ném tới nhiệt lạp hà nuôi cá sấu!” Hạ Vân Kiệt hai mắt trừng nói, quát lạnh nói.

Nói xong, Hạ Vân Kiệt gặp này người da đen cảnh sát ở

một bên cợt nhả nhìn bọn họ, nhất thời khí lại không đánh một chỗ đến. Hắn đã sớm theo Phương Tử Bạch trong tai nghe qua này đó cảnh sát hủ bại vô năng cùng với đối người Trung Quốc ức hiếp, nay lại tận mắt nhìn thấy, chính mình đồng bào bị người bọn họ quốc gia cấp bắt cóc, bọn họ không chỉ có không vội, mà là tới thủy tới chung đều là một bộ vui sướng khi người gặp họa bộ dáng.

“Cút cho ta đản!” Hạ Vân Kiệt đem Trương Tồn Văn hướng mặt đất nhất ném, đi đến này người da đen cảnh sát trước mặt, trực tiếp một tay một cái đem bọn họ bắt lại giống ném bao cát giống nhau đem bọn họ một đám tất cả đều ném tới ngoài cửa.

Nhìn kia cái phì cùng lợn rừng giống nhau người da đen cảnh sát ở Hạ Vân Kiệt trong tay nhẹ như không có gì trực tiếp bị ném ra môn đi, trong văn phòng nhất thời lặng ngắt như tờ, vừa rồi còn yêu tự cao tự đại Trương Tồn Văn lúc này cũng toàn không có tính tình, vội vàng nói: “Hạ tiên sinh, ngươi đừng kích động, nếu sự tình đã xảy ra, ngươi hướng chúng ta phát hỏa cũng vu sự vô bổ. Chúng ta hiện tại là tối trọng yếu còn là nghĩ biện pháp như thế nào đem con tin giải cứu đi ra đúng hay không? Chúng ta nhận được thông tri kỳ thật cũng là sự phát sau ngày hôm sau, nhất nhận được cho chúng ta biết tựu thành lập khẩn cấp tiểu tổ, lại mời dự họp đặc biệt hội nghị, cũng ở trước tiên thông tri trú A Cập Á đại sứ quán cùng quốc nội bộ ngoại giao còn có A Cập Á chính phủ. Hiện tại chúng ta bộ ngoại giao đang ở đi ngoại giao trình tự, đã muốn hướng A Cập Á phát đi ngoại giao gửi thông điệp, mãnh liệt khiển trách người gây ra họa loại này ác liệt hành vi, cũng yêu cầu làm tốt địa phương đại sứ quán giục, phối hợp địa phương chính phủ làm tốt nghĩ cách cứu viện công tác. A Cập Á chính phủ ở chúng ta giục hạ, đã muốn nhận định này vụ bắt cóc án kiện là Tát Ô Tháp địa khu một vị Ô Sa tộc tù trưởng làm.”

“Khiển trách? Ý của ngươi là thẳng đến hôm nay ngươi tới cho ta biết mới thôi, đã qua ba ngày, các ngươi việc làm chính là họp cùng khiển trách? Này khác sự tình trừ bỏ biết là ai làm, cái gì tiến triển đều không có?” Hạ Vân Kiệt lại trừng mắt nói.

“Có thể nói như vậy.” Trương Tồn Văn sờ soạng hạ cái trán mồ hôi, không dám nhìn thẳng vào Hạ Vân Kiệt.

Trương Tồn Văn ở A Cập Á làm ngoại giao công tác cũng có hai năm, sớm đã thói quen ở A Cập Á Trung Quốc công dân đối mặt hắn khi khiêm tốn thái độ, này hay là hắn lần đầu tiên gặp được giống Hạ Vân Kiệt loại này người Trung Quốc dám trực tiếp xách hắn cổ nói chuyện. Bất quá đối mặt Hạ Vân Kiệt kia hung hãn ánh mắt, hắn trong lòng thật đúng là từng trận chột dạ.

“Ô Sa tộc thế lực thế nào? Cùng Áo Ôn Tô Khắc tộc thế lực so sánh với như thế nào? Quan hệ lại như thế nào?” Hạ Vân Kiệt tối quan tâm còn là con tin an toàn, gặp Trương Tồn Văn tạm thời phóng thành thật cũng không tái khó xử hắn, liên tục hỏi.

“Ô Sa tộc thế lực cùng Áo Ôn Tô Khắc tộc đương nhiên không có biện pháp so với, hơn nữa bắt cóc Lưu Thanh Căn chính là Ô Sa tộc ở Tát Ô Tháp địa khu một vị tù trưởng, cũng không phải bọn họ đại tù trưởng, nhưng bởi vì tù trưởng thường thường có được lực lượng vũ trang, ở dân bản xứ dân trung lại có rất cao uy vọng, nhất gặp được loại tình huống này, địa phương chính phủ bình thường đều đã thôi ủy, không chịu xuất lực. Về phần quan hệ thôi, lại nói tiếp Ô Sa tộc còn là phụ thuộc cùng Áo Ôn Tô Khắc tộc tiểu bộ tộc. Áo Ôn Tô Khắc tộc đương nhiệm đại tù trưởng đối chúng ta người Trung Quốc thực hữu hảo, nếu có thể thỉnh động hắn giúp chúng ta ra mặt, hết thảy vấn đề liền giải quyết dễ dàng, bất quá muốn thỉnh hắn ra mặt khó khăn phi

thường……” Trương Tồn Văn nói.

“Không được nhúc nhích!” Đang nói, cửa đột nhiên truyền đến người da đen cảnh sát quát lạnh thanh, cũng là kia vài vị người da đen cảnh sát bị Hạ Vân Kiệt văng ra đã muốn theo mặt đất đi lên, đang dùng súng chỉ vào Hạ Vân Kiệt.

“Chuyện gì cũng từ từ, chuyện gì cũng từ từ!” Trương Tồn Văn ba vị lãnh sự quán quan viên gặp người da đen cảnh sát dùng súng chỉ vào trong phòng, tuy rằng mục tiêu là chỉ Hạ Vân Kiệt, khả văn phòng liền lớn như vậy cũng là khó tránh khỏi làm lỗi, một bên liên tục xua tay, một bên tựu hướng ngoài chạy.

Này người da đen cảnh sát nhưng thật ra không khó xử Trương Tồn Văn ba người, đem bọn họ thả đi ra ngoài, sau đó vẻ mặt dữ tợn đắc ý nói:“Nghe nói Trung Quốc công phu rất lợi hại, nhưng không biết có hay không so với súng lợi hại hơn? Chúng ta muốn hay không thử một lần xem?”

“Ta đề nghị các ngươi còn là không cần thử, hiện tại lập tức khẩu súng thu hồi đến, ngoan ngoãn rời đi, về sau đối người Trung Quốc khách khí một chút, làm việc tận tâm một chút, có lẽ các ngươi này thân cảnh phục còn có thể mặc ở trên người, nếu không ta tin tưởng các ngươi khẳng định sẽ hối hận dùng súng chỉ vào người của ta.” Hạ Vân Kiệt mặt không đổi sắc nói, nhưng xem mấy hắc nhân cảnh sát ánh mắt đã có chút lạnh.

Gặp Hạ Vân Kiệt lâm nguy không sợ, Trương Tồn Văn ba người nhưng thật ra có điểm bạch tàm hình uế, cũng không biết đến tột cùng là sợ người da đen cảnh sát thực bị thương Hạ Vân Kiệt đám người, bọn họ mặt mũi thượng không qua được, còn là chung quy nghĩ đến mọi người đều là Trung Hoa con cái, cùng chung mối thù, Trương Tồn Văn đột nhiên nghĩa chính lời nói kêu

lên:“Uy Nhĩ cảnh quan, còn mời các ngươi lập tức buông thương, nếu không ta đem hướng các ngươi……”

“Trương lãnh sự, chúng ta đây là chính đáng phòng vệ!” Được xưng là Uy Nhĩ cảnh sát là một vị phì cùng Phi Châu bò tót hiểu được nhất biện tên, nghe vậy khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh nói.

Đang ở phía sau đột nhiên gian hơn mười lượng xe hơi sử vào công trường, trong đó ở trung gian là một chiếc dài hơn bản Hãn Mã xe.

Xe dừng lại xuống dưới, trong xe liền ào ào xuống dưới một đám biểu tình thực khốc, đội kính râm, đeo tai nghe cùng súng ống cung đình thị vệ.

Này đó người da đen thị vệ một chút đến, lập tức liền đem họng súng nhắm ngay này người da đen cảnh sát, cũng cao giọng quát: “Ba Lỗ đại vương có lệnh, lập tức buông súng ống, nếu không lập mã bắn chết!”

Ba Lỗ đại vương tên ở A Cập Á có thể nói là như mặt trời ban trưa, ở Nhiệt Mã Lan thị liền lại càng không tiêu nói. Kia mấy người da đen cảnh sát vừa nghe nói Ba Lỗ đại vương đến, lại bị nhiều như vậy tối om họng súng cấp chỉ vào, lập tức liền khẩu súng ném tới mặt đất, hai tay ôm đầu ngồi xổm mặt đất.

Làm kia mấy người da đen cảnh sát ôm đầu ngồi xổm mặt đất khi, Ba Lỗ mới chống vương trượng theo Hãn Mã trong xe xuống dưới, cùng hắn cùng nhau xuống dưới còn có một vị lão nhân, đúng là Đại Tế Ti Tang Đạt.

Trương Tồn Văn thân là trú Nhiệt Mã Lan thị lãnh sự quán phó lãnh sự, tự nhiên nhận được Ba Lỗ đại vương cùng Đại Tế Ti Tang Đạt, thấy bọn họ này hai vị đại nhân vật đại giá quang lâm thương mậu thành công trường,

không khỏi hách nhất đại khiêu, vừa muốn tiến lên theo chân bọn họ chào hỏi, này khí thế bưu hãn thị vệ sớm đã chia làm hai tổ nhân mã.

Một tổ phân hai liệt theo Hãn Mã xe vẫn sắp xếp đến quản lí văn phòng trước cửa, giữa là một cái thông đạo, mặt khác một tổ tắc trực tiếp xông lên đi đem kia mấy người da đen cảnh sát bắt đến một bên một trận quyền đấm cước đá, đem Trương Tồn Văn ba vị lãnh sự quan viên cấp nhìn xem hết hồn, không biết này bang tên như thế nào ngược lại đánh lên người của mình đến đây. Mà lúc này, trên công trường Áo Ôn Tô Khắc tộc người da đen sớm đã ào ào nằm ở mặt đất, lễ bái Ba Lỗ cùng Đại Tế Ti, A Mỗ thân là Áo Ôn Tô Khắc tộc tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Ở trong văn phòng Phương Tử Bạch đám người lúc này cũng thấy được Ba Lỗ đám người đã đến, trong lòng đồng dạng khiếp sợ rối tinh rối mù, tưởng không rõ giống Ba Lỗ đại vương nhân vật như vậy như thế nào lại thân từ trước đến nay chính mình loại tiểu địa phương?

Đang lúc mọi người phản ứng các không giống với khi, Hạ Vân Kiệt cũng là đại mã kim đao ngồi ở ghế trên, sắc mặt có chút khó coi.

Đều nói tượng đất cũng có ba phần cơn tức, càng đừng nói Hạ Vân Kiệt như vậy một vị có được siêu năng lực vu sư.

Mấy ngày nay đầu tiên là xe bị trộm, tiếp theo ở trong quán bar uống rượu bị người dùng bộ đội vây quanh, mà nay ngày đâu người của công ty bị bắt cóc không nói, còn bị mấy người da đen cảnh sát dùng súng cấp chỉ vào đầu, hơn nữa xem tình hình, nếu không phải Ba Lỗ đám người đúng lúc đuổi tới, bọn họ thật đúng là dám trực tiếp nổ súng.

Đi ở nhân tường làm thành trong thông đạo, xa xa nhìn đến Hạ Vân Kiệt đại mã kim đao ngồi ở ghế trên, sắc mặt âm trầm, Ba Lỗ cùng Tang Đạt không khỏi cảm thấy một trận hết hồn, cái trán đều có một giọt giọt mồ hôi lạnh xông ra.

Tuy rằng bọn họ không biết nơi này đến tột cùng đã xảy ra sự tình gì, nhưng vừa đến liền nhìn đến địa phương cảnh sát dùng súng chỉ vào Hạ Vân Kiệt, lại như thế nào khả năng sẽ có cái gì sự tình tốt?

Nếu Hạ đại sư tâm tình thật không tốt, Ba Lỗ cùng Tang Đạt thế nào còn dám chần chờ, xuống xe sau liền vội việc bước nhanh hướng quản lí văn phòng đi đến, đi tới cửa khi lại theo bản năng thả chậm cước bộ, sửa vì nhẹ tay nhẹ chân, thật cẩn thận.

Hai người nhưng là Nhiệt Mã Lan thị thậm chí A Cập Á chân chính bá chủ, thấy bọn họ hai người đến văn phòng cửa lập tức liền trở nên thật cẩn thận, Trương Tồn Văn các lãnh sự quán quan viên không khỏi tất cả đều nhìn xem thiếu chút nữa cằm đều phải rơi trên mặt đất, về phần nguyên bản còn nơm nớp lo sợ, muốn gọi Hạ Vân Kiệt nhanh lên đứng lên Phương Tử Bạch cùng Huyết Ảnh hai người thấy thế, nhất thời tròng mắt cũng thẳng.

Bọn họ cũng không phải ngốc tử, tự nhiên nhìn ra được đến Ba Lỗ cùng Tang Đạt hai người lúc này cũng không có bởi vì Hạ Vân Kiệt vô lễ mà căm tức, tương phản bọn họ giống như có loại như đi miếng băng mỏng chiến e ngại cảm.

Điều này sao có thể đâu? Nhưng sự thật cứ như vậy đặt tại bọn họ trước mặt!

“Tang Đạt đến chậm, còn thỉnh đại sư thứ tội!”

“Ba Lỗ quản lý vô phương, còn thỉnh đại sư thứ tội!”

Hai người vừa đi tiến văn phòng, liền song song bắt tay đặt ở ngực nhất cung rốt cuộc, vẻ mặt áy náy run run nói.

“Các ngươi tới rồi, ngồi đi!” Dù sao hai người một vị là Áo Ôn Tô Khắc tộc thổ vương, một vị là Áo Ôn Tô Khắc tộc Đại Tế Ti, Hạ Vân Kiệt trong lòng tuy rằng vừa giận khí, nhưng cuối cùng còn là cho bọn họ một ít mặt mũi, bắt tay vung lên, chỉ chỉ hai bên vị trí, nói.

Bất quá thái độ so với tối hôm qua vừa nhìn thấy Ba Lỗ khi lại đông cứng không ít, đem Ba Lỗ cùng Tang Đạt nhìn xem cả người xông ra hàn khí, hận không thể hiện tại liền tự mình cầm súng trực tiếp đem kia mấy người da đen cảnh sát cấp bắn chết.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 296 : Lại làm đại lễ

“Cảm ơn đại sư.” Ba Lỗ cùng Tang Đạt hơi hơi khom người, sau đó ở hai bên ghế trên ngồi xuống.

Gặp Ba Lỗ đại vương cùng Tang Đạt đại sư ngồi xuống, toàn bộ công trường đều là im ắng một mảnh, hơn nữa Trương Tồn Văn ba vị lãnh sự quán quan viên lại cảm giác ngay cả hô hấp tựa hồ đều có điểm khó khăn.

Bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới vị kia tuổi trẻ tư nhân bảo tiêu thế nhưng ngưu bức đến bực này trình độ! Đồng thời bọn họ cũng đột nhiên nhớ tới tối hôm qua Nhiệt Mã Lan thị quân đội xuất động sự tình, nghe nói là Ba Lỗ đại vương vì một vị Trung Quốc người trẻ tuổi mà giận dữ, đem Tát Ước tộc tù trưởng cùng công tử đều cấp bắt đứng lên, thậm chí không để ý Hàn Quốc đại sứ quán nghiêm chỉnh kháng nghị, đem một vị Hàn Quốc thương nhân cấp giam đứng lên, nghe nói đã muốn góp nhặt rất nhiều chứng cứ phạm tội, khả năng mấy ngày nay sẽ thực hành xử bắn.

Hôm nay buổi sáng Trương Tồn Văn nghe thế cái tin tức khi, còn cảm thấy như là nói nhảm mà thôi, căn bản không thể tin, hơn nữa nói Ba Lỗ đại vương vì một vị Trung Quốc người trẻ tuổi mà không tiếc đắc tội Hàn Quốc nhân, điều này làm cho Trương Tồn Văn đám người càng cảm thấy là hôm nay đại chê cười.

Điều này sao có thể? Khi nào thì người Trung Quốc tại đây quốc gia chịu tôn trọng đến bực này trình độ?

Nhưng hiện tại Trương Tồn Văn lại tin tưởng buổi sáng nghe được tin tức là thiên chân vạn xác, hơn nữa trước mắt vị này đó là!

Gặp Ba Lỗ cùng Tang Đạt ngồi ở ghế trên kinh sợ bộ

dáng, Hạ Vân Kiệt trong lòng cơn tức hơi chút tiêu một ít, hướng Phương Tử Bạch nói:“Kêu trương lãnh sự tiến vào, thuận tiện đem cửa cấp đóng.”

Phương Tử Bạch phía sau đương nhiên không dám sẽ đem Hạ Vân Kiệt làm tư nhân bảo tiêu đến đối đãi, nói đùa, có như vậy ngưu bức tư nhân bảo tiêu sao?

Phương Tử Bạch vội vàng ứng thanh là, sau đó đi ra ngoài đem Trương Tồn Văn kêu tiến vào, còn lại hai lãnh sự quán quan viên vốn cũng tưởng đi theo tiến vào, nhưng Phương Tử Bạch lại không chút khách khí nói:“Thực xin lỗi, Hạ tiên sinh chỉ kêu Trương phó lãnh sự một người đi vào.”

Nếu đổi thành trước kia, Phương Tử Bạch đang ở dị quốc tha hương, trừ bỏ không dám dễ dàng đắc tội địa phương quyền quý, còn có một cái không dám đắc tội đối tượng thì phải là Trung Quốc trú A Cập Á chính phủ quan viên. Không có biện pháp, thân ở dị quốc tha hương, tổ quốc chính là hắn cường đại nhất hậu thuẫn, nếu đắc tội bọn họ, vạn nhất đã xảy ra sự tình gì, đại biểu cho tổ quốc bọn họ trí bọn họ không để ý, bọn họ ở dị quốc tha hương chẳng phải là kêu trời trời không biết kêu đất đất chẳng hay sao? Cho nên theo nào đó góc độ giảng, tương đối cho quốc nội chính phủ quan viên, trú ngoại chính phủ quan viên kỳ thật gánh vác Phương Tử Bạch chờ này đó bên ngoài làm công quốc nhân càng nhiều tín nhiệm, một khi bọn họ không vì tại ngoại vụ công Trung Quốc công dân mở rộng chính nghĩa, bọn họ liền thực thành không nương đứa nhỏ, tùy ý người khác ức hiếp.

Nhưng hôm nay cũng không giống nhau, Hạ Vân Kiệt ở trong văn phòng ngồi xuống ngay cả Ba Lỗ đại vương cùng Tang Đạt Đại Tế Ti đều chỉ có thể thật cẩn thận tiến đến chào hỏi, Phương Tử Bạch còn có cái gì phải sợ ! Nói đến để Trương Tồn Văn cũng là ở người ta địa đầu

cuộc sống, đối mặt bọn họ có lẽ diễu võ dương oai, nhưng đối mặt này đó thổ vương động bất động liền dám động súng bọn họ nhưng là không này lá gan, càng đừng nói Ba Lỗ này đại thổ vương.

Quả nhiên kia hai lãnh sự quán quan viên gặp Phương Tử Bạch nói như vậy, lập tức liền không có tính tình, ngoan ngoãn ở bên ngoài đứng, mà Trương Tồn Văn tắc hoài không yên bất an tâm tình đi theo Phương Tử Bạch một lần nữa đi vào quản lí văn phòng, trong lòng cũng là hối hận ngay cả ruột đều thanh.

Hắn nếu sớm biết rằng Hạ Vân Kiệt này tư nhân bảo tiêu như vậy ngưu bức, vừa rồi lại sao lại bãi kia cái gì chó má kiểu cách nhà quan? Nay đổ tốt, đã đánh mất mặt mũi không nói, nếu này Hạ Vân Kiệt ở Ba Lỗ đại vương trước mặt nói hắn vài câu nói bậy, chỉ sợ hắn ở A Cập Á công tác cũng không hảo khai triển, cuối cùng rất khả năng muốn xám xịt dẹp đường về nước.

“Hạ tiên sinh, vừa rồi thật sự là đối……” Đi theo Phương Tử Bạch vào văn phòng, này Trương Tồn Văn hành sự tùy theo hoàn cảnh bản sự nhưng thật ra cử lợi hại, lập tức liền vẻ mặt hổ thẹn về phía Hạ Vân Kiệt xin lỗi.

“Được rồi, ngồi đi.” Hạ Vân Kiệt ý vị thâm trường nhìn Trương Tồn Văn liếc mắt một cái, bàn tay to vung lên ngắt lời nói.

“Cảm ơn, Hạ tiên sinh.” Trương Tồn Văn gặp Hạ Vân Kiệt tựa hồ không có tái truy cứu ý tứ, trong đầu không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng nói thanh tạ, sau đó tìm vị trí ngồi xuống.

“Tang Đạt Đại Tế Ti nhiều ngày không thấy, ngươi còn tạm được?” Chờ Trương Tồn Văn ngồi xuống sau, Hạ Vân Kiệt thế này mới hướng Tang Đạt Đại Tế Ti chào hỏi nói.

“Đa tạ đại sư quan tâm, nhận được đại sư ngày đó chỉ điểm, Tang Đạt hiện tại mỗi ngày đều có tân lĩnh ngộ!” Tang Đạt gặp Hạ Vân Kiệt hướng chính mình chào hỏi, vội vàng đứng dậy khom người nói.

“Đại Tế Ti khách khí, ngồi đi.” Hạ Vân Kiệt khoát tay ý bảo Tang Đạt ngồi xuống, Tang Đạt thế này mới ngồi xuống.

Ở A Cập Á tế ti thân phận là thực siêu nhiên, hơn nữa giống Tang Đạt như vậy Đại Tế Ti ở dân chúng trung uy vọng có khi thậm chí so với tù trưởng còn muốn cao, Trương Tồn Văn đám người gặp Hạ Vân Kiệt giảng một câu, Tang Đạt đều phải đứng dậy trả lời, hơn nữa thái độ giống như đệ tử thấy lão sư bình thường, đều âm thầm lại là khiếp sợ lại là kỳ quái. Không biết vì cái gì Tang Đạt vị này ở A Cập Á thân phận siêu nhiên lại thần bí Đại Tế Ti vì sao phải xưng hô Hạ Vân Kiệt là đại sư? Vì sao như vậy tôn trọng hắn?

Chỉ có Tô Chỉ Nghiên hơi chút biết một ít, bất quá cụ thể nàng nhưng cũng là không biết, hơn nữa đối kia thần bí ma pháp, nàng lại biết chi rất ít, chỉ biết là Hạ Vân Kiệt có thể sử dụng ma pháp lau quệt một ít người trí nhớ, so với này cái gọi là thôi miên đại sư không biết lợi hại bao nhiêu lần.

Cứu người như cứu hoả, Hạ Vân Kiệt cùng Tang Đạt đánh so chiêu hô sau không dám nữa chậm trễ, đem ánh mắt chuyển hướng Ba Lỗ nói: “Ba Lỗ, ta bằng hữu viên công bị Tát Ô Tháp địa khu một vị Ô Sa tộc tù trưởng cấp bắt cóc. Sự tình đã qua đi ba ngày, mà các ngươi chính phủ nhưng không có một chút thực tế tính hành động, điều này làm cho ta cảm thấy phi thường tức giận!”

Nói xong Hạ Vân Kiệt tức giận vỗ hạ ghế dựa tay vịn.

Gặp Hạ Vân Kiệt tức giận, Ba Lỗ vị này ở A Cập Á vô cùng uy phong đại thổ vương sợ tới mức vội vàng đứng lên, cũng bất chấp Trương Tồn Văn đám người ở đây, giống tối hôm qua giống nhau phủ phục ở Hạ Vân Kiệt trước chân nói:“Tôn kính đại sư, vạn vạn thỉnh ngài bớt giận, ta cái này truyền lệnh làm cho bọn họ thả Tô nữ sĩ viên công, hơn nữa nhất định đối người gây lần này sự kiện tiến hành nghiêm khắc trừng phạt.”

Gặp đường đường Ba Lỗ đại vương thế nhưng bởi vì Hạ Vân Kiệt một câu phủ phục ở hắn trước chân, Trương Tồn Văn đám người nhịn không được cả người đều run lên run lên, trái tim đều thiếu chút nữa muốn đình chỉ nhảy lên.

Bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới, Ba Lỗ đại vương đối Hạ Vân Kiệt tôn kính thế nhưng đến bực này không thể tưởng tượng bộ!

Bất quá này cũng không trách bọn họ, nếu bọn họ biết Ba Lỗ đại vương này mệnh đều là Hạ Vân Kiệt ban tặng, nếu bọn họ biết Hạ Vân Kiệt từng như thiên thần bình thường sừng sững thiên địa trong lúc đó ngạnh sinh sinh dụng quyền đầu đánh tan lôi đình, bọn họ sẽ không hội đối Ba Lỗ đại vương biểu hiện cảm thấy không thể tưởng tượng.

Hạ Vân Kiệt cũng biết Ba Lỗ vừa mới vừa đăng cơ không lâu, A Cập Á lại vừa mới chấm dứt nội chiến không vài năm, thế cục còn có điểm loạn, đem tức giận toàn phát ở hắn trên người cũng là không đúng, thấy thế đem tay vung lên nói:“Ba Lỗ đứng lên đi, chuyện này cũng không thể trách ngươi. Bất quá ngươi đã hiện tại kế thừa phụ thân ngươi vị trí, về sau hay là muốn làm anh minh đại vương, đem ngươi bộ tộc thậm chí quốc gia quản lý tốt, tận lực giảm bớt phạm tội sự kiện.”

“Cảm ơn đại sư, Ba Lỗ nhất định nhớ kỹ đại sư dạy bảo cùng cố gắng.” Ba Lỗ lại hướng Hạ Vân Kiệt được rồi đại lễ sau, mới một lần nữa đứng dậy ngồi trở lại vị trí.

“Trương lãnh sự, ta đối tình huống nơi này cũng không hiểu biết, hiện tại ngươi có thể đem cụ thể tình huống hướng Ba Lỗ giới thiệu một chút, hắn hội giúp chúng ta.” Hạ Vân Kiệt chờ Ba Lỗ ngồi xuống sau, đối Trương Tồn Văn nói.

“Là, Hạ tiên sinh.” Trương Tồn Văn gặp Hạ Vân Kiệt hướng hắn nói chuyện, cũng theo bản năng đứng dậy trả lời.

Không có biện pháp, thật sự là vừa rồi kia một màn cho hắn rung động quá lớn.

Phải biết rằng Ba Lỗ đại vương ở A Cập Á là một vị quyền thế thật lớn thổ vương, mà tương đối Áo Ôn Tô Khắc bộ tộc người mà nói kia lại giống như cổ đại đế vương bình thường tôn quý, có thể nói cho dù đối mặt Mỹ quốc tổng thống hai người cũng là ngang hàng trao đổi, mà vừa rồi đâu? Hắn thế nhưng phủ phục ở Hạ Vân Kiệt trước mặt, trên thực tế ấn A Cập Á phong tục lễ nghi đến xem kia tương đương với hắn đem chính mình định vị ở tại nô bộc vị trí.

Trương Tồn Văn nói toạc thiên cũng bất quá chính là một cái trú Nhiệt Mã Lan thị lãnh sự quán phó lãnh sự, đừng nói ở quốc nội giống hắn loại này cấp bậc quan viên một trảo một bó to, cho dù ở A Cập Á đè nặng hắn Trung Quốc quan viên cũng là một bó to, đầu tiên là lãnh sự quán chính lãnh sự, còn có đóng quân ở A Cập Á thủ đô la an bố đại sứ quán chính phó đại sứ, kia nhưng là so với hắn cao một hai cấp bậc quan lớn. Mà trước mắt vị này đâu? Cũng là ngưu nhân có được đại thổ vương cấp bậc nô bộc! Đối mặt như vậy ngưu nhân, Trương Tồn Văn dám không đứng dậy đáp lời sao?

Đứng dậy trả lời qua đi, Trương Tồn Văn không có lập tức ngồi đi xuống mà là một năm một mười đem cụ thể tình huống hướng Ba Lỗ giới thiệu một phen.

Ba Lỗ nghe xong sau không dám chậm trễ, lập tức đứng dậy hướng Hạ Vân Kiệt cáo thanh tội, sau đó mở ra cửa phòng làm việc đem hắn thị vệ trưởng kêu tiến vào, muốn tới di động sau trực tiếp cấp quản hạt Tát Ô Tháp địa khu vị kia Ô Sa tộc tù trưởng bát đi điện thoại, giao trách nhiệm hắn tự mình đem Lưu Thanh Căn đưa đến Nhiệt Mã Lan thị đến, nếu không hắn đem phái đại quân đem bọn họ cả nhà lớn nhỏ già trẻ tất cả đều bắt lại.

Tát Ô Tháp địa khu vị kia Ô Sa tộc tù trưởng trước kia cũng làm cái bắt cóc người Trung Quốc chuyện xấu, mỗi lần trừ bỏ nhận được kháng nghị, khiển trách loại này không quan hệ đau khổ “Trừng phạt” Cuối cùng đều thuận thuận lợi địa phương lấy đến tiền chuộc. Cho nên vị kia tù trưởng nghĩ đến lần này cũng không ngoại lệ, đang ở trong nhà làm hai mươi vạn Mĩ kim phát tài mộng, không nghĩ tới lại nhận được Áo Ôn Tô Khắc tộc đại tù trưởng Ba Lỗ điện thoại, sợ tới mức hắn ngay cả hồn đều thiếu chút nữa muốn bay, vội vàng tự mình chạy tới đem Lưu Thanh Căn theo trong phòng giam thỉnh đi ra, lại tự mình đưa hắn đi Nhiệt Mã Lan thị.

Không có biện pháp, ở A Cập Á Ba Lỗ đại vương lời nói cũng không phải là đùa giỡn, hắn này nho nhỏ nhị cấp tù trưởng lại nào dám cãi lời, trừ phi hắn thật sự tưởng bồi thượng chính mình còn có sở hữu người nhà tánh mạng.

“Đại sư, Tạp Tát Cát nói hai giờ trong vòng hội đem Lưu tiên sinh an toàn đưa về Nhiệt Mã Lan thị. Hiện tại không biết có không mời ngài đi ta hoàng cung nhất tự? Cũng tốt làm cho Ba Lỗ tẫn một ít người chủ địa phương.” Ba Lỗ quải điệu điện thoại sau, thật cẩn thận đối Hạ Vân

Kiệt nói.

Nghe nói Lưu Thanh Căn hai giờ trong vòng sẽ an toàn phản hồi Nhiệt Mã Lan thị, Tô Chỉ Nghiên bọn người thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt tràn ngập cảm kích cùng sùng bái, mà Trương Tồn Văn tắc còn là chột dạ cùng bất an. Hắn không biết kế tiếp, Hạ Vân Kiệt đến tột cùng hội như thế nào đối hắn?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 297 : Đừng đem của ta nói vào tai này ra tai kia

Hạ Vân Kiệt gặp Lưu Thanh Căn sự tình đã muốn giải quyết, tâm tình cũng chuyển tốt một ít, gặp Ba Lỗ mời hắn đi hoàng cung, cũng sẽ không cự tuyệt, gật gật đầu nói thanh “Hảo”.

Ba Lỗ cùng Tang Đạt gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu đồng ý, không khỏi mừng rỡ, vội vàng khom người làm cái thỉnh động tác.

“Ba Lỗ, Tang Đạt, mọi người đều là bằng hữu sẽ không muốn quá nặng này đó nghi thức xã giao, đều tùy ý một ít đi.” Hạ Vân Kiệt không nghĩ Ba Lỗ cùng Tang Đạt ở bọn họ “Con dân” Trước mặt đã đánh mất thân phận, gặp hai người như vậy cung khiêm cười vỗ vỗ hai người bả vai cười nói.

“Hẳn là, ngài là chúng ta tối tôn kính bằng hữu.” Ba Lỗ cùng Tang Đạt cùng kêu lên nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Ba Lỗ cùng Tang Đạt kiên trì cũng sẽ không tái theo chân bọn họ khách khí, dù sao chỉ cần không cho bọn họ “Con dân” Nhìn đến bọn họ đi quỳ lạy lễ, ảnh hưởng luôn hữu hạn.

Bất quá làm Hạ Vân Kiệt đi tới cửa khi lại đột nhiên dừng lại cước bộ, xoay người, ánh mắt sắc nhọn chậm rãi đảo qua Phương Tử Bạch đám người, cuối cùng dừng ở Trương Tồn Văn trên người:“Hôm nay trong văn phòng sự tình sẽ không muốn truyền ra đi.”

“Là!” Trương Tồn Văn đám người ít giả suy tư trả lời.

Thổ vương hướng Hạ Vân Kiệt đi quỳ lạy lễ, loại chuyện này bọn họ dám nơi nơi nói lung tung sao? Trừ phi bọn

họ tưởng bị Áo Ôn Tô Khắc tộc nhân cấp bên đường loạn thương đánh chết ở bọn họ cảm nhận trung, bọn họ đại vương nhưng là phi thường tôn quý, lại khởi dung làm nhục? Nói sau bọn họ cho dù nói, không phải tận mắt nhìn thấy, sẽ có người tin tưởng sao?

Tựa như sáng nay có người cùng Trương Tồn Văn nói Ba Lỗ đại vương vì một vị Trung Quốc người trẻ tuổi gây chiến khi, hắn áp căn coi như một truyện cười tới nghe, căn bản không cẩn thận nghĩ tới chuyện này.

“Trương lãnh sự, xét thấy ngươi vừa rồi còn biết hướng kia mấy người da đen bại hoại thay ta kêu một tiếng, hôm nay chuyện này ta sẽ không với ngươi so đo. Nhớ kỹ, ngươi ở trong này đại biểu là tổ quốc, là sở hữu ở A Cập Á Trung Quốc công dân dựa vào sơn! Mọi người tín nhiệm ngươi, ngươi cũng muốn gánh vác khởi thuộc loại của ngươi kia một phần chức trách, không cần tái làm cho quốc nhân thất vọng, nếu không nếu về sau làm cho ta nghe được một chút về ngươi không vì quốc nhân xuất lực tin tức, ngươi sẽ không dùng tái hồi Trung Quốc, bởi vì ngươi không xứng!” Nói xong Hạ Vân Kiệt khóe miệng gợi lên một chút mỉm cười, tựa như x chiến cảnh vạn từ vương giống nhau, thủ cách đối không Trương Tồn Văn hơi hơi hướng lên trên vừa nhấc, Trương Tồn Văn tựa như bị một chích vô hình tay cấp linh lên giống nhau, treo ở giữa không trung.

Trong văn phòng người trừ bỏ Ba Lỗ cùng Tang Đạt không có cảm thấy một tia ngoài ý muốn, chính là dùng tràn ngập sùng bái cuồng nhiệt ánh mắt nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, còn lại người tắc nhìn xem tất cả đều trái tim đều phải nhảy ra cổ họng mắt, hai mắt toát ra tất cả đều là sợ hãi ánh mắt, Tô Chỉ Nghiên cũng không ngoại lệ, về phần bị treo ở giữa không trung Trương Tồn Văn liền lại càng không tất nói, lúc này hắn toàn thân đều ở mạo hàn khí, sợ tới mức thiếu chút nữa ngay cả hồn đều phải giống hắn thân mình giống nhau bay lên

đến

“Đừng đem của ta nói vào tai này ra tai kia!” Đem Trương Tồn Văn treo ở giữa không trung đình trệ mấy giây, Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói một câu, sau đó dường như không có việc gì thu hồi tay, cười kéo qua giương anh đào cái miệng nhỏ nhắn nửa ngày không có biện pháp khép lại Tô Chỉ Nghiên tay nhỏ bé, ở Ba Lỗ cùng Tang Đạt cùng đi hạ tiếp tục cửa trước đi đến.

Phía sau, Trương Tồn Văn “Oành” một tiếng theo giữa không trung ngã ở mặt đất, đau đến hắn nhe răng liệt xỉ, bất quá cũng không dám phát ra nửa điểm thanh âm, hơn nữa trong lòng còn âm thầm hạ quyết tâm sau này nhất định phải thay đổi công tác phương thức.

Không có biện pháp, khuy đốm hiểu rõ toàn bộ sự vật, Trương Tồn Văn có thể quan làm được lãnh sự quán phó lãnh sự, lại sao lại không biết Hạ Vân Kiệt người như vậy thật muốn giết hắn, thật sự là cùng giẫm một con kiến không có gì khác nhau! Hắn không muốn chết đành phải làm quan tốt!

Hạ Vân Kiệt không đi tới cửa, Phương Tử Bạch đã muốn cướp ân cần đem cửa mở ra.

Trước khác nay khác, hiện tại Phương Tử Bạch đã không hề hoài nghi Hạ Vân Kiệt này bộ dạng coi như suất khí thanh tú tư nhân bảo tiêu cùng Tô tổng khả năng có một chân, mà là bắt đầu hoài nghi Tô tổng như vậy nữ cường nhân là Hạ Vân Kiệt vị này ngưu bức tư nhân bảo tiêu dưỡng tiểu tình nhân.

Làm Hạ Vân Kiệt lôi kéo Tô Chỉ Nghiên tay, ở Ba Lỗ cùng Tang Đạt cùng đi hạ đi ra văn phòng khi, người da đen tài xế A Mỗ sớm đã đầu đầy đại hãn.

Người này trong lòng sợ a, lúc trước vừa cùng Hạ Vân

Kiệt gặp mặt khi, hắn còn từng ngưu hò hét nói qua hắn một cái có thể đánh Hạ Vân Kiệt ba cái. Nay đâu? Hạ Vân Kiệt không chỉ có thân thủ rất lợi hại, hơn nữa hắn thế nhưng hay là bọn họ Áo Ôn Tô Khắc vĩ đại Ba Lỗ đại vương cùng Tang Đạt Đại Tế Ti bằng hữu. Cái này gọi là A Mỗ hiện tại nhớ tới đến có thể không sợ hãi sao?

Đương nhiên càng sợ hãi còn là kia mấy người da đen cảnh sát, hiện tại bọn họ đương nhiên tin Hạ Vân Kiệt cảnh cáo, bất quá thực đáng tiếc đã muốn đã muộn. Ở bọn họ dùng súng chỉ vào Hạ Vân Kiệt kia một khắc khởi, bọn họ liền nhất định bi kịch. Này một thân cảnh phục khẳng định là không bảo đảm, về phần này khác trừng phạt vậy chỉ có thể khẩn cầu ông trời phù hộ.

Hạ Vân Kiệt cùng Tô Chỉ Nghiên một mình ngồi trên một chiếc dài hơn Hãn Mã xe, Ba Lỗ cùng Tang Đạt tắc ngồi mặt khác một chiếc Hãn Mã xe.

Đoàn xe chạy ở Nhiệt Mã Lan thị ngã tư đường thượng, tiếng chuông khai đạo, người đi đường chiếc xe ào ào né tránh, thậm chí rất nhiều người còn phủ phục ở hành lễ, làm cho Hạ Vân Kiệt cùng Tô Chỉ Nghiên không khỏi thật to cảm khái nơi này vương giả uy phong.

“Ngươi vừa rồi là làm như thế nào đến ? Chẳng lẽ ngươi chính là x chiến cảnh điện ảnh thảo luận người biến chủng sao?” Bất quá Tô Chỉ Nghiên càng quan tâm hiển nhiên còn là Hạ Vân Kiệt vừa rồi đem Trương Tồn Văn treo ở giữa không trung thần kỳ bản sự.

“Ta cảm thấy ngươi đem ta xem thành Trung Quốc trong truyền thuyết có được pháp lực giống nhau tu sĩ hội càng thích hợp một ít.” Hạ Vân Kiệt nói xong thủ hướng không trung một trảo, một trận không gian dao động, bỗng nhiên gian tay hắn trung hơn một cái “Thủy tinh cầu”.

Tuy rằng sớm đã biết Hạ Vân Kiệt là người phi thường thần kỳ, Tô Chỉ Nghiên thấy thế còn là nhịn không được mở to hai mắt bật thốt lên nói:“Ngươi sẽ không là thần tiên đi!”

“Trên đời người trong mắt, hẳn là không sai biệt lắm đi.” Bởi vì đã muốn ở Tô Chỉ Nghiên trước mặt bại lộ, Hạ Vân Kiệt cũng là không nghĩ tái che che giấu giấu, nghe vậy nghĩ nghĩ gật gật đầu nói.

“Kia, thì phải là nói ta hiện tại có một vị thần tiên bảo tiêu?” Tô Chỉ Nghiên cũng chính là tín khẩu vừa nói, không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thế nhưng gật đầu, không khỏi giật mình nói chuyện đều kết ba.

“Có thể nói như vậy, cho nên ngươi hẳn là từ trước tới nay lợi hại nhất nữ lão tổng, bởi vì ngươi có một vị thần tiên bảo tiêu.” Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên vị này xinh đẹp nữ lão tổng giật mình nói chuyện đều kết ba, thật dài lông mi bởi vì tâm tình kích động run run cái không ngừng, nhưng thật ra cảm thấy có chút có ý tứ, nhịn không được cười trêu chọc nói.

“Kia, vậy ngươi hội bay sao?” Tô Chỉ Nghiên lúc này lại nào có tâm tình để ý Hạ Vân Kiệt trêu chọc, lúc này của nàng đầu óc toàn bộ bị “Thần tiên” Này hai chữ tràn ngập. Ở của nàng trong tưởng tượng, thần tiên hội biến ma pháp, còn có thể đằng vân giá vũ, hội bay!

“Tô tổng, ngươi hỏi có điểm hơn.” Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên nhìn hắn tựa như cái tràn ngập tò mò tiểu cô nương, nhưng thật ra có điểm chột dạ, vội vàng đình chỉ.

“Người ta chính là tò mò a, ngươi liền thỏa mãn ta một chút lòng hiếu kỳ được không? Ta lớn như vậy còn cho tới bây giờ không đụng tới quá thần tiên đâu!” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt không trả lời, đầu tiên là có chút khiếp sinh sinh nhìn hắn vài lần, nhưng thấy hắn bộ mặt

thanh tú, thật sự không giống như là cái gì hung ba ba thần tiên, liền tráng lá gan ôm hắn cánh tay làm nũng diêu lên.

Hạ Vân Kiệt vừa nghe không khỏi một trận dở khóc dở cười, này không vô nghĩa sao? Đầu năm nay có ai gặp qua thần tiên?

Bất quá Tô Chỉ Nghiên một cái nũng nịu nữ lão tổng ôm hắn cánh tay diêu, hai luồng đầy đặn thịt cầu qua lại va chạm hắn cánh tay thật sự làm cho hắn chịu không nổi, đành phải gật đầu "Ân" một tiếng.

"Ông trời! Thật sự hội bay a! Rất khốc !" Tô Chỉ Nghiên nghe nói Hạ Vân Kiệt thật sự hội bay, nhìn hắn ánh mắt đều là mạo hiểm sao nhỏ tinh, như vậy liền cùng cái cuồng nhiệt truy tinh tộc giống nhau.

Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên nhìn hắn ánh mắt đều là mạo tinh quang, trong lòng không khỏi một trận chột dạ cùng cười khổ, đột nhiên có điểm hối hận không nên ở nàng trước mặt bại lộ nhiều lắm. Hắn thật sự không biết kế tiếp Tô Chỉ Nghiên hội đưa ra cái gì vấn đề cùng yêu cầu.

Cũng may Tô Chỉ Nghiên cuối cùng còn biết có chừng có mực, đương nhiên thần tiên thân phận cũng làm cho Tô Chỉ Nghiên không dám được một tấc lại muốn tiến một thước.

Đoàn xe rốt cục chạy đến hoàng cung, Hạ Vân Kiệt cùng Tô Chỉ Nghiên cũng rốt cục gần gũi thấy được hoàng cung lư sơn chân diện mục.

Ngày thường hoàng cung cửa là không dễ dàng mở, một khi mở cửa thành, qua lại dân chúng nhất định phải cúi đầu thiếp lấy biểu kính ý. Nhưng hôm nay cửa thành lại đại khai, thật dài màu đỏ thảm theo cửa thành vẫn

phô đến cung điện bên trong.

Đi thông cung điện đại đạo hai bên chỉnh tề đứng thẳng cầm súng đứng trang nghiêm binh lính, kia trang nghiêm không khí cùng trường hợp, cùng nghênh đón quốc gia thủ lãnh chính khách không nhiều lắm khác nhau.

Tuy rằng Tô Chỉ Nghiên xuất thân hào môn, hiện nay lại nữ lão tổng một vị, nhưng cho tới bây giờ không trải qua bực này trường hợp. Kéo Hạ Vân Kiệt cánh tay đi qua thương lâm, trong lòng bàn tay cũng nhịn không được từng trận đổ mồ hôi, tổng cảm giác hết thảy thực không đúng thật, tựa hồ chính mình thành đệ nhất phu nhân!

Ở hoan nghênh đội ngũ cuối, Hạ Vân Kiệt gặp được Ba Lỗ thúc thúc, A Cập Á đương nhiệm quốc phòng bộ trưởng Địch Á • Tang Thác Tư. Đây là một vị bộ dạng phi thường hùng tráng, ánh mắt như ưng sắc nhọn, vừa thấy chính là cái sát phạt quyết đoán nhân vật.

Địch Á tuy rằng trong lòng sớm đã có chuẩn bị, nhưng khi hắn chính mắt thấy Hạ Vân Kiệt trẻ tuổi thanh tú gương mặt khi, còn là nhịn không được trong lòng khiếp sợ.

Bất quá Địch Á cũng không dám ở Hạ đại sư trước mặt biểu hiện ra ngoài, hắn thân là Ba Lỗ thúc thúc, đương nhiên biết Ba Lỗ bệnh tình, cũng biết Tang Đạt đại sư bản sự. Cho nên Địch Á tuy rằng quý vì A Cập Á quốc quốc phòng bộ trưởng, bàn tay quân quyền, đối mặt Hạ Vân Kiệt cũng là chút không dám thác đại cùng chậm trễ, nhiệt tình mà khách khí đem hắn nghênh tiến cung điện

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt cũng không muốn can thiệp cái gì quốc gia đại sự, nhưng người tu hành chú ý thuận theo tự nhiên. Nếu Hạ Vân Kiệt đã muốn đến đây A Cập Á, lại kết giao Ba Lỗ các quan lớn quyền quý, có thể thấy

được minh minh trung hắn đã muốn thành ảnh hưởng hai quốc quan hệ mấu chốt nhân vật, cho nên theo Hạ Vân Kiệt nhìn thấy Địch Á • Tang Thác Tư bắt đầu, hắn liền âm thầm tinh tế quan sát vị này nắm giữ A Cập Á quân quyền đại nhân vật.

Thấy hắn trên người sát khí mặc dù trọng, nhưng lộ ra vương giả chính nghĩa khí, để cho Hạ Vân Kiệt lấy làm kỳ là, Địch Á • tang Thác Tư nay đã muốn quan tới quốc phòng bộ trưởng, hắn tử vi quan lộc cung thế nhưng tử vi tinh mang đại thịnh, diệu không thể thị, hiển nhiên là muốn đăng đỉnh tối cao vị, không chỉ có như thế, theo tướng mạo xem dĩ nhiên là muốn ứng ở hôm nay.

Khả Địch Á • Tang Thác Tư hiện tại liền cùng hắn cùng một chỗ, hơn nữa A Cập Á người nhậm chức đầu tiên tổng thống Tang Tác Tư là độc lập chiến tranh anh hùng, ở A Cập Á uy vọng rất cao, nay hắn bốn năm tổng thống nhiệm kỳ còn chưa mãn, lại như thế nào khả năng chủ động xuống đài làm cho Địch Á thay hắn vị trí, càng đừng nói thời gian còn là hôm nay ! Nhưng Hạ Vân Kiệt đối chính mình tướng thuật cũng rất có tin tưởng, nếu tướng mạo nói như vậy, tuy rằng không biết Địch Á hội như thế nào thượng vị, nhưng hắn lại biết chuyện này hẳn là không sai được.

“Địch Á bộ trưởng hùng tâm tráng chí, quả thật hiếm có lãnh tụ, hy vọng bộ trưởng trở thành tổng thống sau có thể nhiều hơn cùng Trung Quốc vì thiện.” Tiến vào cung điện, mọi người phân chủ khách sau khi ngồi xuống, Hạ Vân Kiệt nhìn Địch Á vẻ mặt nghiêm mặt nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 298 : Xa xỉ cuộc sống

Chính như Hạ Vân Kiệt nói, Địch Á tố có hùng tâm tráng chí, vẫn tưởng đem A Cập Á phát triển trở thành vì Phi Châu cường quốc, nhưng nề hà chức vị có hạn, trừ bỏ ở quân sự, quân quyền có tuyệt đối lời nói quyền, ở thương chính phát triển phía trên lên tiếng quyền cũng là không lớn. Cho nên mắt thấy người nhậm chức đầu tiên tổng thống Tang Tác Tư bốn năm tổng thống nhiệm kỳ đem mãn, Địch Á luôn luôn tại do dự mà hay không muốn tham dự tranh cử hạ nhâm tổng thống.

Chính là Tang Tác Tư chính là độc lập chiến tranh anh hùng, ở các bộ tộc trung uy vọng rất cao, Địch Á cũng không có gì tin tưởng ở tranh cử trung đánh bại hắn. Nếu là tranh cử thành công tự nhiên không có việc gì, nhưng một khi tranh cử thất bại, Địch Á cũng là lo lắng hội ảnh hưởng đến chính mình ở trong quân đội uy tín, cũng khó miễn hội cùng Tang Tác Tư kết hạ thù. Cho nên, về tranh cử tổng thống việc Địch Á luôn luôn tại trong lòng do dự, cho tới bây giờ chưa bao giờ cùng những người khác nhắc tới quá, chẳng sợ hắn cháu trai cùng Tang Đạt đại sư đều còn không có nhắc tới. Không nghĩ tới hôm nay cùng Hạ Vân Kiệt vừa mới gặp mặt, Hạ Vân Kiệt không chỉ có nhất ngữ liền vạch trần hắn dã tâm, hơn nữa nghe hắn ngữ khí tựa hồ đã muốn nhận định hắn hội tranh cử thành công, trở thành tiếp theo giới tổng thống.

Dù là Địch Á thân là một quốc gia quốc phòng bộ trưởng, kinh nghiệm sa trường, trong tay cũng lây dính rất nhiều người máu tươi, sớm đã luyện liền một thân gan dạ sáng suốt, nghe vậy cũng là cả kinh nhịn không được cả người chấn động, dùng mang theo một tia hoảng sợ ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt, một hồi lâu nhi mới khôi phục bình thường, khiêm tốn thỉnh giáo nói:“Y đại sư ý, hay không ta hẳn là tham gia năm nay tổng thống

tổng tuyển cử?”

“Ha ha, đây là tự nhiên, bất quá nếu ta không tính sai, hôm nay bộ trưởng đại nhân chỉ sợ cũng muốn gánh vác khởi tổng thống chức trách.” Hạ Vân Kiệt cười nhẹ, sâu hiểm khó dò nói.

“Cái gì? Hôm nay?” Địch Á nghe vậy không khỏi vẻ mặt ngạc nhiên cùng không tin.

Hắn hiện tại người còn tại Áo Ôn Tô Khắc tộc hoàng cung, mà Tang Tác Tư tổng thống lại còn chặt chẽ ngồi ở tổng thống ngai vàng, hắn lại nào có cơ hội làm việc tổng thống chức trách?

Kỳ thật đừng nói Địch Á, liền ngay cả luôn luôn đối Hạ Vân Kiệt kính như thánh chủ Ba Lỗ cùng Tang Đạt phía sau đều nhịn không được đối Hạ Vân Kiệt lời nói nổi lên lòng nghi ngờ, bởi vì Hạ Vân Kiệt này nói thật sự quá mức không thể tưởng tượng. Về phần Tô Chỉ Nghiên liền lại càng không tiêu nói, nàng chân chính kiến thức quá Hạ Vân Kiệt siêu năng lực còn phi thường hữu hạn, coi nàng hữu hạn sức tưởng tượng, còn là rất khó tưởng tượng Địch Á vị này quốc phòng bộ trưởng như thế nào khả năng sẽ ở hôm nay đột nhiên xoay người trở thành tổng thống. Mặc kệ nói như thế nào, A Cập Á hiện tại ở mặt ngoài cũng là cái pháp chế cùng dân chủ quốc gia, tổng thống thay đổi lại khởi là trò đùa, nói đổi mới liền đổi mới !

Hạ Vân Kiệt thấy mọi người không tin, chính là cười nhẹ, nâng chén, ý bảo mọi người uống rượu. Hắn chỉ biết là chính mình suy tính hẳn là sẽ không sai, nhưng cụ thể Địch Á như vậy làm sao hôm nay ngồi trên tổng thống vị trí, hắn thật đúng là không biết.

Mọi người mặc dù có nghĩ rằng để hỏi rõ ràng, nhưng thấy Hạ Vân Kiệt nâng chén, đành phải cũng đi theo

nâng chén uống rượu.

Bất quá không đợi mọi người nâng cốc chén đặt ở bên miệng, đột nhiên gian hoàng cung thị vệ trưởng hoang mang rối loạn chạy tiến vào, kích động trung tựa hồ còn mang theo một tia kinh hỉ.

Địch Á đám người gặp thị vệ trưởng thế nhưng trước mặt Hạ Vân Kiệt liều lĩnh xông tới, vừa muốn phát hỏa, vị kia thị vệ trưởng đã muốn phủ phục ở nói:“Tôn quý đại vương, vừa mới được đến tin tức Tang Tác Tư tổng thống chảy máu não vào bệnh viện, tình thế thực không lạc quan, chỉ sợ cần bộ trưởng đại nhân lập tức đi trước thủ đô ổn định cục diện.”

Thị vệ trưởng lời này vừa nói ra, toàn bộ cung điện nháy mắt trở nên im ắng một mảnh, mọi người tất cả đều vẻ mặt không thể tưởng tượng nhìn phía Hạ Vân Kiệt, trong mắt mang theo thật sâu khiếp sợ cùng kính sợ.

A Cập Á nội chiến vừa chấm dứt không vài năm, các bộ tộc thế lực rắc rối phức tạp, Tang Tác Tư chủ yếu là dựa vào cá nhân uy tín mới kham kham ổn định cục diện, thực hiện A Cập Á tạm thời ổn định hòa bình, nay hắn chảy máu não, không thể đi hành sử tổng thống chức quyền, không khó tưởng tượng A Cập Á chắc chắn như rắn mất đầu giống nhau lại lâm vào nội chiến hỗn loạn cục diện. Mà dưới tình huống như vậy, duy nhất có năng lực lực lãm sóng to, cũng trấn được cục diện chỉ có một người, thì phải là bàn tay quân quyền đương nhiệm A Cập Á quốc phòng bộ trưởng Địch Á !

Kể từ đó, liền vừa vặn ứng chứng Hạ Vân Kiệt vừa rồi câu kia “Hôm nay bộ trưởng đại nhân chỉ sợ cũng muốn gánh vác khởi tổng thống chức trách……” Ngôn.

“Đa tạ đại sư chỉ điểm, ta Địch Á sau này tất vì hai quốc hữu nghị mà cố gắng! Hiện tại xin thứ cho Địch Á tạm

thời cáo lui, không thể bồi.” Bất quá rất nhanh, Địch Á nhân tiện đứng lên, đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt cung kính cúc nhất cung, vẻ mặt nghiêm nghị nói.

“Quốc gia đại sự làm trọng, bộ trưởng đại nhân ngươi chỉ để ý xin cứ tự nhiên.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói, trong lòng cũng âm thầm ngạc nhiên sự tình đúng dịp.

“Đại sư tái kiến.” Địch Á nhìn thấy Hạ Vân Kiệt gật đầu, thế này mới mạnh nghiêm, sau đó sửa sang lại xiêm y đi nhanh hướng cung điện ngoại đi đến, hùng tráng bóng dáng ở dưới ánh mặt trời có vẻ phá lệ cao lớn.

Địch Á đi rồi, Ba Lỗ cùng Tang Đạt đối mặt Hạ Vân Kiệt càng phát ra kính cẩn cẩn thận, liên tiếp hướng hắn cùng Tô Chỉ Nghiên kính rượu, còn thỉnh hắn thưởng thức một ít địa phương ca múa.

Yến hội sau khi kết thúc, Ba Lỗ cùng Tang Đạt hai người cùng Hạ Vân Kiệt đi thăm hoàng cung Ba Lỗ còn cố ý làm cho chính mình phi tần cùng con cái đều đi lên gặp qua Hạ Vân Kiệt cùng Tô Chỉ Nghiên

Nhìn một đám nữ nhân cùng lớn nhỏ không đồng nhất đứa nhỏ ở chính mình đứng trước mặt thành hai hàng hướng chính mình cúi đầu, ngẫm lại đồng dạng là hai mươi xuất đầu tiểu tử, người ta đã muốn là thê thiếp thành đàn, con cái tụ tập, Hạ Vân Kiệt thật đúng là có điểm “Tự biết xấu hổ” A! Mà Tô Chỉ Nghiên này mỹ nữ lão tổng kinh ngạc cùng Ba Lỗ khổng lồ hậu cung khi, còn không quên bám vào Hạ Vân Kiệt bên tai trêu chọc nói:“Đại sư, ngài lão nói như thế nào cũng là thần tiên cấp nhân vật, khi nào thì cũng thành lập khổng lồ hậu cung a?”

Tô Chỉ Nghiên lời này nghe được Hạ Vân Kiệt một trận không nói gì, nhưng ẩn ẩn trung ẩn sâu ở nơi nào đó dã tâm lại bắt đầu trở nên rục rịch đứng lên.

Thời gian cực nhanh, bất tri bất giác trung thời gian đã muốn đến tháng năm, mà Hạ Vân Kiệt cùng Tô Chỉ Nghiên ở Phi Châu cũng vượt qua hai tháng.

Trừ bỏ vừa mới bắt đầu nửa tháng Tô Chỉ Nghiên quá có chút vất vả, chạy ngược chạy xuôi, thậm chí ngẫu nhiên còn đã bị một ít kinh hách. Bất quá mặt sau một tháng rưỡi, có Hạ Vân Kiệt cùng Ba Lỗ quan hệ, mặc kệ là công trình hạng mục khai triển hiệp đàm còn là khoáng thạch khai phá hợp tác, hết thảy đều phi thường thuận lợi, thậm chí rất nhiều chuyện trên cơ bản cũng không cần Tô Chỉ Nghiên hỏi đến nhúng tay, Ba Lỗ bên kia người cũng đã đem hết thảy hợp đồng chuẩn bị thỏa thỏa, hơn nữa điều kiện rất là ưu đãi, làm cho Tô Chỉ Nghiên căn bản chọn không ra chút vấn đề đến. Thế cho nên đến sau lại, Tô Chỉ Nghiên căn bản là lười hỏi đến, bình sinh lần đầu tiên làm nổi lên phủi tay chưởng quầy, đem lớn nhỏ sự tình đều ném cho Phương Tử Bạch đám người, mà chính nàng tắc cả ngày mang theo Hạ Vân Kiệt vị này tư nhân bảo tiêu đông du tây cuống. Hôm nay ngồi phi cơ trực thăng bay đến A Cập Á đại khe sâu thưởng thức kia kinh tâm động phách thiên nhiên phong cảnh, ngày mai thừa xa hoa du thuyền ở Đại Tây Dương du vịnh, phơi nắng, câu cá……

Tóm lại, mặt sau một tháng rưỡi nói Tô Chỉ Nghiên đến A Cập Á khảo sát thị trường, chẳng bằng nói nàng là tới A Cập Á nghỉ phép, đương nhiên, mặc kệ là phi cơ trực thăng còn là xa hoa du thuyền đều là Ba Lỗ đại thổ vương miễn phí cung cấp.

Này hết thảy đều là Tô Chỉ Nghiên đến Phi Châu trước nằm mơ cũng không từng nghĩ đến quá.

Kỳ thật đối với đến tiền Hạ Vân Kiệt cũng không từng nghĩ tới, hắn còn tưởng rằng chính mình hội giữ khuôn phép làm hai tháng tư nhân bảo tiêu, không nghĩ tới kết

quả là cũng là tới nơi này quá đế vương xa xỉ cuộc sống. Thậm chí mỗi lần nằm ở sàn tàu ghế nằm phơi nắng khi, mỹ nữ lão tổng còn có thể mặc tam điểm thức tự mình ra trận cho hắn bôi kem chống nắng, làm cho hắn đều có điểm phân không rõ ràng lắm, đến tột cùng chính mình là của nàng tư nhân bảo tiêu, còn là nàng là chính mình tiểu mật.

Bất quá có một chút Hạ Vân Kiệt rất rõ ràng, mỗi lần Tô Chỉ Nghiên mặc tam điểm thức bikini cấp chính mình bôi kem chống nắng khi, kia hoạt nộn tay nhỏ bé ở chính mình trên lưng vuốt ve chạy, kia hai luồng đầy đặn ở phía sau bối súy động…… Đối hắn đều là một loại dày vò.

Bất quá làm phi cơ bay lên trời xanh, nhìn phía dưới dần dần nhỏ đi đường, nhà cao tầng, Hạ Vân Kiệt cuối cùng là thở dài nhẹ nhõm một hơi, này hết thảy “Dày vò” Đều đem đi qua

Cuộc sống lại đem trở lại nguyên lai quỹ đạo.

Nhưng không biết vì cái gì, làm Phi Châu đại lục hết thảy đều bị mây trắng cấp thay thế được, rốt cuộc nhìn không tới khi, Hạ Vân Kiệt trong lòng lại có một tia như có như không mất mát, còn có một tia mê mang.

Có phải hay không trở lại Giang Châu sau, chính là thời điểm chính mình cùng Tô Chỉ Nghiên nói tái kiến?

Có phải hay không chính mình vừa muốn trở lại nhân tài thị trường, bắt đầu tân một vòng cầu chức?

Làm Hạ Vân Kiệt nhìn nhất đám đám mây trắng, trong lòng nếu có chút sở thất, còn có một tia mê mang khi, Tô Chỉ Nghiên lại đang nhìn bên người nam nhân, trong lòng đồng dạng có chút sở thất, còn có một tia mê mang.

Hai tháng ở chung thời gian kỳ thật thực ngắn, nhưng Tô Chỉ Nghiên lại cảm thấy này hai tháng cuộc sống so với nàng trước kia sống quá ngày toàn bộ thêm đứng lên đều phải dài đều phải phong phú nhiều vẻ đều phải làm cho nàng mê luyến, nhưng hiện tại này hết thảy đều phải đã xong.

Sau khi kết thúc, chờ nàng cùng hắn sẽ là cái gì?

Tô Chỉ Nghiên rất rõ ràng, nàng chỗ tòa này miếu nhỏ căn bản lưu không được Hạ Vân Kiệt này thần tiên sống, nàng này làm cho các nam nhân mong muốn không thể thành mỹ nữ lão tổng đồng dạng cũng lưu không được Hạ Vân Kiệt này thần kỳ nam nhân.

Hắn không thuộc loại uy đại công ty, đồng dạng cũng không thuộc loại nàng.

Nhưng là Tô Chỉ Nghiên tổng không cam lòng cứ như vậy phóng Hạ Vân Kiệt đi.

“Kỳ thật ngươi nếu chính là nghĩ tới người thường cuộc sống, ta cảm thấy ngươi là hoàn toàn không tất yếu rời đi Uy Đại công ty. Dù sao Uy Đại công ty trừ bỏ Phương Tử Bạch cùng Huyết Ảnh số ít mấy người, cũng theo ta biết chuyện của ngươi. Phương Tử Bạch bọn họ đều là hải ngoại hạng mục bộ, rất ít hội hồi bản bộ, nói sau chúng ta từ lâu kinh báo cho quá bọn họ không cần loạn truyền lời. Nếu không, sau khi trở về, ngươi còn là ở lại Uy Đại công ty đi? Ngươi yên tâm, ta tuyệt không hội can thiệp chuyện của ngươi, lại càng không hội tiết lộ của ngươi bí mật.” Trong lòng nghĩ, Tô Chỉ Nghiên rốt cục nhịn không được thật cẩn thận đề nghị nói.

Không biết vì cái gì, tuy rằng hai người quan hệ nay đã muốn phi thường thân mật, nhưng ở sâu trong nội tâm Tô Chỉ Nghiên đối Hạ Vân Kiệt tổng khó tránh khỏi có

một tia kính sợ, cho nên nói đến chính sự khi, nàng cũng là một chút cũng không dám tát nữ nhân yếu ớt càng đừng nói bãi lão tổng cái giá.

Tô Chỉ Nghiên trong lời nói làm cho Hạ Vân Kiệt có chút do dự đứng lên, chính như Tô Chỉ Nghiên nói, hắn chân chính nghĩ tới kỳ thật là người thường cuộc sống, về phần ở nơi nào công tác, cái gì công tác kỳ thật thực không phải trọng điểm.

Hắn sư phụ bổn ý kỳ thật cũng chỉ là muốn cho hắn nhiều thể nghiệm người thường cuộc sống, làm cho có một ngày khi hắn chân chính có được hủy thiên diệt địa năng lực khi, còn có thể nhớ rõ chính mình từng cũng là một vị người thường, bọn họ tánh mạng đồng dạng là trân quý vô cùng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 299 : Ngươi bên ngoài đến tột cùng có bao nhiêu nữ nhân

“Hơn nữa ngươi tổng không thể mỗi lần bại lộ sau đều đổi công tác đi? Như vậy ngươi còn có thể an tâm quá người thường cuộc sống sao?” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ do dự sắc, biết hắn đã muốn bị chính mình nói động, không khỏi mắt đẹp sáng ngời, vội vàng rèn sắt khi còn nóng nói.

“Ngươi nói cũng có đạo lý.” Hạ Vân Kiệt bị Tô Chỉ Nghiên như vậy vừa nói, trong lòng hoàn toàn dao động.

“Vậy nói như vậy định rồi, sau khi trở về ngươi tiếp tục ở lại Uy Đại công ty, chức vị tùy tiện ngươi chọn lựa.” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, vui vẻ lập tức thân thủ đi qua, gắt gao vãn trụ hắn cánh tay, sợ hắn hội chạy dường như.

“Như vậy không tốt đi, chúng ta còn là giải quyết việc chung. Ngươi là lão tổng, ngươi cảm thấy ta làm cái nào chức vị thích hợp liền làm cái nào chức vị. Bất quá doanh tiêu quan hệ xã hội linh tinh chức vụ sẽ không cấp cho ta an bài.” Hạ Vân Kiệt bị Tô Chỉ Nghiên như vậy nhất vãn trụ cánh tay, liền hoàn toàn không có từ chức tìm công tác ý niệm trong đầu, nghe vậy cười nói.

“Nếu làm cho ta nói, đương nhiên là làm ta tư nhân bảo tiêu hoặc là trợ lý tối thích hợp a.” Nói xong Tô Chỉ Nghiên vụng trộm nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, thấy hắn nhíu mày vội vàng chuyển miệng nói:“Bất quá, ta nghĩ ngươi khẳng định là không muốn. Nếu không phải đi nhân lực tài nguyên bộ, theo A Cập Á hạng mục từng bước lên ngựa, ta nghĩ công ty kế tiếp khẳng định muốn đại lực thông báo tuyển dụng nhân viên, nhân lực tài nguyên bộ khẳng định việc bất quá đến.”

“Vậy nghe lão tổng an bài.” Hạ Vân Kiệt trước kia ý tưởng vốn cũng chính là ngồi văn phòng làm cái tiểu bạch lĩnh, quá quá tiểu tư cuộc sống, nay gặp Tô Chỉ Nghiên nói như vậy, nhưng thật ra rất hợp hắn ý, không khỏi cười gật đầu nói.

“Ta chỉ biết ngươi vừa nghe nói nhân lực tài nguyên bộ khẳng định hội đáp ứng, Kim Vũ Vi nhưng là chúng ta công ty đại mỹ nữ nga!” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu đồng ý, trong lòng thở dài nhẹ nhõm một hơi đồng thời cũng không quên liếc trắng mắt.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi một trận không nói gì, hắn thật đúng là không nghĩ tới Tô Chỉ Nghiên đầu óc xoay chuyển nhanh như vậy.

Phi cơ còn là ở Dubai trung chuyển.

Trên đường dừng lại thời gian có điểm dài, lần trước đến khi, Hạ Vân Kiệt còn giống cái xứng chức bảo tiêu giống nhau nhắm mắt theo đuôi theo Tô Chỉ Nghiên cuống sân bay miễn thuế cửa hàng, nhưng lúc này đây hai người cũng là tay trong tay.

Vốn lần trước đến khi, Tô Chỉ Nghiên còn muốn muốn làm cái rơi xuống đất vừa đi ra sân bay cuống nhất cuống Dubai, nhưng kế hoạch lại cản không nổi biến hóa. Ở về nhà trước một ngày Hạ Vân Kiệt nhận được phụ thân điện thoại, nói hắn đại cô con trai, cũng chính là hắn biểu ca muốn thừa dịp ngũ nhất ngày nghỉ kết hôn, hy vọng hắn có thể chạy trở về tham gia tiệc cưới. Cô cô con trai xem như có vẻ thân thân thích quan hệ, nếu không có gì đặc thù nguyên nhân, thân là biểu đệ Hạ Vân Kiệt còn là chạy trở về, cho nên Dubai hành thậm chí bao gồm kế tiếp ban đầu Hạ Vân Kiệt tưởng tốt Bắc Kinh hành liền đều ngâm nước nóng.

Tuy rằng không có thể đi ra ngoài cuống nhất cuống,

nhưng có Hạ Vân Kiệt tại bên người cùng, Tô Chỉ Nghiên tâm tình so sánh với khi còn là tốt lắm rất nhiều.

Nữ nhân tâm tình nhất hảo, tự nhiên còn có mua sắm dục vọng.

Vì thế đẩy đẩy xe, Tô Chỉ Nghiên vị này có tiền mỹ nữ lão tổng thỉnh thoảng đem hóa giá thượng gì đó hướng xe đẩy phóng. Gặp Tô Chỉ Nghiên một đường đi một đường mua, có bao bao có đồ trang điểm có đồng hồ chờ vật phẩm trang sức, dù sao chỉ cần thích nàng cầm.

Nhìn đẩy xe rất nhanh để lại nhất đống lớn gì đó, Hạ Vân Kiệt không biết vì cái gì đột nhiên nhớ tới Tần Lam, Trầm Lệ Đề, Chu Hiểu Diễm, Thiệu Lệ Hồng đám người, trong lòng không hiểu dâng lên một cỗ tưởng cấp các nàng cũng mang điểm này nọ trở về mãnh liệt dục vọng.

Vì thế Hạ Vân Kiệt cũng học Tô Chỉ Nghiên giống nhau bắt đầu chọn lựa thương phẩm. Đương nhiên Hạ Vân Kiệt thân gia hữu hạn, tự nhiên không dám giống Tô Chỉ Nghiên giống nhau nhìn trúng cái gì liền hướng đẩy xe phóng, hắn tinh khiêu tế tuyển, tính toán tỉ mỉ mới được.

Trầm Lệ Đề là tiếp viên hàng không, hàng năm ở không trung phi hành, làn da dễ dàng khô ráo, Hạ Vân Kiệt cấp nàng mua một bộ lan khấu đồ trang điểm. Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng đều là người thích nước hoa, các nàng đi qua địa phương luôn hội lưu lại một mạt làm cho người ta cảm nghĩ trong đầu chỉ có mê người mùi, cho nên Hạ Vân Kiệt cấp các nàng mua Chanel nước hoa. Về phần Tần Lam, Hạ Vân Kiệt còn có điểm không biết nên mua cái gì.

Nàng là cảnh sát, lại là thiên sinh lệ chất, Hạ Vân Kiệt mỗi lần nhìn thấy nàng đều rất ít nhìn đến nàng có chuyên môn hoá trang, nhiều nhất cũng liền mạt điểm nhuận phu dịch. Về phần nước hoa ra vẻ cũng không

thích hợp, nàng là công an cục thường vụ phó cục trưởng, bình thường muốn bảo trì nghiêm túc trang trọng một mặt, mặc chế phục nàng hiển nhiên không thích hợp thơm nức thủy. Suy nghĩ nửa ngày, Hạ Vân Kiệt cuối cùng cấp nàng chọn cái guess mốt đồng hồ, hắn cảm thấy tư thế oai hùng hiên ngang Tần Lam đeo một cái mốt điểm đồng hồ, hẳn là hội có khác một phen hương vị. Vừa vặn này bài tử đồng hồ giá không quý, bộ dáng cũng thực không sai, ở Hạ Vân Kiệt khả thừa nhận phạm vi.

Cấp Tần Lam đám người chọn thứ tốt sau, Hạ Vân Kiệt nhớ tới quán bar Ô Vũ Kì ba người, cảm thấy nếu cấp Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng mua, cũng có thể cấp các nàng thuận đường cũng mang điểm lễ vật, liền lại mua ba bình Dior nước hoa.

Theo Hạ Vân Kiệt chọn này nọ khi khởi, Tô Chỉ Nghiên mà bắt đầu chú ý hắn, thấy hắn mua không ít nữ sĩ đồ dùng sau, lại cầm lấy ba bình Dior nước hoa, Tô Chỉ Nghiên rốt cục nhịn không được nói:“Còn mua? Ngươi bên ngoài đến tột cùng có bao nhiêu nữ nhân a?”

“Khụ khụ!” Hạ Vân Kiệt bị Tô Chỉ Nghiên này đột nhiên toát ra đến một câu cấp bị nghẹn liên tục ho khan.

“Xì, về phần như vậy chột dạ sao?” Tô Chỉ Nghiên gặp chính mình một câu đem Hạ Vân Kiệt cấp nói được liên tục ho khan, không khỏi hé miệng nở nụ cười, cười qua đi đột nhiên lại đem tay quán đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, nhìn hắn, chớp cặp kia như nước đôi mắt xinh đẹp:“Thế nào kiện là cho ta?”

Nhìn Tô Chỉ Nghiên chớp đôi mắt xinh đẹp nhìn chính mình, Hạ Vân Kiệt áy náy tim đập, bởi vì này câu thật sự rất ái muội cũng quá lớn mật, làm cho hắn kìm lòng không được cảm nghĩ trong đầu chỉ có.

Gặp Hạ Vân Kiệt nhìn chính mình ngẩn người, Tô Chỉ Nghiên thế nào còn không biết phương diện này không có chính mình, không khỏi bĩu môi kháp hắn một chút nói:“Không được, ta cũng muốn một kiện!”

Này nhất kháp Hạ Vân Kiệt rốt cục tỉnh táo lại, nhìn đẩy xe nhất đống lớn này nọ, không khỏi dở khóc dở cười nói:“Ngươi không phải đã muốn mua rất nhiều sao? Nói sau những thứ kia thực đắt tiền, ta liền như vậy điểm tiền lương thế nào mua được a?”

“Dù sao ta mặc kệ, nếu này khác nữ nhân có lễ vật, ta cũng muốn có!” Tô Chỉ Nghiên phe phẩy Hạ Vân Kiệt tay không thuận theo nói.

“Vậy được rồi, chính ngươi chọn đi, không cần chọn rất đắt tiền, ta mua không nổi.” Hạ Vân Kiệt bị Tô Chỉ Nghiên diêu không có biện pháp, bất đắc dĩ gật đầu nói.

“Chưa thấy qua giống ngươi nhỏ mọn như vậy thần tiên!” Tô Chỉ Nghiên trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó quả thực vui rạo rực chọn kiện quà tặng, thật đúng là không quý, chính là một chi son môi. Bất quá xem nàng cao hứng bộ dáng, đổ như là thu được cái gì thực sang quý quà tặng.

Mua xong này nọ, lại ở hầu cơ thính đợi một hồi, hai người lại lần nữa đi lên bay đi Bắc Kinh phi cơ.

“Đại sư, cho tới bây giờ, ngươi đến tột cùng từng có mấy phụ nhân a?” Đi lên phi cơ sau, nhàn rỗi không có việc gì, Tô Chỉ Nghiên kiềm chế không được nội tâm hiếu kì, lại cũ nói nhắc lại.

Hiện tại trước mặt người khác Tô Chỉ Nghiên còn là kêu Hạ Vân Kiệt tên, nhưng tư dưới lại thích dùng đại sư xưng hô Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt không để ý tới Tô Chỉ Nghiên, vì vậy vấn đề nàng vừa rồi ở trên đường đã muốn hỏi vài lần.

“Để làm chi không trả lời a? Sẽ không nhiều lắm đếm không hết?” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt không để ý tới hắn, tiếp tục nói.

“Ta nói cô nãi nãi, ngươi hảo ngạt cũng là nữ lão tổng, ngươi sẽ không có thể không như vậy bát quái sao?” Hạ Vân Kiệt bị Tô Chỉ Nghiên cấp quấy rầy tính tình toàn vô, nhìn nàng bất đắc dĩ cầu xin.

“Nữ lão tổng với ngươi này thần tiên sống so sánh với tính cái gì nha ngươi sẽ không cũng cùng kia Ba Lỗ đại vương giống nhau, đã muốn thê thiếp thành đàn đi?” Tô Chỉ Nghiên từ chối cho ý kiến trở về một câu, sau đó lại lần nữa bát quái nói.

“Là, là ta đã muốn thê thiếp thành đàn, lúc này ngươi tổng vừa lòng đi!” Hạ Vân Kiệt ôm đầu một trận phát điên nói.

“Ngươi sẽ không tức giận đi? Người ta chính là tưởng đánh giá một chút muốn hay không hướng hố lửa nhảy thôi!” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt ôm đầu, kéo kéo hắn ống tay áo, vẻ mặt ủy khuất nói.

“Nếu là hố lửa, tự nhiên còn là không nên nhảy !” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trái tim không khỏi thật mạnh nhảy một chút, bất quá lập tức bật thốt lên nói.

Hạ Vân Kiệt bên người đã muốn có nhiều lắm tiễn không rõ lý còn loạn nữ nhân, thậm chí trong đó có hai cái hắn còn sờ qua mông còn kém trên giường, đến bây giờ hắn đều còn không biết nên như thế nào đối mặt Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng hai người.

Tổng không thể sờ soạng người ta mông, thật sự từ nay

về sau vỗ vỗ mông bước đi đi !

Tô Chỉ Nghiên nghe vậy thân thể mềm mại hơi hơi chiến một chút, trong mắt sáng rọi nháy mắt ảm đạm rồi xuống dưới.

“Ngươi nói cũng là, nếu là hố lửa lại để làm chi không nên hướng trong mặt nhảy đâu!” Tô Chỉ Nghiên nói xong cầm lấy Hạ Vân Kiệt ống tay áo tay chậm rãi lỏng rồi rời ra, sau đó cầm lấy tạp chí lật xem lên.

Gặp Tô Chỉ Nghiên cả người tựa hồ đều lập tức mất đi sáng rọi, Hạ Vân Kiệt trong lòng đột nhiên cảm giác đặc biệt đổ, nhưng hắn lại không biết nói nên chút cái gì !

Một đường xóc nảy, Hạ Vân Kiệt hai người đến buổi tối mười giờ mới đến Hải châu thị sân bay.

Hạ phi cơ, tới đón cơ không phải công ty tài xế, mà là một nam tử bộ dạng rất tuấn tú khí, trên mũi giá một cái tơ vàng kính mắt, mặc cũng phi thường chú ý, rất thân sĩ phong độ, vừa thấy tựa như cái xuất thân thượng lưu xã hội.

“Chỉ Nghiên đã về rồi, một đường vất vả !” Vị kia tiếp cơ nam tử vừa thấy đến Tô Chỉ Nghiên hai mắt liền mạnh sáng ngời, mặt mang mỉm cười đón nhận đi nói.

“Như thế nào là ngươi tới đón cơ? Không phải nói làm cho công ty phái xe lại đây tiếp sao?” Tô Chỉ Nghiên trong mắt lóe ra một tia không dễ cảm thấy chán ghét sắc, biểu tình lãnh đạm hỏi.

“Ta không phải là người công ty sao?” Nam tử cười ha ha nói.

Nói xong, nam tử ánh mắt tà Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói:“Ngươi chính là lần này bồi Tô tổng đi A Cập Á

bảo tiêu đi? Đem Tô tổng thùng cho ta đi. Nhiệm vụ của ngươi đã muốn đã xong, chính ngươi đánh xe trở về, phí dụng cái gì đến lúc đó đến công ty cho ngươi chi trả.”

Hạ Vân Kiệt không biết trước mắt vị này nam tử, bất quá đại khái đổ có thể đoán ra hắn hẳn là tập đoàn công ty cao quản, hơn nữa đối Tô Chỉ Nghiên hẳn là có ý tứ, bằng không đêm khuya sẽ không tự mình lái xe đến sân bay tiếp cơ.

Nếu là công ty cao quản, lại đối Tô Chỉ Nghiên có ý tứ, hắn đối chính hắn một thái độ, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra có thể lý giải. Nói đến để, hắn bất quá chính là cái tư nhân bảo tiêu thân phận, chẳng lẽ còn muốn cho hắn một cao quản cho hắn lái xe bất thành? Đương nhiên, phỏng chừng trước mắt vị này cao quản tối không muốn còn là Hạ Vân Kiệt quấy rầy hắn cùng Tô Chỉ Nghiên một mình ở chung cơ hội.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 300 : Hắn bất quá chính là cái bảo tiêu

“Trương Lôi ngươi đây là cái gì ý tứ? Ngươi đã là đại biểu công ty tới đón chúng ta, đương nhiên cũng muốn đem ta bảo tiêu cũng cấp mang theo. Này một đường bôn ba đã muốn đủ mệt mỏi, chẳng lẽ còn muốn chính hắn đi đánh xe bất thành?” Không đợi Hạ Vân Kiệt tỏ thái độ, Tô Chỉ Nghiên đã muốn vẻ mặt mất hứng nói.

Tô Chỉ Nghiên có thể cao hứng mới là lạ! Hạ Vân Kiệt là loại người nào? Kia nhưng là thần tiên sống A Cập Á đại thổ vương đều phải nằm ở hắn trước chân hôn mu bàn chân chân, ngay cả nàng đều cam tâm tình nguyện mặc bikini cho hắn mạt du nam nhân! Hắn Trương Lôi lại tính cái gì, thế nhưng vừa đến liền cao cao tại thượng vênh mặt hất hàm sai khiến gọi hắn chính mình đi đánh xe?

“Là ta lo lắng không chu toàn, kia mọi người cùng nhau đi.” Trương Lôi phụ thân tuy rằng cũng là công ty đổng sự, chính hắn cũng là công ty cao quản, nhưng ở tập đoàn công ty bên trong địa vị cùng Tô Chỉ Nghiên vị này chủ tịch nữ nhi so sánh với còn là kém hơn một chút, huống hồ hắn còn mơ ước Tô Chỉ Nghiên sắc đẹp cùng tài phú, thấy nàng mất hứng, tự nhiên không dám nghịch của nàng ý tứ, vội vàng bồi cười nói.

Bất quá bồi cười khi, Trương Lôi cũng không vong hướng Hạ Vân Kiệt nháy mắt, tự nhiên là ý bảo hắn thức thời điểm, chính mình đề suất đi gọi taxi.

Nếu Trương Lôi không hướng Hạ Vân Kiệt nháy mắt, Hạ Vân Kiệt còn nói không chừng thực chuẩn bị chính mình đánh xe, bởi vì hắn còn muốn suốt đêm chạy về Giang Châu thị, cần đi địa phương là nhà ga, vào nội thành sau cùng Tô Chỉ Nghiên sẽ không cùng đường. Nhưng Trương Lôi như vậy vừa đánh ánh mắt, Hạ Vân Kiệt còn

có chút không vui ý, rõ ràng làm không phát hiện.

Bằng gì a! Thực nghĩ đến chính mình là cao quản liền ngưu bức sao? Sẽ không cố người khác mệt nhọc chết sống sao?

Trương Lôi gặp Hạ Vân Kiệt không điểu hắn, không khỏi tức giận đến trong lòng xông ra hỏa, bất quá trước mặt Tô Chỉ Nghiên mặt cũng là không tốt phát tác, đành phải cùng hai người một đường hướng dừng xe địa phương đi đến.

Bất quá càng làm cho Trương Lôi sinh khí cùng buồn bực cũng là ở phía sau đầu, nguyên bản Hạ Vân Kiệt muốn đi ngồi phó điều khiển vị, Tô Chỉ Nghiên thế nhưng cố ý bắt hắn cho gọi vào sau ghế cùng nhau ngồi.

“Đã muốn mười giờ, buổi tối nếu không sẽ ngụ ở Hải Châu đi? Ta cho ngươi an bài khách sạn.” Ngồi trên đại bôn xe, Tô Chỉ Nghiên nhìn Hạ Vân Kiệt nhẹ giọng nói, trong mắt mang theo một tia không tha cùng u oán.

Lần này ở A Cập Á công tác bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ thần kỳ thuận lợi, kế tiếp công ty sắp sửa ở A Cập Á khai triển hạng mục rất nhiều, đầu tư kim ngạch cũng rất lớn. Uy Đại công ty làm uy thịnh tập đoàn phía dưới toàn gia công ty, tuy rằng Tô Chỉ Nghiên bởi vì thân phận đặc thù có được rất lớn độc lập tính cùng quyền tự chủ, nhưng lớn như vậy đầu tư môn quy, nàng còn là cần tự mình hướng của nàng phụ thân còn có ban giám đốc thành viên giáp mặt trần thuật. Cho nên mấy ngày nay Tô Chỉ Nghiên khẳng định muốn ở lại Hải Châu mà không thể hồi Giang Châu thị, bằng không nàng nhưng thật ra tưởng cùng Hạ Vân Kiệt cùng nhau trực tiếp hồi Giang Châu thị.

“Không cần, còn là hồi Giang Châu đi, ngày mai ta còn phải chạy về lão gia uống rượu.” Hạ Vân Kiệt không

dám trực tiếp Tô Chỉ Nghiên, thậm chí hắn hiện tại đều có điểm hối hận phía trước ở trên máy bay đáp ứng nàng tiếp tục ở nàng công ty đi làm.

Nói xong Hạ Vân Kiệt lại hướng Trương Lôi nói:“Trương tổng, phiền toái ngươi đợi lát nữa hạ sân bay đại đạo đi trước một chuyến nhà ga, giống như mười giờ bốn mươi tả hữu còn có một chuyến khai hướng Giang Châu thị xe lửa, hẳn là còn kịp.”

Vừa rồi trên đường, Tô Chỉ Nghiên đã muốn hướng Hạ Vân Kiệt giới thiệu Trương Lôi thân phận, là tập đoàn công ty tổng hợp bộ tổng giám đốc, cũng là hải quy nhân sĩ.

Tổng hợp bộ ở tập đoàn nội xem như một cái trọng yếu phi thường ngành, trừ bỏ một ít thông thường chấp hành đoàn đội, phía dưới chủ yếu phân công quản lý xét duyệt, duyệt lại, giám sát, điều tra bốn tiểu tổ. Có thể nói gì công ty hành vi, đều phải trải qua này bốn tổ nhúng tay, để ngừa buôn bán vận tác trung sai lậu cùng làm rối kỉ cương.

Trương Lôi thân là tập đoàn tổng hợp bộ tổng giám đốc, tự nhiên là quyền cao chức trọng, hắn phụ thân lại tập đoàn công ty bên trong nguyên lão cùng đổng sự, đừng nhìn hắn ở Tô Chỉ Nghiên trước mặt biểu hiện thật sự khiêm tốn thân thiết, trên thực tế ở khác viên công trước mặt hắn vẫn đều là người rất cường thế thực kiêu ngạo, đương nhiên hắn cũng có kiêu ngạo tư bản.

Khả Trương Lôi vạn vạn không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt còn cọ cái mũi lên mặt, thực đem hắn này đường đường tập đoàn công ty tổng hợp bộ tổng giám đốc làm tài xế đối xử gọi, thế nhưng gọi hắn trước đưa hắn đi nhà ga, nếu không phải lo lắng đến Tô Chỉ Nghiên an vị ở phía sau, Trương Lôi thật muốn hồi đầu trực tiếp cấp Hạ Vân Kiệt một quyền đầu.

Bất quá dù là như thế, Trương Lôi sắc mặt còn là lập tức kéo xuống dưới khiển trách:“Là ngươi đuổi xe lửa trọng yếu còn là tô tổng về nhà nghỉ ngơi trọng yếu? Chính mình xuống xe gọi taxi.”

Nói xong Trương Lôi liền đem xe đứng ở ven đường.

Hạ Vân Kiệt không sao cả lắc đầu, đẩy ra cửa xe xuống xe.

Gặp Hạ Vân Kiệt ngoan ngoãn xuống xe, Trương Lôi sắc mặt thế này mới chuyển hoãn, nghĩ rằng, tiểu tử này coi như là thức thời. Bất quá Trương Lôi trong lòng này ý niệm trong đầu vừa mới vừa lóe ra, lại kinh ngạc phát hiện Tô Chỉ Nghiên thế nhưng cũng đi theo xuống xe.

“Chỉ Nghiên ngươi xuống xe làm gì?” Trương Lôi khó hiểu hỏi.

“Ta cảm thấy ta cũng gọi taxi có vẻ thích hợp. Nga, đúng rồi, lần sau nhớ kỹ nếu không thể đảm nhiệm tài xế công tác sẽ không muốn vượt trù làm thay. Ta không thích của ta tài xế ở trước mặt ta đùa giỡn uy phong tự cao tự đại!” Nói xong Tô Chỉ Nghiên “Oành” một tiếng nặng nề mà đóng lại cửa xe. Mà lúc này Hạ Vân Kiệt đã muốn đem chính mình va ly cùng Tô Chỉ Nghiên va ly đều từ cốp xe đem ra, khóe môi nhếch lên một tia mỉm cười nhìn nàng

“Chỉ Nghiên, ngươi lời này là cái gì ý tứ? Hắn bất quá chính là cái bảo tiêu, ngươi về phần vì hắn hướng ta phát hỏa sao? Đi một chút, đừng đùa giỡn tiểu thư tính tình, uncle hắn còn tại trong nhà chờ ngươi đâu.” Trương Lôi gặp Tô Chỉ Nghiên xuống xe, rất nhanh cũng đi theo xuống xe, đầu tiên là bất mãn thầm oán một hai câu, tiếp theo liền thân thủ đi qua muốn kéo Tô Chỉ Nghiên lên xe.

Tô Chỉ Nghiên gặp Trương Lôi thế nhưng trước mặt Hạ Vân Kiệt mặt thân thủ muốn lạp chính mình, mặt đẹp sát na trở nên rất là khó coi, chỉ vào Trương Lôi trách cứ nói:“Trương Lôi, mời ngươi chú ý chính mình thân phận!”

Trương Lôi gặp Tô Chỉ Nghiên chỉ vào hắn trách cứ, sắc mặt hơi đổi, bất quá rất nhanh lại mặt mang mỉm cười nói:“Hảo, hảo, ta hiện tại chính là vị tài xế, thỉnh Tô tổng lên xe.”

Nói xong ánh mắt lạnh lùng phiêu Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, hiển nhiên là đem đêm nay hết thảy tất cả đều quy tội đến đầu của hắn.

“Ngươi đã nói như vậy, tốt lắm, ngươi trước đem Hạ Vân Kiệt đưa về Giang Châu thị.” Tô Chỉ Nghiên nhìn Trương Lôi lạnh lùng nói.

“Chỉ Nghiên như vậy có phải hay không có chút qua? Như vậy tốt lắm, ngươi đã kiên trì, ta trước hết đem Tiểu Hạ đưa đến nhà ga đi.” Trương Lôi sắc mặt khẽ biến nói.

“Không cần.” Đều bị người đuổi xuống một lần, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không có khả năng trở lên xe, nghe vậy thản nhiên nói.

Trương Lôi gặp phía sau Hạ Vân Kiệt thế nhưng ở chính mình trước mặt bãi khởi cái giá, sắc mặt không khỏi tái biến, nhìn Hạ Vân Kiệt nói:“Ngươi đây là cái gì thái độ? Ngươi còn muốn không nghĩ tiếp tục ở công ty……”

“Trương Lôi, ngươi câm miệng cho ta! Hạ Vân Kiệt là ta công ty viên công, còn không tới phiên ngươi tới khoa tay múa chân!” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt có điểm mất hứng bộ dáng, trong lòng vốn còn có điểm sấm hoảng, sợ giận dữ dưới không để ý tới nàng, nay đổ tốt,

Trương Lôi thế nhưng còn đại ngôn bất tàm uy hiếp muốn sao Hạ Vân Kiệt vưu ngư, lúc này Tô Chỉ Nghiên đem gấp đến độ mặt đẹp hàn sương trực tiếp chỉ vào Trương Lôi trách cứ.

Nói xong sau, vừa vặn có một chiếc xe taxi khai lại đây, Tô Chỉ Nghiên liền tùy tay huy một chút, sau đó trước mặt Trương Lôi mặt kéo qua Hạ Vân Kiệt tay nói: "Chúng ta đi, đừng để ý đến hắn."

"Ngươi điên ư, Chỉ Nghiên, hắn chính là một vị bảo tiêu, uncle nếu biết ngươi……" Gặp Tô Chỉ Nghiên trước mặt chính mình mặt thế nhưng kéo một vị bảo tiêu tay, nhưng lại nói nói vậy, Trương Lôi kia trương coi như anh tuấn mặt hoàn toàn âm trầm xuống dưới, một cái bước xa tiến lên, thân thủ sẽ lại đi kéo Tô Chỉ Nghiên tay.

Bất quá Trương Lôi tay còn không có đụng tới Tô Chỉ Nghiên tay, cũng đã bị một bàn tay có lực mà lạnh như băng cấp chế trụ rảnh tay cổ tay.

"Đau! Ngươi, ngươi mau buông tay!" Trương Lôi cổ tay bị Hạ Vân Kiệt nhất chế trụ liền nhịn không được kêu thảm thiết lên.

"Ta cảnh cáo ngươi, về sau không cần đối Tô tổng động thủ động cước, nếu không ta rất khó cam đoan tiếp theo ngươi có thể hay không biến thành tàn phế." Hạ Vân Kiệt âm thanh lạnh lùng nói.

"Ngươi, ngươi cũng dám uy hiếp ta! Tin hay không ta…… Ta……" Trương Lôi gặp Hạ Vân Kiệt một cái bảo tiêu không chỉ có dám đối với hắn động thủ, nhưng lại há mồm uy hiếp chính mình, không khỏi tức giận đến nổi trận lôi đình, bất quá khi hắn ánh mắt đón nhận Hạ Vân Kiệt kia lạnh như băng như kiếm ánh mắt khi, không biết vì cái gì trong lòng không có tới từ cảm thấy một trận sợ hãi, đến bên miệng trong lời nói lại nuốt trở vào.

Hạ Vân Kiệt thấy thế lạnh lùng cười, cầm lấy Trương Lôi cổ tay tay nhẹ nhàng vung, Trương Lôi liền một cái đứng thẳng không xong liên tục sau này lui vài bước, sau đó cả người đặt mông ngồi dưới đất.

Trương Lôi là người có thân phận, làm sao ra quá như vậy khứu, vội vàng luống cuống tay chân theo mặt đất đi lên, bất quá chờ hắn đứng lên khi, Hạ Vân Kiệt đã muốn cùng Tô Chỉ Nghiên ngồi vào xe taxi.

Nhìn xe taxi biến mất ở trong bóng đêm, Trương Lôi kia trương anh tuấn mặt khó coi gần như dữ tợn.

“Tiện nữ nhân! Một ngày nào đó ngươi hội quỳ cầu lão tử !” Ngồi ở phòng điều khiển, Trương Lôi hai mắt thấu bắn ra âm ngoan ánh mắt, sau đó mạnh nhất giẫm chân ga, xe liền “Hô” giống viên đạn giống nhau vọt vào mờ mịt màn đêm.

“Kỳ thật ngươi không tất yếu vì ta cùng Trương Lôi nháo cương, ngươi là ngươi, hắn là hắn, lòng ta phân thật sự rõ ràng.” Xe taxi lý, Hạ Vân Kiệt đối Tô Chỉ Nghiên nói.

“Ta mới mặc kệ, dù sao ta nhìn thấy hắn dám đối với ngươi như vậy ngưu hò hét, ta sẽ giận.” Tô Chỉ Nghiên thở phì phì nói.

“Ngươi muốn đều giống hôm nay như vậy, ta đây về sau ở ngươi công ty như thế nào đi làm?” Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên thở phì phì bộ dáng, trong lòng vừa cảm buồn cười lại cảm thấy cử hưởng thụ.

“Ngươi không trả không chính thức tiến nhân sự ngành thôi, đến lúc đó ta tự nhiên đều biết.” Nói xong Tô Chỉ Nghiên đột nhiên cảnh giác nhìn Hạ Vân Kiệt, vẻ mặt khẩn trương nói:“Ngươi nhưng là đáp ứng quá ta, muốn tới nhân lực tài nguyên bộ đi làm, cũng không thể đổi ý.”

“Yên tâm đi, ngươi không phải nói thôi, Kim Vũ Vi quản lí là đại mỹ nữ sao?” Hạ Vân Kiệt vốn đang thực sự như vậy điểm đổi ý ý tứ, nhưng thấy Tô Chỉ Nghiên như vậy dáng vẻ khẩn trương, cũng là rốt cuộc không có đổi ý tâm tư, nhịn không được cố ý nói.

“Ngươi này đại sắc lang!” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy nhịn không được kháp hắn một chút, trong lòng huyền tảng đá cũng là hoàn toàn thả xuống dưới.

Tuy rằng lại là bị mắng, lại là bị kháp, nhưng Hạ Vân Kiệt tâm lại tình không bạch cấm nhộn nhạo lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 301 : Tô Chỉ Nghiên cha mẹ tâm tư

Xe taxi đầu tiên là đem Tô Chỉ Nghiên đưa đến nàng ở Hải Châu nhà, sau đó tái trực tiếp khai hướng Giang Châu thị. Vốn Hạ Vân Kiệt không nghĩ như vậy lãng phí, nhưng Tô Chỉ Nghiên kiên trì muốn như vậy, cũng lấy lão tổng khẩu khí nói công ty chi trả, Hạ Vân Kiệt cũng chỉ hảo xa xỉ một hồi, trực tiếp bao xe taxi hồi Giang Châu thị.

Tô Chỉ Nghiên nhà ở Hải Châu thượng thành hà hồ sen ánh trăng tiểu khu, đây là tỉnh thành Hải Châu thị chân chính người giàu có khu. Vị trí ở nội thành trung tâm, lại tân lâm rộng mở xinh đẹp thượng thành hà, hoàn cảnh tuyệt đẹp, nháo trung thủ tĩnh.

Hồ sen ánh trăng tiểu khu là từ tiểu cao tầng cùng khu biệt thự cấu thành, Tô Chỉ Nghiên cha mẹ ở phương tiện là nên tiểu khu tốt nhất một đống độc lập biệt thự.

Âu thức kiến trúc phong cách, siêu lớn mặt cỏ, còn có bình thường dân chúng không dám hy vọng xa vời lộ thiên bể bơi.

Tô Chỉ Nghiên lôi kéo va ly vào phòng, tiến đại sảnh Tô Chỉ Nghiên liền cảm thấy một tia không tầm thường không khí. Chỉ thấy đại sảnh ngọn đèn sáng sủa, phụ thân Tô Duy Tín, mẫu thân Lâm Thiện Mĩ đều còn chưa ngủ. Thấy nàng tiến vào phụ thân dùng uy nghiêm thậm chí là mang theo một tia tức giận ánh mắt nhìn nàng, mà mẫu thân tuy rằng không như vậy khoa trương, nhưng sắc mặt rõ ràng cũng có chút khó coi.

“Đây là có chuyện gì? Vì cái gì Trương Lôi hảo ý đi tiếp ngươi, ngươi lại chính mình ngồi xe taxi trở về? Còn có kia bảo tiêu là chuyện gì xảy ra?” Phụ thân Tô Duy Tín

mặt băng bó chất vấn nói.

“Nữ nhi ở Phi Châu ngây người hai tháng vất vả như vậy, vừa mới vừa trở về, ngươi như vậy hung làm gì?” Thân là mẫu thân luôn đối con cái càng đau lòng một ít, trong lòng tuy rằng cũng bất mãn nữ nhi hành vi, nhưng thấy nữ nhi vừa về nhà trượng phu liền trách cứ nàng, lại nhịn không được thầm oán nói.

“Cái gì kêu hung? Ta đây là theo dạy dạy nữ nhi làm người xử thế chi đạo. Thân là một công ty con lão tổng, nếu ngay cả điểm ấy tình huống đều phân không rõ ràng lắm, ta còn như thế nào yên tâm đem một nhà công ty giao cho nàng quản lý? Còn như thế nào yên tâm đem bó lớn tài chính đầu nhập đến Phi Châu thị trường?” Tô Duy Tín gặp thê tử che chở nữ nhi, lại tựa hồ càng phát ra tức giận, thanh âm đều thành lớn đứng lên.

“Trương Lôi gọi điện thoại cho các ngươi ?” Tô Chỉ Nghiên nhưng không có bị phụ thân thái độ cấp dọa đến, ngược lại khóe miệng gợi lên một chút trào phúng sắc, một bên buông va ly một bên hỏi.

“Đúng vậy, Trương Lôi gọi điện thoại lại đây. Chỉ Nghiên chuyện này ngươi làm được quả thật không đúng, Trương Lôi tốt như vậy một người trẻ tuổi, lại là công ty cao quản, này hơn phân nửa đêm cố ý chạy đến sân bay tiếp ngươi, ngươi như thế nào sẽ không cảm kích đâu? Đúng rồi, còn có kia bảo tiêu đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Ngươi cho ngươi ba cùng ta hảo hảo nói nói.” Lâm Thiện Mĩ lo lắng trượng phu lại hướng nữ nhi phát hỏa, liền đoạt lấy nói nói.

Gặp thê tử nhắc tới bảo tiêu, Tô Duy Tín sắc mặt lại kéo xuống dưới một ít.

Bọn họ Tô gia ở Giang Nam tỉnh là thật chính nhà giàu hào môn, Tô Duy Tín tự nhiên không muốn chính mình

nữ nhi cùng một vị tư nhân bảo tiêu sinh ra tư tình.

“Trương Lôi là nói như thế nào ?” Gặp quả thật là Trương Lôi gọi điện thoại cáo trạng, Tô Chỉ Nghiên trong mắt trào phúng sắc không khỏi càng dày đặc.

“Hắn nói ngươi vì kia bảo tiêu hướng hắn phát hỏa, còn nói ngươi cùng kia bảo tiêu cử chỉ thân thiết đây là không phải thật sự?” Gặp nữ nhi chút không có tỉnh lại ý tứ, ngược lại một bộ “Lợn chết không sợ nước sôi nóng” bộ dáng, Lâm Thiện Mĩ không khỏi sắc mặt khẽ biến.

“Đúng vậy ta là hướng hắn phát hỏa, bất quá này chủ yếu là bởi vì hắn thái độ không đúng.” Tô Chỉ Nghiên gặp mẫu thân nhắc tới cái gì cử chỉ thân thiết, mặt đẹp không khỏi hơi hơi đỏ lên nói.

“Hồ nháo Trương Lôi hơn phân nửa đêm cố ý tự mình lái xe đến sân bay tiếp ngươi lại có cái gì không đúng ?” Gặp nữ nhi một chút cũng không biết nhận sai, Tô Duy Tín không khỏi tức giận đến vỗ hạ tay vịn quát.

“Ta lại không muốn hắn tới đón ta, là hắn không nên lấy công ty tài xế thân phận tới đón ta. Nếu là công ty tài xế thân phận, kia hắn sẽ không nên ở ta bảo tiêu trước mặt đùa giỡn uy phong, này hơn phân nửa đêm sẽ không nên gọi bảo tiêu chính mình đánh xe trở về.” Tô Chỉ Nghiên tính tình hướng đến quật cường, nếu không nàng một nhà giàu tiểu thư cũng sẽ không ở Mỹ quốc chính mình làm công nuôi sống chính mình, cũng sẽ không rời đi tập đoàn tổng bộ không nên chính mình quản lý toàn gia công ty, cho nên gặp phụ thân vì Trương Lôi mà hướng nàng phát hỏa, tiểu tính tình không khỏi cũng vọt đi lên, dương khởi cằm không phục trả lời.

“Chỉ Nghiên ngươi đừng nói lung tung nói. Người ta Trương Lôi cũng là hảo ý, nói sau hắn là công ty cao

quản, ở một bảo tiêu trước mặt đùa giỡn điểm uy phong không phải thực bình thường sao? Chẳng lẽ còn muốn khách khách khí khí bất thành?" Lâm Thiện Mĩ gặp nữ nhi cùng trượng phu tranh luận, không khỏi nóng nảy, vội vàng chen vào nói nói, vừa nói còn một bên hướng Tô Chỉ Nghiên nháy mắt.

"Bảo tiêu sao ? Chẳng lẽ bảo tiêu liền kém một bậc bất thành?" Tô Chỉ Nghiên gặp mẫu thân làm thấp đi bảo tiêu, càng phát ra không phục, nhưng thấy phụ thân có tức giận dấu hiệu, lại thấy mẫu thân liên tiếp hướng nàng nháy mắt, cuối cùng còn là ngữ khí mềm nhũn nói:"Hơn nữa hắn không giống với, ta ở Phi Châu hắn còn đã cứu mạng của ta, ta là không cho phép Trương Lôi như vậy đối hắn."

"Hắn còn đã cứu mạng của ngươi? Đây là chuyện gì xảy ra? Ngươi có hay không bị thương?" Gặp nữ nhi nói Hạ Vân Kiệt đã cứu tánh mạng của nàng, Lâm Thiện Mĩ nhưng thật ra lập tức đau lòng đứng lên, cũng bất chấp tái chất vấn nữ nhi, vội vàng lôi kéo tay nàng đau lòng hỏi. Về phần Tô Duy Tín vốn là banh mặt cũng tùng hoãn xuống dưới, trong mắt toát ra một tia phức tạp ánh mắt.

Con trai không không chịu thua kém, Tô Duy Tín đem rất nhiều hy vọng đều ký thác ở tại này nữ nhi trên người, cho nên đối với của nàng yêu cầu liền đặc biệt cao cùng nghiêm khắc, đổ cũng không phải không quan tâm yêu thương nữ nhi. Nay nghe nói nữ nhi ở Phi Châu từng ngộ quá hiểm, tự nhiên cũng sẽ không nhẫn tâm tái quở trách nàng.

"Không có gì a, chính là có mấy người da đen muốn cướp, bất quá bị Hạ Vân Kiệt một cước cấp đá bay, Hạ Vân Kiệt thân thủ rất lợi hại." Gặp mẫu thân hỏi, Tô Chỉ Nghiên nhưng thật ra không khỏi nhớ tới khi đó Hạ Vân Kiệt tư thế oai hùng, trong lúc nhất thời mắt đẹp không

khỏi nổi lên một tia mê ly sắc.

“Bọn họ có phải hay không có súng?” Tô Duy Tín nghe nói nữ nhi ở Phi Châu bị người chặn cướp, nhất thời cũng hoảng sợ, bình tĩnh mặt quan tâm hỏi.

“Đúng vậy!” Tô Chỉ Nghiên gật gật đầu nói.

“Súng!” Lâm Thiện Mĩ vừa nghe sắc mặt đều biến trắng, nói:“Ngươi xem, ngươi xem, sớm đã nói không chuẩn ngươi đi A Cập Á, ngươi phi không nghe. Lần này về sau không chuẩn lại đi.”

“Mẹ, có Hạ Vân Kiệt ở không có việc gì.” Tô Chỉ Nghiên nói.

“Cái gì không có việc gì, hắn một bảo tiêu tái lợi hại còn có thể lợi hại đi nơi nào. Lần này là may mắn ngươi không có việc gì, nếu thực sự sự ngươi làm cho mẹ làm sao bây giờ?” Lâm Thiện Mĩ không khỏi phân trần nói.

“Ta xem mẹ ngươi nói có đạo lý, về sau A Cập Á ngươi còn là không nên đi.” Tô Duy Tín nói.

“Điều này sao đi? Bên kia sự nghiệp vừa mới khởi bước, hơn nữa gần nhất cũng vừa vừa đàm thỏa vài hạng mục, về sau khẳng định hay là muốn lại đi nhìn xem.” Tô Chỉ Nghiên nghe vậy không khỏi nóng nảy.

Gặp nữ nhi nói như vậy, Tô Duy Tín không khỏi do dự.

Tô Chỉ Nghiên ở về nhà phía trước đã muốn đem A Cập Á đàm hạng mục truyền quay lại vội tới Tô Duy Tín xem qua, nói thật như vậy ưu đãi điều kiện quả thật làm cho Tô Duy Tín khó có thể cự tuyệt, mà Phi Châu hạng mục vẫn là Tô Chỉ Nghiên ở làm, toàn bộ tập đoàn công ty không có so với nàng càng quen thuộc, nếu muốn tiếp tục phát triển A Cập Á sự nghiệp, thật đúng là chỉ có thể

nể trọng nàng.

“Ta mặc kệ cái gì hạng mục không hạng mục, dù sao chỉ cần có nguy hiểm sẽ không chuẩn ngươi đi.” Lâm Thiện Mĩ cũng là khó được thực bá đạo nói.

“Mẹ, ngươi yên tâm a. Chính là ngay từ đầu đối A Cập Á không quen tất thế này mới đã xảy ra điểm trạng huống, hiện tại hết thảy đều quen thuộc, hơn nữa ta cùng A Cập Á lớn nhất thổ vương Ba Lỗ cũng thành bằng hữu, cũng chiếm được hắn đại lực duy trì. Thổ vương ở địa phương liền theo chúng ta cổ đại hoàng đế giống nhau, ở dân chúng trung là rất uy vọng. Nay ta cùng hắn thành bằng hữu, lại cùng hắn hợp tác, cho nên ở địa phương hiện tại không ai dám đối ta động thủ.” Tô Chỉ Nghiên gặp mẫu thân nói như vậy, vội vàng ôm mẫu thân bả vai giải thích nói.

“Nếu là như thế này sẽ không sự.” Tô Duy Tín dù sao cũng là người làm địa sự, gặp nữ nhi nói như vậy cũng sẽ không tái do dự, gật đầu nói.

“Ngươi không lừa mẹ?” Bất quá Lâm Thiện Mĩ lại còn là có chút lo lắng hỏi.

“Ta lừa ngươi làm gì! Nói sau ta muốn không phải cùng địa phương thổ vương thành bằng hữu, có thể đàm xuống dưới như vậy ưu đãi hợp tác điều kiện sao?” Tô Chỉ Nghiên nói.

Lâm Thiện Mĩ gặp nữ nhi nói như vậy, thế này mới yên lòng nói:“Xem ngươi ở Phi Châu ở lại hai tháng, mọi người gầy một vòng, nhưng lại biến đen. Nhất định mệt chết đi đi, nhanh đi nghỉ ngơi đi.”

Tô Chỉ Nghiên cũng quả thật mệt mỏi, nghe vậy cười hôn mẫu thân một chút, nói:“Kia ba mẹ ta đi lên nghỉ ngơi.”

“Đi thôi bất quá nhớ rõ cấp Trương Lôi đánh cái điện thoại, cùng hắn giải thích một chút. Ta nghĩ nếu kia bảo tiêu đã cứu tính mệnh của ngươi, ngươi có như vậy phản ứng Trương Lôi hẳn là có thể lý giải.” Tô Duy Tín gật gật đầu nói.

“Đúng, đúng, ngươi cấp Trương Lôi đánh cái điện thoại giải thích một chút, đứa nhỏ này còn là thực thiện hiểu ý người, hắn hội lý giải.” Lâm Thiện Mĩ nghe vậy liên tục phụ họa nói.

“Ba, mẹ, ta biết các ngươi tâm tư, bất quá Trương Lôi người này ta không thích, ta sẽ không gả cho hắn, các ngươi sẽ không muốn phí kia tâm tư ” Tô Chỉ Nghiên gặp cha mẹ thân lại nhắc tới Trương Lôi, đại mi không khỏi hơi nhíu, có chút không kiên nhẫn nói.

“Ngươi đứa nhỏ này, Trương Lôi có cái gì không tốt, tốt lắm, hôm nay ngươi đi trước nghỉ ngơi, chuyện này hôm khác nói sau.” Lâm Thiện Mĩ gặp nữ nhi nói như vậy, mặc dù có chút không vui ý, nhưng lo lắng nói thêm gì đi nữa khó tránh khỏi lại huyên không thoải mái, rõ ràng huy phất tay nói.

Tô Chỉ Nghiên cũng không tưởng cùng cha mẹ thân tranh cãi, nghe vậy liền trực tiếp lên lầu vào chính mình phòng.

Trở lại phòng, vọt cái nước ấm tắm, Tô Chỉ Nghiên nằm ở chính mình thoải mái giường lớn, đầu óc tưởng lại tất cả đều là Hạ Vân Kiệt, nghĩ hắn ở trên máy bay báo cho chính mình không cần hướng hố lửa nhảy lời nói.

Hồi lâu, trong bóng đêm Tô Chỉ Nghiên khẽ cắn môi, trong mắt lộ ra quật cường ánh mắt.

“Hừ, dù sao đầu năm nay nhảy cái nào hố đều là hố lửa,

ngươi không cho ta khiêu ngươi này hố, bổn tiểu thư còn liền càng muốn nhảy! Tốt xấu, cũng là thần tiên hố lửa!”

Làm Tô Chỉ Nghiên âm thầm hạ quyết tâm khi, biệt thự một cái khác phòng, Tô Duy Tín vợ chồng lại đối nữ nhi biểu hiện ra ngoài thái độ lại cảm thấy phá lệ đau đầu.

Uy Thịnh tập đoàn liền như một cái khổng lồ buôn bán đế quốc, Tô Duy Tín này chủ tịch chính là này đế quốc đế vương. Nhưng hắn này đế vương nhưng không cách nào hoàn toàn nắm trong tay này khổng lồ buôn bán đế quốc, bởi vì Uy Thịnh tập đoàn cổ quyền có vẻ phân tán, cho dù Tô Duy Tín vị này quyền lực lớn nhất chủ tịch cũng chỉ giữ lấy 25% công ty cổ phần. Theo mấy năm nay buôn bán cạnh tranh càng ngày càng kịch liệt, theo Uy Thịnh tập đoàn từ từ khổng lồ, Tô Duy Tín này buôn bán giới cường giả bắt đầu dần dần cảm thấy lực bất tòng tâm, cần ở tập đoàn nội cường hữu lực kiên định minh hữu.

Trương Lôi phụ thân Trương Quá Hải là Uy Thịnh công ty thứ hai đại cổ đông, hắn công ty cổ phần chiếm được 20%. Vừa vặn Trương Lôi phi thường thích Tô Chỉ Nghiên, nếu hai nhà kết thành thân gia, Tô Duy Tín tự nhiên liền có được tập đoàn nội cường đại nhất cũng là tối kiên định minh hữu. Cho nên Tô Duy Tín vẫn hy vọng nữ nhi có thể cùng Trương Lôi kết giao, nhưng cố tình nữ nhi cá tính quật cường, có chính mình chủ kiến, đối Trương Lôi chính là xa cách, thậm chí Tô Chỉ Nghiên cố ý chạy đến Giang Châu thị đi, cũng có rất lớn một bộ phận nguyên nhân muốn né tránh Trương Lôi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 302 : Siêu mở ra nghênh đón nghi thức

“Nữ nhi lớn lên sau, tính tình càng ngày càng giống ngươi, một khi quyết định sự tình chính là chín đầu ngưu cũng lạp không trở lại, ta xem loại này nam nữ sự tình cảm còn là từ nàng đi thôi.” Nằm ở trên giường, Lâm Thiện Mĩ nói.

“Ta nói cho ngươi, chuyện này không thể từ nàng. Năm kia cuối năm ta lực bài chúng nghị, khư khư cố chấp cử nhất tập đoàn lực khai phá thiên nga hồ hạng mục, này hạng mục tựa như cái không đáy giống nhau không ngừng cắn nuốt tài chính, vẫn nhìn không tới tiền lời, lúc này đang đứng ở mấu chốt thời kì, nhưng ngoại giới lại đều ở truyền thuyết này hạng mục hội tha suy sụp Uy Thịnh tập đoàn, không ít cổ đông cũng như vậy cho rằng. Mà này khác một ít hạng mục cùng công ty con trừ bỏ Chỉ Nghiên Uy Đại công ty bên kia có chút phát triển cùng lợi nhuận, kinh doanh trạng huống lại cũng không là đặc biệt tốt. Hiện tại ta ở ban giám đốc trung áp lực rất lớn a, phía sau ta nhu cầu cấp bách Trương Quá Hải duy trì, nhất định phải chống đỡ đến thiên nga hồ hạng mục tiền lời ngày, ta tin tưởng vững chắc quốc nội phòng điền sản sắp nghênh đón một vòng cao trào! Hơn nữa ngươi ngẫm lại xem, Trương Lôi điều kiện tốt như vậy, người năng lực cũng có, như vậy bạn trai còn không muốn, nàng muốn cái gì dạng bạn trai? Chẳng lẽ thật sự đi tìm cái bảo tiêu sao?” Tô Duy Tín nói.

“Cái gì bảo tiêu không bảo tiêu, ngươi nữ nhi nhãn giới cao thật sự, ta xem tám phần là nàng cố ý lấy đến khí khí Trương Lôi.” Lâm Thiện Mĩ không cho là đúng nói

“Ta nghĩ cũng là. Bất quá thừa dịp nữ nhi mấy ngày nay ở nhà, ngươi này làm mẹ hay là muốn nhiều làm làm tư tưởng công tác. Khánh Hoa không thành khí, hiện tại

cũng chỉ có kí hy vọng Chỉ Nghiên này tỷ tỷ cùng tương lai tỷ phu tương lai có thể giúp giúp hắn, bằng không chờ có một ngày ta về hưu hoặc là vạn nhất có chuyện gì, tiểu tử này còn không bị ban giám đốc kia bang lão gia này cấp ức hiếp ngay cả răng tìm khắp không đến." Tô Duy Tín nói.

"Được rồi, ta sẽ khuyên nhiều khuyên của nàng." Gặp Tô Duy Tín nhắc tới con trai, Lâm Thiện Mĩ liền hoàn toàn chặt đứt từ Tô Chỉ Nghiên tính tình ý niệm trong đầu.

"Tô Chỉ Nghiên bên kia tiến triển đến tột cùng thế nào? Đến tột cùng có hay không nắm chắc bắt đến?" Ở Hải Châu thị mặt khác một chỗ người giàu có khu, một vị năm mươi tuổi hơn, đầu có chút hói đầu, mũi ưng nam tử bình tĩnh mặt hỏi Trương Lôi.

Vị này mũi ưng nam tử đúng là Uy Thịnh tập đoàn thứ hai đại cổ đông Trương Quá Hải, Trương Lôi phụ thân, hắn mơ ước Uy Thịnh tập đoàn chủ tịch vị trí đã lâu, hơn nữa hắn đồng dạng xem trọng thiên nga hồ hạng mục, cho nên một khi thiên nga hồ hạng mục hiệu quả và lợi ích mở ra lộ ra đến, khi đó Tô Duy Tín uy vọng đem đạt tới trước nay chưa có độ cao, hắn liền hoàn toàn mất đi giác trục chủ tịch vị trí cơ hội.

Đương nhiên nếu con trai có thể cưới Tô Chỉ Nghiên, lấy Tô Khánh Hoa kia phó bại gia tử đức hạnh, Tô gia về sau sớm hay muộn cũng là Trương gia vật trong bàn tay, Trương Quá Hải tự nhiên cũng liền không sao cả tranh không tranh chủ tịch vị trí, thậm chí hắn còn có thể đại lực duy trì Tô Duy Tín.

"Ba, ta quyết định, ta muốn làm cho nàng hối hận, ta muốn làm cho nàng về sau quỳ đến cầu ta!" Trương Lôi vẻ mặt âm ngoan nói.

“Ngươi thật sự quyết định ?” Trương Quá Hải nhìn con trai hỏi.

“Ta quyết định ” Trương Lôi nói.

“Hảo, như vậy mới giống ta Trương Quá Hải con trai. Nam tử hán đại trượng phu muốn cái gì dạng nữ nhân không có, làm sao cần đối một nữ nhân ăn nói khép nép!” Trương Quá Hải nghe vậy thật mạnh vỗ hạ con trai bả vai, trong mắt lộ ra một chút cừu hận thấu xương, suy nghĩ lại về tới ba mươi năm trước.

Khi đó hắn cùng Tô Duy Tín còn là bạn tốt, hai người đồng thời thích thượng Lâm Thiện Mĩ, nhưng là Lâm Thiện Mĩ cuối cùng lại đầu nhập vào Tô Duy Tín trong lòng. Này hận, hắn vẫn ẩn sâu trong lòng đầu, ở mặt ngoài cùng Tô Duy Tín còn là bạn tốt, nhưng vẫn ở tìm cơ hội ban đổ Tô Duy Tín. Khả Tô Duy Tín hùng tài đại lược, là cái khó được buôn bán kỳ tài, hắn Trương Quá Hải lại thủy chung bị hắn đè nặng một đầu, điều này làm cho hắn vẫn cảm thấy nghẹn khuất cùng không cam lòng. Hiện tại hắn rốt cục chờ đến đây cơ hội.

Hắn muốn mượn thiên nga hồ này hạng mục đánh Tô Duy Tín cũng thay vào đó.

Giang Châu thị, Hạ Vân Kiệt rốt cục dẫn theo va ly đứng ở cho thuê trước phòng.

Hai tháng sau, lại một lần nữa đứng ở trước cửa, nhìn bên trong ngọn đèn còn lượng, Hạ Vân Kiệt không hiểu cảm thấy một trận không thể ức chế kích động. Đó là về nhà kích động

Bởi vì phát sinh quá một lần vừa vặn nhìn đến mỹ nhân ra dục sự tình, trong nhà đèn sáng Hạ Vân Kiệt thật không có lỗ mãng thất thất trực tiếp mở cửa đi vào, mà là gõ gõ cửa.

“Ai nha?” Bên trong truyền đến quen thuộc thanh âm, trong thanh âm mang theo một tia kích động, khẩn trương, tiếp theo Hạ Vân Kiệt còn nghe được dép lê đạp sàn thanh

“Là ta, ta đã trở về.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“A ngươi thực đã về rồi!” Cửa đột nhiên theo bên trong bị mở ra, một trận tắm rửa sau mùi thơm ngát đập vào mặt mà đến, Trầm Lệ Đề vẻ mặt kinh hỉ xuất hiện ở Hạ Vân Kiệt trước mặt, một đôi mị nhãn như nước, gần trong gang tấc.

Ướt sũng sợi tóc rối tung ở trắng noãn bóng loáng vai, ở ngọn đèn hạ trong suốt trong sáng bọt nước bắt tại phát sao, sau đó lặng yên tích lạc, theo như dương chi bàn bóng loáng nhẵn nhụi da thịt đi xuống lạc, đi xuống lạc……

“Ti.” Hạ Vân Kiệt không khỏi mãnh hít một hơi, tròng mắt lập tức liền thẳng, gắt gao nhìn thẳng kia hai tòa ở trong không khí kiêu ngạo mà đứng vững nhũ phong, kia tuyết trắng no đủ mặt trên còn treo vài giọt bọt nước, bọt nước ở ngọn đèn hạ chiết xạ trong suốt quang mang, cùng tuyết trắng nhũ phong cùng kia mặt trên hai điểm anh hồng cho nhau chiếu rọi.

Như vậy hoan nghênh nghi thức không khỏi cũng quá nhiệt tình, rất mở ra đi

“Nhìn cái gì…… A!” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt ánh mắt thẳng ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm chính mình xem, mị nhãn liếc trắng mắt, vừa muốn chèn ép hắn, cúi đầu vừa thấy phát hiện nguyên bản nghiêm nghiêm bọc thân mình khăn tắm lại không biết nói khi nào thì lặng yên rớt xuống ở tại mặt đất.

Trầm Lệ Đề không khỏi đại quẫn, vội vàng xoay người lại nhặt khăn tắm.

Này nhất xoay người, hai luồng đầy đặn giống như tuyết lê bình thường quải xuống dưới, tuyết trắng mĩ mông cao cao nhếch lên, buộc vòng quanh một màn làm cho Hạ Vân Kiệt thiếu chút nữa sẽ lưu máu mũi mê người hình ảnh, hai chân trong lúc đó không chịu khống chế đáp nổi lên lều trại.

Rất nhanh Trầm Lệ Đề nhặt lên khăn tắm, luống cuống tay chân đem kia tuyết trắng mê người, mặt ngoài gợi cảm thân thể cấp bao lên.

Đem thân mình bao vây lại sau, Trầm Lệ Đề thế này mới âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, đỏ mặt ngẩng đầu hướng Hạ Vân Kiệt nhìn lại.

Này vừa thấy, lại phát hiện Hạ Vân Kiệt cặp kia ánh mắt còn thẳng ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm nàng xem, mà hai chân trong lúc đó lại khoa trương lồi đi ra.

Trầm Lệ Đề cũng không phải cái gì cũng đều không hiểu nữ hài tử, thế nào còn không biết kia hai giữa hai chân đột nảy lòng vị cái gì, nhất thời gian thật sự là lại quẫn vừa xấu hổ, nhấc chân liền đối với Hạ Vân Kiệt mu bàn chân nặng nề mà giẫm đi xuống, mắng:“Ngươi này đại sắc lang!”

Nói xong Trầm Lệ Đề liền vòng eo uốn éo, thải bước nhanh hướng phòng ngủ đi đến.

Nhìn Trầm Lệ Đề thở phì phì rời đi động lòng người bóng dáng, Hạ Vân Kiệt tái cúi đầu nhìn xem chính mình khố hạ, không khỏi xấu hổ che ô hạ thân, sau đó đi vào phòng ở đem cửa cấp đóng đứng lên.

Đóng cửa lại, Hạ Vân Kiệt kéo va ly trở lại chính mình

phòng ngủ, trước mắt chớp lên lại tất cả đều là vừa rồi kia trơn còn treo bọt nước mê người thân thể

Đây là hắn lần thứ hai nhìn đến Trầm Lệ Đề thân mình, nhưng lúc này đây lại gần trong gang tấc, Hạ Vân Kiệt tựa hồ đều có thể ngửi được kia nữ tính thân thể phát ra chỉ có hương hơi thở, lấy hắn tâm tính cũng kìm lòng không được thất thố.

“Nguy rồi! nguy rồi! Như thế nào như vậy không cẩn thận đâu lúc này mắc cỡ chết người, đợi lát nữa như thế nào tái cùng hắn gặp mặt đâu?” Cách vách phòng ngủ, Trầm Lệ Đề vừa thẹn lại quẫn đọa chân, hai má từng trận nóng lên, trái tim đập loạn.

Một hồi lâu nhi, Trầm Lệ Đề mới khẽ cắn môi, một bộ bất cứ giá nào bộ dáng, lẩm bẩm:“Sợ cái gì sợ, cũng không phải lần đầu tiên bị hắn nhìn đến, coi như bị chó cấp nhìn thoáng qua, tiện nghi hắn! Xì!”

Nghĩ đến đem Hạ Vân Kiệt so sánh cẩu, Trầm Lệ Đề nhịn không được giống a q giống nhau vui vẻ, giống như như vậy nhất so sánh, chính mình đắc thắng bình thường.

Cười qua đi, Trầm Lệ Đề liền tất tất tốt tốt rất nhanh mặc xong quần áo, sau đó mở ra phòng ngủ cửa.

Vừa mở ra phòng ngủ cửa, Trầm Lệ Đề liền nhìn thấy Hạ Vân Kiệt cầm tắm rửa quần áo hướng phòng tắm đi. Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt hướng trong phòng tắm đi, đột nhiên nhớ tới chính mình bị thay thế quần áo lót đều còn tại trong phòng tắm, không khỏi nóng nảy.

Một cái bước xa cướp theo Hạ Vân Kiệt bên người trước chạy vào phòng tắm, nhưng là không nghĩ tới nàng vừa mới tắm xong, phòng tắm mặt đất có vẻ trơn, không nghĩ qua là, chân vừa trợt, không khỏi một tiếng

“A” thét chói tai, cả người liền sau này đổ.

Không đợi Trầm Lệ Đề rồi ngã xuống đi, eo liền bị một có lực cánh tay cấp nắm ở, tiếp theo ấn nhập nàng mi mắt là một tái quen thuộc bất quá thanh tú khuôn mặt.

Này khuôn mặt tại đây hai tháng, không biết bao nhiêu thứ đáng giận đột nhiên xông vào của nàng trong mộng, làm cho nàng mỗi lần tỉnh lại lại là chờ mong lại là sợ hãi.

Lúc này này khuôn mặt lại đột nhiên xuất hiện, làm cho nàng một trận mê loạn, phân không rõ đây là sự thật còn là cảnh trong mơ, nhịn không được sẽ thân thủ đi sờ Hạ Vân Kiệt mặt, bất quá nhanh tay muốn đụng tới hắn mặt khi Trầm Lệ Đề lại mạnh một cái giật mình thanh tỉnh lại đây.

“Còn không buông ta ra!” Tỉnh táo lại Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt tay còn chặt chẽ ôm chính mình vòng eo, không khỏi mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, trừng mắt nói.

“Khụ khụ, như vậy cấp làm gì? Sàn rất trơn.” Hạ Vân Kiệt bị Trầm Lệ Đề như vậy trừng mắt, cũng mạnh một cái giật mình vội vàng đem nàng giúp đỡ đứng lên, có chút lúng túng nói.

“Ngươi đừng quản ta, ngươi trước đi ra ngoài, ta kêu ngươi thời điểm ngươi tái tiến vào.” Trầm Lệ Đề lại đỏ mặt đem Hạ Vân Kiệt cấp đẩy đi ra ngoài, sau đó chính mình một người nhốt tại bên trong tẩy trừ quần áo lót.

Chính là tẩy trừ quần áo lót khi, Trầm Lệ Đề đột nhiên lại cảm thấy vừa rồi chính mình hành động tựa hồ rất là dư thừa. Bởi vì hơn nữa vừa rồi kia một lần, nàng đã muốn trơn bị Hạ Vân Kiệt xem qua hai lần, hơn nữa lúc này đây lại gần trong gang tấc, phỏng chừng ngay cả tóc gáy đều bị Hạ Vân Kiệt nhìn xem nhất thanh nhị sở, tẩy cái

quần áo lót lại có cái gì hảo che che giấu giấu ?

Nghĩ đến đây, Trầm Lệ Đề rõ ràng đem phòng tắm cửa mở ra, thoải mái chà xát tẩy quần áo lót.

Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề đột nhiên lại đem phòng tắm cửa mở ra, tò mò thăm dò nhìn thoáng qua.

“Nhìn cái gì vậy? Chưa thấy qua nữ nhân giặt quần áo sao?” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt thăm dò hướng chính mình biên xem, hung hăng trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái nói.

Hạ Vân Kiệt thế này mới phát hiện nguyên lai Trầm Lệ Đề là ở chà xát tẩy chính mình quần áo lót, không khỏi náo loạn cái vai mặt hoa, cười gượng hai tiếng lộn trở lại chính mình phòng

Gặp Hạ Vân Kiệt ngượng ngùng rời đi, Trầm Lệ Đề không khỏi đắc ý quăng hạ mái tóc:“Hừ, ai sợ ai!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 303 : Tâm thần không yên

Trở lại chính mình phòng ngủ, Hạ Vân Kiệt mở ra va ly, đem cố ý cấp Trầm Lệ Đề mua lan khấu đồ trang điểm đem ra, sau đó ngay tại phòng ngủ chờ Trầm Lệ Đề.

Rất nhanh Trầm Lệ Đề liền giặt tốt lắm quần áo lót, cũng ở ban công thượng lượng hảo.

Vừa phơi hảo quần áo, Trầm Lệ Đề nghe được tiếng đập cửa, nhìn lại, nguyên lai là Hạ Vân Kiệt trong tay cầm một cái tinh mỹ gói to ở xao nàng rộng mở phòng ngủ cửa.

Gặp Hạ Vân Kiệt trong tay dẫn theo một cái tinh mỹ gói to, Trầm Lệ Đề trong lòng không hiểu một trận nhảy lên, nhưng ở mặt ngoài lại ra vẻ thực tùy ý nói:“Xao cái gì xao? Không thấy được cửa mở ra sao?”

“Khụ khụ, này tặng cho ngươi.” Hạ Vân Kiệt có chút xấu hổ đem gói to đưa cho Trầm Lệ Đề.

Này hay là hắn lần đầu tiên cố ý mang lễ vật đưa cho nữ nhân.

“Cho ta ? Ngươi đi công tác cố ý mua ?” Gặp Hạ Vân Kiệt trong tay gói to quả nhiên là cho chính mình, Trầm Lệ Đề tim đập càng phát ra vui.

“Đúng vậy. Gặp miễn thuế cửa hàng bên trong gì đó tiện nghi liền cố ý cho ngươi mua.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói, trong lòng có chút chột dạ. Hắn tổng cảm thấy như vậy cố ý mua này nọ đưa cho Trầm Lệ Đề, tựa hồ có một tầng đặc thù ý nghĩa

“Oa, lan khấu da!” Trầm Lệ Đề tiếp nhận gói to, mở ra vừa thấy, gặp là thế giới đỉnh cấp hộ phu sản phẩm lan

khấu, không khỏi kích động một tiếng thét kinh hãi.

Gặp Trầm Lệ Đề kinh hỉ bộ dáng, Hạ Vân Kiệt trong lòng không hiểu một trận vui vẻ, cười nói:“Ta đi hướng tắm, ngươi cũng sớm điểm nghỉ ngơi đi.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt xoay người liền muốn đi ra ngoài.

“Cảm ơn ngươi! Này ta thực thích!” Bất quá Hạ Vân Kiệt mới đi tới cửa chợt nghe đến phía sau truyền đến Trầm Lệ Đề thanh âm.

Ngũ nhất, đối với rất nhiều người mà nói là kỳ nghỉ, nhưng đối với tiếp viên hàng không cũng là tối bận rộn thời điểm. Bởi vì này đoạn thời gian người xuất hành cách ngoại nhiều. Cho nên sáng sớm hôm sau, Trầm Lệ Đề phải đi đi làm, cũng nói cho Hạ Vân Kiệt mấy ngày nay buổi tối rất khả năng hội không trở lại.

Bởi vì sân bay cách khấu nhã tiểu khu cũng không gần, mấy ngày nay chuyến bay bận rộn, mỗi ngày khả năng đều phải việc đến đêm khuya, có khi khả năng còn không nhất định có thể hồi Giang Châu, cùng với tới tới lui lui không có biện pháp hảo hảo nghỉ ngơi, còn không bằng tạm thời ở sân bay ký túc xá chấp nhận mấy đêm.

Hạ Vân Kiệt sáng sớm hôm sau cũng rời đi Giang Châu thị về nhà tham gia biểu ca hôn lễ. Chờ tham gia xong biểu ca hôn lễ, tái ở nhà ở hai ngày, chờ Hạ Vân Kiệt phản hồi Giang Châu thị khi, ngũ nhất nghỉ dài hạn đã qua đi một nửa.

Trở lại Giang Châu thị, Hạ Vân Kiệt đem cấp Tần Lam mua đồng hồ kí đi ra ngoài, chính là kí điệu đồng hồ sau, nhìn còn lại vội tới Chu Hiểu Diễm đám người mua nước hoa, Hạ Vân Kiệt cũng là một trận phát sầu.

Lúc ấy ở sân bay miễn thuế cửa hàng, nhất tưởng đến

muốn mua lễ vật, Hạ Vân Kiệt cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền cấp Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng mua nước hoa, về phần Ô Vũ Kì ba người nhưng thật ra do dự một chút, là sau lại tăng thêm đi lên. Nhưng hiện tại thực đến phiên muốn đưa lễ vật, Hạ Vân Kiệt mới ý thức được mặc kệ là gặp Chu Hiểu Diễm còn là Thiệu Lệ Hồng đều là cái vấn đề lớn.

Bởi vì hai tháng trước, hắn từng chủ động sờ qua các nàng mông, thậm chí lúc ấy nếu không phải bởi vì ra điểm ngoài ý muốn trạng huống, đêm đó Hạ Vân Kiệt sẽ ở Thiệu Lệ Hồng trong văn phòng đem hai người cấp đẩy.

Thực hiển nhiên chủ động cùng bị động tính chất là hoàn toàn không đồng dạng như vậy. Bị động sự tình, Hạ Vân Kiệt còn có thể trang một chút hồ đồ, nhưng chủ động sự tình, lại làm cho hắn như thế nào giả bộ hồ đồ?

Làm người thật sự không thể như vậy dối trá cùng vô sỉ, chủ động sờ soạng nữ nhân mông lại làm bộ như dường như không có việc gì

Ngồi ở bàn học trước, nhìn trên bàn học bãi đặt một lọ bình nước hoa, Hạ Vân Kiệt phát ra ngốc.

Nói hắn đối Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng không động tâm, không có một chút ý tưởng, kia tuyệt đối là lừa mình dối người, nhưng vấn đề là thật muốn đã xảy ra quan hệ, hắn lại nên như thế nào đối mặt Trầm Lệ Đề, như thế nào đối mặt Tần Lam? Chẳng lẽ thực có thể cho rằng sự tình gì cũng chưa phát sinh quá?

“Thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, nghĩ nhiều cũng vô ích!” Nghĩ đến sau lại, Hạ Vân Kiệt rõ ràng đem đầu hung hăng vung, đứng dậy đem nước hoa thu được đan kiên trong bao, dứt khoát ra cửa.

Blue night quán bar như trước là kín người hết chỗ. Kích tình âm nhạc, mê huyễn ngọn đèn, liêu nhân ống tuýp vũ, đều ở kích thích tìm kiếm phóng túng cả trai lẫn gái đầu óc thần kinh.

Bất quá Ô Vũ Kì ba vị quán bar nữ lang lại sớm đã thói quen nơi này ngày qua ngày không hề biến hóa cuộc sống, này hết thảy từ lâu kinh không thể tái kích thích đến các nàng đầu óc thần kinh. Nhưng làm các nàng nhìn đến Kiệt ca lại quang lâm quán bar khi, ba người tiếu mâu đều nở rộ ra kinh hỉ quang mang, tất cả đều lại vui vẻ lại kích động đem Hạ Vân Kiệt cấp vây quanh lên.

“Kiệt ca đã lâu không thấy!”

“Kiệt ca, ngươi như thế nào thời gian dài như vậy cũng không đến a?”

“Chính là, Kiệt ca ngươi rất xấu, mỗi lần đến một chuyến còn có thật dài thời gian không có âm tín.”

Ba nữ nhân một phen Hạ Vân Kiệt vây đứng lên, liền kích động một trận líu ríu.

“Ra ngoại quốc đi công tác một đoạn thời gian, vừa này hai ngày trở về.” Lại nhìn thấy quen thuộc khuôn mặt, nghe được quen thuộc thanh âm, Hạ Vân Kiệt cảm thấy từng trận ấm áp, tâm tình cũng phá lệ tốt, nghe vậy không khỏi cười giải thích nói.

“Oa, ra ngoại quốc đi công tác a! Khi nào thì chúng ta cũng có thể xuất ngoại đi xem thì tốt rồi!” Nghe nói Hạ Vân Kiệt mới từ nước ngoài trở về, Ô Vũ Kì ba người đều toát ra vẻ mặt hâm mộ hướng tới biểu tình.

“Ha ha, ta đi nhưng là nơi nơi là sư tử, Báo tử Phi Châu đại lục các ngươi cũng tưởng đi sao?” Hạ Vân Kiệt gặp ba người mặt lộ vẻ hâm mộ hướng tới biểu tình, cười

hỏi.

“Đương nhiên muốn đi, lại nói tiếp, trước kia xem động vật thế giới thích nhất xem chính là Phi Châu đại lục đại thảo nguyên! Bất quá chúng ta không có tiền da, hơn nữa Phi Châu nơi nào có phải hay không không an toàn? Chúng ta nữ hài tử đi không thành vấn đề sao?”

“An toàn không là vấn đề, Phi Châu bên kia ta có bằng hữu, bọn họ hội bảo hộ các ngươi an toàn. Về phần tiền, ta sẽ không biện pháp, các ngươi cũng biết ta cũng chỉ là cái làm công kẻ nghèo hèn.” Hạ Vân Kiệt ăn ngay nói thật nói.

“Kiệt ca ngươi thật là xấu không cái đứng đắn!” Ô Vũ Kì ba người gặp Hạ Vân Kiệt nói chính mình cũng là cái làm công kẻ nghèo hèn, nhất tề xem thường sẳng giọng.

Hạ Vân Kiệt gặp ba khêu gợi quán bar nữ lang nhất tề hướng chính mình xem thường thật là có chút chịu không nổi, cười cười, vội vàng theo trong bao xuất ra cố ý cấp các nàng ba người mua Dior nước hoa, nói:“Đây là ta cho các ngươi mang về đến lễ vật.”

“Oa có chúng ta lễ vật, Dior nước hoa da!” Gặp Kiệt ca thế nhưng lại cho chính mình mang lễ vật, nhưng lại là quốc tế xa xỉ phẩm bài Dior nước hoa, Ô Vũ Kì ba người đều nhịn không được một trận mừng như điên, lấy quá nước hoa yêu thích không buông tay ở trong tay qua lại nhìn, sau đó đột nhiên ba người ít ước mà đồng thiếp đi lên, sau đó kiễng mũi chân, mân mê khêu gợi cái miệng nhỏ nhắn “Ba” một chút, hôn hạ Hạ Vân Kiệt khuôn mặt, vui vẻ nói:“Cảm ơn ngươi Kiệt ca!”

Gặp ba nữ nhân vây quanh Hạ Vân Kiệt chủ động hôn, nhìn xem trong quán bar nam nhân còn có nam người phục vụ tròng mắt đều nhịn không được xám ngắt, mà từng cùng Hạ Vân Kiệt quan hệ bình thường nữ người

phục vụ cũng là một trận hâm mộ.

Trải qua sự tình lần trước, trong quán bar nhân viên công tác đương nhiên đều đã muốn biết từng phục vụ sinh Tiểu Hạ không phải cái người thường, ít nhất thân thủ phi thường hảo, ngay cả Hoa ca đối hắn đều tất cung tất kính.

Bị ba nữ nhân bên người hôn, kia gợi cảm xinh đẹp thân mình, kia đầy đặn kiên đĩnh bộ ngực sữa, dính sát vào nhau chính mình thân mình, làm cho Hạ Vân Kiệt thiếu chút nữa ngay cả hô hấp đều có điểm suyễn bất quá đến, hạ thân lại kém điểm đáp nổi lên lều trại.

Cũng may Ô Vũ Kì ba người chung quy cố kỵ đến quán bar nhiều người mắt tạp, cũng cố kỵ đến Kiệt ca thần bí khó lường thân phận, cũng là không dám càng tiến thêm một bước khiêu khích Kiệt ca, ở trên mặt hắn hôn một cái sau, liền lại lui trở về.

Ba nữ nhân tuy rằng lui trở về, nhưng Hạ Vân Kiệt lại như trước “Lòng còn sợ hãi”, vội vàng hai mắt chung quanh hỏi:“Diễm tỷ cùng Hồng tỷ đâu?”

“Các nàng hai cũng xuất ngoại.” Ô Vũ Kì trả lời.

“Các nàng cũng xuất ngoại ? Đi du lịch? Địa phương nào?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, giống như rốt cục tránh được một kiếp dường như, nhưng đồng thời ở sâu trong nội tâm lại có một cỗ nói không nên lời mất mát.

“Đúng vậy, đi du lịch, nghe nói là Thái quốc.” Ô Vũ Kì gật gật đầu nói.

“Nga, nguyên lai là đi Thái quốc du lịch.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó lại cùng Ô Vũ Kì ba người nói chuyện tào lao trong chốc lát, liền đứng dậy ly khai quán bar.

Vốn Hạ Vân Kiệt rời đi tiền tưởng đem nước hoa lưu cho Ô Vũ Kì, ủy thác nàng chuyển giao cấp Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm, nhưng cuối cùng lại còn là đánh mất này ý tưởng.

Tần Lam xa ở đông thông thị, lại là nên thị công an cục thường vụ phó cục trưởng, Hạ Vân Kiệt một người trẻ tuổi tự mình tiến đến tặng lễ vật cấp nàng nhiều có không tiện, đành phải trực tiếp kí cấp nàng. Nhưng Thiệu Lệ Hồng, Chu Hiểu Diễm cùng hắn cùng tại Giang Châu thị, khoảng cách bất quá hai ba mươi phút xe đạp xe trình, ba người quan hệ lại là như vậy ái muội phức tạp, nếu đem nước hoa ủy thác Ô Vũ Kì chuyển giao cấp các nàng, Hạ Vân Kiệt mặc dù ở nam nữ cảm tình sự tình thượng còn không phải hiểu lắm, nhưng là biết như vậy khẳng định sẽ làm bị thương đến các nàng tâm. Nếu kết quả là như thế này, lúc trước còn không bằng không mua đâu !

Cưỡi xe đạp trở lại khấu nhã tiểu khu. Trong nhà một mảnh hắc ám, Trầm Lệ Đề đêm nay còn là không có về nhà ngủ.

Trong nhà thiếu một người, thuê nhà ở tựu thành chân chính thuê nhà ở, trống trơn đãng đãng, lạnh lùng băng băng, Hạ Vân Kiệt nằm ở trên giường, trong tay thưởng thức vốn chuẩn bị đưa cho Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm nước hoa, không biết vì cái gì luôn luôn loại tâm thần không yên cảm giác.

Ngay từ đầu Hạ Vân Kiệt cũng không cùng một chỗ, nghĩ đến chính là không có thể nhìn thấy Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng duyên cớ. Nhưng thẳng đến hắn quyết định không thèm nghĩ nữa này tiễn không ngừng lý còn loạn nam nữ trong lúc đó sự tình khi, hắn tâm thần như trước không thể bình tĩnh trở lại. Hạ Vân Kiệt thế này mới cảm thấy một tia kinh ngạc, theo trên

giường ngồi dậy, xuất ra kia phong cách cổ xưa quy xác, nhẹ nhàng vuốt ve, trong cơ thể yên lặng vận chuyển Vu Hàm môn độc môn bói toán thôi toán chi thuật.

Như vậy yên lặng tính toán, Hạ Vân Kiệt sắc mặt dần dần trở nên ngưng trọng đứng lên, trên trán đều chảy ra nhiều điểm mồ hôi lạnh, bởi vì ẩn ẩn trung hắn ở quy xác thượng thấy được một mảnh huyết quang, không chỉ có như thế kia huyết quang trung còn ẩn ẩn lộ ra Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng thanh âm.

“Thái quốc! Thái quốc! Nếu Diễm tỷ cùng Hồng tỷ thực xảy ra chuyện gì, các ngươi chắc chắn trả giá thảm trọng đại giới!” Hạ Vân Kiệt đột nhiên theo trên giường phiêu khởi, hai chân đạp đất, hai mắt xuyên thấu qua cửa sổ hướng phía nam nhìn lại, trong mắt huyết sắc một mảnh, tràn ngập giết chóc lệ khí

Ngay sau đó, Hạ Vân Kiệt kia cao to thân ảnh đã muốn hóa thân một chút bóng đen, như u linh bình thường xuyên qua cửa sổ, biến mất ở từ từ bầu trời đêm dưới.

Xuống lần nữa một khắc, blue night quán bar Thiệu Lệ Hồng văn phòng bóng người chợt lóe, Hạ Vân Kiệt phảng phất Quỷ Hồn bình thường đột nhiên xuất hiện ở trong văn phòng.

Đứng ở trong văn phòng, trong bóng đêm, Hạ Vân Kiệt hai mắt như chim ưng bình thường lóe ra quỷ dị quang mang. Rất nhanh trong văn phòng bình nổi lên một trận gió nhẹ, vài sợi tóc theo văn phòng các góc bay đứng lên, ào ào rơi vào Hạ Vân Kiệt trong tay, chỉ có một cây còn phiêu phù ở giữa không trung.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 304 : Hại cập ngư trì

Đem kia vài sợi tóc thị như trân bảo cất chứa hảo, Hạ Vân Kiệt thế này mới ngẩng đầu hướng còn phiêu phù ở giữa không trung kia căn mái tóc vọt tới tinh quang, tay chậm rãi nâng lên, ngón tay xa xa chỉ hướng kia căn mái tóc, sau đó ở không trung rất nhanh hoa pháp phù.

“Đi!”

Làm pháp phù họa xong sau, Hạ Vân Kiệt ngón tay đột nhiên nhất chỉ, kia căn mái tóc liền không lửa tự cháy, mang theo một chút tế không thể nhận ra ánh lửa, như “Lưu tinh” Bàn xuyên qua cửa sổ thẳng hướng Trung Quốc đại lục phía nam vọt tới, nơi nào đúng là Thái quốc phương hướng.

Xác nhận Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm phương vị hẳn là chính như ô vũ kì theo như lời Thái quốc sau, Hạ Vân Kiệt thân ảnh lại hóa thân làm một bôi đen ảnh, như u linh bình thường xuyên qua cửa sổ, biến mất ở từ từ bầu trời đêm dưới.

Thanh lai phủ, Thái quốc tối bắc bộ thành phủ. Từ thanh lai phủ dọc theo sông hướng bắc chính là trên đời nổi tiếng Tam Giác Vàng.

Tam Giác Vàng ở Thái quốc, Miến Điện, Lào tam quốc biên giới địa khu hình thành một hình tam giác khu vực. Này khu vực giao thông bế tắc, dãy núi núi non trùng điệp, diện tích 15 tới 20 vạn kilomet vuông. Cao thấp phập phồng sơn mạch, toàn dài 4009 km sông hà đạo từ Trung Quốc tây bắc thanh hải lập tức hướng nam chảy tới, xuyên qua Trung Quốc, Lào, Miến Điện, Thái quốc, Việt Nam cùng Campuchia sáu quốc gia, tại đây khu vực đem Tam Giác Vàng mang núi non trùng điệp cấp chặn ngang chặt đứt, sơn mạch trong lúc đó phần đông thâm

cốc cùng chảy xiết chi lưu, tạo thành vô số khe sâu cùng tuyệt bích, hình thành đại phiến giao thông góc chết. Bởi vậy tương quan quốc gia từ trước đều rất khó đối Tam Giác Vàng mang tiến hành xâm nhập cùng hữu hiệu khống chế.

Chậm rãi, nơi này liền thành phần đông dân tộc sinh tồn sinh sản địa phương, cũng là đủ loại kiểu dáng khu vực lực lượng còn có dân tộc lực lượng vũ trang cắt cứ chiếm cứ nơi.

Nơi này thừa thải cây thuốc phiện, cũng thông qua địa phương quân phiệt, trùm thuốc phiện chế tạo nha phiến, Heroin các thuốc phiện, mà nổi tiếng thế giới. Tam Giác Vàng địa khu cùng Afganistan, Iran, Pakistan biên cảnh kim tân nguyệt địa khu, Colombia, Venezuela giao giới ngân tam giác địa khu cũng xưng là thế giới tam đại thuốc phiện nguyên. Nên địa khu ở 20 thế kỷ xuất hiện rất nhiều cực phú nổi danh trùm ma túy lớn, từ xa xưa tới nay, nơi này vẫn hoạt động nhiều phần phản chính phủ võ trang cùng này hắn thuốc phiện võ trang, cố lại bị xưng là “Mạo hiểm gia nhạc viên”. Tỷ như khôn sa, la tinh hán, bành gia thanh đám. Này đó trùm thuốc phiện vì sinh sản cùng buôn bán thuốc phiện, tổ chức một đám trang bị hoàn mỹ lực lượng vũ trang địa phương, công khai cùng Miến Điện, Thái quốc trung ương chính phủ chống lại.

Thanh lai phủ là Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm Thái quốc bắc bộ trọng trấn, thứ hai thành phố lớn thanh mại du kéo dài trạm, cũng là lần này Thái quốc du cuối cùng vừa đứng, nhưng hai người vạn vạn không nghĩ tới, làm các nàng bước vào thanh lai chỗ tòa này Thái quốc tối bắc thành phủ, vận rủi mà bắt đầu liên tiếp không ngừng mà buông xuống ở các nàng trên người.

Đầu tiên là đô đô xe ở khai hướng thanh lai phủ tây bắc bộ, ở mĩ tư nhạc sơn thượng mĩ tư nhạc sơn thôn trên

đường nổ lốp. Tài xế đem hai người ném ở nửa đường, nói đi tìm người đến sửa xe. Hai người tả chờ hữu chờ không đợi đến tài xế, cũng là chờ đến đây quốc nội sớm đã có nghe thấy xe máy kẻ cướp.

Bọn họ chạy như bay mà đến, chạy như bay mà đi, đoạt đi rồi hai người trên người giỏ xách. Trong bao không chỉ có có tiền mặt, di động, thẻ tín dụng còn có hai người hộ chiếu cùng thân phận chứng, gấp đến độ Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng ở phía sau lại bảo lại kêu đuổi theo ra rất dài một đoạn đường, cuối cùng mới tuyệt vọng đứng ở đường cái biên thở phì phò, lạc nước mắt.

Tài xế còn là không có tới, mà trời lại sắp tối, mà Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng hai người trên người lại cái gì đều không có. Không có tiền, không có tiền mặt, không có chứng minh thân phận hộ chiếu cùng thân phận chứng. Hai người hoàn toàn hoảng, vừa vặn có hai chiếc xe trải qua, hai người liền ngăn cản xe.

Vừa vặn, người trong xe còn là người Hongkong, cũng là đi mĩ tư nhạc sơn thôn. Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng đem chính mình hai người gặp được theo chân bọn họ nói một lần. Tóm lại là đồng bào, người trong xe nhưng thật ra thực nhiệt tâm, nói thiên lập tức muốn đen, chính mình ở mĩ tư nhạc sơn thôn có người quen, tới trước nơi nào hỏi một chút xem, nhìn xem có biện pháp nào không đem bao cấp tìm trở về, không được liền lập tức báo cảnh.

Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng thế này mới an tâm không ít, nhưng là làm cho các nàng vạn vạn không thể tưởng được đây mới là vận rủi chân chính bắt đầu.

Làm đêm tối hoàn toàn bao phủ núi rừng, làm hai lượng trên đường xe khai quá một đoạn cơ hồ không có bóng người sơn đạo khi, đột nhiên gian phía trước cùng mặt sau đều là ngọn đèn đại lượng.

Tiếp theo Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng thấy được đời này cho tới bây giờ chưa thấy qua khủng bố một màn, bảy tám lượng xe jeep trước sau đem hai chiếc xe cấp đổ ở tại trung gian, xe jeep một trận giá cơ quang thương, thậm chí còn có pháo cối nhắm ngay bọn họ.

Song phương cơ hồ không có khai chiến, trên đường người trong xe liền toàn bộ khí giới đầu hàng. Lúc này Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng mới phát hiện, nguyên lai trên đường xe người cũng đều tùy thân mang theo súng, cũng hiểu được chính mình hai người rất khả năng trong lúc vô ý quấn vào tựa như Hongkong điện ảnh diễn hắc bang đại lão cùng Tam Giác Vàng mang trùm thuốc phiện trong lúc đó đấu tranh.

Chỉ tiếc cũng đã đã muộn, những người đó cầm súng đem các nàng còn có trên đường trên xe người tất cả đều cấp bắt đứng lên, nhét vào xe, cũng bịt kín bọn họ ánh mắt, sau đó ở một đường quay quanh cùng xóc nảy trung, cũng không biết đến tột cùng đem các nàng muốn dẫn đi nơi nào.

Bất quá trên đường, Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng đều cảm giác được sau lại xe khai thượng một chiếc thuyền lớn, sau đó một đường kinh hách mệt nhọc trung các nàng ở thuyền lắc lư trung mơ mơ màng màng liền đang ngủ. Chờ các nàng tỉnh lại khi, xe lại ở gập ghềnh sơn đạo trên đường, cuối cùng làm các nàng ánh mắt thượng bố bị vạch trần khi, các nàng thấy được một màn như Hongkong điện ảnh diễn trường hợp.

Dây thép võng, nhìn xa tháp, quân dụng xe jeep, phi cơ trực thăng, mặc lục sắc quân trang đội quân mạo binh lính, nhà gỗ, còn có một tướng quân mặc tướng quân phục.

Tướng quân là cái tuổi thoạt nhìn bốn mươi tuổi tả hữu, mi thanh mục tú, giống cái bạch diện thư sinh, nhưng hắn bên hông cắm súng, hắn trong mắt ngẫu nhiên lóe ra hung hãn cùng huyết tinh, hắn tay phải thiếu hai cái ngón tay không trọn vẹn bàn tay, lại làm cho người ta nhìn đến hắn tình hình đặc biệt lúc ấy kìm lòng không được dâng lên một tia hàn ý.

Tướng quân kiều chân bắt chéo ngồi ở đằng ghế, phía dưới còn lại là bị mạnh mẽ áp quỳ trên mặt đất Chu Hiểu Diễm đám người.

Tướng quân lộ ra một tia hung hãn cùng huyết tinh ánh mắt chậm rãi đảo qua bị bắt buộc áp quỳ trên mặt đất một loạt người, khi hắn ánh mắt đảo qua Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng kia mê người thân mình khi, ánh mắt kìm lòng không được mê lên, ở các nàng bởi vì một đường bôn ba giãy dụa mà bại lộ đi ra hơn phân nửa cái tuyết trắng cái vú thượng hung hăng tràng vài lần, trong mắt lộ ra lang bình thường lục quang, làm cho Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng cả người tóc gáy đều không thể khống chế lập lên.

“Tướng quân, chúng ta chính là đến Thái quốc du lịch Trung Quốc du khách, còn thỉnh ngài có thể thả chúng ta.” Thiệu Lệ Hồng chịu đựng trong đầu sợ hãi, kiên trì cầu xin.

“Đúng vậy, đúng vậy. Tướng quân, chúng ta thật sự chính là du khách, chính là nửa đường đáp bọn họ xe, còn thỉnh ngài có thể thả chúng ta. Ngài yên tâm, nơi này sự tình ta sẽ không nói ra đi.” Chu Hiểu Diễm cũng vội vàng đi theo cầu xin nói, cặp kia mị nhãn lại ngập nước, làm cho người ta nhìn tâm sinh liên ý.

“Ha ha, nói ra đi!” Tướng quân lại như là nghe được thiên hạ lớn nhất chê cười bình thường, ngửa mặt lên trời cười ha ha đứng lên, kia trương giống bạch diện thư

sinh giống nhau mặt ở hắn ngửa mặt lên trời cười to khi phá lệ dữ tợn đáng sợ.

“La Sơn, chuyện này thực cùng này hai vị tiểu thư không có gì quan hệ. Các nàng là nửa đường bị người đoạt bao, sau đó đáp của ta xe. Mục đích của ngươi chính là ta, còn là thả các nàng đi.” Tướng quân ngửa mặt lên trời cười to là lúc, trong đó một vị Hongkong người ta nói nói.

Vị này người Hongkong tuổi đại khái ở sáu mươi tuổi tả hữu, vóc dáng không cao không gầy, quốc tự mặt, mũi cao thẳng, tuổi mặc dù đã qua hoa giáp lại hai mắt hữu thần. Nếu là có Hongkong người địa phương ở, nhìn đến lúc này hắn bị áp quỳ trên mặt đất, khẳng định hội chấn động. Bởi vì này vị Hongkong nhân không phải người khác, đúng là Hongkong đều biết đại phú hào Dương Kỳ Phu.

Đương nhiên Dương Kỳ Phu tài phú còn không có thể cùng siêu nhân Lí Gia Thành bọn họ so sánh với, nhưng hắn ở Hongkong địa hạ thế lực cho dù Hongkong đều biết kia vài đại gia tộc, đối hắn cũng muốn thoái nhượng ba phần. Bởi vì Dương Kỳ Phu phụ thân từng là Hongkong Hồng môn, Hồng môn ở Hongkong cũng xưng là hội Tam Hợp tứ bát cửu. Tứ thêm bát thêm cửu tương đương nhập nhất, tái thêm tam bát làm một cái “Hồng” Tự, ý chỉ “Hồng môn” Long đầu đại lão. Cho nên tuy rằng nay Hongkong Hồng môn sớm đã tứ phân ngũ liệt, Dương Kỳ Phu cũng không có tử thừa phụ vị, hắn sở kinh doanh sinh ý cũng đã muốn theo truyền thống đổ, xướng, độc chuyển tới chính đáng sinh ý, nhất là điện ảnh, giải trí, mậu dịch cùng bất động sản đi lên, trở thành Hongkong thượng tầng xã hội đại phú hào, nhưng hắn ở Hongkong địa hạ thế lực trung vẫn như cũ có được không có người có thể so sánh với uy vọng cùng lực ảnh hưởng. Chẳng sợ ở Hongkong địa hạ có được lớn nhất thế lực “Tân nghĩa an”,“Cùng thắng cùng” Các

xã đoàn long đầu lão đại, nay thấy Dương Kỳ Phu còn là quy củ, cung kính tiếng kêu Dương ca!

“Đúng vậy, Dương Kỳ Phu, mục đích của ta chính là ngươi! Không nghĩ tới đi, khi cách hai mươi năm sau, ngươi cũng có dừng ở ta trong tay một ngày!” Được xưng là La Sơn tướng quân tiếng cười đột nhiên đình, hai mắt âm ngoan nhìn chằm chằm Dương Kỳ Phu, khóe miệng gợi lên một chút tàn khốc mà đắc ý cười lạnh.

“Làm gì cũng có luật lệ, đạo cũng có đạo, các nàng chính là bình thường dân chúng, ngươi đã mục tiêu là ta, kia còn mời ngươi thả các nàng đi.” Dương Kỳ Phu nói, trong mắt toát ra một chút hối hận không kịp sắc.

La Sơn năm đó cũng là hội Tam Hợp thành viên, vi bối bang quy, tay phải hai căn ngón tay chính là hắn Dương Kỳ Phu tự tay chém, bất quá khi đó La Sơn chính là tiểu nhân vật, Dương Kỳ Phu không như thế nào đem chuyện này để ở trong lòng, mấy năm nay sinh ý dần dần chuyển tới chính đạo đi lên, lại sớm đã đã quên năm đó một ít râu ria chuyện cũ năm xưa. Chính là hắn lại vạn vạn không nghĩ tới, khi cách hai mươi năm, này La Sơn thế nhưng thành Kim Sơn giác một thế hệ trùm thuốc phiện. Mà hắn lại đối năm đó sự tình nhớ mãi không quên, thế nhưng thừa dịp hắn đi mĩ tư nhạc sơn bái phỏng một vị phụ thân cũ hữu trên đường bắt hắn cho bắt cóc.

“Hảo một cái làm gì cũng có luật lệ, đạo cũng có đạo! Con mẹ nó lão tử này chích phế thủ chính là bái ngươi lúc trước luật lệ ban tặng!” La Sơn giơ lên hắn không trọn vẹn tay phải, đi đến Dương Kỳ Phu trước mặt quơ quơ, sau đó đột nhiên ngồi xổm xuống thân mình, nắm tay đối với hắn hai má thật mạnh huy một quyền.

“Phốc!” Đừng nhìn La Sơn lớn lên giống cái bạch diện

thư sinh, nhưng thủ kính cũng là thần kỳ đại, này một quyền đúng là đánh cho Dương Kỳ Phu đương trường liền một búng máu thủy liên quan hai cái răng theo miệng phun ra.

Tác giả có lời muốn nói:

Hướng các vị thư hữu chúc tết, chúc các vị thư hữu tân xuân khoái trá, lập tức có tiền, toàn gia hạnh phúc! Cảm tạ thư hữu hylt, cứu vớt ti chừng phụ nữ, Thương Hải hiệp, a si nhi tân niên tiền lì xì! Tân niên ngày đầu tiên, tiếp tục cầu các vị thư hữu nhóm duy trì, các ngươi duy trì là ta mã tự gì đó, phi thường cảm tạ!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 305 : Giết chóc

“Đương nhiên, người ở giang hồ đi, này giang hồ quy củ hay là muốn thủ.” La Sơn đánh Dương Kỳ Phu một quyền sau, thế này mới một lần nữa đứng lên, nhu nhu quyền đầu, ngoài cười nhưng trong không cười nói.

Gặp La Sơn nói muốn thủ giang hồ quy củ, Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng trong mắt đều dấy lên một tia hy vọng, mà Dương Kỳ Phu này người từng trải lại âm thầm thở dài một hơi, hắn biết La Sơn sau mặt khẳng định còn có nói.

Quả nhiên La Sơn xoa quyền đầu chậm rãi lại đi tới Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng trước mặt, chậm rãi ngồi xổm xuống thân mình, ánh mắt lại thói quen tính mị lên, sắc sắc ánh mắt dừng ở các nàng bán lộ ra đến tuyết trắng **.

“Bất quá, thực đáng tiếc, hai người bọn họ bộ dạng thật sự rất xinh đẹp gợi cảm, nga, còn có vị này nhất định là tẩu tử, nếu ta không nhìn lầm hẳn là mấy năm trước hồng thấu nửa bầu trời ảnh hậu Khâu Sở Thiến, Dương ca hảo phúc khí a, ta hàng năm thâm cư trong núi cũng không ngươi này phúc khí, một phen tuổi còn có thể ngoạn ngôi sao. Thế nào, Dương ca, ngài cũng biết ta năm đó thích nhất sự tình chính là ngoạn nữ nhân, nhất là ngoạn tẩu tử vì này ham, ta trả giá đại giới cũng không nhỏ, người xem hôm nay nếu không đem tẩu tử cho ta mượn ngoạn ngoạn nói không chừng ta vừa cao hứng, sẽ tha cho ngươi nga” La Sơn nói xong nhẹ nhàng vuốt ve sớm đã dài ra vết chai ngón tay lề sách chỗ, hai mắt lại mê đắm chuyển hướng quỳ gối Thiệu Lệ Hồng bên cạnh, một vị mỹ nữ mặc Chanel bộ váy, làn da trắng nõn, tuổi đại khái ở ba mươi tuổi tả hữu, hoa đào mắt, anh đào miệng.

Gặp La Sơn nói như vậy, Chu Hiểu Diễm ba người tất cả đều sợ tới mức sắc mặt tái nhợt, hơn nữa Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng lại theo bản năng chưa từ bỏ ý định giãy dụa đứng lên, một bên giãy dụa tính cách vốn là có điểm mạnh mẽ Chu Hiểu Diễm còn miệng vỡ mắng:“La Sơn, lão nương cảnh cáo ngươi, chúng ta là Hạ Vân Kiệt Kiệt ca nữ nhân, hắn ở Trung Quốc thế lực phi thường lớn, ngươi con mẹ nó nếu dám bính lão nương cùng hồng tỷ một chút, ngươi nhất định sẽ chết phi thường khó coi !”

“Ha ha, ở Trung Quốc thế lực rất lớn, ta rất sợ đó a!” La Sơn nghe vậy một bộ khoa trương vỗ ngực, tiếp theo lại vẻ mặt cười dâm đãng nói:“Bất quá, các ngươi yên tâm, ngươi La Sơn ca kia ngoạn ý khẳng định so với các ngươi kia cái gì chó má Kiệt ca muốn lớn cùng lợi hại. Đến lúc đó bao các ngươi thích méo mó.”

“Phi! Ngươi con mẹ nó chính là một hỗn đản vương bát đản!” Chu Hiểu Diễm thấy thế tức giận đến há mồm liền hướng trên mặt hắn phun đi một ngụm nước miếng, công bằng còn chính giữa mũi hắn.

“Chậc chậc, lão tử thích nhất chính là tính tình liệt nữ nhân. Các ngươi hai người trước đột sau kiều, nãi đại mông đại, tính tình lại như vậy liệt, lão tử thích nhất. Bất quá các ngươi yên tâm, tốt nhất, lão tử luôn đặt ở cuối cùng hưởng thụ.” Nói xong La Sơn vẻ mặt cười dâm đãng đem cái mũi nước miếng lấy tay lau xuống dưới, thân đến miệng liếm cho tịnh, giống như kia nước miếng là cái gì ăn ngon mật dường như, liếm xong sau, La Sơn xoay người ngồi trở lại đằng y, sau đó hướng Khâu Sở Thiến chỉ chỉ, vẻ mặt cười dâm đãng nói:“Cấp lão tử đi lại đây, liếm lão tử **!”

Khâu Sở Thiến nghe vậy sắc mặt tái nhợt liên tục lắc đầu, mà Dương Kỳ Phu tắc sớm đã tức giận đến căn căn tóc dựng thẳng lên, giãy dụa chửi ầm lên nói:“La

Sơn, ngươi con mẹ nó nếu dám bính Sở Thiến một cây tóc gáy, lão tử thành quỷ cũng sẽ không buông tha của ngươi!”

“Vậy chờ ngươi làm quỷ rồi nói sau!” La Sơn cười lạnh một tiếng, sau đó hướng cầm lấy Khâu Sở Thiến binh lính mắng:“Con mẹ nó, không có nghe đến lão tử trong lời nói sao? Làm cho nàng đi lại đây”

Vị kia binh lính nghe vậy không dám chậm trễ, trên mặt lộ ra dữ tợn cười lạnh, theo bên hông rút ra súng lục trực tiếp đỉnh ở Khâu Sở Thiến đầu, quát:“Đi đi qua!”

“Ta không cần a! Dương ca cứu cứu ta!” Khâu Sở Thiến bị thương vẫn, cả người đều run lên đứng lên, một bên hướng La Sơn đi đi qua, một bên khóc kêu lên.

“La Sơn, ngươi con mẹ nó không chết tử tế được!” Dương Kỳ Phu thấy thế số chết giãy dụa, một đôi tròng mắt đều tràn ngập tơ máu, phảng phất muốn bạo đi ra.

“Lão gia này, cấp lão tử phóng thành thật một chút!” Kia cầm lấy Dương Kỳ Phu nhân đối với hắn phía sau lưng liền hung hăng đạp mấy đá.

Dương Kỳ Phu tuổi trẻ thời điểm tuy rằng cũng là bang hội song hoa hồng côn, nhưng hiện tại dù sao tuổi có, bị binh lính hung hăng đạp mấy đá, nhất thời cả người như tan giá bình thường ghé vào mặt đất, nửa ngày cũng đi không đứng dậy, hai mắt lại gắt gao nhìn chằm chằm La Sơn, tựa hồ hận không thể hóa thân lệ quỷ bắt hắn cho cắn.

Đêm tối hạ, Thái quốc bắc bộ trên không, một đạo bóng đen phảng phất quỷ mị theo xa xa bay vút tới, sau đó huyền phù ở giữa không trung.

Người này không phải người khác, đúng là Hạ Vân Kiệt.

Cả người lăng không mà đứng, trong đêm đen kia đối con ngươi lóe ra nhiều điểm hàn quang.

“Hẳn là chính là này phụ cận!” Hạ Vân Kiệt sắc nhọn như chim ưng bàn ánh mắt đảo qua dưới chân liên miên không ngừng sơn mạch, thần niệm như một cự võng bàn phô mở ra.

Trong nháy mắt phạm vi mười dặm trong vòng, trong rừng rậm vô số sinh mệnh hơi thở dao động đều bị thu vào thần niệm bên trong, bất quá nhưng không có Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng hơi thở.

Hạ Vân Kiệt trong mắt lóe ra một tia ưu sắc, lại theo trong túi lấy ra một cây sợi tóc, đây là còn lại cuối cùng hai sợi tóc chi nhất.

“Tiên nhân chỉ lộ!” Hạ Vân Kiệt khẽ quát một tiếng, sợi tóc lại vô hỏa tự cháy, hóa thành một chút “Lưu tinh” Xẹt qua bầu trời đêm.

Hạ Vân Kiệt thấy thế cũng theo sát sau hóa thành một chút tàn ảnh hướng kia một chút “Lưu tinh” Xẹt qua phương hướng bay đi.

Ở trong đêm đen, ở cao thấp phập phồng tối như mực một mảnh rừng rậm cực nhanh chạy như bay mấy chục km, Hạ Vân Kiệt lại đứng ở giữa không trung bên trong.

Dưới chân, một cái sông lớn ở núi non trùng điệp trung dòng nước xiết dâng, núi rừng trung cây cối cao lớn, mây mù lượn lờ, liếc mắt một cái vọng không đến cuối. Này phiến nguyên thủy rừng rậm phảng như ngủ đông ở trong đêm đen hung thú, tùy thời chuẩn bị cắn nuốt người tánh mạng.

Hạ Vân Kiệt đáy lòng không hiểu dâng lên một tia bất an, hai tròng mắt ở trong đêm đen bắn ra càng phát ra

dọa người hàn quang, hàn quang trung mang theo một tia huyết sắc, phảng phất trong đêm đen muốn ăn thịt người mãnh thú ánh mắt bình thường.

Kia cổ bất an càng dày đặc, Hạ Vân Kiệt lại càng lo lắng, thậm chí có khi trước mắt hội không chịu khống chế hiện lên Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng nằm ở vũng máu trung cảnh tượng, làm cho hắn tâm như đao cát, lần đầu tiên thống hận chính mình cảnh giới rất thấp, thực lực rất thấp !

Nếu hắn tu vi rất cao một ít, hắn thần niệm thi triển phạm vi khẳng định liền càng rộng lớn, nói không chừng hắn đã muốn tìm được rồi Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm hai người. Thậm chí lợi hại hơn một ít, hắn đều có thể bằng vào kia vài sợi tóc trực tiếp chính xác suy tính ra hai người cụ thể vị trí, không cần muốn giống như bây giờ chỉ có thể đại khái xác định một vị trí, sau đó triển khai thảm thức tìm tòi.

Vạn nhất đã muộn đâu? Hạ Vân Kiệt nhất tưởng đến này, hắn hội nhịn không được cảm thấy một trận sợ hãi, giống như từ nay về sau sau sinh mệnh sẽ biến thành u ám một mảnh. Đến phía sau, Hạ Vân Kiệt mới biết được, nguyên lai bất tri bất giác trung, Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng sớm đã ở hắn trong lòng chiếm cứ một cái rất trọng yếu vị trí.

Thần niệm lại một lần nữa phô trương mở ra, như trước không có gì thu hoạch.

Trong bóng đêm Hạ Vân Kiệt ánh mắt hồng càng phát ra dọa người, hắn khẽ cắn môi xuất ra cuối cùng một cây sợi tóc.

Này một cây sợi tóc nếu nhiên tẫn, kế tiếp cũng chỉ có thể hoàn toàn dựa vào Hạ Vân Kiệt thần niệm tại đây khu vực tìm tòi.

Sợi tóc lại dấy lên, hóa thành một chút “Lưu tinh” Theo con sông hoa hướng núi non trùng điệp, Hạ Vân Kiệt theo sát mà đi.

Cuối cùng sợi tóc nhiên đều ở một mảnh mờ mịt rừng rậm trên không, Hạ Vân Kiệt lăng không đứng ở sợi tóc nhiên tẫn địa phương, xa xa thấy được rừng rậm tựa hồ lộ ra một chút ngọn đèn.

Hắn thần niệm lại phô trương mở ra, chợt gian, Hạ Vân Kiệt con ngươi ở trong đêm đen giống như ánh sáng ngọc tinh thần đột nhiên sáng đứng lên, sau đó thân mình như quỷ mỵ bình thường xẹt qua rừng rậm trên không thẳng đến kia lộ ra ngọn đèn địa phương chạy như bay mà đi.

“Không cần a không cần a!” Trong phòng, Khâu Sở Thiến một bên rơi rơi run run trong tay một bên rớt ra La Sơn quần khóa kéo.

Một cây thô thô xấu xí ngoạn ý bính đi ra, nhìn xem Khâu Sở Thiến tay run lợi hại hơn.

“Bắt nó hàm đi xuống, động tác ôn nhu một chút, ha ha!” La Sơn không kiêng nể gì, biến thái ngửa mặt lên trời đắc ý cười to.

Dương Kỳ Phu lúc này hai mắt sớm đã bị tơ máu tràn ngập, quyền đầu vô lực giã mặt đất, mà Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng thấy thế trong mắt ngược lại không có toát ra khủng hoảng hoặc là bi phẫn sắc, mà là buồn bã tiếc nuối sắc.

“Hồng tỷ, ngươi nói Kiệt ca nếu biết chúng ta mất tích, về sau sẽ không còn được gặp lại chúng ta, có thể hay không tưởng chúng ta đâu?” Chu Hiểu Diễm nhìn Thiệu Lệ Hồng, hạ xuống hai giọt trong suốt nước mắt, nàng

hối hận một đêm kia “Dừng cương trước bờ vực”, nàng hối hận này mấy tháng chính mình không áp dụng chủ động. Ít nhất nếu đã xảy ra, cho dù nàng thật sự phải chết, nàng cũng sẽ không cảm thấy tiếc nuối !

“Hẳn là sẽ !” Thiệu Lệ Hồng lạc lệ nói.

“Ngươi cũng nói chính là hẳn là sẽ! Hồng tỷ ta thật sự rất hối hận a, ngươi hối hận sao?” Chu Hiểu Diễm nghe vậy nước mắt xì xì điệu càng vui.

“Ta cũng hối hận!” Thiệu Lệ Hồng thê lương cười nói.

“Ngươi con mẹ nó chẳng lẽ là ngày thứ nhất mới đi ra làm sao?” Đằng ghế, La Sơn gặp Khâu Sở Thiến tay cầm hắn kia ngoạn ý đông cứng bộ lộng, cái miệng nhỏ nhắn nửa ngày đều còn không có dùng tới, rốt cục không kiên nhẫn quăng nàng một bàn tay, sau đó trảo quá của nàng tóc, đè lại của nàng đầu, đối với chính mình hai chân trong lúc đó liền đè xuống.

Đang ở phía sau, đột nhiên gian “Oành” một tiếng.

Cửa từ bên ngoài bị trọng vật cấp hung hăng đụng phải mở ra, tiếp theo một điều điều bóng người ào ào theo ngoài cửa bay tiến vào, sau đó “Oành oành oành” Tất cả đều thật mạnh ngã ở mặt đất.

“Lăn một bên đi!” La Sơn thấy thế trong lòng không khỏi cả kinh, vốn là ấn Khâu Sở Thiến đầu tay, cầm lấy của nàng tóc mạnh hướng bên cạnh nhất xả, hai mắt nhìn phía cửa.

Cửa không biết khi nào thì hơn một người, một nam nhân giống hắn cũng là cái bạch diện thư sinh giống nhau, một người tuổi còn trẻ nam nhân.

“Kiệt ca!” Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng tiếu mâu

rưng rưng, không dám tin nhìn cửa như thiên thần đột nhiên buông xuống kia người quen thuộc.

Các nàng vốn đã kinh làm tốt chết chuẩn bị, các nàng nghĩ đến cho dù các nàng đã chết, Kiệt ca cũng không nhất định hội còn tưởng khởi các nàng, lại càng không sẽ biết các nàng chết ở làm sao. Nhưng các nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới, Kiệt ca thế nhưng hội đột nhiên xuất hiện ở các nàng trước mắt.

“Hồng tỷ! Diễm tỷ!” Gặp Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng hai người thế nhưng bị binh lính bắt buộc áp quỳ trên mặt đất, trên người quần áo hỗn độn, Hạ Vân Kiệt trong lòng không khỏi một trận đau lòng, đồng thời kia đối tối đen con ngươi chợt gian bị sát khí bao phủ, hàn quang bắn ra bốn phía.

Kia đè nặng Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng hai binh lính, gặp Hạ Vân Kiệt hướng bọn họ trông lại, trong đầu không hiểu một trận phát lạnh, cơ hồ phản xạ có điều kiện giơ súng lên nhắm ngay hắn.

Bất quá bọn họ vừa mới vừa giơ súng lên, liền cảm thấy yết hầu tựa hồ bị một chích vô hình bàn tay to cấp bắt lấy, cả người không tự chủ được bị này vô hình bàn tay to cấp đề ở giữa không trung trung.

“Tử!” Hạ Vân Kiệt hàm răng tuôn ra một cái lạnh như băng lãnh chữ.

Hắn hàm răng tuôn ra đến “Tử” Tự còn quanh quẩn ở trong phòng, không trung hai binh lính liền đột nhiên ở không trung va chạm cùng một chỗ, sau đó “Oành oành” Hai người song song rơi trên mặt đất, đầu nhất oai, không khí!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 306 : Treo ở giữa không trung

Trong lúc nhất thời, toàn bộ phòng đều bị hung thần cùng quỷ dị hơi thở tràn ngập. Trừ bỏ Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng như trước hàm chứa nước mắt si ngốc ngây ngốc nhìn Hạ Vân Kiệt, còn lại người tất cả đều mở to hai mắt nhìn hoảng sợ nhìn mặt đất hoành nằm hai người.

Bọn họ không biết bọn họ là như thế nào bay lên đến, cũng không biết bọn họ là chết như thế nào, nhưng trực giác nói cho hắn, này hết thảy đều là vị kia đột nhiên xông tới người trẻ tuổi làm.

Nhưng này như thế nào khả năng? Hắn căn bản liên thủ đầu ngón tay cũng chưa động một chút !

Nhìn Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng rưng rưng ngây ngốc nhìn hắn, quần áo hỗn độn, nhớ tới trong khoảng thời gian này các nàng khẳng định bị rất nhiều kinh hách cùng tra tấn, Hạ Vân Kiệt không khỏi càng phát ra đau lòng cùng áy náy, đem kia hai phỉ binh giết chết sau, vội vàng tiến lên đem hai người ôm lấy nói:“Tốt lắm, không phải sợ, hết thảy đều trôi qua!”

“Kiệt ca!” Dù là Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng đều đã muốn là có thêm phong phú nhân sinh trải qua nữ nhân, lúc này bị Hạ Vân Kiệt nhất ôm, ngửi được kia quen thuộc hơi thở, lập tức cũng nhịn không được gục ở hắn trong lòng lên tiếng vừa khóc vừa cười đứng lên, hoàn toàn đã quên lúc này còn thân ở độc sào bên trong.

Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng như vậy vừa khóc cười, La Sơn đám người nhất thời theo vừa rồi hoảng sợ trung phục hồi tinh thần lại. La Sơn lại lập tức khẩu

súng rút đi ra, khóe miệng lộ ra một chút tàn nhẫn cười lạnh, lặng lẽ giơ lên nhắm ngay Hạ Vân Kiệt phía sau lưng.

“Cẩn thận!” Cơ hồ đồng thời Chu Hiểu Diễm, Thiệu Lệ Hồng còn có Dương Kỳ Phu nhìn đến La Sơn giơ thương lên đối với Hạ Vân Kiệt, đều kinh thanh kêu lên, hơn nữa Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng hai người lại hoảng sợ tròng mắt đều bạo đi ra !

“Ha ha!” La Sơn lại ở bọn họ thét chói tai nhắc nhở khi, một trận đắc ý cuồng tiếu, ngón tay quyết đoán bóp cò.

Bất quá lập tức La Sơn tiếng cười quàng quạc mà chỉ, phảng phất vịt bị chợt gian bắt được cổ bình thường. Hắn tròng mắt lồi đi ra, lộ ra hoảng sợ vạn phần ánh mắt, bởi vì hắn phát hiện chính mình ngón tay thế nhưng không thể bóp cò súng.

Cùng hắn đồng dạng tình huống còn có trong phòng này khác binh lính, bọn họ tay cầm súng, cái trán đều che kín mồ hôi lạnh dùng sức khấu động, nhưng vô ích.

“Hồng tỷ, Diễm tỷ, yên tâm, liền này đó rác rưởi còn không gây thương tổn ta.” Hạ Vân Kiệt vỗ nhẹ nhẹ chụp Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng phía sau lưng trấn an một tiếng, lại ôn nhu đem các nàng áo lôi kéo, đem kia một chút cảnh xuân cấp che lấp lên, sau đó mới chậm rãi xoay người nhìn về phía còn cầm súng dùng sức ở nơi nào ban động La Sơn.

“Ngươi, ngươi là ai?” La Sơn gặp Hạ Vân Kiệt chuyển hướng hắn, sớm đã không có phía trước uy phong, nhìn hắn răng nanh không khỏi có chút run lên nói.

Thật sự là Hạ Vân Kiệt một ít năng lực đã muốn hoàn toàn vượt quá hắn tưởng tượng, gần như quỷ dị !

“Ta là ai? Ngươi không cần biết. Nhưng có một chút ta có thể nói cho ngươi, ta sẽ không cho ngươi dễ dàng chết như vậy đi, bởi vì ngươi làm kiện sự tình làm cho ta tức giận phi thường.” Hạ Vân Kiệt đi lên trước, tựa như linh con gà con giống nhau, cầm lấy hắn cổ đem hắn cả người theo mặt đất nâng lên đứng lên, khóe môi nhếch lên cực kì tàn khốc vô tình cười lạnh !

“Thực xin lỗi, ta thật sự không biết này hai vị nữ sĩ là ngài bằng hữu. Ta còn không có động các nàng, ta thật sự không có động các nàng!” La Sơn coi như là ngoan nhân trong người chết đôi đi ra, nếu không hắn cũng sẽ không ngồi vào trùm ma túy lớn vị trí, gan dạ sáng suốt tuyệt đối hơn người, nhưng không biết vì cái gì hắn ánh mắt nhất đụng tới Hạ Vân Kiệt kia lạnh như băng ánh mắt, liền nhịn không được cảm thấy một trận phát ra từ linh hồn ở chỗ sâu trong chiến run, cực kì hoảng sợ cầu xin tha thứ nói.

“Ngươi hẳn là may mắn ngươi còn không có tới kịp động các nàng, nếu không sẽ không là chết đơn giản như vậy, ta sẽ cho ngươi linh hồn vĩnh viễn ở trong thống khổ dày vò!” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng nói.

Thanh âm quanh quẩn ở trong phòng, phảng phất đến từ mười tám tầng địa ngục ác ma vọng lại thanh âm, nghe được trong phòng sở hữu người phía sau lưng đều cảm thấy một trận lạnh lẽo, lỗ chân lông vẻ sợ hãi, hơn nữa này còn dùng sức ở ban động súng binh lính nhóm, lại sợ tới mức “Oa” một tiếng, khẩu súng hướng mặt đất nhất ném, té tựu vãng ngoại bào.

Bất quá bọn họ không chạy vài bước, liền cảm thấy phía trước phảng phất có một bức vô hình tường chặn đường đi, mặc cho bọn hắn như thế nào va chạm cũng là hướng không ra đi, sợ tới mức bọn họ trung một ít nhát gan hai chân phát run, tiểu tiện đều theo ống quần chảy xuống dưới, mà Dương Kỳ Phu đám người nhìn

đến trước mắt như vậy quỷ dị một màn, người người cũng nhịn không được cao thấp răng nanh đánh lên chiến đến.

Này đã muốn hoàn toàn vượt qua bọn họ sở nhận thức hiện tượng

“Kiệt, Kiệt ca, van cầu ngài tha ta đi. Ta có tiền, ta mấy năm nay tích tụ rất nhiều tiền, ta đều cho ngài, ta đều cho ngài!” La Sơn lúc này lại sợ tới mức tóc gáy đều tạc mở ra, trước kia hắn không tin có thần quỷ, nhưng hắn hiện tại tin, hơn nữa hắn cũng tin tưởng Hạ Vân Kiệt thật sự có thể làm cho hắn linh hồn vĩnh viễn ở trong thống khổ dày vò.

“Tiền? Ngươi cảm thấy tiền có thể đổi hồi ngươi đối Hồng tỷ cùng Diễm tỷ thương tổn sao? Có thể đổi hồi ngươi giết hại quá sinh mệnh sao?” Hạ Vân Kiệt nâng tay bùm bùm trực tiếp phiến La Sơn vài cái tát, sau đó cầm lấy hắn cổ tay vung, như ném tử cẩu bình thường đem hắn trực tiếp ném tới mặt sau trên tường.

“Ba!” một tiếng, La Sơn thân mình thật mạnh va chạm ở trên tường, sau đó lại dán tường chậm rãi chảy xuống trên mặt đất, nửa ngày cũng không có biện pháp đứng lên.

“Hồng tỷ, Diễm tỷ, các ngươi tưởng xử lý như thế nào người kia?” Hạ Vân Kiệt đem La Sơn như tử cẩu bình thường ném tới mặt đất sau, lại lần nữa xoay người đi đến Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm bên người, nhẹ giọng hỏi, trong mắt toàn là nhu tình, cùng vừa rồi biểu hiện ra ngoài tàn khốc vô tình phảng phất là hoàn toàn tương phản một người.

“Chúng ta nghe Kiệt ca ngài !” Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm ánh mắt thẳng ngoắc ngoắc nhìn Hạ Vân Kiệt, nhẹ giọng nói, phảng phất vĩnh viễn cũng xem

không đủ.

“Tốt lắm, khiến cho như thế nhân tra vạn trùng phệ tâm bảy ngày bảy đêm sau lại chết đi!” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nhẹ nhàng bâng quơ nói.

Tuy rằng chính là nhẹ nhàng bâng quơ một câu, lại nghe trong phòng sở hữu nhân bao gồm Dương Kỳ Phu ở bên trong đều là cả người mạo hàn khí, tóc đều cơ hồ căn căn dựng thẳng lên, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt lại phát ra từ linh hồn ở chỗ sâu trong sợ hãi, mà La Sơn nghe vậy lại cố nén cả người như tan giá đau đớn, như điên rồi bình thường cửa trước ngoại phóng đi.

La Sơn còn không có vọt tới cửa, đột nhiên gian bên ngoài ngọn đèn đại lượng, tiếng nổ lớn, vô số người bôn chạy kêu gào thanh âm từ bên ngoài truyền tiến vào. Trong nháy mắt, tướng quân phủ bên ngoài tất cả đều là đông nghìn nghịt đầu người, mấy trăm danh binh lính có lấy súng tự động, có súng máy, thậm chí có bưng lên pháo cối đem toàn bộ trong phòng ba tầng ngoại ba tầng cấp vây quanh lên.

Vô số tối om họng súng nhắm ngay phòng ở !

Tướng quân phủ bên này động tĩnh rốt cục còn là kinh động toàn bộ độc oa binh lính.

“Ha ha.” Nhìn bên ngoài tụ tập mấy trăm danh sĩ binh, nhìn vô số tối om họng súng nhắm ngay phòng ở, vốn đã muốn sợ tới mức thiếu chút nữa hồn phi phách tán La Sơn rốt cục khôi phục vài phần tự tin, ngửa mặt lên trời kiêu ngạo làm càn nở nụ cười, trắng nõn khuôn mặt ở cười to trung vặn vẹo, phá lệ dữ tợn.

Thiệu Lệ Hồng, Chu Hiểu Diễm đám người làm sao từng lịch quá bực này trường hợp, dù là các nàng đối Hạ Vân Kiệt có vô cùng tin tưởng, nhưng nhìn ngoài cửa kia

đông nghìn nghịt đạo tặc, vô số tối om họng súng, cảm nhận được kia phóng lên cao hung hãn hơi thở, kia trường hợp quả thực liền cùng đại quân tiếp cận giống hệt nhau, mọi người bao gồm Dương Kỳ Phu này Hongkong đại lão ở bên trong tất cả đều mặt xám như tro tàn, trong mắt toát ra khủng hoảng cùng tuyệt vọng sắc.

Thương pháo tề phóng, phỏng chừng toàn bộ lâu đều phải ở thương pháo dưới trở thành tro tàn, cho dù Hạ Vân Kiệt thực sự siêu năng lực có năng lực như thế nào? Dù sao đây là sự thật cuộc sống, không phải điện ảnh ở bọn họ xem ra một người cho dù thực sự điểm siêu năng lực, cũng vô pháp đối kháng một quân đội. Nếu thực sự lợi hại như vậy, chỉ sợ toàn bộ thế giới đều phải bị hắn giẫm tại dưới chân

“Kiệt ca, thực xin lỗi, là chúng ta hại ngài!” Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm một trái một phải ôm Hạ Vân Kiệt vòng eo, đem mặt dán tại Hạ Vân Kiệt ngực, tự trách nước mắt nhịn không được tựa như đứt tuyến trân châu nhắm thẳng rơi xuống.

“Kiệt ca ngài là kỳ nhân, chỉ để ý chính mình đi trước đi bất quá đi lên đừng quên đem kia nhân tra cấp giết chết!” Dương Kỳ Phu dù sao từng là hắc đạo kiêu hùng, nay Hongkong thượng lưu xã hội đại phú hào, nhìn Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm hai người phân biệt ôm Hạ Vân Kiệt, một bộ nhu nữ tình trường bộ dáng, khẽ cau mày, quyết đoán nói.

La Sơn cũng là là ngoan nhân vật, biết Hạ Vân Kiệt cũng không tầm thường hạng người, tại như vậy gần khoảng cách, Hạ Vân Kiệt nếu muốn giết hắn, hắn tuyệt đối không chỗ khả trốn, gặp Dương Kỳ Phu mắt lộ ra ngoan sắc đề nghị Hạ Vân Kiệt một mình rời đi, hơn nữa cách đi trước trước đem hắn giết chết, thế nhưng mặt lộ vẻ dữ tợn sắc, bệnh tâm thần hướng về phía bên ngoài

quân đội lớn tiếng kêu lên:“Cấp lão tử nổ súng nã pháo oanh chết bọn họ ha ha!”

Bên ngoài quân đội gặp thủ lĩnh ở bên trong, tuy rằng vây quanh phòng ở, nhưng ném chuột sợ vỡ đồ không dám vọng động, nay gặp La Sơn điên rồi giống như gọi bọn hắn nổ súng nã pháo, người người tựa hồ cũng ngửi được nồng đậm nguy hiểm hơi thở, không còn có do dự, ào ào nhắm, khấu động ngón tay……

Nhưng là ngay tại phía sau, Hạ Vân Kiệt khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh, hai tay hướng lên trên vừa nhấc.

Chợt gian, bình nổi lên một trận cuồng phong, cuồng phong thổi quét quá quân đội. Nhất thời mặc kệ là người còn là xe, phảng phất mùa thu lá rụng bị cuồng phong cuồn cuộn nổi lên, ào ào bay lên thiên không.

Tiếng quát tháo, tiếng kêu khóc, người với người ở không trung va chạm cùng một chỗ thanh âm, cuồng phong gào thét quá đại địa thanh âm, ở trong thiên địa cùng nhau vang lên.

Nhìn thiên không đông nghìn nghịt một mảnh bay loạn đám người, Hạ Vân Kiệt vốn là tràn ngập thô bạo giết chóc hơi thở huyết sắc con ngươi bên trong lóe ra một tia do dự sắc.

Từ tu tập vu thuật tới nay, ở đêm nay trước kia Hạ Vân Kiệt còn chưa bao giờ tự tay giết qua người, chẳng sợ giống Trầm Tử Lương như vậy hắc đạo nhân vật, chẳng sợ giống Ma Sinh Sa Thụ như vậy Nhật Bản gian thương, hắn cũng chỉ là lược thi trừng phạt, lấy huyết thệ thu phục khống chế, không cho bọn họ tiếp tục làm ác. Nhưng hôm nay dưới cơn thịnh nộ Hạ Vân Kiệt, vừa tiến đến liền không chút do dự ngay cả giết hai người, mà hiện tại thiên không lại phi ít nhất hai ba trăm người,

mà sinh tử của bọn họ lại chỉ tại hắn một ý niệm.

Làm Hạ Vân Kiệt do dự là lúc, trong phòng im ắng một mảnh, chỉ có mọi người răng nanh cao thấp run lên thanh âm, còn có tích táp nước tiểu thủy theo ống quần tích lạc trên mặt đất thanh âm.

Bọn họ vạn vạn không nghĩ tới, mấy trăm người quân đội chỉ tại Hạ Vân Kiệt phất tay gian liền toàn bộ bị treo ở giữa không trung. Mà bọn họ sinh mệnh hiện tại dĩ nhiên không thuộc loại bọn họ, mà là ở chỗ Hạ Vân Kiệt mặt khác một lần phất tay.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 307 : Trời sinh lãnh huyết tàn nhẫn sao?

“Kiệt ca!” Lòng của phụ nữ luôn nhuyễn một ít, tuy rằng vừa rồi Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm đều hận không thể đem này đó tay buôn ma túy nghiền xương thành tro, nhưng hiện tại nhìn mấy trăm người ở không trung khóc kêu, nhớ tới những người này cũng đều có vợ con, cũng không nhất định đều là không chuyện ác nào không làm người xấu, một khi Hạ Vân Kiệt tay nhất buông đến, những người này liền đem đều trở thành một đống thịt nát, hai người lại cuối cùng còn là cho tâm không đành lòng kéo hạ Hạ Vân Kiệt quần áo.

Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm này nhất xả, cuối cùng cứu lại một bộ phận người tánh mạng, Hạ Vân Kiệt kia tràn ngập thô bạo giết chóc con ngươi trung cuối cùng nổi lên một chút thương hại.

Hắn lững thững đi ra cửa phòng, hai mắt ở trong đêm đen bắn ra chói mắt quang mang, đảo qua bay ở giữa không trung mọi người.

Khi hắn ánh mắt đảo qua không trung sở hữu người sau, sắc mặt trầm xuống, mâu trung sát khí đột nhiên khởi, thủ đi xuống nhất áp……

Nhất thời đông nghìn nghịt thiên không phảng phất hạ nổi lên thịt người bao cát. Phanh! Phanh! Phanh! Phanh! Thượng trăm người giống như bao cát bình thường ào ào theo trên bầu trời tạp lạc cùng, sau đó một mặt ô hô, tử vong hơi thở nháy mắt tràn ngập ở toàn bộ thiên địa trong lúc đó.

Còn có gần hai trăm người huyền phù ở giữa không trung, bọn họ nhìn phía dưới kia phiến thi hoành khắp nơi thảm trạng, người người sợ tới mức kêu cha gọi mẹ,

càng nhiều hướng đi Hạ Vân Kiệt cầu xin tha thứ.

“Thần tiên, tha chúng ta đi!”

“Chúng ta về sau nhất định cải tà quy chính!”

“Chúng ta không còn buôn lậu thuốc phiện !”

“……”

“Nhớ kỹ các ngươi hôm nay lời nói, nếu không các ngươi đem không còn có hối hận cơ hội!” Hạ Vân Kiệt thanh âm phảng phất thiên thần thanh âm ở trong thiên địa uy nghiêm vang lên.

“Nhớ kỹ, chúng ta đều nhớ kỹ!” Sở hữu người đều liên tục khóc kêu lên, sợ trả lời đã muộn, hoặc là thanh âm nhỏ Hạ Vân Kiệt nghe không được, ngay sau đó chính mình cũng sẽ trở thành thịt nát.

Hạ Vân Kiệt gặp người còn sống trên mặt rốt cuộc không có nửa điểm sát khí, biết bọn họ lúc này là thật bị dọa phá đảm, thế này mới bắt tay chậm rãi đi xuống áp.

Những người đó liền ào ào rơi xuống đất, bất quá tốc độ so với vừa rồi những người đó chậm đi rất nhiều.

Nhìn trước một khắc còn sinh long hoạt hổ “Đồng sự” Nay lại đều thành một đống thịt nát, những người đó người người đều sắc mặt trắng bệch, rơi xuống đất sau cũng không từ tự chủ hướng Hạ Vân Kiệt quỳ xuống.

“Tội chết có thể miễn, tội sống khó thoát, các ngươi đều cho ta ở trong này quỳ một buổi tối, hảo hảo sám hối chính mình sở phạm hạ tội ác!” Hạ Vân Kiệt quát lạnh một tiếng, thế này mới một lần nữa quay lại phòng ở.

Lúc này ngoài phòng người sớm đã kính Hạ Vân Kiệt

như thiên thần, sợ hắn như diêm vương gia, lại nào dám vi phạm mệnh lệnh của hắn, một đám đều vẫn không nhúc nhích quỳ gối đầy đất phơi thây bên trong.

Làm Hạ Vân Kiệt quay lại phòng khi, trong phòng tử bình thường yên tĩnh.

Không cần nói La Sơn đám người, liền ngay cả Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt đều là tràn ngập không thể dùng ngôn ngữ hình dung sợ hãi, dường như hắn là đến từ mười tám tầng địa ngục ác ma.

Gặp ngay cả Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm nhìn hắn ánh mắt đều là tràn ngập sợ hãi, Hạ Vân Kiệt thế này mới đột nhiên ý thức được chính mình đã quên các nàng thừa nhận năng lực, trong lòng không khỏi âm thầm một trận cười khổ, đi đến Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm bên người, nhìn các nàng ôn nhu nói:“Nhìn của ta ánh mắt.”

Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm nghe vậy liền giương mắt nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt.

“Hồng tỷ, Diễm tỷ, ngủ một giấc đi, ngủ một giấc tỉnh lại nên cái gì sự tình đều trôi qua.” Hạ Vân Kiệt lại ôn nhu nói, kia đối nguyên bản tràn ngập thô bạo giết chóc con ngươi ở phía sau nổi lên trước nay chưa có ôn nhu đau tích, ôn nhu đau tích trung mang theo một tia quỷ dị mê hoặc.

Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm một ngày này đến vốn là nhận hết kinh hách, sớm đã mệt nhọc không chịu nổi, bị Hạ Vân Kiệt như vậy nhất thôi miên, hai người mí mắt liền đáp xuống dưới, sau đó thân mình nhất oai liền tựa vào Hạ Vân Kiệt trên người nặng nề đi ngủ.

Hạ Vân Kiệt gặp hai người ngủ, một tay một cái đem hai

người bế đứng lên, sau đó đối Dương Kỳ Phu đám người nói:“Chúng ta đi thôi.”

“Là, Kiệt ca.” Dương Kỳ Phu, Khâu Sở Thiến còn có hắn mang đến bảo tiêu cùng tài xế vội vàng cung kính khom người nói, ánh mắt không dám nhìn thẳng vào Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, ôm Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm đi nhanh đi ra ngoài, bất quá khi hắn trải qua sớm đã sợ tới mức xụi lơ trên mặt đất La Sơn bên người khi, trong mắt lóe ra một chút ngoan sắc, mũi chân đối với hắn đầu nhẹ nhàng đá một chút.

Nhất thời La Sơn tựa như đã bị cái gì kích thích bình thường, cả người cuộn mình đứng lên, cả người run run cái không ngừng, miệng lại phát ra bệnh tâm thần tiếng kêu thảm thiết.

Tiếng kêu thảm thiết quanh quẩn ở trong phòng, nghe được người trong phòng người người tóc gáy vẻ sợ hãi, mà kia vài binh lính lại đối với Hạ Vân Kiệt liên tục dập đầu cầu xin tha thứ, ngay cả cái trán khái ra máu đều không phát hiện.

“Xem ở các ngươi không phải đầu sỏ gây nên phân thượng, các ngươi tự sát đi!” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng bỏ lại một câu, sau đó ôm Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm cũng không quay đầu lại tiếp tục cửa trước ngoại đi đến.

Này đó binh lính, không chỉ có tham dự lần này hãm hại hành động, hơn nữa tướng mạo thượng đều quay quanh tiêu tán không đi hung thần khí, hiển nhiên đều là ác nhân hai tay dính đầy huyết tinh, nếu đã muốn mở sát giới, Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không tâm tồn lòng dạ đàn bà.

Trong phòng binh lính đều là không chuyện ác nào không làm, to gan lớn mật hạng người, nhưng hôm nay bọn họ lại đều đã muốn bị dọa phá đảm, nghe vậy người người đều cầm lấy súng nhắm ngay chính mình đầu, sau đó “Phanh” một tiếng, đã xong chính mình vạn ác sinh mệnh.

Ra phòng ốc, bên ngoài xác chết khắp nơi, vỡ tan đầu chậm rãi chảy ra màu trắng óc, cùng màu đỏ máu tươi hội tụ cùng một chỗ, ở dưới ánh trăng phá lệ khủng bố âm trầm, đừng nói Khâu Sở Thiến loại này ngôi sao sợ tới mức sắc mặt trắng bệch, liên tục nôn mửa, liền ngay cả lâu hỗn giang hồ, coi như là gặp qua huyết Dương Kỳ Phu đám người cũng cảm thấy từng đợt buồn nôn, sắc mặt đồng dạng là trắng bệch trắng bệch.

“Ta không hy vọng nghe được có người nhắc tới chuyện đêm nay! Còn có nhớ kỹ các ngươi cải tà quy chính hứa hẹn, hừng đông phía trước đều cho ta thành thành thật thật quỳ !” Chỉ có lần đầu tiên giết người hơn nữa còn lập tức giết nhiều người như vậy Hạ Vân Kiệt, vẻ mặt bình tĩnh, ánh mắt lại lãnh đạm phảng phất kia trong trẻo nhưng lạnh lùng ánh trăng. Ngồi trên xe trước, lạnh như băng ném xuống một câu, hơn nữa chân trên mặt đất nhẹ nhàng qua lại vẽ họa, sau đó đột nhiên trên mặt đất nhất đọa, một tia như có như không sát khí ở hắn dậm chân địa phương chậm rãi bốc lên mà lên, sau đó vây quanh người quỳ trên mặt đất tan mở ra.

Xe chậm rãi sử cách độc oa, như trước là hai lượng đại bôn xe.

La Sơn bắt cóc Dương Kỳ Phu đám người khi, đồng dạng cũng bắt cóc bọn họ xe, dù sao đại bôn nhưng là đáng giá hảo xe.

Bất quá La Sơn bắt cóc Dương Kỳ Phu đám người cùng bọn họ đại bôn xe khi, khẳng định thật không ngờ cuối

cùng hắn vì thế không chỉ có vứt bỏ hắn tích tụ nhiều năm tiền tài bất nghĩa, còn vứt bỏ chính mình tánh mạng.

Lúc này mấy năm nay La Sơn xã đoàn buôn bán thuốc phiện cùng quân hỏa mà tích lũy một ngàn vạn đôla tiền mặt còn có không biết giá trị bao nhiêu kim cương, phỉ thúy ngọc thạch, vàng thỏi đằng đằng tất cả đều lẳng lặng các ở Hạ Vân Kiệt cưỡi kia lượng trên đường xe thùng xe.

Xe chậm rãi ở sơn đạo trung mở ra, Hạ Vân Kiệt ngồi ở sau thùng xe, hai bên trái phải, Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng tựa vào đầu vai hắn nặng nề ngủ, tú xảo cái mũi phát ra nhẹ nhàng tiếng ngáy.

Phía trước ngồi ở phó điều khiển vị là Hongkong trùm Dương Kỳ Phu.

Dương Kỳ Phu ở Hongkong tuyệt đối xem như cái truyền kỳ nhân vật, tuổi cũng đã qua hoa giáp, nhưng lúc này hắn ngồi ở phó điều khiển vị cũng là nơm nớp lo sợ, tựa hồ ngay cả đại khí cũng không dám suyễn một chút.

Không có biện pháp, mặc cho ai mặt sau ngồi một vị giống Hạ Vân Kiệt như vậy sát thần khủng bố nhân vật, cũng đều không thể làm được tùy ý tự nhiên.

Hạ Vân Kiệt lẳng lặng ngồi ở xếp sau vị, hai mắt nhìn ngoài cửa sổ thỉnh thoảng xẹt qua cây cối, tâm tình cũng là nói không nên lời phức tạp.

Hắn cho tới bây giờ không nghĩ tới chính mình có một ngày lại thân thủ giết người, càng không nghĩ tới nhất giết sẽ giết nhiều như vậy người, mà để cho Hạ Vân Kiệt không thể tưởng được là, giết người sau, hắn thế nhưng có thể bình tĩnh đối mặt.

Hay là ta trời sinh chính là người lãnh huyết tàn khốc sao? Nhìn ngoài cửa sổ còn đắm chìm ở trong đêm đen núi rừng, Hạ Vân Kiệt tâm tình phá lệ trầm trọng.

Hắn vẫn cố gắng muốn làm người tốt, muốn làm người không ỷ vào siêu năng lực làm xằng làm bậy, tai họa xã tắc, cho nên hắn giống cái người thường giống nhau tìm công tác, đi làm công tác, cũng giống cái người thường giống nhau sinh hoạt tại thành thị trung. Vì chính là tránh cho giống hôm nay chuyện như vậy phát sinh.

Nhưng sự thật lại sâu thâm đả kích hắn, giáp mặt đối như vậy huyết tinh tàn nhẫn trường hợp, hắn thế nhưng có thể làm đến tâm như chỉ thủy, cứ việc này đều là người đáng chết!

Vì cái gì? Vì cái gì hội như vậy? Này tuyệt đối không nên là một người lần đầu tiên giết người sở nên có phản ứng! Trừ phi, trừ phi ta trời sinh chính là người lãnh huyết tàn nhẫn! Trừ phi ta trong khung, còn là ỷ vào siêu năng lực đem những người đó xem thành không quan trọng gì con kiến, tưởng giẫm liền giẫm, muốn giết liền giết.

Nhưng này là ta muốn trở thành người sao?

Hạ Vân Kiệt lâm vào thật sâu mâu thuẫn cùng thống khổ bên trong, một hồi lâu nhi, Hạ Vân Kiệt đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng Dương Kỳ Phu, hỏi:“Ngươi lần đầu tiên giết người khi là cái gì cảm giác? Hội sợ hãi sao?”

“Ta?” Dương Kỳ Phu nghe vậy cả người nhịn không được run lên hạ, theo bắt đầu đến bây giờ, Dương Kỳ Phu đều còn không có hướng Hạ Vân Kiệt giới thiệu quá chính mình, bởi vì Hạ Vân Kiệt không mở miệng, hắn cũng không dám chủ động mở miệng, nhưng hắn không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt nhất mở miệng liền hỏi hắn vấn đề này. Tựa hồ phi thường hiểu biết hắn, ngay cả hắn giết

qua người sự tình đều rõ như lòng bàn tay.

“Giống như không thế nào sợ hãi.” Dương Kỳ Phu nghĩ nghĩ ăn ngay nói thật trả lời. Ở Hạ Vân Kiệt trước mặt, hắn không dám có gì giấu diếm, lại càng không dám phủ nhận chính mình giết qua người sự thật.

“Vì cái gì?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Bởi vì ta từ nhỏ ở bang phái trung lớn lên, khi đó Hongkong còn có vẻ loạn, cho nên còn trẻ thời điểm ta đã thấy không ít giết người trường hợp, cửu nhi cửu chi làm chính mình lần đầu tiên giết người khi giống như không tưởng tượng trung như vậy sợ hãi.” Dương Kỳ Phu giải thích nói.

Hạ Vân Kiệt sau khi nghe xong hai mắt không khỏi sáng lên, đột nhiên giữa não tựa hồ bắt đến cái gì, người lại lâm vào trầm mặc.

Dương Kỳ Phu gặp Hạ Vân Kiệt lại lâm vào trầm mặc, không dám mở miệng quấy rầy hắn, lại một lần nữa ngồi nghiêm chỉnh ở phó điều khiển vị, như trước không dám suyễn một tiếng đại khí.

Thời gian ở trầm mặc trung lặng yên trôi qua, màu đen trên đường xe ở gập ghềnh bất bình bàn sơn quốc lộ tiếp tục đi tới.

Cũng không biết qua bao lâu, Hạ Vân Kiệt trong lòng bóng ma trầm trọng trở nên tán đi, nghiêm túc trên mặt dần dần lộ ra một tia mỉm cười, bởi vì hắn rốt cục suy nghĩ cẩn thận chính mình vì cái gì ở giết người sau còn có thể bảo trì như vậy bình tĩnh.

Hắn kế thừa là thượng cổ vu vương Hạ Vũ huyết mạch, hắn trong trí nhớ cũng khó miễn mang theo một tia viễn cổ thời đại chiến tranh giết chóc ấn ký. Này cũng ý nghĩa

hắn tuy rằng cho tới bây giờ không có giết qua người, nhưng hắn trong trí nhớ lại tựa hồ gặp qua thậm chí trải qua quá giết người trường hợp, cho nên tựa như Dương Kỳ Phu giống nhau, tuy rằng là lần đầu tiên giết người, cũng không hội cảm thấy xa lạ, cũng sẽ không cảm thấy sợ hãi, cũng không phải người trời sinh lãnh huyết tàn nhẫn.

Làm Hạ Vân Kiệt nghĩ thông suốt chính mình không người trời sinh lãnh huyết tàn nhẫn, tâm tình rộng mở trong sáng khi, Tam Giác Vàng thâm sơn trúng độc oa, này quỳ gối người chết đôi trung binh lính, gặp Hạ Vân Kiệt đám người rời đi đã lâu, rốt cục có mấy người tráng lá gan trước tiên đứng lên, sau đó thử trước tiên thoát đi này tràn ngập người chết hơi thở khủng bố nơi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 308 : Không phải nằm mơ

Gặp có người trước tiên đứng lên, ý đồ rời đi, có chút người bắt đầu rục rịch đứng lên.

Dù sao Hạ Vân Kiệt đã muốn rời xa nơi đây, theo thời gian trôi qua, kia ác ma còn có kia ác mộng trải qua tựa hồ cũng dần dần trở nên phiêu miểu đứng lên, bọn họ bắt đầu nghi ngờ khởi Hạ Vân Kiệt rời đi trước cảnh cáo, cảm thấy nếu người đã muốn rời xa nơi đây, hắn đem rốt cuộc quản không đến bọn họ.

Đã có thể ở có chút người bắt đầu rục rịch đứng lên, kia vài người dẫn đầu tráng lá gan đứng lên, ý đồ thoát đi này khủng bố nơi, ở bọn họ sắp đi ra độc oa khi, đột nhiên hai mắt lộ ra khủng bố ánh mắt, hai tay đối với không khí một trận loạn đánh, sau đó phù phù một tiếng, đột nhiên té trên mặt đất, không còn có đứng lên.

Một trận gió núi thổi tới, người còn quỳ gối nơi nào nhìn kia vài người đột nhiên ngã xuống đất không nổi, cả người đều nhịn không được đánh rùng mình, một cỗ hàn khí theo vĩ xương sống nhắm thẳng trên đầu mạo, sau đó ào ào đối với không có một bóng người núi rừng liên tục dập đầu lễ bái, môi run run liên tục nói:“Thần tiên gia gia, chúng ta không dám, chúng ta không dám về sau nhất định làm người tốt, nhất định làm người tốt!”

Đáng thương bọn họ lại không biết nói, mấy người kia chết bất quá là vì đụng chạm đến Hạ Vân Kiệt trước khi đi mai phục Quỷ Sát phù. Này phù ngưng tụ nơi đây người vừa mới chết đi sát khí, ở mặt trời mọc sau này cỗ sát khí sẽ gặp dưới ánh mặt trời tan rã. Nhưng tại đây phía trước, nhân một khi lướt qua Hạ Vân Kiệt mai phục Quỷ Sát phù, sẽ gặp bị âm sát khí công kích mà chết. Bọn họ còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt là cái có mặt khắp nơi thần linh, chẳng sợ người đã muốn ly khai nơi

này, lại như trước có thể lúc nào cũng khắc khắc giám thị bọn họ nhất cử nhất động.

Đến tận đây, này đó sống sót sau tai nạn người mới hoàn toàn đã chết trọng đi cũ lộ tâm tư, thành thành thật thật làm người bổn phận, thậm chí sau lại có mấy người đau sửa tiền phi thành từ thiện gia, này cũng là nói sau.

Lại nói trên đường ở sơn đạo một đường xóc nảy, rốt cục chạy đến sông bên, phía trước tái không đường đi, mà lúc này Đông Phương cũng rốt cục lộ ra một tia bình minh.

Gặp trên đường xe chạy đến sông bên, trước không đường đi, Dương Kỳ Phu trong mắt lóe ra một tia khủng hoảng sắc, xoay người thật cẩn thận đối Hạ Vân Kiệt hội báo nói:“Kiệt ca, phía trước đã muốn không có đường. Bất quá không quan hệ, phía trước chính là sông MeKong, ta có thể gọi điện thoại gọi người khai thuyền lại đây tiếp chúng ta, chính là muốn phiền toái ngài ở trong xe chờ.”

Lấy Hạ Vân Kiệt nay tu vi muốn đem xe vận đến bờ bên kia đi cũng không phải cái gì khó khăn việc, bất quá trải qua tối hôm qua giết chóc việc, Hạ Vân Kiệt đã không nghĩ lại hiển lộ lộ thần uy, thầm nghĩ im lặng làm người thường. Huống hồ nay trời đã muốn dần sáng, cũng không thích hợp thi triển pháp thuật.

“Cũng được, kia phiền toái ngươi.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

“Kiệt ca nói quá lời, nói quá lời, ta Dương Kỳ Phu này mệnh là ngài cấp, này đó đều là ta phải làm sự tình.” Dương Kỳ Phu gặp Hạ Vân Kiệt khách khí như vậy, sợ tới mức vội vàng khiêm nhượng nói.

Hạ Vân Kiệt biết tối hôm qua chính mình hiển lộ như vậy

một tay, muốn tưởng Dương Kỳ Phu dùng bình thường tâm đối đãi chính mình tuyệt đối không có khả năng, cũng sẽ không tái cùng hắn khách khí, cười cười nói:“Vậy ngươi mau an bài đi.”

“Là, Kiệt ca.” Dương Kỳ Phu cung kính trở về một câu, sau đó xuống xe xuất ra di động cấp mĩ tư nhạc sơn thôn phụ thân bằng hữu đánh cái điện thoại, đại khái hướng hắn miêu tả một chút chính mình hiện tại khả năng ở vị trí, thỉnh bọn họ phái thuyền theo sông hướng Tam Giác Vàng phương hướng tới đón bọn họ.

Nói thỏa tiếp ứng sự tình sau, Dương Kỳ Phu một lần nữa trở lại bên trong xe hướng Hạ Vân Kiệt hội báo một chút tình huống.

“Dương tiên sinh, không biết ta này hai vị bằng hữu như thế nào hội theo các ngươi cùng một chỗ hơn nữa còn bị La Sơn cấp bắt đứng lên?” Hạ Vân Kiệt nghe qua Dương Kỳ Phu hội báo, thế này mới nhớ tới ép buộc hơn phân nửa đêm, chính mình luôn luôn tại vì giết người sự tình mà hoang mang, đều còn không có hỏi Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng vì cái gì hội theo chân bọn họ cùng một chỗ.

“Kiệt ca ngài ngàn vạn đừng như vậy xưng hô ta, ngài bảo ta lão Dương hoặc là Kỳ Phu là có thể.” Dương Kỳ Phu gặp Hạ Vân Kiệt xưng hô hắn vì dương tiên sinh, vội vàng lại thực khiêm tốn nói.

“Vậy được rồi, kia lão Dương đây là chuyện gì xảy ra, ngươi nói cho ta nghe một chút đi xem.” Hạ Vân Kiệt nói xong yêu thương nhìn thoáng qua còn tại ngủ say trung Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng hai người.

“Ta là ở đi mĩ tư nhạc sơn thôn nửa đường gặp được Thiệu nữ sĩ cùng Chu nữ sĩ, lúc ấy các nàng nửa đường bị người đoạt bao, sở hữu chứng kiện bao gồm tiền tài

đều ở bên trong, sau đó vừa vặn chúng ta trải qua nơi nào, liền tiện thể mang các nàng. Không nghĩ tới nửa đường bị La Sơn đám người cấp bắt. Này La Sơn trước kia cũng là người trong bang phái, theo ta có chút cũ cừu, ta sớm đã đã quên hắn này hào nhân, không nghĩ tới hắn lại ở Tam Giác Vàng hỗn vui vẻ thủy khởi, nhất thời không tra bị hắn cấp bắt. Lại nói tiếp, đều là ta liên lụy Thiệu nữ sĩ cùng Chu nữ sĩ, may mắn Kiệt ca ngài thần thông quảng đại, đúng lúc đuổi tới, bằng không hậu quả thật sự là thiết tưởng không chịu nổi a" Dương Kỳ Phu sau một lúc sợ nói.

"Việc này cũng không thể trách ngươi. Mặc kệ nói như thế nào, ta còn là muốn cảm ơn ngươi nửa đường hảo tâm làm cho Hồng tỷ cùng Diễm tỷ đáp của ngươi xe." Hạ Vân Kiệt thế mới biết sự tình từ đầu đến cuối, khoát tay nói.

Dương Kỳ Phu phụ thân bằng hữu ở thanh lai vùng hiển nhiên có điểm thực lực, một đám người ở bên bờ không đợi bao lâu liền chờ đến đây tiếp bọn họ thuyền, bất quá Dương Kỳ Phu phụ thân bằng hữu cũng không có đến, hẳn là hắn nhất nhận được điện thoại liền an bài con thuyền, chính mình lại không kịp tới rồi tiếp ứng.

Thuyền chở người cùng xe, một đường dọc theo sông hướng Thái quốc khai đi.

Dọc theo đường đi non xanh nước biếc, cây rừng xanh um, nhưng thật ra không thể nhiều gặp cảnh đẹp. Chỉ chốc lát sau liền chạy đến thanh lai phủ địa giới.

Đến thanh lai phủ địa giới, hết thảy liền phương tiện. Dương Kỳ Phu đem xe khai rời thuyền, ở trưng cầu Hạ Vân Kiệt ý kiến sau, xe một đường hướng mĩ tư nhạc sơn thôn khai đi.

Ở trên xe, nhàn rỗi không có việc gì Hạ Vân Kiệt hỏi mĩ

tư nhạc sơn thôn một ít tình huống. Thế mới biết mĩ tư nhạc sơn thôn ở độ cao so với mặt biển ước 132 mét mĩ tư nhạc sơn thượng. Trong thôn tụ cư nhân chủ yếu là 1949 năm lui tới đây chỗ, sau kinh Thái quốc chính phủ phê chuẩn định cư tiền quốc dân đảng 93 sư quân nhân cùng hậu duệ, cũng có một bộ phận là đến từ Trung Quốc tây nam địa khu di dân. Thôn dân bảo lưu lại nồng hậu Trung Quốc người Hán tộc cuộc sống thói quen hòa phong cách, là thái bắc lớn nhất Hoa nhân thôn.

Dương Kỳ Phu phụ thân trước kia là Hongkong Hồng môn long đầu lão đại, vẫn nhiệt tâm kháng nhật, cùng năm đó quốc dân đảng quân đội quan viên nhiều có lui tới, trong đó còn có một vị là 93 sư thiếu tướng quan quân Đoàn Quốc Văn, hai người từng là bạn tốt. Sau lại nội chiến 93 sư bại lui Miến Điện một đường trằn trọc đến Thái quốc mĩ tư nhạc sơn thôn, Đoàn Quốc Văn cùng Dương Kỳ Phu liền chặt đứt liên hệ, thẳng đến 80 năm, hai vị xa cách ba mươi mốt năm lão hữu mới vừa rồi ở mĩ tư nhạc sơn thôn gặp lại. Bất quá khi đó hai người đều đã là hoa giáp lão nhân, nói đến chuyện cũ không thắng thổn thức.

Đến tận đây sau, hai vị lão hữu nhiều có lui tới, nhưng Dương Kỳ Phu phụ thân thân thể đến lúc tuổi già không được tốt, ở chín mươi niên đại khi ở Hongkong chết bệnh. Người trong giang hồ đều góc trọng huynh đệ tình nghĩa, hơn nữa thế hệ trước người trong giang hồ, Dương Kỳ Phu phụ thân sau khi qua đời, Dương Kỳ Phu liền thỉnh thoảng thay thế phụ thân đến thăm vị này lão tướng quân, cũng không thành tưởng lần này ra ngoài ý muốn, thiếu chút nữa ngay cả tánh mạng đều phải để tại Tam Giác Vàng thâm sơn rừng già.

Mĩ tư nhạc sơn thôn chỗ núi cao, quanh năm mây mù lượn lờ, ô tô một đường bàn sơn mà lên, nơi nơi có thể thấy được cây rừng tuyển tú, sơn hoa rực rỡ, cũng là đẹp không sao tả xiết.

Đang lúc Hạ Vân Kiệt một bên cùng Dương Kỳ Phu đàm nói, một bên thưởng thức ven đường sơn cảnh khi, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm cơ hồ trước sau chân tỉnh lại.

Hai người chậm rãi mở hai mắt, gặp chính mình hai người một trái một phải, khuôn mặt vô cùng thân thiết dán tại Hạ Vân Kiệt ngực, đầu tiên là cả kinh, tiếp theo cũng là cho nhau đối diện giống nhau, lộ ra một chút hạnh phúc mỉm cười, sau đó lại vụng trộm nhắm hai mắt lại, đúng là luyến tiếc đem mặt rời đi Hạ Vân Kiệt trong ngực.

“Các ngươi tỉnh a!” Chỉ tiếc Hạ Vân Kiệt cũng là cái khó hiểu phong tình tên, hai người vừa động, hắn liền nhận thấy được hai người tỉnh, nhẹ giọng nói.

Dù sao có ngoại nhân ở, nếu bị Hạ Vân Kiệt vạch trần, hai người cũng là ngượng ngùng tái lại ở hắn trên người, đành phải “Ân” một tiếng, ửng đỏ mặt ngồi thẳng thân mình.

“Đây là làm sao?” Hai người ngồi thẳng thân mình sau mới phát hiện bên ngoài sớm đã ánh mặt trời sáng lạn, mãn sơn đều là cây rừng hoa cỏ, tại kiếp sau dư sinh các nàng trong mắt nhưng lại có khác một phen kinh diễm mĩ.

“Mĩ tư nhạc sơn, hẳn là nhanh đến mĩ tư nhạc thôn.” Hạ Vân Kiệt cười trả lời.

“Mĩ tư nhạc thôn, chúng ta không phải ở thâm sơn sao? Như thế nào lại đã nơi này, chúng ta sẽ không là nằm mơ đi?” Chu Hiểu Diễm nói.

Nói xong sau, Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng tựa hồ đều muốn nổi lên tối hôm qua khủng bố sự tình, đều

có điểm lo được lo mất cầm lấy Hạ Vân Kiệt tay, sợ hãi nói:“Kiệt ca, đây là thật vậy chăng? Chúng ta thật sự không phải đang nằm mơ? Tối hôm qua ngươi thật sự tới cứu chúng ta?”

Nhìn Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng tựa hồ sợ đây là một giấc mộng sợ hãi biểu tình, Hạ Vân Kiệt không khỏi một trận đau lòng, phản thủ nắm chặt các nàng tay nhỏ bé ôn nhu nói:“Hai đứa ngốc, này không phải mộng, đây là thật sự. Không tin, ngươi xem tay của ta là nóng hổi. Nếu các ngươi không những tin, ngươi có thể kháp hạ chính mình, nhìn xem có thể hay không đau.”

Hạ Vân Kiệt đang nói vừa mới vừa hạ, hai người thế nhưng thật sự lập tức đối với chính mình đùi kháp một chút, sau đó một tiếng thét kinh hãi:“Ai nha, thật sự rất đau như vậy nói này hết thảy đều là thật sự, chúng ta không phải đang nằm mơ!”

“Thật đúng là hai sỏa nữ nhân, đương nhiên không phải mộng a.” Hạ Vân Kiệt gặp Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm thật sự hung hăng kháp hạ chính mình đùi, không khỏi lại là buồn cười lại là đau lòng, trách cứ các nàng một câu, tay cũng rất tự nhiên vươn đi đặt ở các nàng trên đùi bị kháp quá địa phương nhẹ nhàng sờ soạng đứng lên.

Thân thủ chính là phản xạ có điều kiện hành động, nhưng làm Hạ Vân Kiệt tay thật sự vuốt ve hai người đùi, cảm thụ được đùi đầy đặn mềm nhẵn, Hạ Vân Kiệt thế này mới ý thức được, chính mình đang ở vuốt hai gợi cảm mỹ nữ đùi.

Nhất thời Hạ Vân Kiệt tay như đột nhiên bị rắn cắn một ngụm giống nhau, vội vàng trở về lui, mà Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm lại ửng đỏ mặt phân biệt thân thủ bắt được tay hắn, không còn chịu buông ra.

“Kiệt ca, phía trước chính là mĩ tư nhạc sơn.” Đang lúc hai người một trái một phải cùng Hạ Vân Kiệt mười ngón tướng khấu khi, Dương Kỳ Phu chỉ vào cách đó không xa sơn thôn nói.

Sơn thôn lộ khẩu đứng một vị chống quải trượng, phát tu trắng noãn lão nhân. Lão nhân tuy rằng tuổi già nua, nhưng đứng ở nơi đó lại đều có một cỗ quân nhân boong boong thiết cốt ngạo khí.

Lão nhân phía sau đứng hai vị khí chất bất phàm trung niên nhân, người theo bọn họ phía trước đi qua, mặc kệ là người trẻ tuổi còn là lão nhân đều đã cung kính hướng vị kia trụ quải trượng lão nhân lên tiếng kêu gọi, sau đó mới rời đi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 309 : Này hậu sinh khẩu khí rất lớn

“Hắn hẳn là chính là Đoàn lão tướng quân đi?” Hạ Vân Kiệt nhìn đến lão nhân hai mắt hơi hơi sáng ngời, trong mắt lóe ra một chút phức tạp cảm tình, đều là Trung Hoa con cái, lại bởi vì gà nhà bôi mặt đá nhau, cuối cùng rơi vào tướng sĩ lưu lạc tha hương dị quốc, cho dù Hạ Vân Kiệt sớm không người thường, lúc này tái kiến ngày xưa bảo vệ quốc thổ, cùng Nhật Bản xâm lược quân đẫm máu chiến đấu hăng hái quốc quân thiếu tướng, còn là nhịn không được dâng lên một cỗ phức tạp tâm tình.

Dương Kỳ Phu vừa định gật đầu trả lời nói “Là”, đột nhiên Chu Hiểu Diễm kêu lên:“Mĩ tư nhạc thôn đến? Ai nha, không tốt, của ta hộ chiếu cái gì tất cả đều bị đoạt, vậy phải làm sao bây giờ?”

Nguyên lai cũng là Chu Hiểu Diễm gặp được mĩ tư nhạc sơn thôn, đột nhiên nhớ tới bao bao bị cướp sự tình.

“Đoàn thúc thúc tại đây một thế hệ bộ hạ thật nhiều, tuy nói ngày xưa bộ hạ nay thiệt nhiều đều đã muốn lão lão, tử tử, nhưng bọn hắn con cái lại đều phi thường kính trọng hắn lão nhân gia, cho nên Đoàn thúc thúc tại đây vùng còn là rất lực ảnh hưởng, đợi lát nữa ta thỉnh hắn hỗ trợ hỏi thăm hỏi thăm xem, không chừng có thể đem bao cấp tìm trở về.” Dương Kỳ Phu nói

“Hy vọng Đoàn lão tướng quân có thể hỗ trợ tìm được, bằng không tiền nhưng thật ra việc nhỏ, không có hộ chiếu ở Thái quốc thật sự rất phiền toái.” Chu Hiểu Diễm nói.

Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ hai người tay, cười nói:“Yên tâm đi, không có hộ chiếu cũng không phải cái gì đại sự, đến lúc đó một lần nữa làm là được. Bất quá kia kẻ cướp nếu

dám cướp hai vị tỷ tỷ bao, lại bao nhiêu cấp điểm giáo huấn không chấp nhận được bọn họ nhơn nhơn ngoài vòng pháp luật.”

Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng thế này mới đột nhiên nhớ tới Hạ Vân Kiệt tuy rằng không phải chính phủ quan viên, nhưng ở quốc nội chính phủ trung thế lực thật lớn, có hắn ở, phạt nặng hộ chiếu quả thật không tính chuyện gì. Chính là nghe hắn nói đến bao nhiêu cấp cho kẻ cướp một ít giáo huấn hai người còn có Dương Kỳ Phu cùng tài xế lại đều là nhịn không được cảm thấy một tia hàn ý. Hơn nữa sau trong lòng đều nhịn không được âm thầm vì này kẻ cướp bi ai, ngươi nói cướp ai bao không tốt cướp, thế nhưng cướp Kiệt ca nữ nhân bao, này không phải tự tìm tử lộ sao?

Bất quá Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng trừ bỏ cảm thấy một tia hàn ý, càng nhiều cũng là bị che chở bị coi trọng hạnh phúc, mười ngón tương khấu càng chặt, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt tràn ngập nhu tình tình yêu.

Khi nói chuyện, xe chạy đến lão nhân trước mặt ngừng lại.

Lão nhân gặp Dương Kỳ Phu xuống xe đến, chống quải trượng vội vàng tiến lên hai bước, sau đó cầm lấy hắn cánh tay nhìn từ trên xuống dưới hắn, nói:“Kì Phu ngươi không bị thương đi? Này đó tay buôn ma túy lá gan thật sự là càng lúc càng lớn, thế nhưng ngay cả chúng ta 93 sư bằng hữu đều dám động, không thiếu được tìm người vào núi cho bọn hắn điểm nếm mùi đau khổ ăn.”

Gặp Đoàn Quốc Văn lão tướng quân tức giận, Dương Kỳ Phu vội vàng nói:“Đoàn thúc thúc ngài đừng có động giận, ngài đừng có động giận!”

“Ngươi không cần sợ Kì Phu, chúng ta hiện tại này đám

người tuy rằng bị chiêu an, nhưng này khung chảy xuôi còn là quân nhân huyết, nghĩ năm đó, Tam Giác Vàng khôn sa, la tinh hãn loại nào xương quyết, chúng ta làm theo đánh cho bọn họ kêu cha gọi mẹ.” Đoàn Quốc Văn lão tướng quân còn tưởng rằng Dương Kỳ Phu sợ bọn họ không đối phó được Tam Giác Vàng trùm thuốc phiện, thổi chòm râu trừng mắt nói.

Gặp lão tướng quân thổi chòm râu trừng mắt tình, không nên tìm Tam Giác Vàng trùm thuốc phiện tính sổ, Dương Kỳ Phu không khỏi lại là cảm động lại là dở khóc dở cười, nhưng La Sơn đội bị Hạ Vân Kiệt tiêu diệt sự tình, ở không kinh Hạ Vân Kiệt đồng ý điều kiện tiên quyết hạ, hắn lại không dám ở Đoàn Quốc Văn lão tướng quân trước mặt nhắc tới, trong lúc nhất thời cũng là không biết nên như thế nào khuyên bảo lão nhân gia !

“Đoàn lão, La Sơn kia bang đội nay đã muốn bị ta cấp đánh tan, sẽ không tất làm phiền lão tướng quân ngài.” Hạ Vân Kiệt biết Dương Kỳ Phu không tốt giải thích, liền chủ động tiến lên nói.

“Ngươi này hậu sinh khẩu khí rất lớn, Kì Phu hắn là ai?” Đoàn Quốc Văn lão tướng quân gặp Hạ Vân Kiệt nói chính mình đem La Sơn kia bang đội cấp đánh tan, không khỏi lại là giật mình lại là vẻ mặt không tin nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

Dương Kỳ Phu gặp Đoàn Quốc Văn lão tướng quân trách cứ Hạ Vân Kiệt khẩu khí đại, không khỏi sợ tới mức trên mặt huyết sắc đều thốn sạch sẽ.

Tối hôm qua Hạ Vân Kiệt phất tay gian ngã chết thượng trăm phỉ binh, Dương Kỳ Phu nhưng là chính mắt thấy, đến bây giờ nhất tưởng đứng lên, hắn kia khỏa tương đối cho thường nhân không biết kiên cường bao nhiêu lần trái tim đều nhịn không được oành oành oành loạn khiêu. Nay đổ tốt, Đoàn Quốc Văn lão tướng quân thế

nhưng giáp mặt trách cứ Hạ Vân Kiệt khẩu khí lớn, vạn nhất Kiệt ca một không có cao hứng, đừng nói Đoàn Quốc Văn lão tướng quân nay sớm xưa đâu bằng nay, cho dù đang lúc tráng niên, mang theo một sư tướng sĩ, người ta làm theo có thể trong nháy mắt gian đưa hắn tính cả một sư tướng sĩ giết được tro bụi yên diệt.

Gặp Dương Kỳ Phu sợ tới mức sắc mặt tái nhợt, Hạ Vân Kiệt đương nhiên biết hắn sợ cái gì, cười vỗ vỗ hắn bả vai, ý bảo hắn không cần lo lắng, sau đó mới lại đối Đoàn lão tướng quân nói:“Đoàn lão, ta kêu Hạ Vân Kiệt, xem như người trong giang hồ kỳ môn, cho nên có điểm bản sự.”

Đoàn lão tướng quân tuổi già nua, kiến thức rộng rãi, cũng là biết trước kia trong chốn giang hồ có chút kỳ môn thuật sĩ, người người đều có quỷ dị bản sự, lúc ấy còn có một ít người gia nhập quốc quân đặc thù ngành tham dự kháng Nhật. Chính là trải qua nhiều năm chiến tranh, lại trải qua văn cách kia đoạn đặc thù lịch sử, nay quốc nội đã muốn cực nhỏ nghe người ta nhắc tới kỳ môn thuật sĩ. Nhưng thật ra Thái quốc bên này còn có thể thường xuyên nghe được có liên quan hàng đầu sư sự tích, hơn nữa Thái quốc mọi người thực tin này, cho nên ở Thái quốc hàng đầu sư địa vị là rất cao. Giống ẩn cư ở Thái quốc bắc bộ trọng trấn thanh mại ngoại ô núi rừng trung Nãi Trát Luân đại sư, đó là Thái quốc tối phú nổi danh hàng đầu sư, ở Thái quốc có được rất cao địa vị, không chỉ có bình thường dân chúng đối hắn kính như thần minh, liền ngay cả Thái quốc vương thất đối hắn đều phải kính trọng có thêm. 1992 năm, Thái quốc quốc vương tự mình ra mặt chiêu an quốc quân 93 sư khi, Nãi Trát Luân đại sư vì bảo hộ hắn an toàn tự mình đi theo, Đoàn Quốc Văn lão tướng quân nhưng thật ra may mắn gặp qua Nãi Trát Luân đại sư một mặt.

Nay Đoàn lão tướng quân gặp Hạ Vân Kiệt tuổi còn trẻ không chỉ có chụp Dương Kỳ Phu vị này Hongkong trùm

bả vai, còn nói chính mình là người trong giang hồ kỳ môn, trong lòng không khỏi chấn động, nhìn hắn ánh mắt cũng trở nên nghiêm túc rất nhiều.

“Nguyên lai tiểu huynh đệ là người trong giang hồ kỳ môn, xem ra là lão phu ta thất lễ.” Đoàn lão tướng quân hướng Hạ Vân Kiệt chắp tay nói, đương nhiên La Sơn đội ít nhất có ba bốn trăm hào nhân mã, Hạ Vân Kiệt lại là như vậy tuổi trẻ, Đoàn lão tướng quân tâm lý còn là hãy còn không thể tin Hạ Vân Kiệt bằng vào một người lực đánh tan La Sơn đội.

Chính là Đoàn lão tướng quân gặp Dương Kỳ Phu đối Hạ Vân Kiệt này người trẻ tuổi tựa hồ thật là kính trọng, hơn nữa đối kỳ môn thuật sĩ chung quy tâm tồn một tia kiêng kị, cũng là không dám nữa mở miệng nghi ngờ.

“Lão tướng quân ngài nói quá lời.” Hạ Vân Kiệt trong lòng đối từng kháng Nhật tướng lãnh còn là thực tôn trọng, nghe vậy vội vàng khiêm tốn nói.

“Ha ha!” Đoàn lão tướng quân cười cười, sau đó đem quải trượng trên mặt đất nhất trụ, nói:“Các ngươi ép buộc cả đêm, khẳng định mệt muốn chết rồi, đều nhanh đừng đứng ở bên ngoài, trước tiến trong phòng nói sau.”

Nói xong Đoàn lão tướng quân liền chống quải trượng ở phía trước dẫn đường. Người này vừa đứng tuổi liền yêu hoài cựu lải nhải, Đoàn lão tướng quân cũng không ngoại lệ, một bên dẫn đường một bên cùng đã lâu Dương Kỳ Phu lao lải nhải lẩm bẩm đứng lên, nói đơn giản là hắn cùng Dương Kỳ Phu phụ thân một ít chuyện cũ năm xưa.

Đoàn lão tướng quân cuộc sống điều kiện còn là thực không sai, trụ là nhất tràng độc lập ba tầng lâu biệt thự, có một cái quản lý thật sự xinh đẹp hoa viên.

Vào phòng, Đoàn Quốc Văn đã muốn làm cho người hầu chuẩn bị tốt cơm điểm.

Trải qua một buổi tối ép buộc, Dương Kỳ Phu đám người không chỉ có tâm thần mỏi mệt, bụng từ lâu kinh đói bụng lắm. Chính là mọi người đều là chú ý người, cũng là không có vội vã thượng bàn, đều trước tạm thời mượn Đoàn Quốc Văn gia phòng rửa mặt rửa mặt một phen sau, mới vừa rồi thượng bàn.

Dương Kỳ Phu nhớ thương Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm sự tình, ăn cơm khi liền hướng Đoàn Quốc Văn nhắc tới các nàng bị đoạt bao sự tình.

Đoàn Quốc Văn nghe xong thực tức giận, lập tức kêu cá nhân lại đây, công đạo hắn đi phụ cận vùng hỏi thăm, nhìn xem là cái nào không dài mắt tên thế nhưng đoạt hắn Đoàn Quốc Văn khách nhân bao.

Hạ Vân Kiệt ở Giang Châu thị khi, coi như là tiếp xúc quá một ít địa hạ thế lực. Biết xà có xà lộ, thử có thử đạo, giống này nọ bị cướp loại chuyện này, đối với người thường mà nói nếu muốn tìm trở về khả năng có vẻ phiền toái, nhưng đối với Đoàn Quốc Văn loại này ở địa phương có thế lực cũng không phải cái gì việc khó, chỉ cần hắn thả ra nói, người bình thường còn là hội bán hắn mặt mũi, hơn nữa bọn họ cũng bình thường biết vùng này ăn này khẩu cơm đội. Cho nên mọi người gặp Đoàn Quốc Văn phái người đi hỏi thăm, cũng liền đem chuyện này cấp các hạ, vui vẻ hài lòng ăn cơm nói chuyện phiếm.

Chính là làm cho Đoàn Quốc Văn không thể tưởng được, cũng cảm thấy mất mặt là, chờ bọn hắn cơm ăn hảo, uống hoàn trà, người của hắn lại truyền lời lại đây nói không ai thừa nhận chuyện này, kể từ đó, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm bao liền lại không có tin tức.

“Ngượng ngùng a, Vân Kiệt, chuyện này rất có thể là người bên ngoài lẻn nơi này làm, người của ta tạm thời không có biện pháp tra tìm đến. Nếu không các ngươi trước báo cái cảnh, sau đó đi trú Thái quốc đại sứ quán nhìn xem có biện pháp nào không trước đem hộ chiếu một lần nữa làm, ví sự tình ta tái làm cho người ta chậm rãi điều tra, nhất có tin tức ta liền nói cho các ngươi.” Đoàn Quốc Văn cảm thấy nét mặt già nua không ánh sáng, mặt mang xin lỗi nói.

“Đoàn lão khách khí, là chúng ta phiền toái ngài. Như vậy, ta ở Thái quốc còn có một vị bằng hữu, là người bản thổ, ta hỏi lại hỏi hắn xem, thực không được cũng chỉ hảo đi trước báo cảnh, sau đó một lần nữa công việc hộ chiếu.” Hạ Vân Kiệt vội vàng nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, đi theo Đoàn lão kia hai vị trung niên nam tử đều mặt lộ vẻ một tia bất mãn. Ở thanh lai vùng, Đoàn lão còn là có nhất định lực ảnh hưởng, Hạ Vân Kiệt nói như vậy nghe vào bọn họ trong tai tự nhiên là có xem thường Đoàn lão ý tứ. Bất quá Đoàn lão thật không có mặt lộ vẻ bất mãn, chính là kinh ngạc nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, cười nói:“Nhiều người nhiều con đường, ngươi hỏi một chút xem cũng tốt.”

Vì thế Hạ Vân Kiệt liền lấy di động ra cấp Nãi Trát Luân bát đi điện thoại.

Thanh mại phủ vùng ngoại thành có một ngọn núi, cao gần ngàn mét, hàng năm mây mù lượn lờ, cây rừng xanh um, điểu ngữ mùi hoa, phong cảnh u nhã.

Này núi phong cảnh mặc dù tốt, nhưng rất ít có người dám bước vào này sơn, thậm chí xa xa có người trải qua đều phải đối với này sơn hai tay tạo thành chữ thập cúi đầu hành lễ. Bởi vì này tòa sơn ở đây một vị cao nhân, Thái quốc tối phú nổi danh hàng đầu sư Nãi Trát

Luân. Này đỉnh núi đó là hắn tu luyện nơi, cũng là hắn tư nhân tài sản.

Trừ bỏ mỗi đầu tháng mồng một, nếu trước đó không có trải qua hắn cho phép, bất luận kẻ nào cũng không thể bước vào này núi nửa bước, quấy rầy hắn thanh tu.

Có một sơn đạo theo chân núi xuyên qua cây cối vẫn quay quanh đến giữa sườn núi nhất đống biệt thự. Kia đống biệt thự chiếm rất lớn, chiều cao bốn tầng, biệt thự sân cùng chung quanh là một mảnh xanh mượt mặt cỏ cùng nở đầy đóa hoa hoa tươi.

Hôm nay không phải lần đầu, nhưng biệt thự đại môn cũng là rộng mở, biệt thự ngoại phi cơ trực thăng sân bay đình một chiếc quân dụng phi cơ trực thăng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 310 : Tên của hắn kêu Nãi Trát Luân

Phòng ở trong phòng khách, ngồi hai vị nam tử. Trong đó một vị mặc áo trắng sam, bộ mặt thanh thước lão nhân đúng là Thái quốc tối phú nổi danh hàng đầu sư Nãi Trát Luân, mặt khác một vị còn lại là một vị mặc quân trang trung niên nam tử, theo hắn quân hàm xem, dĩ nhiên là trung tướng quân hàm.

Nếu người có chút quen thuộc Thái quốc quân đội lúc này, tất hội nhận ra người này là Thái quốc thái bắc quân khu lục quân phó tư lệnh Tụng Tán, bất quá hắn còn có một thân phận, thì phải là Nãi Trát Luân đồ đệ. Hắn tuổi còn trẻ có thể ở trong quân ngồi vào như vậy cao vị trí, cũng cùng hắn thuở nhỏ tu hành thuật pháp, còn có sư phụ Nãi Trát Luân cùng hoàng gia quan hệ chặt chẽ đều có rất lớn quan hệ.

“Lão sư, hiện tại quân đội cùng Tha Tín chính phủ quan hệ càng ngày càng khẩn trương, chỉ sợ này hai năm trong vòng tất có đại biến, người xem ta nên như thế nào xử chi?” Tụng Tán ngồi nghiêm chỉnh ở ghế trên, thần sắc cung kính hỏi Nãi Trát Luân.

Thái quốc ở mặt ngoài là dân chủ chính quyền, trong khung cũng là quân nhân chính quyền, quân nhân can thiệp chính trị là cơm thường sự tình. Bất quá từ Tha Tín lên đài sau, hắn đại lực đề xướng dân chủ, phát triển kinh tế, cũng không đoạn hướng quân đội thẩm thấu thế lực, làm cho quân đội cùng Tha Tín chính phủ mâu thuẫn dần dần trở nên kịch liệt đứng lên. Tụng Tán vị chỗ thái bắc quân khu lục quân phó tư lệnh, trong tay chưởng quản rất lớn nhất bộ chia quyền, hắn nhất cử nhất động đều đã ảnh hưởng đi theo hắn tướng sĩ tiền đồ vận mệnh, cho nên ở tự mình chấp chính phủ còn là phản đối chính phủ phương diện phải làm ra chính xác

lựa chọn.

“Vi sư chính là người tu hành, chính trị sự tình ta bất quá hỏi, ta cũng không hiểu.” Nãi Trát Luân khoát tay nói.

Tụng Tán nghe vậy liền biết sư phụ Nãi Trát Luân nay một lòng hướng đạo, không nghĩ hỏi đến trần thế, đành phải đứng dậy, hai tay tạo thành chữ thập nói:“Như thế quấy rầy lão sư, đệ tử cung chúc lão sư vạn thọ vô cương.”

“Đi thôi.” Nãi Trát Luân gật gật đầu, cũng không đứng dậy đưa hắn.

“Đệ tử cáo lui.” Tụng Tán lại khom người, thế này mới xoay người chuẩn bị rời đi. Đang ở phía sau Nãi Trát Luân di động vang lên.

Tụng Tán nghe được di động tiếng chuông, thân mình không khỏi chấn động, cước bộ theo bản năng ngừng lại.

Hắn thuở nhỏ tùy Nãi Trát Luân Tu đi hàng đầu thuật, biết lão sư gia từ đã xảy ra diệt môn thảm án sau, hắn liền một lòng hướng đạo, rất ít cùng ngoại giới có cái gì liên hệ. Vì tĩnh tâm tu luyện, hắn là chưa bao giờ tùy thân mang theo di động. Hắn di động trên cơ bản là từ hắn trung tâm nô bộc Tố Tra bảo quản, sở hữu điện thoại đều là trước kinh Tố Tra tiếp nghe, sau đó tái thị tình huống chuyển cáo Nãi Trát Luân, chẳng sợ hắn này đồ đệ, thái bắc quân khu lục quân phó tư lệnh muốn tưởng gặp Nãi Trát Luân, cũng muốn đánh trước điện thoại báo cho Tố Tra biết, tái từ hắn hội báo Nãi Trát Luân, Nãi Trát Luân đồng ý, hắn tài năng lên núi bái kiến. Nhưng hiện tại, Nãi Trát Luân trên người thế nhưng vang lên điện thoại di động tiếng chuông, này đối với Tụng Tán mà nói tuyệt đối là một kiện phi thường không thể tưởng tượng, cũng là không có khả năng sự

tình.

Bất quá càng làm cho Tụng Tán cảm thấy khiếp sợ cùng không thể tưởng tượng là, hắn hướng đến tôn kính lão sư Nãi Trát Luân đại sư, nghe được di động tiếng chuông, thế nhưng đầu tiên là một trận kích động, tiếp theo lập tức vẻ mặt cung kính tiếp lên:“Đại sư ngài hảo, ta là Nãi Trát Luân.”

Tụng Tán tự nhiên không biết, Nãi Trát Luân này di động là chuyên môn vì Hạ Vân Kiệt chuẩn bị. Năm trước ở Xuân thành Tây Sơn, Hạ Vân Kiệt không chỉ có nhất ngữ đánh thức hắn, hơn nữa sau lại còn thi pháp làm cho hắn tôn tử Nãi Mông Tha khôi phục nam nhi thân, Nãi Trát Luân có cảm Hạ Vân Kiệt ân điển cùng thuật pháp cao minh, tỏ vẻ nguyện ý đời đời kiếp kiếp tùy tùng Hạ Vân Kiệt. Chỉ tiếc Hạ Vân Kiệt không đồng ý làm cho hắn đi theo, làm cho Nãi Trát Luân dẫn mà bình sinh chuyện ăn năn.

Bất quá cho dù Hạ Vân Kiệt không đồng ý làm cho hắn đi theo, nhưng Nãi Trát Luân lại nhớ kỹ lúc ấy chính mình bên đường quỳ xuống khi nói qua lời nói, vẫn coi Hạ Vân Kiệt là chính mình chủ nhân, cho nên lúc nào cũng khắc khắc đều đang chờ đợi hắn phân phó, vì Hạ Vân Kiệt cố ý chuẩn bị chuyên cơ cũng chưa bao giờ rời khỏi người.

Điện thoại kia đầu Hạ Vân Kiệt gặp một tá điện thoại đã bị tiếp lên, nhưng thật ra hơi hơi cảm thấy một tia kinh ngạc, nói:“Nãi Trát Luân đại sư ngươi hảo, có sự tình muốn phiền toái ngươi, không biết ngươi có thể hay không giúp đỡ việc?”

Nãi Trát Luân tuy rằng nói qua muốn đời đời kiếp kiếp tùy tùng Hạ Vân Kiệt, nhưng hắn lại không đem chuyện này chân chính để ở trong lòng, đồng dạng lấy đại sư đến xưng hô hắn.

“Có việc đại sư ngài chỉ để ý phân phó, Nãi Trát Luân vượt lửa quá sông, muôn lần chết không chối từ!” Nãi Trát Luân nghe vậy đem lưng mạnh thẳng thắn, tựa như quân nhân giống nhau nghiêm nghị trả lời, trong mắt lại lóe ra một tia kích động sắc.

Hạ Vân Kiệt đạo pháp sâu hiểm khó dò, là chân chính lục địa thần tiên bình thường nhân vật, đối hắn Nãi Trát Luân lại có đại ân, Nãi Trát Luân không sợ Hạ Vân Kiệt làm cho hắn làm việc, hắn chỉ sợ hắn đem hắn này tiểu nhân vật cấp hoàn toàn đã quên.

“Đại sư nói quá lời, là như vậy, ta có hai vị bằng hữu ở thanh lai du lịch bị người đoạt bao, hộ chiếu cái gì đều ở trong bao. Ngươi là dân bản xứ, hẳn là đầu người có vẻ quen, cho nên muốn hỏi một chút ngươi xem có biện pháp nào không đem bao tìm trở về?” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Không thành vấn đề, chuyện này liền giao cho ta đến làm đi, bất quá có không thỉnh ngài đem cụ thể tình huống theo ta nói một câu?” Nãi Trát Luân nghe nói Hạ đại sư bằng hữu ví thế nhưng ở hắn địa đầu bị người đoạt, trong mắt không khỏi lóe ra một tia hàn ý, lập tức ứng thừa xuống dưới.

“Tốt lắm, ta làm cho ta bằng hữu với ngươi nói đi.” Hạ Vân Kiệt nói xong đem điện thoại đưa cho Thiệu Lệ Hồng, nói:“Thiệu tỷ, cụ thể tình huống ngươi cùng Nãi Trát Luân đại sư nói một chút, có lẽ hắn có biện pháp giúp các ngươi đem bao tìm trở về.”

Thiệu tỷ gật gật đầu tiếp nhận điện thoại, sau đó thực khách khí nói:“Nãi Trát Luân đại sư ngài hảo, ta là Kiệt ca bằng hữu Thiệu Lệ Hồng.”

Nãi Trát Luân vốn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt người ở

Trung Quốc, nhưng nghe ý tứ của hắn hắn ngay tại bằng hữu bên người, tiếp theo lại lập tức nghe được một vị nữ sĩ thanh âm, Nãi Trát Luân không khỏi một trận kích động, vội vàng nói:“Ngài hảo Thiệu nữ sĩ, còn thỉnh ngài đem cụ thể tình huống nói một câu.”

Nghe được trong điện thoại thanh âm tựa hồ có vẻ thương lão, Thiệu Lệ Hồng hơi hơi cảm thấy một tia kinh ngạc, nghi hoặc nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, bất quá còn là lập tức đem bị cướp bao sự tình nói một lần, bao gồm trong bao cụ thể có chút cái gì vậy, cũng đều nhất nhất cùng Nãi Trát Luân nói một lần.

Nói xong sau, Thiệu Lệ Hồng lại đem di động chuyển cho Hạ Vân Kiệt.

“Đại sư ngài yên tâm, ta lập tức phái người đi thăm dò.” Nãi Trát Luân nói.

“Kia cảm ơn ngươi.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Đại sư ngài lời này chiết sát ta.” Nãi Trát Luân nghe vậy vội vàng khiêm tốn nói, nói xong sau do dự hạ, lại nhỏ tâm cẩn thận hỏi:“Đại sư, không biết ngài hiện tại ở nơi nào, ta là phủ phương tiện đi bái kiến?”

“Ta hiện tại ở mĩ tư nhạc thôn, ngươi nếu cách gần liền chạy tới gặp cái mặt đi.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

Nãi Trát Luân tu hành nơi ngay tại Thái quốc bắc bộ thanh mại, cách mĩ tư nhạc sơn cũng không xa, nghe nói Hạ Vân Kiệt hiện tại ngay tại mĩ tư nhạc sơn, không khỏi lại là một trận kích động nói:“Không xa, không xa, ta này liền xuất phát đi bái kiến ngài.”

“Tốt lắm, ta ở chỗ này chờ ngươi.” Hạ Vân Kiệt nói xong liền treo điện thoại.

Hạ Vân Kiệt quải điệu điện thoại sau, trong phòng im ắng một mảnh, Đoàn Quốc Văn lão tướng quân cùng đi theo hắn hai vị trung niên nam tử đều vẻ mặt khiếp sợ nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem.

“Vân Kiệt, ngươi ở Thái quốc bằng hữu hay là đó là lâu phụ nổi danh hàng đầu sư Nãi Trát Luân đại sư?” Một hồi lâu nhi, Đoàn Quốc Văn lão tướng quân nhịn không được kinh ngạc hỏi.

“Hắn tên gọi Nãi Trát Luân, cũng là một vị hàng đầu sư, về phần có phải hay không rất danh ta đây sẽ không rõ ràng.” Hạ Vân Kiệt ăn ngay nói thật trả lời.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Đoàn Quốc Văn cùng hắn hai vị tùy tùng đầu tiên là cả người chấn động, tiếp theo không khỏi một trận dở khóc dở cười nói:“Nãi Trát Luân ở toàn bộ Đông Nam Á địa khu đều là rất danh khí, ở Thái quốc lại như mặt trời ban trưa, thân phận siêu nhiên, liền ngay cả hoàng thất đối hắn đều kính trọng có thêm. 1992 năm, chúng ta nhận chiêu an khi, từng may mắn gặp qua hắn một mặt.”

“Nga, kia vừa vặn, đợi lát nữa hắn muốn chạy tới, các ngươi hai người nhưng thật ra có thể tự ôn chuyện.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười nói.

“Cái gì? Nãi Trát Luân đại sư muốn đích thân tới rồi mĩ tư nhạc?” Nghe nói Hạ Vân Kiệt một chiếc điện thoại, Nãi Trát Luân đại sư liền lập tức muốn đích thân tới rồi mĩ tư nhạc thôn, Đoàn Quốc Văn đám người so với biết Hạ Vân Kiệt gọi điện thoại đối tượng là Nãi Trát Luân đại sư còn muốn khiếp sợ.

Phải biết rằng Nãi Trát Luân đại sư thân phận siêu nhiên, đừng nói Hạ Vân Kiệt như vậy một người trẻ tuổi, cho dù hoàng thất triệu kiến cũng phải nhìn hắn tâm tình, càng đừng nói nhất nhận được điện thoại lập tức

nhích người chạy đến.

“Đúng vậy.” Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến điểm gật đầu, giống như đây là một kiện tái bình thường bất quá sự tình.

Đoàn Quốc Văn đám người gặp Hạ Vân Kiệt một bộ từ chối cho ý kiến biểu tình, lại cả người chấn động, nhìn hắn ánh mắt bất tri bất giác cũng biến dạng, rốt cuộc không dám coi thường trước mắt vị này người trẻ tuổi, chỉ có Dương Kỳ Phu đám kiến thức Hạ Vân Kiệt khủng bố thần kỳ thủ đoạn, cũng là một chút cũng chưa cảm thấy kinh ngạc.

Thanh mại vùng ngoại thành, giữa sườn núi biệt thự, Nãi Trát Luân đại sư buông điện thoại, trên mặt cung kính biểu tình đảo mắt chuyển vì lộ ra hàn ý xơ xác tiêu điều.

“Tụng Tán!” Nãi Trát Luân đại sư lạnh giọng gọi lại Tụng Tán tướng quân.

“Đệ tử ở!” Tụng Tán tướng quân cảm nhận được lão sư trong thanh âm lộ ra đến sát ý, trái tim không khỏi run lên một chút, vội vàng xoay người hai tay tạo thành chữ thập trả lời.

Thân là Nãi Trát Luân đại sư đệ tử, Tụng Tán tướng quân rất rõ ràng lão sư đã muốn nhiều năm không hề động sát ý, không nghĩ tới khi cách nhiều năm thế nhưng bởi vì một chiếc điện thoại, hắn lại toát ra sát khí.

“Có hai vị Trung Quốc nữ sĩ ở phía trước hướng mĩ tư nhạc sơn thôn trên đường bị người đoạt bao……” Nãi Trát Luân đại sư đem sự tình phía trước phía sau cùng Tụng Tán tướng quân nói một lần, nói xong sau dừng một chút, sau đó mục thấu hàn quang nói:“Hiện tại ngươi đem này hai cái bao còn có người làm chuyện này cho ta bắt lại, nếu tìm không thấy này hai cái bao,

ngươi về sau sẽ không dùng lại đến gặp ta !”

“Là!” Tụng Tán tướng quân nghe nói như thế, cả người đều nhịn không được run lên hạ, vội vàng nghiêm, vẻ mặt nghiêm nghị trả lời.

“Hiện tại ngươi phái người đưa ta đi một chuyến mĩ tư nhạc thôn.” Nãi Trát Luân đại sư nói.

“Là, lão sư, thỉnh ngài lên phi cơ.” Tụng Tán tướng quân vội vàng nói.

Nãi Trát Luân đại sư gật gật đầu, sau đó đi nhanh hướng đứng ở bên ngoài phi cơ trực thăng sân bay đi đến, bất quá ở hắn muốn đi lên phi cơ khi, Nãi Trát Luân đại sư đột nhiên dừng lại cước bộ, đối Tụng Tán tướng quân vẻ mặt ngưng trọng nói:“Tụng Tán, gọi điện thoại là một vị chân chính thần tiên, ngươi cùng vi sư tu hành nhiều năm, hẳn là biết chân chính thần tiên ý nghĩa cái gì đi! Còn có chuyện này không cần tiết lộ đi ra ngoài!”

Nói xong Nãi Trát Luân đại sư thế này mới đi lên phi cơ trực thăng, ném xuống vẻ mặt khiếp sợ ngốc đứng ở tại chỗ Tụng Tán.

Nhìn về nơi xa quân dụng phi cơ trực thăng dần dần biến mất ở thiên không, Tụng Tán đột nhiên một cái giật mình, sau đó lập tức cầm lấy điện thoại.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 311 : Chắp tay lễ

Tụng Tán một cuộc điện thoại, thái bắc quân khu lục quân mỗ sư bộ lập tức phái ra một chi chi bộ đội, đối thanh lai phủ vùng địa hạ xã đoàn triển khai lôi đình thủ đoạn.

Thanh lai phủ vùng địa hạ thế lực đại lão, chỉ sợ nằm mơ cũng không nghĩ tới liền bởi vì hai Trung Quốc nữ sĩ bao, bọn họ thế nhưng hội toàn bộ bị quân đội cấp bắt đứng lên, không chỉ có như thế quân đội nhân còn vẻ mặt sát ý cảnh cáo bọn họ, nếu không ở một canh giờ nội giao ra kia hai cái bao cùng người cướp bao, quân đội không chỉ có muốn bình định bọn họ oa điểm, hơn nữa bọn họ cũng toàn bộ đều phải đi gặp Phật tổ.

Ở Thái quốc, quân đội nhưng là phi thường cường thế thế lực, này các đại lão lại nào dám cùng quân đội đối kháng, lập tức hổn hển lại liều mạng kêu thủ hạ mã tử đi đem người cướp bao cấp tìm ra.

Làm thanh lai phủ địa hạ thế lực loạn thành một đoàn, gà bay trứng vỡ khi, một chiếc quân dụng phi cơ trực thăng đứng ở mĩ tư nhạc sơn thôn.

Phi cơ trực thăng mặt trên đi xuống đến một lão nhân, đúng là Nãi Trát Luân đại sư.

Nãi Trát Luân đại sư vừa xuống phi cơ, gặp cách đó không xa đứng không ít người nghênh đón hắn, trong đó một vị rõ ràng chính là ở huyền môn đại hội từ biệt Hạ Vân Kiệt Hạ đại sư, không khỏi cả người rùng mình một cái, vội vàng đi nhanh hướng hắn đi đến, đi đến hắn trước mặt khi, không đợi hắn mở miệng, đã muốn kinh sợ đem hai tay giơ lên cao tới trán, song chưởng tương hợp cử tới mặt, hai ngón cái tới gần chóp mũi, khẩu hô:“Nãi Trát Luân bái kiến đại sư, chúc đại sư vạn thọ vô

cương!”

Bởi vì Nãi Trát Luân đại sư đặc thù thân phận, không nên tự mình đi ra nghênh đón hắn Đoàn Quốc Văn đám người gặp Nãi Trát Luân đại sư hướng Hạ Vân Kiệt như vậy hành lễ, không khỏi hoàn toàn trợn tròn mắt.

Bởi vì ở Thái quốc tạo thành chữ thập lễ là rất chú ý, mà vừa rồi Nãi Trát Luân đại sư làm được tạo thành chữ thập lễ, chính là vãn bối nhìn thấy trưởng bối lưu hành một thời lễ.

Nhưng này như thế nào khả năng đâu? Nãi Trát Luân đại sư ở Thái quốc thân phận nhưng là phi thường tôn quý siêu nhiên, huống hồ hắn tuổi cũng so với Hạ Vân Kiệt lớn rất nhiều.

Nhưng sự thật liền đặt tại trước mặt, lại không phải do bọn họ không tin, lừng lẫy đại danh Nãi Trát Luân đại sư ở tuổi trẻ bất quá hai mươi tuổi tả hữu Hạ Vân Kiệt trước mặt chấp là vãn bối chi lễ, mà theo hắn sợ hãi cung kính biểu tình cũng không khó coi đi ra, hắn này lễ là phát ra từ nội tâm, cũng không phải làm bộ làm tịch.

Hạ Vân Kiệt đối Nãi Trát Luân đại sư hành lễ cũng là thấy nhưng không thể trách, hắn nay ở huyền môn trung địa vị vốn là nhất cao thượng, ngày đó ở huyền môn đại hội giảng đạo, không biết đánh thức bao nhiêu người trong huyền môn, bọn họ người người đều tôn hắn như trưởng bối lão sư, Nãi Trát Luân liền lại càng không tất nói. Đơn giản Hạ Vân Kiệt người này hướng đến khiêm tốn quen, thế này mới cũng lấy Nãi Trát Luân đại sư đến xưng hô hắn. Hôm nay nếu không phải Đoàn Quốc Văn lão tướng quân không nên tự mình đi ra nghênh đón Nãi Trát Luân đại sư, Hạ Vân Kiệt là sẽ không cố ý đi ra nghênh đón.

“Tới rồi, Nãi Trát Luân đại sư, ta hướng ngươi giới thiệu

một chút, vị này là Đoàn Quốc Văn lão tướng quân, vị này là Hongkong Dương Kỳ Phu……” Hạ Vân Kiệt tùy ý hướng Nãi Trát Luân đại sư đáp lễ lại, sau đó đem Đoàn Quốc Văn đám người nhất nhất giới thiệu cho Nãi Trát Luân đại sư.

Hạ Vân Kiệt mỗi giới thiệu một vị, Nãi Trát Luân đều hai tay tạo thành chữ thập hành lễ, hành lễ khi hai tay ngón cái ở cằm, song chưởng đầu ngón tay ở chóp mũi chỗ, làm được chính là ngang hàng chi lễ. Bất quá làm Hạ Vân Kiệt lôi kéo Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm tay, đem hai người bọn họ giới thiệu cho Nãi Trát Luân khi, nhân lão thành tinh Nãi Trát Luân làm lại là bái kiến trưởng bối chi lễ.

Đoàn Quốc Văn đám người thấy tự nhiên lại là khó tránh khỏi một trận khiếp sợ, bởi vì từ điểm đó không khó nhìn ra, thân phận tôn quý Nãi Trát Luân đại sư đối Hạ Vân Kiệt thật sự phi thường tôn kính, thế cho nên ngay cả hắn bạn gái, hắn đều phải đi bái kiến trưởng bối chi lễ. Mà Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm ở Thái quốc ngây người một đoạn thời gian, cũng là biết Thái quốc tạo thành chữ thập lễ chú ý, gặp trừ bỏ Hạ Vân Kiệt, Nãi Trát Luân đại sư hướng chính mình hai người đi vãn bối bái kiến trưởng bối chi lễ, không khỏi vừa thẹn lại chân tay luống cuống, không biết nên như thế nào đáp lễ.

Cũng may Hạ Vân Kiệt tuy rằng không hiểu Thái quốc tạo thành chữ thập chi lễ chú ý, nhưng lúc này cũng nhìn ra Nãi Trát Luân hành lễ khi khác nhau, lại thấy Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm mặt đẹp ửng hồng, thần sắc lại có chút kích động, liền hợp thời cười nói:“Nãi Trát Luân đại sư, nếu không chúng ta đều đi vào trước nói chuyện đi.”

“Là!” Nãi Trát Luân đại sư cung kính lên tiếng, sau đó thực tự nhiên đứng ở Hạ Vân Kiệt phía sau nửa bước, nhắm mắt theo đuôi theo hướng Đoàn Quốc Văn gia đi

đến, tựa như cái tùy tùng giống nhau, không dám vượt nửa bước.

Nãi Trát Luân đại sư này hành động, lại đem Đoàn Quốc Văn lão tướng quân đám người nhìn xem một trận khiếp sợ, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt bất tri bất giác trung mang theo một tia kính sợ.

Không có biện pháp, ở Thái quốc Nãi Trát Luân đại sư thân phận thật sự rất tôn quý, ngay cả hắn ở Hạ Vân Kiệt trước mặt đều phải biểu hiện như vậy khiêm tốn, Đoàn Quốc Văn đám người lại không dám tái coi khinh hắn.

Vào phòng, mọi người phân chủ khách ngồi xuống.

“Nãi Trát Luân đại sư, lần này phiền toái ngươi.” Mọi người an vị sau, Hạ Vân Kiệt cười khách khí nói.

“Đại sư, không có ngài vốn không có ta Nãi Trát Luân hôm nay, còn thỉnh đại sư về sau vạn vạn không cần tái theo ta khách khí, về sau cũng thỉnh bảo ta Trát Luân đi.” Nãi Trát Luân đại sư gặp Hạ Vân Kiệt trước mặt mọi người mặt lại cùng hắn khách khí như vậy, nghe vậy cuống quít đứng lên nói.

Gặp Nãi Trát Luân nói “Không có ngài vốn không có ta Nãi Trát Luân hôm nay”, Dương Kỳ Phu đám người thượng hảo, Đoàn Quốc Văn đám người nghe xong cũng là nhịn không được mãnh hút một ngụm lãnh khí, lời này nói được thật sự rất làm cho người ta rung động, nếu là truyền ra đi, chỉ sợ toàn bộ Thái quốc đều phải bị kinh động.

Đoàn Quốc Văn đám người tự nhiên không biết, Nãi Trát Luân vì hắn tôn tử duyên cớ, tu vi không chỉ có trì trệ không tiến, hơn nữa chính đi ở lạc lối phía trên, nếu không phải Hạ Vân Kiệt đánh thức cũng cứu lại hắn tôn

tử, hắn tuyệt đối không thể có thể có hiện tại thành tựu. Huống chi, sau lại Hạ Vân Kiệt còn chuyên môn ở đại hội thụ đạo giải thích nghi hoặc, lôi đình đánh xuống khi, còn một mình một người kháng lôi, cứu mọi người thoát ly nguy hiểm, cho nên Nãi Trát Luân nói ra lời này cũng là một chút cũng không khoa trương.

Hạ Vân Kiệt gặp Nãi Trát Luân khiêm tốn cũng sẽ không tái cùng hắn khách khí, khoát tay gọi hắn ngồi xuống. Ngồi xuống sau, mọi người khó tránh khỏi một trận khách sáo hàn huyên, chính nói là lúc, đi theo Nãi Trát Luân cùng nhau đến tôi tớ Tố Tra đi đến, nói cho Nãi Trát Luân nói, người cướp bao đã muốn tìm được rồi, bao cũng lấy đến, Tụng Tán tướng quân chính tự mình đưa tới, cũng xin chỉ thị Nãi Trát Luân người cướp bao như thế nào xử lý?

“Đại sư người xem xử trí như thế nào người cướp bao?” Nãi Trát Luân không có chính mình làm chủ, mà là cung kính về phía Hạ Vân Kiệt xin chỉ thị nói.

“Lược thi trừng phạt đi.” Hạ Vân Kiệt nghĩ nghĩ nói, dù sao chính là đoạt bao cũng không có thương đến nhân, Hạ Vân Kiệt đổ còn không nghĩ này giết người cướp bao.

“Nói cho Tụng Tán, đoạn một tay làm trừng phạt.” Nãi Trát Luân tuân lệnh xoay người đối Tố Tra phân phó nói.

“Là.” Tố Tra tuân lệnh rời đi.

Tố Tra sau khi rời đi không quá nhiều lâu, Tụng Tán tướng quân liền tự mình cưỡi phi cơ trực thăng chạy tới mĩ tư nhạc sơn thôn, cũng tự tay đem Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng bao trả lại cho các nàng.

Trong bao Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng gì đó một kiện không ít, không chỉ có không thiếu, bên trong

còn các hơn một khối tốt nhất phỉ thúy ngọc thạch, đó là thanh lai địa hạ thế lực các đại lão cấp Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng bồi tội lễ.

Nếu bao đã muốn tìm được, hơn nữa tối hôm qua một đêm chấn kinh, ép buộc, Dương Kỳ Phu đám người thể xác và tinh thần đều thực mệt mỏi, Hạ Vân Kiệt đám người ở Đoàn Quốc Văn gia lưu lại không bao lâu liền nhích người đi trước tạp đế lệ nhã sơn làng du lịch. Tạp đế lệ nhã sơn làng du lịch là cách mĩ tư nhạc thôn có vẻ gần một nhà năm sao cấp nghỉ phép khách sạn.

Rời đi trước, Hạ Vân Kiệt cố ý tặng một lá bùa hộ mệnh cấp Đoàn Quốc Văn, hảo bảo hộ hắn lão nhân gia xuất nhập bình an.

Đoàn Quốc Văn tuy rằng chưa thấy qua Hạ Vân Kiệt thi triển pháp thuật, nhưng thấy ngay cả Nãi Trát Luân đại sư đối hắn đều tất cung tất kính, tự nhiên là đem kia trương bùa hộ mệnh trân mà trọng nơi bên người thu hảo.

Tạp đế lệ nhã sơn làng du lịch tọa lạc cho thông xanh um úc, sương mù lượn lờ, nguyên nước nguyên vị núi rừng bên trong, khách sạn cũng phi thường xinh đẹp, đem hiện đại kiến trúc nghệ thuật cùng Thái quốc địa phương truyền thống kiến trúc phong cách hoàn mỹ dung hợp cùng một chỗ.

Ở Hạ Vân Kiệt đám người thừa xe đến trên đường, Nãi Trát Luân sớm đã gọi điện thoại an bài tốt lắm hết thảy.

Hạ Vân Kiệt đám người vừa đến, không chỉ có khách sạn tổng giám đốc tự mình ở cửa đón chào, hơn nữa sớm đã cho bọn hắn an bài tốt nhất phòng. Này phòng bố trí cực kì xa hoa rộng mở, hơn nữa có thể nhìn đến đẹp nhất núi rừng cảnh sắc cùng mặt trời mọc, mặt trời lặn.

Ở Đoàn Quốc Văn gia, Nãi Trát Luân nghe nói một ít Thiệu Lệ Hồng đám người tối hôm qua gặp được, cho nên đem Hạ Vân Kiệt đám người dừng chân an bài hảo sau, liền thực thức thời cáo từ. Đương nhiên Hạ Vân Kiệt đến Thái quốc là ngàn năm một thuở cơ hội, Nãi Trát Luân ngày đó tự nhiên cũng ở tại khách sạn, cũng tốt tùy kêu tùy đến.

Nãi Trát Luân vừa đi, Chu Hiểu Diễm liền mị nhãn hàm xuân, động tình kêu một tiếng "Kiệt ca", cả người liền đầu nhập vào Hạ Vân Kiệt trong lòng, hai tay ôm chặt lấy hắn eo.

Thiệu Lệ Hồng thấy thế do dự hạ, nhưng rất nhanh cũng kêu một tiếng "Kiệt ca!", từ phía sau ôn nhu ôm lấy Hạ Vân Kiệt, trắng nõn khuôn mặt nhẹ nhàng dán tại hắn phía sau lưng.

Trước sau bị hai cụ động lòng người khêu gợi thân hình mang theo, có thể rõ ràng cảm giác được trước sau hai luồng no đủ cùng kiên đĩnh, Hạ Vân Kiệt tiểu huynh đệ rất nhanh liền nổi lên phản ứng, dâng trào đỉnh ở tại một mảnh mềm mại phía trên.

"Anh!" Chu Hiểu Diễm hạ thân lập tức liền cảm giác được kia cứng rắn cử khởi, nhịn không được phát ra một tiếng mê người tiếng rên rỉ, cái miệng nhỏ nhắn cắn Hạ Vân Kiệt vành tai thở gấp nói:"Kiệt ca ngươi rất xấu!"

Trên thế giới còn có so với này càng khiêu khích lời nói sao? Nói sau trải qua lúc này đây kiếp nạn, Hạ Vân Kiệt cũng nhận rõ chính mình đối trước người phía sau hai người cảm tình, nghe vậy không còn suy nghĩ cái gì hậu quả, một đôi tay không chút do dự dừng ở kia làm cho hắn vô số lần mơ màng màu mỡ kiều đồn, dùng sức nhu sờ đứng lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 312 : Thực hạnh phúc

Mĩ mông bị cặp kia khát vọng hồi lâu, tựa hồ mang theo ma lực tay cấp nhu vuốt, bụng hạ mãnh liệt cảm giác được Hạ Vân Kiệt cứng rắn, Chu Hiểu Diễm hô hấp lập tức trở nên dồn dập đứng lên, vòng eo theo bản năng vặn vẹo cử động, hai tay sớm đã câu ở tại Hạ Vân Kiệt trên cổ, mặt đẹp phi hồng, mị nhãn như tơ.

Chu Hiểu Diễm bất động hoàn hảo, này vừa động, Hạ Vân Kiệt hạ thân bành trướng càng phát ra lợi hại, cũng đã muốn không thể thỏa mãn cho cách vải dệt ma sát, một đôi ma thủ theo mĩ mông chậm rãi hướng lên trên đi, muốn hướng lưng quần trong thân.

“Hì hì, Kiệt ca, không cần, hiện tại không được!” Ngay tại Hạ Vân Kiệt thân nhập đai lưng, đã muốn đụng đến kia trắng mịn màu mỡ mông cánh hoa, tưởng tiến thêm một bước thân đến hai chân trong lúc đó khi, Chu Hiểu Diễm lại cầm lấy tay hắn, đem tay hắn cấp kéo đi ra.

Thiệu Lệ Hồng tựa hồ cùng Chu Hiểu Diễm lòng có Linh Tê, Chu Hiểu Diễm đem Hạ Vân Kiệt tay lôi kéo đi ra, nàng cũng đi theo buông lỏng tay ra, sau đó kéo qua Chu Hiểu Diễm tay hướng phòng ngủ đi đến.

Nhìn hai vị mỹ nhân lắc lắc khêu gợi phong eo kiều đồn hướng phòng ngủ đi đến, Hạ Vân Kiệt nao nao, lập tức trong lòng một mảnh lửa nóng theo đi lên. Bất quá hắn mới đi tới cửa, vừa muốn cất bước đi vào, hai người lại xoay người hướng hắn quyến rũ cười, đem hắn đẩy đi ra ngoài nói:“Ngươi đi một cái khác phòng tắm rửa, không chuẩn nhìn lén nga!”

Hai người nói chưa dứt lời, này vừa nói, Hạ Vân Kiệt nhất tưởng khởi hai cụ tuyết trắng thân thể ở tắm vòi sen vòi phun hạ hướng tắm, bọt nước theo bóng loáng

tuyết trắng thân mình hoạt hạ, trong đầu lại một trận lửa nóng, thật muốn cứ như vậy bất chấp tất cả vọt vào đi, nhưng cuối cùng hắn còn là lựa chọn đỉnh cái lều trại, ngoan ngoãn đi một cái khác phòng hướng tắm.

Hướng là nước lạnh tắm, bất quá nhất tưởng khởi cách vách phòng Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng chính cởi hết ở hướng tắm, càng lên Hạ Vân Kiệt lại cảm thấy càng khô nóng. Vội vàng hướng xong tắm, liền bọc khăn tắm chạy tới một cái khác phòng.

Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng tiến là chủ phòng ngủ, trong phòng gian bãi đặt một tuyết trắng giường lớn. Hạ Vân Kiệt bọc khăn tắm nằm ở trên giường, bên tai nghe tiếng nước rầm, xuyên thấu qua thủy tinh mờ còn có thể mơ hồ nhìn đến hai cái thướt tha phập phồng thân ảnh, thật sự là huyết mạch sôi sục, hận không thể thi triển một cái pháp thuật, vụng trộm lưu đi vào nhìn trộm một phen.

Thời gian ở tiếng nước rầm trung, tựa hồ quá đặc biệt thong thả, hồi lâu, cửa phòng tắm mới mở ra.

Hạ Vân Kiệt chung quy là lần đầu tiên, gặp phòng tắm cửa mở ra, nghe được mềm nhẹ tiếng bước chân, trong lòng nhịn không được cảm thấy một trận khẩn trương, lại có chút không dám hướng hai người nhìn lại.

“Kiệt ca!” Đang lúc Hạ Vân Kiệt không hiểu cảm thấy một trận khẩn trương, bên tai nghe được làm cho hắn xương cốt đều phải mềm yếu mê người mềm nhẹ thanh âm.

Hạ Vân Kiệt phản xạ có điều kiện theo thanh âm phương hướng ngẩng đầu nhìn đi, này vừa thấy, Hạ Vân Kiệt trái tim đều thiếu chút nữa đình chỉ nhảy lên, hô hấp cũng chợt gian ngừng lại rồi.

Chỉ thấy phòng tắm đi ra liên tiếp phòng ngủ hành lang khẩu, duyên dáng yêu kiều bọc khăn tắm Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm, lúc này hai người tay chính chộp vào khăn tắm thắt địa phương, sau đó chậm rãi mở ra khăn tắm.

Một chút cảnh xuân theo khăn tắm mở ra lộ đi ra, làm khăn tắm theo kia bóng loáng thân mình rơi trên mặt đất khi, nhất thời hai cụ vô cùng mê người thân thể hoàn toàn hiện ra ở tại Hạ Vân Kiệt trước mặt.

Tuyết trắng đầy đặn vú, bằng phẳng bụng, bụng hạ lộ ra vô hạn dụ hoặc thần bí nơi riêng tư, còn có kia nở nang trắng nõn đùi đẹp……

Chu Hiểu Diễm dài eo phong mông, cái vú no đủ, càng như là phương bắc hoặc là nói là tây phương nữ nhân, Thiệu Lệ Hồng thân mình tinh tế một ít, nhưng nên đại địa phương đại, nên nhỏ địa phương nhỏ, lộ ra cái loại này chín mật đào mê người hơi thở.

Hết thảy hết thảy đều làm cho Hạ Vân Kiệt tim đập cùng hô hấp ở đã trải qua ngắn ngủi tạm dừng sau, đột nhiên lại gia tốc nhảy lên cùng thở dốc, hai mắt cực nóng, lộ ra như dã thú cuồng nhiệt ánh mắt, hắn cảm giác chính mình không nữa một chút hành động, chỉ sợ cũng cũng bị dục hỏa cấp sinh sôi thiêu đốt tro tàn.

Đang lúc Hạ Vân Kiệt không thể nhịn được nữa, chuẩn bị áp dụng hành động khi, Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng đã muốn phe phẩy kia mê người tuyết trắng thân thể đi bước một hướng hắn đã đi tới.

Ngạo nhân vú ở trong không khí theo các nàng cước bộ cao thấp nhảy lên, mặt trên hai điểm anh hồng hoảng Hạ Vân Kiệt hoảng hốt hề hề, không biết nên xem làm sao mới tốt.

Trong nháy mắt, Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng đã muốn leo lên phô tuyết trắng ga trải giường giường lớn.

Một cái xốc lên sớm đã củng khởi khăn tắm, sau đó ghé vào hắn hai chân trong lúc đó, vươn tiểu cái lưỡi thơm tho ở hai chân trong lúc đó chậm rãi hướng lên trên liếm, mà một cái khác tắc phe phẩy đầy đặn vú, ghé vào Hạ Vân Kiệt ngực, đồng dạng vươn tiểu cái lưỡi thơm tho liếm hắn trong ngực.

Chưa bao giờ trải qua quá nam nữ việc Hạ Vân Kiệt lại như thế nào chịu được bực này khiêu khích, không vài cái sẽ thấy cũng nhịn không được, trong cổ họng phát ra một tiếng gần như dã thú lại áp lực tiếng hô, một cái xoay người, nắm lên chính ghé vào hắn ngực Chu Hiểu Diễm, đem nàng kia đầy đặn thân mình đặt ở dưới thân……

Rất nhanh trong phòng liền vang lên làm cho người ta tâm tinh lay động động lòng người thanh âm, mi dâm hơi thở tràn đầy toàn bộ phòng.

Đọng lại hai mươi mốt năm dục vọng, một khi phát ra đi ra, có thường nhân khó có thể tưởng tượng lửa nóng.

Đại chiến từ giữa trưa mãi cho đến buổi chiều mặt trời chiều ngã về tây, Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng hai người cơ hồ thành bạch tuộc ghé vào Hạ Vân Kiệt trên người, ngay cả một ngón tay cũng không tưởng động khi mới vừa rồi chấm dứt.

“Kiệt ca, ngươi thật sự quá mạnh mẽ !” Hai người trần như nhộng ghé vào Hạ Vân Kiệt trên người, trên mặt lộ ra vô cùng thỏa mãn ý cười, lẩm bẩm nói.

Không có gì nói so với này nói càng có thể làm cho nam nhân cảm thấy kiêu ngạo, cũng không có nói cái gì so với này nói càng có thể kích động nam nhân chiến đấu

dục vọng, Hạ Vân Kiệt theo hai người bóng loáng lưng sờ đi xuống, đụng đến kia đầy đặn màu mỡ kiều đồn khi, thiếu chút nữa sẽ nhịn không được lại đề thương ra trận, cũng may hắn đúng là vẫn còn thông cảm hai người thể lực, cũng băn khoăn đến lúc đó gian đã muốn không còn sớm, vạn nhất Nãi Trát Luân đám người lại đây gõ cửa sẽ không không biết xấu hổ, cười phát hạ kia lực đàn hồi mười phần mĩ mông nói:“Rời giường a!”

“Không cần thôi, người ta hiện tại bị ngươi ép buộc ngay cả một ngón tay cũng không tưởng động. Xem ra về sau cho ngươi tìm vài cái ngoại quốc nữu mới được, đúng rồi, Kiệt ca, ngoại quốc nữu ở trên giường có phải hay không so với ta cùng Lệ tỷ càng nhiệt tình mở ra?” Chu Hiểu Diễm há mồm nhẹ nhàng cắn hạ Hạ Vân Kiệt ngực, nói.

“Nói bừa cái gì, ta đây mới là lần đầu tiên, như thế nào biết ngoại quốc nữ nhân thế nào!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi tức giận “Ba!” đánh một chút Chu Hiểu Diễm tuyết trắng mông.

“Lần đầu tiên! Không phải đâu, Kiệt ca ngươi thật là lần đầu tiên?” Chu Hiểu Diễm không khỏi kinh ngạc kêu lên, nói khi ánh mắt còn theo bản năng xem hạ Thiệu Lệ Hồng.

Thiệu Lệ Hồng là người từng trải, phương diện này nàng hẳn là có điểm kinh nghiệm, mà Chu Hiểu Diễm mặc dù ở trên giường biểu hiện so với Thiệu Lệ Hồng còn muốn nhiệt tình mở ra, nhưng ở nam nữ việc cũng là lần đầu tiên. Mà của nàng lần đầu tiên cấp đối tượng không phải người khác, đúng là Thiệu Lệ Hồng.

Thiệu Lệ Hồng gặp Chu Hiểu Diễm hướng nàng xem đến, không khỏi đỏ mặt hơi hơi gật gật đầu, sau đó dùng khuôn mặt nhẹ nhàng ở Hạ Vân Kiệt ngực tư ma, hỏi:“Kiệt ca, ngươi có thể hay không trách chúng ta?

Nếu không phải chúng ta chủ động dụ dỗ, ngươi cũng sẽ không……”

“Không chuẩn nói ngốc nói! Ta thực cảm tạ ông trời đem các ngươi ban cho ta, hiện tại ta cảm giác thực hạnh phúc!” Hạ Vân Kiệt không đợi Thiệu Lệ Hồng nói xong, liền đánh gãy lời của nàng, gồm hai người đều gắt gao ôm ở trong lòng.

“Cảm ơn ngươi, Kiệt ca, là ngươi làm cho ta lại cảm nhận được làm nữ nhân khoái hoạt!” Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Thiệu Lệ Hồng không khỏi hạnh phúc cảm động hốc mắt đều đỏ, nước mắt theo của nàng khóe mắt chảy xuống ở Hạ Vân Kiệt trong ngực.

Hạ Vân Kiệt gặp Thiệu Lệ Hồng lạc nước mắt, không khỏi gấp đến độ cuống quít thân thủ đi lau, nói:“Đừng khóc, đừng khóc.”

Nhưng là Hạ Vân Kiệt càng chân tay luống cuống, càng nóng vội, Thiệu Lệ Hồng nước mắt cũng là rơi vào càng vui.

“Diễm tỷ, ngươi mau giúp ta khuyên nhủ Hồng tỷ a.” Gặp Thiệu Lệ Hồng mắt nước mắt càng vui, Hạ Vân Kiệt cũng là thực hoảng, đành phải xin giúp đỡ một bên Chu Hiểu Diễm.

“Đứa ngốc, Hồng tỷ đây là vui vẻ nước mắt!” Chu Hiểu Diễm gặp Hạ Vân Kiệt như vậy khẩn trương Thiệu Lệ Hồng, cũng nhịn không được hạnh phúc hốc mắt đều đỏ, ngón tay điểm hạ Hạ Vân Kiệt đầu, sẳng giọng.

“Kiệt ca, ta muốn là có thể sớm vài năm nhận thức ngươi thì tốt rồi!” Thiệu Lệ Hồng xoa xoa nước mắt nói.

“Hồng tỷ, ngươi cũng choáng váng. Khi đó cho dù ngươi nhận thức Kiệt ca, Kiệt ca cũng chỉ là chưa dứt sữa tiểu

tử!” Chu Hiểu Diễm xem thường nói.

Chu Hiểu Diễm nói cho hết lời, ba người đều ngây ngẩn cả người, sau đó lại đột nhiên nở nụ cười.

Cười qua đi, Hạ Vân Kiệt đột nhiên một cái xoay người đem Chu Hiểu Diễm đặt ở dưới thân, nói:“Lá gan thật đúng là lớn, cũng dám nói ta là chưa dứt sữa tiểu tử! Xem ta như thế nào thu thập ngươi.”

Hạ Vân Kiệt này nghiêng người, Chu Hiểu Diễm nhất thời cảm thấy hạ thân lại bị cứng rắn vật đứng vững, không khỏi hách nhất đại khiêu, vội vàng cầu xin tha thứ nói:“Kiệt ca, hảo Kiệt ca, ta thật sự không dám, ta không dám, ngươi tạm tha ta lần này đi!”

“Hiện tại cầu xin tha thứ đã muốn đã muộn!” Hạ Vân Kiệt cố ý vẻ mặt cười xấu xa, đề thương hùng củ củ khí phách hiên ngang làm ra muốn tiến công tư thái.

Bất quá ngay tại phía sau di động vang lên.

Gặp Hạ Vân Kiệt di động vang lên đến, Chu Hiểu Diễm nhất thời tinh thần tỉnh táo, vội vàng đẩy hắn hạ nói:“Di động vang, còn không mau đi tiếp.”

Hạ Vân Kiệt đành phải ngượng ngùng thu hồi thương, vung tay lên, di động liền lăng không bay lên dừng ở trong tay hắn.

Tuy rằng sớm đã gặp qua Hạ Vân Kiệt phất tay gian sát diệt hơn trăm người khủng bố cử chỉ, nhưng thấy Hạ Vân Kiệt phất tay gian liền đưa tới di động, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm còn là nhịn không được vẻ mặt kinh ngạc cùng sùng bái.

“Kiệt ca, người ta cũng muốn học bổn sự này!” Chu Hiểu Diễm tính cách ngay thẳng hoạt bát, trần như nhộng

thân mình lập tức giống rắn nước giống nhau nhiễu thượng Hạ Vân Kiệt, nũng nịu cầu xin.

“Hảo, hảo, không…… Khụ khụ, vấn đề.” Hạ Vân Kiệt một bên lấy qua tay cơ một bên trả lời, chính là nói đến một nửa khi hắn nhìn đến di động màn hình biểu hiện dãy số khi, biểu tình lại lập tức trở nên rất là xấu hổ, trong ánh mắt cũng lộ ra một tia chột dạ sắc.

“Di, có phải hay không mỹ nữ đánh tới điện thoại?” Nữ nhân đối phương diện này luôn đặc biệt mẫn cảm, Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng thấy thế lập tức ý thức được điện thoại là nữ nhân đánh tới.

“Ân, chính là một vị bằng hữu, chính là một vị bằng hữu.” Hạ Vân Kiệt càng phát ra chột dạ nói, điện thoại tiếp cũng không phải không tiếp cũng không phải.

Bởi vì điện thoại là Tần Lam đánh tới.

“Giải thích chẳng khác nào che dấu!” Chu Hiểu Diễm trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, bất quá lại lập tức ở hắn trên gương mặt hôn một cái, thúc giục nói:“Mau tiếp a, người ta cùng Hồng tỷ mới sẽ không ăn dấm chua đâu!”

“Ân! Mau tiếp đi, Kiệt ca.” Thiệu Lệ Hồng nghe vậy cũng gật gật đầu, sau đó ôn nhu hôn hạ Hạ Vân Kiệt hai má, ôn nhu thúc giục nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 313 : Cưng chiều

Gặp Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng đều thúc giục chính mình tiếp điện thoại, Hạ Vân Kiệt thế này mới hoài một tia không yên đem điện thoại tiếp lên:“Lam tỷ ngươi hảo.”

Điện thoại mặt khác một đầu, Đông Thông thị công an cục thường vụ phó cục trưởng văn phòng.

Tần Lam một thân cảnh phục, tư thế oai hùng hiên ngang trung lộ ra một tia vô cùng thành thục nữ tính quyến rũ, lúc này nàng đang ngồi ở chủ bàn sau, một tay cầm điện thoại, một tay yêu thích không buông tay đem ngoạn Hạ Vân Kiệt kí tới được guess mốt đồng hồ, trong mắt toát ra vui sướng sắc.

Lễ vật tuy rằng không quý trọng, đời này cũng không biết có bao nhiêu nam nhân từng nghĩ biện pháp đưa nàng lễ vật, nhưng chỉ có này phân ngoài ý muốn lễ vật làm cho nàng tim đập thình thịch, vui mừng dị thường, thậm chí nhất lấy đến lễ vật liền nhịn không được cấp Hạ Vân Kiệt gọi điện thoại.

“Đồng hồ ta thu được, ngươi này tiểu quỷ đầu, càng ngày càng hiểu được hống nữ nhân bất quá ta thực thích.” Nghe được trong điện thoại truyền đến Hạ Vân Kiệt quen thuộc thanh âm, Tần Lam không hiểu mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, tim đập cũng có chút nhanh hơn.

Nếu bình thường nghe được Tần Lam oán trách trung mang theo nói không nên lời ái muội lời nói, Hạ Vân Kiệt khẳng định thực hưởng thụ, nhưng hôm nay Tần Lam lời nói càng ái muội, hắn lại càng chột dạ, bởi vì hắn hai bên trái phải trong ngực chính bát hai vị trơn nữ nhân, các nàng đang dùng tò mò bát quái ánh mắt nhìn hắn gọi điện thoại đâu.

“Ân, ngươi thích là tốt rồi. Còn có này khác sự tình sao? Không có này khác sự tình ta trước treo, ta bên này có chút việc.” Hạ Vân Kiệt đỏ mặt nói.

Hắn thật sự không thói quen ôm hai nữ nhân còn cùng Tần Lam phao điện thoại cháo, lại càng không thói quen trước mặt hai nữ nhân vừa mới đã làm yêu mặt cùng một cái khác nữ nhân nói điện thoại, hơn nữa này nữ nhân cùng hắn quan hệ còn thực ái muội.

“Ngươi có việc a, vậy được rồi, cảm ơn tay ngươi biểu.” Tần Lam vốn tâm tình kinh hỉ dưới, muốn tìm Hạ Vân Kiệt hảo hảo tán gẫu một trận, không nghĩ tới nói vừa mới bắt đầu liền lập tức muốn chấm dứt, không khỏi cảm thấy một trận mất mát, vốn là mang theo nữ nhân vị thanh âm cũng khôi phục ngày xưa bình thản.

“Ân, kia tái kiến.” Hạ Vân Kiệt hiện tại là ước gì chấm dứt trò chuyện, tự nhiên thể hội không đến Tần Lam tâm tình biến hóa, nghe vậy lập tức nói, nói xong liền chuẩn bị quải điện thoại.

“Chờ đã.” Bất quá Hạ Vân Kiệt còn không có quải điện thoại, Tần Lam lại gọi lại hắn.

“Còn có chuyện gì?” Hạ Vân Kiệt hỏi, trong lòng một trận trảo cấp.

“Ngươi hiện tại có phải hay không cùng nữ hài tử cùng một chỗ?” Tần Lam đột nhiên hỏi, nữ nhân giác quan thứ sáu cùng cảnh sát độc hữu sâu sắc thấy rõ lực, làm cho Tần Lam ở Hạ Vân Kiệt quải điện thoại trước, đột nhiên ngửi được một tia không tầm thường.

“Ta……” Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới Tần Lam hỏi là vấn đề này, trong lúc nhất thời nói quanh co đứng lên.

Nói quanh co là lúc, Hạ Vân Kiệt cảm thấy hai bên trái phải đầu vai bị nhẹ nhàng cắn một ngụm, cũng là Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng vốn là ghé vào hắn trên người, trong điện thoại thanh âm cũng là nghe được nhất thanh nhị sở.

Tần Lam dù sao cũng là một gã "Lão hình cảnh", Hạ Vân Kiệt như vậy một chi ngô, thế nào còn không biết bị chính mình nói trúng. Tuy rằng biết giống Hạ Vân Kiệt như vậy người trẻ tuổi cùng nữ hài tử cùng một chỗ là tái bình thường sự tình bất quá, chính mình cũng cho tới bây giờ không nghĩ tới có một ngày phải gả cấp Hạ Vân Kiệt, nhưng trong lòng còn là không hiểu cảm thấy một trận đau đớn, tâm tình cũng trước nay chưa có hạ, bất quá còn là cường đánh lên tinh thần cười nói:"Xem ra là bị ta đoán trúng, vậy ngươi việc đi, hôm khác liên hệ."

Nói xong Tần Lam liền treo điện thoại, quải điệu điện thoại sau, vừa rồi còn vẻ mặt vui mừng Tần Lam cả người vô lực dựa vào ngồi ở ghế trên, tay không ý thức vuốt ngực treo Đào Mộc phù.

Này mai Đào Mộc phù là Hạ Vân Kiệt đưa cho của nàng. Trước hai ngày, ở quách đầu thôn đã xảy ra cùng nhau trộm mộ hung án, đã chết hai người trộm mộ tặc.

Một lần đã chết hai người, đây là đại án, Tần Lam làm thường vụ phó cục trưởng tự mình tiến đến sự phát địa điểm thăm dò. Hai người chết bộ dáng thực cổ quái cũng thực khủng bố, cơ hồ chỉ còn lại có da bọc xương, giống như bị người hút khô rồi bình thường, tròng mắt cũng là trừng lồi đi ra, phảng phất ở trước khi chết nhìn thấy gì cực kì khủng bố sự tình. Không chỉ có như thế, ngày đó thăm dò hiện trường cảnh sát ở trở về sau, thế nhưng có vài cái không hiểu ngã bệnh, chỉ có hai cái đặc biệt cường tráng cùng Tần Lam không có sự tình. Điều này làm cho bình sinh cũng không tin tưởng quỷ thần Tần Lam, lần đầu tiên bắt đầu hoài nghi khởi quỷ thần

sự tình, cũng hoài nghi khởi Hạ Vân Kiệt đưa cho chính mình bùa hộ mệnh hay không thật sự có xu cát tị hung công dụng.

Đương nhiên nhiều năm thuyết vô thần sớm đã thâm căn cố đế trát ở tại Tần Lam tư tưởng, cái gọi là hoài nghi cũng chỉ là phi thường nhỏ bé. Bởi vì nhớ tới Hạ Vân Kiệt tại đây phương diện giống như có điểm nghiên cứu, lại nghĩ tới này Đào Mộc phù là Hạ Vân Kiệt sở đưa, cho nên vừa rồi Hạ Vân Kiệt muốn quải điện thoại trước Tần Lam chân chính muốn hỏi kỳ thật là có quan quỷ thần bùa sự tình, nhưng cuối cùng lại ma xui quỷ khiến hỏi nam nữ việc. Làm chứng thật trong lòng đoán rằng sau, lại ngay cả quỷ thần bùa sự tình cũng vô tâm tình hỏi lại.

Hạ Vân Kiệt đương nhiên không biết Tần Lam gặp gỡ âm tà việc, bằng không hắn khẳng định hội để hỏi rõ ràng, gặp Tần Lam treo điện thoại, thanh âm như trước thoải mái, nhưng không biết vì cái gì Hạ Vân Kiệt lại đồng dạng cảm thấy một trận đau lòng, tựa hồ lập tức sắp sửa mất đi sinh mệnh thực trân quý gì đó bình thường.

Treo điện thoại sau, Hạ Vân Kiệt trên mặt tuy rằng treo mỉm cười, nhưng ánh mắt lại lộ ra một tia ảm đạm.

Bỏ được, bỏ được, có bỏ mới có được, người tu đạo hướng đến chú ý này hai chữ.

Có chút tu đạo người vì được đến trường sinh chi đạo, trốn vào núi rừng, rời xa hồng trần. Có chút vì trường sinh chi đạo, dứt khoát chặt đứt thất tình lục dục…… Nhưng Hạ Vân Kiệt lại phát hiện chân chính muốn lấy bỏ khi, kỳ thật thật là một kiện rất thống khổ sự tình.

Đang lúc Hạ Vân Kiệt mặc dù mặt mang mỉm cười, nhưng tâm tình lại trở nên ảm đạm khi, Thiệu Lệ Hồng

lại ôn nhu ôm hắn đầu, bắt nó dính sát vào nhau ở chính mình đầy đặn bộ ngực.

“Kiệt ca, có thể trở thành nữ nhân của ngươi ta cùng Hiểu Diễm cũng đã thực vui vẻ, thực hạnh phúc. Về sau chỉ cần ngươi có thể ngẫu nhiên nhớ tới chúng ta, chúng ta cũng rất thỏa mãn, ngươi thật sự không cần vì chúng ta cảm thấy hoang mang hoặc là khó xử. Giống vừa rồi giống nhau, ngươi đại có không nhận thức, chúng ta không có ý kiến.” Thiệu Lệ Hồng ôm Hạ Vân Kiệt đầu, thân hắn sợi tóc, ôn nhu nói.

“Đúng vậy, Kiệt ca có thể giống hôm nay như vậy, chúng ta cũng đã thực vui vẻ. Này nữ nhân khác ngươi lớn mật đuổi theo đi, ta cùng Lệ tỷ là sẽ không để ý nga.” Chu Hiểu Diễm từ phía sau ôm Hạ Vân Kiệt nói.

“Sỏa nữ nhân, điều này sao đi nếu chúng ta ba người có vợ chồng chi thật, ta là khẳng định muốn phụ trách.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi lần chịu cảm động nói.

Hắn còn tưởng rằng chính mình cùng Tần Lam thông qua điện thoại sau, không thiếu được còn phải nghênh đón Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng một phen khảo vấn, không nghĩ tới hai người cũng là như vậy “Phóng túng cưng chiều” Hắn, không chỉ có một chút cũng không trách hắn hoa tâm, nhưng lại cổ vũ hắn đi hoa tâm.

“Ngốc ca ca, ta thật sự là yêu ngươi chết mất đầu năm nay chỉ cần hơi chút có điểm năng lực nam nhân, có mấy cái ở bên ngoài không dưỡng tình nhân, cũng chỉ có ngươi, đều đã muốn thần tiên bình thường nhân vật, còn nói ra nói như vậy. Đúng rồi, vừa rồi vị kia Lam tỷ là đang làm gì?” Chu Hiểu Diễm gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng nói sẽ đối nàng cùng Thiệu Lệ Hồng phụ trách, nhịn không được từ phía sau thiếp Hạ Vân Kiệt càng chặt.

“Đông Thông thị công an cục thường vụ phó cục trưởng!” Đối Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng không có gì hay giấu diếm, Hạ Vân Kiệt thành thành thật thật trả lời.

“Oa dĩ nhiên là công an cục cục trưởng, đại quan da, Kiệt ca ngươi rất ngưu ” Nghe nói đối phương là nữ công an cục cục trưởng, Chu Hiểu Diễm thế nhưng một trận hưng phấn, sau đó đem Hạ Vân Kiệt thân mình ban chính, một cái xoay người kỵ đến hắn trên người, cười hì hì nói:“Kiệt ca, ngươi nhất định phải đem này cục trưởng muốn làm tới tay nga, người ta lớn như vậy còn không có cùng quan lớn như vậy nói chuyện nhiều đâu, hì hì, nếu có thể đem nàng cởi hết, cùng nàng cùng ngươi cùng nhau yêu yêu, tuyệt đối siêu cấp kích thích!”

Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới Chu Hiểu Diễm nghe nói Tần Lam là cái nữ công an cục cục trưởng, thế nhưng hội biểu hiện như vậy hưng phấn kích động, nhưng lại nói ra như vậy hoang dâm lời nói đến, không khỏi một trận há hốc mồm đồng thời, hạ thân sớm đã lại đứng thẳng trượt đi vào.

“Ngô Kiệt ca, ngươi này bại hoại!” Chu Hiểu Diễm một tiếng rên rỉ lại khiến cho một hồi mây mưa thất thường.

“Các ngươi thật sự không phản đối ta có này khác nữ nhân?” Một hồi mây mưa thất thường sau, Hạ Vân Kiệt rốt cục thỏa mãn ôm hai người, hỏi.

“Kiệt ca, chúng ta tâm, chúng ta thân thể, chúng ta tánh mạng đều là của ngươi, chúng ta chỉ cần ngươi vui vẻ, ngươi vui vẻ chúng ta liền vui vẻ, này hắn chúng ta mới mặc kệ đâu!” Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm ôm Hạ Vân Kiệt nói.

“Cảm ơn các ngươi!” Hạ Vân Kiệt ôm hai người phân

biệt hôn hạ hai người cái trán, sau đó vỗ hạ các nàng kiều đồn nói:“Rời giường, không những rời giường thái dương đều phải xuống núi.”

“Đều tại ngươi, người ta hiện tại căn bản không động đậy hiểu rõ thôi” Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm oán trách nói.

“Ha ha, ta đây ôm các ngươi đi.” Nói xong Hạ Vân Kiệt lãm eo đem hai người ôm vào phòng tắm.

Trong phòng tắm có một siêu đại lướt sóng bồn tắm lớn. Ba người cùng nhau phao cái uyên ương tắm, phao tắm khi Hạ Vân Kiệt còn cố ý phát công giúp hai người khơi thông một phen kinh mạch.

Kể từ đó, chờ ba người theo trong phòng tắm đi ra, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm hai người không chỉ có không cảm giác một tia mệt mỏi, tương phản còn cảm thấy trước nay chưa có tinh thần khí sảng.

Vừa thực trái cấm Hạ Vân Kiệt tựa như đại đa số người trẻ tuổi giống nhau, hận không thể mỗi một phút mỗi một giây đều cùng Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm một mình nị cùng một chỗ, không chịu bất luận kẻ nào quấy rầy. Bất quá lo lắng đến Dương Kỳ Phu đám người cũng đều ở tại nhà này khách sạn, ba người hướng hoàn tắm đi ra sau, còn là ra cửa hướng nhà ăn đi đến.

Đến nhà ăn mới phát hiện, Dương Kỳ Phu cùng hắn tình nhân Khâu Sở Thiến còn có Nãi Trát Luân đại sư cùng với cố ý chạy tới Nãi Mông Tha bốn người sớm đã ở nhà ăn chờ bọn họ.

Gặp Hạ Vân Kiệt ở Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng cùng đi hạ tiến vào, bốn người vội vàng tiến lên nghênh đón, Nãi Mông Tha lại cung kính hành lễ bái kiến Hạ Vân Kiệt ba người.

Hạ Vân Kiệt gặp Nãi Mông Tha tinh khí thần đều tốt lắm, ánh mắt gian cũng không có dĩ vãng âm sát khí, không khỏi vui vẻ vỗ vỗ bờ vai của hắn cười nói:“Không sai, xem ra ngươi gần nhất ngày quá rất tốt.”

“Đều là nhờ đại sư ngài phúc!” Nãi Mông Tha vội vàng nói.

Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó tiếp đón mọi người đều ngồi vào vị trí.

Tịch gian, mọi người nói nói cười cười, không khí thật là hòa hợp. Cơm sau, Dương Kỳ Phu cố ý xin chỉ thị Hạ Vân Kiệt kia bút tiền mặt cùng châu báu Ngọc Thạch, vàng thỏi xử lý ý kiến. Dù sao lớn như vậy bút đôla, còn có châu báu Ngọc Thạch chờ, là không tốt tùy tiện mang xuất ngoại, cũng không phương tiện.

Tác giả có lời muốn nói:

Thập phần cảm tạ thư hữu long mộng duyên, hồng nhan loạn vũ, đều là hòa thượng nhạ họa, đức phong ★ tuệ nhã,joy đồng đồng đánh thưởng!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 314 : Về nước

Đối với tiền lương Hạ Vân Kiệt hướng đến thực để bụng cũng thực để ý, nhưng đối với tiền lương ở ngoài tiền, hắn còn chưa có không để trong lòng, bằng không Giang Châu thị trùm Trầm Tử Lương, Ma Sinh thương sự xã trưởng Ma Sinh Sa Thụ, còn có Thiên Diệp gia tộc tộc trưởng đều là hắn tôi tớ, hắn chỉ cần mở miệng, bên người làm sao sầu không có tiền.

Bất quá trước khác nay khác, lúc trước Hạ Vân Kiệt còn là xử nam một quả, ngay cả cái bạn gái nhiều không có, đúng là một người ăn no cả nhà không lo, tiền nhiều tiền thiếu đều có thể sống. Nhưng nay lại lập tức có được hai vị mỹ kiều nương, chính cái gọi là nhi nữ tình trường anh hùng khí đoản, hắn tổng yếu vì hai vị mỹ kiều nương nhiều hơn lo lắng, cho nên cuộc đời lần đầu tiên đối tiền lương ở ngoài tiền cũng trở nên để bụng đứng lên.

Này cũng đang là một nam hài đến nam nhân một cái chuyển biến chi nhất.

“Phương diện này ta không hiểu, ngươi xem làm sao bây giờ thích hợp?” Hạ Vân Kiệt nói.

“Tiền mặt đổ còn phương tiện, ta có thể lập tức kêu người Hongkong ấn đương thiên tỉ suất hối đoái đem tiền hối nhập ngài tài khoản, bất quá này châu báu Ngọc Thạch linh tinh gì đó, chỉ sợ cần tìm chuyên nghiệp nhân sĩ đánh giá giá trị sau tài năng biết cụ thể mức.” Dương Kỳ phu cung kính trả lời.

“Như vậy đi, ngươi đem tiền chia đều thành ba bút hối nhập ta còn có Diễm tỷ cùng Hồng tỷ tài khoản thượng, về phần này khác gì đó, chờ ngươi rời tay sau sẽ đem tiền hối lại đây tốt lắm.” Hạ Vân Kiệt nghĩ nghĩ nói. Hắn

vốn đang tưởng cấp cha mẹ tài khoản cũng hối một bút đi qua, nhưng ngẫm lại cha mẹ hiện tại ở nông thôn quá quen bình tĩnh cuộc sống, cuộc sống cũng thực thích ý hạnh phúc, thật muốn hối đi qua một món tiền lớn, ngược lại hội quấy rầy bọn họ bình tĩnh cuộc sống, cuối cùng còn là chỉ nâng lên chính mình cùng Thiệu Lệ Hồng, Chu Hiểu Diễm ba người.

Theo La Sơn kim khố thu được hiện nay không sai biệt lắm có một ngàn vạn Mĩ kim, ấn ngay lúc đó, tỉ suất hối đoái không sai biệt lắm là 8.2 tả hữu, cũng liền ý nghĩa một phần ba còn có gần ba ngàn vạn nhân dân tệ, nếu tái tính thêm này đáng giá gì đó, chỉ sợ mỗi người có thể phân đến năm ngàn vạn tả hữu nhân dân tệ. Này bút số lượng cho dù đối với Dương Kỳ Phu như vậy Hongkong trùm mà nói cũng không phải cái gì số lượng nhỏ, liền càng đừng nói Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm. Cho nên hai người nghe nói Hạ Vân Kiệt muốn đem kia bút tiền phân ba bút, phân biệt hối nhập hắn bản nhân cùng hai người bọn họ tài khoản, không khỏi đều hách nhất đại khiêu, vội vàng liên tục xua tay nói:“Kiệt ca, này tiền nhiều lắm! Nhiều lắm! Chúng ta còn là tính.”

“Ha ha, của ta của ngươi không đều giống nhau thôi.” Hạ Vân Kiệt lại cười nói một câu, sau đó đem chính mình tài khoản còn có một ít cá nhân tin tức báo cho Dương Kỳ Phu.

Gặp Hạ Vân Kiệt trước mặt mọi người mặt nói ra tuy hai mà một trong lời nói, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm tự nhiên là một trận hạnh phúc cùng ngượng ngùng. Chờ Hạ Vân Kiệt báo chính mình tài khoản cùng cá nhân tin tức sau, các nàng hai cũng ngoan ngoãn đem chính mình tài khoản cùng cá nhân tin tức báo cho Dương Kỳ Phu.

Báo xong sau, nhớ tới không lâu tương lai, chính mình tài khoản đem có mấy ngàn vạn lớn tài chính, hai người

cảm giác nhân sinh tựa như nằm mơ giống nhau.

Sơn cốc u tĩnh, đầy sao mãn không, một vòng trăng sáng nhô lên cao giắt.

Bữa tối sau, Hạ Vân Kiệt cùng Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm ba người dựa vào lan can đứng ở phòng siêu đại sân thượng, thổi gió lạnh, hô hấp không khí thanh tân, ba người ôm cùng một chỗ, cảm thấy trước nay chưa có im lặng hạnh phúc.

“Kiệt ca, ngươi là như thế nào tìm được chúng ta ?” Chu Hiểu Diễm đem đầu tựa vào Hạ Vân Kiệt bả vai, nhẹ giọng hỏi.

Đến bây giờ nàng cùng Thiệu Lệ Hồng đều cảm thấy hiện tại hết thảy đều giống đang nằm mơ.

“Đừng quên ta là thần tiên, các ngươi đều là lòng ta hệ người yêu, các ngươi có nguy hiểm, ta là có tâm linh cảm ứng. Cho nên dựa vào này một tia tâm linh cảm ứng, ta liền một đường tìm đến. Cũng may còn kịp khi, bằng không ta khẳng định hối hận cả đời.” Hạ Vân Kiệt vuốt ve hai người mái tóc, trong lòng sau một lúc sợ nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói là bởi vì tâm linh cảm ứng mới tìm được các nàng, hai người không khỏi hạnh phúc, cảm động ngay cả nước mắt đều chảy ra, thân mình thiếp Hạ Vân Kiệt càng chặt……

Ở Thái quốc bắc bộ vượt qua ba ngày ngọt ngào mà lãng mạn cuộc sống, ở một cái sáng sủa thời tiết, ba người đi lên bay đi Giang Nam tỉnh Hải Châu thị phi cơ.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt thượng một chuyến tới là “Phi pháp” Nhập cảnh, căn bản không có nhập cảnh ghi lại. Đổi thành người thường không có nhập cảnh ghi lại, thừa phi cơ trở về khẳng định không được, bất quá lấy

Hạ Vân Kiệt nhân mạch, điểm ấy sự tình căn bản tính không được. Thái quốc Nãi Trát Luân đại sư cùng Trung Quốc đặc thù ngành lão đại Cù Vệ Quốc tự nhiên hội đem này hết thảy sự tình an bài thỏa đáng.

Ở Thái quốc ba người như keo như sơn sinh hoạt ba ngày, nay lại rốt cục phải về đến quen thuộc thành thị, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm càng nhiều là không tha, mà Hạ Vân Kiệt càng nhiều cũng là rối rắm.

Tuy rằng Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm lần nữa nói không ngại hắn có này nữ nhân khác, nhưng Hạ Vân Kiệt trong lòng lại luôn luôn nói hạm rất khó mại đi qua.

Đầu tiên sau khi trở về đến tột cùng là theo Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm cùng nhau cuộc sống, còn là tiếp tục cùng Trầm Lệ Đề quá hợp thuê cuộc sống chính là cái vấn đề lớn.

Theo lý thuyết, nay cùng Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm đã muốn có vợ chồng chi thật, là không nên sẽ cùng Trầm Lệ Đề cùng nhau quá hợp thuê cuộc sống, nhưng là chuyện này nên như thế nào cùng Trầm Lệ Đề mở miệng đâu? Có lẽ nhất mở miệng, cũng liền ý nghĩa hai người quan hệ chạy tới cuối.

Có đôi khi Hạ Vân Kiệt ngẫm lại nhân sinh thật đúng là như diễn, lần đầu tiên biết muốn cùng Trầm Lệ Đề hợp thuê khi, hắn còn cảm thấy Trầm Lệ Đề là cái phiền toái là cái trói buộc, nhưng ngày lâu, thật sao phải rời khỏi nàng đi theo nữ nhân khác cùng nhau cuộc sống, Hạ Vân Kiệt lại phát hiện nguyên lai chính mình đã muốn có điểm không ly khai Trầm Lệ Đề.

Khả tiếp tục cùng Trầm Lệ Đề cùng nhau quá hợp thuê cuộc sống, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm làm sao bây giờ? Hôn cũng hôn, sờ cũng sờ soạng, giường cũng lên, chẳng lẽ vừa hồi Giang Châu thị liền bỏ qua một

bên các nàng hai, như trước quá cùng này khác nữ nhân “Ở chung” ngày. Tuy rằng hai người bọn họ ngoài miệng sẽ nói không ngại, khả các nàng chẳng lẽ hội thật sự không ngại? Như vậy đối với các nàng lại là hay không công bình?

Cảm tình chuyện thật sự thực phức tạp, cho dù Hạ Vân Kiệt tu vi nay đã muốn đến địa vu tam đỉnh cảnh giới, ở trên địa cầu chỉ cần hắn nguyện ý, cơ hồ có thể muốn làm gì thì làm, nhưng chỉ có cảm tình chuyện này làm cho hắn cũng thúc thủ vô sách, không biết nên như thế nào xử lý.

Nữ nhân tâm tư luôn thực mẫn cảm, tuy rằng dọc theo đường đi Hạ Vân Kiệt đều tận lực làm cho chính mình biểu hiện thật sự tự nhiên, nhưng Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng còn là cảm giác được hắn nội tâm mâu thuẫn cùng rối rắm.

“Tưởng cái gì đâu? Kiệt ca!” Chu Hiểu Diễm là người trong lòng tàng không được nói, chủ động mở miệng hỏi nói.

“Không có gì!” Hạ Vân Kiệt bật thốt lên trả lời.

“Gạt người! Ngươi khẳng định là ở nghĩ như thế nào an trí ta cùng Hồng tỷ đúng hay không?” Chu Hiểu Diễm trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Khụ khụ!” Bị Chu Hiểu Diễm nhất ngữ nói trúng tâm sự, Hạ Vân Kiệt không khỏi có chút xấu hổ chột dạ.

“Ngốc ca ca! Này có cái gì hảo tưởng ? Ngày trước kia như thế nào quá, về sau đương nhiên cũng là như thế nào quá. Chỉ cần ngươi ngẫu nhiên có thể trừu thời gian đến ta cùng Hồng tỷ một chút cũng rất được rồi.” Chu Hiểu Diễm gặp Hạ Vân Kiệt quả thật là bởi vì này sự kiện mà phiền táo, không chỉ có không não ngược lại

thực hạnh phúc hôn hạ Hạ Vân Kiệt hai má, cười nói.

Bởi vì ở trong lòng nàng, Hạ Vân Kiệt không chỉ có là thần minh bình thường nhân vật, lại các nàng ân nhân cứu mạng cùng tối âu yếm sùng bái nam nhân, đời này có thể có hạnh cùng hắn kết hợp nhất thể, cũng đã thực thỏa mãn, này hắn nàng cùng Thiệu Lệ Hồng thật sự một chút cũng không hy vọng xa vời.

“Nhưng là……” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cũng là cảm động lại là hổ thẹn nói.

“Kiệt ca, Hiểu Diễm lời nói cũng là tâm lý của ta nói. Thật sự, minh minh trung ông trời làm cho chúng ta gặp ngươi cũng đã là đối chúng ta lớn nhất ban ân, này hắn chúng ta thật không dám tái xa cầu. Hơn nữa ngươi là thần tiên, ngươi theo đuổi cuộc sống theo chúng ta khẳng định không giống với, nếu bởi vì chúng ta mà ràng buộc ở của ngươi cước bộ, chúng ta thà rằng hạ phi cơ sau sẽ thấy cũng không với ngươi gặp mặt!” Thiệu Lệ Hồng gặp Hạ Vân Kiệt còn hãm ở mâu thuẫn bên trong, rõ ràng vẻ mặt kiên quyết nói.

Trên thực tế, này cũng quả thật là trong lòng nàng nói. Nàng là cái hôn nhân thất bại nữ nhân, sau lại lại thành vị nữ les, ở đối mặt Hạ Vân Kiệt như vậy một vị đại nhân vật khi, nàng trong lòng vẫn có cổ phức cảm tự ti, nếu không phải Chu Hiểu Diễm ở bên cạnh trợ giúp, nếu không phải trải qua lần này kiếp nạn, nàng nằm mơ cũng sẽ không nghĩ đến chính mình có một ngày thế nhưng hội trở thành Hạ Vân Kiệt âu yếm nữ nhân.

Này đã muốn làm cho nàng thực thỏa mãn !

Gặp Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng hai người nói như vậy, Hạ Vân Kiệt cùng hai người mười ngón tương khấu thật lâu không thể ngôn ngữ.

Hải Châu thị, uy thịnh tập đoàn tổng bộ phòng họp, không khí nặng nề khẩn trương.

Tô Chỉ Nghiên mặt đẹp hàn sương ngồi ở đổng sự vị trí, phòng họp màn hình trước Trương Lôi chính tay cầm điện tử thước dạy học đối với màn hình chỉ trỏ, chậm rãi mà nói.

“Tóm lại, của ta ý kiến là, Phi Châu thị trường nhìn như tiền cảnh rộng lớn, lợi nhuận dày, nhưng phiêu lưu cùng không xác định nhân tố đồng dạng cũng rất lớn, hơn nữa chúng ta công ty bởi vì thiên nga hồ hạng mục, tài chính đã muốn là trứng chọi đá, nếu chính là tiểu đầu tư ta không phản đối, nhưng lập tức đầu nhập hai ức lớn tài chính, hơn nữa đến tiếp sau còn muốn cuồn cuộn không ngừng mà quăng vào đi, ta là không tán thành.” Cuối cùng Trương Lôi đem điện tử thước dạy học một tay, xoay người sắc mặt nghiêm túc nói, lại cố ý vô ý phiêu Tô Chỉ Nghiên liếc mắt một cái, mang theo một tia khiêu khích.

“Ta là rất bội phục Tiểu Tô giàu có tiến thủ tính cách, bất quá việc buôn bán tiến thủ cố nhiên nên, nhưng mạo hiểm nhưng cũng muốn thận trọng. Hơn nữa Phi Châu thị trường, chúng ta cũng không quen thuộc. Ở chúng ta đầu tư thị trường có câu lão thành ổn trọng lời nói kêu không quen không làm, ta xem Phi Châu bên kia còn là theo theo tiến dần, không cần nóng vội cho thỏa đáng.” Trương Lôi nói vừa mới vừa nói xong, một vị tuổi đại khái ở năm mươi đến tuổi nam tử ở Trương Lôi phụ thân hướng hắn sử cái ánh mắt sau, theo sát sau nói.

Vị này nam tử kêu Thôi Viễn Dũng, mặc dù ở tập đoàn công ty trung sở chiếm công ty cổ phần không nhiều lắm, nhưng là công ty nguyên lão, ở ban giám đốc trung nói chuyện còn là cử có phân lượng. Hơn nữa hắn câu kia không quen không làm lời nói, tựa như một phen lợi kiếm giống nhau đánh trúng không ít người tâm tư.

Công ty phát triển cho tới bây giờ này phân thượng, rất nhiều người kỳ thật đã muốn không có tiến thủ chi tâm, thầm nghĩ cố bản gìn giữ cái đã có, không nghĩ tái mạo cái gì phiêu lưu. Cho nên gặp Thôi Viễn Dũng vị này lão cổ đông, công ty thứ hai đại cổ đông Trương Quá Hải con trai Trương Lôi đều phản đối Tô Chỉ Nghiên Phi Châu hạng mục, nguyên bản không ít người đều cử xem trọng Tô Chỉ Nghiên Phi Châu hạng mục, nay lại đều bắt đầu dao động đứng lên, ào ào gật đầu tỏ vẻ đồng ý Thôi Viễn Dũng trong lời nói.

Tô Chỉ Nghiên thấy mọi người ào ào gật đầu, không khỏi sốt ruột. Bất quá nàng bây giờ còn chính là người trẻ tuổi, tại đây đám thúc bá trung nói chuyện còn chưa đủ phân lượng, đành phải đem xin giúp đỡ cái tát đầu hướng nàng phụ thân Tô Duy Tín.

Không ai so với Tô Chỉ Nghiên rõ ràng hơn có Hạ Vân Kiệt cùng Ba Lỗ đại thổ vương, Tang Đạt Đại Tế Ti còn có trước mắt đã muốn ở hành sử tổng thống chức quyền Địch Á quan hệ, A Cập Á hạng mục là ổn kiếm không mệt, không có nửa điểm phiêu lưu. Nhưng lại cứ loại quan hệ này, nàng cũng là không có biện pháp hướng người đang ngồi giải thích bao gồm nàng phụ thân ở bên trong.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 315 : Quan báo tư thù

Tô Duy Tín gặp nữ nhi hướng hắn xem ra, làm sao không biết của nàng dụng ý. Đây là nữ nhi chưởng quản Uy Đại công ty tới nay lớn nhất cũng là lớn mật nhất một cái đầu tư, làm phụ thân là hẳn là duy trì, hắn cũng có vẻ xem trọng này hạng mục. Nhưng vấn đề là, thiên nga hồ hạng mục đã muốn liên lụy tập đoàn công ty nhiều lắm tài chính, các cổ đông tư dưới đối hắn ý kiến từ từ tăng nhiều, ở rất nhiều người phản đối tình huống hạ, hắn chỉ có thể khí xe bảo suất.

“Viễn Dũng nói được có đạo lý, còn là tiến hành theo chất lượng đi.” Tô Duy Tín cho nữ nhi một cái xin lỗi ánh mắt, sau đó mặt hướng mọi người chậm rãi nói.

Gặp ngay cả phụ thân cũng không có duy trì chính mình, Tô Chỉ Nghiên sắc mặt lập tức tái nhợt xuống dưới. Nàng vốn tưởng rằng chính mình nghênh đón nhân sinh sự nghiệp một cái bay lên cơ hội, thậm chí có thể nói sẽ dẫn dắt Uy Thịnh tập đoàn bay lên cơ hội, nhưng kết quả đâu, tốt như vậy một cái cơ hội nhưng không ai duy trì, ngay cả nàng phụ thân cũng lựa chọn phản đối. Điều này làm cho tính cách hướng đến mạnh hơn Tô Chỉ Nghiên cuộc đời lần đầu tiên cảm thấy trọng đại đả kích.

Hội nghị đã xong, Tô Chỉ Nghiên kéo trầm trọng bộ pháp, tâm tình mất mát đi ra phòng họp. Tô Duy Tín nhìn nữ nhi mang theo mất mát tâm tình rời đi, rất muốn đi lên đi an ủi vài câu, nhưng bị vài vị đổng sự quấn quít lấy không thể phân thân, nhưng thật ra Trương Lôi gặp Tô Chỉ Nghiên cúi đầu đi ra phòng họp, khóe miệng gợi lên một chút đắc thắng mỉm cười, bước nhanh đuổi theo.

“Ngượng ngùng a, Chỉ Nghiên, ta không phải không nghĩ giúp ngươi, bất quá này hạng mục phiêu lưu thật sự quá

lớn, cho nên chỉ có thể thực sự cầu thị nói.” Trương Lôi đuổi theo đi, hư tình giả ý nói.

Nhìn Trương Lôi trên mặt rõ ràng mang theo một tia đắc ý dối trá bộ dáng, Tô Chỉ Nghiên lạnh lùng nhìn hắn một cái nói:“Trương Lôi, về sau mời ngươi công và tư rõ ràng.”

“Ngươi lời này là cái gì ý tứ? Chẳng lẽ ngươi cho rằng ta đây là quan báo tư thù sao?” Trương Lôi sắc mặt hơi hơi trầm xuống hỏi ngược lại.

“Chẳng lẽ không đúng sao?” Tô Chỉ Nghiên cười lạnh nói.

“Ngươi đã không nên như vậy cho rằng, ta đây liền lời nói thật với ngươi nói đi, này chính là bước đầu tiên, ta cam đoan ngươi sẽ hối hận như vậy đối ta còn có kia cái gì chó má tư nhân bảo tiêu!” Trương Lôi gặp Tô Chỉ Nghiên một chút hoà nhã sắc cũng không cho hắn, rốt cục cũng hoàn toàn kéo xuống dối trá mặt nạ, âm lãnh nói.

“Ngươi lại tính cái gì chó má ngoạn ý, đã vậy còn quá nói Hạ Vân Kiệt! Ta cảnh cáo ngươi, ngươi tốt nhất đừng bính hắn, bằng không ngươi sẽ hối hận không kịp.” Tô Chỉ Nghiên gặp Trương Lôi thế nhưng ngay cả Hạ Vân Kiệt cũng mắng thượng, sắc mặt càng phát ra lạnh như băng.

“Trạc đến ngươi chỗ đau, xem ra ngươi thật đúng là cùng kia tư nhân bảo tiêu có nhất chân a! Bất quá ngươi yên tâm, ta sẽ không nhanh như vậy đụng tên kia.” Trương Lôi gặp chính mình nhắc tới Hạ Vân Kiệt, Tô Chỉ Nghiên liền như mèo bị thải cái đuôi giống nhau hỗn hển, sắc mặt càng phát ra che lấp, đem miệng tiến đến Tô Chỉ Nghiên bên tai, âm vừa nói.

“Ngươi…” Tô Chỉ Nghiên gặp Trương Lôi như vậy kiêu ngạo, tức giận đến nhịn không được chỉ vào hắn muốn khai mắng.

Bất quá đang ở phía sau, Trương Lôi lại cười ha ha hướng mặt khác một vị cổ đông đánh thanh tiếp đón, sau đó cùng hắn có nói có cười đi rồi.

Tô Chỉ Nghiên thấy thế đành phải buồn bực chà chà chân, sau đó một mình rời đi.

Nhìn Tô Chỉ Nghiên thở phì phì rời đi bóng dáng, Trương Lôi khóe miệng gợi lên một chút âm hiểm đắc ý cười lạnh, trong lòng âm thầm nói:“Này gần chính là bắt đầu, một ngày nào đó ngươi hội quỳ đến cầu ta!”

Trở lại khấu nhã tiểu khu khi, trời đã hoàng hôn, Hạ Vân Kiệt một mình một người chậm rì rì đi ở trong khấu nhã tiểu khu, nhưng hắn lại mất đi dĩ vãng kia phân chậm rì rì tâm tình.

Một trương trương tịnh lệ gương mặt ở trong đầu thoảng qua, cuối cùng dừng hình ảnh ở Trầm Lệ Đề kia trương thanh tú cũng không thất quyến rũ gương mặt thượng. Ngay sau đó hắn cũng đem lập tức muốn gặp đến nàng, cũng không biết nói vì cái gì Hạ Vân Kiệt đã có loại có tật giật mình, có loại không thể đối mặt nàng cảm giác.

Bất tri bất giác trung, đứng ở cửa, trong nhà lộ ra vài ngọn đèn, Hạ Vân Kiệt lại thật lâu không có gõ cửa cũng không có mở cửa đi vào.

Hắn cảm thấy chính mình thực ích kỷ hắn cảm thấy còn là không thể làm được giống Ba Lỗ đại thổ vương giống nhau đương nhiên thành lập khổng lồ hậu cung.

“Uy, ngươi ngốc a về nhà cho thôi một người ngốc đứng

ở cửa a?” Đang lúc Hạ Vân Kiệt tâm tình phức tạp đứng ở cửa khi, một trận thanh xuân hơi thở đập vào mặt mà đến, cũng là không biết khi nào thì Trầm Lệ Đề nghe được tiếng bước chân mở ra cửa phòng.

Cao gầy khêu gợi dáng người bị hồng nhạt dài khoản áo ngủ gắt gao bọc, dây lưng tùy ý thúc ở bên hông, khoa trương bày ra ra Trầm Lệ Đề vòng eo tinh tế cùng trước đột sau kiều linh lung đường cong, làn váy hạ lộ một đôi tuyết trắng chân, cũng là ngay cả dép lê cũng chưa đi.

“Ân, a, nga!” Lại nhìn thấy này trương quen thuộc xinh đẹp khuôn mặt, lại đối mặt kia làm cho người ta huyết mạch sôi sục thân mình, Hạ Vân Kiệt bình sinh lần đầu tiên cảm thấy mãnh liệt khẩn trương cùng chột dạ, giống như làm cái gì đuối lý sự bị người đương trường bắt được bình thường, liền ngay cả ánh mắt cũng không dám nhìn thẳng vào Trầm Lệ Đề kia đôi quyến rũ ánh mắt.

Nói xong Hạ Vân Kiệt thân mình liền chợt lóe, lập tức hướng chính mình phòng đi đến.

Gặp Hạ Vân Kiệt thất thần lạc phách bộ dáng, trở về đầu tiên là ngây ngốc ở cửa đứng, tiếp theo ngay thanh tiếp đón cũng chưa đánh liền lập tức hướng chính mình phòng đi đến, Trầm Lệ Đề không khỏi vẻ mặt hồ nghi, một cái bước xa cọ cọ cọ vọt tới hắn trước mặt, đem hai tay mở ra ngăn lại đường đi quát:“Ngươi đứng lại đó cho ta”

Hạ Vân Kiệt lúc này đúng là chột dạ là lúc, cúi đầu hướng phòng đi, lại làm sao dự đoán được Trầm Lệ Đề hội xông lên trương cánh tay chặn đường, thiếu chút nữa sẽ một đầu đụng vào nàng kia đôi ngạo nhân ngọc nữ phong, cũng may hắn tóm lại Vu sư người mang tuyệt kỹ, sai một ly là lúc, đem thân mình dừng, thế này mới không có một đầu đụng tới kia đôi ngọc nữ phong

thượng. Nhưng dù là như thế, chờ Hạ Vân Kiệt dừng cước bộ khi, hắn tròng mắt cùng kia đối ngọc nữ phong đã muốn là gần trong gang tấc, cúi đầu vừa vặn có thể theo áo ngủ cổ áo nhìn đến kia sâu không lường được tuyết trắng nhũ câu, đem Hạ Vân Kiệt rõ ràng sợ tới mức một cái giật mình, thiếu chút nữa một cái cước bộ đứng thẳng không xong, thật muốn một đầu tài tiến ngọc nữ phong.

Trầm Lệ Đề cũng không nghĩ tới xảy ra loại này ngoài ý muốn, gặp Hạ Vân Kiệt cúi đầu thiếu chút nữa muốn đụng vào chính mình ngạo nhân **, tròng mắt tầm mắt vừa vặn bắn thẳng đến chính mình ngực, nhìn một cái không sót gì, không khỏi đỏ mặt, vội vàng lui ra phía sau vài bước nói:“Ngươi, ngươi xem làm sao đâu?”

“Khụ khụ không có, không có.” Trầm Lệ Đề này nhất chất vấn xem như đem Hạ Vân Kiệt cấp hỏi tỉnh, vội vàng xua tay nói.

“Không có ngươi cái đầu nha! Vài ngày không thấy liền cùng thay đổi một người dường như, lỗ mãng thất thất, ngây ngốc ngơ ngác.” Trầm Lệ Đề ngón tay trạc hạ Hạ Vân Kiệt đầu sân mắng, hai tuyết trắng chân bởi vì sàn có điểm lạnh qua lại cho nhau xoa xoa.

Hạ Vân Kiệt lúc này mới phát hiện kia đối tuyết trắng chân thế nhưng không có đi dép lê, trong lòng không khỏi sửng sốt một chút, khóe mắt dư quang thoáng nhìn nhìn thấy phòng khách sô pha dưới bãi đặt một đôi hồng nhạt dép lê, ẩn ẩn đoán được nàng khả năng nghe được chính mình tiếng bước chân vội vàng chạy tới mở cửa, ngay cả dép lê đều không kịp đi, trong lòng không khỏi dâng lên một chút rất khó dùng ngôn ngữ hình dung ấm áp cùng cảm động, cũng rốt cục hạ quyết tâm.

Mặc kệ kết cục cuối cùng như thế nào, mặc kệ làm như vậy có phải hay không thực ích kỷ, nhưng ít ra hiện tại

Hạ Vân Kiệt sẽ không rời đi này hợp phòng cho thuê.

“Nói thực ra, có phải hay không ở bên ngoài cho cái gì chuyện xấu? Như thế nào trở về ngay cả tiếp đón cũng không đánh một tiếng? Có tật giật mình sao?” Đang lúc Hạ Vân Kiệt nhìn Trầm Lệ Đề chân răng sững sờ khi, Trầm Lệ Đề lại lấy tay đầu ngón tay điểm hạ hắn đầu, sau đó đem hai tay tới eo lưng gian nhất xoa, chất vấn nói.

“Không có, chính là vừa mới nhận được một cái thông tri, trong lúc nhất thời đầu óc có điểm hoảng hốt.” Tuy rằng bị Trầm Lệ Đề nhất ngữ trạc trúng tâm tư, nhưng đã muốn hạ quyết định quyết tâm Hạ Vân Kiệt cũng rốt cuộc không có giống vừa rồi như vậy chột dạ, linh cơ vừa động trả lời.

“Thông tri? Cái gì thông tri có thể làm cho Hạ đại sư cũng sẽ hoảng hốt a?” Trầm Lệ Đề nghe vậy cũng không chấp nhận tiếp tục xoa eo, phiêu thị Hạ Vân Kiệt, tựa hồ hắn nếu không cho ra cái giải thích hợp lý liền cùng hắn không để yên.

“Công ty nói muốn muốn đem ta điều đi nhân lực tài nguyên bộ công tác.” Vừa mới thực tủy biết vị Hạ Vân Kiệt nhìn thoáng qua bởi vì chống nạnh mà càng phát ra nổi lên hai vú, âm thầm nuốt hạ nước miếng, vội vàng na khai tầm mắt, trả lời.

“Nhân lực tài nguyên bộ ý của ngươi là nói về sau sẽ không dùng làm bảo an, không cần làm bảo tiêu, mà là ngồi trong văn phòng đi làm ?” Trầm Lệ Đề nghe nói Hạ Vân Kiệt muốn điều đến nhân lực tài nguyên bộ, lập tức liền kích động lên

“Đúng vậy ta đang ở lo lắng thích hợp không thích hợp đâu!” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề kích động bộ dáng, cũng là cảm động lại là buồn cười, cố ý vò đầu nói.

“Ngu ngốc hiện tại ngay cả sinh viên tốt nghiệp cũng không thấy được có thể tìm được hảo công tác, ngươi một trung chuyên sinh công tác mới nửa năm thời gian liền vào hành chính quản lý ngành, ngươi còn lo lắng cái gì? Chẳng lẽ ngươi thực chuẩn bị cả đời làm bảo an, làm bảo tiêu sao?” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng còn lo lắng thích hợp không thích hợp, không khỏi gấp đến độ thẳng dậm chân.

Này nhất dậm chân mới phát hiện chính mình không có đi dép lê, dậm chân khi bàn chân vô cùng đau đớn, lại vội vàng chạy đến phòng khách sô pha đem dép lê cấp đi vào.

Gặp Trầm Lệ Đề sốt ruột bộ dáng, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra không đành lòng tái cố ý đậu nàng, cười gật gật đầu nói:“Điều này cũng đúng, ta nghe lời ngươi về sau đến nhân lực tài nguyên bộ đi làm.”

“Này còn kém không nhiều lắm.” Trầm Lệ Đề nghe vậy thế này mới vừa lòng điểm gật đầu, vỗ Hạ Vân Kiệt bả vai nói:“Về sau nói ra đi ngươi cũng là thành phần tri thức, là công ty quản lý nhân viên.”

“Điều này cũng đúng, giống như nhất thời cảm giác không giống với.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Kia đương nhiên, ai nha không được, hôm nay là tốt ngày, chúng ta nhất định phải đi ra ngoài chúc mừng một chút.” Trầm Lệ Đề vẻ mặt hưng phấn mà nói.

“Ngươi cái dạng này như thế nào chúc mừng?” Hạ Vân Kiệt chỉ chỉ Trầm Lệ Đề áo ngủ nói.

“Phi, ai mặc thành như vậy với ngươi đi ra ngoài chúc mừng a, người ta chẳng lẽ sẽ không hội đổi một thân quần áo sao?” Trầm Lệ Đề mặt đẹp ửng đỏ thối một

ngụm, sau đó xoay người lắc mông chi vào phòng ngủ.

Chỉ chốc lát sau, Trầm Lệ Đề liền thay đổi một thân hưu nhàn phục đi ra. Vừa ra tới liền thực tự nhiên vãn trụ Hạ Vân Kiệt cánh tay, đem mái tóc vung nói:“Đi, hôm nay buổi tối ta mời khách.”

Gặp Trầm Lệ Đề tựa hồ so với chính nàng thăng chức còn muốn cao hứng, Hạ Vân Kiệt trong lòng ẩn ẩn có loại nói không nên lời hạnh phúc cảm giác, kéo tay nàng, cước bộ nhẹ nhàng ra cửa.

“Ta nói đại sư, vì cái gì công ty đột nhiên muốn đem ngươi điều đến nhân lực tài nguyên bộ, sẽ không là ngươi vị kia nữ lão tổng coi trọng ngươi đi?” Quán ăn, Trầm Lệ Đề nâng chén cùng Hạ Vân Kiệt huých hạ, chén rượu mau phóng tới bên miệng khi, đột nhiên hỏi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 316 : Bảo an thô lỗ

“Phốc!” Trầm Lệ Đề vấn đề này đem Hạ Vân Kiệt hỏi chiếm được miệng rượu lại cấp phun tới.

“Phản ứng về phần khoa trương như vậy sao? Người ta chính là chỉ đùa một chút mà thôi! Liền ngươi cái dạng này, nói suất không suất, nói văn bằng không văn bằng, nói tiền lại không có, người ta đường đường một nữ lão tổng giá trị con người lấy ức kế hội coi trọng ngươi mới là lạ!” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng nâng cốc đều cấp phun tới, nhịn không được xem thường bẩn thỉu nói.

Vốn Trầm Lệ Đề nói Tô Chỉ Nghiên coi trọng chính mình, Hạ Vân Kiệt thật đúng là bị hách nhất đại khiêu, đang nghĩ tới muốn như thế nào giải thích, nhưng hôm nay gặp Trầm Lệ Đề nói như vậy, hắn lại ngược lại cảm thấy không phục, cố ý khinh thường nói:“Thiết, đó là ngươi không ai gia lão tổng nhãn lực. Người ta lão tổng liếc mắt một cái liền nhìn ra ta Hạ Vân Kiệt cũng không vật trong ao, một ngày nào đó hội phi long tận trời.”

“Phi ngươi cái đầu a! Uống rượu đi, vừa mới lên làm nhân lực tài nguyên bộ một chuyên viên phải sắt thượng, hôm khác muốn thực lên làm cái gì quản lí, còn không đem ánh mắt vừa được sau gáy đi.” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt thổi thượng, liếc trắng mắt nói.

“Đừng xem thường người, không chừng quá cái một hai năm ta lên làm quản lí đâu!” Hạ Vân Kiệt “ sắt” Nói.

“Được rồi, được rồi, hạ đại quản lí!” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt càng thổi càng không có yên lòng, tức giận xem thường nói.

Hạ Vân Kiệt thấy thế thế này mới thoả thuê mãn nguyện

đem rượu trong chén uống một hơi cạn sạch.

“Đúng rồi, đại sư nay ngươi cũng thăng chức vào công ty hành chính quản lý ngành, ngươi nói ta là không phải cũng nên thay đổi một chút, đi xin một chút quốc nội chuyển quốc tế tiếp viên hàng không huấn luyện đâu? Nếu hết thảy thuận lợi, như vậy của ta thu vào sẽ trướng rất nhiều.” Nhìn Hạ Vân Kiệt thoả thuê mãn nguyện uống một hơi cạn sạch, Trầm Lệ Đề đôi mắt đẹp lóe ra sinh huy, đột nhiên hỏi.

“Vì cái gì không xin? Ta cảm thấy thừa dịp hiện tại tuổi trẻ hẳn là nhiều cố gắng nhiều trải qua một ít, hơn nữa nếu chuyển quốc tế tiếp viên hàng không, về sau ngươi tiếp xúc người cùng nhìn thấy địa phương khẳng định cũng sẽ không giống với, nhân sinh trải qua khẳng định hội trở nên càng nhiều tư nhiều màu.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không cần nghĩ ngợi trả lời.

“Ta cũng nghĩ như vậy. Người này cả đời thực ngắn ngủi, nếu vào tiếp viên hàng không này một hàng, sẽ làm xuất sắc tiếp viên hàng không. Bất quá quốc tế tiếp viên hàng không đối tiếng Anh yêu cầu có vẻ cao, ta sợ ta tiếng Anh không được.” Trầm Lệ Đề nói.

“Không phải đâu, như thế nào có thể đối chính mình sao không tin tưởng. Ngươi xem xem ta, trung chuyên tốt nghiệp, tốt nghiệp khi kỳ thật tiếng Anh cũng cũng chỉ nhận thức hai mươi sáu cái chữ cái, một câu ngươi đặt ở ta trước mặt ta đều đọc không thông thuận, khả ngươi xem xem ta hiện tại có thể chạy đến nước ngoài giảng một miệng lưu loát tiếng Anh, chẳng lẽ ngươi còn không bằng ta sao?” Hạ Vân Kiệt nói.

“Điều này cũng đúng!” Trầm Lệ Đề nghe vậy nghĩ nghĩ, vẻ mặt còn thật sự điểm gật đầu nói.

“Không phải đâu, thật đúng là cho rằng chính mình so

với ta cường a!” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề gật đầu, không khỏi vẻ mặt “Buồn bực” Nói.

“Xì! Là ngươi chính mình dạng nói thôi.” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt buồn bực bộ dáng, không khỏi vui vẻ nở nụ cười.

“Tính, ngươi so với ta cường liền so với ta cường đi. Như vậy cũng tốt, ta về sau cũng có thể bàng mỹ nữ phú bà.” Hạ Vân Kiệt a q nói.

“Bàng phú bà, ngươi nghĩ đến mĩ! Này hai năm nội không cho đi đến quản lí vị trí, ta một cước đem ngươi đá bay.” Trầm Lệ Đề cười mắng.

“Nói như vậy, ta này hai năm nếu có thể đi đến quản lí vị trí, ngươi liền ủy thân gả cho cho ta a.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ngươi nghĩ đến mĩ! Nhiều nhất chính là cho ngươi một cái dự khuyết cơ hội!” Trầm Lệ Đề mặt đẹp ửng hồng nói, nói xong sau chính mình liền nhịn không được cười khanh khách lên.

Ngọn đèn hạ, gặp Trầm Lệ Đề cười đến như vậy vui vẻ, Hạ Vân Kiệt cũng nhịn không được nở nụ cười.

Ngày hôm sau, một giấc tỉnh lại, nghĩ chính mình lập tức cũng muốn trở thành làm công thành phần tri thức trung nhất viên, Hạ Vân Kiệt không khỏi có chút chờ mong.

Rời giường giống ngày xưa giống nhau đối mặt Đông Phương, ngồi xếp bằng tu luyện. Đông Lai tử khí như hồng quán thể mà vào, ở Nê Hoàn cung cổ đỉnh cùng kim đan trung cuồn cuộn không ngừng mà chuyển thành vu lực cùng chân khí.

Không biết có phải hay không bởi vì cùng Chu Hiểu

Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng hợp thể, ái ân thể nội hỏa bạo dương cương khí duyên cớ, đã nhiều ngày tu luyện Hạ Vân Kiệt cảm giác chính mình phá lệ tâm bình khí hòa, cảnh giới tăng lên cũng so với ngày xưa nhanh không ít, đối thiên địa âm dương Thái Cực chi đạo lý giải cũng so với dĩ vãng khắc sâu rất nhiều, ẩn ẩn trung thế nhưng đã có đột phá địa vu tam đỉnh sơ kì cảnh giới dấu hiệu.

Làm xong tu luyện công khóa, nếm qua điểm tâm, Hạ Vân Kiệt giống ngày xưa giống nhau lưng đan kiên bao cưỡi xe đạp một đường hướng kim mậu đại hạ đạp đến.

Mùa cứ thế tháng năm, Giang Nam khí hậu ấm áp sớm. Kỵ xa đi qua ở dòng người trung, đã muốn có thể nhìn đến không ít yêu đẹp cô nương khẩn cấp mặc vào thanh lương quần áo, lộ ra cánh tay cùng đùi, cấp này thành thị tăng thêm vài phần xuân sắc.

Cưỡi xe đạp, không quá nhiều lâu Hạ Vân Kiệt liền đến kim mậu đại hạ.

Vừa mới đến đại hạ, đại hạ bảo an liền ào ào “Kiệt ca, Kiệt ca” vây đi lên cùng hắn chào hỏi, làm cho đã muốn hai tháng không cùng này cùng làm sự gặp mặt Hạ Vân Kiệt trong lòng lần cảm ấm áp dễ chịu, cũng nhất nhất cười cùng này đó bảo an chào hỏi.

“Kiệt ca đừng vội đi lên, hiện tại cách đi làm thời gian còn có hơn mười phút, ngươi trước theo chúng ta hảo hảo tâm sự Phi Châu sự tình?” Gặp Hạ Vân Kiệt đem xe đạp đình hảo liền chuẩn bị hướng thang máy đi, lão La đám người lập tức lôi kéo hắn hướng phòng an ninh đi.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng tưởng sớm một chút đi lên đưa tin, nhưng đồng sự thịnh tình không thể chối từ, đành phải đi theo đi phòng an ninh, tiến phòng an ninh đã bị người bảy chân tám tay cấp đặt tại vị trí.

“Phi Châu kỳ thật cũng không có gì, chính là tương đối Trung Quốc mà nói loạn một ít, bần cùng lạc hậu một ít, còn có bên kia người có vẻ lười, này hắn thật đúng là không có gì hay giảng.” Hạ Vân Kiệt bị mọi người đặt tại chỗ ngồi sau, nghĩ nghĩ nói.

“Không phải đâu, liền này đó, Kiệt ca ngươi này cũng quá không đủ bạn hữu đi. Tỷ như, ở Phi Châu ngươi theo chúng ta Tô tổng vốn không có phát sinh điểm ái muội chuyện xưa? Lại hoặc là cái gì anh hùng cứu mỹ nhân, sau đó mỹ nữ lấy thân báo đáp chuyện xưa?” Lão La đám người nghe vậy đầu tiên là vẻ mặt bất mãn, sau đó lại lộ ra vẻ mặt dâm loạn biểu tình hỏi.

Hạ Vân Kiệt gặp này bang tên hiển nhiên muốn nghe không phải Phi Châu đại lục phong tục nhân tình, mà là hương diễm chuyện xưa, không khỏi tức giận thẳng mắt trợn trắng, nói:“Cứu ngươi cái đầu a, bên kia trên cơ bản đều là hắc nữu, cho dù nàng lấy thân báo đáp, ta dám muốn sao?”

“Kia cũng không nhất định nga, kỳ thật có chút hắc nữu còn là cử xinh đẹp, hơn nữa hắc nữu mông lớn, đẩu đứng lên đặc hữu cảm giác.” Lão La liếm đầu lưỡi, vẻ mặt sỗ sàng nói.

“Ta sát, lão La ngươi con mẹ nó khẩu vị cũng quá trọng đi!” Vài người khác gặp lão La này phó biểu tình, người người chỉ vào hắn cười mắng.

“Các ngươi này đó tiểu thí hài biết cái gì! Người da trắng còn thích hắc quỷ đại điêu đâu, sẽ không hứa lão tử thích đại mông hắc nữu sao?” Lão La một bộ khinh thường nói.

Nói xong sau, lão La Mã thượng thèm nhỏ dãi kia trương dâm loạn mặt tiến đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, hỏi:“Kiệt ca, nghe nói bên kia còn có không ít nguyên

thủy bộ lạc, có phải hay không cũng cùng điện ảnh chụp giống nhau, hắc nữu ngay cả quần áo cũng chưa mặc, quang đại mông, lộ cái vú loạn hoảng a?”

“Ta sát! Lão La ngươi con mẹ nó rất biến thái !” Các nhân viên an ninh nghe vậy lại chỉ vào lão La cười mắng một câu, bất quá kế tiếp bọn họ lại làm ra một cái làm cho Hạ Vân Kiệt hoàn toàn không nói gì phản ứng, chỉ thấy bọn họ mắng qua sau, thế nhưng người người đều hai mắt tỏa sáng thúc giục nói:“Kiệt ca thật vậy chăng? Ngươi thực thấy được quang mông, lộ cái vú nơi nơi loạn hoảng hắc nữu sao?”

Nói xong sau, người người hai mắt nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, ngừng lại rồi hô hấp.

“Không thấy được.” Hạ Vân Kiệt tức giận trở về một câu.

“Ta thảo, con mẹ nó nguyên lai TV là gạt người.” Đầy cõi lòng chờ mong các nhân viên an ninh nghe vậy đều thất vọng mắng nổi lên TV.

“Bất quá, bên kia thật là có chút hắc nữu thoạt nhìn còn cử thuận mắt, đương nhiên lão La nói cũng đúng vậy, hắc nữu mông phổ biến khá lớn, hơn nữa bên kia cho phép một chồng nhiều vợ, người Trung Quốc là địa phương hắc nữu hướng tới đối tượng, cho nên lão La thật muốn đi A Cập Á, tuyệt đối là cao phú suất một quả.” Hạ Vân Kiệt gặp các nhân viên an ninh thất vọng bộ dáng, nhịn không được lại bổ sung vài câu.

“Thật vậy chăng? Ta lão La ở A Cập Á cũng có thể trở thành cao phú suất? Cũng có thể cưới thượng ba vợ bốn nàng hầu?” Lão La nghe vậy nhất thời tinh thần tỉnh táo, đứng thẳng lưng, quăng hạ đã muốn trở nên có chút thưa thớt tóc.

“Thôi đi lão La, liền ngươi này thân mình cốt cũng đừng

nằm kia xuân thu đại mộng, đừng đến lúc đó bị người ta kia đại mông run lên, liền đem ngươi kia ngoạn ý đẩu không có.” Những người khác thấy thế đều cười vang đứng lên.

“Lăn một bên đi! Lăn một bên đi!” Lão La gặp mọi người chê cười hắn, không khỏi buồn bực cầm lấy trên bàn báo chí một đám đánh đi qua.

Hạ Vân Kiệt gặp trong văn phòng kêu loạn, này các nhân viên an ninh nói chuyện cũng là thô lỗ vô cùng, nhưng không biết vì cái gì trong lòng lại một chút cũng không cảm thấy chán ghét, ngược lại cảm thấy đặc biệt thân thiết.

Đang lúc mọi người làm ầm ĩ thời điểm, bảo an đội trưởng Hứa Vĩnh Quân đi đến, gặp mọi người kêu loạn, không khỏi đem sắc mặt trầm xuống nói:“Đều làm gì? Đều làm gì đâu? Còn có không có kỷ luật.”

Lão La đám người gặp đội trưởng đại nhân giá lâm, đều đình chỉ đùa giỡn, bồi cười nói:“Hứa đội, hai tháng không gặp được Kiệt ca, cho nên mọi người đều có điểm hưng phấn.”

“Hưng phấn? Ta xem các ngươi không phải hưng phấn nhìn thấy Kiệt ca đi? Hưng phấn hẳn là Phi Châu nữu đi!” Hứa Vĩnh Quân hiển nhiên thực hiểu biết này bang tên, nghe vậy trừng mắt mắng một câu, thế này mới chuyển hướng Hạ Vân Kiệt, lộ ra một chút mỉm cười nói:“Vân Kiệt đã về rồi.”

“Đúng vậy hứa đội, ngũ nhất tiền trở về, bởi vì ngũ nhất nghỉ liền nhàn hạ vài ngày, không có tới ngươi này đưa tin.” Hạ Vân Kiệt cười trả lời.

“Về sau ngươi cũng không dùng đến ta này đưa tin, vừa rồi nhân lực tài nguyên bộ Kim Vũ Vi quản lí đánh cho ta

điện thoại, nói từ hôm nay trở đi ngươi liền điều đến nhân lực tài nguyên bộ đi làm.” Hứa Vĩnh Quân nói, trong mắt toát ra hâm mộ ánh mắt.

Tuy rằng Hứa Vĩnh Quân hiện tại là bảo an đội trưởng, tiền lương tương đối cho bình thường bảo an còn có hành chính quản lý ngành bình thường viên chức đều phải cao một ít, nhưng ở quốc nhân giá trị quan lại tổng cho rằng ngồi văn phòng muốn so với làm bảo an đến phong cảnh, hơn nữa bảo an này một hàng cơ hồ không có gì phát triển bay lên không gian, làm được Hứa Vĩnh Quân vị trí này cũng đi ra đầu. Cho nên Hứa Vĩnh Quân đối với Hạ Vân Kiệt tuổi còn trẻ, trung chuyên tốt nghiệp liền đổi nghề vào đơn vị hành chính quản lý ngành, còn là phi thường hâm mộ.

Hứa Vĩnh Quân còn như thế liền càng miễn bàn lão La đám người. Bọn họ nghe nói Hạ Vân Kiệt đổi nghề vào nhân lực tài nguyên bộ người người đều mặt lộ vẻ hâm mộ sắc nói:“Oa tắc, Kiệt ca ngươi sẽ không thực cùng mỹ nữ lão tổng phát sinh quá cái gì chuyện xưa đi? Phi Châu một hồi đến thế nhưng liền hoả tốc đề bạt đến nhân lực tài nguyên bộ !”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 317 : Tiểu Hạ ngươi tới trước ta văn phòng một chuyến

“Không theo các ngươi bậy bạ, ta trước đi lên đưa tin.” Hạ Vân Kiệt biết cùng này bang tên củ xả không rõ, cười ha ha nói câu, xoay người chuẩn bị khai lưu.

“Di, Kiệt ca chớ đi a, ngươi còn chưa nói ngươi cùng mỹ nữ lão tổng sự tình đâu!” Lão La đám người lại làm sao phóng Hạ Vân Kiệt đi, thấy thế vội vàng muốn cản lại hắn.

Cũng may Hứa Vĩnh Quân này đội trưởng chung quy là bộ đội xuất thân, làm người còn là thực chính phái ổn trọng, thấy thế không nể mặt quát:“Làm gì? Làm gì? Vân kiệt hôm nay là ngày đầu tiên đi nhân sự bộ đưa tin, các ngươi muốn cho hắn chịu huấn sao?”

Hứa Vĩnh Quân nhất phát nói, hơn nữa lời hắn nói cũng có đạo lý, lão La đám người đành phải thôi.

Hạ Vân Kiệt theo phòng an ninh đi ra, vừa vặn nhìn đến Tô Chỉ Nghiên theo đại môn đi đến.

Thời tiết chuyển ấm, Tô Chỉ Nghiên mặc là một bộ màu trắng Chanel chức nghiệp bộ váy, váy đem cái mông cùng hai điều đùi đẹp bao vừa đúng, trang bị màu đen giày cao gót, đi đường đến nhất diêu nhất duệ, tràn ngập chức nghiệp nữ cường nhân độc hữu mê người mị lực.

Làm Hạ Vân Kiệt nhìn đến Tô Chỉ Nghiên khi, Tô Chỉ Nghiên cũng thấy được Hạ Vân Kiệt, mắt đẹp mạnh sáng ngời, nhấc chân liền phải nhanh đi vài bước đón nhận đi, nhưng rất nhanh lại ý thức được nơi này là công ty không phải A Cập Á. Nàng hiện tại là công ty lão tổng, mà Hạ Vân Kiệt còn lại là công ty bình thường viên

công. Cho nên Tô Chỉ Nghiên lập tức lại ổn định cước bộ, tiếp tục không vội không hoãn tao nhã hướng trong đi.

Hạ Vân Kiệt vị này công ty viên công còn có các nhân viên an ninh tự nhiên muốn hướng Tô Chỉ Nghiên vị này công ty lão tổng khiêm tốn chào hỏi:“Tô tổng, buổi sáng tốt lành.”

“Ân” Tô Chỉ Nghiên rụt rè trung mang theo một tia lãnh diễm điểm gật đầu, sau đó nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói:“Tiểu Hạ, hôm nay bắt đầu ngươi đi ra nhân lực tài nguyên bộ đi làm.”

Gặp Tô Chỉ Nghiên vị này nữ lão tổng cố ý hướng Hạ Vân Kiệt công đạo một câu, các nhân viên an ninh không khỏi đều vẻ mặt cực kỳ hâm mộ.

“Cảm ơn, Tô tổng.” Hạ Vân Kiệt trở về một câu, sau đó giành trước một bước đi đến thang máy trước giúp Tô Chỉ Nghiên ấn mở thang máy.

Gặp Hạ Vân Kiệt vị này đại nhân vật ngay cả Phi Châu đại thổ vương đều phải hướng hắn đi quỳ xuống đất lễ, giành trước một bước giúp chính mình ấn thang máy, Tô Chỉ Nghiên thật là có điểm không thói quen, tiếu mâu có chút chột dạ nhìn hắn.

“Tô tổng thang máy đến đây, thỉnh.” Hạ Vân Kiệt lại mắt xem mũi mũi hướng tâm, nghiêm trang nói.

Tô Chỉ Nghiên thế này mới nâng chạy bộ đi vào, còn cố ý nhẹ giọng nói câu:“Ngươi cũng vào đi.”

Gặp Hạ Vân Kiệt đi theo mỹ nữ lão tổng cùng nhau vào thang máy, các nhân viên an ninh đều nhịn không được một trận cảm khái.

“Người tài ba a!”

“Cầm thú a!”

“Ngưu bức a!”

“Hì hì, đại sư, ngượng ngùng, ủy khuất ngươi.” Làm các nhân viên an ninh người người đại phát cảm khái khi, Tô Chỉ Nghiên gặp cửa thang máy vừa đóng, thân thể mềm mại lại sớm đã thiếp đi lên, hướng Hạ Vân Kiệt nghịch ngợm ói ra hạ tiểu cái lưỡi thơm tho, cười hì hì nói.

Gặp vừa rồi cao hơn nữa ngạo lãnh diễm cùng nhất chích xinh đẹp phượng hoàng Tô Chỉ Nghiên trong nháy mắt lập tức biến thành lanh lợi bướng bỉnh nữ sinh, trước ngực hai tòa giận phong không chút nào tị hiềm thậm chí có thể nói có điểm cố ý dán chính mình, no đủ kiên đĩnh, trong lúc nhất thời làm cho Hạ Vân Kiệt đều thiếu chút nữa sinh ra ảo giác, còn tưởng rằng lại về tới A Cập Á.

“Khụ khụ, Tô tổng, thỉnh ngài chú ý một chút thân phận.” Hạ Vân Kiệt hơi hơi sau này lui nửa bước, nhắc nhở nói.

“Chú ý cái gì nha, chỉ chúng ta hai người ở A Cập Á ngươi nhưng cho tới bây giờ không như vậy quân tử quá.” Tô Chỉ Nghiên không cho là đúng trở về một câu, khi nói chuyện hướng phía trước tới gần nửa bước.

Hạ Vân Kiệt theo bản năng hướng tái lui, bất quá thang máy liền như vậy điểm không gian, Hạ Vân Kiệt sau này tái nhất lui ra phía sau bối liền đỉnh đến tường.

“Đại sư, ngươi tái sau này lui nha!” Tô Chỉ Nghiên thấy thế bức đi lên, cử một đôi ngực khí, dào dạt đắc ý nói.

Hạ Vân Kiệt nay sớm phi ngày xưa ở Phi Châu vị kia xử nam, nay hắn đã muốn là nam nhân. Chính cái gọi là

thực tủy biết vị, ở A Cập Á chẳng sợ Tô Chỉ Nghiên mặc thành tam điểm thức ở du thuyền sàn tàu giúp hắn bôi kem chống nắng, hắn cũng có thể đau khổ nhịn xuống, nhưng phía sau Tô Chỉ Nghiên một thân chức nghiệp trang, tại đây nhỏ hẹp trong không gian bên người bức áp, chóp mũi khứu mê người mùi thơm, thân mình cùng kia gợi cảm mềm mại thân thể mềm mại dán, hạ thân nhịn không được liền nổi lên phản ứng, lơ đãng gian cũng đỉnh ở tại một mảnh mềm mại chỗ.

“Anh!” Đang đắc ý dào dạt Tô Chỉ Nghiên cảm nhận được Hạ Vân Kiệt cứng rắn, hai mắt lập tức liền trợn tròn theo dõi hắn, miệng lại vô ý thức phát ra một tiếng mê người đến cực điểm thanh âm.

Gặp Tô Chỉ Nghiên trợn tròn ánh mắt giật mình nhìn chằm chằm chính mình, Hạ Vân Kiệt không khỏi một trận xấu hổ, vội vàng thi triển “Càn Khôn tiểu na di”, lăng là quỷ dị đem thân mình na mở kia làm cho hắn thất thố mê người thân thể mềm mại.

Nay Hạ Vân Kiệt tình trái luy luy, thật sự không nghĩ tái trêu chọc vị này mỹ nữ lão tổng.

Gặp Hạ Vân Kiệt thân mình quỷ dị na khai, Tô Chỉ Nghiên một trận thất thần đồng thời tựa hồ trong lòng ẩn ẩn trung còn cảm thấy một trận hư không, chờ nàng phục hồi tinh thần lại khi, thang máy cửa đã muốn mở ra.

Mười chín lâu đến, nhân lực tài nguyên bộ ở mười chín lâu.

Hạ Vân Kiệt gặp thang máy môn mở ra, không khỏi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, chân vừa nhấc liền chuẩn bị “Bỏ trốn mất dạng”.

Bất quá Hạ Vân Kiệt chân còn không có bước ra đi, Tô

Chỉ Nghiên đã muốn kéo kéo chính mình quần áo, thanh thanh cổ họng, bày ra một bộ nữ lão tổng tư thái, nghiêm trang nói:“Tiểu Hạ, ngươi tới trước ta văn phòng một chuyến.”

Lúc trước là chính mình đáp ứng muốn tới Uy Đại công ty làm tiểu viên chức, nay Tô Chỉ Nghiên lấy nữ lão tổng khẩu khí nói với hắn nói, Hạ Vân Kiệt đành phải bất đắc dĩ lại đem chân rụt trở về.

Gặp Hạ Vân Kiệt lại đem chân rụt trở về, Tô Chỉ Nghiên khóe mắt lóe ra một tia tiểu nhân đắc chí đắc ý ánh mắt.

“Tô tổng, lúc trước chúng ta nhưng là nói tốt.” Thang máy cửa lại lần nữa đóng, Hạ Vân Kiệt vẻ mặt cười khổ nhìn Tô Chỉ Nghiên nói.

“Đúng rồi, ta hiện tại là có công sự với ngươi đàm.” Tô Chỉ Nghiên vẻ mặt còn thật sự nói.

Hạ Vân Kiệt nhìn vẻ mặt còn thật sự Tô Chỉ Nghiên, một trận không nói gì. Chính mình bất quá chính là một người lực tài nguyên bộ tiểu viên chức mà thôi, lão tổng muốn nói công sự cũng có thể là tìm Kim Vũ Vi quản lí a

Bất quá ai làm cho Tô Chỉ Nghiên hiện tại là lão tổng đâu, ở công ty bên trong của nàng “Quan” Lớn nhất, nàng nói cái gì tự nhiên đó là cái gì.

Hai mươi lâu đảo mắt đi ra, Hạ Vân Kiệt bất đắc dĩ theo ở Tô Chỉ Nghiên mặt sau, nhìn nàng kia bị màu trắng váy bao vây lấy kiều đồn, ở giày cao gót kéo hạ, gợi cảm lắc lư, Hạ Vân Kiệt có loại đi chiến trường khẩn trương.

“Tiểu Hạ, mời ngồi.” Vào tổng giám đốc làm công sự, Tô Chỉ Nghiên còn là nghiêm trang lấy nữ lão tổng khẩu khí chỉ chỉ da thật sô pha nói, sau đó chính mình lại hướng

đại biểu tổng giám đốc vị trí chủ bàn đi đến, nhiễu quá chủ bàn đặt mông ngồi ở dựa vào ghế.

Hạ Vân Kiệt thấy thế thế này mới âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, an tâm đặt mông ngồi ở trên sô pha. Bất quá hắn vừa mới vừa ngồi xuống, trên mặt liền hiện lên một chút cười khổ.

Chỉ thấy Tô Chỉ Nghiên ngồi xuống sau, cũng không phải lập tức cùng hắn đàm công sự, mà là theo ngăn kéo xuất ra một hộp tốt nhất bích loa xuân, sau đó lại đứng dậy tự mình cho hắn phao chén trà, các ở hắn trên bàn trà.

Đem trà các ở trên bàn trà sau, Tô Chỉ Nghiên liền đặt mông lần lượt hắn ngồi xuống.

“Tô tổng đến tột cùng có chuyện gì?” Hạ Vân Kiệt hơi hơi hướng bên cạnh na một ít, vừa rồi trong thang máy phát sinh vết xe đổ, Hạ Vân Kiệt đến bây giờ còn là “Lòng còn sợ hãi”, hắn cũng không dám dựa vào Tô Chỉ Nghiên thân cận quá.

Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt na mở một ít, không khỏi u oán phiêu hắn liếc mắt một cái, bất quá lúc này lại không tái thiếp đi qua, mà là sâu kín thở dài nói:“Lúc này khả năng muốn cô phụ hảo ý của ngươi, A Cập Á bên kia hạng mục chỉ sợ muốn thất bại.”

“Vì cái gì? Ba Lỗ bên kia khai điều kiện đã muốn đủ ưu đãi, tuy rằng ta có thể cho hắn tái thoái nhượng, nhưng này dạng làm còn có điểm không nói.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy khẽ cau mày, nói.

Nay nói như thế nào Hạ Vân Kiệt cũng là Uy Đại công ty viên chức, hắn còn là hy vọng Uy Đại công ty có thể phát triển lớn mạnh, nhân tiện các viên công cũng đều có thể phát đại tài, lại nói tiếp coi như là tạo phúc quảng

đại đồng sự. Đương nhiên Tô Chỉ Nghiên cũng là một nguyên nhân. Tuy rằng Hạ Vân Kiệt hiện tại không nghĩ tái nhạ tình trái, nhưng mặc kệ nói như thế nào, hai người hiện tại tư dưới còn là phi thường thân mật bằng hữu.

Bất quá mặc kệ cái gì lý do, Hạ Vân Kiệt cũng không hội làm ra ỷ vào từng đối Ba Lỗ cùng Tang Đạt ân tình trần truồng lỏa đoạt lấy A Cập Á tài nguyên quá phận sự tình.

“Điều kiện đã muốn đủ ưu đãi.” Tô Chỉ Nghiên nói, mặt đẹp toát ra một tia giận dữ sắc.

“Chẳng lẽ là kia Trương Lôi ở trong đó quấy rối?” Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên mặt lộ vẻ giận dữ sắc, lại lơ đãng gian phát hiện nàng gần nhất tựa hồ mệnh phạm tiểu nhân, trong đầu không khỏi lóe ra một gương mặt làm cho người ta chán ghét, mày lại hơi hơi vừa nhíu, hỏi.

“Đúng vậy, hắn ba Trương Quá Hải là tập đoàn công ty thứ hai đại cổ đông, hắn này tổng hợp bộ tổng giám đốc ở ban giám đốc nâng lên ra phản đối ý kiến, kỳ thật chính là hắn ba trì phản đối ý kiến, phân lượng rất lớn, hơn nữa chúng ta tập đoàn công ty gần nhất tài chính quay vòng quả thật có chút vấn đề, cho nên đại bộ phận cổ đông cũng không đồng ý đại quy mô đầu tư A Cập Á, cho rằng đây là một kiện mạo hiểm đầu tư hạng mục.” Kiến thức Hạ Vân Kiệt nhất ngữ nói trúng A Cập Á quốc phòng bộ trưởng Địch Á Tang Thác Tư sắp ra nhâm tổng thống kinh thiên lời tiên đoán, Tô Chỉ Nghiên đối Hạ Vân Kiệt đoán trúng là Trương Lôi ở trong đó quấy rối cũng không có cảm thấy chút ngạc nhiên, nghe vậy gật gật đầu giải thích nói.

Gặp bị chính mình nói trung, Hạ Vân Kiệt không khỏi cau mày vuốt cằm trầm tư lên.

Ở thương ngôn thương, Hạ Vân Kiệt hiện tại chính là cái công ty tiểu viên chức, Trương Lôi nếu dùng thương trường thủ đoạn đến đối phó Tô Chỉ Nghiên, Hạ Vân Kiệt còn không về phần hướng quan giận dữ vì hồng nhan, lập mã thi triển Vu môn thuật pháp đem Trương Lôi cấp phế đi.

Ở bình thường dưới tình huống, Hạ Vân Kiệt là sẽ không dễ dàng thi triển Vu môn thuật pháp.

Gặp Hạ Vân Kiệt nhíu mày trầm tư, Tô Chỉ Nghiên không dám đánh nhiễu hắn, chính là dùng tiếu mâu lẳng lặng nhìn hắn, mang theo một tia chờ mong.

Không biết khi nào thì khởi, luôn luôn mạnh hơn độc lập Tô Chỉ Nghiên, bắt đầu đối Hạ Vân Kiệt sinh ra cá nhân mù quáng sùng bái cùng ỷ lại.

Rất nhanh Hạ Vân Kiệt mày liền giãn ra mở ra, nói:“Kỳ thật như vậy cũng tốt, nếu Trương Lôi này hai phụ tử với ngươi không đúng đầu, lại là công ty thứ hai đại cổ đông, đến lúc đó A Cập Á hạng mục hồng náo nhiệt hỏa, tài nguyên lăn tiến, chẳng phải là không công tiện nghi bọn họ này đôi phụ tử?”

“Nhưng là, tốt như vậy hạng mục không làm thật sự đáng tiếc, hơn nữa chúng ta lúc ấy ở A Cập Á cùng Ba Lỗ cũng đàm không sai biệt lắm, hiện tại lại đột nhiên không làm, như vậy cũng là một kiện không thành tín buôn bán hành vi.” Tô Chỉ Nghiên nghe vậy đại mi hơi nhíu nói.

“Ha ha, tốt như vậy kiếm tiền hạng mục vì cái gì không làm?” Hạ Vân Kiệt khoát tay cười nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 318 : Phía sau màn đại lão bản

“Ý của ngươi là đem Uy Đại công ty mua xuống dưới, chúng ta chính mình làm?” Tô Chỉ Nghiên không hổ là nữ lão tổng, đầu óc xoay chuyển phi thường mau, lập tức ý hội lại đây nói.

“Đúng vậy, như vậy không rất tốt sao? Nước phù sa không lưu ngoại nhân ruộng, hơn nữa đến lúc đó A Cập Á hạng mục náo nhiệt phát tài khi, cũng có thể hảo hảo đả kích một chút Trương Lôi phụ tử cũng làm cho các cổ đông kiến thức một chút ngươi tô đại tiểu thư kinh thương tài năng, khi đó bọn họ khẳng định đặc hối hận lúc trước phản đối.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Cái gì kinh thương tài năng, này còn không đều là của ngươi công lao” Tô Chỉ Nghiên nghe vậy tiếu mâu trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó trầm ngâm một lát, lắc đầu nói:“Này ý tưởng là tốt, nhưng là ta cá nhân không có bao nhiêu vốn lưu động, ta ba bên kia hiện tại cũng vì tiền sự tình trảo cấp, phỏng chừng cũng rất khó cho ta bao nhiêu giúp đỡ, phỏng chừng cho dù có thể mua hạ Uy Đại công ty, phỏng chừng cũng không có đến tiếp sau tiền đầu nhập đến A Cập Á.”

“Tiền không là vấn đề, ta có thể giúp ngươi nghĩ biện pháp, ngươi chỉ cần nói cho ta biết ngươi còn kém bao nhiêu chỗ hổng là có thể.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Nói đùa, thế giới năm trăm cường Ma Sinh thương sự xã trưởng Ma Sinh Sa Thụ, ở thế tục trung kinh tế thực lực thẳng bức Ma Sinh thương sự Thiên Diệp gia gia chủ Thiên Diệp Giai Tử đều là hắn Hạ Vân Kiệt tôi tớ, thật muốn điều động cái mấy ức còn không phải cùng ngoạn dường như. Huống hồ ngay tại ngày hôm qua Hongkong Dương Kỳ Phu lại đem mặt khác một bút tiền

cũng đánh tiến vào hắn tài khoản, nay riêng chính hắn đều có thể tùy tùy tiện liền tạp ra năm ngàn vạn lớn tài chính.

Đương nhiên Tô Chỉ Nghiên muốn một mình thao tác A Cập Á hạng mục, năm ngàn vạn ngoại lai tài chính khẳng định là không đủ.

“Thật vậy chăng? Như vậy sẽ không vấn đề. Bất quá A Cập Á hạng mục là nhờ của ngươi mặt mũi đàm xuống dưới, hiện tại tài chính cũng muốn ngươi điền, đến lúc đó kiếm tiền cũng là ta, ta cũng không phải của ngươi lão bà. Này ta cũng không làm, nếu không ngươi cũng nhập cổ, làm cái phía sau màn đại lão bản, như vậy ta liền chịu làm.” Tô Chỉ Nghiên đôi mắt xinh đẹp sáng ngời, nói.

“Ta làm phía sau màn đại lão bản?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi một trận ngây người.

Này chiều ngang thật sự rất giàu có toát ra tính, hắn luôn luôn đến ý tưởng chính là cố gắng công tác, chính là tưởng an an đương đương quá tiểu tư cuộc sống. Nhưng kế hoạch còn là cản không nổi biến hóa, đi một chuyến Thái quốc, hắn thiếu chút nữa sẽ trực tiếp thành hàng tỉ phú ông, cũng may hắn tan điểm tài đi ra ngoài, thế này mới giáng cấp vì ngàn vạn phú ông, nay đổ tốt Tô Chỉ Nghiên thế nhưng muốn hắn trực tiếp làm lão bản, này cùng hắn phía trước làm công ý tưởng không khỏi cũng kém quá lớn.

“Cầu ngươi, ngươi liền nhập cổ làm cái đại lão bản đi? Nhiều nhất ở mặt ngoài còn là ta ở quản lý nhà này công ty, ngươi còn làm của ngươi tiểu viên chức, ngươi yên tâm, trước người ta khẳng định hội chú ý, tuyệt đối sẽ không ảnh hưởng ngươi người thường cuộc sống, được không a?” Gặp Hạ Vân Kiệt sững sờ, Tô Chỉ Nghiên lập tức liền biết hắn cũng không muốn làm cái gì lão bản,

khả đêm đó sớm đã hạ quyết định quyết tâm muốn nhảy này hố lửa Tô Chỉ Nghiên lại đâu chịu buông tha đem chính mình cùng Hạ Vân Kiệt cột vào cùng nhau tuyệt hảo cơ hội, lập tức thi triển ra nữ nhân lợi hại nhất đòn sát thủ, mềm mại khêu gợi thân mình thiếp đi qua, hai tay phe phẩy hắn cánh tay, một đôi mắt đẹp nhân gặp người liên nhìn trông mong nhìn hắn.

Tô Chỉ Nghiên nhưng là hướng đến lấy tính cách cao ngạo kiên cường nổi tiếng tập đoàn công ty mỹ nữ lão tổng, nay nàng đột nhiên biến thân điềm đạm đáng yêu nhu nhược quyến rũ nữ tử, dù là Hạ Vân Kiệt trong lòng thật sự không nghĩ làm này cái gì phía sau màn đại lão bản, cũng bị nàng kia cầu xin ánh mắt nhìn xem trong lòng chích lay động, trong lúc nhất thời trở nên do dự đứng lên.

Gặp Hạ Vân Kiệt có chút dao động, Tô Chỉ Nghiên này thương trường nữ cường nhân thế nào còn không biết muốn rèn sắt khi còn nóng, lập tức ôm hắn cánh tay, tăng mạnh lay động, trước ngực một đôi đầy đặn nhất thời qua lại va chạm Hạ Vân Kiệt cánh tay, ôn nhu, mềm.

“Đại sư, được không, được không thôi”

Hạ Vân Kiệt nhìn Tô Chỉ Nghiên, không khỏi trong lòng một trận cười khổ, hắn phát hiện chính hắn một nhân có một trí mạng nhược điểm, chính là mềm lòng, chính là kinh không nổi người khác cầu xin.

“Được rồi, được rồi, hiện tại ngươi có thể buông ta ra sao?” Hạ Vân Kiệt cuối cùng còn là giống sở hữu anh hùng giống nhau, không có thể tránh được mỹ nhân này một cửa, đáp ứng rồi xuống dưới.

“Da! Ta chỉ biết đại sư ngươi tốt nhất! Ba!” Gặp Hạ Vân Kiệt cuối cùng đáp ứng rồi xuống dưới, Tô Chỉ Nghiên

không khỏi một tiếng nhảy nhót, không chỉ có không có nghe nói buông tay ra, ngược lại làm trầm trọng thêm cơ hồ cả người đánh tiếp, kiều diễm ướt át môi đỏ mọng lại nặng nề mà ở Hạ Vân Kiệt trên gương mặt hôn một cái.

“Ngươi còn như vậy, cẩn thận ta đổi ý!” Hạ Vân Kiệt âm thầm cười khổ sờ soạng hạ hai má bị thân quá địa phương, hắn cũng không phải cái gì thánh nhân, Tô Chỉ Nghiên còn như vậy nháo đi xuống, hắn thật lo lắng chính mình hội lại thất thố.

“Để làm chi? Người ta liền như vậy thảo người ghét sao?” Tô Chỉ Nghiên quyến rũ trắng Hạ Vân Kiệt, bất quá còn là ngoan ngoãn buông lỏng tay ra.

Mặc kệ nói như thế nào, theo chỉ đáp ứng làm hai tháng tư nhân bảo tiêu tái đến đáp ứng tiếp tục ở công ty nhân lực tài nguyên bộ đi làm, cho tới bây giờ Hạ Vân Kiệt đáp ứng làm Uy Đại công ty phía sau màn lão bản, đối với này “Chiến quả”, Tô Chỉ Nghiên đã muốn phi thường vừa lòng. Nàng cũng không dám quá độ làm càn, vạn nhất thực nhạ Hạ đại sư phản cảm, vậy chuyện tốt thành xấu, kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

Gặp Tô Chỉ Nghiên cuối cùng hay là nghe nói buông lỏng tay ra, Hạ Vân Kiệt âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi đồng thời cũng ẩn ẩn trung có điểm mất mát.

“Chỗ hổng đại khái bao nhiêu, ngươi hiện tại có thể tính ra đi ra sao?” Hạ Vân Kiệt tọa thẳng thân mình, hợp thời dời đi đề tài.

“Uy Đại công ty nhà chúng ta có 25% công ty cổ phần, nếu đem này bộ phận khấu trừ điệu, ở Uy Thịnh tập đoàn nay tài chính khan hiếm tình huống hạ, 1 ức tả hữu hẳn là có thể nói động các cổ đông đem Uy Đại công ty chuyển cho ta cùng ngươi toàn tư công ty. Nếu gần chính là này bộ phận tài chính, ta còn có thể miễn

cưỡng ngẫm lại biện pháp, nhưng A Cập Á hạng mục chúng ta thủ kì đầu nhập đại khái liền cần hai ức, hơn nữa tài khoản thượng còn cần một bộ phận lưu động tài chính, cho nên khấu trừ của ta bỏ vốn, chỗ hổng ở hai ức tới hai ức ngũ trong lúc đó. Cụ thể kể lại con số, cho ta hai ngày thời gian, ta sẽ hội báo cho ngươi.” Vừa nói đến kinh thương sự tình, Tô Chỉ Nghiên phảng phất lập mã thay đổi một người, hai mắt hữu thần, đâu vào đấy phân tích nói.

Hạ Vân Kiệt bất quá chính là một trung chuyên sinh, đối kinh thương sự tình, hơn nữa giống loại này còn đề cập đến thu mua công ty con sự tình, lại làm sao biết, hắn tối quan tâm chính là chỗ hổng mức. Nếu mức quá lớn, hắn trước tiên cùng Ma Sinh Sa Thụ cùng Thiên Diệp Giai Tử hai người đều đánh một tiếng tiếp đón, dù sao tái đại công ty, chúng nó cũng không khả năng có rất nhiều tiền mặt nơi tay đầu. Đương nhiên nếu Hạ Vân Kiệt không nên, Ma Sinh Sa Thụ cùng Thiên Diệp Giai Tử cho dù không có tiền mặt nơi tay, phỏng chừng cũng phải lập tức đập nồi bán sắt trù đi ra. Nay Hạ Vân Kiệt nghe nói chính là hai ức đến hai ức ngũ kim ngạch, này kim ngạch tương đối cho nắm trong tay tài sản lấy trăm ức Mĩ kim tính toán Ma Sinh Sa Thụ cùng Thiên Diệp Giai Tử trung gì một người cũng không là vấn đề, không khỏi thần sắc thoải mái mà gật đầu nói:“Kia đi, mặc kệ là hai ức còn là hai ức ngũ, chúng ta chuẩn bị dư dả một ít, ta này hai ngày cho ngươi chuẩn bị tốt ba ức tài chính, thu mua sự tình ngươi chỉ để ý lớn mật đi đàm.

Gặp Hạ Vân Kiệt tùy tiện mở miệng chính là ba ức, dù là Tô Chỉ Nghiên cũng là nhìn quen đồng tiền lớn chủ, cũng là nhịn không được một trận ngây người, một hồi lâu nhi mới hướng Hạ Vân Kiệt đáng yêu ói ra hạ tiểu cái lưỡi thơm tho, nói:“Cùng đại sư làm việc tình chính là thống khoái”

Nhìn Tô Chỉ Nghiên đáng yêu bộ dáng, thế nào còn có

nửa điểm nữ lão tổng bộ dáng, Hạ Vân Kiệt không khỏi cười lắc đầu nói:“Kia Tô tổng, hiện tại ta có thể đi nhân lực tài nguyên bộ đưa tin sao?”

“Đại sư, ngài hiện tại nhưng là của ta đại lão bản da, về sau ta đều phải về ngài lão quản, ngài muốn đi nhân lực tài nguyên bộ, ta nào dám không phê chuẩn a!” Tô Chỉ Nghiên nghe vậy giơ lên phấn quyền nhẹ nhàng chủy Hạ Vân Kiệt một chút, khoa trương nói.

Hạ Vân Kiệt thấy thế đành phải cười lắc đầu, sau đó đứng lên đi ra ngoài.

“Đại sư.” Hạ Vân Kiệt sắp tới cửa khi, phía sau truyền đến Tô Chỉ Nghiên tiếng kêu.

“Còn có chuyện gì?” Hạ Vân Kiệt trong lòng một cái lộp bộp, dậm chân quay đầu hỏi. Hắn hiện tại thật là có điểm sợ này mỹ nữ lão tổng.

“Thiếu chút nữa đã quên nói cho ngươi, nhân lực tài nguyên bộ còn giống như không có nam viên chức, ngươi là cái thứ nhất.” Tô Chỉ Nghiên hướng Hạ Vân Kiệt phao cái mị nhãn nói

Hạ Vân Kiệt nghe vậy một trận hoàn toàn không nói gì, mở cửa dứt khoát cũng không quay đầu lại đi ra tổng giám đốc văn phòng.

“Da!” Nhìn Hạ Vân Kiệt cũng không quay đầu lại rời đi, Tô Chỉ Nghiên này luôn luôn lãnh diễm nữ lão tổng làm cái thắng lợi v.

Nhân lực tài nguyên bộ ở mười chín lâu, Hạ Vân Kiệt trực tiếp theo thang lầu đi xuống lầu.

Uy Đại công ty tuy rằng chính là Uy Thịnh tập đoàn phía dưới một công ty con, nhưng ở Giang Châu thị coi như

là một nhà khá lớn công ty, thậm chí có chuyên môn hải ngoại bộ, hơn nữa công ty nhân viên lưu động, thông báo tuyển dụng đều có vẻ thường xuyên, thậm chí còn đề cập đến phó Phi Châu làm công nhân viên thông báo tuyển dụng, cho nên Uy Đại công ty nhân lực tài nguyên bộ công tác còn là có vẻ nhiều, người của ngành cũng không thiếu. Trừ bỏ ngành quản lí Kim Vũ Vi, còn có bốn vị viên chức, đương nhiên chính như Tô Chỉ Nghiên nói tất cả đều là nữ viên chức, mà hiện tại tắc muốn nhiều một vị viên chức, duy nhất một vị nam viên chức.

Hạ Vân Kiệt đi đến quải có nhân lực tài nguyên bộ bài tử văn phòng trước cửa, nhớ tới bên trong to như vậy một cái văn phòng tất cả đều là nữ nhân, không khỏi một trận đau đầu. Hắn trước kia chính là một vị bảo an, chưa bao giờ sẽ đi quan tâm công ty ngành viên chức vấn đề, nay biết cũng là có chút đã muộn.

Hắn đường đường một vị đỉnh thiên lập địa Vu sư, tổng không thể nói sợ vài vị nữ đồng sự đi, như vậy còn không bị Tô Chỉ Nghiên kia cô gái nhỏ cấp cười chết!

Đứng ở cửa do dự hạ, Hạ Vân Kiệt nhấc tay gõ gõ cửa, trong lòng âm thầm nói:“Không phải đều là nữ đồng sự sao? Không có gì rất giỏi, trước kia ở mị lực ngân tòa bản đại sư còn một mình đấu một đám ghế lô công chúa đâu phi phi, này so sánh giống như không thỏa đáng.”

“Mời vào!” Đang lúc Hạ Vân Kiệt một bên gõ cửa một bên trong lòng miên man suy nghĩ khi, bên trong truyền đến một đạo thanh thúy nữ nhân thanh âm.

Hạ Vân Kiệt theo tiếng đẩy đi vào.

Cửa đẩy tiến, Hạ Vân Kiệt liền cảm thấy một trận da đầu run lên.

Trong văn phòng suốt nhất tề bãi đặt năm trương bàn

công tác, trong đó một là mới cũng là không, hiển nhiên là hắn vị trí, mặt khác mỗi một trương mặt sau đều ngồi một vị chức nghiệp thành phần tri thức nữ tính, những người này tuổi đều hai ba mười tuổi trong lúc đó, Hạ Vân Kiệt vừa tiến đến người người đều dùng tràn ngập tò mò ánh mắt nhìn từ trên xuống dưới hắn.

Hai ba mười tuổi đúng là nữ tính vừa thanh xuân lại tản ra thành thục mị lực tuổi giai đoạn, hơn nữa đô thị thành phần tri thức sở độc hữu khí chất, tuy rằng tướng mạo cũng không thấy được thực xuất chúng, nhưng như vậy bốn nữ nhân đồng thời dùng tò mò ánh mắt nhìn từ trên xuống dưới Hạ Vân Kiệt, thật đúng là làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy ăn không tiêu.

“Các ngươi hảo, ta kêu Hạ Vân Kiệt, là mới tới nhân lực tài nguyên bộ báo danh.” Cũng may Hạ Vân Kiệt nói như thế nào cũng là trải qua quá trường mặt nhân vật, đổ còn không về phần bị dọa đổ, rất nhanh liền vẻ mặt thản nhiên tự giới thiệu nói.

“Nha, nguyên lai ngươi chính là kia theo bảo an, không đúng, không đúng, là Tô tổng tư nhân bảo tiêu chuyển tới chúng ta nhân lực tài nguyên bộ Hạ Vân Kiệt a. Nghe nói ngươi thân thủ rất lợi hại nga, một người có thể đánh vài cái, có thể hay không cho chúng ta triển lãm một chút?” Nghe nói trước mắt vị này bộ dạng thực sạch sẽ, tướng mạo cũng coi như suất khí người trẻ tuổi chính là quản lí nhắc tới bảo tiêu muốn chuyển tới nhân lực tài nguyên bộ, một vị nữ hài tử lưu trữ một đầu thanh xuân suất khí, vừa thấy chính là cá tính cách tương đối hoạt bát lập tức kêu lên.

Hạ Vân Kiệt vừa nghe đương trường liền một trận hãn, cũng may không đợi hắn trả lời, Kim Vũ Vi theo trong văn phòng một gian chuyên môn dùng thủy tinh mờ một mình ngăn cách trong một tiểu văn phòng đi ra.

Kia tiểu văn phòng là quản lí văn phòng.

Kim Vũ Vi còn là nhất quán chức nghiệp sáo trang, màu đen một bước váy, làn váy ở đầu gối đã ngoài, bó chặt hai điều nở nang đùi cùng đầy đặn cái mông, có vẻ phá lệ thành thục gợi cảm.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 319 : Dòng độc đinh

“Kim quản lí, buổi sáng tốt lành.” Gặp Kim Vũ Vi theo trong văn phòng đi ra, Hạ Vân Kiệt vội vàng cười hướng nàng chào hỏi nói.

“Ngươi tới a.” Kim Vũ Vi mặt hàm mỉm cười điểm gật đầu, sau đó hướng người trong văn phòng vỗ vỗ tay chưởng nói:“Vị này là Hạ Vân Kiệt, nguyên lai là chúng ta Tô tổng tư nhân bảo tiêu, hiện tại chuyển tới chúng ta nhân lực tài nguyên bộ. Ta nghĩ mọi người hiếu kì nhất khẳng định là hắn thân thủ, điểm này các ngươi yên tâm, về sau chỉ cần có vị nào sắc lang quấy rầy các ngươi, các ngươi chỉ để ý thỉnh hắn xuất mã, tuyệt đối một chân có thể đem đối phương đá bay.”

“Oa tắc, thật tốt quá, chúng ta ngành rốt cục cũng có hộ hoa sứ giả !” Vị kia lưu trữ thanh xuân suất khí tóc ngắn nữ hài tử đi đầu vẻ mặt hưng phấn mà vỗ tay hoan hô nói, còn lại nhân thấy thế cũng đều đi theo ào ào vỗ tay đến.

Kim Vũ Vi thấy thế cười đối Hạ Vân Kiệt nói:“Hạ Vân Kiệt, xem ra ngươi về sau trên đầu vai nhiệm vụ rất nặng a.”

Gặp Kim Vũ Vi vẫn mặt mang mỉm cười, cùng lúc trước phỏng vấn chính mình khi nghiêm túc lãnh diễm hoàn toàn bất đồng, Hạ Vân Kiệt không khỏi âm thầm cảm khái, nữ nhân biểu tình thật đúng là phong phú.

“Không thành vấn đề, này cũng là ta thân là ngành thành viên chức trách chỗ.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Kim Vũ Vi có vẻ vừa lòng Hạ Vân Kiệt trả lời, gật gật đầu, sau đó đem người trong văn phòng nhất nhất giới thiệu cho hắn.

Vị kia lưu trữ thanh xuân suất khí tóc ngắng nữ hài tử, người cũng như tên, họ suất tên chân, năm trước vừa mới tốt nghiệp đại học, văn phòng mọi người kêu nàng Tiểu Chân, bởi vì nàng nhỏ nhất. Bất quá Hạ Vân Kiệt vừa đến, nàng liền nghiễm nhiên thành đại tỷ đại, không nên Hạ Vân Kiệt kêu nàng Chân tỷ, bất quá nhất mở miệng mới phát hiện kêu nàng Chân tỷ cùng trinh tiết một cái âm, lại không nên Hạ Vân Kiệt đổi giọng gọi nàng Suất tỷ.

Hạ Vân Kiệt đổ không sao cả, ai làm cho hắn tuổi nhỏ đâu.

Trong văn phòng này hắn ba người, phân biệt là La Thu Bình, Thái Gia Mẫn cùng Lâm Văn, trong đó La Thu Bình là đã kết hôn nữ sĩ. Phỏng chừng bởi vì ba người mấy tuổi so với Suất Chân lớn, xã hội trải qua cũng nhiều duyên cớ, tương đối mà nói thành thục ổn trọng không ít, thật không có giống Suất Chân giống nhau không nên Hạ Vân Kiệt kêu các nàng tỷ tỷ, bất quá kêu một cái tỷ là kêu, kêu hai cái cũng là kêu, Hạ Vân Kiệt rõ ràng liền đều kêu tỷ.

Trong văn phòng vẫn âm thịnh dương suy, xác thực nói căn bản là không có dương, nay đột nhiên đến đây một tiểu đệ bộ dạng còn suất khí, người cũng thoạt nhìn đặc sạch sẽ ánh mặt trời, La Thu Bình đám người đương nhiên đều thực vui vẻ, văn phòng không khí đều so với ngày xưa náo nhiệt không ít.

Hạ Vân Kiệt bởi vì trước kia chưa có quá ở nhân lực tài nguyên phương diện công tác kinh nghiệm, cho nên Kim Vũ Vi cũng không có lập tức cho hắn độc lập an bài công tác, chính là làm cho hắn tạm thời phối hợp La Thu Bình bốn người công tác, ai việc trước hết giúp ai bận rộn, mau chóng đem nhân lực tài nguyên bộ công tác quen thuộc đứng lên.

Kể từ đó, Hạ Vân Kiệt liền thành trong văn phòng nhỏ nhất viên chức, ai đều có thể chỉ huy hắn. Cũng may Hạ Vân Kiệt là văn phòng “Dòng độc đinh”, mọi người đều nghiễm nhiên đem hắn làm bảo giống nhau, thật không có người cố ý làm khó dễ ngược đãi hắn, có việc gọi hắn hỗ trợ đều là thừa dịp hỗ trợ là lúc kể lại dạy hắn một ít làm công công việc.

Cứ như vậy, Hạ Vân Kiệt bắt đầu văn phòng cuộc sống, không tưởng tượng trung nhàn nhã thích ý nhưng so với trong tưởng tượng ấm áp một ít, cũng so với trong tưởng tượng hương diễm một ít. Bởi vì làm các nữ đồng sự dạy hắn làm công công việc khi, có đôi khi luôn khó tránh khỏi dựa cận một ít, khó tránh khỏi sẽ có một ít thân thể đụng chạm.

Một buổi sáng ở bận rộn trung rất nhanh liền trôi qua.

Đơn vị giữa trưa có công tác cơm, nhà ăn ở mười tám lâu.

Vừa tan tầm, La Thu Bình đám người liền tiếp đón Hạ Vân Kiệt vị này trong văn phòng duy nhất nam sinh cùng nhau ăn cơm đi, liền ngay cả Kim Vũ Vi quản lí cũng không ngoại lệ

Vì thế Hạ Vân Kiệt này nhân lực tài nguyên bộ duy nhất nam sinh đã bị giáp ở tại năm vị nữ nhân trung chậm rãi một đường hướng mười tám lâu nhà ăn “Sát” Đi

Kim Vũ Vi là Uy Đại công ty trừ Tô Chỉ Nghiên ở ngoài số một số hai mỹ nữ, mà La Thu Bình đám người cùng Kim Vũ Vi so sánh với tuy rằng kém một ít, nhưng tốt xấu cũng đều là đô thị thành phần tri thức, toàn thân đều tản ra thanh xuân hơi thở. Các nàng năm người cùng một nam sinh có nói có cười hướng nhà ăn đi đến, này một đường thật sự là không biết tiện sát bao nhiêu đơn

vị nam đồng sự. Hơn nữa làm này biết rõ Hạ Vân Kiệt các nhân viên an ninh cũng đi lên ăn cơm, nhìn đến năm đó còn chính là tả hữu các một nữ nhân Hạ Vân Kiệt, nay trực tiếp thành tiểu ong mật trong bụi hoa, bên người thế nhưng có năm vị nữ nhân khi, tròng mắt đều thiếu chút nữa biến tái rồi.

Thật sự là người so với người tức chết người a! Đồng dạng là bảo an, hãy nhìn xem người ta đều hỗn đến nữ nhân đôi, chính mình đâu còn thường thường muốn tìm năm ngón tay cô nương an ủi một chút.

Tô Chỉ Nghiên bình thường trung cơm là rất ít đến nhà ăn đến ăn, của nàng trong văn phòng còn có một cái chuyên môn làm phòng nghỉ cùng nhà ăn phòng, nhưng hôm nay nhưng cũng không biết làm sao đến nhã hứng, thế nhưng cũng chạy tới nhà ăn đến đi ăn cơm.

Nhìn đến Hạ Vân Kiệt bị một đám nữ nhân vây quanh còn cố ý hướng hắn tiểu nhân đắc chí cười cười, đem Hạ Vân Kiệt tức giận âm thầm trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, sau đó làm bộ như không thấy được nàng chỉ để ý cùng Suất Chân đám người có nói có cười đang ăn cơm.

Nếm qua giữa trưa cơm, giữa trưa còn có một giờ nghỉ ngơi thời gian, buổi sáng ở trong thang máy bị Tô Chỉ Nghiên trêu chọc một đoàn tà hỏa Hạ Vân Kiệt không có hồi văn phòng, mà là ra Kim Mậu đại hạ cưỡi xe đạp một đường thẳng đến gia hoa tiểu khu mà đi.

Gia hoa tiểu khu là vị cho nam sơn đạo phụ cận một sa hoa tiểu khu, Thiệu Lệ Hồng này vài năm buôn bán lời điểm tiền, năm kia ở gia hoa tiểu khu mua bộ nhà trọ.

Nhà trọ ở mười hai lâu, diện tích một trăm ba mươi mét vuông, là một bên bộ.

Bởi vì Thiệu Lệ Hồng liền một người ở, sau lại mới cùng Chu Hiểu Diễm đi đến cùng nhau, nhưng là không phải mỗi ngày ở cùng nhau, cũng không tính cùng nam nhân kết hôn sinh con, cho nên phòng ở thiết kế không phải đương kim chủ lưu thiết kế. Một trăm ba mươi mét vuông nhà trọ cũng chỉ có hai cái phòng ngủ, một cái chủ nằm một cái khách nằm, phòng khách, phòng bếp còn có phòng tắm đều khá lớn.

Phòng khách cùng phòng bếp trong lúc đó còn làm cái quầy bar, vừa đi đi vào làm cho người ta thực rộng mở sáng ngời cùng tiểu tư tư tưởng cảm giác.

Thái quốc trở lại Giang Châu khi, Hạ Vân Kiệt đầu tiên là đem Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm đưa về gia hoa tiểu khu, chạy Thiệu Lệ Hồng còn cố ý cho hắn một cái chìa khóa, cho nên đến gia hoa tiểu khu, Hạ Vân Kiệt liền ngựa quen đường cũ tìm được Thiệu Lệ Hồng nhà trọ, cũng mở cửa đẩy đi vào.

Phòng khách không có một bóng người, chủ phòng ngủ môn che đậy. Hạ Vân Kiệt vừa đẩy cửa đi vào, ánh mắt mới hướng trên giường đảo qua, nhất thời liền cảm thấy huyết mạch sôi sục.

Chỉ thấy đặt tại giữa phòng ngủ trên giường lớn, lại khôi phục hắc bạch điên đảo cuộc sống Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm lúc này chính cho nhau ôm nhắm mắt mà miên. Bởi vì hiện tại đã muốn là chính ngọ, phỏng chừng cảm thấy oi bức duyên cớ, hai người đá rơi xuống một bộ phận chăn, lộ ra tuyết trắng đầy đặn đùi.

Bốn điều tuyết trắng đùi đẹp cho nhau áp điệp, hai cụ thành thục mê người thân thể dán tại cùng nhau, làm cho người ta vô hạn mơ màng.

Tuy rằng huyết mạch sôi sục, bất quá Hạ Vân Kiệt sợ làm sợ các nàng không dám mạo muội phác đi lên, mà

là đi qua đi vỗ nhẹ nhẹ hạ hai người mông nói:“Rời giường, thái dương phơi nắng mông a.”

Hạ Vân Kiệt vỗ đánh, hai người liền đều tỉnh. Gặp là Hạ Vân Kiệt, trên mặt đều lộ ra kinh hỉ biểu tình.

“Ngươi này tên vô lại, vừa đến liền đánh người ta mông!” Chu Hiểu Diễm kinh hỉ qua đi, trực tiếp đem Hạ Vân Kiệt kéo đến trên giường, sau đó một cái xoay người kỵ đến hắn trên người, khiêu khích lắc lắc trước ngực hai luồng đầy đặn, mị nhãn như tơ nói:“Đẹp sao?”

“Đẹp!” Hạ Vân Kiệt cơ hồ không cần suy nghĩ liền bật thốt lên nói.

“Kia còn ngây ngốc làm gì?” Chu Hiểu Diễm trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó cầm lấy tay hắn áp hướng về phía chính mình đầy đặn vú……

Một hồi mây mưa thất thường sau, ba người đều cảm thấy mỹ mãn nằm ở giường lớn.

Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm một trái một phải dán tại Hạ Vân Kiệt ngực, lấy tay ở hắn ngực nhẹ nhàng mà họa quyển quyển.

“Kiệt ca, hiện tại ta cùng Hiểu Diễm trong thẻ đều phân biệt có khoảng năm ngàn vạn, như vậy một tuyệt bút tiền chúng ta hai người đều cảm thấy cứ như vậy đặt cử đáng tiếc, nếu không chúng ta tìm cái hạng mục đầu tư đầu tư thế nào?” Thiệu Lệ Hồng một bên ở Hạ Vân Kiệt ngực họa quyển quyển, một bên hỏi.

“Ngươi thật đúng là lão bản nương mệnh!” Hạ Vân Kiệt thân thủ nhẹ nhàng quát hạ Thiệu Lệ Hồng tú xảo cái mũi nói:“Các ngươi tưởng đầu tư phải đi đầu tư, chỉ cần vui vẻ là tốt rồi.”

“Nếu có thể kiếm tiền đương nhiên vui vẻ a, bất quá hiện tại đầu tư hạng mục có vẻ khó tìm, ngươi có hay không tốt đề nghị?” Thiệu Lệ Hồng cười nói.

“Ta?” Hạ Vân Kiệt nao nao, hắn chưa bao giờ nhận thức chính mình là kinh thương liêu, nhưng nếu chính mình nữ nhân hỏi, hắn tự nhiên hảo hảo tưởng !

A Cập Á hạng mục khẳng định là ổn kiếm không mệt, hiện tại cũng đang thiếu tài chính, vốn là vừa vặn, nhưng không biết vì cái gì, nhất tưởng khởi Tô Chỉ Nghiên, Hạ Vân Kiệt theo bản năng liền lựa chọn không đi lo lắng.

Trừ bỏ A Cập Á hạng mục, lấy Hạ Vân Kiệt đối buôn bán chú ý trình độ, hắn thật đúng là không biết còn có cái gì hạng mục thích hợp Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm hai người đầu tư, nghĩ tới nghĩ lui, đang nghĩ có điểm đau đầu khi, đột nhiên nhớ tới đầu trọc Cường.

Người này tài vận siêu cường, tưởng rất nhanh phát triển nhưng vẫn khuyết thiếu tài chính. Trước một lần Hạ Vân Kiệt ra mặt mời thị ủy thư kí Phùng Chính Thành người một nhà đến thanh sơn hồ Nhậm gia sơn trang khách sạn ăn cơm khi, Phùng Chính Thành từng đề nghị quá mời hắn tỷ phu, Hongkong Ngô thị tập đoàn Ngô Hải Khiêm trưởng tử Ngô Xương Vũ đầu tư Nhậm gia sơn trang khách sạn. Sau lại sau khi trở về Phùng Chính Thành cũng quả thật gọi điện thoại hướng hắn tỷ phu nhắc tới chuyện này, bất quá hắn tỷ phu lại nói đối đầu tư nội địa khách sạn không có hứng thú, trên thực tế cũng là ngại Nhậm Vĩnh Cường Nhậm gia sơn trang khách sạn môn quy bình thường, lại chính là đại lục nhị tuyến thành thị. Hơn nữa giống loại này khách sạn hắn cho dù muốn đầu tư cũng khẳng định là muốn tuyệt đối cổ phần khống chế, lại làm sao đồng ý tiếp tục từ Nhậm Vĩnh Cường cổ phần khống chế đương gia?

Chính cái gọi là Thiên Cơ không thể tiết lộ, Phùng Chính

Thành tin tưởng Hạ Vân Kiệt tướng thuật, hảo ý tưởng giúp hắn tỷ phu một phen, nhưng nếu hắn không cảm kích, hắn tự nhiên cũng sẽ không cố ý giải thích thuyết minh không nên đem hắn dụ dỗ, thực như vậy chẳng phải là rơi xuống hắn thúc gia mặt mũi? Giống như hắn lão nhân gia nhìn trúng người, thế nhưng còn cần hắn Phùng Chính Thành trăm phương nghìn kế cầu người đầu tư !

Hắn Phùng Chính Thành mới là hảo ý đưa tài đồng tử !

Nguyên nhân làm cho này dạng, Nhậm Vĩnh Cường trước mắt còn là cấp thiếu tài chính, cũng vẫn có ý kéo tài chính, nếu Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng đầu tư đi qua, tự nhiên lại thành nước phù sa không lưu ngoại nhân ruộng, ổn kiếm không bồi.

Đương nhiên nếu Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm đầu tư đi vào, Hạ Vân Kiệt cũng không để ý sẽ giúp Nhậm Vĩnh Cường một phen, cho hắn lộng vài cái dược thiện dưỡng sinh thực đơn chân chính có hiệu, kể từ đó hoàng gia mỹ thực, dưỡng sinh toàn tề sống, tài chính lại đã vị, Nhậm gia khách sạn về sau tưởng không hồng biến cả nước đều khó a.

Như vậy nhất tưởng, ngay cả Hạ Vân Kiệt đều phân không rõ ràng lắm, là chính mình muốn mượn Nhậm Vĩnh Cường làm cho Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng phát tài, hay là hắn thôi động Nhậm Vĩnh Cường tài vận, lại hoặc là nói Nhậm Vĩnh Cường chính là bởi vì hắn vị này trong mệnh quý nhân mới có này siêu cường tài vận?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 320 : Thu mua

“Thanh sơn hồ Nhậm gia sơn trang khách sạn đưa vào hoạt động không sai, nhưng vẫn khuyết thiếu tài chính khuếch trương thong thả, ta có vẻ xem trọng nhà này khách sạn, khách sạn lão bản Nhậm Vĩnh Cường là bằng hữu của ta, nếu không các ngươi rõ ràng ra tiền đầu tư nhà này khách sạn tốt lắm. Vừa vặn quán bar coi như là cơm ẩm giải trí sản nghiệp, đầu tư muốn làm khách sạn làm đứng lên hẳn là hội quen thuộc một ít.” Hạ Vân Kiệt cân nhắc một phen, cảm thấy đầu trọc Cường bên kia quả thật thích hợp một ít, vì thế mở miệng đề nghị nói.

“Thanh sơn hồ Nhậm gia sơn trang khách sạn chúng ta cũng nghe nói qua, nghe nói bọn họ lão bản nấu Minh triều cung đình thức ăn là nhất tuyệt, bất quá muốn ăn dựa vào vận khí, ta cùng Hiểu Diễm vài lần nói lên muốn đi kiến thức một chút, nhưng đến bây giờ còn chưa có đi thành.” Thiệu Lệ Hồng nghe vậy mắt đẹp hơi hơi sáng ngời nói.

“Kia phương tiện, này cuối tuần ta mang bọn ngươi đi nếm thử chính tông Minh triều cung đình thức ăn, thuận tiện cũng cùng Tiểu Cường đàm nói chuyện đầu tư hợp tác sự tình.” Hạ Vân Kiệt gặp Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm cũng biết thanh sơn hồ Nhậm gia sơn trang khách sạn, cũng là giảm đi một ít miệng lưỡi.

Bởi vì buổi chiều còn muốn đi làm, Hạ Vân Kiệt không dám ở trên giường lâu lại, hơi chút hàn huyên vài câu liền vội vàng rời giường ở Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm hai vị mĩ kiều nương hầu hạ hạ vọt tắm rửa, sau đó đạp xe đi làm đi.

Đạp xe đi làm trên đường Hạ Vân Kiệt cấp Thiên Diệp Giai Tử bát đi cái điện thoại, làm cho nàng này hai ngày

chuẩn bị tốt ba ức nhân dân tệ.

Thiên Diệp Giai Tử là Nhật Bản truyền thống nữ nhân, nếu đã muốn quy phục Hạ Vân Kiệt, cũng đã đem của mình nhân sinh ý nghĩa định vì chủ nhân mà sống, nghe nói Hạ Vân Kiệt muốn nàng chuẩn bị ba ức nhân dân tệ, lập tức lại là vui vẻ lại là kích động đáp ứng rồi xuống dưới.

Bởi vì từ năm trước cùng chủ nhân Hạ Vân Kiệt từ biệt sẽ thấy chưa từng gặp mặt quá, cũng không có gì hắn âm tín, Thiên Diệp Giai Tử thật đúng là sợ chủ nhân đem nàng cấp đã quên đâu!

Theo điện thoại Hạ Vân Kiệt nghe được đi ra Thiên Diệp Giai Tử cực lực áp lực kích động, nhưng thật ra không khỏi nhớ tới nàng cao quý đoan trang khí chất, đặc biệt trắng nõn làn da, đẫy đà dáng người, nghĩ rằng Nhật Bản nữ nhân thật đúng là quái, vừa mới bắt đầu thu phục nàng khi nàng còn không vui, chờ thu phục sau lại như vậy khăng khăng một mực.

……

“Cái gì? Ngươi tưởng toàn tư thu mua Uy Đại công ty?” Tỉnh thành Hải Châu thị hồ sen ánh trăng tiểu khu, Uy Thịnh tập đoàn chủ tịch Tô Duy Tín gia, Tô Duy Tín nghe nói nữ nhi muốn thu mua tập đoàn công ty danh nghĩa Uy Thịnh công ty con, độc lập thao tác nên công ty, bưng lên phóng tới bên miệng trà đều không có uống lại thả lại bàn trà, vẻ mặt giật mình nhìn Tô Chỉ Nghiên.

“Là, ta nghĩ toàn tư thu mua Uy Đại công ty.” Tô Chỉ Nghiên sắc mặt bình tĩnh trả lời.

“Không được!” Tô Duy Tín vỗ hạ bàn trà đứng lên, nhân ở trong phòng khách qua lại đi thong thả lên.

Hắn biết nữ nhi tính cách theo hắn, nhận thức chuẩn sự tình dễ dàng một cây cân.

“Vì cái gì không được? Chỉ cần ngươi có thể bỏ vốn giúp ta thu mua Uy Đại công ty, còn lại vận tác, bao gồm đầu tư A Cập Á hạng mục tài chính ta đều có thể chính mình nghĩ biện pháp giải quyết.” Tô Chỉ Nghiên không chút nào thoái nhượng nói.

“Nói đến nói đi, ngươi còn là chưa từ bỏ ý định A Cập Á hạng mục. Chỉ Nghiên, tuy rằng ngươi kia hạng mục thoạt nhìn thật sự thực không sai, nhưng Phi Châu hạng mục chịu địa phương chính sách ảnh hưởng rất lớn, vạn nhất hạng mục đầu tư đến một nửa người ta phản bội, hoặc là phát sinh nội chiến cái gì, ngươi làm sao bây giờ? Còn có còn lại tài chính ngươi chuẩn bị tìm ai tái đầu tư đi vào? Cho dù ngươi tìm được rồi, A Cập Á hạng mục mới là tài chính đại đầu, ngươi có thể cam đoan ngươi tuyệt đối cổ phần khống chế sao? Nếu không thể, cùng ba hiện tại cục diện lại có cái gì khác nhau?” Tô Duy Tín nghe vậy dừng lại cước bộ, nhìn nữ nhi phân tích nói.

“Việc buôn bán luôn có phiêu lưu, hơn nữa ba, ta cam đoan với ngươi này hạng mục tuyệt đối ổn kiếm không bồi, mặc kệ A Cập Á quốc nội như thế nào biến hóa tuyệt đối ảnh hưởng không đến chúng ta. Về phần tìm ai đầu tư, ngươi không cần phải xen vào, người nọ là ta một vị tốt nhất bằng hữu, hắn không thiếu tiền, cũng không để ý tiền, lại càng không sẽ ở hồ cái gì cổ phần khống chế, hắn chịu đầu tư chính là xuất phát từ bằng hữu trong lúc đó giúp.” Tô Chỉ Nghiên nói.

“Ngươi nhận thức bằng hữu còn có người như vậy!” Tô Duy Tín nghe vậy so với vừa nghe được nữ nhi nói muốn toàn tư thu mua Uy Đại công ty còn muốn giật mình, bởi vì chỉ A Cập Á hạng mục đầu tư liền đề cập đến ít nhất hai ức nhân dân tệ, như vậy một bút lớn tài

chính, cho dù hắn như vậy tập đoàn công ty chủ tịch cũng không dám nói vì hỗ trợ bằng hữu sẽ theo liền tạp đi ra ngoài, bằng không hắn làm sao về phần cùng nữ nhi tranh luận, phải biết rằng thu mua Uy Đại công ty cũng liền 1 ức xuất đầu mà thôi. Nhưng hắn lại biết nữ nhi cùng con trai bất đồng, nàng hướng đến ổn trọng bình tĩnh, tại đây loại sự tình khẳng định sẽ không theo hắn nói đùa.

“Nam nữ, nhiều tuổi ?” Tô Chỉ Nghiên mẫu thân Lâm Thiện Mĩ đối thu mua, đầu tư cái gì không có hứng thú, nàng cũng không có lên tiếng quyền, nhưng nàng lại quan tâm nữ nhi cả đời đại sự.

“Mẹ!” Tô Chỉ Nghiên gặp mẫu thân lập tức đã nghĩ đến chuyện này đi lên, dù là nàng xưa nay giỏi giang bình tĩnh, phía sau cũng nhịn không được đỏ mặt chà chà chân, lộ ra một tia nữ nhi thái.

“Ta cái gì ta? Ngươi cũng trưởng thành, Trương Lôi kia đứa nhỏ ta nói tốt, ngươi nói không tốt. Ngươi đã nói không tốt, ngươi tổng yếu mang một cái rất tốt cho ngươi ba mẹ xem qua a.” Lâm Thiện Mĩ trừng mắt nói.

“Mẹ ngươi nói đúng vậy, Chỉ Nghiên, nếu đối phương điều kiện so với Trương Lôi vĩ đại, ta là không phản đối các ngươi kết giao.” Khó được gặp nữ nhi lộ ra nữ nhi thái, Tô Duy Tín cũng nhịn không được đi theo thấu một câu.

“Ba, ta hiện tại ở với ngươi đàm thu mua Uy Đại công ty sự tình.” Tô Chỉ Nghiên gặp phụ thân cũng đi theo bát quái, không khỏi gấp đến độ thẳng dậm chân.

“Ta hiện tại chính là ở với ngươi đàm thu mua Uy Đại công ty sự tình, nếu đối phương thực sự tư cách làm của ta con rể, thu mua sự tình ta khẳng định duy trì.” Tô Duy Tín vuốt cằm không vội không nóng nảy nói.

“Thật sự là phục rồi các ngươi, dù sao có liên quan hắn tin tức ta sẽ không tiết lộ cho các ngươi. Như vậy tốt lắm, nếu A Cập Á hạng mục thất bại, ta chợt nghe theo các ngươi an bài gả cho cấp Trương Lôi, như vậy các ngươi tổng vừa lòng đi?” Gặp phụ thân còn tại nói bóng nói gió Hạ Vân Kiệt thân phận, Tô Chỉ Nghiên bất đắc dĩ khẽ cắn môi nói. Dù sao A Cập Á hạng mục ổn kiếm không mệt, gả cho cấp Trương Lôi khả năng tính bằng không.

“Nói thật?” Tô Duy Tín nghe vậy hai mắt mạnh sáng ngời, hỏi.

Nữ nhi tính cách hắn biết, nếu nhận thức chuẩn chuyện này, chỉ sợ hắn không giúp này việc, nàng đều đã tái tiếp tục kéo những người khác đầu tư, thậm chí đều có khả năng trực tiếp chính mình mở một nhà công ty tiếp tục này hạng mục. Một khi đã như vậy, ngược lại không bằng lui một bước, buôn bán lời cố nhiên tốt nhất, mệt, nữ nhi cả đời đại sự tắc có tin tức. Đương nhiên một hai ức hắn Tô Duy Tín cũng may mà khởi.

“Quân tử nhất ngôn khoái mã nhất tiên!” Tô Chỉ Nghiên vẻ mặt nghiêm túc nói.

“Tốt lắm. Gần nhất này hai ngày ngươi khởi thảo một cái thu mua phương án trước cho ta xem qua, nếu có thể làm ta liền tận lực giúp ngươi thuyết phục này khác cổ đông đem Uy Đại công ty bán trao tay cho ngươi, cũng sẽ giúp ngươi gom góp tài chính.” Tô Duy Tín làm việc tình còn là thực rõ ràng, nghe vậy lập tức nói.

“Ta đã muốn khởi thảo tốt lắm, ngươi xem qua một chút.” Tô Chỉ Nghiên nói xong theo trong bao lấy ra nhất điệp văn kiện đưa cho Tô Duy Tín.

“Ngươi nha ngươi!” Tô Duy Tín gặp nữ nhi sớm đã

chuẩn bị tốt thu mua phương án văn kiện, nao nao, sau đó bất đắc dĩ lắc đầu……

Tô Chỉ Nghiên muốn toàn tư thu mua Uy Đại công ty tin tức tựa như dài quá cánh giống nhau ngày hôm sau liền truyền khắp toàn bộ Uy Thịnh tập đoàn công ty, cũng truyền khắp Uy Đại công ty.

“Uy, Vân Kiệt, nghe nói Tô tổng muốn thu mua Uy Đại công ty, hơn nữa muốn thêm đại đối A Cập Á hạng mục đầu tư. Ngươi nói chuyện này là tốt còn là xấu?” Nhân lực tài nguyên bộ trong văn phòng, giữa trưa không có việc gì khi, Suất Chân hỏi Hạ Vân Kiệt.

“Hẳn là tốt đi. Trước kia Uy Đại công ty chính là Uy Thịnh tập đoàn công ty con, tái như thế nào phát triển còn là đào thoát không được chịu tổng bộ khống chế, chúng ta cũng đào thoát không được công ty con công nhân viên chức vận mệnh. Nay Uy Đại công ty độc lập đi ra, về sau Uy Đại công ty phát triển đứng lên, chúng ta đều là nguyên lão nhân vật.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Nói là nói như vậy đúng vậy, bất quá đại thụ dưới hảo thừa lương, Uy Đại công ty mất đi Uy Thịnh tập đoàn duy trì, vạn nhất đầu tư thất bại, chúng ta chỉ sợ cũng hội thất nghiệp.” La Thu Bình là đã kết hôn nhân sĩ theo đuổi là ổn định, nghe vậy lo lắng lo lắng nói.

“Ha ha, sẽ không, A Cập Á ta cùng Tô tổng đi qua, bên kia đầu tư hạng mục ta xem hội đại kiếm, đến lúc đó chúng ta tiền lương tiền thưởng khẳng định cũng sẽ nước lên thì thuyền lên.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Thôi đi, loại chuyện này ngươi làm sao biết!” La Thu Bình đám người không cho là đúng nói. Các nàng lại làm sao biết, Hạ Vân Kiệt lập tức đem trở thành các nàng đại lão bản, hơn nữa A Cập Á đại thổ vương, Đại Tế Ti thậm chí tương lai tổng thống đều là hắn mù

quáng người sùng bái, A Cập Á hạng mục tưởng không kiếm đều khó.

“Ba, ngươi vì cái gì phải đáp ứng Tô Chỉ Nghiên đối Uy Đại công ty thu mua phương án?” Hải Châu Uy Thịnh tập đoàn tổng bộ, phó chủ tịch văn phòng, Trương Lôi vẻ mặt bất mãn địa chất hỏi hắn phụ thân Trương Quá Hải. Vừa rồi ban giám đốc chấm dứt khi Tô Chỉ Nghiên nhìn hắn đắc ý cùng khinh thường ánh mắt, làm cho hắn nhất tưởng đứng lên liền nhất bụng hỏa.

“Vì cái gì không đáp ứng? Chỉ cần thu mua Uy Đại công ty, tính thượng Tô Duy Tín tự thân công ty cổ phần sẽ một ức bốn ngàn vạn, nếu hơn nữa nàng lập tức đem khai triển đối A Cập Á đầu tư hạng mục, kia mức sắp sửa đạt tới ba ức bốn ngàn vạn. Như vậy một bút lớn tài chính, ngươi cảm thấy lấy Tô Duy Tín hiện tại trứng chọi đá tài chính tình huống, hắn có thể ứng phó tới sao? Ta nghe nói Tô Duy Tín vì thấu này bút thu mua Uy Đại công ty tài chính, đem tư nhân mấy chỗ bất động sản đều mượn nợ cho ngân hàng. Ha ha, ngươi nói làm thu mua hoàn thành khi, chúng ta bắt đầu thực thi kế hoạch, sẽ là như thế nào một bộ trường hợp?” Trương Quá Hải mặt lộ âm hiểm cười nói.

“Ý của ngươi là bên kia đều đã muốn không sai biệt lắm chuẩn bị thỏa đáng ?” Trương Lôi nghe vậy không khỏi vẻ mặt kinh hỉ nói.

“Ha ha, khi đó Tô Chỉ Nghiên sẽ phát hiện nàng cho dù mua Uy Đại công ty, nàng lão nhân cũng không có nửa điểm đến tiếp sau tài chính rót vào, A Cập Á hạng mục vĩnh viễn cũng mơ tưởng lên ngựa, không chỉ có như thế, chỉ sợ quá không được bao lâu nàng một ức bốn ngàn vạn thu mua đi vào Uy Đại công ty còn phải nhảy lầu đại bán phá giá mới được nga!” Trương Quá Hải không có trả lời con trai vấn đề, mà là lên tiếng đắc ý nở nụ cười.

Ánh mặt trời xuyên qua thủy tinh cửa sổ, rơi ở hắn trên mặt, phá lệ dữ tợn!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 321 : Thiết cục

Tô Chỉ Nghiên thành công thu mua Uy Đại công ty, đến từ Nhật Bản Thiên Diệp gia lớn tài chính đã ở thu mua thành công ngày đó đánh tiến vào. Có hoàn toàn chính mình khống chế công ty, có 3 ức lớn tài chính đầu nhập, Tô Chỉ Nghiên "Dã tâm bừng bừng" bắt đầu của nàng A Cập Á đầu tư kế hoạch.

Thanh sơn hồ Nhậm gia sơn trang khách sạn bên này, đầu trọc Cường lại gặp được hắn ân nhân kiêm thần tượng Hạ Vân Kiệt, đương nhiên còn có Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm. Đầu trọc Cường trí nhớ còn là cử tốt, vừa thấy đến Thiệu Lệ Hồng liền nhận ra nàng đến, mà Thiệu Lệ Hồng cũng nhận ra thanh sơn hồ Nhậm gia sơn trang khách sạn lão bản nguyên lai chính là năm trước giả trang Hạ Vân Kiệt tiểu đệ, kết phường giáo huấn nàng chồng trước vị kia Cường ca.

Gặp khách sạn lão bản nguyên lai là đầu trọc Cường, Thiệu Lệ Hồng tự nhiên khó tránh khỏi có điểm kỳ cục, mà đầu trọc Cường lại làm bộ không nhớ rõ nàng, trong lòng lại âm thầm bội phục Hạ Vân Kiệt không thôi.

Kiệt ca chính là ngưu bức a, mỹ nữ là nhất ba tiếp theo nhất ba, này không, hôm nay lại tới nữa hai cái!

Kiệt ca đến đây, tự nhiên đế vương thính tiếp đãi. Ăn cơm tịch gian, Hạ Vân Kiệt đem ý đồ đến cùng đầu trọc Cường nâng lên đề, đem đầu trọc Cường kích động thiếu chút nữa tay bưng chén rượu đều nhịn không được run run đứng lên.

Đầu tư tiền nhưng thật ra tiếp theo, nay khách sạn sự nghiệp phát triển không ngừng, chỉ cần tái ngao cái một năm hai năm, khách sạn môn quy tổng hội mở rộng đứng lên, đơn giản chậm một chút mà thôi. Chân chính

làm cho đầu trọc Cường kích động là Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm thêm tiến vào, hai người bọn họ thêm tiến vào không phải tương đương với Kiệt ca thêm tiến vào sao?

Kiệt ca là ai a? Kia nhưng là thủ pháp thông thiên thần tiên sống! Có hắn gia nhập liên minh, tưởng không phát đại tài đều khó a!

“Cảm ơn Kiệt ca, cảm ơn Kiệt ca. Nếu Hồng tỷ cùng Diễm tỷ đầu tư tiến vào, kia về sau ta liền an tâm làm đầu bếp, khách sạn đều từ Hồng tỷ cùng Diễm tỷ quản lý.” Đầu trọc Cường tuy rằng kích động, đổ còn không có về phần hôn đầu, lập tức đem chính mình định vị ở đầu bếp vị trí.

Nói đùa, Hồng tỷ cùng Diễm tỷ nhưng là Kiệt ca nữ nhân, chẳng lẽ còn làm cho hai người bọn họ làm chính mình thủ hạ bất thành? Đương nhiên này đây các nàng vì chủ, chính mình vì phụ a.

“Cái này không cần, khách sạn ngươi ở hành, cũng là ngươi đảm đương này chủ tịch, đại cổ đông cũng là ngươi. Cụ thể các ngươi đàm, này đó ta mặc kệ.” Hạ Vân Kiệt cười xua tay nói.

Hạ Vân Kiệt lời nói đem đầu trọc Cường cảm động hi lý rầm, đầu năm nay còn có giống Kiệt ca như vậy hòa ái dễ gần thần tiên sao?

Ở Hạ Vân Kiệt xe chỉ luồn kim hạ, đầu trọc Cường, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm đạt thành hợp tác hiệp nghị. Đầu trọc Cường lấy toàn bộ thanh sơn hồ sơn trang nhập tư, giữ lấy 65% công ty cổ phần, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm chiếm 40% công ty cổ phần. Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm phân biệt treo cái phó tổng danh hiệu, nhưng trước mắt không tham dự cụ thể quản lý, kinh doanh. Quản lý, kinh doanh phương

diện còn là từ đầu trọc Cường phụ trách.

Mặc kệ là Tô Chỉ Nghiên thu mua, đầu tư, còn là Thiệu Lệ Hồng, Chu Hiểu Diễm cùng đầu trọc Cường hợp tác, ở Hạ Vân Kiệt tham dự hạ, hết thảy đều trở nên dị thường thuận lợi.

Nhưng không ai nghĩ đến, gió êm sóng lặng dưới, một hồi nhằm vào Tô gia âm mưu chính có ý định chờ phân phó.

Mùa đảo mắt đến tháng sáu, thời tiết bắt đầu dần dần chuyển nóng. Không biết khi nào thì khởi, tựa hồ một đêm trong lúc đó nơi nơi tung bay đối Uy Thịnh tập đoàn bất lợi tin tức.

Có nói Uy Thịnh tập đoàn đã muốn hoàn toàn bị thiên nga hồ hạng mục tha suy sụp, Tô gia vì gom góp tài chính đem chính mình tư nhân bất động sản đều lấy đến ngân hàng mượn nợ ; Có nói Tô Duy Tín con trai Tô Khánh Hoa ở Macao hào thua cuộc vài ức; Còn có nói hướng đến cùng Uy Thịnh tập đoàn quan hệ rất tốt kiến thiết ngân hàng đột nhiên yêu cầu Uy Thịnh tập đoàn ngày quy định trả lại toàn bộ cho vay……

Này đó bất lợi tin tức tựa như ôn dịch giống nhau ở buôn bán giới rất nhanh truyền bá, đã ở Uy Thịnh tập đoàn cổ dân cùng công nhân viên chức trung truyền bá, có người bắt đầu bán tháo cổ phiếu, Uy Thịnh tập đoàn cổ phiếu nhất ngã tái ngã……

“Ba, cứu cứu ta, ngài nếu không lập tức hối tiền lại đây, ta nhất định phải chết.” Hồ sen ánh trăng tiểu khu, Tô gia, trong điện thoại truyền đến một nam tử tuổi còn trẻ kêu rên cầu cứu thanh âm.

“Tô lão bản, nguyện đổ chịu thua, thiếu nợ thì trả tiền, còn thỉnh mau chóng đem 1 ức nguyên hối lại đây, nếu

không ta rất khó cam đoan quý công tử nhân sinh an toàn.” Nam tử kêu rên cầu cứu thanh âm còn tại ống nghe quanh quẩn, trong ống nghe lại vang lên một cái khác âm xót xa xót xa thanh âm.

“Ngươi yên tâm, ta sẽ mau chóng đem này bút tiền hối đi qua, còn làm ơn tất cam đoan Tô Khánh Hoa nhân sinh an toàn.” Tô Duy Tín xanh mặt, cầm lấy điện thoại tay gân xanh căn căn bạo khởi, nhưng nói ra lời nói lại bình tĩnh vững vàng.

“Nhớ kỹ, ngài chỉ có ba ngày thời gian!” Điện thoại kia đầu lạnh như băng ném xuống một câu, sau đó cũng không chờ Tô Duy Tín trả lời, trực tiếp cắt đứt điện thoại.

“Phanh!” Nghe trong điện thoại truyền đến bận rộn âm, Tô Duy Tín rốt cục rốt cuộc kiềm chế không được nội tâm lửa giận, “Ba!” một tiếng trực tiếp đưa điện thoại di động hướng mặt đất thật mạnh nhất suất.

“Rõ ràng làm cho này nghịch tử chết ở bên ngoài tính!” Tô Duy Tín rít gào nói.

“Ngươi này nói là nói cái gì? Khánh Hoa cũng là nhất thời hồ đồ thôi, hắn trước kia đều không như vậy đổ quá.” Lâm Thiện Mĩ một bên lau nước mắt, một bên đem di động theo mặt đất kiểm lên.

“Hồ đồ? Hồ đồ? Ngươi chỉ biết sủng hắn! Ta nói cho ngươi, Khánh Hoa có hôm nay tất cả đều là bị ngươi cấp làm hư !” Nổi giận trung Tô Duy Tín ngay cả Lâm Thiện Mĩ cũng đi theo cùng nhau mắng.

“Này chúng ta trước không nói, ngươi còn là mau ngẫm lại như thế nào trù tiền đi?” Lâm Thiện Mĩ lúc này tâm hệ con trai an nguy, nào có công phu cùng Tô Duy Tín khắc khẩu.

“Tiền! Ta nào có tiền! Hiện tại thiên nga hồ hạng mục đòi tiền, ngân hàng đòi tiền, cổ phiếu ở ngã, ta nào có tiền? Một ức thế nào, kia bại gia tử thua một ức thế nào, nhất thời nửa khắc làm cho ta theo thế nào gom góp nhiều như vậy tiền a!” Tô Duy Tín mắng mặc dù mắng, nhưng con trai chung quy là con trai, nghe vậy dắt cằm chòm râu ở trong phòng khách qua lại đi thong thả lên.

“Chẳng lẽ bên ngoài truyền đều là thật sự? Ngân hàng thực hướng ngươi đòi tiền ?” Lâm Thiện Mĩ nghe vậy sắc mặt không khỏi đại biến, hỏi.

Tô Duy Tín không có hé răng, tiếp tục ở trong phòng khách nôn nóng trở về đi thong thả bước.

“Ngươi cùng tỉnh kiến hành Tiền hành trưởng quan hệ không phải luôn luôn đều rất tốt sao? Bọn họ như thế nào hội đột nhiên hướng ngươi đòi tiền ?” Lâm Thiện Mĩ gặp trượng phu không hé răng chỉ biết bên ngoài nghe đồn là thật, sắc mặt không khỏi tái biến.

“Người đi trà lạnh, trước đó vài ngày Tiền hành trưởng về hưu, tân tiền nhiệm là một vị Bắc Kinh điều tới được họ Tôn hành trưởng.” Tô Duy Tín giải thích nói. Nhưng dựa vào nhiều năm thương hải chìm nổi trải qua, Tô Duy Tín lại trong lòng biết rõ ràng, ngân hàng ép trả nợ tuyệt không gần chính là ngẫu nhiên sự kiện. Chuyện này phía sau màn khẳng định có người ở thôi động, bằng không sẽ không nhiều chuyện như vậy toàn tiến đến cùng nơi, Tôn Liên Vận tân quan tiền nhiệm cũng không về phần lập tức như vậy không cho lão hành trưởng mặt mũi, nhất định phải thúc giục hắn Uy Thịnh tập đoàn trả tiền, hiển nhiên sau lưng có người ở thôi động. Mà thôi động mục đích, Tô Duy Tín cũng có thể ẩn ẩn đoán được một ít, thì phải là muốn trích hắn thiên nga hồ này hạng mục “Quả đào”.

Thiên nga hồ hạng mục giai đoạn trước tuy rằng đầu nhập vào rất nhiều tiền, thậm chí có thể nói Uy Thịnh tập đoàn thành bại đều lúc này vừa mới, nhưng Tô Duy Tín tin tưởng vững chắc chỉ cần tái chống đỡ cái nửa năm một năm, làm quốc nội phòng điền sản chân chính hỏa nổ lên đến khi, thiên nga hồ sẽ là toàn bộ Giang Nam tỉnh tối chạm tay có thể bỏng hạng mục, cũng sẽ cấp Uy Thịnh tập đoàn mang đến cuồn cuộn không ngừng tài phú.

Chính là mấy thứ này Tô Duy Tín cũng không hảo cùng Lâm Thiện Mĩ giải thích, bằng không vừa muốn đồ tăng của nàng lo lắng.

“Tô Duy Tín khẳng định không thể tưởng được người chân chính sẽ đối phó hắn là hắn huynh đệ.” Hải Châu thị mỗ phú hào câu lạc bộ biệt thự sân thượng, một vị lưu trữ đại bối đầu, mặc cực kì chú ý trung niên nam tử híp mắt hướng Uy Thịnh tập đoàn thứ hai đại cổ đông Trương Quá Hải nâng chén nói.

Ngọn đèn hạ, Trương Quá Hải mặt bộ bắp thịt mất tự nhiên co rúm một chút, sau đó nâng chén nói:“Lần này ít nhiều Tôn hành trưởng hỗ trợ a.”

Vị này ăn mặc đàng hoàng trung niên nam tử không phải người khác, đúng là Giang Nam tỉnh kiến thiết ngân hàng tân tiền nhiệm Tôn Liên Vận hành trưởng.

“Đâu có, đâu có, mọi người đều là bằng hữu, ta cũng vậy thiệt tình hy vọng Trương tổng có thể sớm ngày trở thành chúng ta Giang Nam tỉnh thủ phú, đương nhiên còn có chúng ta xinh đẹp Tiết tổng, chúc ngươi sớm ngày đuổi kịp và vượt qua Chung Dương Dĩnh.” Tôn Liên Vận cười tủm tỉm nói.

Bị Tôn Liên Vận xưng là Tiết tổng là một vị tuổi đại khái ba mươi bốn lăm tuổi, quần áo gợi cảm màu lam vãn lễ

trang nữ tử. Vị này nữ tử tên đầy đủ kêu Tiết Mĩ Kì, là Giang Nam tỉnh này một hai năm vừa toát ra đến một nhà môn quy trung đẳng phòng điền sản lão tổng.

“Đuổi kịp và vượt qua Chung Dương Dĩnh ta cũng không dám hy vọng xa vời, có thể sớm ngày trở thành hàng tỉ phú bà ta liền cảm thấy mỹ mãn.” Vị kia được xưng là Tiết tổng nữ tử quyến rũ cười nói.

“Tiết tổng khiêm tốn, ngươi tướng mạo phú quý, nhất định cả đời này có quý nhân tương trợ, đuổi kịp và vượt qua Chung Dương Dĩnh trở thành Trung Quốc thứ nhất nữ phú hào chính là thời gian vấn đề.” Trương Quá Hải khen tặng nói, trong lòng lại âm thầm khinh thường này Tiết Mĩ Kì dựa vào nịnh bợ Tôn Liên Vận mà phát tích, hơn nữa nghe nói còn thay hắn sanh ra tư sinh tử.

“Sao còn muốn dựa vào Trương tổng lần này nhiều hơn hỗ trợ dẫn mới được nga.” Tiết Mĩ Kì phao cái mị nhãn cấp Trương Quá Hải dịu dàng nói.

Trương Quá Hải bị Tiết Mĩ Kì này mị nhãn cấp phao như bị độc xà cắn một ngụm bình thường, trong lòng máu tươi chảy ròng.

Thiên hạ tự nhiên không có miễn phí cơm trưa, Tôn Liên Vận chịu ra tay liên hợp Trương Quá Hải đối phó Tô Duy Tín điều kiện chính là đến lúc đó thiên nga hồ hạng mục muốn phân nhất canh cấp Tiết Mĩ Kì.

“Ha ha, Tiết tổng khiêm tốn, đến lúc đó ngài thành Uy Thịnh tập đoàn đại cổ đông, ta còn cần ngài nhiều hơn duy trì đâu!” Trong lòng chảy huyết, ở mặt ngoài Trương Quá Hải lại càng phát ra khách khí nói.

“Trương tổng, này hắn cổ đông còn có tán hộ ở của ngươi hướng dẫn hạ, đều đã muốn kiên trì không được, bắt đầu ào ào bán tháo cổ phiếu, ngươi chuẩn bị khi nào

thì đình chỉ bán tháo, bắt đầu hồi mua đâu?” Tiết Mĩ Kì không tái tiếp tục cùng trương quá người đi biển bộ, mà là mặt đẹp bỗng nhiên nghiêm, hỏi.

“Không vội, còn có thể chờ một chút, cổ phiếu còn không có té ngã đáy cốc! Ta nghĩ hiện tại Tô Duy Tín khẳng định gấp đến độ như kiến bò trên chảo nóng, cổ giới như vậy thấp lại không có tiền hồi cấu thác thị, không chỉ có không có tiền hồi mua, ta vừa mới nghe nói Tô Duy Tín con trai ở Macao hào thua cuộc nhất tuyệt bút tiền, ta nghĩ cùng đường hạ, Tô Duy Tín chính mình đều có khả năng muốn bộ hiện một ít. Hắc hắc, thật muốn như vậy, còn có trò hay nhìn!” Trương Quá Hải khoát tay, vẻ mặt âm hiểm nói.

Tô Duy Tín con trai ở Macao hào đổ, đương nhiên cũng là hắn thiết cục.

Nói xong Trương Quá Hải nhịn không được đắc ý ha ha nở nụ cười, Tôn Liên Vận cùng Tiết Mĩ Kì nhớ tới đến chính mình biên đã muốn chuẩn bị sung túc tài chính, tiếp qua không lâu là có thể lấy cải trắng giới hồi cấu Uy Thịnh tập đoàn cổ phiếu cũng đều đi theo ha ha nở nụ cười.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 322 : Hướng đại sư cầu cứu

“Ba, Uy Thịnh tập đoàn cổ giới liên tục đi ngã, giao dịch cũng biểu hiện có cổ đông ở đại lượng bán tháo cổ phiếu, tình thế phi thường không lạc quan!” Tô Chỉ Nghiên theo Giang Châu thị nhất chạy về Hải Châu thị liền phong trần mệt mỏi vọt vào gia môn, vẻ mặt ngưng trọng đối nàng phụ thân nói.

“Chỉ Nghiên, ngươi tới vừa lúc, ngươi xem có biện pháp nào không hướng ngươi vị kia bằng hữu mượn một bút tiền? Không được trong lời nói đem Uy Đại công ty qua tay cho hắn cũng được.” Gặp nữ nhi trở về, Tô Duy Tín hai mắt hơi hơi sáng sáng ngời, nói.

“Cái gì! Tình thế chẳng lẽ đã muốn nghiêm trọng đến loại trình độ này sao?” Tô Chỉ Nghiên mấy ngày nay vẫn đều đem tinh lực đầu ở A Cập Á hạng mục phía trên, cũng là này một hai ngày mới chú ý đến Uy Thịnh tập đoàn sự tình.

“Nghiêm trọng không nghiêm trọng trước không đi quản nó, hiện tại tối quan trọng hơn là trước đem ngươi đệ đệ cấp cứu ra. Chỉ Nghiên, mẹ biết Uy Đại công ty là ngươi tâm huyết, nhưng Khánh Hoa hắn là của ngươi thân đệ đệ, lần này ngươi là vô luận như thế nào đều phải giúp giúp hắn.” Tô Chỉ Nghiên vừa dứt lời hạ, Lâm Thiện Mĩ đã muốn lôi kéo tay nàng mở miệng cầu xin.

Tô Chỉ Nghiên thế này mới phát hiện mẫu thân trên mặt còn ẩn ẩn mang theo lệ tích, cả người không khỏi như bị sét đánh nói:“Chẳng lẽ bên ngoài nói Khánh Hoa ở Macao hào đổ, thua vài ức là thật ?”

“Ai, vừa mới Macao bên kia gọi điện thoại lại đây, muốn ngươi ba ba phải ở trong vòng 3 ngày đem một ức

nguyên cấp hối đi qua, nếu không sẽ không cam đoan Khánh Hoa nhân thân an toàn! Ngân hàng bên kia lại ở thúc giục ngươi ba trả tiền, ngươi ba bên này là thật sự trù không ra tiền.” Lâm Thiện Mĩ nói xong nói xong liền nhịn không được lại mạt nổi lên nước mắt.

“Mẹ ngươi đừng sốt ruột, tổng hội có biện pháp.” Tô Chỉ Nghiên xuất ra khăn tay đau lòng giúp nàng mẫu thân xoa xoa nước mắt, sau đó biểu tình nghiêm túc chuyển hướng Tô Duy Tín nói:“Ba, ta xem chuyện này chẳng phải đơn giản! Ngân hàng không đạo lý làm như vậy!”

“Ta biết, bọn họ là hướng về phía thiên nga hồ hạng mục đến, chỉ cần ta chịu đem thiên nga hồ hạng mục chuyển đi ra ngoài, phỏng chừng hết thảy liền đều gió êm sóng lặng.” Tô Duy Tín rất có điểm anh hùng khí đoản thở dài nói.

“Như vậy sao được? Thiên nga hồ hạng mục là ngươi tâm huyết, thật vất vả muốn ngao đến cùng, như thế nào có thể chuyển đi ra ngoài?” Tô Chỉ Nghiên lập tức phản đối nói.

“Trước không nói chuyện này đó, còn là trước đem ngươi đệ đệ sự tình giải quyết điệu trước đi. Ngươi xem nhìn ngươi bằng hữu có biện pháp nào không hỗ trợ một chút, nếu thực không được, cũng chỉ có thể bộ hiện một ít.” Tô Duy Tín không nghĩ tiếp tục cùng nữ nhi nói chuyện tập đoàn công ty sự tình, khoát tay nói.

“Bộ hiện? Kia tuyệt đối không được, hiện tại cổ giới đã muốn như vậy thấp, ngươi nếu tái bộ hiện sẽ khiến cho băng bàn !” Tô Chỉ Nghiên âm thanh kêu lên.

“Kia có thể làm sao bây giờ? Ngươi đệ đệ tuy rằng không không chịu thua kém, nhưng cái khó nói thực cho ngươi ba nhìn thấy chết mà không cứu được sao?” Tô Duy Tín xanh mặt nói.

Hắn chẳng lẽ còn không biết loại này làm nghiêm trọng hậu quả sao? Hiện tại bộ hiện một ức, rất khả năng đã đem bồi thượng hắn cả đời tâm huyết, khả con trai trong thân thể chảy là hắn huyết, hắn thật có thể tùy ý hắn sinh tử sao?

“Đừng nóng vội ba, ta đánh trước cái điện thoại, chỉ cần ta này bằng hữu chịu hỗ trợ, nên cái gì vấn đề đều không có, bao gồm thiên nga hồ hạng mục sự tình.” Nói xong Tô Chỉ Nghiên liền cầm di động một bên gọi điện thoại một bên vội vàng lên lầu.

Gặp nữ nhi cầm di động lên lầu, Tô Duy Tín trong mắt toát ra khiếp sợ cùng không tin ánh mắt.

Nếu Tô Chỉ Nghiên bằng hữu chính như nàng lúc trước nói không thiếu tiền, Tô Duy Tín tin tưởng một ức nhân dân tệ hắn thật sự mới có thể ở trong vòng 3 ngày trù tề, nhưng thiên nga hồ hạng mục liên lụy đến một trăm nhiều ức tài chính, ngân hàng chỗ hổng đạt bảy mươi ức nhiều, nếu ngân hàng không buông miệng, phỏng chừng toàn bộ Trung Quốc đô không vài người có thể tùy tùy tiện liền ứng thừa xuống dưới. Tô Chỉ Nghiên tuổi còn trẻ, của nàng bằng hữu lại như thế nào khả năng có lớn như vậy năng lực? Hoặc là nói hắn tài sản chẳng lẽ so với hắn Tô Duy Tín còn muốn nhiều rất nhiều sao?

Này đương nhiên là không có khả năng !

Tô Chỉ Nghiên cầm di động lên lầu, rất nhanh liền quay số Hạ Vân Kiệt điện thoại.

Tô Chỉ Nghiên cấp Hạ Vân Kiệt gọi điện thoại khi, Hạ Vân Kiệt đang ở chuẩn bị bữa tối. Hôm nay Trầm Lệ Đề trở về có điểm trễ, đến bây giờ còn chưa tới nhà.

Gặp là Tô Chỉ Nghiên điện báo, Hạ Vân Kiệt trong mắt không khỏi lóe ra một chút nghi hoặc sắc.

“Tô tổng, buổi tối hảo, có chuyện gì sao?” Tiếp khởi điện thoại, Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Theo chúng ta hai người gọi điện, về phần gọi người ta Tô tổng sao? Ngươi hiện tại mới là chúng ta công ty đại lão bản!” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt kêu chính mình Tô tổng, nhịn không được nũng nịu oán trách nói.

“Vậy được rồi, tiểu Tô có chuyện gì?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhịn không được trêu chọc nói.

Gần nhất mọi việc thuận lợi, liền ngay cả sinh lý nhu cầu cũng bởi vì Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm hai người chiếm được thật lớn thỏa mãn, không còn dùng mỗi ngày nghẹn hỏa, cho nên trong khoảng thời gian này Hạ Vân Kiệt tâm tình vẫn đều thực không sai.

“Kính nhờ, muốn làm rõ ràng, ta so với ngươi lớn, muốn gọi người ta Chỉ Nghiên tỷ mới đúng!” Tô Chỉ Nghiên nghe vậy lập tức không phục nhếch lên miệng nói.

“Tốt lắm, tốt lắm, rốt cuộc có chuyện gì?” Hạ Vân Kiệt gặp tái đấu võ mồm đi xuống chỉ sợ Trầm Lệ Đề đều phải trở về, vội vàng đình chỉ nói.

“Đại sư, lúc này chỉ sợ ngươi nhất định giúp giúp ta, bằng không nhà chúng ta muốn xong đời.” Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, Tô Chỉ Nghiên cũng tưởng khởi cha mẹ còn tại dưới lầu sốt ruột chờ, không còn có tâm tình cùng Hạ Vân Kiệt đấu võ mồm, vội vàng nghiêm mặt nói.

“Xong đời? Không như vậy nghiêm trọng đi, ngươi chậm rãi giảng, đến tột cùng là cái gì một hồi sự, thiên tháp xuống dưới còn có ta đâu.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy đầu tiên là lắp bắp kinh hãi, tiếp theo ngữ khí thoải mái mà

trấn an nói.

Lấy Hạ Vân Kiệt nay tu vi cảnh giới, đầu năm nay trừ bỏ nam nữ sự tình cảm, thật đúng là không có gì sự tình có thể khó được hắn.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Tô Chỉ Nghiên nhất thời an tâm rất nhiều.

“Đệ đệ của ta ở Macao đánh bạc, nghe nói thua rất nhiều, nay còn thiếu sòng bạc một ức, sòng bạc bên kia uy hiếp nói…… Chuyện này ta xem tám phần là có người ở phía sau màn giở trò quỷ!” Tô Chỉ Nghiên đem nàng đệ đệ sự tình, còn có Uy Thịnh tập đoàn sự tình, cuối cùng thậm chí ngay cả chính nàng phỏng đoán sau lưng có người ở giở trò quỷ sự tình cũng đều nhất nhất nói cho Hạ Vân Kiệt nghe.

“Cái gì tám phần, chuyện này chính là Trương Lôi nhà bọn họ ở phía sau màn giở trò quỷ!” Hạ Vân Kiệt nghe xong sau, trong mắt lóe ra một chút hàn quang, lấy cực kì khẳng định ngữ khí nói.

Hạ Vân Kiệt nhưng là đương kim chân chính thần toán tử, đoạn thời gian trước hắn liền phát hiện Tô Chỉ Nghiên gần nhất mệnh phạm tiểu nhân, nay Tô Chỉ Nghiên như vậy vừa nói, hắn thế nào còn không biết chính là Trương Lôi phụ tử ở phía sau màn giở trò quỷ.

“Như thế nào có thể là hắn? Hắn cũng là Uy Thịnh tập đoàn cổ đông, làm như vậy đối hắn có chỗ tốt gì?” Tô Chỉ Nghiên tuy rằng đối Hạ Vân Kiệt phán đoán rất tin không nghi ngờ, nhưng còn là cảm thấy một trận không thể tưởng tượng.

“Này ta sẽ không đã hiểu, ngươi là buôn bán giới tài nữ, ta nghĩ ngươi hẳn là có thể suy nghĩ cẩn thận trong đó bí quyết.” Hạ Vân Kiệt nói.

Tô Chỉ Nghiên đầu qua ở buôn bán phương diện chuyển tốc độ hiển nhiên so với Hạ Vân Kiệt trong tưởng tượng còn muốn mau rất nhiều, Hạ Vân Kiệt nói vừa mới nói xong, Tô Chỉ Nghiên đã muốn cắn răng oán hận nói:“Ta hiểu được, Trương Quá Hải đây là tưởng đem ta ba đuổi ra ban giám đốc, chính mình cầm quyền! Bất quá chính hắn là không thực lực này, hắn khẳng định còn liên hợp những người khác.”

“Này chúng ta sẽ không dùng quản, thương trường sự tình vốn liền ngươi lừa ta gạt, nhưng giống Trương Quá Hải loại này âm hiểm tiểu nhân, lại phải cho hắn điểm giáo huấn. Ngươi ba hiện tại chủ yếu vấn đề là thiếu tiền, chỉ cần cho ngươi ba trù đủ cũng đủ tài chính, ta nghĩ hắn hẳn là biết như thế nào làm cho Trương Lôi phụ tử chuyển khởi tảng đá tạp chính mình chân. Về phần ngươi đệ đệ sự tình ngươi không cần lo lắng, ta trước tìm cái bằng hữu hỏi một chút xem có thể hay không đem người trước thả, thực không được liền gửi một ức đi qua. Nguyện đổ chịu thua, chuyện này là ngươi đệ đệ muốn đi đổ chẳng trách người khác. Đương nhiên nếu có người cố ý mê hoặc hắn đi đổ, người nọ khẳng định là muốn trả giá đại giới.” Hạ Vân Kiệt phong khinh vân đạm nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt ngữ khí thoải mái, nhẹ nhàng bâng quơ, giống như cái này có thể đem Tô gia khiến cho từ nay về sau chưa gượng dậy nổi đại sự, đến Hạ Vân Kiệt nơi nào căn bản là tính không được cái gì, Tô Chỉ Nghiên phát ra một hồi lâu nhi lăng, mới thật cẩn thận nói:“Bất quá, ta ba chuyện này đề cập đến kim ngạch phi thường lớn, rất khả năng muốn đạt bảy tám mươi ức, ngươi thật có thể trong khoảng thời gian ngắn gom góp đến nhiều như vậy tài chính sao?”

“Như thế nào không tin được ta sao?” Hạ Vân Kiệt cười hỏi.

“Không phải, không phải, chính là lần này ngân hàng chỗ hổng kim ngạch thật sự quá lớn, ta lo lắng……” Tô Chỉ Nghiên cuống quít nói.

“Yên tâm đi, Trương Lôi phụ tử không phải muốn ngoạn sao? Vậy ngoạn lớn một chút, tốt nhất ngoạn đến Trương Lôi phụ tử hộc máu mới thôi. Tốt lắm, trước như vậy, ta đánh trước điện thoại an bài.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười nói, đột nhiên gian cảm thấy lấy một thân chi đạo phản chế một thân thân so với dùng thuật pháp đối phó đối phương có ý tứ rất nhiều.

Nói xong Hạ Vân Kiệt liền treo điện thoại, gặp Hạ Vân Kiệt trước treo điện thoại, Tô Chỉ Nghiên đứng ở trong phòng sửng sốt trong chốc lát, mới thấp giọng lầm bầm lầu bầu nói câu:“Cảm ơn ngươi đại sư!”, sau đó thu hồi di động đi xuống lầu.

Làm Tô Chỉ Nghiên xuống lầu khi, Hạ Vân Kiệt đã muốn trở lại phòng khách, kiều chân bắt chéo cầm di động bắt đầu bấm điện thoại.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 323 : Nhân mạch

Cái thứ nhất là gọi cho Dương Kỳ Phu. Dương Kỳ Phu là Hongkong trùm, ở hắc bạch lưỡng đạo đều là thủ pháp thông thiên nhân vật, hơn nữa ở hắc đạo, hắn phụ thân trước kia là Hongkong Hồng môn đại long đầu, cực có uy vọng. Mà Hongkong quan hệ hướng đến chặt chẽ, Macao sòng bạc lại cùng Hongkong xã đoàn quan hệ cực kì chặt chẽ. Từng tân nghĩa an, 14k các Hongkong xã đoàn đều từng ở Macao thiết đà, cũng nhanh chóng thay thế được vốn có bang hội. Nghe nói Macao đổ vương Hà Hồng Thân ở bảy mươi niên đại khi liền từng dẫn đầu dẫn vào Hongkong xã đoàn, này cũng là Hongkong thế lực xâm nhập sòng bạc bắt đầu. Bởi vậy có thể thấy được Hongkong xã đoàn ở Macao sòng bạc lực ảnh hưởng.

Điện thoại chuyển được không lập tức bị tiếp lên, bên trong truyền đến Dương Kỳ Phu thực cung kính thanh âm:“Kiệt ca buổi tối hảo, ta là Dương Kỳ Phu, xin hỏi có cái gì phân phó sao?”

“Buổi tối hảo lão Dương, có sự tình không biết ngươi có thể hay không giúp đỡ việc?” Hạ Vân Kiệt đi thẳng vào vấn đề nói.

“Có việc ngài chỉ để ý nói!” Dương Kỳ Phu vội vàng nói.

“Là như vậy, ta có cái bằng hữu đệ đệ nghe nói ở Macao bài bạc thua không ít, nay người bị giam ở nơi nào, ngươi xem xem có biện pháp nào không trước làm cho bọn họ đem người thả đi ra? Thuận đường ngươi cũng giúp ta hỏi thăm hỏi thăm xem này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, ta vị này bằng hữu đệ đệ nghe nói tuy rằng là cái ăn chơi trác táng, nhưng giống như cho tới bây giờ còn không có như vậy hào đổ quá, nếu thực sự tiểu nhân mê hoặc, phương tiện trong lời nói, ngươi giúp

ta tưởng cái biện pháp cũng làm cho hắn nếm thử thua tiền tư vị. Đương nhiên không cần cùng người nhắc tới ta, chuyện này ngươi cũng không muốn miễn cưỡng đi làm, nếu ngươi xử lý không tốt, ta còn tưởng này khác biện pháp." Hạ Vân Kiệt nói.

"Không thành vấn đề Kiệt ca, Macao sòng bạc bên kia hay là muốn cho ta vài phần bạc mặt." Dương Kỳ Phu nghe nói nguyên lai là chuyện này, lập tức tin tưởng mười phần lãm xuống dưới.

Nói đùa, hắn Dương Kỳ Phu nhưng là từng Hongkong Hồng môn đại long đầu con trai, nếu ngay cả điểm ấy sự tình đều bãi bất bình, hắn còn hỗn cái rắm! Đương nhiên loại chuyện này còn là không cần Kiệt ca xuất mã mới tốt, hắn muốn xuất mã, chỉ sợ kia gia sòng bạc cũng còn kém không nhiều lắm chạy đến đầu.

Tiếp theo Dương Kỳ Phu hỏi chút kể lại tình huống, vừa hỏi Tô Chỉ Nghiên đệ đệ tên cùng sòng bạc tên, kia sòng bạc thế nhưng hay là hắn trước kia xã đoàn bên trong tiểu đệ Hà Gia Tùng ở tráo kia gia, Dương Kỳ Phu treo điện thoại sau, mã bất đình đề lại trực tiếp cấp Hà Gia Tùng bát đi điện thoại, đem Tô Khánh Hoa sự tình nói với hắn một lần.

Dương Kỳ Phu trước kia nhưng là Hà Gia Tùng đại ca đại, tuy rằng hắn nay đã muốn không sai biệt lắm tẩy bạch lên bờ, cũng rất ít hỏi đến bang phái trung sự tình, nhưng đại ca đại gọi điện thoại lại đây, Hà Gia Tùng lại không dám chậm trễ. Nghe nói Tô Khánh Hoa dĩ nhiên là người của Dương ca, Hà Gia Tùng lập tức liên tục tỏ vẻ xin lỗi, nói không biết Tô Khánh Hoa là người của Dương ca thế này mới làm điểm tay chân, hắn thua tiền hội nguyên sổ phản hồi, không chỉ có như thế Hà Gia Tùng còn nói cho Dương Kỳ Phu Tô Khánh Hoa kỳ thật là bọn hắn nơi này một vị đại lục lão đổ khách Trương Lôi mang tới được. Tô Khánh Hoa thua nhiều như vậy

tiền cùng Trương Lôi ở phía sau làm chút tay chân có quan hệ.

Nếu biết quả thực có tiểu nhân giở trò quỷ, Dương Kỳ Phu tự nhiên muốn công đạo Hà Gia Tùng giúp hắn hảo hảo chiêu đãi vị kia Trương Lôi tiên sinh.

Dương ca phân phó, Hà Gia Tùng tự nhiên miệng đầy đáp ứng xuống dưới.

Không nói đến Dương Kỳ Phu cấp sòng bạc bên kia gọi điện thoại, lại nói Hạ Vân Kiệt công đạo quá Dương Kỳ Phu sau, cũng không có lập tức tiếp tục gọi điện thoại, mà là ngồi ở trên sô pha trầm ngâm lên.

Bảy tám mươi ức kim ngạch tự nhiên không phải cái gì số nhỏ, Hạ Vân Kiệt còn không về phần không đầu óc đến trực tiếp kêu Ma Sinh Sa Thụ hoặc là Thiên Diệp Giai Tử chuẩn bị, thật muốn như vậy, còn không đem bọn họ cấp làm cho xoay quanh.

Ở trên sô pha trầm ngâm bất quá một lát, Hạ Vân Kiệt khóe miệng liền gợi lên một chút ý cười, hắn trở lại phòng xuất ra một quyển chế tác tinh mỹ thông tin lục. Này bản thông tin lục là năm ngoái huyền môn đại hội sau chủ sự phương chia tham dự giả, bên trong ghi lại đều là tham gia lần đó huyền môn đại hội tu sĩ liên hệ phương thức.

Lần trước tham gia huyền môn đại hội không sai biệt lắm có hai trăm đến hào nhân, này tu sĩ trường sinh không thể, trên cơ bản đều đem tinh lực chuyển tới đời này hưởng lạc đi lên. Kể từ đó, lấy bọn họ bản sự tự nhiên ở trong thế tục đều đánh hạ một mảnh không sai cơ nghiệp. Giống thượng một lần chủ sự phương Lí Thanh Nguyên gia tộc đó là Vân Lĩnh tỉnh số một số hai giàu có gia tộc, gia tộc tài sản đạt mấy trăm ức.

Bảy tám mươi ức lớn tài chính lập tức toàn đặt ở một nhà phía trên chẳng sợ giống Ma Sinh Sa Thụ như vậy buôn bán đầu sỏ đều là khó có thể thừa nhận, thậm chí đều có thể trực tiếp đem Tô Duy Tín hoàn toàn đánh đổ, nhưng nếu gánh vác đến rất nhiều phú hào trên đầu, mỗi gia hỗ trợ trước quay vòng cái hai ba ức tự nhiên không có gì vấn đề.

Một nhà hai ba ức, tương đương với sẽ tìm ba mươi đến gia phú hào. Không nói nay thương nhân đều lãi nặng, không có điểm ích lợi ngon ngọt hoặc là mượn nợ cái gì, chỉ sợ không có người hội nguyện ý lập tức mượn cái hai ba ức đi ra ngoài, hơn nữa giống Tô Duy Tín loại tình huống này, mọi người chỉ sợ trốn đều không kịp, càng đừng nói vay tiền cho hắn quay vòng. Đương nhiên cho dù Tô Duy Tín đáng giá tín nhiệm, to như vậy Trung Quốc chỉ sợ cũng không ai mặt mũi có thể lớn đến làm cho đều ba mươi đến gia, mỗi gia mỗi hộ phú hào lập tức đều có thể cho mượn hai ba ức.

Như vậy cần nhiều nhân mạch cùng nhiều uy vọng a!

Nhưng người khác không thể, chỉ có Hạ Vân Kiệt có thể dễ dàng làm được. Lần trước huyền môn đại hội, sở hữu tham dự hội nghị giả đều từng được đến Hạ Vân Kiệt truyền thụ chân đạo, cũng ở Hạ Vân Kiệt một tiếng công án trung rộng mở trong sáng, tu vi nâng cao một bước, có thể nói Hạ Vân Kiệt xem như lúc ấy sở hữu tham dự hội nghị tu sĩ lão sư. Huống chi sau lại Hạ Vân Kiệt còn giúp mọi người cản một đạo lôi đình, cùng mọi người có thể cứu mạng chi ân. Đương nhiên lần đó chắn lôi đình hành động cũng làm cho sở hữu tham dự hội nghị giả đều đã thị Hạ Vân Kiệt như thần minh.

Phiên thông tin lục, nhớ lại lúc ấy tham dự hội nghị giả tướng mạo cùng tài phú tướng mạo, Hạ Vân Kiệt từng bước từng bước điện thoại bát đánh đi qua.

Gặp là Hạ đại sư điện thoại, này tham dự hội nghị tu sĩ người người đều là thụ sủng nhược kinh, nhất tiếp khởi điện thoại liền đều cung kính chủ động chào hỏi. Làm nghe nói Hạ Vân Kiệt thỉnh bọn họ mượn hai ba ức cấp Uy Thịnh tập đoàn lão tổng Tô Duy Tín quay vòng một chút, độ một chút cửa ải khó khăn khi, này tham dự hội nghị tu sĩ căn bản ngay cả không hề nghĩ ngợi liền miệng đầy đáp ứng rồi xuống dưới.

Nói đùa, khó được Hạ đại sư để mắt bọn họ, mở miệng nhờ bọn họ làm việc, kia nhưng là vô thượng quang vinh sự tình a! Không phải hai ba ức sao? Hạ đại sư một câu, đưa cho Tô Duy Tín đều không có vấn đề, càng đừng nói chính là mượn hắn quay vòng một chút.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt theo chân bọn họ trò chuyện chấm dứt khi, cũng chưa quên nhắc nhở bọn họ miễn bàn khởi hắn. Hắn cũng không tưởng bị Tô Duy Tín này lão tổng biết thân phận của hắn, có Tô Chỉ Nghiên một cái biết cũng đã vậy là đủ rồi.

“Chỉ Nghiên, ngươi vị kia bằng hữu nói như thế nào? Hắn có thể hay không mượn một chút tài chính quay vòng một chút? Hắn phải tin bất quá đem Uy Đại công ty mượn nợ cho hắn cũng được a.” Tô Duy Tín gặp Tô Chỉ Nghiên theo trên lầu xuống dưới, vội vàng tiến lên hỏi.

Đầu năm nay dệt hoa trên gấm người rất nhiều, nhưng người đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi lại cực nhỏ. Tô Duy Tín nay “Loạn trong giặc ngoài”, từng một ít sinh ý bằng hữu trốn tránh hắn đều không kịp, cũng là cực nhỏ có nngườihân cho mượn tiền cho hắn. Nhưng không đến cuối cùng một bước, Tô Duy Tín lại không muốn biến bán cổ phiếu bộ hiện, cũng chỉ hảo đem hy vọng ký thác ở nữ nhi vị này thần bí bằng hữu trên người.

Đương nhiên hắn còn là không tin nữ nhi phía trước nói

lời nói, cho nên lại một lần nữa nhắc tới mượn nợ Uy Đại công ty sự tình.

“Ta bằng hữu nói, đệ đệ sự tình không cần lo lắng, hắn sẽ tìm người cùng Macao sòng bạc bên kia câu thông. Về phần thị trường chứng khoán cùng ngân hàng bên này, ngươi cũng không dùng lo lắng, hắn hội giúp ngươi gom góp đến cũng đủ tài chính vượt qua cửa ải khó khăn.” Tô Chỉ Nghiên nói.

“Cái gì? Chỉ Nghiên ngươi không phải nói đùa đi?” Tô Duy Tín nghe vậy đương trường liền mắt choáng váng.

Điều này sao có thể? Chính mình chỗ hổng nhưng là bảy tám mươi ức a, thời gian lại là như vậy gấp gáp, cho dù Hongkong siêu nhân cũng không dễ dàng như vậy tại như vậy trong khoảng thời gian ngắn gom góp đến như thế thật lớn tài chính đi? Càng đừng nói Tô Chỉ Nghiên bằng hữu.

Hơn nữa, cho dù có này khả năng, hiện tại người khác trốn chính mình đều không kịp, hắn lại dựa vào cái gì gom góp như thế nhất tuyệt bút tài chính giúp chính mình?

“Ba, ta không phải nói đùa. Nếu ta vị kia bằng hữu nói như vậy, kia hắn khẳng định có thể làm đến. Hiện tại ngươi hẳn là hảo hảo lo lắng, tài chính đúng chỗ sau như thế nào phản kích. Ta hoài nghi lần này phía sau màn tay là Trương Quá Hải phụ tử.” Tô Chỉ Nghiên vẻ mặt nghiêm mặt nói.

Nàng tuy rằng giật mình cho Hạ Vân Kiệt lời nói, nhưng đồng thời nàng đối hắn trong lời nói lại là rất tin không nghi ngờ.

“Không có khả năng! Tuyệt đối không thể có thể! Ngươi vị này bằng hữu khẳng định là ở nói đùa.” Tô Duy Tín

liên tục lắc đầu nói.

“Ba, đều theo như ngươi nói, ta vị này bằng hữu nói có thể làm đến, vậy tuyệt đối có thể làm đến, ngươi như thế nào cũng không tin đâu! Ngươi còn là mau trước tiên trong tay chuẩn bị như thế nào phản kích Trương Quá Hải phụ tử đi?” Tô Chỉ Nghiên ngay từ đầu còn tưởng rằng phụ thân là không tin phía sau màn tay là Trương Quá Hải, đợi cho mặt sau mới biết được phụ thân tư duy còn dừng lại ở phía trước kia vấn đề, không khỏi dở khóc dở cười nói.

Bất quá tế nhất tưởng, Tô Chỉ Nghiên lại cảm thấy phụ thân phản ứng tái bình thường bất quá. Nếu chính mình ở A Cập Á không có kiến thức đến Hạ Vân Kiệt bản sự, chính mình dám tưởng tượng một người tuổi còn trẻ tiểu tử có thể ở trong khoảng thời gian ngắn gom góp bảy tám mươi ức lớn tài chính sao?

“Trương Quá Hải phụ tử? Ha ha, ngươi cho là ngươi ba thật hồ đồ sao? Sự tình đều phát triển đến bây giờ tình trạng này, chẳng lẽ ngươi ba còn phát hiện không đến là hắn tưởng độc bá Uy Thịnh tập đoàn sao?” Tô Duy Tín gặp nữ nhi sốt ruột, thế này mới phục hồi tinh thần lại, cười khổ mà nói nói. Về phần nữ nhi nói cái gì của nàng bằng hữu khẳng định có thể làm đến, hắn cũng là không hề suy nghĩ, bởi vì này căn bản là không có khả năng !

“Là Trương Quá Hải? Hắn như thế nào có thể làm như vậy! Ngươi như thế nào không nói sớm đâu? Ta cho hắn gọi điện thoại?” Lâm Thiện Mĩ nghe nói nguyên lai là trước người sau người vẫn đều nhiệt tình kêu chính mình tẩu tử Trương Quá Hải, không khỏi vừa tức vừa vội nói.

“Đánh cái gì điện thoại? Cho ai đánh hắn cũng không thể cho hắn đánh! Hắn không phải tưởng của ta thiên nga hồ sao? Trừ phi ta chết, ta cũng sẽ không đem ta

đỉnh đầu này phân cho hắn.” Gặp thê tử muốn đánh điện thoại, Tô Duy Tín mặt lạnh lùng ngăn lại nàng nói.

“Nhưng là Duy Tín, ngươi không nghĩ tưởng chính mình, cũng có thể thay hai tử nữ ngẫm lại. Làm cho ta cho hắn đánh cái điện thoại đi, có lẽ hắn hội niệm ở……” Lâm Thiện Mĩ hàm chứa lệ nói.

“Mẹ, ba, các ngươi loạn thất bát tao nói cái gì đó đâu? Ta không phải nói sao? Ta bằng hữu có biện pháp!” Tô Chỉ Nghiên thấy thế, không khỏi gấp đến độ thẳng dậm chân.

“Coi như hết Chỉ Nghiên, mẹ ngươi tuy rằng không hiểu lắm kinh thương sự tình, nhưng chưa ăn quá trư thịt cũng gặp qua trư chạy, ta xem ngươi kia bằng hữu chính là hảo tâm trấn an ngươi thôi.” Lâm Thiện Mĩ thở dài nói.

Gặp phụ thân cùng mẫu thân áp căn cũng không tin, Tô Chỉ Nghiên thật muốn đem A Cập Á sự tình nói ra, ngay tại phía sau, Tô Duy Tín di động lại vang lên.

Tô Duy Tín cầm lấy di động vừa nhìn thấy là Macao sòng bạc điện báo, mày không khỏi lập tức liền nhíu lại.

Theo bản năng trung, Tô Duy Tín còn là cho rằng sòng bạc lại đến đòi nợ !

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 324 : Liên tiếp điện thoại

“Ngài hảo, xin hỏi là Tô Duy Tín Tô tiên sinh sao? Ta là xxx sòng bạc tổng giám đốc Hà Gia Tùng.” Trong điện thoại truyền đến xa lạ thanh âm, nhưng ngữ khí lại trở nên phá lệ khách khí.

Tô Duy Tín nghe vậy trong lòng lộp bộp hạ, theo bản năng ngắm mắt màn hình dãy số, đúng vậy, còn là kia dãy số, nhưng gọi điện thoại nhân lại thay đổi, cấp bậc biến cao. Ngữ khí đồng dạng cũng thay đổi, biến khách khí.

“Ta là Tô Duy Tín, còn thỉnh Hà tổng thư thả một ít thời gian, ta đang suy nghĩ biện pháp gom góp khoản tiền.” Tô Duy Tín áp chế trong lòng nghi hoặc, tận lực tâm bình khí hòa nói.

Nhất thời nửa khắc gian Tô Duy Tín cũng không có hướng nữ nhi bằng hữu trên người liên tưởng, này cũng không trách hắn, dù sao Macao sòng bạc các phương diện thế lực rắc rối phức tạp, đại lục bên này phú hào lực ảnh hưởng còn rất khó thẩm thấu đến Macao sòng bạc.

Bằng không Tô Duy Tín cũng không về phần cứ như vậy cấp bất an, thật sự là đối Macao sòng bạc hắn ngay cả gật đầu một cái tự đều không có.

“Tô tiên sinh hiểu lầm, phía trước người của chúng ta không biết ngài là Dương ca bằng hữu, cho nên đối với quý công tử có điểm thất lễ. Bất quá hiện tại ngài yên tâm, ta đã muốn phân phó đi xuống làm cho người của ta lập tức thả quý công tử, hắn thua tiền chúng ta cũng sẽ đủ số trả lại.” Gặp Tô Duy Tín nói muốn gom góp khoản tiền, Hà Gia Tùng vội vàng nói.

Nói đùa, Dương Kỳ Phu nhưng là hắn Hà Gia Tùng lão đại, không có Dương lão đại vốn không có hắn Hà Gia Tùng phong cảnh hôm nay, Dương lão đại tự mình gọi điện thoại công đạo, hắn này làm tiểu đệ thế nào còn dám lấy tiền?

Hà Gia Tùng nói thoải mái, nhưng điện thoại kia đầu Tô Duy Tín lại giống như nghe thiên thư bình thường, tròng mắt càng mở càng lớn. Ở Macao sòng bạc bài bạc, thiếu tiền đánh bạc không chỉ có không cần trả, thế nhưng ngay cả thua đều đủ số trả lại điều này sao có thể? Không cho ngươi ngay cả vốn mang lãi nhiều trả lại một ít cho dù là phi thường nhân từ.

Còn có cái gì thời điểm hắn Tô Duy Tín lại thành Dương ca bằng hữu? Kia Dương ca là ai?

“Xin hỏi Dương ca là……” Tô Duy Tín hoài lòng tràn đầy nghi hoặc cùng khiếp sợ, thật cẩn thận hỏi.

“Dương ca chính là Hongkong Xương Hải thực nghiệp tập đoàn chủ tịch Dương Kỳ Phu.” Đối với Tô Duy Tín không biết Dương ca là ai, Hà Gia Tùng cũng không có cảm thấy gì ngoài ý muốn, bởi vì Tô Duy Tín nếu thật sự là Dương Kỳ Phu bằng hữu, phía trước sớm liền nâng ra hắn hàng đầu, hơn phân nửa còn là vòng vo vừa chuyển mới nhờ người tìm tới Dương ca, bất quá hắn tìm người nếu có thể làm cho Dương ca vì một người không thể làm chung gọi điện thoại, hơn nữa thái độ tới nghiêm túc, Hà Gia Tùng cũng là không dám có gì khinh mạn.

“Hongkong Xương Hải thực nghiệp tập đoàn chủ tịch Dương Kỳ Phu!” Tô Duy Tín nghe vậy không khỏi cả người chấn chấn động, Dương Kỳ Phu đại danh hắn Tô Duy Tín đương nhiên như sấm bên tai, nhưng hắn lại không nghĩ rằng nữ nhi nói bằng hữu dĩ nhiên là hắn.

Bất quá Tô Duy Tín là người thông minh, biết là Dương Kỳ Phu sau cũng không có tiếp tục truy vấn đi xuống, khiếp sợ qua đi, lập tức bình tĩnh nói:“Cảm ơn ngài Hà tổng, bất quá ta có cái yêu cầu quá đáng, còn thỉnh ngài cần phải phải giúp này việc.”

“Tô tiên sinh có việc cứ việc mở miệng, có thể giúp được với việc ta nhất định tận lực hỗ trợ.” Hà Gia Tùng khách khí nói.

“Cảm ơn Hà tổng. Là như vậy, ta này con trai dạy mãi không sửa, ta cũng cực kì đau đầu. Nay hắn vừa vặn ở sòng bạc gặp hạn cái té ngã, kỳ thật cũng là chuyện tốt. Còn thỉnh ngài giúp cái việc, thừa dịp lần này cơ hội làm cho hắn……” Tô Duy Tín nói.

“Đáng thương thiên hạ cha mẹ tâm a! Tô tiên sinh ta hiểu được ngài ý tứ, ta đây hội nghĩ biện pháp làm cho hắn đối lần này hào đổ trí nhớ khắc sâu, nhưng cái này vừa đến quý công tử đã có thể ăn chút đau khổ.” Tô Duy Tín nói đến một nửa, Hà Gia Tùng liền hiểu được hắn dụng ý.

“Ngọc không mài không nên thân, làm cho hắn ăn chút đau khổ cũng tốt chuyện này liền phiền toái ngài Hà tổng, hôm khác ta tự mình đi Macao đăng môn bái tạ.” Tô Duy Tín nghe vậy trong lòng mặc dù có điểm không tha, nhưng còn là khẽ cắn môi cứng rắn tâm địa nói.

Trước kia Tô Duy Tín đối con trai hoàn khố hành vi còn có thể phóng túng một hai, nhưng lúc này đây gia tộc nguy cơ đột như kì đến, làm cho hắn ý thức được không thể bỏ mặc con trai còn như vậy đi xuống, nếu không thực sự một ngày hắn rồi ngã xuống đi, con hắn chỉ sợ cũng ngủ lại đầu đường.

“Ha ha, khách khí, khách khí. Vậy như vậy, tái kiến Tô tiên sinh.” Hà Gia Tùng nghe vậy cười ha ha treo điện

thoại.

Hà Gia Tùng điện thoại nhất cắt đứt, Lâm Thiện Mĩ liền vẻ mặt kinh hỉ, không dám tin nhìn chằm chằm Tô Duy Tín hỏi:“Chẳng lẽ Macao bên kia sự tình thật sự giải quyết ?”

Lâm Thiện Mĩ câu hỏi khi, Tô Chỉ Nghiên cũng vẻ mặt kinh ngạc nhìn chằm chằm phụ thân. Nàng tuy rằng tin tưởng Hạ Vân Kiệt khẳng định có biện pháp, nhưng thấy liền chính mình xuống lầu như vậy một lát sau, Hạ Vân Kiệt thế nhưng liền hỗ trợ giải quyết Macao sòng bạc sự tình, còn là nhịn không được một trận khiếp sợ.

“Giải quyết, không chỉ có thiếu tiền đánh bạc không cần trả, Khánh Hoa thua tiền bọn họ cũng sẽ đủ số trả lại. Theo đối phương nói là Hongkong Xương Hải thực nghiệp tập đoàn chủ tịch Dương Kỳ Phu đánh điện thoại.” Nói xong Tô Duy Tín vẻ mặt nghi hoặc nhìn hạ Tô Chỉ Nghiên.

Tô Chỉ Nghiên gặp phụ thân vẻ mặt nghi hoặc nhìn phía chính mình, đồng dạng cũng là vẻ mặt nghi hoặc đồng thời còn có khiếp sợ, nàng đương nhiên biết Dương Kỳ Phu là Hạ Vân Kiệt tìm người, nhưng nàng thật sự không có biện pháp tưởng tượng, Hạ Vân Kiệt đến tột cùng nhận thức bao nhiêu người. A Cập Á có Ba Lỗ đại thổ vương, Tang Đạt Đại Tế Ti, mà Hongkong, hắn ngay cả đại danh đỉnh đỉnh Dương Kỳ Phu cũng nhận thức.

Gặp nữ nhi đồng dạng vẻ mặt nghi hoặc cùng khiếp sợ, Tô Duy Tín không khỏi càng phát ra nghi hoặc khó hiểu nói:“Chẳng lẽ Dương Kỳ Phu không phải ngươi nói vị kia bằng hữu sao?

“Không phải. Dương Kỳ Phu ở Hongkong, ta ở Giang Nam tỉnh, lại như thế nào khả năng nhận thức hắn?” Tô Chỉ Nghiên lắc đầu nói.

Tô Duy Tín ngẫm lại cũng là, Dương Kỳ Phu là đại nhân vật, nếu nữ nhi nhận thức hắn ra vẻ cũng không tất yếu gạt hắn. Nếu hai người có lui tới, hắn cũng không khả năng không biết.

“Kia đến tột cùng là ai?” Tô Duy Tín bình sinh lần đầu tiên trở nên thực bát quái đứng lên, thậm chí đều đã quên suy nghĩ tập đoàn nguy cơ sự tình.

“Ba, ngươi cũng đừng hỏi. Dù sao ngươi hiện tại đã biết ta này bằng hữu là có năng lực giúp chúng ta, ngươi còn là mau ngẫm lại đến tiếp sau phản kích sự tình đi.” Tô Chỉ Nghiên nói.

Hạ Vân Kiệt không mở này lỗ hổng, Tô Chỉ Nghiên đương nhiên không dám bại lộ thân phận của hắn. Hơn nữa, nàng nếu nói cho nàng ba của nàng vị kia thần bí bằng hữu chính là của nàng tư nhân bảo tiêu, hắn ba hội tin tưởng sao? Còn không đem nàng làm qua loa tắc trách trong lời nói tới nghe.

“Phản kích sự tình?” Tô Duy Tín gặp nữ nhi nhắc tới chính sự, thần sắc lập mã nghiêm túc lên.

Vừa rồi là không tin nữ nhi bằng hữu năng lực, nhưng hiện tại ẩn ẩn trung hắn trong lòng đã muốn dâng lên một tia hy vọng. Vừa rồi hắn làm cho Macao sòng bạc bên kia không cần nhanh như vậy thả con trai, trừ bỏ muốn cho con trai ăn chút đau khổ mua một lần giáo huấn ở ngoài, cũng đã muốn đang có không kinh động Trương Quá Hải tâm tư.

Bất quá trong khoảng thời gian ngắn muốn gom góp bảy tám mươi ức lớn tài chính thật sự quá mức khoa trương, cho dù Hongkong siêu nhân chỉ sợ cũng khó có thể làm được, tô duy tin tưởng bên trong còn là phi thường không nắm chắc. Huống hồ cho dù thực sự có người có

thể gom góp đến, như vậy một bút lớn tài chính lại có ai dám tùy tùy tiện liền mượn cho hắn quay vòng?

Bảy tám mươi ức a, cũng không phải là bảy tám ngàn vạn !

“Đúng, phản kích sự tình, chúng ta cũng phải bắt đầu chuẩn bị phản kích chuyện nghi, tổng không thể vẫn bị động để cho người khác nắm chúng ta cái mũi đi thôi.” Tô Chỉ Nghiên đối Hạ Vân Kiệt cũng là tràn ngập tin tưởng, nghe vậy vẻ mặt khẳng định nói.

“Nhưng là……” Tô Duy Tín đương nhiên cũng tưởng phản kích, nhưng nề hà không bột đố gột nên hồ, nay hắn chính là kia xảo phụ.

Tô Duy Tín “Nhưng là” Câu nói kế tiếp còn chưa nói xuất khẩu, di động tiếng chuông lại lần nữa vang lên.

Phú thương tự nhiên cũng có phú thương vòng, bất quá đại đa số phú thương trong lúc đó không phải đồng hành oan gia, chính là hời hợt chi giao, hoặc là ích lợi chi giao, chân chính huynh đệ bằng hữu chi giao cũng là cực nhỏ.

Tô Duy Tín cũng là phú thương, hắn đương nhiên cũng có hắn vòng, cả nước các nơi phú thương hắn nhận thức tự nhiên cũng không thiếu. Bất quá đáng tiếc, đại đa số không phải đồng hành đối thủ cạnh tranh chính là tương giao hời hợt bằng hữu, chân chính huynh đệ bằng hữu chi giao có, nhưng rất ít, này chân chính huynh đệ bằng hữu chi giao, nên tìm Tô Duy Tín sớm đã đi tìm, cho tới bây giờ bực này bộ kỳ thật đã muốn là sơn cùng thủy tận, bằng không hắn cũng sẽ không đem chủ ý đánh tới ngay cả hắn cũng không nhận thức nữ nhi bằng hữu trên người.

Màn hình biểu hiện dãy số, Tô Duy Tín nhận thức. Đó là

Vân Lĩnh tỉnh Lí thị tập đoàn lão tổng Lí Viễn Phương, hắn còn có cái đệ đệ kêu Lí Viễn Bách, nhà này tập đoàn công ty nay chủ yếu là bọn họ hai huynh đệ ở kinh doanh thao tác. Bất quá Tô Duy Tín cùng Lí Viễn Phương hai huynh đệ quan hệ thực bình thường, chính là ở một ít kinh tế hội nghị từng đụng tới quá, từng có một ít trao đổi.

Cho nên nhìn đến di động màn hình thượng dãy số, Tô Duy Tín phản ứng đầu tiên chính là kỳ quái, không biết xa ở Vân Lĩnh tỉnh Lí thị tập đoàn lão tổng đại buổi tối đột nhiên gọi điện thoại cấp chính mình có chuyện gì.

Trong lòng tuy rằng rất kỳ quái, nhưng Lí Viễn Phương gọi điện thoại lại đây, Tô Duy Tín đương nhiên không thể không tiếp.

“Là Tô tổng sao? Ta Vân Lĩnh Xuân thành Lí Viễn Phương a!” Tô Duy Tín điện thoại vừa tiếp đứng lên, ống nghe liền truyền đến Lí Viễn Phương trung khí mười phần thanh âm

“Lí tổng ngươi hảo, Xuân thành từ biệt chúng ta đã muốn có hai năm không gặp, khó được ngươi hôm nay còn nhớ rõ khởi đánh cho ta điện thoại a.” Tô Duy Tín khách sáo nói

“Ha ha, đúng vậy, hai năm nhiều không gặp. Đúng rồi, nghe nói Tô tổng gần nhất gặp điểm khó khăn, thế nào? Nghiêm trọng không nghiêm trọng? Ta đỉnh đầu còn có điểm vốn lưu động, trước cho ngươi điều cái 5 ức đi qua, không đủ trong lời nói này hai ngày ta sẽ giúp ngươi trù một bậc.” Lí Viễn Phương cảm khái một câu, chuyện vừa chuyển thuyết minh ý đồ đến.

Trên thực tế Hạ Vân Kiệt muốn kim ngạch chính là ba ức, bất quá tiền thôi luôn càng nhiều càng tốt, nếu hạ đại sư mở miệng, Lí Viễn Phương tự nhiên có thể nhiều

điều một chút liền nhiều điều một chút.

Lí Viễn Phương trong lời nói làm cho Tô Duy Tín nghe xong nửa ngày cũng chưa pháp phục hồi tinh thần lại, hắn liền ngay cả nằm mơ cũng không nghĩ tới, cùng chính mình hời hợt chi giao Lí Viễn Phương điện thoại dĩ nhiên là cho hắn đưa tiền đến, hơn nữa mở miệng chính là 5 ức.

Đương nhiên 5 ức còn xa xa không đủ, nhưng nếu có 5 ức, Tô Duy Tín thao tác đứng lên tự nhiên liền hơn một phần hy vọng, ít nhất ở thị trường chứng khoán thượng hắn hẳn là hơi chút có như vậy điểm làm, ít nhất cũng làm cho Trương Quá Hải không dễ chịu.

“Lí tổng cảm ơn, thật sự thật cám ơn bất quá ta tình huống hiện tại có điểm phức tạp, ngài cho ta mượn 5 ức ta cho dù đập nồi bán sắt cũng khẳng định hội trả, nhưng ngắn hạn nội chỉ sợ sẽ có điểm khó khăn.” Phục hồi tinh thần lại sau, Tô Duy Tín tuy rằng cũng đỏ mắt này 5 ức cự khoản, nhưng người ta như vậy hảo tâm hảo ý, hắn cũng không nguyện gạt người gia, vẻ mặt cảm kích chân thành nói.

“Ha ha, Tô tổng thật sự là bằng phẳng quân tử. Như vậy đi, ta cũng không gạt ngài nói, ta này cũng là chịu một vị trưởng bối nhờ vả, 5 ức cho dù ngươi toàn bộ bồi đi vào cũng không quan hệ, cho nên ngươi không cần sốt ruột trả, chỉ để ý lớn mật dùng chính là.” Lí Viễn Phương nghe vậy cười vang nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 325 : Tiền nhiều lắm

Gặp Lí Viễn Phương nói như vậy, Tô Duy Tín biết khẳng định là nữ nhi bằng hữu ở sau lưng giúp việc, không khỏi lại là khiếp sợ lại là cảm kích, hắn vạn vạn không nghĩ tới nữ nhi bằng hữu thế nhưng ngay cả Lí Viễn Phương đều phải tôn xưng một tiếng trưởng bối. Bất quá lúc này Tô Duy Tín không truy vấn Lí Viễn Phương hắn nói trưởng bối là ai, mọi người đều là người thông minh nếu Lí Viễn Phương phương tiện nói sẽ không sẽ dùng trưởng bối này hàm hồ xưng hô đến thay thế nữ nhi bằng hữu.

“Như thế liền đa tạ Lí tổng, ngài yên tâm, này tiền ta Tô Duy Tín nhất định sẽ trả.” Khiếp sợ qua đi, Tô Duy Tín không tái khách sáo, chính là vẻ mặt nghiêm túc lại một lần nữa làm cam đoan.

“Ha ha, đều nói không quan hệ, Tô tổng ngài cũng đừng để ở trong lòng. Hôm nay trước như vậy đi, Tô tổng có sự tình gì cần ta hỗ trợ, cứ việc mở miệng.” Lí Viễn Phương đang cười trong tiếng cùng Tô Duy Tín đã xong trò chuyện.

“Ba, vừa rồi là vị nào Lí tổng điện thoại? Còn có cái gì 5 ức? Hay là ngươi nói vị kia Lí tổng chịu bằng bạch mượn ngũ ức cho ngươi?” Tô Chỉ Nghiên thông qua hắn ba nói chuyện, tuy rằng ẩn ẩn đoán được hẳn là Hạ Vân Kiệt ở hỗ trợ, nhưng còn là vẻ mặt kinh ngạc hỏi.

5 ức tuyệt đối là cái phi thường thật lớn con số, chẳng sợ đối cùng cao nhất thời kì Tô gia cũng là. Hiện tại thế nhưng có người không hề điều kiện mượn 5 ức cấp Tô gia, Tô Chỉ Nghiên đương nhiên giật mình. Đương nhiên nàng càng giật mình còn là Hạ Vân Kiệt có thể ở như vậy trong thời gian ngắn liền triệu tập 5 ức.

Như vậy tính toán, hơn nữa phía trước hắn đầu tư ở Uy Đại công ty 3 ức. Cái này ý nghĩa, Hạ Vân Kiệt tựa hồ ở phân giây phút giây trong vòng, tùy tùy tiện liền là có thể điều động ít nhất 8 ức tài chính, này thật sự rất khoa trương khoa trương đến liền ngay cả Tô Chỉ Nghiên tuy rằng biết Hạ Vân Kiệt tựa hồ có được lực lượng thần bí, nhưng còn là kìm lòng không được cảm thấy khiếp sợ.

“Là Vân Lĩnh tỉnh Lí thị tập đoàn Lí Viễn Phương Lí tổng. Hắn nói là chịu hắn một vị trưởng bối chi thác, cho nên tạm thời trước mượn 5 ức cho chúng ta, nếu mặt sau có khó khăn hắn còn có thể nghĩ biện pháp tái cho chúng ta mượn một ít.” Tô Duy Tín trả lời, trả lời khi ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm nữ nhi gương mặt, tựa hồ muốn từ mặt trên phát hiện chút cái gì.

“Cái gì? Lí Viễn Phương trưởng bối?” Tô Chỉ Nghiên nghe vậy hoàn toàn khiếp sợ ở.

Lí thị tập đoàn Lí Viễn Phương Lí tổng, đại danh đỉnh đỉnh, Tô Chỉ Nghiên tự nhiên là biết đến, hơn nữa Lí Viễn Phương là chịu người chi thác đã ở Tô Chỉ Nghiên dự kiến bên trong, nhưng Lí Viễn Phương là chịu trưởng bối chi thác liền thật là kinh đến Tô Chỉ Nghiên.

Không có người so với Tô Chỉ Nghiên rõ ràng hơn Hạ Vân Kiệt tuổi, hắn bất quá mới là một tiểu tử hai mươi đến tuổi mà thôi, khả Lí Viễn Phương mấy tuổi đều đã muốn cùng nàng ba không sai biệt lắm, lại như thế nào khả năng sẽ là Lí Viễn Phương trưởng bối đâu?

Gặp nữ nhi khiếp sợ biểu tình, Tô Duy Tín cũng hồ đồ. Hiển nhiên nữ nhi tựa hồ đối nàng vị này bằng hữu cũng không phải thực hiểu biết.

“Chỉ Nghiên ngươi vị này bằng hữu đến tột cùng là loại người nào? Không chỉ có cùng Hongkong Dương Kỳ Phu có rất tốt giao tình, thế nhưng còn là Lí Viễn

Phương trưởng bối?” Nữ nhân hảo quan tâm tổng so với nam nhân cường, bên cạnh Lâm Thiện Mĩ rốt cục nhịn không được tò mò hỏi.

Kỳ thật Tô Duy Tín cũng là một bụng nghi hoặc cùng hiếu kì, hắn thật sự không nghĩ ra được, quốc nội có vị nào nam nhân không chỉ có cùng Dương Kỳ phu giao hảo, lại là một vị trưởng bối có thể làm cho Lí Viễn Phương tôn kính đến ngay cả ngũ ức đều tùy tùy tiện liền văng ra? Cho nên gặp Lâm Thiện Mĩ hỏi, tự nhiên cũng là vẻ mặt cầu giải nhìn phía Tô Chỉ Nghiên.

Tô Chỉ Nghiên gặp cha mẹ đều nhìn về phía chính mình, trong lòng không khỏi một trận âm thầm cười khổ, trên thực tế nàng cũng không biết a.

Đang lúc Tô Duy Tín vợ chồng vẻ mặt tò mò nhìn Tô Chỉ Nghiên khi, đột nhiên Tô Duy Tín di động lại lần nữa vang lên.

Tô Duy Tín gặp di động vang lên đến, cầm lấy di động hai mắt hướng trên màn hình tùy ý nhìn lướt qua.

Này đảo qua, tô duy tin tưởng bẩn không tự chủ được gia tốc nhảy lên, dưới ánh mắt ý thức liếc nữ nhi liếc mắt một cái.

Điện thoại là Vân Lĩnh Xuân thành mặt khác một vị kinh tế thực lực chỉ so với Lí Viễn Phương gia kém hơn một chút Cố gia đánh tới. Cố gia tự nhiên chính là cùng Hạ Vân Kiệt quan hệ rất tốt Cố Gia Hàng chỗ gia tộc.

Tô Duy Tín cùng Cố gia quan hệ đồng dạng chính là hời hợt chi giao, bình thường cơ hồ không có điện thoại lui tới, cho nên Cố gia điện thoại vừa đến, Tô Duy Tín đầu tiên liên tưởng chính là hay là lại là vay tiền cấp chính mình ?

Trên thực tế cũng đang như Tô Duy Tín suy nghĩ, Cố gia thật đúng là chính là cho hắn đưa tiền quay vòng tới. Cố gia thực lực so với Lý gia kém hơn một chút, nhưng nhất mở miệng kia cũng là cái kinh người con số, 3 ức !

Đồng dạng là chịu một vị trưởng bối nhờ vả, đồng dạng là không có gì điều kiện, đồng dạng là không cần sốt ruột trả, đồng dạng là nhiệt tình kêu Tô Duy Tín nếu còn có cần tận lực cùng hắn mở miệng.

Cùng Cố gia trò chuyện sau khi kết thúc, Tô Duy Tín cầm di động hãy còn còn có chút không thể tin được sững sờ ở tại chỗ.

Chỉ chớp mắt công phu, hiện tại đã muốn 8 ức. Mà này 8 ức gần liền bởi vì nữ nhi bằng hữu một câu phó thác, điều này sao có thể? Giống như tiền tựa hồ lập tức biến thành giấy, một chút cũng không đáng giá, một chút đều râu ria.

Cũng thật nếu như vậy, vậy không có vô số người bởi vì tiền tranh đầu rơi máu chảy, sẽ không sẽ có người vì tiền bí quá hoá liều, sẽ không sẽ có thân huynh đệ vì tiền trở mặt thành thù, hắn Tô Duy Tín cũng không dùng vì tiền mấy ngày nay ăn không ngon, ngủ không yên !

Nhưng sự thật liền đặt tại trước mắt, mới một lát sau, liên tiếp có hai nhà cho hắn Tô Duy Tín tặng 8 ức lại đây.

8 ức a, có này tiền đều có thể đi lên năm đại lục Forbes phú hào bảng đan !

“Chẳng lẽ lại là vay tiền cho chúng ta?” Lâm Thiện Mĩ gặp trượng phu ngẩn người, không khỏi vẻ mặt không thể tin được hỏi.

“Ân tam ức, là Vân Lĩnh xuân thành Cố……” Tô Duy Tín

gật gật đầu, trả lời.

Bất quá Tô Duy Tín lời nói còn chưa nói xong, di động lại lần nữa vang lên.

Di động tiếng chuông nhất vang lên đến, toàn bộ phòng khách lập tức im lặng xuống dưới, một nhà ba người ánh mắt đều theo bản năng nhìn chằm chằm tô duy tiện tay trung di động, trong đầu theo bản năng nghĩ đến, hay là lại là đưa tiền đến?

Tô Duy Tín vội vàng cầm lấy điện thoại di động, vừa thấy trên mặt biểu tình lập tức trở nên rất là phấn khích đứng lên.

Điện thoại thật đúng là bị đoán trúng, lại là một nhà tương giao hời hợt thương giới bằng hữu, nhưng lại là cách thật sự xa Tây Lĩnh tỉnh La gia. Nhất mở miệng lại là nhiệt tình muốn 3 ức cấp Tô Duy Tín mượn quay vòng.

Treo Tây Lĩnh tỉnh La gia điện thoại, kế tiếp, Tô Duy Tín điện thoại tựa hồ sẽ thấy không đình quá, điện báo đều là cả nước các nơi các ngành các nghề đại phú thương, đại phú hào. Những người này cùng Tô Duy Tín quan hệ đều thực bình thường, thậm chí có chút cơ hồ chính là biết có một thân căn bản không có quá cái gì trao đổi, nhưng đêm nay tựa hồ lập tức đều là thành từng có vài chục năm quá mệnh giao tình huynh đệ giống nhau, nghe nói hắn có khó khăn, người người đều vươn nhiệt tình hai tay.

Thật sự là nhất phương có nạn bát phương trợ giúp a !

Thậm chí đến sau lại ngay cả xa tại ý đại lợi Hoa Kiều Lí Vệ Chấn lão gia tử đều tự mình gọi điện thoại, nói muốn đem bảy ức cấp Tô Duy Tín mượn quay vòng.

Điện thoại nhận được sau lại, Tô Duy Tín trừ bỏ khiếp sợ, trong lòng lại không thể khống chế dâng lên một tia sợ hãi, đối Tô Chỉ Nghiên vị kia thần bí bằng hữu sợ hãi !

Một câu phó thác trong lời nói, có thể ở trong khoảng thời gian ngắn điều động cả nước các nơi nhiều người như vậy có tiền tài quyền thế ào ào khẳng khái giúp tiền, hơn nữa người người ở nói giữa các hàng đều toát ra đối Tô Chỉ Nghiên vị kia bằng hữu phát ra từ nội tâm kính sợ, người này muốn nên có bao nhiêu đại năng lực?

Này phân năng lực đã muốn xa xa vượt quá Tô Duy Tín sức tưởng tượng ở ngoài thậm chí liền ngắn ngủn một lát sau, hắn đã muốn gom góp đến tám mươi ức vốn lưu động, hơn nữa này con số hiển nhiên còn có thể tiếp tục gia tăng……

Cái gì Lí siêu nhân, cái gì thủ phú, ở Tô Duy Tín xem ra so với chính mình nữ nhi vị kia bằng hữu đều là nhược bạo.

Tô Duy Tín ở liên tục tiếp ba mươi lăm cái điện thoại sau, di động cuối cùng yên tĩnh xuống dưới, mà lúc này hắn gom góp đến vốn lưu động đã muốn đạt tới một trăm mười ức, xa xa vượt qua hắn sở cần mức. Thậm chí đến sau lại hắn đều bắt đầu lời nói dịu dàng cự tuyệt, dù sao tiền nhiều lắm lấy nơi tay cũng phỏng tay a. Nhưng làm cho Tô Duy Tín vạn vạn không thể tưởng được là, hắn nhất cự tuyệt, điện thoại kia đầu người lập tức liền cùng hắn nóng nảy, chết sống muốn đem tiền đưa cho hắn, còn kém cầu hắn nhận lấy tiền.

Nói đùa, khó được Hạ đại sư mở miệng thác chính mình làm việc, đây chính là ngàn năm một thuở cơ hội, như thế nào có thể bỏ dở nửa chừng đâu? Tô Duy Tín thật muốn không chịu nhận lấy, bọn họ đều dám tự mình tới

cửa đem tiền trực tiếp cấp vận đến nhà bọn họ đến.

Này đó Tô Duy Tín tự nhiên không biết, dù sao gặp điện thoại rốt cục yên tĩnh xuống dưới, Tô Duy Tín thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, đồng thời xem nữ nhi ánh mắt cũng là phi thường cổ quái, thậm chí cũng không từ tự chủ mang thượng một tia kính sợ, giống như nữ nhi bởi vì nàng vị kia bằng hữu duyên cớ, tựa hồ cũng lập tức thành đầu đội quang hoàn đại nhân vật.

Về phần nữ nhi bằng hữu đến tột cùng là ai, Tô Duy Tín cũng là rốt cuộc không có dũng khí hỏi đến.

Nhân vật như vậy uy vọng cùng lực ảnh hưởng, đã muốn xa xa vượt qua Tô Duy Tín tưởng tượng ở ngoài, hơn nữa Tô Duy Tín cũng trăm phần trăm khẳng định, nhân vật như vậy thật muốn đối phó một người bao gồm hắn Tô Duy Tín ở bên trong đều cùng nghiền chết một con kiến giống nhau dễ dàng. Cho nên người như vậy, nếu hắn không nghĩ hướng hắn lộ ra thân phận, Tô Duy Tín tự nhiên không dám hỏi lại, miễn cho nhạ hắn mất hứng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 326 : Thương hải đánh cờ

“Ba hiện tại chúng ta có phải hay không hẳn là bắt đầu trong tay chuẩn bị phản kích ?” Gặp liền một lát sau, Hạ Vân Kiệt liền cấp nàng phụ thân gom góp đến một trăm mười ức, Tô Chỉ Nghiên lại là khiếp sợ lại là kích động nói.

“Đương nhiên!” Tô Duy Tín tuy rằng ngay cả hỏi đến Hạ Vân Kiệt đến tột cùng là ai dũng khí đều không có, nhưng có một trăm mười ức nơi tay, Tô Duy Tín đã có tuyệt đối dũng khí cùng lần này sự kiện phía sau màn giả một trận chiến. “Bất quá muốn như thế nào phản kích, chúng ta phải hảo hảo châm chước châm chước, lần này ta nhất định phải Trương Quá Hải còn có hắn đồng lõa hối hận ruột phát thanh!” Tô Duy Tín gắt gao nắm hạ quyền đầu, trên mặt một lần nữa toả sáng ra khí phách cùng tự tin.

Làm Tô Duy Tín cùng nữ nhi hai người ở trong phòng khách thương lượng như thế nào cấp Trương Quá Hải đám người một kích trí mệnh khi, Hạ Vân Kiệt đã muốn cùng Trầm Lệ Đề ngồi ở bàn ăn trước cùng ăn bữa tối.

Bất quá hôm nay Trầm Lệ Đề biểu tình có chút cổ quái, ăn cơm thường thường dùng không tha ánh mắt vụng trộm ngắm Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

“Để làm chi? Có phải hay không cảm thấy ta hôm nay đặc suất khí?” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề thỉnh thoảng vụng trộm ngắm chính mình, cười hỏi.

“Đừng trang điểm ! Ta xin quốc nội chuyển quốc tế tiếp viên hàng không huấn luyện đã muốn lấy được phê chuẩn, cuối tuần ta sẽ nhích người đi Vân Lĩnh Xuân thành tham gia trong khi ba tháng huấn luyện.” Trầm Lệ Đề nghe vậy trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

Trầm Lệ Đề mỗi ngày đều là ở trên trời bay tới bay lui, cho nên di chuyển cung biến hóa thường xuyên, Hạ Vân Kiệt cho dù nhìn đến biến hóa cũng sẽ không cố ý đi chú ý, nay nghe Trầm Lệ Đề như vậy vừa nói, mới phát hiện Trầm Lệ Đề lần này di chuyển cung biến hóa cùng ngày xưa bất đồng, trong lòng không khỏi dâng lên một tia không tha nói:“Như thế nào nhanh như vậy?”

“Mau cái gì a, đều đã muốn xin đã lâu a! Không đúng, nghe lời ngươi khẩu khí, hình như là luyến tiếc ta đi a?” Trầm Lệ Đề đầu tiên là trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, tiếp theo một đôi mị nhãn đột nhiên cao thấp đánh giá khởi hắn.

“Là có điểm.” Hạ Vân Kiệt nhìn Trầm Lệ Đề do dự hạ nói.

“Yên tâm a, tỷ chính là đi ba tháng, ba tháng sau còn có thể trở về.” Gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng thừa nhận luyến tiếc chính mình, Trầm Lệ Đề đầu tiên là nao nao, lập tức ra vẻ tiêu sái nói.

“Ân.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó lại nói:“Ở bên kia, nhớ kỹ đem lần trước ta tặng cho ngươi bùa hộ mệnh tùy thân mang theo.”

“Đại sư, ta mỗi ngày đều đội này phù tổng được rồi đi? Thật là, thật đúng là đem chính mình làm có thần thông đại sư !” Trầm Lệ Đề dùng mang theo một tia nhu tình ánh mắt trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, vừa nói còn một bên lấy tay nắm lên bắt tại ngực Đào Mộc phù hướng Hạ Vân Kiệt quơ quơ.

“Ha ha, thần quỷ việc nói không rõ nói không rõ, nhiều bùa hộ mệnh mang ở trên người dù sao cũng không phải cái gì chuyện xấu.” Hạ Vân Kiệt cười cười nói.

“Tốt lắm, đừng cho ta nói cái gì thần a quỷ, ta hiện tại với ngươi nói chính sự.” Trầm Lệ Đề ngắt lời nói.

“Nói đi.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

“Thứ nhất, ta không có thoái tô, cho nên không chuẩn ngươi tại đây ba tháng vụng trộm đem phòng ở ngắn hạn thuê kiếm khoản thu nhập thêm.” Trầm Lệ Đề ban đầu ngón tay nói.

“Ta về phần như vậy tham tài sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy tức giận trắng Trầm Lệ Đề liếc mắt một cái.

“Ai biết được, một tháng vài trăm đồng tiền đâu, ai biết người nào đó có thể hay không khởi tham niệm. Đầu năm nay, rất nhiều người đều là trước người một bộ, sau người lại là một bộ giọt.” Trầm Lệ Đề hừ một tiếng nói.

“Vậy được rồi. Ngươi tiếp tục.” Hạ Vân Kiệt dở khóc dở cười nói.

“Thứ hai, lão quy củ, chúng ta tuy rằng không ở, nhưng này còn là chúng ta hợp phòng cho thuê, lão quy củ, ngươi không chuẩn mang người xa lạ ngủ lại, nhất là nữ nhân, ngươi muốn thực sự cần chính mình đi khách sạn giải quyết.” Trầm Lệ Đề nói.

“Khách sạn thực đắt tiền.” Hạ Vân Kiệt nao nao, bật thốt lên nói.

“Hảo ngươi cái Hạ Vân Kiệt, ngươi thật đúng là chuẩn bị mang nữ nhân về nhà qua đêm a?” Trầm Lệ Đề nghe vậy đôi mắt đẹp nhất thời trợn tròn.

“Nói đùa, nói đùa, ngươi xem theo ta này tướng mạo, theo ta này thân gia sẽ có nữ nhân coi trọng ta cũng nguyện ý khuất thân ngủ lại ở cho thuê trong phòng

sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề trợn tròn ánh mắt, vội vàng cười nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt làm thấp đi chính mình, Trầm Lệ Đề thế này mới chuyển giận vì hỉ, “Xì!” Nở nụ cười ra tiếng, sau đó trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sẳng giọng:“Ai biết được! Đầu năm nay tuy rằng không có nữ nhân hội coi trọng ngươi, nhưng chỉ cần chịu tiêu tiền, có khi là bó lớn nữ nhân có thể cùng ngươi qua đêm.”

“Uy, Trầm Lệ Đề, đừng nói quá phận a.” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề càng nói càng thái quá, nhịn không được trừng mắt nói.

“Để làm chi? Chỉ cho ngươi nói đùa, không chuẩn ta nói đùa thôi?” Trầm Lệ Đề trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, tiếp tục ban trong tay đầu ngón tay nói:“Đệ tam, trong nhà muốn bảo trì vệ sinh, đừng khiến cho cùng trư oa dường như.”

“Yên tâm, ta tuyệt đối so với mỗ hai người yêu vệ sinh.” Hạ Vân Kiệt nói.

Trầm Lệ Đề nghe vậy nhớ tới từ Hạ Vân Kiệt đến sau, trong nhà vệ sinh sạch sẽ trình độ so với chính mình cùng Chu Hải Quỳnh cùng nhau ở khi cường không ít, mặt đẹp không khỏi hơi hơi đỏ lên, trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, cố ý cho rằng không có nghe biết lời này tiếp tục ban đầu ngón tay nói:“Thứ bốn, bên ngoài đồ ăn không chỉ có quý hơn nữa không vệ sinh, cho nên không thể nhàn hạ, không chuẩn lãng phí tiền, ta không ở nhà tận lực không cần hạ tiệm ăn, muốn ở nhà nấu đồ ăn.”

“……”

Hải Châu thị, còn là kia phú hào hội sở, còn là kia tràng biệt thự.

Trương Quá Hải cùng Tiết Mĩ Kì ngồi ở sân thượng, trong tay bưng rượu vang đỏ chén, nhẹ nhàng loạng choạng, một bộ nhàn nhã, nắm chắc thắng lợi nắm thổi giang phong.

“Trương tổng, nghe nói Tô Duy Tín hôm trước lại theo Lâm Quốc Chúng bên kia mượn 1 ức vay nặng lãi. Xem ra hắn lúc này là muốn biện mạng già a!” Tiết Mĩ Kì phe phẩy chén rượu, một đôi mị nhãn híp lại lên, lộ ra một tia ngoan độc cùng đắc ý, nói.

“Không hợp lại mạng già không được a, Uy Thịnh tập đoàn là hắn này cả đời tâm huyết chỗ, thiên nga hồ hạng mục lại là hắn được ăn cả ngã về không đầu tư, nay mắt thấy tái ngao nhất ngao có thể nhìn đến thu hoạch. Nếu lúc này thị trường chứng khoán băng bàn, ngân hàng vì tránh cho khoản tiền thu không trở lại khẳng định hội lập tức phong hắn công ty, thật muốn đến tình trạng này, chỉ sợ Tô Duy Tín cũng chỉ có chỉ còn đường chết.” Trương Quá Hải nhàn nhã phe phẩy chén rượu, trong mắt lộ ra âm hiểm ngoan độc ánh mắt.

“Vậy ngươi xem, Tô Duy Tín còn có thể chống đỡ bao lâu?” Tiết Mĩ Kì uống một ngụm rượu vang đỏ, hỏi.

“Chống đỡ bao lâu? Ha ha, này chỉ sợ cũng không phải do hắn. Ngươi đừng đã quên, Lâm Quốc Chúng nhưng là biểu đệ của ta, ngươi nói ta muốn là làm cho hắn lập tức đi Tô gia ép trả nợ, ngươi nói Tô Duy Tín còn có thể chống đỡ được sao? Bất quá, tốt như vậy đùa trò chơi, để làm chi không nhiều lắm ngoạn trong chốc lát đâu?” Trương Quá Hải ha ha nở nụ cười.

“Khanh khách, Trương tổng ngài thật là xấu!” Tiết Mĩ Kì nghe vậy trắng Trương Quá Hải liếc mắt một cái.

“Ha ha!” Đường làm quan rộng mở trung Trương Quá

Hải bị Tiết Mĩ Kì quyến rũ trắng liếc mắt một cái, không khỏi càng phát ra đắc ý vênh váo nở nụ cười.

“Trương tổng, Tô Duy Tín bên kia lại có động tĩnh, bọn họ đang ở điên cuồng mua tiến ở chợ cổ phiếu, cổ giới căng vọt, chúng ta hiện tại làm sao bây giờ? Là tiếp tục đưa lên còn là……” Đang lúc Trương Quá Hải đắc ý ngửa mặt lên trời cười to khi, một vị nam tử đã đi tới, tiến đến Trương Quá Hải bên tai thấp giọng nói.

“Lượng rất lớn?” Trương Quá Hải khẽ cau mày, trên mặt hiện lên một tia thần sắc nghi hoặc hỏi.

“Là phi thường đại, hôm nay bắt đầu phiên giao dịch đến bây giờ đã muốn có vượt qua ba ức giao dịch ngạch.” Nam tử trả lời, trên mặt đồng dạng hiện lên một tia nghi hoặc khó hiểu sắc.

Bởi vì chiếu đạo lý mà nói, lúc này Tô Duy Tín đã muốn hẳn là chống đỡ không được, không có khả năng lại có đại lượng tài chính mua tiến cổ phiếu.

“Ngươi tin tưởng là Tô Duy Tín ở mua tiến, không phải người khác?” Trương Quá Hải cau mày hỏi.

“Là, quả thật là Tô Duy Tín, hơn nữa Uy Thịnh tập đoàn hiện tại phản đối tin tức nhiều như vậy, ngân hàng trướng vụ lại lập tức đến kỳ, ngân hàng không buông miệng, không ai có đảm lượng mạo muội nhập chủ Uy Thịnh tập đoàn.” Nam tử bình tĩnh phân tích nói.

“Kia cũng là là. Uy Thịnh tập đoàn đề cập đến kim ngạch quá lớn, chúng ta lại là đột phát dựng lên, hẳn là không ai có thể ở trong khoảng thời gian ngắn gom góp đến đại lượng tài chính gồm thâu Uy Thịnh tập đoàn, trừ phi bọn họ cũng giống Tô Duy Tín giống nhau điên rồi.” Trương Quá Hải gật gật đầu, sau đó hai mắt chợt bắn ra lưỡng đạo ngoan sắc nói:“Tiếp tục đưa lên, khiến cho Tô Duy

Tín cuối cùng điên cuồng một chút!”

“Nhưng là chúng ta đỉnh đầu công ty cổ phần đã muốn chỉ có 8%, nếu tiếp tục đưa lên……” Nam tử nghe vậy thật cẩn thận nhắc nhở nói.

“Tiếp tục! Mặc kệ Tô Duy Tín ăn vào đi bao nhiêu, đến cuối cùng hắn đều phải ngay cả chính mình kia một phần đều phải toàn bộ nhổ ra!” Trương Quá Hải lạnh giọng nói.

“Là!” Nam tử cung kính lên tiếng, xoay người rời đi.

Nam tử vừa đi, Trương Quá Hải ở ban công đi lên hồi đi thong thả vài bước, sau đó cầm lấy di động bát cái điện thoại.

“Quốc Chúng, là thời điểm hướng Tô Duy Tín ép trả nợ !” Điện thoại quay số sau, Trương Quá Hải mắt thấu ngoan quang nói.

“Không thành vấn đề, bất quá Tô Duy Tín nếu phá sản, không có tiền trả, biểu ca ngươi cũng không thể qua sông đoạn cầu.” Điện thoại kia đầu truyền đến Giang Nam tỉnh lớn nhất địa hạ ngân hàng tư nhân lão bản Lâm Quốc Chúng âm lãnh thanh âm.

“Yên tâm, nên đưa cho ngươi tiền ta một phần cũng không hội thiếu.” Trương Quá Hải nghe được kia âm lãnh thanh âm, trái tim không hiểu chiến một chút, hắn biết, tuy rằng hai người là anh em bà con quan hệ, nhưng một khi đề cập đến tiền vấn đề, cho dù hắn là Lâm Quốc Chúng thân huynh đệ cũng vô dụng.

“Ha ha, biểu ca nhân phẩm ta hoàn toàn tin được, chính là nhắc nhở một chút mà thôi.” Gặp Trương Quá Hải nói như vậy, điện thoại kia đầu Lâm Quốc Chúng thanh âm lại đột nhiên trở nên hòa ái thân thiết đứng lên.

“Nhị thúc, còn muốn tái ăn vào sao?” Hải Châu mỗ chứng khoán thị trường, một vị tuổi đại khái ở hai mươi bảy tám tuổi tả hữu nam tử, dùng sức xả hạ áo sơmi cổ áo, dùng sức nuốt hạ nước miếng, sau đó hỏi ngồi ở bên người khí định thần nhàn Tô Duy Tín.

Nam tử tên là Tô Khánh Dân, là Tô Duy Tín đường chất, cũng là Hải Châu thị giàu có danh khí một vị thao bàn thủ. Nhưng dù là như thế, Tô Khánh Dân tiến vào này một hàng bắt đầu, còn không có chơi đùa lớn như vậy cục. Theo tuần trước bắt đầu đến bây giờ, phía trước phía sau, hắn đã muốn cấu vào hai mươi ức cổ phiếu, mà nay ngày hắn đã muốn mua vào ba ức.

“Ăn! Có liền ăn!” Tô Duy Tín lạnh giọng nói, trong mắt lóe ra một tia hưng ác phấn sắc.

Đã bao nhiêu năm, hắn vẫn tưởng tuyệt đối cổ phần khống chế Uy Thịnh tập đoàn, nhưng nề hà trong tay tài chính không đủ, không thể phó chư hành động. Nhưng hôm nay trời ban thưởng lương duyên, không chỉ có mượn nữ nhi quang, gom góp một trăm nhiều ức tài chính nơi tay, hơn nữa bởi vì Trương Quá Hải đại lượng đưa lên cùng các phương diện phản đối tin tức khiến cho tiểu cổ đông cùng cổ dân khủng hoảng bán tháo cổ phiếu duyên cớ, cổ giới ngã phá lịch sử thấp nhất điểm, đúng là tốt nhất mua hồi thời cơ.

Tô Duy Tín lại sao lại buông tha này ngàn năm một thuở cơ hội?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 327 : Tỉnh ngộ

“Nhưng là Nhị thúc, trên thị trường còn tại đại lượng bán tháo Uy Thịnh tập đoàn cổ phiếu, chúng ta ít nhất còn muốn mười đến ức ăn mồi, nếu không chúng ta cuối cùng còn là hội thất bại trong gang tấc.” Gặp Nhị thúc nói tiếp tục ăn vào, Tô Khánh Dân lau đem cái trán mồ hôi.

Kỳ thật trong văn phòng lãnh khí khai thật sự chừng, nhưng Tô Khánh Dân còn là cảm giác thực nhiệt, nhiệt hắn có loại muốn bắt cuồng cảm giác.

“Không có việc gì, ngươi chỉ để ý nhớ kỹ một chút, có bao nhiêu ăn bao nhiêu, Nhị thúc không như vậy yếu ớt.” Tô Duy Tín ngữ khí bình tĩnh nói.

Gặp Nhị thúc một bộ bình tĩnh bộ dáng, Tô Khánh Dân không khỏi âm thầm thở dài một hơi. Thân là thao bàn thủ, Tô Khánh Dân đối các đại tập đoàn công ty kinh tế trạng huống tái rõ ràng bất quá, Nhị thúc hiện tại vị trí tình trạng hắn lại sao lại không biết? Tô Duy Tín hiện tại thực hiện, ở Tô Khánh Dân xem ra đơn giản là uống rượu độc giải khát thực hiện, một loại trước khi chết không cam lòng điên cuồng giãy dụa thực hiện.

Bất quá hiện tại Tô Khánh Dân bất quá chính là làm thuê cùng người của Tô Duy Tín, nhưng cũng chỉ có thể ấn phân phó làm việc.

“Được rồi, Nhị thúc.” Tô Khánh Dân thở dài một hơi, gật gật đầu nói.

“Ngốc cháu trai, yên tâm đi, Nhị thúc còn không có ngốc đến đem thân gia tánh mạng cấp đánh bạc đi, hơn nữa Nhị thúc đời này trừ bỏ thiên nga hồ này hạng mục, còn cho tới bây giờ không đánh quá không có nắm chắc

chiến. Người khác tưởng đùa chết Nhị thúc, nào có dễ dàng như vậy.” Gặp cháu trai một bộ không yên bất an bộ dáng, còn tưởng tưởng tình thế phát triển cho tới hôm nay, cũng là không sai biệt lắm đến nên kết thúc lúc, Tô Duy Tín cũng là không đành lòng tái gạt Tô Khánh Dân.

“Hay là Nhị thúc đỉnh đầu còn có đại lượng tài chính? Điều này sao có thể?” Tô Khánh Dân là người thông minh, nghe vậy lập tức vẻ mặt kinh hỉ cùng không thể tin được nói.

“Thế giới này không có gì không có khả năng !” Tô Duy Tín cảm khái nói, trong lòng lại kìm lòng không được nhớ tới nữ nhi vị kia thần bí bằng hữu. Đến bây giờ hắn còn không thể tưởng tượng, một người lực ảnh hưởng thế nhưng có thể đạt tới như thế khủng bố bộ.

“Ha ha, kia Trương Quá Hải bọn họ chết chắc rồi!” Tô Khánh Dân gặp Nhị thúc nói như vậy, thế nào còn không biết trong tay hắn quả thực còn có đại lượng tài chính nơi tay, không khỏi vui mừng quá đỗi nói.

“Chết còn không chết được, bất quá nửa chết nửa sống là khẳng định.” Tô Duy Tín cười vỗ vỗ cháu trai bả vai, nói.

Đang nói, di động vang lên.

Tô Duy Tín cầm đứng lên, gặp là Giang Nam tỉnh lớn nhất địa hạ ngân hàng tư nhân lão bản Lâm Quốc Chúng đánh tới, trên mặt không khỏi lộ ra một tia trào phúng khinh thường sắc.

Ở thương trường chìm nổi nhiều năm, đem sự nghiệp làm được hôm nay như vậy bộ, Tô Duy Tín lại thực khởi là bình thường hạng người? Hướng Lâm Quốc Chúng mượn vay nặng lãi, đơn giản là hắn trong kế hoạch nhất

hoàn, đơn giản là mê hoặc Trương Quá Hải, làm cho hắn nghĩ đến hắn thật sự cùng đường, làm cho hắn nghĩ đến hắn mua hồi cổ phiếu tiền đều là vay nặng lãi mượn đến. Mà lúc ấy Lâm Quốc Chúng như vậy dễ dàng đáp ứng vay tiền cho hắn, Tô Duy Tín liền đoán được Lâm Quốc Chúng cùng Trương Quá Hải trong lúc đó có quan hệ.

Nay quả nhiên, Trương Quá Hải có điểm thiếu kiên nhẫn, làm cho Lâm Quốc Chúng đến ép trả nợ, tựa như hắn cổ động tân tiền nhiệm kiến hành ngân hàng Tôn Liên Vận nhất định phải hắn hoàn lại cho vay giống nhau.

Đơn giản quốc hữu ngân hàng có trình tự phải đi, cho dù Tôn Liên Vận thân là tỉnh kiến hành hành trưởng cũng không thể tùy tâm sở dục, nếu không Tô Duy Tín đã sớm bị buộc vào tuyệt cảnh. Bất quá Lâm Quốc Chúng cũng bất đồng, hắn là Giang Nam tỉnh lớn nhất địa hạ ngân hàng tư nhân lão bản, hắn làm việc đã có thể không ngân hàng như vậy ấn ban liền bước.

“Tô tổng, ngươi hảo.” Tô Duy Tín tiếp nổi lên điện thoại, ống nghe truyền đến Lâm Quốc Chúng âm xót xa xót xa thanh âm.

“Lâm lão bản, ngươi hảo, có chuyện gì sao?” Tô Duy Tín ra vẻ không biết.

“Ta chỉ là nhắc nhở một chút Tô tổng, ngày mai buổi sáng ngươi nhóm đầu tiên cho vay đem đến kỳ, đừng quên chuẩn bị tốt tiền vốn cùng lợi tức.” Lâm Quốc Chúng tiếp tục âm xót xa xót xa nói.

“A, Lâm lão bản, này, này ta gần nhất làm không ít đầu tư, tài chính quay vòng có điểm khó khăn, ngài xem có thể hay không tái khoan dung vài ngày?” Tô Duy Tín cố ý cầu xin nói.

“Khoan dung vài ngày? Tô tổng, chúng ta việc buôn bán chú ý chính là tín dụng, mà ta người này ghét nhất chính là người không nói tín dụng. Nga, đúng rồi, nghe nói của ngươi nữ nhi cử xinh đẹp, đúng rồi, còn có con trai cũng cử tuổi trẻ đầy hứa hẹn……” Trong điện thoại truyền đến Lâm Quốc Chúng âm dương quái khí thanh âm.

“Vậy được rồi, ngày kia buổi sáng, ngày kia buổi sáng ta nhất định đem tiền vốn cùng lợi tức cho ngài chuẩn bị tốt.” Tô Duy Tín tuy rằng biết rõ chính mình đỉnh đầu có sung túc tài chính, nhưng nghe vậy còn là cảm thấy một tia hàn khí theo lưng lặng yên hướng lên trên đi, ra vẻ thống khổ suy nghĩ nửa ngày, khẽ cắn môi nói.

“Ngày kia buổi sáng?” Điện thoại kia đầu Lâm Quốc Chúng nghe vậy trầm ngâm một lát, nói:“Tô tổng, ta cho ngươi cái mặt mũi, bất quá ngày kia buổi sáng, ngươi nhất định phải chuẩn bị tốt, đúng rồi, lợi tức cũng muốn hơn nữa đi, nếu không, ngươi là biết đến, làm chúng ta này một hàng cũng không dễ dàng, cho nên sẽ có điểm chính mình phương thức đến giải quyết người không thủ tín.”

“Nhất định, nhất định.” Tô Duy Tín ra vẻ nơm nớp lo sợ trả lời.

“Ba!” Lâm Quốc Chúng treo điện thoại, sau đó nghĩ nghĩ cấp Trương Quá Hải bát đi điện thoại.

“Biểu huynh, Tô Duy Tín đáp ứng ngày kia buổi sáng đưa ta tiền, bất quá ta xem hắn hơn phân nửa hay là muốn kéo dài, hắn hẳn là chống đỡ không được.” Điện thoại quay số sau, Lâm Quốc Chúng nói.

“Hắn nếu kéo dài, ngươi hẳn là biết làm như thế nào đi?” Trương Quá Hải nghe vậy trong mắt lóe ra một tia ngoan sắc cùng đắc ý, nói.

“Này ta nghĩ sẽ không dùng biểu huynh ngươi tới dạy ta.” Lâm Quốc Chúng âm lãnh cười, treo điện thoại.

“Hảo hảo hưởng thụ cuối cùng hai ngày đi, Tô Duy Tín!” Treo Lâm Quốc Chúng điện thoại sau, Trương Quá Hải mặt lộ dữ tợn sắc nói.

Bất quá, trên thực tế, trước chống đỡ không được cũng là Trương Quá Hải. Bởi vì ngày hôm sau, Tô Duy Tín bên kia so với gì thời khắc đều phải càng điên cuồng mà mua tiến Uy Thịnh tập đoàn cổ phiếu, mặc kệ là Trương Quá Hải bên này, còn là tiểu cổ đông, tán hộ bên kia, chỉ cần có người thả ra tay đầu Uy Thịnh tập đoàn cổ phiếu, lập tức đã bị trở thành hư không.

Thế cho nên buổi sáng nhất khai trương khi, Uy Thịnh tập đoàn cổ giới liền không ngừng dâng lên. Tuy rằng cổ giới luôn luôn tại dâng lên, lại nói tiếp Trương Quá Hải đỉnh đầu thả ra đi cổ phiếu lại càng đáng giá, hắn tiền lời cũng lại càng nhiều, nhưng không biết vì cái gì, Trương Quá Hải trong lòng lại càng ngày càng bất an.

Bởi vì Trương Quá Hải đột nhiên nghĩ đến, cho dù Tô Duy Tín điên rồi, kia cũng phải hắn có tiền mới được! Khả hắn đâu đến nhiều tiền như vậy đâu? Cho dù Lâm Quốc Chúng mượn không ít tiền cho hắn, cho dù hắn theo khác ngân hàng tư nhân cũng mượn tiền, nhưng cho tới hôm nay mới thôi kia cũng có thể đã sớm dùng hết.

“Vương Lợi, chúng ta hiện tại đỉnh đầu còn có bao nhiêu công ty cổ phần?” Trong lòng bất an càng ngày càng đậm, Trương Quá Hải rốt cục quay số thao bàn thủ điện thoại.

“Trương tổng, chúng ta hiện tại đại khái chỉ còn lại có 3% công ty cổ phần.” Điện thoại kia đầu truyền đến thao

bàn thủ Vương Lợi thanh âm.

“Cái gì? Ngày hôm qua không phải còn có 8% sao? Như thế nào hiện tại chỉ có 3% ? Ai cho ngươi thả ra nhiều như vậy !” Trương Quá Hải nghe vậy cả người chấn động, lớn tiếng rít gào nói, cái trán bất tri bất giác trung toát ra nhiều điểm mồ hôi lạnh.

Hắn đột nhiên ý thức được, chính mình vẫn đều nghĩ đến Tô Duy Tín nhất định thất bại, vẫn đều nghĩ đến chờ Tô Duy Tín cùng đường khi có thể sẽ đem sở hữu cổ quyền biến bản thêm lệ đoạt lại, còn chưa có không suy nghĩ quá, nếu Tô Duy Tín có đại lượng tài chính, kia hắn này cổ quyền đem rốt cuộc nếu không trở về, hắn ở ban giám đốc đem mất đi rất lớn lời nói quyền, còn có tối mấu chốt là, nếu thiên nga hồ hạng mục một khi thu lợi, hắn bởi vì công ty cổ phần thiếu duyên cớ, sẽ bởi vậy mất đi đại lượng lợi ích.

“Nhưng là, ta là căn cứ ngài chỉ thị làm.” Vương Lợi lần cảm ủy khuất trả lời.

“Hiện tại ta nói cho ngươi, lập tức đình chỉ đưa lên! Lập tức mua hồi!” Trương Quá Hải nghe vậy hơi hơi sửng sốt thần, tiếp theo liền lập tức lớn tiếng kêu lên.

“Nhưng là, hiện tại cổ giới đã muốn mau tới gần lịch sử tối cao điểm, nhưng lại ở bay lên, Trương tổng ngài xác nhận phải mua về sao?” Vương Lợi nghe vậy do dự mà hỏi, trong lòng lại đang mắng Trương Quá Hải là cái ngu ngốc, lúc trước như vậy thấp giá còn tại một cái kính bán tháo, sợ rất quý người khác không mua dường như, nay đổ tốt, cổ giới bị hoàn toàn nâng lên cao lại la hét phải mua về, còn có người như vậy ngu ngốc sao?

“Đúng, lập tức mua hồi! Mặc kệ là cái gì giá đều cho ta mua tiến!” Trương Quá Hải hổn hển rít gào nói. Hắn đã muốn ý thức được, chính mình phạm vào một cái trí

mạng sai lầm, thì phải là hắn ngay từ đầu liền đem Tô Duy Tín xem thành mặc hắn chơi đùa “Người chết”, một chút đề phòng chi tâm đều không có. Nhưng hiện tại ý thức được sai lầm đã muốn có điểm đã muộn, nhưng mặc kệ như thế nào trễ, Uy Thịnh tập đoàn là Tô Duy Tín đời này tâm huyết sở gắn kết, đồng dạng cũng là hắn Trương Quá Hải tâm huyết sở gắn kết, hơn nữa hắn cũng đồng dạng cho rằng thiên nga hồ hạng mục đem có được một cái phi thường quang minh tình cảnh, dưới tình huống như vậy, hắn là tuyệt đối không muốn buông tha cho Uy Thịnh tập đoàn cổ quyền.

“Là.” Vương Lợi trong lòng mắng một câu ngu ngốc, ngoài miệng cũng rất rõ ràng đáp ứng rồi xuống dưới.

Treo Vương Lợi điện thoại sau, Trương Quá Hải một bên đối bí thư nói:“Lập tức kêu lão Vương ở dưới lầu chờ ta.” Một bên dùng di động cấp Lâm Quốc Chúng bát gọi điện thoại.

“Lập tức bức Tô Duy Tín trả sở hữu khoản tiền!” Điện thoại nhất quay số, Trương Quá Hải liền chân thật đáng tin hạ mệnh lệnh nói.

“Không phải nói tốt lắm ngày mai buổi sáng sao?” Điện thoại mặt khác một đầu, Lâm Quốc Chúng nghe vậy khẽ cau mày nói. Làm gì cũng có luật lệ, Lâm Quốc Chúng kinh doanh địa hạ lớn nhất ngân hàng tư nhân, nếu đáp ứng quá Tô Duy Tín ngày mai buổi sáng trả tiền, tự nhiên không tốt lật lọng.

“Tình huống có biến, ngươi phải lập tức làm cho Tô Duy Tín trả tiền, hơn nữa Tô Duy Tín không phải có một bút khoản vốn nên hôm nay trả sao?” Trương Quá Hải nói.

“Nhưng là……” Lâm Quốc Chúng không khỏi do dự đứng lên.

“Đừng nhưng là, đừng quên, Tô Duy Tín nếu phá sản, hắn thiếu kia phân tiền còn muốn ta hỗ trợ ra đâu!” Trương Quá Hải một bên xoay người ngồi vào xe, một bên cắn nói.

“Vậy được rồi, ta cái này hướng Tô Duy Tín đòi tiền.” Người vì tài tử điểu vì thực vong, gặp Trương Quá Hải nhắc tới tiền, Lâm Quốc Chúng không còn có do dự, gật đầu ứng xuống dưới.

“Hoa thái chứng khoán, mau!” Ngồi xuống lên xe tử, Trương Quá Hải mã thượng vẻ mặt sốt ruột thúc giục tài xế.

Tài xế lão vương tuân lệnh, lập tức mạnh nhất giẫm chân ga hướng hoa thái chứng khoán lái đi.

“Nhị thúc, đối phương giống như đình chỉ bán tháo !” Hải Châu thị một cái khác chứng khoán nhà giàu thất, Tô Khánh Dân đối Tô Duy Tín nói.

“Xem ra, Trương Quá Hải rốt cục ý thức được không thích hợp !” Tô Duy Tín nghe vậy vuốt cằm, biểu tình thoải mái mà nói.

“Hẳn là, không đúng, giống như bọn họ cũng bắt đầu ăn vào cổ phiếu. Nhị thúc, hiện tại cổ giới rất cao, ngài xem chúng ta có phải hay không muốn thả ra một chút?” Tô Khánh Dân đầu tiên là gật gật đầu, tiếp theo vẻ mặt chờ mong đề nghị nói.

Thân là thao bàn thủ, Tô Khánh Dân thích nhất chớ quá cho ở thị trường chứng khoán thấp mua cao bán.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 328 : Thế cục điên đảo

“Chúng ta hiện tại có bao nhiêu công ty cổ phần? Chia đều xuống dưới chúng ta mỗi cổ mua giá đại khái là bao nhiêu?” Tô Duy Tín nghe vậy vuốt cằm hỏi, trong lòng có chút ý động.

Lúc trước hắn mua tiến Uy Thịnh tập đoàn cổ phiếu khi, cổ giới đã muốn ngã phá lịch sử thấp nhất điểm, chỉ có ba nguyên mỗi cổ, mà hiện tại cổ giới đã muốn tới gần lịch sử tối cao điểm, mười lăm nguyên mỗi cổ. Nếu hiện tại bán tháo đi ra ngoài một bộ phận thực hiện, hắn đem ngoan kiếm một phen.

“Chúng ta hiện tại đã muốn cổ phần khống chế 62.3%, chia đều xuống dưới mỗi cổ mua giá không sai biệt lắm là 4.8 nguyên, nếu hiện tại bán tháo đi ra ngoài, cổ giới khả năng hội chịu ảnh hưởng đi thấp một ít, nhưng chỉ muốn khống chế tốt tốc độ, cũng ít nhất có thể duy trì ở mười nguyên đã ngoài.” Tô Khánh Dân cưỡng chế trong lòng mãnh liệt nhảy lên, tận lực dùng vững vàng ngữ khí nói.

Chính là mặc hắn như thế nào khống chế, khi hắn đối mặt này số liệu khi, hắn nói chuyện thanh âm còn là nhịn không được có điểm run run. Bởi vì này đoạn thời gian, từ đầu tới đuôi Tô Duy Tín tổng cộng ở thị trường chứng khoán quăng vào suốt ba mươi ức. Nếu kế tiếp, thực sự có người ở mười nguyên đã ngoài giới vị tiếp bàn, kia kiếm thủ chênh lệch giá chính là một cái khủng bố đến cực điểm con số.

Đương nhiên thị trường có này bão hòa lượng, này khả năng tính rất nhỏ, nhưng ít ra ngắn hạn nội bán tháo khẳng định có thể đạt tới này giới vị. Nếu có thể kiên trì đến 10% công ty cổ phần bán tháo lượng, số liệu cũng đã muốn là phi thường khả quan.

Nghe nói chính mình công ty cổ phần đã muốn đạt tới 62.3%, chia đều mỗi cổ mua giá gần chỉ có tứ điểm bát nguyên, Tô Duy Tín tâm lý cũng là một trận kinh hoàng.

Đã bao nhiêu năm, hắn vẫn tưởng tuyệt đối cổ phần khống chế Uy Thịnh tập đoàn, nhưng hắn công ty cổ phần còn chưa có không vượt qua 25%. Không nghĩ tới lúc này đây lại nhân họa đắc phúc, ở lâm vào tuyệt cảnh sau thế nhưng hi vọng lại nhất thôn, đến cái tuyệt địa đại phản kích, lập tức đối Uy Thịnh tập đoàn cổ phần khống chế đạt tới 62.3%, đã muốn đối Uy Thịnh tập đoàn có được tuyệt đối cổ phần khống chế quyền, hơn nữa đại giới phi thường phi thường thấp.

“Nhị thúc, cổ giới còn tại kéo lên, thế nào, muốn hay không làm nhất phiếu?” Tô Khánh Dân gặp Tô Duy Tín nghe xong chính mình sau khi trả lời thật lâu không có phản ứng, nhịn không được lại thúc giục hỏi.

“Không, chúng ta tiếp tục ăn vào, làm thị trường phát hiện chúng ta đúng hẹn tiền trả ngân hàng cho vay sau, ngươi hội phát hiện cổ giới đem liên tục đột phá lịch sử tối cao điểm, mà khi đó Trương Quá Hải bọn họ tâm khẳng định sẽ ở nhỏ máu!” Tô Duy Tín cuối cùng còn là cự tuyệt bán tháo kiếm thủ chênh lệch giá dụ hoặc, dùng rất lạnh tĩnh thực tự tin thanh âm nói.

Không ai so với hắn đối thiên nga hồ hạng mục cũng có tin tưởng, cũng không có người so với hắn rõ ràng hơn chính mình nay có được loại nào khủng bố tài lực.

Sự tình phát triển đến hiện tại tình trạng này, mặc kệ là lui về phía sau còn là đi tới, hắn Tô Duy Tín đã muốn lập cho bất bại chi địa, một khi đã như vậy, hắn cần gì phải sốt ruột bán tháo đâu?

“Là” Tô Khánh Dân nghe vậy cả người chấn động, trong

mắt thấu xạ ra vẻ khiếp sợ, hắn là người thông minh, theo Tô Duy Tín lời nói không khó nghe ra, hắn vị này đường thúc đỉnh đầu còn nắm trong tay một bút vốn lưu động so với ba mươi ức còn muốn thật lớn.

Làm Tô Khánh Dân một lần nữa đầu nhập thị trường chứng khoán trung khi, Tô Duy Tín di động vang lên.

Tô Duy Tín cầm lấy vừa thấy, gặp là Lâm Quốc Chúng bát đánh tới được, khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh, sau đó không chút hoang mang tiếp lên.

“Lâm lão bản ngươi hảo, ngươi yên tâm, tiền ta ngày mai buổi sáng khẳng định sẽ trả.” Điện thoại nhất tiếp đứng lên, Tô Duy Tín dẫn đầu mở miệng nói, nói chuyện khi khóe miệng gợi lên một chút trêu tức sắc.

Hắn tự nhiên đoán được Lâm Quốc Chúng điện thoại ý, cho nên cố ý trước dùng nói đến đổ hắn.

“Ha ha, Tô tổng nói quá lời, ngài là đại lão bản, ta đương nhiên yên tâm. Bất quá, ngài cũng biết, làm chúng ta này một hàng sinh ý, tiền đại đa số cũng là theo nơi khác na đến, nay này lão bản vội vã muốn, cho nên chỉ có thể phiền toái Tô tổng còn là ấn quy định ngày, cũng chính là hôm nay đem tiền trả đi.” Lâm Quốc Chúng bị Tô Duy Tín lời nói cấp đổ sửng sốt một hồi lâu nhi, mới đánh ha ha nói.

“Ha ha, nếu như vậy, ta đây sẽ không làm cho Lâm lão bản khó xử. Như vậy, còn phiền toái Lâm lão bản đến một chuyến của ta văn phòng, chúng ta đem sở hữu khoản tiền hạng hảo hảo tính tính toán, sau đó đem vay toàn bộ khoản tiền một bút đầu thanh toán.” Tô Duy Tín tuy rằng còn muốn trào phúng vài câu Lâm Quốc Chúng, nhưng đúng là vẫn còn kiêng kị Lâm Quốc Chúng thân phận, cao giọng nói.

Đến nay, tình thế đem dần dần trong sáng, Tô Duy Tín tự nhiên không tất yếu tái cố ý lưng đeo vay nặng lãi.

“Toàn bộ khoản tiền trả hết?” Lâm Quốc Chúng nghe vậy không khỏi cả người chấn động, trong mắt toát ra không thể tin được sắc.

Tô Duy Tín trạng huống hắn biết rõ, nếu không phải hắn biểu huynh Trương Quá Hải âm thầm làm cam đoan, hắn là sẽ không cấp Tô Duy Tín vay tiền. Vốn tưởng rằng lần này đòi nợ, Tô Duy Tín khẳng định hội ra sức khước từ, không nghĩ tới Tô Duy Tín không chỉ có không có chối từ, nhưng lại muốn đem toàn bộ khoản tiền trả hết. Điều này sao có thể? Hắn nếu đỉnh đầu thật như vậy dư dả, còn cần mượn vay nặng lãi sao? Hơn nữa nếu Tô Duy Tín trên tay thật sự thực dư dả, kia hắn biểu huynh sở hữu kế hoạch không phải toàn bộ thất bại sao?

“Đúng, toàn bộ khoản tiền.” Tô Duy Tín khẳng định nói, thanh âm cùng phía trước thật cẩn thận, nơm nớp lo sợ hoàn toàn tương phản, lộ ra một cỗ hào khí cùng tự tin.

“Tốt lắm, ta hiện tại phải đi Tô tổng văn phòng.” Gặp Tô Duy Tín nói như vậy, Lâm Quốc Chúng còn tưởng đến vừa rồi Trương Quá Hải vội vã làm cho hắn lập tức thúc giục nợ sự tình, không khó hiểu được chính mình biểu huynh lúc này đây rất khả năng hại người bất thành phản hại mình. Bất quá, Lâm Quốc Chúng là cho vay nặng lãi, coi trọng là một cái “Lợi” Tự, hắn mới sẽ không rối rắm Trương Quá Hải sự tình, tối thật sự còn là tiền tài vào túi vì an, cho nên nghe vậy Lâm Quốc Chúng cơ hồ không có gì do dự liền đáp ứng rồi xuống dưới.

“Tốt lắm, đợi lát nữa gặp.” Tô Duy Tín nói xong treo điện thoại, sau đó công đạo Tô Khánh Dân vài câu, đứng dậy ly khai đại hộ thất.

Làm Tô Duy Tín đứng dậy rời đi đại hộ thất khi, Trương Quá Hải chính hỏa liệu khẩn cấp hướng hoa thái chứng khoán đại hộ thất đuổi.

Làm Trương Quá Hải vừa mới đuổi tới nhà giàu thất khi, hắn nhận được Lâm Quốc Chúng điện thoại.

“Cái gì? Ngươi nói Tô Duy Tín muốn ngươi hiện tại đi hắn văn phòng đem sở hữu nợ nần kết điệu? Điều này sao có thể?” Nghe xong Lâm Quốc Chúng lời nói, trương quá chấn động dưới biển cả kinh cái trán xông ra mồ hôi lạnh.

“Ta cũng hiểu được khả năng không lớn, nhưng nghe Tô Duy Tín khẩu khí, hắn hẳn là thực sự tiền nơi tay.” Lâm Quốc Chúng trả lời.

“Hảo, ta đã biết, có cái gì tin tức, ngươi lập tức nói cho ta biết.” Trương Quá Hải sờ soạng đem cái trán mồ hôi lạnh, tận lực làm cho chính mình bình tĩnh nói.

“Ta biết.” Lâm Quốc Chúng nói xong liền treo điện thoại.

“Đối phương bây giờ còn ở điên cuồng cấu tiến cổ phiếu, hiện tại cổ giới đã muốn tăng tới mười lăm khối ngũ, ta nhận thức hiện tại không phải mua tiến hảo thời cơ, không ngại chờ một chút đi.” Vương Lợi gặp Trương Quá Hải tiến vào, nhịn không được lại nhắc nhở nói.

Thật sự là thân là một gã xuất sắc thao bàn thủ, Vương Lợi không thể ngồi xem Trương Quá Hải như vậy cấp thấp ngu ngốc thực hiện. 3 đến 5 khối giá đem cổ phiếu bán tháo đi ra ngoài, hiện tại lại ở mười lăm khối ngũ giá cả cấu tiến.

“Mua tiến, con mẹ nó có bao nhiêu tất cả đều cho ta mua tiến!” Trương Quá Hải phía sau thế nào còn có thể

nghe được tiến Vương Lợi nhắc nhở, nghe vậy lập tức hướng hắn rít gào nói.

“Trúng liền, không thể mua Trương tổng.” Vương Lợi cười khổ vừa mới chuẩn bị tiếp tục cấu tiến, phát hiện Uy Thịnh tập đoàn cổ phiếu thế nhưng trúng liền.

“Ta thảo! Ta thảo!” Vốn công ty cổ phiếu trúng liền, đối với công ty cổ đông là một kiện tốt sự, nhưng phía sau Trương Quá Hải nghe thế cái tin tức, hai mắt lại đỏ lên cùng trúng liền bảng giống nhau, miệng hổn hển mắng.

Cả người tựa như bị nhốt tại lồng sắt mãnh thú, cực độ nôn nóng bất an.

Chính nôn nóng bất an là lúc, Trương Quá Hải di động lại lần nữa vang lên, số điện thoại biểu hiện là Macao đặc khu đánh tới.

“Ba, là ta Trương Lôi a. Ta, ta ở Macao sòng bạc thua hai ức, hiện tại, hiện tại người bị giam ở sòng bạc, ngài mau cứu cứu ta đi.” Điện thoại nhất tiếp đứng lên, ống nghe liền truyền đến con trai Trương Lôi mang theo một tia khóc nức nở thanh âm.

Đoạn thời gian trước, Trương Quá Hải bày mưu đặt kế Trương Lôi mang theo Tô Khánh Hoa đi Macao hào đổ. Sau lại nghe nói Tô Khánh Hoa thua 1 ức nhiều, Trương Quá Hải trong lòng còn rất đắc ý. Tái sau lại, Trương Quá Hải quá bận rộn đối phó Tô Duy Tín, đem con trai cùng Tô Khánh Hoa sự tình cấp đã quên.

Không nghĩ tới tại đây cái đương khẩu, sự tình lại đột nhiên rớt cái, con trai thế nhưng gọi điện thoại lại đây nói hắn ở Macao thua cuộc hai ức, Trương Quá Hải nghe vậy thiếu chút nữa đương trường không một hơi vận lên không được hôn đi qua.

“Trương tiên sinh là đi, nguyện đổ chịu thua, thiếu nợ thì trả tiền, còn thỉnh ở ngày mai buổi chiều ba giờ trước chuẩn bị tốt hai ức, nếu không ta rất khó cam đoan quý công tử nhân thân an toàn.” Trương Quá Hải còn không có ngất đi qua, ống nghe lại vang lên một đạo âm lãnh vô tình thanh âm.

“Hảo, ta ngày mai buổi chiều ba giờ trước chuẩn bị tốt hai ức, còn mời các ngươi nhất định phải cam đoan Trương Lôi an toàn.” Trương Quá Hải cắn răng, trong lòng chảy máu nói.

Tiền, Trương Quá Hải đỉnh đầu đương nhiên là có, nhưng này đều là hắn giá thấp bán tháo công ty cổ phần đổi lấy lập tức liền hoa đi ra ngoài hai ức, kia giá trị bao nhiêu công ty cổ phần a !

“Trương tiên sinh yên tâm, chúng ta cũng là giảng quy củ đạo lý, chỉ cần ngài tiền đúng chỗ, chúng ta tự nhiên sẽ thả điệu quý công tử.” Điện thoại kia đầu âm lãnh vô tình thanh âm bắt đầu trở nên khách khí đứng lên, nói xong liền treo điện thoại.

Treo điện thoại, Trương Quá Hải một người vô lực than ngồi ở ghế trên.

Đột nhiên gian, hắn phát hiện hết thảy đều điên đảo lại đây. Hiện tại hắn duy nhất xoay thế cục cơ hội, chính là làm ngân hàng nợ nần đến kỳ khi, Tô Duy Tín này nay Uy Thịnh tập đoàn tuyệt đối cổ phần khống chế đại cổ đông lấy không ra tiền hoàn lại, mà này cơ hồ là trăm phần trăm sự tình.

Nghĩ đến đây, Trương Quá Hải thế này mới từ lúc đánh trúng dần dần hoãn quá thần đến, trong mắt lại thấu xạ ra một chút ngoan sắc.

Bất quá sự tình phát triển lại ra ngoài Trương Quá Hải,

cũng ra ngoài sở hữu cổ đông, còn có Tôn Liên Vận đám người dự kiến.

Làm tập đoàn công ty cho vay đến kỳ, làm mọi người nghĩ đến Tô Duy Tín này nay khống chế được Uy Thịnh tập đoàn vượt qua 60% đại cổ đông trừ bỏ cầu xin ngân hàng trì hoãn còn khoản ngày tái không này khác biện pháp khi, Tô Duy Tín thế nhưng không biết từ nơi nào điều đến đây lớn tài chính, đem kiến thiết ngân hàng nợ nần đúng hạn trả lại.

Mà cùng một ngày, A Cập Á tân tiền nhiệm tổng thống Địch Á Tang Thác Tư lần đầu phóng hoa, này cũng là hắn làm nhâm tổng thống tới nay, lần đầu tiên quốc sự đi nước ngoài. Địch Á Tang Thác Tư tổng thống thủ phóng quốc gia lựa chọn Trung Quốc mà không phải đối A Cập Á như trước có rất mạnh lực ảnh hưởng Anh quốc, chấn kinh rồi thế giới, cũng chấn kinh rồi Anh quốc đương cục. Mà Địch Á Tang Thác Tư tổng thống phóng hoa duy nhất tự mình chỉ định muốn đi thăm xí nghiệp lại chấn kinh rồi sở hữu Uy Thịnh tập đoàn cổ đông, cũng làm cho bọn họ người người chủy ngực dậm chân hối tiếc không kịp, đương nhiên trong lòng cũng đem Trương Quá Hải phụ tử cấp mắng cẩu huyết lâm đầu.

Bởi vì Địch Á Tang Thác Tư tổng thống duy nhất tự mình chỉ định muốn đi thăm xí nghiệp đúng là từng Uy Thịnh tập đoàn công ty con Uy Đại công ty cái này ý nghĩa, Uy Đại công ty ở A Cập Á phát triển là được đến A Cập Á đương cục toàn lực duy trì, ý nghĩa Tô Chỉ Nghiên lúc trước đề suất hạng mục là tuyệt đối món lãi kếch sù hạng mục.

Chỉ tiếc, hiện tại Uy Đại công ty đã muốn là Tô Chỉ Nghiên toàn tư cổ phần khống chế công ty, theo chân bọn họ không còn có nửa điểm quan hệ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 329 : Hồi thiên vô lực

Uy Thịnh tập đoàn tổng bộ, đổng sự cục phòng họp.

Tô Duy Tín ngồi ở đại biểu cho chủ tịch vị trí, ánh mắt chậm rãi đảo qua ở ngồi sở hữu cổ đông, cuối cùng dừng hình ảnh ở từng thứ hai đại cổ đông, hiện tại tiểu cổ đông Trương Quá Hải trên người, khóe miệng gợi lên một chút không chút nào che dấu trào phúng khinh thường sắc.

Có thể có tư cách tiến nhập Uy Thịnh tập đoàn ban giám đốc, tất cả đều không phải hời hợt hạng người, tình thế phát triển cho tới hôm nay, ở ngồi chỉ cần không phải hồ đồ xuyên thấu, đều đã muốn biết đoạn thời gian trước Uy Thịnh tập đoàn khủng hoảng kinh tế đều là Trương Quá Hải ở phía sau màn phá rối. Cho nên gặp Tô Duy Tín dụng trào phúng khinh thường ánh mắt nhìn Trương Quá Hải, người trong ban giám đốc cũng đều ào ào hướng hắn đầu đi khinh thường thậm chí cừu hận ánh mắt. Bởi vì ở ngồi không ít người, bởi vì đoạn thời gian trước tập đoàn nguy cơ duyên cớ bán tháo không ít trong tay cổ phiếu, nay tập đoàn tình thế nghịch chuyển, cổ giới nhất trướng tái trướng, đã muốn liên tục ba cái hạn chế lên, này cũng ý nghĩa này chịu ảnh hưởng bán tháo cổ phiếu các cổ đông tổn thất đại lượng tiền tài, điều này làm cho bọn họ như thế nào không đối Trương Quá Hải hận thấu xương?

Tô Duy Tín thực vừa lòng mọi người biểu hiện, cười nhẹ, rốt cục đem ánh mắt theo Trương Quá Hải trên người thu trở về, thanh thanh cổ họng nói:“Hôm nay mời dự họp hội nghị, chủ yếu có ba sự kiện. Chuyện thứ nhất là về ngân hàng, kiến thiết ngân hàng ở ta công ty đúng hạn toàn ngạch hoàn lại trướng vụ sau, Tôn Liên Vận hành trưởng hy vọng có thể theo chúng ta tiếp tục ký kết mượn tiền hợp đồng. Bất quá tỉnh nông nghiệp

ngân hàng Đinh Như Dịch hành trưởng nhiều lần tìm ta hiệp đàm, hy vọng chúng ta có thể theo chân bọn họ ký kết mượn tiền hợp đồng, điều kiện cũng phi thường ưu đãi, đây là cùng nông nghiệp ngân hàng bước đầu ý đồ, các vị xem qua một chút."

Nói xong Tô Duy Tín làm cho Tô Chỉ Nghiên đem cùng tỉnh nông nghiệp ngân hàng đàm bước đầu ý đồ hạ truyền cho các vị đổng sự xem qua.

"Của ta ý kiến là cùng tỉnh nông nghiệp ngân hàng ký kết mượn tiền hợp đồng." Chờ Tô Chỉ Nghiên đem hợp đồng phân phát cho sở hữu đổng sự sau, Tô Duy Tín không đợi bọn họ nhìn kỹ, trước biểu đạt chính mình ý kiến.

"Làm lạ không bằng làm quen, hơn nữa chúng ta cùng tỉnh kiến thiết ngân hàng hợp tác luôn luôn đến cử khoái trá, Tôn hành trưởng lần này thái độ cũng thực thành khẩn, nghe nói hắn khai ra điều kiện so với tỉnh nông nghiệp ngân hàng còn muốn ưu đãi, chúng ta cần gì phải bỏ gần lấy xa đâu?" Trương Quá Hải nhìn lướt qua hợp đồng, do dự trong chốc lát, dẫn đầu mở miệng nói.

Hiện tại hắn cơ hồ không có gì cơ hội ban đổ Tô Duy Tín, chỉ có đem Uy Thịnh tập đoàn lại cùng tỉnh kiến thiết ngân hàng cột vào cùng nhau, hắn mới có khả năng tìm kiếm cơ hội hòa nhau một chút cục diện. Đương nhiên Tô Duy Tín đáp ứng khả năng tính rất nhỏ, nhưng chẳng sợ khả năng tính tái nhỏ, Trương Quá Hải cũng không nguyện ý buông tha cho.

"Ha ha, Tôn hành trưởng thái độ thực thành khẩn? Quá Hải, ngươi là ở theo ta nói đùa đi! Ngươi phải nói hắn đối với ngươi thái độ cử thành khẩn." Tô Duy Tín nghe vậy khinh thường ha ha cười, sau đó ánh mắt chậm rãi đảo qua mọi người nói:"Các vị nếu không ý kiến trong lời nói, liền như vậy định rồi." Cũng là rốt cuộc không thấy

Trương Quá Hải, từng thứ hai đại cổ đông liếc mắt một cái.

“Không có ý kiến, Tôn Liên Vận người này làm việc không nói. Ngay từ đầu không nên ép chúng ta công ty trả khoản, một chút thư thả cơ hội cũng không cấp, hiện tại gặp chúng ta công ty tài chính vận chuyển trạng huống lương hảo, thiên nga hồ hạng mục lại lập tức muốn gặp hiệu quả, liền lại muốn tiếp tục khoản tiền cho vay cho chúng ta, trên đời này nào có như vậy tiện nghi sự tình?” Các đổng sự ào ào nói, nói khi còn không quên dùng khinh thường ánh mắt phiêu liếc mắt một cái Trương Quá Hải.

Chuyện tới nay, cho dù bọn họ phản đối hữu dụng sao? Tô gia giữ lấy tập đoàn công ty 60% đã ngoài công ty cổ phần, hiện tại nhà bọn họ định đoạt. Huống hồ, sự thật cũng chứng minh, đi theo Tô Duy Tín đi tài năng kiếm tiền.

Không phải sao? Ngươi xem xem lớn như vậy nguy cơ hắn cũng thoải mái giải quyết, không chỉ có giải quyết nhưng lại tương kế tựu kế lấy cực thấp giá thu mua công ty đại bộ phận công ty cổ phần. Nhìn nhìn lại người ta nữ nhi, mới ở A Cập Á đầu tư không bao lâu, người ta quốc gia tổng thống đều phải lập tức tự mình đến Uy Đại công ty đi thăm phỏng vấn, này ý nghĩa cái gì, ý nghĩa người ta ở A Cập Á quan hệ là nối thẳng tổng thống lão đại a, tưởng không phát tài đều khó, đáng tiếc tốt như vậy hạng mục, rõ ràng bị Trương Quá Hải, Trương Lôi phụ tử cấp tễ đi rồi.

Gặp các đổng sự ào ào gật đầu đồng ý, Tô Duy Tín trên mặt lộ ra một tia tự hào mỉm cười. Hiện tại hắn mới cảm giác chính mình giống cái chân chính chủ tịch, mà không giống trước kia mỗi một cái quyết sách đều phải lặp lại trưng cầu đổng sự ý kiến, thậm chí bất đắc dĩ tình huống hạ còn phải cúi đầu thỉnh cầu bọn họ đồng ý.

“Chuyện thứ hai chính là mời dự họp cổ đông đại hội tuyển cử ban giám đốc thành viên.” Tô Duy Tín nói.

“Ta phản đối!” Trương Quá Hải lập tức xanh mặt nói.

Bất quá Tô Duy Tín nhưng không có nhìn hắn, mà là tiếp tục nói:“Chuyện thứ ba, ta cho rằng Trương Quá Hải cùng Trương Lôi đã muốn không thích hợp tái ở công ty nội đảm nhiệm cao quản chức vụ, cho nên quyết định giải trừ bọn họ hiện có chức vụ.”

Tuy rằng đây là sớm đã dự kiến sự tình, nhưng Tô Duy Tín chân thật đáng tin lời nói rơi xuống đất khi, trong phòng hội nghị còn là tĩnh mịch một mảnh, tất cả mọi người dùng đáng thương ánh mắt nhìn cái trán gân xanh căn căn bạo khởi Trương Quá Hải.

Bất quá không ai vì hắn mở miệng cầu tình, càng không ai phản đối, vừa đến Tô Duy Tín hiện tại đã muốn tuyệt đối cổ phần khống chế, thứ hai, này cũng là Trương Quá Hải gieo gió gặt bão.

Lúc trước hắn đều muốn trí Tô Duy Tín vào chỗ chết, chẳng lẽ còn không chuẩn Tô Duy Tín đem hắn đuổi ra tập đoàn công ty, làm cho hắn làm thuần túy tiểu cổ đông sao?

Trương Quá Hải gặp trong phòng hội nghị im ắng, tất cả mọi người dùng đáng thương ánh mắt nhìn chính mình, biết chính mình đã muốn hồi thiên vô lực, rốt cục vỗ án dựng lên, cũng không quay đầu lại ly khai phòng họp.

“A Cập Á tổng thống tự mình chỉ định muốn đi thăm Uy Đại công ty có phải hay không cũng là bởi vì ngươi vị kia bằng hữu duyên cớ?” Chủ tịch trong văn phòng, Tô Duy Tín nhìn nữ nhi hỏi.

“Đúng vậy.” Tô Chỉ Nghiên gật gật đầu trả lời.

Tuy rằng trong lòng bằng trực giác đoán được hẳn là nữ nhi vị kia thần bí bằng hữu khởi tác dụng, nhưng chính tai nghe được nữ nhi trong miệng khẳng định đáp án, Tô Duy Tín còn là nhịn không được cả người chấn động, hai mắt thấu bắn ra kinh hãi sắc.

Hắn không thể tưởng tượng nữ nhi vị kia bằng hữu lực ảnh hưởng đến tột cùng đạt tới loại nào trình độ? Nay hắn biết đến cũng đã có đại lục hơn mười vị phú thương, Hongkong trùm, Italy Hoa Kiều cự thương thậm chí A Cập Á tổng thống hắn đều có thể ảnh hưởng đến, kia còn có hắn không biết đâu?

“Ngươi có thời gian nói cho ngươi vị kia bằng hữu một tiếng, ta thực cảm tạ hắn hỗ trợ, chờ nông nghiệp ngân hàng cho vay vừa đến vị, ta sẽ đem sở hữu khoản tiền đủ số trả lại cho hắn bằng hữu.” Khiếp sợ qua đi, Tô Duy Tín đối nữ nhi nói.

“Ân, ta biết. Ba, Trương Quá Hải phụ tử có phải hay không cứ như vậy tính?” Tô Chỉ Nghiên gật gật đầu, sau đó hỏi.

“Trước mắt cũng chỉ có thể như vậy. Bất quá kinh này nhất tỏa, Trương Quá Hải phụ tử hẳn là rốt cuộc ép buộc không nổi cái gì sóng gió, ta coi như là nhân hắn phúc, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng đi.” Tô Duy Tín cảm khái nói.

“Ngày mai Địch Á Tang Thác Tư tổng thống muốn tới chúng ta công ty đi thăm, ngươi muốn an bài cùng hắn gặp mặt sao?” Uy Đại công ty tổng giám đốc văn phòng, Tô Chỉ Nghiên một bên kiều mĩ mông xoay người tự mình ở máy lọc nước bên cạnh cấp Hạ Vân Kiệt đổ nước, một bên thuận miệng hỏi.

Cũng may trong văn phòng không có ngoại nhân, nếu không khẳng định sẽ bị Tô Chỉ Nghiên lời nói cấp sợ tới mức hai mắt đăm đăm. Bởi vì Tô Chỉ Nghiên lời này nói rất hay giống Hạ Vân Kiệt vị này nhân lực tài nguyên bộ nho nhỏ viên chức là quốc gia lãnh đạo dường như.

“Coi như hết, ta cũng không phải cái gì quốc gia lãnh đạo, cùng hắn có thể có nói cái gì hảo đàm.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ta xem không phải quốc gia lãnh đạo không lãnh đạo vấn đề, mấu chốt còn là Địch Á không phải mỹ nữ, hắn nếu mỹ nữ, ta xem ngươi còn có hứng thú an bài cùng hắn gặp mặt.” Tô Chỉ Nghiên đoan quá chén trà, trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó xoay người đem chén trà hướng trên bàn trà các.

Nay đã muốn là mùa hè, Tô Chỉ Nghiên mặc là một kiện khai lĩnh màu trắng tơ tằm áo sơmi, xoay người khi, trước ngực hai luồng đầy đặn rủ xuống xuống dưới, tạo ra cổ áo lộ ra một chút tuyết trắng tuyết trắng nhũ câu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 330 : Xa lạ điện thoại

“Nói bừa, ta có háo sắc như vậy sao?” Hạ Vân Kiệt ánh mắt tại kia một chút thật sâu tuyết trắng nhũ câu hơi hơi đình trệ một chút, lập tức lập tức dời đi mở ra, tức giận nói.

“Phải không? Vậy ngươi nói cho ta biết ngươi vừa rồi ánh mắt hướng thế nào phiêu ?” Tô Chỉ Nghiên lần lượt Hạ Vân Kiệt một mông ngồi xuống, sau đó cố ý cử khởi ngạo nhân bộ ngực sữa, xem thường nói.

“Khụ khụ!” Gặp Tô Chỉ Nghiên cố ý cao cao thẳng khởi bộ ngực sữa, Hạ Vân Kiệt không khỏi xấu hổ che miệng thẳng ho khan.

“Hừ, chột dạ đi!” Tô Chỉ Nghiên thấy thế đắc ý giơ lên cằm.

“Nói đi, bảo ta lại đây làm gì? Nhân lực tài nguyên bộ gần nhất công tác bề bộn nhiều việc, nếu không này tha sự vật ta trước hết đi rồi.” Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên “Khí thế bức người”, không dám tái ở văn phòng lưu lại đi xuống.

Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt không giảng vài câu đã nghĩ “Khai lưu”, nhịn không được u oán liếc trắng mắt, sau đó nói:“Ta ba làm cho ta tiện thể nhắn với ngươi nói một tiếng cảm ơn, ngân hàng bên kia tiền vừa đến trướng, hắn hội lập tức trả lại cho ngươi này bằng hữu.”

“Liền này đó?” Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên cố ý đem chính mình gọi tới nguyên lai vì việc này, không khỏi khóc cười không được nói.

“Việc này đối với ngươi khả năng tính không được cái gì, nhưng đối ta, đối nhà của ta cũng là thiên đại sự tình!

Nếu không có ngươi hỗ trợ, nhà chúng ta lần này phá sản đều có khả năng, chẳng lẽ không hẳn là chuyên môn hướng ngươi nói tiếng cảm ơn sao?” Tô Chỉ Nghiên nói.

“Ngươi ta là bằng hữu, về sau sẽ không dùng nói này đó khách khí trong lời nói.” Nói xong Hạ Vân Kiệt đứng lên.

Tô Chỉ Nghiên nghe vậy thân thể mềm mại hơi hơi chiến một chút, mắt đẹp nhìn Hạ Vân Kiệt có chút mê ly.

“Nhân lực tài nguyên bộ thật sự cử việc.” Hạ Vân Kiệt không dám trực tiếp Tô Chỉ Nghiên ánh mắt, đứng dậy sau một bên hướng cửa đi đến một bên nghiêm trang nói.

“Xì!” Gặp Hạ Vân Kiệt sát có chuyện lạ bộ dáng, Tô Chỉ Nghiên nhịn không được nở nụ cười ra tiếng, sau đó xem thường nói:“Việc ngươi cái đầu a, ta xem ngươi là vội vã đi đùa giỡn trong văn phòng tiểu cô nương! Mỗi ngày đều có một đám mỹ nữ tiền hô hậu ủng là không phải thực đã nghiền?”

“Khụ khụ, ta không với ngươi giảng, ngươi người này tư tưởng không khỏe mạnh.” Hạ Vân Kiệt nói xong thân thủ rớt ra cửa phòng làm việc muốn khai lưu.

“Ngươi mới tư tưởng không khỏe mạnh!” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt nói nàng tư tưởng không khỏe mạnh, mặt đẹp không khỏi bay lên một đóa mây đỏ, nắm khởi phấn quyền làm bộ muốn đánh hắn, đáng tiếc nàng còn không có đánh tiếp, Hạ Vân Kiệt đã muốn nhanh như chớp ra cửa, nhân tiện còn không quên đem cửa phòng làm việc cấp đóng, buồn bực Tô Chỉ Nghiên nhìn lạnh như băng cửa gỗ thẳng dậm chân.

“Hạ Vân Kiệt ngươi không chạy thoát được đâu, bổn cô nương liền nhận thức chuẩn ngươi này hố lửa nhảy!”

Đọa trong chốc lát chân sau, Tô Chỉ Nghiên thế này mới nắm quyền đầu thị uy tính hướng về phía cửa vung một chút.

Mùa đã là mùa hè, nhân lực tài nguyên bộ, Suất Chân, La Thu Bình đám người ăn mặc đều thực thanh lương, có khác một phen thanh xuân hơi thở.

Nhân lực tài nguyên bộ quả thật một mảnh bận rộn, bất quá đều là ở vội vàng thảo luận ngày mai A Cập Á tổng thống Địch Á đến công ty đi thăm sự tình. Đối với La Thu Bình các tiểu viên chức đám người mà nói, một quốc gia tổng thống, cho dù là Phi Châu một cái không phát đạt quốc gia, kia cũng là núi cao ngưỡng chỉ đối tượng, làm cho các nàng tràn ngập chờ mong cùng khẩn trương.

“Vân Kiệt ngươi tới vừa lúc, nghe nói A Cập Á tổng thống Địch Á có ba mươi lão bà có phải hay không thật sự?” Hạ Vân Kiệt vừa vào cửa đã bị một đám bát quái nữ nhân cấp vây quanh.

“Hình như là thật sự.” Hạ Vân Kiệt khóc cười không được nói.

“Oa, kia hắn việc lại đây sao? Hắn chê ít sao?” Suất Chân gặp quả thực như thế, không khỏi ban đầu ngón tay khoa trương kêu lên.

“Tiểu Suất, này ngươi sẽ không đã hiểu, nam nhân đều là háo sắc tên, bọn họ mới sẽ không ngại nhiều đâu! Đúng hay không Vân Kiệt?” Đã kết hôn La Thu Bình hiển nhiên đối nam nhân giải có vẻ thấu triệt, nghe vậy trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Khụ khụ!” Hạ Vân Kiệt bị những lời này cấp hỏi náo loạn cái vai mặt hoa, bởi vì hiện tại hắn liền cất giấu hai mĩ kiều nương.

“Khanh khách, Thu Bình tỷ, Vân Kiệt nhưng là thuần khiết nam ngân, ngươi cũng đừng đùa giỡn người ta !” Trong văn phòng những người khác gặp Hạ Vân Kiệt bị hỏi đến mặt đều đỏ, không khỏi cười khanh khách nói.

Đáng thương các nàng không biết các nàng trong mắt thuần phác thành thật Tiểu Hạ đồng chí nay sớm đã có hai vị mĩ kiều nương, nếu không khẳng định muốn cả kinh tròng mắt đều phải đến rơi xuống.

Hạ Vân Kiệt gặp này bang nữ nhân càng nói càng mạnh hơn, càng nói càng không có yên lòng, cũng là đã muốn có chút thấy nhưng không thể trách, lập tức trở lại chính mình bàn công tác ngồi xuống, sau đó vùi đầu công tác thống kê này tháng nhân viên tiền lương.

Tại đây cái âm dương điên đảo thế giới, nhân lực tài nguyên bộ văn phòng hình như là về tới mẫu hệ xã hội, nữ nhân mới là cầm quyền giả, cho nên Hạ Vân Kiệt tuy rằng cảm thấy có điểm xấu hổ, nhưng tuyệt đối sẽ không ngốc cùng các nàng đi biện giải cái gì, nếu không nghênh đón hắn khẳng định là một trận cuồng oanh loạn tạc.

Quả nhiên La Thu Bình đám người gặp trong văn phòng duy nhất nam sĩ không đáp lời, cũng sẽ không có hứng thú tái “Đùa giỡn” Hắn, tiếp tục một bên làm việc một bên ngẫu nhiên đàm một ít thuộc loại các nàng nữ nhân bát quái vấn đề. Đương nhiên cái gì bát quái vấn đề đều có, tỷ như mỗ mỗ Hàn Quốc ngôi sao rất đẹp trai, tỷ như cái gì hộ phu phẩm có vẻ tốt, tỷ như thế nào loại áo lót bài tử có vẻ tốt, mang đứng lên thực thoải mái, lại tỷ như gần nhất kinh nguyệt không bình thường đằng đằng, dù sao đó là một nữ nhân giữ lấy ưu thế tuyệt đối thế giới, các nàng không phải đã muốn đem Hạ Vân Kiệt trở thành người trong suốt chính là theo bản năng cũng đã muốn đem Hạ Vân Kiệt cấp trở thành nữ nhân, nói về nói đến không kiêng nể gì, một chút kiêng kị đều không

có.

Ngẫu nhiên Kim Vũ Vi cũng sẽ đi ra nhắc nhở vài câu, đương nhiên ngẫu nhiên có cảm thấy hứng thú chủ đề, nàng cũng sẽ đi ra sáp một hai câu.

Có đôi khi Hạ Vân Kiệt hội tưởng, công ty bên trong sở hữu các nam nhân hơn nữa kia bang thường xuyên bị vây "Cơ khát" Trạng thái các nhân viên an ninh tất cả đều phi thường hâm mộ thậm chí ghen tị hắn tiến vào nữ nhân đôi, cho rằng hắn diễm phúc khôn cùng, chỉ có Hạ Vân Kiệt chính mình trong lòng biết rõ ràng, nhiều nữ nhân, hơn nữa làm các nàng thói quen hắn tồn tại, không phải đem hắn làm người trong suốt đến đối đãi chính là đem hắn trực tiếp làm nữ đồng bào đến đối đãi khi, có khi cũng là một kiện thống khổ sự tình.

Đương nhiên nói thống khổ là có điểm già mồm, càng nhiều phải nói còn là hạnh phúc. Ít nhất mỗi lần tiến văn phòng, Hạ Vân Kiệt ngửi được là từng đợt dễ ngửi mùi thơm, nhìn đến là một mảnh thanh lương gợi cảm, nghe được thanh âm cũng là tuyệt đẹp động lòng người, có đôi khi còn có thể có điểm ngoài ý muốn ái muội chi thể tiếp ác xúc, đương nhiên thân là trong văn phòng nhỏ nhất cũng là duy nhất nam nhân, Hạ Vân Kiệt cũng là trong văn phòng sở hữu nữ tính bao gồm Kim Vũ Vi quản lí ở bên trong trọng điểm "Che chở" đối tượng, cái loại này bị một đám nữ nhân "Che chở" cảm giác, còn là cử vi diệu……

Một ngày công tác ở đau cũng khoái hoạt trung đã xong. Một chút ban, Hạ Vân Kiệt liền có điểm khẩn cấp đón tịch dương hướng gia hoa tiểu khu rất nhanh đạp đi.

Gần nhất ba tháng nội, Trầm Lệ Đề đều ở xuân thành tham gia huấn luyện, Hạ Vân Kiệt đại đa số thời điểm hạ ban liền hướng gia hoa tiểu khu đuổi.

Đương nhiên lấy Hạ Vân Kiệt hiện tại năng lực, hoàn toàn có thể không công tác, cả ngày mang theo Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng du sơn ngoạn thủy, sống phóng túng, nhưng hắn lại càng thích như bây giờ người thường cuộc sống. Như vậy cuộc sống có thể làm cho hắn cảm nhận được chờ đợi cảm giác, cảm nhận được gặp nhau hạnh phúc.

Đến gia hoa tiểu khu, mở cửa đi vào, một trận điều hòa gió lạnh nghênh diện thổi tới, làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy quen thuộc nhà ấm áp.

Tại trong bếp, Thiệu Lệ Hồng vây quanh vây đâu, chính đưa lưng về phía cửa ở bận rộn.

Trong phòng khách, Chu Hiểu Diễm chính trong tay cầm khối khăn lau, nửa quỳ ở bàn trà trước chà lau bàn trà. Màu trắng váy ngắn che lấp không được kia tuyết trắng chân cùng rất tròn mĩ mông, một đôi cực đại cao ngất nhũ phòng theo chà lau động tác ở rộng thùng thình t tuất qua lại súy động, ẩn ẩn trung còn có hai cái đột điểm, cũng là ngay cả áo lót đều không có mang.

Hạ Vân Kiệt thấy như vậy một màn mê người hình ảnh, thoát giầy nhịn không được liền bước nhanh đi lên tiền, từ phía sau một phen liền ôm lấy Chu Hiểu Diễm, thủ sớm đã rất quen thuộc thân đến Chu Hiểu Diễm trong quần áo, nắm ở kia no đủ cực đại một đôi nhũ phòng.

“Ngươi này bại hoại!” Chu Hiểu Diễm mị nhãn hàm xuân trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó tiếp tục chà lau bàn trà, tùy ý Hạ Vân Kiệt một đôi ma trảo tùy ý chơi đùa trước ngực hai luồng đầy đặn, phì mông nhẹ nhàng dán Hạ Vân Kiệt cứng rắn qua lại nhẹ lay động, ôn nhu mềm, không vài cái liền đem Hạ Vân Kiệt cấp khiêu khích lửa nóng bồng bột, rốt cuộc kiềm chế không được, một phen liêu khởi của nàng váy.

Nhất thời lộ ra hai phiến tuyết trắng phì mông cùng mỏng manh gợi cảm nội khố.

“Ngươi này đại sắc lang! Còn làm cho không cho người ta làm việc ?” Chu Hiểu Diễm lại trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nhưng màu mỡ mông lại nhu thuận đối với Hạ Vân Kiệt kiều lên, trên thân ghé vào trên bàn trà.

Rất nhanh, trong phòng khách vang lên mê người rên rỉ thanh, sau đó không biết khi nào thì, Thiệu Lệ Hồng cũng bị hấp dẫn lại đây……

Theo phòng khách đến phòng ngủ, tái đến trên giường, một hồi đầm đìa đại chiến sau, Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng một trái một phải vẻ mặt thỏa mãn hạnh phúc ghé vào Hạ Vân Kiệt ngực.

“Đều tại ngươi, người ta ngay cả cơm chiều đều không kịp nấu!” Thiệu Lệ Hồng đối với Hạ Vân Kiệt ngực nhẹ nhàng cắn một ngụm nói.

“Hì hì, hình như là Hồng tỷ chính mình đã chạy tới, chúng ta cũng không mời ngươi.” Chu Hiểu Diễm cười nói.

“Uy, ngươi này cô gái nhỏ, vừa rồi rõ ràng là ngươi nói chịu không nổi, muốn ta lại đây hỗ trợ.” Thiệu Lệ Hồng nâng tay đối với Chu Hiểu Diễm mông đánh một chút, oán trách nói.

“Ta có sao? Kiệt ca?” Chu Hiểu Diễm cười nhìn Hạ Vân Kiệt hỏi.

Đang ở phía sau, Hạ Vân Kiệt di động vang lên.

Hạ Vân Kiệt vung tay lên, di động liền lăng không bay lên, sau đó rơi vào tay hắn.

Tuy rằng đã muốn vô số lần gặp qua bực này thần kỳ trường hợp, nhưng Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng mỗi lần nhìn thấy di động bay lên hạ xuống, còn là nhịn không được giống hiếu kì tiểu cô nương, chớp hai ánh mắt tò mò nhìn di động, thẳng đến di động rơi vào Hạ Vân Kiệt trong tay.

Hạ Vân Kiệt nhìn lướt qua di động màn hình, trong mắt lóe ra một tia nghi hoặc sắc.

Bởi vì di động màn hình biểu hiện là một cái xa lạ dãy số.

“Ta là Hạ Vân Kiệt, xin hỏi vị nào?” Hạ Vân Kiệt tiếp lên, hỏi.

“Kiệt ca, là ta Ngô Lị Lị.” Trong điện thoại truyền đến một đạo êm tai tuổi trẻ nữ nhân thanh âm.

“Ngô Lị Lị?” Hạ Vân Kiệt khẽ cau mày, nhất thời nửa khắc gian hắn đối tên này thật đúng là không có gì ấn tượng.

“Kiệt ca sẽ không quên ta là ai đi? Mệt ta theo Xuân thành vừa đến Hải Châu cái thứ nhất nghĩ đến chính là cho ngươi gọi điện thoại.” Điện thoại kia đầu, Ngô Lị Lị oán trách nói.

Ngô Lị Lị nhắc tới xuân thành, Hạ Vân Kiệt cuối cùng nhớ tới Ngô Lị Lị chính là ngày đó hắn cùng Cố Gia Hàng đám người đi hội sở khi gặp được Xuân thành đài truyền hình mỹ nữ người chủ trì.

Lúc ấy hắn còn cùng mặt khác một vị mỹ nữ, thế giới tiểu thư huy chương đồng Dương Tiếu Mai khiêu quá vũ, sau lại lại cho đối phương để lại điện thoại. Bất quá Ngô Lị Lị này mỹ nữ người chủ trì bởi vì lúc ấy chính là lẫn nhau nói chuyện phiếm vài câu, sau cũng liền đã

quên, cho nên ấn tượng cũng không khắc sâu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 331 : Giai nhân có ước

“Nguyên lai là Ngô Lị Lị tiểu thư a, Xuân thành đài truyền hình người chủ trì.” Nhất tưởng khởi Ngô Lị Lị là ai, Hạ Vân Kiệt vội vàng nói, trong lòng lại khó tránh khỏi cảm thấy một trận ngượng ngùng, người khác thật xa đến Hải Châu còn nhớ rõ hắn, còn cố ý cho hắn gọi điện thoại, hắn lại sớm đem người ta cấp phao đến lên chín từng mây.

Bất quá Hạ Vân Kiệt nói lời này khi lại đã quên bên người còn có hai vị mỹ nữ, hắn nói vừa vừa nói xuất khẩu liền cảm thấy eo bị nhẹ nhàng kháp một chút. Cúi đầu vừa thấy, đã thấy Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng đều dụng ý vị sâu xa ánh mắt theo dõi hắn. Hơn nữa Chu Hiểu Diễm gặp Hạ Vân Kiệt cúi đầu hướng nàng xem đến, còn cố ý đem miệng tiến đến hắn lỗ tai biên, thấp giọng nói:“Ngươi không phải nói chỉ có mỹ nữ tiếp viên hàng không cùng cục trưởng sao? Như thế nào lại toát ra đến một cái mỹ nữ người chủ trì ? Có phải hay không ngươi gần nhất vừa mới thông đồng thượng ?”

Chuyện này Hạ Vân Kiệt đương nhiên là oan uổng, nếu không phải Ngô Lị Lị nhắc tới Xuân thành, hắn ngay cả Ngô Lị Lị là ai đều đã quên, lại như thế nào khả năng đi thông đồng nàng đâu? Bất quá lúc này hắn lại căn bản không có biện pháp giải thích, bởi vì này biên hắn còn cùng Ngô Lị Lị thông nói đâu. Chỉ có thể khoát tay, lộ ra một bộ bị oan uổng biểu tình.

“Nguyên lai ngươi còn nhớ rõ người ta, ta còn nghĩ đến ngươi quý nhân hay quên sự, đã sớm ta đây tiểu nữ tử cấp đã quên đâu!” Gặp Hạ Vân Kiệt còn nhớ rõ chính mình, Ngô Lị Lị thế này mới chuyển sân vì hỉ.

“Như thế nào hội đâu nga, đúng rồi, ngươi chừng nào thì đến Hải Châu thị ? Đi công tác sao?” Hạ Vân Kiệt chột

dạ nói. Trên thực tế, Ngô Lị Lị nếu không đề tỉnh, hắn thật sự nhớ không nổi nàng là ai.

“Ta nha, vừa mấy ngày hôm trước mới đến Hải Châu. Bất quá không phải đi công tác mà là điều đến Hải Châu đài truyền hình thành phố, đến đây sẽ không đi a. Thế nào, Kiệt ca hoan nghênh ta không?” Trong điện thoại truyền đến Ngô Lị Lị mang theo một tia làm nũng thanh âm.

“Điều đến Hải Châu đài truyền hình a!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi nao nao, lập tức lập tức cười nói:“Hoan nghênh, đương nhiên hoan nghênh!”

“Cảm ơn, chỉ biết Kiệt ca hội hoan nghênh người ta.” Ngô Lị Lị vui vẻ nói.

“Ha ha, đó là đương nhiên. Không biết Ngô tiểu thư buổi tối gọi điện thoại cho ta có chuyện gì sao?” Bên người còn có hai mỹ nữ chính “Như hổ rình mồi” nhìn chằm chằm chính mình, Hạ Vân Kiệt không nghĩ cùng Ngô Lị Lị nói chuyện nhiều, khách sáo một hai câu sau, trực tiếp hỏi.

“Cái gì Ngô tiểu thư, Ngô tiểu thư, như vậy khách khí, gọi người ta Lị Lị a, Hàng ca đều là như vậy bảo ta.” Ngô Lị Lị oán trách nói.

Ngô Lị Lị trong miệng Hàng ca tự nhiên đó là Xuân thành tinh tượng phái truyền nhân Cố Gia Hàng.

“Vậy được rồi, Lị Lị, có chuyện gì sao?” Hạ Vân Kiệt một trận chột dạ kêu lên, không có biện pháp, bên người còn có hai nữ nhân đâu, này một tiếng Lị Lị có thể kêu không chột dạ sao?

“Thật là, người ta mới đến, ở Hải Châu chỉ có ngươi một bằng hữu, ngay cả người nói chuyện phiếm đều không

có, không có việc gì sẽ không có thể gọi điện thoại cho ngươi sao?” Điện thoại kia đầu Ngô Lị Lị nghe vậy nũng nịu oán trách nói.

Tuy rằng rõ ràng biết Ngô Lị Lị lời này có điểm khoa trương, nhưng Ngô Lị Lị nói như vậy còn là làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy có chút ngượng ngùng, vội vàng giải thích nói:“Kia đương nhiên không phải, chính là hiện tại vừa vặn có chút việc.”

Hạ Vân Kiệt vừa mới dứt lời, chỉ thấy đến Chu Hiểu Diễm hướng hắn xấu xa cười cười, thiên thiên ngọc thủ còn cố ý theo hắn ngực vẫn hoa đến hắn khố hạ, sau đó nắm hắn tiểu huynh đệ, nhẹ nhàng cao thấp bộ lộng lên.

“Ai nha, như vậy a. Ta đây trễ chút tái gọi điện thoại cho ngươi.” Ngô Lị Lị nghe vậy vội vàng nói.

“Không có việc gì, ngươi có chuyện cứ việc nói.” Hạ Vân Kiệt cố nén hạ thân truyền đến từng trận tê dại cảm giác, chột dạ nói.

“Là như vậy, này cuối tuần ở giang loan hội sở có cái từ thiện tiệc tối, ta nghĩ mời ngươi cùng ta cùng nhau tham gia.” Ngô Lị Lị vốn đang tưởng cùng Hạ Vân Kiệt tìm cách gần như, nhưng thấy hắn nói như vậy, đành phải nói ngắn gọn, nói thẳng minh ý đồ đến.

“Từ thiện tiệc tối?” Hạ Vân Kiệt vừa nghe không khỏi một trận đau đầu. Đối này đó cái gì tiệc tối, party, vũ hội, Hạ Vân Kiệt thiệt tình không yêu.

“Chẳng lẽ Kiệt ca này cuối tuần đã muốn có an bài ?” Ngô Lị Lị nghe vậy thất vọng nói.

“Kia thật không có, bất quá ta không thói quen tham gia loại này tiệc tối, nếu không ngươi mặt khác tìm người?” Hạ Vân Kiệt ăn ngay nói thật uyển cự nói.

“Người ta vừa tới Hải Châu, nhân sinh không quen, chỉ có ngươi một bằng hữu, ngươi làm cho ta đi tìm ai bồi nha? Ta còn nghĩ ngươi có thể giới thiệu vài bằng hữu cho ta nhận thức đâu.” Ngô Lị Lị đáng thương hề hề nói.

Ngô Lị Lị như vậy vừa nói, Hạ Vân Kiệt thật là có điểm khó xử, một hồi lâu nhi mới nói:“Kỳ thật, Hải Châu ta cũng không nhận thức vài người. Nhất là thượng lưu xã hội vòng, ta trên cơ bản không có gì người quen.”

Hạ Vân Kiệt lời nói Ngô Lị Lị đương nhiên không tin, phải biết rằng ở Xuân thành Cố Gia Hàng nhưng là cái có danh vọng có địa vị phú nhị đại, người có thể bị hắn dẫn vì bằng hữu, lại như thế nào khả năng ở địa phương thượng lưu xã hội trong vòng không có gì người quen đâu? Lần này Ngô Lị Lị công tác điều đến Hải Châu đài truyền hình thành phố, mới đến, ở Hải Châu thị thượng lưu xã hội trong vòng có thể nói cơ hồ không có gì người quen. Nàng nếu tưởng mau chóng ở Hải Châu đài truyền hình thành phố đứng vững cước bộ, thiết yếu mau chóng ở thượng lưu xã hội trong vòng thành lập nhân mạch, mà Hạ Vân Kiệt có thể bị Cố Gia Hàng dẫn vì bằng hữu, tự nhiên là không còn gì tốt hơn người dẫn kiến.

“Người ta mặc kệ a, dù sao ở Hải Châu ta chỉ có Kiệt ca ngươi một vị bằng hữu, ta liền nhận định ngươi, ngươi muốn ném xuống ta mặc kệ, ta liền nói cho Hàng ca đi, nói Kiệt ca ngươi không đủ bằng hữu, người ta ngàn dặm xa xôi đi vào Hải Châu, cũng không chiếu cố chiếu cố!” Ngô Lị Lị dùng làm nũng ngữ khí nói.

Người chủ trì thanh âm đều là đặc biệt dễ nghe, cũng đặc biệt có sức cuốn hút, Ngô Lị Lị như vậy nhất làm nũng, Hạ Vân Kiệt thật là có điểm ăn không tiêu, cũng hiểu được người ta ngàn dặm xa xôi đến Hải Châu, nếu tìm tới chính mình, chính mình thật muốn mặc kệ không

hỏi giống như quả thật có điểm quá phận.

Như vậy nhất tưởng, Hạ Vân Kiệt không khỏi có điểm khó xử đứng lên.

“Ngốc ca ca, mỹ nữ người chủ trì da, người ta đều cầu tới cửa đến, ngươi không những đáp ứng liền có vẻ rất không đủ thân sĩ phong độ, mau trả lời ứng đi. Yên tâm a, ta cùng Hồng tỷ mới sẽ không ăn dấm chua đâu!” Gặp Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ khó xử, Chu Hiểu Diễm đem cái miệng nhỏ nhắn tiến đến Hạ Vân Kiệt bên tai thấp giọng nói.

“Vậy được rồi, bất quá trước đó thanh minh, chúng ta ở Giang Châu, ở Hải Châu thị thượng lưu xã hội trong vòng thực không có gì người quen.” Hạ Vân Kiệt gặp chối từ bất quá, hơn nữa Chu Hiểu Diễm lại tại bên người giựt giây, đành phải đáp ứng rồi xuống dưới.

“Hì hì, biết rồi Kiệt ca vậy như vậy, nhớ kỹ nga, thứ sáu buổi tối bảy giờ chung, đến kiến hưng lộ tượng thụ viên tiểu khu tiếp ta!” Gặp Hạ Vân Kiệt đáp ứng xuống dưới, Ngô Lị Lị không khỏi tâm hoa nộ phóng, về phần hắn nói cái gì không người quen, nàng tự nhiên sẽ không thật sao.

“Kiệt ca, thành thật công đạo ngươi cùng vị này mỹ nữ người chủ trì là cái gì quan hệ? Nàng có hay không ta cùng Hồng tỷ xinh đẹp?” Hạ Vân Kiệt vừa mới vừa quải điệu điện thoại, Chu Hiểu Diễm sớm đã một cái xoay người kỵ đến hắn trên người, kiêu ngạo mà cử đầy đặn bộ ngực hỏi.

“Nàng đương nhiên không có nhà của ta Diễm tỷ cùng Hồng tỷ xinh đẹp a. Về phần như thế nào nhận thức thôi, nói thật, ta thật sự cùng nàng chỉ có gặp mặt một lần, lúc trước cũng chỉ là vội vàng hàn huyên vài câu.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Hì hì, thật vậy chăng? Xem ra mỹ nữ người chủ trì còn là cử thật tinh mắt thôi, liếc mắt một cái liền nhận thức chuẩn Kiệt ca.” Chu Hiểu Diễm nghe vậy quăng hạ mái tóc nói.

Này vung, trước ngực hai luồng tuyết trắng đầy đặn cũng đi theo quăng một chút, đem Hạ Vân Kiệt nhìn xem lại một trận lửa nóng, một cái xoay người lại đem Chu Hiểu Diễm cấp đặt ở dưới thân, “Hắc hắc” Cười xấu xa nói:“Tối thật tinh mắt còn là Diễm tỷ!”

Nói xong thân mình mạnh nhất cử, lại tiến nhập Diễm tỷ thân thể. Về phần cái gì mỹ nữ người chủ trì đã sớm để qua sau đầu, về phần cái gì ánh mắt không ánh mắt, Hạ Vân Kiệt quải điệu điện thoại khi cũng đã suy nghĩ cẩn thận, chính yếu còn là bởi vì Cố Gia Hàng duyên cớ, bằng không bằng Ngô Lị Lị tỉnh lị thành thị đài truyền hình người chủ trì thân phận, mới sẽ không thực đem hắn như vậy một vị người trẻ tuổi để ở trong lòng đâu.

Tượng thụ viên tiểu khu là Hải Châu thị một chỗ tân kiến sa hoa tiểu khu, Hạ Vân Kiệt lái Hồng tỷ màu trắng bảo mã 520 xe đến tiểu khu khi, Ngô Lị Lị đã muốn ở dưới lầu chờ hắn.

Một thân gợi cảm lôi ti lượng phiến v lĩnh dài khoản ngư vĩ tha vĩ lễ phục dạ hội, hoàn mỹ buộc vòng quanh Ngô Lị Lị cao gầy thướt tha dáng người, ngọn đèn hạ, lượng phiến thỉnh thoảng loang loáng, xa xa nhìn lại phảng phất trong truyền thuyết mỹ nhân ngư đi tới trong cuộc sống.

Tuy rằng Ngô Lị Lị ban đầu chính là Vân Lĩnh tỉnh địa phương đài một gã người chủ trì, ở Giang Nam tỉnh cũng không có cái gì danh khí cùng cho sáng tỏ dẫn, nhưng dù sao cũng là giải trí giới nhân vật, xuất hành còn là phi thường cẩn thận. Đại buổi tối còn đội mũ cùng

thật to màu trà kính mắt, đem Hạ Vân Kiệt nhìn xem thẳng lắc đầu, nghĩ rằng, rất nhiều người đều thích làm ngôi sao, nhưng là làm ngôi sao lại có cái gì tốt, ngay cả riêng tư quyền đều rất khó cam đoan, mỗi ngày khiến cho cùng địa hạ công tác giả giống nhau.

Xe BMW vững vàng đứng ở Ngô Lị Lị bên người, cửa kính xe diêu hạ đến, lộ ra Hạ Vân Kiệt kia trương tuổi trẻ thanh tú khuôn mặt.

Bảo mã 520 giới vị ở bốn mươi vạn tả hữu, xem như bảo mã phần đông dẫy trung có vẻ bình thường nhất khoản xe. Đương nhiên đối với người bình thường mà nói, có thể lái được bảo mã 520 đã muốn xem như thực ngưu bức, rất lợi hại. Bất quá bởi vì Cố Gia Hàng duyên cớ, đối Hạ Vân Kiệt trong lòng chờ mong góc cao, định vị cũng góc cao Ngô Lị Lị, gặp Hạ Vân Kiệt chính là mở một chiếc bảo mã 520 lại đây, trong mắt còn là nhịn không được lóe ra một chút không dễ cảm thấy thất vọng, bất quá ở mặt ngoài Ngô Lị Lị lại còn là thật cao hứng kêu một tiếng:“Kiệt ca ngươi tới a.” Sau đó mang theo làn váy, xoay người ngồi vào phó điều khiển vị.

Xoay người khi, v lĩnh chống đỡ mở ra, lộ ra một đôi từ bạch đầy đặn, rất là hoảng người tròng mắt.

“Rốt cục có thể trích rớt!” Ngô Lị Lị ngồi xuống tiến phó điều khiển vị, liền đem mũ cùng kính mắt hái được xuống dưới, sau đó quăng một chút đen thùi như mây mái tóc, vài sợi tóc nhẹ phẩy Hạ Vân Kiệt hai má, mang theo một tia vừa mới tẩy trừ quá mùi thơm ngát.

“Đã lâu không thấy, Lị Lị.” Hạ Vân Kiệt một bên lái xe chậm rãi ra tiểu khu, một bên cười hướng Ngô Lị Lị đánh thanh tiếp đón.

“Đúng vậy, thật lâu không gặp. Ngày đó buổi tối sau lại ta nghe Dương Tiếu Mai nói ngươi vũ khiêu rất khá, ta

liền vẫn thật đáng tiếc ngày đó bỏ lỡ một vị vũ lâm cao thủ. Bất quá hôm nay buổi tối ngươi là của ta bạn nhảy, đến lúc đó cũng không thể cùng khác mỹ nữ chạy nga." Ngô Lị Lị không hổ là người chủ trì, không chỉ có thanh âm êm tai, nói trong lời nói làm cho Hạ Vân Kiệt nghe xong cũng phá lệ thư thái.

"Ha ha, chỉ sợ đến lúc đó Lị Lị ngươi rất được hoan nghênh, ta sắp xếp không hơn hào." Hạ Vân Kiệt trêu ghẹo nói.

"Hì hì, Kiệt ca thật đúng là hội hống nữ hài tử vui vẻ." Ngô Lị Lị mị Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nũng nịu cười nói.

Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó chuyện vừa chuyển nói:"Đúng rồi, giang loan hội sở ở nơi nào?"

"Ngươi không biết giang loan hội sở ở nơi nào?" Ngô Lị Lị nghe vậy không khỏi ngây ngẩn cả người. Ở nàng xem đến, Hạ Vân Kiệt tuy rằng nhân ở Giang Châu thị, nhưng có thể trở thành Cố Gia Hàng bằng hữu, khẳng định là thường xuyên xuất nhập sa hoa hội sở nhân vật, lại như thế nào khả năng hội không biết tỉnh lị thành thị giang loan hội sở ở nơi nào đâu?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 332 : Chưa từng nghe qua tên Chung Dương Dĩnh sao?

Giang vịnh hội sở, tỉnh Giang Nam đệ nhất đỉnh cấp câu lạc bộ tư nhân.

Đây là một nhà ngận đê điều (*rất ít xuất hiện), nhưng lại khắp nơi lộ ra thần bí cùng xa hoa câu lạc bộ tư nhân, là chân chính xã hội nhân vật nổi tiếng hội tụ địa phương.

Hội sở áp dụng nghiêm khắc hội viên chế độ, đối với nhập hội thành viên yêu cầu phi thường nghiêm khắc. Nếu như ngươi cho rằng ngươi có tiền có thể trở thành gia hội sở hội viên, vậy thì sai rồi. Nhà giàu mới nổi, ngôn hành cử chỉ thô tục người, dù là tiền nhiều hơn nữa cũng là sẽ không bị tiếp nhận vi nên hội sở hội viên đấy. Chỉ có chính thức danh xứng với thực xã hội tinh anh, trải qua cổ đông uỷ ban xét duyệt tán thành mới vừa có tư cách trở thành gia hội sở hội viên. Loại này nghiêm khắc nhập hội chế độ, nhìn như đem hộ khách ra bên ngoài đẩy, nhưng trên thực tế nó lại đề cao thật lớn giang vịnh hội sở phẩm vị, khiến cho nó tại tỉnh Giang Nam thậm chí cả nước hội cao cấp chỗ trổ hết tài năng, khiến cho không ít người dùng có thể kiềm giữ giang vịnh hội sở thẻ hội viên vẻ vang.

Giang vịnh sẽ không sở hữu ở vào khu náo nhiệt, mà là nằm ở nam bờ sông bên kia Ngô Sơn, giấu ở xanh um tùm tùng bách, tượng thụ lâm. Chân núi là một đầu uốn lượn mà qua Nam Giang, giang đối diện nhà nhà đốt đèn, là Hải Châu thành phố chính thức phồn hoa địa phương.

Hạ Vân Kiệt bình thường căn bản sẽ không đi chú ý hội sở, mà giang vịnh hội sở lại từ trước đến nay ít xuất hiện, thần bí, hắn tự nhiên là không biết giang vịnh hội sở ở vào ở đâu.

“Ta rất ít tới chỗ như thế, giang vịnh hội sở giống như rất thần bí đấy, ta lên mạng tra xét hạ cũng không có tra được địa chỉ.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu lời nói thật trả lời.

Ngô Lị Lị gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, lại thấy hắn không giống như là hay nói giỡn dạng, bắt đầu ý thức được, trước khi trong điện thoại Hạ Vân Kiệt nói rất có thể là đại lời nói thật, hắn thật sự khả năng tại Hải Châu tầng trên xã hội trong vòng không có gì người quen.

Cái này ý thức lại để cho Ngô Lị Lị không khỏi âm thầm sốt ruột, nàng cố ý gọi điện thoại cho Hạ Vân Kiệt, mời hắn cùng chính mình tham gia từ thiện tiệc tối nguyên vốn là muốn mượn hắn quang, tại Hải Châu thành phố thượng lưu xã hội Lộ Lộ mặt, đồng thời cũng muốn lại để cho nàng cái kia trong vòng người kiến thức kiến thức, nàng Ngô Lị Lị tuy nhiên là mới đến, nhưng ở Hải Châu vẫn có bằng hữu đấy, vẫn có nhân mạch quan hệ đấy.

Ngô Lị Lị làm như vậy cũng là xuất phát từ bất đắc dĩ, tại các nàng cái kia vòng, mỗi người đều là người tinh, cũng mỗi người đều giỏi về tâm kế, còn rất bợ đít nịnh bợ, nếu để cho các nàng phát hiện nguyên lai Ngô Lị Lị chỉ là bởi vì tài hoa xuất chúng mới bị đài Lý Đặc ý cho lương cao đào ra, tại Hải Châu thành phố căn bản không có người nào mạch căn cơ, về sau chỉ sợ không thiếu được muốn cố ý làm khó dễ nàng, hơn nữa xa lánh nàng, tốt tiết mục chỉ sợ cũng tựu không tới phiên nàng bên trên.

Bất quá lúc này sốt ruột cũng vô dụng, người như là đã kêu, Ngô Lị Lị tự nhiên không tốt lại thỉnh Hạ Vân Kiệt trở về, đúng lúc này cũng chỉ có thể gửi hi vọng Hạ Vân Kiệt đến lúc đó biểu hiện đừng (không được) kém như vậy.

“Giang vịnh hội sở tại nam bờ sông bên kia Ngô Sơn lên, nghe nói là tỉnh Giang Nam cấp cao nhất câu lạc bộ tư nhân. Nhập hội yêu cầu phi thường nghiêm, cũng không phải có tiền có thể trở thành nó hội viên, đối ngoại cũng từ trước đến nay không hết truyền, chủ yếu vẫn là bụp lên tầng xã hội vòng danh tiếng tương truyền, cho nên tại trên mạng là căn bản tra không được giang vịnh hội sở tư liệu đấy.” Ngô Lị Lị giải thích nói.

“Nguyên lai là như vậy.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy mới hiểu được, gật gật đầu, xe ra cư xá liền một đường hướng Nam Giang cầu lớn phương hướng mở đi ra.

“Đúng rồi, kiệt ca đến bây giờ ta còn không biết ngươi là từ sự tình cái đó một chuyến nghiệp đâu này?” Xe một đường bay nhanh, Ngô Lị Lị nhịn không được tò mò hỏi.

“Ta? Ha ha, chỉ là một nhà công ty bình thường viên chức.” Hạ Vân Kiệt thuận miệng trả lời.

“Kiệt ca ngươi chân ái hay nói giỡn? Ngươi muốn chỉ là một nhà công ty bình thường viên chức, cái kia ta chính là đài truyền hình cộng tác viên. Còn có bình thường viên chức có thể khai mở được rất tốt xe BMW sao?” Ngô Lị Lị trắng rồi Hạ Vân Kiệt, sẳng giọng. Nàng tự nhiên là cho rằng Hạ Vân Kiệt đang nói đùa.

“Thật sự, xe này là ta mượn tới giữ thể diện dùng đấy.” Hạ Vân Kiệt nghiêm trang nói.

“Khanh khách tốt rồi, tốt rồi, kiệt ca ngươi đừng lèo bèo, ngươi nói sau mắt của ta nước mắt đều muốn bật cười. Giữ thể diện, quy ngươi nói được lối ra” Ngô Lị Lị gặp Hạ Vân Kiệt không có đứng đắn, không khỏi khanh khách nở nụ cười, thuận đường còn tràn ngập nữ nhân vị mà giơ lên đôi bàn tay trắng như phấn đối với bả vai hắn đập một cái.

Hạ Vân Kiệt gặp Ngô Lị Lị không tin, đành phải cười cười, cũng lười được tiếp tục giải thích.

Thân là đài truyền hình người dẫn chương trình, Ngô Lị Lị vẫn là rất am đạo lí đối nhân xử thế đấy, gặp Hạ Vân Kiệt không có tiếp tục giải thích, cũng đã rất thức thời mà không có lại tiếp tục truy vấn xuống dưới, mà là vòng vo chủ đề nói: “Ah, đúng rồi, lần này từ thiện tiệc tối là Chung Dương Dĩnh khởi xướng tổ chức đấy.”

“Chung Dương Dĩnh?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy lông mày không khỏi có chút nhíu lại, trong nội tâm âm thầm kêu khổ, nếu là hắn sớm biết như vậy là Chung Dương Dĩnh xử lý từ thiện tiệc tối, thật đúng là sẽ không tới gom góp cái này náo nhiệt. Chỉ là hôm nay tự nhiên không tốt nửa đường trở ra.

“Như thế nào, kiệt ca chưa từng nghe qua tên Chung Dương Dĩnh sao? Siêu thắng tập đoàn chủ tịch, nghe nói nàng năm nay rất có thể sẽ trở thành vi nội địa nữ nhà giàu nhất.” Ngô Lị Lị chỉ sợ nằm mơ cũng sẽ không nghĩ tới Chung Dương Dĩnh là Hạ Vân Kiệt điên cuồng người ái mộ, thấy hắn vừa nghe đến tên Chung Dương Dĩnh vậy mà nhíu mày, còn tưởng rằng hắn liền Chung Dương Dĩnh là ai cũng không biết, trong nội tâm không khỏi sâu sắc thất lạc.

“Ân, biết rõ.” Hạ Vân Kiệt không yên lòng mà trả lời một câu, trong nội tâm vẫn đang suy nghĩ lấy đợi lát nữa buổi tối nếu gặp được Chung Dương Dĩnh nên làm cái gì bây giờ?

Ngô Sơn màn thầu hình dạng, núi cũng không cao, nhưng lại xanh um tùm, cổ mộc che trời.

Đêm tối, Hạ Vân Kiệt chạy BMW bàn núi trên xuống, một hai bên đường cây rừng che trời, chợt có chim chóc kinh phi mà lên, lộ ra đặc biệt u tĩnh.

Xe một đường quay quanh trên xuống, đại khái nhanh đến đỉnh núi lúc, phía trước đột nhiên trở nên bỗng nhiên khoáng đạt mà bắt đầu…, tràn ngập cổ vận đèn đường một đường làm đẹp lấy lộ hai bên, phía trước núi rừng cũng ẩn ẩn lộ ra điểm một chút ngọn đèn, lộ ra đặc biệt thần bí, lại để cho người nhịn không được sinh ra tiến vào tìm tòi **.

Hội sở đại môn là bằng gỗ đấy, hai bên bò đầy dây thường xuân, lộ ra đặc biệt phong cách cổ xưa u nhã.

Cửa ra vào có chửa xuyên:đeo màu đen âu phục, áo sơ mi trắng, đeo tai nghe tuổi trẻ anh tuấn nhân viên công tác.

Đem làm Hạ Vân Kiệt chạy BMW 0 xe đến lúc đó, phía trước vừa vặn cũng đến một chiếc xe, là một cỗ màu đỏ Porsche 9ll xe thể thao mở nóc.

Dưới ánh đèn đẹp mắt màu đỏ, siêu khốc thân xe, đương nhiên còn có đại biểu cho đắt đỏ giá cả tiêu chí, đây hết thảy đều bị theo sát mà đến xe BMW lộ ra có chút khó coi.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt không có loại cảm giác này, đối với hắn mà nói hôm nay có thể lái xe tới, hơn nữa là xe BMW tới, cái kia đã là phi thường đặc thù rồi, phi thường xa hoa rồi, bình thường nhưng hắn là cỡi xe đạp đi làm đấy.

Hội sở bên trong đều khác biệt thự gian có xe điện cùng chuyên gia phụ trách đưa đón, tại cửa ra vào nhân viên công tác đơn giản hỏi thăm tới tân thân phận về sau, Hạ Vân Kiệt đem chìa khóa xe ném cho xe đồng, lại để cho hắn mở đi ra đem xe ngừng tốt, chính mình thì tại Ngô Lị Lị thân mật tay trong tay hạ hướng xe điện đi đến.

Ngô Lị Lị dáng người rất cao gầy, bộ ngực cũng rất kiên quyết, kéo Hạ Vân Kiệt cánh tay lúc, hai người cơ hồ là vai sóng vai, kiên quyết bộ ngực sữa cách khinh bạc lễ phục dạ hội nhẹ nhàng đặt ở trên cánh tay, mềm mại đầy đặn không mất co dãn.

Khai mở Porsche cũng là một đôi người trẻ tuổi, nữ cùng Ngô Lị Lị đồng dạng cao gầy, dáng người tương đối so Ngô Lị Lị càng đầy đặn một ít, lộ được cũng nhiều hơn một ít, thấp cổ áo hình chữ V khẩu lễ phục dạ hội bài trừ đi ra một đạo thật sâu giữa hai khe núi, tại dưới ánh đèn rất là hấp người nhãn cầu. Quần áo liệu cũng là thấu thị đấy, ẩn ẩn có thể chứng kiến bên trong da thịt cùng khêu gợi 'quần chữ T'.

Hạ Vân Kiệt bình thường xem tivi không nhiều lắm, nhưng vẫn là liếc nhận ra trước mắt vị này nữ hẳn là Hải Châu thành phố đài truyền hình rất nổi danh một vị người chủ trì DJ, nhưng cụ thể tên gọi là gì hắn lại nhất thời nhớ không ra thì sao, bởi vì bình thường chưa bao giờ quan tâm những…này.

Nam cũng không soái (đẹp trai), mũi thấp thấp đấy, bờ môi dày đặc đấy, chỉ xem diện mạo sẽ cảm thấy liền bình thường đều không tính là. Nhưng người dựa vào ăn mặc mã dựa vào yên, tuy nhiên vóc người không được tốt lắm, nhưng lại không chịu nổi người ta có tiền sẽ cách ăn mặc, một thân hàng hiệu gia thân, hơn nữa thường xuyên xuất nhập thượng lưu nuôi nhốt thành tự tin khí chất, vậy mà cũng cho người một loại Cao đại soái ảo giác.

Ngô Lị Lị hiển nhiên nhận ra vị kia nữ, đã gặp nàng kéo một vị nam, đang chuẩn bị leo lên xe điện, kéo Hạ Vân Kiệt tay vội vàng nhanh đi vài bước, sau đó xông vị kia nữ có chút nịnh nọt mà chào hỏi nói: "Thi Song tỷ, buổi tối tốt."

Ngô Lị Lị vừa gọi đối phương Thi Song tỷ, Hạ Vân Kiệt ngược lại là thoáng một phát nhớ tới trước mắt vị này nữ tên đầy đủ có lẽ gọi Hạ Thi Song, là trước mắt Hải Châu thành phố đài truyền hình một đương đang hot tiết mục “Nhà bên cô gái tốt” người chủ trì DJ.

Tiết mục, Hạ Thi Song là một vị rất thiện lương thân thiết lại khéo hiểu lòng người nữ hài, thị dân quê nhà gian có xung đột không dễ giải quyết vấn đề , có thể đánh cái này tiết mục tuyến hồng ngoại, sau đó Hạ Thi Song sẽ đến thăm giải quyết.

Bởi vì Hạ Thi Song vóc người gợi cảm xinh đẹp, lại khéo hiểu lòng người, cho nên trở thành Hải Châu thành phố không ít nam nhân cảm nhận Mộng Tình người, làm cho có chút người trẻ tuổi thất tình hoặc là cố ý cả một ít chuyện xử lý gọi điện thoại cho cái này tiết mục, ngược lại là gây ra không ít chuyện cười, thực sự kéo cao cái này tiết mục thu xem suất (*tỉ lệ).

Bất quá sự thật luôn tương đối tàn khốc, Hạ Thi Song một chút cũng không giống tiết mục ti vi như vậy thiện lương thân thiết lại khéo hiểu lòng người, nàng gặp Ngô Lị Lị chủ động tiến lên đây cùng nàng chào hỏi, chỉ là kiêu ngạo gật đầu, bài trừ đi ra một tia rất miễn cưỡng mỉm cười nói: “Buổi tối tốt.”

Nói xong liền kéo cái kia nam trên tay xe điện, giống như căn bản khinh thường cùng vị này mới tới đồng sự trao đổi. Ngược lại là bên người nàng cái vị kia nam gặp Ngô Lị Lị lớn lên đặc biệt gợi cảm xinh đẹp, lại là một trương khuôn mặt xa lạ, đối với Ngô Lị Lị sinh ra một tia hứng thú, một bên ngồi trên xe một bên xông Ngô Lị Lị chào hỏi nói: “Còn có phòng trống, cùng một chỗ a.”

Gặp nhân vật nam chính động mời đến Ngô Lị Lị bên trên xe điện, Hạ Thi Song trong mắt rõ ràng hiện lên một tia không khoái cùng ghen ghét, thậm chí ánh mắt còn

hữu ý vô ý cho Ngô Lị Lị một cái cảnh cáo.

Ngô Lị Lị mới tới chợt đến, căn cơ chưa ổn, tại tăng thêm Hạ Thi Song là Hải Châu đài truyền hình đương gia hoa đán, thật cũng không cảm thấy nàng cao ngạo thái độ có vấn đề gì, gặp nam mời đến nàng lên xe, liền vui vẻ địa đạo : mà nói âm thanh Tạ, sau đó kéo Hạ Vân Kiệt cánh tay ngồi xuống xếp sau.

“Tự giới thiệu thoáng một phát, Trịnh Nhất Triết, không biết hai vị xưng hô như thế nào?” Ngồi trên sau xe, Trịnh Nhất Triết chủ động quay người xông hai người thò tay tự giới thiệu mình.

“YAA.A.A.., nguyên lai ngươi tựu là Trịnh thị trưởng công, Trịnh Thiếu” Ngô Lị Lị hiển nhiên đối với Hải Châu thành phố tầng trên xã hội vòng, nhất là đài ở bên trong một ít nhân viên chỗ dựa làm đi một tí bài học, vừa nghe đến Trịnh Nhất Triết tự báo danh chữ, liền lập tức minh bạch hắn tựu là Hạ Thi Song chỗ dựa, Hải Châu thành phố thường vụ phó thị trưởng Trịnh Lực Bác. Nghe nói Hạ Thi Song cũng là bởi vì trèo lên hắn về sau, mới trở thành “Nhà bên cô gái tốt” người chủ trì DJ, sau đó dần dần gặp may, trở thành đài ở bên trong hợp lý gia hoa đán.

Trịnh Nhất Triết hiển nhiên rất kiêu ngạo chính mình là thị trưởng, cho nên gặp Ngô Lị Lị một câu lên đường phá thân phận của mình, lập tức trên mặt lộ ra một tia đắc ý chi sắc, cả người đều có điểm bay bổng mà bắt đầu…, gật gật đầu, sau đó nói: “Ngươi thoạt nhìn có chút lạ mặt, nhưng giống như lại đã gặp nhau ở nơi nào.”
Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 333 : Vòng tròn luẩn quẩn

“Trịnh Thiếu, ta gọi Ngô Lị Lị, trước kia là vân lĩnh Xuân Thành đài truyền hình đấy, gần đây vừa điều tới, bây giờ là Thi Song tỷ đồng sự.” Ngô Lị Lị cười giải thích nói, nói xong vừa chỉ chỉ bên người Hạ Vân Kiệt giới thiệu nói: “Vị này chính là ta tại Giang Châu thành phố bằng hữu, Hạ Vân Kiệt. Ta mới đến ở chỗ này không có gì người quen, cho nên cố ý đem hắn mời tới tiếp khách.”

Nói xong Ngô Lị Lị một đôi vũ mị hoa đào mắt hữu ý vô ý mà chú ý Trịnh Nhất Triết biểu lộ biến hóa, nhìn xem hắn đối với Hạ Vân Kiệt cái tên này phản ứng. Nhưng lại để cho Ngô Lị Lị thất vọng chính là, Trịnh Nhất Triết hiển nhiên căn bản không biết Hạ Vân Kiệt là ai, nghe vậy chỉ là ah xong một tiếng, biểu lộ lạnh nhạt theo sát Hạ Vân Kiệt cầm dưới tay, sau đó cười nói với Ngô Lị Lị: “Nguyên lai ngươi là Xuân Thành đài truyền hình vừa điều đến đấy, vậy thì khó trách. Ta trước kia khẳng định là lúc nào xem qua Xuân Thành đài truyền hình tiết mục, sau đó trông thấy qua ngươi. Đã đến rồi Hải Châu, ngươi lại là Thi Song đồng sự, có chuyện gì ngươi chỉ để ý tìm ta.”

Nói xong, Trịnh Nhất Triết ánh mắt như có như không đảo qua Ngô Lị Lị cái kia cao ngất bộ ngực sữa, mang theo một điểm nhảy lên dục hỏa.

Gặp Trịnh Nhất Triết rõ ràng đối với Ngô Lị Lị sinh ra một tia hứng thú, Hạ Thi Song mắt hiện lên một tia tức giận, bất quá lập tức lại khuôn mặt hàm giận mà nhẹ nhàng đánh dưới Trịnh Nhất Triết, ỏn ẻn âm thanh nói: “Ai ôi!!!, một triết ngươi yên tâm đi, Lị Lị là của ta đồng sự, ta sẽ chăm sóc tốt nàng đấy.”

Nói xong, Hạ Thi Song cặp kia mị nhãn ám cho Ngô Lị Lị một cái cảnh cáo ánh mắt, ý tứ lại rõ ràng bất quá, Trịnh

Nhất Triết là của ta, ngươi đừng có ý đồ với hắn.

Ngô Lị Lị tại nơi này vòng hỗn [lăn lộn] lâu rồi, tự nhiên biết rõ hắn môn môn đạo đạo, cũng biết Trịnh Nhất Triết nhìn như hảo ý nhiệt tình kì thực là ngấp nghé sắc đẹp của nàng tâm tư. Đổi thành trước kia, nàng cũng không ngại như Trịnh Nhất Triết cái này nam nhân ngấp nghé vẻ đẹp của nàng sắc. Muốn biết tại nơi này vòng hỗn [lăn lộn], không làm cho nam nhân nhớ thương nữ nhân nhưng thật ra là cái qua khí, thất bại nữ nhân, chỉ có càng nhiều nam nhân ngấp nghé, nhớ thương, mới có thể càng hiện ra giá trị của các nàng , các nàng mới có thể tại nơi này trong vòng hỗn [lăn lộn] được càng như cá gặp nước.

Bất quá Ngô Lị Lị mới đến, hào không có căn cơ, Hạ Thi Song lại là trước mắt đài ở bên trong hợp lý gia hoa đán, nàng cũng không dám đơn giản mà đắc tội Hạ Thi Song, huống hồ mặc kệ Hạ Vân Kiệt tại Hải Châu trên chợ tầng trong xã hội có hay không nổi tiếng, lực ảnh hưởng, đã Ngô Lị Lị đem hắn mời đảm đương chính mình bạn trai, không thể nam nhân khác duỗi ra ra cành ô-liu, nàng tựu lập tức dán đi qua, như vậy sẽ để cho Hạ Vân Kiệt rất không có mặt. Loại chuyện này, Ngô Lị Lị cũng làm không đến.

Tổng thể mà nói, Ngô Lị Lị tại nơi này trong vòng coi như là có chút nguyên tắc cùng chính phái người. Đương nhiên sinh tại nơi này vòng, như cũng không đủ cứng rắn (ngạnh) bối cảnh, có đôi khi cùng một ít quan nhị đại, con ông cháu cha gặp dịp thì chơi, liếc mắt đưa tình một phen nhưng lại khó tránh khỏi, nếu không mặc ngươi tài hoa lại cao, cũng khó tránh khỏi phải bị người cho chen đi ra.

“Cảm ơn Trịnh Thiếu, ngài quý nhân có nhiều việc, ta cũng không dám bởi vì chút ít sự tình đơn giản quấy rầy ngài, Thi Song tỷ người rất tốt, ta nha, có chuyện tìm

nàng hỗ trợ, dù sao tìm nàng cùng tìm ngài đồng dạng." Ngô Lị Lị không hổ là làm người chủ trì DJ đấy, một phen nói được cẩn thận, không chỉ nịnh nọt Hạ Thi Song, lại nâng Trịnh Nhất Triết, lại để cho hắn một chút cũng không có bị cự tuyệt đâu cảm giác.

Quả nhiên Ngô Lị Lị vừa nói như vậy, Hạ Thi Song trên mặt lộ ra một tia thoả mãn mỉm cười, quay đầu nhìn Ngô Lị Lị liếc, lại nghiêng qua Hạ Vân Kiệt liếc, nói: "Hạ công lạ mặt được rất, bình thường đều tại Giang Châu, không có tới Hải Châu chơi đùa sao?"

"Đúng vậy. Hải Châu thành phố rất ít ra, nhà này hội sở còn là lần đầu tiên đến." Hạ Vân Kiệt quy củ mà trả lời. Hắn đối với những người này không thế nào cảm thấy hứng thú, tự nhiên cũng không muốn theo chân bọn họ lôi kéo làm quen (*nghĩa xấu), có hỏi có đáp cũng tựu không sai biệt lắm.

Gặp Hạ Vân Kiệt trả lời được không lạnh không nhạt, xem ánh mắt của nàng cũng mang theo một tia lãnh đạm, Hạ Thi Song trong nội tâm ẩn ẩn có chút khó chịu, nói như thế nào nàng cũng là đại mỹ nữ một quả, hôm nay lại ăn mặc như vậy gợi cảm xinh đẹp, bình thường người nam nhân nào đã gặp nàng không phải hận không thể đem con mắt hái xuống nhét vào nàng vậy đối với 36PR hung khí ở bên trong hay sao? Hôm nay ngược lại tốt, một chỗ thành thị ở bên trong ra, tên không kinh truyện, chỉ (cái) mở ra (lái) một cỗ Bảo mã [BMW] 0 tiểu tuổi trẻ, vậy mà ở trước mặt mình bày thối khung. Hẳn là cho rằng nơi này là Giang Châu thành phố sao? Một cỗ Bảo mã [BMW] 0 cũng rất ngưu bức rồi hả? Xin nhờ nơi này chính là tỉnh thành

Bất quá trong nội tâm tuy nhiên khó chịu, Hạ Thi Song biểu hiện ra nhưng lại sẽ không ** khỏa thân mà toát ra ra, chỉ là lời nói có chuyện mà nói: "Xem Hạ công tuổi còn trẻ đấy, hẳn là tuổi trẻ tài cao, không biết tại Giang

Châu thành phố ở đâu thăng chức?”

Gặp Hạ Thi Song hỏi Hạ Vân Kiệt ở nơi nào thăng chức, Ngô Lị Lị trong nội tâm không khỏi hơi khẩn trương lên.

Tại nơi này trong vòng, nhiều khi đều là giảng nhân mạch, giảng mặt. Hạ Vân Kiệt nếu có thân phận có địa vị, nàng Ngô Lị Lị tự nhiên cũng là theo chân nước lên thì thuyền lên, lại để cho người không dám xem nhẹ. Tựu giống như Hạ Thi Song, cao nữa là nàng cũng không quá đáng chỉ là một vị người dẫn chương trình, nhưng cũng bởi vì nàng trèo lên Trịnh Nhất Triết, vị này tỉnh thành sắp xếp thượng đẳng nha nội, nàng mặc kệ tại thượng lưu xã hội vẫn là đài ở bên trong, địa vị nghiễm nhiên tựu không giống với.

Ngô Lị Lị kỳ thật cố ý gọi điện thoại đem Hạ Vân Kiệt mời tới, kỳ thật cũng là tồn muốn mượn Hạ Vân Kiệt đến nâng lên thân phận của mình dụng tâm. Bởi vì theo nàng, Hạ Vân Kiệt nếu là Cố Gia hàng bằng hữu, tại bản địa có lẽ vẫn có chút thực lực đấy. Chỉ là hôm nay xem ra, sự thật tựa hồ so mong muốn được kém không ít.

“Chưa nói tới cái gì thăng chức, chỉ là tại một nhà công ty làm người lực tài nguyên công tác.” Hạ Vân Kiệt ăn ngay nói thật nói. Hắn còn không đến mức vì nổi bật thân phận của mình, cố ý tại Hạ Thi Song bọn người trước mặt khoe khoang khoe khoang.

“Vậy thì trách không được lạ mặt rồi. Tỉnh Giang Nam trong vòng người, ta Trịnh Nhất Triết trên cơ bản đều biết.” Trịnh Nhất Triết đối với Hạ Vân Kiệt biểu hiện ra ngoài lạnh nhạt cũng rất khó chịu đấy, đương nhiên lại càng không thoải mái chính là Ngô Lị Lị từ đầu đến cuối đều thân mật mà kéo Hạ Vân Kiệt tay, cho nên nghe vậy lập tức khóe miệng mang theo một tia khinh thường nói, lời nói chi ý lại hiểu không qua, Hạ Vân Kiệt cấp độ quá thấp, còn chưa tính là bọn hắn cái này trong vòng người.

“Ha ha, bất quá Tiểu Hạ tuổi còn trẻ tựu ở công ty chỗ hiểm bộ môn nhân lực tài nguyên nhậm chức đã xem như rất tốt.” Gặp bạn trai Trịnh Nhất Triết cũng nhìn Hạ Vân Kiệt không vừa mắt, Hạ Thi Song dĩ nhiên là càng vênh váo tự đắc rồi, nghe vậy tuy nhiên biểu hiện ra vẫn là mang theo mê người mỉm cười, nói lời giống như cũng là đang khen Hạ Vân Kiệt, nhưng nói chuyện ngữ khí lại cao cao tại thượng, ngữ mỉa mai chi ý cũng lại rõ ràng bất quá, về phần Hạ công xưng hô càng là trực tiếp đổi thành Tiểu Hạ.

Ngô Lị Lị gặp Trịnh Nhất Triết cùng Hạ Thi Song hai người đều hữu ý vô ý mà làm thấp đi trào phúng Hạ Vân Kiệt, khuôn mặt không khỏi có chút biến sắc, mắt hiện lên một tia giận mà không dám nói gì chi sắc, đồng thời trong nội tâm cũng là âm thầm lo lắng, sợ Hạ Vân Kiệt người trẻ tuổi một cái thiếu kiên nhẫn cùng đối phương tranh phong tương đối.

Thực nếu như vậy, sự tình thì phiền toái. Muốn biết Trịnh Nhất Triết thế nhưng mà Hải Châu thành phố thường vụ phó thị trưởng, tại Hải Châu thành phố vẫn là rất có sức ảnh hưởng, thật muốn đắc tội hắn, nàng cái này mới đến, hào không có căn cơ đáng nói đài truyền hình nhân vật mới về sau đã có thể không dễ lăn lộn rồi.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không theo Trịnh Nhất Triết cùng Hạ Thi Song loại người này so đo, nghe vậy thản nhiên nói: “Ta cũng cho rằng như vậy”, nói xong liền lôi kéo Ngô Lị Lị dưới tay xe, nhưng lại xe đã đến địa đầu, hội sở Số 1 biệt thự lâu.

Hạ Vân Kiệt trả lời hời hợt, phong khinh vân đạm (*gió nhẹ mây bay), lại có khác một phen khinh thường cùng Hạ Thi Song cùng Trịnh Nhất Triết so đo thanh cao, thực tế hắn vừa nói xong liền lôi kéo Ngô Lị Lị xuống xe, không…nữa nửa điểm mặt khác khách sáo nói như vậy,

càng không có xem Trịnh Nhất Triết cùng Hạ Thi Song liếc, cái này lại để cho hai người đều cảm thấy phi thường khó chịu.

Bất quá bọn họ đều là người có thân phận, thật cũng không có cùng Hạ Vân Kiệt vạch mặt, chỉ là sắc mặt hơi có chút lúng túng mà xuống xe, sau đó tay nắm tay trực tiếp hướng biệt thự đi đến.

Số 1 biệt thự lâu là cả hội sở chiếm diện tích lớn nhất, vị trí vị trí cao nhất, tầm mắt phong cảnh tốt nhất biệt thự. Trong biệt thự ngọn đèn sáng chói, xuyên thấu qua đại môn cùng cực lớn cửa sổ sát đất có thể xem đến đại sảnh ở bên trong đã tụ đi một tí người

“Kiệt ca, cái này Trịnh Nhất Triết ba ba là Hải Châu thành phố thường vụ phó thị trưởng, tại Hải Châu thành phố rất có chút thực lực, đợi lát nữa đi vào kính xin ngươi hơi chút chú ý thoáng một phát.” Kéo Hạ Vân Kiệt tay một bên đi vào trong, Ngô Lị Lị một bên thấp giọng nói với Hạ Vân Kiệt.

“Không có việc gì, là cha của hắn là thường vụ phó thị trưởng cũng không phải hắn.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt không sao cả mà cười nói.

Hay nói giỡn, dùng thân phận của hắn còn cần đối với chính là một cái Hải Châu thành phố thường vụ phó thị trưởng nhi bó tay bó chân, khách khí đấy sao? Đơn giản không chấp nhặt với hắn mà thôi.

Gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt vẻ mặt không sao cả, Ngô Lị Lị không khỏi phiền muộn được thầm nghĩ rơi lệ. Nàng mời Hạ Vân Kiệt cùng nàng tham gia tiệc tối, vốn là muốn mượn hắn mặt sớm ngày dung tiến Hải Châu thành phố tầng trên xã hội vòng, không nghĩ tới hôm nay ngược lại tốt, mặt không có mượn đến ngược lại là trước đắc tội đài ở bên trong hợp lý hoa hồng sáng cùng Hải Châu

thành phố thường vụ phó thị trưởng nhi

“Kiệt ca, đầu năm nay xã hội cứ như vậy, lão làm quan nhi ngưu. Ngươi khả năng tại nơi này vòng hỗn [lăn lộn] được thiếu, không biết cái này vòng phức tạp. Có một số việc, có thể lui một bước vẫn là tận lực lui một bước cho thỏa đáng.” Trong nội tâm tuy nhiên phiền muộn được thầm nghĩ rơi lệ, Ngô Lị Lị thực sự không tốt oán trách Hạ Vân Kiệt, dù sao người ta cũng là hảo ý đến bồi nàng tham gia tiệc tối, huống hồ Hạ Vân Kiệt vẫn là Cố Gia hàng bằng hữu, không nhìn tăng mặt xem Phật mặt, Ngô Lị Lị đành phải tận tình khuyên bảo khuyên nhủ.

“Được rồi, đợi lát nữa ta sẽ chú ý đấy.” Hạ Vân Kiệt gặp Ngô Lị Lị sốt ruột dạng, cũng là không đành lòng kích thích nàng, cười gật đầu nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Ngô Lị Lị lúc này mới ám ám thở dài một hơi.

Đang khi nói chuyện, hai người đã tay nắm tay đi tới cửa đại sảnh.

Đại sảnh phi thường rộng rãi, trang trí cực kỳ xa hoa, cực lớn thi hoa Lạc thế kỳ đèn thủy tinh treo ở giữa không trung, đem toàn bộ đại sảnh chiếu lên tráng lệ.

Bởi vì từ thiện tiệc tối còn không có chính thức bắt đầu, trong đại sảnh trên cơ bản đều là người trẻ tuổi, tốp năm tốp ba tụ cùng một chỗ nhẹ nói lấy lời nói, chính thức người có thân phận còn chưa tới, hay hoặc là tại lầu hai nói chuyện.

Chung Dương Dĩnh cũng không có ở đại sảnh, đoán chừng không phải tại lầu hai mời đến khách nhân tôn quý chính là còn chưa tới, trong đại sảnh chủ yếu là siêu thắng tập đoàn hành chính tổng thanh tra cùng phụ tá của nàng tại mời đến. Dù sao Chung Dương Dĩnh là

quốc nữ nhà giàu nhất cấp bậc đích nhân vật, còn không đến mức muốn hạ mình tự mình mời đến như Trịnh Nhất Triết cái này công ca, chớ nói chi là Hạ Thi Song cái này tỉnh lị thành thị đài truyền hình người chủ trì DJ rồi. Bọn hắn đơn giản là đến gom góp cái náo nhiệt, lại còn xa xa đảm đương không nổi Chung Dương Dĩnh tự mình chiêu đãi.
Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 334 : Này không phải Hạ bảo tiêu sao?

Trước kia Hạ Vân Kiệt đối chính mình định vị chính là tiền lương giai tầng, cho nên tham gia cái gì tiệc tối linh tinh cũng đều là tùy tâm sở dục, cũng không hội cố ý đi mặc cái gì hàng hiệu sa hoa quần áo. Bất quá nay hắn tưởng tùy ý, Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng hai vị mĩ kiều nương cũng là không đồng ý.

Bởi vì các nữ nhân tại đây phương diện luôn chú ý một ít, hơn nữa đối nam nhân của chính mình lại chú ý, các nàng cũng không tưởng nam nhân của chính mình ăn mặc một bộ khó coi dạng đi tham gia thượng lưu xã hội tiệc tối, cho nên ở Hạ Vân Kiệt xuất phát đến Hải Châu trước, hai người cố ý cho hắn đặt mua một thân trang phục và đạo cụ. Tuy rằng không đến mức động mấy vạn mấy chục vạn xa xỉ phẩm bài, nhưng tốt xấu cũng là một thân hàng hiệu.

Chính cái gọi là người dựa vào ăn mặc mã dựa vào an, Hạ Vân Kiệt người bộ dạng vốn là có vẻ suất khí thanh tú, nay tái xứng thượng một bộ hảo xiêm y, tự nhiên là có vẻ càng phát ra tiêu sái suất khí. Nam tiêu sái suất khí, nữ liền lại càng không tiêu nói. Thân là người chủ trì Ngô Lị Lị, bất luận tướng mạo, khí chất còn là dáng người đều là nhất lưu tiêu chuẩn, kéo Hạ Vân Kiệt cánh tay, hai người lững thững đi vào đại sảnh, còn đừng nói lập tức còn là hấp dẫn không ít người tròng mắt.

Nam xem mỹ nữ, nữ tự nhiên là xem dễ nhìn.

“Thi Song, vừa mới vào kia nữ là không phải các ngươi đài vừa mới trong khoảng thời gian này tiến cử người mới? Ta nhớ rõ hình như là Xuân thành đài truyền hình, giống như kêu ngô, đúng rồi kêu Ngô Lị Lị? Kia nam sẽ không nhận thức, lạ mặt thực a.” Làm Hạ Vân Kiệt cùng

Ngô Lị Lị lững thững đi vào đại sảnh khi, một vị nam tử tướng mạo tương đối anh tuấn, mang theo tơ vàng kính mắt một bên híp lại ánh mắt, ánh mắt ở thấu kính mặt sau mê đắm nhìn chằm chằm Ngô Lị Lị kia mặt ngoài có hứng thú thướt tha thân mình, một bên đối bên người Hạ Thi Song nói.

Này nam nhân tên gọi Chung Thiên Nhạc, là Chung Dương Dĩnh cháu trai. Chung Dương Dĩnh rất sớm liền tang phu, vẫn ở goá, dưới gối cũng không có tử nữ, cho nên buôn bán lời tiền sau, một phương diện ham thích cho từ thiện sự nghiệp, mặt khác một phương diện cũng đem không ít tinh lực đặt ở đối nhà mẹ đẻ bên kia tử nữ bồi dưỡng.

Chung Thiên Nhạc là Chung Dương Dĩnh đại ca con trai, làm người trừ bỏ hoa tâm một chút ở ngoài, năng lực còn không sai, hơn nữa Chung Thiên Nhạc người cũng lanh lợi, ở Chung Dương Dĩnh trước mặt vẫn biểu hiện thật sự là nhu thuận, cũng hiểu được thảo Chung Dương Dĩnh niềm vui, cho nên là Chung Dương Dĩnh có vẻ vừa một vị cháu trai. Thậm chí bên ngoài có người truyền thuyết, Chung Dương Dĩnh cố ý đem công ty cổ phần phân một bộ phận cho vị này cháu trai. Về phần có phải hay không thật sự, vậy chỉ có Chung Dương Dĩnh tự mình biết đến.

“Như thế nào Chung thiếu đối Ngô Lị Lị cảm thấy hứng thú sao? Thật muốn cảm thấy hứng thú liền đem nàng kêu lên đến bái, về phần hắn bên người nam nhân là ai, chẳng lẽ lấy Chung thiếu thân phận còn sợ bị hắn cấp so với đi xuống bất thành?” Hạ Thi Song gặp Chung Thiên Nhạc tựa hồ đối Ngô Lị Lị cử cảm thấy hứng thú, trong mắt lóe ra một tia ghen tị sắc, tiếp theo rất nhanh lại lóe ra một chút âm hiểm cùng vui sướng khi người gặp họa.

“Ha ha, kia đổ không phải, chính là quân tử không đoạt

người sở yêu a! Nói sau ta cùng này Ngô Lị Lị cũng không quen.” Chung Thiên Nhạc cười cười nói, ánh mắt cũng là không rời Ngô Lị Lị, nhưng lại trở nên càng phát ra cực nóng.

“Ha ha, không nghĩ tới Thiên Nhạc còn là cái chính nhân quân tử, ta trước kia như thế nào cho tới bây giờ không phát hiện.” Trịnh Nhất Triết khóe miệng gợi lên một chút giễu cợt sắc, sau đó lại nói:“Thi Song đi đem Ngô Lị Lị cùng kia Tiểu Hạ kêu lên đến, ta đổ muốn nhìn chúng ta Chung đại công tử ở sắc đẹp trước mặt có phải hay không còn có thể thủ vững quân tử bản sắc.”

Nói xong Trịnh Nhất Triết mặt mang ái muội mỉm cười hướng Chung Thiên Nhạc cử nâng chén, mà Chung Thiên Nhạc tắc cười ha ha giơ lên cái chén cười nói:“Trịnh thiếu, ngươi đây là cho ta ra cái thật to nan đề a”

“Các ngươi nam nhân không có một là thứ tốt!” Hạ Thi Song nghe vậy trắng hai người liếc mắt một cái, sau đó bưng chén rượu lay động kia đẫy đà vòng eo, phong tình vạn chủng hướng Hạ Vân Kiệt cùng Ngô Lị Lị bên kia đi đến.

“Lị Lị, Tiểu Hạ, lại đây, ta cho các ngươi giới thiệu một người.” Đi đến trước mặt, không đợi Ngô Lị Lị mở miệng, Hạ Thi Song đã muốn nhiệt tình lôi kéo tay nàng, hướng hai người nói.

Hạ Vân Kiệt gặp phía trước xuống xe khi sắc mặt còn rất có điểm khó coi Hạ Thi Song, đảo mắt lại xảo tiếu thản nhiên, không khỏi âm thầm cảm khái, này làm người chủ trì biểu tình biến hóa chính là phong phú.

Bất quá nếu người ta nhiệt tình mời, Hạ Vân Kiệt cũng không về phần bãi cái giá, nói sau Ngô Lị Lị từ lâu trải qua sủng như kinh theo đi, Hạ Vân Kiệt cũng chỉ hảo

bưng chén rượu theo đi lên.

“Ngô mỹ nữ, hạnh ngộ, hạnh ngộ, ngươi ở Xuân thành đài truyền hình khi, ta liền thích nhìn ngươi tiết mục, không nghĩ tới hiện tại ngươi lại điều đến chúng ta Hải Châu thị đến. Đài truyền hình thành phố lãnh đạo lúc này rốt cục làm kiện đại khoái nhân tâm sự tình a.” Gặp Hạ Thi Song dẫn Ngô Lị Lị lại đây, Chung Thiên Nhạc đã sớm thân thủ cầm Ngô Lị Lị tiêm tiêm ngọc thủ, vẻ mặt ái mộ nói.

Chính là kia vẻ mặt ái mộ, Hạ Vân Kiệt cũng là thấy thế nào như thế nào xấu xa.

“Cái gì đại khoái nhân tâm, ta xem là đại khoái Chung thiếu tâm mới là đi!” Hạ Thi Song ái muội trắng Chung Thiên Nhạc liếc mắt một cái, nói.

Chung Thiên Nhạc cười hắc hắc, nói:“Chính xác nói giống Lị Lị tiểu thư như vậy mỹ nữ đến chúng ta Hải Châu, hẳn là đại khoái sở hữu Hải Châu thị nam nhân tâm mới là, đúng hay không Trịnh thiếu?”

Nói chuyện khi, Chung Thiên Nhạc còn có điểm yêu thích không buông tay nắm Ngô Lị Lị tiêm tiêm ngọc thủ, bất quá Ngô Lị Lị cũng không lộ thanh sắc đem tay rụt trở về, thuận đường còn không hiểu có điểm chột dạ liếc Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, dù sao đêm nay Hạ Vân Kiệt mới là của nàng nam bạn.

Trịnh Nhất Triết từ chối cho ý kiến cười cười, sau đó chỉ vào Chung Thiên Nhạc đối Ngô Lị Lị nói:“Lị Lị ngươi xem, vị này Chung thiếu vừa thấy đến trong lòng thần tượng kích động ngay cả chính mình là ai đều đã quên giới thiệu. Ta đến giúp ngươi giới thiệu một chút, hắn gọi Chung Thiên Nhạc, là Chung Dương Dĩnh chủ tịch thích nhất cháu trai. Hiện tại là siêu thắng tập đoàn ở Giang Nam tỉnh tiêu thụ phó tổng, là chân chính cao tầng quản

lý tinh anh.”

Nói tới đây Trịnh Nhất Triết dừng một chút, sau đó chuyển hướng Chung Thiên Nhạc tiếp tục giới thiệu nói:“Ngô Lị Lị tiểu thư sẽ không dùng ta giới thiệu.”

“Mỹ nữ thần tượng không cần ngươi giới thiệu.” Chung Thiên Nhạc cười tiếp một câu, sau đó nhìn về phía Hạ Vân Kiệt nói:“Bất quá vị tiên sinh này quả thật lạ mặt thực.”

“Hạ Vân Kiệt, Tiểu Hạ, Giang Châu thị.” Trịnh Nhất Triết cười hỗ trợ giới thiệu nói, ngữ khí rất là tùy ý, thậm chí còn cố ý bỏ thêm “Tiểu Hạ” Này xưng hô, giống như không như vậy không thể hiện ra hắn địa vị so với Hạ Vân Kiệt cao nhất đẳng dường như.

“Thì phải là đồng hương, không biết Tiểu Hạ ở Giang Châu thị làm sao công tác?” Nghe lời nghe âm, Chung Thiên Nhạc gặp Trịnh Nhất Triết như vậy giới thiệu Hạ Vân Kiệt liền biết không là Trịnh Nhất Triết đối hắn không hài lòng, chính là Hạ Vân Kiệt thật sự chính là tiểu nhân vật, cho nên nghe vậy chính là thực trường hợp hóa theo Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng nắm xuống tay, sau đó cố ý hỏi.

“Di, này không phải Hạ bảo tiêu sao? Như thế nào hôm nay cũng tới tham gia tiệc tối, không biết hôm nay bảo hộ đối tượng là vị nào a?” Đang ở phía sau, một đạo không hài hòa thanh âm ở Hạ Vân Kiệt mặt sau vang lên.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy mày hơi hơi nhíu một chút, hắn không cần hồi đầu cũng biết nói lời này là ai.

Trương Lôi, nguyên Uy Thịnh tập đoàn tổng hợp lại bộ phó tổng, bất quá hiện tại đã muốn bị đuổi ra Uy Thịnh tập đoàn quản lý tầng. Mà hắn phụ thân không chỉ có bị

đuổi ra quản lý tầng còn bị đuổi ra đổng sự cục, bất quá cho dù như thế, Trương Lôi còn là Hải Châu thị vang đương đương phú nhị đại, công tử ca. Nhưng trước một lần thất bại, không chỉ có làm cho Trương Lôi hận Tô gia tận xương, liên quan đối Hạ Vân Kiệt cũng đồng dạng hận thấu xương, thế cho nên hôm nay nhìn đến Hạ Vân Kiệt đã ở, lập tức liền kiềm chế không được nội tâm cừu hận, không hề phong độ lên đến châm chọc khiêu khích.

“Trương thiếu, ngươi nói là Tiểu Hạ sao? Hắn không phải ở một nhà công ty nhân lực tài nguyên bộ đi làm sao? Như thế nào lại thành bảo tiêu ?” Lợi thế Hạ Thi Song vốn đã sớm khó chịu Hạ Vân Kiệt lạnh nhạt, cũng bất mãn Ngô Lị Lị vừa đến liền dụ dỗ đi rồi chính mình bạn trai cùng Chung Thiên Nhạc ánh mắt, cho nên gặp Trương Lôi trào phúng làm thấp đi Hạ Vân Kiệt, tự nhiên như là phát hiện tân đại lục giống nhau, lập tức ra vẻ kinh ngạc hỏi.

“Phải không? Nguyên lai Hạ bảo tiêu đã muốn đổi nghề muốn làm hành chính quản lý, thật đúng là thất kính a!” Trương Lôi nghe vậy ngoài cười nhưng trong không cười nói. Trong giọng nói châm chọc ý tái rõ ràng bất quá.

Ngô Lị Lị lúc này mới vừa rồi biết Hạ Vân Kiệt phía trước nói lời nói cũng không phải vui đùa nói, hắn thật sự chính là một người làm công, hơn nữa lúc này nàng cũng hồi tưởng đứng lên xe BMW nội tiểu vật trang sức linh tinh gì đó, còn có bên trong xe hơi thở đều như là nữ nhân thường xuyên lái xe, mà không giống như là nam nhân lái xe, nếu thực như vậy, kia Hạ Vân Kiệt nói xe là mượn đến giữ thể diện trong lời nói chỉ sợ cũng là thật.

Như vậy nhất tưởng, Ngô Lị Lị mặt đẹp không khỏi trở nên có một tia tái nhợt, nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới chính mình nguyên bản mời đến giữ thể diện nam

nhân, nay lại ngược lại thành nàng bị giễu cợt bị công kích đối tượng.

Chính là chuyện tới nay, dù là Ngô Lị Lị chủ trì tiết mục khi có phong phú tùy cơ ứng biến kinh nghiệm, nhưng phía sau lại lăng là không biết nên xử lý như thế nào chuyện này.

Trực tiếp đem Hạ Vân Kiệt một cước đạp, cùng hắn phân rõ quan hệ, này khẳng định là không ổn. Đầu tiên nàng quá không được chính mình tâm lý này một cửa, khiến cho chính mình như là cái loại này cực đoan lợi thế nữ nhân giống nhau, mặc dù ở danh lợi tràng hỗn lâu, nàng quả thật cũng có chút lợi thế, nhưng còn không về phần đạt tới bực này trình độ. Tiếp theo, Hạ Vân Kiệt chẳng sợ tái không có gì trụ cột, hắn cũng là Cố Gia Hàng bằng hữu, người khác không biết Cố Gia Hàng lợi hại, cũng không biết Hạ Vân Kiệt cùng Cố Gia Hàng quan hệ, nàng Ngô Lị Lị cũng là nhất thanh nhị sở, thật muốn trước công chúng dưới, liền bởi vì Hạ Vân Kiệt lên không được mặt bàn liền đem hắn đạp, không nói Hạ Vân Kiệt mặt mũi mất không nổi, Cố Gia Hàng mặt mũi càng mất không nổi. Người sau ở Vân Lĩnh Xuân thành thượng lưu xã hội lý nhưng là có uy tín danh dự nhân vật !

“Lị Lị, chúng ta đi ra ngoài đi một chút đi.” Hạ Vân Kiệt tự nhiên khinh thường đi theo Trương Lôi nhân vật như vậy sính miệng lưỡi cực nhanh, xem cũng không thấy hắn liếc mắt một cái, chính là kéo Ngô Lị Lị tay, thản nhiên nói.

“Di, hảo hảo nói như thế nào đi thì đi a! Lị Lị ngươi không phải mới đến, tưởng nhiều nhận thức vài người sao? Vị này là nguyên Uy Thịnh tập đoàn cao quản Trương Lôi Trương thiếu. Hắn ba Trương Quá Hải Trương tổng trước kia là Uy Thịnh tập đoàn đại cổ đông, bất quá gần nhất cố ý tiến quân siêu thị bán lẻ ngành

sản xuất, nghe nói rất khả năng cùng Chung Dương Dĩnh chủ tịch hợp tác. Đúng hay không, Trương thiếu, Chung thiếu?” Thật vất vả đãi đến cơ hội đánh áp giễu cợt một phen Ngô Lị Lị này người mới, đương nhiên còn có Hạ Vân Kiệt này cái gì cũng không là lại lại cứ khiến cho thực thanh cao thực túm tiểu nhân vật, Hạ Thi Song tự nhiên không muốn cứ như vậy thả bọn họ đi, gặp Hạ Vân Kiệt lôi kéo Ngô Lị Lị phải đi, vội vàng ra vẻ thân thiết vãn trụ Ngô Lị Lị cánh tay nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 335 : Đã lâu không thấy

Hạ Thi Song là Hải Châu đài truyền hình thành phố đương gia hoa đán, nay ở đây người người cũng đều là địa phương rất đến đây công tử ca, không phải quan nhị đại chính là phú nhị đại, Hạ Thi Song như vậy thân thiết kéo Ngô Lị Lị tay lại mở miệng giữ lại, tuy rằng rõ ràng biết đối phương kỳ thật là nghĩ xem chính mình chê cười, nhưng Ngô Lị Lị cũng là không tốt nói cự tuyệt. Nếu không lập tức không chỉ có đắc tội Hạ Thi Song, nhưng lại đắc tội Trịnh Nhất Triết đám người. Hơn nữa Trịnh Nhất Triết, hắn phụ thân là Hải Châu thị thường vụ phó thị trưởng, Hải Châu đài truyền hình thành phố đài trưởng đều nghe hắn phụ thân, nếu Ngô Lị Lị tưởng ở Hải Châu đài truyền hình thành phố hỗn đi xuống liền lại càng không nghi đắc tội.

“Nguyên lai là Trương thiếu a thật cao hứng nhận thức ngươi.” Ngô Lị Lị một bên ngầm nhẹ nhàng kéo hạ Hạ Vân Kiệt tay, một bên tiếu mâu mỉm cười hướng Trương Lôi chào hỏi nói.

“Ta cũng thật cao hứng nhận thức ngươi Lị Lị tiểu thư, nghe Thi Song tiểu thư ý tứ ngươi là vừa mới đến Hải Châu thị phát triển? Về sau có chuyện gì cần hỗ trợ, cứ việc theo ta mở miệng.” Trương Lôi gặp Ngô Lị Lị kéo Hạ Vân Kiệt, cũng chủ động cùng chính mình chào hỏi, không khỏi đắc ý hướng Hạ Vân Kiệt phiêu liếc mắt một cái, sau đó đối Ngô Lị Lị nói.

“Các ngươi này đó nam nhân vừa thấy đến Lị Lị người người đã nghĩ biện pháp hiến ân cần, ta cần phải ghen a!” Hạ Thi Song gặp Trương Lôi hiển nhiên đối Ngô Lị Lị cũng để bụng, nửa thật nửa giả bĩu môi sẳng giọng.

“Sẽ không là Trịnh thiếu cũng đối Lị Lị tiểu thư hiến quá ân cần đi? Trịnh thiếu này ngươi sẽ không đúng rồi,

ngươi đã muốn có Thi Song tiểu thư, sẽ không muốn theo ta tranh Lị Lị tiểu thư đi?” Trương Lôi nghe vậy cười nói, nói khi còn cố ý hướng Hạ Vân Kiệt phiêu liếc mắt một cái, trong ánh mắt mang theo trắng trợn thị uy cùng khiêu khích, tựa hồ ăn định rồi hắn.

Hạ Vân Kiệt dù sao cũng là Ngô Lị Lị đêm nay nam bạn, Trương Lôi lời này nói mùi thuốc súng cũng rất rõ ràng, Ngô Lị Lị mặt đẹp không khỏi hơi hơi biến sắc, sau đó miễn cưỡng bài trừ một tia mỉm cười nói:“Các vị các ngươi tán gẫu, ta cùng Kiệt ca đi địa phương khác đi dạo.”

Chung quy, Ngô Lị Lị hay là muốn chiếu cố đến Hạ Vân Kiệt mặt mũi, đương nhiên cũng càng lo lắng tiếp tục ở đi xuống hai người hội thật sự khởi xung đột, như vậy liền càng phiền toái.

“Di, Lị Lị, ngươi như vậy liền rất không cho mặt mũi đi. Mọi người đều nói cử cao hứng, ngươi như thế nào cũng nói đi đâu?” Vài công tử ca đang ở lấy Lị Lị vì đề tài nói đùa, đùa giỡn vui vẻ, nay đã thấy Ngô Lị Lị chủ động nói phải đi, tự nhiên cảm thấy mặt mũi không nhịn được. Hơn nữa Trịnh Nhất Triết, hắn là Hải Châu thị thường vụ phó thị trưởng con trai, này ba người trung sổ hắn thân phận tôn quý nhất, hơn nữa Ngô Lị Lị thân phận theo nào đó góc độ giảng cũng coi như thuộc loại nhà nước đơn vị viên chức, đối hắn vị này Hải Châu thị thường vụ phó thị trưởng con trai liền càng hẳn là hết sức lấy lòng, cho nên Trịnh Nhất Triết gặp Ngô Lị Lị nói phải đi, đầu tiên sắc mặt kéo xuống dưới, ngữ khí bất mãn nói.

Gặp Trịnh Nhất Triết mở miệng, Ngô Lị Lị tiểu tâm can không khỏi mạnh nhảy một chút, trong lòng nghĩ thầm không xong, chính mình nhất thời thầm nghĩ rớt ra Hạ Vân Kiệt cùng Trương Lôi, nhưng thật ra đã quên này đó công tử ca tốt nhất mặt mũi, nay nên làm thế nào cho

phải đâu?

“Mặt mũi là người khác cấp, mặt là chính mình mất. Các vị nói được cao hứng, chẳng lẽ sẽ không lo lắng quá người khác cảm thụ sao? Lại hoặc là nói, nghĩ đến chính mình có tiền có thế là có thể ý giẫm lên người khác mặt mũi?” Đang lúc Ngô Lị Lị âm thầm sốt ruột khi, vốn khinh thường nhất cố Hạ Vân Kiệt rốt cục cũng có chút bị nhạ mao, lạnh giọng nói.

Nói xong Hạ Vân Kiệt lôi kéo Ngô Lị Lị tay, chân thật đáng tin nói:“Chúng ta đi.”

Hạ Vân Kiệt thốt ra lời này ra lời, tay lôi kéo, Ngô Lị Lị đương trường sắc mặt bá một chút biến thành tái nhợt, một lòng lập tức trầm đến không đáy vực sâu, âm thầm kêu lên, xong rồi, tất cả đều xong rồi

Quả nhiên gặp Hạ Vân Kiệt xuất khẩu “Cuồng ngạo”, Trịnh Nhất Triết đám người sắc mặt nhất thời tất cả đều kéo xuống dưới.

Nói đùa, bọn họ là cái gì thân phận? Hạ Vân Kiệt lại là cái gì thân phận? Bằng hắn cũng xứng theo chân bọn họ giảng mặt mũi? Bằng hắn cũng xứng chất vấn bọn họ? Cùng hắn trêu chọc vài câu, khai vài câu vui đùa, kia còn là để mắt hắn !

“Chậm đã Hạ bảo tiêu, nga, không đúng, hiện tại hẳn là Hạ trợ lý. Ngươi đi có thể, chúng ta cũng không thích với ngươi như vậy không thân phận nhân nói chuyện, bất quá Ngô Lị Lị tiểu thư ta nghĩ nàng hội càng nguyện ý lưu lại theo chúng ta nói chuyện phiếm mà không phải đi theo ngươi.” Mọi người trung nguyên bản là sổ Trương Lôi cùng Hạ Vân Kiệt oán hận chất chứa sâu nhất, nay thấy hắn chọc nhiều người tức giận, sớm liền kiềm chế không được một cái bước xa tiến lên ngăn lại nói.

Nói xong Trương Lôi nhìn như khóe môi nhếch lên mỉm cười, nhưng trên thực tế uy hiếp ý mười phần nhìn Ngô Lị Lị, mà Trịnh Nhất Triết cùng Chung Thiên Nhạc cũng không ngoại lệ, khóe môi nhếch lên một tia mỉm cười, ánh mắt nghiền ngẫm nhìn Ngô Lị Lị cùng Hạ Vân Kiệt, chỉ có Hạ Thi Song là một bộ vui sướng khi người gặp họa biểu tình.

Ngô Lị Lị đối mặt bốn nam nhân ánh mắt, cả người như bị đặt tại hỏa giá thượng nướng bình thường, khó chịu chi cực

Một bên là chính mình thật vất vả mời đến nam bạn, Cố Gia Hàng bằng hữu, một bên cũng là địa phương rất có thế lực nha nội cùng nhà giàu công tử, là thật chính địa đầu xà, nếu nàng lựa chọn cùng Hạ Vân Kiệt, mới đến, không hề căn cơ nàng nhất định hội đắc tội địa đầu xà, khẳng định là không có biện pháp tái ở Hải Châu đài truyền hình thành phố sống yên, mà nếu lựa chọn lưu lại, Hạ Vân Kiệt lại nên làm cái gì bây giờ? Vạn nhất về sau bị Cố Gia Hàng biết kia lại nên như thế nào đối mặt hắn phẫn nộ?

Trong lúc nhất thời, Ngô Lị Lị đi cũng không được, ở lại cũng không xong, thế khó xử.

Hạ Vân Kiệt chưa cùng Trương Lôi sính miệng lưỡi vui vẻ, lấy hắn âm thầm thân phận địa vị, cùng Trương Lôi loại này công tử ca sính miệng lưỡi vui vẻ thật sự là tự hạ mình thân phận. Hắn cũng không có thúc giục hoặc là bắt buộc Ngô Lị Lị, hắn nhưng thật ra muốn nhìn một chút Ngô Lị Lị đến tột cùng hội như thế nào lựa chọn, đến tột cùng lại có đáng giá hay không hắn giúp nàng một phen?

Trường hợp trong lúc nhất thời cương ở tại nơi nào, không khí có điểm nặng nề. Theo thời gian trôi qua, Trịnh Nhất Triết đám người khóe môi nhếch lên mỉm

cười dần dần chuyển vì bất mãn cười lạnh, sắc mặt cũng bắt đầu dần dần âm trầm xuống dưới.

Đối với bọn họ mà nói, Ngô Lị Lị không có lập tức lựa chọn lưu lại, đã muốn là một kiện làm cho bọn họ thực mất mặt sự tình. Bởi vì Hạ Vân Kiệt bất quá chính là chính là một vị công ty bình thường viên chức, mà bọn họ lại đều cũng có quyền có thế nhân vật.

Ngô Lị Lị do dự, cho thấy bọn họ ở Ngô Lị Lị cảm nhận trung cùng Hạ Vân Kiệt địa vị kỳ thật không sai biệt nhiều. Điều này làm cho bọn họ như thế nào không biết là thật to đã mất mặt mũi?

“Kiệt ca! Kiệt ca!” Đang lúc không khí càng ngày càng không tốt, Ngô Lị Lị gấp đến độ thậm chí cái trán đều bắt đầu mạo tế hãn khi, cách đó không xa đột nhiên có một đôi nam nữ mặt mang bưng chén rượu mặt mang kinh hỉ hướng bọn họ bên này đi tới.

Hạ Vân Kiệt nhìn lại, khóe miệng không khỏi gợi lên một chút vui vẻ ý cười. Nguyên lai đến không phải người khác, đúng là hắn trước kia hợp thuê giả Trương Văn Bân, mà cùng hắn tay trong tay cùng nhau đi tới nữ nhân không phải người khác đúng là Giang Châu thị kim lộ bia công ty lão tổng Triệu Nguyên Bưu nữ nhi Triệu Tiểu Nhã.

Năm trước Hạ Vân Kiệt từng bởi vì Trương Văn Bân duyên cớ tiến vào kim lộ bia công ty chạy quá doanh tiêu, khi đó Trương Văn Bân còn chính là Giang Châu phiến khu vực tiêu thụ quản lí, kim lộ bia công ty cũng chỉ là cái tiểu công ty. Bất quá khi quá cảnh thiên, sau lại bởi vì Hạ Vân Kiệt giúp, Siêu Thắng tập đoàn danh nghĩa sở hữu siêu thị toàn lực đẩy mạnh tiêu thụ kim lộ bia, kim lộ bia công ty lập tức theo một nhà nho nhỏ bia công ty phát triển vì toàn bộ Giang Nam tỉnh phải tính đến bia công ty. Tuy rằng cùng thanh đảo, Yến Kinh linh

tinh còn không thể đánh đồng, nhưng lấy trước mắt phát triển thế, không chừng thế nào ngày liền có thể đuổi theo chúng nó. Mà Trương Văn Bân đã ở Hạ Vân Kiệt dưới sự trợ giúp, nay đã muốn là kim lộ bia công ty thứ hai đại cổ đông, không chỉ có như thế còn thành công phao đến từng mơ ước đã lâu lão tổng nữ nhi Triệu Tiểu Nhã.

“Nguyên lai là Bân ca cùng Triệu quản lí a! Đã lâu không thấy.” Hạ Vân Kiệt gặp hai người đi tới, cười nâng chén cùng Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã huých một chút.

“Đừng, lúc trước nói tốt ta kêu ngươi ca.” Trương Văn Bân vội vàng khiêm tốn nói.

Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó đối Ngô Lị Lị nói:“Đến, Lị Lị ta cho ngươi giới thiệu một chút, vị này là Giang Châu thị kim lộ bia công ty Trương Văn Bân Trương phó tổng, vị này là nhân lực tài nguyên bộ Triệu Tiểu Nhã quản lí. Ta trước kia tại đây gia công ty làm quá công.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt lại đối Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã nói:“Vị này là Ngô Lị Lị, nguyên lai là Vân Lĩnh Xuân thành đài truyền hình người chủ trì, gần nhất vừa mới điều đến chúng ta Hải Châu đài truyền hình thành phố.”

“Nguyên lai là tẩu tử a, trong đài cho ngài an bài hảo chủ trì cái nào tiết mục sao? Nếu an bài tốt lắm, ngài theo ta nói một tiếng, chúng ta công ty chuyên môn ở ngài kia tiết mục đánh quảng cáo, chỉ cần giá có thể thừa nhận, chúng ta hy vọng có thể trực tiếp bắt quan danh quyền.” Trương Văn Bân gặp Ngô Lị Lị bộ dạng xinh đẹp gợi cảm, khí chất lại tốt, lại cùng Hạ Vân Kiệt thủ kéo thủ, lập tức vẻ mặt ân cần nói, hơn nữa đương trường đã nói muốn ở nàng chủ trì tiết mục đánh quảng cáo

Nói đùa, không có Kiệt ca vốn không có kim lộ bia hán hôm nay, càng không có hắn Trương Văn Bân hôm nay, Kiệt ca nữ nhân tiết mục tự nhiên là muốn đại lực cổ động.

Kim lộ bia từ cùng Siêu Thắng tập đoàn hợp tác sau, nó bia đã muốn trải rộng cả nước, có thể nói chỉ cần có Siêu Thắng siêu thị địa phương là có thể nhìn đến kim lộ bia bóng dáng, Ngô Lị Lị tuy rằng không phải người Giang Nam tỉnh, nhưng là ở xuân thành Siêu Thắng siêu thị hóa giá nhìn đến quá kim lộ bia, biết nhà này bia công ty là Giang Nam tỉnh số một số hai bia công ty, gặp Trương Văn Bân nói muốn ở nàng chủ trì tiết mục đánh quảng cáo, thậm chí hy vọng bắt quan danh quyền, Ngô Lị Lị không khỏi vui mừng thiếu chút nữa trợn tròn mắt, ngay cả Trương Văn Bân kêu nàng tẩu tử đều đã quên đi so đo.

Phải biết rằng đài truyền hình một cái tiết mục có thể hay không tiếp tục làm đi xuống, có thể hay không làm tốt, đều là cần đại lực tài chính đầu nhập, mà này tài chính làm sao đến? Tự nhiên đó là tiết mục quảng cáo thu vào. Có thương gia chịu tốn đồng tiền lớn tại đây cái tiết mục đánh quảng cáo, này tiết mục liền khẳng định hội chịu trong đài coi trọng. Phải biết rằng đầu năm nay tiền mới là là tối trọng yếu. Giống hàng năm một lần thịnh yến tết âm lịch tiệc tối, CCTV biến đổi biện pháp ở tiết mục trung sáp nhập quảng cáo, này hết thảy còn không đều là vì tiền !

“Văn Bân ngươi nói bừa cái gì! Lị Lị là bằng hữu của ta.” Hạ Vân Kiệt gặp Trương Văn Bân há mồm đã kêu Ngô Lị Lị tẩu tử, không khỏi hoảng sợ, vội vàng trừng mắt nói.

“Đều giống nhau, đều giống nhau. Dù sao Lị Lị tiểu thư tiết mục chúng ta công ty duy trì định rồi.” Trương Văn Bân vốn chính là doanh tiêu xuất thân, da mặt dày thật

sự, nghe vậy mặt không đổi sắc cười ha ha nói.

Trịnh Nhất Triết đám người chính xem Hạ Vân Kiệt khó chịu, chính đem hắn bỡn cợt không đáng một đồng, hơn nữa đang chuẩn bị hung hăng thải hắn, không nghĩ tới đột nhiên chui ra kim lộ bia phó tổng giám đốc Trương Văn Bân, không chỉ có như thế, này Trương Văn Bân vừa đến đã kêu Hạ Vân Kiệt Kiệt ca, nhưng lại nói muốn ở Ngô Lị Lị tiết mục đánh quảng cáo. Kể từ đó, cũng là so với đánh bọn họ mặt còn làm cho bọn họ khó chịu, giống như này Trương Văn Bân là cố ý đến phủng Hạ Vân Kiệt bình thường.

Trong lúc nhất thời, Trịnh Nhất Triết đám người sắc mặt đều trở nên rất khó xem, nhất là kia Chung Thiên Nhạc. Hắn cô cô chính là Siêu Thắng tập đoàn lão tổng Chung Dương Dĩnh, hắn thân mình cũng là phụ trách Giang Nam tỉnh tiêu thụ phó tổng. Kim lộ bia chính là dựa vào Siêu Thắng tập đoàn lập nghiệp, nay kim lộ bia phó tổng Trương Văn Bân thế nhưng trước mặt hắn mặt thổi phồng Hạ Vân Kiệt, Chung Thiên Nhạc có thể có hoà nhã sắc mới là lạ?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 336 : Tự giải quyết cho tốt đi người trẻ tuổi!

“Chung thiếu, kim lộ bia không phải bởi vì siêu thắng tập đoàn đại lực duy trì mới khởi sắc sao? Như thế nào hiện tại người ta giống như thực không cho ngươi mặt mũi, hơn nữa gặp mặt giống như ngay cả cái tiếp đón cũng chưa đánh với ngươi một tiếng a?” Ở Uy Thịnh tập đoàn mất đi cổ phần khống chế quyền cùng lên tiếng quyền Trương gia, gần nhất cố ý tưởng ở siêu thị bán lẻ ngành sản xuất mở ra quyền cước, Trương Quá Hải gần nhất cũng liên tiếp cùng Chung Dương Dĩnh tiếp xúc, cho nên đối với siêu thắng tập đoàn một ít kinh doanh trạng huống, trương lôi gần nhất có vẻ chú ý, cũng làm không ít điều tra nghiên cứu, biết kim lộ bia là dựa vào siêu thắng tập đoàn mới khởi sắc. Cho nên Trương Lôi gặp Chung Thiên Nhạc sắc mặt khó coi, lòng mang âm hiểm cố ý kích thích nói.

Trương Lôi lời này tự nhiên là đổ dầu vào lửa, hơn nữa cuối cùng một câu lại kích thích Chung Thiên Nhạc sắc mặt đều biến thanh.

Hạ Vân Kiệt bất quá chính là ở kim lộ bia làm quá công người làm công, mà hắn cũng là Chung Dương Dĩnh cháu trai, siêu thắng tập đoàn Giang Nam tỉnh tiêu thụ phó tổng. Trương Văn Bân nay chỉ lo cùng Hạ Vân Kiệt cùng Ngô Lị Lị chào hỏi lại đem hắn ném ở một bên, quả thực chính là mắt bị mù.

“Hừ!” Chung Thiên Nhạc xanh mét hừ lạnh một tiếng, sau đó hơi hơi tiến lên nửa bước, ngoài cười nhưng trong không cười nói:“Một đoạn thời gian không gặp, Trương tổng làm việc tình là càng ngày càng có quyết đoán, TV quảng cáo như vậy nhất tuyệt bút tài chính đầu nhập sự tình, nói đầu liền đầu a”

“Ai nha, nguyên lai là Chung tổng a. Thực xin lỗi, thực xin lỗi, vừa rồi nhìn đến Kiệt ca nhất vui vẻ nhưng thật ra không thấy được ngài.” Chung Thiên Nhạc nhất mở miệng, Trương Văn Bân thế này mới phát hiện Chung Thiên Nhạc đã ở tràng, không khỏi vội vàng cười bồi tội nói

Dù sao người ta là cháu trai thực chịu Chung Dương Dĩnh coi trọng, lại là tập đoàn quản lý tầng, kim lộ bia về sau còn phải dựa vào siêu thắng siêu thị phô hóa, tự nhiên tốt lấy lòng Chung Thiên Nhạc.

Bất quá Trương Văn Bân lại không dự đoán được chính mình nói nói được dễ gọi, hơn nữa ở hắn xem ra bởi vì Kiệt ca mà xem nhẹ Chung Thiên Nhạc là thực bình thường sự tình, nhưng dừng ở Chung Thiên Nhạc trong tai cũng là cùng giáp mặt trào phúng hắn không có gì khác nhau.

Hạ Vân Kiệt cùng hắn có thể so sánh sao?

“Xem ra Kiệt ca mặt mũi so với ta lớn hơn nhiều a!” Buồn bực dưới, Chung Thiên Nhạc hoàn toàn xả hạ thân sĩ phong độ, không chút nào che dấu châm chọc nói.

Trương Văn Bân là chạy doanh tiêu xuất thân, tự nhiên là cá nhân tinh. Gặp Chung Thiên Nhạc nói như vậy, thế nào còn không biết hắn cùng Hạ Vân Kiệt có mâu thuẫn, không khỏi nao nao, nhìn xem Chung Thiên Nhạc lại nhìn xem Hạ Vân Kiệt. Không biết hai người đến tột cùng là vì sự tình gì khởi mâu thuẫn.

“Văn Bân, chúng ta hai người đã lâu không thấy, nơi này ầm ỹ không bằng đến bên kia ngồi xuống chậm rãi tán gẫu.” Hạ Vân Kiệt lại không quan tâm Chung Thiên Nhạc, cười chỉ chỉ đại sảnh góc nghỉ ngơi khu nói. Giống như đối Chung Thiên Nhạc đám người căn bản khinh

thường nhất cố, lại hoặc là nói trực tiếp đem bọn họ làm không khí giống nhau không tồn tại.

Trên thực tế, cũng quả thật là như thế này. Đơn giản là vài không tiền đồ công tử ca, mọi người nếu khách khách khí khí hắn còn có thể theo chân bọn họ tán gẫu cái vài câu, nếu không khách khí, hắn lại sao lại điểu bọn họ?

Hạ Vân Kiệt loại này căn bản không nhìn bọn họ tồn tại thái độ, làm cho Chung Thiên Nhạc đám người cảm thấy chính mình giống như thành sôi nổi ở làm đơn độc nhảy nhót tiểu sửu bình thường.

Bị một người làm công trở thành nhảy nhót tiểu sửu, có thể nghĩ, Chung Thiên Nhạc đám người phổi đều phải khí tạc.

Bất quá Trương Văn Bân cũng không hội nghĩ như vậy, nhớ ngày đó ngay cả Chung Dương Dĩnh đều phải tự mình cấp Hạ Vân Kiệt đổ cà phê, thêm đường, quấy, thậm chí liền bởi vì Hạ Vân Kiệt một câu, Chung Dương Dĩnh liền không chút do dự đại lực đẩy mạnh tiêu thụ kim lộ bia, hắn Chung Thiên Nhạc đám người tính cái cầu cho nên gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Trương Văn Bân cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền cười gật đầu nói:“Tốt.”

Hạ Vân Kiệt cùng Chung Thiên Nhạc, hắn đương nhiên lựa chọn Hạ Vân Kiệt

Gặp Trương Văn Bân thế nhưng không hề nghĩ ngợi liền gật đầu nói tốt, Chung Thiên Nhạc lúc này thật sự là ngay cả phổi đều phải khí tạc, mà Trịnh Nhất Triết đám người cũng tốt không đến chạy đi đâu. Mà Triệu Tiểu Nhã dù sao đối Hạ Vân Kiệt sự tình biết được không nhiều lắm, cũng không chính mắt gặp qua hắn lúc ấy cùng Chung Dương Dĩnh cùng nhau uống cà phê khi

“Hùng phong”, cho nên đối với Chung Thiên Nhạc vị này Chung Dương Dĩnh cháu trai, tập đoàn cao quản còn là cử kiêng kị, gặp Trương Văn Bân thế nhưng không hề nghĩ ngợi liền gật đầu nói tốt, không khỏi có chút sốt ruột kéo Trương Văn Bân một chút, thấp giọng kêu một tiếng:“Văn Bân!”

Kêu lên sau, Triệu Tiểu Nhã lại vội vàng vẻ mặt bất an xin lỗi đối Chung Thiên Nhạc nói:“Chung tổng ngượng ngùng, Văn Bân hắn cùng……”

Gặp Triệu Tiểu Nhã mặt mang bất an xin lỗi, Chung Thiên Nhạc đám người thế này mới cảm giác tìm về điểm bãi, che lấp trên mặt lộ ra một chút đắc ý sắc.

Bất quá bọn họ còn không có tới kịp đắc ý, đã thấy Trương Văn Bân đã muốn dùng sức đem Triệu Tiểu Nhã lôi kéo, bình tĩnh mặt nói:“Ngượng ngùng cái gì, không có nghe đến Kiệt ca lời nói sao?”

“Trương Văn Bân, các ngươi kim lộ bia còn muốn không nghĩ tiếp tục ở lại siêu thắng siêu thị hóa giá thượng ?” Gặp Trương Văn Bân không chỉ có không cho mặt mũi, nhưng lại hoàn toàn khuynh hướng Hạ Vân Kiệt, Chung Thiên Nhạc rốt cục kiềm chế không được lửa giận, hai mắt phun hỏa nhìn chằm chằm Trương Văn Bân, cắn răng uy hiếp nói.

“Chung tổng, thực xin lỗi, thực……” Gặp Chung Thiên Nhạc nói ra nói như vậy, Triệu Tiểu Nhã không khỏi một trận kinh hoảng. Kim lộ bia có thể phát triển cho tới hôm nay, chủ yếu là bởi vì có lần đến cả nước siêu thắng siêu thị đẩy mạnh tiêu thụ duyên cớ, nếu siêu thắng siêu thị đem kim lộ bia hạ giá, như vậy kim lộ bia huy hoàng chỉ sợ rất nhanh sẽ trở thành phù dung sớm nở tối tàn !

Gặp Triệu Tiểu Nhã thất kinh bộ dáng, Chung Thiên Nhạc trên mặt lại lộ ra một chút đắc ý cười lạnh, hắn lại

không phát hiện Hạ Vân Kiệt kia vẫn thực bình tĩnh con ngươi lóe ra một chút hàn quang.

Người trẻ tuổi sĩ diện, ngẫu nhiên tranh giành tình nhân một phen, Hạ Vân Kiệt thật đúng là khinh thường cùng theo chân bọn họ chấp nhặt. Nhưng Chung Thiên Nhạc hiện tại lại uy hiếp phải kim lộ bia hạ giá, cái này khó tránh khỏi làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy phi thường chán ghét.

“Không có gì hay thực xin lỗi. Chuyện này hắn Chung Thiên Nhạc còn không làm chủ được!” Hạ Vân Kiệt không đợi Triệu Tiểu Nhã đem nói cho hết lời, liền xua tay lạnh lùng ngắt lời nói.

“Chê cười? Chung thiếu không làm chủ được? Không phải chính là một cái bia sao? Đầu năm nay không biết có bao nhiêu bia chờ cầu suy nghĩ tiến siêu thị đâu? Chỉ cần Chung thiếu cùng hắn cô cô nói một tiếng, còn không phải nói mấy câu sự tình!” Trương Lôi nghe vậy lập tức châm chọc nói.

“Trương Lôi không cần tái cùng loại này không biết trời cao đất rộng người dong dài, đêm nay không phải siêu thắng tập đoàn tổ chức từ thiện tiệc tối sao? Chung Thiên Nhạc ngươi đêm nay là chủ nhân, ngươi đi kêu nơi này quản lí lại đây, thỉnh hắn đi ra ngoài. Khi nào thì Giang Loan hội sở thành người nào đều có thể ra vào địa phương ?” Trịnh Nhất Triết gặp Hạ Vân Kiệt càng ngày càng “Kiêu ngạo”, rốt cục bàn tay to vung lên vô cùng ngưu bức nói.

Đương nhiên lấy thân phận của hắn, nếu Hạ Vân Kiệt thật sự chính là một nho nhỏ người làm công, tại đây năm đầu hắn quả thật có như vậy ngưu bức tư cách.

Trịnh Nhất Triết thốt ra lời này ra lời, Trương Văn Bân, Ngô Lị Lị còn có Triệu Tiểu Nhã tất cả đều thay đổi sắc

mặt, hơn nữa biết Hạ Vân Kiệt một chút chi tiết Trương Văn Bân lại không đợi Hạ Vân Kiệt mở miệng, đã muốn vẻ mặt tức giận chỉ vào Trịnh Nhất Triết chất vấn nói:“Ngươi là ai? Ngươi có cái gì tư cách nói loại này nói?”

“Ta kêu Trịnh Nhất Triết, Trịnh Lực Bác là ta ba, như vậy đủ tư cách sao?” Trịnh Nhất Triết phỏng chừng lớn như vậy còn cho tới bây giờ không bị người như vậy chất vấn quá, cho nên nhất thời cũng tức giận đến hoàn toàn mất đi phong độ, vẻ mặt trào phúng hỏi Trương Văn Bân.

Trương Văn Bân chỉ biết là Hạ Vân Kiệt cùng Chung Dương Dĩnh quan hệ vô cùng tốt, nhưng đối này khác sự tình cũng không thậm hiểu biết, nay nghe nói Trịnh Nhất Triết dĩ nhiên là Hải Châu thị thường vụ phó thị trưởng con trai, nhưng thật ra mạnh hút một ngụm lãnh khí, trong mắt lóe ra một tia kinh hoảng sắc.

Dân không cùng quan đấu, đây là mấy ngàn năm lưu truyền tới nay thâm căn cố đế tư tưởng. Chẳng sợ Trương Văn Bân nay tốt xấu cũng là phó tổng cấp nhân vật, nhưng vừa nghe đến quan, trong lòng còn là khó tránh khỏi chột dạ.

Gặp Trương Văn Bân mặt lộ vẻ kinh hoảng sắc, Chung Thiên Nhạc khóe miệng gợi lên một chút đắc ý chi cười, sau đó nâng tay hướng đang ở hỗ trợ tiếp đón khách nhân hội sở khách phục quản lí vẫy tay.

Gặp Chung Thiên Nhạc ngoắc kêu khách phục quản lí lại đây, Hạ Vân Kiệt tuy rằng có thể tùy tiện một chiếc điện thoại có thể đem Chung Dương Dĩnh kêu lên đến, nhưng bởi vì Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm duyên cớ, hắn chung quy có điểm chột dạ cùng Chung Dương Dĩnh chạm trán, cũng không tưởng giảo trận này từ thiện tiệc tối, do dự hạ, cuối cùng còn là lạnh lùng quét

Chung Thiên Nhạc đám người liếc mắt một cái nói:“Còn là một câu, mặt mũi là người khác cấp, mặt là chính mình buộc. Tự giải quyết cho tốt đi, người trẻ tuổi!”

Nói xong Hạ Vân Kiệt lắc đầu, sau đó chuyển hướng Trương Văn Bân nói:“Trường hợp này thực không thích hợp ta, ta đi trước một bước, ngươi cùng Tiểu Nhã tiếp tục, đúng rồi, khi nào thì kết hôn đừng quên thông tri một tiếng.”

Cuối cùng Hạ Vân Kiệt mới đem ánh mắt đầu hướng Ngô Lị Lị, thấy nàng tuy rằng vẻ mặt không yên bất an, nhưng tay nàng tới thủy tới nhưng vẫn còn kéo chính mình cánh tay, nhưng thật ra đối nàng sinh ra không ít hảo cảm, nhịn không được hướng nàng lộ ra thân thiết mỉm cười, vỗ vỗ mu bàn tay nàng nói:“Ngươi đã tìm tới ta, ta cuối cùng sẽ không đối với ngươi mặc kệ không hỏi. Đi thôi, hôm khác ta giới thiệu một ít người chân chính đối với ngươi có giúp cho ngươi nhận thức.”

“Thiết! Nói khoác mà không biết ngượng!” Gặp Hạ Vân Kiệt rõ ràng là không dám chờ khách phục quản lí lại đây đuổi người xám xịt bước đi, lại còn tử sĩ diện, Chung Thiên Nhạc bọn người mặt lộ vẻ khinh thường biểu tình.

Ngô Lị Lị lúc này cũng cho rằng Hạ Vân Kiệt kỳ thật là người trẻ tuổi các không dưới thể diện, nhưng không biết vì cái gì, ở sâu trong nội tâm nàng lại tựa hồ có điểm tin tưởng Hạ Vân Kiệt lời nói.

Ma xui quỷ khiến Ngô Lị Lị thế nhưng kéo Hạ Vân Kiệt tay đi ra ngoài.

“Ngô Lị Lị, không thể không tiếc nuối nói cho ngươi, ngươi làm một cái thực ngu xuẩn lựa chọn.” Làm Ngô Lị Lị kéo Hạ Vân Kiệt tay đi ra ngoài khi, phía sau truyền đến Trịnh Nhất Triết tiếc hận thanh.

Ngô Lị Lị thân thể mềm mại không khỏi run nhè nhẹ một chút, nàng tái hiểu không quá lời này trung ý.

“Yên tâm, ngu xuẩn là hắn.” Hạ Vân Kiệt vỗ nhẹ nhẹ chụp Ngô Lị Lị tay, cười nói.

Ngô Lị Lị nghe vậy trong lòng âm thầm thở dài một hơi, Trịnh Nhất Triết ngu xuẩn không ngu xuẩn nàng không biết, nhưng nàng biết chính mình ở hải châu đài truyền hình thành phố sự nghiệp còn không có khởi bước liền lập tức sắp sửa chấm dứt.

Đang lúc Ngô Lị Lị trong lòng âm thầm thở dài khi, nghênh diện đi tới một đôi tuổi trẻ nam nữ.

Nữ mặc quần áo chạm rỗng lễ phục dạ hội, nên lộ không nên lộ đều lộ nhất đống lớn, gợi cảm yêu diễm, hấp người tròng mắt, không phải người khác đúng là từng bởi vì một vụ ô tô va chạm giao thông sự cố cùng Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm phát sinh quá tranh cãi, Hải Châu đài truyền hình thành phố mặt khác một vị mỹ nữ người chủ trì Dương Tiểu Phỉ. Nàng bên cạnh nam tử phì mập mạp béo, lưu trữ một đầu tam thất phân kiểu tóc, đúng là của nàng bạn trai, Hải Châu thị chính pháp ủy thư kí con trai Trương Lôi, cùng Uy Thịnh tập đoàn từng đại cổ đông Trương Quá Hải con trai Trương Lôi cùng tên cùng họ.

Trương Lôi cùng Dương Tiểu Phỉ hiển nhiên không nghĩ tới lại ở chỗ này đụng tới Hạ Vân Kiệt, hai mắt theo bản năng lóe ra một tia khủng hoảng sắc.

Có thể không khủng hoảng sao? Vì nho nhỏ một vụ giao thông sự cố, tỉnh ủy thư kí bí thư đều tự mình nhìn trông mong tới rồi xử lý. Thậm chí tỉnh ủy thư kí bí thư ở xử lý khi, người ta ngưu bức hò hét trực tiếp phủi tay chạy lấy người. Lúc ấy bọn họ đuổi theo đi lên muốn xin lỗi, bất

quá lại trực tiếp bị giao cảnh cấp kéo trở về, không nghĩ tới hôm nay lại ở trong này đụng.

Chính âm thầm khủng hoảng, không biết nên như thế nào đối mặt Hạ Vân Kiệt khi, Dương Tiểu Phỉ mắt sắc miết đến cùng Hạ Vân Kiệt tay trong tay Ngô Lị Lị, tiếu mâu không khỏi mạnh sáng ngời, vội vàng lắc lắc thân hình như rắn nước vẻ mặt lấy lòng đón nhận đi gọi nói:“Lị Lị tỷ ngài cũng tới rồi, ai nha, này không phải Kiệt ca sao?”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 337 : Ngươi nhận thức kia Hạ tiểu tử?

Dương Tiểu Phỉ là loại người nào? Nàng nhưng là Hải Châu đài truyền hình thành phố cùng Hạ Thi Song tương xứng đương gia hoa đán, liền ngay cả phàn kết bạn trai một cái là thị ủy thường ủy chính pháp ủy thư kí con trai, một cái là thị ủy thường ủy thường vụ phó thị trưởng con trai, cũng là lực lượng ngang nhau, tám lạng nửa cân.

Có thể nghĩ, giống Dương Tiểu Phỉ nhân vật như vậy, ở trong đài kia tròng mắt đều là dài ót đỉnh, trừ bỏ trong đài số ít kia vài vị lãnh đạo, ít có nàng để vào mắt, về phần Ngô Lị Lị loại này theo phần đất bên ngoài điều tới được "Người mới", vậy lại càng không sẽ thả ở trong mắt. Đương nhiên chủ động cùng Ngô Lị Lị chào hỏi, nhưng lại vẻ mặt lấy lòng, còn khiêm tốn xưng hô đối phương vì tỷ, vậy lại nói nhảm mà thôi. Cho nên Ngô Lị Lị gặp Dương Tiểu Phỉ vẻ mặt lấy lòng chủ động kêu chính mình tỷ, cả người đều bị sợ ngây người, thẳng lăng lăng nhìn Dương Tiểu Phỉ cơ hồ nghĩ đến chính mình lỗ tai ra tật xấu. Chờ Dương Tiểu Phỉ giống phát hiện tân đại lục giống nhau phát hiện Hạ Vân Kiệt, nhưng lại há mồm chính là Kiệt ca khi, Ngô Lị Lị lại giật mình miệng đều mở ra.

Ông trời, Dương Tiểu Phỉ hôm nay không phải uống sai thuốc đi? Điều này sao có thể đâu? Này còn là kia răng sắc miệng bén, đi đường đều là dương cầm Dương Tiểu Phỉ, Phỉ tỷ sao?

"Ai nha, thật sự là Kiệt ca a. Ta nói đâu, hôm nay buổi sáng vừa ra khỏi cửa như thế nào chợt nghe đến chim khách ở kêu, nguyên lai là hôm nay muốn gặp được Kiệt ca a!" Đang lúc Ngô Lị Lị còn tại giật mình khi, Dương Tiểu Phỉ sớm đã vẻ mặt cười quyến rũ mãnh chụp Hạ

Vân Kiệt mã thí.

Kia vuốt mông ngựa trong lời nói buồn nôn Hạ Vân Kiệt nổi da gà đều phải điệu một đất.

Bất quá không có biện pháp, Hạ Vân Kiệt nhưng là đại nhân vật nối thẳng tỉnh ủy nhất hào lãnh đạo, Dương Tiểu Phỉ muốn tưởng ở trong đài càng tiến thêm một bước phát triển hoặc là nói chuyển tới tỉnh đài, khẳng định muốn Kiệt ca đem chuyện kia cấp quên mất mới được, nếu không mặc ngươi Dương Tiểu Phỉ như thế nào cố gắng, chỉ cần hắn lão nhân gia còn nhớ thương chuyện đó, đến lúc đó khinh phiêu phiêu một câu, nàng Dương Tiểu Phỉ phải bị đánh hồi nguyên hình, cả đời đừng nghĩ tái đi tới một bước.

Đương nhiên đây là Dương Tiểu Phỉ lấy tiểu nhân chi tâm độ quân tử chi phúc, Hạ Vân Kiệt lại làm sao nhàm chán đến còn nhớ thương nàng người như thế.

“Kiệt ca, buổi tối hảo. Sự tình lần trước thật sự là……” Trương Lôi dù sao cũng là nam nhân, tuy rằng cũng là sợ hãi Hạ Vân Kiệt đòi mạng, nhưng giống Dương Tiểu Phỉ há mồm liền đến buồn nôn nói hắn đúng là vẫn còn không hợp ý nhau, gặp Dương Tiểu Phỉ đã muốn cùng Hạ Vân Kiệt đánh thượng tiếp đón, cũng vội vàng đi theo vẻ mặt thật cẩn thận nói

“Được rồi, đi qua liền trôi qua, các ngươi chỉ cần hảo hảo làm người tự nhiên không có việc gì.” Hạ Vân Kiệt mới lười cùng hai người kia dong dài, gặp Trương Lôi thật cẩn thận bộ dáng, sợ hắn cũng nói ra cái gì làm cho người ta buồn nôn thúc ngựa nói đến, không đợi Trương Lôi nói xong liền khoát tay ngắt lời nói.

“Cảm ơn Kiệt ca! Cảm ơn Kiệt ca!” Trương Lôi cùng Dương Tiểu Phỉ gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, không khỏi mừng rỡ, trong lòng một khối tảng đá rốt cục rơi

xuống, liên tục nói.

Trịnh Nhất Triết đám người nay tuy rằng cách Hạ Vân Kiệt cùng Ngô Lị Lị đám người có một khoảng cách, nghe không rõ song phương nói chuyện, nhưng ẩn ẩn trung còn là có thể nhìn ra được đến Trương Lôi cùng Dương Tiểu Phỉ đối Hạ Vân Kiệt thực khách khí, thậm chí có lấy lòng hắn ý tứ. Bọn họ sắc mặt cũng không cấm hơi hơi đổi đổi, trong mắt toát ra nghi hoặc sắc.

Không biết Trương Lôi cùng Dương Tiểu Phỉ như thế nào hội nhận thức Hạ Vân Kiệt, lại càng không hiểu được lấy bọn họ thân phận vì cái gì đối Hạ Vân Kiệt khách khí như vậy?

Trịnh Nhất Triết bọn họ còn như thế, Ngô Lị Lị liền lại càng không tất nói. Dương Tiểu Phỉ kêu Hạ Vân Kiệt Kiệt ca, chụp hắn mã thí cũng đã làm cho nàng giật mình vô cùng, không nghĩ tới Dương Tiểu Phỉ bạn trai cũng kêu Hạ Vân Kiệt Kiệt ca, hơn nữa nói chuyện đều là thật cẩn thận.

Nhưng này như thế nào khả năng đâu?

Dương Tiểu Phỉ bạn trai không phải thị ủy thường ủy chính pháp ủy thư kí con trai sao? Hạ Vân Kiệt trước kia không phải chính là cái bảo tiêu, nay chính là một nhà công ty nhân lực tài nguyên bộ trợ lý sao? Chẳng lẽ nhân lực tài nguyên bộ trợ lý so với thị ủy thường ủy chính pháp ủy thư kí con trai còn ngưu bức?

Ngô Lị Lị hoàn toàn hồ đồ nàng phát hiện hiện tại ngay cả chính mình đều muốn làm không rõ ràng lắm Hạ Vân Kiệt đến tột cùng là cái gì thân phận !

Nói hắn là người làm công sao? Lại cứ hắn không chỉ có cùng Cố Gia Hàng là bằng hữu, hiện tại lại ngay cả Trương Lôi cùng Dương Tiểu Phỉ đều đối hắn thật cẩn

thận, tựa hồ rất sợ hắn bộ dáng. Nói hắn không phải người làm công sao? Khả rõ ràng kia nguyên Uy Thịnh tập đoàn cao quản Trương Lôi lại một ngụm kêu phá thân phận của hắn, chính hắn cũng thừa nhận chính là nhân lực tài nguyên bộ trợ lý, đúng rồi, trước kia còn tại kim lộ bia công ty làm việc qua. Này lại tuyệt đối không sai được

Đang lúc Ngô Lị Lị hoàn toàn hồ đồ khi, Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng kéo nàng nói:“Chúng ta đi thôi.”

“Kia Phỉ tỷ, Trương thiếu chúng ta đi trước.” Ngô Lị Lị thế này mới như ở trong mộng mới tỉnh, vội vàng mặt mang tươi cười cùng xin lỗi hướng Dương Tiểu Phỉ cùng Trương Lôi gật đầu cáo từ nói.

Trước mắt này hai người một cái là trong đài đương gia hoa đán, một cái nhưng là thị ủy thường ủy chính pháp ủy thư kí con trai, Ngô Lị Lị đương nhiên muốn khiêm tốn khách khí.

“Lị Lị tỷ bảo ta Tiểu Phỉ là có thể a. Các ngươi đi hảo, đi hảo!” Người ta nhưng là cùng Kiệt ca tay trong tay nữ nhân, Dương Tiểu Phỉ nào dám làm được rất tốt nàng này tiếng tỷ xưng hô, nghe vậy vội vàng bồi cười nói.

Ngô Lị Lị gặp Dương Tiểu Phỉ cũng không phải hư tình giả ý bộ dáng, trong lòng không khỏi âm thầm khiếp sợ nghi hoặc không thôi, ở mặt ngoài lại lần hướng nàng cùng Trương Lôi cười cười, sau đó kéo Hạ Vân Kiệt đi ra ngoài. Vừa đi, một bên nhịn không được vụng trộm đánh giá hắn.

Này vừa thấy, nàng mới đột nhiên ý thức được, đêm nay theo nhìn thấy hắn bắt đầu, hắn đều là vẻ mặt lạnh nhạt, tiêu sái. Nếu hắn thật sự chính là một gã bình thường người làm công, hắn thật sự có thể làm đến điểm ấy sao?

“Kiệt ca, Dương Tiểu Phỉ cùng Trương Lôi như thế nào hội nhận thức ngươi?” Làm hai người đi ra biệt thự, ngồi trên tứ luân bình điện xe một đường hướng bãi đỗ xe lái đi khi, Ngô Lị Lị nhịn không được trong lòng tò mò hỏi.

“Ha ha, từng phát sinh quá điểm hiểu lầm, sau đó liền nhận thức.” Hạ Vân Kiệt cười cười nói.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng nhẹ nhàng bâng quơ một câu, nhưng nghe được Ngô Lị Lị phương tâm không khỏi thật to chấn động. Phát sinh hiểu lầm, mà kết quả đâu cũng là Dương Tiểu Phỉ cùng Trương Lôi đối hắn khách khách khí khí, thật cẩn thận, này lại ý nghĩa cái gì?

“Bọn họ giống như cử sợ ngươi.” Nhịn không được trong lòng lòng hiếu kỳ Ngô Lị Lị nói bóng nói gió nói.

“Phải không? Khả năng theo ta lúc ấy tức giận tát bọn họ một bàn tay có quan hệ đi. Những người này không cho bọn họ một chút nhan sắc, bọn họ tổng không biết thu liễm.” Hạ Vân Kiệt cười cười nói. Hắn tổng không thể nói chính mình lúc ấy cố ý gọi điện thoại cấp tỉnh ủy thư kí.

Nhưng dù là như thế, Ngô Lị Lị hay là nghe gợi cảm cái miệng nhỏ nhắn đương trường liền “A” trương ở nơi nào, nửa ngày đều không thể chọn.

Nếu không phải gặp Dương Tiểu Phỉ cùng Trương Lôi vừa rồi quả thật thực sợ hãi Hạ Vân Kiệt bộ dáng, nàng thật muốn bật thốt lên nói Hạ Vân Kiệt xuy ngưu. Bởi vì đối phương nhưng là Hải Châu đài truyền hình thành phố đương gia hoa đán cùng thị ủy thường ủy chính pháp ủy thư kí con trai a, hơn nữa người sau, hắn lão ba nhưng là trực tiếp quản toàn bộ Hải Châu thị công an cục, viện kiểm sát, pháp viện lãnh đạo, lời nói không chút nào quá phận trong lời nói, đầu năm nay chỉ có

Trương Lôi đánh người phân, lại nào có người khác đánh hắn phân?

Một hồi lâu nhi, Ngô Lị Lị mới gian nan nuốt một ngụm nước miếng, trên mặt bài trừ một tia mất tự nhiên ý cười nói:“Kiệt ca rất yêu nói đùa!”

Ngô Lị Lị đúng là vẫn còn không dám tưởng tượng cùng tin tưởng, Hạ Vân Kiệt dám tát Dương Tiểu Phỉ bọn họ cái tát hơn nữa sau đối phương đối hắn còn khách khách khí khí, sợ hãi có thêm.

Hạ Vân Kiệt gặp Ngô Lị Lị nói chính mình là ở nói đùa, nao nao, sau đó cười cười, không có cố ý giải thích.

“Tiểu Phỉ, Trương Lôi bên này!” Nhất hào biệt thự đại sảnh, làm Hạ Vân Kiệt cùng Ngô Lị Lị đi rồi, Trịnh Nhất Triết hướng chính bưng chén rượu chung quanh nhìn xung quanh Dương Tiểu Phỉ cùng Trương Lôi nâng chén kêu lên.

Trương Lôi cùng Trịnh Nhất Triết đều là Hải Châu thị nổi danh nha nội, đều là người cùng cái trong vòng, tự nhiên cho nhau rất quen thuộc, gặp Trịnh Nhất Triết hướng bọn họ nâng chén, hai mắt không khỏi hơi hơi sáng ngời, mang theo Dương Tiểu Phỉ hướng Trịnh Nhất Triết bọn họ đi đến.

“Xem ra ta là đến chậm!” Trương Lôi mang theo Dương Tiểu Phỉ đi đến mọi người trước mặt, cười nâng chén nói.

“Trương Lôi, như thế nào ngươi nhận thức kia Hạ tiểu tử?” Bất quá Trịnh Nhất Triết đám người hiện tại tối quan tâm cũng là Trương Lôi như thế nào hội nhận thức Hạ Vân Kiệt, cho nên lễ tiết tính theo Trương Lôi chạm qua cái chén sau, lập tức liền hỏi nói.

Dù sao Trương Lôi thân phận không giống tầm thường, không đạo lý hắn đối Hạ Vân Kiệt loại địa phương này đi lên tiểu viên chức còn khách khách khí khí.

“Không có gì, chính là phát sinh quá điểm tiểu hiểu lầm, sau đó sẽ không đánh không nhận thức.” Người trẻ tuổi đều hảo mặt mũi, Trương Lôi tự nhiên sẽ không kể lại giải thích chính mình ngày đó bị Hạ Vân Kiệt huấn sự tình, huống hồ Trương Lôi cũng không phải ngốc tử, Hạ Vân Kiệt có thể nối thẳng tỉnh ủy nhất hào lãnh đạo ở Giang Châu thị nhưng vẫn yên lặng vô danh, hiển nhiên là phi thường điệu thấp, cũng không tưởng người khác quá nhiều đàm luận hắn, hơn nữa lại nói tiếp ngày đó cũng là hắn cùng Dương Tiểu Phỉ quá kiêu ngạo, làm cho quá phận, bằng không hắn cũng sẽ không trực tiếp kinh động tỉnh ủy nhất hào lãnh đạo, cho nên Trương Lôi nghe vậy nhẹ nhàng bâng quơ giải thích một câu, sau đó nhìn Trịnh Nhất Triết đám người hỏi:“Như thế nào các ngươi sẽ không theo hắn nháo mâu thuẫn đi?”

“Chỉ bằng hắn cũng xứng theo chúng ta nháo mâu thuẫn? Huấn hắn vài câu, này không phải xám xịt đi rồi” Trịnh Nhất Triết nghe vậy vẻ mặt khinh thường nói.

“Phải không?” Trương Lôi cùng Dương Tiểu Phỉ nghe vậy không khỏi hơi hơi sửng sốt.

“Đương nhiên, này không biết trời cao đất rộng tiểu tử, vừa rồi còn ngưu bức hò hét. Bất quá gặp chúng ta nhất kêu hộ khách quản lí lại đây muốn đuổi hắn đi, hắn liền lập tức xám xịt đi rồi.” Chung Thiên Nhạc nói.

“Ha ha, làm người còn là hòa khí một chút cho thỏa đáng, Hạ Vân Kiệt người này hẳn là còn là có điểm bản sự.” Trương Lôi nghe vậy do dự hạ, hảo tâm nhắc nhở nói, trong lòng lại âm thầm cảm khái, đến Hạ Vân Kiệt như vậy thân phận địa vị, cảnh giới quả nhiên không giống với, người ta căn bản là khinh thường theo chân

bọn họ này đám người so đo, buồn cười bọn họ còn tưởng rằng hắn sợ hắn.

Bởi vậy, Trương Lôi cùng Dương Tiểu Phỉ lại không khỏi nghĩ đến ngày ấy giao thông sự cố, lúc ấy Hạ Vân Kiệt cũng là khinh thường theo chân bọn họ so đo, chuẩn bị mang theo Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng trực tiếp chạy lấy người, đáng tiếc bọn họ lại khí thế bức nhân, không nên người ta bồi tiền xin lỗi, thế này mới nhạ hắn động tức giận, làm cho bọn họ hảo hảo ăn một chút giáo huấn.

“Thí cái bản sự không phải là Uy Đại công ty một cái bình thường viên chức, trừ bỏ có điểm võ công, trừ bỏ biết ăn nữ nhân cơm, hắn lại có cái gì bản sự?” Một cái khác Trương Lôi đối Hạ Vân Kiệt oán hận chất chứa sâu nhất, gặp Trương Lôi thay Hạ Vân Kiệt nói chuyện, hơn nữa tựa hồ còn cử để mắt bộ dáng của hắn, nhịn không được vẻ mặt khinh thường bật thốt lên nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 338 : Chung Dương Dĩnh tức giận

Hải Châu thị chính pháp ủy thư kí con trai Trương Lôi nghe vậy sắc mặt không khỏi hơi đổi, trong mắt lóe ra một tia không vui sắc.

Bất quá Trịnh Nhất Triết bọn người đã muốn vào trước là chủ, hơn nữa đều đối Hạ Vân Kiệt có ý kiến, cho nên nghe vậy không chỉ có đều gật đầu đồng ý Trương Lôi trong lời nói, hơn nữa Trịnh Nhất Triết còn cậy già lên mặt vỗ thị chính pháp ủy thư kí con trai Trương Lôi bả vai, dùng mang theo một tia trào phúng ngữ khí nói:“Không phải ta nói ngươi a Trương lão đệ, ngươi như vậy là càng hỗn càng trở về a, giống hắn loại này tiểu viên chức, dùng cùng hắn cẩn thận khách khí sao?”

Thấy mọi người không chỉ có không nghe chính mình đề nghị, ngược lại giễu cợt trào phúng chính mình, thị chính pháp ủy thư kí con trai Trương Lôi rõ ràng cũng lười tái giải thích, chính là cười cười, lôi kéo Dương Tiểu Phỉ nói:“Các ngươi tán gẫu, ta nhìn thấy vị người quen, đi trước lên tiếng kêu gọi.”

Nói xong thị chính pháp ủy thư kí con trai Trương Lôi liền lôi kéo Dương Tiểu Phỉ đi rồi, xoay người là lúc, khóe miệng gợi lên một chút vui sướng khi người gặp họa cười lạnh.

Mẹ nó, hảo tâm không hảo báo, lão tử đợi lát nữa gặp các ngươi như thế nào không hay ho cũng dám nhạ Kiệt ca, Kiệt ca là dễ chọc sao?

Hai người vừa mới chuyển thân tránh ra, đại sảnh nổi lên một trận xôn xao, cũng là quần áo gợi cảm lễ phục dạ hội, đêm nay chủ nhân Chung Dương Dĩnh chính cười dài mại tao nhã mà tự tin cước bộ đi đến, bên

người nàng song song đi tới hai vị trung niên nam nhân, không phải người khác đúng là nguyên Uy Thịnh tập đoàn thứ hai đại cổ đông Trương Quá Hải cùng tỉnh kiến thiết ngân hàng tân tiền nhiệm không lâu Tôn Liên Vận hành trưởng.

Ba người có nói có cười đi vào đại sảnh, hơi hơi hướng trong đại sảnh mọi người gật đầu ý bảo sau, liền lập tức hướng lầu hai đi đến.

“Trương Lôi, xem ra nghe đồn nói ngươi ba muốn nhập cổ siêu thắng tập đoàn, tiến quân siêu thị bán lẻ thị trường tin tức này là thật a!” Trịnh Nhất Triết một bên xa xa nhìn Chung Dương Dĩnh kia đẫy đà khêu gợi dáng người, hai mắt phóng phát ra cực nóng ánh mắt, một bên đối Trương Lôi nói.

Từ nương bán lão, phong tình do tồn, lại là nữ thủ phú cấp nhân vật, nếu có thể đem như vậy nữ nhân cưỡi ở khố hạ, ngẫm lại đều có thể làm cho Trịnh Nhất Triết hưng phấn, bất quá hắn biết đây là không có khả năng. Bằng hắn còn kém xa !

“Ha ha, chính là ở hiệp đàm, còn không biết cụ thể kết quả đâu. Bất quá chuyện này a, còn muốn Chung thiếu nhiều hơn hỗ trợ nói chuyện mới được a.” Trương Lôi mặt lộ vẻ đắc ý sắc, nhưng lại cứ lại ra vẻ khiêm tốn nói.

“Ha ha, siêu thắng tập đoàn hiện tại phát triển tấn mãnh, khai một nhà siêu thị liền hỏa một nhà, hiện tại vấn đề lớn nhất còn là tài chính vấn đề, ngươi ba đỉnh đầu có tài chính, lại cùng Tôn hành trưởng là bạn tốt, ta xem chuyện này tám phần hấp dẫn. Về phần ta thôi, ngươi yên tâm tốt lắm, ta sẽ ở ta cô cô trước mặt nhiều lời vài câu lời hay.” Chung Thiên Nhạc gặp Trương Lôi nói như vậy, cũng lần cảm thể diện có quang, báo chi lấy đào nói.

“Di, ngươi xem kia Trương Văn Bân muốn làm gì?” Đang lúc ba người nói chuyện khi, Hạ Thi Song mặt mang kinh ngạc sắc chỉ vào xa xa nói.

Ba người nghe vậy theo Hạ Thi Song ngón tay phương hướng nhìn lại, phát hiện Trương Văn Bân chính bưng chén rượu hướng Chung Dương Dĩnh đón nhận đi.

“Mẹ nó, kim lộ bia nếu không có chúng ta siêu thắng tập đoàn, bọn họ chính là cái rắm cũng không là. Nay rốt cục phát triển đi lên, này Trương Văn Bân thật đúng là đem chính mình làm cái nhân vật ” Chung Thiên Nhạc vốn cũng rất căm tức vừa rồi Trương Văn Bân không cho chính mình mặt mũi, nay thấy hắn trước mắt bao người, thế nhưng tự cho là đúng muốn lên trước cùng hắn cô cô chào hỏi, không khỏi mặt lộ vẻ châm chọc khinh thường nói.

“Ha ha, sinh tức giận cái gì đâu. Hôm khác, ngươi với ngươi cô cô đề đề, nghĩ biện pháp đem kim lộ bia chậm rãi rút khỏi siêu thị hóa giá chính là. Ít nhất, ngươi là Giang Nam tỉnh tiêu thụ phó tổng, Giang Nam tỉnh siêu thắng siêu thị ngươi tổng có thể làm được chủ, không được liền đem Giang Nam tỉnh khu vực này hóa trước cấp triệt. Giang Nam tỉnh mới là kim lộ bia tiêu thụ đại bản doanh.” Trương Lôi vẻ mặt âm hiểm cười nói.

Hắn hiện tại chỉ cần là theo tô chỉ nghiên, Hạ Vân Kiệt có liên quan liên mọi người hận thượng.

“Hắc hắc, điều này cũng đúng!” Chung Thiên Nhạc mặt lộ vẻ đắc ý nở nụ cười.

Làm Trương Lôi cùng Chung Thiên Nhạc đám người ở giảng như thế nào đem kim lộ bia theo hóa giá thượng cấp triệt hạ đến khi, Trương Văn Bân hoài một viên không yên bất an tâm tìm tới Chung Dương Dĩnh.

Dù sao, chính như Chung Thiên Nhạc theo như lời, kim lộ bia không có siêu thắng tập đoàn cái gì cũng không là, cho dù hiện tại kim lộ bia, bởi vì phát triển thời gian hữu hạn duyên cớ, môn quy cùng lực ảnh hưởng cùng này chân chính đại bia hán còn là có khá lớn chênh lệch, hiện tại bọn họ còn là xa xa không ly khai siêu thắng tập đoàn. Lấy Trương Văn Bân thân phận, thật đúng là không tư cách làm Chung Dương Dĩnh ở tiếp đãi trọng yếu khách nhân khi tiến lên đánh gãy.

Nói đến để, hắn chính là kim lộ bia một phó tổng, lúc trước hắn cùng Chung Dương Dĩnh nhận thức cũng gần chính là bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ. Hắn bản nhân cùng Chung Dương Dĩnh căn bản không có cái gì thâm giao. Nhưng là, hôm nay Hạ Vân Kiệt đến đây lại đi rồi, nhưng lại là bị "Đuổi đi", Trương Văn Bân trong lòng tổng cảm giác đổ hoảng, tổng cảm thấy phải cùng Chung Dương Dĩnh đề một chút.

Đương nhiên Trương Văn Bân cũng có tồn một phần tư tâm, vừa rồi hắn bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ hung hăng đắc tội Chung Thiên Nhạc, hiện tại hắn phải đem Chung Dương Dĩnh cấp tranh thủ lại đây. Chỉ cần Chung Dương Dĩnh còn là trước sau như một coi trọng Hạ Vân Kiệt, kia kim lộ bia sẽ tiếp tục vững vàng chiếm siêu thắng siêu thị hóa giá.

"Chung tổng, buổi tối hảo, có thể mượn một bước nói chuyện sao?" Trương Văn Bân đi lên trước, thật cẩn thận nói.

"Ngươi là Văn Bân, không thành vấn đề a." Đối với Hạ Vân Kiệt bằng hữu, Chung Dương Dĩnh luôn có một phần đặc thù cảm tình cùng đặc thù ấn tượng, cho nên gặp là Trương Văn Bân, Chung Dương Dĩnh không hề nghĩ ngợi liền mỉm cười gật đầu nói. Nói xong sau, Chung Dương Dĩnh lại mặt mang xin lỗi đối Trương Quá Hải cùng Tôn Liên Vận nói:"Tôn hành trưởng, Trương

tổng ta bên này có chút việc trước thất bồi một chút, các ngươi trước đi lên uống chén trà, ta sau đó sẽ."

"Không có việc gì, chung tổng ngài có việc trước việc tốt lắm." Trương Quá Hải cùng Tôn Liên Vận nghe vậy vội vàng khách khí một câu, sau đó trước lên lầu đi.

"Sự tình gì Văn Bân?" Trương Quá Hải cùng Tôn Liên Vận đi sau, Chung Dương Dĩnh hỏi.

"Này Chung tổng, ta cũng không biết nên còn là không nên nói." Chung Dương Dĩnh vừa hỏi, Trương Văn Bân nhưng thật ra có chút khẩn trương đứng lên, dù sao trước mắt vị này nhưng là Trung Quốc nữ thủ phú cấp bậc nhân vật. Hắn Trương Văn Bân hiện tại tuy rằng tốt xấu cũng là ngàn vạn phú ông, nhưng cùng nàng nhất so với còn là kém xa, huống hồ kim lộ bia hán về sau còn phải dựa vào của nàng hơi thở.

"Có chuyện gì đâu có khó mà nói, ngươi là Vân Kiệt bằng hữu chính là bằng hữu của ta, có chuyện cứ việc nói tốt. Có phải hay không gần nhất siêu thị ở đẩy mạnh tiêu thụ kim lộ bia độ mạnh yếu thượng không đủ? Còn là siêu thị có người cố ý làm khó dễ kim lộ bia? Bởi vì ta chủ yếu là chưởng quản đại cục, cụ thể chi tiết sự vụ thượng rất nhiều thời điểm đều chiếu cố không đến, ngươi chỉ để ý nói, hết thảy có ta đâu." Chung Dương Dĩnh nghe vậy nói.

"Không phải, kim lộ bia hiện tại ở siêu thị tiêu thụ rất khá, ta cùng Triệu tổng đều thực cảm kích chung tổng hỗ trợ." Trương Văn Bân vội vàng nói, trong lòng huyền tảng đá cũng lập tức rơi xuống.

Xem ra Chung tổng đối Hạ Vân Kiệt thái độ thủy chung không thay đổi.

"Đó là sự tình gì? Sẽ không là ngươi muốn kết hôn,

muốn mời ta đi uống rượu mừng đi?” Chung Dương Dĩnh nghe vậy không khỏi tò mò nhìn Trương Văn Bân cười hỏi.

“Còn sớm, còn sớm.” Trương Văn Bân bị Chung Dương Dĩnh cấp hỏi cái vai mặt hoa, vội vàng khoát tay áo, sau đó dừng một chút thật cẩn thận hỏi:“Kiệt ca đêm nay đi lên tham gia tiệc tối ngài biết không?”

“Vân Kiệt đêm nay muốn tới?” Chung Dương Dĩnh nghe vậy kia trương trắng nõn tú lệ khuôn mặt lập tức tản mác ra sáng bóng, hai mắt cũng là mạnh sáng đứng lên, chung quanh nhìn xung quanh, khát vọng có thể lập tức nhìn thấy kia quen thuộc thân ảnh.

Nàng tự nhiên là hy vọng Hạ Vân Kiệt có thể tới tham gia nàng chủ sự từ thiện tiệc tối. Bất quá nàng lại biết Hạ Vân Kiệt là người điệu thấp, không thích trường hợp này loại này náo nhiệt, cho nên hắn không dám đánh điện thoại mời hắn. Đương nhiên không có đặc thù lý do, nàng cũng không dám dễ dàng quấy rầy hắn.

Không có người so với nàng rõ ràng hơn Hạ Vân Kiệt năng lực !

“Kiệt ca đã muốn đi rồi” Trương Văn Bân gặp Chung Dương Dĩnh kia kích động khẩn trương biểu tình, trong lòng lại một lần nữa nhịn không được một trận khiếp sợ, hắn đến bây giờ còn không thể suy nghĩ cẩn thận, vì cái gì lấy Chung Dương Dĩnh thân phận địa vị còn có tướng mạo khí chất, đối Hạ Vân Kiệt hội như vậy để ý, thậm chí có thể nói đến si mê điên cuồng trình độ.

“Đi rồi? Nếu đến đây, như thế nào lại đi rồi đâu!” Chung Dương Dĩnh nghe vậy kia phiêu ở cao trên mây tâm tình lập tức té đáy cốc, vẻ mặt mất mát nói.

“Mới vừa đi không lâu, là vì cùng Chung Thiên Nhạc bọn

họ náo loạn điểm không thoải mái.” Trương Văn Bân gặp Chung Dương Dĩnh mất mát bộ dáng, do dự hạ giải thích nói.

“Cùng Chung Thiên Nhạc bọn họ náo loạn điểm không thoải mái?” Chung Dương Dĩnh nghe vậy tiếu mâu chợt lóe ra một chút hàn quang, trắng nõn quang nộn khuôn mặt cũng sát kia gian lạnh xuống dưới, sau đó mạnh quay đầu hướng Chung Thiên Nhạc bên kia nhìn lại.

“Là náo loạn điểm không thoải mái, Kiệt ca phỏng chừng không nghĩ theo chân bọn họ chấp nhặt, cho nên trước hết đi rồi.” Gặp Chung Dương Dĩnh sắc mặt chợt lạnh xuống dưới, Trương Văn Bân không hiểu cảm thấy thấy lạnh cả người, lúc này hắn mới chính thức cảm nhận được, Chung Dương Dĩnh ở mặt ngoài thoạt nhìn gợi cảm đẫy đà, phong vận do tồn, nhưng thân là một vị đại tập đoàn lão tổng, trên người nàng đã có nữ nhân khác sở không có uy nghiêm. Một khi này cổ uy nghiêm phát ra đi ra, đồng dạng làm cho người ta kinh hồn táng đảm, lần cảm áp lực.

Nói Hạ Vân Kiệt không theo chân bọn họ chấp nhặt, Chung Dương Dĩnh tin tưởng. Nhưng là nguyên nhân làm cho này dạng, Chung Dương Dĩnh mới càng phát ra tức giận. Hôm nay nàng là chủ nhân, ở của nàng địa bàn, chính mình cháu trai thế nhưng đắc tội chính mình tối sùng bái nam nhân này còn rất cao?

“Như thế nào cái không thoải mái pháp, ngươi kể lại cho ta nói đến, một chút cũng không muốn đổ vào!” Chung Dương Dĩnh hàn thanh âm nói. Nàng là làm lão tổng nhân, làm việc xưa nay bình tĩnh, đổ còn không về phần lập tức liền xông lên đi chỗ đó cháu trai trảo lại đây huấn một chút.

Trương Văn Bân đem hắn biết đến sự tình đại khái nói một lần.

“Thế nhưng gọi người đuổi Vân Kiệt đi!” Chung Dương Dĩnh nghe vậy tức giận đến ngay cả trắng noãn cao ngất bộ ngực sữa đều trở nên ba đào mãnh liệt đứng lên, thiên thiên ngọc thủ cũng bởi vì tức giận gắt gao nắm thành quyền đầu. Phỏng chừng nếu không phải lo lắng đến trường hợp này, nàng thật sự mới có thể hội biến thành nữ hán tử, xông lên đi đánh chính mình cháu trai đám người một chút.

Hạ Vân Kiệt là loại người nào? Không chỉ có là thần tiên, là của nàng ân nhân cứu mạng, lại nàng ngày ngày đêm đêm ái mộ nam nhân lại khởi dung người như thế nhục nhã? Càng đừng nói là chính mình cháu trai, còn có này ăn chơi trác táng

Bọn họ tính cái gì vậy? Bằng bọn họ cũng xứng cùng nàng Chung Dương Dĩnh ngày đêm ái mộ nam nhân nói nói, bằng bọn họ cũng xứng đuổi hắn đi?

Bất quá, cuối cùng Chung Dương Dĩnh còn là không có lập tức tức giận, mà là thật dài hô hấp mấy hơi thở, tận lực áp chế nội tâm tức giận, sau đó xuất ra di động cấp Hạ Vân Kiệt bát đi.

Ở Chung Dương Dĩnh trong lòng, tối mấu chốt đương nhiên là Hạ Vân Kiệt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 339 : Cái tát

Làm Chung Dương Dĩnh gọi điện thoại cấp Hạ Vân Kiệt khi, Hạ Vân Kiệt vừa mới hạ tứ luân bình điện xe, chuẩn bị lên xe rời đi hội sở.

Xuất ra di động gặp là Chung Dương Dĩnh đánh tới, Hạ Vân Kiệt không khỏi âm thầm thở dài một hơi, hắn muốn tránh khỏi Chung Dương Dĩnh xem ra cuối cùng lại còn là trốn không thoát.

“Ngươi hiện tại ở nơi nào? Còn tại Giang Loan hội sở sao?” Tiếp khởi điện thoại, bên trong truyền đến Chung Dương Dĩnh mang theo một tia run run chờ mong thanh âm.

Tuy rằng luôn luôn tại trốn tránh Chung Dương Dĩnh, nhưng thật sao nghe được kia quen thuộc thanh âm, Hạ Vân Kiệt đáy lòng lại còn là nhịn không được cảm xúc bắt đầu khởi động, ôn nhu nói:“Còn tại Giang Loan hội sở, đã lâu không thấy, Chung tỷ ngươi có khỏe không?”

“Cái gì cũng tốt, chính là muốn gặp ngươi khi không được tốt.” Trong điện thoại mặt truyền đến Chung Dương Dĩnh sâu kín thanh âm.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy run sợ một chút, hắn còn nhớ rõ có một lần cùng Chung Dương Dĩnh uống cà phê khi, Chung Dương Dĩnh từng nói qua, hy vọng hắn là quốc gia người lãnh đạo, như vậy là có thể ở tin tức tiếp âm mỗi ngày nhìn đến hắn. Nay lại nghe được nàng mang theo một tia u oán lời nói, Hạ Vân Kiệt trầm mặc, hắn không biết nên như thế nào trả lời Chung Dương Dĩnh.

“Với ngươi nói đùa a, bất quá đêm nay nghe Văn Bân nói ngươi đến đây, ta thật sự rất muốn tái kiến ngươi, ngươi có thể rồi trở về sao?” Nói xong lời cuối cùng một

câu khi, Chung Dương Dĩnh thanh âm mang theo âm rung, bại lộ nàng nội tâm chờ mong cùng khẩn trương.

“Ha ha, Chung tỷ muốn ta trở về, ta đương nhiên chỉ có thể trở về a. Bất quá, nhiều người mắt tạp, hơn nữa ta dẫn theo một vị bằng hữu, đến lúc đó Chung tỷ có thể hay không……” Hạ Vân Kiệt nghe được Chung Dương Dĩnh kia mang theo một tia run run thanh âm, cho dù thật sự là ý chí sắt đá phía sau cũng bị hòa tan, càng đừng nói hắn vốn là nam nhân cảm tình phong phú, tâm địa đặc nhuyễn, nghe vậy không còn có nửa điểm muốn né tránh Chung Dương Dĩnh ý niệm trong đầu.

“Ta biết, đến lúc đó ta sẽ chú ý, chỉ cần ngươi không chê ta vắng vẻ ngươi là có thể.” Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt thực khẳng một lần nữa trở về tham gia đêm nay từ thiện tiệc tối, không khỏi vui vẻ nói.

“Như thế nào hội đâu ta chỉ sợ đến lúc đó này nam nhân gặp Chung tỷ đối ta tốt như vậy, hội ghen tị tới giết ta! Ta cũng không dám khiến cho công phẫn a!” Hạ Vân Kiệt gặp Chung Dương Dĩnh trong thanh âm mang theo vui, không khỏi cũng đi theo vui vẻ đứng lên, cười vỗ Chung tỷ một cái mã thí.

Hạ Vân Kiệt loại này quải loan khen người lời nói, nghe được Chung Dương Dĩnh cơ hồ cả người đều say, hai má bay lên một chút đà hồng, coi như về tới cô gái thời đại, sẳng giọng:“Ngươi liền giễu cợt tỷ đi, nhanh lên trở về đi. Ta sẽ không ở cửa nghênh đón ngươi, cửa nhiều người, ta làm cho Ngô Anh ở cửa tiếp ngươi, ta ở lầu hai chờ ngươi.”

Ngô Anh, Chung Dương Dĩnh nữ bảo tiêu kiêm tài xế.

“Không tất yếu như vậy phiền toái.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Cái gì a? Ngươi Hạ đại sư khó được lại đây, ta làm cho Ngô Anh tiếp ngươi một chút đều không được sao?” Tâm tình tốt Chung Dương Dĩnh oán trách nói.

“Được rồi, được rồi, hết thảy đều tùy Chung tỷ an bài.” Hạ Vân Kiệt bất đắc dĩ nói.

“Như vậy mới đúng!” Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt đáp ứng xuống dưới, thế này mới cảm thấy mỹ mãn treo điện thoại.

Bất quá nhất quải điệu điện thoại, Chung Dương Dĩnh trên mặt tươi cười rất nhanh liền chuyển vì lạnh như băng.

“Kia Trương Lôi có phải hay không Trương Quá Hải con trai?” Chung Dương Dĩnh đến gần còn tại bên cạnh chờ của nàng Trương Văn Bân, mặt lạnh lùng hỏi.

“Đúng vậy.” Trương Văn Bân gặp Chung Dương Dĩnh mắt hàm hàn quang, không khỏi cảm thấy từng trận hàn ý, vội vàng gật đầu trả lời.

“Tốt lắm.” Chung Dương Dĩnh gật gật đầu, lại hỏi:“Kia mặt khác hai cái đâu? Có phải hay không kia cái gì nhà bên hảo cô gái người dẫn chương trình Hạ Thi Song cùng Trịnh Lực Bác con trai?”

“Đúng vậy.” Trương Văn Bân trái tim nhịn không được thật mạnh nhảy một chút, nghĩ rằng, Chung Dương Dĩnh sẽ không vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ, ngay cả Trịnh Nhất Triết cũng không buông tha đi? Người ta lão ba nhưng là hải châu thị thường vụ phó thị trưởng a !

“Đi, ta đã biết. Văn Bân đêm nay ngươi tùy ý a, kim lộ bia bên kia có chuyện gì, ngươi cũng đừng câu thúc, có chuyện cứ việc trực tiếp đánh cho ta điện thoại.” Chung Dương Dĩnh hỏi rõ ràng tình huống sau gật gật đầu

hướng Trương Văn Bân cười nói.

“Cảm ơn Chung tổng.” Trương Văn Bân nghe vậy vội vàng cảm kích nói.

Chung Dương Dĩnh cười cười, sau đó xoay người hướng Chung Thiên Nhạc đám người đi đến.

“Chung thiếu, ngươi cô cô hướng chúng ta bên này đi tới. Sẽ không là cố ý đến theo chúng ta chào hỏi đi?” Gặp Trung Quốc nữ tính trung truyền kỳ nhân vật, nữ thủ phú cấp lão tổng phong tư yểu điệu hướng chính mình đám người bên này đi tới, dù là Hạ Thi Song là một gã người chủ trì, tâm lý tố chất thực không sai, lúc này cũng nhịn không được cảm thấy một trận khẩn trương nói.

Kỳ thật đâu chỉ Hạ Thi Song khẩn trương, Trương Lôi, Trịnh Nhất Triết cũng đều được không đi nơi nào. Chung Dương Dĩnh không chỉ có toàn thân tràn ngập thành thục nữ tính gợi cảm, hơn nữa thân phận của nàng lại cấp này phân gợi cảm lung thượng một tầng thần bí cùng uy nghiêm, làm cho người ta dự đoán được lại tự biết xấu hổ.

Chung Thiên Nhạc gặp luôn luôn đối chính mình thực nghiêm khắc cô cô hôm nay thế nhưng cố ý hướng chính mình bên đi tới, lại thấy Hạ Thi Song nói như vậy, không khỏi cảm thấy phá lệ có mặt mũi, vẻ mặt nét mặt toả sáng, vội vàng mang theo Trịnh Nhất Triết đám người nghênh đón.

“Cô cô, ngài tới rồi. Ta cho ngài giới thiệu vài bằng hữu, vị này là……” Chung Thiên Nhạc đón nhận về phía sau, vẻ mặt tươi cười nói.

“Ngươi theo ta đến trên lầu đến một chuyến.” Đang lúc Chung Thiên Nhạc cảm thấy chính mình hôm nay ở

Trịnh Nhất Triết đám người trước mặt thật to lộ mặt khi, lại không nghĩ rằng Chung Dương Dĩnh căn bản ngay cả xem cũng chưa xem Trương Lôi đám người liếc mắt một cái, không đợi Chung Thiên Nhạc đem nói cho hết lời liền mặt không chút thay đổi ném xuống một câu, sau đó xoay người trước hướng lầu hai đi đến

Chung Thiên Nhạc thấy thế cảm thấy một trận kinh hồn táng đảm, đồng thời cũng là một trận mạc danh kỳ diệu.

Hắn biết chính mình vị cô cô tuy rằng xưa nay đối chính mình yêu cầu nghiêm khắc, nhưng trước mặt người khác cho tới bây giờ là thực chú trọng lễ tiết. Hơn nữa cho dù Trịnh Nhất Triết đám người thuộc loại trẻ tuổi, còn không thể cùng nàng cùng ngồi cùng ăn, nhưng nói như thế nào cũng đều là có thân gia có bối cảnh nhân vật, làm như người làm ăn, làm như người thượng lưu xã hội, Chung Dương Dĩnh cũng không hẳn là biểu hiện lãnh đạm như thế.

Bất quá cô cô trong lời nói, Chung Thiên Nhạc cũng là không thể không nghe, hướng Trịnh Nhất Triết đám người mặt mang xin lỗi cùng xấu hổ cười cười, sau đó ngoan ngoãn theo ở Chung Dương Dĩnh phía sau hướng trên lầu đi.

“Quả nhiên là nữ thủ phú, cái giá thật đúng là đại, tính tình thật đúng là ngạo!” Trịnh Nhất Triết gặp Chung Thiên Nhạc đi theo hắn cô cô hướng trên lầu đi, vốn là mang cười mặt cũng dần dần âm trầm xuống dưới, hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm Chung Dương Dĩnh kia bị làn váy gắt gao bao vây lấy mĩ mông, âm vừa nói nói.

“Người ta có kiêu ngạo tư bản ta ba nói, từ năm trước bắt đầu Chung Dương Dĩnh tài phú liền kịch liệt bành trướng, nếu không phải nàng kiên trì không lên sàn, chỉ sợ của nàng tài phú xa không chỉ này đó.” Trương Lôi hai mắt đồng dạng gắt gao nhìn chằm chằm Chung

Dương Dĩnh kia bị làn váy bao vây lấy mĩ mông, cảm khái nói.

Tương đối cho Tô Chỉ Nghiên, Chung Dương Dĩnh càng thành thục, tràn ngập một loại thiếu phụ độc hữu ý nhị, hơn nữa thân phận của nàng, của nàng tài phú cũng xa so với Tô Chỉ Nghiên dọa người. Duy nhất khác biệt, thì phải là Chung Dương Dĩnh thiếu một phần Tô Chỉ Nghiên thanh xuân hơi thở cùng lãnh diễm.

Nhưng không thể phủ nhận, hai người xuân lan thu cúc đều tràn ngập đối nam nhân trí mạng dụ hoặc lực

“Tài phú tái nhiều, kia cũng là nữ nhân. Chờ ngươi ba thật sự cùng Chung Dương Dĩnh đàm thành hợp tác hiệp định, Trương Lôi ngươi nhưng chỉ có gần thủy ban công a!” Trịnh Nhất Triết mắt lộ ra dâm sắc nói.

“Hắc hắc!” Trương Lôi nghe vậy hai mắt mị lên, miệng phát ra dâm đãng tiếng cười.

“Các ngươi nam nhân không có một thứ tốt!” Hạ Thi Song quyến rũ trắng hai người liếc mắt một cái.

Làm Trương Lôi đám người ý dâm khi, Chung Dương Dĩnh lên lầu hai.

Lầu hai trang hoàng so với dưới lầu càng thêm tinh xảo xa hoa, hơn nữa cái loại này xa hoa là nhìn không ra đến, là một loại theo trong khung phát ra kia một loại.

Lầu hai cũng đã muốn tụ một ít người, bất quá số người so với dưới lầu thiếu không ít, hơn nữa trên cơ bản đều là thượng nhất định tuổi đại nhân vật. Trương Lôi cùng Tôn Liên Vận đã ở.

Những người này tốp năm tốp ba ngồi ở cửa sổ biên chỗ ngồi biên nhẹ giọng trò chuyện nói. Thượng lưu xã

hội tiệc tối, kỳ thật cũng là cấp những người này cung cấp một cái tìm kiếm thương cơ, trao đổi sinh ý, còn có trao đổi, kết giao quan hệ cơ hội cùng trường hợp, cho nên thượng lưu xã hội luôn ham thích cho tổ chức đủ loại kiểu dáng party, tiệc tối.

Này cũng là bọn họ cuộc sống cùng làm việc tình một loại phương thức.

Chung Dương Dĩnh thượng lầu hai, không có lập tức đi tiếp đón Trương Lôi cùng Tôn Liên Vận, mà là trực tiếp vào một cái phòng.

Đây là hội sở đêm nay vì nàng này chủ nhân cố ý chuẩn bị phòng.

Phòng là cái phòng, rất lớn, có phòng ngủ, có thư phòng, có buồng vệ sinh, còn có thật lớn cửa sổ sát đất.

“Ở thư phòng chờ ta!” Vào phòng, Chung Dương Dĩnh lạnh lùng nói một câu, sau đó xuất ra di động cấp Ngô Anh bát đi điện thoại, công đạo nàng ở biệt thự cửa nghênh đón Hạ Vân Kiệt, nhận được sau trực tiếp thỉnh hắn đến lầu hai đến.

Công đạo xong sau, Chung Dương Dĩnh thế này mới mặt lạnh lùng đi vào thư phòng.

Trong thư phòng, Chung Thiên Nhạc gặp Chung Dương Dĩnh đi vào đến, vội vàng thật cẩn thận kêu một tiếng:“Cô cô!”

“Ba!” Bất quá nghênh đón Chung Thiên Nhạc cũng là một cái thật mạnh cái tát.

“Cô cô ngươi để làm chi đánh ta?” Chung Thiên Nhạc bụm mặt, không dám tin nhìn vẻ mặt hàn sương cô cô.

“Đánh ngươi? Đánh ngươi coi như là nhẹ! Ngươi là ai? Ngươi có cái gì tư cách kêu khách phục quản lí đuổi đi bằng hữu của ta?” Chung Dương Dĩnh mặt lạnh lùng mắng.

“Ngài bằng hữu?” Chung Thiên Nhạc vẻ mặt khó hiểu, một hồi lâu nhi mới đột nhiên kêu đứng lên nói:“Ngài, ngài là nói Hạ Vân Kiệt, kia nhân lực tài nguyên bộ trợ lý?”

“Trợ lý? Có phải hay không bởi vì hắn là nhân lực tài nguyên bộ trợ lý, ngươi liền tự cho là thực rất giỏi, là có thể làm thấp đi hắn, là có thể gọi người đem hắn đuổi đi sao?” Gặp Chung Thiên Nhạc nửa ngày mới nhớ tới Hạ Vân Kiệt, hơn nữa nói đến Hạ Vân Kiệt thân phận khi trong giọng nói rõ ràng mang theo một tia làm thấp đi miệt thị ý, Chung Dương Dĩnh không khỏi càng phát ra cả giận nói.

“Không phải, không phải, cô cô, ta thật không biết hắn là ngài bằng hữu, cho nên mới sẽ có chút thất lễ.” Chung Thiên Nhạc lúc này đã muốn cảm thấy sự tình phi thường không ổn, cuống quít xua tay nói.

“Mới có chút thất lễ? Hạ Vân Kiệt như vậy nhường ngươi, như vậy không với ngươi so đo, ngươi thế nhưng kêu hộ khách quản lí đuổi hắn, này coi như chỉ là có chút thất lễ? Chẳng lẽ ngươi không biết đây là đối người nhục nhã sao?” Chung Dương Dĩnh tức giận đến mặt đều đỏ lên.

“Có phải hay không Trương Văn Bân cùng ngài nói ? Này kỳ thật thực không liên quan chuyện của ta. Là hắn quá mức kiêu ngạo, còn có kia Trương Văn Bân cũng giống nhau, một chút cũng không đem ta để vào mắt, cho nên ta mới……” Chung Thiên Nhạc ấp úng, còn có điểm không phục tranh cãi nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 340 : Trở về tiệc tối

“Ba!” Chung Thiên Nhạc lời nói còn chưa nói xong, lại ăn đến một bạt tai.

“Không coi ngươi ra gì thì thế nào? Ta nói cho ngươi, cho dù ngươi cô cô, hắn cũng có tư cách kiêu ngạo không để ở trong mắt? Ngươi có biết cái gì kêu kiêu ngạo sao? Ta nói cho ngươi, đó là hắn khinh thường với ngươi so đo, hắn muốn thực với ngươi so đo, ta nói cho ngươi hắn muốn nghiền chết ngươi liền cùng nghiền chết một con kiến giống nhau đơn giản! Ta hôm nay cho ngươi này hai cái tát, là muốn cho ngươi dài điểm trí nhớ, đừng tưởng rằng là ta cháu trai liền rất giỏi, đừng tưởng rằng là cái phó tổng sẽ không đem những người khác để vào mắt! Theo ngày mai bắt đầu, ngươi sẽ không dùng lại đến siêu thắng tập đoàn đi làm.” Chung Dương Dĩnh chỉ vào Chung Thiên Nhạc mặt đẹp hàn sương khiển trách.

Ngay từ đầu gặp Chung Dương Dĩnh nói Hạ Vân Kiệt muốn nghiền chết hắn cùng nghiền chết một con kiến giống nhau đơn giản, Chung Thiên Nhạc nghe xong tuy rằng kinh hồn táng đảm, đúng là vẫn còn không tin, nhưng làm Chung Dương Dĩnh nói đến hắn ngày mai không cần lại đến siêu thắng tập đoàn đi làm, Chung Thiên Nhạc cũng là hoàn toàn hoảng.

Chung Dương Dĩnh không có con cái, nàng làm cho Chung Thiên Nhạc không cần đến siêu thắng tập đoàn đi làm, không chỉ có ý nghĩa hắn Chung Thiên Nhạc không còn là cái gì cao quản, không còn có lương cao thủy thu vào, càng ý nghĩa Chung Dương Dĩnh đã muốn buông tha cho hắn này cháu trai, hắn không còn có gì kế thừa Chung Dương Dĩnh tài sản cơ hội.

“Cô cô, ta sai lầm rồi, ta sai lầm rồi. Ngài không thể bởi

vì một ngoại nhân cứ như vậy đối đãi ta nha, ta nhưng là ngài cháu ruột!" Hoàn toàn hoảng thần Chung Thiên Nhạc cơ hồ là khóc cầu xin nói.

"Cháu ruột? Ngươi nếu không cháu ruột của ta ngươi cho là như thế đối đãi Hạ Vân Kiệt, ngươi còn có cơ hội đứng ở ta trước mặt sao? Được rồi, hiện tại lập tức cho ta về nhà đi, đừng nữa cùng cái gì Trịnh Nhất Triết, Trương Lôi đám người xen lẫn trong cùng nhau, cũng đừng theo chân bọn họ nói cái gì Hạ Vân Kiệt sự tình, nếu không đừng trách ta lục thân không nhận!" Chung Dương Dĩnh âm thanh lạnh lùng nói.

Trở về liền ý nghĩa đem hai bàn tay trắng, Chung Thiên Nhạc lại đâu chịu như vậy trở về, một đại nam nhân lôi kéo Chung Dương Dĩnh một phen nước mũi một phen nước mắt đau khổ cầu xin đứng lên.

"Chúng ta tạm thời không đi, hồi nhất hào biệt thự đi." Mặt khác một bên, Hạ Vân Kiệt treo điện thoại sau, đối Ngô Lị Lị nhún nhún vai nói.

"Nhưng là Chung Thiên Nhạc bọn họ……" Ngô Lị Lị gặp Hạ Vân Kiệt nói phải về nhất hào biệt thự, không khỏi mặt lộ vẻ do dự sắc nói.

Vừa rồi Chung Thiên Nhạc nhưng là đã muốn ngoắc kêu khách phục quản lí lại đây chuẩn bị đuổi bọn hắn, cũng may bọn họ trước tiên đi rồi, thể diện thế này mới không ném đại, nếu hiện tại trở về, bị người ta trực tiếp cấp ngăn ở bên ngoài, thể diện đã có thể mất lớn.

"Không có việc gì, ta chỉ là không thói quen kia trường hợp, cũng không tưởng theo chân bọn họ chấp nhặt, thế này mới nhân cơ hội đi rồi. Chính là nay Chung tỷ cố ý gọi điện thoại lại đây muốn ta đi qua, không đi còn có điểm ngượng ngùng." Hạ Vân Kiệt cười cười nói.

“Chung tỷ? Cái nào Chung tỷ? Sẽ không là Chung Thiên Nhạc tỷ tỷ đi?” Ngô Lị Lị nghe vậy không khỏi vẻ mặt nghi hoặc hỏi.

“Không phải, là Chung Dương Dĩnh.” Hạ Vân Kiệt thuận miệng trở về một câu, sau đó lôi kéo Ngô Lị Lị tay lại ngồi trên tứ luân bình điện xe.

“Chung…… Chung Dương Dĩnh, vừa…… Mới là Chung Dương Dĩnh điện thoại?” Ngô Lị Lị nghe vậy giật mình đầu lưỡi đều bắt đầu thắt.

Nàng thật là nằm mơ cũng chưa nghĩ đến, vừa rồi còn bị người “Đuổi” Đi ra Hạ Vân Kiệt, trong nháy mắt một cái hoa lệ xoay người, thế nhưng ngay cả Chung Dương Dĩnh đều tự mình cho hắn gọi điện thoại, hơn nữa hai người vừa rồi trò chuyện tựa hồ thái độ phi thường tùy ý thậm chí còn mang theo một tia ái muội, này lại như thế nào khả năng đâu?

Chung Dương Dĩnh nhưng là Trung Quốc nữ thủ phú cấp đại nhân vật a! Mà Hạ Vân Kiệt đâu, bất quá chính là một nhà công ty nhân lực tài nguyên bộ trợ lý !

“Ngươi này người chủ trì trình độ cũng không thế nào, nói chuyện đều đã thắt!” Gặp Ngô Lị Lị giật mình tròng mắt trợn tròn, đầu lưỡi thắt, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra cảm thấy có chút buồn cười, nhịn không được trêu ghẹo nói.

“Kiệt ca, vừa rồi thật là Chung Dương Dĩnh điện thoại, chính là kia siêu thắng tập đoàn lão tổng Chung Dương Dĩnh?” Gặp Hạ Vân Kiệt trêu ghẹo chính mình, Ngô Lị Lị cũng là một chút cũng không cảm thấy buồn cười, nàng dùng sức nuốt hạ nước miếng, lại phủ phủ kia cao ngất đầy đặn bộ ngực sữa, sau đó mới hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt còn hãy còn không thể tin được hỏi.

“Đêm nay còn có một cái khác Chung Dương Dĩnh sao? Ha ha, có phải hay không nàng, hiện tại đi ngươi chẳng phải sẽ biết.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Kiệt ca, ngươi rất xấu! Cùng Chung Dương Dĩnh là bằng hữu thế nhưng cũng không trước tiên cùng người ta thông cái khí, làm hại người ta vừa rồi một lòng bất ổn.” Gặp Hạ Vân Kiệt thoải mái bộ dáng, Ngô Lị Lị rốt cục xác nhận vừa rồi gọi điện thoại là Chung Dương Dĩnh sự thật, không khỏi kinh hỉ khuôn mặt nhỏ nhắn đều là phấn hồng phấn hồng, giơ phấn quyền liên tục đối với Hạ Vân Kiệt ngực chủy vài hạ, cũng là nói không nên lời nữ nhân vị cùng kiều mỵ, thanh âm lại mang theo một tia làm cho người ta xương cốt mềm yếu lạc lạc âm.

Dù là Hạ Vân Kiệt nay đã muốn là hưởng hết tề nhân chi phúc, nhưng là bị Ngô Lị Lị này phiên thực nữ nhân hờn dỗi cấp ép buộc cả người mềm yếu, vội vàng bất động thanh sắc hướng bên cạnh xê dịch, cười nói:“Đừng đánh, đừng đánh, tái đánh ta xương cốt sẽ tán giá.”

“Lừa ai đâu, kia Trương Lôi không phải nói ngươi còn làm quá bảo tiêu sao? Bảo tiêu hội như vậy vô dụng sao?” Ngô Lị Lị kia đôi hoa đào mắt quyến rũ trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, gắt giọng. Bất quá phấn quyền lại còn là ngoan ngoãn thu trở về, sau đó ôn nhu vãn trụ Hạ Vân Kiệt cánh tay.

Khi nói chuyện, tứ luân bình điện xe rất nhanh liền một lần nữa quay trở về nhất hào biệt thự lâu.

Nhất hào biệt thự lâu như trước ngọn đèn ánh sáng ngọc, biệt thự ngoài cửa lớn đứng một vị mặt không chút thay đổi nữ nhân, không phải người khác đúng là Chung Dương Dĩnh cận vệ kiêm tài xế Ngô Anh.

Mặt không chút thay đổi Ngô Anh xa xa nhìn thấy Hạ

Vân Kiệt ngồi bình điện xe lại đây, mặt bộ biểu tình lập mã trở nên sinh động đứng lên, không chỉ có lộ ra một tia mỉm cười, liền ngay cả kia đôi bình tĩnh con ngươi cũng bắt đầu thấu ra một tia cuồng nhiệt.

“Hạ tiên sinh, ngài tới rồi, ở đây người nhiều mắt tạp, cho nên Chung đổng không tốt tự mình đi ra nghênh đón ngài, hiện tại đang ở lầu hai chờ ngài.” Chờ tứ luân bình điện xe dừng lại, Ngô Anh lập tức tiến lên cung kính nói.

Phía sau nếu người có chút biết rõ Ngô Anh tính cách ở đây, khẳng định hội giật mình tròng mắt đều phải đến rơi xuống, bởi vì Ngô Anh cho dù đối mặt lão bản Chung Dương Dĩnh rất nhiều thời điểm cũng là một bộ lạnh lùng biểu tình, rất ít biểu hiện ra giống hôm nay như vậy cung kính ân cần.

Nhưng chỉ có Ngô Anh trong lòng biết rõ ràng, Chung Dương Dĩnh tái lợi hại cũng chỉ là cái có tiền nữ nhân, mà Hạ Vân Kiệt cũng đã xa xa vượt quá phàm nhân phạm vi.

“Phiền toái ngươi Ngô tỷ. Vị này là Ngô Lị Lị, mới từ Xuân thành điều đến Hải Châu đài truyền hình thành phố người chủ trì. Lị Lị, vị này là Ngô Anh Ngô tỷ, Chung tỷ người bên người.” Hạ Vân Kiệt xuống xe khách khí giúp song phương làm giới thiệu.

“Ngô tỷ ngài hảo.” Ngô Lị Lị vội vàng mặt mang mỉm cười theo Ngô Anh đánh thanh tiếp đón, trong lòng lại âm thầm khiếp sợ không thôi, không biết Hạ Vân Kiệt đến tột cùng cùng Chung Dương Dĩnh cái gì quan hệ, Chung Dương Dĩnh không chỉ có cố ý kêu người bên người ở cửa nghênh đón Hạ Vân Kiệt, hơn nữa chính mình còn tại lầu hai chuyên môn chờ hắn.

“Ngươi hảo Ngô tiểu thư.” Đối mặt Ngô Lị Lị, Ngô Anh lại khôi phục ngày xưa một tia lãnh khốc.

Đánh so chiêu hô, ở Ngô Anh cùng đi hạ, Hạ Vân Kiệt cùng Ngô Lị Lị lại lần nữa quay trở về đại sảnh.

“Di, người này như thế nào lại đã trở lại?” Cách đó không xa chính bưng chén rượu đang nói chuyện Trịnh Nhất Triết hơi hơi nhíu hạ mày nói.

“Giống như người kia là Chung Dương Dĩnh cận vệ!” Trương Lôi mặt lộ vẻ nghi hoặc sắc nói.

“Phải không? Ngươi chắc chứ?” Trịnh Nhất Triết mày nhăn càng chặt một ít.

“Đúng vậy, này đó ngay ta ba cùng Chung Dương Dĩnh tiếp xúc có vẻ nhiều. Mỗi lần Chung Dương Dĩnh bên người đều đi theo này nữ nhân.” Trương Lôi nói.

“Này có cái gì thật kỳ quái, ngươi không phải nói kia Hạ Vân Kiệt trước kia cũng là làm bảo tiêu sao? Hai người đều là bảo tiêu, nói không chừng trước kia liền nhận thức đâu.” Hạ Thi Song nói.

“Điều này cũng đúng.” Trương Lôi cùng Trịnh Nhất Triết tuy rằng ẩn ẩn cảm thấy sự tình có chút kỳ quái, nhưng cũng tưởng không ra rất tốt lý do.

Ba người khi nói chuyện, Hạ Vân Kiệt cùng Ngô Lị Lị đã muốn đi theo Ngô Anh chạy lên lầu.

“Người này thật đúng là không biết trời cao đất rộng a, thế nhưng lên lầu đi.” Trương Lôi bĩu môi nói.

“Chung Thiên Nhạc không phải ở trên lầu sao? Này không vừa vặn thôi” Hạ Thi Song khẽ cười nói, trong mắt toát ra một tia vui sướng khi người gặp họa biểu tình.

Trương Lôi cùng Trịnh Nhất Triết nghe vậy nao nao, lập tức cũng đi theo vui sướng khi người gặp họa nở nụ cười.

Lên lầu, Ngô Anh mang theo Hạ Vân Kiệt cùng Ngô Lị Lị trực tiếp xao mở Chung Dương Dĩnh chỗ phòng.

Trong phòng, Chung Thiên Nhạc tiểu tử này còn tại đau khổ hướng Chung Dương Dĩnh cầu xin, nhìn thấy Ngô Anh mang theo Hạ Vân Kiệt cùng Ngô Lị Lị tiến vào, đầu tiên là hơi hơi sửng sốt, lập tức hai mắt hướng Hạ Vân Kiệt vọt tới oán hận ánh mắt. Hiển nhiên tiểu tử này đem hôm nay sở hữu hết thảy đều đỗ lỗi đến hắn trên người.

Hạ Vân Kiệt gặp Chung Thiên Nhạc đã ở, lại thấy hắn xem chính mình ánh mắt lộ ra oán hận, đầu tiên là nao nao, lập tức hiểu được khẳng định là Chung Dương Dĩnh bởi vì chính mình duyên cớ răn dạy hắn, không khỏi âm thầm lắc đầu cười khổ.

“Vân Kiệt, các ngươi tới rồi, mau mời ngồi, mời ngồi. Muốn uống cái gì? Trà còn là cà phê? Ta cho ngươi đi chuẩn bị.” Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt tiến vào, hai mắt không khỏi tràn ngập vui mừng sắc, rốt cuộc bất chấp cùng cháu trai dây dưa không rõ, vội vàng đón nhận đi nhiệt tình hô.

Gặp Hạ Vân Kiệt vừa đến, Chung Dương Dĩnh không chỉ có vội vàng vẻ mặt vui mừng nghênh đón, hơn nữa còn nói muốn đích thân đi chuẩn bị trà cùng cà phê, Chung Thiên Nhạc cùng Ngô Lị Lị không khỏi tất cả đều trợn tròn mắt.

Bọn họ quả thực không thể tưởng tượng, này thật là nữ thủ phú cấp Chung Dương Dĩnh sao? Này căn bản chính là một ân cần tiểu nữ tử thôi !

Lại nhìn thấy Chung Dương Dĩnh, quần áo màu tím gợi

cảm lễ phục dạ hội đem nàng phụ trợ càng phát ra cao quý tao nhã, nhưng lại cứ chính là như vậy một nữ nhân nhìn thấy chính mình lại nhiệt tình ôn nhu làm cho hắn tổng đã quên nàng nữ cường nhân thân phận, đã quên nàng là cái thân gia mấy chục ức nữ thủ phú cấp phú bà, Hạ Vân Kiệt nhìn Chung Dương Dĩnh ánh mắt không khỏi dần dần trở nên phá lệ ôn nhu đứng lên, cười ôn nhu nói:“Không cần như vậy phiền toái Chung tỷ, bên ngoài cái gì đều có.”

Gặp Hạ Vân Kiệt này người trẻ tuổi thế nhưng thẳng mình cô cô kêu tỷ, Chung Thiên Nhạc tròng mắt lập tức trừng đột cùng kim ngư mắt giống nhau.

Hạ Vân Kiệt kêu Chung Dương Dĩnh tỷ, kia hắn lập tức chẳng phải bằng bạch thấp Hạ Vân Kiệt đồng lứa? Nếu đổi thành một người khác, Chung Thiên Nhạc trong lòng khả năng hội dễ chịu một chút, nhưng Hạ Vân Kiệt so với hắn còn trẻ, không chỉ có như thế còn gần chính là một nhà công ty nhân lực tài nguyên bộ trợ lý! Làm cho hắn bằng bạch so với hắn thấp đồng lứa, thật đúng là so với giết hắn còn làm cho hắn khó chịu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 341 : Trực tiếp đem bọn họ mang đến nơi này đi

Gặp Chung Thiên Nhạc trừng đột tròng mắt gắt gao nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, Ngô Lị Lị cũng lập tức hiểu ý lại đây, vừa rồi còn ngưu bức hò hét, không ai bì nổi Chung Thiên Nhạc, trong nháy mắt so với Hạ Vân Kiệt thấp một lứa, trong lòng không khỏi lại là thống khoái lại là giật mình.

Thống khoái tự nhiên là Hạ Vân Kiệt này một tiếng tỷ so với đánh Chung Thiên Nhạc một bạt tai còn muốn ngoan, giật mình tự nhiên là Hạ Vân Kiệt cùng Chung Dương Dĩnh quan hệ.

“Vân Kiệt, ta nghe Văn Bân nói vừa rồi Chung Thiên Nhạc đối với ngươi thật là vô lễ. Ta đã muốn giáo huấn quá hắn, cũng miễn hắn ở tập đoàn công ty bên trong chức vụ, ngươi xem ở của ta mặt mũi cứ như vậy coi như hết.” Chung quy là máu mủ tình thâm thân nhân quan hệ, Chung Dương Dĩnh vừa rồi đối Chung Thiên Nhạc ngoan tuy rằng ngoan, nhưng chuyện tới trước mắt đúng là vẫn còn thay hắn nói chuyện.

“Ha ha, Chung tỷ ngươi theo ta khách khí cái gì. Chính là chút không hiểu chuyện người trẻ tuổi, ta chẳng lẽ còn có thể theo chân bọn họ chấp nhặt bất thành?” Hạ Vân Kiệt liếc liếc mắt một cái Chung Thiên Nhạc, cười khoát tay nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt chính mình tuổi rõ ràng so với Chung Thiên Nhạc còn muốn nhỏ, lại bày ra một bộ trưởng bối tư thái, nói Chung Thiên Nhạc là không hiểu chuyện người trẻ tuổi, Ngô Lị Lị khiếp sợ cùng Hạ Vân Kiệt “Cuồng ngạo” Đồng thời, cũng thiếu chút nhịn không được muốn cười ra tiếng.

Đầu năm nay, còn có so với này càng hết giận cũng rất buồn cười sự tình sao?

Đương nhiên Chung Thiên Nhạc phản ứng liền hoàn toàn bất đồng, nghe vậy rốt cuộc nhịn không được trong lòng uất khí chỉ vào hắn mắng:“Ngươi con mẹ nó lại tính cái gì vậy? Đừng tưởng rằng ỷ vào ta cô cô ưu ái ngươi, liền thực đem chính mình trở thành nhân vật, ngươi chính là……”

Bất quá Chung Thiên Nhạc trong lời nói còn chưa nói hoàn, chỉ thấy Ngô Anh sớm đã mặt lạnh lùng nhấc chân đối với hắn bụng liền một cước hung hăng đạp đi qua. Nhất thời Chung Thiên Nhạc cả người liên tục lui về phía sau vài bước, sau đó ôm bụng đặt mông ngã ngồi mặt đất.

Dù là như thế, Ngô Anh tựa hồ còn là chưa hết giận, một cái bước xa tiến lên, cầm trụ Chung Thiên Nhạc áo, đem hắn theo mặt đất nâng lên đứng lên, âm thanh lạnh lùng nói:“Lập tức hướng Hạ tiên sinh xin lỗi!”

Nói chuyện khi Ngô Anh lặng lẽ hướng Chung Thiên Nhạc sử cái ánh mắt.

Lúc này liền ngay cả Ngô Lị Lị đều nhìn xem trợn mắt há hốc mồm, đầu óc hoàn toàn một mảnh hỗn loạn, tưởng không rõ vì cái gì Chung Thiên Nhạc chính là mới há mồm nói năng lỗ mãng, Ngô Anh thân là Chung Dương Dĩnh cận vệ liền như vậy quyết đoán lãnh khốc ra tay, liền càng đừng nói Chung Thiên Nhạc.

Lúc này hắn trong đầu một trận hỗn loạn đương nhiên còn có đầy ngập ủy khuất cùng lửa giận, lại làm sao chú ý được đến Ngô Anh hướng hắn sử ánh mắt?

“Vân Kiệt, thực xin lỗi, ngươi yên tâm, ta nhất định hội……” Đang lúc Ngô Lị Lị cùng Chung Thiên Nhạc đầu

óc hỗn loạn khi, Chung Dương Dĩnh cũng đã tái nhợt mặt đối Hạ Vân Kiệt cúi đầu xin lỗi nói.

Chung Dương Dĩnh đối Hạ Vân Kiệt có một phần không thể dứt bỏ ái mộ, cũng có một phần không thể quên mất kính sợ, nàng không dám tưởng tượng, nhà mình cháu trai một mà tái chọc giận Hạ Vân Kiệt, một khi hắn thật sự tức giận sẽ là cái gì đáng sợ kết quả?

Gặp luôn luôn trước mặt người khác cao quý tao nhã, giá trị con người mấy chục ức, quản lý lấy vạn kế viên công cô cô thế nhưng bởi vì chính mình một phen nói, sắc mặt tái nhợt hướng Hạ Vân Kiệt cúi đầu, thấp nàng cao quý đầu, Chung Thiên Nhạc sắc mặt lập tức cũng trở nên tái nhợt không có chút máu.

Phía trước nàng cô cô tuy rằng lần nữa cảnh cáo hắn, nhưng hắn tổng không thể tin Hạ Vân Kiệt một người trẻ tuổi có thể có bao nhiêu năng lực, thậm chí tâm lý một lần xấu xa cho rằng Hạ Vân Kiệt là hắn cô cô dưỡng tiểu tình nhân. Đơn giản ỷ vào thảo hắn cô cô niềm vui, thế này mới ngưu bức hò hét. Nay Chung Thiên Nhạc mới biết được chính mình chỉ sợ mười phần sai.

Nếu gần chính là tiểu tình nhân, nàng cô cô tuyệt đối không thể có thể hội kinh hoảng đến loại trình độ này, lại càng không dùng nói cúi đầu xin lỗi.

Ngô Lị Lị còn lại là hoàn toàn bị trước mắt một màn cấp khiếp sợ ở, Hạ Vân Kiệt theo một người làm công đột nhiên hoa lệ xoay người trở thành Chung Dương Dĩnh bằng hữu, đã muốn làm cho nàng mở rộng tầm mắt, cảm thấy thực không thể tưởng tượng. Không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt tựa hồ còn xa không chỉ Chung Dương Dĩnh bằng hữu quan hệ đơn giản như vậy.

Nếu gần chính là bằng hữu, Chung Dương Dĩnh quyết không về phần bởi vì nàng cháu trai một phen nói như

vậy kinh hoảng.

Hạ Vân Kiệt lúc này tuy rằng cũng thực căm tức Chung Thiên Nhạc, nhưng thấy Chung Dương Dĩnh sắc mặt tái nhợt bộ dáng, trong đầu cũng là vô luận như thế nào cũng tức giận không đứng dậy, nhẹ nhàng kéo tay nàng, ôn nhu nói:“Chung tỷ ngươi không cần hướng ta xin lỗi, chúng ta là bằng hữu.”

“Nhưng là……” Chung Dương Dĩnh cảm nhận được Hạ Vân Kiệt nhu tình, một viên kích động tâm dần dần bị ngọt ngào hạnh phúc nhồi.

“Ha ha, không có gì nhưng là.” Hạ Vân Kiệt cười đánh gãy Chung Dương Dĩnh, sau đó mới chậm rãi quay đầu nhìn về phía Chung Thiên Nhạc, thản nhiên nói:“Hôm nay xem ở ngươi cô cô mặt mũi, ta không với ngươi so đo, nhưng ta không hy vọng có tiếp theo.”

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt ánh mắt cùng thanh âm bao gồm thái độ đều là trước sau như một bình thản, nhưng lúc này đây không biết vì cái gì Chung Thiên Nhạc không hiểu cảm thấy một cỗ hàn khí từ sau lưng lặng yên leo lên, không tự chủ được liền cúi đầu nói:“Thực xin lỗi Hạ tiên sinh, ta sai lầm rồi.”

Chung Thiên Nhạc vừa mới cúi đầu nhận sai, Chung Dương Dĩnh bí thư gõ cửa đi đến, gặp trong phòng không ít người đầu tiên là nao nao, lập tức nhẹ giọng đối Chung Dương Dĩnh nói:“Chung tổng, Ma Sinh Sa Thụ tiên sinh cùng Thiên Diệp Giai Tử tiểu thư đến đây, ngài xem có phải hay không cần đi ra ngoài tiếp đãi một chút?”

Ngô Lị Lị chưa từng nghe qua Thiên Diệp Giai Tử tên, nhưng Ma Sinh Sa Thụ đại danh cũng là sớm chợt nghe quá, biết hắn là thế giới năm trăm cường tập đoàn công ty Nhật Bản Ma Sinh thương sự hội trưởng, nghe nói

hắn cũng cố ý tới rồi vô giúp vui, không khỏi thầm giật mình cùng cảm khái Chung Dương Dĩnh vị này nữ thủ phú cấp nhân vật giao hữu rộng. Mà Chung Thiên Nhạc hiển nhiên cũng nghe quá Ma Sinh Sa Thụ đại danh, nghe vậy tái nhợt sắc mặt cũng nổi lên một tia kinh ngạc sắc, kinh ngạc Ma Sinh Sa Thụ thế nhưng hội cố ý tới rồi tham gia nàng cô cô tổ chức từ thiện tiệc tối.

Bất quá càng làm cho Ngô Lị Lị cùng Chung Thiên Nhạc đương nhiên còn có Chung Dương Dĩnh bí thư khiếp sợ là, Chung Dương Dĩnh thế nhưng không có lập tức đi ra ngoài nghênh đón ngàn dặm xa xôi tới rồi thế giới năm trăm cường công ty lão tổng, mà là đem ánh mắt đầu hướng Hạ Vân Kiệt, tựa hồ muốn trưng cầu hắn ý kiến.

Chung Dương Dĩnh tự nhiên biết Ma Sinh Sa Thụ cùng Thiên Diệp Giai Tử vì cái gì ngàn dặm xa xôi tới rồi tham gia từ thiện tiệc tối, nói đến để kỳ thật tất cả đều là vì lấy lòng Hạ Vân Kiệt. Nếu không có Hạ Vân Kiệt, bọn họ mới sẽ không chân chính đem nàng Chung Dương Dĩnh để vào mắt, ít nhất chính là một cái từ thiện tiệc tối khẳng định là sẽ không cố ý tự mình tới rồi.

“Trực tiếp đem bọn họ mang đến nơi này đi.” Hạ Vân Kiệt gặp Chung Dương Dĩnh hướng hắn xem ra, nghĩ nghĩ thản nhiên nói. Đại sảnh nhiều người mắt tạp, vạn nhất đợi lát nữa Ma Sinh Sa Thụ cùng Thiên Diệp Giai Tử biểu hiện rất cung khiêm chung quy có chút không ổn, Hạ Vân Kiệt cũng không tưởng trở thành đêm nay tiêu điểm nhân vật.

Hạ Vân Kiệt lời vừa ra khỏi miệng, Chung Dương Dĩnh bí thư liền nhịn không được giương anh đào cái miệng nhỏ nhắn, giật mình nhìn Hạ Vân Kiệt. Nàng không biết này người trẻ tuổi là ai? Đầu óc có phải hay không có vấn đề?

Thiên Diệp Giai Tử nàng không biết là ai, nhưng Ma

Sinh Sa Thụ kia nhưng là thế giới năm trăm cường lão tổng, Chung tổng cũng chưa mở miệng, ngươi một cái người trẻ tuổi ngưu bức hò hét hồ ngôn loạn ngữ cái gì? Chẳng lẽ nghĩ đến chính mình là Nhật Bản Thủ tướng sao? Không đúng, cho dù Nhật Bản Thủ tướng đối mặt Ma Sinh Sa Thụ như vậy xí nghiệp gia cũng phải khách khách khí khí đi. Bởi vì Nhật Bản Thủ tướng muốn ngồi ổn vị trí, hắn khẳng định là không ly khai đại tập đoàn tài chính duy trì. Thay lời khác nói, ở Nhật Bản còn có rất nhiều phát đạt quốc gia, trên thực tế chân chính tả hữu quốc gia cục diện chính trị là này đó quốc gia đại tập đoàn tài chính. Cho nên giống Ma Sinh Sa Thụ loại này thế giới năm trăm cường hội trưởng ở Nhật Bản địa vị là phi thường cao, cùng Trung Quốc quốc nội thương nhân địa vị là không thể đồng nhất mà nói.

Ngô Lị Lị cùng Chung Thiên Nhạc đồng dạng giương cái miệng nhỏ nhắn vẻ mặt không thể tưởng tượng nhìn Hạ Vân Kiệt, bọn họ đổ không cho rằng Hạ Vân Kiệt đầu óc có vấn đề, bọn họ chính là không thể tưởng tượng Hạ Vân Kiệt dựa vào cái gì dám nói lời này? Chẳng lẽ Ma Sinh Sa Thụ cùng Thiên Diệp Giai Tử hắn cũng nhận thức? Về phần càng tiến thêm một bước, bọn họ liền không thể tưởng tượng đi xuống.

Chỉ có Ngô Anh cùng Chung Dương Dĩnh một chút cũng chưa cảm thấy ngoài ý muốn, gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Chung Dương Dĩnh không chút do dự đối giương miệng nửa ngày không thể chọn bí thư phân phó nói:“Ngươi trực tiếp đem Ma Sinh Sa Thụ tiên sinh cùng Thiên Diệp Giai Tử tiểu thư thỉnh đến nơi đây đến đây đi.”

Bí thư nghe vậy thân thể mềm mại chấn một chút, vẻ mặt không thể tưởng tượng nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó xoay người ra phòng.

Bí thư đi ra ngoài không trong chốc lát, liền mang theo

Ma Sinh Sa Thụ cùng Thiên Diệp Giai Tử về tới phòng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 342 : Ta có thể lưu lại sao?

Thiên Diệp Giai Tử quần áo cắt hợp thể màu trắng lễ phục dạ hội, trên cổ đội thâm thúy màu lam bảo thạch, đẫy đà gợi cảm, ung dung cao quý.

Ma Sinh Sa Thụ này gần một năm, nương Thiên Diệp gia toàn lực duy trì, dẫn theo Ma Sinh thương sự bồng bột phát triển, trở thành tự Ma Sinh thương sự người sáng lập tới nay xuất sắc nhất chưởng đà nhân. Hắn bản nhân lại bằng vào gần một năm xuất sắc biểu hiện, ở Ma Sinh thương sự cùng trong Ma Sinh gia tộc tạo không người có thể sánh bằng uy vọng, đã muốn chặt chẽ nắm trong tay Ma Sinh thương sự cùng Ma Sinh gia tộc quyền chỉ huy.

Chính cái gọi là người phùng việc vui tinh thần thích, Ma Sinh Sa Thụ gần nhất đúng là đường làm quan rộng mở vó ngựa tật, một thân màu đen tây trang, eo can thẳng, có vẻ rất tinh thần, cả người tựa hồ cũng trẻ lại không ít.

Bất quá mặc kệ Thiên Diệp Giai Tử cỡ nào ung dung cao quý, mặc kệ Ma Sinh Sa Thụ cỡ nào đường làm quan rộng mở, khi bọn hắn ở Chung Dương Dĩnh bí thư dẫn dắt hạ đi vào phòng, đột nhiên nhìn đến ngồi ở phòng khách chính giữa trên sô pha ngồi vị kia quen thuộc người trẻ tuổi khi, bọn họ lập tức liền phóng nhẹ cước bộ, loan hạ bọn họ eo.

“Các ngươi tới rồi, gần nhất cũng khỏe đi?” Hạ Vân Kiệt gặp Ma Sinh Sa Thụ cùng Thiên Diệp Giai Tử đi vào đến cũng không có đứng dậy, mà chính là nhẹ nhàng gật gật đầu chào hỏi nói.

“Nhờ Hạ tiên sinh phúc, chúng ta hiện tại đều phi thường tốt.” Ma Sinh Sa Thụ cùng Thiên Diệp Giai Tử đi lên trước, cung kính trả lời.

Lần trước Hạ Vân Kiệt thu phục Ma Sinh Sa Thụ cùng Thiên Diệp Giai Tử sau, từng cố ý công đạo quá hai người trước mặt người khác kêu chính mình Hạ tiên sinh hoặc là tên.

Gặp đường đường thế giới năm trăm cường lão tổng còn có vị kia vừa thấy cũng rất cao quý Thiên Diệp Giai Tử vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt liền cung kính cùng gặp được thượng cấp lãnh đạo giống nhau, trong phòng người trừ bỏ Ngô Anh cùng Chung Dương Dĩnh một chút cũng chưa cảm thấy ngoài ý muốn, Ngô Lị Lị đám người tất cả đều nhìn xem thiếu chút nữa ngay cả trái tim đều đình chỉ nhảy lên, hô hấp cũng phản xạ có điều kiện ngừng lại, hai mắt tràn ngập khiếp sợ nhìn trước mắt không thể tưởng tượng một màn.

“Chung Thiên Nhạc các ngươi trước đi ra ngoài đi.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy hơi hơi hướng Ma Sinh Sa Thụ cùng Thiên Diệp Giai Tử gật gật đầu, sau đó hướng Chung Thiên Nhạc cùng Chung Dương Dĩnh bí thư nhìn nhìn, nói.

Lần này, Chung Thiên Nhạc là hoàn toàn tin hắn cô cô phía trước nói trong lời nói, gặp Hạ Vân Kiệt muốn hắn đi ra ngoài, lập tức nơm nớp lo sợ lên tiếng, sau đó cùng bí thư hướng cửa đi đến, cùng nhau thức thời đi ra ngoài còn có Ngô Anh.

Ngô Lị Lị lúc này tự nhiên là khẩn trương đòi mạng, nàng bất quá chính là nho nhỏ tỉnh lị thành thị đài truyền hình người chủ trì, nhưng này cái trong phòng đều là người nào a? Trung Quốc nữ thủ phú cấp lão tổng, thế giới năm trăm cường lão tổng, còn có một vị nữ nhân ung dung đẹp đẽ quý giá vừa thấy chỉ biết đến đây tuyệt không hội kém cỏi phía trước hai người. Đương nhiên tối khủng bố còn là vị kia vẻ mặt lạnh nhạt ngồi ở trên sô pha Kiệt ca. Cho nên gặp Chung Thiên Nhạc ba người

đi ra ngoài, Ngô Lị Lị cũng lập tức phản xạ có điều kiện theo đi ra ngoài.

Nàng chính là tiểu nhân vật, loại này đại nhân vật tụ hội trường hợp nàng tự nhiên không tư cách tham dự.

Gặp Ngô Lị Lị cũng nơm nớp lo sợ lập tức đi theo đi ra ngoài, Hạ Vân Kiệt không khỏi dở khóc dở cười gọi lại nàng nói:“Lị Lị, ngươi đi ra ngoài cho cái gì? Ngươi không phải mới đến, tưởng nhiều nhận thức vài người sao? Ta còn không đem Chung tỷ giới thiệu cho ngươi đâu.”

“Nga, a, ta có thể lưu lại sao?” Ngô Lị Lị gặp Hạ Vân Kiệt gọi lại nàng, không khỏi kinh hỉ nói năng lộn xộn nói.

“Ha ha, ta đêm nay nhưng là bị ngươi kéo qua đến, ngươi bất lưu xuống dưới, ai lưu lại? Được rồi, ngồi xuống đi.” Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ chính mình bên người vị trí cười nói, nói xong lại hướng Ma Sinh Sa Thụ cùng Thiên Diệp Giai Tử gật gật đầu nói:“Các ngươi cũng đều ngồi xuống đi.”

Gặp Hạ Vân Kiệt tiếp đón Ma Sinh Sa Thụ cùng Thiên Diệp Giai Tử ngồi xuống, đi tới cửa Chung Thiên Nhạc cùng bí thư thân mình đều nhịn không được run nhè nhẹ một chút.

Bọn họ cũng không phải ngốc tử, sao lại nghe không hiểu, Hạ Vân Kiệt tiếp đón ý nghĩa, ở trước mặt hắn, nếu không có hắn mở miệng tiếp đón, Ma Sinh Sa Thụ cùng Thiên Diệp Giai Tử ngay ngồi tư cách đều không có.

Đường đường thế giới năm trăm cường lão tổng a, trong tay nắm trong tay là mấy chục tỷ đôla, đổi thành nhân dân tệ chính là mấy trăm tỷ khổng lồ buôn bán đế quốc lão tổng, ở Hạ Vân Kiệt trước mặt ngay ngồi tư cách đều không có, này làm sao chờ khủng bố sự tình !

Nhất tưởng đến này, Chung Thiên Nhạc đi tới cửa khi ngay cả hai chân đều là như nhũn ra, tây trang bên trong áo sơmi tức thì bị mồ hôi lạnh cấp sũng nước.

Lúc này hắn mới chính thức hiểu được, hắn Chung Thiên Nhạc còn có Trương Lôi đám người ở Hạ Vân Kiệt trước mặt căn bản ngay cả rắm cũng không là, người ta căn bản là khinh thường theo chân bọn họ chấp nhặt, buồn cười bọn họ còn tự cho là thực ngưu bức !

Cửa phòng đóng lại, Ngô Lị Lị hoài một viên cực độ khẩn trương tâm tình, thật cẩn thận lần lượt Hạ Vân Kiệt ngồi xuống. Nàng phát hiện trước kia ở danh lợi tràng học được vui cười hờn dỗi, triển lộ nữ nhân quyến rũ khêu gợi một mặt, giờ khắc này ở Hạ Vân Kiệt trước mặt căn bản không dám thi triển. Bởi vì hai người chênh lệch thật sự rất cách xa, cách xa Ngô Lị Lị cảm giác chính mình ở Hạ Vân Kiệt trước mặt chính là cái ở nông thôn tiểu thôn cô, chính là cái vịt con xấu xí.

Làm Ngô Lị Lị thật cẩn thận lần lượt Hạ Vân Kiệt ngồi xuống khi, Ma Sinh Sa Thụ mông cũng nhẹ nhàng dính sô pha ngồi xuống, về phần Thiên Diệp Giai Tử cũng là tuân thủ nghiêm ngặt chính mình nô tỳ bổn phận, hơi hơi hướng Hạ Vân Kiệt thiếu hạ thấp người, sau đó nhiễu quá sô pha, đứng ở Hạ Vân Kiệt phía sau, một đôi trắng nõn mềm mại thiên thiên ngọc thủ đặt ở Hạ Vân Kiệt trên vai, sau đó nhẹ nhàng xoa bóp đứng lên.

Lần trước ở Chung Dương Dĩnh thương bắc lưng chừng núi biệt thự, Hạ Vân Kiệt cũng hưởng thụ quá Thiên Diệp Giai Tử đấn đo, bất quá lần đó nhưng không có lần này như vậy thoải mái, hiển nhiên gần một năm đến, vì sau này có thể rất tốt hầu hạ chủ nhân, Thiên Diệp Giai Tử ở mát xa đấn đo thượng tìm không ít công phu. Có cảm cho của nàng trung tâm, Hạ Vân Kiệt không làm

cho Thiên Diệp Giai Tử hồi vị trí ngồi, mà là nâng tay vỗ vỗ Thiên Diệp Giai Tử tay chính cấp chính mình án niết, khen nói:“Thủ pháp thuần thục rất nhiều, đắn đo thật sự đúng chỗ, thực thoải mái!”

Bị chủ nhân vỗ tay nhỏ bé, lại trước mặt mọi người mặt khích lệ, Thiên Diệp Giai Tử quả thực là thụ sủng nhược kinh, một viên phương tâm lại vui mừng như Hoa nhi nở rộ, nhẹ giọng nói:“Cảm ơn Hạ tiên sinh cố gắng, Giai Tử hội tiếp tục cố gắng !”

Thiên Diệp Giai Tử lời này nghe được Hạ Vân Kiệt một trận hãn, hắn chính là cảm thấy Thiên Diệp Giai Tử như vậy trung tâm, ấn cũng quả thật thoải mái, cho nên cho rằng có tất yếu khích lệ vài câu, không nghĩ tới đến Thiên Diệp Giai Tử trong tai tựu thành cố gắng trong lời nói, hơn nữa thế nhưng còn tỏ vẻ muốn tiếp tục cố gắng.

Chính là trong phòng dù sao không phải chỉ có hắn cùng Thiên Diệp Giai Tử hai người, Hạ Vân Kiệt cũng là không tốt nói cái gì nữa, huống hồ trời mới biết hắn nếu lại mở miệng nói chuyện, này nhìn như ung dung cao quý, hơn nữa còn có được một thân thần bí âm dương thuật nữ nhân, lại sẽ là một phen cái gì phản ứng.

“Chung tỷ, ta đều thiếu chút nữa đã quên hướng ngươi giới thiệu Ngô Lị Lị.” Hạ Vân Kiệt lại vỗ nhẹ nhẹ hạ Thiên Diệp Giai Tử tay, sau đó ngồi đối diện ở hắn bên phải Chung Dương Dĩnh nói:“Ngô Lị Lị nguyên lai là ở Vân Lĩnh Xuân thành đài truyền hình, gần nhất vừa mới điều lại đây. Nàng ở Hải Châu thị không có gì người quen, còn thỉnh Chung tỷ về sau có thể hơi chút chiếu cố một chút.”

“Này không cần ngươi nói, bằng hữu của ngươi ta có thể không chiếu cố sao?” Chung Dương Dĩnh trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, oán trách nói.

Nói xong Chung Dương Dĩnh lại hướng Ngô Lị Lị cười cười nói:“Lị Lị, về sau có chuyện cứ việc đến tìm Chung tỷ.”

“Cảm ơn Chung tỷ, cảm ơn Chung tỷ.” Chung Dương Dĩnh nhưng là nữ thủ phú cấp đại nhân vật, Ngô Lị Lị thấy nàng nói về sau có chuyện cứ việc tìm nàng, lại lấy Chung tỷ tự xưng, không khỏi kích động liên tục nói lời cảm tạ.

Chính khi nói chuyện, Chung Dương Dĩnh bí thư lại gõ cửa đi đến.

Vừa đi tiến vào, Chung Dương Dĩnh bí thư phản xạ có điều kiện dùng mang theo một tia kính sợ hướng Hạ Vân Kiệt nhìn lại. Này vừa thấy, thiếu chút nữa bệnh tim không có bị dọa đi ra.

Chỉ thấy đường đường thế giới năm trăm cường lão tổng Ma Sinh Sa Thụ chính mông nửa dính bên cạnh sô pha, ngồi nghiêm chỉnh, mà Hạ Vân Kiệt tắc thản nhiên ngồi ở dài điều sô pha chính giữa, một trái một phải ngồi hai vị mỹ nữ, trong đó một vị rõ ràng đó là của nàng lão tổng Chung Dương Dĩnh, không chỉ có như thế, vừa rồi vị kia cùng Ma Sinh Sa Thụ dắt tay nhau mà đến cao quý nữ nhân, lúc này đang đứng ở Hạ Vân Kiệt phía sau hai tay nhẹ nhàng mà cho hắn ấn bả vai.

“Sự tình gì tiểu Dương?” Chung Dương Dĩnh gặp luôn luôn mồm miệng lanh lợi, làm việc cho luyện bí thư, tiến vào sau cũng là ngay cả nói cũng không biết, không khỏi khẽ cau mày hỏi.

“Nga, Chung tổng, tỉnh ủy thư kí Trần Hữu Lương bí thư cùng Hải Châu thị Trịnh Lực Bác phó thị trưởng đến đây, ngài xem có phải hay không cần……” Chung Dương Dĩnh vừa hỏi nói, bí thư thế này mới như ở trong mộng

mới tỉnh, cuống quít hội báo nói.

“Nữ thủ phú mị lực quả nhiên không giống tầm thường, ngay cả tỉnh ủy thư kí đều phái bí thư lại đây cổ động a!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười đối Chung Dương Dĩnh nói.

“Bọn họ có thể với ngươi so với sao?” Chung Dương Dĩnh trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó mới giải thích nói:“Ta đây là làm từ thiện sự nghiệp, chính phủ phương diện đương nhiên muốn tỏ vẻ duy trì. Huống hồ đêm nay Ma Sinh Sa Thụ cũng không đến đây sao? Chiêu thương dẫn tư là đại sự, bọn họ đương nhiên hy vọng có thể có cơ hội cùng Ma Sinh Sa Thụ nói chuyện, nhìn xem có hay không hợp tác cơ hội !”

Hạ Vân Kiệt đối phương diện này môn môn đạo đạo không hiểu, cũng không tưởng biết nhiều lắm, nghe vậy cười cười nói:“Nguyên lai như vậy, vậy ngươi cùng Ma Sinh Sa Thụ trước đi ra ngoài việc đi. Trong phòng thanh tịnh, ta tái ngồi một chút, đợi lát nữa ra lại đi.”

Chung Dương Dĩnh năm nay mặc dù có hy vọng vấn đỉnh quốc nội nữ thủ phú vị trí, siêu thắng tập đoàn ở quốc nội lực ảnh hưởng cũng từ từ tăng trưởng, nhưng còn là không dám dễ dàng đắc tội chính phủ quan lớn, cho nên tuy rằng luyến tiếc rời đi Hạ Vân Kiệt, nhưng nghe vậy còn là theo lời cùng Ma Sinh Sa Thụ cùng nhau đứng lên nói:“Vậy ngươi trước tiên ở nơi này nghỉ ngơi một chút, ta cùng Ma Sinh Sa Thụ trước đi ra ngoài tiếp đón một chút khách nhân.”

“Ân, ngươi là đêm nay nữ chủ nhân, chỉ để ý việc đi thôi. Bất quá đừng ủy khuất chính mình cố ý đi đón ý nói hùa bọn họ, nên thế nào được cái đó, có vấn đề ta đến giải quyết.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, cố ý công đạo nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt tựa hồ sợ chính mình ở cùng chính phủ quan viên kết giao trung chịu ủy khuất, Chung

Dương Dĩnh phương tâm không khỏi một trận ngọt ngào vui mừng, nghĩ rằng, Vân Kiệt còn là phi thường để ý ta.

“Ân, ta đã biết.” Chung Dương Dĩnh gật gật đầu, một đôi mắt đẹp thật sâu nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, thế này mới xoay người hướng cửa đi đến.

Chung Dương Dĩnh cùng Ma Sinh Sa Thụ vừa đi, trong phòng liền chỉ còn lại có Hạ Vân Kiệt cùng Ngô Lị Lị còn có Thiên Diệp Giai Tử ba người.

Thiên Diệp Giai Tử còn là hết sức ôn nhu cẩn thận giúp Hạ Vân Kiệt án niết bả vai, mà Ngô Lị Lị còn có chút đứng ngồi không yên, có loại không biết nên đem hai tay hướng làm sao phóng kinh hoảng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 343 : Khiên kiều dẫn tuyến

“Xem ra ngươi thực không phải cái đủ tư cách người chủ trì. Ở ta trong ấn tượng, đủ tư cách người chủ trì hẳn là đối mặt gì đột phát trường hợp đều có thể ứng phó tự nhiên.” Hạ Vân Kiệt gặp Ngô Lị Lị chân tay luống cuống, đứng ngồi không yên bộ dáng, vì đánh mất của nàng câu thúc, cười trêu ghẹo nói.

“Chán ghét a, ai làm cho Kiệt ca ngươi đột nhiên đến cái hoa lệ đại xoay người, người ta đều bị ngươi cấp dọa!” Còn đừng nói, Ngô Lị Lị này người chủ trì phản ứng năng lực còn là cử không sai, Hạ Vân Kiệt như vậy trêu chọc, nàng đổ thật sự dần dần hoãn quá mức đến, quyến rũ trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Ha ha, kỳ thật không phải ta hoa lệ đại xoay người, mà là phía trước ta nói không có người chịu tin tưởng.” Hạ Vân Kiệt gặp Ngô Lị Lị hoãn quá mức đến, cười nói.

“Ta hiện tại tin!” Ngô Lị Lị còn thật sự điểm gật đầu, sau đó vụng trộm ngắm liếc mắt một cái còn tại ôn nhu thay Hạ Vân Kiệt án niết Thiên Diệp Giai Tử, khẽ cười nói:“Kiệt ca, nếu không ta cũng giúp ngươi chủy chủy đùi?”

Nói xong Ngô Lị Lị loan hạ eo, nắm phấn quyền sẽ giúp Hạ Vân Kiệt chủy chủy đùi.

Thiên Diệp Giai Tử lại nói tiếp là Hạ Vân Kiệt nô tỳ, hưởng thụ của nàng mát xa Hạ Vân Kiệt cũng là thản nhiên, nhưng Ngô Lị Lị thân phận cũng không giống nhau, Hạ Vân Kiệt thấy nàng nắm phấn quyền phải giúp chính mình chủy chân, không khỏi hoảng sợ, vội vàng hướng bên cạnh xê dịch, nói:“Đừng, ngươi nhưng là người chủ trì, này đãi ngộ ta thừa nhận không nổi.”

“Cái gì a, ngươi là không phải lo lắng ta chủy không tốt, không nhẹ không nặng. Yên tâm a, người ta trước kia học quá một ít.” Ngô Lị Lị gặp Hạ Vân Kiệt tránh ra, chu khêu gợi cái miệng nhỏ nhắn, sẳng giọng.

“Thực không phải, chính là không thói quen.” Hạ Vân Kiệt gặp Ngô Lị Lị chu cái miệng nhỏ nhắn mê người bộ dáng, thật là có điểm tâm động, nhưng còn là khoát tay lời nói dịu dàng cự tuyệt nói.

Ngô Lị Lị gặp Hạ Vân Kiệt nói không thói quen, vốn định nói vì cái gì Thiên Diệp Giai Tử cho hắn mát xa liền thói quen, nhưng cuối cùng còn là cũng không nói gì loại này nói lá gan, mà là trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói:“Ta đây cho ngươi đổ chén trà đi.”

Nói xong, Ngô Lị Lị đứng dậy, lắc lắc khêu gợi vòng eo đi cấp Hạ Vân Kiệt châm trà.

Đổ đến trà, Ngô Lị Lị lại lần lượt Hạ Vân Kiệt bên người ngồi xuống, bất quá lúc này lá gan cũng là lớn không ít, dựa thật sự gần, cơ hồ là sườn mông dán sườn mông, đùi lần lượt đùi, còn kém cả người ôm lấy Hạ Vân Kiệt.

Nguyên bản Hạ Vân Kiệt là nghĩ ở trong phòng thanh tịnh một phen, chính là nay bên người lần lượt một mỹ nữ, sau lưng đứng một vị mỹ nữ, chóp mũi ngửi được là dễ ngửi mà lại mê người nước hoa vị, ngược lại là cả người không được tự nhiên.

“Đi ra ngoài đi một chút đi.” Hạ Vân Kiệt nâng chung trà lên uống một ngụm trà, sau đó nói.

Nếu là vừa đến thời điểm, Ngô Lị Lị hy vọng kết giao càng nhiều bằng hữu, khẳng định không vui ý cùng Hạ Vân Kiệt tránh ở trong phòng, nhưng hiện tại nàng nhưng thật ra tình nguyện chỉ lẳng lặng theo Hạ Vân Kiệt đứng ở trong phòng không cần đi ra ngoài.

Bởi vì thông minh nàng rất rõ ràng, chỉ cần kết giao đến Hạ Vân Kiệt như vậy một vị đại nhân vật, cũng đủ làm cho nàng ở Hải Châu thị đứng vững cước bộ.

Bất quá Hạ Vân Kiệt nói đi, Ngô Lị Lị nhưng cũng khó mà nói không đi, đành phải gật gật đầu đứng dậy, sau đó một bên vụng trộm đánh giá Hạ Vân Kiệt, một bên thật cẩn thận thân thủ vãn trụ cánh tay hắn, gặp Hạ Vân Kiệt không phản đối, huyền tâm thế này mới thả xuống dưới, mâu trung lóe ra một tia mừng thầm ánh mắt.

Thiên Diệp Giai Tử lại tuân thủ nghiêm ngặt chính mình nô tỳ thân phận, không dám giống Ngô Lị Lị giống nhau chủ động vãn trụ Hạ Vân Kiệt cánh tay, mà là nhắm mắt theo đuôi theo ở Hạ Vân Kiệt phía sau.

Thiên Diệp Giai Tử biểu hiện làm cho Ngô Lị Lị thầm giật mình không thôi, bởi vì theo Thiên Diệp Giai Tử có thể cùng Ma Sinh Sa Thụ cùng nhau tiến đến, còn có theo nàng ung dung cao quý khí chất, Ngô Lị Lị thực dễ dàng phỏng đoán ra Thiên Diệp Giai Tử ở Nhật Bản khẳng định là cái phi thường tôn quý đại nhân vật.

Nhưng chỉ có như vậy một vị ung dung cao quý nữ nhân, ở Hạ Vân Kiệt trước mặt biểu hiện tựa như thời cổ tỳ nữ giống nhau, này như thế nào làm cho Ngô Lị Lị không cảm thấy kinh ngạc vạn phần?

“Giai Tử, đừng theo ở phía sau.” Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra không thói quen Thiên Diệp Giai Tử nhắm mắt theo đuôi theo ở chính mình phía sau, cười đem mặt khác một cánh tay loan lên, ý bảo nàng cũng vãn trụ chính mình cánh tay.

Dù sao trước kia hắn liền từng thói quen bị Trầm Lệ Đề cùng Chu Hải Quỳnh một trái một phải kéo chính mình cánh tay, nay lại thói quen Thiệu Lệ Hồng cùng Chu

Hiểu Diễm xuất môn một trái một phải kéo chính mình cánh tay, cũng là sẽ không cảm thấy một trái một phải kéo hai nữ nhân có cái gì không thói quen.

Gặp Hạ Vân Kiệt loan trong tay cánh tay, Thiên Diệp Giai Tử kia đối mắt đẹp sát kia gian nở rộ ra hoa mỹ sắc mặt vui mừng, vội vàng tiến lên một bước, sau đó thật cẩn thận đem cánh tay ngọc tham quá kia loan, sau đó nhẹ nhàng vãn trụ.

Thiên Diệp Giai Tử nhất vãn dừng tay cánh tay, Hạ Vân Kiệt trong lòng không hiểu nhảy lên một chút. Thân thể của nàng đặc biệt mềm mại lại giàu có co dãn, hơn nữa kia hai luồng đầy đặn, nhẹ nhàng đặt ở cánh tay thượng, có một loại nói không nên lời mất hồn cảm giác.

Hạ Vân Kiệt như thế, Thiên Diệp Giai Tử làm sao thường không phải? Từ kiến thức Hạ Vân Kiệt kia như thiên thần uy nghiêm, cũng quy thuận hắn, Thiên Diệp Giai Tử liền ngày đêm ngóng trông chủ nhân sủng hạnh. Chỉ tiếc một cái ở Nhật Bản một cái ở Trung Quốc, chủ nhân lại không nghĩ nàng đã quấy rầy hắn cuộc sống, đừng nói sủng hạnh, liền ngay cả tưởng hầu hạ hắn cơ hội đều không có. Hôm nay tuy rằng chủ nhân còn không có sủng hạnh nàng, nhưng cuối cùng cho phép nàng kéo tay hắn. Kia rắn chắc mà tràn ngập lực lượng cánh tay, nhẹ nhàng đặt ở nàng thân thể tối mẫn cảm ngọc nữ phong, làm cho nàng thiếu chút nữa sẽ mê say, hận không thể đem kia tầng lễ phục cấp xé rách xuống dưới, dùng kia hai luồng tuyết trắng đầy đặn trực tiếp cọ xát chủ nhân cánh tay.

“Chung Dương Dĩnh lại xuống dưới, các ngươi nói lúc này là vị nào nhân vật trọng yếu đâu?” Lầu một đại sảnh, Trương Lôi gặp Chung Dương Dĩnh khí chất hoa lệ cao quý, phong vận do tồn theo trên lầu đi xuống đến, hai mắt lại không khỏi mị lên, tham lam ở trên người nàng nhìn quét.

“Nhất Triết, ngươi không phải nói ngươi ba đêm nay muốn tới sao? Có thể hay không là ngươi ba ba đâu?” Hạ Thi Song kéo Trịnh Nhất Triết tay, mắt lộ ra sắc hỏi, giống như nàng đã muốn thành Trịnh gia tức phụ.

“Ha ha, nói không chừng đi.” Trịnh Nhất Triết ra vẻ không sao cả cười cười, nhưng mặc cho ai lại đều có thể nhìn ra đến hắn trong lòng kỳ thật cử đắc ý.

Trịnh Nhất Triết vừa dứt lời hạ, đại sảnh cửa đi vào đến hai vị nam tử, một vị đúng là tỉnh ủy thư kí bí thư Trần Hữu Lương, mà mặt khác một vị phệ, đúng là Trịnh Nhất Triết phụ thân Hải Châu thị thường vụ phó thị trưởng Trịnh Lực Bác.

“Thật đúng là Trịnh thị trưởng, bất quá ngươi ba bên người vị kia là ai?” Trương Lôi gặp Trịnh Lực Bác cùng Trần Hữu Lương đi vào đến, lực chú ý rốt cục theo Chung Dương Dĩnh trên người chuyển dời đến bọn họ hai người trên người.

“Là Triệu Hưng Quân thư kí bí thư Trần Hữu Lương.” Trịnh Nhất Triết mặt lộ vẻ sắc trả lời.

“Nga, kia nhưng là nhị hào thủ trưởng, thư kí người bên người. Ngươi ba mặt mũi còn cử đại, thế nhưng cùng hắn cùng nhau đến. Xem ra ngươi ba cùng thư kí quan hệ không sai, sang năm Mạnh thị trưởng lui nhị tuyến, ngươi ba hẳn là rất hy vọng trên đỉnh hắn vị trí.” Trương Lôi nghe nói Trịnh Lực Bác bên người là tỉnh ủy thư kí bí thư Trần Hữu Lương, nhưng thật ra lắp bắp kinh hãi, sau đó khen tặng nói.

“Này khó mà nói, tỉnh lị thành thị thị trưởng là phó bộ cấp bậc, cạnh tranh vị trí này người rất nhiều, ta ba chính là có hi vọng mà thôi.” Trịnh Nhất Triết gặp Trương Lôi nói như vậy, ở mặt ngoài thực khiêm tốn nói, trên thực tế lại

càng phát ra đắc ý, nói chuyện khi hai mắt nhìn quét người chung quanh đều là nhìn quanh sinh huy.

“Trịnh thiếu, ngươi rất khiêm tốn. Thường vụ phó thị trưởng bình thường là thị trưởng tối hữu lực người cạnh tranh, hơn nữa xem Trần bí thư hiện tại đối với ngươi ba thái độ, ta xem việc này tám phần hấp dẫn, đến lúc đó Trịnh thiếu ngươi nên chiếu cố nhiều hơn a.” Mặt khác một vị nam tử nói.

Vị này nam tử cùng Trương Lôi giống nhau là cái phú nhị đại.

“Quan trường thượng sự tình thay đổi trong nháy mắt, không đến cuối cùng một khắc ai cũng nói không chính xác, ai cũng nói không chính xác.” Trịnh thiếu cười ha ha xua tay nói.

Trịnh thiếu đám người nói chuyện gian, Chung Dương Dĩnh đã muốn đón nhận Trần bí thư cùng Trịnh Lực Bác.

“Trần chủ nhiệm, Trịnh thị trưởng buổi tối hảo, cảm ơn lãnh đạo lại đây cổ động.” Chung Dương Dĩnh đi lên tiền chủ động thân thủ cùng Trần Hữu Lương cùng Trịnh Lực Bác nắm tay, bất quá cùng Trịnh Lực Bác bắt tay khi thái độ rõ ràng lãnh đạm rất nhiều.

Trần Hữu Lương trừ bỏ là tỉnh ủy thư kí bí thư còn kiêm nhiệm tỉnh ủy văn phòng phó chủ nhiệm chức vụ, cho nên Chung Dương Dĩnh kêu Trần Hữu Lương là Trần chủ nhiệm.

“Chung tổng nhiệt năng trung từ thiện sự nghiệp, chúng ta chính phủ đại lực duy trì là hẳn là.” Trần Hữu Lương hai người cười nói.

Nói giỡn gian, Chung Dương Dĩnh dẫn hai người chạy lên lầu, chính là hướng trên lầu chạy, Trịnh Lực Bác trên

mặt tươi cười rõ ràng có điểm miễn cưỡng.

Thân là quan trường trung lão nhân, Trịnh Lực Bác sát ngôn quan sắc năng lực tự nhiên rất mạnh, lại há có thể cảm giác không được Chung Dương Dĩnh đối hắn thái độ tương đối lãnh đạm? Chính là mọi người đều cũng có thân phận có địa vị, có chút thời điểm trong lòng biết rõ ràng là có thể, cũng là không nên xé rách da mặt thôi.

“Chung tổng, nghe nói đêm nay Ma Sinh Sa Thụ tiên sinh cũng đến đây?” Trịnh Lực Bác áp chế trong lòng bất mãn, vừa đi một bên hỏi.

Chiêu thương dẫn tư, lạp động gdp là thượng cấp khảo hạch quan viên quan trọng nhất chiến tích chỉ tiêu chi nhất, Trịnh Lực Bác thân là Hải Châu thường vụ phó thị trưởng, hắn nếu tưởng cạnh tranh sang năm chính thị trưởng vị trí, tự nhiên muốn tại đây phương diện nhiều hạ công phu, làm ra một ít chiến tích đến.

Ma Sinh thương xã là thế giới năm trăm cường xí nghiệp chi nhất, đem như vậy một cái xí nghiệp kéo đến Hải Châu thị đến, tuyệt đối được cho một cái có thể lấy lên đài mặt chiến tích.

“Trịnh thị trưởng tin tức còn cử linh thông.” Chung Dương Dĩnh khóe miệng lóe ra một tia không dễ cảm thấy vẻ châm chọc, nói. Trong lòng lại tưởng, ngươi con trai đều đem Vân Kiệt cấp đắc tội, ngươi còn muốn Ma Sinh Sa Thụ cho ngươi gia tăng chiến tích? Nằm mơ đi !

“Ha ha, chủ yếu còn là Chung tổng nhân mạch quảng a, ngay cả thế giới năm trăm cường lão tổng đều ngàn dặm xa xôi vội tới ngươi cổ động.” Trịnh Lực Bác cười vỗ Chung Dương Dĩnh một cái mã thí.

Đến Chung Dương Dĩnh loại này cấp bậc phú thương, cho dù Trịnh Lực Bác quan tới thường vụ phó thị trưởng,

hắn cũng là không tốt dễ dàng đắc tội, huống hồ hắn còn muốn mượn Chung Dương Dĩnh lực, thuyết phục Ma Sinh Sa Thụ ở Hải Châu thị đầu tư đâu.

“Trịnh thị trưởng quá khen.” Chung Dương Dĩnh thản nhiên cười cười, cũng là chích tự không đề cập tới cấp Trịnh Lực Bác gặp Ma Sinh Sa Thụ lời nói.

“Nghe nói Ma Sinh Sa Thụ lần này đến Trung Quốc cố ý hướng phải làm một bút đại đầu tư, Chung tổng nếu cùng Ma Sinh Sa Thụ tiên sinh quan hệ không sai, đến lúc đó còn cần phiền toái Chung tổng hỗ trợ khiên kiều dẫn tuyến một chút.” Trần Hữu Lương lúc này từ lâu kinh cảm giác được Chung Dương Dĩnh đối Trịnh Lực Bác thái độ tựa hồ thật là lãnh đạm, sợ hai người huyên không thoải mái, liền cười chen vào nói nói.

“Kia tự nhiên không thành vấn đề, Ma Sinh Sa Thụ ngay tại bên kia.” Chung Dương Dĩnh nói xong chỉ chỉ cách đó không xa đang theo hai vị phú thương câu được câu không nói chuyện Ma Sinh Sa Thụ, mỉm cười nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 344 : Đắc tội không phải ta

Làm Chung Dương Dĩnh chỉ vào Ma Sinh Sa Thụ bên kia nói chuyện khi, Ma Sinh Sa Thụ đám người cũng thấy được Trần Hữu Lương đám người.

Trịnh Lực Bác cùng Trần Hữu Lương, một cái là Hải Châu thị thường vụ phó thị trưởng, một cái là tỉnh ủy thư kí bí thư, hai người đều là địa phương chính phủ quan lớn, thực quyền rất lớn, cho nên thấy bọn họ đến đây, mặc kệ là giống Trương Lôi như vậy phú thương còn là giống Tôn Liên Vận loại này nhân viên chính phủ, đều ào ào tiến lên đây theo chân bọn họ khách khí chào hỏi.

Trịnh Lực Bác xem mọi người đối với chính mình đều khách khí khiêm tốn, ở mặt ngoài khách khí nhất nhất hồi lễ, trong lòng cũng là khó tránh khỏi có vài phần đắc ý.

Mọi người chào hỏi xong, hàn huyên quá sau một lúc, gặp Trần Hữu Lương cùng Trịnh Lực Bác rõ ràng có một mình cùng Ma Sinh Sa Thụ nói chuyện ý tứ, liền đều thức thời rời đi, đều tự tìm cảm thấy hứng thú nói chuyện phiếm.

“Ma Sinh Sa Thụ tiên sinh, vị này là Giang Nam tỉnh tỉnh ủy thư kí bí thư Trần Hữu Lương tiên sinh, vị này là chúng ta Hải Châu thị thường vụ phó thị trưởng Trịnh Lực Bác tiên sinh, bọn họ tưởng với ngươi nói chuyện xem có hay không hợp tác khả năng.” Mọi người sau khi rời đi, Chung Dương Dĩnh cười đem Trần Hữu Lương cùng Trịnh Lực Bác giới thiệu cho Ma Sinh Sa Thụ, sau đó nói:“Các ngươi đàm, ta đi trước tiếp đón này khác khách nhân.”

Nói xong, Chung Dương Dĩnh hướng ba người xin lỗi cười cười, sau đó xoay người bưng chén rượu đi tiếp

đón này hắn khách nhân.

“Ma Sinh Sa Thụ tiên sinh bên này mời ngồi.” Chung Dương Dĩnh đi rồi, Trịnh Lực Bác khách khí chỉ chỉ bên cạnh chỗ ngồi nói.

“Cảm ơn. Bất quá tố ta mạo muội hỏi một câu, Trịnh thị trưởng con trai có phải hay không kêu Trịnh Nhất Triết?” Ma Sinh Sa Thụ cũng không có lập tức ngồi xuống, mà là khách khí hỏi.

Vừa rồi Chung Dương Dĩnh cùng Ma Sinh Sa Thụ theo trong phòng đi ra khi, liền cố ý nhắc nhở quá hắn Trịnh Lực Bác con trai từng đắc tội Hạ Vân Kiệt.

“Đúng vậy, hay là Ma Sinh Sa Thụ tiên sinh nhận thức khuyển tử?” Trịnh Lực Bác nghe vậy không khỏi hai hàng lông mày một điều, kinh hỉ nói.

Hắn thật đúng là không nghĩ tới giống Ma Sinh Sa Thụ như vậy thế giới năm trăm cường xí nghiệp lão tổng thế nhưng còn nhận thức chính mình con trai.

“Ta không biết, bất quá hắn đắc tội quá ta một vị phi thường tôn quý bằng hữu. Nếu hắn là ngài con trai, kia thực thật có lỗi, bởi vì hắn duyên cớ, ta sẽ không cùng ngươi tiến hành gì có liên quan đầu tư hiệp đàm, hai vị thất bồi.” Ma Sinh Sa Thụ nói xong rất lễ phép hơi hơi hướng Trịnh Lực Bác cùng Trần Hữu Lương gật gật đầu, sau đó xoay người bưng chén rượu rời đi.

Nhìn Ma Sinh Sa Thụ nhìn như có lễ phép, nhưng biểu tình cũng rất lãnh đạm xoay người rời đi, Trịnh Lực Bác sắc mặt lập tức trở nên rất là khó coi. Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới chính mình lòng tràn đầy chờ mong tưởng cùng Ma Sinh Sa Thụ hợp tác thế nhưng hội bởi vì con trai mà hoàn toàn tan biến. Đương nhiên cái này cũng chưa tính quan trọng nhất, đông gia không làm làm

tây gia, thế giới năm trăm cường có năm trăm nhà đâu, cũng là không kém Ma Sinh thương sự một nhà, là tối trọng yếu là, con trai đến tột cùng đắc tội người nào? Thế nhưng ngay cả Ma Sinh Sa Thụ đều phải xưng hắn vì phi thường tôn quý bằng hữu, hơn nữa bởi vậy không chút do dự gián đoạn cùng hắn hiệp đàm. Thậm chí bởi vậy, Trịnh Lực Bác còn liên tưởng đến Chung Dương Dĩnh đối hắn lãnh đạm thái độ, hắn hoài nghi có lẽ cũng cùng con trai đắc tội người có liên quan.

Nếu này phỏng đoán là chính xác, như vậy Trịnh Lực Bác liền tuyệt không có thể không khiến cho coi trọng. Mặc kệ là Ma Sinh Sa Thụ còn là Chung Dương Dĩnh, này hai người đều là cấp quan trọng nhân vật, nếu ngay cả bọn họ đều phải vì vậy người mà không tiếc đắc tội hắn Trịnh Lực Bác, hiển nhiên người này năng lượng phi thường lớn, không chừng có thể ảnh hưởng đến hắn con đường làm quan tấn chức.

“Trần chủ nhiệm ta trước thất bồi một chút.” Nhất tưởng đến con trai đắc tội người rất khả năng hội ảnh hưởng đến chính mình con đường làm quan tấn chức, Trịnh Lực Bác sẽ thấy cũng vô pháp bình tĩnh, thấp giọng cùng Trần Hữu Lương nói.

“Trịnh thị trưởng xin cứ tự nhiên, chuyện này là cần để hỏi rõ ràng.” Trần Hữu Lương biểu tình có chút nghiêm túc điểm điểm nói.

Trịnh Lực Bác gật gật đầu, sau đó mặt âm trầm xoay người hướng dưới lầu đi đến.

“Chung tổng, có liên quan hợp tác sự tình ta là rất thành ý, ngài xem đêm nay ta cố ý đem Tôn hành trưởng đều mời lại đây, ta có nguyên vẹn tin tưởng, nếu chúng ta hợp tác, tương lai nhất định hội trở thành thế giới bán lẻ nghiệp đầu sỏ.” Làm Trịnh Lực Bác xoay người xuống lầu khi, Trương Quá Hải bưng chén rượu đón nhận

Chung Dương Dĩnh vẻ mặt chân thành cũng hào khí tận trời nói.

Trương Quá Hải ở cùng Tô Duy Tín tranh đấu thất bại thảm hại, nay công ty cổ phần tất cả đều đổi thành tiền mặt đặt ở đỉnh đầu, hắn phải làm cho này chút tài chính tìm được tối có tiền đồ đầu tư đường ra, mà siêu thắng tập đoàn là hắn tốt nhất xem đối tượng đầu tư.

“Thực xin lỗi, Trương tổng, về hợp tác chuyện nghi đi ra đây là dừng, chúng ta không có khả năng lại có gì hợp tác cơ hội.” Chung Dương Dĩnh biểu tình lạnh lùng nói.

Trương Quá Hải cùng Tôn Liên Vận nghe vậy tất cả đều thay đổi sắc mặt, nhất là Trương Quá Hải, hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới đoạn thời gian trước hai người còn trò chuyện với nhau thật vui, không, ngay tại vừa rồi ở dưới lầu hai người còn là trò chuyện với nhau thật vui, như thế nào đột nhiên gian Chung Dương Dĩnh liền hoàn toàn thay đổi một bộ thái độ đâu?

“Vì cái gì Chung tổng? Phía trước chúng ta không phải đàm rất tốt sao?” Trương Quá Hải chưa từ bỏ ý định hỏi.

“Là rất tốt, bất quá ngươi con trai làm cho ta cải biến chủ ý.” Chung Dương Dĩnh thản nhiên nói.

“Này xú tiểu tử, hắn là không phải làm sao đắc tội Chung tổng ? Ngài yên tâm, ta chờ hội nhất định hảo hảo giáo huấn hắn một chút.” Trương Quá Hải nghe vậy cả giận nói.

“Đắc tội không phải ta, mà là ta một vị thực tôn quý bằng hữu, thất bồi Trương tổng, Tôn hành trưởng, các ngươi mời theo ý.” Chung Dương Dĩnh lãnh đạm trở về một câu, sau đó bưng chén rượu đi rồi.

“Tôn hành trưởng ta trước thất bồi một chút, này xú tiểu

tử” Trương Quá Hải gặp Chung Dương Dĩnh thái độ lãnh đạm xoay người rời đi, không khỏi tức giận đến sắc mặt đều xanh mét. Đoạn thời gian trước, Trương Lôi ở Macao hào đổ còn kém điểm đem hắn tức giận đến gần chết, không nghĩ tới sự tình không quá nhiều lâu, hắn thế nhưng lại đắc tội Chung Dương Dĩnh bằng hữu.

Chung Dương Dĩnh là loại người nào? Của nàng bằng hữu cũng là một người trẻ tuổi có thể đắc tội sao?

“Mau đi đi.” Tôn Liên Vận gật gật đầu nói.

Vì thế Trương Quá Hải cũng âm trầm khuôn mặt hướng dưới lầu đi đến.

“Di, Trịnh thiếu, ngươi ba tựa hồ muốn tìm ngươi.” Lầu một đại sảnh, Trương Lôi gặp Trịnh Lực Bác bình tĩnh mặt hướng bên này đi tới, dùng cánh tay khửu tay nhẹ nhàng huých hạ Trịnh Nhất Triết nói.

“Hình như là.” Trịnh Nhất Triết nói câu, sau đó vội vàng hướng hắn phụ thân đón nhận đi:“Ba, ngươi như thế nào xuống dưới ? Tìm ta sao?”

“Ngươi theo ta đi ra ngoài một chuyến.” Trịnh Lực Bác âm mặt nói một câu, sau đó xoay người hướng ra phía ngoài mặt cỏ đi đến.

Trịnh Nhất Triết thấy thế mặt lộ vẻ nghi hoặc sắc theo Trịnh Lực Bác ra đại sảnh.

“Đến tột cùng sự tình gì ba?” Đi theo Trịnh Lực Bác đi đến mặt cỏ một chỗ không có gì người địa phương, Trịnh Nhất Triết rốt cục nhịn không được hỏi.

“Sự tình gì? Ta còn muốn hỏi ngươi đâu, ngươi đêm nay có phải hay không đắc tội người nào?” Trịnh Lực Bác dừng lại cước bộ, xoay người hai mắt nén giận nhìn con

trai, chất vấn nói.

“Đắc tội với người? Như thế nào khả năng ngươi không thấy được chúng ta luôn luôn tại uống rượu nói chuyện phiếm sao?” Trịnh Nhất Triết vẻ mặt mờ mịt nói.

“Thực không có? Ngươi cẩn thận ngẫm lại xem, gần nhất có hay không đắc tội người Nhật Bản, lại hoặc là người lai lịch rất lớn?” Biết tử chi bằng phụ, Trịnh Lực Bác nhìn con trai vẻ mặt mờ mịt, biết con trai không có nói dối, nghe vậy sắc mặt hơi hoãn nói.

“Không có, tuyệt đối không có. Ta cũng không phải ba tuổi tiểu hài tử, người nào có thể đắc tội người nào không thể đắc tội ta còn là rất rõ ràng. Hơn nữa, người Nhật Bản liền càng không có thể, ta gần nhất cũng chưa tiếp xúc quá người Nhật Bản. Ba, đến tột cùng phát sinh sự tình gì, ngươi như thế nào đột nhiên hỏi cái này sự tình?” Trịnh Nhất Triết đầu tiên là thực khẳng định trả lời, tiếp theo lại rất là khó hiểu hỏi.

“Cái này kỳ quái ? Kia Ma Sinh Sa Thụ nói như thế nào ngươi đắc tội hắn một vị thực tôn quý bằng hữu?” Trịnh Lực Bác nghe vậy cũng bắt đầu vẻ mặt nghi hoặc khó hiểu.

“Ma Sinh Sa Thụ? Ngươi nói cái thế giới kia năm trăm cường Ma Sinh thương sự hội trưởng Ma Sinh Sa Thụ?” Trịnh Nhất Triết nghe vậy không khỏi bị hách nhất đại khiêu.

“Không phải này Ma Sinh Sa Thụ còn có thể có cái nào” Trịnh Lực Bác nói.

“Cái này càng không có thể Ma Sinh Sa Thụ là cái gì cấp bậc nhân vật? Ngay cả hắn đều nói là một vị thực tôn quý bằng hữu, kia cũng ít nhất là theo hắn thân phận tương đương đại nhân vật, ta phỏng chừng ngay cả

nhận thức nhân vật như vậy cơ hội đều không có, lại như thế nào khả năng hội đắc tội hắn đâu?" Trịnh Nhất Triết lập tức thấp giọng kêu lên.

"Được rồi, kêu la cái gì, dù sao ngươi không đắc tội với người ta vậy tốt nhất, về sau nha, làm người điệu thấp điểm tổng đúng vậy, hơn nữa gần nhất ba ba đang toàn lực tranh thủ thị trưởng vị trí, tiểu tử ngươi càng cấp cho ta thành thật một chút." Trịnh lực nhìn xa trông rộng con trai nói như vậy liền hoàn toàn yên tâm đến.

"Ba, ta biết. Ta cũng hy vọng ngươi có thể sớm ngày chuyển chính thức nha, đương nhiên sẽ không cho ngài lão thêm phiền toái. Đúng rồi, ba, ta xem đêm nay Trần Hữu Lương cũng với ngươi cùng nhau đến đây, đây là không phải ý nghĩa Triệu thư kí rất tốt nhìn ngươi ?" Trịnh Nhất Triết vẻ mặt chờ mong hỏi.

"Quan trường sự tình nói không rõ, bất quá trước mắt xem ra hẳn là còn là có thể. Được rồi, việc này ngươi không cần nơi nơi nói lung tung, làm tốt chính mình sự tình, không cần cho ta nhạ nhiễu loạn." Yên lòng Trịnh Lực Bác, tâm tình hảo chuyển rất nhiều, cùng con trai hơi chút dặn dò một câu, sau đó xoay người hồi đại sảnh.

Trịnh Lực Bác phụ tử vừa mới tiến vào đại sảnh, Trương Quá Hải phụ tử lại ra đại sảnh hướng mặt cỏ không có gì người địa phương đi đến.

Trịnh Nhất Triết gặp Trương Quá Hải phụ tử cũng đi ra, trong mắt lóe ra một tia nghi hoặc tò mò sắc, bất quá mặc hắn sức tưởng tượng như thế nào phong phú cũng không khả năng nghĩ đến, phía trước bị hắn làm không quan trọng gì tiểu nhân vật trào phúng tiểu viên chức, thế nhưng sẽ là một đại nhân vật quan hệ thông thiên, hắn bị kêu đi ra, Trương Lôi bị kêu đi ra, tất cả đều là vì kia tiểu viên chức duyên cớ.

“Xú tiểu tử, ngươi là không phải đắc tội Chung Dương Dĩnh bằng hữu ?” Trương Quá Hải vừa đi đến mặt cỏ không có người địa phương, liền húc đầu khiển trách.

Gần nhất hắn mọi việc không thuận, tâm tình thật là không xong, đêm nay lại gặp được này việc sự, tâm tình liền rất tốt không đến chạy đi đâu.

“Không có nha, Chung Dương Dĩnh bằng hữu ta như thế nào khả năng hội đắc tội đâu? Ta lại không ngốc, ngươi gần nhất đang cùng nàng nói chuyện hợp tác công việc, ta lấy lòng của nàng bằng hữu đều không kịp đâu.” Trương Lôi vẻ mặt oan uổng nói.

“Ngươi không ngốc, vậy ngươi còn đi Macao hào đổ, cấp lão tử thua 200 triệu!” Trương Quá Hải mắng.

“Ba, kia không giống với. Hơn nữa kia sự kiện, ta không phải theo như ngươi nói, khẳng định là Tô Duy Tín ở trong đó đảo quỷ.” Trương Lôi buồn bực nói.

“Nếu Tô Duy Tín tay có thể thân đến Macao, ngươi lão tử đã sớm buông tha cho cùng hắn đấu ý niệm trong đầu ” Trương Quá Hải trừng mắt nhìn con trai liếc mắt một cái, bất quá Trương Lôi lời nói hắn cũng là nghe lọt được.

Dù sao con của hắn còn là thực thông minh, còn không về phần ngốc đến đi đắc tội Chung Dương Dĩnh bằng hữu.

Tác giả có lời muốn nói:

Hôm nay hai canh xong, cảm ơn duy trì.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 345 : Tái ngộ Trần bí thư

Bị Ngô Lị Lị cùng Thiên Diệp Giai Tử kéo cánh tay theo trong phòng đi ra, Hạ Vân Kiệt liền mang theo hai người lập tức hướng lầu hai sân thượng đi đến, bên kia không có gì người, nhưng lại là thưởng thức cảnh đêm hảo địa phương.

Ở Hải Châu thị, Ngô Lị Lị mới đến trên cơ bản không có gì danh khí, Thiên Diệp Giai Tử là Nhật Bản thế ngoại cao nhân, so sánh với Ngô Lị Lị mà nói càng không có nổi tiếng, cho nên lầu hai trong đại sảnh các đại nhân vật trừ bỏ Chung Dương Dĩnh cùng Ma Sinh Sa Thụ những người khác đều không biết hai người bọn họ. Hạ Vân Kiệt cũng kém không nhiều lắm, đơn giản hơn cái Trần Hữu Lương nhận thức hắn. Cho nên ba người hướng sân thượng đi, sở trải qua chỗ, mọi người chính là dùng kinh ngạc ánh mắt nhìn bọn họ ba người vài lần, âm thầm kinh ngạc hai vị nữ tử xinh đẹp, hơn nữa Thiên Diệp Giai Tử không chỉ có xinh đẹp toàn thân lại tràn ngập ung dung đẹp đẽ quý giá khí chất, nhưng không có người cố ý đi lên theo chân bọn họ chào hỏi, dù sao chính là cái danh không dùng truyền người trẻ tuổi, bọn họ tự cao thân phận, cũng là khinh thường chủ động cùng hắn chào hỏi. Chỉ có Trần Hữu Lương gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng cũng xuất hiện ở từ thiện tiệc tối, nhưng thật ra mãnh hút một ngụm lãnh khí, vội vàng cùng quanh thân người mặt mang xin lỗi nói câu:“Thực xin lỗi, trước thất bồi một chút.”

Nói xong Trần Hữu Lương liền bước nhanh hướng ra phía ngoài sân thượng đi đến.

Trần Hữu Lương là tỉnh ủy thư kí bí thư, ở Giang Nam tỉnh thân phận không giống tầm thường, mọi người thấy hắn vội vàng hướng sân thượng đi đến, đều mắt lộ ra kinh ngạc sắc theo hắn đi đến phương hướng nhìn lại,

nhưng trừ bỏ nhìn đến trẻ tuổi một nam hai nàng, cũng rốt cuộc không thấy được cái gì đáng giá bọn họ chú ý đại nhân vật.

Mọi người thấy thế cũng không cấm âm thầm nghi hoặc, nghĩ rằng, này Trần Hữu Lương vội vã là làm gì? Hay là kia hai vị nữ tử trung có một vị cùng hắn là thân mật ?

Đương nhiên lời này mọi người cũng là sẽ không nói ra.

“Nơi này phong cảnh không sai!” Hạ Vân Kiệt đi đến sân thượng một góc, đón gió đêm, dựa vào lan can nhìn ra xa cuồn cuộn nam giang cùng bờ kia vạn gia đèn đuốc, cả người đều nhẹ nhàng khoan khoái rất nhiều, không khỏi khen.

“Hạ tiên sinh nếu thích nơi này, Giai Tử về sau liền đem này tràng biệt thự cấp trường kỳ bao xuống dưới.” Thiên Diệp Giai Tử gặp Hạ Vân Kiệt khen ngợi nơi này phong cảnh hảo, không cần suy nghĩ liền bật thốt lên nhẹ giọng nói.

Thiên Diệp Giai Tử lời nói dọa Ngô Lị Lị một cú sốc, Giang Loan hội sở nhưng là Giang Nam tỉnh cao nhất cấp tư nhân hội sở, này nhất hào biệt thự lại là Giang Loan hội sở tốt nhất xa hoa nhất biệt thự, muốn đem như vậy một tràng biệt thự trường kỳ bao xuống dưới trời biết cần bao nhiêu tiền? Nhưng này cái Ngô Lị Lị cho tới bây giờ chưa từng nghe qua danh hào Thiên Diệp Giai Tử thế nhưng bởi vì Hạ Vân Kiệt một câu, liền lập tức nói muốn đem nó cấp trường kỳ bao xuống dưới. Này như thế nào không cho Ngô Lị Lị dọa một cú sốc? Nàng nhưng là ở trong này làm một cái tiệc tối đều tiêu phí không nổi a !

Lúc này Ngô Lị Lị mới ý thức được tới thủy tới chung ở Hạ Vân Kiệt trước mặt biểu hiện tượng vị thuận theo nô tỳ Thiên Diệp Giai Tử chỉ sợ cũng là vị siêu cấp phú bà.

“Ha ha, lãng phí này tiền làm gì? Nói sau này địa phương phong cảnh mặc dù tốt, nhưng trường hợp này cũng không phải ta thích.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Vốn định thay chủ nhân làm chút chuyện, nhưng thấy Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Thiên Diệp Giai Tử đành phải thôi, sau đó kéo Hạ Vân Kiệt cánh tay, lẳng lặng cùng hắn thưởng thức cảnh đêm.

Ba người đang lẳng lặng thưởng thức cảnh đêm khi, Trần Hữu Lương đã đi tới.

Lần trước Thiệu Lệ Hồng cùng Dương Tiểu Phỉ phát sinh giao thông tranh cãi khi, Trần Hữu Lương từng bang quá một chút việc, cho nên Hạ Vân Kiệt đêm nay tuy rằng tưởng điệu thấp, không nghĩ khiến cho người khác chú ý, nhưng thấy hắn cố ý đi tới, nhưng cũng chỉ có thể âm thầm lắc đầu, sau đó bất đắc dĩ bắt tay rút ra, cười hướng Trần Hữu Lương thân đi, chủ động chào hỏi nói:“Trần bí thư, buổi tối hảo.”

Hạ Vân Kiệt nhất kêu Trần bí thư, Ngô Lị Lị lập tức liên tưởng đến vừa rồi Chung Dương Dĩnh bí thư hội báo, sau đó phỏng đoán ra trước mắt vị này khí độ bất phàm trung niên nam tử hẳn là chính là tỉnh ủy thư kí bí thư Trần Hữu Lương.

Này phỏng đoán làm cho Ngô Lị Lị thật to khiếp sợ không thôi, nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thế nhưng ngay cả tỉnh ủy thư kí bí thư đều nhận thức.

Bất quá càng làm cho Ngô Lị Lị khiếp sợ lại ở phía sau, Trần Hữu Lương gặp Hạ Vân Kiệt chủ động thân thủ hướng hắn chào hỏi, thế nhưng thụ sủng nhược kinh vội vàng vươn hai tay nhiệt tình gắt gao nắm Hạ Vân Kiệt tay nói:“Hạ lão sư, buổi tối hảo, không nghĩ tới lại ở chỗ

này gặp được ngài.”

“Ha ha, Chung tổng là bằng hữu của ta, cho nên lại đây thấu cái náo nhiệt.” Hạ Vân Kiệt cười cười nói.

“Nguyên lai Chung tổng là ngài bằng hữu.” Trần Hữu Lương nghe vậy ngầm tựa hồ nghĩ tới chút cái gì, nhưng nhất thời nửa khắc lại hồi tưởng không nổi đến tột cùng là chuyện gì.

“Đến, ta cho các ngươi giới thiệu một chút.” Hạ Vân Kiệt nói xong kéo qua Ngô Lị Lị cùng Thiên Diệp Giai Tử tay nói:“Vị này là tỉnh ủy Triệu thư kí bí thư Trần Hữu Lương Trần bí thư. Trần bí thư, này hai vị đều là bằng hữu của ta, vị này là đến từ Nhật Bản Thiên Diệp Giai Tử.”

“Trần bí thư, hạnh ngộ!” Thiên Diệp Giai Tử hai tay giao nhau đặt ở bụng, hơi hơi hướng Trần Hữu Lương cúi đầu nói.

Hạ Vân Kiệt như vậy nhất giới thiệu, Trần Hữu Lương nội tâm mạnh chấn động, rốt cục nhớ tới một việc, thì phải là Ma Sinh Sa Thụ trong miệng tôn quý bằng hữu là ai còn có Chung Dương Dĩnh vì cái gì đối Trịnh Lực Bác thái độ lạnh như vậy đạm. Nguyên lai cũng là Trịnh Lực Bác con trai thế nhưng đem vị này chủ cấp đắc tội, này không phải động thủ trên đầu thái tuế, lão hổ trên đầu bạt mao sao?

“Giai Tử tiểu thư, hạnh ngộ hạnh ngộ!” Trần bí thư trong lòng nghĩ, trên mặt vội vàng khách khí hoàn lễ nói.

“Vị này là Ngô Lị Lị, mới từ Xuân thành đài truyền hình chuyển tới chúng ta Hải Châu đài truyền hình thành phố người chủ trì, người mới một quả, Trần bí thư phương tiện trong lời nói còn thỉnh chiếu cố một hai.” Tiếp theo Hạ Vân Kiệt tiếp tục giới thiệu nói.

“Trần bí thư, buổi tối hảo, còn thỉnh chiếu cố nhiều hơn!” Ngô Lị Lị gặp Hạ Vân Kiệt đem chính mình giới thiệu cho tỉnh ủy thư kí bí thư, hơn nữa còn cố ý thỉnh hắn chiếu cố, một viên phương tâm không khỏi kinh hoàng, khuôn mặt nhỏ nhắn đều bởi vì nội tâm kích động có điểm biến đỏ.

Nàng thật là nằm mơ cũng không nghĩ tới, phía trước ngay cả cái phó thị trưởng con trai chính mình đều nhìn lên, nay lại có thể trực tiếp cùng tỉnh ủy thư kí bí thư mặt đối mặt, tay cầm tay.

“Lị Lị tiểu thư khách khí, về sau ở Hải Châu thị có cái gì cần hỗ trợ thỉnh đánh cho ta điện thoại, đây là của ta danh thiếp.” Hạ Vân Kiệt cố ý đề điểm người, Trần Hữu Lương nào dám chậm trễ, cùng Ngô Lị Lị nắm qua tay sau, cố ý khách khí đưa lên một tờ danh thiếp.

Ngô Lị Lị biết đến Trần Hữu Lương như vậy địa vị, tình hình chung hạ là sẽ không dễ dàng hứa hẹn cùng chủ động đưa tư nhân danh thiếp, tiếp nhận Trần Hữu Lương danh thiếp, Ngô Lị Lị tâm tình khẩn trương kích động tột đỉnh.

Trước kia nàng còn lo lắng ở Hải Châu đài truyền hình thành phố bởi vì không nhân mạch căn cơ, đứng không vững cước bộ, nay cũng rốt cuộc không cần lo lắng. Có tỉnh ủy thư kí bí thư chiếu cố, ở Hải Châu đài truyền hình thành phố còn có ai dám coi khinh nàng Ngô Lị Lị?

“Cảm ơn Trần bí thư.” Ngô Lị Lị tiếp nhận danh thiếp, vẻ mặt cảm kích nói.

“Lị Lị tiểu thư khách khí.” Trần Hữu Lương lại khiêm tốn một câu, sau đó mới đối Hạ Vân Kiệt cử trong tay chén rượu, nói:“Hạ lão sư, ở Hải Châu có chuyện gì, ngài tùy thời gọi điện thoại bảo ta, hiện tại ta sẽ không quấy rầy ngài cùng bằng hữu nhã hứng.”

“Ân, cảm ơn Trần bí thư.” Hạ Vân Kiệt cười gật gật đầu nói.

“Hạ lão sư khách khí, khách khí.” Trần Hữu Lương vội vàng cười cười, sau đó mới bưng chén rượu rời đi.

“Cảm ơn ngươi Kiệt ca!” Trần Hữu Lương đi rồi, Ngô Lị Lị vẻ mặt cảm kích gắt gao ôm Hạ Vân Kiệt cánh tay nhẹ giọng nói.

“Ha ha, hiện tại yên tâm đi.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Có Kiệt ca ở, ta đương nhiên yên tâm a.” Ngô Lị Lị dương hạ cằm nói.

“Vừa rồi ngươi khả thực không yên nga.” Hạ Vân Kiệt trêu ghẹo nói.

“Chán ghét a! Người ta nào có a!” Ngô Lị Lị cũng không y phe phẩy Hạ Vân Kiệt cánh tay.

Này lay động, trước ngực hai luồng đầy đặn liền qua lại va chạm đè ép Hạ Vân Kiệt cánh tay, mỏng manh lễ phục dạ hội căn bản che lấp không được kia đôi ngực khí uy lực, đem Hạ Vân Kiệt cấp diêu đành phải vội vàng nói:“Là không có, là không có.”

“Xì! Kiệt ca ngươi người thật tốt.” Ngô Lị Lị gặp Hạ Vân Kiệt cầu xin tha thứ bộ dáng, mặt đẹp không khỏi bay lên một chút rặng mây đỏ, người lại kìm lòng không được nhẹ nhàng ôm lấy bờ vai của hắn.

“Ma Sinh Sa Thụ tiên sinh, ngài vị kia bằng hữu có phải hay không nhận sai người, ta vừa mới như vậy sự hỏi quá khuyển tử, hắn nói không có chuyện này.” Trong đại sảnh, Trịnh Lực Bác cố ý lại tìm tới Ma Sinh Sa Thụ giải thích nói, hy vọng có thể tiêu trừ hai người trong lúc đó

hiểu lầm.

Dù sao có thể làm cho Ma Sinh Sa Thụ xưng là tôn quý bằng hữu đến đây tuyệt đối không nhỏ, Trịnh Lực Bác cũng không tưởng hi lý hồ đồ tạo như vậy cường địch.

“Phải không? Có lẽ là ngươi con trai rất kiêu ngạo, cho nên căn bản không có đem ta vị kia bằng hữu để ở trong lòng. Trịnh thị trưởng, thật có lỗi, ta nghĩ chúng ta trong lúc đó không có gì hay tiếp tục nói chuyện với nhau.” Ma Sinh Sa Thụ ở mặt ngoài khách khí, nhưng mặc kệ là hắn nói chuyện ngữ khí còn là trong mắt toát ra đến ánh mắt lại đều là trắng trợn lạnh lùng cùng khinh thường.

“Trần chủ nhiệm, ngươi xem xem, ngươi xem xem, ta cố ý tìm hắn giải thích hiểu lầm, khả ngươi xem hắn đây là cái gì thái độ, chẳng lẽ thực đã cho chúng ta Trung Quốc cần cầu bọn họ này đó ngoại thương đến đầu tư bất thành?” Nhìn Ma Sinh Sa Thụ vẻ mặt khinh thường xoay người rời đi, kiềm chế không được giận trong lòng Trịnh Lực Bác nhịn không được lôi kéo một lần nữa phản hồi đại sảnh Trần Hữu Lương bí thư càu nhàu nói.

“Trịnh thị trưởng không cần đem chuyện này cùng ngoại thương đầu tư liên hệ cùng một chỗ, ngươi còn là hỏi rõ ràng ngươi con trai đến tột cùng phạm cái gì chuyện tốt đi?” Bởi vì Trịnh Nhất Triết chính là một phó thị trưởng con trai liền dám mắt chó xem thấp người đắc tội Triệu thư kí bằng hữu, Trần Hữu Lương đối Trịnh Lực Bác thái độ cũng lãnh đạm không ít.

“Trần chủ nhiệm ngươi lời này là cái gì ý tứ? Hay là ngươi cũng cho rằng con ta đắc tội Ma Sinh Sa Thụ bằng hữu bất thành? Đây là không có khả năng, Nhất Triết điểm ấy nặng nhẹ còn là có thể phân rõ ràng.” Trịnh Lực Bác nhìn Trần Hữu Lương cũng đứng ở Ma Sinh Sa Thụ bên kia, không khỏi có chút không vui nói.

“Trịnh thị trưởng, chúng ta coi như là nhận thức nhiều năm, ngươi cảm thấy ta như là người bắn tên không đích sao?” Trần Hữu Lương hỏi ngược lại.

“Này…… Trần chủ nhiệm có chuyện ngài có thể nói rõ sao? Nhất Triết hắn đến tột cùng đắc tội với ai?” Trịnh Lực Bác nghe vậy nao nao, sau đó biểu tình dần dần trở nên ngưng trọng đứng lên.

Trần Hữu Lương là tỉnh ủy thư kí bí thư, hắn trong lời nói phân lượng đương nhiên rất nặng.

“Nếu Ma Sinh Sa Thụ bọn họ cũng không nói, ta cũng không đâu có a!” Trần Hữu Lương cười khổ lắc đầu nói.

Gặp Trần Hữu Lương cười khổ lắc đầu, Trịnh Lực Bác không khỏi mãnh hít một hơi, tràn đầy dầu trơn trên trán toát ra một tầng mỏng manh mồ hôi.

Ở quan trường đánh cờ nhiều năm, Trịnh Lực Bác đương nhiên biết Trần Hữu Lương cười khổ cùng lắc đầu ý nghĩa cái gì !

“Trần chủ nhiệm, xem ở nhiều năm giao tình, ngài sẽ không có thể lộ ra một chút?” Trịnh Lực Bác lau đem cái trán mồ hôi lạnh, dùng một tia cầu xin ngữ khí nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 346 : Phạm hồ đồ

Trần Hữu Lương gặp Trịnh Lực Bác cái trán xông ra mồ hôi lạnh, cũng là là có điểm cho tâm không đành lòng, do dự hạ, quay đầu đến sân thượng nhìn lại.

Trịnh Lực Bác theo Trần Hữu Lương ánh mắt tại sân thượng nhìn lại, nhìn đến trên sân thượng đứng một nam hai nàng, kia nam xem bóng dáng thực tuổi trẻ.

“Sẽ là hắn?” Trịnh Lực Bác trên mặt lộ ra kinh ngạc nghi hoặc sắc, hắn như thế nào cũng không có biện pháp đem trên sân thượng kia tuổi trẻ bóng dáng cùng Ma Sinh Sa Thụ tôn quý bằng hữu liên hệ cùng một chỗ.

Đang lúc Trịnh Lực Bác kinh ngạc nghi hoặc là lúc, dưới lầu truyền đến người chủ trì tuyên bố từ thiện tiệc tối lập tức muốn bắt đầu thanh âm.

“Tiệc tối lập tức bắt đầu, chúng ta đi xuống đi.” Trên sân thượng Hạ Vân Kiệt cũng nghe đến dưới lầu người chủ trì thanh âm, đem ánh mắt theo xa xa cảnh đêm thu trở về, nói.

Nếu đêm nay là Chung Dương Dĩnh khởi xướng từ thiện tiệc tối, Hạ Vân Kiệt tổng yếu cấp nàng điểm mặt mũi, không thể một mình tránh ở trên sân thượng thưởng thức cảnh đêm.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói tiếp, Ngô Lị Lị trái tim không khỏi mạnh kinh hoàng, mắt đẹp ở đêm tối hạ nhảy lên hưng phấn chờ mong ánh mắt.

Phía trước, nàng sợ hãi một lần nữa phản hồi lầu một đại sảnh, sợ hãi một lần nữa đối mặt Trịnh Nhất Triết đám người, nhưng hiện tại, nàng lại khát vọng lại nhìn thấy bọn họ, nàng muốn cho kia cao ngạo, giễu cợt

nàng đương gia hoa đán Hạ Thi Song nhìn xem, nàng Ngô Lị Lị Kiệt ca so với nàng kia cái gì chó má Trịnh thiếu lợi hại rất nhiều rất nhiều !

Làm Hạ Vân Kiệt xoay người mang theo Ngô Lị Lị cùng Thiên Diệp Giai Tử hướng trong chạy, trên lầu người đã muốn đi được thất thất bát bát, Trịnh Lực Bác còn không có đi, hắn rốt cục thấy rõ ràng Hạ Vân Kiệt diện mạo, nhưng là nguyên nhân vì thấy rõ ràng Hạ Vân Kiệt kia tuổi trẻ xa lạ khuôn mặt, Trịnh Lực Bác càng phát ra kinh ngạc nghi hoặc.

Nếu vừa rồi nhắc nhở hắn không phải Trần Hữu Lương mà là những người khác, hắn thật muốn mắng đối phương nói hươu nói vượn. Một người trẻ tuổi nhiều lắm hai mươi đến tuổi, như thế nào khả năng sẽ là thế giới năm trăm cường xí nghiệp lão tổng trong miệng tôn quý bằng hữu đâu?

Nhưng Trần Hữu Lương nhưng là tỉnh ủy thư kí bí thư, chẳng sợ Trịnh Lực Bác trong lòng không những tin nhưng cũng không thể không khiến cho độ cao coi trọng.

“Trần chủ nhiệm ngài nói người thật sự là kia người trẻ tuổi? Hắn sẽ không là kinh thành đến đi?” Trịnh Lực Bác thấp giọng hỏi nói.

Trên thực tế hỏi cái này nói khi, Trịnh Lực Bác trong lòng còn âm thầm nghĩ, cho dù thật sự là kinh thành đến thái tử ca, nhưng quan trường có quan trường quy củ, liền đối phương loại này tuổi, cũng không về phần ngưu đến trở thành Ma Sinh Sa Thụ tôn quý bằng hữu, ngay cả Trần Hữu Lương đều có điểm kiêng kị nhắc tới !

“Trần bí thư, như thế nào còn không đi xuống sao?” Trịnh Lực Bác trong lòng chính âm thầm nghĩ khi, Hạ Vân Kiệt đã muốn mang theo Ngô Lị Lị cùng Thiên Diệp Giai Tử đã đi tới, cười hướng Trần Hữu Lương nói.

“Lập tức đi xuống.” Trần Hữu Lương vội vàng cung khiêm trả lời.

Chính mắt thấy Hạ Vân Kiệt phong khinh vân đạm thái độ cùng Trần Hữu Lương cung khiêm trả lời, Trịnh Lực Bác trong lòng âm thầm chấn động, cũng không dám nữa có nửa điểm do dự, vội vàng cười theo mặt khách khí nói:“Tại hạ Trịnh Lực Bác, không biết vị tiên sinh này như thế nào xưng hô?”

“Ngươi chính là Trịnh Nhất Triết phụ thân?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy mày hơi hơi nhíu hạ, nói.

“Đúng là, khuyển tử xưa nay kiêu căng quen, nếu có đắc tội địa phương, còn thỉnh vị tiên sinh này nhiều hơn thông cảm.” Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Trịnh Lực Bác rốt cục tin tưởng không có lầm đối phương chính là con trai đắc tội người, cũng rốt cục hiểu được vì cái gì con hắn ngay cả đắc tội người sự sau đều nhớ không nổi.

Thật sự là đối phương rất tuổi trẻ lại rất lạ mặt !

“Thông cảm?” Hạ Vân Kiệt khinh thường cười cười, sau đó chỉ để ý mang theo Ngô Lị Lị cùng Thiên Diệp Giai Tử hướng Trần Hữu Lương hơi hơi gật gật đầu, lập tức hướng dưới lầu đi đến, cũng là ngay cả xem cũng lười lại nhìn Trịnh Lực Bác liếc mắt một cái.

Trịnh Lực Bác lại nói tiếp cũng là tỉnh lị thành thị thường vụ phó thị trưởng, bình thường loại nào uy phong, trừ bỏ thượng cấp lãnh đạo, vị nào nhìn thấy hắn không phải khách khách khí khí, cung kính có thêm, không nghĩ tới hôm nay gặp được một người trẻ tuổi, chính mình đều đã muốn chủ động cúi đầu hướng hắn bồi tội, đối phương cũng là cũng không để ý đến hắn, trong lúc nhất thời Trịnh Lực Bác đứng ở tại chỗ tức giận đến mặt

trong chốc lát xanh trong chốc lát tím, hai mắt lại lộ ra lửa giận.

“Trần chủ nhiệm, này người trẻ tuổi đến tột cùng là ai? Không khỏi quá cuồng vọng, rất không coi ai ra gì đi!” Trịnh Lực Bác nắm quyền đầu, cắn răng, sắc mặt xanh mét nói.

“Trịnh thị trưởng, nếu vừa rồi người kia là Triệu thư kí, ngươi hội cảm thấy cuồng vọng hoặc là không coi ai ra gì sao?” Gặp Trịnh Lực Bác có bạo đi dấu hiệu, Trần Hữu Lương thật đúng là lo lắng hắn hội làm chuyện điên rồ, do dự hạ hỏi.

“Kia đương nhiên sẽ không” Trịnh Lực Bác nghe vậy hơi hơi giật mình, bật thốt lên nói.

Triệu thư kí là tỉnh ủy một tay, hắn Trịnh Lực Bác bất quá chính là tỉnh lị thành thị thường vụ phó thị trưởng, lời nói thông tục điểm trong lời nói, hắn bất quá chính là Triệu thư kí phần đông thủ hạ trung nhất viên. Triệu thư kí cho dù giáp mặt chỉ vào mũi hắn chửi bậy, hắn Trịnh Lực Bác cũng chỉ có thể cúi đầu nghe mắng phân, về phần không để ý tới hắn có năng lực tính cái gì cuồng ngạo hoặc là không coi ai ra gì?

“Khả hắn chính là một cái……” Rất nhanh, Trịnh Lực Bác liền ý hội lại đây Trần Hữu Lương tưởng biểu đạt cái gì, cả người không khỏi chấn động, vẻ mặt không thể tưởng tượng lại lần nữa bật thốt lên nói.

“Từng liền bởi vì hắn một cuộc điện thoại, Triệu thư kí muốn đích thân ra mặt, ngài cảm thấy hắn còn chính là người trẻ tuổi sao?” Trần Hữu Lương biểu tình nghiêm túc ngắt lời nói.

Trịnh Lực Bác nghe vậy trên trán xông ra mồ hôi lạnh, Triệu thư kí nhưng là Giang Nam tỉnh ủy một tay, đặt ở

cổ đại thì phải là biên giới đại quan. Trừ bỏ trung ương lãnh đạo, ai có lớn như vậy mặt mũi, một cuộc điện thoại có thể làm cho hắn tự mình ra mặt? Mà chính mình con trai thế nhưng có mắt không tròng đắc tội như vậy một vị khủng bố nhân vật, này còn rất cao? Vạn nhất người ta một cuộc điện thoại đánh tới Triệu thư kí nơi nào, chỉ sợ ngay cả chính mình con đường làm quan đều phải đã bị ảnh hưởng.

“Trần chủ nhiệm, này, hiện tại mà nếu gì là hảo? Ngươi nhất định giúp giúp ta.” Trịnh Lực Bác vuốt cái trán mồ hôi lạnh, kích động hỏi.

“Này ta liền thật không biết, ngươi còn là hỏi trước rõ ràng ngươi con trai đến tột cùng phạm cái gì chuyện ngu xuẩn đi!” Trần Hữu Lương nhìn Trịnh Lực Bác lắc đầu nói

“Đúng, đúng! Ta trước hỏi rõ ràng tình huống.” Trần Hữu Lương nhất ngữ đánh thức người trong mộng, Trịnh Lực Bác liên tục gật đầu, sau đó vội vàng lại lần nữa xuống lầu tìm con của hắn.

“Trịnh thiếu, nhìn đến không có, kia tiểu tử lại phao cái mỹ nữ!” Lầu một đại sảnh, Trương Lôi gặp Hạ Vân Kiệt đi xuống đến, bên người lại nhiều một vị mỹ nữ, hơn nữa vị này mỹ nữ bất luận là khí chất, tướng mạo, còn là dáng người đều so với Ngô Lị Lị còn muốn còn hơn một bậc, không khỏi vẻ mặt ghen tị nói.

“Thật đúng là! Chung Thiên Nhạc kia tiểu tử chạy chạy đi đâu, như thế nào không bắt hắn cho đuổi đi!” Trịnh Nhất Triết gặp Hạ Vân Kiệt bên người lại nhiều một vị ung dung đẹp đẽ quý giá mỹ nữ, cũng là nhịn không được ghen ghét dữ dội, đồng thời cũng hiểu được đại mất mặt, giống như Hạ Vân Kiệt làm như vậy là cố ý làm cho hắn xem, không khỏi vẻ mặt căm tức nói.

“Không biết, vừa rồi đi ra ngoài sẽ thấy cũng không gặp được hắn. Bất quá Hạ tiểu tử bên người kia nữu thật đúng là không sai, làn da trắng noãn, dáng người đầy đặn, khó nhất đáng quý là khí chất rất cao quý, nếu không Trịnh thiếu ngươi đi lên đến cái hoành đao đoạt ái? Lấy Trịnh thiếu ngài thân phận, khẳng định là mã đáo thành công, vừa vặn cũng có thể đánh áp đánh áp kia tiểu tử khí diễm.” Trương Lôi hai mắt lóe ra âm hiểm ánh mắt nói.

“Muốn đi ngươi đi, để làm chi không nên Nhất Triết a!” Hạ Thi Song gặp Trương Lôi giựt giây Trịnh Nhất Triết đi thông đồng Thiên Diệp Giai Tử cũng là không vui ý, gắt gao kéo Trịnh Nhất Triết tay, trừng mắt nói.

“Ta này không phải không có Trịnh thiếu như vậy có thực lực sao? Bất quá ta đi theo ta đi, chẳng lẽ còn thực bại bởi một tiểu tử nghèo bất thành?” Trương Lôi nói, sau đó liền khóe môi nhếch lên tự cho là thực mê người mỉm cười, bưng chén rượu hướng Hạ Vân Kiệt bọn họ đi đến.

Trương Lôi mới đi chưa được mấy bước, sắc mặt nhưng không khỏi hơi đổi, bởi vì hắn thấy được phía trước có một nữ nhân trước hắn một bước bưng chén rượu hướng Hạ Vân Kiệt đi đến.

Nữ nhân này khí chất lãnh diễm, mặc quần áo màu thủy lam tơ lụa lễ phục dạ hội, dáng người thướt tha gợi cảm, không phải người khác đúng là Uy Đại công ty lão tổng Tô Chỉ Nghiên, từng Trương Lôi tha thiết ước mơ nữ nhân.

Trương Lôi thấy được Tô Chỉ Nghiên, Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng thấy được nàng.

Nhìn Tô Chỉ Nghiên bưng chén rượu, trên mặt treo một tia có khác thâm ý mê người mỉm cười, thướt tha nhiều

vẻ hướng chính mình bên đi tới, Hạ Vân Kiệt biểu tình trở nên cực kì phong phú, trong lòng âm thầm kêu khổ, chính mình như thế nào đã quên Chung Dương Dĩnh là vị này mỹ nữ lão tổng sùng bái thần tượng đâu?

“Hạ công tử đã lâu không thấy a, không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp ngươi, thật sự là hạnh ngộ, hạnh ngộ. Này hai vị là……” Tô Chỉ Nghiên đi đến trước mặt, hướng Hạ Vân Kiệt nâng chén, ánh mắt trêu chọc nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Khụ khụ.” Hạ Vân Kiệt bị Tô Chỉ Nghiên có khác thâm ý trong lời nói cấp chèn ép vẻ mặt không được tự nhiên, một hồi lâu nhi mới tức giận trừng mắt nhìn Tô Chỉ Nghiên liếc mắt một cái nói:“Được rồi được rồi, hạ cái gì công tử a! Ta đến giới thiệu một chút, vị này là Tô Chỉ Nghiên, ta công ty lão tổng.”

Nghe nói trước mắt vị này mỹ nữ dĩ nhiên là Hạ Vân Kiệt lão tổng, Ngô Lị Lị cùng Thiên Diệp Giai Tử đều ngẩn người, lập tức lại hiểu ý cười, hơn phân nửa là ý không ở trong lời.

Gặp Ngô Lị Lị cùng Thiên Diệp Giai Tử biểu tình thực vi diệu, Hạ Vân Kiệt tự nhiên biết các nàng suy nghĩ cái gì, chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu, tiếp tục giới thiệu:“Vị này là Ngô Lị Lị, Xuân thành vừa mới điều đến Hải Châu đài truyền hình thành phố người chủ trì, vị này là đến từ Nhật Bản Thiên Diệp Giai Tử.”

Tô Chỉ Nghiên mặt mang mỉm cười theo Ngô Lị Lị cùng Thiên Diệp Giai Tử đánh thanh tiếp đón, sau đó tựa hồ vì phối hợp hai người đoán rằng, thế nhưng trước mặt mọi người mặt vô cùng thân thiết đem anh đào cái miệng nhỏ nhắn tiến đến Hạ Vân Kiệt bên tai, thấp giọng nói:“Hạ đại sư hậu cung quả nhiên thực khổng lồ a, không chỉ có có tiếp viên hàng không, đài truyền hình người chủ trì, thế nhưng liền Nhật Bản nữ nhân đều

phao thượng. Đúng rồi, đêm nay ngươi như thế nào sẽ đến nơi này, ngươi không phải không thích loại này cao điệu cuộc sống sao? Đừng nói cho ta, Chung Dương Dĩnh cũng là của ngươi……”

Nói xong nói xong, Tô Chỉ Nghiên cũng bị chính mình vốn là trêu chọc lời nói cấp dọa ở, tiếu mâu lập tức trợn tròn nhìn Hạ Vân Kiệt.

Bởi vì nàng đột nhiên ý thức được, này tựa hồ cử mới có thể, bằng không Hạ Vân Kiệt như thế nào hội đột nhiên xuất hiện tại đây dạng trường hợp đâu?

“Nói hươu nói vượn cái gì!” Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên càng nói càng thái quá, ma xui quỷ khiến hạ thế nhưng thói quen tính nâng tay trừng phạt tính nhẹ nhàng đánh Tô Chỉ Nghiên mông một chút.

No đủ lực đàn hồi mười phần !

Này một bàn tay đánh tiếp, Hạ Vân Kiệt trở về chỗ cũ vô cùng đồng thời, âm thầm kêu khổ không thôi, mấy ngày nay cùng Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng pha trộn quen, thích đánh đòn loại này vô cùng thân thiết động tác, nhất là Chu Hiểu Diễm mông, no đủ dài rộng, đánh lên đến đặc biệt có cảm giác. Vừa rồi Tô Chỉ Nghiên cắn hắn lỗ tai nói chuyện, lập tức nhưng thật ra làm cho hắn có điểm phạm hồ đồ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 347 : Nghịch lân [hôm nay canh ba]

Tô Chỉ Nghiên cho tới bây giờ không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt hội đánh chính mình mông, nhưng lại là ở trường hợp này, trước mặt hai vị mỹ nữ mặt.

Kia nhẹ nhàng một chút, làm cho nàng kia đối xinh đẹp ánh mắt lập tức liền mở lão đại lão đại, không dám tin nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt. Nhưng mông truyền đến từng trận khác thường cảm giác lại làm cho nàng phương tâm toát ra, tựa hồ thực thích loại này kích thích cảm giác.

“Nhớ kỹ về sau đừng nữa dễ dàng chọc ta!” Dù sao đánh cũng đánh, gặp Tô Chỉ Nghiên trợn to hai mắt không dám tin nhìn chằm chằm chính mình, Hạ Vân Kiệt rõ ràng thông suốt đi ra ngoài, đem miệng tiến đến Tô Chỉ Nghiên bên tai “Ngưu bức hò hét” nói.

Bất quá Hạ Vân Kiệt hiển nhiên hoàn toàn xem nhẹ Tô Chỉ Nghiên chống lại đánh năng lực, hắn lời nói vừa mới vừa nói xong, Tô Chỉ Nghiên cũng đã không chút khách khí một phen thân thiết vãn trụ hắn cánh tay, sau đó lại dùng miệng dán hắn lỗ tai, dùng khiêu khích ngữ khí thấp giọng nói:“Ta không nhìn ngươi có thể đem ta thế nào? Có bản lĩnh ngươi tái đánh ta nha!”

“Ta……” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhìn Tô Chỉ Nghiên, phát hiện của nàng biểu tình giống như nàng dán chính mình cánh tay hai vú giống nhau lộ ra kiêu ngạo, không khỏi một trận không nói gì.

Gặp Hạ Vân Kiệt một bộ không nói gì mà chống đỡ bất đắc dĩ biểu tình, Tô Chỉ Nghiên hướng hắn lộ ra mê người mà mỉm cười đắc ý, phảng phất ăn định rồi hắn bình thường.

Gặp Tô Chỉ Nghiên phảng phất ăn định rồi chính mình bộ dáng, Hạ Vân Kiệt thật muốn tái nâng tay nhẹ nhàng đánh nàng mông một chút, kia mông đánh lên đến thật sự rất cảm giác, co dãn mười phần, nhưng cuối cùng Hạ Vân Kiệt còn là không có kia lá gan, mà là thấp giọng nói:“Tốt lắm, ta nhận thua biết không? Người ở đây nhiều như vậy, ngươi lại là hào môn thiên kim lại là công ty lão tổng, có thể hay không phiền toái ngươi buông tay?”

“Vậy ngươi đợi lát nữa muốn cùng ta nhảy điệu nhảy? Bằng không ta buổi tối cứ như vậy vẫn quấn quít lấy ngươi.” Tô Chỉ Nghiên cố định lên giá cũng uy hiếp nói, nói xong cố ý đem Hạ Vân Kiệt cánh tay kéo chặt một ít, hai luồng no đủ thịt cầu không chút nào tị hiềm đè ép.

“Được rồi, được rồi.” Tô Chỉ Nghiên lãnh diễm xinh đẹp, dáng người tựa như ma quỷ giống nhau, nàng như vậy nhất kéo chặt, Hạ Vân Kiệt đành phải “Khí giới đầu hàng”, gật đầu nói tốt.

Tô Chỉ Nghiên thế này mới lại cười đắc ý, vừa mới chuẩn bị buông ra tay, phóng Hạ Vân Kiệt một con ngựa, bên tai vang lên một đạo âm dương quái khí thanh âm:“Di, này không phải Tô tổng sao? Khi nào thì Tô tổng ánh mắt như vậy thấp, thế nhưng cùng một gã tiểu viên chức pha trộn cùng một chỗ.” Cũng là Trương Lôi vừa rồi cũng thấy được Hạ Vân Kiệt vụng trộm đánh Tô Chỉ Nghiên mông, còn có Tô Chỉ Nghiên không giận ngược lại bò lên hắn, rốt cục kiềm chế không được nội tâm ghen tị cùng hận ý, đi lên tiến đến cố ý nói móc trào phúng nói.

Đi theo cùng nhau đến vô giúp vui còn có Hạ Thi Song cùng Trịnh Nhất Triết, bọn họ vốn là tưởng đứng ở tại chỗ xem Trương Lôi như thế nào đi thông đồng Thiên Diệp Giai Tử, không nghĩ tới lại đột nhiên toát ra một vị

lãnh diễm khêu gợi nữ tử, lại thấy nàng cùng Hạ Vân Kiệt thật là thân thiết, liền nhịn không được tò mò đương nhiên còn có cực độ khó chịu, cuối cùng cũng đi theo thấu đi lên.

“Tô tổng? Nguyên lai còn là một vị mỹ nữ lão tổng, Trương thiếu ngươi có thể hỗ trợ giới thiệu một chút sao?” Tô Chỉ Nghiên rất ít xuất hiện ở thượng lưu xã hội giao tế trong vòng, cho nên Hạ Thi Song cũng không nhận thức Tô Chỉ Nghiên. Nữ nhân trời sinh có ghen tị tâm, nàng gặp Tô Chỉ Nghiên so với chính mình còn xinh đẹp gợi cảm, liền nhịn không được muốn đánh nhau đánh trào phúng một chút, liền tiếp theo Trương Lôi lời nói cố ý hỏi.

Nàng cho rằng, nếu Trương Lôi dám như vậy nói móc, đối phương hẳn là cũng không phải cái gì đại nhân vật. Đáng thương Hạ Thi Song lại không biết nói Trương Lôi cùng Tô Chỉ Nghiên đó là có cừu oán duyên cớ, cũng không phải bởi vì nàng thân phận không tôn quý, nàng càng không biết, Hạ Vân Kiệt đối với bọn họ vừa rồi làm thấp đi giễu cợt hắn, hắn thật là khinh thường theo chân bọn họ chấp nhặt, nhưng đề cập đến Tô Chỉ Nghiên tình hình lại liền hoàn toàn không giống với !

“Hạ Thi Song ngươi sẽ không ngay cả đại danh đỉnh đỉnh Uy Thịnh tập đoàn lão tổng Tô Duy Tín nữ nhi, Uy Đại công ty lão tổng Tô Chỉ Nghiên cũng không nhận thức đi?” Đang lúc Hạ Thi Song vẻ mặt chờ mong chờ Trương Lôi trả lời khi, bên tai vang lên Dương Tiểu Phỉ vui sướng khi người gặp họa thanh âm.

Nguyên lai Dương Tiểu Phỉ vừa vặn liền đứng ở cách Hạ Vân Kiệt bọn họ không xa địa phương, Hạ Vân Kiệt một chút đến, nàng liền vẫn âm thầm chú ý hắn. Gặp Hạ Thi Song bọn họ thế nhưng còn không biết chết sống quấn quít lấy Hạ Vân Kiệt, nhịn không được trong lòng vui sướng khi người gặp họa sáp một câu.

Đoạn thời gian trước, ngoại giới lời đồn nổi lên bốn phía, tất cả mọi người nghĩ đến Tô gia suy tàn đã thành kết cục đã định, hắn trút xuống suốt đời tâm huyết thiên nga hồ hạng mục cũng đem không bảo đảm, nhưng cuối cùng kết quả lại làm cho mọi người mở rộng tầm mắt. Tô Duy Tín không chỉ có hào khí vạn trượng một bút trả hết kiến thiết ngân hàng cho vay, hơn nữa còn vừa mới thu mua đại lượng công ty cổ quyền, chặt chẽ nắm giữ Uy Thịnh tập đoàn công ty cổ phần khống chế quyền.

Hiện tại Uy Thịnh tập đoàn chuyển cùng tỉnh nông nghiệp ngân hàng ký kết hợp đồng, thiên nga hồ hạng mục theo phòng điền sản thị trường tiệm nhiệt đã muốn bắt đầu càng ngày càng bị mọi người xem trọng, quá không được bao lâu thứ nhất kì có thể bắt đầu phiên giao dịch tiêu thụ, có thể nói hiện tại Uy Thịnh tập đoàn tình thế là một mảnh tốt, các cổ dân đối Uy Thịnh tập đoàn cũng là tràn ngập tin tưởng, cổ phiếu từ từ tăng vọt.

Nước lên thì thuyền lên, nay Tô Duy Tín ở Hải Châu thị thanh danh nói là như mặt trời ban trưa cũng một chút cũng không vì quá, hơn nữa trong vòng mọi người ở truyền thuyết, một khi thiên nga hồ khai thụ, Tô Duy Tín ngủ đông nhiều năm rất khả năng hội nhảy trở thành Giang Nam tỉnh thủ phú. Mà hắn nữ nhi thanh danh tuy rằng không bằng Tô Duy Tín vang dội, nhưng đoạn thời gian trước A Cập Á phóng hoa tự mình điểm danh muốn đi thăm Uy Đại công ty, trong lúc nhất thời Tô Chỉ Nghiên cũng là thanh danh lên cao, có liên quan của nàng truyền thuyết cũng có rất nhiều, tỷ như học đại học khi liền tự lực cánh sinh, tuổi còn trẻ dũng sấm Phi Châu đại lục, độc lập chấp chưởng công ty đằng đằng, thậm chí có hình người dung nàng là Giang Nam tỉnh cái thứ hai Chung Dương Dĩnh.

Cho nên Tô tổng là ai khả năng bởi vì Tô Chỉ Nghiên

hướng đến điệu thấp, không lên báo chí, TV, thiếu tham gia thượng lưu hoạt động xã hội, Hạ Thi Song không biết. Nhưng Uy Thịnh tập đoàn lão tổng nữ nhi, Uy Đại công ty lão tổng Tô Chỉ Nghiên, tên này, này danh hiệu, Hạ Thi Song cũng là sớm đã như sấm bên tai.

Dương Tiểu Phỉ như vậy vừa nói, Hạ Thi Song thiếu chút nữa sợ tới mức khuôn mặt nhỏ nhắn huyết sắc đều lập tức thốn không còn một mảnh. Nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới, liền Hạ Vân Kiệt loại này tiểu viên chức, nữ nhân bò lên hắn thế nhưng sẽ là tương lai Giang Nam tỉnh thủ phú nữ nhi, Uy Đại công ty nữ lão tổng. Nàng nếu biết đối phương là Tô Chỉ Nghiên, kia đánh chết nàng cũng không dám lấy nàng khai xoát !

Người ta là ai vậy? Tương lai thủ phú nữ nhi, thân mình cũng là một vị tài sản lấy trăm triệu tính toán nữ lão tổng, mà nàng là ai, đỉnh thiên cũng bất quá chính là chính là Hải Châu đài truyền hình thành phố một vị người chủ trì !

Hạ Thi Song sợ tới mức sắc mặt tái nhợt, Trịnh Nhất Triết cũng tốt không đến chạy đi đâu, hắn nghe nói trước mắt vị này lãnh diễm mỹ nữ chính là đoạn thời gian trước thanh danh lên cao Tô Chỉ Nghiên, mạnh hít một ngụm lãnh khí, ẩn ẩn trung cảm thấy một tia không ổn.

Bất quá hết thảy đều đã muốn đã muộn

Hạ Vân Kiệt là đâu có nói, là khinh thường theo chân bọn họ chấp nhặt, phàm là sự đều có cái hạn độ, hơn nữa mỗi người đều có hắn nghịch lân.

Tô Chỉ Nghiên chính là Hạ Vân Kiệt nghịch lân chi nhất.

Đêm nay vẫn biểu hiện phong khinh vân đạm Hạ Vân Kiệt sắc mặt rốt cục lạnh xuống dưới, hắn ánh mắt đầu tiên là lạnh lùng quét về phía lắm miệng Dương Tiểu

Phỉ.

Dương Tiểu Phỉ bị Hạ Vân Kiệt kia lạnh như băng ánh mắt nhìn lướt qua, nhất thời như trụy hầm băng, cuống quít nói:“Kiệt ca, thực xin lỗi, thực xin lỗi, ta, ta…”

Dương Tiểu Phỉ nói như thế nào cũng là Hải Châu đài truyền hình thành phố đương gia hoa đán, bạn trai lại thị ủy thường ủy chính pháp ủy thư kí con trai, nhưng thấy nàng bị Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua liền sợ tới mức sắc mặt tái nhợt, liên tục xin lỗi, Trịnh Nhất Triết lại mãnh hút một ngụm lãnh khí, rốt cục nhớ tới chính pháp ủy thư kí con trai Trương Lôi cảnh cáo, cũng rốt cục ý thức được trước mắt vị này người trẻ tuổi chỉ sợ cũng không giống trong tưởng tượng đơn giản như vậy, bất quá lúc này Trịnh Nhất Triết còn không có liên tưởng đến hắn phụ thân phía trước câu hỏi. Dù sao Hạ Vân Kiệt thật sự rất tuổi trẻ, Trịnh Nhất Triết trong tiềm thức còn là không thể đưa hắn cùng Ma Sinh Sa Thụ bằng hữu liên hệ cùng một chỗ.

Ở đây người tối hiểu biết Dương Tiểu Phỉ chớ quá cho Hạ Thi Song, Hạ Thi Song gặp ở trong đài luôn luôn kiêu ngạo cùng khổng tước giống nhau Dương Tiểu Phỉ thế nhưng bởi vì này sao một câu, sắc mặt tái nhợt liên tục hướng Hạ Vân Kiệt xin lỗi, một lòng không khỏi bùm bùm loạn khiêu, tay hạ ý thức nắm chặt Trịnh Nhất Triết, tựa hồ chỉ có nắm chặt hắn tài năng làm cho nàng trong lòng kiên định một ít.

Ba người chỉ có Trương Lôi bởi vì vào trước là chủ, còn là không tin chính là một tư nhân bảo tiêu có thể phản thiên, gặp Hạ Vân Kiệt một ánh mắt liền sợ tới mức Dương Tiểu Phỉ liên tục xin lỗi, trong đầu tuy rằng ẩn ẩn cảm thấy một tia bất an, nhưng còn là châm chọc khiêu khích nói:“Đầu năm nay, thật là có ý tứ a, chính là một cái…”

“Kỳ thật ta người này thật sự rất tốt nói chuyện, nhưng có đôi khi thật muốn khó mà nói nói đứng lên, khi đó ngươi liền khóc cũng không còn kịp rồi!” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng ngắt lời nói, ánh mắt lạnh lùng đảo qua Trịnh Nhất Triết, Hạ Thi Song cuối cùng dừng hình ảnh ở Trương Lôi trên mặt.

“Thật sự là kiêu ngạo a ta đổ muốn nhìn ngươi một chút như thế nào làm cho ta khóc? Có phải hay không hội đùa giỡn mấy thủ công phu, liền nghĩ đến……” Trương Lôi nghe vậy mặt lộ vẻ khinh thường nói

Bất quá hắn nói còn chưa nói xong chỉ thấy Hải Châu thị thường vụ phó thị trưởng Trịnh Lực Bác, cũng chính là Trịnh Nhất Triết phụ thân vội vã đi tới. Vừa đến bọn họ trước mặt liền một bên lau cái trán mồ hôi lạnh, một bên nói khẽ với Hạ Vân Kiệt nói:“Hạ tiên sinh thực xin lỗi, thực xin lỗi, đều là ta quản giáo vô phương, thế này mới…”

Trịnh Lực Bác nhưng là Hải Châu thị thường vụ phó thị trưởng, chính thính cấp cán bộ, hắn thế nhưng cúi đầu hướng Hạ Vân Kiệt như vậy một vị người trẻ tuổi xin lỗi, có thể nghĩ trận này mặt là cỡ nào rung động. Trong lúc nhất thời Trương Lôi đến bên miệng trong lời nói ngạnh sinh sinh nuốt trở về, nhìn Hạ Vân Kiệt ánh mắt tràn ngập hoảng sợ. Hắn cũng không cho rằng chính mình một phú nhị đại đã muốn nghèo túng có thể càng đấu quá đại nhân vật ngay cả tỉnh lị thành thị phó thị trưởng đều phải giáp mặt xin lỗi.

Đương nhiên đồng dạng hoảng sợ còn có Trịnh Nhất Triết cùng Hạ Thi Song. Bọn họ giờ này ngày này sở dĩ như vậy kiêu ngạo, như vậy tự cho là tài trí hơn người, sở hữu dựa vào đơn giản chính là đến từ Trịnh Lực Bác. Nhưng còn bây giờ thì sao, ngay cả bọn họ dựa vào mọi người hướng Hạ Vân Kiệt vuốt cái trán mồ hôi lạnh, cúi đầu hướng Hạ Vân Kiệt xin lỗi, bọn họ lại tính cái rắm!

Buồn cười bọn họ vừa rồi thế nhưng còn giễu cợt hắn, thế nhưng còn to gan lớn mật đến muốn gọi người đến đuổi hắn đi !

Trịnh Lực Bác dù sao cũng là Hải Châu thị thường vụ phó thị trưởng, hắn vô luận đi đến làm sao tổng hội hấp dẫn người lực chú ý, Hạ Vân Kiệt không nghĩ rất dẫn người chú mục, không đợi Trịnh Lực Bác đem nói cho hết lời liền xua tay ngắt lời nói:“Đem ngươi con trai mang đi, ta không nghĩ nhìn thấy hắn!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 348 : Xem ra ngươi thực cùng ta thần tượng có một chân

Nếu đổi thành một người dám dùng loại này khẩu khí cùng chính mình nói nói, Trịnh Lực Bác đã sớm một bàn tay tát đi qua, nhưng hôm nay hắn không chỉ có không sinh khí, cái trán mồ hôi lạnh ngược lại rơi vào càng hoảng, dầy nét mặt già nua thấp giọng nói:“Hạ tiên sinh ngài nghe ta……”

Không có biện pháp, người ta không chỉ có bị Ma Sinh Sa Thụ, Chung Dương Dĩnh tôn làm khách quý, lại đại nhân vật một cuộc điện thoại ngay cả tỉnh ủy một tay Triệu thư kí đều phải tự mình ra mặt, hắn Trịnh Lực Bác trừ phi không nghĩ muốn con đường làm quan tiền đồ, nếu không hắn phải nghĩ biện pháp bình ổn Hạ Vân Kiệt tức giận, lấy được hắn lượng giải.

“Không có nghe biết ta nói sao?” Hạ Vân Kiệt cũng không có bởi vì Trịnh Lực Bác ăn nói khép nép liền cải biến thái độ, thanh âm ngược lại càng phát ra lạnh như băng.

“Đêm nay hội sau ta tái bái phỏng Hạ tiên sinh.” Trịnh Lực Bác nhìn Hạ Vân Kiệt thanh âm càng phát ra lạnh như băng, đột nhiên ý thức được hắn không thích dẫn người chú mục, vội vàng thấp giọng nói một câu, sau đó một phen kéo qua con trai tay cắn răng oán hận nói:“Cùng lão tử lại đây!”

Trịnh Lực Bác lôi kéo Trịnh Nhất Triết đi rồi, Hạ Vân Kiệt đám người đứng góc im ắng một mảnh.

Thiên Diệp Giai Tử đối trước mắt chuyện đã xảy ra cũng không có cảm thấy gì ngoài ý muốn. Ngay cả bát kì đại xà đều có thể dễ dàng thu phục chủ nhân, chính là một thế tục quan viên lại bị cho là cái gì?

Tô Chỉ Nghiên đối trước mắt chuyện đã xảy ra trừ bỏ kinh ngạc cũng không có cảm thấy nhiều lắm ngoài ý muốn, phải biết rằng ở Phi Châu A Cập Á khi, A Cập Á lớn nhất thổ vương đều là quỳ thân hắn mu bàn chân, Trịnh Lực Bác bất quá chính là một tỉnh lị thành thị phó thị trưởng, hắn quan, hắn quyền thế tái đại, có thể lỗi nặng ba lỗ đại thổ vương sao?

Ngô Lị Lị tuy rằng biết Hạ Vân Kiệt rất lợi hại, nhưng thấy hắn răn dạy Trịnh phó thị trưởng liền cùng răn dạy thủ hạ giống nhau, làm cho hắn đi thì đi, còn là khiếp sợ rối tinh rối mù, hiện tại nàng là hoàn toàn muốn làm không rõ Hạ Vân Kiệt đến tột cùng là cái gì đến đây ? Cố Gia Hàng ở Xuân thành tuy rằng cũng ngưu, nhưng cùng Hạ Vân Kiệt so sánh với lại còn là kém rất nhiều. Ít nhất hắn xa không có tư cách cũng không có này quyết đoán như vậy đối đãi Xuân thành thường vụ phó thị trưởng! Nhưng mặc kệ Hạ Vân Kiệt là cái gì đến đây, ở sâu trong nội tâm Ngô Lị Lị hiện tại đã muốn đối Hạ Vân Kiệt sinh ra không thể diễn tả bằng ngôn từ kính sợ cùng sùng bái.

Nàng thực may mắn phía trước chính mình làm cái chính xác lựa chọn, nàng thực may mắn chính mình còn không có lợi thế đến cùng Dương Tiểu Phỉ các nàng giống nhau, nếu không hiện tại nàng thật là hối hận ngay cả muốn khóc cũng không kịp.

Ngô Lị Lị là may mắn, nhưng Hạ Thi Song đã có thể phi thường bất hạnh. Làm nàng xem chính mình bạn trai phụ thân đều ở Hạ Vân Kiệt trước mặt cúi đầu xin lỗi, làm nàng xem chính mình bạn trai phụ thân ở Hạ Vân Kiệt không chút khách khí răn dạy hạ xám xịt mà dẫn dắt con trai cút đi, của nàng hai chân đều là run lên, sắc mặt lại tái nhợt giống như giấy Tuyên Thành, nếu hiện tại không phải có nhiều người như vậy ở đây, nàng thật sự tưởng quỳ xuống đến ôm Hạ Vân Kiệt đùi, thỉnh cầu hắn

khoan thứ, đương nhiên mở ra hai chân mặc hắn chà đạp nàng cũng phi thường vui. Bởi vì nàng biết, Hạ Vân Kiệt thật muốn khó mà nói nói đứng lên, nàng thật là ngay cả muốn khóc cũng không kịp !

“Kiệt, Kiệt ca, đối, thực xin lỗi, ta thật sự……” Hạ Thi Song răng nanh cao thấp đánh chiến, mắt đẹp nước mắt uông uông nhìn Hạ Vân Kiệt cầu xin nói.

Lúc này nàng xem đứng lên điềm đạm đáng yêu, thế nào còn có nửa điểm vừa rồi kiêu ngạo.

“Ta đã muốn đã cho ngươi rất nhiều cơ hội, hiện tại ngươi cũng cút cho ta!” Hạ Vân Kiệt không có chờ Hạ Thi Song đem nói cho hết lời, liền lạnh lùng khiển trách.

“Kiệt ca……” Hạ Thi Song chưa từ bỏ ý định kêu lên, nước mắt tựa như trân châu giống nhau liên lụy xuống dưới.

“Ta không nghĩ nói sau lần thứ hai.” Hạ Vân Kiệt Ti không chút nào vì sở động nói. Chính như hắn nói, hắn tốt lắm nói chuyện, nhưng thật muốn khó mà nói đứng lên, nàng là ngay cả khóc đều phải không kịp.

Hạ Thi Song bị Hạ Vân Kiệt lạnh như băng ánh mắt nhìn lướt qua, nhất thời cảm thấy một cỗ âm lãnh hơi thở theo nàng con ngươi đâm thẳng của nàng trong óc, làm cho nàng nhịn không được sợ run cả người, không còn có dũng khí lưu lại cầu xin, đạp giày cao gót như cha mẹ chết xoay người rời đi.

Hạ Thi Song đi rồi, Hạ Vân Kiệt lại đem ánh mắt chuyển tới Trương Lôi trên người, khóe miệng gợi lên một chút lãnh khốc ý cười nói:“Có cái từ kêu không biết sống chết, ta cảm thấy này từ dùng ở ngươi trên người có vẻ thích hợp.”

“Ngươi muốn thế nào? Ta nói cho ngươi, hiện tại là nói pháp luật……” Trương Lôi sau này lui một bước, ngoài mạnh trong yếu nói.

“Ta không nghĩ thế nào, chính là tưởng chúc ngươi mỗi ngày có tốt mộng!” Hạ Vân Kiệt giơ lên cái chén chủ động cùng Trương Lôi cái chén đụng một chút, khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh nói.

Hạ Vân Kiệt cái chén cùng Trương Lôi cái chén nhất bính, Trương Lôi liền cảm thấy chính mình trái tim tựa hồ bị cái gì cắn một chút, làm cho hắn cả người thiếu chút nữa đều phải bị đông cứng bình thường, trong đầu sát kia gian hiện lên đủ loại khủng bố trường hợp. Bất quá loại cảm giác này hơi túng lướt qua, làm cái chén tách ra khi lại cái gì cảm giác đều không có, điều này làm cho Trương Lôi không khỏi hoài nghi vừa rồi chính là một cái ảo giác.

“Hiện tại ngươi có thể đi rồi, ta không nghĩ nhìn đến ngươi. Đương nhiên ngươi cũng có thể không đi, bất quá ta không dám cam đoan đến lúc đó có thể hay không có người đến đuổi ngươi đi.” Hạ Vân Kiệt cùng Trương Lôi huých một chút chén sau, khinh thường nói.

Trương Lôi nhìn Hạ Vân Kiệt khinh thường biểu tình, hắn rất muốn nói vài câu trường hợp nói, nhưng nhất tưởng khởi vừa rồi Trịnh Lực Bác thái độ, hắn cũng là rốt cuộc đề không nổi nửa điểm dũng khí, nghe vậy không rên một tiếng xoay người rời đi.

Gặp trong nháy mắt, kia vài người đáng ghét đi được không còn một mảnh, Tô Chỉ Nghiên cười hướng Hạ Vân Kiệt nâng chén nói:“Đại sư, ngươi còn là trước sau như một uy phong, đi theo ngươi hỗn chính là thích!”

Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên cười đến vẻ mặt sáng lạn, không khỏi tức giận trừng mắt nhìn nàng liếc mắt

một cái nói:“Lúc này ngươi vừa lòng ? Không nên muốn làm ra nhiều chuyện như vậy đến.”

“Ngươi đây chính là oan uổng ta, vừa rồi cho dù không có ta, Trương Lôi kia tiểu tử còn có thể làm theo tìm tới cửa, ai làm cho đại sư ngươi trái ôm phải bế, là nam nhân đều hội ghen tị, càng đừng nói Trương Lôi !” Tô Chỉ Nghiên cũng không chịu phục nói.

Hạ Vân Kiệt bị Tô Chỉ Nghiên phản bác tính tình toàn không, đành phải nói:“Các ngươi vài người tán gẫu, ta đến bên cạnh yên lặng một chút đi.”

“Đừng nha, tiệc tối lập tức bắt đầu, ngươi không thấy được Chung tổng lên đài sao? Nói Chung tổng đêm nay thật xinh đẹp, đoan trang hào phóng cao quý, ta muốn là có nàng này khí chất thì tốt rồi.” Tô Chỉ Nghiên lại một phen giữ chặt Hạ Vân Kiệt tay, nói.

Hạ Vân Kiệt thế này mới phát hiện quả nhiên Chung Dương Dĩnh lúc này chạy tới trên đài, quần áo màu tím lễ phục dạ hội đem dáng người của nàng phụ trợ đẫy đà gợi cảm, cũng đem khí chất của nàng phụ trợ cao quý hào phóng.

Làm Chung Dương Dĩnh đứng ở trên đài khi, ngọn đèn ngắm nhìn ở tại thân thể của nàng, ánh mắt mọi người cũng đều ngắm nhìn ở tại thân thể của nàng.

“Đại sư, ta nghe nói Chung tổng rất sớm liền độc thân, vẫn đều không có tái hôn, ngươi cùng nàng thật sự không có gì?” Làm ánh mắt mọi người đều ngắm nhìn ở Chung Dương Dĩnh trên người khi, Tô Chỉ Nghiên đem cái miệng nhỏ nhắn tiến đến Hạ Vân Kiệt bên tai lặng lẽ hỏi.

Ôn nhuận môi theo khép mở nhẹ nhàng bính Hạ Vân Kiệt lỗ tai, mềm mại khêu gợi thân mình cũng không e

dè dán tại Hạ Vân Kiệt trên người, cách mềm mại tơ lụa, Hạ Vân Kiệt có thể rõ ràng cảm nhận được kia tơ lụa liêu bên trong bóng loáng da thịt cùng mềm mại thân mình.

“Ta cảnh cáo ngươi, đừng nữa chọc ta!” Hạ Vân Kiệt cảm thụ được kia lửa nóng thân thể mềm mại dụ hoặc, thống khổ thẳng cắn răng.

“Để làm chi? Còn muốn đánh ta sao? Có bản lĩnh ngươi tái đánh nha?” Tô Chỉ Nghiên lại căn bản không sợ Hạ Vân Kiệt uy hiếp, không chỉ có không sợ còn cố ý một bên cắn Hạ Vân Kiệt lỗ tai khiêu khích, một bên còn cố ý nhéo hạ mông, mông vặn vẹo khi còn nhẹ nhàng đụng phải Hạ Vân Kiệt mông, mềm lại không mất co dãn.

Hạ Vân Kiệt rốt cục không thể nhịn được nữa, thừa dịp mọi người lực chú ý đều ở trên đài khi, tay nhiễu quá Tô Chỉ Nghiên mềm mại vòng eo, sau đó cử ở giữa không trung.

Cảm nhận được Hạ Vân Kiệt kia chích ma thủ ngay tại chính mình trên mông, Tô Chỉ Nghiên thân mình không hiểu cảm thấy một trận hưng phấn, mông lại nổi lên từng trận cảm giác khác thường.

Chính là nửa ngày Hạ Vân Kiệt tay đều không có rơi xuống.

“Như thế nào? Không dám sao?” Tô Chỉ Nghiên tiếp tục khiêu khích nói, có lẽ nói tiếp tục dụ hoặc càng thỏa đáng một ít.

“Ba!” Một tiếng vang nhỏ, Hạ Vân Kiệt rốt cục không thể nhịn được nữa, bàn tay lại dừng ở kia cử kiều no đủ mĩ mông.

Cách tơ lụa sa tanh, đánh tiếp cảm giác phá lệ mềm mại

hoạt thuận, làm cho Hạ Vân Kiệt đánh qua đi tay kìm lòng không được ở mặt trên sờ soạng một phen.

Này nhất sờ, Tô Chỉ Nghiên thân mình rõ ràng cứng ngắc một chút, đỏ ửng lập tức theo cổ đi đến của nàng trên mặt, của nàng anh đào cái miệng nhỏ nhắn theo bản năng trương mở ra, sau đó nhẹ nhàng cắn Hạ Vân Kiệt vành tai một chút, thấp giọng thối nói:“Ngươi này đại sắc lang!”

“Lúc này chết chắc rồi, chết chắc rồi!” Lỗ tai bị Tô Chỉ Nghiên hàm răng như vậy nhất cắn, Hạ Vân Kiệt nhất thời như bị sét đánh, tay nhanh chóng rụt trở về, trong lòng âm thầm kêu khổ không thôi.

Hắn luôn luôn tại tránh cho tái cuốn vào tình trái, không nghĩ tái trêu chọc nữ nhân, không nghĩ tới hôm nay lại còn là một mà tái phạm hồ đồ.

Gặp Hạ Vân Kiệt như bị sét đánh đem tay rụt trở về, Tô Chỉ Nghiên trong mắt lộ ra một tia giảo hoạt đắc ý ý cười, đổ không tái khiêu khích dụ dỗ hắn. Nàng biết, chính mình cách này hố lửa đã muốn càng ngày càng gần, cũng là không cần cấp ở nhất thời.

Chung Dương Dĩnh thân là đêm nay chủ nhân, lên đài đơn giản là biểu đạt hoan nghênh cùng cảm tạ ý cũng tuyên bố tiệc tối bắt đầu. Nàng xuống đài sau, người chủ trì liền bắt đầu từ thiện bán đấu giá cùng quyên tiền hoạt động, cũng ý nghĩa tiệc tối rốt cục chính thức bắt đầu.

Người chủ trì bán đấu giá thứ nhất kiện là một kiện thêu hoa màu đỏ sườn xám.

“Chung Dương Dĩnh nữ sĩ là một vị sườn xám mê, theo cô gái thời đại khởi nàng liền khát vọng có một kiện chính mình sườn xám. Cái này sườn xám tuy rằng không phải xuất từ danh gia tay, nhưng là Chung Dương

Dĩnh nữ sĩ ở đại học thời kì dùng làm việc ngoài giờ kiếm tiền mua nhân sinh trung thứ nhất kiện sườn xám, rất kỷ niệm ý nghĩa……”

“Di, là Chung tổng nhân sinh thứ nhất kiện sườn xám da, ngươi muốn chụp được tới sao? Ngươi không chụp ta liền chụp a!” Gặp là thần tượng bán đấu giá vật, Tô Chỉ Nghiên lập tức hưng phấn mà nói, đương nhiên trong giọng nói còn có một tia chèn ép trêu chọc hương vị.

Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra không nghĩ tham dự loại này bán đấu giá, nhưng khi hắn tưởng lắc đầu nói “Không” Khi, lại ngẩng đầu nhìn đến cách đó không xa Chung Dương Dĩnh đang nhìn hắn, kia trong ánh mắt rõ ràng hàm chứa một tia chờ mong.

“Tính của ta, bất quá ngươi giúp ta chụp được đến.” Ánh mắt đụng chạm đến Chung Dương Dĩnh kia chờ mong ánh mắt, Hạ Vân Kiệt cuối cùng còn là sửa lại miệng.

“Ông trời, xem ra ngươi thực cùng ta thần tượng có một chân! Ngươi này đại sắc lang! Lòng ta thần tượng a, không nghĩ tới cũng nhảy vào ngươi này hố lửa!” Tô Chỉ Nghiên nghe vậy nao nao, sau đó thừa dịp người không chú ý thân thủ nhẹ nhàng ở hắn bên hông hung hăng kháp một chút, nghiến răng nghiến lợi nói, giống như bị người hoành đao đoạt ái dường như.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 349 : Đáng sợ phỏng đoán

“Lười với ngươi giải thích, ngươi có giúp ta đấu giá hay không? Không giúp ta làm cho Giai Tử giúp ta ra giá.” Hạ Vân Kiệt biết cùng Tô Chỉ Nghiên càng giải thích chỉ biết càng loạn, huống hồ hắn cùng Chung Dương Dĩnh trong lúc đó quả thật cũng có ái muội chuyện xưa, rõ ràng cũng sẽ không biện giải, trực tiếp hỏi.

“Ra giá, đương nhiên ra giá a, ngươi là đại lão bản, ta có thể không nghe lời ngươi nói sao? Bất quá ngươi đối ta thần tượng nhất định phải ôn nhu một chút nga!” Tô Chỉ Nghiên cố ý đáng thương hề hề nhìn Hạ Vân Kiệt nói, buồn bực Hạ Vân Kiệt hung hăng trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái.

Hắn đã nghĩ không thông, trước người như thế lãnh diễm nữ lão tổng, như thế nào ở chính mình trước mặt tựu thành như vậy một vị bướng bỉnh trăm biến nữ nhân đâu?

Gặp Hạ Vân Kiệt một bộ buồn bực bộ dáng, Tô Chỉ Nghiên thế này mới đắc ý dương hạ cằm, sau đó bắt đầu theo mọi người liên tiếp kêu giá.

Cách đó không xa, Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt cũng không có kêu giá, trong mắt lóe ra một tia mất mát sắc.

Làm trong đại sảnh bắt đầu vô cùng náo nhiệt tiến hành từ thiện bán đấu giá khi, biệt thự ngoại, Trịnh Lực Bác mặt lạnh lùng nhìn con trai Trịnh Nhất Triết nói:“Hiện tại ngươi theo ta một năm một mười đem ngươi đắc tội Hạ tiên sinh sự tình từ đầu tới đuôi cùng ta giảng một lần, tuyệt không được lậu quá.”

“Ba, kia Hạ Vân Kiệt đến tột cùng là cái gì đến đây a?

Nghe người ta nói hắn không phải là một nhà công ty tiểu viên chức sao?" Đi đến bên ngoài, theo ngay từ đầu rung động trung dần dần tỉnh táo lại Trịnh Nhất Triết khó hiểu hỏi.

"Ngươi trước đừng hỏi nhiều như vậy, ngươi trước đem sự tình từ đầu tới đuôi theo ta nói rõ ràng, nhớ kỹ gì chi tiết cũng không chuẩn đổ vào." Trịnh Lực Bác trừng mắt nhìn con trai liếc mắt một cái, thần sắc ngưng trọng nói.

Trịnh Nhất Triết cũng biết chuyện này hẳn là không phải là nhỏ, toại đem theo cửa gặp được Hạ Vân Kiệt bắt đầu một năm một mười giảng đến hắn gọi Chung Thiên Nhạc làm cho người ta đem Hạ Vân Kiệt đuổi đi……

"Ba!" Trịnh Nhất Triết sự tình phía sau còn không có giảng đi xuống, mặt đã bị ăn một cái thật mạnh cái tát.

"Ngươi, ngươi, lão tử thật muốn bị ngươi cấp tức chết rồi có phải hay không ngươi lão tử là phó thị trưởng, người nào đều theo ngươi, đều nhìn ngươi sắc mặt làm việc? Đuổi hắn đi? Ngươi chẳng lẽ không biết nói Hạ Vân Kiệt hắn là khinh thường với ngươi tiểu hài tử chấp nhặt sao? Con mẹ nó đuổi hắn đi? Ngươi con mẹ nó có biết hay không không phải ngươi đuổi hắn đi, mà là ngươi con mẹ nó tưởng đem lão tử theo phó thị trưởng vị trí chạy xuống!" Nói xong nói xong, Trịnh Lực Bác nhịn không được lại cho con trai một bạt tai, đánh khi tay đều là run run, lời thô tục cũng là hết bài này đến bài khác.

Hắn hiện tại thật sự là lại là sợ hãi lại là tức giận. Nguyên bản hắn nghĩ đến có thể là con trai không biết Hạ Vân Kiệt đến đây, người trẻ tuổi tự cao cao chút, ở ngôn hành cử chỉ khả năng ngạo điểm, đắc tội Hạ Vân Kiệt. Nay đổ tốt, một phen nói nghe xuống dưới, cũng là nhà mình con trai không có việc gì tìm việc, không nên kéo người ta khoe khoang, không chỉ có như thế người ta không cùng hắn chấp nhặt, hắn thế nhưng còn gọi

khách phục quản lí đến đuổi hắn đi.

Ông trời, Hạ Vân Kiệt là ai a? Kia nhưng là đại nhân vật ngay cả tỉnh ủy thư kí nhận được hắn điện thoại đều phải tự mình ra mặt! Kia nhưng là đại nhân vật tài phú đến Ma Sinh Sa Thụ cùng Chung Dương Dĩnh bực này trình độ phú hào đều phải xưng là tôn quý bằng hữu! Chính mình con trai thế nhưng giống đối đãi ăn mày giống nhau, gọi người đem hắn đuổi đi trên đời này còn có so với này càng cả gan làm loạn, không biết sống chết sự tình sao?

“Ba, sẽ không như vậy nghiêm trọng đi hắn nhiều lắm cũng bất quá liền hai mươi đến tuổi mà thôi, cho dù hắn là kinh thành thái tử ca, kia cũng quản không đến ngài trên đầu đến a” Trịnh Nhất Triết bị hắn lão tử tát hai cái tát, mặt đều có điểm sưng lên đứng lên, nhưng lúc này nhưng cũng bất chấp khuôn mặt phát đau, mà là nơm nớp lo sợ nói.

Thật muốn là hắn lão tử theo phó thị trưởng vị trí cao thấp đến, hắn Trịnh Nhất Triết đơn giản cũng liền không việc làm một cái, ai còn hội thực đem hắn làm một hồi sự, càng đừng nói phao mỹ nữ người chủ trì.

“Sẽ không như vậy nghiêm trọng? Vậy ngươi có biết hay không Ma Sinh Sa Thụ tài phú có bao nhiêu? Vậy ngươi có biết hay không Chung Dương Dĩnh rất khả năng hội trở thành Trung Quốc nữ thủ phú? Ngươi cảm thấy bọn họ hội nhàm chán đến đem một người tuổi còn trẻ tiểu tử làm tôn quý bằng hữu đến đối đãi? Không tiếc đắc tội ta này phó thị trưởng sao?” Trịnh Lực Bác hổn hển nói.

“Nhưng là bọn họ dù sao cũng là thương nhân, ngài là……” Trịnh Nhất Triết ấp úng nói.

“Thương nhân? Ta thực con mẹ nó muốn đánh nhau tử ngươi này bại gia tử!” Trịnh Lực Bác nghe vậy tức giận

đến nâng tay lại muốn tát con trai cái tát, nhưng nhìn hắn hai bên miệng đều đã muốn sưng lên đứng lên, cuối cùng còn là buông xuống tay, thở dài nói:“Muốn thực cũng chỉ là như thế này, ta cũng không dùng sốt ruột, nghe Trần Hữu Lương nói, hắn cùng tỉnh ủy thư kí đều nhận thức, không chỉ có nhận thức, tỉnh ủy thư kí đều từng bởi vì hắn một cuộc điện thoại muốn đích thân ra mặt. Ngươi ngẫm lại xem, người ta đó là cái gì năng lượng. Ngươi con mẹ nó thế nhưng muốn đuổi hắn đi, ngươi tính mấy củ hành mấy củ tỏi a!”

Nói xong nói xong, Trịnh Lực Bác tức giận lại dũng đi lên.

“Cái gì! Kia hội sẽ không ảnh hưởng đến ngài sang năm……” Trịnh Nhất Triết lúc này rốt cục thì hoàn toàn hoảng. Hắn thật là nằm mơ cũng không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt tuổi còn trẻ thế nhưng ngay cả tỉnh ủy thư kí đều có thể kêu động.

“Ảnh hưởng? Ngươi ba ta hiện tại có thể tiếp tục ngồi ổn này phó thị trưởng vị trí ta liền cảm thấy mỹ mãn.” Trịnh Lực Bác thở dài nói.

Nếu chính là vài câu đắc tội trong lời nói, Trịnh Lực Bác còn cảm thấy có cơ hội vãn hồi, nay mới phát hiện tình thế so với hắn trong tưởng tượng muốn nghiêm trọng rất nhiều. Đừng nói người ta cao như vậy địa vị thân phận, đổi thành hắn một phó thị trưởng, hắn cũng không khả năng tha Trịnh Nhất Triết bọn họ.

“Được rồi, ngươi đem sự tình phía sau tiếp tục cho ta giảng đi xuống.” Trịnh Lực Bác thở dài sau tiếp tục nói.

Trịnh Nhất Triết nhìn phụ thân liếc mắt một cái, sau đó kinh hồn táng đảm lại đem sự tình phía sau nhất nhất nói tới. Nghe nói kia Trương Lôi thế nhưng cổ động con trai đi thông đồng Hạ Vân Kiệt nữ nhân, Trịnh Lực Bác

một hơi thiếu chút nữa không có thể đề đi lên. Cũng may cuối cùng con trai không có tiến lên thông đồng Hạ Vân Kiệt nữ nhân, Trịnh Lực Bác một hơi cuối cùng là thuận lại đây, nói:“Nếu ta không liệu sai trong lời nói, Trương Quá Hải đoạn thời gian trước ở Tô Duy Tín trong tay gặp hạn cái đại té ngã hẳn là cùng kia Hạ Vân Kiệt có quan hệ, nếu không Tô Duy Tín khi đó đều đã muốn bị buộc sơn cùng thủy tận, cùng đường không có khả năng lại đây cái tuyệt địa đại phản kích.”

Trịnh Lực Bác là Hải Châu thị thường vụ phó thị trưởng, giống Uy Thịnh tập đoàn lớn như vậy xí nghiệp một ít thay đổi, hắn tự nhiên luôn luôn tại chú ý.

“Ba, y ngươi như vậy phỏng đoán, kia A Cập Á tổng thống đến hoa khi, tự mình điểm danh đi thăm Uy Đại công ty, có thể hay không cũng có thể là bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ, bởi vì hắn hiện tại chính là ở Uy Đại công ty đi làm, hơn nữa xem tình hình Tô Chỉ Nghiên cùng hắn còn giống như có một tầng nam nữ quan hệ.” Trịnh Nhất Triết chần chờ nói, nói lời này khi, hắn đều bị chính mình phỏng đoán cấp dọa ra một thân mồ hôi lạnh.

Ngoan ngoãn, này Hạ Vân Kiệt đến tột cùng ra sao phương thần thánh a! Giang Nam tỉnh thương chính hai giới hắn đều có người nhận thức, Nhật Bản bên kia hắn cũng có người nhận thức, nhưng lại là thế giới năm trăm cường lão tổng, hiện tại giống như ngay cả A Cập Á tân nhậm tổng thống hắn cũng nhận thức, hơn nữa còn cố ý bán hắn mặt mũi đi thăm Uy Đại công ty.

Con trai phỏng đoán đồng dạng cũng làm cho Trịnh Lực Bác hách nhất đại khiêu, một quốc gia tổng thống a! Tuy rằng là lạc hậu Phi Châu, nhưng này cũng là một quốc gia tổng thống, huống hồ A Cập Á ở Phi Châu coi như là cái mới phát đại quốc, này nhiều lắm đại năng lực? Này lại như thế nào khả năng đâu? Nhưng cẩn thận đem Tô gia gần nhất chuyện đã xảy ra, đem Hạ Vân Kiệt cùng

Tô Chỉ Nghiên xuyến cùng một chỗ nhất cân nhắc, Trịnh Lực Bác phát hiện này phỏng đoán là hoàn toàn mới có thể.

Không đạo lý Tô gia trống rỗng xoay người, không đạo lý A Cập Á tổng thống đột nhiên ưu ái Uy Đại công ty, nhưng nếu tính toán Hạ Vân Kiệt này nhân tố, tựa hồ hết thảy đều thành mới có thể.

Nếu người ta còn tuổi nhỏ ngay cả tỉnh ủy thư kí, thế giới năm trăm cường xí nghiệp lão tổng, Trung Quốc nữ thủ phú cấp nữ lão tổng đều nhận thức, nhiều nhận thức một cái A Cập Á tổng thống tựa hồ cũng là hoàn toàn mới có thể.

Dù sao hiện tại hết thảy sự tình chỉ cần cùng Hạ Vân Kiệt liên hệ cùng một chỗ, tựa hồ liền trở nên không có gì không có khả năng.

“Ba, hiện tại chúng ta làm sao bây giờ? Hiện tại chúng ta làm sao bây giờ?” Nhất tưởng đến Hạ Vân Kiệt tay khủng bố đến ngay cả xa xôi Phi Châu đều có thể chạm đến đến, Trịnh Nhất Triết tứ chi lạnh lẽo, cầm lấy hắn ba ba tay, cao thấp răng nanh run lên nói.

Bởi vì hắn đột nhiên nhớ tới phía trước Hạ Vân Kiệt nói trong lời nói:“Kỳ thật ta người này thật sự rất tốt nói chuyện, nhưng có đôi khi thật muốn khó mà nói nói đứng lên, khi đó ngươi liền khóc cũng không còn kịp rồi!”

Vừa rồi hắn có lẽ có thể đem những lời này trở thành cười liêu, khinh thường nhất cố, nhưng hiện tại hắn thật là sợ hãi đòi mạng. Trịnh Nhất Triết hoàn toàn có lý do tin tưởng, đến Hạ Vân Kiệt người như vậy cảnh giới, thật muốn diệt hắn liền cùng diệt một con kiến không có gì khác nhau, khi đó hắn thật là khóc cũng không còn kịp rồi.

“Có thể làm sao bây giờ? Chờ, chờ tiệc tối sau khi kết thúc chúng ta tìm cơ hội giáp mặt hướng hắn xin lỗi.” Trịnh Lực Bác tức giận nói.

“Như vậy hữu dụng sao?” Trịnh Nhất Triết vẻ mặt cầu xin nói.

“Hiện tại cũng chỉ có như vậy một cái biện pháp ” Trịnh Lực Bác thở dài nói.

Làm Trịnh Lực Bác phụ tử ở bên ngoài than thở, không yên bất an khi, trong đại sảnh, kia kiện sườn xám cạnh chụp đến gay cấn trình độ.

Chính là một kiện sườn xám đã muốn chụp đến hai trăm vạn, mà người cạnh chụp hiện tại chỉ còn lại có hai cái, một cái là Tô Chỉ Nghiên, một cái khác là Trương Quá Hải. Người sau đương nhiên là nghĩ thông qua chụp mua đến kiện sườn xám đến lấy lòng Chung Dương Dĩnh, hy vọng có thể cùng nàng tiếp tục nói chuyện hợp tác sự tình. Cũng không nghĩ đến, Tô Duy Tín nữ nhi lại cùng hắn luôn luôn tại tranh cãi, điều này làm cho Trương Quá Hải nét mặt già nua đều biến thanh. Tưởng buông tha cho, lại không cam lòng, đương nhiên cũng ném không dưới này mặt mũi.

“Kia lão gia này chính là Trương Lôi phụ thân sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Trương Quá Hải vẫn cùng Tô Chỉ Nghiên cạnh chụp, mày hơi hơi cau, trong mắt lóe ra một tia hàn quang nói.

“Đúng vậy, như thế nào ghen a? Ta nghe nói Trương Quá Hải gần nhất liên tiếp cùng Chung Dương Dĩnh tiếp xúc, tưởng cùng nàng hợp tác đầu tư siêu thị hạng mục, bất quá ta đoán hắn lớn nhất dã tâm là nhân tài hai được. Hiện tại hắn khẳng định là nghĩ chụp được sườn xám tái chuyển giao cấp Chung Dương Dĩnh, người ta nhưng là rất một bộ thảo mỹ nữ niềm vui thủ đoạn nga!”

Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt nhíu mày, cố ý kích thích nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 350 : Hai lựa chọn

“Báo hai ngàn vạn!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy tức giận trừng mắt nhìn Tô Chỉ Nghiên liếc mắt một cái, nhưng còn đừng nói Tô Chỉ Nghiên lời nói thật đúng là kích thích đến hắn.

Gặp Hạ Vân Kiệt mở miệng khiến cho Tô Chỉ Nghiên báo hai ngàn vạn, bên cạnh Ngô Lị Lị trái tim đều thiếu chút nữa muốn nhảy ra cổ họng, mà Tô Chỉ Nghiên ở nao nao sau, lập tức trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái thấp giọng nói:“Còn nói theo ta thần tượng không có một chân, thử một lần liền thử đi ra. Bất quá như vậy thực nam nhân!”

Nói xong sau, Tô Chỉ Nghiên nâng tay kêu lên:“Hai ngàn vạn!”

Hai ngàn vạn vừa ra, toàn trường im ắng một mảnh, tất cả đều dùng không thể tưởng tượng ánh mắt hướng Tô Chỉ Nghiên nhìn lại, sau đó lại hướng Trương Quá Hải nhìn lại. Hiển nhiên là nghĩ nhìn xem Trương Quá Hải báo không báo giá.

Trương Quá Hải thấy mọi người hướng hắn trông lại, sắc mặt có chút khó coi. Nói như thế nào hắn cũng từng là Uy Thịnh tập đoàn thứ hai đại cổ đông, Tô Chỉ Nghiên thúc phụ bối nhân vật, nhưng hôm nay thế nhưng bị Tô Duy Tín nữ nhi trước mặt mọi người đánh mặt, điều này làm cho hắn nét mặt già nua hỏa lạt lạt đau. Có nghĩ rằng đem này khẩu khí cấp tranh xuống dưới, nhưng lại cứ người ta báo cái hai ngàn vạn.

Hai ngàn vạn thế nào, cho dù Trương Quá Hải cường thịnh thời kì, làm cho hắn vì một kiện sườn xám hắn cũng vạn vạn luyến tiếc như vậy một bút cự khoản, huống chi nay hắn đã muốn mặt trời lặn Tây Sơn, đỉnh

đầu tài chính kỳ thật cũng đã muốn không nhiều lắm.

“Hai ngàn vạn, Tô tổng kêu giá hai ngàn vạn, xem ra Tô tổng cực kì nhiệt tâm từ thiện sự nghiệp, đối cái này sườn xám cũng là tình thế bắt buộc. Trương tổng còn muốn tái tăng giá sao?” Làm Trương Quá Hải nét mặt già nua hỏa lạt lạt đau khi, lại cứ trên đài bán đấu giá sư còn cố ý điểm hắn danh, làm cho Trương Quá Hải tức giận đến thiếu chút nữa sẽ xông lên đi đánh bán đấu giá sư một quyền.

“Hai ngàn vạn một lần, hai ngàn vạn hai lần, hai ngàn vạn ba lần, thành giao, cảm tạ Tô tổng đối từ thiện sự nghiệp đại lực duy trì!” Bán đấu giá sư gặp Trương Quá Hải đối mặt ngày xưa lão hữu nữ nhi kiên quyết lựa chọn thoái nhượng, trong mắt lóe ra một tia khinh bỉ, rốt cục giơ lên chùy gõ đi xuống.

Bán đấu giá theo ngay từ đầu liền đặt lên cao trào, kế tiếp ngược lại có vẻ thường thường thản nhiên. Không biết khi nào thì, bán đấu giá cùng quyên tiền hoạt động hạ xuống màn che, du dương âm nhạc tiếng vang lên, ngọn đèn dần dần nhu hòa ảm đạm xuống dưới.

“Đại sư, tìm hai ngàn vạn, không đi mời Chung tổng nhảy điệu nhảy sao? Cẩn thận nàng bị người khác mời đi rồi, kia hai ngàn vạn liền rất mệt.” Tô Chỉ Nghiên gặp Chung Dương Dĩnh hướng chính mình bên đi tới, dùng cánh tay khửu tay huých hạ Hạ Vân Kiệt, thấp giọng nói.

Nói mới nói xong, Chung Dương Dĩnh chạy tới trước mặt, mặt mang cảm kích đối Tô Chỉ Nghiên nói:“Cảm ơn Tô tổng như vậy cổ động, ta đại biểu vùng núi bần cùng tiểu hài tử cảm tạ của ngươi giúp.”

“Chung tổng ngài là của ta thần tượng, ngài ngàn vạn đừng gọi ta Tô tổng, bảo ta tiểu Tô hoặc là Chỉ Nghiên là có thể.” Đối mặt thần tượng, Tô Chỉ Nghiên khó được có

chút khẩn trương cùng khiêm tốn.

“Ta đây đã kêu ngươi Chỉ Nghiên, đại danh của ngươi ta đã sớm nghe nói, hôm nay cuối cùng gặp được chân nhân. Ngươi cũng đừng bảo ta Chung tổng, bảo ta Chung tỷ là có thể.” Chung Dương Dĩnh cùng Tô Chỉ Nghiên nhưng thật ra nhất kiến như cố, thậm chí có điểm anh hùng tích anh hùng, tướng hận gặp vãn cảm giác.

“Ta đây đã kêu ngài Chung tỷ a.” Tô Chỉ Nghiên nghe vậy thân thiết vãn trụ Chung Dương Dĩnh cánh tay, sau đó cái miệng nhỏ nhắn tiến đến của nàng bên tai nhẹ giọng nói:“Chung tỷ, ta nói cho ngươi cái bí mật, kia sườn xám kỳ thật là người nào đó phân phó ta chụp.”

Nói xong Tô Chỉ Nghiên ánh mắt hướng Hạ Vân Kiệt nhìn lại.

Chung Dương Dĩnh nghe vậy mắt đẹp lập tức sáng đứng lên, trắng nõn khuôn mặt cũng bay lên quyến rũ rặng mây đỏ, một lòng lại theo ngay từ đầu mất mát biến thành cực độ vui mừng.

“Chung tổng có thể mời ngài nhảy điệu nhảy sao?” Đang lúc lúc này, một cái không hài hòa thanh âm vang lên, cũng là không biết khi nào thì Trương Quá Hải đã đi tới, chỉ có có lễ hướng Chung Dương Dĩnh vươn tay, hiển nhiên Trương Quá Hải đối với cùng siêu thắng tập đoàn hợp tác sự tình còn là chưa từ bỏ ý định.

“Thực xin lỗi, Trương tổng, ta cũng tưởng mời Chung tổng khiêu điệu nhảy.” Hạ Vân Kiệt cười nói, sau đó hướng Chung Dương Dĩnh vươn tay nói:“Chung tỷ, có thể với ngươi nhảy thứ nhất điệu nhảy sao?”

“Người trẻ tuổi, chẳng lẽ ngươi không biết cái gì là thứ tự đến trước và sau sao?” Trương Quá Hải đêm nay tâm

tình vẫn phi thường không xong, đầu tiên là Chung Dương Dĩnh vô duyên vô cớ nói con của hắn đắc tội của nàng bằng hữu, bỏ dở cùng hắn nói chuyện hợp tác sự tình, tiếp theo ở đấu giá bị ngày xưa bạn cũ nữ nhi cấp hung hăng đạp một cước, nay đổ tốt thế nhưng lại bính đi ra một cái danh không dùng truyền người trẻ tuổi cùng hắn “Tranh giành tình nhân”, dù là Trương Quá Hải cũng là người có thân phận có địa vị có hàm dưỡng, phía sau cũng rốt cục kiềm chế không được nội tâm tích, bình tĩnh mặt đối Hạ Vân Kiệt khiển trách.

Gặp Trương Quá Hải thế nhưng răn dạy Hạ Vân Kiệt, Chung Dương Dĩnh mặt đẹp, Tô Chỉ Nghiên mặt đẹp, đương nhiên còn có Thiên Diệp Giai Tử cùng Ngô Lị Lị mặt đẹp đều thay đổi sắc.

“Trương Quá Hải, với ai khiêu vũ là ta……” Chung Dương Dĩnh banh mặt đẹp, ánh mắt lạnh như băng nhìn Trương Quá Hải thẳng hô kỳ danh nói.

“Chung tỷ!” Bất quá Chung Dương Dĩnh nói còn chưa dứt lời liền bị Hạ Vân Kiệt cấp ngăn cản.

Hạ Vân Kiệt tính tình là tốt lắm, bất quá đêm nay đã muốn không kém quá bị Trương Quá Hải phụ tử cấp tiêu ma không sai biệt lắm, hơn nữa này Trương Quá Hải thế nhưng còn muốn đánh Chung Dương Dĩnh chủ ý, làm cho Hạ Vân Kiệt càng khó chịu.

“Trương tổng kỳ thật ta đối với ngươi còn có ngươi con trai đã muốn thực khách khí, nhưng các ngươi luôn khiêu chiến ta nhẫn nại cực hạn. Hiện tại ta cho ngươi hai lựa chọn, một là chính mình cút đi, có lẽ ta xem ở ngươi thức thời phân thượng không với ngươi bình thường so đo, hai là ta làm cho người ta mời ngươi cút đi, bất quá ta tin tưởng ngươi khẳng định hội không thích.” Hạ Vân Kiệt dùng cao cao tại thượng ánh mắt nhìn xuống Trương Quá Hải, lạnh lùng nói.

Trương Quá Hải đời này thế nào từng bị một người trẻ tuổi như vậy giáp mặt nhục nhã quá, tức giận đến hắn sắc mặt xanh mét, nâng tay đã nghĩ cấp Hạ Vân Kiệt một bàn tay, bất quá tay hắn nâng ở giữa không trung liền cương ở tại nơi nào, giống như không chịu hắn khống chế bình thường.

Trương Quá Hải trong mắt không khỏi toát ra hoảng sợ sắc, tưởng há mồm nói chuyện lại phát hiện yết hầu phát không ra tiếng âm.

“Giai Tử, ngươi đưa Trương tổng đi ra ngoài! Ta hy vọng hắn mỗi ngày có tốt mộng!” Hạ Vân Kiệt dùng xem người chết bình thường ánh mắt nhìn Trương Quá Hải liếc mắt một cái, đối Thiên Diệp Giai Tử phân phó một câu, sau đó chuyển hướng về phía Chung Dương Dĩnh.

Khi hắn chuyển hướng Chung Dương Dĩnh khi, trên mặt đã muốn hiện lên ôn nhu mỉm cười, ánh mắt cũng là ôn nhu.

“Chung tỷ, có thể với ngươi nhảy thứ nhất điệu nhảy sao?” Hạ Vân Kiệt lại hỏi.

“Đương nhiên! Ta tha thiết ước mơ!” Chung Dương Dĩnh ửng đỏ mặt, lòng tràn đầy vui mừng đem tay để vào Hạ Vân Kiệt trong tay, thậm chí trước mặt nhiều người như vậy mặt, cũng chút không có che dấu chính mình nội tâm khát vọng.

Hạ Vân Kiệt gặp Chung Dương Dĩnh nói như vậy, trái tim không khỏi hơi hơi chiến một chút, khóe mắt dư quang theo bản năng miết hướng Tô Chỉ Nghiên, quả nhiên cô gái nhỏ này chính hướng hắn chớp ánh mắt.

Hạ Vân Kiệt âm thầm một trận chột dạ, cũng không dám nữa ở đi xuống, lôi kéo Chung Dương Dĩnh tay hướng

sân nhảy đi đến.

Làm Hạ Vân Kiệt lôi kéo Chung Dương Dĩnh đi hướng sân nhảy khi, Thiên Diệp Giai Tử tay nhẹ nhẹ ở Trương Quá Hải phía sau lưng vỗ hạ.

Trương Quá Hải Đốn khi một cái giật mình, tay nâng ở giữa không trung đột nhiên khôi phục tự do, nhưng đồng thời Thiên Diệp Giai Tử kia nhẹ nhàng vỗ, lại phảng phất có một âm lãnh độc xà đột nhiên theo hắn phía sau lưng chui vào đến hắn thể nội, hơn nữa một ngụm cắn ở tại hắn trái tim, làm cho Trương Quá Hải đau cái trán mồ hôi lạnh xông ra, trên mặt bắp thịt đều có điểm vặn vẹo biến hình.

“Nếu ngươi không nghĩ tim đau thắt mà chết, ngươi tốt nhất còn là ngoan ngoãn theo ta đi.” Đang lúc Trương Quá Hải đau đớn cơ hồ muốn co rút khi, bên tai vang lên Thiên Diệp Giai Tử tao nhã dễ nghe thanh âm. Bất quá này thanh âm dừng ở Trương Quá Hải trong tai lại lộ ra vô cùng âm trầm hơi thở, làm cho hắn cảm thấy khắp cả người sinh lạnh, rốt cuộc không có phía trước cuồng ngạo, ngoan ngoãn theo Thiên Diệp Giai Tử trước cửa đi đến.

Đi ra đại sảnh, Thiên Diệp Giai Tử lại vỗ nhẹ nhẹ hạ Trương Quá Hải phía sau lưng, thuận đường còn theo hắn trên vai lấy xuống một sợi tóc, sau đó ngữ khí bình thản đối Trương Quá Hải nói:“Cút đi! Nếu không phải Hạ tiên sinh nhân từ, ngươi cùng ngươi con trai sớm đã đã chết trăm ngàn lần!”

“Các ngươi đến tột cùng là ai?” Đến lúc này, Trương Quá Hải đương nhiên đã muốn ý thức được, Chung Dương Dĩnh nói bằng hữu chính là Hạ Vân Kiệt.

“Ngươi không xứng biết, ngươi cũng không dùng đi hỏi thăm, đương nhiên lại càng không muốn lắm miệng, nếu

không các ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ! Đây là ta đưa cho ngươi cuối cùng một cái lời khuyên!” Thiên Diệp Giai Tử khinh thường nhìn Trương Quá Hải liếc mắt một cái, sau đó xoay người hướng đại sảnh đi đến.

Nhìn Thiên Diệp Giai Tử kia đẫy đà bóng dáng dần dần đi xa, Trương Quá Hải cảm thấy một tia hàn khí theo lòng bàn chân nhắm thẳng mạo, tổng cảm giác bốn phía âm trầm sâm, không còn có lá gan tiếp tục ở Giang Loan hội sở ngốc đi xuống, ngồi trên tứ luân bình điện xe thúc giục tài xế lập tức khai hướng dừng xe khố.

Đại sảnh sân nhảy, Hạ Vân Kiệt hai tay đặt ở Chung Dương Dĩnh mềm mại lại giàu có co dãn trên lưng, theo âm nhạc giai điệu, ở ảm đạm nhu hòa ngọn đèn hạ, kéo nàng nhẹ nhàng khởi vũ.

Đây là Hạ Vân Kiệt lần thứ hai cùng nữ nhân khiêu vũ, lần đầu tiên là thế giới tiểu thư huy chương đồng Dương Tiếu Mai khiêu vũ, dáng người của nàng so với Chung Dương Dĩnh cao gầy, của nàng vòng eo so với Chung Dương Dĩnh tinh tế, nhưng thiếu Chung Dương Dĩnh kia phân thành thục cùng đẫy đà. Ôm Chung Dương Dĩnh eo, cái loại này thiếu phụ độc hữu mềm mại cùng thịt cảm, làm cho Hạ Vân Kiệt có chút tâm tinh lay động.

Hạ Vân Kiệt còn như thế, Chung Dương Dĩnh liền lại càng không tiêu nói. Nhiều năm ở goá, đã trải qua nhiều ngày ngày tư đêm tưởng sau, rốt cục ở đêm nay ôm trong lòng ái mộ sùng bái nam tử, Chung Dương Dĩnh cả người đều là mềm mại vô lực. Hai tay ôm Hạ Vân Kiệt cổ, dương kia quyến rũ mê người mặt đẹp, một đôi mị nhãn động tình mê ly nhìn Hạ Vân Kiệt, tổng cảm giác thấy thế nào cũng xem không đủ.

Đầy đặn cao ngất bộ ngực sữa gần như khiêu khích dán tại Hạ Vân Kiệt ngực, thậm chí ngay cả vòng eo tựa hồ cũng không kham Hạ Vân Kiệt hai tay nhẹ nhàng ôm, đi

phía trước dán tại hắn trên người.

Theo song song khởi vũ lắc lư, kia động lòng người thành thục thân thể mềm mại cách hoạt thuận mềm mại mỏng manh lễ phục dạ hội, ở Hạ Vân Kiệt trên người qua lại đong đưa ma sát, bị bám từng đợt từng đợt liêu nhân dụ hoặc.

Ôm Chung Dương Dĩnh vòng eo, cách mỏng manh vật liệu may mặc, Hạ Vân Kiệt hoàn toàn có thể cảm giác được đến bên trong bóng loáng nhẵn nhụi. Hơn nữa vũ bước đong đưa khi, kia cổ áo sâu không thể nhận ra trắng trắng nhũ câu, thỉnh thoảng đè ép biến ảo, còn có hạ thân như có như không va chạm ma sát, làm cho Hạ Vân Kiệt thân thể rất nhanh liền nổi lên phản ứng.

Kia cứng rắn cử khởi rất nhanh đã bị Chung Dương Dĩnh cảm giác được, kia nhẹ nhàng đứng vững không chỉ có không làm cho nàng thoái nhượng, ngược lại làm cho của nàng mị nhãn trở nên như nước bình thường mê huyễn, hạ thân lại cách mỏng manh vải dệt cố ý vô ý đón ý nói hùa kia cứng rắn.

“Vân Kiệt, buổi tối liền lưu lại đi, chỉ cần một đêm.” Chung Dương Dĩnh cắn Hạ Vân Kiệt lỗ tai căn, thở gấp mê người hơi thở nhẹ giọng nói. Nói chuyện khi, hạ phúc cùng Hạ Vân Kiệt càng chặt ma sát.

Hạ thân ma sát làm cho Hạ Vân Kiệt huyết mạch sôi sục, xúc động dưới, hai tay rốt cục nhịn không được theo Chung Dương Dĩnh đẫy đà vòng eo nhẹ nhàng chảy xuống quá kia kinh người đường cong, dừng ở kia phì nhuyễn hai cánh hoa mông phiến.

Có lẽ bởi vì tuổi so với Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng đều phải đại duyên cớ, Chung Dương Dĩnh mông sờ đứng lên càng mềm mại một ít, nhưng rất thịt cảm.

Mẫn cảm bộ vị bị Hạ Vân Kiệt ma trảo cấp vuốt, Chung Dương Dĩnh hạnh phúc phát ra một tiếng câu hồn rên rỉ. Kia câu nhân rên rỉ thiếu chút nữa sẽ làm cho Hạ Vân Kiệt xúc động hạ hoành ôm lấy Chung Dương Dĩnh trực tiếp đến trên lầu phòng đi, không còn đi lo lắng gì hậu quả.

Tác giả có lời muốn nói:

Hôm nay có chút tạp, chỉ có hai chương, thứ hai chương phải có điểm trễ. Cảm tạ thư hữu nghe nói _ cùng đức phong ★ tuệ nhã đánh thưởng, cảm ơn!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 351 : Quỷ dị án kiện

Lực chú ý luôn luôn tại Hạ Vân Kiệt trên người Tô Chỉ Nghiên gặp trong sân nhảy Hạ Vân Kiệt tay không thành thật hoạt đến Chung Dương Dĩnh trên mông, không khỏi âm thầm cắn răng mắng:“Này đại sắc lang, quả nhiên cùng Chung tỷ có một chân!”

Bất quá mắng qua sau ngẫm lại chính mình sùng bái thần tượng nếu theo nam nhân khác, chính mình trong lòng khẳng định siêu cấp khó chịu, lại một trận vui vẻ, nghĩ thầm:“Bất quá như vậy cũng tốt, nước phù sa không lưu ngoại nhân ruộng, cũng chỉ có đại sư này đại sắc lang mới xứng đôi Chung tỷ. Chính là không biết Chung tỷ có biết hay không người này bên ngoài có thiệt nhiều nữ nhân đâu?”

Trừ bỏ Tô Chỉ Nghiên luôn luôn tại chú ý Hạ Vân Kiệt, kỳ thật Ngô Lị Lị cùng Thiên Diệp Giai Tử cũng đều luôn luôn tại chú ý hắn. Thấy hắn đem tay hoạt đến Chung Dương Dĩnh trên mông, Ngô Lị Lị tròng mắt đều trợn tròn, thiếu chút nữa sẽ kinh hô ra tiếng, cũng may nàng đúng lúc bưng kín miệng mình. Nàng thật là nằm mơ cũng không nghĩ tới, nguyên lai Trung Quốc nữ thủ phú cấp Chung tổng nguyên lai dĩ nhiên là Kiệt ca nữ nhân.

Đương nhiên đã trải qua nhiều chuyện như vậy, phía sau Ngô Lị Lị tuyệt không sẽ cho rằng Hạ Vân Kiệt là Chung Dương Dĩnh bao dưỡng tiểu tình nhân.

Trong ba người tối trấn định chỉ sợ chớ quá cho Thiên Diệp Giai Tử, ở nàng xem đến, giống chủ nhân như vậy thiên thần nhân vật, toàn thế giới mỹ nữ đều yêu thương nhung nhớ cũng là tái bình thường bất quá sự tình.

Tuy rằng Chung Dương Dĩnh mông sờ đứng lên xúc cảm siêu tốt, tại đây loại trường hợp cũng siêu kích

thích, nhưng làm Tô Chỉ Nghiên đám người ánh mắt nhất chú ý tới hắn khi, Hạ Vân Kiệt liền cảm giác được, còn là khó tránh khỏi chột dạ đem thủ lại thu trở về, thành thành thật thật ôm Chung Dương Dĩnh eo nhẹ nhàng mại vũ bước.

Một chi vũ khúc nhảy xong, Hạ Vân Kiệt mang theo Chung Dương Dĩnh về tới Tô Chỉ Nghiên đám người trung gian.

“Chung tỷ, tiếp theo điệu nhảy có thể đem ngươi bạn nhảy cho ta mượn một chút sao?” Tô Chỉ Nghiên gặp hai người trở về, ái muội hướng hai người cười cười nói.

“Đương nhiên không thành vấn đề, ta nghĩ Vân Kiệt cũng khẳng định thực vui vẻ có thể với ngươi như vậy xinh đẹp nữ hài tử cùng nhảy, đúng hay không, Vân Kiệt?” Chung Dương Dĩnh là người từng trải, phía sau thế nào còn nhìn không ra đến Hạ Vân Kiệt cùng Tô Chỉ Nghiên cũng có ái muội quan hệ, bất quá nàng mới sẽ không để ý này đó, chỉ cần Hạ Vân Kiệt trong lòng ngẫu nhiên còn có thể nhớ tới nàng, nàng liền cảm thấy mỹ mãn, cho nên nói chuyện khi một chút ghen tuông cũng chưa dùng.

Gặp hai người trên cơ bản đã muốn ăn định rồi chính mình, Hạ Vân Kiệt còn có thể nói cái gì đâu, chỉ có thể ở vũ khúc lại vang lên khi hướng Tô Chỉ Nghiên vươn tay.

“Thế nào? Ôm Chung tỷ cùng ôm ta có cái gì khác nhau? Có phải hay không Chung tỷ cũng có hương vị một ít?” Hai người ôm nhau hoạt nhập sân nhảy, Tô Chỉ Nghiên một bên nhẹ nhàng lay động một bên thấp giọng hỏi nói.

“Khụ khụ, ngươi nói xong có thể hơi chút thục nữ một chút sao? Nói như thế nào ngươi cũng là một vị nữ lão

tổng!” Hạ Vân Kiệt không khỏi có chút lúng túng nói.

“Thiếu cho ta trang, vậy ngươi vừa rồi sờ Chung tỷ mông khi, như thế nào sẽ không gặp ngươi chính nhân quân tử một ít a?” Tô Chỉ Nghiên hào không yếu thế xem thường nói.

“Ngươi……” Hạ Vân Kiệt nhìn Tô Chỉ Nghiên hoàn toàn bại lui.

“Ngươi cái gì ngươi, không nói có thể nói đi? Hừ, còn nói cùng Chung tỷ không có vấn đề gì? Hiện tại hoàn toàn lòi đi. Thành thật công đạo, ngươi ở bên ngoài đến tột cùng còn có bao nhiêu nữ nhân? Cũng đừng nói giống kia cái gì Phi Châu Bê-nanh a ba mĩ vương quốc vị kia tù trưởng giống nhau, chỉnh ra bốn ngàn dư tần phi đến.” Tô Chỉ Nghiên xem thường nói.

“Ngươi nghĩ rằng ta là lợn giống sao? Bốn ngàn dư cái, ngươi thật đúng là dám tưởng tượng a!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy buồn bực thẳng trừng mắt, hắn có như vậy sắc sao?

“Đó là bao nhiêu cái?” Tô Chỉ Nghiên truy vấn nói.

“Không liên quan chuyện của ngươi.” Hạ Vân Kiệt tức giận nói.

“Có phải hay không đếm không hết? Lại hoặc là có chút nữ nhân đã muốn nghĩ không ra ?” Tô Chỉ Nghiên cố ý kích thích nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy rõ ràng bảo trì trầm mặc, hắn biết chính mình nếu tái cùng nàng nói tiếp, xác định vững chắc không dứt.

Gặp Hạ Vân Kiệt rõ ràng ngậm miệng, Tô Chỉ Nghiên cũng chỉ có thể bất đắc dĩ kháp hạ hắn eo, thấp giọng

nói:“Ngươi liền trang đi”

Đông Thông thị, Tân Vọng hương Man Đầu sơn là cái thâm sơn cùng cốc địa phương. Man Đầu sơn tên cũng chỉ là bởi vì sơn hình dạng giống cái bánh bao, sau đó người trong núi liền hình tượng đem nó tên là Man Đầu sơn, cửu nhi cửu chi tựu thành ngọn núi này tên.

Man Đầu sơn không lớn cũng không cao, nói trắng ra là kỳ thật chính là cái tiểu sơn bao, trừ bỏ có điểm thảm thực vật cơ hồ không có gì phong cảnh đáng nói. Giống như vậy vị chỗ xa xôi, lại không hề phong cảnh đáng nói núi nhỏ, đừng nói người trong thành liền ngay cả người Tân Vọng hương không có việc gì cũng lười thăm chỗ tòa này núi nhỏ.

Bất quá loại này núi nhỏ cũng có ưu việt, có thể ở mặt trên loại chút cây ăn quả, dưỡng chút núi nuôi thả kê. Sớm đi năm trước ngọn núi này liền nhận thầu cho Tân Vọng hương một đôi vợ chồng, này đôi vợ chồng ở mặt trên trồng nổi lên cây ăn quả, cũng muốn làm cái thuần sinh thái dưỡng gà tràng. Cho nên ngọn núi này, bình thường trên cơ bản không có người thăm, chỉ có này đôi vợ chồng ở tại trên núi quản lý vườn trái cây cùng dưỡng kê tràng.

Nhưng hôm nay, nhưng lại là ở đại buổi tối, chỗ tòa này núi nhỏ chân núi lại xe cảnh sát ngọn đèn lóe ra, lên núi hai cái lộ khẩu tất cả đều kéo cảnh giới tuyến, sở hữu cảnh sát đều là vẻ mặt nghiêm túc, trong mắt thỉnh thoảng lóe ra một tia hoảng sợ sắc.

Đỉnh núi, một vòng trăng sáng nhô lên cao giắt, gió núi thổi tới nóng bức mùa hè khó được thanh lương. Nhưng gió núi thổi tới khi, đỉnh núi thượng sở hữu cảnh sát bao gồm Tần Lam ở bên trong đều theo bản năng rụt lui đầu, tóc gáy tựa hồ đều căn căn dựng thẳng lên.

Ánh trăng như thủy ngân tả, đem đỉnh núi chiếu sáng lên một mảnh trong trẻo. Chỉ thấy đầy khắp núi đồi đều là bị hút khô rồi máu tươi, chỉ còn lại có xương bọc da tử kê, cách đó không xa kia tòa tảng đá trước phòng viện còn nằm một đôi trung niên vợ chồng, bọn họ đồng dạng như bị hút khô rồi máu tươi bình thường, thẳng tắp nằm trên mặt đất. Một trận gió núi thổi tới, lông gà đầy trời phi vũ, nói không nên lời âm trầm khủng bố, làm cho người ta cảm giác như tận thế đã đến bình thường.

“Tần cục, người chết trạng huống, còn có tử kê trạng huống đều cùng ngày ấy quách đầu thôn trộm mộ hung án giống nhau như đúc, ta hoài nghi là cùng cá nhân làm.” Đông Thông thị hình cảnh chi đội Thiệu đội trưởng hội báo nói, hội báo đến mặt sau khi, hắn thanh âm khống chế không được có điểm phát run.

Phá án nhiều năm, Thiệu đội trưởng căn bản không có biện pháp tưởng tượng, trừ bỏ trong truyền thuyết yêu ma quỷ quái, ai có thể đem nhiều như vậy gà cùng người hấp thành thây khô.

Nếu là bình thường thân là hình cảnh chi đội đội trưởng hội báo án đặc biệt kiện đều sợ hãi thanh âm phát run, Tần Lam khẳng định muốn tức giận răn dạy, nhưng hôm nay, nàng nghe được Thiệu đội trưởng hội báo da đầu cũng là từng trận run lên. Thật sự là này trường hợp rất quỷ dị, quỷ dị cho hết toàn vượt quá của nàng sức tưởng tượng.

Đồng thời Tần Lam không thừa nhận cũng không được, lần này hung án cùng lần trước trộm mộ hung án hẳn là cùng người gây nên, mà lần trước trộm mộ hung án đến bây giờ còn là vô đầu chi án, vì kia vụ án kiện, Đông Thông thị công an cục cục trưởng, thị trưởng, thị ủy thư kí đều từng đối Tần Lam tiến hành quá nghiêm khắc lệ phê bình, hạn nàng mau chóng phá án. Bởi vì Tần Lam này thường vụ phó cục trưởng trực tiếp phân công quản

lý hình sự án kiện này một khối công tác.

Chính là không nghĩ tới bản án cũ còn không có đầu mối, so với bản án cũ càng quỷ dị án kiện lại xông ra.

Tần Lam trừ bỏ cảm thấy đối hiện trường loại này quỷ dị trường hợp khủng hoảng, còn có một phần làm cho nàng cơ hồ không thở nổi áp lực. Lần này chết chủ yếu là gà, người chỉ có hai cái, nhưng ai cũng không dám cam đoan, làm kia "Yêu ma quỷ quái" Lần thứ ba gây án khi, nếu chạy đến dân cư dày đặc địa phương, khi đó rồi ngã xuống có thể hay không là một đám người?

Nhất tưởng đến này khả năng, Tần Lam liền cảm thấy da đầu từng trận run lên, tựa hồ muốn nổ tung bình thường.

Chết mấy ngàn con gà không tính cái gì, nhưng nếu chết mấy ngàn người, chỉ sợ không phải toàn bộ Trung Quốc, toàn bộ thế giới đều phải oanh động, khủng hoảng.

"Tần cục, ngài, ngài nói đúng không là nên thỉnh một ít pháp sư đi lần trước bị trộm mộ địa phương còn có Man Đầu sơn làm mấy tràng cúng bái hành lễ?" Gặp luôn luôn bình tĩnh bình tĩnh, rất chủ kiến Tần cục trưởng, nghe xong chính mình hội báo buổi chiều cũng không có phản ứng, Thiệu đội trưởng áp úng, thật cẩn thận đề nghị nói.

Thân là hình cảnh phá không được án lại nói ra thỉnh pháp sư thực hiện sự như vậy hoang đường đề nghị, nếu là đổi một chỗ, một cái thời gian, Thiệu đội trưởng xác định vững chắc sắp bị Tần Lam mắng cẩu huyết lâm đầu, nhưng giờ khắc này Tần Lam cũng là mặt lộ vẻ do dự sắc.

Vừa chưa nói tốt, cũng chưa nói không tốt.

“Tần cục, ta cho rằng rất có thể là lần trước trộm mộ giả kinh động người trong mộ ngủ yên, cho nên mới sẽ có như bây giờ sự tình. Ngài xem, này Man Đầu sơn cùng quách đầu thôn liền hai cái đỉnh núi khoảng cách, người chết tình huống lại là giống nhau như đúc. Còn là nhanh chóng tìm pháp sư thực hiện sự, tiêu trừ người chết oán khí đi, bằng không……” Gặp Tần cục trưởng cũng không có phủ định chính mình đề nghị, Thiệu đội trưởng lá gan không khỏi lớn một chút đứng lên, có nề nếp theo Tần Lam phân tích khởi thỉnh pháp sư thực hiện sự sự tất yếu.

“Câm mồm! Chẳng lẽ ngươi muốn ta cùng thị trưởng cùng thư kí nói, này án kiện là lệ quỷ làm, chỉ cần thỉnh pháp sư làm tràng cúng bái hành lễ là có thể sao?” Tần Lam sau khi nghe được đến, rốt cục biểu tình nghiêm túc ngắt lời nói.

Tần Lam nhất răn dạy, Thiệu đội trưởng liền ấp úng không dám nói thêm nữa. Đúng vậy, phá không được án liền làm tràng cúng bái hành lễ kết án, loại chuyện này tuyệt đối là nói có bao nhiêu hoang đường còn có nhiều hoang đường, nếu truyền ra đi còn không bị người cười điệu răng hàm, đương nhiên nếu cùng thị trưởng cùng thư kí như vậy hội báo, kia xác định vững chắc sắp bị mắng cẩu huyết lâm đầu.

“Như vậy đi, cúng bái hành lễ tuyệt không có thể làm, chúng ta dù sao cũng là công an hình cảnh, nếu truyền ra đi không chỉ có sẽ làm người chê cười còn có khả năng sẽ khiến cho dân chúng khủng hoảng. Nhưng chuyện này quả thật lộ ra một tia không tầm thường, ngươi không cần lộ ra tìm cái tại đây phương diện có nghiên cứu phong thủy sư cái gì lại đây nhìn xem, thuật nghiệp có chuyên tấn công, nói không chừng bọn họ có thể cho ra một ít manh mối cùng đề nghị.” Gặp Thiệu đội trưởng ấp úng, muốn nói lại thôi, Tần Lam do dự hạ, cuối cùng còn là chậm lại ngữ khí nói.

“Đúng, đúng, còn là Tần cục này chủ ý có thể làm.” Thiệu đội trưởng vội vàng nói.

“Phong tỏa đỉnh núi, trừ bỏ thông tri người nhà, nghiêm cấm nơi này tin tức lộ ra ngoài, vi giả ấn trái với cảnh đội kỷ luật xử phạt!” Tần Lam gặp Thiệu đội trưởng nói tốt nhưng không có nửa điểm vui sướng sắc, sắc mặt ngược lại càng phát ra nghiêm túc đứng lên.

“Là!” Thiệu đội trưởng cũng biết chuyện này không phải là nhỏ, một khi truyền ra đi tất nhiên sẽ khiến cho thật lớn khủng hoảng, lập tức vẻ mặt nghiêm nghị nghiêm nói

“Ta về trước thị hội báo tình huống, nơi này ngươi nhất định phải nghiêm khắc gác, không thể có nửa điểm lơi lỏng!” Tần Lam tuy rằng gặp Thiệu đội trưởng vẻ mặt nghiêm nghị, nhưng còn là có chút lo lắng công đạo một câu, thế này mới xoay người xuống núi rời đi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 352 : Ngươi là không phải thật sự biết âm dương phong thủy

Trở lại thị, tuy rằng là đại buổi tối, nhưng Tần Lam còn là lập tức đem chuyện hướng cục trưởng còn có thị ủy lãnh đạo làm hội báo.

Thị ủy phòng họp, sương khói lượn lờ, không khí áp lực.

Đông Thông thị thị ủy thư kí, thị trưởng, công an cục cục trưởng còn có phân công quản lý công an này một khối phó thị trưởng tất cả đều bộ mặt ngưng trọng, trong mắt lộ ra khủng hoảng nhìn Tần Lam mang về đến hiện trường ảnh chụp.

Tuy rằng thị ủy thư kí đám người cũng không có đích thân tới hiện trường, nhưng nhìn kia thi hoành khắp nơi, còn có khô héo như củi khủng bố bộ dáng, nhưng cũng là nhịn không được tóc gáy vẻ sợ hãi, cảm giác điều hòa thổi ra đến phong đều là âm trầm. Hoảng sợ trung bọn họ liều mạng hút thuốc, tựa hồ như vậy tài năng làm cho bọn họ hoảng sợ cảm xúc bình tĩnh trở lại.

“Tần Lam! Ta mặc kệ ngươi dùng cái gì thủ đoạn, ở một tuần nội phải đem này vụ án phá điệu!” Hồi lâu, Đông Thông thị thị ủy thư kí Đỗ Chi Thành mới cầm trong tay đầu mẩu thuốc lá thật mạnh ở gạt tàn nhấn một cái, biểu tình nghiêm khắc nói.

“Nhưng là……” Tần Lam tuy rằng xưa nay đối chính mình phá án năng lực có tin tưởng, nhưng lúc này đây nàng lại thật là nửa điểm tin tưởng đều không có.

“Không có gì nhưng là, ngươi nếu không đi liền thay đổi người!” Đỗ Chi Thành không lưu tình chút nào ngắt lời nói. Thân là thị ủy thư kí, hắn đương nhiên rất rõ ràng một khi này trong ảnh chụp gà đổi thành người, kết quả

là cực độ đáng sợ. Đừng nói Tần Lam này chính là tự mình phân công quản lý hình sự án kiện thường vụ phó cục trưởng, cho dù hắn này thị ủy thư kí đều bị ngay tại chỗ miễn chức.

Tần Lam gặp Đỗ thư kí thái độ kiên quyết, không dám nữa đưa ra nghi ngờ. Nàng cũng biết chuyện này vụ án phải mau chóng phá điệu.

“Tân Hùng đồng chí, chuyện này ngươi phải lập tức hướng tỉnh thính lãnh đạo hội báo. Tỉnh ủy lãnh đạo bên kia ta cũng sẽ như vậy tiến hành hội báo.” Gặp Tần Lam không ý kiến, Đỗ thư kí lại đem ánh mắt chuyển hướng Đông Thông thị thị ủy thường ủy công an cục cục trưởng Phùng Tân Hùng.

“Là.” Phùng Tân Hùng hơi hơi thẳng thắn eo can trả lời, trong lòng lại âm thầm thở dài một hơi, hắn đã muốn đến lui cư nhị tuyến tuổi, vốn định an an đương đương lui ra đến, không nghĩ tới lại chỉnh ra như vậy một kiện khó giải quyết vụ án. Này vụ án nếu xử lý không tốt, hắn này công an cục cục trưởng khẳng định cũng là hỏi trách đối tượng.

Theo thị ủy trong phòng hội nghị đi ra, trừ bỏ thị ủy Đỗ thư kí tọa trấn Đông Thông thị, Đông Thông thị Tiền Trác Phi thị trưởng, phân công quản lý công an Lâm Thủ Kiên phó thị trưởng, còn có công an cục cục trưởng Phùng Tân Hùng bọn người không có về nhà nghỉ ngơi, mà là lập mã cùng Tần Lam cùng nhau đi hiện trường.

Cái này vụ án xử lý không tốt là xảy ra đại loạn tử, ai cũng không dám điệu cho khinh tâm.

Tần Lam cùng cục trưởng Phùng Tân Hùng là tọa cùng chiếc xe.

Có đôi khi người tuổi lớn hội càng tin tưởng số mệnh

cùng quỷ thần linh tinh sự tình, Phùng Tân Hùng tuy rằng là lão công an, nhưng tuổi lớn tổng cũng khó miễn bắt đầu nghi thần nghi quỷ đứng lên, hơn nữa cái này vụ án lại làm cho hắn cảm thấy trong lòng sấm hoảng.

“Tần Lam, tuy rằng chúng ta công an không nên có phong kiến mê tín tư tưởng. Nhưng thuật nghiệp có chuyên tấn công, cái này vụ án lộ ra cỗ tà hồ, ngươi xem có phải hay không nên tìm cái phong thủy thầy tướng cái gì đến xem, thuận tiện cũng hỏi một chút bọn họ ý kiến, nói không chừng đối phá án ý nghĩ có dẫn dắt.” Ngồi ở trên xe, xe một đường bay nhanh, Phùng Tân Hùng cục trưởng làm rất dài một đoạn thời gian tư tưởng giãy dụa, cuối cùng còn là nhịn không được đề nghị nói.

“Ta cũng có này ý tưởng.” Gặp phùng cục trưởng cũng có ý tứ này, Tần Lam nhưng thật ra âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi nói.

“Ta nghe nói tân cửu khu có vị Trương đại sư tại đây phương diện tạo nghệ có vẻ cao, chúng ta vừa vặn tiện đường, không ngại đem hắn thỉnh đi.” Gặp Tần Lam cũng có này ý tưởng, Phùng Tân Hùng đồng dạng cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi, ngồi ở hắn vị trí này nếu như bị người khấu cái phong kiến mê tín mũ cũng không phải là đùa giỡn, nếu Tần Lam cũng có này ý tưởng, tự nhiên liền thành phá án thủ đoạn mà không phải phong kiến mê tín. Vì thế Phùng Tân Hùng nghĩ nghĩ nói.

“Nếu là như thế này, kia tự nhiên không còn gì tốt hơn, này vụ án một phút đồng hồ đều trì hoãn không nổi.” Tần Lam gặp Phùng cục trưởng thế nhưng còn nhận thức cái gì Trương đại sư, không khỏi kinh ngạc nhìn hắn một cái, nhưng thật ra đem Phùng cục trưởng cấp nhìn xem nét mặt già nua đỏ một chút.

Bất quá vụ án khẩn cấp, Phùng cục trưởng cũng cố không hơn Tần Lam kinh ngạc ánh mắt, lấy điện thoại di

động ra phiên phiên, thế nhưng thật đúng là tìm được rồi Trương đại sư số điện thoại, sau đó cấp Trương đại sư bát đi điện thoại.

Phùng cục trưởng trong miệng Trương đại sư kỳ thật chính là năm trước đến tiếp viên hàng không Đổng Tư Tư thúc thúc nhà máy giả thần giả quỷ, sau lại lại bị Hạ Vân Kiệt vạch trần vị nào !

Vị này Trương đại sư ở Đông Thông thị thượng lưu xã hội rất danh khí, Phùng cục trưởng từng kinh người giới thiệu cũng tìm hắn xem qua tướng, cũng kiến thức quá hắn một chút hắn giả thần giả quỷ thần kỳ thủ đoạn, đối hắn thật là tin phục, cho nên điện thoại nhất quay số, Phùng cục trưởng nói chuyện rất là khách khí.

Trương đại sư lần trước ở Giang Châu thị bị Hạ Vân Kiệt bóc trần trò bịp sau, vốn nên rửa tay mặc kệ, nhưng chung quy là luyến tiếc này thế gian vinh hoa phú quý, còn là tiếp tục ở trong vòng hỗn, bất quá so với trước kia thu liễm rất nhiều. Tình hình chung hạ, không phải đại khách hàng đã muốn không lớn ra mặt.

Bất quá này thế gian sự tình chính là như thế quái dị, này Trương đại sư càng thu liễm, người cầu tới cửa ngược lại càng nhiều, ở Đông Thông thị danh khí cũng càng vang dội. Thượng tuổi Phùng cục trưởng đó là trong đó một vị.

Thị ủy thường ủy, công an cục cục trưởng ở Đông Thông thị tuyệt đối là thuộc loại tay cầm thực quyền chính phủ quan lớn. Kết giao như vậy tay nắm thực quyền chính phủ quan lớn, về sau ở Đông Thông thị muốn làm điểm sự tình cũng tất nhiên phương tiện rất nhiều, cho nên Phùng cục trưởng tuy rằng không giống này phú hào có tiền, nhưng hắn có quyền, ở Trương đại sư trong mắt tuyệt đối là một vị đại khách hàng.

Trương đại sư gặp Phùng cục trưởng đại buổi tối nói muốn thỉnh hắn đi một chỗ xem hạ phong thủy, cơ hồ không hề nghĩ ngợi đáp ứng xuống dưới, thậm chí trong lòng còn âm thầm có vài phần phiêu nhiên đắc ý. Nhìn xem, lão tử ngay cả thị công an cục cục trưởng đều cấp lừa dối đại buổi tối đều phải lái xe đến thỉnh lão tử nhìn phong thủy.

Đương nhiên nếu Trương đại sư biết Phùng cục trưởng thỉnh hắn đi xem là một cái thi hoành khắp nơi đỉnh núi, phỏng chừng đánh chết hắn hắn cũng sẽ không đáp ứng, đáng tiếc Phùng cục trưởng không nói rõ.

Gặp Phùng cục trưởng gọi điện thoại thỉnh Trương đại sư xuất mã, Tần Lam theo bản năng cách quần áo sờ sờ bắt tại ngực kia khối Đào Mộc phù, không khỏi nhớ tới Hạ Vân Kiệt.

Lần trước trộm mộ hung án, thăm dò án phát hiện tràng không ít phá án nhân viên sau đều bệnh nặng một hồi, chỉ có nàng cùng vài cái đặc biệt cường tráng cảnh sát không có sinh bệnh. Sau lại nàng còn cố ý cấp Hạ Vân Kiệt gọi điện thoại, trừ bỏ muốn cảm tạ hắn theo Dubai mua cái guess đồng hồ đưa cho nàng, còn muốn hỏi hỏi hắn có liên quan quỷ thần bùa sự tình, bất quá bởi vì biết Hạ Vân Kiệt đang theo nữ hài tử cùng một chỗ, ảm đạm hao tổn tinh thần dưới đem mặt sau một việc cấp đã quên hỏi. Nay gặp Phùng cục trưởng gọi điện thoại cấp Trương đại sư, Tần Lam nhưng thật ra lại nhớ tới Hạ Vân Kiệt, cảm thấy hẳn là cho hắn cũng đánh cái điện thoại.

Không biết vì cái gì, Tần Lam đối Hạ Vân Kiệt luôn luôn một phần không hiểu tín nhiệm, tổng cảm thấy này thế gian nếu có chân chính âm dương phong thủy sư cái gì, nàng thà rằng tin tưởng Hạ Vân Kiệt, ít nhất hắn tuyệt đối sẽ không đối nàng giả thần giả quỷ.

“Phùng cục, ta có vị bằng hữu đối âm dương phong thủy phương diện cũng có chút nghiên cứu, nếu không ta cho hắn cũng đánh cái điện thoại, hỏi một chút hắn phương diện này cái nhìn?” Chờ Phùng Tân Hùng treo điện thoại, Tần Lam do dự một phen sau nói.

“Có thể, bất quá nhất định phải hắn chú ý giữ bí mật.” Phùng Tân Hùng gặp chính mình đã muốn gọi điện thoại kêu Trương đại sư, Tần Lam lại lập tức đưa ra một cái gì bằng hữu đối phong thủy có điểm nghiên cứu, trong mắt lóe ra một tia bất mãn sắc, cho rằng Tần Lam là không tin được hắn đề cử người, bất quá Phùng cục trưởng còn là gật đầu đáp ứng rồi xuống dưới.

Làm Tần Lam cấp Hạ Vân Kiệt gọi điện thoại khi, Hạ Vân Kiệt đang ở cùng Tô Chỉ Nghiên khiêu vũ.

Tô Chỉ Nghiên lời nói kích thích Hạ Vân Kiệt kỳ thật còn có thể thừa nhận, nhiều nhất hờ hững, nhưng thân thể đụng chạm kích thích lại làm cho Hạ Vân Kiệt lần cảm dày vò !

Tô Chỉ Nghiên thân thể tràn ngập thanh xuân sức sống, nên gầy gầy nên béo béo, trước đột sau kiều, cùng Chung Dương Dĩnh kia phân thành thục đẫy đà lại là mặt khác một loại hương vị, ôm nàng, thỉnh thoảng đụng tới mềm mại bộ vị, nếu nói Hạ Vân Kiệt một chút cũng không động tâm hiển nhiên là lừa mình dối người.

Đang lúc Hạ Vân Kiệt lần cảm dày vò khi, hắn cảm giác được trong túi di động chấn động, không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng mặt mang xin lỗi đối Tô Chỉ Nghiên nói:“Ngượng ngùng, ta tiếp cái điện thoại.”

Gặp Hạ Vân Kiệt nói có điện thoại, Tô Chỉ Nghiên có chút mất mát đồng thời cũng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, ôm Hạ Vân Kiệt kia tràn ngập dương cương hơi thở thân mình, Tô Chỉ Nghiên kỳ thật cũng rục rịch, nhẫn

thống khổ.

Đi ra sân nhảy, Hạ Vân Kiệt xuất ra điện thoại di động, gặp là Tần Lam điện thoại, trái tim không khỏi thật mạnh nhảy lên một chút.

Từ lần trước thông qua điện thoại sau, bởi vì chột dạ, Hạ Vân Kiệt vẫn không dám chủ động cấp nàng gọi điện thoại, không nghĩ tới hôm nay nàng lại chủ động đánh đã trở lại

“Thất bồi, ta trước tiếp cái điện thoại.” Hạ Vân Kiệt cầm di động hướng Chung Dương Dĩnh đám người mặt mang xin lỗi nói một tiếng, sau đó liền vội vàng đi ra đại sảnh.

Đang ở bên ngoài chờ tiệc tối chấm dứt, muốn gặp mặt hướng Hạ Vân Kiệt xin lỗi Trịnh Lực Bác phụ tử gặp Hạ Vân Kiệt ra đến, không khỏi một trận kích động đón nhận đi, bất quá khi bọn hắn nhìn thấy Hạ Vân Kiệt trong tay cầm di động khi, lại ngượng ngùng lui trở về.

Trịnh Lực Bác phụ tử nhìn đến Hạ Vân Kiệt, Hạ Vân Kiệt cũng thấy được bọn họ hai người. Bởi vì Tần Lam điện thoại, Hạ Vân Kiệt tâm tình thần kỳ tốt, thấy bọn họ phụ tử nhìn trông mong ở bên ngoài chờ chính mình, theo tướng mạo xem Trịnh Lực Bác vị này phệ phó thị trưởng cũng không phải cái tham quan, tâm nhưng thật ra nhuyễn mềm nhũn, hướng bọn họ nói một câu nói:“Ta trước tiếp cái điện thoại, các ngươi trước tiên ở bên cạnh chờ.”

Hạ Vân Kiệt những lời này đối với Trịnh Lực Bác phụ tử mà nói quả thực chính là âm thanh của tự nhiên, nói thanh tạ sau đó vội vàng thối lui đến một bên thành thành thật thật chờ.

“Lam tỷ ngươi hảo, tìm ta có chuyện gì sao?” Gặp Trịnh

Lực Bác phụ tử lui qua một bên, Hạ Vân Kiệt thế này mới vội vàng tiếp khởi điện thoại nói.

“Chẳng lẽ không có việc gì liền……” Gặp Hạ Vân Kiệt mở miệng liền hỏi chính mình tìm hắn có chuyện gì, Tần Lam thói quen tính há mồm oán trách, bất quá nói mới nói đến một nửa đột nhiên nhớ tới trên xe còn ngồi Phùng cục trưởng, lại vội vàng sửa lời nói:“Ân, có chút việc muốn hỏi một chút ngươi?”

Hạ Vân Kiệt còn tưởng rằng Tần Lam muốn hỏi lần trước chính mình cùng Chu Hiểu Diễm các nàng cùng một chỗ sự tình, trong lòng không hiểu căng thẳng bật thốt lên nói:“Lam tỷ, lần trước, ta……”

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt câu nói kế tiếp chưa nói ra, nhưng Tần Lam lại tựa hồ lập tức sẽ biết hắn muốn nói cái gì, trong đêm đen mặt đẹp không khỏi chột dạ nổi lên một chút đỏ ửng, vội vàng nói:“Chuyện quá khứ sẽ không muốn nâng lên, ta nghĩ hỏi một chút ngươi, ngươi là không phải thật sự biết âm dương phong thủy linh tinh sự tình?”

Làm Tần Lam hỏi cái này nói khi, Phùng cục trưởng trong mắt lại lóe ra một tia bất mãn sắc, cho rằng Tần Lam này phó cục trưởng làm việc không hiểu nặng nhẹ, trọng yếu như vậy sự tình, như thế nào có thể đi hỏi một vị ngay cả chính nàng cũng không có thể xác nhận đối phương hiểu hay không âm dương phong thủy đâu?

Bất quá Tần Lam dù sao cũng là thường vụ phó cục trưởng không phải bình thường cảnh viên, lại đang ở trò chuyện trung, Phùng cục trưởng đổ không tốt ở phía sau phê bình nàng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 353 : Chạy tới Man Đầu sơn

“Vì cái gì đột nhiên hỏi chuyện này? Ngươi là không phải gặp cái gì kỳ quái sự tình?” Gặp Tần Lam vị này công an cục thường vụ phó cục trưởng đột nhiên hỏi âm dương phong thủy loại này sự tình, Hạ Vân Kiệt tâm sinh cảnh triệu, hơi hơi cau mày hỏi.

“Ngươi trước tiên là nói về ngươi đến tột cùng hiểu hay không phương diện này sự tình?” Tần Lam không đáp hỏi ngược lại.

Dù sao này khởi án kiện sự tình quan trọng đại, tuy rằng Tần Lam đối Hạ Vân Kiệt phi thường tín nhiệm, nhưng Hạ Vân Kiệt nếu không hiểu phương diện này sự tình, nàng còn là không tốt dễ dàng hướng hắn nhắc tới này án kiện.

“Ở Giang Nam tỉnh ta nghĩ hẳn là không ai so với ta càng biết này!” Hạ Vân Kiệt lúc này đã muốn hoàn toàn ý thức được Tần Lam khẳng định là đụng phải không tầm thường án kiện, nghe vậy thần sắc nghiêm túc nói, thậm chí vì tăng cường Tần Lam tin tưởng, hắn cố ý tăng mạnh ngữ khí cùng lí do thoái thác.

Bởi vì biết rõ Hạ Vân Kiệt ở phía sau tuyệt đối sẽ không theo chính mình nói đùa, lại càng không hội lừa nàng, cho nên Hạ Vân Kiệt trong lời nói nghe vào Tần Lam trong tai lại càng phát có vẻ rung động.

Ẩn ẩn trung, nàng dự cảm đến có lẽ này thế gian xác thực có quỷ thần việc.

“Vậy ngươi hiện tại có hay không thời gian? Có thể hay không lập tức đến một chuyến Đông Thông thị? Nơi này đã xảy ra một vụ có vẻ quái dị giết người án.” Rung

động qua đi, Tần Lam vẻ mặt nghiêm túc nói.

“Không thành vấn đề, ngươi nói cho ta biết cụ thể vị trí, ta cái này lái xe đuổi đi qua.” Hạ Vân Kiệt không cần nghĩ ngợi nói.

“Lái xe chạy tới?” Tần Lam nao nao, ở của nàng trong ấn tượng Hạ Vân Kiệt tuy rằng thân thủ tốt lắm, nhưng chính là cái thu vào hữu hạn người làm công

Bất quá lúc này hiển nhiên không phải miệt mài theo đuổi vấn đề này thời điểm, Tần Lam nao nao qua đi lập tức trả lời:“Ta hiện tại chính hướng Đông Thông thị thương lý huyện tân vọng hương Man Đầu sơn đuổi, đúng rồi, ngươi trên xe có hướng dẫn sao? Nếu tìm không thấy địa phương, ngươi trước chạy đến thương lý huyện, ta làm cho người ta……”

“Không cần, ta trực tiếp đi Man Đầu sơn với ngươi chạm trán. Ta hiện tại ở Hải Châu thị, đuổi tới bên kia phỏng chừng muốn ba giờ sau.” Hạ Vân Kiệt ngắt lời nói. Tần Lam trên người có hắn đưa Đào Mộc phù, cho dù không có hướng dẫn, chỉ cần ở nhất định khoảng cách trong phạm vi, Hạ Vân Kiệt cũng có thể thông qua Đào Mộc phù thượng hắn lưu trữ hơi thở chính xác tập trung của nàng vị trí.

“Kia đi, chúng ta ở Man Đầu sơn chạm trán, bất quá thương lý huyện hướng Man Đầu sơn lộ có điểm khó đi, ngươi phỏng chừng ít nhất muốn bốn giờ sau tài năng đuổi tới. Bất quá ngươi đừng vội, chậm rãi khai chú ý an toàn.” Tần Lam nói.

“Tốt, ta biết. Nhớ kỹ nhất định phải đeo ta tặng cho ngươi kia mai Đào Mộc phù!” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam cố ý công đạo chính mình lái xe chú ý an toàn, trong lòng không khỏi cảm thấy một trận ấm áp, gật gật đầu, sau đó cũng cố ý ngữ khí nghiêm túc công đạo một câu.

“Ta vẫn đều đeo!” Tần Lam nghe vậy mặt đẹp phi hồng vụng trộm nhìn thoáng qua cùng xe Phùng cục trưởng, sau đó nhẹ giọng nói.

Tần Lam mang theo một tia thẹn thùng thanh âm ôn nhu, nghe được Hạ Vân Kiệt Tâm nhi không khỏi rung động, nói:“Kia trước như vậy, có việc tùy thời gọi điện thoại cho ta.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt treo điện thoại. Treo điện thoại sau, Hạ Vân Kiệt xông vào bên cạnh hầu Trịnh Lực Bác phụ tử vẫy tay.

“Hạ tiên sinh, thực xin lỗi, thực xin lỗi, đều là ta……” Phía trước thực túm Trịnh Nhất Triết lúc này nhưng thật ra hoàn toàn phóng thành thật, vừa đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt liền lập tức liên tục cúi đầu xin lỗi nói.

“Ta nói rồi ta kỳ thật tốt lắm nói chuyện, nhưng thật muốn khó mà nói nói đứng lên, các ngươi khóc cũng là không kịp. Ngươi vừa rồi thực hiện thật sự có chút quá, vốn ta khẳng định là muốn hướng đối Trương Lôi giống nhau nghiêm trị ngươi, bất quá hôm nay xem ở ngươi ba đúng lúc đuổi tới, làm quan tựa hồ cũng không sai, liền theo khinh xử lý đi. Ta nghĩ sau, nào nên nói, nào nói không nên nói các ngươi hẳn là hiểu được đi.” Hạ Vân Kiệt không đợi Trịnh Nhất Triết nói xong liền ngắt lời nói.

“Biết, biết.” Trịnh Nhất Triết liên tục gật đầu nói.

“Kia đi, hiện tại các ngươi có thể đi rồi.” Hạ Vân Kiệt thấy thế huy phất tay nói.

“Có thể đi rồi?” Trịnh Lực Bác phụ tử nghe vậy cũng không cấm sửng sốt, Hạ Vân Kiệt nói theo khinh xử lý, bọn họ còn tưởng rằng hắn sẽ có cái gì đến tiếp sau thủ

đoạn, không nghĩ tới cứ như vậy khinh phiêu phiêu vài câu là có thể đi rồi.

“Có thể đi rồi, đừng cho là ta không có trừng phạt ngươi, qua đêm nay ngươi liền hiểu được.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói một câu, sau đó đi nhanh hướng đại sảnh đi đến.

Nhìn Hạ Vân Kiệt mại đi nhanh rời đi, Trịnh Nhất Triết vẻ mặt khó hiểu hỏi hắn ba:“Ba, vì cái gì ta còn là không rõ Hạ tiên sinh lời nói ý tứ đâu?”

“Ta cũng không biết, bất quá ta cuối cùng cảm thấy này Hạ tiên sinh thực không tầm thường.” Trịnh Lực Bác đồng dạng mặt lộ vẻ khó hiểu nói.

Trở lại đại sảnh, nhìn đến Chung Dương Dĩnh cùng Tô Chỉ Nghiên đám người vốn đang có nói có cười, vừa thấy đến chính mình tiến vào mắt đẹp liền lập tức sáng đứng lên, nhìn phía chính mình, Hạ Vân Kiệt không khỏi một trận chột dạ cùng áy náy.

Vừa rồi Chung Dương Dĩnh trong lời nói còn do ở bên tai, chính mình tay tựa hồ ẩn ẩn trung còn có thể cảm thụ được đến kia một phần mềm mại màu mỡ xúc giác, trong nháy mắt chính mình lại nhớ thương một cái khác nữ nhân, hơn nữa còn muốn vì nàng lập tức rời đi.

“Thực xin lỗi, Chung tỷ, ta có điểm sự tình cần đi trước một bước.” Hạ Vân Kiệt đi lên phía trước mang xin lỗi nói.

Nghe nói Hạ Vân Kiệt phải đi, Chung Dương Dĩnh nghĩ đến hắn lại giống như trước giống nhau còn là uyển cự nàng, kia đối vốn là tràn ngập chờ mong mắt đẹp lập tức ảm đạm rồi xuống dưới, nhưng trên mặt lại mang theo mỉm cười nói:“Không quan hệ, có chuyện ngươi đi trước việc.”

Nhìn Chung Dương Dĩnh con ngươi ảm đạm rồi xuống dưới, trên mặt lại mang theo mỉm cười, Hạ Vân Kiệt trong lòng có điểm đổ hoảng, hướng nàng gật gật đầu nói:“Chung tỷ, Lị Lị vốn là ngồi ta xe tới được, hiện tại ta không có biện pháp đưa nàng đi trở về, đến lúc đó còn muốn phiền toái ngươi an bài một chút xe.”

“Kia còn có ta đâu? Ngươi đáp ứng quá ta theo ta khiêu một chi vũ, hiện tại mới nhảy một nửa đâu” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt không nhắc tới chính mình, giống cái nghịch ngợm tiểu cô nương giống nhau bất mãn đô nổi lên miệng.

“Lần sau cùng ngươi tái nhảy tổng được rồi đi?” Hạ Vân Kiệt trong lòng đang có điểm đổ hoảng, gặp Tô Chỉ Nghiên lại nhảy ra, không khỏi tức giận nói.

“Đây chính là ngươi nói, Chung tỷ các nàng đều là nhân chứng.” Tô Chỉ Nghiên vui vẻ nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy bất đắc dĩ nhìn Tô Chỉ Nghiên liếc mắt một cái, cuối cùng hướng Thiên Diệp Giai Tử gật gật đầu nói:“Có chuyện đánh cho ta điện thoại.”

Tuy rằng chính là vô cùng đơn giản một câu, nhưng Thiên Diệp Giai Tử đã có loại thụ sủng nhược kinh kinh hỉ, vội vàng khom người nói:“Hải! Cảm ơn Hạ tiên sinh.”

Gặp Thiên Diệp Giai Tử bởi vì Hạ Vân Kiệt một câu lại là khom người lại là cảm ơn, Tô Chỉ Nghiên kinh ngạc nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, trong lòng lại ở cân nhắc này Thiên Diệp Giai Tử cùng Hạ Vân Kiệt đến tột cùng cái gì quan hệ.

Hết thảy công đạo qua đi, Hạ Vân Kiệt thế này mới xoay người rời đi.

Mở ra xe BMW, Hạ Vân Kiệt một đường hướng Man Đầu sơn phương hướng bay nhanh mà đi.

Ven đường ngọn đèn nhoáng lên một cái nhoáng lên một cái mà qua, Hạ Vân Kiệt trong đầu thỉnh thoảng hiện lên khởi trước khi đi Chung tỷ trong mắt không tha. Hắn đột nhiên cảm thấy có chút mê mang, hắn không biết chính mình đến tột cùng là một cái dạng gì nam nhân, là hảo nam nhân còn là phá hư nam nhân?

Đêm tối hạ, toàn bộ tân vọng hương đã muốn ở ngủ say bên trong, nhưng Man Đầu sơn lại như trước cảnh đăng lóe ra. Vào núi vài cái lộ khẩu đều kéo cảnh giới tuyến, vài cái súng vác vai, đạn lên nòng cảnh sát đứng ở lộ khẩu, ánh mắt cảnh giác trung mang theo một chút hoảng hốt chung quanh nhìn xung quanh, tựa hồ sợ núi rừng đột nhiên nhảy lên ra cái gì quái vật bình thường.

Thị lãnh đạo xe tuy rằng vừa mới đến chân núi, nhưng Tiền Trác Phi thị trưởng, phân công quản lý công an Lâm Thủ Kiên phó thị trưởng cũng đã cảm giác được một tia âm trầm sâm hơi thở, một trận gió núi thổi tới cả người đều nổi lên nổi da gà. Nhưng này vụ án quan hệ đỉnh đầu quan mũ, hai vị chính phó thị trưởng nhưng cũng chỉ có thể kiên trì tiếp tục làm cho tài xế hướng trên núi lái đi.

Làm hai vị chính phó thị trưởng cảm giác được này ti âm trầm sâm hơi thở khi, vị kia Trương đại sư cũng cảm giác được. Không chỉ có cảm giác được, hơn nữa hắn cảm giác càng thêm sâu sắc rõ ràng. Bởi vì hắn từng nuôi dưỡng quá lệ quỷ, loại này oan hồn quanh quẩn ở trong thiên địa hơi thở hắn tái quen thuộc bất quá.

“Phùng, Phùng cục trưởng, ngài không phải nói muốn mời ta xem phong thủy sao? Như thế nào khuya khoắt chạy đến loại này vùng hoang vu dã ngoại đến đây?” Trương đại sư thanh âm có chút run lên nói.

“Trương đại sư ngài có phải hay không cảm giác được cái gì?” Phùng Tân Hùng dù sao cũng là lão công an xuất thân, trong lòng tuy rằng cũng bị này âm trầm sâm hơi thở khiến cho lỗ chân lông vẻ sợ hãi, nhưng hắn càng chú ý còn là Trương đại sư phản ứng, thấy hắn mới đến chân núi liền bỗng nhiên thay đổi sắc mặt, trong lòng không khỏi vui vẻ, vội vàng hỏi.

“Rất nhiều Quỷ Hồn hơi thở, nơi này hẳn là vừa mới đã chết rất nhiều người a!” Phùng Tân Hùng như vậy vừa hỏi, Trương đại sư nhưng thật ra lập tức phục hồi tinh thần lại, vỗ về chòm râu một bộ đắc đạo cao nhân bộ dáng nói.

Hắn là người cùng quỷ tiếp xúc quá, biết trừ phi này chân chính lệ quỷ hoặc là tu luyện có thành quỷ, bình thường Quỷ Hồn người phải sợ hãi đều không kịp lại nào dám trêu chọc người sống. Huống hồ này đỉnh núi cảnh đăng lóe ra, gác tất cả đều là công an, những người này súng vác vai, đạn lên nòng, trên người sát khí nặng nhất, Quỷ Hồn liền lại càng không dám gần người, hắn cũng là căn bản không có gì hay lo lắng sợ hãi.

Tuy rằng trên núi kỳ thật chích đã chết hai người, này khác đều là nuôi thả chim trĩ, nhưng Trương đại sư há mồm liền kết luận nơi này đã chết không ít người, lại còn là làm cho Phùng Tân Hùng cùng Tần Lam nhịn không được cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, đều theo đối phương trong mắt thấy được một chút khiếp sợ cùng sợ hãi. Đó là nhân loại đối không biết sự vật trời sinh sợ hãi cảm.

Nếu gà chết sau cũng có Quỷ Hồn trong lời nói, kia trên núi xác thực quả thật thật đã chết rất nhiều “Người”.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 354 : Cần làm pháp sự

“Đại sư quả nhiên là cao nhân! Không dối gạt ngài nói, này trên núi quả thật đã xảy ra một kiện kỳ quái giết người án, đã chết hai người, còn có rất nhiều gà.” Khiếp sợ qua đi, Phùng Tân Hùng đối Trương đại sư tin tưởng không khỏi nhân, nói chuyện cũng là cung kính khách khí rất nhiều.

Gặp bị chính mình nói tám chín phần mười, lại thấy đường đường Đông Thông thị công an cục cục trưởng đối chính mình cung kính khách khí, Trương đại sư cả người cũng không cấm lâng lâng đứng lên, tay vỗ về sơn dương hồ, một bộ sâu hiểm khó dò nói:“Quả thế, vừa rồi ta vận công đôi mắt xem sát khí, gặp đầy khắp núi đồi đều là hắc bạch nhị khí phóng lên cao, còn đây là đại hung đại sát khí a!”

Nếu là bình thường Trương đại sư như vậy cách nói, phỏng chừng người trong xe cho dù có điểm tin, hơn phân nửa cũng sẽ không đem lời này để ở trong lòng, nhưng lúc này nơi đây, bốn phía đều là âm trầm sâm một mảnh, cũng là nghe được mọi người cả người lỗ chân lông vẻ sợ hãi, tài xế nắm tay lái tay đều là nhịn không được phát run đứng lên.

“Trương đại sư, ngài nói khí là thật tồn tại sao? Thật sự có thể thông qua hai mắt quan sát đến khí?” Tần Lam trong lòng tuy rằng cũng là một trận sợ hãi, nhưng chung quy là tâm tồn hoài nghi, nhịn không được hỏi.

“Tần cục trưởng ngươi lời này ra sao ý? Hay là cho rằng lão phu cũng là này đi lừa giang hồ thuật sĩ sao? Một khi đã như vậy, này núi không lên cũng thế.” Trương đại sư nghe vậy mặt lộ vẻ không vui bãi nổi lên cái giá.

Này nửa năm nhiều đến thu liễm không chỉ có không

làm cho hắn thanh danh ngã xuống ngược lại làm cho hắn thanh danh đại trướng, Trương đại sư xem như càng phát ra sờ thấu mọi người tâm lý, biết phía sau chính mình càng tự cao tự đại, người khác chỉ biết càng cao liếc hắn một cái.

Quả nhiên Phùng Tân Hùng gặp Tần Lam lời nói nhạ Trương đại sư mất hứng, thật là bất mãn nhìn Tần Lam liếc mắt một cái, sau đó vội vàng hướng Trương đại sư khách khí giải thích nói:“Trương đại sư đừng để ý, đừng để ý, Tần cục trưởng tuổi còn trẻ, mấy thứ này tiếp xúc thiếu, cho nên khó tránh khỏi tò mò cũng không phải có hoài nghi ngài ý !”

Bất quá Tần Lam gặp Trương đại sư tự cao tự đại ngược lại càng phát ra nổi lên lòng nghi ngờ, chính là Phùng cục trưởng đã muốn đã mở miệng, nàng cũng là không tốt tái tiếp tục truy vấn, huống hồ này vụ án quả thật quỷ dị, nay mặc kệ Trương đại sư có phải hay không thật là có bản lĩnh, cũng chỉ có thể tạm thời tin tưởng hắn có bản lĩnh, cho nên Phùng cục trưởng vừa mới dứt lời, Tần Lam liền cũng chỉ có thể mặt mang xin lỗi nói:“Trương đại sư, ta thật sự không phải hoài nghi ngài, chính là cho tới bây giờ không tiếp xúc quá phương diện này sự tình, cho nên mới có này vừa hỏi, còn thỉnh ngài đừng để ý, tiếp tục phối hợp chúng ta công tác.”

“Nếu như vậy, kia lão phu liền cố mà làm đi.” Dù sao Phùng Tân Hùng cùng Tần Lam là Đông Thông thị công an cục chính phó cục trưởng, Trương đại sư cũng là không dám bãi quá lớn cái giá, gặp hai người đều hướng hắn xin lỗi liền chuyển biến tốt hãy thu, gật gật đầu nói.

Bất quá nói xong sau, Trương đại sư liền hối hận. Bởi vì này khi xe đã muốn lên núi, nương xe ngọn đèn cùng ánh trăng, lơ đãng gian Trương đại sư thấy được mấy

con gà chết ở trên sườn núi.

Kia gà toàn thân khô cạn, hai kê nhãn tựa như đậu tử giống nhau tương tại kia khô quắt trên đầu, làm cho người ta Trương đại sư nhìn nhịn không được cả người sợ hãi, sắc mặt cũng trở nên có chút tái nhợt.

Bất quá này còn gần chính là bắt đầu, xe một đường hướng lên trên khai, nhìn đến gà chết càng nhiều. Kia trường hợp cực kì âm trầm khủng bố, nếu không phải Trương đại sư phía trước đã muốn nói mạnh miệng, phía sau hắn thật muốn ôm đầu liền hướng dưới núi chạy.

Chính là lúc này cũng đã đã muộn, trên xe ngồi nhưng là Đông Thông thị công an cục chính phó cục trưởng, cấp cái gan lớn như trời cấp Trương đại sư, lúc này hắn cũng không dám lật lọng nói chính mình vừa rồi là hồ lộng bọn họ, trừ phi hắn tưởng tiến ngục giam.

Trương đại sư sợ phải chết, nghĩ rằng chính mình suốt ngày giả thần giả quỷ, lúc này là thật gặp gỡ quỷ, kia Phùng Tân Hùng lão cục trưởng cũng tốt không đến chạy đi đâu. Mặc dù ở thị ủy phòng họp khi, Phùng Tân Hùng đã muốn xem qua hiện trường quay chụp ảnh chụp, nhưng người lạc vào cảnh giới kỳ lạ cảm giác cũng là hoàn toàn không giống với. Kia đầy khắp núi đồi khủng bố thi thể, làm cho Phùng Tân Hùng cảm giác chính mình chính đi ở Diêm La địa ngục trên đường.

Bởi vì trong lòng sợ hãi, Phùng Tân Hùng cục trưởng tự nhiên mà vậy đối Trương đại sư sinh ra ỷ lại tâm, dưới ánh mắt ý thức nhìn về phía hắn. Này vừa thấy, phát hiện Trương đại sư sắc mặt tái nhợt, tuyết trắng chòm râu run run cái không ngừng, Phùng Tân Hùng cục trưởng trong lòng không khỏi càng phát ra hoảng sợ, chiến thanh âm hỏi:“Trương đại sư, ngài hãy nhìn ra cái gì không có?”

Gặp Phùng Tân Hùng cục trưởng đặt câu hỏi, Trương đại sư cố gắng trấn định nói:“Khó mà nói, khó mà nói, đại hung đại sát, nơi này tất có lệ quỷ thường lui tới a!”

Gặp Trương đại sư nói có lệ quỷ thường lui tới, lái xe tài xế tay run lên, thiếu chút nữa một cái phương hướng bàn không trảo ổn chạy đến khe suối đi, sợ tới mức Phùng Tân Hùng nhịn không được nâng tay cho tài xế đầu một bàn tay mắng:“Xem ngươi về điểm này lá gan, còn là không phải đảng viên cán bộ? Còn là không phải nhân dân công an a? Cấp lão tử hảo hảo lái xe!”

Còn đừng nói, như vậy nhất mắng, Phùng Tân Hùng nhưng thật ra cấp chính mình tăng lên điểm gan, lại hỏi:“Trương đại sư này lệ quỷ hay không có biện pháp hóa giải?”

“Cần làm một hồi đại pháp sự a” Trương đại sư kiên trì nói, trong lòng cũng là bất ổn một chút để đều không có.

Hắn cũng bất quá chính là cái cao minh điểm phiến tử, lại làm sao gặp qua bực này khủng bố trường hợp? Bất quá chuyện tới nay, cũng chỉ có tiếp tục hồ lộng đi xuống. Nếu đã làm cúng bái hành lễ sau không có việc gì, hắn Trương đại sư tự nhiên thanh danh đại trướng, về phần đã làm sau không hiệu quả, kia cũng không có việc gì, nhiều lắm nói là lệ quỷ quá lợi hại, dù sao này vụ án thập phần quỷ dị, không phải do bọn họ không tin.

“Làm tràng đại pháp sự, này không được a!” Tần Lam không nghĩ tới Trương đại sư đề nghị cùng phía trước hình cảnh chi đội Thiệu đội trưởng đề nghị là giống nhau như đúc, theo bản năng bật thốt lên phủ định nói.

“Đặc sự đặc làm, loại chuyện này chúng ta cũng là muốn nghe nghe chuyên gia đề nghị. Như vậy đi, hôm nay vừa vặn Tiền thị trưởng cùng Lâm thị trưởng đều ở, đợi lát

nữa tái theo chân bọn họ thương lượng một chút nhìn xem.” Phùng cục trưởng gặp Tần Lam há mồm đã nói không được, lại bất mãn nhìn nàng một cái nói.

Bất quá hình sự án kiện lấy thực hiện sự đến phá án, thân là công an cục cục trưởng Phùng cục trưởng cuối cùng cũng không dám mạo muội đánh nhịp, bởi vì này loại sự tình nếu xử lý không tốt, hoặc là vạn nhất truyền ra đi nhưng là muốn khiến cho sóng to gió lớn, muốn làm không tốt hắn này cục trưởng ở về hưu trước sẽ tài cái đại té ngã.

Khi nói chuyện, xe chạy đến kia tòa tảng đá phòng ở trước. Bởi vì Phùng Tân Hùng nửa đường thuận đường tiếp Trương đại sư, cho nên bọn họ đến lúc đó, thị trưởng xe đã muốn đứng ở tảng đá trước phòng.

Hai vị thị trưởng đang đứng ở trên sườn núi, nghe hình cảnh chi đội Thiệu đội trưởng hội báo, dưới ánh trăng hai người sắc mặt đều là trắng bệch, hiển nhiên so trong ảnh còn muốn âm trầm khủng bố trường hợp đem bọn họ sợ tới mức quá. Hơn nữa người vừa xuống xe khi, một trận gió núi thổi tới, kia âm trầm hơi thở đều là thấu cốt mà vào, làm cho người ta căn căn tóc gáy đều đã dựng thẳng lên đến.

“Phùng cục trưởng, vị này là?” Tiền Trác Phi thị trưởng gặp Phùng cục trưởng xe cũng theo sau đuổi tới, trên xe trừ bỏ Tần Lam cùng Phùng Tân Hùng ở ngoài, còn hơn một vị râu tóc bạc trắng, mặc màu xám thân đối khâm trang, nạp để ngàn tầng hài, thoạt nhìn tiên phong đạo cốt lão nhân, không khỏi tò mò hỏi.

“Tiền thị trưởng, vị này là chúng ta Đông Thông thị huyền học đại sư Trương Dân Thuận Trương đại sư. Lần này án kiện quá mức quỷ dị, ta cùng Tần Lam đồng chí thương lượng một phen, cho rằng đặc sự đặc làm còn là cần thỉnh phương diện này chuyên gia hỗ trợ phá

án. Vừa rồi vừa mới đến sơn hạ, Trương đại sư liền thấy được nơi đây khí cực kì hung thần, nhất ngữ nói trúng trên núi hẳn phải chết rất nhiều sinh vật.” Phùng Tân Hùng châm chước dùng từ hồi đáp, hơn nữa vì thuyết phục hai vị thị trưởng, còn cố ý nhắc tới Trương đại sư ở chân núi lời tiên đoán.

Kỳ thật Phùng Tân Hùng cho dù không chỉ ý thuyết minh, gặp qua bực này khủng bố trường hợp Tiền Trác Phi thị trưởng cùng Lâm Thủ Kiên phó thị trưởng từ lâu kinh nghi thần nghi quỷ đứng lên, ước gì tìm cái đại sư đến trấn trấn bãi, lại làm sao phản đối Phùng Tân Hùng thỉnh huyền học đại sư lại đây.

“Này vụ án quả thật thập phần quỷ dị, tuy rằng chúng ta đều tín ngưỡng Marx, đều là chủ nghĩa duy vật giả, nhưng có đôi khi cũng là cần biến báo thôi! Phùng cục trưởng cùng Tần Lam đồng chí này phá án ý nghĩ tốt lắm.” Bất quá ngầm Tiền Trác Phi thị trưởng tuy rằng ước gì tìm cái đại sư đến trấn trấn bãi, nhưng ở mặt ngoài còn là đem một phen nói cẩn thận, quan danh đường hoàng.

Dù sao thân là cộng sản đảng viên, hơn nữa còn là chính phủ quan viên, loại này phong kiến mê tín sự tình còn là không thể gióng trống khua chiêng đại đàm đặc đàm, còn là cần cẩn thận.

Như vậy dối trá nói một lần sau, Tiền Trác Phi thế này mới khách khách khí khí theo Trương đại sư nắm tay, cũng khiêm tốn thỉnh giáo nói:“Trương đại sư, lấy ngài chuyên nghiệp ánh mắt xem, cái này vụ án đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, có cái gì không tốt phá án đề nghị đâu?”

Thỉnh giáo khi, Tiền Trác Phi thị trưởng mặt khôi phục vài phần huyết sắc, dù sao có Trương đại sư ở, trong lòng luôn kiên định một ít.

Bởi vì hình thái ý thức vấn đề, ở đại lục, âm dương phong thủy đúng là vẫn còn không thể tiến dần từng bước, tổng còn là có mê tín đi lừa hiềm nghi. Cho nên Trương đại sư ở Đông Thông thị danh khí mặc dù vang, cũng chủ yếu là giới hạn trong người giàu có trong vòng, mà chính phủ quan lớn có chút tuy rằng cũng tin, nhưng tiên thiếu quang minh chính đại thỉnh giáo hắn. Hơn nữa giống hôm nay, Đông Thông thị thị trưởng trước mặt nhiều người như vậy mặt, khách khí theo Trương đại sư bắt tay thỉnh giáo, kia tuyệt đối là Trương đại sư nhân sinh lần đầu tiên

Trương đại sư nắm Tiền Trác Phi thị trưởng tay, cả người lại không khỏi lâng lâng đứng lên. Nay, Đông Thông thị công an cục cục trưởng, thị trưởng đều nhận thức, kia Đông Thông thị còn không phải có thể đi ngang.

Đương nhiên điều kiện tiên quyết là muốn làm cho bọn họ tin tưởng Trương đại sư quả thật có sâu hiểm khó dò thần kỳ bản lĩnh, mà này lại vừa lúc là Trương đại sư am hiểu. Làm bọn họ này một hàng, chỉ sợ người khác không nổi lòng nghi ngờ, không cầu tới cửa, chỉ cần lòng có nghi ngờ, chỉ cần cầu tới cửa, bọn họ luôn luôn biện pháp làm cho bọn họ rất tin không nghi ngờ. Mà nay còn có cái gì so với này đầy khắp núi đồi thi thể càng làm cho lòng người sinh hoài nghi đâu?

“Theo ta vừa rồi khai thiên nhãn quan sát, bực này hung thần quỷ dị việc cũng không phải người gây nên mà là lệ quỷ gây nên.” Trương đại sư bởi vì nghĩ đến về sau có thể ở Đông Thông thị đi ngang, trạng thái nhưng thật ra lập tức tiêu lên tới cao nhất, ngay cả trong lòng khiếp đảm đều đã quên, vỗ về sơn dương hồ, sắc mặt trang nghiêm nói.

Trương đại sư lời này chính trúng Tiền thị trưởng đám

người tâm tư, bọn họ thân ở bực này khủng bố âm trầm địa phương, cũng đều âm thầm cho rằng không phải người gây nên mà là quỷ quái gây nên, nhưng lấy bọn họ thân phận lời này cũng không nghi nói ra, nay Trương đại sư nhất ngữ vạch trần, tất cả mọi người âm thầm cảm thấy sau lưng một trận lạnh lẽo, không tự chủ được gật gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 355 : Hay là hắn chính là ngươi mời đến đại sư sao

“Quỷ cùng người bất đồng, đao thương đối chúng nó không có gì uy hiếp tác dụng. Cho nên muốn phá án, còn nhu làm một hồi đại pháp sự.” Trương đại sư gặp các thị trưởng đều gật đầu, trong lòng tràn ngập cảm giác thành tựu, lại sắc mặt nghiêm túc nói ra ở trên đường từng nói qua lời nói.

“Làm một hồi đại pháp sự?” Tiền Trác Phi thị trưởng đám người biểu tình đều trở nên có chút vi diệu phấn khích, ngươi xem xem ta, ta xem nhìn ngươi, ai cũng không muốn trước khai này khẩu, liền ngay cả Phùng cục trưởng phía sau cũng không nguyện ý trước mở miệng.

Dù sao phá án biến thành thực hiện sự thật là quá mức hoang đường, vạn nhất thống đi ra ngoài, này trách nhiệm do ai đến đảm đương đâu? Vừa rồi ở trên xe, mặc kệ là tài xế còn là Tần Lam đều là hắn hạ cấp, Phùng cục trưởng còn có thể buông ra lá gan nói, nhưng trước mặt thị trưởng mặt lại là mặt khác một hồi sự.

“Đây là không phải có điểm không ổn? Có hay không này khác biện pháp đâu?” Đỉnh núi phải tính Tiền Trác Phi chức quan tối cao, mọi người cũng không phát biểu ý kiến, cuối cùng Tiền thị trưởng cũng chỉ có thể bất đắc dĩ nhíu nhíu mày nói.

Trương đại sư vỗ về chòm râu không nói chuyện, một bộ sâu hiểm khó dò bộ dáng.

Gặp Trương đại sư không trả lời, Tiền thị trưởng đem ánh mắt đầu hướng Phùng cục trưởng đám người, nói:“Các ngươi cũng nói nói chính mình ý kiến đi?”

Tiền Trác Phi này nhất mở miệng, trường hợp thượng không khí lại càng phát vi diệu đứng lên, mọi người ngươi xem xem ta, ta xem nhìn ngươi, kỳ thật trong lòng đều chung nhận thức Trương đại sư đề nghị, nhưng ai cũng không muốn trước mở này miệng.

“Ta có một vị bằng hữu hắn nói tại đây phương diện rất nghiên cứu, hiện tại đang từ Hải Châu thị chạy tới, bằng không đợi đợi hắn, xem hắn hay không có cái gì tốt ý kiến?” Tần Lam nói tới đây cố ý ngừng lại một chút, hướng Trương đại sư xin lỗi cười cười nói:“Còn thỉnh đại sư không lấy làm phiền lòng, cái này hung án không phải là nhỏ, không thể điệu cho gì khinh tâm, nhiều phương diện này chuyên gia nhiều một phần giải thích.”

“Vô phương!” Trương đại sư khoát tay nói. Hắn mới không tin Tần Lam bằng hữu thực biết này, hơn phân nửa cũng là cái bọn bịp bợm giang hồ, ngay cả chính nàng đối hắn cũng không có nhiều tin tưởng, bằng không bọn họ công an cục làm sao cần tái thỉnh hắn xuất mã đâu? Nếu là đồng hành, Trương đại sư nói như thế nào cũng là người từng trải, trước kia lại từng chân chính nuôi dưỡng quá ác quỷ, tự nhiên sẽ không lo lắng trấn không được đối phương.

“Như vậy cũng tốt!” Tiền thị trưởng đám người đang lo khó giải quyết, gặp Tần Lam nói như vậy đều gật đầu tỏ vẻ đồng ý, mà Phùng cục trưởng đã có điểm mất hứng, cho rằng chính mình vừa rồi ở trên xe rõ ràng nói tốt, Tần Lam lại bính ra như vậy cái cách nói, rất có điểm ở Trương đại sư trước mặt tảo hắn này chính cục trưởng mặt mũi cảm giác !

“Bất quá ta vị này bằng hữu khả năng còn cần hai giờ tả hữu tài năng đuổi tới, Tiền thị trưởng ngài xem……” Tần Lam gặp Tiền thị trưởng gật đầu nói tốt, nhìn nhìn đồng hồ, mặt lộ vẻ khó xử sắc nói.

Man Đầu sơn con đường này thật là khó đi, theo Đông Thông thị đến Man Đầu sơn lái xe cần không sai biệt lắm hai giờ tả hữu, Tần Lam tính toán đâu ra đấy Hạ Vân Kiệt đuổi tới nơi này còn cần hai giờ tả hữu. Nay đã muốn là đêm khuya, nàng nhưng thật ra lo lắng lãnh đạo mệt nhọc chờ không kịp.

“Vô phương, việc này không phải là nhỏ, chúng ta ngay tại nơi này chờ ngươi vị kia bằng hữu chạy tới, chính là đêm khuya còn muốn làm phiền đại sư, nhưng thật ra thiệt tình băn khoăn.” Này vụ án sự tình quan quan dân chúng an nguy, con đường làm quan tiền đồ, ở phía sau Tiền thị trưởng nhưng thật ra không bãi thị trưởng cái giá, hướng Tần Lam khoát tay, sau đó lại khách khí đối Trương đại sư nói.

Hiện tại luôn luôn đến thuyết vô thần Tiền thị trưởng cũng bắt đầu tin tưởng minh minh trung có thần linh sự tình, cho nên đối với Trương đại sư phá lệ khách khí.

“Tiền thị trưởng khách khí, trảm yêu trừ ma cũng là chúng ta người tu hành thuộc bổn phận việc.” Trương đại sư vuốt ve sơn dương hồ vẻ mặt Hạo Nhiên Chính Khí nói.

Gió núi thổi tới, tóc trắng phiêu phiêu, tay áo phi động, ở xứng thượng như vậy một phen nói, lập tức Trương đại sư ở Tiền thị trưởng đám người trong lòng tạo thập phần cao lớn hình tượng, liền ngay cả Tần Lam đều bị này bán tướng cấp mơ hồ bắt đầu tin tưởng Trương đại sư chính là chân chính đắc đạo cao nhân, mà tương phản Hạ Vân Kiệt kia thanh tú tuổi trẻ khuôn mặt, tựa hồ như thế nào cân nhắc cũng không như là cái gì đắc đạo cao nhân, càng đừng nói cái gì ở Giang Nam tỉnh không có người so với hắn càng biết âm dương phong thủy !

Bình sinh lần đầu tiên, Tần Lam bắt đầu đối Hạ Vân Kiệt tín nhiệm có chút dao động, trong lòng cũng bắt đầu trở

nên bất an đứng lên. Hiện tại chính phó thị trưởng còn có cục trưởng đều ở, vạn nhất đến lúc đó Hạ Vân Kiệt kỳ thật chính là cái bán đáp tử, lại hoặc là căn bản không hiểu, kia kết quả là phi thường nghiêm trọng. Chính là nói đã muốn nói ra, Tần Lam cũng là không tốt tái sửa miệng.

Trương đại sư này người từng trải còn là cử có một bộ, hơn nữa Tiền thị trưởng đám người hiện tại vốn là nghi thần nghi quỷ, Trương đại sư ở đỉnh núi cùng Tiền thị trưởng đám người một trận hải thổi, không bao lâu liền đem bọn họ cấp lừa dối đúng hắn càng phát ra rất tin không nghi ngờ, há mồm một cái đại sư ngậm miệng một cái đại sư, đem Trương đại sư cấp phủng cả người đều phải tùy gió núi nhẹ nhàng đứng lên.

Đang lúc mọi người bị Trương đại sư cấp lừa dối rất tin không nghi ngờ khi, Tần Lam di động vang lên, lấy ra nữa vừa thấy là Hạ Vân Kiệt dãy số, vội vàng tiếp lên nói:“Ngươi hiện tại ở nơi nào?”

“Ta hiện tại đã muốn đến Man Đầu sơn chân núi, bất quá thủ vệ cảnh sát không cho ta đi lên.” Trong điện thoại truyền đến Hạ Vân Kiệt thanh âm.

“Ngươi đã muốn đến? Ngươi không phải nói ngươi ở Hải Châu thị sao?” Tần Lam nghe vậy không khỏi vẻ mặt kinh ngạc nói.

Tần Lam lại nào biết đâu rằng Hạ Vân Kiệt một đường biểu xe lại đây, chẳng sợ sơn đạo hắn cũng là lấy một trăm bốn năm mười tốc độ khai tới được. Đương nhiên lấy Hạ Vân Kiệt bản sự, trên cao tốc giám sát nhiếp tượng là khẳng định chụp không đến hắn siêu tốc.

“Ta một đường siêu tốc tới được.” Chân núi, Hạ Vân Kiệt ngồi ở xe BMW điều khiển vị, cau mày, hai mắt hàn quang bắn ra bốn phía nhìn quét Man Đầu sơn, nói.

Lấy hắn bản sự lại sao lại cảm thụ không đến này trên núi tản ra không đi nồng đậm sát khí.

“Ngươi nha ngươi không phải nói cho ngươi chú ý an toàn sao?” Tần Lam nghe nói Hạ Vân Kiệt một đường siêu tốc lại đây, trong lòng lại là lần cảm ấm áp lại là nhịn không được thầm oán nói.

“Này không an toàn tới sao?” Cảm nhận được Tần Lam quan tâm, Hạ Vân Kiệt trong mắt hàn quang chuyển vì ôn nhu.

“Tính, chuyện này đợi lát nữa tái với ngươi so đo. Ngươi đem điện thoại cấp…… Tính, ngươi ở chân núi chờ một chút, ta lập tức đi xuống tiếp ngươi.” Tần Lam vốn muốn cho thủ vệ cảnh sát tiếp điện thoại, nhưng ngẫm lại sơn đưa ra thị trường dài, cục trưởng đều ở, còn là trước đó để hỏi rõ ràng, đỡ phải đến lúc đó lên núi ở thị trưởng các lãnh đạo trước mặt xấu mặt.

Nói xong Tần Lam liền treo điện thoại, sau đó đối thị trưởng đám người nói:“Tiền thị trưởng, Lâm thị trưởng, Phùng cục trưởng, ta bằng hữu chạy tới, ta trước đi xuống tiếp một chút.”

Nay Tiền thị trưởng đối cái gì âm dương phong thủy rất là tin tưởng, liên quan đối âm dương phong thủy sư cũng trở nên tôn kính đứng lên, nghe nói Tần Lam bằng hữu chạy tới, thế nhưng khó được khiêm tốn nói:“Đêm khuya nửa đêm cho ngươi vị kia bằng hữu cố ý tới rồi, thật đúng là băn khoăn, như vậy ta và ngươi cùng nhau đi xuống tiếp hắn một chút đi.”

Nghe nói thị trưởng muốn đích thân đi xuống tiếp Hạ Vân Kiệt, Tần Lam không khỏi chột dạ vội vàng xua tay nói:“Không cần Tiền thị trưởng, ta đi tiếp là đến nơi.”

“Này không tốt, đại thật xa làm cho hắn tới rồi, tiếp một chút là hẳn là.” Tiền thị trưởng lại cố ý muốn đi tiếp.

Tiền thị trưởng đều phải tự mình đi tiếp, Lâm phó thị trưởng còn có Phùng cục trưởng tự nhiên cũng không tốt tự cao thân phận, cũng đều ào ào nói hẳn là tiếp một chút, chỉ có Trương đại sư vì biểu hiện một chút chính mình siêu nhiên, không chỉ có không có xuống núi tiếp mà là ở một vị cảnh sát đồng chí cùng đi hạ, bưng la bàn trang mô tác dạng ở đỉnh núi chuyển động đứng lên.

Ngồi ở trong xe, Tần Lam trong lòng thật sự là bất ổn. Bực này hội yếu là thị trưởng đám người nhìn đến Hạ Vân Kiệt là cái tuổi trẻ tiểu mao đầu, sau đó vạn nhất Hạ Vân Kiệt lại chỉ có bán đáp tử công phu hoặc là căn bản không hiểu, kia khả làm sao bây giờ đâu?

Man Đầu sơn chính là cái tiểu sơn đầu, cho dù không ra xe, đi đường xuống núi cũng không vài phút, trong nháy mắt xe đi ra chân núi.

Đến chân núi, Tiền thị trưởng bọn người là thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, vừa rồi Tiền thị trưởng không nên kiên trì xuống dưới tiếp Tần Lam bằng hữu, trừ bỏ muốn tỏ vẻ một chút đối cao nhân tôn kính, kỳ thật còn có một nguyên nhân chính là trên núi âm trầm khủng bố hơi thở thật sự ép tới hắn trong lòng hoảng hề hề, cả người khó chịu. Nay đến chân núi, cuối cùng là thấu một hơi.

Hạ Vân Kiệt nghe nói Tần Lam muốn đích thân xuống núi tới đón hắn liền sớm xuống xe đứng ở lộ khẩu chờ nàng, cũng không nghĩ đến lập tức đến đây nhiều người như vậy, hơn nữa xem tư thế, tướng mạo người người còn đều là quan lớn, không khỏi ngây ngẩn cả người, mà Tiền thị trưởng bọn người nghĩ đến người tới nhất định là một vị giống Trương đại sư giống nhau tiên phong đạo cốt đắc đạo cao nhân, không nghĩ tới cũng là một vị mao đầu người trẻ tuổi, đầu tiên là sửng sốt, tiếp

theo liền khó tránh khỏi mặt lộ vẻ một phần không vui.

Đêm hôm khuya khoắc như vậy hưng sư động chúng, nghênh đón dĩ nhiên là một vị mao đầu người trẻ tuổi, này nếu truyền ra đi còn không bị người cười điệu răng hàm !

Hơn nữa Phùng cục trưởng vốn là đối Tần Lam có chút bất mãn, gặp muốn làm nửa ngày nàng mời đến bằng hữu thế nhưng còn là cái mao đầu người trẻ tuổi, trong lòng lại càng phát bất mãn, bình tĩnh mặt nói:“Tần Lam đồng chí, hay là hắn chính là ngươi mời đến đại sư sao?”

Nói chuyện khi, Phùng cục trưởng cố ý tăng thêm “Đại sư” Hai chữ.

Hắn đương nhiên là không tin như vậy một cái mao đầu người trẻ tuổi sẽ là cái gì âm dương phong thủy đại sư

“Đúng vậy, ta đến giới thiệu một chút, vị này là Hạ Vân Kiệt, hắn là bằng hữu của ta cũng là một vị huyền học đại sư. Hạ Vân Kiệt vị này là chúng ta Đông Thông thị Tiền thị trưởng, vị này là Lâm thị trưởng, vị này là của ta thượng cấp lãnh đạo Phùng cục trưởng.” Tuy rằng biết Phùng cục trưởng bọn họ lòng có bất mãn, nhưng Tần Lam cũng chỉ có thể kiên trì giới thiệu nói, giới thiệu khi cũng không quên hướng Hạ Vân Kiệt trên đầu mang mũ mão tử.

Không có biện pháp chuyện tới nay, cũng chỉ có thể nâng lên Hạ Vân Kiệt thân phận. Đương nhiên ở sâu trong nội tâm, Tần Lam còn là lựa chọn tin tưởng Hạ Vân Kiệt sẽ không lừa nàng.

Chuyện tới nay, xuống núi đều xuống núi, huống hồ Tần Lam nói như thế nào cũng là công an cục thường vụ phó cục trưởng, mặt mũi cũng là cần cấp một chút, nếu Tần

Lam như vậy giới thiệu, Tiền thị trưởng đám người cũng chỉ có thể có lệ theo Hạ Vân Kiệt nắm tay, thuận miệng nói câu vất vả, sau đó lại thật sâu hô hấp mấy khẩu mới mẻ không khí, liền xoay người lên xe hướng sơn đi lên. Đối đãi Hạ Vân Kiệt thái độ cùng đối đãi Trương đại sư thái độ cũng là khác hẳn có khác, thậm chí ngay cả hỏi hắn ý kiến đều không có hỏi một chút.

Này cũng không trách bọn họ, ở trung y phương diện cũng tốt, ở phong thủy tướng thuật phương diện cũng thế, người Trung Quốc có chút tư tưởng còn là thâm căn cố đế, tổng cảm thấy phương diện này chân chính có tạo nghệ, hẳn là đều là lớn tuổi giả mà không phải cái chưa đủ lông đủ cánh người trẻ tuổi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 356 : Ai hạt hồ nháo

Gặp Tiền thị trưởng đám người rất nhanh liền xoay người lên xe rời đi, đối đãi Hạ Vân Kiệt thái độ cùng đối đãi Trương đại sư thái độ khác hẳn có khác, Tần Lam trong lòng mặc dù có điểm bất bình, nhưng càng nhiều còn là không yên.

Đây mới là vừa mới bắt đầu, Tiền thị trưởng đám người đã muốn là này thái độ, đợi lát nữa nếu đến trên núi, Hạ Vân Kiệt nếu không có thể xuất ra điểm bản sự đến, chỉ sợ không chỉ có Hạ Vân Kiệt sẽ bị Tiền thị trưởng đám người hoàn toàn xem thường, liền ngay cả nàng Tần Lam sau chỉ sợ cũng không thể thiếu chịu phê bình.

Bất quá rất nhanh Tần Lam tâm tư liền hoàn toàn bị lại xuất hiện ở trước mắt này quen thuộc khuôn mặt cấp hấp dẫn ở, như trước là như vậy thanh tú thuần phác, như trước là như vậy trẻ tuổi suất khí.

“Lần sau không chuẩn tái siêu tốc, bằng không ta tự mình cho ngươi hạ hóa đơn phạt!” Hảo hảo quan sát một phen kia quen thuộc khuôn mặt, Tần Lam kia trương góc cạnh rõ ràng mặt đẹp đột nhiên kéo xuống dưới trách cứ nói.

“Yes, madam!” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam trách cứ nàng, lập tức nghiêm vẻ mặt nghiêm túc trả lời.

“Nhiều người, còn không có cái đứng đắn nhanh lên xe a!” Gặp Hạ Vân Kiệt ở phía sau còn có tư cùng chính mình ngoạn này vừa ra, Tần Lam lại là thoải mái lại là buồn cười, nhịn không được liếc trắng mắt, oán trách nói.

Tần đại cục trưởng là Đông Thông thị công an cục đẹp nhất cũng là tối nghiêm khắc nữ cảnh sát, không biết

bao nhiêu nam cảnh viên âm thầm thị nàng vì tình nhân trong mộng đồng thời cũng sợ nàng sợ đòi mạng. Đột nhiên gian nhìn thấy Tần cục trưởng lộ ra nữ tính quyến rũ một mặt, thiếu chút nữa không đem gác lộ khẩu cảnh sát cấp nhìn xem tròng mắt đều thẳng.

“Yes, madam!” Hạ Vân Kiệt lại một lần nữa nghiêm, sau đó mới lên chính mình xe BMW, mà Tần Lam tắc ngồi xuống điều khiển vị, vừa rồi nàng là theo Phùng cục trưởng ngồi cùng chiếc xe xuống núi, nay Phùng cục trưởng đi trước một bước, nàng tự nhiên chỉ có thể ngồi Hạ Vân Kiệt xe.

Phát động xe theo đuôi phía trước xe một đường hướng trên núi lái, Hạ Vân Kiệt thỉnh thoảng dùng ánh mắt vụng trộm đánh giá Tần Lam

Một thân cảnh phục Tần Lam nói không nên lời tư thế oai hùng hiên ngang, một đôi ngạo nhân vú đem cảnh phục cao cao đỉnh khởi, phảng phất tùy thời dục phá y mà ra, lại làm cho tư thế oai hùng hiên ngang Tần Lam lộ ra vô tận gợi cảm dụ hoặc.

“Xem làm sao đâu?” Tần Lam là kêu Hạ Vân Kiệt đến xem phong thủy, không nghĩ tới tiểu tử này vừa lên xe tẫn vụng trộm hướng chính mình trên người ngắm, nhịn không được xem thường nói.

“Lam tỷ, ngươi mặc cảnh phục rất đẹp mắt.” Hạ Vân Kiệt tự đáy lòng tán thưởng nói.

“Xem trọng ngươi cái đại đầu quỷ a! Ta kêu ngươi tới là giúp ta phá án, không phải cho ngươi đến xem của ta. Ta khả nói cho ngươi, ta vừa rồi ở lãnh đạo trước mặt nhưng là thổi phồng một phen, ngươi cũng không thể điệu liên tử.” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt khen chính mình, trong lòng tự nhiên là thực vui mừng, nhưng vấn đề là Hạ Vân Kiệt khen không phải thời điểm, làm cho

nàng lại khó tránh khỏi có vài phần thoải mái, thói quen tính lại thân thủ thực nữ nhân trạc hạ hắn đầu, oán trách nói.

“Yên tâm đi, Lam tỷ, không có ba hai ba không dám thượng Lương Sơn, nếu ta chạy đến, lại há có thể điệu Lam tỷ của ngươi mặt mũi?” Hạ Vân Kiệt nói xong trên mặt biểu tình dần dần chuyển vì ngưng trọng, vì vậy thời điểm hắn đã muốn thấy được trên sườn núi này cho khô chết gà.

Hắn đương nhiên sẽ không cho rằng đây là lệ quỷ gây nên, quỷ nãi vô hình thân thể, chúng nó đem máu hút đi lại có gì dùng? Muốn hấp cũng là hấp người hồn phách. Nhưng không phải lệ quỷ kia lại là cái gì đâu?

“Với ngươi nói còn thật sự, ngươi đến tột cùng hiểu hay không âm dương phong thủy? Này vụ án nếu một cái xử lý không tốt là xảy ra đại loạn tử.” Tần Lam thu hồi nữ tính quyến rũ một mặt, ngược lại vẻ mặt nghiêm túc nói.

“Này vụ án các ngươi cảnh sát không có biện pháp xử lý!” Hạ Vân Kiệt trong mắt lóe ra hàn quang nói.

“Hay là ngươi cũng nhìn ra tới nơi này có hắc bạch khí phóng lên cao, chính là đại hung đại sát nơi, hơn nữa gây án giả cũng không phải người mà là lệ quỷ?” Tần Lam lúc này mới phát hiện Hạ Vân Kiệt biểu tình trước nay chưa có ngưng trọng, một đôi tinh mâu cũng lóe ra sấm người hàn quang, thân thể mềm mại nhịn không được run lên, bật thốt lên hỏi.

“Cái gì hắc bạch khí, cái gì đại hung đại sát nơi, ngươi đây là nghe ai nói ? Này núi tuy rằng không phải cái gì phong thủy bảo địa, nhưng thanh sơn nước biếc, có sơn lại có thủy, miễn cưỡng coi như là không có trở ngại phong thủy nơi.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi dở khóc dở cười nói. Nơi này nay tuy rằng là tràn ngập

hung thần khí, nhưng cùng phong thủy không có nửa mao tiền quan hệ, về phần cái gì hắc bạch khí liền lại lời nói vô căn cứ.

“Vậy ngươi vì cái gì nói này vụ án chúng ta cảnh sát không có biện pháp xử lý? Ngươi đến tột cùng hiểu hay không a? Cũng là ngươi thực phát hiện cái gì?” Tần Lam đại mi hơi nhíu nói.

“Bởi vì người gây án cũng không phải người bình thường, các ngươi cảnh sát chỉ sợ tìm không ra hắn, cho dù tìm ra hắn đến chỉ sợ cũng không đối phó được hắn. Người như thế cần giống chúng ta loại này người đặc thù đến đối phó mới được.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt chính sắc nói.

“Ngươi lời này là cái gì ý tứ? Hay là đối phương là giống tiểu thuyết viết tu luyện tà công võ lâm cao thủ sao?” Tần Lam càng phát ra nghi hoặc nói.

“Không sai biệt lắm là ý tứ này, cụ thể ta còn cần cẩn thận quan sát cũng phỏng đoán một phen mới được.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói, ánh mắt ở trong đêm đen lại như điện xuyên thấu qua cửa kính xe nhìn quét núi rừng.

“Nhưng là Trương đại……” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt phán đoán cùng Trương đại sư hoàn toàn bất đồng, trong lúc nhất thời đầu lớn !

Nàng đem Hạ Vân Kiệt mời đến, là hy vọng hắn có thể ở âm dương phong thủy phương diện cấp ra cái kết luận, sau đó nhìn xem có hay không tất yếu thực hiện sự hoặc là cái gì, không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt lại toát ra như vậy một phen nói đến, điều này làm cho nàng rất khó làm. Bởi vì hiện tại Tiền thị trưởng đám người hiển nhiên đều đã muốn tin Trương đại sư lí do thoái thác, đơn giản không có người nguyện ý trước mở miệng đem nói làm

rõ thôi, nay Hạ Vân Kiệt nếu đột nhiên nhảy ra toàn bộ phủ định, hơn nữa còn nói cảnh sát không thể làm này vụ án, Tiền thị trưởng đám người không tiếp thu vì hắn nói hươu nói vượn mới là lạ !

Bất quá Tần Lam trong lời nói còn chưa nói xong, xe đã muốn đến tảng đá ốc trước.

Tiền thị trưởng, Lâm thị trưởng còn có Phùng cục trưởng ba người đều đã muốn xuống xe, đang đứng ở tảng đá ốc trước chờ bọn họ, về phần vị kia Trương đại sư tắc còn cầm la bàn ở chung quanh trang mô tác dạng thăm dò.

Hạ Vân Kiệt lúc này đã bị kẻ gây án tàn nhẫn thủ đoạn cấp chọc giận, cũng biết nếu trễ ngăn lại, chỉ sợ lần sau đầy khắp núi đồi nằm sẽ không là gà mà là người, cho nên Hạ Vân Kiệt một chút xe, liền mắt nhìn chung quanh nhìn xung quanh đánh giá, thần niệm từ lâu kinh như võng bình thường phô mở ra, bao lại toàn bộ đỉnh núi.

Tiền thị trưởng đám người gặp Hạ Vân Kiệt này tiểu tử vừa xuống xe liền đứng ở nơi đó chung quanh nhìn xung quanh, vừa không có đi lên theo chân bọn họ chào hỏi, cũng không có giống Trương đại sư giống nhau xuất ra la bàn thăm dò, trong lòng đều rất là bất mãn. Hơn nữa kia Phùng cục trưởng vốn chống lại đầu đột nhiên hàng không hạ Tần Lam, quấy rầy hắn đề bạt thân tín kế hoạch, đối Tần Lam còn có chút bất mãn, đêm nay Tần Lam lại xướng như vậy vừa ra diễn, tìm như vậy một người trẻ tuổi không coi ai ra gì đến, trong lòng tự nhiên là càng phát ra bất mãn.

Hạ Vân Kiệt đứng ở tại chỗ không nhìn xung quanh bao lâu, Phùng cục trưởng liền đã muốn nhịn không được đi lên tới hỏi nói:“Hạ đại sư hãy nhìn ra cái gì không có? Có cái gì không tốt đề nghị?”

Phùng cục trưởng hỏi cái này nói khi, nhưng thật ra hy vọng Hạ Vân Kiệt cũng có thể nói ra làm một hồi cúng bái hành lễ đề nghị, kể từ đó, mọi người tái thảo luận thực hiện sự hoặc là định ra thực hiện sự quyết định sẽ có vẻ có vẻ tự nhiên.

“Này vụ án không phải người thường gây nên, các ngươi cảnh sát làm không được. Còn là đem hiện trường mau chóng quét tước một phen, làm cho người chết xuống mồ vì an, sau đó đem người cũng triệt đi.” Hạ Vân Kiệt gặp Phùng cục trưởng đặt câu hỏi, đem ánh mắt cùng thần niệm thu trở về, vẻ mặt nghiêm túc nói.

“Vân Kiệt!” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng trước mặt cục trưởng mặt không chỉ có nói cảnh sát làm không được này vụ án, nhưng lại nói ra dọn dẹp gây án hiện trường, cũng rút lui khỏi cảnh viên như vậy người thường trong lời nói, không khỏi gấp đến độ cái trán đều toát ra tế hãn, vội vàng xả hạ Hạ Vân Kiệt, thấp giọng kêu lên.

Bất quá Tần Lam cản lại đã muốn đã muộn, Hạ Vân Kiệt lời nói không chỉ có Phùng cục trưởng nghe được, Tiền thị trưởng, Lâm phó thị trưởng cũng đều nghe được nhất thanh nhị sở, ba người cơ hồ đồng thời đều thay đổi sắc mặt, hơn nữa Phùng cục trưởng đương trường liền lạp hạ mặt, không lưu tình chút nào hướng Tần Lam huấn trách mắng:“Tần Lam đồng chí, ngươi thỉnh là cái gì đại sư? Quả thực hạt hồ nháo !”

Gặp Phùng cục trưởng không lưu tình chút nào trước mặt mọi người huấn xích Tần Lam, Hạ Vân Kiệt sắc mặt không khỏi trầm xuống, chỉ vào Phùng cục trưởng âm thanh lạnh lùng nói:“Hạt hồ nháo ngươi chẳng lẽ ngươi ánh mắt mù sao? Nhìn không ra đến này đó gà cùng người cơ hồ đều là đồng thời bị hút cạn máu mà chết sao? Hơn nữa trên người ngay cả miệng vết thương đều nhìn không tới sao? Ngươi cảm thấy người thường

có thể làm đến điểm này sao?”

“Người thường đương nhiên làm không được, nhưng lệ quỷ có thể làm được!” Phùng cục trưởng gặp Hạ Vân Kiệt một tên mao đầu tiểu tử thế nhưng giáp mặt chỉ trích chính mình hạt hồ nháo, không khỏi cũng bị tức giận đến hôn đầu, cũng bất chấp mê tín không mê tín, bật thốt lên liền đem Trương đại sư lời nói cấp chuyển đi ra.

“Lệ quỷ? Chê cười, quỷ là vô thể chi âm hồn, chúng nó hấp huyết làm gì dùng? Huống hồ máu tươi bên trong sinh dương khí tối chừng, quỷ né tránh đều không kịp, thế nào còn dám đi hấp thu?” Hạ Vân Kiệt khinh thường phản bác nói.

“Người trẻ tuổi, ngươi đến tột cùng động bất động âm dương phong thủy chi đạo. Ai nói quỷ là vô thể chi âm hồn sẽ không có thể hấp người huyết khí ?” Đang ở phía sau, một đạo trào phúng thanh âm ở Hạ Vân Kiệt sau lưng vang lên.

Nói chuyện người đúng là Trương đại sư. Bởi vì Hạ Vân Kiệt là đưa lưng về phía hắn, hắn chỉ có thể theo hắn bóng dáng cùng thanh âm phán đoán đối phương là cái người trẻ tuổi.

“Trương đại sư ngươi tới vừa lúc, còn là từ ngươi này chuyên gia vội tới vị này người trẻ tuổi nói nói đi.” Tiền thị trưởng gặp Hạ Vân Kiệt một người trẻ tuổi ở chính mình đám người trước mặt như thế kiêu hoành cuồng vọng, trong lòng cũng là đối hắn cực độ khó chịu, gặp Trương đại sư lại đây đã muốn cướp ở Phùng cục trưởng trước mặt nói.

Tần Lam gặp Tiền thị trưởng thế nhưng cướp nói chuyện, thế nào còn không biết thị trưởng đại nhân đối Hạ Vân Kiệt cũng là rất ý kiến, không khỏi gấp đến độ

vội vàng nói:“Tiền thị trưởng, Phùng cục trưởng, Hạ Vân Kiệt còn trẻ, hắn nói chuyện xưa nay……”

“Tần Lam ngươi không cần xen mồm, ta Phùng Tân Hùng sống một bó to tuổi, hôm nay còn là lần đầu tiên bị một người trẻ tuổi như vậy giáp mặt chống đối huấn xích, khiến cho Trương đại sư hảo hảo nói với hắn nói nói, nhìn xem đến tột cùng là ai nói hươu nói vượn, ai hồ nháo?” Phùng cục trưởng không đợi Tần Lam đem nói cho hết lời, liền xanh mặt đánh gãy nàng.

“Đi a, Trương đại sư, chúng ta đây hai đã nói nói nói đi!” Hạ Vân Kiệt cười lạnh xoay người, nhìn Trương đại sư nói.

“A, quỷ nha!” Làm Hạ Vân Kiệt xoay người khi, nương ánh trăng Trương đại sư lập tức liền thấy rõ kia làm hắn suốt đời khó quên mặt, không khỏi sợ tới mức thiếu chút nữa mông nước tiểu lưu, thế nhưng ngay cả quỷ đều kêu lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 357 : Đại sư tha mạng

“Quỷ làm sao có quỷ?” Gặp Trương đại sư kêu quỷ, Tiền thị trưởng đám người không khỏi sợ tới mức cả người lạnh run đứng lên, chỉ có Tần Lam coi như bình tĩnh, bất quá thủ cũng theo bản năng nắm chặt Hạ Vân Kiệt tay, chờ nàng ý thức lại đây khi, lại vội vàng lỏng rồi rời ra, chột dạ hướng Tiền thị trưởng đám người vụng trộm liếc liếc mắt một cái. Chỉ là bọn hắn lúc này lại đều sợ tới mức đòi mạng, lại làm sao chú ý tới nàng loại này động tác nhỏ.

“Quỷ cái quỷ gì? Ta nhớ rõ lúc trước với ngươi nói qua về sau không chuẩn giả thần lộng quỷ gạt người, xem ra Trương đại sư ngươi là đem của ta nói như gió thổi bên tai? Bất quá ngươi lá gan nhưng thật ra cử lớn, chẳng lẽ nhìn không ra đến này vụ giết người án nếu là một cái xử lý không tốt sẽ khiến cho thiên đại tai nạn sao? Loại chuyện này ngươi thế nhưng cũng dám tham dự hạt hồ nháo? Ngươi là không phải chán sống?” Hạ Vân Kiệt biểu tình lạnh lẽo chất vấn, một đôi tinh mâu lại hàn quang lộ.

“Đại sư tha mạng, đại sư tha mạng! Ta này cũng là đến địa đầu sau mới phát hiện sự tình khó giải quyết, nhưng là đâm lao phải theo lao thế này mới hạt nói bậy. Ngài liền đáng thương đáng thương ta một phen tuổi, phóng ta một con ngựa đi! Ta thề, từ hôm nay trở đi tuyệt đối thu tay lại mặc kệ!” Người khác không biết Hạ Vân Kiệt lợi hại, Trương đại sư cũng là biết Hạ Vân Kiệt là một vị chân chính có tu vi, thấy hắn biểu tình lạnh lẽo, mắt lộ ra hung quang, thế nhưng sợ tới mức hai chân mềm nhũn, đối với hắn liền liên tục dập đầu.

Tiền thị trưởng, Phùng cục trưởng đám người vốn đang muốn cho Trương đại sư tỏa nhất tỏa Hạ Vân Kiệt ngạo khí, cho hắn một cái giáo huấn, không nghĩ tới trong

nháy mắt, bọn họ trong mắt cho rằng thế ngoại cao nhân, âm dương phong thủy đại sư thấy Hạ Vân Kiệt thế nhưng giống như chuột thấy mèo vậy, không chịu nổi đến quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, nhưng lại miệng hô đại sư, nhất thời người người tất cả đều mắt choáng váng, hơn nữa Phùng cục trưởng sắc mặt lại xanh một trận trắng một trận, hận không thể tiến lên đối với Trương đại sư hung hăng đá mấy đá.

Đến phía sau, Phùng cục trưởng tự nhiên hiểu được muốn làm nửa ngày chính mình mời đến là cái bọn bịp bợm giang hồ, một lão phiến tử !

“Hảo, xem ở ngươi một phen tuổi phân thượng, ta thả ngươi một con ngựa. Bất quá tội chết có thể miễn, tội sống khó thoát, ngươi hiện tại cho ta một đường đi tới hồi Đông Thông thị, đừng nghĩ nửa đường nhờ xe hồ lộng ta, ngươi có biết ta là có biện pháp biết đến.” Hạ Vân Kiệt quả thật có chút căm tức này lão phiến tử, thế nhưng tại đây loại sự tình cũng dám hạt hồ nháo, bất quá dù sao cũng là một phen tuổi lại là dập đầu lại là cầu xin tha thứ, Hạ Vân Kiệt đúng là vẫn còn thả hắn một con ngựa.

“Hạ đại sư ngài liền đại từ đại bi tha ta đi, này cảnh tối lửa tắt đèn lại là sơn đạo, ngài làm cho ta một lão nhân như thế nào đi được hồi Đông Thông thị a!” Trương đại sư nghe nói Hạ Vân Kiệt muốn cho hắn bằng hai cái đùi đi trở về Đông Thông thị, không khỏi gấp đến độ lại một bộ đáng thương cầu xin tha thứ nói.

“Lập tức lăn! Chờ ta thay đổi chủ ý, ngươi liền hối hận cũng không còn kịp rồi!” Hạ Vân Kiệt lúc này cũng là rốt cuộc không có động gì thương hại chi tâm, mặt lạnh lùng nói.

Sau khi nghe được mặt một câu, Trương đại sư cả người đều nhịn không được run lên hạ, cũng không dám

nữa có nửa điểm may mắn chi tâm, vội vàng té luống cuống hướng dưới núi chạy, liền ngay cả tiếp đón cũng chưa cùng Tiền thị trưởng đám người đánh một tiếng.

Gặp Trương đại sư bị Hạ Vân Kiệt nói hai ba câu cấp sợ tới mức bỏ trốn mất dạng, rốt cuộc không có nửa điểm tiên phong đạo cốt đắc đạo cao nhân bộ dáng, Tiền thị trưởng đám người lại là khiếp sợ lại cảm thấy thể diện thật to không nhịn được, trong lòng dị thường căm tức.

Phải biết rằng ngay tại vừa rồi, bọn họ còn đem Trương đại sư làm cao nhân giống nhau cung, nói chuyện đều là khách khách khí khí, mà trước mắt vị này người người trẻ tuổi đâu? Bọn họ cũng là ngay cả bắt tay đều là miễn miễn cường cường, thậm chí còn vì hắn răn dạy Tần Lam hạt hồ nháo. Nay đổ tốt, kia cái gọi là cao nhân Trương đại sư thấy hắn thế nhưng giống như chuột thấy mèo vậy, điều này làm cho bình thường cao cao tại thượng lãnh đạo thể diện như thế nào quải được? Lại như thế nào không căm tức?

Đương nhiên Tần Lam phản ứng cùng Tiền thị trưởng đám người hoàn toàn tương phản, nàng kia đối mắt đẹp thẳng lăng lăng nhìn Hạ Vân Kiệt, lóe ra kinh hỉ ánh mắt. Nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới, sự tình thế nhưng sẽ xuất hiện như vậy hí kịch tính biến hóa, mà theo biến hóa này Tần Lam cũng không khó hiểu rõ, chính mình thỉnh Hạ Vân Kiệt lại đây tuyệt đối là cái chính xác lựa chọn, hắn trừ bỏ là một vị võ lâm cao thủ, khẳng định còn có thể một chút huyền môn thần bí thuật.

Bất quá ở quan trường hỗn lâu, Tần Lam biết phía sau cần cấp lãnh đạo một chút mặt mũi, cho nên rất nhanh hãy thu nổi lên trên mặt kinh hỉ biểu tình, hướng Hạ Vân Kiệt sử cái ánh mắt, sau đó nói:“Vân Kiệt, này vụ án không phải là nhỏ, thị lãnh đạo đều cực kỳ coi trọng, đối với chúng ta ở huyền học phương diện đều là thường dân, ngươi còn là mau cùng Tiền thị trưởng bọn họ hảo

hảo giải thích một chút đi?”

Tần Lam lời nói làm cho Tiền thị trưởng sắc mặt hơi chút chuyển hảo, bất quá muốn hắn mở miệng hướng Hạ Vân Kiệt này người trẻ tuổi xin lỗi cái gì chung quy có điểm khó khăn, huống hồ hiện tại hắn cũng là một khi bị rắn cắn mười năm sợ thảo thừng, tuy rằng chính mắt nhìn thấy Trương đại sư bị Hạ Vân Kiệt cấp sợ tới mức té bỏ trốn mất dạng, nhưng trong lòng đối cái gì đại sư linh tinh sớm đã không hề giống vừa rồi như vậy tin.

Tiền thị trưởng còn như thế, Phùng cục trưởng liền lại càng không tất nói. Trương đại sư nhưng là hắn mời đến, nay lại bị Hạ Vân Kiệt sợ tới mức bỏ trốn mất dạng, hắn mặt mũi nhất không nhịn được, cho nên hắn không chỉ có không có thể lĩnh hội Tần Lam hảo ý, ngược lại cho rằng Tần Lam này thường vụ phó thị trưởng hiện tại là hướng hắn khoe khoang thị uy, sắc mặt không khỏi trở nên càng phát ra khó coi, âm thanh lạnh lùng nói:“Giải thích? Chúng ta lại như thế nào biết Hạ đại sư có phải hay không cũng cùng Trương đại sư giống nhau là cái bọn bịp bợm giang hồ đâu !”

“Bọn bịp bợm giang hồ? Như vậy đủ sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Phùng cục trưởng phía sau không quan tâm án kiện, ngược lại còn tại làm cho này vạch trần mặt mũi sự tình tính toán chi li, không khỏi sắc mặt trầm xuống, thủ cách đối không Phùng cục trưởng một trảo, sau đó chậm rãi nâng lên.

Cách hắn tay còn có hai mét có hơn Phùng cục trưởng nhất thời cảm giác cổ bị một cỗ vô hình lực lượng cấp bắt lấy, dưới tay ý thức bưng kín cổ, trong mắt toát ra hoảng sợ sắc. Bất quá đã muốn đã muộn, làm Hạ Vân Kiệt tay chậm rãi khi nhấc lên, Phùng cục trưởng kia sớm đã mập ra thân mình cũng đi theo chậm rãi lên không.

“Ngô ngô.” Phùng cục trưởng gặp chính mình hai chân chậm rãi cách mặt đất, sợ tới mức ở giữa không trung hoa chân múa tay, tưởng phát ra âm thanh quát to, nhưng cổ lại bị kia vô hình tay gắt gao nắm, căn bản phát không ra tiếng đến.

Một bên là Phùng cục trưởng hai chân cách mặt đất, ở giữa không trung hoa chân múa tay, sắc mặt tái nhợt, ánh mắt khủng hoảng, một bên là đầy khắp núi đồi thi thể, kia trường hợp nói có bao nhiêu khủng bố còn có nhiều khủng bố, dù là Tiền thị trưởng cùng Lâm phó thị trưởng đều là gặp qua trường hợp đại nhân vật, phía sau cũng là sợ tới mức cao thấp răng nanh tề run lên.

Chỉ có Tần Lam hơi chút đỡ, nhưng phía sau cũng là nhìn xem nghẹn họng nhìn trân trối. Nàng biết Hạ Vân Kiệt thân thủ thần kỳ lợi hại, nhưng cho tới bây giờ không nghĩ tới thế nhưng lợi hại đến trong truyền thuyết cách không thủ vật.

“Hừ!” Hạ Vân Kiệt không nghĩ khiến cho những người khác chú ý, đem Phùng cục trưởng hơi chút cách không xách lên một mét tả hữu liền đi xuống đem tay vung buông lỏng.

Nhất thời “Phù phù” Một tiếng, Phùng cục trưởng kia có điểm mập ra thân mình liền thật mạnh cấp ngã ở mặt đất, bắt hắn cho rơi thất điên bát đảo. Bất quá phía sau Phùng cục trưởng cũng là ngay cả một chút tính tình đều không có, luống cuống tay chân theo mặt đất đứng lên, kia đôi mắt tình hoảng sợ nhìn Hạ Vân Kiệt, dường như hắn là đến từ địa ngục ác ma bình thường.

“Phùng cục trưởng, như vậy đủ sao? Nhu không nên lại đến một lần?” Hạ Vân Kiệt gặp Phùng cục trưởng theo mặt đất đứng lên, khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh hỏi.

“Không cần, không cần.” Phùng cục trưởng liên tục xua tay nói.

“Vân Kiệt, ngươi vừa rồi nói này vụ án chúng ta cảnh sát giải quyết không được, còn nói muốn rửa sạch án phát hiện trường. Nhưng là nếu như vậy, này vụ án như thế nào phá đâu? Chẳng lẽ làm cho chúng ta cảnh sát chẳng quan tâm, như vậy kết án sao?” Phùng cục trưởng dù sao cũng là Tần Lam thượng cấp lãnh đạo, Tần Lam không nghĩ đem sự tình khiến cho rất cương, thấy hắn đã muốn chịu thua, liền vội vội hỏi nói.

Tần Lam vấn đề này cũng là Tiền thị trưởng đám người muốn hỏi, nay bọn họ đã muốn tin tưởng Hạ Vân Kiệt là chân chính cấp đại sư nhân vật, nhưng tin tưởng là một chuyện, phá án lại là mặt khác một hồi sự, bọn họ khẳng định là không thể bỏ mặc này án chẳng quan tâm, thật muốn như vậy, mặt trên một khi truy cứu đứng lên, bọn họ người người tất cả đều phải hỏi trách. Cho nên Tần Lam như vậy vừa hỏi, Tiền thị trưởng liền cũng liền theo lời của nàng nói:“Hạ đại sư, vừa rồi nhiều hiểu được tội còn thỉnh thứ lỗi, bất quá Tần cục trưởng trong lời nói là rất đạo lý, phát sinh như vậy án kiện, thân là Đông Thông thị thị trưởng, ta là không thể hạ mệnh lệnh triệt án, không chỉ có không thể hơn nữa phải còn phải yêu cầu công an cục toàn lực ứng phó phá giải này án. Cho nên Hạ đại sư, còn thỉnh ngài có thể không kế tiền ngại, hiệp trợ chúng ta công an phá giải này án.”

Tần Lam cùng Tiền thị trưởng trong lời nói làm cho Hạ Vân Kiệt không khỏi khó xử đứng lên, phá án là cảnh sát chức trách chỗ, bọn họ nói như vậy quả thật cũng có đạo lý.

Chưa kịp nói là lúc, yên tĩnh bầu trời đêm đột nhiên vang lên phi cơ trực thăng cánh quạt chuyển động thanh âm, mọi người ào ào ngẩng đầu hướng bầu trời đêm nhìn lại. Chỉ thấy một vòng trăng sáng hạ, đang có hai lượng

quân dụng phi cơ trực thăng hướng bánh bao sơn bay tới.

Tiền thị trưởng đám người thấy thế tất cả đều sắc mặt khẽ biến, bọn họ không nghĩ tới này vụ án vừa lên báo danh tỉnh thính cùng tỉnh ủy lãnh đạo bên kia, thế nhưng ngay cả quân đội đều cấp kinh động.

Hạ Vân Kiệt đương nhiên cũng thấy được quân dụng phi cơ trực thăng, không chỉ có thấy được hắn còn cảm giác được phi cơ trực thăng quen thuộc hơi thở dao động, khóe miệng không khỏi gợi lên một chút ý cười, nghĩ rằng, ta chưa kịp nên như thế nào thuyết phục Lam tỷ, ngươi nhưng thật ra đến đúng là thời điểm.

Chính tâm lý nghĩ, Hạ Vân Kiệt sắc mặt đột nhiên hơi đổi, đối bên người Tần Lam nói:“Lam tỷ, ta đi tựu đến.”

Nói xong không đợi Tần Lam trả lời, Hạ Vân Kiệt thân ảnh đã muốn như quỷ mỵ bình thường hướng núi phía đông bay vút mà đi.

Làm Hạ Vân Kiệt đột nhiên rời đi khi, phi cơ trực thăng bay đến tảng đá ốc trên không. Cánh quạt bị bám thật lớn sóng gió thổi trúng Tiền thị trưởng đám người ánh mắt đều không mở ra được, tóc bay loạn, tối không xong là trên núi tử kê cùng kê mao cũng đầy trời phi vũ đứng lên, đem bọn họ cấp sợ tới mức không nhẹ.

Bất quá kế tiếp một màn lại dọa bọn họ nhất cú sốc, chỉ thấy kia quân dụng phi cơ trực thăng còn tại giữa không trung, cách mặt đất ít nhất còn có sáu bảy mét khi, phi cơ trực thăng cửa liền mở ra, theo trên máy bay trực tiếp ào ào bay vọt xuống từng đạo mạnh mẽ thân ảnh, kia thân ảnh nhảy xuống dưới, tựa như diều hâu bình thường đáp xuống, trong nháy mắt người người hai chân phát ra liên tiếp “Bang bang phanh” Rơi xuống đất thanh âm.

Cuối cùng rơi xuống đất là một cái dáng người gầy, mặt không chút thay đổi, trong đêm đen động vừa thấy có điểm giống khô lâu bình thường nam tử, hắn phi thân xuống khi trong tay còn mang theo một người. Người kia thân mình có điểm mập ra, rơi xuống đất khi hai chân đều còn có chút đẩu, cũng không biết là thấy được này đầy khắp núi đồi tử kê duyên cớ, còn là bởi vì đột nhiên theo giữa không trung bị người mang theo phi thân xuống duyên cớ.

Theo quân dụng phi cơ trực thăng thượng toát ra xuống nhân, Tiền thị trưởng bọn người không biết, nhưng chờ bọn hắn thấy rõ kia thân mình có điểm mập ra, rơi xuống đất khi hai chân còn tại phát run nam tử khi, lại tất cả đều mãnh hút một ngụm lãnh khí, dọa thật to nhảy dựng

Bởi vì kia nam tử không phải người khác, đúng là Giang Nam tỉnh tỉnh ủy thường ủy, phụ trách toàn bộ Giang Nam tỉnh công an công tác công an thính thính trưởng Trần Triết Bằng!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 358 : Sư thúc tổ

Tỉnh ủy thường ủy là phó bộ cấp cán bộ, là chính nhi bát kinh tỉnh lãnh đạo, Tiền thị trưởng tuy rằng là một thị trưởng, chính thính cấp cán bộ, nhưng so với Trần Triết Bằng này tỉnh ủy thường ủy công an thính thính trưởng cũng là muốn thấp một cấp, gặp Trần thính trưởng tự mình đuổi tới, mãnh hít một ngụm lãnh khí sau liền vội việc đón nhận đi, cung kính nói:“Vất vả lãnh đạo, đại buổi tối còn tự mình tới rồi.”

Tiền thị trưởng còn như thế, Phùng cục trưởng liền lại càng không dám chậm trễ. Trần thính trưởng nhưng là quản lý toàn bộ Giang Nam tỉnh công an ngành, Phùng cục trưởng thẳng quản thượng cấp lãnh đạo.

“Trần thính trưởng, buổi tối hảo!” Phùng cục trưởng đi nhanh tiến lên, trực tiếp nghiêm cúi chào, Tần Lam cũng thuộc loại công an ngành, tự nhiên cũng không hảo ngoại lệ, theo sát sau tiến lên nghiêm cúi chào.

Trần thính trưởng là tỉnh ủy lãnh đạo, nếu đổi thành bình thường tại đây chút quan viên địa phương trước mặt tự nhiên muốn bãi vài phần quan uy, nhưng nay ngày vừa đến trận này thật sự rất khủng bố, thứ hai bên người còn đứng một vị đại quan so với hắn còn muốn cao một cấp bậc, lại làm sao luân được đến hắn bãi quan uy. Gặp Tiền thị trưởng đám người ào ào tiến lên đây chào hỏi cúi chào, cũng cố không hơn theo chân bọn họ nhất nhất bắt tay chào hỏi, chính là khẽ gật đầu ý bảo một chút, sau đó chỉ vào Tiền thị trưởng đám người đối bên người vị kia gầy có điểm giống khô lâu giống nhau trung niên nam tử nhất nhất giới thiệu nói:“Cù chủ nhiệm, này vài vị đều là Đông Thông thị lãnh đạo, vị này là Tiền Trác Phi thị trưởng, vị này là Lâm Thủ Kiên phó thị trưởng, vị này là Phùng Tân Hùng cục trưởng, vị này là Tần Lam phó cục trưởng. Tiền thị trưởng, vị này là Yến Kinh đến

Cù chủ nhiệm, này vụ án kiện đem từ Cù chủ nhiệm tự mình xử lý, các ngươi chỉ cần phối hợp hắn công tác là được.”

Nghe nói kia đem Trần thính trưởng theo trên máy bay xách xuống dưới khô lâu nam dĩ nhiên là Yến Kinh đến lãnh đạo, Tiền thị trưởng đám người không khỏi lại lần nữa mãnh hít một hơi, vội vàng tiến lên nhất nhất nhiệt tình theo Cù chủ nhiệm bắt tay chào hỏi.

Bất quá Cù chủ nhiệm thái độ liền cùng hắn kia sấm nhân khô lâu mặt giống nhau lạnh như băng, lạnh như băng theo Tiền thị trưởng đám người nắm cái tay liền lập tức lỏng rồi rời ra, chỉ có đến phiên Tần Lam khi, hắn kia khô lâu mặt lộ ra một chút mỉm cười, bắt tay khi còn cố ý khách khí nói câu:“Tần cục trưởng, buổi tối hảo, vất vả.”

Gặp này Cù chủ nhiệm cùng chính mình chút đại nam nhân bắt tay khi, liền cùng một khô lâu không có gì khác nhau, nhưng nhất đụng tới Tần Lam vị này mỹ nữ cục trưởng trên mặt lập tức liền lộ ra mỉm cười, còn như vậy khách khí chào hỏi, Tiền thị trưởng đám người người người đều thầm mắng người này là đại sắc lang, chỉ có Trần thính trưởng gặp Cù chủ nhiệm thế nhưng mặt lộ vẻ mỉm cười, nhưng lại nói ra khách khí như vậy trong lời nói, tròng mắt đều thiếu chút nữa thẳng.

Phải biết rằng, theo Trần thính trưởng nhìn thấy trước mắt vị này khô lâu chủ nhiệm bắt đầu, vẻ mặt của hắn liền vẫn lạnh như băng, cùng khô lâu giống hệt nhau, về phần lời nói lại tích tự như kim, Trần thính trưởng thậm chí hoài nghi hắn là không phải đối mặt bất luận kẻ nào đều là như vậy một bộ biểu tình, như vậy tích tự như kim. Nay mới biết được, nguyên lai hắn cũng sẽ mỉm cười, cũng sẽ giảng khách khí trong lời nói

“Không vất vả, không vất vả, đây là của ta chức trách

chỗ.” Tần Lam gặp kinh thành đến Cù chủ nhiệm đối chính mình khách khí, không khỏi vội vàng nghiêm trả lời. Về phần cái gì sắc lang không sắc lang, bằng nữ nhân trực giác, Tần Lam biết vị này Cù chủ nhiệm đối chính mình không có nửa điểm không an phận chi tưởng, không chỉ có không có, Tần Lam thậm chí có loại ảo giác vị này mặt trên phái tới Cù chủ nhiệm tựa hồ đối chính mình thực tôn trọng.

Tần Lam lại nào biết đâu rằng, nàng tuy rằng không biết trước mắt vị này Cù chủ nhiệm, khả Cù chủ nhiệm bởi vì Lữ gia năm đó hiếp bức Tần gia sự tình, đã sớm biết nàng là chưởng môn sư thúc tổ bằng hữu. Chưởng môn sư thúc tổ bằng hữu, lại bộ dạng như vậy xinh đẹp, không chừng ngày nào đó tựu thành chưởng môn sư thúc tổ thê tử, hắn Cù chủ nhiệm có thể không khách khí thôi?

“Tần cục trưởng, này vụ án thực đặc thù, ta hy vọng từ người của ta toàn diện tiếp nhận này vụ án, ngươi có ý kiến gì không có?” Cù chủ nhiệm gặp Tần Lam nghiêm trả lời, trong mắt lóe ra một tia không dễ cảm thấy kinh hoảng, sau đó thái độ khiêm tốn khách khí hỏi.

Tiền thị trưởng, lâm phó thị trưởng còn có Phùng cục trưởng gặp Cù chủ nhiệm không có hỏi bọn họ ý kiến, ngược lại hỏi bọn hắn trung chức vị thấp nhất Tần Lam ý kiến, trong lòng đều âm thầm có chút bất mãn, này không phải rõ ràng không đem bọn họ này đó Đông Thông thị lãnh đạo để vào mắt sao?

“Chúng ta kiên quyết phục tùng thượng cấp lãnh đạo an bài!” Phùng cục trưởng là Đông Thông thị công an cục một tay, này vụ án cũng là nhập vào công an cục phụ trách, hắn gặp Cù chủ nhiệm không hỏi hắn này một tay ý kiến ngược lại đến hỏi hắn phó thủ ý kiến, trong lòng nhất bất bình hành, liền cướp ở Tần Lam phía trước trả lời, xem như biến thành ở nhắc nhở Cù chủ nhiệm, hắn

Phùng Tân Hùng mới là chính cục trưởng.

Bất quá Cù Vệ Quốc mới lười quản ai là chính cục trưởng, hắn là đặc thù ngành chủ nhiệm, chính bộ cấp cán bộ, trực tiếp vâng mệnh cùng quốc gia lãnh đạo, cho dù tỉnh công an thính Trần Triết Bằng thính trưởng hắn cũng không như thế nào để vào mắt, làm sao huống Phùng Tân Hùng này địa cấp thị công an cục cục trưởng? Hắn gặp Phùng cục trưởng cướp ở Tần Lam trước mặt đáp lời, ánh mắt lạnh như băng nhìn hắn một cái, không chút khách khí nói:“Ta không có hỏi ngươi.”

“Cù chủ nhiệm, Phùng Tân Hùng là chúng ta thị công an cục cục trưởng, này vụ án là hắn……” Tiền thị trưởng gặp Cù chủ nhiệm một chút mặt mũi cũng không cấp Phùng Tân Hùng, còn tưởng rằng hắn là không phải lộng lăn lộn Phùng cục trưởng cùng Tần Lam thân phận, nghe vậy do dự hạ cố ý nhắc nhở nói.

“Ta chỉ quan tâm Tần cục trưởng ý kiến.” Cù chủ nhiệm không đợi Tiền thị trưởng lời nói nói xong, liền lạnh như băng ngắt lời nói.

Cù Vệ Quốc là đặc thù ngành chủ nhiệm, khẩn cấp dưới tình huống đều có quyền trực tiếp điều động quân đội, nếu không phải bởi vì Tần Lam là chưởng môn sư thúc tổ bằng hữu, Cù Vệ Quốc mới sẽ không cố ý trưng cầu đối phương ý kiến, đã sớm trực tiếp hạ mệnh lệnh tiếp quản vụ án, lại làm sao theo chân bọn họ dong dài.

“Nhưng là……” Tiền thị trưởng nói như thế nào cũng là một thị thị trưởng, hắn gặp Cù chủ nhiệm ngay cả chính mình mặt mũi một chút cũng không cấp, nhịn không được nói.

“Tiền thị trưởng, Cù chủ nhiệm là thượng cấp lãnh đạo, ngươi không cần quấy nhiễu hắn phá án ý nghĩ.” Tiền thị trưởng đám người không biết Cù chủ nhiệm đến đây,

Trần Triết Bằng thân là tỉnh công an thính thính trưởng còn là biết hắn đến đây, gặp Phùng Tân Hùng cùng Tiền Trác Phi thế nhưng kẻ trước người sau chen vào nói, không khỏi có chút nóng nảy, trừng mắt nhìn Tiền thị trưởng liếc mắt một cái nói.

Tiền Trác Phi cùng Phùng Tân Hùng đều là quan trường lão nhân, Trần thính trưởng như vậy vừa nói trừng mắt, bọn họ thế nào còn không hiểu được này Cù chủ nhiệm chức quan chỉ sợ so với Trần thính trưởng đều phải cao, không khỏi sợ tới mức tiểu tâm can đều run lên một chút, âm thầm hối hận không nên lắm miệng.

Cù Vệ Quốc gặp Tiền Trác Phi ngậm miệng ba, thế này mới một lần nữa chuyển hướng Tần Lam, trên mặt bài trừ một tia đông cứng mỉm cười nói:“Tần cục trưởng nói chuyện của ngươi ý kiến đi?”

“Ta không ý kiến, bất quá này án kiện phi thường quỷ dị, ta có vị bằng hữu ở huyền học phương diện rất có nghiên cứu, hẳn là có thể giúp đỡ một chút việc, nếu có thể trong lời nói, ta nhưng thật ra hy vọng Cù chủ nhiệm có thể làm cho ta vị này bằng hữu tham dự này án kiện điều tra, hoặc là cùng hắn đàm nói chuyện, nghe một chút hắn ý kiến.” Tần Lam hiện tại đã muốn càng ngày càng suy nghĩ cẩn thận, này án kiện lấy bọn họ công an năng lực chỉ sợ thực phá không xong, cho nên hắn đối đem này vụ án chuyển giao cấp Cù Vệ Quốc cũng không có ý kiến, nàng xem ra đến Cù Vệ Quốc bọn họ hẳn là một cái thực đặc thù ngành. Bất quá nàng còn là có điểm lo lắng Cù Vệ Quốc bọn họ cũng xử lý không được này vụ án, cho nên muốn đem Hạ Vân Kiệt đề cử cho bọn hắn.

“Nga, ngươi vị kia bằng hữu đâu?” Cù Vệ Quốc nghe vậy trong lòng không khỏi vừa động, hỏi.

“Hắn đã ở nơi này, bất quá vừa rồi tựa hồ phát hiện cái

gì, vừa mới tránh ra, hẳn là hội lập tức quay lại.” Tần Lam trả lời, nói xong đưa mắt nhìn xung quanh, vừa vặn nhìn đến Hạ Vân Kiệt theo một chỗ quả lâm đi ra, liền chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói:“Hắn đến đây.”

Cù Vệ Quốc theo Tần Lam tay chỉ phương hướng nhìn lại, gặp là chưởng môn sư thúc tổ, không khỏi cả người chấn động, mắt lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng, vội vàng bước nhanh nghênh đón.

Gặp Cù Vệ Quốc hướng Hạ Vân Kiệt bước nhanh đón nhận đi, Trần thính trưởng trong mắt lóe ra một tia kinh ngạc sắc, vội vàng cũng theo đi lên. Ngay cả Trần thính trưởng đều nhanh bước theo sau, Tần Lam đám người tự nhiên cũng đều vội vàng theo đi lên.

“Vệ Quốc! Ngươi tới vừa lúc!” Nếu đã muốn nhúng tay này án kiện, Hạ Vân Kiệt biết hôm nay đã muốn là không có biện pháp điệu thấp, gặp Cù Vệ Quốc đi đến trước mặt, không đợi hắn mở miệng liền gật đầu nói.

“Vệ Quốc gặp qua sư thúc tổ!” Gặp chưởng môn sư thúc tổ trước hướng chính mình chào hỏi, Cù Vệ Quốc liền biết hôm nay không cần cố ý giấu diếm, vội vàng tiến lên một bước, thật sâu cúi đầu, tất cung tất kính nói.

Cù Vệ Quốc nhưng là so với Trần thính trưởng đều phải cao nhất cấp quan lớn, thấy hắn nhìn thấy Hạ Vân Kiệt thế nhưng thật sâu cúi đầu kêu sư thúc tổ, Tiền thị trưởng đám người hai chân mềm nhũn, thiếu chút nữa sẽ đặt mông than ngồi dưới đất. Hơn nữa Phùng cục trưởng nhớ tới phía trước chính mình đối Hạ Vân Kiệt thái độ, hồn đều thiếu chút nữa muốn bay.

Ngoan ngoãn, tỉnh bộ cấp quan lớn sư thúc tổ, đây là cái gì khái niệm a? Chính mình vừa rồi thế nhưng còn đối hắn châm chọc khiêu khích, cùng hắn đối nghịch, này quả thực chính là ngại quan mũ đội khó chịu a !

Đương nhiên khiếp sợ qua đi, Tiền thị trưởng đám người cũng rốt cục suy nghĩ cẩn thận vì cái gì Cù Vệ Quốc hội đối Tần Lam đặc biệt khách khí, cảm tình cũng không phải hướng về phía Tần Lam xinh đẹp, lại càng không là hướng về phía nàng kia phó cục trưởng chức vị, mà là hướng về phía Hạ đại sư mặt mũi đến.

Mà Tần Lam lúc này cũng là hoàn toàn bị khiếp sợ ở, nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới, nàng trong mắt người trẻ tuổi, người làm công, tri kỷ, thế nhưng sẽ là kinh thành quan lớn sư thúc tổ!

“Lam tỷ, có một số việc muộn chút tái với ngươi giải thích.” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam vẻ mặt khiếp sợ nhìn chằm chằm chính mình xem, biết lúc này chính mình là lộ đại mặt, mặt mang xin lỗi đối Tần Lam nói, trong lòng cũng là âm thầm một trận cười khổ.

Vừa rồi nghe Hạ Vân Kiệt kêu Tần Lam “Lam tỷ”, Tiền thị trưởng đám người còn không có nhiều cảm giác, nay cũng là nghe được trái tim cũng không cấm nắm thật chặt, xem Tần Lam ánh mắt đều trở nên hoàn toàn không giống với. Hơn nữa Trần thính trưởng, chức vị cao, cao tầng đấu tranh phương diện sự tình biết đến cũng nhiều một ít, theo Hạ Vân Kiệt là Cù Vệ Quốc sư thúc tổ, tái đến Tần Lam cùng Hạ Vân Kiệt quan hệ, tái liên tưởng đến năm trước tỉnh ủy thư kí cố ý vì Tần Lam sự tình mà tức giận, tái đến đối tỉnh ủy tổ chức bộ Lữ phái nhân vật động thủ, này một chuỗi sự tình liên tục đứng lên, Trần thính trưởng ra một cái đáng sợ kết luận, Lữ gia chính là bởi vì động Tần Lam duyên cớ, sau đó mới đưa đến lật úp. Này đáng sợ kết luận vừa được đi ra, dù là Trần thính trưởng quyền cao chức trọng, cả người đều nhịn không được xông ra hàn khí !

“Ta có thể lý giải.” Tần Lam thật sâu nhìn thoáng qua Hạ Vân Kiệt nói, ánh mắt thực phức tạp, làm cho Hạ Vân

Kiệt không thể nhìn thấu.

Bất quá Tần Lam những lời này đúng là vẫn còn làm cho Hạ Vân Kiệt thở dài nhẹ nhõm một hơi, gật gật đầu, sau đó cầm trong tay vài màu đỏ lại rất dài sợi tóc đưa cho Cù Vệ Quốc lộ:“Án kiện so với trong tưởng tượng còn muốn khó giải quyết, người của ngươi cũng không sẽ dùng.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 359 : Cương thi

Cung kính tiếp nhận Hạ Vân Kiệt trong tay vài màu đỏ sợi tóc, Cù Vệ Quốc nhịn không được cả người đánh cái rùng mình, hoảng sợ nói:“Chẳng lẽ là trong truyền thuyết mao cương gây nên?”

Mao cương đó là cương thi. Tình hình chung hạ, người chết như đèn tắt, không chỉ có hồn phách dần dần biến mất ở thiên địa trong lúc đó, liền ngay cả thi thể cũng sẽ dần dần hư thối hóa thành nhất bát bùn đất. Nhưng ở cực nhỏ cực nhỏ tình huống dưới, có chút người chết sau thi thể vừa vặn bị chôn cùng cửu âm sát, người chết âm hồn lại có thật lớn oán khí, không cam lòng như vậy biến mất ở thiên địa trong lúc đó, liền mạnh mẽ lưu lại nhất lũ ở trong cơ thể. Kia cửu âm sát là cực kì âm lãnh nơi, thi thể táng cùng nơi đây, ngày đêm chịu âm lãnh sát khí tẩm luyện, không chỉ có sẽ không hư thối ngược lại trở nên đồng da thiết cốt, đao thương bất nhập, mà âm hồn vốn là thuần âm, ở cửu âm sát không chỉ có sẽ không biến mất, ngược lại bởi vì ngày đêm chịu âm khí sát khí tẩm bổ mà dần dần lớn mạnh. Một khi âm hồn cường đại đến trình độ nhất định, có thể khống chế thi thể hành động, liền thành cương thi. Cương thi thường thường cả người đều là lông tóc, cho nên lại xưng mao cương.

Cương thi bởi vì cả người đồng da thiết cốt, đao thương bất nhập, đừng nói người thường cho dù là người có tu vi muốn tưởng đối phó nó cũng là cực kì khó khăn, mà một khi cương thi tiến hóa thành phi cương, vậy như ngư dược long môn bình thường, cho dù thần tiên đều rất khó đối phó được nó.

Bởi vì cương thi một khi tiến hóa thành phi cương, liền biến thành truyền thuyết Hạn Bạt. Hạn Bạt khả lên trời xuống đất, di sơn đảo hải, nơi đi qua, đất cằn ngàn dặm.

Trong truyền thuyết, hoàng đế cùng Xi Vưu đại chiến khi, Xi Vưu thỉnh phong bá vũ sư, túng đại mưa gió, hoàng đế tắc thỉnh thiên nữ xuất mã, mới vừa rồi ngừng mưa gió, tiêu diệt Xi Vưu. Này thiên nữ đó là nữ bạt !

Tuy rằng truyền thuyết cũng không nhất định là thật sự, cũng không tránh khỏi khoa trương, nhưng bởi vậy có thể thấy được cương thi một khi tiến hóa trở thành Hạn Bạt chi lợi hại.

Đương nhiên cương thi cùng Hạn Bạt còn kém cách xa vạn dặm, tựa như thế gian tu sĩ cùng thiên thượng thần tiên đồng dạng là kém cách xa vạn dặm, căn bản không thể đồng nhất mà nói. Nhưng theo nào đó góc độ giảng, cương thi chính là Hạn Bạt cấp thấp trạng thái, tựa như tu sĩ là thần tiên cấp thấp trạng thái giống nhau, cương thi một khi hình thành là rất khó đối phó. Hơn nữa nay đại đạo xuống dốc, chân chính có lợi hại tu vi ít ỏi không có mấy, giống Cù Vệ Quốc như vậy tu sĩ đơn giản cũng liền so với người bình thường lợi hại một ít, thật muốn đối phó cửu âm sát tẩm luyện ra đến cương thi chỉ sợ phi thường khó khăn, cho nên Cù Vệ Quốc tiếp nhận kia vài hồng mao, cảm nhận được kia hồng mao âm khí bức người, nghĩ đến rất có thể là mao cương gây nên, nhịn không được cả người đều đánh cái rùng mình.

“Không chỉ có là mao cương gây nên, nếu ta sở liệu đúng vậy, còn là một vị tà đạo tu sĩ biến thành mao cương gây nên.” Hạ Vân Kiệt thần sắc ngưng trọng nói.

“Cái gì là mao cương?” Tần Lam cưỡng chế trong lòng chiến e ngại, hỏi.

“Mao cương chính là cương thi.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

Vừa nghe đến cương thi, Tần Lam đám người tất cả đều nhịn không được cả người run lên một chút, sắc mặt cũng sát kia gian trở nên tái nhợt vài phần, đồng thời

cũng đem đoạn thời gian trước trộm mộ hung án hoàn toàn ngay cả ở tại cùng nhau.

Cương thi tự nhiên là theo phần mộ đi ra

“Đoạn thời gian trước, phụ cận Quách đầu thôn đã xảy ra một vụ trộm mộ hung án, lúc ấy đã chết hai người cùng hiện tại nơi này trạng huống giống nhau như đúc.” Tần Lam cả người mạo hiểm hàn khí nói.

“Quả thế!” Hạ Vân Kiệt hai mắt ánh sao mạnh tăng vọt, nói:“Vệ Quốc, làm cho người ta đem hiện trường rửa sạch điệu đi, sát khí quá nặng không phải chuyện tốt.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt nhìn về phía Tần Lam do dự một chút nói:“Lam tỷ, nếu không ngươi dẫn chúng ta đi một chuyến Quách đầu thôn đi, Tiền thị trưởng các ngươi làm chút thiện sau công tác, này khác sự tình sẽ không nếu nhúng tay.”

“Tốt.” Tần Lam gật gật đầu trả lời, mà Tiền thị trưởng đám người vừa rồi gặp qua Hạ Vân Kiệt “Cách không bắt người” thần kỳ bản sự, nay lại biết hắn là tỉnh bộ cấp quan lớn Cù chủ nhiệm sư thúc tổ, nào dám không phục theo hắn an bài, nghe vậy lập tức cung kính trả lời:“Là Hạ đại sư, vất vả ngài.”

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, mang theo Tần Lam lên hắn xe BMW, sau đó một đường hướng dưới núi khai đi.

“Trần thính trưởng, Tiền thị trưởng, có liên quan Hạ đại sư sự tình, nếu có chút người tiết lộ đi ra ngoài, giống nhau ấn cố ý tiết lộ quốc gia bí mật tội xử lý, cho nên thỉnh quản hảo các ngươi còn có nguwoif của các ngươi miệng.” Hạ Vân Kiệt mang theo Tần Lam rời đi sau, Cù Vệ Quốc hơi chút cùng bên người nhân công đạo vài câu, sau đó sắc mặt lạnh lẽo đối Trần Triết Bằng cùng Tiền Trác Phi nói.

Gặp Cù Vệ Quốc đem Hạ Vân Kiệt sự tình tăng lên tới quốc gia cơ mật độ cao, Trần thính trưởng đám người thần sắc đều là rùng mình, trầm giọng nói:“Là Cù chủ nhiệm, chúng ta hội nghiêm cấm người tiết lộ có liên quan Hạ đại sư sự tình.”

Cù Vệ Quốc gật gật đầu, thế này mới đối Trần thính trưởng nói:“Ngươi phối hợp người của ta làm tốt thiện sau công tác.”

Nói xong Cù Vệ Quốc liền ngoắc kêu lên một người, trực tiếp trưng dụng một chiếc xe cảnh sát theo đuôi Hạ Vân Kiệt xe BMW một đường hướng Quách đầu thôn mà đi.

Gặp Hạ Vân Kiệt cùng Cù Vệ Quốc một trước một sau rời đi, Trần thính trưởng đám người thế này mới thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Trần thính trưởng, vị này Cù chủ nhiệm đến tột cùng là cái gì đến đây?” Thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi sau, Tiền thị trưởng nhịn không được lòng hiếu kỳ, thật cẩn thận hỏi.

“Quốc gia mỗ cái đặc thù ngành đầu đầu, hẳn là cùng quốc an cục trưởng tương đương!” Trần thính trưởng do dự hạ, thấp giọng trả lời.

Tiền thị trưởng, lâm phó thị trưởng còn có Phùng cục trưởng ba người thân là chính phủ quan viên, tự nhiên biết quốc an cục một ít đặc quyền, nghe nói Cù chủ nhiệm thế nhưng cùng quốc an cục trưởng tương đương, không khỏi tất cả đều mãnh hút một ngụm lãnh khí, hơn nữa nhớ tới Hạ Vân Kiệt tuổi còn trẻ thế nhưng còn là vị này Cù chủ nhiệm sư thúc tổ khi, da đầu đều thiếu chút nữa muốn nổ tung.

“Lữ gia sự tình có phải hay không ngươi sau lưng giúp

việc?” Xe BMW vững vàng chạy ở gập ghềnh bất bình sơn đạo thượng, phó điều khiển vị thượng Tần Lam nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt nhìn một hồi lâu nhi, mới nhịn không được mở miệng nhẹ giọng hỏi.

“Thực xin lỗi Lam tỷ, ta……” Gặp Tần Lam rốt cục nhắc tới Lữ gia sự tình, Hạ Vân Kiệt khó tránh khỏi chột dạ nói

“Vì cái gì muốn nói thực xin lỗi, hẳn là ta cảm tạ ngươi mới đúng!” Tần Lam loát hạ mái tóc, ánh mắt phức tạp nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

“Lam tỷ, ta thực không phải cố ý muốn gạt của ngươi, ta chỉ là không hy vọng ngươi hội dùng đặc thù ánh mắt xem ta, ta càng hy vọng ngươi đem ta xem thành một vị bình thường người làm công, một vị tri kỷ, tựa như vừa nhận thức thời điểm giống nhau, cho nên……” Hạ Vân Kiệt đón nhận Tần Lam phức tạp ánh mắt, vẻ mặt chân thành tha thiết nói.

“Cho nên ngươi liền giả dạng làm tiểu tử nghèo?” Tần Lam đánh gãy Hạ Vân Kiệt lời nói nói, trong giọng nói mang theo một lần hờn dỗi, mặt đẹp cũng không biết khi nào thì bay lên một chút rặng mây đỏ, kia phức tạp ánh mắt cũng trở nên quyến rũ đứng lên

“Kỳ thật ta trước kia thật sự là tiểu tử nghèo, chính là gần nhất vừa mới có điểm tiền.” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam khôi phục một tia nữ tính quyến rũ, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, nghiêm trang, ăn ngay nói thật nói.

“Thật sự? Lúc này không gạt ta? Này chiếc xe cũng là có tiền sau mua ?” Tần Lam tiếu mâu bức nhìn Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Ân, ách……” Gặp Tần Lam hỏi xe, Hạ Vân Kiệt trong lúc nhất thời chột dạ ấp úng đứng lên.

Này xe thật đúng là không tốt giải thích a !

“Nói như thế nào không ra nói đến? Ta xem ngươi gần nhất không chỉ có là có tiền, nhưng lại có nữ nhân! Tỷ nhưng là cảnh sát, chẳng lẽ này xe là nữ nhân xe đều nhìn không ra tới sao?” Gặp Hạ Vân Kiệt ấp úng, Tần Lam ngón tay trạc hạ hắn ót, xem thường nói.

“Khụ khụ, Lam tỷ, ta…” Hạ Vân Kiệt gặp bị Tần Lam vạch trần, lập tức trở nên chột dạ khẩn trương đứng lên

“Ta cái gì ta? Bị ta nói trúng đi, ngươi này tiểu quỷ đầu, nguyên lai cũng là đầu đại sắc lang!” Gặp Hạ Vân Kiệt vừa rồi biểu hiện như vậy uy phong, nay lại khẩn trương tựa hồ cái trán mồ hôi lạnh đều xông ra, Tần Lam lại trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, trong lòng không hiểu dâng lên một tia ngọt ngào, cũng là như thế nào cũng giận không đứng dậy.

Nhận thấy được chính mình loại tâm tính, Tần Lam không khỏi ngây ngẩn cả người, nhìn ngoài cửa sổ thật lâu ngẩn người không nói.

Ta rõ ràng là chán ghét nam nhân hoa tâm, vì cái gì đối hắn lại chính là chán ghét không đứng dậy? Chẳng lẽ hắn không phải nam nhân sao?

“Lam tỷ, ngươi giận?” Gặp Tần Lam đột nhiên không nói lời nào, nhìn tối như mực bên ngoài ngẩn người, Hạ Vân Kiệt tâm tình không yên bất an hỏi.

Cảm nhận được Hạ Vân Kiệt không yên bất an, Tần Lam trong lòng lại không hiểu dâng lên một tia ngọt ngào, phản xạ có điều kiện quay đầu hướng hắn nhìn lại, đã thấy đến hắn kia thâm thúy như tinh không con ngươi lộ ra một tia không cách nào hình dung khẩn trương, Tần Lam phương tâm kìm lòng không được

chiến run lên.

Thôi, thôi, nếu không có người này hai lần cứu giúp, ta nay còn không biết là cái gì một loại tình trạng đâu? Xem ra đời này nhất định là muốn thiếu hắn !

“Ta cho thôi muốn giận a?” Tần Lam trong lòng nghĩ, tiếu mâu lại trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

“Ách, ân……” Hạ Vân Kiệt bị Tần Lam một câu cấp đỉnh không nói gì mà chống đỡ.

“Xì! Ngươi này tiểu quỷ đầu, ta mới lười với ngươi giận dữ đâu!” Gặp Hạ Vân Kiệt vừa rồi như vậy uy phong, nay lại bởi vì chính mình câu nói đầu tiên bị đỉnh ấp úng, không nói gì mà chống đỡ, Tần Lam rốt cục nhịn không được nở nụ cười ra tiếng, ngón tay cũng lại trạc hắn ót một chút.

Tần Lam này cười, nhất thời như băng sơn thượng Bạch Liên hoa nở rộ bình thường, toàn bộ trong xe đều tràn ngập xuân ý, Hạ Vân Kiệt không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, gãi đầu nhìn Tần Lam hắc hắc ngây ngô cười.

“Cười cười ngươi phải ý cười đi thực muốn làm không rõ, ta trước kia như thế nào sẽ cho rằng ngươi là cái thấy việc nghĩa hăng hái làm hảo thanh niên đâu!” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt nhìn chính mình ngây ngô cười, nhịn không được trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, bất quá trừng qua sau, chính nàng cũng nhịn không được nở nụ cười.

Nàng đột nhiên phát hiện mặc kệ Hạ Vân Kiệt biến thành cái dạng gì người, là cùng người làm công, còn là Cù chủ nhiệm sư thúc tổ, là thuần phác chính nghĩa người trẻ tuổi, còn là phong lưu đại sắc lang, đối mặt hắn khi, tâm tình của nàng tổng hội thần kỳ thả lỏng, thần kỳ hảo,

tựa như lúc trước cùng hắn cùng một chỗ khi giống nhau.

“Trời đất chứng giám, ta nhưng là chân chính thấy việc nghĩa hăng hái làm hảo thanh niên, năm đó ngươi say đổ đường cái……” Gặp Tần Lam cũng nhịn không được nở nụ cười, Hạ Vân Kiệt rốt cục hoàn toàn yên lòng.

“Không chuẩn đề kia sự kiện” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt nhắc tới năm đó khứu sự, mặt đẹp không khỏi ửng hồng lập tức đình chỉ, trong đầu nhưng không khỏi hồi tưởng khởi ngày ấy say rượu sau tỉnh lại toàn thân trần như nhộng nằm ở trên sô pha sự tình

Gặp Tần Lam vẻ mặt thẹn thùng quyến rũ bộ dáng, Hạ Vân Kiệt trong đầu không khỏi hiện ra ngày đó kia mê người một màn !

Một cái ga trải giường kham kham hoành cái trụ tối mê người bộ vị, tuyết trắng rất tròn đùi, hai tòa lồng lộng chiến chiến cao ngất dựng lên ngọc nữ phong, trắng nõn đẫy đà ngọc thể ngang dọc ở trên sô pha. Sàn ném một đất màu trắng áo sơmi, màu đen bút máy khố, màu vàng lôi ti biên Bra, thậm chí còn có một kiện bàn tay đại mang theo hai căn dây lưng màu đen gợi cảm tiểu quần lót……

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 360 : Cổ mộ [hôm nay chỉ có canh một]

“Không chuẩn miên man suy nghĩ!” Gặp Hạ Vân Kiệt hai mắt lóe ra khác ánh mắt, Tần Lam thế nào còn không biết hắn trong đầu suy nghĩ cái gì, không khỏi càng phát ra thẹn thùng nói.

Khó được nhìn thấy Tần Lam như thế kiều mỵ ngượng ngùng một mặt, Hạ Vân Kiệt nhịn không được cố ý nói:“Không có nha, nếu không Lam tỷ ngươi nói xem ta đến tột cùng suy nghĩ cái gì?”

“Ngươi này tiểu quỷ đầu, cho ngươi một chút nhan sắc ngươi liền mở phường nhuộm là không? Cho ta hảo hảo lái xe!” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt này ngày xưa nhìn như nhà bên đại nam hài bàn tên thế nhưng trái lại trêu chọc chính nàng một phó cục trưởng, rốt cục lại nhịn không được lấy tay đầu ngón tay trạc hạ hắn ót, cố ý banh khởi mặt nói.

“Yes, madam!” Đối mặt Tần Lam, Hạ Vân Kiệt đúng là vẫn còn không dám quá mức làm càn, nghe vậy nghiêm trang ứng một câu, sau đó quả thực ngồi thẳng eo, mắt nhìn phía trước hảo hảo mà lái xe đến.

Tần Lam thấy thế muốn cười lại không dám cười, bất quá xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng không từ tự chủ trở nên phá lệ ôn nhu.

Quách đầu thôn ngay tại Man Đầu sơn phụ cận, lái xe bất quá hai mươi phút, xe BMW liền đến Quách đầu thôn ngoại một cái đỉnh núi.

“Trộm mộ hung án liền phát sinh ở bên kia, xe lái không lên đi, cần đi lên đi.” Xe đứng ở chân núi, Tần Lam chỉ chỉ giữa sườn núi một chỗ cây rừng thưa thớt bối dương

địa phương, nói:“Quách đầu thôn tọa lạc tại vài toà đỉnh núi trong lúc đó, bởi vì ruộng tốt thiếu, giao thông lại không tiện, trước kia là cái bần cùng nơi. Bất quá theo tra ở Thanh triều Càn long trong năm từng xuất hiện một nhà giàu, nhưng nhà này nhà giàu chủ nhân chết sau táng thân nơi nào lại không người biết hiểu, thẳng đến đoạn thời gian trước trộm mộ hung án phát sinh khi, mới biết được nguyên lai liền táng ở thôn phía bắc một ngọn núi trên đầu. Bất quá kỳ quái là, phần mộ tuy rằng rất lớn, nhưng bên trong rỗng tuếch, cũng không có cái gì quý trọng chôn cùng vật phẩm, hơn nữa theo thăm dò tình huống đến xem, này phần mộ phía trước cũng không có bị trộm quá.”

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, ánh mắt như điện nhìn quét cả tòa núi rừng, thấy vậy núi ở phía bắc thuần âm, sơn thể lại như quy xà quay quanh, Tần Lam sở chỉ địa phương đúng là quy xà giao triền chi điểm, đúng là này sơn tối âm hàn nơi, này huyệt nối thẳng u, đúng là cửu âm sát địa.

Chờ thấy rõ địa hình, Hạ Vân Kiệt mày hơi hơi nhíu lại. Theo lý mà nói, người chân chính biết tu hành bình thường cũng đều biết một chút phong thủy chi đạo, ít nhất hẳn là nhận ra chi sinh khí, âm sát khí. Huyệt có sinh khí, người chết mới có thể an nhàn, linh hồn mới có thể khoái trá tán đi, nhưng cửu âm sát địa, cũng là cực lãnh cực hàn chi âm sát nơi, người chết nếu táng lúc này, hồn phách tất hội ngày ngày đêm đêm chịu âm hàn khổ. Hạ Vân Kiệt không biết là kia người chết tu có đặc thù tà công, biết chính mình đại nạn buông xuống, cố ý đem chính mình táng tại đây chờ địa phương, mượn cửu âm sát âm sát khí đem chính mình kia như tàn đăng đem diệt hồn phách một lần nữa cô đọng lớn mạnh, lấy cầu trọng sinh, còn là có người cùng hắn có thâm cừu đại hận, cho dù hắn đã chết, cũng muốn làm cho hồn phách của hắn ngày đêm chịu âm hàn khổ, cố ý bắt nó táng ở loại địa phương này.

Nếu là người trước, như vậy người này thật sự rất đáng sợ. Phải biết rằng cửu âm sát địa chính là cực âm cực sát nơi, hồn phách bị trí ở loại địa phương này không chỉ có muốn ngày đêm chịu âm hàn khổ, một cái ý chí không đủ kiên định liền kiếm củi ba năm thiêu một giờ, nhưng lại cần phải có ngoại nhân tỉnh lại hắn, hồn phách của hắn tài năng theo âm sát nơi đi ra. Thậm chí cho dù hồn phách đã muốn một lần nữa cô đọng lớn mạnh cũng đi ra âm sát thế giới, khôi phục ngày xưa một ít thần trí trí nhớ, nhưng cũng bởi vì thân xác sớm thành cương thi, ngoại hình cũng chỉ có thể cùng cái xác không hồn bình thường.

Nếu là người sau, như vậy người đưa hắn nhốt lúc này liền thật sự rất lãnh khốc tàn nhẫn, chết sau cũng không nguyện làm cho hắn sống yên ổn.

Mặc kệ là thế nào một loại, nay người này đã muốn như ác ma lâm thế, nếu trễ ngăn lại hắn, không biết hắn còn có thể sát hại bao nhiêu sinh linh.

Nghĩ đến đây, Hạ Vân Kiệt cũng không dám nữa chần chờ, tay bắt lấy Tần Lam cánh tay, chân nhẹ nhàng trên mặt đất một điểm, cả người tựa như chim chóc bình thường mang theo Tần Lam hướng cổ mộ chỗ nơi bay đi.

Tần Lam chưa từng gặp qua bực này thần kỳ thuật, gặp bên tai gió núi vù vù mà qua, dù là nàng cũng là to gan lớn mật nữ cảnh sát, cũng là sợ tới mức nhịn không được ôm chặt lấy Hạ Vân Kiệt cánh tay.

Cổ mộ cách chân núi cũng liền trăm đến mét, trong nháy mắt Hạ Vân Kiệt liền mang theo Tần Lam đến cổ mộ phía trước.

Cổ mộ nay đã muốn một lần nữa bị phong thượng, bất

quá làm Hạ Vân Kiệt đứng ở cổ mộ trước khi, còn là cảm thấy một tia âm hàn khí nghênh diện đánh tới, trong mắt ánh sao chợt lóe nói:“Người thăm dò cổ mộ có phải hay không sau phần lớn đều bệnh nặng một hồi?”

“Ngươi như thế nào biết……” Tần Lam nghe vậy vẻ mặt kinh ngạc hỏi, bất quá nói còn chưa dứt lời, nàng liền ý thức được chính mình hỏi cái thực ngu xuẩn vấn đề, Hạ Vân Kiệt có thể giống thần tiên bình thường phi tường, điểm ấy sự tình lại bị cho là cái gì?

“Này cổ mộ ở đặc thù nơi, hàn khí rất nặng, nếu không phải người thân thể đặc biệt cường tráng trên cơ bản ngăn không được hàn khí xâm nhập.” Tuy rằng Tần Lam trong lời nói chưa nói xong, Hạ Vân Kiệt còn là kiên nhẫn giải thích một câu.

“Ta đây không sinh bệnh là vì này khối mộc phù sao?” Tần Lam nghe vậy đem kia khối Đào Mộc phù đem ra, hai mắt ẩn tình nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Ân.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, nói:“Ngươi về sau phá án đều đội nó.”

“Cảm ơn ngươi Vân Kiệt!” Tần Lam trân mà trọng nơi đem Đào Mộc phù lại nhét trở về, ôn nhu nói.

Khi nói chuyện, Cù Vệ Quốc cũng rốt cục đuổi tới, xuống xe, thân mình như viên hầu ở núi rừng gian toát ra, trong nháy mắt cũng đến cổ mộ chỗ.

Nếu là phía trước, Tần Lam nếu nhìn đến có người thế nhưng có thể như viên hầu ở núi rừng gian toát ra, khẳng định hội phi thường khiếp sợ, nhưng trải qua qua tiền phi tường, Tần Lam cũng đã thấy nhưng không thể quái.

“Vệ Quốc, các ngươi cùng Lam tỷ ở bên ngoài, ta vào

xem.” Hạ Vân Kiệt gặp Cù Vệ Quốc đuổi tới, hướng hắn nói.

“Tuân mệnh, sư thúc tổ!” Cù Vệ Quốc cung kính trả lời.

“Ân!” Hạ Vân Kiệt hướng Cù Vệ Quốc gật gật đầu, sau đó đối Tần Lam nói:“Lam tỷ, ta đi vào xem một chút.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt trong tay nhéo thổ độn pháp quyết, thân mình đột nhiên hóa thành một đoàn khói nhẹ, sau đó cả người liền biến mất ở Tần Lam đám người trước mặt, liền cùng phim truyền hình “Tây Du kí” diễn giống hệt nhau.

Tần Lam thấy thế nhất thời tròng mắt trừng tròn tròn, so với vừa rồi nhìn thấy Hạ Vân Kiệt mang theo nàng phi tường còn muốn giật mình rất nhiều, đồng thời nàng cũng hoàn toàn hiểu được, Hạ Vân Kiệt vừa rồi chậm chạp không có hành động, nguyên lai là lo lắng cho mình một người ở bên ngoài, cố ý chờ Cù Vệ Quốc lại đây bồi chính mình, trong lòng lại không khỏi ngọt tư tư.

Cù Vệ Quốc tuy rằng cũng là người tu hành, cũng biết chưởng môn sư thúc tổ là thần tiên nhân vật, nhưng thấy hắn trống rỗng hóa thành một đoàn khói nhẹ lui tiến đại địa, còn là bị hách nhất đại khiêu, đối chưởng môn sư thúc tổ sùng bái cũng là càng phát ra gia tăng, về phần cùng hắn cùng nhau đến đặc thù ngành nhân viên công tác, lại nghẹn họng nhìn trân trối, thật lâu không có biện pháp phục hồi tinh thần lại. Chờ phục hồi tinh thần lại sau, hắn mới chính thức hiểu được vì cái gì đầu đầu đối vị này người trẻ tuổi kính như thần minh.

Này căn bản chính là trong truyền thuyết thần tiên thuật !

Làm Cù Vệ Quốc đám người ở bên ngoài khiếp sợ vạn phần là lúc, cổ mộ trong vòng, một đoàn khói nhẹ quỷ dị theo mặt đất xông ra, tiếp theo hiện ra Hạ Vân Kiệt !

Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ trên người bụi đất, âm thầm cười khổ, xem ra pháp thuật mặc dù biết, nhưng sơ cho luyện tập cũng không thuần thục thật sự a !

Đem bụi đất chụp sạch sẽ, Hạ Vân Kiệt thế này mới nhìn chung quanh cổ mộ bốn phía.

Cổ mộ kiến thật sự đại, nhưng chính như Tần Lam nói được rỗng tuếch, cơ hồ cái gì đều không có, chỉ có một đồng quan đặt ở cổ mộ cuối. Một tia hàn khí theo cổ mộ phía dưới mạo đi lên, cho dù lấy Hạ Vân Kiệt tu vi cũng cảm thấy một tia hàn ý. Kia đồng quan chỗ nơi, đúng là đi thông u chi kính !

Hạ Vân Kiệt không cần xem cũng biết cổ mộ sớm đã "Người đi nhà trống", nhưng hắn còn là chụp mở quan cái.

Quả nhiên quan tài nội rỗng tuếch, chỉ có vài lục sắc sợi tóc.

"Xem ra người này quả nhiên luyện có tà công." Hạ Vân Kiệt thần sắc ngưng trọng theo quan tài nội đem kia vài sợi tóc chọn lên. Sợi tóc cầm trong tay cùng Hạ Vân Kiệt ở Man Đầu sơn tìm được sợi tóc giống nhau lạnh như băng đến xương, nhưng nhan sắc cũng không giống nhau. Man Đầu sơn sợi tóc đã muốn là màu đỏ. Hiển nhiên sợi tóc là vì hút máu sau mới trở nên, mà hấp huyết mục đích hiển nhiên là nghĩ điều hòa thể nội âm hàn khí.

Đem sợi tóc thu tốt, Hạ Vân Kiệt cũng không có lập tức rời đi, mà là thần sắc ngưng trọng bàn chân mà ngồi, thủ kháp pháp quyết, trong lòng bắt đầu thôi diễn khởi cửu cung bát quái.

Một hồi lâu nhi, Hạ Vân Kiệt mới mạnh mở hai mắt, một

đạo tinh quang thấu bắn mà ra, thế nhưng đem toàn bộ cổ mộ chiếu sáng lên giống như ban ngày.

Tinh quang chợt lóe rồi biến mất, đảo mắt cổ mộ lại tối đen như đêm, Hạ Vân Kiệt chậm rãi đứng lên, lại nhéo cái thổ độn pháp quyết, hóa thành một đoàn khói nhẹ chui vào đại địa.

“Chúng ta đi thôi.” Ngay sau đó, cổ mộ ở ngoài vang lên một đạo thanh âm, một đoàn khói nhẹ bốc lên, hiện ra Hạ Vân Kiệt đến.

Tuy rằng trong lòng sớm đã có chuẩn bị, nhưng đột nhiên vang lên thanh âm cùng đột nhiên xuất hiện Hạ Vân Kiệt, còn là dọa Tần Lam đám người nhất cú sốc, nhìn hắn ánh mắt cũng là không thể khống chế lộ ra một tia kính sợ.

“Là, sư thúc tổ.” Cù Vệ Quốc cúi đầu cung kính trả lời.

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, lại cầm lấy Tần Lam cánh tay, sau đó mũi chân nhẹ nhàng một chút, cả người lại như chim to bình thường bay lên.

Thông Hoa khách sạn, Đông Thông thị duy nhất một nhà năm sao cấp khách sạn, cao tam mười tám tầng.

Đứng ở Thông Hoa khách sạn đỉnh tầng, cơ hồ khả quan sát toàn bộ Đông Thông thị.

“Vệ Quốc, có hay không tra ra Quách đầu thôn kia gia nhà giàu hậu nhân hiện tại chuyển đến nơi nào ?” Đứng ở Thông Hoa khách sạn tầng cao nhất xa hoa nhất phòng phòng khách thật lớn cửa sổ sát đất trước, Hạ Vân Kiệt mắt thiểm tinh quang trông về phía xa tây phương.

Vừa rồi ở cổ mộ nơi, trải qua một phen thôi diễn, Hạ Vân

Kiệt tính ra kia mao cương thế nhưng đã muốn không ở quốc nội, mà là đã muốn thẳng đến tây phương Âu châu mà đi, mà hắn đi mục đích, Hạ Vân Kiệt cũng ẩn ẩn suy tính đi ra là muốn tìm kiếm hắn hậu nhân, sau đó thi triển “Tá Thi Hoàn Hồn” Bí mật thuật, hoàn toàn thoát khỏi cương thi thân thể, trở thành chân chính người. Một khi người này “Tá Thi Hoàn Hồn” Thành công, Hạ Vân Kiệt không biết lấy hắn như vậy hung tàn tâm tính, ở nay đạo pháp xuống dốc thế giới hội nhấc lên nhiều tinh phong huyết vũ, mà nay chân chính có năng lực ở hắn lại nhấc lên tinh phong huyết vũ phía trước chế trụ hắn, Hạ Vân Kiệt không biết trừ bỏ chính hắn một thế giới còn có ai? Cho nên dù là Hạ Vân Kiệt cho tới bây giờ không đem cứu vớt thương thiên coi là nhiệm vụ của mình, nhưng làm loại chuyện này chân chính gần đến giờ khi, hắn lại bụng làm dạ chịu, dứt khoát gánh vác này trách nhiệm.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 361 : Trên đường

“Hồi sư thúc tổ, bởi vì niên đại quá mức cửu viễn, trong khoảng thời gian ngắn phi thường khó tra được nhà này họ Quách nhà giàu hậu duệ cụ thể chuyển đến nơi nào. Bất quá theo các phương diện tặng lại trở về tin tức phân tích, hẳn là dời đến Âu châu khả năng tính khá lớn.” Cù Vệ Quốc mặt lộ vẻ hổ thẹn sắc trả lời.

“Quả nhiên không ra ta sở liệu.” Hạ Vân Kiệt gặp Cù Vệ Quốc tại như vậy trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng có thể điều tra đến kết quả này, nhưng thật ra thực giật mình cùng bội phục bọn họ này ngành làm việc năng lực.

“Hay là sư thúc tổ đã muốn suy tính đi ra?” Cù Vệ Quốc nghe vậy lại càng giật mình. Phải biết rằng hắn sư phụ tối am hiểu chính là bặc tính thuật, hắn tự nhiên cũng không ngoại lệ. Giống Quách đầu thôn này hộ người ta phát tích cùng Càn long trong năm, sau đó rất nhanh sẽ không rơi xuống, tính đứng lên cho tới bây giờ đều đã qua hai trăm nhiều năm, hắn là trong khoảng thời gian ngắn không biết điều động bao nhiêu ngành nhân mã, điều tra bao nhiêu tư liệu, mới vừa rồi theo đại lượng tin tức phân tích đi ra, này hộ người ta hậu duệ rất khả năng ở dân quốc khi trằn trọc đi Âu châu. Không nghĩ tới sư thúc tổ cơ hồ cái gì manh mối đều không có, bằng vào mao cương không phần liền suy tính ra hắn hậu duệ đi về phía, bực này vô cùng kì diệu thôi diễn thuật, Cù Vệ Quốc căn bản là nghĩ đều không thể tưởng tượng.

“Ân” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói:“Theo quẻ tượng xem, họ Quách hậu duệ không chỉ có đi tây phương Âu châu, hơn nữa hẳn là ở Địa Trung Hải vùng, Italy khả năng tính hội lớn hơn một chút, nhưng ta cũng chỉ có thể thôi diễn đến này một bước, cụ thể không xác định nhân tố còn rất nhiều. Nhưng mặc kệ nói như thế nào, ở tây

phương Âu châu hẳn là tám chín phần mười.”

Cù Vệ Quốc nghe vậy đối sư thúc tổ bói toán thôi diễn thuật quả thực bội phục sát đất nói:“Sư thúc tổ ngài thật sự là thần nhân, Đông Thông thị không hề thiếu Italy Hoa Kiều, cho nên chúng ta thông qua phân tích, cũng cho rằng Italy khả năng tính hội lớn hơn một chút.”

“Mọi người đã cũng là này kết luận, như vậy này khả năng tính liền lớn rất nhiều. Như vậy, Vệ Quốc ngươi lập tức giúp ta an bài một chút, ta muốn đi một chuyến Italy, bởi vì không xác định nhân tố rất nhiều, trong lúc ta khả năng còn cần đi này khác Âu châu quốc gia, ngươi xem phương tiện công việc sao?” Hạ Vân Kiệt suy nghĩ hạ nói.

“Không thành vấn đề, tối nhanh và tiện phương pháp là ta cấp sư thúc tổ công việc một tấm Hong Kong hộ chiếu, Hong Kong hộ chiếu ở âu minh là miễn thị thực, ngài có thể ở gì Âu châu quốc gia tự do đi lại.” Cù Vệ Quốc nói, về phần công việc Hong Kong hộ chiếu, khả năng đối với người thường phi thường không dễ dàng, nhưng đối với Cù Vệ Quốc loại này người đặc thù ngành mà nói lại không đáng kể chút nào việc khó. Thậm chí nếu không phải lo lắng thời gian còn có sợ Hạ Vân Kiệt không vui ý biến thành người ngoại quốc, cho dù cho hắn cố ý lộng cái Italy hộ chiếu, đối với Cù Vệ Quốc cũng không phải cái gì việc khó.

“Việc này ngươi xem rồi làm đi, chỉ cần mau chóng có thể tự do xuất hành Âu châu các quốc gia là có thể.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

“Là, ta cái này sai người công việc.” Cù Vệ Quốc cung kính trả lời.

Cù Vệ Quốc làm việc hiệu suất so với Hạ Vân Kiệt trong tưởng tượng còn muốn mau rất nhiều. Sáng sớm hôm

sau, Cù Vệ Quốc liền cấp Hạ Vân Kiệt lấy đến đây Hong Kong hộ chiếu, quốc tế điều khiển giấy phép, Hong Kong bay thẳng Italy La Mã vé máy bay. Giang Nam tỉnh cũng không có phi Italy chuyến bay, gần nhất Thượng Hải cũng không có bay thẳng Italy La Mã, trên đường cần chuyển cơ, cho nên Cù Vệ Quốc rõ ràng một bước đúng chỗ lựa chọn Hong Kong, dù sao Giang Nam tỉnh cách Hong Kong cũng không xa. Vốn Cù Vệ Quốc còn chuẩn bị cấp Hạ Vân Kiệt an bài nước ngoài tiếp đãi nhân viên, vào ở khách sạn đằng đằng, bất quá này chuyến hành trình biến số rất lớn, liền ngay cả Hạ Vân Kiệt chính mình cũng không rõ ràng đến La Mã sau, hắn tiếp theo trạm sẽ tới làm sao, cho nên sẽ không làm cho Cù Vệ Quốc an bài.

Phi cơ bay lên trời xanh, đây là một chiếc ấn khoang hạng nhất thêm khoang phổ thông hai khoang thuyền bố cục phi cơ, Cù Vệ Quốc cấp Hạ Vân Kiệt đính tự nhiên là khoang hạng nhất. Rộng mở chỗ ngồi có thể cho hắn thoải mái mà thư giãn chính mình tay chân, xinh đẹp tiếp viên hàng không hội cung cấp cẩn thận phục vụ.

Cách Hạ Vân Kiệt tà hành lang đối diện vị trí ngồi là một vị phì có hai tầng cằm, tuổi đại khái ở năm mươi đến tuổi tả hữu béo người nước ngoài, bất quá này người nước ngoài lưu trữ đại bối đầu, một đôi mắt túi rất lớn ánh mắt thỉnh thoảng lóe ra một tia tinh quang, một thân tinh xảo mặc, nghiễm nhiên một bộ thượng lưu xã hội phái đoàn, làm cho người ta không dám khinh thường.

Béo người nước ngoài bên người ngồi một vị tuổi trẻ yêu mị Trung Quốc nữ tử, xem tướng mạo tựa hồ có điểm quen thuộc, hình như là quốc tế cấp nữ ngôi sao. Bất quá bình thường nữ ngôi sao đều một bộ cao ngạo bộ dáng, nhưng lúc này lại không coi ai ra gì theo bên người béo người nước ngoài ở khe khẽ nói nhỏ, ngẫu nhiên còn yêu nị thân hắn một chút.

Béo người nước ngoài hiển nhiên rất tiền, không chỉ có ngồi khoang hạng nhất, phao ngôi sao, còn dẫn theo hai bảo tiêu, hơn nữa này hai bảo tiêu đồng dạng đều là ngồi ở khoang hạng nhất.

Hạ Vân Kiệt chính là đại khái quan sát một phen khoang hạng nhất trạng huống liền đem ánh mắt chuyển dời đến cơ ngoài cửa sổ trời xanh mây trắng, suy nghĩ lại bay đến Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng hai người trên người.

Mấy ngày nay mỗi ngày cùng Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng hai người cùng một chỗ, cảm tình từ từ làm sâu sắc, đột nhiên gian muốn xa phi Italy, hơn nữa này vừa đi, Hạ Vân Kiệt cũng không biết khi nào thì có thể trở về.

Âu châu hành quẻ tượng rất mơ hồ, biến số rất lớn, Hạ Vân Kiệt không thể thôi diễn ra kia tàn nhẫn đáng sợ mao cương đến tột cùng thân ở phương nào, nay chỉ có thể mạn vô mục đích đi một bước tính một bước. Cũng may ấn Hạ Vân Kiệt suy tính, mao cương ở quốc nội đã muốn hấp đủ huyết khí, trong khoảng thời gian ngắn sẽ không tái giết người hấp huyết, hơn nữa mao cương chỉ cần xuất hiện ở Hạ Vân Kiệt hoạt động phạm vi mười dặm trong vòng, hắn tuyệt đối có nắm chắc có thể cảm giác được hắn, cho nên Hạ Vân Kiệt cũng là không xem như hoàn toàn mạn vô mục đích, lưu cho hắn thời gian cũng tương đối sung túc.

“Dù sao Italy còn có Âu châu này khác quốc gia cũng chưa đi qua coi như lữ hành đi!” Nhìn dưới phồn hoa đô thị càng ngày càng xa, cuối cùng biến mất ở tầng mây dưới, Hạ Vân Kiệt giương mắt đi tây phương nhìn lại, trong lòng âm thầm nói.

Lần trước phi Phi Châu còn có bay trở về quốc bên cạnh đều có cái Tô Chỉ Nghiên, cũng là không biết là nhàm

chán, lúc này đây mười một mấy giờ đường dài phi hành, lẻ loi một mình nhưng thật ra cảm thấy có điểm nhàm chán, liền rõ ràng nhắm mắt suy nghĩ.

Đùi phải bên trong, kia tôn nguyên bản chỉ có một chân một nhĩ vu đỉnh, nay lại nhiều một chân nửa nhĩ, chính là kia một chân nửa nhĩ lại như ẩn như hiện, khi tụ khi tán. Vu đỉnh lẳng lặng huyền phù bên phải chân tản mác ra một tia so với dĩ vãng gì thời khắc đều phải khủng bố lực lượng cùng khí tức.

Nê Hoàn cung cổ đỉnh bên trong, kia khỏa màu tím kim đan như giắt ở mênh mông vũ trụ tinh cầu, chậm rãi xoay tròn, nở rộ ra hàng tỉ nói sáng mờ. Lúc này nếu cẩn thận quan sát, hội phát hiện kim đan mặt ngoài che kín rậm rạp phi thường thật nhỏ vết rạn, tựa hồ tùy thời đều đã vỡ tan đoàn tụ.

Cảm thụ được thể nội vu tộc chi vu lực cùng đạo gia chi tiên lực như quả cầu tuyết bình thường càng ngày càng lớn mạnh, Hạ Vân Kiệt vui lo nửa nọ nửa kia. Vui là, quá không được bao lâu chỉ sợ hắn lại đem đột phá địa vu tam đỉnh sơ kì cùng kim đan sơ kì, lo là hắn thiết yếu có thể càng kiên định ý niệm khống chế được này hai cổ đáng sợ lực lượng, còn có lo lắng là, ấn này tốc độ tu luyện đi xuống, hắn nhất định hội thoát phá hư không mà đi, nhưng nay tại đây cái thế giới hắn không chỉ có có cha mẹ thân nhân nhưng lại có âu yếm nữ nhân, hắn lại như thế nào dứt bỏ hạ các nàng một mình rời đi?

Suy nghĩ trung, tinh thần lực trước đó chưa từng có ngưng tụ, như gương sáng bình thường phản ánh thể nội một chút ít biến hóa.

“Thỉnh thầy thuốc hành khách lập tức đến đầu đẳng khoang thuyền, có vị hành khách đột phát tật bệnh, cần ngài hỗ trợ.”

Cũng không biết qua bao lâu, đột nhiên Hạ Vân Kiệt nghe được cabin vang lên tiếp viên hàng không dùng tiếng Trung, Italy ngữ, tiếng Quảng Đông còn có tiếng Anh bốn loại ngôn ngữ thay phiên truyền phát tin khẩn cấp thanh âm.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 362 : Trung y no!

Hạ Vân Kiệt ý niệm theo suy nghĩ thế giới trung về tới sự thật, chỉ thấy ngồi ở hắn hành lang tà đối diện vị kia béo người nước ngoài lúc này chính ôm ngực, cái trán đại hãn đầm đìa, hô hấp ngắn ngủi.

Béo người nước ngoài trạng huống khiến cho trên máy bay nhân viên công tác, bảo tiêu còn có nữ ngôi sao thật lớn kinh hoảng.

“Mario! Mario thân ái, ngươi làm sao vậy?” Nữ ngôi sao dùng tiếng Anh kêu lên.

“Lão bản! lão bản!” Bảo tiêu biểu tình sốt ruột kêu lên.

Nhưng mặc cho bọn hắn như thế nào kêu, vị kia được xưng là Mario béo người nước ngoài đều chính là ôm ngực, đậu đại mồ hôi theo cái trán chích ngã nhào xuống, môi run run cũng là ngay cả thanh âm đều phát không được.

“Ta là thầy thuốc, hắn là cấp tính cơ tim nhồi máu, nếu trễ cứu trị……” Y giả cha mẹ tâm, tuy rằng Hạ Vân Kiệt cùng này béo người nước ngoài vốn không quen biết, nhưng thấy hắn đột nhiên tật bệnh, còn là không chút do dự đứng lên đối thừa vụ trưởng nói.

“Ngươi là Tây y còn là trung y?” Không đợi Hạ Vân Kiệt đem nói cho hết lời, vị kia nữ ngôi sao đánh gãy hỏi.

“Trung y.” Hạ Vân Kiệt mày hơi hơi nhíu một chút trả lời. Hắn nghe được đi ra vị này nữ ngôi sao trong giọng nói cao ngạo, cùng với để lộ ra đến đối trung y thành kiến.

“Mario tiên sinh là Italy thượng tầng xã hội tôn quý nhất nhân, trung y ở quốc tế là không chịu thừa nhận, vạn

nhất cấp cứu ra vấn đề, ngươi phụ được rất tốt trách nhiệm sao?" Nữ ngôi sao nghe vậy không khỏi vẻ mặt bất mãn nói, hiển nhiên trong lòng ở cho rằng Hạ Vân Kiệt này tuổi trẻ tiểu tử chẳng phân biệt được tình thế nặng nhẹ, chính là một trung y, loại này đại sự tình thế nhưng cũng dám loạn nhúng tay.

"Trung y," Nữ thừa vụ trưởng tuy rằng là tóc vàng mỹ nữ, là người Italy, nhưng nàng nhiều năm đi Hong Kong cùng La Mã hàng tuyến, hiển nhiên cũng biết một ít, nghe vậy theo sát sau liên tục xua tay nói.

Trong đó một vị bảo tiêu cũng là lập tức trầm giọng nói:"Tiên sinh cảm ơn hảo ý của ngươi, bất quá chúng ta cho rằng Mario tiên sinh không cần trung y."

"Một khi đã như vậy, tính ta xen vào việc của người khác. Bất quá nhắc nhở một chút, Mario tiên sinh có cao huyết áp, cao huyết chi nhưng lại có bệnh tiểu đường, lần này phát bệnh thực cấp, nếu ở một giờ trong vòng không thể vào đi khẩn cấp cứu giúp, sẽ phát sinh đại diện tích cơ tim nhồi máu, đến lúc đó chỉ sợ cũng không có biện pháp cứu về rồi." Nói xong Hạ Vân Kiệt liền ngồi trở lại vị trí.

Hạ Vân Kiệt này nho nhỏ trung y lời nói hiển nhiên không có thể khiến cho phi cơ nhân viên công tác cùng Mario bọn bảo tiêu cũng đủ coi trọng, bọn họ một bên cấp Mario tiên sinh hấp dưỡng, một bên tiếp tục lặp lại radio.

Rất nhanh theo khoang phổ thông trung vội vã đi tới một vị trung niên nam tử, vị này nam tử vừa tiến đến liền nói:"Ta là La Mã thánh kiều ngõa ni bệnh viện tâm huyết quản khoa thầy thuốc Andre, không biết có thể giúp đỡ gấp cái gì sao?"

Nghe nói đối phương là La Mã số một số hai thánh kiều

ngõa ni bệnh viện tâm huyết quản khoa thầy thuốc, mặc kệ là tiếp viên hàng không, bảo tiêu còn là vị kia ngôi sao đều thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng thỉnh hắn đi lên hỗ trợ.

Làm Andre thầy thuốc đi lên hỗ trợ khi, Mario cơ hồ đã muốn không thể hô hấp, thậm chí từng một lần cơn sốc đi qua.

Andre thấy thế biểu tình thực nghiêm túc, còn nghĩ lỗ tai dán tại Mario ngực nghe xong trong chốc lát, biểu tình trở nên càng phát ra nghiêm túc đứng lên.

“Andre thầy thuốc, lão bản thế nào?” Trong đó một vị bảo tiêu biểu tình sốt ruột hỏi.

“Bởi vì trên máy bay điều kiện hữu hạn, ta không có biện pháp đối Mario tiên sinh tiến hành toàn diện kiểm tra, nhưng theo hắn trước mắt biểu hiện ra ngoài chứng bệnh đến xem, hắn hẳn là cấp tính cơ tim tắc nghẽn, hơn nữa tình huống phi thường không xong, nếu trễ cứu giúp sẽ có sinh mệnh nguy hiểm.” Andre thầy thuốc biểu tình nghiêm túc nói.

Gặp Andre thầy thuốc muốn làm nửa ngày hạ chẩn đoán thế nhưng cùng Hạ Vân Kiệt giống nhau, nhưng lại không bằng hắn kể lại, mọi người nghe vậy đều hơi hơi sửng sốt sửng sốt, theo bản năng hướng Hạ Vân Kiệt phương hướng nhìn thoáng qua. Lúc này Hạ Vân Kiệt đã muốn lại lần nữa nhắm hai mắt lại, tiến nhập chính mình suy nghĩ thế giới. Bất quá lúc này đây, hắn phân một bộ phận tâm thần, ngoại giới gì biến hóa đều đều ở hắn cảm giác bên trong.

Chờ mọi người ánh mắt theo Hạ Vân Kiệt trên người thu hồi đến khi, Mario lại một lần nữa cơn sốc đi qua, trong đó một vị bảo tiêu tình thế cấp bách hạ rốt cục nhịn không được hướng thừa vụ trưởng rít gào nói:“Kêu cơ

trưởng lập tức rớt xuống”

“Chúng ta hiện tại đang ở Ấn Độ Dương trên không, gần nhất sân bay cũng cần một giờ rưỡi. Bất quá ngài yên tâm, chúng ta đã muốn khẩn cấp liên hệ gần nhất sân bay.” Thừa vụ trưởng đối mặt bảo tiêu rít gào, mạnh mẽ trấn định trấn an nói.

“Mario tiên sinh trước mắt trạng huống, chỉ sợ rất khó kiên trì đến một giờ rưỡi, bất quá hiện tại cũng đừng vô phương pháp, chỉ có thể khẩn cầu Thượng Đế phù hộ !” Andre nghe vậy ở ngực khoa tay múa chân một cái giá chữ thập nói.

“Ta mặc kệ các ngươi dùng biện pháp gì, phải lập tức tìm địa phương rớt xuống!” Nghe nói phi cơ ít nhất cần một giờ rưỡi tài năng tìm địa phương rớt xuống, lại nghe Andre thầy thuốc nói Mario tiên sinh không có biện pháp kiên trì như vậy thời gian dài, vị kia từng hướng thừa vụ trưởng rít gào bảo tiêu, đột nhiên thân thủ lặc trụ thừa vụ trưởng cổ, sau đó theo ghế phía trước cơm trên đài cầm lấy một thanh dùng cơm đao cụ nhắm ngay thừa vụ trưởng cổ, mặt lộ vẻ hung quang uy hiếp nói.

Gặp bảo tiêu đột nhiên bạo đi bắt cóc thừa vụ trưởng, khoang hạng nhất hành khách không khỏi một trận kinh hoảng, đội bay nhân viên công tác cũng vội vàng thật cẩn thận đối với hắn khuyên:“Tiên sinh, thỉnh ngài thả lỏng một ít, thả lỏng một ít, chúng ta cam đoan nhất định hội bằng nhanh nhất tốc độ tìm địa phương rớt xuống.”

“Đúng, đúng, vị tiên sinh này, tình huống còn không có không xong đến bực này trình độ, Mario tiên sinh hẳn là hội không có việc gì, ngươi xem, ngươi xem, Mario tiên sinh thức tỉnh lại đây.” Andre thầy thuốc đi theo thật cẩn thận trấn an khuyên bảo nói.

Bất quá vị kia bảo tiêu cũng không có bởi vậy mà buông

tay, ngược lại đem thừa vụ trưởng cổ lặc càng chặt, hồng mắt kêu gào nói:“Kêu cơ trưởng lập tức rớt xuống.”

Hạ Vân Kiệt vốn nhắm mắt suy nghĩ, không nghĩ để ý chuyện này, nhưng thấy sự tình đột nhiên biến thành hiện tại như vậy một đoàn lộn xộn tình huống, đành phải bất đắc dĩ đứng lên, huống hồ hắn cũng không tưởng phi cơ nửa đường bách hàng.

“Bả đao buông, ta tới cứu Mario tiên sinh.” Hạ Vân Kiệt dùng tiếng Anh đối vị kia bảo tiêu nói.

“Ngươi, trung y, không được!” Bảo tiêu gặp phía trước nhất ngữ nói trung lão bản chứng bệnh người trẻ tuổi lại đứng lên, không khỏi hơi hơi ngẩn ra, bất quá rất nhanh lại lắc đầu nói.

Hiển nhiên một ít thâm căn cố đế tư tưởng cũng không có biện pháp xoay.

“Ta nói đi là được, ngươi đã không nghĩ bả đao buông, vậy ngươi liền giá chính mình cổ ngoạn đi!” Nói xong Hạ Vân Kiệt liền hướng Mario đi đến.

Đang lúc mọi người kinh ngạc cùng Hạ Vân Kiệt ngôn hành cử chỉ, thậm chí đều âm thầm cảm thấy này tiểu tử tinh thần có vấn đề khi, bọn họ đột nhiên thấy được một màn quỷ dị trường hợp, chỉ thấy vị kia bảo tiêu dùng đao giá thừa vụ trưởng thế nhưng quả thực buông lỏng ra thừa vụ trưởng cổ, không chỉ có như thế, còn đem đao chậm rãi giơ lên cuối cùng đặt tại chính mình trên cổ, một bộ muốn tự sát bộ dáng.

Cử đao khi, bảo tiêu tay run run cái không ngừng, trên trán lại một chút mồ hôi lạnh xông ra, trong mắt lộ ra hoảng sợ sắc, hiển nhiên này cũng không phải hắn mong muốn ý làm việc, nhưng tựa hồ căn bản không

chịu hắn khống chế.

Quỷ dị một màn làm cho khoang hạng nhất im ắng một mảnh, tất cả mọi người cảm thấy một cỗ hàn khí theo lòng bàn chân nhắm thẳng ót trên đỉnh hướng.

Thức tỉnh tới được Mario cũng thấy được trước mắt một màn, hắn trong mắt lóe ra sợ hãi cùng kinh hỉ tham gia cùng một chỗ phức tạp ánh mắt.

“Đừng ở bên cạnh vướng chân vướng tay.” Hạ Vân Kiệt đi đến Mario bên cạnh, gặp vị kia quốc tế ngôi sao còn sững sờ ở nơi nào, hơi hơi nhíu hạ mày nói.

“Là, là.” Vừa rồi còn biểu hiện thật sự cao ngạo đại minh tinh lập tức tái nhợt mặt đứng lên tránh ra vị trí.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt đối này cao ngạo, lại sính ngoại nữ ngôi sao không có gì hảo cảm, nhưng không thể không thừa nhận dáng người của nàng trước đột sau kiều, quả thật thực gợi cảm hỏa bạo.

Hạ Vân Kiệt ngồi vào Mario bên người, thân thủ ở hắn ngực nhẹ nhàng phát vài cái, lại đối với hắn não đỉnh liên tục gõ, đem người trên máy bay nhìn xem cả kinh nhất chợt, nghĩ rằng, này Mario đều đã muốn này phó bộ dáng, còn chống lại hắn như vậy đánh sao?

Bất quá nhìn đến vừa rồi còn bệnh tâm thần, mắt lộ ra hung quang bảo tiêu, lúc này còn run run trong tay lấy đao đặt tại chính mình trên cổ, khoang hạng nhất cũng là không ai dám phát ra trong lòng nghi vấn, liền ngay cả Mario mặt khác một vị bảo tiêu cũng không dám phát ra âm thanh.

Bất quá rất nhanh, khoang hạng nhất người trong trong mắt nghi hoặc tất cả đều biến thành khiếp sợ, bởi vì trải qua Hạ Vân Kiệt vài cái nhìn như không có quy luật phát

sau, Mario hô hấp thế nhưng dần dần trở nên ổn định ngân nga đứng lên, sắc mặt cũng dần dần chuyển tốt.

“Được rồi liền ngươi này thể chất, về sau trên giường vận động còn là thiếu làm một chút đi!” Hạ Vân Kiệt gặp tạm thời giảm bớt Mario chứng bệnh, rốt cục đình chỉ đối hắn đầu gõ, vỗ hạ bờ vai của hắn đứng dậy nói.

Về phần chữa khỏi cái gì, nếu phía trước bọn họ không tin trung y, Hạ Vân Kiệt nhưng cũng lười giúp hắn hoàn toàn chữa khỏi !

Gặp Hạ Vân Kiệt nhắc tới trên giường vận động, vị kia nữ ngôi sao mặt đẹp hơi hơi đỏ một chút, lóe ra một tia xấu hổ sắc, mà Mario tắc khoa trương kêu lên nói:“Nếu muốn thiếu làm một ít trên giường vận động, kia còn không bằng làm cho ta chết tính!”

“Vậy ngươi phải đi chết đi!” Hạ Vân Kiệt thản nhiên trở về một câu, ngồi trở lại chính mình vị trí, mà kia bảo tiêu còn giá bả đao ở trên cổ, một bộ chí tử bất khuất bộ dáng.

Gặp Hạ Vân Kiệt ngồi trở lại chính mình vị trí, mọi người thấy hắn ánh mắt đều là vừa sợ e ngại lại tràn ngập sùng bái.

“Các tiểu thư các tiên sinh, hiện tại không có việc gì, các ngươi nên cho cái gì liền cho cái gì đi, về phần vị tiên sinh này, bởi vì hắn vừa rồi hành động uy hiếp đến chúng ta sở hữu hành khách sinh mệnh an nguy, khiến cho hắn nhiều đứng trong chốc lát đi, ta nghĩ hắn hội càng vui nhận này trừng phạt mà không phải bị nhốt tiến ngục giam.” Hạ Vân Kiệt gặp chính mình ngồi trở lại vị trí sau, người trong khoang hạng nhất một đám còn đều nơm nớp lo sợ không dám đi lại, không khỏi nhìn chung quanh mọi người một vòng thản nhiên nói

Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, mọi người mới đều ào ào hoãn quá một hơi đến, người người đều nên cho cái gì cho cái gì đi, kia Andre thầy thuốc trước khi đi còn cố ý cấp Hạ Vân Kiệt để lại tấm danh thiếp, mời hắn có rảnh có thể đi bọn họ bệnh viện nhìn xem.

“Tiên sinh, phi thường cảm ơn ngài đã cứu ta một mạng, ta kêu Mario, đây là của ta danh thiếp.” Andre đi rồi, kia mập mạp Mario đầu trương mặt béo phì cố ý ngồi vào Hạ Vân Kiệt bên cạnh không vị thượng, cung kính hai tay đang cầm trương danh thiếp đối Hạ Vân Kiệt nói.

Hạ Vân Kiệt tùy tay lấy ra danh thiếp, gặp mặt trên viết liên tiếp Italy văn, bất quá chỉ có số điện thoại hắn nhận thức.

Hạ Vân Kiệt nhìn lướt qua danh thiếp, liền đem danh thiếp tùy ý thu đứng lên, cũng không có chút muốn tiếp tục cùng Mario trao đổi ý tứ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 363 : Mario [tạp văn trung thỉnh thứ lỗi]

Mario gặp Hạ Vân Kiệt không quan tâm chính mình, nếu là đổi một cái thời gian, đổi một địa điểm, đương nhiên tối mấu chốt là nếu đổi một người, hắn khẳng định hội cầm súng chỉ vào đối phương đầu. Bởi vì tại ý đại lợi còn không có một người dám dùng như vậy ngạo mạn vô lễ thái độ đến ứng đối hắn chủ động cùng khách khí, nhưng hôm nay Mario không chút nào không có nửa điểm tức giận, lại ngay cả không hề nghĩ ngợi quá muốn cầm súng chỉ vào đối phương đầu.

Một phương diện là vì Hạ Vân Kiệt vừa mới cứu hắn một mạng, này ân cứu mạng ở gì quốc gia đều là thiên đại ân tình; Mà mặt khác một phương diện Hạ Vân Kiệt biểu hiện ra ngoài thần kỳ làm cho Mario cũng chút không dám đối hắn tồn nửa điểm bất kính, phải biết rằng hắn bảo tiêu đến bây giờ còn ngoan ngoãn cầm đao giá chính mình cổ đâu !

Vị này bảo tiêu tên gọi Joseph, người khác có lẽ chích cho rằng Joseph chính là phần đông phú hào tư nhân bảo tiêu trung nhất viên, nhưng Mario lại sâu biết rõ nói Joseph là bọn hắn Fiero gia tộc quân đoàn bên trong xuất sắc nhất tối hung mãnh quan chỉ huy, tại gia tộc tố có “Dã thú” Danh xưng, nhưng nay này đầu “Dã thú” Lại thuận theo cùng tiểu cừu giống nhau.

“Không biết tiên sinh như thế nào xưng hô?” Tuy rằng Mario đối Hạ Vân Kiệt không dám tâm sinh bất mãn, nhưng hắn cũng không cam tâm như vậy buông tha cho cùng Hạ Vân Kiệt kết giao cơ hội, bình sinh lần đầu tiên dày mặt tiếp tục dây dưa nói.

“Ta họ hạ, ngươi đã kêu ta Hạ tiên sinh đi.” Hạ Vân Kiệt tuy rằng không thế nào tưởng quan tâm Mario, nhưng

xuất phát từ lễ phép, hắn cuối cùng còn là trở về một câu.

“Nguyên lai là Hạ tiên sinh, thực may mắn cũng thực vinh hạnh có thể với ngươi thừa cùng giá phi cơ.” Mario gặp Hạ Vân Kiệt cuối cùng trở về một câu, không khỏi vui vẻ nói.

“Ta cũng không như vậy cảm thấy, vừa rồi ngươi vị kia thủ hạ thiếu chút nữa sẽ cướp máy bay.” Hạ Vân Kiệt không chút khách khí đả kích nói.

“Kỳ thật Joseph vẫn là một vị tuân kỉ thủ pháp người tốt, hắn lần này thất thố chủ yếu là bởi vì nhìn đến ta có sinh mệnh nguy hiểm, cảm xúc lập tức không có thể khống chế được.” Mario nghe vậy nhìn thoáng qua Joseph, do dự một chút nói.

“Joseph là một vị tuân kỉ thủ pháp người tốt? Mario tiên sinh ngươi thật đúng là yêu nói đùa, nếu ta không nhìn lầm trong lời nói, Joseph trong tay ít nhất có sáu mươi điều mạng người.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy khóe miệng gợi lên một chút châm chọc nói, bất quá nói chuyện khi xem Mario ánh mắt nhưng thật ra trở nên thân mật một ít.

Bởi vì Mario cũng không có vì lấy lòng hắn, liền trái lương tâm đón ý nói hùa hắn lời nói, ngược lại thay trung tâm thủ hạ nói chuyện, điểm ấy làm cho Hạ Vân Kiệt đối Mario có chút vài phần kính trọng.

Hạ Vân Kiệt nói được tùy ý, nhưng nghe ở Mario còn có vị kia như trước cầm đao đặt tại trên cổ Joseph trong tai lại không khác cùng một tiếng tiếng sấm, đem bọn họ chấn tròng mắt đều thiếu chút nữa muốn rơi xuống xuống dưới, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt lộ ra một chút không thể dùng ngôn ngữ hình dung hoảng sợ, liền giống như đột nhiên nhìn thấy quỷ dường như.

Italy Mafia gia tộc, mỗi một gia tộc đều có một vị lão bản, lão bản hội nhậm mệnh gia tộc cố vấn. Gia tộc trừ bỏ lão bản, cố vấn, còn có nhị lão bản, nhị lão bản là lão bản tối thân tín gia tộc thân thích, cũng là nắm giữ gia tộc sở hữu quân đoàn quan chỉ huy tổng chỉ huy quan, nhị lão bản chỉ nghe lệnh cho lão bản, lão bản nếu bỏ tù hoặc là chữa bệnh, nhị lão bản nhất định phải làm nhậm lão bản người đại lý. Mà cái gọi là gia tộc quân đoàn, kỳ thật chính là gia tộc đả thủ, sát thủ, từng gia tộc bình thường đều có vài quân đoàn, một quân đoàn bình thường từ số lượng hai ba mươi tên “Binh lính” Cùng một vị quan chỉ huy tạo thành.

Italy Mafia cùng sở hữu 142 cái gia tộc, trong đó có 42 cái đại gia tộc, gia tộc trong lúc đó thông qua một cái uỷ ban liên hệ.

Tại Italy, phàm là tỉnh có Mafia đều có một cái uỷ ban, uỷ ban có thể ở gì một gia tộc thế lực trong phạm vi giết người, mà không cần thông tri này gia tộc nhân viên. Làm uỷ ban quyết định giết người khi, nó liền tổ chức một cái hành hình đội, hành hình đội trường có quyền chọn lựa đội viên. Bọn họ hành động trừ chấp hành giả ngoại những người khác đều không biết.

Uỷ ban mặt trên còn có một cái từ 11 người tạo thành uỷ ban, xưng 11 người uỷ ban, địa điểm thiết lập tại Palermo, nó giỏi hơn sở hữu Mafia gia tộc phía trên, cũng là Mafia tối cao quyền lực cơ cấu. 11 người uỷ ban bên trong có một giáo hoàng hoặc giáo phụ, đây là Mafia nội tối cao chức vị.

Mario trừ bỏ là Fiero gia tộc lão bản, còn là này 11 người uỷ ban thành viên chi nhất mà Joseph còn lại là Fiero gia tộc tỉ mỉ bồi dưỡng đi ra quan chỉ huy, từng ở Trung Đông làm quá lính đánh thuê, trong tay lây dính mạng người, chính như Hạ Vân Kiệt nói, ít nhất cũng có sáu

mươi điều !

Đương nhiên Joseph cụ thể thân phận, bao gồm hắn giết bao nhiêu người, đều là một bí mật, hơn nữa người sau cho dù Fiero gia trong tộc bộ nhân viên đại đa số người cũng không rõ ràng, nhưng Hạ Vân Kiệt lại nhất ngữ vạch trần, này lại như thế nào không cho Mario cùng Joseph giật mình cùng thấy quỷ dường như?

“Hạ tiên sinh chẳng lẽ là Đông Phương thần tiên sao?” Hồi lâu, Mario mới gian nan mấp máy hạ yết hầu, nhỏ giọng mà cung kính nói.

“Mario tiên sinh không biết là chính mình hỏi nhiều lắm sao?” Hạ Vân Kiệt nhìn Mario liếc mắt một cái nói.

“Thực xin lỗi, ta thất lễ.” Mario gặp Hạ Vân Kiệt không có phủ nhận, trong lòng càng phát ra kinh sợ.

Tuy rằng hắn là Mafia 11 uỷ ban thành viên chi nhất, tại Italy thế lực thật lớn, tuổi trẻ khi cũng từng tự tay giết qua người, nhưng đối mặt Hạ Vân Kiệt như vậy lộ ra thần bí người trẻ tuổi, lại tổng không có biện pháp khống chế trong lòng sợ hãi.

“Tôn quý Hạ tiên sinh, ngài xem ta năm nay mới bốn mươi ba tuổi, còn thực tuổi trẻ, ta còn tưởng hảo hảo hưởng thụ này tốt đẹp thế giới đương nhiên còn có xinh đẹp nữ nhân, nhưng là cơ thể của ta đã muốn xuất hiện trạng huống, ngài có thể sẽ giúp giúp ta sao?” Mario xin lỗi qua đi, do dự một hồi lâu nhi mới lại thật cẩn thận cầu xin.

“Mario tiên sinh, Trung Quốc có câu gọi kingf người không đủ xà nuốt tượng, ta hôm nay đã muốn cứu ngươi một cái mệnh, này chẳng lẽ còn không đủ sao? Huống hồ ngươi hai tay lây dính máu tươi cũng không thiếu, nếu không phải không nghĩ chậm trễ của ta hành

trình, ta sẽ không ra tay cứu ngươi.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Ngài quốc gia còn có một câu gọi người ở giang hồ thân bất do kỷ, ta xuất thân tại đây dạng gia tộc, ta cũng vậy không có lựa chọn, bất quá ta hướng về phía thượng đế cam đoan, ta chưa từng có chảy qua người vô tội máu tươi.” Mario nghe vậy lời thề son sắt nói, hy vọng có thể đánh mất Hạ Vân Kiệt đối hắn thành kiến.

“Thật vậy chăng? Nhưng ta lại theo của ngươi trong mắt nhìn đến ngươi từng làm cho một đôi song bào thai mất đi phụ thân, chẳng lẽ vị này phụ thân với ngươi cũng có cừu sao?” Hạ Vân Kiệt nhìn chằm chằm Mario, trong mắt lóe ra một chút hàn quang nói.

Hạ Vân Kiệt lời nói làm cho Mario nghe xong cái trán không chịu khống chế toát ra nhiều điểm mồ hôi lạnh, mập mạp tay càng không ngừng chà lau mồ hôi. Thân là Italy Mafia mười một đầu sỏ chi nhất, Mario trong tay nắm trong tay khổng lồ tài lực cùng nhân lực, thậm chí ngay cả hội nghị trung đều có người của hắn, có thể nói tại Italy tha Mario ngầm chính là quốc vương, vô số người đều muốn dựa vào hắn hơi thở sinh tồn, mà hắn cũng giống cái quốc vương giống nhau cao cao tại thượng nhìn xuống hắn “Thần dân”. Nhưng hôm nay, đối mặt Hạ Vân Kiệt kia nhìn như bình thản ánh mắt, Mario cảm giác chính mình tựa như người trần truồng giống nhau, một chút bí mật đều không có, giống như Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua, hắn sở hữu hết thảy thậm chí ngay cả trong não tư tưởng đều không chỗ khả độn.

“Không có, đó là một lần ngoài ý muốn, một cái hiểu lầm!” Mario lau cái trán mồ hôi lạnh, nơm nớp lo sợ trả lời.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy chính là thản nhiên nhìn Mario liếc mắt một cái, sau đó xoay quá nhìn ngoài cửa sổ.

“Tôn quý Hạ tiên sinh, xin hỏi ngài lần này sẽ ở La Mã lưu lại sao? Ta ở La Mã có một nhà thực không sai khách sạn, của ta viên công sẽ rất thích ý cho ngài cung cấp tốt nhất phục vụ.” Mario gặp Hạ Vân Kiệt quay đầu nhìn phía ngoài cửa sổ, không dám nữa tiếp tục cầu hắn trị liệu hắn bệnh, mà là nhắc tới khách sạn sự tình, hiển nhiên nghĩ thông qua này phương thức đến lấy lòng Hạ Vân Kiệt.

“Mario, chúng ta người Trung Quốc chú ý duyên phận, hôm nay ở trên máy bay cứu ngươi một mạng là duyên phận. Về phần ngươi trên người bệnh, xem về sau duyên phận đi, hiện tại ta không hy vọng có người đã quấy rầy ta, xuống phi cơ thời điểm đồng dạng như thế, cho nên ngươi có thể đi rồi.” Tuy rằng đến La Mã Hạ Vân Kiệt khẳng định muốn tìm chỗ ở, bất quá lần này hành trình biến hóa không chừng, hắn còn là hy vọng có thể một người độc hành, không nghĩ cùng Mario dây dưa cùng một chỗ, thậm chí lần này ý đồ đến Italy, hắn ngay cả ở huyền môn đại hội thu phục Italy Hoa Kiều Lí Vệ Chấn gia tôn hai cũng chưa thông tri, cho nên nghe vậy không chút khách khí cự tuyệt cũng hạ lệnh trục khách

“Thực thật có lỗi quấy rầy ngài, nếu Hạ tiên sinh tại Italy có gì sự tình cần hỗ trợ, thỉnh cứ việc đánh cho ta điện thoại, ta cùng gia tộc của ta hội phi thường vui cũng lần cảm vinh hạnh có thể thay Hạ tiên sinh làm chút chuyện.” Mario gặp Hạ Vân Kiệt hạ lệnh trục khách, trong mắt lóe ra một tia thất vọng sắc, bất quá lại không dám dây dưa đi xuống, đứng dậy thực khách khí cúc nhất cung, sau đó về tới chính mình vị trí đi lên.

Chờ Mario trở lại chính mình chỗ ngồi sau, Hạ Vân Kiệt quay đầu nhìn thoáng qua Joseph, thản nhiên nói:“Ngươi cũng đem đao buông đi.”

Hạ Vân Kiệt nói vừa mới vừa dứt, Joseph cả người liền lập tức như trút được gánh nặng, đao cũng thả xuống dưới, bất quá xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng là tràn ngập kính sợ cùng sợ hãi.

Phi cơ tiếp tục ở không trung phi hành, Hạ Vân Kiệt tuy rằng nói cái gì cũng chưa nói, chính là nhắm mắt dưỡng thần, nhưng ở hắn chung quanh tựa hồ hình thành một vòng thực kỳ lạ khí tràng, trong khoang hạng nhất khách nhân đều sợ hãi hướng hắn bên kia xem lại nhịn không được hội vụng trộm miết liếc mắt một cái, mà khoang hạng nhất tiếp viên hàng không tắc mỗi lần đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt khi, hành động luôn phá lệ thật cẩn thận, tươi cười cũng là phá lệ mê người ôn nhu.

Phi cơ tới La Mã Fiumicino sân bay đã muốn là buổi tối chín giờ. Bởi vì Hạ Vân Kiệt phía trước nói trong lời nói, xuống phi cơ khi Mario quả nhiên không dám đánh nhiễu Hạ Vân Kiệt, chính là hướng hắn cúi đầu cáo biệt, nhưng thật ra vị kia dáng người cử nóng bỏng Italy mỹ nữ thừa vụ trưởng cố ý cấp Hạ Vân Kiệt để lại tư nhân điện thoại, cùng sử dụng mang theo ám chỉ khiêu khích ngữ khí nói cho hắn này hai ngày nàng nghỉ ngơi, đều ở La Mã.

Hạ Vân Kiệt nay cũng không phải non, đương nhiên biết tóc vàng mỹ nữ thừa vụ trưởng lời nói ý, không khỏi âm thầm cảm khái này ngoại quốc nữu ở tính phương diện chính là so với người Trung Quốc lớn mật mở ra, thế này mới gặp qua một lần mặt liền chủ động phát ra mời.

Bất quá cảm khái về cảm khái, đương nhiên còn có một chút động tâm, nhưng Hạ Vân Kiệt cũng không tưởng chỉ vì thân thể vui thích liền cùng nữ nhân dính vào, hắn càng coi trọng còn là cảm tình trao đổi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 364 : Đến

Italy là âu minh thân căn quốc, xuống phi cơ quá hải quan thời gian thân căn quốc cư dân cùng phi thân căn quốc cư dân hành lang, Hạ Vân Kiệt tự nhiên là thuộc loại người sau.

Kéo va ly đứng ở đội ngũ, người chung quanh cái gì màu da đều có, trong đó cũng không thiếu giống hắn da vàng mắt đen Đông Phương gương mặt. Đứng ở Hạ Vân Kiệt mặt sau là ba vị tuổi trẻ nữ sinh, ba người xếp hàng chờ thêm quan khi thấp giọng nói chuyện, Hạ Vân Kiệt ẩn ẩn nghe ra đến các nàng đều là ở âu học ở trường lưu học sinh, thừa dịp nghỉ hè cùng với học ở trường thị thực tiện lợi chu du Âu châu các quốc gia.

“Ngươi hảo, ngươi cũng là Trung Quốc lưu học sinh sao?” Xuất phát từ xếp hàng chờ nhàm chán lại hoặc là nữ sinh trời sinh bát quái, đương nhiên cũng có khả năng bởi vì Hạ Vân Kiệt bộ dạng có vẻ thanh tú suất khí, một vị xếp hạng Hạ Vân Kiệt mặt sau, trát đuôi ngựa biện, tràn ngập thanh xuân sức sống nữ sinh gặp Hạ Vân Kiệt tuổi còn trẻ, một mình một người kéo va ly, nghĩ đến hắn cũng cùng các nàng giống nhau, liền thấp giọng hỏi Hạ Vân Kiệt.

“Không phải, ta là quốc nội đi ra du ngoạn.” Hạ Vân Kiệt thấp giọng trả lời.

“Nga!” Nữ sinh trong mắt lóe ra một tia thất vọng sắc sẽ không tái tiếp tục hỏi đi xuống.

“Các ngươi đều là ở Âu châu học ở trường lưu học sinh sao?” Dù sao nhàn rỗi nhàm chán, mọi người lại khó được ở dị quốc tha hương đụng tới cùng nhau, Hạ Vân Kiệt rất khó bát quái một hồi, nói xong còn hướng nữ sinh mặt sau này khác hai vị nữ sinh gật gật đầu cười

cười.

“Đúng vậy, chúng ta đều là cộng hòa Síp Ni Khoa Tây Á đại học lưu học sinh. Ngươi khẳng định chưa từng nghe qua này quốc gia, này chính là Địa Trung Hải một cái rất nhỏ Âu châu đảo quốc. Chúng ta mọi người ước tốt lắm mọi người cùng nhau kết bạn đến Italy du lịch, như vậy an toàn một ít cũng có thể tỉnh một ít tiền.” Nữ sinh cười trả lời.

“Ha ha, cộng hòa Síp ta còn thực chưa từng nghe qua.” Hạ Vân Kiệt nghĩ nghĩ, phát hiện chính mình thật đúng là chưa từng nghe qua này quốc gia.

“Chỉ biết ngươi chưa từng nghe qua, nhưng ta nghĩ ngươi nhất định biết Hy Lạp thần thoại trung ái thần Venus, cộng hòa Síp chính là ái thần Venus sinh ra nơi, cũng bị xưng là ái thần chi đảo, Âu châu sau hoa viên, nghỉ phép thánh địa.” Nữ sinh hướng Hạ Vân Kiệt nghịch ngợm chớp hạ ánh mắt nói.

“Nga, xem ra là ta cô lậu quả văn, lần này nếu có thời gian nhất định đi nhìn xem.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Chính thấp giọng nói chuyện là lúc, đã muốn đến phiên Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt liền kéo va ly muốn vượt qua đình chỉ tuyến, bất quá vượt qua phía trước, hắn đột nhiên nhớ tới một sự kiện quay đầu đối phía sau nữ sinh nói:“Gặp lại cũng là hữu duyên, cho các ngươi một cái đề nghị, các ngươi lần này lấy La Mã vì giới, tốt nhất chỉ hướng Italy nam bộ du ngoạn không cần hướng bắc bộ du ngoạn, bằng không sẽ có tốn tiền tai ương.”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt ở nữ sinh kinh ngạc biểu tình kéo va ly hướng cửa sổ đi đến.

Hạ Vân Kiệt lấy là Hong Kong hộ chiếu, nhân viên công tác chính là tùy ý lật xem một phen, sau đó liền con dấu cho đi.

Làm Hạ Vân Kiệt kéo va ly đi ra sân bay khi, vừa rồi xếp hạng hắn mặt sau ba vị nữ sinh cũng ra quan. Vị kia trát đuôi ngựa biện cô gái vẻ mặt kỳ quái đối này hai người bọn họ nói:“Vừa rồi người nọ thật đúng là kỳ quái da, thế nhưng nói chúng ta có tốn tiền tai ương, đề nghị chúng ta chỉ hướng La Mã nam bộ phương hướng du ngoạn, không cần hướng bắc du ngoạn.”

“Thiết, ta nói Lâm Âm, ngươi là bị vừa rồi vị kia dễ nhìn cấp mê hoặc, còn là ăn sai lầm rồi dược, thế nhưng tin tưởng loại này chuyện ma quỷ?” Một vị cái cao eo dài, một ngụm đông bắc khang nữ tử trắng vị kia đuôi ngựa biện cô gái cũng chính là Lâm Âm liếc mắt một cái nói.

“Nói hươu nói vượn cái gì nha, người ta lại không có tin tưởng hắn lời nói, chính là cảm thấy rất kỳ quái mà thôi. Bất quá nghe nói Italy tiểu thâu cử nhiều, không giống cộng hòa Síp trị an tốt như vậy, còn là cẩn thận một chút cho thỏa đáng.” Lâm Âm nói.

“Như thế.” Còn lại hai vị nữ sinh đều gật đầu nói tốt.

Nâng va ly đi ra sân bay đi vào cưỡi xe taxi địa phương, Hạ Vân Kiệt lên xe.

“Xin hỏi tiên sinh muốn đi đâu?” Lái xe hẳn là người địa phương, nói tiếng Anh mang theo phi thường dày đặc Italy khẩu âm, cũng may Hạ Vân Kiệt nay tiếng Anh trình độ rất cao, nghe nói trao đổi không có gì vấn đề.

“Đi một nhà cách La Mã cạnh kỹ tràng có vẻ gần khách sạn đi.” Hạ Vân Kiệt đến tiền chính là đại khái hiểu biết một phen Italy, cũng không có cố ý chú ý khách sạn dừng chân sự tình. Bất quá nếu đến đây La Mã, lại là

mạn không mục đích tìm tòi, Hạ Vân Kiệt đổ không ngại đến một ít thế giới nổi tiếng cổ tích cảnh điểm nhìn một cái, chuyển vừa chuyển.

“Nga, tiên sinh ngài đây chính là khó trụ ta, La Mã thi đấu thể thao tràng bên cạnh nhiều nhất chính là khách sạn, ngài đến tột cùng là muốn đi thế nào một nhà, ngài có hay không điện thoại hoặc là trên mạng đặt trước khách sạn?” Xe taxi tài xế nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy cũng không cấm cảm thấy chính mình có ý tứ, như thế nào đến trước ngay cả khách sạn đều không có trước đó hiểu biết một chút, bất quá nếu nói không nên lời, Hạ Vân Kiệt nghĩ nghĩ rõ ràng nói:“Vậy đi cạnh kỹ tràng phụ cận tốt nhất một nhà đi.”

Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, xe taxi tài xế ánh mắt liền lập tức sáng đứng lên, một bên thải chân ga ra bên ngoài khai một bên nói:“Tốt nhất khách sạn khẳng định phải kể tới bố lạp trạch, đây là một nhà năm sao cấp xa hoa đại tửu điếm, bất luận ngài là muốn đi condotti danh điếm đường cái mua sắm hay là muốn đi La Mã cạnh kỹ tràng, lấy phật na quảng trường, vạn thần điện còn là hứa nguyện trì đều phi thường tiện lợi, nga, tiên sinh ngài là từ đâu tới được? Nhật Bản? Hàn Quốc? Còn là……”

“Trung Quốc!” Hạ Vân Kiệt hơi hơi nhíu hạ mày trả lời.

“Nga, Trung Quốc, của ta Thượng Đế, ta thích nhất này quốc gia, nàng theo chúng ta Italy giống nhau có được phi thường đã lâu mà từ xưa lịch sử, năm năm trước ta từng đi qua Bắc Kinh. Các ngươi hoàng cung, còn có Trường Thành thật sự rất hùng vĩ, đương nhiên còn có Trung Quốc mỹ thực. Ngài là biết đến, chúng ta Italy cũng là mỹ thực quốc gia, chúng ta phi tát, chúng ta……” Xe taxi tài xế một bên khoa tay múa chân một bên lải nhải giảng.

Hạ Vân Kiệt một bên nghe, một bên nhìn ngoài cửa sổ chỗ tòa này từng được xưng là “Vạn thành chi thành”, có phi thường đã lâu lịch sử quốc tế đại đô thị.

Nơi này là thế giới văn hóa khởi nguyên chi nhất, từng đại biểu cho La Mã đế quốc huy hoàng, nay này thành thị nơi nơi trải rộng La Mã đế quốc thời đại lưu lại di tích.

Ở đến trước, Hạ Vân Kiệt ở trên mạng xem xét một ít Italy tư liệu, không ít người đều nhắc tới La Mã so với này khác Âu châu thành thị muốn bẩn, loạn, trị an cũng kém. Hạ Vân Kiệt cho tới bây giờ còn không có đi qua này khác Âu châu thành thị, nhưng thật ra không thể nào có vẻ. Bất quá thông qua cửa kính xe, Hạ Vân Kiệt cũng là không cảm thấy có bao nhiêu bẩn loạn, ít nhất so với Giang Châu thị sạch sẽ, sạch sẽ không ít.

La Mã ngã tư đường thực rộng lớn, kiến trúc không giống quốc nội thành phố lớn nơi nơi là nhà cao tầng phóng lên cao, tuyệt đại đa số đều là mười tầng lấy hạ phòng ở, nhưng từng cái kiến trúc đều làm cho người ta rộng rãi đại khí cùng lộ ra lịch sử tang thương cảm giác. Thật lớn tảng đá, cây cột, còn có tinh mỹ pho tượng không chỗ không ở.

Italy nhân hiển nhiên cũng cùng không ít quốc nhân giống nhau, thích đắm chìm ở lịch sử cảm giác về sự ưu việt trung, dọc theo đường đi mỗi trải qua một chỗ, hắn luôn hội thực tự hào giới thiệu thượng một phen, nhưng ở lơ đãng trung Hạ Vân Kiệt lại ở một ít hôn ám góc thấy được chỗ tòa này thành thị dơ bẩn âm u một mặt.

Làm Hạ Vân Kiệt ngồi xe taxi hướng La Mã thị trung tâm tối phụ nổi danh bố lạp trạch đại tửu điếm khi, ở cùng trên đường, trước sau các hai lượng màu đen trên đường xe vây quanh giữa một chiếc màu đen Maserati tổng tài chống đạn xe cũng hướng bố lạp trạch đại tửu

điếm bay nhanh mà đi.

“Joseph, vừa rồi ở trên máy bay vì cái gì Hạ tiên sinh một câu ngươi cầm đao giá trụ chính mình cổ?” Màu đen Maserati sau thùng xe, Mario thần sắc ngưng trọng hỏi ngồi ở hắn bên cạnh Joseph, mà vị kia quốc tế ngôi sao lại không biết nói bị hắn ném tới kia chiếc xe đi lên.

Hạ Vân Kiệt nhưng là nói cho quá hắn thiếu làm trên giường vận động, hắn lại không dám tái làm cho một yêu tinh triền tại bên người? Huống hồ Joseph ở trên máy bay lấy đao giá chính mình cổ đối với Mario mà nói là cái không thể nghĩ thông suốt sự tình, hắn bức thiết muốn biết vì cái gì hội như vậy.

“Lão bản, ta cũng không biết vì cái gì. Ta chỉ biết làm vị kia Hạ tiên sinh bảo ta lấy đao giá chính mình cổ khi, cơ thể của ta giống như hoàn toàn không chịu khống chế của ta, ngoan ngoãn ấn mệnh lệnh của hắn làm.” Joseph trả lời, trong mắt thấu bắn ra lòng còn sợ hãi ánh mắt.

“Ý của ngươi là, nếu hắn gọi ngươi cầm súng nhắm ngay chính mình đầu hoặc là của ta đầu nổ súng, ngươi cũng sẽ không chút do dự đi làm?” Mario nghe vậy không khỏi mãnh hấp một ngụm lãnh khí, đầy người thịt béo cũng nhịn không được đi theo run lên run lên.

“Ta nghĩ là như vậy lão bản, người kia thật sự rất khủng bố, hắn chính là ma quỷ!” Joseph mặt lộ vẻ hoảng sợ nói.

“Không, hắn là Đông Phương thần tiên. Ngươi có gặp qua ma quỷ cứu người sao?” Mario lắc đầu nói, trên mặt đồng dạng toát ra hoảng sợ sắc. Hắn không dám tưởng tượng, nếu một người đắc tội Hạ Vân Kiệt như vậy Đông Phương thần tiên, thật là là như thế nào một loại khủng bố kết cục!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 365 : Ác mộng [ngày mai bắt đầu hai canh]

Làm Joseph cho rằng Hạ Vân Kiệt là cái đến từ địa ngục ma quỷ khi, ở Trung Quốc Giang Nam tỉnh Hải Châu thị, Trương Quá Hải phụ tử, còn có Hải Châu thị thường vụ phó thị trưởng con trai Trịnh Nhất Triết, Hải Châu đài truyền hình thành phố đương gia hoa đán Hạ Thi Song ào ào theo ác mộng trung bừng tỉnh lại đây, người người đại hãn đầm đìa thở hổn hển, nhìn phía đen tuyền bên ngoài hai mắt lộ ra vô tận hoảng sợ.

Từ lần đó từ thiện tiệc tối trở về sau, bọn họ vừa vào ngủ liền làm đồng dạng ác mộng. Vô số lệ quỷ đánh về phía bọn họ, vô số làm cho người ta lỗ chân lông vẻ sợ hãi sâu ở bọn họ thân mình bò……

Không dám tái đi vào giấc ngủ Trương Lôi kéo hai điều còn hãy còn đang run hai chân đi xuống lầu, hắn tưởng uống chén cà phê đề nâng cao tinh thần, chịu đến bình minh. Bất quá làm Trương Lôi kéo còn tại run run hai cái đùi xuống lầu khi, phát hiện phòng khách đèn là sáng, hắn phụ thân, từng ở Giang Nam tỉnh thương giới oai phong một cõi đại nhân vật, lúc này chính bưng một ly cà phê nóng. Bất quá tay hắn là run run, hắn sắc mặt là tái nhợt.

“Ba, như vậy đã muộn ngươi như thế nào còn không ngủ?” Trương Lôi trong mắt thoáng hiện nét nghi ngờ, hỏi.

“Ngủ không được, ngươi đâu? Nửa đêm ngươi còn xuống dưới làm gì?” Trương Quá Hải không nghĩ ở con trai trước mặt biểu lộ ra gì nội tâm hoảng sợ, tận lực ổn định thanh âm hỏi.

“Ta, ta……” Trương Lôi muốn nói lại thôi. Hắn thật sự

không biết nên như thế nào cùng hắn phụ thân mở miệng, chính mình vài ngày luôn nằm mơ mơ thấy lệ quỷ quấn thân, buồn nôn sâu theo thân thể hắn tiến tiến xuất xuất.

“Ta cái gì ta? Ba mươi tuổi, ngay cả câu đều giảng bất lợi tác, ngươi thật sự là làm cho ta thất vọng!” Trương Quá Hải cả giận nói. Gần nhất hắn càng xem này con trai càng không còn dùng được, Macao thua cuộc tiền không nói, ngày đó ở từ thiện tiệc tối còn phải tội Hạ Vân Kiệt, thế cho nên Chung Dương Dĩnh trực tiếp gián đoạn cùng hắn nói chuyện hợp tác sự tình. Về phần mấy ngày nay mỗi ngày gặp ác mộng, Trương Quá Hải nhưng thật ra có hoài nghi quá là Hạ Vân Kiệt ra tay, nhưng chung quy không có biện pháp tin tưởng một người có thể khủng bố quỷ dị đến bực này trình độ.

“Này, mấy ngày nay ta luôn luôn tại gặp ác mộng, cho nên ngủ không được.” Trương Lôi gặp phụ thân răn dạy hắn, đành phải ăn ngay nói thật nói.

“Ngươi cũng gặp ác mộng?” Trương Quá Hải nghe vậy không khỏi thốt ra nói.

“Chẳng lẽ ba ngươi cũng là?” Trương Lôi chỉ vào hắn phụ thân bật thốt lên nói.

Phụ tử hai ngươi xem rồi ta, ta xem ngươi, đột nhiên gian không hẹn mà cùng nhớ tới một người, cả người đều nhịn không được run run đứng lên, trong mắt toát ra không thể dùng ngôn ngữ hình dung khủng hoảng.

Ngày đó rời đi trước, Hạ Vân Kiệt từng đưa cho bọn họ một câu “Chúc ngươi mỗi ngày có mộng đẹp”, lúc ấy bọn họ còn không có có thể chân chính hiểu được trong đó hàm nghĩa, chỉ tưởng châm chọc lời nói, nay mới biết được nguyên lai đây là “Mộng đẹp”!

“Ba, hiện tại chúng ta làm sao bây giờ?” Trương Lôi run run thanh âm hỏi.

“Ta xem Tô Chỉ Nghiên còn có Chung Dương Dĩnh cùng Hạ Vân Kiệt quan hệ cũng không sai, nay chi kế chỉ có tìm Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh, thỉnh các nàng hỗ trợ ra mặt nói nói tình, có lẽ sự tình có chuyển cơ.” Trương Quá Hải nghĩ nghĩ, vẻ mặt chua sót nói.

Làm Trương Quá Hải phụ tử hai cau mày tương đối khi, Trịnh Nhất Triết cùng Hạ Thi Song cũng một trước một sau rốt cục hiểu được chính mình đắc tội loại nào đáng sợ một vị đại nhân vật.

Bất quá khi bọn hắn hiểu được khi, Hạ Vân Kiệt lúc này đã muốn là xa ở ngàn dặm ở ngoài Italy hơn nữa tới La Mã thị trung tâm Brotherton năm sao cấp xa hoa đại tửu điếm.

Brotherton khách sạn so với Hạ Vân Kiệt ở ngã tư đường nhìn đến rất nhiều La Mã kiến trúc còn muốn có khí phái, hùng vĩ kiến trúc thể làm cho người ta nguy nga như núi cảm giác.

Khách sạn đại đường cũng trang hoàng phi thường lớn khí huy hoàng, Hạ Vân Kiệt tiếng Anh nay thực lưu, lôi kéo va ly trước mặt đài xinh đẹp tiểu thư hơi chút hàn huyên vài câu, liền thuận lợi đăng ký vào ở một cái đan nhân gian.

Phòng phi thường sạch sẽ, bên trong trang hoàng bao gồm giắt bích hoạ đều phảng phất đem người một lần nữa mang về La Mã kia đoạn huy hoàng lịch sử thời đại.

Ở trong phòng tắm vọt tắm rửa, hướng xong tắm sau lại ngồi xếp bằng thả ra thần thức ý niệm lấy khách sạn làm trung tâm tỉ mỉ tìm tòi một lần, cũng không có phát hiện mao cương tung tích, Hạ Vân Kiệt liền đứng dậy lững

thững ra phòng.

Nếu đi tới La Mã, Hạ Vân Kiệt cũng không tưởng bỏ qua chỗ tòa này thế giới nổi tiếng cổ thành.

Brotherton khách sạn có hai cái có thể thưởng thức La Mã phong cảnh lộ thiên ban công.

Tuy rằng thời gian đã muốn không sai biệt lắm mười đến giờ, nhưng đối với La Mã nhân mà nói ban đêm tựa hồ vừa mới vừa mới bắt đầu. Lộ thiên ban công ngọn đèn lóe sáng, bãi đầy chằng chịt hứng thú, thoạt nhìn phi thường hữu tình điều cái bàn.

Tốp năm tốp ba đến từ thế giới các quốc gia du khách còn có người Italy nhàn nhã ngồi ở ghế trên, trước bàn đặt một ly cà phê hoặc là bia hoặc là rượu vang đỏ, một bên uống một bên trò chuyện.

Tuy rằng người Trung Quốc hiện tại cũng từ từ mở ra, bất quá tương đối cho người nước ngoài mà nói, Hạ Vân Kiệt phát hiện còn là kém không ít. Trên sân ngồi nữ nhân, Hạ Vân Kiệt cơ hồ nhìn không tới một nữ nhân ăn mặc thực kín, cơ hồ người người đều là mặc thấp lĩnh ngực hoặc là t tuất. Ở quốc nội có vẻ khó coi đến nhũ câu, ở trong này liếc mắt một cái nhìn lại cơ hồ đều là, hơn nữa ngoại quốc nữ nhân phổ biến thiên đại vú đem kia câu tễ đặc biệt thâm, thậm chí có chút đều lộ ra non nửa cái vú, trắng bóng hoảng người tròng mắt.

Bất quá Hạ Vân Kiệt phát hiện rất lớn bộ phận ngoại quốc nữ nhân làn da đều có vẻ thô ráp, thế cho nên làm cho kia vốn là có vẻ mê người chiến hào, dừng ở người phương đông trong mắt thiếu một phần mỹ cảm.

Hạ Vân Kiệt tìm cái góc ngồi xuống, có vị mặc bộ váy, mông bao quá chặt chẽ nữ người phục vụ mặt mang mỉm cười đã đi tới.

Hạ Vân Kiệt điểm một lọ địa phương tối nổi danh mạc nạp địch bia, sau đó kiều chân bắt chéo một bên thưởng thức La Mã cảnh đêm, một bên nhàn nhã uống băng bia.

“Thân ái Dương tiểu thư, ngài thật xinh đẹp gợi cảm, nếu ta còn không kết hôn, ta khẳng định phải ngươi cưới tới tay.” Chính uống là lúc, Hạ Vân Kiệt nghe được làm cho hắn cảm thấy phi thường mất tự nhiên lấy lòng khích lệ lời nói, bởi vì kia thanh âm lộ ra lỗ mãng cùng thương lão.

“Cảm ơn ngài khích lệ Scola tiên sinh.” Lỗ mãng mà thương lão thanh âm vừa mới hạ xuống, Hạ Vân Kiệt nghe được một đạo quen thuộc thanh âm.

Theo bản năng trung Hạ Vân Kiệt theo thanh âm phương hướng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy sân thượng lan can bên cạnh một cái bàn đang ngồi ba người, hai nàng một nam. Nữ đều là người Trung Quốc, trong đó một vị rõ ràng đó là cùng Hạ Vân Kiệt ở Xuân thành phú hào hội sở cùng múa thế giới tiểu thư huy chương đồng Dương Tiếu Mai, nam còn lại là một vị tuổi ít nhất hẳn là sáu mươi đến tuổi Italy lão đầu. Che kín nếp uốn song cằm cùng thật to mắt túi, làm cho Hạ Vân Kiệt nhớ tới chính là này lão đầu cùng Dương Tiếu Mai nói nếu hắn còn không có kết hôn, nhất định phải đem Dương Tiếu Mai cưới tới tay, liền nhịn không được cảm thấy cùng ăn nhất chích ruồi bọ giống nhau buồn nôn.

“Đây là tâm lý của ta nói, không biết đêm nay ta là có phải có cơ hội cùng Dương tiểu thư cùng một cái tuyệt vời ban đêm? Ta nghĩ ta sẽ phi thường vui tại kia cái thời điểm cùng Dương tiểu thư đàm chúng ta hợp tác sự tình.” Italy lão đầu hai mắt mê đắm nhìn chằm chằm Dương Tiếu Mai, nhất là nàng kia cao ngất trắng noãn bộ ngực sữa, nhẹ tay khinh chuyển động rượu vang đỏ chén.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 366 : Ngươi chen vào nói cái gì

Dương Tiếu Mai hiển nhiên cũng bị trước mắt vị này Italy lão đầu cấp buồn nôn ở, đại mi vừa nhíu, trong mắt lóe ra một tia chán ghét sắc. Bất quá tại đây cái vòng hỗn, loại này quấy rầy Dương Tiếu Mai hiển nhiên không thiếu gặp được, rất nhanh nàng liền khôi phục bình thường, tư thế tao nhã uống một ngụm rượu vang đỏ, sau đó ra vẻ hồ đồ cũng gián tiếp nhắc nhở nói:“Scola tiên sinh chân ái nói đùa, bất quá chúng ta Trung Quốc nữ nhân có vẻ truyền thống, không lớn thói quen loại này vui đùa.”

“Không, ta này không phải vui đùa nói, nếu Dương tiểu thư khẳng đáp ứng ta này thỉnh cầu, ta nghĩ hợp tác không là vấn đề, thậm chí ta có thể đem ngươi giới thiệu cho Hollywood nổi tiếng đạo diễn, tin tưởng ta, ta ở Hollywood liền theo ta tại ý đại lợi giống nhau nổi danh, Spielberg, Coppola, Lucas bọn họ đều là của ta bạn tốt. Ta nghĩ bọn họ hội rất thích ý đem ngươi như vậy một vị xinh đẹp xinh đẹp Đông Phương nữ tính an bài đến bọn họ điện ảnh.” Nói xong Scola cũng chính là kia Italy lão đầu nhếch lên chân bắt chéo, một đôi có mắt to túi lão mắt không kiêng nể gì đánh giá Dương Tiếu Mai, một bộ ăn định rồi nàng bộ dáng.

Trên thực tế, Scola quả thật cho rằng chính mình đã muốn ăn định rồi Dương Tiếu Mai. Dương Tiếu Mai không phải cái thứ nhất ý đồ đến Italy tìm kiếm phát triển mốt mỹ nữ. Ở dĩ vãng trong cuộc sống, Scola tiếp xúc quá liên bang Nga mỹ nữ, Venezuela mỹ nữ, Hàn Quốc mỹ nữ…… Này đó mỹ nữ không có ngoại lệ đều là ôm một cái truy đuổi vừa mới thành danh tốt đẹp giấc mộng, các nàng đều muốn ở thế giới mốt, xa xỉ phẩm giữ lấy rất trọng yếu nhất địa vị Italy trở nên nổi bật, đương nhiên các nàng càng muốn trở thành trên đời chú mục,

tinh quang chói mắt Hollywood ngôi sao, cho nên mỗi khi Scola tung này một loạt mồi khi, không có ngoại lệ này ôm phát tài mộng, ngôi sao mộng các quốc gia mỹ nữ đều ào ào chủ động yêu thương nhung nhớ.

Scola tin tưởng Dương Tiếu Mai đồng dạng không có biện pháp cự tuyệt danh lợi tràng dụ hoặc!

Đối với Scola tung đến mồi, Dương Tiếu Mai đương nhiên tâm động, đi tham gia thế giới tiểu thư tuyển mĩ trận đấu vì không phải là như vậy một ngày sao? Bất quá Scola điều kiện lại đánh mất Dương Tiếu Mai tâm động, nàng không có trả lời Scola mà là chuyển hướng bên người nữ tử mặt lộ vẻ khó xử nói:“Triệu tỷ ta không có biện pháp cùng Scola tái nói chuyện với nhau đi xuống……”

“Dương Tiếu Mai ngươi cũng không phải ngày đầu tiên xuất đạo, giống Scola tiên sinh yêu cầu kỳ thật tái bình thường bất quá. Không phải là ngủ một đêm sao? Nhất nhắm mắt vừa mở mắt liền trôi qua, mà thu hoạch đâu? Cũng là ngươi đem trở thành quốc tế xa xỉ phẩm bài Gucci Trung Quốc tân quảng cáo người phát ngôn. Ngươi hẳn là biết, đại ngôn quốc tế xa xỉ phẩm bài không chỉ có ý nghĩa dày thu vào, cũng sẽ thật to tăng lên ngươi ở giải trí vòng cùng fan trung cấp bậc cùng hình tượng địa vị. Huống chi Scola tiên sinh là một vị giao hữu rất rộng, Hollywood đại đạo diễn đều là hắn bằng hữu, một khi hắn đem ngươi đề cử cấp này đó Hollywood đại đạo diễn, này ý nghĩa cái gì không cần ta nhiều lời đi. Lời nói không chút nào khoa trương trong lời nói, đây là rất nhiều người tha thiết ước mơ cơ hội.” Được xưng là Triệu tỷ nữ nhân không chỉ có không có thay Dương Tiếu Mai nói chuyện ngược lại khuyên nàng đáp ứng Scola điều kiện.

Triệu tỷ trong miệng Gucci là Italy tối nổi danh xa xỉ phẩm bài chi nhất. Theo Trung Quốc kinh tế rất nhanh

phát triển, Trung Quốc chính trở thành thế giới xa xỉ phẩm bài tiêu phí đại quốc, cho nên Gucci công ty rất trọng thị Trung Quốc quảng cáo mở rộng. Scola tuy rằng là cái sắc lão đầu cũng là Gucci công ty thiết kế tổng giám, hắn luôn luôn tại xem xét một vị Trung Quốc nữ nhân tới làm Gucci ở Trung Quốc quảng cáo người phát ngôn. Ở một lần trong lúc vô ý nhìn đến Dương Tiếu Mai tuyển mĩ trận đấu lục tượng khi, Scola liền nhận thức chuẩn người mẫu xuất thân, dáng người cao gầy, thướt tha nhiều vẻ, khí chất tao nhã Dương Tiếu Mai chính là hắn người muốn tìm. Thế này mới có đêm nay hiệp đàm.

“Triệu tỷ, này đó ta đều biết đến, nhưng điều kiện này ta còn là không có biện pháp nhận.” Dương Tiếu Mai nói.

“Đừng quên phụ thân ngươi nợ nần, cũng đừng đã quên ngươi cùng công ty ký kết hợp đồng, nếu bởi vì ngươi không xứng hợp mà lộng tạp lần này hợp tác, ngươi là muốn phụ trách.” Triệu tỷ gặp Dương Tiếu Mai không hơn lộ, sắc mặt kéo xuống dưới nói.

“Nhưng là bồi ngủ đã muốn vượt qua ta cùng công ty ký kết hợp đồng yêu cầu!” Dương Tiếu Mai gặp Triệu tỷ nhắc tới chính mình phụ thân nợ nần cùng hợp đồng, thân thể mềm mại không khỏi hơi hơi chiến một chút, sắc mặt có chút phát ra từ nói, nhưng nói chuyện ngữ khí lại có vẻ thực tái nhợt vô lực.

“Tiếu Mai, đừng nữa thiên chân ! Nghe tỷ một câu, mặt của ngươi cùng thân thể chính là ngươi tốt nhất tư bản, lãng phí chính là cô phụ ông trời ban ân. Scola tiên sinh tuy rằng già điểm, nhưng ngươi lại không lấy hắn, quản hắn lão còn là tuổi trẻ đâu, đúng không? Huống hồ ngươi không nghĩ sớm điểm trả hết phụ thân ngươi nợ nần sao?” Triệu tỷ gặp Dương Tiếu Mai ngữ khí rõ ràng phóng nhuyễn, có điểm nhận mệnh bộ dáng, theo sát sau rèn sắt khi còn nóng nói.

“Triệu tỷ, ta……” Dương Tiếu Mai gặp Triệu tỷ lại nhắc tới phụ thân nợ nần, sắc mặt không khỏi lại tái nhợt một ít.

Tuy rằng nghe không hiểu Dương Tiếu Mai cùng Triệu tỷ nói chuyện, nhưng Scola đại khái còn là đoán được Triệu tỷ là ở giúp hắn nói chuyện, gặp Dương Tiếu Mai sắc mặt trở nên không có huyết sắc lại ngược lại càng phát ra hiện ra Đông Phương nữ tính độc hữu sở sở động lòng người, Scola không khỏi cả người nhiệt huyết sôi trào, đồng thời cũng càng phát ra chắc chắc, hắn tin tưởng, không có một nữ nhân có thể cự tuyệt được này dụ hoặc.

Ở hắn xem ra nữ nhân đều là ái mộ hư vinh, ái mộ vinh hoa phú quý động vật.

Quả nhiên chính như Scola đoán liêu, vị kia Triệu tỷ bưng lên chén rượu hướng hắn cười nói:“Scola tiên sinh, ta sẽ không quấy rầy ngài cùng Dương tiểu thư nói chuyện hợp tác sự tình, chúc các ngươi hợp tác khoái trá!”

Nói xong Triệu tỷ lại cho Scola phao cái ái muội ánh mắt, cũng là Triệu tỷ gặp Dương Tiếu Mai ngữ khí trở nên càng phát ra vô lực, cho rằng hỏa hậu đã muốn đến, Dương Tiếu Mai đã muốn hoàn toàn nhận mệnh, cho nên liền chuẩn bị rời đi, đem Dương Tiếu Mai một mình lưu lại.

Cách đó không xa, Hạ Vân Kiệt gặp Dương Tiếu Mai ngữ khí trở nên càng phát ra tái nhợt vô lực, không khỏi âm thầm thở dài một hơi, đứng dậy đi hướng Dương Tiếu Mai kia một bàn, lúc này Triệu tỷ đang chuẩn bị đứng dậy rút lui khỏi.

“Dương tiểu thư đã lâu không thấy.” Hạ Vân Kiệt đi đến

trước bàn hướng Dương Tiếu Mai cười chào hỏi nói.

“Ngươi là, ngươi là Cố thiếu bằng hữu Hạ Vân Kiệt, Hạ tiên sinh!” Đột nhiên nhìn thấy Hạ Vân Kiệt hướng chính mình chào hỏi, Dương Tiếu Mai trong lúc nhất thời còn không có có thể phục hồi tinh thần lại, chờ nàng xem rõ ràng Hạ Vân Kiệt kia khuôn mặt, hơn nữa chống lại hắn kia đối trong suốt sạch sẽ con ngươi đen, Dương Tiếu Mai lập tức liền nhận ra Hạ Vân Kiệt đến, không khỏi kinh hỉ nói.

Bất quá kinh hỉ qua đi, nhớ tới chính mình lúc này đang ở đàm “Giao dịch” Dương Tiếu Mai trên mặt huyết sắc lập tức thốn không còn một mảnh, thậm chí của nàng ánh mắt cũng không dám đối diện Hạ Vân Kiệt.

“Quốc nội bằng hữu sao?” Triệu tỷ mắt thấy công lớn tức thành đột nhiên lại toát ra đến một người trẻ tuổi, mày không khỏi hơi hơi vừa nhíu, có chút không vui hỏi. Nàng cũng không tưởng bởi vì Hạ Vân Kiệt xuất hiện mà phá hủy đêm nay “Giao dịch”.

“Đúng vậy, từng ở vũ hội cùng nhau khiêu quá vũ, Hạ tiên sinh vũ khiêu rất khá.” Dương Tiếu Mai gặp Triệu tỷ câu hỏi, trên mặt bài trừ một tia thực miễn cưỡng mỉm cười trả lời.

“Dương tiểu thư quá khen. Khó được dị quốc tha hương lại gặp nhau, không bằng tìm một chỗ hảo hảo uống vài chén tự ôn chuyện?” Gặp Dương Tiếu Mai nhắc tới khiêu vũ sự tình, Hạ Vân Kiệt xem Dương Tiếu Mai ánh mắt không khỏi trở nên ôn nhu một ít. Lại nói tiếp, trước mắt vị này nữ nhân hay là hắn nhân sinh trung đệ nhất vị bạn nhảy.

Vốn nghe nói nguyên lai Hạ Vân Kiệt chính là Dương Tiếu Mai một lần vũ hội nhận thức người quen, Triệu tỷ còn âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhưng là không

nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thế nhưng ở phía sau mời Dương Tiếu Mai đi uống vài chén, không khỏi lập tức vội la lên:“Hạ tiên sinh, ngượng ngùng a, Dương Tiếu Mai hôm nay có công tác muốn nói, uống rượu ôn chuyện sự tình hôm khác đi.”

Nói xong Triệu tỷ còn cố ý hướng Dương Tiếu Mai sử cái ánh mắt. Trước khác nay khác, trước kia ở quốc nội Hạ Vân Kiệt chính là cái bình thường người làm công, có đôi khi khó tránh khỏi làm cho người ta thấp xem. Nhưng đêm nay Hạ Vân Kiệt một người trẻ tuổi một mình ở tại Italy La Mã năm sao cấp xa hoa đại tửu điếm, trên người mặc cũng là may hợp thể hàng hiệu phục sức, Triệu tỷ đương nhiên không dám lỗ mãng nhiên đắc tội, nói chuyện cũng thật là khách khí.

“Ta hỏi là Dương tiểu thư, ngươi chen vào nói cái gì?” Triệu tỷ tuy rằng đối Hạ Vân Kiệt thật là khách khí, nhưng Hạ Vân Kiệt cũng là một chút mặt mũi cũng không cấp nàng, không chút khách khí trở về một câu.

Vừa rồi Triệu tỷ giống cái con quạ giống nhau kéo Dương Tiếu Mai xuống nước, hơn nữa đối tượng còn là như vậy một Italy lão đầu, có thể nói Hạ Vân Kiệt đối Triệu tỷ như vậy nữ nhân phi thường phản cảm.

“Uy, người trẻ tuổi ngươi đây là cái gì thái độ, Dương Tiếu Mai là ta công ty ký ước nghệ nhân, của nàng sở hữu hành động phải trải qua ta đồng ý mới được.” Triệu tỷ đổ không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt tuổi tuy nhỏ nhưng cái giá lại đại đòi mạng, không khỏi cả giận nói, liền ngay cả Hạ tiên sinh xưng hô cũng đổi thành người trẻ tuổi.

“Người trẻ tuổi, mời ngươi lập tức rời đi, ta nơi này không chào đón ngươi.” Scola tuy rằng nghe không hiểu Trung Quốc nói, nhưng hiển nhiên cũng nhìn ra đến Hạ Vân Kiệt là tới quấy rối, theo sát sau cũng không nể mặt nói.

“Scola tiên sinh là đi? Nếu ngươi không nghĩ nửa đời sau ở trên giường vượt qua, ta khuyên ngươi tốt nhất cho ta ngoan ngoãn câm miệng của ngươi lại, ngươi hé ra miệng khiến cho ta cảm thấy buồn nôn.” Hạ Vân Kiệt dùng phi thường thuần khiết Luân Đôn khoang miệng nói.

Dương Tiếu Mai cùng vị kia Triệu tỷ hiển nhiên không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt tiếng Anh nói được tốt như vậy, nghe vậy đều hơi hơi sửng sốt sửng sốt, bất quá chờ các nàng hiểu được Hạ Vân Kiệt giảng là lúc nào, sắc mặt lập tức liền thay đổi.

Dương Tiếu Mai là trở nên tái nhợt, sốt ruột còn có lo lắng, mà Triệu tỷ tắc trở nên âm trầm cùng mang theo một tia vui sướng khi người gặp họa.

Triệu tỷ vốn liền hận không thể phiến Hạ Vân Kiệt này không biết trời cao đất rộng người trẻ tuổi mấy bàn tay, nhưng nề hà tạm thời còn sờ không rõ ràng lắm Hạ Vân Kiệt dưới, cũng là không dám đem hắn thế nào. Nhưng Scola là người Italy, hắn lại sao lại kiêng kị Hạ Vân Kiệt ở Trung Quốc bối cảnh? Triệu tỷ gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng không biết trời cao đất rộng đến ở người ta địa đầu như thế trắng trợn uy hiếp Scola, tự nhiên là một trận vui sướng khi người gặp họa.

Hay là nghĩ đến nơi này cũng là quốc nội sao? Bị người chỉnh chết sống nên!

Quả nhiên, Scola gặp một người Trung Quốc tuổi còn trẻ cũng dám ở La Mã uy hiếp chính mình, giận dữ phản cười nói:“Người trẻ tuổi, ngươi có biết nơi này là chỗ nào sao? Ngươi tin không tin ta có thể cho ngươi hồi không đến của ngươi tổ quốc?”

Nói xong Scola hướng cách đó không xa một cái bàn

đánh cái thủ thế, kia trương cái bàn ngồi hai vị khoẻ mạnh nam tử, từ Hạ Vân Kiệt xuất hiện sau bọn họ liền vẫn chú ý Scola bên này động tĩnh, thấy hắn hướng bọn họ ngoắc, lập tức liền buông trong tay chén rượu, sau đó đứng lên hướng Scola bọn họ bên này đi đến.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 367 : Duyên phận

“Scola tiên sinh, có chuyện gì cần chúng ta cống hiến sức lực sao?” Hai vị nam tử đi đến trước mặt, cung kính hỏi, hỏi xong sau, ánh mắt không tốt nhìn về phía Hạ Vân Kiệt.

“Vị này từ Trung Quốc đến tiên sinh đối chúng ta cổ La Mã giác đấu thực cảm thấy hứng thú, các ngươi bất phàm dẫn hắn đi ra ngoài lãnh hội một phen, ta nghĩ hắn khẳng định hội thực cảm kích các ngươi. Bất quá động tác hơi chút ôn nhu một chút, ta lo lắng vị tiên sinh này thân mình cốt hội ăn không tiêu chúng ta La Mã nhân cường tráng thể trạng.” Scola gặp chính mình hai vị bảo tiêu lại đây, khóe miệng gợi lên một chút tàn khốc mà đắc ý cười lạnh nói.

“Scola tiên sinh, ngài yên tâm, chúng ta nhất định sẽ làm vị này Trung Quốc đến tiên sinh đối chúng ta cổ La Mã giác đấu lưu lại không thể ma diệt ấn tượng.” Hai vị nam tử trên mặt lộ ra một tia dữ tợn ý cười, nói.

“Scola tiên sinh, chuyện gì cũng từ từ, ta vị này bằng……” Tuy rằng Scola cũng không có trực tiếp nhắc tới phải Hạ Vân Kiệt bị đánh một trận một chút trong lời nói, nhưng này chút cũng không gây trở ngại Dương Tiếu Mai hiểu được hắn lời nói ý, nghe vậy lại là sợ hãi lại là sốt ruột nói.

“Dương tiểu thư, ngươi không thể nặng bên này nhẹ bên kia a, vừa rồi ngươi vị này bằng hữu uy hiếp ta thời điểm, ngươi cũng không có giúp ta nói chuyện.” Scola âm thanh âm nói, ánh mắt càng phát ra không kiêng nể gì ở Dương Tiếu Mai trên người mẫn cảm vị trí qua lại nhìn quét.

“Scola tiên sinh, thật đáng tiếc nói cho ngươi, ngươi nửa

đời sau chỉ sợ muốn ở trên giường vượt qua.” Gặp Scola căn bản không nhìn chính mình cảnh cáo, không chỉ có gọi tới bảo tiêu muốn thu thập chính mình, hơn nữa một đôi lão mắt còn mê đắm ở Dương Tiếu Mai trên người chuyển cái không ngừng, Hạ Vân Kiệt trong mắt lóe ra một chút hàn quang, thản nhiên nói, giống như đang nói một kiện tái nhỏ bé bất quá sự tình.

Gặp Hạ Vân Kiệt đến lúc này, còn bãi lớn như vậy cái giá, Triệu tỷ nhịn không được châm chọc nói:“Hạ tiên sinh, ngươi hảo đại uy phong a? Hay là ngươi cho là nơi này là quốc nội sao? Nơi này là Italy La Mã a! Ta khuyên ngươi còn là nhanh chóng hướng Scola tiên sinh xin lỗi đi, đã muộn, đến lúc đó ta sợ ngươi muốn khóc cũng không kịp.”

“Đúng, đúng, Hạ tiên sinh ngươi còn là nhanh lên hướng Scola tiên sinh xin lỗi đi, nơi này là nước ngoài, bất đồng quốc nội a!” Triệu tỷ tuy rằng ngữ mang châm chọc, nhưng cũng nhắc nhở Dương Tiếu Mai, vội vàng khuyên nhủ.

“Ha ha, quốc nội nước ngoài đối ta không có gì khác nhau. Dương tiểu thư, gặp nhau chính là hữu duyên, đi thôi, đến ta bên kia cùng nhau uống vài chén.” Hạ Vân Kiệt lại cười nhẹ, chỉ chỉ chính mình vừa rồi ngồi vị trí nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt căn bản phân không rõ ràng lắm trạng huống, Dương Tiếu Mai thật sự là khóc không ra nước mắt, nàng liền chỉnh không rõ năm đó cùng nhau khiêu vũ khi, hắn còn là người cử thông minh lanh lợi, thậm chí còn có điểm hài hước khôi hài, đến bây giờ Dương Tiếu Mai đều còn nhớ rõ hắn tự xưng là “Người làm công” khôi hài sự, như thế nào mới nửa năm nhiều không gặp mặt liền hoàn toàn thành một ngốc đại cái đâu. Mà Triệu tỷ tắc đã muốn hoàn toàn dùng liếc si ánh mắt xem Hạ Vân Kiệt, thậm chí còn âm thầm cảm khái,

này thế đạo thật đúng là không công bình, loại này ngu ngốc giống nhau mọi người có thể xuất ngoại!

“Xem ra, vị tiên sinh này nơi này cũng có chút vấn đề a! Các ngươi còn thất thần làm gì, mang vị tiên sinh này đi ra ngoài thổi hạ phong, thanh tỉnh một chút.” Scola gặp chính mình uy hiếp tựa hồ một chút cũng chưa có tác dụng, trước mắt vị này Trung Quốc đến người trẻ tuổi còn tự cố tự chỉ vào hắn vị trí mời chính mình nhìn trúng nữ nhân, nét mặt già nua rốt cục hoàn toàn kéo xuống dưới.

Kia hai vị bảo tiêu gặp lão bản lại lần nữa lên tiếng, rốt cuộc không dám chần chờ, hướng Hạ Vân Kiệt lộ ra hai hàng bạch dày đặc răng nanh, sau đó một trái một phải trước người, chuẩn bị giá Hạ Vân Kiệt chạy lấy người.

Hạ Vân Kiệt gặp hai vị bảo tiêu tiến lên, trong mắt hàn mũi nhọn chợt lóe, thể nội vu lực nổi lên một tia dao động, đang chuẩn bị âm thầm ra tay trừng phạt khi, đột nhiên thấy được hai cái quen thuộc thân ảnh chính vội vàng hướng bên này đi tới.

Kia hai quen thuộc thân ảnh đúng là ở trên máy bay từng có gặp mặt một lần Mario cùng hắn bảo tiêu Joseph.

Hạ Vân Kiệt nhìn thấy này hai người lại đây, thể nội vu lực như thủy triều bàn nháy mắt lại lui xuống.

Làm Hạ Vân Kiệt nhìn đến Mario cùng Joseph khi, Scola cùng hắn hai vị bảo tiêu cũng đều thấy được Mario cùng Joseph, trong mắt cũng không chịu khống chế lóe ra một tia sợ hãi sắc, mà Scola lại cuống quít đứng lên.

“Hữu duyên không chỗ không phân phùng, Hạ tiên sinh xem ra chúng ta thật là có duyên nhân a!” Mario bước đi đi lên tiến đến, nhìn Hạ Vân Kiệt vui vẻ cười nói, nhưng

trong mắt lại lóe ra một tia kính sợ sắc.

“Xem ra Mario tiên sinh đối Trung Quốc văn hóa cử có nghiên cứu.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Hạ tiên sinh quá khen, ta là nghe xong ngài nói duyên phận sau, cố ý thỉnh giáo một vị Trung Quốc bằng hữu sau, mới biết được này từ ý nghĩa. Ta nghĩ, chúng ta hiện tại lại gặp nhau hẳn là chính là duyên phận, không biết ta lý giải đúng không đúng?” Mario khiêm tốn nói.

“Đây là ngươi nói khách sạn sao?” Hạ Vân Kiệt không đáp hỏi ngược lại.

“Đúng vậy, Hạ tiên sinh.” Mario trả lời.

“Xem ra chúng ta thật là có vài phần duyên phận.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy gật gật đầu nói, hắn không thể không thừa nhận, chính mình cùng này Italy Mafia mười một đầu sỏ chi nhất Mario có vài phần duyên phận.

Ngồi phi cơ vừa vặn gặp gỡ, ở khách sạn lại trụ đến hắn kinh doanh khách sạn!

Mario gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu thừa nhận cùng chính mình có duyên phận, không khỏi vui mừng quá đỗi, vừa rồi ở trên máy bay hắn dây dưa Hạ Vân Kiệt, Hạ Vân Kiệt lại nói cứu hắn một mạng đã muốn là duyên phận, về phần trị không trị hắn bệnh lại cần xem này hắn duyên phận. Nguyên bản Mario nghĩ đến không có hi vọng, không nghĩ tới người Trung Quốc giảng duyên phận thật đúng là kỳ diệu, chính mình thế nhưng lại gặp vị này Đông Phương thần tiên, chính mình ân nhân cứu mạng, đương nhiên còn là Joseph trong mắt đến từ địa ngục ác ma.

Làm Mario vui mừng quá đỗi khi, có người một lòng lại bất ổn, phía sau lưng chảy ròng mồ hôi lạnh. Scola có

thể không biết ai là Italy tổng lý, nhưng hắn cũng không có thể không biết Mario là ai. Tại Ý, Scola có thể không bán tổng lý mặt mũi, nhưng có người mặt mũi hắn lại núi cao ngưỡng chỉ, hắn gọi hắn đông hắn phải đông, hắn gọi hắn tây hắn phải tây, người này chính là Mario. Bởi vì hắn là Italy Mafia mười một đầu sỏ chi nhất, hắn mới là Gucci công ty phía sau màn chân chính lão bản.

Bất quá lòng tràn đầy vui mừng Mario lại không chú ý tới Scola kia không yên bất an biểu tình, gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu nói là, vui vẻ rất nhiều nhịn không được hướng Scola tò mò hỏi:“Scola, hay là ngươi cũng nhận thức Hạ tiên sinh sao?”

“Ta, ta……” Mario một câu hỏi Scola cái trán lập tức liền toát ra mồ hôi lạnh, một câu đều giảng bất lợi tác.

Triệu tỷ ngay từ đầu còn không biết Mario là ai, gặp Hạ Vân Kiệt này người trẻ tuổi thế nhưng còn nhận thức người địa phương, còn âm thầm kỳ quái, nay gặp Mario câu nói đầu tiên hỏi Scola cái trán đổ mồ hôi lạnh, hai chân đều run, thế này mới đột nhiên ý thức được trước mắt vị này Mario tiên sinh chỉ sợ đến đây phi thường to lớn, sắc mặt cũng lập tức trở nên có vài phần tái nhợt.

Nếu thật sự là như thế, Triệu tỷ không khó tưởng tượng, chính mình vừa rồi chỉ sợ làm một kiện thực ngu xuẩn sự tình.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 368 : Đảo mắt trở thành sự thật

Mario gặp Scola ấp úng nửa ngày ngay cả câu đều giảng bất lợi tác, lại phát hiện Hạ Vân Kiệt phía sau còn đứng kia hai vị khoẻ mạnh bảo tiêu, lâu hỗn giang hồ hắn đột nhiên nghĩ tới một việc, đầy người thịt béo đều khống chế không được run lên một chút, sắc mặt sát kia gian âm trầm xuống dưới, hai mắt âm lệ nhìn chăm chú vào Scola, âm thanh lạnh lùng nói:“Scola, đã quên với ngươi nói một tiếng, Hạ tiên sinh là ta Mario tôn quý nhất khách nhân, hy vọng trước ngươi không có đối Hạ tiên sinh đã làm cái gì không lễ phép hành động?”

Mario lời kia vừa thốt ra, Scola nhất thời mồ hôi như mưa hạ, hai chân run càng phát ra lợi hại, miệng lúc này vì bảo mệnh nhưng thật ra đột nhiên gian trở nên lưu loát đứng lên:“Thực xin lỗi, Mario tiên sinh, ta không biết Hạ tiên sinh là ngài khách nhân, vừa rồi ở trong lời nói phát sinh quá một chút xung đột, ta hướng ngài cùng hắn trịnh trọng xin lỗi!”

Nói xong Scola hướng Mario cùng Hạ Vân Kiệt thật sâu cúc nhất cung, cúi đầu khi trên chóp mũi treo một viên đậu đại giọt mồ hôi, ở ngọn đèn hạ lóe ra trong suốt quang mang, kia hào quang đâm vào Dương Tiếu Mai cùng Triệu tỷ thiếu chút nữa đều không thể mở to mắt.

Các nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới, đơn giản là Mario một câu, thế giới cấp xa xỉ phẩm bài thiết kế tổng giám, thế giới cấp thiết kế đại sư, vừa rồi còn một bộ ăn định Dương Tiếu Mai, còn ngưu bức hò hét nói chính mình cùng rất nhiều Hollywood đại bài đạo diễn đều là bằng hữu Scola tiên sinh, trước công chúng dưới không chút do dự liền thấp hắn cao quý đầu.

Bất quá làm cho các nàng càng nghĩ không đến, càng

giật mình cũng là ở phía sau. Vị kia Mario tiên sinh gặp quả nhiên bị chính mình nói trúng, đầy người thịt béo khống chế không được lại run lên một chút, ánh mắt hung ác trừng mắt nhìn Scola liếc mắt một cái, sau đó chuyển hướng về phía Hạ Vân Kiệt. Khi hắn chuyển hướng Hạ Vân Kiệt khi, hắn ánh mắt rõ ràng lộ ra một tia khủng hoảng.

Mario không lý do không khủng hoảng, bởi vì hắn chính là Gucci công ty phía sau màn lão bản, thay lời khác nói Scola chính là người của hắn. Đương nhiên này không phải mấu chốt, mấu chốt là Hạ Vân Kiệt trừ bỏ là một vị thần kỳ Đông Phương thần tiên, còn là Joseph trong miệng đến từ địa ngục ác ma. Mario cùng Joseph cũng không dám tưởng tượng, một khi nhạ vị này nhìn như thanh tú tao nhã Trung Quốc người trẻ tuổi tức giận sẽ là một loại như thế nào đáng sợ kết quả.

“Thực xin lỗi, Hạ tiên sinh, về chuyện này……” Mario tựa như Scola giống nhau, chóp mũi treo một viên trong suốt giọt mồ hôi, mặt mang kinh hoàng về phía Hạ Vân Kiệt xin lỗi.

Mafia tại Ý là một cái không chỗ không ở địa hạ tổ chức, từ quan to quý nhân cho tới bình thường dân chúng đều có Mafia thân ảnh, thậm chí vẫn có nghe đồn nói Italy tổng lý bối lí tư khoa ni đều cùng Mafia có “Nhiễm”, mà Mafia truyền kỳ giáo phụ đường duy thác ở toàn bộ cuối thế kỷ mười chín, Sicily đảo người phụng hắn như thần, sở đến chỗ, muôn người đều đổ xô ra đường, tất cung tất kính, thậm chí hắn dám cùng lúc ấy Italy kẻ độc tài Mussolini gọi nhịp chiến đấu, tuy rằng cuối cùng lang đang bỏ tù, cũng là mặc dù bại do vinh, mà Đệ nhị thế chiến mĩ anh liên quân đổ bộ Sicily đảo khi, mĩ anh liên quân đều phải cùng Mafia hợp tác tác chiến. Mặc kệ này hết thảy có phải hay không có điều nói ngoa, nhưng theo này đó nghe đồn không khó nhìn ra, Mafia đã muốn thành Italy cuộc sống văn hóa trung một bộ phận, có đôi

khi bọn họ cũng sẽ bị cho rằng là Italy thứ hai chính phủ, thậm chí có đôi khi thứ hai chính phủ có thể so sánh chân chính chính phủ cũng có hiệu giải quyết vấn đề.

Mario chính là Italy “Thứ hai chính phủ” Mười một đầu sỏ chi nhất, tại Ý tuy rằng không dám nói một tay che trời, nhưng tuyệt đối là Italy quyền lực bảng bài danh thực dựa vào trước cường thế nhân vật. Chẳng qua hắn cùng này chính trị nhân vật không giống với, bọn họ quyền lực bại lộ ở công chúng trước mặt, mà Mario quyền lực cũng là giấu ở trong bóng đêm, này cũng làm cho hắn ở quyền lực vận dụng thiếu rất nhiều trói buộc.

Về điểm ấy, ở sân thượng đi ăn cơm những người khác bao gồm Dương Tiếu Mai, Triệu tỷ khả năng cũng không biết, cũng không nhận thức hắn, nhưng Scola cùng hắn hai vị bảo tiêu cũng là ẩn ẩn biết một ít, hơn nữa Scola coi như là người có nhất định trình tự, hắn biết đến càng nhiều một ít. Nhưng bọn hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, chính là như vậy một vị quyền lực bảng dựa vào trước cường thế đại nhân vật, lúc này thế nhưng bởi vì Scola bất kính cử chỉ giáp mặt hướng một vị Trung Quốc người trẻ tuổi xin lỗi, hơn nữa thái độ còn là như thế kinh sợ.

Trong lúc nhất thời, Mario hành động nhìn xem Scola cùng hắn hai vị bảo tiêu người người đều là tứ chi lạnh lẽo, cả người đổ mồ hôi lạnh, hơn nữa Scola nhớ tới chính mình vừa rồi thế nhưng còn dám kêu bảo tiêu mang Hạ Vân Kiệt kiến thức một chút cổ La Mã “Giác đấu”, cao thấp răng nanh đều nhịn không được kẽo kẹt kẽo kẹt đánh lên chiến đến.

“Không nghĩ tới Scola thế nhưng cũng là người của ngươi, xem ra Mario tiên sinh chúng ta thật đúng là có duyên phận a. Bất quá ta lại chán ghét với ngươi có duyên phận, bởi vì người của ngươi phá hủy ta đêm nay hảo tâm tình, cũng thương tổn ta vị này bằng hữu tôn

nghiêm.” Bất quá càng làm cho Scola đám người không thể tưởng được cùng sợ hãi là, cho dù Mario tại Ý là người như thế tôn quý giáp mặt hướng Hạ Vân Kiệt xin lỗi, đối phương thế nhưng còn là không chút khách khí đánh gãy Mario, cũng biểu đạt cùng hắn gặp nhau bất mãn cùng chán ghét.

Hạ Vân Kiệt này hành động ở Scola đám người xem ra, không phải phát rồ thì phải là hắn đáng sợ đến cực điểm! Mà xem Mario kinh sợ biểu hiện, người sau khả năng tính hiển nhiên lớn hơn nữa.

Nhưng này như thế nào khả năng? Nhưng mặc kệ khả năng không có khả năng, Scola biết chính mình hồi chết chắc rồi !

Quả nhiên tuy rằng Hạ Vân Kiệt không chút khách khí đánh gãy Mario, Mario không chỉ có một chút cũng không giận, ngược lại càng phát ra chiến căng đứng lên, cùng khách khí nói:“Tôn quý Hạ tiên sinh ta vì Scola mạo phạm hướng ngài cùng ngài bằng hữu trịnh trọng xin lỗi, mà Scola tiên sinh cũng tất sẽ vì đêm nay vô lễ mà được đến hắn ứng có trừng phạt.”

“Scola tiên sinh tựa hồ với ngươi giống nhau thực thích trên giường vận động, vậy làm cho hắn ở trên giường ở đi.” Hạ Vân Kiệt gặp Mario nói như vậy, cũng là lười chính mình ra tay, thản nhiên nói.

“Hạ tiên sinh ngài thật sự là một vị nhân từ thân sĩ!” Mario gặp Hạ Vân Kiệt khẳng tự mình hạ phán thư, liền biết chuyện này xem như trôi qua, không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi nói.

Tương đối cho bình ổn Hạ Vân Kiệt như vậy một vị đáng sợ nhân vật tức giận, Scola hạ nửa đời ở trên giường vượt qua bất quá chính là một kiện bé nhỏ không đáng kể sự tình.

Gặp Hạ Vân Kiệt phía trước nói trong lời nói đảo mắt trở thành sự thật, Dương Tiếu Mai cùng Triệu tỷ không khỏi tất cả đều mở to hai mắt, vẻ mặt không dám tin, hơn nữa người sau, không dám tin đồng thời lại sợ hãi đòi mạng, vừa rồi của nàng thái độ khá vậy rất kém cỏi a. Phải biết rằng Scola nhưng là Italy thượng lưu xã hội nhân vật, nay nhưng cũng bất quá chỉ cần hắn một câu, mà chính mình tắc bất quá chính là thân ở dị quốc tha hương tiểu nữ tử mà thôi, người ta thật muốn tưởng đối chính mình làm chút cái gì, kia còn không phải kêu trời trời không biết kêu đất đất chẳng hay sao?

Làm Dương Tiếu Mai cùng Triệu tỷ khiếp sợ rối tinh rối mù khi, Scola cơ hồ đã muốn bị dọa đến toàn thân tê liệt, rốt cuộc bất chấp nơi này là trước công chúng, bệnh tâm thần nói:“Mario tiên sinh, ngài không thể như vậy đối ta, ngài không thể như vậy đối ta, ta chỉ là……”

Bất quá không đợi Scola đem nói cho hết lời, Joseph đã muốn đi lên đến, tựa như bạn tốt giống nhau một phen ôm Scola bả vai, nhưng hắn mặt khác một bàn tay lại sớm đã nắm một khẩu súng, tối như mực họng súng ở quần áo che lấp hạ đỉnh ở tại Scola phần eo.

“Nếu ngươi còn muốn về sau có cơ hội nói chuyện, như vậy hiện tại ngươi cho ta ngoan ngoãn ngậm miệng, theo ta đi ra ngoài.” Joseph thấp giọng nói.

Sân thượng, âm nhạc du dương, những khách nhân đều đều tự uống rượu nói chuyện phiếm, cũng không có biện pháp phát hiện Joseph hành động. Nhưng Dương Tiếu Mai cùng Triệu tỷ ngay tại bên cạnh, lại làm sao nghe không thấy Joseph uy hiếp lời nói? Thậm chí lơ đãng gian các nàng còn ẩn ẩn thấy được quần áo che lấp hạ hơi hơi lộ ra tối như mực nòng súng

Nhất thời, Dương Tiếu Mai cùng Triệu tỷ đều sợ tới mức

bưng kín miệng, thân thể mềm mại run run cái không ngừng, tròng mắt trừng cùng mắt cá vàng giống nhau.

Các nàng đời này lại thế nào từng gặp qua bực này trường hợp !

Làm Dương Tiếu Mai cùng Triệu tỷ cả kinh cả người run run là lúc, Scola ở lạnh như băng lãnh họng súng đứng vững tình huống hạ, rốt cục giống tiết khí bóng cao su, câu thân mình, kéo vô lực cùng run run hai chân đi theo Joseph đi ra ngoài, lúc này hắn thế nào còn có nửa điểm vừa rồi cao cao tại thượng ăn định rồi Dương Tiếu Mai hăng hái, thế nào còn có nửa điểm mốt đại sư khí chất, lúc này hắn bất quá chính là cái đáng thương tiểu lão đầu.

Nhìn Scola kia già nua bóng dáng ở Joseph cường tráng thân thể phụ trợ hạ có vẻ phá lệ đáng thương khi, Hạ Vân Kiệt trong lòng nhưng thật ra nhịn không được nổi lên một tia thương hại, âm thầm để tay lên ngực tự hỏi, ta gần nhất có phải hay không trở nên tàn khốc vô tình một ít?

Nhưng nhất tưởng khởi Scola này ngoại quốc lão nhân cũng dám tiềm quy tắc Trung Quốc nữ nhân, nhưng lại là hắn nhân sinh trung cái thứ nhất bạn nhảy, Hạ Vân Kiệt lại cảm thấy phá lệ khó chịu.

“Hạ tiên sinh, muốn, nếu không hay là thôi đi? Kỳ thật loại chuyện này, ở chúng ta này vòng là thực bình thường.” Làm Hạ Vân Kiệt tâm tình có chút mâu thuẫn khi, Dương Tiếu Mai thật cẩn thận nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy kinh ngạc nhìn Dương Tiếu Mai liếc mắt một cái, lập tức trong mắt hiện lên một tia thưởng thức cùng ý cười, gật gật đầu nói:“Chuyện này ngươi mới là đương sự, ngươi đã nói như vậy, ta đây để lại lão gia hỏa này một con ngựa đi. Bất quá nhưng cũng

không thể không công thả hắn.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt chuyển hướng Mario nói:“Nếu ta vị này bằng hữu biện hộ cho, vậy làm cho Scola trở về đi.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt hướng Dương Tiếu Mai cười cười nói:“Dương tiểu thư, hiện tại chúng ta có thể ngồi xuống cùng nhau uống vài chén sao?”

“Đương, đương nhiên có thể.” Dương Tiếu Mai gặp chính mình nhất mở miệng, Hạ Vân Kiệt hãy bỏ qua Scola, lại thấy hắn lại lần nữa mời chính mình uống vài chén, không khỏi đại thị thụ sủng nhược kinh, cuống quít gật đầu nói, một viên phương tâm không không chịu thua kém đập cái không ngừng.

“Hạ tiên sinh, thực xin lỗi, ta, ta……” Triệu tỷ gặp Hạ Vân Kiệt mời Dương Tiếu Mai cùng nhau uống rượu, trong lúc nhất thời cũng không biết nên làm cái gì bây giờ, đương nhiên càng sợ hãi còn là Hạ Vân Kiệt hội giống phía trước đối đãi Scola giống nhau gọi người đối phó nàng.

“Yên tâm, ta sẽ không theo ngươi tính sổ, bất quá ta hiện tại không nghĩ nhìn thấy ngươi.” Hạ Vân Kiệt gặp Triệu tỷ nhìn chính mình ấp úng, trước sau phán như hai người, hơi hơi nhíu hạ mày, mặt mang chán ghét sắc nói.

“Cảm ơn Hạ tiên sinh, ngài cùng Tiếu Mai chậm rãi tán gẫu, ta lập tức trở về phòng, trở về phòng.” Triệu tỷ gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, treo ở trong lòng tảng đá rốt cục mới hạ xuống, cuống quít nói.

Làm Triệu tỷ cuống quít rời đi khi, Hạ Vân Kiệt đã muốn mang theo Dương Tiếu Mai về tới chính mình vị trí.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 369 : Có thể cùng Dương tiểu thư hợp tác là vinh hạnh của ta

Hạ Vân Kiệt vừa trở lại chính mình vị trí, thực thân sĩ giúp Dương Tiếu Mai kéo ra ghế dựa thỉnh nàng ngồi xuống, còn không có tới kịp kêu phục vụ sinh hỗ trợ tăng thêm chén rượu, Mario đã muốn mang theo Scola đã đi tới.

“Hạ tiên sinh, ta đem Scola mang đến.” Mario đi đến Hạ Vân Kiệt bên người, thấp giọng cung kính nói. Phảng phất giờ khắc này, hắn vị này Italy Mafia mười một đầu sỏ chi nhất đại nhân vật thành Hạ Vân Kiệt tiểu đệ.

“Ân.” Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến điểm gật đầu, sau đó chỉ chỉ hắn bên cạnh vị trí, nói:“Mario, ngươi cũng ngồi xuống uống vài chén đi !”

“Cảm ơn, Hạ tiên sinh.” Mario gặp Hạ Vân Kiệt tiếp đón hắn ngồi xuống uống rượu, không khỏi kích động vui vẻ miệng đều liệt mở, vội vàng nói thanh tạ, sau đó rớt ra ghế dựa ngồi vào.

Ngồi xuống sau, Mario liền ân cần hỏi:“Hạ tiên sinh, còn có vị này xinh đẹp nữ sĩ, các ngươi muốn uống chút cái gì?”

“Này mạc nạp địch bia không sai, ta liền tiếp tục uống này đi.” Hạ Vân Kiệt chỉ chỉ chính mình trước bàn chén rượu nói một câu, sau đó chuyển hướng Dương Tiếu Mai, bất quá trải qua quá quốc tế tiểu thư tuyển mĩ trận đấu loại này đại tái sự Dương Tiếu Mai lúc này hiển nhiên có chút khẩn trương câu thúc, ánh mắt né tránh, biểu tình có chút cứng ngắc, Hạ Vân Kiệt không khỏi cười nói:“Dương tiểu thư ngươi muốn uống cái gì? Đừng câu thúc, ngươi nhưng là thế giới cấp mỹ nữ nga, cảm thấy câu thúc hẳn là chúng ta nam nhân mới đúng!”

“Ta đây cũng uống mạc nạp địch bia đi.” Gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt thân thiết, Dương Tiếu Mai khẩn trương tâm tình bất tri bất giác thả lỏng xuống dưới, hướng Hạ Vân Kiệt quyến rũ tao nhã nhẹ nhàng cười nói.

“Dương tiểu thư theo ta giống nhau, chính ngươi tùy tiện đi.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy đối Mario nói.

Mario gật gật đầu, sau đó ngoắc tới phục vụ sinh, về phần đứng ở bên cạnh quốc tế mốt giới cấp đại sư nhân vật Scola mặc kệ là Hạ Vân Kiệt còn là Mario đều tựa hồ đem hắn trở thành người trong suốt, mà Dương Tiếu Mai tuy rằng không có biện pháp đem Scola như vậy một vị đại nhân vật làm trong suốt, bất quá trường hợp này nàng cũng là không dám tái thay hắn nói một câu nói.

Phục vụ sinh hiển nhiên nhận thức Scola, bởi vì vừa rồi Scola mang theo bằng hữu tới nơi này uống rượu khi, các nàng khách sạn cơm ẩm bộ quản lí đều cố ý đến chào một tiếng, nàng gặp Hạ Vân Kiệt ba người ngồi, Scola tiên sinh vẫn đứng ở bên cạnh, trong lòng không khỏi thầm giật mình kỳ quái không thôi, bất quá đây là khách nhân sự tình, nàng cũng không quá hỏi.

Phục vụ sinh ấn Mario phân phó thượng rượu thủy sau, Hạ Vân Kiệt cùng Mario như trước không có xem Scola liếc mắt một cái, mà Scola vị này thượng lưu xã hội danh viện thân sĩ tòa thượng tân, từng ngăn nắp vô hạn mốt giới cấp đại sư nhân vật, lúc này cũng là một chút cũng không dám hé răng, chính là nơm nớp lo sợ đứng ở bên cạnh.

Tương đối cho hạ nửa đời ở trên giường vượt qua, như vậy trạm trong chốc lát đối với Scola thật sự không tính cái gì !

“Dương tiểu thư, ta đến giới thiệu một chút, vị này là Mario tiên sinh. Mario, vị này là Dương Tiếu Mai tiểu thư.” Rượu đi lên sau, Hạ Vân Kiệt thay song phương làm hạ giới thiệu, sau đó giơ lên chén rượu cười nói:“Ta người này có vẻ tin tưởng duyên phận, vì đêm nay chúng ta ở La Mã gặp lại duyên phận cạn một ly !”

“Cụng ly!” Dương Tiếu Mai cùng Mario vội vàng nâng chén bính.

Một ly bia vào bụng, Dương Tiếu Mai trên mặt hiện lên một chút mây đỏ, ở ngọn đèn hạ có vẻ phá lệ quyến rũ.

“Hạ tiên sinh, nếu gặp lại là duyên phận, ngài cũng đừng tái bảo ta Dương tiểu thư Dương tiểu thư, bảo ta Tiếu Mai hoặc là Mai Mai đi, bằng hữu đều như vậy bảo ta.” Dương Tiếu Mai vốn là người trong giải trí vòng, biết ăn nói, đơn giản vừa rồi trường hợp thật sự rất rung động, thế cho nên nàng vẫn lòng có e ngại, nay một chén rượu vòa bụng, hơn nữa Hạ Vân Kiệt đối nàng thủy chung biểu hiện cùng dĩ vãng như vậy thân thiết, lá gan liền dần dần lớn đứng lên, mị nhãn nhìn chăm chú vào Hạ Vân Kiệt, nũng nịu nói.

“Vậy ngươi cũng gọi ta tên đi.” Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra càng thích tùy ý một ít, nghe vậy gật gật đầu cười nói.

“Đi a, ta đây đã kêu ngài Kiệt ca.” Ở giải trí vòng hỗn nữ nhân, cho dù là tái bảo thủ truyền thống nữ nhân, các nàng đều hiểu được như thế nào thảo nam nhân niềm vui, Hạ Vân Kiệt tuy rằng làm cho Dương Tiếu Mai gọi hắn tên, nhưng nàng cũng rất tự nhiên liền đổi thành Kiệt ca. Vừa kêu tên, lại tỏ vẻ thân thiết cùng tôn kính. Về phần tuổi, Dương Tiếu Mai tự nhiên liền tự động xem nhẹ.

Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến cười cười, thế này mới chuyển hướng Scola thản nhiên nói:“Ngồi đi.”

“Không, không, tôn quý Hạ tiên sinh ta đứng là có thể, có chuyện ngài cứ việc phân phó.” Scola hiện tại hiển nhiên đối Hạ Vân Kiệt tràn ngập sợ hãi, lại nào dám ngồi xuống, nghe vậy vội vàng khiêm tốn nói.

“Ta cũng không tưởng khác khách nhân đều hướng chúng ta bên này xem.” Hạ Vân Kiệt tức giận nói.

Scola thế mới biết Hạ Vân Kiệt gọi hắn ngồi xuống nguyên nhân, ngượng ngùng cười cười, sau đó thật cẩn thận kéo ra ghế dựa ngồi xuống.

“Tiếu Mai, ngươi là không phải cùng Scola bọn họ có cái gì hợp tác muốn nói?” Chờ Scola sau khi ngồi xuống, Hạ Vân Kiệt thế này mới đem đề tài chuyển dời đến chính đề

Gặp Hạ Vân Kiệt nhắc tới hợp tác sự tình, Dương Tiếu Mai một lòng không khỏi bang bang loạn khiêu, nàng đương nhiên hiểu được, lấy Hạ Vân Kiệt vừa rồi biểu hiện ra ngoài quyền thế, nếu hắn chịu hỗ trợ nói chuyện, đừng nói hợp tác không là vấn đề, chỉ sợ cũng tính tiến quân Hollywood cũng không phải cái gì vấn đề lớn.

Nếu thực như vậy, kia nàng Dương Tiếu Mai chỉ sợ rất nhanh sẽ trở thành quốc tế ngôi sao, khi đó đừng nói nàng phụ thân nợ nần chính là việc rất nhỏ, liền ngay cả chính nàng cũng sẽ quá áo cơm không lo phú bà ngày.

“Đúng vậy, Scola là Italy Gucci trang phục mốt tập đoàn thiết kế tổng giám, cũng là thế giới cấp quốc tế mốt thiết kế đại sư. Bọn họ công ty muốn tìm Trung Quốc địa khu quảng cáo hình tượng người phát ngôn, mà hắn xem qua ta tuyển mĩ trận đấu lục tượng sau, có vẻ vừa ta. Gucci là thế giới cấp xa xỉ phẩm bài, sản phẩm có thời trang, da cụ, giày da, đồng hồ, cà vạt, khăn lụa, nước hoa đằng đằng, luôn luôn lấy sa hoa, xa hoa, gợi cảm

mà nổi tiếng hậu thế, là thượng lưu xã hội tiêu phí sủng nhi, cho nên chúng ta công ty rất trọng thị lần này hợp tác, ta, ta bản nhân cũng thực coi trọng, cho nên cố ý tới rồi La Mã cùng Scola hiệp đàm.” Dương Tiếu Mai giải thích nói. Bởi vì trong lòng hy vọng Hạ Vân Kiệt có thể hỗ trợ nói một hai câu, cho nên giải thích hơi chút có điểm nhiều. Nói xong sau, Dương Tiếu Mai ửng đỏ mặt, lại là chờ mong lại là chột dạ nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Chính như Hạ Vân Kiệt theo như lời, gặp lại chính là duyên, dù sao chính là nhấc tay chi lao, Dương Tiếu Mai từng cho hắn ấn tượng lại không sai, hắn hỏi hợp tác sự tình, vốn là tồn phải giúp Dương Tiếu Mai một phen tâm tư, cho nên cũng không có đặc biệt chú ý nàng về điểm này tâm tư, ngược lại là Scola thân phận, làm cho Hạ Vân Kiệt không khỏi âm thầm lắc đầu, hắn thật đúng là không nghĩ tới Scola này sắc lão đầu thế nhưng còn là thế giới cấp mốt thiết kế đại sư.

“Nguyên lai là như vậy.” Hạ Vân Kiệt thu hồi trong lòng cảm khái, gật gật đầu, sau đó chuyển hướng Scola dùng thuần khiết Luân Đôn khẩu âm nói:“Scola tiên sinh, ta nghĩ Dương tiểu thư với ngươi trong lúc đó hợp tác hẳn là không thành vấn đề đi?”

“Không thành vấn đề, không thành vấn đề, có thể cùng Dương tiểu thư hợp tác là vinh hạnh của ta.” Scola nghe vậy vội vàng nói. Nói đùa, Gucci tập đoàn phía sau màn đại lão bản ở Hạ Vân Kiệt trước mặt đều cùng tiểu đệ giống nhau, hắn Scola lại nào có vấn đề? Trừ phi hắn không muốn sống chăng.

Vừa rồi Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai chỉ dùng tiếng Trung giảng, Mario nghe không hiểu, nay Hạ Vân Kiệt cùng Scola dùng tiếng Anh giảng, hắn liền nghe ra ý tứ, trong mắt không khỏi lóe ra một tia sợ hãi lẫn vui mừng, hắn đang lo không biết nên như thế nào nịnh bợ

trước mắt vị này Đông Phương thần tiên đâu, nay xem ra rốt cục tìm được cơ hội !

Vì thế Mario thật cẩn thận hỏi:“Hạ tiên sinh, về hợp tác sự tình ta có thể hơi chút hiểu biết một chút sao? Có lẽ, nếu Dương tiểu thư cảm thấy hứng thú trong lời nói, chúng ta có thể khai triển càng rộng lớn hợp tác, thậm chí Mỹ quốc bên kia cũng không thành vấn đề.”

Vừa rồi Dương Tiếu Mai gặp Hạ Vân Kiệt nhất mở miệng, Scola sẽ không ngừng đáp ứng xuống dưới, trong lòng cũng đã thực kích động hạnh phúc, không nghĩ tới thế này mới gần chính là bắt đầu, Mario thế nhưng cũng theo sát sau nói muốn khai triển càng rộng lớn hợp tác, còn nhắc tới Mỹ quốc, trong lúc nhất thời thiếu chút nữa không đem Dương Tiếu Mai hạnh phúc muốn hôn đi qua.

“Không thành vấn đề. Bất quá việc này ta không hiểu, làm cho Dương tiểu thư cùng Scola với ngươi giải thích đi.” Hạ Vân Kiệt đương nhiên vui đem Dương Tiếu Mai đẩy hướng thế giới, làm cho nàng ở thế giới trước mặt triển lộ Trung Quốc nữ tính xinh đẹp tao nhã, đương nhiên hắn cũng vui vẻ ý nhìn đến Dương Tiếu Mai kiếm người nước ngoài tiền.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 370 : Hắn là ác ma đến từ địa ngục

Mario gặp Hạ Vân Kiệt không phản đối, tự nhiên thực vui vẻ, cười nói:“Cảm ơn Hạ tiên sinh cho ta cơ hội này.”

Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó bưng lên chén rượu độc ẩm, mà Mario tắc thực thức thời bắt đầu hỏi Dương Tiếu Mai cùng Scola hợp tác sự tình.

Này vừa hỏi, Mario mới biết được sự tình chân tướng, đồng thời trong lòng cũng mừng thầm không thôi. Đối với hắn mà nói, tìm ai hợp tác không phải tìm, huống hồ Scola thân là quốc tế cấp mốt đại sư hắn ánh mắt tự nhiên độc ác, hắn nếu xem trúng Dương Tiếu Mai, thuyết minh Dương Tiếu Mai tuyệt đối là một vị có thể đảm nhiệm quảng cáo hình tượng người phát ngôn. Một khi đã như vậy, đối với Mario mà nói này tuyệt đối là một kiện một hòn đá ném hai chim hảo sự, vừa có thể tìm được một vị thích hợp người phát ngôn, lại lấy lòng Hạ Vân Kiệt.

“Trách không được Dương tiểu thư dáng người như thế gợi cảm, khí chất như thế xuất chúng, nguyên lai Dương tiểu thư không chỉ có là Trung Quốc nhất lưu người mẫu, còn là năm kia thế giới tiểu thư huy chương đồng, Gucci có thể tìm được ngươi làm Trung Quốc quảng cáo hình tượng người phát ngôn, tất nhiên có thể ở Trung Quốc khiến cho một cỗ Gucci sự tăng vọt.” Mario nghe xong sau đối Dương Tiếu Mai không chút nào keo kiệt đại thêm tán thưởng nói.

“Mario tiên sinh quá khen, này còn phải ít nhiều Kiệt ca cùng Scola tiên sinh dẫn tiến.” Dương Tiếu Mai khiêm tốn nói, nói chuyện khi một đôi tiếu mâu quyến rũ ẩn tình nhìn về phía Hạ Vân Kiệt, tràn ngập cảm kích.

“Không, không, Dương tiểu thư thiên sinh lệ chất, khí chất tao nhã, có thể tìm được ngài cũng cùng ngài hợp tác là Scola vinh hạnh.” Scola gặp Dương Tiếu Mai đem chính mình cùng Hạ Vân Kiệt đánh đồng, sợ tới mức sắc mặt đều trắng bệch, cuống quít nói.

Dương Tiếu Mai gặp chính mình khiêm tốn một câu đem Scola sợ tới mức sắc mặt đều trắng bệch, thiếu chút nữa sẽ phì cười không được nở nụ cười ra tiếng, trong lòng lại càng phát ra cảm kích cùng kính sợ Hạ Vân Kiệt.

“Scola nói lời nói ta muốn nói, ta danh nghĩa còn có mấy nhà tiểu công ty, không biết có hay không vinh hạnh cũng mời Dương tiểu thư làm chúng ta quảng cáo người phát ngôn?” Mario mặt mang mỉm cười, ánh mắt chân thành tha thiết nhìn Dương Tiếu Mai hỏi.

“Đương nhiên vui, không biết Mario tiên sinh nói là thế nào mấy nhà công ty?” Có thể thay ngôn ngoại quốc phẩm bài Dương Tiếu Mai tự nhiên nguyện ý, về phần công ty lớn nhỏ đổ không là vấn đề.

“Ta nghĩ muốn nhìn, có Moschino, Zegna.” Mario thuận miệng báo hai cái phẩm bài.

Mario tuy rằng chính là thuận miệng báo báo cũng là đem Dương Tiếu Mai nghe được một viên phương tâm phù phù phù phù kinh hoàng không thôi, mặt đẹp cũng bởi vì tâm tình kích động mà trở nên phi hồng quyến rũ.

Ông trời, này đều là Italy ở thế giới nổi tiếng xa xỉ phẩm bài a, tất cả đều là một đường quốc tế ngôi sao hoặc là người mẫu mới có cơ hội đại lý xa xỉ phẩm bài a chính mình nếu có thể bao quát này đó phẩm bài quảng cáo đại lý, kia còn không lập tức hồng thấu toàn Trung Quốc, không, là toàn thế giới vị này Mario tiên sinh đến tột cùng là ai vậy? Hắn danh nghĩa như thế nào sẽ có nhiều như vậy công ty đâu?

“Ta ở Hollywood cũng có đầu tư đóng phim, nếu Dương tiểu thư cảm thấy hứng thú trong lời nói, chúng ta cũng có thể nói chuyện đóng phim sự tình.” Mario phía trước trong lời nói Dương Tiếu Mai còn không có tới kịp tiêu hóa, hắn lại tung một cái trọng bàng tin tức.

“Mario, ta duy trì Dương tiểu thư đi Hollywood đóng phim, nhưng ta không hy vọng Dương tiểu thư ở Hollywood gặp được giống Scola tiên sinh người như vậy.” Hạ Vân Kiệt gặp Mario vì lấy lòng chính mình, tựa hồ hận không thể hiện tại liền lập tức đem Dương Tiếu Mai cấp phủng thành thế giới đại minh tinh, bất quá Hollywood dù sao ở Mỹ quốc, là một cái khác quốc gia, Hạ Vân Kiệt còn là có điểm lo lắng Dương Tiếu Mai giống đêm nay giống nhau chịu thiệt.

Gặp Hạ Vân Kiệt quan tâm chính mình, Dương Tiếu Mai nhìn hắn ánh mắt không khỏi càng phát ra tràn ngập cảm kích cùng nhu tình, mà Mario nghe vậy tắc lập tức lộ ra nghiêm túc mà mang theo cung kính biểu tình, nói:“Hạ tiên sinh ngài yên tâm, ta sẽ cảnh cáo Mỹ quốc lão. Lấy ngài năng lực hẳn là biết, chúng ta ở Mỹ quốc bên kia cũng là rất thế lực.”

Hạ Vân Kiệt cũng sẽ theo miệng nhắc tới, hắn đương nhiên biết Mafia thế lực lần đến toàn thế giới, hơn nữa ở Mỹ quốc lại có làm cho người ta sợ hãi thế lực, giống nổi tiếng thế giới điện ảnh [giáo phụ], kỳ thật chính là sự thật cuộc sống Mafia gia tộc ở Mỹ quốc ảnh thu nhỏ. Hạ Vân Kiệt nếu thông qua tướng mạo nhìn ra Mario tại Ý thế lực thật lớn, lại thấy hắn cố ý nhắc tới Hollywood, tự nhiên cũng có thể đoán được hắn ở Mỹ quốc hẳn là có không tầm thường quan hệ cùng thế lực

Hạ Vân Kiệt một chút cũng không cảm ngoài ý muốn, nhưng Dương Tiếu Mai cũng là càng nghe càng là hết hồn, nàng thật sự không thể tưởng tượng trước mắt vị

này Mario đến tột cùng là cái gì thân phận, hắn thế lực thế nhưng có thể thân đến Mỹ quốc bên kia. Đương nhiên Dương Tiếu Mai tối không nghĩ ra còn là Hạ Vân Kiệt thân phận, coi nàng hữu hạn sức tưởng tượng, thật sự không thể tưởng tượng một người trẻ tuổi đến từ Trung Quốc như thế nào khả năng làm cho một vị như thế có quyền thế người Italy ở trước mặt hắn biểu hiện như thế cung kính

“Vậy là tốt rồi, cụ thể sự tình đến lúc đó các ngươi cùng Dương tiểu thư hiệp nói đi, chủ yếu hay là muốn tôn trọng Dương tiểu thư ý nguyện.” Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến điểm gật đầu nói.

“Đó là đương nhiên.” Mario vội vàng nói.

Nói xong, Mario thực thức thời giơ lên chén hướng Hạ Vân Kiệt cùng Dương tiểu thư nói:“Nếu như vậy, hôm khác ta tái cùng Dương tiểu thư ước thời gian hiệp nói chuyện hợp tác sự tình, hiện tại ta sẽ không quấy rầy hai vị, chúc các ngươi ở La Mã vượt qua một cái tốt đẹp ban đêm.”

“Cũng tốt.” Hạ Vân Kiệt nâng chén nói.

Ba người chạm hạ cái chén, xử lý rượu trong chén sau, Mario liền đứng dậy mang theo Scola chuẩn bị rời đi.

Hạ Vân Kiệt lại ở phía sau gọi lại bọn họ hai người, trước đối Mario nói:“Mario tiên sinh, ta ngày mai buổi sáng tám giờ đến tám giờ rưỡi trong lúc đó hẳn là sẽ có rảnh, ngươi có thể đến ta phòng đến một chuyến.”

Nếu người ta như vậy nhiệt tình, chính mình lại vừa vặn vào ở hắn khách sạn, lại nói tiếp coi như là có duyên phận, Hạ Vân Kiệt cũng là không nghĩ có vẻ quá keo kiệt, liền cứu người cứu được để đi.

Mario chờ chính là Hạ Vân Kiệt những lời này, hắn nay đang đứng ở nhân sinh sự nghiệp cao nhất, tự nhiên không nghĩ quá sớm buông tay rời đi này hoa hoa thế giới, nay gặp Hạ Vân Kiệt cuối cùng nhả ra, không khỏi vui mừng quá đỗi, vội vàng nói:“Cảm ơn Hạ tiên sinh, ta ngày mai đem đúng giờ ở ngài trước cửa chờ.”

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó nhìn về phía Scola, thản nhiên nói:“Scola, người Trung Quốc có câu kêu tội chết có thể miễn tội sống khó thoát, tuy rằng bởi vì Dương tiểu thư cầu tình duyên cớ, ngươi nửa đời sau có thể không ở trên giường vượt qua, bất quá ta đối với ngươi phía trước hành vi thật sự thực phản cảm, cho nên đề nghị ngươi gần nhất năm năm trong vòng tốt nhất không nên đụng nữ nhân, nhất là Trung Quốc nữ nhân.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt ngón tay nhìn như tùy ý bắn một chút, tiếp tục nói:“Hiện tại ngươi có thể đi rồi.”

“Cảm ơn Hạ tiên sinh, Dương tiểu thư, tái kiến.” Scola cung kính cúc nhất cung, sau đó mang theo vẻ mặt nghi hoặc đi theo Mario ly khai !

Hắn tưởng không rõ Hạ Vân Kiệt vừa rồi giảng trong lời nói là cái gì ý tứ, nếu đã muốn phóng chính mình đi rồi, năm năm trong vòng không bính nữ nhân lại là có ý tứ gì? Chẳng lẽ chính mình bính không bính nữ nhân hắn sao biết được sao?

Chỉ có Mario lại ẩn ẩn biết Hạ Vân Kiệt lời nói hàm nghĩa, ra sân thượng sau dùng đáng thương ánh mắt nhìn Scola kia tràn đầy nếp uốn nét mặt già nua hỏi:“Scola, ngươi năm nay bao nhiêu tuổi ?”

“Sáu mươi lăm tuổi.” Scola tựa như trượng nhị hòa thượng sờ không tới ý nghĩ giống nhau, vẻ mặt mạc danh kỳ diệu nhìn Mario.

Hắn tưởng không rõ giống Mario như vậy đại nhân vật như thế nào hội đột nhiên quan tâm khởi hắn tuổi.

“Năm nay sáu mươi lăm tuổi, hơn nữa năm năm, thì phải là bảy mươi tuổi. Bảy mươi tuổi, ta thực hoài nghi ngươi kia ngoạn ý năm năm không cần sau, hay không còn có thể cứng rắn được rất tốt đến” Mario phe phẩy đầu nói.

“Mario tiên sinh ngài lời này là cái gì ý tứ?” Scola càng phát ra nghi hoặc hỏi.

“Ngươi hiện tại phải đi tìm cái nữ nhân thử một lần xem, ngươi liền hiểu được ta nói là có ý tứ gì đi thôi, hy vọng ta lý giải sai lầm rồi Hạ tiên sinh ý tứ, nếu không ta chỉ có thể trước tiên thay ngươi ai điếu ” Mario lực bất tòng tâm vỗ vỗ Scola bả vai nói.

Nói xong sau, Mario liền hướng khách sạn nối thẳng đỉnh tầng tổng thống phòng chuyên dụng thang máy đi đến.

Scola tuy rằng tuổi đã muốn sáu mươi lăm tuổi, nhưng như trước giống tuổi trẻ thời điểm giống nhau ham thích cho trên giường vận động, săn diễm các quốc gia mỹ nữ là hắn ham mê. Hắn rất khó tưởng tượng, nếu có một ngày hắn không thể làm cái này nhiệt tình yêu thương vận động, hắn sinh mệnh sẽ trở thành một loại như thế nào hoang vắng quang cảnh. Cho nên Mario vừa đi, Scola liền lập tức lái xe về tới chính mình ở La Mã biệt thự. Khi hắn trở lại chính mình biệt thự sau, hắn trong phòng đã muốn nằm hai cái dáng người cực kì làm tức giận tóc vàng mỹ nữ, hai cụ tuyết trắng thân thể đã muốn bắt đầu điên loan đảo phượng.

Hai vị tóc vàng mỹ nữ nhìn đến Scola trở về, lập tức quang khêu gợi thân mình theo trên giường đi xuống dưới, một cái cởi Scola quần áo, một cái ngồi xổm

xuống thân mình trực tiếp rớt ra Scola quần khóa kéo, sau đó hé miệng ba một ngụm đem hắn kia nhuyễn biết biết ngoạn ý cấp hàm trụ hút đứng lên.

Nếu lúc này có người Ý ở, nhất định hội nhận ra đến này hai vị tóc vàng mỹ nữ là Italy rất danh mốt người mẫu.

“Thân ái, của ngươi tiểu huynh đệ có phải hay không quá mệt mỏi, giống như ỉu xìu ” Tóc vàng mỹ nữ hút khiêu khích nửa ngày, Scola kia ngoạn ý đều không có đứng lên, nhịn không được khai khởi vui đùa nói nói.

“Có lẽ là quá mệt mỏi, đêm nay cứ như vậy đi, ta nghĩ hảo hảo nghỉ ngơi một chút.” Scola cố nén nội tâm sợ hãi nói.

“Nga, thân ái Scola, ngươi có thể ở bên cạnh thưởng thức chúng ta biểu diễn, ta nghĩ ngươi rất nhanh lại hội giống một người tuổi còn trẻ tiểu tử giống nhau tràn ngập sức sống.” Vị kia ngồi thân kiều mông giúp Scola hút tóc vàng mỹ nữ hướng Scola phao cái yêu mỵ khiêu khích ánh mắt, sau đó đứng lên ôm mặt khác một vị tóc vàng mỹ nữ, vươn đỏ tươi đầu lưỡi khiêu khích của nàng đầu vú.

“Thối kỹ nữ, lập tức cút cho ta đêm nay ta không cần!” Scola trong lòng vốn liền sợ hãi đòi mạng, gặp hai vị người mẫu còn phân không rõ ràng lắm trạng huống, rốt cục nhịn không được gần như bệnh tâm thần hướng hai người rít gào nói, cái trán gân xanh đều căn căn bạo đột dựng lên.

Đừng nhìn Scola ở Mario trước mặt thuận theo cùng tôn tử giống nhau, nhưng ở mốt giới hắn cũng là hoàn toàn xứng đáng đại sư, tại Ý thậm chí toàn thế giới không biết có bao nhiêu người mẫu hy vọng cùng hắn đặt lên quan hệ, cho nên hắn này nhất rít gào, kia hai vị người mẫu lập tức ôm quần áo quang thân mình chạy ra hắn phòng.

Hai vị người mẫu chạy ra phòng sau, Scola cúi đầu nhìn chính mình khố hạ còn ủ rũ tiểu đệ đệ, trong mắt toàn là khủng hoảng sắc. Phía sau hắn đương nhiên hiểu được Hạ Vân Kiệt nói năm năm trong vòng không nên đụng nữ nhân chân chính hàm nghĩa, cũng hiểu được vì cái gì Mario như vậy tôn kính vị kia Trung Quốc người trẻ tuổi

Hắn căn bản là không phải nhân, hắn là đến từ địa ngục ác ma !

“Không được, không được, ta phải nghĩ biện pháp nghĩ biện pháp!” Scola thượng mặc xong quần áo quần, ở trong phòng như kiến bò trên chảo nóng đi tới đi lui, hắn không thể tưởng tượng không có nữ nhân ngày!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 371 : Mario dã tâm

“Có, cứ như vậy làm! Thượng Đế phù hộ, hy vọng kia đến từ địa ngục ác ma có thể thar ta một con ngựa.” Ở trong phòng như trong nồi chảo con kiến qua lại đi rồi hảo một trận sau, Scola rốt cục nghĩ tới một cái điểm tử có lẽ có thể bình ổn Hạ Vân Kiệt tức giận, hắn ở ngực khoa tay múa chân cái giá chữ thập, sau đó cầm lấy điện thoại cho hắn trợ thủ cũng là công ty thủ tịch may sư gọi đi qua, điện thoại nhất chuyển được sau lập tức liền hướng trong điện thoại rít gào nói:“Craven, ta mặc kệ ngươi hiện tại ở nơi nào? Đang làm cái gì? Chẳng sợ ngươi hiện tại ngay tại nữ nhân trên bụng, ngươi con mẹ nó đều lập tức cho ta đứng lên, mặc vào của ngươi quần áo, mang theo người của ngươi, của ngươi công cụ, lập tức cút cho ta đến ta ở La Mã biệt thự đến.”

Nói xong Scola cũng không quản hắn công ty thủ tịch may sư đến tột cùng nghe hiểu còn là không có nghe hiểu hắn lời nói liền treo điện thoại, treo điện thoại sau, Scola lập tức lên lầu các.

Tuy rằng người nước ngoài đều rất công tác thời gian khái niệm, nên đi làm liền đi làm, nên tan tầm đã tan tần, nhưng Scola là mốt thiết kế đại sư, rất nhiều thời điểm linh cảm đến khi, hắn là chẳng phân biệt được thời gian địa điểm. Cho nên chẳng sợ ở chính mình trong nhà, Scola cũng chuyên môn thiết trí một cái công tác không gian, lầu các chính là hắn ở trong biệt thự phòng làm việc.

Vào lầu các, Scola liền cầm bản vẽ vừa nghĩ một bên họa, chỉ chốc lát sau hắn liền buộc vòng quanh một bộ trông rất sống động Hạ Vân Kiệt bức họa, không chỉ có tướng mạo, dáng người tỉ lệ cơ hồ không sai chút nào, liền ngay cả khí chất nhất là là kia nhìn như lạnh nhạt lại luôn luôn loại bao trùm sở hữu phía trên ánh mắt đều ẩn

ẩn trung ở trong họa thể hiện đi ra.

Họa xong sau, Scola liền cắn bút đầu, vây quanh Hạ Vân Kiệt bức họa qua lại đi lại……

Brotherton, Mario trụ tổng thống phòng.

Mario kiều chân bắt chéo, trong tay nhẹ nhàng phe phẩy một ly rượu vang đỏ, đây là chính tông 82 năm Rafi, không giống quốc nội, động bất động đã nói là Rafi rượu, nhưng trên thực tế tám chín phần mười là cái gì rượu cũng không biết.

Mario phía trước tất cung tất kính đứng một vị cao lớn, khí chất bất phàm nam tử.

Lúc này nếu có chút khách sạn viên công nhìn đến vị này nam tử tất nhiên hội chấn động, bởi vì hắn chính là khách sạn tổng giám đốc Alvaro, lúc này hắn không chỉ có tất cung tất kính đứng ở Mario trước mặt, hơn nữa hắn trong mắt còn toát ra không thể diễn tả bằng ngôn từ kinh hãi.

“Alvaro, nhớ kỹ của ta nói, nhất định phải đem vị này Hạ Vân Kiệt tiên sinh làm thượng đế giống nhau đến đối đãi, chẳng sợ hắn nói cho ngươi cầm súng chỉ vào chính mình đầu, ngươi cũng không phải có gì do dự! Đương nhiên nếu Hạ tiên sinh đối với ngươi cung cấp phục vụ chẳng sợ có một chút điểm không hài lòng, ta sẽ rất thích ý tự mình cầm súng chỉ vào đầu của ngươi. Đương nhiên là có quan ta cho ngươi công đạo, ta cũng không hy vọng theo người khác trong miệng nghe được.” Mario chậm rãi phe phẩy trong tay chén rượu vang đỏ, nói.

“Hiểu được, Mario tiên sinh, ta tin tưởng Hạ Vân Kiệt tiên sinh ở trong này hội cảm giác được chính mình thành Caesar đại đế ” Alvaro cung kính trả lời.

“Hy vọng ngươi có thể làm đến điểm này.” Mario gật gật đầu, sau đó phất phất tay ý bảo Alvaro đi ra ngoài.

Alvaro sau khi ra ngoài, Mario bưng chén rượu đứng dậy đi đến cửa sổ, về phía tây phía nam Sicily đảo phương hướng nhìn lại.

Palermo, Mafia khởi nguyên Sicily đảo thủ phủ, cũng là Mafia 11 người ủy ban chỗ. Không lâu tương lai, nơi nào sẽ cử hành một hồi hội nghị, một lần nữa tuyển cử tối cao ủy ban tổng đầu mục, cũng chính là toàn bộ Mafia giáo hoàng hoặc là nói là giáo phụ, thủ lĩnh. Bởi vì tiền nhiệm giáo phụ vừa đoạn thời gian trước trúng gió ở giường, đã muốn không thể hành sử giáo phụ chức quyền.

Mario vẫn có giấc mộng tưởng, giấc mộng giống Mafia truyền kỳ nhân vật đường duy thác giống nhau trở thành Mafia thế giới chân chính giáo hoàng cấp nhân vật. Cho nên từ nhỏ Mario đã đưa lực cho gia tộc sự nghiệp phát triển, ở hắn ba mươi tuổi năm ấy trở thành khi đó trong Mafia gia tộc tối tuổi trẻ giáo phụ. Trở thành giáo phụ sau, Mario không chỉ có phát triển mạnh gia tộc tại Ý sự nghiệp, còn đại lực khai thác Mỹ quốc sự nghiệp. Bởi vì Mỹ quốc Mafia, không chỉ có nhân này là Italy Mafia nhân bá hạ hỏa chủng cũng có thể thành lập, hơn nữa bởi vì Italy Mafia là này che chở giả, hợp tác giả, mà cùng Italy Mafia có mật không thể phân huyết thống quan hệ. Italy Mafia, có thể nói là Mỹ quốc Mafia “Nhà mẹ đẻ”, “Hậu phương lớn”, “Nòng cốt huấn luyện ”, “Nòng cốt phần tử cung cấp giả”. Nhất là có mấy ý đại lợi Mafia tối cao cổ đạo nhân tức “Giáo hoàng”, đồng thời lại là Mỹ quốc Mafia tối cao cổ đạo nhân, liền càng đem hai người trong lúc đó quan hệ kéo được ngay càng thêm chặt.

Bất quá ở toàn bộ Italy, Mỹ quốc Mafia lịch sử trung chỉ có như đường’ duy thác, đường’ duy tề ni, lô kháp nặc,

cách lôi khoa cùng bố tạ tháp có thể đếm được trên đầu ngón tay vài người chân chính có thể xưng được với hai quốc Mafia cộng đồng tối cao cổ đạo nhân cũng chính là giáo hoàng.

Mario chính là tưởng trở thành dạng giáo hoàng, mà muốn thành tại Ý thậm chí Mỹ quốc Mafia gia tộc người lãnh đạo tối cao giáo hoàng, trở thành 11 ủy ban tổng đầu mục là chuẩn bị điều kiện, mà Mario chờ đợi ngày này đã muốn đợi mười ba năm.

Hiện tại hắn rốt cục chờ đến đây tiền nhiệm giáo phụ thoái vị, Fiero gia tộc sự nghiệp đạt tới chưa từng có thịnh vượng hảo thời cơ! Nhưng là 11 ủy ban có 11 người, này 11 người không có một là đơn giản hạng người, mà trừ bỏ này 11 người ở ngoài, Italy còn có ít nhất hơn mười gia thực lực đủ Mafia gia tộc. Mario muốn tưởng đi lên vị trí này, phải đánh bại sở hữu người cạnh tranh, phải làm cho mọi người tin phục, kính ngưỡng hắn.

Nhưng này cũng rất khó khăn !

“Kiệt ca, nếu đêm nay không có ngươi giúp, ta không biết……” Lộ thiên ban công, Dương Tiếu Mai bưng chén rượu, một đôi tiếu mâu tràn ngập cảm kích nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

“Ha ha, lời này chỉ thấy ngoại, lại nói tiếp ngươi còn là của ta vũ đạo lão sư đâu.” Hạ Vân Kiệt cười ngắt lời nói.

“Kiệt ca liền yêu khôi hài, ngươi vũ khiêu tốt như vậy, làm sao cần cái gì lão sư?” Dương Tiếu Mai nghe vậy không khỏi quyến rũ trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, trong đầu cũng là kìm lòng không được nhớ tới một đêm kia ôm Hạ Vân Kiệt khiêu vũ tình cảnh. Một đêm kia trừ bỏ ngay từ đầu Dương Tiếu Mai mang theo Hạ Vân Kiệt nhảy vài bước, mặt sau cơ hồ đều là hắn ở mang theo

nàng nhảy.

“Ta trước kia thực sẽ không khiêu vũ, bất quá tin hay không từ ngươi. Đúng rồi, vừa rồi nghe các ngươi đàm nhà ngươi tựa hồ ra điểm kinh tế khó khăn? Thế nào, nếu vội vã dùng tiền ta bên này có thể cho ngươi mượn quay vòng một chút.” Hạ Vân Kiệt gặp Dương Tiếu Mai không tin cũng là không tốt giải thích, liền chuyển đề tài hỏi.

“Cảm ơn, hiện tại không cần. Bởi vì có Kiệt ca ngài giúp, ta lập tức sẽ trở thành quốc nội đứng đầu quảng cáo ngôi sao, cha ta về điểm này nợ nần đã muốn không thành vấn đề.” Dương Tiếu Mai cảm kích nói.

“Vậy là tốt rồi, có chuyện ngươi có thể gọi điện thoại cho ta, ta nghĩ ngươi không đem của ta số điện thoại san điệu đi?” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, xuất ra hắn kia di động trung “Máy bay chiến đấu” Dẫn sóng hướng Dương Tiếu Mai quơ quơ cười nói.

Này di động tuy rằng là cái nhị thủ di động, bất quá cũng là Hạ Vân Kiệt tốt nghiệp sau mua cái thứ nhất di động, Hạ Vân Kiệt vẫn không đổi điệu. Một phương diện là có thêm luyến cũ tình tiết, mặt khác một phương diện tuy rằng di động kiểu cũ, công năng thiếu, nhưng đối với Hạ Vân Kiệt mà nói chỉ cần có thể gọi điện liền ok.

Gặp Hạ Vân Kiệt xuất ra kia “Đồ cổ” Di động, Dương Tiếu Mai không khỏi nhớ tới lần trước tiệc tối sự tình, không khỏi xì nở nụ cười ra tiếng, mị nhãn liếc trắng mắt, gắt giọng:“Đương nhiên không có rồi, người ta vẫn đều đang đợi ngươi này người làm công điện thoại đâu! Bất quá ngươi vẫn cũng chưa đánh tới.”

“Ha ha, hiện tại không trực tiếp gặp mặt sao?” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Kế tiếp, hai người lại hàn huyên một sự tình, trong đó đại bộ phận là Dương Tiếu Mai đang nói chuyện, nhưng thật ra làm cho Hạ Vân Kiệt đã biết không ít giải trí vòng sự tình

“Ngươi cũng ở nhà này khách sạn đi? Thời gian không còn sớm ngươi nên trở về phòng ngủ giấc mỹ dung!” Dương Tiếu Mai cười nhất nhăn mày đều tràn ngập nữ nhân vị, hơn nữa nàng động bất động hướng hắn phao cái mị nhãn, Hạ Vân Kiệt dần dần có chút không chịu nổi, nâng tay nhìn nhìn đồng hồ cười nói.

Dương Tiếu Mai nghe vậy trong mắt lóe ra một chút tia sáng kỳ dị, hướng Hạ Vân Kiệt quyến rũ cười nói:“Vậy được rồi, ta nghe Kiệt ca.”

Nói xong Dương Tiếu Mai đứng dậy, sau đó thực tự nhiên thân thủ vãn ở Hạ Vân Kiệt cánh tay.

Người mẫu xuất thân Dương Tiếu Mai vóc dáng rất cao, hơn nữa đi giày cao gót, cùng Hạ Vân Kiệt tay trong tay hai người dĩ nhiên là vai sóng vai, cơ hồ không sai biệt lắm cao !

Đại đa số người mẫu đều thiên gầy, Dương Tiếu Mai tương đối này khác nữ hài tử mà nói cũng thiên tinh tế một ít, bất quá nàng nên có thịt địa phương có thịt, nên gầy địa phương gầy, cả người có vẻ mặt ngoài đường nét phi thường cân xứng.

Bị Dương Tiếu Mai thân thiết kéo tay, Hạ Vân Kiệt Ti hào không cảm giác của nàng tiêm gầy, tương phản kia cao cao ngất khởi vú cách mỏng manh trang phục hè, theo Dương Tiếu Mai thải giày cao gót có tiết tấu cọ xát đè ép cánh tay, lực đàn hồi mười phần, thịt cảm mười phần, làm cho Hạ Vân Kiệt có điểm thất thần.

Vừa mới xuyên qua lộ thiên ban công môn, Hạ Vân Kiệt

liền nhìn đến một vị cao lớn anh tuấn người nước ngoài mặt mang mỉm cười đón đi lên.

“Ngài hảo Hạ tiên sinh, ta là Brotherton khách sạn tổng giám đốc Alvaro, ta đã muốn cho ngài chuẩn bị bổn điếm tốt nhất tổng thống phòng, nếu ngài có thể di giá vào ở, kia chính là ta vinh hạnh lớn nhất.” Alvaro phi thường khách khí nói.

Hạ Vân Kiệt biết đây là Mario công đạo, dù sao đã muốn bán hắn mặt mũi, Hạ Vân Kiệt cũng là không ngại tái nhiều cho hắn điểm mặt mũi, nghe vậy gật gật đầu nói:“Cảm ơn của ngươi ý tốt.”

“Hạ tiên sinh khách khí, ngài có thể vào trụ chúng ta Brotherton khách sạn chính là chúng ta vinh hạnh lớn nhất.” Alvaro càng phát ra khách khí nói, khách khí Hạ Vân Kiệt đều thiếu chút nữa muốn khởi nổi da gà, rõ ràng chuyển hướng Dương Tiếu Mai nói:“Chúng ta đây như vậy biệt quá, về sau có cơ hội gặp mặt tái tán gẫu.”

“Không mời ta đi lên uống chén cà phê sao?” Gặp Hạ Vân Kiệt cùng chính mình nói lời từ biệt, Dương Tiếu Mai trong mắt thất vọng sắc chợt lóe rồi biến mất, lập tức mị nhãn như nước nhìn Hạ Vân Kiệt, nũng nịu hỏi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 372 : Hỏi thăm

Hạ Vân Kiệt nay sớm đã không phải lúc trước ngây ngô thiếu niên, hắn đương nhiên nghe hiểu được Dương Tiếu Mai trong lời nói ý, muốn nói đối mặt như vậy mỹ nữ không động tâm kia tuyệt đối là gạt người, nhưng muốn Hạ Vân Kiệt chính là cùng đối phương gặp qua hai lần mặt liền trên giường, Hạ Vân Kiệt cũng làm không được, huống hồ hắn cũng nhìn ra được đến, Dương Tiếu Mai như vậy chủ động chỉ sợ còn là cảm kích cùng ngưỡng mộ thân phận của hắn nhân tố chiếm đa số.

“Hôm nay đã quá muộn, hôm khác tái mời ngươi uống cà phê đi.” Hạ Vân Kiệt cố nén hạ tâm đầu muốn động, mặt mang mỉm cười lời nói dịu dàng cự tuyệt nói.

“Vậy nói như vậy định rồi, hôm khác nhất định phải mời ta uống cà phê nga” Dương Tiếu Mai gặp Hạ Vân Kiệt lời nói dịu dàng cự tuyệt, mắt đẹp lóe ra một chút không thể che dấu mất mát, bất quá rất nhanh nàng sẽ thấy lại hướng Hạ Vân Kiệt nhoẻn miệng cười, gắt giọng.

“Nhất định.” Hạ Vân Kiệt nhìn phá lệ có nữ nhân vị Dương Tiếu Mai tâm hoảng hoảng nói, tay cũng nhân cơ hội rút đi ra.

Alvaro tự mình đem Hạ Vân Kiệt đưa đến tầng cao nhất tổng thống phòng. Phòng phân cao thấp hai tầng, trang hoàng cực kì xa hoa thanh lịch, thậm chí hai tầng trong lúc đó trừ bỏ tay vịn thang lầu, thế nhưng còn trang bị thang máy.

“Ta không thích người đã quấy rầy, trừ bỏ dừng chân, nếu ta không có nói ra yêu cầu, các ngươi sẽ không cấp cho ta chủ động an bài.” Ở trước Alvaro rời đi, Hạ Vân Kiệt cố ý công đạo nói.

“Tốt, Hạ tiên sinh, ngủ ngon.” Alvaro nghe vậy cung kính trả lời, trong lòng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi. Ở cùng Hạ Vân Kiệt tiếp xúc trước, bởi vì Mario trong lời nói, Alvaro vẫn lo lắng Hạ Vân Kiệt là một vị rất khó hầu hạ, nay xem ra đối phương so với trong tưởng tượng dễ dàng ở chung rất nhiều, nếu không phải Mario lời nói còn do ở bên tai, Alvaro thực hội đem vị này tuổi trẻ người Trung Quốc làm một vị bình thường khách hàng đến đối đãi.

“Kẻ có tiền cuộc sống quả nhiên chính là không giống với, trách không được nhiều người như vậy tước tiêm đầu nghĩ phát đại tài.” Ngồi ở thật lớn cửa sổ sát đất trước, phồn hoa La Mã, thậm chí một ít hùng vĩ cổ tích đều đều ở đáy mắt, Hạ Vân Kiệt không khỏi rất là cảm khái.

“Ông trời, Tiếu Mai, ngươi nói đều là thật vậy chăng? Gucci, Moschino, Zegna đều, đều phải tìm ngươi làm quảng cáo người phát ngôn? Này, điều này sao có thể!” Ở một cái khác trong phòng, Triệu tỷ nghe nói Gucci chờ Italy quốc tế xa xỉ phẩm bài đều quyết định tìm Dương Tiếu Mai chụp quảng cáo, giật mình tròng mắt đều thiếu chút nữa rớt xuống dưới, liên tục kinh hô.

“Ta hiện tại cũng như là đang nằm mơ giống nhau.” Nhìn Triệu tỷ một bộ giật mình biểu tình, Dương Tiếu Mai cũng nhịn không được cảm khái nói.

Nàng mỗi ngày giấc mộng trở thành quốc tế ngôi sao, nhưng nằm mơ cũng không nghĩ tới một ngày này nhanh như vậy đi ra đến đây, một chút dấu hiệu đều không có, gần chính là bởi vì một người xuất hiện.

“Dương Tiếu Mai, kia Hạ tiên sinh đến tột cùng là ai? Kia Mario lại đến tột cùng là ai?” Triệu tỷ không phải ngốc tử, nàng rất nhanh đã nghĩ đến này hết thảy khẳng định

là vì Hạ Vân Kiệt cùng Mario duyên cớ.

“Ta cũng không rõ ràng, ta cùng Kiệt ca chỉ thấy quá một mặt, khi đó hắn là cùng Cố thiếu cùng một chỗ. Về phần Mario ta liền lại càng không rõ ràng, bất quá nghe hắn khẩu khí, Gucci, Moschino, Zegna sự tình hắn đều có thể làm chủ, hẳn là này đó công ty phía sau màn lão bản đi.” Dương Tiếu Mai nghĩ nghĩ nói, trong lòng cũng tràn ngập nghi hoặc cùng hiếu kì.

“Cái gì? Lợi hại như vậy, hắn sẽ không là Mafia giáo phụ đi?” Nghe nói Gucci ba nhà trên đời nổi tiếng bài tử Mario đều có thể làm chủ, Triệu tỷ lại theo bản năng bật thốt lên kinh hô. Bất quá kinh hô sau, nàng cùng Dương Tiếu Mai cơ hồ đồng thời hồi tưởng nổi lên Joseph âm thầm dùng súng chỉ vào Scola sự tình, trên mặt huyết sắc lập tức thốn không còn một mảnh, tuyết trắng cùng giấy Tuyên Thành bình thường.

Trước kia xem điện ảnh [giáo phụ], tổng cảm giác những người này việc này chỉ tồn tại cùng điện ảnh tiểu thuyết bên trong, cách chính mình cuộc sống phi thường xa xôi, nhưng hôm nay nhớ tới vừa rồi Joseph dùng súng âm thầm chỉ vào Scola sự tình, Triệu tỷ cùng Dương Tiếu Mai đột nhiên phát hiện nguyên lai này hết thảy rất khả năng ngay tại chính mình bên người !

“Kia, vậy ngươi nói Kiệt ca có thể hay không làm cho kia cái gì Mario gọi người xử lý ta đâu? Vừa, vừa rồi ta đối, đối hắn tựa hồ thực không tôn kính. Tiếu Mai, ngươi nhất định phải giúp ta nói nói tình a, từ ngươi tiến vào công ty tới nay, Triệu tỷ ta đối với ngươi hẳn là còn là không tệ.” Nghĩ vậy loại khả năng tính, Triệu tỷ hoàn toàn hoảng.

Mafia a, kia nhưng là toàn thế giới lớn nhất địa hạ thế lực, mà kia Hạ Vân Kiệt thế nhưng ngay cả ra vẻ Mafia giáo phụ Mario đều phải cung kính, Triệu tỷ thật sự

không dám tưởng tượng, vạn nhất hắn muốn thu sau tính sổ, muốn nàng phơi thây đầu đường cái gì, còn không phải hắn mở mồm sự tình.

“Triệu tỷ, không như vậy nghiêm trọng. Kiệt ca không phải loại người như vậy, hắn còn là tốt lắm nói chuyện.” Dương Tiếu Mai nói.

“Ngươi như thế nào biết, ngươi tính thượng lần này cùng hắn cũng bất quá chỉ thấy quá hai mặt mà thôi. Đúng rồi, ngươi vừa rồi nói Cố thiếu, cái nào Cố thiếu?” Sự tình quan thân gia tánh mạng, lại thân ở dị quốc tha hương, Triệu tỷ bắt đầu trở nên có chút tố chất thần kinh đứng lên.

“Xuân thành Cố Gia Hàng, ngươi hẳn là biết chưa?” Dương Tiếu Mai nhìn trở nên tố chất thần kinh Triệu tỷ, cũng không biết nên như thế nào trấn an nàng, đành phải thành thành thật thật trả lời.

Trên thực tế, cũng đang như Triệu tỷ nói, nàng cùng Hạ Vân Kiệt chỉ thấy quá hai mặt, muốn nói hiểu biết thật sự rất ít. Nhưng mặc kệ nói như thế nào, Dương Tiếu Mai phát ra từ nội tâm cảm kích Hạ Vân Kiệt, không có hắn, nàng thật không biết hôm nay sẽ là như thế nào một loại kết quả.

“Thiên bằng giải trí công ty chân chính lão bản?” Triệu tỷ kinh ngạc nói.

“Chính là hắn.” Dương Tiếu Mai gật gật đầu nói.

“Kia đi, ta cho hắn đánh cái điện thoại hỏi thăm hỏi thăm xem.” Triệu tỷ nghe nói nguyên lai là Xuân thành thiên bằng giải trí công ty phía sau màn lão bản Cố Gia Hàng, trong mắt nhưng thật ra dấy lên một tia hy vọng, vội vàng tìm kiếm hắn điện thoại, tìm được sau lập tức cho hắn đánh đi qua, trong lúc nhất thời đều đã quên quốc

nội phía sau còn chính là buổi sáng năm sáu giờ.

“Ai nha? Có lầm hay không a? Có biết hay không hiện tại mới mấy giờ a!” Điện thoại thông hồi lâu mới bị tiếp lên, bên trong truyền đến Cố Gia Hàng thầm oán thanh.

“Này, Cố công tử, ta là mĩ nghệ giải trí công ty Triệu Mĩ Phân, ngượng ngùng a, nhất thời đã quên quốc nội bây giờ còn là buổi sáng.” Triệu tỷ cũng chính là Triệu Mĩ Phân lúc này mới nghĩ đến quốc nội còn là buổi sáng, vội vàng cùng khách khí nói.

Triệu Mĩ Phân kỳ thật coi như là cái thành phần tri thức mỹ nhân, dáng người đẫy đà, phong vận do tồn. Cố Gia Hàng vốn là là cái phong lưu công tử ca, vừa nghe nguyên lai là mĩ nghệ giải trí công ty Triệu Mĩ Phân mỹ nữ lão tổng, trong lúc nhất thời nhưng thật ra tinh thần tỉnh táo, lập tức chuyển thầm oán vì cười vui nói:“Còn tưởng rằng là ai đâu, nguyên lai là Triệu tỷ a. Không có việc gì, không có việc gì, khó được Triệu tỷ đang ở nước ngoài còn nhớ thương tiểu đệ, cho dù ngươi khuya khoắt đem ta kêu tỉnh ta cũng vui vẻ chịu đựng a.”

“Là như vậy Cố công tử, ngươi là không phải nhận thức một vị kêu Hạ Vân Kiệt?” Nếu bình thường, Triệu Mĩ Phân không thiếu được muốn cùng Cố Gia Hàng nói lao một phen, nhưng hôm nay nàng lại nào có phương diện này tâm tư, lập tức đem đề tài chuyển dời đến chính đề.

“Kiệt ca? Ngươi đột nhiên hỏi hắn làm gì?” Cố Gia Hàng vừa nghe đến Hạ Vân Kiệt tên, nhất thời cái gì buồn ngủ, dâm ý tất cả đều không có, cả người cũng theo trên giường ngồi thẳng sống lưng, ngữ khí lại trở nên phá lệ nghiêm túc khẩn trương.

“Không, không có gì, chính là cùng hắn đã xảy ra điểm hiểu lầm. Nghe Dương Tiếu Mai nói ngài cùng hắn nhận thức, cho nên muốn hướng ngài hỏi thăm hỏi thăm xem

vị này Kiệt ca đến tột cùng là cái gì đến đây, thuận đường cũng tưởng thỉnh ngài ra mặt hỗ trợ nói nói……” Triệu tỷ gặp Cố Gia Hàng vừa nghe đến Hạ Vân Kiệt tên thanh âm đều rồi đột nhiên cao lên, hơn nữa bật thốt lên đã kêu Kiệt ca, tiểu tâm can không khỏi sợ tới mức một trận mãnh khiêu.

Cố Gia Hàng ở Xuân thành tuyệt đối là trẻ tuổi trung đại nhân vật a, bằng không nàng Triệu Mĩ Phân nói như thế nào cũng là một nhà giải trí công ty lão tổng, cũng sẽ không như vậy khách khí gọi hắn Cố công tử, nay ngay cả hắn vừa nghe đến Hạ Vân Kiệt tên đều phải bật thốt lên kêu Kiệt ca, hiển nhiên này Hạ Vân Kiệt không chỉ có tại Ý ngưu bức rối tinh rối mù, ở quốc nội chỉ sợ đồng dạng như thế.

“Đến tột cùng đã xảy ra cái gì hiểu lầm, ngươi theo ta đem sự tình một năm một mười nói rõ ràng.” Cố Gia Hàng không đợi Triệu Mĩ Phân đem mặt sau “Tình” Tự nói ra, liền không chút khách khí đánh gãy lời của nàng.

Nói đùa, Kiệt ca thật muốn phát hỏa, đầu tiên hắn Cố Gia Hàng tạm tha không được nàng Triệu Mĩ Phân, còn nói cái rắm tình.

Triệu Mĩ Phân gặp Cố Gia Hàng ngữ khí không tốt, tiểu tâm can khiêu càng phát ra loạn, nhưng miệng nhưng cũng không dám nhàn rỗi, vội vàng một năm một mười đem sự tình nói một lần, thậm chí ngay cả Dương Tiếu Mai ở Hạ Vân Kiệt đề cử hạ rất khả năng muốn đại ngôn Gucci các thế giới xa xỉ phẩm bài cũng đều nhất nhất nói.

Hạ Vân Kiệt người nào, Cố Gia Hàng tự nhiên trong lòng biết rõ ràng, nghe xong sau không khỏi một trận dở khóc dở cười nói:“Ngươi liền vì điểm ấy hiểu lầm đại sáng sớm đánh cho ta điện thoại?”

“Không phải a, Cố công tử, kia Kiệt ca nhận thức Italy bằng hữu Mario, ta, ta hoài nghi rất có thể là Italy Mafia giáo phụ, cho nên, cho nên……” Triệu Mĩ Phân nơm nớp lo sợ sử dụng mang theo một tia thần bí ngữ khí nói.

“Ở Kiệt ca trước mặt, Mafia giáo phụ tính cái rắm!” Cố Gia Hàng khinh thường nói một câu, tiếp tục nói:“Được rồi, ngươi cũng đừng lo lắng đề phòng, liền ngươi về điểm này phân lượng, Kiệt ca mới sẽ không theo ngươi chấp nhặt, hắn muốn thực phát hỏa, ta nói cho ngươi, ngươi hiện tại căn bản không cơ hội theo ta gọi điện. Đương nhiên ngươi cũng đừng hỏi thăm Kiệt ca đến đây, hắn đến đây không phải ngươi có thể hỏi thăm. Nhớ kỹ, Kiệt ca sẽ không theo ngươi chấp nhặt, nhưng ngươi nếu đầu óc linh không rõ ràng lắm, không nên ép buộc đến ép buộc đi, thì phải là tự tìm tử lộ.”

Cố Gia Hàng lời nói nghe được Triệu Mĩ Phân hai chân như nhũn ra, chỉ có đỡ vách tường tài năng đứng vững, hồi lâu mới nói:“Cảm ơn Cố công tử, ta hiểu được.”

“Hiểu được là tốt rồi. Bất quá ngươi coi như là đi rồi cứt chó vận, đắc tội Kiệt ca không chỉ có không có việc gì, còn nhặt cái thiên đại tiện nghi.” Cố Gia Hàng nói, trong giọng nói mang theo một tia ghen tị.

Có thể không ghen tị sao? Dương Tiếu Mai là mĩ nghệ giải trí công ty kì hạ ký ước nghệ nhân, một khi Dương Tiếu Mai trở thành quốc tế ngôi sao, mĩ nghệ giải trí công ty còn không phải danh lợi song thu sao?

Triệu Mĩ Phân một nữ nhân gia có thể ở giải trí vòng đánh ra một mảnh thiên địa, tự nhiên cũng là có vài phần bản sự cùng ý nghĩ, nghe Cố Gia Hàng như vậy vừa nói, dần dần nhưng thật ra chuyển lo thành vui, nói:“Hoàn hảo có Cố công tử nhắc nhở, bằng không ta lại hội đem một kiện tốt sự muốn làm tạp, đến lúc đó liền

thật sự hối hận không kịp, về nước sau ta nhất định phải hảo hảo cảm ơn ngươi.”

“Như thế nào cái tạ pháp?” Cố Gia Hàng miệng bắt đầu xinh đẹp đứng lên.

“Ngươi nói như thế nào tạ liền như thế nào tạ” Triệu Mĩ Phân trước kia ly hôn, hàng năm ở giải trí vòng hỗn, tự nhiên cũng không phải cái gì đàng hoàng phụ nữ, gặp Cố Gia Hàng nói như vậy, lập tức nũng nịu nói.

“Triệu tỷ, đại sáng sớm, ngươi người ở La Mã lại nói lời này, cũng quá không phụ trách nhiệm đi!” Cố Gia Hàng nghe vậy nhìn quần soóc hạ ngang khởi, vẻ mặt buồn khổ nói.

“Phi, các ngươi nam nhân không một cái thứ tốt, về nước tái với ngươi liên hệ, đỡ phải ngươi nói ta không phụ trách nhiệm.” Triệu Mĩ Phân là người từng trải, thế nào còn không hiểu được Cố Gia Hàng lời nói ý, mặt đẹp không khỏi hơi hơi đỏ lên thối một ngụm, sau đó treo điện thoại.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 373 : Hy vọng Hạ tiên sinh có thể thích

“Cố thiếu nói như thế nào?” Gặp Triệu Mĩ Phân treo điện thoại, Dương Tiếu Mai nhịn không được tò mò hỏi.

“Chưa nói cái gì, chỉ nói không cần hỏi đến Kiệt ca sự tình, hắn là đại nhân vật là sẽ không theo chúng ta loại này tiểu nhân vật so đo.” Triệu Mĩ Phân nói.

“Đại nhân vật? Tiểu nhân vật?” Dương Tiếu Mai nghe vậy trong mắt không khỏi lóe ra phức tạp ánh mắt.

Xuân thành bên kia, Cố Gia Hàng treo Triệu Mĩ Phân điện thoại sau, nghĩ nghĩ cấp Hạ Vân Kiệt gọi điện thoại.

Đang đứng ở cửa sổ sát đất trước thưởng thức La Mã cảnh đêm Hạ Vân Kiệt, gặp Cố Gia Hàng điện báo, tiếp khởi điện thoại kỳ quái nói:“Cố bán tiên như thế nào đột nhiên nhớ tới đánh cho ta điện thoại ? Có chuyện gì sao?”

“Từ năm trước nghe xong Kiệt ca một phen giảng đạo sau, ta bói toán xem bói năng lực tiến triển nhanh chóng, cho nên cố ý gọi điện thoại cùng Kiệt ca ngài lải nhải lải nhải.” Cố Gia Hàng cười nói.

“Phải không?” Hạ Vân Kiệt càng phát ra kỳ quái nói, hắn là tái rõ ràng người này bất quá, chí ở hồng trần lăn lộn, bói toán xem bói xem tướng cái gì đơn giản là hắn kiếm tiền tán gái tư bản thủ đoạn, lại thế nào từng chân chính dụng tâm ngộ đạo tu luyện.

“Kiệt ca, ngài đây là cái gì ngữ khí, xem ra ngài là không tin ta a như vậy đi, ta hiện tại liền cho ngài bộc lộ tài năng. Ta vừa mới rời giường tâm huyết dâng trào tính nhất quẻ, tính ra ngài thân ở tây phương Âu châu quốc

gia, hơn nữa có đào hoa chi vận, hơn nữa nàng này còn là ta nhận thức……” Cố Gia Hàng ngưu bức hò hét khoe khoang nói.

Hạ Vân Kiệt nay tu vi đã trăn địa vu tam đỉnh sơ kì cao nhất, chỉ kém một chút liền muốn đột phá đến địa vu tam đỉnh trung kỳ, hắn hành tung lại khởi dễ dàng suy tính, càng đừng nói liền Cố Gia Hàng kia mấy lần.

Cố Gia Hàng như vậy nhất khoe khoang, Hạ Vân Kiệt không khỏi dở khóc dở cười nói:“Xem ra ngươi nhận thức nữ nhân thật đúng là không ít, như thế nào kia cái gì Triệu tỷ cho ngươi gọi điện thoại ?”

“Hãn, không phải đâu Kiệt ca, nhanh như vậy ngài liền suy tính đi ra ?” Cố Gia Hàng khoa trương kêu lên.

“Đi, này còn cần suy tính sao? Có việc nói mau, có rắm mau phóng.” Hạ Vân Kiệt gặp Cố Gia Hàng không cái đứng đắn, nhưng thật ra cảm thấy phá lệ thân thiết, cũng đi theo khôi phục người trẻ tuổi nên có tâm tính.

“Kiệt ca, kỳ thật không có gì sự tình, chính là đã lâu không cùng ngài lão gọi điện, quá tưởng niệm. Vốn đang suy nghĩ khi nào thì đi Giang Châu thị tìm ngài ngoạn, không nghĩ tới ngài lập tức lại phi La Mã đi.” Cố Gia Hàng nói, tuy rằng lời nói còn là không cái đứng đắn, nhưng trong giọng nói lại chân tình biểu lộ.

“Kia khi nào thì hẹn thêm thủy yêu, đạo sĩ bọn họ cùng nhau đến đây đi, bất quá gần nhất trong khoảng thời gian này ta khả năng không thể quay về, có một số việc cần xử lý, chờ trở về ta cho các ngươi gọi điện thoại.” Ở Tu Chân Giới tuổi xấp xỉ lại chơi thân, Hạ Vân Kiệt cũng liền Cố Gia Hàng ba người, nghe vậy nhưng thật ra gợi lên một tia đối bọn họ tưởng niệm, cười nói.

“Tốt lắm, ta chờ ngài điện thoại. Bất quá kỳ thật ta gọi

điện thoại cho ngài chân chính mục đích là nghĩ nói cho ngài một tiếng, kỳ thật, kia Dương Tiếu Mai còn là không sai, ở trong vòng cũng không có cái gì chuyện xấu. Nhân sinh đắc ý tu tẫn hoan, mạc sử kim tôn đối không nguyệt, đêm dài từ từ lại là dị quốc tha hương, Kiệt ca ngài nhưng đừng cô phụ ông trời……" Nghe nói Hạ Vân Kiệt về nước sau hội ước bọn họ ba người gặp nhau, Cố Gia Hàng tự nhiên là một trận vui vẻ, bất quá kế tiếp lại chó không đổi được ăn cứt.

"Lăn!" Hạ Vân Kiệt gặp Cố Gia Hàng miệng chó lý phun không ra ngà voi, trực tiếp treo điện thoại.

Treo điện thoại sau, đột nhiên gian thật là có điểm một mình thân ở dị quốc tha hương cô đơn, chính là muốn cho hắn giống Cố Gia Hàng như vậy tùy tiện, Hạ Vân Kiệt đúng là vẫn còn không có biện pháp làm được.

Một mình nhập miên, ngày hôm sau giờ mẹo đúng giờ tỉnh lại, đối mặt Đông Phương ngồi xếp bằng, bắt đầu mỗi ngày tu luyện.

Đông Lai tử khí như hồng mà đến, cuồn cuộn không ngừng mà nhập vào mi tâm kia tôn cổ đỉnh. Cổ đỉnh trong vòng kia khỏa màu tím kim đan quay tròn xoay tròn, nở rộ ra hàng tỉ đạo sáng mờ, hai tay cùng đùi phải vu đỉnh tắc bính thả ra vô cùng tang thương phong cách cổ xưa hơi thở, ẩn ẩn toát ra một tia làm cho người ta tim đập nhanh khủng bố lực lượng.

Phiêu phù ở đùi phải bên trong vu đỉnh đã muốn bắt đầu ngưng tụ ra thứ hai chừng chân thứ hai nhĩ, bất quá lại khi tụ khi tán, luôn kém như vậy một chút không có biện pháp cuối cùng ngưng tụ thành hình.

Hạ Vân Kiệt một chút cũng không sốt ruột, không vội không chậm chạp hấp thu thiên địa tinh hoa, đem nó một bộ phận hấp thu luyện hóa đến màu tím kim đan trung,

một bộ phận hấp thu luyện hóa đến vu đỉnh trong vòng.

Đông Phương một vòng mặt trời đỏ nhảy ra mây đỏ, giờ mẹo ở bất tri bất giác trung trôi qua.

Hạ Vân Kiệt chậm rãi mở to mắt, không sân không vui không giận, lòng yên tĩnh như nước, hắn đã muốn cảm giác được đột phá hẳn là ngay tại mấy ngày nay.

Tổng thống phòng có chuyên môn bữa sáng cung cấp, làm phục vụ sinh đẩy bữa sáng xe tiến vào khi, cửa còn đứng lão Scola.

Scola tất cung tất kính đứng ở cửa, hai tay đang cầm hai bộ gấp suốt nhất tề quần áo quần, hắn hai mắt đỏ bừng, che kín tơ máu.

Hạ Vân Kiệt không để ý tới Scola, không vội không chậm chạp ăn xong bữa sáng sau, thế này mới đối hầu hạ hắn ăn bữa sáng phục vụ sinh nói:“Kêu Scola vào đi.”

Làm phục vụ sinh đẩy toa ăn đi ra ngoài, cũng đối Scola nói khách nhân gọi hắn đi vào khi, Scola nhịn không được nước mắt đều rơi xuống xuống dưới, đem phục vụ sinh nhìn xem một trận mạc danh kỳ diệu, không biết này lão nhân phát cái gì thần kinh. Đương nhiên nếu phục vụ sinh biết trước mắt vị này lão nhân là Gucci trang phục mốt tập đoàn thiết kế tổng giám, chỉ sợ lại sẽ là mặt khác một loại ý tưởng.

“Tôn kính Hạ tiên sinh, buổi sáng tốt lành!” Vào tổng thống phòng, Scola hai tay như trước đang cầm tối hôm qua hắn suốt đêm cấp Hạ Vân Kiệt tự mình thiết kế cũng chế tạo gấp gáp đi ra trang phục, tất cung tất kính chào hỏi nói.

“Ân.” Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến điểm gật đầu.

“Tôn kính Hạ tiên sinh, vì tỏ vẻ xin lỗi, ta tối hôm qua tự mình vì ngài thiết kế cũng chế tạo gấp gáp hai bộ đồ, còn thỉnh ngài có thể nhận của ta xin lỗi.” Gặp Hạ Vân Kiệt một bộ xa cách thái độ, Scola đang cầm quần áo tay đều run run cái không ngừng, trong lòng hận không thể tát chính mình vài cái tát, như thế nào liền bối đến trêu chọc loại này ác ma đâu?

Giết người bất quá đầu điểm, lại nói tiếp Scola cũng cũng không có làm bao nhiêu quá phận sự tình, chân chính muốn trách là hắn tiềm quy tắc khi tìm lầm đối tượng. Hạ Vân Kiệt gặp Scola một lão nhân hai mắt che kín tơ máu, tay chân run run cái không ngừng, trong đầu đúng là vẫn còn nhuyễn mềm nhũn, giơ tay lên, Scola trong tay kia hai bộ quần áo liền trống rỗng trôi nổi lên, sau đó chậm rãi hướng hắn bay đi.

Tuy rằng tối hôm qua Scola bởi vì tiểu đệ đệ không cử, đã muốn ý thức được Hạ Vân Kiệt không phải người thường, nhưng nay chính mắt thấy quần áo thế nhưng trống rỗng hướng hắn bay đi, còn là sợ tới mức nhịn không được hai chân mềm nhũn, thiếu chút nữa sẽ đặt mông ngồi dưới đất.

Lúc này hắn xem như hoàn toàn hiểu được, trước mắt vị này người trẻ tuổi là một vị đến từ Đông Phương ác ma !

Hạ Vân Kiệt đối với trang phục mốt tuy rằng là người ngoài nghề, bất quá làm quần áo dừng ở trong tay, Hạ Vân Kiệt còn là có thể cảm giác ra đến, vải dệt phi thường có khuynh hướng cảm xúc, tay sờ lên thực mềm mại thoải mái, may cũng đều cực kì khảo cứu. Mỗi một châm một đường tựa hồ đều là trải qua thâm tư thục lự, làm cho người ta không thể khủng hoảng.

“Còn giống như không sai!” Tuy rằng Hạ Vân Kiệt đối Scola tối hôm qua biểu hiện thực không hài lòng, nhưng không thể không thừa nhận này sắc lão đầu quả thật là

cấp đại sư nhân vật.

“Hy vọng Hạ tiên sinh có thể thích.” Scola gặp Hạ Vân Kiệt mặt mang khen ngợi sắc, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhưng ở mặt ngoài lại càng phát ra cung kính, thậm chí đến bây giờ mới thôi còn là chích tự cũng không dám đề năm năm không thể đụng vào nữ nhân sự tình.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 374 : Tư nhân trang phục thiết kế sư

“Ngồi đi Scola tiên sinh, muốn hay không đến chén cà phê?” Tuy rằng biết rõ Scola là lòng có sở cầu, nhưng Hạ Vân Kiệt vốn là xưa nay mềm lòng, mà này hai bộ quần áo tuy rằng còn không có thí mặc, nhưng mặc kệ là hình thức còn là nguyên liệu làm công, hắn đều còn ưa, cho nên gặp Scola hai mắt đỏ bừng, nơm nớp lo sợ thật cẩn thận bộ dáng, rốt cục còn là quyết định phóng hắn một con ngựa, mặt mang mỉm cười chỉ chỉ da thật sô pha nói.

“Cảm ơn, cảm ơn Hạ tiên sinh, không cần khách khí, ta đứng là được, ta đứng là được.” Hạ Vân Kiệt thái độ chuyển biến làm cho Scola thụ sủng nhược kinh đến độ nói năng lộn xộn.

“Bảo ngươi ngồi, ngươi cứ ngồi, ta không thói quen ngẩng đầu cùng người nói chuyện.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

Scola nghe vậy thế này mới thật cẩn thận đem mông nhẹ nhàng dính ở trên sô pha.

Trên bàn trà còn có nguyên bộ cà phê đồ dùng, Hạ Vân Kiệt gặp Scola ngồi xuống, tùy tay liền cho hắn phao chén cà phê, sau đó đổ lên hắn phía trước nói:“Tăng ca cả đêm cử vất vả, uống chén cà phê nóng đi.”

Gặp Hạ Vân Kiệt quả thực phao cà phê cấp chính mình, nhận hết dày vò Scola cảm động lão mắt đều rầm a hạ xuống nước mắt, một hồi lâu nhi mới nức nở nói:“Cảm ơn Hạ tiên sinh, cảm ơn Hạ tiên sinh, tối hôm qua thật sự thật có lỗi, không biết ngài có thể hay không!”

Scola rốt cục cố lấy dũng khí cầu tình.

“Ta có thể nói không sao? Bất quá nhớ kỹ một chút, ngươi bính cái gì nữ nhân đều có thể, nhưng Trung Quốc nữ nhân đề nghị ngươi tốt nhất không nên đụng, bằng không ta cũng không dám cam đoan sẽ có cái gì đáng sợ hậu quả.” Hạ Vân Kiệt kiều chân bắt chéo uống một ngụm trà nói.

“Ta thề, về sau nhất định không những dám đối với Trung Quốc nữ nhân có không an phận chi tưởng.” Gặp Hạ Vân Kiệt rốt cục phóng chính mình một con ngựa, Scola cảm động đến rơi nước mắt vội vàng đứng dậy nhấc tay thề.

Nói đùa, cho dù Hạ Vân Kiệt không đề Trung Quốc nữ nhân, Scola đời này cũng không những dám bính Trung Quốc nữ nhân, bởi vì hắn đối Trung Quốc nữ nhân đã muốn có tâm lý bóng ma.

“Uống này chén cà phê đi nghỉ ngơi đi, này hai bộ quần áo ta ưa.” Hạ Vân Kiệt cũng biết Scola không có kia lá gan, nghe vậy chỉ chỉ hắn phao cà phê nói.

“Cảm ơn Hạ tiên sinh, đây là của ta danh thiếp, Scola vĩnh viễn đều đem là ngài cùng ngài bằng hữu tư nhân trang phục thiết kế sư, tùy kêu tùy đến.” Uống hoàn cà phê sau, Scola đem chính mình danh thiếp cung kính bãi đặt ở trên bàn trà, nói.

“Nga, như thế tốt đề nghị, ta có hai vị thê tử phi thường xinh đẹp ôn nhu, ta nghĩ các nàng hẳn là rất thích ý có được một vị tư nhân mốt đại sư cấp các nàng thiết kế, chế tác phục sức.” Scola lời nói làm cho Hạ Vân Kiệt trong đầu không khỏi hơi hơi vừa động. Lần này đến Ý, vốn Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm đều muốn theo tới, bất quá Hạ Vân Kiệt lo lắng đến lần này xuất hành không giống tầm thường, hành tung cũng không có định sổ, sẽ không mang các nàng đến, trong lòng vẫn cảm

thấy có điểm băn khoăn, nay nghe Scola như vậy vừa nói, nhưng thật ra làm cho hắn nghĩ tới một cái bồi thường phương pháp.

“Tôn kính Hạ tiên sinh, tài cán vì ngài cùng ngài phu nhân phục vụ chính là ta Scola vinh hạnh lớn nhất.” Scola nghe vậy vội vàng thật sâu loan hạ eo, trong mắt tràn đầy sợ hãi lẫn vui mừng.

Nước hướng thấp chỗ lưu, người hướng chỗ cao đi, kiến thức Hạ Vân Kiệt bản sự, Scola tự nhiên hy vọng có thể đặt lên hắn này cao chi.

“Vô công không chịu lộc, nếu Scola tiên sinh như vậy nhiệt tình hữu hảo, ta cũng không thể không có tỏ vẻ, ngươi đến ta bên này.” Hạ Vân Kiệt nói xong hướng Scola vẫy tay nói.

Scola gặp Hạ Vân Kiệt hướng chính mình ngoắc, trong lòng kia không yên bất an, kia chột dạ a, không biết Hạ Vân Kiệt gọi hắn đi qua muốn làm gì, bất quá lúc này cấp Scola một cái gan lớn như trời hắn cũng không dám cự tuyệt Hạ Vân Kiệt ngoắc, nơm nớp lo sợ đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt.

“Hạ, Hạ tiên sinh, xin hỏi ngài có cái gì……” Đi đến trước mặt, Scola thật cẩn thận, nơm nớp lo sợ hỏi.

“Ngồi dưới đất, yên tâm đi Scola tiên sinh, ngươi hiện tại là ta cùng ta thê tử tư nhân trang phục thiết kế sư, ta sẽ không thương tổn của ngươi, đương nhiên điều kiện tiên quyết là ngươi phải nhớ kỹ của ta đề nghị.” Hạ Vân Kiệt ngắt lời nói.

Scola nghe vậy thế này mới thật cẩn thận ngồi dưới đất.

Scola ngồi xuống trên mặt đất, liền cảm thấy ót đỉnh bị Hạ Vân Kiệt một bàn tay cấp đè lại, tiếp theo một cỗ

dòng khí theo hắn não đỉnh thẳng quán xuống, ngay từ đầu Scola còn cảm thấy tê tâm liệt phế đau đớn, bất quá rất nhanh hắn liền cảm giác cả người tựa hồ đều đắm chìm trong Địa Trung Hải dương quang dưới, ấm dào dạt làm cho hắn cả người nói không nên lời thoải mái.

Mặc kệ là tê tâm liệt phế đau đớn còn là đắm chìm trong Địa Trung Hải ánh mặt trời hạ thoải mái, đều rất nhanh liền tiêu thất. Hạ Vân Kiệt bắt tay thu trở về, thản nhiên nói:“Scola, ngươi ở việc nam nữ quá mức phóng túng, tinh huyết lỗ lã lợi hại, kỳ thật cho dù ta tối hôm qua không có cho ngươi hạ cấm kỵ, ngươi nhiều nhất cũng sống không quá năm năm. Xem ở ngươi nay đã muốn thành ta cùng ta phu nhân tư nhân trang phục thiết kế sư phân thượng, ta đem ngươi lỗ lã tinh huyết cấp bổ khuyết lên. Ta cũng không muốn tìm cái mắt mờ, già nua gầy yếu tao lão đầu cho ta cùng phu nhân thiết kế trang phục.”

Hạ Vân Kiệt lời nói, Scola đương nhiên tin tưởng, cho nên ngay từ đầu nghe được hắn quả thực là hết hồn sợ tới mức gần chết, bất quá sau khi nghe được mặt, hắn rất nhanh vừa sợ mừng đến thiếu chút nữa muốn chết ngất đi qua, nửa ngày đều hồi bất quá thần đến.

“Hiện tại ngươi có thể đi rồi, cần ngươi khi ta sẽ gọi điện thoại cho ngươi.” Hạ Vân Kiệt gặp Scola ngồi dưới đất sững sờ, huy phất tay nói.

Scola thế này mới như ở trong mộng mới tỉnh, vội vàng đứng lên. Bất quá này vừa đứng, hắn phát hiện chính mình động tác linh mẫn hữu lực rất nhiều, giống như lập tức về tới tuổi trẻ thời đại. Kể từ đó, Scola không khỏi càng phát ra kính sợ Hạ Vân Kiệt, đứng dậy sau thật sâu cúi đầu nói:“Cảm ơn Hạ tiên sinh, Scola tùy thời chờ ngài điện thoại.”

Nói xong sau, Scola thế này mới thật cẩn thận, nhẹ tay

nhẹ chân rời khỏi phòng.

Ra phòng, Scola đi đường lập tức uy vũ sinh uy đứng lên, điều này làm cho hắn cảm giác phi thường tuyệt vời, phảng phất về tới tuổi trẻ thời đại.

“Chẳng lẽ ta thực biến tuổi trẻ ?” Scola hoài vạn phần hiếu kì đến gần toilet.

Khi hắn đứng ở bồn rửa mặt gương trước mặt khi, Scola cả người đều cứng lại rồi, một hồi lâu nhi, hắn lại run run tay, nhẹ nhàng vuốt ve chính mình kia nguyên bản tràn đầy nếp uốn, nay lại bóng loáng không ít nét mặt già nua.

Lúc này Scola tâm tình cực kỳ phức tạp, có không thể dùng ngôn ngữ hình dung cảm kích, cao hứng tâm tình, cũng có đối Hạ Vân Kiệt sợ hãi đến cực điểm tâm tình.

Nhẹ nhàng nhấn một cái có thể làm cho người ta trở về thanh xuân, nếu Scola không phải tự mình trải qua, hắn căn bản không thể tưởng tượng trên thế giới này còn có bực này người thần kỳ. Không, là thần tiên !

Qua hồi lâu Scola tâm tình mới dần dần khôi phục bình tĩnh, bất quá hắn linh hồn ở chỗ sâu trong lại sâu thâm khắc đối Hạ Vân Kiệt sợ hãi.

Khôi phục bình tĩnh sau Scola ra toilet liền khẩn cấp ngồi trên xe hướng trong nhà đuổi, ở trên đường hắn liền lại lần nữa gọi điện thoại đem tối hôm qua bị hắn đuổi đi hai vị tóc vàng mỹ nữ người mẫu cấp kêu về nhà.

Về nhà sau, Scola ở trên giường biểu hiện tự nhiên làm cho hai vị tóc vàng mỹ nữ đối hắn nhìn với cặp mắt khác xưa, mà Scola cũng rốt cục hoàn toàn yên lòng, chính mình xem ra không chỉ có biến tuổi trẻ lực tăng lên, hơn nữa kia công năng cũng thật sự đã trở lại.

Làm Scola ở trên giường cùng hai vị tóc vàng mỹ nữ đại chiến khi, Mario dựa theo ước định thời gian xao mở Hạ Vân Kiệt cửa phòng.

“Ngồi đi, Mario tiên sinh.” Hạ Vân Kiệt một bên tiếp đón Mario, một bên châm trong tay một lá bùa, sau đó bắt nó ném vào trong chén trà.

“Cảm ơn Hạ tiên sinh.” Mario dù sao cũng là Fiero gia tộc giáo phụ, cùng Hạ Vân Kiệt kết giao cũng thật là hòa hợp, thật không có biểu hiện tượng Scola như vậy không đông đảo, nghe vậy nghi hoặc nhìn mắt Hạ Vân Kiệt cùng trong chén trà thiêu đốt lá bùa, nói thanh tạ, sau đó ngồi xuống.

Lá bùa rất nhanh liền thiêu thành tro tàn, Hạ Vân Kiệt cầm lấy ấm nước đem thủy đổ tiến chén trà, chén trà liền trở nên một đoàn đục ngầu.

“Gặp lại đó là duyên, đem này chén nước uống, bệnh của ngươi hẳn là sẽ chậm rãi khỏi hẳn.” Hạ Vân Kiệt đem kia chén đục ngầu nước trà đổ lên Mario trước mặt nói.

Nếu không có phát sinh quá trên máy bay sự tình, Mario khẳng định hội cho rằng đây là Trung Quốc phong kiến mê tín, ngu muội lạc hậu không biết thực hiện, nhưng hôm nay hắn lại mặt mang sắc mặt vui mừng, không chút do dự nâng chung trà lên uống một hơi cạn sạch.

Quả nhiên này chén trà nhìn như đục ngầu, một ly nhập hầu phảng phất nhất suối thanh tuyền, đúng là nói không nên lời thanh lương cam liệt, đến trong bụng lại ấm áp dễ chịu, làm cho Mario cảm thấy toàn thân sảng khoái.

“Cảm ơn Hạ tiên sinh, Hạ tiên sinh quả nhiên là Đông Phương thần tiên!” Mario đứng dậy vẻ mặt cảm kích cúi

đầu nói lời cảm tạ nói.

Gặp Mario đứng dậy cúi đầu nói lời cảm tạ, Hạ Vân Kiệt trong mắt lóe ra một tia do dự sắc, cuối cùng còn là vỗ vỗ Mario bả vai nói:“Thôi thôi, cứu người cứu được để, đưa phật đưa đến thiên. Mario, ta cho nữa ngươi một lá bùa, này trương phù ngươi gần nhất đều bên người đội, bởi vì ngươi gần nhất hẳn là sẽ có một kiếp nạn. Qua này một kiếp, ngươi hẳn là sẽ mọi chuyện thuận lợi. Bất quá Mario, tuy rằng người tại giang hồ thân bất do kỷ, nhưng làm người làm việc hay là muốn nắm chắc tuyến, nhớ kỹ không cần lưu người vô tội máu. Nếu không ta đã có năng lực cứu ngươi, tất cũng có năng lực đem mạng của ngươi thu hồi.”

“Cảm ơn Hạ tiên sinh, Mario nhất định nhớ kỹ tiên sinh dạy bảo!” Mario cung kính tiếp nhận Hạ Vân Kiệt cấp bùa, sau đó thật cẩn thận thu tốt.

“Tốt lắm, mệnh cũng cứu, bệnh cũng trị, thậm chí ngay cả không lâu tương lai của ngươi kiếp nạn cũng cho ngươi giải, hiện tại ngươi có thể đi rồi.” Hạ Vân Kiệt gặp Mario đem bùa thu hảo, huy phất tay nói.

“Cảm ơn Hạ tiên sinh, ta đây sẽ không quấy rầy ngài, có chuyện ngài tùy thời đánh cho ta điện thoại!” Mario lại hướng Hạ Vân Kiệt cúc nhất cung, thế này mới xoay người ly khai tổng thống phòng.

Ra phòng, Mario xuất ra Hạ Vân Kiệt cấp bùa, tả hữu lật xem đứng lên, trên mặt hiện lên nghi hoặc biểu tình.

Hắn thật sự nhìn không ra này trương nho nhỏ bùa có cái gì kỳ lạ chỗ, cùng tiểu hài tử vẽ xấu trên cơ bản không có gì khác nhau, đương nhiên hắn lại càng không biết Hạ Vân Kiệt nói kiếp nạn đến tột cùng là chỉ cái gì, chẳng lẽ nếu có người giết hắn, bằng này bùa có thể chống đỡ được viên đạn sao?

Bất quá Hạ Vân Kiệt lời nói Mario cũng không dám không coi trọng, hắn lại càng không dám khinh thị này lá bùa, lật xem trong chốc lát sau, Mario lại cẩn thận đem này trương bùa cấp bên người thu tốt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 375 : Gia đình khách sạn

Mario đi rồi, Hạ Vân Kiệt một người nhàn rỗi không có việc gì liền một mình ra khách sạn.

Một mình một người hành tẩu ở La Mã đầu đường, kia một loạt hùng vĩ kiến trúc, tùy ý có thể thấy được pho tượng, đều làm cho Hạ Vân Kiệt rõ ràng cảm nhận được rất nặng tang thương lịch sử hơi thở.

Ở La Mã Hạ Vân Kiệt nán lại hai ngày, đi trên đời nổi tiếng cổ La Mã đấu thú tràng, đi vạn thần điện, đi St. Peter nhà thờ lớn, đi Vatican nhà bảo tàng……

Ngày thứ ba buổi sáng, Hạ Vân Kiệt lôi kéo va ly ly khai Brotherton xa hoa đại tửu điếm, trên người mặc là Scola tự mình vì hắn thiết kế định chế màu trắng t tuất cùng hưu nhàn khố.

Không thể không nói Scola quả thật là một vị danh phù kỳ thực cấp đại sư mốt đại sư. Một thân quần áo không chỉ có lớn nhỏ vừa lúc, hơn nữa cũng thực phù hợp Hạ Vân Kiệt khí chất, bình thản trung mang theo một tia tiêu sái siêu nhiên.

Thứ hai trạm Hạ Vân Kiệt đi là Florence, tối hôm qua hắn tính nhất quẻ, quẻ tượng tuy rằng như trước rất mơ hồ, nhưng ẩn ẩn trung lại chỉ hướng về phía Italy phương bắc.

Florence là từ chí ma dưới ngòi bút phỉ lãnh thúy, toàn bộ thành thị cùng tên của hắn giống nhau tràn ngập tình thơ ý hoạ, hắn không chỉ có là diễm dương hạ Tuscany đại khu thủ phủ, cũng là văn hoá phục hưng khởi nguyên cùng trung tâm.

Hạ Vân Kiệt ở đọc sách khi liền sớm nghe qua Florence

đại danh, nếu quẻ tượng ẩn ẩn chỉ hướng bắc phương, Hạ Vân Kiệt liền rõ ràng lựa chọn Florence làm hắn Italy làm được thứ hai trạm.

Termini nhà ga là La Mã lớn nhất nhà ga, cơ hồ sở hữu xe lửa đều trải qua nơi này, khai hướng Florence xe lửa cũng không ngoại lệ.

Nói là La Mã lớn nhất nhà ga, kỳ thật tương đối cho Thượng Hải, Bắc Kinh, còn là nhỏ không ít. Hạ Vân Kiệt đánh xe đến Termini nhà ga, nhà ga người rất nhiều, nhãn hiệu viết rất nhiều đều là Italy văn, làm cho Hạ Vân Kiệt không thể nào nhận.

Hạ Vân Kiệt gặp có một chỗ có một loạt cửa sổ, có người ở xếp hàng, đánh giá hẳn là chính là mua phiếu địa phương, liền đi xếp hàng. Chính sắp xếp khi, có cái bộ dạng có vẻ gầy người nước ngoài đã đi tới, dùng có vẻ sứt sẹo tiếng Anh một bên khoa tay múa chân một bên hỏi Hạ Vân Kiệt có phải hay không mua xe phiếu.

Hạ Vân Kiệt ngay từ đầu còn tưởng rằng người nước ngoài lòng nhiệt tình, thấy hắn là Đông Phương gương mặt cố ý đến chào hỏi, nhưng vừa thấy hắn tướng mạo cùng ánh mắt lại không phải như vậy một hồi sự, không khỏi nổi lên một tia lòng hiếu kỳ, gật gật đầu dùng tiếng Anh trả lời:“Đúng vậy, ta nghĩ đi Florence.”

Kia người nước ngoài liền “Nhiệt tâm” một bên khoa tay múa chân vừa nói làm cho Hạ Vân Kiệt cùng hắn đi.

Hạ Vân Kiệt liền đi theo người nước ngoài đi, không đi một đoạn đường liền đi tới nhất đài tự động thụ phiếu cơ trước, Hạ Vân Kiệt thế mới biết nơi này cũng có tự động thụ phiếu cơ.

Lúc này người nước ngoài lại hỏi Hạ Vân Kiệt muốn mua mấy trương đi Florence phiếu, Hạ Vân Kiệt nói một

tấm, hắn liền đối với máy một trận chuyển, sau đó chỉ chỉ màn hình biểu hiện thời gian cùng giá, kêu Hạ Vân Kiệt cho hắn tiền, cần ba mươi sáu đồng Euro.

Hạ Vân Kiệt cho hắn một tờ năm mươi nguyên, hắn liền nhét vào tiến sao khẩu. Không trong chốc lát, phiếu đóng dấu đi ra, người nước ngoài đem phiếu cho Hạ Vân Kiệt, mà tìm mười bốn khối tiền lẻ liền chính mình cầm, một chút đều không có chuẩn bị trả lại cho Hạ Vân Kiệt ý tứ.

Italy tuy rằng là Âu châu phát đạt quốc gia, nhưng nó nhân quân thu vào kỳ thật cũng không cao, người bình thường tháng thu vào cũng liền một hai ngàn đồng Euro tả hữu, đương nhiên đổi thành nhân dân tệ còn là cử cao. Mặc kệ nói như thế nào, mười bốn đồng Euro đừng nói đổi đã lớn dân tệ đã muốn là vượt qua trăm nguyên tiền giá trị lớn, cho dù tương đối cho Italy nhân kia cũng là một bút “Khả quan” tiền trinh. Bình thường nhà ăn cấp tiểu phí cũng bất quá liền hai ba đồng Euro mà thôi. Này người nước ngoài trước đó cũng chưa thuyết minh, như vậy gập lại đằng hai ép buộc chính là giúp Hạ Vân Kiệt ở tự động thụ phiếu cơ mua trương vé xe lửa, thế nhưng đã nghĩ lấy đi mười bốn đồng Euro, Hạ Vân Kiệt tự nhiên có điểm không vui ý.

Này người nước ngoài nếu chỉ lấy cái một hai đồng Euro, Hạ Vân Kiệt cũng là sẽ không theo hắn so đo, đều là đi ra kiếm ăn, tuy rằng trước đó chưa nói minh thủ đoạn ti tiện một ít, nhưng là có thể lý giải, nhưng lập tức cầm mười bốn đồng Euro, tuy rằng Hạ Vân Kiệt không thiếu tiền, nhưng là không nghĩ làm cho bọn họ cho rằng người Trung Quốc dễ ức hiếp, dễ lừa.

“Tiên sinh ngươi không biết là rất lòng tham một ít sao?” Hạ Vân Kiệt nhìn kia người nước ngoài nói.

Kia người nước ngoài phỏng chừng là gặp Hạ Vân Kiệt

tuổi trẻ mặt nộn, lại là một mình một người, nghe vậy không chỉ có không có đánh tính còn tiền cho hắn, ngược lại chỉ chỉ Hạ Vân Kiệt trong tay vé xe, bô bô một lần, thậm chí còn trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái.

Hạ Vân Kiệt thấy thế lắc đầu, dùng tiếng Anh nói:“Tiên sinh vốn ta còn tưởng cho ngươi lưu cái một hai đồng Euro, nhưng của ngươi thái độ thật sự làm cho ta tức giận, cho nên ta không chỉ có một phân tiền cũng không cho ngươi, nhưng lại cấp cho ngươi một cái giáo huấn. Nhớ kỹ ta là người Trung Quốc, về sau đụng tới người Trung Quốc tốt nhất không cần chọc bọn hắn tức giận, có đôi khi bọn họ thoạt nhìn so với bọn hắn mặt ngoài đáng sợ hơn.”

Hạ Vân Kiệt nói xong liền thân thủ trực tiếp đem kia người nước ngoài trong tay tiền cấp lấy đi, mà kia người nước ngoài tắc hai mắt hoảng sợ nhìn Hạ Vân Kiệt, bởi vì hắn phát hiện chính mình thế nhưng không động đậy hiểu rõ, thậm chí ngay cả nói đều giảng không được.

Lấy vé, cầm tiền, Hạ Vân Kiệt gặp xe đại khái mười phút sẽ khai, lại theo màn hình xác định khai hướng Florence động xe là ở số tám sân ga, liền lập tức hướng số tám sân ga đi đến, mà lúc này vị kia người nước ngoài còn chỉ ngây ngốc đứng, làm cho người trải qua thỉnh thoảng dùng quái dị ánh mắt nhìn hắn một hai mắt.

Khai hướng Florence là động xe, bất quá so với trung quốc hài hòa hào động xe cũ không ít.

Động xe thúc đẩy không lâu sau, còn có nhân viên tàu lại đây kiểm phiếu, Hạ Vân Kiệt nhìn đến một người trẻ tuổi đứng dậy trốn được trong WC, hiển nhiên Italy tuy rằng cũng là Âu châu phát đạt quốc gia, nhưng này quốc gia có chút hành vi làm việc thật sự cùng Âu châu phát đạt quốc gia không tương xứng.

Đại khái ba giờ sau, động xe chạy đến Florence.

Florence tuy rằng là Tuscany đại khu thủ phủ, trên đời nổi tiếng văn hoá phục hưng khởi nguyên cùng trung tâm, nhưng này thành thị thật sự không lớn, hơn nữa cùng Trung Quốc khắp nơi đều có trăm vạn dân cư đã ngoài thành thị so sánh với, thật sự không tính là cái gì thành phố lớn.

Florence diện tích không lớn, dân cư không đến bốn mươi vạn, các cảnh điểm trong lúc đó đi bộ nhiều nhất chỉ cần nửa giờ. Toàn bộ thành thị cảnh điểm lấy a nặc hà vì giới một phân thành hai. Một bên là từ tân thánh mẫu nhà ga bắt đầu, tập trung thánh mẫu bách hoa nhà thờ lớn, lễ rửa tội đường, thánh chữ thập giáo đường, ô phỉ tề mỹ thuật tạo hình quán, học viện mỹ thuật tạo hình quán, mĩ đế kì biệt thự đằng đằng, hà bờ bên kia còn lại là da đế cung cùng ba ba lý hoa viên.

Hạ Vân Kiệt đó là ở tân thánh mẫu nhà ga hạ xe. Xét thấy lần trước đánh xe ngay cả cái khách sạn tên cũng báo không được, lần này đến Florence Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra làm đủ công khóa, không chỉ có trước đó tìm đọc một ít Florence tư liệu, còn cố ý lên mạng đặt trước khách sạn.

Bởi vì ở trên mạng xem xét gặp không ít người nói người Italy gia đình khách sạn không sai, không chỉ có sạch sẽ vệ sinh, giá rẻ tiền, nhưng lại có một loại gia ấm áp, cho nên Hạ Vân Kiệt cố ý đính một nhà ở thánh mẫu bách hoa nhà thờ lớn phụ cận gia đình khách sạn.

Bởi vì Florence nội thành rất nhỏ nhà ga cách thánh mẫu bách hoa nhà thờ lớn cũng phi thường gần, Hạ Vân Kiệt hạ xe lửa sau cũng không đánh xe, trực tiếp kéo va ly hướng thánh mẫu bách hoa nhà thờ lớn phương hướng đi đến.

Đối diện cháy nhà ga chính là tân thánh mẫu Maria nhà thờ lớn, thổ hoàng sắc chuyên khối kiến tạo mà thành nhà thờ lớn thoạt nhìn thực từ xưa cũng thực hùng tráng, đồng thời cũng phi thường sạch sẽ. Có du khách ở bên ngoài chiêm ngưỡng, cũng có đi vào đi thăm, hết thảy đều ngay ngắn có tự, điểm ấy đổ không giống quốc nội, chỉ cần là cảnh điểm địa phương liền chật ních nhân, rộn ràng nhốn nháo, làm cho người ta chưa tiến vào phía trước đầu cũng đã lớn nửa.

Làm lại thánh mẫu Maria nhà thờ lớn tiền đi qua, xuyên qua mấy cái lộ ra vài phần lịch sử tang thương lại phá lệ im lặng nhàn nhã đường dành riêng cho người đi bộ, Hạ Vân Kiệt liền cảm giác được trước mắt trở nên sáng ngời.

Phía trước là một cái quảng trường, trên quảng trường là một ít cà phê điếm, thương phẩm điếm còn có khách sạn, giữa còn lại là sổ tòa đột ngột từ mặt đất mọc lên, khí thế hùng hồn, từ lục, bạch, hồng ba loại nhan sắc đá cẩm thạch trang sức mà thành từ xưa kiến trúc.

Hạ Vân Kiệt biết đây chính là thánh mẫu bách hoa nhà thờ lớn, lễ rửa tội đường còn có kiều thác gác chuông, mà hắn đặt trước khách sạn ngay tại này phụ cận.

Hạ Vân Kiệt ấn đặt trước khách sạn tên cùng số nhà một đường tìm kiếm đi qua, cuối cùng tìm được rồi số nhà cùng một khối viết khách sạn tên nhưng không thấy được bài tử.

Tìm được sau Hạ Vân Kiệt không khỏi một trận sá nhiên, bởi vì ở trung quốc cho dù là gia đình khách sạn, bình thường phía dưới đều là đại môn rộng mở, còn có cái tiếp đãi trước sân khấu, nhưng nơi này gia đình khách sạn, không chỉ có không có mặt tiền cửa hàng đáng nói, hơn nữa Hạ Vân Kiệt đến lúc đó môn đều là đóng cửa, nếu không cẩn thận tìm, nếu không phải số

nhà cùng bài tử đều đối lại, Hạ Vân Kiệt thật đúng là không biết đây là một nhà khách sạn.

Xoa bóp hạ chuông cửa, cách chuông cửa đối thoại cơ cùng bên trong một vị nữ nhân xác nhận thân phận sau, cửa liền ca một tiếng mở ra, hiển nhiên là điện khống.

Hạ Vân Kiệt đẩy cửa mà vào, đối diện hắn là một cái thật dài thang lầu, thang lầu là tảng đá thoạt nhìn rất điểm niên hạn bộ dáng, nhưng không nhiễm một hạt bụi phi thường sạch sẽ.

Hạ Vân Kiệt dọc theo thang lầu ấn vừa rồi trò chuyện khi nói, một đường đi tới Italy dân cư trung lầu một, Trung Quốc người ta nói lầu hai.

Lầu hai hướng lên trên còn có lầu ba, lầu bốn. Quải nhập lầu hai, lọt vào trong tầm mắt là một cái thực chặt chẽ nhị tầng lầu khách phòng công cộng hành lang cùng phòng khách. Nhưng này công cộng không gian lại bố trí phi thường ấm áp tinh xảo, không chỉ có bãi phóng có sắc thái xinh đẹp bố nghệ sô pha, còn bãi đặt hai trương mộc chất cổ kính bàn đài, mặt bàn thượng đặt một ít xinh đẹp hoa tươi còn có trang có kẹo xinh đẹp thủy tinh cái đĩa, lượng nhu hòa ngọn đèn cổ điển đèn đóm.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt còn không có nhìn thấy khách sạn lão bản, cũng không có tiến vào đến chính mình phòng, nhưng đã muốn cảm nhận được một loại cùng trụ tinh cấp khách sạn thực không đồng dạng như vậy cảm giác.

Sạch sẽ, ấm áp, rời xa buôn bán không khí, thật sự có một loại trở lại chính mình gia cảm giác, thậm chí nhìn ở ngọn đèn hạ nở rộ mê người sắc thái kẹo, Hạ Vân Kiệt không khó tưởng tượng, nếu là mang theo tiểu hài tử tới nơi này dừng chân, tiểu hài tử khẳng định lập tức sẽ thích thượng nơi này.

Người ở bên trong hiển nhiên nghe được Hạ Vân Kiệt tiếng bước chân, làm Hạ Vân Kiệt mới vừa đi đến lầu hai, còn không có tới kịp tinh tế thưởng thức trang sức khi, theo công cộng phòng khách một chỗ tường ngăn mặt sau đi ra một vị tóc vàng nữ tử.

Đây là một vị tuổi đại khái ở ba mươi đến tuổi tả hữu Italy nữ nhân, dáng người giống đại đa số nữ người nước ngoài giống nhau đại mông đại ngực.

Mùa đã là mùa hè, đúng là một năm trung tối nhiệt thời điểm, người nước ngoài mặc lại đều có vẻ mở ra, vị này lão bản nương cũng không ngoại lệ. Mỏng manh áo sơmi cúc áo mặt trên buông lỏng ra hai cái khoa trương lộ ra hơn phân nửa cái tuyết trắng thịt cầu cùng một cái thật sâu nhũ câu, hình như là kia đối phong nhũ đem áo sơmi cúc áo cấp băng mở bình thường, làm cho người ta vô hạn mơ màng. Hạ thân là một cái màu đen váy, lộ ra nhất mảng lớn tuyết trắng đầy đặn đùi, mông cũng bao tròn trịa. Nhưng lão bản nương mặt lại giống đại đa số Italy nữ nhân giống nhau, bộ mặt đường cong rõ ràng, mũi cao thẳng, lại một chút cũng không có vẻ mập mạp.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 376 : Kiếp nạn của Mario

“Ngươi nhất định chính là Hạ Vân Kiệt tiên sinh, ta là nhà này khách sạn lão bản Monica, thật cao hứng ngươi có thể lựa chọn của ta khách sạn.” Monica chủ động nhiệt tình hướng Hạ Vân Kiệt vươn tay nói.

“Ngươi hảo Monica, thật cao hứng nhận thức ngươi, cũng thật cao hứng có thể vào ở của ngươi khách sạn.” Hạ Vân Kiệt cười cùng Monica nắm tay. Monica tay tương đối cho của nàng phong eo phì mông đến có vẻ so với trong tưởng tượng tinh xảo mềm mại, da thịt cũng so với đại bộ phận Italy nữ nhân nhẵn nhụi không ít.

Hai người chào hỏi sau, Hạ Vân Kiệt liền đi theo Monica đến khách sạn trước sân khấu, nói là trước sân khấu kỳ thật chính là tường ngăn góc một bàn công tác, rất nhỏ một không gian. Nhưng rất kỳ quái, Monica lại có thể đem nhỏ như vậy một không gian bố trí phi thường ấm áp, phi thường tư tưởng. Mềm mại sắc điệu, xinh đẹp bình hoa, còn có tinh xảo tiểu bích họa, làm cho hết thảy đều có vẻ phi thường hài hòa, một chút sẽ không cảm thấy không gian hẹp hòi.

Dừng chân cần đăng ký hộ chiếu, Hạ Vân Kiệt đem hộ chiếu đưa cho Monica. Monica gặp là Hong Kong hộ chiếu, nàng kinh hỉ kêu đứng lên nói:“Năm năm trước, ta đi quá Hong Kong đó là cái phi thường xinh đẹp địa phương. Ta còn đi qua Trung Quốc đại lục, đó là một đoạn làm cho ta rất khó quên được tuyệt vời trải qua.”

“Thật vậy chăng?” Thân là người Trung Quốc, Hạ Vân Kiệt còn là thật cao hứng như vậy một vị gợi cảm xinh đẹp ngoại quốc lão bản nương có thể khen ngợi chính mình quốc gia, nghe vậy không khỏi kinh hỉ nói:“Vậy ngươi đều đi qua Trung Quốc đại lục nào địa phương, ta kỳ thật vẫn đều ở tại Trung Quốc đại lục, của ta cố

hương cũng là ở Trung Quốc đại lục, Hong Kong hộ chiếu chính là làm cho ta càng phương tiện xuất hành.”

“Đi qua không ít địa phương, các ngươi thủ đô Bắc Kinh, đó là cái so với chúng ta La Mã càng từ xưa lớn hơn nữa thành thị. Ở nơi nào ta nhìn thấy các ngươi hoàng đế ở quá cung điện, còn đi quá trên đời nổi tiếng Trường Thành. Ta còn đi qua Hàng Châu Tây hồ, kia thật sự là cái xinh đẹp địa phương, thanh sơn nước biếc, các cô nương làn da đều là thủy linh thủy linh, của ta Thượng Đế, nhất tưởng khởi này ta liền nhịn không được ghen tị. Ngươi xem xem ta làn da, đã muốn bắt đầu già đi.” Nói xong Monica sờ sờ mặt mình, thậm chí còn thói quen tính theo cổ đi xuống vẫn đụng đến ngực kia hai luồng đầy đặn nửa lộ ở trong không khí. Bất quá Monica rất nhanh liền ý thức được nàng hiện tại đang theo một vị nam sĩ đang nói chuyện, mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, vội vàng đem tay theo kia một nửa lộ ở bên ngoài tuyết trắng đầy đặn vú thượng cầm mở ra !

Tuy rằng Monica rất nhanh liền phản ứng lại đây, nhưng hai người gần trong gang tấc, của nàng động tác còn là làm cho Hạ Vân Kiệt nhìn xem máu có điểm gia tốc lưu động, bất quá ở mặt ngoài Hạ Vân Kiệt còn là làm bộ như sự tình gì cũng chưa phát sinh, cười nói:“Ta như thế nào cảm thấy da của ngươi tựa như cô gái giống nhau đâu?”

“Hạ tiên sinh ngươi là một Trung Quốc nam nhân thực hội hống nữ hài tử vui vẻ.” Nữ nhân luôn thích nghe lời hay, Monica tự nhiên cũng không ngoại lệ, Hạ Vân Kiệt trong lời nói làm cho nàng thực vui vẻ, cặp kia xanh lam sắc ánh mắt nhịn không được mị hắn liếc mắt một cái.

Nói giỡn gian, Monica làm tốt đăng ký, cũng cố ý nhắc nhở nói:“Chúng ta nơi này muốn thêm vào thu mỗi người mỗi đêm bốn đồng Euro thành thị thuế, này không bao hàm ở phòng phí bên trong, cần tiền mặt tiền trả.”

Phía trước ở La Mã Hạ Vân Kiệt căn bản không cần phó tiền thuê nhà, này còn là lần đầu tiên biết nguyên lai còn có thành thị thuế vừa nói, không khỏi âm thầm cảm khái, thật sự là đi vạn dặm đường đọc nghìn quyển sách, rất nhiều chuyện thật sự là cần trải qua mới có thể biết.

“Không thành vấn đề, ta đều dùng tiền mặt tiền trả.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Nếu là như thế này, ta sẽ cho ngươi 3% ưu đãi.” Monica cười nói.

Khi nói chuyện, Monica cầm hai thanh thật dài đồng chất cái chìa khóa, một cái là dưới lầu đại môn, một cái là Hạ Vân Kiệt cái chìa khóa phòng, sau đó mang theo Hạ Vân Kiệt nhìn hắn phòng.

Hạ Vân Kiệt phòng ở lầu ba, lầu ba có một đại môn, đại môn đi vào là theo lầu hai giống nhau công cộng hành lang, phòng khách, một cái phòng bếp cùng bị ngăn ra ba cái phòng.

“Chúng ta nơi này chích cung cấp bữa sáng. Mỗi ngày buổi sáng bảy giờ rưỡi tả hữu ta sẽ ở trong này chuẩn bị bữa sáng, ngươi cần cái gì bữa sáng có thể theo ta nói, làm xong sau ta sẽ đưa đến phòng của ngươi.” Monica trải qua phòng bếp cửa khi chỉ chỉ phòng bếp nói.

“Liền ấn các ngươi nơi này bình thường tiêu chuẩn bữa sáng cho ta chuẩn bị là có thể.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Được.” Monica cười gật gật đầu, sau đó lấy cái chìa khóa mở ra phòng.

Phòng so với quốc nội khách sạn bình thường tiêu chuẩn gian còn muốn lớn hơn một chút, phi thường sạch sẽ, bên trong ngăn tủ, đèn treo, bức họa hiển nhiên

đều là tinh khiêu tế tuyển, đặt ở trong phòng có vẻ thực tao nhã, trong phòng vệ sinh còn bãi đặt hoa tươi, hết thảy đều thực ấm áp.

Phòng cửa sổ đối diện chính là thánh mẫu bách hoa nhà thờ lớn, có thể nhìn xuống toàn bộ quảng trường, đối với đến Florence du lịch người đến nói tái phương tiện bất quá.

“Ban ngày ta ngay tại lầu một, có chuyện gì ngươi có thể tùy thời tới tìm ta.” Đại khái giới thiệu một chút phòng, Monica bước đi. Đương nhiên Monica nói lầu một kỳ thật chính là người Trung Quốc lầu hai.

Monica đi rồi, Hạ Vân Kiệt liền ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường, thần thức ý niệm giống như vô số đâm tủa bình thường thân hướng này thành thị các góc, nhưng không có cái gì phát hiện. Gặp không có gì dị thường phát hiện, Hạ Vân Kiệt cũng không có lập tức đứng dậy, mà là tiếp tục ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường, trong tay lại hơn một cái phong cách cổ xưa quy xác, ngón tay nhẹ nhàng ở mặt trên vuốt ve, như nói mê thanh âm theo quy xác phát ra rồi.

Hồi lâu, Hạ Vân Kiệt mới thở dài một hơi, chậm rãi mở hai mắt.

Mao cương hành tung như trước rất mơ hồ, cũng may Hạ Vân Kiệt suy tính ra lần này gặp nạn hẳn là chỉ có mao cương huyết mạch hậu duệ, những người khác hẳn là không có việc gì tình. Bất quá nếu Hạ Vân Kiệt vận dụng thế lực khác, tỷ như người của Lý gia, Mario nhân mã hỗ trợ, tình thế sẽ trở nên phi thường phức tạp nghiêm trọng. Bởi vì mao cương thần trí đã muốn dần dần thức tỉnh, một khi hắn nhận thấy được có người ở truy tung hắn hoặc là truy tra hỏi thăm hắn huyết mạch hậu duệ, lấy hắn tà môn pháp thuật, giết sạch người của Lý gia cùng Fiero gia tộc có thể nói không cần tốn nhiều

sức. Này cũng là Hạ Vân Kiệt đến Italy sau, vẫn kiên trì độc hành duyên cớ.

Lấy hắn tính toán thuật, chỉ cần mao cương không có tu luyện thành phi cương chung quy khó thoát khỏi hắn truy tung, chính là Thiên Cơ chưa hiện cũng là cấp không đến.

Mở hai mắt xuống giường, lúc này vừa mới quá giữa trưa, nhàn rỗi không có việc gì, Hạ Vân Kiệt đi xuống lầu mua phiếu vào bách hoa nhà thờ lớn cũng leo lên khung đỉnh, đứng ở khung trên đỉnh có thể vừa xem toàn bộ Florence thành.

Đến Florence du ngoạn có rất nhiều Đông Phương gương mặt, thường thường có thể nghe được có người nói tiếng Trung Quốc, làm cho người ta lơ đãng gian còn tưởng rằng về tới quốc nội.

Du lãm thánh mẫu bách hoa nhà thờ lớn cùng chung quanh một vòng, Hạ Vân Kiệt lại một mình một người xuyên qua ở Florence phố lớn ngõ nhỏ. Tương đối cho La Mã hùng vĩ cùng rộn ràng nhốn nháo còn có hỗn độn, Hạ Vân Kiệt càng thích Florence nhàn nhã im lặng. Ngồi ở sát đường thủy tinh bên cửa sổ hoặc là bên ngoài che nắng ô phía dưới bên cái bàn chậm rì rì uống chén cà phê hoặc là đồ uống lạnh, nhìn ngã tư đường lui tới các loại màu da du khách, là thực nhàn nhã một đoạn thời gian.

Đương nhiên du ngoạn đồng thời, Hạ Vân Kiệt mỗi đến một chỗ cũng không vong tra xét nhìn quét cùng thôi diễn một phen. Vẫn cuống đến mặt trời lặn, nếm qua bữa tối, Hạ Vân Kiệt thế này mới về tới khách sạn.

Vọt tắm rửa, hai tay chẩm đầu, Hạ Vân Kiệt nhớ tới này một năm đến phát sinh nhiều điểm giọt giọt, theo 03 năm tốt nghiệp tìm công tác, đến cùng Thiệu Lệ Hồng cùng

Chu Hiểu Diễm phát sinh quan hệ, tái cho tới bây giờ một mình một người xuất ngoại, làm cho Hạ Vân Kiệt cảm giác cuộc sống biến hóa quá nhanh, mau hắn đều cảm giác có điểm không đúng thật, mau hắn đã muốn không có biện pháp tái trở lại nguyên lai ở nhân tài thị trường trung chen vào bài trừ cuộc sống.

Kế hoạch thật sự cản không nổi biến hóa, có lẽ đây là cuộc sống trong đêm đen, Hạ Vân Kiệt nhìn họa bích hoạ trần nhà một mình cảm khái.

Làm Hạ Vân Kiệt ở trong đêm đen một mình cảm khái khi, Mafia khởi nguyên, tràn ngập thần bí sắc thái Sicily đảo thủ phủ Palermo một chỗ tư nhân bãi biển biệt thự, một vị lưu trữ đại bối đầu trung niên nam tử kiều chân bắt chéo tà tựa vào ghế trên, trong miệng điêu Cuba xì gà, ánh mắt mang theo trêu tức đắc ý nhìn phía trước hai vị nam tử.

Kia hai vị nam tử, trong đó một vị mập mạp đúng là Fiero gia tộc giáo phụ Mario, một cái khác còn lại là một vị vóc dáng một mét cửu tả hữu, thân hình bảo trì rất khá, một đầu tóc vàng, thoạt nhìn rất quý tộc khí chất trung niên nam tử.

Lúc này vị kia thoạt nhìn rất quý tộc khí chất trung niên nam tử chính cầm súng chỉ vào Mario đầu.

“Nga, tiểu Roberto, ngươi còn do dự cái gì đâu? Giết chết Mario, chúng ta chính là phía đối tác, có thể cùng nhau bình quán Fiero gia tộc sản nghiệp, hơn nữa có ta duy trì, ngươi còn có thể kế thừa phụ thân ngươi 11 người ủy ban giáo phụ vị trí. Đương nhiên ngươi cũng có thể cự tuyệt của ta hảo ý, bất quá ta không hy vọng ngươi hội làm ra loại này ngu xuẩn lựa chọn.” Vị kia điêu Cuba xì gà nam nhân ói ra một ngụm yên vòng, híp mắt nói.

Khi hắn nói chuyện khi, đứng ở hắn phía sau bốn vị nam tử tay nắm súng hơi hơi hướng được xưng là tiểu Roberto, cũng chính là Italy Mafia từng giáo phụ con trai ý bảo một chút, trong mắt lộ ra hung ác huyết tinh sắc.

Roberto khóe miệng gợi lên một chút bất đắc dĩ cười khổ, tay chậm rãi bóp cò.

“Thực xin lỗi, Mario, ta không hiểu được lựa chọn” Roberto nói.

“Ngươi nếu động thương, ngươi đời này còn có Corleone gia tộc chắc chắn vẫn chịu Jim khống chế.” Mario mạnh mẽ trấn định nói, trong lòng lại âm thầm cầu nguyện Hạ Vân Kiệt cấp kia trương phù có thể phù hộ hắn.

“Nhưng nếu ta không động súng, ta hiện tại thì phải chết chẳng lẽ ngươi xem không được, gian trá Jim đã sớm tính đến điểm này sao? Trách chỉ có thể trách chúng ta rất dễ tin hắn.” Roberto nói xong, mạnh cắn răng một cái, rốt cục bóp cò.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 377 : Tình thế đảo ngược

“Phanh!” Một đạo tiếng súng bởi vì bỏ thêm tiêu thanh khí mà trở nên rất nhẹ vi vang lên.

Theo tiếng súng vang lên, Mario trái tim mạnh run rẩy một chút, hắn tựa hồ thấy được cửa địa ngục đã muốn hướng hắn mở ra.

Sinh ra ở Mafia gia đình, Mario tuy rằng vẫn cố gắng phát triển chính đáng sinh ý, không lưu người vô tội máu, nhưng hắn còn chưa có không nghĩ tới giống chính mình dạng người chết sau có thể lên thiên đường.

Mà làm tiếng súng vang lên khi, Roberto tựa hồ đã muốn thấy được Mario ầm ầm ngã xuống đất, máu tươi hỗn tạp óc chậm rãi theo động trong mắt chảy ra khủng bố trường hợp, Jim đám người đồng dạng như thế, thậm chí Jim khóe miệng đã muốn gợi lên một chút gian kế thực hiện được đắc ý cười lạnh.

Nhưng rất nhanh, Roberto tròng mắt liền trừng lão đại lão đại, đồng tử đều tựa hồ hoàn toàn khuếch tán mở ra, mà Jim tắc kinh hãi ngay trong tay xì gà cũng chưa có thể kẹp lấy, rơi xuống ở đũng quần đều phảng phất chưa thấy.

Mario thế nhưng không chết, hơn nữa hắn trên người tựa hồ còn nổi lên một đoàn màu vàng quang quyển, làm cho người ta không tự chủ được nghĩ tới Thượng Đế phù hộ.

Mario cũng cơ hồ ở tiếng súng một chốc kia ý hội đến chính mình không có chết, từ đi lên gia tộc giáo phụ ngai vàng sau nhiều năm xa mi cuộc sống cũng không có làm cho hắn phản ứng trở nên trì độn, tương phản ở sống chết trước mắt giờ khắc này, hắn tựa hồ lại về tới tuổi trẻ

thời đại. Mario lập tức thừa dịp Roberto thất thần là lúc, nhanh chóng đoạt quá súng trong tay hắn, sau đó hướng tà tựa vào ghế trên Jim phóng đi.

Lúc này Jim thủ hạ đã muốn phản ứng lại đây, họng súng lập tức nhắm ngay Mario “Bang bang bang bang”, bốn đạo tiếng súng cơ hồ đồng thời vang lên, cũng cơ hồ đều bị ngoại lệ đánh trúng ở Mario trên người yếu hại ngành, đầu, ngực, bụng.

Nhưng này bốn khỏa viên đạn tựa như bông làm thành viên đạn giống nhau, dừng ở Mario trên người không chỉ có không có làm cho hắn trúng đạn ngã xuống đất, máu tươi chảy ròng, tương phản, kia bốn khỏa viên đạn nhất đụng tới hắn thân mình đầu đạn thế nhưng ào ào rơi xuống đất, phát ra “Leng keng” thanh thúy rơi xuống đất thanh âm.

Cũng liền như vậy một lát sau, Mario đã muốn cướp thân đến Jim bên người, trong tay hắn súng cũng đã muốn đỉnh ở tại Jim trên đầu.

“Nếu ngươi không nghĩ hiện tại đầu nở hoa trong lời nói, cho người của ngươi lập tức buông súng.” Mario đem lạnh như băng lãnh nòng súng tử thật mạnh đỉnh ở Jim trên đầu, thanh âm lạnh như băng nói, trong lòng cũng là như kinh đào sóng to bình thường dâng.

Mario đương nhiên biết chính mình vì cái gì đao thương bất nhập, nhưng là đúng là biết vì cái gì, hắn nội tâm mới giựt mình hãi rối tinh rối mù.

Gần bằng tướng mạo không chỉ có suy tính ra hắn có kiếp nạn, càng khủng bố là liền như vậy một tấm không chớp mắt hoàng giấy thế nhưng có thể làm cho viên đạn đều bắn không tiến thân thể hắn! Mario quả thực không thể tưởng tượng, người như vậy nếu có thống trị thế giới dã tâm, có ai có thể ngăn cản được hắn cước bộ.

Ít dùng Jim mở miệng, người của hắn cũng đã ào ào mục mang hoảng sợ buông xuống súng trong tay.

Hiện tại Mario không chỉ có là một vị cao cao tại thượng Fiero gia tộc giáo phụ, Italy Mafia 11 đầu sỏ chi nhất, hắn lại một vị trên người tràn ngập thần bí sắc thái khủng bố nhân vật, thậm chí Jim thủ hạ đều bắt đầu hoài nghi khởi Mario có phải hay không chính là Mỹ quốc điện ảnh [X chiến cảnh] nói tiến hóa nhân. Nhưng mặc kệ nói như thế nào, bọn họ hiện tại đã muốn không có dũng khí tái cùng đao thương bất nhập Mario đối nghịch, huống chi bọn họ lão đại còn tại người ta trong tay.

Ở Jim nhân khẩu súng đặt ở mặt đất khi, Roberto đã muốn phản ứng lại đây, một cái bước xa tiến lên, một bên nhặt lên một khẩu súng, một bên đem này khác ba khẩu súng đá rất xa.

“Nga, thần kỳ Mario, ta hướng ta vừa rồi hành vi biểu hiện mười hai vạn phần thật có lỗi.” Roberto cầm súng một bên chỉ vào Jim thủ hạ, một bên hướng Mario nói, trong mắt mang theo một tia phức tạp ánh mắt.

Đó là sợ hãi còn có sùng bái đan vào cùng một chỗ ánh mắt.

“Ta có thể lý giải Roberto, đổi thành ta ta hẳn là cũng sẽ làm như vậy. Bất quá hiện tại ta nghĩ là chúng ta hẳn là cùng hồ ly giống nhau Jim hảo hảo tính sổ thời điểm.” Mario nói.

Gặp Mario nói như vậy, Roberto âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi nói:“Ta hướng về phía thượng đế thề, Mario ngươi là một cái chân chính người tốt, ngươi yên tâm, ta sẽ duy trì ngươi làm giáo phụ, ta sẽ với ngươi cùng nhau đối phó Saviano gia tộc, nhưng bọn hắn sở hữu sinh ý ta toàn bộ không cần, đều là của ngươi.”

Roberto là Italy Mafia 11 người ủy ban giáo phụ con trai, từ hắn phụ thân trúng gió sau, hắn liền kế thừa Corleone gia tộc giáo phụ vị trí, tại Ý trong Mafia gia tộc thế lực cùng lực ảnh hưởng chút không thua kém gì Mario, mà Jim còn lại là Italy Mafia trong gia tộc một cái khác thế lực cùng lực ảnh hưởng không tốn sắc Mario giáo phụ, cùng Fiero gia tộc vẫn có mâu thuẫn.

Đêm nay Mario cùng Roberto đều là phó Jim mở tiệc chiêu đãi, Mario trong lòng tuy có đề phòng, nhưng không nghĩ tới Jim đã vậy còn quá lớn mật cùng gian trá, thế nhưng cứng rắn bức Roberto xuống nước cùng nhau đến đối phó chính mình. Một khi Roberto thực bắn chết Mario, Corleone gia tộc sẽ không thể không cùng Saviano gia tộc cùng nhau đối phó Fiero gia tộc, cũng gánh vác Fiero gia tộc sinh ý, mà nắm giữ Roberto bắn chết Mario chứng cứ, Jim còn có thể thông qua Roberto gián tiếp khống chế 11 người ủy ban, bởi vì Roberto nhậm chức 11 người ủy ban tân giáo phụ tiếng hô tối cao, có thể nói chân chính một hòn đá ném hai chim.

Bất quá Jim ngàn tính vạn tính không có tính đến Mario trong mệnh có quý nhân tương trợ, nay cũng là tình thế đảo ngược, Jim một phen khổ tâm ngược lại trong lúc vô ý thành toàn Mario.

Nay Mario không chỉ có chiếm được Corleone gia tộc toàn lực duy trì, hơn nữa một khi gồm thâu Saviano gia tộc sinh ý, chỉ sợ Fiero gia tộc chắc chắn nhảy trở thành Italy Mafia đệ nhất gia tộc.

“Roberto ngươi giống phụ thân ngươi giống nhau cũng là người tốt, ngươi có biết ta đối đánh bạc không có hứng thú, ta cảm thấy ngươi có thể lo lắng tiếp quản Saviano gia sòng bạc. Bất quá việc cấp bách, có phải hay không hẳn là trước đem người của chúng ta cấp kêu tiến vào.” Mario nói.

“Nga, Mario ngươi này đề nghị thật sự thật tốt quá, ta cái này kêu người tiến vào.” Roberto vui vẻ kêu lên, sau đó xuất ra di động kêu !

Mario tự nhiên cũng không ngoại lệ, lần này đến phó ước hắn cũng là dẫn theo nhân tới được, chính là đều ở bên ngoài làm trò cười.

Nhìn Mario cùng Roberto trước mặt chính mình mặt đang đàm luận chia cắt chính mình sinh ý sự tình, còn gọi điện thoại gọi người, Jim khóc không ra nước mắt, nhưng chút không có biện pháp, bởi vì này nhất thời bỉ một lần, lúc này là hắn cùng hắn thủ hạ đầu bị súng chỉ vào, đương nhiên tối khủng bố còn là Mario đao thương bất nhập, làm cho bọn họ một chút phản kháng ý tưởng đều hưng không nổi.

Vào lúc ban đêm, Saviano gia tộc giáo phụ chẳng biết đi đâu, mà Corleone gia tộc cùng Fiero hai đại gia tộc đột nhiên liên thủ đối Saviano gia tộc khởi xướng tiến công.

Rắn mất đầu Saviano gia tộc đối mặt hai đại gia tộc đột phát dựng lên vây công, trong lúc nhất thời loạn thành một đoàn, kế tiếp thất thủ bại lui, đương nhiên trong lúc cũng khó miễn nhấc lên một phen hắc đạo tinh phong huyết vũ ám sát đằng đằng, thẳng đến Mafia gia tộc tối cao ủy ban, cũng chính là 11 ủy ban ra mặt, Saviano gia tộc cử cờ trắng cầu xin tha thứ, chuyện này mới vừa rồi cáo một đoạn lạc. Mà lúc này Saviano gia tộc đã muốn xuống dốc không phanh, trở thành hai ba lưu Mafia gia tộc, gia tộc giáo phụ Jim bị bắt đào vong Brazil, ở Brazil buôn lậu thuốc phiện khi bị người bắn chết mà chết. Fiero gia tộc tại đây khởi xung đột sau, nhảy trở thành Italy Mafia đệ nhất gia tộc, mà Mario cũng như nguyện lấy thường ngồi trên toàn bộ Italy Mafia gia tộc giáo phụ ngai vàng.

Đương nhiên này đó đều là sau lại chuyện đã xảy ra, lại nói ngày hôm sau Hạ Vân Kiệt như ngày xưa bình thường ở giờ mẹo tỉnh lại, tu luyện, rửa mặt.

Đại khái tám giờ tả hữu, tiếng đập cửa vang lên.

Hạ Vân Kiệt mở ra cửa, cửa đứng khách sạn lão bản nương Monica.

Monica hôm nay ăn mặc thực kín, dài tay áo quần dài, bất quá cho dù như thế, kia đầy đặn thân mình thoạt nhìn như trước thập phần hỏa bạo, cao cao vú phảng phất hai tòa sơn giống nhau đứng vững ở Hạ Vân Kiệt trước mắt.

Monica trong tay bưng khay, trong khay có ngưu giác bao, trứng gà, pho mát, cà phê nóng các đồ ăn sáng. Monica gặp Hạ Vân Kiệt mở ra cửa, trên mặt lộ ra chân thành mỉm cười hỏi nói:“Buổi sáng tốt lành, cần ta hiện tại đem bữa sáng bưng đi vào sao?”

“Cảm ơn, ta chính mình đến đây đi.” Hạ Vân Kiệt cười thân thủ chuẩn bị tiếp nhận khay.

“Không, cảm ơn, mỗi ngày cấp khách nhân tự mình đưa bữa sáng là ta cuộc sống trung vui vẻ nhất một sự kiện.” Monica cười nói, nói xong theo Hạ Vân Kiệt bên người thoáng qua, đem bữa sáng đoan vào phòng.

Chính là không biết vì sao, Monica đùi phải tựa hồ có chút vấn đề, đi đường đến có điểm một quải một quải, Hạ Vân Kiệt mày hơi hơi nhíu hạ, nói:“Monica, chân của ngươi làm sao vậy?”

“Không có gì, tối hôm qua không cẩn thận quăng ngã nhất giao.” Monica một bên xoay người đem khay gác qua trên bàn trà, một bên thuận miệng trả lời, trong mắt lóe ra một tia thống khổ phức tạp sắc.

“Có thể cho ta giúp ngươi nhìn xem sao? Ngươi hẳn là thương đến chân oa, ta là một gã thầy thuốc, đối ngã đánh phương diện có vẻ ở hành.” Hạ Vân Kiệt ánh mắt liếc liếc mắt một cái Monica vợ chồng cung, gặp vợ chồng cung gian môn vị trí có lõm xuống cùng một đạo mắt thường nhìn không thấy tơ máu, không khỏi hơi hơi nhíu hạ mày, nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 378 : Nam nhân thẹn thùng

“Nga, của ta Thượng Đế, ngươi như vậy tuổi trẻ, thế nhưng còn là một gã thầy thuốc! Bất quá cảm ơn hảo ý của ngươi tiên sinh, ta nghĩ rất nhanh sẽ tốt lên.” Monica nghe nói Hạ Vân Kiệt phải giúp nàng chữa thương, lại giật mình lại cảm kích nói.

“Không, ngươi lần này bị đánh cho có vẻ lợi hại, nếu không hoàn toàn sớm trị liệu rất khả năng hội lưu lại di chứng.” Hạ Vân Kiệt gặp Monica không chịu làm cho hắn giúp nàng chữa thương, đành phải vạch trần nói.

“Ngươi như thế nào biết ta là bị đánh?” Monica giật mình nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Bởi vì ta là thầy thuốc, ngươi là ngã thương còn là bị đả thương ta theo ngươi đi đường tư thế có thể nhìn ra được đến, hơn nữa ngươi hôm nay mặc thực bảo thủ, của ngươi tóc cũng không có thể hoàn toàn che đậy ngươi thái dương ứ thanh.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Không nói gạt ngươi, ta trượng phu là nam nhân có nghiêm trọng bạo lực gia đình. Tối hôm qua hắn uống hơn rượu, cho nên liền lại đánh ta, kỳ thật không chỉ chân của ta, của ta toàn thân đều là thương.” Monica vừa nói vừa cởi ra áo sơmi cúc áo, nhất thời kia hai luồng thịt cầu liền khẩn cấp bính đi ra, bất quá cùng ngày hôm qua nhìn đến tuyết trắng hoạt nộn bất đồng, trong đó nửa thịt cầu mặt trên có nhất đại phiến ô thanh, làm cho Hạ Vân Kiệt nhìn chỉ có đau tích cùng phẫn nộ, không có nửa điểm tà niệm.

Trong lòng ủy khuất cùng phẫn nộ tựa hồ áp lực hồi lâu, nay rốt cục tìm được rồi một cái biết chuyện cùng có thể nói hết đối tượng, Monica cảm xúc tựa hồ lập tức mất đi khống chế, giải hai cái áo sơmi cúc áo sau cũng không

có chút dừng lại ý tứ, thế nhưng tiếp tục đi xuống cởi.

“Monica, có thể, ta là nam sĩ, như vậy không thích hợp.” Hạ Vân Kiệt gặp Monica chút không có dừng lại ý tứ, không khỏi sợ tới mức cuống quít xua tay nói.

“Có cái gì quan hệ đâu, ngươi không phải thầy thuốc sao?” Monica hỏi lại một câu, sau đó lại một bên tiếp tục cởi cúc áo một bên chảy nước mắt, cắn răng nói:“Mihaly hắn chính là cầm thú, ngươi xem xem nơi này, còn có nơi này, đều là hắn đánh.”

Khi nói chuyện, Monica đã muốn đem áo sơmi cởi, chỉ mặc một cái quần dài cùng Bra, dáng người của nàng phi thường gợi cảm, dãy núi phập phồng, nhưng mặt trên ứ thanh lại làm cho Hạ Vân Kiệt trong đầu chỉ có phẫn nộ cùng thương hại.

Bởi vì sợ này khác khách trọ nhìn đến, Hạ Vân Kiệt vội vàng đi đem cửa phòng đóng, sau đó nhìn đang ở thoát quần dài Monica, hỏi:“Nếu như vậy, ngươi vì cái gì không cùng hắn ly hôn?”

“Mihaly hắn là Florence nghị viên, là người có danh vọng có địa vị, nhưng trên thực tế hắn là cái dơ bẩn bại hoại, hắn hít thuốc phiện, say rượu, đánh bạc, bạo lực, hơn nữa hắn còn cùng người của Mafia có lui tới. Sở hữu ở bên ngoài biểu hiện ra ngoài chỉ có có lễ, thân sĩ phong độ tất cả đều là giả. Hắn không tha ta phá hư hắn ở công chúng trước mặt tạo chính phái hình tượng, hắn uy hiếp ta nếu ta dám cùng hắn ly hôn, dám nói ra hắn âm u một mặt, hắn sẽ thương tổn ta cùng người nhà của ta. Hắn là người có năng lực, hắn cùng kiểm sát trưởng, cảnh sát đều là bạn tốt, hắn còn nhận thức người của Mafia, ta không thể thoát khỏi hắn, cũng không dám chọc giận hắn!” Quần mới cởi đến gót chân chỗ, Monica đã muốn nhịn không được ngồi xổm mặt đất che mặt khóc rống lên.

Của nàng hai chân dài mà đầy đặn, hai giữa hai chân thần bí chỗ cùng tuyết trắng phong mông chỉ dùng một cái khinh bạc màu đen tam giác khố che lấp, đổi một cái thời gian, đổi một chỗ điểm, tuyệt đối có thể làm cho nam nhân lâm vào điên cuồng, nhưng hôm nay nhìn thấy ghê người ứ thanh lại làm cho Hạ Vân Kiệt trong mắt nhịn không được dấy lên một đoàn lửa giận.

“Monica, chúng ta người Trung Quốc có một câu kêu thiện hữu thiện báo, không phải không báo chính là thời điểm chưa tới. Ngươi yên tâm, Mihaly báo ứng lập tức đi ra.” Hạ Vân Kiệt trấn an nói, trong mắt có một chút hàn quang chợt lóe rồi biến mất.

“Cảm ơn ngươi Hạ tiên sinh, với ngươi nói như vậy một lần, lòng ta cảm giác thoải mái hơn.” Monica nghe được Hạ Vân Kiệt trấn an nói, rốt cục ngẩng đầu lên, xoa xoa trên mặt nước mắt, hướng Hạ Vân Kiệt nhoẻn miệng cười nói. Bất quá cái gì Mihaly báo ứng lập tức muốn tới cái gì, Monica hiển nhiên áp căn sẽ không làm một hồi sự.

Cũng là, một du khách Trung Quốc đến, nhưng lại là người trẻ tuổi, Monica lại như thế nào khả năng tưởng tượng được đến đối phương ngay cả Italy Mafia gia tộc lớn nhất giáo phụ đều nhận thức đâu?

Nói xong sau, Monica thế này mới ý thức được chính mình vừa rồi cảm xúc quá mức kích động, nay toàn thân thoát chỉ còn lại có tam điểm thức, ngạo nhân dáng người thi triển hết không dư, mặt đẹp nhưng thật ra hơi hơi nổi lên một chút rặng mây đỏ.

Có lẽ là Monica vốn cũng rất mở ra, cũng có lẽ là Hạ Vân Kiệt cho Monica một loại thực an toàn thân thiết cảm giác, tuy rằng Monica cảm thấy một tia ngượng ngùng, nhưng cuối cùng còn là đem đã muốn cởi đến

bắp đùi quần dài cởi, thoải mái đem bị thương đùi phải thân đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, nói:“Ta ở Trung Quốc du ngoạn thời điểm chợt nghe nói qua trung y thực thần kỳ, không nghĩ tới hôm nay ta sẽ ở của ta khách sạn đụng tới một vị như vậy tuổi trẻ suất khí trung y !”

Tuy rằng Monica trên đùi ứ thanh không ít, nhưng của nàng đùi đầy đặn mượt mà, làn da trắng nõn, hơn nữa đùi phía trên lại chỉ mặc một cái sa mỏng bình thường gợi cảm tam giác khố, làm nàng nâng lên chân thân đến trước mặt khi, hai chân phân mở ra, làm cho Hạ Vân Kiệt trái tim nhịn không được thật mạnh nhảy lên một chút, ánh mắt ở của nàng chân oa sưng đỏ chỗ hơi chút nhìn một chút, liền vội việc na mở ánh mắt nói:“ok, Monica, ta đã muốn xem qua, ngươi đem quần áo, quần đều mặc vào đi, ta chờ hội xứng tốt dược thủy cho ngươi đưa đi qua.”

Gặp Hạ Vân Kiệt ánh mắt không chỉ có không dám nhìn thẳng vào chính mình, hơn nữa ngay cả mặt đều đỏ, Monica không chỉ có không cảm thấy xấu hổ, ngược lại cảm thấy rất ý tứ, cố ý nâng lên một ít chân nói:“Hạ tiên sinh, ta trong ấn tượng nếu chân xoay bị thương, các ngươi trung y bình thường hội trước sờ một chút cốt linh tinh, ngươi như thế nào chỉ nhìn liếc mắt một cái thì tốt rồi?”

“Khụ khụ, trung y có vọng văn vấn thiết, vừa rồi ta đã muốn vọng qua, đã muốn cũng đủ phán đoán bệnh tình của ngươi.” Hạ Vân Kiệt không khỏi xấu hổ nửa thật nửa giả xả nói, dù sao Monica cũng không hiểu trung y.

“Nguyên lai là như vậy. Vậy ngươi vì cái gì không nhìn kỹ xem ta, chẳng lẽ của ta dáng người không tốt sao?” Monica thu hồi chân cố ý cử ưỡn ngực bộ, kiêu ngạo mà nói.

“Tốt lắm, tốt lắm.” Hạ Vân Kiệt lại là xấu hổ lại là bất đắc

dĩ nhìn Monica liếc mắt một cái, liên tục gật đầu nói.

Trong lòng cũng là thầm mắng chính mình không có việc gì trang cái gì điệu thấp, không nên lộng cái xem chân thương cái gì, trực tiếp một tấm phù chú đi qua không phải mọi sự đại cát, chẳng lẽ điểm ấy chân thương lấy chính mình y thuật còn cần thoát quần quan sát sao? Nay đổ tốt, người ta thoát chỉ còn tam điểm thức, ngươi lại không có can đảm thưởng thức.

Monica gặp Hạ Vân Kiệt xấu hổ, ánh mắt trốn tránh bộ dáng, trong mắt lóe ra một tia phức tạp ánh mắt, có thưởng thức có cảm kích, sau đó cầm lấy quần áo cùng quần trước mặt Hạ Vân Kiệt chậm rãi mặc vào.

Chính là này quá trình cấp Hạ Vân Kiệt cảm giác lại tựa hồ so với vừa rồi chỉ còn lại có tam điểm thức khi tựa hồ còn muốn mê người

Cũng may là mùa hè, chỉ một kiện áo sơmi cùng quần dài, không hai hạ Monica liền mặc.

“Monica ngươi đi trước chuẩn bị những người khác bữa sáng đi, ta giúp ngươi xứng tốt dược sau sẽ cho ngươi đưa đi qua.” Hạ Vân Kiệt gặp Monica mặc quần áo, vội vàng nói.

Nay Hạ Vân Kiệt ở việc nam nữ đã muốn là thực tủy biết vị, đối mặt như thế mở ra lớn mật đương nhiên cũng là như thế mê người khêu gợi Monica, hắn thật đúng là sợ chính mình hội cầm giữ không được.

“Thật sự là cái thẹn thùng nam nhân, bất quá ngươi là người tốt!” Monica đi tới cửa khi đột nhiên xoay người cùng Hạ Vân Kiệt đến đây cái kề mặt lễ, cũng nhẹ giọng nói.

Nói xong sau, Monica liền đi.

Nhìn Monica kia bị quần gắt gao bao vây lấy rất tròn phong mông uốn éo ngăn rời đi, Hạ Vân Kiệt sờ sờ chính mình vừa mới bị mặt nàng thiếp quá địa phương, không khỏi lắc lắc đầu.

Bữa sáng thực phong phú, có ngưu giác bao, trứng gà, bính cho, pho mát, tương hoa quả, nhiệt cà phê còn có làm quý hoa quả. Ngưu giác bao hương vị thực chính, Hạ Vân Kiệt đặc biệt thích.

Rất nhanh liền ăn xong rồi bữa sáng, Hạ Vân Kiệt tìm cái nước khoáng bình, quán non nửa bình nước máy, sau đó thiêu trương có thông cân lưu thông máu, tẩm bổ da thịt các công hiệu phù lật ở bên trong. Bởi vì phù lật thiêu ở bên trong thủy có vẻ có điểm đục ngầu, Hạ Vân Kiệt ngại bán tướng không tốt, lại theo buồng vệ sinh hoa tươi muốn làm điểm đóa hoa tinh hoa lại đây giọt tiến vào, lại thi triển điểm tiểu pháp thuật. Rất nhanh kia nước nhan sắc không chỉ có trở nên trong suốt mê người nhưng lại tản mác ra làm cho người ta thư thái hương thơm.

Làm tốt này đó, Hạ Vân Kiệt liền ra cửa hạ đến lầu hai.

Lúc này Monica đã muốn đưa xong rồi bữa sáng, có rảnh xuống dưới, ngồi ở “Trước sân khấu” Nghỉ ngơi, gặp Hạ Vân Kiệt lại đây trong tay cầm một cái trang có xanh lam nhan sắc chất lỏng nước khoáng bình, không khỏi rất là sửng sốt nhìn hắn cùng trong tay hắn cái chai.

“Điều kiện có vẻ đơn sơ, lần này lữ hành ta không nghĩ tới muốn phối dược, cho nên không có chuyên môn khí cụ còn thỉnh không cần để ý.” Hạ Vân Kiệt chỉ chỉ trong tay cái chai nước nói.

“Đây là dược thủy sao?” Monica tuy rằng đã muốn đoán được, nhưng còn là thực kinh ngạc nói. Phỏng chừng

sinh ra cho Italy nàng còn là lần đầu tiên nhìn đến dược thủy là trang ở nước khoáng bình. Bất quá xuất phát từ lễ phép, nàng còn là tiếp nhận “Dược thủy”, hỏi:“Này như thế nào sử dụng?”

Khi nói chuyện, nàng toàn mở bình cái, nhất thời nhất lũ hương thơm nhẹ nhàng đi ra, làm cho Monica nhịn không được thật sâu hút một ngụm, sau đó âm thanh kêu lên:“Nga, của ta Thượng Đế, hạ, ngươi thật sự tin tưởng đây là dược thủy mà không phải nước hoa sao? Này mùi thật sự rất dễ ngửi, làm cho người ta mê muội.”

“Đây là dược thủy, ngươi khi tắm bắt nó đổ vào bồn tắm lớn, sau đó ở bên trong phao cái hai mươi phút, ngươi trên người ứ thanh cùng thũng thương hẳn là sẽ toàn tốt lắm. Đương nhiên ngươi yên tâm, này dược thủy là thuần thiên nhiên chế phẩm, không có gì tác dụng phụ, cho dù có cũng chỉ là sẽ làm da của ngươi có vẻ càng tuổi trẻ dễ chịu.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt tự tin cười nói.

“Thật vậy chăng?” Monica tuy rằng đã muốn thật sâu mê thượng này mùi, nhưng thấy Hạ Vân Kiệt nói được đơn giản như vậy mà thần kỳ, cũng là vẻ mặt không dám tin nói.

Cũng là, trên thế giới như thế nào khả năng có như vậy thần kỳ dược thủy? Nếu thực sự, kia sớm đã toàn thế giới bán điên rồi !

“Ta chỉ có thể nói tin tưởng ta đương nhiên nếu ngươi không tin ta, có thể đem này ném tới thùng rác.” Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó xoay người hướng dưới lầu đi đến.

Nhìn Hạ Vân Kiệt xoay người hướng dưới lầu đi đến, Monica nhìn xem trong tay nước khoáng bình, trong mắt toát ra mê mang sắc, đột nhiên gian nàng phát hiện trước mắt vị này thẹn thùng Đông Phương nam nhân

tựa hồ trở nên thần bí đứng lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 379 : Thần kỳ dược thủy

Hạ Vân Kiệt đi xuống lầu, giống hôm qua giống nhau nhàn nhã du đãng ở Florence đầu đường cùng cảnh điểm, thần thức ý niệm khi đoạn khi tục nhìn quét chung quanh. Hắn cũng không thể khẳng định khi nào thì mao cương sẽ xuất hiện, lại sẽ xuất hiện ở nơi nào. Nhưng hắn khác thường nhân trực giác nói cho hắn, cách tìm được mao cương ngày càng ngày càng gần.

Đi rồi một trận, tìm gia đầu đường cà phê điếm, giống đại đa số thích uống cà phê người Italy giống nhau, Hạ Vân Kiệt điểm chén cà phê, sau đó ngồi ở che nắng tán phía dưới, một bên uống cà phê một bên cấp Mario gọi điện thoại.

Gọi điện thoại khi, Hạ Vân Kiệt phát hiện chính mình càng ngày càng thích xen vào việc của người khác, nhưng cai lại chung quy còn phải quản, bởi vì hắn không phải người lãnh huyết.

“Buổi sáng tốt lành tôn quý Hạ tiên sinh, xin hỏi có chuyện gì Mario có thể vì ngài cống hiến sức lực sao?” Điện thoại rất nhanh đã bị tiếp lên, bên trong truyền đến Mario so với dĩ vãng còn muốn cung kính rất nhiều thanh âm.

Này kỳ thật thực bình thường, cho dù Mario cha mẹ cũng chỉ là cho hắn một lần sinh mệnh, nhưng Hạ Vân Kiệt cũng đã cứu hắn hai lần tánh mạng. Không chỉ có như thế, tối hôm qua kia viên đạn gần trong gang tấc bắn về phía hắn đầu cũng đinh đương rơi xuống đất hình ảnh, đến bây giờ Mario còn ký ức hãy còn mới mẻ. Hiện tại Mario đã muốn không chút nghi ngờ, chỉ cần Hạ Vân Kiệt nguyện ý, hắn hoàn toàn có năng lực thống trị thậm chí hủy diệt thế giới này, huống chi hắn này chính là Mafia giáo phụ? Cho nên đối với cho Hạ Vân Kiệt,

Mario có không thể dùng ngôn ngữ đến biểu đạt cảm kích loại tình cảm, đồng thời cũng đồng dạng có không thể dùng ngôn ngữ đến biểu đạt kính sợ ý.

“Quả thật có kiện chuyện nhỏ cần ngươi hỗ trợ.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ngài thỉnh giảng, vì ngài cống hiến sức lực là Mario cùng Fiero gia tộc vô thượng vinh hạnh.” Mario càng phát ra cung kính nói, cung kính Hạ Vân Kiệt thực hưởng dụng đồng thời cũng thiếu chút nổi lên một thân nổi da gà.

“Ta hiện tại ở Florence, ta nhận thức một vị thực thiện lương ôn nhu lão bản nương, nhưng nàng đã có một vị ra vẻ đạo mạo trượng phu……” Hạ Vân Kiệt đem Monica sự tình đại khái cùng Mario nói một lần, sau đó nói:“Chuyện này ngươi xử lý đứng lên phương tiện sao? Không có phương tiện trong lời nói ta chính mình đến xử lý.”

“Nga, tôn quý Hạ tiên sinh, người như thế tra làm sao đáng giá ngài tự mình ra tay, giao cho ta là có thể, ta nhất định làm cho hắn quỳ khóc thỉnh cầu Monica tha thứ cùng ly hôn.” Trong điện thoại truyền đến Mario khoa trương thanh

“Nếu như vậy, chuyện này liền giao cho ngươi làm.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ngài yên tâm, hôm nay ta khiến cho Mihaly biết hắn sai có bao nhiêu nghiêm trọng.” Mario nói.

“Vậy đa tạ.” Hạ Vân Kiệt nói xong treo điện thoại.

Điện thoại kia đầu Mario thu hồi điện thoại di động, trong mắt thả ra một chút ngoan quang……

Monica cuối cùng còn là không thể ngăn cản kia “Dược thủy” mùi, việc xong rồi buổi sáng sự tình liền vội vàng hồi nàng nhà ở a nặc bờ sông.

Monica trượng phu Mihaly là người của Florence thượng tầng xã hội, gia cảnh giàu có, ở a nặc bờ sông thượng có một bộ thực không sai biệt thự.

Monica vào gia, hướng bồn tắm lớn phóng đầy nước, sau đó đem kia bình “Dược thủy” Đổ vào bồn tắm lớn.

Nhất thời bồn tắm lớn nước biến thành thiên màu lam, trong suốt trong sáng, làm cho người ta mắt lâm vào mê muội, không chỉ có như thế, toàn bộ phòng tắm đều còn bay thản nhiên hương thơm, cái loại này mùi liền cùng thiên nhiên gian hoa cỏ thiên nhiên mùi giống nhau, làm cho người ta nhịn không được thật sâu say mê.

Monica rốt cuộc nhịn không được dụ hoặc, cởi quần áo đi vào bồn tắm lớn. Nàng mới nhất nằm xuống, liền cảm thấy một cỗ vô cùng ôn hòa thanh lương cảm giác mạn qua của nàng toàn thân, sau đó nàng kinh hãi phát hiện nàng trên đùi ứ thanh, nàng bụng thượng ứ thanh, còn có nàng kia đầy đặn ** thượng ứ thanh, thế nhưng đều ở lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ chậm rãi biến mất.

“Nga! Của ta Thượng Đế, này rất không thể tưởng tượng điều này sao có thể?” Monica nhịn không được âm thanh kêu lên, tay hạ ý thức vuốt ve trên người da thịt, da thịt quả nhiên trở nên bóng loáng nhẵn nhụi đứng lên, tuy rằng không rõ hiển, nhưng Monica trăm phần trăm khẳng định nó thật sự ở biến tuổi trẻ.

Làm Monica ở phao tắm khi, Florence thị nghị viên Mihaly, cũng chính là Monica trượng phu, lúc này đang ngồi ở hắn trong văn phòng tiếp đãi một nam nhân bộ dạng rất quý tộc khí chất.

Tại Ý có 14 cái Mafia gia tộc, chân chính đại gia tộc có cái, gia tộc trong lúc đó đều là thông qua một cái ủy ban liên hệ. Tại Ý, phàm là có Mafia tỉnh đều có một cái ủy ban, ủy ban có thể ở gì một gia tộc thế lực trong phạm vi giết người mà không cần thông tri này gia tộc thành viên. Tỉnh ủy ban mặt trên đó là 11 người ủy ban, đó là 11 người ủy ban đó là Mafia tối cao quyền lực cơ cấu.

Này rất quý tộc khí chất nam nhân đó là Florence Mafia Pech gia tộc giáo phụ Lorenzo, cũng là Toscanatỉnh ủy ban thành viên chi nhất. Mihaly đó là nương hắn giúp, tranh cử thượng nghị viên vị trí.

“Mihaly, nếu ngươi còn muốn thể diện ngồi ở nghị viên vị trí, ta đề nghị ngươi lập tức với ngươi thê tử ly hôn, hơn nữa thỉnh cầu nàng khoan thứ.” Lorenzo ngữ khí không vội không chậm chạp nói, nhưng lộ ra không tha nhân phản kháng uy nghiêm.

“Vì cái gì? Ly hôn sẽ phá hư của ta công chúng hình tượng, sẽ hủy diệt của ta chính trị tiền đồ.” Mihaly sắc mặt khẽ biến nói.

“Vậy được rồi, vậy ngươi sẽ chờ ngày mai tin tức xuất hiện ngươi hít thuốc phiện, phiêu xướng, đánh bạc xấu xí hình ảnh đi, như vậy ngươi ngay cả thị nghị viên đều làm không hơn.” Lorenzo đứng dậy nói.

“Ngươi đây là uy hiếp ta sao Lorenzo tiên sinh? Làm như vậy đối với các ngươi có chỗ tốt gì?” Mihaly sắc mặt tái biến nói.

“Làm như vậy đối chúng ta không có gì ưu việt, nhưng có thể cứu lại của ngươi sinh mệnh. Ta không nghĩ ở của ta thế lực trong phạm vi, nhìn đến một nghị viên bị người ám sát mà chết, đương nhiên ta cũng không tưởng cảnh sát tới cửa đến kiểm tra hỏi, ngươi có biết

như vậy hội thực phiền toái, sẽ làm ta tổn thất không ít tiền.” Lorenzo nói.

“Có như vậy nghiêm trọng sao? Kia thối kỹ nữ có phải hay không ở bên ngoài……” Mihaly sắc mặt hơi hơi có chút trắng bệch nói.

“Câm miệng!” Mihaly trong lời nói còn chưa nói xong, Lorenzo đột nhiên xoay người cho hắn một quyền, sau đó lại vỗ vỗ tay, lôi kéo quần áo, lại khôi phục nhất phái quý tộc khí chất nói:“Nhớ kỹ, theo giờ khắc này bắt đầu ngươi không nên đụng Monica một sợi tóc gáy, cũng không sẽ đối nàng nói ra gì vũ nhục tính ngôn ngữ, nếu không sẽ không là ly hôn đơn giản như vậy.”

“Hảo, ta sẽ cùng Monica ly hôn cũng thỉnh cầu của nàng tha thứ, nhưng ngươi có thể nói cho ta biết là ai chăng?” Mihaly sờ sờ bị Lorenzo huy một quyền hai má, rốt cục ý thức được tình thế nghiêm trọng, nếu không luôn luôn chú ý thân sĩ quý tộc phong độ Lorenzo sẽ không đột nhiên thất thố đánh hắn một quyền, hiển nhiên đối với chuyện này, Lorenzo cũng phi thường buồn bực cùng bất đắc dĩ, dù sao Mihaly là hắn ở chính phủ phía đối tác, hủy diệt hắn chính trị tiền đồ đối hắn chỉ có chỗ hỏng không có lợi.

“Ai ta không thể nói cho ngươi, nhưng ta có thể nói cho ngươi là Palermo bên kia gọi điện thoại lại đây, là kia 11 người trung một vị hiện tại ngươi hẳn là hiểu được ngươi cho một kiện cỡ nào ngu xuẩn sự tình, thế nhưng không tốt tốt đối đãi như vậy một vị xinh đẹp khêu gợi thê tử!” Lorenzo nói.

Mihaly hiển nhiên cũng biết 11 người ủy ban sự tình, nghe vậy sắc mặt sát kia gian trở nên trắng bệch một mảnh.

Vẫn có tin tức nói toàn bộ Italy Mafia hàng năm hoặc

hợp pháp hoặc không hợp pháp kiếm thủ tài chính có gần ngàn ức đồng Euro, tương đương với toàn bộ Italy quốc nội sinh sản tổng giá trị 5% đã ngoài, này số liệu tuy rằng không nhất định chuẩn xác, nhưng ít nhất thuyết minh Mafia nắm giữ tài chính cực kỳ khổng lồ, mà như thế khổng lồ tài chính tự nhiên cũng ý nghĩa vô cùng khổng lồ thế lực.

11 người ủy ban đó là này đó thế lực to lớn tối cao quyền lực cơ cấu, có thể nghĩ này 11 người quyền lực có bao nhiêu lớn. Không chút nào khoa trương nói, này 11 người gì một người quyết định đều có thể ảnh hưởng đến rất nhiều người sinh kế thậm chí địa phương chính phủ thậm chí quốc gia quyết sách. Đương nhiên bọn họ nếu thật muốn hủy diệt một người hoặc là giết chết một người cũng rất đơn giản.

“Điều đó không có khả năng! Nàng chính là một nhà gia đình khách sạn lão bản, như thế nào khả năng tiếp xúc đến kia trình tự đại nhân vật!” Mihaly kêu lên.

“Không có không khả năng !” Lorenzo bất mãn nói.

“Ta hiểu được, chuyện này ta sẽ mau chóng xử lý.” Mihaly lại sờ sờ mặt mình, bất đắc dĩ nói.

Lorenzo gật gật đầu, sau đó đi ra ngoài, đi tới cửa khi lại đột nhiên như là nhớ tới cái gì, quay đầu đối Mihaly nói:“Đợi lát nữa ngươi ra cửa lúc ấy có người mời ngươi lên xe, ngươi tốt nhất không cần cự tuyệt.”

Mihaly nghe vậy cả người nhịn không được run lên một chút, trong mắt lóe ra một chút sợ hãi sắc, hướng Lorenzo kêu lên:“Lorenzo tiên sinh, ngươi không thể như vậy đối ta!”

“Tử vong cùng ** ngắn ngủi đau đớn, chính ngươi lựa chọn!” Nói xong Lorenzo rớt ra cửa phòng đi rồi đi ra

ngoài

Nhìn đóng chặt cửa phòng, nhớ tới vừa rồi Lorenzo trong lời nói, Mihaly trong mắt toàn là khủng hoảng, nhưng không có lựa chọn nào khác, bởi vì cùng Lorenzo bọn họ tiếp xúc càng nhiều, Mihaly càng sâu biết bọn họ đáng sợ chỗ, càng đừng nói kia toàn bộ Italy Mafia gia tộc mười một đầu sỏ!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 380 : Có phải hay không điên rồi [hôm nay một canh]

Quả nhiên Mihaly ra văn phòng, vừa mới đến dưới lầu cửa liền thấy được một chiếc xe Lincoln dài đang đợi hắn. Thỉnh hắn lên xe là một vị nam tử đội kính râm, trên người mang theo một cỗ làm cho người ta không hiểu tim đập nhanh hơi thở.

Mihaly vừa lên xe, hắn huyệt Thái Dương đã bị một lạnh như băng họng súng cấp thật mạnh đứng vững, tiếp theo đó là những người khác đối hắn một chút bị đánh một trận.

Monica ở ngạc nhiên tắm xong rồi, ngâm xong tắm lau khô thân mình, nàng liền khẩn cấp đứng ở gương trước mặt.

Trong gương chiếu ra nàng kia mặt ngoài đẫy đà, làm cho người ta huyết mạch sôi sục gợi cảm thân thể, bóng loáng trắng noãn da thịt, rốt cuộc nhìn không tới gì ứ thanh.

Đối với gương Monica tự kỷ vuốt ve trở nên càng phát ra tuổi trẻ thân mình, trong đầu tràn ngập kia trương tuổi trẻ mặt. Nàng quả thực không thể tưởng tượng, kia tuổi trẻ Trung Quốc thầy thuốc dược thủy đã vậy còn quá thần kỳ, phảng phất là trong truyền thuyết ma thủy.

Ở gương trước mặt tự kỷ vuốt ve một trận tử, Monica vội vàng mặc xong quần áo, sau đó bước nhanh đi ra ngoài, bởi vì hiện tại nàng khẩn cấp tưởng lại nhìn thấy kia người trẻ tuổi.

Kia thần kỳ mà lại thẹn thùng Trung Quốc người trẻ tuổi!

Bất quá Monica vừa mới đến phòng khách, nàng xem

đến ngoài cửa nghiêng ngả lảo đảo vào Mihaly, kia trước mặt người khác luôn một bộ thượng lưu xã hội thân sĩ nhân vật nổi tiếng diễn xuất, ở nhà cũng là cái bạo quân trượng phu.

Ở ban ngày ban mặt đột nhiên nhìn đến trượng phu nghiêng ngả lảo đảo đi vào đến, Monica đầu tiên là một trận nghi hoặc khó hiểu, bởi vì Mihaly tuy rằng là cái say rượu, bạo lực tên, nhưng ban ngày hắn bình thường đều là thực chú ý hình tượng, cũng cực nhỏ ở ban ngày ban mặt say rượu. Bất quá chờ Monica thấy rõ ràng Mihaly mặt mũi bầm dập, thậm chí khóe miệng đều mang theo máu khi, nàng sẽ không gần chính là nghi hoặc, quả thực chính là giật mình cùng thấy quỷ dường như, che miệng ba thiếu chút nữa sẽ thét chói tai ra tiếng.

Monica đương nhiên không biết, bởi vì Hạ Vân Kiệt một cuộc điện thoại, trượng phu của nàng Mihaly không chỉ có đầu tiên là bị hắn phía sau màn Mafia phía đối tác răn dạy một chút, sau lại tức thì bị một đám người cấp thỉnh đến trên một chiếc xe hung hăng đánh một chút.

“Ngươi này thối……” Gặp chính mình ở bên ngoài bị người sửa chữa mặt mũi bầm dập, vô cùng thê thảm, thê tử của chính mình gặp được còn không nhanh chóng tiến lên đến đỡ một phen hoặc là trấn an vài câu, phản xạ có điều kiện Mihaly há mồm liền mắng ra, bất quá nói vừa mới ra lời, Mihaly liền đột nhiên nhớ tới Lozenro lời nói, cũng tưởng nổi lên kia đám người đánh hắn hung thần ác sát bộ dáng, còn có lạnh như băng họng súng chỉ vào hắn đầu khi nói ngoan nói, vì thế mặt sau đến bên miệng trong lời nói ngạnh sinh sinh bị hắn nuốt trở về, sau đó té chạy đến Monica trước mặt, ôm của nàng chân, khóc cái mũi nói: “Nga, thân ái Monica, ta sai lầm rồi, ta không phải nhân, ta là cầm thú, ngươi tha thứ ta đi!”

Monica nhìn Mihaly ôm chính mình chân, khóc rống lưu nước mắt bộ dáng, cả người đều cương như con tò te.

“Mihaly, ngươi là không phải điên rồi? Ngươi vừa muốn ngoạn cái gì xiếc?” Hồi lâu, Monica mới hồi phục tinh thần lại, dùng sức bãi chân tưởng bỏ ra Mihaly.

“Ta hướng về phía thượng đế thề, Monica ta không có điên! Ta là thiệt tình hướng ngươi sám hối, ngươi tha thứ ta đi, ngươi không tha thứ ta, kia đám người hội giết chết ta!” Mihaly gặp Monica không tin hắn, không khỏi hoàn toàn hoảng. Bởi vì ở Lincoln trên xe, vị kia nam tử dùng súng chỉ vào hắn đầu từng dùng không mang theo một tia cảm tình sắc thái thanh âm cảnh cáo hắn nói nếu Monica không muốn để ý đến hắn, kia bọn họ sẽ đưa hắn xuống địa ngục. Không ai có thể bảo hộ được hắn, bao gồm cảnh sát cùng hắn luôn luôn coi là che chở giả Lozenro.

“Mihaly, ngươi khẳng định điên rồi, ngươi khẳng định điên rồi! Ngươi là thị nghị viên, ngươi là Florence thượng lưu xã hội nhân sĩ, không ai hội giết ngươi! Ta đề nghị ngươi lập tức đi bệnh viện.” Monica nhìn gần như bệnh tâm thần Mihaly, tuy rằng nàng nằm mơ cũng chờ mong một ngày này, nhưng giờ này khắc này nàng lại chỉ có sợ hãi.

“Ta không có điên, ta thật sự không có điên! Ngươi xem xem ta nơi này, nhìn xem ta nơi này, chẳng lẽ ngươi còn không hiểu chưa? Ngươi nhận thức vị kia hắn ở hướng ta thực thi trả thù.” Mihaly gặp Monica không tin, còn tưởng rằng nàng cố ý, lập tức xả hạ chính mình quần áo, chỉ vào trên người từng đạo vết thương nói.

Nhìn Mihaly trên người nhìn thấy ghê người vết thương, Monica thế này mới hiểu được vì cái gì hắn vừa rồi đi đường là nghiêng ngả lảo đảo, nhưng nàng cũng là như thế nào cũng vô pháp hiểu được chính mình đến tột

cùng nhận thức ai? Là ai giúp nàng như thế hung ác sửa chữa Mihaly. Cho nên Monica theo bản năng bật thốt lên nói:“Ta nhận thức người kia? Ai nha?”

“Ai? Chẳng lẽ ngươi không biết sao? Mafia giáo phụ, một giáo phụ quyền thế so với Lozenro còn muốn lớn rất nhiều cũng đáng sợ rất nhiều!” Mihaly nói, trong mắt toát ra hoảng sợ sắc.

Nói đến để hắn cũng bất quá chính là một thị nghị viên, một người giàu có có mấy trăm vạn đồng Euro tài sản, lại như thế nào dám cùng một cái thế lực trải rộng cả nước, khống chế tài sản lấy trăm ức đồng Euro tính toán Mafia l l đầu sỏ chi nhất khủng bố nhân vật chống đỡ đâu?

Lozenro cũng là Florence thượng lưu danh sĩ, phú hào, chân chính biết hắn một thân phận khác rất ít, ngay từ đầu Monica cũng không biết. Nhưng bởi vì Mihaly cùng Lozenro lui tới có vẻ chặt chẽ, sau lại Monica ở một lần trong lúc vô ý mới biết được Lozenro nguyên lai là Florence Mafia giáo phụ. Nay nghe nói chính mình nhận thức một giáo phụ thế lực so với Lozenro còn muốn lớn rất nhiều, Monica cũng là hoàn toàn hồ đồ.

Nàng muốn thực nhận thức nhân vật như vậy, nàng còn cần chịu được Mihaly này cầm thú sao?

“Ngươi không phải tưởng theo ta ly hôn sao? Chúng ta hiện tại đã kêu luật sư lại đây, lập tức ly hôn, sở hữu tài sản cũng một nửa phân? Chỉ cần ngươi khẳng tha thứ ta!” Mihaly đương nhiên không biết Monica căn bản không biết 11 ủy ban đầu sỏ, hắn gặp Monica không trả lời, còn tưởng rằng nàng còn tại ghi hận hắn trước kia phạm hạ quá phạm, vội vàng vừa khóc cái mũi cầu xin.

Tuy rằng Monica bây giờ còn có điểm hi lý hồ đồ, nhưng Mihaly nói lên ly hôn sự tình cũng là bừng tỉnh nàng. Một

ngày này nàng đã muốn phán rất nhiều ngày, nay rốt cục đợi cho, về phần cái gì Mafia giáo phụ không giáo phụ, hiện tại Monica cũng là không thời gian đi suy nghĩ sâu xa.

“Được rồi, ta tha thứ ngươi. Chúng ta hiện tại liền lập tức ly hôn!” Monica nói.

“Cảm tạ Thượng Đế, Monica ngươi rốt cục đáp ứng rồi. Còn phiền toái ngươi cùng người nọ nói một tiếng, chúng ta đã muốn ly hôn, ngươi đã muốn tha thứ ta, bằng không bọn họ vẫn như cũ sẽ không bỏ qua ta.” Mihaly nói.

“Tốt, tốt.” Monica hiện tại chính là nghĩ cùng Mihaly ly hôn, ít giả suy tư liền liên tục gật đầu nói.

Vì thế kế tiếp, ở Monica tưởng tượng không đến tốc độ hạ, nàng cùng Mihaly ly hôn. Nàng phân đến nàng luôn luôn tại kinh doanh gia đình khách sạn, còn phân đến nội thành một bộ nhà trọ, Florence ở nông thôn một trang viên trồng nho, đương nhiên còn có một ít vốn lưu động. Dù sao sự tình thần kỳ thuận lợi, thẳng đến hết thảy sau khi kết thúc, Monica đều còn cảm thấy này hết thảy cũng không là thật, cùng nằm mơ giống nhau.

“Monica, ta phát hiện ngươi hôm nay đặc biệt trẻ tuổi xinh đẹp!” Hết thảy sau khi chấm dứt, không biết là vì mất đi mới hiểu quý trọng, Mihaly nhìn gợi cảm bức người thê tử, đột nhiên vô hạn cảm giác mất mát thương nói.

Mihaly có cảm mà phát thuận miệng một câu lại nghe Monica thân thể mềm mại chấn động, nàng đột nhiên nhớ tới kia thần kỳ Trung Quốc người trẻ tuổi, còn muốn nổi lên hắn nói qua một câu từ xưa Trung Quốc ngạn ngữ, lúc ấy nàng chính là cười mà qua, nhưng hiện tại hồi tưởng đứng lên lại tựa hồ hắn đã sớm biết một ngày

này.

Chẳng lẽ thật là báo ứng đến sao?

Monica trong đầu vẽ cái thật to dấu chấm hỏi, sau đó vội vàng ly khai nàng đời này không còn muốn gặp đến Mihaly, thẳng đến ở thánh mẫu bách hoa nhà thờ lớn phụ cận, nàng luôn luôn tại kinh doanh kia gia gia đình khách sạn mà đi.

Làm Monica dùng cái chìa khóa mở ra Hạ Vân Kiệt phòng khi, thái dương đã muốn lạc sơn, nhưng nàng trong lòng vị kia tràn ngập thần bí Trung Quốc người trẻ tuổi còn không có trở về.

Ngồi ở mép giường, vuốt ve Hạ Vân Kiệt ngủ quá giường, Monica nhớ tới buổi sáng chính mình thoát chỉ còn lại có tam điểm thức đứng ở Hạ Vân Kiệt sự tình trước mặt, nhớ tới hắn trốn tránh ánh mắt, thẹn thùng biểu tình, đương nhiên còn muốn nổi lên kia thần kỳ dược thủy, không biết vì cái gì, Monica thân thể không hiểu cảm thấy một trận khô nóng, nàng đột nhiên phi thường khát vọng lại nhìn thấy kia người trẻ tuổi, khát vọng tay hắn có thể vuốt ve quá chính mình trở nên bóng loáng nhẵn nhụi da thịt.

Trong lòng khát vọng, Monica cởi hết chính mình thân mình, sau đó hoành nằm ở trên giường……

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 381 : Dừng cương trước bờ vực [hôm nay 1 chương]

Một mình một người ngồi ở a nặc bờ sông ghế dài, thần thức ý niệm giống như xúc tu bình thường thân đến chỗ tòa này tràn ngập tình thơ ý hoạ thành thị từng cái góc, thẳng đến tinh thần đầy trời, Hạ Vân Kiệt mới đứng dậy chậm rãi đi trở về khách sạn.

Cửa không đẩy đi, Hạ Vân Kiệt liền cảm giác được Monica hơi thở, trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc sắc, lập tức lại lập tức hiểu được, nhất định là Monica phát hiện chính mình dược thủy kì hiệu vô cùng, cố ý ở trong phòng của mình chờ chính mình.

Gõ gõ cửa, nhắc nhở Monica chính mình đã trở lại, sau đó Hạ Vân Kiệt đẩy ra cửa.

Trên giường đầu đèn tường sáng, nhu hòa ngọn đèn rơi ở Monica ngang dọc ở trên giường tuyết trắng đầy đặn thân thể.

Cao ngất núi non, bằng phẳng bụng, mượt mà thon dài đùi, còn có hai chân trong lúc đó……

Hạ Vân Kiệt trước tiên đã biết Monica ở trong phòng của mình, nhưng hắn lại không có thể trước tiên biết cùng đợi chính mình là trần như nhộng Monica, nhìn trên giường kia mê người tuyết trắng thân thể, trong lúc nhất thời Hạ Vân Kiệt thiếu chút nữa ngay cả hô hấp đều ngừng lại rồi.

“Thân ái hạ, ngươi đã về rồi, ngươi xem như ta vậy xinh đẹp sao? Có phải hay không biến tuổi trẻ ?” Gặp Hạ Vân Kiệt trở về, Monica không chỉ có không có cảm thấy chút kinh hoảng ngượng ngùng, tương phản nàng cố ý nghiêng đi thân mình, cánh tay chống đầu, đối mặt Hạ

Vân Kiệt, mị nhãn hàm xuân, nũng nịu hỏi.

Mê người đường cong, eo cùng sườn mông cấu thành khoa trương đường cong, còn có hai luồng bởi vì sức hút của trái đất mà va chạm cùng một chỗ cực đại thịt cầu, làm cho Hạ Vân Kiệt hô hấp từ ngừng lại trở nên có chút dồn dập ồ ồ.

“Rất được, cũng biến tuổi trẻ. Bất quá Monica, ngươi là không phải mặc quần áo rất tốt một ít?” Hạ Vân Kiệt gian nan mấp máy một chút khô khan yết hầu nói.

“Chẳng lẽ ngươi không thích ta cái dạng này sao? Chẳng lẽ ngươi không thích thân thể của ta sao?” Monica gặp Hạ Vân Kiệt cũng không có biến thành sói đói phác đi lên, trong mắt có một chút thất vọng chợt lóe rồi biến mất, người cũng đã theo trên giường đi lên, sau đó súy trước ngực hai cái cực đại vú, lắc lắc tuyết trắng dài rộng mông, hướng Hạ Vân Kiệt đi đến.

“Không, ta thích, nhưng là……” Hạ Vân Kiệt lại gian nan mấp máy một chút khô khan yết hầu nói, hắn phát hiện chính mình yết hầu khô giống như muốn bốc lửa.

“Kia còn chờ cái gì? Bảo bối đêm nay ta là của ngươi, ngươi có thể tùy tiện làm ta thẳng đến hừng đông!” Gặp Hạ Vân Kiệt nói thích, Monica hai tay ôm lấy hắn cổ, một đôi tràn ngập nước khác phong tình bích nhãn thiêu đốt hừng hực dục hỏa.

Bị kia đầy đặn gợi cảm trơn thân mình ôm, Hạ Vân Kiệt trong lòng phòng tuyến trong phút chốc cơ hồ sẽ hỏng mất, nhưng cuối cùng hắn còn là nhẹ nhàng lấy ra Monica hai tay ôm lấy chính mình cổ, nói:“Thực xin lỗi Monica, ta đã muốn có người yêu.”

Nói những lời này khi, Hạ Vân Kiệt ở trong lòng hung hăng tát chính mình một bạt tai, hắn cảm thấy chính

mình quả thực tựu thành thánh nhân. Bất quá hắn rõ ràng hơn biết, chính mình tuyệt đối không có biện pháp làm được cùng Monica phát sinh một đêm tình sau, vỗ vỗ mông chạy lấy người, càng không thể nhận Monica cùng chính mình phát sinh quan hệ sau tái cùng này khác nam nhân trên giường.

Một khi đã như vậy, đành phải chịu đựng nghẹn !

Monica nghe thế câu thân mình rõ ràng cứng ngắc một chút, hồi lâu mới nhìn Hạ Vân Kiệt, nói:“Kia thật sự thật đáng tiếc!”

Nói xong, Monica yên lặng cầm quần áo một kiện kiện mặc vào.

Nhìn Monica đem khêu gợi quần lót, Bra, thấp lĩnh t tuất, váy mặc vào, hơn nữa làm kia mỏng manh một mảnh tiểu bố căn bản che không được kia dài rộng cử kiều mông khi, Hạ Vân Kiệt cơ hồ thiếu chút nữa sẽ liều lĩnh một lần nữa đem nó cấp xé rách xuống dưới.

“Hạ, hôm nay ta cùng Mihaly ly hôn.” Monica mặc quần áo sau, nói.

“Vốn ly hôn là một kiện làm cho người ta thương cảm sự tình, nhưng ta cảm thấy hẳn là với ngươi nói tiếng chúc mừng.” Gặp Monica rốt cục đem nàng đầy đặn khêu gợi thân mình bao lên, Hạ Vân Kiệt cuối cùng thở dài nhẹ nhõm một hơi, cười nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt đối chính mình ly hôn sự tình một chút cũng chưa cảm thấy giật mình hoặc là ngoài ý muốn, Monica thân thể mềm mại không khỏi chấn một chút, một đôi mắt đẹp thẳng ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt nói:“Là ngươi làm cho Mihaly theo ta ly hôn sao?”

“Không, là ta một vị bằng hữu. Hắn tại Ý có điểm năng lực, ta liền thử tìm hắn giúp hạ việc, không nghĩ tới hắn làm việc hiệu suất cử cao.” Hạ Vân Kiệt vốn định phủ nhận, nhưng cuối cùng còn là lựa chọn thừa nhận.

Dù sao một người Trung Quốc một người Italy, thiên nam địa bắc, này từ biệt ai cũng không biết đời này còn có không có cơ hội gặp lại, cần gì phải làm cho Monica trong lòng lưu trữ cái mê đâu?

“Thật là ngươi, cảm ơn, ngươi nhất định là Thượng Đế phái cho ta thiên sứ.” Monica nghe vậy thân thể mềm mại nhịn không được lại chiến một chút, một đôi đôi mắt đẹp tràn ngập cảm kích nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

“Gặp lại tức là hữu duyên, hơn nữa của ngươi bữa sáng phi thường mỹ vị, ngươi cũng là một vị nữ nhân phi thường xinh đẹp thiện lương, ta nghĩ vì này đó, ta cũng muốn giúp ngươi thoát khỏi kia cầm thú.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Cảm ơn của ngươi khích lệ. Chỉ tiếc, ngươi đã muốn có người yêu, bằng không ngươi nhất định hội phát hiện ta ở trên giường càng mê người.” Monica vẻ mặt tiếc nuối đáng tiếc nói.

Monica như thế mở ra rõ ràng lời nói, làm cho Hạ Vân Kiệt trong lúc nhất thời căn bản không biết nên như thế nào nói tiếp, đành phải “Khụ khụ” Ho khan hai tiếng, lấy che dấu chính mình xấu hổ.

Nhìn Hạ Vân Kiệt xấu hổ bộ dáng, nhớ tới hắn kia thần bí thân phận, Monica cảm thấy Hạ Vân Kiệt càng phát ra làm cho nàng mê muội điên cuồng, nhịn không được tiến đến hắn bên tai, dùng vô cùng mê người thanh âm nói: “Hạ, thân thể của ta tùy thời tùy khắc đều cùng đợi ngươi!”

Monica trong lời nói làm cho Hạ Vân Kiệt trong lòng phòng tuyến lại kém điểm hỏng mất, cũng may Monica nói xong câu đó sau không có tiến thêm một bước khiêu khích Hạ Vân Kiệt, mà là hướng hắn quyến rũ cười nói: “Tốt lắm, hạ, không quấy rầy ngươi nghỉ ngơi, cần của ta thời điểm đánh cho ta điện thoại! Nga, đúng rồi, ngươi di động đâu? Ta có thể đem của ta tư nhân dãy số đưa vào đến ngươi di động sao?”

“Đương nhiên có thể.” Hạ Vân Kiệt lấy ra hắn kia di động trung máy bay chiến đấu đưa cho Monica, cười nói, trong lòng nhưng không khỏi nhớ tới thế giới tiểu thư huy chương đồng Dương Tiếu Mai, lúc trước nàng cũng là như vậy để lại điện thoại cũng muốn đi rồi hắn điện thoại, không nghĩ tới lúc này đây Italy không chỉ có gặp lại Dương Tiếu Mai, hơn nữa nay lại gặp dùng đồng dạng phương thức muốn điện thoại Monica.

Monica đem chính mình di động đưa vào đến Hạ Vân Kiệt di động trung, sau đó cấp chính mình di động bát đánh một cái gặp biểu hiện là Trung Quốc số điện thoại, không khỏi rất là vui vẻ nói:“Ngươi ở Trung Quốc cũng dùng này dãy số sao?”

“Của ta dãy số chưa bao giờ biến.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu trả lời.

Ngũ ngư thôn ở riviera bờ biển……

Là Italy diện tích nhỏ nhất quốc gia công viên, nó từ mông đặc la tác, duy nhĩ nạp trát, khoa nhĩ ni lợi á, mã nạp la lạp còn có lý áo mã tiêu lôi năm thôn trang tạo thành. Thôn trang trong lúc đó từ sạn đạo cùng đường sắt tương liên. Đó là núi cao, lục địa cùng đại hải giao hội chỗ. Một ngàn nhiều năm trước, người Italy đem bất ngờ triền núi cải tạo thành thích hợp trồng trọt thiên địa, cũng vì này lũy khởi tổng trưởng đạt 7000 mét tường đá, cái loại này nhân loại cùng tự nhiên cộng đồng sáng tạo

độc đáo phong cảnh, thật sâu hấp dẫn cùng rung động thế giới các nơi du khách.

Ngày mùa hè thái dương xuyên thấu qua cửa kính xe chiếu vào Hạ Vân Kiệt trên người, lần này Hạ Vân Kiệt mục đích chính là ngũ ngư thôn.

Tối hôm qua bị Monica trêu chọc thật sự muộn Hạ Vân Kiệt mới nhập miên, ngày hôm sau vừa tỉnh lại đây, hắn sẽ thấy cũng không dám tiếp tục ở Florence ở đi xuống, hắn sợ hội khống chế không được chính mình tình dục. Đương nhiên chính yếu nguyên nhân hay là hắn ẩn ẩn cảm ứng được ngũ ngư thôn chính là này chuyến đi Italy một cái bước ngoặt.

Florence không có cao đến ngũ ngư thôn xe lửa, cần tọa xe lửa đến so với tát cũng chính là trên đời nổi tiếng bỉ tát tà tháp chỗ thành thị trung chuyển đến Lạp Tư bội tề á, sau đó tái từ Lạp Tư bội tề á đổi thừa xe lửa đến ngũ ngư thôn.

Ngồi ở xe lửa, nhìn bên ngoài xinh đẹp điền viên phong cảnh thôn xóm lóe ra, có khi cũng có thể nhìn đến vài xinh đẹp Italy cô nương nhoáng lên một cái mà qua, Hạ Vân Kiệt đầu không tự chủ được nhớ tới Monica.

Kia phá lệ tuyết trắng đầy đặn thân thể, kia mê hoặc ánh mắt, làm cho Hạ Vân Kiệt nhất tưởng đứng lên đều nhịn không được cảm thấy một trận muốn động. Hơn nữa nhớ tới buổi sáng Monica đưa đồ ăn sáng vào phòng gian khi, tựa hồ cố ý mặc một cái váy ngắn, ngắn ngủn màu đen vải dệt gắt gao bao vây lấy phong mông, lộ hai điều tuyết trắng mượt mà đùi, uốn éo ngăn tràn ngập dụ hoặc, Hạ Vân Kiệt hội nhịn không được nghi ngờ chính mình kiên trì.

Ở bỉ tát Hạ Vân Kiệt đổi thừa một chiếc khai hướng lạp tư bội tề á xe lửa, cùng hắn ngồi cùng nhau là một vị

mười sáu bảy tuổi Trung Quốc thiếu niên.

Gặp mười sáu tuổi thiếu niên một mình một người ngồi xe lửa, Hạ Vân Kiệt nhịn không được tò mò hỏi:“Ngươi là người Trung Quốc?”

“Là nha, ngươi cũng là người Trung Quốc sao?” Thiếu niên gặp Hạ Vân Kiệt cũng giảng quốc ngữ, tựa hồ lập tức tinh thần tỉnh táo, gật gật đầu, sau đó nhìn Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Đúng vậy, ta Giang Nam tỉnh, ngươi đâu? Có phải hay không từ nhỏ liền cùng cha mẹ ở tại Italy ?” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Đúng vậy, ta 5 tuổi thời điểm liền cùng cha mẹ đích thân đến Italy. Ta lão gia Ôn Châu.” Thiếu niên nói.

“Nghe nói người Ôn Châu trải rộng toàn cầu, lời này thật đúng là đúng vậy. Ngươi ba mẹ ở trong này việc buôn bán sao?” Nhàn rỗi vô sự, khó được đụng tới quốc nhân, Hạ Vân Kiệt bắt đầu trở nên bát quái đứng lên.

“Đúng vậy, ta ba mẹ ở Lạp Tư bội tề á mở nhà Trung Quốc nhà hàng.” Thiếu niên gật đầu trả lời.

“Nga, khai trung nhà hàng a, kia vừa vặn, ta vài ngày chưa ăn trung cơm. Xe lửa đến Lạp Tư bội tề á hẳn là xem, vừa vặn có thể đi nhà các ngươi ăn một chút.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Hoan nghênh a, bất quá nhà chúng ta trung cơm là căn cứ người ngoại quốc khẩu vị thay đổi quá một ít, chỉ sợ ngươi hội ăn không đến chính tông Trung Quốc đồ ăn.” Thiếu niên vui vẻ nói.

“Không có việc gì, đúng rồi, ngươi không cần đến trường sao?” Hạ Vân Kiệt tiếp tục bát quái nói.

“Ta sơ trung tốt nghiệp sẽ không học, bởi vì hiện tại Italy kinh tế cũng không phải tốt lắm, cho dù dân bản xứ học trung học, đại học, tốt nghiệp đi ra cũng rất khó tìm đến công tác, cho nên ta rõ ràng sẽ không tiếp tục đọc đi xuống, ở nhà hàng giúp cha mẹ viieecj.” Thiếu niên trả lời.

Hạ Vân Kiệt nhìn trước mắt thiếu niên, nhớ tới quốc nội trong thành thị rất nhiều tại đây cái tuổi thiếu niên trừ bỏ đọc sách, trừ bỏ hướng cha mẹ thân thân tay đòi tiền, lại có vài cái hội lo lắng công tác sự tình? Mà trước mắt thiếu niên lại sớm liền vì gia đình làm tướng đến chính mình sinh kế lo lắng, Hạ Vân Kiệt nói không tốt hắn sớm như vậy để lại khí học nghiệp giúp cha mẹ việc có phải hay không đúng, nhưng có một chút Hạ Vân Kiệt cũng rất khẳng định, trước mắt thiếu niên so với quốc nội rất nhiều thiếu niên độc lập rất nhiều, cũng hiểu chuyện rất nhiều.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 382 : Tiên sinh ngươi nhận thức Scola sao?

Tán gẫu nhiều lắm, Hạ Vân Kiệt biết thiếu niên tên gọi Tạ Tư Mạnh. Nay bình thường vừa đến hai năm hồi Trung Quốc một chuyến. Gia gia bà nội đều còn tại quốc nội, hắn ba hai mươi năm trước đã tới rồi Italy, mẹ hắn là mười lăm năm trước đến. Lúc ấy trung nhà hàng vừa khởi bước, không tinh lực chiếu cố con trai, cho nên 5 tuổi phía trước hắn đều là đi theo gia gia bà nội sinh hoạt tại quốc nội, cũng là tại kia cái thời điểm học tiếng phổ thông.

5 tuổi sau cha mẹ thân đem hắn đưa Italy, hắn đi học nhà trẻ, học địa phương ngôn ngữ, nay hắn có thể nói Hán ngữ, Italy ngữ còn có một chút tiếng Anh. Bất quá Hán ngữ bởi vì không có chính quy đi học, nay chỉ biết nói nhưng sẽ không nhận thức chữ cùng viết chữ.

Tạ Tư Mạnh người một nhà đều còn là Trung Quốc quốc tịch, bất quá bởi vì tại Ý ở lâu, một lần có thể ký năm đến mười năm tự do phản hồi thị thực, cũng là phương tiện.

Khi nói chuyện, một Italy nữ tử bộ dạng coi như khá tốt tuổi đại khái ở hai mươi ba bốn tuổi tiến thùng xe đến kiểm phiếu. Hạ Vân Kiệt đem vé xe đưa cho nàng, lại bị báo cho biết hắn vé xe không khoan cũng chính là quốc nội nhập trạm khi kiểm phiếu, nữ tử nói cho Hạ Vân Kiệt muốn phạt tiền bốn mươi đồng Euro.

“Ta theo La Mã ngồi xe lửa đến Florence cũng không có yêu cầu lên xe tiền khoan, nhưng kiểm phiếu viên cũng không có nói ta trái với quy định, vì cái gì nơi này vừa muốn khoan đâu?” Hạ Vân Kiệt khó hiểu hỏi.

“Ngươi lần trước ngồi là động xe là nhất phiếu một vị, bỏ

qua liền trở thành phế thải. Nhưng đây là chậm xe lửa, không có vị trí quy định, hơn nữa vé xe thời hạn có hiệu lực có vài tháng, tùy thời đều có thể đi, ngươi nếu không ở tự động kiểm phiếu máy móc khoan chúng ta là không có biện pháp biết ngươi là không phải lặp lại sử dụng. Ngươi xem này vé xe mặt sau là có nhắc nhở." Kiểm phiếu viên dùng mang theo một tia nghi ngờ ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

Hiển nhiên lời của nàng tuy rằng nói được uyển chuyển, nhưng ý tứ cũng là tái rõ ràng bất quá, thì phải là hoài nghi Hạ Vân Kiệt trốn vé.

Hạ Vân Kiệt lật xem hạ chính mình vé xe lửa, phát hiện sau lưng quả nhiên viết mấy đi rất nhỏ nhỏ chữ tiếng Anh, nhắc nhở cần khoan, không khỏi âm thầm cười khổ không thôi, này bất đồng quốc gia, bất đồng văn hóa quả nhiên là không giống với. Ở quốc nội, trước kia ngồi xe lửa bình thường lên xe trước còn có người cho ngươi kiểm phiếu, mà nơi này Hạ Vân Kiệt căn bản không thấy được người kiểm phiếu, còn tưởng rằng người ở đây đều thủ quy củ, cho nên không có kiểm phiếu này đạo trình tự, không nghĩ tới là cần chính mình đi khoan, hơn nữa vé xe lửa thời hạn có hiệu lực cũng rất dài. Tại Ý vé xe lửa ngay mặt viết tất cả đều là Italy ngữ, ngay cả cái tiếng Anh đều không có, Hạ Vân Kiệt vẫn cũng chưa cẩn thận cân nhắc, thế này mới nháo ra hiểu lầm.

Tuy rằng kiểm phiếu viên nghi ngờ làm cho Hạ Vân Kiệt có điểm khó chịu, nhưng nếu là vì chính mình sơ sẩy trái với người ta quy định, Hạ Vân Kiệt cũng chỉ có thể tuân thủ người ta quy định, chuẩn bị nhận thức phạt.

Bốn mươi đồng Euro đối với bình thường người Ý mà nói tương đương với một ngày công tác trả thù lao, Hạ Vân Kiệt không sao cả chút tiền ấy, Tạ Tư Mạnh nhưng thật ra đau lòng, vội vàng dùng tiếng Ý cùng kiểm phiếu viên giải thích đứng lên.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt nghe không hiểu Italy ngữ, nhưng đại khái còn là có thể đoán được Tạ Tư Mạnh là ở nói cho kiểm phiếu viên hắn là đến Ý du lịch du khách, không biết này quy định, cũng không phải muốn trốn vé.

Nhưng hiển nhiên câu thông cũng không phải thực thuận lợi, bởi vì cuối cùng Tạ Tư Mạnh bất đắc dĩ nhún nhún vai, sau đó đối Hạ Vân Kiệt nói:“Nàng nói nàng tuy rằng tin tưởng ngươi không phải cố ý, nhưng hay là muốn phạt ngươi khoản, bất quá chiếu cố đến ngươi là người ngoại quốc không biết tình tình huống hạ, nàng có thể chỉ phạt ngươi một nửa, cũng chính là hai mươi nguyên, ta chỉ có thể giúp ngươi nhiều như vậy.”

Tạ Tư Mạnh lời nói làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy ngoài ý muốn, ngoài ý muốn cũng không phải kiểm phiếu viên cuối cùng lui một bước, mà là Tạ Tư Mạnh tuổi còn trẻ đối đãi loại chuyện này có thể lấy phi thường độc lập tư thái cùng người trưởng thành can thiệp, hơn nữa cuối cùng lấy được một bộ phận “Ưu đãi”.

“Như vậy đã muốn thực không sai, ngươi giúp ta đem trung cơm cùng bữa tối tiền đều cấp tỉnh đã trở lại.” Hạ Vân Kiệt cười lấy ra tiền cái cặp, chuẩn bị trả tiền.

“Aida, vị tiên sinh này tuyệt đối không phải cố ý trốn vé, ngươi sẽ không dùng thu hắn không để.” Đang lúc Hạ Vân Kiệt muốn trả tiền thời điểm, một vị ngồi ở hắn tà đối diện lão nhân đột nhiên dùng tiếng Ý đối kiểm phiếu viên nói.

“Gia gia, ngươi như thế nào chỉ biết hắn nhất định không phải cố ý trốn vé đâu?” Được xưng là Aida nữ tử, cũng chính là kiểm phiếu viên hỏi.

“Người nọ là vị này kiểm phiếu viên gia gia, hắn đang giúp nói chuyện với ngươi đâu, có lẽ sự tình có chuyển

cơ.” Tạ Tư Mạnh gặp lão nhân giúp Hạ Vân Kiệt nói chuyện, không khỏi mặt mang hưng phấn mà nói khẽ với Hạ Vân Kiệt giải thích nói.

Hạ Vân Kiệt lúc này cũng đoán được lão nhân là ở giúp chính mình nói nói, nghe vậy không khỏi tò mò nhìn lão nhân, hắn thật là có điểm kỳ quái vì cái gì hắn phải giúp chính mình nói nói, trong ấn tượng chính mình cũng không nhận thức này Italy lão !

“Bởi vì hắn trên người mặc Scola tự mình vì hắn thiết kế cũng chế tác quần áo.” Lão nhân nói.

“Scola, ngươi nói ngươi trước kia đồng sự Scola sao? Điều này sao có thể?” Aida hiển nhiên biết Scola là ai, nghe vậy không khỏi giật mình tròng mắt đều trợn tròn.

Nàng gia gia trước kia là một vị may, nhưng cho tới bây giờ không ở mốt giới triển lộ quá giác, nay lại về hưu ở nhà dưỡng lão, nhưng hắn đồng sự trung có một vị nay ở mốt giới như mặt trời ban trưa, là chân chính đại sư cấp nhân vật. Vô số thượng lưu xã hội quý tộc danh viện muốn hắn một kiện tự mình thiết kế chế tác phục sức mà không thể, nàng gia gia vị này đồng sự chính là Gucci mốt thiết kế tổng giám Scola. Đương nhiên nay hai người thân phận kém cách xa, cơ hồ đã muốn không có gì lui tới, nhưng hắn trong nhà còn đặt tuổi trẻ khi hắn cùng Scola chụp ảnh chung, cũng thích cùng người đàm hắn cùng Scola sự tình, đây là hắn kiêu ngạo.

Một hành khách mặc Scola tự mình thiết kế cũng chế tác phục sức, đương nhiên không có khả năng sẽ ở hồ này chính là mấy chục nguyên đồng Euro vé xe.

Đương nhiên Aida càng giật mình còn là Scola như thế nào khả năng vì một người giống Hạ Vân Kiệt như vậy tuổi tự mình thiết kế phục sức, hơn nữa đối phương còn là một người Trung Quốc? Phải biết rằng đến Scola như

vậy thân phận địa vị, hắn hiện tại đã muốn rất ít lại thân tự ra tay cố ý giúp mỗ cá nhân thiết kế hoặc là chế tác quần áo, mà Italy thậm chí thế giới các nơi danh viện quý tộc, ngôi sao chính khách, không một không lấy có được một kiện Scola tự mình vì nàng hoặc là hắn thiết kế quần áo làm vinh, thay lời khác nói, mặc Scola tự mình cấp nàng hoặc hắn thiết kế quần áo đã muốn thành một loại thân phận tượng trưng. Mà hiện tại Hạ Vân Kiệt này bị Aida hoài nghi trốn vé người trẻ tuổi, thế nhưng sẽ mặc Scola vì hắn thiết kế cũng chế tác quần áo.

“Ta rất lý giải Scola, hắn thích ở chính mình chế tác phục sức tay áo phải hoặc là ống quần phải lưu lại chính hắn ký hiệu, một cái rất nhỏ “”, không chú ý rất khó phát hiện, này ký hiệu chỉ có người chân chính hiểu biết hắn mới có thể biết, hơn nữa ngươi không biết là vị tiên sinh này quần áo mặc vào đến thực tự nhiên thực tao nhã sao?” Aida gia gia giải thích nói, trên mặt mang theo một tia vạch trần chân tướng đắc chí cùng kiêu ngạo.

Aida y nàng gia gia trong lời nói, cẩn thận nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt hữu tay áo xem, quả nhiên phát hiện một cái dùng cùng quần áo liêu nhan sắc thực tiếp cận, nhưng lại có như vậy một chút khác nhau tú một cái “” Chữ cái. Này chữ cái nếu không ai cố ý nhắc nhở, cũng cẩn thận quan khán căn bản không có khả năng chú ý tới.

“Ngươi là không phải nhận thức một vị kêu Scola ? Giống như hắn trước kia là vị này Italy lão nhân đồng sự.” Tạ Tư Mạnh hiển nhiên bình thường không lớn chú ý mốt giới sự tình, đương nhiên này cùng hắn tuổi tính còn có sở làm ngành sản xuất có liên quan, hắn cũng không có nghe qua Scola đại danh, nghe vậy vụng trộm đối Hạ Vân Kiệt nói.

“Đúng vậy, là một vị may.” Hạ Vân Kiệt cười gật gật đầu

nói.

“Cái này đúng rồi, lão nhân nói ngươi trên người quần áo là Scola cho ngươi làm, tay áo có hắn dấu hiệu, cho nên hắn nhận ra đến đây. Bất quá nói thật, ngươi cái này quần áo thật đúng là không sai, thoạt nhìn đặc suất khí.” Tạ Tư Mạnh lộ ra quả thế biểu tình, thấp giọng nói.

“Như thế nào ngươi thích?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng hơi hơi vừa động, cười hỏi.

“Ân.” Tạ Tư Mạnh gật gật đầu.

“Ngươi muốn thực thích ta chờ hội gọi điện thoại cấp Scola, làm cho hắn cho ngươi cũng thiết kế một bộ, thuận tiện cũng làm cho hắn nếm thử nhà ngươi trung cơm. Ta nghĩ hắn hẳn là rất thích ý.” Hạ Vân Kiệt cười nói, hắn nghĩ tới danh nhân hiệu quả và lợi ích.

Tạ Tư Mạnh tuổi còn trẻ liền hiểu được nhiệt tâm giúp chính mình, tuy rằng chính là hai mươi đồng Euro, nhưng Hạ Vân Kiệt còn là phi thường thừa hắn này phân tình. Nếu có thể đem Scola kéo đến bọn họ nhà hàng ăn cơm, hẳn là có thể khiến cho một chút oanh động hiệu quả.

“Không cần, không cần, thỉnh chuyên môn may định chế quần áo thực đắt tiền.” Tạ Tư Mạnh nghe vậy hoảng vội vàng xua tay nói.

“Không có việc gì, ta cùng Scola là bằng hữu, hắn khẳng định rất thích ý miễn phí thay ngươi thiết kế cũng chế tác quần áo, ngươi chỉ cần cung cấp một phần trung cơm cho hắn là đến nơi.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Nhà chúng ta chính là khai trung nhà hàng, kia tuyệt đối không thành vấn đề, ta cũng sẽ vài đạo sở trường hảo đồ ăn, đến lúc đó tự mình xuống bếp chiêu đãi hắn.” Tạ

Tư Mạnh nghe nói miễn phí định chế, không khỏi cao hứng hỏng rồi, vội vàng nói.

“Tiên sinh ngươi nhận thức Scola sao?” Tạ Tư Mạnh vừa nói xong nói, Aida rốt cục phục hồi tinh thần lại, nhỏ giọng mà khách khí hỏi, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng rõ ràng thay đổi.

“Đúng vậy, xem như một bằng hữu đi.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

“Aha, ngươi quả nhiên là Scola bằng hữu. Ta là Scola trước kia đồng sự, ta kêu Bernardo. Scola gần nhất còn được? Ta đã muốn đã lâu không cùng hắn chạm mặt.” Gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu thừa nhận, lão Bernardo không khỏi kích động đứng dậy chủ động cùng Hạ Vân Kiệt bắt tay, trên mặt cũng tựa hồ đột nhiên có vinh quang.

“Hắn rất tốt, còn là cùng trước kia giống nhau phong lưu.” Hạ Vân Kiệt cùng Bernardo nắm tay nói.

“Này lão sắc quỷ!” Bernardo cười mắng một câu, sau đó chỉ vào Aida nói:“Đây là của ta cháu gái Aida, ta nghĩ vừa rồi các ngươi trong lúc đó khẳng định có điểm hiểu lầm, bất quá hiện tại hiểu lầm trôi qua.”

“Không, đây là của ta sơ sẩy tạo thành, Aida tiểu thư cho ngũ chiết ưu đãi, ta đã muốn thực cảm kích.” Hạ Vân Kiệt cười bày xuống tay, sau đó xuất ra hai mươi đồng Euro đưa cho Aida.

Aida nhìn Hạ Vân Kiệt đưa qua hai mươi đồng Euro, trong lúc nhất thời mặt đẹp trướng đỏ bừng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 383 : Trung Quốc tình

La Spezia là Italy trung bắc bộ cảng thành thị, La Spezia tỉnh tỉnh lị, cũng là Italy chủ yếu hải quân căn cứ, nhưng thành thị diện tích không lớn, dân cư cũng không nhiều, chỉ có chín vạn ngũ tả hữu, tương đương với Trung Quốc vùng duyên hải phát đạt địa khu một trấn.

La Spezia nhà ga cũng không đại, Hạ Vân Kiệt đại khái là ở buổi chiều hai giờ tả hữu tới nhà ga, hạ nhà ga khi hắn cố ý lưu ý một chút, phát hiện sân ga bên cạnh quả nhiên có một giống đầu tệ điện thoại cơ giống nhau máy móc, trước kia Hạ Vân Kiệt cho dù thấy được cũng sẽ không đi nghĩ nhiều, nay mới biết được nguyên lai đây là tự động đánh tạp cơ.

Tạ Tư Mạnh nhà trung nhà ăn cách nhà ga liền cách mấy cái phố, rất gần. Hạ xe lửa sau, Hạ Vân Kiệt liền kéo va ly đi theo Tạ Tư Mạnh mặt sau hướng hắn gia trung nhà ăn đi đến. Về phần Scola, Hạ Vân Kiệt ở xe lửa còn chưa tới La Spezia khi liền cho hắn gọi điện thoại, gọi hắn đến một chuyến La Spezia, giúp Tạ Tư Mạnh thiết kế một bộ trang phục, đương nhiên chính yếu mục đích còn là muốn mượn Scola danh nhân hiệu quả và lợi ích giúp Tạ Tư Mạnh gia trung nhà ăn lạp một chút danh khí.

Hạ tiên sinh triệu kiến, đối với hiện tại Scola mà nói liền cùng cổ đại hoàng đế thánh chỉ không có gì khác nhau, đừng nói gọi hắn lập tức đuổi tới La Spezia, cho dù muốn hắn lập tức đuổi tới băng thiên tuyết địa Bắc Cực đi, hắn cũng phải lập tức tiến đến.

La Spezia ngã tư đường thực im lặng, thực cho tịnh, người đi đường không nhiều lắm, xe cũng không nhiều. Đi qua mấy phố, Hạ Vân Kiệt liền đi tới trong Tạ gia nhà hàng.

Mặt tiền cửa hàng không lớn, nhưng thoạt nhìn thực nhẹ nhàng khoan khoái, rất Trung Quốc phong bố trí, làm cho Hạ Vân Kiệt vừa đi tới cửa còn có loại về gia hương cảm giác.

Thời gian đã muốn là buổi chiều hai giờ nhiều một ít, người dùng cơm đã muốn rất ít. Đối diện cửa quầy mặt sau đứng là một vị tuổi đại khái bốn mươi đến tuổi Trung Quốc nữ tử, quầy mặt sau còn có một cái bàn nhỏ tiểu ghế dựa, ngồi cái tiểu cô nương đang ở đối với sách vở viết hán tự. Hạ Vân Kiệt biết vị này Trung Quốc nữ tử hẳn là chính là Tạ Tư Mạnh mẫu thân, mà vị kia tiểu cô nương hẳn là chính là hắn muội muội.

Quả nhiên Tạ Tư Mạnh vừa đi vào cửa liền hô thanh mụ mụ, mà vị kia tiểu cô nương còn lại là lập tức vui mừng phấn khởi chạy đi ra, hướng Tạ Tư Mạnh mở ra tay nhỏ bé nói:“Ca ca, kẹo đâu?”

Tạ Tư Mạnh giống biến ma pháp giống nhau biến ra một cây kẹo que, tiểu cô nương vui vẻ lấy quá kẹo que, một bên bóc đóng gói một bên dùng tò mò ánh mắt đánh giá Hạ Vân Kiệt.

“Vị này đại ca ca ngươi là đến ăn cơm sao? Hoan nghênh quang lâm.” Bóc đóng gói, tiểu cô nương một bên liếm kẹo que, một bên dùng tràn ngập tính trẻ con thanh âm hướng Hạ Vân Kiệt nói, nghe được Hạ Vân Kiệt trên mặt nhịn không được lộ ra vui vẻ tươi cười, sờ sờ tiểu cô nương đầu, cười nói:“Tiểu bằng hữu, nhỏ như vậy đã biết giúp ba mẹ tiếp đón khách nhân a, rất tốt nga!”

“Kia đương nhiên!” Tiểu cô nương đắc ý dương hạ cằm.

“Đi đi, đại nhân sự tình, ngươi tiểu nha đầu tham gia cái gì, mau viết chữ đi.” Nàng mụ mụ gặp nữ nhi dáng vẻ

đắc ý, hướng nàng trừng mắt nhìn liếc mắt một cái, sau đó lại mặt mang xin lỗi đối Hạ Vân Kiệt cười nói:“Tiên sinh, ngươi cũng là người Trung Quốc a. Tiểu Huệ mỗi lần nhìn đến người Trung Quốc đến nàng liền đặc hưng phấn, ngươi đừng để ý a.”

“Sẽ không, sẽ không, Tiểu Huệ thực đáng yêu.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Mẹ, vị này là ta ở xe lửa gặp được Hạ Vân Kiệt hạ đại ca, hắn giữa trưa cơm còn không có ăn, ta liền đem hắn thỉnh đến chúng ta nơi này đến đây. Hạ đại ca, đây là ta mụ mụ, ta ba ba hiện tại hẳn là ở tại trong bếp vội vàng.” Tạ Tư Mạnh hỗ trợ giới thiệu nói.

“Nguyên lai các ngươi ở xe lửa liền nhận thức, trách không được ta nói như thế nào một trước một sau tiến vào đâu. Vậy ngươi còn không mang Hạ tiên sinh đi trước ngồi xuống?” Tạ Tư Mạnh mụ mụ nghe vậy thế mới biết con trai cùng Hạ Vân Kiệt đã sớm nhận thức.

Tạ Tư Mạnh nghe vậy cười cười, sau đó mang theo Hạ Vân Kiệt tìm cái dựa vào cửa sổ vị trí ngồi xuống, lại chạy tới cầm bản thực đơn lại đây, nói:“Đây là chúng ta thực đơn, Hạ đại ca ngươi trước nhìn xem, ta đi phòng bếp nhìn xem ta ba bên kia có cần hay không hỗ trợ?”

Hạ Vân Kiệt cười gật gật đầu nói:“Đi thôi, ta trước nhìn xem thực đơn.”

Tạ Tư Mạnh đi rồi, Tạ Tư Mạnh mụ mụ cố ý đổ chén nước trà lại đây, thuận đường cùng Hạ Vân Kiệt tán gẫu đến:“Hạ tiên sinh là người ở nơi nào?”

“Giang Nam tỉnh Giang Châu thị, nghe Tư Mạnh nói các ngươi là người Ôn Châu. Các ngươi người Ôn Châu thật đúng là lợi hại, đều chạy đến Italy đến việc buôn bán.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Cái gì lợi hại không lợi hại, đều là bị cuộc sống cấp bức ra đến. Lúc ấy đi ra khi, ngôn ngữ cũng sẽ không, lại là làm hắc công, thật sự là lo lắng đề phòng. Nay nhưng thật ra dần dần đứng vững vàng cước bộ, cuộc sống mới có sở hảo chuyển. Đúng rồi, ngươi là lưu học sinh đi? Hàng năm giống ngươi như vậy thừa dịp nghỉ hè ba lô nơi nơi du lịch người trẻ tuổi rất nhiều, thực hâm mộ các ngươi, ta khi đó sẽ không các ngươi như vậy hạnh phúc.” Tạ Tư Mạnh mẫu thân đại phát cảm khái nói.

“Không phải, ta đã muốn công tác. Thừa dịp gần nhất trong khoảng thời gian này không có việc gì đi ra ngoạn ngoạn.” Hạ Vân Kiệt nửa thật nửa giả trả lời.

“Đã muốn công tác a, vậy thực nhìn không ra đến đây. Nhìn ngươi tuổi cũng có thể liền so với nhà chúng ta Tư Mạnh lớn hơn một chút.” Tạ Tư Mạnh mẫu thân không khỏi có điểm giật mình nói.

“Tư Mạnh so với ta khả lợi hại, hắn hiện tại cũng đã có thể giúp việc trong nhà.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ha ha, đứa nhỏ này từ nhỏ liền có vẻ hiểu chuyện, lúc ấy chúng ta sự nghiệp mới khởi bước, hắn xem chúng ta mỗi ngày dậy sớm làm việc thực vất vả, từ nhỏ chỉ biết giúp đỡ điểm việc. Bất quá đáng tiếc, lúc ấy chúng ta chỉ lo kiếm tiền đem hắn học nghiệp cấp hoang phế, nay hắn ngay cả Hán ngữ cũng không hội đọc sẽ không viết, hiện tại này nhỏ, chúng ta là vô luận như thế nào đều phải đem nàng Hán ngữ cấp dạy hội, bằng không đến lúc đó về nước ngay cả cái cột mốc đường cũng không nhận thức.” Gặp Hạ Vân Kiệt nhắc tới con trai của nàng, Tạ Tư Mạnh mẫu thân vẻ mặt hạnh phúc cùng áy náy.

“Kỳ thật hiện tại làm cho Tạ Tư Mạnh bắt đầu học cũng không muộn.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Muộn là không muộn, nhưng Tư Mạnh không chịu đi học, hắn đổ thà rằng giúp chúng ta quản lý mặt tiền cửa hàng. Đứa nhỏ này chính là như vậy, hắn đau lòng thỉnh công nhân tiền, nơi này tiền lương so với quốc nội cao không ít, đối chúng ta loại này tiểu điếm thật đúng là không nhỏ gánh nặng, có hắn hỗ trợ, chúng ta nhưng thật ra giảm đi rất nhiều.” Tạ Tư Mạnh mẫu thân tâm tình mâu thuẫn nói.

“Sinh ý tốt đứng lên tóm lại là muốn thỉnh người.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Tiểu địa phương, sinh ý như vậy tử cũng còn kém không nhiều lắm, nói sau người ngoại quốc cố ý đến ăn trung cơm cũng không nhiều.” Tạ Tư Mạnh mẫu thân nói.

“Về sau hẳn là hội nhiều đứng lên.” Hạ Vân Kiệt cười cười nói.

“Cảm ơn ngươi cát ngôn, ngươi uống trước trà, có chuyện gì ngươi bảo ta, đều là người Trung Quốc, ngươi coi như nơi này là tự mình nhà.” Đang nói, có đôi người nước ngoài vợ chồng đi vào đến, Tạ Tư Mạnh mẫu thân cùng Hạ Vân Kiệt đánh thanh tiếp đón, sau đó đi tiếp đón kia đối người nước ngoài vợ chồng đi.

Tạ Tư Mạnh mẫu thân cũng là không biết, Hạ Vân Kiệt đến tiền thỉnh một vị mốt giới đại sư tới rồi bọn họ trung nhà hàng đi ăn cơm, một khi danh nhân khởi hiệu quả, trung nhà hàng sinh ý tưởng không tốt đều khó.

Lẳng lặng uống trà, bên tai tiếng vọng lão bản nương vừa mới nói qua lời nói, Hạ Vân Kiệt trong đầu lần cảm ấm áp.

Phiên phiên thực đơn, Hạ Vân Kiệt phát hiện kỳ thật tiểu

trung nhà hàng tiêu phí tương đối mà nói so với cơm Tây còn muốn tiện nghi một ít, hơn nữa nếu là vài người Trung Quốc cùng nhau điểm vài món thức ăn cùng nhau hội càng kinh tế có lợi, không giống cơm Tây đều là chia ra, một người chỉ có thể điểm chính mình phân.

Lão bản nương đi tiếp đón khách nhân không trong chốc lát, Tạ Tư Mạnh mang theo một vị mặc màu trắng đầu bếp phục trung niên nam tử đã đi tới.

“Ngươi nhất định chính là Tư Mạnh nói Hạ tiên sinh, ta là Tư Mạnh phụ thân Tạ Tác Hòa, ngươi bảo ta lão Tạ là có thể.” Tạ Tác Hòa nhiệt tình theo Hạ Vân Kiệt nắm tay.

“Ha ha, thật cao hứng nhận thức. Ta đây đã kêu ngươi lão cảm tạ, ngươi cũng đừng Hạ tiên sinh Hạ tiên sinh, bảo ta Tiểu Hạ hoặc là a kiệt đi.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Đi, mọi người đều là người Trung Quốc, hơn nữa La Spezia là cái tiểu địa phương, ở trong này còn là cử nan đụng tới Trung Quốc du khách, ta sẽ không khách khí gọi ngươi Tiểu Hạ. Tiểu Hạ, nghe nói ngươi là người Giang Châu thị, các ngươi kia khẩu vị hẳn là theo chúng ta Ôn Châu không sai biệt lắm, không lớn ăn lạt, đồ ăn bình thường thiên ngọt một ít đi?” Tạ Tác Hòa là người rõ ràng, lập tức đã kêu nổi lên Tiểu Hạ.

“Đúng vậy.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu.

“Kia đi, ngươi điểm vài món thức ăn, ta ấn chúng ta người Ôn Châu khẩu vị cho ngươi thiêu, cấp người nước ngoài nấu Trung Quốc đồ ăn đều là hơi chút sửa chữa quá một ít, càng thích hợp bọn họ khẩu vị, không nhất định thích hợp ngươi.” Tạ Tác Hòa nói.

Tuy rằng chính là một kiện bé nhỏ không đáng kể chuyện nhỏ, nhưng Hạ Vân Kiệt còn là thật sâu cảm giác được nồng đậm Trung Quốc tình, không khỏi âm

thầm may mắn chính mình ở xe lửa làm cái chính xác quyết định.

Bởi vì chỉ có một người, Hạ Vân Kiệt chích điểm hai đồ ăn nhất canh, mười một đồng Euro, so với ăn nói Italy cơm tiện nghi không ít.

Bình thường Italy cơm, một người tiêu phí trình độ ở hai mươi đồng Euro đã ngoài.

Thượng đồ ăn là Tạ Tư Mạnh, thượng cũng không phải hai đồ ăn nhất canh mà là ba đồ ăn một canh, bỏ thêm cái cung bảo kê đinh.

“Đây là đưa tặng, người nước ngoài thích nhất này đạo đồ ăn, chua ngọt, ngươi cũng thử xem xem.” Tạ Tư Mạnh chỉ chỉ bỏ thêm dứa đinh cung bảo kê đinh nói.

“Cảm ơn.” Hạ Vân Kiệt vui vẻ nói thanh tạ, sau đó liền một mình một người từ từ ăn khởi trung cơm.

Bởi vì thời gian đã muốn là buổi chiều hai giờ nhiều, chậm rãi khách nhân đều đi rồi, chỉ còn lại có cuối cùng cùng Hạ Vân Kiệt cùng nhau đến kia hai vị khách nhân.

Khách nhân không sai biệt lắm đi không, Tạ Tác Hòa cũng liền nghênh đón một ngày trung khó được có rảnh thời gian. Hắn cố ý lại bưng tới một mâm đường dấm chua bài cốt cùng thủ tê bắp cải, cũng lấy đến đây hai bình đóng hộp thanh đảo bia, đưa cho Hạ Vân Kiệt một bình cười nói:“Đến bình bia trung quốc đi.”

“Cảm ơn” Hạ Vân Kiệt tiếp nhận bia, sau đó mở ra đến, hai người vừa uống vừa hàn huyên đứng lên:“Ở trong này việc buôn bán dân bản xứ có thể hay không làm khó các ngươi?”

“Kia đổ hoàn hảo a, nơi này trên cơ bản còn là có vẻ văn

minh. Bất quá chúng ta tóm lại là ngoại lai nhân, muốn nói không có một chút khác nhau cũng là không có khả năng. Giống nơi này địa phương cảnh sát liền đặc biệt thích kiểm tra chúng ta người Trung Quốc mở cửa hàng, còn có địa phương xã hội đen, bình thường cũng tới thu chúng ta này đó người ngoại quốc khai cửa hàng bảo hộ phí, dân bản xứ có chút có điểm thực lực, bọn họ cũng không dám thu. Bất quá tổng thể đi lên nói hoàn hảo a, bọn họ bình thường sẽ không quá phận. Kỳ thật ở quốc nội cũng giống nhau, thậm chí thượng vàng hạ cám kiểm tra càng nhiều, hơi chút kia tòa miếu hương không đốt tới, chỉ sợ cũng có phiền toái trên thân." Tạ Tác Hòa nâng chén cùng Hạ Vân Kiệt huých hạ nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 384 : Italy cảnh sát

Gặp Tạ Tác Hòa tại Ý mở nhà hàng tuy rằng thường xuyên bị cảnh sát kiểm tra, còn muốn giao bảo hộ phí, nhưng như trước cho rằng so với quốc nội tốt, Hạ Vân Kiệt tâm tình hơi có chút phức tạp, nhưng cũng biết đây là đại lời nói thật, quốc nội đại hoàn cảnh như thế, muốn tưởng nhất thời nửa khắc sửa đổi đến cũng không đại khả năng, chỉ có thể đi bước một chậm rãi cải tiến.

“Quốc nội mấy năm nay biến hóa còn là khá lớn, hơn nữa thành phố lớn chấp pháp đã muốn chậm rãi trở nên nghiêm khắc chính quy đứng lên.” Hạ Vân Kiệt nâng chén cùng Tạ Tác Hòa huých hạ, nói.

“Xã hội luôn ở tiến bộ, này hai năm ta về nước quả thật cảm giác so với trước kia tốt lắm không ít.” Tạ Tác Hòa gật đầu nói.

Cứ như vậy, hai người một bên uống rượu một bên trò chuyện thiên, một lúc sau, trong nhà hàng liền còn lại Hạ Vân Kiệt một khách quen. Tạ Tư Mạnh thật đúng là cử có hiểu biết, làm Hạ Vân Kiệt cùng Tạ Tác Hòa nói chuyện phiếm uống rượu khi, hắn đã muốn ở tại trong bếp bắt đầu vì nhà hàng buổi tối sinh ý làm chuẩn bị, mà Tạ Tư Mạnh mẫu thân tắc giám sát nữ nhi Tiểu Huệ công khóa, ngẫu nhiên cũng sẽ lại đây lải nhải hai câu.

Một bữa cơm, một bên tán gẫu một bên uống nhưng thật ra không sai biệt lắm ăn một giờ rưỡi. Hạ Vân Kiệt gặp thời gian không còn sớm, liền chuẩn bị cùng Tạ Tác Hòa đề hạ Scola sự tình, sau đó nhích người đi ngũ ngư thôn.

Đang chuẩn bị mở miệng khi, cửa ngừng một chiếc xe cảnh sát, tiếp theo theo trên xe xuống dưới hai vị cảnh sát, trong đó một vị cử cái bụng phệ, là cái mập mạp

cảnh sát.

Vừa thấy đến vị kia mập mạp cảnh sát lại đây, Tạ Tác Hòa biểu tình rõ ràng thay đổi, mà Tiểu Huệ đã muốn kêu đứng lên:“Ba ba, mụ mụ, kia người xấu cảnh sát lại tới nữa.” Đồng trĩ thanh âm mang theo một tia phẫn nộ cùng sợ hãi. “Như thế nào này cảnh sát là tới tìm tra ?” Hạ Vân Kiệt khẽ cau mày hỏi.

“Người này trước kia theo ta có chút qua lại, gần nhất không biết như thế nào điều đến La Spezia, động bất động đến chúng ta trong tiệm đến kiểm tra. Ngươi trước ngồi, ta đi ứng phó một chút, yên tâm, ta chính chính quy quy việc buôn bán, bọn họ không thể đem chúng ta thế nào!” Tạ Tác Hòa bên nói xong bên đứng lên, sau đó mặt mang một tia mỉm cười nghênh đón.

“Hai vị cảnh quan, muốn ăn trung cơm sao? Mời ngồi.” Tạ Tác Hòa ra vẻ không biết hai người đến mục đích, chỉ chỉ nhà ăn bên trong vị trí nói.

“Trung Quốc Tạ, chúng ta lại thấy mặt. Phiền toái ngươi trước đưa ra một chút các ngươi hộ chiếu.” Vị kia mập mạp cảnh sát mặt không chút thay đổi nói.

“Mấy ngày hôm trước không phải vừa xem qua sao? Hộ chiếu cũng sẽ không đổi tới đổi lui.” Tạ Tư Mạnh mẫu thân hiển nhiên là cái tính tình có vẻ mạnh mẽ nữ tử, nghe vậy bất mãn dùng tiếng Ý nói.

Mập mạp cảnh sát nghe vậy trên mặt thịt béo run lên run lên, bất mãn nói:“Chúng ta đây là ở chấp pháp, có quyền cho các ngươi đưa ra hộ chiếu.”

“Không phải là cái cảnh sát sao? Có gì đặc biệt hơn người !” Tạ Tư Mạnh mẫu thân dùng tiếng Trung Quốc nói thầm một câu, sau đó xoay người vào nhà đem hộ chiếu đem ra.

Mập mạp cảnh sát trang mô tác dạng lật xem vài cái, sau đó đem hộ chiếu thả lại mặt bàn, sau đó bắt đầu kiểm tra mặt tiền cửa hàng. Tạ gia nhà hàng ở công tác hiển nhiên làm được thực đúng chỗ, nên quải buôn bán giấy phép quải trên tường, cấm hút thuốc, buôn bán bảng giờ giấc đều dán ở rõ ràng địa phương, vệ sinh cũng thực đúng chỗ, mập mạp cảnh sát ở trong tiệm dạo qua một vòng cũng không có thể nhìn ra cái gì trò, cùng hắn cùng nhau đến vị kia tuổi trẻ cảnh sát bất mãn nói thầm một câu, sau đó lại đi phòng bếp xem xét.

“Lão Tạ, này Italy cảnh sát như thế nào quản được nhiều như vậy, ngay doanh nghiệp giấy phép, khách sạn vệ sinh cái gì đều quản?” Hạ Vân Kiệt rất là kỳ quái hỏi. Về phần cảnh sát chấp pháp là bọn hắn công tác, chỉ cần không làm quá phận, Hạ Vân Kiệt cũng là sẽ không ra mặt can thiệp.

“Ha ha, nơi này địa phương cảnh sát cơ hồ cái gì đều quản, cùng quốc nội không giống với. Thậm chí nơi này hiến binh lại nói tiếp là quân nhân, nhưng nhàn rỗi không có việc gì cũng làm cảnh sát việc.” Tạ Tác Hòa giải thích một câu, ánh mắt lại rất có điểm khẩn trương nhìn về phía phòng bếp phương hướng.

Tạ Tư Mạnh ở tại trong bếp, Tạ Tư Mạnh mẫu thân cũng đã muốn đi theo đi vào, Tạ Tác Hòa chính mình sẽ không tái theo vào đi.

Đang nói, tại trong bếp truyền đến Tạ Tư Mạnh mẫu thân bất mãn thanh âm:“Cảnh quan ngươi yêu cầu này có phải hay không thật quá đáng? Chúng ta đang ở chuẩn bị buổi tối sinh ý, chuẩn bị khi tổng khó tránh khỏi có rơi xuống nước.”

“Đây là các ngươi trách nhiệm, ta chỉ tin tưởng ta ánh mắt nhìn đến, các ngươi trên sàn có vẩy cá, các ngươi

công tác trên đài có thức ăn cặn, các ngươi tủ lạnh có dơ bẩn…… Như thế vệ sinh điều kiện làm cho chúng ta như thế nào tin tưởng các ngươi có thể cung cấp an toàn cơm điểm cấp khách hàng. Ta sẽ đem chuyện này viết thành văn bản báo cáo hội báo đi lên, hiện tại các ngươi trước hết giao 516 đồng Euro phạt tiền.” Mập mạp cảnh sát không mang theo cảm tình thanh âm theo sát sau vang lên.

Tạ Tác Hòa nghe được muốn phạt tiền năm trăm nhiều đồng Euro, sắc mặt đều biến đen, cũng bất chấp cùng Hạ Vân Kiệt lên tiếng kêu gọi, bước nhanh hướng phòng bếp đi đến, Hạ Vân Kiệt thấy thế cũng theo đi qua.

Chỉ thấy tại trong bếp Tạ Tư Mạnh chính giận mà không dám nói gì gắt gao nhìn chằm chằm vị kia mập mạp cảnh sát, mà Tạ Tư Mạnh mẫu thân còn lại là vẻ mặt tức giận theo mập mạp cảnh sát can thiệp, bất quá mập mạp cảnh sát hôm nay hiển nhiên là xác định vững chắc muốn trừng phạt Tạ gia nhà hàng, mặt không chút thay đổi, du diêm không tiến, chỉ để ý cúi đầu khai hóa đơn phạt.

“Ricardo cảnh quan, vệ sinh phương diện ta sẽ cải tiến, nhưng có không mời ngươi……” Tạ Tác Hòa thái độ so với hắn thê tử dịu đi không ít. Dù sao dị quốc tha hương, Tạ Tác Hòa làm như một nhà đứng đầu, băn khoăn muốn càng nhiều một ít.

“Trung Quốc Tạ, ngươi nghĩ rằng ta đây là ở buôn bán sao? Ta đây là ở chấp pháp.” Mập mạp mặt không chút thay đổi đem hóa đơn phạt nhất tê, súy cấp Tạ Tác Hòa nói, nói chuyện khi trong mắt lóe ra thống khoái đắc ý ánh mắt.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng nghe không hiểu Italy ngữ, nhưng này cũng không gây trở ngại hắn hiểu được đến tột cùng đã xảy ra sự tình gì, gặp mập mạp cảnh sát đem viết có

516 đồng Euro phạt tiền đan súy cấp Tạ Tác Hòa, trong lòng không khỏi có chút căm tức, thân thủ trực tiếp đem kia ra cấp đoạt đi qua.

Bởi vì vừa rồi Hạ Vân Kiệt đã muốn nhìn lướt qua phòng bếp, có thể nói phòng bếp vệ sinh trạng huống đã muốn cũng đủ tốt lắm, xoi mói đề điểm đề nghị có thể, nhưng tuyệt đối không cần như thế trọng phạt.

“Ngươi là ai? Ai cho phép ngươi tiến phòng bếp ?” Mập mạp cảnh sát gặp Hạ Vân Kiệt một phen lấy quá chính mình trong tay tờ danh sách, sắc mặt không khỏi lập tức kéo xuống dưới, mà Tạ Tác Hòa đám người thấy thế còn lại là sắc mặt đại biến.

“Tiểu Hạ, ngươi đừng xằng bậy, mau đưa hóa đơn phạt cho ta.” Tạ Tác Hòa còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt tuổi trẻ khí thịnh, không quen nhìn người ngoại quốc ức hiếp chính mình người Trung Quốc, vội vàng hướng Hạ Vân Kiệt nói.

“Ta là ai ngươi không cần phải xen vào, dù sao ta không phải các ngươi Italy cảnh sát, nhưng cho dù như thế, ta cũng có thể nhìn ra tới nơi này vệ sinh điều kiện tốt lắm, hơn nữa ta nghiêm trọng hoài nghi ngươi quan báo tư thù cùng kì thị chủng tộc.” Hạ Vân Kiệt lắc lắc trong tay hóa đơn phạt, ngữ khí lạnh như băng nói.

“Ngươi đây là gây trở ngại chúng ta cảnh sát chấp pháp!” Ricardo, cũng chính là vị kia mập mạp cảnh sát gặp một Trung Quốc tiểu tử hướng hắn “Ngưu bức hò hét” chất vấn, nhất thời thẹn quá thành giận chỉ vào Hạ Vân Kiệt chỉ trích nói.

Tạ Tác Hòa gặp Ricardo chỉ trích Hạ Vân Kiệt gây trở ngại hắn chấp pháp, sắc mặt đều biến trắng, vội vàng hướng Ricardo giải thích nói:“Ricardo cảnh quan, thực xin lỗi, thực xin lỗi, vị này là đến chúng ta nhà hàng dùng

cơm khách hàng, hắn khả năng đối chuyện của chúng ta tình có chút hiểu lầm, còn thỉnh ngài……”

“Hiểu lầm? Chẳng lẽ ngươi xem không được hắn ở gây trở ngại chúng ta cảnh sát chấp pháp sao? Ta cần hắn theo chúng ta đi một chuyến cảnh sát cục.” Ricardo nói.

“Được rồi, Ricardo cảnh quan, ta lập tức giao tiền phó phạt tiền, ngươi có thể không hề truy cứu sao?” Tạ Tác Hòa gặp Ricardo muốn dẫn đi Hạ Vân Kiệt không khỏi hoàn toàn nóng nảy.

“Đây là hai việc khác nhau, hay là ngươi cho rằng ta là ở dùng hắn đến uy hiếp ngươi sao?” Ricardo khinh thường nói, trong mắt tất cả đều là vui sướng khi người gặp họa biểu tình.

Hắn vốn tưởng rằng chuyện này cần cãi cọ một trận, không nghĩ tới này nửa đường thế nhưng còn sát đi ra Hạ Vân Kiệt này “Ngốc đại cái”, nhưng thật ra lại đả kích Tạ Tác Hòa một lần.

“Có phải hay không chính ngươi rõ ràng.” Hạ Vân Kiệt khinh thường cười lạnh một tiếng, sau đó đối Tạ Tác Hòa nói:“Lão Tạ, khiến cho ta cùng vị này Ricardo đi một chuyến cảnh sát cục đi, nói thật ta ở quốc nội tiến vào vài lần cảnh sát cục, nhưng nước ngoài ta còn thực chưa tiến vào quá.”

“Tiểu Hạ, đây đều là khi nào thì, ngươi còn có tâm tình khai này vui đùa. Nơi này là Italy cũng không phải quốc nội, nếu ở quốc nội hoặc nhiều hoặc ít còn có thể tìm xem người quen, nơi này tìm ai nha?” Tạ Tác Hòa gặp Hạ Vân Kiệt một bộ không sao cả bộ dáng, không khỏi gấp đến độ thẳng dậm chân.

“Yên tâm a, lão Tạ, ngươi xem ta như là người vờ ngớ ngẩn sao? Nói cho ngươi, đừng nói Italy, cho dù Mỹ

quốc Nhà Trắng tổng thống văn phòng, nếu ta vui ta cũng có thể tự do ra vào.” Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ Tạ Tác Hòa bả vai, vẻ mặt thoải mái mà cười nói.

“Tiểu Hạ, ta biết ngươi không phải vờ ngớ ngẩn, nhưng nơi này dù sao cũng là Italy, thực không tất yếu theo chân bọn họ tích cực, ngươi còn là chịu thua vài câu, chúng ta……” Tạ Tác Hòa cười khổ nói. Hạ Vân Kiệt trong lời nói hắn đương nhiên không tin, thật muốn như vậy ngưu bức, kia không đều có thể thống nhất toàn thế giới ?

“Thật đúng là tích cực một chút, bằng không bọn họ về sau không trả gặp thời thỉnh thoảng tới tìm các ngươi phiền toái một chút. Được rồi, lão Tạ, ngươi cũng đừng lo lắng, ta là người trưởng thành, thật muốn có chuyện ta chính mình gánh vác. Đúng rồi, ta ở trên xe đáp ứng cho ngươi con trai thỉnh một vị tư nhân trang phục thiết kế sư lại đây, giúp hắn miễn phí thiết kế cũng chế tác một bộ, phỏng chừng không vài phút hắn khả năng sẽ đến, đợi lát nữa ngươi liền nói cho hắn ta bị vị này Ricardo cảnh quan cấp đưa cảnh sát cục đi, ta nghĩ hắn hẳn là biết làm như thế nào.” Hạ Vân Kiệt không đợi Tạ Tác Hòa đem nói cho hết lời, khoát tay ngắt lời nói.

Nói xong, Hạ Vân Kiệt lại chuyển hướng Ricardo dùng tiếng Anh nói:“Ricardo cảnh quan, hiện tại ta có thể đi theo ngươi cảnh sát cục.”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt chính mình dẫn đầu đi nhanh hướng đứng ở cửa xe cảnh sát đi đến.

Ricardo gặp Hạ Vân Kiệt như vậy trấn định, lại tựa hồ ước gì cùng chính mình đi cảnh sát cục, trong lòng ngược lại trở nên có chút không để, nhưng nơi này dù sao cũng là hắn địa đầu, hắn lại là địa phương cảnh sát, tự nhiên không muốn ở người Trung Quốc trước mặt lộ ra chột dạ một mặt, huống chi còn là như thế một vị

người trẻ tuổi. Cuối cùng Ricardo bất đắc dĩ chính chính mình mũ, dùng tiếng Ý mắng một câu Hạ Vân Kiệt nghe không hiểu trong lời nói, cũng đi theo đi rồi đi ra ngoài.

Về phần phạt tiền cái gì, Ricardo tạm thời cũng vô tâm tư đi rối rắm, bởi vì hóa đơn phạt còn tại Hạ Vân Kiệt trên tay đâu.

Sự tình đột nhiên biến hóa, làm cho Tạ Tác Hòa người một nhà cân não nhất thời nửa khắc cũng chưa có thể chuyển lại đây, nhìn xe cảnh sát gào thét rời đi, một hồi lâu nhi, Tiểu Huệ đột nhiên oa một tiếng khóc lớn, Tạ Tác Hòa người một nhà thế này mới tỉnh táo lại, ngươi xem xem ta, ta xem nhìn ngươi, nửa ngày sau, Tạ Tác Hòa mới nhớ tới Hạ Vân Kiệt trước khi đi nói lời nói, hướng con trai Tạ Tư Mạnh hỏi:“Tư Mạnh, Tiểu Hạ nói cái gì tư nhân trang phục thiết kế sư là chuyện gì xảy ra?”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 385 : Hắn hiện tại đi rồi sao?

Tạ Tư Mạnh gặp phụ thân hỏi, liền đem xe lửa thượng sự tình cùng hắn cha mẹ nói một lần.

“Scola? Sẽ không là kia mốt đại sư Scola đi?” Nữ nhân hiển nhiên đối với mốt chú ý độ nhiều một ít, Tạ Tư Mạnh mẫu thân nghe xong sau, không khỏi vẻ mặt kinh nghi nói.

“Nào mốt đại sư? Chẳng lẽ ngươi nghe nói qua Scola tên?” Tạ Tác Hòa nhíu nhíu mày hỏi.

“Cũng thật không biết ngươi tại Ý mấy năm nay là như thế nào cuộc sống xuống dưới ! Scola không biết, kia Gucci tập đoàn ngươi tổng biết chưa?” Tạ Tư Mạnh mẫu thân nghe vậy tức giận trắng Tạ Tác Hòa liếc mắt một cái, hiển nhiên đối hắn ngay cả Scola cũng không biết rất là bất mãn.

“Gucci tập đoàn ta đương nhiên biết, đây là thế giới cấp xa xỉ phẩm bài, nhưng này cùng Scola có cái gì quan hệ?” Italy là thế giới nổi tiếng mốt quốc gia, Tạ Tác Hòa tuy rằng là cái đầu bếp, làm đối với Gucci tập đoàn đại danh còn là như sấm bên tai, nghe vậy càng phát ra khó hiểu hỏi.

“Scola chính là Gucci tập đoàn mốt tổng giám, quốc tế cấp mốt đại sư.” Tạ Tư Mạnh mẫu thân trả lời.

“Cái gì?” Tạ Tác Hòa nghe nói Scola dĩ nhiên là tiếng tăm lừng lẫy Gucci tập đoàn mốt tổng giám, đầu tiên là mạnh lắp bắp kinh hãi, tiếp theo lập tức lắc đầu nói:“Ngươi miên man suy nghĩ cái gì? Tiểu Hạ chính là cái đến Ý du lịch người trẻ tuổi, như thế nào khả năng nhận thức ngươi nói kia Scola.”

“Kia cũng là là, Italy kêu Scola nhiều người là.” Tạ Tư Mạnh mẫu thân bị Tạ Tác Hòa bát một chậu nước lạnh, tâm lập tức liền lạnh xuống dưới, gật gật đầu cười khổ nói.

“Trước đừng động kia cái gì Scola còn là Ba Khắc Lạp, còn là trước hết nghĩ tưởng nên làm sao bây giờ? Tổng không thể không quản Hạ đại ca đi?” Tạ Tư Mạnh gặp cha mẹ thân ở rối rắm Scola vấn đề, không khỏi sốt ruột nói.

“Quản đương nhiên muốn xen vào, nhưng là khó a. Kia Ricardo với ngươi ba vốn còn có điểm quá tiết, hiện tại ngươi ba nếu nhúng tay, khẳng định hội đem sự tình khiến cho càng phức tạp. Hiện tại ta xem chỉ có thể hy vọng ngươi kia mang về đến Hạ đại ca có thể thông minh một chút, đừng nữa chọc giận người trong cảnh sát cục. Tái nói như thế nào nơi này cũng là địa bàn của người ta.” Tạ Tư Mạnh mẫu thân lắc đầu thở dài nói.

“Ta xem khó, này Tiểu Hạ ở quốc nội hẳn là có điểm thân phận, cho nên đến nước ngoài cũng không biết thu liễm tính tình, ta xem lúc này khẳng định ăn chút đau khổ.” Tạ Tác Hòa đi theo lắc đầu nói.

“Kia làm sao bây giờ? Florence không phải có chúng ta tổng lãnh sự quán sao? Nếu không thỉnh bọn họ ra mặt?” Tạ Tư Mạnh càng phát ra sốt ruột nói.

“Ngốc con trai, như vậy rất khả năng hội đem sự tình biến thành càng phức tạp, trước làm cho ba hảo hảo suy nghĩ một chút.” Tạ Tác Hòa gặp con trai rất giống chính mình tuổi trẻ thời điểm tính tình, không khỏi sờ sờ hắn đầu nói.

Lại nói tiếp, hắn cùng Ricardo có thù, chính là bởi vì một vị lúc ấy ở Florence công tác khi, gặp một vị người

Trung Quốc đã bị không công bình đối đãi, mạnh mẽ xuất đầu, thế này mới đắc tội Ricardo. Lúc ấy vì kia sự kiện, bách cùng dư luận áp lực, Ricardo đã bị xử phạt, chính là không nghĩ tới sự quá nhiều năm, Ricardo điều đến La Spezia, cũng theo dõi hắn.

Tạ Tác Hòa đang nói vừa mới vừa xuống dưới, một chiếc màu vàng Ferrari xe thể thao đứng ở nhà hàng cửa, trên xe đi xuống đến một vị mặc thập phần khảo cứu, rất thân sĩ quý tộc khí chất Italy lão nhân cùng một vị đội kính râm, thoạt nhìn thực khốc cao lớn bảo tiêu. Vị kia lão nhân tự nhiên chính là Scola!

“Hắn, hắn giống như chính là Scola!” Scola làm mốt giới đại sư cũng không có thiếu đi lên mốt tạp chí, mà Tạ Tư Mạnh mẫu thân thân là nữ nhân bình thường hiển nhiên cũng không thiếu chú ý này đó mốt tạp chí, nàng gặp Scola theo trên xe xuống dưới, thấy hắn bộ dạng giống quá chính mình ở tạp chí nhìn đến kia Italy mốt đại sư, không khỏi giật mình tròng mắt đều thiếu chút nữa rớt xuống dưới, chỉ vào Scola nói đều giảng bất lợi tác.

“Lại đề Scola làm gì?” Tạ Tác Hòa đầu tiên là tức giận nói một câu, tiếp theo tựa hồ đột nhiên nhớ tới cái gì, cũng giống thấy quỷ dường như hướng ra phía ngoài nhìn lại, đầu lưỡi thắt nói:“Ngươi, ý của ngươi là, này đi, đi tới chính là kia, kia cái gì Gucci mốt tổng giám Scola?”

“Ân! Ân!” Tạ Tư Mạnh mẫu thân dùng sức địa điểm đầu, nói đều giảng không được.

Ông trời, nếu này hết thảy đều là thật sự, như vậy chẳng phải là ý nghĩa vừa rồi vị kia người trẻ tuổi có được quốc tế cấp tư nhân trang phục thiết kế đại sư? Kia chẳng phải là cũng ý nghĩa, chính mình con trai đem có được một kiện quốc tế mốt đại sư tự mình thiết kế cũng chế tác trang phục? Ông trời, này muốn thật sự, kia về sau con trai trên người mặc quần áo chẳng phải là so với

nhà chúng ta nhà hàng còn muốn đáng giá?

Gặp thê tử kích động khẩn trương ngay cả nói đều giảng không được, chỉ biết là gật đầu, Tạ Tác Hòa chỉ biết chính mình không đã đoán sai, không khỏi cũng là lại kích động lại khẩn trương.

Hắn tuy rằng không liên quan chú mốt giới sự tình, nhưng chưa ăn quá trư thịt cũng gặp qua trư chạy, còn là biết quốc tế cấp mốt đại sư phân lượng.

Tạ Tác Hòa người một nhà chính kích động khẩn trương là lúc, Scola mặt mang mỉm cười, kia mỉm cười trung mang theo một tia khiêm tốn đi đến hỏi:“Xin hỏi nơi này là không phải Tạ Tư Mạnh tạ tiên sinh nhà mở nhà hàng?”

“Là, là, ta chính là Tạ Tư Mạnh ba ba, vị này là con ta Tạ Tư Mạnh.” Tạ Tác Hòa vội vàng nói.

“A, nguyên lai ngươi chính là Tạ lão bản hạnh ngộ, hạnh ngộ. Ta là Scola, Gucci tập đoàn mốt tổng giám, đây là của ta danh thiếp.” Scola nghe nói trước mắt vị này mặc đầu bếp bào nam tử là Tạ Tư Mạnh phụ thân, vội vàng lại là bắt tay, lại là hai tay đưa lên danh thiếp.

Nếu không phải gặp Scola mở ra Ferrari xe thể thao, phái đoàn mười phần, nếu không phải thê tử theo tướng mạo nhận ra Scola, Tạ Tác Hòa thật không dám tin tưởng trước mắt vị này thái độ thần kỳ nhiệt tình khiêm tốn lão đầu thế nhưng chính là một vị đại danh đỉnh đỉnh quốc tế cấp mốt đại sư.

“Cảm ơn, cảm ơn, xin hỏi Scola tiên sinh là đến nơi đây đến dùng cơm sao?” Tạ Tác Hòa vội vàng tiếp nhận danh thiếp, sau đó cưỡng chế trong lòng kích động khẩn trương, hỏi.

“Đúng vậy. Lần này ta ứng Hạ tiên sinh phân phó, trừ bỏ vội tới quý công tử, không, Tạ lão bản người một nhà thiết kế vài món phục sức ở ngoài, chính là tưởng nhấm nháp một chút Tạ lão bản tay nghề.” Scola nói.

Scola trong lời nói nghe được Tạ Tư Mạnh mẫu thân thiếu chút nữa hạnh phúc muốn hôn đi qua!

Ông trời, Gucci tập đoàn thiết kế tổng giám thế nhưng cấp cho chúng ta người một nhà thiết kế phục sức! Này không phải nằm mơ đi!

“Nga, đúng rồi, xin hỏi Hạ tiên sinh vừa rồi đã tới nơi này sao? Hắn hiện tại đi rồi sao?” Làm Tạ Tư Mạnh mẫu thân kích động hạnh phúc thiếu chút nữa muốn hôn đi qua khi, Scola ánh mắt chung quanh nhìn xung quanh một chút, phá lệ khiêm tốn hỏi.

“A, ngươi nói tiểu…… Khụ khụ, Hạ tiên sinh a, chuyện này hiện tại phiền toái, ta đang muốn tìm người hỗ trợ đâu.” Scola nhắc tới Hạ Vân Kiệt, Tạ Tác Hòa thế này mới nhớ tới đến chính mình đem chuyện trọng yếu nhất cấp đã quên, không khỏi vỗ hạ đầu nói, bất quá nay nói lời này, Tạ Tác Hòa sẽ không vừa rồi như vậy khẩn trương lo lắng.

Nếu ngay cả Italy Gucci tập đoàn mốt tổng giám đều là Hạ Vân Kiệt tư nhân trang phục thiết kế sư, Tạ Tác Hòa tự nhiên không lo lắng Hạ Vân Kiệt khốn cảnh.

“Phiền toái? Sao lại thế này?” Scola mày lập tức nhíu lại, hỏi.

“Là như vậy, vừa rồi có vị Ricardo cảnh quan đến ta trong tiệm kiểm tra, bởi vì ta cùng Ricardo cảnh quan trước kia có điểm tiểu quá tiết, Ricardo cảnh quan ở chấp pháp khi khó tránh khỏi đại nhập cá nhân cảm tình, có mất công chính, Hạ tiên sinh thực nhiệt tình, giúp ta

nói vài câu, Ricardo cảnh quan nói Hạ tiên sinh gây trở ngại bọn họ chấp pháp, đem Hạ tiên sinh mang về cảnh sát cục. Nga, đúng rồi, Hạ tiên sinh đi lên công đạo ta, nói ngươi vài phút sau sẽ đến, hắn nói đem chuyện này nói cho ngươi là có thể.” Tạ Tác Hòa gặp Scola nhíu, trong mắt không khỏi lóe ra một chút sắc mặt vui mừng, vội vàng giải thích nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 386 : Ngươi cho là ngươi là ai?

Muốn nói toàn bộ Italy, tối hiểu biết Hạ Vân Kiệt bản sự chỉ sợ trừ bỏ Hoa Kiều Lí Vệ Chấn gia tôn hai, cũng liền Scola cùng Mario. Scola vừa nghe nói chính là La Spezia cảnh sát cục một gã cảnh sát cũng dám mang đi Hạ Vân Kiệt, sắc mặt đều thay đổi vài lần.

Hắn biết giống Hạ Vân Kiệt như vậy lợi hại đại nhân vật, nếu không phải hắn nguyện ý hoặc là nói cố ý, chỉ bằng chính là hai vị cảnh sát lại như thế nào mang đi hắn? Nếu Hạ Vân Kiệt nguyện ý bị bọn họ mang đi, hơn nữa lại để lại nói, hiển nhiên chuyện này làm cho tôn quý Hạ tiên sinh căm tức, này cũng ý nghĩa chuyện này nếu không thể cấp Hạ tiên sinh một cái vừa lòng kết quả, chỉ sợ hắn đều có thể đem La Spezia cảnh sát cục, không, là toàn bộ Italy cảnh sát cục cấp hủy đi! Đương nhiên Scola mới không quan tâm cảnh sát cục có thể hay không bị dỡ xuống, hắn quan tâm là nếu Hạ Vân Kiệt làm cho Tạ Tác Hòa tiện thể nhắn cho hắn, hắn nếu không thể đem chuyện này xử lý tốt, xử lý làm cho Hạ tiên sinh vừa lòng, chỉ sợ hắn không chỉ có phải đổi hồi lão Scola, hơn nữa rất khả năng còn có thể trở thành một gã “Bệnh liệt dương” lão Scola.

Như vậy nhất tưởng, Scola trên trán mồ hôi lạnh đều xông ra, vội vàng lấy di động ra cấp Mario gọi điện thoại.

Muốn nói lấy Scola thân phận, lấy nhân mạch của hắn, muốn theo cảnh sát cục mang ra một người thật sự rất đơn giản bất quá. Nhưng muốn tưởng làm cho Hạ tiên sinh vừa lòng, lấy Scola thân phận cùng lực ảnh hưởng làm đứng lên chỉ sợ còn có điểm khó khăn, cho nên chuyện này còn phải báo cho biết Mario. Lấy Mario lực ảnh hưởng xử lý chuyện này tự nhiên thành thạo, hơn nữa Scola cũng biết, Mario khẳng định cùng chính mình

giống nhau rất thích ý vì Hạ tiên sinh cống hiến sức lực.

Điện thoại rất nhanh liền đả thông, nhưng tiếp điện thoại là Joseph, Mario cận vệ. Lấy Scola thân phận còn không có tư cách trực tiếp quay số Mario chính mình tùy thân mang theo tư nhân di động.

“Scola, lão bản hiện tại đang ở cùng một vị nhân vật rất trọng yếu đang nói nói, có chuyện gì ngươi theo ta giảng.” Joseph cũng không có lập tức đi gọi Mario tiếp điện thoại, bởi vì Scola thân phận còn chưa đủ tư cách, mà Joseph nói cũng là tình hình thực tế.

Gần nhất trong khoảng thời gian này, Mario vẫn tất cả đều bận rộn cùng Corleone gia tộc Roberto liên thủ đối phó Saviano gia tộc. Sự tình tiến triển thật sự thuận lợi, Saviano gia tộc hiện tại đã muốn bị đả kích thất linh bát lạc, Jim giáo phụ ở hai người liên thủ làm chứng cũng đối phó hạ, đã muốn bị khai trừ 11 người ủy ban ủy viên, cũng bị bắt trốn hướng Brazil. Mà Mario cũng bằng vào mấy ngày nay tiến công chớp nhoáng, hơn nữa Corleone gia tộc Roberto đối hắn kiên định duy trì, đã muốn thành công tại Ý trong Mafia gia tộc tạo không thể chống cự uy vọng.

Joseph trong miệng nhân vật trọng yếu chỉ chính là Corleone gia tộc giáo phụ Roberto, hiện tại hắn đang cùng Mario ở trong phòng thương lượng thu thập tàn cục cùng tuyển cử nhậm chức 11 người ủy ban giáo phụ sự tình.

“Ta nghĩ cùng Mario tiên sinh đàm có liên quan Hạ Vân Kiệt tiên sinh sự tình.” Bất quá Scola kế tiếp nói những lời này, làm cho Joseph không chút do dự xao mở cửa phòng, sau đó đem điện thoại giao cho Mario, cũng thấp giọng nói:“Lão bản, Scola nói có Hạ tiên sinh sự tình cùng ngài đàm.”

Mario vốn đối Joseph lỗ mãng đẩy cửa tiến vào có chút bất mãn, nhưng vừa nghe đến “Hạ tiên sinh” Này ba chữ, lập tức liền đối với Roberto nói thanh thật có lỗi, sau đó một bên tiếp khởi điện thoại một bên ly khai phòng.

Lời nói không chút nào khoa trương trong lời nói, không lâu tương lai, Mario ngồi trên Italy Mafia 11 người ủy ban giáo phụ vị trí đã muốn là đinh đóng trên tường, thay lời khác nói, Mario chính là toàn bộ Italy Mafia gia tộc tổng đầu mục, là Italy thứ hai chính phủ quốc vương, hắn mỗi tiếng nói cử động đều đem hội ảnh hưởng đến toàn bộ Italy chính trị kinh tế đi hướng. Cho nên Roberto gặp Joseph chính là ở Mario bên tai nhẹ nhàng nói một câu, Mario liền lập tức biến sắc đứng dậy, trong đầu không khỏi khiếp sợ vạn phần.

Hắn nhớ không nổi tại Ý còn có ai điện thoại có thể làm cho Mario như vậy đại nhân vật như thế coi trọng!

Làm Roberto trong lòng âm thầm khiếp sợ là lúc, Mario đã muốn bắt đầu cùng Scola trò chuyện.

“Mario tiên sinh, Hạ tiên sinh bị La Spezia cảnh sát cấp đưa cảnh sát cục.” Gặp là Mario tiếp điện thoại, Scola nhất mở miệng liền thẳng đến chủ đề.

“Cái gì? La Spezia cảnh sát đem Hạ tiên sinh đưa cảnh sát cục ? Đây là chuyện gì xảy ra?” Mario nghe nói thế nhưng có người dám tại Ý đem đối chính mình có hai độ tái sinh chi ân Hạ tiên sinh cấp đưa cảnh sát cục, thiếu chút nữa không tức giận đến trực tiếp đem điện thoại cấp ném xuống, nhưng hắn dù sao cũng là người làm đại sự tình, lập tức liền theo chuyện này nghe ra một chút cái gì, ít nhất hắn biết rõ, lấy Hạ tiên sinh bản sự, chỉ cần không phải hắn nguyện ý, cho dù toàn bộ Italy cảnh sát xuất động phỏng chừng đều bắt không được hắn.

Scola đem sự tình đại khái cùng Mario giải thích một lần, Mario này người từng trải nghe xong sau còn có chỉ ra rõ, Hạ Vân Kiệt bị đưa cảnh sát cục chính là một chuyện nhỏ, chân chính đại sự là hắn đối người Hoa Hoa Kiều tại Ý hiện trạng thực không hài lòng, cho nên lấy hắn như vậy thân phận người có bản lĩnh, còn cố ý làm cho La Spezia cảnh sát đưa cảnh sát cục, hắn muốn cho này đó mắt chó xem thấp người cảnh sát thấy rõ ràng, người Hoa là không tốt ức hiếp. Đương nhiên người từng trải Mario cũng không khó coi đi ra, chuyện này đối hắn kỳ thật cũng là một cái cảnh cáo, nếu hắn lập tức đã đem ngồi trên 11 người ủy ban giáo phụ vị trí, nếu Hạ Vân Kiệt như vậy giúp hắn, lại nhiều lần cứu hắn, hắn nếu ngay cả cải thiện người Hoa tại Ý địa vị đều làm không được, kia phỏng chừng hắn này giáo phụ vị trí cũng liền làm đến cùng.

“Hảo, ta hiểu được. Hiện tại ngươi lập tức đuổi tới La Spezia cảnh sát cục, ngàn vạn không thể làm cho Hạ tiên sinh có chịu một chút ủy khuất, nếu không đừng nói ngươi cùng ta, ta xem toàn bộ Italy đều có phiền toái!” Nghe xong sau, Mario cưỡng chế trong lòng khủng hoảng, bình tĩnh đối Scola nói.

“Là, ta lập tức chạy tới La Spezia cảnh sát cục.” Scola gặp Mario như vậy đại nhân vật đều nói ra nói như vậy, trái tim đều nhịn không được mạnh run rẩy một chút.

Nói xong, Scola treo điện thoại, sau đó đối Tạ Tác Hòa nói:“Tạ lão bản ngươi nhóm yên tâm, Hạ tiên sinh tuyệt đối không có việc gì, ta hiện tại liền chạy tới La Spezia cảnh sát cục, các ngươi trang phục chờ ta trở lại sau sẽ giúp các ngươi thiết kế.”

“Hạ tiên sinh sự tình quan trọng hơn, còn thỉnh Scola tiên sinh nhanh lên tiến đến cảnh sát cục đi.” Tạ Tác Hòa người một nhà vội vàng nói, trong lòng cũng là vui

mừng lại là kinh ngạc. Không biết Hạ Vân Kiệt đến tột cùng là cái gì đến đây, thế nhưng có thể làm cho quốc tế cấp mốt đại sư Scola như thế khẩn trương, thậm chí liên quan đối bọn họ đều là khách khí có thêm, dưới tình huống như vậy cũng không quên nhắc tới cho bọn hắn thiết kế trang phục sự tình.

Làm Scola hướng La Spezia cảnh sát cục đuổi khi, La Mã bên kia Mario đã muốn bắt đầu tự cấp một ít Italy nhân vật trọng yếu gọi điện thoại. Nói là gọi điện thoại kỳ thật là khách khí, trên thực tế chính là hạ mệnh lệnh.

Italy Mafia tại Ý phát triển nhiều năm như vậy, các ngành các nghề bao gồm chính phủ cơ cấu sớm đã đều thẩm thấu người của Mafia, Mario thân là Fiero đại gia tộc giáo phụ, Mafia gia tộc 11 người ủy ban đầu sỏ chi nhất, hắn ở chính phủ trung lại sao lại không có người?

Làm Hạ Vân Kiệt bị bắt sự tình, làm cho Scola, Mario đám người thần kinh độ cao khẩn trương khi, La Spezia cảnh sát cục, Hạ Vân Kiệt chính ưu tai du tai kiều chân bắt chéo ngồi ở hỏi trước bàn, hai mắt nhìn thẳng Ricardo.

“Ngồi ngay ngắn! Có biết hay không nơi này là địa phương nào?” Ricardo gặp Hạ Vân Kiệt như vậy “Kiêu ngạo” Cảm giác chính mình quyền uy đã bị thật lớn khiêu khích, tức giận đến đem ghi lại bản hướng trên bàn thật mạnh vung, dùng tiếng Anh quát.

“Thực uy phong thôi, Ricardo. Nếu ta là ngươi, hiện tại sẽ khách khí một chút. Mặc kệ nói như thế nào ta cũng vậy một người ngoại quốc, lại không có phạm cái gì pháp, nay bị ngươi vô duyên vô cớ cấp đưa cảnh sát cục đến, chẳng lẽ ngươi sẽ không sợ khiến cho ngoại giao tranh cãi sao?” Hạ Vân Kiệt như trước kiều chân bắt chéo, mặt mang miệt thị nhìn Ricardo nói.

“Người ngoại quốc sĩ? Ngươi cho là Trung Quốc hội vì ngươi theo chúng ta Italy sinh ra tranh cãi sao? Thấy rõ ràng, nơi này là Italy, là Âu châu, không phải lạc hậu Phi Châu! Italy biết không? Cho ta phóng thành thật một chút, nếu không ta sẽ cho ngươi đẹp mặt!” Ricardo bị Hạ Vân Kiệt trong lời nói cấp nói được cơ hồ nổi trận lôi đình.

“Phải không?” Hạ Vân Kiệt chậm rãi đứng lên, sau đó thân thủ cầm quá Ricardo áo, cười lạnh nói:“Có biết hay không nếu ngươi thành thành thật thật chấp pháp, ngươi sẽ vẫn làm đầy hứa hẹn cảnh sát, nhưng này hết thảy cho tới hôm nay mới thôi đã xong! Ngươi sẽ quá ăn mày giống nhau cuộc sống, bởi vì ngươi đắc tội ta cùng của ta quốc nhân.”

“Ngươi cho là ngươi là ai? Là Italy tổng thống sao? Là Sicily đảo từng vô miện quốc vương Đường • Veytaux sao? Ngươi cái gì cũng không là, ngươi chính là cái ngu muội không biết người Trung Quốc!” Ricardo không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt ở loại địa phương này thế nhưng còn dám như vậy “Kiêu ngạo” Tuy rằng bị Hạ Vân Kiệt cầm lấy cổ áo làm cho hắn không hiểu cảm thấy một trận trái tim băng giá, nhưng càng nhiều còn là xấu hổ não.

Mà này khác cảnh sát gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng cầm lấy Ricardo áo, đều ào ào đứng lên, có vài cái đã muốn trực tiếp đưa tay bắt được cảnh côn.

“Phải không? Chúng ta đây chờ coi! Nhìn xem đến tột cùng ai cái gì cũng không là!” Hạ Vân Kiệt cũng không tưởng ở cảnh sát cục bại lộ chính mình siêu năng lực, thấy thế lạnh lùng cười, buông lỏng ra Ricardo áo, sau đó vỗ vỗ tay muốn ngồi trở lại chính mình vị trí, mà Ricardo gặp Hạ Vân Kiệt buông tay, thẹn quá thành giận dưới, cơ hồ không hề nghĩ ngợi đã bắt khởi cảnh côn hướng về phía Hạ Vân Kiệt đánh đi.

“Ricardo, ngươi con mẹ nó muốn làm gì? Tưởng mưu sát chứng nhân sao?” Bất quá Ricardo cảnh côn còn không có hạ xuống đi, chợt nghe tới cửa vang lên một đạo hổn hển tiếng hét phẫn nộ.

Ricardo vừa quay đầu lại gặp là La Spezia cảnh sát cục cục trưởng Francesco, không khỏi sợ tới mức cả người run lên đẩu, vội vàng buông trong tay cảnh côn chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói:“Cục trưởng ngươi hiểu lầm, là này Trung Quốc người trẻ tuổi……”

“Ngậm lại của ngươi thối miệng! Vị này người Trung Quốc trong tay hắn có đao sao?” Francesco chỉ vào Ricardo chất vấn nói.

“Không có.” Ricardo lắc đầu.

“Có súng sao?” Francesco lại hỏi.

“Không có.” Ricardo lại lắc đầu.

“Vậy ngươi giơ cảnh côn làm gì?” Francesco lại chất vấn nói.

“Ta, ta……” Ricardo rốt cuộc giảng không ra nói đến.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 387 : Đại nhân vật

Gặp Ricardo giảng không ra nói đến, Francesco thế này mới chuyển hướng Hạ Vân Kiệt, bất quá khi hắn chuyển hướng Hạ Vân Kiệt khi, trên mặt miễn cưỡng bài trừ một tia mỉm cười nói:“Ngươi nhất định là Hạ tiên sinh đi? Hiện tại ngươi có thể đi rồi.”

“Cục trưởng, hắn gây trở ngại chúng ta chấp pháp, như thế nào có thể cứ như vậy thả hắn đi?” Ricardo gặp cục trưởng nhất lại đây, không hỏi một tiếng đã nói phóng Hạ Vân Kiệt đi, không khỏi nóng nảy !

“Không có nghe đến ta nói thả hắn đi sao? Ngươi dài dòng cái gì?” Francesco gặp Ricardo chen vào nói cản lại, phế đều thiếu chút nữa không bị tức tạc. Phải biết rằng ngay tại vừa rồi ngắn ngủn vài phút trong vòng, hắn liên tiếp nhận được thị nghị viên, thị trưởng điện thoại, không chỗ nào không phải là ở chỉ trích lên án người của hắn chấp pháp bất công, thô bạo đối đãi người Hoa lữ khách cùng thương gia, đương nhiên trong giọng nói cũng nhắc tới Hạ Vân Kiệt tiên sinh.

“Cục trưởng tiên sinh, chẳng lẽ ngươi chính là như vậy đối đãi đã bị không công chính đối đãi ngoại quốc du khách sao? Đem người chộp tới, sau đó một câu làm cho hắn đi liền xong việc sao?” Bất quá lúc này cũng là Hạ Vân Kiệt không chuẩn bị đi, nhìn Francesco chất vấn nói.

Bởi vì Francesco tuy rằng mặt mang mỉm cười, nhưng hắn lời nói lại làm cho Hạ Vân Kiệt nghe không thoải mái.

Gặp Hạ Vân Kiệt này không biết trời cao đất rộng Trung Quốc người trẻ tuổi lại bắt đầu chất vấn cục trưởng, Ricardo nhưng thật ra bắt đầu vui sướng khi người gặp

họa đứng lên, mà Francesco sắc mặt liền khó tránh khỏi bắt đầu trở nên có chút khó coi.

Nếu không phải bách cho thị nghị viên, thị trưởng điện thoại áp lực, Francesco mới sẽ không để ý Hạ Vân Kiệt này vụ án, từ trong đáy lòng, Francesco còn là có chứa một ít kỳ thị tâm lý. Nhưng hắn không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt thế nhưng còn đặng cái mũi lên mặt.

“Ngươi muốn thế nào?” Francesco sắc mặt có chút khó coi hỏi.

“Không phải ta nghĩ thế nào? Mà là các ngươi thân là Italy cảnh sát hẳn là thế nào? Chẳng lẽ các ngươi thân là cảnh sát không nên vì đối người Hoa không công chính chấp pháp mà xin lỗi sao?” Hạ Vân Kiệt hai mắt bình tĩnh mà vô tình đảo qua toàn bộ người cảnh sát cục, cuối cùng dừng ở Francesco trên mặt, chất vấn nói.

Francesco nghe được Hạ Vân Kiệt chất vấn, trên mặt thịt không khỏi co rúm lên, trong mắt toát ra một tia căm tức sắc, đang muốn phát hỏa là lúc, Scola vọt tiến vào.

“Nga, của ta Thượng Đế, tôn quý Hạ tiên sinh ngài không có việc gì đi?” Scola nhất vọt vào đến liền khoa trương kêu lên.

“Ta không sao, bất quá lần này La Spezia hành làm cho ta tâm tình thật không tốt, hơn nữa bọn họ cảnh sát đối đãi người Hoa thái độ làm cho ta phi thường căm tức.” Hạ Vân Kiệt nhìn Scola khoa trương bộ dáng, thản nhiên nói.

Hạ Vân Kiệt nói được tuy rằng bình thản, nhưng nghe Scola cũng là kinh hãi đảm khiêu. Hắn biết, Hạ Vân Kiệt lời này cũng không phải cái gì vui đùa nói, phải biết rằng vừa mấy ngày hôm trước, chính mình cũng liền hơi chút nhạ hắn mất hứng, sau đó đâu, hắn cái gì cũng không

có làm, chính mình tựu thành nam nhân lên không được nữ nhân. Nay hắn đều nhắc tới căm tức, kia còn rất cao!

“Hạ tiên sinh ngài yên tâm, chuyện này chúng ta nhất định sẽ cho ngài một cái vừa lòng xử lý kết quả.” Scola cố nén kinh hãi đảm khiêu, thật cẩn thận nói.

Làm Scola thật cẩn thận cấp Hạ Vân Kiệt nói chuyện khi, Francesco cục trưởng lại nhận được một cuộc điện thoại, là Italy tham nghị viện một vị tham nghị viên đánh tới.

Tại Ý, nghị viên quyền lực là phi thường lớn, bọn họ có quyền chế định cùng sửa chữa hiến pháp cùng pháp luật, tuyển cử tổng thống, xem xét cùng thông qua đối chính phủ tín nhiệm hoặc không tín nhiệm án, giám sát chính phủ công tác, thảo luận cùng phê chuẩn quốc gia dự toán, quyết toán, đối tổng thống, tổng lý, bộ trưởng có buộc tội quyền, quyết định chiến tranh trạng thái cùng trao tặng chính phủ tất yếu chính trị quyền quyết định lực đằng đằng. Nay chuyện này ngay cả tham nghị viên cũng kinh động, hơn nữa hắn tìm từ cũng phi thường nghiêm khắc, đem Francesco nghe được mặt đều biến tái rồi.

Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới một người Trung Quốc tuổi còn trẻ, tại như vậy trong khoảng thời gian ngắn không chỉ có kinh động thị nghị viên, thị trưởng, thậm chí ngay cả quốc gia tham nghị viện nghị viên cũng kinh động. Quải điệu tham nghị viên điện thoại sau, Francesco không khỏi thực hoài nghi ngay sau đó có phải hay không ngay cả Italy tổng lý đều phải tự mình cấp chính mình gọi điện thoại.

Dù Ý tổng lý tới sẽ không tự mình cấp chính mình gọi điện thoại, Francesco không dám khẳng định, nhưng có một chút Francesco thực khẳng định, chuyện này nếu xử lý không tốt, chính mình chính trị kiếp sống rất khả

năng cho tới hôm nay mới thôi.

“Ngươi hảo, Francesco cục trưởng, ta là Scola, đây là của ta danh thiếp. Hạ tiên sinh là ta tôn quý nhất bằng hữu, ta cam đoan với ngươi nếu chuyện này ngươi không xử lý tốt, ngày mai ngươi nhất định hội trở thành tin tức đứng đầu nhân vật.” Làm Francesco đang suy nghĩ như thế nào giải quyết chuyện này khi, Scola đã muốn đã xong cùng Hạ Vân Kiệt nói chuyện, chuyển hướng về phía hắn cũng đưa cho hắn một danh thiếp.

Đương nhiên Scola đối đãi Francesco cục trưởng thái độ cùng đối đãi Hạ Vân Kiệt thái độ hoàn toàn bất đồng, đối đãi người trước hắn ngạo khí nhưng lại mang theo một tia bất mãn, mà đối đãi người sau hắn lại phá lệ cung kính.

Này đối với Francesco cũng không có cái gì, Scola thái độ là Scola sự tình, nhưng làm Francesco thấy rõ ràng Scola danh thiếp danh hiệu khi, tâm lập tức liền trầm đi xuống.

Thân là người Ý, Francesco đương nhiên nghe qua Gucci tập đoàn mốt tổng giám Scola đại danh, cũng biết đây là chân chính có quốc tế lực ảnh hưởng mốt cấp đại sư nhân vật, Francesco càng biết giống Scola người như vậy cùng truyền thông quan hệ luôn luôn chặt chẽ, cũng là truyền thông trong mắt tiêu điểm nhân vật, hắn quả thật có năng lực đem chính hắn một cảnh sát cục cục trưởng cấp “Phủng thành” Tin tức đứng đầu nhân vật. Đương nhiên biết Scola thân phận sau, Francesco tái quay đầu nghĩ lại Scola vừa rồi đối Hạ Vân Kiệt thái độ, Francesco tâm tính đã có thể hoàn toàn không giống với.

Hắn không thể tưởng tượng một người trẻ tuổi Trung Quốc đến, như thế nào liền tôn quý đến ngay cả Scola như vậy cấp đại sư nhân vật đều phải đối hắn cung kính

đâu?

Nhưng hiện tại hiển nhiên không phải Francesco nghĩ lại cân nhắc việc này thời điểm, hiện tại hắn phải làm là nhanh chóng bình ổn Hạ Vân Kiệt tức giận cùng bất mãn, nếu không hắn thật đúng là không dám khẳng định tái trễ một ít có thể hay không kinh động tổng lý lão nhân gia tự mình cho hắn này thị cảnh sát cục cục trưởng gọi điện thoại.

“Thực xin lỗi Hạ tiên sinh, ta đối ở chấp pháp trung cho ngài chiếu thành không có phương tiện cùng thương tổn tỏ vẻ trịnh trọng xin lỗi, này khởi sự kiện chúng ta cũng nhất định sẽ cho ngài một cái vừa lòng xử lý kết quả.” Francesco cuối cùng còn là thấp hắn tự nhận là tài trí hơn người đầu.

“Ta nhận cục trưởng tiên sinh xin lỗi, bất quá ta hy vọng ngươi nói đến làm được, Scola tiên sinh hội giúp ta nhìn các ngươi là xử lý như thế nào này khởi sự kiện. Hiện tại ta có thể đi rồi sao? Cục trưởng tiên sinh, ta cũng không tưởng tại đây cái địa phương quỷ quái chậm trễ ta quý giá lữ hành thời gian.” Hạ Vân Kiệt không lưu tình chút nào hỏi.

“Có thể, đương nhiên có thể.” Francesco vội vàng trả lời.

Hạ Vân Kiệt nhìn Francesco trước sau thái độ biến hóa, âm thầm lạnh lùng cười, đứng dậy hướng cảnh sát cục ngoài cửa đi đến, đi lên Hạ Vân Kiệt cố ý nhìn Ricardo liếc mắt một cái

Lúc này Ricardo trên mặt tất cả đều là khiếp sợ cùng nghi hoặc biểu tình, nhưng tái không dám ra tiếng cản lại.

Hạ Vân Kiệt va ly còn tại trung nhà hàng, ra cảnh sát cục sau đành phải ngồi trên Scola xe trở về trung nhà hàng.

“Cục trưởng, không phải là một người Trung Quốc sao? Vì cái gì muốn như vậy làm cho hắn, ngươi càng nhường hắn, bọn họ này đám người sẽ càng càn rỡ!” Làm Hạ Vân Kiệt ngồi trên Scola xe trở về trung nhà hàng khi, Ricardo rốt cục tráng khởi lá gan lại mở miệng nói !

“Ngươi con mẹ nó đã cho ta nguyện ý hướng tới một người Trung Quốc cúi đầu nhận sai sao? Nhưng ngươi con mẹ nó có biết hay không vừa rồi người kia là ai? Đó là Gucci tập đoàn mốt tổng giám Scola, ngươi mắt bị mù sao? Không thấy được hắn đối với này người Trung Quốc liền cùng một đầu chó Nhật giống nhau sao? Ngươi còn có biết hay không từ ngươi đem kia chết tiệt người Trung Quốc trảo tiến cảnh sát cục sau, có ai đánh cho ta điện thoại? Thị chính nghị viên Robert, thị trưởng Bruce, còn có Anthony tham nghị viên bọn họ đều con mẹ nó đánh cho ta đến đây điện thoại? Ngươi nghĩ rằng ta là ai? Ta có thể không thả người? Ta có thể không xin lỗi sao? Còn có ngươi con mẹ nó, đừng cho là ta không biết ngươi này chỉnh là cái gì phá án!” Gặp Ricardo làm hại chính mình thể diện toàn vô, lại bị nhiều như vậy chính khách nhân vật chỉ trích, nay thế nhưng còn chất vấn chính mình, Francesco không khỏi tức giận đến hướng Ricardo rít gào nói.

Ricardo bất quá cũng chính là một bình thường cảnh sát, nhiều lắm tư cách lão một ít mà thôi, nay nghe nói liền bởi vì Hạ Vân Kiệt thế nhưng lập tức kinh động nhiều như vậy đại nhân vật, Ricardo sợ tới mức đầy người thịt béo đều run cái không ngừng.

Bởi vì hắn nhớ tới phía trước Hạ Vân Kiệt uy hiếp, lúc ấy hắn cảm thấy hắn thực cuồng ngạo kiêu ngạo cũng thực ngu muội không biết, nhưng hiện tại hắn đột nhiên ý thức được, nếu Hạ Vân Kiệt có thể ở như vậy trong khoảng thời gian ngắn kinh động nhiều như vậy đại

nhân vật, có lẽ hắn thật có thể làm cho hắn cảnh sát công tác cho tới hôm nay mới thôi.

Ricardo điềm xấu dự cảm là đúng, Hạ Vân Kiệt đi rồi không bao lâu, La Spezia tỉnh kiểm sát trưởng sẽ cảnh sát cục mang đi hắn, bởi vì bọn họ đỉnh đầu đã muốn nắm giữ có Ricardo nương công vụ tham ô xảo trá nhiều vụ phạm tội chứng cớ.

Nhìn Ricardo bị kiểm sát trưởng mang đi khi, Francesco khắp cả người đều là mồ hôi lạnh, hắn có thể khẳng định Ricardo bị bắt chuyện này khẳng định cùng phía trước vị kia Trung Quốc tiểu tử có quan hệ. Cũng đang bởi vì này dạng, lấy Francesco thân phận địa vị, cũng là dọa ra một thân mồ hôi lạnh.

Tư pháp cơ quan nhanh như vậy liền làm ra phản ứng, có thể nghĩ Hạ Vân Kiệt tại Ý âm thầm lực ảnh hưởng nên có bao nhiêu sao khủng bố!

Francesco đương nhiên không biết, vì làm cho Hạ Vân Kiệt vừa lòng, Mario không chỉ có vận dụng bọn họ Fiero gia tộc khổng lồ thế lực võng, thậm chí hắn còn thỉnh Corleone gia tộc giáo phụ Roberto hỗ trợ. Italy Mafia gia tộc cường đại nhất hai đại gia tộc cùng nhau vận dụng thế lực võng, có thể nghĩ thật là có bao nhiêu khủng bố, đừng nói gần chính là Ricardo như vậy một vị tiểu cảnh sát, chỉ sợ cũng là Francesco này cục trưởng, bọn họ đều có thể làm cho hắn thân bại danh liệt, cuối cùng theo cảnh sát cục cút đi.

Này đó đương nhiên không phải Hạ Vân Kiệt hẳn là quản, hắn biết Mario hội đem này hết thảy sự tình làm được thỏa thỏa đáng đáng, hắn cũng biết này về sau người Hoa tại Ý tình huống nhất định sẽ có sở cải thiện, về phần bao nhiêu, vậy muốn xem Mario quyền lực có thể ảnh hưởng đến bao nhiêu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 388 : Ngũ ngư thôn ngẫu ngộ

Làm Hạ Vân Kiệt ngồi trên đi hướng ngũ ngư thôn xe lửa khi, tịch dương đã muốn tây hạ.

Lửa đỏ tịch dương đem cuối cùng một mảnh ánh chiều tà rơi ở ven đường điền viên núi, phảng phất cấp điền viên núi đồ lên một tầng ánh vàng rực rỡ nhan sắc, phá lệ mê người.

Ngũ ngư thôn từ năm tọa lạc tại bờ biển sơn thôn tạo thành, cách La Spezia nhà ga phi thường gần, theo La Spezia tọa xe lửa đến ngũ ngư thôn cái thứ nhất trong thôn áo mã tiêu lôi chỉ cần bảy tám phút, mà từng cái thôn trong lúc đó ngồi xe lửa trên cơ bản ở hai đến năm phút đồng hồ trong lúc đó.

Làm xe lửa “Rầm rập” hướng trong áo mã sấm vang khai đi, làm cách ngũ ngư thôn càng ngày càng gần khi, Hạ Vân Kiệt vốn híp lại thưởng thức ngoài cửa sổ phong cảnh hai mắt mạnh trương mở ra, thâm thúy con ngươi ánh sao tăng vọt, phảng phất rộng lớn vô ngần bầu trời đêm đột nhiên có tinh cầu nổ mạnh mở ra bình thường.

Bất quá rất nhanh, Hạ Vân Kiệt ánh mắt lại híp lại lên, nhưng hắn thần thức ý niệm lại ở phía sau sớm đã như có thể vô hạn kéo dài xúc tu bình thường ở xe lửa phía trước tham hướng về phía dọc theo đường ven biển một đường sắp xếp năm làng chài.

Bạch, thanh, xích, hắc, hoàng, năm đạo đại biểu cho ngũ hành linh khí hơi thở như ẩn như hiện dọc theo đường ven biển, dọc theo năm làng chài dật ra, tự do ở thiên địa trong lúc đó, sau đó cho nhau dung hợp trao đổi, dần dần lớn mạnh.

Hạ Vân Kiệt bình tĩnh biểu tình dần dần lộ ra vẻ khiếp sợ, sau đó hắn một lần nữa mở hai mắt.

Vốn Hạ Vân Kiệt là chuẩn bị ở trạm thứ nhất lý áo mã tiêu lôi xuống xe, sau đó một đường dọc theo liên tiếp làng chài trong lúc đó sạn đạo một thôn trang một thôn trang du lãm đi xuống, nhưng nay hắn lại cải biến chủ ý. Hắn lựa chọn thứ bốn trạm Duy Nhĩ Nạp Trát, bởi vì này vừa đứng trên không như ẩn như hiện phiêu dật là màu đen hơi thở, đúng là thủy linh khí.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng ngũ căn câu toàn, nhưng hắn truyền thừa là thượng cổ Vu vương Hạ Vũ huyết mạch, trên người mang theo là tiên thiên thủy linh căn, tối cường thuật pháp cũng đang là thủy hệ thuật pháp, cho nên cơ hồ không có gì do dự, Hạ Vân Kiệt lựa chọn Duy Nhĩ Nạp Trát xuống xe.

Duy Nhĩ Nạp Trát tọa lạc tại lợi cổ lý á bờ biển một cái hướng ra phía ngoài vươn giáp giác, màu sắc rực rỡ tiểu phòng ở theo chân núi vẫn thành lập đến bất ngờ vách núi trên đỉnh, phòng ở trong lúc đó từ hẹp hòi bất ngờ thềm đá tương liên,, vây quanh trong suốt cảng, chồng chất về phía đại hải kéo dài, cùng bờ biển giáo đường, tòa thành cùng nhau, cấu thành một bộ tuyệt mỹ bờ biển trấn nhỏ phong cảnh đồ.

Hạ Vân Kiệt đến lúc đó, tịch dương đã muốn rơi xuống phía sau núi mặt, chỉ còn lại có một chút màu đỏ ánh chiều tà theo ngọn núi khe hở trung bắn ra đến, rơi ở Duy Nhĩ Nạp Trát làng chài, màu sắc rực rỡ tiểu phòng ở, màu lam trong suốt cảng, trong cảng tiểu thuyền đánh cá, du thuyền, còn có đá lởm chởm vách núi, loang lổ nhiều điểm, sắc thái rực rỡ, quả thực mĩ đến cực điểm, tựa như một chỗ ngăn cách, im lặng vô cùng thế ngoại đào nguyên.

Nhưng làm Hạ Vân Kiệt đứng ở cảng khi, nhìn đến cũng

không phải này mĩ luân mĩ hoán tịch dương cảnh đẹp, mà là từng đợt từng đợt tinh thuần màu đen linh khí đang từ cảng trung như ẩn như hiện phiêu dật mà ra. Theo bản năng Hạ Vân Kiệt hít sâu một ngụm, kia theo cảng trung tâm phiêu dật mà lên thủy linh khí liền hóa thành một cái thật dài “Dây nhỏ”, bị Hạ Vân Kiệt hít vào trong mũi.

Tinh thuần thủy linh khí vừa vào thể, Hạ Vân Kiệt nhất thời cảm thấy cả người thoải mái, bách hải sinh lực.

“Thật sự là khó được một chỗ tu luyện nơi, xem ra lần này tưởng không đột phá đều khó a!” Hạ Vân Kiệt âm thầm cảm khái một tiếng.

“Hiện tại làm sao bây giờ? Tiền cũng không có, hộ chiếu cũng không có ” Đang lúc Hạ Vân Kiệt cảm khái là lúc, hắn nghe được phía sau truyền đến một cái quen thuộc thanh âm.

Nhìn lại, cũng là kia ba Trung Quốc lưu học nữ sinh theo cộng hòa Síp tới được chính một bộ sầu mi khổ kiểm ngồi ở một khối bờ biển trên tảng đá, bên người còn đặt các nàng va ly.

“Sớm biết rằng lúc trước nên nghe kia ở sân bay đụng tới dễ nhìn lời nói.” Trát đuôi ngựa cô gái cũng chính là Lâm Âm vẻ mặt hối hận nói.

“Còn nói đâu? Đều do kia dễ nhìn, nếu không hắn quạ đen miệng chúng ta cũng sẽ không bị người đánh cắp ví, ta xem gọi hắn suy ca còn kém không nhiều lắm.” Dáng cao, dài eo kiều đồn đông bắc cô nương vẻ mặt thầm oán nói.

“Đừng nói lung tung nói San San, ta cảm thấy kia dễ nhìn cử thần, vạn nhất ngươi ở trong này nói nói bậy bị hắn cấp tính đến, hắn lại chú chúng ta, vậy không chỉ có

là bị trộm ví đơn giản như vậy, nói không chừng còn có thể gặp phải cái gì háo sắc tội phạm, vậy thảm thấu !” Một vị trên mặt có mấy điểm tàn nhang, nhưng ngược lại càng có vẻ làn da thủy linh, dáng người kiều nhỏ nữ hài tử gặp đông bắc cô nương cũng chính là San San bẩn thỉu khởi Hạ Vân Kiệt, hơn nữa nói hắn là suy ca, không khỏi mặt lộ vẻ khiếp ý vội vàng ngắt lời nói.

San San tuy rằng ngoài miệng mắng Hạ Vân Kiệt suy ca, nhưng trên thực tế Hạ Vân Kiệt sớm liền lời tiên đoán các nàng sẽ có mất tiền tai ương, nàng trong lòng kỳ thật cũng là nghi thần nghi quỷ, đơn giản trong lòng buồn khổ bối rối không chỗ tiết, thế này mới mắng Hạ Vân Kiệt là quạ đen miệng đến giảm bớt một chút nội tâm buồn bực cùng bối rối. Nay dáng người kiều nhỏ nữ hài tử như vậy vừa nói, San San nhưng thật ra khó tránh khỏi chột dạ, rụt hạ đầu nói:“Sẽ không như vậy thần đi”

“Thật đúng là liền như vậy thần !” San San vừa dứt lời mới vừa hạ, phía sau vang lên một đạo có điểm quen thuộc thanh âm.

Ba nữ tử tử nghe thế thanh âm phản xạ có điều kiện tất cả đều quay đầu hướng phía sau nhìn lại, này vừa thấy, ba người cơ hồ đồng thời kêu lên:“Oa quỷ nha!”

San San bởi vì vừa mới ở sau lưng mắng Hạ Vân Kiệt, trong lòng vốn còn có quỷ, nay lại động nhìn đến Hạ Vân Kiệt xuất quỷ nhập thần xông ra, cơ hồ toàn thân tóc gáy đều dựng thẳng lên, sợ tới mức không chỉ có âm thanh kêu to, nhân cũng là hoảng sợ nhảy dựng lên.

Bất quá San San lại đã quên các nàng hiện tại là ngồi ở một khối bờ biển đại trên tảng đá, phía sau chính là đại hải, này nhảy dựng chính là trực tiếp hướng đại hải nhảy.

“A!” Chờ San San hai chân nhảy dựng lên sau, mới hiện

mặt sau là đại hải, sợ tới mức lại âm thanh kêu lên.

Hạ Vân Kiệt đổ không nghĩ tới chính mình đột nhiên xuất hiện hội đem ba nữ tử dọa thành này phó bộ dáng, hơn nữa trong đó một vị vóc dáng cao gầy nữ hài tử thế nhưng trực tiếp nhảy xuống biển, không khỏi dở khóc dở cười, vội vàng dược thân dựng lên, thân thủ một tay lấy San San dài eo nắm ở.

Lúc này San San liền như người nịch thủy giống nhau, Hạ Vân Kiệt này bao quát, nàng tựa như bắt được cứu mạng đạo thảo giống nhau, cả người lập tức liền bổ nhào vào Hạ Vân Kiệt trong lòng, sau đó gắt gao bắt hắn cho ôm lấy.

San San nhưng là cái hoàng hoa khuê nữ, cả người tán thanh xuân sức sống, hơn nữa đông bắc cô nương bình thường phát dục tốt, dài eo chân dài kiều đồn, hơn nữa hai tòa nhũ phong cũng là đầy đặn đứng thẳng, San San cũng không ngoại lệ. Nàng như vậy dùng sức gắt gao nhất ôm, hai tòa xử nữ phong gắt gao đặt ở Hạ Vân Kiệt ngực, kia thịt thịt cảm giác, thiếu chút nữa không làm cho Hạ Vân Kiệt buông lỏng ra nắm cả nàng vòng eo tay.

Đương nhiên lúc này cho dù Hạ Vân Kiệt buông ra tay, San San cũng chỉ hội đem hắn ôm càng chặt.

Bờ biển, trên tảng đá, tịch dương hạ, Hạ Vân Kiệt lãm eo ôm cái nữ hài tử, mà này nữ hài tử tắc gắt gao ôm hắn, như vậy một màn ôn nhu hình ảnh, người không biết tình thật đúng là muốn nghĩ đến đây là một đôi tình yêu cuồng nhiệt trung thanh niên. Bất quá Lâm Âm cùng vị kia vóc dáng kiều nhỏ nữ hài tử đều biết đến không phải, cũng đang bởi vì biết không là, cho nên hai người tất cả đều đem tròng mắt trừng tròn tròn.

Không phải đâu, báo ứng tới nhanh như vậy? Nhanh

như vậy sẽ ** sao?

“Khụ khụ, này, đã muốn không có việc gì, ngươi có thể buông tay.” Hạ Vân Kiệt sắc mặt không khỏi có chút xấu hổ đối San San nói.

Hạ Vân Kiệt như vậy nhất mở miệng, San San rốt cục phản ứng lại đây, gặp chính mình lúc này thế nhưng đang gắt gao ôm một đại nam nhân, không khỏi lại là “A” một tiếng, vội vàng buông lỏng tay ra liền sau này lui.

“Cẩn thận a!” Hạ Vân Kiệt gặp San San lại đi mặt sau đại hải lui, đành phải lại kéo San San một chút.

San San lại phản xạ có điều kiện quăng vào hắn trong lòng, đem Lâm Âm cùng vị kia vóc dáng kiều nhỏ cô nương nhìn xem hoàn toàn mắt choáng váng.

Này còn không có xong không có !

Cũng may lần này San San rốt cục học ngoan, rất nhanh liền buông lỏng tay ra, cũng không tái sau này lui, nhưng lấy đông bắc cô nương hào hùng, nàng cũng là xấu hổ đến cúi đầu, không dám nhìn Hạ Vân Kiệt, tịch dương dư huy hạ, nhưng thật ra lộ ra một phần khác quyến rũ động lòng người.

“Như thế nào ví bị người đánh cắp ?” Hạ Vân Kiệt nay quen mặt gặp hơn, kết giao người cũng nhiều, dần dần ở đạo lí đối nhân xử thế phương diện so với trước kia lão luyện không ít, gặp trường hợp có chút xấu hổ, lập tức hỏi ví sự tình.

Quả nhiên Hạ Vân Kiệt vừa hỏi ví sự tình, ba nữ tử tử lực chú ý nhất thời tất cả đều bị hấp dẫn đi qua, liền ngay cả San San đều đã quên vừa rồi xấu hổ ngượng ngùng sự tình, vẻ mặt cầu xin nói:“Cũng không phải là thôi, chúng ta ba người ví đều cấp trộm, chúng ta đến

nơi này mới hiện. Hiện tại tiền cũng không có, hộ chiếu cũng không có, đừng nói ở trọ, về nhà đều là cái vấn đề. Nga, đúng rồi, vị này dễ nhìn, ngươi đã có thể nhìn ra chúng ta hướng bắc lữ hành có mất tiền tai ương, vậy ngươi nhất định có phá giải phương pháp đi? Van cầu ngươi, giúp giúp chúng ta đi!" Nói xong nói xong, San San đột nhiên nhớ tới Hạ Vân Kiệt nhưng là có đoán được tương lai bản sự, hai mắt lại đột nhiên sáng đứng lên, lôi kéo Hạ Vân Kiệt tay cầu xin đứng lên.

Về phần lôi kéo Hạ Vân Kiệt tay hợp không thích hợp, tình thế cấp bách hạ San San đổ không tưởng nhiều như vậy, hơn nữa vừa rồi đều như vậy ôm qua, lạp một chút nàng cũng hiểu được không có gì.

"Ta nhớ rõ người nào đó vừa rồi nói ta là quạ đen miệng, nga, đúng rồi, ta còn là suy ca không phải dễ nhìn." San San các nàng tuổi đều cùng Hạ Vân Kiệt không sai biệt lắm, thấy các nàng sốt ruột bộ dáng, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra nổi lên một tia khiêu khích tâm tư, cố ý chế nhạo nói.

"Ta sai lầm rồi, ta nói sai lầm rồi còn không được thôi? Dễ nhìn, ngươi liền giúp giúp chúng ta đi?" Gặp Hạ Vân Kiệt cũ nói nhắc lại, San San không khỏi rất là xấu hổ cố, nhưng vì tiền cùng hộ chiếu, vì về nhà, lúc này nàng cũng bất chấp xấu hổ cố, lôi kéo Hạ Vân Kiệt tay lắc lư cầu xin nói. Cầu xin khi còn không quên hướng Lâm Âm cùng mặt khác một vị nữ hài tử sử cái ánh mắt.

Lâm Âm cùng một cái khác nữ hài tử đều là người băng tuyết thông minh, biết không quản Hạ Vân Kiệt có hay không năng lực giúp các nàng tìm về ví, nay các nàng thân vô xu, giấy chứng nhận cũng không có, nơi này lại nhân sinh không quen, cũng chỉ có thể tử triền lạn đánh dựa Hạ Vân Kiệt vị này dễ nhìn.

"Dễ nhìn, ngươi liền giúp giúp chúng ta đi? Thực không

được ngài hảo tâm giúp chúng ta đưa về Florence tổng lãnh sự quán.” Người ở tuyệt cảnh hạ, tiềm lực đều là vô hạn, nếu đổi thành dĩ vãng Lâm Âm cùng mặt khác một vị nữ hài tử khẳng định không có biện pháp hướng một vị xa lạ nam tử dây dưa làm nũng, nhưng hôm nay, hai người nhưng cũng rất nhanh cùng San San giống nhau lôi kéo Hạ Vân Kiệt tay lay động đứng lên, còn kém đem thân mình thiếp đi lên cọ xát Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới chính mình lâm thời khởi ngoạn tâm đến dĩ nhiên là như vậy phản ứng, sợ tới mức hắn cuống quít gật đầu nói:“Được rồi, được rồi, ta giúp các ngươi ngẫm lại biện pháp, các ngươi đều trước bắt tay buông ra được không?”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 389 : Hai giờ trong vòng

Lâm Âm ba người không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt tốt như vậy nói chuyện, không khỏi mừng rỡ có hơn thúc giục nói:“Thật vậy chăng? Kia mau giúp ta nhóm ngẫm lại.”

“Các ngươi có thể trước buông tay sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Lâm Âm ba người thúc giục về thúc giục, tay lại còn là không buông ra, bất đắc dĩ nói.

Lâm Âm ba người nghe vậy thế này mới phát hiện chính mình ba người lúc này còn cầm lấy Hạ Vân Kiệt cánh tay, khuôn mặt không khỏi hơi hơi đỏ lên, vội vàng buông lỏng tay ra.

“Đem cụ thể tình huống theo ta nói một chút đi, bao gồm các ngươi tên, mất này nọ.” Gặp ba thanh xuân nữ tử cuối cùng buông ra các nàng tay, Hạ Vân Kiệt thế này mới thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi nói.

Lâm Âm ba người liền thay phiên cùng Hạ Vân Kiệt nói các nàng tên còn có mất này nọ, nghe xong sau, Hạ Vân Kiệt mới biết được vị kia trát đuôi ngựa biện kêu Lâm Âm, đông bắc cô nương kêu Phùng San San, vóc dáng kiều nhỏ kêu Tiêu Hồng Lăng. Ba người tiền tính cả cùng tiền đặt ở cùng nhau hộ chiếu tất cả đều mất trộm.

“Có thể hay không tính đi ra là ai trộm chúng ta bao bao?” Nói xong sau ba người dùng tràn ngập chờ mong ánh mắt nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Tính đi ra thì thế nào? Trời lập tức sẽ tối, tiểu thâu lại không ở Vernazza, chẳng lẽ còn chuyên môn ngồi xe lửa đi bắt tiểu thâu bất thành?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi dở khóc dở cười nói.

“Kia cũng là là, cho dù tính đi ra là ai trộm, nay người từ

lâu kinh chạy xa. Hơn nữa tiểu thâu đều cũng có đội, ngươi cho dù tìm được hắn ngươi cũng đánh không lại hắn nha.” Lâm Âm đám người nghe vậy thế này mới ý thức được cho dù Hạ Vân Kiệt tính đi ra cũng là vô dụng, không khỏi một trận nhụt chí.

“Tính hay tính không được là một chuyện, tìm không tìm hồi vật bị mất lại là mặt khác một hồi sự. Các ngươi đừng chán nản, ta để ý đại lợi có cái bằng hữu, ta có thể thỉnh hắn giúp chúng ta tìm xem xem.” Hạ Vân Kiệt xuất ra điện thoại di động.

“Thật vậy chăng? Ngươi vị kia bằng hữu là cảnh sát sao?” Lâm Âm ba người gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, không khỏi lại dấy lên hy vọng. “Không phải.” Hạ Vân Kiệt một bên bấm Mario tư nhân số điện thoại di động, một bên lắc đầu nói.

“Không phải? Kia có ích lợi gì! Nếu không còn là báo cảnh đi? Tuy rằng loại này án kiện tám chín phần mười bọn họ là phá không được, hơn nữa cũng sẽ không dụng tâm đi phá, nhưng nay cũng chỉ có thể ngựa chết làm ngựa sống trị.” Gặp Hạ Vân Kiệt lắc đầu, ba người một trận thất vọng nói.

“Ha ha, nếu ta vị này bằng hữu tìm không thấy các ngươi bao, cảnh sát liền càng không thể có thể tìm được rồi.” Hạ Vân Kiệt gặp ba người nói muốn báo cảnh, không khỏi cười nói.

“Thật vậy chăng?” Ba người đều vẻ mặt không tin nói.

“Như thế nào không tin ta? Quên đi.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cố ý buông đang ở bấm di động, lắc đầu nói.

“Đừng, đừng, ngươi còn là giúp chúng ta đánh một cái đi, tổng so với cứ như vậy ngồi chờ cường a.” Lâm Âm ba người thấy thế vội vàng nói. Hạ Vân Kiệt thế này mới

một lần nữa cầm lấy di động, rất nhanh điện thoại đã bị tiếp lên, bên trong truyền đến Mario cung kính trung mang theo một tia sợ hãi thanh âm:“Hạ tiên sinh, về La Spezia sự tình ta cảm thấy thực thật có lỗi, ta nhất định hội……”

“Ta gọi điện thoại không phải vì chuyện này, là vì một kiện Trung Quốc du khách mất trộm sự tình……” Hạ Vân Kiệt đem Lâm Âm đám người ví cùng hộ chiếu mất trộm sự tình đại khái nói một lần.

Nếu đổi thành một người vì như vậy thí điểm đại sự tình gọi điện thoại cấp Mario, Mario khẳng định húc đầu liền mở miệng mắng đi qua, nhưng gọi điện thoại là Hạ Vân Kiệt, Mario cũng là lập tức vẻ mặt ngưng trọng nói:“Ngài yên tâm, hai giờ trong vòng, ta nhất định sẽ làm người đem này nọ không sai chút nào đưa đến Vernazza.”

Mario là toàn bộ Italy Mafia gia tộc tương lai đại giáo phụ, Hạ Vân Kiệt Ti không chút nghi ngờ hắn có thể ở hai giờ trong vòng đem này nọ đưa về Vernazza, nghe vậy nói:“Tốt lắm, phiền toái ngươi. Nga, đúng rồi, tại Ý Milan có cái kêu Lí Vệ Chấn là người của ta, ta nghĩ ngươi hẳn là nghe qua hắn đại danh. Có liên quan cải thiện Hoa nhân tình cảnh một sự tình, ngươi có thể tìm hắn thương lượng hợp tác, ngươi đã nói là ta bảo ngươi tìm hắn.”

“Lí Vệ Chấn tên ta nghe qua, hắn là một đại thương nhân, chính là ta không biết nguyên lai hắn là người của ngài.” Mario tự nhiên nghe qua Italy lớn nhất Hoa thương Lí Vệ Chấn đại danh, nghe vậy đầu tiên là một trận giật mình tiếp theo rất là cao hứng nói.

Lí Vệ Chấn tại Ý người Hoa vòng thậm chí toàn bộ Italy thương giới đều có không nhỏ lực ảnh hưởng, Mario nếu có thể được hắn tương trợ, đối với hắn cải thiện người Hoa tình cảnh sự tình tự nhiên là rất có giúp.

“Hiện tại ngươi có biết.” Hạ Vân Kiệt nói một câu, sau đó treo điện thoại.

“Dễ nhìn, ngươi vị kia bằng hữu……” Tuy rằng không tin Hạ Vân Kiệt bằng hữu có thể giúp các nàng tìm về ví, nhưng trong lòng chung quy còn là ôm có một tia hy vọng, gặp Hạ Vân Kiệt quải điệu điện thoại, ba người lập tức xông tới hỏi.

“Ta kêu Hạ Vân Kiệt.” Hạ Vân Kiệt không thói quen dễ nhìn xưng hô, nghe vậy cười ngắt lời nói.

“ok, Kiệt ca, ngươi vị kia bằng hữu nói như thế nào?” Ba người phản ứng nhưng thật ra rất nhanh, lập tức sửa lại.

“Hắn nói hai giờ trong vòng, các ngươi gì đó sẽ vật quy nguyên chủ.” Hạ Vân Kiệt ngữ khí thoải mái mà trả lời.

“Thật vậy chăng? Ngươi bằng hữu thật như vậy nói?” Ba người nghe vậy không khỏi vẻ mặt không thể tin được bật thốt lên nói.

Này cũng khó trách các nàng không tin, loại này loại hình mất trộm án bởi vì cơ hồ không có gì manh mối, cho dù làm cho cảnh sát đến, trên cơ bản cũng đều là không giải quyết được gì, phá không được án kiện, nay Hạ Vân Kiệt lại nói cho các nàng hai giờ trong vòng các nàng gì đó có thể vật quy nguyên chủ, điều này làm cho các nàng như thế nào có thể tin tưởng?

“Tin hay không từ các ngươi, trời tối, ta phải trước tìm cái khách sạn trụ hạ.” Hạ Vân Kiệt nói xong xách lên va ly dọc theo thềm đá hướng lên trên đi.

Theo bất ngờ vách núi đen, tầng tầng lớp lớp đều là màu sắc rực rỡ phòng ở, trong đó không hề thiếu là gia đình khách sạn.

“Uy, Kiệt ca đừng bỏ xuống chúng ta, chúng ta tin tưởng, chúng ta tin tưởng.” Lâm Âm ba người nay thân không xu, hơn nữa ngay cả giấy chứng nhận đều không có, nay thật vất vả ở nhân sinh không quen địa phương gặp lại một vị người Trung Quốc từng có quá gặp mặt một lần, nhưng lại là cái lòng nhiệt tình người Trung Quốc, các nàng lại đâu chịu phóng Hạ Vân Kiệt đi, thấy thế vội vàng cũng mang theo va ly đuổi theo.

Hạ Vân Kiệt gặp ba người đuổi theo, đành phải thả chậm cước bộ chờ các nàng.

“Kiệt ca, ngươi đặt trước khách sạn không có?” Ba người đuổi theo sau, Phùng San San hỏi.

“Còn không có.” Hạ Vân Kiệt lắc đầu nói. Vì né tránh Monica, Hạ Vân Kiệt đến ngũ ngư thôn có vẻ vội vàng, còn không có tới kịp ở trên mạng đặt trước khách sạn. Bất quá đến trước, Hạ Vân Kiệt xem qua một chút ngũ ngư thôn tư liệu, biết ngũ ngư thôn chính là năm tiểu sơn thôn tạo thành, trong thôn không hề thiếu nhà mình khai gia đình khách sạn, cho nên cũng liền không sao cả đặt trước không đặt trước, cho rằng đến đây tùy tiện tìm một nhà chính là.

“Kiệt ca, hiện tại ngũ ngư thôn nhưng là du lịch mùa thịnh vượng, ngươi không đề trước dự định là rất khó tìm đến thích hợp khách sạn.” Ba người nghe nói Hạ Vân Kiệt cũng không có trước tiên dự định khách sạn, cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, trong mắt lóe ra một chút sắc mặt vui mừng, vội vàng nói.

“Phải không?” Hạ Vân Kiệt hỏi lại một câu, ánh mắt lại nhìn lướt qua bốn phía, gặp cảng trên tảng đá, còn có một ít quán bar, nhà ăn quả nhiên không hề thiếu du khách, không khỏi hơi hơi nhíu hạ mày.

“Đương nhiên là a. Ngũ ngư thôn ven biển, có núi có nước, phía sau đúng là đến bờ biển nghỉ phép hảo thời gian.” Lâm Âm gật đầu nói.

“Bất quá không quan hệ a Kiệt ca, chúng ta đến trước đã muốn ở trên mạng đặt trước phòng, là cái tiểu phòng. Hiện tại chúng ta hộ chiếu cũng không có, tiền cũng không có, khẳng định không có biện pháp vào ở. Nếu không rõ ràng, ngươi liền theo chúng ta cùng nhau, ngươi ở một cái phòng, chúng ta ba người một cái phòng.” Phùng San San theo sát sau nói.

“Này……” Hạ Vân Kiệt mày hơi hơi nhíu một chút, ánh mắt đảo qua ba người. Ba người không thể nói rõ là cái gì đại mỹ nữ, nhưng tư sắc cũng tuyệt đối ở trung đẳng đã ngoài, hơn nữa lại đang đứng ở thanh xuân thì giờ, người người đều tràn ngập thanh xuân sức sống, một đôi đã muốn hoàn toàn phát dục lại chưa khai phá quá ngọc nữ phong đem t tuất chống đỡ cao cao, làm cho người ta vô hạn mơ màng.

“Kiệt ca, liền theo chúng ta cùng nhau ở đi. Ngươi nếu không theo chúng ta cùng nhau, chúng ta cũng chỉ có thể ăn ngủ bãi biển. Này đại mùa hè muỗi nhiều, còn có người nước ngoài đều có vẻ sắc, vạn nhất đụng tới cái người xấu, ngươi cho tâm gì nhẫn a!” Gặp Hạ Vân Kiệt nhíu, ba người lại thi triển vừa rồi làm nũng cầu xin kỹ xảo, lôi kéo tay hắn lại lay động đứng lên.

“Ngươi sẽ không sợ ta khởi sắc tâm sao?” Hạ Vân Kiệt bị ba người diêu vẻ mặt bất đắc dĩ hỏi.

“Ngươi mới sẽ không đâu! Vừa rồi ôm ta thời điểm, tay ngươi cũng chưa nhân cơ hội ăn bớt. Ta biết ngươi là người tốt!” Phùng San San là người đông bắc, nhanh mồm nhanh miệng, nghe vậy bật thốt lên nói.

Hạ Vân Kiệt vừa nghe không khỏi một trận xấu hổ, nghĩ

rằng, đầu năm nay ai cũng không ngốc, nguyên lai này ba người đã sớm nhận thức chuẩn chính mình.

Bất quá nếu nói đều nói đến này phân thượng, hơn nữa Hạ Vân Kiệt cũng quả thật cứng rắn không nổi tâm địa đem ba đại cô nương cấp ném ở bãi biển bên, đành phải gật gật đầu nói:“Vậy được rồi.”

“Oa! Kiệt ca vạn tuế!” Ba nữ tử tử vốn đang lo lắng buổi tối muốn ăn ngủ thôn đầu, nay cuối cùng tìm được rồi “Quy túc” Không khỏi vui vẻ hoan hô lên, thậm chí Phùng San San kích động dưới còn ôm Hạ Vân Kiệt một chút. Hai luồng đầy đặn cách mỏng manh t tuất đặt ở trên người, thịt thịt.

Ba nữ tử chọn khách sạn ở vách núi đen giữa sườn núi, lão bản là đôi trung niên vợ chồng. Lâm Âm đem chính mình đặt trước đan báo một chút, sau đó dùng Hạ Vân Kiệt hộ chiếu làm đăng ký.

Thôn trang nhỏ lại là gia đình khách sạn dù sao bất đồng thành phố lớn, đối dừng chân quản lý không nghiêm, bọn họ chỉ đăng ký Hạ Vân Kiệt hộ chiếu khiến cho bọn họ bốn người vào ở. Bất quá đăng ký khi, lão bản xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt tràn ngập hâm mộ cùng bội phục.

Nhất nam tam nữ, hơn nữa ba nữ nhân rõ ràng đều là vây quanh hắn chuyển, có thể không làm cho nam nhân hâm mộ cùng bội phục sao?

Lâm Âm ba người đặt trước phòng là gian phòng, hai thất hai vệ, trong đó một cái phòng còn có chứa một cái mặt hướng đại hải ban công. Kia ban công liền kiến ở tìm hiểu vách núi đen cự thạch, cho nên đứng ở mặt trên phủ thiếu, cảnh sắc quả thực mĩ đến cực điểm.

Lâm Âm ba người nhưng thật ra thức thời, tuy rằng đều thực thích kia mang ban công phòng, nhưng đều không

chút do dự lựa chọn một cái khác phòng, đem kia mang ban công phòng tặng cho Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt lo lắng đến giờ mẹo tại đây cái ban công tu luyện vừa vặn, cũng vốn không có khách khí, lựa chọn kia mang ban công phòng.

An trí thỏa đáng, rửa mặt, nhớ tới Lâm Âm ba người khả năng ngay cả cơm chiều đều còn không có ăn, Hạ Vân Kiệt cố ý đi gõ xao các nàng cửa.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 390 : Bồi lễ

Mở cửa là Lâm Âm, mở ra cửa khi, nàng trong tay còn cầm khối bánh bích quy, này hai người bọn họ cũng không ngoại lệ lúc này chính liền khách sạn miễn phí nước khoáng cắn bánh bích quy, gặp là Hạ Vân Kiệt, Phùng San San cùng Tiêu Hồng Lăng đều đứng lên, kêu một tiếng Kiệt ca.

“Cơm chiều đều còn không có ăn đi? Cùng nhau đi xuống ăn đi.” Hạ Vân Kiệt nhìn ba người liếc mắt một cái, cười nói.

“Không cần, không cần, chúng ta giữa trưa ăn trễ, bụng còn ăn no rất.” Ba người vội vàng xua tay nói.

“Vậy các ngươi còn cắn bánh bích quy?” Hạ Vân Kiệt chỉ chỉ Lâm Âm ba người trong tay bánh bích quy cười hỏi. Ba người gặp bị Hạ Vân Kiệt nhìn thấu, người người không khỏi mặt đẹp ửng hồng.

“Được rồi, cùng nhau đi xuống ăn đi, ta mời khách.” Hạ Vân Kiệt gặp ba người mặt lộ vẻ ngượng ngùng, cũng là không tốt tiếp tục chế nhạo đi xuống, cười cười nói.

“Thực không cần Kiệt ca, đã muốn đủ phiền toái ngươi.” Lâm Âm cảm kích nói.

“Không có gì phiền toái không phiền toái, đều là người Trung Quốc, có thể gặp gỡ chính là duyên phận. Các ngươi muốn thực cảm thấy băn khoăn, chờ ví cầm lại đến sau, ngày mai các ngươi mời ta.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Không thành vấn đề, cảm ơn Kiệt ca.” Ba người gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, cũng là không có tái nhún nhường, chính là nói cho hết lời sau, trong mắt đều lóe

ra một chút ảm đạm sắc.

Chỉ cần có thể thuận thuận lợi lợi trở lại cộng hòa Síp, các nàng liền cảm thấy mỹ mãn, về phần ví có bắt hay không trở về, các nàng hiện tại thật sự không báo gì hy vọng.

Tuy rằng Vernazza là tiểu làng chài, nhưng là cái nghỉ phép thắng, buổi tối nhà hàng sinh ý tốt lắm. Hạ Vân Kiệt bốn người tìm cái có thể xem hải cảnh nhà hàng đi ăn cơm.

Vernazza tiêu phí cũng không thấp, một người tiêu phí trình độ ở hai mươi đồng Euro tả hữu, đổi thành nhân dân tệ muốn hai trăm đến khối. Lâm Âm ba người bởi vì nay ỏw Hạ Vân Kiệt, ăn Hạ Vân Kiệt, điểm cơm khi liền khó tránh khỏi có điểm không hạ thủ được. Hạ Vân Kiệt thấy thế rõ ràng giúp các nàng làm chủ, điểm nơi này quý nhất hải sản đại tiệc, cũng điểm bình địa phương rượu nho.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt bang ba người điểm tốt nhất bữa tối còn có một bình rượu nho, nhưng ba người bởi vì mất trộm sự tình tâm sự thật mạnh, thiếu một phần dùng cơm tâm tình. Một chút bữa tối ăn vội vàng mà nặng nề. Hạ Vân Kiệt có thể lý giải ba người tâm tình, cũng sẽ không miễn cưỡng các nàng, thấy các nàng ăn no liền thanh toán tiền hồi khách sạn.

“Thực xin lỗi, Kiệt ca, vừa rồi có phải hay không ảnh hưởng đến ngươi dùng cơm tâm tình ? Nhưng là chúng ta thật sự……” Hồi khách sạn trên đường, Lâm Âm ba người cũng ý thức được người ta hảo ý thỉnh chính mình ba người ăn đại tiệc, chính mình ba người lại cúi mặt thật là có điểm xin lỗi Hạ Vân Kiệt.

“Ha ha, như thế nào hội đâu. Yên tâm a, các ngươi gì đó hẳn là đã muốn đã trở lại.” Hạ Vân Kiệt cười ngắt lời nói.

“Cảm ơn Kiệt ca, ngươi cũng đừng an ủi chúng ta, chúng ta hiện tại đã muốn nhận thức……” Phùng San San nói, bất quá nói còn chưa nói hoàn, của nàng tròng mắt lập tức liền trừng tròn tròn, vẻ mặt không dám tin, Lâm Âm cùng Tiêu Hồng Lăng cũng không ngoại lệ, đồng dạng vẻ mặt không thể tin được nhìn chằm chằm khách sạn cửa.

Chỉ thấy cửa đứng bốn người, trong đó một cái không chỉ có mặt mũi bầm dập, hơn nữa tay còn là dùng băng gạc bao đứng lên, tiên hồng sắc huyết theo màu trắng băng gạc chảy ra, ở đèn đường ngọn đèn hạ phá lệ dọa người.

Mặt khác hai cái là vóc dáng cao lớn, hình thể khôi ngô nam tử, rắn chắc cơ ngực đem t tuất banh quá chặt chẽ, làm cho người ta nhìn liền nhịn không được một trận hoảng hốt. Mà cuối cùng một cái mặc kệ là mặc còn là trạm tư thoạt nhìn đều có điểm thân sĩ khí chất nam tử.

Này đều còn không tính cái gì, để cho Phùng San San ba người giật mình là, kia thoạt nhìn rất điểm thân sĩ khí chất nam tử trong tay cầm đúng là các nàng ba người bọc nhỏ.

Nhìn thấy Hạ Vân Kiệt cùng Lâm Âm ba người đi tới, vị kia rất điểm thân sĩ khí chất nam tử trên mặt lóe ra một tia kinh ngạc sắc, nhưng rất nhanh còn là mặt mang theo cung khiêm mỉm cười chào đón, thật cẩn thận hỏi:“Xin hỏi, ngài là Hạ tiên sinh sao?”

Hạ Vân Kiệt đối những người này đã đến cũng không có cảm thấy gì ngoài ý muốn, đối bọn họ sao biết được nói hắn ở tại nhà này khách sạn cũng không có cảm thấy gì ngoài ý muốn.

Liền lớn như vậy địa phương, nếu người của Mario ngay

cả hắn nghỉ ngơi ở đâu đều hỏi thăm không đến, kia hắn cũng tốt trực tiếp đi đầu hải nuôi cá.

“Ta chính là, các ngươi làm việc hiệu suất cũng không tệ lắm, một giờ mười lăm phút.” Hạ Vân Kiệt nâng tay nhìn xuống đồng hồ, nói.

Gặp trước mắt vị này tuổi trẻ Trung Quốc nam tử quả nhiên chính là Mario tiên sinh cố ý công đạo nhất định phải so với nhìn thấy hắn bản nhân còn muốn tôn kính vạn phần Hạ tiên sinh, Seagal càng phát ra cung khiêm nói:“Cảm ơn Hạ tiên sinh khích lệ. Đây là ngài bằng hữu gì đó, còn thỉnh ngài kiểm tra một chút hay không có quên?”

Hạ Vân Kiệt lấy quá Seagal trong tay ba cái bọc nhỏ, sau đó chuyển cấp phía sau Lâm Âm ba người còn hãy còn nhìn chằm chằm bọc nhỏ ngẩn người, cười nói:“Đều ngốc a, còn không nhìn xem có hay không mất cái gì vậy?”

Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, Lâm Âm ba người thế này mới như ở trong mộng mới tỉnh, vội vàng lấy quá chính mình bao lật xem lên. Này vừa thấy cơ hồ không đem các nàng cấp hoảng sợ, này trong bao gì đó không chỉ có toàn bộ đều ở, nhưng lại hơn một điệp tất cả đều là năm trăm nguyên mặt giá trị đồng Euro, nhìn ra phỏng chừng ít nhất cũng có hai ba vạn đồng Euro.

Hai ba vạn đồng Euro đối với hiện tại Hạ Vân Kiệt đương nhiên không tính cái gì, nhưng đối với Lâm Âm ba người nhưng chỉ có một bút thật lớn con số.

“Này nọ đều ở tại, khả, nhưng chỉ có hơn một bút tiền.” Lâm Âm ba người đem kia nhất điệp năm trăm nguyên mặt giá trị đồng Euro đem ra, nơm nớp lo sợ đối Hạ Vân Kiệt nói.

Các nàng bất quá chính là lưu học sinh, tuy rằng gặp qua quen mặt so với quốc nội sinh viên khả năng hội nhiều một ít, nhưng lại chưa từng trải qua quá loại này trường hợp, hiện tại các nàng xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt đã muốn tràn ngập kính sợ.

“Đây là cấp ba vị xinh đẹp nữ sĩ bồi lễ, lấy bù lại chúng ta phạm hạ sai lầm, còn thỉnh ba vị có thể nhận lấy.” Seagal tuy rằng nghe không hiểu tiếng Trung, nhưng thấy Lâm Âm ba người xuất ra kia nhất điệp tiền, đại khái cũng có thể đoán ra một chút đến, vội vàng dùng tiếng Anh nói

“Bồi lễ?” Lâm Âm ba người nghe xong quả thực không thể tin được chính mình lỗ tai, thứ này bị trộm có thể cầm lại đến, các nàng liền cám ơn trời đất, không nghĩ tới thế nhưng còn có bồi lễ, hơn nữa mức còn là như vậy lớn.

“Chuyện này cấp này ba vị nữ sĩ chiếu thành không ít phiền toái cùng thể xác và tinh thần thương tổn, quả thật cần nhận.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó lại quay đầu đối Lâm Âm ba người nói:“Nếu là bồi lễ, các ngươi hãy thu đi.”

Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Seagal âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi. Hắn bất quá chính là La Spezia này tiểu địa phương Mafia giáo phụ, cùng Mario này Italy Mafia gia tộc đầu sỏ so sánh với kém đến cách xa vạn dặm, bình thường ngay cả cùng Mario gặp mặt nói chuyện tư cách đều không có, mà nay ngày vì như vậy một kiện ăn cắp việc nhỏ, toàn bộ Italy Mafia tương lai giáo phụ thế nhưng tự mình cho hắn gọi điện thoại tới, có thể nghĩ, Seagal trong lòng thừa nhận rồi nhiều áp lực. Phải biết rằng này khởi ăn cắp sự kiện là phát sinh ở hắn địa bàn, làm La Spezia Mafia giáo phụ, hắn là muốn hướng Mario phụ trách. Nếu Hạ Vân Kiệt không chịu nhận bồi lễ, như vậy hắn Seagal tuyệt đối chịu

không nổi.

Mà Lâm Âm ba người gặp Hạ Vân Kiệt đã vậy còn quá nhẹ nhàng bâng quơ kêu các nàng nhận lấy này bút lớn, tắc khẩn trương phải cẩn thận can bùm bùm loạn đập.

Hai ba vạn đồng Euro a, đổi thành nhân dân tệ thì phải là hai ba mươi vạn. Tuy rằng các nàng ba người có thể cộng hòa Síp lưu học, gia cảnh đều cũng không tệ lắm, nhưng hai ba mươi vạn nhân dân tệ đối với các nàng nhà mà nói còn là một bút không nhỏ con số, không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt nhẹ như vậy phiêu phiêu một câu, các nàng không chỉ có đem mất đi gì đó cầm lại đến, thậm chí còn hơn như vậy nhất tuyệt bút tiền.

“Hạ tiên sinh, ta đã muốn trừng phạt lần này phạm tội nhân, không biết ngài còn có cái gì chỉ thị không có?” Seagal ám thở dài nhẹ nhõm một hơi sau, lập tức lại nhỏ tâm cẩn thận chỉ chỉ kia mặt mũi bầm dập, trên tay bao sấm máu tươi băng gạc nam tử, thật cẩn thận xin chỉ thị nói.

Gặp Seagal nói như vậy, Lâm Âm ba người thế mới biết nguyên lai kia người bị thương chính là người trộm các nàng ví, hơn nữa còn bởi vậy đã bị trừng phạt, trong lòng không khỏi càng phát ra khiếp sợ, không biết trước mắt vị này tuổi cùng các nàng không sai biệt lắm người trẻ tuổi đến tột cùng cái gì đến đây, hắn nói Italy bằng hữu lại đến tột cùng là ai? Thế nhưng ngưu bức đến bực này trình độ!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 391 : Đột phá

Hạ Vân Kiệt nhìn ra được đến, này tiểu thâu lần này nhận được trừng phạt không nhẹ, ít nhất có một bàn tay là không có biện pháp lại đi trộm, cũng là không nghĩ tái thi trừng phạt, nghe vậy huy phất tay nói:“Tính, cứ như vậy đi.”

“Đa tạ Hạ tiên sinh, một khi đã như vậy chúng ta đây sẽ không quấy rầy ngài cùng ngài bằng hữu, chúc các ngươi ở Vernazza quá vui vẻ.” Seagal gặp Hạ Vân Kiệt phất tay, không khỏi như trút được gánh nặng nói. Nói xong sau thế này mới mang theo người rời đi. Nhìn Seagal đám người xoay người rời đi, Lâm Âm ba người hơn nửa ngày cũng chưa biện pháp phục hồi tinh thần lại, thẳng đến Hạ Vân Kiệt mở ra cửa, các nàng mới mạnh cả kinh, nhẹ tay nhẹ chân theo Hạ Vân Kiệt vào phòng.

“Kiệt ca, này tiền còn là ngài thu đi.” Vào nhà sau, Lâm Âm ba người cầm kia điệp ngoài ý muốn chi tài, đối Hạ Vân Kiệt nói.

Hạ Vân Kiệt cảm thấy ngoài ý muốn nhìn ba người liếc mắt một cái, trong mắt lóe ra một tia thưởng thức sắc, sau đó cười nói:“Đây là cho các ngươi tiền nhận lỗi cũng không phải cho ta.”

“Nhưng là nếu không có ngài hỗ trợ, chúng ta ngay cả chính mình ví cùng hộ chiếu đều lấy không trở lại.” Lâm Âm ba người nói.

“Ha ha, đây là hai chuyện khác nhau, nói sau ngươi cảm thấy ta kém này đó tiền sao? Được rồi, đem tiền thu hồi đến đây đi, thật muốn có này tâm ý, ngày mai mời ta ăn cơm tốt.” Hạ Vân Kiệt cười nhìn Lâm Âm ba người nói.

Lâm Âm ba người gặp Hạ Vân Kiệt không chịu nhận lấy, còn tưởng tưởng hắn một cuộc điện thoại còn có lớn như vậy uy lực, chút tiền ấy đối hắn quả thật tính không được cái gì, sẽ không tái chối từ, đem tiền một lần nữa thu đứng lên.

Đem tiền thu hồi đến sau, ngẫm lại này trong nháy mắt chính mình bên người liền hơn hai ba vạn đồng Euro cự khoản, ba nữ tử tử trong lòng đều thực kích động, trái tim cũng đập phá lệ mau !

“Ngày mai khẳng định thỉnh Kiệt ca ngài ăn một chút đại tiệc. Bất quá hiện tại thời gian còn sớm, nếu không cho chúng ta một cái cơ hội hiện tại mời ngươi đi quán bar uống rượu?” Tiền thu hồi đến sau, Phùng San San nói.

“Như thế nào hiện tại có tâm tình uống rượu ?” Hạ Vân Kiệt gặp vừa rồi còn ủ rũ, ỉu xìu ba nữ tử tử, nay người người thần thái bay lên, tinh thần dư thừa bộ dáng, không khỏi cười nói.

“Hì hì, đó là đương nhiên.” Khả năng ở nước ngoài ở lâu, Phùng San San ba người tính cách đổ đều còn sáng sủa, nghe vậy không chỉ có không có chút cảm thấy ngượng ngùng, ngược lại người người hướng Hạ Vân Kiệt nghịch ngợm cười cười.

“Đi quán bar uống rượu cho dù, ta không thích rất ồn ào địa phương, không bằng đến bờ biển đi một chút đi.” Hạ Vân Kiệt gặp ba người vui vẻ nghịch ngợm bộ dáng, tâm tình cũng tựa hồ đã bị cuốn hút, cười nói.

“Tốt nhất! Tốt nhất! Vừa rồi đã mất tiền cùng hộ chiếu, tâm tình tao thấu, còn không có cẩn thận thưởng thức quá Vernazza đâu! Nay đổ vừa vặn có thể thưởng thức một chút Vernazza cảnh đêm.” Ba người nghe vậy đều vỗ tay nói tốt.

Vì thế ba người vừa mới tiến phòng lại ra phòng, dọc theo thềm đá đi xuống dưới.

Tuy nói là du lịch mùa thịnh vượng, du khách không ít, nhưng toàn bộ làng chài lại phi thường im lặng, chỉ có sóng biển vuốt bờ cát cùng nham thạch thanh âm, ngẫu nhiên gió biển đưa tới một trận khe khẽ nói nhỏ cùng người đi đường tiếng bước chân.

Gió đêm mát mẻ, đầy trời đầy sao. Bốn người lẳng lặng đi ở xa lạ quốc gia một cái ngăn cách bàn tiểu làng chài, nhưng cũng có khác một loại nói không nên lời ý cảnh.

Bất tri bất giác trung, tính cách tương đối mà nói sáng sủa một ít Phùng San San cùng Lâm Âm một trái một phải vãn ở Hạ Vân Kiệt tay, nhưng lại chút không có đột ngột cảm giác.

Đại khái ở chín giờ tả hữu, bốn người về tới khách sạn.

Trở lại chính mình phòng, Hạ Vân Kiệt vọt tắm rửa, cũng không có lập tức đi vào giấc ngủ, mà là lững thững đi đến ban công thượng, nhìn dưới ánh trăng ba quang liễm diễm Địa Trung Hải, hắn thần thức ý niệm như cự võng bình thường phô trương mở ra.

So với trong thành tinh thuần nồng đậm ít nhất thượng gấp trăm lần thủy linh khí đưa hắn thần thức ý niệm vây quanh lên, làm cho Hạ Vân Kiệt giống như một lần nữa về tới bụng mẹ bên trong, tâm linh nói không nên lời bình tĩnh.

Bất tri bất giác trung, Hạ Vân Kiệt mặt hướng đại hải ngồi xếp bằng ngồi xuống, “Vũ vương quyết” Tự nhiên mà vậy vận chuyển đứng lên.

Ánh trăng dưới, Hạ Vân Kiệt mi tâm xuất hiện một cái lốc xoáy, một tôn lộ ra tang thương xa xưa hơi thở cổ

đỉnh huyền phù ở lốc xoáy bên trong, từng đợt từng đợt thủy linh khí theo bốn phương tám hướng dâng mà đến, nhập vào cổ đỉnh bên trong.

Kim mộc thủy hỏa thổ, tương sinh tương khắc, làm thủy linh khí vừa động, chiếm cứ ở ngũ ngư thôn ngũ hành linh khí cân bằng liền bị đánh vỡ, này khác tứ hệ linh khí cũng lập tức đi theo dâng mà đến.

Nhất thời nguyên bản bình tĩnh đại hải nổi lên sóng gió, sóng gió trung ngũ ngư thôn không biết dựng dục bao nhiêu năm ngũ hành linh khí cuồn cuộn không ngừng mà quán nhập cổ đỉnh bên trong.

Tinh thuần ngũ hành linh khí vừa vào cổ đỉnh bên trong, cổ đỉnh trung kia lạp màu tím kim đan lập tức liền lưu lưu chuyển động đứng lên, cắn nuốt ngũ hành linh khí, nở rộ ra hàng tỉ đến chói mắt sáng mờ. Mà màu tím kim đan cắn nuốt ngũ hành linh khí đồng thời, còn có rất lớn một bộ phận linh khí bị chuyển hóa vì tinh thuần vu lực cuồn cuộn không ngừng mà từ cổ đỉnh chảy về phía Hạ Vân Kiệt toàn thân, đùi phải trung kia tôn không trọn vẹn vu đỉnh một lần nữa bắt đầu ngưng tụ chân vạc, đỉnh nhĩ……

Làm Hạ Vân Kiệt bất tri bất giác trung tiến vào tu luyện trạng thái khi, cách vách phòng Lâm Âm ba người nhìn trên giường kia một trương trương phô trương mở ra năm trăm đồng Euro tiền giá trị lớn, người người hai mắt xám ngắt.

Kia nhất điệp đồng Euro suốt có sáu mươi trương, cũng ý nghĩa Lâm Âm ba người mỗi người đều phát ra một bút ba vạn đồng Euro tiền.

“Thích ngây người! Ta rất tưởng lại bị trộm một lần a!” Phùng San San cầm lấy một trương trương năm trăm đồng Euro đặt ở cái mũi hạ hung hăng ngửi khứu, nói.

“Ngươi đã biết chừng đi. 3 vạn đồng Euro a, đủ chúng ta tiêu sái đến đại học tốt nghiệp.” Lâm Âm cùng Tiêu Hồng Lăng trắng Phùng San San một mắt, sau đó đột nhiên đem tiền mặt hướng thiên thượng nhất tát, cười khanh khách lên. Đêm càng tĩnh, sóng biển lớn hơn nữa. Ban công Hạ Vân Kiệt đối mặt đại hải mà ngồi, hắn trên không ẩn ẩn trung phảng phất có bạch, thanh, xích, hắc, hoàng năm con cự long quay quanh. Mi tâm chỗ lốc xoáy như cự kình hấp thủy bình thường đem tụ lại quay quanh ở hắn trên không ngũ hành linh khí hút vào cổ đỉnh bên trong, Hạ Vân Kiệt quanh thân ở dưới ánh trăng ẩn ẩn tản mác ra ngũ sắc sáng mờ.

Cổ đỉnh nội màu tím kim đan hào quang càng phát ra tràn đầy, kia che kín kim đan khe hở hẹp càng lúc càng lớn, mặt trên điện quang lóe ra, phát ra bùm bùm thanh âm, mà cơ hồ đồng thời đùi phải vốn chỉ có nhất chân nhất nhĩ vu đỉnh đã muốn ngưng tụ ra thứ hai chân, chỉ còn lại có cuối cùng nhất chân nhất nhĩ còn không có ngưng tụ đứng lên. Dù là như thế, kia vu đỉnh cũng đã muốn tản mác ra cực kì đáng sợ hơi thở, làm cho người ta tim đập nhanh.

Thời gian ở trong đêm đen lặng yên trôi qua, theo bốn phương tám hướng tụ lại mà đến ngũ hành linh khí càng ngày càng nhiều, đột nhiên gian có năm đạo nhan sắc tinh thuần một tia bất nhiễm bạch, thanh, xích, hắc, hoàng theo mông đặc La Tác, Vernazza, khoa nhĩ ni lợi á, mã nạp lap lạp còn có lý áo mã tiêu lôi năm thôn trang phóng lên cao, như hồng bình thường hướng Hạ Vân Kiệt cắt tới, sau đó cuồn cuộn không ngừng mà quán nhập mi tâm lốc xoáy chỗ.

Làm kia năm đạo nhan sắc cực thuần hơi thở quán nhập mi tâm lốc xoáy chỗ khi, Hạ Vân Kiệt nguyên bản như một mặt không nhiễm một hạt bụi gương Không Linh tâm thần, đột nhiên gian run run hạ, phảng phất nhìn

thấy gì cực kì khủng bố gì đó, hắn hai mắt mí mắt cũng nhảy lên cái không ngừng, phảng phất tưởng mở đến. Nhưng hết thảy tựa hồ đã muốn đã muộn, kia năm đạo nhan sắc cực thuần hơi thở vừa tiến vào lốc xoáy chỗ, cổ đỉnh trung màu tím kim đan nhất thời liền bộc phát ra chói mắt quang mang, phảng phất tinh cầu đột nhiên ở vũ trụ trung nổ mạnh mở ra, đem toàn bộ rộng lớn vô ngần cổ đỉnh chiếu rọi giống như ban ngày. Đột nhiên bùng nổ chói mắt hào quang qua đi, làm hết thảy lại khôi phục nguyên lai bộ dáng khi, cổ đỉnh trung ương viên lưu lưu xoay tròn một viên so với phía trước càng chói mắt lớn hơn nữa, nhan sắc càng tinh thuần màu tím kim đan. Mà cơ hồ đồng thời, đùi phải trung vu đỉnh hai chân đã muốn hoàn toàn ngưng tụ thành hình, đỉnh nhĩ cũng chỉ còn lại cuối cùng nửa không trọn vẹn, tràn ngập phong cách cổ xưa xa xưa hơi thở vu đỉnh lẳng lặng huyền phù bên phải chân bên trong, uy nghiêm mà tràn ngập lực lượng. Địa vu tam đỉnh trung kỳ, kim đan trung kỳ. Nhưng hết thảy tựa hồ cũng không có đình chỉ xuống dưới, kia năm đạo nhan sắc cực thuần ngũ hành linh khí phảng phất thật sâu bị Hạ Vân Kiệt mi tâm kia lốc xoáy cấp thật sâu hấp dẫn ở, vẫn đang dâng mà vào, chút không có đình chỉ dấu hiệu.

Nê Hoàn cung cũng chính là mi tâm cổ đỉnh kia khỏa màu tím kim đan lấy so với phía trước còn muốn mau rất nhiều tốc độ chuyển động, thổi quét cắn nuốt dâng nhập cổ đỉnh ngũ hành linh khí, mà cơ hồ đồng thời đùi phải kia tôn không trọn vẹn vu đỉnh đồng dạng ở hấp thu không ngừng quán nhập vu lực.

Cũng không biết qua bao lâu, cuối biển, chân trời xuất hiện một mảnh màu đỏ, phảng phất biển lửa bình thường.

Biển lửa bắt đầu khởi động, phảng phất có tuyệt thế hung thú muốn theo bên trong thoát vây mà ra.

Đột nhiên một vòng mặt trời đỏ theo mặt biển chậm rãi dâng lên, cùng với mặt trời đỏ theo mặt biển dâng lên, một đạo Đông Lai tử khí như hồng quán đến, này đạo Đông Lai tử khí không biết là đã bị ngũ hành linh khí ảnh hưởng, còn là bởi vì "Vũ vương quyết" Lúc này cực nhanh vận chuyển duyên cớ, nhưng lại so với dĩ vãng thô to rất nhiều. Xa xa như hồng quán đến, còn chưa quán nhập mi tâm cổ đỉnh, Hạ Vân Kiệt cũng đã cảm giác được một cỗ mênh mông lực lượng như núi hồng bùng nổ bình thường hướng chính mình hướng tiết mà đến.

"Không cần a!" Hạ Vân Kiệt trong lòng kêu rên một tiếng, nhưng hiện tại hắn lại chỉ có hai lựa chọn, muốn thôi làm cho Đông Lai tử khí quán nhập mi tâm, muốn thôi liền này cổ bị hắn "Vũ vương quyết" Hấp dẫn ngưng tụ mà đến Đông Lai tử khí oanh hướng hắn phía sau chỗ tòa này phòng ở. Thật muốn như người sau, kia đáng sợ lực lượng chỉ sợ oanh điệu không chỉ có chính là hắn phía sau chỗ tòa này phòng ở, mà là toàn bộ thôn trang.

Cho nên Hạ Vân Kiệt chỉ có thể lựa chọn người trước, làm cho Đông Lai tử khí cùng kia ngũ hành linh khí cùng nhau quán nhập hắn mi tâm lốc xoáy chỗ.

Đông Lai tử khí nhất quán nhập mi tâm cổ đỉnh bên trong, màu tím kim đan càng điên cuồng mà chuyển động đứng lên, mà đùi phải trung vu đỉnh trung kia không trọn vẹn nhất chừng bán nhĩ cũng là điên cuồng mà tụ tán, tan tụ, đồng thời mênh mông vu lực cũng nhằm phía Hạ Vân Kiệt tứ chi bách hải, rèn luyện dễ chịu hắn thân xác, đem Hạ Vân Kiệt tra tấn dục tiên dục tử thiệt nhiều lần đều sinh ra rõ ràng tự bạo xong hết mọi chuyện được.

Bất quá nhất tưởng khởi cha mẹ, nhất tưởng khởi giang châu thị hai vị kiều thê, còn có Tần Lam, Trầm Lệ Đề đám hồng nhan tri kỷ không phải tình nhân lại càng hơn

tình nhân, Hạ Vân Kiệt lại chỉ có liều mạng cắn răng cố thủ thần thức, để tránh thần thức bị này quá mức cường đại lực lượng hướng hội.

Lửa đỏ mặt trời ở mặt biển “Do ôm tỳ bà bán che mặt” Ngắn ngủi thời gian sau, đột nhiên toàn bộ nhảy ra mặt biển.

Một chốc kia gian, màu vàng dương quang chiếu sáng toàn bộ đại hải, ba quang liễm diễm, rộng lớn mạnh mẽ, mà kia đạo Đông Lai tử khí đã ở này trong nháy mắt, tựa như kia luân lửa đỏ thái dương giống nhau, đột nhiên thả ra vô cùng thật lớn lực lượng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 392 : Ngoài ý muốn kết quả [hôm nay 1 chương]

“Oanh!” Một tiếng, cổ đỉnh trung kia khỏa màu tím kim đan lại bộc phát ra chói mắt quang mang, sau đó hết thảy tựa hồ đều quy về im lặng.

Sóng gió bình tĩnh, lửa đỏ thái dương cũng lẳng lặng treo ở đại hải trên không hướng vô ngần Địa Trung Hải tản ra nó quang mang cùng nhiệt lượng, quay quanh ở Hạ Vân Kiệt đỉnh đầu ngũ hành linh khí cũng theo gió tán đi.

Hạ Vân Kiệt thể nội, Nê Hoàn cung cổ đỉnh trong vòng, màu tím kim đan tựa hồ nhỏ đi, nhưng nhan sắc lại càng tinh thuần, không chỉ có như thế, kia kim đan tựa hồ còn tản mác ra một tia sinh mệnh hơi thở, phảng phất kia kim đan bên trong đang ở dựng dục sinh mệnh.

Ở đùi phải đệ tam tôn vu đỉnh nay đã muốn hoàn toàn thành hình, cao lớn rất nặng, liền như Thái Sơn bình thường đồ sộ, tản ra tang thương mà cường đại hơi thở. Chân trái ngưng tụ nổi lên rất nhiều vu lực, này vu lực nùng như hóa không ra chất lỏng, tản ra một tia đáng sợ lực lượng, đây là muốn ngưng tụ thành thứ bốn tôn vu đỉnh điềm báo.

Địa vu tam đỉnh hậu kỳ! Kim đan hậu kỳ! Hạ Vân Kiệt nhìn đến này hết thảy, tâm thần không khỏi chấn động. Hắn sớm có dự cảm gần nhất hội đột phá, nhưng cho tới bây giờ không nghĩ tới thế nhưng hội lập tức theo địa vu tam đỉnh sơ kì, kim đan sơ kì đột phá đến hậu kỳ, chỉ kém một bước có thể tiến vào đến địa vu tứ đỉnh cùng đạo gia trung Nguyên Anh kỳ. Mà một khi đến Nguyên Anh kỳ, vậy chân chính thành trong truyền thuyết lục địa thần tiên.

Khiếp sợ qua đi, Hạ Vân Kiệt cũng không có lập tức mở mắt ra, cũng không có lập tức đứng dậy, mà là lẳng lặng địa bàn chân ngồi, trong đầu — lóe ra vừa rồi đột phá khi đầu óc mạnh xuất hiện rất nhiều thượng cổ đạo pháp.

Hồi lâu Hạ Vân Kiệt mới chậm rãi mở to mắt, sau đó xuất ra chiêm bặc dùng là quy xác, đưa tay đặt ở mặt trên, dọc theo quy xác quy văn nhìn như hỗn độn vô tự hoa, nhưng mỗi một bút nhất hoa kỳ thật đều ẩn chứa thiên địa chân lý.

Quy xác ở dưới ánh mặt trời tản mác ra một tia kỳ quái quang mang, còn phát ra kỳ quái thanh âm.

Cơ hồ đồng thời, một trương trương hình ảnh ở Hạ Vân Kiệt trong đầu hiện lên.

Một vị mặt không chút thay đổi, động tác cứng ngắc cương thi trong tay mang theo một người tuổi còn trẻ tiểu tử ở trên biển hành tẩu, tiếp theo hình ảnh lại là vừa chuyển. Đại hải trung gian, một tòa không người trên đảo nhỏ, cương thi ngồi xếp bằng, đưa tay đặt tại tiểu tử trên đầu, nhất từng đợt từng đợt khói nhẹ trung cương thi trên người toát ra, sau đó chui vào tiểu tử thể nội, tiểu tử trên mặt lộ ra cực kỳ vẻ mặt thống khổ, mà cương thi thân thể tắc không ngừng héo rút khô quắt. Tiếp theo lại một hình ảnh hiện lên ở Hạ Vân Kiệt trong đầu, làm cương thi héo rút khô quắt tựa hồ chỉ còn lại có một thân khung xương khi, đột nhiên gian tiểu tử thống khổ một tiếng tru lên, sau đó cả người nổ mạnh mở ra.

Một đoàn chói mắt quang mang sau, trong thiên địa trống trơn đãng đãng, phảng phất cái gì đều không có phát sinh quá.

Hạ Vân Kiệt ở quy xác hoa động ngón tay không biết khi nào thì ngừng lại, trên mặt lộ ra phức tạp biểu tình.

Hắn không nghĩ tới tu vi đột phá có thể làm cho hắn chiêm bặc thuật đột nhiên tăng mạnh, thế cho nên phúc chí tâm linh, chiêm bặc ra cương thi tung tích. Nhưng hắn càng không nghĩ tới, dĩ nhiên là như vậy một cái kết quả. Cương thi ở cướp lấy hắn huyết mạch hậu duệ thân thể cuối cùng thời điểm, thất bại trong gang tấc, cuối cùng ngay cả hắn hậu duệ cùng chính hắn hồn phách giai hóa thành hư ảo.

“Ai!” Hồi lâu Hạ Vân Kiệt thở dài một hơi, thu hồi quy xác, sau đó đứng lên, trong lòng thật sự là cảm khái ngàn vạn.

Vì lúc này đây cướp lấy trọng sinh, kia không biết tên cương thi có thể nói trải qua ngàn vạn đau khổ, không nghĩ tới kết quả là còn là giỏ trúc múc nước công dã tràng. Còn tưởng tưởng chính mình, này một đường tu luyện xuống dưới, tuy rằng cũng có gian khổ cũng có nguy hiểm, nhưng so với kia cương thi, Hạ Vân Kiệt phát hiện chính mình may mắn rất nhiều.

Một trận gió biển thổi đến, Hạ Vân Kiệt ngửi được một tia thản nhiên hàm hơi nước tức còn ngửi được nồng đậm thối vị, nhất cúi đầu, thế này mới phát hiện toàn thân cao thấp tất cả đều phúc thượng một tầng dính hồ bẩn này nọ.

Hạ Vân Kiệt biết này đó bẩn này nọ đều là vu lực rèn luyện đi ra hậu thiên vật, chính là trước kia xa không có nhiều như vậy, mà lúc này đây đột nhiên tăng mạnh làm cho hắn cả người bẩn cùng mới từ vũng bùn lăn lộn quá dường như.

“Không biết ta hiện tại thân xác cường đại tới trình độ nào ?” Hạ Vân Kiệt nhìn trên người kia thật dày một tầng dơ bẩn, trong lòng không khỏi có chút tò mò.

Đứng dậy vọt tắm rửa, vừa mới thay quần áo liền nghe được tiếng gõ cửa.

Mở ra cửa, một trận thanh xuân hơi thở đập vào mặt mà đến. Lâm Âm ba nữ tử tử chính duyên dáng yêu kiều ở cửa, đã muốn hoàn toàn phát dục hai vú đem t tuất củng cao cao.

“Kiệt ca, cùng đi ăn bữa sáng đi.” Lâm Âm cười dài nói.

“Được.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó đi theo ba nữ tử tử đi ra phòng.

“Kiệt ca, ngũ ngư thôn là chúng ta Italy hành cuối cùng vừa đứng, này vừa đứng ngoạn hảo sau, chúng ta trở về cộng hòa Síp, ngài đâu?” Ăn bữa sáng khi, Lâm Âm nói.

“Ngũ ngư thôn cũng là của ta cuối cùng một trạm, hôm nay ta hơi chút cuống một chút ngũ ngư thôn liền chuẩn bị về nước.” Nếu cương thi đã muốn không có, Hạ Vân Kiệt cũng sẽ không tưởng tái tại Ý ở đi xuống, bởi vì hắn tưởng Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng, đương nhiên còn có các nàng thân thể. Đoạn thời gian trước liên tiếp bị Dương Tiếu Mai cùng Monica trêu chọc rục rịch, nay lại cùng ba thanh xuân nữ tử cùng ở một cái phòng, Hạ Vân Kiệt phát hiện chính mình thể nội dục hỏa càng ngày càng vượng, không những trở về, hắn thật không biết chính mình có thể hay không phạm sai lầm

“A, hôm nay sẽ về nước a!” Lâm Âm ba người nghe vậy đều một trận mất mát.

Tuy rằng ba người cùng Hạ Vân Kiệt ở chung thời gian cũng không nhiều, nhưng tối hôm qua kia mộng bình thường trải qua lại làm cho các nàng suốt đời khó quên.

“Nếu không đi cộng hòa Síp ngoạn một chuyến đi Kiệt ca, cộng hòa Síp nhưng là Âu châu sau hoa viên, bờ cát phi thường xinh đẹp, đương nhiên trên bờ cát bikini mỹ nữ nhiều hấp dẫn nga!” Mất mát qua đi, Phùng San San đột nhiên nghĩ tới cùng Hạ Vân Kiệt nhiều ở một đoạn thời gian biện pháp. Thậm chí vì đả động Hạ Vân Kiệt, Phùng San San cố ý dùng bikini mỹ nữ đến dụ hoặc hắn.

Phùng San San không đề cập tới bikini mỹ nữ hảo còn, này nhắc tới, Hạ Vân Kiệt liền kìm lòng không được nhớ tới Chu Hiểu Diễm kia hỏa bạo đầy đặn thân mình cùng Thiệu Lệ Hồng thành thục như nước mật đào trắng nõn đẫy đà thân thể, liền cũng có một loại mãnh liệt tưởng về nước dục vọng.

“Lần sau đi, lần này rời nhà thời gian có điểm dài quá.” Hạ Vân Kiệt cười lắc đầu nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt lắc đầu, Phùng San San ba người chỉ có đầy ngập mất mát nói:“Vậy được rồi, lần sau ngài đến thời điểm nhất định tìm chúng ta, đây là chúng ta ở cộng hòa Síp điện thoại.”

Nói xong ba người đem sớm đã viết tốt số điện thoại đưa cho Hạ Vân Kiệt.

“Đi, các ngươi có chuyện cũng có thể gọi điện thoại tìm ta.” Khó được ở hải ngoại có thể hai lần gặp lại, hơn nữa ba người phẩm hạnh cũng không sai, Hạ Vân Kiệt cũng là cử thích này ba lưu học sinh, liền đem chính mình số điện thoại cũng để lại cho các nàng.

Gặp Kiệt ca không chỉ có để lại điện thoại cấp chính mình ba người, nhưng lại nói có chuyện có thể gọi điện thoại cho hắn, Lâm Âm ba người thụ sủng nhược kinh đồng thời mất mát tâm tình cũng lập tức trở nên cao hứng đứng lên.

Ngày hôm sau, giữa trưa, gia hoa tiểu khu cửa, một chiếc xe taxi ngừng lại.

Một vị người trẻ tuổi theo trong xe đi rồi xuống dưới, theo sát sau một vị tuổi thoạt nhìn năm mươi xuất đầu người nước ngoài cũng vội vàng xuống xe. Người nước ngoài vừa xuống xe liền vội việc chạy đến xe mông mặt sau, đem cốp xe mở ra, sau đó đem một cái va ly cầm xuống dưới.

“Scola, ngươi tới trước khách sạn nghỉ ngơi một chút, cần ngươi thời điểm ta gọi điện thoại cho ngươi.” Người trẻ tuổi một bên tiếp nhận va ly, một bên đối người nước ngoài nói.

Người trẻ tuổi này tự nhiên đó là Hạ Vân Kiệt, mà vị kia người nước ngoài tự nhiên đó là quốc tế cấp mốt đại sư Scola.

Ở rất nhiều quốc nhân trong mắt, Âu Mĩ người nước ngoài tựa hồ luôn có loại trời sinh cảm giác về sự ưu việt, mà không ít quốc nhân cũng tổng thích xem trọng bọn họ liếc mắt một cái. Nhưng hôm nay tình thế hiển nhiên rớt cái đầu, một người nước ngoài thoạt nhìn mặc khí chất đều rất phái đoàn thế nhưng khúm núm cấp một vị trung quốc người trẻ tuổi thủ hành lý. Này một màn thật đúng là thiếu chút nữa hoảng mù bảo vệ cửa cùng người qua đường tròng mắt, đương nhiên khiếp sợ rất nhiều trong lòng cũng không quên hướng Hạ Vân Kiệt dựng thẳng cái ngón tay cái, cảm giác thân là trung quốc nhân lưng lập tức thẳng thắn không ít.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 393 : Chi nhánh [thứ tư tốc độ hội chuyển tốt]

Đuổi đi Scola sau, Hạ Vân Kiệt một mình một người lôi kéo va ly đi vào Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm ở nhà trọ trước cửa.

Kìm trụ trong lòng kích động, Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng mở ra môn, sau đó lại nhẹ nhàng mà đóng.

Đối diện phòng khách chủ phòng ngủ cửa là mở ra, trên giường Chu Hiểu Diễm mặc trong suốt hồng nhạt áo ngủ, ngọc thể ngang dọc, còn tại ngủ. Tuy rằng nay Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm đã muốn là đại phú bà, nhưng nhiều năm dưỡng thành thói quen, khiến cho các nàng còn là đem càng nhiều tinh lực dùng ở tại quán bar kinh doanh, mà khách sạn đầu tư trên cơ bản cũng rất ít đi quan tâm. Trên thực tế, đầu trọc Cường đem khách sạn kinh doanh phát triển không ngừng, cũng căn bản không cần các nàng quan tâm. Cho nên hai người cuộc sống còn là hắc bạch điên đảo, đơn giản trước kia kinh doanh quán bar là vì cuộc sống, mà hiện tại kinh doanh quán bar là vì cuộc sống hứng thú, phái thời gian, tâm tính đã muốn cùng trước kia hoàn toàn bất đồng. Cũng đang bởi vì này dạng, tuy rằng đồng dạng là hắc bạch điên đảo cuộc sống, nhưng so với trước kia hai người lại tự do hơn, tưởng sớm một chút ngủ liền sớm một chút ngủ, trễ một chút ngủ liền trễ một chút ngủ, sẽ không tái miễn cưỡng chính mình.

Chu Hiểu Diễm còn tại ngủ trên giường, Thiệu Lệ Hồng cũng đã rời giường, lúc này nàng đang ở tại trong bếp chuẩn bị bữa sáng.

Nhẹ nhàng đẩy ra phòng bếp cửa, đối mặt Hạ Vân Kiệt là Thiệu Lệ Hồng bóng dáng. Trong suốt màu trắng lụa mỏng phi ở trên người, bên trong là vô cùng đẫy đà

động lòng người tuyết trắng ngọc thể, dĩ nhiên là cái gì đều không có mặc.

Hạ Vân Kiệt mấy ngày nay vốn là rục rịch, đột nhiên nhìn thấy này một màn, phúc để không khỏi lập tức có đoàn hỏa bốc lên dựng lên, nhẹ tay nhẹ chân đi qua đi, sau đó từ phía sau ôm lấy Thiệu Lệ Hồng vòng eo.

“Là ta!” Thiệu Lệ Hồng đột nhiên chịu tập kích, vừa muốn kêu ra tiếng, bên tai truyền đến quen thuộc thanh âm, không khỏi kinh hỉ quay đầu, hồng nhuận môi sớm đã đặt ở Hạ Vân Kiệt trên môi, tiểu cái lưỡi thơm tho thân đến Hạ Vân Kiệt miệng, tham lam hút.

Hôn nồng nhiệt trung Hạ Vân Kiệt tay sớm đã liêu khởi Thiệu Lệ Hồng gợi cảm áo ngủ, thân đến bên trong bắt được kia hai luồng đầy đặn, ở mặt trên qua lại xoa.

Tiểu biệt thắng tân hôn, không vài cái, Thiệu Lệ Hồng đã muốn bị Hạ Vân Kiệt khiêu khích thở gấp vụt vụt, tưởng đem thân mình chuyển lại đây, Hạ Vân Kiệt lại ở nàng bên tai thấp giọng nói:“Cứ như vậy.”

Hạ Vân Kiệt nói lời này khi, Thiệu Lệ Hồng cảm giác được chính mình mông mặt sau bị nhất cứng rắn cấp đứng vững, mặt đẹp phấn hồng trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói:“Ngươi này tiểu sắc quỷ!”

Tuy rằng miệng oán trách, nhưng Thiệu Lệ Hồng cũng là chủ động thân thủ liêu nổi lên bạc như lụa mỏng áo ngủ làn váy, đối với Hạ Vân Kiệt cao cao mân mê tuyết trắng mông……

Rất nhanh tại trong bếp liền vang lên mất hồn mi mi tiếng động, cũng bừng tỉnh trong lúc ngủ mơ Chu Hiểu Diễm. Bừng tỉnh tới được Chu Hiểu Diễm, rất nhanh cũng gia nhập đến trong chiến đấu đến.

Ba người theo phòng bếp quay cuồng đến phòng khách, lại theo phòng khách quay cuồng đến phòng ngủ mộc sàn, hồi lâu ba người mới vui sướng đầm đìa, cảm thấy mỹ mãn nằm ở trên giường.

“Kiệt ca, lần này đi Italy có hay không phao đến ngoại quốc nữu a?” Quang thân mình ghé vào Hạ Vân Kiệt trong ngực thượng Chu Hiểu Diễm, chớp quyến rũ hoa đào mắt hỏi.

“Ngươi liền nghĩ như vậy ta phao cái ngoại quốc nữu?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy tức giận phát một chút Chu Hiểu Diễm kia cơ hồ cùng Monica hiểu được nhất biện màu mỡ mông, nói.

“Ta là muốn tìm một người chia sẻ chia sẻ, ngươi thật sự quá lợi hại, nghe nói ngoại quốc nữu thể chất cùng người phương đông không giống với, trên giường sức chiến đấu siêu cường. Còn có, phao ngoại quốc nữu cũng là vì nước làm vẻ vang nga! Ở trong quán bar, luôn nhìn đến người nước ngoài phao chúng ta Trung Quốc nữ nhân, ta liền đặc khó chịu, Kiệt ca ngươi lợi hại như vậy, không phao cái ngoại quốc nữu làm cho người nước ngoài nhìn xem chẳng phải lãng phí?” Chu Hiểu Diễm không cho là đúng nói.

Hạ Vân Kiệt một trận không nói gì, một hồi lâu nhi mới lại đánh một chút Chu Hiểu Diễm mông, tức giận nói:“Nhìn không ra đến ngươi còn như vậy ái quốc, muốn hay không rõ ràng hôm khác ta phao cái cái gì công chúa, Vương phi lại đây?”

“Tốt nhất! Tốt nhất! Như vậy liền càng kích thích !” Chu Hiểu Diễm nghe vậy thế nhưng kích động chụp nổi lên thủ đến.

Gặp Chu Hiểu Diễm kích động bộ dáng, Hạ Vân Kiệt hoàn toàn không nói gì, rõ ràng vòng vo đề tài nói:“Gần

nhất ta không ở nhà, có hay không phát sinh sự tình gì?”

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt nay tu vi từ từ tinh thâm, nhưng từ Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng cùng hắn hợp thể sau, hắn còn có điểm thấy không rõ lắm các nàng mệnh tướng, tựa như hắn không biết chính mình tương lai đi hướng giống nhau.

“Ngươi không hỏi ta đều thiếu chút nữa đã quên, chúng ta khách sạn chuẩn bị mở chi nhánh.” Hạ Vân Kiệt đề tài như vậy vừa chuyển, cuối cùng đem Chu Hiểu Diễm lực chú ý theo nam nữ việc hấp dẫn mở ra, nói.

“Nhanh như vậy liền khai chi nhánh ?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi lắp bắp kinh hãi nói.

“Đó là đương nhiên, hiện tại chúng ta khách sạn hỏa hỏa hồng hồng, có thể nói ngày tiến đấu kim, mỗi ngày kiếm tới được tiền mặt cũng đủ chống đỡ thanh sơn hồ Nhậm gia sơn trang khách sạn xây dựng thêm hơn nữa còn có lợi nhuận, cho nên Nhậm Vĩnh Cường đã nghĩ dùng chúng ta đầu tư đi vào tiền, tái theo ngân hàng thải một ít đi ra khai chi nhánh, nhanh hơn khuếch trương tốc độ.” Chu Hiểu Diễm kiêu ngạo đắc ý nói.

“Kia chuẩn bị ở nơi nào khai chi nhánh?” Đối với khách sạn sinh ý náo nhiệt Hạ Vân Kiệt cũng không có cảm thấy gì ngoài ý muốn, nghe vậy tiếp tục hỏi.

“Bắc Kinh!” Chu Hiểu Diễm nói.

“Xuy!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhưng thật ra hút một ngụm lãnh khí, sau đó nói:“Các ngươi lá gan nhưng thật ra cử lớn, lập tức liền chuẩn bị đến Bắc Kinh khai chi nhánh.”

“Đó là đương nhiên, chúng ta kinh doanh chính là Minh triều hoàng gia cung đình đồ ăn. Bắc Kinh là lục triều cố

đô, hoàng thành căn hạ, đệ nhất gia chi nhánh khai ở Bắc Kinh tài năng hiện ra chúng ta hoàng gia khí phái, sau đó tái chậm rãi đi xuống phát triển." Chu Hiểu Diễm càng phát ra kiêu ngạo đắc ý nói, khuôn mặt nhỏ nhắn đều là phấn hồng phấn hồng.

"Bất quá, ta cảm thấy Bắc Kinh dù sao cũng là thủ đô, nhân viên phức tạp, lập tức đem khách sạn chạy đến Bắc Kinh đi, tổng cảm giác có điểm liều lĩnh." Thiệu Lệ Hồng trải qua nhân sinh dù sao so với Chu Hiểu Diễm nhấp nhô rất nhiều, đổ không giống Chu Hiểu Diễm như vậy lạc quan, mặt lộ vẻ lo lắng sắc nói.

"Yên tâm, không có việc gì, Diễm tỷ nói có đạo lý, các ngươi kinh doanh là hoàng gia cung đình đồ ăn, nếu muốn khai chi nhánh đệ nhất gia liền khai Bắc Kinh đi." Hạ Vân Kiệt đem Thiệu Lệ Hồng kia đầy đặn động lòng người tuyết trắng thân mình ôm sát một ít, trấn an nói.

"Thật sự không có việc gì sao?" Thiệu Lệ Hồng còn là có điểm lo lắng hỏi.

"Đương nhiên không có việc gì, các ngươi liền cùng tiểu Cường nói chỉ cần không trái pháp luật, chỉ để ý lớn mật buông tay đi làm. Hắn mệnh tướng trung tài vận rất mạnh, lại có các ngươi hai vị quý nhân tương trợ, tuyệt đối làm một hàng phát một hàng." Hạ Vân Kiệt cười vỗ hạ Thiệu Lệ Hồng mông.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, nhớ tới hắn đủ loại thần kỳ, Thiệu Lệ Hồng cũng để lại quyết tâm đến.

"Nga, còn có một sự kiện, ta thiếu chút nữa theo như ngươi nói, Hồng tỷ……" Chu Hiểu Diễm nói.

"Hiểu Diễm!" Chu Hiểu Diễm còn không có nói xong, Thiệu Lệ Hồng liền vội việc nói đánh gãy.

“Để làm chi còn có chuyện gì không thể làm cho ta biết đến sao? Cẩn thận ta trừng phạt ngươi nga!” Hạ Vân Kiệt ở Thiệu Lệ Hồng kia tuyết trắng trên mông thật mạnh bắt một phen, uy hiếp nói.

“Không phải a, thực không có gì sự tình.” Thiệu Lệ Hồng thân thể mềm mại hơi hơi chiến một chút, nhéo xoay vòng eo, nói.

“Diễm tỷ, ngươi nói, đến tột cùng là chuyện gì?” Hạ Vân Kiệt gặp Thiệu Lệ Hồng không chịu nói, rõ ràng trực tiếp hỏi Chu Hiểu Diễm.

“Hồng tỷ, lúc này không trách ta, Kiệt ca câu hỏi, ta cũng không dám không trả lời nga, bằng không hắn là hội trừng phạt ta!” Chu Hiểu Diễm cố ý điềm đạm đáng yêu, vẻ mặt bất đắc dĩ đối với Thiệu Lệ Hồng nói một câu, sau đó hai tay ôm lấy Hạ Vân Kiệt cổ, gợi cảm môi dán Hạ Vân Kiệt lỗ tai thấp giọng nói:“Kiệt ca, Hồng tỷ ba mẹ muốn lại đây.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 394 : Lễ vật [hôm nay canh một]

Chu Hiểu Diễm như vậy vừa nói, Hạ Vân Kiệt liền nháy mắt hiểu được Thiệu Lệ Hồng vì cái gì không đề cập tới chuyện này, không khỏi yêu thương ôm sát Thiệu Lệ Hồng, môi ôn nhu hôn hạ cái trán của nàng nói:“Ba mẹ khi nào thì lại đây, ta với ngươi cùng đi tiếp bọn họ.”

“Không cần, không cần, ta chính mình đi tiếp bọn họ là có thể, nói sau ta ba tính tình không thế nào tốt.” Thiệu Lệ Hồng nghe vậy thân thể mềm mại hơi hơi rung động một chút, hai tay ôm chặt Hạ Vân Kiệt cánh tay, đem trắng noãn khuôn mặt dính sát vào nhau ở đầu vai hắn, thấp giọng nói, trong mắt toát ra thật sâu cảm động cùng một chút thâm tình.

“Đứa ngốc, tuy rằng ngại hậu thế tục pháp luật cùng ánh mắt, chúng ta không có kết hôn, nhưng ở chúng ta trong lòng, ngươi cùng Diễm tỷ đều là ta tối âu yếm thê tử. Ngươi ba mẹ tự nhiên cũng chính là ta ba mẹ, bọn họ đến đây, ngươi nói ta có thể không tiếp đãi sao? Yên tâm đi, ta sẽ biết xử lý như thế nào.” Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng quát hạ Thiệu Lệ Hồng cái mũi nói, chính là nói lời này khi, Hạ Vân Kiệt trong lòng kỳ thật là bất ổn, tựa như tiểu tức phụ muốn gặp cha mẹ chồng giống nhau, trong lòng một chút để đều không có.

“Kiệt!” Nghe được Hạ Vân Kiệt như vậy thâm tình trong lời nói, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm hai người không khỏi cảm động hốc mắt đều đỏ, song song ôm chặt Hạ Vân Kiệt. Mà hào phóng Chu Hiểu Diễm ở động tình kêu lên một tiếng sau, đầy đặn đùi cố ý nâng lên một ít, ở Hạ Vân Kiệt hai chân trong lúc đó nhẹ nhàng qua lại cọ xát một chút, kiều diễm ướt át môi đỏ mọng thiếp đến Hạ Vân Kiệt bên tai, thở gấp mê người hơi thở nói:“Kiệt ca, nếu không lại đến một lần?”

Đối với giường chỉ việc, Hạ Vân Kiệt tựa hồ vĩnh viễn tràn ngập hứng thú cùng tinh lực, nghe vậy nhất thời cứng rắn lên, một cái xoay người, đem Chu Hiểu Diễm kia đầy đặn thân thể cấp đặt ở dưới thân…… Trong lúc nhất thời lại là mãn thất xuân sắc. Hồi lâu, lạc nhật ánh chiều tà xuyên thấu qua màn cửa sổ bằng lụa mỏng rơi ở trên giường, Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng chính trần như nhộng ôm Hạ Vân Kiệt.

“Thái dương phơi nắng mông, rời giường ăn cơm đi.” Hạ Vân Kiệt nâng tay nhẹ nhàng phát hai người mông một chút.

Không biết khi nào thì khởi, Hạ Vân Kiệt thích phát hai người mông này thói quen. Chu Hiểu Diễm mông lớn hơn một chút, rất tròn no đủ, Thiệu Lệ Hồng nhỏ một ít, nhưng trắng noãn mềm mại, phát đứng lên các hữu một loại nói không nên lời mất hồn tư vị.

“Ân, người ta mới không cần ăn cơm, người ta còn muốn ngủ tiếp trong chốc lát a.” Chu Hiểu Diễm nhéo hạ kia như ma quỷ bàn mê người thân thể, miệng phát ra lời vô nghĩa bàn thanh âm.

Thiệu Lệ Hồng tuy rằng không nói gì, nhưng theo nàng đem Hạ Vân Kiệt ôm càng chặt một ít động tác, không khó nhìn ra đến, nàng cũng là càng thích như vậy lẳng lặng ôm chính mình nam nhân ngủ cảm giác.

“Các ngươi này hai cái lười miêu!” Hạ Vân Kiệt cười yêu thương sờ soạng hạ hai người mái tóc nói:“Còn muốn không cần ta theo Italy mang về đến lễ vật ?”

“Oa! Còn có lễ vật!” Tuy rằng Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng đều đã muốn là thành thục nữ tính, nhưng Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, các nàng tựa như tiểu hài tử giống nhau nhảy nhót lên, lập tức theo Hạ Vân Kiệt trên

người đi lên, thế nào còn có nửa điểm buồn ngủ.

Chu Hiểu Diễm đứng lên sau, lại trực tiếp đưa tay thân đến Hạ Vân Kiệt trước mắt, mở ra bàn tay nói:“Lễ vật đâu? Nhanh lên lấy đến!”

“Không phải nói còn muốn ngủ tiếp trong chốc lát sao?” Hạ Vân Kiệt nhìn Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng hai người vội vàng bộ dáng, cố ý nói, trong lòng lại hạnh phúc cùng ăn mật bình thường ngọt.

“Ai nói a? Hồng tỷ ta có nói quá còn muốn ngủ tiếp trong chốc lát sao?” Chu Hiểu Diễm gặp Hạ Vân Kiệt cố ý giễu cợt các nàng, chớp mắt to ra vẻ khó hiểu hỏi Thiệu Lệ Hồng

“Không có nha!” Thiệu Lệ Hồng lắc lắc đầu, lạc nhật ánh chiều tà dưới, trên mặt tất cả đều là hạnh phúc mỉm cười.

“Ngươi xem, Hồng tỷ đều nói không có! Là ngươi này mèo lười chính mình còn muốn ngủ, nhanh lên rời giường a.” Nói xong Chu Hiểu Diễm bất chấp tất cả phải đi kéo Hạ Vân Kiệt rời giường.

Kéo Hạ Vân Kiệt rời giường khi, một đôi cực đại đầy đặn vú vừa vặn rủ xuống ở Hạ Vân Kiệt trên mặt, làm cho hắn nhịn không được há mồm hàm trụ một cái hút đứng lên.

“Uy, ngươi này đại sắc lang! Không cần a!” Bị Hạ Vân Kiệt như vậy nhất hút, Chu Hiểu Diễm cả người nhất thời trở nên mềm mại vô lực, miệng lại âm thanh kêu lên.

Hạ Vân Kiệt thế này mới buông lỏng ra miệng, sau đó đắc ý vỗ hạ Chu Hiểu Diễm mông, cười nói:“Nhìn ngươi lần sau còn dám không dám đổ đánh một phen!”

“Không dám, không dám !” Chu Hiểu Diễm cuống quít lắc đầu nói. Nàng cũng nói không rõ sở, vì cái gì mỗi lần Hạ Vân Kiệt nhất bính chính mình thân mình mẫn cảm bộ vị, chẳng sợ rõ ràng biết thân mình khả năng rốt cuộc ăn không tiêu hắn hữu lực va chạm, nhưng trong nháy mắt còn là hội dục hỏa đốt người. Giống như thiêu thân lao đầu vào lửa bình thường, rõ ràng biết phác đi lên chính là hóa thành tro tàn, nhưng còn là đạo nghĩa không thể chùn bước đánh tiếp.

Ba người rời khỏi giường, vọt tắm, nhưng chính là không thấy Hạ Vân Kiệt lấy lễ vật đi ra, đến cuối cùng ngay cả Thiệu Lệ Hồng cũng nhịn không được mở miệng nói:“Kiệt ca, ngươi cũng đừng đùa Hiểu Diễm, còn là nhanh lên đem lễ vật lấy ra nữa đi.”

“Cái gì a, Hồng tỷ, nói rất hay giống ngươi không vội mà muốn lễ vật dường như.” Chu Hiểu Diễm lập tức phản bác nói.

“Ta, ta cũng tưởng muốn.” Thiệu Lệ Hồng dù sao thượng ba mươi tuổi, tính cách tương đối cho Chu Hiểu Diễm cũng trầm ổn thành thục rất nhiều, nhưng thấy Chu Hiểu Diễm nói như vậy, còn là mắc cỡ đỏ mặt nói quanh co nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Thiệu Lệ Hồng cũng mở., đổ không tốt tái đậu Chu Hiểu Diễm, đành phải cười nói:“Đây là một phần có vẻ đặc thù lễ vật, hiện tại không tốt lấy ra nữa, chờ lúc ăn cơm chiều các ngươi sẽ biết.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt cấp Scola đánh cái điện thoại, làm cho chính hắn đánh xe đến thanh sơn hồ Nhậm gia sơn trang khách sạn ăn cơm chiều.

Gặp Hạ Vân Kiệt bô bô nói một lần tiếng Anh, Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng không khỏi càng phát ra tò

mò này phân Hạ Vân Kiệt theo Italy mang đến lễ vật.

“Nếu đợi lát nữa đến lúc ăn cơm chiều, ngươi còn lấy không được, ta bóp chết ngươi!” Chu Hiểu Diễm bị Hạ Vân Kiệt thần thần bí bí cấp khiến cho “Nghiến răng nghiến lợi”, “Giương nanh múa vuốt” Nói.

Hạ Vân Kiệt lại ha ha cười, thân thủ lãm quá Chu Hiểu Diễm kia như nước xà bàn xinh đẹp vòng eo, sau đó thật mạnh bắt một chút nàng đầy đặn cử kiều phì mông, nói:“Ngươi bỏ được sao? Ngươi bỏ được, Hồng tỷ cũng luyến tiếc nha!”

“Đi, thiếu trang điểm!” Chu Hiểu Diễm quyến rũ trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, bất quá nhân lại sớm đã giống chim nhỏ nép vào người giống nhau thân mật ôm lấy hắn, tùy ý hắn kia chích ma trảo “Hồ làm phi”.

Ba người đi xuống lầu, ngồi trên Thiệu Lệ Hồng kia lượng màu trắng xe BMW, Hạ Vân Kiệt một bên phát động xe vừa nói nói:“Diễm tỷ ngươi là không phải cũng có thể mua chiếc xe?”

“Mới không cần, như vậy thật tốt, nhiều ấm áp, ngươi không ở khi hai người một chiếc xe, ngươi ở khi ba người một chiếc xe, nhưng lại bớt tiền xăng!” Chu Hiểu Diễm thân mật kéo Thiệu Lệ Hồng cánh tay nói.

“Đều là đại lão bản, còn khu như vậy điểm tiền xăng.” Hạ Vân Kiệt cười lắc đầu nói, trong lòng cũng là lần cảm ấm áp.

“Ta đây là bảo vệ môi trường biết không?” Chu Hiểu Diễm trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nói.

“Ta biết! Ta biết!” Hạ Vân Kiệt vui vẻ cười ha ha đứng lên.

Một đường cười nói, xe chạy đến thanh sơn hồ Nhậm gia sơn trang khách sạn.

Nhậm gia sơn trang khách sạn nay đã muốn là đại biến dạng, không chỉ có khách và bạn ngồi đầy, sinh ý thịnh vượng rối tinh rối mù, hơn nữa lầu chính mặt sau một tòa tòa lạn vĩ lâu biệt thự nay cũng đã muốn đột ngột từ mặt đất mọc lên, bên ngoài rực rỡ hẳn lên, lục thảo thê thê, lục ấm che lấp. Mặt sau là thanh sơn, phía trước là nước biếc, đã muốn thành một cái chân chính nghỉ phép sơn trang khách sạn.

Hạ Vân Kiệt đến nhận chức gia sơn trang khách sạn khi, đầu trọc Cường đã muốn đứng ở cửa chờ hắn, cùng hắn cùng một chỗ còn có một vị người nước ngoài. Vị này người nước ngoài tự nhiên đó là Scola, Hạ Vân Kiệt ở đến tiền cũng đã công đạo quá đầu trọc Cường cùng Scola.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 395 : Nam nhân keo kiệt [hôm nay canh một]

“Di, ta như thế nào cảm giác này người nước ngoài có điểm nhìn quen mắt a!” Chu Hiểu Diễm hiển nhiên đối mốt còn có vẻ chú ý, nhìn đến đầu trọc Cường cùng một vị người nước ngoài cùng một chỗ, không khỏi mắt lộ ra nghi hoặc sắc.

“Này sẽ không chính là trước ngươi trò chuyện vị kia người nước ngoài đi?” Thiệu Lệ Hồng cũng là mắt lộ ra nghi hoặc sắc nói.

“Đúng vậy.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu.

“Của ngươi lễ vật sẽ không chính là này ngoại quốc lão đầu đi?” Chu Hiểu Diễm tối quan tâm còn là lễ vật, nghe vậy vẻ mặt khoa trương nói.

“Ha ha, đến lúc đó các ngươi tự nhiên sẽ biết.” Hạ Vân Kiệt thần bí cười cười.

Khi nói chuyện, đầu trọc Cường cùng Scola đã muốn đón đi lên.

“Ta đến giới thiệu một chút, Scola này hai vị đều là của ta người yêu, vị này là Thiệu Lệ Hồng, vị này là Chu Hiểu Diễm. Hồng tỷ, Diễm tỷ, vị này là Scola, ta tại Ý một lần ngẫu nhiên cơ hội nhận thức.” Hạ Vân Kiệt cười cấp song phương làm giới thiệu.

“Buổi tối hảo Scola tiên sinh, thật cao hứng nhận thức ngươi.” Thiệu Lệ Hồng hào phóng về phía Scola vươn tay.

Scola đối Trung Quốc nữ nhân nay vốn còn có tâm lý bóng ma, càng đừng nói Hạ Vân Kiệt nữ nhân, gặp

Thiệu Lệ Hồng chủ động thân thủ, sợ tới mức Scola sắc mặt đều trắng, cùng Thiệu Lệ Hồng bắt tay khi, trong lòng bàn tay đều nhịn không được đổ mồ hôi. Hắn nhưng là sớm nghe nói qua Trung Quốc mọi người có vẻ truyền thống bảo thủ, trời mới biết Hạ tiên sinh có thể hay không bởi vì hắn huých hắn nữ nhân tay, sau đó phế đi tay hắn. Cũng may Hạ Vân Kiệt vẫn mặt mang mỉm cười, Scola thế này mới yên lòng.

Kiệt ca đến đây, đi tự nhiên là đế vương thính.

“Ta nhớ ra rồi, Scola là Italy mốt đại sư!” Làm mọi người ngồi xuống khi, Chu Hiểu Diễm đột nhiên hoàn toàn bừng tỉnh nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Scola thân phận bị Chu Hiểu Diễm khán phá, không khỏi ha ha cười nói:“Ngươi nói đúng rồi Diễm tỷ, hắn chính là Gucci tập đoàn mốt tổng giám Scola, cũng là ta cho ngươi cùng Hồng tỷ mời đến tư nhân thiết kế sư. Mấy ngày nay hắn cùng hắn đoàn đội sẽ tự mình cho các ngươi thiết kế phục sức.”

Không có nữ nhân là không yêu đẹp, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm gặp nguyên lai vị này người nước ngoài quả nhiên chính là Hạ Vân Kiệt cố ý theo Italy mang về đến lễ vật, không khỏi vì hắn muốn nổi bật cảm động hi lý rầm, cố không hơn Scola ngay tại trong ghế lô, một người một bên thâm tình hôn Hạ Vân Kiệt hai má một chút.

“Cảm ơn ngươi Kiệt ca, này lễ vật ta phi thường phi thường thích.” Thiệu Lệ Hồng động tình dán tại Hạ Vân Kiệt bên tai nói.

“Ta yêu ngươi chết mất, đây là ta thu được quá tối kinh hỉ cũng là thích nhất lễ vật!” Chu Hiểu Diễm giảng tình nói cũng là mặt khác một phen phong cách.

Gặp chính mình âu yếm nữ nhân đều thích chính hắn một lễ vật, Hạ Vân Kiệt cũng thực vui vẻ, thế cho nên đối Scola thái độ cũng nhiệt tình một ít, cầm thực đơn cố ý dùng tiếng Anh cùng Scola giải thích đứng lên, đem Scola thụ sủng nhược kinh đến mặt đều đỏ. Ở trong ghế lô nếm qua cơm chiều, Scola liền bắt đầu công tác. Bất quá không biết ngủ quá nhiều thiếu người mẫu, ngôi sao Scola, đối mặt Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm lại lăng là không dám tự mình động thủ đi cấp các nàng lượng thân mình.

Nói đùa, đây chính là tôn quý Hạ tiên sinh nữ nhân, vạn nhất lượng thân mình khi không cẩn thận đụng tới không nên đụng tới địa phương, hắn Scola phỏng chừng cũng tốt trực tiếp đi gặp Thượng Đế.

Hạ Vân Kiệt kỳ thật cũng là cái keo kiệt nam nhân, Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng cùng Scola nắm bắt tay cái gì, hắn không sao cả, nhưng muốn cho một nam nhân cầm thước đo lượng các nàng ba vòng cái gì, hắn thật đúng là không muốn, cho nên chân chính cấp Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm lượng cỡ là chính hắn.

Gặp lợi hại đến tùy tay gian có thể làm cho mấy trăm buôn lậu thuốc phiện tiểu thương lên trời Kiệt ca, thế nhưng lòng dạ hẹp hòi đến tự mình cấp chính mình hai người lượng cỡ, Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng đều cảm thấy Hạ Vân Kiệt đột nhiên gian trở nên phá lệ đáng yêu đứng lên, rất muốn cười, nhưng càng nhiều là không thể diễn tả bằng ngôn từ hạnh phúc cùng ngọt ngào, hơn nữa Thiệu Lệ Hồng nhớ tới chính mình chồng trước đánh bạc hồng mắt khi đem chính mình đều cấp áp đi lên, còn tưởng tưởng hiện tại, hốc mắt đều nhịn không được đỏ, cảm thấy chẳng sợ về sau Hạ Vân Kiệt cùng nàng ngốc nị, không cần nàng, nhưng có như vậy một đoạn hạnh phúc thời gian, nàng đời này cũng đã muốn hoàn toàn thấy đủ.

Thiệu Lệ Hồng người nhà cuối tuần mới lại đây, cùng Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng một đêm triền miên sau, ngày hôm sau Hạ Vân Kiệt lại khôi phục nguyên lai cuộc sống. Cưỡi xe đạp, Hạ Vân Kiệt trở về uy đại công ty đi làm. Mới một hồi đến nhân lực tài nguyên bộ, Hạ Vân Kiệt mông còn không có ngồi nóng, Tô Chỉ Nghiên một cuộc điện thoại liền bắt hắn cho chiêu đi lên.

Tô Chỉ Nghiên hôm nay hiển nhiên cố ý ăn mặc quá một phen, màu trắng Chanel sáo trang đem nàng gợi cảm cao gầy dáng người bao vừa đúng, xinh đẹp khuôn mặt, trắng noãn da thịt chỉ cần thản nhiên hoá trang liền trổ mã thủy linh động người.

“Bỏ được trở về đi làm a? Ta còn nghĩ đến ngươi phong lưu khoái hoạt vui đến quên cả trời đất, không hề đã trở lại đâu!” Tô Chỉ Nghiên tự mình cấp Hạ Vân Kiệt đổ một ly trà, sau đó lần lượt hắn đặt mông ngồi xuống, quyến rũ xem thường nói.

“Ngươi đầu óc sẽ không có thể có điểm khỏe mạnh tư tưởng sao? Đều theo như ngươi nói, ta lần này xin phép là làm chính sự.” Hạ Vân Kiệt tức giận nói.

“Thiết, ngay cả của ta thần tượng đều luân hãm, ngươi cảm thấy ngươi nói ta có thể tin tưởng sao?” Tô Chỉ Nghiên vẻ mặt không cho là đúng nói.

“Được, nếu lão tổng ngươi không tin, ta đây chỉ có thể từ chức.” Hạ Vân Kiệt nâng chung trà lên uống một ngụm, nói.

Tuy rằng biết Hạ Vân Kiệt là nói đùa, nhưng Tô Chỉ Nghiên còn là hoảng sợ, vội vàng ôm Hạ Vân Kiệt cánh tay, điềm đạm đáng yêu nói:“Ta sai lầm rồi, không được thôi đại lão bản, ngươi cũng đừng từ chức.”

“Có chuyện nói mau đi, còn như vậy đi xuống ngươi sẽ

không sợ bên ngoài truyền chuyện xấu sao?” Hạ Vân Kiệt bị Tô Chỉ Nghiên như vậy nhất ôm, nhất thời cảm thấy cả người không được tự nhiên, vội vàng nói.

“Người ta mới không sợ!” Tô Chỉ Nghiên tiếp tục ôm Hạ Vân Kiệt cánh tay, vẻ mặt không sao cả nói.

“Nhưng ta sợ nha, Tô lão tổng!” Hạ Vân Kiệt một bên rút ra thủ, một bên cười khổ nói.

“Biết rồi!” Tô Chỉ Nghiên trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó nói:“Trương Quá Hải phụ tử đều nhanh đem nhà chúng ta cửa cấp đạp bằng, ta hoài nghi ngươi không những ra mặt, bọn họ đều có khả năng ở nhà chúng ta bên ngoài đáp lều trại.”

“Trương Quá Hải phụ tử?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi nhíu hạ mày.

“Ân.” Tô Chỉ Nghiên gật gật đầu, sau đó trong mắt lóe ra một tia sợ hãi cùng hiếu kì sắc nói:“Ngươi đến tột cùng đối bọn họ hai làm cái gì? Hiện tại bọn họ hai phụ tử đều gầy cùng khô lâu dường như, vừa thấy đến ta liền nước mắt ào ào, hận không thể cho ta dập đầu quỳ xuống.”

“Như thế nào mềm lòng ?” Hạ Vân Kiệt hỏi ngược lại.

“Nhớ tới bọn họ phía trước như vậy âm hiểm đối đãi với chúng ta gia, ta liền hận không thể hung hăng đá bọn họ hai chân, cũng thật làm nhìn đến bọn họ kia đáng thương dạng, trong lòng lại ngoan không đứng dậy, nếu không rõ ràng ngươi để lại bọn họ một con ngựa đi?” Tô Chỉ Nghiên nói.

Nhớ tới Trương Quá Hải phụ tử người như vậy kiêu ngạo, nay vừa thấy đến Tô Chỉ Nghiên liền lạc nước mắt, Hạ Vân Kiệt biết lần này là đem bọn họ cấp sợ tới mức quá, lại thấy Tô Chỉ Nghiên giúp đỡ cầu tình, đành

phải gật gật đầu nói:“Nếu lão tổng ngươi mở miệng, ta cuối cùng muốn bán ngươi cái mặt mũi. Như vậy, ngươi cho bọn hắn đánh cái điện thoại, tan tầm sau gặp cái mặt đi. Nếu không này khác sự tình, ta đi ra ngoài công tác.”

“Cảm ơn Kiệt ca!” Tô Chỉ Nghiên nghe vậy hôn Hạ Vân Kiệt hai má một chút, sau đó lại bám vào hắn bên tai nhẹ giọng nói:“Này khác không có việc gì, chính là thời gian dài không gặp được ngươi, có điểm nhớ ngươi.”

Tô Chỉ Nghiên trong lời nói thiếu chút nữa làm cho Hạ Vân Kiệt một cái cầm giữ không được, nhưng cuối cùng hắn còn là đứng lên, gật gật đầu nói:“Ta đây đi ra ngoài công tác.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 396 : Thái thúc gia [hôm nay hai chương]

Một lần nữa phản hồi công tác cương vị, một lần nữa quá thượng người thường cuộc sống, Hạ Vân Kiệt cảm thấy hết thảy đều là như vậy ấm áp tốt đẹp, như vậy thật yên lặng.

Một ngày đi làm thời gian rất nhanh liền trôi qua, đến mau tan tầm thời điểm, Hạ Vân Kiệt nhận được Tô Chỉ Nghiên điện thoại.

“Trương Quá Hải nói ở đông khải đại tửu điếm thương lan xoay tròn nhà ăn mở tiệc chiêu đãi ngươi, hướng ngươi chịu nhận lỗi. Thế nào? Tan tầm sau ta tiếp ngươi cùng đi.”

“Không cần, ta chính mình đạp xe đi.” Hạ Vân Kiệt chột dạ quét người trong văn phòng liếc mắt một cái, trả lời. Cũng may trong văn phòng mọi người ở chuẩn bị tan tầm, không có người ở chú ý hắn. Nếu không thật muốn làm cho các nàng biết, công ty mỹ nữ lão tổng cố ý gọi điện thoại cấp Hạ Vân Kiệt phải làm hắn tài xế, còn không lập tức khiến cho một hồi văn phòng địa chấn.

Tô Chỉ Nghiên hiển nhiên sớm đã biết này đáp án, đơn giản là tìm lấy cớ cùng Hạ Vân Kiệt nhiều lời nói mấy câu thôi, nghe vậy nói:“Vậy được rồi.”

Hạ ban, Hạ Vân Kiệt liền cưỡi xe đạp một đường hướng đông khải đại tửu điếm thương lan xoay tròn nhà ăn mà đi.

Đông khải đại tửu điếm cửa, từng hăng hái Trương Quá Hải Trương tổng nay bộ mặt da thịt phát hoàng gầy, vốn là có điểm hói đầu đầu nay trọc lợi hại hơn, cơ hồ đã muốn nhìn không tới mấy căn tóc. Về phần Trương Lôi

cũng tốt không đến chạy đi đâu, tuổi còn trẻ đều đã muốn cùng hắn lão ba giống nhau bắt đầu rụng tóc, đầu trung ương đã muốn lộ ra một mảnh Địa Trung Hải.

“Đợi lát nữa cho ta thành thật điểm!” Trương Quá Hải nói khẽ với con trai Trương Lôi dặn dò nói, trong mắt lộ ra một tia khẩn trương. Lời này theo hai người theo Hải Châu thị xuất phát đến Giang Châu thị, Trương Quá Hải đã muốn nói qua thiệt nhiều lần.

“Ba, ngươi cảm thấy đối mặt người như vậy đáng sợ, ta dám không để thành thật sao?” Trương Lôi vẻ mặt cầu xin trả lời.

Trương Quá Hải nhìn con trai liếc mắt một cái không nói nữa, trên mặt lộ ra một tia anh hùng mạt lộ tang thương. Trước kia Trương Quá Hải dã tâm bừng bừng, tâm cao khí ngạo, nhưng từ một đoạn này thời gian tra tấn xuống dưới, hắn mới phát hiện chính mình thật sự nhỏ bé đáng thương.

Tới trước khách sạn là người trung gian Tô Chỉ Nghiên, thấy chỉ có Tô Chỉ Nghiên một người lại đây, Trương Quá Hải phụ tử hai tâm lập tức liền trầm đi xuống.

“Vào đi thôi, Kiệt ca không thích người khác ở cửa chờ hắn.” Tô Chỉ Nghiên đi lên đến, nhìn Trương Quá Hải phụ tử liếc mắt một cái nói.

Lại nhìn thấy Tô Chỉ Nghiên, còn là giống nhau lãnh diễm gợi cảm, nhưng giờ khắc này Trương Lôi cũng là ngay cả nửa điểm tà niệm cũng không dám khởi, thậm chí ngay cả ánh mắt cũng không dám ở Tô Chỉ Nghiên trên người nhiều lưu lại một chút.

“Cảm ơn ngươi chỉ nghiên, trước kia đều là Trương thúc thúc bị ma quỷ ám ảnh, hồ đồ, ngươi đừng hướng trong lòng đi.” Trương Quá Hải nghe nói Hạ Vân Kiệt còn là sẽ

đến, không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó mặt mang hổ thẹn đối Tô Chỉ Nghiên nói.

“Chuyện quá khứ sẽ không cần nâng lên.” Tô Chỉ Nghiên nhìn Trương Quá Hải vẻ mặt thương lão bộ dáng, trong lòng cũng là có điểm cảm khái. Mặc kệ nói như thế nào, ở nàng lúc còn rất nhỏ, nàng liền nhận thức trước mắt vị này Trương thúc thúc, thậm chí nhỏ thời điểm hắn còn rất thương nàng. Chính là làm sau khi nàng lớn lên, nàng mới phát hiện sự thật luôn thực tàn khốc.

“Không đề cập tới, không đề cập tới, chúng ta đây vào đi thôi.” Trương Quá Hải bồi cười nói.

Khi nói chuyện, ba người vào khách sạn.

Ba người tiến khách sạn không trong chốc lát, Hạ Vân Kiệt cũng cưỡi xe đạp đến đông khải khách sạn.

“Hạ lão sư, Hạ lão sư.” Làm Hạ Vân Kiệt dừng tại chỗ để xe, chính hướng khách sạn đại môn chạy, phía sau truyền đến một đạo có chút quen thuộc thanh âm.

Hạ Vân Kiệt nhìn lại, nguyên lai là Giang Châu thị thị ủy thư ký Phùng Chính Thành thê tử Đào Lệ Trân, bên người nàng còn đi theo một vị trẻ tuổi tiểu tử ánh mắt gian giống quá Phùng Chính Thành.

“Nguyên lai là Lệ Trân a, này nhất định chính là ngươi con trai đi?” Gặp là người một nhà, Hạ Vân Kiệt không khỏi vui vẻ cười nói.

Trước một lần Đào Lệ Trân cùng Hạ Vân Kiệt ở thanh sơn hồ Nhậm gia sơn trang khách sạn gặp qua một mặt, lúc ấy nàng gặp Hạ Vân Kiệt so với chính mình con trai còn muốn tuổi trẻ, trong lòng khó tránh khỏi đối vị này sư gia có điểm không cho là đúng, nhưng ngại về cha mẹ

chồng còn có trượng phu tình diện, ở mặt ngoài đối Hạ Vân Kiệt còn là cung kính có thêm. Thậm chí Hạ Vân Kiệt lần đó nhắc nhở nàng ra ngoài có huyết quang tai ương, đề nghị nàng chạy chầm chậm vài ngày, nàng trong lòng cũng không thực làm một hồi sự, bất quá trượng phu đám người kiên trì, nàng cũng chỉ hảo thuận theo. Không nghĩ tới liền như vậy một cái thay đổi, làm cho nàng thực tránh thoát một lần huyết quang tai ương. Bởi vì kia chuyến Đào Lệ Trân muốn ngồi chuyến bay, ở rớt xuống Anh quốc khi đã xảy ra ngoài ý muốn, tuy rằng không có nhân viên tử vong, nhưng người bị thương cũng không thiếu, có mấy cái thương thế còn thực nghiêm trọng.

Làm sự sau Đào Lệ Trân nghe được này tin tức khi, cả người đều dọa ra một thân mồ hôi lạnh, thế này mới chân chính hiểu được vì cái gì coi nàng công công thân phận cùng tuổi đều phải cung kính kêu như vậy một vị tiểu tử một tiếng sư thúc. Cho nên lần này ở đông khải khách sạn cửa ngoài ý muốn gặp lại, Đào Lệ Trân này thanh Hạ lão sư nhưng là phát ra từ đáy lòng tôn kính, thấy hắn câu hỏi, vội vàng gật đầu nói:“Đúng vậy, hắn chính là ta ở Anh quốc lưu học con trai Phùng Quốc Minh, thừa dịp nghỉ hè về nước ngoạn một chuyến. Quốc Minh thoát kêu Hạ lão sư.”

Hạ Vân Kiệt thân phận thực đặc thù, người Phùng gia trừ bỏ biết chuyện giả ngoại cũng không hội cố ý nhắc tới, cho nên chẳng sợ Phùng Quốc Minh là Phùng Chính Thành con trai, hắn cũng không biết có Hạ Vân Kiệt như vậy nhất hào nhân. Nay gặp mẫu thân thế nhưng đối một vị người trẻ tuổi biểu hiện ra như thế tôn kính, không chỉ có chính mình kêu lão sư còn thúc giục chính mình kêu lão sư, Phùng Quốc Minh trong lòng không khỏi kinh ngạc rối tinh rối mù, bất quá Phùng gia gia giáo thậm nghiêm, Phùng Quốc Minh tuy rằng quý là thị ủy thư ký con trai, lúc này nhưng cũng không dám thác đại, thành thành thật thật kêu một tiếng Hạ lão sư !

Gặp quả thật là Phùng Chính Thành con trai, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra có điểm không được tự nhiên. Bởi vì luận bối phận, Phùng Quốc Minh muốn gọi hắn thái thúc gia. Này bối phận cùng Cố Gia Hàng bọn họ không giống với, Cố Gia Hàng đám người cùng bọn họ trưởng bối cùng Hạ Vân Kiệt có thể mỗi người giao một vật, bởi vì mọi người không phải đồng môn đồng phái, nhưng Phùng Quốc Minh cũng bất đồng, hắn gia gia nhưng là căn chính miêu hồng Vu Hàm môn truyền nhân, này bối phận lại thật thật sự.

Đương nhiên tại đây loại công chúng trường hợp, Đào Lệ Trân còn là nghiêm khắc y theo trước kia Phùng gia cùng Hạ Vân Kiệt ước định, chỉ làm cho con trai kêu Hạ Vân Kiệt Hạ lão sư. Nếu không, nếu làm cho Phùng Quốc Minh biết trước mắt vị này người trẻ tuổi dĩ nhiên là hắn rất thúc gia, phỏng chừng hắn mới có thể chân chính cảm thấy không được tự nhiên.

“Ân, về nước chơi cũng tốt.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu biên nói xong biên hướng khách sạn đi.

Gặp Hạ Vân Kiệt tuổi còn trẻ lại như vậy thác đại, tựa hồ chính mình mẫu thân cùng chính mình gọi hắn lão sư, hắn thật đúng là đem chính mình làm lão sư, Phùng Quốc Minh trong lòng âm thầm có chút không vui, cảm xúc cũng đi theo liền khó tránh khỏi có chút dao động.

Phùng Quốc Minh cảm xúc nhất dao động, Hạ Vân Kiệt tựa hồ đột nhiên cảm ứng được cái gì, trong mắt lóe ra một tia kinh ngạc sắc, nhìn về phía Phùng Quốc Minh hỏi:“Quốc Minh, ngươi ở Anh quốc có phải hay không giao một vị bạn gái?”

“Hạ lão sư ngươi hỏi là không phải có chút hơn?” Phùng Quốc Minh trong lòng vốn đối Hạ Vân Kiệt tuổi còn trẻ liền biểu hiện như vậy phong cao vân đạm rất có chỉ

trích, nay thấy hắn lại hỏi đến chính mình sao tư nhân vấn đề, rốt cục có chút bất mãn hỏi ngược lại.

“Quốc Minh, như thế nào cùng Hạ lão sư nói nói ?” Phùng Quốc Minh không rõ ràng lắm Hạ Vân Kiệt thân phận, Đào Lệ Trân nhưng là trong lòng biết rõ ràng, đừng nói nàng trượng phu, liền ngay cả nàng công công bà bà thấy Hạ Vân Kiệt đều tất cung tất kính, nay gặp con trai thế nhưng mặt lộ vẻ bất mãn hỏi lại Hạ Vân Kiệt, không khỏi sợ tới mức sắc mặt đều thay đổi, vội vàng hướng Phùng Quốc Minh quát mắng nói.

“Lệ Trân, khó được Quốc Minh hồi một lần quốc, đối hắn như vậy hung làm gì?” Đào Lệ Trân đang nói vừa mới hạ xuống, một đạo nữ nhân thanh âm vang lên, cũng là một vị ăn mặc còn có khí chất đều có vẻ thực tao nhã trung niên nữ sĩ cười tủm tỉm nói. Cùng vị này trung niên nữ sĩ cùng một chỗ còn có một vị khí chất thoạt nhìn khôn khéo ổn trọng trung niên nam tử.

Nói qua Đào Lệ Trân sau, vị kia nữ sĩ thân thiết kéo qua Phùng Quốc Minh, mặt lộ vẻ cưng chiều sắc hỏi:“Quốc Minh sao lại thế này? Vừa về nước liền chọc giận ngươi mẹ sinh khí!”

“Không có gì sự tình a cô cô, ta chỉ là nói vị này Hạ lão sư hỏi có điểm hơn, mụ mụ sẽ không cao hứng !” Phùng Quốc Minh gặp cô cô lại đây giúp chính mình nói nói, không khỏi lần cảm ủy khuất nói, bất quá ủy khuất về ủy khuất, ở xưng hô thượng hắn còn là dùng Hạ lão sư đến xưng hô Hạ Vân Kiệt, từ điểm đó xem, Phùng gia gia giáo quả thật có vẻ nghiêm khắc.

“Nga!” Kia đối trung niên nam nữ nghe vậy đều mặt lộ vẻ kinh ngạc sắc nhìn về phía Hạ Vân Kiệt, mà Đào Lệ Trân gặp con trai thế nhưng còn nói như vậy, trong mắt không khỏi toát ra sợ hãi sắc, phải biết rằng trước mắt vị này người trẻ tuổi luận bối phận nhưng là nàng con trai

thái thúc gia!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 397 : Cái giá lớn [thực xin lỗi thứ hai muộn]

“Hạ lão sư, đối……” Đào Lệ Trân mặt mang kinh hoảng sắc nói.

“Không quan hệ, ta bây giờ còn có điểm sự tình muốn làm. Trễ một ít ta tới tìm ngươi nhóm.” Hạ Vân Kiệt có khác thâm ý nhìn Phùng Quốc Minh liếc mắt một cái, lại nhìn kia đôi trung niên nam nữ liếc mắt một cái, sau đó hướng Đào Lệ Trân gật gật đầu nói.

Nói xong sau, Hạ Vân Kiệt liền hướng thang máy bước đi đi. Giờ này khắc này, hắn đương nhiên đã muốn hoàn toàn hiểu được kia đôi trung niên nam nữ thân phận, bất quá nơi này là đại sảnh, nhiều người mắt tạp, Hạ Vân Kiệt cũng không tưởng theo chân bọn họ nhiều tán gẫu.

“Người kia là ai nha? Tuổi còn trẻ cái giá đổ cử lớn, việc này ta xem trách không được Quốc Minh, muốn trách hắn.” Vị kia trung niên nam tử, cũng chính là Phùng Văn Bác con rể Ngô Xương Vũ gặp Hạ Vân Kiệt bỏ lại một câu liền hướng thang máy đi đến, nhịn không được mặt mang bất mãn nói.

Phải biết rằng Ngô Xương Vũ nhưng là Hong Kong bài danh dựa vào trước hào môn gia tộc Ngô gia trưởng tử, là Ngô thị tập đoàn hiện nay trên thực tế người chưởng đà, đừng nói ở Hong Kong lần chịu người tôn kính, cho dù đến nội địa, kia cũng là chính thương hai giới đều phải nịnh bợ lấy lòng đại thương nhân Hồng Kông, làm sao từng như vậy bị người bỏ qua quá.

Ngô Xương Vũ lại không biết nói Hạ Vân Kiệt là hắn cha vợ chưởng môn sư thúc, hắn ở hắn trong mắt bất quá là con cháu bối, Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không theo hắn khách khí, mà Hạ Vân Kiệt này tùy ý hành động cũng

đang thuyết minh, hắn là thực đem Phùng gia làm người của mình đến xem đãi.

Ngô Xương Vũ nói lời này khi, Hạ Vân Kiệt vừa mới đi đến thang máy khẩu, còn không có tiến vào thang máy, nghe vậy quay đầu nhìn hắn một cái.

Tuy rằng chính là vô cùng đơn giản liếc mắt một cái, cũng là thiếu chút nữa không đem Đào Lệ Trân hồn đều cấp dọa đi ra, trong lòng âm thầm kêu khổ không thôi. Nàng như thế nào cũng không nghĩ tới Phùng Chính Thành tỷ phu xưa nay khôn khéo ổn trọng, hôm nay thế nhưng như vậy thiếu kiên nhẫn.

Kỳ thật này cũng không trách Ngô Xương Vũ, nói đến nói đi hay là muốn trách Hạ Vân Kiệt rất tuổi trẻ. Ngô Xương Vũ độ lượng tái lớn cũng có chút chịu không nổi một người trẻ tuổi như vậy thác đại, đương nhiên hắn cũng không có chân chính đem Hạ Vân Kiệt để vào mắt.

Thân là Hong Kong đại hào môn thực tế chưởng đà giả, cho dù kinh thành đại lão hắn đều có quá giao tình, lại sao lại đem một người trẻ tuổi để vào mắt?

Hạ Vân Kiệt đương nhiên sẽ không bởi vì Ngô Xương Vũ câu này tự cao thân phận trách cứ nói mà quay về đầu cùng hắn chấp nhặt, nhìn hắn một cái sau liền cất bước vào thang máy.

Gặp trong nháy mắt Hạ Vân Kiệt tiến vào thang máy, cửa thang máy đóng, rốt cuộc nhìn không tới hắn, Đào Lệ Trân không khỏi vẻ mặt sốt ruột dậm chân nói:“Nguy rồi, nguy rồi. Hiện tại khả làm sao bây giờ, không biết Hạ lão sư có thể hay không tức giận?”

“Mẹ, ngươi làm gì nha? Ba hiện tại nhưng là tỉnh ủy thường ủy kiêm Giang Châu thị thị ủy thư kí, cho dù này Hạ lão sư là cái gì trung ương lãnh đạo con trai, ngươi

cũng không tất yếu kiêng kị thành như vậy a!” Gặp mẫu thân gấp đến độ xoay quanh, Phùng Quốc Minh nói thầm nói.

“Ngươi còn nói, đều tại ngươi Hạ lão sư hỏi ngươi một câu có hay không giao bạn gái, ngươi theo thật trả lời là được, dong dài cái gì? Hiện tại được, liên quan ngươi dượng cũng nói chuyện đắc tội hắn!” Gặp con trai còn không biết chọc tai họa, Đào Lệ Trân không khỏi tức giận đến đối với bờ vai của hắn đánh một chút, trừng mắt trách cứ nói.

“Đệ muội, ngươi là không phải khẩn trương quá độ ? Quốc Minh nói đúng vậy nha, cho dù này cái gì Hạ lão sư thật sự là cái gì trung ương lãnh đạo con trai, cũng không có cái gì cùng lắm thì ? Chẳng lẽ lấy của ta thân phận nói như vậy một câu cũng không được sao?” Ngô Xương Vũ gặp Đào Lệ Trân cấp thành cái dạng này, không khỏi nhíu mày nói.

Hắn là người Hong Kong, vốn liền rất là khinh bỉ đại lục quan liêu giai cấp quan niệm, gặp Đào Lệ Trân như vậy, còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt thật sự là cái gì quan lớn tử nữ.

“Các ngươi đều hiểu lầm, Hạ lão sư không phải cái gì lãnh đạo tử nữ, hắn, hắn, ai, chờ ba mẹ lại đây rồi nói sau.” Đào Lệ Trân cũng không biết nên như thế nào cùng Ngô Xương Vũ đám người giải thích.

“Chờ chúng ta lại đây nói cái gì?” Đào Lệ Trân vừa dứt lời, cửa vào Phùng Văn Bác vợ chồng.

Phùng Văn Bác tuy rằng đã qua tu luyện tuổi, nhưng dù sao thân là Vu Hàm môn đệ tử, Hạ Vân Kiệt không thiếu chỉ điểm hắn luyện khí dưỡng sinh chi đạo, cho nên tuy rằng sớm quá thất tuần chi năm, nay thoạt nhìn cũng là so với trước kia càng tuổi trẻ, hắn thê tử Dương Tuệ

Nga cũng đồng dạng như thế.

“Ba mẹ, các ngươi tới rồi.” Gặp Phùng Văn Bác vợ chồng lại đây, Ngô Xương Vũ đám người vội vàng đón nhận đi.

“Gia gia, bà nội.” Phùng Quốc Minh cũng theo sát sau tiến lên kêu một tiếng.

“Càng xem nhà chúng ta Quốc Minh liền cảm giác càng giống hắn ba tuổi trẻ thời điểm bộ dáng, cao cao lớn lớn.” Dương Tuệ Nga gặp tôn tử tiến lên đây, vẻ mặt vui vẻ hiền lành lôi kéo tay hắn nhìn từ trên xuống dưới, giống như cả đời đều xem không đủ dường như.

“Các ngươi vừa rồi nói cái gì nữa đâu? Nói phải chờ chúng ta lại đây nói sau?” Phùng Văn Bác lại càng quan tâm Đào Lệ Trân vừa rồi nói lời nói.

“Không có gì sự tình a ba, chính là gặp một vị cái giá khá lớn người trẻ tuổi, phỏng chừng có điểm đến đây, Lệ Trân cử khẩn trương. Ta xem không có gì, không phải một vị người trẻ tuổi sao?” Vị kia trung niên nữ tử, cũng chính là Phùng Văn Bác đại nữ nhi Phùng Nghị Khiết không cho là đúng nói.

“Một vị người trẻ tuổi?” Phùng Văn Bác nghe vậy mí mắt không khỏi nhảy một chút.

“Ba, là Hạ lão sư.” Đào Lệ Trân cười khổ bổ sung nói.

“Nói, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?” Phùng Văn Bác nghe vậy biểu tình lập tức trở nên ngưng trọng đứng lên, ánh mắt nghiêm khắc đảo qua ở đây người, liền ngay cả hắn con rể cũng không ngoại lệ, một chút mặt mũi đều không có cấp.

“Liền, chính là kia Hạ lão sư hỏi ta ở Anh quốc có hay

không giao bạn gái, ta cho rằng hắn hỏi nhiều lắm, cho nên liền phản bác một câu, sau đó mụ mụ liền trách cứ ta, tái sau đó cô cô cùng dượng đều thay ta nói chuyện. Nhưng chúng ta thực chưa nói cái gì quá phận lời nói." Phùng Quốc Minh gặp gia gia biểu tình nghiêm túc, khó tránh khỏi chột dạ đứng lên, nhưng càng nhiều còn là không phục.

"Vô liêm sỉ này nọ, ngươi còn có để ý phải không? Ngươi không gặp mẹ ngươi gọi hắn lão sư sao? Nếu ngay cả mẹ ngươi đều phải quản hắn gọi lão sư, trưởng bối quan tâm hỏi ngươi một câu, ngươi có cái gì lý do phản bác?" Phùng Văn Bác bình tĩnh mặt hướng Phùng Quốc Minh trách mắng.

Gặp lão gia tử tức giận, Ngô Xương Vũ cùng Phùng Nghị Khiết đều cảm thấy một tia không ổn, nhưng đúng là vẫn còn không có thể khiến cho cũng đủ coi trọng, hơn nữa Phùng Văn Bác còn ẩn ẩn cảm thấy Phùng Văn Bác lời này là ngay cả hắn này con rể cũng cấp mắng, trong lòng khó tránh khỏi có điểm không vui ý, nhíu mày nói:"Ba, không như vậy nghiêm trọng đi, này Hạ lão sư đến tột cùng là cái gì đến đây?"

Con rể chung quy bất đồng tôn tử, Phùng Văn Bác nhìn hắn mở miệng cũng là không tốt tái tùy tiện trách cứ, bình tĩnh mặt nói:"Đi trước ghế lô đi, việc này đợi lát nữa tái theo các ngươi giải thích đi !"

Nói xong Phùng Văn Bác một bên hướng thang máy đi đến, một bên quay đầu hỏi Đào Lệ Trân:"Hạ lão sư đi lên có hay không nói cái gì?"

"Hắn nói hiện tại có chút việc, trễ chút hắn hội hồi đầu tới tìm chúng ta." Đào Lệ Trân trả lời.

"Ân!" Phùng Văn Bác gật gật đầu đi vào thang máy, sắc mặt hơi hoãn.

“Không, bất quá, Hạ lão sư đang đợi thang máy khi, tỷ phu nói một câu có điểm bất kính lời nói, hắn hồi đầu nhìn hắn một cái.” Thang máy bay lên, sau đó đứng ở thương lan xoay tròn nhà ăn mở ra khi, Đào Lệ Trân do dự một chút nói.

Nghe thế câu, Phùng Văn Bác vừa mới bước ra thang máy cước bộ lập tức liền ngừng lại, sắc mặt rất có điểm khó coi nhìn về phía Ngô Xương Vũ nói:“Xương Vũ, ngươi vừa rồi nói gì đó?”

“Ba, Xương Vũ vừa rồi chưa nói cái gì, chính là nói kia Hạ lão sư tuổi còn trẻ, cái giá đổ cử lớn.” Phùng Nghị Khiết gặp phụ thân chất vấn Ngô Xương Vũ sắc mặt có điểm khó coi, sợ trượng phu mặt mũi không nhịn được, vội vàng giúp đỡ nói chuyện nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 398 : Không cần bàn lại [hôm nay hai chương]

Gặp chính mình con rể thế nhưng nói chính mình chưởng môn sư thúc cái giá đại, Phùng Văn Bác sắc mặt không khỏi trở nên càng phát ra khó coi, hừ lạnh một tiếng nói:“Ta xem các ngươi ở Hong Kong ở lâu, ngay cả lão tổ tông truyền xuống tới cái gì kêu tôn sư trọng giáo truyền thống đạo đức văn hóa đều hoàn toàn cấp đã ném! Chẳng lẽ các ngươi không có nghe gặp Lệ Trân xưng hô Hạ lão sư là lão sư sao? Có phải hay không bởi vì hắn tuổi trẻ, các ngươi liền cảm thấy này lão sư sẽ không đáng giá tôn kính ? Ta và các ngươi nói rõ đi, luận bối phận, Quốc Minh phải gọi Hạ lão sư thái thúc gia, các ngươi hai đều phải gọi hắn thúc gia. Hiện tại các ngươi nói nói xem, hắn có hay không tư cách tự cao tự đại? Hừ!”

Phùng Văn Bác càng nói càng tức giận, nói xong lời cuối cùng đem tay vung, chỉ để ý một mình một người đi nhanh hướng ghế lô đi đến.

Nhìn Phùng Văn Bác phủi tay mà đi, Ngô Xương Vũ cùng Phùng Nghị Khiết đều hai mặt nhìn nhau, bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới kia người trẻ tuổi dĩ nhiên là bọn họ thúc gia về phần Phùng Quốc Minh liền lại nghe được tròng mắt đều trợn tròn.

Thái thúc gia? Ông trời, kia cách bao nhiêu bối a

Gặp Phùng Văn Bác tức giận, Dương Tuệ Nga không khỏi trừng mắt nhìn Phùng Nghị Khiết đám người liếc mắt một cái nói:“Các ngươi nha thật vất vả trở về một lần như thế nào liền chọc giận ba ngươi tức giận đâu? Đợi lát nữa khả nhất định phải hướng ngươi ba nói vài câu lời hay, hắn đời này tối kính trọng người, trừ bọn ngươi gia gia ra, chính là vị này Hạ sư thúc. Các ngươi

nói hắn không phải, vậy cùng đánh ngươi ba mặt không có gì hai loại!”

Nói xong Dương Tuệ Nga liền vội việc đuổi theo, dù sao lão phu lão thê hơn phân nửa đời, này cảm tình sâu nhất để cho nàng nhớ thương còn là bạn già.

“Này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra a? Như thế nào một người trẻ tuổi tựu thành ba sư thúc, chúng ta thúc gia đâu?” Ngô Xương Vũ gặp nhạc phụ nhạc mẫu trước sau rời đi, không khỏi vẻ mặt buồn bực nói.

Nói như thế nào hắn cũng là Hong Kong đưa ra thị trường công ty lớn tổng tài, chân chính đại phú hào, không nghĩ tới mới vừa hồi quốc nội tựu thành một người trẻ tuổi con cháu bối, nhưng lại sắp bị cha vợ huấn xích.

“Trước đừng nói này đó vô dụng trong lời nói. Ta xem ba lần này là thật bị tức hỏng rồi, chúng ta còn là nhanh lên đuổi theo đi thôi.” Phùng Nghị Khiết thân là nữ nhi tối quan tâm còn là tuổi già phụ thân, sợ hắn chọc tức thân mình, nghe vậy kéo Ngô Xương Vũ một chút, nói.

“Được rồi, bất quá đợi lát nữa kia hạ cái gì lão sư lại đây, làm cho ta kêu thúc gia ta là kêu không được.” Ngô Xương Vũ bất đắc dĩ nói, sau đó đi theo Phùng Nghị Khiết đám người cùng nhau đuổi theo.

“Tỷ phu, ngươi nếu tin được ta, ta khuyên ngươi đợi lát nữa tốt nhất còn là tiếng kêu thúc gia, như vậy đối với ngươi sẽ có ưu việt.” Đào Lệ Trân gặp Ngô Xương Vũ nói như vậy, một bên đuổi theo đi, một bên thấp giọng nói.

“Lệ Trân, không phải không tin được ngươi, mà là này song phương chênh lệch kém quá lớn, ta kêu không ra, hơn nữa, hiện tại là cái gì niên đại? Cho dù thực sự

huyết thống quan hệ, nếu không phải trực hệ huyết thống quan hệ, nay rất nhiều thời điểm cũng đã muốn không sắp xếp bối phận, huống chi các ngươi họ Phùng, hắn họ Hạ, chúng ta tuổi lại kém lớn như vậy, ta xem còn là tính.” Ngô Xương Vũ lắc đầu nói.

Nói như thế nào hắn cũng là Hong Kong trùm, thật muốn truyền ra đi hắn gọi một người trẻ tuổi thúc gia, kia còn không bị người cười điệu răng hàm !

Gặp Ngô Xương Vũ nói như vậy, Đào Lệ Trân sẽ không hảo nói cái gì nữa, đành phải âm thầm có điểm tiếc hận thở dài một hơi, sau đó lôi kéo con trai, sắc mặt nghiêm túc, hơn nữa lấy không tha phản kháng ngữ khí mệnh lệnh nói:“Đợi lát nữa trong ghế lô không có ngoại nhân ở, thúc gia nếu lại đây, ngươi khả ngàn vạn lanh lợi điểm, cho ta nhớ kỹ kêu thái thúc gia, nếu không, nếu giống vừa rồi như vậy không lớn không nhỏ, đợi lát nữa ngươi ba đến đây không đánh gãy chân của ngươi không thể”

Phùng Quốc Minh nghe vậy không khỏi buồn bực vạn phần, bất quá mẫu thân rất ít như vậy nghiêm khắc quá, hơn nữa vừa rồi gia gia tức giận bộ dáng cũng làm cho Phùng Quốc Minh lòng còn sợ hãi, đành phải bất đắc dĩ điểm gật đầu “Ân” một tiếng.

Người một nhà vào ghế lô, Phùng Văn Bác hiển nhiên còn là tức giận chưa tiêu, cao cao ngồi ở bên bàn cơm, sắc mặt còn là có điểm khó coi.

“Người không biết không tội, sư thúc không phải cái loại này lòng dạ hẹp hòi, ngươi cũng đừng tái tức giận. Nói sau, có thể ở nơi này cùng sư thúc gặp phải cũng tốt, vừa vặn có thể đem Xương Vũ cùng Nghị Khiết giới thiệu cho sư thúc nhận thức.” Dù sao con rể cùng nữ nhi không giống với, Dương Tuệ Nga sợ Ngô Xương Vũ mặt mũi không qua được, gặp Phùng Văn Bác vẻ mặt

tức giận bộ dáng, dùng cánh tay khửu tay huých hắn một chút, nói.

“Giới thiệu, ta còn có mặt giới thiệu sao? Theo ta cùng sư thúc nhận thức bắt đầu, các ngươi một đám đều không có chân chính tôn kính hắn.” Phùng Văn Bác nghe vậy tức giận nói, bất quá sắc mặt lại dần dần chuyển hoãn.

Chưởng môn sư thúc thân phận không giống tầm thường, không có gì quan trọng hơn sự tình, Phùng Văn Bác cũng không dám dễ dàng đã quấy rầy hắn cuộc sống, cho nên vẫn có điểm tiếc nuối không đem nữ nhi con rể dẫn kiến cấp chưởng môn sư thúc, nay tuy rằng đã xảy ra điểm hiểu lầm, nhưng cuối cùng lại bắt đến một cái cơ hội.

“Ba, vị này thúc gia đến tột cùng là ai vậy? Ta như thế nào trước kia chưa bao giờ nghe ngươi nhắc tới quá.” Phùng Nghị Khiết gặp phụ thân sắc mặt chuyển hoãn, thế này mới vẻ mặt tò mò hỏi.

“Hắn là ngươi gia gia đồng môn sư đệ, cũng là ngươi ba ta sư thúc, cho nên luận bối phận xuống dưới, ngươi cùng Xương Vũ đều phải kêu sư gia.” Phùng Văn Bác giải thích nói.

Phùng Nghị Khiết gia gia ở Phùng Văn Bác nhỏ thời điểm cũng đã đã qua đời, đừng nói Phùng Nghị Khiết cùng Ngô Xương Vũ cho tới bây giờ chưa thấy qua, liền ngay cả Dương Tuệ Nga cũng cho tới bây giờ chưa thấy qua công công mặt. Có thể nói, đối gia gia này từ, Phùng Nghị Khiết vẫn đều thực xa lạ, mà Ngô Xương Vũ này tôn nữ tế liền lại càng không tất nói, cho nên vừa nghe nguyên lai là như vậy một tầng quan hệ, hai người trong lòng đều có điểm không cho là đúng, âm thầm cho rằng Phùng Văn Bác có điểm chuyện bé xé ra to.

Bất quá trưởng bối nếu coi trọng như vậy, hai người nhưng cũng khó mà nói cái gì, chính là vẻ mặt giật mình điểm gật đầu nói:“Nguyên lai là như vậy nha. Ta nói đâu, như vậy tuổi trẻ như thế nào tựu thành chúng ta thúc gia, nguyên lai là có như vậy một tầng quan hệ. Bất quá, ba, chúng ta tuổi đều lớn như vậy, ngươi xem gọi hắn thúc gia có phải hay không có điểm……”

“Này tùy các ngươi, các ngươi yêu kêu thúc gia đã kêu thúc gia, không muốn kêu thúc gia đã kêu Hạ lão sư đi.” Gặp nữ nhi cùng con rể đều có điểm không tình nguyện, nhiều lắm cũng là ngại cho chính mình tình mặt, Phùng Văn Bác trong lòng không khỏi âm thầm có khí, cũng sẽ không nguyện ý miễn cưỡng bọn họ. Bằng không ngược lại có vẻ là bắt buộc bọn họ nhận thức vị này thúc gia, bọn họ ăn đau khổ dường như.

“Kia, gia gia, ta là không phải cũng có thể kêu Hạ lão sư?” Gặp gia gia cũng không có phản đối cô cô cùng dượng đối Hạ Vân Kiệt lão sư xưng hô, Phùng Quốc Minh hai mắt không khỏi hơi hơi sáng ngời, tráng lá gan nói.

“Không được trừ phi ngươi không họ Phùng!” Phùng Quốc Minh mới nhất mở miệng, Phùng Văn Bác liền quả quyết phủ quyết nói.

Nữ nhi là người gả đi ra ngoài, con rể là nửa ngoại nhân, trên người chảy không phải Phùng gia máu, Phùng Văn Bác là cái truyền thống quan niệm có vẻ trọng lão nhân, cho nên không miễn cưỡng bọn họ, nhưng Phùng Quốc Minh nhưng là hắn tôn tử, hắn Phùng gia loại, hắn lại làm sao dung hắn xằng bậy? Tựa như lúc trước Phùng Chính Thành giống nhau, cho dù quý là thị ủy thư kí, Phùng Văn Bác còn là cứng rắn muốn hắn đi theo chính mình kêu Hạ Vân Kiệt thúc gia, chính là sau lại Hạ Vân Kiệt đã mở miệng, hắn mới bất đắc dĩ tùy Phùng Chính Thành. Đương nhiên hiện tại

Phùng Chính Thành là phát ra từ nội tâm tôn kính kêu Hạ Vân Kiệt thúc gia.

“Nga!” Phùng Quốc Minh gặp gia gia nói như vậy, nào dám nhắc lại cái gì dị nghị, đành phải ngoan ngoãn gật đầu. Mà Phùng Nghị Khiết gặp phụ thân nói ra như vậy ngoan trong lời nói, trong lòng không khỏi đột nhiên có điểm hối hận, thầm nghĩ, chính mình lời nói mới rồi khẳng định cử thương phụ thân tâm, nhưng nói ra đi trong lời nói cũng là không tốt tái sửa miệng, nói sau nàng cũng phải chiếu cố trượng phu cảm thụ. Về phần Ngô Xương Vũ cảm xúc liền hoàn toàn không giống với, chỉ nghĩ đến Phùng Văn Bác là cái lão truyền thống, lão tư tưởng, đồ cổ. Mà trên thực tế, từ nhỏ chuyên nghiên trung y Phùng Văn Bác, cũng quả thật là một vị lão truyền thống nam nhân.

Khi nói chuyện, sự vụ bận rộn thị ủy thư kí Phùng Chính Thành cũng vội vội vàng vàng đuổi tới, lúc này người một nhà đã muốn không bàn lại Hạ Vân Kiệt sự tình.

Phùng Chính Thành cùng Ngô Xương Vũ một vị là chính phủ quan lớn, một vị là đại thương nhân Hồng Kông, hai người cộng đồng đề tài rất nhiều, Phùng Chính Thành vừa đến, hai người một trận hàn huyên, rất nhanh liền theo gia đình nói tới chính trị cùng buôn bán đầu tư các đề tài đi lên.

“Đúng rồi, chính thành lần trước ngươi nhắc tới kia gia Nhậm gia sơn trang khách sạn. Lần này ta vừa xuống phi cơ chợt nghe người ta nói nổi lên, nghe nói sinh ý phi thường hỏa bạo. Ta lần này đến Giang Châu, trừ bỏ muốn xem vọng ba mẹ cùng các ngươi ở ngoài, cũng tưởng nhìn xem nội địa có hay không đầu tư hạng mục. Lúc ấy ngươi cho ta giảng nhà này khách sạn khi, chúng ta thật đúng là không như thế nào để bụng, hiện tại ngẫm lại nhưng thật ra có thể làm đột phá khẩu. Ăn mặc ngủ nghỉ, người Trung Quốc hướng đến đem ăn đặt ở

đệ nhất vị trí, rượu bàn văn hóa cũng rất phong phú, Trung Quốc lại là cái nhân khẩu đại quốc, ta nghĩ đầu tư khách sạn hẳn là cái không sai phương hướng. Ngươi xem có thể hay không cho chúng ta an bài một chút, ta nghĩ cùng nhà này lão bản gặp cái mặt, nói chuyện khai xích khách sạn ý tưởng. Đương nhiên một khi đầu tư, ta là muốn tuyệt đối cổ phần khống chế." Đàm đàm, Ngô Xương Vũ chủ đề nói tới Nhậm gia sơn trang khách sạn sự tình đi lên, nói chuyện khi nói giữa các hàng lộ ra một tia nhìn xuống Nhậm gia khách sạn tư thái, tựa hồ chỉ cần hắn Ngô thị tập đoàn vươn cành oliu, Nhậm gia khách sạn khẳng định hội thập phần vui hợp tác.

Ngô Xương Vũ loại này nói chuyện tư thái, Phùng Nghị Khiết cùng nàng cháu trai Phùng Quốc Minh nghe đứng lên đều cảm thấy thực tự nhiên. Hiện tại là cái tư bản xã hội, ai tư bản đại ai chính là lão đại, hơn nữa thương nhân Hồng Kông ở quốc nội đầu tư hướng đến có này ưu việt chỗ, rất nhiều xí nghiệp cũng đều vui đánh lên cảng tư hợp tác ký hiệu, để hưởng thụ đến càng nhiều ưu đãi chính sách, đương nhiên cũng có thể hấp dẫn càng nhiều tài chính. Nhậm gia sơn trang khách sạn bất quá chính là Giang Châu thị một nhà nổi danh khách sạn, tự nhiên cùng Hong Kong Ngô thị tập đoàn này thương giới cự hạm không thể đánh đồng.

Nhưng Ngô Xương Vũ lời này dừng ở Phùng gia những người khác trong tai liền hoàn toàn là mặt khác một loại bất đồng cảm giác, đừng nói Phùng Văn Bác lập tức nhíu mày, liền ngay cả cùng Hạ Vân Kiệt tính thượng lần này cũng chỉ tiếp xúc quá hai lần Đào Lệ Trân đều hơi hơi nhíu mày. Nhậm gia sơn trang khách sạn lão bản nhưng là Hạ Vân Kiệt miệng vàng lời ngọc lời bình quá là người tiền tài quyền thế thực vượng, kia nhưng là ý nghĩa, ai cùng hắn hợp tác sinh ý thì phải là đi theo nhặt tiền.

Ổn kiếm không bồi sinh ý, đầu năm nay ai không muốn

làm, lại khởi luân được đến ngươi tới làm chủ cùng lựa chọn, đương nhiên là Nhậm Vĩnh Cường đến làm chủ cùng lựa chọn. Đương nhiên điều kiện tiên quyết là ngươi tin tưởng Hạ Vân Kiệt tướng thuật, mà Phùng Văn Bác đám người đối điểm ấy cũng là rất tin không nghi ngờ.

“Nếu lần trước ngươi không có để ở trong lòng, lần này sẽ không dùng bàn lại.” Không đợi Phùng Chính Thành trả lời, Phùng Văn Bác đã muốn trực tiếp xua tay phủ quyết nói.

Nói đùa, sư thúc nhìn trúng người, lại làm sao luân được đến ngươi chọn lựa tam lấy tứ ? Lần trước cho ngươi cơ hội, đó là bởi vì ngươi là của ta con rể, thật đúng là đem chính mình làm thần tài, người ta cần cầu ngươi đầu tư bất thành?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 399 : Thương hại

Gặp nhạc phụ trực tiếp xua tay phủ quyết, Ngô Xương Vũ sắc mặt không khỏi một trận ngạc nhiên, không biết hắn lão nhân gia vì cái gì lại đột nhiên phát giận nhúng tay khách sạn sự tình.

Tuy nói con rể cũng là nửa con trai, nhưng dù sao không phải con trai, hơn nữa Ngô Xương Vũ còn là Hong Kong trùm, Phùng Chính Thành thấy hắn vẻ mặt ngạc nhiên, nhưng thật ra lo lắng hắn hội không vui, liền cười giải thích nói:“Nhậm gia khách sạn lão bản thân phận có vẻ đặc thù, nếu lần trước với ngươi đề cập qua một lần, ngươi không để ở trong lòng, bàn lại sẽ không thích hợp.”

“Vì cái gì không thích hợp?” Ngô Xương Vũ càng phát ra khó hiểu nói.

“Này……” Phùng Chính Thành có điểm chần chờ nhìn về phía hắn phụ thân.

“Xương Vũ đã muốn với ngươi thúc gia chạm qua mặt, còn đã xảy ra điểm tiểu hiểu lầm, đợi lát nữa thúc gia cũng muốn lại đây.” Phùng Văn Bác nói, ngôn ngoại ý, chuyện này không tất yếu tái gạt Ngô Xương Vũ.

“Nguyên lai tỷ phu đã muốn cùng thúc gia chạm qua mặt, vậy không có gì. Kỳ thật nhà này khách sạn lão bản là thúc gia bằng hữu, thúc gia nói qua hắn là cái tài vận phát đạt, làm cái gì sinh ý đều nhất định phát tài nhân, cho nên lần trước ta cố ý cho ngươi gọi điện thoại, kỳ thật là cho ngươi phát tài cơ hội, nhưng ngươi đã buông tha cho, nay cũng là không tốt nhắc lại, nếu không liền có vẻ đối thúc gia không tôn kính.”

“Nói như vậy các ngươi đều…” Ngô Xương Vũ cùng

Phùng Nghị Khiết là ở Mỹ quốc đọc sách khi nhận thức, hai người nhận tư tưởng đều là tây phương hiện đại hoá tư tưởng, đối loại này nói đương nhiên không tin, cho nên Ngô Xương Vũ nghe vậy không khỏi cảm thấy chuyện này thực hoang đường.

Bất quá Ngô Xương Vũ câu nói kế tiếp còn chưa nói ra, liền cảm thấy bàn dưới chân bị thê tử cấp đá một chút, tròng mắt vừa chuyển, thế này mới phát hiện nhạc phụ sắc mặt cũng không phải tốt lắm xem, hơn nữa cậu em vợ đã ở liều mạng hướng hắn nháy mắt, đến bên miệng trong lời nói lập tức lại nuốt trở về, cười nói:“Không nghĩ tới Hạ lão sư còn là một vị thầy tướng, này một hàng ở Hong Kong nay thực thịnh vượng, rất nhiều người cũng đều tin này. Nay xem ra, ta là bỏ lỡ một cái cơ hội tốt.”

Gặp Ngô Xương Vũ vòng vo nói, Phùng Văn Bác sắc mặt thế này mới chuyển tốt, bất quá bởi vì phía trước sự tình, hôm nay cũng là thấy thế nào con rể đều có điểm không vừa mắt, cho nên tuy rằng Ngô Xương Vũ lời nói có rõ ràng lấy lòng hắn ý tứ, hắn cũng không có cấp hoà nhã sắc cấp Ngô Xương Vũ.

“Ngươi nhưng đừng không tin này, Hạ sư thúc tại đây phương diện tạo nghệ liền cùng thần tiên dường như. Đáng tiếc các ngươi vừa rồi cùng hắn náo loạn điểm không thoải mái, bằng không nhưng thật ra có thể cầu sư thúc giúp các ngươi nhìn xem, các ngươi hai xa ở Hong Kong, bình thường cùng chúng ta cũng khó nhìn thấy đến một mặt, ta còn thực sự điểm lo lắng, nếu có sư thúc một câu, ta đây liền thực yên tâm.” Dương Tuệ Nga tiếc hận nói.

“Bà nội, hiện tại đều cái gì niên đại, ngươi còn……” Phùng Quốc Minh xen mồm nói.

“Câm miệng, nơi này làm sao luân được đến nói chuyện với ngươi. Nói sau, ngươi như vậy điểm tuổi lại biết bao

nhiêu sự tình, nếu không có ngươi thái thúc gia, ngươi bà nội bây giờ còn nằm ở trên giường đâu!” Phùng Chính Thành hiện tại đối Hạ Vân Kiệt tôn kính khả chút không thua hắn phụ thân, đối tỷ phu cùng tỷ tỷ hắn này làm đệ đệ khó mà nói cái gì, nhưng chính mình con trai, hắn nhưng là có tư cách huấn xích, nghe vậy lập tức trách cứ nói.

Làm Phùng Văn Bác người một nhà ở trong ghế lô vừa ăn vừa nói chuyện khi, một cái khác ghế lô, Trương Quá Hải phụ tử hai rốt cục phán đến Hạ Vân Kiệt xuất hiện.

Vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt, Trương Quá Hải phụ tử hai thân mình liền nhịn không được run run một chút, trong mắt toát ra hoảng sợ sắc, phảng phất thấy được đến từ địa ngục ác ma bình thường.

Bất quá rất nhanh, Trương Quá Hải phụ tử liền cố nén quyết tâm bên trong khủng hoảng, đứng dậy hướng Hạ Vân Kiệt tất cung tất kính cúi đầu nói:“Kiệt ca, buổi tối hảo.”

Hạ Vân Kiệt quét hai người liếc mắt một cái, thấy bọn họ âm sát khí quấn thân, suy nhược tinh thần, vốn là mập ra thân mình hiện tại cũng gầy cùng Phi Châu dân chạy nạn giống nhau, trong lòng nhưng thật ra không khỏi nổi lên một tia thương hại ý, nghĩ rằng, chính mình nếu không những ra tay giải trừ bọn họ trên người âm sát khí, phỏng chừng quá không được bao lâu, chỉ sợ bọn họ đều phải cấp tươi sống hù chết.

Từ Trương Quá Hải phụ tử Hạ Vân Kiệt lại không khỏi nghĩ tới Hải Châu đài truyền hình thành phố người chủ trì Hạ Thi Song, trong lòng nghĩ hay không tùy ý nàng đi còn là phóng nàng một con ngựa.

Hạ Vân Kiệt trong lòng nghĩ, ngoài miệng từ chối cho ý kiến “Ân” một chút, sau đó lập tức hướng trên bàn cơm

vị đi đến.

Hạ Vân Kiệt vừa ngồi xuống, Tô Chỉ Nghiên liền không chút nào tị hiềm dính đi lên, lần lượt hắn bên cạnh ngồi xuống.

“Kiệt ca, không biết ngài thích ăn cái gì đồ ăn cùng rượu thủy?” Gặp Hạ Vân Kiệt ngồi xuống, Trương Quá Hải thật cẩn thận hỏi.

“Ta tùy tiện, điểm Chỉ Nghiên thích đi.” Hạ Vân Kiệt nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Tô Chỉ Nghiên trong lòng cùng ăn mật bình thường ngọt ngào, bàn dưới thon dài đùi đẹp cố ý nhẹ nhàng huých Hạ Vân Kiệt một chút.

“Ta nhớ rõ, Chỉ Nghiên thích nhất ăn hồng thiêu trư đề, còn có thiệu hưng nữ nhi hồng.” Trương Quá Hải nói.

“Khó được thúc thúc còn nhớ rõ ta thích ăn hồng trư đề cùng uống thiệu hưng nữ nhi hồng.” Tô Chỉ Nghiên nghe vậy nói, trong mắt toát ra một tia cảm khái, đối Trương Quá Hải xưng hô đã ở động tình hạ thói quen biến thành thúc thúc.

Lại nói tiếp, tô trương hai nhà cũng coi như được với là thế giao, chính là thế đạo trêu người, nay quan hệ lại trở nên như vậy ác liệt.

“Ha ha, nguyên lai Chỉ Nghiên thích ăn hồng thiêu trư đề, điểm ấy ta còn thật không nghĩ tới. Vậy điểm hồng trư đề đi, rượu không cần, đợi lát nữa nàng còn muốn lái xe, này khác các ngươi nhìn điểm.” Hạ Vân Kiệt cảm thấy ngoài ý muốn nói.

Bởi vì Tô Chỉ Nghiên bộ dạng lãnh diễm gợi cảm, dáng người thướt tha nhiều vẻ, như vậy một nữ nhân rất khó làm cho người ta đem nàng cùng thích ăn hồng thiêu trư

đề nữ nhân liên hệ cùng một chỗ.

“Kiệt ca, đều là chúng ta có mắt không tròng, còn thỉnh ngài đại nhân có đại lượng, tha chúng ta lúc này đây” Làm rượu thủy đi lên sau, Trương Quá Hải phụ tử hai người cấp chính mình tràn đầy đổ một ly rượu đế, sau đó đứng dậy bưng chén rượu hướng Hạ Vân Kiệt xin lỗi nói.

Giết người bất quá đầu điểm, Hạ Vân Kiệt vốn là không phải cái đắc thế không buông tha người, gặp Trương Quá Hải phụ tử lúc này là thật tâm hối hận, cũng sẽ không tưởng tái khó xử bọn họ, bưng lên chén rượu theo chân bọn họ nhẹ nhàng huých hạ, lời nói thấm thía nói:“Lúc này đây cho dù, đêm nay bắt đầu các ngươi có thể ngủ cái an ổn, hy vọng các ngươi về sau có thể làm người tốt, nếu không lại có lần sau, ngươi cho dù tái cầu cũng không có dùng.”

“Ngài yên tâm Kiệt ca, lần này chúng ta là nhìn thấu nhân sinh, về sau nhất định hội thành thành thật thật làm người tốt, tuyệt không sẽ có lần sau.” Nghe được Hạ Vân Kiệt những lời này, hơn nữa nói là có thể ngủ cái an ổn, Trương Quá Hải phụ tử không khỏi kích động rơi lệ đầy mặt, liên tục cúi đầu nói.

“Kiệt ca, ngươi đến tột cùng đối bọn họ làm cái gì? Mới vài ngày công phu liền đem bọn họ tra tấn xương bọc da.” Gặp Trương Quá Hải phụ tử hai vừa nghe Hạ Vân Kiệt lời này lập tức liền rơi lệ đầy mặt, Tô Chỉ Nghiên rốt cuộc nhịn không được nội tâm hiếu kì thấp giọng hỏi nói.

“Chính là làm cho bọn họ gặp vài ngày ác mộng.” Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng nhấp khẩu rượu đế, trả lời.

“Ác mộng? Cái gì ác mộng?” Tô Chỉ Nghiên càng phát ra hiếu kỳ nói.

“Tỷ như quỷ a, sâu a, xà a linh tinh.” Hạ Vân Kiệt phong khinh vân đạm nói.

Bất quá Hạ Vân Kiệt nói được nhẹ lại đem Tô Chỉ Nghiên cấp nghe được nổi lên một thân nổi da gà, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng nhịn không được lóe ra một tia kính sợ sắc, nghĩ rằng, đắc tội người kia thật đúng là cái ác mộng !

Cùng Trương Quá Hải phụ tử, mặc kệ là Hạ Vân Kiệt còn là Tô Chỉ Nghiên đều không có bao nhiêu cộng đồng lời nói. Nếu giải quyết Trương Quá Hải phụ tử âm sát khí quấn thân sự tình, còn lại trên cơ bản cũng sẽ không sự tình gì, song phương tùy ý ăn chút gì, Hạ Vân Kiệt liền đứng dậy nói:“Ta còn có chút việc, phải đi trước một bước.”

“Ta cũng có chút sự tình.” Tô Chỉ Nghiên đi theo đứng dậy nói, nàng mới không muốn cùng hai hói đầu nam nhân tại cùng nhau đâu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 400 : Sớm biết hiện tại làm gì lúc trước [hôm nay 1 chương]

Gặp Hạ Vân Kiệt cùng Tô Chỉ Nghiên phải đi, Trương Quá Hải phụ tử cuống quít đứng dậy đưa bọn họ hai người ra ghế lô.

“Dừng bước!” Hạ Vân Kiệt gặp Trương Quá Hải phụ tử có đưa chính mình xuống lầu dấu hiệu, khoát tay cản lại hắn.

Hạ Vân Kiệt nay ở Trương Quá Hải phụ tử trong lòng đã muốn như thần tiên nhân vật, có lẽ dùng ác ma nhân vật đến hình dung càng chuẩn xác thực một ít, thấy hắn xua tay làm cho bọn họ dừng bước, bọn họ thế nào còn dám tiếp tục đưa tiễn, liền liên tục cúi đầu nói:“Cảm ơn kiệt ca, các ngươi đi thong thả.”

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó đem Tô Chỉ Nghiên đưa đến dưới lầu đại sảnh, nói:“Ngươi đi về trước, ta còn có mấy bằng hữu ở trong này ăn cơm, cần đi gặp cái mặt.”

Tuy rằng Tô Chỉ Nghiên này mỹ nữ lão tổng bình thường ở Hạ Vân Kiệt trước mặt vui cười sân mắng, tựa hồ một chút cũng không e ngại hắn, nhưng một khi Hạ Vân Kiệt thực sự sự tình, nàng không chút nào không dám đùa giỡn tiểu tính tình, nghe vậy nhu thuận điểm gật đầu nói:“Ta đây đi về trước.”

Nói xong hướng Hạ Vân Kiệt quyến rũ cười, sau đó lắc lắc xìng cảm vòng eo xoay người rời đi.

Nhìn Tô Chỉ Nghiên xoay người rời đi, may hợp thể Chanel bộ váy đem nàng cử kiều cái mông bao đường cong lộ, phá lệ gợi cảm, Hạ Vân Kiệt một hồi lâu nhi mới đem ánh mắt thu trở về, âm thầm lắc lắc đầu, hắn phát hiện chính mình hiện tại đối Tô Chỉ Nghiên chống cự

năng lực tựa hồ càng ngày càng kém.

Xoay người một lần nữa phản hồi thang máy, làm Hạ Vân Kiệt muốn rảo bước tiến lên thang máy khi, hắn điện thoại vang lên.

Vừa thấy màn hình là Ngô Lị Lị đánh tới, Hạ Vân Kiệt lập tức liền liên tưởng đến Hạ Thi Song, đồng thời trong lòng cũng đã muốn có quyết định.

“Xem ra ta là làm không đến người nhẫn tâm.” Hạ Vân Kiệt tiếp nổi lên điện thoại, trong lòng âm thầm cảm thán.

“Kiệt ca, ngài hảo.” Hạ Vân Kiệt điện thoại nhất tiếp khởi, bên trong truyền đến Ngô Lị Lị thật cẩn thận lại thập phần dễ nghe êm tai thanh âm.

“Ngươi hảo Lị Lị, gần nhất công tác đều còn thuận lợi?” Hạ Vân Kiệt cười hỏi, lại nói tiếp đối Ngô Lị Lị này có điểm ra nước bùn mà bất nhiễm hương vị mỹ nữ người chủ trì, Hạ Vân Kiệt còn là lòng có hảo cảm.

“Ít nhiều Kiệt ca chiếu cố, hiện tại ta ở đài truyền hình công tác hết thảy đều tốt, đài trưởng thực coi trọng ta.” Ngô Lị Lị gặp Hạ Vân Kiệt nhất tiếp điện thoại liền như vậy quan tâm hỏi chính mình, không khỏi lại vui vẻ lại cảm kích trả lời.

“Vậy là tốt rồi, ở công tác gặp được sự tình gì chính mình giải quyết không được, liền đánh cho ta điện thoại.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ân, cảm ơn Kiệt ca, ngài thật tốt!” Ngô Lị Lị thanh âm ngọt nói.

“Ha ha, không cần chụp ta mã thí. Lần này gọi điện thoại lại đây có phải hay không vì Hạ Thi Song sự tình?” Hạ

Vân Kiệt cười cười, sau đó chủ động hỏi.

“A, đúng vậy Kiệt ca ngài làm sao mà biết được? Nàng gần nhất lão quấn quít lấy ta, muốn ngài liên hệ phương thức, nhưng là không trải qua ngài đồng ý, ta lại không dám dễ dàng đem ngài số điện thoại cấp nàng, cho nên thế này mới gọi điện thoại cho ngài. Xem của nàng bộ dáng, nàng tựa hồ thực bức thiết muốn gặp ngài.” Ngô Lị Lị nghe vậy đầu tiên là lắp bắp kinh hãi, tiếp theo vội vàng giải thích nói.

“Ta sẽ tính.” Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó nói:“Nàng có phải hay không ngay tại bên cạnh ngươi, như vậy, làm cho nàng tiếp cái điện thoại.”

Ngô Lị Lị nghe vậy lại là lắp bắp kinh hãi, ánh mắt có chút kinh ngạc nhìn thoáng qua Hạ Thi Song đứng ở bên người con mắt ba ba nhìn chính mình.

Đến bây giờ Ngô Lị Lị còn không rõ ràng đến tột cùng đã xảy ra sự tình gì, bất quá từ ngày đó theo từ thiện tiệc tối trở về sau, Hạ Thi Song liền trở nên tinh thần hoảng hốt, tiết mục cũng luôn làm lỗi, người xem đối này phi thường không hài lòng, cả người cũng gầy rất nhiều. Bất quá gần nhất hai ngày Hạ Thi Song tựa hồ nhớ tới cái gì, luôn quấn quít lấy Ngô Lị Lị muốn Hạ Vân Kiệt liên hệ phương thức, hơn nữa còn cầu nàng giúp nàng nói nói tình, Ngô Lị Lị thế này mới liên tưởng đến Hạ Thi Song trạng thái hẳn là cùng Hạ Vân Kiệt có liên quan. Nhưng cụ thể có cái gì quan hệ, nàng cũng không biết.

“Đúng vậy, ta hiện tại khiến cho nàng tiếp điện thoại.” Ngô Lị Lị đem di động đưa cho Hạ Thi Song.

Hạ Thi Song nhất tiếp nhận điện thoại, liền khóc cái mũi nói:“Kiệt ca, Kiệt ca ta sai lầm rồi, ta thật sự sai lầm rồi. Này đó ngày ta ăn không ngon ngủ không được, nhất ngủ liền làm ác mộng, ngài đại nhân có đại lượng tạm

tha quá ta lần này, lần sau ta cũng không dám nữa.”

“Sớm biết hiện tại làm gì lúc trước đâu, được rồi, ngươi cũng đừng khóc. Nếu ta cho ngươi tiếp này điện thoại, chuyện này cũng liền trôi qua. Ngươi tìm cái thời gian đến Giang Châu thị, chúng ta gặp cái mặt.” Cũng không biết có phải hay không đài truyền hình người chủ trì trời sinh chính là cái diễn trò gia, còn là Hạ Thi Song thanh âm vốn liền phá lệ có thể đả động người, dù sao Hạ Vân Kiệt nghe được kia bi thương hối hận thanh âm, sẽ thấy cũng không có biện pháp cứng rắn khởi tâm, thản nhiên nói.

“Cảm ơn Kiệt ca, ta hiện tại liền tiến đến Giang Châu thị. Ngài xem ở nơi nào phương tiện?” Hạ Thi Song gặp Hạ Vân Kiệt nhả ra, vội vàng lau đem nước mắt, kích động nói.

“Hiện tại liền chạy tới? Kia cũng được, ngươi sẽ đông khải đại tửu điếm tốt lắm, đến đánh cho ta điện thoại, hiện tại đem điện thoại cấp Lị Lị.” Hạ Vân Kiệt gặp Hạ Thi Song như vậy cấp, do dự hạ nói.

“Cảm ơn Kiệt ca, cảm ơn Kiệt ca.” Hạ Thi Song vội vàng gật đầu, sau đó đem điện thoại trả lại cho Ngô Lị Lị.

“Lị Lị, còn có này khác sự tình sao?” Điện thoại đến Ngô Lị Lị trong tay sau, Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Đã không có Kiệt ca, có rảnh đến Hải Châu chơi, ta toàn bộ hành trình cùng đi.” Ngô Lị Lị chân thành nói.

“Toàn bộ hành trình cùng đi cho dù, ngươi hiện tại nhưng là đang hồng mỹ nữ người chủ trì, ta cũng không còn muốn chạy đến làm sao đều bị người chú ý.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Chán ghét a, Kiệt ca, ngài muốn nói như vậy, ta đây sẽ

không làm người chủ trì, ta đi cùng Chung tỷ việc buôn bán đi.” Ngô Lị Lị gắt giọng, trong thanh âm lộ ra vô tận gợi cảm mê người, làm cho nam nhân vừa nghe, xương cốt đều đã nhịn không được mềm yếu.

“Ha ha, nói đùa, nếu đến Hải Châu có thời gian nhất định liên hệ ngươi.” Hạ Vân Kiệt có điểm chịu không nổi Ngô Lị Lị loại này tựa hồ so với lâm chí linh còn muốn làm nũng mềm mại thanh âm, vội vàng cười nói.

“Kia, nói định rồi nga!” Ngô Lị Lị lại lạc lạc lạc lạc nói một tiếng, thế này mới vui vẻ treo điện thoại.

“Lị Lị tỷ, thực hâm mộ ngài, có thể có Kiệt ca như vậy một vị bằng hữu.” Nhìn Ngô Lị Lị vui vẻ treo điện thoại, Hạ Thi Song trong mắt tràn ngập hâm mộ nói.

Gần nhất trong đài phá lệ coi trọng Ngô Lị Lị, không chỉ có làm cho nàng chủ trì trong đài kinh tế tin tức, nhưng lại chuẩn bị vì nàng long trọng đẩy dời đi một bộ giải trí tiết mục, thậm chí trong đài còn có nghe đồn nói, Ngô Lị Lị cùng siêu thắng tập đoàn Chung tổng là bạn tốt, cùng tỉnh ủy cũng có lãnh đạo nhận thức, thậm chí còn có tin tức nói, Ngô Lị Lị rất khả năng hội điều đến tỉnh đài chủ trì tiết mục. Mà hết thảy này, mặc kệ là Ngô Lị Lị còn là Hạ Thi Song bản thân đều trong lòng biết rõ ràng, kỳ thật là vì Ngô Lị Lị nhận thức Hạ Vân Kiệt.

“Ta cũng thực may mắn chính mình nhận thức Kiệt ca như vậy một vị người tốt.” Ngô Lị Lị tràn đầy đồng cảm nói, trên mặt lộ ra một tia tự hào biểu tình.

Nhìn vừa tới khi còn phải xem chính mình đám người sắc mặt Ngô Lị Lị, nay cũng đã thành bay lên chi đầu phượng hoàng, Hạ Thi Song trong lòng vô hạn cảm khái, một hồi lâu nhi mới hướng Ngô Lị Lị cúc nhất cung nói:“Cảm ơn ngươi bất kể tiền ngại Lị Lị tỷ”

“Khách khí cái gì, mọi người đều là đồng sự.” Ngô Lị Lị khiêm tốn khách khí nói.

“Lị Lị tỷ, ngươi sẽ không hiểu được này điện thoại đối ta là có bao nhiêu trọng yếu, hiện tại ta đi trước gặp Kiệt ca, hôm khác ta mời ngươi ăn cơm.” Hạ Thi Song vẻ mặt chân thành nói.

Ngô Lị Lị rất muốn hỏi Hạ Vân Kiệt đến tột cùng đối Hạ Thi Song làm cái gì, nhưng cuối cùng còn là cưỡng chế tò mò trong lòng, cười nói:“Đều nói không cần khách khí, ngươi nhanh lên đi.”

Hạ Thi Song cười cười, thế này mới xoay người bước nhanh rời đi.

Không nói đến Hạ Thi Song lái xe theo tỉnh thành Hải Châu thị một đường nhắm hướng đông khải đại tửu điếm đuổi, lại nói Hạ Vân Kiệt treo Ngô Lị Lị điện thoại sau, lại lần nữa về tới thương lan xoay tròn nhà ăn.

Tuy rằng phía trước Hạ Vân Kiệt cũng không biết đào lệ trân bọn họ ở đâu cái ghế lô, nhưng muốn tìm đến bọn họ ghế lô, đối với Hạ Vân Kiệt mà nói lại thật sự là một kiện tái dễ dàng bất quá sự tình.

Hắn thần thức ý niệm hơi chút thả ra một chút, liền lập tức nhận thấy được cách hắn cách đó không xa trong một cái ghế lô có vài hắn quen thuộc hơi thở.

Lững thững hướng kia gian ghế lô đi đến, Hạ Vân Kiệt xao mở ghế lô cửa.

Gặp là chưởng môn sư thúc đến đây, Phùng Văn Bác cùng Phùng Chính Thành đám người lập tức đứng dậy nghênh đón, mà Ngô Xương Vũ vợ chồng còn có Phùng Quốc Minh tuy rằng không phải rất thích ý như thế gióng trống khua chiêng nghênh đón một vị người trẻ tuổi,

nhưng thấy trưởng bối đều đứng dậy nghênh đón, nhưng cũng không dám chậm trễ, đều ào ào đứng dậy.

“Sư thúc ngài tới rồi, xin mời ngồi.” Phùng Văn Bác cung kính xua tay mời Hạ Vân Kiệt ghế trên.

“Đều ngồi, đều là người của mình không cần khách khí.” Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó không có chối từ ngồi ở chủ vị.

“Sư thúc, ta nghe Lệ Trân nói vừa rồi……” Phùng Văn Bác chờ Hạ Vân Kiệt sau khi ngồi xuống, thế này mới mặt mang xấu hổ, thật cẩn thận nói.

“Ha ha, người không biết không tội, chuyện quá khứ sẽ không nếu nâng lên.” Hạ Vân Kiệt xua tay đánh gãy Phùng Văn Bác.

Phùng Văn Bác đám người gặp Hạ Vân Kiệt cũng không có mất hứng, trong lòng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, mà Ngô Xương Vũ, Phùng Nghị Khiết còn có Phùng Quốc Minh ba người gặp Hạ Vân Kiệt không có nguyên nhân vì Phùng Văn Bác đối hắn cung kính mà cáo trạng, đồng dạng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi. Bọn họ thật đúng là lo lắng Hạ Vân Kiệt cắn vừa rồi kia chuyện không để, thật muốn như vậy, ngại cho Phùng Văn Bác tình diện, bọn họ còn phải hướng Hạ Vân Kiệt vị này đột nhiên toát ra đến tuổi trẻ “Trưởng bối” Nhận sai xin lỗi.

“Cảm ơn sư thúc, ta cho ngài giới thiệu một chút, vị này là ta con rể Ngô Xương Vũ, vị này là nữ nhi của ta Phùng Nghị Khiết, vị kia là Phùng Quốc Minh, ta tôn tử.” Phùng Văn Bác âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi sau, bắt đầu cấp Hạ Vân Kiệt giới thiệu người nhà.

“Hạ lão sư, ngài hảo!” Không xem tăng mặt xem phật mặt, gặp Phùng Văn Bác đối Hạ Vân Kiệt như vậy cung kính khách khí, Ngô Xương Vũ cùng Phùng Nghị Khiết

đổ không dám chậm trễ, Phùng Văn Bác giới thiệu đến bọn họ khi, đều đứng dậy khách khí theo Hạ Vân Kiệt đánh thanh tiếp đón.

Bất quá xưng hô lại còn là dựa theo phía trước nói qua, không phải thúc gia mà là Hạ lão sư.

Gặp nữ nhi cùng con rể đều kiên trì ý kiến, Phùng Văn Bác đám người trong lòng đều âm thầm tiếc hận thở dài một hơi, bất quá lại không nói cái gì nữa.

Về phần Phùng Quốc Minh tuy rằng trong lòng có một trăm một ngàn cái không muốn, nhưng ngại cho trưởng bối áp lực, giới thiệu đến hắn khi, bất đắc dĩ đứng dậy cung kính kêu một tiếng:“Thái thúc gia, buổi tối hảo.”

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt đối này bối phận cũng không phải thập phần để ý, nhưng một cái là Hạ lão sư xưng hô, một cái là thái thúc gia xưng hô, theo tâm lý giảng, người sau xưng hô làm cho Hạ Vân Kiệt còn là khó tránh khỏi nổi lên một tia người nhà thân thích cảm giác, về phần Ngô Xương Vũ vợ chồng vậy kém không ít, cho nên làm Phùng Quốc Minh đứng dậy chào hỏi khi, Hạ Vân Kiệt nhìn hắn ánh mắt còn là nhịn không được toát ra một tia trưởng bối “Hiền lành”, cười nói:“Hiện tại ngươi có thể nói cho ta biết, ngươi ở Anh quốc có phải hay không có bạn gái sự tình ?”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 401 : Hứa hẹn [hôm nay 1 chương]

“Năm trước ở trong trường học nhận thức một vị bạn gái.” Phùng Quốc Minh lúc này không dám tái chất vấn hạ vân kiệt, mà là thành thành thật thật trả lời.

Người khác không biết Hạ Vân Kiệt năng lực, Phùng Văn Bác đám người bao gồm Đào Lệ Trân ở bên trong đều rất rõ ràng, gặp Hạ Vân Kiệt lại lần nữa hỏi Phùng Quốc Minh ở Anh quốc có hay không giao bạn gái, Đào Lệ Trân mí mắt không khỏi nhảy nhảy, không phải không có lo lắng hỏi:“Thúc gia, có phải hay không Quốc Minh vị này bạn gái có cái gì vấn đề?”

“Vấn đề đổ không có gì, chính là có điểm đặc thù. Nếu hai người là thật tâm yêu nhau cũng là không sao cả, nếu chính là nam nữ trong lúc đó thân thể vui thích, ta đề nghị Quốc Minh còn là sớm làm cùng nàng chia tay đi.” Hạ Vân Kiệt nghĩ nghĩ trả lời.

Gặp Hạ Vân Kiệt ra vẻ còn có bổng đánh uyên ương ý tứ, Ngô Xương Vũ cùng Phùng Nghị Khiết đều hơi hơi nhíu hạ mày, cho rằng Hạ Vân Kiệt quản được có điểm nhiều lắm, mà thân là đương sự Phùng Quốc Minh đã muốn không phục nói:“Olivia không có gì đặc thù, ta yêu nàng, ta sẽ không theo nàng chia tay.”

“Làm càn, ngươi thái thúc gia nói đặc thù, kia Olivia liền đặc thù. Ngươi còn là sớm điểm……” Phùng Chính Thành liền Phùng Quốc Minh như vậy một cái bảo bối con trai, vừa nghe Hạ Vân Kiệt lời nói liền trực tiếp cấp con trai bạn gái hạ phán thư, nay thấy hắn thế nhưng còn dám phản bác nghi ngờ Hạ Vân Kiệt lời nói, lập tức liền trừng mắt phẫn nộ quát.

“Chính Thành, hiện tại đều cái gì niên đại, người trẻ tuổi

tình tình yêu yêu là người trẻ tuổi chuyện, chúng ta sẽ không muốn nhiều quản.“Phùng Nghị Khiết thật là yêu thương Phùng Quốc Minh này cháu trai, huống hồ nàng cũng tôn trọng luyến ái tự do, gặp đệ đệ Phùng Chính Thành thế nhưng có bắt buộc cháu trai cùng Olivia chia tay ý tứ, nhịn không được cau mày ngắt lời nói, nói chuyện khi còn có điểm bất mãn nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Này cũng khó trách Phùng Nghị Khiết sẽ có này hành động, lại nói tiếp Hạ Vân Kiệt ngay cả Phùng Quốc Minh bạn gái cũng chưa gặp qua, như thế nào là có thể nói người ta bạn gái đặc thù, hơn nữa khuyên hắn sớm điểm chia tay đâu? Nếu không phải ngại cho phụ thân tình diện, Phùng Nghị Khiết thật đúng là tưởng chỉ vào Hạ Vân Kiệt chất vấn một phen, hỏi một chút hắn dựa vào cái gì nói loại này không hề căn cứ lời nói.

“Ha ha, Nghị Khiết nói được cũng là, người trẻ tuổi sự tình sẽ theo người trẻ tuổi đi thôi.” Hạ Vân Kiệt gặp Phùng Văn Bác có tức giận dấu hiệu, hướng hắn bày xuống tay, cướp ở trước mặt hắn nói.

“Nhưng là, thúc gia, như vậy có thể hay không có……” Đào Lệ Trân bình thường tuy rằng rất thương yêu con trai, nhưng lúc này nàng lại áp căn không đi quan tâm con trai cảm thụ, mà chỉ tại hồ Hạ Vân Kiệt ý kiến.

Bởi vì nàng rất rõ ràng, Hạ Vân Kiệt thiết khẩu đồng tâm, một câu một cái chuẩn. Nếu hắn nói đặc thù vậy nhất định đặc thù, nếu hắn nói nếu không có chân ái tình tồn tại chia tay hảo, vậy nhất định là chia tay tốt.

“Ha ha, tình tình yêu yêu sự tình, cho dù ta cũng thấy không rõ lắm, sẽ theo Quốc Minh đi thôi. Bất quá các ngươi tẫn khả yên tâm, Quốc Minh nói như thế nào cũng kêu ta một tiếng thái thúc gia, ta cuối cùng sẽ không mặc kệ.” Hạ Vân Kiệt nói.

Nếu Hạ Vân Kiệt đều đánh cam đoan, Phùng Văn Bác người một nhà tự nhiên đều thực yên tâm, trên mặt lộ ra vui sướng sắc, chỉ có Ngô Xương Vũ vợ chồng cùng Phùng Quốc Minh ngầm đều là không cho là đúng.

“Nga, đúng rồi, Văn Bác, Quốc Minh là cái mầm móng, có rảnh ngươi liền đem tam sư huynh truyền cho ngươi phun nạp dưỡng sinh thuật truyền cho hắn, chờ trụ cột thắt thật, ta sẽ tìm thời gian chỉ điểm hắn.” Hạ Vân Kiệt trấn an Phùng Văn Bác đám người sau, thật sâu nhìn Phùng Quốc Minh liếc mắt một cái, lại lần nữa mở miệng nói.

Hạ Vân Kiệt lời này dừng ở Ngô Xương Vũ vợ chồng trong tai có điểm như là giang hồ thuật sĩ cố lộng huyền hư gạt người xiếc, nhưng dừng ở Phùng Văn Bác trong tai cũng là tiếng sấm nổ vang, mừng đến hắn lập tức theo chỗ ngồi đứng lên cách tịch, sau đó hai chân một khúc, lão lệ tung hoành về phía Hạ Vân Kiệt quỳ xuống:“Đệ tử đa tạ sư thúc ân điển!”

Nhìn Phùng Văn Bác lão lệ tung hoành quỳ gối chính mình trước mặt, Hạ Vân Kiệt có thể hiểu được hắn lúc này tâm tình, chính hắn trong lòng cũng là cảm khái ngàn vạn.

Hạ Vân Kiệt tam sư huynh sớm thệ, chỉ để lại Phùng Văn Bác một con. Tuy rằng Phùng Văn Bác cũng là tu luyện mầm, trước kia cũng nhận được hắn sư phụ Vu Trạch đáp ứng thu vào Vu Hàm môn môn hạ, nhưng nề hà sau lại bởi vì chiến loạn, bỏ lỡ tu luyện thời gian. Mà Phùng Chính Thành tuổi tuy rằng miễn cưỡng còn có thể tu luyện, nhưng hắn nhưng không có tu luyện căn cốt, cho nên Hạ Vân Kiệt chưa bao giờ nhắc tới truyền thụ Phùng Chính Thành tu luyện tâm pháp việc. Mắt thấy tam sư huynh hậu nhân từ nay về sau sau rất khả năng đem cùng tu hành chi đạo vô duyên, Hạ Vân Kiệt

trong lòng kỳ thật cũng không phải tư vị, nay gặp tam sư huynh rốt cục có người kế tục, Hạ Vân Kiệt trong lòng tự nhiên rất là cảm khái.

Về phần Phùng Văn Bác liền lại càng không tất nói, hắn vẫn tiếc nuối chính mình tuy biết có tu tiên chi đạo lại bởi vì thương thiên trêu người mà vô duyên tu tiên chi đạo, người sau đừng nói tu tiên chi đạo, liền ngay cả kế thừa hắn y thuật y bát cũng không có một cái. Nay Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, tự nhiên liền cùng năm đó Vu Trạch đến nhà hắn, đáp ứng hắn phụ thân thu hắn nhập môn giống nhau, này cũng ý nghĩa, Phùng gia rốt cục có hậu nhân lại lần nữa bước vào tu tiên chi đạo, điều này làm cho Phùng Văn Bác như thế nào không kích động?

Gặp phụ thân thế nhưng bởi vì Hạ Vân Kiệt một câu, kích động lão lệ tung hoành về phía Hạ Vân Kiệt quỳ lạy, Phùng Nghị Khiết cùng Ngô Xương Vũ hai người vừa cảm khiếp sợ lại cảm thấy đại mất mặt, thế cho nên thậm chí đối Hạ Vân Kiệt sinh ra một loại cơ hồ không thể ức chế phẫn nộ, cho rằng đều là hắn ở hù lộng lừa lão nhân.

Phùng Nghị Khiết cùng Ngô Xương Vũ vợ chồng không thể lý giải Phùng Văn Bác kinh người cử chỉ, nhưng Phùng Chính Thành lại hoàn toàn có thể lý giải hắn phụ thân vì cái gì hội biểu hiện như vậy kích động, thấy thế cũng vội vàng đứng lên, thuận đường còn đem con trai Phùng Quốc Minh kéo đứng lên, nói:“Còn không mau cấp thái thúc gia cấp quỳ xuống, cảm ơn hắn ân chuẩn.”

Phùng Quốc Minh tuy rằng không muốn, nhưng Phùng Chính Thành dạy con xưa nay nghiêm khắc, hắn cũng là không dám vi phạm, đành phải ngoan ngoãn cấp Hạ Vân Kiệt quỳ xuống, dập đầu nói:“Cảm ơn thái thúc gia.”

Muốn nói người tuổi lớn dễ dàng phạm hồ đồ, cũng dễ dàng tin tưởng một ít phong kiến mê tín tư tưởng, nhưng

Phùng Chính Thành nhưng là chân chính chính phủ quan lớn, hơn nữa từ nhỏ nhận cũng là lão mã chủ nghĩa duy vật giáo dục, hắn này hành động khiến cho Ngô Xương Vũ cùng Phùng Nghị Khiết không thể lý giải.

Bất quá mặc kệ có thể lý giải còn là không thể lý giải, dù sao Phùng gia một già một trẻ cấp Hạ Vân Kiệt như vậy một người trẻ tuổi quỳ xuống, bọn họ trong lòng đều là lần cảm khó chịu, nhất là Ngô Xương Vũ, tự cao là Hong Kong trùm, gặp chính mình cha vợ thế nhưng cấp một cái người trẻ tuổi quỳ xuống, trong lòng liền lại càng không là tư vị, sắc mặt âm trầm âm trầm, rất là khó coi.

Nhưng thật ra Hạ Vân Kiệt lúc này cũng là không chút khách khí tiếp nhận rồi Phùng Văn Bác cùng Phùng Quốc Minh gia tôn hai lễ bái, bởi vì hắn lời tuy nhiên không nói rõ, nhưng trên thực tế đã muốn hứa hẹn thu Phùng Quốc Minh nhập Vu Hàm môn.

Vu Hàm môn nhưng là chân chính tu tiên chi môn, một khi vào này môn, mặc dù không nhất định có thể thành tiên thành đạo, nhưng dài mệnh trăm tuổi, thân thể khoẻ mạnh, kia tuyệt đối là làm bằng sắt sự tình, lại khởi là ai đều có thể tiến vào ? Hạ Vân Kiệt nếu làm ra này hứa hẹn, lúc này thân phận của hắn chính là Vu Hàm môn chưởng môn, vị cao mà tôn quý, chịu này thi lễ lại bị cho là cái gì?

“Đều đứng lên đi.” Hạ Vân Kiệt bị hai người lễ bái sau, thế này mới nâng nâng tay nói.

Phùng Văn Bác nghe vậy thế này mới cùng tôn tử cùng nhau đứng dậy, gặp hai người đứng dậy, Hạ Vân Kiệt hướng Phùng Văn Bác cười cười nói:“Hôm nay là các ngươi gia đình liên hoan, ta sẽ không nhiều đã quấy rầy. Hôm nay cùng Quốc Minh gặp mặt, ta cũng không chuẩn bị cái gì lễ gặp mặt, này đạo phù liền tặng cho hắn, hồi Anh quốc khi làm cho hắn bên người đội.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt theo tùy thân mang theo đơn độc kiên trong bao lấy ra một khối Đào Mộc phù đưa cho Phùng Quốc Minh.

Phùng Quốc Minh gặp là một khối họa một đạo kỳ quái ký hiệu đầu gỗ, trong lòng âm thầm không cho là đúng, cho rằng Hạ Vân Kiệt là phong kiến mê tín, nhưng hắn hiểu được gia gia bà nội còn có cha mẹ thân đều phi thường tôn trọng vị này thái thúc gia, cũng là không dám nữa làm càn, hai tay cung kính tiếp nhận Đào Mộc phù, nói:“Cảm ơn thái thúc gia.”

“Hiện tại ngươi nói cảm ơn ta biết khẳng định là khẩu thị tâm phi, bất quá về sau ngươi sẽ minh bạch.” Phùng Quốc Minh tâm tư tự nhiên trốn bất quá Hạ Vân Kiệt ánh mắt, nghe vậy không cho là đúng cười cười.

Phùng Quốc Minh gặp Hạ Vân Kiệt nhất ngữ vạch trần chính mình tâm tư, nhưng thật ra có chút xấu hổ, áp úng phủ nhận nói:“Thái sư thúc nói đùa, ta là thiệt tình cảm ơn ngài.”

“Ha ha!” Hạ Vân Kiệt một trận lãng thích cười to, sau đó hướng Phùng Văn Bác đám người huy phất tay nói:“Các ngươi tán gẫu đi, ta đi trước.”

“Ta đưa ngài sư thúc.” Phùng Văn Bác vội vàng nói.

“Không cần.” Hạ Vân Kiệt khoát tay, sau đó nhấc chân đi ra ngoài.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt nói không cần, nhưng mọi người còn là đều ào ào đứng dậy đem hắn đưa đến ghế lô cửa, Ngô Xương Vũ vợ chồng ngại cho tình cảm cũng đi theo mọi người đưa Hạ Vân Kiệt tới cửa.

“Nghị Khiết, ngươi công công bà bà tuổi hẳn là cũng

không nhỏ đi?” Đến cửa khi, Hạ Vân Kiệt đột nhiên hỏi.

“Đúng vậy, hai người cùng tuổi, đều đã muốn bảy mươi lăm.” Phùng Nghị Khiết mộng một chút, sau đó ngại cho phụ thân tình diện còn là thành thành thật thật trả lời, mà Phùng Văn Bác đám người nghe vậy mí mắt cũng là một trận mãnh nhảy.

“Trăm sự hiếu vì trước, có rảnh nhiều bồi bồi hai vị lão nhân.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói một câu làm cho Phùng Nghị Khiết cùng Ngô Xương Vũ đều sắc mặt khẽ biến, thậm chí có nhịn không được phát hỏa trong lời nói sau lập tức rời đi.

“Ba, này…… Hạ lão sư lời này là cái gì ý tứ? Chẳng lẽ chúng ta còn không biết hiếu thuận lão nhân sao?” Gặp Hạ Vân Kiệt rời đi, Phùng Nghị Khiết rốt cục nhịn không được thầm oán nói.

“Ai!” Phùng Văn Bác lúc này đổ không tái trách cứ nữ nhi bất kính, mà là thật sâu thở dài một hơi nói:“Các ngươi nha, chính là bình thường nhãn giới rất cao, rất tự cho là đúng. Cho dù các ngươi cảm thấy ba ta lão hồ đồ, chẳng lẽ các ngươi cho rằng Chính Thành cùng Lệ Trân cũng lão hồ đồ sao? Bọn họ tuổi nhưng là so với các ngươi còn nhỏ đâu! Sư thúc nói như vậy khẳng định có hắn dụng ý, có rảnh a, các ngươi liền nhiều bồi bồi lão nhân.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 402 : Kiệt ca cũng sẽ khẩn trương [hôm nay 1 chương]

“Ngươi thúc gia tướng thuật đã muốn đến xuất thần nhập hóa cảnh giới, lời hắn nói chưa từng có không chuẩn quá. Nghe hắn trong lời nói luôn không có sai.” Dương Tuệ Nga đi theo dặn dò nói.

“Chúng ta hội.” Phùng Nghị Khiết cùng Ngô Xương Vũ gặp cha mẹ đều nói như vậy, trong lòng tuy rằng không cho là đúng, nhưng còn là thuận theo gật gật đầu.

……

Đông Khải đại tửu điếm lâm giang mà kiến, là cái vừa phồn hoa lại là một cái thưởng thức giang cảnh hảo địa phương. Bởi vì cùng Hạ Thi Song ước tốt lắm ở Đông Khải đại tửu điếm gặp mặt, rời đi ghế lô sau, Hạ Vân Kiệt nhàn rỗi không có việc gì, liền ra Đông Khải khách sạn, dọc theo phụ cận bờ sông một mình một người tản bộ.

Nắng hè chói chang ngày mùa hè, tuy rằng đã muốn là buổi tối, nhưng nhựa đường lộ còn tại tản ra ban ngày tích tụ nhiệt lượng, làm cho người ta đi ở mặt trên hội cảm thấy từng trận oi bức. Bất quá bờ sông sống lâu lên lão làng, gió sông phơ phất, cũng là có khác một phen thanh lương, buổi tối dọc theo bờ sông đi một chút, cũng là là thích ý.

Ở một mình một người thanh tĩnh đi rồi một trận sau, Hạ Vân Kiệt nhận được Hạ Thi Song điện thoại.

“Ngươi hiện tại ở nơi nào?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Kiệt ca, ta đã muốn đến Đông Khải khách sạn, hiện tại ở 1018 phòng.” Hạ Thi Song cung kính trả lời.

“Tốt lắm, ngươi ngay tại trong phòng chờ ta đi.” Nói xong, Hạ Vân Kiệt liền treo điện thoại.

Đông Khải khách sạn 1018 phòng Hạ Thi Song nghe nói như thế, trái tim nặng nề mà nhảy nhảy, trong mắt dấy lên một tia chờ mong……

Hạ Vân Kiệt đi được cũng không xa, không trong chốc lát hắn liền đứng ở Đông Khải khách sạn 1018 phòng cửa.

Cửa là hờ khép, còn giữ một cái phùng, Hạ Vân Kiệt vừa đi tới cửa, cửa lập tức liền mở ra, hiển nhiên Hạ Thi Song luôn luôn tại phía sau cửa chờ hắn.

Cửa vừa mở ra, nhất lũ liêu nhân nước hoa vị chui mũi mà vào, nhìn trước mắt mặc thấp lĩnh đai đeo váy, tựa như Italy nữ nhân giống nhau lộ hơn phân nửa cái tuyết trắng vú cùng một chút thật sâu nhũ câu Hạ Thi Song, ngắn ngủn làn váy căn bản che không được trắng bóng hai điều đùi đẹp, Hạ Vân Kiệt hô hấp thiếu chút nữa lâm vào cứng lại.

“Kiệt ca, buổi tối hảo!” Hạ thi đánh kép mở cửa, hai tay đặt ở bụng, hướng Hạ Vân Kiệt thật sâu cúi đầu nói.

Hạ Thi Song mặc vốn là là thấp lĩnh đai đeo váy, nàng này nhất xoay người, nhất thời cổ áo đại khai, một đôi tuyết trắng vú như một đôi tuyết lê treo xuống dưới, đúng là ngay cả Bra đều không có mang, Hạ Vân Kiệt trên cao nhìn xuống, theo kia đại khai cổ áo, bên trong phong cảnh nhìn một cái không sót gì.

“Ân.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó theo Hạ Thi Song bên người gặp thoáng qua, đi rồi đi vào.

Gặp Hạ Vân Kiệt cũng không có biểu hiện ra bao nhiêu

dị thường, Hạ Thi Song mắt lóe ra một tia mất mát cùng không cam lòng, sau đó đóng cửa lại, cũng xoay người vào bên trong.

1018 là một gian xa hoa phòng, có chuyên môn phòng khách.

Phòng khách rất lớn, có một mặt lâm giang thật lớn cửa sổ sát đất, cửa sổ sát đất trước bãi đặt sô pha, bàn trà.

Hạ Vân Kiệt trở ra liền tùy ý hướng trên sô pha ngồi xuống, mà Hạ Thi Song tắc sớm đã ngồi đang ở trước mặt hắn, cấp Hạ Vân Kiệt đổ thượng phía trước cũng đã phao tốt tốt nhất trà Long Tỉnh, có vẻ phá lệ hèn mọn, tựa như một tỳ nữ giống nhau, rốt cuộc nhìn không tới nửa điểm trước kia kiêu ngạo.

Ngồi thân khi, ngắn ngủn làn váy theo bóng loáng nhẵn nhụi đùi đi xuống lạc, vẫn hoạt đến đại bắp đùi, hai điều đầy đặn đùi cơ hồ toàn bộ lõa lồ bên ngoài.

Đổ tốt trà sau, Hạ Thi Song mới đứng lên, sau đó hai tay giao nhau ở bụng, cung kính đứng ở Hạ Vân Kiệt biên sườn.

Hạ Vân Kiệt uống một ngụm trà, nhìn trước mắt mặc kệ là mặc còn là mỗi một cử động đều lộ ra dụ hoặc Hạ Thi Song, không thể không cảm thán nàng quả thật là cái như hồ ly tinh tiểu mỹ nhân, hơn nữa gần nhất một đoạn thời gian tra tấn, tuy rằng làm cho nàng gầy không ít, nhưng ngược lại càng hiện ra của nàng phập phồng đường cong, tái nhợt sắc mặt cũng làm cho người ta tâm sinh yêu thương.

“Chuyện quá khứ ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua, bất quá về sau nếu tái phạm, ta sẽ không tái nhẹ tha.” Uống một ngụm trà sau, Hạ Vân Kiệt nói.

“Về sau không dám, tuyệt đối không dám.” Hạ Thi Song kinh sợ lắc đầu nói.

“Nhớ kỹ ngươi hôm nay lời nói.” Hạ Vân Kiệt nói xong, đầu ngón tay ở nước trà nhất trám, sau đó hướng Hạ Thi Song bắn ra.

Nhất thời Hạ Thi Song liền cảm thấy trước mắt một màn sương mù bay tới, tiếp theo một loại thấu tâm lạnh cảm giác theo mi tâm vẫn tràn ngập toàn thân, làm cho nàng toàn thân lỗ chân lông đều thư giãn mở ra.

“Về sau sẽ không hội gặp ác mộng.” Hạ Vân Kiệt làm pháp sau, đứng dậy nói.

“Kiệt ca, buổi tối liền lưu lại, làm cho Thi Song hảo hảo hầu hạ ngài đi.” Gặp Hạ Vân Kiệt đứng lên, Hạ Thi Song cắn cắn khêu gợi môi, ánh mắt quyến rũ nhìn Hạ Vân Kiệt, thiên thiên ngọc thủ đẩy đầu vai đai đeo.

Nhất thời kia tinh tế đai đeo liền theo mềm nhẵn da thịt chảy xuống đầu vai, sau đó tiếp tục chảy xuống, trong nháy mắt liền chảy xuống trên mặt đất.

Tuyết trắng thân thể trong nháy mắt liền hoàn toàn triển lộ ở Hạ Vân Kiệt trước mặt, mặt ngoài rõ ràng, bên trong đúng là cái gì cũng chưa mặc.

Hạ Vân Kiệt thấy thế trong mắt lóe ra một tia dục hỏa, bất quá nháy mắt liền khôi phục thâm thúy trong suốt, cũng không quay đầu lại cửa trước đi đến.

“Nhớ kỹ lời nói của ta.” Đi tới cửa, Hạ Vân Kiệt lạnh như băng ném xuống một câu, sau đó rớt ra cửa phòng, đi rồi.

Nhìn lạnh như băng cửa phòng, Hạ Thi Song đặt mông vô lực ngồi dưới đất……

Ra Đông Khải khách sạn, kỵ thượng xe đạp, Hạ Vân Kiệt đón gió lắc lắc đầu. Vừa rồi kia mê người thân thể ngay tại trước mắt, nói hắn một chút cũng không động tâm đó là giả, nhưng cũng không phải hắn muốn.

Đảo mắt đã đến giờ Thiệu Lệ Hồng cha mẹ đến Giang Châu ngày.

Mặt trời chiều ngã về tây, Giang Châu thị nhà ga trước sau như một xe đến xe hướng, người đến người đi. Nhà ga xuất khẩu chỗ lại đầu người toàn động, tụ không ít tiếp đưa còn có giơ khách sạn, du lịch chờ bài tử kiếm khách nhân.

“Kiệt ca, đừng hết nhìn đông tới nhìn tây, thời gian còn chưa tới đâu.” Xuất khẩu chỗ, Chu Hiểu Diễm hướng đang theo bên trong không ngừng nhìn xung quanh Hạ Vân Kiệt nói.

“Đúng vậy, Kiệt ca, còn có mười đến phút. Kỳ thật ngươi thực không cần tới được, ta cùng Hiểu Diễm tiếp là có thể, ngươi xem người ở đây nhiều như vậy, không khí lại không tốt.” Thiệu Lệ Hồng lại là cảm động lại là đau lòng nói.

Nàng tổng cảm thấy giống Hạ Vân Kiệt người như vậy tôn quý, không nên đến người như thế đầu toàn đầu, ồn ào nhà ga.

“Đừng nói loại này ngốc nói, chúng ta là người một nhà.” Hạ Vân Kiệt gắt gao nắm hạ Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm tay nói.

Thiệu Lệ Hồng nghe vậy không khỏi một trận cảm động, bất quá đang lúc nàng cảm động là lúc, Chu Hiểu Diễm lại khoa trương kinh hô:“Oa, Kiệt ca, ngươi trong lòng bàn tay ra mồ hôi, ngươi sẽ không là khẩn trương đi?”

“Ta? Khụ khụ!” Hạ Vân Kiệt lùi về tay, hai tay chà xát, vẻ mặt xấu hổ.

Bởi vì trên thực tế hắn thật sự khẩn trương !

“Ông trời, Kiệt ca, ngươi thật sự khẩn trương ! Ngươi, của ngươi cái trán đều xuất mồ hôi.” Chu Hiểu Diễm gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt xấu hổ bộ dáng, như là phát hiện tân đại lục giống nhau, lại đột nhiên chỉ vào Hạ Vân Kiệt kêu lên.

“Kêu la cái gì? Khẩn trương liền khẩn trương bái!” Gặp dù sao bị Chu Hiểu Diễm xem thấu, Hạ Vân Kiệt rõ ràng là lợn chết không sợ nước sôi nóng, thân thủ sờ soạng đem cái trán mồ hôi, tức giận nói, trong lòng lại còn là bất ổn, một chút để đều không có.

Hắn thật sự không biết nên như thế nào đối mặt Thiệu Lệ Hồng cha mẹ, nhưng thân là một nam nhân có đảm đương, một nam nhân thiệt tình trân trọng chính mình nữ nhân, Thiệu Lệ Hồng cha mẹ lại đây, hắn lại cảm thấy chính mình nhất định ra mặt.

Gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng thừa nhận chính mình thật là khẩn trương, Chu Hiểu Diễm đột nhiên choáng váng, hai mắt si ngốc nhìn Hạ Vân Kiệt, giống như đột nhiên trở nên không biết hắn. Ở trong lòng nàng trong mắt, Hạ Vân Kiệt kia nhưng là so với quốc gia lãnh đạo còn ngưu bức nhân vật, là gần như thần tiên kỳ nhân, hắn như thế nào khả năng khẩn trương đâu? Vừa rồi nàng như vậy nói, đơn giản là trêu chọc chi ngữ, không nghĩ tới cũng là bị nàng nói trúng rồi.

Hồi lâu Chu Hiểu Diễm động tình kêu một tiếng “Kiệt ca!”, năm ngón tay khấu nhanh Hạ Vân Kiệt năm ngón tay, hai mắt lại còn là nhìn chăm chú vào hắn, tựa hồ một khắc đều luyến tiếc na khai, mà Thiệu Lệ Hồng lúc

này hốc mắt đều là hồng, trong tay cầm tờ giấy khăn ôn nhu bang Hạ Vân Kiệt xoa xoa cái trán mồ hôi, môi giật giật, muốn nói một câu, nhưng cuối cùng lại cái gì cũng nói không nên lời.

“Uy, các ngươi làm cái gì vậy? Thiệt nhiều người nhìn chúng ta đâu.” Hạ Vân Kiệt gặp chính mình sao đơn giản một câu, thế nhưng làm cho hai nữ nhân cảm động thành cái dạng này, trong lòng cũng là lần chịu cảm động, một hồi lâu nhi mới ra tiếng nhắc nhở nói.

“Thiết, bọn họ yêu xem khiến cho bọn họ xem bái, dù sao đời này ta là cùng định ngươi.” Chu Hiểu Diễm vẻ mặt không cho là đúng nói.

“Chính là!” Thiệu Lệ Hồng bình sinh lần đầu tiên lớn mật mà kiêu ngạo mà nói, tiếp tục cùng Hạ Vân Kiệt mười ngón nắm chặt, chút không cần người chung quanh ánh mắt.

“Khụ khụ, thời gian không còn sớm, bá phụ bá mẫu hẳn là lập tức sẽ đi ra.” Hạ Vân Kiệt gặp hai nữ nhân không chịu buông tay, lại là cảm động lại là buồn cười nói.

“A!” Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng thế này mới nhớ tới còn có người nhà lập tức muốn đi ra, vội vàng buông lỏng tay ra. Người khác ánh mắt các nàng có thể không cần, Thiệu Lệ Hồng cha mẹ ánh mắt các nàng cũng không dám không cần.

Thiệu Lệ Hồng cha mẹ đều là thoạt nhìn thực giản dị lão nhân. Hai người tuổi mới sáu mươi xuất đầu, nhưng dĩ vãng gian khổ năm tháng đã muốn ở bọn họ trên mặt để lại thật sâu chiến hào cùng tang thương, thoạt nhìn có vẻ có vẻ lão thái.

“Ba! Mẹ!” Thiệu Lệ Hồng đã muốn có đoạn thời gian không gặp được cha mẹ hôn, đột nhiên tái kiến, hốc mắt

không khỏi đỏ lên.

“Bá phụ, bá mẫu, một đường vất vả.” Hạ Vân Kiệt đi lên trước, nhiệt tình thân thủ đi tiếp trong tay bọn họ hành lý túi.

“Không cần, không cần, ta chính mình xách.” Thiệu Lệ Hồng phụ thân là người thành thật, gặp Hạ Vân Kiệt thân thủ phải giúp hắn đề gói to, cuống quít nói.

“Bá phụ, ngài đừng theo ta khách khí, ta là Lệ tỷ bằng hữu, ta kêu Hạ Vân Kiệt, ngài bảo ta Tiểu Hạ là có thể. Ngài một đường vất vả, bao còn là để cho ta tới xách đi.” Hạ Vân Kiệt trong lòng tuy rằng khẩn trương, nhưng miệng cuộc đời lần đầu tiên lại trở nên phá lệ ngọt.

“Vậy phiền toái ngươi.” Gặp Hạ Vân Kiệt như vậy khách khí, Thiệu Lệ Hồng phụ thân thế này mới đem bao tặng cho Hạ Vân Kiệt.

Tiếp nhận bao, đoàn người liền đi ra ngoài. Vừa đi, Thiệu Lệ Hồng lại một bên đem Chu Hiểu Diễm giới thiệu một chút.

Chu Hiểu Diễm là cái hoạt bát sáng sủa nữ nhân, miệng cũng ngọt, không vài cái liền bá phụ bá mẫu đem hai vị lão nhân hống mặt mày hớn hở, chính là khổ Hạ Vân Kiệt, vẫn muốn nói vài câu lấy lòng hai vị lão nhân lời nói, nhưng cũng không biết nên nói cái gì.

Đoàn người ngồi trên Thiệu Lệ Hồng màu trắng xe BMW, Hạ Vân Kiệt thế này mới tìm được cơ hội nói chuyện:“Bá phụ bá mẫu, dọc theo đường đi khẳng định thực vất vả, ta trước đưa các ngươi đi khách sạn nghỉ ngơi một chút, sau đó tái cùng nhau ăn bữa tối.”

“Đi khách sạn làm gì? Nhiều lãng phí tiền a! Liền ở nhà, đã ở trong nhà ăn cơm chiều.” Thiệu Lệ Hồng phụ thân

không chút do dự xua tay phủ định nói, mà Thiệu Lệ Hồng mẫu thân tắc hồ nghi nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, trên mặt lộ ra một tia suy tư biểu tình.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 403 : Ăn nhuyễn cơm [hôm nay hai chương]

Gặp phụ thân phủ quyết Hạ Vân Kiệt đề nghị, Thiệu Lệ Hồng vừa định mở miệng, Hạ Vân Kiệt đã muốn hướng nàng sử cái ánh mắt, cười nói:“Kia cũng tốt.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt liền thay đổi nói, một đường hướng gia hoa tiểu khu khai đi.

Ba người ngủ nhà trọ cùng độc thân nữ tử ngủ nhà trọ tự nhiên bất đồng, ba người ngủ nhà trọ, chủ phòng ngủ trong phòng tắm bãi phóng có nam sĩ bàn chải đánh răng, khăn mặt đằng đằng rửa mặt đồ dùng, tủ quần áo cũng quải có nam sĩ quần áo. Cũng may đi tiếp cha mẹ trước, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm đã muốn làm chút thu thập, không tiến chủ phòng ngủ phòng tắm, không mở ra tủ quần áo cái gì, nhất thời nửa khắc cũng là phát hiện không được trong đó sai biệt, ít nhất nam nhân đầu óc đường cong thô một ít, Thiệu Lệ Hồng phụ thân là không phát hiện, chỉ có nàng mẫu thân trong mắt hồ nghi sắc càng đậm, thường thường dùng khác ánh mắt xem Hạ Vân Kiệt một hai mắt.

“Bá phụ, bá mẫu các ngươi trước nghỉ ngơi một chút, thuận đường cùng Hồng tỷ lải nhải lải nhải, ta cùng Diễm tỷ đi ra ngoài mua đồ ăn đến.” Hạ Vân Kiệt cùng Thiệu Lệ Hồng cha mẹ cùng một chỗ cũng cử xấu hổ cùng không được tự nhiên, hơn nữa Thiệu Lệ Hồng mẫu thân dùng hồ nghi ánh mắt thỉnh thoảng tảo hắn một hai mắt, hắn càng phát ra cảm giác cả người không được tự nhiên, vừa vặn bởi vì ban đầu tưởng tốt là ở khách sạn ăn cơm, trong nhà không có gì chuẩn bị, Hạ Vân Kiệt liền rõ ràng đưa ra chính mình đi mua đồ ăn.

“Di, Tiểu Hạ, đã muốn phiền toái các ngươi rất nhiều, như thế nào không biết xấu hổ tái cho các ngươi đi

xuống mua đồ ăn, làm cho Lệ Hồng đi mua đi!” Thiệu Lệ Hồng phụ thân là người thật sự, nghe vậy vội vàng xua tay nói.

“Hẳn là, hẳn là.” Hạ Vân Kiệt khiêm nhượng cười cười, sau đó dắt Chu Hiểu Diễm ra cửa.

“Tiểu Hạ người trẻ tuổi này không sai nha!” Hạ Vân Kiệt cùng Chu Hiểu Diễm đi ra cửa sau, Thiệu Lệ Hồng phụ thân khen ngợi nói.

“Ngươi biết cái gì?” Thiệu Lệ Hồng mẫu thân trắng trượng phu liếc mắt một cái, sau đó lôi kéo Thiệu Lệ Hồng tay nói:“Lệ Hồng, ngươi thành thật cùng mẹ nói, này Tiểu Hạ với ngươi là cái gì quan hệ?”

“Gì cái gì quan hệ? Không nói là bằng hữu sao?” Thiệu Lệ Hồng phụ thân bất mãn nói, hắn đương nhiên sẽ không nghĩ đến chính mình ba mươi đến tuổi nữ nhi sẽ tìm cái hai mươi đến tuổi người trẻ tuổi.

“Mẹ, ta cùng hắn……” Thiệu Lệ Hồng gặp mẫu thân nhìn ra manh mối đến, không khỏi đỏ mặt, chột dạ nói quanh co đứng lên.

Thiệu Lệ Hồng phụ thân tuy rằng là người thành thật, nhưng thấy nữ nhi này phó bộ dáng thế nào còn không hiểu được là chuyện gì xảy ra, sắc mặt không khỏi trầm xuống, cả người cũng hoắc mắt đứng lên, cả giận nói:“Ta nói hắn như thế nào như vậy nhiệt tình? Cảm tình có điểm tiền, ngươi cũng học này không đứng đắn nữ nhân giống nhau dưỡng tiểu bạch kiểm ?”

“Ba, ngươi hiểu lầm, ngươi hiểu lầm.” Thiệu Lệ Hồng gặp phụ thân thế nhưng đem Hạ Vân Kiệt trở thành ăn nhuyễn cơm tiểu bạch kiểm, không khỏi gấp đến độ thẳng dậm chân.

“Hiểu lầm? Ta như thế nào hiểu lầm ? Nếu các ngươi quan hệ là thanh thanh bạch bạch, vậy ngươi nói chuyện như vậy ấp úng làm gì?” Thiệu Lệ Hồng phụ thân sắc mặt hơi hoãn nói.

“Lão nhân, ngươi gấp cái gì cấp, trước hết nghe nữ nhi giảng không được sao?” Thiệu Lệ Hồng mẫu thân trắng nàng trượng phu liếc mắt một cái, sau đó lại lôi kéo nữ nhi tay, thở dài nói:“Khuê nữ, ta biết Lục Hoành này vương bát đản đem ngươi hại khổ, cũng biết mấy năm nay ngươi một mình một người kiếm tiền nuôi sống chính mình còn thường thường giúp đỡ trong nhà phi thường không dễ dàng, nay cuối cùng hết khổ, cũng là thời điểm hẳn là tìm nam nhân hảo hảo sống. Nhưng nay thói đời ngày sau, ngươi toàn chút tiền cũng thực không dễ dàng, tìm nam nhân hay là muốn tìm cái thành thật tin cậy một ít. Mẹ không phải nói này Tiểu Hạ không tốt, nhưng hắn rất tuổi trẻ, hơn nữa hiện tại xã hội phức tạp, ta cũng lo lắng ngươi hội mắc mưu bị lừa. Nói thật, lần này ngươi ba cùng ta lại đây, kỳ thật chính là tưởng với ngươi đàm chuyện này, chúng ta trong thôn Quách……”

“Mẹ, ba, các ngươi giảng đều là cái gì loạn thất bát tao sự tình a. Đúng vậy, ta cùng Hạ Vân Kiệt quả thật không phải bằng hữu bình thường quan hệ, hơn nữa đời này ta cũng chỉ hội đi theo hắn, sẽ không sẽ tìm này khác nam nhân, nhưng hắn cũng không phải các ngươi trong tưởng tượng người như vậy.” Thiệu Lệ Hồng gặp mẫu thân càng nói càng thái quá, rốt cục nhịn không được ngắt lời nói.

“Không được!” Thiệu Lệ Hồng vừa dứt lời hạ, phụ mẫu nàng thân cơ hồ là trăm miệng một lời kiên quyết phủ định nói.

“Vì cái gì không được?” Thiệu Lệ Hồng gặp cha mẹ đồng thanh phản đối, hốc mắt không khỏi đỏ lên hỏi

ngược lại.

“Hắn bao nhiêu tuổi, ngươi bao nhiêu tuổi? Hắn có thể với ngươi kết hôn sao? Kết quả là chờ ngươi già đi, ngươi có thể được đến cái gì? Ngươi đem tiền tài cho hắn, hắn vỗ vỗ mông lại dùng của ngươi tiền đi tìm này nữ nhân khác?” Thiệu Lệ Hồng phụ thân thân là nam nhân càng hiểu biết nam nhân dã tâm, nghe vậy sắc mặt khó coi nói.

“Đúng vậy, khuê nữ. Ngươi nói, này Tiểu Hạ người tuổi trẻ, bộ dạng cũng suất khí tinh thần, ngươi nói hắn với ngươi cùng một chỗ đồ cái gì? Có lẽ, ngươi bây giờ còn tuổi trẻ, hắn còn có thể với ngươi lời ngon tiếng ngọt, chờ ngươi già đi, ta xem hắn cũng chỉ đồ của ngươi tiền. Nghe ba mẹ một câu, chúng ta đều là người từng trải, này đó so với ngươi biết.” Thiệu Lệ Hồng mẫu thân đi theo khuyên nhủ.

“Ba mẹ, đều theo các ngươi nói Kiệt ca không phải người như vậy. Hắn nếu thật muốn đòi tiền, hắn đã sớm thành thế giới thủ phú.” Thiệu Lệ Hồng gặp cha mẹ còn là một lòng một dạ nhận định Hạ Vân Kiệt là ham của nàng tiền tài, không khỏi dở khóc dở cười nói.

Nhưng Thiệu Lệ Hồng lời nói lại làm cho hai vị lão nhân cho rằng nữ nhi đã muốn bị Hạ Vân Kiệt cấp lừa xoay quanh, đầu óc đã muốn hi lý hồ đồ, cho nhau liếc nhau, sau đó rất ăn ý đứng dậy nói:“Chúng ta mệt mỏi, chuyện này trễ một ít nói sau.”

Thiệu Lệ Hồng tuy rằng rất muốn tái giải thích một hai câu, nhưng thấy cha mẹ nói chính mình mệt mỏi, đành phải đứng dậy đưa bọn họ hai đưa khách phòng, nói:“Vậy các ngươi trước nghỉ ngơi một chút, chờ cơm chiều chuẩn bị tốt ta kêu các ngươi.”

“Ân, đi.” Hai vị lão nhân gật gật đầu, sau đó đóng tới

cửa.

Đóng cửa lại sau, hai vị lão nhân lại căn bản không có nghỉ ngơi, mà là sầu mi khổ kiểm nhìn nhau mà ngồi.

“Lão nhân, hiện tại làm sao bây giờ? Nữ nhi từ nhỏ tính tình liền cưỡng, ta xem nàng hiện tại là một lòng một dạ tại kia cái tiểu bạch kiểm trên người, chín đầu ngưu phỏng chừng cũng là lạp không trở lại. Của ta nữ nhi mệnh như thế nào như vậy khổ a, đầu tiên là gả cho cái ma bài bạc, nay thật vất vả cuộc sống tốt đi lên, lại đụng phải này sát ngàn đao tiểu bạch kiểm!” Thiệu Lệ Hồng mẫu thân nói xong nói xong mạt nổi lên nước mắt.

“Khóc cái gì khóc, đợi lát nữa kia tiểu tử trở về, ta trực tiếp lấy cái chổi đem hắn đuổi đi chính là.” Thiệu Lệ Hồng phụ thân mắt lộ ra ngoan quang nói.

“Đừng, đừng ngươi muốn thực như vậy, Lệ Hồng không hận chúng ta cả đời không thể.” Thiệu Lệ Hồng mẫu thân lau đem nước mắt, vội vàng nói.

“Vậy ngươi nói làm sao bây giờ? Chúng ta trong lời nói Lệ Hồng nghe không vào, đuổi hắn ngươi lại không cho ta đuổi!” Thiệu Lệ Hồng phụ thân buồn bực thẳng chụp đùi.

“Nếu không đợi lát nữa chúng ta cố ý làm không biết hắn chi tiết, tìm cách hắn lời nói, nếu có thể làm cho Lệ Hồng xem hiểu được kia không còn gì tốt hơn, nếu không được, kia còn tưởng biện pháp?” Thiệu Lệ Hồng mẫu thân nghĩ nghĩ nói.

“Xem ra cũng chỉ có thể như vậy.” Thiệu Lệ Hồng phụ thân bất đắc dĩ gật đầu.

“Kiệt ca, vừa rồi khẩn trương đi?” Siêu thắng siêu thị, Chu Hiểu Diễm vô cùng thân thiết kéo Hạ Vân Kiệt tay,

trêu chọc nói.

“Còn tạm được.” Hạ Vân Kiệt mạnh miệng nói.

“Hì hì, ngươi liền mạnh miệng đi, bất quá thế này mới chính là bắt đầu nga.” Chu Hiểu Diễm hướng Hạ Vân Kiệt nghịch ngợm chớp ánh mắt, vui sướng khi người gặp họa nói.

Chu Hiểu Diễm lời nói nghe được Hạ Vân Kiệt tiểu tâm can đều nhịn không được bùm bùm nhảy dựng lên, những lời này ý nghĩa khả rất thâm. Vừa có thể chỉ cùng Thiệu Lệ Hồng cha mẹ ở chung mới chỉ là bắt đầu, lại có thể chỉ Thiệu Lệ Hồng cha mẹ gần chính là bắt đầu, mặt sau còn có Chu Hiểu Diễm cha mẹ, đương nhiên còn khả năng có Trầm Lệ Đề cha mẹ, Tần Lam cha mẹ……

“Bất quá yên tâm a Kiệt ca, ngươi như vậy vĩ đại, bất luận kẻ nào đều muốn đem nữ nhi gả cho ngươi.” Chu Hiểu Diễm gặp Hạ Vân Kiệt nghe được sắc mặt đều có chút trắng bệch, cũng là cảm động lại là không đành lòng, kéo Hạ Vân Kiệt tay nhẹ nhàng kẹp chặt một chút, thấp giọng trấn an nói.

“Ngươi cũng nói là gả, nhưng là thế tục ánh mắt lại làm cho ta không thể quang minh chính đại cưới các ngươi.” Hạ Vân Kiệt áy náy nói.

“Đứa ngốc, kết hôn bất quá chính là cái nghi thức, ta mới không cần. Bất quá có một việc nhưng thật ra thật sự, đêm nay chúng ta ngủ thế nào? Thế tục ánh mắt chúng ta có thể không cần, nhưng Hồng tỷ lão ba lão mẹ ánh mắt chúng ta cũng không thể không để ý! Tổng không thể bọn họ ngủ khách phòng, chúng ta ba người không kiêng nể gì nằm ở cách vách đi. Nếu không, ngủ nhà ngươi? Ta nhưng là rất ngạc nhiên của ngươi oa nga.” Chu Hiểu Diễm quyến rũ trắng Hạ Vân Kiệt nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy trên mặt lộ ra một tia khó xử sắc, bởi vì Trầm Lệ Đề đi huấn luyện trước cố ý dặn dò quá không thể mang nữ nhân về nhà qua đêm, nếu đáp ứng quá nàng, Hạ Vân Kiệt cảm thấy nếu mang Chu Hiểu Diễm về nhà qua đêm là đối của nàng một loại lừa gạt cùng không tôn trọng.

“Với ngươi nói đùa a, xem đem ngươi khẩn trương !” Chu Hiểu Diễm gặp Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ khó xử, kháp hắn một phen oán trách nói.

Gặp Chu Hiểu Diễm nói như vậy, Hạ Vân Kiệt không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Bất quá, ta còn thực rất hiếu kì vị kia tiếp viên hàng không nga. Khi nào thì an bài chúng ta gặp đi!” Chu Hiểu Diễm theo sát sau nói một câu, lập tức lại đem Hạ Vân Kiệt trái tim cấp nâng lên đứng lên.

“Khanh khách, Kiệt ca, nếu không tận mắt nhìn thấy, ta thật không dám tin tưởng ngươi sẽ là cái thế kỳ nhân!” Chu Hiểu Diễm gặp Hạ Vân Kiệt lập tức lại khẩn trương đứng lên, nhịn không được cười khanh khách lên, một đôi đầy đặn vú cách ngày mùa hè mỏng manh vật liệu may mặc theo tiếng cười ở hắn cánh tay rung động, đem siêu thị nam nhân hâm mộ ánh mắt đều đỏ.

Hạ Vân Kiệt gặp Chu Hiểu Diễm kia gian kế thực hiện được tiếng cười, thế mới biết nàng lại là cố ý khiêu khích chính mình, “Hận” nghiến răng nghiến lợi thấp giọng nói:“Buổi tối xem ta như thế nào thu thập ngươi!”

“Ngượng ngùng, Kiệt ca, hôm nay buổi sáng thời điểm ta đại di mụ đến đây.” Chu Hiểu Diễm mặt lộ vẻ đắc sắc nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhìn Chu Hiểu Diễm, chỉ còn lại có “Nghiến răng nghiến lợi”, mà Chu Hiểu Diễm tự nhiên

là càng đắc ý.

Vu Trạch trên đời khi, là vị thích ăn lão nhân, Hạ Vân Kiệt vì hầu hạ hắn không thiếu ở trù nghệ hạ công phu. Nay nếu Thiệu Lệ Hồng cha mẹ không muốn đi khách sạn đi ăn cơm, Hạ Vân Kiệt vì lấy lòng hai vị lão nhân, tự nhiên muốn đích thân xuống bếp lộ một hai tay.

Gặp Hạ Vân Kiệt vây quanh vây tạp dề, ở tại trong bếp việc đến việc đi, Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng đều âm thầm cảm động, mà Hạ Vân Kiệt tiến ốc cũng đã ra khách phòng hai vị lão nhân thấy, trong lòng đều âm thầm nghiến răng nghiến lợi lại âm thầm tiếc hận.

Nghiến răng nghiến lợi là càng phát ra nhận định Hạ Vân Kiệt là cái ăn nhuyễn cơm phiến tử, hơn nữa là cái thủ đoạn rất cao minh phiến tử, cho nên mới đem khôn khéo nữ nhi cấp lừa xoay quanh. Âm thầm tiếc hận là, nếu bỏ qua một bên Hạ Vân Kiệt phiến tử thân phận, từ trong trong lòng giảng, hai vị lão nhân còn là thực thích Hạ Vân Kiệt này tiểu tử. Thoạt nhìn mi thanh mục tú, thuần phác chân thành, tươi cười ánh mặt trời, nhưng lại có thể hạ phòng bếp nấu đồ ăn, nếu nữ nhi thật có thể tìm được như vậy một vị nam nhân thiệt tình đối nàng, cho dù không kết hôn, nói thật bọn họ cũng nhận thức, dù sao nữ nhi đã muốn kết quá một lần hôn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 404 : Gặp chuyện không may

“Ân, Tiểu Hạ đồ ăn nấu thực không sai, đến ta kính ngươi một ly, vất vả ngươi.” Làm một bàn sắc hương vị câu toàn đồ ăn mang lên cái bàn, Thiệu Lệ Hồng phụ thân bưng lên chén rượu kính Hạ Vân Kiệt nói.

“Không vất vả, không vất vả.” Hạ Vân Kiệt vội vàng bưng lên chén rượu, khiêm tốn đứng dậy cùng lão nhân huých một ly.

Không khiêm tốn không được a, tuy rằng hắn ngầm thân phận tôn quý, cùng khai quốc tướng quân đều là xưng huynh gọi đệ, nhưng trước mắt vị này lão nhân nhưng là hắn trên thực tế cha vợ a.

Gặp Hạ Vân Kiệt như vậy một vị đại nhân vật ngay cả Giang Châu thị thị ủy thư ký thấy hắn đều cung kính kêu một tiếng Hạ lão sư, ở chính mình cha mẹ trước mặt biểu hiện như vậy khiêm tốn, Thiệu Lệ Hồng tâm lý cũng là hạnh phúc ngọt ngào lại là lòng chua xót toan, tổng cảm giác ủy khuất hắn.

“Tiểu Hạ a, ngươi hôm nay bao nhiêu tuổi ?” Uống qua một chén rượu sau, lão nhân bắt đầu bộ khởi nói đến.

“Hai mươi mốt.”

“Còn thực tuổi trẻ a, lão gia làm sao a?”

“Giang Châu thị Thượng Dương huyện một làng chài.”

“Nga, kia coi như là Giang Châu thị người địa phương, kia ở thị mua phòng sao?”

“Không mua.”

“Còn không có mua a, nghe nói Giang Châu thị hiện tại phòng giới rất cao a. Nga, đúng rồi, hiện tại ở nơi nào đi làm? Tiền lương thu vào thế nào?” Lão nhân tiếp tục hỏi.

“Ba, ngươi hỏi nhiều như vậy để làm gì?” Thiệu Lệ Hồng gặp phụ thân càng hỏi càng nhiều, không khỏi nóng nảy.

“Ta đương nhiên muốn hỏi rõ ràng, ta không phản đối các ngươi kết giao, nhưng dù sao cũng phải biết Tiểu Hạ có bản lĩnh hay không dưỡng ngươi, tổng không thể nói một đại lão gia dựa vào nữ nhân dưỡng đi? Ngươi nói đúng hay không Tiểu Hạ?” Thiệu Lệ Hồng phụ thân gặp nữ nhi chen vào nói, rõ ràng đem nói làm rõ nói.

Hạ Vân Kiệt vừa nghe biết này một cửa là trốn không thoát, khoát tay ngăn trở gấp đến độ nước mắt đều ở hốc mắt lăn lộn Thiệu Lệ Hồng, nhìn hai vị lão nhân, vẻ mặt chân thành nói:“Bá phụ, bá mẫu, các ngươi yên tâm, ta hướng các ngươi cam đoan, ta sẽ thiệt tình đối đãi Hồng tỷ, cũng có tuyệt đối năng lực làm cho Hồng tỷ quá tốt nhất ngày.”

“Ta như thế nào yên tâm? Ngươi hiện tại khai xe là Lệ Hồng, ăn cũng là Lệ Hồng, ở cũng là Lệ Hồng……” Thiệu Lệ Hồng phụ thân nói.

“Ba! Ngươi nói đủ không có! Đều theo như ngươi nói, Kiệt ca hắn……” Gặp phụ thân càng nói càng quá phận, Thiệu Lệ Hồng rốt cục nhịn không được đứng lên, trong mắt rưng rưng ngắt lời nói.

“Không có việc gì a Hồng tỷ, kỳ thật nói đến nói đi còn là ta không tốt.” Hạ Vân Kiệt gặp Thiệu Lệ Hồng tâm tình kích động, vội vàng đem nàng ấn trở về chỗ ngồi, trong lòng thập phần áy náy nói.

Lại nói tiếp, nếu không phải hắn hoa tâm, nếu hắn chỉ có

Thiệu Lệ Hồng một nữ nhân……

Đương nhiên này chính là nếu, đến hiện tại, Hạ Vân Kiệt là đã muốn chỉ có thể vào không thể lui, trừ phi hắn thật sự có thể kiên quyết chặt đứt sở hữu tình ti.

“Kiệt ca, kỳ thật đều oán ta, ta ba mẹ đều là……” Thiệu Lệ Hồng lại chảy nước mắt nói.

Bất quá Thiệu Lệ Hồng trong lời nói còn chưa nói xong, Thiệu Lệ Hồng phụ thân di động lại vang lên.

Thiệu Lệ Hồng phụ thân di động đại đa số thời điểm chính là cái bài trí, là rất ít có người đánh, nay di động đột nhiên vang lên đến, hắn cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền vội việc lấy ra nữa, gặp là lão gia đến điện thoại, vội vàng tiếp lên.

“Dịch Thụ thúc không tốt, không tốt, Kiến Đông, Kiến Lực mang theo một đám người cùng đông nguyên mạ điện hán đánh đứng lên, sau đó bị phái xuất sở nhân cấp bắt đi.” Thiệu Lệ Hồng phụ thân cũng chính là Thiệu Dịch Thụ vừa mới đem điện thoại tiếp lên, ống nghe liền truyền đến một đạo thở hổn hển sốt ruột thanh âm.

Trong điện thoại thanh âm rất lớn, nhà ăn mọi người nghe được.

Thiệu Lệ Hồng người một nhà nghe nói như thế, sắc mặt lập tức liền thay đổi, bởi vì Kiến Đông cùng Kiến Lực đúng là Thiệu Lệ Hồng ca ca.

“Này bang hỗn đản! Hiện tại người phái xuất sở nói như thế nào?” Thiệu Dịch Thụ cấp về cấp, nhưng thân là một gia đình phụ huynh, lúc này hắn lại loạn không thể, phẫn nộ mắng một câu sau, cố nén hạ tâm đầu tức giận hỏi.

“Có thể nói như thế nào? Bọn họ cùng Cao Minh Lượng

này vương bát đản là quan hệ mật thiết, hiện tại nói chúng ta tụ chúng sinh sự, phá hư người khác tài sản, không chỉ có muốn trước giam, còn khả năng muốn chúng ta bồi thường. Thúc, chúng ta hiện tại làm sao bây giờ?" Trong điện thoại nhân lại là bất đắc dĩ lại là hổn hển nói.

"Này bang tôn tử, ngươi đừng vội, tìm thôn bí thư chi bộ làm cho hắn ra mặt nói nói tình, ta lập tức chạy trở về." Thiệu Dịch Thụ nghe vậy nhịn không được lại mắng.

"Thúc, ngươi bên kia là Giang Nam tỉnh, chúng ta bên này là Tây Lĩnh tỉnh, chờ ngươi gấp trở về đều khi nào thì ? Ngươi lại không biết kia đám người tối hội ép buộc người, lần trước trong thôn có người đi nháo sự khi, ở bên trong đóng vài ngày đi ra người người đều là bất thành dạng, ngươi còn là mau ngẫm lại biện pháp đi." Điện thoại kia đầu người ta nói nói.

"Ta nghĩ, ta có thể tưởng cái gì thí biện pháp! Này hai vị này da dày, làm cho bọn họ ở bên trong quan hai ngày không có việc gì, ai làm cho bọn họ muốn cậy mạnh!" Thiệu Dịch Thụ dậm chân nói, trong mắt lại hiện lên nhiều điểm lệ quang.

"Kia đi, thúc ngươi liền nhanh chóng trở về đi. Ta bên này sẽ tìm tìm người, ngẫm lại biện pháp xem." Điện thoại kia đầu người không nại nói.

"Lão nhân sao lại thế này a? Có phải hay không Kiến Đông cùng Kiến Lực bị phái xuất sở cấp bắt đi ? Vậy phải làm sao bây giờ a, bọn họ hai huynh đệ đời này còn không có tiến vào phái xuất sở đâu!" Thiệu Dịch Thụ điện thoại vừa mới vừa cắt đứt, Thiệu Lệ Hồng mẫu thân liền một phen nước mũi một phen nước mắt nói.

"Bá mẫu ngươi đừng vội, hai vị ca ca là không có việc gì tình." Hạ Vân Kiệt gặp Thiệu Lệ Hồng mẫu thân một

phen nước mũi một phen lệ, vội vàng trấn an nói.

“Không có việc gì? Mọi người cấp bắt đến phái xuất sở, còn có thể không có việc gì sao? Lệ Hồng ngươi lập tức đưa ta và ngươi mẹ đi nhà ga, chúng ta hôm nay sẽ chạy về nhà.” Chính vô cùng lo lắng Thiệu Dịch Thụ gặp Hạ Vân Kiệt ngay cả câu trấn an lời nói cũng đều không hiểu giảng, nhịn không được trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, sau đó đối Thiệu Lệ Hồng nói.

Về phần nữ nhi cùng Hạ Vân Kiệt sự tình, phía sau hắn cũng không tâm tư tái nhiều quản.

“Thực xin lỗi, Kiệt ca, ta ba hắn hiện tại tâm tình sốt ruột, cho nên mới……” Thiệu Lệ Hồng gặp phụ thân lúc này còn hướng Hạ Vân Kiệt trừng mắt, không khỏi tâm hoảng ý loạn nói.

Nàng ba mẹ không rõ ràng lắm Hạ Vân Kiệt thân phận, Thiệu Lệ Hồng nhưng là trong lòng biết rõ ràng.

“Đứa ngốc!” Hạ Vân Kiệt thân thủ gắt gao nắm hạ Thiệu Lệ Hồng tay, phát hiện nàng thủ đều là lạnh, không khỏi rất là đau lòng kêu một tiếng, sau đó chuyển hướng Thiệu Dịch Thụ nói:“Bá phụ đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, ngươi trước theo ta nói nói xem? Đừng nóng vội, hồi Tây Lĩnh sự tình ta sẽ an bài, nhưng hiện tại tối quan trọng hơn không phải muốn trước giải quyết hai vị ca ca sự tình sao?”

“Giải quyết? Như thế nào giải quyết? Ngươi một Giang Nam tỉnh nông thôn đi ra người trẻ tuổi chẳng lẽ có thể hỗ trợ giải quyết Tây Lĩnh tỉnh bên kia sự tình sao? Hiện tại chỉ cần ngươi có thể không nếu dây dưa nữ nhi của ta, ta cũng rất cảm kích ngươi.” Thiệu Dịch Thụ gặp nữ nhi thế nhưng vì chính mình không hữu hảo thái độ mà hướng Hạ Vân Kiệt xin lỗi, vốn là không tốt tâm tình càng phát ra không xong, nói chuyện ngữ khí cũng lại

càng phát hướng.

“Ba mẹ, Kiệt ca không phải người thường, hắn nói có biện pháp vậy nhất định có biện pháp.” Thiệu Lệ Hồng gặp phụ thân còn là phân không rõ ràng lắm tình thế, gấp đến độ thẳng dậm chân nói.

Thiệu Dịch Thụ nghe vậy vừa định phản bác, nhưng Thiệu Lệ Hồng mẫu thân lại kéo hắn một chút, sau đó hàm chứa lệ nhìn Hạ Vân Kiệt nói:“Tiểu Hạ, ngươi thật sự có biện pháp sao?”

Thiệu Dịch Thụ gặp thê tử thế nhưng tin tưởng nữ nhi “Chuyện ma quỷ”, há mồm cuối cùng còn là ngậm miệng lại, đem ánh mắt đầu hướng về phía Hạ Vân Kiệt.

Nói đến để, hắn cũng chỉ là một bình thường dân chúng, cho dù hắn chạy về lão gia, kỳ thật cũng là vu sự vô bổ. Một khi đã như vậy, tạm thời sẽ chết mã làm ngựa sống y, nhìn xem Hạ Vân Kiệt này chính mình trong lòng ăn nhuyễn cơm, hắn nữ nhi trong mắt nhân vật lợi hại, hay không thật là có bản lĩnh.

“Các ngươi yên tâm, hai vị ca ca không có việc gì. Như vậy ta trước làm cho người ta an bài bay đi Tây Lĩnh tỉnh phi cơ, sau đó chúng ta một bên lái xe đi sân bay, bá phụ một bên theo ta chú ý đúng là chuyện gì xảy ra.” Hạ Vân Kiệt thần sắc trấn định nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nhất mở miệng chính là an bài phi cơ, Thiệu Dịch Thụ vợ chồng hai mắt không khỏi mạnh sáng ngời, dấy lên một tia hy vọng, nói:“Này, Tiểu Hạ an bài phi cơ phương tiện sao?”

“Không thành vấn đề, đi Tây Lĩnh tỉnh chuyến bay rất nhiều, chỉ cần đến Tây Lĩnh tỉnh địa đầu, mặc kệ là cái nào thành thị, lại đi Tiếu Giang huyện liền phương tiện.” Hạ Vân Kiệt tin tưởng mười phần nói, nói xong, hắn liền

xuất ra di động cấp Phùng Chính Thành bát đi điện thoại.

Nói đùa, hắn Hạ Vân Kiệt thật muốn nguyện ý, an bài một chiếc chuyên cơ bay thẳng Tây Lĩnh tỉnh đều là việc nhỏ một kiện, đơn giản Hạ Vân Kiệt không nghĩ như vậy lớn trương kì cổ thôi, cho nên chỉ cấp Phùng Chính Thành bát điện thoại, bằng không hắn thật muốn cấp Cù Vệ Quốc gọi điện thoại, lấy Cù Vệ Quốc đặc thù thân phận, hắn thật sự có thể lập tức cho hắn an bài một trận chuyên cơ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 405 : Ô nhiễm sự kiện

“Tiểu Hạ, chúng ta là người nông thôn, cả đời cùng thổ địa giao tiếp, nói chuyện trực lai trực khứ quen, ngươi nhưng đừng……” Gặp Hạ Vân Kiệt quả thực xuất ra di động gọi điện thoại an bài phi cơ, Thiệu Dịch Thụ nhưng thật ra có điểm xấu hổ cùng băn khoăn.

“Không có việc gì bá phụ, đều là người của mình.” Hạ Vân Kiệt xua tay đánh gãy Thiệu Dịch Thụ.

“Thúc gia buổi tối hảo, xin hỏi có chuyện gì sao?” Điện thoại rất nhanh liền chuyển được, bên trong truyền đến Phùng Chính Thành cung kính thanh âm.

“Ta bên này có bốn người muốn vội vã đi Tây Lĩnh tỉnh Tiếu Giang huyện, ta bên này tiến đến sân bay đại khái muốn nửa giờ, ngươi giúp ta an bài một chút nhanh nhất tới Tây Lĩnh tỉnh chuyến bay.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Kiệt ca ta cũng phải đi.” Chu Hiểu Diễm gặp Hạ Vân Kiệt chỉ nói bốn người, có chút không vui ý nói.

“Có năm người.” Hạ Vân Kiệt gặp Chu Hiểu Diễm muốn đi, đành phải bổ sung một câu.

“Tốt, ta lập tức an bài, sẽ có chuyên gia ở sân bay tiếp đãi các ngươi.” Phùng Chính Thành không cần nghĩ ngợi cung kính nói.

“Tốt.” Hạ Vân Kiệt trở về một tiếng sau đó treo điện thoại.

“Hiện tại chúng ta có thể bên hướng sân bay đuổi bên nói nói là chuyện gì xảy ra.” Hạ Vân Kiệt treo điện thoại sau đối Thiệu Dịch Thụ nói.

“Thật có thể lập tức đáp thượng phi cơ?” Thiệu Dịch Thụ đời này còn không có ngồi quá phi cơ, bất quá hắn lại nghe nói qua cưỡi phi cơ so với cưỡi xe lửa cái gì muốn phức tạp không ít, cần nghiêm khắc an kiểm, cần trước tiên đăng ký đằng đằng, cho nên thấy thế còn là có điểm hoài nghi nói.

“Không thành vấn đề.” Hạ Vân Kiệt kiên nhẫn trả lời.

Gặp Hạ Vân Kiệt lần nữa khẳng định, Thiệu Dịch Thụ cũng chỉ hảo không có lựa chọn nào khác tin tưởng hắn lời nói, một bên ý bảo Thiệu Lệ Hồng đám người nhanh lên thu thập hành lý, một bên vẻ mặt cùng Hạ Vân Kiệt giải thích lên:“Chuyện này lại nói tiếp nói dài. Chúng ta Vân Sơn thôn vốn sau dựa núi trước gần sông, là cái chân chính non xanh nước biếc địa phương. Bất quá từ đông nguyên mạ điện hán kiến ở chúng ta thôn sau, hết thảy liền đều thay đổi. Nước sông biến thối, núi cũng biến thành chồng chất công nghiệp rác rưởi rác rưởi sơn. Sau lại dần dần liên tiếp có người kiểm tra đi ra bị ung thư, thành chừng nổi tiếng ung thư thôn. Ngay từ đầu chúng ta không hiểu, sau lại mới biết được là vì đông nguyên mạ điện hán loạn bài công nghiệp nước thải duyên cớ, này công nghiệp nước thải đựng đại lượng kim loại nặng, có một loại gọi là gì, nghe trong thôn sinh viên nói chính là rất lợi hại trí nham vật chất.”

“Việc này các ngươi không hướng bảo vệ môi trường ngành phản ứng sao?” Hạ Vân Kiệt sắc mặt rất có điểm khó coi hỏi.

“Như thế nào khả năng hội không có? Bảo vệ môi trường ngành đến đây, bọn họ liền đình công hoặc là hết thảy ấn nghiêm khắc thao tác phương thức tiến hành sinh sản, sau đó tái thỉnh bọn họ vui chơi giải trí, hết thảy sẽ không sự. Chúng ta người trong thôn không phục, còn cố ý lấy mẫu nước, thổ nhưỡng hàng mẫu lấy đến bảo vệ môi trường ngành kiểm tra đo lường, bọn họ

đều nói không thành vấn đề, nước sông trạng huống phù hợp dùng để uống nước tiêu chuẩn, thổ nhưỡng cũng không có vấn đề.” Thiệu Dịch Thụ nói tới đây, nặng nề mà nắm hạ quyền đầu nói:“Con mẹ nó, còn không đều là bởi vì đông nguyên mạ điện hán lão bản là chúng ta huyện ủy thư kí cậu em vợ duyên cớ có đôi khi hỏa đứng lên, thật muốn lấy ** đem nhà máy cấp tạc.”

“Bá phụ, ngươi đừng vội, đừng nóng giận, chậm rãi nói. Chỉ cần để ý ở chúng ta bên này, cho dù đông nguyên mạ điện hán lão bản là các ngươi Tây Lĩnh tỉnh tỉnh ủy thư kí cậu em vợ, chúng ta làm theo muốn cho hắn chịu pháp luật chế tài!” Hạ Vân Kiệt gặp lão nhân càng nói càng khí, thậm chí ngay cả nước mắt đều mới hạ xuống, vội vàng trấn an nói, trong lòng lại đồng dạng đã muốn lòng đầy căm phẫn.

“Tiểu Hạ, ngươi còn trẻ, ngươi không hiểu đầu năm nay xã hội phức tạp.” Hạ Vân Kiệt này lời nói hiển nhiên nói đến Thiệu Dịch Thụ tâm oa oa đi, nguyên lai hắn đối Hạ Vân Kiệt này “Ăn nhuyễn cơm” tiểu tử vẫn lòng có khúc mắc, nhưng phía sau lại như là tìm được rồi tri âm bình thường, vỗ bờ vai của hắn, ngàn vạn cảm khái nói.

Khi nói chuyện, đoàn người lên xe.

Hạ Vân Kiệt một bên lái xe hướng sân bay đuổi, một bên tiếp tục hỏi:“Kia hai vị ca ca bị phái xuất sở chộp đi lại là chuyện gì xảy ra?”

“Chuyện này a, khẳng định là vì trong nhà cá trong ao cá bởi vì mạ điện hán duyên cớ toàn chết sạch, sau đó bọn họ hai người khí bất quá tìm người trong xưởng lý luận phát sinh xung đột. Nói lên ao cá này, còn là năm nay vừa mới nhận thầu xuống dưới, này vài năm Lệ Hồng không thiếu hướng trong nhà gửi tiền, hơn nữa đoạn thời gian trước lại gửi nhất tuyệt bút tiền. Kiến Đông bọn họ huynh đệ cảm thấy lão làm cho Lệ Hồng hướng trong

nhà gửi tiền, trong lòng tổng băn khoăn, đã nghĩ làm điểm nuôi dưỡng sinh ý. Không nghĩ tới, mắt thấy cá bột muốn trưởng thành, lại một đêm gian đột nhiên toàn đã chết. Sau lại phát hiện nguyên lai là mạ điện hán trực tiếp bài ô duyên cớ. Làm cho này chuyện, Kiến Đông bọn họ sớm đã nghĩ tìm mạ điện hán người lý luận đi, còn là ta cùng Lệ Hồng nàng mẹ đau khổ ngăn chặn, bọn họ thế này mới không đi. Lần này chúng ta đến Giang Châu thị, trừ bỏ tưởng cấp Lệ Hồng tìm hộ…… Khụ khụ…… Kỳ thật cũng là muốn nhìn một chút Lệ Hồng bên này có cái gì không việc làm, bọn họ huynh đệ ở nhà tái ở đi xuống ta sợ sớm hay muộn hội gặp rắc rối, hơn nữa Vân Sơn thôn hoàn cảnh cũng đã muốn không thích hợp ở lại. Chúng ta già đi, ở một chỗ cuộc sống thói quen, cũng không tưởng chuyển, ung thư thì ung thư đi, nhưng không thể hại tiếp theo đại a lại không nghĩ rằng, ta còn không cùng Lệ Hồng đàm chuyện này, bọn họ cũng đã cùng người mạ điện hán đánh đứng lên.” Thiệu Dịch Thụ nói xong nói xong liền hạ xuống nước mắt.

Thiệu Lệ Hồng mẫu thân lại khóc sướt mướt đứng lên:“Đều do ta, nghĩ muốn xem Lệ Hồng, không nên đi theo nàng ba cùng nhau đến, nếu ở lại trong nhà, hẳn là cũng sẽ không sự. Hiện tại khả làm sao bây giờ a? Cao Minh Lượng nhà bọn họ có tài có thế, thật muốn đổ đánh một phen, chúng ta như thế nào khả năng nói được quá bọn họ.”

Gặp cha mẹ đều rơi lệ, Thiệu Lệ Hồng tâm lý cũng khó miễn chua xót, đi theo mạt nổi lên nước mắt, mà Chu Hiểu Diễm tắc hồng hốc mắt hướng Hạ Vân Kiệt nói:“Kiệt ca, ngươi nhất định phải nghĩ biện pháp xử trí này bang vương bát đản”

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó quay đầu ngồi đối diện ở phía sau Thiệu Lệ Hồng người một nhà nói:“Bá phụ, bá mẫu, các ngươi đừng vội, chuyện này ta tuyệt không

hội ngồi xem mặc kệ, hiện tại ta trước tìm người làm cho bọn họ trước đem hai vị ca ca thả ra, này chuyện khác chờ chúng ta đến nhà tái làm tính.”

“Khó nha, kia Cao Minh Lượng tỷ phu chính là chúng ta huyện huyện ủy thư kí Tiêu Vân Tài, ở Tiếu Giang huyện sở hữu sự tình Tiêu Vân Tài định đoạt, hắn chính là hoàng đế, ai dám cùng hắn đối nghịch a!” Thiệu Dịch Thụ than thở nói, áp căn sẽ không tin tưởng Hạ Vân Kiệt trong lời nói.

Hạ Vân Kiệt biết cùng Thiệu Dịch Thụ giải thích cũng vô dụng, hết thảy hay là muốn lấy sự thật mà nói minh, nghe vậy nói:“Bá phụ ngươi yên tâm, hết thảy đều đã không có việc gì.”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt liền xuất ra di động cấp thủy yêu La Chính Hiên gọi điện thoại.

La Chính Hiên là Hạ Vân Kiệt Xuân thành huyền môn đại hội thượng nhận thức vài vị bạn tốt chi nhất. Lần này sự tình, Hạ Vân Kiệt tạm thời còn không tưởng kinh động Cù Vệ Quốc, hết thảy hắn tưởng chờ chính mình đi hiện trường nhìn sau, tái làm bước tiếp theo quyết định, cho nên hắn trước tìm La Chính Hiên.

La Chính Hiên lão gia đúng là ở Tây Lĩnh tỉnh, hơn nữa La gia ở Tây Lĩnh tỉnh rất có thế lực, muốn theo phái xuất sở lao hai người đối với La gia mà nói cũng không phải cái gì việc khó.

“Kiệt ca, hôm nay thổi là cái gì phong nha? Ngài lão thế nhưng sẽ cho ta gọi điện thoại!” Điện thoại một lần, bên trong lập tức truyền đến La Chính Hiên kinh hỉ thanh âm.

“Hãy bớt sàm ngôn đi, ta chờ hội liền thừa phi cơ đi Tây Lĩnh tỉnh. Hiện tại có hai kiện sự cần ngươi giúp ta làm một chút.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Kiệt ca ngài nói, chỉ cần ngài mở miệng đừng nói hai kiện một trăm kiện một ngàn kiện ta cũng cho ngài nhất nhất làm thỏa đáng.” La Chính Hiên nghe nói Kiệt ca phân phó hắn làm việc, nhất thời thụ sủng nhược kinh, tinh thần gấp trăm lần nói, tựa hồ có thể cho Kiệt ca làm việc là vô thượng quang vinh sự tình, mà trên thực tế quả thật như thế. Từ Xuân thành lần đó huyền môn đại hội sau, Hạ Vân Kiệt cũng đã thành toàn bộ Tu Chân Giới tối truyền kỳ cũng là tối cao tồn tại.

“Chuyện thứ nhất là ta bạn gái hai vị ca ca hiện tại bị Tiếu Giang huyện dương quan trấn phái xuất sở cảnh sát nhân dân bắt lại, ngươi trước hết nghĩ biện pháp đem người cho ta làm ra đến, bất quá trước đừng sinh sự, hết thảy đều chờ ta đến nói sau. Mặt khác một sự kiện là phái người đến sân bay tiếp chúng ta, cụ thể cái nào sân bay đợi lát nữa ta đã biết thông tri ngươi.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ta đã biết Kiệt ca, ngài yên tâm, này bang vương bát đản ngay cả tẩu tử ca ca đều dám bắt, ta nhất định lưu trữ chờ ngài lại đây xử lý.” La Chính Hiên vừa nghe nói có người đem Hạ Vân Kiệt bạn gái ca ca cấp bắt đứng lên, hai mắt nhất thời hàn quang lóe ra.

“Kia đi, ngươi đi trước làm đi, đợi lát nữa ta tái liên hệ ngươi.” Hạ Vân Kiệt biết theo phái xuất sở lao hai người đối với La gia không phải cái gì vấn đề, nghe vậy nói một câu liền treo điện thoại.

“Này, này Tiểu Hạ, vừa rồi ngươi gọi điện thoại cho ai nha? Hắn thật sự có biện pháp làm cho phái xuất sở thả người sao?” Gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng thật đúng là gọi điện thoại, hơn nữa khẩu khí cũng cử lớn, Thiệu Dịch Thụ trong mắt không khỏi dấy lên một tia hy vọng, do dự mà hỏi.

“Là các ngươi người Tây Lĩnh tỉnh, nhà bọn họ ở các ngươi nơi nào có điểm thực lực, theo phái xuất sở lao hai người không có vấn đề.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Cảm ơn ngươi a Tiểu Hạ, vừa rồi ta và ngươi bá mẫu thật sự……” Tuy rằng trong lòng còn có hoài nghi, nhưng thấy Hạ Vân Kiệt này bang dụng tâm hỗ trợ, Thiệu Dịch Thụ này người thành thật cùng thổ địa đánh cả đời giao tế không khỏi lại là cảm kích lại là áy náy nói.

“Đều là người trong nhà, bá phụ ngài ngàn vạn đừng nữa nói như vậy.” Hạ Vân Kiệt vội vàng nói.

Thiệu Dịch Thụ gặp Hạ Vân Kiệt lại nhắc tới người trong nhà, môi giật giật, cuối cùng còn là ngậm miệng lại.

Xe một đường chạy như bay, rất nhanh đi ra Giang Châu thị sân bay.

Giang Châu thị sân bay cũng không lớn, chuyến bay cũng không nhiều, cho nên tìm người tiếp mọi người có vẻ dễ dàng, không giống Thượng Hải chỉ hàng trạm lâu còn có hai cái, hai cái hàng trạm lâu trong lúc đó lái xe đều phải vài phút, không hỏi rõ ràng, căn bản không có biện pháp tiếp người.

Bởi vì Giang Châu thị sân bay tiểu, Hạ Vân Kiệt còn chưa tới đại sảnh cửa cũng đã nhìn đến người sớm đã đang đợi bọn họ.

“Xin hỏi ngài chính là Hạ tiên sinh sao? Ta là sân bay tổng giám đốc Triệu Nhân Quân, hai mươi phút sau, còn có một chuyến bay đi Tây Lĩnh tỉnh định nguyên thị phi cơ, này khác còn có một chuyến bay đi Tây Lĩnh tỉnh tỉnh lị tây bình thị phi cơ, bất quá là ở hai giờ sau, ngài xem ngài là muốn lựa chọn ngồi kia chuyến bay?” Phùng Chính Thành hiển nhiên hướng sân bay người hình dung Hạ Vân Kiệt dung mạo, cho nên vị kia ở đại sảnh

cửa chờ vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt liền đón nhận đi phi thường cung kính hỏi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 406 : Thả lại bắt

Định Nguyên thị vừa vặn chính là Thiệu Lệ Hồng lão gia chỗ kia địa cấp thị, Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi vui vẻ, cơ hồ không hề nghĩ ngợi nhân tiện nói:“Liền Định Nguyên thị.”

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt nói được nhẹ, nhưng nếu không phải thị ủy thư kí tự mình đánh điện thoại, tại như vậy khẩn trương thời gian nội, hắn là không có biện pháp tái công việc lên máy bay thủ tục.

“Kia đi, còn thỉnh Hạ tiên sinh đi theo ta, bởi vì phi cơ lập tức muốn bay lên, chúng ta muốn bắt nhanh thời gian công việc một ít thủ tục.” Triệu Nhân Quân gặp Hạ Vân Kiệt lựa chọn Định Nguyên thị kia chuyến bay, gật gật đầu nói.

“Lệ Hồng, sân bay tổng giám đốc có phải hay không chính là sân bay lớn nhất lãnh đạo?” Thiệu Dịch Thụ vợ chồng bất quá là nông thôn đến một đôi lão nhân, ngay cả sân bay cũng chưa đi qua. Nay gặp Hạ Vân Kiệt vừa đến sân bay, còn có chuyên gia ở tiếp đãi, hơn nữa lập tức lĩnh đi làm lên máy bay công việc, trong lòng đều là âm thầm khiếp sợ không thôi, một bên theo sát sau Hạ Vân Kiệt bọn họ đi phía trước đi, một bên lôi kéo Thiệu Lệ Hồng, thấp giọng hỏi nói.

“Ân!” Thiệu Lệ Hồng gật đầu.

Hai vị lão nhân gặp nữ nhi gật đầu, tròng mắt đều trợn tròn.

Sân bay a, này ở hai vị đến từ nông thôn lão nhân trong mắt, kia nhưng là khó lường địa phương. Nay Hạ Vân Kiệt một cuộc điện thoại, người ta sân bay lớn nhất lãnh đạo đều ở cửa chờ nghênh đón, này phái đoàn, tuy rằng

hai vị lão nhân không hiểu quan trường sự tình, cũng không có gặp qua huyện ủy thư kí, nhưng là biết bọn họ huyện huyện ủy thư kí phái đoàn tuyệt đối không lớn như vậy.

Ngồi ở khai hướng phi cơ tiếp đưa trên xe, Hạ Vân Kiệt vừa định cấp La Chính Hiên gọi điện thoại, La Chính Hiên đã muốn cho hắn đánh tới điện thoại, nói cho hắn phái xuất sở bên kia đã muốn thả người. Hạ Vân Kiệt đối La Chính Hiên làm việc hiệu suất còn là cử vừa lòng, thuận đường đem chính mình cưỡi chuyến bay nói cho hắn, sau đó treo điện thoại.

“Bá phụ, bá mẫu, ta bằng hữu nói cho ta biết, hai vị ca ca đã muốn phóng ra, cho nên các ngươi có thể yên tâm.” Hạ Vân Kiệt treo điện thoại sau, đối Thiệu Dịch Thụ hai vợ chồng nói.

“Thật sự!” Thiệu Dịch Thụ hai vợ chồng nghe vậy không dám tin nói.

“Đương nhiên thật sự. Thừa dịp bây giờ còn không lên phi cơ, các ngươi cấp trong nhà đánh cái điện thoại đi, như vậy cũng tốt an tâm một ít.” Hạ Vân Kiệt cười cười nói.

Thiệu Dịch Thụ đôi nghe vậy nhưng thật ra rất có điểm xấu hổ, tổng cảm thấy luôn hoài nghi người ta thực băn khoăn, nhưng dù sao sự tình quan con trai an nguy, ở Thiệu Lệ Hồng mẫu thân ám chỉ thúc giục hạ, Thiệu Dịch Thụ còn là ưỡn trương nét mặt già nua chuẩn bị cấp con trai bát đi điện thoại.

Thiệu Dịch Thụ còn không có tới kịp gọi điện thoại, hắn di động liền vang lên.

Thiệu Dịch Thụ nhìn đến di động biểu hiện dãy số, theo bản năng nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, trong mắt

lóe ra một tia vẻ khiếp sợ, sau đó vội vàng tiếp lên.

Điện thoại nhất tiếp đứng lên, bên trong liền truyền đến một đạo kích động thanh âm:“Thúc, Kiến Đông cùng Kiến Minh bọn họ đều thả ra.”

“A, thật sự đã muốn thả người !” Thiệu Dịch Thụ nghe vậy vạn phần kinh ngạc nói.

“Như thế nào thúc ngươi đã muốn đã biết? Chúng ta đi tiếp nhân khi nghe cách vách thôn Vương Thành Bội, cũng chính là kia ở trấn phái xuất sở làm hiệp cảnh nói, phái xuất sở sở dĩ thả người, hình như là bởi vì huyện có lãnh đạo đánh tiếp đón, chẳng lẽ là ngươi nhờ người tìm quan hệ? Ai nha, ngươi xem ta này đầu miên man suy nghĩ cái gì, điều này sao có thể đâu.” Điện thoại kia đầu Thiệu Dịch Thụ cháu trai đầu tiên là một trận kinh ngạc ngờ vực vô căn cứ, tiếp theo vừa nặng chụp lại hạ chính mình đầu, cho rằng chính mình là miên man suy nghĩ. Bởi vì Thiệu Dịch Thụ nhà đời đời nông dân, trong nhà duy nhất có tiền đồ cũng liền Thiệu Lệ Hồng một người. Mà Thiệu Lệ Hồng cũng bất quá chính là vùng duyên hải phát đạt thành thị một nhà quán bar lão bản, lại như thế nào khả năng cùng huyện lãnh đạo có quan hệ đâu?

Bất quá bởi vì Thiệu Lệ Hồng là Thiệu gia có vẻ có tiền đồ nữ nhân, lại là ở trong thành thị phát triển, cho nên Thiệu Dịch Thụ vị này cháu trai đối Thiệu Lệ Hồng hai vị ca ca thẳng hô kỳ danh, đối Thiệu Lệ Hồng nhưng thật ra kêu tỷ.

“Là Lệ Hồng một vị bằng hữu nhờ quan hệ.” Nông thôn người yêu mặt mũi, Thiệu Dịch Thụ nghe nói là huyện lý lãnh đạo đánh tiếp đón, đầu tiên là lại khiếp sợ nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó lập tức giải thích nói.

“Thật vậy chăng? Lệ Hồng tỷ thật đúng là lợi hại! Lần

này may mắn có nàng hỗ trợ nhờ quan hệ tìm người, bằng không lần này sự tình phỏng chừng rất khó xong việc, bởi vì này lần sự tình huyên khá lớn, nghe nói Cao Minh Lượng lúc ấy vừa vặn đã ở tràng, xung đột khi đầu cũng khái bị thương.” Thiệu Dịch Thụ cháu trai nói.

“Cái gì? Cao Minh Lượng cũng bị đả thương ? Vậy ngươi vừa rồi như thế nào không nói?” Thiệu Dịch Thụ nghe vậy không khỏi mãnh hút một ngụm lãnh khí, Cao Minh Lượng nhưng là huyện ủy thư kí cậu em vợ, ngay cả hắn cũng bị đả thương, này tuyệt đối là thật sự tình.

“Này không phải sợ ngài lo lắng thôi!” Điện thoại kia đầu Thiệu Dịch Thụ cháu trai ngượng ngùng nói một câu, sau đó lại nói:“Cũng may hiện tại Kiến Đông bọn họ đều đã muốn bị phóng ra, cuối cùng không có việc gì. Thúc ngài cũng sẽ không dùng gấp trở về, ở Giang Châu thị nhiều bồi Lệ Hồng tỷ vài ngày.”

“Ta không có ở nhà liền muốn làm thành này phó bộ dáng, ta không quay về có thể được không? Ta hiện tại an vị phi cơ hồi Định Nguyên.” Thiệu Dịch Thụ nghe vậy tức giận nói.

“Oa, thúc ngài còn ngồi máy bay trở về nha! Có Lệ Hồng tỷ như vậy một vị hảo nữ nhi quả nhiên khí phái a.” Trong điện thoại Thiệu Dịch Thụ cháu trai khoa trương nói.

“Được rồi, tiểu tử ngươi cho ta quản Kiến Đông bọn họ một ít, đừng làm cho bọn họ tái gây chuyện thị phi. Ta muốn lên phi cơ, trên máy bay không thể đánh điện thoại.” Thiệu Dịch Thụ nghe cháu trai nói như vậy, vốn là buồn bực tâm tình cũng trở nên cao hứng đứng lên, cảm thấy trên mặt lần có vinh quang.

“Kiến Đông bọn họ thật sự đều thả ra ?” Thiệu Dịch Thụ điện thoại vừa mới quải điệu, Thiệu Lệ Hồng mẫu thân

liền lập tức vẻ mặt kinh hỉ hỏi. Nàng tổng cảm giác này hết thảy tựa như nằm mơ giống nhau, không đúng thật!

“Kia còn có giả! Huyện lãnh đạo trực tiếp đánh tiếp đón.” Thiệu Dịch Thụ trừng mắt nhìn Thiệu Lệ Hồng mẫu thân liếc mắt một cái, sau đó mặt mang xấu hổ sắc đối Hạ Vân Kiệt nói:“Tiểu…… Khụ khụ, Hạ tiên sinh, Kiến Đông bọn họ đã muốn đều phóng ra, chuyện này thật sự là thật cám ơn ngài. Phía trước chúng ta nói lời nói, ngài ngàn vạn……”

“Bá phụ, đều nói là người một nhà, ngài cũng đừng theo ta khách khí, bảo ta Tiểu Hạ là có thể.” Hạ Vân Kiệt gặp Thiệu Dịch Thụ cũ nói nhắc lại, thậm chí ngay cả nói chuyện ngữ khí đều trở nên phá lệ khiêm tốn chiến căng, vội vàng ngắt lời nói.

“Người của mình, người của mình!” Thiệu Dịch Thụ gặp Hạ Vân Kiệt đánh gãy chính mình, hơi hơi giật mình, sau đó nhìn xem Hạ Vân Kiệt, nhìn nhìn lại nữ nhi, biểu tình ngượng ngùng liên tục nói, xem như cam chịu hai người quan hệ.

Phi cơ phi thiên, Hạ Vân Kiệt nhìn bên ngoài tối đen một mảnh, nghĩ chính mình nữ nhân lão gia nay biến thành ung thư thôn, của nàng ca ca bởi vì kháng nghị bị bắt tiến phái xuất sở, hắn kia thâm thúy con ngươi thỉnh thoảng lóe ra một chút hàn quang.

“Ta nói lão Khâu, ngươi con mẹ nó như thế nào liền đem người cấp thả? Chẳng lẽ ta này đầu bị người bạch đánh sao?” Dương Quan trấn phái xuất sở sở trưởng văn phòng, một vị bộ dạng mạt một bả đầy mặt, cử cái bụng bia, đầu thái dương thượng băng bó băng gạc nam tử vỗ cái bàn, vẻ mặt tức giận nói.

“Cao tổng, ngươi cũng muốn thông cảm thông cảm của ta khó xử a, Trịnh huyện trưởng tự mình gọi điện thoại

lại đây, ta có thể không thả người sao?” Một vị mặc cảnh phục trung niên nam tử vẻ mặt bất đắc dĩ nói.

Vị này trung niên nam tử là Dương Quan trấn phái xuất sở sở trưởng Khâu Chấn Hải.

“Huyện trưởng cho ngươi thả người ngươi thả người, kia thư kí trong lời nói sẽ không dùng được sao?” Cao Minh Lượng nghe vậy sắc mặt khó coi chất vấn.

“Tiêu thư kí trong lời nói như thế nào khả năng vô dụng đây! Bất quá Cao tổng ta chỉ là phái xuất sở sở trưởng, Tiêu thư kí lời nói ta muốn nghe, nhưng Trịnh huyện trưởng lời nói ta cũng không dám không nghe a.” Khâu Chấn Hải vẻ mặt nghẹn khuất nói.

“Ta thảo, lão Khâu ngươi đừng con mẹ nó theo ta bãi khổ qua mặt, ngươi con mẹ nó hội không biết hắn Trịnh Nhất Kiệt ở huyện lời nói căn bản mặc kệ, chân chính dùng được là ta tỷ phu lời nói?” Cao Minh Lượng mặt mang châm chọc nói.

“Đó là Cao tổng ngươi tỷ phu kia trình tự có thể nói trong lời nói, ta chỉ là một cái trấn phái xuất sở sở trưởng, hắn Trịnh Nhất Kiệt tái tốn, ta này tế cánh tay nộn chân cũng không dám cùng hắn cứng rắn khiêng a.” Khâu Chấn Hải nói.

“Con mẹ nó, nói đến nói đi, ngươi chính là cái sợ phiền phức tên. Nhưng là ngươi có hay không nghĩ tới, lần này sự tình nếu tính, vậy nhất định sẽ có lần sau, này bang điêu dân được một tấc lại muốn tiến một thước tính tình ngươi còn không rõ ràng sao? Ta đây này nhà máy còn muốn không cần mở đi xuống ? Ngươi con mẹ nó kia phân cổ phần danh nghĩa chia hoa hồng còn muốn không nghĩ muốn ?” Cao Minh Lượng gặp Khâu Chấn Hải còn là ở chối từ, lại vỗ cái bàn không lưu tình chút nào mặt nói.

Cao Minh Lượng như vậy vừa nói, Khâu Chấn Hải nhưng thật ra nhíu mày, trên mặt lộ ra mâu thuẫn sắc, một hồi lâu nhi mới nói:“Bắt cũng không phải không thể một lần nữa bắt trở về, nhưng là Trịnh Nhất Kiệt bên kia?”

“Yên tâm, Trịnh Nhất Kiệt bên kia thật muốn tiếp qua hỏi, ta làm cho ta tỷ phu ra mặt. Hơn nữa, hắn là Huyện trưởng chẳng lẽ có thể không cách nói sao? Ngươi xem xem ta đầu miệng vết thương? Nhìn nhìn lại nhà máy bị tạp thành bộ dáng gì nữa ? Này đó không đều là phạm tội chứng cớ sao?” Cao Minh Lượng chỉ vào chính mình trên đầu miệng vết thương nói năng hùng hồn đầy lý lẽ nói.

Khâu Chấn Hải ngẫm lại cũng là, vì thế trên mặt lộ ra một chút ngoan sắc, nói:“Vậy sẽ đem bọn họ bắt trở về, bất quá Cao tổng, Trịnh Nhất Kiệt thật muốn lại lần nữa ra mặt, ta nhưng là đỉnh không được áp lực, khi đó phải nhờ vào ngươi.”

“Yên tâm đi! Trịnh Nhất Kiệt hắn lại không ngốc, đáng giá vì vài điêu dân theo chúng ta nháo mâu thuẫn sao? Cùng lắm thì, chờ ngày mai ta cho hắn mặt mũi thỉnh hắn ăn một bữa.” Cao Minh Lượng gặp Khâu Chấn Hải cuối cùng ra đi, thế này mới mặt mang tươi cười nói.

Vì thế, Khâu Chấn Hải này sở trưởng rất nhanh lại bảo người đi đem phía trước ở đông nguyên mạ điện hán nháo sự nhân cấp một lần nữa bắt trở về, mà lúc này Hạ Vân Kiệt đám người đã muốn ngồi trên khai hướng Định Nguyên thị phi cơ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 407 : Tiếp cơ [hôm nay hai canh!]

Hai giờ sau, Định Nguyên thị sân bay, ba lượng màu đen đại bôn song song đình.

Mỗi lượng đại bôn bên cạnh đều đứng một vị nam tử mặc màu đen tây trang, thần sắc lạnh lùng, vẫn không nhúc nhích. Ba lượng song song đỗ đại bôn trước tắc đứng ba vị nam tử kiển chân lấy đợi, một lão một trẻ tuổi một trung niên.

Tuổi trẻ nam tử đúng là thủy yêu La Chính Hiên, mà nhất lão nhất trung niên, một vị là La Chính Hiên gia gia La Vĩnh Phu, một vị là La Chính Hiên phụ thân La Hoành Văn.

Hạ Vân Kiệt, Hạ tiền bối, Hạ đại sư muốn tới Tây Lĩnh tỉnh đối với La gia mà nói tự nhiên là một kiện thiên đại sự tình, La Chính Hiên cùng Hạ Vân Kiệt quan hệ tuy rằng tốt lắm, nhưng cũng chút không dám chậm trễ. Nhất nhận được Hạ Vân Kiệt điện thoại sau, lập mã liền đem chuyện này bẩm báo trong nhà trưởng bối.

La Chính Hiên tổ phụ cùng phụ thân vừa nghe nói Hạ đại sư muốn tới lập tức liền buông xuống đỉnh đầu sở hữu sự tình, đặc biệt theo Tây Lĩnh tỉnh tỉnh lị Tây Bình thị đi xe tới rồi Định Nguyên thị sân bay nghênh đón.

La gia là Tây Lĩnh tỉnh danh môn vọng tộc, ở Tây Lĩnh tỉnh kinh doanh nhiều năm, ở chính thương hai giới thế lực rắc rối khó gỡ, không phải là nhỏ. La gia phụ huynh La Vĩnh Phu, cũng chính là La Chính Hiên gia gia bản nhân trước kia từng quan tới Tây Lĩnh tỉnh phó tỉnh trưởng, mười lăm năm trước về hưu, ở nhà tu thân dưỡng tính, hưởng thụ thiên luân chi nhạc.

La gia cùng Vân Lĩnh tỉnh Lý gia bất đồng, bọn họ có vẻ coi trọng gia tộc ở chính giới trung phát triển, cho nên La gia làm con đường làm quan người không ít. Nay La gia ở Tây Lĩnh tỉnh chức vụ tối cao là La Vĩnh Phu cháu trai La Hoành Chí, nhâm Tây Lĩnh tỉnh tỉnh lị Tây Bình thị thường vụ phó thị trưởng, chính thính cấp cán bộ.

Tiếu Giang huyện Huyện trưởng Trịnh Nhất Kiệt chính là chịu La Hoành Chí nhờ vả, cố ý tự mình gọi điện thoại cấp Dương Quan trấn phái xuất sở sở trưởng Khâu Chấn Hải, làm cho hắn thả người.

Bởi vì chính là một ít thôn dân cùng nhà xưởng đã xảy ra một ít tranh cãi, phái xuất sở bắt những người này, người La gia nghĩ đến Huyện trưởng ra mặt gọi bọn hắn thả người còn không phải chính là việc rất nhỏ, trên thực tế, Trịnh huyện trưởng rất nhanh trở về điện thoại nói đã muốn thả người, cho nên La gia nhân cũng để lại tâm. Nhưng bọn hắn bao gồm Trịnh huyện trưởng ở bên trong lại cũng không biết, phái xuất sở lúc ấy là thả người, khả qua không bao lâu bọn họ lại đem nhân cấp một lần nữa bắt trở về.

Phi cơ đứng ở trên đường xe không xa địa phương, cây thang thả xuống dưới, ngồi ở thương vụ khoang thuyền Hạ Vân Kiệt mang theo Thiệu Lệ Hồng đám người ra cabin.

La Vĩnh Phu ba người gặp Hạ đại sư thập giai xuống, vội vàng tiến lên nghênh đón.

“Hạ đại sư buổi tối hảo, một đường vất vả.” La Vĩnh Phu đại biểu La gia cung kính về phía Hạ Vân Kiệt vấn an.

La Vĩnh Phu xem như đại lục huyền môn tiền bối, lần trước ở Vân Lĩnh tỉnh Hạ Vân Kiệt liền cùng hắn đã gặp mặt, hơn nữa bởi vì hắn là La Chính Hiên gia gia duyên cớ, đối hắn ấn tượng cũng thâm, nay thấy hắn lão nhân

gia một đầu ngân phát, còn cố ý đuổi tới sân bay tới đón tiếp, nhưng thật ra có chút băn khoăn, vội vàng tiến lên cùng hắn nắm tay nói:“Này đại buổi tối, La lão ngươi tự mình tới đón tiếp ta thì không dám, làm cho Chính Hiên đến là được a.”

“Hạ đại sư, ngài lời này đã có thể chiết sát ta. Ngài là tiền bối, ta chờ chịu ngài ân huệ lại nhiều, tới đón tiếp là phải làm.” La Vĩnh Phu nắm Hạ Vân Kiệt tay, càng phát ra cung khiêm nói.

La Vĩnh Phu năm nay đã muốn là tám mươi cao tuổi, bởi vì trước kia ham thích con đường làm quan, ở tu luyện dụng tâm không đủ, hơn nữa đại đa số gia truyền tâm pháp thất truyền, cảnh giới tu luyện đến luyện khí trung kỳ liền vẫn trì trệ không tiến. Vốn tưởng rằng đời này cảnh giới đến nơi này liền xem như đến cuối, không nghĩ tới năm trước nghe xong Hạ Vân Kiệt nhất tịch thiên đạo, lại mông hắn một tiếng công án, đương trường đã đột phá luyện khí trung kỳ, thăng cấp đến luyện khí hậu kỳ, chỉ kém một bước có thể bước vào Trúc Cơ kì.

Này Trúc Cơ kì cùng luyện khí kì nhưng là hoàn toàn không giống với, luyện khí kì tu sĩ, trừ bỏ hội một ít đơn giản pháp thuật, này khác cũng không khác chính là so với người bình thường thân khinh lực đại, khỏe mạnh trường thọ một ít. Nhưng một khi bước vào Trúc Cơ kì, kia liền tương đương với thoát thai hoán cốt, không chỉ có thân thể khỏe mạnh hơn thường nhân, hơn nữa sống lâu không có gì bất ngờ xảy ra ít nhất có thể đạt tới một trăm hai mươi tuổi. Trước kia La Vĩnh Phu đương nhiên không dám hy vọng xa vời Trúc Cơ kì, nhưng nay đã muốn là luyện khí kì hắn cũng là hơn cái hi vọng. Cho nên lấy La Vĩnh Phu thân phận, gặp Hạ Vân Kiệt như vậy khách khí khiêm tốn, cũng là cảm thấy không yên.

Hạ Vân Kiệt cũng là rõ ràng chính mình ở huyền môn

trung địa vị, thấy thế biết chính mình nếu tái khiêm tốn đi xuống, ngược lại hoàn toàn ngược lại, liền rõ ràng không hề khiêm tốn, quay đầu cười đối Thiệu Dịch Thụ vợ chồng nói:“Bá phụ, bá mẫu, ta đến giới thiệu một chút, vị này là……”

“Ngài, ngài là La Vĩnh Phu phó tỉnh trưởng!” Hạ Vân Kiệt còn không có tới kịp giới thiệu La Vĩnh Phu tên, Thiệu Dịch Thụ đã muốn không dám tin nhìn La Vĩnh Phu nói.

“Ngài lão nhân gia nhận được ta?” La Vĩnh Phu nghe vậy nhưng thật ra có chút kinh ngạc nói.

Bởi vì gặp Hạ Vân Kiệt xưng hô Thiệu Dịch Thụ là bá mẫu, La Vĩnh Phu tuy rằng tuổi so với Thiệu Dịch Thụ đại, nhưng còn là dùng tới lão nhân gia xưng hô.

“Nhận được, đương nhiên nhận được, ngài còn chúng ta trong thôn thị sát công tác quá.” Thiệu Dịch Thụ gặp quả thật là La Vĩnh Phu phó tỉnh trưởng, không khỏi kích động thiếu chút nữa ngay cả nói đều giảng bất lợi tác.

Này cũng khó trách Thiệu Dịch Thụ, nói đến để hắn cũng bất quá chính là một vị bình thường nông dân, chẳng sợ một hương trưởng, trưởng trấn đối với bọn họ mà nói coi như là đại quan, càng đừng nói phó tỉnh trưởng tự mình đến sân bay nghênh đón hắn, không, xác thực nói là nghênh đón Hạ Vân Kiệt.

Gặp Thiệu Dịch Thụ nhắc tới chính mình đến bọn họ trong thôn thị sát sự tình, La Vĩnh Phu sửng sốt sửng sốt, lập tức nhớ tới trước mắt vị này mặc giản dị lão nhân hẳn là chính là phía trước nháo sự tình Tiếu Giang huyện Dương Quan trấn Vân Sơn thôn thôn dân, không khỏi cười nói:“Kia đã muốn là mười bảy năm trước sự tình, hiện tại ta sớm đã về hưu, không phải cái gì phó tỉnh trưởng !”

La Vĩnh Phu như vậy vừa nói, Thiệu Dịch Thụ thế này mới nhớ tới trước mắt vị này mặt mày hồng hào, thoạt nhìn tựa hồ so với chính mình còn trẻ La phó tỉnh trưởng sớm đã về hưu nhiều năm. Bất quá càng là như vậy, Thiệu Dịch Thụ trong lòng càng là khiếp sợ.

Bảy tám mươi tuổi về hưu quan lớn, không chỉ có tự mình đến sân bay nghênh đón một vị đến từ tỉnh ngoài người trẻ tuổi, hơn nữa thế nhưng còn biểu hiện như vậy cung kính, phảng phất vãn bối nhìn thấy trưởng bối bình thường, này dùng lẽ thường căn bản không thể nhìn thấu!

“Nguyên lai bá phụ nhận được La lão.” Hạ Vân Kiệt đổ không nghĩ tới sự tình như vậy xảo, hơi hơi ngẩn ra, sau đó cười tiếp tục thay song phương đơn giản giới thiệu một chút.

Hạ Vân Kiệt giới thiệu xong, song phương chào hỏi sau, La Vĩnh Phu cung kính nói:“Hạ đại sư, hiện tại thời gian đã muốn buổi tối, ngài xem buổi tối có phải hay không liền ở Định Nguyên thị? Ta đã muốn giúp các ngươi chuẩn bị tốt phòng.”

“Không cần, lão nhân gia nóng vội trong nhà, ta xem còn là trước chạy về Tiếu Giang đi. Bất quá ngươi cùng Hoành Văn sẽ không dùng cùng chúng ta, làm cho Chính Hiên cùng là được.” Hạ Vân Kiệt khoát tay nói.

“Điều này sao đi, ngài đến chúng ta tây……” La Vĩnh Phu nghe vậy cuống quít nói.

“La lão, ta cùng Chính Hiên là bằng hữu, chúng ta trong lúc đó sẽ không tất yếu khách khí như vậy, thực sự sự tình cần các ngươi hỗ trợ ta sẽ cùng Chính Hiên nói.” Hạ Vân Kiệt cười ngắt lời nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, La Chính Hiên lần cảm

trên mặt có vinh quang, mà La Vĩnh Phu cùng La Hoành Văn phụ tử hai tự nhiên là vui vẻ tâm hoa nộ phóng.

Hạ đại sư nhưng là chân chính thần tiên nhất lưu nhân vật, La Chính Hiên có thể bị hắn xưng là bằng hữu, về sau thành tựu tự nhiên không thể số lượng!

“Tốt lắm, nếu Hạ đại sư nói như vậy, ta sẽ không cùng ngài khách khí.” La Vĩnh Phu cười trở về một câu, sau đó triệt quá nhìn về phía tôn tử La Chính Hiên, biểu tình lập mã chuyển vì nghiêm túc nói:“Chính Hiên, ngươi nhất định phải chiêu đãi tốt Hạ đại sư!”

“Ngài yên tâm, gia gia.” La Chính Hiên đồng dạng biểu tình nghiêm túc nói, giống như chiêu đãi Hạ Vân Kiệt là một kiện phi thường thần thánh mà quang vinh nhiệm vụ.

“Ha ha, không cần như vậy nghiêm túc, chúng ta hiện tại liền xuất phát đi.” Hạ Vân Kiệt thấy thế bất đắc dĩ cười cười, sau đó thúc giục nói.

Hạ Vân Kiệt biết La Chính Hiên có rất nhiều sự tình muốn hỏi, cho nên hắn cùng La Chính Hiên một chiếc xe, Thiệu Lệ Hồng người một nhà còn có Chu Hiểu Diễm một chiếc xe.

Mọi người ngồi trên đại trên đường, đại bôn chậm rãi nhanh chóng cách rời sân bay.

“Trác không được Kiệt ca ở Xuân thành khi đối mặt Dương Tiếu Mai thờ ơ, nguyên lai trong nhà đã muốn có như vậy hai vị xinh đẹp động lòng người tẩu tử.” Đại bôn khai ra sân bay sau, La Chính Hiên vẻ mặt hâm mộ cùng ái muội nói:“Bất quá, Dương Tiếu Mai hiện tại khả đỏ, gần nhất Italy vài gia xa xỉ phẩm bài ào ào tuyên bố tin tức đem mời Dương Tiếu Mai làm bọn họ quảng cáo người phát ngôn, không chỉ có như thế, Hollywood

Cameron gần nhất cũng chính thức thanh minh, đem mời Dương Tiếu Mai làm mặc hắn tân diễn phiến trung nữ Hoa nhân nhân vật. Ngay tại trước hai ngày, nàng còn đi lên [Time Magazine] bìa mặt, kia thật sự là phong hoa tuyệt đại. Nghe nói hiện tại có thiệt nhiều hào môn quý tộc đệ tử đều ở đánh nàng chủ ý, bất quá giống như tạm thời cũng chưa thực hiện được."

"Như thế nào, ngươi cũng đánh nàng chủ ý?" Hạ Vân Kiệt phiêu La Chính Hiên liếc mắt một cái nói, trong lòng nhưng thật ra âm thầm có chút kinh ngạc Mario bọn họ làm việc tình hiệu suất, đã vậy còn quá mau liền đem Dương Tiếu Mai đẩy thành quốc tế một đường đại minh tinh.

"Hắc hắc, vốn nghĩ tới. Bất quá ở thỉnh Cố bán tiên giật dây khi lại bị hắn mắng máu chó lâm đầu." La Chính Hiên nhìn Hạ Vân Kiệt, càng phát ra ám muội nói.

"Cố bán tiên đều nói cho ngươi, kỳ thật ta cùng Dương Tiếu Mai thực không có gì, ngươi thực sự ý tưởng đại có thể đi truy nàng." Hạ Vân Kiệt nói.

"Kiệt ca, ngài lão cũng đừng làm ta sợ, ta nhát gan." La Chính Hiên nghe vậy không khỏi hách nhất đại khiêu, khóc khuôn mặt nói.

"Tốt lắm, đừng xả này đó vô nghĩa, Vân Sơn thôn sự tình hiện tại thế nào ?" Hạ Vân Kiệt gặp La Chính Hiên bị chính mình vô cùng đơn giản một câu sợ tới mức sắc mặt đều trắng, biết cho dù chính mình tái như thế nào giải thích chính mình cùng Dương Tiếu Mai không có vấn đề gì, hắn cũng là không tin, mà trên thực tế, trong nội tâm Hạ Vân Kiệt tựa hồ cũng không hy vọng La Chính Hiên đuổi theo Dương Tiếu Mai, về phần vì cái gì, hắn cũng nói không rõ, vì thế rõ ràng vòng vo đề tài.

"Kiệt ca, ngài yên tâm, Vân Sơn thôn sự tình chính là

việc rất nhỏ, ta thúc thúc đã muốn cấp Tiếu Giang huyện Huyện trưởng gọi điện thoại, cấp Dương Quan trấn phái xuất sở sở trưởng gan lớn như trời, hắn cũng không dám không nghe Huyện trưởng trong lời nói. Trên thực tế, nếu không phải ngài lão công đạo hết thảy chờ ngài sau khi trở về tái xử lý, ta đã sớm phái người đi hủy đi kia chó má cái gì mạ điện hán. Con mẹ nó, cũng không nhìn xem Vân Sơn thôn là ai địa đầu, cũng dám loạn bài phóng ô nhiễm, còn dám đánh người, bắt người!" La Chính Hiên đầu tiên là vẻ mặt tự tin vỗ trong ngực cam đoan sự tình đã muốn làm được thỏa thỏa đáng đáng, sau đó nói xong nói xong liền lộ ra một chút ngoan sắc !

Cũng là, ở Tây Lĩnh tỉnh, tát khai hắn La gia âm thầm huyền môn gia tộc thân phận, kia cũng là Tây Lĩnh tỉnh vang đương đương hào môn vọng tộc, lại sao lại đem một nhà nho nhỏ mạ điện hán để vào mắt?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 408 : Tức giận

Hạ Vân Kiệt nay đối Trung Quốc quan trường, Trung Quốc xã hội hiểu biết đã muốn từ từ làm sâu sắc, cho nên nghe nói Tiếu Giang huyện Huyện trưởng tự mình ra mặt, cũng thực tự nhiên cho rằng mọi sự đại cát, không có bao nhiêu thêm tự hỏi, càng không có cố ý khởi quẻ suy tính.

“Lệ Hồng, Tiểu Hạ đến tột cùng là cái gì thân phận? Như thế nào lão phó tỉnh trưởng đều phải tự mình đến sân bay tiếp hắn, còn xưng hô hắn là Hạ đại sư?” làm Hạ Vân Kiệt cùng La Chính Hiên đang nói chuyện thiên thời, mặt khác một chiếc trong xe Thiệu Dịch Thụ cũng nhịn không được tò mò trong lòng cùng khiếp sợ, thấp giọng hỏi nữ nhi Thiệu Lệ Hồng, dưới tay ý thức vuốt ve đại bôn trong xe da thật ghế.

Sống hơn phân nửa đời, Thiệu Dịch Thụ này còn là lần đầu tiên ngồi đại bôn, nhưng lại là chuyên gia chuyến đặc biệt đến sân bay tới đón đưa.

“Ba, ngươi cũng đừng hỏi nhiều như vậy, dù sao ngươi chỉ cần biết rằng Kiệt ca rất lợi hại, trên thế giới này không có hắn giải quyết không được sự tình là được, hơn nữa, kỳ thật, ta cùng Hiểu Diễm mệnh cũng là hắn cứu.” Thiệu Lệ Hồng trả lời.

“Cái gì? Các ngươi mệnh như thế nào sẽ là hắn cứu đâu? Chẳng lẽ phía trước ngươi phát sinh quá sinh mệnh nguy hiểm?” Thiệu Dịch Thụ cùng Thiệu Lệ Hồng mẫu thân nghe vậy đều vạn phần kinh ngạc nói.

“Ân!” Thiệu Lệ Hồng gật đầu, tránh nặng tìm nhẹ đem chính mình ở Thái quốc gặp nạn sự tình nói một lần, đương nhiên là có quan Hạ Vân Kiệt phất tay gian giết trăm đến cá nhân sự tình đều lược qua, nếu không còn

không đem nàng cha mẹ thân cấp dọa ngất đi qua không thể.

Dân quê tư tưởng thực giản dị cũng rất đơn giản, Thiệu Dịch Thụ vợ chồng nghe xong nữ nhi trong lời nói sau, mẫu thân ôm chặt lấy nữ nhi tựa hồ sợ mất đi nàng, mà Thiệu Dịch Thụ tắc thật mạnh vuốt đùi, vẻ mặt vẻ xấu hổ nói:“Ngươi đứa nhỏ này, việc này ngươi như thế nào không còn sớm cùng ba nói. Ân cứu mạng lớn như trời, ta muốn sớm biết rằng ngươi này mệnh đều là Tiểu Hạ cứu, cho dù Tiểu Hạ là cái ăn mày, ngươi muốn cùng hắn, ta cũng không có nói cái gì đâu có a!”

“Ta này không phải sợ dọa đến ngài, cũng lo lắng ngài không tin sao?” Thiệu Lệ Hồng nói.

“Hài tử ngốc!” Thiệu Dịch Thụ nghe vậy có chút cảm khái sờ sờ Thiệu Lệ Hồng đầu.

“Ba, ngài có phải hay không hẳn là cấp trong nhà đánh cái điện thoại, làm cho trong nhà chuẩn bị một chút?” Thiệu Lệ Hồng gặp cha mẹ thân đối chính mình “Vô danh vô phận” theo Hạ Vân Kiệt tái không nửa điểm phản đối ý kiến, vui sướng lau hạ khóe mắt nước mắt, sau đó nói.

“Ngươi xem xem ta, đều nhanh lão hồ đồ ! Như thế nào đều đã quên cấp trong nhà gọi điện thoại đâu, Tiểu Hạ cùng Hiểu Diễm nhưng là lần đầu tiên đến nhà chúng ta a!” Thiệu Dịch Thụ thật mạnh vỗ hạ chính mình đầu, sau đó vội vàng xuất ra điện thoại di động.

Xuất ra di động sau mới phát hiện di động còn là bị vây tắt máy trạng thái, lại vội vàng mở ra sau đó cấp trong nhà bát gọi đi qua, bất quá điện thoại có đả thông nhưng chính là không có người tiếp, Thiệu Dịch Thụ cấp trong nhà đánh vài cái đều là giống nhau.

“Này bang thằng nhóc, khẳng định gặp người thả lại đến nhạc hỏng rồi, ngay cả điện thoại cũng không biết tiếp.” Thiệu Dịch Thụ gặp điện thoại không có người tiếp, không khỏi tức giận đến thẳng chụp đùi.

“Nếu không có người tiếp cho dù, Kiệt ca không phải người tính toán.” ngồi ở phó điều khiển vị thượng Chu Hiểu Diễm gặp Thiệu Dịch Thụ người một nhà trảo cấp, quay đầu cười trấn an nói.

“Điều này sao đi? Điều này sao đi? Nhà chúng ta vốn là thực đơn sơ, không nữa thu thập một chút như thế nào tiếp đãi các ngươi. Lão nhân, ngươi tái đánh cái điện thoại nhìn xem.” Thiệu Lệ Hồng mẫu thân nghe vậy liên tục lắc đầu, sau đó thúc giục nói.

Thiệu Dịch Thụ bình thường điện thoại dùng là không nhiều lắm, trong điện thoại tồn liên hệ người cũng chủ yếu là trong nhà thân tộc như vậy vài người, lại bát đánh vài cái không có người tiếp sau, gặp một hồi sẽ qua nhi đi ra Tiếu Giang huyện, cũng chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu, nghe theo Chu Hiểu Diễm lời nói.

Thiệu Dịch Thụ bọn họ lại không biết nói, lúc này bởi vì Kiến Đông đám người một lần nữa bị bắt, Thiệu gia mọi người loạn xoay quanh, lại làm sao lo lắng di động.

Tiếu Giang huyện cách Định Nguyên sân bay cũng không xa, buổi tối giao thông trạng huống lại tốt, xe đại khái mở một giờ nhiều một ít đi ra Tiếu Giang huyện Dương Quan trấn.

“Kiệt ca, nơi này chính là Dương Quan trấn, tiếp qua mười đến phút có thể đến Vân Sơn thôn.” La Chính Hiên chỉ chỉ ngã tư đường ngọn đèn lóe sáng, xem khởi thực náo nhiệt trấn nói.

“Xem ra Dương Quan trấn kinh tế cũng không tệ lắm

nha.” Hạ Vân Kiệt nhìn có chút rộng mở nhựa đường lộ cùng lộ hai bên lộ ra ngọn đèn cửa hàng, nói.

“Ha ha, mấy năm nay quốc gia thêm đại tây bộ khai phá, Định Nguyên thị là nhóm đầu tiên chịu huệ thị, là Tây Lĩnh tỉnh kinh tế phát đạt thành thị, mà Tiếu Giang huyện lại là Định Nguyên thị kinh tế phát đạt huyện, cho nên ngươi xem mới có thể cảm thấy không sai. Kỳ thật ngươi thật muốn đi tây bộ địa phương khác nhìn xem, ngươi sẽ biết tây bộ rất nhiều địa phương đều là thiếu phát đạt, theo các ngươi vùng duyên hải địa khu còn là không có biện pháp so với.” La Chính Hiên giải thích nói.

“Nguyên lai là như vậy.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

Dương Quan trấn thông đến Vân Sơn thôn đường cái có chút rộng mở, xe cũng rất ít. Kỳ thật không tới mười phút, trên đường xe liền chạy đến Vân Sơn thôn.

Lúc này đã muốn là buổi tối chín giờ rữoi tả hữu, nhưng toàn bộ thôn lại còn là ngọn đèn thông minh, thật xa có thể nhìn đến thôn quần tam tụ ngũ có người hoặc đứng hoặc ngồi xổm trong viện nói chuyện, thanh âm lộn xộn đều khá lớn, tuy rằng nghe không rõ ràng lắm cụ thể nói cái gì, nhưng có thể theo ồn ào trong thanh âm nghe ra đến, bọn họ đều thực oán giận.

Vân Sơn thôn phía sau núi là một tòa độ cao so với mặt biển hơn trăm mét sơn, phía trước là một cái theo thôn quay quanh mà qua con sông, chính như Thiệu Dịch Thụ hình dung, sau dựa núi gần sông, làm cho người ta vừa thấy đến liền cảm thấy là cái non xanh nước biếc hảo địa phương. Nhưng xe còn không có chạy đến trong thôn, có thể ngửi được một cỗ theo trong sông bay ra thối vị, kia nguyên bản hẳn là tùng bách xanh ngắt sơn, lúc này cũng liền thưa thớt lập mấy cây, rất nhiều địa phương đều là lõa lồ hoặc là bao trùm một ít lùm cây. Một đống đôi hỗn độn phế tra tùy ý chồng chất ở chân

núi cùng trên sườn núi, tản ra kích thích mùi.

Ở chân núi cách đó không xa, một chỗ thực không rộng rãi thổ địa có một chiếm diện tích đại khái bảy tám ngàn mét vuông nhà xưởng, một cái thẳng tắp rộng mở xi măng đường từ nhà máy trực tiếp liên tiếp đến thôn trấn quốc lộ.

Lúc này nhà xưởng cũng là đèn sáng, mười đến nam tử nắm cảnh côn như hổ rình mồi đứng ở nhà xưởng trước, này thôn dân nói chuyện thường thường lấy tay chỉ đối với kia nhà xưởng chỉ trỏ.

Thiệu Dịch Thụ gia dựa vào bờ sông, là một cái tam gian liền cùng một chỗ, 2 tầng lầu cao thanh chuyên phòng, cùng trong thôn này hắn phòng ở so sánh với có vẻ tân cũng khí phái một ít, hiển nhiên Thiệu Dịch Thụ gia kinh tế trạng huống có vẻ tốt, phỏng chừng này cùng Thiệu Lệ Hồng cũng có rất lớn quan hệ.

Thiệu Dịch Thụ gia trong viện tụ người nhiều nhất, cũng tối loạn.

Trong viện gặp hai lượng đại bôn thẳng hướng Thiệu Dịch Thụ nhà sân mở ra, người người đều dừng lại nói chuyện, dùng ngạc nhiên ánh mắt nhìn chằm chằm đại bôn.

Ở Vân Sơn thôn, trừ bỏ thôn bí thư chi bộ hai ba gia giàu có người ta có xe, còn không có người mua xe hơi, càng đừng nói trên đường xe, đột nhiên gian này đại buổi tối có hai lượng đại bôn thẳng hướng Thiệu Dịch Thụ gia mở ra, còn làm cho trong thôn nhân cảm thấy khiếp sợ cùng không thể tưởng tượng.

Làm xe dừng lại, Thiệu Dịch Thụ người một nhà theo đại bôn đi ra khi, trong viện thôn dân lập tức liền sôi trào.

“Là Dịch Thụ!”

“Là Dịch Thụ thúc!”

“Là Kiến Đông mẹ!”

“Ai nha, Lệ Hồng cũng đã về rồi!”

“Đây chính là đại bôn! Hảo xe a, giống như muốn một trăm nhiều vạn đâu!”

“Dịch Thụ thúc ngươi thật đúng là phong cách tây a, ngồi đại bôn xe trở về a!”

“……”…,

Trong viện ầm ầm, nói cái gì nói đều có, đem Thiệu Dịch Thụ nói được lần cảm trên mặt có vinh quang, bất quá khi hắn chung quanh nhìn xung quanh chính là không thấy được chính mình hai con trai, ngay cả con dâu cũng chưa nhìn thấy, dần dần sắc mặt liền trở nên có chút khó coi đứng lên, nói:“Kiến Đông, Kiến Minh đâu?”

Thiệu Dịch Thụ như vậy nhất mở miệng, sân lập tức im lặng xuống dưới.

Sân nhất an tĩnh lại, Thiệu Dịch Thụ đám người chợt nghe đã có nức nở thanh, tiểu hài tử khóc nháo thanh theo trong phòng truyền ra đến, tiếp theo kia nức nở thanh cùng khóc nháo thanh từ vươn xa gần, cũng là hai nữ nhân đều tự mang theo hai tiểu hài tử một phen nước mũi một phen hai mắt đẫm lệ lệ theo trong phòng đi ra.

Kia hai nữ nhân gặp Thiệu Dịch Thụ bọn họ trở về, lập tức liền “Oa” một tiếng lên tiếng khóc rống lên.

“Khóc cái gì khóc? Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?

Kiến Đông, Kiến Minh bọn họ không đều đã muốn thả lại đến đây sao? Bọn họ đâu?" vốn Thiệu Dịch Thụ còn đang suy nghĩ như thế nào chiêu đãi Hạ Vân Kiệt, Chu Hiểu Diễm còn có lão phó tỉnh trưởng tôn tử, những người này ở bọn họ nông dân trong mắt đều là khách quý, này đại buổi tối cố ý tới rồi, tự nhiên muốn nhiệt tình chiêu đãi, cũng không nghĩ đến phía trước điện thoại lão gọi điện thoại không có người tiếp, hiện tại một hồi về nhà lại là như vậy một bộ lộn xộn bộ dáng, con trai ngay cả nhân ảnh đều không thấy được, con dâu nhìn thấy chính mình lại chỉ biết là khóc, Thiệu Dịch Thụ nhịn không được không nể mặt quát mắng nói.

"Kiến, Kiến Đông bọn họ bị người phái xuất sở cấp bắt đi !" Thiệu Dịch Thụ ở nhà hiển nhiên rất uy vọng, hắn này vừa quát, hai con dâu còn có hai cháu lập tức liền đình chỉ khóc, sau đó nghẹn ngào trả lời.

"Bị ra phái xuất sở chộp đi ? Không phải nói đã muốn thả lại đến đây sao?" Thiệu Dịch Thụ nghe vậy khó hiểu nói.

"Là thả lại đến đây, nhưng là không lâu sau phái xuất sở lại đem bọn họ cấp bắt đi. Nói bọn họ đả thương người, còn phá hủy xí nghiệp tài sản." Thiệu Dịch Thụ con trai cả tức phụ trả lời.

"Ta thảo! Kiệt ca, ta hiện tại phải đi hủy đi mẹ nó chó má phái xuất sở!" Thiệu Dịch Thụ con trai cả tức phụ đang nói vừa mới hạ xuống, Thiệu Dịch Thụ còn không có tới kịp phản ứng, La Chính Hiên lại sớm đã hai mắt đỏ lên, mắt lộ ra hung quang nói.

Khó được Kiệt ca phân phó hắn làm một việc, không nghĩ tới lại náo loạn như vậy cái kết quả, La Chính Hiên quả thực so với chính mình bị bắt đến phái xuất sở còn muốn lo lắng khổ sở.

Đại cữu tử, cậu em vợ lại bị bắt đến phái xuất sở, lúc này Hạ Vân Kiệt tâm tình tự nhiên cũng rất là khó chịu, bất quá hắn cũng không giống La Chính Hiên như vậy xúc động, cũng có thể lý giải La Chính Hiên tâm tình, thân thủ cầm trụ xoay người liền chuẩn bị tìm phái xuất sở tính sổ La Chính Hiên cánh tay, bình tĩnh mặt nói:“Việc này không trách ngươi Chính Hiên, ngoài ý muốn luôn có. Cũng may chính là người bị nhốt tại phái xuất sở, tánh mạng đều là không lo, ngươi đừng vội, ta xem chuyện này không đơn giản như vậy.”

La Chính Hiên gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, càng phát ra cảm thấy lo lắng, đường đường bảy thước nam nhi nhịn không được hốc mắt đều đỏ, nói:“Kiệt ca, như vậy điểm việc nhỏ cũng chưa làm tốt, ta không mặt mũi gặp ngài a!”

“Đều nói không liên quan chuyện của ngươi, ngươi cũng đừng tái bạch trách, hừ, Huyện trưởng tự mình ra mặt, bọn họ còn thả lại bắt, xem ra bọn họ thế lực không nhỏ, ta đổ muốn nhìn một chút, chuyện này mặt sau đến tột cùng còn liên lụy tới bao nhiêu người?” Hạ Vân Kiệt thật mạnh vỗ vỗ La Chính Hiên bả vai, trong mắt hàn quang lóe ra nói.

Hạ Vân Kiệt rất ít tức giận, nhưng lúc này đây hắn lại động tức giận. Bởi vì La Chính Hiên cảm thấy không mặt mũi gặp mặt hắn, hắn Hạ Vân Kiệt đồng dạng cũng hiểu được không có thể diện đối mặt Thiệu Lệ Hồng cùng người nhà của nàng, không phải sao? Phía trước nói như vậy có tin tưởng, nhưng nay đâu?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 409 : Tuyệt không dễ dàng bỏ qua

Gặp Hạ Vân Kiệt tức giận, vốn cũng bị vây cực độ phẫn nộ trung La Chính Hiên không hiểu cảm thấy đáy lòng dâng lên một cỗ hàn khí.

Ở đây không ai so với La Chính Hiên rõ ràng hơn Hạ Vân Kiệt thực lực, đây chính là thần tiên sống có thể trực tiếp ngăn cản thiên lôi a, hắn muốn tức giận, La Chính Hiên thật không biết có ai có thể thừa nhận được hắn tức giận.

Hạ Vân Kiệt cùng La Chính Hiên nói xong sau, chuyển hướng về phía Thiệu Dịch Thụ, mà lúc này Thiệu Dịch Thụ đã muốn phục hồi tinh thần lại, làm Hạ Vân Kiệt chuyển hướng hắn khi, hắn cũng đang nhìn về phía Hạ Vân Kiệt, trong mắt mang theo một tia cầu xin cùng chờ mong.

“Tiểu Hạ, phía trước đều là ta không đúng, ngài có thể hay không xem ở Lệ Hồng tình phân, lại giúp giúp……” Thiệu Dịch Thụ lão lệ tung hoành cầu xin.

Tuy rằng này hơn phân nửa đời Thiệu Dịch Thụ đều là mặt hướng hoàng thổ lưng hướng thiên, nhưng tốt xấu cũng sống một bó to tuổi, con trai bị thả lại lần nữa bị bắt trở về, này ý nghĩa cái gì, hắn còn là ẩn ẩn có thể đoán được một ít. Sự tình hiển nhiên so với trong tưởng tượng nghiêm trọng rất nhiều, hơn nữa Cao Minh Lượng đám người cũng hiển nhiên không nghĩ như vậy buông tha Kiến Đông đám nháo sự. Rơi vào đường cùng, Thiệu Dịch Thụ chỉ có thể lại lần nữa cầu thượng Hạ Vân Kiệt. Hiện tại hắn cũng chỉ có thể cầu Hạ Vân Kiệt!

“Bá phụ, chuyện này là ta sơ sót, ngài yên tâm, ta hướng ngài cam đoan hai vị ca ca không chỉ có hội bình

an trở về, hơn nữa ô nhiễm môi trường người phụ trách, còn có người bao che bọn họ, đều nhất định hội đã bị pháp luật chế tài!" Hạ Vân Kiệt gặp Thiệu Dịch Thụ lão lệ tung hoành cầu xin chính mình, trong lòng đổ đặc biệt khó chịu, không đợi Thiệu Dịch Thụ đem nói cho hết lời, sớm đã vỗ lão nhân tay, vẻ mặt áy náy cũng kiên quyết nói.

Ở đây thôn dân gặp Thiệu Dịch Thụ chỉ cần cầu Hạ Vân Kiệt vị này người trẻ tuổi đã muốn có điểm kỳ quái, nay lại thấy Hạ Vân Kiệt nói chuyện khẩu khí lớn như vậy, không khỏi tất cả đều âm thầm giật mình, bất quá rất nhanh còn có một vị nam tử mở miệng nói:"Vô dụng vị này tiểu ca, ta nghe nói chuyện này giống như huyện chính phủ bên kia mọi người chào hỏi, nhưng Cao Minh Lượng tỷ phu là chúng ta huyện huyện ủy thư ký, hắn không chịu bỏ qua, hơn nữa phái xuất sở sở trưởng Khâu Chấn Hải vốn liền cùng hắn quan hệ mật thiết, cho nên……"

"Đứa nhỏ hắn ba, ngươi ít nói vài câu." Một vị đại thẩm gặp trượng phu mở miệng ngậm miệng chính là huyện chính phủ, huyện ủy thư ký cái gì, trong lòng hiển nhiên có điểm lo lắng bị trả thù, vội vàng kéo kéo hắn quần áo nhắc nhở nói.

"Ít nói vài câu cái rắm, ta sợ cái chúc! Chúng ta thôn đều cấp muốn làm thành như vậy chướng khí mù mịt, nếu không những nói, chỉ sợ khi nào thì ung thư, ngay cả muốn nói cơ hội đều không có." Nam tử gặp nhà mình phụ nữ đánh gãy chính mình trong lời nói, bắt tay dùng sức vung, bỏ ra tay nàng, vẻ mặt tức giận nói.

Nam tử thốt ra lời này ra, trong viện lại im lặng xuống dưới, một hồi lâu nhi mới vang lên một tiếng tiếng than thở.

Người ta có quyền thế, bọn họ tức giận có năng lực thế

nào? Đơn giản cũng đã nói vài câu cho hả giận trong lời nói!

“Chính Hiên, Tiếu Giang huyện Huyện trưởng theo các ngươi nhà là cái gì quan hệ?” Hạ Vân Kiệt nghe trong viện than thở thanh âm, cố nén nội tâm phẫn nộ, bình tĩnh mặt hỏi La Chính Hiên.

“Nghe ta gia gia nói, Trịnh Nhất Kiệt là hắn trước kia thủ hạ, hắn có thể lên làm Tiếu Giang huyện Huyện trưởng, ta thúc thúc cũng ra không ít lực. Bất quá người này tính cách quá mức nhu nhược, hơn nữa ta thúc thúc hiện tại ở Tây Bình thị nhậm chức, quản không đến Tiếu Giang huyện, mà Tiếu Giang huyện huyện ủy thư ký Tiêu Vân Tài là sinh trưởng ở địa phương Tiếu Giang huyện nhân, ở Tiếu Giang huyện căn cơ rất sâu, trước kia lại là Định Nguyên thị thị ủy thư ký Mã Mẫn Thụy bí thư, Mã Mẫn Thụy phi thường duy trì hắn, cho nên ở Tiếu Giang huyện Trịnh Nhất Kiệt vẫn bị Tiêu Vân Tài cấp áp chế. Chỉ là chúng ta như thế nào cũng không nghĩ tới này Trịnh Nhất Kiệt thế nhưng uất ức đến bực này trình độ, ngay cả cái trấn phái xuất sở sở trưởng đều trấn không được!” La Chính Hiên một năm một mười giải thích nói, giải thích đến mặt sau khi nhịn không được cầm quyền đầu, hiển nhiên hắn đối với thiệu Lệ Hồng hai vị ca ca lại bị bắt đến phái xuất sở chuyện này còn canh cánh trong lòng.

“Nói như thế đến này Trịnh Nhất Kiệt coi như là nửa La gia phe phái, nếu như vậy, ngươi cho ngươi gia gia gọi điện thoại, đã nói là của ta ý tứ, thỉnh hắn tự mình cấp Trịnh Nhất Kiệt gọi điện thoại, làm cho hắn ra mặt đến Dương Quan trấn phái xuất sở cho ta đem người cấp lao đi ra, ta đổ muốn nhìn một chút Cao Minh Lượng cùng Tiêu Vân Tài bọn họ đến tột cùng có thể càn rỡ đến loại nào trình độ?” Hạ Vân Kiệt mặt lạnh lùng nói.

Nguyên bản Hạ Vân Kiệt cũng không có nghĩ tới đem sự

tình huyên rất lớn, chỉ cần đem Cao Minh Lượng đem ra công lý, trả Vân Sơn thôn một mảnh trời xanh nước biếc còn chưa tính, nhưng nay hắn cũng không muốn tức sự ninh nhân. Hắn không chỉ có muốn đem Cao Minh Lượng đem ra công lý, còn muốn đem sở hữu bao che hắn quan viên tất cả đều cấp đem ra công lý.

Bởi vì này sao một chút chuyện nhỏ cũng chưa làm tốt, La Chính Hiên chính vẫn lo lắng Hạ Vân Kiệt hội mất hứng bọn họ La gia, không hề tin tưởng bọn họ La gia, nay gặp Hạ Vân Kiệt còn là thỉnh hắn La gia ra mặt, La Chính Hiên tinh thần không khỏi lâm vào chấn động, đây chính là bọn họ La gia ở Hạ Vân Kiệt trước mặt huyết tẩy sỉ nhục cơ hội.

Trên thực tế, Hạ Vân Kiệt đến bây giờ còn không có vận dụng này khác lực lượng cũng quả thật có chiếu cố đến La gia mặt mũi nguyên nhân ở bên trong.

“Kiệt ca, ngài yên tâm, lần này sự tình chúng ta tuyệt không hội tái muốn làm tạp, ta làm cho ông nội của ta trực tiếp cấp tỉnh ủy lãnh đạo gọi điện thoại. Ông nội của ta tuy rằng về hưu nhiều năm, nhưng lấy hắn tư lịch, chúng ta La gia ở Tây Lĩnh tỉnh thế lực, cho dù tỉnh ủy thư ký cũng muốn bán hắn vài phần bạc mặt.” La Chính Hiên vỗ trong ngực nói.

“Không cần, hiện tại không cần kinh động tỉnh ủy lãnh đạo, khiến cho Trịnh Nhất Kiệt xuất mặt.” Hạ Vân Kiệt xua tay nói, trong mắt lóe ra làm cho người ta tim đập nhanh hàn quang.

“Ngài tưởng dẫn xà xuất động? Đem sự tình hoàn toàn muốn làm lớn?” La Chính Hiên đúng là vẫn còn tuổi trẻ, thích nhất kích thích náo nhiệt, gặp Hạ Vân Kiệt có đem sự tình muốn làm đại ý đồ, không khỏi cùng đánh kê huyết dường như, vẻ mặt hưng phấn nói.

Trên thực tế, chuyện này La Chính Hiên cũng nghẹn nhất bụng uất ức hỏa, hắn đương nhiên cũng không hy vọng ngay từ đầu xin mời tỉnh ủy lãnh đạo ra mặt, trực tiếp đem sự tình cấp áp chế đi.

Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến điểm gật đầu, hắn là người nào, hắn nữ nhân huynh đệ cũng là người khác tưởng đạp liền đạp, muốn bắt đã bắt ?

Gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu, La Chính Hiên kia khuôn mặt anh tuấn cùng nữ nhân hiểu được nhất biện lộ ra một chút ngoan lệ cười lạnh, lập tức cầm lấy di động cho hắn gia gia La Vĩnh Phu gọi đi qua.

La Vĩnh Phu vừa nghe nói muốn làm nửa ngày, Hạ tiền bối, Hạ đại sư phó thác người thế nhưng lại bị bắt vào phái xuất sở, quả thực liền so với bị người trước mặt mọi người tát một bàn tay còn muốn tích, thiếu chút nữa đương trường sẽ không đem điện thoại cấp tạp.

“Ngươi cùng Hạ đại sư nói, chuyện này gia gia có quý cùng hắn, ta cái này trực tiếp cấp tỉnh ủy lãnh đạo gọi điện thoại. Ta thảo, thật đúng là vô pháp vô thiên !” Cả đời không như thế nào bạo quá lời thô tục lão nhân, ở động nóng tính tình huống hạ, cũng kìm lòng không được nổ lên lời thô tục.

“Đừng, gia gia, Kiệt ca hắn tạm thời còn không tưởng kinh động tỉnh ủy lãnh đạo, hắn muốn mời ngài……” La Chính Hiên đem Hạ Vân Kiệt ý tứ nói với hắn một lần.

“Này đám người quả thật khiến cho kỳ cục, là hẳn là hảo hảo trị nhất trị, nghiêm trị một nhóm người mới được!” La Vĩnh Phu nghe vậy trầm ngâm một lát nói:“Ngươi chuyển cáo Hạ đại sư, ta cái này cấp Trịnh Nhất Kiệt gọi điện thoại, làm cho hắn tự mình ra mặt đòi người.”

Nói xong La Vĩnh Phu treo tôn tử điện thoại, nhất cắt đứt

tôn tử điện thoại sau, La Vĩnh Phu lại lập tức cho hắn từng thủ hạ Trịnh Nhất Kiệt bát đi điện thoại.

Điện thoại quay số sau, La Vĩnh Phu tự nhiên không thiếu được đem Trịnh Nhất Kiệt một chút thoá mạ.

Trịnh Nhất Kiệt tuy rằng là một huyện trưởng, nhưng ở lão lãnh đạo trước mặt hắn cũng là nửa câu nói cũng không dám hé răng, chờ La Vĩnh Phu phát tiết một lần sau, Trịnh Nhất Kiệt mới thật cẩn thận nói:“Lão lãnh đạo, chuyện này là ta không có làm đúng chỗ, ta thực xin lỗi ngài, ta cái này tự mình đi một chuyến Dương Quan trấn.”

“Ngươi không chỉ có muốn đích thân đi một chuyến Dương Quan trấn, còn muốn đem người cho ta tự mình đưa đến Vân Sơn thôn. Vân Sơn thôn có một vị họ Hạ người trẻ tuổi, hắn là một vị phi thường đặc thù, hiện tại ta tôn tử chính cùng hắn. Ngươi cấp cho ta nhớ kỹ, hắn gọi ngươi làm gì ngươi liền làm gì, liền đem hắn làm tỉnh ủy Thái thư ký giống nhau đến đối đãi. Chuyện này ngươi muốn làm tốt lắm, có lẽ ngươi ở về hưu trước có thể chân chính chủ chính một phương, ngươi nếu làm không tốt, vậy ngươi liền cho ta trước tiên về hưu dưỡng lão đi.” La Vĩnh Phu ngữ khí nghiêm túc phân phó nói.

Trịnh Nhất Kiệt tuy rằng tính cách tương đối có chút yếu đuối, nhưng hắn ở quan trường có thể một đường đi đến Huyện trưởng vị trí, lại khởi là đơn giản hạng người? Đơn giản Tiêu Vân Tài ở Tiếu Giang thế lực thật sự quá sâu quá lớn, mặt trên lại có thị ủy một tay duy trì, hắn này Huyện trưởng vừa đến Tiếu Giang huyện liền cơ hồ bị mất quyền lực. Theo nào đó góc độ giảng, uất ức cũng là xuất phát từ bất đắc dĩ. Nay nghe La Vĩnh Phu vị này ở Tây Lĩnh tỉnh quyền thế thật lớn lão nhân như thế nghiêm túc phân phó hắn, hơn nữa đem một vị người trẻ tuổi so sánh thành tỉnh ủy thư ký, Trịnh Nhất

Kiệt trong lòng khiếp sợ vạn phần đồng thời cũng lập tức ý hội lại đây, lần này nếu làm tốt lắm, hắn có lẽ thật có thể đem Tiêu Vân Tài cấp ban đổ.

Mà đây là hắn vẫn muốn làm sự tình, nhưng không có thực lực làm việc!

“Lão lãnh đạo, ngài yên tâm, lần này ta sẽ đem sự tình làm được thỏa thỏa đáng làm.” Trịnh Nhất Kiệt ngữ khí kiên định bề mặt thái nói.

“Tốt lắm, đừng nữa lãng phí thời gian, lập tức cho ta đi làm chuyện này.” La Vĩnh Phu gặp Trịnh Nhất Kiệt hiểu được chính mình ý tứ, thế này mới treo điện thoại.

Trịnh Nhất Kiệt Huyện trưởng, năm nay năm mươi tuổi, ở trong quan trường coi như là đang lúc tráng niên, nếu làm tốt lắm còn là có cơ hội tái hướng lên trên đi, nhưng hắn vẫn bị Tiêu Vân Tài đè nặng, căn bản khó có sở làm, điều này làm cho hắn vẫn buồn bực thất bại. Mà nay ngày đường đường một huyện trưởng, thế nhưng ngay cả một trấn phái xuất sở sở trưởng đều dám đối với hắn âm phụng dương vi, không đem hắn lời nói để vào mắt, này kỳ thật cũng làm cho Trịnh Nhất Kiệt lần cảm khuất nhục, cho nên nhất quải điệu lão lãnh đạo điện thoại sau, Trịnh Nhất Kiệt lập tức mặt âm trầm, kêu lên tài xế cùng bí thư một đường hướng Dương Quan trấn đuổi.

Trịnh Nhất Kiệt tái như thế nào bị Tiêu Vân Tài áp chế, nhưng hắn nói như thế nào cũng là Tiếu Giang huyện một huyện trưởng, hành chính thủ trưởng, hắn tự mình ra mặt, Dương Quan trấn phái xuất sở đúng là vẫn còn đỉnh không được áp lực, chỉ có thể tùy ý Trịnh Nhất Kiệt Huyện trưởng đem người mang đi.

Người nhất bị Trịnh Nhất Kiệt Huyện trưởng cấp mang đi, Khâu Chấn Hải liền lập tức liên hệ Cao Minh Lượng

“Ta thảo, hắn Trịnh Nhất Kiệt muốn làm gì? Không phải là vài cái nháo sự điêu dân sao? Về phần động can qua lớn như vậy sao?” Cao Minh Lượng lúc này nhưng thật ra biết Trịnh Nhất Kiệt tự mình đại giá quang lâm, thả người chuyện này trách không được Khâu Chấn Hải, nhưng nghe nói người bị mang đi, hắn còn là vạn phần căm tức, vỗ cái bàn mắng nổi lên Trịnh Nhất Kiệt.

“Ta xem chuyện này có điểm kỳ quái, sẽ không là Trịnh Nhất Kiệt tưởng tại đây sự kiện làm văn, mượn này phản kích Tiêu thư ký đi?” Cao Minh Lượng lời nói nhưng thật ra nhắc nhở Khâu Chấn Hải, nghe vậy nhịn không được vuốt cằm, hai mắt lóe ra nghi hoặc khó hiểu ánh mắt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 410 : Lên án mạnh mẽ Huyện trưởng

“Con mẹ nó, hắn Trịnh Nhất Kiệt ăn gan hùm mật gấu sao? Dám theo ta tỷ phu chống đối?” Cao Minh Lượng vẻ mặt khinh thường phản bác nói.

“Con thỏ nóng nảy còn cắn người đâu này Trịnh Nhất Kiệt từ năm trước đến đến Tiếu Giang huyện sau khắp nơi bị Tiêu thư kí cản tay, ta xem hắn ở mặt ngoài tuy rằng biểu hiện thật sự đạo đức tốt, không cùng Tiêu thư kí tranh quyền, trên thực tế hắn trong lòng khẳng định lúc nào cũng khắc khắc nghĩ đem Tiêu thư kí kéo xuống vị trí. Bằng không ngươi cũng không phải không biết này Vân Sơn thôn có cái gì hoa văn, ngay cả cái sinh viên cũng không xảy ra một cái ngươi nói này Trịnh Nhất Kiệt nếu không phải tưởng tại đây chuyện làm văn, hắn ra này đầu cho cái gì?” Khâu Chấn Hải tuy rằng chính là cái phái xuất sở sở trưởng, nhưng đối quan trường sự tình lại mò so với Cao Minh Lượng này nhà giàu mới nổi thấu triệt không ít, nghe vậy nói.

“Ngươi như vậy vừa nói, đổ thật là có vài phần đạo lý. Này Vân Sơn thôn ta là biết được rất rõ ràng, căn bản là không ra quá người thế nào, về phần Thiệu Dịch Thụ nhà bọn họ lại nhiều thế hệ nông dân, có năng lực có cái gì hoa văn. Này Trịnh Nhất Kiệt quả thật không đạo lý vì bọn họ xuất đầu a!” Khâu Chấn Hải như vậy nhất giải thích, Cao Minh Lượng cũng đi theo vẻ mặt hoài nghi sờ nổi lên cằm.

“Xem ra rất có thể là Trịnh Nhất Kiệt rốt cục kiềm chế không được, tưởng muốn làm điểm động tĩnh. Ta xem Cao tổng, ngươi tốt nhất còn là trước tiên với ngươi tỷ phu lên tiếng kêu gọi, chuyện này nói tuy nhỏ, nói lớn cũng lớn, dù sao Trịnh Nhất Kiệt tái không quyền, người ta cũng là một huyện Huyện trưởng, thật muốn bị hắn

cấp thu không để, muốn làm không tốt cũng muốn lộng chúng ta một thân tinh tao vị.” Khâu Chấn Hải thần sắc có điểm ngưng trọng nói.

“Thiết, liền hắn này nhuyễn đản có thể nhấc lên cái gì bọt sóng. Bất quá thận trọng khởi kiến, ta nghe ngươi, theo ta tỷ phu nhắc tới. Bất quá tốt nhất tiểu tử này không cần làm cái gì hoa văn, nếu không cuối cùng mất mặt là hắn!” Cao Minh Lượng vẻ mặt khinh thường nói.

“Cẩn thận sử vạn năm thuyền, tốt nhất cũng trước tiên cùng bảo vệ môi trường ngành cái gì lên tiếng kêu gọi, ta xem Trịnh Nhất Kiệt thật muốn tưởng muốn làm trò, khẳng định là từ này một khối vào tay!” Khâu Chấn Hải nói.

“Ân, biết.” Cao Minh Lượng tuy rằng ỷ vào hắn tỷ phu ở Tiếu Giang huyện làm xằng làm bậy, nhưng có thể mở xí nghiệp kiếm tiền, nhưng cũng không phải cái gì cũng đều không hiểu ăn chơi trác táng, nghe vậy gật gật đầu nói.

Đáng thương Cao Minh Lượng bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới, Thiệu Dịch Thụ nhà bọn họ quả thật là nhiều thế hệ nông dân, quả thật không ra quá người thế nào, nhưng bọn hắn gia nữ nhi nay lại thành một vị thần tiên sống nữ nhân !

Làm Trịnh Nhất Kiệt đuổi tới Vân Sơn thôn khi, lúc này đã muốn là đêm khuya mười một giờ.

Bất quá Thiệu Dịch Thụ gia còn là đèn đuốc sáng trưng, trong viện còn tụ không ít thôn dân. Vừa rồi Hạ Vân Kiệt đã muốn nói cho Thiệu Dịch Thụ bọn họ, cam đoan hôm nay buổi tối thiệu kiến đông bọn họ hội về nhà, bất quá trừ bỏ Thiệu Dịch Thụ lão đôi tin tưởng Hạ Vân Kiệt trong lời nói, còn lại thôn dân trên cơ bản đều trì hoài nghi thái độ.

Cũng là, cho dù các ngươi lái đại bôn lại đây, khả người ta hậu trường nhưng là huyện ủy thư kí, toàn bộ Tiếu Giang huyện lớn nhất quan viên. Cái gọi là cường long không áp địa đầu xà, huống chi là ở Tiếu Giang huyện kinh doanh nhiều năm, thâm căn cố đế huyện ủy thư kí đâu?

Đang lúc thôn dân còn tại nghị luận ào ào khi, Huyện trưởng xe cũng rốt cục chạy đến Thiệu gia đại viện.

“Kiến Đông bọn họ đã trở lại!”

“Kiến Minh bọn họ đã trở lại!”

Gặp Thiệu Lệ Hồng hai vị ca ca, còn có này khác hai vị nháo sự thôn dân theo trong xe xuống dưới, Thiệu gia đại viện lập tức liền sôi trào lên, ngược lại là theo sau xuống xe Trịnh Nhất Kiệt Huyện trưởng bị thôn dân cấp xem nhẹ.

Thẳng đến thôn dân phát hiện trong đó một chiếc xe biển số xe không tầm thường, trong xe xuống dưới một vị trung niên nam tử rất giống thường xuyên ở huyện đài truyền hình mặt mày rạng rỡ huyện lãnh đạo, thế này mới có người nhận ra Trịnh Nhất Kiệt đến, kinh hô đứng lên nói:“Là Trịnh huyện trưởng, Trịnh huyện trưởng đến đây!”

Tuy rằng Trung Quốc ngạn ngữ nói thất phẩm Huyện lệnh chính là quan tép riu, nhưng trên thực tế ở dân chúng trong mắt, này Huyện trưởng nhưng là thật sự đại quan, là đại quan quản Tiếu Giang huyện sáu mươi vạn dân cư. Làm Trịnh huyện trưởng tự mình đến Vân Sơn thôn tin tức truyền mở ra sau, toàn bộ Vân Sơn thôn đều hoàn toàn sôi trào.

Mọi người bôn tẩu bẩm báo, tựa hồ rốt cục thấy được hy

vọng ánh rạng đông, chỉ có thôn bí thư chi bộ tư dưới cùng vài vị thôn ủy cho bộ không mặn không nhạt nói một câu:“Cánh tay không lay chuyển được đùi, ta xem Trịnh huyện trưởng nhiều nhất cũng bước đi đi qua, chuyện này các ngươi cũng không muốn tham gia, coi như không ở nhà.”

Nhìn thôn dân dâng mà đến, tất cả đều vẻ mặt oán giận về phía chính mình mắng đông nguyên mạ điện hán tội, Trịnh Nhất Kiệt trong lòng cảm thấy phẫn nộ đồng thời cũng cảm thấy thập phần hổ thẹn.

Thân là một huyện trưởng, phía dưới dân chúng chịu ủy khuất nhiều như vậy, oán khí lớn như vậy, hắn này Huyện trưởng cũng là chẳng quan tâm, này Huyện trưởng làm được cũng quả thật uất ức.

“Các vị hương thân trưởng bối, các ngươi yên tâm, nếu hôm nay ta Trịnh Nhất Kiệt tới nơi này, có quan đông nguyên mạ điện hán ô nhiễm sự tình, ta nhất định hội tra rõ rốt cuộc, hiện tại thời gian không còn sớm, còn thỉnh các vị hương thân trưởng bối đều tan đi.” Trịnh Nhất Kiệt bao hàm thâm tình cùng kiên định đối thôn dân nói.

“Cảm ơn, Trịnh huyện trưởng, ngài là quan tốt, là thanh thiên đại lão gia a” Gặp Trịnh Nhất Kiệt Huyện trưởng như thế cam đoan, thôn dân đều thực kích động, vài vị lão thôn dân còn giữ lại truyền thống tư tưởng, thậm chí kêu nổi lên thanh thiên đại lão gia !

Đại bộ phận thôn dân cuối cùng còn là tan đi, chỉ có một ít Thiệu Dịch Thụ thân tộc không muốn đi giữ lại.

Đại bộ phận thôn dân tan đi sau, Trịnh Nhất Kiệt liền vào Thiệu Dịch Thụ phòng ở.

Trịnh Nhất Kiệt tiến ốc liền liếc mắt một cái nhận ra ánh mắt gian cùng lão lãnh đạo La Vĩnh Phu có điểm giống

nhau La Chính Hiên đến, tiếp theo lại lập tức chú ý tới chính lạnh mặt cấp Thiệu Kiến Đông, Thiệu Kiến Minh hai huynh đệ xem thương thế Hạ Vân Kiệt.

Tuy rằng Trịnh Nhất Kiệt không biết Hạ Vân Kiệt, nhưng theo hắn trên người xuất từ mốt đại sư Scola tự mình thiết kế, điệu thấp nhưng lại lộ ra một loại không thể dùng ngôn ngữ hình dung cao quý trang phục, còn có hắn trên người phát ra một cỗ làm cho người ta không hiểu trái tim băng giá tức giận, còn là lập tức nhận ra trước mắt vị này người trẻ tuổi chính là lão lãnh đạo La Vĩnh Phu phía trước công đạo quá muốn giống tỉnh ủy thư kí giống nhau tôn kính Hạ Vân Kiệt.

Nhận ra Hạ Vân Kiệt sau, Trịnh Nhất Kiệt âm thầm khiếp sợ vô cùng, hắn chẳng thể nghĩ tới đối phương đã vậy còn quá tuổi trẻ, bất quá khiếp sợ về khiếp sợ, lão lãnh đạo nhưng là chính miệng nói với hắn quá muốn đem đối phương làm tỉnh ủy thư kí giống nhau đến đối đãi, Trịnh Nhất Kiệt cũng là nửa điểm cũng chưa dám chậm trễ, vội vàng tiến lên một bước, cung khiêm nói:“Ngài hảo, ngài nhất định chính là Hạ Vân Kiệt Hạ tiên sinh.”

Hạ Vân Kiệt lúc này tâm tình phi thường kém, bởi vì hai vị “Đại cữu tử” Không chỉ có bị bắt đi phái xuất sở, hơn nữa hiển nhiên ở phái xuất sở còn đã bị đòn hiểm, lúc này cả người đều là đau xót, cho nên tâm tình cực kém Hạ Vân Kiệt gặp Trịnh Nhất Kiệt tiến lên đây cùng chính mình chào hỏi, nhịn không được hướng hắn lên án mạnh mẽ nói:“Ngươi nói cho ta biết, ngươi này Huyện trưởng là như thế nào làm ? Ô nhiễm môi trường như vậy nghiêm trọng ngươi mặc kệ, phái xuất sở loạn bắt người loạn đánh người, ngươi cũng quản không được”

Hạ Vân Kiệt trong lời nói làm cho Trịnh Nhất Kiệt lần cảm hổ thẹn đồng thời cũng càng phát ra chiến căng, quan tới Huyện trưởng tới nay, trừ bỏ thượng cấp lãnh đạo, cơ hồ đã muốn không ai dám như vậy giáp mặt lên

án mạnh mẽ hắn, mà Hạ Vân Kiệt như vậy một vị người trẻ tuổi lại dám, hơn nữa thoạt nhìn phi thường tự nhiên.

“Thực xin lỗi Hạ tiên sinh, đây đều là của ta thất trách, ta hướng ngài còn có Vân Sơn thôn thôn dân trịnh trọng xin lỗi.” Trịnh Nhất Kiệt kinh sợ cúi đầu xin lỗi.

Xin lỗi sau, Trịnh Nhất Kiệt lại thẳng nổi lên lưng, vẻ mặt kiên quyết nói:“Bất quá ngài yên tâm, chẳng sợ ta này Huyện trưởng không làm, có quan đông nguyên mạ điện hán sự tình, ta nhất định tra rõ rốt cuộc.”

Hạ Vân Kiệt gặp Trịnh Nhất Kiệt thái độ coi như thành khẩn kiên quyết, lại nhìn hắn tướng mạo trừ bỏ tính cách thiên nhu nhược, làm người coi như chính trực cũng tương đối trọng cảm tình, thế này mới sắc mặt hơi hoãn nói:“Yên tâm, chỉ cần ngươi làm chân chính Huyện trưởng vì người dân phục vụ, không có gì một người năng động ngươi, ai dám động ngươi, ta khiến cho ai cút đi.”

Hạ Vân Kiệt lời nói làm cho Trịnh Nhất Kiệt tinh thần lâm vào rung lên đồng thời cũng càng phát ra khiếp sợ, phải biết rằng đến hắn như vậy trình tự quan viên, có thể động hắn ít nhất cũng là thị cấp lãnh đạo, mà một khi đến thị cấp lãnh đạo ở Tây Lĩnh tỉnh đã muốn xem như chân chính quan lớn, cho dù hắn lão lãnh đạo La Vĩnh Phu cũng tuyệt không dám vọng ngôn làm cho bọn họ cút đi, nhưng trước mắt vị này người trẻ tuổi lại nói trảm đinh tiệt thiết, giống như muốn bắt xuống một vị quan lớn đối hắn mà nói căn bản không phải cái gì việc khó !

Trịnh Nhất Kiệt tuy là khiếp sợ, nhưng còn có thể bảo trì ý nghĩ thanh tỉnh cùng tự hỏi, mà ở trong phòng Thiệu Dịch Thụ người nhà, còn có này khác không có rời đi thân tộc lúc này tắc đã muốn hoàn toàn kinh choáng váng.

Bọn họ như thế nào cũng vô pháp tưởng tượng Thiệu Lệ Hồng nam nhân đến tột cùng là cái gì đến đây, thế nhưng ngay cả bọn họ huyện Huyện trưởng đều dám mắng, không chỉ có mắng, hơn nữa mắng sau, Huyện trưởng còn phải hướng hắn cúi đầu xin lỗi. Cái này cũng chưa tính cái gì, hắn thế nhưng còn nói ai dám động Huyện trưởng, hắn liền động ai. Lời này nói được nhiều vênh váo a, phỏng chừng cũng liền bọn họ Định Nguyên thị thị trưởng, thị ủy thư kí có tư cách này nói đi !

Thôn dân sức tưởng tượng cũng cũng chỉ đến thị này nhất cấp, tái đến tỉnh nhất cấp, bọn họ liền thật không dám tưởng tượng, hơn nữa tỉnh nhất cấp lãnh đạo cách bọn họ thế giới cũng quá xa.

“Nghe nói về ô nhiễm sự tình, thôn dân đã muốn nhiều lần hướng các cấp bảo vệ môi trường ngành phản ứng, nhưng cuối cùng đều làm qua loa. Như vậy, Trịnh huyện trưởng, sáng mai ngươi làm cho người ta thu thập hàng mẫu đưa đi Tây Lĩnh tỉnh các cấp bảo vệ môi trường ngành, thỉnh bọn họ kiểm tra đo lường, ta đổ muốn nhìn một chút lúc này bọn họ báo là cái gì kết quả!” Hạ Vân Kiệt không có để ý mọi người khiếp sợ, tiếp tục nói.

“Tốt, sáng mai ta khiến cho nhân thu thập mẫu cũng đưa đi Tây Lĩnh tỉnh các cấp bảo vệ môi trường ngành.” Trịnh Nhất Kiệt nghe vậy cả người chấn động, sau đó lập tức biểu tình nghiêm túc nói, trong mắt lại nhịn không được lóe ra một tia hoảng sợ sắc. Bởi vì theo Hạ Vân Kiệt lời nói trung, Trịnh Nhất Kiệt phát hiện Hạ Vân Kiệt lần này cần chỉnh không chỉ có là đông nguyên mạ điện hán thậm chí bảo vệ môi trường ngành cũng không buông tha.

Làm Trịnh Nhất Kiệt ở Thiệu Dịch Thụ nhà nghe Hạ Vân Kiệt phân phó khi, có liên quan Trịnh Nhất Kiệt tự mình đem người đưa về Vân Sơn thôn, cùng với hắn ở Thiệu gia trong đại viện đối thôn dân nói trong lời nói đều

truyền đến Cao Minh Lượng đám người trong tai, cũng cuối cùng từ Cao Minh Lượng khẩu truyền đến huyện ủy thư kí Tiêu Vân Tài trong tai.

Ba !

Đêm khuya, huyện ủy nhất hào người nhà lâu, tai to mặt lớn Tiếu Giang huyện huyện ủy thư kí Tiêu Vân Tài vẻ mặt phẫn nộ chụp bàn dựng lên.

“Hắn Trịnh Nhất Kiệt tưởng làm cái gì?”

“Tỷ phu, ngài này còn không rõ ràng sao? Hắn này rõ ràng là hướng về phía ngài đến. Này Tiếu Giang huyện có ô nhiễm xí nghiệp không có mười gia cũng có hai mươi gia, vì cái gì không tra bọn họ không nên tra ta? Hơn nữa này đêm hôm khuya khoắc còn cố ý chạy đến Vân Sơn thôn, cùng nhất bang thôn dân châm ngòi thổi gió.” Cao Minh Lượng âm mặt, thật cẩn thận đối Tiêu Vân Tài nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 411 : Đả thủ của Tiêu Vân Tài

“Vô nghĩa, này còn cần ngươi nhắc nhở sao?” Tiêu Vân Tài mặt âm trầm khiển trách.

“Là, là, tỷ phu ngài là loại người nào, liền Trịnh Nhất Kiệt điểm ấy quỷ tâm tư lại như thế nào thoát được quá ngài hoả nhãn kim tinh. Bất quá tỷ phu, ta kia nhà máy ngài cũng là biết đến, này nếu làm cho Trịnh Nhất Kiệt muốn làm đi xuống cũng không phải cái biện pháp a.” Cao Minh Lượng ở Tiêu Vân Tài trước mặt hoàn toàn không có ở dương quan trấn phái xuất sở sở trưởng Khâu Chấn Hải trước mặt uy phong, bị răn dạy một câu sau, lập tức liên tục cười làm lành nói.

“Không đầu óc, Trịnh Nhất Kiệt muốn thật là có bản lĩnh hội đợi cho hôm nay mới tức giận sao? Hừ, ta xem hắn là đầu óc nóng lên. Được rồi, ngươi làm cho người ta chặt chẽ chú ý Trịnh Nhất Kiệt hành động, đồng thời này hai ngày ngươi cũng chú ý một chút, nên đình trước đình dừng lại, đừng quá minh mục trương đảm.” Tiêu Vân Tài nghe vậy khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh nói.

Này hai năm ở chung xuống dưới, Trịnh Nhất Kiệt tính tình Tiêu Vân Tài đã sớm thăm dò rồi chứ, hơn nữa Trịnh Nhất Kiệt ở Định Nguyên thị cũng không có cái gì dựa vào sơn, mà hắn Tiêu Vân Tài cũng là theo Tiếu Giang huyện một gã bình thường công chức một đường đi đến huyện ủy thư ký vị trí thượng, Tiếu Giang huyện rất nhiều quan viên đều là hắn một tay đề bạt đi lên, ở Tiếu Giang huyện hắn định đoạt, hơn nữa hắn còn từng là Định Nguyên thị thị ủy thư ký Mã Mẫn Thụy bí thư, xem như Mã thư ký hệ nhân mã, cho nên Tiêu Vân Tài thật đúng là không đem Trịnh Nhất Kiệt này Huyện trưởng để vào mắt.

Đương nhiên Trịnh Nhất Kiệt dù sao cũng là một huyện trưởng, Tiêu Vân Tài còn là cố ý dặn dò cậu em vợ vài câu, để tránh lật thuyền trong mương.

“Đã biết tỷ phu, bất quá này Trịnh Nhất Kiệt cũng dám cùng tỷ phu ngài đối nghịch, này thuần túy là chính mình tự tìm phiền phức, ta xem không bằng thừa dịp lần này cơ hội rõ ràng bắt hắn cho muốn làm điệu.” Cao Minh Lượng gật gật đầu, sau đó vẻ mặt âm ngoan nói.

Cao Minh Lượng ở Tiếu Giang huyện hướng đến kiêu ngạo hoành hành quen, lần này Trịnh Nhất Kiệt thế nhưng chuyên môn nhằm vào hắn muốn làm sự tình, Cao Minh Lượng trong lòng tự nhiên là hận phải chết.

“Ta xem ngươi cũng liền điểm ấy kiến thức, ngươi cho là một Huyện trưởng nói muốn làm có thể muốn làm sao? Ngươi cho là muốn làm điệu Trịnh Nhất Kiệt có thể đến một Huyện trưởng so với hắn rất dễ đối phó sao?” Tiêu Vân Tài lại khiển trách.

“Hắc hắc, còn là tỷ phu có thấy xa, trách không được có thể làm thư ký, ta này đầu cũng là ngốc phải chết, ta như thế nào sẽ không nghĩ đến người còn là cũ tốt, hơn nữa giống Trịnh Nhất Kiệt người như vậy!” Cao Minh Lượng gãi đầu bồi cười nói.

“Được rồi, đêm đã khuya, ngươi trở về nghỉ ngơi đi, nhớ kỹ này hai ngày yên tĩnh một chút. Trịnh Nhất Kiệt bên kia ta sẽ xử lý, còn có nhà xưởng bị tạp sự tình, các ngươi hiện tại đừng nóng vội bắt người, để tránh khiến cho quần chúng sự tình, ta sẽ làm cho huyện công an cục người ra mặt điều tra, hết thảy ấn pháp luật đi, có phong phú nhân chứng vật chứng tái bắt người, như vậy tài năng làm cho bọn họ không thể nói gì nữa, cho dù Trịnh Nhất Kiệt xuất mặt cũng vô pháp có thể nói.” Tiêu Vân Tài trong lòng tuy rằng không thế nào để mắt chính

mình vị cậu em vợ, nhưng hắn vuốt mông ngựa công phu còn là làm cho hắn cử hưởng thụ, nghe vậy huy phất tay nói.

“Còn là tỷ phu lo lắng chu đáo, ta đây đi về trước, ngài cũng sớm điểm nghỉ ngơi.” Cao Minh Lượng lại vỗ Tiêu Vân Tài một cái mã thí, thế này mới cung kính lui đi ra ngoài.

Làm Cao Minh Lượng theo Tiêu Vân Tài gia rời đi khi, Trịnh Nhất Kiệt còn có La Chính Hiên đám người cũng ly khai Vân Sơn thôn, nhưng ở Hạ Vân Kiệt cố ý dưới, hắn cùng Chu Hiểu Diễm giữ lại.

Hiện tại Hạ Vân Kiệt ở Thiệu Lệ Hồng người nhà trong mắt là chân chính khách quý, hắn cố ý muốn lưu lại, không chê khí Thiệu gia bần hàn, điều này làm cho Thiệu Lệ Hồng người nhà vừa cảm động lại khó tránh khỏi khẩn trương.

Phải biết rằng Hạ Vân Kiệt nhưng là đại nhân vật ngay cả Huyện trưởng đều dám mắng a!

Thiệu Lệ Hồng nhà là ba gian song song phòng ở, Thiệu Dịch Thụ trực tiếp sửa sang lại ra một gian hai tầng lâu phòng ở cấp Hạ Vân Kiệt, Chu Hiểu Diễm còn có Thiệu Lệ Hồng ba người trụ, bọn họ lão hai khẩu tắc đi con trai gia tễ nhất tễ.

Tuy rằng về Thiệu Lệ Hồng cùng Hạ Vân Kiệt cụ thể quan hệ, hai vị lão nhân đều không có nói rõ, nhưng này hành động kỳ thật đã muốn là cam chịu bọn họ cùng một chỗ quan hệ.

Sáng sớm hôm sau, Trịnh Nhất Kiệt Huyện trưởng cứ dựa theo Hạ Vân Kiệt phân phó, tự mình dẫn người đến lấy dạng nước, thổ nhưỡng dạng, sau đó phân biệt đưa đến Tiếu Giang huyện bảo vệ môi trường cục, Định

Nguyên thị bảo vệ môi trường cục còn có Tây Lĩnh tỉnh bảo vệ môi trường cục kiểm tra đo lường.

Trịnh Nhất Kiệt này đó hành động đều là ở mọi người dưới mắt tiến hành, cũng không có nửa điểm che che giấu giấu hành động, cho nên thu thập mẫu, đưa dạng đến huyện, thị, tỉnh ba cấp bậc bảo vệ môi trường cục kiểm tra đo lường tin tức rất nhanh đã bị Cao Minh Lượng biết, lại từ Cao Minh Lượng truyền đến Tiêu Vân Tài trong tai.

Tiêu Vân Tài lần này không có chụp cái bàn, nhưng sắc mặt cũng rất khó coi, trong mắt lóe ra một cỗ ngoan kính, lẩm bẩm:“Xem ra Trịnh Nhất Kiệt lần này xác định vững chắc tâm muốn theo ta chống đối, nếu như vậy sẽ không có thể trách ta không cho mặt mũi!”

Nói xong, Tiêu Vân Tài cấp Tiếu Giang huyện công an cục cục trưởng Trầm Vũ Song gọi điện thoại, gọi hắn đến hắn văn phòng một chuyến.

Trầm Vũ Song là Tiêu Vân Tài một đường đề bạt đi lên, cũng là hắn ở Tiếu Giang huyện đắc lực thân tín.

Cấp Trầm Vũ Song bát gọi điện thoại sau, Tiêu Vân Tài lại cấp huyện bảo vệ môi trường cục cục trưởng, còn có thị bảo vệ môi trường cục cục trưởng bát gọi điện thoại. Tỉnh bảo vệ môi trường cục cục trưởng là thính cấp cán bộ, Tiêu Vân Tài cùng hắn cũng không lớn quen, không có biện pháp trực tiếp cấp tỉnh bảo vệ môi trường cục cục trưởng gọi điện thoại, bất quá hắn có vị đồng học là tỉnh bảo vệ môi trường cục hoàn cảnh giám sát trạm trạm trưởng, điểm ấy việc nhỏ hắn này đồng học hoàn toàn có thể thu phục, cho nên hắn cấp vị này trạm trưởng đồng học gọi điện thoại, thỉnh hắn hỗ trợ.

Tiêu Vân Tài này mấy gọi điện đánh xong sau, Trầm Vũ Song cũng chạy tới văn phòng.

Trầm Vũ Song vóc người cao lớn, vẻ mặt lạc má hồ, một bộ sơn dã anh hùng bộ dáng, trên thực tế hắn này người cũng quả thật là cái sơn dã anh hùng giống nhau nhân vật, giảng huynh đệ nghĩa khí, cho nên đối với đem hắn đề bạt đi lên Tiêu Vân Tài vẫn trung thành tận tâm, Tiêu Vân Tài gọi hắn làm gì hắn liền làm gì, về phần sự tình hợp không hợp pháp luật quy củ, hắn cũng không để ý.

Này cũng là Tiêu Vân Tài tối coi trọng Trầm Vũ Song địa phương, cũng là hắn cố ý đem Trầm Vũ Song đề bạt đến công an cục cục trưởng này đặc thù lại trọng yếu phi thường ngành lãnh đạo cương vị nguyên nhân. Rất nhiều thời điểm, rất nhiều chuyện, Tiêu Vân Tài không có phương tiện trực tiếp ra mặt công việc, liền sai sử Trầm Vũ Song này "Đả thủ" Đi làm.

"Thư ký, ngài tìm ta có chuyện gì?" Tiến thư ký văn phòng, Trầm Vũ Song liền tùy tiện hỏi.

"Trịnh Nhất Kiệt gần nhất có điểm không an phận, ta xem cần gõ gõ." Trầm Vũ Song là Tiêu Vân Tài thân tín, cùng hắn Tiêu Vân Tài cũng không cần che che giấu giấu chính mình cuồng vọng cùng dã tâm.

"Nga, này dễ làm, giao cho ta, ta muốn làm điểm sự tình làm cho hắn nháo tâm nháo tâm, cũng tốt cho hắn biết thư ký ngài đối hắn mất hứng." Trầm Vũ Song nghe vậy vẻ mặt thoải mái mà nói, căn bản không đem một huyện trưởng làm một hồi sự.

Trên thực tế, Trầm Vũ Song quả thật không đem Trịnh Nhất Kiệt để vào mắt, hắn trong mắt chỉ có Tiêu Vân Tài, cũng chỉ phục Tiêu Vân Tài.

Tiêu Vân Tài biết Trầm Vũ Song nói nháo tâm sự tình chỉ cái gì, đơn giản là tìm chút người của Trịnh Nhất Kiệt

làm khó. Lấy huyện công an cục chức trách quyền lực, trực tiếp tìm Huyện trưởng bản nhân phiền toái kia khẳng định là không sự thật, nhưng muốn tìm cùng Huyện trưởng tương quan nhân viên phiền toái lại thật sự rất dễ dàng bất quá. Tỷ như Trịnh huyện trưởng bí thư ca ca chính là một nhà tiểu khách sạn lão bản, Trầm Vũ Song hoàn toàn có thể thường thường phái người đi thăm dò phòng, kiểm tra phòng cháy an toàn vấn đề đằng đằng, này đối công an cục mà nói hoàn toàn là chính đáng chấp pháp, cho dù Trịnh Nhất Kiệt muốn vì hắn bí thư nói chuyện, Trầm Vũ Song đều có thể đem trách nhiệm đẩy không còn một mảnh, làm cho Trịnh Nhất Kiệt chỉ có thể làm giơ chân.

Nói trắng ra là, Trịnh Nhất Kiệt tuy rằng là một huyện trưởng, nhưng chính phủ phía dưới ngành lãnh đạo cũng không nghe hắn trong lời nói, hắn cũng bất quá chính là cái có tiếng không có miếng Huyện trưởng, cùng quang côn tư lệnh không có gì khác nhau.

“Muốn làm điểm sự tình làm cho hắn nháo tâm nháo tâm cũng được, bất quá trước mặt tối quan trọng hơn ngươi hảo hảo tra nhất tra Vân Sơn thôn thôn dân đập phá đông nguyên mạ điện hán án kiện.” Tiêu Vân Tài ngón tay khấu động chủ bàn, nói.

“Trịnh Nhất Kiệt sẽ không ngu đần tìm đông nguyên mạ điện hán phiền toái đi?” Trầm Vũ Song đương nhiên biết đông nguyên mạ điện hán là Tiêu thư ký cậu em vợ khai, nghe vậy không khỏi kinh ngạc nói.

“Hắn còn tìm đông nguyên mạ điện hán phiền toái, tối hôm qua hắn không chỉ có tự mình chạy tới dương quan trấn phái xuất sở đòi người, hôm nay sáng sớm còn cố ý thu thập hàng mẫu đưa đến huyện, thị, tỉnh bảo vệ môi trường cục phân tích kiểm tra đo lường.” Tiêu Vân Tài mặt mang trào phúng sắc trả lời.

“Ta thảo, xem ra này Trịnh Nhất Kiệt không phải lão hồ đồ chính là đầu óc ra vấn đề. Ngài yên tâm thư ký, ta nhất định hội đem này khởi đập phá sự kiện điều tra rành mạch, nghiêm túc xử trí loại này phá hư người khác tài sản, tụ chúng bác sát phạm tội hành vi.” Nghe Tiêu thư ký nói như vậy, Trầm Vũ Song liền hoàn toàn hiểu được Tiêu thư ký ý tứ.

“Loại này xã hội bất chính chi phong nhất định phải sửa đúng lại đây, nhưng phải chú ý không cần khiến cho quần chúng sự tình!” Gặp Trầm Vũ Song lĩnh hội chính mình ý tứ, Tiêu thư ký vừa lòng gật gật đầu, đây đúng là hắn trọng dụng Trầm Vũ Song nguyên nhân, vừa trung thành tận tâm lại có không sai năng lực, không giống có chút người chỉ biết là vuốt mông ngựa biểu trung tâm, nhưng người lại ngốc rối tinh rối mù, người như thế Tiêu Vân Tài xem ở hắn trung tâm phân thượng cũng sẽ dùng nhưng sẽ không trọng dụng.

“Thư ký ngài yên tâm, ta cũng vậy cơ sở lý đi ra, đối này điêu dân ta tối hiểu biết, ta biết xử lý như thế nào.” Trầm Vũ Song tin tưởng mười phần nói.

“Đi, vậy ngươi đi việc đi, cụ thể một sự tình ngươi hỏi Cao Minh Lượng hoặc là Khâu Chấn Hải, bọn họ hẳn là rất rõ ràng.” Tiêu Vân Tài cũng tin tưởng Trầm Vũ Song hoàn toàn có thể xử lý tốt chuyện này, nghe vậy gật gật đầu nói.

“Đi, ta đây đi trước làm việc thư ký.” Trầm Vũ Song gật gật đầu, sau đó ly khai thư ký văn phòng.

Vừa ly khai thư ký văn phòng, Trầm Vũ Song liền mang theo một ít tự mình thẳng đến dương quan trấn mà thôi.

Thư ký công đạo sự tình, Trầm Vũ Song chưa bao giờ hội điệu cùng khinh tâm, huống hồ Vân Sơn thôn còn có Trịnh huyện trưởng ở, hắn này cục trưởng nếu không ra

mặt, dương quan trấn mấy người kia lại làm sao để được Huyện trưởng áp lực, lại nào dám đi điều tra đập phá sự tình.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 412 : Ký danh đệ tử

“Hạ tiên sinh, hàng mẫu ta đều yêu cầu kịch liệt kiểm tra đo lường, huyện bảo vệ môi trường cục bên này ta nghĩ kết quả hôm nay hẳn là có thể đi ra, thị cùng tỉnh chỉ sợ cũng không nhanh như vậy.” Vân Sơn thôn, Thiệu gia, Trịnh Nhất Kiệt thật cẩn thận đối hạ vân kiệt nói.

“Ân, kết quả chúng ta có thể chờ, chỉ hy vọng bọn họ có thể nghiêm khắc dựa theo sự thật ra kiểm tra đo lường báo cáo.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

Hai người chính nói chuyện là lúc, Trịnh Nhất Kiệt bí thư đi đến, thần sắc bất an nói khẽ với Trịnh Nhất Kiệt nói:“Trịnh huyện trưởng, huyện công an cục người đến Vân Sơn thôn, bọn họ đang ở điều tra ngày hôm qua đông nguyên mạ điện hán đập phá sự tình.”

Huyện công an cục cục trưởng Trầm Vũ Song là người của Tiêu Vân Tài, huyện công an cục nhanh như vậy liền phái người đến Vân Sơn thôn điều tra, tự nhiên ý nghĩa Tiêu Vân Tài đã muốn nghe nói hắn Trịnh Nhất Kiệt nhúng tay đông nguyên mạ điện hán sự tình, hơn nữa đã muốn bắt đầu phản kích, cho nên Trịnh Nhất Kiệt nghe vậy sắc mặt không khỏi khẽ biến, dưới ánh mắt ý thức hướng Hạ Vân Kiệt cùng La Chính Hiên nhìn lại.

Ở Tiếu Giang huyện, Tiêu Vân Tài căn cơ thật sự quá mạnh mẽ, nếu không phải lão lãnh đạo tự mình dặn dò, nếu không phải Hạ Vân Kiệt cho hắn hy vọng, Trịnh Nhất Kiệt thực không dũng khí cùng hắn đối nghịch. Nay Tiêu Vân Tài đã muốn bắt đầu nhúng tay, Trịnh Nhất Kiệt chính mình là tuyệt đối không có tin tưởng ban đổ hắn, hiện tại hắn chỉ có thể đem hy vọng ký thác ở Hạ Vân Kiệt cùng La gia trên người.

La gia thế lực trung tâm tuy rằng không ở Định Nguyên

thị, bất quá La gia chung quy là Tây Lĩnh tỉnh hào môn vọng tộc, thế lực thật lớn, nếu La gia toàn lực ứng phó duy trì hắn Trịnh Nhất Kiệt, Trịnh Nhất Kiệt tuy rằng không có tất thắng tin tưởng, nhưng đến cái lưỡng bại câu thương tin tưởng vẫn phải có. Về phần Hạ Vân Kiệt, đến bây giờ Trịnh Nhất Kiệt còn là nhìn không thấu hắn đến đây.

“Huyện công an cục cục trưởng là người của Tiêu Vân Tài?” Hạ Vân Kiệt gặp Trịnh Nhất Kiệt nhìn về phía chính mình, hơi hơi nhíu hạ mày, trong mắt lóe ra một chút hàn quang, hỏi.

“Đúng vậy, kỳ thật Tiếu Giang huyện chủ yếu lãnh đạo cương vị trên cơ bản đều là người của Tiêu Vân Tài.” Trịnh Nhất Kiệt nghe vậy cười khổ nói.

“Tiêu Vân Tài ở Tiếu Giang huyện thế lực thế nhưng lớn đến bực này trình độ, trách không được ngươi này Huyện trưởng ngay cả lao một người đều phải tự thân xuất mã. Nếu thật sự là như vậy, kia muốn thông qua quang minh chính đại cách muốn làm đổ hắn sẽ có điểm khó khăn.” La Chính Hiên nghe vậy cau mày, sờ sờ cái mũi, thần sắc có điểm ngưng trọng nói.

La Chính Hiên cái gọi là quang minh chính đại cách chỉ là vận dụng quan trường quy tắc, pháp luật trình tự đem Tiêu Vân Tài muốn làm điệu, mà La Chính Hiên cũng biết Hạ Vân Kiệt muốn chính là loại này cách, loại này thủ đoạn đem Tiêu Vân Tài muốn làm xuống đài, nếu không lấy Hạ Vân Kiệt năng lực, trực tiếp một đạo thiên lôi đi qua, mặc hắn Tiêu Vân Tài ở Tiếu Giang huyện thế lực có bao nhiêu đại, cũng đã sớm đi đời nhà ma. Nhưng La gia thế lực chủ yếu ở Tây Lĩnh tỉnh tỉnh lị cùng Tây Lĩnh tỉnh phía đông hai cái thành thị, ở Định Nguyên thị thế lực bạc nhược, nếu không Trịnh Nhất Kiệt này Huyện trưởng cũng không về phần bị Tiêu Vân Tài ức hiếp thành quy tôn tử giống nhau.

“Như thế nào, này đối với các ngươi có khó khăn?” Hạ Vân Kiệt mày hơi hơi một điều hỏi.

“Ân, ách, có một chút, bởi vì chúng ta gia ở Định Nguyên thị lực ảnh hưởng hữu hạn, nếu là người bình thường tự nhiên dễ như trở bàn tay, nhưng giống Tiêu Vân Tài như vậy ở bản địa thế lực rắc rối khó gỡ cực kì cường đại, chính cái gọi là huyện quan không bằng hiện quản, bọn họ nếu lủi cung đứng lên, hơn nữa mặt trên lại có thị ủy thư ký duy trì, muốn tưởng muốn làm điệu còn có một chút khó khăn. Bất quá Kiệt ca ngài yên tâm, ngài lão sự tình, chẳng sợ chúng ta đem toàn bộ La gia áp đi lên cũng muốn đem này Tiêu Vân Tài cấp muốn làm xuống dưới!” La Chính Hiên bị Hạ Vân Kiệt vừa hỏi cảm giác rất có điểm mất mặt, cho nên ấp úng giải thích một phen sau, lập tức biểu tình kiên quyết nói.

La Chính Hiên lời nói nghe được Trịnh Nhất Kiệt tinh thần lâm vào rung lên, La gia thực toàn lực ứng phó, Tiêu Vân Tài tự nhiên cho dù không chết đời này con đường làm quan cũng đến cuối, bất quá tinh thần rung lên đồng thời, Trịnh Nhất Kiệt càng giật mình còn là La Chính Hiên bởi vì Hạ Vân Kiệt sở biểu hiện ra ngoài quyết tâm. Hắn thật muốn không rõ Hạ Vân Kiệt đến tột cùng là loại người nào, có thể làm cho La Chính Hiên nói ra loại này nói?

“Chúng ta hai huynh đệ, các ngươi La gia có này tâm ý như vậy đủ rồi, không tất yếu rất miễn cưỡng. Ta chỉ cần Trịnh Nhất Kiệt Huyện trưởng phối hợp chút công tác là có thể, này khác ta đến an bài đi.” Hạ Vân Kiệt cười vỗ vỗ La Chính Hiên bả vai nói.

La Chính Hiên biết Hạ Vân Kiệt là thiên thần nhân vật, nếu hắn nói như vậy, cũng là không tất yếu đánh thũng mặt không nên ở trước mặt hắn sung mập mạp, giảng mặt mũi. Trên thực tế, nếu không phải Hạ Vân Kiệt cho

bọn hắn La gia mặt mũi, bọn họ ở trước mặt hắn lại có gì mặt mũi đáng nói?

Liền như con kiến có tư cách cùng người giảng mặt mũi sao? Bởi vì chúng nó rất nhỏ bé !

“Kia đi, dù sao Kiệt ca ngài có cần dùng đến chúng ta địa phương, chi một tiếng là được.” La Chính Hiên nói.

“Ha ha, ta sẽ không theo ngươi khách khí, nếu không ta sẽ không hội gọi ngươi tới tiếp cơ.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Hắc hắc!” La Chính Hiên gãi gãi đầu, vui vẻ nở nụ cười.

Gặp Hạ Vân Kiệt cự tuyệt La Chính Hiên hảo ý, Trịnh Nhất Kiệt trong lòng không khỏi âm thầm có chút thất vọng, không có La gia duy trì, hắn thật không biết Hạ Vân Kiệt còn có thể vận dụng cái gì lực lượng đến đánh trận này “Chiến”, đừng muốn làm đến cuối cùng, bọn họ cũng chưa sự, chỉ có hắn Trịnh Nhất Kiệt thành chịu chết vật hi sinh.

Hạ Vân Kiệt gặp Trịnh Nhất Kiệt mặt lộ vẻ thất vọng sắc, cười vỗ vỗ bờ vai của hắn nói:“Trịnh huyện trưởng, ngươi yên tâm, lần này sự kiện không chỉ có là các ngươi Tiếu Giang huyện sự tình, cũng là ta bằng hữu sự tình, ta nếu đã biết, tuyệt không hội như vậy bỏ qua !”

Nói xong Hạ Vân Kiệt lấy di động ra cấp Cù Vệ Quốc gọi điện thoại, cuối cùng hắn hay là muốn vận dụng đến vị này đồ tôn thế lực.

Điện thoại nhất quay số liền lập tức bị tiếp lên, bên trong truyền đến Cù Vệ Quốc cung kính thanh âm:“Sư thúc tổ, ta là Vệ Quốc, xin hỏi có chuyện gì phân phó sao?”

“Sự tình đổ không có gì đại sự, ta hiện tại người ở Tây

Lĩnh tỉnh, bằng hữu của ta người nhà cùng quê nhà nàng gặp điểm sự tình, ta hy vọng có thể đường đường chính chính đem một ít phạm tội giả đem ra công lý, cho bọn hắn một cái đại khoái nhân tâm công đạo, cho nên cần ngươi hỗ trợ một chút." Hạ Vân Kiệt tiếp theo đem nơi này sự tình đại khái nói một lần.

"Ta lập tức tiến đến Tây Lĩnh tỉnh." Cù Vệ Quốc sau khi nghe xong không cần nghĩ ngợi nói.

Nói đùa, sư thúc tổ người nào, chỉ cần xuất phát từ tôn sư trọng giáo lo lắng, chỉ cần sư thúc tổ có chuyện, chỉ cần hắn lão nhân gia cần hắn, hắn Cù Vệ Quốc đô muốn trước tiên đuổi tới. Huống chi, chưởng môn sư thúc tổ pháp lực vô biên giống như thiên thần bình thường, đây chính là chân chính so với "Vũ khí hạt nhân" Còn muốn khủng bố tồn tại, chân chính quốc bảo cấp nhân vật tồn tại, có hắn ở Trung Quốc vô hình trung còn có một tầng an toàn bảo đảm, cho nên thân là quốc gia đặc thù ngành đầu đầu, xuất phát từ quốc gia an toàn lo lắng, chỉ cần hắn lão nhân gia có chuyện, hắn Cù Vệ Quốc cũng phải trước tiên đuổi tới. Thay lời khác nói, chỉ cần là chưởng môn sư thúc tổ sự tình, hắn Cù Vệ Quốc đô bắt nó lên cao đến quốc gia an toàn trình tự.

"Ngươi Tây Lĩnh tỉnh bên này không có người sao? Nếu bên này người có thể giải quyết, ngươi sẽ không nên vì như vậy chuyện tự mình chạy tới chạy lui, dù sao ngươi thân phận đặc thù, hết thảy còn là lấy chính ngươi đỉnh đầu công tác làm trọng, không cần vì ta quấy rầy công tác của ngươi." Hạ Vân Kiệt đổ không Cù Vệ Quốc nghĩ đến sâu như vậy xa, gặp Cù Vệ Quốc này quốc gia đặc thù ngành đầu đầu vừa nghe đến chính mình điện thoại đã nói muốn chạy tới, nghĩ nghĩ nói.

"Tây Lĩnh tỉnh tỉnh ủy thư ký Trương Vân Phong kỳ thật là sư phụ ký danh đệ tử, là kháng Nhật chiến tranh hậu kỳ sư phụ theo Nhật Bản quỷ trong tay cứu đến một gã

cô nhi. Sư phụ từng truyền hắn một ít dưỡng sinh chi đạo, bất quá hắn thiên phú hữu hạn, sư phụ thủy chung không chính thức truyền hắn Vu môn đạo pháp, cho nên chỉ có thể miễn cưỡng tính cái ký danh đệ tử. Nếu sư thúc tổ cảm thấy chuyện này ta ra mặt không ổn, ta đây liền cấp Trương sư huynh gọi điện thoại, làm cho hắn tự mình đi gặp ngài." Cù Vệ Quốc cung kính trả lời.

Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới Lý Thanh Hồng thế nhưng còn có một vị tỉnh ủy thư ký ký danh đệ tử, nghe vậy nhưng thật ra lắp bắp kinh hãi nói:"Kia lần trước Tần Lam thúc thúc sự tình, có phải hay không này Trương Vân Phong cũng ra đại lực khí?"

"Đúng vậy, hắn là Tây Lĩnh tỉnh tỉnh ủy thư ký, điều tra xử trí Tây Lĩnh tỉnh phó tỉnh cấp quan viên, hắn là có rất mạnh miệng ngữ quyền." Cù Vệ Quốc cung kính trả lời.

Hạ Vân Kiệt thế này mới giật mình hiểu được, vì cái gì Tần Lam Nhị thúc sự tình nhanh như vậy sẽ không sự hơn nữa trở về cương vị, nguyên lai còn có Trương Vân Phong vị này tỉnh ủy thư ký quan hệ.

"Nếu như vậy, ngươi liền việc chuyện của ngươi đi, có Trương Vân Phong là đủ rồi. Bất quá hiện tại hắn cũng là không tất yếu cố ý tới rồi Vân Sơn thôn, ngươi chỉ cần cùng hắn đề nhắc tới có ta, cần thời điểm ta cho hắn điện thoại, hắn biết là được." Giật mình hiểu được sau, Hạ Vân Kiệt nghĩ nghĩ nói.

Cù Vệ Quốc coi như là nhân lão thành tinh tên, vừa nghe Hạ Vân Kiệt lời này liền biết chưởng môn sư thúc tổ tạm thời còn không tưởng kinh động quá lớn, này cũng ý nghĩa chưởng môn sư thúc tổ trong đầu tức giận cử lớn, đây là muốn thả dài tuyến câu cá lớn, làm cho bọn họ một đám đều chủ động lộ ra mặt nước, sau đó vừa mới bắt, làm cho bọn họ hối tiếc không kịp!

“Đệ tử hiểu được.” Cù Vệ Quốc cung kính trả lời, sau đó đem Trương Vân Phong điện thoại báo cho Hạ Vân Kiệt, thế này mới treo điện thoại.

Treo Hạ Vân Kiệt điện thoại sau, Cù Vệ Quốc một khắc cũng không dám đình, lập tức cấp Trương Vân Phong gọi điện thoại.

Trương Vân Phong kỳ thật cũng là Lý Thanh Hồng nuôi nấng lớn lên cô nhi, đơn giản Cù Vệ Quốc kế thừa Lý Thanh Hồng y bát, hắn nhưng không có. Nhưng đối Lý Thanh Hồng tôn kính loại tình cảm, Trương Vân Phong không chút nào không tốn Cù Vệ Quốc.

Trương Vân Phong ở năm trước thời điểm cũng sẽ biết Hạ Vân Kiệt vị này chưởng môn sư thúc tổ tồn tại, bất quá bởi vì hắn chính là Lý Thanh Hồng ký danh đệ tử, hơn nữa thân là tỉnh ủy thư ký, hắn xuất hành cũng thật là chọc người mắt, rất là không tiện, cho nên Lý Thanh Hồng cũng không có đem hắn dẫn tiến cấp Hạ Vân Kiệt.

“Rất khó nha, ngươi này đặc vụ đầu đầu thế nhưng nghĩ đến đánh cho ta điện thoại!” Cù Vệ Quốc điện thoại nhất bị tiếp đứng lên, bên trong liền truyền đến Trương Vân Phong lãng sảng to tiếng cười.

“Trương sư huynh, ngươi lời này đã có thể khách khí, giống như ta rất ít chủ động cho ngươi gọi điện thoại dường như, ta nhớ rõ vừa trước hai tháng còn cố ý chạy đến Tây Lĩnh bái kiến ngươi cùng tẩu tử đâu.” Cù Vệ Quốc nghe vậy cố ý bất mãn nói.

“Được, được, tính ta nói lỡ lời, nói đi đến tột cùng có chuyện gì?” Trương Vân Phong cũng là rõ ràng Cù Vệ Quốc mặt lãnh tâm nhiệt tính cách, bình thường không có việc gì là rất ít hội gọi điện thoại đến.

“Còn nhớ rõ sư phụ với ngươi nhắc tới quá chúng ta

môn phái còn tồn tại một vị chưởng môn sư thúc tổ sự tình đi?” Cù Vệ Quốc nghe vậy ngữ khí bắt đầu trở nên nghiêm túc đứng lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 413 : Kiêu ngạo

“Đương nhiên nhớ rõ, như thế nào chưởng môn sư thúc tổ có chuyện sao?” Trương Vân Phong vừa nghe đến chưởng môn sư thúc tổ này năm chữ, ngữ khí cũng lập tức đi theo biến nghiêm túc đứng lên.

Tuy rằng Trương Vân Phong bởi vì thiên phú duyên cớ, không có thể trở thành Vu Hàm môn nhập môn đệ tử, nhưng đi theo Lý Thanh Hồng nhiều năm, hắn lại sâu biết hắn sư phụ lợi hại, mà hắn sư phụ năm trước cùng hắn nhắc tới chưởng môn sư thúc tổ khi, không chỉ có mặt lộ vẻ tôn kính sắc, hơn nữa càng nhắc tới vị này chưởng môn sư thúc tổ công pháp sâu không lường được.

Trương Vân Phong đương nhiên tin tưởng Lý Thanh Hồng lời nói, cho nên hiện tại nghe được Cù Vệ Quốc đột nhiên nhắc tới chưởng môn sư thúc tổ, dù là Trương Vân Phong thân là tỉnh ủy thư ký, lúc này biểu tình cũng lập tức chuyển vì ngưng trọng.

“Chưởng môn sư thúc tổ hiện tại ngay tại Tây Lĩnh tỉnh Định Nguyên thị, hắn bằng hữu nhà đã xảy ra một ít không thoải mái sự tình. Vốn ta là muốn mời ngươi tự mình đi thấy hắn một mặt, bất quá hắn lão nhân gia bây giờ còn không nghĩ khiến cho quá lớn kinh động, cho nên ta tạm thời chỉ là đem ngươi điện thoại cho hắn, nếu có chuyện gì, hắn hội gọi điện thoại đưa cho ngươi.” Cù Vệ Quốc trả lời.

“Hảo, ta đã biết, ta hôm nay vừa vặn muốn nhích người đi phía dưới huyện thị thị sát, trạm thứ nhất là Khang Vĩnh thị, thứ hai trạm chính là Định Nguyên thị, hơn nữa Khang Vĩnh thị ngay tại Định Nguyên thị cách vách, ta nghĩ nếu chưởng môn sư thúc tổ bây giờ còn không nghĩ theo ta gặp mặt, ta ngay tại này hai cái thành thị

nhiều thị sát vài ngày, chỉ cần là ở này hai cái thành thị, tùy tiện cái nào thành thị hắn vừa gọi điện thoại ta đều có thể đúng lúc đuổi tới.” Trương Vân Phong nói.

“Kia không còn gì tốt hơn. Ngươi nhất định phải nhớ kỹ, chưởng môn sư thúc tổ trừ bỏ là của chúng ta sư thúc tổ, nhưng lại là một vị phi thường đặc thù nhân vật, năng lực của hắn là đủ tùy tiện hủy diệt một quốc gia, cho nên hắn nhắc tới gì sự tình, ngươi đều phải dụng tâm đi làm.” Cù Vệ Quốc sợ Trương Vân Phong lâu cư địa vị cao, lại cận là Vu Hàm môn ký danh đệ tử, hội chậm trễ Hạ Vân Kiệt vị này tuổi trẻ chưởng môn sư thúc tổ, cố ý ngữ khí nghiêm túc nhắc nhở nói.

“Có thể tùy tiện hủy diệt một quốc gia?” Trương Vân Phong nhưng thật ra nghe sư phụ nhắc tới vị này chưởng môn sư thúc tổ công pháp sâu không lường được, nhưng cụ thể sâu đến cái gì trình độ, hắn này không bước vào tu chân cửa ký danh đệ tử lại một chút khái niệm đều không có, nay nghe Cù Vệ Quốc như vậy cụ thể nêu ví dụ nhất hình dung, không khỏi sợ tới mức Trương Vân Phong cả người đều nhịn không được run lên run lên, một cỗ hàn khí theo cột sống nhắm thẳng lên đi.

Trương Vân Phong đương nhiên biết, lấy Cù Vệ Quốc thân phận cùng với cùng hắn quan hệ, tuyệt đối sẽ không theo hắn nói nói chuyện giật gân lời nói.

“Đúng vậy! Cho nên trương sư huynh ngươi muốn nhớ lấy cẩn thận, vốn ta là chuẩn bị tự mình đuổi đi qua, bất quá chưởng môn sư thúc tổ không đồng ý, ta thế này mới nói cho ngươi đi qua.” Cù Vệ Quốc nói.

“Vệ Quốc, sư huynh ta liền nhất giới phàm nhân, ngươi này không phải đem ta đặt ở cái giá nướng sao?” Vốn Trương Vân Phong cũng là cử ngưỡng mộ vị này sư phụ trong miệng kính trọng có thêm chưởng môn sư

thúc tổ, rất muốn thấy hắn một mặt, nay nghe Cù Vệ Quốc như vậy vừa nói, trong lòng nhưng thật ra sợ hãi bất an.

“Yên tâm a, ta này chính là nhắc nhở ngươi một chút, miễn cho ngươi không nhẹ không nặng đắc tội hắn lão nhân gia. Kỳ thật chưởng môn sư thúc tổ người ngoài phi thường thân thiết, nếu ngươi trước đó không biết, khẳng định hội nghĩ đến hắn chính là một vị chất phác người trẻ tuổi. Nói thật, nếu không phải chưởng môn sư thúc tổ nói không cần ta đi, ta đều muốn đi đâu, đây chính là rất lớn cơ duyên a! Ngươi cho là tùy tiện người nào đều có thể cùng thần tiên gặp mặt nói chuyện phiếm sao?” Cù Vệ Quốc gặp Trương Vân Phong sợ tới mức không nhẹ, không khỏi dở khóc dở cười nói.

“Ngươi không gạt ta?” Trương Vân Phong nghe vậy hơi chút thở dài nhẹ nhõm một hơi nói. Tùy tùy tiện tiện có thể hủy diệt một quốc gia, Trương Vân Phong thật đúng là sợ hãi.

“Nếu không ta làm cho sư phụ với ngươi nói?” Cù Vệ Quốc gặp Trương Vân Phong còn là một bộ không yên bất an, không khỏi cười nói.

“Không cần, không cần.” Trương Vân Phong gặp Cù Vệ Quốc nhắc tới sư phụ, vội vàng nói, hắn cũng không muốn cho sư phụ biết, hắn không dám gặp chưởng môn sư thúc tổ, thật muốn như vậy không bị hắn trực tiếp cấp một cước đá ra sư môn.

“Ha ha ha!” Cù Vệ Quốc nghe vậy không khỏi cười ha ha lên.

Trầm Vũ Song động tác so với trong tưởng tượng nhanh rất nhiều, hắn không chỉ có phái ít nhất mười dân cảnh gác ở đông nguyên mạ điện hán, phái hình cảnh đến hiện trường điều tra, hắn còn liên tiếp triệu kiến không ít

thôn dân hỏi lục khẩu cung.

Kia tư thế tuy rằng không có lập tức phái người đem Thiệu Kiến Đông đám nháo sự thôn dân bắt lại, nhưng đã muốn khiến cho toàn bộ thôn lòng người hoảng sợ, hơn nữa để cho người trong thôn trong lòng khủng hoảng không để là, người của Cao Minh Lượng còn nơi nơi tuyên truyền Trịnh Nhất Kiệt vô dụng luận. Nói chuyện này Tiêu thư ký nói mới tính, cho dù Huyện trưởng đến đây cũng vô dụng, không chỉ có như thế người gây ra họa nếu không tự thú, một khi chờ công an cục phá hoạch án kiện sau bắt lấy, chắc chắn nghiêm trị không tha. Thôn bí thư chi bộ đêm qua tư dưới đối thôn cán bộ nói “Cánh tay không lay chuyển được đùi, Trịnh huyện trưởng chính là đi một chút quá trường” Nói cũng không biết như thế nào cũng truyền lưu đi ra.

Hơn nữa huyện công an cục còn chuyên môn phái người gác đông nguyên mạ điện hán, lại có không ít thôn dân liên tiếp bị kêu đến hỏi nói, thậm chí Cao Minh Lượng hôm nay còn cố ý mở ra hắn bảo mã 720 đến trong thôn đâu một vòng, cùng hắn cùng nhau còn có công an cục cục trưởng xe. Kia diễu võ dương oai, không kiêng nể gì bộ dáng, làm cho thôn dân vừa thống hận lại càng phát ra cảm thấy không để. Bởi vì theo tối hôm qua bắt đầu đến bây giờ, Huyện trưởng trừ bỏ đem người theo phái xuất sở lao đi ra, sau đó lấy vài cái hàng mẫu đưa bảo vệ môi trường ngành kiểm tra đo lường, này hắn ngay cả một chút động tác đều không có, mà Cao Minh Lượng bên kia đâu, thực rõ ràng ngay cả công an cục mọi người đứng ở bọn họ bên kia.

Khủng hoảng là hội lây bệnh, một khi khủng hoảng bắt đầu, rất nhanh liền lan tràn đến toàn bộ Vân Sơn thôn. Một ít người tối hôm qua tham dự gây chuyện ở nhà sợ phiền phức lão nhân hoặc là lão bà thúc giục hạ, bất đắc dĩ chủ động tự thú, mà những người này hành động cũng càng thêm kịch toàn bộ thôn khủng hoảng. Dù sao

Trung Quốc dân chúng có một loại thâm căn cố đế tư tưởng, thì phải là dân không cùng quan đấu, cũng đấu không lại quan, mà này Cao Minh Lượng tỷ phu nếu là huyện ủy thư ký, huyện ủy một tay, Tiêu thư ký đều phái người đến đây, bọn họ lại như thế nào càng đấu quá Cao Minh Lượng đâu? Chỉ có bao hàm oán khí nhận mệnh !

“Hạ tiên sinh, như vậy đi xuống không phải biện pháp a? Chờ bọn hắn đem thôn dân sợ tới mức vu oan giá hoạ, lấy Tiêu Vân Tài thế lực, chúng ta còn tưởng lật lại bản án sẽ rất khó.” Gặp lòng người chớp lên, Trịnh Nhất Kiệt trong lòng không khỏi bắt đầu sốt ruột. Thiệu Dịch Thụ người nhà cũng đồng dạng bắt đầu sốt ruột, chỉ có la chính hiên còn có Thiệu Lệ Hồng, Chu Hiểu Diễm trong lòng phi thường chắc chắc.

Chính là một huyện ủy thư ký lại như thế nào khả năng khó được đổ Kiệt ca đâu?

“Không có việc gì, ta đổ muốn nhìn một chút Tiêu Vân Tài bọn họ đến tột cùng hội vô pháp vô thiên tới trình độ nào?” Hạ Vân Kiệt khoát tay nói, tối đen con ngươi trung lóe ra một chút hàn quang.

Trịnh Nhất Kiệt gặp Hạ Vân Kiệt tựa hồ căn bản không cần, trong lòng gấp đến độ như kiến bò trên chảo nóng, nhưng chuyện tới nay, hắn này không hề thực quyền Huyện trưởng nhưng cũng không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể tiếp tục cùng Hạ Vân Kiệt nhìn xem Tiêu Vân Tài đến tột cùng hội vô pháp vô thiên đến loại nào trình độ.

Một ngày này, phỏng chừng là Trịnh Nhất Kiệt theo chính tới nay khó nhất ngao một ngày, bởi vì hắn biết nếu Hạ Vân Kiệt cứ như vậy tiếp tục xem đi xuống, nếu La gia không nữa gì hành động, như vậy hắn này Tiếu Giang huyện Huyện trưởng đem ở Tiếu Giang huyện

hoàn toàn mất đi uy vọng, không còn sẽ có người đem hắn làm một hồi sự.

Nhưng trời cuối cùng còn là ám xuống dưới, huyện bảo vệ môi trường cục kiểm tra đo lường báo cáo cũng không có đi ra, hiển nhiên hắn này Huyện trưởng ngay cả huyện bảo vệ môi trường cục cũng chỉ huy bất động. Vân Sơn thôn cùng đông nguyên mạ điện hán đập phá sự kiện hơi chút có điểm liên hệ, bao gồm mục kích chứng nhân cơ hồ đều bị công an cục kêu đi hỏi ghi chép một phen, chỉ có Thiệu Dịch Thụ người nhà công an cục còn không có đến gọi đến.

Ở mặt ngoài thoạt nhìn, tựa hồ là bởi vì Trịnh huyện trưởng tọa trấn Thiệu Dịch Thụ gia duyên cớ, cho nên người của công an cục không dám tới gọi đến Thiệu Kiến Đông, Kiến Minh hai huynh đệ. Nhưng cả ngày xuống dưới, liền ngay cả tối trì độn thôn dân đều đã muốn ẩn ẩn nhìn ra đến, huyện công an cục cũng không phải không dám gọi đến Thiệu Kiến Đông, Kiến Minh hai huynh đệ, mà là cố ý lưu lại bọn họ một nhà đến kích thích, khiêu khích thậm chí có thể nói nhục nhã nhạo báng Trịnh huyện trưởng. Có lẽ đợi cho ngày mai, bọn họ sẽ gọi đến thậm chí có thể nói trực tiếp bắt lấy Thiệu Kiến Đông, Kiến Minh hai huynh đệ.

Đêm khuya, thụy hoa tiệm rượu, Tiếu Giang huyện tốt nhất khách sạn một gian trong ghế lô, đèn đuốc ánh sáng ngọc, ăn uống linh đình.

Cái trán còn băng bó băng gạc Cao Minh Lượng uống vẻ mặt đỏ bừng, vỗ cái bàn mắng:“Hắn Trịnh Nhất Kiệt tính cái cầu, hôm nay trầm cục trưởng vừa xuất mã, hắn ngay cả cái rắm cũng không dám phóng!”

“Đây là hắn Trịnh Nhất Kiệt tự tìm. Hảo hảo khi hắn Huyện trưởng, chúng ta còn đem hắn làm Huyện trưởng đối đãi, con mẹ nó không nên cùng Tiêu thư ký không đi,

này không phải chính mình cấp chính mình tự tìm phiền phức thôi!" Trầm Vũ Song vẻ mặt khinh thường nói.

"Bất quá Trầm cục trưởng, vì cái gì không rõ ràng hôm nay trực tiếp gọi người đi bắt Thiệu Dịch Thụ kia hai cái quy con trai, cũng tốt hảo hảo thưởng thức một chút Trịnh Nhất Kiệt kia kinh ngạc phấn khích biểu tình." Cao Minh Lượng bưng chén rượu lắc lắc lắc lắc kính Trầm Vũ Song một ly, nói.

"Như vậy không rất tốt sao? Làm cho Trịnh Nhất Kiệt chậm rãi thể hội cái loại này tứ cố vô thân thống khổ tư vị, làm cho hắn trí nhớ khắc sâu một ít, cũng đỡ phải hắn tốt lắm vết sẹo đã quên đau. Chờ ngày mai kiểm tra đo lường báo cáo vừa ra tới, sau đó chúng ta ra lại mặt bắt người, ta nghĩ khi đó Trịnh Nhất Kiệt biểu tình khẳng định hội tinh thải hơn, hơn nữa ta cũng tin tưởng kia một khắc hắn cũng khẳng định suốt đời khó quên!" Trầm Vũ Song phạm chén trung rượu, hồng một đôi say khướt ánh mắt, đắc ý nói.

"Ha ha, cao, cao, cao, ta xem chờ ngày mai qua đi, Trịnh huyện trưởng nhìn đến trầm cục trưởng ngài đều phải vòng quanh đi rồi." Cao Minh Lượng nghe vậy vỗ cái bàn mãnh chụp Trầm Vũ Song mã thí.

"Ha ha!" Trầm Vũ Song bị chụp kìm lòng không được ngửa mặt lên trời đắc ý cười ha ha.

Này một đêm đối với Trịnh Nhất Kiệt nhất định là cái mất ngủ chi đêm, La gia một chút hành động đều không có, cái gọi là Hạ tiên sinh trừ bỏ đánh một cuộc điện thoại cũng không có nửa điểm hành động, nhưng thật ra trong huyện có liên quan Tiêu Vân Tài sẽ đối phó hắn này Huyện trưởng tin tức đầy trời bay.

Thậm chí ở lái xe hồi thị trấn thời điểm, ngay cả hắn tối thân tín bí thư cùng tài xế đều là ủ rũ, như chó nhà có

tang bộ dáng, giống như ngày mai hắn Trịnh Nhất Kiệt sẽ cuốn gói chạy lấy người dường như. Cũng có không ít cùng hắn tư dưới quan hệ coi như không sai ngành quan viên hoặc sáng hoặc tối khuyên hắn hướng Tiêu Vân Tài cúi đầu nhận thức cái sai.

Nhưng là sự tình phát triển đến bực này bộ, hắn Trịnh Nhất Kiệt còn có đường rút lui sao? Huống hồ, hắn Trịnh Nhất Kiệt tuy rằng tính cách nhu nhược, nhưng còn không về phần yếu đuối đến bực này trình độ.

Sáng sớm hôm sau, Trịnh Nhất Kiệt liền đỉnh một đôi sưng đỏ ánh mắt theo thị trấn chạy tới Vân Sơn thôn. Đối La gia, đối lão lãnh đạo trong miệng đều phải kính trọng có thêm Hạ tiên sinh, Trịnh Nhất Kiệt còn là ôm có hi vọng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 414 : Xung đột [hôm nay hai chương]

Trịnh Nhất Kiệt đuổi tới Vân Sơn thôn khi, La Chính Hiên đã muốn so với hắn còn sớm tới Vân Sơn thôn.

Đương nhiên La Chính Hiên cũng không phải bởi vì lo lắng, mà là bởi vì Hạ Vân Kiệt ở Vân Sơn thôn, hắn này địa chủ nên tùy thời tùy khắc bồi hảo chiếu cố tốt.

Nhìn Trịnh Nhất Kiệt sắc mặt tiều tụy, tròng mắt che kín tơ máu, La Chính Hiên không khỏi dở khóc dở cười hướng Trịnh Nhất Kiệt lắc đầu nói:“Trịnh huyện trưởng, về phần như vậy lo lắng lo lắng sao? Không phải là cái huyện ủy thư kí sao? Yên tâm a, có Kiệt ca ở, tốt nhất các ngươi Định Nguyên thị thị ủy thư kí đừng mạnh mẽ xuất đầu, nếu không ngay cả hắn cũng chịu không nổi.”

“Chính Hiên, ngươi có thể hay không theo ta thấu cái để, này Hạ tiên sinh đến tột cùng cái gì đến đây, trong tay hắn đến tột cùng có cái gì bài tử? Ta nha đổ không phải lo lắng ta này trên đỉnh đầu quan mũ, ta là thực nuốt không dưới này khẩu khí!” Trịnh Nhất Kiệt gặp La Chính Hiên nói được như vậy có tin tưởng, tinh thần nhưng thật ra lâm vào rung lên, lôi kéo tay hắn thấp giọng hỏi nói.

“Kiệt ca sự tình ta sao có thể biết. Bất quá ngươi dù sao chỉ để ý yên tâm. Ngươi tin bất quá ta, chẳng lẽ còn không tin được ông nội của ta sao? Chẳng lẽ ông nội của ta hội đem ngươi hướng hố lửa đẩy bất thành?” La Chính Hiên cười nói.

“Tin, ta đương nhiên tin.” Trịnh Nhất Kiệt gặp còn là hỏi không ra cái nguyên cớ đến, chỉ có thể bất đắc dĩ cười khổ nói.

Đông nguyên mạ điện hán, hôm nay như trước là cảnh sát nhân dân gác. Không chỉ có như thế, đại khái buổi sáng mười đến giờ khi, trước sau có huyện bảo vệ môi trường cục cùng thị bảo vệ môi trường cục người tới đông nguyên mạ điện hán. Cao Minh Lượng cùng bọn họ có nói có cười vòng quanh nhà xưởng chung quanh nhìn một vòng sau, bọn họ liền lái xe đi rồi.

Này hết thảy, các thôn dân đều thấy được, trong lòng đều tràn ngập bi thương cùng bất đắc dĩ. Bọn họ biết, này đó bảo vệ môi trường cục người lại là đến đi một chút quá trường, cho dù Trịnh huyện trưởng tự mình đánh so chiêu hô cũng không có dùng.

Quả nhiên, đại khái bảo vệ môi trường cục người đi rồi không bao lâu, trên đầu còn băng bó băng gạc Cao Minh Lượng lái hắn xe BMW đi tới Thiệu Dịch Thụ đại viện, cùng hắn xe cùng nhau đến còn có ba lượng xe cảnh sát, trong đó một chiếc chính là huyện công an cục cục trưởng tòa giá.

Cao Minh Lượng xuống xe, trong tay cầm ba phân kiểm tra đo lường báo cáo, phì đô đô trên mặt tràn ngập rất cao ý cùng kiêu ngạo.

“Trịnh huyện trưởng, vừa rồi bảo vệ môi trường cục người đã quên đem kiểm tra đo lường báo cáo cho ngươi, cho nên cố ý nhờ ta chuyển giao cho ngươi.” Cao Minh Lượng ngoài cười nhưng trong không cười đem ba phân kiểm tra đo lường báo cáo đưa cho Trịnh Nhất Kiệt.

Trịnh Nhất Kiệt trên mặt bắp thịt trừu trừu, sau đó mặt không chút thay đổi tiếp nhận kiểm tra đo lường báo cáo, tùy tay lật xem một chút, chỉ thấy mặt trên thủy chất phân tích báo cáo tất cả đều là phụ họa dùng uống nước tiêu chuẩn, thổ nhưỡng cũng không có gì ô nhiễm.

Tuy rằng sớm đã dự đoán được kết quả này, nhưng Trịnh Nhất Kiệt vừa thấy đến này ba phân báo cáo trong lòng lửa giận còn là lập tức nhảy lên đi lên, chỉ vào Cao Minh Lượng bọn họ mắng:“Ngươi con mẹ nó ánh mắt đều mù sao? Không thấy được sông nước này đều biến đen, đều có mùi sao?”

“Trịnh huyện trưởng chúng ta phải tin tưởng khoa học! Tuy rằng kiểm tra đo lường mới có thể sẽ có sai lầm thời điểm, nhưng không có khả năng ba nhà bảo vệ môi trường cục đều xuất hiện sai lầm đi? Huống hồ chúng ta nhà xưởng sinh sản cũng vẫn đều nghiêm khắc dựa theo bảo vệ môi trường yêu cầu xử lý bài phóng.” Cao Minh Lượng mặt mang châm chọc nói.

“Cho ta xem.” Cao Minh Lượng âm vừa hạ, một đạo tuổi trẻ thanh âm vang lên.

Lúc này kiêu ngạo Cao Minh Lượng mới phát hiện này Thiệu Dịch Thụ gia trừ bỏ Trịnh Nhất Kiệt, còn hơn hai lạ mặt người trẻ tuổi, trong đó mở miệng một vị tuổi nhiều lắm cũng liền hai mươi xuất đầu.

“Ngươi là ai? Ta cùng Trịnh huyện trưởng nói chuyện có ngươi xen mồm địa phương sao?” Kiêu ngạo quen Cao Minh Lượng ngay cả Trịnh huyện trưởng cũng không để vào mắt, tự nhiên lại càng không hội đem Hạ Vân Kiệt loại này không biết từ nơi nào toát ra đến người trẻ tuổi để vào mắt, thấy hắn thế nhưng đỉnh đạc thân thủ muốn xem kiểm tra đo lường báo cáo, không khỏi chỉ vào Hạ Vân Kiệt kiêu ngạo nói.

“Con mẹ nó, ngươi tính cái gì vô liêm sỉ này nọ? Kiệt ca nói chuyện có ngươi xen mồm địa phương sao?” La Chính Hiên gặp Cao Minh Lượng thế nhưng cùng hướng Hạ Vân Kiệt kiêu ngạo, lập tức khóa trước một bước, “Ba” đối với Cao Minh Lượng mặt béo phì liền cho một bàn tay, hơn nữa mắng.

Bàn tay thanh hạ xuống, Thiệu Dịch Thụ nhà lâm vào ngắn ngủi yên tĩnh, một ít ở bên ngoài xem náo nhiệt các thôn dân cũng tất cả đều xem mắt choáng váng.

Không ai hội nghĩ đến, ở Tiếu Giang huyện, ở Vân Sơn thôn thế nhưng còn có người dám tát Cao Minh Lượng cái tát, nhưng lại là trước mặt công an cục cục trưởng mặt!

Chỉ có Trịnh Nhất Kiệt trong mắt lóe ra một tia vẻ hưng phấn, hắn rốt cục nhìn đến La gia ra tay.

“Ta thảo! Ngươi con mẹ nó là ai, ngay cả lão tử cũng dám đánh!” Ngắn ngủi yên tĩnh sau, bị phiến một bàn tay Cao Minh Lượng rất nhanh trở về quá thần đến, sau đó hổn hển xông lên muốn đánh La Chính Hiên.

Khả La Chính Hiên là loại người nào, hắn nhưng là tu sĩ, liền Cao Minh Lượng kia mập mạp thân mình lại như thế nào là hắn đối thủ, thân mình mới vừa động, La Chính Hiên đã sớm nhấc chân đối với hắn bụng một cước đạp đi qua, sau đó Cao Minh Lượng kia mập mạp thân mình lập tức liền bay đứng lên, sau đó quăng ngã chó ăn cứt!

Các thôn dân thấy thế đều cảm thấy đại khoái nhân tâm, trong lòng cực kì thống khoái, nhưng ba lượng xe cảnh sát liền đứng ở trong viện, lại không ai dám cười ra tiếng, cũng không ai dám vỗ tay trầm trồ khen ngợi.

La Chính Hiên đặt chân rất đúng mực, rất nhanh Cao Minh Lượng liền đi lên, la hét muốn lại xông lên trước, vài tên cảnh sát nhân dân cũng là rục rịch muốn lên tiền trảo lấy La Chính Hiên, bất quá Trầm Vũ Song lại thân thủ ngăn cản bọn họ, sau đó mắt bắn hung quang nhìn chằm chằm La Chính Hiên, nói:“Trước công chúng dưới, trước mặt cảnh sát mặt thế nhưng ẩu đả công dân, ngươi có biết hay không đây là nghiêm trọng trái pháp

luật hành vi?”

“Trừ ác cũng là làm thiện, giống Cao Minh Lượng nhân tra như thế, các ngươi công an cục nhân nếu mặc kệ không bắt, ta cũng chỉ hảo tự mình ra tay a!” La Chính Hiên vỗ vỗ tay chưởng, vẻ mặt châm chọc nói.

Trịnh Nhất Kiệt kiêng kị huyện ủy thư kí Tiêu Vân Tài, hắn La Chính Hiên mới không sợ đâu!

“Người nào nên bắt, người nào không nên bắt, là chúng ta công an cục sự tình, không phải các ngươi hẳn là quản sự tình. Hiện tại bởi vì ngươi trước mặt mọi người ẩu đả Cao Minh Lượng, chúng ta muốn theo nếp bắt ngươi. Còn có theo chúng ta thẩm tra, Thiệu Kiến Đông, Thiệu Kiến Minh hai huynh đệ tham dự hôm trước buổi tối đập phá phạm tội hành vi, không chỉ có tạo thành đông nguyên mạ điện hán tài sản tổn thất, còn đối Cao Minh Lượng nhà xưởng nhân viên thân thể tạo thành thương tổn, hiện tại chúng ta theo nếp đồng dạng tiến hành bắt! Nếu các ngươi có gì dị nghị, có thể đến công an cục nói sau.” Trầm Vũ Song gặp La Chính Hiên vẻ mặt không sao cả cùng châm chọc bộ dáng, trong mắt lóe ra một tia kiêng kị sắc, nhưng rất nhanh liền một bộ chính khí nghiêm nghị nói.

Trầm Vũ Song người bộ dạng cao lớn uy vũ, nếu không biết hắn làm người, không biết sự tình từ đầu đến cuối, thật đúng là nghĩ đến hắn là cái theo lẽ công bằng chấp pháp hảo cục trưởng, bất quá lúc này Trầm Vũ Song “Chính khí nghiêm nghị” dừng ở các thôn dân trong mắt cũng là cùng “Hung thần ác sát” không có gì khác nhau.

“Nói bừa!” Trầm Vũ Song vừa dứt lời, Trịnh Nhất Kiệt đã muốn giận không thể át quát:“Trầm Vũ Song, trong mắt không thể ngươi! Ngươi không thấy được nước sông bị ô nhiễm thành màu đen sao? Ngươi không thấy được trên núi kia một đống đôi cặn sao?”

“Trịnh huyện trưởng, ngài cái này không đúng, bảo vệ môi trường cục mọi người nói, nơi này hoàn cảnh đều phù hợp yêu cầu.” Trầm Vũ Song không âm không dương nói.

“Tốt lắm, ngươi đã còn gọi ta một tiếng Huyện trưởng, ta đây lấy Tiếu Giang huyện chính phủ nhân dân Huyện trưởng thân phận mệnh lệnh ngươi, lập tức cho ta thu đội hồi thị trấn.” Trịnh Nhất Kiệt mặt lạnh lùng nói.

Huyện trưởng là chính phủ tối cao hành chính trưởng quan, mà công an cục là chính phủ ngành chi nhất, theo lý mà nói Trịnh Nhất Kiệt quả thật là có tư cách trực tiếp đối Trầm Vũ Song hạ mệnh lệnh.

Trầm Vũ Song gặp Trịnh Nhất Kiệt thái độ thần kỳ cường ngạnh, mà La Chính Hiên cùng Hạ Vân Kiệt hai người lại một bộ lạnh nhạt bộ dáng, không khỏi hơi hơi nhíu nhíu mày, trong mắt lóe ra một tia do dự sắc.

“Trịnh huyện trưởng ngươi đây là làm cho ta thực khó xử a, nếu không nhân làm cho ta trước mang về, về như thế nào xử trí, chúng ta xin chỉ thị quá Tiêu thư kí sau, chuyên môn mời dự họp một lần thường ủy hội thảo luận?” Trầm Vũ Song ngữ khí nhuyễn trung mang cứng rắn nói, bất quá cũng đã không có vừa rồi như vậy cường ngạnh.

“Trầm cục trưởng……” Cao Minh Lượng vừa mới bị La Chính Hiên trước mặt mọi người tát một bạt tai lại bị đá một chân, trong lòng chính tích vạn phần đâu, vốn tưởng rằng Trầm Vũ Song hội bất chấp tất cả bắt người nói sau, không nghĩ tới hắn đổ cùng Trịnh Nhất Kiệt này nhuyễn đản vẻ nho nhã đi lên, không khỏi hổn hển chen vào nói nói.

Bất quá Cao Minh Lượng câu nói kế tiếp còn chưa nói

ra, đã bị Trầm Vũ Song cấp ngăn cản, hai mắt lại còn là nhìn Trịnh Nhất Kiệt, thuận đường còn vụng trộm quan sát La Chính Hiên cùng Hạ Vân Kiệt biểu tình biến hóa, tựa hồ muốn từ bọn họ trên mặt phát hiện chút cái gì.

“Trầm cục trưởng, nếu hôm nay chúng ta kiên quyết không cho ngươi đem người mang về đâu?” Đang lúc Trầm Vũ Song vụng trộm quan sát Hạ Vân Kiệt khi, Hạ Vân Kiệt một bên tiếp tục lật xem trong tay kiểm tra đo lường báo cáo, một bên thuận miệng hỏi Trầm Vũ Song.

“Ngươi là ai? Chúng ta cảnh sát phá án, không quan hệ nhân viên không thể nhúng tay!” Trầm Vũ Song gặp Hạ Vân Kiệt như vậy chắc chắc, tuy rằng cảm thấy liền hắn như vậy một người trẻ tuổi bính đáp không ra cái gì trò, nhưng trong lòng luôn luôn điểm không để, nghe vậy sắc mặt âm trầm chất vấn.

“Ta cũng không phải là cái gì không quan hệ nhân viên. Ngươi muốn bắt mọi người là bằng hữu của ta, hơn nữa này đó ô nhiễm ta cũng vậy chính mắt thấy, ta nghĩ mặc kệ là thân là đương sự bằng hữu, còn là làm một gã có lương tri công dân, ta đều có quyền hỏi đến đi?” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ngươi là phóng viên?” Trầm Vũ Song đột nhiên nghĩ tới một cái khả năng, sắc mặt hơi đổi, rốt cục hiểu được vì cái gì Trịnh Nhất Kiệt thái độ như vậy cường ngạnh, xem ra hắn là nghĩ đến cái cá chết lưới rách a!

“Phóng viên? Ngươi xem ta như là phóng viên sao?” Hạ Vân Kiệt nhún nhún vai mở ra song chưởng, vẻ mặt châm chọc nói.

“Ta nhưng là nghe nói đầu năm nay phóng viên có chút thủ đoạn đều đã muốn có thể vượt qua đặc công !” Trầm Vũ Song nói xong, trên mặt lộ ra một chút dữ tợn sắc, sau đó bắt tay vung lên nói:“Cho ta đem người bắt lại,

tất cả đều mang về công an cục!”

Này cảnh sát nhân dân đều là Trầm Vũ Song nhân, đã sớm đã muốn chờ không kiên nhẫn, tuân lệnh lập tức lượng ra tay khảo chuẩn bị đem Hạ Vân Kiệt, La Chính Hiên đám người trảo lấy quy án.

“Trầm Vũ Song, ngươi muốn làm gì? Ngươi có biết hay không đây là……” Trịnh Nhất Kiệt gặp Trầm Vũ Song hoàn toàn không để ý chính hắn một Huyện trưởng mệnh lệnh mạnh hơn đến, không khỏi tức giận đến sắc mặt đều biến tím.

“Trịnh huyện trưởng, ngươi này cần gì phải đâu! Bất quá chính là một ít thôn dân nháo sự, ngươi để làm chi không nên chặn ngang nhất chân đâu?” Trịnh Nhất Kiệt trong lời nói còn không có nói xong, Cao Minh Lượng đã muốn đẩu vẻ mặt thịt béo vẻ mặt châm chọc nói.

Nói xong, Cao Minh Lượng đột nhiên nâng tay chỉ vào La Chính Hiên, nghiến răng nghiến lợi nói:“Tiểu bạch kiểm, dám đánh lão tử, lúc này ngươi chết chắc rồi!”

“Chết chắc rồi? Ngươi cũng không sợ những lời này thiểm đầu lưỡi, lão tử nói cho ngươi, cho dù ngươi tỷ phu Tiêu Vân Tài tự mình lại đây, hắn cũng không dám nói những lời này!” La Chính Hiên vẻ mặt khinh thường nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 415 : Sự tình nháo lớn

“Cuồng vọng! Ngươi con mẹ nó nghĩ đến chính mình là ai a? Ngươi cho là ngươi ba là……” Cao Minh Lượng gặp “Chết đã đến nơi” La Chính Hiên còn như vậy kiêu ngạo, không khỏi chỉ vào hắn hổn hển nói.

“Ngươi rốt cuộc là ai? Nếu quả thật cùng này sự kiện không quan hệ, hiện tại dừng tay còn kịp, chúng ta cũng sẽ không với ngươi miệt mài theo đuổi!” Trầm Vũ Song dù sao cũng là huyện công an cục cục trưởng, gặp qua quen mặt so với Cao Minh Lượng nhiều, làm việc cũng so với hắn cẩn thận, gặp La Chính Hiên không có sợ hãi, đúng là vẫn còn có điểm lo lắng đứng lên.

“Hắn là La Vĩnh Phu La lão trưởng tôn!” La Chính Hiên không trả lời, Trịnh Nhất Kiệt cũng đã cướp trả lời. Trịnh Nhất Kiệt cũng sẽ không cho rằng La Chính Hiên cùng Hạ Vân Kiệt sẽ là này đó cảnh sát đối thủ, thật muốn bị bắt đứng lên bị ủy khuất, hắn nhưng là không tốt hướng lão lãnh đạo công đạo. Nếu Trầm Vũ Song đã muốn nổi lên kiêng kị chi tâm, Trịnh Nhất Kiệt rõ ràng trực tiếp giũ ra La Chính Hiên thân phận.

“Cái gì La lão Lâm lão, ở Tiếu Giang huyện lão tử quản ngươi là cái gì lão đâu!” Cao Minh Lượng bởi vì vừa rồi bị La Chính Hiên đánh hai hạ, đối hắn nhất thống hận, cho nên nghe vậy nổi nóng hắn tưởng đều không có tưởng liền mở miệng mắng.

Trầm Vũ Song thân là Tiếu Giang huyện công an cục cục trưởng, đương nhiên nghe nói qua La Vĩnh Phu lão phó tỉnh trưởng đại danh, nghe vậy không khỏi mãnh hấp một ngụm lãnh khí, vội vàng một tay giữ chặt còn chuẩn bị tiếp tục mắng đi xuống Cao Minh Lượng, sau đó âm mặt nói:“Trịnh huyện trưởng, sự tình làm gì làm được như vậy tuyệt đâu! Mọi người ở chung không đều

là hảo hảo, ngươi cần gì phải kinh động La lão đâu!”

Nói xong Trầm Vũ Song lại mắt mang kinh nghi nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, hắn nhìn ra được đến La Chính Hiên thực tôn trọng vị này người trẻ tuổi, này cũng ý nghĩa vị này người trẻ tuổi đến đây rất khả năng so với La Chính Hiên còn muốn lớn, sau đó Trầm Vũ Song lại đem ánh mắt chuyển hướng La Chính Hiên nói:“La công tử, đây là chúng ta Tiếu Giang huyện sự tình, hơn nữa chuyện này cũng quả thật là các thôn dân không đúng, chúng ta đây là ở chấp pháp, còn mời ngươi không cần can thiệp.”

“Trầm cục trưởng, ngươi không biết là ngươi lời này thực buồn cười sao? Ta nghĩ hỏi một chút xem, này huyện công an cục có phải hay không huyện chính phủ ngành, có phải hay không muốn nghe Huyện trưởng chỉ huy ? Trịnh huyện trưởng vừa rồi là nói như thế nào ? Chính ngươi đều cãi lời lãnh đạo mệnh lệnh, ngay cả trình tự cũng chưa đi đúng, còn theo ta nói cái gì chấp pháp? Nếu sở hữu quan viên đều giống ngươi như vậy ý làm bậy, không nghe thượng cấp mệnh lệnh, chính phủ công tác còn không lộn xộn ?” La Chính Hiên trong nhà nhưng là không hề thiếu làm quan, đối quan trường thượng sự tình hắn nhưng là thực hiểu biết, nghe vậy lập tức vẻ mặt châm chọc phản bác nói.

La Chính Hiên trong lời nói nói được Trầm Vũ Song mặt thanh một trận hồng một trận, rất muốn hung hăng tâm bắt hắn cho bắt lại, lại cứ người này là La lão trưởng tôn, La gia thế lực ở Tây Lĩnh tỉnh nhưng là rất cường đại, thật muốn đem La lão trưởng tôn bắt lại, không khác bắt cái bom hẹn giờ ở trong tay, tùy thời đều có khả năng nổ mạnh. Nhưng là sự tình phát triển cho tới bây giờ tình trạng này, nếu như vậy dừng tay, tin tức truyền ra đi, không chỉ có hắn Trầm Vũ Song mặt toàn không, chỉ sợ Tiêu thư kí ở Tiếu Giang huyện uy tín cũng đem thật to đã bị ảnh hưởng, cùng này tương phản cũng là

Trịnh Nhất Kiệt sẽ bằng việc này tạo khởi một ít uy tín, một ít người vốn bất mãn Tiêu thư kí mà không dám cãi lời chỉ sợ cũng hội đầu hướng Trịnh Nhất Kiệt, cứ thế mãi, chỉ sợ Tiếu Giang huyện sẽ không tái là Tiêu thư kí định đoạt.

Đây là Tiêu thư kí, còn có Tiêu hệ nhân mã tuyệt không nguyện ý nhìn đến kết quả!

Cho nên chuyện này thoạt nhìn chính là cùng nhau thôn dân nháo sự sự tình, kỳ thật phát triển đến bây giờ đã muốn thành huyện ủy thư kí cùng Huyện trưởng trong lúc đó đấu sức. Vốn huyện ủy thư kí là không hề trì hoãn thắng lợi, nhưng hiện tại bởi vì La Chính Hiên nhúng tay bắt đầu trở nên có chút khó giải quyết đứng lên.

La gia dù sao không phải là nhỏ, chẳng sợ bọn họ ở Định Nguyên thị không có gì thế lực, Trầm Vũ Song cũng không dám chút khinh thường.

Cuối cùng Trầm Vũ Song mặt âm trầm hừ lạnh một tiếng, cấp huyện công an cục trị an đại đội đội trưởng sử cái ánh mắt, ý bảo hắn trước coi chừng nơi này, sau đó chính mình cầm di động đi đến một bên không người địa phương cấp Tiêu Vân Tài gọi điện thoại.

Chuyện này không phải là nhỏ, Trầm Vũ Song đúng là vẫn còn không dám tự chủ trương.

“Trầm cục trưởng, La Vĩnh Phu không phải về hưu hơn mười năm sao? Có cái gì phải sợ ?” Cao Minh Lượng mấy năm nay xuôi gió xuôi nước quán, dưỡng thành không coi ai ra gì tính tình, gặp Trầm Vũ Song xoay người hướng không người địa phương đi đến, vội vàng cũng theo đi ra, vẻ mặt không vui thầm oán nói.

Phải biết rằng vừa rồi hắn nhưng là bị La Chính Hiên cấp hung hăng phiến một bàn tay, cộng thêm đạp một

cước, này khẩu khí hắn Cao Minh Lượng đương nhiên nuốt không dưới đi.

“La Vĩnh Phu không đáng sợ, đáng sợ là La gia thế lực. Ngươi chẳng lẽ không biết nói La Vĩnh Phu cháu trai La Hoành Chí hiện tại là Tây Bình thị thường vụ phó thị trưởng sao?” Trầm Vũ Song bình tĩnh mặt nói.

“Kia thì thế nào? Nơi này là Định Nguyên thị cũng không phải Tây Bình thị? Chẳng lẽ La gia còn muốn nhúng tay Định Nguyên thị bất thành? Ta nghĩ mã mẫn thụy thư kí khẳng định không muốn đi!” Cao Minh Lượng nói.

Cao Minh Lượng trong lời nói nhưng thật ra nhắc nhở Trầm Vũ Song, hai mắt không khỏi hơi hơi sáng ngời, cười vỗ vỗ Cao Minh Lượng bả vai nói:“Hảo tiểu tử, ta nhưng thật ra lập tức đã quên còn có Mã thư kí này một tầng quan hệ. Hắn lão nhân gia khẳng định là không thích La gia tay thân xa như vậy. Bất quá chuyện này còn là trước cùng Tiêu thư kí lên tiếng kêu gọi, làm cho hắn cũng tốt có cái chuẩn bị.”

Trầm Vũ Song cấp Tiêu Vân Tài gọi điện thoại khi, Tiêu Vân Tài đang ở thị ủy thư kí bí thư văn phòng chờ cùng thị ủy Mã thư kí nói chuyện.

Gần nhất một đoạn thời gian tỉnh ủy thư kí Trương Vân Phong hạ cơ sở thị sát, nghe nói hôm nay đã muốn đến Định Nguyên thị cách vách Khang Vĩnh thị, không chừng này hai ngày sẽ đến Định Nguyên thị, Mã thư kí tự nhiên muốn dặn dò Định Nguyên thị các ngành các huyện làm tốt nghênh đón chuẩn bị, đỡ phải bị Trương thư kí nhìn đến không hài lòng địa phương. Tiếu Giang huyện là Định Nguyên thị kinh tế tối phát đạt huyện, Mã thư kí tưởng đem Tiếu Giang huyện an bài vì tỉnh ủy Trương thư kí đến thị sát khi trọng điểm thị sát huyện, cho nên cố ý đem Tiêu Vân Tài gọi tới văn phòng ước đàm.

Thị ủy thư kí ước đàm, Tiêu Vân Tài tự nhiên muốn trước tiên tới, cho nên lúc này đang ở bí thư trong văn phòng chờ.

Tiếp khởi Trầm Vũ Song điện thoại, nghe xong hắn có liên quan người La gia nhúng tay đông nguyên mạ điện hán sự kiện hội báo sau, Tiêu Vân Tài mày không khỏi nhíu lại:“Này Trịnh Nhất Kiệt làm cái gì quỷ? Có phải hay không muốn đem Tiếu Giang huyện khiến cho hỏng bét hắn mới cao hứng, thế nhưng đem người La gia cũng cấp kêu lại đây.”

“Ta xem này Trịnh Nhất Kiệt đầu óc hiện tại có điểm ra vấn đề, hắn chẳng lẽ không biết đến Mã Mẫn Thụy mới là Định Nguyên thị thư kí sao? Có bản lĩnh hắn đi cùng thị ủy lãnh đạo hội báo, kêu người La gia lại đây xem náo nhiệt gì? Bất quá Tiêu thư kí, này người La gia còn là có điểm khó giải quyết a, bọn họ ngạnh ở nơi nào, ta trảo cũng không phải, không trảo cũng không phải a!” Trầm Vũ Song nói.

“Chuyện này ngươi trước hoãn vừa hoãn, trước không bắt người nhưng là không phải không bắt người, ta chờ lập tức hội cùng Mã thư kí chạm mặt, ta sẽ hội hướng hắn nhắc tới chuyện này.” Tiêu Vân Tài nghĩ nghĩ nói.

“Ta đây chờ ngài điện thoại.” Trầm Vũ Song biết Tiêu thư kí là Mã thư kí đáng tin thân tín, nghe vậy trong mắt không khỏi dấy lên một tia vẻ hưng phấn.

Hắn cùng Tiêu thư kí kiêng kị La gia, nhưng Mã Mẫn Thụy nhưng là thị cấp thị ủy thư kí, xem như Tây Lĩnh tỉnh chân chính “Biên giới đại quan”, nhưng cũng không phải La gia tưởng trêu chọc có thể trêu chọc. Chỉ cần Mã thư kí khẳng ra mặt, kia Trịnh Nhất Kiệt trên cơ bản cũng sẽ không diễn.

Tiêu Vân Tài vừa mới vừa treo Trầm Vũ Song điện thoại,

Mã thư kí bí thư cười đối hắn nói:“Tiêu thư kí, Mã thư kí gọi ngươi đi qua.”

“Cảm ơn Tôn bí thư.” Tiêu Vân Tài cười hướng Tôn bí thư gật gật đầu, sau đó đi theo hắn xao mở Mã thư kí cửa phòng làm việc.

Mã thư kí năm nay năm mươi lăm tuổi, bộ dạng cũng không cao lớn, nhưng lâu cư địa vị cao lại làm cho hắn trên người tản ra một cỗ không giận tự uy khí thế.

“Mã thư kí, Tiêu thư kí đến đây.” bí thư hướng chính bối thủ nhìn ngoài cửa sổ Mã thư kí thấp giọng nhắc nhở nói.

“Vân Tài ngươi tới a! Ngồi đi.” Mã thư kí nghe vậy xoay người hướng Tiêu thư kí vẫy tay ý bảo hắn ngồi xuống, chính mình tắc nhiễu quá chủ bàn ngồi ở cao bối ghế.

Bí thư giúp hai người đều thêm thượng trà liền ở Mã thư kí ý bảo hạ nhẹ tay nhẹ chân ly khai văn phòng.

“Vân Tài nói vậy ngươi đã muốn nghe nói Trương thư kí đang ở Khang Vĩnh thị thị sát tin tức đi. Ta nghe Diêu bí thư ý tứ, tiếp theo trạm Trương thư kí rất khả năng sẽ đến chúng ta Định Nguyên thị. Các ngươi Tiếu Giang huyện vẫn là Định Nguyên thị kinh tế đội quân danh dự, nếu Trương thư kí không phản đối, ta sẽ an bài hắn đi Tiếu Giang huyện thị sát, cho nên các ngươi nhất định phải làm tốt nghênh đón chuẩn bị.” Bí thư đi rồi, Mã thư kí vẻ mặt nghiêm túc nói.

“Cảm ơn thư kí như vậy tín nhiệm Vân Tài, Vân Tài nhất định hội đem nghênh đón công tác làm được thỏa thỏa đáng làm, sẽ không mất thư kí ngài mặt.” Tiêu Vân Tài nghe vậy vội vàng đứng dậy nói.

“Ngồi đi, ngươi làm việc ta yên tâm. Gần nhất huyện

công tác hết thảy đều thuận lợi đi?” gặp Tiêu Vân Tài đứng dậy, Mã thư kí trên mặt nghiêm túc biểu tình chuyển vì mỉm cười, khoát tay ý bảo hắn ngồi xuống.

“Thuận lợi đều thuận lợi, chính là này hai ngày lại ra điểm trạng huống. Nếu đổi thành bình thường cũng là không sao cả, nhưng bởi vì Trương thư kí muốn tới thị sát, ta nhưng thật ra có điểm lo lắng xảy ra nhiễu loạn.” Tiêu Vân Tài nói.

“Sao lại thế này?” Nghe Tiêu Vân Tài như vậy vừa nói, Mã thư kí lập tức nhíu mày hỏi. Nước hướng thấp chỗ lưu, người hướng chỗ cao đi, hơn nữa làm quan, lại tưởng hướng lên trên đi, Mã Mẫn Thụy năm nay năm mươi lăm tuổi, nếu làm tốt lắm còn có cơ hội trở lên một tầng lâu, nhưng nếu Trương thư kí đến thị sát khi ra nhiễu loạn, cấp Trương thư kí lưu lại không tốt ấn tượng, chỉ sợ đời này hắn sẽ thấy cũng không có tấn chức cơ hội, cho nên Trương thư kí đến thị sát khi, là tuyệt đối không tha sai lầm.

Tiêu Vân Tài liền đem sự tình đại khái nói một lần, đương nhiên là có quan hắn cậu em vợ khai nhà máy ô nhiễm cái gì, hắn đương nhiên là tránh nặng tìm nhẹ, nhẹ nhàng bâng quơ mà qua, chủ yếu trọng điểm còn là tập trung ở thôn dân đập phá cùng Trịnh Nhất Kiệt ỷ vào có người La gia chỗ dựa can thiệp công an cục bình thường phá án sự tình.

“Này Trịnh Nhất Kiệt hắn là muốn làm gì? Hắn trong mắt còn có không có ta này thư kí !” Mã thư kí nghe vậy mạnh tay chụp lại hạ cái bàn nói.

Mã thư kí quyền lực dục vọng rất nặng, Trịnh Nhất Kiệt ở công tác có bất mãn không hướng hắn này thị ủy một tay hội báo, ngược lại xin giúp đỡ xa ở tỉnh lị Tây Bình thị La gia, điều này làm cho Mã thư kí cảm thấy chính mình uy tín đã bị thật lớn khiêu khích.

“Mã thư kí ngài bớt giận, Trương thư kí tùy thời sẽ đến chúng ta Định Nguyên thị, cho nên hiện tại mấu chốt còn là trước đem chuyện này cấp trấn an xuống dưới.” Tiêu Vân Tài gặp Mã thư kí tức giận, trong mắt lóe ra một tia sắc mặt vui mừng, sau đó thật cẩn thận nhắc nhở nói.

“Ân!” Mã thư kí nghe vậy sắc mặt hơi hoãn, sau đó đem bí thư kêu tiến vào, đối hắn nói:“Cấp Trịnh Nhất Kiệt đánh cái điện thoại, ta muốn cùng hắn trò chuyện.”

Tôn bí thư cấp Trịnh Nhất Kiệt gọi điện thoại khi, Thiệu gia đại viện không khí chính cương ở nơi nào.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 416 : Giống như người đàn ông

Hạ Vân Kiệt lúc này còn không có chân chính nổi giận , hắn vẫn còn ở nhìn xem chuyện này đến tột cùng sẽ phát triển đến loại trình độ nào ? Xem một chút đến tột cùng còn có ai sẽ vì chuyện này ra mặt ? Mà Trầm Vũ Song bởi vì mới vừa rồi Tiêu Vân Tài thư ký dặn dò , cũng không có thái độ cường ngạnh muốn bắt người nữa .

Chuyện tựa hồ trở nên rất vi diệu cũng rất kỳ quái , ít nhất các thôn dân cảm thấy là như vậy .

Bọn họ vốn là cho là Cao Minh Lượng bị người phiến một cái tát lại bị người đạp một cước , cục công an người nhất định sẽ lập tức bắt người , nhưng không nghĩ tới chuyện cứng ở nơi đó .

Bởi vì La Vĩnh Phu đã từng tới Vân Sơn thôn thị sát qua , cho nên một ít có tuổi người của còn nhớ rõ La Vĩnh Phu vị này Phó tỉnh trưởng , cho nên khi nghe Trịnh Nhất Kiệt nói ra La Vĩnh Phu tên sau , ngay từ đầu những thôn dân kia còn không hiểu có ý gì , dần dần có người cuối cùng nhớ ra La Vĩnh Phu là ai , sau đó lại dần dần biết lão Phó tỉnh trưởng cháu trai cũng tới thay

thôn bọn họ đòi lại công đạo , nói chuyện tin tức ở thôn dân trong truyền ra .

Vốn là đã hy vọng tan biến các thôn dân lại thấy được hy vọng , đám người bắt đầu xôn xao đứng lên , một ít gan lớn một chút bắt đầu phát ra bất mãn thanh âm .

Trầm Vũ Song thấy thôn dân xôn xao , trong lòng âm thầm gấp gáp , nhưng lần này không có Tiêu Vân Tài ra lệnh , hơn nữa đối với La gia kiêng kỵ , Trầm Vũ Song cũng không dám có cử động .

Chính là vào lúc này Tôn bí thư gọi điện thoại tới .

Trịnh Nhất Kiệt dĩ nhiên nhận ra được là thị ủy điện thoại , thấy thị ủy gọi điện thoại tới , lập tức nghĩ tới nào đó có thể , sắc mặt không khỏi khẽ biến , trong mắt lóe lên một tia lo âu vẻ .

La gia ở Tây Lĩnh tỉnh là thế lực cường đại , nhưng cường long không áp địa đầu xà , Mã Mẫn Thụy là Định Nguyên thị Thị ủy thư ký , ở Định Nguyên thị hắn mới là lão đại , hơn nữa đến Mã Mẫn Thụy vị trí , không chỉ có bản thân hắn quyền thế cực lớn , hơn nữa hắn mạng lưới quan hệ cũng cực kỳ khổng lồ , hắn tâm nếu muốn nhất định nhúng tay vào chuyện này , sợ rằng Trầm Vũ Song liền thật sự có thể không kiêng kị gì , thậm chí ngay cả La Chính Hiên cũng dám bắt .

Lo âu thuộc về lo âu , nhưng của Thị ủy thư ký điện thoại lại không thể không nhận .

Trịnh Nhất Kiệt nhận lên điện thoại , bên trong truyền tới của Tôn bí thư cơ hồ không mang theo tình cảm gì thanh âm . bí thư cũng là nhìn sắc mặt người mà nói , Mã thư ký nhắc tới Trịnh Nhất Kiệt lúc rõ ràng sắc mặt không tốt , Tôn bí thư tự nhiên đối với Trịnh Nhất Kiệt cũng không có cái gì tốt giọng nói .

Tôn bí thư cùng Trịnh Nhất Kiệt xác nhận thân phận của hắn , cũng truyền đạt Mã thư ký muốn cùng hắn nói chuyện ý tứ , liền đem điện thoại cung kính đưa cho Mã thư ký .

Thấy Mã thư ký muốn đích thân cùng mình nói chuyện , Tôn bí thư trong giọng lại lộ ra một tia lạnh lẽo , Trịnh Nhất Kiệt lòng không khỏi một mực chầm xuống .

Quan huyện không bằng hiện quản , Mã thư ký mới là Trịnh Nhất Kiệt chân chính trên đầu lãnh đạo , La gia cách hắn còn xa đây .

“ Trịnh Nhất Kiệt đồng chí , ngươi có còn biết hay không đảng tính nguyên tắc ? trong mắt có còn hay không ta

đây cái này Thị ủy thư ký ? ” Mã thư ký vừa tiếp xúc với điện thoại , liền liên tiếp cáu kỉnh chất vấn .

“ Mã thư ký , ngài hãy nghe ta nói ……” Trịnh Nhất Kiệt vừa nghe Mã thư ký thanh âm , trong lòng liền hoàn toàn lạnh , bất quá vẫn là hết sức giải thích .

“ Ngươi không cần giải thích , ta bây giờ lấy Thị ủy thư ký thân phận ra lệnh ngươi , lập tức ủng hộ Trầm Vũ Song đồng chí giải quyết Vân Sơn thôn công việc , Tỉnh ủy Trương thư ký lập tức sẽ phải tới Định Nguyên thị thị sát công việc , ta không muốn nhìn thấy bất kỳ không hòa hài gì tràng diện , cũng không muốn nghe được bất kỳ thanh âm không hòa hài nào . nếu như ngươi cho là không làm được , ngươi cái này Huyện trưởng cũng không cần làm . ” Mã thư ký không khách khí chút nào cắt đứt Trịnh Nhất Kiệt muốn đi giải thích .

“ Nhưng là Mã thư ký ……” Trịnh Nhất Kiệt còn muốn tiếp tục giải thích , bất quá “ ba ” một tiếng , Mã thư ký đã cúp điện thoại .

Nghe trong điện thoại cúp máy thanh âm , Trịnh Nhất Kiệt mặt xám như tro tàn ngẩn người một lúc lâu .

Tiêu Vân Tài ở Tiếu Giang huyện quyền thế tuy lớn , nhưng cuối cùng cùng hắn là cùng cấp lãnh đạo , thật muốn chọc tới , Trịnh Nhất Kiệt cũng dám cùng hắn đấu

một trận , nhưng là Mã thư ký cũng là trực tiếp quản hắn nón quan lãnh đạo , hắn muốn nổi giận , Trịnh Nhất Kiệt tựa hồ trừ phục tùng căn bản không có thứ hai lựa chọn .

Mặc dù không nghe được trong điện thoại nói cái gì , nhưng mơ hồ nghe được Trịnh Nhất Kiệt trong miệng đụng tới “ Mã thư ký ” ba chữ , lại thấy hắn tiếp điện thoại xong sau kia mặt xám như tro tàn dáng vẻ , Trầm Vũ Song không cần hỏi cũng có thể đoán được nhất định là Thị ủy thư ký trực tiếp hỏi tới chuyện này , trong mắt không khỏi thoáng qua vẻ đắc ý cùng nhìn có chút hả hê ánh mắt .

Quả nhiên , trong chốc lát Trầm Vũ Song nhận được Tiêu Vân Tài điện thoại , chỉ thị hắn bắt người , thậm chí nếu như La Chính Hiên lại ngăn lại gây chuyện , ngay cả hắn cũng có thể cùng nhau bắt .

Có Tiêu thư ký những lời này , lại biết chuyện này Mã thư ký cũng là ủng hộ , Trầm Vũ Song liền giống như có Thượng phương bảo kiếm nơi tay , lập tức khôi phục thần khí , mặt cười miệng không cười đối với Trịnh Nhất Kiệt nhún nhún vai nói “ Trịnh Huyện trưởng thật xin lỗi , thị ủy điện thoại tới , kính xin ngươi ủng hộ công tác của ta . ”

Nói xong , Trầm Vũ Song hai bàn tay vung lên nói “ đem người hiềm nghi phạm tội cũng cho ta bắt đứng lên . ”

Thấy Trầm Vũ Song lần nữa hạ lệnh bắt người , Hạ Vân Kiệt còn chưa kịp phát uy , cũng không biết Trịnh Nhất Kiệt dũng khí từ đâu tới , đột nhiên đem hai cánh tay một trương , băng bó gương mặt quát lên “ đừng mơ tưởng hôm nay các ngươi nếu như muốn bắt người trừ phi từ thân thể của ta trên nhảy tới . ”

Trịnh Nhất Kiệt cái này đột nhiên biểu hiện một chút tử đem dân cảnh môn hơi kinh hãi , đây chính là Huyện trưởng a , nữa hèn yếu bọn họ cũng không dám từ trên thân thể của hắn nhảy tới , mà các thôn dân thấy Huyện trưởng vì bọn họ hoàn toàn khoát liễu đi ra ngoài , cũng rất là chấn động , sau đó cũng không biết là người nào trước đứng dậy , tiếp theo lại có nhiều người hơn đứng dậy , chặn lại dân cảnh môn đường đi .

Mặc dù các thôn dân cái gì cũng chưa nói , nhưng bọn hắn kia bình tĩnh biểu lộ , thấy chết không sờn đích ánh mắt lại làm cho dân cảnh môn theo bản năng lui về phía sau , mà Trầm Vũ Song cũng cảm thấy da đầu có chủng muốn nổ tung cảm giác .

Hắn biết , nếu như mình hơi nữa kích thích một cái , chỉ sợ cũng sẽ lập tức phát sinh không thể khống chế quần thể sự kiện .

Một khi phát sinh nghiêm trọng quần thể sự kiện , hậu quả kia nhưng là vô cùng nghiêm trọng .

“ Con mẹ nó , các ngươi muốn làm cái gì ? Có phải hay không muốn tất cả đều cho nhốt vào phòng giam a ? ” Nhưng ở vào lúc này , hung hăng phách lối Cao Minh Lượng lại chỉ các thôn dân mắng lên .

Các thôn dân tức giận vốn là đến bộc phát điểm , Cao Minh Lượng những lời này không khác nào lập tức đem các thôn dân lửa giận cho đốt , cũng không biết người nào kêu một tiếng “ đánh chó này nương dưỡng ”

Tiếp theo các thôn dân liền như bôn dũng hồng thủy , tất cả đều trào hướng Cao Minh Lượng , hướng về phía hắn chính là một trận quyền đánh chân đá , chờ Trầm Vũ Song đám người đem Cao Minh Lượng cướp đi ra lúc , cái này huyện ủy thư ký tiểu cữu tử cũng sớm đã bị đánh phải sưng mặt sưng mũi , thê thảm không nỡ nhìn , đoán chừng bây giờ coi như mẹ của hắn tự mình tới đây cũng nhận không ra hắn .

“ Trịnh Huyện trưởng , ngươi đây là đang đùa lửa tự thiêu ” Trầm Vũ Song biết lúc này bắt người nhất định là không thể nào , mang theo thủ hạ vừa bảo vệ Cao Minh Lượng , vừa mặt âm trầm hướng Trịnh Huyện trưởng nói .

“ Trầm cục trưởng , chẳng lẽ đến bây giờ ngươi vẫn không rõ đến tột cùng là người nào đang đùa với lửa

sao ? Ngươi không thấy những thứ này hương thân phụ lão tức giận sao ? ” Một cái lạnh như băng thanh âm lần nữa vang lên , chính là Hạ Vân Kiệt .

Nói xong , Hạ Vân Kiệt khó được mắt lộ ra vẻ tán thưởng vỗ vỗ Trịnh Nhất Kiệt bả vai nói “ Trịnh Huyện trưởng , bây giờ ngươi mới giống như người đàn ông , giống như cái Huyện trưởng . ”

Trịnh Nhất Kiệt bị Hạ Vân Kiệt vỗ bả vai , lại có loại xung động muốn khóc .

Còn giống như Huyện trưởng , cái này Huyện trưởng con mẹ nó đã chấm dứt bất quá càng nhiều hơn , Trịnh Nhất Kiệt trong lòng còn là nặng nề . hắn cũng không nghĩ tới mình một câu nói đưa tới quần chúng chuyện , bây giờ ngay cả hắn cũng không biết nên thế nào thu tràng . Chuyện này đi qua Huyện trưởng chức vị đó là một trăm phần trăm không giữ được nữa không nghi ngờ chút nào , nhưng là những thôn dân này đây ? Hắn thật sợ nếu là gây nữa đi xuống , đến cuối cùng thật sẽ có người nếu bị phán hình , thậm chí xảy ra án mạng cũng có thể .

“ Hạ tiên sinh , ngươi có thể hay không cùng ta thấu cái để , ta đây cái Huyện trưởng có làm hay không cũng đã không sao , ta là sợ chuyện này nếu là gây nữa đi xuống xảy ra nhân mạng ” bất quá Trịnh Nhất Kiệt đối với Hạ Vân Kiệt đúng là vẫn còn ôm có một tia hy vọng , nghe vậy thấp giọng hỏi .

Nếu như Hạ Vân Kiệt thật không có gì , Trịnh Nhất Kiệt là tuyệt không thể lại để cho thôn dân nháo đi xuống .

“ Yên tâm đi , ta đây liền cho Trương Vân Phong gọi điện thoại , để cho hắn tự mình chạy tới . ” Hạ Vân Kiệt lần nữa vỗ vỗ Trịnh Nhất Kiệt bả vai nói .

“ Trương Vân Phong ? Trương Vân Phong là ai ? Hắn chạy tới có cái gì …… a , ngươi , ngươi nói là Trương , Trương thư ký ? ” Trịnh Nhất Kiệt vừa nghe đến Trương Vân Phong tên căn bản liền không có phản ứng kịp Trương Vân Phong là ai , thật sự là Hạ Vân Kiệt còn trẻ như vậy tiểu tử gọi thẳng Tỉnh ủy thư ký tên , để cho Trịnh Nhất Kiệt trong lúc nhất thời căn bản không cách nào đưa cái này tên cùng Tỉnh ủy thư ký liên lạc chung một chỗ , đợi đến hắn lời nói một nửa sau , mới đột nhiên nhớ tới Tây Lĩnh Tỉnh tỉnh ủy thư ký tên liền kêu Trương Vân Phong .

“ Không phải là hắn , ngươi cảm thấy ta còn có thể như vậy chấn định sao ? Chẳng lẽ ngươi cho rằng ta đầu óc có vấn đề , hay là ngươi cho là La Chính Hiên đầu óc có vấn đề ? ” Hạ Vân Kiệt hỏi ngược lại .

“ Không phải là , không phải là ” Trịnh Nhất Kiệt nghe vậy vội vàng đem đầu cho lắc cùng trống lắc tựa như , trong lòng cũng là chấn kinh đến căn bản chưa có thể

hồi phục .

Thấy Trịnh Nhất Kiệt đem lắc đầu phải cùng trống lắc tựa như , Hạ Vân Kiệt âm thầm buồn cười , sau đó cho Tây Lĩnh tỉnh Trương Vân Phong bát đi điện thoại .

Trương Vân Phong nhận được Hạ Vân Kiệt điện thoại lúc đang cùng Khang Vĩnh thị Thị ủy thư ký nói chuyện , biết đầu bên điện thoại kia chính là Cù Vệ Quốc nói có thể dễ dàng tiêu diệt một cái quốc gia chưởng môn sư thúc tổ , may là Trương Vân Phong cũng là quản lý mấy ngàn vạn dân số tỉnh lớn cao quan , cầm điện thoại tay cũng là ở đổ mồ hôi , thanh âm càng là phá lệ cung kính " sư thúc tổ ngài khỏe , ta là Trương Vân Phong . "

" Xem ra Vệ Quốc đã đem chuyện của ta cũng theo như ngươi nói , như vậy cũng tốt , cũng khỏi cần ta nữa giải thích . ngươi bây giờ có rãnh không ? Tới một chuyến Tiếu Giang huyện Dương Quan trấn Vân Sơn thôn đi , tốt nhất tới bí ẩn một ít , ta muốn có một số việc ngươi cái này tỉnh ủy thư ký tốt nhất chính mắt thấy khá hơn một chút . còn có mời ngươi an bài một cái , để cho Tiếu Giang huyện , Định Nguyên thị còn có tỉnh bảo vệ môi trường cục cục trưởng lập tức cũng tới một chuyến Vân Sơn thôn ……"

Khi Hạ Vân Kiệt ở cùng Trương Vân Phong nói chuyện , giao phó chuyện tình , bao gồm ở trước mặt người gọi hắn là lão sư chuyện lúc , Trầm Vũ Song cũng ở đây cùng Tiêu Vân Tài nói chuyện .

Khi Trầm Vũ Song cho Tiêu Vân Tài gọi điện thoại lúc , Tiêu Vân Tài vừa mới mới ra thị ủy đại viện , nghe nói Trịnh Nhất Kiệt thân là Huyện trưởng lại phiến động thôn dân gây chuyện , không khỏi giận đến thiếu chút nữa liền đem điện thoại di động vứt . bất quá Tiêu Vân Tài dù sao cũng là Huyện ủy thư ký , cuối cùng vẫn còn tỉnh táo dặn dò Trầm Vũ Song mấy câu , để cho hắn không nên vào một bước kích thích thôn dân , dặn dò lúc , chính hắn là lại lần nữa quay trở về thị ủy đại lâu .

Tỉnh ủy Trương thư ký hai ngày nay rất có thể sẽ tới Định Nguyên thị thị sát , Mã Mẫn Thụy lo lắng nhất chính là ở nơi này mấy ngày gây ra chuyện tới , cho nên vừa nghe nói Trịnh Nhất Kiệt ở nhận điện thoại của mình sau lại vẫn phiến động thôn dân gây chuyện , không khỏi giận đến liên tiếp vỗ bàn , phát tiết hết lửa giận sau , liền lập tức cùng Tiêu Vân Tài chạy tới Vân Sơn thôn .

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 417 : Múc một ít cho bọn hắn uống

Tiếu Giang huyện dù sao thuộc về Định Nguyên thị địa khu , trước chạy tới chính là Tiêu Vân Tài cùng Thị ủy thư ký Mã Mẫn Thụy , cùng bọn họ cùng nhau tới trước đích còn có gần trăm tên võ trang đầy đủ phòng bạo đặc cảnh .

Phòng bạo đặc cảnh chủ yếu gánh vác chính là biểu tình , đại hình công dân tụ hội , thành phố nhiễu loạn vân vân đột phát tính quần thể tính sự kiện hoặc đại quy mô trị an án kiện hiện trường trật tự duy trì .

Gọi điện thoại lúc Trầm Vũ Song đem chuyện nói tương đối nghiêm trọng , trên thực tế cũng quả thật như thế , bởi vì theo thôn dân tâm tình kích động cao , trừ Cao Minh Lượng ngay từ đầu bị đánh thê thảm không nỡ nhìn , Trầm Vũ Song đám cảnh sát sau đó cũng tất cả đều bị thôn dân cho ngăn ở Đông Nguyên điện độ trong xưởng , nếu như không phải là Trịnh Nhất Kiệt ngăn lại , sợ rằng đừng nói phòng ốc phải bị đập phá , xe cảnh sát cũng có thể sẽ bị thôn dân cho lật ngược . Cho nên xuất động lúc , Mã Mẫn Thụy điều động phòng bạo đặc cảnh , từ điểm đó cũng có thể nhìn ra , chuyện này Mã Mẫn Thụy là rất tức giận , nếu như không có tình huống đặc biệt , hắn cũng không muốn thỏa hiệp .

Làm sao có thể thỏa hiệp đây ? Thân là Thị ủy thư ký cũng đã tự mình cho Trịnh Nhất Kiệt gọi điện thoại tới , hắn lại vẫn dám phiến động thôn dân gây chuyện , nếu không đem cái này cổ khí diễm cho đè xuống , hắn cái này Thị ủy thư ký uy tín ở đâu ?

Xe cảnh sát vừa đến thôn , từng cái một cầm côn cảnh sát , tấm thuẫn một đám võ trang đầy đủ phòng bạo đặc cảnh liền uy phong lẫm lẫm từ trên xe cảnh sát xuống , sau đó xếp nhóm thành đội , bước chân chỉnh tề nhắm hướng Đông Nguyên điện độ hán tiến tới gần .

Chỉnh tề đích bước chân nặng nề đạp trên đất , phát ra từng đạo một nặng nề thanh âm , lộ ra một cỗ khí thế bức người .

Cái này cỗ khí thế bức người hơi thở rất nhanh liền lan ra ở toàn bộ Vân Sơn thôn , làm cho vốn là tức giận thôn dân mang đến một cổ nặng nề áp lực , có chủng không thở nổi cảm giác .

Trong mắt mọi người bắt đầu thoáng qua vẻ kinh hoảng , hơn nữa khuếch trương âm cái loa không ngừng phát ra Huyện ủy thư ký cùng Thị ủy thư ký đều tới , bọn họ sẽ công bình xử lý chuyện này , để cho các thôn dân không muốn nghe một ít phần tử ngoài vòng luật pháp phiến động , mau sớm tản đi , rốt cục , mới vừa rồi còn kích động tức giận thôn dân có người bắt đầu lặng lẽ

thối lui , tiếp theo càng ngày càng nhiều người bắt đầu tản đi .

Chỉ chốc lát sau , bao vây Đông Nguyên điện độ hán thôn dân tất cả đều giải tán đi .

Thấy thôn dân tất cả đều tản ra , bị vây ở Đông Nguyên điện độ trong xưởng đích Trầm Vũ Song đám người cũng âm thầm thở phào nhẹ nhõm , cố ý chạy tới Tiêu Vân Tài cùng Mã Mẫn Thụy cũng đều thở phào nhẹ nhõm , trên mặt lộ ra một tia dễ dàng vẻ .

Bất quá rất nhanh , Tiêu Vân Tài cùng Mã Mẫn Thụy sắc mặt của hai người âm trầm xuống , bởi vì bọn họ thấy được Trịnh Nhất Kiệt đang hướng bọn họ đi tới , trừ Trịnh Nhất Kiệt , cùng hắn cùng nhau còn có hai vị trẻ tuổi .

“ Trịnh Nhất Kiệt , Trịnh Huyện trưởng ngươi thật là có nhiều uy phong a ” thấy Trịnh Nhất Kiệt đến trước người , Mã Mẫn Thụy căm tức nhìn hắn nói .

“ Nữa uy phong cũng so ra kém Mã thư ký ngươi uy phong a , mang theo nhiều như vậy đặc cảnh tới . thế nào ? Nếu như những thôn dân này không li khai , ngươi còn chuẩn bị bạo lực trấn áp bất thành ? ” Trả lời Mã Mẫn Thụy không phải là Trịnh Nhất Kiệt mà là Hạ Vân Kiệt

“ Càn rỡ Trầm Vũ Song bắt hắn cho ta đứng lên . ” Thấy một cái người tuổi trẻ lại dám ngay trước Mã thư ký mặt nộ xích châm chọc Mã thư ký , Tiêu Vân Tài lập tức mặt lạnh lùng phẫn nộ quát .

Có hai vị Huyền , Thị người đứng đầu ủng hộ , Trầm Vũ Song đâu còn có cái gì lo lắng , trên mặt lộ ra một tia dữ tợn cười lạnh , thân là cục trưởng cục công an huyện , hắn lại tự mình từ một người cảnh sát trong tay cầm lấy còng tay , sau đó hướng Hạ Vân Kiệt đạo “ Đem hai tay đưa ra tới , ngươi bị bắt . ”

“ Uy phong , quả nhiên uy phong ta ngược lại muốn hỏi một chút xem các ngươi dựa vào cái gì bắt ta ? Cũng bởi vì ta châm chọc thư ký mấy câu sao ? Chẳng lẽ Mã thư ký cái này thư ký khi không tốt , còn không chính xác chúng ta dân chúng nói mấy câu sao ? ” Hạ Vân Kiệt dĩ nhiên sẽ không đưa tay ra , mà là mặt mang châm chọc hỏi ngược lại .

“ La lão ngược lại sinh cái miệng lưỡi bén nhọn cháu trai . ” Mã thư ký cau mày khoát khoát tay ý bảo Trầm Vũ Song đừng vội bắt người .

“ Mã thư ký , ta xem ngươi bạch dài một đôi con ngươi , không chỉ có ngay cả nghiêm trọng như thế ô nhiễm cũng coi như không thấy , bây giờ càng là ngay cả La

lão cháu trai cũng nhận lầm . ” Hạ Vân Kiệt đạo .

Mã Mẫn Thụy làm quan tới Thị ủy thư ký , nào từng bị một vị nhìn nhiều lắm cũng liền hai mươi tuổi người trẻ tuổi như vậy liên tiếp hai , ba lần châm chọc qua , giận đến hắn thiếu chút nữa ngay cả phổi đều phải nổ . Bất quá hắn ỷ vào thân phận mình , cũng không muốn ý cùng Hạ Vân Kiệt như vậy một vị tuổi trẻ cãi nhau hoặc là giải thích , nghe vậy hừ lạnh một tiếng , sau đó hướng Trịnh Nhất Kiệt cùng Tiêu Vân Tài liếc mắt nhìn , lạnh lùng nói “ Nơi này chuyện xử lý xong sau , hai người các ngươi tất cả đều cho ta đến phòng làm việc một chuyến . ”

Nói xong Mã Mẫn Thụy xoay người rời đi , về phần Hạ Vân Kiệt , hắn tin tưởng Tiêu Vân Tài nhất định sẽ để cho hắn ăn không hết đau khổ đi , cũng là căn bản không cần hắn cố ý dặn dò .

“ Mã thư ký , ta muốn hỏi ngươi một câu nói , đến tột cùng là quyền lực của ngươi cùng thành tích của ngươi trọng yếu , còn là dân chúng sinh mạng an toàn trọng yếu ? Nơi này ô nhiễm ngươi thật không thấy được sao ? ” Bất quá khi Mã Mẫn Thụy xoay người muốn rời đi , Trịnh Nhất Kiệt lại đột nhiên mở miệng hỏi .

Khi Trịnh Nhất Kiệt hỏi cái này thoại lúc , trừ Hạ Vân Kiệt cùng La Chính Hiên ai cũng không có chú ý tới cách đó không xa đang nhìn lại đây các thôn dân trong xuất hiện mấy trương xa lạ khuôn mặt , trong đó một vị lớn tuổi

hơn người đang hai mắt hàn quang lóe lên nhìn bọn họ cái này .

Hạ Vân Kiệt châm chọc chất vấn , Mã Mẫn Thụy có thể ỷ vào thân phận mình không rảnh mà để ý tới ô nhiễm , dù sao chuyện sau Trầm Vũ Song nhất định sẽ hung hăng dọn dẹp cái này không tốn người tuổi trẻ , nhưng Trịnh Nhất Kiệt chất vấn hắn thì lại không thể không để ý tới . Đây là hắn thủ hạ quan viên , trần truồng địa khiêu chiến hắn uy nghiêm .

Mã Mẫn Thụy mặt âm trầm xoay người lại , mà lúc này Tiêu Vân Tài đã sớm quát lạnh “ Trịnh Nhất Kiệt đồng chí , chú ý thân phận của ngươi , có hay không ô nhiễm , hoàn bảo ngành tự nhiên sẽ cho ra kết luận , không thể bằng vào mắt con mắt phán đoán”.

Nhắc tới cũng đúng dịp , Tiêu Vân Tài tiếng nói mới vừa rơi xuống , Tiếu Giang huyện hoàn bảo cục cục trưởng cùng Định Nguyên thị hoàn bảo cục cục trưởng mang người song song chạy tới .

“ Từ cục trưởng , Chu cục trưởng , các ngươi tới thật vừa lúc , các ngươi tới nói cho Trịnh Nhất Kiệt đồng chí , Vân Sơn thôn hoàn cảnh trạng huống , đến tột cùng có hay không bị ô nhiễm ? ” Tiêu Vân Tài mặc dù kỳ quái huyện hoàn bảo cục cùng thị hoàn bảo cục cục trưởng song song chạy tới , nhưng lúc này cũng không có thời gian suy nghĩ nhiều , theo sát lập tức lại nói .

Hai vị hoàn bảo cục cục trưởng thật ra thì cũng là không giải thích được , nhận thượng cấp điện thoại để cho bọn họ chạy tới Vân Sơn thôn , bọn họ liền chạy đến . Lúc nay thấy Mã Mẫn Thụy thư ký sắc mặt khó coi , Tiêu Vân Tài lại là thái độ này , hơn nữa ngày hôm trước Tiêu Vân Tài vốn là theo chân bọn họ chào hỏi , hai người đâu còn không biết trả lời như thế nào .

“ Mã thư ký , đối với nơi này nước , thổ nhưỡng chúng ta đã lấy mẫu quá nhiều lần . Nước chất chỉ tiêu là đồng dạng nước uống tiêu chuẩn , đất cũng không có bị cái gì ô nhiễm . Đông Nguyên điện độ hán sản xuất bài phóng cũng là dựa theo hoàn bảo tiêu chuẩn quy định . ” Hai vị cục trưởng trước sau cung kính đối với Mã Mẫn Thụy báo cáo .

Mã Mẫn Thụy dĩ nhiên không phải người mù , dĩ nhiên cũng nhìn ra Vân Sơn thôn ô nhiễm nghiêm trọng , nhưng đúng như Trịnh Nhất Kiệt sở chất vấn , hắn hơn xem trọng là quyền lực cùng thành tích . Trịnh Nhất Kiệt trước sở tác sở vi , hơn nữa đem người của La gia cũng gọi là tới đây , cái này đã nghiêm trọng khiêu chiến hắn Thị ủy thư ký uy nghiêm , cho nên dù là hắn lúc tới liền phát hiện ra vấn đề , nhưng vẫn là lựa chọn coi mà không thấy , cũng muốn trước đem Trịnh Nhất Kiệt loại này khiêu chiến hắn uy nghiêm tác phong cho đè xuống . Cho nên Mã Mẫn Thụy nghe hai vị cục trưởng báo cáo , không chỉ có không có bất mãn , ngược lại hài lòng gật đầu một cái , sau đó ánh mắt nghiêm nghị nhìn về phía Trịnh Nhất Kiệt đạo “Trịnh Nhất Kiệt đồng chí bây giờ ngươi còn có cái gì lời muốn nói ? ”

“ Nếu hai vị cục trưởng , còn có Mã thư ký , Tiêu thư ký đều cho rằng sông nước này phù hợp nước uống tiêu chuẩn , kia Chính Hiên ngươi đi ngay lấy một ít để cho bọn họ uống một chút , trời nóng bức này chạy tới chạy lui , bọn họ khẳng định khát hư . ” Bất quá trả lời Mã Mẫn Thụy cũng không phải là Trịnh Nhất Kiệt mà là Hạ Vân Kiệt lạnh như băng giọng nói .

“ Tốt , Kiệt ca ” La Chính Hiên đã sớm hận không được dùng thủ đoạn bạo lực đánh cái này bang sắc mặt hung ác người một bữa , lại không nghĩ rằng Kiệt ca phương pháp so với hắn nghĩ tới thủ đoạn bạo lực tuyệt hơn , lập tức mặt mũi hưng phấn đáp một tiếng , sau đó mang theo hộ vệ đi bờ sông lấy nước .

Thấy hai người tuổi trẻ một xướng một họa , trước là Mã Mẫn Thụy ỷ vào thân phận mình , không muốn theo chân bọn họ nhiều lời , lúc này cũng là giận đến hai tay phát run , chỉ Hạ Vân Kiệt nói “ vô pháp vô thiên , đơn giản vô pháp vô thiên , Vũ Song đồng chí các ngươi còn lo lắng với cái gì ? còn không đem người cho ta bắt đứng lên ”.

Mới vừa rồi Trầm Vũ Song vốn là chuẩn bị bắt Hạ Vân Kiệt , bất quá lại bị Trịnh Nhất Kiệt lời cho ngưng lại một cái , hành động chậm trễ một cái , lúc này Mã thư ký như vậy vừa quát , Trầm Vũ Song một kích linh , lập tức hung thần ác sát cầm còng tay muốn đi bắt Hạ Vân Kiệt .

“ Càn rỡ ta xem vô pháp vô thiên chính là các ngươi ” bất quá Trầm Vũ Song tay còng còn không có đem Hạ Vân Kiệt bắt đứng lên , một đạo tràn đầy thanh âm uy nghiêm đột nhiên ở trong đám người vang lên .

Tiếp theo một vị trên người mang theo một cổ không giận tự uy , tóc bộ phận đã trắng bệch nam tử từ trong đám người đi ra , bên cạnh hắn còn đi theo hảo mấy người , trong đó có ba thân người tử khôi ngô , thần sắc lạnh lùng .

Nam tử này tự nhiên không phải là người khác , chính là Tây Lĩnh tỉnh tỉnh ủy thư ký Trương Vân Phong , mà ba người kia thân thể khôi ngô còn lại là bảo vệ hắn cảnh vệ .

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 418 : Giải hận

Bởi vì người là từ bàng quan thôn dân trung đi ra, hơn nữa Trầm Vũ Song lúc này lực chú ý chủ yếu ở Hạ Vân Kiệt trên người, còn không có tới kịp nhìn kỹ liền quát:“Đem bọn họ cũng cho ta bắt lại!”

Này cảnh sát tuy rằng cảm thấy kia tóc có chút trắng bệch nam tử nhìn có điểm mặt quen, nhưng nhất thời nửa khắc cũng là không có đem trước mắt người cùng tỉnh ủy thư kí liên tưởng cùng một chỗ.

Cũng là, tỉnh ủy thư kí lại như thế nào khả năng đến loại này thôn trang nhỏ đến đâu?

Các cảnh sát được đến Trầm cục trưởng mệnh lệnh, lập tức lượng còng tay lượng còng tay, lấy cảnh côn uy hiếp lấy cảnh côn, sau đó hùng hổ liền hướng Trương Vân Phong bức đi.

Gặp các cảnh sát thế nhưng muốn bắt Trương thư kí, bảo hộ Trương thư kí cảnh vệ đã sớm một cái lắc mình hộ ở Trương Vân Phong trước mặt, cũng hướng các cảnh sát quát:“Lớn mật, các ngươi tưởng làm cái gì?”

“Đừng ngăn họ? Làm cho bọn họ đem ta cũng cấp bắt đi ta đổ muốn nhìn bọn họ muốn vô pháp vô thiên tới trình độ nào? Có phải hay không tùy tiện người ta nói cái nói là có thể bắt lấy !” Trương Vân Phong thư kí lại một phen đẩy ra hộ vệ hắn cảnh vệ, vẻ mặt tức giận nói.

Lúc này Tiêu Vân Tài cùng Mã Mẫn Thụy còn có Trầm Vũ Song đám người đương nhiên nhận ra Trương Vân Phong, gặp Trương Vân Phong nổi giận đùng đùng đẩy ra cảnh vệ, đem tay thân hướng đối diện trong tay hắn cầm còng tay cảnh sát nhân dân, mà kia cảnh sát nhân dân thế nhưng còn ngốc hồ hồ thật sự đem còng tay

hướng Trương thư kí trên cổ tay khấu, Mã Mẫn Thụy đám người sợ tới mức cơ hồ ngay cả hồn đều phải bay.

Đây chính là tỉnh ủy thư kí a, quản lý sổ ngàn vạn dân cư tỉnh ủy nhất hào lãnh đạo, này còng tay nếu hạ xuống đi, đừng nói cảnh sát nhân dân khẳng định muốn chịu xử phạt, liền ngay cả bọn họ chỉ sợ đỉnh đầu quan mũ đều không bảo đảm !

“Dừng tay, còn không ngừng tay!” Ngay tại cảnh sát nhân dân sắp đem còng tay cấp Trương Vân Phong khấu thượng khi, cũng không biết Mã Mẫn Thụy làm sao đến khí lực, thế nhưng điên rồi giống như xông lên đi, một phen đẩy ra cảnh sát nhân dân.

Cảnh sát nhân dân gặp thị ủy thư kí đem chính mình đẩy ra, còn một trận buồn bực, không biết thị ủy thư kí phát cái gì thần kinh, bất quá cảnh sát nhân dân còn tại buồn bực là lúc thấy được thị ủy thư kí thế nhưng đầu đầy đại hãn hướng vị kia tóc có chút trắng bệch nam tử cúi đầu nói:“Trương thư kí, thực xin lỗi, thực xin lỗi, không biết ngài đại giá……”

Gặp thị ủy Mã thư kí hướng kia tóc có chút trắng bệch nam tử cúi đầu xin lỗi, lại thấy hắn xưng hô hắn là Trương thư kí, vị này cảnh sát nhân dân đột nhiên nhớ tới tỉnh ủy Trương Vân Phong thư kí, này nhất tưởng khởi, vị này cảnh sát nhân dân hai chân liền nhịn không được phát run đứng lên.

Ông trời, chính mình thế nhưng thiếu chút nữa đem tỉnh ủy thư kí cấp bắt !

“Như thế nào? Không biết là có thể bắt sao?” Trương Vân Phong mặt lạnh lùng ngắt lời nói.

“Không phải, không phải đều là hiểu lầm, đều là hiểu lầm!” Mã Mẫn Thụy lau cái trán mồ hôi lạnh, liên tục nói.

Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, tỉnh ủy thư kí thế nhưng hội đột nhiên đến Vân Sơn thôn.

Mã Mẫn Thụy thân là thị ủy thư kí đối mặt tỉnh ủy thư kí còn như thế kinh hồn táng đảm, Tiêu Vân Tài đám người liền lại càng không tiêu nói, phía sau bọn họ ở tỉnh ủy thư kí trước mặt căn bản ngay cả nói chuyện tư cách đều không có. Lúc này bọn họ người người đều cả người đổ mồ hôi lạnh, lại đại khí cũng không dám suyễn một chút. Chỉ có Trịnh Nhất Kiệt nhìn Trương thư kí quả thực đến đây, hai mắt lóe ra kích động cùng không dám tin ánh mắt.

Đúng vậy, đến bây giờ, Trịnh Nhất Kiệt còn không dám tin tưởng này hết thảy là thật, một người trẻ tuổi một cuộc điện thoại thế nhưng thực đem Tây Lĩnh tỉnh tỉnh ủy thư kí cấp gọi tới, nhưng lại nhanh như vậy, quả thực chính là tùy kêu tùy đến.

“Hiểu lầm?” Trương Vân Phong bình tĩnh mặt lạnh thanh hỏi lại một câu, sau đó đi nhanh theo Mã Mẫn Thụy bên người gặp thoáng qua, thẳng đến Trầm Vũ Song đi đến.

Lúc này Trầm Vũ Song trong tay còn cầm còng tay, ngay mặt đối mặt hắn đó là Hạ Vân Kiệt.

Trầm Vũ Song gặp tỉnh ủy thư kí hướng chính mình đi tới, thế này mới đột nhiên ý thức được chính mình trong tay còn cầm còng tay, vội vàng luống cuống tay chân đem còng tay thu đứng lên, lắp bắp giải thích nói:“Trương thư kí ngài, ngài đừng hiểu lầm, vị này người trẻ tuổi kích động thôn dân nháo sự, lại công kích phỉ báng chúng ta công an cảnh sát nhân dân, cho nên……”

“Đúng, đúng, Trương thư kí, vừa rồi thật sự là hiểu lầm, chúng ta còn tưởng rằng ngài cùng vị này người trẻ tuổi là một……” Tiêu Vân Tài rốt cục tìm được cơ hội cùng

dũng khí mở miệng nói, hắn phải giúp chính mình đám người tẩy thoát lấy hạ phạm thượng tội danh, nếu không đừng nói Trầm Vũ Song này huyện công an cục cục trưởng làm được đầu, hắn này huyện ủy thư kí chỉ sợ cũng đồng dạng phải làm đến cùng.

“Ngươi không có hiểu lầm, ta cùng Hạ lão sư còn chính là một đám.” Trương Vân Phong tà Tiêu Vân Tài liếc mắt một cái, sau đó đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, chủ động vươn tay nói:“Hạ lão sư, thực xin lỗi, ta đến chậm!”

“Hạ lão sư?” Mã Mẫn Thụy, Tiêu Vân Tài, Trầm Vũ Song còn có huyện, thị bảo vệ môi trường cục cục trưởng đám người gặp Trương Vân Phong xưng hô một người trẻ tuổi là lão sư, lại chủ động hướng hắn chịu nhận lỗi cũng giơ tay, trong lúc nhất thời thiếu chút nữa muốn hồn phi phách tán, hơn nữa Tiêu Vân Tài thiếu chút nữa sẽ hai mắt vừa lật, trực tiếp ngất xỉu đi.

Hắn hiện tại rốt cục hiểu được này người trẻ tuổi vì cái gì như vậy bừa bãi, vì cái gì ngay cả Mã thư kí cũng dám chỉ vào cái mũi chửi bậy, nguyên lai hắn phía sau còn đứng cái tỉnh ủy thư kí !

“Còn đi, vừa vặn cho ngươi này tỉnh ủy thư kí nhìn xem chân thật tình huống!” Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến điểm gật đầu, giơ tay cùng Trương Vân Phong tùy ý nắm hạ.

Kia tư thế giống như quốc gia người lãnh đạo tiếp kiến Trương Vân Phong dường như, thẳng đem Mã Mẫn Thụy đám người nhìn xem xông ra mồ hôi lạnh, như thế nào cũng tưởng không rõ trước mắt vị này người trẻ tuổi đến tột cùng là cái gì đến đây. Phải biết rằng Trương Vân Phong nhưng là chân chính “Biên giới đại quan”, cho dù Hạ Vân Kiệt là kinh thành đến thái tử, thấy Trương Vân Phong vị này tỉnh ủy thư kí cũng phải chấp vãn bối chi lễ. Mà nay, thoạt nhìn tựa hồ vừa vặn rớt cái

!

“Thực xin lỗi Hạ lão sư, là ta này tỉnh ủy thư kí thẫn thờ, ngài yên tâm, chuyện này ta nhất định tra rõ rốt cuộc!” Trương Vân Phong vẻ mặt hổ thẹn cúi đầu nhận sai.

“Ân!” Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến điểm gật đầu, sau đó chuyển hướng đã muốn nâng lên nhất dũng biến thành màu đen có mùi nước sông tới được La Chính Hiên đám người, nói:“Còn thất thần cho cái gì? Mã thư kí, Tiêu thư kí còn có các vị bảo vệ môi trường cục đồng chí không phải nói sông nước này phù hợp dùng để uống nước tiêu chuẩn sao? Vậy cho bọn hắn mỗi người đổ một ly uống uống đi!”

La Chính Hiên đám người nghe vậy lập tức cầm vài cái đại hào thủy tinh cái chén đổ tràn đầy mấy chén thủy, kia thủy tinh cái chén vốn là trong suốt, đổ thêm nước sông sau dưới ánh mặt trời thoạt nhìn phá lệ đục ngầu biến thành màu đen, làm cho người ta nhìn liền nhịn không được một trận buồn nôn.

Mã Mẫn Thụy đám người vừa thấy kia dưới ánh mặt trời tản ra tanh tưởi nước sông, mỗi người mặt đều trở nên thảm không có chút máu.

Nhìn Mã Mẫn Thụy đám người ở nước sông trước mặt người người sắc mặt tái nhợt, các thôn dân đều túm chặt quyền đầu, trên mặt tràn đầy kích động giải hận biểu tình.

Từng trước đây, bọn họ chính là quanh năm suốt tháng bị những người này làm cho bất đắc dĩ uống chịu ô nhiễm thủy, ăn chịu ô nhiễm thổ nhưỡng sản xuất lương thực, rất nhiều người quái bệnh, rất nhiều người ung thư, mà bọn họ những người này lại trợn tròn mắt nói nói dối, nói này đó thủy là phù hợp dùng để uống nước tiêu chuẩn, nói thổ nhưỡng không có chịu ô nhiễm, hiện

tại cuối cùng đến phiên bọn họ đến nếm thử này tư vị.

“Trương thư kí……” Mã Mẫn Thụy quý vì thị ủy thư kí chưa từng bị người như vậy bức quá, nhìn bưng đến dưới mắt, phát ra thối vị nước sông, bất đắc dĩ vẻ mặt cầu xin nhìn phía Trương Vân Phong.

Mã Mẫn Thụy chung quy là quản lý sổ trăm vạn dân cư địa khu thị ủy thư kí, ở Tây Lĩnh tỉnh tính đứng lên cũng là đại nhân vật, thấy hắn bị buộc muốn uống ô nhiễm nước sông, lại thấy hắn nhìn phía chính mình cầu tình, Trương Vân Phong trong lòng đúng là vẫn còn có điểm không đành lòng, cũng hiểu được có điểm không ổn, chuyển hướng Hạ Vân Kiệt, thật cẩn thận nói:“Hạ lão sư, ngài xem nếu không Mã Mẫn Thụy cho dù, nói như thế nào hắn cũng là……”

“Các thôn dân uống, chẳng lẽ thị ủy thư kí liền uống không thể sao? Hắn nếu dám mở to mắt nói nói dối, nói tin tưởng bảo vệ môi trường cục kiểm tra đo lường kết quả, kia có cái gì không thể uống ” Hạ Vân Kiệt không đợi Trương Vân Phong đem nói cho hết lời, liền không chút khách khí trực tiếp xua tay đánh gãy hắn.

Sự tình nháo đến như vậy bộ, Hạ Vân Kiệt trong lòng đã sớm nhẫn bọn họ hồi lâu, hắn mới lười quản Mã Mẫn Thụy là thị ủy thư kí còn là tiểu la la, ở hắn trong mắt chỉ cần là tham quan, phá hư quan tất cả đều là giống nhau.

Gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng ngay cả Trương thư kí mặt mũi cũng không cấp, hơn nữa ngữ khí còn cường ngạnh, mà Trương thư kí đối mặt Hạ Vân Kiệt cường ngạnh ngữ khí lại lập tức ngoan ngoãn ngậm miệng lại, này một màn, quả thực liền đem Trịnh Nhất Kiệt đám người nhìn xem kinh hãi sợ.

Trịnh Nhất Kiệt vốn tưởng rằng La Vĩnh Phu làm cho hắn đem Hạ Vân Kiệt coi là tỉnh ủy thư kí đến xem đãi

quá mức khoa trương, hiện tại hắn mới biết được, La Vĩnh Phu kia nói thật sự rất khiêm tốn, này Hạ tiên sinh so với tỉnh ủy thư kí đều còn ngưu bức rất nhiều.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 419 : Già mới có con

“Chính là, Mã thư kí vừa rồi như vậy uy phong, chẳng lẽ hiện tại ngay cả uống chén dùng để uống nước lá gan cũng không có sao?” La Chính Hiên theo sát sau Hạ Vân Kiệt trong lời nói, cười tủm tỉm đối Mã Mẫn Thụy nói.

Mã Mẫn Thụy bị La Chính Hiên châm chọc thiếu chút nữa ngay cả phế đều phải khí tạc, nhưng là trước mặt tỉnh ủy thư kí mặt lại cứ không có biện pháp phản bác.

Đúng vậy, nếu sông nước này phù hợp dùng để uống nước tiêu chuẩn, uống một chút lại có cái gì quan hệ đâu? Trừ phi hắn muốn đương chúng đánh miệng mình.

Rơi vào đường cùng, Mã Mẫn Thụy nhắm mắt lại ngừng thở bưng lên chén nước uống một ngụm.

Tiêu Vân Tài đám người gặp thị ủy thư kí đều bị làm cho uống một ngụm, bọn họ thế nào còn dám không uống, cũng nhắm mắt lại ngừng thở uống một ngụm.

Bất quá Mã Mẫn Thụy đám người sống an nhàn sung sướng, sành ăn quen, lại như thế nào chịu được bực này phát ra thối vị hắc thủy, một ngụm nước uống hạ đỗ, trong bụng nhất thời phiên giang đảo hải, người người lập tức loan eo đại phun đặc phun đứng lên.

Thôn dân nhìn này một màn, người người đều vỗ tay hoan hô trầm trồ khen ngợi, mà Trương Vân Phong tắc khổ khuôn mặt nhìn Hạ Vân Kiệt, nói như thế nào hắn cũng là Tây Lĩnh tỉnh nhất hào thủ trưởng, phía dưới quan viên làm trò hề, trên mặt hắn cũng thật là không ánh sáng.

Bất quá tức giận trung Hạ Vân Kiệt hiển nhiên không có

như vậy bỏ qua ý tứ, chờ Mã Mẫn Thụy đám người phun không sai biệt lắm sau, đối La Chính Hiên nói:“Thời tiết như vậy nhiệt, nếu nước sông phù hợp dùng để uống nước tiêu chuẩn, thực sạch sẽ, kia làm cho bảo vệ môi trường cục mọi người xuống sông bơi lội.”

“Hạ lão sư, Hạ lão sư, này cũng không quan chuyện của chúng ta a, là Tiêu Vân Tài bảo chúng ta như vậy ra báo cáo.” Bảo vệ môi trường cục người nghe nói uống nước xong sau còn muốn xuống sông bơi lội, vốn đã kinh trắng bệch sắc mặt lập tức đều biến xanh, không còn cố Tiêu Vân Tài là huyện ủy thư kí, cuống quít cầu xin tha thứ nói.

Bảo vệ môi trường cục người như vậy vừa nói, Tiêu Vân Tài sắc mặt lập tức trở nên trắng bệch, mà Mã Mẫn Thụy sắc mặt cũng trở nên cực kì khó coi. Có chút này nọ biết là một hồi sự, nói ra lại là mặt khác một hồi sự, hơn nữa quan trường sự tình.

“Các ngươi nói bậy!” Tiêu Vân Tài lập tức phản bác nói. Phải biết rằng bảo vệ môi trường cục những lời này nếu chứng thực, kia hắn Tiêu thư kí đã có thể không chỉ có là điệu quan mũ vấn đề.

“Hay không nói bậy không phải ngươi nói tính.” Trương Vân Phong Trương thư kí lúc này sớm đã tức giận đến vẻ mặt sắc mặt giận dữ, nghe vậy bình tĩnh mặt quát, sau đó cùng bên người bí thư công đạo một phen, bí thư lập tức ở bên cạnh đánh lên điện thoại.

“Nơi này liền giao cho ngươi ” Hạ Vân Kiệt thấy thế biết kế tiếp không có chính mình sự tình gì, vỗ vỗ Trương Vân Phong bả vai, sau đó xoay người rời đi đám người hướng Thiệu Dịch Thụ nhà đi.

Người vây xem gặp Hạ Vân Kiệt đi tới, tự động tránh ra

một cái nói, nhìn hắn ánh mắt tràn ngập cảm kích cùng tôn kính.

La Chính Hiên gặp Hạ Vân Kiệt xoay người phải đi, nhớ tới Hạ Vân Kiệt phía trước công đạo, hắn mới lười quản bảo vệ môi trường cục người cùng Tiêu Vân Tài chó cắn chó, trực tiếp đi nhanh tiến lên, xách lên người bảo vệ môi trường cục như ném bao cát giống nhau, đem bọn họ một đám tất cả đều ném vào hắc hắc nước sông. Ném hoàn sau, La Chính Hiên còn cảm thấy có điểm khó giải hận, vừa vặn nhìn đến mặt mũi bầm dập Cao Minh Lượng một cái kính sau này lui, liền một cái đi nhanh tiến lên, đem hắn cũng cấp xách lên đến ném vào trong sông.

Nhất thời gian, kia hắc hắc trong sông một đám người ở bên trong phịch cái không ngừng, nước sông quấy, mùi hôi vang trời, thẳng đem thôn dân nhìn xem cũng là thống khoái giải hận lại là bi phẫn không thôi.

Từng trước đây, còn không có trang bị nước máy khi, bọn họ đời đời chính là uống này trong sông nước, đến mùa hè ngay tại này trong sông bơi lội, hơn nữa vừa đến mùa hè, nơi này là tiểu hài tử tốt nhất nhạc viên, nhưng hôm nay đâu? Uống một ngụm nước làm cho người ta nôn mửa, xuống đến sông làm cho người ta làn da ngứa.

Đem Cao Minh Lượng cũng cấp ném vào nước sông sau, La Chính Hiên thế này mới cảm thấy mỹ mãn vỗ vỗ tay, đi đến Tiêu Vân Tài trước mặt.

Tiêu Vân Tài gặp La Chính Hiên hướng hắn đi tới, theo bản năng sau này lui một bước, hắn cũng không tưởng bị ném tới kia “Thối thủy câu”.

La Chính Hiên lại hướng hắn khinh thường cười cười, sau đó lập tức theo hắn bên người gặp thoáng qua, hắn

biết Tiêu Vân Tài đời này đã muốn ngoạn xong rồi, chẳng sợ hắn là huyện ủy thư kí !

La Chính Hiên đi rồi, Trương Vân Phong sợ nháo tai nạn chết người cuối cùng còn là phân phó người đem người trong sông cấp lao đi lên, sau đó lại phân phó cùng hắn cùng nhau đến tỉnh ủy bí thư trưởng một phen, thế này mới tùy La Chính Hiên sau cũng hướng Thiệu Dịch Thụ nhà đi đến.

Cảnh vệ vốn cũng tưởng đi theo đi lên, bất quá lại bị Trương Vân Phong cấp cự tuyệt.

Nói đùa, hắn đây chính là đi bái kiến chưởng môn sư thúc tổ, mang theo cảnh vệ đi giống nói cái gì

Trương Vân Phong đi rồi, ở tỉnh ủy bí thư trưởng chỉ huy hạ, bên ngoài rất nhanh liền khôi phục bình tĩnh, nên tán mọi người tan. Về phần người bảo vệ môi trường cục, còn có Tiêu thư kí, Trầm Vũ Song đám người tất cả đều bị đương trường đã khống chế đứng lên, cũng mang về thị, mà Mã Mẫn Thụy dù sao cũng là thị ủy thư kí, là Tây Lĩnh tỉnh chân chính “Chư vương liệt hầu”, thật không có lập tức khống chế đứng lên, mà là ở tThiệu gia ngoài đại viện chờ Trương thư kí tiến thêm một bước chỉ thị.

“Đệ tử Trương Vân Phong bái kiến chưởng môn sư thúc tổ!” Thiệu Dịch Thụ nhà một gian im lặng trong phòng, chỉ có Hạ Vân Kiệt cùng Trương Vân Phong hai người, Trương Vân Phong hai đầu gối một khúc, phải lạy về phía Hạ Vân Kiệt hành đại lễ.

“Miễn đi!” Hạ Vân Kiệt bàn tay to vung lên, thản nhiên nói.

Hạ Vân Kiệt vung tay lên, Trương Vân Phong liền cảm thấy một cỗ vô hình nhu hòa thả mang theo vô thượng uy nghiêm lực lượng bắt hắn cho nâng, làm cho hắn

không thể đi quỳ lạy chi lễ.

Tuy rằng sớm đã theo Cù Vệ Quốc trong miệng biết chưởng môn sư thúc tổ pháp lực vô cùng, nhưng thấy chưởng môn sư thúc tổ chính là vung tay lên, còn có cổ vô hình lực lượng nâng chính mình, Trương Vân Phong còn là khó tránh khỏi một trận khiếp sợ.

“Có liên quan ngươi cùng ngươi sư phụ sự tình, Vệ Quốc đều theo ta nói. Ta vừa rồi đã muốn quan sát quá ngươi, ngươi quả thật cùng tu hành vô duyên, nhưng chung quy là ta Vu Hàm môn đệ tử, hôm nay cũng nhiều mệt ngươi ra mặt, tài năng quang minh chính đại, đường đường chính chính đem Tiêu Vân Tài đám người đem ra công lý. Như vậy đi, tu hành sự tình ta là không thể tái truyền cho ngươi cái gì, liền giúp ngươi hảo hảo xem cái tướng đi, cũng tốt cho ngươi phòng bị cùng tương lai, cũng không uổng ngươi bảo ta một tiếng sư thúc tổ.” Hạ Vân Kiệt ngăn trở Trương Vân Phong lễ bái sau, cười nói, nói xong sau liền nhìn chăm chú nhìn Trương Vân Phong.

Hạ Vân Kiệt như vậy tập trung nhìn vào, Trương Vân Phong nhất thời cảm thấy kia ánh mắt tựa hồ lập tức xem thấu chính mình ngũ tạng lục phủ, làm cho hắn không chỗ che giấu.

“Trước kia khúc chiết gian nan khổ cực, trung niên con đường làm quan phong thuận, lúc tuổi già con cháu cả sảnh đường hiếu thuận, khỏe mạnh trường thọ, vô tật mà chết, cũng là xem như phú quý bình an chi mệnh.” Hạ Vân Kiệt nhìn chăm chú nhìn Trương Vân Phong liếc mắt một cái sau, mỉm cười nói, chính là nói lời này khi trong mắt lóe ra một tia nghi hoặc khó hiểu sắc, nhịn không được lại nhìn chăm chú cẩn thận đánh giá khởi Trương Vân Phong, để tránh xem đi rồi mắt.

Bởi vì hắn phát hiện Trương Vân Phong tử nữ cung dày

hở ra, ánh sáng sạch sẽ, ánh sáng màu hồng nhuận, tuyệt đối là con cháu phúc lộc vinh xương chi tướng, khả lại cứ này tướng chỉ là năm nay chuyện sau đó, nói cách khác hiện tại Trương Vân Phong còn là không có tử nữ ở dưới gối, cái này làm cho Hạ Vân Kiệt không khỏi có điểm nghi hoặc, bởi vì Trương Vân Phong thoạt nhìn tuổi đã muốn không nhỏ.

“Cảm ơn sư thúc tổ cát ngôn, bất quá con cháu cả sảnh đường hiếu thuận ta cũng không dám hy vọng xa vời.” Trương Vân Phong nghe xong Hạ Vân Kiệt trong lời nói, đầu tiên là hướng hắn củng chắp tay tỏ vẻ lòng biết ơn, tiếp theo lại lắc đầu, trong mắt toát ra một tia hoài nghi sắc, nghĩ rằng, xem ra sư thúc tổ tướng thuật cũng bất quá như thế, Ngọc Hoàn rõ ràng hoạn có không dục chi chứng, ta dưới gối không có con cái, lại có cái gì con cháu cả sảnh đường thuyết.

Gặp Trương Vân Phong nói như thế, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra xác nhận hắn trước mắt thật sự không có con cái, không khỏi tò mò hỏi:“Vân Phong, năm nay ngươi bao nhiêu tuổi ?”

“Hồi sư thúc tổ, năm nay sáu mươi có hai.” Trương Vân Phong trả lời.

“Vậy ngươi thê tử đâu?” Hạ Vân Kiệt tiếp tục tò mò hỏi.

“Năm mươi lăm.” Trương Vân Phong trả lời.

“Xem ra ta muốn chúc mừng các ngươi vợ chồng lúc tuổi già được con.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Sư thúc tổ ngài cũng đừng khai ta vui đùa, Ngọc Hoàn trước kia điều tra ra hoạn có không dục chi chứng, chúng ta tưởng hết biện pháp cũng không có muốn lên đứa nhỏ, nay đều như vậy tuổi, hơn nữa Ngọc Hoàn lại tuyệt kinh, lại như thế nào khả năng lúc tuổi già được

con đâu?” Trương Vân Phong vẻ mặt cười khổ nói. Hiện tại hắn đều có điểm hoài nghi Cù Vệ Quốc nói trong lời nói, liền sư thúc tổ bực này miệng đầy nói bậy tướng thuật trình độ, còn có thể tùy tay dễ dàng tiêu diệt một quốc gia. Bất quá dù sao theo nhỏ chịu Lý Thanh Hồng nuôi nấng dạy bảo, Trương Vân Phong cũng là không dám đối Hạ Vân Kiệt vị này sư phụ tôn sùng sư thúc bất kính.

“Tuyệt kinh ?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi nao nao, tuyệt kinh tự nhiên ý nghĩa không có khả năng tái mang thai. Nhưng là theo Trương Vân Phong tướng mạo xem, hắn quả thật là con cháu đầy đàn tướng mạo.

“Hẳn là gần nhất hai ba tháng vừa tuyệt kinh đi?” Hạ Vân Kiệt nay tu vi đại trướng, đối chính mình tướng thuật càng phát ra có tin tưởng, nao nao sau, lập tức nghĩ tới một loại khả năng, không khỏi mày một điều, mặt lộ vẻ sắc mặt vui mừng hỏi.

“Hình như là, ngài sẽ không cho rằng Ngọc Hoàn không phải tuyệt kinh mà là có đứa nhỏ đi? Điều đó không có khả năng, Ngọc Hoàn đều đã muốn năm mươi lăm tuổi.” Trương Vân Phong đương nhiên biết có có bầu nữ nhân cũng sẽ đoạn thời gian hành kinh, nghe vậy đầu tiên là một trận kinh nghi, tiếp theo lập tức vẻ mặt khẳng định lắc đầu nói.

Nói đùa, tình hình chung hạ Trung Quốc nông thôn nữ nhân bốn mươi sáu bảy tuổi liền tuyệt kinh, trong thành thị nữ nhân dinh dưỡng đỡ, tuyệt kinh mấy tuổi bình thường hội lớn hơn một chút, nhưng năm mươi lăm tuổi coi như là cũng đủ lớn. Trương Vân Phong là tuyệt đối không tin chính mình vị kia không dục không dựng thê tử ở năm mươi lăm tuổi khi thời gian hành kinh không đến, dĩ nhiên là bởi vì mang thai.

“Như thế nào không tin được ta? Vậy ngươi có hay

không phát hiện gần nhất ngươi thê tử có điểm thích ăn toan ? Ngẫu nhiên còn có điểm buồn nôn nôn mửa dấu hiệu? Còn có nàng gần nhất cảm xúc thay đổi có phải hay không có vẻ kịch liệt?" Hạ Vân Kiệt ở Trương Vân Phong nói chuyện trong lúc lại cố ý nhìn hắn tướng mạo, trong lòng càng phát ra chắc chắc hỏi.

Trương Vân Phong cẩn thận ngẫm lại, thật là có này dấu hiệu, nhưng hắn vẫn nghĩ đến đó là thê tử dạ dày xảy ra vấn đề, hôm trước còn cố ý kêu nàng đi bệnh viện kiểm tra kiểm tra, về phần cảm xúc, thời mãn kinh nữ nhân buồn bực cũng đang thường. Bất quá nay nghe Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, Trương Vân Phong lại cảm thấy ra vẻ thật đúng là cùng trong sách sở hình dung phụ nữ có thai đặc thù rất giống, đương nhiên điều kiện tiên quyết là hắn thê tử còn trẻ. Nhưng là nàng nay đều đã muốn là năm mươi lăm tuổi, Trương Vân Phong cuối cùng còn là bắt nó quy kết cấp thời mãn kinh tổng hợp lại chứng, cho nên còn là thật cẩn thận trả lời:"Sư thúc tổ, ta đương nhiên không dám hoài nghi ngài. Chính là ta cảm thấy đây còn là thời mãn kinh bệnh trạng đi."

"Ha ha, nói đến nói đi, ngươi còn là không tin ta cũng thế, đây là một kiện đại hỷ sự, ta cũng thực sự điểm tò mò, nếu không ngươi liền cho ngươi thê tử đánh cái điện thoại, làm cho nàng đi kiểm tra một chút?" Hạ Vân Kiệt làm sao nghe không hiểu Trương Vân Phong trong lời nói ý, bất quá hắn cũng là một chút cũng không giận, nghe vậy ngược lại ha ha cười rộ lên nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 420 : Thật sự có

Trương Vân Phong vừa nghe chưởng môn sư thúc tổ đề nghị này , một trương lão mặt lập tức khổ qua đứng lên .

Nghĩ đến mình cũng là một bó lớn tuổi , nếu là còn gọi điện thoại quá kêu gọi thê tử đi kiểm tra có hay không có bầu , còn không bị nàng mắng đầu óc nước vào sao ? Nhưng là chưởng môn sư thúc tổ lời của hắn rồi lại không thể không nghe , trừ phi hắn muốn khi sư diệt tổ .

Hạ Vân Kiệt thấy Trương Vân Phong gương mặt khổ qua , ngược lại càng phát ra muốn nhìn đến khi hắn biết mình thê tử quả nhiên mang thai lúc đặc sắc biểu lộ , cố ý đem mặt trầm xuống , giả bộ có chút không vui dáng vẻ .

Trương Vân Phong thấy chưởng môn sư thúc tổ không vui , nên cũng không dám nữa bày ra một bộ khổ qua biểu lộ , không thể làm gì khác hơn là cười theo nói “ đệ tử nào dám không tin sư thúc tổ ngài tướng thuật , như vậy ta ngay bây giờ gọi điện thoại . ”

Vừa nói Trương Vân Phong thật đúng là liền lấy điện

thoại di động ra cho thê tử gọi điện thoại , đồng thời trong lòng cũng nín khẩu khí , âm thầm suy nghĩ , đợi lát nữa nếu là Ngọc Hoàn nói không có , xem ngươi cái này sư thúc tổ thế nào nói ? Cũng một thanh tuổi , không nên ta đánh loại này điện thoại .

Khi Trương Vân Phong gọi điện thoại cho thê tử Cổ Ngọc Hoàn lúc , thê tử của hắn Cổ Ngọc Hoàn đang từ tỉnh bệnh viện nhân dân tiêu hóa bên trong khoa chủ nhiệm trong phòng làm việc đi ra .

Bởi vì gần nhất dạ dày bộ lão thị phản chua , Cổ Ngọc Hoàn cuối cùng vẫn còn nghe theo trượng phu khuyến cáo , hôm nay cố ý chạy bệnh viện tới kiểm tra một cái .

Đầu năm nay cuộc sống điều kiện tốt , dạ dày bệnh ngược lại thành một loại thường gặp bệnh . Cổ Ngọc Hoàn đem bệnh chứng cùng chủ nhiệm thầy thuốc nói nói , vốn là tình huống như thế chỉ cần tùy tiện khai điểm dạ dày thuốc cũng liền không sai biệt lắm , bất quá Cổ Ngọc Hoàn là tỉnh ủy thư ký phu nhân , chủ nhiệm thầy thuốc nên cũng không dám khinh thường , đề nghị Cổ Ngọc Hoàn làm nội soi dạ dày , bất quá Cổ Ngọc Hoàn sợ làm nội soi dạ dày , cuối cùng vẫn còn chỉ mở ra điểm dạ dày thuốc .

Trương Vân Phong cùng Cổ Ngọc Hoàn hai vợ chồng tình cảm một mực rất tốt , cho nên Cổ Ngọc Hoàn thấy trượng phu ra khỏi nhà bên ngoài lại cố ý gọi điện thoại tới đây , còn tưởng rằng hắn là quan tâm mình dạ dày

bệnh , trong lòng không khỏi cảm thấy một trận ấm áp , nhận điện thoại lập tức liền nói “ yên tâm đi , ta đã xem qua thầy thuốc , thầy thuốc nói có thể có chút nhỏ nhẹ dạ dày hội dương , trước khai điểm thuốc uống ăn nhìn . ”

Thấy thê tử nói như vậy , Trương Vân Phong càng phát ra có chút không biết nên thế nào mở miệng , bất quá chưởng môn sư thúc tổ đang ở bên trên chờ , cuối cùng Trương Vân Phong còn là khẽ cắn răng tiểu tâm dực dực nói “ xem qua thầy thuốc là tốt rồi , bất quá Ngọc Hoàn ngươi nói có hay không có thể mang thai đây ? Nếu không lại đi phụ sản khoa kiểm tra một cái ? ”

“ Lão không có đứng đắn , ngươi có phải hay không muốn con trai muốn điên rồi ta năm nay đều nhiều thiếu tuổi , còn phụ sản khoa , muốn đi ngươi đi ” Cổ Ngọc Hoàn nghe vậy không nhịn được cười mắng .

Không dựng không dục đã nhiều năm như vậy , hai người đã sớm tử tâm , cho nên hắn còn tưởng rằng Trương Vân Phong đang nói đùa .

“ Khụ khụ… , Ngọc Hoàn , ta nói là nghiêm túc . ” Trương Vân Phong bị thê tử cười mắng một bữa , rất là lúng túng đạo .

Hắn cũng biết sẽ là loại kết quả này .

“ Không thèm nghe ngươi nói nữa , không có đứng đắn nếu để cho người biết Tỉnh ủy thư ký nói ra như vậy không có đứng đắn lời nói , còn không bị người cười đến rụng răng . ” Vừa nói Cổ Ngọc Hoàn trực tiếp liền cho Trương Vân Phong cúp điện thoại .

Trương Vân Phong cầm điện thoại di động , mặt cười khổ nhìn Hạ Vân Kiệt nói “ nàng đem ta điện thoại cúp . ”

“ Vậy cũng tốt , nếu là phát hiện có , ngươi để cho Ngọc Hoàn tới một chuyến Giang Châu thị đi , đến lúc đó ta cho nàng kiểm tra một chút , thuận tiện khai điểm an thai thuốc . Lớn tuổi , hay là muốn cẩn thận một ít . ” Hạ Vân Kiệt thấy Trương Vân Phong thê tử cũng không để ý chuyện này , cũng chỉ hảo thôi . Hắn cũng không thể làm Trương Vân Phong cưỡng bách vợ hắn đi kiểm tra đi .

Thấy Hạ Vân Kiệt nói chuyện có chút là lạ , Trương Vân Phong âm thầm dở khóc dở cười , ngoài mặt lại cảm kích nói “ cám ơn sư thúc tổ . ”

Hạ Vân Kiệt biết Trương Vân Phong không tin , bất quá nhưng cũng có thể hiểu hắn , cười khoát khoát tay , sau đó lại đơn độc cùng hắn nói chuyện mấy câu , liền ra khỏi căn phòng .

Bên ngoài phòng , La Chính Hiên , Chu Hiểu Diễm còn có Thiệu Dịch Thụ người nhà đều ở đây .

La Chính Hiên , Chu Hiểu Diễm còn có Thiệu Lệ Hồng đám người thấy Trương Vân Phong thư ký đi theo Hạ Vân Kiệt sau lưng đi ra , biểu hiện cũng rất tự nhiên , nhưng Thiệu Dịch Thụ nhà những người khác liền không có biện pháp trấn định , thấy bọn họ đi ra cũng rối rít đứng dậy .

Tỉnh ủy thư ký a , ở trước kia bọn họ thật sự là muốn cũng không dám muốn , hôm nay lại tựa hồ như thành Thiệu Lệ Hồng nam nhân người hầu .

Ra khỏi căn phòng , ngồi ở trong phòng khách , thân là tỉnh ủy thư ký Trương Vân Phong tự nhiên không thể thiếu muốn hướng Thiệu gia người bày tỏ áy náy , cũng làm ra tương ứng bảo đảm , sau đó liền nói một ít gia thường thoại .

Khi tỉnh ủy thư ký Trương Vân Phong phá lệ khiêm tốn ngồi ở Thiệu gia phòng khách cùng Thiệu gia người nói chuyện phiếm lúc , Tây Lĩnh tỉnh tỉnh bệnh viện nhân dân , Cổ Ngọc Hoàn cúp trượng phu điện thoại sau , còn không nhịn được âm thầm buồn cười mắng câu “ lão đầu tử này ” .

Chẳng qua là âm thầm mắng sau , trong lòng cũng là khó tránh khỏi có chút trù trướng .

Người Trung quốc để ý bất hiếu có ba vô , vô hậu vì đại , Trương Vân Phong rất sớm chính là cái cô nhi , Trương gia liền còn dư lại hắn một cây độc đinh , hôm nay hắn vừa không có hài tử , phải nói Trương Vân Phong cùng Cổ Ngọc Hoàn trong lòng không có ý tưởng cùng tiếc nuối vậy khẳng định là giả . Thậm chí Cổ Ngọc Hoàn có lúc sẽ muốn , nếu như Trương Vân Phong giống như nam nhân khác một dạng ở bên ngoài nuôi một tiểu tình nhân cho hắn sinh đứa bé , nàng cũng có thể hiểu . dù sao đây hết thảy đều là của nàng lỗi vì thế , Cổ Ngọc Hoàn ở một mình phía sau cũng không ít rơi lệ qua , thậm chí khi sanh dục hy vọng hoàn toàn tuyệt vọng sau cũng muốn quá cùng Trương Vân Phong ly hôn tới thành toàn hắn , bất quá cuối cùng hai người còn là dắt tay đi tới bây giờ .

Trù trướng trung , bất tri bất giác Cổ Ngọc Hoàn đi tới dược phòng , quỷ thần xui khiến trung , cầm dạ dày thuốc sau , Cổ Ngọc Hoàn lại muốn que thử thai .

Cầm que thử thai hướng nhà WC lúc đi , Cổ Ngọc Hoàn luôn có loại có tật giật mình cảm giác , giống như ánh mắt của mọi người đều ở đây nhìn nàng giống nhau .

Ôm loại tâm tình này , Cổ Ngọc Hoàn cuối cùng vẫn còn đi vào nhà WC nữ , sau đó đem cửa đóng lại ……

Que thử thai phương pháp sử dụng rất đơn giản , kết quả biểu hiện cũng thật nhanh , khi Cổ Ngọc Hoàn núp ở trong nhà WC thấy hai vạch ngang cũng thay đổi màu sắc lúc , nàng cả người cũng ngốc ở , buồng tim phác thông phác thông nhảy cái không ngừng .

Một lúc lâu , khi Cổ Ngọc Hoàn ý thức được chuyện gì xảy ra lúc , nàng cũng không nhịn được nữa vọt ra khỏi nhà cầu , bất quá rất nhanh nàng lại ổn định lại bước chân , sờ sờ bụng , từng bước một từ từ hướng phụ sản khoa đi tới .

Nếu là đây hết thảy đều là thật , nàng kia chính là quá tuổi sản phụ , có thể phải vạn vạn cẩn thận mới được , dù là đi bộ .

Huyết dịch kết quả kiểm tra rất nhanh liền đi ra , cầm kiểm trắc báo cáo , Cổ Ngọc Hoàn lại là kích động lại là lo lắng nhiều hơn cũng là có trồng xung động muốn khóc .

Ngày này nàng cùng Trương Vân Phong chờ không biết bao nhiêu năm , không nghĩ tới cũng đang hai người bọn họ đã sớm không thèm nghĩ nữa nó thời điểm , ngày này lại tới .

Một lúc lâu , Cổ Ngọc Hoàn mới đứng vững tâm tình , sau đó lấy điện thoại di động ra cho Trương Vân Phong bấm quá khứ .

Khi điện thoại di động vang lên lúc , Trương Vân Phong mới vừa ngồi lên Tỉnh ủy số một xe rời đi Vân Sơn thôn .

“ Ngọc Hoàn a , ta cũng đang muốn gọi điện thoại cho ngươi , không nghĩ tới ngươi liền đánh tới . Chuyện mới vừa rồi ngươi đừng để ở trong lòng , ta cũng là không có biện pháp . Sư phụ một vị trưởng bối tính nên nói ngươi có thai , muốn ta gọi điện thoại hỏi một chút , từ đối với trưởng bối tôn trọng , ta không thể làm gì khác hơn là gọi điện cho ngươi . ” Trương Vân Phong vừa tiếp xúc với khởi điện thoại liền mở miệng trước giải thích .

Mặc dù hai người cùng nhau cùng chung đi qua năm tháng đã sớm nói rõ hết thảy , nhưng Trương Vân Phong vẫn có chút lo lắng cho mình mới vừa rồi lời kia sẽ thương hại tới thê tử . Dù sao không dựng không dục chính là nàng thê tử mà không phải hắn .

Cổ Ngọc Hoàn là Trương Vân Phong thê tử , tự nhiên nhận biết Lý Thanh Hồng , cũng biết Lý Thanh Hồng không chỉ có là cái kỳ nhân còn là chồng mình sư phụ , nghe vậy không khỏi run lên , tròn miệng một cái , một lúc lâu mới nói “ ta , ta giống như thật sự có . ”

“ Cái gì ? ” may là Trương Vân Phong thân là tỉnh ủy thư ký , quyền cao chức trọng , nghe được câu này còn là cả kinh từ chỗ ngồi nhảy lên , đầu “ bành ” một cái đụng phải mui xe .

“ Ta , ta nói ta có , ta mang thai ” Cổ Ngọc Hoàn còn tưởng rằng Trương Vân Phong nghe không hiểu , cố ý nhấn mạnh đạo .

“ Cái này , điều này sao có thể ? ” Trương Vân Phong sau khi nghe phản ứng đầu tiên lại không phải là vui mừng mà là hoài nghi . Điều này cũng không trách hắn , năm mươi lăm tuổi xưa nay không dựng không dục thê tử đột nhiên mang thai , hơn nữa chuyện này lại vẫn bị chưa từng thấy qua nàng mặt chưởng môn sư thúc tổ một lời nói trúng , cái này như thế nào để cho Trương Vân Phong có thể tin tưởng đây hết thảy đều là thật .

“ Cái gì không thể nào ? Ta không chỉ có dùng que thử thử qua , hơn nữa còn cố ý lấy máu kiểm trắc qua , kết quả biểu hiện đều là dương tính . ” Cổ Ngọc Hoàn hôm nay là cái có tuổi phụ nữ có thai , tâm tình vốn là cùng tuổi trẻ nữ nhân một dạng , thấy trượng phu lại không tin , lập tức kích động nói .

“ Ngươi đừng kích động , ngươi đừng kích động , chú ý ngươi trong bụng hài tử . Ta không phải là không tin tưởng , mà là không nghĩ tới , đúng , chính là không nghĩ tới , không nghĩ tới ngươi sẽ mang thai , càng không có nghĩ tới sư thúc tổ thậm chí ngay cả chuyện

này cũng có thể tính ra tới . ” Thấy thê tử tâm tình kích động , lão mới có con Trương Vân Phong không khỏi sợ hết hồn , vội vàng trấn an nói .

Dưới sự kích động , hắn cũng quên trên xe còn có tài xế cùng bí thư ở . Cũng may bất kể là tài xế cùng bí thư đều là hắn nhất người bên cạnh , cũng là miệng nhất nghiêm người , nhưng may là như thế , tài xế cùng bí thư còn là không nhịn được nhìn nhau một cái , trong mắt tất cả đều là vẻ kinh hãi .

Bọn họ kinh hãi không chỉ có là Tỉnh ủy thư ký lão bà lại mang thai , bọn họ hơn kinh hãi là “ sư thúc tổ ” ba chữ này .

Tỉnh ủy thư ký cái thân phận này liền đủ dọa người rồi , chớ nói chi là tỉnh ủy thư ký sư thúc tổ , mà nhất dọa người chính là , tài xế cùng bí thư hai người cũng muốn nổi lên một người , người tuổi trẻ kia .

Bởi vì bọn họ một mực không hiểu tại sao tỉnh ủy thư ký đối với vị kia người tuổi trẻ biểu hiện như thế tôn kính , hôm nay sẽ đem “ sư thúc tổ ” ba chữ này một liên hệ tới , tựa hồ hết thảy liền lộ ra hợp tình hợp lý .

Nhưng là đây cũng làm sao có thể chứ ? hắn là còn trẻ như vậy .

“ Đúng , đúng , không thể kích động , không thể kích động . ” Cổ Ngọc Hoàn cũng lập tức ý thức được mình tất cần phải khống chế tâm tình , nếu không lấy nàng cái tuổi này mang thai là rất dễ dàng sảy .

“ Cái này đúng rồi , ngươi bây giờ là một người hay là có tiểu Thôi phụng bồi ? ” Trương Vân Phong vừa ý bảo tài xế quay đầu trở về , vừa nói .

Tài xế thấy tỉnh ủy thư ký để cho hắn quay đầu , hắn và bí thư lại một lần nữa nhìn nhau một cái , hết thảy dấu hiệu tỏ rõ , chuyện không thể nào giống như thành có thể .

“ Ta một người . ” Cổ Ngọc Hoàn đạo .

“ Như vậy sao được , ngươi sống ở trong bệnh viện đừng động , ta đây liền gọi điện thoại cho tiểu Thôi để cho nàng đi đón ngươi . ” Trương Vân Phong nói .

Tiểu Thôi là Trương Vân Phong gia bảo mẫu .

“ Nhìn đem ngươi kích động , không cần ngươi đánh , ta tới đánh . ” Thấy trượng phu kia kích động cẩn thận tâm

tình , Cổ Ngọc Hoàn trong lòng cũng là trăm mối giao tạp , lau nước mắt giận trách đạo .

Nói xong , Cổ Ngọc Hoàn liền cúp điện thoại .

Khi Cổ Ngọc Hoàn cúp điện thoại lúc , Tỉnh ủy số một xe đã lại lái về Thiệu gia đại viện .

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 421 : Gặp nhau

Mọi người gặp Trương thư kí đi mà lại phản đều có chút kinh ngạc khó hiểu, chỉ có Hạ Vân Kiệt gặp Trương Vân Phong vẻ mặt kích động biểu tình, đã muốn hiểu được đã xảy ra sự tình gì.

Quả nhiên Trương Vân Phong vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt liền vội việc đi lên đi, cung kính cúi đầu nói:“Cảm ơn Hạ lão sư, Ngọc Hoàn nàng thực có.”

La Chính Hiên đám người nghe vậy đều có điểm trượng nhị hòa thượng sờ không tới ý nghĩ cảm giác, chỉ có Hạ Vân Kiệt biết là chuyện gì xảy ra, nghe vậy cười ha ha nói:“Kia thật muốn chúc mừng ngươi, nếu không cấp Thanh Hồng bọn họ đánh cái điện thoại, thừa dịp ta vừa vặn đã ở Tây Lĩnh tỉnh làm cho bọn họ rút cái thời gian lại đây chúc mừng một chút, ta cũng thuận đường giúp Ngọc Hoàn nhìn xem.”

Trương Vân Phong này đi mà lại về, nhất là nghĩ hướng chưởng môn sư thúc tổ biểu đạt cảm kích loại tình cảm, bằng không Cổ Ngọc Hoàn không biết có bầu trong người làm bệnh bao tử đến trị liệu, kia nhưng là muốn gặp rắc rối, thứ hai cũng là hy vọng chưởng môn sư thúc tổ có thể hỗ trợ khai cái thuốc dưỡng thai cái gì, dù sao cao tuổi sản phụ, muốn tưởng thuận thuận lợi lợi sinh sản xuống dưới, Trương Vân Phong trong lòng nhưng là không nửa điểm để. Đương nhiên lấy chưởng môn sư thúc tổ thần kỳ bản sự, hắn muốn khai cái thuốc dưỡng thai cái gì, Trương Vân Phong liền thật sự an tâm chờ làm ba ba.

Trương Vân Phong không nghĩ tới chính mình còn không có mở miệng, chưởng môn sư thúc tổ nhưng thật ra chủ động mở miệng, không khỏi lại là cao hứng lại là cảm kích nói:“Cảm ơn Hạ lão sư, cảm ơn Hạ lão sư, ta

cái này cấp sư phụ gọi điện thoại.”

Nói xong Trương Vân Phong thật đúng là cầm điện thoại đến một bên cấp Lý Thanh Hồng gọi điện thoại.

Trương Vân Phong tuy là Lý Thanh Hồng ký danh đệ tử, nhưng theo nhỏ là Lý Thanh Hồng nuôi nấng lớn lên, coi như là nửa con trai, cho nên Lý Thanh Hồng vừa nghe nói hắn lúc tuổi già có con, tâm tình tự nhiên cũng là lại cao hưng lại kích động, lại nghe nói chưởng môn sư thúc tổ muốn mọi người tụ cùng một chỗ chúc mừng một phen, liền lại lòng nóng như lửa đốt, không chịu chậm trễ, lập tức đã nói lập tức tiến đến Tây Lĩnh tỉnh.

Trương Vân Phong cùng Lý Thanh Hồng thông xong điện thoại sau, cung kính đem sư phụ lập tức muốn tới rồi Tây Lĩnh tỉnh sự tình báo cho biết Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt nghe nói Lý Thanh Hồng bọn họ hôm nay sẽ tới rồi Tây Lĩnh tỉnh, ngẫm lại ở Thiệu Lệ Hồng gia đã muốn không có gì sự tình, hơn nữa hắn cùng Thiệu Dịch Thụ bọn họ cùng một chỗ cũng hiểu được có điểm kỳ cục, rõ ràng nhân tiện nói:“Vậy định ở đêm nay đi, ngươi trước việc của ngươi đi, trễ chút ta cùng Chính Hiên bọn họ cùng nhau tiến đến Tây Bình thị.”

Trương Vân Phong tự nhiên là ước gì Hạ Vân Kiệt lập tức liền cấp thê tử của chính mình nhìn một cái, miễn cho phát sinh ngoài ý muốn, cho nên nghe nói hắn đem thời gian định ở đêm nay không khỏi rất là vui vẻ nói:“Cảm ơn Hạ lão sư, kia đêm nay ta ở Tây Bình thị xin đợi ngài đại giá.”

Nói xong Trương Vân Phong thế này mới lại lần nữa cùng Thiệu Dịch Thụ người một nhà nói lời từ biệt rời đi.

Trương Vân Phong sau khi rời đi, Hạ Vân Kiệt lại ở Thiệu gia nán lại một đoạn thời gian, hơn nữa còn cố ý

giúp Thiệu Dịch Thụ hai vợ chồng điều trị một phen thân thể, thế này mới cùng Thiệu Lệ Hồng, Chu Hiểu Diễm ngồi La Chính Hiên đại bôn xe ly khai Vân Sơn thôn !

“Kiệt ca, Trương thư kí đến tột cùng với ngươi là cái gì quan hệ? Vì cái gì ngươi hội nhận thức hắn, hơn nữa hắn còn gọi ngươi Hạ lão sư?” Trên đường trong xe, tài xế là La Chính Hiên, cũng không có này khác ngoại nhân ở, cho nên lòng hiếu kỳ có vẻ cường Chu Hiểu Diễm nhịn không được hỏi.

“Xác thực nói Trương Vân Phong muốn gọi ta sư thúc tổ, hắn dưỡng phụ kiêm sư phụ là của ta sư điệt.” Hạ Vân Kiệt cười trả lời. Cùng Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng hiện tại đã muốn không có gì hảo giấu diếm.

“Trương thư kí dĩ nhiên là của ngươi tôn sư điệt!” Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng nghe được nghẹn họng nhìn trân trối, nửa ngày đều hồi bất quá thần đến, một hồi lâu nhi Chu Hiểu Diễm mới hướng Hạ Vân Kiệt ói ra hạ đầu lưỡi, khoa trương nói:“Kiệt ca, ngươi này danh hiệu cũng quá dọa người đi!”

Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó đối La Chính Hiên nói:“Ngươi cho ngươi gia gia cùng phụ thân còn có ngươi vị kia thúc thúc cũng đánh cái điện thoại đi, buổi tối cùng nhau cấp Vân Phong chúc mừng một chút đi.”

Trương Vân Phong lại nói tiếp coi như là Vu Hàm môn đệ tử, đơn giản không phải đệ tử đích truyền, hắn lúc tuổi già có con, Hạ Vân Kiệt người chưởng môn này nhân cũng là cử vui vẻ.

“Kiệt ca, đến tột cùng chúc mừng cái gì? Ta xem Trương thư kí hôm nay thực kích động a. Hắn nói cái gì Ngọc Hoàn có, sẽ không là hắn thê tử mang thai đi? Ta khả nghe nói Trương thư kí vẫn là không có con.”

“Xem ra ngươi cũng có chút bặc tính thiên phú thôi, này đều bị ngươi tính đi ra ” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Không phải đâu, Trương thư kí thê tử thật sự mang thai a! Nàng hẳn là có năm mươi mấy tuổi nha trách không được Trương thư kí kích động như vậy đâu!” La Chính Hiên không nghĩ tới chính mình sao thuận miệng vừa nói thật đúng là bị nói trúng rồi, không khỏi kinh ngạc kêu lên.

“Ha ha, thế sự vô thường, làm cho người ta ngoài ý muốn cùng không thể tưởng được kinh hỉ luôn có.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Tây Bình thị là Tây Lĩnh tỉnh tỉnh lị thành thị, cũng là Tây Lĩnh tỉnh lớn nhất tối phồn hoa đô thị. Đường rộng lớn, cao lầu lâm lập, chút không tốn sắc vùng duyên hải phát đạt thành thị.

Định Nguyên thị cách tỉnh lị Tây Bình thị có điểm đường xá, Hạ Vân Kiệt bọn họ nhích người lại có điểm trễ, cho nên khi bọn hắn tới Tây Bình thị khi, đã muốn là tịch dương vô hạn hảo chính là gần hoàng hôn thời khắc.

Ở đến khi trên đường, Trương Vân Phong bọn họ cũng đã an bài hảo Tây Bình thị tốt nhất khách sạn, La gia danh nghĩa sản nghiệp chi nhất thụy hào năm sao cấp đại tửu điếm.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt trước đó công đạo quá, khi bọn hắn tới khách sạn khi, Lý Thanh Hồng bọn họ cũng chưa ở cửa nghênh đón hắn.

La Chính Hiên là thụy hào đại tửu điếm thiếu ông chủ, đối khách sạn tự nhiên là ngựa quen đường cũ, đến khách sạn sau, hắn tự mình dẫn Hạ Vân Kiệt ba người đem các nàng dàn xếp ở tại tầng cao nhất tổng thống phòng. Chờ Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng hơi chỉ

nghỉ ngơi, trang điểm ăn mặc sau, đoàn người thế này mới ra tổng thống phòng hướng đã sớm dự định tốt ghế lô đi đến.

Này xem như Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng lần đầu tiên chính thức lấy Hạ Vân Kiệt nữ nhân thân phận xuất hiện ở hắn trong vòng, hơn nữa người tới thân phận phi quý tức phú, các nàng còn là khó tránh khỏi có chút khẩn trương, dọc theo đường đi đều là gắt gao kéo Hạ Vân Kiệt cánh tay, tựa hồ chỉ có kéo hắn, các nàng khẩn trương cảm xúc tài năng bình tĩnh trở lại.

Hai người vốn là bộ dạng xinh đẹp gợi cảm, trên người mặc lại là mốt đại sư Scola tự mình thiết kế cũng chế tác phục sức, đi ra tiền lại cố ý trang điểm ăn mặc một phen, tự nhiên là trổ mã càng phát ra xinh đẹp gợi cảm, dọc theo đường đi không biết lượng mù bao nhiêu phục vụ sinh cùng khách sạn tân khách.

Ghế lô môn đẩy ra, Lý Thanh Hồng bọn người đã muốn ở bên trong xin đợi, Trương Vân Phong thê tử Cổ Ngọc Hoàn đã ở !

Nàng mặc dù sớm đã nghe Trương Vân Phong nhắc tới, vị này sư môn trưởng bối là tuổi trẻ tiểu tử, nhưng làm nàng xem đến Hạ Vân Kiệt ở hai vị xinh đẹp khêu gợi mỹ nữ còn có La Chính Hiên ủng đám hạ đi vào đến khi, còn là thiếu chút nữa xem thẳng ánh mắt.

Nàng thật sự không có biện pháp đem trước mắt vị này nhiều lắm cũng liền hai mươi tuổi xuất đầu người trẻ tuổi cùng chính mình trượng phu sư thúc tổ liên hệ cùng một chỗ.

Bất quá làm Cổ Ngọc Hoàn hai mắt nhìn xem đăm đăm khi, sợi tóc nửa trắng Lý Thanh Hồng còn có La Vĩnh Phu các lão nhân sớm đã ào ào đứng dậy, sắc mặt cung kính hướng Hạ Vân Kiệt cúi đầu.

“Gặp qua sư thúc!”

“Gặp qua Hạ đại sư!”

“Gặp qua sư thúc tổ!”

“Gặp qua thái sư thúc tổ!”

Nhìn từ sợi tóc nửa trắng Lý Thanh Hồng, cho tới khuôn mặt gầy Cù Vệ Quốc con trai cù lãnh đều ào ào đứng dậy hướng Hạ Vân Kiệt tất cung tất kính cúi đầu, hơn nữa cù lãnh tuổi cùng Hạ Vân Kiệt không sai biệt lắm, thế nhưng muốn gọi hắn Thái Sư thúc tổ, dù là Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm sớm có chuẩn bị tâm lý, còn là thiếu chút nữa nhìn xem hoa dung thất sắc, mà Cổ Ngọc Hoàn lại nhìn xem thiếu chút nữa ngay cả cằm đều phải rơi xuống mặt đất, thẳng đến Trương Vân Phong xả nàng một chút, nàng mới giật mình bừng tỉnh lại đây, vội vàng cũng nhăn nhó thấp giọng kêu một tiếng:“Sư thúc tổ.”

Thật sự là này xưng hô nàng kêu không ra a !

Gặp qua Hạ Vân Kiệt sau, tự nhiên muốn gặp quá Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm hai vị “Chưởng môn phu nhân”, vì thế tiếp theo Lý Thanh Hồng đám người lại cúi đầu chuẩn bị hướng Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm thi lễ.

Lý Thanh Hồng đám người hành động dọa Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm nhảy dựng, các nàng mà khi không nổi này đó đại nhân vật cái gì thúc thẩm linh tinh xưng hô, không đợi Lý Thanh Hồng đám người mở miệng, tính cách hào sảng Chu Hiểu Diễm đã muốn cướp mở miệng nói:“Ta kêu Chu Hiểu Diễm, bảo ta tiểu Chu hoặc là Hiểu Diễm là có thể, nàng kêu Thiệu Lệ Hồng, kêu nàng tiểu Thiệu hoặc là Lệ Hồng đều có thể.”

Tuy rằng cùng Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng có vợ chồng chi thật, nhưng dù sao mọi người đều sinh hoạt tại thế tục bên trong, các nàng cũng thuộc loại người trong thế tục, thật muốn làm cho Lý Thanh Hồng các lão nhân lấy trưởng bối đến xưng hô các nàng, không nói các nàng kỳ cục, Lý Thanh Hồng đám người kỳ thật cũng đừng xoay, cho nên Chu Hiểu Diễm vừa dứt lời hạ, Hạ Vân Kiệt liền đã muốn khoát tay nói:“Đều tùy ý một chút đi, liền ấn Diễm tỷ ý tứ, các ngươi đều kêu các nàng tên đi.”

Người La gia cùng Hạ Vân Kiệt không người trong cùng môn, cũng là vui nhận này cách nói, nhưng Lý Thanh Hồng đám người nhưng là Vu Hàm môn đệ tử, nghe vậy không khỏi có điểm không yên bất an nói:“Sư thúc, đây là không phải có điểm không ổn a?

“Không có gì không ổn, cứ như vậy đi.” Hạ Vân Kiệt cười khoát tay nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt kiên trì, Lý Thanh Hồng đám người cũng là không dám lại có dị nghị, mà Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng tắc thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Nữ nhân đều hy vọng chính mình tuổi trẻ một ít, các nàng cũng không tưởng bị nhân kêu thẩm thẩm thậm chí bà thím, thái bà thím cái gì. Đương nhiên người khác xưng hô Hạ Vân Kiệt, kia lại là mặt khác một hồi sự.

Nếu Hạ Vân Kiệt đến đây, yến hội tự nhiên liền bắt đầu.

Lý Thanh Hồng đám người đem Hạ Vân Kiệt còn có Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm ba người thỉnh tốt nhất tòa, sau đó những người khác ấn bối phận tôn quý phân biệt ngồi xuống.

Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm đời này còn chưa từng có trải qua quá bực này trận thế, ngồi ở thượng thủ đều có chút khẩn trương, cũng may Hạ Vân Kiệt ngay tại các nàng bên người, các nàng thế này mới không đến mức thất thố.

Yến hội gian Hạ Vân Kiệt giúp Cổ Ngọc Hoàn nhìn nhìn tướng cùng thân thể trạng thái, cố ý cấp nàng mở trương giữ thai dưỡng sinh phương tử, lại cho ba trương bùa hộ mệnh cấp nàng. Một lá là cho của nàng, mặt khác hai trương còn lại là cấp nàng thai trung đứa nhỏ.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói mặt khác hai trương cấp nàng thai trung đứa nhỏ, Cổ Ngọc Hoàn có điểm nghi hoặc khó hiểu, Lý Thanh Hồng thấy thế không khỏi vui vẻ cười nói:“Ngươi này hài tử ngốc, ngươi hoài là song bào thai, còn không tạ quá sư thúc tổ.”

Lý Thanh Hồng lời này nói được Trương Vân Phong cùng Cổ Ngọc Hoàn lại là kích động lại là sau một lúc sợ.

Cao tuổi sản phụ vốn là nguy hiểm, hoài là song bào thai tự nhiên là càng nguy hiểm, nếu không phải gặp được chưởng môn sư thúc tổ như vậy kỳ nhân, này thai hơn phân nửa sẽ là không bảo đảm, nay bọn họ cũng là có thể an tâm.

“Cảm ơn sư thúc tổ!” Hai người vội vàng đứng dậy vẻ mặt cảm kích về phía Hạ Vân Kiệt nói lời cảm tạ.

“Đều là người trong nhà, sẽ không muốn nói cảm ơn a!” Hạ Vân Kiệt đêm nay tâm tình thật là thư sướng, thấy thế cười ha ha khoát tay nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 422 : Gặp chuyện bất bình

Một đêm kia tất cả mọi người ăn thật sự vui vẻ, đương nhiên tối vui vẻ chớ quá cho lúc tuổi già có con Trương Vân Phong thư ký. Một đêm kia đã muốn không biết bao lâu thời gian không uống say quá Trương thư ký uống rất nhiều rượu, cứ thế sau lại đều uống có điểm say khướt.

Nếu đến đây Tây Lĩnh tỉnh, Hạ Vân Kiệt cũng là không có vội vã rời đi. Kế tiếp vài ngày, Hạ Vân Kiệt ở La Chính Hiên cùng đi hạ, mang theo Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm du lãm Tây Lĩnh tỉnh không ít danh thắng cổ tích. Ở Hạ Vân Kiệt rời đi Tây Lĩnh tỉnh trước một ngày, Cố Gia Hàng Cố bán tiên cùng Mao Sơn hậu nhân Lâm Xuyên Kì cũng cố ý chạy tới. Từ Xuân thành phân biệt sau, đã muốn hơn nửa năm không tụ vài vị huyền môn người trẻ tuổi rốt cục lại lần nữa tụ, nâng cốc ngôn hoan.

Hạ Vân Kiệt ở Tây Lĩnh tỉnh du ngoạn mấy ngày nay, Tây Lĩnh tỉnh quan trường đã xảy ra một hồi không nhỏ địa chấn. Định Nguyên thị thị ủy thư ký bị bình điều đến nước trong nha môn xã khoa viện làm đảng uỷ thư ký, trước tiên quá nổi lên dưỡng lão cuộc sống, mà Tiêu Vân Tài kế đông nguyên mạ điện hán hoàn cảnh vấn đề bị đào móc ra không ít tham ô hủ bại, lạm dụng chức quyền phạm tội hành vi, không chỉ có bị mất chức còn bị phán hình. Tiếu Giang huyện ra vấn đề trừ bỏ Tiêu Vân Tài, còn có không ít vị cư chức vị quan trọng quan viên cũng bị tra ra vấn đề, tất cả đều ở tỉnh ủy thư ký tự mình hỏi đến hạ bị hỏi trách hình phạt. Về phần Cao Minh Lượng tự nhiên cũng khó trốn lao ngục tai ương.

Trận này quan trường địa chấn, trừ bỏ Định Nguyên thị thị ủy thư ký bị biếm trích, Tiếu Giang huyện huyện ủy thư ký còn có không ít vị cư chức vị quan trọng quan viên miễn chức hình phạt, chịu đánh sâu vào lớn nhất là

bảo vệ môi trường hệ thống. Nghe nói vì chuyện này, không chỉ có Định Nguyên thị bảo vệ môi trường cục cục trưởng, Tiếu Giang huyện bảo vệ môi trường cục cục trưởng, tỉnh hoàn cảnh giám sát trạm trạm trưởng trực tiếp bị miễn chức hỏi trách, Tây Lĩnh tỉnh bảo vệ môi trường cục cục trưởng cũng bị tỉnh ủy thư ký cấp gọi vào văn phòng răn dạy hồi lâu, yêu cầu hắn phải làm tốt hoàn cảnh kiểm tra công tác. Vân Sơn thôn hoàn cảnh thống trị cũng bị đề thượng nhật trình, yêu cầu bảo vệ môi trường cục cùng Tiếu Giang huyện chính phủ cùng nhau cố gắng, phải mau chóng một lần nữa còn Vân Sơn thôn một mảnh thanh sơn nước biếc.

Lần này quan trường địa chấn, được lợi lớn nhất là Trịnh Nhất Kiệt này ngày xưa Huyện trưởng. Không chỉ có nhảy thay thế được Tiêu Vân Tài vị trí, trở thành Tiếu Giang huyện huyện ủy thư ký, hơn nữa đã ở lần này sự kiện trung tạo trước nay chưa có uy vọng. Đương nhiên Trịnh Nhất Kiệt không dám quên chính mình là như thế nào thượng vị, cho nên ở hắn còn không có bị nhậm mệnh vì huyện ủy thư ký, hắn cũng đã cố ý mời dự họp chính phủ ban ngành thương lượng cải tạo Vân Sơn thôn hoàn cảnh vấn đề. Đến sau lại, hắn lên làm huyện ủy thư ký sau, lại mấy mươi lần tự mình chạy tới Vân Sơn thôn thị sát giám sát hoàn cảnh thống trị tiến triển trạng huống, đương nhiên này đó đều là Hạ Vân Kiệt rời đi Tây Lĩnh tỉnh chuyện sau đó.

Ở Tây Lĩnh tỉnh trước sau không sai biệt lắm ở một tuần, Hạ Vân Kiệt cùng Chu Hiểu Diễm, Thiệu Lệ Hồng ba người về tới Giang Châu thị.

Một giấc tỉnh lại, ánh mặt trời xuyên thấu qua màn cửa sổ bằng lụa mỏng dừng ở còn tại ngủ say trung Chu Hiểu Diễm trên người. Nhớ tới tối hôm qua điên cuồng, Hạ Vân Kiệt yêu thương nhìn Chu Hiểu Diễm một hồi lâu nhi, mới thật cẩn thận lấy khai nàng đặt ở chính mình trên người đầy đặn đùi, sau đó mở ra cửa phòng.

Tại trong bếp, Thiệu Lệ Hồng đã muốn ở chuẩn bị bữa sáng.

Thiệu Lệ Hồng tâm tình hiển nhiên tốt lắm, một bên tiên trứng gà một bên hừ tiểu khúc lắc lắc khêu gợi thân hình như rắn nước, nhìn xem Hạ Vân Kiệt nhịn không được tiến lên từ phía sau ôm lấy nàng, hai tay leo lên kia hai tòa mê người ngọc nữ phong.

“Kiệt ca, đừng náo loạn, ngươi còn muốn đi làm đâu!” Thiệu Lệ Hồng lắc mông chi, đỏ mặt nói.

“Ta chán ghét đi làm!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy có điểm lưu luyến không rời buông ra thủ, sau đó “Oán hận” Nói.

“Xì! Xứng đáng, đó là ngươi tự tìm.” Thiệu Lệ Hồng biết Hạ Vân Kiệt nói là lời nói dối, nghe vậy quay đầu quyến rũ liếc trắng mắt sẳng giọng.

“Một chút đồng tình tâm đều không có, ta như vậy cố gắng công tác, còn không phải là vì nuôi sống các ngươi hai!” Hạ Vân Kiệt cười đánh hạ Thiệu Lệ Hồng đẫy đà mông, sau đó xoay người đi phòng tắm rửa mặt.

Tuy rằng nói đi làm đối với Hạ Vân Kiệt mà nói càng nhiều chính là một loại hưởng thụ cuộc sống phương thức, cũng không nhất định không nên đi đi làm không thể, nhưng Hạ Vân Kiệt một hồi đến Giang Châu thị còn là thói quen phải về đến nguyên lai cuộc sống quỹ tích.

Rửa mặt xong, sau đó lại nếm qua Thiệu Lệ Hồng vì hắn chuẩn bị sớm điểm, Hạ Vân Kiệt đón ánh sáng mặt trời giống đại đa số đi làm tộc giống nhau cưỡi xe đạp hướng kim mậu đại hạ mà đi.

Cưỡi xe đạp, nghĩ chính mình lại ngỉ một tuần, nếu không phải cấp trên có mỹ nữ lão tổng Tô Chỉ Nghiên

tráo, chính mình dạng thường xuyên thỉnh nghỉ dài hạn, chỉ sợ đã sớm bị cuốn gói, xem ra hay là muốn tìm điểm thanh nhàn tự do điểm công tác có vẻ thích hợp.

Thanh nhàn tự do điểm công tác có cái gì đâu?

Một bên cưỡi xe đạp, Hạ Vân Kiệt vừa nghĩ, bất tri bất giác trung đã muốn xa xa có thể vọng đến kim mậu đại hạ, nhìn xem thời gian đã muốn không còn sớm, đang muốn nhanh hơn thải chân đạp, một chiếc màu trắng xe BMW rất nhanh theo hắn bên người sử quá, mà cách đó không xa chính là người đi đường ngang.

Một lão phụ nữ sợi tóc hoa râm chính tay khoá rổ đi ngang qua lối qua đường cho người đi bộ, nhưng này lượng màu trắng xe BMW không chút nào không có giảm tốc dấu hiệu, ngược lại không kiên nhẫn lóe lóe đăng, ý bảo lão thái bà nhanh lên tránh ra.

Vốn xe BMW không lóe đèn, lão nhân cũng là không thể không cấp không chậm chạp xuyên qua lối qua đường cho người đi bộ, sẽ không phát sinh cái gì ngoài ý muốn, nhưng màu trắng xe BMW như vậy chợt lóe đèn, lão nhân không khỏi có chút hoảng hốt, tưởng nhanh hơn cước bộ rời đi, một cái cước bộ không thải ổn, té lăn quay mặt đất, giỏ đồ ăn cà chua rơi một đất, trứng gà cũng phá vài quả.

Xe BMW hiển nhiên không nghĩ tới lão nhân hội đột nhiên té ngã, vội vàng một cái mạnh phanh lại “Dát” một tiếng vừa vặn đứng ở lão nhân trước mặt.

“Ai u, của ta chân, của ta chân!” Lão nhân trên mặt đất một bên xoa chính mình chân, một bên thân thủ đem rơi mặt đất cà chua cấp kiểm lên.

“Uy, ngươi nhưng đừng lừa bịp tống tiền ta, ta cũng không đụng vào ngươi!” Trong xe xuống dưới một vị tuổi

đại khái ở ba mươi tuổi tả hữu nam tử, nhìn nhìn lão nhân, nhíu nhíu mày nói.

Gặp nam tử chính mình lái xe tiếp cận lối đi bộ khi không giảm tốc, còn nháy đèn làm hại lão nhân té ngã, nay vừa xuống xe gục đánh một phen nói lão nhân lừa bịp tống tiền hắn, Hạ Vân Kiệt không khỏi hơi hơi nhíu nhíu mày.

Lão nhân lỗ tai hiển nhiên có điểm bối, hoặc là chân vô cùng đau đớn, chính ở chỗ này vuốt chân "Ai u, ai u" kêu.

"Uy, lão thái bà ngươi có xong không để yên, ta khả căn bản không đụng vào ngươi, ngươi lừa bịp tống tiền người cũng không thể như vậy lừa bịp tống tiền a!" Nam tử gặp lão nhân còn tại kêu đau, trên mặt không khỏi lộ ra chán ghét không kiên nhẫn sắc, một bên cố ý lớn tiếng nói xong một bên hướng bốn phía nhìn lại.

Bởi vì gần nhất quốc nội đưa tin không ít bính từ sự tình khi có phát sinh, cũng có người hảo tâm phù lão nhân ngược lại bị lại thượng, cho nên nam tử như vậy vừa nói, người qua đường lại thấy xe cách lão nhân còn có non nửa mét khoảng cách, không ít người liền cho rằng lão nhân là cố ý lừa bịp tống tiền nam tử, liền đều ào ào chỉ trích lão nhân.

Gặp người qua đường ào ào chỉ trích chính mình, lão nhân rốt cục có điểm ý hội lại đây, tức giận nói đều giảng không được, mà người qua đường thấy nàng không thể khả giảng lại càng phát nhận định nàng đuối lý, chỉ trích liền lợi hại hơn, thậm chí "Người như thế đâm chết rõ ràng", "Đều một bó to tuổi còn làm chuyện loại này tình, ném không mất mặt!" Đằng đằng khó nghe trong lời nói liên tiếp.

Nam tử gặp người qua đường đều đứng ở hắn bên này, trên mặt nhưng thật ra lộ ra một tia đắc ý sắc, theo cặp

da lấy ra năm trăm đồng tiền, ném cho sinh khí ngay cả nói đều giảng không được lão nhân nói:“Tính ta không hay ho!”

Nói xong nam tử xoay người liền chuẩn bị rời đi, lúc này một người trẻ tuổi giúp đỡ xe đạp ngăn cản hắn.

“Cái gì gọi ngươi không hay ho? Không thấy được đây là lối qua đường cho người đi bộ sao? Ngươi xe khai nhanh như vậy sợ tới mức lão nhân ngã sấp xuống, chẳng lẽ còn là ngươi có lý bất thành? Lập tức hướng lão nhân xin lỗi.” Ngăn lại nam tử tự nhiên đó là Hạ Vân Kiệt.

“Như thế nào lão bị nhân vạch trần còn một cái nhỏ?” Nam tử mặt mang châm chọc nói.

“Ngươi nói không xin lỗi?” Hạ Vân Kiệt gặp nam tử tự cho là đúng, trực tiếp linh ở hắn áo, mắt lộ ra hàn quang nói.

“Uy, trước công chúng dưới ngươi muốn làm gì? Tưởng xảo trá sao?” Nam tử không chút nào không sợ nói.

“Tính, tính. Cảm ơn ngươi người trẻ tuổi.” Gặp hai người nháo thượng, vị kia ngã ngồi trên mặt đất lão nhân lồng lộng chiến chiến đứng lên, lôi kéo Hạ Vân Kiệt tay vẻ mặt cảm kích nói.

Nói xong lão nhân lại cầm trong tay kia năm trăm nguyên đưa cho kia nam tử, mặt hàm vẻ giận nói:“Này năm trăm nguyên trả lại cho ngươi, ta là Giang Châu đại học về hưu lão sư, còn không về phần nghèo túng vô sỉ đến dựa vào loại này thủ đoạn lừa bịp tống tiền ngươi. Bất quá phiền toái ngươi lần sau lái xe chậm một chút!”

Gặp lão nhân đem tiền trả lại cho nam tử, ven đường người vây xem thế mới biết hiểu lầm lão nhân, người

người đều mặt mang áy náy xấu hổ sắc, nói chuyện cũng thay đổi phương hướng.

“Lái bảo mã liền rất giỏi a!”

“Lái nhanh như vậy vội vàng đi đầu thai sao?”

“Không tố chất, không thấy được lối qua đường cho người đi bộ sao?”

“……”

Một tiếng tiếng trào phúng phê bình trong lời nói chui vào nam tử trong tai, làm cho nam tử sắc mặt trở nên cực kì khó coi, ánh mắt hung ác trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó hừ lạnh một tiếng xoay người liền chuẩn bị lên xe rời đi.

“Ngươi còn không có hướng lão nhân xin lỗi đâu!” Hạ Vân Kiệt lại làm sao dung người như thế dễ dàng như vậy rời đi, thân thủ chế trụ nam tử cổ tay.

“Tiểu tử, cảnh cáo ngươi đừng xen vào việc của người khác!” Nam tử gặp Hạ Vân Kiệt lại cản lại, không khỏi cực kì cả giận nói.

“Người trẻ tuổi tính, tính, ta cũng liền ngã một cái, không có gì sự tình.” Lão nhân gặp Hạ Vân Kiệt không nên thay chính mình thảo cái công đạo, sợ hai người khởi tranh đấu, trong lòng phi thường băn khoăn, vội vàng khuyên nhủ.

“Có nghe hay không, lão nhân đều nói chính mình không có việc gì.” Nam tử gặp lão nhân nói như vậy, không khỏi mặt lộ vẻ sắc nói.

“Lão nhân gia, ngươi yên tâm, người như thế không trừng trị nhất trị hắn khí diễm, lần sau a, hắn lái xe còn

có thể là như thế này không cái quy củ.” Hạ Vân Kiệt nói xong thủ sẵn nam tử tay hơi hơi dùng một chút lực, âm thanh lạnh lùng nói:“Nói không nói xin lỗi?”

Hạ Vân Kiệt này dùng một chút lực, nam tử liền cảm thấy chính mình cổ tay giống như bị lạnh như băng kìm sắt cấp kẹp lấy dường như, không khỏi đau đến liên tục nói:“Ta xin lỗi, ta xin lỗi, ngươi con mẹ nó có thể hay không nhẹ một chút, tay của ta muốn gãy.”

“Miệng ra thô tục!” Hạ Vân Kiệt quát lạnh một tiếng, thủ lại lần nữa thêm lớn lực lượng.

Lúc này nam tử tựa hồ đều có thể nghe được chính mình xương cốt vỡ vụn thanh âm, cái trán mồ hôi lạnh như đậu tử bàn xông ra, cũng không dám nữa chần chờ cùng mạnh miệng, vội vàng hướng lão nhân liên tục cúi đầu nói:“Lão nhân gia, thực xin lỗi, thực xin lỗi, vừa rồi là ta lái xe quá nhanh, lại hiểu lầm ngài, ta hướng ngài xin lỗi.”

“Hảo, hảo, biết sai có thể sửa là được, lần sau lái xe chú ý một ít.” Lão nhân gặp nam tử bên đường hướng chính mình xin lỗi, cũng là không có làm khó hắn, gật gật đầu liên tục nói tốt, trên mặt cũng lộ ra một tia hiền lành sắc.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 423 : Phó tổng mới tới

Này chính là một kiện bình thường giao thông sự cố, nếu không phải nam tử phạm vào sai lầm còn đổ đánh một phen oan uổng lão nhân, mà là một chút xe liền đem lão nhân nâng dậy nói chút quan tâm lời nói, Hạ Vân Kiệt cũng sẽ không nhiều quản này khởi nhàn sự, nay hắn gặp nam tử ở chính mình uy hiếp hạ bên đường hướng lão nhân xin lỗi, coi như là cho hắn một cái giáo huấn, toại cũng sẽ không tái làm khó hắn, buông ra tay nói:“Lần sau lái xe chú ý một chút, hiện tại ngươi có thể đi rồi.”

Nam tử nhu nhu cổ tay, phát hiện nơi nào thế nhưng sưng đỏ ô thanh một vòng, trong lòng không khỏi hận phải chết, bất quá nam tử cũng là thông minh, biết dưới tình huống như vậy chính mình không nên tái cùng đối phương khởi tranh chấp, hơn nữa cho dù khởi tranh chấp cũng đánh không lại đối phương, toại oán hận nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, xoay người trốn cũng giống như lên xe, sau đó buông ra phanh lại, nhất giẫm chân ga nhanh như chớp liền lái xe đi rồi.

“Lão nhân gia chân của ngươi không có việc gì đi?” Hạ Vân Kiệt một bên giúp lão nhân đem rớt trứng cùng cà chua nhặt lên đến thả lại rổ, một bên quan tâm hỏi.

“Không có việc gì, không có việc gì. Cảm ơn ngươi a người trẻ tuổi!” Lão nhân liên tục lắc đầu cũng vẻ mặt cảm kích nói.

“Không có việc gì là tốt rồi, kia ngài đi đường cẩn thận một chút, tái kiến.” Hạ Vân Kiệt gặp lão nhân quả thật không có gì trở ngại, toại cũng để lại hạ tâm đến, cùng lão nhân nói thanh biệt liền thượng xe đạp hướng Kim Mậu đại hạ tiếp tục kỵ đi.

“Như vậy trùng hợp, người này sẽ không cũng là ở Kim Mậu đại hạ đi làm đi?” Đến Kim Mậu đại hạ, đình xe đạp khi Hạ Vân Kiệt nhìn đến vừa rồi kia khai xe BMW nam tử chính xuyên qua đại môn hướng Kim Mậu đại hạ lý đi, trong mắt không khỏi hiện lên một tia nghi hoặc.

Trong lòng nghĩ, Hạ Vân Kiệt đình tốt lắm xe đạp, sau đó đi nhanh hướng Kim Mậu đại hạ đi đến.

Chờ Hạ Vân Kiệt tiến Kim Mậu đại hạ khi, kia nam tử đã muốn vào thang máy không thấy.

“Kiệt ca, lại đi công tác a, vài ngày không thấy được ngươi.” Hôm nay cửa trách nhiệm bảo an là lão La, hắn gặp Hạ Vân Kiệt tiến vào vẻ mặt hâm mộ chào hỏi nói.

Lão La này “Lại” Tự nghe được Hạ Vân Kiệt thật là có điểm ngượng ngùng, chính mình không phải đi công tác a, căn bản chính là kiều ban làm việc tư đi.

“Vừa rồi kia mặc đồ trắng sắc t tuất, màu đen quần nam tử đã ở Kim Mậu đại hạ đi làm sao?” Lão La vấn đề này Hạ Vân Kiệt không có biện pháp trả lời, rõ ràng trực tiếp dời đi đề tài.

“Không phải đâu Kiệt ca, ngươi còn là không phải Uy Đại công ty viên công a, thế nhưng ngay cả hắn cũng không nhận thức?” Lão La nghe vậy vẻ mặt khoa trương nói.

“Hắn sẽ không là chúng ta Uy Đại công ty viên công đi?” Hạ Vân Kiệt gặp lão La vẻ mặt khoa trương bộ dáng, trên mặt cũng nhịn không được toát ra một tia khoa trương kinh ngạc sắc.

“Ai nha, ta nhưng thật ra đã quên Kiệt ca đã muốn có vài ngày không có tới công ty đi làm.” Lão La gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt kinh ngạc bộ dáng, thế này mới nhớ tới hắn

đã muốn vài ngày không có tới công ty đi làm, vỗ hạ chính mình đầu nói:“Vị này Lâm Vi Tiến không chỉ có là chúng ta Uy Đại công ty viên công, nhưng lại là phân công quản lý nhân lực tài nguyên bộ cùng hành chính bộ phó tổng. Bất quá là mấy ngày hôm trước vừa tới, cho nên ngươi khả năng không biết.”

“Nguyên lai là như vậy.” Hạ Vân Kiệt cười vỗ vỗ lão La bả vai nói:“Đa tạ a lão La, ta đi trước đi làm, hôm khác thỉnh các huynh đệ uống một chén.”

“Đều là huynh đệ cảm tạ cái gì nha, bất quá uống rượu ta là thích nhất.” Lão La hắc hắc cười nói.

“Vậy định hôm nay buổi tối đi, ngươi cùng những người khác nói một tiếng, ta mời các ngươi đi quán bar uống.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Làm thành phần tri thức quả nhiên chính là ngưu bức, lão La ta này cả đời còn chưa có đi quá quán bar đâu!” Lão La nghe vậy lại là sùng bái lại là hưng phấn mà nói.

Hạ Vân Kiệt cười cười, lại lần nữa vỗ vỗ lão La bả vai, sau đó xoay người vào thang máy.

Vào thang máy, thang máy môn sắp quan thượng khi, nghe được một trận dồn dập giày cao gót rơi xuống đất thanh âm, cũng là nhân lực tài nguyên bộ Kim Vũ Vi quản lí chính lắc mông chi bước nhanh hướng thang máy đi tới.

Kim Vũ Vi quản lí còn là cùng trước kia giống nhau một thân giỏi giang chức nghiệp nữ tính ăn mặc, màu đen một bước váy vừa đúng bao vây lấy nàng kia hai điều đầy đặn mượt mà đùi cùng no đủ kiều đồn.

Một bước váy danh như ý nghĩa mỗi lần có thể bước ra không sai biệt lắm một bước xa khoảng cách, chỉ có thể

đi không thể chạy, không thể làm đa dạng thân thể động tác, là ol nữ tính ở công tác tối thông thường, cũng tối có thể buộc vòng quanh chức nghiệp nữ tính s hình đường cong ý nhị váy.

Kim Vũ Vi quản lí không chỉ có người bộ dạng xinh đẹp, dáng người cũng giảo hảo, nàng mặc một bước váy như vậy nhất bước nhanh, nhất thời kia thướt tha vòng eo cùng cái mông khoa trương lắc lư đứng lên, thiếu chút nữa không đem trong thang máy nam đồng bào nhìn xem tròng mắt đều phải đột đi ra, căn bản không cần người nhắc nhở, sớm có đứng ở thang máy khẩu nam sĩ hỗ trợ đè lại thang máy mở cửa cái nút, không cho thang máy đóng cửa. Thẳng đến Kim Vũ Vi đi vào đến, hắn mới buông lỏng tay ra, về phần Kim Vũ Vi mặt sau còn có vài nam tử chạy đến thở hồng hộc, liên tục phất tay ý bảo chờ bọn hắn một lát, hắn liền lười đợi.

Kim Mậu đại hạ trang bị có sáu bộ thang máy, bình thường cũng là không đầy, bất quá hiện tại là đi làm cao phong kì, trong thang máy tự nhiên là chật ních người.

Kim Vũ Vi vị này mỹ nữ vừa tiến đến, này nam sĩ tự nhiên cố ý vô ý đều hướng bên người nàng tễ.

Thang máy nhiều người, người tễ người, Kim Vũ Vi cũng không đâu có cái gì, bất quá nàng mắt sắc, rất nhanh liền phát hiện Hạ Vân Kiệt, vì thế liền hướng Hạ Vân Kiệt bên kia tễ.

Tương đối cho này hắn nam sĩ mà nói, Kim Vũ Vi nhưng thật ra càng tín nhiệm trên mặt luôn treo ánh mặt trời tươi cười đồng văn phòng đồng sự, cho dù thân thể trong lúc đó thật sự là không thể tránh miễn phát sinh đụng chạm, nàng nhưng thật ra thà rằng lựa chọn Hạ Vân Kiệt này làm cho nàng xem thoải mái đại nam hài.

“Kim quản lí buổi sáng tốt lành.” Hạ Vân Kiệt tự nhiên

cũng đã nhìn ra Kim Vũ Vi quẫn bách, thấy nàng hướng chính mình biên tễ đến, liền thuận thế lấy tay đem bên cạnh người cản, Kim Vũ Vi liền dựa thế thiểm tiến vào.

Kim Vũ Vi chợt lóe tiến vào, Hạ Vân Kiệt liền lập tức mở rộng khai hai tay đặt tại thang máy trên vách tường, kể từ đó hắn tựu thành một đổ tường vây đem Kim Vũ Vi cấp bảo hộ ở tại bên trong.

“Buổi sáng tốt lành.” Kim Vũ Vi gặp Hạ Vân Kiệt đem những người khác đều cấp chắn thân thể hắn mặt sau, không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, loát hạ đại cuộn sóng mái tóc, hướng Hạ Vân Kiệt mỉm cười nói.

Chào hỏi sau, hai người đều trầm mặc xuống dưới, trên mặt hơi hơi lộ ra một tia xấu hổ sắc. Bởi vì thang máy nhiều người, không gian hẹp hòi, Hạ Vân Kiệt bảo hộ Kim Vũ Vi đồng thời, hai người thân thể cũng là khó tránh khỏi dựa thật sự gần. Hơn nữa Kim Vũ Vi kia hai tòa đột khởi hai vú tựa hồ có điểm không thể tránh miễn nhẹ nhàng đỉnh ở Hạ Vân Kiệt ngực, thậm chí hô hấp khi nhiệt khí tựa hồ đều có thể thổi đến Hạ Vân Kiệt trên mặt.

Cũng may thang máy càng lên cao người càng thiếu, hai người trong lúc đó thế này mới giải trừ xấu hổ.

“Tiểu Hạ, năng lực công tác của ngươi tuy rằng góc cường, công tác khi cũng thực tiến tới, nhưng gần nhất ngươi xin phép số lần có điểm hơn. Tuy rằng ngươi là Tô tổng đặc phê vào, Tô tổng cũng có vẻ chiếu cố ngươi, còn cho ngươi xin phép sự tình cố ý với ta nói, nhưng ngươi về sau hay là muốn chú ý một chút.” Trong thang máy chỉ còn lại có bọn họ hai người khi, Kim Vũ Vi đột nhiên mở miệng nói.

“Ngượng ngùng Kim quản lí, về sau ta sẽ chú ý.” Kim Vũ Vi lời nói nói được Hạ Vân Kiệt rất có điểm xấu hổ.

“Vậy là tốt rồi!” Kim Vũ Vi kỳ thật cũng là thực thưởng thức Hạ Vân Kiệt, hơn nữa trong phòng tập thể thao, Hạ Vân Kiệt kia giống như điện ảnh diễn Trung Nam Hải bảo tiêu giống nhau thân thủ, đến bây giờ Kim Vũ Vi hồi tưởng đứng lên còn rõ ràng ở mắt, không thể quên, cũng đang bởi vì thưởng thức Hạ Vân Kiệt, nàng mới có thể ở tư dưới cố ý nhắc nhở hắn.

Hạ Vân Kiệt cùng Kim Vũ Vi là trước sau chân tiến văn phòng, bọn họ đến lúc đó trong văn phòng những người khác đều đã muốn đến đông đủ.

Kim Vũ Vi tiến nàng kia một mình dùng thủy tinh mờ ngăn cách văn phòng, Suất Chân liền lập tức tiến đến Hạ Vân Kiệt trước mặt nói:“Hảo tiểu tử thế nhưng lại mất tích một tuần, ngươi còn muốn không nghĩ muốn quý thưởng ?”

“Trong nhà thực có sự tình, cho nên chỉ có thể xin phép.” Hạ Vân Kiệt “Bất đắc dĩ” Nói.

“Dù sao ngươi cẩn thận một chút, gần nhất mới tới một vị phân công quản lý phó tổng, nghe nói cử hung. Văn phòng văn viên Tiểu Hà liền bởi vì nhầm rồi vài chữ đều bị hắn huấn khóc.” Suất Chân nói.

“Cảm ơn, ta sẽ chú ý.” Tuy rằng Hạ Vân Kiệt căn bản không sợ vị này phó tổng, nhưng suất thật sự nhắc nhở cùng quan tâm còn là làm cho hắn trong lòng cảm giác ấm áp dễ chịu, vẻ mặt còn thật sự điểm gật đầu trả lời.

“Bất quá ngươi không cần thật chặt trương, Lâm phó tổng hiện tại đối chúng ta Kim quản lí thực để bụng, một lòng tưởng lấy lòng chúng ta Kim quản lí, hẳn là còn không về phần đối người của chúng ta ngành chọn thứ.” Suất Chân gặp chính mình lời nói Hạ Vân Kiệt nghe lọt được lại trái lại trấn an nói.

“Ta xem là ngươi đối chúng ta Tiểu Hạ đồng sự thực để bụng mới đúng, bất quá Tiểu Hạ đồng chí còn là cử không sai, Suất Chân ngươi có thể lo lắng lo lắng.” Cách vách bàn La Thu Bình vươn quá đầu đến vẻ mặt ái muội nói.

“Thiết, mục tiêu của ta nhưng là cao phú suất, Tiểu Hạ cũng không phải cao phú suất!” Suất Chân gặp La Thu Bình trêu chọc bọn họ, không chỉ có không đỏ mặt ngược lại nói khoác mà không biết ngượng nói.

“Mục tiêu của ngươi sẽ không là mới tới Lâm phó tổng đi. Người bộ dạng coi như cao lớn suất khí, là tối trọng yếu là trong nhà còn có tiền lại là cao tầng lãnh đạo.” La Thu Bình nghe vậy lộ ra một bộ “Bừng tỉnh đại ngộ” biểu tình nói.

“Phi phi phi!” Suất Chân nghe xong liên tiếp vẻ mặt khinh thường thối khẩu nói:“Thu Bình tỷ ngươi nhưng đừng nói lung tung nói, người ta Lâm phó tổng nhưng là có vợ. Hơn nữa, người ta nhìn trúng là nhà chúng ta quản lí.”

Hạ Vân Kiệt nghe nói Lâm Vi Tiến nguyên lai đã muốn là có vợ, thế nhưng vừa đến công ty liền đối Kim Vũ Vi để bụng, không khỏi hơi hơi nhíu hạ mày, bất quá nhất tưởng khởi chính mình nay đã muốn có “Kiều thê” Hai quả, còn cùng Trầm Lệ Đề đám người dây dưa không rõ, Hạ Vân Kiệt lại cảm thấy chính mình tựa hồ không tư cách chỉ trích Lâm Vi Tiến.

Chính nói chuyện là lúc, quản lí cửa phòng làm việc mở ra.

Kim Vũ Vi lay động khêu gợi vòng eo theo trong văn phòng đi ra, Suất Chân đám người lập tức các hồi các vị, không dám tái loạn nói láo.

Kim Vũ Vi quét đại văn phòng liếc mắt một cái sau, liền rời đi đại văn phòng.

Kim Vũ Vi vừa đi, người trong văn phòng liền nháo mở.

“Khẳng định lại là Lâm phó tổng đem quản lí cấp kêu đi.” Suất Chân nói.

“Khẳng định không sai được, ngươi xem quản lí kia một bộ bất đắc dĩ biểu tình chỉ biết, khẳng định là Lâm phó tổng lại giả mượn công sự tìm nàng nói chuyện đi.” Mặt khác một vị viên chức lâm văn nói.

“Đầu năm nay nam nhân đều không phải thứ tốt!” Cũng không biết là ai nói như vậy một câu, tiếp theo văn phòng biến thành đối nam nhân phê phán đại hội, đem Hạ Vân Kiệt này văn phòng duy nhất nam đồng bào nói được buồn bực không nói gì, giống như hắn thành một cái tội ác tày trời đại dâm côn dường như.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 424 : Hảo tâm khuyên bảo

Làm nhân lực tài nguyên bộ văn phòng chính khai triển đối nam nhân phê phán đại hội khi, phó tổng giám đốc văn phòng, Lâm Vi Tiến, cũng chính là buổi sáng kia lái xe BMW nam tử chính một bộ ra vẻ đạo mạo theo Kim Vũ Vi đại đàm đặc đàm nhân lực tài nguyên quản lý sự tình.

Lâm Vi Tiến trừ bỏ phẩm đức không được tốt lắm, bản sự còn là có một chút, bản nhân cũng là “Rùa biển”, cho nên nói lên nhân lực tài nguyên quản lý lý luận là một bộ tiếp theo một bộ, nói được Kim Vũ Vi không thể không bội phục người này lý luận tri thức uyên bác.

Gặp Kim Vũ Vi bị chính mình khản liên tục gật đầu, Lâm Vi Tiến trong lòng không khỏi ngầm có vài phần đắc ý, cho rằng hỏa hậu hẳn là đã muốn không sai biệt lắm, vì thế đem đề tài vừa chuyển nói:“Kim quản lí buổi tối có rảnh sao?”

Bởi vì phía trước luôn luôn tại đàm công tác, cho nên Kim Vũ Vi cũng sẽ không hướng địa phương khác tưởng, nghĩ đến buổi tối có cái gì công tác an bài, nghe vậy không cần nghĩ ngợi điểm gật đầu nói:“Có rảnh nha.”

“Kia thật tốt quá, buổi tối tan tầm sau chúng ta cùng đi quán bar uống vài chén đi.” Lâm Vi Tiến kiến Kim Vũ Vi gật đầu, trong mắt không khỏi lóe ra một tia đắc ý cùng sắc mặt vui mừng, cười nói.

Kim Vũ Vi gặp Lâm Vi Tiến đột nhiên đem đề tài chuyển tới buổi tối cùng đi quán bar uống rượu, khêu gợi cái miệng nhỏ nhắn không khỏi kinh ngạc trương trương, một hồi lâu nhi mới mặt lộ vẻ khó xử nói:“Lâm tổng, ta không lớn hội uống rượu, nếu không ngài còn là tìm

những người khác đi.”

“Ta mới đến, nhân sinh không quen, trừ bỏ tìm đồng sự quen thuộc quen thuộc hoàn cảnh, còn có thể tìm ai? Kim quản lí sẽ không điểm ấy mặt mũi cũng không cấp đi?” Lâm Vi Tiến nói xong hai mắt nhìn chằm chằm Kim Vũ Vi.

Kim Vũ Vi trong lòng là rất muốn cự tuyệt, nhưng Lâm Vi Tiến nói đến này phân thượng, nàng lại lạp không dưới thể diện cự tuyệt, huống hồ Lâm Vi Tiến là của nàng phân công quản lý lãnh đạo, Kim Vũ Vi trong lòng đúng là vẫn còn có điểm kiêng kị, không nghĩ đắc tội hắn, cho nên cuối cùng còn là mỉm cười cười nói:“Lâm tổng ngài lời này nhưng là nói trọng, ta chỉ là không lớn hội uống rượu, sợ quét của ngươi hưng trí.”

“Sẽ không, sẽ không, cổ ngữ nói tú sắc khả xan, Kim quản lí nhưng là chúng ta công ty đại mỹ nữ, cùng mỹ nữ uống rượu như thế nào hội quét hưng trí đâu” Lâm Vi Tiến kiến Kim Vũ Vi khuất phục, trong lòng không khỏi vui vẻ, trong giọng nói liền khó tránh khỏi lộ ra một tia bản tính.

Kim Vũ Vi nghe vậy trong mắt hơi hơi lóe ra một tia chán ghét sắc, nhưng cuối cùng còn là bất động thanh sắc nói:“Lâm tổng quá khen, nếu không này tha sự tình ta về trước văn phòng.”

“Đi việc đi, tan tầm sau ta tiếp ngươi.” Lâm Vi Tiến mục đích đã muốn đạt tới, nghe vậy cũng là không tái lưu Kim Vũ Vi, gật gật đầu nói.

Rời đi phó tổng văn phòng trở lại chính mình văn phòng, Kim Vũ Vi có chút buồn bực tháo kính mắt nhu nhu mũi.

Kim Vũ Vi cũng không phải ba tuổi tiểu hài tử, Lâm Vi Tiến tâm tư nàng tự nhiên rõ ràng, khả hắn lại là của

nàng phân công quản lý lãnh đạo, điều này làm cho nàng cảm thấy phi thường khó xử. Đông cứng trực tiếp cự tuyệt, về sau khẳng định hội ảnh hưởng hai người công tác trao đổi, sợ nhất còn là Lâm Vi Tiến quan báo tư thù, đến lúc đó cố ý đập phá. Không cự tuyệt, Kim Vũ Vi lại lo lắng Lâm Vi Tiến hội được một tấc lại muốn tiến một thước.

“Đi một bước tính một bước đi!” Kim Vũ Vi cuối cùng bất đắc dĩ lắc đầu.

Giữa trưa, Hạ Vân Kiệt còn là nhân lực tài nguyên bộ duy nhất một vị tập ngàn vạn sủng ái cho một thân nam sĩ, phong cách đi ở một đám yến yến oanh oanh trung cùng đi nhà ăn dùng cơm.

Kim Vũ Vi này quản lí trừ bỏ đi làm khi có vẻ hơi chút nghiêm túc một chút, hạ ban sau cũng là phi thường thân mật thân thiết, cũng không hội bởi vì chính mình là ngành quản lí liền cố ý cùng viên công rớt ra nhất định khoảng cách. Cho nên đi ăn trung cơm khi, nàng vị này Uy Đại công ty thứ hai đại mỹ nữ cũng thành một đám vây quanh Hạ Vân Kiệt yến yến oanh oanh trung nhất viên.

Làm ngũ nữ nhất nam đi vào nhà ăn khi, tự nhiên hấp dẫn nhà ăn lý ánh mắt mọi người, cũng bao gồm đang chuẩn bị đi điểm cơm Lâm Vi Tiến ánh mắt.

Ngay từ đầu hắn lực chú ý chủ yếu là ở Kim Vũ Vi trên người, nhìn đến nàng tiến vào trên mặt còn theo bản năng hiện lên một tia tự cho là thực mê người mỉm cười, mà khi hắn nhìn đến bị chúng nữ tử vây quanh Hạ Vân Kiệt khi, trên mặt mỉm cười cương cứng đờ, bất quá rất nhanh lại lộ ra phá lệ vui vẻ tươi cười.

Lâm Vi Tiến có thể không vui vẻ sao? Hắn vốn tưởng rằng hôm nay buổi sáng kia cừu đã muốn không có biện

pháp báo, không nghĩ tới kia người trẻ tuổi thế nhưng đưa lên cửa, hơn nữa xem tình hình tựa hồ còn là chính mình đơn vị công nhân viên chức.

“Kim quản lí các ngươi tới rồi!” Lâm Vi Tiến đi lên tiền, mặt mang vui vẻ mỉm cười hướng Kim Vũ Vi đám người chào hỏi nói.

“Đúng vậy, Lâm tổng hảo!”

“Lâm tổng ngài cũng đến dùng cơm a!”

“Lâm tổng ngài muốn ăn cái gì, đợi lát nữa ta giúp ngươi đánh”

Mặc dù ở trong văn phòng, La Thu Bình đám người mắng to đặc mắng nam nhân không phải thứ tốt, hơn nữa mắng Lâm Vi Tiến một người có vợ vừa đến công ty liền đánh Kim Vũ Vi chủ ý, nhưng thực làm cùng Lâm Vi Tiến mặt đối mặt, nhưng không ai dám bày ra chút hèn mọn biểu tình, không chỉ có không dám còn người người trên mặt hiện lên giả dối ân cần.

Không có biện pháp, ai làm cho Lâm Vi Tiến là công ty phó tổng đâu Uy Đại công ty nay phát triển tấn mãnh vô cùng, tài nguyên cuồn cuộn, các nàng này đó viên công tiền lương, tiền thưởng cũng đi theo kế tiếp kéo lên, thậm chí bình thường viên công thu vào đều đã muốn có thể so sánh được với này khác công ty trung tầng thu vào. Cho nên hiện tại chỉ cần Suất Chân đám người vừa nói chính mình là Uy Đại công ty viên công, người khác đều phải hâm mộ ánh mắt đỏ lên. Thử hỏi tốt như vậy đơn vị, tốt công tác, lại có ai ngờ bị cuốn gói đâu? Nếu không nghĩ bị cuốn gói, đương nhiên muốn chụp hảo công ty cao quản mã thí.

“Không cần, cùng các mỹ nữ cùng nhau xếp hàng đánh cơm kỳ thật cũng này nhạc bất tận.” Lâm Vi Tiến kiến

chúng nữ tử đều ào ào lấy lòng hắn, không khỏi đắc ý trung mang theo một tia thị uy tính phiêu Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó cười ha ha tự cho là thực khôi hài đối chúng nữ tử nói, lại không biết nói tư dưới sớm bị này đó nữ nhân mắng thành đại sắc lang, đại dâm côn.

Gặp Lâm Vi Tiến nói như vậy, La Thu Bình đám người tự nhiên không thiếu được hợp với tình hình nói sau thượng vài câu, chỉ có Kim Vũ Vi dù sao thân phận cùng La Thu Bình đám người bất đồng, hơn nữa cố ý muốn cùng Lâm Vi Tiến bảo trì khoảng cách, cho nên có vẻ có vẻ rụt rè, tươi cười thoạt nhìn cũng có vẻ có chút giả dối, thậm chí theo bản năng trung nàng hướng Hạ Vân Kiệt bên người tới sát, tận lực rớt ra cùng Lâm Vi Tiến khoảng cách.

Lâm Vi Tiến lực chú ý luôn luôn tại Kim Vũ Vi cùng Hạ Vân Kiệt trên người, thấy bọn họ hai người đi được có vẻ gần, trong lòng tự nhiên thực khó chịu, cố ý phiêu Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, như là vừa phát hiện hắn, hơi hơi nhíu hạ mày nói:“Vị này giống như có điểm quen mặt a, chẳng lẽ cũng là nhân lực tài nguyên bộ ?”

“Lâm phó tổng là quý nhân hay quên sự, buổi sáng chúng ta còn chạm qua một mặt đâu. Ta kêu Hạ Vân Kiệt, là nhân lực tài nguyên bộ tân chiêu tiến không lâu viên công.” Hạ Vân Kiệt gặp Lâm Vi Tiến trang mô tác dạng bộ dáng, trong lòng cảm thấy một trận buồn nôn, vốn có điểm không nghĩ điểu hắn, nhưng bị Suất Chân dùng cánh tay khửu tay thống một chút, cuối cùng còn là mặt mang mỉm cười trở về một câu.

“Nguyên lai ngươi kêu Hạ Vân Kiệt, ta nghĩ đứng lên, chúng ta buổi sáng tốt lành giống ở nơi nào gặp qua một mặt, đối, ở tân tú phố, người trẻ tuổi rất bốc đồng a!” Lâm Vi Tiến ngoài cười nhưng trong không cười trở về một câu, sau đó liền quay sang không hề để ý tới hắn.

Tại chức tràng hỗn lâu, bất tri bất giác người trong sẽ rút đi trước kia ngây thơ hồn nhiên, bắt đầu trở nên phức tạp, trở nên hội sát ngôn quan sắc đứng lên.

Lâm Vi Tiến tuy rằng cũng không nói gì buổi sáng cùng Hạ Vân Kiệt cụ thể phát sinh quá sự tình gì, nhưng hắn lơ đãng toát ra đến biểu tình cùng ngữ khí, còn là làm cho La Thu Bình đám người trong mắt lóe ra một tia lo lắng sắc.

Đánh xong đồ ăn, tuy rằng Kim Vũ Vi cũng không tưởng cùng Lâm Vi Tiến cùng nhau cùng ăn, nhưng trước mặt nhiều người như vậy mặt, Lâm Vi Tiến một bộ thực tự nhiên thực tùy ý mời nàng cùng nhau cùng ăn, Kim Vũ Vi cũng không hảo cự tuyệt, đành phải theo Lâm Vi Tiến tìm một cái bàn, sau đó ngồi ở hắn đối diện dùng cơm, mà Hạ Vân Kiệt đám người tắc tìm mặt khác một chỗ cách công ty lãnh đạo khá xa địa phương đi ăn cơm.

“Uy, ta nói Tiểu Hạ, ngươi sẽ không đắc tội quá Lâm phó tổng đi? Ta xem hắn nhìn ngươi ánh mắt thực không tốt a!” Hạ Vân Kiệt bưng đĩa vừa tọa hạ, La Thu Bình đã muốn hạ giọng hỏi.

“Đúng vậy, ta cũng đã nhìn ra. Lâm phó tổng nói ngươi cái gì rất bốc đồng là cái gì ý tứ a? Các ngươi buổi sáng ở tân tú phố đến tột cùng phát sinh quá sự tình gì?” Suất Chân theo sát sau hỏi.

“Uy, Suất Chân ngươi cổ họng đừng lớn như vậy được không, sợ lãnh đạo nghe không được sao?” La Thu Bình gặp Suất Chân nói chuyện thanh âm cử đại, tức giận cầm lấy chiếc đũa gõ hạ của nàng đĩa nói.

“Đã biết, đã biết.” Suất Chân ói ra hạ đầu lưỡi, sau đó mặt mang lo lắng sắc nhìn về phía Hạ Vân Kiệt

“Không có gì sự tình a, chính là buổi sáng Lâm phó tổng lái xe có điểm mau dọa đến một vị lão nhân, ta xuất phát từ bất bình ra mặt giúp lão nhân nói hắn vài câu.” Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng bâng quơ trả lời, trong lòng lại cảm thấy một tia ấm áp.

Mọi người đều nói đồng học trong lúc đó cảm tình là tối chất phác, bởi vì khi đó không có chức tràng lợi ích quan hệ, mà một khi đến chức tràng, người với người trong lúc đó quan hệ cùng cảm tình liền trở nên phức tạp đứng lên, không hề giống ở vườn trường giống nhau chất phác, nhưng Hạ Vân Kiệt lại phát hiện chính mình tham gia công tác tới nay, đại bộ phận đồng sự còn đều là thực không sai. Ít nhất mọi người nội bộ đều có một viên thiện lương tâm, đơn giản có đôi khi mọi người đàm cảm tình chính mình trong tiềm thức pha vào hiệu quả và lợi ích tâm đến xem đãi, cho nên hội cảm thấy nhân tế quan hệ trở nên phức tạp, người với người trong lúc đó trở nên lạnh lùng đứng lên.

“Này coi như không có gì?” Suất Chân nghe vậy theo bản năng kêu lên.

Gặp Suất Chân lại bảo lên, lúc này cơ hồ La Thu Bình đám người tất cả đều hung hăng trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, mà ẩn ẩn nghe được Suất Chân khoa trương thanh âm Lâm Vi Tiến cũng hồi đầu nhìn các nàng kia bàn liếc mắt một cái, trong mắt lóe ra một tia ngoan sắc.

Hắn đương nhiên sẽ không như vậy buông tha Hạ Vân Kiệt

“Tiểu Hạ lúc này ngươi thảm ta xem ngươi mau chóng nghĩ biện pháp đi tìm Lâm phó tổng nhận thức cái sai, bằng không chờ hắn chủ động phóng ra, ngươi nhất định phải chết!” Suất Chân lại không lo lắng để ý tới La Thu Bình đám người, vẻ mặt sốt ruột lo lắng nói

“Đúng vậy, Tiểu Hạ ngươi còn là nhanh lên tìm cái thời gian hướng hắn nói lời xin lỗi đi. Công ty nay phát triển thế tấn mãnh, hơn nữa Phi Châu A Cập Á bên kia hiện tại hạng mục quả thực là khai triển hừng hực khí thế, mà Tô tổng cùng này khác lão tổng không giống với, đối phía dưới công nhân viên chức thực bỏ được tiêu tiền, ngươi xem từ chúng ta công ty cùng tập đoàn công ty hoàn toàn phân rõ quan hệ sau, chúng ta tiền lương đã muốn liên tiếp điều chỉnh quá hai lần. Hiện tại chúng ta tiền lương thu vào cùng này khác công ty so sánh với, đều có thể để được với một ít trung tầng cho bộ thu vào, hơn nữa xem này phát triển thế, về sau tiền lương còn có thể tái trướng. Như vậy đơn vị, Tiểu Hạ đầu năm nay nhưng là đốt đèn lồng tìm khắp không được, ngươi như vậy tuổi trẻ liền tiến vào đến như vậy đơn vị, khả nhất định phải hảo hảo quý trọng, nếu đã mất vậy rất đáng tiếc.” La Thu Bình dù sao cũng là kết quá hôn, cũng là chức tràng lão nhân, nhìn vấn đề càng thấu triệt cũng càng toàn diện, khuyên đứng lên cũng cũng có thuyết phục lực.

“Đúng vậy, đúng vậy, Tiểu Hạ, hiện tại mỗi người đều muốn hướng chúng ta đơn vị tễ, ngươi khả ngàn vạn đừng ở chỗ này cái thời điểm vì cái gọi là mặt mũi, đem này phân công tác cấp đã mất.” Lâm Văn đám người cũng đều ào ào hạ giọng khuyên nhủ.

Các nàng lại không biết nói, nhà này công ty Hạ Vân Kiệt mới là chân chính đại lão bản, các nàng tiền lương sở dĩ tăng lại trướng cũng chủ yếu là bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ. Tô tổng tuy rằng làm người có vẻ không sai, nhưng nàng dù sao cũng là chân chính nhà tư bản, cuối cùng theo đuổi là ích lợi lớn nhất hóa, chỉ có Hạ Vân Kiệt có thể chân chính đem tiền tài coi là vật ngoài thân, cho nên hắn vị này đại lão bản tuy rằng không tham dự công ty kinh doanh, nhưng còn là cố ý cấp Tô Chỉ Nghiên nhắc nhở quá, tận lực muốn đề cao viên công

đãi ngộ, làm cho viên công quá tốt nhất ngày. Hạ Vân Kiệt lời nói Tô Chỉ Nghiên đương nhiên sẽ không không nghe, thế này mới có Suất Chân các nàng liên tục dâng lên tiền lương.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 425 : Tiểu nhân vật

Hạ Vân Kiệt đương nhiên sẽ không nói cho Suất Chân các nàng, chính mình mới là nhà này công ty đại lão bản, cho dù Tô Chỉ Nghiên cũng không tư cách sao hắn vưu ngư, hắn gặp Suất Chân các nàng người người đều khuyên hắn đi về phía Lâm Vi Tiến xin lỗi, lại là buồn cười lại là cảm động, cũng có chút không đành lòng bị thương các nàng này phân tâm ý, cho nên cũng là không có cự tuyệt, mà là gật gật đầu nói:“Cảm ơn, ta sẽ quý trọng này phân công tác.”

Suất Chân đám người gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, còn tưởng rằng hắn sẽ đi hướng Lâm Vi Tiến xin lỗi, toại đều thở dài nhẹ nhõm một hơi nói:“Phải nhanh một chút!”

“Ân, biết!” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

Về phần là mau chóng đi xin lỗi, còn là mau chóng làm cho Lâm Vi Tiến cút đi, kia phỏng chừng sẽ xem Lâm Vi Tiến chính mình biểu hiện.

Không có thập phần tất yếu tình huống hạ, Hạ Vân Kiệt là sẽ không hỏi đến cùng can thiệp Tô Chỉ Nghiên đối công ty gì quản lý, bao gồm cao tầng nhân sự thông báo tuyển dụng điều động, đương nhiên nếu Lâm Vi Tiến không nên không cảm thấy được, tái làm ra một ít làm cho hắn không vui sự tình, hắn cũng là không ngại can thiệp một chút.

Tổng không thể làm cho một công ty viên chức đem chính hắn một đại lão bản cấp cuốn gói đi!

Lâm Vi Tiến lại không biết nói chính mình đang ở chơi lửa, trung cơm ăn xong sau, hắn liền lập tức trở về chính mình văn phòng, sau đó cố ý điều ra Hạ Vân Kiệt một ít tương quan tư liệu.

Gặp Hạ Vân Kiệt chính là trung văn chuyên đề bằng, hơn nữa từ tiến vào nhân lực tài nguyên bộ công tác không mấy tháng thế nhưng liền liên tiếp xin phép, trên mặt không khỏi lộ ra một tia vui sướng khi người gặp họa biểu tình.

Lâm Vi Tiến mới đến, đương nhiên không tốt tùy tiện khai trừ công nhân viên chức, còn khó làm muốn tìm cái gì lấy cớ đem Hạ Vân Kiệt cấp khai trừ đi ra ngoài, nay vừa thấy, người này muốn văn bằng không có gì văn bằng, hơn nữa thế nhưng ở ngắn ngủn mấy tháng trong vòng luy kế xin phép đã đạt nửa tháng, còn vừa vặn cho hắn khai trừ hắn lấy cớ.

Bất quá Hạ Vân Kiệt là người của Kim Vũ Vi, không xem tăng mặt xem phật mặt, gần nhất Lâm Vi Tiến chính suy nghĩ muốn bắt hạ Kim Vũ Vi, phía sau tự nhiên sẽ không mất hứng nói muốn khai trừ Hạ Vân Kiệt.

“Tiểu tử, tính ngươi gặp may mắn, cho ngươi ở công ty tái nhiều ở vài ngày. Bất quá tốt nhất này Kim Vũ Vi thức thời một ít, bằng không ngươi cũng chỉ có thể trước tiên cút đi !” Lâm Vi Tiến dựa vào cao bối ghế, kiều chân bắt chéo, mắt lộ ra đắc ý sắc lẩm bẩm.

“Vân Kiệt, ngươi là không phải làm sao đắc tội quá Lâm phó tổng, hắn nói hôm nay buổi sáng tân tú phố là chuyện gì xảy ra?” Làm Lâm Vi Tiến ở trong văn phòng đắc ý lầm bầm lầu bầu khi, Kim Vũ Vi đang ngồi ở trong văn phòng, khẽ cau mày hỏi Hạ Vân Kiệt.

“Không thể nói rõ đắc tội, chính là hôm nay buổi sáng Lâm phó tổng lái xe nhanh điểm, thiếu chút nữa đụng vào một vị lão nhân, lão nhân bị dọa đến, sau đó ta liền tiến lên hỗ trợ lão nhân nói hắn vài câu.” Hạ Vân Kiệt lại một lần nữa nhẹ nhàng bâng quơ giải thích một lần.

“Chuyện này ta không thể nói ngươi làm sai, nhưng xuất phát từ công tác lo lắng, ta đề nghị ngươi còn là mau chóng tìm cái thời gian đi về phía Lâm phó tổng nói lời xin lỗi. Dù sao hắn là lãnh đạo, có đôi khi lãnh đạo một khi đối với ngươi sinh ra ý kiến, công tác của ngươi sẽ rất khó khai triển.” Kim Vũ Vi nghe vậy lại hơi hơi nhíu hạ đại mi, thật sâu nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Cảm ơn quản lí, ta đã biết.” Đối mặt Kim Vũ Vi hảo tâm, Hạ Vân Kiệt đồng dạng không có biện pháp cự tuyệt, đành phải gật gật đầu trả lời.

Hạ Vân Kiệt trong lời nói dừng ở Kim Vũ Vi trong tai tự nhiên nghĩ đến hắn là thỏa hiệp, vừa cảm vui mừng lại không hiểu có điểm thất vọng điểm gật đầu nói:“Này khác không có việc gì, đi ra ngoài nghỉ ngơi một chút sau đó công tác đi.”

Có lẽ nàng càng hy vọng nhìn đến là một cái không hướng cường thế cúi đầu Hạ Vân Kiệt, nhưng nếu là như thế này, kia Hạ Vân Kiệt cũng rất mới có thể hội vứt bỏ bát cơm, này cũng không phải nàng muốn nhìn đến kết quả, cho nên hắn cố ý khuyên Hạ Vân Kiệt hướng Lâm Vi Tiến xin lỗi. Này thật đúng là một loại phi thường mâu thuẫn tâm lý. Kỳ thật xã hội này làm sao thường không phải như vậy, rất nhiều thời điểm mọi người luôn bất đắc dĩ lựa chọn khuất phục, thỏa hiệp……

Buổi chiều, Hạ Vân Kiệt còn thật sự công tác cũng không có đi tìm Lâm Vi Tiến xin lỗi, La Thu Bình đám người nhưng thật ra hảo tâm thúc dục một hai hồi, bất quá Hạ Vân Kiệt đều lấy đỉnh đầu có việc vì lấy cớ đẩy rớt.

Trên thực tế, công ty phát triển tấn mãnh, nhân sự bộ công tác quả thật có vẻ bận rộn.

Bận rộn trung, một ngày thời gian rất nhanh liền đi qua,

đảo mắt đến tan tầm thời gian.

Bởi vì đáp ứng quá muốn thỉnh các nhân viên an ninh đi quán bar uống rượu, tan tầm sau Hạ Vân Kiệt liền thẳng đến phòng an ninh, phòng an ninh đêm nay không trách nhiệm trên cơ bản đều đến đông đủ, đội trưởng Hứa Vĩnh Quân bởi vì có việc cũng không có đến. Bất quá bởi vì đội trưởng không ở, các nhân viên an ninh ngược lại phóng càng khai.

“Kiệt ca, ta biết có một quán bar thực không sai, không chỉ có có thoát y vũ biểu diễn, hơn nữa bên trong còn có không ít thực đúng giờ cô bé, nghe nói chỉ cần trả tiền cũng có thể với ngươi đi ra ngoài!” Đào Khai Sơn gặp Hạ Vân Kiệt tiến vào, lập tức vẻ mặt sỗ sàng nói.

Này đó bảo an bình thường không phải độc thân quang côn, chính là một mình đi ra làm công, tuổi lại bình thường đều đang đứng ở thanh tráng niên, bên người không có nữ nhân, cho nên nói chuyện khởi nữ nhân tròng mắt sẽ xám ngắt, bình thường tụ cùng một chỗ đàm nhiều nhất chủ đề cũng là nữ nhân. Nay Đào Khai Sơn như vậy vừa nói, những người khác lập tức đi theo ồn ào.

“Cái nào quán bar, phải đi này quán bar!”

“Ta thảo, Đào Khai Sơn ngươi sẽ không sớm đã đi vào trong đó tán gái qua đi?”

“Thiết, liền Đào Khai Sơn về điểm này thu vào, hắn có thể đi trong quán bar đem muội? Bên đường tiệm uốn tóc đều đã muốn là xa xỉ nhất !”

“Đúng, đúng, còn là lão La hiểu biết ta, loại địa phương này cô bé chỉ có Kiệt ca như vậy đại nhân vật mới tiêu phí được rất tốt.”

“Thí nói, Kiệt ca còn cần đi loại địa phương này tán gái sao? Nữu đều đảo lại phao hắn được không!”

Hạ Vân Kiệt gặp này bang tên càng nói càng thô tục, không khỏi tức giận trừng mắt nhìn mọi người liếc mắt một cái nói:“Các ngươi đến cùng là muốn đi uống rượu hay là muốn đi tán gái ?”

“Đều phải nha Kiệt ca! Ngươi ở nhà trái ôm phải bế, ở đơn vị lại là nhân lực tài nguyên bộ duy nhất cái mang cầm, mỗi ngày mỹ nữ quay chung quanh, là ăn no hán không biết đói hán cơ a!” Lão La lập tức vẻ mặt hâm mộ nói.

“Đừng nói hươu nói vượn, đi chính quy quán bar uống rượu ta có thể mời khách, về phần phao không phao được đến nữu đó là các ngươi bản sự, ta mặc kệ.” Hạ Vân Kiệt nay cũng là người từng trải, cũng là có thể lý giải này bang đại lão gia “Sự đau khổ” Nghe vậy tức giận trắng lão La liếc mắt một cái, sau đó vẻ mặt nghiêm mặt nói.

Lão La bọn người biết Hạ Vân Kiệt là người đứng đắn, trước kia ở phòng an ninh khi cũng cũng không theo chân bọn họ đàm luận tiệm uốn tóc muội linh tinh chủ đề, về phần theo chân bọn họ cùng đi bắn vậy càng không có thể, cho nên gặp Hạ Vân Kiệt trừng mắt không đồng ý đi Đào Khai Sơn nhắc tới kia gia quán bar, mọi người đều sớm có chuẩn bị tâm lý, nghe vậy đều ha ha nở nụ cười, cũng không nghĩ đến ý.

Ở phòng an ninh mò mẩm một phen, mọi người liền ra phòng an ninh. Mới ra Kim Mậu đại hạ, Hạ Vân Kiệt liền nhìn đến Kim Vũ Vi ngồi Lâm Vi Tiến xe theo địa hạ gara xuất khẩu đi ra.

“Mẹ nó, làm lãnh đạo liền con mẹ nó thích, nhanh như vậy liền đem chúng ta công ty thứ hai đại mỹ nữ cấp

phao.” Lão La gặp xe BMW chở mỹ nữ tuyệt trần mà đi, căm giận mắng.

“Đừng nói lung tung nói! Kim quản lí không phải người như vậy.” Hạ Vân Kiệt hơi hơi nhíu hạ mày nói.

“Như thế nào Kiệt ca, mỹ nữ quản lí bị người phao tâm lý khó chịu. Nếu không như vậy, hôm khác chúng ta nửa đường vụng trộm bộ tiểu tử này một cái bao tải, sau đó đánh tiểu tử này một chút! Ta thảo, thế nhưng ngay cả chúng ta Kiệt ca nhìn trúng nữ nhân cũng dám phao!” Đào Khai Sơn sát quyền ma chưởng nói.

“Các ngươi đều nói là cái gì loạn thất bát tao a, về sau loại này vui đùa không cần khai, dù sao mọi người đều là đồng sự.” Hạ Vân Kiệt lại lần nữa nhíu mày nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt có chút mất hứng, Đào Khai Sơn bọn người ngượng ngùng cười cười nói:“Kiệt ca nói là, nói là. Chúng ta kỳ thật chính là miệng nói thói quen, trong lòng không kia ý tứ. Đối Kim quản lí chúng ta còn là rất bội phục, này nữ nhân là công ty bên trong tối không cái giá lãnh đạo, mỗi lần chúng ta hướng nàng chào hỏi, nàng còn có thể đối chúng ta cười một cái đâu. Bất quá, cũng đang bởi vì này dạng, chúng ta liền con mẹ nó đặc khó chịu này Lâm phó tổng, cùng Kiệt ca ngài cùng một chỗ còn kém không nhiều lắm.”

Nói xong nói xong, Đào Khai Sơn đám người còn nói quá.

Hạ Vân Kiệt thấy thế đành phải âm thầm bất đắc dĩ lắc đầu, hắn biết này bang tên tâm địa cũng không phá hư, nhân cũng đều trượng nghĩa, chính là này nói chuyện có đôi khi thô tục quen, tưởng sửa cũng là rất khó sửa đổi đến.

Có lẽ đây là cái gọi là phố phường tiểu dân đi!

Mùa hè trời tối trễ, phía sau đi quán bar uống rượu thời gian có điểm sớm. Một đám người vây quanh Hạ Vân Kiệt ở đơn vị phụ cận, lão La đồng hương mở một nhà tiểu nhà ăn điểm vài món thức ăn, muốn mấy chai bia trước điền bụng ăn cơm.

Ăn cơm khi đề tài đương nhiên còn là không ly khai nữ nhân, một chút cơm một chai bia tái một trận nói hươu nói vượn xuống dưới, trời rất nhanh liền tối xuống dưới.

Hạ Vân Kiệt muốn trả tiền, lão La đám người lại cướp thanh toán tiền, cười nói:“Quán bar mới là đại đầu, này Kiệt ca ngài cũng đừng theo chúng ta đoạt, hơn nữa công ty hiện tại phát triển tốt lắm, Tô lão tổng cũng đạt đến một trình độ nào đó, ngay cả chúng ta bảo an tiền lương cũng một cái kính trướng, hắc hắc đương nhiên cùng Kiệt ca ngài là không thể so với, ngài là thành phần tri thức!”

Tuy rằng chính là một chuyện nhỏ, cũng chỉ là tiền trinh, nhưng lão La đám người hành vi lại làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy một phần tiểu nhân vật thuần phác chân thành tha thiết, ha ha cười, cũng sẽ theo bọn họ.

Tuy nói công ty phát triển thế thực mãnh, lão La đám người cũng đều tăng tiền lương, nhưng muốn nói mua phòng ở mua xe còn kém cách xa vạn dặm, cho nên mọi người tự nhiên không có khả năng giống Lâm phó tổng như vậy tiêu sái, lái xe BMW đi phao bar. Bọn họ ăn cơm xong sau, một đám đều là cưỡi xe đạp đi theo Hạ Vân Kiệt phía sau hướng blue night quán bar đuổi.

Một đám đại nam nhân cưỡi xe đạp, có nói có cười, cũng là rất có nghĩa khí giang hồ cảm giác.

Hôm nay tiếp khách còn là Lưu Kha, cùng nàng cùng nhau còn có một vị mới tới cao gầy nữ hài tử.

Nhìn thấy Hạ Vân Kiệt đám người cưỡi xe đạp mà đến, hơn nữa lão La đám người vừa thấy kia tư thế tựa như cái thổ bao tử, vị kia cao gầy nữ hài tử theo bản năng nhíu nhíu mày

Bất quá kia nữ hài tử mày vừa mới nhăn lại đến, Lưu Kha đã muốn một tiếng thét kinh hãi “Kiệt ca” Sau đó một trận mùi thơm đánh úp lại, người sớm đã tiến lên đây vãn ở Hạ Vân Kiệt cánh tay nói:“Kiệt ca, ngươi như thế nào thời gian dài như vậy cũng chưa đến đây, chúng ta đều nhớ ngươi chết bầm!”

Lưu Kha tuy rằng không có Tô Chỉ Nghiên các nữ tử bộ dạng như vậy diễm lệ động lòng người, nhưng nàng dáng người cao gầy, màu trắng váy ngắn che lấp không được nàng kia hai điều tuyết trắng chân dài, tuyệt đối được cho là một vị tràn ngập thanh xuân sức sống gợi cảm nữ tử.

Nàng như vậy cả kinh hô, nhất tay trong tay, tái như vậy tràn đầy u oán vừa nói, thiếu chút nữa không làm cho lão La đám người nhìn xem cằm đều rớt một đất, về phần vị kia dáng người cao gầy nữ hài tử tắc lại kinh ngạc vạn phần nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem.

Từ đến blue night quán bar đi làm tới nay, nữ hài tử nghe Lưu Kha đám người nhắc tới nhiều nhất chính là Kiệt ca, ngay từ đầu còn tưởng rằng là cái gì đại nhân vật, không nghĩ tới dĩ nhiên là như vậy một vị người trẻ tuổi cùng một đám thổ bao tử xen lẫn trong cùng nhau!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 426 : Muốn cố gắng công tác

Hạ Vân Kiệt trước kia tuy rằng không thiếu bị Lưu Kha các quán bar nữ lang như vậy thân thiết ôm quá cánh tay, nhưng trước mặt lão La đám người mặt, hơn nữa nhìn thấy bọn họ một bộ hâm mộ thèm nhỏ dãi bộ dáng, nhưng thật ra rất có điểm xấu hổ, vội vàng bắt tay rút đi ra, cười nói:“Gần nhất công tác việc, bất quá này đừng tới sao? Lưu Kha, bọn họ đều là của ta đồng sự.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt lại hướng lão La đám người giải thích nói:“Vị này là Lưu Kha, ta trước kia tại đây gia quán bar đã làm một đoạn thời gian phục vụ sinh, mọi người đều là bạn tốt.”

“Hắc hắc, đúng, đúng bạn tốt, bạn tốt.” Lão La bọn người vẻ mặt tặc cười nói, tức giận đến Hạ Vân Kiệt nhịn không được trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, mà Lưu Kha lại tựa hồ ngược lại thích lão La đám người loại này ái muội nói chuyện khẩu khí, không chỉ có một chút cũng không thẹn thùng, ngược lại vui vẻ dẫn mọi người hướng trong đi ra:“Kiệt ca, còn có các vị đại ca bên này thỉnh.”

Nói xong lại kìm lòng không được vãn trụ Hạ Vân Kiệt tay hướng trong đi.

“Kiệt ca!”

“Kiệt ca!”

Mới hướng trong đi không vài bước, lại là một trận làn gió thơm đánh úp lại, tiếp theo Hạ Vân Kiệt liền nhìn đến trổ mã càng phát ra thành thục gợi cảm Ô Vũ Kì cùng Từ Giai vẻ mặt kinh hỉ đứng ở chính mình trước mặt, sau đó cũng cùng Lưu Kha giống nhau kìm lòng không

được lôi kéo tay hắn lay động đứng lên.

“Kiệt ca, như thế nào thời gian dài như vậy cũng không đến, nhớ chết chúng ta !”

Gặp lại bính đi ra hai vị dáng người giảo hảo, mặc gợi cảm mỹ nữ, hơn nữa vừa lên đến liền vây quanh Hạ Vân Kiệt, miệng phát ra làm cho người ta xương cốt phát tô thanh âm, lão La đám người thiếu chút nữa ngay cả nước miếng đều phải chảy ra, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt lại tràn ngập sùng bái.

Rất ngưu bức, Kiệt ca ở trong này đều có thân mật, hơn nữa dĩ nhiên là ba cái!

“Ha ha, công tác việc, công tác việc.” Hạ Vân Kiệt vội vàng chột dạ cười cười.

Ô Vũ Kì cùng Từ Giai nghe vậy đều ào ào quyến rũ trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, các nàng đương nhiên biết lấy Kiệt ca thân phận công tác việc bất quá chính là cái lấy cớ, bất quá các nàng cũng là sẽ không vạch trần.

“Kiệt ca, muốn hay không đến trên lầu ghế lô?” Trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái sau, Ô Vũ Kì hỏi.

“Không cần, ngay tại dưới lầu tìm một chỗ đi.” Lão La bọn người là thô nhân, bọn họ tới nơi này trừ bỏ uống rượu chính là muốn nhìn mỹ nữ, tự nhiên không thể đi trong ghế lô.

Nói xong Hạ Vân Kiệt lại thực tùy ý cấp song phương hơi chút làm hạ giới thiệu.

Kiệt ca bằng hữu, Ô Vũ Kì đám người đương nhiên sẽ không chậm trễ, đều phi thường nhiệt tình theo bọn họ chào hỏi. Lão La đám người bất quá chính là bình

thường bảo an, bình thường nào có cái gì mỹ nữ sẽ cho bọn họ hoà nhã sắc, càng đừng nói còn nhiệt tình theo bọn họ nói chuyện, cho nên Ô Vũ Kì đám người nhiệt tình liền đem lão La đám người mĩ thiếu chút nữa phân không rõ phương hướng.

Nhiệt tình đem Hạ Vân Kiệt đám người đưa một cái dựa vào cửa sổ ghế dài sau, lại hỏi bọn họ muốn uống cái gì sau, Ô Vũ Kì liền lắc mông chi đi lấy rượu.

“Kiệt ca, quán bar không đều là trước điểm đan trả tiền sau đó lấy rượu sao?” Đào Khai Sơn nhưng thật ra đi này khác quán bar chơi đùa một hai lần, gặp Hạ Vân Kiệt điểm đan, Ô Vũ Kì liền xoay eo đi rồi, không khỏi có điểm hoang mang nói.

“Thí nói, ngươi cho là Kiệt ca là ngươi sao? Ngươi không thấy kia vài nữu hận không thể lột Kiệt ca quần áo đem hắn ấn ngã xuống đất bộ dáng sao? Kiệt ca ở trong này uống rượu chẳng lẽ còn muốn trước trả tiền?” Lão La nghe vậy gõ Đào Khai Sơn đầu một chút nói.

“Ai nha, xem ta này đầu lợn!” Đào Khai Sơn tựa hồ ngại lão La xao không đủ trọng, theo sát sau chính mình lập tức cũng nâng tay vỗ hạ đầu, sau đó vẻ mặt sùng bái nhìn Hạ Vân Kiệt nói:“Kiệt ca, hiện tại ta đối với ngươi sùng bái loại tình cảm quả thực giống như Trường Giang nước thao thao bất tuyệt a! Ngươi dạy tiểu đệ một hai chiêu đi, không cần phao đến giống Ô Vũ Kì như vậy mỹ nữ, chỉ cần có thể ở trong quán bar phao đến cái nữ tựu thành!”

Đào Khai Sơn thốt ra lời này, những người khác cũng tất cả đều dùng sùng bái ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt, ào ào yêu cầu hắn truyền thụ một chiêu tán gái biện pháp hay.

Chúng bảo an thỉnh cầu liền đem Hạ Vân Kiệt chỉnh dở khóc dở cười nói:“Đi đi, ta thế nào biết cái gì tán gái biện

pháp hay a!”

“Kiệt ca, như vậy cũng quá không đủ bằng hữu nghĩa khí đi! Ngài liền hơi chút chi một hai chiêu đi. Chẳng lẽ ngươi liền nhẫn tâm nhìn các huynh đệ đều đánh quang côn sao?” Đào Khai Sơn đám người đương nhiên không tin Hạ Vân Kiệt không có tán gái biện pháp hay, ào ào cầu xin.

Đào Khai Sơn đám người nói cuối cùng một câu nhưng thật ra nhắc nhở Hạ Vân Kiệt, hắn khoát tay áo, vì thế lập tức Đào Khai Sơn đám người liền lặng ngắt như tờ, người người vẻ mặt cầu hiền nếu khát theo dõi hắn xem, giống như Hạ Vân Kiệt nhất mở miệng, bọn họ có thể ôm mỹ nhân về dường như.

“Kỳ thật chỉ cần có tiền, muốn tìm cái nữ nhân còn không đơn giản sao?” Hạ Vân Kiệt nói.

“Thiết, Kiệt ca, chúng ta nếu có tiền còn cần sầu này sao? Này không phải không có tiền thôi, cho nên muốn khác tích lối tắt, thỉnh ngài chỉ điểm mấy chiêu không cần tiền có thể phao đến nữu biện pháp hay.” Lập tức có nhân đạo.

“Muốn nói tán gái biện pháp hay ta thực không có, bất quá muốn nói khởi kiếm tiền, ta đổ thật có thể chỉ điểm các ngươi một chút.” Hạ Vân Kiệt gặp rốt cục đem đề tài dẫn tới hắn muốn mặt trên đến, không khỏi cười nói.

“Có cái gì phát tài chiêu số? Bất quá độ khó quá lớn ngài sẽ không dùng chỉ điểm, ngài cũng biết chúng ta đều là không có gì văn hóa cũng không có gì người có bản lĩnh, bằng không cũng sẽ không làm bảo an này một hàng.” Các nhân viên an ninh nghe vậy hai mắt lập tức sáng đứng lên, lỗ tai cũng dựng thẳng lên.

Đi ra vất vả như vậy công tác, đơn giản chính là cầu tài,

chỉ cần có tiền, này khác bao gồm nữ nhân đương nhiên chậm rãi đều đã có đứng lên.

“Kỳ thật rất đơn giản, chỉ cần các ngươi cố gắng công tác, tiếp tục ở Uy Đại công ty đi xuống, không cần nghĩ tạm rời cương vị công tác, cũng không muốn bởi vì công tác biểu hiện không tốt bị cuốn gói, ta cam đoan các ngươi về sau người người đều có thể mua xe cùng phòng ở.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Kiệt ca, ngươi là ở nhân lực tài nguyên bộ công tác, tiền lương tạo biểu cái gì đều về các ngươi, các ngươi tin tức linh thông, có phải hay không vừa muốn trướng tiền lương ? Nếu tiền lương thật muốn như vậy trướng đi xuống, chỉ cần tỉnh điểm tiêu, chúng ta thực sự khả năng hội mua xe cùng phòng ở.” Lão La đám người nghe vậy hai mắt càng phát ra sáng lên đến, rốt cuộc bất chấp tán gái sự tình.

“Tiền lương khẳng định hội trướng đi xuống, bất quá là tối trọng yếu còn là Tô tổng có cái rất tốt đẹp ý tưởng, ngay từ đầu ta cảm thấy này ý tưởng có điểm không thực tế, bất quá hiện tại xem ra rất khả năng hội sự thật.” Hạ Vân Kiệt ra vẻ thần bí nói.

“Ta thiếu chút nữa đã quên, Kiệt ca không chỉ có riêng chính là nhân lực tài nguyên bộ công nhân viên chức, trước kia còn từng là Tô tổng cận vệ, ngài tin tức nhất linh thông, nói nhanh lên, tô Tô tổng có cái gì tốt đẹp ý tưởng, theo chúng ta có liên quan sao?” Lão La đám người hảo quan tâm bị Hạ Vân Kiệt điếu ước chừng, nói chuyện khi hô hấp đều trở nên có chút dồn dập đứng lên.

“Tô tổng có một lần theo ta ở Phi Châu tư tán gẫu khi nói lên hiện tại phòng giới kế tiếp kéo lên, người trẻ tuổi bằng chính mình cố gắng không có mười năm sau rất ít có thể ở trong thành mua được rất tốt phòng ở, vừa vặn

chúng ta công ty chính là muốn làm kiến trúc, cho nên nàng có cái ý tưởng tưởng chính mình xây một đám phòng ở, chỉ cần là đơn vị công nhân viên chức, công tác nhất định niên hạn có thể hưởng thụ linh thủ phó vô tức tiền trả phân kỳ mua, hơn nữa giá tương đối cũng sẽ so với thị trường tiện nghi một ít. Lúc ấy ta cảm thấy công ty không có khả năng làm được điểm này, bất quá lấy công ty hiện tại phát triển thế, chỉ cần Tô tổng còn có này ý tưởng, kia chỉ cần là Uy Đại công ty viên công ở Giang Châu thị có được chính mình phòng ở sẽ không hội tái là mộng tưởng." Hạ Vân Kiệt rất tin tưởng nói.

"Chúng ta bảo an cũng có thể phân đến sao?" Lão La đám người hô hấp càng thêm dồn dập đứng lên. Bọn họ bên trong không ít người là đã muốn khi kết hôn, nhưng trong thành thị tiền thuê nhà quý, bọn họ luyến tiếc tiêu này bút tiền, hơn nữa trong thành này khác chi cũng lớn, cho nên bọn họ bình thường đều là một mình đi ra làm công, đem lão bà cùng đứa nhỏ ở lại lão gia nông thôn. Mà không có kết hôn, bởi vì không có phòng ở tưởng ở Giang Châu thị tìm cái đối tượng kết hôn phi thường không sự thật. Cho nên ở Giang Châu thị có được một bộ chẳng sợ rất nhỏ phòng ở đều là bọn họ giấc mộng, một cái thực xa xỉ giấc mộng, nhưng hiện tại nghe Hạ Vân Kiệt ý tứ, này giấc mộng tựa hồ cũng không xa xôi, tựa hồ rất khả năng hội thực hiện, điều này làm cho bọn họ như thế nào không kích động khẩn trương?

"Đương nhiên, chỉ cần là công ty công nhân viên chức. Lúc ấy ta còn giữ lại bảo an thân phận, cố ý vì cái này vấn đề hỏi qua Tô tổng." Hạ Vân Kiệt thực khẳng định nói.

"Kiệt ca ta đột nhiên phát hiện của ta nhân sinh tràn ngập quang minh cùng hy vọng!" Đào Khai Sơn đám người được đến khẳng định đáp án sau, tất cả đều nắm chặt quyền đầu, vẻ mặt hưng phấn khích động nói.

“Ha ha, chỉ cần cố gắng phấn đấu, nhân sinh vẫn đều đã có quang minh cùng hy vọng.” Hạ Vân Kiệt cười cười nói

“Ân, Kiệt ca nói có đạo lý. Bất quá chính yếu còn là chúng ta gặp một vị hảo lão bản, đầu năm nay cũng không biết ai có phúc khí có thể lấy được giống Tô tổng giống nhau hảo nữ nhân. Bất quá mặc kệ cái nào nam nhân cưới đến Tô tổng tốt như vậy nữ nhân, hắn nếu dám ở bên ngoài ăn chơi đàng điếm, câu tam đáp tứ, chúng ta nhất định hội cắt hắn, làm cho hắn về sau cũng không có thể bính nữ nhân!” Đào Khai Sơn đám người gật gật đầu, sau đó vẻ mặt nắm quyền đầu vẻ mặt còn thật sự nói.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới muốn kết hôn Tô Chỉ Nghiên, nhưng thấy này bang tên này kiên quyết thái độ còn là làm cho hắn không hiểu cảm thấy thấy lạnh cả người, trong lòng nghĩ thầm, ta sát, này bang tên nếu biết ta sờ qua Tô Chỉ Nghiên mông, sẽ không rút đao đi!

“Hắc hắc, đương nhiên nếu là Kiệt ca, kia tự nhiên là khác làm khác luận, bất quá đối Tô tổng hay là muốn đỡ nga!” Đang lúc Hạ Vân Kiệt âm thầm nói thầm khi, không nghĩ tới này bang tên trên mặt còn thật sự biểu tình rất nhanh lại chuyển vì dâm loạn.

“Nói hươu nói vượn!” Hạ Vân Kiệt dở khóc dở cười trừng mắt nhìn mọi người liếc mắt một cái.

“Là ai nói hươu nói vượn nha!” Hạ Vân Kiệt đang nói vừa mới hạ xuống, một đạo quen thuộc thanh âm theo bên cạnh vang lên, tiếp theo mặc so với trước kia bảo thủ không ít Chu Hiểu Diễm xảo tiếu trong suốt lắc mông chi đi tới, đầy đặn thân thể mềm mại cơ hồ toàn bộ dán Hạ Vân Kiệt ngồi xuống, hai tay thói quen ôm lấy hắn cánh tay, một đôi quyến rũ hoa đào mắt hàm chứa ý cười nhìn quét lão La đám người.

Chu Hiểu Diễm so với Ô Vũ Kì ba nữ nhân liền trổ mã mỹ diễm hơn, hơn nữa nàng hỏa bạo gợi cảm dáng người tùy tiện một cái tư thế đều có thể làm cho nam nhân rục rịch, nàng này nhất lần lượt Hạ Vân Kiệt ngồi xuống, hai tay ôm hắn cánh tay, một đôi đầy đặn đặt ở mặt trên, đem lão La đám người nhìn xem thẳng nuốt nước miếng.

Của ta ngoan ngoãn, như vậy đúng giờ nữ nhân đều theo Kiệt ca, sẽ không là này trong quán bar sở hữu nữ nhân đều cùng Kiệt ca có một chân đi? Này cũng quá con mẹ nó ngưu bức !

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 427 : Không có ý tốt

“Ha ha, không có gì a Diễm tỷ, này bang tên đều là ta ở đơn vị làm bảo an khi đồng sự, bọn họ đều là thô nhân, liền thích loạn nói láo a.” Hạ Vân Kiệt cười cười, tùy tay rút ra cánh tay thoải mái nắm ở Chu Hiểu Diễm như rắn nước vòng eo.

Đây là cùng hắn có vợ chồng chi thật nữ nhân, trước mặt lão la đám người mặt Hạ Vân Kiệt cũng là không nghĩ che che giấu giấu.

“Vị này là Chu Hiểu Diễm Diễm tỷ, là quán bar chủ quản.” Hạ Vân Kiệt ôm Chu Hiểu Diễm vòng eo, thoải mái giới thiệu nói.

Nghe nói trước mắt vị này có được ma quỷ dáng người xinh đẹp nữ nhân dĩ nhiên là quán bar chủ quản, lão La đám người trên mặt bắp thịt nhịn không được trừu trừu.

Ta sát, thế nhưng ngay cả quán bar chủ quản đều phao thượng ! Đồng dạng là bảo an xuất thân, như thế nào người cùng người chênh lệch liền lớn như vậy đâu!

Đương nhiên lão La đám người tuyệt không có ghen tị chi tâm, bọn họ cũng không tư cách ghen tị, bọn họ hiện tại đối Hạ Vân Kiệt chỉ có vô tận nhìn lên.

“Các ngươi hảo, Kiệt ca thường xuyên theo ta nhắc tới các ngươi, hôm nay cuối cùng nhìn thấy chân nhân.” Chu Hiểu Diễm cười dài hướng lão La đám người vươn thiên thiên ngọc thủ.

Lão La đám người thấy thế lập tức bắt tay khoa trương ở quần cọ cọ, sau đó thật cẩn thận thân thủ cùng Chu Hiểu Diễm nhẹ nhàng cầm. Lớn như vậy, bọn họ còn cho tới bây giờ không như vậy chính thức theo mỹ nữ

nắm qua tay đâu!

“Các ngươi chơi vui vẻ điểm, nghĩ muốn cái gì cứ việc điểm, toàn bộ miễn đan!” Chu Hiểu Diễm biết Hạ Vân Kiệt không phải người thích cao điệu, cố ý lại đây chào hỏi sau, đứng dậy cười nói một câu, liền lắc mông chi đi rồi.

Về phần Thiệu Lệ Hồng đêm nay tuy rằng đã ở quán bar, nhưng lão bản nương thân phận dù sao quá mức cao điệu, đổ không tái cố ý đi ra chào hỏi.

“Kiệt ca, về sau ngươi chính là chúng ta đại ca, ngươi bảo chúng ta hướng đông chúng ta tuyệt không đi tây!” Nhìn Chu Hiểu Diễm lay động kia khêu gợi vòng eo dần dần đi xa, lão La đám người thế này mới “Linh hồn về khiếu”, nhìn Hạ Vân Kiệt, hai mắt nở rộ ra cuồng nhiệt ánh mắt điên cuồng truy tinh tộc nhìn đếntrong cảm nhận thần tượng.

“Đừng nói hươu nói vượn, uống rượu, uống rượu.” Vừa vặn lúc này Ô Vũ Kì bưng rượu thủy đi rồi đi lên, Hạ Vân Kiệt cười ha ha đem trên đĩa rượu thủy lấy ra nữa, một đám đưa cho lão La đám người.

Có rượu thủy sau, lão La đám người lực chú ý thế này mới dời đi mở ra, ào ào cử bình hướng Hạ Vân Kiệt chào.

“Di, kia không phải Kim quản lí cùng Lâm phó tổng sao?” Chính uống rượu trò chuyện là lúc, mắt sắc Đào Khai Sơn đột nhiên chỉ vào cửa đi vào đến hai người nói.

Mọi người theo Đào Khai Sơn ngón tay nhìn lại, quả nhiên nhìn đến Kim Vũ Vi cùng Lâm Vi Tiến sóng vai đi vào quán bar.

“Ta sát, đến đây không vài ngày, thế nhưng ngay cả Kiệt

ca người lãnh đạo trực tiếp cũng dám phao, Kiệt ca có cần hay không chúng ta tiến lên đánh cái tiếp đón, giảo cái cục?" Có cái tên uống hơi chút có điểm hơn, gặp Lâm Vi Tiến cùng sáng rọi diễm lệ đoạt nhân Kim Vũ Vi cùng nhau tiến vào, nhịn không được hồng mắt nói.

"Đừng xen vào việc của người khác, uống rượu." Hạ Vân Kiệt hơi hơi nhíu hạ mày nói.

"Đúng, Tiểu Lục Tử uống của ngươi rượu! Ngươi cho là ngươi là ai nha? Người ta Lâm Vi Tiến là công ty phó tổng, hơn nữa nghe nói cùng Tô tổng còn có thân thích quan hệ, ngươi con mẹ nó đi lên làm rối, ngươi là không phải không nghĩ tái ở công ty làm đi xuống ? Có phải hay không không nghĩ muốn phòng ở, xe cùng nữ tử ?" Lão La đối với được xưng là Tiểu Lục Tử bảo an đầu quăng một bàn tay nói.

"Hắc hắc, nói nói mà thôi, nói nói mà thôi. Bất quá lão tử liền không quen nhìn này người khuông cẩu dạng tên phao chúng ta Kim quản lí!" Tiểu Lục Tử sờ sờ đầu, ngượng ngùng cười nói.

"Không quen nhìn cũng phải xem, người ta là công ty phó tổng, cao quản!" Lão La nói.

Chính là lời tuy nhiên nói như vậy, lão La đám người uống rượu cảm xúc rõ ràng so với vừa mới tiến đến khi hạ một ít.

"Các ngươi là không phải cùng này Lâm phó tổng có cừu a? Vì cái gì người ta đối Kim quản lí có ý tứ, các ngươi người người đều cùng bị người đoạt nữ nhân dường như." Hạ Vân Kiệt gặp lão La đám người cảm xúc rõ ràng có chút hạ, không khỏi có chút khó hiểu nói.

"Cừu thật không có. Bất quá người này rất ngạo, mỗi lần nhìn đến chúng ta bảo an liền cùng thấy ăn mày dường

như, khóe miệng đều là hướng lên trên câu, hơn nữa ta nghe người ta nói hắn vừa đến liền đối chúng ta tiền lương đưa ra dị nghị, cho rằng giống các ngươi như vậy thành phần tri thức lấy cao tiền lương là hẳn là, nhưng giống chúng ta như vậy bảo an liền hoàn toàn không tất yếu tăng lương, cho rằng chúng ta tiền lương rất cao ! Ta thảo, chẳng lẽ chúng ta bảo an sẽ không là công ty công nhân viên chức sao?" Đào Khai Sơn căm giận nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy thế mới biết vì cái gì các nhân viên an ninh xem Lâm Vi Tiến như vậy khó chịu, gật gật đầu nói:"Nguyên lai là như vậy, ta cùng Tô tổng tiếp xúc quá, nàng đối sở hữu viên công đều là đối xử bình đẳng, cho nên các ngươi đại có thể yên tâm."

Nói lời này khi, Hạ Vân Kiệt trong lòng nghĩ còn là tìm cái thời gian làm cho Tô Chỉ Nghiên đem này Lâm Vi Tiến cấp đá.

"Đúng vậy, may mắn Tô tổng là tốt lão bản, bằng không chúng ta không phải bị tiểu tử này cấp hại thảm a! Cho nên, Kiệt ca, ta duy trì ngươi đem Kim quản lí cấp bắt, ta thảo, kiên quyết không thể tiện nghi tiểu tử này!" Đào Khai Sơn nắm chặt quyền đầu nói.

"Thí nói, lời này tư dưới ngẫm lại cho dù, ngươi con mẹ nó như thế nào có thể giựt giây Kiệt ca đi theo Lâm phó tổng cướp nữ nhân, ngươi muốn cho Kiệt ca bị cuốn gói sao?" Lão La đối với Đào Khai Sơn đầu đánh một chút, mắng liệt nói.

"Hắc hắc, ta này cũng đã nói nói, cũng đã nói nói. Bất quá, Kiệt ca theo chúng ta không giống với. Có một câu nói cái gì tới, đối, nói đúng là cái gì vàng chính là vàng đến làm sao đều đã sáng lên, Kiệt ca chính là kia vàng. Hắn không ở uy đại, làm theo có thể hỗn vui vẻ thủy khởi. Có phải hay không a? Kiệt ca!" Đào Khai Sơn nịnh nọt cười nói.

“Là ngươi cái đầu! Ngươi cho là giống uy đại tốt như vậy công ty liền tốt như vậy tìm sao?” Lão La trừng mắt nhìn Đào Khai Sơn liếc mắt một cái nói.

“Ha ha, được rồi. Ta cũng không phải ăn no rửng mỡ không có chuyện gì, chỉ cần này họ Lâm quy củ làm người, ta mới lười cùng hắn tranh giành tình nhân đâu! Bất quá hắn nếu ép buộc, ta đây tổng cũng không thể ngồi xem mặc kệ đi!” Hạ Vân Kiệt không cho là đúng cười cười nói.

“Ngươi xem xem, ngươi xem xem, Kiệt ca nhìn vấn đề độ cao chính là theo chúng ta không giống với! Đây mới là chân chính nam nhân, cho nên hắn có thể làm thành phần tri thức, chúng ta nha, cũng chỉ có thể làm bảo an!” Tiểu Lục Tử vuốt mông ngựa nói.

“Đi tới, thiếu cho ta vuốt mông ngựa, uống rượu đi!” Hạ Vân Kiệt cười mắng.

Vì thế một đám người lại bắt đầu vô cùng náo nhiệt uống khởi rượu đến, rốt cuộc lười quản Lâm Vi Tiến cùng Kim Vũ Vi sự tình, bởi vì này loại sự tình bọn họ tưởng quản cũng không tư cách quản, trừ phi bọn họ không nghĩ tái ở Uy Đại công ty ở đi xuống.

Bất quá Hạ Vân Kiệt lại còn là âm thầm lưu ý, Kim Vũ Vi là cái không sai quản lí, cũng là cái không sai nữ nhân, Hạ Vân Kiệt cũng không muốn cho nàng chịu thiệt.

“Lâm tổng, ta thực không thể uống nữa, tái uống ta sẽ say.” Quán bar một cái ngọn đèn có chút hôn ám góc, Kim Vũ Vi đỏ mặt xua tay nói, một đôi đôi mắt đẹp bởi vì uống hơn rượu mang theo một tia mê say, ở ngọn đèn xuống nước uông uông càng phát ra quyến rũ mê người.

“Không có việc gì, ở quán bar uống rượu muốn uống đã có điểm men say, sau đó lại đi sân nhảy bính đáp vài cái, ra điểm mồ hôi, trở về tái tiếp tục uống.” Lâm Vi Tiến cười tủm tỉm nói, trong mắt lóe ra một tia gian trá.

Nói xong Lâm Vi Tiến bưng lên chén rượu nói:“Đến, uống này một ly chúng ta đi bính một chút.”

Kim Vũ Vi do dự hạ, cuối cùng còn là bưng lên chén rượu cùng Lâm Vi Tiến huých hạ, sau đó đem chén lý còn lại non nửa chén rượu vang đỏ cấp uống đi vào.

Uống xong kia non nửa chén rượu vang đỏ, Kim Vũ Vi mặt càng đỏ hơn, nhưng ở ngọn đèn lại càng lộ vẻ quyến rũ mê người, nhìn xem Lâm Vi Tiến hai mắt lóe ra sinh huy, hận không thể hiện tại liền đem Kim Vũ Vi cấp ôm hồi phòng ở.

“Lâm tổng thất bồi một chút, ta đi hạ toilet.” Kim Vũ Vi hai mắt mê say đứng lên, lắc lắc lắc lắc muốn hướng toilet đi.

“Không có việc gì đi, ta cùng ngươi.” Lâm Vi Tiến kiến Kim Vũ Vi đi đường lắc lắc lắc lắc, trong mắt không khỏi lóe ra một tia sắc mặt vui mừng, vội vàng đứng lên, thân thủ muốn đi đỡ Kim Vũ Vi.

“Ta có thể đi!” Kim Vũ Vi một phen đẩy ra Lâm Vi Tiến thân tới được ma trảo, nói.

Bất quá Kim Vũ Vi đem Lâm Vi Tiến đẩy ra, chính mình nhưng cũng một cái lảo đảo thiếu chút nữa không có thể đứng ổn.

“Ngươi có điểm uống hơn, còn là ta cùng ngươi đi đi.” Lâm Vi Tiến đâu chịu buông tha này tuyệt hảo cơ hội, lập tức lại tiến lên thân thủ chuẩn bị đi nắm ở Kim Vũ Vi vòng eo.

Quán bar đi ra không gian vốn sẽ không lớn, hơn nữa Kim Vũ Vi vốn là có điểm uống cao, thân mình đã muốn có điểm không chịu đầu óc khống chế, mà Lâm Vi Tiến lại là trăm phương ngàn kế muốn chiếm của nàng tiện nghi, Kim Vũ Vi lại làm sao trốn tránh khai, thấy thế Lâm Vi Tiến bàn tay lại đây muốn lãm của nàng vòng eo, chính âm thầm hối hận không nên uống nhiều như vậy rượu khi, một đạo quen thuộc thân ảnh đột nhiên đã đi tới.

Này nói quen thuộc thân ảnh vừa đi lại đây cũng rất tự nhiên phá khai Lâm Vi Tiến thân tới được tay, sau đó làm ra kinh ngạc biểu tình nhìn Kim Vũ Vi nói:“Kim quản lí, ngươi cũng tới nơi này uống rượu a! Ngươi muốn đi toilet sao? Ta vừa vặn cũng phải đi, hơn nữa nơi này ta quen, ta mang ngươi đi.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt không khỏi phân trần nhẹ nhàng cầm lấy Kim Vũ Vi cánh tay, sau đó hướng toilet đi đến.

Cũng không biết là xuất phát từ cái gì tâm lý, hoặc là nữ nhân trực tiếp nói cho Kim Vũ Vi Hạ Vân Kiệt cũng không có gì ăn bớt ý tứ, Kim Vũ Vi lần này thế nhưng không có nửa điểm muốn trốn tránh ý tứ, tùy ý Hạ Vân Kiệt cầm lấy của nàng cánh tay theo hắn hướng toilet đi đến.

Mắt thấy âu yếm tốt cơ hội ngay tại trước mắt, không nghĩ tới nửa đường thượng thế nhưng sát ra cái Trình Giảo Kim, nhưng lại là phía trước hắn liền hận tưởng đem hắn khai trừ Hạ Vân Kiệt, Lâm Vi Tiến kiến trạng tức giận đến hai mắt thiếu chút nữa muốn phun hỏa, mặt băng bó tiến lên, thân thủ phải đi kéo Hạ Vân Kiệt nói:“Tránh ra, nơi này không cần ngươi hỗ trợ.”

“Kỳ quái Lâm phó tổng, Kim quản lí là của ta lãnh đạo, nàng xem đứng lên uống có điểm hơn, ta làm cấp dưới

hỗ trợ một chút không phải thực bình thường sao? Ngươi kích động như vậy làm gì? Không có cái gì ý đồ đi?" Hạ Vân Kiệt mặt mang châm chọc, ra vẻ khó hiểu nói.

Lâm Vi Tiến dù sao cũng là người có vợ, hắn tuy rằng mơ ước Kim Vũ Vi sắc đẹp, muốn mượn chức vụ phương tiện đem nàng cấp thượng, nhưng loại chuyện này dù sao không thể quang minh chính đại đến, cho nên nghe vậy không khỏi tức giận đến sắc mặt xanh mét nói:"Nói hươu nói vượn, ta có thể có cái gì ý đồ! Ta chỉ là lo lắng ngươi chiếm Kim quản lí tiện nghi."

"Kính nhờ, phiền toái ngươi có điểm đầu óc được không, ta nhưng là Kim quản lí cấp dưới, ta dám chiếm Kim quản lí tiện nghi sao? Trừ phi ta không nghĩ tái ở đơn vị làm đi xuống. Cũng chỉ có giống ngươi như vậy đầu óc tràn ngập ác tha ý tưởng mới hội nghĩ như vậy, không đúng, ngươi làm cho Kim quản lí uống nhiều như vậy, ngươi sẽ không là……" Hạ Vân Kiệt đầu tiên là một chút khinh bỉ trào phúng, tiếp theo dùng hoài nghi ánh mắt nhìn Lâm Vi Tiến nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 428 : Đồng sự lo lắng

“Vân Kiệt đừng nói lung tung nói, Lâm tổng không phải người như vậy.” Kim Vũ Vi tuy rằng uống hơn, nhưng đầu óc coi như rõ ràng, tuy rằng rõ ràng biết Hạ Vân Kiệt nói là tình hình thực tế, lại còn là lập tức ngắt lời nói.

Lâm Vi Tiến tuy rằng tức giận đến phổi đều phải tạc, nhưng dù sao trong lòng có quỷ lại thấy Kim Vũ Vi đã muốn dẫn đầu mở. Đành phải oán hận chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói:“Nói hươu nói vượn!”

Nói xong Lâm Vi Tiến căm giận ngồi trở lại chính mình vị trí, mà Hạ Vân Kiệt tắc một chút cũng không nghĩ đến ý đem Kim Vũ Vi đưa đến toilet, sau đó chính mình cũng thuận đường đi vào đi tiểu, thế này mới một lần nữa trở lại chính mình vị trí.

“Kiệt ca, lúc này Lâm Vi Tiến kia tiểu tử khẳng định hận ngươi chết đi được.” Gặp Hạ Vân Kiệt phản hồi đến, lão La đám người lại là bội phục lại là lo lắng nói.

“Không có việc gì, Tô tổng nhìn rõ mọi việc, ta đường đường chính chính làm người, làm đến nơi đến chốn công tác, hắn cho dù là công ty phó tổng kia thì thế nào?” Hạ Vân Kiệt lơ đễnh nói.

Bất quá lão La đám người lại hiển nhiên không nghĩ như vậy, đều mặt mang ưu sắc nói:“Kiệt ca, hay là muốn cẩn thận một ít.”

Làm lão La đám người ào ào thay Hạ Vân Kiệt lo lắng khi, Kim Vũ Vi cũng quay trở về vị trí.

Bất quá toilet đi một chuyến, cũng cố ý cấp chính mình trên mặt bát chút nước lạnh, Kim Vũ Vi đầu óc thanh tỉnh rất nhiều, biết không có thể còn như vậy đi xuống, cho

nên một hồi đến, nàng liền mặt mang xin lỗi đối Lâm Vi Tiến nói:“Lâm tổng, thời gian đã muốn không còn sớm, nhà của ta còn có khách nhân, ta đi về trước.”

“Ta đưa ngươi!” Lâm Vi Tiến biết Kim Vũ Vi đã muốn nổi lên cảnh giác, trong mắt lóe ra một tia không vui sắc, bất quá nhưng không có biểu lộ đi ra, nghe vậy đứng lên mặt mang mỉm cười nói.

“Không cần, ngươi cũng uống rượu, ta trực tiếp đánh xe trở về là được.” Kim Vũ Vi không chút do dự cự tuyệt Lâm Vi Tiến nói.

Đã muốn bởi vì nhất thời do dự cùng mất mặt mặt mũi, thiếu chút nữa sẽ ăn cái đau khổ, Kim Vũ Vi đương nhiên sẽ không lại lần nữa phạm sai lầm.

Lâm Vi Tiến kiến Kim Vũ Vi thái độ kiên quyết, trong mắt lóe ra một tia tức giận sắc, bất quá hắn dù sao mới đến, Kim Vũ Vi lại là công ty trọng yếu ngành quản lí, hắn cũng là không dám hoàn toàn xé rách da mặt, nghe vậy đành phải gật gật đầu tùy Kim Vũ Vi đi.

Kim Vũ Vi đi rồi, Lâm Vi Tiến cũng không có phao bar hưng trí, không trong chốc lát cũng đứng dậy rời đi, rời đi tiền Lâm Vi Tiến hung tợn trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

“Kiệt ca, xem ra lúc này là dữ nhiều lành ít a!” Gặp Lâm Vi Tiến đi lên cố ý quay đầu hung tợn trừng bên này liếc mắt một cái, lão La đám người càng phát ra lo lắng nói.

“Không có việc gì, Đào Khai Sơn không phải nói sao? Ta là vàng, mà vàng đến làm sao đều đã sáng lên ! Hơn nữa, liền Lâm Vi Tiến loại này tính tình, không chừng hắn còn không có đem ta khai trừ điệu, Tô tổng liền không quen nhìn hắn bắt hắn cho đá đâu!” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt thoải mái mà cười cười nói.

“Hy vọng đi!” Lão La bọn người có điểm cảm xúc hạ nói, nói đến để bọn họ đều là tiểu nhân vật, vừa rồi miệng nói được thống khoái, nhưng đối mặt cường thế, bọn họ trừ bỏ lo lắng, tựa hồ thật sự không có gì có thể giúp đỡ Hạ Vân Kiệt.

Bởi vì này sự kiện, lão La bọn người không có uống rượu tâm tư, tán gái tâm tư liền càng phai nhạt, cho nên Lâm Vi Tiến đi rồi không bao lâu, bọn họ cũng đều đi theo tan.

Mọi người tán sau, Hạ Vân Kiệt đổ không đi vội vã, ngồi ở quầy bar câu được câu không theo Ô Vũ Kì đám người trò chuyện, nói chuyện phiếm trung mới biết được nay Thiệu Lệ Hồng tuy rằng còn là nhà này quán bar lão bản, nhưng nàng đem một nửa đã ngoài công ty cổ phần phân cho trước kia cùng Hạ Vân Kiệt quan hệ có vẻ tốt vài vị viên công, cho nên nay Ô Vũ Kì, lưu kha còn có Từ Giai đều đã muốn là nhà này quán bar tiểu cổ đông. Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm nếu lười lại đây, nơi này sự tình trên cơ bản chính là Ô Vũ Kì ở quản.

Kỳ thật này cũng là Hạ Vân Kiệt vẫn muốn làm sự tình, chính là hắn lo lắng Chu Hiểu Diễm lại hội hạt ồn ào, cho nên vẫn còn không có tới kịp mở miệng, đổ không nghĩ tới Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm đem chuyện này làm ở phía trước, như thế làm cho hắn giảm đi một kiện tâm sự, cũng làm cho hắn có chút vui vẻ.

Đại khái ở mười điểm bán tả hữu, Hạ Vân Kiệt ngồi Thiệu Lệ Hồng xe BMW ly khai quán bar.

Xe khai ở trên đường còn chưa tới gia hoa tiểu khu khi, Hạ Vân Kiệt di động vang lên. Hạ Vân Kiệt lấy ra nữa nhìn nhìn, phát hiện dĩ nhiên là ngành quản lí Kim Vũ Vi điện thoại, không khỏi có chút kinh ngạc.

“Kim quản lí, ngươi còn tạm được?” Tiếp khởi điện thoại, Hạ Vân Kiệt quan tâm hỏi.

“Ta còn hảo, cảm ơn ngươi vân kiệt. Đêm nay ít nhiều ngươi, bằng không ta khả năng sẽ có điểm phiền toái.” Điện thoại kia đầu Kim Vũ Vi cảm kích nói.

“Cảm tạ cái gì, ngươi là ta lãnh đạo, đây là hẳn là.” Hạ Vân Kiệt cười nói, mà bên cạnh Chu Hiểu Diễm gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, đem kiều diễm ướt át môi tiến đến hắn bên tai vui sướng khi người gặp họa nói:“Xem ra lại có một vị mỹ nữ muốn lên câu !”

Hạ Vân Kiệt gặp Chu Hiểu Diễm một bộ vui sướng khi người gặp họa bộ dáng, không khỏi tức giận vỗ hạ của nàng đùi.

“A!” Chu Hiểu Diễm cố ý nũng nịu kêu lên.

“Khụ khụ, ta là không phải quấy rầy đến ngươi ?” Điện thoại kia đầu Kim Vũ Vi nghe được nữ nhân tiếng thét chói tai, hơi hơi ngẩn ra, lập tức nhớ tới đến quán bar là nam nhân săn diễm địa phương, mặt đẹp không khỏi hơi hơi đỏ lên nói.

“Không, không, bằng hữu ở bên cạnh đùa giỡn.” Hạ Vân Kiệt trừng mắt nhìn Chu Hiểu Diễm liếc mắt một cái, cuống quít nói.

“Vậy ngươi ngoạn vui vẻ một chút. Bất quá nhớ rõ ngày mai muốn đúng giờ đến đi làm, không cần giống nhau đoạn thời gian trước giống nhau, ta lo lắng Lâm Vi Tiến sẽ tìm ngươi phiền toái.” Kim Vũ Vi nghe vậy cũng là nghĩ đến này hắn phương diện đi, đỏ mặt dặn dò nói.

“Cảm ơn quản lí, ta sẽ đúng giờ đi làm.” Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới Kim Vũ Vi uống rượu nhiều như vậy còn

lo lắng chuyện của hắn, nhưng thật ra có điểm cảm động nói.

“Vậy là tốt rồi.” Kim Vũ Vi nói xong liền treo điện thoại.

“Kiệt ca, gọi điện thoại là không phải vừa rồi ở trong quán bar ngươi giúp đỡ đi toilet vị kia mỹ nữ? Nàng cử quan tâm ngươi!” Kim Vũ Vi điện thoại nhất cắt đứt, Chu Hiểu Diễm liền lập tức bát quái nói.

“Lần sau ta gọi điện thoại tái lung tung kêu, xem ta như thế nào thu thập ngươi!” Hạ Vân Kiệt không đáp ngược lại cố ý “Hung ba ba” Nói.

“Hì hì, vậy ngươi sẽ thu thập bái!” Chu Hiểu Diễm cũng là một chút còn không sợ Hạ Vân Kiệt, còn cố ý nhéo xoay mông, đem Hạ Vân Kiệt nhìn xem một chút tính tình đều không có.

Ngày hôm sau, Hạ Vân Kiệt đúng giờ tới văn phòng. Bất quá hắn vừa mới đẩy cửa ra, chỉ thấy trong văn phòng mọi người dùng khác thường ánh mắt nhìn hắn. Không đợi Hạ Vân Kiệt hiểu được vì cái gì, Kim Vũ Vi theo nàng kia dùng thủy tinh mờ một mình cách ly khai trong văn phòng tìm hiểuvươn đầu hướng hắn vẫy vẫy tay nói: “Hạ Vân Kiệt đến ta trong văn phòng một chuyến.”

Kim Vũ Vi còn là một thân ol trang, giỏi giang không mất thành thục gợi cảm. Bất quá của nàng đôi mắt có điểm biến thành màu đen, tuy rằng nàng làm chút xử lý, nhưng còn là khó nén tiều tụy, hiển nhiên tối hôm qua nàng nghỉ ngơi cũng không tốt.

“Quản lí tìm ta có chuyện gì?” Hạ Vân Kiệt một bên tùy tay đóng cửa lại, một bên hỏi.

“Đợi lát nữa nếu Lâm phó tổng tìm ngươi câu hỏi, ngươi ngàn vạn muốn vững vàng, thái độ cũng khiêm tốn một

ít.” Kim Vũ Vi biểu tình có điểm lo lắng nói.

“Cảm ơn quản lí, ta biết.” Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới Kim Vũ Vi còn tại vì tối hôm qua sự tình lo lắng, thật muốn bật thốt lên nói không có việc gì, chính mình mới là Uy Đại công ty phía sau màn đại lão bản, muốn cút đi là Lâm Vi Tiến, nhưng cuối cùng Hạ Vân Kiệt còn là gật gật đầu nói.

“Này hắn không có việc gì, ngươi đi ra ngoài làm việc đi.” Kim Vũ Vi nói.

“Tốt.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, xoay người kéo cửa ra văn phòng.

Hạ Vân Kiệt vừa mới trở lại chính mình vị trí thượng, Suất Chân đám người liền xông tới nói:“Quản lí nói cái gì ? Có phải hay không dặn dò ngươi cẩn thận Lâm phó tổng a?”

“Di, các ngươi làm sao mà biết được?” Hạ Vân Kiệt kinh ngạc nhìn Suất Chân đám người

“Kia xem ra Triệu Nhã Hinh nói là thật sự.” Suất Chân đám người nghe vậy trên mặt đều lộ ra một tia lo lắng sắc.

“Triệu Nhã Hinh nói cái gì ?” Triệu Nhã Hinh là cách vách tài vụ bộ xuất nạp, cùng Suất Chân là cùng thời gian thông báo tuyển dụng tiến đơn vị, hai người quan hệ tốt lắm. Tính làm bảo an kia đoạn thời gian, Hạ Vân Kiệt nay ở Uy Đại công ty cũng ở hơn nửa năm, đơn vị bản bộ nhân trên cơ bản đều đã muốn nhận thức, tự nhiên biết Triệu Nhã Hinh là ai, nghe vậy không khỏi tò mò hỏi.

“Triệu Nhã Hinh nói tối hôm qua ở quán bar nhìn đến ngươi phá hư Lâm phó tổng hảo sự ! Ngươi nha ngươi,

lá gan cũng thật là lớn, Lâm phó tổng hảo sự ngươi cũng dám giảo hợp. Hiện tại tốt lắm, ta xem Lâm phó tổng khẳng định sẽ không bỏ qua ngươi.” Suất Chân nói xong nói xong nhịn không được lấy tay đầu ngón tay điểm hạ Hạ Vân Kiệt ót.

Tối hôm qua Hạ Vân Kiệt áp căn sẽ không đi chú ý trong quán bar có cái gì người, đổ không nghĩ tới lúc ấy thế nhưng còn có bản đơn vị người ở, trong lòng không khỏi một trận chột dạ, phải biết rằng tối hôm qua hắn nhưng là cùng Chu Hiểu Diễm các nữ nhân đánh cho một mảnh lửa nóng, cũng may xem Suất Chân biểu tình, tựa hồ Triệu Nhã Hinh cũng không có nói cho nàng này đó, lại hoặc là Triệu Nhã Hinh tới trễ rời đi sớm chỉ có thấy trung gian kia đoạn tình cảnh, đầu cuối tình cảnh không thấy được.

“Chính là Tiểu Hạ, ngươi này thực hiện tuy rằng là đối nhưng hội thực chịu thiệt.” Lâm Văn trong mắt không phải không có lo lắng theo sát sau nói.

“Hiện tại nói này đó đều đã muộn, tối mấu chốt còn là kế tiếp Tiểu Hạ nhất định phải kẹp chặt cái đuôi làm người, ngàn vạn không thể làm cho Lâm phó tổng bắt lấy bím tóc, bằng không liền thật sự thảm.” La Thu Bình biểu tình nghiêm túc nói.

Trong văn phòng liền Hạ Vân Kiệt như vậy một nam sĩ, bộ dạng sạch sẽ suất khí, tươi cười ánh mặt trời thuần phác, La Thu Bình bọn người ưa hắn, tự nhiên không hy vọng hắn bị cuốn gói.

Gặp trong văn phòng mọi người vì chính mình lo lắng, Hạ Vân Kiệt trong lòng thật đúng là lần chịu cảm động, trong lòng âm thầm may mắn chính mình lựa chọn người thường cuộc sống, nếu không một mình cao cao tại thượng, lại như thế nào có thể cảm nhận được loại này quan tâm cùng ấm áp.

“Các ngươi yên tâm, ta biết nên làm như thế nào.” Hạ Vân Kiệt còn thật sự điểm gật đầu, hắn đương nhiên không tốt bị thương các nàng hảo tâm.

“Hy vọng Lâm phó tổng không phải cái keo kiệt nam nhân đi!” Tuy rằng Hạ Vân Kiệt biểu tình thực còn thật sự, nhưng La Thu Bình đám người hiển nhiên cũng không xem trọng hắn, nghe vậy đều ào ào thở dài nói.

Bất quá các nàng hy vọng rất nhanh liền tan biến, hiển nhiên Lâm phó tổng là cái keo kiệt nam nhân, bởi vì các nàng những lời này vừa nói xong không bao lâu, Lâm phó tổng trợ thủ liền đánh tới điện thoại, nói Lâm phó tổng yếu Hạ Vân Kiệt đi một chuyến hắn văn phòng.

Uy Đại công ty nay phát triển tốc độ cực nhanh, đã muốn là danh phù kỳ thực công ty đa quốc gia. Như vậy công ty phó tổng cùng này tiểu xí nghiệp phó tổng tự nhiên không giống với, không có gì đặc thù tình huống, bọn họ bình thường là sẽ không trực tiếp kêu bình thường viên công đi qua nói chuyện, mà nay ngày Lâm phó tổng lại chỉ tên nói họ muốn kêu Hạ Vân Kiệt này vừa mới người tới lực tài nguyên bộ không bao lâu viên chức đi nói chuyện, hiển nhiên là tới giả không tốt thiện giả không đến!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 429 : Cuốn gói chạy lấy người

“Ai, lúc này thảm, thật đúng là sợ cái gì đến cái gì, này Lâm phó tổng quả nhiên là cái bụng dạ hẹp hòi tên!” Suất Chân đầu tiên là một trận kêu thảm, tiếp theo lại vẻ mặt khinh bỉ nói.

Hạ Vân Kiệt cũng là không nghĩ tới chính mình còn không có đem Lâm Vi Tiến thế nào, hắn nhưng thật ra đã muốn hỏa liệu khẩn cấp tìm chính mình phiền toái, không khỏi âm thầm lắc đầu, thật đúng là chính mình vội vã đầu thai a.

La Thu Bình đám người đương nhiên không biết Hạ Vân Kiệt mới là công ty chân chính phía sau màn đại lão bản, càng không biết Lâm Vi Tiến đây là chính mình muốn chết cũng đều ào ào khinh thường khách sáo Lâm Vi Tiến một phen, sau đó vừa lo tâm lo lắng dặn dò Hạ Vân Kiệt nhất định phải vững vàng, nhất định phải phóng thấp tư thái.

Hạ Vân Kiệt nhìn các nàng vẻ mặt lo lắng bộ dáng, còn có thể nói cái gì đâu, tự nhiên là khiêm tốn thụ giáo liên tục gật đầu. Bất quá làm Hạ Vân Kiệt ra nhân lực tài nguyên bộ văn phòng, hắn lập tức thẳng thắn eo can, khóe miệng gợi lên một chút cười lạnh.

Hắn đổ muốn nhìn một chút kia Lâm Vi Tiến tưởng đem hắn thế nào!

Lâm Vi Tiến văn phòng đồng dạng ở mười chín lâu, bất quá cùng nhân lực tài nguyên bộ cũng là một cái ở tây đầu một cái ở đông đầu.

Hạ Vân Kiệt chậm rì rì đi tới phó tổng văn phòng cửa, nâng tay gõ gõ cửa, sau đó cũng không chờ bên trong

trả lời liền đẩy ra cửa phòng làm việc.

Phó tổng văn phòng không sai biệt lắm có bọn họ nhân lực tài nguyên bộ một cái ngành văn phòng lớn như vậy, thật mộc chủ bàn mặt sau, Lâm Vi Tiến chính vẻ mặt cao ngạo đắc ý ngồi ở cao bối ghế, trong tay nhàn nhã chuyển bút lông.

“Ai cho phép ngươi vào được?” Gặp đẩy cửa vào là Hạ Vân Kiệt, Lâm Vi Tiến trong tay nhàn nhã chuyển động bút lông chợt ngừng lại, sau đó vẻ mặt ngạo mạn, cao cao tại thượng hướng Hạ Vân Kiệt chất vấn nói.

“Không phải Lâm phó tổng ngươi bảo ta sao? Nếu không có việc gì, ta đây đi.” Hạ Vân Kiệt nói xong xoay người bước đi.

“Ngươi đứng lại đó cho ta, ta có chuyện tìm ngươi.” Lâm Vi Tiến đổ không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt xoay người bước đi, trong lúc nhất thời cũng không biết hắn là thực túm còn là giả bộ hồ đồ, nhưng mặc kệ là thế nào một loại, Lâm Vi Tiến hôm nay chính là muốn làm mặt nhục nhã nhục nhã Hạ Vân Kiệt, muốn làm mặt đạp đạp hắn, sau đó đem hắn đá ra công ty, lại đâu chịu cứ như vậy làm cho hắn rời khỏi, đành phải bất đắc dĩ gọi lại Hạ Vân Kiệt.

“Nếu Lâm phó luôn luôn sự tìm ta, vậy được rồi ta ngay tại nơi này nghe một chút, bất quá phiền toái mau một chút, gần nhất công ty phát triển rất nhanh, nhân lực tài nguyên bộ bề bộn nhiều việc.” Hạ Vân Kiệt một bên không kiên nhẫn nói xong một bên đỉnh đạc một mông ngồi ở chủ bàn đối diện sô pha ghế, sau đó nhếch lên chân bắt chéo.

Lâm Vi Tiến vạn vạn không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt này tiểu viên chức đã vậy còn quá ngưu bức hò hét, không khỏi tức giận đến thiếu chút nữa ngay cả phế đều phải tạc.

Bất quá ngẫm lại người này lập tức sẽ cút đi, cuối cùng còn là cố nén hạ tâm đầu này khẩu khí, sau đó cầm lấy trên bàn chấm công biểu hướng trên bàn vung, bãi khởi phó tổng cái giá nói:“Hạ Vân Kiệt, ta vừa mới nhìn của ngươi chấm công biểu, phát hiện ngươi mới tiến nhân lực tài nguyên bộ công tác không bao lâu thời gian, thế nhưng đã muốn tích lũy xin phép nửa tháng nhiều! Ngươi nói xem, đây là có chuyện gì? Ngươi như vậy công tác thái độ còn muốn không nghĩ tái tiếp tục Uy Đại công ty làm đi xuống ?”

Lâm Vi Tiến nói xong những lời này, trên mặt lộ ác ra một tia đắc ý cùng chờ mong sắc, hắn tự nhiên nghĩ đến chính mình sao nhất đe dọa, Hạ Vân Kiệt khẳng định muốn sợ tới mức một phen nước mũi một phen lệ thỉnh hắn này phó tổng giơ cao đánh khẽ.

Dù sao đầu năm nay, một trung chuyên sinh muốn tìm cái công tác cũng đã khó khăn thật mạnh, càng đừng nói tìm được giống uy đại công ty tốt như vậy đơn vị. Chỉ cần không phải ngốc tử đều đã quý trọng này phân công tác.

“Này có cái gì không đúng sao? Của ta xin phép quản lí đều phê nha! Ta nói, Lâm tổng ngươi nếu vì ngày hôm qua sự tình tưởng chỉnh ta ngươi liền nói rõ, không tất yếu khiến cho như vậy phức tạp.” Hạ Vân Kiệt kiều chân bắt chéo, một bộ lợn chết không sợ nước sôi nóng bộ dáng nói.

“Ta muốn chỉnh ngươi, thế nào tiểu tử? Muốn tưởng tiếp tục Uy Đại công ty ở đi xuống sao? Ngươi hắn con mẹ nó phải cầu ta! Nếu không ta khiến cho ngươi cuốn gói chạy lấy người.” Gặp Hạ Vân Kiệt nói thẳng vạch trần mục đích của hắn, Lâm Vi Tiến nhất thời vô cái vui trên đời, rõ ràng trực tiếp kéo xuống dối trá mặt nạ, chỉ vào Hạ Vân Kiệt một bộ ăn định bộ dáng của hắn, kiêu ngạo nói.

“Ta xem cuốn gói chạy lấy người ngươi! Tự giải quyết cho tốt đi, của ta Lâm phó tổng!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy khinh thường lạnh lùng cười, trực tiếp đứng dậy ly khai văn phòng.

Hắn không còn có cùng Lâm Vi Tiến tiếp tục ngoạn đi xuống hứng thú.

“Ngươi, ngươi, ngươi hắn mẹ nó chờ coi! Lão tử nếu không đem ngươi đuổi ra uy đại, ta sẽ không họ……” Lâm Vi Tiến vốn định hảo hảo nhục nhã một phen Hạ Vân Kiệt, đổ không nghĩ tới ngược lại bị Hạ Vân Kiệt nhục nhã khách sáo một phen, không khỏi tức giận đến ngay cả nói đều giảng bất lợi tác.

“Phanh!” Lâm Vi Tiến trong lời nói còn không có nói xong, văn phòng vốn là bị nặng nề mà đóng đứng lên.

Nhìn văn phòng cửa đóng chặt, giống như ở cười nhạo hắn, Lâm Vi Tiến không khỏi tức giận đến thẳng chụp cái bàn, vỗ vài cái sau, lập tức mặt lạnh lùng cầm lấy điện thoại cấp Kim Vũ Vi bát đi qua.

Muốn khai trừ công nhân viên chức, tự nhiên muốn cần thông qua nhân lực tài nguyên bộ, càng đừng nói muốn khai trừ nhân lực tài nguyên bộ viên chức.

Kim Vũ Vi tiếp điện thoại, lập tức liền thải giày cao gót đặng đặng đặng hướng Lâm Vi Tiến văn phòng đi đến, đi đến nửa đường đụng phải vẻ mặt không sao cả Hạ Vân Kiệt, Kim Vũ Vi không khỏi chỉ tiếc rèn sắt không thành thép trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, sau đó tiếp tục đặng đặng đặng hướng phó tổng văn phòng tiến đến.

Vừa rồi trong điện thoại Lâm Vi Tiến kia tức giận thanh âm, Kim Vũ Vi thế nào còn không biết vừa rồi Hạ Vân

Kiệt khẳng định không hảo hảo cùng Lâm phó tổng nói chuyện, lại đắc tội hắn.

Hạ Vân Kiệt gặp Kim Vũ Vi trừng chính mình khi kia chỉ tiếc rèn sắt không thành thép bộ dáng, không khỏi âm thầm cảm thán tiểu nhân vật cuộc sống không dễ dàng, nếu chính mình không phải nhà này công ty phía sau màn lão bản, nếu chính mình không có siêu năng lực, mà là một cái chân chính bình thường tiểu viên chức, như vậy vì cuộc sống, chính mình chỉ sợ cũng chỉ có thể cúi đầu hướng Lâm Vi Tiến khuất phục.

“Thế nào Vân Kiệt? Lâm Vi Tiến nói như thế nào?” Hạ Vân Kiệt vừa mới vừa đẩy cửa đi vào, người trong văn phòng lập tức vẻ mặt quan tâm xông tới.

“Không có gì, hết thảy bình thường.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt thoải mái mà cười cười nói.

“Đừng gạt người, quản lí vừa rồi đi ra ngoài khi sắc mặt rất khó xem, nếu hết thảy bình thường nàng cần kia phó biểu tình sao? Nói thực ra, có phải hay không Lâm Vi Tiến cho ngươi mặc tiểu hài, muốn khai trừ ngươi?” Suất Chân tính cách ngay thẳng, trong lòng tàng không được nói, nghe vậy nói.

Suất Chân thốt ra lời này ra miệng, trong văn phòng nhất thời im lặng xuống dưới, tất cả mọi người dùng lo lắng ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Không sai biệt lắm đi.” Hạ Vân Kiệt còn là vẻ mặt thoải mái mà nói.

Bất quá Hạ Vân Kiệt biểu hiện càng thoải mái, Suất Chân đám người ác trong lòng lại càng khổ sở. Thật tốt người trẻ tuổi a, vì thay qua đường lão nhân bênh vực kẻ yếu, vì thay quản lí chắn sắc lang, nay đều phải bị khai trừ rồi, vì không cho chúng ta thương tâm khổ sở

còn cố ý biểu hiện nhẹ nhàng như vậy không sao cả.

“Cái gì kêu không sai biệt lắm! Lâm tổng đều phải khai trừ ngươi ! Thật là, không phải mới vừa nói cho ngươi tư thái phóng thấp một ít sao? Như thế nào sẽ không nghe khuyên đâu!” Suất Chân nhịn không được hồng hốc mắt dùng phấn quyền đánh Hạ Vân Kiệt trong ngực một chút.

Tuy rằng ở chung thời gian còn không dài, nhưng như vậy một đoạn thời gian công tác xuống dưới, mọi người đều đã muốn có cảm tình, đột nhiên gian Hạ Vân Kiệt sắp bị khai trừ, các nàng trong lòng trừ bỏ khổ sở còn có rất nhiều không tha.

“Yên tâm a, Lâm tổng cũng không phải lão bản, hơn nữa, ta nói như thế nào cũng là Tô tổng tự mình đề cử tới được, chẳng lẽ hắn nói khai trừ có thể khai trừ sao? Cuối cùng tổng yếu Tô tổng gật đầu đồng ý đi.” Hạ Vân Kiệt gặp Suất Chân hốc mắt đều đỏ, vội vàng trấn an nói.

“Hy vọng đi, bất quá nghe nói Lâm tổng không chỉ có là công ty phó tổng, còn là Tô tổng bà con, hắn nếu xác định vững chắc muốn khai trừ ngươi, ngươi còn là sớm làm chuẩn bị đi.” La Thu Bình là đã muốn có gia đình, cuộc sống trải qua nhiều, nhìn vấn đề liền có vẻ có vẻ sự thật, sẽ không đi làm không thực tế ảo tưởng, cho nên nghe vậy thở dài một hơi, cuối cùng còn là khuyên Hạ Vân Kiệt sớm chỉ tính mà không phải trấn an hắn.

“Cảm ơn Thu Bình tỷ, lòng ta lý có chuẩn bị.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu cảm kích nói, vẻ mặt của hắn còn là thực bình thản, cũng không như là người lập tức sắp bị khai trừ, bất quá dừng ở La Thu Bình đám người trong mắt cũng là Hạ Vân Kiệt giả vờ.

Làm Hạ Vân Kiệt trở lại nhân lực tài nguyên bộ, bị Suất

Chân đám người vây quanh hỏi khi, Kim Vũ Vi nghe nói Lâm Vi Tiến bởi vì Hạ Vân Kiệt xin phép nhiều sẽ khai trừ hắn, không khỏi mặt mang vẻ giận phản bác nói:“Lâm tổng, liền bởi vì Hạ Vân Kiệt xin phép sẽ khai trừ hắn, này không hợp quy củ!”

“Kim quản lí ngươi đừng lầm, không phải bởi vì hắn xin phép khai trừ hắn, mà là bởi vì hắn xin phép nhiều lắm khai trừ hắn. Bằng không mỗi người đều học hắn, động bất động xin phép công ty công tác còn như thế nào khai triển?” Lâm Vi Tiến banh khuôn mặt nói.

“Này ta biết, khả viên chức thật sự có chuyện chẳng lẽ sẽ không có thể xin phép sao? Hơn nữa, chúng ta công ty cho nghỉ chế độ, nghỉ bệnh khấu ngày đó tiền lương 20%, sự giả là khấu ngày đó toàn bộ tiền lương, này nói cách khác Hạ Vân Kiệt xin phép này ngày hắn là lấy không được tiền lương, là có trả giá đại giới. Này cũng là chúng ta phòng ngừa viên công vô duyên vô cớ xin phép một loại thi thố. Lâm tổng nếu là vì như vậy liền khai trừ Hạ Vân Kiệt, chỉ sợ sẽ làm này hắn viên công trong lòng sẽ có ý tưởng.” Kim Vũ Vi biện giải nói.

“Ý tưởng? Ta muốn làm cho này hắn viên công trong lòng có ý tưởng, làm cho bọn họ đối xin phép chuyện này khiến cho độ cao coi trọng, không thể như thế tản mạn không có kỷ luật, động bất động xin nghỉ! Chuyện này cứ như vậy định rồi, ngươi ra cái giải trừ lao động hợp đồng thông tri thư, sau đó làm cho Hạ Vân Kiệt đi tài vụ kết toán một chút tiền lương. Hôm nay khiến cho hắn đi!” Lâm Vi Tiến không tha người phản đối nói.

“Lâm tổng ngươi đây là quan báo tư thù!” Kim Vũ Vi gặp Lâm Vi Tiến xác định vững chắc tâm muốn khai trừ Hạ Vân Kiệt, hướng đến ổn trọng bình tĩnh nàng cũng không biết làm sao đến cơn tức, thế nhưng lập tức khống chế không được, hoắc mắt đứng lên chỉ trích nói.

“Kim quản lí thỉnh chú ý của ngươi lời nói, đây là ngươi hẳn là đối đãi thượng cấp chủ quản lãnh đạo thái độ sao? Còn có mặc kệ ngươi nghĩ như thế nào, Hạ Vân Kiệt phải muốn khai trừ, đây là mệnh lệnh!” Lâm Vi Tiến kiến Kim Vũ Vi nói hắn quan báo tư thù, không khỏi thẹn quá thành giận vỗ hạ cái bàn nói.

“Ngươi là phân công quản lý lãnh đạo đúng vậy, bất quá Hạ Vân Kiệt là Tô tổng đề cử tới được viên chức, cho nên chuyện này ta cho rằng cuối cùng còn là cần Tô tổng đến quyết định, nếu không ta đem người khai trừ rồi, Tô tổng hỏi đến làm sao bây giờ?” Tuy rằng sự tình cơ hồ đã muốn không có gì vãn hồi đường sống, nhưng Kim Vũ Vi chung quy có điểm chưa từ bỏ ý định, liền đem Hạ Vân Kiệt là Tô Chỉ Nghiên đề cử tới được viên chức chuyện này nâng đi ra. Chuyện tới nay cũng chỉ có thể đem hy vọng ký thác ở Tô tổng trên người, tuy rằng phân công quản lý nhân sự phó tổng xác định vững chắc tâm muốn khai trừ tiểu viên chức, lão tổng phủ định khả năng tính rất nhỏ nhưng ít ra Hạ Vân Kiệt từng làm quá Tô tổng cận vệ, chuyện này đến Tô tổng bên kia chung quy còn có một đường hy vọng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 430 : Ngươi muốn khai trừ Hạ Vân Kiệt?

Lâm Vi Tiến đổ không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt này trung chuyên sinh thế nhưng còn là Tô Chỉ Nghiên tự mình đề cử người, nghe vậy không khỏi nao nao, thầm nghĩ, người này không có cái gì đến đây đi?

Bất quá lập tức Lâm Vi Tiến nhớ tới Hạ Vân Kiệt kia tái bình thường tái bình thường bất quá lý lịch sơ lược, không khỏi âm thầm cười chính mình thần kinh quá nhạy cảm, nhưng xuất phát từ thận trọng lo lắng, Lâm Vi Tiến còn là hỏi một câu nói:“Tô tổng vì cái gì muốn đích thân đề cử Hạ Vân Kiệt?”

“Hạ Vân Kiệt trước kia là chúng ta công ty bảo an, bởi vì thân thủ bất phàm, Tô tổng đi A Cập Á khi xuất phát từ an toàn lo lắng mướn hắn làm của nàng tư nhân bảo tiêu, sau đó bởi vì thưởng thức năng lực của hắn, sau khi trở về liền đề cử hắn vào nhân lực tài nguyên bộ. Tô tổng là thực coi trọng Hạ Vân Kiệt, Hạ Vân Kiệt xin phép nàng cũng đặc phê quá, cho nên, Lâm tổng, nếu không khiến cho Hạ Vân Kiệt tái công tác một đoạn thời gian nhìn xem, nếu hắn còn tiếp tục……” Gặp Lâm Vi Tiến cố ý hỏi chuyện này, Kim Vũ Vi hai mắt không khỏi sáng ngời, dấy lên một tia hy vọng, vội vàng trả lời.

Lâm Vi Tiến nghe nói nguyên lai là tầng này nguyên nhân Tô Chỉ Nghiên mới đề cử Hạ Vân Kiệt, đồng thời cũng rốt cục hiểu được vì cái gì tối hôm qua Hạ Vân Kiệt hội cùng nhất bang bảo an cùng một chỗ, nguyên lai người này còn là bảo an xuất thân, không khỏi hoàn toàn yên lòng, không đợi Kim Vũ Vi đem nói cho hết lời, liền xua tay ngắt lời nói:“Được rồi, chuyện này ta đã biết, ta sẽ tự thân cùng Tô tổng đề chuyện này.”

Không phải cấp Tô Chỉ Nghiên làm quá một đoạn thời

gian bảo tiêu sao? Hắn không chỉ có là công ty cao quản nhưng lại là Tô Chỉ Nghiên biểu ca đâu! Chẳng lẽ hắn ở chính mình chức quyền trong phạm vi, muốn khai trừ như vậy một vị tiểu viên chức, điểm ấy mặt mũi Tô Chỉ Nghiên cũng không cấp sao?

Kim Vũ Vi nghe vậy sắc mặt đổi đổi, cuối cùng chỉ có thể bất đắc dĩ xoay người ly khai phó tổng văn phòng.

Kim Vũ Vi chân trước đi rồi không bao lâu, sau lưng Lâm Vi Tiến cũng ly khai văn phòng hướng Tô Chỉ Nghiên văn phòng đi đến.

Tuy rằng Lâm Vi Tiến là Tô Chỉ Nghiên biểu ca, lại là công ty cao quản, nhưng Hạ Vân Kiệt chung quy là Tô Chỉ Nghiên tự mình đề cử người, hắn cũng là không có can đảm ngay cả đề cũng không nhắc tới liền trực tiếp đem hắn khai trừ điệu.

Kim Vũ Vi sắc mặt khó coi về tới văn phòng, tuy rằng Lâm Vi Tiến khai trừ Hạ Vân Kiệt lý do là Hạ Vân Kiệt xin phép quá nhiều, công tác thái độ có vấn đề, nhưng Kim Vũ Vi còn là cho rằng chuyện này cùng chính mình có rất lớn quan hệ, trong lòng rất là tự trách.

Nhưng là Lâm Vi Tiến là phân công quản lý nhân sự phó tổng, hắn quyết định sự tình, Kim Vũ Vi cũng không có biện pháp thay đổi, trừ phi nàng cũng không tưởng tái ở Uy Đại công ty ở đi xuống.

Gặp Kim Vũ Vi sắc mặt khó coi bộ dáng, La Thu Bình đám người tâm tình càng phát ra uể oải hạ. Các nàng biết Hạ Vân Kiệt bị khai trừ sự tình trên cơ bản đã muốn thành kết cục đã định.

Quả nhiên không có trong chốc lát Kim Vũ Vi liền mở cửa nói:“Vân Kiệt bắt tay đầu công tác chuyển giao cấp La Thu Bình, sau đó đến ta văn phòng đến một chuyến.”

“Xong rồi! Lúc này là hoàn toàn chết chắc rồi!” Suất Chân đám người gặp Hạ Vân Kiệt công tác êm đẹp, quản lí lại muốn hắn bắt tay đầu công tác chuyển cấp La Thu Bình, đều ào ào thở dài.

“Không trả không chính thức hạ giải trừ hợp đồng thông tri thư sao? Đừng như vậy bi quan!” Hạ Vân Kiệt lại cười nói một câu, sau đó đem trên tay công tác tạm thời chuyển giao cho La Thu Bình.

Mọi người lúc này cũng không tưởng tái đả kích Hạ Vân Kiệt, nghe vậy miễn cưỡng cười cười nói:“Ân, còn có Tô tổng đâu.”

Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó vào quản lí văn phòng.

“Vân Kiệt thực xin lỗi, Lâm Vi Tiến xác định vững chắc muốn khai trừ ngươi, ta không thể giúp ngươi việc. Chuyện này lại nói tiếp theo ta cũng có quan hệ, ta cảm thấy thực thật có lỗi.” Hạ Vân Kiệt tiến vào sau, Kim Vũ Vi mặt mang áy náy sắc nói thẳng nói, cũng không có quanh co lòng vòng.

“Quản lí, này không liên quan chuyện của ngươi, đây là Lâm Vi Tiến vấn đề. Nói sau khai trừ sự tình cũng không phải hắn định đoạt, còn có Tô tổng đâu.” Hạ Vân Kiệt xua tay nói.

“Hy vọng đi. Mặc kệ nói như thế nào, chính ngươi chuẩn bị tâm lý thật tốt, có rảnh cũng nhìn xem chức tràng tin tức, ta cũng phải hỏi hỏi bằng hữu đồng học xem bọn hắn đơn vị có hay không thích hợp công tác.” Kim Vũ Vi gật gật đầu nói, trong lòng cơ bản đã muốn không ôm hy vọng.

Cũng là, Hạ Vân Kiệt thân thủ tốt nữa, chung quy chính là một tiểu viên chức, nếu Lâm Vi Tiến xác định vững

chắc muốn muốn làm hắn, cho dù lần này Tô tổng không đồng ý, Lâm Vi Tiến tổng cũng có thể tìm được tiểu hài cấp Hạ Vân Kiệt mặc, đến lúc đó còn là sớm hay muộn muốn cuốn gói chạy lấy người, hơn nữa ở đi phía trước kia đoạn thời gian ngày cũng khẳng định không tốt quá. Cùng với như vậy, còn không bằng sớm điểm chuẩn bị sẵn sàng.

“Cảm ơn quản lí, bất quá ta nghĩ sự tình hẳn là sẽ không như vậy không xong, nếu không này khác sự tình, ta trước đi ra ngoài làm việc.” Hạ Vân Kiệt nói.

Kim Vũ Vi nghe vậy miệng trương trương, cuối cùng còn là không đành lòng đả kích Hạ Vân Kiệt, gật gật đầu nói:“Kia đi, ngươi đi ra ngoài đi.”

Làm Hạ Vân Kiệt theo Kim Vũ Vi trong văn phòng đi ra khi, Lâm Vi Tiến xao mở Tô Chỉ Nghiên văn phòng.

“Tô tổng!” Đẩy cửa ra, Lâm Vi Tiến nhìn đến Tô Chỉ Nghiên ngồi ở chủ bàn mặt sau, tuy rằng hắn là Tô Chỉ Nghiên biểu ca, nhưng theo bản năng mặc kệ là chào hỏi, còn là đi đường đều trở nên thật cẩn thận đứng lên, rốt cuộc không có trận đánh lúc trước Hạ Vân Kiệt cùng Kim Vũ Vi khi cao ngạo.

Nói đến để Lâm Vi Tiến bất quá cũng chỉ là cái người làm công, mà Tô Chỉ Nghiên còn lại là lão bản, nhưng lại là công ty đa quốc gia lão bản, nàng phụ thân nay lại bởi vì lần trước công ty nội đấu cùng thiên nga hồ hạng mục lửa nóng bắt đầu phiên giao dịch, nhảy trở thành Giang Nam tỉnh thủ phú.

“Lâm phó tổng tìm ta có chuyện gì sao? Công ty hết thảy đều còn thói quen đi?” Tuy rằng Lâm Vi Tiến thật cẩn thận, nhưng Tô Chỉ Nghiên nhìn đến hắn, trên mặt còn là lộ ra thân thiết mỉm cười.

Lâm Vi Tiến là Tô Chỉ Nghiên cậu con trai, từng ở Mỹ quốc lưu quá học, đã ở Mỹ quốc trà trộn quá hai ba năm, năm nay vừa mới về nước. Vốn tưởng rằng lấy chính mình lý lịch sơ lược ở quốc nội tìm phân công tác rất đơn giản, không nghĩ tới nay quốc nội vào nghề tình thế ác liệt, hơn nữa nếu muốn tìm phân hảo công tác cũng thường thường cần một ít quan hệ. Lâm Vi Tiến đem chính mình định vị rất cao, cao không thấp không phải, trong lúc nhất thời thế nhưng tìm không thấy thích hợp công tác. Rơi vào đường cùng, Tô Chỉ Nghiên cậu liền nhờ hắn muội muội, cũng chính là Tô Chỉ Nghiên mẫu thân Lâm Thiện Mĩ, hy vọng có thể làm cho con hắn ở uy thịnh tập đoàn hoặc là Uy Đại công ty mưu một phần chức nghiệp. Vừa vặn Uy Đại công ty nay phát triển tấn mãnh, nhân tài cấp thiếu, Lâm Vi Tiến cũng quả thật có điểm thực học, hơn nữa ngại cho cậu mặt mũi, Tô Chỉ Nghiên liền đem Lâm Vi Tiến chiêu tiến vào, cũng ủy lấy trọng trách.

Đối với này phân phó tổng chức vị, Lâm Vi Tiến còn là thực vừa lòng, cho nên đối mặt Tô Chỉ Nghiên hắn mới có thể biểu hiện phá lệ khiêm tốn cẩn thận. Hắn cũng không tưởng bởi vì chính mình ở biểu muội trước mặt biểu hiện kiêu ngạo mà vứt bỏ này phân hảo công tác.

“Thói quen, hết thảy đều rất tốt, công ty viên chức đều thấy được công ty quang minh phát triển tiền cảnh, đều thực cố gắng công tác, mọi người cũng đều thực đoàn kết. Bất quá, còn là có cá biệt người biểu hiện có điểm lười nhác vô kỷ luật.” Lâm Vi Tiến cũng là người biết ăn nói, lập tức nương Tô Chỉ Nghiên lời nói đem đề tài thiết nhập đến nhận việc viên công tác vấn đề đi lên.

“Nga! Không nên a, công ty đãi bọn hắn đều tốt lắm a!” Tô Chỉ Nghiên nghe vậy trên mặt lộ ra một tia kinh ngạc biểu tình, công ty phát triển nhanh chóng, chính mình lại dựa theo Hạ Vân Kiệt phân phó đem không ít lợi nhuận tặng cho viên chức, trên diện rộng độ tăng lên viên chức

tiền lương, theo lý mà nói công ty toàn thể viên chức đều hẳn là thực quý trọng này phân công tác, không nên có người hội biểu hiện lười nhác vô kỷ luật mới đúng.

Ít nhất, đặt mình vào hoàn cảnh người khác thiết tưởng chính mình là Uy Đại công ty một gã bình thường viên chức, nếu công ty phát triển tiền cảnh tốt như vậy, lão bản lại như vậy hậu đãi viên chức, nàng nhất định hội cố gắng công tác.

“Đúng vậy, ta cũng như vậy cho rằng, cho dù ở Mỹ quốc cũng rất ít có giống Tô tổng ngươi như vậy xí nghiệp gia khắp nơi vì viên chức suy nghĩ. Tại đây dạng hảo công ty không tốt hảo công tác, thật sự là không nên, ta đề nghị đem người như thế khai trừ điệu, miễn cho ảnh hưởng những người khác công tác nhiệt tình.” Lâm Vi Tiến nghe vậy trong mắt lóe ra một tia sắc mặt vui mừng, vội vàng phụ họa nói.

“Xem ra biểu ca đã muốn tiến vào công tác trạng thái, Kim Vũ Vi làm nhân lực tài nguyên bộ quản lí thời gian dài như vậy, nàng đều không có phát hiện vấn đề, ngươi vừa đến đổ liền phát hiện vấn đề. Bất quá khai trừ viên chức hay là muốn thận trọng, hơn nữa lão viên chức càng muốn thận trọng. Chuyện này ngươi nhiều trưng cầu một chút Kim Vũ Vi ý kiến, nàng là công ty lão viên chức, lại là nhân lực tài nguyên bộ quản lí, nàng đối phía dưới viên chức đều có vẻ hiểu biết. Nếu nàng cũng cho rằng không thành vấn đề, thật là khai trừ liền khai trừ đi, quả thật không thể bởi vì một người mà ảnh hưởng những người khác công tác nhiệt tình.” Tô Chỉ Nghiên gật gật đầu nói.

Nếu đem Lâm Vi Tiến chiêu tiến vào làm phó tổng giám đốc, Tô Chỉ Nghiên hay là muốn duy trì hắn công tác.

“Ta đã muốn cùng Kim quản lí thương lượng qua, nàng không có gì ý kiến, bất quá……” Nói tới đây, Lâm Vi Tiến

trên mặt cố ý lộ ra một tia khó xử sắc.

“Nếu Kim quản lí cũng chưa ý kiến, kia còn có cái gì vấn đề?” Tô Chỉ Nghiên hơi hơi nhíu hạ mày nói.

“Kim quản lí nói Hạ Vân Kiệt là Tô tổng ngươi đề cử, cho nên cảm thấy còn là cần ngươi……” Lâm Vi Tiến kiến rốt cục đem đề tài dẫn tới chính đề thượng, trong lòng mừng thầm, nhưng còn là giả bộ một bộ khó xử sắc nói.

“Hạ Vân Kiệt, ngươi nói ngươi muốn khai trừ là Hạ Vân Kiệt?” Tô Chỉ Nghiên thanh âm rồi đột nhiên cao lên. Nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới, chính hắn một biểu ca thật đúng là “Người tài ba” Đến đơn vị không vài ngày thế nhưng đã nghĩ đem phía sau màn đại lão bản cấp khai trừ điệu.

“Đúng, chính là hắn. Hạ Vân Kiệt công tác thái độ tản mạn, mới đến nhân lực tài nguyên bộ đi làm không bao lâu thời gian, xin phép thời gian luy kế đã muốn nửa tháng nhiều, như vậy viên chức không ra trừ hội ảnh hưởng những người khác công tác tính tích cực. Ta biết Hạ Vân Kiệt trước kia làm quá của ngươi tư nhân bảo tiêu, nhưng ta còn là hy vọng……” Lâm Vi Tiến kiến Tô Chỉ Nghiên phản ứng tựa hồ có chút vượt quá hắn suy nghĩ tượng lớn, trong lòng không khỏi âm thầm lộp bộp một chút, bất quá cừu hận, cùng với đối chính mình thân phận tự tin che mắt hắn sức phán đoán, hắn không chỉ có không có nghĩ lại, ngược lại tăng mạnh ngữ khí nói.

“Chẳng lẽ Kim Vũ Vi không nói cho ngươi, hắn xin phép ta là phê chuẩn quá sao? Chẳng lẽ bởi vì công nhân viên chức xin phép nhiều liền nhận định hắn công tác tản mạn, sau đó sẽ khai trừ? Đây là của ngươi nhân sự quản lý tư duy sao?” Tô Chỉ Nghiên hỏi, ngữ khí đã muốn có điểm không tốt.

Nói đùa, Hạ Vân Kiệt người nào? Hắn không chỉ có

riêng là Uy Đại công ty phía sau màn lão bản, còn là nàng Tô Chỉ Nghiên ân nhân cứu mạng, lại cứu toàn bộ Tô gia thoát ly nguy cơ đại ân nhân, đương nhiên còn là nàng Tô Chỉ Nghiên nhận định nam nhân, ai dám động hắn thì phải là động nàng Tô Chỉ Nghiên.

“Tô tổng ngươi đừng tức giận, ta chỉ là thực sự cầu thị mà thôi. Này Hạ Vân Kiệt xin phép nhiều là một nguyên nhân, nhưng hắn công tác thái độ cũng quả thật tản mạn, còn có hắn đối thượng cấp lãnh đạo cũng không tôn trọng.” Lâm Vi Tiến kiến Tô Chỉ Nghiên tựa hồ có điểm mất hứng, đành phải thêm mắm thêm muối nói. Hắn đương nhiên không chịu như vậy buông tha Hạ Vân Kiệt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 431 : Khai trừ

Muốn nói toàn bộ Uy Đại công ty tối hiểu biết Hạ Vân Kiệt chớ quá cho Tô Chỉ Nghiên, Lâm Vi Tiến muốn nói Hạ Vân Kiệt xin phép nhiều, Tô Chỉ Nghiên đổ còn có thể lý giải, bởi vì này là sự thật, nhưng muốn nói hắn công tác thái độ tản mạn, đối thượng cấp lãnh đạo không tôn trọng, Tô Chỉ Nghiên cho dù là dùng đầu ngón chân tưởng cũng biết khẳng định là vu hãm.

Lấy Hạ Vân Kiệt thân phận, nếu cam tâm lựa chọn làm bình thường viên chức, hắn hội tản mạn lãn công? Hắn hội vô duyên vô cớ đối lãnh đạo không tôn trọng? Hoàn toàn tương phản, hắn chỉ biết làm được so với người khác rất tốt. Dùng bảo an Đào Khai Sơn từng nói qua một câu đến hình dung, vàng chính là vàng, vô luận tới nơi nào đều đã sáng lên. Hạ Vân Kiệt chính là người như vậy, hắn nếu lựa chọn làm một bình thường viên chức, kia hắn sẽ là một xuất sắc viên chức mà tuyệt không hội cho phép chính mình trở thành một rác rưởi viên chức làm cho này khác viên công chán ghét.

“Ngươi không cần tái giải thích, nói thẳng đi, hắn làm sao chọc giận ngươi mất hứng ? Ngươi muốn khai trừ hắn.” Tô Chỉ Nghiên mặt lạnh lùng hỏi, ngữ khí đã muốn bắt đầu trở nên lạnh như băng.

“Tô tổng ngươi lời này là cái gì ý tứ? Ngươi cảm thấy ta như là người quan báo tư thù sao?” Lâm Vi Tiến nghe vậy ẩn ẩn cảm thấy một tia không ổn, nhưng còn là mạnh miệng nói, hắn đương nhiên sẽ không thừa nhận chính mình là quan báo tư thù.

“Kia chẳng lẽ còn là Hạ Vân Kiệt thật sự tản mạn lãn công, không tôn kính lãnh đạo bất thành?” Tô Chỉ Nghiên khóe miệng gợi lên một chút cười lạnh nói:“Được rồi, biểu ca, ngươi làm cho ta thực thất vọng,

của ngươi phó tổng thực tập kì đã xong, xem ở cậu mặt mũi, chính ngươi viết một phong thư từ chức đi, nếu chờ ta thông tri Kim Vũ Vi cho ngươi công việc khai trừ chức vụ thủ tục, ngươi hội thật mất mặt."

Công ty sở hữu thông báo tuyển dụng nhân viên đều có thực tập kì, mặc kệ là bình thường viên chức còn là cao tầng quản lý giả, Lâm Vi Tiến cũng không ngoại lệ. Lúc này hắn còn ở thực tập kì, ở thực tập kì, công ty có quyền gì thời điểm giải trừ hợp đồng lao động.

"Tô Chỉ Nghiên, ngươi đây là cái gì ý tứ? Cho dù ta quan báo tư thù, chẳng lẽ liền bởi vì Hạ Vân Kiệt như vậy một nho nhỏ viên chức, ngươi sẽ khai trừ ta sao? Đừng quên, ta nói như thế nào cũng là của ngươi biểu ca!" Lâm Vi Tiến nằm mơ cũng không nghĩ tới tình thế chuyển tiếp đột ngột, Tô Chỉ Nghiên muốn khai trừ thế nhưng không phải Hạ Vân Kiệt ngược lại là hắn, không khỏi sắc mặt đại biến nói.

"Liền bởi vì ngươi là ta biểu ca, ta mới cho ngươi này mặt mũi, cho ngươi chính mình viết thư từ chức." Tô Chỉ Nghiên không chút khách khí nói.

Tô Chỉ Nghiên là nữ cường nhân, này cũng nhất định của nàng tính cách có nàng cường thế cùng nhận định sự tình sẽ không hồi đầu quật cường một mặt. Lâm Vi Tiến tuy rằng là nàng biểu ca, nhưng hắn thế nhưng lấy việc công làm việc tư, nói xấu người thế nhưng nói xấu đến Hạ Vân Kiệt trên người, này đã muốn làm cho Tô Chỉ Nghiên đối vị này biểu ca sinh ra cực kì chán ghét tâm lý. Nếu không phải lo lắng đến cậu cùng mẫu thân mặt mũi, chỉ sợ hiện tại nàng ngay cả nói chuyện đều lười cùng Lâm Vi Tiến giảng.

"Vì cái gì? Hắn bất quá chính là tiểu viên chức!" Gặp Tô Chỉ Nghiên căn bản không có thương lượng đường sống, xem chính mình ánh mắt cũng tràn ngập lạnh như

băng vô tình, Lâm Vi Tiến trăm tư không thể này giải đồng thời, trong lòng càng nhiều là bất bình hành. Gặp Lâm Vi Tiến phía sau thế nhưng còn không chịu phục cắn định Hạ Vân Kiệt là tiểu viên chức, Tô Chỉ Nghiên sắc mặt không khỏi càng phát ra rét lạnh nói:“Như thế nào chẳng lẽ liền bởi vì hắn là tiểu viên chức, ngươi là có thể tùy tiện nói xấu sao? Lâm Vi Tiến ngươi hiện tại đã muốn làm cho ta cảm thấy chán ghét !” Nói xong Tô Chỉ Nghiên trực tiếp cầm lấy trên chủ bàn điện thoại làm cho nhân lực tài nguyên bộ Kim Vũ Vi gọi đi qua.

Điện thoại cơ có điện báo biểu hiện màn hình, đang ngồi ở trong văn phòng một mình một người bởi vì Hạ Vân Kiệt mà sững sờ Kim Vũ Vi gặp là lão tổng văn phòng điện thoại, mặt đẹp không khỏi đổi đổi, nàng biết Tô Chỉ Nghiên gọi điện thoại lại đây khẳng định là vì Hạ Vân Kiệt sự tình.

“Tô tổng, ngài hảo.” Trong lòng âm thầm bất đắc dĩ thở dài một hơi, Kim Vũ Vi tiếp nổi lên điện thoại.

“Ngươi hảo Kim quản lí, Lâm Vi Tiến phó tổng giám đốc đã muốn không thích hợp ở chúng ta đơn vị công tác, đợi lát nữa ngươi cấp Lâm Vi Tiến công việc một chút giải trừ lao động hợp đồng sự nghi.” Điện thoại mặt khác một đầu, Tô Chỉ Nghiên không mang theo một tia cảm tình sắc thái đối Kim Vũ Vi hạ mệnh lệnh nói.

“Hảo, ta chờ một lát liền cấp Hạ Vân…… A, ngài, ngài là nói Lâm Vi Tiến phó tổng giám đốc?” Kim Vũ Vi bởi vì trong lòng đã muốn vào trước là chủ cho rằng là Hạ Vân Kiệt, cho nên nghe vậy theo bản năng nhắc tới Hạ Vân Kiệt, bất quá nói đến một nửa sau mới đột nhiên hồi quá ý đến, Tô tổng vừa rồi nói muốn khai trừ người là Lâm Vi Tiến phó tổng giám đốc mà không phải Hạ Vân Kiệt, trong lúc nhất thời còn tưởng rằng chính mình nghe lầm, khiếp sợ nói chuyện đều trở nên có chút bất lợi tác đứng lên.

“Ta nói còn chưa đủ rõ ràng sao? Ngươi cấp Lâm Vi Tiến công việc một chút giải trừ lao động hợp đồng công việc.” Tô Chỉ Nghiên tăng mạnh ngữ khí nói.

“Rõ ràng, rõ ràng.” Kim Vũ Vi lúc này cuối cùng xác nhận không có lầm, không khỏi mừng rỡ như điên nói, mà điện thoại mặt khác một đầu, Tô tổng trong văn phòng, Lâm Vi Tiến kiến Tô Chỉ Nghiên một chút cũng không nể tình, thế nhưng trực tiếp làm cho nhân lực tài nguyên bộ gọi điện thoại, tức giận đến sắc mặt trong chốc lát xanh một hồi trắng, cuối cùng hoắc mắt đứng lên, thở phì phì ly khai lão tổng văn phòng.

Làm Lâm Vi Tiến thở phì phì rời đi lão tổng văn phòng khi, Kim Vũ Vi lại vẻ mặt vui cười mở ra cửa phòng làm việc, hướng La Thu Bình nói:“Thu Bình bắt tay đầu một bộ phận một lần nữa chuyển cấp Vân Kiệt đến làm.”

“Vì cái gì? A! Vân Kiệt sẽ không bị khai trừ rồi?” La Thu Bình đầu tiên là khó hiểu, tiếp theo đột nhiên kinh hỉ nói.

“Sẽ không, bị khai trừ có khác một thân.” Tâm tình tốt Kim Vũ Vi cười ha ha bán nổi lên quan tử.

“Bị khai trừ có khác một thân? Ai nha? Tổng không có khả năng là Lâm Vi Tiến đi?” Suất Chân nghe nói Hạ Vân Kiệt sẽ không bị khai trừ, tâm tình tự nhiên cũng là tốt, lá gan cũng lớn không ít, thế nhưng bật thốt lên khai nổi lên Lâm Vi Tiến Lâm phó tổng vui đùa.

“Ngươi liền nằm mộng đi! Lâm Vi Tiến như thế nào sẽ bị khai trừ đâu, hắn nhưng là phó tổng giám đốc, nhưng lại cùng Tô tổng là bà con quan hệ đâu!” Những người khác nghe vậy ào ào xem thường nói dù sao chỉ cần Hạ Vân Kiệt không bị khai trừ, đối với những người khác bị khai trừ, các nàng tương đối mà nói sẽ không như vậy để ý.

“Suất Chân không phải đang nằm mơ, thật là lâm phó tổng bị khai trừ rồi. Vừa rồi Tô tổng gọi cho ta điện thoại.” Kim Vũ Vi cười nói, nói chuyện khi dùng khác thường ánh mắt nhìn về phía Hạ Vân Kiệt. Muốn nói Lâm Vi Tiến bị khai trừ cùng Hạ Vân Kiệt không có gì quan hệ, Kim Vũ Vi không tin, nhưng muốn nói Tô tổng liền vì một gã bình thường viên chức đem Lâm Vi Tiến vị này bà con phó tổng cấp khai trừ rồi, Kim Vũ Vi cảm thấy này lại nói nhảm mà thôi. Kim Vũ Vi vừa dứt lời mới hạ xuống, toàn bộ văn phòng nhất thời trở nên im ắng một mảnh, mọi người cũng đều giống Kim Vũ Vi giống nhau, dùng khác thường ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt. Lâm Vi Tiến sớm không khai trừ trễ không ra trừ, lại cứ ở phía sau bị khai trừ, các nàng trong lòng đương nhiên theo bản năng cho rằng chuyện này cùng Hạ Vân Kiệt có quan hệ, nhưng là làm các nàng nhìn tuổi còn trẻ, trừ bộ dạng hơi chút suất khí ánh mặt trời một ít, cũng rốt cuộc nhìn không ra có cái gì đặc biệt Hạ Vân Kiệt, lại cảm thấy ý nghĩ của chính mình rất là hoang đường buồn cười.

Tô tổng lại như thế nào khả năng bởi vì Hạ Vân Kiệt mà khai trừ Lâm Vi Tiến đâu? Chẳng lẽ coi nàng thân phận còn có thể thích thượng Hạ Vân Kiệt bất thành?

“Để làm chi đều như vậy nhìn ta? Các ngươi sẽ không tưởng ta hướng Tô tổng đâm thọc, sau đó Tô tổng đem Lâm Vi Tiến khai trừ rồi đi?” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Thiết, cũng không soi soi gương? Ngươi thực nghĩ đến chính mình rất tuấn tú sao? Suất có thể làm cho Tô tổng bởi vì ngươi đem Lâm Vi Tiến cấp khai trừ rồi?” Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, Suất Chân không khỏi hoàn toàn bừng tỉnh, lập tức xem thường khinh thường nói, những người khác cũng tất cả đều ào ào hướng Hạ Vân Kiệt phao xem thường, sau đó lại khanh khách đều nở nụ cười.

Trong lúc nhất thời toàn bộ văn phòng tràn ngập tiếng hoan hô truyện cười, mà Hạ Vân Kiệt cảm giác được cũng là nồng đậm ấm áp.

Phó tổng bị công ty khai trừ là một đại sự, rất nhanh chuyện này liền truyền khắp toàn bộ công ty, mà theo Lâm phó tổng rơi đài, công nhân viên chức đối hắn bình luận cũng tựu ít đi rất nhiều cố kỵ, vì thế rất nhiều có liên quan hắn phản đối tin tức cũng rất nhanh truyền khắp công ty, tỷ như Lâm Vi Tiến tăng tốc độ dọa đến lão nhân bị Hạ Vân Kiệt quát bảo ngưng lại sự tình, tỷ như hắn quấy rầy nữ cấp dưới, đối viên công yêu cầu hà khắc đằng đằng, mà mấy tin tức này ở Tô tổng cố ý hỏi đến hạ, từ Tô tổng trợ lý miệng cũng truyền đến Tô Chỉ Nghiên trong tai.

Tô Chỉ Nghiên là người thông minh, rất nhanh liền theo này đó tin tức hiểu được vì cái gì Lâm Vi Tiến muốn khai trừ Hạ Vân Kiệt, trong lòng đối vị này biểu ca lại càng phát chán ghét. Đồng thời cũng âm thầm may mắn Hạ Vân Kiệt tính tình tốt, liền đem chuyện này lưu cho chính mình xử lý, bằng không lấy hắn bản sự một khi thực tức giận, hắn biểu ca chỉ sợ cũng xa xa không chỉ bị khai trừ đơn giản như vậy. Chỉ tiếc, Lâm Vi Tiến cũng không nghĩ như vậy. Tô Chỉ Nghiên không để ý thân tình lạnh lùng cử chỉ, làm cho hắn thẹn quá thành giận dưới thế nhưng chạy về nhà đưa đến chính mình phụ thân Lâm Thiện Phương, sau đó tìm tới Tô gia cáo khởi trạng đến.

“Chỉ Nghiên đứa nhỏ này làm việc tình có đôi khi là có vẻ cấp tiến, không chấp nhận được nửa điểm hạt cát, cho dù ta này phụ thân trong lời nói nàng có đôi khi cũng muốn phản bác, chút mặt mũi không cho. Hiện tại Uy Đại công ty chính là bởi vì của nàng duyên cớ mà thoát ly Uy Thịnh tập đoàn, hiện tại ngay cả ta cũng chưa quyền đối nàng công ty quản lý nói ba nói bốn. Như vậy đi, ta cấp Chỉ Nghiên đánh cái điện thoại, hỏi một chút

nàng đến tột cùng là vì cái gì, thực không được khiến cho Vi Tiến đi tập đoàn công ty đến đi làm đi.” Dù sao cũng là đại cữu tử con trai, Tô Duy Tín tuy rằng tin tưởng nữ nhi sẽ không cố tình gây sự khai trừ Lâm Vi Tiến, nhưng còn là hảo ngôn hảo ngữ giải thích trấn an nói. Nói xong Tô Duy Tín liền cầm lấy điện thoại cấp nữ nhi gọi điện thoại, mà Lâm Vi Tiến cùng hắn phụ thân chung quy là có cầu cùng Tô gia, nói sau Tô Duy Tín cũng nói có thể cho Lâm Vi Tiến vào tập đoàn công ty đi làm, cho nên phụ tử hai gặp Tô Duy Tín cầm lấy điện thoại, cũng sẽ không tái hé răng.

“Ba, Lâm Vi Tiến vào nhà chúng ta cáo trạng ?” Điện thoại nhất tiếp đứng lên, Tô Duy Tín chợt nghe đến nữ nhi khinh thường thanh âm.

Tô Duy Tín mắt lé nhìn Lâm Thiện Phương phụ tử liếc mắt một cái, từ chối cho ý kiến “Ân” một tiếng, sau đó hỏi:“Là chuyện gì xảy ra? Phía trước không đều hảo hảo sao?”

“Lâm Vi Tiến nhân phẩm không được, ba, chuyện này ngươi cùng mụ mụ cũng không muốn xen vào, cũng không nếu lưu hắn, đây là chính hắn tìm. Người ta không cùng hắn so đo, chính là khai trừ hắn xem như thực cho ta mặt mũi.” Tô Chỉ Nghiên thực rõ ràng nói.

“Người ta? Chẳng lẽ là……” Tô Duy Tín tư duy xoay chuyển rất nhanh, nữ nhi như vậy vừa nói, hắn lập tức nghĩ tới trước trận nữ nhi kia thần bí bằng hữu, nếu không lại cái nào người lực ảnh hưởng có lớn như vậy, không chỉ có chính nàng khai trừ rồi Lâm Vi Tiến, thậm chí còn trực tiếp yêu cầu ngay cả Uy Thịnh tập đoàn bên này cũng không muốn thu lưu Lâm Vi Tiến.

“Đúng vậy, chuyện này ngươi cùng mẹ cũng không muốn xen vào.” Tô Chỉ Nghiên hồi đáp.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 432 : Bệnh tình nguy kịch

“Xuy!” Gặp quả thực bị chính mình đoán trúng, Tô Duy Tín không khỏi mãnh hút một ngụm lãnh khí. Dù là lấy Tô Duy Tín giá trị con người địa vị, đến bây giờ hắn nhất tưởng khởi nữ nhi vị kia thần bí bằng hữu, trong lòng còn là tồn không cách nào hình dung kính sợ. Bởi vì người kia thật sự quá cường đại, chỉ dựa vào một cái mặt mũi, ở ngắn ngủn thời gian nội làm cho cả nước các nơi, thậm chí hải ngoại Hoa nhân cự thương không có gì điều kiện cho hắn gom góp nhiều 10 tỷ, thậm chí còn sợ hắn không cần dường như.

Đương nhiên trừ bỏ kính sợ, Tô Duy Tín đối người kia còn tràn ngập cảm kích. Bởi vì không có hắn, hắn Tô Duy Tín, Tô gia vốn không có hôm nay!

“Đi, ta đã biết.” Khiếp sợ qua đi, Tô Duy Tín sẽ thấy cũng không có gì muốn xen vào Lâm Vi Tiến sự tình tâm tư.

“Cảm ơn ngươi, Kiệt ca.” Một cái rất tiểu tư tư tưởng nhà ăn, Tô Chỉ Nghiên đem di động thả lại túi xách, sau đó hướng Hạ Vân Kiệt cảm kích nói.

“Để làm chi cảm ơn ta?” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Biết rõ còn cố hỏi!” Tô Chỉ Nghiên tiếu mâu quyến rũ trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói:“Đương nhiên là cảm ơn ngươi xem ở của ta mặt mũi, không có tự mình ra tay đối phó ta vị kia không không chịu thua kém biểu ca a.”

“Ngươi cảm thấy hắn đáng giá ta tự mình ra tay đối phó sao?” Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng chuyển động trong tay chén rượu vang đỏ cười hỏi.

“Trang điểm!” Tô Chỉ Nghiên lại lần nữa quyến rũ trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó ngữ khí vừa chuyển nói:“Dù sao mặc kệ nói như thế nào, ta muốn cảm ơn ngươi.”

Nói xong Tô Chỉ Nghiên cũng học Hạ Vân Kiệt giống nhau tao nhã vòng vo hạ rượu vang đỏ chén, sau đó giơ lên chén cùng hắn nhẹ nhàng huých một chút, nhấp một ngụm sau hỏi:“Nga, đúng rồi, ngươi chuẩn bị khi nào thì ăn của ta thần tượng?”

Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới Tô Chỉ Nghiên hội đột nhiên nhắc tới chuyện này, chuẩn bị không kịp dưới thiếu chút nữa sẽ bị rượu vang đỏ cấp sặc, che miệng che dấu ho khan.

Lần trước từ thiện vũ hội, nhất thời xúc động hạ, ngày đó buổi tối Hạ Vân Kiệt thiếu chút nữa sẽ cùng Chung Dương Dĩnh đã xảy ra quan hệ, sau lại bởi vì cương thi sự tình, cuối cùng còn là nửa đường mà dừng.

Lần đó sau, Hạ Vân Kiệt luôn luôn tại trốn tránh chuyện này, cũng tận lực khống chế chính mình không thèm nghĩ nữa chuyện này, không nghĩ tới Tô Chỉ Nghiên lại đột nhiên lại lần nữa nhắc tới.

“Khụ cái gì khụ, Chung tỷ hiện tại không chỉ có là của ta thần tượng còn là của ta bạn tốt. Ngày đó buổi tối ôm Chung tỷ khiêu vũ khi làm sự tình, đừng cho là ta không thấy được, như thế nào có lá gan sờ Chung tỷ mông, sẽ không lá gan tái kiến nàng sao?” Tô Chỉ Nghiên gặp chính mình nhắc tới khởi Chung Dương Dĩnh, Hạ Vân Kiệt liền che miệng ho khan, nhịn không được trêu chọc nói, một đôi mắt đẹp nhìn Hạ Vân Kiệt tràn ngập ý cười cùng bỡn cợt.

“Đừng hạt nói bậy!” Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên càng nói càng kỳ cục, nhịn không được trừng mắt nói,

trong lòng lại càng phát ra chột dạ. Bởi vì ngày đó buổi tối hắn quả thật sờ soạng Chung tỷ mông, không chỉ có Chung tỷ sờ soạng, liền ngay cả trước mắt vị này mỹ nữ lão tổng hắn cũng sờ soạng.

“Thiết, ta mới không nói bừa, là ngươi chính mình chột dạ. Tính, ta mới lười quản ngươi sự tình, bất quá Chung tỷ mỗi lần theo ta cùng một chỗ lão yêu nhắc tới ngươi, ta thế này mới hảo tâm nhắc nhở ngươi một chút. Hơn nữa ngươi cũng biết, Chung tỷ hiện tại như vậy có tiền, hơn nữa lại là xinh đẹp độc thân nữ tính, đối nàng như hổ rình mồi rất nhiều người!” Tô Chỉ Nghiên trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

Hạ Vân Kiệt đương nhiên biết giống Chung Dương Dĩnh như vậy nữ nhân, có rất nhiều nam nhân đối nàng như hổ rình mồi, hận không thể đến cá nhân tài hai, khả vấn đề là hắn thật sự có thể không chỗ nào cố kỵ đem nàng cũng ôm vào lòng sao? Nghĩ vậy, Hạ Vân Kiệt cười khổ bưng lên chén rượu liên can mà tẫn. Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt chính là uống rượu không có trả lời, nhìn hắn ánh mắt lóe ra sinh huy lộ ra tình yêu.

Tuy rằng nàng có thể nhận Hạ Vân Kiệt giống A Cập Á tù trưởng giống nhau có được nhiều nữ nhân, nhưng nàng cũng không có thể nhận hắn không hề tiết chế lạm tình. Tựa như hiện tại đầu năm nay không ít có tiền có quyền nam nhân giống nhau, có lão bà có nhị nãi, tiểu tam còn chưa đủ, còn muốn biện pháp đi bên ngoài săn diễm, chỉ cần là xinh đẹp nữ nhân đã nghĩ thượng, mà Hạ Vân Kiệt hiển nhiên không phải. Chẳng sợ hắn có được cực kì cường đại năng lực, chẳng sợ xinh đẹp nữ nhân chủ động yêu thương nhung nhớ.

Thời gian cực nhanh, đảo mắt tiến nhập giữa hè. Trầm Lệ Đề tham gia huấn luyện cũng mau gần ba tháng, tiếp qua tuần lễ sẽ hồi Giang Châu thị.

Trong khoảng thời gian này Hạ Vân Kiệt như trước thượng hắn ban, quá hắn người thường bình thường mà bình tĩnh cuộc sống, nhưng mà trong khoảng thời gian này Hong Kong hào môn Ngô gia lại phi thường không bình tĩnh, nhất là Ngô gia đại thiếu Ngô Xương Vũ cùng đại thiếu nãi nãi Phùng Nghị Khiết quá càng không bình tĩnh.

Bởi vì ngay tại nửa tháng trước, Ngô Xương Vũ phụ thân đột nhiên sốt cao không lùi, không vài ngày hắn mẫu thân cũng đồng dạng phát bệnh, sốt cao không lùi. Kinh kiểm tra là không rõ bệnh độc cuốn hút khiến cho, kinh chất kháng sinh truyền dịch trị liệu không chỉ có không có chuyển tốt dấu hiệu, hơn nữa gần nhất lại xuất hiện trọng chứng viêm phổi, khó thở, ngẫu có ho ra máu bệnh trạng.

“Ngô tiên sinh, Ngô thái thái, tuy rằng chúng ta hội hết mọi cố gắng trị liệu Ngô lão tiên sinh cùng Ngô lão thái thái bệnh, nhưng bởi vì bọn họ tuổi tác đã cao, thân thể các phương diện cơ năng không bằng người trẻ tuổi, hơn nữa bệnh tình tăng thêm duyên cớ, bọn họ thân thể nhiều khí quan đã muốn xuất hiện suy kiệt tình huống, cho nên chúng ta đề nghị các ngươi làm tốt tối phá hư tính.” Hong Kong mỗ gia tốt nhất tư nhân bệnh viện, thầy thuốc trong văn phòng, phụ trách trị liệu Ngô Xương Vũ cha mẹ thân tật bệnh thầy thuốc biểu tình trầm trọng đối Ngô Xương Vũ vợ chồng nói.

“Triệu thầy thuốc, các ngươi vẫn là chọn dùng Tây y phương pháp trị liệu, ngươi xem chọn dùng trung y có hay không khả năng sẽ có chuyển cơ? Ta thái thái phụ thân là đại lục một vị nổi tiếng lão trung y.” Ngô Xương Vũ nghe được thầy thuốc này thông cáo, trầm mặc một hồi lâu nhi, mới tâm tình trầm trọng hỏi.

Ngô Xương Vũ là trưởng tử, theo nhỏ cha mẹ thân đối hắn kỳ vọng liền lớn hơn một chút, dùng ở hắn trên

người tâm huyết cũng nhiều, cho nên Ngô Xương Vũ cùng cha mẹ thân cảm tình rất sâu. Tuy rằng nhân sinh chung quy có sinh lão bệnh tử một ngày, nhưng đột nhiên gian cha mẹ hai người đồng thời sinh bệnh, lâm vào nguy cơ, còn là làm cho Ngô Xương Vũ thâm chịu đả kích, trong lúc nhất thời rất khó nhận.

“Này ta cho rằng hy vọng không lớn, hơn nữa lấy Ngô lão tiên sinh cùng Ngô lão thái thái trước mắt trạng huống, tái mạo muội sửa dùng trung y trị liệu hội gia tăng rất nhiều không xác định nguy hiểm nhân tố.” Triệu thầy thuốc nghe vậy nghĩ nghĩ trả lời, tuy rằng hắn lời nói hồi thật sự uyển chuyển khách khí, trên thực tế đã muốn hay không định rồi trung y trị liệu khả năng tính.

“Xương Xũ, ta nghĩ tái phá hư cũng cứ như vậy, không bằng ta đánh cái điện thoại hỏi một chút ba ba đi. Ngươi vẫn sinh hoạt tại Hong Kong sau lại lại đi Mỹ quốc, không như thế nào tiếp xúc trung y, nhưng ta theo nhỏ ở ta ba bên người lớn lên, còn là kiến thức quá không ít trung y ở trị liệu nghi nan tạp chứng phương diện thần kỳ chỗ, làm cho ta ba ba lại đây xem một chút, hẳn là hội nhiều một đường hy vọng.” Phùng Nghị Khiết cũng không đồng ý Triệu thầy thuốc cách nói.

“Cũng tốt, ngươi cấp ba đánh cái điện thoại đi.” Ngô Xương Vũ gật gật đầu, sau đó chuyển hướng Triệu thầy thuốc nói:“Triệu thầy thuốc, đợi lát nữa phiền toái ngươi theo ta cha vợ giải thích một chút phụ mẫu ta thân bệnh tình, ta cha vợ là đại lục một khu nhà đại học trung y học viện về hưu viện trưởng, là một vị chân chính bác học, cùng dân gian bước đi phương lang trung không giống với, Tây y hắn cũng là biết một ít.”

“Nếu Ngô tiên sinh cùng Ngô thái thái kiên trì, ta tôn trọng các ngươi ý kiến, đợi lát nữa ta sẽ kể lại hướng ngài cha vợ giải thích.” Triệu thầy thuốc trong lòng tuy rằng không cho là đúng, nhưng ngại cho Ngô Xương Vũ

thân phận, còn là gật gật đầu khách khí trả lời.

Phùng Nghị Khiết gặp Triệu thầy thuốc gật đầu, liền cấp nàng phụ thân phùng văn bác bát đi điện thoại.

Điện thoại quay số sau, Phùng Nghị Khiết trực tiếp hỏi:“Ba, trung y phương diện đối trị liệu bệnh độc có phải hay không có cái gì lương phương?”

“Như thế nào đột nhiên hỏi vấn đề này ? Ta nhớ rõ các ngươi hai huynh đệ từ nhỏ liền chán ghét nghe thấy thảo dược mùi, chết sống không chịu theo ta học trung y, như thế nào nay đột nhiên có hứng thú ?” Phùng Văn Bác từ tìm được rồi Hạ Vân Kiệt vị này chưởng môn sư thúc sau, càng sống càng tuổi trẻ, hơn nữa con cháu hiếu thuận, gia đình sự nghiệp thịnh vượng, tâm tình vẫn đều phi thường tốt, gặp nữ nhi đột nhiên hỏi bệnh độc sự tình, cũng không có hướng thâm địa phương liên tưởng, mà là cười ha ha trêu ghẹo nói.

“Không phải, là ta công công bà bà sinh bệnh, bệnh thật sự nghiêm trọng, Tây y trị liệu trước mắt xem ra không có khởi gì tác dụng.” Phùng Nghị Khiết trả lời.

“Ngươi công công bà bà bị bệnh? Thực nghiêm trọng?” Phùng Văn Bác nghe vậy cả người không khỏi chấn động, bật thốt lên hỏi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 433 : Cầu cứu

“Đúng vậy, thực nghiêm trọng, sốt cao không lùi, có chút khí quan đã muốn xuất hiện suy kiệt tình huống, cụ thể ta làm cho phụ trách Triệu thầy thuốc cùng ngài giải thích, nhìn xem ngài có biện pháp gì hay không? Cũng mau chóng có thể đến Hong Kong một chuyến.” Phùng Nghị Khiết lại trả lời.

“Kia đi, ngươi đem điện thoại cấp Triệu thầy thuốc, từ hắn theo ta nói một chút cụ thể tình huống.” Phùng Băn Bác lúc này trong lòng nghĩ tới ngày đó gia đình liên hoan chưởng môn sư thúc tổ trước khi đi nói lời nói, bất quá lúc này hắn còn là cần hiểu biết một chút thân gia cụ thể bệnh tình.

Phùng Nghị Khiết đem di động chuyển giao cấp Triệu thầy thuốc, Triệu thầy thuốc chưa cùng Phùng Băn Bác khách sáo, dùng thầy thuốc chuyên nghiệp góc độ đem bệnh tình cùng Phùng Băn Bác kể lại giải thích một lần, trong lúc Phùng Băn Bác cũng hỏi một ít vấn đề.

Cái gọi là người thường xem náo nhiệt, trong nghề trông cửa nói, nguyên bản Triệu thầy thuốc có chút xem thường trung y, nhưng Phùng Băn Bác vấn đề vừa hỏi, hắn chỉ biết vị này lão trung y quả thật là tri thức uyên bác, toại hoàn toàn thu hồi khinh thị ý, cuối cùng cố ý hỏi:“Phùng thầy thuốc, ngươi xem có không có biện pháp chọn dùng trung tây y kết hợp biện pháp trị liệu?”

“Tuy rằng ta không có đích thân tới hiện trường, bất quá theo ngươi vừa rồi giảng thuật, hiển nhiên này bệnh độc phi thường khó giải quyết, hơn nữa đã muốn đối hai vị lão nhân thân thể tạo thành phi thường nghiêm trọng tổn hại, lấy của ta y thuật, ta cho rằng cho dù ta đi chỉ sợ cũng không có cách nào làm được so với các ngươi rất tốt, cho nên vấn đề của ngươi ta không có biện pháp trả

lời. Còn thỉnh Triệu thầy thuốc đem điện thoại chuyển giao cho nữ nhi của ta, ta cùng nàng nói vài câu.” Phùng Băn Bác nghĩ nghĩ thực sự cầu thị nói.

Tây y phát triển đến bây giờ đã muốn phi thường tiên tiến, Tây y không có biện pháp tật bệnh kỳ thật rất nhiều thời điểm trung y cũng không có biện pháp.

Phùng Băn Bác trả lời cũng không có ra ngoài Triệu thầy thuốc dự kiến, nghe vậy nói thanh tốt, sau đó đem di động chuyển cho Phùng Nghị Khiết.

“Ba, thế nào?” Phùng Nghị Khiết đối nàng phụ thân y thuật còn là có nhất định tin tưởng, nhất tiếp nhận điện thoại lập tức hỏi.

“Tây y ở bệnh độc nghiên cứu phương diện đã muốn phi thường tiên tiến, Hong Kong lại là có được thực tiên tiến chữa bệnh thiết bị cùng xuất sắc thầy thuốc phát đạt thành thị, nếu Triệu thầy thuốc bọn họ đều bó tay vô sách, ta chỉ sợ cũng không có rất tốt trị liệu thủ đoạn. Bất quá……” Phùng Băn Bác trả lời.

“Bất quá cái gì?” Vốn là thất vọng Phùng Nghị Khiết gặp phụ thân tựa hồ còn có biện pháp, trong mắt không khỏi dấy lên một tia hy vọng, vội vàng hỏi.

“Còn nhớ rõ sư thúc tổ sao?” Phùng Băn Bác hỏi.

“Sư thúc tổ? Ngươi nói là kia Hạ lão sư?” Phùng Nghị Khiết nao nao, sau đó đột nhiên nhớ tới vị kia tuổi trẻ sư thúc tổ.

“Hạ lão sư? Ai, đúng chính là Hạ lão sư, chẳng lẽ ngươi cùng Xương Vũ đến bây giờ còn không hiểu chưa?” Phùng Văn Bác nghe nữ nhi nói như vậy, biết ngày đó sau nữ nhi áp căn sẽ không sẽ đem vị này sư thúc tổ để ở trong lòng, cũng không có đối hắn trong lời nói khiến

cho coi trọng, không khỏi thở dài nói.

“Hiểu được? Hiểu được cái gì? A…… Ngươi là nói Hạ lão sư trước khi đi nói lời nói!” Phùng Nghị Khiết ngay từ đầu còn có điểm không rõ nàng phụ thân nói là có ý tứ gì, bất quá rất nhanh nàng rốt cục còn là nhớ tới Hạ Vân Kiệt trước khi đi nói trong lời nói, cả người lập tức ngây dại.

Phùng Nghị Khiết ở gọi điện khi, Ngô Xương Vũ ngay tại bên cạnh, làm Phùng Nghị Khiết nhắc tới Hạ lão sư trước khi đi nói lời nói khi, Ngô Xương Vũ đầu tiên là một trận nghi hoặc, lập tức lại cả người chấn động, cả người cũng đột nhiên ngây dại, trong mắt toát ra một tia hoảng sợ sắc.

“Trăm sự hiếu vì trước, có rảnh nhiều bồi bồi hai vị lão nhân.” Đây là lúc ấy Hạ Vân Kiệt rời đi trước nhắc tỉnh lời nói, lúc ấy hai người còn tâm tồn bất mãn, cho rằng Hạ Vân Kiệt nói lung tung nói, nay tái quay đầu lại tế một hồi ức, Phùng Nghị Khiết cùng Ngô Xương Vũ trái tim cũng không chịu khống chế nhanh hơn nhảy lên.

“Chẳng lẽ hắn thật sự theo chính mình tướng mạo đã sớm nhìn ra đến cha mẹ thân đại nạn buông xuống sao?” Hai người theo bản năng cho nhau liếc nhau, đều theo đối phương trong mắt thấy được nội tâm hoảng sợ.

“Ai, cuối cùng nghĩ tới! Lúc ấy ta và ngươi mẹ liền nhắc nhở quá các ngươi. Đáng tiếc các ngươi lại cho rằng sư thúc tổ rất tuổi trẻ, tổng cho rằng đó là lời nói vô căn cứ, đối hắn cũng không thậm tôn trọng. Bằng không hiện tại đổ có thể cầu sư thúc tổ hỗ trợ.” Gặp nữ nhi cuối cùng hồi tưởng khởi Hạ Vân Kiệt lời nói, Phùng Băn Bác lại tiếc hận thở dài nói.

“Ngài ý tứ là kia Hạ lão…… Ân, sư thúc tổ hắn có biện pháp trị ta công công bà bà bệnh?” Phùng Nghị Khiết

nghe vậy không khỏi kích động nói.

“Đó là đương nhiên. Ngươi Hạ sư thúc tổ là thần tiên bình thường nhân vật, đừng nói chính là chính là bệnh độc cho dù ngươi công công bà bà chỉ còn lại có một hơi, hắn đều có thể đem bọn họ cấp cứu sống.” Phùng Băn Bác tràn ngập tự hào nói.

“Kia mau mời sư thúc tổ đến một chuyến Hong Kong đi” Nếu đổi cái thời gian phụ thân nói như vậy, Phùng Nghị Khiết phỏng chừng không lớn hội tin tưởng, nhưng nhất tưởng khởi Hạ Vân Kiệt lời tiên đoán, hơn nữa nay cũng là cùng đường, cho nên Phùng Băn Bác như vậy vừa nói, Phùng Nghị Khiết cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền bật thốt lên nói.

“Kỳ cục, sư thúc tổ là cái gì thân phận? Ngươi nói thỉnh hắn đi một chuyến Hong Kong phải đi một chuyến Hong Kong sao?” Phùng Văn Bác nghe nữ nhi nói được thoải mái, không khỏi có chút cả giận nói.

“Ba, sự tình lần trước là chúng ta không đúng. Bất quá lần này là mạng người quan thiên, còn thỉnh ngài cần phải muốn thỉnh sư thúc tổ đến một chuyến Hong Kong. Chỉ cần sư thúc tổ có thể đem công công bà bà cứu trở về đến, bao nhiêu chữa bệnh phí dụng cũng không là vấn đề.” Phùng Nghị Khiết gặp phụ thân tức giận, vội vàng sửa lời nói.

“Làm càn! Ngươi cho là thỉnh động ngươi sư thúc tổ là phí dụng vấn đề sao? Ngươi cho là tiền có thể sai sử ngươi sư thúc tổ sao? Ngươi đem ngươi sư thúc tổ xem thành người nào ? Thật sự là tức chết ta ” Phía trước lời nói Phùng Băn Bác nghe được còn thật là dễ nghe, đang nghĩ tới vì thân gia như thế nào cũng chỉ có thể dày mặt cầu một chút chưởng môn sư thúc, nhưng mặt sau nữ nhi thế nhưng nhắc tới tiền, làm cho Phùng Băn Bác không khỏi tức giận đến mắng đứng lên.

Này quả thực là đối chưởng môn sư thúc tiết độc !

“Ba, ngài bớt giận, chuyện này là chúng ta không đúng. Như vậy ta lập tức tự mình bay đi Giang Châu thị, phiền toái ngài đến lúc đó có thể giúp ta dẫn tiến cấp Hạ lão sư, ta hướng hắn xin lỗi cũng khẩn cầu hắn đến Hong Kong.” Phùng Băn Bác cùng Phùng Nghị Khiết đối thoại bên cạnh Ngô Xương Vũ đều nghe được, gặp cha vợ tức giận, nóng vội dưới đoạt lấy Phùng Nghị Khiết trong tay di động nói.

“Xương Vũ, ta đừng trách ta tức giận, cha mẹ ngươi thân sinh mệnh đe dọa ta cũng rất là sốt ruột cùng lo lắng. Ta tức giận trừ bỏ là vì các ngươi tự phụ cùng khinh thị, càng bởi vì sinh lão bệnh tử nãi quy luật tự nhiên, ta tuy rằng đối thiên đạo không hiểu, nhưng nếu sư thúc tổ theo ngươi tướng mạo sớm nhìn ra đến cha mẹ ngươi có kiếp nạn, hơn nữa cha mẹ ngươi như nay cũng quả thật hãm sâu nguy hiểm, có thể thấy được này không phải nhân lực có khả năng cứu lại, nếu thỉnh sư thúc tổ ra tay kỳ thật là cho hắn ra một nan đề, là có vi thiên đạo, mà các ngươi đến bây giờ không có nhận rõ vấn đề này, chỉ nghĩ đến tiền có thể giải quyết chuyện này, đây mới là tối không nên.” Con rể dù sao cũng là con rể, hơn nữa cha mẹ hắn cũng đang bị vây sinh mệnh đe dọa là lúc, gặp Ngô Xương Vũ tiếp điện thoại, Phùng Băn Bác ngữ khí dịu đi xuống dưới.

“Ba, ngươi như vậy nhất giải thích ta hiểu được. Bất quá cha mẹ chi ân đại như thiên, bất luận như thế nào ta cuối cùng muốn kính một chút hiếu đạo, đi cầu một chút sư thúc tổ.” Ngô Xương Vũ nghe vậy động tình nói.

“Kia đi, ngươi lập tức đến Giang Châu thị đi. Sư thúc tổ là người lòng mang nhân từ, nếu có thể cứu giúp, xem ở của ngươi hiếu tâm phía trên, hắn tất sẽ không cự tuyệt.” Dù sao cũng là con rể cha mẹ, cho dù biết rõ

nhân có sinh tử, nhưng chung quy không có biện pháp làm được ngồi xem mặc kệ.

Huống hồ thầy thuốc chức trách vốn là là cứu sống !

“Tốt, ta hiện tại liền bay đi Giang Châu.” Ngô Xương Vũ gặp cha vợ đáp ứng, kích động trả lời, trong mắt dấy lên một tia hy vọng, hi vọng cuối cùng !

Làm Ngô Xương Vũ cùng Phùng Nghị Khiết thừa phi cơ bay đến Giang Châu thị khi đã muốn là đèn rực rỡ mới lên ban đêm, khi bọn hắn bước vào Phùng Băn Bác ở Giang Châu đại học gia khi, Hạ Vân Kiệt đang ở nhà Phùng Băn Bác cùng bọn hắn cùng nhau cùng ăn bữa tối.

Đêm nay, Phùng Băn Bác cố ý mời Hạ Vân Kiệt đến hắn trong nhà đi ăn cơm, mục đích tự nhiên là tái rõ ràng bất quá.

Hạ Vân Kiệt người nào? Vừa đến nhà Phùng Băn Bác, nhìn thấy Phùng Băn Bác khi, hắn liền nhìn ra một ít manh mối. Nay gặp Ngô Xương Vũ cùng Phùng Nghị Khiết cảnh tượng vội vàng tiến vào, hơn nữa Ngô Xương Vũ nhật nguyệt giác cũng chính là cha mẹ cung ánh sáng màu cực kì ảm đạm, ít gặp sáng bóng, Hạ Vân Kiệt thế nào còn có thể không biết đã xảy ra sự tình gì, mày không khỏi nhíu lại.

“Sư thúc, thực xin lỗi, đêm nay mời ngài đến trong nhà dùng cơm, thật sự là có việc cầu ngài, còn thỉnh ngài không lấy làm phiền lòng.” Phùng Văn Bác xem Hạ Vân Kiệt mày nhăn lại đến, vội vàng cách bàn tiệc sắc sợ hãi nói.

“Xương Vũ cùng Nghị Khiết trước kia nhiều có bất kính, còn thỉnh sư thúc tổ thứ lỗi. Nay phụ mẫu ta bệnh nặng, sinh mệnh đe dọa, vạn vạn sư thúc tổ có thể cứu phụ

mẫu ta một mạng.” Làm Phùng Băn Bác mặt mang sợ hãi sắc cầu tình khi, Ngô Xương Vũ đã muốn lôi kéo Phùng Nghị Khiết tay “Phù phù” Một tiếng song song quỳ gối Hạ Vân Kiệt trước mặt, trong mắt hàm chứa lệ quang dập đầu khẩn cầu nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 434 : Bay đến Hong Kong

“Ta không phải các ngươi sư thúc tổ, đứng lên đi!” Hạ Vân Kiệt huy phất tay nói.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt không có nói rõ không cứu, nhưng những lời này lại tương đương với cự tuyệt.

Phùng Văn Bác nghe vậy sắc mặt khẽ biến, há mồm, cuối cùng còn là thành thành thật thật đóng lại. Chưởng môn chi lệnh lớn như trời, nếu hắn đã muốn cự tuyệt, hắn Phùng Văn Bác lại khởi khả lại mở miệng cầu tình.

Ngô Xương Vũ vợ chồng đồng dạng sắc mặt khẽ biến, nhưng hai người đều không có theo lời đứng dậy, như trước quỳ trên mặt đất, hơn nữa Ngô Xương Vũ lại đem đầu dập “Oành oành oành” Vang lên, thậm chí cái trán đều khái ra máu đến.

Hạ Vân Kiệt vốn là không phải cái vững tâm hạng người, lại có cảm cùng hai người hiếu tâm, đúng là vẫn còn động thương hại chi tâm, nói:“Muốn cứu ngươi cha mẹ cũng không khó, bất quá ngươi đáp ứng ta một điều kiện.”

“Chỉ cần có thể cứu phụ mẫu ta, mặc kệ điều kiện gì ta đều có thể đáp ứng.” Ngô Xương Vũ cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền hồi đáp.

“Tốt lắm, các ngươi vợ chồng đem sở hữu thuộc loại các ngươi tài sản quyên đi ra ngoài làm từ thiện sự nghiệp.” Hạ Vân Kiệt nói, hai mắt sáng ngời hữu thần nhìn chằm chằm hai người xem.

Ngô Xương Vũ không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt đưa ra là yêu cầu này, nao nao sau cũng không có lập tức trả lời, mà là đem ánh mắt chuyển hướng Phùng Nghị Khiết

nói:“Nghị Khiết, ta tánh mạng là ta cha mẹ sở cấp. Còn trẻ khi, gia cảnh bần hàn, cha mẹ thân vì chúng ta có thể ăn no mặc ấm, có thể đến trường đọc sách, một ngày làm vài phân công, sớm dậy khi trời còn tối, mới có nay chúng ta Ngô gia thịnh vượng ngăn nắp. Nay sư thúc tổ đưa ra như vậy yêu cầu, ta cầu ngươi có thể đáp ứng, ngươi yên tâm, chúng ta còn có thể từ đầu……”

“Cha mẹ ngươi cũng là phụ mẫu ta, hơn nữa ba mẹ nếu có thể đại nạn không chết chúng ta cũng nên làm việc thiện cảm ơn.” Phùng Nghị Khiết không đợi trượng phu đem nói cho hết lời, liền đánh gãy hắn, vẻ mặt kiên định nói.

“Cảm ơn!” Ngô Xương Vũ tràn ngập thâm tình thật sâu nhìn Phùng Nghị Khiết liếc mắt một cái, sau đó chuyển hướng Hạ Vân Kiệt nói:“Sư thúc tổ, vì cha mẹ, chúng ta nguyện ý quyên ra sở hữu chúng ta danh nghĩa……”

“Được rồi, đứng lên đi. Xem ở các ngươi hiếu tâm phân thượng, ta liền ra tay một hồi, các ngươi cũng không tất yếu toàn cúng, quyên ra một phần ba đi, về sau đem hàng năm tiền lời một phần ba đều lấy đến làm từ thiện sự nghiệp. Làm việc thiện cũng là tích đức, liền quyền làm hướng lão thiên gia mua các ngươi cha mẹ nhiều ra đến sống lâu đi!” Hạ Vân Kiệt gặp Ngô Xương Vũ vợ chồng đồng tâm, lại quả thật là người hiếu thuận, cũng là không muốn tái khó xử bọn họ, đem tay vung lên nói.

“Cảm ơn sư thúc tổ! Cảm ơn sư thúc tổ!” Ngô Xương Vũ cùng Phùng Nghị Khiết tự nhiên là luyến tiếc kia phân gia sản, đơn giản muốn cứu cha mẹ tánh mạng thế này mới bất đắc dĩ dứt bỏ, nay quanh co, chỉ cần quyên ra một phần ba, hai người tự nhiên vui sướng vạn phần, liên tục dập đầu cảm tạ, sau đó mới đứng dậy.

Nếu đã muốn đáp ứng ra tay, Hạ Vân Kiệt cũng là không muốn tái chần chờ, hai người đứng dậy, nhân tiện

nói:“Cứu người như cứu hoả, cha mẹ ngươi tuổi già nua, lại thân triền bệnh nặng, chỉ sợ thừa dịp phi cơ đi cũng không nhất định tới kịp. Ta thả hảo hảo tính một chút.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt tùy tay theo trên bàn cơm cầm lấy một cây cây tăm, làm cho Ngô Xương Vũ đem tay lại đây, ở tay hắn đầu ngón tay lấy một giọt máu, sau đó lại đem tùy thân mang theo quy xác đem ra, đem kia lấy máu giọt ở mặt trên, lại hỏi Ngô Xương Vũ hắn cha mẹ sinh nhật, liền bắt đầu vận chuyển Vu Môn độc môn tâm pháp suy tính hắn cha mẹ tình huống.

Này đẩy tính, Hạ Vân Kiệt không khỏi hoảng sợ, nguyên lai Ngô Xương Vũ cha mẹ thế nhưng khiêng bất quá đêm nay giờ Tuất, nói cách khác Ngô Xương Vũ cha mẹ sống lâu nhiều nhất cũng đi ra đêm nay chín giờ, mà nay đã muốn là chạng vạng bảy giờ rưỡi, này cũng ý nghĩa Ngô Xương Vũ cha mẹ nhiều nhất cũng chỉ còn lại một giờ rưỡi dương thọ.

“Trách không thể Ngô Xương Vũ nhật nguyệt giác một mảnh ảm đạm không ánh sáng, nguyên lai thời gian đã muốn là như thế gấp gáp.” Hạ Vân Kiệt trong lòng không khỏi âm thầm sốt ruột.

Người chết không thể sống lại, cho dù Hạ Vân Kiệt có thông thiên bản sự, Ngô Xương Vũ cha mẹ nếu đã chết, hắn cũng không có biện pháp đem bọn họ cứu sống lại đây. Nhưng là nếu đã muốn đáp ứng hạ, Hạ Vân Kiệt lại tuyệt không nguyện ý nuốt lời.

“Sư thúc, tình huống thế nào?” Gặp Hạ Vân Kiệt sắc mặt rất có điểm khó coi, Phùng Văn Bác thật cẩn thận hỏi.

“Tùy huống cực kì không ổn, chỉ sợ ai bất quá buổi tối chín giờ a!” Hạ Vân Kiệt cau mày trả lời.

“A!” Dù là Phùng Văn Bác đã muốn sống lớn như vậy mấy tuổi, cũng không biết nhìn theo bao nhiêu người mất đi, lúc này nghe vậy cũng nhịn không được thất thanh kinh hô, trong lòng tiếc hận đến cực điểm.

Chung quy là người định không bằng trời định, thật vất vả thỉnh động sư thúc, không nghĩ tới kết quả là lại bởi vì thời gian không kịp, cuối cùng còn là trốn bất quá này một kiếp nạn.

Ngô Xương Vũ vợ chồng hai nghe vậy cũng là sắc mặt đại biến, nhưng bọn hắn chung quy còn là không tin Hạ Vân Kiệt tướng thuật có như vậy tinh chuẩn, đương nhiên cũng không nguyện ý buông tha cho cuối cùng một đường hy vọng, rất nhanh Ngô Xương Vũ liền theo vẻ mặt tuyệt vọng trung phục hồi tinh thần lại, sốt ruột nói:“Sư thúc tổ, ta lập tức an bài chuyên cơ bay đi Hong Kong.”

“Đừng choáng váng đứa nhỏ, ngươi sư thúc tổ tính không bỏ sót tính, hắn nếu nói là buổi tối chín giờ, chính là buổi tối chín giờ. Hiện tại đã muốn là buổi tối bảy giờ rưỡi, nơi này chạy tới sân bay, tái theo sân bay cất cánh đều phải không sai biệt lắm một giờ, lại làm sao tới kịp a, ai!” Phùng Văn Bác vẻ mặt bi thương vỗ vỗ Ngô Xương Vũ bả vai, nói.

“Nhưng là……” Ngô Xương Vũ chung quy không có biện pháp giống Phùng Văn Bác giống nhau đối Hạ Vân Kiệt như vậy có tin tưởng, há miệng thở dốc vừa mở miệng, di động lại vang lên, gặp điện thoại là muội muội đánh tới, Ngô Xương Vũ sắc mặt không khỏi đại biến.

Ngô gia nam đinh rất thưa thớt, Ngô lão chỉ sinh Ngô Xương Vũ như vậy một con trai, còn lại hai cái đều là nữ nhi. Ngô Xương Vũ cùng Phùng Nghị Khiết tới rồi Giang Châu thị khi, bệnh viện bên kia tự nhiên từ Ngô Xương Vũ hai muội muội ở chăm sóc. Nay Ngô Xương Vũ muội

muội gọi điện thoại lại đây, hiển nhiên là tình huống có biến.

Ngô Xương Vũ vội vàng tiếp nổi lên điện thoại, điện thoại nhất tiếp đứng lên, Ngô Xương Vũ liền nghe được muội muội nghẹn ngào thanh âm:“Ca, nhanh lên gấp trở về đi, ba mẹ hai người hiện tại bệnh tình đột nhiên tăng thêm, trái tim suy kiệt lợi hại, thầy thuốc nói rất khả năng, rất khả năng……”

Câu nói kế tiếp, Ngô Xương Vũ muội muội sẽ thấy cũng không có biện pháp giảng đi xuống, mà Ngô Xương Vũ cũng đã hoàn toàn hiểu được, trong tay di động “Loảng xoảng” Một tiếng rơi xuống ở tại mặt đất, sau đó đột nhiên nâng tay thật mạnh đối với mặt mình bàng hung hăng đánh hai bàn tay.

“Ngươi để làm chi?” Phùng Nghị Khiết vội vàng bắt lấy trượng phu tay.

“Đều do ta, phía trước không có tin tưởng sư thúc tổ lời nói, nếu ta sớm một chút khiến cho coi trọng, cha mẹ sẽ không hội như vậy, đều là ta hại bọn họ.” Ngô Xương Vũ hai mắt rưng rưng, cực kì áy náy tự trách nói.

Gặp Ngô Xương Vũ như vậy áy náy tự trách, hai bên hai má đều bị chính mình bàn tay cấp đánh sưng lên, Hạ Vân Kiệt không khỏi cảm thấy một tia lòng chua xót nói:“Ngươi cũng đừng tự trách, thời gian tuy rằng gấp gáp, nhưng nếu ta đáp ứng ngươi, luôn sẽ không nuốt lời.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt đem ngón tay đặt ở miệng mình nhất cắn, máu tươi liền theo hắn ngón tay chảy đi ra.

“Sư thúc!” Gặp chưởng môn sư thúc thế nhưng đem chính mình ngón tay cắn nát, Phùng Văn Bác không khỏi hách nhất đại khiêu, vội vàng kêu lên.

“Không có việc gì, ngươi đừng nói chuyện!” Hạ Vân Kiệt phân phó một tiếng, sau đó hướng Ngô Xương Vũ cùng Phùng Nghị Khiết nói:“Vươn các ngươi tay, giang hai tay.”

Hai người nghe vậy tuy rằng đầy mình nghi hoặc, nhưng còn là theo lời đem tay thân đi ra ngoài.

Hạ Vân Kiệt thấy thế đem lưu có máu tươi ngón tay rất nhanh ở Ngô Xương Vũ bàn tay họa nổi lên một cái từ xưa ký hiệu, theo Hạ Vân Kiệt rất nhanh vẽ bùa, người Phùng gia người người trên mặt đều lộ ra kinh ngạc vạn phần biểu tình. Bởi vì theo Hạ Vân Kiệt rất nhanh vẽ bùa, Ngô Xương Vũ cả người thế nhưng dần dần trở nên vặn vẹo hư ảo đứng lên, cuối cùng thế nhưng tựa như điện ảnh diễn người ẩn hình giống nhau hoàn toàn biến mất ở tại bọn họ trong tầm mắt.

“Các ngươi như vậy nhìn ta làm gì?” Ngô Xương Vũ gặp người Phùng gia bao gồm hắn thê tử đều giống thấy quỷ giống nhau nhìn hắn, nhịn không được ngạc nhiên hỏi.

“Trời ạ, ta xem không thấy ngươi !” Phùng Nghị Khiết hét lên đứng lên.

“Nói bừa!” Ngô Xương Vũ thân là bị thi triển ẩn thân phù người lại có thể xem tới được chính mình.

“Thật sự, nhìn không tới ngươi !” Phùng Nghị Khiết vẻ mặt hoảng sợ nói.

“Không chỉ nói nói!” Hạ Vân Kiệt lại đánh gãy hai vợ chồng trao đổi, nắm lên Phùng Nghị Khiết tay ở nàng bàn tay tiếp tục họa khởi ẩn thân phù đến.

Hạ Vân Kiệt này nhất họa, Ngô Xương Vũ cũng rốt cục hiểu được đã xảy ra sự tình gì, hai cái tròng mắt trừng

tròn tròn, thiếu chút nữa sẽ điệu đi ra, bất quá Phùng Văn Bác đám người lại nhìn không tới.

“Tốt lắm, kéo chặt tay của ta, hiện tại chúng ta có thể đi rồi.” Hạ Vân Kiệt nói xong hai tay phân biệt cầm lấy Ngô Xương Vũ vợ chồng tay, nói một câu sau, lại đối Phùng Văn Bác người một nhà nói:“Văn Bác yên tâm, các ngươi thân gia không có việc gì, ta đi trước !”

Nói xong Hạ Vân Kiệt liền một tay cầm lấy một người hướng ngoài phòng bay đi qua.

“Trời ạ! Ta bay lên đến đây!” Phùng Nghị Khiết âm thanh kêu lên.

“Ngậm miệng, ngươi muốn cho người khác đều biết đến sao?” Hạ Vân Kiệt tức giận mắng, mà lúc này nhìn sư thúc tổ theo trong phòng bay ra đi, thân mình cũng đồng dạng dần dần biến mất Phùng Văn Bác người một nhà sớm đã ngốc như tượng đất.

Bọn họ cũng đều biết Hạ Vân Kiệt rất lợi hại, y thuật lại xuất thần nhập hóa, nhưng không nghĩ tới hắn thật sự có thể giống thần tiên giống nhau phi tường!

Làm Phùng Văn Bác người một nhà ngốc như tượng đất khi, Hạ Vân Kiệt đã muốn lôi kéo Ngô Xương Vũ vợ chồng tay bay lên Giang Châu thị trên không.

Phồn hoa đô thị ngọn đèn nhiều điểm, tựa như thiên thượng đầy sao nhiều điểm bình thường, Ngô Xương Vũ vợ chồng đã muốn phân không rõ ràng lắm chính mình hai người đến tột cùng là ở trong mộng còn là ở sự thật bên trong. Nhưng có một chút, bọn họ lại sâu biết bọn họ vị này sư thúc tổ thật là thần tiên, thần tiên sống!

Theo Giang Châu bay đi Hong Kong, ít nhất cần hai giờ đã ngoài, nhưng Hạ Vân Kiệt mang theo hai người ở

không trung nhanh như điện chớp, như u linh bình thường xẹt qua bầu trời đêm, bất quá nửa giờ liền bay đến Hong Kong trên không.

“Đây là Hong Kong !” Nhẹ nhàng đứng ở Hong Kong trên không, nhìn xuống phía dưới được xưng là “Đông Phương minh châu” phồn hoa đô thị, nhớ tới này một trăm nhiều năm qua nàng sở trải qua tang thương, lần đầu tiên bay đến Hong Kong Hạ Vân Kiệt tinh thần không khỏi có điểm hoảng hốt.

“Đúng vậy, sư thúc tổ, nơi này chính là Hong Kong. Ngươi xem phía dưới kia chính là Hong Kong đảo, nó mặt trên chính là Cửu Long, bên kia là tân giới……” Mặc dù có rất nhiều thứ ngồi hành khách, tư gia phi cơ, phi cơ trực thăng phi lâm quá Hong Kong trên không, nhưng giống hôm nay như vậy trực tiếp hư không đứng ở Hong Kong trên không, nhìn xuống Hong Kong Ngô Xương Vũ cũng là lần đầu tiên, hắn tinh thần đồng dạng có điểm hoảng hốt, bất quá hoảng hốt khi hắn lại không quên nhớ hướng Hạ Vân Kiệt giới thiệu Hong Kong.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 435 : Phòng cấp cứu

“Ân, không sai, quả thật không hổ là một tòa quốc tế đại đô thị!” Hạ Vân Kiệt một bên nghe Ngô Xương Vũ giới thiệu, một bên hướng Cửu Long bay đi.

Rất nhanh, hắn liền bay gần đến giờ Cửu Long một tòa bệnh viện trên không, sau đó mang theo Ngô Xương Vũ cùng Phùng Nghị Khiết hai người phi lạc bệnh viện phụ cận một cái không người góc.

“Đến bệnh viện.” Rớt xuống cùng sau, Hạ Vân Kiệt ở hai người bàn tay chỗ lau, hai người liền ở trong đêm đen hiện ra thân mình đến.

Hai người đều kinh ngạc nhìn nhìn đối phương, lại tò mò ở trên người sờ sờ, về phần Hạ Vân Kiệt như thế nào biết bọn họ cha mẹ ngay tại nhà này bệnh viện, bọn họ đổ chút không cảm thấy kinh ngạc.

Tương đối cho ẩn thân, tương đối cho đằng vân giá vũ, tương đối cho sao biết được nói bọn họ cha mẹ khi nào thì đại nạn tiến đến, biết bệnh viện ở nơi nào điểm này thật sự chẳng có gì lạ.

“Được rồi, còn muốn không cần cứu các ngươi cha mẹ ? Ta khả nói cho các ngươi, thời gian không nhiều lắm.” Hạ Vân Kiệt gặp hai người còn hãy còn ngạc nhiên xem chính mình tay chân, sờ chính mình quần áo, giống như trên người đột nhiên dài ra cái gì vậy dường như, không khỏi tức giận thúc giục nói.

Hạ Vân Kiệt như vậy nhất thúc giục, hai người thế này mới bừng tỉnh lại đây, vội vàng nói:“Sư thúc tổ bên này thỉnh.”

Nói xong Ngô Xương Vũ liền vội việc ở phía trước dẫn

đường, mà Phùng Nghị Khiết tắc thật cẩn thận cùng đi Hạ Vân Kiệt theo ở phía sau.

Trước khác nay khác, nay bọn họ vợ chồng hai đối Hạ Vân Kiệt sớm đã kính như thần minh.

Vào bệnh viện, Ngô Xương Vũ vợ chồng mang theo Hạ Vân Kiệt thẳng đến phòng cấp cứu.

Vừa mới đến phòng cấp cứu bên ngoài chợt nghe đến hành lang truyền đến nữ nhân rất nhỏ nức nở thanh, còn có nam nhân trấn an thanh.

“Ba mẹ thế nào ?” Tuy rằng đối Hạ Vân Kiệt hiện tại là 100% có tin tưởng, nhưng đẩy mở cửa, nhìn đến thân nhân nhóm bi thương dáng vẻ khẩn trương, Ngô Xương Vũ trái tim còn là kìm lòng không được bị mạnh thu lên, vội vàng tiến lên hỏi.

“Nghe nói đã muốn cơn sốc quá vài lần, thầy thuốc đang ở cực lực cứu giúp. Di, đại ca, ngươi không phải đã muốn thừa phi cơ hồi đại lục thỉnh cái gì cao nhân rồi sao? Như thế nào hiện tại sẽ ở Hong Kong?” Một vị thoạt nhìn tương đối ổn trọng nam tử đầu tiên là vẻ mặt lo lắng trả lời, tiếp theo đột nhiên lại vẻ mặt kinh ngạc hỏi. Vị này nam tử là Ngô Xương Vũ đại muội phu Trịnh Ý Chí, cũng là Hong Kong một phú hào, chính là so với Ngô gia đến kém không ít.

“Hiện tại không thời gian với ngươi giải thích này đó.” Ngô Xương Vũ vội vàng trở về một câu, sau đó xoay người cung kính hỏi Hạ Vân Kiệt:“Sư thúc tổ, hiện tại làm sao bây giờ?”

Dưới tình thế cấp bách, Ngô Xương Vũ cũng là ngay cả xưng hô đều đã quên sửa.

“Sư thúc tổ?” Không chỉ có Ngô Xương Vũ đại muội phu

Trịnh Ý Chí nhất thời mở to hai mắt nhìn, nghĩ đến chính mình nghe lầm, liền ngay cả nguyên bản ở nức nở Ngô gia nữ tử cũng tất cả đều đình chỉ nức nở, giật mình nhìn Hạ Vân Kiệt.

Ngô Xương Vũ nhưng là Ngô gia hiện tại trên thực tế người chưởng đà, trong tay chưởng quản sổ chục tỷ buôn bán đế quốc, là thật chính Hong Kong đại phú hào, ở Hong Kong thượng lưu xã hội có cực cao danh dự cùng địa vị, làm sao từng như vậy khiêm tốn quá, càng đừng nói đối phương gần chính là một người trẻ tuổi!

“Phụ thân ngươi tình huống có vẻ nguy cấp, trước cứu ngươi phụ thân đi. Trực tiếp đẩy cửa đi vào, không cần chậm trễ.” Cứu người như cứu hỏa, Hạ Vân Kiệt không để ý đến người khác kinh ngạc biểu tình, dùng chân thật đáng tin ngữ khí đối Ngô Xương Vũ nói.

“Không được! Vạn vạn không được! Bên trong đang ở cứu giúp đâu!” Nghe bị Ngô Xương Vũ xưng là “Sư thúc tổ” ý tứ dĩ nhiên là muốn trực tiếp đẩy cửa mà vào, đánh gãy cứu giúp, Trịnh Ý Chí đám người gấp đến độ liên tục xua tay nói.

Nói đùa, bên trong nhưng là đang ở cứu giúp, này vừa đánh nhiễu kia nhưng là mạng người quan thiên sự tình!

“Tốt!” Ngô Xương Vũ lại cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền gật gật đầu, sau đó sẽ đi đẩy cửa.

“Ca, ngươi điên rồi sao?” Còn lại người gặp Ngô Xương Vũ thế nhưng thật sự đi đẩy cửa, gấp đến độ vội vàng tiến lên giữ chặt hắn nói.

“Ta không điên, lập tức đẩy cửa đi vào, hết thảy hậu quả ta phụ trách.” Ngô Xương Vũ gặp người nhà cản lại hắn, không khỏi gấp đến độ thẳng trừng mắt nói.

“Nghe Xương Vũ, sư thúc tổ y thuật cao minh, khẳng định sẽ có biện pháp cứu ba ba.” Phùng Nghị Khiết cũng đi theo vội vàng nói.

Nhưng là chỉ bằng Ngô Xương Vũ vợ chồng này một hai câu, Ngô Xương Vũ người nhà lại như thế nào có thể tin tưởng đâu?

Cũng là, ngươi nói bên trong đang ở cứu giúp, nhưng lại là ở Hong Kong tốt nhất trong bệnh viện cứu giúp, thi hành cứu giúp cũng là Hong Kong tốt nhất thầy thuốc, đột nhiên đến một người trẻ tuổi thế nhưng nói muốn trực tiếp đi vào tham dự cứu giúp, ai dám tin tưởng?

Làm Ngô Xương Vũ người nhà ở tranh chấp khi, bệnh viện nhân viên công tác cũng tham dự tiến vào, bọn họ đương nhiên là không cho phép nhân ở cứu giúp bên ngoài khắc khẩu, lại càng không cho phép người mở ra phòng cấp cứu cửa.

Hạ Vân Kiệt biết ơn huống có điểm lộn xộn, không khỏi hơi hơi nhíu nhíu mày, sau đó âm thầm hơi hơi thả ra một tia vu lực, môn liền lặng yên không một tiếng động tự động mở ra, không đợi bên ngoài người phản ứng lại đây, Hạ Vân Kiệt đã muốn đi rồi đi vào, cũng đóng cửa lại.

Trong phòng cấp cứu, một vị gầy trơ cả xương lão nhân đang nằm ở trên giường bệnh, trên người cắm đầy các loại ống. Một vị mặc áo dài trắng thầy thuốc chính vẻ mặt khẩn trương đối hắn thi hành cứu giúp, hắn gặp đột nhiên có người xa lạ xông tới, quát mắng nói:“Nơi này là phòng cấp cứu, lập tức cho ta đem hắn đuổi ra đi!”

Kỳ thật không cần thầy thuốc phân phó, cứu giúp trong phòng nhân viên công tác khác nhìn đến Hạ Vân Kiệt tiến vào cũng đã muốn chuẩn bị đuổi hắn đi ra ngoài.

Bất quá cứu giúp thầy thuốc vừa dứt lời mới hạ xuống, không đợi nhân viên công tác khác tới kịp phó chư hành động, phụ trách cứu giúp thầy thuốc liền giật mình tròng mắt đều lồi đi ra. Bởi vì hắn nhìn đến kia đột nhiên xông tới xa lạ người trẻ tuổi chính là đem tay tùy ý vung lên, nhân viên công tác khác thế nhưng ào ào như trúng mê hồn dược giống nhau, chậm rãi ngã xuống mặt đất.

Không đợi phụ trách cứu giúp thầy thuốc theo này một màn trung bừng tỉnh lại đây, hắn vừa sợ khủng phát hiện, đối phương chính là ngón tay hướng chính mình hơi hơi câu một chút, chính mình thế nhưng liền hai chân cách mặt đất hướng hắn tung bay đi qua.

“Thần, thần tiên tha mạng, ta là thầy thuốc, ta là người tốt, ngài đừng giết ta!” Dù là phụ trách cứu giúp thầy thuốc hướng tới là kiên định thuyết vô thần giả, nhưng khi hắn cuối cùng đi vào Hạ Vân Kiệt trước mặt, cùng hắn mặt đối mặt khi cũng sợ tới mức cao thấp răng nanh run lên, liên tục cầu xin tha thứ.

“Ta biết ngươi là thầy thuốc, cũng biết ngươi là người tốt. Ta cũng vậy một gã thầy thuốc, ta lại đây muốn hỗ trợ cứu giúp vị này Ngô lão tiên sinh. Nhưng là hắn bệnh tình nguy cấp, điểm này ngươi hẳn là rất rõ ràng, cho nên ta không có biện pháp theo các ngươi nhất nhất giải thích rõ ràng, chỉ có thể thi triển điểm đặc thù thủ đoạn, điểm ấy còn mời ngươi có thể lượng giải.” Hạ Vân Kiệt mặt mang mỉm cười nói.

“Có thể, có thể, đương nhiên có thể!” Thầy thuốc đem đầu điểm cùng con gà con mổ thóc giống nhau.

Hắn dám nói không thể sao? Không gặp đối phương chính là bắt tay vung lên, liền nằm một đất. Ngón tay nhất câu, chính mình liền bay lên đến đây sao?

“Tốt lắm, phiền toái ngươi cùng bên ngoài nhân viên

công tác nói một chút, ta đem cùng ngươi cùng nhau tham dự cứu giúp công tác, bởi vì ta vừa rồi vào có vẻ đột nhiên.” Hạ Vân Kiệt nói.

Lúc này thầy thuốc đã muốn theo kinh hồn trung chậm rãi phục hồi tinh thần lại, đã muốn có điểm hiểu được đã xảy ra sự tình gì, nghe vậy vội vàng gật đầu nói:“Không thành vấn đề, ta cái này theo chân bọn họ lên tiếng kêu gọi.”

Nói xong thầy thuốc liền bước đi đến phòng cấp cứu cửa, mở ra cửa cùng bên ngoài đang do dự muốn hay không vào nhân viên công tác công đạo một phen.

Nếu phụ trách thầy thuốc công đạo, bên ngoài nhân viên công tác tự nhiên không có vấn đề, chỉ có Ngô Xương Vũ người nhà đều mãn đầu óc nghi hoặc, ào ào vây quanh Ngô Xương Vũ vợ chồng hỏi vị kia người trẻ tuổi sự tình.

Ngô Xương Vũ vợ chồng đều là người thông minh, cũng là không có miệng đầy nói bậy, chính là nói Hạ Vân Kiệt tuy rằng tuổi trẻ, nhưng y thuật lại phi thường cao minh, nhưng lại là Phùng Nghị Khiết phụ thân sư môn trưởng bối.

Trung y trọng sư môn truyền thừa, điểm ấy Trịnh Ý Chí đám người tự nhiên hiểu được, cho nên đối với cho Phùng Văn Bác có sư môn trưởng bối, điểm ấy bọn họ đều có thể lý giải cùng nhận, nhưng là như vậy tuổi trẻ sư môn trưởng bối, bọn họ lại thật sự rất khó lý giải nhận, đều cảm thấy phi thường khiếp sợ.

“Ca, vị này Hạ tiên sinh như vậy tuổi trẻ, hắn thực sự biện pháp cứu ba mẹ sao?” Ngô Xương Vũ đại muội ngô tú vân vẻ mặt nghi ngờ hỏi.

“Đúng rồi, trung y không phải càng già càng lợi hại sao?

Vạn nhất hắn nói hươu nói vượn, ngược lại chậm trễ……” Ngô Xương Vũ tiểu muội Ngô Tú Trân theo sát sau nói.

“Không cần nói lung tung nói!” Ngô Xương Vũ gặp chính mình tiểu muội thế nhưng hoài nghi Hạ Vân Kiệt hội nói hươu nói vượn, không khỏi hách nhất đại khiêu, vội vàng ngắt lời nói, sau đó ánh mắt có chút chột dạ hướng phòng cấp cứu đóng chặt cửa phòng nhìn thoáng qua.

Bên trong kia nhưng là có thể phi thiên độn địa thần tiên, vạn nhất lời này làm cho hắn nghe được kia còn rất cao!

“Ta cũng không nói lung tung……” Ngô Tú Trân là Ngô gia lão yêu, từ nhỏ được sủng ái, nay tuy rằng đã muốn gả làm vợ người, tuổi không nhỏ, nhưng tiểu thư tính tình lại còn không giảm năm đó, gặp chính mình chính là như vậy thuận miệng nghi ngờ một hai câu, ca ca thế nhưng liền chỉ trích nàng nói lung tung nói, lập tức liền không phục phản bác nói.

“Ta cho ngươi câm miệng!” Ngô Xương Vũ gặp muội muội không nghe chính mình khuyên bảo, còn há mồm muốn nói lung tung nói, rốt cục hoàn toàn giận tái mặt đến, trừng mắt ánh mắt quát mắng nói. Đồng thời, Ngô Xương Vũ cũng rốt cục hiểu được lúc ấy Phùng Văn Bác vì cái gì hội tức giận.

Kia nhưng là chân chính thần tiên sống a, nhất giới phàm nhân lại khởi có thể nói ba nói bốn? Huống chi vị này thần tiên còn là trưởng bối, còn là cố ý hảo ý bay đến Hong Kong cứu hắn cha mẹ!

Ngô Xương Vũ chung quy là đại ca, cũng là Ngô gia nay trên thực tế gia chủ, hắn như vậy đem mặt lạp xuống dưới nhất quát mắng, Ngô Tú Trân trương há mồm, cuối cùng còn là không dám nữa cùng hắn tranh luận.

Làm bên ngoài Ngô gia huynh muội bởi vì Hạ Vân Kiệt đột nhiên xuất hiện mà tranh luận khi, trong phòng cấp cứu Hạ Vân Kiệt chạy tới giường bệnh bên cạnh.

Trên giường bệnh, Ngô Bỉnh Hùng chính mở to đôi mắt hoảng sợ nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, môi run run, cũng là căn bản phát không ra tiếng âm đến, cũng là nguyên lai Hạ Vân Kiệt tiến vào khi, Ngô Bỉnh Hùng vừa vặn thức tỉnh lại đây, nhìn đến kia làm cho người ta sợ hãi một màn.

“Yên tâm đi, Ngô Bỉnh Hùng, ta là ngươi thân gia Phùng Văn Bác sư thúc, ta là cố ý tới rồi cho ngươi chữa bệnh.” Hạ Vân Kiệt gặp Ngô Bỉnh Hùng hoảng sợ nhìn chằm chằm chính mình, hướng hắn thân mật mỉm cười nói.

“Ngoan ngoãn, bất lão thần tiên a!” Thầy thuốc gặp Hạ Vân Kiệt tự xưng là Ngô Bỉnh Hùng thân gia sư thúc, ngẫm lại lấy Ngô Bỉnh Hùng mấy tuổi, hắn thân gia mấy tuổi cũng có thể nhỏ không đến chạy đi đâu, kia hắn thân gia sư thúc tự nhiên hẳn là lớn hơn nữa, hãy nhìn trước mắt vị này kỳ nhân thoạt nhìn nhiều lắm chỉ có hai mươi tuổi xuất đầu, thầy thuốc trong lòng không khỏi âm thầm sợ hãi than không thôi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 436 : Diệu thủ hồi xuân

“Đem này đó châm a, quản tất cả đều nhổ.” Hạ Vân Kiệt gặp thầy thuốc nhìn chính mình sững sờ, hướng hắn phân phó nói.

“Nhưng là……” Gặp Hạ Vân Kiệt nói muốn đem duy trì Ngô Bỉnh Hùng sinh mệnh điếu châm, hô hấp quản tất cả đều nhổ, thầy thuốc không khỏi hách nhất đại khiêu.

“Bất kể cái gì? Ngươi cấp này đó dược thủy căn bản là giết không chết hắn trong cơ thể bệnh độc, ngược lại đem hảo hảo tế bào cấp giết, còn có kích thích căn bản chính là ở cạn kiệt hắn sinh mệnh, đều rút.” Hạ Vân Kiệt nói.

Hạ Vân Kiệt những lời này nói được thầy thuốc cười khổ không thôi, nhưng là trước mắt loại tình huống này, Tây y không như vậy trị liệu còn có thể có cái gì này khác biện pháp tốt trị liệu?

Bất quá thầy thuốc dù sao chính mắt thấy Hạ Vân Kiệt thần kỳ thủ đoạn, trong lòng mặc dù có như vậy một chút hoài nghi, nhưng cuối cùng còn là không dám phản kháng Hạ Vân Kiệt phân phó, huống hồ chuyện tới nay, kỳ thật thầy thuốc cũng biết nếu không có xuất hiện kỳ tích, Ngô Bỉnh Hùng trên cơ bản là chỉ còn đường chết.

Một khi đã như vậy, còn không bằng nhìn xem trước mắt vị này “Thần tiên sống” Như thế nào thi triển diệu thủ hồi xuân thần kỳ y thuật, nói không chừng thật đúng là có thể đem đe dọa bệnh nhân cấp cứu về rồi.

Vì thế thầy thuốc kinh hồn táng đảm đem cắm ở Ngô Bỉnh Hùng trên người châm, hô hấp quản đằng đằng tất cả đều cấp nhổ, nhổ xong sau, thầy thuốc đầu đầy đều là đại hãn.

Nếu không phải có một vị “Thần tiên sống” Ở đây, hắn làm như vậy quả thực chính là mưu sát.

Làm thầy thuốc cấp Ngô Bỉnh Hùng nhổ trên người dư thừa châm, quản khi, Hạ Vân Kiệt đã muốn đem tay hắn đặt tại Ngô Bỉnh Hùng bộ ngực.

Thần niệm sớm đã theo một tia vu lực lẻn vào lão nhân trong cơ thể, nhất thời lão nhân trong cơ thể tình huống mảy may tất hiện hiện ra ở Hạ Vân Kiệt trong đầu.

Kia gầy yếu suy kiệt khí quan, đã muốn bị đại biểu cho tử vong hơi thở bệnh độc sở tràn ngập, sinh khí cực nhanh trôi qua, nếu không phải Hạ Vân Kiệt đúng lúc tới rồi, chỉ sợ không ra một lát, lão nhân đã đem mất đi còn sống hy vọng.

Hoàn hảo kịp khi, bằng không liền nuốt lời, Hạ Vân Kiệt âm thầm cảm khái một tiếng, trong cơ thể tâm pháp vận chuyển, nhất thời có ba lũ linh lực thấu chưởng mà ra, nhất lũ là đại biểu cho giết chóc kim canh lực, nhất lũ là đại biểu cho dễ chịu sinh dưỡng quỳ thủy lực, nhất lũ là đại biểu cho sinh cơ thanh mộc lực.

Kim canh lực nơi đi qua, như gió thu cuốn hết lá vàng bàn đem sở hữu ăn mòn lão nhân thân thể bệnh độc nhất nhất sát diệt, theo sau quỳ thủy lực cùng thanh mộc lực lại như xuân vũ nhuận vật dễ chịu tẩm bổ lão nhân kia suy kiệt khí quan, trong nháy mắt, kia vốn đã suy kiệt khí quan phảng phất cây khô gặp mùa xuân bình thường, lại nở rộ sinh ra mệnh hơi thở.

Trái tim bắt đầu hữu lực nhảy lên, đỏ tươi máu theo trái tim nhảy lên chuyển vận hướng toàn thân các nơi.

Phụ trách cứu giúp thầy thuốc nhìn lão nhân nguyên bản tro tàn khô nét mặt già nua bàng dần dần lộ ra hồng

nhuận sáng bóng, hai mắt không khỏi càng tĩnh càng lớn, vẻ mặt không dám tin.

Nhưng sự thật đặt tại trước mặt, kia đe dọa lão nhân, ngầm đã muốn bị hắn phán tử hình lão nhân, ở trước mắt vị này đột nhiên xuất hiện người trẻ tuổi dưới bàn tay, lấy mắt thường có thể thấy được khủng bố tốc độ khang phục.

“Được rồi, ngươi không có việc gì.” Đại khái qua mấy phút đồng hồ, Hạ Vân Kiệt thu hồi tay, hướng Ngô Bỉnh Hùng nói.

Thân thể là chính mình, Ngô Bỉnh Hùng đương nhiên biết chính mình không có việc gì, nghe vậy vội vàng muốn đứng lên nói lời cảm tạ, bất quá Hạ Vân Kiệt lại đem hắn ấn hồi trên giường bệnh, thản nhiên nói:“Tốt nhất còn là trước nằm, ta cũng không tưởng khiến cho sóng to gió lớn.”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt chuyển hướng vị kia thầy thuốc nói:“Thầy thuốc, ta rời đi sau, những người này hội lập tức tỉnh lại, nhưng thỉnh nhớ kỹ nơi này sự tình cùng ta không có gì quan hệ.”

“Ta hiểu được, ta hiểu được.” Thầy thuốc đem đầu điểm cùng con gà con mổ thóc giống nhau:“Bất quá, Ngô lão thái thái……”

“Này đó ngươi xử lý tốt nơi này sự tình sau cùng Ngô Xương Vũ thương lượng, sau đó an bài hảo phòng bệnh, ta lại đi trị liệu.” Hạ Vân Kiệt trả lời. Loại này mạo muội xâm nhập sự tình làm một lần vậy là đủ rồi, Hạ Vân Kiệt cũng không tưởng mỗi lần đều làm như vậy. Đương nhiên chính yếu nguyên nhân còn là Ngô Xương Vũ mẫu thân tình huống cũng không giống Ngô Bỉnh Hùng như vậy nghiêm trọng.

“Tốt, ta hiểu được đại tiên.” Thầy thuốc cung kính trả lời.

“Ta kêu Hạ Vân Kiệt, ngươi có thể bảo ta Hạ thầy thuốc.” Hạ Vân Kiệt gặp thầy thuốc xưng hô chính mình là đại tiên không khỏi có chút dở khóc dở cười nói.

“Là, đại…… Hạ thầy thuốc, ta kêu Triệu Đông Hoa, ngài bảo ta Tiểu Triệu là có thể.” Thầy thuốc cũng chính là Triệu Đông Hoa vội vàng nói.

“Tốt lắm, Triệu thầy thuốc, thỉnh nhớ kỹ của ta nói.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó xoay người ra phòng cấp cứu.

Người ngoài phòng cấp cứu sớm đã chờ lòng nóng như lửa đốt, gặp cửa mở ra, lập tức liền xông tới, hỏi:“Ta ba thế nào?”

“Không có việc gì, cụ thể chờ Triệu thầy thuốc đi ra rồi nói sau.” Hạ Vân Kiệt thấy mọi người vây quanh hắn, cau mày trở về một câu, sau đó đối Ngô Xương Vũ vợ chồng nói:“Xương Vũ, đợi lát nữa ngươi cùng Triệu thầy thuốc thương lượng một chút, Nghị Khiết, hiện tại ngươi dẫn ta đi cái im lặng điểm địa phương. Còn có, nhớ kỹ không cần nói lung tung nói.”

“Đều tản ra, như vậy vây quanh Hạ lão sư lộn xộn thành bộ dáng gì nữa?” Ngô Xương Vũ gặp Hạ Vân Kiệt nhíu, trong lòng cả kinh vội vàng hướng người nhà quát.

Ngô Tú Vân đám người tuy rằng bất mãn Hạ Vân Kiệt trả lời cùng “Ngạo mạn”, nhưng thấy đại ca như vậy kính trọng hắn, nhưng cũng chỉ có thể bất đắc dĩ tản ra, mà lúc này Phùng Nghị Khiết sớm đã đi lên tiến đến cung kính mang theo Hạ Vân Kiệt rời đi.

Phùng Nghị Khiết mang theo Hạ Vân Kiệt rời đi không trong chốc lát, phòng cấp cứu cửa liền lại mở ra, Triệu

Đông Hoa thầy thuốc vẻ mặt mỉm cười đi ra.

“Triệu thầy thuốc, ta ba thế nào?” Người Ngô gia lại vây quanh đi lên.

“Đã muốn hoàn toàn thoát ly nguy hiểm. Các ngươi đều đến trong phòng bệnh chờ hắn đi.” Nói xong Triệu Đông Hoa thầy thuốc kéo qua Ngô Xương Vũ thấp giọng nói:“Ngô tiên sinh, ngài mẫu thân tình huống cũng không dung lạc quan, ta hiện tại liền lập tức an bài một cái im lặng phòng bệnh.”

“Tốt, ngươi an bài tốt sau, ta sẽ thỉnh Hạ lão sư lại đây.” Ngô Xương Vũ tự nhiên hiểu được Triệu Đông Hoa ý tứ, nghe vậy lập tức trả lời.

……

Mười lăm phút sau, Hạ Vân Kiệt lại xuất hiện ở trong phòng cấp cứu. Lần này phòng cấp cứu cũng không có dư thừa y tế nhân viên, bất quá trừ bỏ Triệu Đông Hoa, lại hơn một vị thoạt nhìn rất nho nhã khí chất, tuổi đại khái ở năm mươi đến tuổi nam tử.

“Hạ thầy thuốc, vị này là chúng ta bệnh viện viện trưởng Vương Nhân Quân, bởi vì có một số việc cần hắn phối hợp, hơn nữa trong bệnh viện còn có điểm sự tình cũng tưởng thỉnh ngài hỗ trợ, cho nên……” Triệu Đông Hoa sợ mạo muội đem viện trưởng mang đến, hội nhạ Hạ Vân Kiệt tức giận, không đợi Hạ Vân Kiệt mở miệng, đã muốn thật cẩn thận giải thích nói.

Hạ Vân Kiệt biết lần này sự tình tưởng không làm cho bệnh viện lãnh đạo chú ý thực khó khăn, nếu như vậy, hiện tại khiến cho viện trưởng biết ngược lại có thể đem chuyện này lực ảnh hưởng khống chế ở nhỏ nhất trong phạm vi. Dù sao viện trưởng quyền lực đại, rất nhiều chuyện Triệu Đông Hoa thầy thuốc làm đứng lên cố sức

lại sẽ khiến cho người khác chú ý, nhưng từ viện trưởng đến làm sẽ có vẻ thực tự nhiên bình thường.

Vì thế Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến điểm gật đầu nói:“Ta đã biết, hiện tại cứu người quan trọng hơn, này tha sự tình trì chút rồi nói sau.”

“Hạ thầy thuốc nói có đạo lý, thỉnh.” Vương Nhân Quân đổ không hổ là người làm viện trưởng, nghe vậy lập tức rất phong độ nói, chính là một đôi mắt nhìn Hạ Vân Kiệt lại lóe ra ngạc nhiên ánh mắt.

Nếu không phải vừa rồi hắn đã muốn đi phòng bệnh xem qua Ngô Bỉnh Hùng sắc mặt hồng nhuận, hơn nữa có thể xuống giường đi lại, hắn thật không dám tin tưởng chính là trước mắt vị này người trẻ tuổi đem hắn cho trị.

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, chưa cùng Vương viện trưởng khách khí.

Rất nhanh Ngô Xương Vũ mẫu thân ở Hạ Vân Kiệt thần kỳ y thuật dưới cũng thoát ly nguy hiểm.

Làm hết thảy sau khi chấm dứt, Vương viện trưởng hai mắt đã muốn hoàn toàn dại ra.

Hắn tuy rằng sớm đã theo Triệu Đông Hoa trong miệng biết được một ít tình huống, nhưng chính mắt thấy lại là mặt khác một hồi sự. Hắn chưa từng có nghĩ tới một người y thuật có thể thần kỳ đến bực này trình độ.

Một hồi lâu nhi, Vương viện trưởng mới từ khiếp sợ trung tỉnh táo lại, vội vàng nơm nớp lo sợ mời Hạ Vân Kiệt đi hắn văn phòng.

“Vương viện trưởng có phải hay không trong bệnh viện còn có những người khác mắc loại này bệnh độc?” Ngồi

ở viện trưởng văn phòng, Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Đúng là, lần này bệnh độc tới đột nhiên, lần này cuốn hút thần bí bệnh độc không chỉ có chính là Ngô lão tiên sinh cùng Ngô lão thái thái hai người, còn có ba tiểu hài tử gần nhất cũng cuốn hút loại này bệnh độc, hiện tại đều ở trọng chứng thất trung, tình huống đồng dạng phi thường nguy cấp. Tối không xong là, đến bây giờ mới thôi chúng ta còn không có tìm được đúng bệnh dược phẩm, ta lo lắng vạn nhất lần này bệnh độc khuếch tán mở ra……” Vương viện trưởng trên mặt lộ ra vẻ mặt ngưng trọng nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 437 : Đỉnh núi hào trạch

Y giả cha mẹ tâm, nghe nói còn có ba tiểu hài tử nhiễm loại này bệnh độc, Hạ Vân Kiệt lại như thế nào có thể ngồi xem mặc kệ, không đợi Vương viện trưởng đem nói cho hết lời đã muốn xua tay ngắt lời nói:“Này bệnh độc người truyền người tỷ lệ rất thấp, hẳn là chính là ngẫu nhiên sự kiện, đại quy mô khuếch tán mở ra tuyệt không khả năng. Như vậy, ngươi trước mang ta đi xem kia ba tiểu hài tử, trễ chút ta mới hảo hảo ngẫm lại có hay không thích hợp dược có thể trị liệu này bệnh.”

“Hạ thầy thuốc thật sự là người từ bi.” Vương viện trưởng gặp Hạ Vân Kiệt căn bản ngay cả lo lắng cũng chưa lo lắng đáp ứng xuống dưới, không khỏi lại là cảm động lại là vui mừng nói.

Ở hắn nguyên lai tư tưởng trung, cao nhân tựa như tiểu thuyết hoặc là ảnh thị kịch diễn cao nhân giống nhau “Cao cao tại thượng”, rất khó thỉnh động.

“Vương viện trưởng quá khen, đừng quên ta cũng vậy thầy thuốc.” Hạ Vân Kiệt khiêm tốn khoát tay nói.

“Ngài cùng chúng ta không giống với.” Vương viện trưởng khách khí nói.

Hạ Vân Kiệt biết Vương viện trưởng chỉ không giống với là cái gì, nghe vậy cười cười không tranh cãi nữa biện. Có đôi khi chính là như vậy, người tới nhất định độ cao, có được nhất định năng lực, cho dù chính mình nguyện ý đem chính mình xem cùng người thường giống nhau, người khác cũng sẽ không đem hắn làm người thường đến đối đãi.

Ba đứa nhỏ, hai nam một nữ, tất cả đều ở trọng chứng giám hộ trong phòng. Bởi vì lo lắng bệnh độc lây bệnh

cùng ngoại giới giao nhau nhiễm, đóng chặt cửa phòng cùng thật lớn thủy tinh cửa sổ đem đứa nhỏ cha mẹ cùng đứa nhỏ ngăn mở ra, đứa nhỏ cha mẹ thân chỉ có thể cách thủy tinh lo lắng nhìn nằm ở trên giường bệnh, trên người treo điếu châm, cắm hô hấp quản còn có các loại giám hộ dụng cụ truyền cảm khí đứa nhỏ.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng còn không có trở thành phụ thân, nhưng nhìn trọng chứng giám hộ bên ngoài mặt tiều tụy thương tâm cha mẹ, tái cách thủy tinh cửa sổ nhìn đến bên trong kia cả người cắm đầy ống tiểu hài tử, hơn nữa trong đó một vị bất quá mới ba tuổi, thoạt nhìn là như vậy non nớt cùng đáng yêu, lúc này lại chịu bệnh độc tra tấn, hắn tâm liền không thể khống chế cũng bị bi thương cùng thương hại sở tràn ngập.

Hạ Vân Kiệt đột nhiên cảm thấy tuy rằng chính mình không nghĩ trở thành cứu vớt địa cầu siêu nhân, nhưng ở quá người thường cuộc sống đồng thời tựa hồ phải làm một ít cũng có ý nghĩa sự tình, ít nhất hẳn là lựa chọn một phần càng tích cực cũng có ý nghĩa chức nghiệp.

“Còn là giống vừa rồi xử lý Ngô lão thái thái thực hiện giống nhau, ngươi an bài một chút thích hợp phòng bệnh.” Hạ Vân Kiệt đứng ở thủy tinh ngoài cửa sổ lẳng lặng nhìn trong chốc lát, một hồi lâu nhi mới thu thập khởi nội tâm sầu não, vỗ vỗ Vương viện trưởng bả vai nói.

“Cảm ơn Hạ thầy thuốc, ta lập tức liền an bài.” Vương viện trưởng vội vàng cung kính nói.

Làm Hạ Vân Kiệt đem ba đứa nhỏ cũng chữa khỏi cũng mở một trị liệu loại này bệnh độc phương thuốc cấp Vương viện trưởng sau, thời gian đã muốn là buổi tối mười giờ, bất quá người Ngô gia lại như trước ở trong bệnh viện chờ Hạ Vân Kiệt, bao gồm đã muốn hoàn

toàn khôi phục khỏe mạnh Vương Bỉnh Hùng lão phu phụ.

“Sư thúc tổ, chúng ta đã muốn làm cho người ta cho ngài an bài tốt lắm chỗ ở, ngài xem là ở thái bình đỉnh núi đâu còn là thiển thủy loan bên kia?” Rolls-Royce xe vững vàng chạy ở Hong Kong đường cái, bồi ngồi ở Hạ Vân Kiệt bên người Phùng Nghị Khiết thật cẩn thận hỏi.

Ngô gia là Hong Kong đại phú hào, ở Hong Kong quý nhất địa phương thái bình đỉnh núi cùng thiển thủy loan đều có xa hoa biệt thự, vừa rồi Hạ Vân Kiệt còn tại trong bệnh viện khi, Ngô Xương Vũ khiến cho người đem Ngô gia này hai nơi tốt nhất phòng ở cấp quản lý sạch sẽ sạch sẽ, chuẩn bị nghênh đón Hạ Vân Kiệt vào ở.

“Tùy tiện đi, không cần rất chú ý.” Hạ Vân Kiệt đổ không sao cả nghỉ ngơi ở đâu, nghe vậy cười cười nói.

“Nếu không liền thái bình đỉnh núi đi, nơi nào có thể quan sát Victoria cảng Hong Kong đảo, Cửu Long bán đảo hai bờ sông, cũng đặc biệt im lặng.” Hiển nhiên Phùng Nghị Khiết càng thích thái bình đỉnh núi biệt thự nhiều một ít, nghe vậy liền đề nghị nói.

“Đi a, khách tùy chủ tiện.” Hạ Vân Kiệt cười gật gật đầu.

Nếu là đổi thành trước kia, Phùng Nghị Khiết vợ chồng khẳng định hội cảm thấy Hạ Vân Kiệt tuổi còn trẻ khẩu khí nhưng thật ra không nhỏ, nhưng nay tâm tính thay đổi, gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy lại cảm thấy phá lệ hòa ái dễ gần, bình dị gần gũi, đặc biệt dễ nói.

“Sư thúc tổ, trước kia ta cùng Xương Vũ thật sự……” Lòng có cảm xúc, Phùng Nghị Khiết nhịn không được mặt mang áy náy sắc nói.

“Đều là người của mình, đi qua liền trôi qua đi.” Hạ Vân

Kiệt cười khoát tay nói.

Thái bình sơn tục xưng đỉnh núi, hùng cư Hong Kong đảo tây bộ, độ cao so với mặt biển 554 mét, là cảng đảo tối cao ngọn núi, là Hong Kong đảo đỉnh, cũng là quan sát Victoria cảng cảnh sắc tốt nhất địa điểm, du lãm Hong Kong thứ nhất tiêu điểm. Vẫn là Hong Kong dấu hiệu. Nó lại xưng Victoria phong hoặc xả kì sơn, cũng là Hong Kong giá tối sang quý, tối có thể đột hiển chủ nhân bất phàm thân phận hào trạch chỗ — đỉnh núi hào trạch.

Vô luận là buôn bán đầu sỏ Lý Gia Thành gia tộc, Macao đổ vương hà hồng thân gia tộc, còn là giải trí ngôi sao lưu đức hoa, Châu Tinh Trì, đều có được đỉnh núi vật nghiệp. Ngô gia cũng không ngoại lệ, bọn họ ở đỉnh núi đồng dạng có được hào trạch.

Màu đen Rolls-Royce xe dọc theo bàn sơn quốc lộ từ từ đi tới, ở nhanh đến đỉnh núi thời điểm rẽ đến một cái đường rẽ thượng. Đường rẽ hai bên cây rừng xanh um, mở không đến năm mươi mét, phía trước liền xuất hiện một tòa che lấp ở cành lá sum xuê, thân cây thô cao cây cao to hạ xa hoa biệt thự.

Làm xe chạy đến cửa cách đó không xa khi, cửa sắt chậm rãi mở ra, mặt sau là một cái thật lớn mà tinh xảo mặt cỏ hoa viên, còn có bể bơi cùng một loạt gara.

Tài xế vào cửa sau liền đem xe ngừng lại, Ngô Xương Vũ vợ chồng cùng Hạ Vân Kiệt xuống xe đi thăm biệt thự.

Làm Hạ Vân Kiệt ở Ngô Xương Vũ vợ chồng cùng đi hạ, lững thững đi đến một chỗ tạo hình tinh tế cẩm thạch lan can chỗ, đi xuống nhìn ra xa khi, chỉ thấy phía dưới ngàn vạn đèn đuốc, ngàn vạn đèn đuốc trung Hong Kong đảo cùng Cửu Long tựa như được khảm ở Victoria cảng hai khỏa minh châu, cho nhau chiếu rọi, cảnh trí phá lệ mê

người.

“Sư thúc tổ, bên kia đó là Victoria cảng, phía nam là đại hải, nơi này buổi tối cảnh trí tốt nhất.” Ngô Xương Vũ chỉ vào sơn hạ Victoria cảng giới thiệu nói.

“Ân, phong cảnh quả thật không sai, không khí cũng tốt, hơn nữa ngươi này phòng ở vị trí chỗ sơn hoàn thủy ôm, quả thật tàng phong tụ khí phong thủy giai, không sai, không sai.” Hạ Vân Kiệt liên tục gật đầu tán dương, càng làm cho Hạ Vân Kiệt thích là, nơi này thủy linh khí dư thừa, làm cho hắn thân ở trong này thể xác và tinh thần phá lệ thoải mái, bất quá thủy linh khí việc cùng Ngô Xương Vũ vợ chồng tự nhiên là giảng không thông, cố cũng sẽ không nhắc tới.

“Sư thúc tổ ngài nếu thích, về sau ta liền đem này phòng chuyên môn cho ngài lưu trữ.” Gặp Hạ Vân Kiệt thật là thích này tràng hào trạch, Ngô Xương Vũ trên mặt không khỏi lộ ra vui mừng sắc, cung kính nói.

“Không cần, không cần. Ta khó được đến Hong Kong một chuyến, lưu trữ như vậy một tràng hào trạch quá lãng phí.” Hạ Vân Kiệt cười xua tay nói.

“Sẽ không lãng phí, sẽ không lãng phí. Sư thúc tổ ngài chịu vào ở, đó là chúng ta vãn bối vinh hạnh. Nói sau sư thúc tổ ngài chính mình không đến, tổng cũng có bằng hữu đến Hong Kong chơi đùa, có cái địa phương đặt chân nhưng cũng phương tiện một ít.” Ngô Xương Vũ vội vàng nói.

“Đúng vậy, sư thúc tổ ngài cũng đừng nhún nhường. Kinh này một chuyện, ta cùng Xương Vũ tư dưới thương lượng qua, về sau muốn cùng cha mẹ ở cùng một chỗ, cũng tốt nhiều bồi bồi bọn họ. Này phòng ở a, ngài cho dù không đến ở, chúng ta cũng là muốn không.” Phùng Nghị Khiết vợ chồng vẫn cảm thấy không biết nên như

thế nào báo đáp Hạ Vân Kiệt đại ân, nay khó được thấy hắn tựa hồ ưa này tràng hào trạch, cũng rất tưởng cho hắn lưu trữ, hoặc nhiều hoặc ít coi như là lấy biểu một phen tâm ý.

“Đúng vậy, sư thúc tổ ngài đáp ứng chúng ta này nho nhỏ thỉnh cầu đi, bằng không chúng ta người một nhà đều đã ái ngại.” Ngô Xương Vũ lại theo sát sau vẻ mặt rõ ràng cầu xin.

Hạ Vân Kiệt gặp Ngô Xương Vũ vợ chồng vẻ mặt chân thành cầu xin, cũng còn có điểm ngượng ngùng phất bọn họ một phen tâm ý, nói sau này chỗ địa phương cũng quả thật không sai, nếu nhàn rỗi rất nhiều mang theo Chu Hiểu Diễm đám người đến Hong Kong du ngoạn trụ ở mấy đêm cũng là thích ý, rõ ràng cũng sẽ không tái cự tuyệt, cười nói:“Kia đi, ngươi liền tạm thời cho ta giữ đi.”

“Cảm ơn, sư thúc tổ, cảm ơn sư thúc tổ!” Gặp Hạ Vân Kiệt đáp ứng xuống dưới, Ngô Xương Vũ vợ chồng không khỏi mừng rỡ, liên tục cảm tạ nói.

Cũng may nơi này không có ngoại nhân ở, nếu không bọn họ nếu biết Ngô Xương Vũ vợ chồng đem như vậy một bộ giá trị mấy trăm triệu hào trạch lưu trữ cấp Hạ Vân Kiệt ở lại, còn muốn mừng rỡ cảm ơn Hạ Vân Kiệt, khẳng định hội nghĩ đến bọn họ đầu óc xảy ra vấn đề.

Bất quá chỉ có Ngô Xương Vũ vợ chồng trong lòng biết rõ ràng, Hạ Vân Kiệt này gật đầu, kỳ thật ý nghĩa bọn họ Ngô gia từ nay về sau liền có được bùa hộ mệnh, cũng là đừng nói mấy trăm triệu, cho dù là chục tỷ cũng là cầu không được.

“Ha ha, ta nên cảm ơn các ngươi mới đúng.” Hạ Vân Kiệt cười khoát tay nói:“Thời gian cũng không sớm, các ngươi cũng đều trở về đi. Này hai ngày vừa vặn là cuối

tuần, ta sẽ ở Hong Kong ở hai ngày, bất quá ta người này một người thanh tịnh quen, các ngươi không cần cùng ta, lưu cái tài xế cùng bảo mẫu ở trong này là có thể. Hai vị lão nhân bệnh nặng mới khỏi, các ngươi nhiều bồi bồi bọn họ. Thực có sự, ta sẽ gọi điện thoại cho các ngươi.”

Ngô Xương Vũ vợ chồng tuy rằng cũng tưởng thừa dịp lần này cơ hội cùng Hạ Vân Kiệt nơi nơi đi một chút nhìn xem, cũng tốt báo đáp một hai thuận tiện cũng tăng tiến một chút song phương cảm tình, nhưng Hạ Vân Kiệt nếu nói như vậy, bọn họ cũng không dám quấy rầy hắn thanh tịnh, đành phải gật gật đầu nói:“Chúng ta đây sẽ không quấy rầy ngài sư thúc tổ, có chuyện ngài gọi điện thoại cho chúng ta.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 438 : Đỉnh núi gặp gỡ bất ngờ

Ngô Xương Vũ vợ chồng đi rồi, thời gian đã là đêm khuya mười một giờ, bất quá du lãm thái bình đỉnh núi lại còn không tính trễ, bởi vì thái bình sơn xe cáp điện hội mãi cho đến 0 giờ mới không tiếp tục kinh doanh, mà Hong Kong lại cái Bất Dạ Thành.

Hạ Vân Kiệt một mình một người nhàn rỗi vô sự, ở hào trạch đi rồi một vòng, liền một mình ra phòng ở.

Nguyên bản tài xế Hà Tiến muốn đi theo đi ra đi, bất quá Hạ Vân Kiệt lại kiên trì một người, Hà Tiến cũng chỉ có thể theo hắn.

Thái bình đỉnh núi hào trạch theo cảng anh thời kì cũng đã chú ý bảo hộ, khai phá nơi ở khi cũng không hội chặt cây, cho nên ban đêm một người dọc theo đỉnh núi đường nhỏ lẳng lặng đi tới, dọc theo đường đi đều là cây xanh thông thông, xe thiếu cây nhiều, không khí tươi mát, một vòng trăng sáng nhô lên cao, cũng là nói không nên lời u tĩnh thích ý.

Ở Hạ Vân Kiệt trong tưởng tượng Hong Kong phồn hoa bận rộn, đám đông dòng xe cộ mãnh liệt, lại không nghĩ rằng tại đây phố xá sầm uất bên trong, tấc đất tấc vàng nơi chật hẹp nhỏ bé, thế nhưng cũng có như thế ngăn cách bàn thanh tịnh nơi. Một người một mình lẳng lặng đi ở lâm ấm dầy đặc đường nhỏ, Hạ Vân Kiệt không khỏi không cảm khái trách không được nơi này tùy tiện một đống phòng ở liền động lấy trăm triệu đến tính toán.

Một người lẳng lặng đi tới, bất tri bất giác trung đi tới thái bình đỉnh núi tốt nhất ngắm cảnh đài Lăng Tiêu các. Bất quá lúc này Lăng Tiêu các đã muốn đóng cửa, Hạ Vân Kiệt liền nhiễu quá Lăng Tiêu các đi tới nó sườn bên sư

tử đình, nơi này cũng thái bình sơn ngắm cảnh hảo địa phương.

Lúc này đã muốn là đêm khuya mười một giờ rưỡi, du khách đã thưa dần thiếu, chỉ có một ít người trẻ tuổi còn lưu niệm Đông Phương minh châu vạn gia đèn đuốc phồn hoa cảnh đêm cùng trên núi thanh lương, chậm chạp không chịu rời đi. Cũng có một ít người đối với che lấp ở cây rừng trung hào trạch chỉ trỏ, dùng vô cùng hâm mộ, còn có có chứa một chút khoe khoang ngữ khí nói xong kia tràng là lí gia thành phòng ở, kia tràng là đổ vương phòng ở, kia tràng là ngô bỉnh hùng phòng ở……

Hạ Vân Kiệt đi đến một chỗ không người địa phương dựa vào lan can mà đứng, đón gió quan sát sơn hạ Victoria cảng.

Duy cảng hai bờ sông cao lầu lâm lập, vạn gia đèn đuốc, ngọn đèn ánh sáng ngọc, nhất phái phồn hoa, nhân đứng ở thanh tĩnh đỉnh núi quan sát như vậy cảnh đêm, có loại không đúng thật cảm giác.

Dựa vào lan can mà đứng trong chốc lát, Hạ Vân Kiệt vừa cảm thấy thời gian không sai biệt lắm chuẩn bị xoay người rời đi khi, lại nghe đến một trận tiếng bước chân hướng hắn bên này mà đến, cùng với này tiếng bước chân là quen thuộc thanh xuân hơi thở.

Hạ Vân Kiệt chậm rãi xoay người, trong lòng lại âm thầm cảm khái, nhân sinh thật sự là nơi nào không phân phùng.

Xoay người, một đạo gợi cảm cao gầy thân ảnh còn có một tịnh lệ khuôn mặt ánh vào mi mắt, không phải thế giới tiểu thư huy chương đồng chủ, nay đã muốn thành quốc tế ngôi sao Dương Tiếu Mai còn có thể là ai?

“Thật là ngươi Kiệt ca!” Gặp dựa vào lan can mà đứng

nam tử xoay người lại, quả thật là chính mình mong nhớ ngày đêm nam nhân cũng là đại ân nhân, Dương Tiếu Mai kìm lòng không được hạ thế nhưng phác đi lên ôm lấy Hạ Vân Kiệt vòng eo.

“Dương tiểu thư!” Theo sát sau Dương Tiếu Mai mà đến nữ bảo tiêu kiêm tài xế Quách Thành Lâm thấy thế giật mình bưng kín miệng mình.

Từ Dương Tiếu Mai chân chính nổi danh sau, Quách Thành Lâm liền chịu sính làm Dương Tiếu Mai bên người nữ bảo tiêu kiêm tài xế, nhưng nàng còn chưa có chưa thấy qua Dương Tiếu Mai chủ động nắm quá một nam sĩ tay, liền càng đừng nói yêu thương nhung nhớ.

Trên thực tế, từ Dương Tiếu Mai chân chính nổi danh sau, không biết có bao nhiêu phú hào nhân vật nổi tiếng, bao nhiêu hào môn đệ tử theo đuổi quá nàng, thậm chí không ít vì bác mỹ nhân cười, động sẽ đưa lấy trăm vạn kế danh xe hào trạch, nhưng Dương Tiếu Mai lại cũng không vì sở động, không giả nhan sắc cự tuyệt. Muốn nói Dương Tiếu Mai đã muốn có bạn trai, này biểu hiện kia cũng là nói được đi qua, nhưng thân là một cái giải trí vòng trung nữ nhân, bên người vừa không có bạn trai, lại không chút do dự cự tuyệt phú hào nhân vật nổi tiếng theo đuổi, liền khó tránh khỏi làm cho Quách Thành Lâm trong lòng phi thường kinh nghi khó hiểu.

Giải trí vòng trung nữ nhân, theo đuổi không phải là danh cùng lợi sao? Bằng không các nàng cần gì phải tễ phá đầu tiến vào phức tạp giải trí vòng đâu? Huống hồ cùng nam nhân gặp dịp thì chơi bất chính là các nàng sở trường trò hay sao? Vì cái gì Dương Tiếu Mai liền như vậy đặc biệt đâu? Chẳng lẽ nàng thật sự không vì tiền tài sở động? Phải biết rằng này người theo đuổi nàng cũng không thiếu hàng tỉ phú hào, là rất nhiều ngôi sao tha thiết ước mơ quy túc.

Nữ nhân liền như hoa nhi, hiện tại Dương Tiếu Mai có thể nói là đang đứng ở nàng nở rộ mùa, phía sau không thừa cơ tìm tốt quy túc, hoặc là nói ít nhất đại lao một bút lại càng đợi khi nào? Hay là thực nghĩ đến một nữ nhân có thể ở màn huỳnh quang hồng đến già sao? Thực nghĩ đến chờ nàng nhan dung già đi sau, này xa xỉ phẩm bài còn có thể tìm nàng làm quảng cáo đại ngôn sao?

Quách Thành Lâm không nghĩ ra, nhưng hiện tại nàng càng muốn không thông, Dương Tiếu Mai thế nhưng hội đột nhiên đối một người trẻ tuổi yêu thương nhung nhớ!

Hạ Vân Kiệt cũng tưởng không đến Dương Tiếu Mai nhìn thấy chính mình hội kích động thành cái dạng này, trong lúc nhất thời ôn hương nhuyễn ngọc trong ngực, hơn nữa kia một đôi cánh tay ngọc gắt gao khuông trụ hắn vòng eo, tựa hồ sợ hắn đột nhiên đào tẩu bình thường, làm cho hắn có chút trở tay không kịp đồng thời cũng làm cho hắn nội tâm mỗ căn huyền tựa hồ bị xúc động một chút.

“Khụ khụ, thật đúng là trùng hợp a, Tiếu Mai!” Hồi lâu Hạ Vân Kiệt mới sắc mặt có chút xấu hổ vỗ vỗ Dương Tiếu Mai vai nói, bởi vì hắn phát hiện cách đó không xa một vị nữ tử chính gắt gao theo dõi hắn, giống như hắn là người ngoài hành tinh giống nhau.

“A, thực xin lỗi, Kiệt ca, bởi vì không nghĩ tới ở trong này hội gặp gặp ngươi, cho nên nhất thời có chút kìm lòng không được!” Dương Tiếu Mai vai bị Hạ Vân Kiệt như vậy vỗ, mạnh cũng bừng tỉnh lại đây, vội vàng buông ra hai tay, đỏ mặt có điểm sợ hãi nói.

Từ Italy từ biệt sau, Dương Tiếu Mai sự nghiệp càng thành công, nàng tâm tư lại càng bị Hạ Vân Kiệt sở tràn ngập. Một mình một người khi cũng từng âm thầm ảo tưởng quá ôm hắn sẽ là như thế nào một loại cảm giác,

nhưng sự qua sau lại tổng hội cười chính mình si tâm vọng tưởng, thậm chí về nước lâu như vậy ngay cả cấp Hạ Vân Kiệt đánh cái điện thoại dũng khí đều không có. Bởi vì nói đến cùng, Dương Tiếu Mai bất quá chính là con hát, hơn nữa tại Ý trở về phía trước, nàng còn chính là cái mặc công ty bài bố chỉ huy, một lòng nghĩ thành danh kiếm tiền tiểu con hát, mà Hạ Vân Kiệt cũng là chân chính đại nhân vật, là cái đại nhân vật không cần hắn mở miệng, người khác liền bởi vì hắn quan hệ đem nàng cấp phủng thành quốc tế ngôi sao.

Nhưng Dương Tiếu Mai lại vạn vạn không nghĩ tới sẽ ở như vậy một cái đêm khuya, sẽ ở Hong Kong thái bình đỉnh núi gặp được trong mộng nam nhân, càng không nghĩ tới chính mình kích động dưới, thế nhưng lập tức quên đối hắn thân phận kính sợ, trực tiếp yêu thương nhung nhớ. Chính là nay tỉnh táo lại, trong lòng luyến tiếc kia làm cho nàng mất hồn nam tử hơi thở đồng thời nhưng cũng khó tránh khỏi cảm thấy một tia sợ hãi, sợ chính mình dạng mạo muội hội chọc giận Hạ Vân Kiệt.

Dương Tiếu Mai biểu hiện kỳ thật tương đối cho thân phận của nàng thật sự rất bình thường bất quá, nhưng dừng ở Quách Thành Lâm trong mắt lại làm cho nàng thiếu chút nữa nhịn không được sẽ chụp chính mình cái trán.

Kính nhờ Dương tiểu thư, ngươi hiện tại nhưng là quốc tế cấp ngôi sao, bao nhiêu phú hào quý công tử tưởng âu yếm mà không thể, có tất yếu đem chính mình hình dung như vậy không đáng giá tiền sao? Ôm người ta còn cần hướng hắn xin lỗi!

“Ha ha, ta cũng không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp ngươi. Nga, đúng rồi, ngươi như thế nào chạy Hong Kong đến đây?” Hạ Vân Kiệt hợp thời dời đi đề tài.

Không thể nào, Dương tiểu thư đều chủ động yêu

thương nhung nhớ, ngươi thế nhưng ngay cả Dương tiểu thư chạy Hong Kong đến đây cũng không biết? Quách Thành Lâm nghe vậy cơ hồ ngay cả cằm đều phải rơi xuống đường sống, nàng hiện tại là hoàn toàn hồ đồ, trước mắt này đối tuổi trẻ nam nữ đến tột cùng là cái gì quan hệ.

“Gần nhất có bộ điện ảnh ở Hong Kong quay phim, cho nên liền tạm thời chạy Hong Kong đến đây. Kiệt ca đâu? Ngươi như thế nào cũng đến Hong Kong ? Còn hơn nửa đêm chạy thái bình đỉnh núi đến, sẽ không cũng là trốn cẩu tử đội đi? Ban ngày không dám tới, buổi tối đến. Hì hì, ta là không phải không nên hỏi nhiều như vậy?” Dương Tiếu Mai lại bởi vì Hạ Vân Kiệt thế nhưng chủ động hỏi nàng vì cái gì chạy Hong Kong đến, có vẻ phá lệ kích động cùng vui vẻ, nói đến sau lại còn nghịch ngợm hướng Hạ Vân Kiệt ói ra hạ tiểu cái lưỡi thơm tho, ở trong đêm đen lại phá lệ mê người.

“Ha ha, không có gì a. Có vị bằng hữu sinh bệnh, cố ý lại đây nhìn xem. Xem qua, nhàn rỗi không có việc gì liền đi ra ở phụ cận đi một chút.” Hạ Vân Kiệt cười trả lời.

“Ngươi ở tại thái bình đỉnh núi?” Tuy rằng rõ ràng biết lấy chính mình thân phận không thích hợp mở miệng, nhưng nghe Hạ Vân Kiệt ngữ khí dĩ nhiên là ở tại thái bình đỉnh núi, ở bên cạnh một mực yên lặng mặc không có mở miệng Quách Thành Lâm kinh ngạc nhịn không được bật thốt lên nói.

Này cũng không trách Quách Thành Lâm, thật sự là này thái bình đỉnh núi là Hong Kong thậm chí Á châu cao nhất cấp hào trạch chỗ, mỗi một phòng đều bị lấy trăm triệu đến tính toán, có thể ở lại nơi này không phải siêu cấp ngôi sao chính là siêu cấp phú hào, thậm chí bởi vì lâu bàn hữu hạn, không có người bán ra cho dù tưởng mua cũng không chỗ mua. Nay Hạ Vân Kiệt ý tứ dĩ nhiên là ở thái bình đỉnh núi, này như thế nào không cho

Quách Thành Lâm giật mình?

“Có cái gì vấn đề sao?” Hạ Vân Kiệt cười hỏi.

“Đương nhiên không thành vấn đề, bất quá nơi này đều là hào trạch, hay là……” Nói xong Quách Thành Lâm nhịn không được tò mò đánh giá khởi Hạ Vân Kiệt.

Có thể cho ngôi sao làm bảo tiêu, hoặc nhiều hoặc ít đối giải trí vòng còn có thượng lưu xã hội nhân sĩ, hơn nữa một ít hào môn công tử đều đã có chút hiểu biết, này cũng là các nàng chức nghiệp yêu cầu. Chính là Hạ Vân Kiệt này khuôn mặt đối với Quách Thành Lâm mà nói hiển nhiên thực xa lạ, xa lạ một chút ấn tượng đều không có.

“Thành Lâm!” Dương Tiếu Mai đúng lúc gọi lại Quách Thành Lâm, sau đó hướng Hạ Vân Kiệt xin lỗi cười cười nói:“Kiệt ca, vị này là của ta tư nhân bảo tiêu Quách Thành Lâm, nàng người tốt lắm, giúp ta không ít việc. Bất quá có đôi khi chính là lòng hiếu kỳ quá nặng, ngươi đừng trách móc.”

“Không có việc gì.” Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó chủ động hướng Quách Thành Lâm thân thủ nói:“Ta kêu Hạ Vân Kiệt, là Dương Tiếu Mai bằng hữu.”

“Ngượng ngùng Hạ tiên sinh, bởi vì từ chịu sính làm Dương tiểu thư bảo tiêu sau, ta cho tới bây giờ chưa thấy qua Dương tiểu thư đối vị nào nam sĩ như vậy hữu hảo quá, cho nên khó tránh khỏi có chút tò mò.” Quách Thành Lâm cùng Hạ Vân Kiệt nắm tay, hơi lộ ra một tia xấu hổ sắc nói.

“Nga, ta đây nhưng thật ra thực vinh hạnh.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng hơi hơi vừa động, thật sâu nhìn Dương Tiếu Mai liếc mắt một cái, cười nói.

“Kiệt ca, đừng nghe Thành Lâm hạt giảng.” Dương Tiếu Mai không khỏi có điểm ngượng ngập nói.

“Vậy ngươi ý tứ Thành Lâm là gạt ta ?” Dương Tiếu Mai có thể được tuyển vì thế giới tiểu thư huy chương đồng, thân mình mặc kệ là tướng mạo, dáng người, khí chất đều là thượng giai, nay mặt đẹp ửng đỏ xấu hổ, ở dưới ánh trăng có vẻ càng phát ra quyến rũ mê người, làm cho Hạ Vân Kiệt kìm lòng không được bật thốt lên trêu chọc nói.

“Đương nhiên không phải! Kiệt ca, ngươi rất xấu!” Dương Tiếu Mai đầu tiên là vội vàng lắc đầu phủ định, chờ nàng ngẩng đầu thấy Hạ Vân Kiệt cười như không cười nhìn nàng, lập tức ý hội lại đây là chuyện gì xảy ra, không khỏi vẻ mặt hờn dỗi giơ lên phấn quyền đối với Hạ Vân Kiệt ngực liên tục đánh vài hạ, trong lúc nhất thời lại quên đối Hạ Vân Kiệt thân phận kính sợ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 439 : Thẻ người tốt

Dương Tiếu Mai vốn là là cái tràn ngập mị lực gợi cảm nữ nhân, nay lại là cái biết diễn trò diễn viên, nàng phấn quyền như vậy vừa đánh, tất nhiên là cùng bình thường nữ tử không giống với, thật sự là thiên kiều bá mị, làm cho Hạ Vân Kiệt nhất thời cảm thấy ăn không tiêu, vội vàng lui ra phía sau một bước, liên tục xua tay cầu xin tha thứ nói:“Tốt lắm, tốt lắm, ta không nói, ta không nói tổng được rồi đi?”

“Này còn kém không nhiều lắm” Gặp Hạ Vân Kiệt cầu xin tha thứ, Dương Tiếu Mai không khỏi đắc ý dương hạ cằm, sau đó thực tự nhiên thân thủ ôm lấy Hạ Vân Kiệt cánh tay, ôm lấy dịu dàng nói:“Kia Kiệt ca cùng ta chung quanh đi vừa đi được không?”

Ngày mùa hè quần áo vốn là khinh bạc lại là không có tay, Dương Tiếu Mai hai tay như vậy nhất ôm nhất ôm, lõa lồ cánh tay da thịt thân cận không nói, hơn nữa kia hai đôi đầy đặn cách mỏng manh quần áo đặt ở cánh tay nhất làm cho Hạ Vân Kiệt tim đập, có nghĩ rằng bắt tay rút ra cự tuyệt, khả lại chịu không được Dương Tiếu Mai cầu xin khi kia làm cho người ta xương cốt mềm yếu nũng nịu thanh âm cùng điềm đạm đáng yêu làm cho người ta không đành lòng cự tuyệt ánh mắt, bất tri bất giác trung đúng là gật gật đầu.

Dương Tiếu Mai kỳ thật cũng là tráng lá gan thi triển cả người chiêu thức, vốn tưởng rằng đêm nay rất khả năng cùng lần trước tại Ý giống nhau kết quả, không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thế nhưng gật đầu đáp ứng rồi, không khỏi hạnh phúc cả người đều thiếu chút nữa nhẹ nhàng đứng lên.

“Kiệt ca ngươi thật tốt!” Dương Tiếu Mai đem Hạ Vân Kiệt cánh tay ôm chặt một ít, miệng ngọt ngào nói.

Kỳ thật Hạ Vân Kiệt gật đầu khi, trong lòng cũng đã hối hận. Bởi vì trở thành quốc tế đại minh tinh sau Dương Tiếu Mai bất tri bất giác trung cả người khí chất càng hơn từ trước, nhất cử nhất động đều lộ ra làm cho người ta tâm động cổ mị, chính là nay Dương Tiếu Mai miệng như vậy ngọt ngào vừa nói, Hạ Vân Kiệt cho dù trong lòng hối hận, cũng chỉ có thể kiên trì tùy ý Dương Tiếu Mai ôm chính mình cánh tay đi phía trước đi.

Bất quá không đi hai bước, Hạ Vân Kiệt liền cảm thấy cả người kỳ cục. Kỳ cục không phải bởi vì Dương Tiếu Mai kia khêu gợi thân mình dán chính mình, mà là bởi vì Quách Thành Lâm nhắm mắt theo đuôi theo ở bọn họ hai người mặt sau.

Dương Tiếu Mai lúc này toàn thân tâm đều ở Hạ Vân Kiệt trên người, trái tim nhảy lên đặc biệt mau, áp căn sẽ không chú ý tới Quách Thành Lâm đi theo có cái gì không ổn, huống hồ nàng cũng thói quen gì trường hợp có Quách Thành Lâm đi theo, cho nên vẫn cũng không nghĩ tới muốn kêu Quách Thành Lâm đi về trước hoặc là không cần đi theo, cuối cùng còn là Hạ Vân Kiệt thật sự không thể chịu đựng được mặt sau đi theo một người, hồi đầu đối Quách Thành Lâm nói:“Quách tiểu thư, ta cùng Tiếu Mai ngay tại thái bình đỉnh núi chung quanh đi một chút, ngươi nếu không đi về trước đi, trễ chút ta đem nàng đưa trở về.”

“Này không ổn, tuy rằng hiện tại là buổi tối, nhưng vạn nhất có người nhận ra Dương tiểu thư hoặc là gặp được cái gì người xấu, Hạ tiên sinh ngươi là rất khó xử lý. Các ngươi chỉ để ý ngoạn các ngươi, coi như ta là trong suốt không tồn tại tốt lắm.” Quách Thành Lâm tự nhiên lo lắng làm cho Dương Tiếu Mai một người cùng Hạ Vân Kiệt cùng một chỗ, nghe vậy không cần nghĩ ngợi lắc đầu nói.

“Kiệt ca, thực xin lỗi, bởi vì ta hiện tại thân phận đặc biệt mẫn cảm, cho nên vì bảo hiểm khởi kiến tốt nhất còn là làm cho Thành Lâm đi theo. Đương nhiên nếu Kiệt ca cảm thấy như vậy không tốt, ta cái này làm cho Thành Lâm trở về.” Dương Tiếu Mai cho tới bây giờ chỉ biết là Hạ Vân Kiệt là cái thần bí đại nhân vật, nhưng Hạ Vân Kiệt là nửa thần tiên nàng cũng là không biết, cho nên từ trong trong lòng Dương Tiếu Mai còn là hy vọng Quách Thành Lâm đi theo.

Nàng đổ không lo lắng cho mình thế nào, chỉ sợ vạn nhất gặp được cái gì quấy rầy tình hình nguy hiểm hội liên lụy Hạ Vân Kiệt, bởi vì Hạ Vân Kiệt thoạt nhìn thật sự không giống như là người cường tráng. Đương nhiên ôm hắn cánh tay khi, kia mãnh liệt nam tử hán hơi thở, rắn chắc bắp thịt có đôi khi lại sẽ làm Dương Tiếu Mai sinh ra một tia ảo giác, không hiểu cảm thấy hắn phá lệ hùng vĩ, giống như nguy nga núi cao bình thường.

Chính là ảo giác dù sao cũng là ảo giác, Dương Tiếu Mai càng tin tưởng chính mình ánh mắt chỗ đã thấy.

“Không có việc gì, này thái bình đỉnh núi hẳn là còn không về phần ra cái gì vấn đề. Huống hồ ta cũng ứng phó đến.” Hạ Vân Kiệt ngữ khí thoải mái mà cười cười nói.

“Nhưng là……” Quách Thành Lâm gặp Hạ Vân Kiệt không nghe khuyên bảo, trên mặt không khỏi lộ ra một tia khó xử sắc.

“Thành Lâm, ngươi đi về trước đi, không cần phải xen vào ta.” Dương Tiếu Mai gặp Hạ Vân Kiệt kiên trì, sẽ không dám nữa phản đối, cho nên Quách Thành Lâm vừa mới nhất mở miệng, Dương Tiếu Mai liền trực tiếp xua tay đánh gãy nàng.

“Nhưng là Dương tiểu thư…” Quách Thành Lâm dùng

có khác thâm ý ánh mắt phiêu Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, còn là không nói.

“Không có gì nhưng là Thành Lâm, thực xảy ra chuyện, ta chính mình hội phụ trách, sẽ không trách đến ngươi trên đầu.” Dương Tiếu Mai nói.

“Nếu như vậy, kia Dương tiểu thư ngươi chú ý một ít.” Quách Thành Lâm gặp cố chủ kiên trì, cũng là không dám sau nói ba nói bốn, đành phải gật đầu đáp ứng rồi xuống dưới.

Quách Thành Lâm vừa đi, thiếu đôi mắt nhìn chằm chằm, Hạ Vân Kiệt nhất thời cảm giác cả người thoải mái tự tại rất nhiều, từ Dương Tiếu Mai ôm hắn cánh tay đi đến một chỗ lan can đứng thẳng, sau đó mặt mang mỉm cười nhẹ giọng hỏi:“Nghe ta một vị bằng hữu nói ngươi hiện tại đã muốn là quốc tế đại minh tinh, cảm giác thế nào?”

“Cảm giác tốt lắm a, duy nhất có điểm không tốt là, trước kia chính là có điểm nhỏ danh khí, trên đường chỉ cần hơi chút mang cái kính râm có thể tự do tự tại cuống, nhưng hiện tại lại không được, không nghĩ qua là sẽ bị cẩu tử đội theo dõi, bị fan phát hiện vây quanh, đã không có tự do.” Dương Tiếu Mai đón gió loát hạ bị gió thổi loạn sợi tóc, trả lời.

“Có được có mất, này xem như thành danh đại giới đi. Nếu cho ngươi một lần nữa lựa chọn, ngươi hội lựa chọn thế nào con đường?” Hạ Vân Kiệt cảm khái một câu, sau đó hỏi.

“Đương nhiên là hiện tại con đường này a, đây là ta mới trước đây còn có giấc mộng!” Dương Tiếu Mai đột nhiên ôm chặt Hạ Vân Kiệt cánh tay, đem đầu ôm ở bờ vai của hắn, vẻ mặt hạnh phúc cảm kích nói.

Hiển nhiên, nàng nhớ tới chính mình sở dĩ có hôm nay đều là bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ.

“Vậy là tốt rồi, bằng không ta nhưng thật ra hảo tâm làm chuyện xấu.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Như thế nào hội đâu, nếu không có Kiệt ca ngươi này phân hảo tâm, ta cũng không biết chính mình hiện tại là như thế nào giống nhau quang cảnh đâu. Ngươi không biết, giải trí vòng thực phức tạp cũng thực hắc ám, giống ta hiện tại có danh khí, lại bởi vì có Kiệt ca ngươi duyên cớ, ở công ty bên trong mới có rất lớn lời nói quyền, cho dù lão bản cũng muốn nhân nhượng ta một ít, nếu không có gì danh khí, vì trở nên nổi bật, kia còn không phải công ty cho ngươi cho cái gì liền cho cái gì, tựa như lần trước tại Ý ta còn kém điểm……” Nói tới đây Dương Tiếu Mai sẽ không nói thêm gì đi nữa, chính là dùng hai tay gắt gao ôm chặt Hạ Vân Kiệt cánh tay, tựa hồ hận không thể muốn đem thân thể của chính mình cùng hắn cánh tay hòa hợp nhất thể.

Dương Tiếu Mai là người mẫu xuất thân, vẫn thực chú ý bảo trì thân thể, cho nên dáng người tương đối cho Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng rất cao gầy thon thả, bất quá cũng là vừa đúng, sẽ không giống có chút người mẫu thon thả tựa hồ chỉ còn lại có khung xương. Nàng ôm Hạ Vân Kiệt cánh tay còn là thực mềm mại rất thịt cảm, hơn nữa kia đôi ngực khí bởi vì dáng người cao gầy thon thả duyên cớ, có vẻ càng phát ra cực đại no đủ. Nàng như vậy dùng sức gắt gao ôm cánh tay, thật đúng là làm cho Hạ Vân Kiệt có điểm ăn không tiêu.

“Chuyện quá khứ sẽ không muốn đi suy nghĩ, bất quá ta nghe nói hiện tại có không ít người truy ngươi.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ân, bất quá người ta mới mặc kệ bọn họ, đều là chút người đáng ghét.” Dương Tiếu Mai nói, trong mắt lóe ra

một tia chán ghét cùng bất đắc dĩ sắc.

Nói là mặc kệ bọn họ, nói là người đáng ghét, nhưng những người này nếu dám phao quốc tế đại minh tinh, lại có vài cái là kẻ đầu đường xó chợ? Cho dù Dương Tiếu Mai nay sớm xưa đâu bằng nay, vẫn đang phải cẩn thận cẩn thận ứng phó, không dám quá phận đắc tội. Đương nhiên này đó chi tiết nàng là sẽ không theo Hạ Vân Kiệt nhắc tới, Dương Tiếu Mai là người biết đúng mực tiến thối, Hạ Vân Kiệt đã muốn giúp nàng nhiều lắm, nàng không thể được một tấc lại muốn tiến một thước, ngay cả này đó "Việc nhỏ" Đều phải tái phiền toái hắn

"Ân, nếu có cái gì giải quyết không được, ngươi gọi điện thoại cho ta." Hạ Vân Kiệt nay trải qua hơn, cũng là không ngày đó ngây thơ đơn thuần đại nam hài, hắn hiểu được giải trí vòng trung thị phi nhiều, cũng hiểu được người phú quý thích ép buộc, nghe vậy gật gật đầu nói.

"Kiệt ca, ngươi thật tốt!" Dương Tiếu Mai nghe vậy kìm lòng không được kiễng mũi chân hôn hạ Hạ Vân Kiệt hai má, trong lòng cũng là cảm động lại là ngọt ngào.

"Đây là đêm nay ngươi cho ta ban phát thứ hai trương thẻ người tốt." Hạ Vân Kiệt cười nói.

"Sao thôi? Không thích ta ban phát thẻ người tốt cho ngươi sao? Ta đây làm của ngươi tình nhân được không? Như vậy ta sẽ không cho ngươi ban phát thẻ người tốt." Dương Tiếu Mai cuối cùng một câu tuy rằng này đây vui đùa nói tình thế thực tùy ý nói ra, nhưng lời vừa ra khỏi miệng, Dương Tiếu Mai một lòng sẽ không chịu khống chế nhắc tới cổ họng.

"Ngươi còn là tiếp tục cho ta ban phát thẻ người tốt đi, ta cũng không tưởng bị của ngươi fan làm cho thịt người

đuổi giết!” Hạ Vân Kiệt đồng dạng ra vẻ tùy ý thoải mái, lấy nói đùa ngữ khí trả lời, kỳ thật trái tim cũng là kìm lòng không được nhanh hơn nhảy lên.

Như vậy một vị xinh đẹp gợi cảm, lại khắp nơi lộ ra một tia phát ra từ trong khung quyến rũ nữ nhân, hơn nữa lấy Hạ Vân Kiệt độc ác ánh mắt cũng không khó phát hiện Dương Tiếu Mai cho tới bây giờ còn là giữ mình trong sạch, thủ thân như ngọc, như trước là xử nữ thân, này ở giải trí vòng sử dụng kỳ tích đến hình dung cũng không vì quá, muốn nói Hạ Vân Kiệt đối mặt như vậy nữ nhân không động tâm, thật là dối trá. Nhưng là nguyên nhân vì Dương Tiếu Mai đến bây giờ còn vẫn duy trì xử nữ thân, Hạ Vân Kiệt cuối cùng còn là lựa chọn cự tuyệt. Hắn không nghĩ làm cho nàng bởi vì cảm ơn liền đem thân thể hiến cho hắn, liền làm hắn tình nhân, nếu thực như vậy, hắn cùng này trước mắt dây dưa Dương Tiếu Mai phú quý người có cái gì khác nhau?

“Chỉ biết ngươi hội nói như vậy!” Dương Tiếu Mai tiếu mâu trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái gắt giọng, trong mắt lóe ra một tia u oán sắc, tiếp theo lại đột nhiên chuyển vì kiên định, tựa hồ đột nhiên hạ một cái rất lớn quyết tâm.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 440 : Anh hùng cứu mỹ nhân

Hai người một bên trò chuyện một bên thưởng thức Hong Kong cảnh đêm, bất tri bất giác trung dạ không kia luân trăng sáng đã muốn hạ xuống, chỉ còn lại có đầy trời đầy sao như trước lóe ra, cũng là thời gian đã qua 0 giờ.

0 giờ vừa đến, đại đa số du khách đã muốn ngồi cuối cùng nhất ban cáp điện xe hạ thái bình sơn. Đỉnh núi yên tĩnh không đãng, đã muốn không có gì du khách, chỉ có thể ngẫu nhiên nghe được vài tiếng khe khẽ lời nói nhỏ nhẹ.

Hạ Vân Kiệt gặp thời gian không sai biệt lắm, vài lần tưởng đề trở về, chỉ là thấy Dương Tiếu Mai chính hưng trí dạt dào, nhớ tới nàng nay thành quốc tế đại minh tinh giống như vậy buông ra lòng mang du ngoạn thời gian càng ngày càng ít, trong lòng chung quy có chút thương tiếc, cũng liền tiếp tục cùng nàng.

Đương nhiên là có như vậy một vị mỹ nữ cùng, đối với Hạ Vân Kiệt mà nói kỳ thật cũng là một kiện thực thích ý sự tình, duy nhất làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy có một tia thống khổ sự tình là mỹ nữ trước mặt, hắn lại áp lực nội tâm muốn động.

Gió núi từ từ, hai người chính hưởng thụ này khó được xinh đẹp giữa mùa hạ chi đêm khi, nghênh diện lắc lắc lắc lắc đi tới ba nam tử mặc ngực cùng quần cộc, kéo nhân tự dép lê, nương đỉnh núi ngọn đèn còn có thể nhìn đến bọn họ lõa lồ cánh tay đều xăm hình xăm.

Nay đã là đêm hôm khuya khoắc, trên núi lại không có gì người, đột nhiên gian nghênh diện đi tới ba cái giống Hong Kong điện ảnh diễn cổ hoặc tử, Dương Tiếu Mai

trong mắt không khỏi lóe ra một tia bối rối, vội vàng xả hạ Hạ Vân Kiệt, thấp giọng nói:“Kiệt ca chúng ta hồi đầu đi.”

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không sợ nghênh diện đi tới ba cổ hoặc tử, bất quá nhưng cũng không nghĩ nhiều gây chuyện, nhiễu nhã hứng, cho nên cũng liền thuận Dương Tiếu Mai ý tứ, xoay người chuẩn bị trở về đi.

Bất quá đầu năm nay có đôi khi sự tình chính là như vậy xảo, ngươi không tìm phiền toái, phiền toái lại liền không nên tìm tới ngươi.

Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai vừa mới xoay người, kia nghênh diện đi tới ba người trung bên trái một cái gầy cùng bài cốt giống nhau, lại không nên lưu trữ một đầu tóc dài, thoạt nhìn càng “Thon thả” nam tử, đột nhiên chỉ vào Dương Tiếu Mai lộ ra mê đắm biểu tình, dùng tiếng Quảng Đông nói:“Nam ca, ngươi xem, rất được cô bé!”

“Mẹ nó, bài cốt ngươi là không phải uống rượu hơn, ngươi cho là nơi này là toái lan phố sao? Nơi này là thái bình đỉnh núi a! Thái bình đỉnh núi ngươi hiểu hay không?” Giữa vị kia được xưng là Nam ca tên, lưu trữ giống cổ hoặc tử Trần Hạo Nam như vậy phiêu dật tiêu sái kiểu tóc, bất quá hắn ngôn hành cử chỉ sẽ không phiêu dật tiêu sái, gặp tiểu đệ bài cốt thế nhưng ở thái bình đỉnh núi đụng tới tịnh nữu cũng dám động sắc tâm, trực tiếp nâng tay đối với hắn đầu đánh đi xuống, miệng hùng hùng hổ hổ. Chính là đánh chửi khi, Nam ca kia đôi mắt hạt châu cũng nhịn không được mê đắm ở Dương Tiếu Mai đường cong rõ nét thân mình đi lên hồi nhìn quét.

“Sợ cái gì Nam ca? Vừa rồi bọn họ giảng đều là tiếng phổ thông, hiển nhiên là một đôi đại lục tử du khách!” Bài cốt sờ sờ bị Nam ca đánh quá đầu, không phục nói.

Hong Kong mặc dù ở 1997 năm cũng đã trở về, bất quá tuyệt đại đa số người Hong Kong lẫn nhau trong lúc đó còn là nói tiếng Quảng Đông, thậm chí không ít người ngay cả tiếng phổ thông đều nghe không hiểu.

“Ta thảo bài cốt, ta nhớ rõ ngươi đêm nay uống ít nhất ba chai bia, ngươi ác con mẹ nó đầu óc thế nhưng còn như vậy thanh tỉnh.” Dương Tiếu Mai có thể ở thế giới tiểu thư loại này quốc tế cấp tuyển mĩ trung trổ hết tài năng, tự nhiên là mặc kệ tướng mạo còn là dáng người đều là siêu nhất lưu, huống hồ nay lại là đêm dài nhân hi. Tại đây dạng ban đêm, tại đây dạng đỉnh núi, đụng tới như vậy một vị mỹ nữ, lại uống chút rượu, Nam ca kỳ thật cũng thực tâm động. Đơn giản nơi này là thái bình đỉnh núi, ở nơi này người phi phú tức quý, Nam ca nhưng cũng sợ đối phương là ở nơi này nhà giàu tiểu thư, thế này mới không dám lên trước đùa giỡn, nay nghe bài cốt như vậy một phần tích, nhất thời có điểm men say ánh mắt mạnh sáng ngời, nâng tay lại cho bài cốt đầu một bàn tay, sau đó nghênh ngang hướng Dương Tiếu Mai đi đến, vừa đi còn một bên mê đắm dùng có điểm sứt sẹo tiếng phổ thông nói:“Mỹ nữ, chớ đi a, bồi ca ca hóng gió, tâm sự thiên!”

Dương Tiếu Mai gặp sợ cái gì đến cái gì, không khỏi hoảng lôi kéo Hạ Vân Kiệt tay đi được nhanh hơn.

Dương Tiếu Mai như vậy hoảng hốt trương, Nam ca ba người liền hoàn toàn yên tâm. Ở nơi này người phi phú tức quý, trước mắt này đối người trẻ tuổi nếu ở nơi này, lại làm sao sợ bọn họ ba cổ hoặc tử.

“Nam ca, ta xem không phải thổi gió, ngươi là tưởng thổi tiêu a! Cô nàng này miệng tiểu, mông kiều, thổi bay đến khẳng định hăng hái!” Mặt khác một vị bộ dạng tương đối cao lớn, lưu trữ nổ mạnh đầu nam tử, một bên đuổi theo đi, một bên vẻ mặt dâm đãng dùng tiếng Quảng

Đông nói

Hạ Vân Kiệt tuy rằng nghe không hiểu tiếng Quảng Đông, nhưng tiếng Quảng Đông dù sao cũng là thuộc loại Hán ngữ hệ thống, đổ không giống Italy ngữ giống nhau hoàn toàn là này khác ngữ hệ một chút đều nghe không hiểu, ngay cả mông mang đoán tổng có thể đoán ra một ít không tốt ý tứ đến, mà Dương Tiếu Mai cùng người Quảng Đông, Hong Kong tiếp xúc có vẻ nhiều, trên cơ bản đều nghe hiểu, sợ tới mức sắc mặt đều tái nhợt, theo bản năng tưởng đem cước bộ mại nhanh hơn một ít, bất quá lại phát hiện Hạ Vân Kiệt đột nhiên đứng lại không đi.

Dương Tiếu Mai gặp Hạ Vân Kiệt không chịu đi, còn tưởng rằng hắn thân phận tôn quý khí bất quá này đó cổ hoặc tử miệng đầy nói bậy, không khỏi gấp đến độ liên tục dùng sức lạp Hạ Vân Kiệt tay, một bên kéo một bên thấp giọng nói:“Kiệt ca, này đó đều là bản địa du côn lưu manh, làm việc không có chừng mực, ngươi ngàn vạn đừng theo chân bọn họ chấp nhặt, chúng ta còn là đi nhanh đi.”

“Đừng sợ, chính là một ít nhân tra!” Hạ Vân Kiệt lại một phen giữ chặt Dương Tiếu Mai thản nhiên nói, trong giọng nói lộ ra một tia hàn ý.

“Chậc chậc, còn cử có nam tử hán khí khái. Nghĩ như thế nào anh hùng cứu mỹ nhân, ta phi, tin hay không lão tử một cước đem ngươi cấp đá xuống núi chân.” Bài cốt loạng choạng hắn kia thân gầy trơ cả xương khung xương tử, hướng mặt đất ói ra khẩu nước miếng, vẻ mặt khinh thường mắng. Mà Nam ca bên phải vị kia vóc dáng cao lớn nam tử, sớm đã nắm chặt cực đại quyền đầu, diễu võ dương oai đi lên tiến đến, làm ra muốn đánh Hạ Vân Kiệt hung mãnh tư thái.

Hạ Vân Kiệt vóc dáng tuy rằng cũng mau tiếp cận một

mét tám, nhưng người bộ dạng có vẻ thanh tú, dáng người cũng là cao to cân xứng, không giống như là người có thể đánh, cho nên vị kia cao lớn nam tử nhất tú quyền đầu cùng đột khởi bắp thịt, Dương Tiếu Mai cũng là sợ tới mức không hề nghĩ ngợi một cái lắc mình thế nhưng chắn Hạ Vân Kiệt phía trước.

Hạ Vân Kiệt đổ không nghĩ tới gặp được như vậy một loại tình huống, Dương Tiếu Mai này thiếu nữ tử thế nhưng hội trái lại "Bảo hộ" Chính mình, trong đầu không khỏi cũng là khiếp sợ cảm động lại là dở khóc dở cười.

Một đôi con ngươi đen ở trong đêm đen nhìn phía trước dáng người thướt tha Dương Tiếu Mai, lộ ra một tia hiếm thấy ôn nhu.

Dương Tiếu Mai đương nhiên không biết Hạ Vân Kiệt kỳ thật là nửa thần tiên, đừng nói liền trước mắt này ba cái cổ hoặc tử, cho dù một chi quân đội lại đây, kia cũng là tùy tay gian có thể tiêu diệt điệu sự tình. Nàng còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt là thân phận tự phụ, khẳng định không trải qua quá bực này trường hợp, sợ hắn chịu thiệt, bị thương, nhưng thật ra thà rằng chính mình chịu chút khổ

"Uy, các ngươi muốn làm gì? Nơi này là Hong Kong, là nói pháp chế địa phương! Các ngươi tái xằng bậy, ta muốn báo cảnh !" Nói xong Dương Tiếu Mai vội vội vàng vàng tìm kiếm bao da di động.

"Di, này nữu như thế nào như vậy nhìn quen mắt!" Làm Dương Tiếu Mai vội vội vàng vàng ở bao da tìm kiếm di động khi, Nam ca cặp kia mê đắm tròng mắt đột nhiên sáng đứng lên, trên mặt lộ ra một tia kinh ngạc nghi hoặc sắc.

"Dương Tiếu Mai! Ta thảo, Nam ca nữ nhân này là Dương Tiếu Mai!" Bài cốt nói xong sớm đã kích động

xuất ra di động đối với Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai “Răng rắc! Răng rắc!” Liên tục chụp vài tấm ảnh chụp.

“Ta thảo, không phải nói Dương Tiếu Mai là tân một thế hệ băng thanh ngọc nữ sao? Nguyên lai thế nhưng trốn ở chỗ này cùng tiểu tình nhân ước hội ! Này ảnh chụp nếu thống cấp tòa soạn báo, còn không nháo ngất trời !” Bài cốt như vậy nhất kêu, Nam ca cùng kia nổ mạnh đầu nam tử cũng nhận ra Dương Tiếu Mai đến, vẻ mặt thèm nhỏ dãi kích động nói, mặc kệ là ánh mắt còn là trong giọng nói đều toát ra trắng trợn uy hiếp ý.

“Không cần! Các ngươi có cái gì điều kiện có thể đề, nhưng thỉnh lập tức đem ảnh chụp cấp cắt bỏ !” Dương Tiếu Mai gặp không chỉ có bị ba cái cổ hoặc tử nhận ra thân phận đến, hơn nữa đối phương thế nhưng còn nói muốn cho sáng tỏ nàng cùng Hạ Vân Kiệt, không khỏi khẩn trương bật thốt lên kêu lên.

Chính nàng đổ không sao cả cho sáng tỏ không cho sáng tỏ, nàng là lo lắng huyên dư luận xôn xao Hạ Vân Kiệt hội mất hứng.

Có đôi khi người xấu chính là như vậy, ngươi càng sợ hãi càng lùi bước, bọn họ khí diễm lại càng kiêu ngạo càng không kiêng nể gì, cho nên Nam ca bọn họ gặp Dương Tiếu Mai hiển nhiên thực sợ hãi bị cho sáng tỏ, lá gan ngược lại càng phát ra nổi lên đến.

“Điều kiện rất đơn giản. Làm cho chúng ta mỗi người sờ một phen, chậc chậc, lớn như vậy còn chưa từng có sờ qua giống ngươi như vậy……” Nam ca hai mắt tỏa ánh sáng, kích động thẳng chà xát hai tay nói. Còn lại hai người cũng tốt không đến chạy đi đâu, nhìn chằm chằm Dương Tiếu Mai kia gợi cảm dáng người, chảy nước miếng theo khóe miệng chảy xuống dưới đều phảng phất chưa thấy. Lấy bọn họ thân phận, đừng nói không

sờ qua giống Dương Tiếu Mai như vậy quốc tế đại minh tinh, liền ngay cả tam lưu ngôi sao cũng chưa sờ qua !

“Vô liêm sỉ này nọ!” Bất quá Nam ca trong lời nói còn chưa nói hoàn, chỉ thấy trước mắt chợt lóe, kia bị Dương Tiếu Mai hộ ở sau người nam tử đột nhiên giống như quỷ mị bình thường đứng ở hắn trước mặt, sau đó đối với hắn khuôn mặt liền hung hăng một bạt tai tát đi qua.

Nam ca nhất thời một cái đứng thẳng không xong, cả người bị phiến ở tại chỗ đánh lên chuyển đến.

“Ta thảo! Ăn Báo tử mật!” Bài cốt cùng nổ mạnh đầu gặp lão đại bị đánh, đầu tiên là sửng sốt, tiếp đến quái thanh, nhấc chân liền đối với Hạ Vân Kiệt đá đi qua.

“Kiệt ca cẩn thận!” Dương Tiếu Mai cũng không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt như vậy xúc động, ngay từ đầu cũng là bị khiếp sợ ở, chờ nàng phục hồi tinh thần lại khi, bài cốt cùng nổ mạnh đầu đã muốn phân biệt nhấc chân hướng Hạ Vân Kiệt đá tới, sợ tới mức Dương Tiếu Mai không khỏi sắc mặt tái nhợt âm thanh kêu lên.

Bất quá Dương Tiếu Mai tiếng thét chói tai còn tại trong trời đêm quanh quẩn khi, nàng liền hoảng sợ phát hiện bài cốt cùng nổ mạnh đầu cũng không biết như thế nào muốn làm, đá ra chân đột nhiên thay đổi cái phương hướng, thật mạnh đá vào Nam ca trên người.

“Ai nha, ta thảo, các ngươi con mẹ nó mắt bị mù sao?” Nam ca thân mình bị hai vị tiểu đệ một trái một phải cấp đá trung, đau đến giống giết heo giống nhau kêu lên.

“Không phải bọn họ hai mắt bị mù, là các ngươi tất cả đều mắt bị mù !” Trả lời Nam ca cũng là một đạo lạnh như băng thanh âm, tiếp theo không đợi Nam ca bọn họ phục hồi tinh thần lại, liền cảm thấy sau lưng đau xót,

sau đó cả người liền đằng vân giá vũ bay đứng lên.

Cuối cùng “Phù phù” Một tiếng, theo trên trời rơi mặt đất đến đây chó ăn cứt, không đợi Nam ca phục hồi tinh thần lại, tưởng đứng lên.

“Rậm rạp!” Hai tiếng, một đoàn bóng đen đi theo một đoàn bóng đen giống bao cát giống nhau theo trên trời rớt xuống dưới, vừa vặn điệu ở Nam ca trên người. Nam ca vừa mới củng khởi eo lập tức lại bị ép tới cùng mặt đất đến đây cái thân mật khăng khít tiếp xúc, kìm lòng không được lại “A a!” giống giết heo giống nhau kêu thảm thiết lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 441 : Hà thúc

Việc này miêu tả đứng lên tựa hồ rất dài, kỳ thật cũng liền trong chớp mắt công phu, thẳng đem Dương Tiếu Mai nhìn xem cái miệng nhỏ nhắn trương ở nơi nào nửa ngày đều không thể chọn, một đôi mắt đẹp lại trừng tròn trịa, giống như gặp được quỷ dường như.

Một hồi lâu nhi, Dương Tiếu Mai mới hồi phục tinh thần lại, một tiếng thét kinh hãi, thân thể mềm mại sớm đã gục ở Hạ Vân Kiệt trong lòng, phấn quyền giơ lên đối với Hạ Vân Kiệt trong ngực một trận loạn chùy, dịu dàng nói:“Kiệt ca, ngươi hảo phá hư! Ngươi rất xấu! Làm hại người ta lo lắng gần chết!”

“Là ngươi không nên anh hùng cứu mỹ nhân che ở ta trước mặt, bằng không ta đã sớm đem hắn knockout !” Hạ Vân Kiệt bị Dương Tiếu Mai đánh cả người mềm yếu, lại thấy nàng thiên kiều bá mị bộ dáng, nhịn không được vui vẻ trêu chọc nói.

“Người ta nào biết nói ngươi lợi hại như vậy! Người ta còn tưởng rằng……” Nói xong Dương Tiếu Mai đôi mắt thế nhưng hơi hơi có điểm phiếm hồng, cũng không biết có phải hay không người diễn trò cảm tình đặc biệt phong phú, lại hoặc là diễn trò diễn hơn, này nước mắt đặc biệt dễ dàng đến.

Bất quá mặc kệ nói như thế nào, Hạ Vân Kiệt nhìn đến Dương Tiếu Mai hốc mắt đỏ lên, nhớ tới vừa rồi nàng một thiếu nữ tử liều lĩnh che ở chính mình trước mặt, trong lòng cảm thấy phá lệ đau tích, kìm lòng không được nâng tay sờ sờ nàng kia mềm mại đen thùi mái tóc, ôn nhu nói:“Tốt lắm, tốt lắm, là ta không đúng, hiện tại hết thảy đều trôi qua.”

Bị Hạ Vân Kiệt tay như vậy nhất sờ, Dương Tiếu Mai

trong lòng miễn bàn có bao nhiêu hạnh phúc ngọt ngào, thuận thế liền đem mặt dính sát vào nhau ở hắn trong ngực, một đôi cánh tay ngọc lại gắt gao cô trụ Hạ Vân Kiệt vòng eo.

Ôn hương nhuyễn ngọc trong ngực, hơn nữa kia đối đầy đặn cùng thon dài đùi đẹp dán tại trên người thịt cảm, làm cho Hạ Vân Kiệt thân thể thiếu chút nữa sẽ nổi lên phản ứng, cũng may phía sau kia ba cổ hoặc tử ai ai hừ hừ đi lên, Dương Tiếu Mai cả kinh, vội vàng buông lỏng tay ra nhắc nhở nói:“Kiệt ca, ảnh chụp!”

Dương Tiếu Mai đang nói vừa mới hạ xuống, kia ba cổ hoặc tử hiển nhiên cũng biết Hạ Vân Kiệt thân thủ lợi hại, chính mình ba người căn bản không phải đối thủ của hắn, cho nên nhất đứng lên, nhanh chân bỏ chạy. Hơn nữa kia bài cốt vừa rồi bị như vậy sửa chữa một chút, tự nhiên là không cam lòng, còn một bên chạy một bên vung trên tay di động, nói:“Có gan đuổi theo lão tử nha, bằng không các ngươi sẽ chờ ngày mai đăng báo đi!”

Dương Tiếu Mai thấy thế đầy ngập vui mừng lập tức biến thành hư ảo, gấp đến độ thẳng dậm chân.

Hạ Vân Kiệt thấy thế lại vẻ mặt thoải mái mà vỗ vỗ Dương Tiếu Mai vai, nói:“Yên tâm, xem Kiệt ca như thế nào đem ảnh chụp cầm lại đến.”

“Nhưng là bọn họ đều đã muốn chạy……” Dương Tiếu Mai vẻ mặt uể oải nói.

Bất quá Dương Tiếu Mai lời nói còn chưa nói xong, liền vẻ mặt kinh ngạc nhìn đến Hạ Vân Kiệt xoay người theo mặt đất nhặt lên một khối tiểu đá vụn, sau đó đầu ngón tay bắn ra, nhất thời “Sưu!” một tiếng, kia một khối tiểu đá vụn thế nhưng chia ra làm sáu, như bay tên bình thường song song bắn về phía ba người hai chân.

“Rậm rạp bồng!” Tảng đá đánh trúng chân oa oa thanh âm ở yên tĩnh ban đêm mặt vang lên, tiếp theo là ba tiếng kêu thảm thiết cùng ngã xuống đất “Phù phù” Thanh.

Ba người lại theo tiếng đến đây chó ăn cứt, mà Dương Tiếu Mai cái miệng nhỏ nhắn lại trương thành “0” Hình, kia kinh ngạc biểu tình ở ngọn đèn hạ cũng là phá lệ xinh đẹp.

“Hiện tại yên tâm đi.” Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ Dương Tiếu Mai vai, sau đó lững thững đi đến bài cốt bên người, đối với ngã xuống trên mặt đất di động thật mạnh thải một chút, đưa điện thoại di động đạp thành mảnh nhỏ, ngay cả tâm phiến cũng không ngoại lệ, sau đó mới đối bài cốt bọn họ thản nhiên nói:“Mọi người đã như vậy thích chạy, hiện tại ta cho các ngươi hai lựa chọn, một cái là các ngươi chính mình đứng lên lập tức chạy xuống núi, một cái là ta dùng chân đưa các ngươi xuống núi !”

Nói xong Hạ Vân Kiệt chân nhẹ nhàng đối với một khối tảng đá đạp một chút, nhất thời “Ca ca!” Kia tảng đá bị nhẹ như vậy khinh nhất giẫm thế nhưng liệt thành đá vụn, kia trường hợp làm cho Nam ca ba người lập tức liên tưởng đến điện ảnh diễn võ lâm cao thủ quyết đấu hình ảnh, cước bộ bước qua địa phương không phải lưu lại thật sâu dấu chân chính là tảng đá ào ào rạn nứt, nhất thời ba người cảm thấy cả người xông ra hàn khí, một chút cảm giác say sớm đã hóa thành mồ hôi lạnh bốc hơi lên sạch sẽ, lúc này mới biết được chính mình ba người đêm nay đụng phải lợi hại nhân vật, thế nào còn dám chần chờ, té đã nghĩ đứng lên trốn chạy.

Nhưng là bọn họ vừa mới vừa đứng đứng lên, chân sau oa chỗ liền truyền đến một trận như châm thứ đau đớn, ba người ào ào hét thảm một tiếng, lại ngã hồi ở tại mặt đất.

“Như thế nào chạy bất động, xem ra cần ta đưa các ngươi đoạn đường.” Hạ Vân Kiệt nói xong mặt không chút thay đổi động động chân.

Hạ Vân Kiệt này chân vừa động, ba người liền sợ tới mức xông ra mồ hôi lạnh, lại một lần nữa luống cuống tay chân đi, một bên đi còn một bên khóc nói:“Đừng, đừng, chúng ta chính mình chạy, chúng ta chính mình chạy!”

Nhẹ nhàng nhất giẫm ngay cả nham thạch đều liệt vì đá vụn, bọn họ lại nào dám làm cho này chân đưa bọn họ xuống núi a? Bọn họ cũng không cho rằng chính mình thân mình so với kia tảng đá còn khoẻ mạnh.

Nhưng là ba người vừa rồi thế nhưng tưởng phi lễ Dương Tiếu Mai, Hạ Vân Kiệt lại như thế nào khả năng dễ dàng buông tha bọn họ. Bọn họ vừa mới đứng lên, chân sau oa chỗ lại truyền đến như châm thứ đau đớn, ba người lại “A” hét thảm một tiếng ngã ngồi trên mặt đất.

Lúc này cũng thật đem ba người cấp dọa thảm, cũng hoàn toàn hiểu được lần này gặp được vị này người trẻ tuổi chỉ sợ cũng là trong truyền thuyết chân chính võ lâm cao thủ, chính mình đêm nay chạy là tuyệt đối chạy không được, đương nhiên làm cho đối phương dùng chân đưa bọn họ xuống núi lại càng không thành! Nay duy nhất sinh lộ chính là cầu xin tha thứ.

“Đại hiệp, đại ca, tha mạng a! Chúng ta lần sau cũng không dám nữa, cũng không dám nữa !” Hoàn toàn hiểu được ba người rốt cuộc không có phía trước kiêu ngạo khí diễm, té đến Hạ Vân Kiệt gót chân trước, một phen nước mũi một phen lệ cầu xin tha thứ nói.

Nhìn vừa rồi còn khí diễm kiêu ngạo ba người nay giống

chó nhà có tang giống nhau ở Hạ Vân Kiệt trước mặt cầu xin tha thứ, Dương Tiếu Mai ít dám tin tưởng hai mắt của mình, một đôi mắt đẹp nhìn xem Nam ca bọn họ, cuối cùng lại dừng ở Hạ Vân Kiệt trên người, lóe ra phát ra từ nội tâm ái mộ loại tình cảm.

“Không dám là đến nơi sao?” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng nói.

“Đại ca, ngài nói, ngài nói, chỉ cần phóng chúng ta một con ngựa, chúng ta cái gì đều đáp ứng.” Ba người lúc này vì hai chân sớm điểm khôi phục tự do, nghe vậy lập tức khóc nói.

Ba người như vậy vừa nói, đổ thật đúng là đem Hạ Vân Kiệt cấp khó xử ở. Xem tướng mạo này ba người tuy rằng không phải cái gì người tốt, nhưng cũng không phải cái gì đại ác hạng người, muốn nói trực tiếp phế đi bọn họ trừng phạt tựa hồ có điểm quá nặng, nhưng như vậy buông tha bọn họ Hạ Vân Kiệt nhưng cũng không muốn.

Đang ở phía sau, Hạ Vân Kiệt thấy được Ngô Xương Vũ cố ý cho hắn lưu lại tài xế Hà Tiến chính hướng bên này đi tới, đôi mắt chung quanh nhìn xung quanh, tựa hồ đang tìm tìm cái gì.

Hạ Vân Kiệt nhìn đến Hà Tiến khi, Nam ca bọn họ cũng thấy được Hà Tiến, hai mắt mạnh sáng đứng lên, sau đó hướng Hà Tiến kêu lên:“Hà thúc, Hà thúc mau tới cứu cứu chúng ta.”

Hà Tiến lúc này kỳ thật đang tìm tìm Hạ Vân Kiệt, bởi vì Hạ Vân Kiệt là Ngô gia khách quý, hắn thấy hắn khuya khoắt đều còn không có trở về, sợ hắn ở thái bình đỉnh núi lạc đường lại hoặc là gặp chút tình huống, thật muốn như vậy, hắn đã có thể không có biện pháp hướng Ngô Xương Vũ công đạo, cho nên an tâm không dưới lại cố ý chạy đến nhìn xem.

Nay Nam ca bọn họ như vậy nhất kêu, Hà Tiến lập tức liền phát hiện Hạ Vân Kiệt bọn họ, trên mặt không khỏi lộ ra một tia sắc mặt vui mừng, bước nhanh hướng Hạ Vân Kiệt đi đến.

“Hạ tiên sinh, nguyên lai ngài ở trong này a!” Nam ca đám người gặp Hà Tiến bước đi đến, trên mặt đều lộ ra một tia sắc mặt vui mừng, chính là không nghĩ tới Hà Tiến áp căn sẽ không để ý tới bọn họ, mà là thẳng đến Hạ Vân Kiệt mà đi, hơn nữa đến trước mặt còn cung kính cúi đầu kêu đối phương Hạ tiên sinh.

Hà Tiến dám vô lễ kính sao? Hạ Vân Kiệt nhưng là người trẻ tuổi ngay cả Ngô Xương Vũ vợ chồng đều phải tiếng kêu sư thúc tổ! Thậm chí đi lên còn cố ý công đạo, về sau này giá trị mấy trăm triệu hào trạch chính là của Hạ tiên sinh, chỉ cần Hạ tiên sinh ở, hắn Hà Tiến liền đi theo hắn.

“Ân, ngươi nhận thức bọn họ?” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó chỉ chỉ Nam ca bọn họ, nhíu mày nói.

“Hạ tiên sinh, ta tuổi trẻ khi là người trong xã đoàn. Có một lần phạm vào điểm sự tình, là Ngô tiên sinh ra mặt thế này mới may mắn thoát khỏi cho nạn, từ nay về sau sau liền theo Ngô tiên sinh. Này Tiền Thiên Nam trước kia là ta tiểu đệ phía dưới một gã mã tử.” Hà Tiến lúc này đương nhiên đã muốn phát hiện Nam ca bọn họ, thấy bọn họ người người quỳ rạp trên mặt đất, khóc tang một khuôn mặt, không khỏi lắp bắp kinh hãi nói.

Hắn giật mình đổ không phải ở trong này hội gặp đến Tiền Thiên Nam bọn họ, mà là giật mình bọn họ ba đại nam nhân thế nhưng hội quỳ rạp trên mặt đất!

Này thuyết minh cái gì, thuyết minh trước mắt vị này người trẻ tuổi thân thủ rất lợi hại a! Nếu không Tiền Thiên Nam ba người như thế nào khả năng hội quỳ rạp

trên mặt đất đâu? Đánh không lại chẳng lẽ còn không biết chạy sao?

Hà Tiến giật mình, Tiền Thiên Nam ba người so với Hà Tiến càng giật mình. Phải biết rằng Hà Tiến năm đó ở Hong Kong trở về phía trước, kia nhưng là xã đoàn bên trong tứ nhị lục, cũng chính là song côn hoa hồng, là xã đoàn trung tối có thể đánh. Có một lần bởi vì uống hơn rượu, chịu không nổi đại lão tình nhân dụ dỗ phạm vào sự.

Hồng môn trung có tam đại kị, thứ nhất chính là câu nhị tẩu; Thứ hai là đi giày đỏ [hướng cảnh sát bán huynh đệ]; Đệ tam là tẩy mã hạm [trộm chính mình huynh đệ gì đó]. Hà Tiến phạm là câu nhị tẩu, ấn bang quy là muốn chịu gần với tự sát hình phạt: Ba đao sáu động.

Sau lại bởi vì Ngô Xương Vũ ra mặt cầu tình, hơn nữa sự ra có nguyên nhân, mà kia nữ tử chung quy cũng không phải đại lão chính quy thê tử, đại lão ngại cho Ngô Xương Vũ mặt mũi, cuối cùng còn là thả Hà Tiến một con ngựa. Chuyện này sau, Hà Tiến liền rời khỏi bang phái theo Ngô Xương Vũ.

Như vậy một vị nhân vật, nay thế nhưng đối Hạ Vân Kiệt như vậy cung kính, làm cho Tiền Thiên Nam đám người như thế nào không cả kinh? Đương nhiên trong lòng lại sợ hãi đòi mạng.

Võ lâm cao thủ hơn nữa ngay cả Hà Tiến đều phải cung kính ứng đối hiển hách thân phận, bọn họ loại này bất nhập lưu cổ hoặc tử thế nhưng tưởng sờ nữ nhân của hắn, đây chính là muốn chết tiết tấu a!

“Như thế nào, các ngươi là không phải đắc tội Hạ tiên sinh?” Hà Tiến giật mình qua đi, đột nhiên quay đầu nhìn về phía Tiền Thiên Nam ba người, ánh mắt băng hàn, lộ ra một cỗ làm cho người ta xông ra hàn khí sát khí.

Song côn hoa hồng, cũng không phải là bất luận kẻ nào đều có tư cách làm !

“Hà thúc, thực xin lỗi, Hạ tiên sinh thực xin lỗi, chúng ta thật không biết……” Hà Tiến băng hàn ánh mắt hướng Tiền Thiên Nam ba người trên người đảo qua, Tiền Thiên Nam ba người cả người đều nổi lên nổi da gà, vẻ mặt hoảng sợ liên tục cầu xin nói.

“Thật sự là rất lớn mật!” Hà Tiến gặp Tiền Thiên Nam ba người kia hùng dạng, nhìn nhìn lại Hạ Vân Kiệt bên người đứng mỹ nữ, dùng đầu ngón chân đều có thể nghĩ đến ba người phạm sự tình gì, không khỏi hai tròng mắt mạnh hàn mang tăng vọt, nhấc chân đối với ba người liền liên tục đạp đi xuống, đem ba người thải kêu cha gọi mẹ, nước mũi nước mắt tề phi.

“Được rồi, nếu những người này Hà Tiến ngươi nhận thức, ta đây liền bán ngươi một cái mặt mũi. Bất quá tội chết có thể miễn tội sống khó thoát, đêm nay các ngươi ngay tại trên núi ở một buổi tối đi, đừng nghĩ xuống núi, đến ngày mai các ngươi chân tự nhiên có thể khôi phục tự do, một năm trong vòng cũng đừng tưởng đụng nữ nhân. Còn có ta cảnh cáo các ngươi, chuyện đêm nay một chữ cũng không có thể nói đi ra ngoài, còn muốn hảo hảo làm người, nếu không ta cam đoan các ngươi sẽ hối hận cả đời.” Hạ Vân Kiệt gặp Dương Tiếu Mai sắc mặt tái nhợt, mắt lộ ra không đành lòng, cũng sẽ không có hứng thú tái cùng này đó cổ hoặc tử dây dưa đi xuống, khoát tay nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 442 : Ta cũng tưởng ở đỉnh núi hào trạch

“Còn không tạ Hạ tiên sinh!” Hà Tiến gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó đối với ba người lại đá một cước quát.

Ngô gia ở Hong Kong tiền tài quyền thế tuy rằng không dám nói số một số hai, ít nhất cũng là mười cái ngón tay đếm tới được một trong số đó, nếu không năm đó vị kia đại lão cũng sẽ không bởi vì Ngô Xương Vũ mặt mũi mà phóng hắn Hà Tiến một con ngựa. Có thể nghĩ, chuyện này nếu thống đến Ngô Xương Vũ bên kia, này ba cổ hoặc tử là không chết cũng muốn lột da a! Lại làm sao chỉ tại trên núi ở một buổi tối đơn giản như vậy. Về phần cái gì trong một năm không thể đụng vào nữ nhân, mặc kệ là Hà Tiến còn là Tiền Thiên Nam bọn người không để ở trong lòng.

Cũng là, này đụng không đụng nữ nhân, chờ ngươi Hạ Vân Kiệt xoay người vừa đi, bọn họ đi thượng nữ nhân, ngươi còn có thể biết không thành? Đương nhiên chuyện đêm nay là khẳng định không thể nói đi ra ngoài, vừa đến nói ra đi mất mặt là Tiền Thiên Nam bọn họ, thứ hai, Hạ tiên sinh nếu là ngày xưa song hoa hồng côn gì thúc đều phải kính trọng có thêm, hơn nữa thân thủ lại lợi hại như vậy, chuyện đêm nay nếu truyền ra đi, chỉ sợ bọn họ liền thật muốn hối hận không kịp.

“Cảm ơn Hạ tiên sinh, cảm ơn Hạ tiên sinh!” Tiền Thiên Nam đám người bất chấp nhu bị Hà Tiến đá quá địa phương, vội vàng đối với Hạ Vân Kiệt liên tục cảm tạ nói

Hạ Vân Kiệt cũng là không tái để ý tới Tiền Thiên Nam đám người, mà là chuyển hướng Hà Tiến hỏi:“Ngươi là tới tìm ta ?”

“Đúng vậy, bởi vì thực đã muộn, sợ Hạ tiên sinh không quen tất vùng này, cho nên cố ý đi ra nhìn xem.” Hà Tiến cung kính trả lời.

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, nói:“Cho ngươi thêm phiền toái.”

“Hạ tiên sinh nói quá lời, đây là công tác của ta, hẳn là.” Hà Tiến vội vàng nói.

Hạ Vân Kiệt biết Hà Tiến nói là tình hình thực tế, cũng sẽ không tái cùng hắn khách khí, lại cười nói:“Vị này là Dương Tiếu Mai tiểu thư, là bằng hữu của ta, vừa rồi ở đỉnh núi cuống khi vừa vặn đụng phải, cho nên ở đỉnh núi nhiều lưu lại trong chốc lát. Hiện tại đã muốn có chút chậm, đang suy nghĩ đưa nàng trở về, ngươi đổ vừa vặn đến đây, cũng đỡ phải ta trở về lái xe lại đây.”

“Kia đổ vừa vặn, xe ta liền đứng ở cách đó không xa, ta cái này đi đem xe lái lại đây.” Hà Tiến hướng Dương Tiếu Mai gật gật đầu đánh thanh tiếp đón, sau đó đối Hạ Vân Kiệt nói.

“Vậy ngươi đi khai đi lên đi, ta cùng Tiếu Mai chậm rãi đi qua đi.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

“Các ngươi đều cho ta nhớ kỹ Hạ tiên sinh lời nói, nếu không ta tuyệt không tha cho các ngươi!” Hà Tiến trước hướng Hạ Vân Kiệt cung kính cúc nhất cung, sau đó lại hướng Tiền Thiên Nam ba người vẻ mặt hung lệ trừng mắt nhìn liếc mắt một cái, thế này mới xoay người bước nhanh hướng dừng xe địa phương đi đến.

“Kiệt ca, vị này Hà thúc đến tột cùng là ai vậy? Ta xem vừa rồi kia ba cái cổ hoặc tử đều rất sợ hắn còn có hắn vừa rồi nhắc tới Ngô tiên sinh là ai vậy? Sẽ không là Ngô Bỉnh Hùng đi? Hắn nhưng là Hong Kong chân chính đại phú hào.” Dương Tiếu Mai nhẹ nhàng ôm lấy Hạ Vân

Kiệt, vừa đi một bên thấp giọng tò mò hỏi.

“Hắn nhắc tới Ngô tiên sinh hẳn là không phải Ngô Bỉnh Hùng chính là Ngô Xương Vũ đi, về phần hắn thôi, cụ thể là ai ta không lớn rõ ràng, chỉ biết là hắn gọi Hà Tiến, là Ngô Xương Vũ tài xế. Này hai ngày tạm thời cho ta phục vụ.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Của ta thiên, thật là Ngô gia a!” Dương Tiếu Mai tuy rằng sớm biết rằng Hạ Vân Kiệt là cái chân chính đại nhân vật, nhưng nghe nói Hà Tiến trong miệng nhắc tới Ngô tiên sinh quả thật là người Ngô gia, còn là giật mình nhịn không được một tiếng thét kinh hãi.

“Như thế nào Ngô gia ở Hong Kong rất lợi hại sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Dương Tiếu Mai kinh hô biểu tình đều như vậy quyến rũ động lòng người, nhịn không được lại ra vẻ không biết trêu chọc nói.

“Đương nhiên lợi hại a! Năm trước gia tộc bọn họ ở Hong Kong Forbes phú hào bài danh trung sắp xếp đến thứ sáu vị, tài sản có vài chục tỷ đâu!” Dương Tiếu Mai nói đến mặt sau khoa trương ói ra hạ tiểu cái lưỡi thơm tho, nhìn xem Hạ Vân Kiệt nhịn không được tâm sinh mơ màng.

“Kia nhưng thật ra cử lợi hại.” Hạ Vân Kiệt cười gật gật đầu nói.

“Đó là, nga, đúng rồi, Kiệt ca, ngươi đêm nay sẽ không sẽ ngụ ở nhà bọn họ ở thái bình đỉnh núi hào trạch đi?” Dương Tiếu Mai đột nhiên hỏi.

“Đúng vậy, này tràng đỉnh núi hào trạch tạm thời từ ta ở, làm sao vậy? Có vấn đề sao?” Nói ra sau, Hạ Vân Kiệt gặp Dương Tiếu Mai hai mắt đột nhiên lòe lòe tỏa sáng bộ dáng, trong lòng không khỏi một cái lộp bộp, âm thầm cảm thấy một tia không ổn.

Quả nhiên, Hạ Vân Kiệt đang nói vừa mới vừa hạ, Dương Tiếu Mai cũng đã ôm Hạ Vân Kiệt cánh tay lay động đứng lên, dùng lạc lạc có thể cùng lâm chí linh hiểu được nhất biện thanh âm, nũng nịu cầu xin nói:“Kiệt ca, ta cũng tưởng ở đỉnh núi hào trạch lớn như vậy, ta còn cho tới bây giờ không ở quá đỉnh núi hào trạch đâu! Liền một buổi tối, ta cam đoan không quấy rầy ngươi, ta sẽ một người ngoan ngoãn tránh ở trong phòng của mình ngủ!”

Hạ Vân Kiệt sau khi nghe được mặt là như thế nào nghe như thế nào kỳ cục, cô nam quả nữ ở cùng một chỗ, hơn nữa nữ còn là siêu cấp đại mỹ nữ khi, dĩ nhiên là nữ chủ động hướng nam cam đoan không quấy rầy đối phương, chẳng lẽ chính mình thật sự như vậy chính phái sao?

Bất quá Hạ Vân Kiệt không thể không thừa nhận, Dương Tiếu Mai thật sự quá thông minh, nàng mặt sau cùng nói lời nói tuy rằng làm cho hắn nghe được kỳ cục, nhưng thật sự bắt được nhược điểm của hắn. Hắn nếu thật sự lựa chọn cự tuyệt Dương Tiếu Mai, duy nhất nguyên nhân sợ nàng hội chủ động đến khiêu khích chính mình. Nay Dương Tiếu Mai cũng là trước tiên đem lời này cấp nói, làm cho hắn căn bản không thể mở miệng nói cự tuyệt.

“Dù sao phòng ở lớn thật sự, ngươi tưởng ở cứ tới đây ở đi.” Nếu không thể mở miệng cự tuyệt, Hạ Vân Kiệt rõ ràng cũng liền thoải mái đáp ứng rồi xuống dưới.

“Kiệt ca, ngươi thật tốt.” Dương Tiếu Mai gặp Hạ Vân Kiệt đáp ứng xuống dưới, vui vẻ một tiếng nhảy nhót, ôm Hạ Vân Kiệt cánh tay, giơ lên kiều diễm ướt át miệng hôn Hạ Vân Kiệt hai má một chút, tiếu mâu lóe ra một tia gian kế thực hiện được giảo hoạt.

Hạ Vân Kiệt xấu hổ sờ soạng hạ bị Dương Tiếu Mai thân quá địa phương, cười nói:“Đây là ngươi đêm nay cho ta ban phát đệ tam trương thẻ người tốt.”

“Hì hì, ai làm cho Kiệt ca ngươi chính là người tốt đâu!” Dương Tiếu Mai nghịch ngợm hướng Hạ Vân Kiệt lại ói ra hạ tiểu cái lưỡi thơm tho.

Nhìn kia phá lệ dẫn nhân mơ màng mê người động tác, Hạ Vân Kiệt âm thầm điều tiết hạ thể nội quay cuồng huyết khí, trong lòng một trận cười khổ.

“Bất quá ta không có tắm rửa quần áo, còn là đi về trước một chuyến, cũng may công ty cho ta lâm thời an bài dừng chân ngay tại thiển thủy loan ảnh loan viên nhà trọ đại hạ, cách nơi này cũng không xa. Kiệt ca, ngươi hẳn là sẽ không không đồng ý ta trở về bắt quần áo đi?” Dương Tiếu Mai phun quá tiểu cái lưỡi thơm tho sau, lại giả bộ vẻ mặt điềm đạm đáng yêu bộ dáng cầu xin.

Dù là Hạ Vân Kiệt nay coi như là ở bách hoa trung lăn lộn quá nam nhân, đối mặt Dương Tiếu Mai loại này “Trăm biến” xinh đẹp đại minh tinh, cũng là vô kế khả thi, nhịn không được thân thủ nhẹ nhàng quát hạ nàng tú xảo cái mũi, nói:“Ta có thể nói không đồng ý sao?”

“Hì hì, chỉ biết Kiệt ca đối ta tốt nhất.” Dương Tiếu Mai bị Hạ Vân Kiệt quát hạ cái mũi, hai tay không khỏi đem Hạ Vân Kiệt ôm càng chặt, mặt dán Hạ Vân Kiệt bả vai, miệng vô cùng ngọt nói.

Thân thể bị lửa nóng động lòng người thân thể dán, trong mắt nhìn đến là thiên sứ mỹ mạo cùng ma quỷ thân mình, bên tai nghe được là làm cho người ta cả người xương cốt mềm yếu ngọt thanh âm, Hạ Vân Kiệt rốt cục hiểu được vì cái gì rất nhiều kẻ có tiền thích ngoạn ngôi sao.

Hiển nhiên trừ bỏ ngôi sao xinh đẹp xinh đẹp, trừ bỏ kia chói mắt quang hoàn có thể thật lớn thỏa mãn bọn họ hư vinh tâm cùng giữ lấy dục vọng, còn có một chút trọng yếu phi thường chính là ngôi sao đều đã diễn trò, các nàng lơ đãng gian cười nhất nhăn mày, nhất cử nhất động đều đặc biệt mê người, làm cho người ta mỗi thời mỗi khắc đều ở bị nàng hấp dẫn, muốn ngừng mà không được.

Đương nhiên này cũng không phải nói Dương Tiếu Mai là ở diễn trò, là hư tình giả ý. Trên thực tế, nàng sở hữu lời nói cùng hành động đều là phát ra từ phế phủ, đều là chân tình biểu lộ, nhưng diễn viên thiên tính lại có thể làm cho nàng đem này phân chân tình càng khoa trương càng cảm động triển lộ đi ra, cấp Hạ Vân Kiệt cảm quan cùng tâm linh mang đến càng mạnh liệt đánh sâu vào.

Này có lẽ chính là mọi người thường nói, có chút nữ nhân trời sinh hiểu được thảo nam nhân vui mừng, hoặc là thay lời khác nói có chút nữ nhân trời sinh chính là hồ ly tinh, hiểu được dụ dỗ nam nhân tâm tư, mà nữ ngôi sao hiển nhiên chính là này một loại người.

Ngồi Rolls-Royce một đường hướng thiển thủy loan khai đi, Dương Tiếu Mai thủy chung giống chim nhỏ nép vào người giống nhau bàng Hạ Vân Kiệt, làm cho ngồi ở điều khiển vị Hà Tiến trong lòng tràn ngập nghi hoặc.

Hà Tiến coi như là có được quá thực phong phú nhân sinh trải qua, gặp qua người cùng quen mặt cũng cực lớn, nhưng hắn trừ bỏ biết người Ngô gia đối Hạ Vân Kiệt kính như trưởng bối, Ngô Bỉnh Hùng hai vợ chồng đột nhiên khang phục tựa hồ cùng hắn có quan hệ, thậm chí không tiếc dùng đỉnh núi hào trạch đến lấy lòng hắn, còn lại cho tới bây giờ, Hạ Vân Kiệt ở trong lòng hắn còn là giống mê giống nhau.

Hắn không biết Hạ Vân Kiệt đến tột cùng là cái gì đến

đây, đến tột cùng là cái gì dạng một người, thậm chí trước kia hắn căn bản ngay cả nghe cũng chưa từng nghe quá tên của hắn. Nhưng lại cứ người trẻ tuổi này lại là Ngô Xương Vũ trưởng bối, còn có trước mắt ở giải trí vòng chạm tay có thể bỏng Dương Tiếu Mai ở trước mặt hắn đều là một bộ chim nhỏ nép vào người bộ dáng, nhắc tới dạng một người trẻ tuổi là người yên lặng vô danh, Hà Tiến thật đúng là không có biện pháp tin tưởng. Nhưng sự thật liền đặt tại trước mắt, Hà Tiến ở đêm nay phía trước đối Hạ Vân Kiệt này người quả thật hoàn toàn không biết gì cả.

Hong Kong vốn là là nơi chật hẹp nhỏ bé, thiển thủy loan cùng thái bình sơn lại đều ở Hong Kong trên đảo, khoảng cách rất gần, đêm khuya giao thông trạng huống cũng tốt, chỉ chốc lát sau, Hà Tiến liền lái xe tử đem Dương Tiếu Mai đưa đến thiển thủy loan ảnh loan viên nhà trọ đại hạ.

Ảnh loan viên là tọa lạc cho thiển thủy loan giữa sườn núi hào trạch, là từ từng thiển thủy loan khách sạn cải biến mà thành, cũng là Hong Kong độc nhất vô nhị nhiệt đới phong tình vật kiến trúc. Trương ái linh tiểu thuyết [khuynh thành chi luyến] nhắc tới một nhà thiển thủy loan khách sạn, khách sạn nguyên hình ngay tại nơi đây. Chẳng qua kia gia “Thiển thủy loan khách sạn” Hiện tại đã muốn cải tạo thành ảnh loan viên.

Ảnh loan viên phía trước tái hiện ngày xưa thiển thủy loan khách sạn Nhật thức lâm viên kiến trúc phong cách, phần sau tắc tích vì thương trường cùng nhà trọ đại hạ. Dương Tiếu Mai chính là lâm thời ở tại phần sau nhà trọ đại hạ.

Dương Tiếu Mai trụ nhà trọ có một trăm đến mét vuông, thật lớn thủy tinh cửa sổ sát đất có thể quan sát thiển thủy loan cảnh đẹp, bên trong trang hoàng cũng thực tinh xảo, hiển nhiên nay Dương Tiếu Mai ở công ty bên

trong địa vị xưa đâu bằng nay, cho nên đến Hong Kong chụp diễn, công ty sẽ cho nàng an bài tốt như vậy một cái chỗ ở.

Quách Thành Lâm thân là Dương Tiếu Mai tài xế kiêm bảo tiêu, là 24 giờ đi theo bên người nàng, cho nên là theo Dương Tiếu Mai ở cùng một chỗ. Nàng gặp Hạ Vân Kiệt không chỉ có đem Dương Tiếu Mai đưa về đến, nhưng lại đem đưa đến trong nhà đến, trong mắt không khỏi lóe ra một tia kinh ngạc sắc.

Phải biết rằng làm Dương Tiếu Mai bảo tiêu cũng có một đoạn thời gian, Quách Thành Lâm còn cho tới bây giờ chưa thấy qua Dương Tiếu Mai đem nam nhân mang về nhà quá, mặc kệ là ở đại lục còn là hiện tại ở Hong Kong.

Bất quá kế tiếp Dương Tiếu Mai nói trong lời nói càng làm cho Quách Thành Lâm giật mình.

“Kiệt ca, ngươi ở phòng khách chờ một chút, ta đi phòng ngủ bắt tắm rửa quần áo lập tức bước đi.” Dương Tiếu Mai vào nhà sau hướng Hạ Vân Kiệt ngọt ngào cười nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 443 : Phòng người chi tâm không thể không

“Chẳng lẽ Dương tiểu thư buổi tối không ở nơi này, muốn ở bên ngoài sao?” Quách Thành Lâm giật mình hỏi.

“Đúng vậy!” Dương Tiếu Mai hưng phấn mà trả lời một tiếng, sau đó bởi vì tâm tình dị thường cao hứng, thế nhưng khoa trương đi nổi lên người mẫu miêu bước, bị quần bò gắt gao bao vây lấy đầy đặn cử kiều mĩ mông theo miêu bước uốn éo, quả thực có thể làm cho người ta huyết mạch sôi sục, nhìn Quách Thành Lâm nhớ tới trước kia Dương Tiếu Mai chính là như vậy ở t hình trên sân khấu như vậy đi điệu bộ đi khi diễn tuồng, hướng người xem bày ra phục sức mị lực, trong lòng đều nhịn không được nổi lên một tia ghen tị.

Mà Quách Thành Lâm lúc này lại căn bản không tâm tư đi chú ý Dương Tiếu Mai miêu bước, nàng nghe nói Dương Tiếu Mai quả thực muốn đi ra ngoài ở, không khỏi hách nhất đại khiêu, vội vàng theo sát sau Dương Tiếu Mai vào của nàng phòng ngủ.

“Dương tiểu thư, thân phận của ngươi ở bên ngoài có phải hay không không ổn a?” Quách Thành Lâm theo vào đến sau, khuyên nhủ.

“Có cái gì không ổn, cùng Kiệt ca cùng một chỗ cũng không phải cùng nam nhân khác cùng một chỗ.” Dương Tiếu Mai một bên mở ra ngăn tủ tìm tắm rửa quần áo, một bên đương nhiên trả lời.

“Kia cũng là nam nhân a! Hơn nữa này Kiệt ca đến tột cùng là loại người nào? Vì cái gì ngươi như vậy tín nhiệm hắn?” Quách Thành Lâm hỏi.

“Thành Lâm ngươi là không phải quản được có chút hơn? Này hình như là của ta việc tư.” Dương Tiếu Mai nghe vậy nhíu hạ mày, hơi hơi có chút không vui nói.

“Thực xin lỗi Dương tiểu thư, ta này cũng là quan tâm ngươi. Hơn nữa, ngươi đột nhiên cùng một nam nhân đi ra ngoài qua đêm, vạn nhất bị cẩu tử đội chụp đến, vậy phiền toái ” Quách Thành Lâm gặp khiến cho Dương Tiếu Mai bất khoái, trong đầu không khỏi cả kinh, vội vàng nói.

“Đêm hôm khuya khoắc, ta đến Hong Kong sau lại như vậy điệu thấp, cẩu tử đội hẳn là sẽ không chú ý tới, ngươi yên tâm đi. Dù sao, đêm nay ta không ở nơi này.” Dương Tiếu Mai vui vẻ nói, nói xong cầm lấy một kiện trong suốt hồng nhạt áo ngủ, ở trên người so đo hỏi:“Thành Lâm, cái này thế nào? Gợi cảm sao?”

Quách Thành Lâm gặp Dương Tiếu Mai thế nhưng hỏi chính nàng một vấn đề, cả người không khỏi kinh ngây dại, này hiển nhiên là muốn trên giường tiết tấu a !

“Tính, xem ta này đầu óc. Ngươi là bảo tiêu, ta là người mẫu, ta như thế nào hội hỏi ngươi loại này vấn đề đâu.” Vui vẻ trung Dương Tiếu Mai gặp Quách Thành Lâm ngẩn người, không khỏi cười vỗ hạ chính mình cái trán, sau đó lại từ tủ quần áo tìm kiếm ra vài kiện khêu gợi nội y, một cỗ não đều nhét vào trong bao, lẩm bẩm:“Quản nó đâu, trước nhiều mang vài món, đến bên kia tái một kiện kiện thử.”

“Khụ khụ, Dương tiểu thư, vậy ngươi đêm nay nghỉ ngơi ở đâu?” Quách Thành Lâm gặp Dương Tiếu Mai đang ở cao hứng, ngăn đón khẳng định là ngăn không được, huống hồ coi nàng thân phận cũng không tư cách ngăn đón, đành phải bất đắc dĩ hỏi.

“Ngượng ngùng, đây là bí mật. Dù sao ngươi yên tâm,

Kiệt ca hắn thân thủ rất lợi hại, có hắn ở tuyệt đối không có vấn đề.” Dương Tiếu Mai tuy rằng đang đứng ở hưng phấn, bất quá nàng còn không có hưng phấn đến đã quên Kiệt ca là người có vẻ điệu thấp thần bí, cho nên nghe vậy cũng không có dễ dàng liền đem Hạ Vân Kiệt cùng Ngô gia quan hệ tiết lộ cho Quách Thành Lâm

Từ điểm đó xem, Dương Tiếu Mai chỉ số thông minh cùng của nàng mỹ mạo là nhất trí.

Dương Tiếu Mai chung quy là cố chủ, Quách Thành Lâm cũng không có biện pháp ép hỏi nàng, huống hồ nàng trong lòng còn tồn một chút bí mật, chung quy có điểm chột dạ, sợ hỏi hơn Dương Tiếu Mai sẽ nghi ngờ.

Bởi vì sợ Hạ Vân Kiệt ở bên ngoài chờ không kiên nhẫn, Dương Tiếu Mai không có làm tinh khiêu tế tuyển, chính là đem chính mình cho rằng gợi cảm xinh đẹp quần áo một cỗ não đều cất vào bao bao, sẽ không nhi liền đem quần áo thu thập xong rồi, bất quá nhưng cũng đem một cái va li cấp nhét tràn đầy.

Gặp Dương Tiếu Mai thế nhưng kéo va li đi ra, Hạ Vân Kiệt một bên thực thân sĩ tiếp nhận đến, một bên dở khóc dở cười nói:“Không phải đâu, liền một buổi tối, về phần kéo một cái thùng lớn như vậy sao? Giống như muốn đi đâu du lịch dường như.”

“Người ta nhưng là nữ hài tử da, theo các ngươi nam nhân đương nhiên không giống với a! Tuy rằng chỉ có một buổi tối, nhưng thượng vàng hạ cám muốn dẫn gì đó khả hơn, tỷ như đồ trang điểm, mắt sương a, son môi a, nhuận phu lộ a……” Gặp Hạ Vân Kiệt giễu cợt chính mình, Dương Tiếu Mai không khỏi chột dạ mặt đẹp đều đỏ lên, bất quá miệng lại bô bô phản bác nói.

“Được, này đó ta không hiểu, ta chỉ quản xách thùng.” Hạ Vân Kiệt gặp Dương Tiếu Mai bô bô nhất đại thông

đạo lý, vội vàng kêu đình nói.

“Hì hì, cảm ơn Kiệt ca!” Dương Tiếu Mai nghe vậy lại hướng Hạ Vân Kiệt nghịch ngợm lè ra hạ tiểu cái lưỡi thơm tho.

Hạ Vân Kiệt gặp Dương Tiếu Mai lại làm loại này muốn nhân mệnh động tác, không khỏi một trận cười khổ.

Mang theo va ly đến cửa, Hạ Vân Kiệt đột nhiên giống giống như nhớ tới sự tình gì, hồi đầu nhìn đưa bọn họ tới cửa Quách Thành Lâm liếc mắt một cái nói:“Quách tiểu thư ta trước kia cũng làm quá tư nhân bảo tiêu, biết tư nhân bảo tiêu chỉ đối cố chủ phụ trách, hy vọng ngươi cũng có thể đối Dương Tiếu Mai phụ trách.”

“Đó là đương nhiên!” Quách Thành Lâm nghe vậy trong lòng không hiểu hoảng hốt, tổng cảm giác Hạ Vân Kiệt tựa hồ xem thấu nàng cái gì dường như, nhưng ở mặt ngoài lại đương nhiên trả lời.

“Vậy là tốt rồi.” Hạ Vân Kiệt lại nhìn Quách Thành Lâm liếc mắt một cái, sau đó mang theo va ly ly khai.

“Kiệt ca, Thành Lâm người rất tốt, miệng cũng thực kín, nàng sẽ không đối chuyện của chúng ta nói lung tung nói.” Kéo Hạ Vân Kiệt cánh tay, Dương Tiếu Mai nhẹ giọng nói.

Hiển nhiên thông minh nàng theo Hạ Vân Kiệt trước khi đi lời nói xuôi tai ra điểm ý tại ngôn ngoại.

“Phòng người chi tâm không thể không, ngươi có hay không phát hiện từ Quách Thành Lâm theo ngươi sau, tổng hội lơ đãng gian gặp gỡ mỗ cá nhân?” Hạ Vân Kiệt cười cười hỏi.

“Ngươi như vậy vừa nói, hình như là có như vậy một hồi

sự. Ý tứ của ngươi, chẳng lẽ là Quách Thành Lâm đem của ta hành tung cấp tiết lộ đi ra ngoài?" Dương Tiếu Mai cúi đầu suy nghĩ trong chốc lát, đột nhiên ngẩng đầu vẻ mặt kinh ngạc nói.

Hạ Vân Kiệt vừa rồi sở dĩ đi lên cố ý công đạo Quách Thành Lâm một câu, là vì hắn trong lúc vô tình quan sát hạ Quách Thành Lâm tướng mạo, phát hiện người này cũng không phải trung tâm hạng người, hơn nữa còn có chút ham ích lợi, liền thuận đường trước tiên nhắc nhở nàng một câu, miễn cho nàng về sau chịu tính cách ảnh hưởng phạm sai lầm. Dù sao tướng mạo cũng không thể quyết định một người vận mệnh, nó hội theo người cuộc sống trải qua mà biến hóa, chân chính có thể quyết định một người vận mệnh có rất nhiều, có ngoại giới hoàn cảnh, có người cuộc sống trải qua, có gặp được sự tình thời gian đằng đằng. Liền tỷ như người nào đó là buôn bán thiên tài, nhưng hắn nếu vẫn sinh hoạt tại nông thôn, không có cơ hội tiếp xúc ngoại giới buôn bán xã hội, lại hoặc là kỳ ngộ không tốt, như vậy hắn buôn bán thiên tài cũng đã bị mai một, cuối cùng cùng đại đa số người giống nhau quá người thường cuộc sống

Nay nghe Dương Tiếu Mai như vậy vừa nói, Hạ Vân Kiệt chỉ biết chính mình nhắc nhở đã muộn, Quách Thành Lâm đã muốn phản bội Dương Tiếu Mai, cũng trái với của nàng chức nghiệp đạo đức.

"Hẳn là đi. Bất quá không quan hệ, ta xem Quách Thành Lâm người này bản tính còn là không sai, nhiều lắm cũng liền ham điểm tiện nghi ngẫu nhiên đem ngươi hành tung tiết lộ cấp những người khác. Chờ hôm khác, ta tìm người giúp ngươi một lần nữa xem xét một tư nhân bảo tiêu." Hạ Vân Kiệt hướng Dương Tiếu Mai cười cười, trấn an nói.

"Cảm ơn Kiệt ca." Dương Tiếu Mai gật gật đầu, nhưng tâm lý hiển nhiên còn là đã bị một ít thương tổn, tâm tình

có điểm hạ.

Bất quá chờ lên xe, làm xe vững vàng khai hướng thái bình đỉnh núi khi, nhớ tới buổi tối đã đem muốn cùng mong nhớ ngày đêm Kiệt ca cùng nhau ở tại đỉnh núi hào trạch, Dương Tiếu Mai tâm tình rất nhanh liền chuyển tốt lắm, ôm lấy Hạ Vân Kiệt, một đôi mắt đẹp ở trong đêm đen lóe ra vui sướng cùng chờ mong ánh mắt.

Xe rất nhanh liền chạy đến thái bình đỉnh núi hào trạch.

Dương Tiếu Mai nay tuy rằng đã muốn tễ thân quốc tế đại minh tinh hàng ngũ, gặp qua quen mặt cũng dần dần nhiều đứng lên, nhưng động vừa tiến vào đến Ngô Xương Vũ ở thái bình đỉnh núi hào trạch một đôi mắt đẹp còn là mạnh sáng đứng lên, lôi kéo Hạ Vân Kiệt tay dù có hứng thú đi thăm đứng lên.

Thẳng đến đem hào trạch lí lí ngoại ngoại đi thăm cái biến, Dương Tiếu Mai thế này mới vạn phần cảm khái nói:“Không biết ta khi nào thì mới có cơ hội ở như vậy phòng ở?”

“Đêm nay không phải có thể ở sao?” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Không giống với, của ta ý tứ là của ta phòng ở” Dương Tiếu Mai lắc đầu nói.

“Ngươi hiện tại không phải đã muốn là quốc tế đại minh tinh sao? Cố gắng công tác, hẳn là quá không được vài năm có thể kiếm hạ như vậy một bộ phòng ở.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Người không ngàn ngày tốt thời trẻ qua mau, chúng ta này một hàng lại như thế, ai biết còn có thể hồng bao lâu thời gian đâu. Hơn nữa, như vậy một tòa hào trạch ít

nhất muốn sáu bảy trăm triệu đô la Hồng Kông, ta không ăn không uống cũng không biết muốn bao nhiêu năm tài năng kiếm nhiều như vậy tiền đâu.” Dương Tiếu Mai nói.

Dương Tiếu Mai lại không biết nói này còn là năm nay giá thị trường, đại khái tiếp qua vài năm, thái bình đỉnh núi hào trạch muốn tiêu lên tới làm cho nàng trừng mắt cứng lưỡi giới vị, phỏng chừng nàng kiếm tiền tốc độ đều cản không nổi phòng ở thăng giới tốc độ.

Hạ Vân Kiệt biết Dương Tiếu Mai nói là tình hình thực tế, hắn giúp được nàng nhất thời không có khả năng giúp được nàng nhất thế, mặt sau tinh quang chi đạo còn cần chính nàng cố gắng đi đi, về phần có thể đi đến thế nào một bước, trừ bỏ của nàng cố gắng, rất nhiều thời điểm còn cần cơ duyên cùng vận khí. Về phần muốn kiếm sáu bảy trăm triệu đô la Hồng Kông, kia thật sự thực khó khăn, trừ phi Dương Tiếu Mai hội vẫn thực hồng đi xuống.

Dù sao ngôi sao chân chính có thể ở thái bình đỉnh núi mua hào trạch, cũng liền như vậy vài siêu cấp đại ngôi sao, Dương Tiếu Mai hiện tại tuy rằng cũng thực nổi danh, nhưng bất luận danh khí cùng nội tình theo chân bọn họ so sánh với còn kém rất nhiều.

“Ha ha, ta xem ngươi tinh vận vào đầu, chỉ cần cố gắng công tác, về sau khẳng định có cơ hội mua như vậy đại hào trạch. Tốt lắm, hiện tại thời gian thực không còn sớm, sớm điểm nghỉ ngơi đi.” Hạ Vân Kiệt tuy rằng biết Dương Tiếu Mai nói là tình hình thực tế, nhưng không muốn đả kích nàng, cười nói.

“Cảm ơn Kiệt ca cát ngôn, ta nhất định hội cố gắng công tác, không cô phụ hảo ý của ngươi. Đến lúc đó nha chính là ta mời ngươi đến ở nhà của ta hào trạch, đến lúc đó ngươi cũng không thể ghét bỏ nga.” Dương Tiếu Mai nghe vậy đầu tiên là còn thật sự điểm gật đầu, sau

đó lại đột nhiên hướng Hạ Vân Kiệt quyến rũ nhoẻn miệng cười nói.

“Có hào trạch lại có mỹ nữ, ta như thế nào hội ghét bỏ đâu.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Đây chính là ngươi nói nga, ta khả nhớ kỹ. Hì hì, ta đi hướng tắm.” Dương Tiếu Mai hướng Hạ Vân Kiệt giả trang cái mặt quỷ, sau đó lắc lắc rắn nước bàn vòng eo hướng khách phòng đi đến.

Nhìn kia ma quỷ dáng người càng lúc càng xa, cuối cùng biến mất ở khách phòng cửa phòng sau, Hạ Vân Kiệt trong lòng đột nhiên có điểm mất mát. Bất quá rất nhanh, Hạ Vân Kiệt liền vỗ nhẹ nhẹ hạ mặt mình, âm thầm hổ thẹn nói:“Hạ Vân Kiệt, ngươi suy nghĩ cái gì đâu? Ngươi chẳng lẽ thật sự tưởng như a cập á tù trưởng giống nhau sao?”

Trong lòng nghĩ, Hạ Vân Kiệt lắc lắc đầu, cũng trở về chủ phòng ngủ.

Chủ phòng ngủ rất lớn, mặt hướng Victoria cảng, đứng ở thật lớn thủy tinh phía trước cửa sổ, cảnh đẹp đều ở dưới mắt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 444 : Gõ cửa

Vọt tắm rửa, Hạ Vân Kiệt nằm ở giường lớn, đầu gối hai tay, nhìn điêu khắc có tinh mỹ đồ án trần nhà ngẩn người.

Hắn phát hiện chính mình cuộc sống càng ngày càng thoát ly nguyên lai trong tưởng tượng quỹ tích, nhưng lại cứ hắn lại thâm sâu thâm biết đây là hắn tất nhiên hội đi lên đường cùng cuộc sống.

Bởi vì nói đến cùng, cho dù hắn muốn làm người thường, nhưng hắn cũng không có thể thay đổi hắn không phải người thường sự thật, cho nên hắn cuộc sống nhất định ở người thường cùng phi người thường trung đan xen.

Người trước là hắn muốn quá cuộc sống, rồi sau đó giả còn lại là lên trời cho hắn an bài cuộc sống.

Làm Hạ Vân Kiệt nằm ở trên giường suy nghĩ tung bay, miên man suy nghĩ khi, Dương Tiếu Mai đang ở gương mặt mũi khoa tay múa chân thử mặc một kiện kiện gợi cảm quần áo.

Hồng nhạt lôi ti Bra, giống như rất đáng yêu một chút, không đủ thành thục gợi cảm, còn là màu tím đi, Kiệt ca hẳn là càng thích gợi cảm thành thục một ít.

Quần soóc là trong suốt tốt còn là chữ “T” khố tốt đâu? Giống như chữ “T” khố càng có thể đột hiển ta gợi cảm mông, ân, liền tuyển chữ “T” khố……

Làm hết thảy đều ở ấn Dương Tiếu Mai trong kế hoạch tiến hành khi, ảnh loan viên nhà trọ đại hạ, Quách Thành Lâm ở trong phòng khách qua lại đi rồi vài vòng, cuối cùng còn là cầm lấy điện thoại di động, cấp mĩ nghệ giải

trí công ty nữ lão tổng Triệu Mỹ Phân, cũng chính là Hạ Vân Kiệt lần trước ở La Mã gặp được vị kia Triệu tỷ, bát đi điện thoại.

“Thành Lâm đã trễ thế này trả lại cho ta gọi điện thoại, có phải hay không Dương Tiếu Mai bên kia đã xảy ra sự tình gì?” Gặp Dương Tiếu Mai bảo tiêu như vậy đã muộn trả lại cho chính mình gọi điện thoại, Triệu Mỹ Phân không khỏi lo lắng nói.

Nay Dương Tiếu Mai nhưng là nàng công ty cây rụng tiền cùng chiêu bài, là không chấp nhận được ra một chút sai lầm.

“Dương tiểu thư cùng một nam nhân đi ra ngoài, buổi tối liền ở hắn bên kia.” Quách Thành Lâm do dự hạ, nói.

“Cái gì? Nàng như thế nào có thể cùng nam nhân đi ra ngoài, còn ở hắn bên kia, nếu như bị cẩu tử đội chụp đến làm sao bây giờ? Kia nam nhân là ai?” Triệu Mỹ Phân nghe vậy lập tức âm thanh kêu lên.

Hiện tại Dương Tiếu Mai chính như mặt trời giữa trưa, là rất nhiều nam nhân tâm trong mắt tình nhân trong mộng, bảo trì nàng băng thanh ngọc khiết ngọc nữ hình tượng đối nàng rất trọng yếu, cũng phi thường có lợi của nàng phát triển, công ty cũng đang cố gắng hướng phương diện này tuyên truyền, Triệu Mỹ Phân cũng không tưởng ở phía sau đột nhiên toát ra của nàng chuyện xấu tin tức.

“Này nam nhân cụ thể là cái gì đến đây ta không biết, ta chỉ biết hắn gọi Hạ Vân Kiệt.” Quách Thành Lâm nói.

“Hạ Vân Kiệt?” Nghe thế ba chữ, điện thoại kia đầu Triệu Mỹ Phân hiển nhiên sửng sốt sửng sốt, bất quá rất nhanh, nàng liền lấy phi thường bình tĩnh thanh âm nói:“Nếu là hắn, vậy ngươi sẽ không muốn xen vào, theo

bọn họ đi thôi.”

Như thế nào quản? Dương Tiếu Mai có thể có hôm nay hoặc là thay lời khác nói mĩ nghệ giải trí công ty có thể có hôm nay, đều là bởi vì hắn duyên cớ, nàng Triệu Mỹ Phân còn ước gì Dương Tiếu Mai có thể cùng này nam nhân thông đồng đến đâu.

“Vì cái gì? Này Hạ Vân Kiệt đến tột cùng là ai?” Gặp vừa rồi Triệu tổng nghe được tin tức khi còn giống mèo bị đạp trúng cái đuôi, nay lại như vậy bình tĩnh đối đãi chuyện này, Quách Thành Lâm không khỏi choáng váng.

“Quách Thành Lâm, ngươi hỏi có điểm hơn. Còn có chuyện này cứ như vậy, ngươi quản tốt chính mình miệng.” Triệu Mỹ Phân nói xong liền treo điện thoại.

Nhất quải điệu điện thoại, Triệu Mỹ Phân lập tức liền cấp Cố Gia Hàng gọi điện thoại.

“Như vậy khuya còn gọi điện thoại cho ta, Triệu tỷ, ngươi sẽ không lại muốn ta đi!” Điện thoại nhất chuyển được, ống nghe liền truyền đến Cố Gia Hàng ngả ngớn thanh âm.

Triệu Mỹ Phân từ La Mã trở về sau liền cùng Cố Gia Hàng thông đồng thượng, có một đoạn thời gian hai người từng thân nhau, thẳng đến gần nhất Cố Gia Hàng mới có điểm đạm xuống dưới. Bất quá Triệu Mỹ Phân lại sâu thâm mê luyến thượng Cố Gia Hàng kia nhìn như cân xứng lại tràn ngập sức bật thân mình, cùng hắn trò chuyện khi thân mình liền kìm lòng không được cảm thấy một trận khô nóng.

“Ngươi này phá hư tiểu tử, lại đi nơi nào lêu lổng, ngươi không những tìm thời gian đến xem người ta, tỷ ta liền cho ngươi vợ ngoại tình.” Triệu Mỹ Phân yêu thương sờ

soạng hạ chính mình đầy đặn bộ ngực sữa, nũng nịu mắng.

“Ngươi này dâm phụ, ta nhớ rõ vừa thứ hai tuần trước chúng ta ở của ngươi trong văn phòng làm qua sự, như thế nào nhanh như vậy vừa muốn, ngươi tưởng đem ta cấp cho tới tinh tẫn nhân vong sao?” Cố Gia Hàng này hoa tâm đại cây cải củ tuy rằng đối Triệu Mỹ Phân có điểm đạm xuống dưới, cũng biết Triệu Mỹ Phân cũng không phải cái gì đàng hoàng phụ nữ, nhưng nghe đến nàng nói như vậy, trong lòng còn là nhịn không được cảm thấy một trận tự hào.

“Thiếu đến, ngươi không phải tự xưng là một đêm bảy lần lang sao?” Triệu Mỹ Phân sân mắng, hai điều đùi đẹp lại hơi hơi kẹp chặt một ít.

“Hảo hảo, ta quá hai ngày phải đi tìm ngươi tổng được rồi đi. Bất quá tỷ, hiện tại ta thật sự mệt được không được, ta cần nghỉ ngơi dưỡng sức, tài năng với ngươi đại chiến ba trăm hiệp, cứ như vậy, ngủ ngon!” Cố Gia Hàng đắc ý cười nói.

“Trước đừng dập điện thoại, ta có chuyện với ngươi giảng.” Triệu Mỹ Phân gặp Cố Gia Hàng muốn dập điện thoại, thế này mới nhớ tới còn không có cùng hắn giảng chính sự đâu, vội vàng gọi lại nói.

“Sự tình gì? Đáng giá ngươi nửa đêm gọi điện thoại tới được.” Cố Gia Hàng nghe vậy nhưng thật ra nổi lên một tia tò mò.

“Dương Tiếu Mai cùng một nam nhân đi ra ngoài qua đêm !” Triệu Mỹ Phân nói.

“Cái gì? Cái nào nam nhân? Lão tử thiến hắn!” Cố Gia Hàng vừa nghe đến lời này, nhất thời buồn ngủ toàn không, cả người đều ở trên giường bính lên.

“Khanh khách, chỉ biết ngươi hội nói như vậy. Là Kiệt ca a, có bản lĩnh ngươi đi thiến hắn nha?” Triệu Mỹ Phân nghe vậy không khỏi cười đến cười run rẩy hết cả người, bất quá trong lòng lại còn là nhịn không được thầm giật mình không thôi. Đến bây giờ mới thôi, Triệu Mỹ Phân còn là tưởng không rõ Hạ Vân Kiệt đến tột cùng là cái gì đến đây, vì cái gì giống Cố Gia Hàng như vậy có thế lực nhà giàu đại thiếu đối hắn hội như vậy để ý cùng tôn kính.

“Ta dựa vào, Triệu Mỹ Phân ngươi là không phải muốn tìm cái chết a! Thế nhưng ngay cả này vui đùa đều khai. Bất quá, ha ha, còn là Kiệt ca lợi hại!” Nghe nói nguyên lai là Hạ Vân Kiệt, Cố Gia Hàng lập tức liền chuyển giận vì vui.

“Đúng rồi, hàng thiếu, này Kiệt ca đến tột cùng là ai?” Triệu Mỹ Phân gặp Cố Gia Hàng tâm tình không sai, xuất phát từ nữ nhân bát quái tâm lý, nhịn không được hỏi.

“Không nên hỏi không nên hỏi, ngươi chỉ cần biết nếu Dương Tiếu Mai cùng Kiệt ca đi ra ngoài qua đêm, về sau mặc kệ là ai nếu dám đối với Dương Tiếu Mai động oai tâm tư, ngươi đều phải ở trước tiên nói cho ta biết, ta nhất định sẽ làm hắn hối hận đến trên thế giới này.” Cố Gia Hàng âm thanh lạnh lùng nói.

“Đã biết.” Triệu Mỹ Phân nghe vậy không hiểu cảm thấy một tia hàn ý, vội vàng trả lời.

Làm Triệu Mỹ Phân cấp Cố Gia Hàng gọi điện thoại khi, Quách Thành Lâm trải qua một phen tư tưởng đấu tranh sau lại đánh cái điện thoại.

Làm Quách Thành Lâm quải điệu điện thoại sau, cbar, lan quế phường câu lạc bộ đêm trung nguyên lão, một

trẻ tuổi nam tử diện mạo coi như anh tuấn, mặc cũng phi thường khảo cứu mạnh uống một ngụm rượu, sau đó đem chén rượu thật mạnh đặt ở trên bàn trà, nghiến răng nghiến lợi mắng:“Mẹ nó ở lão tử trước mặt trang thuần khiết, nguyên lai là cái đồ đê tiện! Lão tử phi muốn làm chết ngươi không thể!”

“Người nào nhạ Uông thiếu như vậy tức giận a?” Ngồi ở Uông thiếu đối diện một vị nam tử, một bên không thành thật ôm một vị nữ tử sờ tới sờ lui, một bên ngoài cười nhưng trong không cười hỏi.

“Dương Tiếu Mai kia đồ đê tiện!” Uông thiếu anh tuấn trên mặt lộ ra một tia dữ tợn sắc.

“Dương Tiếu Mai, chính là gần nhất tiếp vài cái Italy xa xỉ phẩm bài quảng cáo đại ngôn lại lên Mỹ quốc [Time Magazine] kia sao? Kia nhưng là tân một thế hệ ngọc nữ ảnh hậu nga, nghe nói không ít người ở theo đuổi nàng, nàng cũng chưa quan tâm, xem ra Uông thiếu cũng là trong đó một vị.” Ngồi ở Uông thiếu đối diện nam tử mặt lộ vẻ kinh ngạc sắc nói.

“Thiết, cái gì ngọc nữ a, ta xem là dục nữ còn kém không nhiều lắm!” Bị nam tử ôm nữ tử một bên vặn vẹo nàng gợi cảm nửa lộ thân mình, một bên vẻ mặt khinh thường nói.

“Hắc hắc, ngươi cho là mỗi người đều với ngươi giống nhau, là cái dục nữ sao?” Nam tử cợt nhả trở về một câu, nói xong mê đắm đem bàn tay đến của nàng làn váy phía dưới.

“Lâm Thanh Nguyệt nói đúng vậy, Dương Tiếu Mai chính là cái dục nữ, mẹ nó, uổng phí ta còn cùng nàng khách khách khí khí, chỉ có có lễ, con mẹ nó tất cả đều là ở lãng phí thời gian, sớm biết rằng lão tử liền trực tiếp dùng sức mạnh !” Uông thiếu vẻ mặt tức giận không

cam lòng nói.

“Hiện tại biết cũng không muộn a, Uông thiếu! Ngày mai buổi tối ta cha nuôi thọ yến sau chúng ta có thể cùng Dương Tiếu Mai đến cái cuồng hoan, nếu Uông thiếu không ngại, ta cũng là muốn làm một chút, chậc chậc, Dương Tiếu Mai thật đúng là cử mê người !” Nam tử híp lại ánh mắt cười nói.

“Đương nhiên không ngại!” Uông thiếu đồng dạng híp lại ánh mắt, lộ ra một chút dã thú bàn hung ác cái tát nói

“Các ngươi nam nhân đều là xấu này nọ!” Lâm Thanh Nguyệt đánh hạ bên thân nam tử, sân mắng.

“Nam nhân không xấu nữ nhân không thương a, ha ha!”

Dương Tiếu Mai đương nhiên không biết chính mình cùng nam nhân đi ra ngoài qua đêm tin tức đã muốn bị truyền đến bên thứ ba trong tai, cũng khơi dậy Uông thiếu trả thù tâm lý. Lúc này nàng rốt cục chọn tốt cũng mặc vào tự nhận là thực gợi cảm thực mê người tình thú quần áo, sau đó hoài một viên khẩn trương bất an cùng tràn ngập chờ mong tâm tình đi tới chủ phòng ngủ trước cửa

Mặc dù ở thái bình đỉnh núi cùng Hạ Vân Kiệt gặp nhau khi đó khởi, Dương Tiếu Mai cũng đã âm thầm hạ quyết định quyết tâm lúc này đây không còn nguyện ý bỏ qua vị này nam tử làm cho nàng tâm động lại đối nàng có đại ân, nhưng làm nàng thực đem này hết thảy phó chư hành động, đứng ở chủ phòng ngủ trước cửa khi, Dương Tiếu Mai một lòng lại nhấc tới cổ họng, đầy đặn bộ ngực kịch liệt phập phồng, giơ lên ngọc thủ chậm chạp không dám xao đi xuống.

Một hồi lâu nhi, Dương Tiếu Mai mới quăng một chút mái tóc, mạnh cắn chặt răng, sau đó hít sâu một hơi,

trên mặt lộ ra quyến rũ mà mê người mỉm cười, cử ở giữa không trung ngọc thủ rốt cục đập vào trên cửa.

Trên giường, còn chưa đi vào giấc ngủ Hạ Vân Kiệt nghe được tiếng đập cửa, trái tim không hiểu nhanh hơn nhảy lên, tưởng làm bộ đã muốn đang ngủ, nhưng là liên tục tiếng đập cửa, làm cho hắn cuối cùng còn là rời giường mở ra cửa.

Cửa vừa mở ra, ánh vào mi mắt là nửa che nửa hở, như ẩn như hiện, lại tối có thể liêu khởi nam nhân dục vọng gợi cảm thân mình còn có kia kiều diễm ướt át môi, phảng phất có thể nhỏ nước đến mị nhãn.

Hạ Vân Kiệt nhìn trước mắt mê người một màn, gian nan mấp máy hạ yết hầu, vừa định mở miệng, liền cảm thấy một đoàn hương khí đánh tới, tiếp theo trong lòng liền hơn một lửa nóng thân mình.

“Tiếu Mai, ngươi đây là……” Hạ Vân Kiệt thống khổ ý đồ đẩy ra trong lòng kia trí mạng dụ hoặc.

“Kiệt ca, ta biết ngươi không thiếu nữ nhân, ta cũng biết ta không xứng với ngươi. Nhưng ta chính là tưởng đem thân mình hiến cho ngươi, ngươi yên tâm, ở trước ngươi ta cho tới bây giờ không làm cho này khác nam nhân chạm qua, liền một buổi tối, được không?” Tựa hồ cảm giác được Hạ Vân Kiệt do dự cùng mâu thuẫn, Dương Tiếu Mai cơ hồ là sử xuất toàn thân lực lượng ôm chặt lấy Hạ Vân Kiệt, thở phì phò, dùng cầu xin ánh mắt nhìn lên Hạ Vân Kiệt nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 445 : Thiên huyễn thủy

“Nếu rõ ràng biết ta bên người không thiếu nữ nhân, ngươi này làm sao khổ đâu? Lấy của ngươi mỹ mạo cùng tài phú, ngươi hoàn toàn có thể tìm được một nam nhân toàn thân tâm chích yêu ngươi một người.” Hạ Vân Kiệt nhìn kia tuyệt mỹ khuôn mặt cùng cặp kia cầu xin ánh mắt, cuối cùng không có đẩy ra nàng, mà là lấy tay yêu thương vuốt ve mái tóc của nàng, ôn nhu nói.

“Nhưng là ta lại muốn tìm một nam nhân có thể làm cho ta toàn thân âu yếm thượng! Ít nhất ta muốn đem lần đầu tiên cho hắn, không cho sinh mệnh lưu lại tiếc nuối.” Dương Tiếu Mai đem mặt dán tại Hạ Vân Kiệt trong ngực thượng, động tình mà kiên định nói.

Còn có cái gì có thể so sánh như vậy tình nói càng có thể hòa tan một nam nhân tâm, chẳng sợ Hạ Vân Kiệt trong lòng rõ ràng biết đem Dương Tiếu Mai ôm lấy tới là thực ích kỷ hành vi, nhưng cuối cùng lại còn là xoay người đem Dương Tiếu Mai cả người hoành bế đứng lên hướng trên giường đi đến……

Một vòng mặt trời đỏ theo trên biển chậm rãi dâng lên, màu vàng ánh mặt trời xuyên thấu qua màn cửa sổ bằng lụa mỏng rơi ở giường lớn phía trên.

Dương Tiếu Mai tựa như nhu thuận miêu mễ dịu ngoan cuốn lui ở Hạ Vân Kiệt trong lòng, đen thùi mái tóc cùng nàng khỏa lộ tuyết trắng vai hình thành tiên minh sắc thái đối lập.

Nhớ tới tối hôm qua Dương Tiếu Mai ở trên giường điên cuồng, kia mỗi một cái động tác mỗi một tiếng kêu đều là như vậy làm cho người ta muốn ngừng mà không được, Hạ Vân Kiệt liền kìm lòng không được yêu thương vuốt ve nàng đen thùi mà mềm mại mái tóc.

Sự tình nếu đã muốn phát sinh, giờ khắc này hắn không nghĩ lại đi tưởng này hắn gì đó, thầm nghĩ hảo hảo yêu thương này ra nước bùn mà bất nhiễm nữ hài tử.

“Kiệt ca ngươi tỉnh a.” Dương Tiếu Mai chậm rãi mở mắt, gặp chính mình ghé vào Hạ Vân Kiệt trên người, đầy đặn đùi cũng đang hoành các ở hắn bụng, vừa hạnh phúc vừa thẹn noản hôn hạ Hạ Vân Kiệt hai má, ôn nhu nói.

“Có như vậy một vị mỹ nữ tại bên người, ta làm sao ngủ được.” Gặp Dương Tiếu Mai trên mặt lộ ra một tia mê người ngượng ngùng, Hạ Vân Kiệt liền nhịn không được tưởng khiêu khích nàng một chút.

Hắn phát hiện, Dương Tiếu Mai biểu tình luôn như vậy phong phú, mỗi một phút mỗi một giây đều đã làm cho người ta tâm động cảm giác.

“A, ta đây hiện tại liền rời giường, ngươi hảo hảo nghỉ ngơi một chút.” Dương Tiếu Mai còn tưởng rằng chính mình thật sự ảnh hưởng Hạ Vân Kiệt ngủ, nhớ tới tối hôm qua một đêm điên cuồng, sợ Hạ Vân Kiệt không nghỉ ngơi tốt, thế nhưng thật đúng là luống cuống muốn đứng lên.

“Đứa ngốc, lừa gạt ngươi a, cơ thể của ta rất cường, cho dù bảy ngày bảy đêm không ngủ cũng không có chút vấn đề.” Hạ Vân Kiệt gặp Dương Tiếu Mai tin là thật, thế nhưng vội vã rời giường, không khỏi đại thị cảm động, vội vàng đem nàng ôm lấy nói.

“Kiệt ca ngươi thật là xấu!” Dương Tiếu Mai gặp Hạ Vân Kiệt nguyên lai là lừa của nàng, há mồm ở hắn trên vai nhẹ nhàng cắn một ngụm, gắt giọng.

“Ai cho ngươi tối hôm qua trước gạt ta tới, nói tốt không

đến quấy rầy ta, hội ngoan ngoãn ở trong phòng của mình ngủ, khả sau lại đâu?" Hạ Vân Kiệt "Cười xấu xa" Nói.

"Ta không có lừa ngươi nha, ta chỉ là đi nhầm phòng mà thôi, không nghĩ tới sau lại tựu thành như vậy." Dương Tiếu Mai hướng Hạ Vân Kiệt nghịch ngợm chớp chớp mắt, nói.

"Cãi lại cứng rắn, xem ra không gia pháp xử trí không được!" Hạ Vân Kiệt nói xong một cái xoay người đem Dương Tiếu Mai đặt ở dưới thân.

Dương Tiếu Mai còn là tấm thân xử nữ, tối hôm qua một đêm ép buộc sớm đã không chịu nổi đánh sâu vào, thấy thế không khỏi sợ tới mức vội vàng nói:"Kiệt ca, tiểu nữ tử sai lầm rồi, tiểu nữ tử sai lầm rồi, lần sau cũng không dám nữa, ngươi tạm tha ta lúc này đây đi."

Dương Tiếu Mai thanh tình tịnh mậu cầu xin tha thứ, làm cho Hạ Vân Kiệt tự hào cảm du nhiên nhi sinh, sướng ý ha ha cười, sau đó thật mạnh hôn hạ Dương Tiếu Mai, nói:"Này còn kém không nhiều lắm, rời giường đi."

"Không cần, ta muốn ôm ngươi nhiều nằm trong chốc lát." Dương Tiếu Mai lại ôm Hạ Vân Kiệt làm nũng nói.

"Mèo lười, thái dương đều phơi nắng mông còn không rời giường!" Hạ Vân Kiệt quát hạ Dương Tiếu Mai cái mũi cười nói

"Người ta mới không phải mèo lười đâu, chính là cùng nhau giường ta sẽ không biện pháp còn như vậy triền ở bên cạnh ngươi." Dương Tiếu Mai bĩu môi nói, nói đến không thể tái triền ở Hạ Vân Kiệt bên người khi, một đôi mị nhãn ngập nước, thế nhưng ngấn lệ chớp động.

"Ai nói không thể a! Ngươi yêu triền liền triền bái." Hạ

Vân Kiệt gặp Dương Tiếu Mai nước mắt uông uông, không khỏi hoảng sợ, vội vàng đang cầm nàng kia trương tinh xảo khuôn mặt, ôn nhu nói.

“Nhưng là, người ta là ngôi sao da! Ta muốn là quấn quít lấy ngươi, nếu như bị cẩu tử đội phát hiện, kia Kiệt ca ngươi sẽ bị cho sáng tỏ !” Dương Tiếu Mai vẻ mặt bất đắc dĩ nói.

Trước kia Dương Tiếu Mai tuy rằng rất muốn thành danh, giấc mộng trở thành quốc tế đại minh tinh, nhưng hiện tại nàng lại tình nguyện chính mình chính là một bình thường nhất nữ nhân, có thể kéo chính mình âu yếm nam nhân tự do tự tại đi ở trong đám người.

“Ta còn nghĩ đến cái gì đâu, nguyên lai là sợ cẩu tử đội nha. Yên tâm a, có Kiệt ca ở cam đoan cẩu tử đội chụp không đến ngươi.” Hạ Vân Kiệt gặp nguyên lai Dương Tiếu Mai là vì như vậy mà không chịu rời giường, không khỏi lại là yêu thương lại là buồn cười.

“Thật sự!” Dương Tiếu Mai nghe vậy không khỏi kinh hỉ quang thân mình ngồi dậy, bất quá lập tức nàng lại giống tiết khí khí cầu giống nhau, nói:“Kiệt ca, ngươi khẳng định là hống ta vui vẻ, điều này sao có thể đâu? Này cẩu tử đội là vô khổng bất nhập !”

“Ha ha, tin tưởng Kiệt ca, Kiệt ca nhưng là sử thượng lợi hại nhất pháp sư, ta biết phối trí thay đổi người dung mạo thần kỳ dược thủy, bất quá muốn mượn dùng ngươi mấy sợi tóc.” Hạ Vân Kiệt gặp Dương Tiếu Mai không tin, ngược lại cảm thấy phá lệ có ý tứ, hướng Dương Tiếu Mai ha ha cười, sau đó theo nàng trên đầu chọn mấy căn mái tóc, đứng dậy xuống giường.

Gặp Hạ Vân Kiệt như thực theo nàng trên đầu thủ đi mấy căn mái tóc, Dương Tiếu Mai nhịn không được tò mò trong lòng, cũng vội vàng quang thân mình đi theo

xuống giường.

Tuy rằng tối hôm qua đã muốn một đêm thân thể hợp hoan, nhưng nhìn đến Dương Tiếu Mai quang nàng kia tuyết trắng gợi cảm thân thể, Hạ Vân Kiệt còn là có loại không cách nào hình dung kinh diễm cảm giác, vội vàng na khai ánh mắt, thần bí hướng nàng cười cười nói:“Đứng lại, không chuẩn nhìn lén!”

Dương Tiếu Mai vốn là không tin cái gì có thể thay đổi người dung nhan thần kỳ dược thủy, nghe vậy còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt ra vẻ thần bí, quyến rũ liếc trắng mắt, đô miệng nói:“Không xem sẽ không xem, nếu Kiệt ca xứng không ra loại này dược thủy, về sau ta gọi ngươi phiến tử ca ca!”

Nói xong Dương Tiếu Mai quả nhiên xoay người lắc lắc mông trần tìm quần áo mặc đi.

Hạ Vân Kiệt nhìn Dương Tiếu Mai cố ý khoa trương lắc lắc của nàng mông, liêu người tâm lý ngứa, không khỏi âm thầm cười khổ không thôi, này hồ ly tinh thật đúng là đòi mạng a!

Hạ Vân Kiệt cũng tìm quần áo mặc vào, sau đó một mình một người vào phòng tắm.

Trong phòng tắm có chứa sữa tắm bình thủy tinh, Hạ Vân Kiệt đem kia trong thủy tinh bình tắm rửa lộ đổ điệu rửa, sau đó đem kia vài sợi tóc phóng tới bên trong, tiếp theo hắn trong miệng lẩm bẩm, ngón tay ở không trung rồng bay phượng múa họa từ xưa mà kỳ quái tự phù.

Dần dần phòng tắm không gian nổi lên một tia quỷ dị dao động, một tia sương mù ở tự phù ngưng tụ, cuối cùng hóa thành một đoàn lóe kim cương chói mắt hào quang thủy tinh.

Hạ Vân Kiệt thấy thế khóe miệng gợi lên một chút tự tin mỉm cười, cũng không thấy hắn có gì động tác, kia đoàn lóe ra kim cương chói mắt hào quang thủy cầu liền hóa thành một cái mớn nước cuồn cuộn không ngừng mà rót vào đến thủy tinh trong bình.

Nói cũng kỳ quái, kia nước vừa vào thủy tinh bình, kia vài sợi tóc thế nhưng như hòa tan được giải hóa học vật phẩm giống nhau dần dần hòa tan ở trong nước.

Nhô lên cao trung kia đoàn thủy cầu toàn bộ quán vào bình thủy tinh sau, kia vài sợi tóc đã muốn hoàn toàn hòa tan không thấy, mà thủy tinh bình tắc tản mác ra ma huyễn sắc thái cùng hương thơm mùi.

Hạ Vân Kiệt đem cái mũi gần sát thủy tinh bình khẩu thật sâu hút một ngụm, trên mặt lộ ra một tia say mê biểu tình.

“Phát vì thận chi hoa, huyết rất nhiều” Đừng xem thường kia vài sợi tóc, kỳ thật bên trong lại hàm chứa Dương Tiếu Mai một tia sinh mệnh tinh hoa. Này cũng là không ít vu sư thích lấy người khác sợi tóc thực hiện nguyên nhân chủ yếu chi nhất.

Hạ Vân Kiệt dùng từ xưa pháp phù đem thủy linh khí ngưng tụ ở thủy cầu bên trong, lại đem Dương Tiếu Mai một tia sinh mệnh tinh hoa dung nhập đi vào, kể từ đó, thủy linh khí liền cùng Dương Tiếu Mai sinh mệnh tinh hoa hòa hợp nhất thể. Một khi sinh mệnh tinh hoa cùng thủy linh khí dung hợp cùng một chỗ, bởi vì này sinh mệnh tinh hoa vốn là thuộc loại Dương Tiếu Mai, liền có thể ở Dương Tiếu Mai thân thể cùng thủy linh khí trung sở hàm pháp lực trong lúc đó giá khởi một tòa cầu.

“Thiên biến vạn hóa, liền cấp nó gọi là thiên huyễn thủy đi.” Hạ Vân Kiệt nhìn trong tay tản ra ma huyễn sắc thái cùng hương thơm mùi thủy tinh bình, một bên lầm bầm

lầu bầu, vừa đi ra phòng rửa mặt.

Dương Tiếu Mai tuy rằng không tin Hạ Vân Kiệt có thể biến ra thay đổi người dung nhan thần bí dược thủy, nhưng thấy Hạ Vân Kiệt tránh ở phòng rửa mặt trong lòng đúng là vẫn còn rất ngạc nhiên, suy nghĩ hắn hội ngoạn cái gì đa dạng, sẽ có cái gì kinh hỉ. Cho nên vừa thấy hắn đi ra, lập tức liền lắc mông chi nghênh đón, đi đến trước mặt sau, hướng Hạ Vân Kiệt mở ra hai tay, dùng khoa trương nũng nịu thanh âm hỏi:“Hạ đại sư, thần kỳ dược thủy đâu?”

Nói xong còn hướng Hạ Vân Kiệt nghịch ngợm chớp mị nhãn.

Hạ Vân Kiệt cười cười, giống biến ma pháp giống nhau đem kia bình thủy tinh lấy đi ra, sau đó đặt ở Dương Tiếu Mai bàn tay.

Thủy tinh bình ở xuyên thấu qua thủy tinh cửa sổ dương quang chiếu xuống, phảng phất trong truyền thuyết ma pháp thủy tinh giống nhau, chiết xạ ra đủ mọi màu sắc huyến lệ sáng rọi, lập tức liền thật sâu hấp dẫn ở Dương Tiếu Mai ánh mắt.

“Oa, thật khá! Còn rất thơm da!” Dương Tiếu Mai kinh hỉ kêu lên, sau đó đột nhiên hơi hơi kiễng chân hôn Hạ Vân Kiệt hai má một chút nói;“Cảm ơn ngươi Kiệt ca, ta thực thích này bình nước hoa!”

“Thế nhưng hoài nghi Kiệt ca trong lời nói, nên đánh mông!” Hạ Vân Kiệt gặp Dương Tiếu Mai thế nhưng xem nhẹ chính mình phía trước nói lời nói, mà cho rằng đây là một bình nước hoa, ra vẻ tức giận nâng tay đánh Dương Tiếu Mai mĩ mông một chút nói:“Đây là có thể thay đổi ngươi dung nhan thần kỳ dược thủy, không phải nước hoa!”

“Thật là thay đổi dung nhan dược thủy?” Dương Tiếu Mai một bên nhu nhu bị Hạ Vân Kiệt đánh quá mĩ mông, một bên vẻ mặt không tin nói.

Dương Tiếu Mai bởi vì người mẫu xuất thân duyên cớ, thời khắc chú ý dáng người bảo trì, dáng người so với Chu Hiểu Diễm các nàng đều càng thon thả tinh tế một ít, nhưng của nàng cái mông cũng rất đầy đặn, ở eo nhỏ dưới buộc vòng quanh kinh tâm động phách mê người đường cong, nay nàng như vậy liêu nhân nhất nhu, kích thích Hạ Vân Kiệt nhịn không được lại nâng lên thủ, nói:“Có phải hay không còn muốn bị đánh, cũng dám hoài nghi Kiệt ca trong lời nói?”

“Không dám, không dám !” Dương Tiếu Mai không hổ là giải trí vòng trung nữ nhân, nghe vậy lập tức giả bộ điềm đạm đáng yêu bộ dáng. Chờ Hạ Vân Kiệt buông thủ, nàng lại lập tức “Hi” một tiếng, lắc lắc gợi cảm vòng eo nhanh như chớp chạy vào phòng rửa mặt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 446 : Ngươi chính là của ta siêu cấp thần tượng

Tuy rằng không tin Hạ Vân Kiệt trong lời nói, đứng ở hoá trang mặt bàn trước, Dương Tiếu Mai đúng là vẫn còn để không được nội tâm hiếu kì, đổ một ít thiên huyễn thủy ở trong tay. Chính là đổ đi ra sau, Dương Tiếu Mai lại nhìn trong bàn tay như trước tản ra ma huyễn bàn sắc thái chất lỏng không biết nên dùng như thế nào.

“Dược thủy này kêu thiên huyễn thủy, đem nó lau ở trên mặt, sau đó đối mặt gương chính ngươi tưởng tượng thấy phải biến thành bộ dáng gì nữa, tỷ như muốn cho cái mũi cao một ít, muốn cho hai má có vẻ đầy đặn một ít, chỉ cần không phải rất khoa trương thay đổi, ở lau một chút thiên huyễn thủy năm phút đồng hồ trong vòng có thể tùy tâm sở dục tùy ý tứ của ngươi thay đổi dung nhan, năm phút đồng hồ sau sẽ không biện pháp tái thay đổi. 24 giờ sau thiên huyễn thủy pháp lực hội tự động biến mất, ngươi hội khôi phục nguyên lai bộ dáng, hoặc là ngươi một lần nữa bôi một chút dược thủy, tưởng tượng thấy biến trở về chính mình nguyên lai bộ dáng, ngươi liền biến trở về nguyên dạng.” Hạ Vân Kiệt từ phía sau ôm Dương Tiếu Mai mảnh khảnh vòng eo, giải thích nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói được như thật, cũng không như là ở đùa nàng chơi, Dương Tiếu Mai nửa tin nửa ngờ đem thiên huyễn thủy bôi ở mặt mình, sau đó đối với trong gương chính mình tướng mạo ảo tưởng như thế nào thay đổi.

Dương Tiếu Mai hai má có điểm thiên gầy, khiến cho nàng quyến rũ trung lại có chứa một tia anh khí, nhưng làm nàng ảo tưởng mặt giáp hơi chút biến đầy đặn một ít khi, nàng cặp kia quyến rũ ánh mắt nhìn chằm chằm hoá trang đài gương càng tĩnh càng lớn, giống như gặp

được quỷ dường như. Bởi vì trong gương nàng, hai má đang ở dần dần trở nên đầy đặn đứng lên.

“Ngươi tưởng biến thành một mập mạp sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Dương Tiếu Mai nhìn chằm chằm gương ngẩn người, nhưng không có dùng tư duy đi khống chế mặt bộ bắp thịt biến hóa, không khỏi dở khóc dở cười nói.

Thiên huyễn thủy bởi vì đựng Dương Tiếu Mai sinh mệnh tinh hoa, một khi bôi đến của nàng trên mặt, liền giống kia sợi tóc giống nhau thành nàng thân thể một bộ phận, nhưng bởi vì này bộ phận là đựng pháp lực ở bên trong, cho nên có thể theo Dương Tiếu Mai tâm tư thay đổi của nàng dung nhan.

“Nga, a!” Dương Tiếu Mai gặp chính mình lập tức phải đổi thành một cái béo nữ tử, kích động vội vàng ôm mặt mình nói:“Vậy phải làm sao bây giờ, vậy phải làm sao bây giờ?”

“Đứa ngốc! Không phải đều nói cho ngươi sao? Dụng tâm tưởng tượng.” Hạ Vân Kiệt gặp Dương Tiếu Mai kinh hoảng bộ dáng, vừa thấy buồn cười lại có một tia đau lòng, nhẹ nhàng sờ soạng hạ mái tóc của nàng nhắc nhở nói.

Dương Tiếu Mai thế này mới hoàn toàn nhớ tới Hạ Vân Kiệt phía trước nói trong lời nói, lập tức ấn thiên huyễn thủy “Sử dụng phương pháp” Đi tư tưởng, quả nhiên chỉ chốc lát sau, trong gương xuất hiện một cái khác nữ nhân. Này nữ nhân đồng dạng cũng xinh đẹp mê người, nhưng nếu nhìn kỹ hội phát hiện thiếu một tia hồn nhiên thiên thành tự nhiên mỹ, giống như là chỉnh quá dung nữ nhân, chung quy không phải thiên nhiên mỹ. Đương nhiên “Chỉnh dung” Quá Dương Tiếu Mai hoặc nhiều hoặc ít còn giữ lại cùng hình dáng thực chỗ tương tự, nhưng đã muốn đủ để cho người khác không thể nhận ra nàng đến.

“Ta thật sự thay đổi, thật sự thay đổi da!” Hoàn toàn biến dung sau Dương Tiếu Mai vẻ mặt không dám tin vuốt ve hai má sợ hãi than nói.

“Ha ha, hiện tại tin tưởng ngươi Kiệt ca lời nói đi!” Hạ Vân Kiệt gặp Dương Tiếu Mai vẻ mặt kinh hỉ bộ dáng, nhịn không được đắc ý nói.

“Tin tưởng! Tin tưởng!” Dương Tiếu Mai xoay người hai tay gắt gao ôm Hạ Vân Kiệt, ngẩng đầu lên, dùng vô cùng cuồng nhiệt ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt, nói:“Kiệt ca, ngươi chính là của ta siêu cấp thần tượng!”

Nói xong sau, Dương Tiếu Mai đột nhiên đem lửa nóng thần đặt ở Hạ Vân Kiệt môi thượng, tiểu cái lưỡi thơm tho khiêu khai hắn răng nanh, ở miệng hắn tham lam mà điên cuồng mà đòi lấy, hồi lâu Dương Tiếu Mai mới buông ra miệng, đem khêu gợi môi dán tại Hạ Vân Kiệt bên tai, nghệ nam nói:“Kiệt ca, ta yêu ngươi chết mất! Giống tối hôm qua giống nhau chúng ta tái điên cuồng một lần đi, ta hiện tại là một cái khác nữ nhân!”

……

Làm một hồi điên cuồng lại sau khi chấm dứt, Dương Tiếu Mai tựa như bạch tuộc giống nhau ghé vào Hạ Vân Kiệt trên người, hữu khí vô lực nói:“Kiệt ca, ngươi làm cho ta trở thành trên thế giới này tối hạnh phúc nữ nhân! Ta có được ta nhiệt tình yêu thương vũ đài, ta lại có được ta nghĩ muốn tự do nhân sinh!”

Có thể làm cho chính mình nữ nhân cảm thấy hạnh phúc là sở hữu nam nhân dẫn nghĩ đến hào sự tình, Hạ Vân Kiệt cũng không ngoại lệ, hắn tự hào vuốt ve Dương Tiếu Mai bóng loáng nhẵn nhụi hương lưng, thâm tình nói:“Có thể có được ngươi cũng là của ta hạnh phúc!”

“Kiệt ca, có ngươi này một câu, hiện tại khiến cho ta chết ta cũng nguyện ý!” Dương Tiếu Mai động tình nói.

“Sỏa nữ nhân, chúng ta còn có rất dài một đoạn nhân sinh có thể đi đâu!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy tâm không khỏi chiến một chút, hắn phát hiện chính mình càng ngày càng mê thượng trên người vị này nữ nhân, của nàng cười nhất nhăn mày, của nàng mỗi một câu luôn như vậy làm cho người ta tâm động.

“Rất dài một đoạn thời gian? Chẳng lẽ về sau ta còn có thể cùng Kiệt ca ngươi cùng một chỗ sao?” Dương Tiếu Mai nghe vậy thân thể mềm mại hơi hơi chiến một chút, sau đó dùng cánh tay khửu tay chi đứng dậy, một đôi đôi mắt đẹp kinh hỉ trung mang theo chờ mong nhìn Hạ Vân Kiệt.

Nàng đương nhiên hy vọng về sau có thể thường thường cùng Hạ Vân Kiệt cùng một chỗ, nhưng cùng Hạ Vân Kiệt tiếp xúc càng nhiều, nàng lại càng phát hiện hai người thế giới chênh lệch cách xa, cho nên trong đầu căn bản không dám kỳ vọng nhiều lắm. Có lẽ hai người ở chung, thật sự tựa như nàng tối hôm qua cầu xin khi nói, liền một buổi tối!

“Không phải đâu, nhanh như vậy ngươi đã nghĩ ném điệu ta !” Hạ Vân Kiệt ra vẻ cả giận nói.

“Không phải, đương nhiên không phải! Chỉ cần Kiệt ca không ghét bỏ ta, ta này, này cả đời đều cho ngươi thủ thân mình.” Dương Tiếu Mai nghe vậy kích động ôm Hạ Vân Kiệt nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy rất muốn nói, kỳ thật nàng hoàn toàn không cần như vậy, nàng nếu về sau đụng tới thích nam nhân hoàn toàn có thể lựa chọn rời đi, nhưng cuối cùng Hạ Vân Kiệt lại phát hiện chính mình là cái thực ích kỷ nam nhân, lời này hắn cũng là vô luận như thế nào

cũng không mở miệng được, đành phải lòng mang xin lỗi ôm Dương Tiếu Mai nói:“Thực xin lỗi, ta cũng không phải tốt nam nhân, ta……”

“Ông trời, Kiệt ca, về sau không chuẩn ngươi nói loại này nói! Trên thế giới này, ngươi chính là ông trời ban cho ta tốt nhất nam nhân!” Dương Tiếu Mai là cái thất khiếu linh lung nữ nhân, thế nào còn không hiểu được Hạ Vân Kiệt muốn nói gì, phương tâm không khỏi rất là chấn động cùng cảm động, không đợi Hạ Vân Kiệt nói xong sớm đã lấy tay bưng kín cái miệng của hắn, đôi mắt sớm đã cầm đầy nước mắt.

Ở giải trí vòng trà trộn nhiều năm, Dương Tiếu Mai sớm đã nhìn thấu nam nhân, mỗi một nam nhân muốn phủng nàng phải giúp nàng, cái nào không phải mơ ước nàng sắc đẹp ? Cái nào không phải nghĩ cùng nàng trên giường ? Chỉ có Hạ Vân Kiệt, giúp nàng là không có gì ý đồ, thuần túy là xuất phát từ bằng hữu trong lúc đó hỗ trợ, chẳng sợ nàng chủ động, hắn cũng là cự tuyệt. Không chỉ có như thế, thân phận của hắn năng lực của hắn lại này mơ ước sắc đẹp, ảo tưởng cùng nàng trên giường nam nhân sở theo không kịp. Ở Dương Tiếu Mai xem ra, có thể cùng như vậy nam nhân cùng đêm xuân đã muốn là một loại hy vọng xa vời, không nghĩ tới hắn thế nhưng vì chính mình còn có được này khác nữ nhân mà đầy cõi lòng áy náy về phía nàng xin lỗi, nếu nói phía trước Dương Tiếu Mai còn ôm có báo ân tâm tư, giờ khắc này nàng là chân chính hoàn toàn bị Hạ Vân Kiệt sở bắt tù binh.

Hạ Vân Kiệt ôn nhu lau đi Dương Tiếu Mai khóe mắt nước mắt, hắn phát hiện chính mình nhận thức nữ nhân thật sự thực khoan hồng độ lượng, thật sự tốt lắm! Chu Hiểu Diễm như thế, Thiệu Lệ Hồng như thế, Dương Tiếu Mai đồng dạng như thế!

“Rời giường đi, chúng ta đi ra đi đi dạo!” Ôn nhu giúp

Dương Tiếu Mai lau nước mắt sau, Hạ Vân Kiệt vỗ nhẹ nhẹ hạ Dương Tiếu Mai vai nói.

“Ân!” Dương Tiếu Mai vui vẻ gật gật đầu, nàng đã sớm tưởng tự do tự tại hành tẩu ở Hong Kong phố lớn ngõ nhỏ, nay thật vất vả có được kia thần kỳ dược thủy, nàng tự nhiên là ước gì đi ra ngoài hô hấp kia tự do không khí.

Bất quá Dương Tiếu Mai vừa muốn đứng lên, cả người lại lập tức vô lực ghé vào Hạ Vân Kiệt trên người, cái miệng nhỏ nhắn mở ra đối với Hạ Vân Kiệt ngực cắn một ngụm, vô cùng quyến rũ oán trách nói:“Đều tại ngươi, người ta hiện tại một chút khí lực đều không có, làm sao còn đi được động nha!”

“Điều này sao có thể trách ta đâu? Còn không phải ngươi không nên lại đến một lần ?” Hạ Vân Kiệt hướng Dương Tiếu Mai đắc ý cười cười nói.

“Ngươi bại hoại! Ngươi bại hoại!” Dương Tiếu Mai bị Hạ Vân Kiệt lời này cấp nói được mặt đẹp đều quẫn đỏ, giơ lên phấn quyền đối với Hạ Vân Kiệt trong ngực chính là một trận loạn đánh.

“Ha ha, đừng đánh, đừng đánh. Tái đánh, hôm nay liền thực không có biện pháp đi ra ngoài đi dạo phố.” Hạ Vân Kiệt bị Dương Tiếu Mai đánh cho cuống quít nhấc tay đầu hàng.

“A! Kiệt ca, ta cũng thật không được! Ngươi tạm tha ta đi!” Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Dương Tiếu Mai còn tưởng rằng hắn muốn lấy tái chiến một hồi đến trừng phạt nàng, không khỏi sợ tới mức “Hoa dung thất sắc” Nói.

“Ngươi này tiểu đầu sẽ không có thể không lão tưởng sắc sắc gì đó sao?” Hạ Vân Kiệt dở khóc dở cười lấy tay

đầu ngón tay trạc hạ Dương Tiếu Mai đầu.

“Ai sắc a? Là ngươi này đại…… A…… Chẳng lẽ ngươi có biện pháp làm cho ta lập tức khôi phục thể lực đi ra ngoài đi dạo phố?” Dương Tiếu Mai đầu tiên là vẻ mặt không phục, bất quá chờ nàng ý hội lại đây Hạ Vân Kiệt là thật chỉ vào đi ra ngoài đi dạo phố mà nói khi, lại là ngượng ngùng lại là kinh hỉ.

“Hắc hắc, đừng quên Kiệt ca thân phận nga!” Hạ Vân Kiệt đắc ý cười nói.

“A, đúng rồi, ta như thế nào đã quên ngươi còn là Hạ đại sư nga!” Dương Tiếu Mai kinh hỉ theo trên giường bính lên nói.

“Xem ra, ngươi đã muốn khôi phục thể lực.” Hạ Vân Kiệt gặp Dương Tiếu Mai quang thân mình đột nhiên theo trên giường bính lên, nhịn không được trêu chọc nói.

Dương Tiếu Mai nghe vậy không khỏi nao nao, sau đó lập tức ý hội lại đây là chuyện gì xảy ra, “A” một tiếng, cả người lập tức như là tan cái giá giống nhau, lại vô lực ghé vào Hạ Vân Kiệt trên người.

Hạ Vân Kiệt thấy thế lại là buồn cười lại là đau lòng thân thủ ở nàng phía sau lưng nhu nhu, nhất thời một cỗ lực lượng theo hắn bàn tay chậm rãi thẩm thấu nhập Dương Tiếu Mai thể nội.

“Oa, thật thoải mái!” Dương Tiếu Mai đắm chìm tại kia cổ nhu hòa lực lượng trung, cảm giác cả người tựa như đắm chìm trong ấm dào dạt dương quang dưới, không khỏi thoải mái phát ra mê người rên rỉ tiếng động, đem Hạ Vân Kiệt nghe được tâm thần nhịn không được một trận nhộn nhạo, âm thầm cười khổ, Dương Tiếu Mai nếu là đặt ở cổ đại khẳng định là cái hại nước hại dân cấp nữ nhân!

Dương Tiếu Mai dù sao cũng là phàm nhân chi khu, Hạ Vân Kiệt hơi chút thua điểm vu lực cấp nàng, hơi chút giúp nàng khơi thông điều chỉnh một phen kinh mạch sau, liền thu công. Bất quá dù là như thế, Dương Tiếu Mai đã muốn cảm thấy tinh thần gấp trăm lần, đảo qua vừa rồi mềm mại vô lực cảm giác, theo trên giường xuống dưới sau, lại là kinh hỉ lại là hưng phấn ở rộng mở phòng ngủ lý khoa trương lắc mông chi, qua lại đi rồi vài chuyến miêu bước, đem Hạ Vân Kiệt nhìn xem trong lòng lại có điểm ngứa.

Dương Tiếu Mai gặp Hạ Vân Kiệt trong mắt toát ra một tia dục vọng, vẻ mặt gian kế thực hiện được bộ dáng, hướng hắn đắc ý phao cái mị nhãn, sau đó cười hì hì chạy vào phòng rửa mặt.

Hạ Vân Kiệt thế mới biết này cô gái nhỏ nguyên lai là cố ý ở khiêu khích hắn, để báo vừa rồi hắn cười nàng trong đầu chỉ có sắc sắc ý tưởng việc.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 447 : Tương bồi

Làm Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai xuống lầu khi, đã muốn là mặt trời lên cao. Sớm đã ở đại sảnh chờ lâu ngày Hà Tiến gặp một nữ tử nhìn như giống như có điểm quen mặt nhưng lại là hoàn toàn một bộ xa lạ gương mặt thân mật kéo Hạ Vân Kiệt cánh tay xuống lầu, vội vàng đứng dậy nghênh đón, trong lòng lại âm thầm nghi hoặc không thôi, không biết tối hôm qua rõ ràng cùng Hạ Vân Kiệt ở cùng nhau là đang hồng ngôi sao Dương Tiếu Mai, như thế nào nay lại thay đổi một người.

Đương nhiên Hà Tiến còn không hội ngốc đến hỏi Hạ Vân Kiệt vấn đề này, mà là cung kính đối Hạ Vân Kiệt nói:“Hạ tiên sinh, phòng bếp đã muốn cho các ngươi chuẩn bị tốt sớm điểm, ngài xem là muốn ở nơi nào dùng cơm?”

“Tiếu Mai ngươi tưởng ở nơi nào dùng cơm? Là ở bên ngoài ban công còn là ở nhà ăn?” Hạ Vân Kiệt hơi hơi nghiêng đầu hỏi Dương Tiếu Mai.

Bên ngoài ban công có cây rừng che âm, gió núi thanh lương, có năng lực thưởng thức bên ngoài sơn hạ cảnh đẹp, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra thích ở ban công hưởng dụng bữa sáng, bất quá hắn còn là thực thân sĩ thực săn sóc trưng cầu Dương Tiếu Mai ý kiến.

“Tiếu Mai?” Dù là Hà Tiến từng coi như là Hong Kong xã đoàn trung nhân vật phong vân, trải qua quá không ít sóng to gió lớn, nghe được Hạ Vân Kiệt này xưng hô còn là kinh ngạc không thôi, nhịn không được hơi hơi thăm dò hướng bọn họ phía sau nhìn nhìn.

Bởi vì thang lầu cao thấp đến rõ ràng liền một nam một nữ, căn bản là không có tối hôm qua gặp được Dương

Tiếu Mai này người nha!

“Ngươi thích ở nơi nào ăn, ta ngay tại làm sao ăn.” Dương Tiếu Mai ôm lấy Hạ Vân Kiệt vẻ mặt hạnh phúc nói.

“Vậy ở ban công ăn đi, trên núi buổi sáng không khí tươi mát, hẳn là có thể làm cho người ta khẩu vị đại khai.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Tốt Hạ tiên sinh, ta cái này làm cho người của phòng bếp chuẩn bị một chút.” Gặp Hạ Vân Kiệt lựa chọn ở bên ngoài dùng cơm, Hà Tiến cung kính hơi hơi khom người, sau đó xoay người chuẩn bị thông tri phòng bếp nhân, chính là bởi vì trong lòng tràn ngập nghi hoặc, xoay người khi còn là nhịn không được hướng thang lầu khẩu nhìn nhìn, lại hướng Dương Tiếu Mai nhìn nhìn.

Bởi vì vừa rồi Dương Tiếu Mai nói chuyện thanh âm làm cho hắn có loại quen tai cảm giác.

Dương Tiếu Mai gặp Hà Tiến vẻ mặt nghi hoặc hồi đầu hướng thang lầu nhìn nhìn, lại nhìn xem chính mình, đương nhiên biết nguyên nhân, không khỏi cảm thấy phá lệ có ý tứ cùng đắc ý, rốt cục nhịn không được cố ý hỏi:“Hà tiên sinh, ngươi là không phải ở tìm người a?”

“Ách, không có, không có!” Hà Tiến nao nao, lập tức vội vàng liên tục lắc đầu phủ định nói.

“Xì!” Dương Tiếu Mai gặp Hà Tiến rõ ràng ở tìm chính mình, lại cuống quít lắc đầu phủ định, rốt cục phì cười không được nở nụ cười ra tiếng nói:“Còn nói không có, ngươi rõ ràng chính là ở tìm Dương Tiếu Mai!”

Hà Tiến dù sao từng cũng là cái không đơn giản nhân vật, gặp Dương Tiếu Mai đột nhiên nở nụ cười, nhưng lại nói như vậy, rốt cục nhịn không được kinh nghi bất

định nhìn chằm chằm nàng xem, chính là thấy thế nào lại không có biện pháp cùng Dương Tiếu Mai liên hệ cùng một chỗ. Bởi vì cho dù vẻ mặt khí chất, hơn nữa ánh mắt đều thực tương tự, nhưng mặt lại hoàn toàn là mặt khác một khuôn mặt, một cái gầy một ít, một cái đầy đặn một ít, Hà Tiến đương nhiên sẽ không cho rằng đây là cùng một người.

“Tiếu Mai đừng đùa Hà Tiến.” Hạ Vân Kiệt gặp Hà Tiến này từng Hong Kong mỗ bang phái trung nhân vật phong vân bị Dương Tiếu Mai làm nghi thần nghi quỷ, tức giận trừng mắt nhìn Dương Tiếu Mai liếc mắt một cái, sau đó đối Hà Tiến nói:“Nàng chính là Dương Tiếu Mai, ta dùng điểm đặc thù thủ pháp cấp nàng dịch dung một chút.”

“Nhanh như vậy sẽ lòi, không có ý nghĩa!” Dương Tiếu Mai gặp Hạ Vân Kiệt vạch trần, hướng hắn lè ra hạ đầu lưỡi, đáng yêu lại không mất quyến rũ nói.

“Cái gì? Nàng chính là Dương Tiếu Mai Dương tiểu thư, điều này sao có thể?” Hà Tiến nghe vậy giật mình tròng mắt đều thiếu chút nữa muốn rớt xuống dưới.

Hà Tiến là hỗn giang hồ, đương nhiên biết trong chốn giang hồ xác thực có dịch dung thuật, nhưng này loại dịch dung thuật nói trắng ra là còn là một loại hoá trang. Tỷ như đem người màu da hơi chút cải biến một ít, dính thượng chòm râu linh tinh đằng đằng. Loại này dịch dung thuật, động vừa thấy khả năng hội trông nhầm, nhưng đang muốn còn thật sự đánh giá tám chín phần mười đều có thể nhận ra đến, hơn nữa giống Hà Tiến loại này người từng trải, ánh mắt độc ác, cái loại này thuật dịch dung chỉ cần bị hắn gần gũi cấp theo dõi tuyệt đối lập tức lòi. Nhưng Hạ Vân Kiệt sử dụng thuật dịch dung, cho dù Hà Tiến đã muốn chiếm được nhắc nhở lại như trước không có biện pháp nhìn ra sơ hở đến.

Hà Tiến lại nào biết đâu rằng, Hạ Vân Kiệt thuật dịch dung chính là tiên gia pháp thuật, lại khởi là hắn nhất giới phàm nhân có thể khán phá ?

Hạ Vân Kiệt gặp Hà Tiến vẻ mặt giật mình, cũng không có nhiều giải thích, chính là ha ha cười, lôi kéo Dương Tiếu Mai tay đi ra phòng ở.

Nhìn Hạ Vân Kiệt lôi kéo Dương Tiếu Mai hướng ban công đi đến, Hà Tiến tinh tế hồi tưởng trước mắt vị này nữ tử dáng người thật sự cùng tối hôm qua nhìn đến Dương Tiếu Mai rất giống, liền ngay cả đi đường tư thế cũng là giống nhau lộ ra một cỗ nữ nhân quyến rũ hương vị.

Như vậy một hồi tưởng, Hà Tiến xem Hạ Vân Kiệt bóng dáng liền kìm lòng không được lộ ra một tia sợ hãi sắc.

Hắn hiện tại đã muốn càng ngày càng hiểu được vì cái gì Ngô gia cao thấp hội đối Hạ Vân Kiệt như vậy tôn kính, thậm chí Ngô Xương Vũ như vậy đại nhân vật đều cam tâm tình nguyện, cung kính kêu một vị so với hắn tuổi trẻ rất nhiều đại lục tử sư thúc tổ !

Đây là một người trẻ tuổi tràn ngập thần kỳ!

Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai ở đỉnh núi hào trạch ban công thượng nếm qua bữa sáng, liền rời đi đỉnh núi hào trạch.

Hai người là ngồi cáp điện xe hạ sơn, cũng không có cưỡi Rolls-Royce, cũng không có làm cho Hà Tiến đi theo.

Dương Tiếu Mai lúc này đối Hạ Vân Kiệt đang đứng ở cuồng nhiệt mê luyến bên trong, lại vừa mới cải biến dung nhan được tự do thân, tự nhiên không muốn cùng Hạ Vân Kiệt cùng một chỗ khi tùy thân còn mang theo

một cái bóng đèn, Hạ Vân Kiệt đồng dạng cũng không nguyện ý có cái đại nam nhân theo bên người.

Theo rời đi đỉnh núi hào trạch bắt đầu, cải biến dung nhan Dương Tiếu Mai liền như thả ra lồng sắt phi điểu giống nhau, kéo Hạ Vân Kiệt tay thỉnh thoảng đối với bên ngoài chỉ trỏ, có đôi khi cảm thấy hạnh phúc khi còn có thể đột nhiên thân Hạ Vân Kiệt một chút.

Tuy rằng Dương Tiếu Mai cải biến dung nhan, nhưng như trước là đại mỹ nữ, dáng người lại siêu nhất lưu, cho nên dọc theo đường đi nhưng thật ra dẫn tới không ít nam nhân hướng Hạ Vân Kiệt đầu đi hâm mộ ghen tị ánh mắt.

Hai người theo thái bình đỉnh núi cuống đến nước cạn loan, lại theo Hong Kong đảo cuống đến người Hong Kong lưu tối tràn đầy Cửu Long vượng giác nữ nhân phố, tước tử phố…… Còn tại ngã tư đường biên bán tướng bình thường lão phô ăn ngon cảng truyền thống điểm tâm bát tử cao. Dù sao, Dương Tiếu Mai này quốc tế đại minh tinh thu hồi nàng sở hữu rụt rè, liền cùng phổ thông bình thường một nữ hài tử tình yêu cuồng nhiệt hạnh phúc giống nhau, lôi kéo Hạ Vân Kiệt tay ở Hong Kong mãn đường cái chuyển.

Khoái hoạt thời gian luôn quá đặc biệt mau, rất nhanh tịch dương tây lạc, hướng Victoria cảng rơi hạ màu đỏ vàng ánh chiều tà, ba quang liễm diễm.

Tiêm sa chủy tinh quang đại đạo, Dương Tiếu Mai giống chim nhỏ nép vào người ôm lấy Hạ Vân Kiệt, dạo bước đại đạo phía trên, thỉnh thoảng ngửa đầu nhìn xem bên người làm cho nàng cuồng nhiệt mê luyến nam nhân, thỉnh thoảng lại cúi đầu quan khán phần đông danh nhân ở lại tinh quang đại đạo dấu tay, có khi cũng ngẩng đầu thưởng thức một chút tịch dương hạ Victoria cảng mê người phong cảnh.

“Thật đáng ghét, thời gian như thế nào quá nhanh như vậy, lập tức sẽ đến tối, buổi tối còn phải tham gia anh hoàng giải trí công ty lão bản Trình Thủ Dương sáu mươi tuổi khánh sinh party, người ta thực không nghĩ đi tham gia.” Như vậy ôm lấy Hạ Vân Kiệt, vẻ mặt hạnh phúc đi tới đi tới, Dương Tiếu Mai đột nhiên nhớ tới hôm nay buổi tối một cái party, không khỏi mân mê miệng mất hứng dậm chân nói.

Anh hoàng giải trí công ty là Hong Kong giải trí giới số một số hai công ty lớn, lần này Dương Tiếu Mai chính là cùng nhà này công ty hợp tác đóng phim. Hạ Vân Kiệt tuy rằng không lớn quan tâm giải trí vòng sự tình, nhưng là nghe qua nhà này công ty tên, nghe vậy vẻ mặt không sao cả nói:“Nếu không nghĩ đi tham gia, vậy không cần tham gia bái.”

“Nhưng là người ta đã muốn đáp ứng qua, hơn nữa lần này ta chính là theo chân bọn họ công ty hợp tác đóng phim, nếu không đi, người ta còn tưởng rằng ta đùa giỡn đại bài đâu!” Dương Tiếu Mai buồn rầu nói.

“Nếu đáp ứng rồi, vậy đi bái!” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Nhưng là người ta lại luyến tiếc với ngươi tách ra!” Dương Tiếu Mai vẻ mặt không tha nói.

“Sỏa nữ nhân, thật như vậy luyến tiếc, ta đây liền cùng ngươi đi thôi.” Hạ Vân Kiệt tuy rằng không lớn thích trường hợp này, nhưng cảm nhận được Dương Tiếu Mai đối chính mình nồng đậm không muốn xa rời, nghĩ tối trễ ngày kia sáng sớm chính mình sẽ rời đi nàng phản hồi Giang Châu, trong lòng cũng là dâng lên nồng đậm yêu thương, sờ sờ mái tóc của nàng, ôn nhu nói.

“Thật vậy chăng? Ngươi cùng ta đi?” Dương Tiếu Mai không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thế nhưng hội như vậy sủng

chính mình, nghe vậy không khỏi kinh hỉ thiếu chút nữa muốn nhảy dựng lên.

“Đương nhiên muốn cùng đi a, của ta Tiếu Mai như vậy xinh đẹp, ta cũng không yên tâm làm cho nàng một người đi tham gia party, vạn nhất bị nam nhân khác cấp bắt cóc làm sao bây giờ?” Hạ Vân Kiệt gặp Dương Tiếu Mai kinh hỉ biểu tình, nhịn không được đậu nói.

“Trừ bỏ Kiệt ca, ai cũng đừng nghĩ bắt cóc ta!” Dương Tiếu Mai hạnh phúc tựa đầu dán tại Hạ Vân Kiệt trong ngực, thâm tình nói.

“Ha ha!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi tâm tình lãng thích nở nụ cười.

“A, không được! Đến lúc đó khẳng định sẽ có cẩu tử đội, ngươi nếu theo ta cùng đi không phải cho sáng tỏ sao? Như vậy Kiệt ca ngươi sẽ không biện pháp giống người thường giống nhau quá bình tĩnh sinh hoạt?” Hạ Vân Kiệt chính cười đến vui vẻ khi, Dương Tiếu Mai đột nhiên sắc mặt đại biến nói.

“Thật đúng là cái sỏa nữ nhân, ngươi đã quên là ai đem ngươi biến thành hiện tại cái dạng này sao? Này còn có thể khó được đổ ta sao?” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Đúng rồi, ta như thế nào như vậy bổn đâu! Lúc này muốn đến phiên Kiệt ca đến cái đại biến dạng.” Dương Tiếu Mai vỗ hạ chính mình đầu phá lệ đáng yêu nói.

“Hiện tại mới biết được chính mình ngốc nha!” Hạ Vân Kiệt cười quát hạ Dương Tiếu Mai cái mũi nói.

Dương Tiếu Mai lại kéo hắn cánh tay biểu tình lo lắng nói:“Kiệt ca, vì một cái party còn muốn ngươi biến cái dạng, ngươi có thể hay không cảm thấy ta thực phiền? Có thể hay không không thích ta?”

“Sỏa nữ nhân, thích đều không kịp, lại như thế nào hội cảm thấy phiền đâu? Lần sau không chuẩn nói loại này ngốc nói.” Hạ Vân Kiệt gặp Dương Tiếu Mai lo lắng bộ dáng, nhịn không được đau lòng hôn hạ cái trán của nàng nói.

“Ân!” Dương Tiếu Mai vãn nhanh Hạ Vân Kiệt cánh tay.

Anh hoàng giải trí công ty lão tổng khánh sinh party là ở Hong Kong đảo một nhà đỉnh cấp tư nhân hội sở cử hành.

Đỉnh cấp tư nhân hội sở bình thường đều thực chú trọng cá nhân riêng tư giữ bí mật, cẩu tử đội khẳng định là canh phòng nghiêm ngặt đi vào. Bất quá anh hoàng giải trí công ty lão tổng thân mình chính là muốn làm giải trí sản nghiệp, hắn khánh sinh party đối cẩu tử đội phòng bị hiển nhiên sẽ không như vậy kín, thậm chí còn sớm đã sớm thả ra tiếng gió, mà đến tham gia hắn khánh sinh party trên cơ bản cũng đều là trong vòng giải trí ngôi sao làm chủ, đương nhiên cũng ít không được cảng đảo phú hào, có thể nói đối với cẩu tử đội mà nói đây là một lần giải trí tin tức Thao Thiết đại tiệc, cho nên sớm nhà này đỉnh cấp tư nhân hội sở ở ngoài liền che kín các gia tòa soạn báo phóng viên. Đương nhiên hội sở bên trong là khẳng định không chuẩn bọn họ đi vào, về phần có không có biện pháp trà trộn vào đi, vậy xem bọn hắn bát tiên quá hải các hiển thần thông.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 448 : Hào môn dạ yến [hôm nay ba canh]

Vì tránh cho không cần thiết phiền toái cùng ngoài ý muốn, Hạ Vân Kiệt cố ý kêu Hà Tiến tới đón đưa.

Hà Tiến không hổ là người từng trải, trường hợp này phi thường có kinh nghiệm, dọc theo đường đi hướng đỉnh cấp hội sở khai đi khi, cửa kính xe đóng chặt, căn bản không cho trên đường cẩu tử đội tìm được gì chụp trộm cơ hội.

Đi vào đỉnh cấp hội sở cửa vào khi, Hà Tiến cũng chỉ là hơi hơi mở ra một chút cửa sổ, bảo vệ cửa vừa thấy đến hắn liền lập tức cung kính cho đi. Hiển nhiên trường hợp này Hà Tiến thường xuyên đến.

Vào hội sở, Dương Tiếu Mai liền rõ ràng thở dài nhẹ nhõm một hơi. Tuy rằng Hạ Vân Kiệt cải biến dung nhan, nhưng nàng tổng còn là không nghĩ quá sớm bại lộ của nàng địa hạ tình, trở thành chuyện xấu tin tức đầu đề nhân vật, lại càng không muốn Hạ Vân Kiệt cuốn vào trong đó.

Anh hoàng lão bản quả nhiên không hổ là Hong Kong giải trí đại ngạc, không chỉ có kì hạ siêu sao hội tụ, hơn nữa ở thượng lưu xã hội nhân mạch cũng cực lớn. Làm Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai đến party hiện trường khi, nơi này đã muốn là tinh quang ánh sáng ngọc, thiệt nhiều bình thường chỉ có thể ở màn hình nhìn đến, cùng sự thật cuộc sống xa không thể thành minh tinh điện ảnh, ngôi sao ca nhạc ở trong này lại thành tái bình thường bất quá, bưng chén rượu hoặc tốp năm tốp ba tụ cùng một chỗ nói chuyện phiếm, lại hoặc bưng chén rượu xuyên qua ở trong đám người, thỉnh thoảng nâng chén theo tới người chào hỏi.

Dương Tiếu Mai nay tuy rằng còn không có thể cùng mỗ ta siêu cấp đại ngôi sao so sánh với, nhưng dù sao cũng đã muốn tễ thân quốc tế ngôi sao hàng ngũ, hơn nữa nàng liên tiếp đại ngôn vài gia xa xỉ phẩm bài quảng cáo, Mỹ quốc đại đạo diễn đã ở công khai trường hợp hướng nàng phát ra mời, này đó đều thật to tăng lên của nàng cấp bậc, hơn nữa Dương Tiếu Mai lại là một vị danh phù kỳ thực đại mỹ nữ, cho nên làm nàng đạp thủy tinh giày cao gót, mặc lộ kiên màu lam ngư vĩ lễ phục dạ hội xuất hiện ở đại sảnh cửa khi, lập tức liền hấp dẫn rất nhiều khách ánh mắt. Về phần cùng nàng sóng vai đi cùng một chỗ, cố ý tách ra một chút khoảng cách Hạ Vân Kiệt lại hoàn thành làm nền, cơ hồ không có gì người đi chú ý hắn, đương nhiên liền càng không ai nghĩ đến, nay vị này tinh quang chói mắt tân một thế hệ quốc tế nữ ngôi sao kỳ thật đã muốn thành bên người nàng vị kia nam sĩ nữ nhân.

“Tiếu Mai, như thế nào đến bây giờ mới đến, chúng ta đều chờ ngươi đã lâu nga!” Làm Dương Tiếu Mai đi vào đại sảnh, có một đôi nữ tử bưng chén rượu đón đi lên.

Này đôi nữ tử ăn mặc đều cử bại lộ, một vị mặc cao xẻ tà sườn xám, đi đường khi xẻ tà đong đưa, đều có thể vẫn nhìn đến tuyết trắng đùi căn. Mặt khác một vị tắc mặc màu đen váy dài lễ phục dạ hội, nhưng ngực trung môn lại đại khai, đại tú rất tròn hai vú, đạp giày cao gót đi đường khi cao thấp run lên run lên, không hấp dẫn người chú ý đều khó.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng không thế nào chú ý giải trí vòng sự tình, nhưng giải trí vòng nhân vật sớm đã vô khổng bất nhập tràn ngập ở mọi người cuộc sống, màn hình, quảng cáo, trên mạng, nơi nơi đều là bọn họ thân ảnh, hơn nữa này hai người phân biệt là đại lục cùng Hong Kong chạm tay có thể bỏng nữ ngôi sao. Cho nên Hạ Vân Kiệt còn là liếc mắt một cái liền nhận ra trước mắt này hai vị nữ ngôi sao, chính là trước kia là ở màn hình

nhìn đến, lần này lại đụng phải chân nhân.

“Chính thức bắt đầu thời gian còn chưa tới đâu! Không tính đến muộn đi!” Dương Tiếu Mai nhợt nhạt cười nói.

“Đương nhiên không tính đến muộn, bất quá có chút người gặp ngươi không có tới đã muốn chờ lão sốt ruột, đều hỏi ta vài lần đâu!” Vị kia trung môn đại khai nữ ngôi sao rất có điểm chua nói, nói xong một đôi họa có điểm yêu dã mắt đẹp liếc Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói;“Di, vị này dễ nhìn là ai? Lạ mặt thật sự da!”

“Hạ Vân, Dương Tiếu Mai bằng hữu.” Hạ Vân Kiệt mỉm cười trở về một câu, lại hướng hai người gật gật đầu, sau đó đối Dương Tiếu Mai thấp giọng nói:“Các ngươi tán gẫu đi, ta chung quanh đi dạo.”

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không thói quen cùng này bang ngôi sao tham gia cùng một chỗ mò mẩm.

Dương Tiếu Mai cũng biết Hạ Vân Kiệt không thói quen, nghe vậy thâm tình nhìn hắn một cái, ôn nhu nói;“Ân, đã xong ta kêu ngươi.”

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, lại hướng kia hai vị nữ ngôi sao mỉm cười gật gật đầu ý bảo hạ, sau đó xoay người ra bên ngoài mặt đại mặt cỏ đi đến.

Tuy rằng bên ngoài cũng ngọn đèn nhiều điểm, đứng không ít người, nhưng tương đối mà nói bên ngoài không gian lớn hơn nữa cũng thanh tịnh một ít.

“Hạ Vân? Giống như cho tới bây giờ không có nghe nói qua da! Sẽ không là ngươi tân tìm hộ hoa sứ giả đi? Bộ dạng còn cử suất khí.” Mặc sườn xám nữ tử nhìn Hạ Vân Kiệt xoay người rời đi bóng dáng, nói đùa nói.

Tuy rằng mặc sườn xám nữ tử chính là thuận miệng nói

nói, cũng không phải thật như vậy cho rằng, nhưng Dương Tiếu Mai lại bởi vì chột dạ mặt đẹp bay qua một đóa mây đỏ.

“Ai nha, ngươi mặt đỏ, sẽ không thực cùng……” Ở trong vòng hỗn, hơn nữa có thể hỗn đã đến tham gia anh hoàng lão bản khánh sinh party, trên cơ bản cũng không là đơn giản hạng người, ít nhất cố ý đi lên cùng Dương Tiếu Mai chào hỏi này hai vị không phải đơn giản hạng người, gặp Dương Tiếu Mai mặt đẹp ửng hồng, lập tức mặt mang kinh nghi nói.

Bất quá trong giọng nói càng nhiều còn là trêu chọc. Trong vòng hỗn lâu, thường xuyên ở thượng tầng xã hội giao tế vòng hỗn nhà giàu công tử, các nàng trên cơ bản đều nhận thức, thậm chí không ít còn có quá thân thể trao đổi, mà Hạ Vân Kiệt như vậy lạ mặt, trước kia cũng chưa gặp qua, cho dù là cái gì nhà giàu công tử phỏng chừng cũng không phải cái gì đặc biệt giàu có kia một loại.

Hiện tại Dương Tiếu Mai chính chạm tay có thể bỏng, người truy nàng bó lớn có, trong đó không ít là ngay cả các nàng đều phải ghen tị phú hào cùng hào môn phú thiếu, các nàng mới sẽ không cho rằng Dương Tiếu Mai hội xá đại liền tiểu ở phía sau cùng một vị danh không dùng truyền tiểu tử pha trộn. Đương nhiên Hạ Vân Kiệt xoay người rời đi, cũng không có bồi ở Dương Tiếu Mai bên người cũng chứng thật các nàng nội tâm vào trước là chủ đoán rằng.

Bởi vì rất để ý Hạ Vân Kiệt, cho nên gặp tựa hồ khiến cho hoài nghi, Dương Tiếu Mai không khỏi mất đi bình thường tại đây loại trường hợp thành thạo bình tĩnh, một lòng bắt đầu có điểm bối rối, đang có chút không biết nên như thế nào trả lời khi, vị kia trung môn đại khai, tú một đôi cự nhũ nữ ngôi sao lại mở miệng ngắt lời nói:“Tiếu Mai kia hỏi ngươi vài lần người đến !”

Dương Tiếu Mai quay đầu vừa thấy, nhìn đến một vị phong độ chỉ có trẻ tuổi nam tử chính bưng chén rượu, mặt mang mỉm cười hướng các nàng bên này đi tới, cùng hắn cùng nhau còn có một vị nam sĩ.

Trẻ tuổi nam tử đúng là ngày đó ở lan quế phường quán bar uống rượu Uông thiếu, mà mặt khác một vị nam tử còn lại là Trình Thủ Dương con nuôi Lâm Chí Tài, cũng là giải trí vòng trung nổi danh một vị hoa hoa công tử.

Gặp là Uông thiếu cùng Lâm Chí Tài lại đây, Dương Tiếu Mai trong mắt lóe ra một chút chán ghét sắc, bất quá trên mặt lại hiện lên một tia mê người mỉm cười.

Uông thiếu không phải người trong giải trí vòng, nhưng hắn gia tộc ở đại lục chính thương hai giới đều có rất lớn thế lực, Dương Tiếu Mai tuy rằng chán ghét hắn đối chính mình tử triền lạn đánh, nhưng cũng không tưởng dễ dàng đắc tội hắn. Về phần Lâm Chí Tài đêm nay xem như non nửa cái chủ nhà, không xem tăng mặt xem phật mặt, cũng phải cho hắn vài phần mặt mũi.

“Ba vị mỹ nữ đang nói chuyện cái gì đâu? Như vậy vui vẻ.” Uông thiếu đi lên đến, ánh mắt ở Dương Tiếu Mai lõa lồ hương nộn trên vai hung hăng nhìn lướt qua, sau đó mặt mang mỉm cười nói.

“Chúng ta đang ở đoán Tiếu Mai đã muốn đến, Uông thiếu hội khi nào thì lại đây. Không nghĩ tới, ngươi nhanh như vậy đã tới rồi. Xem ra về sau tưởng hẹn Uông thiếu, chỉ cần mang theo Tiếu Mai liền tuyệt đối không thành vấn đề.” Trung môn đại khai nữ ngôi sao vẻ mặt ám muội nói, sau khi nói xong mắt đẹp lại u oán nhìn Uông thiếu liếc mắt một cái.

Lại nói tiếp, lúc trước nàng còn dụ dỗ quá Uông thiếu, hai người còn lên quá giường, nàng còn từng giấc mộng

quá mượn này gả nhập hào môn, bất quá cuối cùng Uông thiếu cũng là dùng một bút tiền đuổi rồi nàng. Nay Uông thiếu lại mê thượng Dương Tiếu Mai, nàng tự nhiên khó tránh khỏi có điểm ghen.

“Trương Doanh Doanh, ngươi đừng loạn nói đùa!” Loại này vui đùa ở giải trí vòng trung kỳ thật tái bình thường bất quá, nếu là đổi thành trước kia Dương Tiếu Mai tuy rằng ngầm chán ghét, nhưng cũng hội bất đắc dĩ dối trá ứng phó vài cái, nhưng hôm nay lại đối loại này vui đùa nói đặc biệt mẫn cảm, tổng cảm thấy chính mình nay là Hạ Vân Kiệt người, nếu bỏ mặc loại này vui đùa nói là đối hắn phản bội cùng bất trung.

“Đều nói Dương tiểu thư là tân một thế hệ ngọc nữ ảnh hậu, quả nhiên không giả. Bất quá mọi người đều là người trong vòng, Dương tiểu thư sẽ không tất yếu như vậy nghiêm trang đi.” Lâm Chí Tài ngoài cười nhưng trong không cười nói, mà Uông thiếu sắc mặt lại rõ ràng có chút không vui.

“Chính là, Dương Tiếu Mai mọi người đều là người quen, không tất yếu như vậy nghiêm túc đi.” Hai vị nữ ngôi sao cũng đều đi theo phụ họa nói, nói khi trong tai đều toát ra một tia vui sướng khi người gặp họa thần sắc.

Ở mặt ngoài mọi người đều là người trong vòng, có nói có cười, kỳ thật các nàng lại đều là đối thủ cạnh tranh, đều không thể gặp người khác so với chính mình hảo. Dương Tiếu Mai theo một cái có chút danh tiếng ngôi sao đột nhiên nhảy trở thành chạm tay có thể bỏng quốc tế ngôi sao, các nàng đương nhiên ghen tị.

“Thực xin lỗi, ta chỉ là không lớn thói quen loại này vui đùa. Thất bồi một chút, nhìn đến một vị bằng hữu, ta đi lên tiếng kêu gọi.” Dương Tiếu Mai mặt mang xin lỗi hướng mọi người mỉm cười, xoay người lay động vòng

eo rời đi.

“Còn là như vậy thanh cao, xem ra Uông thiếu mặt mũi không đủ lớn nga!” Gặp Uông thiếu sắc mặt rõ ràng âm trầm xuống dưới, Trương Doanh Doanh cố ý kích thích nói.

“Thanh cao cái rắm! Còn không phải tao hóa một cái!” Cảm thấy đã ném mặt mũi Uông thiếu mặt âm trầm thấp giọng khinh thường nói.

“Như thế nào Uông thiếu thử qua ?” Trương Doanh Doanh thân mình như xà bình thường thiếp thượng Uông thiếu, ái muội nói.

“Ngươi này tao hóa, thiếu cố ý đến kích thích ta, ngươi về điểm này tâm tư ta còn không rõ sao? Bất quá, ta đêm nay thật đúng là đã nghĩ thử một chút, nàng ở trên giường đến tột cùng có hay không so với ngươi còn tao!” Uông thiếu híp mắt thân thủ ôm Trương Doanh Doanh vòng eo, sau đó bàn tay theo nàng mềm mại vòng eo dừng ở nàng dài rộng trên mông, hung hăng bắt một chút, thấp giọng nói.

“Thiết, thôi đi, xem nàng này tư thế, ngươi cảm thấy đêm nay mới có thể sao?” Trương Doanh Doanh xem thường nói

“Cái này cần nhờ ngươi hỗ trợ la!” Uông thiếu đem Trương Doanh Doanh hơi hơi ôm sát một ít, xấu xa cười nói.

“Ta cũng không kia bản sự.” Trương Doanh Doanh gặp Uông thiếu vẻ mặt cười xấu xa bộ dáng, trái tim không khỏi thật mạnh nhảy một chút, lập tức xem thường nói.

“Đừng từ chối nhanh như vậy, chính là một chút tiểu việc mà thôi, sự thành sau cũng sẽ không thiếu ngươi ưu

việt.” Uông thiếu một bên nhẹ nhàng phe phẩy trong tay chén rượu, vừa nói.

“Người ta mới không hiếm lạ.” Trương Doanh Doanh mắt đẹp sáng sáng ngời, bất quá lập tức lại vẻ mặt khinh thường nói.

“Thực không hiếm lạ?” Uông thiếu vẻ mặt tự tin cười cười, sau đó đem miệng dán tại Trương Doanh Doanh bên tai nói thầm vài câu.

“Các ngươi nam nhân không có một là thứ tốt!” Trương Doanh Doanh nghe xong sau cắn răng kháp Uông thiếu một chút, nhưng không nói sau cự tuyệt lời nói.

“Cũng vậy!” Uông thiếu đắc ý cười nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 449 : Giáp mặt không nhận thức [thứ hai canh]

Đỉnh cấp hội sở tọa lạc tại núi rừng trong lúc đó, mặt hướng đại hải.

Đem hè oi bức, nơi này cũng là thanh lương im lặng.

Đêm nay tới tham gia khánh sinh party lấy ngôi sao chiếm đa số, có chút Hạ Vân Kiệt còn có thể kêu ra đến tên, bất quá bọn họ lại cũng không nhận thức hắn, tự nhiên không ai hội chủ động tìm hắn nói chuyện phiếm, một mình một người bưng chén rượu, tìm cái không có người góc nhìn ra xa sơn hạ phồn hoa Hong Kong cảnh đêm, cũng là rơi vào thanh tịnh.

Chính một mình một người hưởng thụ này náo nhiệt trung khó được thanh tịnh khi, Hạ Vân Kiệt nghe được phía sau truyền đến quen thuộc cước bộ thân, một bên tiếp tục đứng ở tại chỗ giả bộ thưởng thức cảnh đêm bộ dáng, một bên trong lòng âm thầm cảm khái, nhân sinh nơi nào không phân phùng, không nghĩ tới tới nơi này tham gia một lần hào môn dạ yến thế nhưng có thể gặp được đến Hong Kong phát triển tiếp viên hàng không Đỗ Hải Quỳnh, cũng may đêm nay cố ý cải biến hạ dung mạo, bằng không đã có thể nan có lệ trôi qua.

“Hạ đại sư!” Đang lúc Hạ Vân Kiệt âm thầm cảm khái khi, phía sau truyền đến cả kinh hỉ tiếng kêu.

“Tiểu thư, ngươi là ở bảo ta sao?” Hạ Vân Kiệt xoay người ra vẻ vẻ mặt mờ mịt khó hiểu nhìn chính vẻ mặt kinh ngạc Đỗ Hải Quỳnh nói.

“A, thực xin lỗi, ta nhận sai người.” Đỗ Hải Quỳnh gặp kia quen thuộc bóng dáng quay người lại, cũng là một bộ xa lạ gương mặt, trên mặt không khỏi lộ ra thất vọng

biểu tình, nói xong liền xoay người phải đi.

“Ngươi bằng hữu cùng ta bộ dạng rất giống sao?” Gặp Đỗ Hải Quỳnh vẻ mặt thất vọng xoay người, Hạ Vân Kiệt ma xui quỷ khiến bật thốt lên hỏi.

Nói vừa hỏi ra, Hạ Vân Kiệt còn có điểm hối hận, này không phải tự tìm phiền toái sao?

“Bóng dáng rất giống, nhưng mặt không giống, là ta bị ma quỷ ám ảnh, hắn như thế nào khả năng sẽ xuất hiện ở trong này đâu?” Đỗ Hải Quỳnh dậm chân trả lời, nửa câu đầu là đối Hạ Vân Kiệt nói, nửa câu sau lại tựa hồ là lầm bầm lầu bầu.

“Nguyên lai là như vậy.” Hạ Vân Kiệt không nghĩ tái nhiều nhạ phiền toái, nghe vậy liền cười nhẹ chuẩn bị xoay người tiếp tục thưởng thức cảnh đêm.

“Đợi đã!” Đang lúc Hạ Vân Kiệt chuẩn bị xoay người là lúc, Đỗ Hải Quỳnh lại đột nhiên gọi lại hắn, đôi mắt tựa như phát hiện tân đại lục giống nhau đối với hắn nhìn từ trên xuống dưới, không chỉ có như thế, một bên đánh giá người còn một bên vòng quanh hắn chuyển, giống như muốn tới cái ba trăm sáu mươi độ toàn phương vị quan sát.

“Trừ bỏ mặt không giống, này hắn bao gồm dáng người, khí chất, ánh mắt, thậm chí trên người mùi đều là giống nhau !” Nói xong Đỗ Hải Quỳnh còn cố ý để sát vào Hạ Vân Kiệt, tựa như con chó nhỏ giống nhau cái mũi ngửi khứu:“Ngươi sẽ không còn có một vị thất lạc nhiều năm huynh đệ đi?”

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt biết chỉ cần chính mình không đề tỉnh, Đỗ Hải Quỳnh hẳn là nhận thức không được chính mình đến, nhưng nghe vậy còn là hách nhất đại khiêu, nghĩ rằng, nữ nhân cảm giác thật đúng là lợi hại, thế

nhưng ngay cả chính mình trên người mùi đều có thể nhận thấy được.

“Ngươi này tìm cách đến gần thủ đoạn có phải hay không rất già đi một ít?” Vì mau chóng đem Đỗ Hải Quỳnh đuổi đi, miễn cho thật sự lộ ra dấu vết đến, Hạ Vân Kiệt cố ý trêu chọc nói.

Hạ Vân Kiệt lời nói làm cho Đỗ Hải Quỳnh sửng sốt một hồi lâu nhi, mới đột nhiên như là mèo bị đạp trúng cái đuôi giống nhau, cử nổi lên nàng kia đối bưu hãn ngực khí, vẻ mặt khinh thường nói:“Thiết, đừng trang điểm, liền ngươi này tiểu bạch kiểm dạng, lấy bổn cô nương mỹ mạo cùng dáng người, tùy ý ngoắc ngoắc tay đều có thể đưa tới một đống lớn, còn cần như vậy nhọc lòng theo ngươi đùa giỡn tâm nhãn sao?” Nói xong Đỗ Hải Quỳnh liền lắc mông chi thở phì phì đi rồi. Nhìn Đỗ Hải Quỳnh lắc lắc nàng rắn nước vòng eo thở phì phì rời đi, nhớ tới vừa rồi nàng cử khởi kia đối bởi vì gợi cảm lễ phục dạ hội mà lộ ra một chút tuyết trắng nhũ câu ngực khí khi tức giận bộ dáng, Hạ Vân Kiệt không khỏi lần cảm thân thiết nở nụ cười. Nữ nhân này, tính cách còn là một chút cũng chưa biến. “Đỗ Hải Quỳnh, kia nam nhân là ai vậy? Ngươi nhận thức sao?” Làm Đỗ Hải Quỳnh trở lại chính mình vòng khi, một vị nữ tử bất luận tướng mạo, dáng người đều so với Đỗ Hải Quỳnh hơi tốn một ít, nhưng lộ thịt lại cùng Trương Doanh Doanh loại này đại minh tinh đều có nhất so với tò mò hỏi.

Nàng kia câu hỏi khi, cơ hồ cả người là dán tại một vị vóc dáng không cao không lùn, nhưng củ tỏi mũi, còn có điểm béo nam tử trên người.

Này nam tử bên người tuy rằng ôm lấy một vị mỹ nữ, nhưng tròng mắt lại trên cơ bản ở Đỗ Hải Quỳnh trên người đảo quanh.

“Loại này tiểu bạch kiểm, mới không biết!” Đỗ Hải Quỳnh

bĩu môi hãy còn còn có chút thở phì phì nói. Cô nãi nãi có như vậy tốn sao? Thế nhưng muốn tìm lấy cớ thông đồng ngươi!

“Ta nói đâu, trường hợp này ngươi như thế nào khả năng có nhận thức người đâu?” Nàng kia nghe vậy vẻ mặt thoải mái nói:“Tốt lắm, đợi lát nữa ngươi đừng tái loạn đi lên cùng người đến gần, có thể tới nơi này người không phải ngôi sao chính là phi quý tức phú thượng lưu xã hội.”

“Đã biết, biểu tỷ.” Đỗ Hải Quỳnh có điểm không vui ý gật gật đầu.

Thượng lưu xã hội lại có cái gì rất giỏi, bản tiểu thư nếu không tưởng chính mắt kiến thức một chút trong lòng thần tượng ngôi sao ca nhạc Đặng Tú Kì, ta mới lười tới tham gia này cái gì thượng lưu xã hội khánh sinh party đâu!

Đỗ Hải Quỳnh trong lòng chính âm thầm nói thầm, cảm giác phía sau nổi lên một trận xôn xao, nhìn lại, cũng là một vị đeo kính, tuổi đại khái ở năm mươi xuất đầu nam tử ở vài đang hồng ngôi sao vây quanh hạ theo trong đại sảnh đi ra, bước nhanh hướng đại môn khẩu đi đến. Một đường đi qua đi, trên đường gặp được người ào ào hướng hắn chào hỏi, bất quá hắn lại chính là hơi hơi gật đầu ý bảo, cũng không có dừng bước.

“Hắn chính là anh hoàng giải trí công ty lão bản Trình Thủ Dương, không biết là loại người nào đến đây, thế nhưng có thể kinh động hắn cố ý đi đến đại môn khẩu nghênh đón.” Đỗ Hải Quỳnh biểu tỷ Tiêu Á Đồng vẻ mặt kinh ngạc thấp giọng nói.

Đỗ Hải Quỳnh này biểu tỷ Tiêu Á Đồng cũng là Hong Kong có chút danh tiếng minh tinh điện ảnh, nhỏ thời điểm từng cùng một chỗ chơi đùa, nhưng trưởng thành

sau liền rất ít gặp mặt cùng kết giao. Sau lại Tiêu Á Đồng chạy đến Hong Kong phát triển, hai người liền trên cơ bản chặt đứt lui tới.

Nhưng hai người dù sao cũng là bà con, mới trước đây cũng từng cùng nhau chơi đùa, cho nên Đỗ Hải Quỳnh đến Hong Kong sau lại liên hệ đến nàng, hai người dần dần ngẫu nhiên có chút lui tới.

Vốn loại này cấp bậc party Tiêu Á Đồng là không tư cách tham gia, bất quá vừa vặn nàng gần nhất đặt lên một vị hào môn công tử Quách Hàm, vị này hào môn công tử cùng Trình Thủ Dương còn có điểm thân thích quan hệ, thế này mới có cơ hội tới tham gia này party. Đỗ Hải Quỳnh trong lúc vô ý nghe biểu tỷ khoe ra nói muốn tham gia như vậy một minh tinh hội tụ party, trong đó còn có của nàng thần tượng Đặng Tú Kì, cho nên liền năn nỉ nàng mang nàng cũng tới gặp hiểu biết thức. Hạ Vân Kiệt thế này mới có cơ hội ở trong này gặp được Đỗ Hải Quỳnh, bằng không Đỗ Hải Quỳnh một gã tiếp viên hàng không lại như thế nào khả năng hội tham gia loại này sa hoa thứ khánh sinh party đâu!

Chính kinh ngạc là lúc, Tiêu Á Đồng nhìn đến một chiếc màu đen dài hơn Rolls-Royce ảo ảnh đứng ở cửa, một vị tuổi đại khái sáu mươi tuổi tả hữu, vóc dáng không cao không gầy, quốc tự mặt, mũi cao thẳng nam tử theo xe thượng đi rồi xuống dưới, theo sát sau hắn xuống dưới là một vị khí chất tao nhã quyến rũ thành thục nữ tử.

Nàng kia một chút xe liền thân mật vãn ở kia nam tử cánh tay.

“Nguyên lai là Dương Kỳ Phu đến đây, trách không được Trình Thủ Dương muốn đích thân đuổi tới đại môn khẩu nghênh đón.” Tiêu Á Đồng gặp theo xe xuống dưới là Hong Kong trùm Dương Kỳ Phu cùng Khâu Sở Thiến,

hoàn toàn hiểu ra nói.

“Xương hải thực nghiệp tập đoàn chủ tịch!” Đỗ Hải Quỳnh đến Hong Kong cũng có một đoạn thời gian, hiển nhiên cũng nghe quá Dương Kỳ Phu đại danh, nghe vậy đầu tiên là lắp bắp kinh hãi, tiếp theo lại mặt lộ vẻ tò mò hỏi:“Ta nghe người ta nói anh hoàng giải trí chân chính lão bản kỳ thật là Dương Kỳ Phu, Trình Thủ Dương bất quá chính là hắn người phát ngôn, đây là không phải thật sự?”

“Loại chuyện này ta nào biết đâu rằng, loại chuyện này sẽ hỏi Quách thiếu!” Nói xong Tiêu Á Đồng cũng dùng tò mò ánh mắt nhìn phía bên người nàng nam tử.

Gặp hai vị mỹ nữ đều dùng ham học hỏi tò mò ánh mắt nhìn phía chính mình, Quách Hàm không khỏi có chút đắc ý, nhịn không được khoe khoang nói:“Chuyện này chân chính tin tức chỉ sợ chỉ có chính bọn họ biết, bất quá theo ta được biết chuyện này trên cơ bản tám chín phần mười. Dương Kỳ Phu phụ thân từng là Hong Kong Hồng môn đại long đầu, đến Dương Kỳ Phu trên tay khi, hắn cũng không nguyện ý đi hắn phụ thân đường xưa, bắt đầu toàn diện coi trọng buôn bán kinh doanh, mà giải trí sản nghiệp đó là hắn là tối trọng yếu sản nghiệp chi nhất. Trước kia Trình Thủ Dương bất quá chính là tiểu tử nghèo, sau lại gặp được Dương Kỳ Phu mới bắt đầu phát tích, cho tới hôm nay lại trở thành Hong Kong giải trí đại ngạc, muốn nói sau lưng không có Dương Kỳ Phu duy trì, trên cơ bản không có khả năng. Bất quá bọn họ cũng không thừa nhận, cho nên về bọn họ sự tình, bên ngoài cũng vẫn chỉ có thể là truyền thuyết.”

“Dương ca, tẩu tử, chính là tiểu sinh nhật, đồ cái náo nhiệt, như thế nào đem các ngươi cũng cấp kinh động !” Làm Đỗ Hải Quỳnh các nàng tư dưới ở nghị luận đoán khi, Trình Thủ Dương đã muốn cười ha ha tiến lên hướng Dương Kỳ Phu cùng Khâu Sở Thiến chào hỏi.

“Sáu mươi đại thọ, như thế nào có thể xem như tiểu sinh nhật? Huống hồ Sở Thiến trước kia cũng là ngươi phủng hồng ngôi sao, của ngươi đại thọ, ta cũng không dám không đến a!” Dương Kỳ Phu cười vang nói.

Thái quốc Tam Giác Vàng kia một lần, Dương Kỳ Phu cùng Khâu Sở Thiến tuy rằng thiếu chút nữa đã ném tánh mạng, nhưng là nguyên nhân làm cho này dạng cũng là có cộng hoạn nạn loại tình cảm, cho nên từng tình nhân vô số, phong lưu thành tính Dương Kỳ Phu, đến già đi ngược lại hồi tâm phá lệ quý trọng khởi Khâu Sở Thiến đến

“Dương ca, lời này ta thì không dám, ta thì không dám!” Trình Thủ Dương nghe vậy không khỏi có điểm sợ hãi nói. Bởi vì chính như bên ngoài truyền thuyết, Dương Kỳ Phu mới là anh hoàng giải trí chân chính phía sau màn đại lão bản.

“Hôm nay ngươi là thọ tinh, ngươi lớn nhất, sẽ không dùng như vậy khiêm nhượng.” Dương Kỳ Phu vỗ vỗ Trình Thủ Dương bả vai nói đùa nói.

“Dương ca, tẩu tử bên trong thỉnh.” Dương Kỳ Phu lời này Trình Thủ Dương cũng không dám loạn trả lời, khiêm tốn xua tay làm cái thỉnh tư thế.

Dương Kỳ Phu nhưng là chân chính Hong Kong trùm, tuy rằng tiền tài quyền thế không bằng Lí siêu nhân bọn họ, nhưng luận thế lực ảnh hưởng, ở toàn bộ Hong Kong cũng là số một số hai, huống hồ Trình Thủ Dương chung quy bất quá chính là Dương Kỳ Phu một gã đắc lực đại tướng, hôm nay hắn sinh nhật hơi chút phủng hắn một chút sau, coi như là cấp chừng Trình Thủ Dương mặt mũi, Dương Kỳ Phu cũng sẽ không tái khách khí, từ Khâu Sở Thiến kéo hắn mặt mang mỉm cười hướng trong đi.

Khi hắn xuyên qua mặt cỏ trung gian thông đạo sắp đến liên tiếp đại sảnh bậc thang khi, khóe mắt dư quang đột nhiên miết đến một cái quen thuộc bóng dáng, Dương Kỳ Phu cả người nhịn không được hơi hơi chấn động, trong mắt toát ra sợ hãi lẫn vui mừng.

Bất quá rất nhanh Dương Kỳ Phu liền khôi phục bình thường, bất động thanh sắc đối Trình Thủ Dương nói:“Thủ Dương ngươi chỉ để ý đi tiếp đón khách nhân đi, bên ngoài không khí tươi mát, ta cùng Khâu Sở Thiến trước tiên ở bên ngoài tùy tiện đi một chút.”

Trình Thủ Dương cũng biết lấy Dương Kỳ Phu như vậy thân phận địa vị, bên trong những người đó không thể khiến cho hắn hứng thú, hơn nữa đến hắn loại này tuổi phỏng chừng cũng không mừng rỡ hoan náo nhiệt trường hợp, cho nên nghe vậy đổ không cảm thấy có cái gì ngoài ý muốn, cung kính nói:“Kia Dương ca cùng tẩu tử xin cứ tự nhiên, Đường Văn Viễn còn có Tống Thịnh Hoa bọn họ đều ở trên lầu, ta đi trước tiếp đón, các ngươi có chuyện gì tùy thời bảo ta.”

Trình Thủ Dương trong miệng Đường Văn Viễn, Tống Thịnh Hoa chờ cũng đều là Hong Kong đại lão, Trình Thủ Dương cố ý nhắc tới bọn họ, kỳ thật cũng là nhắc nhở Dương Kỳ Phu, bên trong trên lầu còn có có vẻ trọng yếu khách quý ở.

Nguyên bản Trình Thủ Dương nghĩ đến Dương Kỳ Phu nghe thế hai người hàng đầu, hội thay đổi chủ ý đi trước trên lầu tọa ngồi xuống, lại không nghĩ rằng Dương Kỳ Phu lại cười nói:“Đi, ngươi trước việc đi thôi, ta cùng Sở Thiến đợi lát nữa trở lên đi.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 450 : Ngoài ý muốn mời [đệ tam canh]

Trình Thủ Dương trong lòng hơi hơi ngẩn người, không biết lão đại đêm nay vì cái gì đột nhiên như vậy có nhàn tình, cố ý chạy đến hắn nơi này đến cuống hoa viên, hô hấp mới mẻ không khí. Chẳng lẽ hắn ở thái bình đỉnh núi, thạch úc hào trạch hô hấp không đến mới mẻ không khí sao?

Bất quá lời này Trình Thủ Dương cũng chỉ là ở trong lòng âm thầm nói thầm một phen, lại khách khí vài câu, sau đó trở về biệt thự.

Trình Thủ Dương sau khi rời đi, Dương Kỳ Phu cùng Khâu Sở Thiến quả thực chính là tùy ý đi một chút, đụng tới người cũng sẽ thực thân sĩ nâng chén ý bảo hoặc là mỉm cười gật gật đầu. Bất quá bởi vì Dương Kỳ Phu thân phận quá mức tôn quý, thế cho nên cho dù một ít ở thường nhân trong mắt đại bài ngôi sao đều không có lá gan chủ động đi tìm hắn đến gần.

Bởi vì bọn họ còn chưa đủ tư cách, trừ phi Dương Kỳ Phu chủ động tìm tới bọn họ.

Cứ như vậy Dương Kỳ Phu kéo Khâu Sở Thiến nhìn như thực tùy ý đi tới, dần dần nhân tiện đi tới Hạ Vân Kiệt đứng thẳng địa phương.

Kia địa phương tương đối cho địa phương khác ngọn đèn ảm đạm một ít, cũng hẻo lánh một ít, nếu không phải Dương Kỳ Phu đối Hạ Vân Kiệt bóng dáng ấn tượng khắc sâu, lại vừa vặn lơ đãng gian khóe mắt dư quang miết đến, hắn khẳng định sẽ không chú ý tới như vậy một chỗ.

“Kiệt… Ách!” Đi đến Hạ Vân Kiệt bên người, Dương Kỳ

Phu hoài kích động mà cung kính tâm tình thấp giọng nói. Bất quá làm Hạ Vân Kiệt xoay quá nhìn về phía hắn khi, hắn cùng Khâu Sở Thiến biểu tình liền cùng vừa rồi Đỗ Hải Quỳnh biểu tình giống hệt nhau. Vừa kinh ngạc lại là thất vọng, bởi vì bọn họ đối Hạ Vân Kiệt bóng dáng thật sự ấn tượng quá sâu khắc lại, không nghĩ tới quay đầu cũng là một hoàn toàn xa lạ gương mặt.

Gặp Dương Kỳ Phu cùng Khâu Sở Thiến trên mặt tràn ngập kinh ngạc cùng thất vọng, Hạ Vân Kiệt cười nhẹ nói:“Lão Dương, Khâu nữ sĩ Thái quốc từ biệt, biệt lai vô dạng a!”

Dương Kỳ Phu cùng Khâu Sở Thiến đều là người gặp qua Hạ Vân Kiệt thần kỳ năng lực, nếu bọn họ nhìn đến hắn lại cố ý tìm tới đến, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không cần phải cố ý gạt bọn họ.

“Kiệt ca, thật là ngài!” Nghe được kia quen thuộc thanh âm, cùng với nhắc tới sự tình, Dương Kỳ Phu cùng Khâu Sở Thiến làm sao còn không biết trước mắt người này chính là vị kia thần tiên sống tùy tay gian khiến cho mấy trăm người lên trời, không khỏi lại là khiếp sợ lại là kích động nói.

Cũng may nơi này cũng không có ngoại nhân, nếu không nếu có người nghe được Dương Kỳ Phu như vậy đại nhân vật thế nhưng xưng hô Hạ Vân Kiệt này người trẻ tuổi vì Kiệt ca, phỏng chừng tất cả mọi người muốn dọa ngốc điệu.

“Ha ha, có vị bằng hữu cũng là người trong giải trí vòng, nhàn rỗi không có việc gì liền bồi nàng lại đây thấu vô giúp vui, đổ không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp được các ngươi.” Hạ Vân Kiệt mỉm cười thuận miệng giải thích một hai câu.

“Sở Thiến trước kia cũng là anh hoàng công ty, mà ta

còn lại là nhà này công ty phía sau màn lão bản, cho nên cũng liền cùng nàng lại đây thấu cái náo nhiệt. Hoàn hảo lại đây, bằng không liền cùng Kiệt ca ngài thất chi giao tí.” Dương Kỳ Phu may mắn nói.

“Ha ha, hữu duyên tổng hội gặp nhau, ngươi đi việc đi, ngươi vị đại nhân này vật vừa đến, rất nhiều người đều hướng bên này xem ra.” Hạ Vân Kiệt ánh mắt hướng xa xa Đỗ Hải Quỳnh các nàng trạm địa phương liếc liếc mắt một cái, sau đó đối Dương Kỳ Phu nói.

Lúc này Đỗ Hải Quỳnh bọn họ đang dùng kinh ngạc ánh mắt hướng hắn bên này xem.

Dương Kỳ Phu theo Hạ Vân Kiệt cố ý cải biến dung nhan liền biết hắn cũng không tưởng khiến cho người khác chú ý, nghe vậy vội vàng nói:“Thực xin lỗi Kiệt ca, quấy rầy đến ngài. Bất quá, nếu ngài đã tới Hong Kong, tổng yếu làm cho ta này địa chủ tẫn tận tâm ý, không biết ngài ngủ lại nơi nào? Chờ cái gì thời điểm ngài phương tiện ta đi bái phỏng ngài.”

Dương Kỳ Phu nếu là anh hoàng giải trí phía sau màn lão bản, Hạ Vân Kiệt cũng là tưởng giới thiệu Dương Tiếu Mai cho hắn nhận thức, nghe vậy cười nói:“Khách khí, ta ở thái bình đỉnh núi, đến lúc đó ta cho ngươi gọi điện thoại đi.”

“Hảo, ta đây chờ ngài điện thoại!” Dương Kỳ Phu cử nâng chén tử, sau đó lại giống vừa rồi giống nhau cùng Khâu Sở Thiến tay trong tay, chung quanh hơi chút đi bộ trong chốc lát liền vào đại sảnh chạy lên lầu.

“Trách không được mình cảm giác tốt như vậy, cảm tình ngay cả Dương Kỳ Phu đều nhận thức.” Đỗ Hải Quỳnh gặp Dương Kỳ Phu cùng Khâu Sở Thiến tay trong tay rời đi, nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt kia quen thuộc phía sau lưng, nói thầm nói.

“Đỗ Hải Quỳnh ngươi suy nghĩ nhiều, ở Hong Kong như vậy tuổi trẻ lại đáng giá Dương Kỳ Phu cố ý đi lên trước chào hỏi phỏng chừng còn không có sinh ra. Cho dù có, ta cũng khẳng định nhận thức. Người nọ lạ mặt thật sự, khẳng định là Dương Kỳ Phu vừa vặn đi đến nơi nào, trùng hợp tâm huyết dâng trào hàn huyên hai câu mà thôi.” Quách Hàm không cho là đúng lắc đầu nói.

“Chính là, Hải Quỳnh ngươi không hiểu không cần nói lung tung nói, Dương Kỳ Phu cái gì đến đây, toàn bộ Hong Kong đáng giá hắn cố ý phàn giao phỏng chừng một bàn tay đều có thể sổ lại đây, liền hắn một người trẻ tuổi như thế nào khả năng đâu?” Tiêu Á Đồng khóe miệng gợi lên một chút khinh thường nói.

Đêm nay Quách Hàm ánh mắt một cái kính hướng Đỗ Hải Quỳnh trên người phiêu, làm cho nàng cảm thấy có chút không vui, cho nên nhất tìm được cơ hội liền nhịn không được tưởng làm thấp đi trào phúng vị này biểu muội một hai câu.

“Nga đã biết.” Đỗ Hải Quỳnh không thú vị ứng một câu, ánh mắt lại luôn nhịn không được hướng Hạ Vân Kiệt bên kia nhìn lại.

Bởi vì kia bóng dáng thật sự quá giống, hơn nữa nhớ tới vừa rồi mặt đối mặt khi, kia ánh mắt, kia khí chất thậm chí trên người mùi, đều cấp Đỗ Hải Quỳnh giống như đã từng quen biết cảm giác.

Ta đây là làm sao vậy? Sẽ không là thích thượng kia tên đi! Rõ ràng biết tuyệt đối không thể có thể là hắn, vì cái gì vừa lão là đem một người mạc không phân quan cùng hắn liên tưởng cùng một chỗ?

Phi phi phi điều đó không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng ta chỉ là kỳ quái, đúng chính là kỳ quái !

Làm Đỗ Hải Quỳnh âm thầm miên man suy nghĩ, làm Hạ Vân Kiệt tiếp tục đứng ở không có người địa phương thưởng thức cảnh đêm khi, tân khách lục tục tới rồi.

Thời gian rất nhanh đi ra chúc mừng canh giờ, Trình Thủ Dương ở tại cô gái trẻ ngôi sao tả hữu vây quanh hạ thổi ngọn nến, khai hương tân, không khí rất là náo nhiệt, cũng thực làm cho người ta hâm mộ.

Một nam nhân sáu mươi tuổi, nếu là đổi thành nông dân, ở ở nông thôn địa phương bởi vì hàng năm ở đồng ruộng làm lụng vất vả, gió thổi ngày phơi nắng, sớm đã là tao lão đầu một cái, nhưng Trình Thủ Dương lại mặt mày hồng hào, trái ôm phải bế, hơn nữa ôm nhau còn là đang hồng nữ ngôi sao, như thế nào không gọi người hâm mộ?

Vốn chính là ngôi sao hội tụ party, không khí tự nhiên phá lệ hỏa bạo. Thổi qua ngọn nến, khai quá hương tân, còn có ngôi sao ca nhạc lên đài hiến xướng, phía dưới nhân tắc tiếp tục bưng chén rượu nói chuyện phiếm cũng có, theo ca khúc chỉ có khởi vũ cũng có. Mà Trình Thủ Dương làm đêm nay thọ tinh, lại là anh hoàng giải trí lão bản, tự nhiên là đêm nay tối chạm tay có thể bỏng ngôi sao, không ít nữ ngôi sao vì lấy lòng hắn, ào ào chủ động tìm hắn khiêu vũ, khiêu khi đều có ý vô ý đem thân mình thiếp có vẻ gần. Trình Thủ Dương tự nhiên không phải cái gì ngồi trong lòng mà vẫn không loạn chính nhân quân tử, tương phản hắn còn là Hong Kong có tiếng hoa hoa công tử, tuổi trẻ thời điểm là, tuổi lớn còn là. Bên người luôn đủ nữ nhân, giải trí giới cũng tổng đủ hắn cùng nữ ngôi sao chuyện xấu. Cho nên nếu nữ ngôi sao nhóm chủ động thiếp đi lên, hắn cũng tự nhiên sẽ không khách khí, thủ thường thường hội không thành thật theo các nàng mềm mại eo chảy xuống đến cái mông đột khởi bộ vị.

Loại này trường hợp giải trí vòng nhân sớm đã nhìn quen lắm rồi, thấy nhưng không thể trách, càng nhiều là hâm mộ cùng ghen tị. Nam hâm mộ Trình Thủ Dương là anh hoàng lão bản, có nữ ngôi sao chủ động cấp lại, nữ tắc hâm mộ này nữ ngôi sao có cơ hội cùng Trình Thủ Dương cùng nhau khiêu vũ, Tiêu Á Đồng chính là trong đó một cái, bởi vì nàng chính là cái tiểu ngôi sao, phỏng chừng cho dù nàng chủ động cấp lại, Trình Thủ Dương còn không nhất định hội nhận được nàng.

Bất quá Đỗ Hải Quỳnh cũng rất không quen nhìn, hơn nữa làm nàng cảm nhận trung thần tượng ngôi sao ca nhạc Đặng Tú Kì, cũng chính là vị kia mặc cao xoa sườn xám nữ tử chủ động mời Trình Thủ Dương cùng múa một khúc, cũng bị Trình Thủ Dương ăn bớt khi, Đỗ Hải Quỳnh trong lòng phá lệ mất mát cùng khó chịu. Nàng cảm thấy đêm nay tới tham gia này party thật sự là một sai lầm quyết định.

“Không kính biểu tỷ, ta đi trước.” Đỗ Hải Quỳnh là cá tính cách cùng chu hiểu diễm có điểm cùng loại nữ nhân, nếu khó chịu, nàng sẽ không tưởng tái tiếp tục ở đi xuống, thấp giọng cùng Tiêu Á Đồng nói.

Tiêu Á Đồng bởi vì Quách Hàm tâm tư lão ở Đỗ Hải Quỳnh trên người, kỳ thật cũng hối hận đem nàng mang đến nơi này, ước gì nàng sớm điểm chạy lấy người, nghe vậy ít giả suy tư gật đầu nói:“Vậy ngươi đi trước đi, bất quá xe ngươi muốn chính mình nghĩ biện pháp.”

“Không có việc gì, hiện tại thời gian còn không vãn, ta đi một đoạn đường, hẳn là có thể……” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Ông trời, nhìn đến không có, Trình tiên sinh chính hướng chúng ta đi đến da, hắn sẽ không là nghĩ mời ta khiêu vũ đi?” Bất quá Đỗ Hải Quỳnh nói còn chưa nói hoàn đã bị Tiêu Á Đồng vẻ mặt kinh ngạc đánh gãy.

“Một sắc lão đầu, có cái gì hảo hiếm lạ ” Đỗ Hải Quỳnh gặp biểu tỷ một bộ hoa si dạng, thậm chí còn cố ý đem áo đi xuống lôi kéo, làm cho nàng kia đôi cực đại thịt cầu có vẻ càng xông ra một ít, không khỏi bĩu môi nói thầm nói.

“Ngươi biết cái gì? Trình tiên sinh nhưng là anh hoàng giải trí công ty lão bản, nếu được đến hắn ưu ái, ta còn sầu không nổi danh sao?” Tiêu Á Đồng trắng biểu muội liếc mắt một cái nói.

“Á Đồng, ta xem ngươi là biểu sai tình, Trình Thủ Dương hẳn là hướng về phía Đỗ Hải Quỳnh đến.” Quách Hàm tuy rằng cùng Tiêu Á Đồng cũng chỉ là ngoạn ngoạn, cũng không có đầu nhập thực cảm tình, cũng biết giải trí vòng nữ nhân đối Trình Thủ Dương biểu hiện ra như thế nồng hậu hứng thú là tái bình thường bất quá, nhưng nam nhân thôi, gặp chính mình nữ nhân đối một cái khác nam nhân biểu hiện ra như thế nồng hậu hứng thú, trong lòng chung quy có điểm chua, gặp Trình Thủ Dương càng chạy càng gần, kia ánh mắt lại thủy chung là nhìn chằm chằm Đỗ Hải Quỳnh, nhịn không được đem miệng tiến đến Tiêu Á Đồng bên tai thấp giọng nói.

“Loạn…” Tiêu Á Đồng đương nhiên sẽ không cho rằng chính mình mỹ mạo thất bại cấp chính là một gã bình thường tiếp viên hàng không biểu muội, nghe vậy lập tức phủ quyết nói.

Bất quá nàng mặt sau “Nói” Tự còn bính ra, chỉ thấy Trình Thủ Dương chạy tới bọn họ trước mặt, hơn nữa rất thân sĩ phong độ hướng Đỗ Hải Quỳnh vươn tay nói:“Vị này xinh đẹp tiểu thư, không biết hay không có vinh hạnh với ngươi cùng múa một khúc?”

Gặp Trình Thủ Dương chủ động phóng ra, đối phương cũng là một vị rõ ràng thực lạ mặt xinh đẹp nữ tử, một ít người chú ý Trình Thủ Dương đều cảm thấy có chút kinh

ngạc, đương nhiên một ít nữ ngôi sao bao gồm Tiêu Á Đồng ở bên trong trừ bỏ kinh ngạc còn có ghen tị !

Trình Thủ Dương chủ động tung cành oliu, chỉ cần có thể bắt trụ cơ hội này, tự nhiên cũng liền ý nghĩa tinh đồ quang minh !

Đỗ Hải Quỳnh vừa rồi miệng tuy rằng thực khinh thường trào phúng Trình Thủ Dương là sắc lão đầu, nhưng nàng dù sao không phải ba tuổi tiểu hài tử, trong lòng còn là rất rõ ràng này sắc lão đầu nhưng là cái đại nhân vật, đột nhiên gian thấy hắn thế nhưng chủ động mời chính mình cùng múa một khúc, thân thể mềm mại khẽ run lên, cả người đều ngây ngẩn cả người.

Gặp Đỗ Hải Quỳnh kia lộ ra một tia hồn nhiên giật mình biểu tình, Trình Thủ Dương trong lòng không khỏi một trận kinh hỉ cùng rục rịch. Ở giải trí vòng, hắn đã muốn thời gian rất lâu không gặp được giống Đỗ Hải Quỳnh như vậy vừa gợi cảm xinh đẹp còn lộ ra một tia hồn nhiên nữ hài tử, làm cho hắn trong lúc nhất thời nhịn không được nổi lên săn diễm chi tâm.

Cái này như núi trân hải vị ăn hơn, có đôi khi kỳ thật cũng tưởng ăn một ít nhẹ giống nhau. Hiện tại Đỗ Hải Quỳnh biểu tình khiến cho Trình Thủ Dương có loại đối mặt một đĩa nhẹ làm cho người ta khẩu vị đại khai thức ăn cảm giác.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 451 : Chặn ngang một tay [hôm nay canh ba]

“Hải Quỳnh, Trình tiên sinh với ngươi nói chuyện đâu!” Tuy rằng Tiêu Á Đồng trong lòng ghen tị đòi mạng, nhưng nói như thế nào biểu muội thật muốn là theo Trình Thủ Dương tốt hơn, đối nàng cũng là một lần tốt cơ hội, cho nên hắn gặp biểu muội thế nhưng ngây ngốc ở nơi nào, vội vàng kéo hạ Đỗ Hải Quỳnh nhắc nhở nói.

“Nga, a, thực xin lỗi Trình tiên sinh, ta sẽ không khiêu vũ!” Tiêu Á Đồng như vậy lôi kéo, Đỗ Hải Quỳnh thế này mới bừng tỉnh lại đây, ít giả suy tư chối từ nói.

Nàng mới không muốn cùng một sắc lão đầu cùng nhau khiêu vũ, lại càng không nguyện ý hắn kia chích hàm trư trảo dừng ở chính mình mông. Đương nhiên người ta là giải trí đại ngạc, ở Hong Kong có uy tín danh dự nhưng lại có địa vị, Đỗ Hải Quỳnh còn không về phần ngốc ngay cả lấy cớ cũng không tìm liền trực tiếp cự tuyệt.

“Nga, sẽ không khiêu vũ không quan hệ, ta dạy cho ngươi!” Gặp Đỗ Hải Quỳnh nói chính mình sẽ không khiêu vũ, Trình Thủ Dương ngược lại đối nàng càng phát ra cảm thấy hứng thú đứng lên.

Đỗ Hải Quỳnh không nghĩ tới Trình Thủ Dương thế nhưng cùng nàng háo thượng, trong lúc nhất thời nhưng thật ra có điểm chân tay luống cuống, không biết nên như thế nào ứng đối mới tốt.

Trình Thủ Dương ở giải trí vòng dốc sức làm hơn phân nửa đời, sớm đã nhân lão thành tinh, gặp Đỗ Hải Quỳnh này phó biểu tình, thế nào còn không biết nàng kỳ thật là cự tuyệt chính mình ý tứ, trong lòng không khỏi âm thầm có điểm căm tức, nhưng đồng thời lại càng phát ra không muốn buông tha cho.

Có lẽ đây là không chiếm được càng muốn được đến một loại nhân loại tâm tính, huống chi lấy Trình Thủ Dương giờ này ngày này địa vị, trên cơ bản đều là nữ nhân chủ động yêu thương nhung nhớ, rất ít hắn chủ động thân thủ đối phương còn cự tuyệt. Đỗ Hải Quỳnh biểu hiện cũng khơi dậy Trình Thủ Dương không cam lòng.

“Không cần ngượng ngùng, khiêu vũ kỳ thật là kiện rất đơn giản sự tình.” Trình Thủ Dương áp chế trong lòng căm tức cùng muốn động, thực thân sĩ cười cười, sau đó nhìn như thực tùy ý đi kéo Đỗ Hải Quỳnh tay.

Đỗ Hải Quỳnh gặp Trình Thủ Dương thân thủ lại đây, theo bản năng liền trở về lui. Trình Thủ Dương thấy thế bất động thanh sắc tiếp tục thân thủ đi kéo Đỗ Hải Quỳnh tay, nhưng xem của nàng ánh mắt cũng rồi đột nhiên trở nên uy nghiêm đứng lên, thậm chí có thể nói có chứa một tia uy hiếp cảnh cáo ý.

Trình Thủ Dương mặt ngoài thoạt nhìn nho nhã lễ độ, một bộ thượng tầng xã hội thân sĩ phong phạm, nhưng lâu cư thượng vị, hắn ánh mắt nhất nghiêm khắc đứng lên, cả người còn là tản mác ra một cỗ uy nghiêm, làm cho người ta kìm lòng không được tâm sinh ý sợ hãi, ít nhất trực tiếp đối mặt hắn Đỗ Hải Quỳnh liền lập tức đã nhận ra một tia nguy hiểm hơi thở, cả người áp lực đột nhiên tăng, trái tim không chịu khống chế nhanh hơn nhảy lên, trong đầu trống rỗng, không biết nên như thế nào tránh né này chích thân tới được ma trảo.

Gặp Đỗ Hải Quỳnh sững sờ ở tại chỗ, Trình Thủ Dương nghĩ đến nàng khuất phục, vừa cảm thấy đắc ý lại có điểm thất vọng. Hắn kỳ thật còn là hy vọng Đỗ Hải Quỳnh có thể càng rụt rè một ít, như vậy chơi đứng lên mới đủ vị.

Đáng tiếc Trình Thủ Dương không biết Đỗ Hải Quỳnh áp căn sẽ không là người trong vòng, nàng chính là một vị tái bình thường bất quá tiếp viên hàng không, đột nhiên gian đối mặt hắn như vậy đại nhân vật cưỡng bức, trong lúc nhất thời có điểm phản ứng bất quá đến, cũng không phải khuất phục!

Mắt thấy Trình Thủ Dương tay phải bắt đến Đỗ Hải Quỳnh tay khi, đột nhiên gian có chích tay hoành thân lại đây, bắt được Đỗ Hải Quỳnh tay.

“Hạ……” Đỗ Hải Quỳnh đột nhiên bị nam nhân tay bắt lấy, theo bản năng muốn bỏ ra, bất quá làm nàng xem rõ ràng kia trương giống như đã từng quen biết, nhưng trên thực tế tuyệt đối là một xa lạ mặt khi, lại phản xạ có điều kiện bật thốt lên kêu lên.

“Thực xin lỗi Trình tiên sinh, ta cùng ta bằng hữu có chút việc muốn tán gẫu, thất bồi.” Đột nhiên chặn ngang một tay tự nhiên chính là Hạ Vân Kiệt, hướng Đỗ Hải Quỳnh chớp hạ ánh mắt, sau đó đối Trình Thủ Dương thản nhiên nói một câu.

Trình Thủ Dương dù sao cũng là người có thân phận có địa vị, huống hồ đêm nay hay là hắn khánh sinh party, trong lòng đối Hạ Vân Kiệt đột nhiên chặn ngang một tay tuy rằng phi thường khó chịu, nhưng cũng không hảo thất lễ không nên bắt buộc Đỗ Hải Quỳnh lưu lại, đành phải từ chối cho ý kiến điểm gật đầu, vừa định mở miệng nói một câu trường hợp lời nói, Hạ Vân Kiệt đã muốn lôi kéo Đỗ Hải Quỳnh xoay người hướng ra phía ngoài đi đến.

Nhìn Hạ Vân Kiệt vị này xa lạ người trẻ tuổi thản nhiên bỏ xuống một câu, sau đó liền trực tiếp lôi kéo làm cho hắn tâm động nữ nhân xoay người rời đi, dù là Trình Thủ Dương là vui giận không hiện xuất sắc, lúc này mặt cũng là chợt gian âm trầm hạ. Một hồi lâu nhi mới ý thức

được chính mình đêm nay là party tiêu điểm, thế này mới lại khôi phục vẻ mặt mỉm cười.

Bất quá người biết rõ Trình Thủ Dương lại đều đã muốn biết hắn động tức giận, bởi vì hắn ánh mắt luôn luôn tại nhìn theo kia đối người trẻ tuổi rời đi.

“Xem ra lúc này phiền toái, Trình Thủ Dương là người giảng mặt mũi, đêm nay nhiều người như vậy có uy tín danh dự ở đây, Đỗ Hải Quỳnh đã vậy còn quá không cho hắn mặt mũi, sau hắn khẳng định sẽ không từ bỏ ý đồ. Lúc này nhưng là ngay cả ta đều liên lụy đi vào.” Trình Thủ Dương vừa đi, Quách Hàm lập tức vẻ mặt buồn bực nói.

“Này chết tiệt nha đầu, như thế nào như vậy không cảm thấy được! Sớm biết rằng ta sẽ không mang nàng đến đây!” Tiêu Á Đồng nghe vậy không khỏi vừa tức vừa vội nói. Chuyện này nếu Trình Thủ Dương sau muốn truy cứu, khẳng định hội tra được của nàng trên đầu đến, đến lúc đó muốn làm không tốt giận chó đánh mèo đến nàng trên đầu đến, mấy năm nay tân tân khổ khổ ở giải trí vòng đánh hạ đến một chút danh khí cùng căn cơ, chỉ sợ cũng muốn nước chảy về biển đông.

Bởi vì người ta nhưng là giải trí đại ngạc, mà nàng bất quá chính là cái có chút danh tiếng ngôi sao, Trình Thủ Dương muốn thu thập nàng còn không cùng chơi dường như.

“Hiện tại nói này đó có ích lợi gì? Còn là nhanh chóng đi đem Đỗ Hải Quỳnh tìm trở về, làm cho nàng tư dưới tìm Trình Thủ Dương nói lời xin lỗi.” Quách Hàm tức giận nói.

“Đúng, đúng.” Tiêu Á Đồng một bên liên tục gật đầu, một bên cuống quít xoay người đi tìm Đỗ Hải Quỳnh. Quách Hàm lúc này cũng không có tâm tình vô giúp vui, người

là hắn mang đến, hắn cũng không tưởng bởi vậy làm cho Trình Thủ Dương trong lòng đối hắn lưu lại khúc mắc.

“Ngươi để làm chi phải giúp ta?” Biệt thự ngoại, Đỗ Hải Quỳnh vẻ mặt khó hiểu hỏi Hạ Vân Kiệt, ánh mắt lại ở hắn trên mặt qua lại nhìn quét, tựa hồ ý đồ theo hắn trên mặt tìm được đáp án, lại hoặc là tổng tưởng tại đây thoạt nhìn xa lạ trên mặt tìm được kia quen thuộc một mặt.

“Không vì cái gì, chính là không nghĩ nhìn đến một vị mỹ nữ bị một vị sắc lão đầu chiếm tiện nghi mà thôi.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Thực liền này đó? Kia sắc lão đầu nhưng là Trình Thủ Dương, ngươi sẽ không sợ đắc tội hắn sao?” Đỗ Hải Quỳnh vẻ mặt nghi hoặc nói.

“Không vì này chút vì cái gì? Ngươi sẽ không đã cho ta coi trọng ngươi đi!” Nhìn Đỗ Hải Quỳnh nghi hoặc bộ dáng, nhớ tới trước kia ở Giang Châu luôn bị nàng khiêu khích trêu cợt, Hạ Vân Kiệt còn có một loại cũng tưởng đùa nàng nhất đùa xúc động, dù sao chỉ cần hắn không thừa nhận, nàng tuyệt đối nhận thức không ra hắn đến.

“Thiết, đừng trang điểm. Ngươi xem thượng ta, ta còn chướng mắt ngươi đâu! Bất quá mặc kệ nói như thế nào, đêm nay cảm ơn ngươi. Tốt lắm, không cùng ngươi nói nữa, không những đi phỏng chừng đợi lát nữa ta biểu tỷ sẽ quở trách ta, vạn nhất không nên kéo ta đi cùng kia cái gì sắc lão đầu khiêu vũ vậy thảm.” Đỗ Hải Quỳnh trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Ngươi cứ như vậy đi sao? Nơi này khả đánh không đến xe.” Đùa về đùa, nhưng Đỗ Hải Quỳnh chung quy là hắn bằng hữu, Hạ Vân Kiệt lại sao có thể làm cho nàng cứ như vậy một mình một người rời đi, lập tức gọi lại nàng

nói.

“Kia có thể làm sao bây giờ? Nếu không ngươi người tốt làm được để đưa ta đoạn đường!” Đỗ Hải Quỳnh xem thường nói.

“Ngươi sẽ không sợ ta cũng cùng kia sắc lão đầu giống nhau, ý không ở trong lời sao?” Hạ Vân Kiệt nhịn không được lại trêu chọc nói.

“Ngươi không phải loại người như vậy.” Đỗ Hải Quỳnh đột nhiên vẻ mặt nghiêm mặt nói.

“Vì cái gì?” Hạ Vân Kiệt không khỏi hơi hơi sửng sốt.

“Bởi vì ngươi rất giống ta vị kia bằng hữu, hắn không phải loại người như vậy, là một vị chính nhân quân tử, cho nên ngươi hẳn là cũng sẽ không là.” Đỗ Hải Quỳnh lấy khẳng định ngữ khí nói.

Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới Đỗ Hải Quỳnh cấp ra thế nhưng sẽ là này đáp án, dù là hắn thần thông quảng đại, nghe xong sau cũng là sửng sốt cả buổi, hắn là nằm mơ cũng không nghĩ tới chính mình ở Đỗ Hải Quỳnh cảm nhận thế nhưng có được như vậy cao lớn quang huy hình tượng, khả trên thực tế đâu? Hắn thật là chính nhân quân tử sao?

“Có lẽ kia đều là hắn ở ngươi trước mặt giả vờ.” Một hồi lâu nhi, Hạ Vân Kiệt mới tâm tình phức tạp nói.

“Trang khẳng định là có trang, bằng không chẳng phải có vẻ bổn cô nương đối hắn một chút lực hấp dẫn đều không có? Bất quá ta biết hắn là người tốt, cho nên hắn sẽ không xằng bậy!” Đỗ Hải Quỳnh nói.

Đỗ Hải Quỳnh đáp án nghe được Hạ Vân Kiệt một trận chột dạ, cảm tình chính mình về điểm này tiểu tâm tư

thế nhưng tất cả đều bị cô gái nhỏ này cấp nhìn thấu.

Này cô gái nhỏ, nếu rõ ràng biết kéo chính mình cánh tay, chính mình hiểu ý động, thế nhưng còn cố ý khiêu khích chính mình, thật sự là…… Thật sự là…… Khinh người quá đáng !

Đỗ Hải Quỳnh đương nhiên không biết trước mắt vị này nam nhân kỳ thật chính là Hạ Vân Kiệt, thấy hắn đứng ở tại chỗ sững sờ, hướng hắn phất phất tay, hì hì cười cười nói:“Tốt lắm, không với ngươi mò mẩm, đêm nay cảm ơn ngươi, ta thật sự đi rồi.”

“Ta kêu người lái xe đưa ngươi đi.” Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Hải Quỳnh thật muốn đi rồi, ít giả suy tư bật thốt lên nói.

“Chúng ta tố không nhận thức, ngươi để làm chi đối ta tốt như vậy? Ngươi sẽ không thật sự là coi trọng ta đi? Nói cho ngươi, ta chỉ là một gã tiếp viên hàng không, ngươi cho dù coi trọng ta, nhà ngươi khẳng định cũng sẽ phản đối. Bởi vì các ngươi hào môn đều là chú ý môn đương hộ đối không phải?” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt quả thực người tốt làm được để, không khỏi kinh ngạc nhìn hắn nói.

“Kính nhờ ngươi không cần như vậy trang điểm được không? Ngươi xem ta như là cái loại này người bụng đói ăn quàng sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy khoa trương vỗ hạ chính mình cái trán nói.

“Cái gì? Bụng đói ăn quàng! Thật sự là tức chết cô nãi nãi ! Không để ý tới ngươi !” Hạ Vân Kiệt trong lời nói nghe được Đỗ Hải Quỳnh thiếu chút nữa sẽ nhảy dựng lên, bất quá cuối cùng còn là uốn éo vòng eo, bĩu môi thở phì phì đi ra ngoài.

Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Hải Quỳnh bị chính mình khí thành này phúc bộ dáng, không khỏi cảm thấy một trận sướng

ý, ha ha cười, vội vàng đuổi theo nói:“Không đến mức như vậy tức giận đi? Ta chỉ là nghĩ hết sức thuyết minh một chút chính mình thực đối với ngươi không ý tưởng. Kỳ thật ngươi còn là bộ dạng rất được, bất quá cũng đang bởi vì này dạng, giống ngươi như vậy xinh đẹp nữ hài tử, lại mặc thành như vậy, buổi tối đi ở trên đường rất nguy hiểm, đương nhiên giày cao gót cũng không phương tiện đi xa.”

Gặp Hạ Vân Kiệt khen chính mình xinh đẹp, Đỗ Hải Quỳnh thế này mới chuyển giận vì hỉ, liếc trắng mắt nói:“Tính ngươi có điểm ánh mắt! Kia cảm ơn ngươi a, hôm khác mời ngươi uống trà.”

“Không khách khí, vậy ngươi chờ một chút, ta đánh cái điện thoại bảo ta tài xế lại đây.” Hạ Vân Kiệt nói xong sẽ đào di động, đột nhiên nhớ tới chính mình dung mạo tuy rằng thay đổi, nhưng là di động còn là kia di động bên trong máy bay chiến đấu, đặc thù rõ ràng, thật muốn làm cho Đỗ Hải Quỳnh nhìn đến, vậy thật sự không tốt giải thích, vì thế lại cố ý đi đến một bên đi đánh.

“Uy, chính là kêu hạ tài xế mà thôi, có tất yếu trốn tránh xa như vậy sao? Ngươi không có cái gì âm mưu quỷ kế muốn……” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng né tránh chính mình gọi điện thoại, dậm chân nói.

Chính nói thầm là lúc, Đỗ Hải Quỳnh thấy được nàng biểu tỷ cùng kia Quách Hàm đã đi tới, trên mặt biểu tình lập tức liền cúi xuống dưới.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 452 : Ngài là Hà thúc?

“Các ngươi khả ngàn vạn đừng nói bảo ta đi bồi kia Trình Thủ Dương khiêu vũ, đánh chết ta ta cũng vậy không đi.” Không đợi Tiêu Á Đồng cùng Quách Hàm mở miệng, Đỗ Hải Quỳnh đã muốn dẫn đầu nói.

“Kính nhờ Hải Quỳnh, Trình Thủ Dương nhưng là anh hoàng giải trí lão bản da, bao nhiêu nữ nhân tưởng đặt lên hắn, ngươi đổ tốt, thế nhưng trước mặt nhiều người như vậy mặt cự tuyệt hắn mời!” Tiêu Á Đồng gặp biểu muội này thái độ, không khỏi tức giận đến thẳng mắt trợn trắng.

“Thiết, ta lại không nghĩ làm ngôi sao, ta cho thôi muốn phàn hắn!” Đỗ Hải Quỳnh khinh thường nói.

“Hảo, hảo, ngươi không nghĩ làm ngôi sao, ngươi thanh cao. Nhưng là ngươi đừng đã quên, ngươi biểu tỷ ta còn ở giải trí vòng hỗn, nay đổ tốt, ta đem ngươi mang đến tham gia party, ngươi lại đem Trình Thủ Dương cấp đắc tội, ngươi nói ta về sau còn có thể giải trí vòng hỗn đi xuống sao?” Tiêu Á Đồng nói.

“Không phải đâu, không phải không chịu bồi hắn khiêu vũ sao? Hắn không đến mức nhỏ mọn như vậy đi?” Đỗ Hải Quỳnh nhíu mày nói

“Không phải keo kiệt vấn đề, mà là mặt mũi vấn đề. Ngươi phải biết rằng Trình Thủ Dương nay ở Hong Kong nói như thế nào cũng là giải trí giới đại ngạc, muốn cái gì nữ nhân không có, hôm nay lại là hắn sinh nhật party, nhiều như vậy tân khách ở đây, hắn chủ động mời lại bị ngươi cự tuyệt, ngươi nói hắn mặt mũi hướng thế nào các? Ngươi nói hắn có thể liền như vậy tính sao?” Quách Hàm chen vào nói nói.

“Ai làm cho hắn như vậy sắc a, ôm nữ nhân khiêu vũ còn sờ loạn, bằng không ta cũng sẽ không cự tuyệt.” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Hiện tại không phải thảo luận này thời điểm, hiện tại ta hỏi ngươi, ngươi đến cùng có chịu hay không trở về, hướng hắn xin lỗi cũng chủ động mời hắn khiêu điệu nhảy vấn đề.” Tiêu Á Đồng nói.

“Nếu ta không quay về, hắn là không phải thật sự hội đối với ngươi bất lợi?” Đỗ Hải Quỳnh nhìn chăm chú nhìn Tiêu Á Đồng hỏi.

“Ngươi nói đâu?” Tiêu Á Đồng xem thường nói.

“Hong Kong giải trí vòng vẫn cùng Hong Kong xã đoàn có thiên ti vạn lũ quan hệ, cho nên chuyện này không chỉ có quan hệ đến Tiêu Á Đồng cùng ta, kỳ thật cũng quan hệ đến chính ngươi. Ngươi bất quá chính là một gã bình thường tiếp viên hàng không, vạn nhất Trình Thủ Dương tâm nhãn nhỏ, không nên tìm ngươi phiền toái, ngươi cảm thấy ngươi còn có thể Hong Kong hỗn đi xuống sao? Đừng xem thường nam nhân đối cự tuyệt chính mình nữ nhân giữ lấy dục vọng!” Quách Hàm tăng thêm ngữ khí nói.

“Ta chính mình không sao cả a, cùng lắm thì chạy về đại lục đi tiếp tục làm ta tiếp viên hàng không, không ở Hong Kong lăn lộn, hắn chẳng lẽ còn có thể chạy đến đại lục đến. Bất quá một người làm việc một người làm, các ngươi yên tâm, ta sẽ không cho các ngươi khó xử, cùng lắm thì coi như bị trư đề cọ vài cái!” Đỗ Hải Quỳnh không phải ba tuổi tiểu hài tử, biểu tỷ cùng Quách Hàm đem nói đến này phân thượng, nàng thế nào còn không biết chuyện này chính mình nếu không ra mặt vãn hồi, chỉ sợ thực hội ảnh hưởng đến nàng biểu tỷ tinh đồ, nghĩ nghĩ đành phải khẽ cắn môi vẻ mặt bất cứ giá nào bộ dáng nói.

“Cái gì trư đề? Ta thật vất vả đem ngươi theo hổ khẩu lôi ra đến, ngươi sẽ không vừa chuẩn bị chui đầu vô lưới đi!” Làm Đỗ Hải Quỳnh hạ quyết định quyết tâm khi, bên kia Hạ Vân Kiệt đã muốn đánh xong điện thoại, đi tới chen vào nói.

“Vị tiên sinh này, chuyện này còn mời ngươi không cần tái nhúng tay !” Tiêu Á Đồng cùng Quách Hàm gặp là vừa mới đem Đỗ Hải Quỳnh lôi đi vị kia người trẻ tuổi đi tới chen vào nói, sắc mặt không khỏi khẽ biến nói.

“Cảm ơn hảo ý của ngươi, bất quá không có việc gì, không phải khiêu một chi vũ sao? Cũng sẽ không thiếu một miếng thịt!” Đỗ Hải Quỳnh gặp là Hạ Vân Kiệt, mặt lộ vẻ cảm kích sắc nói.

Lúc này Đỗ Hải Quỳnh nói chuyện ngữ khí hơn một phần chân thành tha thiết trịnh trọng thiếu một phần nghịch ngợm.

“Này không phải thiếu không ít một miếng thịt vấn đề, mà là có nguyện ý hay không khiêu vũ là ngươi quyền lợi, căn bản không có tất yếu nhân nhượng người khác, càng không cần chịu bách cùng người.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt nghiêm mặt nói.

“Ngươi khẩu khí nhưng thật ra cử đại, ngươi có biết hay không Trình Thủ Dương là ai?” Gặp biểu muội thật vất vả hồi tâm chuyển ý lại sát ra Hạ Vân Kiệt vị này Trình Giảo Kim, Tiêu Á Đồng nhịn không được có điểm buồn bực chèn ép nói.

“Ta mặc kệ hắn là ai vậy, ta chỉ biết khiêu không khiêu vũ là Đỗ tiểu thư sự tình.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Tiểu huynh đệ lạ mặt thực, hẳn là lần đầu tiên tới tham gia loại này yến hội đi. Về sau nhiều tham gia vài lần

ngươi liền hiểu được, còn có người trẻ tuổi không cần rất khí thịnh, có một số việc ngươi còn không biết. Chuyện này, ta khuyên ngươi tốt nhất không cần nhúng tay, hoặc là ngươi đánh cái điện thoại hỏi một chút nhà ngươi trưởng bối, cố vấn một chút bọn họ ý kiến, ngươi chỉ biết ta cùng Á Đồng đề nghị là đúng.” Quách Hàm vỗ vỗ Hạ Vân Kiệt bả vai, bày ra một bộ lão khí hoành thu tư thái nói.

“Hạ tiên sinh, xe đã muốn đứng ở cửa.” Quách Hàm đang nói vừa mới hạ xuống, phía sau vang lên một đạo cung kính thanh âm.

Người nói chuyện tự nhiên đó là Hong Kong trên giang hồ từng nổi danh song hoa hồng côn Hà Tiến, nay Ngô Xương Vũ cận vệ kiêm tài xế.

Quách Hàm đám người cơ hồ phản xạ có điều kiện hướng người nói chuyện nhìn lại, gặp là một vị khí độ bất phàm trung niên nhân đứng ở nơi đó, Đỗ Hải Quỳnh không khỏi nghi hoặc nhìn xem Hà Tiến lại nhìn xem Hạ Vân Kiệt, nói:“Như vậy xảo, ngươi cũng họ Hạ !”

“Đúng vậy, ta kêu Hạ Vân. Như thế nào ngươi bằng hữu cũng họ Hạ sao?” Hạ Vân Kiệt ra vẻ kinh ngạc nói.

“Trời ạ, như thế nào như vậy xảo, bằng hữu của ta kêu Hạ Vân Kiệt, thế nhưng với ngươi chỉ kém một chữ, hơn nữa các ngươi trừ bỏ tướng mạo không giống với, này khác phương diện thế nhưng đều giống như rất không thể tưởng tượng, ta nhất định phải đánh cái điện thoại cho hắn!” Nói xong tính tình tương đối cho Trầm Lệ Đề hướng đến có vẻ hoạt bát xúc động Đỗ Hải Quỳnh thế nhưng muốn phiên tùy thân mang theo tay túi xách, chuẩn bị lập tức liền gọi điện thoại, nhìn xem Hạ Vân Kiệt không khỏi chột dạ thiếu chút nữa muốn đổ mồ hôi, âm thầm đã muốn chuẩn bị thi triển pháp lực đem chính mình di động cấp che chắn điệu. Bằng không Đỗ Hải

Quỳnh vừa gọi, di động nhất vang, kia còn không cái gì đều lòi !

Cũng may Đỗ Hải Quỳnh vừa mới mở ra túi xách, Tiêu Á Đồng đã muốn lôi kéo tay nàng, trừng mắt nói:“Đều khi nào thì, còn có tâm tình gọi điện thoại, nhanh lên theo ta đi vào a.”

Tiêu Á Đồng cũng không tưởng đêm dài lắm mộng.

“Ngài, ngài là Hà thúc?” Làm Tiêu Á Đồng vừa mới kéo Đỗ Hải Quỳnh tay khi, Quách Hàm cơ hồ là vẻ mặt không dám tin nhìn chằm chằm Hà Tiến nói.

“Đúng vậy, ngươi là Quách Chấn Thái nhà con trai, kêu……” Hà Tiến lúc này cũng nhận ra Quách Hàm, bất quá lại bởi vì Quách Hàm thuộc loại tuổi trẻ một thế hệ, hắn lại kêu không ra tên đến.

“Hà thúc, ta kêu Quách Hàm.” Quách Hàm vội vàng tiếp theo Hà Tiến trong lời nói trả lời, thái độ cũng một phản vừa rồi lão khí hoành thu, trở nên cực kì kính cẩn.

Không có biện pháp, đừng nhìn Hà Tiến nay chính là nhất giới tài xế, mà khi năm hắn nhưng là Hong Kong tối phú nổi danh tứ nhị lục, cũng chính là song hoa hồng côn. Hong Kong bang phái trên cơ bản đều là trước kia Hồng môn phát triển lại đây, song hoa hồng côn chính là duyên truyền tự Hồng môn xưng hô, tứ nhị lục còn lại là Hong Kong đối song hoa hồng côn tái tiếng lóng xưng hô. Kỳ thật ở trước kia Hồng môn trung, hồng côn chẳng khác nào một chỗ khu vũ lực người tổng phụ trách, cũng là người lĩnh quân, đồng thời cũng là nhất phương Hồng môn đệ tử võ thuật giáo đầu, mà song hoa hồng côn còn lại là giáo đầu bên trong vũ lực cường đại nhất tổng giáo đầu, ở trước kia Hồng môn là tối cao vũ lực tượng trưng, có thể nghĩ, song hoa hồng côn ở bang phái trung địa vị cùng uy vọng. Từ nơi này cũng không khó được

biết, lúc trước Hà Tiến ở trong chốn giang hồ uy vọng. Cho nên chẳng sợ nay Hà Tiến cam tâm làm một gã tài xế, đừng nói Quách Hàm, cho dù hắn lão tử Quách Chấn Thái cũng không dám thực đem hắn làm một gã bình thường tài xế đến xem đãi, đối hắn cũng phải khách khách khí khí.

Đương nhiên bỏ qua một bên Hà Tiến trước kia song hồng hồng côn thân phận, thân là Hong Kong đại phú hào Ngô Xương Vũ như bóng với hình người bên người, Hà Tiến thân phận cũng không phải người bình thường có thể khinh thường.

“Nga, nguyên lai ngươi kêu Quách Hàm, tuổi lớn, trí nhớ đại không bằng trước.” Hà Tiến nghe vậy hoàn toàn hiểu được, cảm khái nói.

“Ha ha, Hà thúc nói đùa, ta xem ngài thân thể so với chúng ta tuổi trẻ đều còn khỏe mạnh.” Quách Hàm vội vàng khiêm tốn nói. Trong lòng cũng là trong lòng biết rõ ràng, vấn đề lớn nhất hay là bọn họ Quách gia ở Hong Kong còn không có thể xem như chân chính đại hào môn, cho nên Hà Tiến căn bản sẽ không đem chính hắn một Quách gia đại thiếu tên để ở trong lòng, hắn có thể nhận ra hắn là Quách Chấn Thái con trai đã muốn xem như thực cấp lực.

Hà Tiến cười khoát tay, sau đó lại cung kính đối Hạ Vân Kiệt nói:“Hạ tiên sinh thực xin lỗi, đụng phải lão hữu con trai lải nhải hai câu.”

Hà Tiến như vậy vừa nói nói, Quách Hàm thế này mới đột nhiên nhớ tới, Hà Tiến hôm nay tựa hồ là cấp trước mắt vị này người trẻ tuổi làm tài xế, lại nghĩ tới vừa rồi chính mình lão khí hoành thu vỗ Hạ Vân Kiệt bả vai nói lời nói, hắn trong lòng không khỏi mạnh sợ run cả người, nhưng còn là có điểm không thể tin được nói:“Hà thúc, hay là ngài hôm nay là cho vị này, ân, vị này Hạ

tiên sinh lái xe sao?”

Làm Quách Hàm nói lời này khi, Tiêu Á Đồng cùng Đỗ Hải Quỳnh sớm đã trợn tròn mắt.

Các nàng cũng không phải ngốc tử, đương nhiên biết có thể làm được rất tốt Quách Hàm như vậy kính cẩn tiếng kêu Hà thúc tuyệt đối không phải cái gì nhân vật đơn giản nhưng hôm nay đâu? Vị này được xưng là Hà thúc nhân tựa hồ chính là trước mắt vị này bị các nàng cho rằng không có gì đến đây, thậm chí bị Quách Hàm cho rằng là lần đầu tiên tới tham gia hào môn yến hội người trẻ tuổi gọi tới điều này sao có thể đâu? Kia chẳng phải là nói vị này người trẻ tuổi thân phận thực ngưu? Ít nhất so với này Quách Hàm muốn ngưu rất nhiều?

“Đúng vậy, có cái gì vấn đề sao?” Hà Tiến còn không rõ ràng bọn họ nơi này đến tột cùng đã xảy ra sự tình gì, nghe vậy khó hiểu nói.

“Không thành vấn đề, không thành vấn đề.” Quách Hàm đương nhiên không dám nói có vấn đề, nghe vậy vội vàng xua tay nói.

“Hạ tiên sinh, ngài nói vị kia cần tiếp đưa bằng hữu là……” Hà Tiến là cái trung với cương vị công tác nhân, huống hồ Hạ Vân Kiệt khắp nơi lộ ra thần bí, hắn cũng không dám có nửa điểm chậm trễ, thuận miệng hỏi Quách Hàm một câu sau cũng sẽ thấy không để ý đến hắn, mà là mặt mang cố vấn nhìn về phía Đỗ Hải Quỳnh.

Thân là một gã người từng trải, theo vừa rồi Đỗ Hải Quỳnh cùng Hạ Vân Kiệt đối phương trung, Hà Tiến đã muốn ẩn ẩn đoán được vị này xinh đẹp nữ tử hẳn là Hạ tiên sinh bằng hữu, bất quá lại bởi vì hắn dịch dung không nhận ra hắn đến, mà Hạ tiên sinh phỏng chừng bởi vì còn có một vị hồng nhan tri kỷ ở trong này duyên cớ, cho nên không dám vạch trần chính mình thân phận.

“Đúng, chính là nàng.” Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó đối Đỗ Hải Quỳnh nói:“Ngươi không phải nói, người tốt làm được để, cho nên ngươi cứ yên tâm đi thôi, ta lần này người tốt làm được để, ta nghĩ Trình Thủ Dương hẳn là hội bán ta điểm mặt mũi.”

Nếu phía trước Hạ Vân Kiệt nói như vậy, chỉ sợ không thiếu được muốn vời đến Quách Hàm một phen châm biếm, bất quá nay Quách Hàm cũng là sắc mặt hơi hơi đổi đổi, lộ ra một tia khó xử sắc.

Bởi vì Hà Tiến xuất hiện, hắn hiện tại đương nhiên tin tưởng Hạ Vân Kiệt là cái có đến đây nhân vật. Khả vấn đề là Hạ Vân Kiệt thật sự rất tuổi trẻ, đương nhiên còn có một nguyên nhân chính là Trình Thủ Dương cũng là cái đại nhân vật, hắn cũng không dám khẳng định Trình Thủ Dương đến tột cùng có thể hay không bán Hạ Vân Kiệt mặt mũi, lại hoặc là nói bởi vì bị người trẻ tuổi cấp chặn ngang một tay, ngược lại bởi vậy càng phát ra cảm thấy mất mặt mà thẹn quá thành giận, làm trầm trọng thêm. Đây là hoàn toàn mới có thể sự tình

Đương nhiên trước khác nay khác, nay ngay cả Hà Tiến đều thành Hạ Vân Kiệt tài xế, Quách Hàm tự nhiên là không dám nhận mặt nghi ngờ Hạ Vân Kiệt trong lời nói. Bất quá Tiêu Á Đồng đúng là vẫn còn không rõ ràng lắm Hà Tiến chi tiết, xuất phát từ đối tự thân tiền đồ lo lắng, nhịn không được nói:“Kỳ thật không phải khiêu một chi vũ sao? Cũng không có gì cùng lắm thì, ta xem còn là làm cho Đỗ Hải Quỳnh đi bồi Trình tiên sinh khiêu một chi vũ, cũng sẽ không dùng phiền toái Hạ tiên sinh.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 453 : Dương Kỳ Phu tức giận [đệ tam canh]

Hà Tiến ngay từ đầu là không biết party đã xảy ra sự tình gì, cũng không biết Hạ Vân Kiệt cùng Quách Hàm bọn họ là cái gì quan hệ, nhưng hắn không hổ là người từng trải, theo bọn họ đối thoại trung rất nhanh liền đoán được sự tình đại khái, sắc mặt không khỏi hơi hơi trầm xuống nói:“Quách Hàm, chuyện này nếu Hạ tiên sinh lãm hạ, các ngươi sẽ không dùng nhiều lời, không có việc gì.”

Nói đùa, Trình Thủ Dương ở Hong Kong tuy rằng cũng là cái nhân vật, nhưng cùng Ngô gia so sánh với còn kém một cái cấp bậc. Trình Thủ Dương muốn đánh nữ nhân chủ ý, Ngô gia không tư cách quản, nhưng Đỗ Hải Quỳnh rõ ràng là Hạ Vân Kiệt bằng hữu, mà Hạ Vân Kiệt là ai? Kia nhưng là Ngô Xương Vũ trưởng bối cùng với cha mẹ ân nhân cứu mạng, Trình Thủ Dương thế nhưng đem chủ ý đánh tới hắn bằng hữu trên đầu, kia cùng ức hiếp người ức hiếp đến Ngô gia trên đầu có cái gì khác nhau? Loại chuyện này phát sinh, Ngô gia không tìm Trình Thủ Dương tính sổ cũng liền thôi, Trình Thủ Dương biết sau chẳng lẽ còn dám ép buộc bất thành?

Nói xong, Hà Tiến chuyển hướng Đỗ Hải Quỳnh khách khí nói:“Đỗ tiểu thư, xe đã muốn ở cửa chờ.”

Đỗ Hải Quỳnh chung quy là cái giảng nghĩa khí nữ nhân, nàng còn là có điểm lo lắng của nàng biểu tỷ hội chịu nàng liên lụy, cho nên nghe vậy còn là có điểm do dự, không biết đến tột cùng là nên tin tưởng Hạ tiên sinh trong lời nói còn là không tin, trong lúc nhất thời có điểm do dự.

“Nếu Hà thúc nói như vậy, Đỗ Hải Quỳnh ngươi hiện tại muốn đi thì đi đi, điểm ấy mặt mũi ta nghĩ Trình Thủ

Dương hẳn là còn là hội bán.” Quách Hàm không tin được Hạ Vân Kiệt, nhưng hắn lại tin được Hà Tiến, dù sao hắn nhưng là giang hồ tiền bối, nhất ngôn cửu đỉnh, nếu hắn đều mở miệng, chuyện này hẳn là sẽ không vấn đề.

Gặp Quách Hàm này đương sự cũng nói như vậy, Đỗ Hải Quỳnh rốt cục yên lòng, hướng Hạ Vân Kiệt mặt mang cảm kích nói:“Thật sự thực cảm ơn ngươi Hạ tiên sinh.”

“Không khách khí, muốn đi nơi nào ngươi cùng Hà Tiến nói là có thể, hắn hội đem ngươi đưa đi.” Hạ Vân Kiệt cười gật gật đầu nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt một người trẻ tuổi thẳng hô Hà Tiến tên, Quách Hàm biểu tình trở nên có chút phấn khích, giống như đột nhiên gian hắn ở Hạ Vân Kiệt trước mặt thành vãn bối, đương nhiên càng nhiều còn là khiếp sợ.

Hắn thật sự không thể đoán đến Hạ Vân Kiệt thân phận.

“Ân, kia tái kiến.” Đỗ Hải Quỳnh gật gật đầu, một đôi mắt đẹp thật sâu nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó xoay người đi theo Hà Tiến một đường đi ra ngoài.

“Hạ tiên sinh, vừa rồi thực ngượng ngùng.” Hà Tiến đi rồi, Quách Hàm sắc mặt xấu hổ trung mang theo một tia cung kính nói.

“Vừa rồi không có gì nha, tốt lắm, các ngươi đi chơi các ngươi đi, ta một người nơi nơi đi một chút.” Hạ Vân Kiệt cười cười nói.

“Ta đây không quấy rầy ngươi Hạ tiên sinh, đây là của ta danh thiếp, nhà chúng ta là muốn làm cơm ẩm nghiệp, tùy thời hoan nghênh ngài đến dùng cơm.” Quách Hàm đem hé ra danh thiếp cung kính đưa cho Hạ Vân Kiệt.

Nghe nói Quách Hàm gia là muốn làm cơm ẩm nghiệp, Hạ Vân Kiệt hai mắt nhưng thật ra hơi hơi sáng một chút, một bên đem danh thiếp thu hồi đến, vừa mỉm cười nói:“Dân dĩ thực vi thiên, này ngành sản xuất không sai. Bất quá ngượng ngùng, ta không mang danh thiếp.”

Quách Hàm gặp Hạ Vân Kiệt đối hắn thái độ rất lạnh đạm, trong lòng tuy rằng âm thầm có điểm căm tức cùng mất mát, nhưng còn là thức thời nói thanh không quan hệ, sau đó mang theo Tiêu Á Đồng đi rồi.

“Quách thiếu, kia Hà thúc đến tột cùng là ai vậy? Ngươi hảo giống đối hắn cử tôn trọng. Còn có hắn ra mặt thật sự không thành vấn đề sao?” Kéo Quách Hàm cánh tay, Tiêu Á Đồng thấp giọng hỏi nói.

“Biết song hoa hồng côn sao?” Quách Hàm hỏi.

“Người ta cũng không phải ngày đầu tiên đến Hong Kong, đương nhiên biết rồi. Ngươi sẽ không nói Hà thúc chính là song hoa hồng côn đi? Khả hắn rõ ràng là một gã tài xế.” Tiêu Á Đồng trắng Quách Hàm liếc mắt một cái nói.

“Hắn hiện tại là một gã tài xế đúng vậy, khả hắn từng là Hong Kong xã đoàn tối phụ nổi danh song hoa hồng côn, cho dù ta ba thấy hắn cũng phải kêu một tiếng Tiến ca.” Quách Hàm giải thích nói.

“Cái gì, như vậy ngưu!” Tiêu Á Đồng mãnh hấp một ngụm lãnh khí, kinh hô.

“Bất quá sau lại hắn phạm vào điểm sự tình, thế này mới rời khỏi giang hồ, nếu không hiện tại nói không chừng đã muốn là nhất phương đại lão. Đúng rồi, ngươi có biết hắn hiện tại cho ai làm tài xế sao? Nói ra khẳng định dọa ngươi một cú sốc!” Quách Hàm gặp Tiêu Á Đồng bộ

dáng giật mình, nhịn không được khoe khoang nói.

“Ai nha, so với Trình Thủ Dương còn lợi hại sao?” Tiêu Á Đồng nói.

“Ha ha, Trình Thủ Dương ở giải trí vòng tuy rằng là đại ngạc, nhưng còn không có tư cách làm cho Hà Tiến cho hắn làm tài xế. Là Ngô Xương Vũ, Ngô gia đại thiếu!” Quách Hàm nói.

“Oa, Ngô Xương Vũ! Kia nhưng là Hong Kong số một số hai đại phú hào!” Tiêu Á Đồng rất là giật mình nói.

Giật mình qua đi, Tiêu Á Đồng lại đột nhiên nhớ tới một sự kiện, không khỏi ảo não đọa đặt chân nói:“Ai nha, Hà Tiến như vậy ngưu, hiện tại lại cấp kia Hạ Vân lái xe, kia chẳng phải là nói người trẻ tuổi này cũng phi thường có bối cảnh! Ngươi như thế nào không nói sớm, sớm biết rằng vừa rồi liền cùng hắn nhiều tâm sự, còn có ta kia biểu muội, thật đúng là cái nha đầu ngốc, như thế nào sẽ không biết nói hướng hắn muốn cái điện thoại đâu?”

“Được rồi, hôm nay sự tình có thể như vậy giải quyết đã muốn là bất hạnh trung rất may, ngươi cũng đừng tái si tâm vọng tưởng. Vị kia Hạ tiên sinh thật muốn đối với ngươi biểu muội có hứng thú, hắn liền chính mình lái xe đưa nàng.” Quách Hàm gặp Tiêu Á Đồng lại có điểm động tâm, nhịn không được trào phúng nói.

“Hứng thú có thể bồi dưỡng thôi, hơn nữa ngươi không thấy được hắn cố ý ra mặt đem ta biểu muội theo Trình Thủ Dương trong tay đoạt lấy đi sao? Còn cố ý phải chuyên cơ đưa nàng trở về, vậy ít nhất thuyết minh hắn đối ta biểu muội là có hứng thú, bằng không giống hắn như vậy đại nhân vật mới lười quản loại chuyện này đâu.” Tiêu Á Đồng phản bác nói.

“Di, ngươi như vậy vừa nói, còn giống như thật sự là.”

Quách Hàm có chút suy nghĩ nói.

“Đó là khẳng định, các ngươi nam nhân đều là hoa tâm đại cây cải củ, ta biểu muội như vậy xinh đẹp, ngay cả Trình Thủ Dương loại này hoa trung lão thủ đều phải động tâm, hắn hội không động tâm sao? Kỳ thật ngươi cũng động tâm đối không? Ngươi này tên vô lại, ta khả cảnh cáo ngươi, ngươi động tâm về động tâm, nhưng tuyệt đối không thể đánh ta biểu muội chủ ý, nàng nhưng là cái đàng hoàng nữ tử.” Tiêu Á Đồng nói.

“Biết rồi, hiện tại ngươi làm cho ta đánh nàng chủ ý, ta cũng không có can đảm đánh nha! Ngươi không thấy được ngay cả Trình Thủ Dương đều huých nhất cái mũi bụi sao?” Quách Hàm nói xong mê đắm đem thủ đặt tại Tiêu Á Đồng mông, dùng sức bắt hai thanh nói:“Hơn nữa, nàng nào có ngươi như vậy tao, như vậy có hương vị nha!”

“Tử tướng!” Tiêu Á Đồng trắng Quách Hàm liếc mắt một cái, nhưng đắc ý mà phóng đãng nhéo xoay của nàng mông.

Tiêu Á Đồng cùng Quách Hàm đi rồi, Hạ Vân Kiệt lại một mình đứng ở nguyên lai đứng địa phương.

Nhớ tới phía trước Dương Kỳ Phu nói lời nói, Hạ Vân Kiệt xuất ra di động cho hắn gọi một cuộc điện thoại đi qua.

Làm Hạ Vân Kiệt cấp Dương Kỳ Phu gọi điện thoại khi, Dương Kỳ Phu đang ở lầu hai cùng một ít Hong Kong đại nhân vật nói chuyện phiếm, gặp là Hạ Vân Kiệt điện báo, hắn ít giả suy tư liền đứng dậy đi đến một chỗ không có người địa phương, tiếp khởi điện thoại cung kính nói:“Kiệt ca ngài hảo, có chuyện gì phân phó sao?”

“Phân phó thật không có, bất quá ngươi tốt nhất cảnh

cáo một chút của ngươi người phát ngôn, về sau thiếu đánh không biết nữ nhân chủ ý, nhất là ta bằng hữu chủ ý.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng ngữ khí bình thản, nhưng nghe được Dương Kỳ Phu cả người xông ra hàn khí, kinh sợ nói:“Kiệt ca thực xin lỗi, thực xin lỗi, Trình Thủ Dương người này hoa tâm quen, ngài yên tâm, ta nhất định hội hung hăng giáo huấn hắn.”

Kiệt ca người nào nha? Kia nhưng là thần tiên sống phất tay gian có thể làm cho mấy trăm người lên trời a! Đánh hắn nữ nhân chủ ý, này quả thực chính là muốn chết a!

Dương Kỳ Phu theo bản năng liền đem Hạ Vân Kiệt trong miệng bằng hữu lý giải là hắn nữ nhân.

“Ngươi đã nói như vậy, kia chuyện này ta sẽ không truy cứu. Tốt lắm, ngươi tiếp tục việc đi, nếu ngày mai có rảnh ta sẽ tìm thời gian hẹn ngươi.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói một câu, liền treo điện thoại.

“Hô!” Gặp Hạ Vân Kiệt treo điện thoại, Dương Kỳ Phu khống chế không được thật to thở hổn hển một hơi, sau đó sờ soạng đem cái trán, phát hiện cái trán đã muốn tất cả đều là mồ hôi lạnh.

Cũng dám đánh Kiệt ca nữ nhân chủ ý, đây chính là đâm thiên đại sự a!

Tùy tay lấy ra một tờ giấy khăn đưa tay thượng mồ hôi lau, Dương Kỳ Phu ngoắc gọi tới một vị phục vụ sinh sắc mặt phi thường khó coi nói:“Đi đem Trình Thủ Dương cho ta gọi tới!”

Bởi vì tức giận duyên cớ, Dương Kỳ Phu Liên Ngôn từ đều trở nên thực bá đạo, đem phục vụ sinh sợ tới mức sắc mặt đều có Điểm Thương bạch, vội vàng chạy tới

kêu Trình Thủ Dương.

Tại đây loại trường hợp công tác, lại có vài người không biết Dương Kỳ Phu, không biết Dương Kỳ Phu lợi hại ? Hắn muốn tức giận, kia tuyệt đối là thật đại sự tình!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 454 : Một cước đổi một mạng

“Quách thiếu, Trình tiên sinh cho mời.” Dưới lầu, làm Quách Hàm cùng Tiêu Á Đồng vừa mới tay trong tay đi vào đại sảnh khi, Quách Hàm đã bị một vị Trình Thủ Dương cận vệ cấp kêu đi.

Quách Hàm đổ không nghĩ tới Trình Thủ Dương phản ứng lớn như vậy, nhanh như vậy đã kêu hắn, trong lòng không khỏi âm thầm may mắn cũng may có Hà Tiến này bài tẩy, bằng không thật đúng là không tốt xong việc.

“Biểu cữu ngài hảo chúc ngài hàng năm có hôm nay, tuổi tuổi có sáng nay!” Quách Hàm vừa thấy đến Trình Thủ Dương liền đôi khởi vẻ mặt lấy lòng tươi cười nói. Về phần biểu cữu này xưng hô, kỳ thật chính là bộ gần như, hai nhà này bà con quan hệ kỳ thật không biết “Biểu” bao nhiêu lần, là danh phù kỳ thực họ hàng xa.

“Vừa rồi kia cô gái là chuyện gì xảy ra, là ngươi mang đến bằng hữu sao? Như thế nào như vậy không hiểu quy củ? Còn có kia người trẻ tuổi là ai? Ngươi biết không?” Trình Thủ Dương chưa cùng Quách Hàm khách sáo, âm mặt trực tiếp hỏi.

Hỗn đến giờ này ngày này địa vị, Trình Thủ Dương đã muốn thời gian rất lâu không như vậy ném quá thể diện, càng đừng nói còn là ở chính mình mười đại thọ, đối phương còn chính là một đôi danh không dùng truyền người trẻ tuổi.

“Biểu cữu ngài trước nghỉ ngơi một chút khí, trước hết nghe ta từ từ với ngươi giải thích.” Quách Hàm gặp Trình Thủ Dương cơn tức khá lớn, đổ không dám lập tức thừa nhận Đỗ Hải Quỳnh là chính mình mang đến bằng hữu, mà là trước tận lực ổn định Trình Thủ Dương,

não lại rất nhanh tổ chức ngôn ngữ.

“Thiếu cho ta chỉnh vô dụng, nói thẳng.” Trình Thủ Dương mới lười nghe Quách Hàm chậm rãi nói, trực tiếp thấp giọng quát.

“Này, này, vị kia cô gái là ta một vị bằng hữu mang đến, về phần vị kia người trẻ tuổi ta chỉ biết hắn gọi Hạ Vân, không phải bằng hữu của ta, cụ thể cái gì thân phận ta cũng không rõ ràng, bất quá……” Quách Hàm gặp Trình Thủ Dương không kiên nhẫn, đành phải thành thành thật thật công đạo nói.

“Trình tiên sinh, Dương tiên sinh thỉnh ngài lập tức đi qua một chuyến, hắn có chuyện tìm ngài.” Quách Hàm câu nói kế tiếp còn không có tới kịp giảng, vị kia phục vụ sinh đã muốn cảnh tượng vội vàng đi tới nói khẽ với Trình Thủ Dương nói.

Đêm nay tới tham gia sinh nhật party họ dương tân khách nhưng thật ra có vài vị, bất quá có tư cách trực tiếp sai phái một vị phục vụ từ nhỏ kêu Trình Thủ Dương lại chỉ có một vị, thì phải là Dương Kỳ Phu!

Trình Thủ Dương biết điểm này, phục vụ sinh cũng hiển nhiên biết điểm này, cho nên hắn cũng không có đề Dương Kỳ Phu tên mà chính là nói Dương tiên sinh.

“Hồi đầu sẽ tìm ngươi!” Dương Kỳ Phu nhưng là Trình Thủ Dương lão đại, hắn triệu kiến Trình Thủ Dương đương nhiên không dám chậm trễ, nghe vậy không cam lòng trừng mắt nhìn Quách Hàm liếc mắt một cái, sau đó vội vã hướng trên lầu đi.

Gặp Trình Thủ Dương vội vã rời đi, Quách Hàm không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Trình Thủ Dương, Hong Kong giải trí đại ngạc, ở Hong

Kong lực ảnh hưởng cũng không phải là cái hơn nữa Quách gia là từ sự cơm ẩm nghiệp, thực chọc giận Trình Thủ Dương, hắn nếu cố ý tìm chút ngôi sao làm thấp đi Quách gia danh nghĩa khách sạn nhà ăn, lấy ngôi sao lực ảnh hưởng, có thể nghĩ đối bọn họ sinh ý tất nhiên sinh ra ảnh hưởng rất lớn.

“Trình tiên sinh gọi ngươi cho cái gì? Như thế nào không tán gẫu vài câu liền vội vàng đi rồi?” Đang lúc Quách Hàm thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi khi, vẫn chú ý hắn Tiêu Á Đồng đã đi tới, vẻ mặt nghi hoặc nói.

“Còn không phải hỏi ngươi kia biểu muội sự tình.” Quách Hàm tức giận nói.

“Không phải đâu, như vậy vội vã liền hỏi, xem ra hắn thực tức giận a!” Tiêu Á Đồng nghe vậy mặt lộ vẻ lo lắng sắc nói.

“Vô nghĩa, này còn cần ngươi phân tích thôi!” Quách Hàm tiếp tục tức giận nói.

“Kia làm sao bây giờ? Muốn hay không nhanh chóng làm cho vị kia cái gì Hà thúc cấp Trình tiên sinh đánh cái điện thoại. Ngươi không phải nói kia Hà thúc rất lợi hại sao? Hơn nữa Hà thúc đi lên cũng không đáp ứng quá phải giúp việc sao?” Tiêu Á Đồng sốt ruột nói. Về phần Hạ Vân Kiệt, Tiêu Á Đồng tự động xem nhẹ, tuy rằng nàng biết Hạ Vân Kiệt hẳn là cũng là người có đến đây, nhưng nề hà rất tuổi trẻ, hơn nữa xem hiện tại tình hình Trình Thủ Dương hiển nhiên không biết hắn, thật muốn gọi hắn ra mặt biện hộ cho, không chừng hội đem sự tình khiến cho càng phức tạp.

“Ta nào có Hà thúc điện thoại, nếu không nhanh chóng ngươi cấp biểu muội đánh cái điện thoại đi, nhìn xem nàng còn có chưa cùng Hà thúc cùng một chỗ?” Quách Hàm nói.

“Đúng, đúng, ta cái này cấp Hải Quỳnh gọi điện thoại.” Tiêu Á Đồng một bên gật đầu, một bên cầm điện thoại đi ra ngoài, Quách Hàm thấy thế tự nhiên cũng theo ở phía sau đi ra ngoài.

Rolls-Royce ảo ảnh trên xe, dù là Đỗ Hải Quỳnh coi như là gặp qua một chút quen mặt, lúc này ngồi ở như vậy sa hoa trên xe cũng khó miễn có điểm câu nệ, đồng thời lại khó tránh khỏi có điểm tò mò, thỉnh thoảng lấy tay sờ sờ da thật đệm, âm thầm cảm khái kẻ có tiền cuộc sống chính là xa xỉ.

“Đỗ tiểu thư, nghe các ngươi vừa rồi ý tứ, hình như là ngươi đắc tội Trình Thủ Dương, này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, ngươi có thể theo ta nói nói sao?” Một bên lái xe, Hà Tiến một bên hỏi.

Đỗ Hải Quỳnh kỳ thật cũng đang còn có chút lo lắng party sự tình, hiện tại gặp Hà Tiến hỏi tự nhiên là ước gì, vội vàng đem sự tình đại khái nói một lần, đương nhiên đứng ở của nàng góc độ, khó tránh khỏi đem Trình Thủ Dương cấp hình dung cùng sắc ma chuyển thế bình thường, mà nàng còn lại là một thiếu nữ không chịu khuất phục.

“Nguyên lai là như vậy, này Trình Thủ Dương thật sự là càng sống càng kỳ cục ” Hà Tiến nghe xong sau sắc mặt không khỏi trở nên có chút khó coi.

“Thực xin lỗi Hà thúc, ta tiếp cái điện thoại.” Hà Tiến vừa dứt lời, Đỗ Hải Quỳnh điện thoại vang lên.

Điện thoại tự nhiên là Tiêu Á Đồng đánh tới, giảng tự nhiên cũng là Trình Thủ Dương bên này sự tình, Hà Tiến lỗ tai linh, hơn nữa xe là bịt kín không gian, điện thoại kia đầu thanh âm Hà Tiến trên cơ bản cũng đều nghe được, cho nên không đợi Tiêu Á Đồng đem nói nói xong,

Hà Tiến liền chen vào nói nói:“Đỗ tiểu thư, ngươi với ngươi biểu tỷ nói, không cần lo lắng, ta lão bản hội lập tức cấp Trình Thủ Dương gọi điện thoại.”

Vừa rồi ở trên xe Đỗ Hải Quỳnh đã muốn cùng Hà Tiến tán gẫu quá, biết hắn lão bản là Hong Kong phải tính đến đại phú hào Ngô Xương Vũ, nay nghe hắn ý tứ không phải hắn ra mặt mà là trực tiếp thỉnh hắn lão bản ra mặt, không khỏi vừa mừng vừa sợ, vội vàng đem nói chuyển cáo cho Tiêu Á Đồng.

Tiêu Á Đồng lại đem lời này chuyển cáo cho Quách Hàm, nghe nói Ngô Xương Vũ hội trực tiếp ra mặt gọi điện thoại, Quách Hàm huyền một lòng mới hoàn toàn thả xuống dưới, đồng thời cũng âm thầm khiếp sợ Hạ Vân Kiệt thân phận, như vậy một chuyện nhỏ, Hà Tiến thế nhưng hội trực tiếp thỉnh hắn lão bản ra mặt, có thể nghĩ hắn đối hắn coi trọng trình độ.

Quách Hàm đương nhiên không biết Hạ Vân Kiệt không chỉ có là Ngô Xương Vũ sư thúc tổ nhưng lại là hắn cha mẹ ân nhân cứu mạng, đối với Ngô Xương Vũ mà nói chỉ cần là Hạ Vân Kiệt sự tình vốn không có việc nhỏ, càng đừng nói Trình Thủ Dương còn muốn chiếm Hạ Vân Kiệt bằng hữu tiện nghi.

Hà Tiến chờ Đỗ Hải Quỳnh bên kia điện thoại nhất cắt đứt, hắn liền cấp Ngô Xương Vũ gọi điện thoại, đem sự tình đơn giản rõ ràng chặn chỗ hiểm yếu theo Ngô Xương Vũ nói một lần.

Ngô Xương Vũ vừa nghe nói Trình Thủ Dương thế nhưng ở vũ hội mạnh hơn đi tìm chính mình sư thúc tổ bạn gái khiêu vũ, hơn nữa nàng không chịu tình huống hạ, sau thế nhưng còn không chịu bỏ qua, không khỏi tức giận đến thiếu chút nữa không đem điện thoại cấp ném, bất quá càng nhiều Ngô Xương Vũ còn là sợ hãi.

Hắn nhưng là chân chính theo Giang Châu một đường bay đến Hong Kong, dẫn hắn bay chính là sư thúc tổ, Ngô Xương Vũ không chút nghi ngờ, một khi sư thúc tổ thực tức giận, Trình Thủ Dương cho dù có mười cái đầu cũng không đủ điệu.

“Tốt, ta sẽ lập tức cấp Trình Thủ Dương gọi điện thoại. Vương bát đản, quả thực chán sống!” Mắng liệt một câu sau, Ngô Xương Vũ treo điện thoại. Chính là hắn câu kia mắng chửi người trong lời nói lại nghe điện thoại mặt khác một đầu Hà Tiến nửa ngày cũng chưa phục hồi tinh thần lại, thậm chí thiếu chút nữa có cái quẹo vào ngay cả tay lái đều đã quên đánh. Bởi vì theo Ngô Xương Vũ cũng có bảy tám năm, Hà Tiến còn cho tới bây giờ chưa thấy qua Ngô Xương Vũ như vậy thất thố mắng chửi người quá, hơn nữa mắng còn là Hong Kong giải trí đại ngạc !

“Có phải hay không nghĩ đến chính mình hiện tại là anh hoàng giải trí công ty lão bản, là Hong Kong giải trí giới đại ngạc cũng rất rất giỏi a! Tưởng ngoạn cái gì nữ nhân liền ngoạn cái gì nữ nhân phải không?” Làm Ngô Xương Vũ ở trong điện thoại mắng Trình Thủ Dương khi, lầu hai một gian phòng ốc, Dương Kỳ Phu cũng là trực tiếp một cước đá vào Trình Thủ Dương bụng, tính tình hỏa bạo giống như một chút về tới tuổi trẻ thời đại.

“Đại ca, đại ca, ta không có a, ta không có a ngài trước bớt giận, ngài có phải hay không nghe được bên ngoài cái gì lời ra tiếng vào? Ta thề, ta thề, tẩu ở anh hoàng giải trí công ty phát triển khi, ta cùng nàng không có phát sinh quá……” Trình Thủ Dương mấy năm nay vẫn cho đến độ không sai, Dương Kỳ Phu đối hắn cũng là thưởng thức có thêm, công ty sự tình trên cơ bản đều ủy thác hắn quản lý, mà chính hắn cũng rất thiếu hỏi đến, càng đừng nói giống hôm nay như vậy thế nhưng tức giận đến trực tiếp đối với Trình Thủ Dương đá chân, quả thực liền đem Trình Thủ Dương sợ tới mức hồn đều

thiếu chút nữa muốn bay đi ra, vội vàng lại là phủ nhận lại là thề.

“Vô liêm sỉ này nọ, ngươi nghĩ rằng ta hội như vậy nhàm chán sao? Ta hỏi ngươi hôm nay có phải hay không không nên mời một vị cô gái khiêu vũ? Nói” Dương Kỳ Phu gặp Trình Thủ Dương miệng đầy nói hươu nói vượn, sắc mặt xanh mét mạnh vỗ hạ bàn nói.

“Cô gái khiêu vũ?” Trình Thủ Dương thật đúng là bị Dương Kỳ Phu hỏi hồ đồ, một hồi lâu nhi mới đột nhiên nhớ tới Đỗ Hải Quỳnh, có điểm không thể tin được thật cẩn thận nói:“Là có như vậy một hồi sự, hay là vị kia cô gái đại ca ngài nhận thức? Bất quá ta thực không đối nàng làm cái gì, chính là mời nàng khiêu vũ, bất quá nàng cự tuyệt.”

Nói xong nói xong Trình Thủ Dương trong lòng thả lỏng một ít, đồng thời cũng âm thầm có điểm khó chịu, nếu thực chính là việc này đương nhiên tính không được cái gì, đơn giản là cái hiểu lầm, nói rõ ràng cũng là được. Mặc kệ nói như thế nào, hắn cũng là Dương Kỳ Phu đắc lực đại tướng, về phần cần lớn như vậy nổi giận, hơn nữa còn dùng chân đá hắn sao?

“Hừ, không đối nàng làm cái gì, ngươi cho là ngươi nếu đối nàng làm cái gì, ngươi còn có cơ hội đứng ở ta trước mặt, còn có cơ hội chịu ta này một cước sao? Đừng tưởng rằng, lớn như vậy tuổi, lại cùng ta nhiều năm như vậy, ai như vậy một cước thực ủy khuất, ta nói cho ngươi, này một cước là đổi ngươi này một cái mệnh!” Dương Kỳ Phu gặp Trình Thủ Dương giảng giảng ngữ khí lộ ra một tia không cho là đúng, tức giận đến thiếu chút nữa sẽ nhấc chân tái đá hắn một chút.

“Không phải đâu, đại ca, này cô gái đến đây rất lớn sao?” Dương Kỳ Phu người nào, Trình Thủ Dương đương nhiên nhất thanh nhị sở, thấy hắn như vậy giảng,

không khỏi mãnh hấp một ngụm lãnh khí, mồ hôi lạnh nhịn không được theo trên trán xông ra, thật cẩn thận hỏi.

“Hừ, lớn không lớn không phải ngươi quản. Nhớ kỹ, về sau muốn chơi liền chơi này thích cho ngươi đùa nữ nhân, nếu không nếu làm cho ta nghe được gì có liên quan ngươi bắt buộc nữ nhân sự tình, ngươi liền trực tiếp cút cho ta đản! Còn có, nhớ kỹ không cần nhạ kia người trẻ tuổi, gì cùng hắn có quan hệ nữ nhân ngươi càng không thể chạm, bằng không ta sẽ trực tiếp lấy súng xử ngươi!” Dương Kỳ Phu sắc mặt hung lệ cảnh cáo nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 455 : Hạ dược [hôm nay canh ba]

“Là, là, đại ca ta đã biết!” Trình Thủ Dương lúc này đương nhiên biết chân chính mấu chốt nhân vật là vị kia trẻ tuổi nam tử sau lại chặn ngang một tay, trong đầu cũng là khiếp sợ sợ hãi lại là vạn phần nghi hoặc.

Dương Kỳ Phu lời nói hắn đương nhiên không nghi ngờ, đây chính là từng Hồng môn long đầu lão đại con trai, tuổi trẻ thời điểm cũng là bưu hãn nhân vật gặp qua máu giết qua người, nhưng là nguyên nhân làm cho này dạng Trình Thủ Dương trong lòng càng phát ra nghi hoặc, không nghĩ ra người trẻ tuổi kia đến tột cùng là loại người nào, thế nhưng ngay cả Dương Kỳ Phu đều kiêng kị thành như vậy.

Đương nhiên nghi hoặc về nghi hoặc, phía sau cấp cái Trình Thủ Dương gan lớn như trời cũng không dám truy vấn Dương Kỳ Phu người trẻ tuổi kia đến đây.

Dương Kỳ Phu gặp Trình Thủ Dương thái độ coi như thành khẩn, sắc mặt thế này mới hơi hoãn, lời nói thấm thía nói:“Thủ Dương, ngươi tuổi cũng không nhỏ, cũng nên thu hồi tâm.”

“Đại ca nói là, mấy năm nay ta cũng cảm giác được, thân thể đã muốn đại không bằng trước, cũng là đến nên hồi tâm thời điểm.” Trình Thủ Dương gật đầu khiêm tốn nhận nói.

“Ngươi có thể hiểu được là tốt rồi.” Dương Kỳ Phu gật gật đầu, đang chuẩn bị phất tay ý bảo Trình Thủ Dương đi ra ngoài khi, Trình Thủ Dương di động vang lên.

Vốn này cũng không có gì, bất quá làm Trình Thủ Dương cầm lấy di động nhìn đến trên màn hình biểu

hiện dãy số khi, trên mặt lại nhịn không được lộ ra kinh ngạc sắc.

“Kỳ quái, Ngô Xương Vũ như thế nào hội gọi điện thoại cho ta? Sẽ không cố ý gọi điện thoại đưa chúc phúc đi!”

“Xem ra của ngươi mặt mũi không nhỏ a, ngay cả Ngô Xương Vũ đều cố ý ở đêm nay gọi điện thoại lại đây.” Dương Kỳ Phu nghe vậy cũng không cấm có chút kinh ngạc nói.

“Đại ca ngươi cũng đừng giễu cợt ta, những người khác không biết của ta chi tiết, chẳng lẽ Ngô Xương Vũ này trình tự còn không biết sao? Ta xem hẳn là có này chuyện khác.” Trình Thủ Dương khóe miệng gợi lên một chút tự giễu ý cười, sau đó tiếp nổi lên điện thoại.

Nói đến để Trình Thủ Dương chính là Dương Kỳ Phu người phát ngôn, ở giải trí vòng, ở đại đa số người trước mặt hắn Trình Thủ Dương là cái muốn gió được gió muốn mưa được mưa nhân vật phong vân, nhưng ở Ngô Xương Vũ này trình tự trong mắt, hắn cũng chỉ là Dương Kỳ Phu người phát ngôn. Hắn sinh nhật, trừ phi hai người quan hệ cá nhân góc thâm, nếu không Ngô Xương Vũ còn không về phần nhớ thương cố ý gọi điện thoại cho hắn.

“Ngô tiên sinh, ngươi hảo.” Trình Thủ Dương tiếp khởi điện thoại khách khí chào hỏi nói.

“Ngươi hảo, Trình tiên sinh, nghe nói hôm nay là ngươi đại thọ, vốn ta hẳn là gọi điện thoại chúc mừng ngươi. Bất quá hôm nay ta lại phải nhắc nhở ngươi một chút, làm người hay là muốn nắm chắc tuyến, không thể xằng bậy!” Trong điện thoại truyền đến Ngô Xương Vũ mang theo một tia hàn ý thanh âm.

“Ngô tiên sinh ngươi lời này là cái gì ý tứ? Có phải hay

không ta ở nơi nào đắc tội ngươi ?” Trình Thủ Dương gặp Ngô Xương Vũ ngữ khí không tốt, hơi hơi nhíu hạ mày, có chút không vui hỏi.

Ngô Xương Vũ không phải Dương Kỳ Phu, Trình Thủ Dương tự nhiên không cần sợ hắn, đương nhiên kiêng kị còn là khó tránh khỏi, nếu không hắn sẽ không hội hỏi chính mình làm sao đắc tội Ngô Xương Vũ.

“Đỗ Hải quỳnh tiểu thư là ta một vị trưởng bối bằng hữu, ngươi đêm nay một ít hành vi phi thường không lễ phép, cho nên ta cảm thấy có tất yếu nhắc nhở ngươi một chút, còn mời ngươi tự trọng!” Ngô Xương Vũ kìm hạ trong lòng tức giận, nói.

“Ti!” Trình Thủ Dương nghe vậy không khỏi mãnh hút một ngụm lãnh khí, dưới ánh mắt ý thức hướng Dương Kỳ Phu nhìn lại.

Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, chính mình nhất thời càn rỡ cử chỉ, không chỉ có chọc giận Dương lão đại, nhưng lại chọc giận Ngô Xương Vũ!

“Đem điện thoại cho ta.” Dương Kỳ Phu cú đánh Thủ Dương làm cái thủ thế nói.

“Thực xin lỗi Ngô tiên sinh, chuyện này là ta sai lầm rồi, hiện tại Dương ca tưởng với ngươi thông cái nói.” Nói xong Trình Thủ Dương đem điện thoại chuyển cho Dương Kỳ Phu.

“Xương Vũ huynh, là ta Dương Kỳ Phu a!” Dương Kỳ Phu tiếp nhận điện thoại cao giọng nói.

Gặp là Dương Kỳ Phu, Ngô Xương Vũ thái độ đổ không tốt tái như vậy cường ngạnh, huống hồ Trình Thủ Dương vừa rồi cũng nói xin lỗi, cho nên nghe vậy ngữ khí liền dịu đi xuống dưới, cười nói:“Nguyên lai Dương

ca đã ở nha.”

“Đúng vậy, lại đây thấu cái náo nhiệt, chính là không nghĩ tới lại ở trong này gặp Hạ tiên sinh. Ngươi yên tâm, Thủ Dương ta đã muốn giáo huấn quá hắn.” Dương Kỳ Phu nói.

Ngô Xương Vũ vừa nghe đầu tiên là lắp bắp kinh hãi, tiếp theo liền hiểu được Dương Kỳ Phu cùng hạ vân kiệt cũng nhận thức.

“Một khi đã như vậy, xem ra là ta làm điều thừa.” Ngô Xương Vũ nghe vậy hoàn toàn yên lòng.

Tiếp theo hai người lại nói chuyện phiếm vài câu, liền treo điện thoại.

“Đại ca, vị này Hạ tiên sinh đến tột cùng là loại người nào? Như thế nào ngay cả Ngô Xương Vũ đều phải xưng này là trưởng bối?” Gặp Dương Kỳ Phu treo điện thoại, Trình Thủ Dương cuối cùng còn là kiềm chế không được nội tâm hiếu kỳ, thật cẩn thận hỏi.

“Ngươi chỉ cần nhớ kỹ, nếu Ngô Xương Vũ là Hạ tiên sinh vãn bối, ngươi về sau cùng người Ngô gia tận lực nhiều lui tới, đối với ngươi không có chỗ hỏng.” Dương Kỳ Phu nói.

“Ta đã biết đại ca.” Trình Thủ Dương biết lão đại không chịu lộ ra, lòng có không cam lòng điểm gật đầu, nhưng cũng không dám nữa hỏi.

“Tốt lắm, đi ra ngoài đi. Ngươi là đêm nay nhân vật chính, đừng làm cho người ta nói ngươi đùa giỡn đại bài!” Dương Kỳ Phu nói xong hướng cửa đi đến.

Trình Thủ Dương vội vàng giành trước một bước, hỗ trợ mở ra cửa, sau đó hai người một trước một sau ra

phòng ở.

Mới ra phòng ở, hai người liền nhìn đến một đôi người trẻ tuổi có nói có cười, khó nén hưng phấn sắc hướng trên lầu đi.

Đêm nay Trình Thủ Dương bao xuống dưới nơi là một tràng bốn tầng lâu đại biệt thự, bên trong có rất nhiều phòng khả cung khách nghỉ ngơi ngoạn nhạc.

Này đối người trẻ tuổi đúng là Uông thiếu cùng Trình Thủ Dương con nuôi Lâm Chí Tài, bọn họ đều nhận được Dương Kỳ Phu, thấy hắn cùng Trình Thủ Dương đi ra, hai người vội vàng tiến lên cung kính chào hỏi nói:“Dương tiên sinh hảo!”

“Ân, các ngươi hảo.” Dương Kỳ Phu gật gật đầu trở về một câu, ánh mắt đã có điểm tò mò nhìn Uông thiếu liếc mắt một cái.

“Dương ca, vị này là Bắc Kinh Uông gia Uông Thiên Tường con trai Uông Chính Cần.” Trình Thủ Dương ở bên cạnh hỗ trợ giới thiệu nói.

Gặp Trình Thủ Dương tự mình giới thiệu chính mình, Uông thiếu cũng chính là Uông Chính Cần không khỏi hơi hơi ngang ngang ngực, trên mặt lộ ra một tia đắc ý kiêu ngạo sắc, mà Dương Kỳ Phu nghe vậy tắc lông mi hơi hơi dương một chút, cười nói:“Nguyên lai là Uông Thiên Tường con trai, ta với ngươi phụ thân nhưng thật ra gặp qua vài lần mặt, hồi Bắc Kinh thay ta hướng phụ thân ngươi vấn an.”

Gặp Dương Kỳ Phu nói như vậy, Uông Chính Cần càng phát ra cảm thấy trên mặt có vinh quang, ở mặt ngoài cũng rất khiêm tốn nói:“Cảm ơn Dương tiên sinh, hôm khác có rảnh đến Bắc Kinh ngoạn, chúng ta nhất định thịnh tình chiêu đãi.”

“Ha ha, hảo, hảo, các ngươi đi chơi đi!” Dương Kỳ Phu cười nói.

Uông Chính Cần cùng Lâm Chí Tài gặp Dương Kỳ Phu lên tiếng, thế này mới xoay người tiếp tục chạy lên lầu.

“Nghe nói Uông gia hiện tại phát triển không sai.” Uông Chính Cần cùng Lâm Chí Tài đi rồi, Dương Kỳ Phu có chút suy nghĩ nói.

“Đúng vậy, Hong Kong trở về sau, đại lục bên kia đối Hong Kong ảnh hưởng càng lúc càng lớn, cho nên ta cảm thấy có tất yếu tăng mạnh cùng Bắc Kinh bên kia hợp tác. Uông gia ở chính thương hai giới phát triển thế cũng không sai, hẳn là cái không sai hợp tác đồng bọn.” Trình Thủ Dương nói.

“Của ngươi buôn bán khứu giác cùng chính trị khứu giác đều thực sâu sắc, điểm ấy ta thực yên tâm, Uông Thiên Tường người này ta cũng gặp qua, là nam nhân có năng lực, có thể thích hợp hợp tác, bất quá đại lục bên kia tình huống so với chúng ta bên này phức tạp rất nhiều, ngươi không cần cuốn vào quá sâu, miễn cho nê chân hãm sâu.” Dương Kỳ Phu vỗ vỗ Trình Thủ Dương bả vai lời nói thấm thía nói.

“Ta hiểu được.” Trình Thủ Dương gật gật đầu.

Hai người chính nói trong lúc đó, một vị xinh đẹp nữ tử chính giúp đỡ mặt khác một vị nữ tử thoạt nhìn tựa hồ không thắng rượu lực hướng trên lầu đi.

Này hai vị nữ tử không phải người khác, phù nhân đúng là Dương Tiếu Mai, nhìn như không thắng rượu lực còn lại là Trương Doanh Doanh.

Yểu điệu thục nữ quân tử hảo cầu, tuy rằng nói Dương

Kỳ Phu nay đã muốn hồi tâm, nhưng thân là nam nhân nhìn đến mỹ nữ tổng còn là khó tránh khỏi thói quen tính nhiều xem liếc mắt một cái.

“Vị kia chính là gần nhất tân toát ra đến Dương Tiếu Mai sao? Quả nhiên không sai.” Dương Kỳ Phu nhìn Dương Tiếu Mai bị tố thân ngư vĩ lễ phục dạ hội bao vây lấy, có vẻ phá lệ thướt tha nhiều vẻ dáng người thấp giọng nói.

Hiển nhiên thân là anh hoàng giải trí phía sau màn lão bản, Dương Kỳ Phu đối ảnh thị vòng còn là thực chú ý.

“Đúng, chính là nàng, thanh danh còn có vẻ sạch sẽ. Dương ca, muốn hay không ta an bài một chút?” Gặp Dương Kỳ Phu tựa hồ đối Dương Tiếu Mai có điểm hứng thú, Trình Thủ Dương lập tức hiến ân cần nói.

“Nhanh như vậy liền đã quên ta nói rồi lời nói sao?” Dương Kỳ Phu nghe vậy trừng mắt nói.

“Không, không, nào dám a! Đều là người trong vòng, ngươi tình ta nguyện, chỉ cần Dương ca cảm thấy hứng thú, kỳ thật cũng không cái gì……” Trình Thủ Dương cười theo nói.

“Còn là tính, nửa đời trước đã muốn phong lưu khoái hoạt đủ, đến này mấy tuổi có thể gặp được Khâu Sở Thiến tốt như vậy nữ tử, ta cũng có thể thỏa mãn.” Dương Kỳ Phu bị Trình Thủ Dương nói được có điểm tâm động, bất quá cuối cùng còn là khoát tay nói.

“Xem ra Dương ca lần này là động thiệt tình, ngay cả như vậy gợi cảm xinh đẹp nữ hài tử đều dao động không được ngươi.” Trình Thủ Dương nói.

Dương Kỳ Phu cười cười, sau đó chỉ vào Trình Thủ Dương nói:“Nếu nàng thanh danh có vẻ sạch sẽ, ngươi cũng không cho động kia phân tâm tư.”

“Đã biết, Dương ca.” Trình Thủ Dương cười khổ gật gật đầu.

Hai người khi nói chuyện, Dương Tiếu Mai đã muốn giúp đỡ Trương Doanh Doanh lên lầu ba cùng tiến một cái bố trí thực xa hoa phòng.

“Doanh Doanh ngươi nghỉ ngơi một chút, ta trước đi xuống.” Vào phòng, Dương Tiếu Mai nói.

“Cảm ơn ngươi Tiếu Mai.” Trương Doanh Doanh trong mắt lóe ra một tia do dự ánh mắt, nhưng làm nàng nhớ tới phía trước Uông thiếu ở nàng bên tai nói lời nói khi, trong mắt do dự rất nhanh liền chuyển thành âm ngoan, lôi kéo xoay người chuẩn bị rời đi Dương Tiếu Mai tay nói:“Dưới lầu ầm ầm, ngươi cùng ta ở trong này ngồi một chút đi.”

“Không được, ngươi hảo hảo nghỉ ngơi một chút đi, ta còn có bằng hữu đang đợi ta, ta chuẩn bị đi trở về.” Dương Tiếu Mai nói.

“Để làm chi? Liền cùng ta một chút, uống một chén trà, tán gẫu vài câu đều không được sao? Có phải hay không hiện tại danh khí lớn, sẽ không bán người ta này mặt mũi.” Trương Doanh Doanh mặt lộ vẻ bất mãn nói.

“Không phải a Doanh Doanh, được rồi, ta đây liền cùng ngươi trong chốc lát.” Dương Tiếu Mai gặp Trương Doanh Doanh nói như vậy, đành phải bất đắc dĩ gật đầu nói.

“Như vậy mới là hảo tỷ muội thôi, ta cho ngươi phao chén trà.” Trương Doanh Doanh gặp Dương Tiếu Mai đáp ứng xuống dưới, trong mắt lóe ra một chút gian kế thực hiện được sắc mặt vui mừng, vốn là có điểm không thắng rượu lực nàng thế nhưng giống như lập tức khôi

phục tinh thần, cướp giúp hai người các phao chén trà.

Chính là cấp Dương Tiếu Mai kia chén nước trà nàng lại lặng yên thả chút màu trắng bột phấn đi vào, đó là một loại mê huyễn dược, có thể gây tê hỗn loạn người đầu óc thần kinh một loại dược.

Dương Tiếu Mai đương nhiên không biết Trương Doanh Doanh ở nước trà hạ dược, nàng lo lắng Hạ Vân Kiệt ở loại địa phương này ở lâu hội nhàm chán phiền muộn, một bên cùng Trương Doanh Doanh không yên lòng trò chuyện, một bên rất nhanh uống nước trà, tưởng sớm điểm uống xong sớm điểm chạy lấy người.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 456 : Tâm sinh cảnh triệu [thứ hai canh]

Chính là trò chuyện trò chuyện, Dương Tiếu Mai cảm giác chính mình thân mình tựa hồ trở nên có điểm khô nóng đứng lên, tư tưởng bắt đầu trở nên thực hỗn loạn.

Dù sao cũng là ở giải trí vòng hỗn, Dương Tiếu Mai lập tức ý thức được một tia không tầm thường, nhớ tới thân chạy lấy người lại phát hiện thân mình tựa hồ trở nên mềm mại vô lực.

“Đừng nóng vội đi nha, còn có người muốn gặp ngươi đâu!” Trương Doanh Doanh cười tủm tỉm kéo Dương Tiếu Mai một chút, Dương Tiếu Mai liền một cái đứng thẳng không xong lại lần nữa ngồi trở lại vị trí.

“Trương Doanh Doanh ngươi là không phải ở nước trà thả cái gì vậy?” Dương Tiếu Mai lúc này thế nào còn không biết Trương Doanh Doanh sử ý xấu mắt, không khỏi vừa vội vừa tức nói.

“Nói bừa cái gì nha? Ta như thế nào hội làm chuyện loại này tình đâu! Không tin ngươi hỏi Uông thiếu cùng Lâm thiếu!” Nói xong Trương Doanh Doanh vỗ vỗ tay.

Trương Doanh Doanh vỗ tay một cái, phòng ngủ bên trong đi ra hai nam nhân, đúng là sớm đã tránh ở phòng ngủ chờ Uông Chính Cần cùng Lâm Chí Tài.

“Ngươi! Các ngươi!” Dương Tiếu Mai gặp Uông Chính Cần cùng Lâm Chí Tài theo phòng ngủ đi ra, thế nào còn không biết là chuyện gì xảy ra, không khỏi tức giận đến sắc mặt đều biến xanh, người sớm đã cố gắng đứng lên muốn ra bên ngoài hướng.

“Tiếu Mai, ngươi đây là muốn hướng chạy đi đâu nha?”

Uông Chính Cần lại vẻ mặt cười xấu xa đưa tay cánh tay duỗi ra, nói.

“Cút ngay! Bằng không ta kêu người!” Dương Tiếu Mai lúc này đã muốn sẽ lo lắng, thân thủ phải đi đẩy Uông Chính Cần.

Chính là này đẩy không đem Uông Chính Cần cấp đẩy ngã, ngược lại chính mình lui ra phía sau vài bước, đặt mông hướng mặt đất ngồi.

“Ti!” một tiếng, khỏa nhanh hai chân ngư vĩ làn váy không chịu nổi Dương Tiếu Mai ngã ngồi khi hai chân trên diện rộng độ động tác bị xé vỡ, lộ ra hai điều tuyết trắng oánh nhuận đùi đẹp.

Đùi đẹp ở xé rách làn váy che lấp hạ, như ẩn như hiện, hơn nữa ngã ngồi khi thân mình hiển lộ ra đến khoa trương đường cong, đem Uông Chính Cần cùng Lâm Chí Tài nhìn xem hai mắt lập tức mạnh sáng đứng lên, máu nhanh hơn lưu động.

“Ngươi kêu a, đừng quên nơi này là Hong Kong cao nhất cấp hội sở, ngươi cảm thấy nơi này cách âm hiệu quả hội giống đại lục khách sạn giống nhau sao? Ngươi cho là dưới lầu như vậy sảo, có thể nghe được của ngươi tiếng kêu sao?” Uông Chính Cần một bên vẻ mặt cười dâm đãng, một bên đi bước một hướng Dương Tiếu Mai tới gần. Mà Dương Tiếu Mai thấy hắn tới gần, tắc hai chân trên mặt đất đặng, đi bước một sau này na lui, kia động tác cũng là càng phát ra kích phát người thú tính.

“Ta như thế nào cảm giác như là ở đóng phim a!” Lâm Chí Tài nhìn hai người cười dâm đãng nói.

“Nhân sinh vốn chính là một hồi điện ảnh!” Uông Chính Cần nói xong ngồi xổm xuống thân mình, bởi vì này khi

Dương Tiếu Mai lui phía sau lưng đã muốn đỉnh đến sô pha bối, rốt cuộc không địa phương thối lui, hơn nữa lúc này của nàng ý thức cũng trở nên càng thêm hỗn loạn, thân thể cũng càng phát ra mềm mại vô lực, chỉ biết là hiện tại tình thế thực không ổn.

“Hơn nữa ta thích nhất chính là loại này màn ảnh!” Ngồi xổm xuống thân mình Uông Chính Cần vẻ mặt cười dâm đãng thân thủ cầm lấy vốn đã kinh vỡ ra ngư vĩ làn váy, hai tay mạnh hướng hai bên nhất xả,“Ti!” một tiếng, làn váy nhất thời từ dưới mặt vẫn xé mở đến đại bắp đùi, hai điều hoàn mỹ mượt mà chân dài nhất thời hiện ra ở Uông Chính Cần dưới mắt.

Uông Chính Cần hai mắt tham lam nhìn dưới mắt kia hoàn mỹ chân dài, vươn suy nghĩ sờ chúng nó tay thế nhưng nhịn không được có điểm run run đứng lên.

“Van cầu ngươi, van cầu ngươi, không cần, buông tha ta đi!” Dương Tiếu Mai gặp Uông Chính Cần thân thủ lại đây, một bên tận khả năng đem hai chân lui đứng lên, rời xa kia chích ma thủ, một bên chảy lệ cầu xin nói.

Gặp Dương Tiếu Mai uống mê huyễn dược, hơn nữa đến lúc này còn không chịu đi vào khuôn khổ, còn cầu xin chính mình buông tha nàng, nhớ tới chính mình ở trên người nàng hoa tâm huyết, nhớ tới Quách Thành Lâm tối hôm qua mật báo khi nói lời nói, Uông Chính Cần đột nhiên có loại nổi trận lôi đình cảm giác, nâng lên tay “Ba!” một tiếng mạnh đánh Dương Tiếu Mai một bàn tay, cắn răng nói:“Tiện nhân! Thiếu cấp lão tử trang thanh thuần! Cho người khác làm là có thể cấp lão tử làm lại không được sao? Con mẹ nó uổng phí lão tử còn vẫn đối với ngươi thật cẩn thận, ta thao!”

“Uông thiếu ôn nhu điểm! Đừng đem mặt cấp đánh sưng lên! Đánh sưng lên đã có thể không đẹp, muốn đánh liền đánh đòn, mông sưng lên đủ kích thích!” Lâm Chí Tài ở

bên cạnh một bên xem diễn một bên vẻ mặt dâm đãng cười nói.

“Lâm thiếu, ngươi thật là xấu!” Trương Doanh Doanh đi đến Lâm Chí Tài bên cạnh, nhìn Dương Tiếu Mai bị đánh mặt, trong lòng tuy rằng cũng có chút không đành lòng nhưng càng nhiều cũng là thống khoái.

“Ta tái phá hư, có thể có ngươi phá hư sao?” Lâm Chí Tài vẻ mặt cười xấu xa đem bàn tay tiến Trương Doanh Doanh kia trung môn đại khai lễ phục dạ hội, lập tức bắt được kia một đôi thịt cầu, mà lúc này Uông Chính Cần cũng cười dâm đãng lại bắt tay hướng Dương Tiếu Mai đùi đẹp thân đi……

Từ đã xảy ra Đỗ Hải quỳnh bị ức hiếp sự tình sau, Hạ Vân Kiệt sẽ thấy cũng không có tiến đại sảnh. Hắn càng thích một mình một người đứng ở bên ngoài thổi gió núi, lẳng lặng thưởng thức cảnh đêm.

Hắn có một loại rất kỳ quái cảm giác, cảm giác chính mình tựa hồ đặt mình trong cuồn cuộn hồng trần, phồn hoa đô thị bên trong, lại hình như là cái hoàn toàn đặt mình trong ở ngoài những người đứng xem.

Di động tiếng chuông đem Hạ Vân Kiệt kéo trong hiện thực, vừa thấy điện thoại là Đỗ Hải quỳnh đánh tới, Hạ Vân Kiệt không khỏi hoảng sợ, theo bản năng hướng chung quanh nhìn nhìn.

Cũng may không thấy được Đỗ Hải quỳnh thân ảnh, Hạ Vân Kiệt thế này mới tiếp nổi lên điện thoại, cười nói:“Đỗ đại mỹ nữ, này khuya khoắt gọi điện thoại lại đây để làm chi? Đừng nói cho ta là bởi vì tưởng ta ngủ không được.”

“Thiết, thiếu trang điểm! Di, không đúng, một đoạn thời gian không thấy ngươi như thế nào đột nhiên trở nên nói

năng ngọt xớt. Có phải hay không Trầm Lệ Đề không ở bên cạnh ngươi, ngươi cùng này khác nữ nhân học xấu! Thành thật công đạo, ngươi hiện tại ở nơi nào? Ta như thế nào nghe được có âm nhạc thanh âm, có phải hay không còn tại bên ngoài lêu lổng?" Đỗ Hải quỳnh nghe được quen thuộc thanh âm đầu tiên là một trận khinh thường, tiếp theo lại lập tức nghi ngờ nói.

Bị Đỗ Hải quỳnh nhất nghi ngờ, Hạ Vân Kiệt thế này mới đột nhiên ý thức lại đây chính mình còn không có theo vừa rồi kia Hạ tiên sinh nhân vật chuyển hoán lại đây, thế nhưng còn tiếp tục không nhẹ không nặng trêu chọc Đỗ Hải quỳnh, không khỏi một trận chột dạ, vội vàng thi triển điểm pháp lực che chắn bên ngoài thanh âm, sau đó cười nói:"Đừng như vậy mẫn cảm, chẳng lẽ chỉ cho ngươi cùng Trầm Lệ Đề đùa giỡn ta, sẽ không chuẩn ta ngẫu nhiên phản kích một chút sao? Ta hiện tại ở nhà a, vừa rồi là trong máy tính âm nhạc thanh âm."

"Da, ba ngày không đánh đều thượng phòng yết ngõa ! Xem ra chờ Trầm Lệ Đề sau khi trở về, muốn kêu nàng hảo hảo quản giáo ngươi mới được!" Đỗ Hải quỳnh vừa nghe thanh âm lập tức cao lên.

"Tốt lắm, tốt lắm, nói đứng đắn, ngươi phía sau gọi điện thoại lại đây đến tột cùng có chuyện gì? Đừng nói thật sự là ngủ không được, tưởng theo ta phao điện thoại cháo." Hạ Vân Kiệt không dám tiếp tục cùng Đỗ Hải quỳnh đấu đi xuống, nữ nhân này miệng so với Trầm Lệ Đề khả lợi hại hơn.

"Tính ngươi còn có điểm tự mình hiểu lấy." Đỗ Hải quỳnh vừa lòng nói một câu, sau đó nói:"Nói cho ngươi một kiện rất kỳ quái sự tình, ta hôm nay thế nhưng đụng phải một vị nam nhân với ngươi rất giống, của ta ý tứ cũng không phải nói tướng mạo giống, mà là chỉ cử chỉ khí chất, dáng người bóng dáng, dù sao trừ bỏ tướng mạo, cái gì đều giống ngươi, nga, còn có miệng không

có ngươi thành thật!”

Gặp Đỗ Hải quỳnh gọi điện thoại lại đây dĩ nhiên là cố ý cùng chính mình giảng chuyện này, Hạ Vân Kiệt không khỏi cảm thấy một trận buồn cười, nhịn không được lại trêu chọc nói:“Có câu kêu ngày có chút suy nghĩ đêm có điều mộng, ngươi sẽ không là nghĩ ta đi! Nhìn đến nam nhân đều hội liên tưởng đến ta!”

“Phi! Phi! Ngươi phải chết a! Miệng chó phun không ra ngà voi. Liền ngươi kia tiểu bạch kiểm dạng, cũng chỉ có Trầm Lệ Đề mới có thể đem ngươi làm bảo xem!” Đỗ Hải quỳnh lập tức đỏ mặt không phục nói, trong lòng cũng là lộp bộp một chút, bởi vì phía trước nàng quả thật có như vậy hoài nghi quá, bằng không nàng như thế nào sẽ đem hai cái tướng mạo hoàn toàn bất đồng, thậm chí thân phận kém cực kì cách xa nam nhân liên tưởng đến cùng nhau đâu?

Làm Đỗ Hải quỳnh trong lòng lộp bộp một chút khi, Hạ Vân Kiệt tâm cũng lộp bộp một chút, nổi bật báo động!

“Tốt lắm, tốt lắm, không với ngươi xả, đã muộn, ta thực mệt nhọc, ngày mai còn muốn đi làm đâu.” Bởi vì trong lòng nổi bật báo động, Hạ Vân Kiệt nhất thời không có cùng Đỗ Hải quỳnh tiếp tục xả đi xuống tâm tình, lập tức cố ý ngáp một cái, nói xong liền trực tiếp treo điện thoại.

“Cái gì? Cùng cô nãi nãi gọi điện thế nhưng còn ngáp! Còn nói mệt nhọc! Còn trực tiếp quải ta điện thoại! Hạ Vân Kiệt ngươi chờ coi, chờ cô nãi nãi giết đến Giang Châu thị, phi đem ngươi mê thần hồn điên đảo không thể! Cô nãi nãi nhưng là ngay cả Trình Thủ Dương cũng có thể mê đảo nữ nhân, thật sự là tức chết ta, tức chết ta !” Hạ Vân Kiệt không hề dấu hiệu đột nhiên quải điện thoại, tức giận đến điện thoại mặt khác một đầu dù có hứng thú cùng hắn nói chuyện phiếm Đỗ Hải quỳnh thiếu chút nữa không đem di động cấp ném.

Hạ Vân Kiệt đương nhiên không biết chính mình trực tiếp quải điện thoại, nhạ Đỗ Hải quỳnh thiếu chút nữa không trực tiếp bay đến Giang Châu thị tìm hắn phiền toái, hắn nhất quải điện thoại thần thức ý niệm liền lập tức thả đi ra ngoài, phát hiện một lát sau Dương Tiếu Mai hơi thở thế nhưng không ở đại sảnh mà là ở trên lầu, mày hơi hơi cau, đi nhanh hướng trong đi đến.

Vào đại sảnh, Hạ Vân Kiệt một bước cũng chưa đình lập tức chạy lên lầu, hắn tổng ẩn ẩn cảm giác có điểm không thích hợp, bất quá hắn trời sanh tính tương đối mà nói còn là có vẻ thiện lương chất phác, thật không ngờ tại đây loại trường hợp sẽ có người dám đối với Dương Tiếu Mai hạ dược cũng chuẩn bị mạnh mẽ chiếm lấy, hơn nữa xuất phát từ đối Dương Tiếu Mai riêng tư tôn trọng, hắn chính là thả ra thần thức tra xét Dương Tiếu Mai vị trí, mà không có tụ tập công lực bên tai đi nghe nàng cùng người khác nói chuyện, nếu không Hạ Vân Kiệt hiện tại sẽ không là đi, mà là trực tiếp bay lên đi.

Làm Hạ Vân Kiệt trải qua lầu hai khi, đang theo những người khác nói chuyện phiếm Dương Kỳ Phu thân mình không khỏi chấn một chút, ít giả suy tư liền cùng bên người nói tiếng thật có lỗi, sau đó vội vàng cũng đi theo hướng trên lầu đi.

Lấy người từng trải sâu sắc trực giác, Dương Kỳ Phu cũng sẽ không cho rằng Hạ Vân Kiệt hội vô duyên vô cớ hướng trên lầu đi.

Đêm nay khách thật nhiều, lầu trên lầu dưới khi có người lên xuống, ở lầu hai đại sảnh gặp nhau đều là Hong Kong thượng tầng xã hội một ít đại nhân vật, bọn họ là sẽ không cố ý đi lưu ý một người trẻ tuổi, đương nhiên cũng sẽ không nghĩ đến Dương Kỳ Phu đột nhiên rời đi là vì một vị vừa rồi vội vàng trải qua thang lầu

người trẻ tuổi. Chỉ có Trình Thủ Dương ngoại lệ.

Trình Thủ Dương cho tới bây giờ cũng không rõ ràng Hạ Vân Kiệt thân phận, nhưng hắn lại biết chính mình phía trước đã trúng một cước chính là vì vậy tuổi trẻ duyên cớ, cho nên thấy hắn hướng trên lầu đi, lại thấy Dương Kỳ Phu vội vàng gián đoạn nói chuyện đi theo đi lên, hắn cơ hồ cũng không nghĩ nhiều cũng nhanh chóng gián đoạn theo tới tân nói chuyện, bước nhanh đuổi theo Dương Kỳ Phu, nói:“Dương ca, có phải hay không đã xảy ra sự tình gì?”

“Không rõ ràng lắm, đi lên nhìn xem đi, đợi lát nữa ngươi đừng lắm miệng.” Dương Kỳ Phu một bên hướng trên lầu đi, một bên mặt mang nghi hoặc lắc đầu nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 457 : Ngươi cùng bọn họ đều phải chết [đệ tam canh]

“A, không cần!” Tuy rằng Hạ Vân Kiệt không có cố ý thi triển pháp lực lắng nghe, nhưng hắn nhĩ lực dù sao không giống thường nhân, đến lầu ba sau, chẳng sợ nhà này hội sở kiến trúc cách âm tốt nữa, Hạ Vân Kiệt còn là lập tức nghe được Dương Tiếu Mai mang theo khóc nức nở tiếng kêu.

Nghe thế thanh âm, Hạ Vân Kiệt trong mắt nhất thời sát khí phụt ra, chân nhất mại, người đã muốn đến lầu ba tối bên trong một gian phòng trước cửa, sau đó không có gì chần chờ, Hạ Vân Kiệt liền một cước đá văng cửa.

Cửa nhất đá văng, Hạ Vân Kiệt thấy được làm cho hắn tức sùi bọt mép một màn.

Dương Tiếu Mai chính ôm hai chân, lưng đỉnh sô pha, trên mặt tràn đầy nước mắt, mà một nam tử chính vẻ mặt cười dâm đãng ngồi xổm mặt đất bắt tay thân hướng ý đồ tránh né đùi đẹp, mặt khác một đôi nam nữ tắc đứng ở một bên làm không chịu nổi động tác, một bên mang theo xem diễn ánh mắt quan khán.

Bất quá làm Hạ Vân Kiệt một cước đá văng cửa phòng khi, Uông Chính Cần vươn tay đứng ở giữa không trung, kinh ngạc quay đầu cửa trước khẩu nhìn lại, kia đối nam nữ cũng chính là Trương Doanh Doanh cùng Lâm Chí Tài cũng đình chỉ không chịu nổi động tác, đồng dạng vẻ mặt kinh ngạc cửa trước khẩu nhìn lại.

Chỉ có Dương Tiếu Mai nhìn đến Hạ Vân Kiệt xuất hiện, vẻ mặt mang lệ một tiếng kinh hỉ, cũng không biết làm sao đến khí lực, thế nhưng theo mặt đất mạnh đi lên, một tiếng thét kinh hãi “Kiệt ca!”, sau đó bổ nhào vào Hạ Vân Kiệt trong lòng.

Ôm trong lòng ôn nhuyễn, Hạ Vân Kiệt tâm đều phải nát, vội vàng đau lòng ôm chặt nàng hỏi:“Tiếu Mai, ngươi thế nào?”

“Oa! Ta không sao, ta, ta còn nghĩ đến về sau rốt cuộc không mặt mũi gặp ngươi !” Ôm Hạ Vân Kiệt, Dương Tiếu Mai đột nhiên oa lên tiếng khóc lên, nước mắt trong nháy mắt liền ướt đẫm Hạ Vân Kiệt trong ngực.

“Đừng khóc, đừng khóc đều là ta không tốt, ta không nên một người ở bên ngoài trúng gió, ta hẳn là cùng ngươi.” Dương Tiếu Mai trong lời nói nghe được Hạ Vân Kiệt tự trách phải chết, hận không thể nâng tay đánh chính mình vàicái tát.

“Anh hùng cứu mỹ nhân, tình chàng ý thiếp, hảo cảm nhân a! Thật sự cùng diễn điện ảnh giống nhau a!” Làm Hạ Vân Kiệt ôm Dương Tiếu Mai đau lòng sát trên mặt nàng nước mắt khi, Lâm Chí Tài đã muốn vỗ tay vẻ mặt trào phúng nói, thế nhưng chút không có cảm thấy kinh hoảng thậm chí cảm thấy thẹn.

“Mẹ nó, tiện nhân, tối hôm qua với ngươi cùng một chỗ chính là này tiểu bạch kiểm sao? Tới vừa lúc, cũng đỡ phải lão tử sau lại đi tìm.” Uông Chính Cần nhưng không có Lâm Chí Tài này phân hảo tâm tình, theo mặt đất đứng lên, sắc mặt cực kì khó coi, mắt thấu khắc cốt cừu hận ánh mắt, nói.

“Bọn họ cho ngươi hạ dược ?” Hạ Vân Kiệt căn bản không có để ý tới Uông Chính Cần bọn họ, mà là đưa tay nhẹ nhàng xoa Dương Tiếu Mai phía sau lưng, đau lòng hỏi. Một tia vu lực tiến vào Dương Tiếu Mai thể nội, trong nháy mắt Dương Tiếu Mai cái trán liền toát ra một tầng tế hãn, kia tế hãn thật sự là tiến vào nàng thể nội mê huyễn dược.

“Ân, là Trương Doanh Doanh hạ.” Dược nhất bị buộc đi ra, Dương Tiếu Mai liền dần dần khôi phục thể lực cùng thần trí, ôm lấy Hạ Vân Kiệt lấy tay chỉ vào Trương Doanh Doanh nói.

“Không có việc gì ! Kế tiếp sự tình đều làm cho ta xử lý đi!” Hạ Vân Kiệt lại nhẹ nhàng lau lau rồi hạ Dương Tiếu Mai khóe mắt nước mắt, sau đó ngẩng đầu hướng Trương Doanh Doanh ba người nhìn lại.

Khi hắn ngẩng đầu khi, hắn kia đối đêm tối bàn con ngươi đen trung rốt cuộc không có ôn nhu mà là băng hàn sát ý.

“Không liên quan chuyện của ta, là, là Uông thiếu bọn họ muốn ta hạ dược.” Không biết vì cái gì, làm Trương Doanh Doanh ánh mắt nhất đụng tới Hạ Vân Kiệt ánh mắt, liền nhịn không được cảm thấy một trận hết hồn, miệng cũng không chịu khống chế bật thốt lên nói.

“Đã muộn, ngươi cùng bọn họ đều phải chết!” Hạ Vân Kiệt thanh âm vô cùng lạnh như băng nói.

Nghe được Hạ Vân Kiệt vì chính mình tức giận lạnh như băng thanh âm, Dương Tiếu Mai vừa cảm thấy hạnh phúc lại cảm thấy một cỗ hàn khí từ sau lưng lặng yên bốc lên.

Nàng biết Hạ Vân Kiệt nói không phải chê cười, hắn thật sự hội làm như vậy, hắn cũng tựa hồ có năng lực làm như vậy, tuy rằng Uông thiếu lai lịch không nhỏ, tuy rằng Lâm Chí Tài là Trình Thủ Dương con nuôi, tuy rằng Trương Doanh Doanh là cái đang hồng ngôi sao.

Nhưng Uông thiếu cùng Lâm Chí Tài cũng không như vậy cho rằng, hai người nghe vậy nhịn không được cho nhau liếc nhau, sau đó cười ha ha lên, nói:“Tiểu tử, ngươi cho là ngươi là ai? Ngươi con mẹ nó bất quá

chính là cái……”

“Ba! Ba!” Hai trong lời nói còn chưa nói xong, Hạ Vân Kiệt đã muốn dương tay hai cái bàn tay tát đi qua.

Tuy rằng không có đánh tính cứ như vậy hai cái bàn tay đem hai người cấp trực tiếp chụp chết, nhưng nén giận dưới, Hạ Vân Kiệt tay kính nhưng cũng không nhỏ, nhất thời đem hai người đánh cho trực tiếp trên mặt đất liên tục đánh hai cái chuyển, răng nanh hàm chứa máu tươi trực tiếp hướng tán đạn giống nhau theo trong miệng phun tới, chờ bọn hắn dừng lại sau, miệng cùng nửa bên mặt đã muốn thũng cùng đầu heo tam giống nhau, đem Trương Doanh Doanh nhìn xem tròng mắt đều thiếu chút nữa bính đi ra, thân thể mềm mại nhịn không được lạnh run đứng lên.

“Dừng tay! Sao lại thế này?” Bất quá Hạ Vân Kiệt lại còn một chút cũng không hết giận, chờ bọn hắn dừng lại sau lại dương tay chuẩn bị tát đi qua khi, Trình Thủ Dương cùng Dương Kỳ Phu rốt cục đuổi tới. Trình Thủ Dương đối Lâm Chí Tài vị này con nuôi coi như là có vẻ coi trọng, mà Uông Chính Cần còn lại là hắn cùng Bắc Kinh Uông gia hợp tác cầu, cho nên hắn vừa vào cửa, gặp hai người bị đánh thành này phó bộ dáng, cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền chỉ vào Hạ Vân Kiệt quát.

Gặp Trình Thủ Dương thế nhưng chỉ vào Hạ Vân Kiệt rống, Dương Kỳ Phu sợ tới mức sắc mặt đều trở nên có chút tái nhợt, vừa muốn quát bảo ngưng lại, còn không đợi hắn tới kịp mở miệng, sớm đã xem Trình Thủ Dương không vừa mắt Hạ Vân Kiệt giơ lên tay ngược lại trực tiếp đối với Trình Thủ Dương mặt tát đi qua:“Ngậm lại của ngươi thối miệng!”

“Ba!” một tiếng, này một bàn tay tuy rằng lực đạo so với vừa rồi kia hai bàn tay nhẹ một ít, nhưng cũng đánh cho Trình Thủ Dương răng nanh rớt một cái, máu tươi theo

khóe miệng chảy xuống dưới.

Phòng nhất thời trở nên tử bình thường yên tĩnh, Uông Chính Cần, Lâm Chí Tài, Trương Doanh Doanh còn có Dương Tiếu Mai đều vẻ mặt không dám tin nhìn Trình Thủ Dương, nhìn khóe miệng hắn chậm rãi chảy xuống đến kia đỏ tươi huyết, bọn họ như thế nào cũng vô pháp tin tưởng ánh mắt nhìn đến này một màn.

Ở Hong Kong thế nhưng có người dám như thế trực tiếp tát Trình Thủ Dương cái tát, nhưng lại là trước mặt nhiều người như vậy mặt, nhưng lại là một vị người trẻ tuổi!

Dương Kỳ Phu tựa hồ cũng bị dọa choáng váng, bất quá hắn dọa ngốc ánh mắt cũng không phải chăm chú vào Trình Thủ Dương trên người, mà là chăm chú vào Dương Tiếu Mai trên người.

Kia bị xé vỡ làn váy, kia trắng noãn trên mặt nước mắt, còn có đối bằng hữu hướng đến tao nhã, tựa như cái nhà bên đại nam hài giống nhau Kiệt ca kia đột nhiên bùng nổ nỗ khí, Dương Kỳ Phu này người từng trải cho dù dùng đầu ngón chân tưởng cũng có thể đoán ra là chuyện gì xảy ra.

Nhất thời, Dương Kỳ Phu trong đầu lại hiện lên Tam Giác Vàng trùm thuốc phiện căn cứ phát sinh làm cho người ta sợ hãi một màn. Kia mấy trăm người huyền phù ở giữa không trung, sau đó đột nhiên gian tựa như hạ mưa đá giống nhau ào ào theo thiên thượng đến rơi xuống, huyết nhục vẩy ra, ngã thành bánh thịt! Mà này một màn phát sinh phía trước, chính là bởi vì Kiệt ca hai vị nữ nhân bị khi nhục!

Chỉ sợ tối dự kiến không đến sẽ phát sinh loại chuyện này còn là Trình Thủ Dương chính mình, hắn đầu tiên là sửng sốt trong chốc lát, sau đó oán hận lau hạ khóe miệng máu tươi, đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm Hạ

Vân Kiệt, cắn răng nói:“Tiểu tử, ngươi con mẹ nó cũng dám đánh ta, ngươi có biết hay không……”

“Biết cá gì biết, ngươi con mẹ nó tính cái gì vậy? Ngươi con mẹ nó cái gì cũng không là, ngươi con mẹ nó cũng chỉ là cái tiểu hỗn……” Trình Thủ Dương trong lời nói còn chưa nói xong, Dương Kỳ Phu đột nhiên như là điên rồi một chút đối với Trình Thủ Dương chính là một cước đem hắn gạt ngã trên mặt đất, sau đó một bên mắng một bên gần như bệnh tâm thần đối với hắn mãnh đạp, như vậy dĩ nhiên là muốn đem hắn hướng tử đánh!

Nhìn Dương Kỳ Phu giống giống như điên rồi giống nhau, đừng nói Uông Chính Cần đám người hoàn toàn xem mắt choáng váng, thân là đương sự Trình Thủ Dương lại hoàn toàn mộng rớt, ôm đầu, liên tục kêu lên:“Đại ca, đại ca, tha mạng, ngươi làm cái gì vậy? Ngươi làm cái gì vậy?”

Dương Kỳ Phu lại như là căn bản không có nghe được Trình Thủ Dương lời nói bình thường, còn là đối với hắn một chút đá mạnh.

Này một màn liên tục thời gian thực đoản, nhưng ở Uông Chính Cần đám người trong mắt cũng là phá lệ dài lâu, dài lâu Trương Doanh Doanh rốt cục ngao không được, hét lên một tiếng, điên rồi giống nhau tựu vãng ngoại bào.

Chạy động khi, trước ngực một đôi thịt cầu đều giãy ra trung môn, ở trong không khí súy động, nhưng lúc này lại căn bản không có người đi chú ý kia một đôi làm cho nam nhân nhiệt huyết sôi trào no đủ thịt cầu. Uông Chính Cần, Lâm Chí Tài còn có Dương Tiếu Mai lúc này đều thật sâu rung động cho Dương Kỳ Phu điên cuồng hành động, còn có Trình Thủ Dương kia ôm đầu cuộn mình trên mặt đất thảm trạng.

Chỉ cần ở Hong Kong hỗn quá, lại có vài người chưa từng nghe qua Dương Kỳ Phu cùng Trình Thủ Dương đại danh? Lại có vài người không biết bọn họ tiền tài quyền thế? Hơn nữa Uông Chính Cần cùng Lâm Chí Tài thậm chí Dương Kỳ Phu cùng Trình Thủ Dương hai người quan hệ đều biết đến.

Nhưng hôm nay đâu? Một cái điên rồi giống như ở đá, một cái vô cùng thê thảm cuộn mình ! Mà hết thảy này là vì cái gì đâu? Uông Chính Cần cùng Lâm Chí Tài hai người không nghĩ ra. Dương Tiếu Mai nghĩ tới một ít, nhưng nàng còn là có chút không dám tin! Này đều là ở người thường trong mắt chân chính xa không thể thành, cao cao tại thượng đại phú hào, chẳng lẽ thực bởi vì Kiệt ca duyên cớ, Dương Kỳ Phu liền như vậy điên cuồng mà đánh Trình Thủ Dương?

Toàn bộ trong phòng, chỉ có Dương Kỳ Phu trong lòng biết rõ ràng, hắn không phải điên, hắn đây là ở cứu Trình Thủ Dương. Không ai so với hắn rõ ràng hơn Hạ Vân Kiệt chân chính tức giận khi khủng bố!

Hạ Vân Kiệt cũng biết Dương Kỳ Phu dụng tâm lương khổ, bất quá hắn không có quát bảo ngưng lại. Vừa đến Trình Thủ Dương vốn sẽ không là cái gì người tốt, thứ hai, hắn hiện tại tâm tình thật sự thật không tốt! Hạ Vân Kiệt duy nhất làm việc chính là ánh mắt hướng cửa nhìn thoáng qua, tiếp theo kia môn liền “Phanh!” một tiếng tự động đóng đứng lên.

Thét chói tai cửa trước khẩu chạy tới Trương Doanh Doanh thiếu chút nữa sẽ một đầu đụng phải đi lên, cũng may của nàng lý trí không có đánh mất, cuối cùng còn là đứng vững vàng cước bộ, sau đó vội vàng thân thủ đi lạp môn. Nhưng là mặc nàng như thế nào kéo, cửa cũng là không chút sứt mẻ. Cái loại cảm giác này không giống như là cửa bị khóa cứng, nếu là cửa bị khóa cứng, lạp động khi ít nhất còn có thể lay động, nhưng hiện tại lại

không chút sứt mẻ, huống hồ cửa cũng không khả năng sẽ bị khóa tử!

Trương Doanh Doanh kéo vài cái, Uông Chính Cần cùng Lâm Chí Tài còn không có ý thức được có vấn đề, nhưng làm Trương Doanh Doanh dùng sức lạp, thậm chí đến cuối cùng gần như bệnh tâm thần dùng chân đá cửa phòng khi, Uông Chính Cần cùng Lâm Chí Tài mới đột nhiên gian cả người run run một chút, một tia hàn khí theo lòng bàn chân nhắm thẳng thượng mạo, tựa hồ đột nhiên gian trong phòng không khí trở nên phi thường quỷ dị, âm trầm sâm làm cho bọn họ cảm thấy không hiểu sợ hãi.

“Được rồi lão Dương, tái đánh tiếp liền tàn phế !” Làm Uông Chính Cần cùng Lâm Chí Tài đột nhiên cảm thấy một trận không hiểu sợ hãi khi, một đạo tuổi trẻ mà không mang theo một tia cảm tình thanh âm ở trong phòng vang lên.

“Cảm ơn Kiệt ca!” Nghe thế nói thanh âm, Dương Kỳ Phu dừng lại chân, sau đó thở hổn hển tất cung tất kính về phía Hạ Vân Kiệt cúi đầu nói lời cảm tạ, trong lòng lại thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi. Hắn biết Trình Thủ Dương này mệnh xem như nhặt đã trở lại.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 458 : Sợ hãi [hôm nay hai canh]

Dương Kỳ Phu người nào? Kia nhưng là Hong Kong Hồng môn từng đại long đầu con trai, cho dù hiện tại hắn đã muốn tẩy bạch lên bờ, nhưng ở Hong Kong địa hạ thế lực như trước có không người khả lay động lực ảnh hưởng, khắp nơi lão đại nhìn thấy hắn cũng đều cung kính tiếng kêu Dương ca thậm chí Dương thúc. Cho dù không đề cập tới này thân phận, Dương Kỳ Phu ở Hong Kong kia cũng là phải tính đến đại phú hào!

Nhưng hiện tại đâu? Hiện tại Dương Kỳ Phu thế nhưng không chỉ có bởi vì trước mắt vị này người trẻ tuổi một câu đình chỉ đối Trình Thủ Dương hành hung, nhưng lại tất cung tất kính gọi hắn một tiếng Kiệt ca! Tĩnh! Tử bình thường yên tĩnh! Tiếp đến liên tiếp ồ ồ thở thanh, đừng nói Trương Doanh Doanh sớm đã sợ tới mức sắc mặt thảm không có chút máu, hai chân như nhũn ra ngã ngồi trên mặt đất, liền ngay cả bị đánh thảm Trình Thủ Dương lúc này cũng là câm như hến.

Hắn là biết người trẻ tuổi này rất đến đây, thực chịu Dương Kỳ Phu coi trọng, nhưng hắn cũng là nằm mơ cũng không nghĩ tới đến Dương Kỳ Phu như vậy địa vị, như vậy tuổi, thế nhưng còn có thể cung kính gọi hắn một tiếng ca.

Hạ Vân Kiệt không để ý đến Dương Kỳ Phu, mà là đem lạnh như băng ánh mắt lại dừng ở Uông Chính Cần cùng Lâm Chí Tài trên người.

Tại đây phía trước, Uông Chính Cần cùng Lâm Chí Tài đều nghĩ đến Hạ Vân Kiệt là cái phân không rõ ràng lắm tình thế người trẻ tuổi, thậm chí vì thế còn cười ha ha cười nhạo quá hắn, nhưng lúc này hai người nhất đụng tới Hạ Vân Kiệt kia lạnh như băng ánh mắt, lại giống

như đột nhiên gian bị độc xà cắn một ngụm dường như, tứ chi đều là lạnh lẽo lạnh.

Bọn họ không phải ngốc tử, tương phản đều là người thông minh! Bọn họ lại như thế nào hội không rõ người có thể làm cho Dương Kỳ Phu đều phải tất cung tất kính tiếng kêu ca, lại khởi là dễ chọc ?

“Thực xin lỗi Kiệt ca, hôm nay là chúng ta sai lầm rồi, ta trịnh trọng hướng ngài cùng Dương tiểu thư xin lỗi!” Tục ngữ nói kẻ thức thời trang tuấn kiệt, Uông Chính Cần cùng Lâm Chí Tài tuy rằng tự phụ kiêu ngạo, nhưng lúc này đối mặt Hạ Vân Kiệt kia lạnh như băng ánh mắt, bọn họ còn là rất nhanh liền cúi đầu, thật sâu loan hạ eo.

“Thực xin lỗi?” Hạ Vân Kiệt kia đối tối đen con ngươi chợt co rụt lại, bắn ra hai đạo sắc nhọn lạnh như băng ánh mắt, “Các ngươi nghĩ đến một câu thực xin lỗi có thể làm cho ta tha thứ các ngươi sao?”

“Bằng không ngươi muốn thế nào? Thật muốn giết chết chúng ta sao? Ta biết ngươi có thế để cho Dương tiên sinh như vậy tôn kính, khẳng định là có đến đây nhân vật. Nhưng ta cảm thấy cũng có tất yếu hướng ngươi giải thích một chút của ta thân phận.” Uông Chính Cần gặp chính mình xin lỗi căn bản không có tác dụng, cũng liền lười giả bộ tôn tử, thế nhưng lập tức thẳng thắn eo nói.

Gặp Uông Chính Cần nói như vậy, bản đều vẻ mặt tái nhợt hoảng sợ Lâm Chí Tài cùng Trương Doanh Doanh trong mắt đều toát ra một tia hy vọng, Trình Thủ Dương đồng dạng không ngoại lệ.

Bắc Kinh Uông gia, chân chính nước cộng hoà màu đỏ gia tộc! Tuy rằng cùng này đứng ở quyền lực cao nhất màu đỏ gia tộc, tỷ như Hạ Vân Kiệt bạn vong niên Hoàng lão tướng quân Hoàng gia kém khá xa, nhưng là

tuyệt đối là bình thường dân chúng chỉ có thể nhìn lên màu đỏ gia tộc!

Lâm Chí Tài bọn người biết Uông Chính Cần chính là đến từ này gia tộc!

“Ta họ Uông, ông nội của ta từng là nước cộng hoà khai quốc thiếu tướng! Ta đại bá phụ hiện tại nhậm Tây Lĩnh tỉnh quân khu tư lệnh, ta tam thúc hiện tại ở phát cải ủy nhiệm chức, cha ta hiện tại là quốc xí siêu năng tập đoàn chủ tịch, ta cô cô……” Uông Chính Cần càng nói càng chắc chắc, thậm chí trên mặt nhịn không được lộ ra kiêu ngạo đắc ý sắc, tựa hồ đã muốn nhận định Hạ Vân Kiệt tuyệt đối không dám đối hắn thế nào. Cuối cùng Uông Chính Cần rốt cục chỉ vào chính mình, nói:“Mà ta, còn lại là Uông gia đời thứ ba trung duy nhất nam đinh!”

Làm Uông Chính Cần cuối cùng chỉ vào chính mình giới thiệu khi, Lâm Chí Tài, Trương Doanh Doanh còn có Trình Thủ Dương trên mặt đều lộ ra một tia chờ mong, bọn họ tựa hồ đã muốn đã quên vừa rồi Dương Kỳ Phu điên cuồng, bọn họ đều nghĩ đến trước mắt vị này người trẻ tuổi phát hiện chính mình đụng tới cứng rắn tảng đá tình hình đặc biệt lúc ấy như thế nào xong việc.

Bởi vì chân chính màu đỏ gia tộc, trong gia tộc duy nhất cháu ruột nhân vật như vậy, giáo huấn một chút, đánh áp một phen có lẽ có điểm khả năng, nhưng muốn nói vì như vậy điểm sự tình muốn lấy mệnh đền tội, kia chỉ có thể là một loại chê cười!

Dương Tiếu Mai trước kia tuy rằng cũng biết Uông Chính Cần gia thế hiển hách, là cái hồng tam đại, nhưng nay nghe hắn thuộc như lòng bàn tay như vậy vừa báo, cũng là bị hoảng sợ!

Nàng là biết Hạ Vân Kiệt rất lợi hại, thậm chí vị kia ra vẻ

Italy Mafia giáo phụ cấp nhân vật Mario, Hong Kong trùm Dương Kỳ Phu đều phi thường tôn kính hắn, nhưng này thì thế nào? Đó là tại Ý cùng Hong Kong, mà Uông Chính Cần cũng là ở đại lục, hơn nữa gia thế hiển hách, trong triều trong quân đều có người ở làm quan! Chẳng lẽ Hạ Vân Kiệt còn có thể vận dụng Italy Mafia, vận dụng Hong Kong địa hạ thế lực đến đối phó hắn sao?

“Kiệt ca!” Dương Tiếu Mai trong lòng âm thầm thở dài một hơi, nhẹ nhàng kéo hạ Hạ Vân Kiệt tay, thấp giọng kêu một tiếng.

Nàng cũng không muốn cho Hạ Vân Kiệt khó xử, nàng lại càng không tưởng Hạ Vân Kiệt vì nàng mà nhạ tiếp theo thân phiền toái.

Gặp Dương Tiếu Mai mặt lộ vẻ bất đắc dĩ sắc lôi kéo Hạ Vân Kiệt tay, Uông Chính Cần eo cử càng thẳng một ít, đương nhiên phía sau hắn còn không tới cùng ngốc bức đến hướng trước mắt vị này người trẻ tuổi kêu gào. Hắn trong lòng còn là rất rõ ràng chính mình cùng Hạ Vân Kiệt không có biện pháp so với, đơn giản bởi vì ở đại lục có quan phương bối cảnh, nhận định Hạ Vân Kiệt cho dù tái giận, cũng không dám đem hắn hướng tử chỉnh thôi.

Uông Chính Cần như vậy cho rằng, Trình Thủ Dương đám người đồng dạng như vậy cho rằng, chỉ có Dương Kỳ Phu gặp Uông Chính Cần hiện tại không phải quỳ xuống đất cầu xin tha thứ mà là nâng ra gia đình bối cảnh uy hiếp cảnh cáo Hạ Vân Kiệt, nhịn không được âm thầm lắc đầu, xem Uông Chính Cần ánh mắt cùng xem người chết cơ hồ không có nửa điểm khác nhau.

Một phàm nhân, một cái thần tiên, liền giống như con kiến cùng voi bình thường, mặc ngươi bối cảnh tái lợi hại lại có gì dùng?

“Không có việc gì! Bất quá chính là một nhân tra rác rưởi mà thôi, ta muốn bóp chết hắn liền cùng bóp chết một con kiến giống nhau.” Hạ Vân Kiệt vỗ nhẹ nhẹ chụp Dương Tiếu Mai mu bàn tay, trấn an nói.

“Con mẹ nó, ta biết ngươi thực tiễn! Có loại ngươi ác con mẹ nó hiện tại liền bóp chết lão tử a!” Chính thẳng thắn eo Uông Chính Cần gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng đối hắn như thế khinh thường nhất cố, thậm chí lại một lần nữa nhắc tới tử tự, rốt cục tức giận vạn phần, thông suốt đi ra ngoài chỉ vào Hạ Vân Kiệt kêu gào lên.

“Bóp chết ngươi là một kiện thực chuyện dễ dàng, nhưng ngươi nghĩ rằng ta sẽ làm ngươi người như thế tra như vậy thống khoái mà chết đi sao?” Hạ Vân Kiệt khóe miệng gợi lên một chút tàn nhẫn cười lạnh nói.

Dương Kỳ Phu nghe thế câu, dù là lấy thân phận của hắn cũng là nhịn không được sinh sôi đánh cái rùng mình, mà Uông Chính Cần lại còn không biết chính mình đã muốn nhất định bị chết thực thảm, gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, còn tưởng rằng hắn cũng liền miệng cường ngạnh, kỳ thật là căn bản không dám đem hắn thế nào. Trình Thủ Dương đám người cũng đồng dạng như vậy cho rằng. Cũng là, đó là một cái nói pháp luật thời đại. Có lẽ, người chân chính có quyền có thế giết một người bình thường, thông qua đủ loại thủ đoạn có thể nhơn nhơn ngoài vòng pháp luật. Nhưng giống Uông Chính Cần như vậy hồng tam đại, giết hắn còn muốn nhơn nhơn ngoài vòng pháp luật, trên cơ bản là cái chê cười, trừ phi thuê sát thủ thần không biết quỷ không hay xử lý hắn. Nhưng là hiện tại mới có thể sao? Nếu Uông Chính Cần đã chết, đầu tiên Hạ Vân Kiệt chính là lớn nhất người bị tình nghi.

“Đến nha, đến nha, có loại hiện tại liền bóp chết lão tử, hướng nơi này đến, nếu không lão tử còn không phụng

bồi !” Có vào trước là chủ ý tưởng, nói sau sự tình cũng không có cái gì chu toàn đường sống, Uông Chính Cần ngược lại hoàn toàn buông ra đến, kiêu ngạo lấy tay chỉ chỉ chỉ chính mình trong ngực, sau đó xoay người đi ra ngoài.

Trương Doanh Doanh cùng Lâm Chí Tài cũng không dám đi, bọn họ hai người cũng không có Uông Chính Cần như vậy cường hãn bối cảnh. Bất quá chỉ cần Uông Chính Cần có thể đi ra này đạo môn, như vậy chung quy cũng đã nói lên trước mắt vị này người trẻ tuổi cũng không có như vậy đáng sợ, bọn họ cũng liền hơn một phần hy vọng. Cho nên gặp Uông Chính Cần xoay người cửa trước khẩu đi đến, hai người đều là lại kích động lại khẩn trương, ngay cả hô hấp đều ngừng lại rồi.

Uông Chính Cần tuy rằng biểu hiện thật sự kiêu ngạo, kỳ thật hắn bắp chân cũng là ở run lên. Đợi cho cửa, cơ hồ không cần suy nghĩ liền liều mạng kéo nắm cửa, tưởng rất nhanh đoạt môn mà chạy. Bởi vì có thể làm cho Dương Kỳ Phu điên cuồng mà đem Trình Thủ Dương hướng tử đánh người trẻ tuổi tuyệt đối không thể có thể chỉ là một cái đơn giản hạng người, cho dù không dám giết hắn, kia cũng là phi thường đáng sợ tồn tại.

Đáng tiếc mặc Uông Chính Cần như thế nào kéo cửa, cửa như trước là không chút sứt mẻ.

Nếu nói vừa rồi Trương Doanh Doanh là nữ hài tử, thất kinh dưới khó tránh khỏi làm cho người ta nhu nhược bất lực cảm giác, cửa nhất thời mở không ra tựa hồ cũng đang thường, nhưng Uông Chính Cần cũng là cái đại nam nhân, nhưng lại là cái tuổi trẻ lực tráng nam nhân, nay lại như trước mở cửa không ra, vậy có vẻ cực kì không bình thường.

Không khí chợt gian trở nên quỷ dị đứng lên, trừ bỏ Hạ Vân Kiệt, cho dù Dương Kỳ Phu cùng Dương Tiếu Mai

đều cảm thấy một tia âm trầm sâm hơi thở, phảng phất toàn bộ trang hoàng xa hoa phòng đột nhiên thành một cái vùng hoang vu dã ngoại loạn phần cương.

“Mở cửa! Mở cửa!” Uông Chính Cần gặp kéo không ra môn, cả người bắt đầu đổ mồ hôi lạnh, quyền đầu bắt đầu không ngừng chủy đánh cửa phòng, tiếp theo lại dùng chân loạn đá.

Nhưng thực quỷ dị là, bên ngoài một chút phản ứng đều không có, tựa hồ nhà này đỉnh cấp hội sở cách âm hiệu quả tốt đến ngay cả một đại nam nhân dùng chân đá mạnh cửa phòng, bên ngoài đều nghe không được một chút thanh âm.

“Ngươi, ngươi đối cửa làm cái gì?” Điên rồi bình thường đá một hồi lâu nhi môn Uông Chính Cần rốt cục ý thức được vấn đề chỗ, đột nhiên xoay người, hai mắt hoảng sợ nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Đối cửa làm cái gì? Ngươi hẳn là hỏi ngươi chính mình vừa rồi làm cái gì!” Hạ Vân Kiệt hừ lạnh một tiếng, giơ tay lên, nhất thời Uông Chính Cần, Lâm Chí Tài còn có Trương Doanh Doanh ba người tất cả đều cảm thấy cổ phảng phất bị cái gì vậy cấp cuốn lấy giống nhau, sau đó cả người bị linh lên, hai chân chậm rãi cách mặt đất, mãi cho đến đầu sắp đỉnh đến trần nhà khi, đột nhiên gian “Oành” một tiếng cả người bị hung hăng bị vô hình lực lượng cấp kìm ở tại trên vách tường.

“Không ai có thể đụng đến ta Hạ Vân Kiệt âu yếm nữ nhân, cho dù ngươi là Thiên Vương lão tử cũng không được!” Hạ Vân Kiệt ánh mắt lạnh như băng như kiếm đảo qua ba người, miệng bính ra từng bước từng bước lạnh như băng chữ, kia thanh âm phảng phất băng bột phấn rơi trên mặt đất bình thường lạnh như băng.

Tuy rằng Dương Kỳ Phu sớm đã gặp qua này thần kỳ

một màn, nhưng lại lần nữa nhìn đến, như trước còn là nhịn không được hết hồn, mồ hôi lạnh chảy ròng, mà Trình Thủ Dương tắc đã muốn nhịn không được cả người run lên, mồ hôi lạnh chỉ trong nháy mắt liền ướt đẫm hắn toàn thân quần áo.

Đến giờ phút này, Trình Thủ Dương mới chính thức hiểu được, lão đại vừa rồi như thế điên cuồng cũng không phải đánh hắn mà là ở cứu hắn!

Dương Tiếu Mai trợn tròn nàng cặp kia xinh đẹp ánh mắt nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, phảng phất đột nhiên gian không biết hắn bình thường, trong lòng tràn ngập sợ hãi bất quá càng nhiều còn là ngọt ngào cùng hạnh phúc. Nàng biết Hạ Vân Kiệt làm này hết thảy đều là vì nàng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 459 : Thống khổ bắt đầu

Ngay cả người bàng quan còn dọa thành như vậy, càng miễn bàn Uông Chính Cần ba người.

Lúc này ba người cơ hồ sợ tới mức hồn phi phách tán, đôi mắt tràn ngập hoảng sợ nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, phảng phất hắn là đến từ địa ngục Câu Hồn sứ giả.

Bọn họ giãy dụa, tưởng mở miệng cầu xin tha thứ, nhưng là kia cổ vô hình lực lượng lại quấn quít lấy bọn họ bột làm cho bọn họ căn bản không mở miệng được, thậm chí ngay cả hô hấp đều thực khó khăn.

“Ta nói rồi, giống các ngươi nhân tra như vậy, dễ dàng chết đi thật sự rất tiện nghi các ngươi.” Nói xong Hạ Vân Kiệt ánh mắt dừng ở Uông Chính Cần trên người, âm thanh lạnh lùng nói:“Nhất là ngươi vốn giang hồ có câu kêu họa không kịp người nhà vốn chỉ cần không chạm đến ta, ta cũng không nhàn tình đi quản ăn hối lộ trái pháp luật sự tình, đó là chấp pháp ngành sự tình. Bất quá liền bởi vì ngươi kia phiên tự cho là rất giỏi lời nói, cho nên người nhà của ngươi đều phải đã bị pháp luật chế tài mà hết thảy này đều chính là ngươi thống khổ bắt đầu hiện tại ngươi tốt nhất khẩn cầu người nhà ngươi người người đều là người thanh liêm chính nghĩa, nếu không bọn họ một cái đều đào thoát không xong.”

“Không, không cần” Uông Chính Cần cũng không biết làm sao đến khí lực, đột nhiên giãy dụa trong cổ họng phát ra bệnh tâm thần tiếng quát tháo, mắt tràn đầy cầu xin sợ hãi ánh mắt.

“Đã muộn” Hạ Vân Kiệt vừa dứt lời, Uông Chính Cần liền “Oành” một tiếng theo trên tường thật mạnh té rớt ở

“Trình tiên sinh, phiền toái ngươi giúp ta theo Uông

Chính Cần trên người lấy điểm máu cho ta.” Uông Chính Cần té rớt trên mặt đất sau, Hạ Vân Kiệt ánh mắt chuyển hướng Trình Thủ Dương, thản nhiên nói.

“Là, là, Hạ tiên sinh!” Trình Thủ Dương tuy rằng không biết Hạ Vân Kiệt muốn máu cho cái gì, nhưng cơ hồ không có gì chần chờ liên tục đem đầu điểm cùng con gà con mổ thóc giống nhau, sau đó theo trong phòng tìm ra một cái khai rượu nho bình dụng cụ mở chai cùng chén, đi đến Uông Chính Cần bên người, cũng không quản hắn oa oa gọi bậy, đem dụng cụ mở chai đầy một đầu đối với tay hắn liền mạnh trạc một chút, sau đó dùng chén đem dòng chảy xiết mà ra máu tươi cấp tiếp lên.

“Được rồi, đem chén đặt ở trên bàn trà.” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng nói.

“Là, Hạ tiên sinh.” Trình Thủ Dương nghe vậy thế này mới dừng tay, bưng kia chén trang có máu tươi chén phóng tới trên bàn trà.

“Tiếu Mai, muốn hay không làm cho lão Dương cùng ngươi trước đi ra ngoài?” Làm đỏ tươi huyết bãi đặt ở trên bàn trà, Hạ Vân Kiệt nhìn đến Dương Tiếu Mai sắc mặt rõ ràng có điểm tái nhợt, trong lòng không khỏi cả kinh, đột nhiên ý thức được chính mình thủ đoạn có chút tàn nhẫn dọa đến Dương Tiếu Mai, vội vàng vỗ nhẹ nhẹ chụp tay nàng, ôn nhu nói.

Bất quá, thiếu chút nữa sẽ làm cho chính mình âu yếm nữ nhân cùng chính mình hối hận cả đời, cho dù ý thức được thủ đoạn tàn nhẫn, Hạ Vân Kiệt cũng sẽ không như vậy dừng tay

“Không, ta muốn với ngươi cùng một chỗ!” Chính là vừa mới trải qua một kiếp Dương Tiếu Mai lại càng phát ra dùng sức ôm chặt hắn cánh tay, sợ sẽ không còn được gặp lại hắn dường như.

Gặp Dương Tiếu Mai kiên trì, Hạ Vân Kiệt đành phải gật gật đầu nói:“Kia đi, ngươi trước ngồi ở bên cạnh, chờ ta cho ngươi sự tình trước thu một chút lợi tức, sau đó chúng ta tái về nhà.”

“Ân” Dương Tiếu Mai dịu ngoan điểm gật đầu, sau đó ngồi xuống một bên đi.

Dương Tiếu Mai buông tay ngồi vào một bên về phía sau, Hạ Vân Kiệt đi đến kia chén huyết trước mặt, sau đó bắt tay đặt ở kia chén phía trên, miệng nhẹ giọng thì thào :“Lấy huyết vì môi, lấy hồn vì khế……”

Làm Hạ Vân Kiệt nhẹ giọng thì thào khi, kia máu trong chén thế nhưng hóa thành từng đợt từng đợt huyết ảnh, đột nhiên gian biến mất ở tại không, mà Hạ Vân Kiệt kia đối tôi đen mâu lại dần dần lung thượng một tầng huyết sắc, kia huyết sắc hiện ra một đám thân ảnh.

Nếu lúc này Uông Chính Cần có thể thấy được Hạ Vân Kiệt con mắt kia một đám thân ảnh, hắn khẳng định có thể nhận ra đến đó là người cùng hắn có tối thân cận huyết thống quan hệ. Có hắn phụ thân, hắn mẫu thân, hắn bá phụ, hắn thúc thúc, hắn cô cô……

Phảng phất qua một thế kỷ dài lâu, ở mọi người hoảng sợ ánh mắt dưới, Hạ Vân Kiệt thu hồi tay, hắn ánh mắt cũng khôi phục bình thường, nhưng hắn sắc mặt lại hiện ra một tia mệt mỏi sắc.

Lấy Uông Chính Cần máu vì môi giới thi triển pháp lực, xuyên qua không gian tìm được cùng hắn có nồng hậu huyết thống quan hệ thân nhân, tái lấy máu vì môi giới đem pháp lực bám vào bọn họ trên người nhìn trộm, cho dù lấy Hạ Vân Kiệt nay tu vi thi triển đứng lên cũng là có chút cố hết sức.

“Quả nhiên không có một là hảo hóa!” Hơi hơi điều tiết hạ hơi thở, Hạ Vân Kiệt khóe miệng gợi lên một chút cười lạnh nói.

Nói xong Hạ Vân Kiệt lấy di động ra cấp Hoàng lão bát đi điện thoại.

Uông Chính Cần bá phụ là người của quân đội, Cù Vệ Quốc muốn động đứng lên cũng không có dễ dàng như vậy, nhưng lấy Hoàng lão ở quân uy vọng, muốn động Uông Chính Cần bá phụ liền có vẻ dễ dàng. Đương nhiên tối mấu chốt là Hạ Vân Kiệt đã muốn thông qua pháp thuật, khuy đến một ít bọn họ ăn hối lộ trái pháp luật chứng cứ, mà trực tiếp nhất chứng cứ chính là mặc kệ là Uông Chính Cần bá phụ gia hay là hắn thúc thúc, chính hắn gia đều có dấu đại lượng tiền mặt.

“Ha ha, Hạ lão đệ, khó được ngươi hội nghĩ đến cho ta này lão đầu gọi điện thoại a!” Hạ Vân Kiệt điện thoại vừa mới đả thông, bên trong liền truyền đến Hoàng lão mười phần lãng thích tiếng cười.

“Nghe được Hoàng đại ca thanh âm của ngươi, ta chỉ biết ngươi thân thể kiện khang thật sự.” Nghe được Hoàng lão thanh âm, Hạ Vân Kiệt trên người thô bạo khí bất tri bất giác tan khai đi, trên mặt lộ ra một tia chất phác mỉm cười.

“Ha ha, có ngươi này lão đệ, ta thân thể tưởng không kiện khang cũng không thành a nói đi, hôm nay gọi điện thoại cho ta có chuyện gì?” Hoàng lão lại là một trận lãng thích vui vẻ cười, sau đó đột nhiên chuyện vừa chuyển nói.

Quả nhiên không hổ là từng đứng thẳng ở nước cộng hoà quyền lực cao nhất lão tướng quân chi nhất, Hạ Vân Kiệt gặp Hoàng lão ngôn ngữ đột nhiên vừa chuyển, không khỏi âm thầm cảm khái một câu, sau đó đi thẳng

vào vấn đề nói:“Kinh thành Uông gia nhất oa cũng không là thứ tốt, giúp ta rút bọn họ đi!”

“Uông gia? Nga, ngươi nói hẳn là Uông Tiếu Bân nhà bọn họ như thế nào đột nhiên nghĩ đến muốn nhổ bọn họ, ngươi nhưng là cái thế ngoại cao nhân, cho dù bọn họ một nhà cũng không là thứ tốt, ngươi cũng sẽ không vô duyên vô cớ có như vậy một phần nhàn tình trừ bạo an dân đi?” Đầu năm nay trừ bỏ quốc gia trọng đại sự tình, đã muốn rất ít có chuyện gì có thể khiến cho Hoàng lão hứng thú cùng hảo kì, nhưng Hạ Vân Kiệt sự tình cũng là cái ngoại lệ.

Bởi vì Hoàng lão biết Hạ Vân Kiệt là cái thần tiên sống, thậm chí hắn đều hoài nghi Hạ Vân Kiệt có năng lực trực tiếp khuynh diệt một quốc gia. Như vậy một người, tựa như Cù Vệ Quốc đối Tây Lĩnh tỉnh tỉnh ủy thư kí Trương Vân Phong, cũng chính là Lý Thanh Hồng ký danh đệ từng nhắc tới quá trong lời nói, chỉ cần là hắn sự tình, tất cả đều phải làm quốc gia đại sự đến đối đãi. Đơn giản Hoàng lão đối Hạ Vân Kiệt năng lực biết đến không có Cù Vệ Quốc như vậy rõ ràng, nhưng này cũng không gây trở ngại hắn đem đối Hạ Vân Kiệt kia khủng bố năng lực coi trọng đề cao đến quốc gia an nguy trình tự đi lên. Đương nhiên trừ bỏ Hạ Vân Kiệt sự tình quan hệ đến xã tắc an nguy ở ngoài, bọn họ trong lúc đó bạn vong niên tình, còn có Hạ Vân Kiệt đối Hoàng gia già trẻ ân cứu mạng, cũng là Hoàng lão đối Hạ Vân Kiệt sự tình phá lệ cảm thấy hứng thú cùng hảo kì nguyên nhân chủ yếu chi nhất.

“Nhà bọn họ đời thứ ba duy nhất nam là cái nhân tra, hắn xui khiến người cho ta bạn gái hạ mê dược, thiếu chút nữa gây thành ta cả đời tiếc nuối việc.” Hạ Vân Kiệt đơn giản giải thích một chút, trên người lại tản mác ra một tia thô bạo khí.

“Ba!” Hạ Vân Kiệt vừa dứt lời, cách điện thoại hắn đều

có thể nghe được mặt khác một đầu lão nhân chụp bàn vang dội thanh âm, hiển nhiên Hoàng lão tức giận phi thường.

Hoàng lão có thể không tức giận sao? Hạ Vân Kiệt người nào? Kia nhưng là quan hệ đến quốc gia an nguy nhân vật, cũng may hắn trời sanh tính đạm bạc, chỉ nguyện quá người thường cuộc sống, Hoàng lão thế này mới an tâm. Nhưng còn bây giờ thì sao? Người Uông gia thế nhưng thiếu chút nữa làm bẩn hắn bạn gái, này nếu thực làm bẩn, vạn nhất kích thích Hạ Vân Kiệt biến thành cừu hận xã hội, lầm nhập giết chóc chi đồ, kia nhưng là quốc gia đều phải rung chuyển đại sự a! Thật muốn như vậy, cho dù đem người Uông gia tất cả đều kéo ra ngoài bắn chết đều không thể bù lại bọn họ đem quốc gia kéo vào rung chuyển vực sâu sai lầm.

Đương nhiên Hoàng lão tức giận nguyên nhân cũng không chính là xuất phát từ quốc gia trình tự lo lắng, xuất phát từ hắn tự thân lo lắng, Hạ Vân Kiệt là hắn bạn vong niên đệ đệ, Uông gia tôn tưởng cường bạo hắn bạn gái chẳng phải muốn cường bạo hắn em dâu sao?

Nói đùa, hắn là cái gì thân phận? Hắn nhưng là từng đứng ở nước cộng hoà quyền lực cao nhất khai quốc tướng quân chi nhất, hắn em dâu lại khởi là chính là Uông gia tôn có thể ức hiếp làm nhục ?

“Không giáo phụ chi quá, Uông gia tôn thế nhưng vô pháp vô thiên đến bực này bộ, có thể thấy được Uông gia chi **. Ngươi yên tâm lão đệ, ta cái này phân phó người điều tra Uông gia, chỉ cần có vấn đề, tuyệt không hội khinh tha!” Hoàng lão tức giận qua sau, cực kì bình tĩnh nói, xuyên thấu qua điện thoại, Hạ Vân Kiệt tựa hồ đều có thể cảm thấy một cỗ sát khí.

“Ta suy tính qua, nhà bọn họ đều có dấu đại ngạch tiền mặt!” Hạ Vân Kiệt nói.

Hoàng lão nghe vậy mí mắt nhảy một chút, mắt lộ ra một chút kinh hãi sắc, bất quá kia mạt kinh hãi lập tức chuyển vì sát khí, nói:“Một khi đã như vậy, vậy càng đơn giản, ta hiện tại liền phân phó người hành động!”

“Hảo, phiền toái ngươi Hoàng đại ca. Bắt đến người sau, làm cho bọn họ đều cấp Uông Chính Cần cũng chính là Uông gia tối quý giá tôn tử đánh cái điện thoại, ta nghĩ hẳn là làm cho bọn họ biết một chút nhanh như vậy liền lọt vào pháp luật chế tài là vì bọn họ không có giáo dục tốt hậu đại.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy mắt sát khí chợt lóe nói.

“Hạ lão đệ ngươi không sao chứ?” Hoàng lão nghe thế câu sau, khó tránh khỏi lo lắng hỏi. Hắn cảm giác ra đến, Hạ Vân Kiệt trong lòng lúc này khẳng định tràn ngập phẫn nộ, nếu không lấy năng lực của hắn cùng thân phận còn không về phần đi theo trước mặt hắn như con kiến bàn nhỏ bé Uông Chính Cần tính toán chi li đến này phân thượng.

“Hoàng đại ca ngươi không cần lo lắng, ta còn là nguyên lai kia ta. Ta rất rõ ràng chính mình ở chỗ cái gì, người không phạm ta ta không phạm người, nhưng nếu người phạm ta, ta cũng không phải cái gì thiện nam tín nữ!” Hạ Vân Kiệt biết Hoàng lão lo lắng cái gì, này cũng là hắn sư phụ trước kia sở lo lắng, nghe vậy áp chế trong lòng tức giận, bình tĩnh trả lời

“Vậy là tốt rồi, có rảnh đến Bắc Kinh ngoạn, mang theo bạn gái, ta cần phải thừa dịp còn khoẻ mạnh thời điểm gặp một lần em dâu.” Hoàng lão gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, mới vừa rồi yên lòng, cười nói, bất quá nói lời này khi, hắn đã muốn tưởng tốt lắm chuyện này phải mau chóng công việc, mau chóng làm cho Hạ Vân Kiệt phát tiết điệu trong lòng tức giận, để tránh đêm dài lắm mộng ra biến cố.

“Khụ khụ, tốt, ta sẽ.” Gặp Hoàng lão nhắc tới mang bạn gái đi Bắc Kinh ngoạn, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra một chút chột dạ đứng lên, bởi vì hắn cũng không chỉ một người bạn gái.

“Ha ha, hảo tiểu tử, quả nhiên là anh hùng rất cao!” Hoàng lão gặp Hạ Vân Kiệt thanh âm đột nhiên trở nên có chút nói quanh co, nhân lão thành tinh hắn lập tức ý hội lại đây, không khỏi vui vẻ cười ha ha lên, cười đến Hạ Vân Kiệt vội vàng nói:“Vậy như vậy Hoàng đại ca, treo.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt liền vội việc treo điện thoại.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 460 : Lãnh khốc một mặt

“Kinh thành Uông gia nhất oa tử cũng không là thứ tốt, giúp ta rút bọn họ đi!”

Làm Hạ Vân Kiệt quải điệu điện thoại khi, những lời này như trước quanh quẩn ở trong phòng mỗi người bên tai.

Toàn bộ phòng trừ bỏ Dương Kỳ Phu, ai có thể dự đoán được trước một khắc còn bị Uông Chính Cần nâng đi ra uy hiếp Hạ Vân Kiệt cường đại bối cảnh, ở Hạ Vân Kiệt trong mắt căn bản cái gì cũng không là, thậm chí xem tình hình muốn lật úp bọn họ tựa hồ cũng chỉ cần một cuộc điện thoại một câu khinh phiêu phiêu lời nói.

“Kiệt ca! Kiệt ca! Chuyện gì cũng từ từ, chuyện gì cũng từ từ! Ta không phải người, ta bị ma quỷ ám ảnh, ta đáng chết, ta đáng chết!” Trải qua ngắn ngủi yên lặng, trước hết phản ứng tới được không phải Uông Chính Cần cũng không phải Lâm Chí Tài, mà là Trương Doanh Doanh. Nàng té đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, một phen nước mũi một phen lệ đau khổ cầu xin nói, một đôi từng làm cho vô số nam nhân điên cuồng đầy đặn thịt cầu bại lộ ở trong không khí cũng hồn nhiên chưa thấy, cũng căn bản không có người đi chú ý.

Trương Doanh Doanh như vậy nhất cầu, Uông Chính Cần cùng Lâm Chí Tài cũng rốt cục theo hoảng sợ trung phục hồi tinh thần lại, đồng dạng té đến Hạ Vân Kiệt trước mặt một phen nước mắt một phen nước mũi cầu nói:“Kiệt ca! Kiệt ca! Chúng ta sai lầm rồi, van cầu ngài đại nhân có đại lượng, giơ cao đánh khẽ phóng chúng ta một con ngựa đi!”

Nhìn Trương Doanh Doanh lê hoa mang vũ đáng thương dạng, nhìn hai đại nam nhân một phen nước mũi một phen lệ, Hạ Vân Kiệt thật đúng là thiếu chút nữa nổi

lên thương hại ý, nhưng nhất tưởng khởi bọn họ sở tác sở vi, Hạ Vân Kiệt tâm liền nháy mắt trở nên kiên cường như thiết.

“Sớm biết hiện tại làm gì lúc trước đâu?” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng nói.

“Dương tỷ, Dương tỷ, ta không phải người, ngài giúp ta nói một câu nói đi, ta về sau cũng không dám nữa, ta về sau cho ngài làm người hầu, tất cả đều nghe ngài ! Dương tỷ, ngài giúp giúp ta, ngài không giúp ta, ta nhất định phải chết!” Trương Doanh Doanh gặp Hạ Vân Kiệt bất vi sở động, lại vội vàng đi đến Dương Tiếu Mai chân trước, ôm của nàng chân đau khổ cầu xin nói, mà Lâm Chí Tài tắc té đến Dương Kỳ Phu trước mặt, liên tục cầu nói:“Dương gia, Dương gia, cứu cứu ta, cứu cứu ta!”

“Tự làm bậy không thể sống, ngươi cầu ta lại có gì dùng?” Dương Kỳ Phu nhìn Lâm Chí Tài liếc mắt một cái, bất vi sở động thản nhiên nói.

Nói đùa, Kiệt ca người nào? Kia nhưng là hắn Dương Kỳ Phu ân nhân cứu mạng, Lâm Chí Tài ngay cả nữ nhân của hắn đều dám động, cho dù Hạ Vân Kiệt không giết Lâm Chí Tài, Dương Kỳ Phu đều muốn giết hắn!

Bất quá nữ nhân cảm tình luôn so với nam nhân phong phú, cũng tổng càng dễ dàng động tình mềm lòng. Tuy rằng phía trước Dương Tiếu Mai hận không thể đem Trương Doanh Doanh cấp ăn sống nuốt tươi, nhưng hiện tại nhìn nàng ôm chính mình chân đau khổ cầu xin đáng thương dạng, đúng là vẫn còn cho tâm không đành lòng, lôi kéo Hạ Vân Kiệt tay thấp giọng nói:“Kiệt ca, nếu không……”

“Đứa ngốc, đã quên chuyện vừa rồi sao? Hơn nữa này ba người đều là đã muốn phá hư đến tận xương tủy tên, trừ ác tức là làm việc thiện, ngươi lần này tha bọn họ kỳ

thật ngược lại hội hại những người khác! Tốt lắm, chúng ta đi thôi.” Hạ Vân Kiệt không đợi Dương Tiếu Mai nói xong, đã muốn vỗ nhẹ nhẹ chụp tay nàng ngắt lời nói, nói xong liền lôi kéo tay nàng đi ra ngoài.

Hạ Vân Kiệt phía trước trong lời nói nghe được Uông Chính Cần ba người mặt xám như tro tàn, cũng nghe Dương Tiếu Mai không dám nói cái gì nữa, nhưng là đột nhiên gian hắn lại lôi kéo Dương Tiếu Mai đi ra ngoài, trong phòng trừ bỏ Dương Kỳ Phu ở ngoài, người người đều lộ ra vẻ mặt không dám tin cùng nghi hoặc biểu tình.

Không phải nói muốn bóp chết bọn họ sao? Như thế nào liền như vậy đi rồi đâu?

“Kiệt ca, Dương tiểu thư, ta đưa ngài.” Dương Kỳ Phu vội vàng giành trước một bước đi mở cửa.

Nói đến cũng kỳ quái, vừa rồi Trương Doanh Doanh, Lâm Chí Tài mặc cho bọn hắn như thế nào dùng sức đều kéo không ra cửa, Dương Kỳ Phu nhẹ nhàng lôi kéo nắm cửa, cửa thế nhưng liền mở.

Người trong phòng thấy thế đều lại nhịn không được cả người run run một chút!

“Lão Dương không cần tặng, giúp ta tìm người nhìn bọn họ ba người, thẳng đến Uông Chính Cần nhận được điện thoại mới thôi, sau đó ngươi nên cái gì cũng không dùng quản.” Ra cửa phòng, Hạ Vân Kiệt đối Dương Kỳ Phu nói.

“Tốt, ta đây sẽ không quấy rầy Kiệt ca cùng Dương tiểu thư, các ngươi có chuyện gì tùy thời đánh cho ta điện thoại.” Dương Kỳ Phu nói.

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, vỗ vỗ Dương Kỳ Phu bả vai, sau đó mang theo Dương Tiếu Mai hướng dưới lầu đi

đến.

Nhìn Dương Tiếu Mai thân mật kéo Hạ Vân Kiệt dần dần biến mất ở thang lầu khẩu, Dương Kỳ Phu thế này mới thật dài thở phào nhẹ nhõm, tay hạ ý thức lau đem cái trán, phát hiện mặt trên sớm đã toàn bộ là mồ hôi.

Vừa rồi hắn nhưng là thiếu chút nữa sẽ đối Dương Tiếu Mai động tâm, cũng may cuối cùng còn là khắc chế ở!

Bởi vì đã xảy ra như vậy một việc sự tình, Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai cũng chưa tâm tình tái tiếp tục ở hội sở lý ngốc đi xuống. Đi xuống lầu, Hạ Vân Kiệt liền gọi điện thoại cấp Hà Tiến.

Lúc này Hà Tiến đã muốn đưa xong Đỗ Hải Quỳnh về tới hội sở, nhất nhận được Hạ Vân Kiệt điện thoại liền lập tức đem xe chạy đến biệt thự ngoại chờ.

“Kiệt ca ngài đến tột cùng là loại người nào?” Ngồi ở Rolls-Royce ảo ảnh xe hơi, Dương Tiếu Mai ôm lấy Hạ Vân Kiệt, ngửa đầu nhìn Hạ Vân Kiệt thật cẩn thận hỏi.

Ở Dương Tiếu Mai trong ấn tượng Hạ Vân Kiệt tuy rằng thân phận thần bí tôn quý, nhưng thực thân thiết ôn nhu, nhưng vừa rồi trong phòng phát sinh hết thảy, không chỉ có làm cho Dương Tiếu Mai thấy được Hạ Vân Kiệt tùy tay gian có thể đem người giắt ở giữa không trung thần kỳ năng lực, càng làm cho nàng xem đến hắn lãnh khốc thiết huyết một mặt. Biến hóa này làm cho Dương Tiếu Mai đối Hạ Vân Kiệt bất tri bất giác trung sinh ra một tia xa lạ cùng sợ hãi.

“Là ai không trọng yếu, quan trọng là ta là của ngươi nam nhân.” Hạ Vân Kiệt nhìn Dương Tiếu Mai mang theo một chút sợ hãi ánh mắt, còn có kia phó thật cẩn thận biểu tình, không khỏi đau lòng ôm sát Dương Tiếu Mai vòng eo, vô cùng ôn nhu mà kiên định nói.

Hắn biết chính mình vừa rồi hành vi khả năng dọa đến Dương Tiếu Mai.

“Ân!” Cảm nhận được Hạ Vân Kiệt đối chính mình yêu thương, Dương Tiếu Mai trong lòng sợ hãi cảm cùng xa lạ cảm lập tức biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, hạnh phúc đem hai má dính sát vào nhau ở Hạ Vân Kiệt trong ngực.

Đêm đã khuya, ánh trăng như nước, đầy sao mãn không. Đổi thành bình thường, lúc này đúng là Uông Chính Cần, Lâm Chí Tài còn có Trương Doanh Doanh bọn họ chính hải thời điểm, nhưng đêm nay bọn họ tất cả đều như ngốc tử bình thường ngồi yên ở trong phòng, trong mắt trên mặt tất cả đều tràn ngập sợ hãi.

Hạ Vân Kiệt là đi rồi, tựa hồ cái gì cũng chưa làm bước đi, nhưng không biết vì cái gì, bọn họ trong lòng lại ngược lại càng sợ hãi.

Đột nhiên gian, Uông Chính Cần di động tiếng chuông ở yên tĩnh ban đêm chói tai vang lên, sợ tới mức ba người phản xạ có điều kiện cả người run lên một chút.

Run run trong tay xuất ra di động, nhìn di động màn hình biểu hiện dãy số, Uông Chính Cần tay đẩu lợi hại hơn. Bởi vì màn hình biểu hiện đúng là hắn đại bá phụ dãy số, cũng là Uông gia người chưởng đà.

“Ta đại bá phụ điện thoại!” Uông Chính Cần cơ hồ chỉ dùng khóc thanh âm nói.

Lâm Chí Tài cùng Trương Doanh Doanh nghe vậy hai người cả người lại nhịn không được run run một chút, cơ hồ đồng thời bọn họ nhớ tới Hạ Vân Kiệt đánh kia điện thoại.

Vốn bọn họ còn ôm có một đường hy vọng, nay xem ra hết thảy đều chính ấn Hạ Vân Kiệt nói sự tình ở phát sinh, nếu thực như vậy, như vậy tử vong đâu? Bọn họ hội đi như thế nào hướng tử vong đâu? “Đại bá!” Uông Chính Cần tiếp khởi điện thoại, một lòng cơ hồ nhắc tới cổ họng.

“Vô liêm sỉ! Ngươi con mẹ nó đến tột cùng đắc tội với ai? Ngươi có biết hay không liền bởi vì ngươi, Uông gia xong rồi, hoàn toàn xong rồi!” Uông Chính Cần vừa mới kêu một tiếng “Đại bá”, trong điện thoại liền truyền đến hắn đại bá phẫn nộ tiếng mắng.

“Xong rồi? Nhanh như vậy thật sự xong rồi?” Uông Chính Cần nghe được hắn đại bá chửi bậy thanh, cả người hoàn toàn choáng váng, miệng vô ý thức thì thào, thậm chí hắn đại bá mặt sau mắng cái gì, hắn cũng căn bản vô tâm tình đi nghe.

Uông gia xong rồi, một cái gia tộc có được rất lớn quyền thế cứ như vậy xong rồi, hắn Uông Chính Cần chẳng lẽ còn có thể có sinh lộ bất thành?

Lâm Chí Tài, Trương Doanh Doanh cũng đều hoàn toàn choáng váng. Giờ khắc này bọn họ mới chính thức ý thức được, vị kia Kiệt ca không chỉ có có được thần bí pháp lực, hơn nữa hắn còn có được người khác không dám tưởng tượng thế lực.

Uông gia a, nói như thế nào cũng là có thực lực màu đỏ gia tộc, nói lật úp liền lật úp, hơn nữa là ở như vậy ngắn thời gian trong vòng, gần chính là một chiếc điện thoại, này phải có nhiều thế lực a?

“Các ngươi có thể đi rồi.” Nhìn ba người trẻ tuổi ngốc như con tò te, Dương Kỳ Phu trong mắt không khỏi nổi lên một tia đáng thương sắc, đứng dậy huy phất tay nói.

Kiệt ca công đạo sự tình, Dương Kỳ Phu đương nhiên không dám sơ sẩy, Hạ Vân Kiệt đi rồi, hắn không chỉ có gọi tới người, hơn nữa chính mình cũng vẫn chờ ở trong phòng. Nay Uông gia rốt cục gọi điện thoại lại đây, kết quả cũng đang như hắn sở liệu, chính là hắn cường thế như Uông gia rơi đài nhanh như vậy, Dương Kỳ Phu còn là cảm thấy có điểm ngoài ý muốn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 461 : Gieo gió gặt bão [hôm nay một canh]

“Đi?” Ba người trẻ tuổi thất hồn lạc phách đứng lên, sau đó lại thất hồn lạc phách ly khai phòng.

“Đại ca cảm ơn ngươi!” Ba người trẻ tuổi đi rồi, Trình Thủ Dương thành tâm thành ý đối Dương Kỳ Phu cảm tạ nói.

Đến bây giờ, Trình Thủ Dương đương nhiên biết chẳng sợ hắn là chân chính Hong Kong giải trí đại ngạc, ở vừa rồi vị kia Kiệt ca trước mặt cũng là căn bản không đáng giá nhắc tới, huống chi hắn còn chính là ở mặt ngoài Hong Kong giải trí đại ngạc, nếu không phải Dương Kỳ Phu trước tiên nhắc nhở hắn, hơn nữa sau lại lại điên cuồng mà đánh hắn một chút, chỉ sợ hiện tại tình huống của hắn sẽ không so với ba người trẻ tuổi thiệt nhiều thiếu.

“Ngươi nhưng là thiếu chút nữa đem ngươi đại ca đều cấp hố đi vào a!” Dương Kỳ Phu chỉ vào Trình Thủ Dương lắc đầu nói.

“Đúng vậy, hiện tại nhớ tới thật sự là sau một lúc sợ a! Người này đáng sợ.” Trình Thủ Dương lau đem cái trán, phát hiện mặt trên đúng là một tầng tinh tế diêm tầng, cũng là vừa rồi chảy nhiều lắm mồ hôi lạnh, nay mồ hôi khô lại lưu lại một tầng muối.

“Này cũng không tính đáng sợ, ngươi nếu gặp qua hắn chân chính phát uy bộ dáng, ngươi chỉ biết này bất quá chính là gặp sư phụ mà thôi.” Dương Kỳ Phu nói, trong mắt toát ra một tia sợ hãi sắc.

Đến bây giờ Tam Giác Vàng độc quật kia khủng bố một màn, Dương Kỳ Phu hồi tưởng đứng lên còn là rõ ràng

ở mắt.

“Cái gì này còn gọi gặp sư phụ?” Trình Thủ Dương nghe vậy không khỏi kinh hô đứng lên nói:“Đại ca ngươi không thấy được vừa rồi hắn tay vừa nhấc, ba người liền bay đứng lên sao? Không thấy được hắn một cuộc điện thoại, cường như Uông gia đều ở một đêm trong lúc đó rơi đài sao?”

Dương Kỳ Phu không cho là đúng lắc đầu, nghĩ rằng, ngươi nếu từng gặp qua Kiệt ca phất tay gian Tam Giác Vàng một cái buôn lậu thuốc phiện quân đội hôi phi yên diệt, chỉ sợ ngươi sẽ không hội như vậy cho rằng. Bất quá Tam Giác Vàng sự tình, Hạ Vân Kiệt nhắc nhở quá hắn, Dương Kỳ Phu là sẽ không tiết lộ.

“Nga, đúng rồi, đại ca, ngươi nói Dương Tiếu Mai đột nhiên bốc lên, không chỉ có trở thành Italy vài gia xa xỉ phẩm bài quảng cáo người phát ngôn, nhưng lại nhận được Mỹ quốc Hollywood đại đạo diễn mời, có phải hay không đều là bởi vì Kiệt ca duyên cớ?” Gặp Dương Kỳ Phu không cho là đúng, Trình Thủ Dương đột nhiên nhớ tới một sự kiện, nhịn không được hỏi.

“Ngươi cho rằng đâu?” Dương Kỳ Phu hỏi ngược lại.

“Kia chẳng phải là nói Kiệt ca tại Ý Mỹ quốc cũng có rất lớn thế lực!” Trình Thủ Dương tuy rằng cũng đoán được, nhưng thấy Dương Kỳ Phu hỏi lại chính mình, còn là kìm lòng không được mãnh lắp bắp kinh hãi nói.

“Này có cái gì thật kỳ quái ? Được rồi, ngươi cái gì cũng đừng hỏi, cái gì cũng đừng đoán, ngươi chỉ cần nhớ kỹ sự tình hôm nay đi ra đây là chỉ, ta không hy vọng nghe được gì có liên quan đêm nay ở trong này chuyện đã xảy ra. Còn có về sau còn là hảo hảo làm người đi, nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, tại đây cái thế giới chúng ta kỳ thật chẳng qua là ếch ngồi đáy giếng,

ngàn vạn đừng đem chính mình nhìn xem rất cao.” Dương Kỳ Phu lời nói thấm thía nói.

“Là đại ca, ta nhớ kỹ.” Trình Thủ Dương nghe vậy biểu tình nghiêm túc trả lời.

Tuy rằng Dương Kỳ Phu nói chuyện đêm nay đi ra đây là chỉ, nhưng trên thực tế, sự tình lại vừa mới vừa mới bắt đầu.

Sáng sớm hôm sau nước cộng hoà các nơi tin tức báo chí còn có trên mạng đều đưa tin Uông gia trong nhà bị điều tra ra thật lớn không thể thuyết minh nơi phát ra tiền mặt, Uông gia thiệp án nhân viên đều bị mang đi tin tức. Mà mấy ngày kế tiếp, nổ mạnh tính tin tức cơ hồ là một cái tiếp theo một cái đầu tiên là đang hồng ngôi sao, cũng là Hong Kong giải trí giới phi thường nổi danh hoa hoa công tử Lâm Chí Tài đột nhiên tự sát, tử vong bị phát hiện khi nghe nói toàn thân làn da hư thối lưu nùng, bị pháp y xem xét rất khả năng phạm vào toàn thân tính làn da tật bệnh, Lâm Chí Tài không chịu nổi này nhiễu thế này mới lựa chọn tự sát.

Tin tức này nhất truyền ra, trừ bỏ số ít vài đương sự trong lòng biết rõ ràng là chuyện gì xảy ra, toàn bộ giải trí vòng cùng hắn cấu kết nữ ngôi sao đều hoảng sợ không chịu nổi một ngày, đều ngầm đến bệnh viện kiểm tra thân thể, bởi vì các nàng lo lắng đó là một loại đáng sợ bệnh lây qua đường sinh dục.

Lâm Chí Tài sự kiện không lâu sau, giải trí giới lại đã xảy ra một kiện tin giựt gân. Đại lục đang hồng nữ ngôi sao Trương Doanh Doanh đồng dạng đột nhiên tự sát, tử vong khi thân thể hiện trạng thế nhưng cùng Lâm Chí Tài giống hệt nhau, cũng là toàn thân làn da thối rữa.

Hai người một trước một sau tự sát, tự sát khi lại tất cả đều là thân thể làn da thối rữa, tin tức này nhất phát bố,

phảng phất một quả bom ném vào giải trí giới, nhấc lên so với phía trước Lâm Chí Tài tự sát còn muốn lớn rất nhiều ngập trời sóng to. Lúc này không chỉ có là nữ ngôi sao hoảng sợ không chịu nổi một ngày, cơ hồ là toàn bộ giải trí giới thậm chí rất nhiều thượng lưu xã hội nhân sĩ đều sợ tới mức sắc mặt tái nhợt, ào ào vụng trộm chạy đến bệnh viện kiểm tra thân thể. Ai cũng không dám khẳng định, chính mình kết giao người trung cùng này hai người có hay không bất chính quan hệ.

Tương đối cho Lâm Chí Tài cùng Trương Doanh Doanh tự sát sự kiện khiến cho oanh động tính hiệu quả, Uông Chính Cần này từng phong cảnh vô hạn Uông gia đại thiếu, bởi vì Uông gia đại án bị liên quan tra ra không chỉ có tham dự gia tộc lớn tham ô, còn bị tra ra cưỡng gian ấu nữ một loạt làm người ta giận sôi án kiện mà lang đang bỏ tù cũng bị phán xử tử hình sự kiện nhấc lên sóng gió liền nhỏ đi nhiều. Bất quá theo đưa tin nói, làm Uông Chính Cần bị bắt bỏ tù khi, đã muốn gầy người không giống người quỷ không giống quỷ, thần trí điên điên, làm cho người ta không khỏi hư hư, sớm biết hôm nay làm gì lúc trước.

Chỉ có Trình Thủ Dương vài người biết chuyện biết, Uông Chính Cần sở dĩ biến thành cái dạng này, trừ bỏ bởi vì Uông gia đại án, theo Uông gia đại thiếu lưu lạc thành tử tù thật lớn đả kích ở ngoài, chỉ sợ chính yếu còn là bởi vì Hạ Vân Kiệt âm thầm sử thủ đoạn, có lẽ tử hình ngược lại là hắn tốt nhất giải thoát phương thức.

Đương nhiên này hết thảy đều là sau lại chuyện đã xảy ra, ngày đó buổi tối Hạ Vân Kiệt theo hội sở vừa ra tới sẽ không lại đi tưởng Uông Chính Cần bọn họ sự tình.

Rolls-Royce ảo ảnh ở trong đêm đen vững vàng mở ra, chỉ chốc lát sau liền chạy đến thái bình đỉnh núi hào trạch.

Có lẽ là vì sống sót sau tai nạn duyên cớ, cũng có lẽ là vì biết Hạ Vân Kiệt chu — đã sớm phải rời khỏi Hong Kong, rời đi chính mình duyên cớ, đêm nay Dương Tiếu Mai ở trên giường biểu hiện so với thứ nhất đêm càng điên cuồng, cơ hồ chỉ dùng hết khí lực cùng phương pháp đón ý nói hùa Hạ Vân Kiệt.

Sáng sớm hôm sau, làm Dương Tiếu Mai còn tại trên giường nặng nề ngủ khi, Hạ Vân Kiệt đã muốn lặng yên rời giường, ngồi ở ban công, mặt nhắm hướng đông phương tiến hành giờ mẹo tu luyện.

Chấm dứt tu luyện sau, Hạ Vân Kiệt đi xuống lầu.

Dưới lầu, Hà Tiến đã muốn ở xin đợi lâu ngày, khi hắn nhìn đến Hạ Vân Kiệt ở thang lầu khẩu xuất hiện khi, trong mắt kìm lòng không được toát ra một tia kính sợ sắc. Cùng Hà Tiến cùng một chỗ còn có Dương Tiếu Mai bảo tiêu Quách Thành Lâm.

Quách Thành Lâm nhìn đến Hạ Vân Kiệt theo thang lầu xuống đến, thân mình nhịn không được run run đứng lên, trong mắt toát ra cực kì sợ hãi ánh mắt.

Ở đến Ngô Xương Vũ thái bình đỉnh núi hào trạch phía trước, Quách Thành Lâm còn không biết nguyên lai ngày đó buổi tối gặp được người trẻ tuổi đã vậy còn quá ngưu bức, thế nhưng có thể mang theo Dương Tiếu Mai trụ thái bình đỉnh núi hào trạch, nếu không Quách Thành Lâm khẳng định sẽ không dễ dàng đánh kia tiểu báo cáo.

Cường long không áp địa đầu xà, huống chi Ngô gia còn là Hong Kong phải tính đến đại hào môn, Uông Chính Cần đỉnh thiên cũng cũng chỉ có thể ở đại lục hoành hành ngang ngược, đến Hong Kong cùng Ngô gia nhất so với còn kém cách xa vạn dặm. Hơn nữa lấy Quách Thành Lâm chỉ số thông minh nàng rất rõ ràng, một khi

làm cho như vậy một vị người trẻ tuổi biết chính mình đâm thọc, kết cục khẳng định thực thảm,

“Làm người ích kỷ điểm, keo kiệt điểm, thậm chí tham lam điểm đều thực bình thường, chỉ cần là người liền khó tránh khỏi có dục vọng có khuyết điểm, đương nhiên điều kiện tiên quyết là không thể trái với chức nghiệp đạo đức, không thể xúc phạm tới người khác.” Hạ Vân Kiệt hạ lâu đến, ngồi ở phòng khách trên sô pha nhìn Quách Thành Lâm thản nhiên nói.

“Hạ tiên sinh, ta không rõ ngài lời này là cái gì ý tứ?” Quách Thành Lâm nghe vậy trong lòng một trận run run, nhưng còn là đang có một phần may mắn ra vẻ khó hiểu nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 462 : Thích ý cuộc sống [hôm nay hai canh]

“Xem hạ này tin tức, ngươi hẳn là có thể hiểu được ta nói.” Hạ Vân Kiệt tùy tay lấy quá một phần người hầu đã sớm cho hắn chuẩn bị tốt hôm nay tin tức báo chí, sau đó đưa cho Quách Thành Lâm thản nhiên nói.

Quách Thành Lâm gặp Hạ Vân Kiệt đột nhiên đưa báo chí cấp nàng, thật đúng là một đầu óc nghi hoặc, không biết hắn đây là cái gì ý tứ. Bất quá làm của nàng ánh mắt dừng ở kinh thành Uông gia chủ yếu nhân viên đề cập lớn tham hủ, tối hôm qua đột nhiên ào ào bị mang đi tin tức khi, hai mắt lập tức liền trừng cùng mắt cá vàng giống nhau. Một hồi lâu nhi, Quách Thành Lâm đột nhiên lui ra phía sau một bước, vẻ mặt không dám tin cùng khủng hoảng nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt.

“Tối hôm qua Trình Thủ Dương sáu mươi đại thọ, Uông Chính Cần cũng đến đây, hơn nữa tưởng đối Tiểu Mai mưu đồ gây rối, ta nghĩ ngươi hiện tại hẳn là hiểu được ý tứ của ta đi?” Hạ Vân Kiệt trong mắt hàn mang chợt lóe, sắc mặt cũng chợt lạnh xuống dưới nói.

“Hạ tiên sinh thực xin lỗi, thực xin lỗi, là ta bị ma quỷ ám ảnh……” Quách Thành Lâm nghe nói như thế, trong đầu cuối cùng một tia may mắn cũng tan biến, sợ tới mức mặt xám như tro tàn liên tục cúi đầu cầu xin nói.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt không có nói rõ kinh thành Uông gia chủ yếu nhân viên đột nhiên bị mang đi cùng hắn có quan hệ, nhưng lúc này Quách Thành Lâm cho dù dùng đầu ngón chân tưởng cũng có thể biết chuyện này cùng trước mắt vị này Hạ tiên sinh tất nhiên có quan hệ.

Kinh thành Uông gia a, đối với Quách Thành Lâm loại này nho nhỏ tư nhân bảo tiêu mà nói, kia tuyệt đối được

cho là quái vật lớn, không nghĩ tới như vậy một quái vật lớn lại bởi vì tối hôm qua Uông Chính Cần đối Dương Tiếu Mai mưu đồ gây rối, đột nhiên gian liền ầm ầm sập, này nên cỡ nào khủng bố một vị người trẻ tuổi? Quách Thành Lâm căn bản không có biện pháp tưởng tượng! Nàng hiện tại chỉ biết là nguyên bản ở nàng trong mắt thực ngưu bức Uông Chính Cần cùng trước mắt vị này tuổi trẻ nhất so với căn bản chính là một đống cứt.

“Được rồi! Nếu không phải xem ở ngươi đúng là vẫn còn chiếu cố Dương Tiếu Mai một đoạn thời gian phân thượng, ta tuyệt không hội dễ dàng buông tha ngươi. Hiện tại ngươi có thể đi rồi.” Hạ Vân Kiệt khoát tay đánh gãy Quách Thành Lâm nói.

“Có thể đi rồi?” Quách Thành Lâm cả người chiến một chút, hai mắt lại là khiếp sợ lại là sợ hãi nhìn Hạ Vân Kiệt, căn bản không dám xoay người rời đi.

“Không đi chẳng lẽ còn muốn ta mời ngươi ăn bữa sáng sao? Bất quá từ hôm nay trở đi ngươi sẽ không dùng tái đi theo Tiếu Mai, có liên quan Dương Tiếu Mai sự tình ngươi cũng không muốn cùng người nhắc tới mảy may, nếu làm cho ta biết có liên quan Tiếu Mai trước kia cá nhân cuộc sống có nửa điểm theo ngươi trong miệng truyền ra đi, vậy tuyệt không hội tái nhẹ tha!” Hạ Vân Kiệt nói.

“Cảm ơn Hạ tiên sinh, ngài yên tâm, trước kia là ta quỷ mê tâm hồn, về sau tuyệt đối không dám ! Tuyệt đối không dám !” Gặp Hạ Vân Kiệt là thật phóng chính mình một con ngựa, Quách Thành Lâm thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, cuống quít nói.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên lười cùng Quách Thành Lâm người như thế tái dong dài, trực tiếp phất phất tay, Quách Thành Lâm thế này mới luống cuống lui đi ra ngoài. Đến bên ngoài, Quách Thành Lâm mới phát hiện

trên người quần áo đã muốn tất cả đều ướt đẫm.

“Hạ tiên sinh, có cần hay không ta một lần nữa cấp Dương tiểu thư tìm cái thích hợp cận vệ? Ta trước kia ở bang phái trung hỗn quá, hẳn là có thể tìm được tin cậy chọn người.” Quách Thành Lâm đi rồi, Hà Tiến cung kính hỏi.

“Cảm ơn ngươi Hà Tiến, bất quá không cần phiền toái ngươi, chuyện này ta tìm Dương Kỳ Phu đi.” Hạ Vân Kiệt cười hướng Hà Tiến nói.

“Nguyên lai Hạ tiên sinh cùng Dương tiên sinh cũng là bằng hữu, có Dương tiên sinh hỗ trợ kia tự nhiên là tối thích hợp bất quá.” Hà Tiến nghe nói Hạ Vân Kiệt thế nhưng cùng Dương Kỳ Phu cũng nhận thức, không khỏi hoảng sợ, thái độ cũng trở nên càng phát ra kính cẩn đứng lên.

Hà Tiến lúc trước tái lợi hại, chung quy cũng chỉ là song hoa hồng côn, nhưng Dương Kỳ Phu cũng là Hong Kong địa hạ thế lực vua không ngai, hắn phụ thân lại Hong Kong Hồng môn đại long đầu, đối với Dương Kỳ Phu, chỉ cần người ở bang phái hỗn quá vừa nghe đến tên của hắn, đều đã kìm lòng không được nghiêm nghị khởi kính, Hà Tiến cũng không ngoại lệ.

Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó lấy di động ra cấp Dương Kỳ Phu đánh cái điện thoại, thỉnh hắn hỗ trợ một lần nữa xem xét một cái thích hợp bảo tiêu. Nói chuyện điện thoại xong sau, cảm giác được trên lầu tựa hồ có động tĩnh, Hạ Vân Kiệt liền lại lần nữa về tới trên lầu.

Vừa mở ra cửa phòng ngủ, còn có một đoàn ôn hương nhuyễn ngọc chàng nhập hắn trong lòng.

“Đại sáng sớm cứ như vậy cấp làm gì?” Hạ Vân Kiệt đem Dương Tiếu Mai ôm vào phòng ở nói.

“Người ta còn tưởng rằng ngươi đi rồi đâu!” Dương Tiếu Mai giơ lên phấn quyền nhẹ nhàng chủy đánh một chút Hạ Vân Kiệt trong ngực nói.

Hạ Vân Kiệt thế này mới phát hiện Dương Tiếu Mai hốc mắt thế nhưng có điểm hồng, không khỏi một trận đau lòng, ôm sát nàng ôn nhu nói:“Đứa ngốc, ta nếu phải rời khỏi khẳng định hội trước tiên với ngươi nói, như thế nào khả năng hội lặng yên không một tiếng động rời đi đâu.”

“Thật sự!” Dương Tiếu Mai tiếu mâu sáng ngời, kinh hỉ nói.

“Đương nhiên, ngươi hiện tại nhưng là của ta người yêu, ta muốn rời đi đương nhiên muốn trước tiên với ngươi nói một tiếng.” Hạ Vân Kiệt hai tay ôm Dương Tiếu Mai mềm mại vòng eo, lấy vô cùng khẳng định ngữ khí nói.

“Ân!” Dương Tiếu Mai nặng nề mà gật gật đầu, sau đó đem mặt dính sát vào nhau ở Hạ Vân Kiệt trong ngực, một giọt trong suốt hạnh phúc nước mắt theo của nàng khóe mắt chảy xuống dưới.

Hạ Vân Kiệt biểu hiện càng xuất sắc, càng lợi hại, Dương Tiếu Mai đối hắn sùng bái ái mộ loại tình cảm lại càng nùng, đồng thời lại hội cảm thấy hắn cách chính mình càng ngày càng xa, cảm thấy chính mình cùng hắn cùng một chỗ tựa như cô bé lọ lem cùng vương tử cùng một chỗ giống nhau, chính là một cái xinh đẹp đồng thoại, cho nên ở Dương Tiếu Mai vừa tỉnh đến, phát hiện Hạ Vân Kiệt không ở bên người khi, đầu tiên nghĩ đến chính là hắn đi rồi, mà nàng chung quy cũng chỉ là hắn sinh mệnh vội vàng mà qua một nữ nhân.

Nhưng hiện tại đâu? Hạ Vân Kiệt lại cho nàng hứa hẹn,

chẳng sợ này hứa hẹn cho dù chính là nam nhân nhất thời xúc động ưng thuận, Dương Tiếu Mai cảm thấy chính mình đời này cũng đáng.

“Đứa ngốc, ngươi đời trước không phải thủy làm đi? Như thế nào lại lưu nước mắt ?” Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng lau lau rồi hạ Dương Tiếu Mai nước mắt, đau lòng nói.

“Kia còn không đều oán ngươi, động bất động liền chọc người ta lưu nước mắt.” Dương Tiếu Mai tiếu mâu trắng Hạ Vân Kiệt một chút nói.

“Hảo, hảo, lần sau với ngươi cùng nhau ngủ, ta nhất định chờ ngươi tỉnh tái rời khỏi phòng.” Hạ Vân Kiệt gãi gãi đầu bất đắc dĩ nói.

“Ngu ngốc Kiệt ca!” Dương Tiếu Mai gặp Hạ Vân Kiệt người lợi hại như vậy ở nữ nhân phương diện lúc này lại ngốc đáng yêu, nhịn không được giơ lên miệng nhẹ nhàng cắn hạ hắn lỗ tai, sau đó liếc trắng mắt, cười khanh khách đẩy ra hắn, lắc mông chi phong tình vạn chủng hướng phòng rửa mặt đi đến.

“Thế nhưng mắng ta ngu ngốc, xem ta như thế nào thu thập ngươi!” Hạ Vân Kiệt gặp Dương Tiếu Mai nở nụ cười, không khỏi cũng đi theo nở nụ cười, đuổi theo đi một tay lấy Dương Tiếu Mai ôm lấy đến khiêng trên vai, đối với của nàng mông liền liên tiếp đánh hai hạ.

Dương Tiếu Mai là cái vĩ đại người mẫu, toàn thân cơ hồ không có gì sẹo lồi, nhưng trên mông thịt lại phá lệ no đủ có co dãn, làm cho Hạ Vân Kiệt có đôi khi luôn kìm lòng không được tưởng phát vài cái.

“Kiệt ca tiểu nữ tử không dám, không dám, ngươi tạm tha ta đi!” Dương Tiếu Mai quả nhiên không hổ là ngôi sao, lập tức đáng thương hề hề cầu xin tha thứ lên, làm hại Hạ Vân Kiệt lập tức mềm lòng đem nàng thả xuống

dưới.

Chính là vừa nhất buông đến, Dương Tiếu Mai lại hì hì cười, đã sớm nhanh như chớp chạy vào phòng rửa mặt, hơn nữa “Phanh” một chút đem cửa cấp đóng đứng lên, hơn nữa còn khóa trái lên, sau đó cách cửa nghịch ngợm mà đắc ý hướng Hạ Vân Kiệt nói:“Ngu ngốc Kiệt ca, đứa ngốc Kiệt ca, hì hì, ta sẽ nói như vậy ngươi, ngươi có thể đem ta thế nào.”

Hạ Vân Kiệt nghe trong phòng rửa mặt Dương Tiếu Mai “Đắc ý” thanh âm, không khó tưởng tượng lúc này nàng kia trương đắc ý kính mười phần đáng yêu bộ dáng, không khỏi nở nụ cười, âm thầm tâm ý vừa động, sớm có nhất lũ vu lực phóng ra chui vào khóa cửa, sau đó cửa liền tự động mở ra.

Dương Tiếu Mai đang đắc ý, không nghĩ tới cửa liền lặng yên không tiếng động mở ra, một cười tủm tỉm khuôn mặt ấn đập vào mắt, không khỏi “A” một tiếng hét lên đứng lên nói:“Này không được, này không được, ngươi tác tệ!”

“Ta tác tệ?” Hạ Vân Kiệt nao nao, sau đó một trận ha ha lãng thích cười to, bất chấp tất cả bước đi đi vào, sau đó ôm lấy Dương Tiếu Mai, đắc ý nói:“Ta không tác tệ, như thế nào có thể bắt được đến như vậy xinh đẹp động lòng người cô bé a!”

“Ngươi phá hư! Kiệt ca là cái đại phôi đản!” Dương Tiếu Mai giơ lên phấn quyền đối với Hạ Vân Kiệt trong ngực liền một trận loạn chủy, chính là rất nhanh Dương Tiếu Mai loạn chủy liền biến thành vuốt ve, hai người rất nhanh liền triền miên quay cuồng ở tại cùng nhau.

“Ngươi này mèo lười, ngươi xem lại thái dương phơi nắng mông. Hôm nay muốn đi làm sao đi dạo phố?” Cũng không biết qua bao lâu, hai người thế này mới

ngừng lại, Hạ Vân Kiệt phát hạ Dương Tiếu Mai mông cười nói.

“Hôm nay không nghĩ đi đi dạo phố, đã nghĩ như vậy lẳng lặng ôm ngươi!” Dương Tiếu Mai giống bạch tuộc giống nhau triền ở Hạ Vân Kiệt trên người, một bộ lười nhác nói.

“Như vậy a, nếu không ta làm cho người ta an bài một chiếc du thuyền chúng ta rời bến đi?” Hạ Vân Kiệt ôn nhu vuốt ve Dương Tiếu Mai mái tóc nói.

“Du thuyền! Thật vậy chăng? Hảo da, hảo da! Ta sớm đã nghĩ ngồi du thuyền rời bến, bất quá này nam nhân không một cái thứ tốt, cho nên ta sẽ không dám rời bến.” Dương Tiếu Mai nghe vậy lập tức hưng phấn chụp nổi lên tay.

“Chẳng lẽ ngươi sẽ không sợ ta sao?” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ngươi? Thiết, người ta mới không sợ đâu!” Dương Tiếu Mai giơ lên cằm nói.

Hạ Vân Kiệt ha ha cười, đem Dương Tiếu Mai theo trên giường bế đứng lên.

Du thuyền vĩnh viễn là phú thương nhân tối chung ái “Món đồ chơi”, cũng là bọn họ tài phú tượng trưng. Ngô gia là Hong Kong đều biết đại hào môn, Ngô Xương Vũ đương nhiên cũng có thuộc loại chính mình tư nhân du thuyền, nhưng lại này đây xa hoa phẩm chất nổi tiếng hậu thế thánh tư khắc du thuyền.

Kỳ thật theo Hạ Vân Kiệt vào ở Hong Kong ngày nào đó khởi, Ngô Xương Vũ cũng đã chuẩn bị tốt hắn tư nhân phi cơ, tư nhân du thuyền, tùy thời cùng đợi Hạ Vân Kiệt sử dụng. Cho nên Hạ Vân Kiệt chính là ở hưởng dụng

bữa sáng khi cùng Hà Tiến nâng lên một chút, làm Hạ Vân Kiệt hưởng dụng thật sớm cơm sau, Ngô Xương Vũ bên kia đã muốn đem hắn thánh tư khắc du thuyền hoàn toàn an bài thỏa đáng, bao gồm nhân viên.

Hạ Vân Kiệt ở A Cập Á khi liền ra quá hải, cũng hưởng thụ quá xa hoa du thuyền, bất quá Dương Tiếu Mai thượng còn là lần đầu tiên, cũng là khó tránh khỏi kích động hưng phấn, hơn nữa nhất thủ tư nhân du thuyền liền như một tòa trên biển hành cung, ở trong này ngươi có được quốc vương quyền lực, hoàn toàn hưởng thụ thuộc loại chính mình tư nhân cuộc sống, không ai đến quấy rầy, cũng không có người đến rình coi quay chụp, tự do tự tại chạy ở đại hải phía trên.

Thẳng đến tư nhân du thuyền sử cách Victoria cảng tiến vào vùng biển quốc tế sau, Dương Tiếu Mai đối du thuyền mới mẻ kính mới dần dần phai nhạt một chút đi xuống, bất quá lại rất nhanh đối cấp Hạ Vân Kiệt mạt du mát xa cảm thấy hứng thú đứng lên.

Tuy rằng không phải lần đầu tiên hưởng thụ bikini mỹ nữ cấp chính mình mạt du mát xa, hơn nữa kia một lần còn là tổng tài cấp mỹ nữ. Bất quá lúc ấy là đau cũng khoái hoạt, căn bản không dám động thủ động cước, nhưng hôm nay Hạ Vân Kiệt cũng là hoàn toàn buông ra thể xác và tinh thần, tâm động khi liền lau ăn bớt, đùa giỡn múa mép khua môi, nhưng thật ra vô cùng thích ý.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 463 : Lựa chọn

Du thuyền mãi cho đến vào đêm khi mới sử hồi bến tàu, trở lại thái bình đỉnh núi hào trạch, Dương Kỳ Phu sớm đã ở bên kia chờ, hắn bên người còn đứng hai vị ngoại quốc nữu dáng người kính bạo, tóc vàng mắt xanh, tướng mạo coi như không sai. Bất quá hai ngoại quốc nữu tuy rằng thực gợi cảm, nhưng các nàng kia đôi mắt bắn ra đến ánh mắt lại lộ ra một tia rét lạnh, làm cho người ta lơ đãng gian liền nghỉ ngơi mơ ước chi tâm, không dám đối với các nàng tâm tồn vọng tưởng.

“Kiệt ca, Dương tiểu thư các ngươi đã về rồi.” Gặp Hạ Vân Kiệt bọn họ trở về, Dương Kỳ Phu tiến lên cung kính khách khí chào hỏi nói.

Dương Kỳ Phu nhưng là Hong Kong địa hạ thế lực vua không ngai, là người cực kì uy phong, Hà Tiến chưa từng gặp qua hắn đối người như vậy cung kính khách khí quá, thấy thế không khỏi âm thầm khiếp sợ không thôi, thế mới biết ở Hong Kong trừ bỏ Ngô gia, Dương Kỳ Phu cũng là tôn kính Hạ Vân Kiệt như trưởng bối bình thường.

“Đúng vậy, Tiếu Mai lần đầu tiên ngoạn du thuyền, cảm giác có vẻ vui cho nên sẽ trở lại đã muộn một ít, cho ngươi đợi lâu đi?” Hạ Vân Kiệt một bên cười lôi kéo Dương Tiếu Mai ngồi xuống, một bên tiếp đón Dương Kỳ Phu ngồi xuống.

“Không có, ta cũng vừa mới đến trong chốc lát. Khó được Dương tiểu thư thích ngoạn du thuyền, ta đoạn thời gian trước theo Italy riva công ty đặt trước một chiếc 84 thước pivaon này hai ngày hẳn là sẽ đến hóa, nếu Dương tiểu thư không chê khí trong lời nói, ta bắt nó chuyển tới ngài danh nghĩa, như vậy ngài về sau nghĩ ra biển du ngoạn cũng phương tiện.” Dương Kỳ

Phu đầu tiên là vội vàng khách khí một chút, sau đó thật cẩn thận nói.

Ở Thái quốc Dương Kỳ Phu thiếu Hạ Vân Kiệt một cái tánh mạng, vẫn đều muốn tìm cơ hội biểu đạt một hai, chính là không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thật vất vả đến một chuyến Hong Kong, chính mình thủ hạ Trình Thủ Dương lại đắc tội hắn, tuy rằng Hạ Vân Kiệt cũng không có truy cứu, nhưng tối hôm qua cả đêm Dương Kỳ Phu cũng chưa có thể ngủ kiên định. Nay thật vất vả tìm được một cái cơ hội, hắn tự nhiên tưởng tranh thủ một chút.

Italy đỉnh cấp xa xỉ du thuyền ptva là thế giới du thuyền trung lịch sử dài lâu, tối truyền kỳ, tối sang quý phẩm bài chi nhất. ptva thuyền hình đều làm hạn định lượng cất chứa cấp, kiên trì mỗi một cái chi tiết đều từ thủ công chế tác, nó cũng là toàn cầu công nhận “Thủy thượng Rolls-Royce”, Hoa nhân thủ phú Lí siêu nhân đều là ptva trung thực hộ khách, đương nhiên nó giá cũng là làm cho người ta trố mắt.

Dương Kỳ Phu mang đến hai vị ngoại quốc nữu tuy rằng vẫn biểu hiện thật sự lãnh khốc, nhưng thấy Dương Kỳ Phu há mồm sẽ đưa như vậy một chiếc sang quý du thuyền, hơn nữa thái độ còn phải cẩn thận cẩn thận, còn giống như sợ đối phương hội mất hứng dường như, hai người đều nhịn không được hơi hơi động dung, trong mắt toát ra một chút vẻ khiếp sợ, không biết trước mắt vị này người trẻ tuổi đến tột cùng là cái gì đến đây.

Nhưng thật ra Hà Tiến nay đã muốn là thấy nhưng không thể trách, nếu Dương Kỳ Phu đối Hạ Vân Kiệt thái độ cùng Ngô gia không có gì khác nhau, như vậy Ngô gia đưa đỉnh núi hào trạch, Dương Kỳ Phu đưa du thuyền sẽ không cái gì thật kỳ quái.

“Dương tiên sinh khách khí, khách khí, như vậy quý trọng lễ vật ta cũng không thể thu.” Dương Tiếu Mai ở

giải trí vòng hỗn, tuy rằng không ngồi quá siêu cấp du thuyền, nhưng là nghe qua ptva đại danh, gặp Dương Kỳ Phu chính là nghe nói chính mình thích ngoạn du thuyền liền lập tức muốn đưa chính mình dạng một chiếc du thuyền, không khỏi hách nhất đại khiêu, vội vàng xua tay nói.

“Ha ha, ở Kiệt ca trước mặt này đó bất quá đều chính là tục vật, lại thế nào xưng được với cái gì quý trọng a!” Dương Kỳ Phu vội vàng khiêm tốn nói.

“Cảm ơn Dương tiên sinh, nhưng là ta còn là không thể nhận!” Dương Tiếu Mai lắc đầu nói.

Dương Kỳ Phu còn muốn khách khí một chút, Hạ Vân Kiệt đã muốn cười xua tay nói:“Tạ a lão Dương, này lễ vật còn là chờ về sau ta tự mình đưa đi.”

Gặp Hạ Vân Kiệt mở miệng, Dương Kỳ Phu sẽ không dám nữa kiên trì, có chút thất vọng cười cười nói:“Ta nghe Kiệt ca, bất quá Dương tiểu thư hoặc là ngài bằng hữu khi nào thì nghĩ ra biển, tùy thời đánh cho ta điện thoại.”

“Cảm ơn Dương tiên sinh.” Lúc này Dương Tiếu Mai nhưng thật ra tái không cự tuyệt, nếu không liền rất không cho Dương Kỳ Phu mặt mũi !

“Dương tiểu thư khách khí, khách khí.” Dương Kỳ Phu vội vàng khiêm tốn nói.

“Ha ha, mọi người đều là bằng hữu, các ngươi lẫn nhau gian sẽ không dùng khách khí như vậy.” Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó chỉ chỉ kia hai ngoại quốc nữu nói:“Đây là ngươi giúp Tiếu Mai xem xét bảo tiêu sao?”

Dương Kỳ Phu gặp Hạ Vân Kiệt nói mọi người đều là bằng hữu, không khỏi tâm hoa nộ phóng nói:“Đúng vậy

Kiệt ca. Vị này kêu Tatiana, một cái khác kêu Diana, các nàng đều là người liên bang Nga, đều từng ở Trung Đông vùng làm quá lính đánh thuê, sau lại mới đổi nghề làm bảo tiêu, hai người thân thủ đều phi thường không sai, hơn nữa xử lý khẩn cấp tình huống kinh nghiệm cũng phi thường phong phú."

"Tatiana lưu lại, Diana không cần." Hạ Vân Kiệt nhìn chăm chú nhìn hai người liếc mắt một cái, sau đó chỉ chỉ có được hai điều chân dài Tatiana nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt chính là nghe xong Dương Kỳ Phu đơn giản như vậy giới thiệu, ngay cả tự hỏi châm chước, thậm chí ngay cả tự mình mở miệng hỏi một câu đều không có, liền làm quyết định, đừng nói Tatiana cùng Diana đều cảm giác phi thường khó hiểu, Dương Kỳ Phu đám người cũng không ngoại lệ, nhất là Diana nghe xong sau trừ bỏ khó hiểu lại có chút không phục.

Muốn nói lấy người phương tây thẩm mỹ tiêu chuẩn, Diana tự nhận là so với Tatiana gợi cảm xinh đẹp, muốn nói thân thủ cùng ứng phó trường hợp năng lực, Diana cũng tự nhận là so với Tatiana lợi hại, mà sự thật cũng quả thật như thế. Ở Dương Kỳ Phu đem hai người bọn họ mang đến phía trước, khiến cho các nàng tỷ thí quá, Diana thân thủ quả thật hơn một chút, hơn nữa Diana xuất đạo cũng sớm một ít, các phương diện điều kiện thoạt nhìn đều so với Tatiana càng vĩ đại. Dương Kỳ Phu sở dĩ mang hai người đến, chủ yếu là tưởng cấp Hạ Vân Kiệt nhiều một cái lựa chọn, để tránh vạn nhất mang một cái hắn chướng mắt cũng có cái bị tuyển, trên thực tế hắn trong lòng chọn người là Diana, cũng chuẩn bị đến lúc đó trọng điểm hướng Hạ Vân Kiệt đề cử Diana. Không nghĩ tới hắn còn không có tới kịp mở miệng, Hạ Vân Kiệt đã muốn làm lựa chọn.

"Tiên sinh ta có thể biết vì cái gì ngài lựa chọn Tatiana mà không chọn ta sao? Ngài thậm chí cũng chưa kể lại

hiểu biết quá chúng ta hai người tình huống.” Người ngoại quốc tính cách tương đối có vẻ ngay thẳng, nữ nhân cũng không ngoại lệ, Diana rất nhanh sẽ không chịu phục hỏi.

“Diana câm miệng!” Dương Kỳ Phu sợ Diana nghi ngờ chọc giận Hạ Vân Kiệt, vội vàng trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, sau đó thật cẩn thận đối Hạ Vân Kiệt nói:“Kiệt ca, kỳ thật ta đến trước kể lại hiểu biết qua, tương đối mà nói Diana các phương diện điều kiện quả thật vĩ đại một ít, đương nhiên Kiệt ca nếu thích Tatiana đó là của nàng phúc khí, ta chỉ là đem sự thật cùng Kiệt ca ngài hội báo một chút.”

Gặp Dương Kỳ Phu tuy rằng kêu nàng câm miệng, nhưng còn là khen chính mình, Diana không khỏi có chút đắc ý cử nổi lên nàng đầy đặn cao ngất bộ ngực sữa.

“Ta không thích người trước khi đi đào thoát, vứt bỏ chính mình chiến hữu. Diana có lẽ các phương diện bao gồm thân thủ quả thật so với Tatiana cường, nhưng nếu ta không nhìn lầm trong lời nói, bốn năm trước ngươi từng vứt bỏ quá chính mình chiến hữu, Tatiana tuy rằng các phương diện không bằng Diana, nhưng nàng cũng rất trung thành nghĩa khí, nàng từng là lính đánh thuê có thể chiến hữu yên tâm đem phía sau lưng giao cho nàng.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Ngươi, ngươi như thế nào biết chuyện này?” Diana nghe vậy liên tục lui ra phía sau vài bước, sắc mặt tái nhợt, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt tràn ngập sợ hãi, phảng phất gặp được quỷ dường như.

Chuyện này là Diana bí mật cũng là của nàng sỉ nhục, lúc ấy là ở Afganistan, chấp hành nhiệm vụ có năm người, bởi vì sự tình bại lộ, hơn nữa của nàng lâm trận đào thoát, làm cho còn lại bốn người toàn bộ tử vong.

Bởi vì còn lại bốn người đều đã chết, cho nên chuyện này chỉ có nàng một người biết. Cũng là chuyện này sau, Diana lựa chọn rời khỏi lính đánh thuê đoàn ngược lại cho nổi lên bảo tiêu chức nghiệp, chính là nàng lại vạn vạn không nghĩ tới, một người phương đông xa lạ, chưa từng có đã gặp mặt thế nhưng nhất ngữ nói toạc ra nàng ẩn tàng rồi bốn năm bí mật.

Gặp Diana này phó biểu tình, Dương Kỳ Phu, Hà Tiến đám người thế nào còn không biết Hạ Vân Kiệt nói là sự thật, người người đều là khống chế không được cả người xông ra hàn khí, phảng phất ở Hạ Vân Kiệt trước mặt bọn họ người người đều là người trần truồng, ngay cả một chút bí mật đều không có.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 464 : So đấu [hôm nay hai chương]

“Này ngươi không cần biết, ngươi chỉ cần biết ngươi đã muốn bị đào thải.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

Diana nghe vậy hoảng sợ nhìn Hạ Vân Kiệt, há miệng thở dốc còn muốn hỏi cái hiểu được, Dương Kỳ Phu đã muốn huy phất tay nói:“Không có nghe đến Kiệt ca lời nói sao? Diana! Hiện tại ngươi có thể đi rồi.”

Dương Kỳ Phu là Hong Kong địa hạ thế lực vua không ngai, dù là Diana từng coi như là trải qua quá mưa bom bão đạn, cũng không dám cãi lời mệnh lệnh của hắn, huống hồ Hạ Vân Kiệt này thần kỳ người phương đông cũng quả thật làm cho nàng cảm thấy cả người xông ra hàn khí, cho nên nghe vậy cuối cùng còn là ngậm miệng lại, hướng Hạ Vân Kiệt đám người hơi hơi cúc nhất cung, sau đó xoay người ly khai đỉnh núi hào trạch.

“Lão Dương, còn không có ăn cơm chiều đi? Ta ngày mai sẽ rời đi Hong Kong, buổi tối ở trong này ăn bữa cơm rau dưa đi, Hà Tiến đánh cái điện thoại cấp Ngô Xương Vũ, làm cho bọn họ đôi cũng lại đây thấu cái náo nhiệt, thuận tiện cũng cùng Tiếu Mai nhận thức một chút đi.” Diana rời khỏi sau khi, Hạ Vân Kiệt nói.

Dương Kỳ Phu gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng lưu chính mình xuống dưới ăn cơm, không khỏi thụ sủng nhược kinh liên tục gật đầu tán thưởng, mà Hà Tiến lúc này cũng càng ngày càng rõ ràng nhận thấy được trước mắt vị này người trẻ tuổi thần kỳ, lập tức cung kính lên tiếng, sau đó đi ra ngoài cấp Ngô Xương Vũ vợ chồng gọi điện thoại cũng an bài phòng bếp chuẩn bị bữa tối.

“Tatiana, chỉ cần ngươi về sau hảo hảo đi theo cũng bảo hộ Dương Tiếu Mai, ta cam đoan ngươi thu hoạch tuyệt

không gần chính là dày tiền tài thù lao. Đương nhiên nếu ngươi bỏ rơi nhiệm vụ lại hoặc là vi phạm chức nghiệp đạo đức, ta cũng cam đoan ngươi tổn thất tuyệt không gần chính là dày tiền tài thù lao!" Hà Tiến đi rồi, Hạ Vân Kiệt đối Tatiana nói.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt nói chuyện ngữ khí thực bình thản, nhưng Tatiana lại cảm thấy bình sinh chưa bao giờ từng có cảm giác áp bách, cơ hồ là theo bản năng biến sắc nói:"Hạ tiên sinh ngài yên tâm, ta sẽ tẫn của ta hết thảy cố gắng bảo hộ Dương Tiếu Mai tiểu thư."

"Tốt lắm." Hạ Vân Kiệt nghe vậy vui sướng điểm gật đầu.

Nói xong lời này khi, Hạ Vân Kiệt nhìn đến Hà Tiến chính cất bước phản hồi phòng khách, nghĩ nghĩ đối Hà Tiến nói:"Hà Tiến, nghe nói ngươi trước kia Hong Kong tối nổi danh song hoa hồng côn, thế nào? Nhiều năm bất động võ, thân thủ có hay không hạ xuống ?"

"Hạ tiên sinh muốn cho ta cùng Tatiana tỷ thí một chút sao? Không thành vấn đề, nhiều năm không có động thủ ta cũng đang có điểm ngứa tay đâu." Hà Tiến là người thông minh, nghe vậy lập tức cười trả lời.

"Ha ha, vậy ngươi liền giúp ta thử một lần Tatiana." Hạ Vân Kiệt gặp Hà Tiến như vậy rõ ràng hào sảng, trong mắt lóe ra một tia thưởng thức sắc, ha ha cười nói.

"Kiệt ca, không tất yếu như vậy phiền toái đi. Ta cũng không phải cái gì quốc gia chính khách phú thương, Tatiana nếu làm quá lính đánh thuê, bảo hộ ta tuyệt đối vậy là đủ rồi." Dương Tiếu Mai gặp Hạ Vân Kiệt như vậy trịnh trọng đối đãi cấp chính mình xem xét thích hợp bảo tiêu, trong lòng vừa cảm ngọt ngào hạnh phúc lại có điểm không yên bất an.

“Ha ha, điên cuồng fan có thể sánh bằng sát thủ còn khủng bố, ta cũng không nhớ ngươi đã bị chẳng sợ một chút thương tổn.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Dương Tiếu Mai gặp Hạ Vân Kiệt trước mặt Dương Kỳ Phu đám người mặt nói như vậy, dù là nàng coi như là xã giao trường hợp lão thủ, lúc này cũng là xấu hổ đến cúi đầu, trong lòng lại ngọt lành cùng ăn mật giống nhau.

Ở trong phòng khách tỷ thí tự nhiên là không thích hợp, rất nhanh mọi người liền di giá lâm bên ngoài không rộng rãi trên cỏ.

Vừa đến bên ngoài, Hà Tiến cùng Tatiana toàn thân tinh khí thần liền độ cao tiêu thăng, song phương đứng ở trên cỏ cho nhau đối diện, chẳng sợ Dương Tiếu Mai căn bản không hiểu đánh nhau, cũng đã muốn cảm giác được không khí tựa hồ lâm vào nhất ngưng, không khí rồi đột nhiên khẩn trương đứng lên.

Rất nhanh, đêm tối hạ, hai đạo thân ảnh chợt lóe, “Oành oành oành!” Hà Tiến cùng Tatiana đã muốn giao thủ.

Hai người một cái là song hoa hồng côn, một cái là lính đánh thuê, đều là đánh nhau cao thủ, rồi sau đó giả ra tay càng có vẻ hung hãn điêu ngoan, cơ hồ chiêu chiêu đều là thủ Hà Tiến yếu hại bộ vị. Bất quá Hà Tiến năm đó có thể trở thành Hong Kong xuất sắc nhất song hoa hồng côn, ở đánh nhau phương diện cũng tuyệt đối là một cao thủ, mặc dù cách khai giang hồ nhiều năm, nhưng như trước bảo đao chưa lão, không chỉ có đem Tatiana công kích toàn bộ ngăn trở, hơn nữa rất nhanh liền ỷ vào phong phú đánh nhau kinh nghiệm, đem Tatiana đè nặng đánh.

Rất nhanh Tatiana cũng chỉ có chống đỡ công không có phản kích lực, hơi thở cũng bắt đầu trở nên hỗn loạn đứng lên, một đôi đầy đặn ngực khí kịch liệt nhảy lên,

phảng phất tùy thời hội theo trong quần áo bính đi ra.

“Xem ra gừng càng già càng cay, Tatiana mặc kệ là lực lượng, kỹ xảo còn là phản ứng nhanh nhẹn phương diện đều kém Hà Tiến một bậc.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Kiệt ca nếu không trúng ý trong lời nói, ta tái chung quanh xem xét nhìn xem.” Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Dương Kỳ Phu không khỏi có chút khẩn trương đứng lên, còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt không hài lòng

“Ha ha, không này tất yếu. Tatiana có này trình độ đã muốn không sai, ta sẽ làm cho nàng trở nên càng cường đại.” Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ Dương Kỳ Phu bả vai, sau đó hướng Hà Tiến hai người hô thanh đình.

“Hạ tiên sinh, ta không phải Hà tiên sinh đối thủ!” Đình chỉ đánh nhau sau, Tatiana trở lại Hạ Vân Kiệt trước mặt thở hồng hộc ăn ngay nói thật nói, trong giọng nói mang theo một tia uể oải.

“Ngươi đã muốn rất lợi hại, hơn nữa ta nghĩ ngươi tối am hiểu hẳn là còn là dùng súng.” Một phen đánh nhau sau, Hà Tiến nhưng thật ra đối Tatiana nổi lên một tia thưởng thức ý, thấy nàng có chút uể oải, liền trấn an nói.

“Nhưng hiện tại công tác tính chất cùng trước kia không giống với!” Tatiana lắc đầu nói.

“Tatiana, ngươi theo ta vào nhà một chuyến, các ngươi ở bên ngoài chờ một chút.” Hạ Vân Kiệt hướng Tatiana vẫy tay, sau đó hướng Dương Tiếu Mai đám người thần bí cười cười, xoay người vào phòng.

Tatiana không biết Hạ Vân Kiệt muốn để làm chi, nhưng còn là thành thành thật thật theo hắn vào phòng, mà Dương Tiếu Mai đám người nhìn hai người một trước một sau vào phòng trên mặt đều toát ra nghi hoặc sắc,

không biết Hạ Vân Kiệt trong hồ lô bán là cái gì thuốc.

Vào phòng, Hạ Vân Kiệt đem Tatiana mang vào khách phòng, điều này làm cho Tatiana càng phát ra cảm thấy nghi hoặc khó hiểu.

“Tatiana, ngươi có nghĩ là trở nên càng cường đại?” Hạ Vân Kiệt đóng cửa lại sau, cười hỏi Tatiana.

“Đó là đương nhiên, bất quá ta đã muốn thực cố gắng, nhưng mỗi người đều có thuộc loại chính mình cực hạn, ta nghĩ ta không sai biệt lắm đã muốn đến, luyện nữa phỏng chừng tiến bộ cũng có hạn.” Tatiana nói.

“Chỉ cần ngươi tưởng biến cường đại vậy đi, hiện tại ta có thể cho ngươi trở nên càng cường đại, bất quá ngươi phải nhớ kỹ chuyện ngươi đáp ứng quá ta, về sau nhất định phải hảo hảo bảo hộ Dương Tiếu Mai. Hiện tại ngươi ngồi xếp bằng ngồi dưới đất.” Hạ Vân Kiệt nói.

Tatiana nghe vậy tuy rằng càng phát ra nghi hoặc khó hiểu, nhưng còn là theo lời ngồi xếp bằng ngồi ở mặt đất.

Hạ Vân Kiệt chờ Tatiana ngồi xếp bằng ngồi dưới đất sau, đưa tay đặt tại của nàng não đỉnh huyệt Bách Hội, nói:“Khả năng sẽ có điểm thống khổ, bất quá ngươi kiên nhẫn một chút rất nhanh sẽ đi qua.”

“Chẳng lẽ ngươi tưởng cho ta truyền công lực sao? Ta nghe nói qua Trung Quốc có một loại kêu thể hồ quán đỉnh thần kỳ công pháp.” Tatiana gặp Hạ Vân Kiệt bắt tay đặt tại nàng não đỉnh, không khỏi cả người chấn động kinh thanh nói.

“Xem ra ngươi có biết còn không thiếu, tốt lắm, tập trung tinh thần này khác sự tình gì cũng không muốn tưởng.” Hạ Vân Kiệt trên mặt hơi hơi lộ ra kinh ngạc sắc nói.

Tatiana gặp quả nhiên là Trung Quốc trong truyền thuyết thể hồ quán đỉnh, biểu tình lập tức trở nên cực kì nghiêm túc đứng lên, thế nhưng lập tức liền tập trung tinh thần.

Hạ Vân Kiệt thấy thế trong mắt lóe ra một tia thưởng thức sắc, xem ra có thể ở tàn khốc lính đánh thuê kiếp sống may mắn còn tồn tại xuống dưới, còn là có này chỗ hơn người.

Trong lòng nghĩ, Hạ Vân Kiệt lặng yên vận chuyển công pháp, Nê Hoàn trong cung vu đỉnh nội kia lạp kim đan lập tức sáng mờ nở rộ, một lũ tinh thuần vô cùng chân lực liền theo trong Nê Hoàn cung kia tôn vu đỉnh chi khẩu dật ra, sau đó lưu kinh kinh mạch cuối cùng theo Hạ Vân Kiệt bàn tay quán nhập Tatiana huyệt Bách Hội.

Ấn đạo gia đến giảng, Hạ Vân Kiệt nay đã muốn là kim đan hậu kỳ, hơn nữa kết còn là Nê Hoàn cung kim đan, này phẩm chất chi thuần, chân lực chi ngưng tụ, so với bình thường kim đan ít nhất mạnh hơn mười lần, nay tạo ra một hậu thiên cao thủ tự nhiên không nói chơi.

Chân lực vừa vào Tatiana thân thể, nhất thời Tatiana cảm thấy tê tâm liệt phế đau đớn, nhưng đồng thời nàng thể nội hậu thiên tạp chất ào ào bị rèn luyện bài trừ bên ngoài cơ thể, không cần một lát Tatiana liền cảm thấy trước nay chưa có thoải mái, cả người giống như phiêu ở tại cao trên mây.

Tatiana sẽ đối phó dù sao chính là người thường, hơn nữa của nàng thể chất cũng căn bản thừa nhận không được quá cường hãn rèn luyện, cho nên hơi chút cấp Tatiana phạt mao tẩy tủy một phen, Hạ Vân Kiệt liền dừng tay. Nhưng dù là như thế, làm Hạ Vân Kiệt thu tay lại khi, Tatiana bên ngoài thân còn là phúc thượng một tầng tinh tế ô tí.

“Tùy tiện hướng một chút, sau đó ra lại đi theo Hà Tiến tỷ thí một chút, ta nghĩ lần này ngươi sẽ không hội tái cho rằng chính mình không bằng hắn.” Hạ Vân Kiệt nói xong đứng dậy ly khai khách phòng.

Cảm thụ được thể nội đột nhiên tràn ngập mênh mông lực lượng, lại nhìn Hạ Vân Kiệt đứng dậy rời đi bóng dáng, Tatiana trong mắt không khỏi toát ra kính sợ cùng cảm kích đan vào cùng một chỗ ánh mắt.

“Tatiana đâu?” Gặp Hạ Vân Kiệt mang theo Tatiana vào nhà tử, nhưng chỉ có một nhân đi ra, Dương Tiếu Mai không khỏi tò mò hỏi.

“Lập tức liền đi ra.” Hạ Vân Kiệt trả lời, nói xong lại chuyển hướng Hà Tiến cười nói:“Hà Tiến, đợi lát nữa ngươi tái cùng Tatiana tỷ thí một chút, tin hay không đợi lát nữa nhận thua sẽ là ngươi đâu?”

“Hạ tiên sinh, ngươi nói muốn cùng Tatiana so với thương pháp cái gì, ta đổ thật đúng là không dám nói ngoa, nhưng muốn so với đánh nhau, nàng thật sự còn kém ta nhất tiệt.” Hà Tiến là người hảo cường, đương nhiên không tin Tatiana cùng Hạ Vân Kiệt đi vào một chuyến sau, đi ra có thể đánh bại hắn, nghe vậy lắc đầu không tin nói.

“Đúng rồi, cho dù ta không hiểu đánh nhau, vừa rồi ta cũng đã nhìn ra, Tatiana không phải Hà tiên sinh đối thủ, chẳng lẽ tại như vậy ngắn thời gian nội ngươi có thể truyền thụ Tatiana tuyệt thế thần công bất thành?” Dương Tiếu Mai cũng không tin tưởng nói.

“Ha ha! Vậy đợi lát nữa thủ hạ gặp thực chương.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy thoải mái nở nụ cười.

Bởi vì hôm nay tâm tình hảo, Hạ Vân Kiệt một phản thường lui tới điệu thấp, thế nhưng khoe khoang lên.

Rất nhanh Tatiana liền đi ra, sau đó lại lần nữa cùng Hà Tiến so đấu. Chính là lần này lại không vài cái, Tatiana liền hoàn toàn đè nặng Hà Tiến đánh.

“Không đánh, không đánh, ta nhận thua, ta nhận thua !” Không trong chốc lát, bị đánh cho chỉ có thể trốn tránh Hà Tiến liền lớn tiếng kêu lên.

Gặp Hà Tiến nhận thua, Tatiana liền lập tức ngừng tay, sau đó đi đến Hạ Vân Kiệt phía sau thúc thủ tất cung tất kính đứng, mà Hà Tiến tắc thở hổn hển vẻ mặt không thể tưởng tượng nói:“Điều này sao có thể đâu? Điều này sao có thể đâu?”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 465 : Ngự bảo phi hành

“Ha ha, này thế gian không không hề khả năng sự tình. Tốt lắm, trải qua như vậy hai tràng so đấu, ngươi toàn thân huyết khí đã muốn kích động, cũng là thời điểm cho ngươi trị liệu lão thương bị bệnh.” Hạ Vân Kiệt cười nói đột nhiên thân thủ ở Hà Tiến ngực vỗ nhẹ nhẹ một chưởng.

“Khụ khụ!” Hạ Vân Kiệt kia một chưởng chụp được đi, Hà Tiến đột nhiên loan hạ eo kịch liệt ho khan lên, thậm chí ho khan đến sau lại ngay cả mặt đều trướng tử hồng.

Đang ở phía sau Hạ Vân Kiệt đối với Hà Tiến phía sau lưng lại vỗ nhẹ nhẹ một chút, này một chưởng đi xuống, Hà Tiến đột nhiên một tiếng đại ho khan, một đoàn đen thùi huyết theo hắn trong miệng phun ra, mà này khẩu đen thùi huyết nhổ ra sau, Hà Tiến kìm lòng không được đứng thẳng thân mình, thật sâu hô hấp hai khẩu mới mẻ không khí, vô cùng cảm khái nói:“Thật thoải mái a!”

Nói xong, Hà Tiến đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt vẻ mặt cảm kích kính nể thật sâu cúi đầu nói:“Thật sự thật cám ơn ngài Hạ tiên sinh!”

Này thương là Hà Tiến tuổi trẻ dốc sức làm khi lưu lại, lúc ấy nghiêm trọng thương đến tâm phế, tuy rằng sau lại kinh cứu giúp kiểm trở về này mệnh, nhưng lão thương lại giữ lại. Thường thường hội cảm thấy ngực hờn dỗi kết, hơn nữa kịch liệt vận động khi trong lòng sẽ phát đau, thở hổn hển không chỉ, lại không nghĩ rằng hôm nay lại bị Hạ Vân Kiệt hai chưởng liền cấp chữa khỏi.

“Không cần khách khí, này hai ngày cho ngươi việc trước việc sau cử vất vả !” Hạ Vân Kiệt cười khoát tay

nói.

Chuyện này sau không lâu, Ngô Xương Vũ vợ chồng chạy tới đỉnh núi hào trạch.

Bởi vì Dương Tiếu Mai là Hạ Vân Kiệt nữ nhân, mà Dương Kỳ Phu lại tựa hồ đã sớm nhận thức Hạ Vân Kiệt, cho nên Ngô Xương Vũ vợ chồng cũng không có che che giấu giấu, vừa thấy mặt liền cung kính xưng hô Hạ Vân Kiệt là sư thúc tổ.

Ngô Xương Vũ nhưng là Hong Kong chân chính đại phú hào, luận tài lực chỉ sợ ngay cả Dương Kỳ Phu đều phải kém hơn một chút, hơn nữa mấy tuổi so với Dương Kỳ Phu bất quá cũng liền nhỏ cái mười đến tuổi, bọn họ vừa đến liền xưng hô Hạ Vân Kiệt là sư thúc tổ thiếu chút nữa không đem Dương Tiếu Mai cấp dọa choáng váng, mà Dương Kỳ Phu tuy rằng sớm có chuẩn bị tâm lý, nhưng là là nghe được một trận chột dạ, phải biết rằng hắn nhưng là xưng hô Hạ Vân Kiệt là Kiệt ca, như vậy luận đứng lên, hắn chẳng phải là thật to chiếm Ngô Xương Vũ tiện nghi? Về phần kia Tatiana tắc đã sớm nghe được một đầu óc tương hồ, coi hắn đối Trung Quốc văn hóa hữu hạn hiểu biết, thật sự không thể hiểu được vì cái gì tuổi giống Ngô Xương Vũ vợ chồng đại phú hào muốn xưng hô Hạ Vân Kiệt như vậy một vị người trẻ tuổi là sư thúc tổ. Bất quá có một chút Tatiana cũng rất rõ ràng, thì phải là người trẻ tuổi này không chỉ có có được Đông Phương thần kỳ thuật pháp, hắn còn có được vô cùng sùng bái địa vị.

Cũng may ở đây tất cả mọi người đã muốn biết Hạ Vân Kiệt là vị thần kỳ nhân vật, cho nên rất nhanh mọi người cũng liền theo xưng hô khiếp sợ phục hồi tinh thần lại. Mọi người như trước mỗi người giao một vật, thế nhưng cũng hiểu được thực tự nhiên, làm cho bọn họ sau hồi tưởng đứng lên không khỏi đều âm thầm lấy làm kỳ.

Hạ Vân Kiệt người này chỉ cần không xúc động hắn nghịch lân, kỳ thật hắn chính là cái bình thường người trẻ tuổi, thuần phác, thân thiết thậm chí có đôi khi còn có thể mang một chút đại nam hài ngại ngùng, một chút cái giá đều không có. Cho nên rất nhanh, Dương Kỳ Phu đám người để lại tùng tâm tình, mọi người có nói có cười, tán phiếm luận, bữa tối không khí cũng là thần kỳ hòa hợp.

Trong lúc, Hạ Vân Kiệt cũng không quên cố ý nhắc nhở Dương Kỳ Phu cùng Ngô Xương Vũ vợ chồng, Dương Tiếu Mai ở Hong Kong trong lúc thỉnh bọn họ nhiều hơn chiếu cố. Dương Kỳ Phu cùng Ngô Xương Vũ vợ chồng tự nhiên là việc không ngừng khẩu đáp ứng xuống dưới. Hơn nữa Phùng Nghị Khiết lại tư dưới lôi kéo Dương Tiếu Mai nói rất nhiều nữ nhân trong lúc đó lặng lẽ nói, rất nhanh hai người là tốt rồi cùng tỷ muội dường như.

Hạ Vân Kiệt vốn có chút lo lắng cho mình rời đi Hong Kong, Dương Tiếu Mai một người có khi hội cảm thấy nhàm chán, nay thấy nàng cùng Phùng Nghị Khiết ở chung rất khá, cũng là yên tâm không ít.

“Ta phải đi!” Sáng sớm hôm sau, Hạ Vân Kiệt hôn thân Dương Tiếu Mai cái trán, không tha nói.

Tối hôm qua hai người không chỉ có một đêm triền miên, Hạ Vân Kiệt còn cố ý giúp Dương Tiếu Mai phạt mao tẩy tủy một phen, nay Dương Tiếu Mai thoạt nhìn càng thêm quyến rũ động lòng người, hơn nữa da thịt lại trong trắng lộ hồng, nhẵn nhụi có sáng bóng.

“Ta muốn đưa ngươi đi sân bay!” Dương Tiếu Mai ôm Hạ Vân Kiệt đồng dạng không tha nói, cùng hắn cùng một chỗ thời gian càng dài, Dương Tiếu Mai lại càng phát thật sâu mê luyến thượng này nam nhân.

“Đi sân bay phiền toái, ta trực tiếp bay trở về Giang

Châu.” Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng vuốt ve Dương Tiếu Mai trở nên càng phát ra trơn bóng đen thùi mái tóc, ôn nhu nói.

“Nói bừa, ngươi cũng không phải chim nhỏ! Yên tâm a, ngươi tối hôm qua làm cho người ta phạt mao tẩy tủy một phen, người ta tinh thần tốt thật sự.” Dương Tiếu Mai trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái sẳng giọng. Nàng còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt lo lắng nàng tối hôm qua một đêm triền miên mệt nhọc, cho nên không cho nàng sáng sớm đưa hắn đi sân bay.

“Lại hoài nghi Kiệt ca trong lời nói, nên đánh mông!” Hạ Vân Kiệt cười đánh hạ Dương Tiếu Mai mông, nói.

Chính là này một chưởng đi xuống, cảm giác được nơi nào no đủ lực đàn hồi, Hạ Vân Kiệt trong lòng một trận xúc động, thiếu chút nữa đã nghĩ lưu lại, nhưng cuối cùng còn là buông lỏng ra Dương Tiếu Mai.

Cuộc sống chính là như vậy, có phân ly bi thương không tha mới có đoàn tụ khi kích động vui mừng! Nếu quyết tâm ở thế tục trung làm người thường, quá người thường cuộc sống, Hạ Vân Kiệt cảm thấy ngẫu nhiên lệch khỏi quỹ đạo sau hay là muốn mau chóng phản hồi nguyên lai cuộc sống quỹ đạo. Nếu không, này nói hội càng thiên càng xa, đến cuối cùng hắn đời này sẽ thấy cũng vô pháp trở lại người thường cuộc sống.

“Tốt lắm, ta thật muốn đi rồi, có việc đánh cho ta điện thoại, ta cũng sẽ thỉnh thoảng đến xem ngươi.” Buông ra tay sau, Hạ Vân Kiệt nói.

“Khả người ta thật sự tưởng đưa ngươi thôi!” Dương Tiếu Mai gặp Hạ Vân Kiệt không cho chính mình đưa hắn, cái miệng nhỏ nhắn không khỏi đô lên.

“Còn hoài nghi Kiệt ca lời nói!” Hạ Vân Kiệt gặp Dương

Tiếu Mai còn tưởng rằng chính mình ở nói đùa, thiếu chút nữa sẽ lại nâng lên tay, nhưng cuối cùng còn là thân thủ mở ra cửa sổ !

Hắn thật sự không nắm chắc một khi chính mình bàn tay tái hạ xuống đi, hôm nay buổi sáng hay không còn có quyết tâm rời đi Hong Kong.

“Lần này trước ghi nhớ, lần sau lại đây tái đánh ngươi mông!” Mở ra cửa sổ sau, Hạ Vân Kiệt hướng Dương Tiếu Mai xấu xa cười, cơ hồ đồng thời bắt tại Hạ Vân Kiệt trên cổ kia mặt thập nhị đô thiên vu tổ kì nổi lên một đạo hồng quang.

Tiếp theo phút chốc, Hạ Vân Kiệt thế nhưng hóa thành một đạo hồng quang, xẹt qua mở ra cửa sổ, trong nháy mắt liền biến mất.

Nhìn bên ngoài trống rỗng thiên không, Dương Tiếu Mai kia trương cái miệng nhỏ nhắn trương thành “0” Hình, nửa ngày cũng chưa biện pháp hợp nhau đến, một hồi lâu nhi Dương Tiếu Mai mới gian nan nuốt hạ nước miếng, vừa ngoan ngoan kháp chính mình đùi một chút, vẻ mặt không thể tưởng tượng lẩm bẩm nói:“Chẳng lẽ Kiệt ca là thần tiên sao? A, ông trời, ta thế nhưng kết giao một thần tiên nam nhân!”

Làm Dương Tiếu Mai vẻ mặt không thể tưởng tượng thì thào khi, Hạ Vân Kiệt đã muốn khống chế thập nhị đô thiên vu tổ kì như điện hoa đến đại lục trên không.

Đây là Hạ Vân Kiệt lần đầu tiên ngự sử thập nhị đô thiên vu tổ kì phi hành, trước kia hắn tu vi thấp, tuy rằng có thể miễn cưỡng khởi động một ít trên lá cờ pháp lực, nhưng muốn ngự kì phi hành lại còn là kém không ít. Nay hắn đã là kim đan hậu kỳ, hơn nữa thập nhị đô thiên vu tổ kì kinh ngày khác đêm ôn dưỡng rèn luyện, đã muốn cùng hắn dung hợp càng ngày càng tốt, thế này

mới có lần này ngự kì phi hành.

Tục truyền thượng cổ vu tổ ngã xuống thiên địa, bọn họ huyết nhục, hồn phách phân tán thiên địa các nơi. Này thập nhị đô thiên vu tổ kì mặt trên phù văn đó là bọn họ một lũ tinh hồn sở ngưng tụ, nếu có thể chân chính phát huy thập nhị đô thiên vu tổ kì uy lực, khả tụ tập trong thiên địa rơi vu tổ lực, có thể làm cho thiên địa nhật nguyệt biến sắc.

Làm Hạ Vân Kiệt khống chế thập nhị đô thiên vu tổ kì phi hành khi, một tia ngưng tụ ở thượng cổ vu tổ tiên tinh hồn đem Hạ Vân Kiệt vây quanh lên, dần dần phảng phất cùng Hạ Vân Kiệt hòa hợp nhất thể.

Nhanh như điện chớp trung, Hạ Vân Kiệt trong não hiện ra một chích Cự điểu cả người phi phúc xích như đan hỏa vảy, nhân diện điểu thân, lưng có bốn trương thịt sí, trước ngực, bụng có sáu trảo. Cự điểu bốn cánh nhất phiến, như điện lóe ra thiên không, nơi đi qua che thiên tế nhật chỉ thấy một mảnh lửa đỏ.

Làm Hạ Vân Kiệt đầu óc trung xuất hiện này phó tranh cảnh đồng thời, trong đầu đột nhiên gian ào ào chui vào rộng lớn như yên thượng cổ Vu Môn thuật pháp.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 466 : Nữ vương [hôm nay canh một]

Đế Giang!

Truyền thuyết dĩ nhiên là thật sự, này lá cờ thật là thượng cổ mười hai vu tổ một lũ tinh hồn sở ngưng tụ, nhưng lại là vu tổ chi nhất Đế Giang sở ngưng tụ!

Hạ Vân Kiệt bị trong đầu đột nhiên xuất hiện hình ảnh cùng chen chúc mà vào thượng cổ vu tổ thuật pháp sở thật sâu rung động!

Trong truyền thuyết mười hai vu tổ Đế Giang tối thiện tốc độ, bốn cánh vừa đập đó là hai mươi tám vạn dặm, cũng không biết có phải hay không thật sự, nếu là thật sự chẳng phải là tùy tiện nhất phiến liền khả nhiễu địa cầu vài vòng sao?

Đáng tiếc ta không phải Đế Giang, nếu bằng không nếu có thể hóa thân Đế Giang, này thiên địa chẳng phải là mặc ta cao tường?

Hạ Vân Kiệt trong lòng cảm khái, trong đầu theo bản năng ảo tưởng chính mình hóa thân Đế Giang tự do cao tường thiên địa oai hùng, thể nội vu lực bất tri bất giác trung dựa theo vừa rồi chui vào trong đầu thượng cổ Đế Giang công pháp vận chuyển đứng lên.

Nói đến cũng kỳ quái, Hạ Vân Kiệt tuy rằng chưa bao giờ học quá thượng cổ Đế Giang công pháp, nhưng có loại giống như đã từng quen biết cảm giác, thậm chí ẩn ẩn trung tổng cảm thấy này công pháp cùng Vu Hàm môn truyền xuống tới công pháp có nghĩ thông suốt chỗ.

Công pháp nhất vận chuyển, Nê Hoàn trong cung kia tôn vu đỉnh lập tức liền nở rộ ra vạn trượng hào quang, vu

lực trút xuống mà ra, lưu kinh quanh thân, trong tay chân vu đỉnh cũng cơ hồ đồng thời nở rộ ra vạn trượng sáng mờ, mênh mông vu lực đồng dạng trút xuống mà ra.

Làm trongvu đỉnh vu lực trút xuống mà ra khi, kia vây quanh Hạ Vân Kiệt từng đợt từng đợt Đế Giang tinh hồn phảng phất đã bị rất lớn lực hấp dẫn, ào ào chui vào Hạ Vân Kiệt thể nội, mà bắt tại hắn trên cổ tản ra hồng quang thập nhị đô thiên vu tổ kì cũng tùy theo dần dần biến mất không thấy.

Đế Giang tinh hồn loại nào cường đại, chẳng sợ chính là còn sót lại cực kì nhỏ bé một bộ phận, làm chúng nó chui vào Hạ Vân Kiệt thể nội khi, Hạ Vân Kiệt nhất thời cảm giác quanh thân ba vạn sáu ngàn cái lỗ chân lông phảng phất đột nhiên vỡ đê đập, chạy chồm hồng thủy rít gào theo kia ba vạn sáu ngàn cái lỗ chân lông vọt tiến vào.

“Không!” Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới chính mình nhất thời nảy lòng thế nhưng sẽ phát sinh loại này khủng bố sự tình, cảm nhận được kia rít gào chạy chồm mà vào cường đại mà tinh thuần vu lực, sợ tới mức ngay cả linh hồn đều sợ run đứng lên.

Nhưng là đê đập nếu đã muốn vỡ, lại khởi là nói muốn đình có thể đình ? Làm Hạ Vân Kiệt phát hiện chính mình muốn dừng tay khi, chính mình tại kia cường đại rộng lớn lực lượng trước mặt nhỏ bé giống như đường lang chắn cánh tay, rơi vào đường cùng, Hạ Vân Kiệt quyết định thật nhanh, đành phải cắn răng tiếp tục đem công pháp vận chuyển đi xuống.

“Ca ca ca!” Làm Hạ Vân Kiệt tiếp tục vận chuyển đi xuống khi, hắn nghe được trong thân thể xương cốt vọng lại thanh âm, bốn thịt sí theo hắn phía sau lưng lấy mắt thường tốc độ dài quá đi ra, tiếp theo lại có sáu trảo theo hắn trong ngực, bụng thân đi ra.

“Ta, ta thế nhưng thực biến thành Đế Giang ?” Hạ Vân Kiệt nhìn chính mình thân thể biến hóa, khiếp sợ cơ hồ quên thân thể biến hóa khi kia tê tâm liệt phế đau đớn.

Làm Hạ Vân Kiệt hoàn toàn biến thành “Mini” nhân diện điểu thân, thượng cổ vu tổ Đế Giang khi, kia dâng mà vào nước cuộn trào vu lực một tia tất cả đều sấm vào hắn thân xác, cuối cùng hoàn toàn hòa hợp nhất thể.

Đau đớn dần dần biến mất, thay vào đó là cái loại này cả người tràn ngập sử không xong khí lực, còn có giống chân chính chim chóc đón gió cao tường sướng ý.

“Ha ha! Ta thực biến thân Đế Giang !” Hạ Vân Kiệt hưng phấn một tiếng cười quái dị, sau đó đem bốn thịt sí mạnh nhất phiến.

Phút chốc, Hạ Vân Kiệt cảm giác chính mình tựa như một đạo quang xẹt qua thiên không, chỉ như vậy nháy mắt thế nhưng liền bay qua toàn bộ Thâm Quyến thị.

Tuy rằng này tốc độ cùng chân chính thượng cổ vu tổ Đế Giang so sánh với còn kém phi thường xa, nhưng là đã muốn làm cho Hạ Vân Kiệt hưng phấn giống như đột nhiên chiếm được hảo ngoạn món đồ chơi nhi đồng giống nhau, một bên quái kêu một bên phe phẩy bốn thịt sí.

Vỗ gian, Hạ Vân Kiệt bay qua sơn xuyên bay qua con sông, bay qua đại hải.

Càng bay, Hạ Vân Kiệt tựa hồ càng nghiện, ngự khí phi hành hoặc là ngự bảo phi hành đều là một loại thi triển pháp lực mượn dùng ngoại lực đến đạt tới phi hành mục đích, mà hiện tại phi hành cũng là hắn trời sinh một loại năng lực, cái loại cảm giác này phá lệ không giống với.

Hưng phấn trung Hạ Vân Kiệt cũng không biết, khi hắn vỗ cánh phi hành khi, hắn tựa như “Con bướm hiệu ứng” Lý luận trung Mỹ quốc khí tượng học gia Edward • Norton • la luân tư sở nhắc tới kia con bướm tại Brazil vỗ nhẹ cánh, có thể làm cho một tháng sau Texas châu một hồi lốc xoáy.

Làm Hạ Vân Kiệt vỗ cánh khi, khi hắn bay qua rộng lớn thiên không khi, rơi ở trong thiên địa vu tổ Đế Giang tinh hồn vu lực ào ào đã bị hấp dẫn cùng quấy, theo bốn phương tám hướng đuổi theo Hạ Vân Kiệt phương hướng mà đi.

Ngay từ đầu chính là một chút, hưng phấn trung Hạ Vân Kiệt cũng không có nhận thấy được, nhưng làm càng ngày càng nhiều tinh hồn vu lực dâng mà đến khi, Hạ Vân Kiệt rốt cục cảm giác được không đúng, nhưng đã muốn đã muộn.

Này đó ở trong thiên địa tự do không biết bao nhiêu năm vu tổ Đế Giang tinh hồn vu lực cảm nhận được Hạ Vân Kiệt trên người kia thân thiết hơi thở, phảng phất đột nhiên gian tìm được rồi quy túc, tìm được rồi mẫu thân bình thường, mặc kệ Hạ Vân Kiệt có nguyện ý hay không tất cả đều dâng mà vào.

Nếu đem vừa rồi biến thành Đế Giang khi kia mênh mông tinh hồn vu lực so sánh thành giang hà vỡ đê, như vậy hiện tại chính là đại đê biển băng liệt.

Trong nháy mắt, Hạ Vân Kiệt liền cảm giác chính mình hoàn toàn bao phủ tại kia cường đại thiên địa năng lượng bên trong, thể nội vu đỉnh lấy đáng sợ tốc độ hấp thu dâng mà vào tinh hồn vu lực, Nê Hoàn trong cung kia lạp kim đan đồng dạng điên rồi giống như hấp thu.

Không chỉ có như thế, các loại thô bạo giết chóc hơi thở tựa hồ cũng tùy theo quán nhập hắn đầu óc.

Hạ Vân Kiệt sở hữu hết thảy tựa như khí cầu giống nhau rất nhanh lại càng thổi càng lớn, lớn đến sau lại, đột nhiên oanh một tiếng, tất cả đều tạc liệt mở ra.

Một tiếng nổ mạnh sau, phảng phất vũ trụ đại tan biến giống nhau, hết thảy đều quy về hư vô. Vu đỉnh không có, kim đan không có, mà Hạ Vân Kiệt tâm thần chịu này chấn động sau, cũng chợt gian bị đánh trở về nguyên hình, sau đó quang thân mình, trần truồng từ không trung lấy tự do vật rơi tốc độ đi xuống lạc.

Vừa rồi biến thân khi, kia một thân quần áo sớm đã trong nháy mắt hóa thành nát bấy theo gió tan mất.

Cơ nặc duy lan, đây là một cái tọa lạc cho sông Ranh bên, Alpes chân núi xinh đẹp Âu châu tiểu quốc [hoàn toàn hư cấu].

Đó là một yên tĩnh sáng sớm, chỉ có chim nhỏ kêu lên vui mừng thanh. Catherine nữ vương tựa như thường lui tới giống nhau sớm đứng lên, giống điều mỹ nhân ngư giống nhau tự do tự tại ở nàng hoàng cung tòa thành lộ thiên bể bơi bơi lội.

Chỉ có phía sau, Catherine mới cảm thấy chính mình giống cái nữ nhân mà không phải nữ vương bệ hạ. Nàng có thể cởi hết quần áo, tự do ở trong nước thư giãn dáng người, nàng có thể ở thật lớn bể bơi không kiêng nể gì, thậm chí tự kỷ thưởng thức vuốt ve chính mình kia mạn diệu vô cùng thân thể.

Đó là một hoàn toàn thuộc loại chính nàng lộ thiên không gian, cũng là nàng duy nhất yêu cầu ở nàng không có kêu to dưới tình huống, bất luận kẻ nào bao gồm thị nữ ở bên trong cũng không có thể tùy ý xông tới không gian.

Catherine nữ vương không chỉ có có được điện ảnh ngôi sao tuyệt mỹ dung mạo, ma quỷ gợi cảm thân mình, nàng càng có được làm cho tối nổi danh điện ảnh nữ ngôi sao đều phải ảm đạm thất sắc, tự biết xấu hổ cao nhã khí chất cùng tài phú quyền thế. Bởi vì nàng là cơ nặc duy lan quốc nữ vương.

Catherine thích bơi ngửa, thích làm cho thủy cùng ánh mặt trời đồng thời hôn của nàng da thịt, thích nhìn đến chính mình ngạo nhân thân mình phiêu phù ở trong nước bộ dáng, nhất là kia hai tòa ngạo nhân ngọc nữ phong lộ ra mặt nước cao ngất bộ dáng.

Đang lúc Catherine nữ vương thích ý hướng sau huy động nàng thon dài hai tay, ngạo nhân hai vú tùy theo ở trong nước mê người chìm nổi khi, Catherine nữ vương thấy được nhất điểm hồng quang theo thiên thượng đột nhiên hướng nàng hoa lạc.

Làm về điểm này hồng quang càng ngày càng gần khi, Catherine nữ vương hai mắt cũng càng tĩnh càng lớn, xanh biếc trong mắt ảnh ngược ra một mảnh hồng quang, hồng quang trung dĩ nhiên là một nam nhân chính cả người thiêu đốt cháy diễm, một Đông Phương nam nhân.

Làm thân mình ở lấy tự do vật rơi tốc độ vẫn càng không ngừng giảm xuống khi, trong đầu trống rỗng Hạ Vân Kiệt rốt cục dần dần khôi phục điểm thần thức, bắt đầu vận chuyển công pháp, ý đồ ngăn cản thân thể giảm xuống, ý đồ lại bay lên đến.

“Vũ vương quyết” Nhất vận chuyển, Hạ Vân Kiệt liền khiếp sợ phát hiện, thể nội mặc kệ là chân lực còn là vu lực thế nhưng hùng hậu đến trước nay chưa có trình độ. Tâm thần theo bản năng đảo qua thể nội, chỉ thấy tứ chi trung phân biệt huyền phù một tôn vu đỉnh, vu đỉnh cao lớn rất nặng, liền như Thái Sơn bình thường đồ sộ, tản

ra tang thương mà cường đại hơi thở.

Địa vu tứ đỉnh! Hạ Vân Kiệt thiếu chút nữa không kinh hô ra tiếng.

Bất quá càng làm cho Hạ Vân Kiệt khiếp sợ cũng là mặt sau phát hiện, Nê Hoàn trong cung kia tôn vu đỉnh bên trong kim đan đã muốn chẳng biết đi đâu, thay vào đó cũng là một tiểu trẻ con cả người xích thể, sáng mờ quanh quẩn, trừ bỏ Nê Hoàn cung cũng chính là thượng đan điền, không biết khi nào, trong lồng ngực huyệt Thiên Trung, dưới rốn ba tấc nhâm mạch quan nguyên huyệt, cũng chính là trung đan điền cùng hạ đan điền trung đột nhiên không chỉ có phân biệt hơn một tôn vu đỉnh hơn nữa kia vu đỉnh trung ương đồng dạng ngồi xếp bằng ngồi một tiểu trẻ con sáng mờ quanh quẩn.

Làm Hạ Vân Kiệt phát hiện này kinh thiên biến hóa khi, cơ hồ đều đã quên thân thể của chính mình còn tại rất nhanh địa hạ hàng, chờ hắn phát hiện khóe mắt dư quang có cao lớn cây rừng bay vút mà qua, dưới tựa hồ có nữ nhân hơi thở khi, Hạ Vân Kiệt thế này mới đột nhiên ý thức được chính mình chỉ sợ lập tức muốn rơi xuống đến, vội vàng vận chuyển công pháp, tròng mắt tắc hướng hạ nhìn lại

Thể nội đột nhiên biến vốn là làm cho Hạ Vân Kiệt đột nhiên trở nên không thích ứng, nếu Hạ Vân Kiệt tròng mắt không hướng dưới xem, có lẽ có thể ở rơi xuống đất phía trước đem thân mình hoàn toàn đình nổi tại giữa không trung. Mà khi hắn tròng mắt đi xuống vừa thấy, nhìn đến một cái tóc vàng mắt xanh tuyệt mỹ dung mạo đối diện chính mình, một đôi đầy đặn nhũ phong chính hướng thượng đối với chính mình thân mình, hai điều thon dài mượt mà đùi đẹp trong lúc đó……

Dù là Hạ Vân Kiệt sức tưởng tượng thực phong phú, hắn cũng là nằm mơ cũng chưa nghĩ đến có một ngày

chính mình hội theo thiên thượng đến rơi xuống, sau đó phía dưới là một cái lỏa vịnh ngoại quốc mỹ nữ chính ngưỡng mặt theo dõi hắn. Mà này còn không phải tối quan trọng hơn, tối quan trọng hơn là Hạ Vân Kiệt đột nhiên phát hiện chính mình cũng là trần như nhộng!

Nằm mơ thật không ngờ này tình cảnh còn có Catherine nữ vương.

Catherine nữ vương bởi vì nàng cha mẹ ngoài ý muốn qua đời, mười chín tuổi năm ấy liền kế thừa phụ thân vương vị đăng cơ. Mười chín tuổi trước, nàng là cái công chúa, là chân chính kim chi ngọc diệp, cao quý thân phận, cha mẹ nghiêm khắc yêu cầu, làm cho nàng thủy chung giữ mình trong sạch, rời xa nam nhân cùng yêu sớm. Mười chín tuổi sau, nàng là một gã nữ vương, vì duy hộ nữ vương tôn nghiêm, đương nhiên còn có nàng kia cao cao tại thượng vị trí, cũng làm cho rất nhiều nam nhân chùn bước, đến bây giờ nàng đã muốn hai mươi bảy tuổi, còn là thủ nàng kia mê người thân thể tự cho mình là thanh cao, đương nhiên nàng cũng không có thưởng thức quá này khác nam nhân thân thể. Nhưng hôm nay, hết thảy đều thay đổi. Một nam nhân đột nhiên trần truồng từ trên trời giáng xuống, mà nàng tắc trần truồng ở hắn dưới mắt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 467 : Ngươi là ai?[hôm nay 1 chương]

“Phù phù” Một tiếng, đầu óc đột nhiên đường ngắn Hạ Vân Kiệt cuối cùng còn là rơi đến trong nước, sau đó lại vừa mới hảo đặt ở Catherine nữ vương kia đầy đặn khêu gợi thân thể.

Miệng đối miệng, mắt đối mắt, thân thể bao trùm thân thể.

Thời gian dường như đột nhiên đình chỉ chuyển động, Catherine nữ vương mở to tròng mắt, không dám tin gắt gao nhìn chằm chằm kia đang theo chính mình miệng đối miệng, mắt đôi mắt, từ trên trời giáng xuống nam nhân, mà thân thể của nàng thì tại nam nhân trọng áp chế hướng trong nước trầm đi xuống.

Hạ Vân Kiệt cũng đồng dạng mở to tròng mắt, đời này hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới lấy chính mình tu vi có một ngày thế nhưng hội theo trên trời đến rơi xuống, hơn nữa thế nhưng còn là đánh rơi một ngoại quốc nữu trên người.

Đang lúc hai người cho nhau đối diện khi, đột nhiên có bối rối tiếng bước chân vang lên, tiếp theo lại có “Nữ vương bệ hạ, ngài không có việc gì đi?” Linh tinh nữ nhân thanh âm vang lên.

Dù là Hạ Vân Kiệt thần thông quảng đại, nghe được tiếng bước chân cùng nữ nhân thanh âm cũng là sợ tới mức cả người đổ mồ hôi, chính mình hiện tại nhưng là trần như nhộng a, càng thêm muốn mệnh phía dưới còn đè nặng một nữ nhân đồng dạng trần như nhộng. Này nếu làm cho người ta gặp được kia còn rất cao?

Cơ hồ phản xạ có điều kiện, Hạ Vân Kiệt thân thủ phải đi

đẩy ra dưới thân nữ nhân, đồng thời tâm tùy ý động, sớm triệu hồi thập nhị đô thiên vu tổ kì chuẩn bị trốn chạy.

Nhưng ai ngờ đến bối rối trung cho dù thần tiên cũng sẽ phạm cấp thấp sai lầm, Hạ Vân Kiệt hai tay đẩy thế nhưng công bằng chính đặt ở hai luồng thịt cầu phía trên.

No đủ bóng loáng mà lại giàu có lực đàn hồi, thiếu chút nữa không làm cho Hạ Vân Kiệt tâm thần run lên, hơi thở đi xóa.

Cũng may Hạ Vân Kiệt đúng là vẫn còn pháp lực cao cường vu sư kiêm tu đạo giả, cuối cùng còn là khống chế được thể nội thiếu chút nữa hỗn loạn hơi thở, một đạo hồng quang sáng lên, cuồn cuộn nổi lên Hạ Vân Kiệt lấy tia chớp tốc độ đột nhiên nhảy lên không mà đi, trong chớp mắt, Catherine nhìn đến chính là chói mắt dương quang cùng màu lam thiên không. Nếu không phải kia đối tuyết trắng mềm mại ngực khí còn ẩn ẩn ấn có dấu bàn tay, Catherine thực hoài nghi chính mình tinh thần phương diện xuất hiện ảo giác.

Đang lúc Catherine nữ vương nhìn thiên không ngẩn người khi, có cái thị nữ đã muốn luống cuống chạy tiến vào, nhìn đến Catherine một mình một người chính ngưỡng nổi tại bể bơi, thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói:“Cảm tạ Thượng Đế, vừa rồi ta ở bên ngoài nhìn đến có đoàn hồng quang đột nhiên đến rơi xuống, còn tưởng rằng có cái gì biến cố, xem ra là ta xem mắt viễn thị.”

“Mùa hè thái dương chói mắt luôn dễ dàng làm cho người ta hoa mắt, không có việc gì Tân Địch, ngươi đi ra ngoài đi, ta còn tưởng tái một người bơi trong chốc lát.” Catherine nữ vương nói.

Tân Địch biết Catherine nữ vương bơi lội thời điểm

không thích người ở bên cạnh quấy rầy, nghe vậy liền vội vội vàng lui lại đi ra ngoài.

Tân Địch đi rồi, Catherine một bên tiếp tục nhìn lên thiên không, một bên kìm lòng không được thân thủ vuốt ve chính mình đầy đặn bộ ngực sữa, miệng thì thào :“Ngươi là ai? Là bị Thượng Đế đánh hạ thiên giới thiên sứ sao? Không đúng, hắn là Đông Phương gương mặt, chẳng lẽ ở Đông Phương thật sự có thần tiên sao? Còn là ta xuất hiện ảo giác?”

Vừa rồi kia một khắc là Catherine nữ vương bình sinh lần đầu tiên bị nam nhân như vậy xâm phạm, cũng là lần đầu tiên cùng nam nhân như vậy hoàn toàn trần trụi da thịt thân cận, thậm chí vừa rồi ở trong nước thời điểm, nàng đều có thể cảm giác được đến có một cứng rắn lửa nóng đỉnh ở tại chính mình dưới bụng. Nhưng không biết vì cái gì Catherine nữ vương lại giận không đứng dậy, thậm chí kia nam nhân không hề dấu hiệu đột nhiên rời đi, làm cho nàng có một loại thực mất mát cảm giác.

Chẳng lẽ cứ như vậy đã xong? Tựa như bầu trời đêm nhất hoa mà qua ánh sáng ngọc lưu tinh?

Thiên thượng một đóa mây trắng mặt trên, Hạ Vân Kiệt chính nhìn xuống phía dưới.

Bằng bạch chiếm người ta ngoại quốc nữu tiện nghi, Hạ Vân Kiệt đương nhiên sẽ không liền như vậy vừa đi chi, ít nhất cũng phải nhìn cái rõ ràng, nói tiếng thực xin lỗi.

Theo thiên không đi xuống quan sát, phía dưới là một cái ba mặt hoàn sơn một mặt sông tiểu thành thị, trong thành thị trên cơ bản nhìn không tới cái gì nhà cao tầng, liếc mắt một cái nhìn lại cơ hồ đều là thấp thoáng ở nồng đậm cây cối bên trong hoặc lục thấm tâm mặt cỏ cạnh biệt thự. Nhà nhà có muôn hồng nghìn tía hoa viên, hộ hộ giống như dây lưng bình thường xe nói.

Thành thị trung duy nhất cao lớn kiến trúc là một tòa ánh sáng màu phong cách cổ xưa giáo đường, giáo đường chỉ thiên lãm vân chi thế tiêm tháp, tại đây tòa trong thành thị có vẻ phá lệ xông ra, cũng có vẻ phá lệ thần thánh uy nghiêm.

Ở thành thị phía đông mười nhiều mét cao vách núi đen vách đá phía trên, đứng ngạo nghễ một tòa cơ hồ toàn dùng tảng đá lũy thành tòa thành. Hắc ngõa, bụi tường, đỉnh nhọn, phương cửa sổ, phong cách cổ xưa mà đôn hậu sơ lãng, hào khí mà trang trọng túc mục, có thể đồ sộ. Lâm nhai một mặt kiến trúc cao thấp chằng chịt, ốc cơ thẳng sáp ngoan nham. Tòa thành mặt sau là lược hiển tục tằng nhiên có không thể phá vỡ thái độ hình tròn tường thành, tường cao tới hơn mười mét, tường thành ao chỗ kiến có “Trạm gác” Tức vọng tháp, tháp cao ít nhất 30 mét, toàn bộ dùng hòn đá xây thành, tường ngoài vô phấn vô sức, vô môn vô cửa sổ, có vẻ có điểm thương lão nhiên uy phong không giảm.

Tại đây tòa phong cách cổ xưa mà khí thế bàng bạc tòa thành trung, có một thương tùng thúy bách, lục nhân như thảm, tu bổ phi thường chỉnh tề mỹ quan hoa viên, tại đây tòa hoa viên làm trung, có một lâm ấm che lấp, lục bao cỏ vây bể bơi.

Bể bơi trung một nữ nhân tóc vàng mắt xanh, chính trần như nhộng dương nổi tại mặt nước, hai tay nhẹ nhàng vuốt ve bộ ngực sữa.

Thấy như vậy một màn, Hạ Vân Kiệt tâm thần run lên, thiếu chút nữa sẽ một đầu ngã xuống cao trên mây.

Ông trời, đây là làm sao? Chẳng lẽ ta nhất thời hưng phấn, hi lý hồ đồ đã muốn theo Hong Kong bay đến Âu châu? Đúng rồi, vừa rồi bên ngoài có cái nữ nhân gọi là gì nữ vương bệ hạ tới, ông trời, này nữ nhân sẽ không là mỗ cái Âu châu tiểu quốc nữ vương đi? Ta vừa rồi

giống như đặt ở trên người ? Còn giống như sờ soạng của nàng……

Thảm, thảm, còn là nhanh chóng lưu đi!

Trong lòng nghĩ, Hạ Vân Kiệt lại lần nữa cuồn cuộn nổi lên một đoàn hồng quang, chuẩn bị hoàn toàn vừa đi chi. Nhưng cuối cùng Hạ Vân Kiệt còn là do dự một chút, môi hơi hơi giật giật.

Làm Hạ Vân Kiệt giật giật môi khi, Catherine nữ vương bên tai vang lên một đạo thuần khiết Luân Đôn khang tiếng Anh:“Chuyện vừa rồi chỉ do ngoài ý muốn, ta hướng ngài xin lỗi!”

“Ngươi, ngươi ở nơi nào?” Catherine nữ vương nghe được đột nhiên có người ở chính mình bên tai nói chuyện, cả kinh lập tức theo vịnh du trì đi đến trên bờ, nhất thời mặt ngoài đường nét ngạo nhân thân đoạn thi triển hết không thể nghi ngờ.

“Ngươi không cần thối lại, ta ở ngươi đỉnh đầu kia đóa mây trắng phía trên, ta phải đi, lại hướng ngài nói tiếng thực xin lỗi, vừa rồi kia thật sự là ngoài ý muốn.” Hạ Vân Kiệt vốn định cứ như vậy vừa đi chi, nhưng thấy Catherine theo bể bơi leo lên, chung quanh nhìn xung quanh, chung quy là băn khoăn, lại nhiều nói một câu.

“Của ta Thượng Đế, ngươi thế nhưng ở mây trắng phía trên! Ngươi đến cùng là ai? Là Đông Phương thần tiên sao? Ngươi có thể xuống dưới sao? Ta nghĩ với ngươi mặt đối mặt nhờ một chút, vừa rồi kia rất kích thích, bất quá thời gian lại quá ngắn !” Catherine nói.

Hạ Vân Kiệt lúc này mặc dù ở trời cao phía trên, nhưng ngưng tụ công lực bên tai, Catherine lời nói nghe được cũng là nhất thanh nhị sở, gặp Catherine không chỉ có không tức giận, ngược lại nói thực kích thích, thiếu chút

nữa vừa muốn một đầu ngã xuôgns cao trên mây. Bất quá gặp Catherine cũng không có giận, Hạ Vân Kiệt cũng là thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhận thức chuẩn phương hướng, khống chế thập nhị đô thiên vu tổ kì, cuồn cuộn nổi lên một đoàn hồng quang hướng Trung Quốc mà đi.

“Uy, uy, ngươi còn tại sao? Ngươi còn tại sao?” Catherine lại không biết nói Hạ Vân Kiệt đã muốn đi rồi, hãy còn đối với thiên không lầm bầm lầu bầu, một hồi lâu nhi, mới tin tưởng người kia đã muốn đi rồi, không khỏi chán nản chà chà chân, nhưng cũng là không thể nề hà.

Ngự kì phi hành tốc độ cùng hóa thân Đế Giang tốc độ tự nhiên không thể so sánh với, bất quá Hạ Vân Kiệt cũng rốt cuộc không dám hóa thân Đế Giang.

Trừ bỏ sợ hãi tái xuất hiện ngoài ý muốn, Hạ Vân Kiệt càng sợ hãi vừa rồi hỗn loạn ở khủng bố năng lượng dũng mãnh vào thể nội thô bạo, giết chóc, bá đạo chờ hơi thở. Này đó hơi thở lúc này còn tại thể nội xôn xao, Hạ Vân Kiệt cũng không dám tái hóa thân Đế Giang đi kích thích kích phát nó, tương phản, hắn phải mau chóng trở lại nguyên lai cuộc sống quỹ tích, chỉ có khi hắn giống một người bình thường giống nhau cuộc sống khi, thô bạo, giết chóc đằng đằng không tốt xôn xao mới có thể dần dần làm nhạt biến mất.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 468 : Ngoài ý muốn lai khách [hôm nay canh một]

Từ Trầm Lệ Đề đi Vân Lĩnh Xuân thành huấn luyện sau, Hạ Vân Kiệt đại bộ phận thời gian liền đều ở tại gia hoa tiểu khu thiệu lệ hồng bên kia. Bất quá trước cuối tuần Hạ Vân Kiệt rời đi Giang Châu đi Hong Kong khi, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm đã ở cùng một ngày ly khai Giang Châu thị, bất quá mục đích là Bắc Kinh, nhưng lại cần ở Bắc Kinh ngây ngốc một đoạn thời gian. Bởi vì Bắc Kinh chi nhánh sắp khai trương, tuy rằng khách sạn đại bộ phận sự tình đều là đầu trọc Cường ở vận tác, nhưng mặc kệ nói như thế nào Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm cũng là Nhậm gia khách sạn đại cổ đông, tại như vậy mấu chốt thời khắc, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm còn là cần tự mình trình diện hỗ trợ.

Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm đều biết đến Trầm Lệ Đề, cũng biết nàng gần nhất vài ngày sẽ huấn luyện trở về, cho nên rời đi Giang Châu thị trước liền từng chủ động nhắc nhở Hạ Vân Kiệt dời hồi Đức Nhã tiểu khu đi, cho nên lần này theo Hong Kong bay trở về, Hạ Vân Kiệt liền lựa chọn trực tiếp hồi Đức Nhã tiểu khu.

Tuy rằng rõ ràng biết người khác không thấy mình, Hạ Vân Kiệt theo cửa sổ tiến vào chính mình phòng ngủ khi còn là khó tránh khỏi có một loại cả người không được tự nhiên cảm giác. Thậm chí chẳng sợ trong nhà liền hắn một người, Hạ Vân Kiệt theo cửa sổ tiến phòng ngủ, còn là lập tức mở ra cửa phòng ngủ, chuẩn bị đi phòng tắm hướng tắm rửa, bởi vì hắn thật sự không thói quen quang thân mình ở trong phòng đi lại.

Bất quá làm Hạ Vân Kiệt mở ra cửa phòng ngủ khi, thuê nhà ở cửa thế nhưng cũng đồng thời mở ra.

Cửa đứng Hạ Vân Kiệt hôm trước vừa mới ở Hong Kong gặp được quá tiếp viên hàng không Đỗ Hải Quỳnh.

Lúc này Đỗ Hải Quỳnh chính trợn tròn ánh mắt, vẻ mặt giật mình nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem, bị màu trắng t tuất trói buộc đầy đặn bộ ngực chính kịch liệt phập phồng, trong tay lôi kéo va ly kéo tay sớm đã rơi trên mặt đất cũng phảng phất chưa thấy.

Hạ Vân Kiệt nằm mơ cũng không nghĩ tới, hôm nay sáng sớm thế nhưng hội liên tiếp cho sáng tỏ hai lần. Một lần là không thể tưởng tượng theo thiên thượng đến rơi xuống, còn tạp trúng một vị ngoại quốc nữu, mà lúc này đây đâu, cũng là ở thuê nhà ở bị sớm đã không phải thuê khách, hơn nữa bản hẳn là ở Hong Kong Đỗ Hải Quỳnh cấp gặp được.

Cứ như vậy cho nhau đối diện, đột nhiên gian Hạ Vân Kiệt cảm thấy hạ thân lạnh lẽo, cũng là không biết khi nào thì, Đỗ Hải Quỳnh ánh mắt thế nhưng chuyển dời đến hắn hai chân trong lúc đó.

Hạ Vân Kiệt cả kinh, cơ hồ phản xạ có điều kiện dùng hai tay bưng kín hạ thân, lại tựa hồ đã quên hắn kỳ thật là cái lục địa thần tiên, tùy tiện một cái lắc mình có thể biến mất không thấy.

Bất quá này cũng không thể quái Hạ Vân Kiệt, vừa đến chuyện này thật sự quá đột nhiên, thứ hai, ở Đỗ Hải Quỳnh trước mặt hắn vẫn là người thường.

Gặp Hạ Vân Kiệt hai tay che hạ thân, Đỗ Hải Quỳnh cũng đột nhiên ý thức được đã xảy ra sự tình gì, mặt đẹp bay qua một chút mây đỏ, bất quá lập tức nàng liền làm bộ như dường như không có việc gì kéo tay hãm rương, một bên hướng trong đi, một bên xem thường nói:“Ngươi biến thái a, đại sáng sớm ngay cả quần áo cũng không mặc liền xuất môn!”

“Kính nhờ, đây là nhà của ta, ta yêu thế nào được cái đó!” Hạ Vân Kiệt đổ không nghĩ tới cô gái nhỏ này sáng sớm trực tiếp xông vào chính mình nhà, còn xem đi rồi thân thể của chính mình, thế nhưng còn đổ đánh một phen, không khỏi không phục nói.

“Kia tùy ngươi, bổn cô nương là không ngại miễn phí thưởng thức một hồi lỏa nam tú. Bất quá nói thật, ngươi mặc quần áo thoạt nhìn tư văn nhã nhặn giống cái tiểu bạch kiểm, này cởi hết cũng là có điểm bắp thịt, chậc chậc, đến, đi vài bước cấp……” Đỗ Hải Quỳnh vẻ mặt không sao cả lôi kéo tay va ly đi đến phòng khách, sau đó đặt mông ngồi ở trên sô pha, kiều chân bắt chéo, dùng chọn “Vịt” ánh mắt ở Hạ Vân Kiệt trên người qua lại đánh giá.

“Ngươi cái biến thái nữ!” Dù là Hạ Vân Kiệt thần thông quảng đại, nhưng đối mặt Đỗ Hải Quỳnh loại này không kiêng nể gì nữ nhân, rốt cục cũng chỉ có thể tức giận bất bình mắng một tiếng, sau đó vội vàng lui ra phía sau, phanh một tiếng đóng lại cửa phòng ngủ.

“Chỉ biết ngươi là cái không có can đảm quỷ!” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt “Bại lui” Không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, “Bất quá, người này dáng người thật đúng là cử khá tốt ! Phi, phi, phi, Đỗ Hải Quỳnh ngươi cái biến thái, ngươi suy nghĩ cái gì đâu!”

Tuy rằng không cho chính mình suy nghĩ, nhưng Đỗ Hải Quỳnh trong đầu còn là nhịn không được hiện lên vừa rồi nhìn đến “Kinh diễm” Một màn, hơn nữa khố hạ kia dâng trào ngoạn ý, làm cho Đỗ Hải Quỳnh nhất tưởng đứng lên liền cảm thấy hai má từng trận nóng lên, lại nhịn không được sẽ đi tưởng.

Hạ Vân Kiệt đương nhiên không biết tuy rằng chính mình đã muốn thoát đi hiện trường, nhưng hắn kia “Vĩ

ngạn tư thế oai hùng” Lại lưu tại Đỗ Hải Quỳnh trong đầu.

Trở lại trong phòng, Hạ Vân Kiệt lung tung tìm kiện quần áo trước mặc vào, về phần hướng tắm cái gì, tự nhiên trước duyên sau.

Mặc quần áo sau, Hạ Vân Kiệt lại mở ra phòng ngủ cửa. Mở ra phòng ngủ cửa, Hạ Vân Kiệt phát hiện Đỗ Hải Quỳnh chính đông nhìn một cái tây nhìn xem, thậm chí còn cố ý cầm lấy trên sô pha đệm, tựa hồ đang tìm cái gì này nọ.

“Uy, ngươi đang làm cái gì đâu?” Hạ Vân Kiệt tức giận hỏi, vừa rồi bước đi quang thật sự làm cho hắn cảm giác rất uất ức.

“Không làm cái gì, chính là nhìn xem Lệ Đề không ở trong khoảng thời gian này ngươi có hay không mang không đứng đắn nữ nhân về nhà lêu lổng.” Nói xong Đỗ Hải Quỳnh đem đệm thả lại sô pha, tựa như hạ cơ sở thị sát lãnh đạo giống nhau vừa lòng điểm gật đầu nói:“Cũng không tệ lắm, không thấy được nữ nhân tóc, cũng không có ngửi được nữ nhân nước hoa vị, thuyết minh ngươi cũng không có cô phụ Lệ Đề cùng ta đối với ngươi tín nhiệm.”

“Ngươi cho dù đi! Ta còn không có hỏi ngươi, ngươi như thế nào sẽ có nhà của ta cái chìa khóa?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trừng mắt nói.

“Hì hì, đừng quên ta cũng từng là này phòng ở thuê khách, ta đương nhiên là có cái chìa khóa a.” Đỗ Hải Quỳnh đắc ý cười nói.

“Kính nhờ, ngươi sớm đã không phải, hiện tại ta mới là, đem cái chìa khóa cho ta!” Hạ Vân Kiệt tức giận nói.

“Không cho, có bản lĩnh ngươi tới lấy a!” Đỗ Hải Quỳnh lại trực tiếp đem cái chìa khóa nhét vào ngưu tử quần soóc trong túi, sau đó cử khởi nàng kia ngạo nhân bộ ngực sữa đắc ý nói.

“Ngươi nghĩ rằng ta không dám sao?” Vừa rồi Hạ Vân Kiệt bị buộc “Chạy trối chết” Đã muốn lần cảm uất ức, lần này nói như thế nào cũng muốn triển lãm một chút nam nhi hùng phong, nghe vậy lập tức phản bác nói.

Bất quá nói tới nói lui, kia ngưu tử quần soóc thực bó sát người, túi tiền liền dán đùi, thật muốn thân thủ đi vào lấy cũng là khó tránh khỏi muốn đụng tới Đỗ Hải Quỳnh đùi, Hạ Vân Kiệt chung quy chính là nâng lên tay dọa dọa Đỗ Hải Quỳnh, nhưng không có chân chính thân đến nàng trong túi.

Gặp Hạ Vân Kiệt có tâm nhát gan, Đỗ Hải Quỳnh mắt đẹp trung lóe ra đắc ý hảo ngoạn sắc, ngược lại đem nàng kia đối đầy đặn bộ ngực sữa cử rất cao, từng bước tới gần nói:“Tới bắt nha, tới bắt nha!”

Này nhất bức hai bức nhưng thật ra đem Hạ Vân Kiệt cấp bức đến sô pha góc, buồn bực Hạ Vân Kiệt một bên sau này dương thân mình, một bên giơ lên hai tay làm ra muốn phản công “Hung hãn” Tư thế nói:“Ta nói Đỗ Hải Quỳnh, ngươi đừng bức người quá đáng, này con thỏ nóng nảy đều đã cắn người!”

“Ha ha, ta liền ăn định ngươi, có bản lĩnh ngươi cắn ta nha! Thiết, chỉ biết ngươi không……” Đỗ Hải Quỳnh càng nói càng đắc ý, một đôi ngực khí cũng càng áp càng gần, nàng liền thích Hạ Vân Kiệt loại này mặt ngoài thoạt nhìn thực khốc, thậm chí lúc trước tùy tay gian liền đem cách vách kia hai sắc lang cấp sợ tới mức mông nước tiểu lưu, kỳ thật trong khung cũng là thực chính phái nam nhân. Hơn nữa thích nhìn đến hắn bị chính mình làm cho luống cuống tay chân bộ dáng.

Bất quá có cái từ kêu vui quá hóa buồn, Đỗ Hải Quỳnh đang đắc ý vong hình là lúc, cũng không biết có phải hay không này một đường bôn ba mệt nhọc, hữu tiểu thối bụng đột nhiên rút một chút. Đỗ Hải Quỳnh người vốn là có điểm đi phía trước nghiêng, lấy đạt tới cưỡng bức hiệu quả. Nay đùi phải tiểu thối bụng vừa kéo, lập tức nhân liền mất đi cân bằng, mạnh hướng Hạ Vân Kiệt "Áp bách" Mà đi.

Hạ Vân Kiệt làm sao hội nghĩ vậy cô gái thế nhưng hội bức người đến bực này trình độ, phản xạ có điều kiện đem vốn là làm ra phản công tư thái hai tay đi phía trước đẩy.

Đột nhiên gian thế giới này liền im lặng, Đỗ Hải Quỳnh một đôi tròng mắt trừng lồi đi ra, gắt gao chăm chú vào hai tay chính gắt gao cầm lấy chính mình kia đôi dẫn nghĩ đến hào ngạo nhũ phía trên.

Hạ Vân Kiệt hai mắt đồng dạng gắt gao nhìn chằm chằm chính mình hai tay, một hồi lâu nhi hắn mới gian nan nuốt một ngụm nước miếng, cuống quít nói:"Khụ khụ, ta không nghĩ tới ngươi hội thực áp đi lên, thực không phải cố ý."

"Vậy ngươi còn cầm lấy, còn không buông ra!" Đừng nhìn Đỗ Hải Quỳnh vừa rồi biểu hiện thật sự mạnh mẽ lớn mật, miệng nói được ra vẻ rất nam nữ kinh nghiệm giống nhau, trên thực tế nàng còn là hoàng hoa khuê nữ một quả, thấy thế thật sự là vừa thẹn lại quẫn vừa vội.

Hạ Vân Kiệt thế này mới phát hiện chính mình tay còn chộp vào kia no đủ mà giàu có co dãn một đôi vú thượng, sợ tới mức vội vàng thu hồi tay.

Đỗ Hải Quỳnh không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt nói thu hãy thu, vốn là mất đi cân bằng thân mình mất đi cái giá, lập

tức liền tiếp tục đi xuống đổ.

“A!” Đỗ Hải Quỳnh âm thanh kêu lên, tiếp theo tiếng kêu lại lập tức im bặt mà chỉ, bởi vì nàng kia đối dẫn nghĩ đến hào vú lại bị một đôi hữu lực tay cấp chống được.

Bất quá lúc này Hạ Vân Kiệt phản ứng mau, cũng học thông minh, không đợi Đỗ Hải Quỳnh trừng mắt, liền vội vàng bắt tay theo kia đối làm cho hắn tâm động không thôi no đủ dời đến của nàng nách hạ, đem nàng đỡ đứng lên.

Vừa đỡ đứng lên sau, Hạ Vân Kiệt liền vội vội vàng lui lại khai đi, nhìn Đỗ Hải Quỳnh vẻ mặt vô tội nói:“Vừa rồi thực không phải cố ý, như vậy tốt lắm, chúng ta huề nhau đi, buổi sáng ngươi còn xem đi rồi thân thể của ta đâu.”

“Huề nhau liền huề nhau! Ngươi lại đây.” Đỗ Hải Quỳnh vẻ mặt không sao cả nói, bất quá khuôn mặt còn là hồng hồng, rất là quyến rũ mê người.

“Có chuyện gì ngươi giảng tốt lắm.” Hạ Vân Kiệt lại ngửi được một tia nguy hiểm, đứng ở tại chỗ bất quá đi nói.

“Ta là lão hổ sao? Gọi ngươi lại đây, ngươi cứ tới đây, bằng không chờ Trầm Lệ Đề trở về, ta liền nói cho nàng ngươi phi lễ ta!” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt không chịu lại đây, trừng mắt nói.

Chung quy liên tiếp bắt người ta mẫn cảm vị trí hai hạ, Hạ Vân Kiệt còn là cử chột dạ, đành phải kiên trì đi rồi đi qua.

Hạ Vân Kiệt vừa mới đến gần, Đỗ Hải Quỳnh cũng đã cầm lấy đệm, sau đó vung đối với hắn đánh đi qua.

“Ta cho ngươi huề nhau! Ta cho ngươi huề nhau! Kia có

thể giống nhau sao? Ngươi này đồ lưu manh! Đại sắc lang!” Một bên đánh, Đỗ Hải Quỳnh một bên thở hồng hộc mắng.

Dù là Hạ Vân Kiệt không có một thân bản sự, phía sau nhưng cũng là không dụng vũ chi địa, đành phải phối hợp ôm trên đầu nhảy lên hạ khiêu, một hồi lâu nhi, Đỗ Hải Quỳnh mới đột nhiên ngừng lại, một đôi mắt đẹp nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem.

Hạ Vân Kiệt bị Đỗ Hải Quỳnh cấp tràng cả người đều mạo lông tơ, rõ ràng nhấc tay nói:“Đừng như vậy nhìn ta biết không? Rõ ràng ngươi tái đánh ta vài cái hạ đi!”

“Xì!” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt kia sợi chột dạ sợ hãi bộ dáng, nhịn không được nở nụ cười ra tiếng, một hồi lâu nhi xem thường nói:“Ngươi là không phải có chịu ngược cuồng a! Còn đánh, người ta đều mệt chết !”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 469 : Trở về bình thường [hôm nay hai canh]

Gặp rốt cục vũ thiên tình, Hạ Vân Kiệt âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, chính là nhớ tới vừa rồi nắm khi no đủ, trong lòng cũng là khó tránh khỏi có điểm nhộn nhạo.

“Đúng rồi, ngươi như thế nào đột nhiên chạy tới Giang Châu thị ?” Hạ Vân Kiệt rất nhanh hãy thu nổi lên trong lòng nhộn nhạo, hỏi.

“Người ta trong khoảng thời gian này nghỉ đông, dù sao nhàn rỗi không có việc gì, ngẫm lại Lệ Đề huấn luyện sẽ đã trở lại, bỏ chạy hồi Giang Châu la.” Đỗ Hải quỳnh nói xong, một đôi đôi mắt đẹp cũng không ngừng ở Hạ Vân Kiệt trên người đảo quanh.

Kỳ thật nàng lần này tâm huyết dâng trào đột nhiên quyết định hồi Giang Châu thị, chân chính nguyên nhân còn là hôm trước buổi tối gặp vị kia Hạ Vân, tiếp theo không biết như thế nào trong đầu sẽ không khi hiện lên Hạ Vân Kiệt thân ảnh, sau đó Đỗ Hải quỳnh nhớ tới Trầm Lệ Đề mấy ngày nay giống như sẽ hồi Giang Châu thị, lại đột nhiên điên giống nhau kéo va ly hồi Giang Châu thị.

“Nga, nguyên lai là như vậy, các ngươi hai người cảm tình đổ thật đúng là tốt.” Hạ Vân Kiệt hoàn toàn hiểu được nói.

“Đó là đương nhiên, chúng ta nhưng là bạn bè, hảo tỷ muội!” Đỗ Hải quỳnh cử cử đầy đặn bộ ngực sữa, vẻ mặt tự hào nói.

Gặp Đỗ Hải quỳnh cử khởi kia ngạo nhân bộ ngực, Hạ Vân Kiệt ánh mắt đã đi xuống ý thức dừng ở mặt trên, bàn tay truyền đến từng trận cảm giác khác thường.

“Còn xem cẩn thận ta móc của ngươi tròng mắt.” Đỗ Hải quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt ánh mắt có điểm không thành thật, phương tâm không có tới từ nhất loạn, bất quá ở mặt ngoài lại phi thường “Hung hãn” hai tay chống nạnh trừng mắt nói.

Chính là kể từ đó, nàng kia đầy đặn bộ ngực sữa lại càng phát ra đồ sộ, phảng phất muốn phá áo mà ra dường như, đem Hạ Vân Kiệt nhìn xem thật muốn tái đưa tay ấn đi lên, hảo hảo cảm thụ một chút vừa rồi kia ngắn ngủi làm cho hắn cơ hồ không kịp thưởng thức ** tư vị.

Đương nhiên lúc này cấp cái Hạ Vân Kiệt gan lớn như trời, hắn cũng không dám làm loại chuyện này, không chỉ có không dám, hắn còn lập tức thu hồi ánh mắt, giả bộ vẻ mặt vô tội bộ dáng nói:“Kính nhờ, ngươi liền đứng ở ta trước mặt, ta không nhìn ngươi xem ai nha?”

“Ngươi này đại sắc quỷ, thế nhưng còn dám giả bộ hồ đồ, ngươi dám nói ngươi không phải mới vừa đang nhìn ta bộ ngực!” Đỗ Hải quỳnh tiếp tục chống nạnh, cử cao cao ngực khí trừng mắt nói.

Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới cô nàng này đã vậy còn quá mạnh mẽ trực tiếp, trong lúc nhất thời đành phải bại lui xuống dưới, bất đắc dĩ nói:“Được rồi, ta thừa nhận ta vừa rồi nhìn, ai cho ngươi đem ngực cử như vậy cao!”

Đỗ Hải quỳnh còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt hiểu ý hư ấp úng, sau đó nàng là có thể lấy người thắng tư thế tiếp tục chèn ép hắn, lại không nghĩ rằng hắn nhưng thật ra quang minh chính đại thừa nhận, trong lúc nhất thời Đỗ Hải quỳnh ngược lại sững sờ ở tại chỗ, một hồi lâu nhi mới vội vàng buông ra chống nạnh hai tay xem thường nói:“Mệt ta trước kia còn tưởng rằng ngươi là vị đồng chí không gần nữ sắc.”

“Khụ khụ, ngươi trở về như thế nào cũng không đánh cho ta cái điện thoại?” Hạ Vân Kiệt không dám nữa tiếp tục cùng Đỗ Hải quỳnh liền vấn đề này thảo luận đi xuống, vội vàng dời đi đề tài.

“Như thế nào không đánh? Khả căn bản đánh không thông còn có, ta gõ cửa nửa ngày, cũng không gặp người mở cửa, thế này mới chính mình lấy cái chìa khóa mở cửa, không nghĩ tới ngươi cũng là cái biến thái cuồng!” Đỗ Hải quỳnh xem thường nói.

Hạ Vân Kiệt thế này mới nhớ tới đến vừa rồi giữa không trung biến thân khi không chỉ có quần áo hỏng, di động ví linh tinh cũng tất cả đều mất. Bất quá trên miệng hắn lại lập tức phản bác nói:“Nếu cho rằng ta là cái biến thái cuồng, vậy ngươi còn đứng ở trong này, sẽ không sợ ta đối với ngươi áp dụng biến thái thủ đoạn sao?”

“Thiết, ngươi có này lá gan sao?” Đỗ Hải quỳnh lập tức một bộ ăn định rồi bộ dáng của hắn nói, áp căn sẽ không đem hắn đe dọa làm một hồi sự.

“Tính ta không hay ho, quán thượng ngươi như vậy một vị bằng hữu. Một đường bôn ba mệt mỏi đi, đã đói bụng không đói bụng, một người ở nhà không chuẩn bị bữa sáng, ta đi xuống cho ngươi mua một chút.” Hạ Vân Kiệt đối Đỗ Hải quỳnh trả lời chút không cảm thấy ngoài ý muốn, bất đắc dĩ cười cười nói.

“Ngươi nghĩ rằng ta không xui sao? Sáng sớm liền đụng vào ngươi này không mặc quần áo bại lộ cuồng. Tốt lắm, thời gian cũng không sớm, ngươi cũng đừng quản ta, nhanh lên chuẩn bị một chút đi đi làm đi.” Đỗ Hải quỳnh loát hạ mái tóc, xem thường nói, trong lòng lại chảy qua một chút dòng nước ấm.

Hạ Vân Kiệt vốn đang tưởng hảo hảo tra xét một chút

trong cơ thể biến hóa, nhưng nay Đỗ Hải quỳnh đến đây, tưởng ở nhà thanh tịnh một chút là khẳng định không có khả năng, cho thúy cũng sẽ không cùng nàng khách khí nói:“Ta đây rửa mặt một chút đi làm đi, nga, đúng rồi, di động của ta rớt, có chuyện ngươi gọi ta văn phòng điện thoại.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt đem công ty nhân lực tài nguyên bộ điện thoại báo cho Đỗ Hải quỳnh.

“Nhớ kỹ, ngươi nhanh lên chuẩn bị một chút đi. Đầu năm nay có một phần công tác tốt cử không dễ dàng.” Đỗ Hải quỳnh ghi nhớ số điện thoại, sau đó đẩy Hạ Vân Kiệt một chút, thúc giục nói.

Vội vàng ở phòng rửa mặt rửa mặt một phen, Hạ Vân Kiệt rời đức nhã tiểu khu.

Bất quá ra đức nhã tiểu khu sau, Hạ Vân Kiệt cũng không có thẳng đến kim mậu đại hạ, mà là đi trước gia hoa tiểu khu

Mở cửa vào gia hoa tiểu khu nhà trọ phòng, Hạ Vân Kiệt lập tức ngồi xếp bằng, thần thức rất nhanh liền đảo qua trong cơ thể

Này đảo qua, cùng Hạ Vân Kiệt phía trước ở mây trắng phía trên khi quan sát đến giống hệt nhau. Trừ bỏ Vu Môn tu vi đã muốn đến địa vu tứ đỉnh chi cảnh, vu lực càng phát ra mênh mông cường đại, thể trạng trở nên càng phát ra cường tráng, tràn ngập khủng bố sức bật, trong cơ thể thượng trung hạ ba cái đan điền trong vòng lại kết thành ba tôn nguyên anh. Nguyên anh tuy rằng còn nhỏ, nhưng trong đó ẩn chứa chân lực lại cực kì khủng bố.

Kỳ quái, vì cái gì phía trước kết kim đan khi có lôi kiếp, vì cái gì phá đan thành anh ngược lại không có thiên

kiếp đánh xuống đâu? Đảo qua trong cơ thể, gặp biến hóa chính như phía trước nhìn đến, Hạ Vân Kiệt đem ánh mắt dừng ở thượng trung hạ đan điền nội ba tôn nguyên anh phía trên, trong lòng tràn ngập nghi hoặc cùng khó hiểu, này cũng là hắn như vậy vội vã tìm cái im lặng địa phương chân chính nguyên nhân. Nếu không vạn nhất ngày nào đó hắn chính đi lầm, hoặc là đi đường, ông trời đột nhiên ý hội lại đây còn không có cho hắn hàng thiên kiếp, sau đó đột nhiên gian liền cho hắn đến cái vài đạo lôi đình, chuyện đó liền nháo lớn.

Đạo môn cùng Vu Môn tu luyện bất đồng, đạo môn tu là lấy pháp lực dẫn động thiên địa năng lượng vì mình dùng, đi là mưu lợi tiệp kính, cho nên một khi cảnh giới có đột phá, tất nhiên sẽ khiến cho thiên địa cảm ứng, nếu là thông qua thiên kiếp, thì phải là thuyết minh ngươi có năng lực cũng có tư cách tiếp tục sử dụng pháp lực dẫn động một bộ phận thiên địa năng lượng vì mình dùng. Mà Vu Môn tắc bất đồng, tu là tự thân, là đem thiên địa năng lượng hoàn toàn hấp thu luyện hóa vì tự thân lực lượng, là một bước một cái dấu chân, chút không có mưu lợi phương pháp, cho nên Vu Môn tu luyện tốc độ chậm, nhưng có một ưu việt, thì phải là không có thiên kiếp.

Hạ Vân Kiệt dọc theo thượng cổ đại vu Hạ Vũ lưu lại “Vũ vương quyết” Tu luyện, mạc danh kỳ diệu bước đi lên vu đạo song tu đường, theo lý mà nói, đạo môn tu luyện theo kim đan bắt đầu, mỗi một cái cảnh giới đột phá đều đã có một lần thiên kiếp, hơn nữa một lần so với một lần lợi hại, thẳng đến ngươi không thể tránh thoát thiên kiếp mới thôi. Này kỳ thật là thực công bình thiên địa pháp tắc, ngươi đã mưu lợi, ăn cắp thiên địa năng lực, tự nhiên cũng muốn thừa nhận được thiên địa trừng phạt.

Hạ Vân Kiệt ngồi xếp bằng trên mặt đất hồi lâu cũng không nghĩ thông suốt nguyên nhân, vì cái gì chính mình đột phá đến nguyên anh khi không có thiên kiếp hạ, hay

là ông trời đối hắn vài phần kính trọng?

Hồi lâu, gặp nhất thời nửa khắc chỉ sợ nghĩ không ra nguyên cớ đến, hơn nữa đã muốn đến đi làm điểm, Hạ Vân Kiệt đành phải chuẩn bị thu công, trước đi làm nói sau.

Bất quá đang lúc Hạ Vân Kiệt chuẩn bị thu công khi, hắn đột nhiên thấy được nguyên anh chỗ vu đỉnh chi khẩu, đón gió dương một mặt lá cờ, này mặt lá cờ đúng là bị ngoài ý muốn luyện hóa nhập thể thập nhị đô thiên vu tổ kì.

Hạ Vân Kiệt tâm thần không khỏi vừa động, chẳng lẽ là này mặt lá cờ che ở phá đan kết anh khi kịch liệt năng lượng dao động, do đó tránh được thiên địa mắt sao? Nhất định là như vậy, lần trước lá cờ còn không có luyện hóa nhập thể, mà lúc này đây vừa vặn lá cờ luyện hóa nhập thể, đã muốn cùng thân thể dung hợp, tâm ý tương thông, tất là cảm ứng được phá đan kết anh kịch liệt năng lượng dao động hội đưa tới thiên kiếp, trực tiếp che chắn rớt.

Hạ Vân Kiệt càng cân nhắc càng cảm thấy sự tình chính là như thế, cuối cùng yên tâm sự, mở hai mắt, trong mắt toát ra hỉ ưu nửa nọ nửa kia ánh mắt. Hỉ là, chính mình điều kiện thật sự được trời ưu ái, có điểm như là ông trời tư sinh tử giống nhau, không chỉ có tốc độ tu luyện thần tốc, hơn nữa phiêu lưu cũng bị hạ thấp thấp nhất. Ưu còn lại là, tái như vậy tu luyện đi xuống, có phải hay không có một ngày chính mình hội đột nhiên phi thăng mà đi, còn có chính mình tâm tính hay không có thể khống chế được này ngày đêm tăng trưởng năng lực.

Bất quá Hạ Vân Kiệt cũng biết, này hết thảy lúc này nghĩ nhiều cũng vô ích, chỉ có thể nhắc nhở chính mình về sau muốn khắp nơi cẩn thận, không chỉ có muốn thành thành thật thật tận lực quá người thường cuộc sống,

hơn nữa ở năng lực không có đạt tới tuyệt đối có nắm chắc hoặc là bức đến vạn bất đắc dĩ dưới tình huống, tuyệt không có thể tái biến thân Đế Giang.

Ly khai gia hoa tiểu khu, Hạ Vân Kiệt liền thải xe đạp như một trận gió giống nhau xuyên qua xe đạp đường, rất nhanh chạy tới đơn vị.

Cuộc sống lại về tới nguyên lai quỹ tích, đơn giản, bận rộn, vụn vặt, nhưng Hạ Vân Kiệt lại cảm thấy chính mình phảng phất con cá về tới trong nước, cảm giác phá lệ thích ý còn có phong phú, cái gì nguyên anh, cái gì vu tứ đỉnh, cái gì vu tổ Đế Giang, hết thảy đều phao đến sau đầu, hiện tại hắn cũng chỉ là một gã người thường.

Thẳng đến đến giữa trưa cơm điểm, trong văn phòng nữ nhân ào ào la hét muốn đi ăn cơm khi, Hạ Vân Kiệt mới từ vé cơm nghĩ tới Đế Giang, nghĩ tới nguyên anh cái gì, bởi vì hắn vé cơm cũng theo buổi sáng biến thân hóa thành hư ảo.

“Khụ khụ, Suất tỷ, hôm nay đã quên mang vé cơm, có thể hay không trước mượn ngươi dùng một chút?” Đi theo mọi người một bên hướng nhà ăn đi, Hạ Vân Kiệt một bên đối Suất Chân nói.

“Sẽ không là giao bạn gái đi? Nhanh như vậy sẽ không gạo hạ oa ?” Suất Chân kinh ngạc nói.

“Ngươi sức tưởng tượng có phải hay không phong phú một chút, ta là thật sự đã quên mang thẻ.” Hạ Vân Kiệt dở khóc dở cười nói

“Suất Chân không phải sức tưởng tượng phong phú, mà là khẩn trương văn phòng duy nhất dễ nhìn nha, nếu thành danh thảo có chủ, nàng nên nhiều thương tâm a!” Đã muốn là có phu chi phụ La Thu Bình cười nói.

“Kính nhờ Thu Bình tỷ, ngươi đừng loạn nói đùa được không? Lòng ta dễ nhìn nhưng là cao lớn uy vũ tràn ngập tang thương cảm nam nhân mà không phải giống Tiểu Hạ như vậy bạch diện thư sinh!” Suất Chân nói.

“Tiểu Hạ, xem ra đã quên mang vé cơm này một chiêu không tác dụng, ngươi không phải suất thật sự đồ ăn.” La Thu Bình nghe vậy nở nụ cười, còn lại nữ nhân cũng đều đi theo nở nụ cười.

Hạ Vân Kiệt đã muốn thói quen này âm thịnh dương suy bầu không khí, nghe vậy bất đắc dĩ cười cười.

Bất quá trêu chọc về trêu chọc, thực đến mua đồ ăn thời điểm, La Thu Bình đám người lại đều là cướp giúp Hạ Vân Kiệt mua đồ ăn, đem công ty bên trong một đám nam viên chức nhìn xem tròng mắt đều tái rồi.

Còn là giống như trước giống nhau, bưng đồ ăn, nhân lực tài nguyên bộ ngũ nữ một nam bao gồm mỹ nữ quản lí Kim Vũ Vi ở bên trong, tụ ở một dài bàn dùng cơm.

“Vừa vặn mọi người đều ở, thừa dịp mọi người ăn cơm, ta nói chuyện này. Bản quý ngành hoạt động kinh phí đã muốn phê duyệt xuống dưới, ta hiện tại trưng cầu một chút các ngươi đối hoạt động thời gian cùng hạng mục ý kiến.” Ngồi xuống dùng cơm khi, Kim Vũ Vi nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 470 : Hoạt động kế hoạch

“Oa, kinh phí xuống dưới a, quá tuyệt vời! Loại chuyện này đương nhiên là càng sớm càng tốt, ta xem liền này thứ bảy tốt lắm.” Suất Chân lập tức kinh hỉ nói.

Nhân lực tài nguyên cấp dưới Hạ Vân Kiệt tối tuổi trẻ, bất quá này khác năm nữ nhân, trừ bỏ La Thu Bình đã muốn kết hôn, tuổi hơi chút lớn một chút, còn lại bốn người bao gồm Kim Vũ Vi ở bên trong kỳ thật cũng không quá chính là hơn hai mươi tuổi người trẻ tuổi, người người ngoạn tâm còn là cử trọng, kỳ thật thực lại nói tiếp La Thu Bình cũng liền ba mươi xuất đầu, hơn nữa tính cách cũng sáng sủa, cho nên suất thật như vậy vừa nói, còn lại mọi người ào ào gật đầu nói tốt, sau đó mà bắt đầu thương lượng đi nơi nào chơi. Về phần Hạ Vân Kiệt bởi vì nhớ tới này hai ngày Trầm Lệ Đề sẽ trở lại, hơn nữa Đỗ Hải quỳnh lại đột nhiên theo Hong Kong trở về, trong lúc nhất thời đổ không dám dễ dàng gật đầu.

Bất quá năm nữ nhân hiển nhiên căn bản là không lo lắng Hạ Vân Kiệt ý kiến. Cũng là loại chuyện này, các nàng mấy phụ nhân đánh nhịp là có thể, làm sao có Hạ Vân Kiệt sự tình gì.

“Hiện tại thời tiết như vậy nhiệt, tốt nhất hoạt động ngày đó chính là đi ngân than bơi lội a.” Suất Chân nói.

“Không được, chúng ta năm nữ nhân, Tiểu Hạ một nam nhân, kia không phải tiện nghi chết hắn a.” Lâm Văn lập tức nói.

Còn lại nữ nhân nghe vậy lập tức liền ăn ăn nở nụ cười, Suất Chân thậm chí hướng Hạ Vân Kiệt huy huy tinh bột quyền nói:“Hắn nếu tròng mắt dám loạn ngắm, chúng ta một người một quyền đánh chết hắn”

“Khanh khách, ngươi đây là cái gì sưu chủ ý, kia còn không càng tiện nghi này tiểu quỷ đầu!” La Thu Bình là người từng trải, đối nam nhân nhất hiểu biết, nghe vậy không khỏi nhẹ giọng nở nụ cười nói.

Hạ Vân Kiệt gặp một đám nữ nhân không kiêng nể gì đàm luận, căn bản không để ý chính mình cảm thụ, không khỏi dở khóc dở cười nói:“Nếu không ta không tham gia được không?”

“Không được!” Hạ Vân Kiệt nói vừa mới ra lời liền nghênh đón nhất trí phản đối thanh âm.

“Này cuối tuần ta khả năng sẽ có điểm sự tình.” Hạ Vân Kiệt đành phải nói.

“Kia hoạt động liền đổi ngày, ngươi nhưng là chúng ta ngành duy nhất nam sĩ da!” Trả lời Hạ Vân Kiệt lại là phi thường nhất trí ý kiến.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi một trận cảm động, nhìn xem, này vài vị tỷ tỷ đối chính mình thật tốt a! Bất quá ngay sau đó một phen nói lại nghe Hạ Vân Kiệt trợn mắt há hốc mồm.

“Chính là, chúng ta năm mỹ nữ xuất động, không có một nam sĩ người hầu kia nhiều thật mất mặt a!”

“Chính là, như vậy nhiệt, tổng yếu có người hỗ trợ chạy chạy chân, mua đồ uống cái gì.”

“Tiểu Hạ thân thủ thực không sai, là ở nhà lữ hành phòng bị sắc lang chuẩn bị đồ dùng!” Liền ngay cả Kim Vũ Vi cũng khó vui vẻ nói.

“Cảm tình, đây là các ngươi kiên trì muốn ta tham gia hoạt động nguyên nhân, làm hại ta không công một trận

cảm động.” Hạ Vân Kiệt gặp các nữ nhân càng nói càng hưng phấn, mà chính mình tắc bị nói được càng ngày càng thảm, vẻ mặt tồ tang nói.

“Đừng nản chí, ít nhất ngươi có năm mỹ nữ cùng không phải?”

“Chính là người khác tưởng cơ hội này đều không có đâu!”

Lại là một trận nói, nói rất hay giống Hạ Vân Kiệt chiếm thiên đại tiện nghi, vô thượng vinh hạnh dường như.

Bất quá năm nữ nhân, năm cái mồm, Hạ Vân Kiệt lại thế nào nói được quá các nàng? Chỉ có khiêm tốn gật đầu nhận phân !

Gặp Hạ Vân Kiệt khiêm tốn gật đầu nhận, này bang nữ nhân mới hì hì nở nụ cười, sau đó vẻ mặt vừa lòng buông tha hắn.

“Tốt lắm, trở lại chuyện chính, trước đem thời gian định rồi, nếu Hạ Vân Kiệt này cuối tuần thật sự có chuyện, vậy đổi ngày đi.” Nhất trí buông tha Hạ Vân Kiệt sau, Kim Vũ Vi nói.

“Tính, ta thân phận hèn mọn, làm cho các vị tỷ tỷ vì ta đổi ngày, lòng ta cảm giác sâu sắc không yên bất an, còn là ấn các ngươi ý tứ đi.” Hạ Vân Kiệt ra vẻ uể oải bất đắc dĩ nói.

“Khanh khách!” Chúng nữ tử gặp đem Hạ Vân Kiệt “Ức hiếp” Thành như vậy, nhịn không được đều vui vẻ nở nụ cười, thậm chí một trái một phải ngồi ở Hạ Vân Kiệt bên cạnh Suất Chân cùng Lâm Văn còn phân biệt giơ lên phấn quyền nhẹ nhàng đánh hắn một chút, thật sự là đem trong nhà ăn nam sĩ nhìn xem vô tâm dùng cơm, chỉ hận vì cái gì chính mình vốn không có Hạ Vân Kiệt

tốt như vậy mệnh.

“Không có việc gì, ngươi thật muốn có chuyện, còn là đổi ngày đi, dù sao đùa cơ hội có khi là.” Bất quá mọi người “Ức hiếp” Về “Ức hiếp”, nhưng kỳ thật trong lòng đều còn là rất trọng thị chiếu cố vị này trong văn phòng duy nhất nam nhân, cười qua đi, Kim Vũ Vi vẻ mặt nghiêm mặt nói.

“Thực không cần đổi ngày, ta cũng không có gì quan trọng sự.” Khó được Suất Chân các nàng cao hứng, Hạ Vân Kiệt cũng không tưởng quét mọi người hưng trí, nghe vậy cười nói.

“Vậy còn định này thứ bảy, mọi người tiếp tục thảo luận như thế nào ngoạn đi. Cái thứ nhất phương án phải đi ngân than.” Kim Vũ Vi nói.

“Ngân than không được, ta đại di mụ đến đây.” Thái Gia Mẫn mặt không đỏ tâm không khiêu phủ định nói, giống như trước mặt một nam nhân mặt nói đại di mụ cái gì căn bản không có gì.

“Ngươi đại di mụ còn thực không phải thời điểm.” Tối muốn đi phao đại hải Suất Chân nghe xong, có điểm thất vọng nói

“Không được liền sửa cuối tuần bái.” La Thu Bình nói.

“Khả cuối tuần ta đại di mụ phỏng chừng sẽ đến.” Suất Chân nói.

“Ai, nữ nhân thật đúng là phiền toái, còn là làm nam nhân tốt, không phiền toái nhiều như vậy sự tình.” Thái Gia Mẫn lắc đầu nói.

Hạ Vân Kiệt cũng là thói quen này đó nữ nhân “Miệng không ngăn cản”, dù sao ở nhân lực tài nguyên bộ này

âm thịnh dương suy ngành, hắn trên cơ bản cùng trong suốt nhân không nhiều lắm khác nhau. Các nàng đàm luận nữ nhân sự tình khi chưa bao giờ hội cố ý lảng tránh hắn, thậm chí có một lần ở văn phòng các nàng đại đàm đặc đàm vú bảo vệ sức khoẻ sự tình, thẳng đem Hạ Vân Kiệt nghe được mặt đỏ tai hồng.

Bất quá cửu nhi cửu chi, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra rèn luyện đi ra. Dù sao các nàng không đem hắn làm nam nhân đến xem, hắn cũng không đem các nàng làm nữ nhân tới xem, mọi người đều là hảo tỷ muội, có đôi khi thậm chí ngẫu nhiên còn có thể sáp thượng một hai câu.

“Nếu không đi song khê phiêu lưu đi?” Hạ Vân Kiệt gặp đàm đàm này đàn nữ nhân đều cảm thán nổi lên đại di mụ đến, vội vàng đề nghị nói.

“Song khê phiêu lưu này chủ ý tốt nhất, có sơn có thủy, hơn nữa nơi nào rừng trúc khắp cả thanh lương bức người, là tối trọng yếu là, phiêu lưu không cần xuống nước lại có thể ngoạn thủy!” Kỳ thật đến đây đại di mụ Thái Gia Mẫn cũng tưởng ngoạn thủy, nghe vậy lập tức trầm trồ khen ngợi nói.

“Này chủ ý quả thật không sai, song khê cách thanh sơn hồ không xa, ngoạn hoàn phiêu lưu sau, chúng ta còn có thể đi thanh sơn hồ Nhậm gia sơn trang khách sạn ăn cơm, nghe nói nơi nào Minh triều cung đình đồ ăn nấu phi thường bổng, chi nhánh đều phải chạy đến Bắc Kinh đi. Ta vẫn muốn đi, đáng tiếc có điểm xa vẫn còn chưa có đi, lần này nhưng thật ra vừa vặn đi.” Lâm Văn nói.

Hạ Vân Kiệt vừa nghe nói còn muốn đi thanh sơn hồ Nhậm gia sơn trang khách sạn, trong lòng không khỏi một trận cười khổ, xem ra trước tiên cùng Tiểu Cường lên tiếng kêu gọi, bằng không khôgn lòi không thể.

“Song khê bồng bềnh quả thật là cái không sai chủ ý,

nếu như đi song khê bồng bềnh ta đổ tưởng đem trong nhà vị kia cũng cấp mang đi qua. Quản lí, có thể mang người nhà không?" La Thu Bình nói.

"Không phải đâu, Thu Bình tỷ, ngươi liền như vậy lo lắng Vương ca? Ngân than không cho đi, song khê bồng bềnh khiến cho đi." Suất Chân lập tức kêu lên nói.

Suất Chân trong miệng Vương ca chính là La Thu Bình lão công, họ Vương tên trạch sinh.

"Ai cho các ngươi người người bộ dạng như hoa như ngọc, hơn nữa chúng ta quản lí lại công ty nổi danh đại mỹ nữ, ta có thể yên tâm làm cho hắn theo các ngươi cùng nhau phao đại hải sao?" La Thu Bình đương nhiên nói.

"Ta đây ngươi có thể yên tâm?" Hạ Vân Kiệt vừa nghe không khỏi bật thốt lên hỏi.

"Ngươi cũng không phải ta lão công, yêu xem ai xem ai đi, ta có cái gì lo lắng ?" La Thu Bình trả lời đem Hạ Vân Kiệt nghe được một trận không nói gì.

"Vậy ngươi sẽ không sợ Vương ca lo lắng ngươi sao?" Suất Chân lại hì hì cười nói.

"Hắn dám!" La Thu Bình lông mi giương lên nói.

"Ngươi đây là điển hình chỉ cho châu quan phóng hỏa không chuẩn dân chúng đốt đèn, Vương ca rất đáng thương nga." Suất Chân nói.

"Không có biện pháp, nam nhân phải quản. Bằng không bọn họ còn không phản thiên, cho nên ta nói, Suất Chân chờ các ngươi có bạn trai, các ngươi nên ngàn vạn không thể rất dung túng bọn họ, nếu không bọn họ…" La Thu Bình bắt đầu đại đàm đặc đàm tuần phu chi đạo,

nghe được Hạ Vân Kiệt ngầm một trận mồ hôi lạnh, nghĩ rằng, này nếu làm cho La Thu Bình biết chính mình ở bên ngoài có vài nữ nhân, còn không bị nàng cấp phê thể vô hoàn phu mới là lạ?

Trung cơm này bữa cơm ở chít chít động động, hưng trí bừng bừng trung đã xong.

Ăn xong trung cơm, Hạ Vân Kiệt không có hồi văn phòng, mà là đi trước tìm mỹ nữ lão tổng Tô Chỉ Nghiên trước tiên dự chi điểm công ty tiền lãi, không có biện pháp, thẻ ngân hàng ở biến thân trung chi trả, cần đi ngân hàng một lần nữa công việc thẻ ngân hàng mới được. Này cần một đoạn thời gian, mà Thiệu Lệ Hồng các nàng lại vừa vặn đi Bắc Kinh, Hạ Vân Kiệt chỉ có thể hướng Tô Chỉ Nghiên đòi tiền.

Tô Chỉ Nghiên thực ngoài ý muốn Hạ Vân Kiệt thế nhưng hội chủ động tìm tới cửa, nàng càng ngoài ý muốn Hạ Vân Kiệt thế nhưng mở miệng hướng nàng đòi tiền. Bất quá Tô Chỉ Nghiên cũng không xin hỏi Hạ Vân Kiệt đòi tiền cho cái gì, thực rõ ràng nhân tiện nói:“Công ty hiện tại đầu tư kim ngạch lớn, tiền mặt lưu cũng không nhiều, tài khoản thượng đại khái có cái ba ngàn vạn tả hữu, ngươi xem có đủ hay không? Không đủ ta đi ta ba bên kia na cái mấy trăm triệu lại đây.”

“Ta một tiểu viên chức, lấy nhiều như vậy tiền làm cái gì. Chính là gần nhất đem thẻ ngân hàng cấp lộng không có, công việc thẻ mới cần một đoạn thời gian, đỉnh đầu có chút khẩn trương mà thôi.” Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên nhất mở miệng chính là mấy ngàn vạn mấy trăm triệu, không khỏi dở khóc dở cười nói.

“Nguyên lai là như vậy a làm ta sợ một cú sốc.” Tô Chỉ Nghiên gặp nguyên lai là như vậy một hồi sự, vỗ nhẹ nhẹ chụp chức nghiệp trang phía dưới cao ngất bộ ngực sữa, thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi nói.

Hạ Vân Kiệt nói chính mình là tiểu viên chức, Tô Chỉ Nghiên cũng không dám đem hắn làm tiểu viên chức đến đối đãi. Ở nàng xem đến, Hạ Vân Kiệt loại này tùy tùy tiện tiện có thể cấp nàng ba điều đến hơn chục tỷ nhân dân tệ tên mở miệng đòi tiền, chính mình nói mấy trăm triệu chỉ sợ cũng không nhất định đủ hắn nhét kẽ răng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 471 : Công ty kiếm tiền

“Dọa cái gì dọa, Uy Đại công ty vừa mới khởi bước, ta cho dù thực cần mấy trăm triệu làm việc cũng sẽ không há mồm hướng ngươi muốn nha.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Như thế nào xem thường Uy Đại công ty còn là hoài nghi bổn cô nương quản lý kinh doanh năng lực? Nói cho ngươi, nếu chờ cuối năm tài chính hấp lại, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, chỉ cần mức ở 500 triệu lấy hạ, ta đều có thể lập tức cho ngươi đằng đi ra. Nếu lại cho ta một hai năm, ngươi tùy tiện khi nào thì mở miệng đòi tiền, ta đều có thể cho ngươi điều động cái mấy trăm triệu tài chính.” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, vẻ mặt không phục xem thường nói.

Tuy rằng tiền đối cùng Hạ Vân Kiệt thật là vật ngoài thân, nhưng nghe vậy còn là kìm lòng không được hút một ngụm lãnh khí, có điểm không dám tin nhìn Tô Chỉ Nghiên. Hắn tuy rằng không hiểu kinh thương chi đạo, nhưng đơn giản số học hắn còn là hội tính. Lúc trước thu mua Uy Đại công ty cùng với bởi vì A Cập Á hạng mục mà đầu tư tài chính thêm đứng lên cũng liền đại khái 400 triệu xuất đầu, này nếu đến cuối năm Tô Chỉ Nghiên có thể cho hắn đằng ra 500 triệu lấy hạ tài chính đến, kia chẳng phải là nói ngắn ngủn nửa năm nhiều thời giờ Uy Đại công ty lợi nhuận ít nhất đem đạt tới 500 triệu.

Này kiếm tiền tốc độ cũng thật sự rất dọa người điểm!

“Như thế nào không tin sao?” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt kinh ngạc nhìn chằm chằm chính mình xem, vẻ mặt không dám tin bộ dáng, không khỏi càng phát ra không phục nói.

“Tin tưởng, ta cho dù không tin chính mình cũng không

thể không tin ngươi nói, ta chỉ là không nghĩ tới Uy Đại công ty nguyên lai như vậy kiếm tiền, xem ra ta thật sự là tìm tốt sinh ý đồng bọn.” Hạ Vân Kiệt vội vàng nói.

“Đó là đương nhiên!” Tô Chỉ Nghiên nghe vậy thế này mới chuyển sân vì hỉ, đắc ý dương hạ cằm, sau đó bưng lên Hạ Vân Kiệt chén trà lắc mông chi tự mình đi máy lọc nước bên kia cho hắn thêm nước trà.

Nhìn Tô Chỉ Nghiên loan eo đứng ở máy lọc nước trước mặt thêm thủy, mĩ mông bị Chanel một bước váy cấp bao lại viên lại kiều, Hạ Vân Kiệt nhất thời có điểm nhập thần. Hắn là thật không nghĩ tới lúc trước xuất phát từ hảo tâm giúp Tô Chỉ Nghiên một cái việc sẽ cho chính mình mang đến lớn như vậy tiền lời.

“Đương nhiên Uy Đại công ty sở dĩ như vậy kiếm tiền, trừ ngươi ra thật tinh mắt tìm như vậy một vị hợp tác đồng bọn, còn bởi vì A Cập Á hiện tại là trăm phế đãi hưng, chúng ta cùng A Cập Á tổng thống, còn có lớn nhất thổ vương quan hệ đều phi thường thiết, tương đương với mặc kệ là ở kiến trúc ngành sản xuất còn là ở khoáng sản nghiệp đều có được ưu tiên đặc quyền, chỉ cần quản lý, kỹ thuật đúng chỗ tưởng không kiếm tiền đều nan.” Đem nước trà một lần nữa đặt ở Hạ Vân Kiệt trước mặt, Tô Chỉ Nghiên thật sâu nhìn hắn một cái chuyện vừa chuyển nói.

“Ân, kiếm tiền muốn kiếm, nhưng phải chú ý công trình chất lượng, ngàn vạn đừng muốn làm ra cái gì bã đậu công trình, khoáng sản khai thác cũng muốn chú ý an toàn.” Hạ Vân Kiệt là người thông minh, Tô Chỉ Nghiên như vậy vừa nói, hắn liền cũng liền lập tức nghĩ thông suốt Uy Đại công ty như vậy kiếm tiền nguyên nhân. Nói trắng ra một chút, Uy Đại công ty hiện tại ở A Cập Á có điểm cùng loại cùng quốc nội một ít lũng đoạn quốc xí giống nhau, chỉ cần kinh doanh thích đáng thật sự tưởng không kiếm tiền đều khó.

“Này ta biết, cho nên chúng ta ở A Cập Á hạng mục mở rộng vẫn là ấn ban liền bước, một bước một cái dấu chân, bằng không năm nay cuối năm ngươi có thể điều động tài chính sẽ không là 500 triệu lấy hạ mà là 1 tỷ lấy hạ. Nói lên chuyện này, ngươi này đại lão bản nên khao khao ta, ngươi xem xem vì A Cập Á hạng mục có thể đi được ổn thỏa, mấy ngày nay ta cũng không thiếu hướng Phi Châu chạy, cả người đều đen rất nhiều.” Nói xong Tô Chỉ Nghiên chỉ chỉ chính mình cánh tay, lại chỉ chỉ chính mình cặp kia lộ ở làn váy hạ mượt mà hai chân.

Hạ Vân Kiệt vừa thấy, Tô Chỉ Nghiên làn da so với trước kia quả nhiên đen một ít, nhưng thật ra có chút đau lòng cùng băn khoăn, nghĩ nghĩ nói:“Hảo, hôm khác nhất định cho ngươi một phần tự mình chế tác đặc thù lễ vật làm khao.”

“Thật sự!” Tô Chỉ Nghiên kỳ thật cũng chỉ là thuận miệng nói nói, kỳ thật cũng không có trông cậy vào Hạ Vân Kiệt thật có thể khao nàng, lại nói tiếp nàng cũng là công ty đại cổ đông, kiếm tiền nàng cũng có phân, huống hồ A Cập Á hạng mục sở dĩ có thể như vậy thành công, nói đến để còn là bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ, không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt không chỉ có đáp ứng rồi, còn nói là cái gì tự mình chế tác đặc thù lễ vật, không khỏi vui mừng lập tức ôm lấy Hạ Vân Kiệt cánh tay, một đôi đôi mắt đẹp ngập nước theo dõi hắn.

“Đương nhiên, ta khi nào thì đã lừa gạt ngươi ? Tốt lắm, mau cho ta tiền đi, ta còn phải đi mua di động đâu.” Hạ Vân Kiệt nói xong, vội vàng đem tay cấp rút đi ra.

Hôm nay buổi sáng đầu tiên là cùng Catherine nữ vương đến đây cái trần trụi mà chống đỡ, tiếp theo lại sờ soạng Đỗ Hải Quỳnh kia đôi đầy đặn ngực khí, nay Hạ Vân Kiệt lại làm sao chống lại Tô Chỉ Nghiên vị này mỹ nữ lão tổng như vậy thân mật động tác.

“Ta cùng ngươi cùng đi.” Tô Chỉ Nghiên lại độ bò lên Hạ Vân Kiệt nói.

“Nếu ngươi tưởng ta buổi chiều liền từ chức trong lời nói, vậy ngươi liền cùng ta đi thôi.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Chán ghét!” Tô Chỉ Nghiên buồn bực trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, lại không thể nề hà buông ra thủ, sau đó trực tiếp theo bóp da cầm một thẻ ngân hàng cấp Hạ Vân Kiệt nói:“Nơi này hẳn là có cái trăm vạn, ngươi trước chấp nhận dùng đi.” Nói xong Tô Chỉ Nghiên đem mật mã báo cho Hạ Vân Kiệt. Cầm thẻ ngân hàng, Hạ Vân Kiệt đi trước ngân hàng tự động thủ khoản cơ lấy ba ngàn tiền mặt đặt ở bên người dự phòng, thuận đường tiến ngân hàng công việc thẻ ngân hàng mất đi thẻ thủ tục. Cũng may Hạ Vân Kiệt không có tùy thân mang theo thân phận chứng thói quen, cho nên thân phận chứng “May mắn thoát khỏi cho nan” Bằng không không chỉ có thẻ ngân hàng không thể một lần nữa công việc, hắn còn phải về nhà bổ làm một thân phận chứng, bởi vì hắn là trung chuyên sinh, hộ khẩu còn không có tư cách thiên đến Giang Châu thị đến, cho nên thân phận chứng còn là lão gia phái xuất sở làm.

Ngân hàng sự tình thu phục, Hạ Vân Kiệt đi di động điếm mua một cái trung hưng di động, sau đó lại đi di động buôn bán thính một lần nữa công việc điện thoại di động tạp, này hết thảy làm tốt sau liền đến buổi chiều đi làm thời gian.

Đi làm thời gian luôn quá đặc biệt mau, bất tri bất giác trung liền lại đã tan tầm thời gian.

Hạ ban, còn không có ra đại hạ đại môn, Hạ Vân Kiệt liền nhìn đến Đỗ Hải Quỳnh đứng ở quảng trường thụ ấm hạ đợi hắn.

Quần áo hồng nhạt đai đeo váy liền áo, thủy tinh giày cao gót, tịch dương hạ Đỗ Hải Quỳnh thoạt nhìn ký thanh xuân hoạt bát lại vô cùng gợi cảm mê người, hơn nữa của nàng bộ ngực vốn là đầy đặn, đem đai đeo váy liền áo cổ áo chống đỡ cao cao, hơi hơi lộ ra một chút mê người nhũ câu, dẫn tới lui tới nam nhân ào ào ghé mắt.

Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới Đỗ Hải Quỳnh thế nhưng cố ý đến đơn vị chờ hắn tan tầm, đẩy xe đạp vội vàng đón nhận đi, thấp giọng nói:“Như vậy nóng, ngươi tới nơi này làm gì?”

“Đương nhiên là chờ ngươi a! Để làm chi đau lòng a? Cảm động a? Nếu thiệt tình đau, thực cảm động, buổi tối liền cho ta chỉnh một bàn đại tiệc đến, người ta đã lâu chưa ăn ngươi nấu cơm đồ ăn.” Đỗ Hải Quỳnh thực tự nhiên vãn Hạ Vân Kiệt cánh tay, tiếu mâu thoáng nhìn nói.

Tuy rằng trước kia Hạ Vân Kiệt cũng bị Đỗ Hải Quỳnh vãn qua tay cánh tay, nhưng lại là theo Trầm Lệ Đề cùng nhau vãn, nhưng sáng nay lấy tay hai lần trảo quá của nàng ngọc nữ phong, nay cánh tay lại đụng tới, trong lòng nhịn không được chiến một chút, nhưng ở mặt ngoài lại cố ý giả bộ một bộ thật cẩn thận bộ dáng nói:“Nếu ta nói không có đau lòng, cũng không có cảm động đâu?”

“Ngươi dám!” Đỗ Hải Quỳnh lập tức huy huy phấn quyền uy hiếp nói.

“Được rồi, muốn ăn cái gì, ta liền cho ngươi chỉnh cái gì, tốt xấu ta nay cũng là thành phần tri thức một cái.” Hạ Vân Kiệt cử nổi lên trong ngực lập tức nói.

“Này còn kém không nhiều lắm, đi, đi chợ.” Đỗ Hải Quỳnh thấy thế đắc ý giơ lên cằm.

“Đi như thế nào, sẽ không cứ như vậy đẩy xe trở về đi? Đức nhã tiểu khu cách nơi này nhưng là có thật dài một đoạn đường đâu.” Hạ Vân Kiệt nhìn nhìn Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Ngốc a, ngươi sẽ không đạp xe chở ta sao?” Đỗ Hải Quỳnh kháp Hạ Vân Kiệt một chút xem thường nói.

“Ta sợ mang bất động a.” Hạ Vân Kiệt nghiêm trang nói.

“Như thế nào khả năng? Ngươi nhưng là tùy tay có thể đem cái chổi cột đều cấp bẻ gẫy tên! A…… Tiểu tử ngươi cũng dám quải loan cười bổn cô nương béo!” Đỗ Hải Quỳnh đầu tiên là bật thốt lên phản bác, bất quá lập tức nàng liền ý hội lại đây không thích hợp, nâng tay liền đi đánh Hạ Vân Kiệt.

Bất quá Hạ Vân Kiệt sớm có chuẩn bị, Đỗ Hải Quỳnh khoát tay hắn cũng đã đẩy xe đạp rất nhanh đi phía trước đi.

Đỗ Hải Quỳnh đương nhiên không chịu buông tha Hạ Vân Kiệt, lập tức thải giày cao gót đặng đặng đặng đuổi theo, đầy đặn bộ ngực sữa theo của nàng chạy động nhất bính nhảy dựng, thướt tha vòng eo uốn éo ngăn, nhưng thật ra hấp dẫn càng nhiều người mắt, làm hại Hạ Vân Kiệt đành phải chậm bước chân. Hắn cũng không tưởng Đỗ Hải Quỳnh bị này nam nhân chiếm mắt tiện nghi.

Hạ Vân Kiệt nhất chậm bước chân, Đỗ Hải Quỳnh liền đuổi theo, nhất đuổi theo, Đỗ Hải Quỳnh liền đối với Hạ Vân Kiệt một trận loạn kháp nói:“Cho ngươi chạy! Cho ngươi chê cười ta!”

“Không dám, không dám, thiệt nhiều người nhìn đâu, không biết nhân còn tưởng rằng ngươi là cái ngược đãi

cuồng đâu!” Bị kháp sớm là dự kiến trung sự tình, chính là Đỗ Hải Quỳnh kháp hắn vận may thở hổn hển ba đào mãnh liệt mê người bộ dáng cũng là ngoài ý liệu, sợ tới mức Hạ Vân Kiệt vội vàng nhấc tay đầu hàng.

Đỗ Hải Quỳnh ngẩng đầu vừa thấy, quả nhiên có không ít người chính nhìn nàng cùng Hạ Vân Kiệt, mặt đẹp không khỏi đỏ lên, liếc trắng mắt nói:“Kia còn không đều tại ngươi!”

“Hảo, hảo, nhiều trách ta, lên xe đi.” Hạ Vân Kiệt lúc này cũng không dám tái cùng Đỗ Hải Quỳnh múa mép khua môi, vội vàng nói.

“Này còn kém không nhiều lắm.” Đỗ Hải Quỳnh thế này mới vừa lòng gật gật đầu, sau đó ngồi trên sau xe vị, thiếp tay tới là cầm lấy nệm ghế, bất quá làm Hạ Vân Kiệt bắt đầu đạp xe khi, do dự hạ, Đỗ Hải Quỳnh thân thủ vây quanh ở hắn vòng eo.

Vây quanh chỗ tuy rằng cách quần áo, Đỗ Hải Quỳnh còn là rõ ràng chạm đến đến Hạ Vân Kiệt bụng kia một khối khối như cứng như sắt thép cứng rắn bắp thịt, phương tâm không chịu khống chế một trận loạn khiêu, trong đầu theo bản năng hiện lên buổi sáng nhìn đến “Kinh diễm” Một màn.

Hạ Vân Kiệt vòng eo đột nhiên bị Đỗ Hải Quỳnh từ phía sau vây quanh trụ, tuy rằng biết chính mình không nên miên man suy nghĩ, nhưng thân là một bình thường nam nhân, đầu óc còn là bắt đầu thất thần.

Bất quá hai người đều làm bộ như sự tình gì đều không có phát sinh, tùy ý nói chuyện.

“Ta là không phải thật sự có chút béo?” Nói xong nói xong, Đỗ Hải Quỳnh đột nhiên hỏi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 472 : Huấn luyện trở về

“Đương nhiên……” Hạ Vân Kiệt không hề nghĩ ngợi liền bật thốt lên trả lời, bất quá nói vừa mới ra lời, hắn rõ ràng cảm thấy Đỗ Hải Quỳnh tay ôm chính mình vòng eo đột nhiên căng thẳng, mặt sau đến bên miệng trêu chọc chi ngữ theo bản năng nuốt trở vào, sửa lời nói:“Không mập!”

“Thật sự!” Đỗ Hải Quỳnh thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi nói.

“Đương nhiên là thật, đừng quên ngươi nhưng là một vị tiếp viên hàng không. Tiếp viên hàng không hiểu hay không? Đối với rất nhiều giống ta loại này tiểu thị dân mà nói, kia nhưng là nhất tưởng khởi liền thèm nhỏ dãi ba thước chế phục mỹ nữ.” Hạ Vân Kiệt khoa trương nói.

“Lừa quỷ đi thôi! Ta sẽ không gặp ngươi đối ta thèm nhỏ dãi ba thước quá!” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy giơ lên phấn quyền đối với Hạ Vân Kiệt phía sau lưng chủy một chút. Bất quá Hạ Vân Kiệt lại rõ ràng cảm giác ra đến Đỗ Hải Quỳnh đánh trúng phá lệ nhẹ, thân mình cũng thiếp chính mình gần không ít, thậm chí hắn đều có thể ẩn ẩn cảm thấy có hai luồng mềm mại nhẹ nhàng đỉnh ở tại chính mình phía sau lưng, làm cho người ta cảm nghĩ trong đầu chỉ có.

“Không phải đâu, ngươi chẳng lẽ thích nam nhân đối với ngươi chảy nước miếng sao? Vậy ngươi còn làm cho ta hù dọa cách vách kia hai nam nhân! Bọn họ nhưng là mỗi ngày đối với ngươi cùng Lệ Đề chảy nước miếng đâu.” Hạ Vân Kiệt ra vẻ kinh ngạc nói.

“Đừng lấy kia hai dâm loạn nam đến buồn nôn ta, bất quá ta nhưng thật ra không ngại nhìn đến Hạ đại sư

ngươi đối với chúng ta lưu chảy nước miếng bộ dáng!” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Kính nhờ, ta nhưng là đại sư da. Đại sư đương nhiên phải có đại sư phong phạm, cho dù chảy nước miếng cũng là ở trong lòng yên lặng chảy!” Hạ Vân Kiệt thực tiễn nói.

“Gọi ngươi một tiếng đại sư ngươi còn phải sắt thượng, không phải một thần côn sao? Ngươi muốn thật sự là đại sư, ngươi còn có thể ở tại cho thuê trong phòng sao?” Đỗ Hải Quỳnh khinh thường nói.

“Tiền tài nãi vật ngoài thân, chân chính đại sư là sẽ không để ý này đó. Có câu gọi là gì tới, đúng rồi, kêu đại ẩn ẩn cho thị, bản đại sư chính là đại ẩn ẩn cho thị.” Hạ Vân Kiệt tiếp tục cười nói.

“Thổi đi, ngươi liền tiếp tục thổi đi!” Đỗ Hải Quỳnh ở phía sau mãnh ném xem thường, tay cũng không quên ở hắn cơ bụng kháp vài cái.

“Ha ha, với ngươi giảng cũng không hiểu được, tính không nói.” Hạ Vân Kiệt một bộ khinh thường tranh cãi nói.

Hai người câu được câu không đấu miệng, bất tri bất giác trung Hạ Vân Kiệt mang theo Đỗ Hải Quỳnh đến chợ.

Bất quá rất kỳ quái là, mua đồ ăn khi nói muốn có một bữa cơm no đủ Đỗ Hải Quỳnh tẫn chọn rau xanh mua.

“Ngươi sẽ không là chúc thỏ đi? Như thế nào tẫn chọn rau xanh cà rốt mua?” Đến sau lại Hạ Vân Kiệt tưởng mua điểm thịt ba chỉ xào rau, Đỗ Hải Quỳnh cũng không làm cho hắn mua khi, hắn rốt cục nhịn không được trêu chọc nói.

“Đại buổi tối ăn nhiều như vậy thịt làm gì? Mập lên a!” Đỗ Hải Quỳnh xem thường nói.

“Không phải đâu, ngươi còn tại rối rắm vừa rồi kia vấn đề! Kính nhờ, ta thật sự là với ngươi nói đùa, ngươi trừ bỏ nơi nào béo một ít, cái khác địa phương thật sự đều cử thon thả.” Hạ Vân Kiệt thế này mới hiểu được vừa rồi chính mình một câu vui đùa nói, Đỗ Hải Quỳnh còn để ở trong lòng, không khỏi dở khóc dở cười nói.

“Làm sao béo một ít?” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy lập tức nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt khẩn trương hỏi, bất quá nói ra sau, nàng phát hiện Hạ Vân Kiệt ánh mắt cố ý vô ý đảo qua chính mình đầy đặn bộ ngực sữa, nhất thời liền hiểu được hắn chỉ là làm sao, kéo Hạ Vân Kiệt tay lập tức năm ngón tay tề trương đối với hắn phần eo hung hăng kháp đi xuống, bất quá trên mặt lại rõ ràng hơn một tia đắc sắc.

Bộ ngực đầy đặn một ít, đối với nữ nhân mà nói tự nhiên là một kiện đáng giá cao hứng mà đắc ý sự tình.

Dù là như thế, bữa tối mua đồ cuối cùng còn là lấy đồ chay chấm dứt, duy nhất cao lòng trắng trứng tài liệu là đậu hủ. Điều này làm cho Hạ Vân Kiệt không khỏi thật sâu cảm khái nữ nhân đối mỗ ta vấn đề mẫn cảm cùng chấp nhất.

Mặc dù có đoạn thời gian không xuống bếp phòng, tuy rằng không có món ăn mặn, nhưng Hạ Vân Kiệt còn là nấu ra trình độ, nấu ra đa dạng, riêng mùi liền đem Đỗ Hải Quỳnh thèm ăn cùng thảo ăn miêu mễ giống nhau vây quanh Hạ Vân Kiệt bên người đảo quanh, thỉnh thoảng cầm chiếc đũa trước tiên nhấm nháp một chút, cũng là làm cho nho nhỏ phòng bếp hơn một tia hương diễm kiều diễm.

Bữa tối rất nhanh liền chuẩn bị tốt, làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy ngoài ý muốn là Đỗ Hải Quỳnh còn chuyên môn theo Hong Kong dẫn theo một bình Pháp quốc Bordeaux rượu nho.

Ngọn đèn nhu hòa, nho nhỏ bàn ăn, mấy bàn tinh xảo ăn sáng, hai chén rượu vang đỏ, một nam một nữ đối diện mà ngồi, kia không khí tuyệt đối ái muội lãng mạn, hơn nữa Đỗ Hải Quỳnh đôi mắt đẹp thỉnh thoảng "Thâm tình" theo dõi hắn xem, thật đúng là làm cho Hạ Vân Kiệt một lòng đột đột nhiên loạn khiêu, cả người không được tự nhiên.

"Có thể không cần luôn như vậy nhìn chằm chằm ta xem sao? Thực dễ dàng làm cho ta nghĩ đến ngươi đối ta có không an phận chi tưởng." Cuối cùng Hạ Vân Kiệt thật sự nhịn không được lấy tận lực trêu chọc ngữ khí nhắc nhở Đỗ Hải Quỳnh.

"Không an phận chi tưởng, phi ngươi cái đầu a! Ta là nhìn ngươi tổng cảm thấy rất giống một người." Đỗ Hải Quỳnh xem thường nói.

"Chính là ngươi trước hai ngày cố ý gọi điện thoại lại đây nhắc tới quá kia nam nhân sao? Ngươi sẽ không là thích hắn đi?" Hạ Vân Kiệt đương nhiên biết Đỗ Hải Quỳnh nói là ai, trong lòng không khỏi âm thầm buồn cười, nhịn không được cố ý trêu chọc nói.

"Thích cái gì nha? Người ta nhưng là Hong Kong chân chính thượng lưu xã hội nhân sĩ, kẻ có tiền. Ta chỉ là cảm thấy thật kỳ quái, vì cái gì các ngươi hai người tướng mạo hoàn toàn bất đồng, nhưng ta vì cái gì vừa thấy đến hắn đã nghĩ khởi ngươi, vừa thấy đến ngươi đã nghĩ khởi hắn." Đỗ Hải Quỳnh vẻ mặt nghi hoặc khó hiểu nói.

"Kia hôm khác có cơ hội nhất định phải cùng hắn gặp cái

mặt.” Hạ Vân Kiệt trong lòng đã sớm cười đến điệu nước mắt, nhưng ở mặt ngoài lại nghiêm trang nói.

“Thiết, người ta là Hong Kong phú hào, liền ngươi như thế nào khả năng có cơ hội cùng hắn gặp mặt đâu?” Đỗ Hải Quỳnh bĩu môi nói.

“Đừng xem thường người, nói như thế nào ta hiện tại tuổi còn trẻ coi như công ty thành phần tri thức, không chừng ngày nào đó liền Nhất Phi Trùng Thiên.” Hạ Vân Kiệt không phục nói.

“Nam nhân có tiền liền đổi bại, ta mới không hiếm lạ cái gì Nhất Phi Trùng Thiên đâu.” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Vậy ngươi hiếm lạ cái dạng gì nam nhân?” Hạ Vân Kiệt cười hỏi.

“Ta……” Đỗ Hải Quỳnh suy nghĩ trong chốc lát, đột nhiên mạc danh kỳ diệu có chút phiền lòng trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói:“Ta hiếm lạ cái dạng gì nam nhân, quan ngươi sự tình gì!”

Hạ Vân Kiệt sửng sốt sửng sốt, nhất thời không nói gì, nghĩ rằng, lòng của phụ nữ tình thật đúng là cùng tháng sáu thiên giống nhau thay đổi bất thường.

Trầm Lệ Đề là thứ ba chạng vạng về nhà. Huấn luyện hiển nhiên là một kiện cử vất vả sự tình, ba tháng không thấy, cả người đều gầy không ít.

Trầm Lệ Đề vừa về đến, trong nhà nhất thời náo nhiệt rất nhiều, hai nữ nhân ghé vào cùng nhau cả ngày “Ức hiếp” Hạ Vân Kiệt này duy nhất nam sĩ. Đương nhiên đây đều là việc nhỏ, tối mấu chốt còn là này đại mùa hè, hai nữ nhân mặc kệ là ở trong nhà còn là ở bên ngoài đều ăn mặc có vẻ thanh lương, hơn nữa ở nhà lại có điểm không kiêng nể gì cảm giác, đem Hạ Vân Kiệt kia

khỏa tuổi trẻ tâm bát liêu lửa nóng lửa nóng, mỗi ngày đều hướng hai lần nước lạnh tắm.

Trừ bỏ này đó, còn có một sự kiện làm cho Hạ Vân Kiệt tâm tình có chút phức tạp. Thì phải là lần này huấn luyện sau khi trở về, Trầm Lệ Đề nhắc tới chính mình thứ huấn luyện khảo hạch đều có vẻ xông ra, rất khả năng gần nhất sẽ bị điều đến quốc tế chuyến bay đi làm. Mà Giang Châu thị chính là cái địa cấp thị, quốc tế chuyến bay rất ít, trước mắt khả năng không lớn hội khoách nhận nhân viên, cho nên công ty rất khả năng hội đem nàng điều đến tỉnh lị Hải Châu thị sân bay đi. Theo địa cấp thị đến tỉnh lị thành thị, theo quốc nội chuyến bay đến quốc tế chuyến bay, đối với Trầm Lệ Đề mà nói đương nhiên đều là tốt lắm cơ hội.

Từ nội tâm giảng, Hạ Vân Kiệt thực thích hiện tại hai người hợp thuê cuộc sống, nhưng theo mặt khác một phương diện giảng, Trầm Lệ Đề tham gia quốc tế chuyến bay tiếp viên hàng không nghiệp vụ huấn luyện, vì không phải là cao hơn một tầng sao? Hạ Vân Kiệt tự nhiên không có lý do gì giữ lại nàng, hắn cũng sẽ không cường lưu nàng.

Người thường cuộc sống không phải như vậy sao? Cuộc sống cũng không bởi vì này chút thay đổi cũng trở nên càng phong phú nhiều vẻ sao? Nếu hết thảy Hạ Vân Kiệt đều vận dụng siêu năng lực an bài thỏa đáng, kia cuộc sống tất nhiên hội mất đi rất nhiều lạc thú. Này cũng là bình thường cuộc sống Hạ Vân Kiệt trên cơ bản không lớn vận dụng tướng thuật nguyên nhân chủ yếu, cái này giống xem một bộ phim truyền hình giống nhau, nếu ngươi đã muốn sớm đã biết kết cục, vậy hội mất đi rất nhiều truy xem kích tình cùng hứng thú. Cuộc sống cũng là như thế! “Ngươi nếu điều đến Hải Châu đi, kia Hạ Vân Kiệt làm sao bây giờ? Đừng nói cho ta ngươi đối hắn một chút ý tứ đều không có? Ngươi nhưng là rất ít đối nam sinh như vậy thân cận.” Đây là thứ năm buổi tối,

trong phòng ngủ, Đỗ Hải Quỳnh ghé vào trên giường, hai tay chống đỡ cằm hướng Trầm Lệ Đề nói.

“Thiết, đừng riêng nói ta, ngươi đâu? Ngươi chừng nào thì cũng trở nên như vậy mở ra ? Ta khả nhớ rõ trước kia có vị nhà giàu công tử truy ngươi, ngươi ngay tay cũng không làm cho hắn đụng một chút.” Trầm Lệ Đề bĩu môi nói, trong mắt lại lóe ra một chút mâu thuẫn sắc.

“Ta, ta, không phải vẫn đem hắn làm đồng chí làm thói quen thôi!” Đỗ Hải Quỳnh bị Trầm Lệ Đề hỏi sửng sốt sửng sốt, một hồi lâu mới phản bác nói, chính là trong lòng lại không hiểu trở nên có chút lộn xộn.

“Lời này chính ngươi tin tưởng sao?” Trầm Lệ Đề hỏi ngược lại.

“Được rồi, ta thừa nhận ngay từ đầu là thật đem hắn làm đồng chí đến đối đãi, cho nên cử chỉ có điểm tùy tiện. Sau lại đâu, chờ phát hiện hắn không phải đồng chí khi, lại cảm thấy hắn có điểm suất, người cũng không sai, không giống này khác nam nhân động thủ động cước, tròng mắt loạn phiêu, cho nên cũng liền không sao cả a. Khác phái tương hấp thôi, cho nhau chiếm chút tiện nghi bái.” Đỗ Hải Quỳnh bị Đỗ Hải Quỳnh hỏi lại một trận chột dạ, một hồi lâu nhi mới bất đắc dĩ nói.

“Ngươi liền thành thật công đạo đi, ngươi đến cùng có hay không thích tên kia?” Trầm Lệ Đề lại tiếp tục truy vấn nói.

“Không có…… Được rồi, ra vẻ có như vậy một chút. Kỳ thật vốn hẳn là không có, nhưng không biết như thế nào, đoạn thời gian trước ở Hong Kong gặp một nam nhân tướng mạo cùng hắn hoàn toàn không đồng dạng như vậy, sau đó ta liền mạc danh kỳ diệu đem hắn cùng Hạ Vân Kiệt cấp liên hệ cùng một chỗ. Bất quá ngươi yên tâm, muốn nói thực thích, kia thật sự còn kém thật sự

xa. Hơn nữa ngươi cũng biết ta ở Hong Kong, hắn ở Giang Châu, thiên nam địa bắc căn bản không có khả năng đi đến cùng nhau đến. Ngươi không giống với, các ngươi hai cái hoàn toàn mới có thể, cho nên ta cảm thấy ngươi muốn thận trọng lo lắng.” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Ta? Thôi đi, cho dù ta thực thích Hạ Vân Kiệt. Ngươi cũng không phải không biết ta ba mẹ đều là tròng mắt điệu tiền lỗ thủng. Ngươi cảm thấy bọn họ mới có thể làm cho ta cùng Hạ Vân Kiệt cùng một chỗ sao? Đòi tiền không có tiền, muốn văn bằng không văn bằng.” Trầm Lệ Đề nói.

“Nói không thể nói như vậy, hắn hiện tại không phải đã muốn là công ty thành phần tri thức sao? Không chừng ngày nào đó liền Nhất Phi Trùng Thiên, trở nên nổi bật đâu!” Đỗ Hải Quỳnh đem ngày đó buổi tối Hạ Vân Kiệt phản bác lời của nàng cấp chuyển đi ra.

“Ngươi cảm thấy loại này khả năng tính lớn sao?” Trầm Lệ Đề hỏi ngược lại.

“Giống như không lớn. Bất quá……” Đỗ Hải Quỳnh lắc đầu nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 473 : La Thu Bình phiền não sự

“Được rồi, hiện tại chúng ta thảo luận này đó có cái gì ý tứ? Nghe nói thời gian có thể khảo nghiệm hết thảy, dù sao chúng ta hiện tại đều còn trẻ, ai biết được, không chừng quá cái hai ba năm, hắn có chính mình thích bạn gái, mà ta cũng gặp gỡ ta còn có ta ba mẹ đều thích nam nhân đâu. Kỳ thật đổi cái địa phương công tác rất tốt, không chỉ có có càng rộng lớn tiền cảnh, hơn nữa cũng có thể càng bình tĩnh thấy rõ ràng đều tự cảm tình.” Trầm Lệ Đề đánh gãy Đỗ Hải Quỳnh nói, nói giữa các hàng cũng không có giấu diếm chính mình quả thật cũng đối Hạ Vân Kiệt sinh ra một tia thích loại tình cảm.

“Điều này cũng đúng, Hạ Vân Kiệt năm nay ra vẻ mới hai mươi mốt tuổi, ngươi cũng mới lớn hắn 1 tuổi, lại nói tiếp hắn ngay cả pháp định kết hôn tuổi đều còn chưa tới, thật đúng là không tất yếu cấp. Bất quá, nếu, của ta ý tứ là giả thiết vạn nhất, vài năm sau ngươi phát hiện chính mình thật sự thích Hạ Vân Kiệt, lại thanh minh, ta nói là giả thiết, vài năm sau ta cũng thích hắn, kia làm sao bây giờ?” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Kính nhờ, ngươi là không phải ngôn tình tiểu thuyết xem hơn, loại này giả thiết ngươi cũng sẽ nghĩ ra?” Trầm Lệ Đề nghe vậy xem thường nói.

“Ta chính là tò mò thôi, ngươi nói xem, chúng ta hai nếu đồng thời thích một nam nhân làm sao bây giờ? Là tranh cái không chết không ngừng, hoặc là nhấmộtt phương hy sinh một chút tự động rời khỏi, lại hoặc là rõ ràng đến cái nhị nữ hầu nhất phu?” Đỗ Hải Quỳnh hai mắt nhìn Trầm Lệ Đề dù có hứng thú cùng hiếu kì hỏi.

“Nhị nữ hầu nhất phu? Mệt ngươi nghĩ ra!” Trầm Lệ Đề tiếp tục xem thường nói.

“Bằng không làm sao bây giờ? Chúng ta nhưng là hảo tỷ muội, chẳng lẽ muốn chúng ta vì một nam nhân tranh cái không chết không ngừng? Lại hoặc là tìm cái chính mình không thích nam nhân tùy tiện gả cho, sau đó thành toàn một người khác? Nếu làm cho ta tuyển, ta đây đổ tình nguyện tiện nghi kia nam nhân! Hì hì, kỳ thật giống mấy ngày nay giống nhau, hai người hợp nhau đến không có việc gì ức hiếp ức hiếp Hạ thần côn, khiêu khích khiêu khích hắn cũng là rất ý tứ !” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Xong rồi, loại này nói ngươi đều nói ra đến, quả nhiên tư bản chủ nghĩa xã hội là cái làm cho người ta sa đọa địa phương, ngươi mới đi Hong Kong bao lâu a, từng như vậy thuần khiết Đỗ mỹ nữ, nay tư tưởng thế nhưng sa đọa đến bực này trình độ !” Trầm Lệ Đề nghe vậy vỗ hạ cái trán, khoa trương kêu lên.

“Phải không? Kia làm cho bổn cô nương nhìn xem trầm đại mỹ nữ lại là như thế nào thuần khiết! Như thế nào kiên trinh không di!” Đỗ Hải Quỳnh nói xong liền vẻ mặt “Cười xấu xa” vươn hai tay, giương nanh múa vuốt hướng Trầm Lệ Đề kia đối đầy đặn vú chộp đi.

“A! Ngươi này biến thái!” Trầm Lệ Đề đương nhiên sợ tới mức “Hoa dung thất sắc” liên tục lui về phía sau.

Tiến nhất lui, rất nhanh hai cái hảo tỷ muội vui đùa ầm ĩ xoay đánh vào cùng nhau, trong lúc nhất thời mãn thất xuân sắc, chỉ tiếc cách vách Hạ Vân Kiệt lại nhìn không tới.

Thứ sáu buổi sáng, huấn luyện trở về Trầm Lệ Đề nghỉ ngơi hai ngày ba đêm sau rốt cục lại lần nữa bắt đầu đi làm, mà Đỗ Hải Quỳnh cũng đã xong của nàng nghỉ ngơi, ở cùng một ngày bay trở về Hong Kong. Về phần Hạ Vân Kiệt tự nhiên là tiếp tục đi làm.

Ngày mai chính là thứ bảy, đi song khê phiêu lưu ngày.

Nhân lực tài nguyên bộ đều là người trẻ tuổi, ngoạn tâm khó tránh khỏi hội trọng một ít, cho nên thứ sáu cả ngày, Suất Chân các nàng đều thực vui vẻ hưng phấn, thỉnh thoảng hội đàm khởi ngày mai hoạt động sự tình, chỉ có La Thu Bình tựa hồ có chút tâm sự, cả ngày đều có điểm mất hứng.

Bất quá khi kết hôn nữ nhân, gia đình việc vặt hội nhiều một ít, có đôi khi vợ chồng son cũng sẽ ngẫu nhiên cãi nhau sảo cái giá, trước kia La Thu Bình cũng có quá cả ngày đều có điểm mất hứng, sau đó ngày hôm sau lại lập tức trở nên thần thái bay lên thời điểm, cho nên Suất Chân các nàng cũng đều không như thế nào để ở trong lòng, Hạ Vân Kiệt cũng không có cố ý nhìn La Thu Bình tướng mạo.

Thứ bảy sáng sớm Hạ Vân Kiệt liền tiến đến đơn vị. Lần này hoạt động Kim Vũ Vi hướng công ty cố ý xin một chiếc biệt khắc thương vụ xe, vốn đang xin chuyên môn tài xế hỗ trợ lái xe, bất quá Suất Chân bọn người không thích có này khác ngành nhất là nam tài xế tham gia tiến vào, nói như vậy hội ngoạn không được tự nhiên, cuối cùng Suất Chân đám người nhất trí đồng ý Hạ Vân Kiệt trừ bỏ muốn gánh vác hộ hoa nhiệm vụ, chạy chân nhiệm vụ, còn muốn gánh vác khởi điều khiển ô tô nhiệm vụ, cho nên Hạ Vân Kiệt sáng sớm liền đuổi tới đơn vị đem xe theo địa hạ gara chạy đến quảng trường thượng, sau đó chờ Suất Chân đám người.

“Kiệt ca, thực hâm mộ ngươi a!” Hôm nay đại hạ trách nhiệm là Đào Khai Sơn, gặp Hạ Vân Kiệt ngồi ở biệt khắc thương vụ trong xe chờ Kim Vũ Vi đám người, vạn phần hâm mộ nói.

“Hâm mộ cái gì? Chờ ngày nào đó ngươi bị năm nữ nhân cả ngày sai sử xoay quanh khi, ngươi chỉ biết này

kỳ thật là một kiện thực vất vả công tác.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ta đây cũng nguyện ý, chẳng sợ vất vả đã chết, ta cũng nguyện ý!” Đào Khai Sơn lập tức nói.

“Kia đi, hôm nay ngươi tới lái xe, ta giúp ngươi gác!” Hạ Vân Kiệt nói đùa nói.

“Ngươi nghĩ rằng ta không nghĩ sao? Khả vấn đề là ta không Kiệt ca ngươi như vậy suất khí như vậy phong lưu phóng khoáng, hơn nữa ta còn sẽ không lái xe, cho dù tưởng với ngươi đổi cũng không có cửa đâu a!” Đào Khai Sơn nói.

Hai người khi nói chuyện, nhìn đến Suất Chân cùng Lâm Văn kéo thủ có nói có cười đi tới, Đào Khai Sơn cũng không dám tái tiếp tục cùng Hạ Vân Kiệt nói đùa đi xuống, hướng hắn thấp giọng nói:“Ta tiếp tục gác đi Kiệt ca, ngài lão chú ý điểm thân thể, đừng mệt suy sụp.”

Ngay từ đầu Hạ Vân Kiệt còn không có hiểu được Đào Khai Sơn nói là có ý tứ gì, bất quá khi hắn nhìn đến hắn kia vẻ mặt dâm loạn biểu tình, lập tức liền hiểu được hắn chỉ là cái gì, không khỏi tức giận nhấc chân đối với hắn mông đạp một cước nói:“Miệng chó phun không ra ngà voi, nhanh lên lăn đi hảo hảo gác!”

Đào Khai Sơn lại cười hì hì vỗ vỗ mông, hồn nhiên vô sự đi rồi.

“Nhìn không ra đến, người bộ dạng bạch bạch tịnh tịnh, còn cử uy phong !” Đào Khai Sơn mới vừa đi khai, Suất Chân cùng Lâm Văn bước đi lên, dùng mang theo một tia kinh ngạc ánh mắt nhìn thoáng qua mặc bảo an phục có vẻ coi như cao lớn uy mãnh Đào Khai Sơn bóng dáng, sau đó đối Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ha ha, ta trước kia không phải ở bảo an công tác thôi, nháo thói quen.” Hạ Vân Kiệt đương nhiên không có khả năng nói cho Suất Chân cùng Lâm Văn vừa rồi Đào Khai Sơn nói lời nói, nghe vậy thuận miệng cười trả lời.

“Đúng rồi, nghe quản lí nói ngươi thân thủ phi thường lợi hại, một cái có thể đánh mười đến nam nhân không thành vấn đề, vì thế Tô tổng còn cố ý điểm danh cho ngươi làm của nàng tư nhân bảo tiêu. Nếu không khi nào thì cho chúng ta bộc lộ tài năng?” Suất Chân mang theo một tia chờ mong nói.

“Đi a, ngày nào đó các ngươi bị sắc lang ức hiếp, ngươi bảo ta, ta giúp ngươi đánh hắn!” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Phi, ngươi chú ta nha!” Suất Chân cùng Lâm Văn ào ào hướng Hạ Vân Kiệt thối một ngụm nói.

“Ta đây là khen ngươi nhóm được không, nếu các ngươi bộ dạng cùng khủng long giống nhau sẽ có sắc lang ức hiếp các ngươi sao?” Hạ Vân Kiệt phản bác nói.

“Ha ha, xem ra theo chúng ta hỗn lâu, miệng đều biến lợi hại !” Suất Chân cùng Lâm Văn nghe vậy hơi hơi sửng sốt, phát hiện thật đúng là như vậy một hồi sự, không khỏi cười trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Nói giỡn gian Kim Vũ Vi các nàng cũng lục tục lại đây, La Thu Bình là cuối cùng một cái tới, sắc mặt có vẻ có chút tiều tụy, hốc mắt hắc hắc, tựa hồ tối hôm qua không nghỉ ngơi tốt, không chỉ có như thế, nói tốt muốn tham dự hoạt động trượng phu cũng không có tới.

“Vương ca đâu? Hắn như thế nào không có tới?” Suất Chân lanh mồm lanh miệng, gặp La Thu Bình chính là một người đến, lập tức liền tò mò hỏi.

“Hắn có chút việc đừng tới.” La Thu Bình nói.

La Thu Bình như vậy vừa nói, mọi người không khỏi hồi tưởng khởi ngày hôm qua nàng cả ngày quả ngữ thiếu ngôn, bắt đầu ý thức được nhà nàng khả năng ra điểm trạng huống.

“Ngươi sẽ không cùng Vương ca cãi nhau đi? Vợ chồng gian đây là thường có sự tình, ngươi không đáng vì này loại sự tình sinh khí.” Suất Chân an ủi nói.

“Đi đi, lên xe, lên xe, ngươi cái tiểu cô nương biết cái gì.” La Thu Bình gặp Suất Chân một bộ người từng trải bộ dáng, tức giận huy phất tay nói, khi nói chuyện, chính nàng trước xoay người lên xe. Vì thế mọi người liền đều ào ào lên xe. Hạ Vân Kiệt thấy mọi người đều lên xe, liền vững vàng phát động xe hướng ra ngoài khai đi, trải qua bảo vệ cửa khi nhìn đến Đào Khai Sơn mang theo vẻ mặt ái muội mỉm cười, hướng hắn dựng thẳng ngón tay cái.

Song khê cũng ở thanh sơn hồ trấn, nó chi nhánh liền hợp với thanh sơn hồ.

Thanh sơn hồ trấn ở Giang Châu ngoại ô thành phố khu, cách nội thành có một khoảng cách, cũng may cuối tuần không có đi làm cao phong kì, một đường giao thông cũng là thông thuận, rất nhanh biệt khắc thương vụ xe liền khai ra nội thành.

“Thu Bình tỷ đừng rầu rĩ không vui, đến cùng có chuyện gì ngươi nói đi ra theo chúng ta tâm sự, mọi người đều là hảo tỷ muội hảo đồng sự, nói không chừng có thể giúp đỡ việc đâu.” Nữ nhân hiếu kì luôn có vẻ cường, hơn nữa mọi người cảm tình cũng quả thật không sai, gặp dọc theo đường đi La Thu Bình còn là trầm mặc ít lời, hoàn toàn không có dĩ vãng hoạt bát tính tình, Suất Chân rốt cục lại nhịn không được hỏi. Còn lại người cũng đều ào ào gật đầu phụ họa, liền ngay cả Kim Vũ Vi

cũng không ngoại lệ.

“Kỳ thật cũng không có gì, chính là Trạch Sinh gần nhất công tác không lớn thuận lợi, luôn bị lãnh đạo phê bình, tâm tình không được tốt, liên quan ta cũng chịu ảnh hưởng.” La Thu Bình thấy mọi người đều quan tâm nàng, do dự hạ cuối cùng còn là đã mở miệng giải thích nói.

“Không phải đâu, Vương ca nhưng là chúng ta thị cao cấp phóng viên, Giang Châu thị tài tử nổi danh, hắn tin tức đưa tin, còn có hắn xã hội tiêu điểm chuyên mục, ta cơ hồ mỗi kì đều xem. Kia lão lạt bút lực, sắc bén từ ngữ, thật sự là châm châm kiến huyết, làm cho người ta nhìn hội sinh ra rất mãnh liệt cộng minh. Nhân tài như vậy, như vậy viên công, lãnh đạo còn có cái gì hảo phê bình ?” Suất Chân nghe vậy vẻ mặt không thể tin được kinh hô lên.

“Đúng vậy, ta ba bình thường ưa xem Giang Châu thị nhật báo, này khác biên tập tên hắn đều không nhớ được, chỉ có Vương ca tên hắn nhớ kỹ. Lẽ ra ta, giống Vương ca nhân tài như vậy hẳn là nhật báo tổng biên tập, như thế nào còn muốn bị phê bình đâu?” Lâm Văn cũng đi theo vẻ mặt không thể tưởng tượng nói.

“Chính là, này lãnh đạo khẳng định là cái trư đầu óc! Chính mình không văn thải chỉ biết ghen tị người khác!” Còn lại người cũng đi theo ào ào nói.

“Ai, sự tình nếu đơn giản như vậy, ta cũng sẽ không tâm tình không tốt. Dù sao chỉ cần là vàng, ta tin tưởng lãnh đạo một ngày nào đó hội phát hiện hắn loang loáng điểm. Mấu chốt là, bọn họ tòa soạn báo tân tiền nhiệm tổng biên tập là ta trước kia đại học người theo đuổi, không biết như thế nào hiện tại thành hắn lãnh đạo!” La Thu Bình gặp mọi thuyết xôn xao, do dự một hồi lâu nhi, mới vẻ mặt buồn bực nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 474 : Các ngươi chờ sau một chiếc

“Không phải đâu, nói như vậy là ngươi trước kia người theo đuổi trong lòng bất bình hành, vừa vặn bắt đến cơ hội này, cố ý mượn cơ hội trả thù ngươi?” Suất Chân nghe vậy giật mình nói.

“Này không phải rõ ràng sao? Vương ca là cao cấp phóng viên, chuyên nghiệp trình độ như vậy cao, chỉ cần không phải lãnh đạo đầu óc nước vào, cho dù không đề bạt hắn kia cũng không hẳn là động bất động liền phê bình hắn nha. Ta xem hắn này không chỉ có là trả thù Thu Bình tỷ, nhưng lại có hướng nàng khoe ra ý tứ, làm cho nàng hiểu được hắn so với Vương ca cường!” Lâm Văn nói.

“Thu Bình, ta xem chuyện này có vẻ khó giải quyết. Vương ca biết hiện tại tổng biên là ngươi trước kia người theo đuổi sao? Nếu hắn biết, chuyện này đối hắn lòng tự trọng đả kích khả năng hội khá lớn.” Kim Vũ Vi không hổ là người làm quản lí, nàng nhất mở miệng liền thẳng chỉ vấn đề mấu chốt.

“Ai, vừa trước hai ngày đã biết. Ngươi nói đúng vậy, Vương Trạch Sinh là người lòng tự trọng có vẻ cường, nếu nam nhân khác như vậy khó xử phê bình hắn, hắn khả năng chỉ biết không phục, nhưng Triệu Thế Hữu cũng chính là ta đại học người theo đuổi, cố ý phê bình khó xử hắn khiến cho hắn đặc biệt chịu không nổi!” La Thu Bình gật gật đầu nói.

“Này triệu cái gì hữu còn là không phải nam nhân nha? Đuổi không kịp bạn gái là hắn chính mình không bản sự, làm như vậy tính cái gì?” Thái Gia Mẫn vẻ mặt hèn mọn hòa khí phẫn nói.

“Này còn dùng nói, người này căn bản là không thể xem như nam nhân, hoàn hảo Thu Bình tỷ không gả cho này nam nhân, nếu không còn không buồn bực chết mới là lạ!” Suất Chân cực kỳ khinh thường nói.

“Suất Chân ngươi còn trẻ, rất nhiều chuyện đều còn muốn có vẻ lý tưởng hóa. Hoàn toàn tương phản, nay xã hội này giống Triệu Thế Hữu như vậy có thân phận địa vị so với ngươi Vương ca ăn ngon hơn, rất nhiều nữ đều ước gì thấu đi lên đâu. Cũng đang là như thế này, ngươi Vương ca trong lòng mới phá lệ không phải tư vị. Bằng không, Triệu Thế Hữu chính là cái đòi tiền không có tiền, yếu địa vị không địa vị tên, hắn mới sẽ không hướng trong lòng đi đâu.” La Thu Bình lắc đầu nói.

“Vậy ngươi hiện tại chuẩn bị làm sao bây giờ? Chuẩn bị tư dưới tìm kia cái gì Triệu Thế Hữu nói chuyện sao?” Kim Vũ Vi châm chước hỏi.

“Cái gì tìm người như thế đàm? Có cái gì hảo đàm ? Nếu ta thấy đến hắn trước hết trực tiếp đá hắn hai chân.” Suất Chân nghe vậy lập tức kêu lên nói, nói chuyện khi còn ma quyền đá chân, giống như hận không thể hiện tại tìm đến kia Triệu Thế Hữu hung hăng đánh hắn một chút a.

“Thu Bình tỷ nói ngươi tuổi trẻ, ngươi thật đúng là tuổi trẻ! Thật muốn giống ngươi làm như vậy, kia tổng biên còn không làm trầm trọng thêm làm khó dễ Vương ca, Vương ca về sau ở tòa soạn báo ngày khẳng định sẽ càng khó quá! Ta xem quản lí nói rất đúng, chỉ có thể tìm kia cái gì Triệu Thế Hữu tư dưới nói chuyện, nói vài câu lời hay, chỉ cần thỏa mãn này tâm lý biến thái nam nhân hư vinh tâm, nói không chừng chuyện này cũng liền kết.” Lâm Văn tuổi so với Suất Chân lớn, tư tưởng cũng so với Suất Chân thành thục không ít, nghe vậy trừng mắt nhìn Suất Chân liếc mắt một cái nói.

“Là, ta tuổi trẻ! Khả dựa theo các ngươi này cách nói, vạn nhất Thu Bình tỷ đi tìm Triệu Thế Hữu, hắn đưa ra trên giường linh tinh quá phận yêu cầu làm sao bây giờ? Chẳng lẽ cũng cùng hắn trên giường sao?” Suất Chân không phục nói.

“Suất Chân, không cần loạn nói chuyện!” Kim Vũ Vi gặp Suất Chân khẩu vô ngăn cản, nhịn không được giận tái mặt khiển trách.

“Thu Bình tỷ thực xin lỗi, ta chỉ là cảm thấy này nam nhân như vậy biến thái như vậy nhỏ nhen, hoàn toàn mới có thể hội cố ý đưa ra yêu cầu này, ta đương nhiên biết ngươi khẳng định sẽ không khuất phục.” Suất Chân bị Kim Vũ Vi răn dạy một câu, cũng ý thức được chính mình vừa rồi kia nói có điểm qua, vội vàng vẻ mặt xin lỗi đối la Thu Bình nói.

“Kỳ thật ngươi nói đúng vậy, Triệu Thế Hữu rất khả năng hội đưa ra như vậy yêu cầu đến nhục nhã ta. Kỳ thật này cũng không trọng yếu, ta cũng sẽ không cùng hắn trên giường, làm cho hắn đắc ý thậm chí giễu cợt nhục nhã một phen cũng không cái gọi là, chỉ cần ngươi Vương ca công tác có thể thuận thuận lợi lợi, ta chịu điểm ủy khuất không sao cả. Mấu chốt vấn đề là ngươi Vương ca là người lòng tự trọng rất mạnh, lại thấy không thể ta nửa phần chịu ủy khuất, nếu cho hắn biết ta từng đi tìm Triệu Thế Hữu, này khẳng định so với làm cho hắn bị Triệu Thế Hữu động bất động phê bình còn muốn khó chịu. Thật muốn như vậy, vậy hoàn toàn ngược lại, hắn khẳng định hội từ chức mặc kệ!” La Thu Bình cười khổ nói.

“Từ chức mặc kệ? Kia khẳng định không được. Nhật báo phóng viên tốt như vậy công tác, hiện tại bao nhiêu người chen phá đầu tưởng đi vào còn không thể nào vào được, nếu từ chức mặc kệ kia rất đáng tiếc!” Lâm Văn đám người lập tức lắc đầu nói.

“Đúng vậy, không được cũng chỉ có thể trước kéo hơn nữa. Dù sao Trạch Sinh là sự nghiệp biên chế, ở nhật báo cũng công tác mười năm sau, cho dù Triệu Thế Hữu là tổng biên tập, cũng không phải hắn nói đuổi việc liền đuổi việc, hy vọng Trạch Sinh có thể vững vàng đi, đừng chính mình chủ động từ chức.” La Thu Bình bất đắc dĩ nói, trong mắt toát ra một tia lo lắng sắc.

“Cát nhân thiên tướng, Thu Bình tỷ ngươi bộ dạng mi thanh mục tú, cái mũi cao thẳng, chân núi phong long, mũi thở no đủ, rõ ràng chính là cái vượng phu tướng, Vương ca cho dù nhất thời bị tiểu nhân cấp đè nặng, một ngày nào đó cũng sẽ xoay người.” Hạ Vân Kiệt gặp La Thu Bình lo lắng lo lắng bộ dáng, nhịn không được hồi đầu trấn an hai câu.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt lời nói dừng ở La Thu Bình còn có những người khác trong tai chỉ do hạt bài, nhưng người ở bất đắc dĩ trung lại tổng thích nghe được một ít lời hay, hơn nữa Hạ Vân Kiệt là nam sinh, bình thường ở trong văn phòng quy củ, chịu mệt nhọc, nói cũng không nhiều, đột nhiên gian toát ra như vậy một câu, thật đúng là nghe được La Thu Bình tâm tình hảo chuyển không ít, nhịn không được trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói:“Chuyên tâm lái xe của ngươi, cái gì mi thanh mục tú, cái gì vượng phu tướng, ngươi biết cái gì nha? Tẫn hạt bài!”

Kỳ thật Suất Chân đám người gặp La Thu Bình lo lắng lo lắng, trong lòng cũng đều không phải thống khoái, lại cứ lại không biết nói sao trấn an nàng, chính âm thầm có điểm cấp khi, không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt như vậy nhất mở miệng, thế nhưng làm cho La Thu Bình tâm tình chuyển tốt lắm, cũng không cấm kinh ngạc nhìn về phía Hạ Vân Kiệt, hơn nữa Suất Chân lại trực tiếp nâng tay từ phía sau vỗ hạ Hạ Vân Kiệt bả vai, nói:“Hảo tiểu tử, nhìn không ra đến nha, cử hội dỗ người, nhưng lại nói được hữu mô hữu dạng, cái gì chân núi phong long, mũi

thở no đủ, đến, cấp tỷ cũng nhìn xem, nhìn xem tỷ vượng không vượng phu?”

“Thiết, ngươi lại không kết hôn! Hơn nữa chưa từng nghe qua thiên kim nan mua nhất quẻ sao? Muốn ta giúp ngươi xem tướng, đi, trả tiền! Xem ở đồng sự phân thượng, thiên kim cho dù, một ngàn nguyên đi.” Hạ Vân Kiệt vừa rồi chủ yếu là vì an ủi La Thu Bình, thế này mới khoe khoang một hai câu, nay đương nhiên không chịu thực cấp Suất Chân xem tướng, nghe vậy cười nói.

“Một ngàn nguyên, ngươi đi cướp đi! Ta đi tiên nhân kiều xem bói, 5 đồng tiền đều bó lớn có người xếp hàng chờ cho ta xem bói đâu!” Suất Chân vừa nghe lập tức trợn tròn ánh mắt, tay cũng không nhàn rỗi đối với Hạ Vân Kiệt bả vai nặng nề mà vỗ một bàn tay.

“Không nhãn lực, tiên nhân kiều này xem bói có thể theo ta so với sao?” Hạ Vân Kiệt lắc đầu, vẻ mặt khinh thường nói.

“Tiểu Hạ đồng học, hôm nay ta đột nhiên phát hiện ngươi còn có một cái rất lợi hại bản sự.” Suất Chân nghe vậy không chỉ có không não ngược lại nghiêm trang nói.

“Ngươi hiện tại mới biết được nha!” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt dào dạt đắc ý nói.

“Đúng vậy, ta hôm nay mới biết được, nguyên lai ngươi xuy ngưu bản sự lợi hại như vậy!” Suất Chân tiếp tục nghiêm trang nói.

Trong xe người gặp trong ngành tối tuổi trẻ một đôi nam nữ đấu võ mồm càng đấu như vậy có ý tứ, tất cả đều phì cười không được “Khanh khách!” nở nụ cười, liền ngay cả La Thu Bình nhất thời cũng đều đem không thoải mái sự tình phao đến sau đầu, cũng đi theo nở nụ cười.

Vui tiếng cười quanh quẩn ở trong xe, Hạ Vân Kiệt cũng nhịn không được khóe miệng gợi lên vui vẻ mỉm cười, tâm tình trở nên phá lệ khoái trá đứng lên.

Tiếng hoan hô truyện cười trung, bất tri bất giác trung xe liền chạy đến song khê. Một trận gió thổi tới, không có trong thành thị oi bức, có chính là thanh lương cùng gậy trúc mùi thơm ngát. Liếc mắt một cái nhìn lại, mãn sơn trà viên, khắp cả rừng trúc, xanh ngắt ướt át, làm cho người ta mắt sáng ngời, tâm tình cũng lập tức trở nên nhẹ nhàng đứng lên.

Song khê phiêu lưu hoạt động còn là cử có ý tứ, đến địa đầu sau cũng không phải lập tức đi tọa bè trúc, mà là ngồi trên đại trâu nước kéo xe, dọc theo trúc kính thông u loan loan đường nhỏ ưu tai du tai tới phiêu lưu địa điểm, sau đó tái ngồi trên bè trúc bắt đầu phiêu lưu.

Bất quá song khê phiêu lưu là Giang Châu thị các thị dân ở ngày mùa hè thích nhất hưu nhàn vận động chi nhất, hơn nữa hôm nay lại là cuối tuần, nắng hè chói chang ngày mùa hè, mọi người đều muốn đến đến trúc hải cùng dòng suối trung trộm phù sinh nửa ngày nhàn cùng kia một mảnh thanh lương, cho nên đến địa đầu sau, không chỉ có mua phiếu địa phương nhiều người, mua vé sau tiến đi xếp hàng chờ ngồi xe bò cũng nhiều.

Cũng may song khê có sơn có thủy, khắp cả rừng trúc, thanh lương bức người, cũng là sẽ không làm cho người ta cảm thấy phiền táo, chỉ có tiểu hài tử, ngoạn tâm trọng, nhìn đến xe bò rất là khẩn cấp, cảm thấy xếp hàng rất phiền táo.

Một chiếc xe tả hữu tọa hai hàng, đại khái có thể tọa cái sáu người, vóc dáng nhỏ nói tễ cái bảy tám người cũng không phải vấn đề.

Đại trâu nước lôi kéo một chiếc chiếc xe ưu tai du tai rời đi, làm cho người ta nhìn rất một loại Giang Nam vùng sông nước tình thơ ý hoạ, không lâu sau liền đến phiên Hạ Vân Kiệt một đám người.

Hạ Vân Kiệt mang theo năm nữ nhân vừa vặn thấu một chiếc xe, hắn bị năm mặc thanh lương, thanh xuân bức người thành phần tri thức mỹ nhân vây quanh đi ra đội ngũ, chuẩn bị lên xe khi, kia trường hợp thật đúng là làm cho xếp hàng nam sĩ người người nhìn xem tròng mắt xám ngắt, hận không thể chính mình chính là kia bị năm vị thành phần tri thức mỹ nhân vây quanh nam nhân.

Bất quá Hạ Vân Kiệt sáu người vừa mới bước ra không hai bước, đã có hai cảnh khu quản lý viên chạy đến ngăn cản bọn họ, nói:“Có lãnh đạo lại đây, các ngươi chờ sau một chiếc.”

Hạ Vân Kiệt nghe nói như thế lông mi dương giương lên, trong mắt lóe ra một tia bất khoái sắc, Suất Chân là năm nữ hài tử trung tính tử tối cấp cũng là tối thẳng, nghe vậy lập tức vẻ mặt chán ghét nói thầm nói:“Thí cái lãnh đạo, cũng chỉ hội ức hiếp tiểu dân chúng!”

Kim Vũ Vi đám người liền rõ ràng lý trí hơn, các nàng biết ở quốc nội lãnh đạo chính là quan viên, rất nhiều thời điểm đại biểu chính là đặc quyền. Nếu là quan viên đến đây, ưu tiên lên xe bò thật sự tái “Bình thường” Bất quá, rất nhiều thời điểm, hơi chút cấp bậc cao một chút quan viên đến đây, trực tiếp trước phong điệu một bộ phận đường, làm cho bọn họ hãy đi trước, du khách tài năng tiến vào cũng là thực “Bình thường” hiện tượng. Cho nên Kim Vũ Vi bọn người thực thức thời đứng ở một bên, nhường ra một cái thông đạo, thậm chí Kim Vũ Vi còn lạp xả một chút Suất Chân, miễn cho nàng “Miệng đầy nói bậy” Rước lấy không cần thiết phiền toái.

Trên thực tế, ở Kim Vũ Vi lạp xả Suất Chân khi, kia hai vị

quản lý viên hiển nhiên cũng nghe đến Suất Chân nói thầm, bất quá bọn họ hiển nhiên không nghĩ phức tạp, chính là lấy mắt trừng mắt nhìn Suất Chân một chút lấy cảnh báo cáo.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 475 : Oan gia ngõ hẹp

Hạ Vân Kiệt hiện tại chính là một gã người thường, hắn cũng không tưởng phức tạp, đương nhiên cũng không tưởng nhiễu mọi người du ngoạn hưng trí, cho nên hắn trong đầu mặc dù có chút không vui, cũng là không có biểu hiện ra gì ở người thường xem ra khác thường cử chỉ, đi theo Kim Vũ Vi đám người cùng nhau thối lui đến một bên, bất quá ánh mắt lại mang theo một tia lạnh như băng hướng thông đạo bên kia nhìn lại.

Chỉ thấy một vị thoạt nhìn như là cảnh khu lãnh đạo, chính cầm một cái ô che ở một vị tuổi đại khái ba mươi lăm sáu tuổi, đội một bộ viền vàng kính mắt nam tử trên đầu, giống như sợ hắn một đại nam nhân bị thái dương cấp phơi nắng bị thương giống nhau, mà vị kia nam tử cũng tựa hồ thực hưởng thụ loại này đãi ngộ, chắp tay sau lưng, cử ngực, ngang đầu một bộ bễ nghễ chung quanh, giống như phi thường rất giỏi bộ dáng. Không biết, lúc này lại bị rất nhiều du khách ngầm mắng vương bát đản!

Cảnh khu lãnh đạo cầm ô cùng vị kia đội viền vàng kính mắt thoạt nhìn giống lãnh đạo nam tử đi ở đằng trước, mặt sau còn đi theo hai đôi nam nữ. Nam tuổi trên cơ bản ở ba mươi tuổi đã ngoài, mà nữ không chỉ có tuổi trẻ nhưng lại cử xinh đẹp.

“Bệnh thần kinh, mã thí tinh, nơi này như vậy râm mát còn chống đỡ cái rắm ô, như thế nào không đem này hai người cấp đưa đến thị ngũ viện đi a!” Nhìn đến cảnh khu lãnh đạo cầm ô cùng cái gọi là lãnh đạo đi tới, Suất Chân nhịn không được thấp giọng nói thầm nói.

Thị ngũ viện là Giang Châu thị bệnh tâm thần bệnh viện, suất thật sự nói nghe được Hạ Vân Kiệt đám người thiếu chút nữa sẽ phì cười không được nở nụ cười ra

tiếng, lại cứ lại đau khổ chịu đựng, mà kia hai vị quản lý viên hiển nhiên cũng nghe đến, khóe miệng run lên muốn cười, nhưng cuối cùng lại còn là hung hăng trừng mắt nhìn Suất Chân liếc mắt một cái.

Hiển nhiên thân là bình thường nhân viên công tác, kỳ thật bọn họ cũng không quen nhìn cái gọi là lãnh đạo thực hiện.

Mọi người trung chỉ có La Thu Bình nhìn đến vị kia viền vàng kính mắt nam tử khi, sắc mặt đột nhiên trở nên có chút khó coi, thậm chí còn cố ý nghiêng đi mặt, tựa hồ sợ bị nhìn đến giống nhau.

Đoàn người rất nhanh liền theo Hạ Vân Kiệt đám người trước mặt đi qua, sau đó một bộ cao cao tại thượng, đắc ý dào dạt hướng lên xe bò ngồi, giống như bọn họ trời sinh tài trí hơn người, mà Hạ Vân Kiệt bọn người là hạ nhân dường như.

“Di, này không phải Thu Bình sao? Ngươi hôm nay như thế nào cũng tới nơi này ngoạn a! Tiểu Vương như thế nào không có tới? Muốn hay không theo ta cùng tiến lên xe, hôm nay nhiều người, phía dưới một chiếc xe bò phỏng chừng phải đợi trong chốc lát đâu.” Có đôi khi sự tình minh minh trung giống như sớm nhất định, ngươi muốn tránh còn lại cứ liền tránh không khỏi, mắt thấy vị kia viền vàng kính mắt nam tử sắp bị đỡ lên xe bò, hắn khóe mắt thoáng nhìn lại thấy được La Thu Bình, liền lại buông xuống nâng lên chân, quay đầu nhìn về phía La Thu Bình, cố ý hảo ý nói. Chính là mặc cho ai đều nhìn ra được đến, trên mặt hắn kia phó xấu xí khoe khoang cùng đắc ý kính.

Này đội viền vàng kính mắt nam tử như vậy vừa nói, Hạ Vân Kiệt đám người liền lập tức ý hội lại đây, người này chính là vừa rồi ở trên xe La Thu Bình nhắc tới Giang Châu thị nhật báo tổng biên tập Triệu Thế Hữu, người

người trong lòng thật sự là cùng nuốt một chích ruồi bọ giống nhau, có bao nhiêu buồn nôn còn có nhiều buồn nôn, hơn nữa hắn mặt sau giảng một câu làm cho người ta nghe xong hận không thể đem hắn đánh thành đầu heo tam.

Mẹ nó, nếu không ngươi, chúng ta còn cần chờ đã một chiếc xe sao?

Đương nhiên mọi người cũng liền trong lòng ngẫm lại, ai cũng sẽ không mắng xuất khẩu, Hạ Vân Kiệt cũng sẽ không. Bất quá Hạ Vân Kiệt cũng là đã muốn tưởng tốt lắm, sau tuyệt không có thể dễ dàng tha này đáng giận tên.

“Khụ khụ, đúng vậy, hôm nay cùng đồng sự cùng nhau tới nơi này ngoạn, không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp được triệu tổng. Không cần, ta cùng các đồng sự cùng nhau, sẽ không quấy rầy các ngươi.” La Thu Bình thần sắc thực mất tự nhiên nói.

“Không có việc gì, đã lâu không thấy, tọa cùng nhau cũng vừa hảo tự ôn chuyện, thuận tiện nói chuyện Tiểu Vương công tác.” Triệu Thế Hữu nói xong, thế nhưng thân thủ lại đây muốn lạp La Thu Bình, giống như đã muốn ăn định rồi La Thu Bình giống nhau.

Triệu Thế Hữu bởi vậy, Hạ Vân Kiệt đã có thể kiềm chế không được, hắn trực tiếp thân thủ một tay lấy La Thu Bình kéo đến phía sau đến, sau đó mặt mang châm chọc hướng Triệu Thế Hữu nói:“Ta nói Triệu tổng, không gặp Thu Bình tỷ không nghĩ theo các ngươi tễ cùng nhau sao? Ngươi muốn cảm thấy làm cho Thu Bình tỷ ở chỗ này chờ băn khoăn, vậy ngươi liền ấn quy củ đến, làm cho chúng ta trước ngồi này một chiếc.”

“Ngươi?” Triệu Thế Hữu đổ không nghĩ tới sẽ có người nửa đường sát đi ra, trong lúc nhất thời bị Hạ Vân Kiệt

cấp ép hỏi vừa tức vừa giận, sắc mặt đều biến xanh mét, lại cứ nơi này là cảnh khu, nhiều người mắt tạp. Hắn nói đến để cũng chỉ là Giang Châu thị nhật báo tổng biên, phó xử cấp cán bộ, quan còn chưa đủ lớn, thực quyền cũng không đủ lớn, ngẫu nhiên đùa giỡn đùa giỡn lãnh đạo uy phong, ở cảnh khu lãnh đạo cùng đi hạ sáp cái đội tự nhiên không thành vấn đề, nhưng thật muốn đụng tới cái kẻ lỗ mãng dây dưa không rõ, truyền ra đi đã có thể không dễ nghe. Cho nên Triệu Thế Hữu cuối cùng cũng chỉ là "Ngươi" một tiếng, sau đó lại dùng âm hiểm ánh mắt hung hăng quát La Thu Bình liếc mắt một cái, mặt âm trầm trực tiếp lên xe bò.

Đại trâu nước lôi kéo xe ưu tai du tai đi rồi, Suất Chân hướng về phía kia xe "Phi" một ngụm, sau đó vẻ mặt hưng ác phấn cùng bội phục hướng Hạ Vân Kiệt giơ ngón tay cái lên nói:"Nhìn không ra đến nha Tiểu Hạ, ngươi còn cử có nam tử hán khí khái ! Ngay cả Giang Châu thị nhật báo tổng biên ngươi đều dám châm chọc, ngươi không sợ hắn đem ngươi cấp đăng báo ? Cho ngươi muốn làm cái cái gì đường viền hoa bê bối?"

"Xem ra ngươi cũng phải bị đưa đến ngũ viện đi, ta liền một bình thường người làm công, hắn cho dù đăng, sẽ có người xem sao?" Hạ Vân Kiệt tức giận nói.

"Được rồi, được rồi, các ngươi hai đều bớt tranh cãi. Tiểu Hạ, vừa rồi ngươi quá xúc động, ngươi làm như vậy sẽ làm Vương ca ở đơn vị càng chịu đánh áp, cũng sẽ làm cho Thu Bình lại càng không dễ xử lý chuyện này." Kim Vũ Vi ngăn lại hai người đấu võ mồm, sắc mặt có điểm trầm trọng lo lắng nói.

"Thực xin lỗi, Thu Bình tỷ, vừa rồi nhất thời không khống chế được cảm xúc." Hạ Vân Kiệt tuy rằng căn bản không đem Triệu Thế Hữu để ở trong lòng, bất quá nếu hắn thực chính là cái người thường, hắn vừa rồi ngôn hành cử chỉ quả thật cấp La Thu Bình thêm loạn, cho nên

nghe vậy nhưng thật ra khiêm tốn về phía La Thu Bình xin lỗi nói.

“Không có việc gì, dù sao sự tình đã muốn đến tình trạng này, tái kém có thể kém đi nơi nào? Mặc kệ nói như thế nào, ta còn là muốn cảm ơn ngươi Tiểu Hạ, ngươi là một mảnh hảo tâm.” La Thu Bình loát hạ mái tóc, cười cười nói, chính là tươi cười lý lộ ra bất đắc dĩ cùng lo lắng.

“Thực mất hứng, người như thế tra như thế nào có thể lên làm tổng biên đâu! Vì cái gì không phải Vương ca làm tổng biên, sau đó hắn là cái tiểu la la, cả ngày không có việc gì có việc đã bị Vương ca đạp vài cái đâu!” Suất Chân gặp bị Triệu Thế Hữu như vậy nhất nháo, mọi người hảo hảo tâm tình lại bị khiến cho hỏng bét, nhịn không được chà chà chân, vẻ mặt tức giận mắng.

Bất quá còn đừng nói, suất thật như vậy nhất mắng, mọi người đều giống lỗ tấn tiên sinh dưới ngòi bút a q giống nhau, tâm lý tìm được rồi điểm cân bằng, sắc mặt ào ào đều bắt đầu chuyển hảo, Lâm Văn cùng Thái Gia Mẫn lại ác độc nguyền rủa nói:“Không chỉ có muốn mỗi ngày đạp, tốt nhất nhân tra hôm nay xuống xe khi vừa vặn đạp đến ngưu phẩn!”

Chính nguyền rủa gian, xe bò đến đây.

Hạ Vân Kiệt một hàng sáu người thượng xe bò. Vừa rồi a q bàn sau lưng mắng một lần, mọi người tâm tình đều có chút chuyển hảo, tái ngồi trên xe bò, đại trâu nước lôi kéo xe chậm rãi từ từ đi ở hai bên đều là rừng trúc u tĩnh đường nhỏ thượng, lão ngưu công một tiếng thét to, lão ngưu súy cái đuôi lôi kéo xe xóc nảy vài cái, làm cho người ta lần cảm thân thiết cùng khoái hoạt, nhưng thật ra làm cho người ta tâm tình lại tốt lắm vài phần. Chỉ có La Thu Bình tâm sự còn có điểm trọng.

“Thu Bình, đừng lo lắng, sự tình tổng hội đi qua.” Kim Vũ Vi thận trọng, gặp La Thu Bình tâm sự thật mạnh, vỗ vỗ của nàng đùi, trấn an nói.

“Chính là Thu Bình tỷ, không có việc gì, không phải một cái tòa soạn báo tổng biên sao? Có gì đặc biệt hơn người ! Hôm khác không chừng Vương ca lên làm xã trưởng đâu. Cũng liền kia cảnh khu lãnh đạo, ngốc không lạp mấy thế nhưng hội chụp hắn mã thí.” Suất Chân nói.

“Suất Chân này ngươi sẽ không đã hiểu, Giang Châu thị nhật báo tổng biên cùng bình thường báo chí tổng biên là hoàn toàn bất đồng.” Hạ Vân Kiệt này một năm đến cùng quan viên tiếp xúc không ít, hơn nữa Giang Châu thị thị ủy bí thư Phùng Chính Thành chính là hắn sư điệt Phùng Văn Bác con trai, cho nên đối với quan trường một ít chức cấp linh tinh cũng là dần dần hiểu biết nhiều lắm đứng lên, gặp Suất Chân nói người thường nói, nhịn không được chen vào nói nói.

“Có cái gì bất đồng? Chẳng lẽ ngươi biết?” Suất Chân theo trong trường học đi ra cũng liền một năm thời gian, đối trung quốc quan trường sự tình thật đúng là không lớn hiểu biết, nghe vậy lập tức vẻ mặt không phục nói.

“Giang Châu thị nhật báo là Giang Châu thị thị ủy cơ quan ngôn luận, là về thị ủy tuyên truyền bộ quản. Không ít thời điểm địa cấp thị nhật báo xã trưởng hoặc là tổng biên là từ thị ủy tuyên truyền bộ phó bộ trưởng kiêm nhiệm, xã trưởng bình thường đều là chính xử cấp, mà tổng biên bình thường đều là phó xử cấp cán bộ. Ngươi ngẫm lại xem, này Triệu Thế Hữu nói như thế nào đều là cái phó xử cấp cán bộ, lại quản tin tức tuyên truyền đưa tin quyền to, song khê bất quá là thanh sơn hồ trấn một cái du lịch cảnh điểm, cảnh khu lãnh đạo có thể không chụp hắn mã thí sao?” Hạ Vân Kiệt giải thích nói.

“Oa, nguyên lai là như vậy a, nhìn không ra đến tiểu tử ngươi đối quan trường sự tình hiểu được còn cử nhiều.” Hạ Vân Kiệt một phen giải thích nghe được Suất Chân đều có điểm trừng mắt cứng lưỡi vẻ mặt không thể tin được bộ dáng, mà Kim Vũ Vi đám người cũng hiển nhiên cũng cảm thấy ngoài ý muốn, đều dùng giật mình ánh mắt nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem, liền ngay cả La Thu Bình cũng không ngoại lệ.

Thân là nữ nhân nàng đối quan trường sự tình trên cơ bản cũng đều không lớn cảm thấy hứng thú, cũng liền gần nhất một đoạn thời gian Triệu Thế Hữu đột nhiên điều đến tòa soạn báo làm tổng biên, mới cố ý hiểu biết một phen, mới biết được phương diện này môn đạo không đơn giản.

“Bất quá tiểu tử ngươi trước đừng đắc ý, ngươi nói đúng hay không còn phải hỏi qua Thu Bình tỷ.” Bất quá rất nhanh Suất Chân liền theo lúc ban đầu kinh ngạc trung phục hồi tinh thần lại, trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó chuyển hướng La Thu Bình hỏi:“Thu Bình tỷ, Tiểu Hạ đồng học nói rất đúng sao?”

“Là như vậy.” La Thu Bình gật gật đầu, sau đó cười khổ nói:“Kỳ thật ta cũng vậy gần nhất mới lộng hiểu được, đổ không nghĩ tới Tiểu Hạ tại đây phương diện hiểu được còn có vẻ nhiều, phỏng chừng nam nhân đối này đó đều có vẻ quan tâm. Giống như trước, Trạch Sinh ra được ở tòa soạn báo công tác, liền lão thích theo ta lải nhải quan trường sự tình, bất quá ta cũng chưa tâm tư đi nghe.”

“Nói như vậy, người này không lớn không nhỏ còn là cái quan, kia chuyện này thật là có điểm khó giải quyết !” Suất Chân nghe xong vẻ mặt khổ qua nói.

Lâm Văn đám người nghe xong cũng đều ào ào thở dài,

trong lúc nhất thời ngay cả du ngoạn hưng trí cũng chưa.

“Tính, nghĩ nhiều cũng không có ý nghĩa, đi một bước tính một bước đi, cùng lắm thì không chịu kia điểu khí, từ chức mặc kệ bái!” La Thu Bình gặp bởi vì chính mình sự tình khiến cho mọi người cũng chưa hưng trí, ngược lại thực băn khoăn, quăng hạ mái tóc, một bộ bất cứ giá nào bộ dáng nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 476 : Một bãi phân bò thật lớn

“Đúng, thực không được đến lúc đó làm cho quản lí đem Vương ca cũng cấp thông báo tuyển dụng, như vậy các ngươi hai vợ chồng còn có thể cả ngày nị cùng một chỗ, hơn nữa chúng ta công ty phát triển tiền cảnh nhưng là một mảnh quang minh, nói không chừng thu vào còn rất cao đâu!” Suất Chân lập tức phụ họa nói.

“Chúng ta công ty hiện tại phát triển tấn mãnh, chính cần giống Vương ca nhân tài như vậy, bất quá chỉ sợ Vương ca chê chúng ta công ty nhỏ xem thường.” Kim Vũ Vi phía sau đương nhiên không tốt đả kích La Thu Bình, nghe vậy cười nói.

“Hắn nếu dám xem thường chúng ta công ty, ta đá hắn!” La Thu Bình lập tức nói.

“Đá hắn sẽ không dùng, không cho hắn trên giường là đến nơi.” Lâm Văn nói.

“Khanh khách!” Lâm Văn như vậy vừa nói, mọi người liền đều nở nụ cười, trong lúc nhất thời vừa rồi không thoải mái cùng trầm trọng tiêu thất rất nhiều.

Tâm tình nhất khôi phục, mọi người liền bắt đầu một lần nữa chú ý khởi chung quanh cảnh đẹp. Khúc kính thông u, rừng trúc như hải, một đầu lão ngưu ở phía trước lôi kéo xe, thỉnh thoảng có đường về xe bò theo bên cạnh trải qua, làm cho người ta đột nhiên có loại trở lại nguyên trạng cảm giác.

Kỳ thật theo ngồi xe bò địa phương đến phiêu lưu địa phương cũng không xa, xe xóc nảy chỉ chốc lát sau liền xa xa nhìn đến một chiếc xe bò ngừng lại, đúng là phía trước ỷ vào đặc quyền chen ngang Triệu Thế Hữu bọn

họ. Ở không xa, một bên là thanh lưu róc rách, đình đầy bè tre khê hà, cũng chính là phiêu lưu địa phương, mặt khác một bên còn lại là cảnh điểm mua sắm quầy hàng, không ít người cầm áo mưa, mũ che nắng, súng bắn nước các thương phẩm ở mời chào du khách.

Bất quá lúc này Suất Chân đám người lực chú ý lại đều ở Triệu Thế Hữu ngồi kia trên lượng xe bò, gặp xe mặt sau đường cái không có phân bò, mọi người đều vạn phần tiếc hận thở dài nói:“Tiện nghi người này, như thế nào vốn không có phân bò đâu!”

Thở dài, mọi người lực chú ý liền đều chuyển dời đến khê hà bên kia.

“Các ngươi xem, bè tre! Oa, bên kia còn có bán súng bắn nước, ta chờ hội nhất định phải mua khẩu đại súng bắn nước!” Suất Chân tính trẻ con mười phần, lực chú ý theo Triệu Thế Hữu trên người vừa chuyển dời, lập tức liền hưng phấn kêu lên.

Tuổi trẻ có đôi khi chính là tốt, Suất Chân như vậy nhất kêu Kim Vũ Vi đám người cũng đều đi theo hưng phấn cùng tràn ngập chờ mong đứng lên, trong lúc nhất thời đổ cảm thấy bò đi được có điểm chậm.

Suất Chân đám người hưng phấn là lúc, lại không phát hiện Hạ Vân Kiệt khóe miệng gợi lên một chút nghiền ngẫm mỉm cười, càng không phát hiện cách đó không xa một đoàn phân bò chính quỷ dị tự động chuyển qua xe mặt sau.

Suất Chân đám người không phát hiện, Triệu Thế Hữu đám người đương nhiên cũng không phát hiện, bởi vì dừng xe khi bọn họ sớm đã quan sát qua.

Trước nhảy xuống xe là cảnh khu lãnh đạo, hắn xuống xe sau liền vươn tay cánh tay cấp Triệu Thế Hữu giúp

đỡ, giống như Triệu Thế Hữu là một vị lão nhân đã muốn bảy tám mươi đi bất động, cần người đáp một phen giống nhau, Triệu Thế Hữu đắp tay hắn khi, cảnh khu lãnh đạo còn cố ý quan tâm nhắc nhở nói:“Triệu tổng cẩn thận một chút!”.

Đương nhiên cảnh khu lãnh đạo nói cẩn thận một chút cũng không phải chỉ vào phân bò nói, mà là vì thừa thác Triệu Thế Hữu thân phận, vì chụp hắn mã thí. Triệu Thế Hữu đương nhiên cũng như vậy cho rằng, cho nên hắn liền mang theo một cỗ lãnh đạo cao cao tại thượng cái giá, đắp Triệu Thế Hữu tay nhấc chân mại xuống xe.

“Bẹp” Một tiếng!

Triệu Thế Hữu cả người đều cứng lại rồi, toàn thân lỗ chân lông đều phảng phất tạc mở ra, hai mắt hoảng sợ hướng điểm dừng chân nhìn lại.

Phân bò! Thế nhưng đạp trúng một đoàn phân bò, hơn nữa toàn bộ chân đều hãm đi vào!

Cảnh khu lãnh đạo đương nhiên cũng nghe đến kia “Bẹp” một tiếng, sau đó hắn ánh mắt phản xạ có điều kiện hướng Triệu Thế Hữu chân nhìn lại.

Thật lớn một bãi phân bò, cơ hồ muốn vùi lấp đến Triệu Thế Hữu cổ chân vị trí!

“Này, điều này sao có thể, vừa rồi ta, ta rõ ràng xem qua, nơi này không có phân bò a!” Thấy như vậy một màn, cảnh khu lãnh đạo cơ hồ cùng thấy quỷ dường như, sắc mặt trắng bệch, run run môi nói.

Tuy rằng Triệu Thế Hữu không phải cảnh khu thượng cấp lãnh đạo, khả người ta nói như thế nào cũng là phó xử cấp cán bộ, nhưng lại là Giang châu thị nhật báo tổng biên tập. Giang châu thị nhật báo, kia nhưng là Giang

châu thị thị ủy cơ quan ngôn luận, toàn bộ Giang châu thị địa khu từng cái chính phủ ngành tất đặt một phần báo chí, về phần lãnh đạo liền lại càng không tất nói, bọn họ lại nhân thủ một phần, mỗi ngày tất xem báo chí, nếu không cũng không kêu thị ủy cơ quan ngôn luận. Này Triệu Thế Hữu nếu bởi vì này sự kiện tức giận dưới, tìm cái phóng viên cố ý tìm cảnh khu vấn đề đưa tin, kia hắn này cảnh khu lãnh đạo phỏng chừng còn có đại phiền toái. Này cũng là cảnh khu lãnh đạo phá lệ nịnh bợ Triệu Thế Hữu nguyên nhân. Bởi vì Triệu Thế Hữu hắn đắc tội không nổi a, đương nhiên nếu Triệu Thế Hữu một cao hứng dưới, nhiều đưa tin một ít cảnh khu tốt tin tức, như vậy hắn này cảnh khu lãnh đạo đã có thể không chỉ có trên mặt có quang, không chừng còn có thể khiến cho lãnh đạo coi trọng, từng bước thăng chức đâu.

Nhưng là cảnh khu lãnh đạo nằm mơ cũng không nghĩ tới, lúc này chính mình thế nhưng vỗ mông ngựa đến trên đùi ngựa, như vậy nhất đại đà phân bò thế nhưng cũng chưa nhìn đến!

“Không có khả năng? Kia đây là cái gì?” Triệu Thế Hữu kỳ thật cũng hiểu được kỳ quái, bởi vì vừa rồi hắn cũng quét địa hạ liếc mắt một cái, nếu có lớn như vậy nhất đà phân bò hắn không có khả năng nhìn không tới, khả đang đứng ở xấu hổ xấu hổ não trung hắn mới lười quản này đó, chỉ vào chính mình chân chất vấn nói.

“Này, này……” Cảnh khu lãnh đạo lau cái trán mồ hôi lạnh, lại lăng là rốt cuộc không có biện pháp giải thích.

Như thế nào giải thích, như vậy một đại đà phân bò liền đặt tại trước mắt, ngươi nói không thấy được, nói được đi qua sao? Tổng không thể nói là người kéo xe con bò mới mẻ ra lô đi? Cho dù là con bò mới mẻ ra lô, khả con bò mới phía trước kéo xe, này phân bò tổng không có khả năng ỉa đến xe mặt sau đến đây đi!

“Triệu tổng, Tôn chủ nhiệm cũng không phải cố ý. Còn là trước tìm một chỗ nhanh chóng đem giầy đổi điệu đi, không ít người nhìn đâu.” Một vị nam tử gặp không ít người hướng bên này chỉ trỏ, tự nhiên cũng cảm thấy trên mặt không ánh sáng, vội vàng nói khẽ với chính khí cả người phát run Triệu Thế Hữu nói.

“Đúng, đúng, chuyện này là ta công tác không đến vị, chúng ta còn là trước lên xe, tìm một chỗ đem giầy đổi điệu đi.” Cảnh khu lãnh đạo, cũng chính là Tôn chủ nhiệm cũng là lanh lợi, vội vàng nhân cơ hội đi theo khuyên nhủ.

Triệu Thế Hữu lúc này cũng phát hiện không ít người hướng hắn chỉ trỏ, vội vàng kéo dính đầy phân bò chân chật vật leo lên xe, còn lại người tuy rằng bị Triệu Thế Hữu huân quả muốn phun, hơn nữa hai vị tuổi trẻ nữ hài tử, lại đôi môi đóng chặt, tựa hồ sợ miệng mở ra trong bụng quay cuồng thức ăn sẽ khuynh đảo mà ra, nhưng không ai dám có gì câu oán hận, càng không ai dám xuống xe rời đi hắn.

“Ha ha, kia tên thế nhưng thật sự đạp đến phân bò ! Ha ha! Cười chết ta, cười chết ta ! Cho ngươi cuồng! Cho ngươi cướp xe! Lúc này đạp phân bò đi!” Hạ Vân Kiệt đám người cưỡi xe bò ngay tại Triệu Thế Hữu đám người cưỡi kia lượng xe bò mặt sau, phía trước chuyện đã xảy ra tự nhiên rất nhanh đã bị Suất Chân đám người thấy được, nhất thời Suất Chân vỗ tay ha ha nở nụ cười.

Kim Vũ Vi đám người thấy như vậy một màn tự nhiên cũng đều cảm thấy đại khoái nhân tâm, chỉ là thấy Suất Chân cười đến lớn tiếng như vậy, cũng là hoảng sợ, vội vàng vỗ Suất Chân một chút, nói:“Nhỏ giọng điểm, người này tâm nhãn rất nhỏ.”

Suất Chân lúc này tâm tình tốt lắm, nghe vậy lập tức khoa trương đưa tay đầu ngón tay dựng thẳng ở môi, liên tục thở dài hai tiếng, thấp giọng nói:“Ta biết, ta biết, ta vụng trộm cười tổng được rồi đi!”

Kim Vũ Vi đám người thấy thế đều nhịn không được hì hì nở nụ cười.

Chính hì hì cười khi, chở Triệu Thế Hữu bọn họ xe bò đã muốn quay đầu theo bọn họ xe bên cạnh mà qua, Kim Vũ Vi đám người nhanh chóng bưng kín miệng.

Xe trừ bỏ che nắng đỉnh, bên cạnh đều là không có ngăn cản vật, Kim Vũ Vi đám người tuy rằng che miệng lại, tận lực không phát ra tiếng cười, nhưng còn là bị Triệu Thế Hữu cấp thấy được, bắt hắn cho ảo não chỉnh khuôn mặt đều thành màu đỏ tím sắc.

“Ha ha!” Chờ Triệu Thế Hữu cưỡi xe bò vừa đi xa, Suất Chân đám người rốt cuộc phì cười không được cất tiếng cười to lên, cười không ngừng cười run rẩy hết cả người, đến sau lại tay đặt tại bụng, eo đều loan xuống dưới.

Mùa hè nóng bức, Kim Vũ Vi bọn người ăn mặc có vẻ thanh lương, cổ áo cũng thấp, các nàng này nhất xoay người, thực dễ dàng liền lộ ra trắng bóng bộ ngực, sợ tới mức Hạ Vân Kiệt vội vàng quay đầu ra bên ngoài xem, căn bản không dám đối diện tiền phương.

Kia nhưng là một loạt tuyết lê a!

Cười đến sau lại, mọi người đều thiếu chút nữa không khí lực sát nước mắt khi, xe bò cũng rốt cục đem bọn họ đưa đến chung điểm.

“Tiểu Hạ ngươi trước xuống xe! Còn có cho chúng ta xem cẩn thận, nếu làm cho chúng ta đạp đến phân bò,

phi hướng ngươi trên mặt đồ không thể!” Xe dừng lại sau, Suất Chân đẩy Hạ Vân Kiệt một phen, sau đó hai tay cắm vòng eo vẻ mặt “Hung ác” uy hiếp nói.

“Ngươi cho là ai đều có kia Triệu Thế Hữu tốt như vậy vận khí sao?” Hạ Vân Kiệt một bên xuống xe một bên cười nói.

“Kia cũng là là, bất quá ngươi còn là cho chúng ta thấy rõ ràng. Vừa rồi chúng ta mọi người cũng đều là rõ ràng không phát hiện có cái gì phân bò, tên kia còn không phải trúng xổ số ?” Suất Chân lo lắng nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy ngầm một trận buồn cười, kia phân bò là hắn trò đùa dai vụng trộm thả ra một lũ chân khí cấp na đi qua, Suất Chân đám người ngay từ đầu lại như thế nào khả năng phát hiện được?

“Được rồi.” Ở mặt ngoài Hạ Vân Kiệt tự nhiên giả bộ một bộ không thể nề hà bộ dáng, sau đó phía trước phía sau nhận thức còn thật sự thực sự thăm dò một phen, mới nói:“Cảnh báo giải trừ, các ngươi đều xuống dưới đi.”

“Tay đâu?” Suất Chân nhưng không có lập tức xuống xe, mà là trừng mắt nói.

“Cái gì tay?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi sửng sốt.

“Ngươi này người hầu như thế nào làm ? Không thấy được vừa rồi kia Triệu Thế Hữu xuống xe khi, vị kia cảnh khu lãnh đạo còn muốn thân thủ cho hắn đáp một chút sao?” Suất Chân thực thần khí nói.

Hạ Vân Kiệt thế mới biết Suất Chân nói là có ý tứ gì, không khỏi một trận buồn cười đưa tay cánh tay đệ đi ra ngoài, nói:“Lãnh đạo thỉnh xuống xe.”

“Này còn kém không nhiều lắm!” Suất Chân hì hì cười,

sau đó quay đầu đối Kim Vũ Vi nói:“Quản lí ngươi trước hết mời.”

“Xem ra ngươi cũng là cái mã thí tinh!” Hạ Vân Kiệt cười nhạo nói.

“Các ngươi này hai vị này!” Kim Vũ Vi ở đơn vị khi vốn cũng rất thiếu bãi lãnh đạo cái giá, đi ra ngoạn liền càng hiền hoà, thấy thế cười trắng hai người liếc mắt một cái, nhưng cuối cùng còn là vươn nàng trắng nõn thiên thiên ngọc thủ, bắt tay khoát lên Hạ Vân Kiệt cánh tay thượng, liền lực chống đỡ theo trên xe mại xuống dưới.

Tuy rằng đầu năm nay nam nữ thụ thụ bất thân quan niệm sớm đã quá hạn, nhưng nhìn đến Hạ Vân Kiệt đứng ở bên cạnh xe bò, một người tiếp một người thành phần tri thức mỹ nhân theo trên xe bò đắp cánh tay hắn xuống xe, còn là đem nam du khách nhìn xem thiếu chút nữa tròng mắt rớt một đất, trong lòng kia hâm mộ ghen tị hận a!

Ngươi nói người cùng người, như thế nào chênh lệch liền lớn như vậy đâu!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 477 : Thủy trận

Suất Chân là cuối cùng một cái xuống xe, xuống xe sau, nàng liền la hét muốn mua súng bắn nước, duy nhất áo mưa, chuẩn bị hạng nặng võ trang đánh thủy trận.

Nữ nhân có đôi khi ngoạn đứng lên kỳ thật so với nam nhân còn điên, suất thật như vậy nhất nhượng, Kim Vũ Vi đám người liền phảng phất về tới đệ tử thời đại, người người chít chít động cái vẻ mặt hưng phấn đi mua "Vũ khí trang bị".

"Lão bản nương cho ta đến sáu khẩu uy lực tối mạnh mẽ ống trúc súng bắn nước, còn có năm kiện duy nhất áo mưa." Tìm gia cửa hàng, Suất Chân thực "Hào hùng" Nói.

"Hẳn là sáu kiện áo mưa đi." Hạ Vân Kiệt bổ sung nói.

"Ngươi một đại nam nhân mặc cái gì áo mưa, thấp thân liền thấp thân bái!" Suất Chân lập tức đã ném một cái xem thường cấp Hạ Vân Kiệt nói.

"Tiểu dễ nhìn, đây chính là ngươi ở mỹ nữ trước mặt bày ra ngươi mạnh mẽ dáng người tốt cơ hội, cho dù vị này mỹ nữ không nói, ta cũng không bán ngươi áo mưa." Lão bản nương hiển nhiên là cái nữ nhân thực khai được rất tốt vui đùa, thấy thế lập tức cười nói.

"Ngươi xem lúc này không phải ta không cho ngươi mua, là lão bản nương không bán." Suất Chân một bộ vui sướng khi người gặp họa nói.

Gặp được Suất Chân loại này thông minh tinh quái, tính cách nóng bỏng nữ đồng sự, Hạ Vân Kiệt còn có thể có biện pháp nào, đành phải nhún nhún vai vẻ mặt khổ qua tướng, bất quá trong lòng kỳ thật cũng là mừng rỡ không

cần mặc áo mưa.

Chỉ cần hắn không muốn, đánh thủy trận còn có thể thấp thân bất thành?

Song khê bè trúc khá lớn, dòng nước cũng không phải thực cấp, có thể duy nhất ngồi sáu du khách.

“Tiểu Hạ ngươi là nam nhân, ngươi cùng quản lí ngồi giữa, bảo vệ tốt lĩnh đạo nhiệm vụ liền giao cho ngươi, ta cùng Lâm Văn phụ trách chủ công đánh giặc.” Mặc vào áo mưa, mặc vào cứu sống phục, chuẩn bị đi lên bè trúc khi, Suất Chân đổ dường như thành lĩnh đạo, cầm súng bắn nước thần khí mười phần chỉ huy khởi nhân viên đến.

Đi ra ngoạn đơn giản liền đồ cái vui vẻ, mọi người đương nhiên đều cười ha ha nghe theo Suất Chân chỉ huy, sau đó một đám đi lên bè trúc.

Vừa đi lên bè trúc, Hạ Vân Kiệt đám người liền nhìn đến Triệu Thế Hữu đám người lại đi vòng vèo trở về, nhìn đến Hạ Vân Kiệt đám người đang ở đăng bè trúc, Triệu Thế Hữu trong mắt lóe ra một chút âm ngoan sắc, sau đó quay đầu đối bên người thật cẩn thận cùng đi cảnh khu lĩnh đạo nói thầm một câu.

Vị kia cảnh khu lĩnh đạo cũng chính là Tôn chủ nhiệm nghe vậy lập tức liên tục gật đầu, sau đó hướng buôn bán khu quản lý viên vẫy tay, vị kia quản lý viên liền lập tức chạy tới. Đối mặt buôn bán khu quản lý viên, cảnh khu lĩnh đạo lập mã lại khôi phục quan uy, vẻ mặt thần khí hướng hắn phân phó vài câu. Vị kia quản lý viên liền liên tục gật đầu tỏ vẻ hiểu được, sau đó xoay người chạy vào một nhà cửa hàng, chờ hắn đi ra khi trong tay đã muốn cầm sáu cái lớn nhất ống trúc súng bắn nước, còn có áo mưa tất cả trang bị.

“Mẹ nó, thật đúng là oan gia ngõ hẹp. Kia bang tên cầm này nhiều lớn vũ khí, sẽ không là chuẩn bị theo chúng ta chém giết đi?” Triệu Thế Hữu đám người vừa xuất hiện, Suất Chân đám người liền chú ý tới, gặp buôn bán khu quản lý viên cầm nhiều như vậy “Vũ khí” Đến, Suất Chân không khỏi thất thanh kinh hô.

“Ta xem tám chín phần mười, ngươi không thấy tên kia vừa rồi xem chúng ta bên này âm hiểm bộ dáng sao? Còn có người này nói như thế nào cũng là cái lãnh đạo, tình hình chung hạ đi ra đều đã có vẻ tự cao thân phận, nay thế nhưng cũng hạng nặng võ trang, ta xem hắn nếu không vốn chính là hảo ngoạn hóa, chính là hướng về phía chúng ta đến.” Lâm Văn một bên đi lên bè trúc, một bên mắt lộ ra lo lắng sắc nói.

“Hướng chúng ta đến tốt nhất, như vậy chúng ta là có thể quang minh chính đại đánh bọn họ !” Lâm Văn như vậy vừa phân tích, Suất Chân không chỉ có không có nửa điểm lo lắng, ngược lại vẻ mặt hưng phấn nói, hai mắt đều là lòe lòe tỏa sáng, tựa hồ hận không thể hiện tại liền theo chân bọn họ đại làm một hồi.

“Hảo ngươi cái đầu nha, chúng ta 5 nữ 1 nam, bọn họ bốn nam hai nàng, chúng ta đánh thắng được bọn họ sao?” Lâm Văn gặp Suất Chân còn vẻ mặt hưng phấn, nhịn không được xem thường nói.

“Đánh không lại không quan hệ, ngươi chú hắn, chú bọn họ tất cả đều rớt xuống nước thành ướt sũng, vừa rồi không phải là ngươi chú hắn đạp phân bò sao? Sau đó hắn liền đạp trúng, ngươi này quạ đen miệng lợi hại nhất !” Suất Chân vẻ mặt không sao cả nói.

“Ngươi mới quạ đen miệng! Bất quá, hì hì, hôm nay thật đúng là cử linh nghiệm ! Đợi lát nữa xem bổn cô nương thi triển Lâm thị độc môn vu thuật chi nguyền rủa!” Lâm Văn đầu tiên là trừng mắt nhìn Suất Chân liếc mắt một

cái, bất quá lập tức liền dào dạt đắc ý nói.

“Vậy ngươi bất thành vu bà !” Suất Chân lập tức cười nhạo nói.

“Ta muốn là thật vu bà thì tốt rồi, ta đây không có việc gì liền mỗi ngày nguyền rủa kia biến thái.” Lâm Văn không cho là đúng nói.

Lâm Văn cùng Suất Chân khi nói chuyện, người cầm lái thét to một tiếng:“Ngồi ngay ngắn, phải đi !”

Nói xong, người cầm lái đem thật dài cây gậy trúc hướng khê lý dùng sức nhất chống đỡ, bè trúc liền nhẹ nhàng đi ra ngoài, xuôi dòng xuống.

“Oa! Oa!” Bè trúc nhất phiêu đi ra ngoài, Suất Chân đám người liền lập tức một trận nhảy nhót, sau đó bắt đầu cầm ống trúc súng bắn nước ở trong khe suối bơm nước, sau đó đối với khê hà tùy tiện loạn xạ.

Chính ngoạn, đột nhiên có một bè trúc người trên hướng các nàng bên này bắn nước lại đây, cũng là ba nữ hai nam người trẻ tuổi, bắn thủy là một vị lưu trữ một đầu phiêu dật tóc dài nam tử, phỏng chừng là nhìn đến Hạ Vân Kiệt bên này có năm nữ hài tử, tư sắc đều thực không sai, hơn nữa chỉ có một vị nam tử, đánh nhau đứng lên hẳn là phần thắng không nhỏ đã nghĩ cùng Hạ Vân Kiệt bên này người chơi một chút.

Suất Chân chính ước gì có người cùng nàng đánh nhau đâu, thấy thế lập tức một tiếng quái kêu, cầm lấy súng bắn nước đối với bọn họ liền một trận mãnh bắn.

Lâm Văn đám người cũng đều là người trẻ tuổi, thấy thế làm sao kiềm chế được tính tình, lập tức cũng theo sát sau vẻ mặt hưng phấn bơm nước bắn nước.

Mọi người đều là đùa giỡn, đồ cái vui vẻ, Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không đi tác tệ, cũng học giống Suất Chân đám người giống nhau cùng đối phương đối bắn. Đương nhiên Hạ Vân Kiệt động tác nhanh rất nhiều, thương cũng đã có thực chuẩn, hơn nữa chuyên chọn kia hai nam đánh, bắn kia hai nam oa oa gọi bậy, cả người đều ướt đẫm. Cùng hai nam tử cùng be ba nữ tử tử gặp chính mình bên nam nhân như vậy vô dụng, bị đánh cho cả người đều ướt đẫm, đối phương lại tựa hồ còn là một thân khô mát, buồn bực thẳng hướng bọn họ phao xem thường. Mà vững vàng chiếm thượng phong Suất Chân đám người thấy thế tự nhiên vui vẻ cực, thỉnh thoảng phát ra từng trận chuông bạc bàn đắc ý vui tiếng cười. Đương nhiên trong lúc cũng không thiếu khen Hạ Vân Kiệt, chỉ nghe kia hai nam tử buồn bực thầm nghĩ trực tiếp nhảy đến khê tính.

Chính ngoạn bất diệc nhạc hồ là lúc, đột nhiên “Phốc! Phốc!” Sáu đạo cột nước đột nhiên theo mặt khác một bên bắn lại đây.

Suất Chân đám người đang theo tóc dài nam kia chiếc bè trúc đánh cho bất diệc nhạc hồ, khó hoà giải, lại làm sao dự đoán được hội đột nhiên nhảy lên ra một chiếc bè trúc muốn làm đánh lén, trong lúc nhất thời bị đánh cho trở tay không kịp, ào ào bị bắn trúng, tóc cũng xối không ít, cũng may mặc áo mưa, thế này mới không lâm đến quần áo, nếu không liền khó tránh khỏi thấp thân đi quang.

Bị như vậy đột tập, mọi người tự nhiên ào ào quay đầu hướng thủy phóng tới phương hướng nhìn lại, lại phát hiện nguyên lai là Triệu Thế Hữu bọn họ, lúc này bọn họ chính một bên lại lần nữa đem ống trúc phóng tới khê lý bơm nước, một bên vẻ mặt tiểu nhân thực hiện được dào dạt đắc ý cười.

“Ta dựa vào, người này quả nhiên là hướng về phía

chúng ta đến, ngoạn, ngoạn thế nhưng đem bọn họ cấp đã quên.” Suất Chân bật thốt lên bạo lời thô tục nói, mà Lâm Văn đám người sắc mặt còn có điểm khó coi, hơn nữa La Thu Bình lại là tức giận lại là lo lắng. Nàng không nghĩ tới liền bởi vì lúc trước đại học cự tuyệt Triệu Thế Hữu theo đuổi, nhiều năm như vậy qua đi, người này thế nhưng còn canh cánh trong lòng đến bực này trình độ.

Chỉ có Hạ Vân Kiệt đã sớm đã muốn đoán trước đến, bất quá trước mắt bao người, hắn có thể làm cho chính mình có vẻ thân thủ hơi chút xuất chúng một ít, nhưng là không tốt trực tiếp đi giúp Suất Chân đám người chắn nước.

Cũng may mặc kệ Triệu Thế Hữu là cái cái gì mặt hàng, phiêu lưu đùa chính là này hương vị, làm cho bọn họ trước chiếm chút tiện nghi cũng là không sao cả.

“Ta dựa vào, đại ca các ngươi tới rất đúng lúc, chúng ta hợp tác thế nào?” Đang lúc Suất Chân bật thốt lên bạo lời thô tục, Lâm Văn đám người sắc mặt có điểm khó coi khi, kia hai cái bị đánh cho cả người ướt đẫm nam tử gặp đột nhiên gia nhập một chiếc bè trúc, giống như gặp được cứu tinh giống nhau, lập tức hưng phấn kêu lên.

Triệu Thế Hữu vừa rồi cướp xe bò khi bị La Thu Bình cự tuyệt, bị Hạ Vân Kiệt chèn ép, trong lòng vốn sẽ không thích, sau lại đạp phân bò lại bị bọn họ nhìn đến, trong lòng liền càng ghi hận, đương nhiên hận nhất còn là đại học khi, hăng hái, trong nhà điều kiện vô cùng tốt hắn theo đuổi La Thu Bình thế nhưng bị cự tuyệt chuyện này. Cho nên Triệu Thế Hữu nay tuy rằng tốt xấu cũng là nhật báo tổng biên, nhưng hôm nay cũng không có nên có phong độ, nghe vậy tự nhiên là cầu còn không được, lập tức một trận “Hào hùng” Cười to nói:“Hảo, chúng ta đến cái quốc cộng hợp tác!”

Nói xong Triệu Thế Hữu lại hướng La Thu Bình ngoài

cười nhưng trong không cười nói:“Thu Bình, khó được hôm nay gặp gỡ, mọi người náo nhiệt náo nhiệt, hảo hảo chơi một chút!”

“Ta dựa vào, thật đúng là không biết xấu hổ! Lâm Văn nhanh lên nguyền rủa hắn điệu đến trong nước!” Suất Chân gặp Triệu Thế Hữu vô sỉ đến bực này bộ, nhịn không được một bên thấp giọng bật thốt lên mắng một bên thúc giục Lâm Văn nhanh lên thi triển “Chú ngữ”.

“Còn dùng ngươi thúc giục sao? Ta đã sớm ở trong lòng chú hắn một ngàn biến nhất vạn lần!” Lâm Văn tức giận nói.

Lâm Văn vừa dứt lời, “Phốc! Phốc!” Hơn mười nói cột nước cơ hồ đồng thời theo hai chiếc bè trúc hướng các nàng công kích lại đây.

Bè trúc liền lớn như vậy không gian địa phương, trên cơ bản là nghĩ trốn cũng chưa địa phương trốn, trong lúc nhất thời đừng nói Lâm Văn đám người liền ngay cả Hạ Vân Kiệt vì không làm cho người khác quá lớn chú ý, cũng bị nước cấp lâm đến một ít.

“Ta dựa vào! Phản kích! Phản kích!” Lại lần nữa bị bắn trúng, Suất Chân trong lúc nhất thời đã sớm đem Triệu Thế Hữu thân phận còn có cùng La Thu Bình ân oán phao đến sau đầu, bắn thủy phản kích một bên kêu la.

Nữ nhân bị chọc giận khi, có đôi khi tâm huyết cũng không á cho nam tử. Suất Chân như vậy nhất nhượng, Kim Vũ Vi đám người cũng đều tạm thời không thèm nghĩ nữa Triệu Thế Hữu thân phận, tất cả đều thông suốt đi ra ngoài, càng không ngừng rất nhanh bơm nước bắn thủy, liền ngay cả La Thu Bình cũng không ngoại lệ.

Cũng là, bị hai chiếc bè trúc cấp theo dõi, phiêu lưu đường còn rất dài, tổng không thể ngồi chờ chết, dọc

theo đường đi mặc người “Bắn chết” Đi.

Bất quá đừng nhìn bơm nước bắn thủy động tác rất đơn giản, nhưng kỳ thật còn là cần một chút khí lực, hơn nữa động tác nhất mau, một lúc sau, thực dễ dàng sẽ làm cho người ta cảm thấy mệt nhọc.

Kim Vũ Vi đám người chung quy là nữ nhân, thể lực cùng sự chịu đựng so với nam nhân đều kém không ít, hơn nữa vừa rồi đã muốn cùng tóc dài nam kia chiếc đánh quá một trận chiến tiêu hao không ít thể lực, nay tái lấy một chọi hai, chỉ chốc lát sau, Kim Vũ Vi đám người liền cảm thấy ăn không tiêu, bơm nước, bắn nước động tác đều thực chậm chạp, rất nhanh tựu thành chỉ có bị đánh phân.

Hạ Vân Kiệt vốn không nghĩ biểu hiện rất cướp mắt, nhưng thấy như vậy đi xuống Kim Vũ Vi đám người không chỉ có tóc muốn ướt đẫm, chỉ sợ suối nước đều phải theo áo mưa cổ áo lưu đi vào, đem các nàng quần áo cũng cấp lộng thấp. Trên thực tế, các nàng quần áo đã muốn thấp một ít, mỏng manh quần áo mùa hè dán tại trên người, ấn ra bên trong trắng noãn da thịt, làm cho tóc dài nam còn có Triệu Thế Hữu chờ nam nhân cùng đánh kê huyết giống nhau, càng phát ra hưng phấn. Vì thế rõ ràng ngồi đối diện ở bên cạnh Kim Vũ Vi cùng thể lực đã muốn rõ ràng hiện ra chống đỡ hết nổi Lâm Văn nói: “Đem các ngươi ống trúc súng bắn nước cho ta!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 478 : Chà đạp

“Làm sao? Ngươi sẽ không chuẩn bị đầu hàng đi?” Kim Vũ Vi cùng Lâm Văn hữu khí vô lực hỏi.

“Đương nhiên không đầu hàng! Ta còn không phát uy uy lực chân chính đâu, đừng quên ta nhưng là võ lâm cao thủ đâu nhanh lên đem súng bắn nước cho ta.” Hạ Vân Kiệt hướng hai người nói.

Kim Vũ Vi nhưng thật ra gặp qua Hạ Vân Kiệt ở công ty phòng tập thể thao một người quét ngang mười đến tráng hán trường hợp, nghe vậy mắt đẹp không khỏi mạnh sáng ngời, vội vàng đem ống trúc súng bắn nước cấp nhét vào Hạ Vân Kiệt trong tay, Lâm Văn gặp quản lí đều đem ống trúc súng bắn nước cho Hạ Vân Kiệt, tự nhiên cũng liền đem ống trúc súng bắn nước đưa cho hắn.

Hạ Vân Kiệt bàn tay kỳ thật coi như khá lớn, nhưng cầm lấy ba khẩu ống trúc súng bắn nước còn là hơi chút hiển ít đi một chút, bàn tay bị chống đỡ tràn đầy. Đổi thành một người khác chỉ sợ nhiều nhất cũng liền miễn cưỡng đem ba cái ống trúc cùng nhau chộp vào trên tay, nhưng khẳng định làm không được này khác động tác, nhất có này khác động tác, ống trúc súng bắn nước khẳng định hội theo trong tay rơi xuống.

Hạ Vân Kiệt hành động, Triệu Thế Hữu bọn họ cũng đều thấy được. Thấy hắn một người cầm ba khẩu ống trúc súng bắn nước đều có điểm hoang mang khó hiểu, không biết Hạ Vân Kiệt muốn cho cái gì. Chờ bọn hắn nhìn đến Hạ Vân Kiệt thế nhưng một bàn tay cầm lấy ba khẩu ống trúc súng bắn nước tất cả đều hướng khê trong sông sáp khi, bọn họ mới hiểu được lại đây Hạ Vân Kiệt muốn cho cái gì, cũng không cấm cười ha ha lên.

Một bàn tay lấy ba khẩu ống trúc súng bắn nước còn có điểm khó khăn, càng đừng nói bơm nước khi sức kéo, bắn nước khi đẩy mạnh lực lượng, cái tay kia có thể bắt ổn ống trúc súng bắn nước mới là lạ. Đương nhiên mặt khác một bàn tay muốn đồng thời bóp cò ba khẩu súng bắn nước cũng là cái vấn đề.

Bất quá bọn họ tiếng cười vừa mới vừa vang lên liền quàng quạc mà dừng lại, bởi vì đột nhiên gian Hạ Vân Kiệt một bàn tay mạnh đem ba khẩu ống trúc súng bắn nước theo trong nước cầm đứng lên, mặt khác một bàn tay mạnh đem cò đi phía trước đẩy, ba đạo cột nước liền "Phốc" một tiếng đồng thời bắn đi ra ngoài, sau đó công bằng vừa lúc bắn tới Triệu Thế Hữu, Tôn chủ nhiệm còn có này khác một nam sĩ trên mặt.

Kia động tác không chỉ có rất nhanh vô cùng, nhưng lại chuẩn xác vô cùng.

Trường hợp xuất hiện ngắn ngủi yên lặng, đột nhiên Suất Chân các nàng phát ra như sấm kêu lên vui mừng thanh:"Oa, bắn trúng bắn trúng "

Hạ Vân Kiệt nhìn Suất Chân các nàng giống chân chính đánh thắng chiến giống nhau kích động kính, khóe miệng không khỏi cũng gợi lên một chút vui vẻ mỉm cười. Đoạn thời gian trước ở Hong Kong, động bất động đã bị người kêu sư thúc tổ, bị trùm kêu Kiệt ca, khiến cho Hạ Vân Kiệt đều cảm giác chính mình không giống như là người trẻ tuổi, tâm tính cũng đều già đi rất nhiều. Thẳng đến hôm nay như vậy nhất ngoạn nhất nháo, Hạ Vân Kiệt mới chính thức tìm về thuộc loại hắn này tuổi nên có tâm tính

Suất Chân các nàng như vậy nhất kêu, Triệu Thế Hữu đám người mới hoàn toàn tỉnh ngộ lại đây, ào ào lau đem nước trên mặt, buồn bực nhanh chóng đem ống

trúc súng bắn nước cắm đến suối nước hấp nước.

Tóc dài nam bọn họ cũng không ngoại lệ, tất cả đều vội vàng mang nước.

Bất quá khi bọn hắn vừa mới vừa đem ống trúc súng bắn nước theo suối nước lấy ra nữa, còn không có tới kịp bắn ra đi khi, chỉ thấy “Phốc phốc phốc”, từng đạo cột nước phảng phất màu bạc phi tên giống nhau thế nhưng đầy trời bắn lại đây, nhìn xem Triệu Thế Hữu đám người sắc mặt đều biến trắng.

Đương nhiên cột nước cũng không phải thật sự đầy trời bắn lại đây, mà là bởi vì Hạ Vân Kiệt bơm nước bắn nước tốc độ thật sự quá nhanh, hơn nữa một lần còn là ba phát, cho nên không trung cột nước còn không có hạ xuống, mặt sau lại cùng đi lên, thoạt nhìn liền như đầy trời đều là cột nước bình thường, rất là đồ sộ.

“Ba ba ba” Không đợi Triệu Thế Hữu đám người theo kinh hoảng phục hồi tinh thần lại, không đợi bọn họ đem nước trong súng bắn nước bắn ra đi, này cột nước tất cả đều chuẩn xác không có lầm bắn ở bọn họ trên mặt, bắn bọn họ không chỉ có trên mặt da thịt đau nhức, lại ngay cả ánh mắt đều không thể mở, ào ào luống cuống tay chân đi lau nước trên mặt, thậm chí cá biệt ngay cả súng bắn nước đều cấp để tại bè trúc, vội vàng dùng hai tay đi che mặt.

Bất quá không đợi bọn họ đem trên mặt nước lau sạch, còn không có tới kịp hảo hảo mở to mắt, đầy trời cột nước lại “Phốc! Phốc! Phốc!” bắn lại đây, lúc này đổ không có bắn ở bọn họ trên mặt, nhưng tất cả đều là từ đầu đi xuống kiêu xuống dưới, đem bọn họ toàn bộ đầu tóc đều cấp lộng thấp.

Cho dù như thế, này cũng mới gần chính là bắt đầu. Hạ Vân Kiệt phảng phất là thượng chừng dây cót máy móc,

kia từng đạo cột nước phảng phất cuồn cuộn không ngừng viên đạn theo hắn kia “Ba khẩu súng” bắn đi ra ngoài.

Trong lúc nhất thời, mặc kệ là Triệu Thế Hữu kia người trên chiếc bè trúc, còn là tóc dài nam kia chiếc bè trúc người trên tất cả đều cấp đến tay việc chân loạn, oa oa gọi bậy. Nam sinh nhất là Triệu Thế Hữu không cần phải nói tất cả đều thấp cùng ướt sũng giống nhau, bởi vì Hạ Vân Kiệt đối bọn họ xuống tay vô cùng tàn nhẫn, về phần các nữ sinh, tuy rằng Hạ Vân Kiệt xuống tay nhu hòa một ít, nhưng là khó tránh khỏi thấp thân, thấp đát đát quần áo dán tại trên người ấn ra bên trong da thịt cùng đột khởi Bra, liền đem các nàng cấp gấp đến độ ngay cả súng bắn nước đều cấp ném, chỉ tới kịp đem hai tay ôm lấy đầu, để ngừa lại bị tưới nước.

Triệu Thế Hữu bọn họ tao ương, chật vật không chịu nổi, Suất Chân các nàng bên này tự nhiên là hàm ngư xoay người, hưng phấn rối tinh rối mù, ào ào kêu:“Tiểu Hạ cố lên ! Tiểu Hạ bắn bên kia! Tiểu Hạ hướng tử bắn!”

Phiêu lưu khi đánh thủy trận là tái bình thường bất quá sự tình, kêu tiếng quát, tiếng thét chói tai vốn như vậy thay nhau vang lên không có gì hay kỳ quái. Cho nên ngay từ đầu mọi người đều chỉ để ý đánh chính mình thủy trận, không có gì người cố ý chú ý Hạ Vân Kiệt bọn họ bên kia động tĩnh. Bất quá theo Suất Chân các nàng càng kêu càng hăng say, lại đều là nữ nhân thanh âm, rất nhanh mà bắt đầu có người hướng các nàng bên này xem. Này vừa thấy, du khách nhóm liền tất cả đều xem choáng váng.

Bọn họ chưa từng thấy quá người như vậy ngưu bức, một bàn tay cầm ba căn ống trúc súng bắn nước, vừa kéo vừa bắn, kia động tác mau tựa như không trung kia từng đạo cột nước giống nhau làm cho người ta hoa cả mắt. Đương nhiên bọn họ cũng cho tới bây giờ chưa

thấy qua, hai chiếc bè trúc, sáu nam bốn nữ thế nhưng bị một nam nhân cấp đánh cho hoa rơi nước chảy, toàn bộ đều thành ướt sũng, ngay cả một chút phản thủ cơ hội đều không có. Thậm chí kia ngưu bức nam nhân trên bè trúc năm nữ nhân tất cả đều thành đội cổ động viên, tất cả đều thành xinh đẹp bình hoa ở nơi nào bài trí.

“Anh hùng tha mạng, anh hùng tha mạng, chúng ta đầu hàng chúng ta đầu hàng chúng ta không đánh!” Loại tình huống này không liên tục vài phút, tóc dài nam kia chiếc bè trúc người trên liền toàn bộ tuyệt vọng, ào ào giơ lên hai tay cầu xin tha thứ, kia buồn cười bộ dáng, dẫn tới Suất Chân chờ ngũ nữ còn có này khác bè trúc du khách ào ào cười to không thôi.

Tóc dài nam bọn họ đầu hàng, Hạ Vân Kiệt tự nhiên hãy bỏ qua bọn họ. Buông tha bọn họ sau kết quả, chính là đem toàn bộ hỏa lực nhắm ngay Triệu Thế Hữu bọn họ.

Nhất thời Triệu Thế Hữu bọn họ cảm giác phảng phất mạt thế buông xuống giống nhau, đầy trời cột nước tất cả đều hướng bọn họ công kích mà đến !

“Bùm bùm” Cột nước dừng ở bọn họ trên người thanh âm đều là dày đặc, làm cho người ta nghe xong trong lòng đều sấm hoảng.

Tóc dài nam kia chiếc bè trúc hai nam ba nữ, bởi vì không cần đối mặt Hạ Vân Kiệt kia khủng bố công kích, cuối cùng hoãn quá mức đến, biết rõ lau nước trên mặt, ào ào ngẩng đầu hướng Hạ Vân Kiệt cùng Triệu Thế Hữu bọn họ xem qua đi.

Này vừa thấy, nhưng là đem tóc dài nam bọn họ nhìn xem một trận kinh hãi đảm khiêu, trong lòng âm thầm may mắn chính mình đầu hàng sớm, kia người trẻ tuổi căn bản chính là cái biến thái a !

Đương nhiên kinh hãi đảm khiêu sau, trên bè trúc ba nữ nhân nhìn chính mình đã muốn hạng nặng võ trang lại còn là cơ hồ ướt hơn phân nửa cái thân mình, đường cong lộ, liền ngay trong mặt Bra đều ấn đi ra, người người đều tức giận đến cầm lấy súng bắn nước đối với cùng bè trúc hai nam nhân một trận mãnh bắn, thậm chí có cá biệt không giải hận còn cầm lấy ống trúc gõ bọn họ vài cái.

“Đều tại các ngươi! Đều tại các ngươi! Nhìn xem người ta là như thế nào bắn súng phu nước! Các ngươi đâu? Trông được không còn dùng được! Còn quốc cộng hợp tác đâu!”

Làm bè trúc ba cái không địa phương hết giận nữ nhân lấy hai nam đồng bạn hết giận chà đạp khi, Hạ Vân Kiệt bên kia lại còn tại tiếp tục chà đạp Triệu Thế Hữu bọn họ.

Triệu Thế Hữu bị Hạ Vân Kiệt súng bắn nước cấp bắn trong lòng kia buồn bực kia khí a, khả lại cứ lại bỏ không dưới mặt giống tóc dài nam bọn họ giống nhau nhấc tay cầu xin tha thứ, hơn nữa trước mặt La Thu Bình, hắn này mặt lại bỏ không dưới đến.

Lãnh đạo không mở miệng cầu xin tha thứ, Tôn chủ nhiệm tự nhiên cũng chỉ có thể cắn răng đỉnh, dù sao suối nước bắn không chết người, nhiều lắm chật vật một ít, tổng so với đắc tội lãnh đạo, đã mất bát cơm cường.

Kia chống đỡ bè trúc người cầm lái nhưng thật ra người có vẻ lanh lợi, hắn nhận được cảnh khu lãnh đạo Tôn chủ nhiệm, thấy bọn họ chỉ có bị đánh phân, đồng minh lại đã muốn đầu hàng, liền lặng lẽ thả chậm đi tới tốc độ.

Người cầm lái nhất thả chậm tốc độ, hai chiếc bè trúc lại càng lạp càng xa, khoảng cách vượt qua súng bắn nước tầm bắn. Đương nhiên nếu Hạ Vân Kiệt nguyện ý, cho

dù bè trúc cách tái xa đều đã ở hắn tầm bắn bao trùm trong vòng.

“Hô!” Gặp Hạ Vân Kiệt kia chiếc bè trúc càng lúc càng xa, Triệu Thế Hữu bọn người thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó ào ào đứng lên thoát áo phao, thoát áo mưa, bởi vì bên trong tất cả đều ướt đẫm, tái hạng nặng võ trang cả người dính hồ phá lệ khó chịu.

“Đã nghiền, rất con mẹ nó đã nghiền! Đáng tiếc kia người cầm lái không cho lực, bằng không không bắn chết bọn họ.” Bè trúc càng lúc càng xa, gặp Triệu Thế Hữu bọn họ ào ào đứng dậy thoát áo mưa, thoát áo phao, bên trong quần áo tất cả đều thấp đát đát chảy nước, Suất Chân hưng phấn mà nắm phấn quyền vung.

“Không sai biệt lắm là đến nơi đừng quên, Thu Bình trượng phu còn tại kia tên thuộc hạ làm việc đâu!” Kim Vũ Vi cười nói, bất quá trên mặt cũng hơi hơi có một tia tiếc nuối sắc.

Nữ nhân thôi, luôn đặc biệt yêu ghét rõ ràng, Kim Vũ Vi đương nhiên cũng không ngoại lệ, nàng đồng dạng cùng Suất Chân giống nhau chán ghét tử kia Triệu Thế Hữu, đơn giản nàng làm việc làm người càng ổn trọng bình tĩnh.

“Không có việc gì, đều đã muốn như vậy, đắc tội một lần là đắc tội, đắc tội hai lần cũng là đắc tội, dù sao lấy người này biến thái tâm lý khẳng định không có cái gì hảo trái cây cho ta lão công ăn, một khi đã như vậy, còn không bằng hung hăng bắn chết hắn tính, ít nhất cũng có thể trước tiên thay ta lão công ra một ngụm ác khí!” La Thu Bình lắc đầu, sau đó nghiến răng nghiến lợi một bộ bất cứ giá nào bộ dáng nói.

“Đáng tiếc ta Lâm thị độc môn vu thuật chi siêu cấp nguyền rủa không hiệu quả, bằng không nếu có thể nhìn

đến tên kia rót đến trong nước liền càng thích !” Lâm Văn phe phẩy đầu, vẻ mặt tiếc nuối nói, giống như phía trước Triệu Thế Hữu đạp phân bò thật sự là bởi vì nàng Lâm thị độc môn vu thuật chi siêu cấp nguyền rủa khởi tác dụng.

“Khanh khách!” Kim Vũ Vi đám người gặp Lâm Văn nghiêm chỉnh bộ dáng, đều ào ào vui vẻ nở nụ cười, hơn nữa Suất Chân lại chỉ vào Lâm Văn vẻ mặt “Châm chọc” Nói:“Thôi đi, nếu dựa vào ngươi kia độc môn siêu cấp nguyền rủa thuật, chúng ta hiện tại đã muốn tất cả đều thành ướt sũng. Cũng may chúng ta có Tiểu Hạ đồng học. Đúng rồi, Tiểu Hạ đồng học hôm nay lập lớn như vậy công lao, chúng ta có phải hay không hẳn là cho hắn một chút thưởng cho a?”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 479 : Thưởng cho

“Ân, quả thật hẳn là thưởng cho, nếu không ngươi thân hắn một chút?” Lâm Văn cười nói, trong mắt lóe ra một chút bỡn cợt sắc, hiển nhiên là ở trả thù Suất Chân làm thấp đi nàng Lâm thị độc môn siêu cấp nguyền rủa thuật hành vi.

“Khanh khách, này thưởng cho tốt, này thưởng cho có sáng ý, ta cử hai tay tán thành.” Thái Gia Mẫn nghe vậy lập tức e sợ cho thiên hạ bất loạn ồn ào nói.

Kim Vũ Vi cùng La Thu Bình tuy rằng không giống Thái Gia Mẫn phản ứng như vậy kịch liệt, nhưng là đều cười tủm tỉm gật đầu nói tốt.

“Để làm chi theo ta một người thân? Vừa rồi Tiểu Hạ nhưng là cứu vớt chúng ta mọi người, bằng không a, chúng ta hiện tại mọi người đều phải thành ướt sũng, đều giống những người đó giống nhau đi quang, cho nên muốn hôn liền mọi người cùng nhau hôn!” Suất Chân lập tức không phục phản bác nói.

Hạ Vân Kiệt ngay từ đầu còn là có điểm chờ mong thưởng cho, không biết này đó nữ đồng sự hội thưởng cho hắn cái gì, nay càng nghe cũng là càng “Kinh hãi đảm khiêu”, cuống quít nói:“Ta có thể không cần này thưởng cho sao?”

“Cái gì? Ngươi dám! Không được!” Hạ Vân Kiệt lời kia vừa thốt ra, phảng phất khơi dậy nhiều người tức giận dường như, không chỉ nói Suất Chân liền ngay cả Kim Vũ Vi vị này mỹ nữ quản lí cùng La Thu Bình vị này đã kết hôn thiếu phụ tất cả đều nhất trí quay đầu hướng Hạ Vân Kiệt lấy không thể phản kháng ngữ khí quả quyết phủ định nói.

Nói đùa, loại này thưởng cho nam nhân khác cầu đều cầu không được, Hạ Vân Kiệt đổ tốt cũng dám nói không cần? Này quả thực chính là đối với các nàng năm người trắng trợn coi rẻ! Để làm chi? Bổn cô nương không tuổi trẻ xinh đẹp sao? Để làm chi? Bổn cô nương không xứng với ngươi sao? Để làm chi? Lão nương hoa tàn ít bướm sao?

“Này……” Dù là Hạ Vân Kiệt có thần kỳ tướng thuật có thể liếc mắt một cái khán phá nhân họa phúc mệnh vận, nhưng cũng không có biện pháp hiểu được nữ nhân kia so với đáy biển châm còn muốn khó nắm lấy tâm tư, gặp chính mình vị trước một khắc còn bị các nàng phủng vì cứu các nàng cùng “Nước sôi lửa bỏng” anh hùng, nay cũng là ngay cả cự tuyệt quyền lực đều bị trực tiếp tước đoạt, không khỏi một trận há hốc mồm.

Gặp Hạ Vân Kiệt một bộ há hốc mồm ngốc qua dạng, Suất Chân chờ năm nữ nhân tâm lý liền càng tích !

“Lâm Văn ngươi trước lên! Làm cho hắn nếm thử của ngươi lợi hại, cái gì biểu tình thôi? Thật sự là tức chết cô nãi nãi !” Suất Chân trước hết kiềm chế không được, hướng Lâm Văn kêu gào nói.

“Để làm chi ta trước lên? Muốn lên ngươi trước lên!” Tuy rằng tước đoạt Hạ Vân Kiệt cự tuyệt quyền lực, nhưng thật muốn tiến lên hôn Hạ Vân Kiệt, Lâm Văn nhưng thật ra lùi bước, lập tức nói.

“Để làm chi? Ngươi nghĩ rằng ta không dám sao?” Suất Chân nghe vậy lập tức không phục nói.

Nói xong nửa người trên hướng Hạ Vân Kiệt thân nghiêng, hồng nhuận môi cũng hơi hơi đô lên, một bộ muốn hôn Hạ Vân Kiệt bộ dáng.

Nhìn Suất Chân thấu lại đây, Hạ Vân Kiệt thật sự là mồ

hôi lạnh đều dọa đi ra, thân mình không tự chủ được sau này tránh.

Gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng thân mình sau này ngưỡng, này nhưng làm Suất Chân cấp chọc tức, trực tiếp thân thủ một phen ôm lấy Hạ Vân Kiệt cổ, trừng mắt nói:“Trốn cái gì trốn? Tái trốn tin hay không ta một cước đem ngươi cấp đá đến trong nước đi!”

“Khanh khách!” Gặp Suất Chân kia phó “Bá Vương ngạnh thượng cung”, mà Hạ Vân Kiệt lại trái lại đổ giống cái không cam lòng chịu nhục nữ tử giống nhau, Kim Vũ Vi đám người tất cả đều phì cười không được nở nụ cười, thậm chí Lâm Văn cùng Thái Gia Mẫn này hai nữ khinh nữ hài tử lại vui sướng khi người gặp họa vỗ tay cấp Suất Chân cố lên. Mà chống thuyền người cầm lái thấy thế, tròng mắt đều thiếu chút nữa muốn rớt xuống dưới.

Ông trời, đây là trong truyền thuyết nghịch thôi a! Nhưng lại là trước mắt bao người, nhưng lại là 5 đẩy 1 a! Rất con mẹ nó ngưu bức, ông trời a, ngươi con mẹ nó không dài mắt a, vì cái gì lão tử liền ngộ không đến loại chuyện tốt này đâu!

“A, ngươi xem, tên kia thực điệu trong nước !” Gặp môi đỏ mọng càng ngày càng gần, trường hợp cũng càng ngày càng loạn, chính hắn một duy nhất nam sĩ rất khả năng sẽ bị năm nữ nhân cường hôn, Hạ Vân Kiệt cái khó ló cái khôn, chỉ phía xa xa xa Triệu Thế Hữu kia chiếc bè trúc nói.

Hạ Vân Kiệt nói còn chưa nói xong, đã muốn cởi áo mưa, áo cứu sinh, lại vắt khô trên người quần áo không ít nước, đang chuẩn bị ngồi trở lại vị trí Triệu Thế Hữu không biết như thế nào đột nhiên vừa trợt, cả người “Phù phù” Một tiếng liền tiến vào trong nước.

“Oa tắc, không phải đâu, thế nhưng thực điệu trong nước !” Hạ Vân Kiệt như vậy nhất chỉ, mọi người phản xạ có điều kiện quay đầu hướng phía sau nhìn lại, vừa lúc nhìn đến Triệu Thế Hữu tiến vào trong nước, tất cả đều kìm lòng không được thốt ra.

Nói xong sau, Kim Vũ Vi đám người lại tất cả đều xoay quá, dùng không thể tưởng tượng ánh mắt nhìn chằm chằm Lâm Văn xem, nhìn xem Lâm Văn cả người đều lỗ chân lông vẻ sợ hãi nói:“Ta không đến mức như vậy quạ đen miệng đi!”

“Không phải quạ đen miệng, kia Triệu Thế Hữu như thế nào hội điệu trong nước?” Mọi người trăm miệng một lời nói.

“Này……” Lâm Văn một trận không nói gì.

“Về sau theo chúng ta cùng một chỗ khi, không chuẩn ngươi đối chúng ta nói điềm xấu lời nói, nếu không đừng trách chúng ta với ngươi cấp!” Suất Chân vẻ mặt “Nghiêm túc” Nói.

Còn lại người nghe vậy đều ào ào gật đầu, đồng ý suất thật sự nói. Thật sự là sự tình hôm nay rất tà môn, Lâm Văn chú tên kia đạp phân bò, hắn đạp phân bò, chú hắn điệu trong nước, hắn thế nhưng liền điệu trong nước.

Hạ Vân Kiệt gặp cuối cùng dời đi mở mọi người lực chú ý, không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, cuối cùng tránh được này luân “Đào hoa kiếp”.

“Được rồi, được rồi, ta cũng không nghĩ tới hôm nay thế nhưng hội linh nghiệm như vậy. Kỳ quái, vì cái gì trước kia ta chú người liền cho tới bây giờ không linh nghiệm quá đâu?” Lâm Văn đầu tiên là bất đắc dĩ địa điểm đầu, sau đó vẻ mặt không thể tưởng tượng nói.

Suất Chân đám người đương nhiên biết hôm nay chuyện này chính là trùng hợp mà thôi, đơn giản thật sự rất xảo, thế cho nên trong lúc nhất thời cảm thấy thực không thể tưởng tượng, nghi thần nghi quỷ đứng lên, nhưng thấy Lâm Văn thật đúng là còn thật sự tự hỏi khởi vấn đề này, các nàng lại tất cả đều nhịn không được phao cái khinh bỉ ánh mắt cấp nàng nói:“Thiết, thật đúng là nghĩ đến chính mình nguyền rủa thuật phát uy a!”

Nói xong mọi người liền tất cả đều phì cười không được cười khanh khách lên, thật sự là hôm nay rất hết giận !

Chuông bạc êm tai tiếng cười quanh quẩn ở hai bờ sông, ngay cả Hạ Vân Kiệt cũng nhịn không được đi theo nở nụ cười.

Hắn thích như vậy cuộc sống, tuy rằng thực vụn vặt, tuy rằng sự tình rất nhỏ, thậm chí làm cho người ta cảm giác rất nhỏ gia đình khí, nhưng đây mới là hắn muốn cuộc sống, mới là chân chính sinh động cuộc sống.

Hắn không có vĩ đại lý tưởng, hắn cũng không muốn làm cái gì vĩ nhân, hắn thầm nghĩ muốn loại này đơn giản mà phong phú cuộc sống!

Bất quá Hạ Vân Kiệt hiển nhiên thả lỏng còn quá sớm, mọi người sau khi cười xong, Lâm Văn đột nhiên hướng Suất Chân nói:“Suất Chân tiếp tục!”

Lâm Văn như vậy vừa nói, Hạ Vân Kiệt đầu theo bản năng sau này mặt rụt một chút, mà Suất Chân gặp Hạ Vân Kiệt kia phó sợ hãi bộ dáng, lập tức sẽ kính, học trong TV mỗ ta người xấu chiêu bài động tác, vẻ mặt “Cười xấu xa” lại thân thủ một tay lấy Hạ Vân Kiệt cổ cấp câu lại đây, nói:“Tiểu Hạ, đừng thẹn thùng, vội tới tỷ cười một cái!”

Kim Vũ Vi đám người thấy thế tất cả đều nở nụ cười,

buồn bực Hạ Vân Kiệt rõ ràng đem cổ nhất ngạnh, làm ra một bộ đi pháp trường tráng sĩ cử chỉ, nói:“Muốn hôn liền rõ ràng một chút!”

Gặp Hạ Vân Kiệt kia phó anh dũng hy sinh biểu tình, Kim Vũ Vi đám người lại cười đến thượng khí không tiếp hạ khí, mà Suất Chân thì tại hơi hơi sửng sốt sau, nói:“Ngươi cho là cô nãi nãi không dám sao?”

Nói xong dùng sức đem Hạ Vân Kiệt hướng chính mình biên nhất câu, sau đó đem miệng thấu đi qua, bất quá gần đến điểm đầu, cũng là dùng miệng ba hôn hạ chính mình khép lại cùng một chỗ ngón trỏ cùng ngón giữa, sau đó đặt tại Hạ Vân Kiệt trên mặt, nói:“Tiện nghi tiểu tử ngươi ! Đây chính là của ta nụ hôn đầu tiên!”

Mọi người đang chuẩn bị xem diễn, không nghĩ tới kết quả là Suất Chân còn là không dám “Đao thật thương thật” thân Hạ Vân Kiệt, tất cả đều khinh thường “Thiết” một tiếng, mà Hạ Vân Kiệt tắc thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Thiết cái gì thiết? Có bản lĩnh các ngươi cũng thực hôn a, nếu các ngươi cũng thực hôn, ta liền thực hôn!” Suất Chân lập tức nói.

Suất thật như vậy vừa nói, Lâm Văn đám người thật đúng là không dám theo tiếng. Dù sao nháo về nháo, thật muốn trước mắt bao người hôn một nam sinh hai má, các nàng thật đúng là không mở ra đến cái loại này trình độ.

Suất Chân thấy mọi người không dám theo tiếng, không khỏi đắc ý nói:“Chỉ biết các ngươi không này lá gan, may mắn ta thông minh, bằng không các ngươi đến lúc đó người người lâm trận đổi ý, ta chẳng phải là mệt lớn.”

“Là ta mệt lớn được không?” Hạ Vân Kiệt thấp giọng nói

thầm một câu.

“Cái gì? Ngươi mệt lớn? Tin hay không cô nãi nãi thực một cước đá ngươi hạ hà thanh tỉnh thanh tỉnh.” Suất Chân nghe vậy lập tức nhấc chân làm ra muốn đá Hạ Vân Kiệt động tác. Kim Vũ Vi đám người thấy thế tự nhiên lại không thiếu được một trận cười. “Cười cái gì cười? Hiện tại đến phiên các ngươi!” Thấy mọi người vui vẻ cười, Suất Chân trừng mắt nói.

Suất thật như vậy vừa nói, tiếng cười nhất thời ngừng lại, Lâm Văn đám người ngươi xem xem ta, ta xem nhìn ngươi, hai mặt nhìn nhau.

“Nhìn cái gì vậy? Chẳng lẽ Tiểu Hạ vừa rồi biểu hiện như vậy dũng mãnh, ngay cả loại này gián tiếp hôn cũng không đáng giá thưởng cho sao? Còn là nói các ngươi người người đều là nói chuyện không giữ lời tiểu nhân?” Suất Chân gặp Lâm Văn đám người rõ ràng muốn đổi ý bộ dáng, ánh mắt trừng càng phát ra tròn.

“Ta thật không cần thưởng cho!” Hạ Vân Kiệt cười khổ chen vào nói nói.

Tương đối cho bị nữ nhân lấy tay sờ một chút mặt, hắn nhưng thật ra càng nguyện ý bị nữ nhân thân một chút, ít nhất người sau sẽ không làm cho người ta cảm giác như là bị nữ nhân cấp đùa giỡn !

“Không cần cũng phải muốn!” Hạ Vân Kiệt nhất mở miệng, lại là nghênh đón cơ hồ nhất trí phản bác thanh, hơn nữa lần này so với lần trước càng bá đạo.

Hạ Vân Kiệt nhìn xem mọi người, không khỏi lộ ra vẻ mặt khổ qua dạng, trong lòng âm thầm cảm khái, chính mình xem ra là về tới mẫu hệ thị tộc.

“Tiểu Hạ ngươi liền theo đi, này không phải ngươi có thể

làm chủ sự tình!” Suất Chân gặp Hạ Vân Kiệt một bộ khổ qua dạng, không khỏi vui sướng khi người gặp họa hướng Hạ Vân Kiệt nói, nói xong liền cười khanh khách lên.

Còn lại nữ nhân cũng đều đi theo nở nụ cười, sau khi cười xong, Lâm Văn quả nhiên hôn hạ chính mình khép lại ngón trỏ cùng ngón giữa, sau đó nhẹ nhàng đặt tại Hạ Vân Kiệt trên gương mặt nói:“Hảo dạng Tiểu Hạ, đây là tỷ thưởng cho đưa cho ngươi.”

Lâm Văn sau, Thái Gia Mẫn cũng cười hì hì làm một cái đồng dạng động tác.

Lâm Văn cùng Thái Gia Mẫn gián tiếp hôn Hạ Vân Kiệt sau, mọi người đều đem ánh mắt đầu hướng về phía Kim Vũ Vi.

Kim Vũ Vi mặt đẹp hơi hơi hiện lên một chút đỏ ửng, nhưng cuối cùng cũng đem khép lại ngón trỏ cùng ngón giữa ở chính mình kiều diễm ướt át môi nhẹ nhàng hôn hạ, sau đó lại đem chúng nó nhẹ nhàng đặt tại Hạ Vân Kiệt trên gương mặt.

Kim Vũ Vi là năm vị nữ tử trung dáng người tốt nhất, tướng mạo đẹp nhất, khí chất cũng tốt nhất một vị, thấy nàng đem thân quá song chỉ nhẹ nhàng đặt tại Hạ Vân Kiệt trên gương mặt, chống thuyền người cầm lái dùng sức nuốt nước miếng, tròng mắt đều tái rồi. Hạ Vân Kiệt tuy rằng sẽ không như vậy không đông đảo, nhưng nói thật, làm ngón tay mang theo một tia gắn bó mùi thơm ngát cùng ướt át ôn nhu đặt ở trên gương mặt khi, còn là làm cho hắn trái tim nhịn không được thật mạnh nhảy lên một chút.

“Oa! Tiểu Hạ, ngươi thực ngưu bức! Ngươi cướp đi mỹ nữ quản lí nụ hôn đầu tiên ! Bất quá, ngươi phải cẩn thận nga, công ty bên trong rất nhiều thương tâm nam

nhân chỉ sợ muốn tìm ngươi tính sổ !” Gặp Kim Vũ Vi song chỉ đặt ở Hạ Vân Kiệt trên gương mặt, Suất Chân đám người tất cả đều đi theo ồn ào nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 480 : Sau lo lắng

Kim Vũ Vi gặp Suất Chân đám người ồn ào, hai má không khỏi từng trận nóng lên, nói thật, này thật đúng là nàng lần đầu tiên đối một nam nhân làm ra như vậy vô cùng thân thiết động tác !

Bất quá Kim Vũ Vi dù sao cũng là người làm quản lí, lập tức liền khôi phục bình thường, đôi mắt đẹp trừng nói:“Tái loạn nói láo, cẩn thận ta trừ các ngươi này quý tiền thưởng.”

Quản lí chính là quản lí, nắm giữ “Sinh sát đoạt dư” Quyền to, nàng lời này vừa ra, Suất Chân đám người lè ra tiểu cái lưỡi thơm tho, sẽ không người dám tái loạn ồn ào, đều đem ánh mắt đầu hướng về phía cuối cùng một vị, La Thu Bình.

“Thu Bình tỷ tới phiên ngươi, Vương ca hẳn là sẽ không vì việc này đến đơn vị tìm Tiểu Hạ một mình đấu đi?” Suất Chân e sợ cho một bộ thiên hạ bất loạn cười hì hì nói.

“Hắn mới sẽ không nhỏ mọn như vậy đâu! Đến! Tiểu Hạ, tỷ cũng thưởng cho ngươi một chút!” Nói xong La Thu Bình quả thực hôn hạ chính mình ngón tay, sau đó bắt bọn nó nhẹ nhàng mà đặt tại Hạ Vân Kiệt trên mặt.

“Oa Tiểu Hạ, ngươi làn da như thế nào tốt như vậy? Ngươi dùng là là cái gì hộ phu phẩm a?” Bất quá làm cho mọi người bất ngờ là, La Thu Bình cũng không có lập tức thu tay lại, mà là giống phát hiện tân đại lục giống nhau, trước tiên ở Hạ Vân Kiệt trên mặt nhẹ nhàng sờ soạng một chút, lại nhẹ nhàng kháp một chút, sau đó kinh thanh kêu lên.

“Ai nha, vừa rồi ta cũng phát hiện, chính cảm thấy kỳ

quái đâu, nam sinh làn da như thế nào tốt như vậy, không nghĩ tới Thu Bình tỷ cũng có loại cảm giác này. Đến, ta sờ nữa một chút thử xem xem.” La Thu Bình như vậy nhất kêu, Suất Chân đám người cũng đều đi theo vẻ mặt ngạc nhiên kêu lên, sau đó ào ào thân thủ đi sờ soạng véo Hạ Vân Kiệt khuôn mặt.

“Uy uy các ngươi muốn cho cái gì? Ta muốn kêu phi lễ a!” Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới sự tình thế nhưng hội theo “Hôn” Phát triển đến lại sờ lại véo, vội vàng thân thủ đem các nàng tay nhất nhất cấp mở ra.

“Kêu a, ngươi kêu a, ngươi kêu phá yết hầu xem có hay không người đến cứu ngươi!” Suất Chân bị Hạ Vân Kiệt cấp đẩy ra tay sau, lập tức lại vẻ mặt “Cười xấu xa” thân thủ đi qua nói. Như vậy, kia ngữ khí thật đúng là giống điện ảnh, trong TV thường xuyên xuất hiện màn ảnh, chỉ tiếc nam nữ giống như đổi vị.

“Các mỹ nữ, các ngươi đến sờ chúng ta đi, tùy tiện làm sao đều có thể, chúng ta khẳng định không gọi.” Hình như là vì chuyên môn xác minh suất thật sự nói, suất thật sự nói vừa mới vừa dứt, một đạo mang theo một tia ngả ngớn thanh âm truyền tới, cũng là cách đó không xa một chiếc bè trúc chở bốn nam nhân. Bọn họ gặp Hạ Vân Kiệt có năm mỹ nữ cùng, hơn nữa người người còn muốn thân thủ đi sờ hắn mặt, đã sớm đố kỵ tròng mắt đều tái rồi.

“Tự mình đi chơi!” Suất Chân trừng mắt nhìn bọn họ liếc mắt một cái, sau đó quay đầu không để ý tới bọn họ.

“Ha ha, chúng ta bốn nam nhân có cái gì hảo ngoạn, muốn ngoạn mọi người cùng nhau ngoạn!” Nói xong trong đó một vị nam tử liền cầm lấy ống trúc súng bắn nước liền hướng suất bắn thiệt lại đây.

Tiếp theo này khác ba nam nhân cũng đều ha ha cười,

lấy súng bắn nước bắn các nàng.

Người lái thuyền gặp kia bốn nam nhân thế nhưng chủ động khiêu khích bắn nước, xem bọn hắn ánh mắt không khỏi toát ra đáng thương sắc.

Đây là muốn chính mình muốn chết tiết tấu a !

Quả nhiên, Suất Chân các nàng gặp kia bốn nam nhân bắn nước lại đây, không giận mà mừng.

Chính cái gọi là Tiểu Hạ nơi tay, thiên hạ ta có. Suất Chân các nàng có Hạ Vân Kiệt này siêu cấp sát thủ nơi tay, làm sao sợ kia bốn xú nam nhân? Lập tức, căn bản không cần Hạ Vân Kiệt mở miệng, Suất Chân cùng Lâm Văn cũng đã cướp đem chính mình trong tay ống trúc súng bắn nước cấp nhét vào Hạ Vân Kiệt trong tay, nói:“Dùng sức bắn bọn họ, tỷ lại cho ngươi thưởng cho!”

Hạ Vân Kiệt vừa nghe, cả người đều run run một chút.

Ông trời, còn muốn thưởng cho a !

Bất quá, run run về run run. Hạ Vân Kiệt cũng không dám cãi lời Suất Chân các nàng mệnh lệnh, thưởng cho đều như thế đáng sợ, nếu hắn không nghe lời làm, năm nữ nhân cùng nhau trừng phạt hắn, trời mới biết sẽ là như thế nào khủng bố sự tình.

Lại một bàn tay bắt ba khẩu ống trúc súng bắn nước, Hạ Vân Kiệt ngựa quen đường cũ đem chúng nó cấp sáp đến giữa sông, kia chiếc bè trúc bốn nam nhân thấy thế đều ha ha cười rộ lên nói:“Ta dựa vào, thật đúng là uổng nhiều như vậy mỹ nữ, người này căn bản không hiểu như thế nào đánh thủy trận a!”

Bất quá bọn họ vừa dứt lời, đầy trời cột nước liền từ trên trời giáng xuống, đem bọn họ nhìn xem tròng mắt đều

thẳng.

Điều này sao có thể? Thế nhưng có thể một lần lấy ba khẩu ống trúc súng bắn nước đánh giặc, hơn nữa tốc độ còn nhanh như vậy !

Bất quá thực đáng tiếc, này bốn nam nhân biết được có chút đã muộn, không đợi bọn họ hoàn toàn phản ứng lại đây, bốn người đã muốn ào ào “Trúng đạn”.

Nam nhân tương đối mà nói đều tự phụ một ít, đối đi quang cái gì cũng không có bao nhiêu chú ý, đừng nói áo mưa, liền ngay cả phiêu lưu quy định cần mặc áo cứu sinh ở nửa đường đều ngại nóng cấp thoát đặt ở một bên, nay bị cột nước như vậy một trận mãnh bắn, không vài cái người người tất cả đều thành ướt sũng.

“Đại ca, đủ! Đủ! Ngài lợi hại, chúng ta đầu hàng, chúng ta đầu hàng!” Này bốn nam nhân nhìn thấy nữ nhân miệng tuy rằng hoa hoa ngả ngớn điểm, nhưng cũng là là thức thời, gặp Hạ Vân Kiệt như vậy lợi hại, rất nhanh liền ào ào kêu la cầu xin tha thứ, đem Suất Chân đám người hưng phấn người người thần khí hướng bọn họ huy huy phấn quyền.

“Hiện tại biết chúng ta lợi hại đi?”

“Chúng ta nhưng là thiên hạ đệ nhất cao thủ đoàn!”

Một trận làm mò sau, mọi người nhưng thật ra đã quên truy vấn Hạ Vân Kiệt làn da tốt sự tình, cũng không nhắc lại thưởng cho sự tình, điều này làm cho Hạ Vân Kiệt thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Hắn thật là có điểm sợ này năm nữ nhân.

Toàn bộ song khê phiêu lưu đại khái cần một giờ, dọc theo đường đi lại đã xảy ra không ít “Chiến tranh”, bất

quá kết cục tất cả đều trực tiếp quét ngang đem Suất Chân đám người hưng phấn đắc ý giống như chính mình thành đánh võ tiểu thuyết bên trong tuyệt thế cao thủ, đánh biến thiên hạ vô địch thủ a !

“Không phải đâu, nhanh như vậy đi ra !” Vui vẻ thời gian luôn quá đặc biệt mau, Suất Chân đám người còn cảm thấy không ngoạn bao lâu, bè trúc đã muốn phiêu lưu đến chung điểm.

Xuống bè trúc, mọi người lại ở song khê rừng trúc vùng du ngoạn một phen, đến giữa trưa biên thời điểm, Hạ Vân Kiệt mở ra biệt khắc thương vụ xe chở mọi người đi thanh sơn hồ Nhậm gia sơn trang khách sạn dùng cơm.

Đầu trọc Cường trong khoảng thời gian này cũng đều ở Bắc Kinh việc chi nhánh khai trương sự tình, cũng không ở thanh sơn hồ Nhậm gia sơn trang khách sạn. Bất quá Hạ Vân Kiệt đến trước cố ý gọi điện thoại công đạo quá hắn, đầu trọc Cường đương nhiên không dám chậm trễ, tự nhiên sớm liền gọi điện thoại tỉ mỉ công đạo khách sạn tạm thời người phụ trách a tiêu, cũng là không ra cái gì bại lộ.

Tuy rằng không tốt cho sáng tỏ Kiệt ca, nhưng Kiệt ca đến đây, khách sạn bên này đương nhiên không dám chậm trễ. Không chỉ có cung cấp phá lệ chu đáo phục vụ, hơn nữa từng cái thức ăn đều là tốt nhất đầu bếp tỉ mỉ nấu nướng, ăn ngay cả Kim Vũ Vi đều nhịn không được tán thưởng nói:“Trách không được Nhậm gia sơn trang khách sạn sinh ý như vậy náo nhiệt, quả nhiên là danh bất hư truyền, không chỉ có phục vụ so với năm sao cấp khách sạn còn muốn quy phạm chu đáo, thức ăn lại nhất lưu bổng!”

“Đúng vậy, ta cho tới bây giờ chưa ăn quá tốt như vậy ăn thức ăn! Nghe nói Nhậm gia sơn trang khách sạn lợi hại nhất đầu bếp chính là khách sạn lão bản, hắn tổ tiên

là Minh triều hoàng cung bào trưởng, hiện tại hiệu ăn bên trong đầu bếp đều là hắn mang đi ra đồ đệ.” Lâm Văn rất sớm trước kia đã nghĩ đến thanh sơn hồ Nhậm gia sơn trang khách sạn, cho nên có liên quan Nhậm gia sơn trang khách sạn sự tình cũng hiểu biết có vẻ nhiều, nghe vậy nói.

“Oa tắc, đồ đệ liền lợi hại như vậy, kia sư phụ nấu đồ ăn không phải lợi hại hơn. Đáng tiếc không cơ hội ăn đến.” Suất Chân nói.

“Đúng vậy, khách sạn vừa khai trương kia đoạn thời gian, khách sạn mỗi ngày hội đẩy dời đi ba đạo lão bản tự mình chế biến thức ăn hoàng thất bí truyền thức ăn, sau đó thông qua ba lượt trừu thưởng phương thức miễn phí đưa tặng cấp trúng thưởng khách nhân. Bất quá nay khách sạn náo nhiệt, thậm chí chi nhánh đều chạy đến Bắc Kinh đi, lão bản tự nhiên việc không thời gian tự mình xuống bếp, cho nên này hoạt động trước hai tháng liền đổi thành một tháng một lần. Hôm nay không phải trừu thưởng ngày, bằng không chúng ta đổ có thể thử thời vận. Nói không chừng có cơ hội có thể nhấm nháp đến lão bản tự mình nấu chính tông cung đình đồ ăn.” Lâm Văn nói.

“Phải không? Trừu thưởng ngày ngươi biết không? Ta đổ nghĩ đến thử thời vận.” Suất Chân lập tức nói, hiển nhiên nàng đối lão bản tự mình thiêu cung đình đồ ăn thực cảm thấy hứng thú.

“Bọn họ khách sạn trang web giống có công bố, nếu ngươi thật muốn đến, phỏng chừng trước tiên đặt trước ngày đó vị trí. Ngươi ngẫm lại xem liền hôm nay giữa trưa nếu không chúng ta trước tiên gọi điện thoại đặt trước, mười có tám chín hội không có ghế, đợi cho ngày nào đó khách hàng hội thiếu sao?” Lâm Văn nói.

“Kia cũng là là, ta hôm nay vừa về nhà liền đặt trước.”

Suất Chân nói.

“Cấp cũng vô dụng, chỉ có thể trước tiên một ngày đặt trước.” Lâm Văn nói.

“Không phải đâu, này khách sạn thật đúng là ra vẻ đâu, thế nhưng chỉ có thể trước tiên một ngày đặt trước.” Suất thật đáng buồn nói.

“Không phải ra vẻ, mà là người ta có này tư bản.” Kim Vũ Vi vẻ mặt còn thật sự nói.

Hạ Vân Kiệt đối thanh sơn hồ Nhậm gia sơn trang khách sạn kinh doanh trạng huống quan tâm độ liền như hắn đối Uy Đại công ty giống nhau, cho tới bây giờ sẽ không chân chính để trong lòng, cũng không có cố ý hỏi đến. Nay nghe Lâm Văn nàng như vậy vừa nói, mới biết được nguyên lai thanh sơn hồ Nhậm gia sơn trang khách sạn đã muốn lửa đỏ đến bực này trình độ, trong lòng không khỏi có chút thầm giật mình, thầm nghĩ trách không được đem chi nhánh chạy đến Bắc Kinh đi, quá không được vài năm, khách sạn sẽ khai biến cả nước.

Hưởng dụng quá mỹ thực sau, thời gian còn sớm, mọi người lại ở thanh sơn hồ chơi một phen, đợi cho mặt trời chiều ngã về tây, thế này mới lái xe về nhà.

Ăn đùa thời điểm tâm tình buông ra, La Thu Bình đổ không suy nghĩ Triệu Thế Hữu sự tình. Bất quá làm ngồi xe về nhà, buông ra tâm tình dần dần thu hồi đến khi, La Thu Bình không tự chủ được nhớ tới Triệu Thế Hữu sự tình, nhớ tới hôm nay cùng hắn phát sinh sở hữu xung đột, tâm tình dần dần trở nên có chút trầm trọng đứng lên.

Bất cứ giá nào khi, nói lên nói đến tự nhiên là thống khoái, cũng thật chuyện quan trọng đến trước mắt, lại có vài người có thể chân chính bất cứ giá nào ? Huống hồ

giống Giang Châu nhật báo xã phóng viên như vậy một phần hảo công tác, lại có vài người có thể ném xuống ? Nhưng lại là vì chính mình duyên cớ, La Thu Bình ngẫm lại trong lòng liền phá lệ không phải tư vị cùng trầm trọng.

Kim Vũ Vi đám người cũng đều nhìn ra về nhà khi La Thu Bình tâm tình rõ ràng hạ xuống dưới, cũng đều biết là bởi vì sao, nhưng lại cũng không biết nên khuyên như thế nào nói.

Bởi vì sự tình rõ ràng, hôm nay xảo ngộ liên hồi Triệu Thế Hữu đối La Thu Bình oán hận, bởi vậy cũng không nan tưởng tượng, Triệu Thế Hữu hội thế nào nương chức vị tiện lợi làm trầm trọng thêm trả thù ở La Thu Bình trượng phu trên người. Có lẽ, thực nói không chừng La Thu Bình trượng phu sẽ bị buộc đến từ chức bộ.

Thực đến ngày nào đó, cho dù Kim Vũ Vi thực thông báo tuyển dụng La Thu Bình trượng phu tiến Uy Đại công ty, phỏng chừng này khuất nhục này đau xót đều đã vẫn quay quanh ở bọn họ vợ chồng trong lòng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 481 : Trả thù

Hạ Vân Kiệt cũng biết La Thu Bình đang lo lắng cái gì, bất quá nhưng cũng không biết nên như thế nào trấn an.

Bất quá cũng may Hạ Vân Kiệt trong lòng nắm chắc, hắn biết một khi hắn ra mặt, đối với La Thu Bình cùng trượng phu của nàng này đều chính là ngắn ngủi thống khổ. Thậm chí làm khổ tẫn cam lai sau, này ngắn ngủi thống khổ sẽ làm bọn họ càng quý trọng đến chi không dễ hạnh phúc, cho nên Hạ Vân Kiệt tuy rằng không biết nên như thế nào trấn an La Thu Bình, nhưng tâm tình so với Kim Vũ Vi đám người thoải mái rất nhiều.

Lái xe, Hạ Vân Kiệt đem Kim Vũ Vi đám người nhất nhất đưa đến nhà. Đem La Thu Bình đưa đến nhà khi, Hạ Vân Kiệt còn trùng hợp ở của nàng tiểu khu cửa đụng phải trượng phu của nàng Vương Trạch Sinh. Hạ Vân Kiệt liền nhân cơ hội cẩn thận quan sát hắn vài lần, thấy hắn không chỉ có là cái rất văn nhân nho nhã khí chất nam nhân, hơn nữa mũi công chính, ánh mắt trong suốt, theo tướng mạo xem là người làm việc quang minh chính đại, làm người chính nghĩa hạng. Chính là quan lộc cung cũng chính là cái trán có chút bất bình, lung một tầng nồng đậm u ám, hiển nhiên gần nhất sự nghiệp không thuận.

Bất quá làm Hạ Vân Kiệt rời đi khi, hắn phát hiện Vương Trạch Sinh quan lộc cung tuy rằng còn là u ám bao phủ, nhưng đã muốn lộ ra một đường hào quang, liền phảng phất ánh mặt trời muốn đẩy ra nồng đậm mây đen bình thường.

Hạ Vân Kiệt khóe miệng gợi lên một chút thản nhiên mỉm cười, người cùng người vận mệnh ở minh minh trung đều là cho nhau liên hệ cùng ảnh hưởng, hắn biết Vương Trạch Sinh tướng mạo biến hóa là vì chính mình

đã đến. Hắn xuất hiện đã muốn ảnh hưởng đến Vương Trạch Sinh mệnh vận hướng đi.

Đem sở hữu nữ đồng sự đều đưa đến nhà sau, Hạ Vân Kiệt mới một mình một người đem xe lái về đơn vị ở gara đình tốt, sau đó cưỡi chính mình xe đạp về tới đức nhã tiểu khu thuê nhà ở.

Hôm nay là cuối tuần, Hạ Vân Kiệt biết chỉ cần chính mình vừa đánh điện thoại, cho dù là cuối tuần Phùng Chính Thành cũng sẽ hy sinh chính mình nghỉ ngơi thời gian đem sự tình cấp làm, mà thị ủy bí thư vừa động, liên quan khẳng định cũng sẽ ảnh hưởng đến rất nhiều người nghỉ ngơi thời gian, cho nên Hạ Vân Kiệt cũng là không vội vã cấp Phùng Chính Thành gọi điện thoại. Huống hồ làm cho Vương Trạch Sinh lúc này hơi chút nhiều chịu một chút tra tấn, đối hắn cũng là một chuyện tốt, có thể làm cho hắn ở về sau làm việc làm người trung từ mình cập người, hội càng hiểu được đối xử tử tế người khác.

Cuối tuần hai ngày rất nhanh liền trôi qua, Hạ Vân Kiệt giống thường lui tới giống nhau đi đơn vị đi làm.

Đến đơn vị đã bị Lâm Văn cấp lôi kéo đi nhân tài thị trường bãi quán thông báo tuyển dụng viên chức đi, thẳng đến mau tan tầm khi mới về tới văn phòng.

Tiến văn phòng liền cảm thấy có điểm không khí trầm lặng, thiếu dĩ vãng sinh động thoải mái không khí.

“Làm sao vậy?” Lâm Văn thấp giọng hỏi Suất Chân.

Suất Chân hướng La Thu Bình nỗ bĩu môi, vẻ mặt tức giận nói:“Còn có thể có chuyện gì, còn không đều bị kia biến thái Triệu Thế Hữu cấp tức !”

Suất Chân như vậy vừa nói, Hạ Vân Kiệt cùng Lâm Văn

đều phát hiện La Thu Bình sắc mặt rất khó xem, mắt túi phù thũng, tròng mắt che kín tơ máu, hiển nhiên tối hôm qua lại là một đêm không ngủ tốt.

“Kia tên hôm nay tìm Vương ca báo thù ?” Lâm Văn thấp giọng hỏi nói, tựa hồ sợ thanh âm lớn lại dẫn tới La Thu Bình khó chịu.

“Cái gì hôm nay a? Ngày hôm qua mà bắt đầu trả thù Thu Bình tỷ nói ngày hôm qua Vương ca đã bị phái đi làm việc, tối hôm qua đã khuya mới trở về, nhưng lại uống say khướt, hiển nhiên lại bị tên kia cấp huấn thảm.” Suất Chân tức giận bất bình nói.

“Ta dựa vào ngày hôm qua như thế nào không chết đuối kia biến thái nam nhân a!” Lâm Văn vừa nghe nhịn không được mắng đứng lên

Lâm Văn chính mắng gian, La Thu Bình đứng lên, sau đó xao mở Kim Vũ Vi văn phòng, nói:“Quản lí, ta cũng không thể được trước tiên một chút trở về?”

“Thu Bình, ngươi không quan hệ đi?” Kim Vũ Vi đứng dậy quan tâm hỏi.

“Không có việc gì, chính là cảm giác người có điểm mệt.” La Thu Bình hữu khí vô lực nói.

“Phóng khoáng tâm một chút, chưa từng có không được khảm!” Kim Vũ Vi lôi kéo La Thu Bình tay vỗ nhẹ nhẹ chụp nói

“Cảm ơn quản lí, không có việc gì, thực không được, không phải còn có thể đầu nhập vào ngươi sao?” La Thu Bình trên mặt bài trừ một tia so với khóc còn khó coi hơn tươi cười nói.

“Ta bên này tuyệt đối không thành vấn đề, nếu cảm giác

mệt mỏi hãy đi về trước đi, thực không được ngày mai cho ngươi một ngày nghỉ.” Kim Vũ Vi gật gật đầu nói, này khác cũng là thật không biết nên như thế nào trấn an.

Uy đại thị tư doanh xí nghiệp, mà Giang Châu nhật báo là thị ủy cơ quan ngôn luận, nàng cho dù tưởng hỗ trợ cũng sử không hơn lực.

“Không cần, không cần, ta trở về ngủ một giấc là được.” La Thu Bình vội vàng lắc đầu nói, nói xong nàng lại cùng trong văn phòng những người khác đánh thanh tiếp đón, liền trước tiên tan tầm.

La Thu Bình vừa đi, Suất Chân đám người liền mắng mở, mắng tự nhiên là kia Triệu Thế Hữu. Mà làm Suất Chân đám người đang mắng Triệu Thế Hữu khi, Triệu Thế Hữu chính “Ba” một tiếng, đem Vương Trạch Sinh viết tin tức đưa tin cấp súy đến trên bàn, chỉ vào hắn mắng:“Viết cái gì chó má loạn thất bát tao ngoạn ý? Kính nhờ ngươi dùng điểm đầu óc được không, hiện tại là hài hòa xã hội, ngươi đưa tin này đó tin tức tưởng cho cái gì? Muốn cho ta chịu phê sao? Còn là tưởng biểu hiện ngươi thực có thể cho a? Còn cao cấp phóng viên, Giang Châu nhật báo thứ nhất bút, ta xem tất cả đều con mẹ nó vô nghĩa……”

Triệu Thế Hữu thanh âm khàn khàn sắc nhọn, hắn lời nói chanh chua, Vương Trạch Sinh rất muốn phản bác, rất muốn đem trên bàn kia phân chính mình viết đưa tin cầm lấy đến súy đến đầu của hắn, nhưng cuối cùng Vương Trạch Sinh nhịn xuống.

Triệu Thế Hữu là tổng biên, hắn có quyền lực đối sở hữu đưa tin tiến hành đánh giá, chẳng sợ nói rất khó nghe, kia cũng là đánh giá. Vương Trạch Sinh nếu cùng hắn đối với cho, trừ phi hắn tưởng từ chức không làm, nếu không thì phải là tự rước nhục nhã. Này niên đại tựa

như mọi người cười bần không cười xướng giống nhau, ở đơn vị cùng lãnh đạo chống đối, chẳng sợ lãnh đạo rõ ràng là sai, cũng sẽ không có người đứng ra thay nói chuyện với ngươi. Thậm chí nói không chừng rất nhiều người liền ước gì ngươi bị lãnh đạo một cước đá văng, sau đó chính hắn ngồi trên.

“Ta con mẹ nó đã nghĩ không rõ, lúc trước La Thu Bình như thế nào sẽ coi trọng ngươi, liền ngươi này trình độ, ngươi mẹ nó cũng chỉ xứng đi làm tam lưu giải trí phóng viên……” Triệu Thế Hữu tiếp tục mắng, hắn tựa hồ tưởng đem nhiều năm trước kia bị cự tuyệt khi sở đọng lại xuống dưới oán khí, còn có thứ bảy trước mặt nhiều người như vậy mặt bị nhục nhã tức giận, tất cả đều cấp phát tiết ở Vương Trạch Sinh trên người.

Vương Trạch Sinh thật sự thầm nghĩ đem Triệu Thế Hữu mắng hắn trong lời nói làm rắm giống nhau thả, thầm nghĩ hắn sớm điểm mắng xong, chính mình sớm điểm chạy lấy người, thật sự cũng không tưởng cùng lãnh đạo nháo phiên, nhưng làm Triệu Thế Hữu nhắc tới La Thu Bình khi, hắn ngực tức giận sẽ thấy cũng khống chế không được nổ mạnh mở ra. Cầm lấy trên bàn đưa tin liền hung hăng vung, mắng:“Ta thảo, ngươi con mẹ nó chẳng lẽ sẽ không sẽ nói điểm tiếng người sao? Ngươi cho là ngươi là lãnh đạo cũng rất rất giỏi sao? Ngươi con mẹ nó liền một tiểu nhân, nói ngươi là tiểu nhân đều cao nâng ngươi, ngươi liền một chửi đổng người đàn bà chanh chua, gặp ai cắn ai……”

Đừng nhìn văn nhân thoạt nhìn có như vậy một cỗ thanh cao, nhưng khi bọn hắn mắng khởi người đến, kia sắc bén từ ngữ cũng là phá lệ chanh chua, so với đầu đường người đàn bà chanh chua mắng chửi người đều phải khó nghe.

Triệu Thế Hữu không nghĩ tới Vương Trạch Sinh cũng dám phản kháng, đầu tiên là sửng sốt, chờ hắn phản

ứng lại đây khi, Vương Trạch Sinh đã muốn giống súng máy giống nhau mắng mở, mắng hắn thật sự là nổi trận lôi đình, tưởng cãi lại, lại cứ Vương Trạch Sinh miệng liền cùng hắn bút đầu giống nhau bén nhọn sắc bén, đem hắn mắng thẳng run run lăng là không có biện pháp cãi lại. Cuối cùng còn là tòa soạn báo này khác viên công, nghe được Vương Trạch Sinh thế nhưng cùng Triệu tổng biên nháo mở, ào ào lại đây can ngăn, Triệu Thế Hữu mới hoãn quá mức đến, chỉ vào Vương Trạch Sinh khí cấp bại hoại nói:“Vô tổ chức vô kỷ luật, nói xấu lãnh đạo, ta nhất định hội đăng báo tổ chức, đem ngươi loại này tin tức giới bại hoại khai trừ đi ra ngoài.”

Vương Trạch Sinh gặp Triệu Thế Hữu như vậy uy hiếp chính mình, vừa muốn kiên cường chửi một hai câu, đã muốn bị đồng sự nhóm cấp mạnh mẽ lôi ra tổng biên văn phòng.

“Ta nói lão Vương, ngươi như thế nào như vậy xúc động? Không phải nói tốt lắm, lui một bước trời cao biển rộng sao? Ngươi như thế nào liền cùng hắn nháo mở đâu?” Vương Trạch Sinh bị lôi ra tổng biên văn phòng sau, một vị cùng hắn thực tốt đồng sự Đường Tư Thông thầm oán nói.

“Sợ gì, người chết chím hướng lên trời cùng lắm thì, lão tử không chịu này điểu khí, không làm !” Vương Trạch Sinh không muốn đề La Thu Bình sự tình, nghe vậy căm giận nói.

“Ta xem ngươi hôm nay đầu óc có điểm không rõ ràng lắm đều nhiều năm như vậy ở tòa soạn báo làm xuống dưới, mắt thấy xấu tức phụ muốn ngao thành bà, ngươi không làm đi làm cái gì?” Đường Tư Thông nói.

“Nơi này không lưu người đều có lưu người chỗ!” Vương Trạch Sinh nói.

“Thôi đi, trừ phi đổi nghề, hoặc là đổi cái thành thị, không đúng, phải nói là đổi cái tỉnh, nếu không ngươi đừng tưởng tái làm này một nghề. Triệu Thế Hữu có thể lên làm nhật báo tổng biên, ngươi cho là hắn là ngồi không, hắn khẳng định hội đem ngươi thanh danh muốn làm thối, ngươi ngẫm lại xem, cái nào tòa soạn báo dám muốn một phóng viên cùng lãnh đạo chống đối?” Đường Tư Thông không lưu tình chút nào đả kích nói.

Vương Trạch Sinh kỳ thật cũng không phải không đầu óc, tương phản hắn đầu óc phi thường linh quang, nếu không hắn cũng không viết ra được nhiều như vậy sắc bén đưa tin, nếu không hắn cũng sẽ không được xưng là Giang Châu nhật báo thứ nhất bút, cho nên hắn vẫn đều chịu đựng khí, chính là thân là một nam nhân, Triệu Thế Hữu hôm nay đều nhắc tới hắn lão bà, Vương Trạch Sinh ra được nhiệt huyết hướng đầu bạo phát. Nay Đường Tư Thông như vậy vừa nói, Vương Trạch Sinh tựa như vào đầu bị rót một chậu nước lạnh, cả người lập tức liền bình tĩnh xuống dưới, theo sát sau nhân cũng liền nhụt chí ngu si.

“Tính, ta cũng không tái kích thích ngươi, uống rượu đi thôi. Uống xong sau ngủ một giấc, đem khí cấp làm theo, tìm một cơ hội hướng Triệu Thế Hữu thấp cái đầu đi.” Đường Tư Thông vỗ vỗ Vương Trạch Sinh bả vai nói.

Vương Trạch Sinh ngẩng đầu nhìn hắn liếc mắt một cái, không nói chuyện, sau đó hai người ly khai tòa soạn báo.

Giang Châu thị thị ủy bí thư văn phòng, Phùng Chính Thành đứng ở cửa sổ ngắm nhìn dưới lầu thị phủ đại đạo thượng như nước chảy dòng xe cộ cùng người đến người đi.

Mỗi ngày nhìn dưới lầu thị phủ đại đạo thượng như

nước chảy dòng xe cộ cùng người đến người đi, Phùng Chính Thành liền cảm thấy trên vai trách nhiệm phá lệ trầm trọng. Bởi vì hắn là Giang Châu thị thị ủy bí thư, một tay, hắn mỗi một ngôn mỗi một đi, mỗi một cái quyết định đều quan hệ Giang Châu thị toàn bộ địa khu thất trăm vạn dân chúng quốc kế dân sinh!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 482 : Thư ký

Làm Phùng Chính Thành đứng ở cửa sổ ngắm nhìn phía dưới trầm tư khi, hắn thư ký Lưu Giai Huy dẫn theo bình nước nhẹ tay nhẹ chân đi đến, thăm dò nhìn nhìn các đặt ở chủ trên bàn chén trà, gặp bên trong nước trà không nhiều lắm, liền tăng thêm một ít, sau đó xoay người nhẹ tay nhẹ chân mà chuẩn bị rời đi.

Bất quá làm Lưu Giai Huy xoay người chuẩn bị rời đi khi, Phùng Chính Thành lại xoay người lại, hướng hắn vẫy vẫy tay nói:“Giai Huy a, đến ngồi một chút, thừa dịp còn không có tan tầm, ta với ngươi tán gẫu vài câu.”

Gặp Phùng bí thư hiếm thấy tiếp đón chính mình ngồi xuống nói chuyện phiếm, Lưu Giai Huy tựa hồ dự cảm đến cái gì, trái tim oành oành oành đập phá lệ lợi hại.

Ở Trung Quốc, thăng quan nhanh nhất cách chi nhất là là làm lãnh đạo thư ký. Này lý giải đứng lên cũng không khó, lãnh đạo bên người thư ký tự nhiên đó là lãnh đạo người bên người, là lãnh đạo tin được người, bạc đãi ai lãnh đạo cũng sẽ không bạc đãi chính mình thư ký. Cho nên tình hình chung hạ, thư ký theo lãnh đạo vài năm sau, lãnh đạo liền cấp thư ký hạ phóng an bài cái vị trí. Thậm chí ở quan trường trung có cái bất thành văn quy định, lãnh đạo ở về hưu trước nhất định hội an bài thư ký đường đi.

Này kỳ thật cũng dễ dàng lý giải, mặc kệ là ở bình thường công chức trong lúc chứng thực thư ký chức vụ, còn là cướp ở về hưu trước chứng thực an bài, đối với lãnh đạo mà nói đây đều là có lợi việc. Người trước, trọng yếu ngành cương vị ngồi là chính mình đề bạt đi lên thư ký, lãnh đạo chỉ huy đứng lên tự nhiên càng thuận buồm xuôi gió, người sau, ở trong quan trường xưa nay có câu kêu “Người đi trà lạnh”, nếu đi rồi có thể

có thân tín ở lãnh đạo cương vị, ít nhất về hưu về sau cũng không về phần hoàn toàn người đi trà lạnh.

Bất quá lấy việc có lợi tất cũng có tệ, ở Trung Quốc làm lãnh đạo thư ký tuy rằng là thăng quan tiệp kính, nhưng đồng thời lãnh đạo thư ký cũng là khó nhất làm, tối dày vò. Thân là lãnh đạo bên người thư ký, trừ bỏ cần chu đáo, làm một chuyện gì đều phải như đi miếng băng mỏng, cẩn thận tái cẩn thận, hơn nữa cơ hồ hoàn toàn không nhân thân tự do, 24 giờ đều phải mở ra di động tùy thời xin đợi lãnh đạo mệnh lệnh. Bởi vì thư ký quyền lực lớn nhất nơi phát ra chính là hắn sở cùng lãnh đạo, một khi lãnh đạo đối hắn sinh ra bất mãn, kia hắn sở hữu cố gắng đều đem nước chảy về biển đông. Dùng không phải thực thỏa đáng đối lập, thư ký rất điểm cùng loại cho trước kia hoạn quan bên người hoàng đế. Hoàng đế tín nhiệm coi trọng hắn khi, cho dù Tể tướng Vương gia thấy hắn cũng phải lấy lòng, nhưng một khi thất sủng, vậy chính là cái thái giám. Thư ký đồng dạng như thế, một khi lãnh đạo không cần ngươi, vậy cùng văn phòng văn viên không nhiều lắm khác nhau. Cho nên thị ủy văn phòng có rất nhiều thư ký, nhưng chỉ có Lưu Giai Huy mới bị người ngầm xưng là nhị hào thủ trưởng, mà này khác đại bộ phận thư ký cũng chỉ là thư ký văn viên.

Đương nhiên lãnh đạo thư ký tuy rằng không chịu nổi, nhưng nó hồi báo cũng là làm cho mọi người ghen tị đỏ mắt. Khi hắn đi theo lãnh đạo bên người khi, đi đến làm sao đều là ngăn nắp vô cùng, chẳng sợ chức quan so với hắn cao thấy hắn đều kính trọng khách khí ba phần, mà một khi hạ phóng chính phủ chức năng ngành hoặc là phía dưới địa phương khu huyện khi, bình thường cũng đều là vị cư chức vị quan trọng. Loại này vị trí tuyệt đại đa số người ở con đường làm quan phấn đấu cả đời như trước chỉ có thể nhìn lên, mà lãnh đạo thư ký thì tại ngắn ngủn vài năm trong vòng liền đi đến, hơn nữa một khi hạ phóng, vậy không chỉ có là tay cầm quyền cao,

hơn nữa là “Trời cao mặc cho chim bay”, không còn dùng giống đứng ở lãnh đạo bên người giống nhau như đi miếng băng mỏng, không nhân thân tự do.

Lưu Giai Huy cùng Phùng Chính Thành đã muốn có năm năm, đã muốn đến nên hạ phóng địa phương khu huyện hoặc là thị lệ thuộc trực tiếp cơ quan ngành nhậm chức niên hạn, thị ủy thư ký trong ban gần nhất cũng có không ít thư ký ở bên xao đánh thọc sườn phương diện này tin tức. Bởi vì một cái cây cải củ một cái hố, một khi Lưu Giai Huy hạ phóng, bọn họ tự nhiên còn có cơ hội.

Kỳ thật Lưu Giai Huy chính mình đổ cũng không giống này khác lãnh đạo chuyên trách thư ký giống nhau, ước gì sớm điểm hạ phóng lao cái vị trí. Lưu Giai Huy sở dĩ cũng không nghĩ như thế nào, ít nhất có ba nguyên nhân, nhất là Phùng Chính Thành là tốt lãnh đạo, đối hắn yêu cầu tuy rằng nghiêm khắc, nhưng thân thiết không hà khắc, Lưu Giai Huy thật là có điểm không tha, nhị là theo ở Phùng Chính Thành bên người có thể học được rất nhiều này nọ, hơn nữa Phùng Chính Thành cũng sẽ thường thường đề điểm hắn một ít làm quan vì chính chi đạo, tam Phùng Chính Thành năm nay bốn mươi mốt tuổi, không chỉ có là Giang Châu thị thị ủy bí thư nhưng lại là tỉnh ủy thường ủy, là toàn bộ Giang Nam tỉnh tối tuổi trẻ phó tỉnh cấp cán bộ, tiền đồ vô lượng. Nếu có thể tiếp tục đi theo hắn bên người, Lưu Giai Huy tự nhiên là nước lên thì thuyền lên, về sau hạ phóng khởi điểm tự nhiên cũng liền rất cao.

Nhưng mặc kệ nói như thế nào, gặp Phùng bí thư hôm nay rất khả năng có cùng chính mình đàm luận hạ phóng sự tình, Lưu Giai Huy tâm tình còn là vừa mâu thuẫn lại khẩn trương.

Một phương diện hắn đương nhiên tưởng sớm điểm có được chính mình thiên địa, mặt khác một phương diện hắn lại luyến tiếc sớm như vậy rời đi Phùng bí thư, nơi

này ký có cảm tình nhân tố cũng có đối tương lai con đường làm quan lo lắng nhân tố ở bên trong. Bất quá mặc kệ Lưu Giai Huy tưởng lưu cũng tốt còn muốn chạy cũng thế, cuối cùng chuyện này quyền quyết định là ở Phùng bí thư trên tay mà không phải hắn Lưu Giai Huy.

“Nếu ta không tính sai trong lời nói, còn kém hai tháng, ngươi đến ta bên người công tác liền mãn năm năm đi.” Phùng Chính Thành không có ngồi trở lại đại biểu cho thị ủy bí thư quyền lực vị trí thượng, mà là lần lượt Lưu Giai Huy ngồi xuống, tựa như trưởng bối giống nhau vẻ mặt ôn hoà nói.

“Đúng vậy, còn kém năm mươi hai ngày.” Lưu Giai Huy trả lời, trái tim khiêu càng phát ra vui, hiện tại hắn đã muốn trăm phần trăm khẳng định chính mình đoán rằng.

“Tiểu tử ngươi đổ nhớ rõ rất rõ ràng, có phải hay không ở ta bên người rất khó chịu a!” Phùng Chính Thành vỗ vỗ Lưu Giai Huy bả vai, khó được nói đùa nói.

“Sẽ không, sẽ không, bí thư đối ta tốt lắm, ta ở bí thư bên cạnh cũng học được rất nhiều làm người làm quan tri thức.” Lưu Giai Huy cuống quít nói.

“Ha ha, ngươi có thể nghĩ như vậy, kia thuyết minh ta này bí thư làm coi như thành công.” Phùng Chính Thành vui mừng nở nụ cười, sau đó chuyện vừa chuyển nói:“Bất quá, ta trước kia cũng làm quá thư ký, biết thư ký này chức nghiệp nhìn như đơn giản, trên thực tế thực rèn luyện người, cũng phi thường dày vò người, mấy năm nay vất vả ngươi.”

“Không vất vả, ta kỳ thật còn muốn ở bí thư bên người nhiều ở vài năm.” Gặp Phùng bí thư nói đến này phân thượng, Lưu Giai Huy trong lòng làm một phen đấu tranh, có cuối cùng quyết định.

“Ngươi có thể nghĩ như vậy, ta thực cảm tạ ngươi. Bất quá ta cảm thấy ngươi hay là muốn sớm điểm hạ cơ sở rèn luyện, ở nơi nào ngươi có thể học được càng nhiều theo chính tri thức, càng hiểu rõ quen thuộc cơ sở công tác, như vậy về sau ngươi tiếp tục phát triển, căn cơ mới có thể ổn, không phải chỉ là để lý luận suông, lầm quốc lầm dân.” Phùng Chính Thành gặp Lưu Giai Huy nói như vậy, trên mặt từng có một đoạn thời gian do dự, nhưng dần dần chuyển làm nghiêm túc.

Hắn quả thật thực thích Lưu Giai Huy này thư ký, sai sử đứng lên cũng thuận tay, nhưng hắn cũng không hy vọng Lưu Giai Huy ánh mắt chỉ giới hạn trong thư ký này nhân vật, hắn càng hy vọng hắn có thể càng toàn diện trưởng thành.

“Cảm ơn bí thư, ta nghe bí thư an bài, tuyệt không hội cô phụ bí thư tài bồi.” Lưu Giai Huy đứng dậy thật sâu cúi đầu nói, theo Phùng Chính Thành năm năm, hắn biết rõ Phùng bí thư làm người, biết đây là hắn thiệt tình nói, là thật vì hắn tốt.

“Gần nhất có rảnh nhiềm tìm hiểu một chút Thượng Dương huyện tình huống, Thượng Dương huyện thường vụ phó Huyện trưởng Trần Minh Hòa đoạn thời gian trước khỏi bệnh. Thường vụ phó Huyện trưởng là cái trách nhiệm trọng đại cương vị, cũng là chân chính rèn luyện nhân cương vị, nếu Đinh thị trưởng bọn họ không có dị nghị, ta sẽ an bài ngươi đi Thượng Dương huyện.” Phùng Chính Thành nói.

Địa cấp thị thị ủy bí thư chuyên trách thư ký hạ phóng, bình thường đều là đến thị thẳng cơ quan hoặc là phía dưới khu huyện nhâm phó chức, Lưu Giai Huy đối với Phùng bí thư cho hắn an bài chức vị cũng không có cảm thấy ngoài ý muốn. Lấy Phùng bí thư phải cụ thể tác phong, an bài thường vụ phó Huyện trưởng như vậy một cái rèn luyện người vị trí cho hắn là ở tình lý bên trong.

Nhưng an bài ở Thượng Dương huyện lại làm cho Lưu Giai Huy tim đập chợt gia tốc nhảy lên, bởi vì hắn biết Thượng Dương huyện là thị ủy bí thư Phùng Chính Thành đều phải ngầm xưng là thúc gia người trẻ tuổi lão gia.

Phùng bí thư này an bài hiển nhiên đối hắn ký thác phi thường lớn kỳ vọng, cũng là đối hắn tín nhiệm.

“Bí thư ngài yên tâm, ta nhất định hội tận chức tận trách, làm được tốt nhất.” Lưu Giai Huy vẻ mặt nghiêm túc nói.

“Điểm ấy ta tin tưởng, nhưng không cần tự cho là thông minh, Hạ lão sư bên kia không cần ngươi đặc biệt chiếu cố, lại càng không muốn đi quấy rầy, duy trì nguyên trạng là có thể, ngươi phải làm là cố gắng đem chính mình công tác làm tốt.” Phùng Chính Thành gật gật đầu, vẻ mặt nghiêm túc nói

“Ta hiểu được.” Lưu Giai Huy vội vàng thẳng thắn eo can nghiêm nghị trả lời.

“Đúng rồi, ngươi đi rồi sau, thư ký ban bên kia có cái gì không tốt nhân tuyển đề cử?” Phùng Chính Thành đối Lưu Giai Huy còn là có vẻ yên tâm, nhắc nhở một câu sau liền vòng vo đề tài.

Gặp Phùng bí thư hỏi hắn thư ký chọn người, Lưu Giai Huy trong lòng không khỏi một trận kinh hoàng, trong đầu cũng nhanh chóng chuyển động lên. Nếu có thể đề cử người, hắn đương nhiên muốn đẩy tiến một vị cùng hắn quan hệ tốt, năng lực lại cường thư ký.

Đang lúc Lưu Giai Huy đầu óc rất nhanh chuyển động khi, Phùng Chính Thành tư nhân di động vang lên.

Điện thoại tự nhiên là Hạ Vân Kiệt đánh tới. Triệu Thế Hữu trả thù sốt ruột, La Thu Bình cả ngày vô tâm tư đi

làm, chuyện này Hạ Vân Kiệt tự nhiên không nghĩ tái tha đi xuống, làm Suất Chân đám người ở trong văn phòng mắng to Triệu Thế Hữu không phải cái này nọ khi, hắn liền trừu không đi ra ngoài cấp Phùng Chính Thành gọi điện thoại.

“Thúc gia, ngài hảo.” Phùng Chính Thành một bên cung kính tiếp khởi di động một bên hướng Lưu Giai Huy huy phất tay ý bảo hắn trước đi ra ngoài.

Lưu Giai Huy gặp Phùng bí thư tiếp điện thoại khi hoàn toàn đã không có bình thường uy nghiêm, tiểu tâm can liền nhịn không được bùm bùm nhảy dựng lên.

Thân là thị ủy bí thư thư ký, Phùng Chính Thành tối thân tín nhân, Lưu Giai Huy kỳ thật đến bây giờ cũng tưởng không rõ vì cái gì Phùng bí thư thậm chí Phùng gia cao thấp đối Hạ Vân Kiệt đều như vậy tôn trọng? Vì cái gì một cái đến từ Thượng Dương huyện một cái làng chài người trẻ tuổi tựu thành Phùng bí thư thúc gia? Bất quá này hiển nhiên không phải hắn có thể hỏi đến.

“Có chuyện phỏng chừng muốn phiền toái ngươi này thị ủy bí thư.” Cùng Phùng Chính Thành nói chuyện, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không tất yếu quanh co lòng vòng, Phùng Chính Thành nhất tiếp khởi điện thoại, Hạ Vân Kiệt liền đi thẳng vào vấn đề nói.

“Có chuyện gì, thúc gia ngài chỉ để ý phân phó đó là, ngàn vạn đừng nói phiền toái.” Phùng Chính Thành khiêm tốn nói.

“Là như vậy, ta có vị đồng sự trượng phu là Giang Châu nhật báo cao cấp phóng viên, tên gọi Vương Trạch Sinh.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Vương Trạch Sinh? Này người ta có ấn tượng, vạch sai lầm văn vẻ viết thật sự có chiều sâu! Nguyên lai hắn là

ngài đồng sự trượng phu.”

“Ngươi đã cũng biết Vương Trạch Sinh, kia lại nói tiếp liền phương tiện hơn.” Hạ Vân Kiệt nghe nói Phùng Chính Thành cũng biết Vương Trạch Sinh nhưng thật ra có điểm ngoài ý muốn, tiếp theo hắn liền đem có liên quan Vương Trạch Sinh, Triệu Thế Hữu ân oán đại khái nói một lần.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 483 : Thư ký chọn người

“Này Triệu Thế Hữu thật đúng là không phải nam nhân. Chính là quan trường có quan trường trình tự, ta tuy rằng là thị ủy bí thư nhưng là không thể tùy tiện hỏng rồi quy củ, thúc gia ngài xem ta trước đem Triệu Thế Hữu dời cương vị, sau đó tái chậm rãi điều tra xem hắn có hay không trái pháp luật hành vi, ngài xem như thế nào?” Phùng Chính Thành đầu tiên là khinh thường mắng một câu Triệu Thế Hữu, sau đó thật cẩn thận trưng cầu nói.

“Chính Thành ngươi làm như vậy đúng, gia có gia quy, quốc có quốc pháp, ngươi chỉ cần trong lòng đều biết là được, này khác liền ấn trình tự đi thôi, cũng là không tất yếu bởi vì ta mà phá hư. Tốt lắm, liền việc này, ngươi xem rồi làm chính là.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không chỉ có không có không cao hứng, ngược lại thực thưởng thức Phùng Chính Thành loại này tác phong. Về phần Triệu Thế Hữu, hắn biết người này mông tuyệt đối không sạch sẽ, chỉ cần Phùng Chính Thành này thị ủy bí thư một chút làm âm thầm điều tra, kia kết cục khẳng định hội thực bi thảm, đơn giản chính là thời gian quan hệ thôi.

Cùng Phùng Chính Thành đã xong trò chuyện, Hạ Vân Kiệt trở lại văn phòng hơi chút sửa sang lại một phen người nhận lời mời tư liệu, liền tan tầm ly khai văn phòng. Mà thị ủy bí thư văn phòng bên kia, Phùng Chính Thành cùng Hạ Vân Kiệt đã xong trò chuyện sau, nghĩ nghĩ lại lần nữa đem Lưu Giai Huy cấp kêu tiến vào.

“Giai Huy, Giang Châu nhật báo Vương Trạch Sinh này người ngươi hiểu biết sao?” Phùng Chính Thành hỏi.

Lưu Giai Huy rời đi bí thư văn phòng sau, trừ bỏ ở tò mò Hạ Vân Kiệt điện thoại càng nhiều còn là ở cân nhắc

chính mình đi rồi Phùng bí thư thư ký chọn người, làm Phùng bí thư gọi hắn khi, hắn trong đầu đã muốn có chọn người. Chính là không nghĩ tới đẩy cửa đi vào, Phùng bí thư lại đột nhiên hỏi Vương Trạch Sinh, Lưu Giai Huy trái tim không khỏi mạnh nhảy dựng, theo bản năng liền nghĩ đến Phùng Chính Thành đã muốn có chọn người, vội vàng một bên sưu tràng quát bụng nhớ lại Vương Trạch Sinh này người, một bên châm chước nên như thế nào trả lời.

“Vương Trạch Sinh này người ta biết, xem qua hắn đưa tin và văn chương, trước kia còn gặp qua hai mặt, nhưng không xâm nhập hiểu biết quá. Bất quá theo hắn đưa tin và văn chương trung không khó nhìn ra, hắn là người rất xã hội ý thức trách nhiệm cùng chủ kiến, hành văn cũng phi thường tốt, hơn nữa làm cao cấp phóng viên, hắn hàng năm ở các nơi bôn chạy, đối cơ sở, đối xã hội các phương diện hiện trạng so với thư ký trong ban thư ký đều càng quen thuộc càng hiểu biết, duy nhất khuyết điểm chính là đối quan trường khả năng còn không đại quen thuộc, bất quá như vậy cũng có ưu việt, không có nhiều lắm phức tạp quan hệ.” Lưu Giai Huy nghĩ nghĩ, cẩn thận phân tích nói.

Thị ủy bí thư chuyên trách thư ký, rất nhiều thời điểm cũng là bí thư phụ tá quân sư, bí thư có vấn đề khi, cần hỗ trợ phân tích.

Phùng Chính Thành kỳ thật chính là thuần túy xuất phát từ đối Vương Trạch Sinh này người có chút tò mò, thế này mới có này vừa hỏi, dù sao cũng là thúc gia nhắc tới người, đổ không nghĩ tới muốn đem Vương Trạch Sinh đưa tới làm chính mình thư ký, nay nghe Lưu Giai Huy như vậy vừa phân tích, thật đúng là cảm thấy đem Vương Trạch Sinh đưa tới làm thư ký tuy rằng là cái ngoài ý muốn nhưng tuyệt đối là cái thực không sai chủ ý.

Bởi vì Phùng Chính Thành hiện tại gặp phải lớn nhất vấn đề không phải vì chính năng lực vấn đề, cũng không phải con đường làm quan tiền đồ vấn đề, mà là Trung Quốc mấy ngàn năm lưu truyền tới nay quan trường chi đạo, quan viên đều hiểu được đón ý nói hùa thượng ý, chỉ nói chuyện tốt, không nói chuyện xấu thực hiện, Phùng Chính Thành vị trí ngồi càng cao, hắn lại càng khó khăn giải đến cơ sở chân thật hiện trạng vấn đề. Nhưng nếu có một cao cấp phóng viên từng nhiều năm ở xã hội các giai tầng bôn chạy quá làm thư ký, hiển nhiên Phùng Chính Thành có thể rõ ràng hơn hiểu biết đến phía dưới chân thật tình huống.

“Ngươi cấp tòa soạn báo đánh cái điện thoại, ngày mai buổi sáng chín giờ, làm cho Vương Trạch Sinh đến ta văn phòng một chuyến, ta cùng hắn nói chuyện xem. Ân, chuyện này còn là thỉnh Thụy Lượng đồng chí an bài đi.” Nếu cảm thấy Vương Trạch Sinh là cái không sai chọn người, Phùng Chính Thành rõ ràng nói.

Phùng Chính Thành trong miệng Thụy Lượng đồng chí tên đầy đủ kêu Trương Thụy Lượng, là Giang Châu thị thị ủy thường ủy, thị ủy thư ký trưởng kiêm thị ủy văn phòng chủ nhiệm. Phùng Chính Thành muốn một lần nữa xem xét thư ký, ấn trình tự là muốn thông qua hắn càng hợp lý một ít, đương nhiên quyền quyết định ở Phùng Chính Thành.

Vì thế Lưu Giai Huy đi đem thị ủy thư ký trưởng Trương Thụy Lượng cấp mời đi lên, Phùng Chính Thành đem chính mình ý tứ cùng hắn nâng lên đề. Trương Thụy Lượng kỳ thật đã muốn biết Phùng bí thư có đem Lưu Giai Huy hạ phóng ý tứ, trong lòng cũng đã muốn ở cân nhắc Lưu Giai Huy đi rồi thị ủy bí thư thư ký chọn người, trong lòng cũng đại khái có chọn người, nhưng không nghĩ tới thị ủy bí thư tư tưởng đột nhiên đến đây cái đại khiêu dược, thế nhưng tưởng điều Giang Châu nhật báo phóng viên Vương Trạch Sinh làm thư ký, trong lúc nhất

thời thật là có điểm trở tay không kịp cảm giác.

Bất quá thị ủy bí thư có ý tứ này, thân là thư ký trưởng, Trương Thụy Lượng đương nhiên không tốt phản đối, vì thế liền gọi điện thoại cấp Giang Châu nhật báo xã xã trưởng Trịnh Đại Bằng, thông tri hắn làm cho Vương Trạch Sinh ngày mai đến thị ủy văn phòng một chuyến.

Giang Châu nhật báo là thị ủy cơ quan ngôn luận, thị ủy thư ký trưởng gọi điện thoại lại đây điểm danh muốn Vương Trạch Sinh ngày mai đi thị ủy văn phòng, Giang Châu nhật báo xã xã trưởng trong lòng đương nhiên khẩn trương, còn tưởng rằng Vương Trạch Sinh tin tức đưa tin xảy ra vấn đề, thật cẩn thận nói bóng nói gió vài câu, nhưng chuyện này còn không có xác định xuống dưới, thị ủy thư ký trưởng Trương Thụy Lượng tự nhiên không tốt nhiều lời, cho nên Trịnh Đại Bằng cũng hỏi không ra nguyên cớ đến.

Gặp hỏi không ra nguyên cớ đến, Trịnh Đại Bằng cũng không dám hỏi nhiều, treo thị ủy thư ký trưởng điện thoại sau, liền lập tức cấp Vương Trạch Sinh gọi điện thoại.

Nhật báo xã trưởng cấp Vương Trạch Sinh gọi điện thoại khi, Vương Trạch Sinh cùng đồng sự Đường Tư Thông đã muốn ở đi hướng quán bar trên đường

Gặp di động tiếng chuông vang lên, Vương Trạch Sinh cầm đứng lên, vừa nhìn thấy là tòa soạn báo xã trưởng văn phòng dãy số, sắc mặt không khỏi biến đổi, mắng:“Ta thảo, không đến mức nhanh như vậy đi!”

“Như thế nào a? Sẽ không là Trịnh Đại Bằng điện thoại đi?” Đường Tư Thông gặp Vương Trạch Sinh nhất cầm lấy điện thoại, liền sắc mặt đại biến, bật thốt lên nói.

“Chính là hắn. Xem ra, ta là chạy trời không khỏi nắng.” Vương Trạch Sinh thở dài một hơi, sau đó tiếp nổi lên

điện thoại.

“Lãnh đạo ngài hảo, xin hỏi có cái gì chỉ thị sao?” Vương Trạch Sinh tiếp khởi điện thoại, cung kính nói. Đã muốn cùng tổng biên nháo phiên, đối xã trưởng còn là khách khí tôn kính một chút tốt, bằng không một hai tay đều cấp đắc tội đã chết, kia đuổi ra khỏi nhà chính là thiết bản cái đinh.

“Tiểu tử ngươi trong mắt còn có lãnh đạo a? Vừa rồi cùng Triệu tổng biên là chuyện gì xảy ra?” Trịnh Đại Bằng ngữ khí bất mãn nói.

“Đương nhiên là có a, nhưng Triệu Thế Hữu hắn không giống với, hắn thật sự khinh người quá đáng cho nên……” Gặp quả nhiên là hỏi Triệu Thế Hữu sự tình, Vương Trạch Sinh thừa cơ đổ khởi mật vàng đến.

“Được rồi, ngươi đừng theo ta nói này đó vô dụng. Hiện tại ta hỏi ngươi, ngươi gần nhất có phải hay không viết cái gì quá văn vẻ?” Trịnh Đại Bằng gọi điện thoại lại đây cũng không phải là vì truy cứu Vương Trạch Sinh cùng Triệu Thế Hữu sự tình, không đợi Vương Trạch Sinh đem nói cho hết lời đã muốn ngắt lời nói.

Trịnh Đại Bằng là xã trưởng, là tòa soạn báo một tay, Triệu Thế Hữu là tổng biên, là tòa soạn báo hai tay, ở chính phủ cơ quan đơn vị, một hai bắt tay rất nhiều thời điểm là nước tiểu không đến một cái hố. Trịnh Đại Bằng mới sẽ không thiệt tình đi quản Triệu Thế Hữu cùng Vương Trạch Sinh sự tình, đương nhiên thân là một tay có đôi khi ở mặt ngoài công phu còn là cần làm. Đương nhiên hôm nay là cái ngoại lệ, hôm nay Trịnh Đại Bằng càng quan tâm còn là thị ủy thư ký trưởng gọi điện thoại điểm danh kêu Vương Trạch Sinh đi qua nói chuyện sự tình.

“Không có a, hiện tại là hài hòa xã hội, ta nói như thế

nào cũng là lão phóng viên, cái gì nên viết cái gì không nên viết, ta còn là biết đến. Hơn nữa, không trả có Triệu Thế Hữu Triệu tổng biên thẩm cảo sao? Hắn chính trị giác ngộ tính nhưng là rất cao.” Vương Trạch Sinh mạc danh kỳ diệu nói.

“Được rồi, không cần giải thích nhiều như vậy. Vừa rồi thị ủy văn phòng điện báo nói, gọi ngươi ngày mai buổi sáng tám giờ rưỡi đi một chuyến.” Trịnh Đại Bằng lại ngắt lời nói.

Thị ủy văn phòng? Vương Trạch Sinh không khỏi sửng sốt sửng sốt. Hắn tưởng không rõ thị ủy văn phòng cố ý gọi điện thoại điểm danh gọi hắn đi cho cái gì, muốn đi cũng là kêu lãnh đạo đi a?

“Bảo ta đi cho cái gì?” Lăng qua đi, Vương Trạch Sinh hạ ý thức hỏi.

“Ngươi hỏi ta, ta đi hỏi ai đây, gọi ngươi đi ngươi phải đi. Bất quá ta khả cảnh cáo ngươi, nói chuyện chú ý một chút!” Trịnh Đại Bằng tức giận nói. Hắn tổng cho rằng thị ủy văn phòng điểm danh kêu Vương Trạch Sinh đi qua không phải một kiện cái gì sự tình tốt.

“Lãnh đạo ngươi yên tâm, ta sẽ chú ý, bất quá thị ủy văn phòng rất lớn, ta đi cái nào ngành, tìm là ai?” Vương Trạch Sinh hỏi.

“Ngươi trực tiếp đi tìm Trương Thụy Lượng thư ký trưởng” Trịnh Đại Bằng nói.

Vương Trạch Sinh nghe vậy không khỏi hách nhất đại khiêu, Trương Thụy Lượng thư ký trưởng nhưng là thị ủy thường ủy, phó thính cấp cán bộ, thị ủy mười một đầu sỏ chi nhất, ở Giang Châu thị tuyệt đối là hàng thật giá thật quan lớn. Hắn điểm danh triệu kiến chính mình dạng một gã tiểu phóng viên, điều này sao có thể? Hai

người địa vị kém thật sự rất cách xa. Cho dù Trịnh Đại Bằng xã trưởng cùng Trương Thụy Lượng vị này thư ký trưởng nhất so với, địa vị cũng là kém nhất mảng lớn a !

“Lãnh đạo, ngài thật không biết Trương thư ký trưởng tìm ta có chuyện gì? Ngài sẽ không có thể lộ ra một chút sao?” Đừng nhìn Vương Trạch Sinh lá gan không nhỏ, cùng tòa soạn báo tổng biên cũng dám nháo phiên, nhưng Trương thư ký trưởng đến đây thật sự quá lớn, hắn trong lòng thật sự có chút không yên.

“Gọi ngươi đi ngươi phải đi, hỏi nhiều như vậy cho cái gì? Nhớ kỹ, nói chuyện chú ý một chút!” Trịnh Đại Bằng gặp Vương Trạch Sinh lại lần nữa hỏi, pha cảm thấy thật mất mặt, tức giận trở về một câu, sau đó liền treo điện thoại.

“Thị ủy Trương thư ký trưởng tìm ngươi?” Vương Trạch Sinh cùng Trịnh Đại Bằng đã xong trò chuyện sau, Đường Tư Thông vẻ mặt kinh ngạc khó hiểu hỏi.

“Ân” Vương Trạch Sinh gật gật đầu.

“Chưa nói vì cái gì?”

“Không có.”

“Sẽ không là muốn điều ngươi đến thị ủy công tác đi?”

“Ngươi cảm thấy mới có thể sao?”

“Giống như không có khả năng. Ta đổ cảm thấy có điểm như là công an cục thỉnh người uống trà cảm giác, ngươi gần nhất có phải hay không viết đưa tin kích thích đến mỗ vị lãnh đạo ?” Đường Tư Thông cũng hiểu được kia không có khả năng, nghe vậy lắc đầu nói.

“Ta như thế nào biết tính, ngươi đến cùng còn muốn

không nghĩ mời ta uống rượu, có phải hay không chê ta còn chưa đủ thảm a? Còn như vậy kích thích ta!” Vương Trạch Sinh trừng mắt nói, trong lòng cũng là một trận cười khổ.

Đường Tư Thông đoán còn là thực sự vài phần khả năng, bởi vì hắn luôn thích viết chút vạch trần sai lầm, phản ứng xã hội vấn đề đưa tin. Trời mới biết có phải hay không thế nào thiên đưa tin xúc phạm đến mỗ vị thị ủy lãnh đạo thần kinh đâu?

Một đêm kia, Vương Trạch Sinh uống say mèm, về nhà khi phun mãn phòng ở toan thối vị, nhưng La Thu Bình kết hôn sau lần đầu tiên không có nguyên nhân vì Vương Trạch Sinh uống say mà mắng hắn, hàm chứa lệ, yên lặng dọn dẹp hết thảy.

Tuy rằng trước một đêm bởi vì tâm tình không tốt uống say mèm, bất quá ngày hôm sau Vương Trạch Sinh còn là dậy thật sớm, nhưng lại cố ý mặc chỉnh tề, nhìn xem La Thu Bình một trận lòng chua xót.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 484 : Khi đến vận chuyển

“Thật muốn cảm thấy nghẹn chịu thiệt tính, đổi cái công tác đi, bát sắt không có gì rất giỏi, ta không hiếm lạ.” La Thu Bình từ phía sau ôm trượng phu, nói.

“Không có gì nghẹn khuất không nghẹn khuất, dù sao ta ngày hôm qua đã muốn cùng Triệu Thế Hữu nháo phiên, hắn nếu có bản lĩnh liền đuổi ta đi, không bản sự, ta còn liền cố tình ở.” Vương Trạch Sinh nói.

“Nháo phiên liền nháo phiên đi!” La Thu Bình nghe vậy ngẩn ra nói. Nói xong La Thu Bình trầm mặc trong chốc lát, nhịn không được hỏi:“Rất ít nhìn ngươi ăn mặc như vậy chính thức có tinh thần, là vì khí kia Triệu Thế Hữu sao?”

“Ta mới sẽ không như vậy nhàm chán. Hôm nay muốn đi thị ủy văn phòng gặp thị ủy Trương Thụy Lượng thư ký trưởng.” Vương Trạch Sinh nói.

“Thị ủy thư ký trưởng muốn gặp ngươi? Hắn gặp ngươi cho cái gì? Ngươi chính là cái phóng viên mà thôi sẽ không là ngươi viết cái gì quá đưa tin đi?” La Thu Bình nghe vậy lại là kinh ngạc lại là lo lắng nói.

“Không có rồi, cụ thể sự tình gì ta cũng không đại rõ ràng. Đừng quên ta nhưng là Giang Châu nhật báo thứ nhất bút, hành văn nhưng là có tiếng tốt, nói không chừng thư ký trưởng thấy được thưởng thức của ta tài hoa, điều ta đi thị ủy văn phòng làm thư ký đâu.” Vương Trạch Sinh nghe vậy sắc mặt hơi hơi đổi đổi, lập tức đánh ha ha trấn an nói, trong lòng cũng là âm thầm thở dài, ngay cả lão bà đều nghĩ như vậy, xem ra việc này mười có tám chín là không ổn a.

“Ngươi a!” La Thu Bình nhẹ nhàng bế hạ trượng phu

nói:“Dù sao mặc kệ thế nào, ta đều duy trì ngươi, thấy thị ủy thư ký trưởng nói chuyện cẩn thận một chút, đừng như vậy hướng.”

Hiển nhiên La Thu Bình biết Vương Trạch Sinh đây là lời trấn an nàng, bất quá nàng chính là một cái tư doanh xí nghiệp nhân lực tài nguyên bộ một bình thường viên công, nhưng cũng giúp không được gì.

“Yên tâm, ta biết!” Vương Trạch Sinh miễn cưỡng bài trừ một tia mỉm cười, trong lòng cũng đã làm tối phá hư tính.

Bởi vì Vương Trạch Sinh đột nhiên bị thị ủy thư ký trưởng điểm danh kêu đi, hơn nữa tối hôm qua Vương Trạch Sinh uống say mệt nhọc hơn phân nửa đêm, La Thu Bình hôm nay sắc mặt so với ngày hôm qua còn muốn khó coi, trong ánh mắt toát ra đến lo lắng sắc cũng càng đậm.

“Thu Bình tỷ, có phải hay không kia vương bát đản ngày hôm qua lại cố ý làm khó dễ Vương ca ?” Suất Chân tối thiếu kiên nhẫn, gặp La Thu Bình tinh thần càng phát ra không đông đảo, nhịn không được tức giận hỏi.

“Làm khó dễ là khẳng định, ngươi Vương ca đã muốn cùng hắn hoàn toàn nháo phiên. Ta hiện tại không phải lo lắng này, ta là lo lắng, ai, theo như ngươi nói cũng vô dụng.” La Thu Bình nói đến một nửa sẽ không tưởng nói.

“Ai nha, cấp chết người, đến tột cùng là chuyện gì?” Suất Chân gặp La Thu Bình nói giảng đến một nửa, không khỏi bối rối.

“Ngươi Vương ca bị thị ủy thư ký trưởng cấp kêu đi nói chuyện, cũng không biết là vì cái gì, ai, thật sự là họa vô đơn chí a!” La Thu Bình tâm tình vô cùng hạ thở dài nói.

“Thị ủy thư ký trưởng tìm Vương ca nói chuyện? Của ta mẹ, sẽ không là Vương ca viết đưa tin đắc tội mỗ vị lãnh đạo đi?” Suất Chân cũng là biết thị ủy thư ký trưởng cùng nhật báo phóng viên trong lúc đó cách xa chênh lệch, nghe vậy thất thanh nói.

Gặp Suất Chân đoán rằng cùng chính mình giống nhau, La Thu Bình sắc mặt càng phát ra tái nhợt khó coi.

“Ngươi này quạ đen miệng, nói cái gì loạn thất bát tao nói!” Lâm Văn gặp Suất Chân miệng không ngăn cản, trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái nói.

“Đúng, đúng, Thu Bình tỷ ngươi đừng tưởng nhiều như vậy a, có lẽ là lãnh đạo thưởng thức Vương ca văn thải cũng không nhất định nga!” Suất Chân thế này mới nhớ tới nay La Thu Bình tâm lý yếu ớt thật sự, kinh không nổi đả kích, cuống quít trấn an nói.

“Được rồi, ngươi cũng không dùng trấn an ta, ngươi Vương ca văn thải tuy rằng quả thật xuất chúng, nhưng hắn có đưa tin quả thật không lớn thảo hỉ, lãnh đạo thưởng thức hắn mới đem hắn gọi đi mới có quái đâu!” La Thu Bình cười khổ lắc đầu nói.

Gặp La Thu Bình nói như vậy, trong văn phòng mọi người trầm mặc xuống dưới, các nàng biết La Thu Bình nói là tình hình thực tế, chỉ có Hạ Vân Kiệt trong lòng biết rõ ràng, thị ủy thư ký trưởng kêu Vương Trạch Sinh đi qua sẽ không là xấu sự, chính là nhưng cũng không biết thị ủy thư ký trưởng vì cái gì muốn kêu Vương Trạch Sinh đi qua.

Làm Uy Đại công ty nhân lực tài nguyên bộ nhân đang nói luận Vương Trạch Sinh sự tình khi, có liên quan Vương Trạch Sinh bị thị ủy văn phòng kêu đi tin tức đã ở Giang Châu nhật báo truyền ồn ào huyên náo, đương nhiên cũng truyền đến Triệu Thế Hữu trong tai. Giang

Châu nhật báo nhân viên công tác bao gồm Triệu Thế Hữu ở bên trong, phản ứng đầu tiên đương nhiên đều cùng Suất Chân đám người giống nhau, cho nên Triệu Thế Hữu phá lệ đắc ý, thậm chí còn cùng vài thân tín cùng hắn đi được rất gần nói đùa nói chính mình còn không có ra tay, thị ủy bên kia lãnh đạo nhưng thật ra trước giúp chính mình ra tay.

Làm mọi người vui sướng khi người gặp họa vui sướng khi người gặp họa, lo lắng lo lắng khi, Vương Trạch Sinh hoài một viên không yên bất an tâm đi tới thị ủy đại viện cũng gặp được thị ủy thư ký trưởng Trương Thụy Lượng. Nhưng ra ngoài Vương Trạch Sinh ý liệu ở ngoài là, Trương thư ký trưởng thái độ thế nhưng có vẻ hòa ái, tựa như tâm sự giống nhau hỏi hắn một ít công tác cùng cá nhân sự tình, đem Vương Trạch Sinh hỏi trượng nhị hòa thượng sờ không tới ý nghĩ, chẳng lẽ thị ủy thư ký trưởng công tác thực thanh nhàn sao? Thế nhưng có rảnh quan tâm hỏi đến hắn như vậy một bình thường phóng viên công tác cùng cá nhân sự tình?

Này đương nhiên là không có khả năng, Giang Châu thị có thất trăm vạn dân cư, làm thị ủy đại viện tổng quản, từ trên xuống dưới hắn không biết có bao nhiêu sự tình muốn việc đâu.

Cũng may thân là phóng viên coi như là gặp qua không ít trường hợp, phản ứng cùng ngôn ngữ tổ chức năng lực cũng là nhất đẳng nhất cường, cho nên Vương Trạch Sinh tuy rằng trong đầu nghi hoặc rối tinh rối mù, nhưng trả lời lại phi thường lưu sướng khéo, cũng là làm cho Trương Thụy Lượng cảm thấy có chút vừa lòng.

Phùng bí thư cùng Vương Trạch Sinh ước đàm thời gian là chín giờ, Trương thư ký trưởng cùng Vương Trạch Sinh hàn huyên trong chốc lát, nên hiểu biết cũng hiểu biết một ít, gặp thời gian nhanh đến chín giờ, liền cũng liền đi thẳng vào vấn đề nói:“Ta hôm nay đem ngươi kêu

lên đến, là vì Phùng bí thư chuyên trách thư ký Lưu Giai Huy đồng chí gần nhất hội hạ phái đến huyện khu rèn luyện, ta cần cấp bí thư an bài một vị tân thư ký. Phùng bí thư xem qua ngươi viết đưa tin, đối với ngươi có ý, cho nên muốn với ngươi nói chuyện xem."

Vương Trạch Sinh nghe đến đó, cả người cơ hồ đều bị sợ ngây người. Hắn vốn tưởng rằng thị ủy thư ký trưởng tìm chính mình một tiểu phóng viên nói chuyện đều đã muốn là pháo cao xạ đánh ruồi bọ, vốn tưởng rằng chính mình lần khẳng định là dữ nhiều lành ít, nhưng vạn vạn không nghĩ tới chân chính muốn tìm chính mình nói chuyện là tỉnh ủy thường ủy kiêm Giang Châu thị thị ủy bí thư Phùng Chính Thành, càng không nghĩ tới chính mình thế nhưng thành thị ủy bí thư chuyên trách thư ký người được đề cử.

"Tình huống của ngươi ta trên cơ bản đã muốn hiểu biết, hiện tại muốn nghe vừa nghe ngươi bản nhân ý kiến!" Trương thư ký trưởng nói tiếp.

Nghe nói như thế, Vương Trạch Sinh cả người đều mạnh một cái giật mình. Này ý kiến có cái gì hảo hỏi ? Theo một tiểu phóng viên thăng điều vì thị ủy bí thư thư ký, kia ở con đường làm quan tuyệt đối là tương đương một bước lên mây, hắn Vương Trạch Sinh lại như thế nào khả năng cự tuyệt đâu? Cho nên Vương Trạch Sinh lập tức điều chỉnh hạ chính mình tâm tình kích động, vẻ mặt nghiêm túc nhưng thanh âm lại khó nén run run nói:"Ta cảm tạ bí thư cùng thư ký trưởng dầy yêu, kiên quyết phục tùng tổ chức an bài."

Trương thư ký trưởng đối Vương Trạch Sinh trả lời cũng không có cảm thấy ngoài ý muốn, nghe vậy gật gật đầu đứng dậy nói:"Thời gian không sai biệt lắm, ngươi theo ta đến, cùng đi gặp Phùng bí thư."

Vương Trạch Sinh liền vội việc đứng dậy đi theo Trương

thư ký trưởng ra văn phòng.

Thị ủy bí thư văn phòng ở trên lầu, hướng trên lầu chạy, Trương thư ký trưởng lại lời nói thấm thía cố ý dặn dò vài câu, Vương Trạch Sinh đều dụng tâm nghe cũng khiêm tốn nhận.

Trương thư ký trưởng mang theo Vương Trạch Sinh đến thị ủy bí thư văn phòng khi, Phùng bí thư đã muốn đang chờ bọn họ, trên bàn các nhất điệp [Giang Châu nhật báo]. Thấy bọn họ tiến vào, Phùng bí thư phát ra một trận lãng sảng tiếng cười, đứng dậy cùng Vương Trạch Sinh nắm tay, sau đó lại chỉ chỉ trên chủ bàn các [Giang Châu nhật báo] nói:“Ta đem ngươi gần nhất phát biểu đưa tin nhìn hạ, không sai a, đưa tin thực khách quan thực đúng chỗ!”

“Cảm ơn bí thư khích lệ, chúng ta người viết báo muốn thực sự cầu thị!” Vương Trạch Sinh vội vàng khiêm tốn nói

“Thực sự cầu thị, này bốn chữ lại nói tiếp đơn giản, làm đứng lên khó a!” Phùng bí thư cảm khái một câu, sau đó chỉ vào trên sô pha nói:“Ngồi đi Trạch Sinh đồng chí, Thụy Lượng đồng chí hẳn là với ngươi nói qua đi, bất quá hiện tại ngươi còn không phải của ta thư ký, là của ta khách nhân, cho nên không cần khách khí, tùy ý một ít.”

Tuy rằng Phùng bí thư nói tùy ý một ít, nhưng Vương Trạch Sinh còn là khó tránh khỏi có điểm câu thúc khẩn trương, ngồi xuống khi mông cũng không dám hoàn toàn các ở trên sô pha, phải biết rằng Phùng Chính Thành không chỉ có riêng là Giang Châu thị ủy một tay, nhưng lại là toàn bộ Giang Nam tỉnh tối tuổi trẻ tỉnh ủy thường ủy, lấy hắn hiện tại này tuổi, ngày nào đó lên làm tỉnh trưởng thậm chí tỉnh ủy bí thư đều nói không chừng.

Trương thư ký trưởng cũng không có ở bí thư văn phòng lưu lại, chính là hơi chút cùng Phùng bí thư nói vài câu, liền đứng dậy đi rồi.

Trương thư ký trưởng đi rồi, Phùng Chính Thành cùng Vương Trạch Sinh nói chuyện một đoạn thời gian, đối hắn rất là thưởng thức, vì thế liền đem Lưu Giai Huy kêu tiến vào, làm cho hắn mang Vương Trạch Sinh trước làm quen một chút cảnh vật chung quanh, nhận thức một ít đồng nghiệp, đương nhiên trên công tác sự tình cũng cần công đạo một chút, sau đó ngày mai cứ tới đây chính thức đi làm.

Làm Vương Trạch Sinh theo thị ủy trong đại viện đi ra khi, đã muốn là giữa trưa.

Ngày mùa hè, đỉnh đầu thái dương hỏa lạt lạt, phơi nắng người hận không thể tìm cái địa động cấp chui, nhưng Vương Trạch Sinh lại tựa hồ thành hàn thử không xâm võ lâm cao thủ, đi ở lập tức lộ, thế nhưng tựa hồ đều đã quên trên đầu còn đỉnh cái hỏa lạt lạt thái dương.

Hôm nay buổi sáng phát sinh hết thảy, đối với Vương Trạch Sinh mà nói tựa như một giấc mộng, đến bây giờ hắn đều có điểm không thể tin được này hết thảy đều là thật sự.

Trước một khắc, hắn còn tại lo lắng muốn vứt bỏ bát cơm, sắp bị lãnh đạo phê bình, không nghĩ tới hiện tại lại lập tức thành thị ủy bí thư chuyên trách thư ký. Hơn nữa chỉ cần này phân công tác làm tốt lắm, không khó đoán được Lưu Giai Huy thư ký hiện tại phải đi đường, không lâu tương lai hắn cũng muốn đi, này cũng ý nghĩa, hắn một tiểu phóng viên ở không lâu tương lai hội lên làm phó Huyện trưởng, thậm chí chức vị rất cao.

Một hồi lâu nhi, Vương Trạch Sinh mới nhớ tới hẳn là nhanh chóng cấp thê tử báo cái hỉ tín, gần nhất trong

khoảng thời gian này La Thu Bình ăn được không ngủ không tốt, hắn cũng là biết đến.

Bởi vì phải đi cùng lãnh đạo nói chuyện, cho nên Vương Trạch Sinh di động là đóng cửa, xuất ra di động sau, Vương Trạch Sinh vội vàng khởi động máy.

Máy mới vừa mở ra, còn có vài điều tin nhắn nêu lên âm hưởng khởi, Vương Trạch Sinh còn chưa kịp mở ra xem, di động tiếng chuông liền vang lên.

Vừa thấy, dĩ nhiên là Triệu Thế Hữu đánh tới. Vương Trạch Sinh hơi hơi sửng sốt, vốn định trực tiếp ấn điệu, nhưng cuối cùng còn là tiếp lên.

Nhất tiếp khởi điện thoại, Vương Trạch Sinh nghe được Triệu Thế Hữu kia làm cho hắn phá lệ buồn nôn thanh âm:“Thủ trưởng hảo!”

Ta thảo, tin tức nhưng thật ra cử linh, nhanh như vậy chỉ biết ta lên làm thị ủy bí thư thư ký, Vương Trạch Sinh trong lòng mang theo vài phần sảng khoái mắng thầm, nhưng ngoài miệng lại giả bộ hồ đồ nói:“Triệu tổng ngài có phải hay không đánh sai điện thoại, ta là Vương Trạch Sinh, ngài mới là ta thủ trưởng nha!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 485 : Ba mươi năm Hà Đông ba mươi năm Hà Tây

Điện thoại mặt khác một đầu, Giang Châu nhật báo tổng biên văn phòng, tuy rằng điều hòa mở mười phần, nhưng Triệu Thế Hữu còn là đầu đầy đại hãn.

Hắn một bên dùng khăn tay sát mồ hôi trên trán, một bên cười theo nói:“Không đánh sai, không đánh sai, ngài chính là thủ trưởng. Trước kia là ta không đúng, ngài cho ta một cái cơ hội, giữa trưa ta thỉnh ngài ăn cơm thế nào?”

“Thực xin lỗi, ta không rảnh!” Vương Trạch Sinh đoạn thời gian trước bị Triệu Thế Hữu cấp ép buộc thảm như vậy, ngày hôm qua thậm chí còn bị hắn chỉ vào cái mũi mắng muốn cho hắn cút đi, nay thật vất vả hàm ngư xoay người, khi đến vận chuyển, Vương Trạch Sinh lại sao lại cùng hắn loại này tiểu nhân giảng hòa? Nghe vậy sẽ thấy cũng lười cùng hắn chu toàn, trực tiếp lạnh như băng bỏ lại một câu, sau đó treo điện thoại.

Nghe trong điện thoại truyền đến bận rộn âm, Triệu Thế Hữu cả người vô lực than ngồi ở ghế trên.

Quan trường người nào thăng chức, người nào bị mang đi linh tinh tin tức vốn là truyền nhanh nhất, huống chi một tay người bên người đổi mới đâu? Có thể nói làm Trương thư ký trưởng mang theo Vương Trạch Sinh đi vào thị ủy bí thư văn phòng bắt đầu, có liên quan Vương Trạch Sinh mới có thể hội thay thế Lưu Giai Huy vị trí ngay tại thư ký trong ban truyền mở. Đến Lưu Giai Huy cố ý mang theo Vương Trạch Sinh quen thuộc thị ủy đại viện khi, Vương Trạch Sinh phải làm thị ủy bí thư thư ký mà bắt đầu giống diều dài quá cánh giống nhau, rất nhanh ở toàn bộ Giang Châu thị địa khu quan trường truyền mở ra.

Tất cả mọi người ở hỏi thăm Vương Trạch Sinh điện thoại, tất cả mọi người bắt đầu chú ý Vương Trạch Sinh này người, thậm chí dĩ vãng [Giang Châu nhật báo] trung có Vương Trạch Sinh đưa tin báo chí cũng bắt đầu bị người một lần nữa cầm lấy đến lật xem. Đương nhiên càng nhiều người mặc kệ là nhận thức còn là không biết đều bắt đầu cấp Vương Trạch Sinh bát gọi điện thoại.

Đánh cho tối dày đặc, tối cần lao, tối khẩn trương chỉ sợ phải kể tới Triệu Thế Hữu. Hắn là đại khái ở buổi sáng mười giờ đến chung nghe được tin tức, lúc ấy hắn liền hoàn toàn mộng, hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, Vương Trạch Sinh này nho nhỏ phóng viên cũng không biết có phải hay không phần mộ tổ tiên mạo khói nhẹ, thế nhưng một bước lên mây, đột nhiên gian thế nhưng thành thị ủy bí thư chuyên trách thư ký.

Thị ủy bí thư thư ký, nói chức cấp kỳ thật cũng không cao, bình thường dưới tình huống bình thường cũng liền phó phòng cấp, hơn nữa Vương Trạch Sinh hiện tại chính là cái phóng viên, ngay cả cái khoa cấp đều không có, vừa qua đi khẳng định không có khả năng trực tiếp nhắc tới phó phòng cấp bậc, cho dù quá một hai năm tăng lên đi lên, kia cũng chỉ cùng hắn Triệu Thế Hữu hiện tại chức cấp bằng nhau. Nhưng vấn đề mấu chốt là, Vương Trạch Sinh là thị ủy bí thư thư ký, hắn sau lưng dựa vào là là thị ủy bí thư, đại biểu là thị ủy bí thư, so với căn bản không phải chức cấp a! Thậm chí ở quan trường trung có một loại cách nói, lãnh đạo thư ký quan không lớn nhưng quyền lớn, ở không ít phương diện thậm chí so với chính thức nhậm mệnh phó chức đều phải lớn, nói cách khác Vương Trạch Sinh tuy rằng chức cấp không cao, nhưng có đôi khi lời hắn nói so với Giang Châu thị phó thị trưởng đều dùng được, đều có quyền uy. Phó thị trưởng nhưng là phó thính cấp cán bộ, so với Triệu Thế Hữu này phó xử cấp cán bộ nhưng là cao hơn suốt hai cái cấp bậc.

Này ý nghĩa cái gì, ý nghĩa Vương Trạch Sinh hiện tại chức cấp tuy rằng so với Triệu Thế Hữu thấp, chẳng sợ tương lai phỏng chừng cũng chỉ có thể cùng hắn cùng cấp, nhưng liền bởi vì hắn hiện tại là thị ủy bí thư thư ký, trên thực tế hắn quyền lực so với Triệu Thế Hữu muốn lớn hơn rất nhiều.

Có thể nghĩ, Vương Trạch Sinh nếu xác định vững chắc tâm đối phó hắn, hắn Triệu Thế Hữu có thể có ngày lành quá sao? Còn có thể tổng biên vị trí này ngồi đi xuống sao?

Một hồi lâu nhi, Triệu Thế Hữu mới mạnh đứng lên, hắn không thể ngồi chờ chết, hắn phải làm chút sự tình, tỷ như đi tìm cùng Vương Trạch Sinh quan hệ tốt lắm, nhưng bình thường cũng không như thế nào chiêu hắn đãi gặp Đường Tư Thông tâm sự thiên.

Triệu Thế Hữu ra văn phòng, tận lực làm cho chính mình thoạt nhìn biểu hiện bình tĩnh bình thường một ít, nhưng dọc theo đường đi người đụng tới hắn nhìn hắn ánh mắt đều là là lạ, thậm chí ngay cả dĩ vãng mãnh chụp hắn mã thí tên, nay gặp được hắn cũng là không lạnh không đạm, nhìn hắn ánh mắt cũng giống như xem một vị người chập tối giống nhau, phảng phất hắn tùy thời đều đã “Chết” Đi

Đúng vậy, Triệu Thế Hữu vừa đến liền chuyên môn nhằm vào Vương Trạch Sinh chèn ép, ngày hôm qua hai người nháo khai sau, Triệu Thế Hữu thậm chí nói nhất định phải đem Vương Trạch Sinh cấp đuổi ra Giang Châu nhật báo xã, chuyện này toàn bộ tòa soạn báo mọi người biết. Nay không cần Triệu Thế Hữu đuổi, thị ủy bên kia trực tiếp bắt hắn cho điều đi rồi, nhưng lại là một bước lên mây trực tiếp điều đến thị ủy bí thư bên người làm chuyên trách thư ký. Thị ủy bí thư thư ký a, trong truyền thuyết nhị hào thủ trưởng. Thật sự là trước khác

nay khác, ba mươi năm Hà Đông ba mươi năm Hà Tây. Trước kia Triệu Thế Hữu là tổng biên, Vương Trạch Sinh là phóng viên, Triệu Thế Hữu có thể ngưu bức hò hét ức hiếp hắn, nay hắn có thể sao? Không chỉ có không thể, nhưng lại là rớt cái!

Trực tiếp treo Triệu Thế Hữu điện thoại, Vương Trạch Sinh tưởng tiếp tục cấp thê tử đánh cái điện thoại. Nhưng là hắn dãy số còn không có tới kịp thông qua đi, điện thoại liền một người tiếp một người càng không ngừng đánh tiến vào, có chút là tòa soạn báo đồng sự, có chút là trước đây phỏng vấn quá xí nghiệp lão bản, thậm chí có mấy cái còn là huyện lãnh đạo đánh tới được.

Đồng sự trong lời nói thực khiêm tốn khách khí, phảng phất hắn thành tòa soạn báo tổng biên, xã trưởng, mà những người khác đều phi thường nhiệt tình, giống như cùng hắn là tương giao nhiều năm lão bằng hữu dường như.

Như vậy tình huống giằng co một giờ, Vương Trạch Sinh mới tìm được cơ hội quay số thê tử điện thoại, mà lúc này hắn đã muốn có loại miệng khô lưỡi khô, tình trạng kiệt sức cảm giác.

La Thu Bình không phải người trong quan trường, đương nhiên không biết trượng phu lúc này đã muốn một bước lên mây trở thành thị ủy bí thư bên người chuyên trách thư ký, đã muốn là toàn bộ Giang Châu thị quan trường trung tiêu điểm nhân vật. Gặp trượng phu ở đi làm trong lúc cấp nàng gọi điện thoại, theo bản năng còn có một loại thực cảm giác không ổn, vội vàng tiếp đứng lên trực tiếp lại hỏi:“Trạch Sinh có phải hay không phát sinh sự tình gì ?”

“Đúng vậy, người khác đều nhanh đem ngươi lão công di động cấp đánh bạo, chỉ có ngươi vững vàng đương

đương, ngay cả cái điện thoại cũng không đến một cái." Nghe được thê tử quen thuộc thanh âm, Vương Trạch Sinh đột nhiên có loại tưởng rơi lệ cảm giác, nhưng cố nén, dùng trêu chọc ngữ khí nói.

"Đánh bạo ngươi di động? Làm sao vậy? Ngươi thực từ chức ? Ngươi không sao chứ, hiện tại ở nơi nào?" La Thu Bình trái tim mạnh rút một chút nói.

Theo bản năng trung, La Thu Bình tưởng Vương Trạch Sinh bị bắt từ chức, sau đó bằng hữu thân thích gọi điện thoại an ủi hắn, mà nàng lại còn không biết, ngay cả cái điện thoại cũng chưa đánh đi qua.

"Không phải từ chức, là công tác điều động." Vương Trạch Sinh cố ý bán cái nút. Thông một giờ điện thoại, chỉ có giờ khắc này cùng thê tử trò chuyện, mới là hắn chân chính muốn trò chuyện.

"Công tác điều động? Điều làm sao ?" La Thu Bình sửng sốt sửng sốt, theo sát sau lập tức hỏi.

"Ngươi đoán!" Vương Trạch Sinh nói.

"Sẽ không điều ngươi đi trông cửa quét rác đi?" Vợ chồng nhiều năm, La Thu Bình tự nhiên rõ ràng trượng phu tính tình, thấy hắn trong giọng nói lộ ra một tia đắc ý vui vẻ, chỉ biết sự tình có chuyển cơ, sẽ không là xấu sự, tâm tình cũng đi theo thả lỏng xuống dưới, cố ý cười trêu nói

"Nguyên lai ngươi lão công ở trong lòng của ngươi liền như vậy điểm bản sự a!" Vương Trạch Sinh "Bất mãn" Nói.

"Tốt lắm, tốt lắm, nói đứng đắn đi, đến tột cùng điều cái nào ngành, có phải hay không Trịnh xã trưởng gặp ngươi cùng Triệu Thế Hữu huyên lợi hại, cho nên đem

ngươi điều mở?” La Thu Bình cười ngắt lời nói, hiện tại nàng là trăm phần trăm khẳng định sự tình bắt đầu hướng tốt phương hướng phát triển

“Trịnh Đại Bằng nào có này phân hảo tâm. Còn nhớ rõ ta hôm nay đi nơi nào sao?” Vương Trạch Sinh nói.

“Thị ủy làm nha! A, đừng nói cho ta, thị ủy thư ký trưởng thực coi trọng ngươi, sau đó đem ngươi điều đến thị ủy văn phòng làm thư ký đi!” La Thu Bình đầu tiên là bật thốt lên trả lời, tiếp theo mạnh sửng sốt, thất thanh kinh ngạc nói.

“Ha ha, đoán đúng rồi. Không chỉ có là điều đến thị ủy văn phòng, nhưng lại là cho thị ủy bí thư Phùng Chính Thành làm chuyên trách thư ký.” Vương Trạch Sinh nhịn không được lại vui vẻ lại thoả thuê mãn nguyện nở nụ cười.

“Đừng nói giỡn! Nói còn thật sự.” La Thu Bình nghe vậy tức giận nói.

Nàng đương nhiên không tin chính mình trượng phu hội đột nhiên theo một gã tiểu phóng viên nhảy trở thành thị ủy bí thư chuyên trách thư ký.

“Ta là nói còn thật sự thân ái, ngươi hiện tại là thư ký phu nhân! Ngay tại vừa rồi Triệu Thế Hữu còn gọi điện thoại lại đây, muốn mời ta ăn giữa trưa cơm, ta cũng chưa quan tâm hắn đâu.” Vương Trạch Sinh không nghĩ tới thê tử thế nhưng áp căn cũng không tin, không khỏi dở khóc dở cười nói.

“Thật sự?” La Thu Bình nửa tin nửa ngờ nói.

“Thiên chân vạn xác! Không tin ta làm cho lão Đường cho ngươi đánh cái điện thoại.” Vương Trạch Sinh gặp thê tử còn không tin, nhưng thật ra có điểm nóng nảy.

Lão Đường chính là Vương Trạch Sinh tối tốt đồng sự Đường Tư Thông.

“Điều này sao có thể đâu? Thị ủy bí thư như thế nào hội đột nhiên nghĩ đến muốn đề bạt ngươi khi hắn thư ký đâu?” La Thu Bình thế này mới ý thức được trượng phu nói là thật sự, lại là kích động lại là lần cảm không thể tưởng tượng nói, hơn nữa người sau cảm giác tựa hồ càng mạnh liệt một ít, tựa hồ luôn như vậy không đúng thật.

“Ta cũng không biết, hẳn là nhìn đến ta viết đưa tin, sau đó cho rằng ta……” Nói xong nói xong Vương Trạch Sinh chính mình đều cảm thấy này lý do có điểm gượng ép.

Phùng Chính Thành cũng không phải ngày đầu tiên chủ chính Giang Châu thị, mà hắn Vương Trạch Sinh cũng không phải ngày đầu tiên làm phóng viên viết đưa tin, nếu Phùng Chính Thành thực chú ý hắn, thưởng thức hắn, đã sớm nên chú ý hắn, thưởng thức hắn, lại như thế nào hội kéo dài tới hiện tại đâu?

“Chẳng lẽ là có người ở bí thư trước mặt đề cử ta, cho nên mới khiến cho bí thư chú ý ? Này càng không thể có thể nha, ngươi cùng ta bằng hữu vòng không có loại này thần thông quảng đại a!” Vương Trạch Sinh nghĩ tới một loại khả năng, khả lập tức cảm thấy loại này khả năng tính càng nhỏ bé.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 486 : Nghi hoặc [chúc tiết đoan ngọ khoái hoạt]

“Kia cũng là là!” La Thu Bình nghĩ nghĩ cũng hiểu được có người đề cử loại này khả năng tính so với lãnh đạo thưởng thức Vương Trạch Sinh văn thải lại càng không đáng tin cậy.

Vương Trạch Sinh nhất thời nửa khắc cũng tưởng không nổi này khác khả năng tính, rõ ràng cũng sẽ không lại đi suy nghĩ, nói:“Tính, không thèm nghĩ nữa nó, dù sao ngươi lão công ngày mai bắt đầu chính là thị ủy bí thư thư ký, buổi chiều tan tầm trở về, chúng ta vợ chồng hảo hảo chúc mừng một chút.”

“Đúng, đúng, ngươi muốn ăn cái gì? Tan tầm sau ta cho ngươi mua đi.” La Thu Bình liên tục gật đầu vui vẻ nói.

“Mua cái gì, trực tiếp hạ tiệm ăn, ăn đại tiệc!” Vương Trạch Sinh rất là hào khí nói.

“Nghe lời ngươi!” La Thu Bình vui vẻ nói.

Tiếp theo vợ chồng hai lại vui vẻ hàn huyên trong chốc lát, bởi vì còn có không ngừng điện thoại đánh tiến vào, Vương Trạch Sinh liền treo.

Trượng phu thăng điều làm thị ủy bí thư thư ký, La Thu Bình tâm tình tự nhiên tốt, tâm tình nhất hảo, cả người khí sắc liền trở nên hoàn toàn không giống với, cho nên hắn nói chuyện điện thoại xong vừa tiến đến, Suất Chân đám người liền đều phát hiện.

“Thu Bình tỷ, tiếp cái điện thoại cả người đều thần thái bay lên đi lên, có phải hay không kia Triệu Thế Hữu cút đi ?” Suất Chân trước hết kiềm chế không được mở miệng hỏi nói.

“Không phải a, là Trạch Sinh muốn điều đến thị ủy cấp thị ủy bí thư làm thư ký.” La Thu Bình lại là vui vẻ lại là tự hào nói.

“Oa tắc! Thị ủy bí thư thư ký, quá lợi hại ! Thu Bình tỷ, kia như vậy ngươi chẳng phải thành quan thái thái !” Suất Chân đám người nghe vậy đầu tiên là sửng sốt sửng sốt, lập tức tất cả đều vạn phần kinh hỉ kêu lên.

“Cái gì quan thái thái a! Chính là tiểu thư ký mà thôi.” La Thu Bình khiêm tốn nói, nhưng trên mặt lại khó nén tự hào sắc.

“Ta nói Thu Bình tỷ, quá phận khiêm tốn nhưng chỉ có dối trá nga! Thị ủy bí thư thư ký da, ta cho dù không phải người trong quan trường, cũng biết thị ủy bí thư thư ký là thị ủy bí thư người bên người, thân tín, quyền lực cũng không phải là bình thường lớn. Có câu gọi là gì tới, đúng rồi, kêu Tể tướng trước cửa thất phẩm quan. Nay Vương ca nhưng là thị ủy bí thư thư ký, lúc này ta xem kia Triệu Thế Hữu phải hối hận đã chết!” Suất Chân bùm bùm nói.

“Đó là khẳng định. Thu Bình, kêu Vương ca hung hăng thu thập hắn!” Lâm Văn theo sát sau nói, vẻ mặt thống khoái giải hận biểu tình.

Nhân lực tài nguyên bộ văn phòng, bởi vì La Thu Bình trượng phu Vương Trạch Sinh đột nhiên thăng điều làm thị ủy bí thư thư ký, Suất Chân bọn người hưng ác phấn vô tâm công tác, người người chít chít động động. Kim Vũ Vi khách khí mặt ầm ầm, vốn có điểm mất hứng, đi ra vừa nghe nói là việc này, cũng thay La Thu Bình cao hứng, cũng sẽ theo Suất Chân đám người đi.

Có câu kêu họa vô đơn chí, Triệu Thế Hữu không nghĩ tới buổi sáng chính mình nghe được Vương Trạch Sinh

điều nhiệm thị ủy làm làm thị ủy bí thư chuyên trách thư ký, buổi chiều hắn chợt nghe đến thị ủy tổ chức bộ truyền ra tin tức muốn điều hắn đi địa phương chí văn phòng nhậm phó chủ nhiệm.

Thị địa phương chí văn phòng phó chủ nhiệm tuy rằng cũng là phó xử cấp bậc, nhưng địa phương chí công tác chủ yếu là tổng hợp tính niêm giám, tu chí, địa tình nghiên cứu đằng đằng, là chân chính nước trong nha môn. Đối với Triệu Thế Hữu mà nói, nếu thật sự theo thị ủy cơ quan ngôn luận tổng biên vị trí đột nhiên điều đến như vậy một cái nước trong nha môn, tuyệt đối là một lần cực kì bi thảm công tác điều động.

Quan trường chức vụ điều động thật sự không có gì bí mật đáng nói, giữa trưa Triệu Thế Hữu nghe được chính mình rất khả năng điều đến thị địa phương chí văn phòng nhậm chức sau, rất nhanh tin tức này đã ở toàn bộ Giang Châu nhật báo xã truyền mở ra, cũng truyền đến Vương Trạch Sinh trong tai.

“Ta nói Vương thủ trưởng, quả thật là tân quan tiền nhiệm tam thanh hỏa nha, buổi sáng vừa mới vừa lên làm thư ký, buổi chiều liền đem Triệu Thế Hữu cấp xử lý !” Buổi chiều làm Vương Trạch Sinh hồi văn phòng thu thập này nọ khi, Đường Tư Thông cười tủm tỉm nói.

“Đừng vô nghĩa! Ta không phủ nhận trong lòng quả thật từng có thu sau tính sổ ý tưởng, nhưng là ngươi cảm thấy hiện tại ta có lớn như vậy năng lực sao? Đừng quên, người ta Triệu Thế Hữu nhưng là phó xử cấp cán bộ đâu! Là thị quản cán bộ, là ta một thư ký nói điều động có thể điều động sao?” Vương Trạch Sinh xem thường nói.

“Ha ha, khiêm tốn không phải? Bất quá, ngươi nói cũng có vài phần đạo lý, nhưng là ngươi không biết là việc này rất xảo sao? Buổi sáng ngươi thăng điều thị ủy bí

thư thư ký, buổi chiều thị ủy bên kia liền truyền ra phải Triệu Thế Hữu dời tin tức, nhắc tới sự kiện với ngươi một chút quan hệ đều không có, thật sự làm cho người ta khó có thể tin a! Chúng ta coi như là nhiều năm giao tình đi, ngươi cho ta lộ ra một chút, ngươi là không phải âm thầm nhận thức cái gì quý nhân?" Đường Tư Thông nói xong nói xong, đột nhiên thần thần bí bí nói.

"Đừng vô nghĩa, ta muốn nhận thức cái gì quý nhân, ta còn sẽ làm Triệu Thế Hữu cấp ức hiếp thảm như vậy sao? Tối hôm qua còn có thể với ngươi mượn rượu tiêu sầu sao? Nói thật, ta chính mình đến bây giờ đều cùng nằm mơ giống nhau đâu!" Vương Trạch Sinh nói, hắn trong lòng kỳ thật cũng là sủy một đoàn nghi hoặc, giống như hôm nay phát sinh hết thảy đều là cố ý đánh Triệu Thế Hữu mặt cho hắn hết giận dường như.

"Giống như cũng là, không nghĩ ra, không nghĩ ra a! Chẳng lẽ là Triệu Thế Hữu tiểu tử này đui mù đắc tội cái gì đại nhân vật? Cũng không đúng nha, hắn đắc tội đại nhân vật, ngươi như thế nào lên làm thị trường ủy bí thư thư ký đâu?" Đường Tư Thông cùng Vương Trạch Sinh quan hệ thực thiết, biết hắn nói lời nói thật, nhưng là nguyên nhân làm cho này dạng, hắn liền càng hồ đồ.

……

Trong nháy mắt, Trầm Lệ Đề huấn luyện trở về đã muốn hơn mười ngày, Vương Trạch Sinh cũng đã muốn ở thị ủy làm đi làm mười ngày qua, Lưu Giai Huy chính thức hạ phóng tới Hạ Vân Kiệt lão gia Thượng Dương huyện làm thường vụ phó Huyện trưởng. Lưu Giai Huy đến Thượng Dương huyện nhậm chức ngày nào đó, đáng thương Triệu Thế Hữu cũng đang thức bị nhất giấy điều lệnh cấp điều đến địa phương chí văn phòng nhâm phó chủ nhiệm, nhưng lại là bài danh cuối cùng một vị phó chủ nhiệm.

La Thu Bình trượng phu Vương Trạch Sinh trở thành thị ủy bí thư chuyên trách thư ký, ở hắn chính thức đi thị ủy phòng đi làm ngày đó ngay tại Uy Đại công ty truyền mở.

Xã hội luôn thực sự thật, từ La Thu Bình trượng phu trở thành thị ủy bí thư chuyên trách thư ký tin tức này truyền khai sau, Uy Đại công ty viên chức đối La Thu Bình thái độ rõ ràng liền trở nên khách khí cẩn thận rồi rất nhiều, thậm chí một ít ngành quản lí đối La Thu Bình cũng đều có vẻ phá lệ khách khí một ít, không dám đem nàng làm bình thường viên chức đến đối đãi.

Cũng may La Thu Bình chính mình cũng không có bãi cái gì thư ký phu nhân cái giá, ở đơn vị còn giống như trước giống nhau sáng sủa giống nhau còn thật sự công tác, cùng nhân lực tài nguyên bộ lý đồng sự cũng như trước là có nói có cười, giống hảo tỷ muội giống nhau, điều này làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy vui mừng. Nếu không La Thu Bình muốn như là tiểu nhân đắc chí giống nhau, trở nên cao cao tại thượng, hắn trong lòng khẳng định không phải tư vị, bởi vì này sự kiện xét đến cùng hay là hắn kia điện thoại khởi tác dụng.

Một ngày này, Hạ Vân Kiệt giống thường lui tới giống nhau hồi Đức Nhã tiểu khu thuê nhà ở.

Vừa mới đến thang lầu đã nghe đến một cỗ đồ ăn đốt trọi mùi, Hạ Vân Kiệt ngửi được này mùi trong lòng không khỏi một trận kêu rên, lại tới nữa!

Ba ngày qua này cũng không biết Trầm Lệ Đề phát cái gì thần kinh, đột nhiên trở nên phá lệ hiền thục ôn nhu, mỗi ngày đều tự mình cấp Hạ Vân Kiệt xuống bếp chuẩn bị “Phong phú” bữa tối, làm cho Hạ Vân Kiệt mỗi ngày một hồi về nhà, còn không có tiến gia môn đã nghe đến một cỗ mùi khét. Cách vách kia một đôi dâm loạn nam trụ lâu, nay cùng Hạ Vân Kiệt cũng hỗn quen, cũng là không giống Hạ Vân Kiệt vừa tới kia đoạn thời gian

giống nhau, mỗi ngày vừa thấy đến hắn tựa như nhìn đến sói giống nhau, nhanh chóng đem cửa đóng. Nay nhìn đến Hạ Vân Kiệt về nhà, ngẫu nhiên còn có thể cố ý mở ra cửa lên tiếng kêu gọi, đương nhiên kia tươi cười còn là tràn ngập nịnh nọt lấy lòng hương vị.

Không có biện pháp, Hạ Vân Kiệt lúc trước tùy tay bẻ gẫy cán chổi, tùy tay vỗ liền đem bọn họ bả vai cấp chụp sưng đỏ chuyện này cho bọn hắn lưu lại ấn tượng thật sự quá sâu khắc lại. Bất quá mấy ngày nay nhìn đến Hạ Vân Kiệt trở về, bọn họ xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt đều là tràn ngập thương hại cùng vui sướng khi người gặp họa.

“Kiệt ca, ngươi rất hạnh phúc a, đêm nay lại có phong phú bữa ăn ngon hưởng dụng. Chúng ta vừa rồi ở chợ nhìn đến tẩu tử không chỉ có mua thịt bò còn mua điều đại cá hố, có cá có thịt, thật sự là hâm mộ chết chúng ta!” Hạ Vân Kiệt còn không có đẩy cửa ra, đối diện kia đôi dâm loạn nam liền tìm hiểu đầu, hướng hắn cười tủm tỉm nói, kia lời nói nói là hâm mộ, trong giọng nói cũng là tràn ngập vui sướng khi người gặp họa.

“Chạy trở về trong phòng đi, bằng không ta chờ lát liền đem còn lại bưng nhà các ngươi cho các ngươi ăn, có cá có thịt da!” Hạ Vân Kiệt cùng này hai cái dâm loạn nam mới sẽ không khách khí, thấy bọn họ một bộ vui sướng khi người gặp họa bộ dáng, lập tức trừng mắt nói.

“A, Kiệt ca không cần khách khí, không cần khách khí!” Nói xong hai dâm loạn nam nhanh chóng đem cửa cấp đóng.

Gặp hai dâm loạn nam nhanh chóng đóng cửa, Hạ Vân Kiệt trong lòng nhịn không được lại một tiếng kêu rên. Thịt bò có tao vị, cá hố có mùi, cô nàng này thật đúng là hảo cao vụ xa a, trình độ nhất lưu kém, mua đồ ăn còn

tẫn chọn yêu cầu cao độ nấu, hôm nay xem ra phải chết định rồi.

Trong lòng kêu thảm, Hạ Vân Kiệt mở ra cửa.

Đẩy mở cửa, liền một phòng mùi khét đập vào mặt mà đến, máy hút mùi chạy đến lớn nhất, trong phòng còn là "Sương khói lượn lờ".

Đưa lưng về phía Hạ Vân Kiệt là một cái vây quanh vây đâu, mặc nhiệt khố, lộ hai điều thon dài tuyết trắng đùi đẹp xinh đẹp bóng dáng. Kia thướt tha xinh đẹp bóng dáng, mỗi lần đều đã làm cho Hạ Vân Kiệt xuất hiện ngắn ngủi hít thở không thông, sẽ làm hắn ngắn ngủi quên mất kia mãn phòng ở mùi khét cùng "Sương khói lượn lờ".

"Đã trở lại, ngươi trước rửa cái mặt, thổi thổi điều hòa mát mẻ mát mẻ, ta lập tức là tốt rồi." Trầm Lệ Đề cảm giác được mở cửa thanh âm, cũng không quay đầu lại nói.

"Kỳ thật, chờ ta trở lại nấu là có thể!" Hạ Vân Kiệt do dự mà nói.

"Để làm chi? Ngại bổn cô nương tay nghề không tốt sao?" Nghe nói như thế, Trầm Lệ Đề lập tức quay đầu đến, đỏ mặt, nước mắt uông uông nói.

Mặt là bị thiêu đồ ăn khi nóng lên hồng, nước mắt còn lại là bị khói dầu cấp huân.

"Không, không, ngươi tay nghề tiến bộ tấn mãnh, tốt lắm, tốt lắm." Hạ Vân Kiệt nhìn Trầm Lệ Đề kia "Bao hàm nước mắt" bộ dáng, vội vàng lắc đầu nói. Chính là trong lòng lại âm thầm nói thầm, tay nghề quả thật tiến bộ tấn mãnh, nhưng khởi điểm thật sự quá thấp nha.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Trầm Lệ Đề thế này mới lại vừa lòng lại đắc ý dương hạ cằm, nói:“Đó là đương nhiên, nhanh đi chuẩn bị chuẩn bị đi, hôm nay có thịt cá nga!”

“Hảo, hảo, vất vả.” Hạ Vân Kiệt ngoài miệng giảng, trong lòng cũng là một trận khóc.

Đồ ăn thật sự thực phong phú, có huân có tố, có cá có thịt, đương nhiên dạng kém chút.

Thịt bò nghe nói là ngũ vị hương thịt bò, nhưng thoạt nhìn lại giống than thịt bò nướng, hiển nhiên là nước chát nấu khô, còn không biết tắt miếng. Cắt miếng cũng cắt cùng thịt bò giống như không cần tiền dường như, lại lớn khối lại dầy. Về phần cá hố vậy thảm hại hơn không đành lòng đổ, trên cơ bản đã muốn thịt xương chia lìa, cũng là giảm đi tách xương.

Về phần hương vị kia tự nhiên là “Mỹ vị tuyệt luân”.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 487 : Trầm Lệ Đề đi rồi

“Một mét tám vóc dáng, gầy lại cùng tiểu bạch kiểm giống nhau, đến, ăn nhiều một chút thịt bò cùng cá.” Trầm Lệ Đề mấy ngày nay không chỉ có thích thiêu đồ ăn nấu cơm, hơn nữa nàng còn đặc thích cấp Hạ Vân Kiệt gắp đồ ăn, phi thường ôn nhu săn sóc.

“Đủ, đủ, ngươi tưởng đem ta uy thành đại mập mạp sao?” Hạ Vân Kiệt gặp bát cơm lập tức đôi nổi lên đầy núi nhỏ, vội vàng kêu lên.

“Vậy được rồi, ngươi ăn xong ta lại cho ngươi thêm.” Trầm Lệ Đề dị thường săn sóc nói, sau đó hay dùng thủ chống cằm xem Hạ Vân Kiệt ăn cơm, đôi mắt đẹp cười meo meo thành một đôi trăng rằm.

“Chính ngươi cũng ăn nha, đừng tẫn nhìn ta ăn.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ta gần nhất giảm béo, uống điểm canh ăn chút cơm là đủ rồi.” Trầm Lệ Đề hướng Hạ Vân Kiệt ngọt ngào cười, nói.

“Ngươi đều đã muốn bộ dạng như vậy cao gầy thon thả, giảm cái gì phì a, đến, cũng ăn chút thịt a, cá a.” Hạ Vân Kiệt nói xong cũng cấp Trầm Lệ Đề gắp thịt gắp đồ ăn, đặt ở của nàng trong bát.

Không cho Trầm Lệ Đề cũng nếm thử, nàng lại như thế nào biết người khác thống khổ đâu!

“Cũng là ngươi ăn nhiều một chút đi, ta không khẩu vị.” Trầm Lệ Đề lại cầm trong chén thịt cá cho Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt chính âm thầm đắc ý chính mình tiểu thông minh đâu, không nghĩ tới Trầm Lệ Đề lại đem thịt cá cho

hắn, trong lúc nhất thời trợn tròn mắt, nghĩ rằng, loại này thức ăn nhìn có khẩu vị mới là lạ!

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt cũng chỉ là trong lòng ngẫm lại mà thôi, hắn cũng không dám đả kích Trầm Lệ Đề, nói như thế nào không có công lao cũng có khổ lao, khó được người ta tiếp viên hàng không tân tân khổ khổ cấp chính mình nấu đồ ăn nấu cơm a!

Vì thế Hạ Vân Kiệt đành phải một người "Hạnh phúc" hưởng thụ "Mỹ vị món ngon"!

Nhìn Hạ Vân Kiệt "Mùi ngon" một ngụm tiếp một ngụm đem đồ ăn cấp bái tiến miệng, không biết vì cái gì Trầm Lệ Đề đột nhiên cảm thấy cái mũi có điểm lên men, ánh mắt có điểm ướt át, vội vàng xoay quá vụng trộm xoa xoa.

Chờ nàng quay đầu lại khi, hết thảy lại khôi phục bình thường.

"Ăn ngon sao?" Trầm Lệ Đề hỏi.

"Ân, còn đi, rất có tiến bộ." Hạ Vân Kiệt khẩu thị tâm phi trả lời, nói xong còn dùng sức ăn hai khẩu.

"Xì!" Trầm Lệ Đề nở nụ cười ra tiếng, sau đó liếc trắng mắt, sẳng giọng:"Được rồi, không tra tấn ngươi, đi ra ngoài ăn đi!"

"Nguyên lai ngươi là cố ý !" Hạ Vân Kiệt kêu lên.

"Ta chính là cố ý, để làm chi, không được sao? Người khác đều nói muốn tưởng lưu lại một nam nhân tâm, đầu tiên muốn lưu lại hắn vị. Ta lại không nghĩ lưu lại ngươi, nhưng ta cũng không muốn cho ngươi nhanh như vậy liền quên mất ta, cho nên chỉ có thể tưởng điểm biện pháp tra tấn của ngươi vị a!" Trầm Lệ Đề đúng lý

hợp tình nói.

“Ngươi phải đi ?” Hạ Vân Kiệt nghe nói như thế, trái tim giống như bị cái gì vậy cấp nhéo giống nhau, kìm lòng không được đau một chút.

Kỳ thật này hai ngày Hạ Vân Kiệt đã muốn có điểm cảm giác, chính là hắn không muốn đi đoán, lại càng không nguyện ý vận dụng tướng thuật đi suy tính, nay gặp Trầm Lệ Đề nói như vậy, mới biết được Trầm Lệ Đề thật sự phải đi.

Gặp Hạ Vân Kiệt trong thanh âm rõ ràng thiếu dĩ vãng kia sợi tiêu sái không sao cả, Trầm Lệ Đề phương tâm nhịn không được chiến hạ, cái mũi lại cảm thấy một cỗ ê ẩm, nhưng ở mặt ngoài lại làm bộ như một bộ thực không sao cả bộ dáng, thuận miệng nói:“Như thế nào luyến tiếc ta nha?”

“Có một chút.” Hạ Vân Kiệt gật đầu nói.

“Ngươi lúc trước nhưng là ước gì đuổi ta đi nga.” Trầm Lệ Đề nói.

“Có sao? Ta quên hết.” Hạ Vân Kiệt lắc đầu nói.

“Tính, lười với ngươi so đo, chúng ta đi ra ngoài ăn đi.” Trầm Lệ Đề xem thường nói.

“Còn là tính, ngay tại trong nhà ăn đi, ngươi không phải nói tưởng tra tấn của ta vị, làm cho ta không cần nhanh như vậy quên ngươi sao?” Hạ Vân Kiệt nói.

“Nhưng ta cũng không tưởng tra tấn ta chính mình vị nha. Mấy ngày nay khả nghẹn chết ta, hôm nay nhất định phải đi có một bữa cơm no đủ.” Trầm Lệ Đề sờ sờ bụng, đương nhiên nói.

“Ngươi……” Hạ Vân Kiệt nhìn Trầm Lệ Đề một trận không nói gì.

“Ngươi cái gì ngươi, đi rồi a!” Trầm Lệ Đề lại trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó kéo tay hắn liền đi ra ngoài.

“Khi nào thì đi?” Đi ở trên đường, Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Ngày mai buổi chiều.” Trầm Lệ Đề nói.

“Ngày mai buổi chiều? Nhanh như vậy!” Hạ Vân Kiệt kinh ngạc nói, trong lòng có một cỗ nói không nên lời mất mát cùng không tha.

“Đương nhiên, bằng không ngươi nghĩ rằng ta hội sớm như vậy buông tha của ngươi vị sao?” Trầm Lệ Đề đương nhiên nói.

“Đi đâu tòa thành thị?” Hạ Vân Kiệt khóe miệng nổi lên một tia cười khổ, lại hỏi.

“Tỉnh thành Hải Châu thị, là bay Thái quốc hàng tuyến.” Trầm Lệ Đề nói, đem Hạ Vân Kiệt cánh tay kéo chặt một ít.

Ngày hôm sau, buổi chiều, Hạ Vân Kiệt tay ấn mặt, có chút mất mát theo nhà ga chậm rãi đi ra.

Trầm Lệ Đề ngồi xe lửa đi Hải Châu thị, vừa rồi ở nhanh đến kiểm phiếu khẩu thời điểm, nàng đột nhiên ôm nhau hắn, hơn nữa ở hắn trên gương mặt hôn hạ. Tại kia trong nháy mắt, hắn thật sự có tưởng đem nàng lưu lại xúc động, nhưng cuối cùng còn là để nàng đi rồi.

Một mình một người, Hạ Vân Kiệt theo nhà ga chậm rãi hướng Đức Nhã tiểu khu phương hướng đi tới.

Hắn không nghĩ ngồi xe trở về, hắn tưởng đi một mình vừa đi. Thói quen trong nhà có Trầm Lệ Đề ở, nay nàng đột nhiên rời đi, trong lòng luôn có một cỗ nói không nên lời mất mát cùng hư không, phảng phất đã ném cái gì dường như.

Thái dương đã muốn ngã về tây, đã muốn không giống chính ngọ như vậy nóng bỏng, Hạ Vân Kiệt chậm rãi đi tới. Hắn trong đầu nghĩ cùng Trầm Lệ Đề lần đầu tiên gặp mặt vẫn nghĩ tới hiện tại !

“Lệ Đề đã muốn lựa chọn đi Hải Châu, lựa chọn càng rộng lớn phát triển không gian, ta là không phải cũng có thể thay đổi một chút công tác, tìm một phần cũng có ý nghĩa một chút công tác?” Nghĩ nghĩ, Hạ Vân Kiệt nghĩ tới chính mình công tác, nhớ tới ngày đó ở Hong Kong nhìn đến kia vài cái bị bệnh độc tra tấn tiểu hài tử.

“Tuy rằng ta không nghĩ làm cái gì cứu vớt thế giới đại anh hùng, bất quá đi Giang Châu đại học trung y học viện làm cái lão sư có lẽ là cái không sai lựa chọn. Dù sao ta cũng thích vườn trường cuộc sống, có năng lực đem một ít Trung Hoa y thuật truyền thừa đi xuống, cớ sao mà không làm đâu?” Nghĩ nghĩ, Hạ Vân Kiệt lại nghĩ tới chính mình lần đầu tiên bước vào Giang Châu đại học khi cái loại này lòng yên tĩnh khí ninh cảm giác, trong đầu không khỏi vừa động, nghĩ tới đi học giáo làm lão sư công tác.

Một đường đi một đường nghĩ, bất tri bất giác trung, Hạ Vân Kiệt thế nhưng đi bộ đến Đức Nhã tiểu khu.

Mở ra cửa, trong phòng trống trơn đãng đãng, làm cho Hạ Vân Kiệt tâm cũng đi theo trống trơn đãng tạo nên đến.

Lòng người không đãng khi đã nghĩ tìm điểm sự tình đến làm, Hạ Vân Kiệt cũng không ngoại lệ, hắn nhớ tới

từng đáp ứng quá Tô Chỉ Nghiên sự tình, lại muốn tưởng chính mình cũng chuẩn bị rời đi Uy Đại công ty, cũng quả thật hẳn là cấp nàng tự mình chế tác một phần lễ vật.

Vì thế Hạ Vân Kiệt vào phòng, lại lập tức rời đi phòng, sau đó cưỡi xe đạp đi Giang Châu thị lớn nhất siêu thắng siêu thị. Ở siêu thắng siêu thị, Hạ Vân Kiệt mua hai cái thực tinh mỹ thủy tinh cái chai, lại mua một ít mới mẻ dưa và trái cây cùng hoa tươi.

Mua tề sau, Hạ Vân Kiệt liền trở về nhà.

Về nhà Hạ Vân Kiệt đem thủy tinh bình tẩy trừ sạch sẽ, sau đó triển khai. Lại đem này mới mẻ dưa và trái cây cùng hoa tươi bãi phóng thủy tào, sau đó hai tay ở mặt trên cách không nhẹ nhàng một trảo, dần dần, thủy tào trên không thế nhưng ngưng tụ nổi lên hai giọt nhan sắc khác nhau lại vô cùng trong sáng trong suốt dịch giọt. Dịch giọt chiết xạ ra nhu hòa mà mê người quang mang, còn có thấm vào ruột gan hương thơm. Mà cơ hồ đồng thời, thủy tào bên trong mới mẻ dưa và trái cây cùng hoa tươi đều dần dần héo rũ, cuối cùng phảng phất ở thái dương hạ phơi nắng khố bình thường.

Hạ Vân Kiệt đem kia hai giọt dịch giọt phân biệt để vào thủy tinh trong bình, sau đó tùy tay một trảo, lại ngưng tụ hai cái thủy cầu, sau đó đem chúng nó quán vào nước tinh trong bình. Trong nháy mắt, hai bình chiết xạ mê người sáng bóng, tản ra vô cùng hương thơm hơi thở đồ trang điểm liền chế tác hoàn thành.

Một bình là có tăng trắng hiệu quả nhuận phu dịch, một bình là nước hoa.

Hạ Vân Kiệt cầm lấy thủy tinh bình, nhìn nhìn, trên mặt lộ ra một tia vừa lòng mỉm cười.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 488 : Nữ tham tiền

Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm hai người còn tại Bắc Kinh việc chi nhánh sự tình, còn muốn quá một đoạn thời gian mới có thể hồi Giang Châu thị. Chế tác xong hai bình đồ trang điểm sau, Hạ Vân Kiệt một mình một người tùy tiện lộng điểm ăn, ăn xong sau đọc sách trong chốc lát, ngồi xuống suy nghĩ một trận liền ngủ.

Ngày hôm sau, giống thường lui tới giống nhau tu luyện, ăn sớm điểm, sau đó cưỡi xe đạp đi đơn vị đi làm.

Nhân lực tài nguyên bộ không khí như nhau thường lui tới hòa khí hoạt bát, Suất Chân đám người các việc các, trừu không ngẫu nhiên tán gẫu vài câu, có một loại đại gia đình cảm giác.

Nhớ tới quá một đoạn thời gian, chính mình khả năng sẽ rời đi nơi này, Hạ Vân Kiệt đột nhiên có điểm không tha, cho nên không tự chủ được biểu hiện so với dĩ vãng càng ân cần một ít, nhất đãi đến cơ hội liền cấp Suất Chân đám người châm trà đổ nước, nói vài câu dễ nghe nói, làm cho Suất Chân đám người trong lòng lần cảm mĩ tư tư, có đôi khi nhìn đến Hạ Vân Kiệt kia so với các nàng còn muốn “Trắng noãn” khuôn mặt, thật là có loại tưởng hôn một ngụm xúc động.

Công tác thời gian luôn quá đặc biệt mau, đảo mắt đi ra ăn cơm trưa nghỉ trưa thời gian.

Giống thường lui tới giống nhau ở năm vị nữ đồng sự cùng đi hạ, ở các đồng sự hâm mộ ghen tị dưới ánh mắt, Hạ Vân Kiệt hưởng dụng cơm trưa.

Nếm qua cơm trưa sau, Hạ Vân Kiệt không có hồi văn phòng, mà là mang theo ngày hôm qua chế tác hai bình đồ trang điểm đi Tô Chỉ Nghiên văn phòng.

“Đưa cho ngươi.” Vào Tô Chỉ Nghiên văn phòng, đem cửa đóng lại sau, Hạ Vân Kiệt đem sớm đã chuẩn bị tốt hai bình đồ trang điểm đưa cho Tô Chỉ Nghiên.

“Cho ta ?” Tô Chỉ Nghiên không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thật sự hội tặng lễ vật cấp nàng, tuy rằng bên ngoài gói to thoạt nhìn thực khó coi, là siêu thị trang này nọ plastic túi, nhưng nàng còn là vẻ mặt kinh hỉ tiếp nhận đến, sau đó khẩn cấp mở ra gói to.

“Oa thật khá đây là cái gì này nọ nha? Đồ trang điểm sao? Như thế nào không có bài tử a?” Tô Chỉ Nghiên đem trong gói to hai bình thủy tinh bình đem ra, cái chai nhất lấy ra nữa ngay tại sáng ngời mà rộng mở trong văn phòng chiết xạ ra mê người sắc thái đến.

“Đoán đúng rồi, là đồ trang điểm, ta chính mình chế tác, một bình là nước hoa, một bình là tăng trắng dưỡng da dịch, cũng đỡ phải ngươi phơi nắng đen lại oán ta” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Chính ngươi chế tác ?” Tô Chỉ Nghiên nghe vậy vẻ mặt không thể tưởng tượng mở to hai mắt nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, một hồi lâu nhi, đột nhiên kiễng mũi chân, trên thân hơi hơi hướng Hạ Vân Kiệt tham lại đây, sau đó đối với hắn hai má hôn một cái, vui vẻ nói:“Oa tắc, ngươi thật đúng là tốt lão bản, ta quyết định về sau liền bán mình cho ngươi.”

“Chính ngươi cũng là lão bản được không?” Hạ Vân Kiệt sờ soạng hạ còn mang theo một tia ướt át hai má, nói. Ánh mắt cũng không từ tự chủ dừng ở Tô Chỉ Nghiên kia kiều diễm ướt át gợi cảm môi đỏ mọng thượng, còn có vừa rồi hôn chính mình hai má khi, nhẹ nhàng đỉnh chạm được chính mình trong ngực ngạo nhân bộ ngực sữa. Hai tòa ngọc nữ phong đem màu trắng sơ-mi đỉnh cao cao, phảng phất muốn bính khai cúc áo.

Hạ Vân Kiệt phát hiện Tô Chỉ Nghiên càng ngày càng nhiều quyến rũ mê người, tựa như kia chín mật đào, làm cho người ta tổng muốn cắn một ngụm, này có lẽ cũng là Hạ Vân Kiệt tưởng đổi cái công tác nguyên nhân đi. Hắn biết tái ở đi xuống, một ngày nào đó hắn sẽ bị vị này mỹ nữ lão tổng cấp câu đi.

“Khả ngươi là đại lão bản nha” Tô Chỉ Nghiên chớp ánh mắt, phản bác nói, giống cái nghịch ngợm nữ hài tử.

“Ngươi nha, ta nói bất quá ngươi.” Hạ Vân Kiệt cười lắc đầu, sau đó đi đến dài điều da thật sô pha ngồi xuống.

Hôm nay trừ bỏ muốn đưa Tô Chỉ Nghiên hai bình đồ trang điểm, hắn còn muốn cùng nàng nói chuyện công tác sự tình, cho nên cũng không đi vội vã.

“Ta cho ngươi đổ chén trà!” Gặp Hạ Vân Kiệt ngồi xuống, Tô Chỉ Nghiên vội vàng trước cầm trong tay hai bình đồ trang điểm thật cẩn thận ở trên bàn phóng tốt, sau đó lắc mông chi đi cấp Hạ Vân Kiệt châm trà đi.

Nhìn bị màu đen một bước váy gắt gao bao vây lấy rất tròn mĩ mông, theo giày cao gót mê người một trái một phải đong đưa, Hạ Vân Kiệt trong lòng đột nhiên có chút sở thất.

Tiếp qua một đoạn thời gian, hắn lại không thể có thể tái thường xuyên nhìn đến như vậy mê người bóng dáng.

Tô Chỉ Nghiên đổ đến đây nước trà, đem nước trà các ở Hạ Vân Kiệt trước mặt trên bàn trà, sau đó một lần nữa cầm lấy kia hai bình đồ trang điểm, tựa như một cái chiếm được âu yếm món đồ chơi tiểu cô nương giống nhau, vui rạo rực lần lượt Hạ Vân Kiệt ngồi xuống.

“Này bình là nước hoa sao?” Tô Chỉ Nghiên nói xong

mở ra trong đó một bình nắp bình.

Nắp bình vừa mở ra, cái loại này gần như thuần thiên nhiên tựa hồ không mang theo một tia tạp chất, nhưng lại có một loại không cách nào hình dung say lòng người mùi theo cái chai nhẹ nhàng đi ra, Tô Chỉ Nghiên thân thể mềm mại hơi hơi chiến một chút, nhịn không được nhắm mắt lại, thật sâu hít một hơi, vẻ mặt say mê.

Một hồi lâu nhi, Tô Chỉ Nghiên mới mở hai mắt, trong mắt tất cả đều là kinh hỉ cùng không dám tin ánh mắt.

“Lần đầu tiên chế tác? Cũng không biết ngươi thích cái gì nước hoa, còn đi đi?” Hạ Vân Kiệt uống một ngụm trà, cười hỏi.

“Không gì so sánh nổi tuyệt đối không gì so sánh nổi loại này mùi, ta không cách nào hình dung. Tựa như, tựa như, hồn nhiên thiên thành, đúng, hồn nhiên thiên thành, giống như đây là một loại thiên nhiên tồn tại một loại mê người mùi, không giống này khác nước hoa, rất thơm, ngươi cũng biết nó là nhân công tinh luyện chế tạo ra đến. Nga, đúng rồi, ngươi là như thế nào chế tác ? Có bí phương sao? Chúng ta có thể phê lượng sinh sản loại này nước hoa, mùi không cần giống ngươi cho ta như vậy thuần khiết, chỉ cần có một tiểu bộ phận này hiệu quả, ta tuyệt đối tin tưởng, này khoản nước hoa nhất định hội trở thành so với Chanel, Dior, lan khấu các xa xỉ phẩm bài còn muốn được hoan nghênh nước hoa! Đây chính là một vốn bốn lời, siêu món lãi kếch sù sinh ý a!” Tô Chỉ Nghiên càng nói càng kích động, nhìn Hạ Vân Kiệt mắt đẹp càng ngày càng lượng, phảng phất bên người ngồi không phải Hạ Vân Kiệt mà là thần tài.

Hạ Vân Kiệt nhìn Tô Chỉ Nghiên càng nói càng kích động, thậm chí bởi vì kích động đầy đặn bộ ngực sữa đều mãnh liệt mênh mông, không khỏi ngây ngẩn cả người, một hồi lâu nhi mới cười chỉ vào Tô Chỉ Nghiên

nói:“Ngươi thật đúng là cái nữ tham tiền, cả ngày đã nghĩ kiếm tiền!”

“Người ta chính là nữ tham tiền, ta liền thích kiếm tiền cái loại cảm giác này! Hạ đại sư, Kiệt ca, hảo ca ca van cầu ngươi, ngươi liền nói cho ta biết thôi này có thể phê lượng sinh sản sao? Ta kỳ thật vẫn muốn làm chính là loại này nhẹ vốn lại lãi nặng sinh ý. Mỗi lần ta nhìn thấy người ta người nước ngoài bằng vào một cái phẩm bài liền bó lớn bó lớn theo chúng ta trên người lao tiền, ta liền đặc khó chịu, liền giấc mộng nếu chúng ta cũng có loại này đi hướng thế giới xa xỉ phẩm bài thì tốt rồi! Hung hăng kiếm người nước ngoài tiền được không thôi? Kiệt ca ca, được không thôi? Lần này ngươi trăm phần trăm cổ phần khống chế, ta không cần công ty cổ phần, ta chỉ muốn xem đã có như vậy một cái xa xỉ phẩm bài ở trong tay ta sinh ra, đi hướng thế giới, ta liền cảm thấy mỹ mãn.” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt chê cười nàng, không chỉ có không não, ngược lại hai tay lập tức gắt gao ôm Hạ Vân Kiệt cánh tay, sau đó qua lại dùng sức loạng choạng, một đôi đôi mắt đẹp ngập nước nhìn Hạ Vân Kiệt, kia tuyệt mỹ khuôn mặt, kia cầu xin ánh mắt, như vậy thật đúng là nhân gặp người liên, làm cho người ta căn bản không thể cự tuyệt, đương nhiên còn có dùng sức ở Hạ Vân Kiệt cánh tay cọ xát hai luồng mềm mại.

Hạ Vân Kiệt đối kiếm tiền không có gì **, nhưng chịu không nổi Tô Chỉ Nghiên cầu xin, mà Tô Chỉ Nghiên nhắc tới xa xỉ phẩm bài quan điểm cũng có chút xúc động hắn. Vì thế một bên lấy tay đẩy ra Tô Chỉ Nghiên cánh tay ngọc ôm chính mình cánh tay, vừa nói nói:“Ta nghĩ muốn nhìn, phê lượng sinh sản vấn đề hẳn là không lớn.”

“Thật vậy chăng? Oa, đại sư vạn tuế, ta yêu ngươi chết mất!” Hạ Vân Kiệt tuy rằng đẩy ra rồi Tô Chỉ Nghiên tay, lại không nghĩ rằng một phen trả lời lại rước lấy Tô Chỉ

Nghiên càng kích động biểu hiện, thế nhưng trực tiếp ôm lấy hắn cổ, sau đó kiều diễm ướt át môi đối với Hạ Vân Kiệt mặt chính là một trận mãnh thân, thân hắn thiếu chút nữa sẽ nhịn không được phản ôm lấy kia mê người thân mình, sau đó trực tiếp ở trên sô pha đem nàng cấp làm.

Bất quá cuối cùng Hạ Vân Kiệt còn là áp chế trong lòng muốn động, cái khó ló cái khôn nói:“Ngươi tái cảm thụ một chút kia tăng bạch hộ phu phẩm đi, nếu muốn muốn làm đồ trang điểm, vậy rõ ràng lộng lớn một chút, không thể chỉ sinh sản nước hoa đi.”

Còn đừng nói, chiêu này còn là cử dùng được, Tô Chỉ Nghiên nghe vậy lập tức buông lỏng ra ôm Hạ Vân Kiệt cổ hai tay, sau đó mở ra một cái khác thủy tinh bình.

Cái chai vừa mở ra, một lũ đồng dạng làm cho Tô Chỉ Nghiên say mê hương thơm nhắm thẳng nàng trong lỗ mũi chui, đem nàng cấp say mê khẩn cấp đổ ra một chút mạt ở tại mu bàn tay.

Một loại trước nay chưa có thanh lương trơn bóng lập tức tựa hồ theo bôi tăng trắng dưỡng da dịch da thịt thẩm thấu đi vào cũng dần dần khuếch tán mở ra, làm cho người ta không chỉ có cảm thấy da thịt lần cảm thoải mái, cả người tựa hồ đều tinh thần không ít !

“Rất thần kỳ ta tin tưởng không lâu tương lai, chúng ta đồ trang điểm chắc chắn chiếm lĩnh toàn bộ thế giới, đến lúc đó ngươi nhất định hội mỗi ngày đều tài nguyên cuồn cuộn ” Tô Chỉ Nghiên hưng phấn nói.

“Là chúng ta!” Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên cao hứng kính nhi, chính mình cũng không từ tự chủ đi theo vui vẻ đứng lên

“Cái gì chúng ta a, người ta nói, lần này ta cũng không

chiếm ngươi tiện nghi, hì hì, đương nhiên tiền lương cho ta khai cao một ít!” Tô Chỉ Nghiên nói.

“Còn là lão quy củ đi, cùng uy đại công ty giống nhau, tam thất khai, ngươi cũng biết ta chỉ là phủi tay chưởng quầy, đối tiền cũng không có cái gì chú ý. Ngươi nếu không đồng ý, ta đây sẽ không cho ngươi phối phương.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Tùy ngươi a, dù sao nếu có một ngày ta nhảy ngươi này hố lửa, của ta cũng không chính là của ngươi sao?” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt kiên trì, tiếu mâu quyến rũ liếc trắng mắt, nói.

“Khụ khụ.” Hạ Vân Kiệt bị Tô Chỉ Nghiên lời này cấp nói được thiếu chút nữa sẽ bị nước trà cấp sặc, một hồi lâu nhi mới nhìn Tô Chỉ Nghiên bất đắc dĩ nói:“Vậy như vậy định rồi, ta trở về ngẫm lại xem nếu muốn phê lượng sinh sản hẳn là như thế nào chế tác.”

“Ân, ta cũng nhanh chóng viết ra một cái thành lập một cái đồ trang điểm công ty phương án đến.” Tô Chỉ Nghiên thu hồi quyến rũ nghịch ngợm một mặt, vẻ mặt chính sắc nói.

Giờ khắc này, nàng lại thành nữ cường nhân !

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó đứng lên chuẩn bị đi ra ngoài. Bất quá không đi hai bước, hắn lại lần nữa ngồi trở về, cười khổ nói:“Bị ngươi cái gì đồ trang điểm công ty cắt ngang, ta đều thiếu chút nữa đã quên với ngươi đề mặt khác một sự kiện.”

“Sự tình gì?” Tô Chỉ Nghiên cũng một lần nữa ngồi trở lại Hạ Vân Kiệt bên người, nhìn hắn hỏi.

“Ta khả năng sẽ ở gần nhất từ chức.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Từ chức? Vì cái gì? Là ta làm được không tốt sao? Còn là bởi vì lần trước ta biểu ca sự tình?” Vốn lòng tràn đầy hưng phấn Tô Chỉ Nghiên nghe nói Hạ Vân Kiệt chuẩn bị rời đi Uy Đại công ty, cả người như bị sét đánh, lập tức liền ngốc ở.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 489 : Xảo ngộ

Gặp Tô Chỉ Nghiên như bị sét đánh bộ dáng, Hạ Vân Kiệt thiếu chút nữa sẽ tâm mềm nhũn, nhưng cuối cùng còn là lắc đầu nói:“Này không liên quan ngươi, cũng không quan ngươi biểu ca sự tình, mà là ta chính mình muốn đổi cái công tác.”

“Chán ghét, ở trong này công tác không tốt sao? Nhiều nhất về sau người ta thu liễm một chút, không dùng thường tìm ngươi bái!” Tô Chỉ Nghiên đô miệng nói, nói chuyện khi trong ánh mắt nhưng lại ẩn ẩn có trong suốt gì đó ở lóe ra.

“Này không liên quan chuyện của ngươi. Ngươi cũng biết ta ngực không chí lớn, thầm nghĩ làm người thường, quá người thường cuộc sống, nhưng đoạn thời gian trước bởi vì mỗ sự kiện đã bị một ít xúc động, muốn làm một phần sự tình vừa không ảnh hưởng cuộc sống lại có thể làm một phần đối xã hội hơi chút có điểm cống hiến. Kỳ thật trước kia cũng có quá loại này ý tưởng, bất quá nhưng vẫn tha xuống dưới. Kỳ thật như vậy không rất tốt sao? Về sau ngươi muốn tìm ta cũng phương tiện một ít, không cần giống hiện tại giống nhau, giống như làm tặc dường như.” Hạ Vân Kiệt nhìn Tô Chỉ Nghiên nói.

“Phương tiện cái gì? Người ta mới không hiếm lạ tìm ngươi đâu!” Tô Chỉ Nghiên lau khóe mắt, sau đó trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Vậy như vậy định rồi, chờ ta đem mặt khác một phần công tác chứng thực sau, ta liền rời đi Uy Đại công ty.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Kia, ngươi còn tại Giang Châu thị sao?” Tuy rằng ngoài miệng nói không hiếm lạ tìm Hạ Vân Kiệt, nhưng Tô Chỉ

Nghiên lại còn là khẩn trương hỏi.

“Đương nhiên còn tại Giang Châu thị.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

“Lần này chuẩn bị tìm cái gì công tác nha? Có thể lộ ra một chút sao?” Tô Chỉ Nghiên rõ ràng thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó hỏi.

Giang Châu thị cũng không lớn, chỉ cần Hạ Vân Kiệt còn tại Giang Châu thị công tác, muốn gặp hắn tổng cũng là dễ dàng.

“Hẳn là sẽ đi Giang Châu đại học làm lão sư đi.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Đại học lão sư!” Tô Chỉ Nghiên nghe vậy mắt đẹp sáng sáng ngời, sau đó nói:“Có đôi khi thực hâm mộ ngươi, tự do tự tại, muốn làm gì liền làm gì, đặc tiêu sái!”

“Ngươi cũng có thể đi đại học dạy học a, ta nghĩ ngươi như vậy một cái có thực tế quản lý kinh nghiệm, lại là Mỹ quốc lưu học trở về cao tài sinh, chỉ cần mở miệng, khẳng định có rất nhiều đại học công thương học viện mời ngươi đi nhâm giáo.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ta mới không đâu, ta còn muốn một tay sáng lập thuộc loại chúng ta Trung Quốc xa xỉ phẩm bài đâu!” Tô Chỉ Nghiên nói, phấn quyền nắm quá chặt chẽ, mắt đẹp trung thiêu đốt nồng đậm ý chí chiến đấu.

“Ha ha, xem ra vì chúng ta xa xỉ phẩm bài đế quốc, ta còn thật sự hảo hảo nghiên cứu nghiên cứu.” Hạ Vân Kiệt thấy thế cười cười, trong lòng nhưng không khỏi cảm khái, trách không được Tô Chỉ Nghiên có thể thành công, này cùng của nàng tính cách có không thể phân cách quan hệ.

“Đó là đương nhiên, ngươi nếu không cho ta hảo hảo nghiên cứu, ta liền mỗi ngày quấn quít lấy ngươi!” Tô Chỉ Nghiên dương hạ tú xảo cằm, đắc ý nói.

Hạ Vân Kiệt cười khổ lắc đầu, sau đó đứng dậy ly khai Tô Chỉ Nghiên văn phòng

Rời đi văn phòng sau, Hạ Vân Kiệt cấp Phùng Văn Bác đánh cái cũng nói, hẹn hắn đôi buổi tối cùng đi thanh sơn hồ Nhậm gia sơn trang khách sạn ăn cơm, thuận tiện đàm điểm sự tình.

Chưởng môn sư thúc cho mời, Phùng Văn Bác tự nhiên là miệng đầy đáp ứng xuống dưới.

Hẹn Phùng Văn Bác, Hạ Vân Kiệt liền hồi văn phòng tiếp tục buổi chiều đi làm.

Hạ ban, Hạ Vân Kiệt không có hồi đức nhã tiểu khu, mà là cưỡi xe đạp đi gia hoa tiểu khu, theo Thiệu Lệ Hồng trong nhà lấy xe BMW cái chìa khóa, sau đó lái xe đi trước Giang Châu đại học tiếp thượng Phùng Văn Bác cùng Dương Tuệ Nga lão hai khẩu.

Chưởng môn sư thúc tự mình lái xe tới đón bọn họ, Phùng Văn Bác lão hai khẩu tự nhiên là thụ sủng nhược kinh, bất quá nhưng cũng biết nói chưởng môn sư thúc chính là như vậy tính tình, cũng là chưa cùng hắn khách khí.

Phùng Văn Bác lão hai khẩu lên xe sau, Hạ Vân Kiệt cũng không có vội vã theo chân bọn họ đàm chính mình muốn đi đại học dạy học sự tình, mà là quan tâm hỏi bọn họ tình hình gần đây, lại hỏi bọn họ tôn tử Phùng Quốc Minh tu hành tình huống.

Theo Phùng Văn Bác trong miệng Hạ Vân Kiệt biết được, Phùng Quốc Minh tu hành tiến độ rất nhanh, hơn

nữa vừa mới ngày hôm qua rời đi Trung Quốc bay đi Anh quốc.

Dọc theo đường đi Hạ Vân Kiệt còn hỏi chút nay quốc nội trung y giới tình huống, Phùng Văn Bác đều nhất nhất làm kể lại trả lời.

Nói chuyện trung, bất tri bất giác xe liền chạy đến thanh sơn hồ Nhậm gia sơn trang khách sạn.

Đem xe đình hảo, Hạ Vân Kiệt ba người có nói có cười hướng khách sạn đại đường đi đến, còn chưa tới đại đường cửa, Hạ Vân Kiệt nghe được phía sau có người kêu tên của hắn.

Nhìn lại, nguyên lai là La Thu Bình. La Thu Bình bên người còn có bốn người, hai đôi nam nữ, trong đó một đôi tuổi hơi lớn, đại khái sáu mươi đến tuổi, mặt khác một đôi tắc cùng La Thu Bình tuổi kém không lớn. Xem bọn hắn bộ dáng, hẳn là người một nhà.

La Thu Bình gặp quả thật là Hạ Vân Kiệt, liền đi mau vài bước đi lên, cười nói:“Thật đúng là ngươi, như thế nào lần trước nếm qua sau, cảm thấy nơi này hương vị không sai, nhớ mãi không quên lại đến nơi này tới rồi?”

Làm La Thu Bình bước nhanh đi lên đến khi, cùng nàng cùng nhau bốn người cũng đều đi theo đi rồi đi lên.

“Đúng vậy, ngươi đâu? Sẽ không cũng là đi?” Hạ Vân Kiệt cười nói, trong lòng lại âm thầm cảm khái, thật đúng là xảo, may mắn nàng lão công không ở, bằng không chỉ sợ cũng lòi.

“Ha ha, bị ngươi đoán đúng rồi. Này hai vị là ai? Là ngươi trưởng bối sao?” La Thu Bình nói xong ánh mắt mang theo một tia nghi hoặc nhìn về phía Phùng Văn Bác cùng Dương Tuệ Nga.

Phùng Văn Bác nhưng là Vu Hàm môn đệ tử đích truyền, chính là bởi vì lịch sử nguyên nhân, thế này mới mất đi học Vu Môn huyền ảo cơ hội. Bất quá cũng đang bởi vì này dạng, Hạ Vân Kiệt đối vị này sư điệt phá lệ chiếu cố một ít, từ cùng hắn nhận thức tới nay, không thiếu truyền thụ hắn một ít dưỡng sinh chi đạo, cũng không thiếu giúp hắn cùng hắn thê tử điều trị thân thể, xem như bù lại kia một phần tiếc nuối. Cho nên nay Phùng Văn Bác cùng Dương Tuệ Nga tuy rằng đều là đã qua thất tuần chi năm, nhưng càng sống ngược lại càng tuổi trẻ, nay thoạt nhìn bất quá cũng mới gần hoa giáp chi năm, cho nên La Thu Bình sẽ rất khó phán đoán bọn họ cùng Hạ Vân Kiệt quan hệ.

Nói là cha mẹ đi, tựa hồ vừa già một ít, nói là gia gia bà nội đi, giống như lại rất tuổi trẻ.

Dù là La Thu Bình đã muốn phi thường thận trọng, không có nói lung tung nói, nhưng nàng lời này dừng ở Phùng Văn Bác cùng Dương Tuệ Nga trong tai cũng là thiếu chút nữa không đem bọn họ cấp dọa ngã. Nói đùa, bọn họ là vãn bối a!

“Ha ha, là hai vị bằng hữu. Vị này là Phùng lão sư, vị này là Dương lão sư.” Hạ Vân Kiệt thuận miệng giới thiệu nói.

La Thu Bình tuy rằng trong lòng còn có nghi hoặc, nhưng nơi này dù sao không phải tìm căn nguyên hỏi để địa phương, đang chuẩn bị cùng Phùng Văn Bác cùng Dương Tuệ Nga chào hỏi khi, vị kia tuổi lớn nữ tử hơi hơi nhíu hạ mày, dùng mang theo một tia kiêu ngạo ngữ khí hỏi:“Thu Bình, bọn họ là ai vậy?”

“Nga, ba mẹ, Trạch Châu, đệ muội, đều thiếu chút nữa đã quên cho các ngươi giới thiệu. Vị này là ta đồng cái văn phòng đồng sự Hạ Vân Kiệt. Này hai vị là hắn bằng

hữu, Phùng lão sư, Dương lão sư.” La Thu Bình nghe vậy vội vàng giới thiệu nói.

Nghe nói chính là con dâu đồng sự, kia bốn người trên mặt rõ ràng lộ ra một tia tựa hồ tài trí hơn người biểu tình, chính là không lạnh không đạm hướng Hạ Vân Kiệt ba người gật gật đầu ý bảo một chút.

Gặp công công bà bà còn có chú em cùng đệ muội đối Hạ Vân Kiệt bọn họ ba người thái độ có vẻ lãnh đạm, La Thu Bình hơi hơi cảm thấy có chút xấu hổ, cố ý hướng Hạ Vân Kiệt cười cười hỏi:“Các ngươi đính tốt vị trí sao? Nếu còn không có đính trong lời nói, rõ ràng mọi người cùng nhau, cũng náo nhiệt một ít.”

La Thu Bình lời này nói ra khi, nàng công công bà bà bọn bốn người trên mặt rõ ràng lộ ra một tia không vui sắc. Hơn nữa La Thu Bình bà bà hiển nhiên là cái tương đối có vẻ lợi thế nữ nhân, hơn nữa tựa hồ đối La Thu Bình này con dâu cũng có chút chướng mắt, nghe vậy cố ý nhẹ nhàng ho khan một chút, sau đó nâng tay nhìn nhìn đồng hồ nói:“Thu Bình, thời gian không còn sớm, chúng ta còn là đi vào trước đem đồ ăn điểm đứng lên đi, Trạch Sinh hiện tại là thị ủy bí thư thư ký, một ngày công tác xuống dưới khẳng định mệt chết đi, không thể làm cho hắn đến đồ ăn còn không có đi lên. Các ngươi đồng sự trong lúc đó có việc về sau tái tán gẫu đi.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 490 : Lợi thế

La Thu Bình hiển nhiên không dự đoán được tưởng hóa giải xấu hổ, ngược lại làm cho chính mình lâm vào càng xấu hổ hoàn cảnh, trong lúc nhất thời đều có điểm không biết nên làm cái gì bây giờ, mà Phùng Văn Bác cùng Dương Tuệ Nga tắc sắc mặt khẽ biến, trong mắt lóe ra một tia vẻ giận, liên quan đối con trai mới chiêu vị kia thư ký đều sinh ra một tia không tốt ấn tượng. Hơn nữa Dương Tuệ Nga là cái nữ nhân, tương đối mà nói tình cảm càng xúc động một ít, gặp La Thu Bình bà bà ỷ vào chính mình là thị ủy bí thư thư ký mẫu thân thế nhưng ở Hạ Vân Kiệt trước mặt bãi khởi cái giá đến, mồm mép giật giật nhịn không được đã nghĩ mở miệng.

Bất quá Dương Tuệ Nga còn không có tới kịp mở miệng, Hạ Vân Kiệt đã muốn hướng La Thu Bình cười cười nói:“Thu Bình tỷ, nhà các ngươi đình liên hoan chúng ta sẽ không đi vô giúp vui. Ngươi bồi người nhà đi, ngày mai đến đơn vị chúng ta tái tán gẫu.”

Gặp Hạ Vân Kiệt như thế thiện hiểu ý người, La Thu Bình trong lòng càng băn khoăn, hướng hắn xin lỗi cười cười nói:“Kia đi, ngày mai đi làm tái tán gẫu.”

Nói xong, La Thu Bình lại cho Hạ Vân Kiệt một cái xin lỗi mỉm cười, sau đó cùng công công bà bà bọn họ hướng đại đường đi đến.

“Thu Bình, có chuyện mẹ muốn nói nói nói ngươi. Hiện tại Trạch Sinh là thị ủy bí thư thư ký, ngươi có đôi khi nói chuyện làm việc muốn vi chú ý một chút. Giống một ít đồng sự a cái gì, có đôi khi không thể biểu hiện quá nhiệt tình hiền hoà, muốn vi đoan một mặt cái giá, bằng không người ta hội cảm thấy ngươi này thư ký phu nhân không phân lượng. Hơn nữa ngươi biểu hiện quá nhiệt tình hiền hoà, bọn họ khẳng định hội nghĩ đến ngươi đâu

có nói, sau đó thác ngươi làm việc này làm chuyện đó, đến cuối cùng còn không phải muốn quán đến Trạch Sinh trên đầu.” La Thu Bình cùng bà bà bọn họ đi chưa được mấy bước, của nàng bà bà liền bãi khởi trưởng bối cái giá dạy bảo nói.

“Mẹ, chúng ta đồng sự bình thường quan hệ đều tốt lắm. Về phần nhờ quan hệ, ta chính mình trong lòng cũng có so đo, sẽ không không đúng mực.” La Thu Bình nói.

“Ngươi có biết là tốt rồi, Trạch Sinh tân tân khổ khổ nhiều năm như vậy, hiện tại thật vất vả lên làm thị ủy bí thư, ngươi cũng không thể loạn ban ơn lấy lòng, cái gì hạt vừng đại điểm sự tình tìm khắp hắn hỗ trợ.” La Thu Bình bà bà nói.

“Đúng vậy, đại tẩu. Hiện tại người tròng mắt khả rất tiêm, ngươi muốn vi đối bọn họ tốt một chút, bọn họ lập tức sẽ được một tấc lại muốn tiến một thước. Ca hiện tại nhưng là thị ủy bí thư thư ký, ấn tư dưới trong lời nói nói, kia nhưng là nhị hào thủ trưởng, cho dù khu trưởng Huyện trưởng thấy ca cũng đều khách khách khí khí, chúng ta cũng không thể rớt giá trị con người. Hơn nữa, thật muốn hỗ trợ cũng không trước giúp người của mình sao?” La Thu Bình em dâu tiếp nhận nói nói.

La Thu Bình em dâu mặc một thân hàng hiệu, dẫn theo bao là lv, cả người cũng ăn mặc phá lệ mốt xinh đẹp, nói chuyện khi có cổ mềm mại làm ra vẻ hương vị.

“Tế Nhân nói được đúng vậy, hiện tại nhà chúng ta coi như là trong triều có người. Ta xem đêm nay chờ Trạch Sinh đến, tốt tốt thương lượng thương lượng. Trước đem Trạch Châu công tác cấp chứng thực, còn có chính ngươi công tác, Uy Đại công ty tuy rằng thu vào không sai, nhưng tóm lại là tư doanh xí nghiệp, ta xem còn là làm cho Trạch Sinh tưởng cái biện pháp cho ngươi đổi cái công tác.” La Thu Bình bà bà hiển nhiên ưa tiểu nhi

tức phụ, nghe vậy gật đầu đồng ý nói.

“Mẹ, ta hiện tại công tác liền rất tốt, không cần đổi. Hơn nữa Trạch Sinh là thị ủy bí thư thư ký, lại là vừa mới thượng nhậm không lâu, ở nhân tình chuyện càng muốn lấy thân làm tắc, không thể trái với quy củ, ta nghĩ chúng ta tốt nhất đừng cho hắn khó xử.” La Thu Bình trong mắt âm thầm lóe ra một tia không vui sắc, nhưng bởi vì đối phương dù sao cũng là bà bà, nàng cũng là không dám chỉ trích nàng, châm chước, tận lực dùng ôn hòa ngữ khí biểu đạt chính mình phản đối ý kiến.

“Trạch Châu cũng không phải phải làm quan, chính là muốn đi một cái tốt điểm ngành đơn vị, loại chuyện này đối với đại ca bị cho là cái gì! Hắn hiện tại nhưng là thị ủy bí thư thư ký da! Hơn nữa, Trạch Châu nhưng là hắn thân đệ đệ.” Diệp Tế Nhân cũng chính là La Thu Bình em dâu nói.

La Thu Bình gặp em dâu nói như vậy, có tâm phản bác, nhưng cuối cùng còn là há miệng thở dốc, không nói nữa. Người nhà trong lúc đó quan hệ vốn là vi diệu, La Thu Bình cho rằng có một số việc còn là làm cho trượng phu mà nói hội có vẻ thích hợp. Chính là tuy rằng không phản bác, nhưng La Thu Bình sắc mặt cũng không như thế nào đẹp mặt.

“Chuyện này chờ Trạch Sinh đến rồi nói sau.” Bà bà gặp La Thu Bình sắc mặt không được tốt xem, nét mặt già nua cũng kéo xuống dưới, nói. Người một nhà vừa nói, vừa đi vào khách sạn đại đường. Hạ Vân Kiệt ba người liền cách bọn họ người một nhà cách đó không xa chậm rãi đi theo, hơn nữa ba người nhĩ lực đều tốt, cho nên La Thu Bình người một nhà đối thoại đứt quãng không sai biệt lắm đều bị bọn họ cấp nghe được.

Hạ Vân Kiệt mày hơi hơi nhíu lại, hắn đổ không nghĩ tới Vương Trạch Sinh cùng La Thu Bình đôi đều là cử chính

trực nhiệt tình, như thế nào Vương Trạch Sinh người nhà lại như vậy lợi thế, hơn nữa xem tình hình, La Thu Bình bà bà tựa hồ không lớn để ý này con dâu, hiện nay Vương Trạch Sinh lên làm thư ký, nghe của nàng khẩu khí giống như càng phát ra cảm thấy La Thu Bình không xứng với nàng con trai dường như.

Bất quá đây là người ta gia sự, Hạ Vân Kiệt cũng là không nghĩ đi sảm hợp. Đương nhiên tất yếu thời điểm hay là muốn làm cho Phùng Chính Thành gõ gõ Vương Trạch Sinh, đừng đến lúc đó thực nghĩ đến chính mình lên làm thư ký liền quên hết tất cả, lung tung đến, thật muốn như vậy, kia Hạ Vân Kiệt đã có thể không phải giúp La Thu Bình mà là hại La Thu Bình.

“Sư thúc, đoạn thời gian trước Chính Thành thay đổi cái thư ký, còn cố ý mang về nhà cùng nhau ăn một bữa cơm, ta và Văn Bác cũng là cảm thấy kia Tiểu Vương người cũng không tệ lắm, không nghĩ tới người nhà của hắn cũng không thế nào.” Nữ nhân tổng thích lải nhải, bát quái một ít, gặp La Thu Bình bà bà ở phía trước tự cho là tài trí hơn người lao lải nhải lẩm bẩm, Dương Tuệ Nga nhịn không được nói khẽ với Hạ Vân Kiệt nói.

“Long còn sinh cửu tử đâu! Tiểu vương không sai là được, ngươi quản hắn người nhà làm gì?” Phùng Văn Bác trừng mắt nhìn Dương Tuệ Nga liếc mắt một cái nói.

Dương Tuệ Nga thế này mới đột nhiên nhớ tới, Phùng Chính Thành tân thư ký là sư thúc đồng sự trượng phu, nàng vừa rồi kia lời tuy nhiên là vô tâm, nhưng thật muốn là người có tâm, nghe đứng lên khẳng định không thoải mái, dù sao Vương Trạch Sinh lên làm thư ký là theo Hạ Vân Kiệt có quan hệ.

“Đúng, đúng, hơn nữa ta xem tiểu vương thê tử nhân thật không sai.” Dương Tuệ Nga vội vàng nói.

“La Thu Bình người thật sự cử không sai, nàng trượng phu ta cũng gặp qua một mặt, cũng là người chính trực, nhưng thật ra hắn người nhà cái dạng này, ta còn thực không dự đoán được. Ha ha, mặc kệ bọn họ, chúng ta còn là đi vào trước ăn cơm đi, ta nghĩ nên dùng người như thế nào, Chính Thành hắn là bí thư, hắn biết!” Hạ Vân Kiệt thản nhiên cười nói.

Khi nói chuyện, ba người vào đại đường. Hạ Vân Kiệt ba người cố ý thả chậm cước bộ, cho nên khi bọn hắn đi vào đại đường khi, La Thu Bình người một nhà đã muốn bị tiếp khách tiểu thư mang đi ghế lô.

“Hạ lão sư, Phùng giáo thụ, Dương giáo thụ các ngươi tới rồi, ghế lô đã muốn chuẩn bị tốt.” Đứng ở cửa nghênh đón Hạ Vân Kiệt ba người là khách sạn cơm ẩm bộ Thái Hiểu Phân quản lí.

Đầu trọc Cường đồng dạng còn tại việc Bắc Kinh chi nhánh sự tình, còn không có hồi Giang Châu thị, hơn nữa theo lâu dài phát triển đến xem, phỏng chừng về sau hắn cũng sẽ đem rất lớn một bộ phận tinh lực đặt ở kinh thành bên kia. Hạ Vân Kiệt bọn họ đi tự nhiên là đế vương thính. Đế vương thính rất lớn, có chuyên môn cung nhiều người dùng cơm bàn lớn, cũng có cung ba bốn người dùng cơm lâm cửa sổ nhã tòa.

Hạ Vân Kiệt liền mời Phùng Văn Bác lão hai khẩu, tự nhiên không cần thượng bàn lớn. Ba người lâm cửa sổ mà ngồi, xuyên thấu qua thật lớn cửa sổ sát đất có thể vừa xem hồ quang cảnh đêm không bỏ sót.

Hơi chút điểm vài cái nhẹ thức ăn, muốn một bình rượu vang đỏ, chờ rượu và thức ăn đi lên sau, Hạ Vân Kiệt mới nhắc tới chính mình muốn đi Giang Châu đại học làm lão sư ý tưởng.

Nghe nói chưởng môn sư thúc tổ có đến trường học làm

lão sư ý tưởng, cao hứng nhất kích động chớ quá cho Phùng Văn Bác, lập tức nói:“Sư thúc ngài nguyện ý đến Giang Châu đại học dạy học, đó là quốc gia dân chúng chi phúc, không, là toàn bộ thế giới nhân dân chi phúc, lại toàn bộ trường học sư sinh chi phúc a!”

Phùng Văn Bác lời này nói được kỳ thật một chút cũng không khoa trương, Hạ Vân Kiệt y thuật xuất thần nhập hóa, hắn nếu chịu đem hắn y thuật truyền thừa đi xuống, tất nhiên có thể thôi động toàn thế giới y học trình độ đề cao.

“Đừng nói như vậy khoa trương. Trung y cùng Tây y bất đồng, Tây y càng ỷ lại ngoại giới y học khoa học kỹ thuật, dụng cụ phát triển, mà trung y tắc càng ỷ lại thầy thuốc thân mình y thuật. Mà của ta rất nhiều y thuật, là phàm nhân không có biện pháp học tập đến, cho nên cho dù ta làm y học viện lão sư, có thể truyền thụ cùng truyền bá đi ra ngoài cũng liền so với ngươi nhiều một ít.” Hạ Vân Kiệt khiêm tốn khoát tay nói.

Phùng Văn Bác cùng Dương Tuệ Nga biết Hạ Vân Kiệt nói là lời nói thật, tựa như chúc do khoa, cho dù Hạ Vân Kiệt tưởng truyền thụ cấp Phùng Văn Bác, Phùng Văn Bác cũng vô pháp học được, lại tỷ như lần trước Hạ Vân Kiệt cấp Dương Tuệ Nga nối xương, cho dù hắn tái như thế nào dạy, người khác cũng không khả năng làm được hắn như vậy tinh chuẩn, thậm chí còn là thông qua Phùng Văn Bác tay đến hoàn thành.

Bất quá mặc kệ nói như thế nào, Hạ Vân Kiệt đối nhân thể hiểu biết, ở y học tạo nghệ, là Phùng Văn Bác thúc ngựa cũng cản không nổi, hắn cùng thê tử cũng trăm phần trăm khẳng định, Hạ Vân Kiệt nếu chịu nhập học truyền thụ y thuật, cũng tất nhiên hội thôi động thế giới y học trình độ đề cao !

“Đệ tử vạn vạn không dám cùng sư thúc ngài so sánh

với a!” Tuy rằng biết Hạ Vân Kiệt nói là đại lời nói thật, nhưng Phùng Văn Bác còn là hoảng vội vàng xua tay nói.

Nói đùa, chưởng môn sư thúc nói “Một ít” Lại khởi là người bình thường nói “Một ít”!

“Không cần tự coi nhẹ mình, ngươi ở y học còn là rất thiên phú, chỉ tiếc lúc trước sư huynh không truyền cho ngươi tu hành chi đạo.” Hạ Vân Kiệt xua tay ngắt lời nói.

“Cảm ơn sư thúc khích lệ. Bất quá lấy việc có được có mất, nếu ta lúc trước học tu hành chi đạo, ta sẽ không biện pháp cùng Tuệ Nga cùng nhau bạch đầu giai lão !” Phùng Văn Bác rộng rãi cười nói.

Phùng Văn Bác nói lời này khi, Dương Tuệ Nga liếc trắng mắt nói:“Đều một phen tuổi, ở sư thúc trước mặt nói chuyện cũng chưa cái đúng mực!”

Chính là tay lại ở bàn dưới cùng Phùng Văn Bác gắt gao nắm ở tại cùng nhau.

“Có được có mất, ha ha, lời này nói rất hay, nhưng thật ra ta xem không có ngươi thấu.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy một trận động dung, tiếp theo nở nụ cười, xem Phùng Văn Bác ánh mắt cũng càng nhiều một phần thưởng thức sắc.

“Sư thúc, ngài lời này nhưng là chiết sát ta.” Phùng Văn Bác lại bị Hạ Vân Kiệt trong lời nói cấp sợ tới mức cuống quít nói.

“Đều là người của mình, sẽ không tất yếu như vậy khiêm tốn khách khí.” Hạ Vân Kiệt khoát tay nói.

“Tốt sư thúc, ngài xem đi Giang Châu đại học nhâm giáo trong lời nói, cho ngài an bài cái gì chức vị có vẻ thích

hợp đâu?” Tuy rằng Hạ Vân Kiệt nói không cần khiêm tốn khách khí, nhưng Phùng Văn Bác còn là thật cẩn thận hỏi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 491 : Ác bà bà

“Đúng, đúng, là ta hồ đồ, làm cho Tiểu Tống đổi cái địa phương đi.” Phùng Văn Bác theo sát sau cũng đương nhiên nói.

“Tiểu Tống là ai?” Hạ Vân Kiệt hơi hơi sửng sốt sửng sốt, hỏi.

“Tiểu Tống chính là Giang Châu đại học đương nhiệm hiệu trưởng Tống Chính Vũ, Văn Bác mang đi ra đệ tử.” Dương Tuệ Nga trả lời.

“Ta là đi làm lão sư, là chuẩn bị dạy học dục nhân, làm hiệu trưởng còn có thời gian dạy học sinh sao?” Hạ Vân Kiệt vừa nghe không khỏi một trận dở khóc dở cười nói.

Này lão hai khẩu thật là có ý tứ, thế nhưng chuẩn bị làm cho chính mình làm hiệu trưởng. Một cái hai mươi mốt tuổi đại học hiệu trưởng, chính mình chỉ sợ nghĩ không nổi danh đều khó khăn.

“Ha ha, sư thúc nói là, kia nếu không hạ mình liền quải trung y học viện viện trưởng danh hiệu? Sự tình liền giao cho những người khác làm, ngài chỉ để ý dạy học dục nhân là được.” Phùng Văn Bác ngượng ngùng cười cười, sau đó lại hỏi.

“Được rồi, không cần muốn làm này hư, các ngươi chẳng lẽ đến bây giờ còn không hiểu biết ta sao?” Hạ Vân Kiệt nhịn không được cười mắng.

“Ha ha, này chúng ta biết, chính là ngài muốn tới Giang Châu đại học đến dạy học, chúng ta tổng cảm giác……” Phùng Văn Bác cùng Dương Tuệ Nga cười cười, nói quanh co nói.

“Ha ha, ta hiểu được các ngươi tâm ý. Như vậy đi, Văn Bác ngươi nghĩ biện pháp cho ta an bài một cái giảng sư chức vụ đi, như vậy không thấy được.” Hạ Vân Kiệt xua tay ngắt lời nói.

Nghe nói chính mình chưởng môn sư thúc đến Giang Châu đại học chỉ làm giảng sư, Phùng Văn Bác cùng Dương Tuệ Nga cả người đều cảm giác không được tự nhiên, hơn nữa nhớ tới nay đầu năm nay mọi người có vẻ sự thật, trong đại học lão sư cũng không ngoại lệ. Này chưởng môn sư thúc nếu chỉ làm một gã giảng sư, lại như vậy tuổi trẻ, khẳng định sẽ bị này lão tư cách lão giáo thụ cấp đến kêu đi hét.

Nếu ở địa phương khác, Phùng Văn Bác cùng Dương Tuệ Nga nhắm mắt làm ngơ, nhưng Giang Châu đại học nói như thế nào cũng là bọn họ “Địa bàn” Bọn họ trong lòng tự nhiên mà vậy có một loại địa chủ ý thức, tổng cảm thấy làm cho chưởng môn sư thúc ở Giang Châu đại học làm giảng sư, là bọn hắn lỗi, là bọn hắn không tận tình địa chủ, này cũng là phía trước Dương Tuệ Nga nhất mở miệng đã nói làm cho Tống hiệu trưởng na vị nguyên nhân chủ yếu.

Về phần một cái hai mươi mốt tuổi người trẻ tuổi làm hiệu trưởng hợp không thích hợp, độ khó lớn không lớn bọn họ lại áp căn không đi lo lắng.

Nói đùa, lấy chưởng môn sư thúc năng lực, làm hiệu trưởng kia tuyệt đối là ngưu đao tiểu dùng, về phần độ khó, đổi thành trước kia Phùng Văn Bác thật đúng là không dám mở này miệng, dù sao hắn là lui hưu lão viện trưởng, con của hắn trước kia cũng chỉ là Giang Châu thị thị ủy bí thư, còn không chừng nói muốn làm cho ai làm hiệu trưởng khiến cho ai làm hiệu trưởng, nhưng hiện tại đâu? Hoàng lão, Cù Vệ Quốc còn có Giang Nam tỉnh tỉnh ủy bí thư Triệu Hưng Quân tùy tiện một người đều là chính đàn hết sức quan trọng nhân vật, lấy bọn

họ lực ảnh hưởng, này thực không phải cái gì độ khó quá lớn sự tình.

“Sư thúc, ta cảm thấy nếu không còn là làm giáo thụ đi? Giáo thụ có tư cách tuyển nhận nghiên cứu sinh, như vậy ngài truyền thụ khởi y học đến có vẻ phương tiện, có thể mang ra vài cái chân chính y thuật cao minh đệ tử đến, về sau có thể đem ngài y thuật phát dương quang đại, mà giảng sư chỉ có thể ở lớp học dạy học, đệ tử nhiều, học cũng đều là trụ cột chương trình học. Ngài yên tâm, trung y học cùng này khác ngành học bất đồng, có gia truyền sư thụ truyền thừa phương thức, cho nên ngài tuổi còn trẻ làm giáo thụ, chỉ cần lí do hợp lý, cũng không có gì hay kỳ quái. Hơn nữa hiện tại giáo thụ cũng đang ở tuổi trẻ hóa, một ít nước ngoài trở về cao tài sinh, bất quá cũng liền hơn hai mươi tuổi, vừa về nước, có chút trường học liền trực tiếp sính nhiệm bọn họ vì phó giáo sư thậm chí chính giáo thụ.” Phùng Văn Bác do dự trong chốc lát, thật cẩn thận đề nghị nói.

Không thể không nói, Phùng Văn Bác vị này lão sư chất còn là cử hiểu biết Hạ Vân Kiệt vị này chưởng môn sư thúc, hắn đề nghị có thể nói những câu nói trúng Hạ Vân Kiệt tâm ý.

“Ngươi nói có đạo lý, như vậy đi. Lần này dù sao không giống lần trước, chính là khách mời một chút, mà là muốn thật sự ở trường học công tác, giống ta này tuổi làm giáo thụ còn là rất khoa trương. Nếu không liền lộng cái phó giáo sư đi, dù sao phó giáo sư cũng có thể mang nghiên cứu sinh. Về phần này khác liền từ ngươi an bài, dù sao muốn hợp tình hợp lý làm cho ta tiến đại học công tác, làm cho ta giống cái bình thường lão sư giống nhau ở trường học công tác, cuộc sống, nhiều nhất chỉ có thể xem như một cái phi thường kiệt xuất lão sư. Về phần thời gian, đổ không vội, ngươi chậm rãi làm là có thể.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

“Là sư thúc, ta đã biết.” Phùng Văn Bác cung kính trả lời.

“Tốt lắm, chuyện này liền phiền toái ngươi. Dùng bữa, dùng bữa.” Hiểu rõ một kiện tâm sự, Hạ Vân Kiệt tâm tình tốt, cầm lấy chiếc đũa chỉ chỉ thức ăn trên bàn hào hô.

Gặp chưởng môn sư thúc tâm tình tốt, Phùng Văn Bác cùng Dương Tuệ Nga đôi tự nhiên cũng là lòng tràn đầy vui vẻ, ào ào cử khoái gắp đồ ăn.

Làm già trẻ ba người ở đế vương đại sảnh vừa ăn vừa nói chuyện, không khí vui khi, dưới lầu mỗ trong ghế lô, Vương Trạch Sinh người một nhà đã ở vừa ăn vừa nói chuyện, Vương Trạch Sinh cũng đã muốn tới rồi, nhưng không khí đã có điểm cương.

“Trạch Sinh, mẹ liền ngươi cùng Trạch Châu hai con trai, hiện tại ngươi này làm ca làm thị ủy bí thư thư ký, cho ngươi đệ đệ đổi cái giống dạng một chút đơn độc vị chẳng lẽ không được không?” Vương Trạch Sinh mẫu thân vẻ mặt không vui nói.

“Mẹ, ta là thị ủy bí thư thư ký càng muốn lấy thân chỉ tắc, ngươi muốn cho ta làm làm kia, như vậy ảnh hưởng không tốt.” Vương Trạch Sinh vẻ mặt khó xử nói.

“Ngươi đã nói đi, được còn là không được?” Vương Trạch Sinh mẫu thân trực tiếp không nể mặt ép hỏi nói.

“Này……” Vương Trạch Sinh là cái hiếu tử, gặp mẫu thân tức giận, bắt đầu nói quanh co đứng lên.

“Mẹ, này không được! Trạch Sinh cũng không phải thị ủy bí thư, hắn chính là thư ký, sao có thể nói Trạch Châu đi nơi nào phải đi làm sao, huống chi còn là muốn đi quốc thổ cục?” Biết trượng phu là hiếu tử, thấy hắn ấp úng, La

Thu Bình sợ hắn bách cho mẫu thân áp lực hội đáp ứng xuống dưới, rõ ràng cướp ở Vương Trạch Sinh trước mặt trảm đinh tuyệt thiết nói.

“Ta là hỏi Trạch Sinh, không có hỏi ngươi! Ngươi chen nói cái gì?” Vương Trạch Sinh mẫu thân gặp La Thu Bình khẩu khí như vậy cường ngạnh, tức giận đến trực tiếp húc đầu mắng.

“Ta, ta là Trạch Sinh thê tử, ta không thể nhìn ta trượng phu thật vất vả lên làm thị ủy bí thư thư ký, sau đó lại bị bí thư cấp xa thải điệu.” La Thu Bình gặp bà bà trước mặt người nhà mặt như vậy răn dạy nàng, nói nàng ngay cả chen vào nói quyền lực đều không có, không khỏi hốc mắt có điểm đỏ lên nói.

“Xa thải cái gì? Đầu năm nay làm sao không phải trong nhà nhất có người làm quan, cả nhà thậm chí thân thích bằng hữu đều đi theo ưu việt ? Ta hiện tại lại không muốn Trạch Sinh làm gì? Chính là làm cho hắn dẫn dẫn hắn đệ đệ, lần này quốc thổ cục cuộc thi thông báo tuyển dụng hỗ trợ một phen mà thôi, chẳng lẽ như vậy cũng không được sao? Ta xem ngươi trong lòng căn bản là không đem chúng ta Vương gia làm người nhà đến đối đãi, bằng không như thế nào sẽ nói ra nói vậy đến đâu?” La Thu Bình bà bà bình tĩnh mặt nói.

“Mẹ, Thu Bình không kia ý tứ, nàng chính là……” Vương Trạch Sinh gặp mẫu thân càng nói càng khó nghe, nhịn không được chen vào nói nói.

“Nàng cái gì nàng? Lúc trước mẹ nhìn trúng ngươi phi không cần, không nên tuyển nàng. Ngươi nói xem, nàng có cái gì tốt, ở nông thôn địa phương, ra cái sinh viên liền hiếm lạ vô cùng. Kết hôn sau cũng không gặp nàng đưa cho ta bao nhiêu tiền, cầm lại nhà mẹ đẻ nhưng thật ra không ít. Này cũng liền thôi, kết hôn đã nhiều năm, bụng đến bây giờ ngay cả một chút động tĩnh đều không

có, công tác còn chính là cái tư doanh xí nghiệp bình thường viên công, nếu không này vài năm Uy Đại công ty có điểm khởi sắc, ta cũng không không biết xấu hổ cùng người khác đề. Chính mình con trai là thị ủy bí thư thư ký, con dâu lại chính là tư doanh xí nghiệp bình thường viên công. Hiện tại nhìn ngươi lên làm thị ủy bí thư thư ký, còn bãi khởi cái giá, ngay cả ta này lão thái bà đều……" Vương Trạch Sinh mẫu thân càng nói càng khí, càng nói còn tựa hồ càng có lý.

"Trạch Sinh, các ngươi tán gẫu, ta đi hạ toilet." Gặp bà bà càng nói càng khó nghe, càng nói càng quá phận, La Thu Bình rất muốn đứng lên cùng nàng đối chất, nhưng cuối cùng cũng là hồng hốc mắt thấp giọng cùng Trạch Sinh nói một câu, sau đó đứng dậy đi ra ngoài.

"Thu Bình!" Gặp thê tử hồng hốc mắt đứng dậy đi ra ngoài, Vương Trạch Sinh đứng lên đã nghĩ đuổi theo ra đi.

"Ngươi đứng lại đó cho ta! Giống nói cái gì, ta thế này mới nói nàng vài câu a, liền cho ta muốn tính tình! Cấp cho ta xem sao?" Vương Trạch Sinh mẫu thân lại một phen kéo lại Vương Trạch Sinh, ác nhân trước cáo trạng nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 492 : Ta tìm bọn họ tính sổ đi

“Mẹ, Thu Bình thực không kia ý tứ! Ngươi cũng đừng đa tâm.” Vương Trạch Sinh bị mẹ hắn cấp lôi kéo, cuối cùng bất đắc dĩ ngồi trở về.

“Nàng không kia ý tứ, ý của ngươi là ta oan uổng nàng ? Là ta không đúng ?” Vương Trạch Sinh mẫu thân liên tục chất vấn nói.

“Ca, không phải ta nói nha. Tẩu tử người tốt là tốt, nhưng cái nào thân cái nào xa nàng phân không rõ, người cũng tùy tiện. Đã nói vừa rồi đi, ở trên đường đụng phải một cái đồng sự, liền không nên nhiệt tình tiếp đón bọn họ cùng nhau đến thấu cái náo nhiệt. Ngươi nói xem, hiện tại ngươi hảo ngạt cũng là thị ủy bí thư thư ký, tẩu tử không thể bưng điểm thân phận sao? Còn cùng trước kia giống nhau tùy tiện đã mất của ngươi mặt mũi, điệu giá trị con người sao? Này tạm thời không nói, ngươi nói nhà người khác trong nhà nếu hơi chút có cái có năng lực, còn không liều mạng dẫn người trong nhà? Đều nói đánh hổ thân huynh đệ, ra trận phụ tử binh, ngươi nói, không giúp nhà mình huynh đệ chẳng lẽ còn giúp người khác thôi?” Diệp Tế Nhân cũng chính là Vương Trạch Sinh em dâu tiếp nhận nói nói.

“Ngươi xem xem Tế Nhân nói được nhiều có lý, Thu Bình nếu có nàng một nửa như vậy hiểu chuyện, ta cũng an tâm.” Vương Trạch Sinh mẫu thân nhìn Vương Trạch Sinh nói.

Gặp bà bà giáp mặt khen ngợi chính mình, Diệp Tế Nhân kia phấn để đánh cho rất dầy trên mặt lộ ra một chút mỉm cười đắc ý, mà Vương Trạch Sinh tắc nhìn xem mẫu thân nhìn xem em dâu, lại đảo qua phụ thân cùng đệ đệ, phát hiện bọn họ đều là đồng dạng ý tứ,

trong lòng phá lệ không phải tư vị. Thậm chí tuy rằng trong lòng rõ ràng rõ ràng chuyện này không trách La Thu Bình, nhưng ẩn ẩn còn là đối nàng sinh ra một tia bất mãn, cảm thấy nàng sẽ không làm người.

La Thu Bình lấy cớ đi ra ghế lô, là vì trong lòng nghẹn khẩu khí, không thể phát tiết, đành phải dỗi đi ra. Vốn tưởng rằng trượng phu khẳng định hội đuổi theo ra đến, không nghĩ tới lại ngay cả cái bóng dáng đều không có.

La Thu Bình không khỏi lần cảm ủy khuất, bi từ giữa đến. Vốn tưởng rằng trượng phu lên làm thị ủy bí thư thư ký, ngày gặp qua càng náo nhiệt rất tốt, không nghĩ tới chuyện tới trước mắt, ngược lại nháo ra gia đình mâu thuẫn. Hơn nữa đêm nay, rõ ràng là bà bà bọn họ yêu cầu quá phận, cố tình gây sự, khả trượng phu lại ngay cả chạy đến an ủi một câu đều không có.

Nữ nhân có đôi khi ở tình cảm dễ dàng đi vào ngõ cụt, La Thu Bình cũng không biết trượng phu là bị nàng bà bà cấp kéo lại, gặp trượng phu không đi ra, càng nghĩ càng ủy khuất, càng nghĩ càng tự ai hối tiếc đứng lên, một mạch dưới, thế nhưng trực tiếp đi xuống lầu, một mình một người một bên lau nước mắt một bên đi ra ngoài, đúng là chuẩn bị một mình một người về nhà đi.

Đế vương thính, Hạ Vân Kiệt cùng Phùng Văn Bác lão hai khẩu còn tại trò chuyện thiên, tán gẫu là lão hai khẩu nhân sinh trải qua. Hạ Vân Kiệt bối phận tuy rằng so với hai người cao, thân phận cũng so với hai người tôn quý, nhưng luận khởi nhân sinh trải qua so với bọn họ bần cùng rất nhiều, nghe hai vị lão nhân đàm chuyện cũ, cũng là nghe được mùi ngon.

Chính nghe được nhập thần khi, Hạ Vân Kiệt khóe mắt dư quang lơ đãng xuyên thấu qua thật lớn cửa sổ sát đất nhìn đến khách sạn quảng trường có cái quen thuộc thân ảnh, chính một bên lau nước mắt một bên đi ra

ngoài. Ngọn đèn hạ, kia thân ảnh có vẻ phá lệ cô đơn bất lực. Hạ Vân Kiệt mày hơi hơi nhíu hạ, đứng dậy nói:“Văn Bác, Tuệ Nga, ta đi xuống nhìn xem, giống như của ta đồng sự Thu Bình tỷ ra điểm sự tình.”

“Chúng ta cùng ngài cùng nhau đi xuống.” Phùng Văn Bác cùng Dương Tuệ Nga cũng vội vàng đi theo đứng lên nói.

Ở xử lý đạo lí đối nhân xử thế phương diện, Hạ Vân Kiệt biết đây là chính mình nhược hạng, xa không bằng hai vị lão nhân tới kinh nghiệm phong phú, hơn nữa Dương Tuệ Nga cũng là nữ tính, La Thu Bình thật sự có cái gì chuyện thương tâm, nàng cùng nàng câu thông đứng lên cũng phương tiện, vì thế Hạ Vân Kiệt cũng sẽ không cự tuyệt, gật gật đầu, sau đó đi nhanh hướng ghế lô ngoại đi đến.

Đế vương thính thang máy là theo này khác thang máy tách ra độc lập vận hành, thay lời khác nói là chuyên dụng thang máy.

Hạ Vân Kiệt ba người thượng thang máy, rất nhanh đi ra đại đường, sau đó bước nhanh đi ra đại môn.

Thanh sơn hồ Nhậm gia sơn trang khách sạn, nay sinh ý náo nhiệt, tới nơi này tiếp đưa việc buôn bán xe taxi, chờ khách xe cũng nhiều. Tuy rằng là đại buổi tối, chỉ cần ra khách sạn quảng trường, đến đại môn đường cái tùy tiện vẫy tay một cái đều có thể gọi tới một chiếc xe

Làm Hạ Vân Kiệt đi ra khách sạn đại đường khi, La Thu Bình chạy tới đại môn khẩu, đang chuẩn bị ngoắc kêu xe.

“Thu Bình tỷ! Thu Bình tỷ!” Hạ Vân Kiệt thấy thế vội vàng đi mau vài bước, vừa đi vừa kêu lên.

La Thu Bình nghe được có người kêu nàng, vội vàng lau đem nước mắt, thật sâu hít một hơi, sau đó mới xoay người lại, gặp là Hạ Vân Kiệt cùng vừa rồi đụng tới hai vị lão nhân chính bước nhanh hướng nàng đi tới, trên mặt miễn cưỡng bài trừ một tia so với khóc còn khó coi hơn tươi cười nói:“Các ngươi nhanh như vậy liền ăn xong rồi, phải đi về sao?”

“Ngươi như thế nào một người đứng ở chỗ này? Vương Trạch Sinh đâu?” Hạ Vân Kiệt không có trả lời mà là hỏi ngược lại.

Nói đến để, Hạ Vân Kiệt đối Vương Trạch Sinh là không có gì cảm tình, sở dĩ giúp hắn, cũng gọi hắn một tiếng Vương ca, cũng là bởi vì xem ở cùng La Thu Bình hữu tình phía trên. Nay Hạ Vân Kiệt gặp La Thu Bình một mình một người khóc sướt mướt muốn đánh xe trở về, Vương Trạch Sinh ngay cả bóng người đều không có, trong lòng tự nhiên đối Vương Trạch Sinh sản sinh vài phần bất mãn cùng oán khí, liên quan cũng liền lười gọi hắn cái gì Vương ca.

“Ta có điểm sự tình đi trước, Trạch Sinh hắn bồi người nhà còn tại ăn.” Hạ Vân Kiệt như vậy vừa hỏi, La Thu Bình nước mắt thiếu chút nữa sẽ nhịn không được ngã nhào xuống dưới, nhưng còn là cố nén che dấu nói.

“Đừng gạt ta, ngươi trên mặt còn có nước mắt không lau khô. Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, có phải hay không ngươi bà bà bọn họ ức hiếp ngươi ?” Hạ Vân Kiệt gặp phía sau La Thu Bình còn thay trượng phu bọn họ che dấu, đối người Vương gia càng nhiều vài phần bất mãn, rõ ràng trực tiếp hỏi.

Hạ Vân Kiệt này vừa hỏi trực tiếp trạc trúng La Thu Bình chỗ đau, đang đứng ở lần cảm ủy khuất, cảm tình hỏng mất bên cạnh nàng, nghe vậy nước mắt rốt cục nhịn không được tựa như đứt tuyến trân châu giống nhau

cuồn cuộn không ngừng mà ngã nhào xuống dưới.

Gặp chính mình vừa hỏi, La Thu Bình thế nhưng khóc, Hạ Vân Kiệt trong lúc nhất thời có điểm hoảng, vội vàng an ủi nói:“Thu Bình tỷ, ngươi đừng khóc, ngươi đừng khóc. Nếu ngươi bà bà bọn họ ức hiếp ngươi, ngươi theo ta nói, ta tìm bọn họ tính sổ đi.”

Hạ Vân Kiệt bất an an ủi đổ tốt, này nhất an ủi, La Thu Bình tựa như tìm được rồi người nhà mẹ đẻ giống nhau, thế nhưng lập tức bổ nhào vào Hạ Vân Kiệt trong lòng, một bên nức nở một bên nói:“Bọn họ đều nói ta không đúng, nói ta không đem bọn họ làm người nhà xem, nói ta là nông dân, nói ta kết hôn vài năm cũng không sinh đứa nhỏ, nói ta không xứng với Trạch Sinh, Trạch Sinh cũng không giúp ta, ô ô……” La Thu Bình khóc sướt mướt, càng nói càng thương tâm. Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới La Thu Bình thế nhưng hội bổ nhào vào chính mình trong lòng khóc, lập tức hoảng thần, hai tay trương ở nơi nào ôm cũng không phải không ôm cũng không phải. Nhưng nhớ tới trước một đoạn thời gian, Vương Trạch Sinh chịu Triệu Thế Hữu khí khi, La Thu Bình mỗi ngày sầu mi khổ kiểm, hận không thể bị ủy khuất là chính mình, hơn nữa cùng La Thu Bình đồng văn phòng cũng có bốn năm tháng, La Thu Bình ở trong văn phòng lớn tuổi nhất, hắn tuổi nhỏ nhất trước kia cũng không có chút nhân lực tài nguyên quản lý kinh nghiệm, La Thu Bình vẫn giống cái đại tỷ tỷ giống nhau chiếu cố hắn, chỉ đạo hắn, nay lại bị ức hiếp như thế thương tâm, Hạ Vân Kiệt trong lòng càng nhiều còn là tức giận.

“Thu Bình ngươi trước đừng khóc, người một nhà có đôi khi nháo mâu thuẫn là thực bình thường sự tình, chúng ta tìm một chỗ chậm rãi tán gẫu, người ở đây nhiều, làm cho người ta thấy không tốt.” Dương Tuệ Nga gặp chưởng môn sư thúc cánh tay trương ở nơi nào, cũng là xấu hổ lại là tức giận bộ dáng, vội vàng tiến lên vỗ vỗ La Thu Bình bả vai trấn an nói.

Dương Tuệ Nga như vậy vừa nói, bả vai như vậy vỗ, La Thu Bình mới đột nhiên ý thức lại đây chính mình thương tâm dưới thế nhưng bổ nhào vào Hạ Vân Kiệt trong lòng khóc, cuống quít đẩy ra Hạ Vân Kiệt, trên mặt cũng hiện lên một đoàn mây đỏ.

Cũng may Hạ Vân Kiệt tuổi còn nhỏ nàng vẫn đem hắn làm tiểu đệ đệ xem, thế này mới có vừa rồi hành động, cho nên rất nhanh cũng liền khôi phục bình thường, chính là trên mặt còn treo nước mắt, làm cho người ta nhìn phá lệ đau lòng.

“Cảm ơn các ngươi, khóc một chút tốt hơn nhiều, ta không sao, các ngươi đi về trước đi, không cần phải xen vào ta.” La Thu Bình lau đem trên mặt nước mắt, miễn cưỡng hướng ba người cười cười nói.

“Như thế nào có thể không quản, không phải có một cái lên làm thị ủy bí thư thư ký con trai sao? Có gì đặc biệt hơn người ? Dựa vào cái gì nói ngươi không xứng với hắn! Đi, chúng ta tìm nàng phân xử đi, ta đổ muốn nhìn một chút, nàng có cái gì hảo kiêu ngạo? Có cái gì hảo đắc ý ? Còn có kia Vương Trạch Sinh, hắn còn là không phải một nam nhân? Thế nhưng làm cho lão bà một người ở bên ngoài khóc? Còn có ngươi cũng đừng rất thiện lương, rất nhu nhược, ta xem giống ngươi bà bà người như vậy, chỉ có so với nàng càng cường thế, nàng mới biết được ngươi tốt, mới biết được chính mình tìm cái thật tốt con dâu!” Gặp La Thu Bình phía sau còn miễn cưỡng hướng bọn họ ba người cười, Hạ Vân Kiệt trong lòng liền phá lệ không thoải mái, kéo La Thu Bình tay liền trở về đi.

“Uy, uy, Hạ Vân Kiệt, ngươi làm cái gì vậy?” La Thu Bình không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thế nhưng muốn thay chính mình hết giận, không khỏi sốt ruột một bên không tự chủ được theo đi, một bên dùng sức rút tay, tưởng bỏ ra Hạ

Vân Kiệt tay.

“Có câu kêu chính mình cục diện rối rắm chính mình thu thập, ngươi chuyện này có liên quan tới ta, ta phải lấy được thu thập một chút.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Với ngươi có cái gì quan hệ? Muốn trách thì trách Vương Trạch Sinh lên làm thị ủy bí thư thư ký!” La Thu Bình gặp giãy không ra Hạ Vân Kiệt tay, đành phải một bên đi theo hắn đi, một bên nói.

“Nghe lời ngươi ý tứ là càng nguyện ý Vương Trạch Sinh làm hồi hắn phóng viên?” Hạ Vân Kiệt nao nao nói.

“Ta cũng không nói lên được, một phương diện đương nhiên hy vọng Trạch Sinh từng bước thăng chức, mặt khác một phương diện, ta cũng thực lo lắng. Trạch Sinh vừa mới lên làm thư ký, người nhà bọn họ liền hận không thể bảy đại cô bát dì cả tất cả đều dựa vào hắn tìm tốt đơn vị, làm cái tiểu quan cái gì, Trạch Sinh lại là hiếu tử, vạn nhất lập trường không kiên định, mở cái lỗ hổng, về sau nói không chừng quan không trở thành, ngược lại muốn ăn lao cơm. Hôm nay ta cùng hắn người nhà nháo đứng lên, cũng chủ yếu là bởi vì này chuyện. Cho nên từ điểm đó lo lắng, ta lại cảm thấy có lẽ giống như trước giống nhau rất tốt, ít nhất ngày quá an làm một ít.” Bởi vì trong lòng có rất nhiều nói muốn tìm một người khuynh đảo, La Thu Bình cũng là đã quên giãy dụa, một đường nói xong, thế nhưng lại cùng Hạ Vân Kiệt đám người về tới đại đường.

Gặp trở về đại đường, Hạ Vân Kiệt cũng liền buông lỏng tay ra, cũng là không tái vội vã kéo La Thu Bình đi ghế lô tìm Vương gia nhân phân xử, mà là có chút suy nghĩ nói:“Nếu như vậy, ngươi nói làm cho Vương Trạch Sinh một lần nữa hồi hắn cương vị đi lên thế nào? Cũng đỡ phải ngươi bà bà tự cho là có con trai làm thư ký cũng rất rất giỏi.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 493 : Bọn họ là Phùng bí thư cha mẹ

“Ngươi cho là nói làm cho Trạch Sinh trở về phóng viên cương vị trở về phóng viên cương vị sao? Hơn nữa, cho dù thật sự đi, đột nhiên theo như vậy cao vị trí đánh hồi nguyên hình, đối Trạch Sinh đả kích khẳng định cũng rất lớn.” La Thu Bình dở khóc dở cười trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói

“Đều như vậy, ngươi còn quản hắn chịu không chịu đả kích, thật muốn chịu đả kích cũng là chính hắn lỗi, tốt như vậy lão bà cũng không biết thương tiếc.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ngươi nói hươu nói vượn chút cái gì nha, Trạch Sinh là ta trượng phu, ta có thể không quản hắn sao?” La Thu Bình trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nói, chính là trong lòng lại âm thầm cảm thấy rất kỳ quái, bởi vì Hạ Vân Kiệt hôm nay nói lời nói thực không giống hắn trước kia tác phong.

“Như thế khó làm ?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi mặt lộ vẻ khó xử nói.

Hắn nếu có thể một cuộc điện thoại làm cho Vương Trạch Sinh lên làm thị ủy bí thư thư ký, tự nhiên cũng có thể một cuộc điện thoại làm cho Phùng Chính Thành trực tiếp triệt này thư ký, nhưng La Thu Bình như vậy vừa nói, lại làm cho hắn khó xử.

“Kỳ thật Thu Bình vừa rồi băn khoăn là có đạo lý. Tiểu Vương người nhà nếu đều có vẻ lợi thế, khó bảo toàn về sau Tiểu Vương hội không chịu ảnh hưởng. Tiểu Vương hiện tại vị trí vị trí có vẻ mẫn cảm, hắn muốn lập trường không kiên định, liên quan tất nhiên hội tổn hại đến thị ủy bí thư hình tượng, hơn nữa giống hắn người

nhà loại này tình hình, nếu không cấp điểm trí nhớ khắc sâu giáo huấn, áp nhất áp bọn họ khí diễm, về sau chỉ sợ còn là hội thói cũ bắt đầu sinh, cho nên ta xem Tiểu Vương đã muốn không thích hợp ở thư ký vị trí này ở đi xuống. Bất quá Tiểu Vương này người cũng không tệ lắm, hắn tin tức đưa tin ta cũng xem qua, cho nên về sau có thể thích hợp lo lắng ở tòa soạn báo bên kia cho hắn một cái chức vị phát huy hắn tài năng, như vậy hắn cũng sẽ không hội chịu quá lớn đả kích, thế cho nên ý chí tinh thần sa sút hoặc làm cho một ít tiểu nhân chê cười.” Gặp chưởng môn sư thúc khó xử, Phùng Văn Bác nghĩ nghĩ nói. Phùng Văn Bác này vừa nói, Hạ Vân Kiệt hai mắt không khỏi mạnh sáng ngời, cười nói:“Gừng càng già càng cay nha! Như vậy liền vẹn toàn đôi bên.”

“Các ngươi đang nói cái gì nha?” Hạ Vân Kiệt nghe được rộng mở trong sáng, mà La Thu Bình lại đầu đầy mờ mịt, không biết bọn họ nói đến tột cùng là cái gì ý tứ. Chẳng lẽ nàng trượng phu làm không làm thư ký, còn có thể từ bọn họ muốn thế nào được cái đó sao?

Gặp La Thu Bình vẻ mặt mê hoặc, Hạ Vân Kiệt vừa định giải thích một hai câu, đột nhiên nghe được đại đường đi thông lầu một ghế lô hành lang khẩu truyền đến một đạo bất mãn thanh âm.

“Đại tẩu, nguyên lai ngươi ở trong này cùng đồng sự nói chuyện phiếm nha, người một nhà đều đang đợi ngươi, còn tưởng rằng ngươi chạy chạy đi đâu đâu?”

Nói chuyện đúng là Vương Trạch Sinh em dâu, Diệp Tế Nhân.

“Mau trở về đi thôi, bằng không mẹ vừa muốn tức giận.” Nói xong, Vương Trạch Sinh em dâu lắc mông chi đi rồi đi lên, kéo La Thu Bình tay, vẻ mặt bất mãn nói. Về phần Hạ Vân Kiệt bọn họ, nàng cũng là xem đều lười xem liếc

mắt một cái, phảng phất bọn họ căn bản nhập không được của nàng pháp nhãn dường như.

Gặp em dâu kéo chính mình, trước mặt nhiều người như vậy mặt, La Thu Bình còn có điểm mất mặt mặt mũi cùng nàng phân cao thấp, đành phải đối Hạ Vân Kiệt bọn họ nói:“Vân Kiệt, Phùng lão sư, Dương lão sư, cảm ơn các ngươi, các ngươi đi về trước đi, ta không sao.”

“Chúng ta với ngươi cùng đi đi.” Hạ Vân Kiệt nói.

Bằng hữu bị ức hiếp, Hạ Vân Kiệt đương nhiên sẽ không như vậy từ bỏ. Huống hồ, La Thu Bình bà bà bọn họ không phải chướng mắt vị này con dâu sao? Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra muốn cho bọn họ biết một chút, nàng con trai có thể lên làm thị ủy bí thư thư ký, rất lớn một bộ phận nguyên nhân còn chính là bởi vì này vị con dâu duyên cớ. Nay các ngươi nếu đối nàng không tốt, cho rằng nàng không xứng với ngươi con trai, tốt lắm, vậy nàng con trai tiếp tục trở về làm hắn phóng viên đi.

“Nhà chúng ta liên hoan, các ngươi xem náo nhiệt gì?” Diệp Tế Nhân gặp Hạ Vân Kiệt cũng nói muốn theo tới, lập tức vẻ mặt chán ghét trừng mắt nói.

“Ta mới lười thấu các ngươi náo nhiệt, ta chỉ là nghĩ đi theo Vương Trạch Sinh, còn có ngươi bà bà nói hai câu nói.” Hạ Vân Kiệt khinh thường nói.

“Ngươi, ngươi có biết hay không ta ca là cái gì thân phận? Ngươi nói muốn đi nói với hắn nói liền nói với hắn nói sao?” Diệp Tế Nhân gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng so với nàng còn tiễn, lập tức kêu lên.

Vốn La Thu Bình thật đúng là không muốn làm cho Hạ Vân Kiệt đi theo vô giúp vui, sợ sự tình càng nháo càng phức tạp, nhưng Diệp Tế Nhân như vậy vừa nói, La Thu Bình thật đúng là phải mang Hạ Vân Kiệt đi, nếu không

chẳng phải là nói chính mình trượng phu nhất lên làm thị ủy bí thư thư ký, liền cao cao tại thượng ngay cả nàng đồng sự tưởng nói với hắn một hai câu cũng không thành?

“Tế Nhân, ngươi đừng nói lung tung nói, Vân Kiệt là ta đồng sự, cùng Trạch Sinh cũng nhận thức, mọi người đều là bằng hữu.” La Thu Bình không nể mặt trách cứ Diệp Tế Nhân một câu, sau đó mặt mang xin lỗi đối Hạ Vân Kiệt nói:“Vân Kiệt, Phùng lão sư, Dương lão sư, thực xin lỗi, hôm nay sự tình có điểm loạn, nếu đợi lát nữa có……”

“Không có việc gì, Thu Bình tỷ, lòng ta lý đều biết.” Hạ Vân Kiệt khoát tay ngắt lời nói, trên người ẩn ẩn tản mác ra một tia không tha người nghi bá đạo hơi thở. Mà làm Hạ Vân Kiệt xua tay đánh gãy khi, Diệp Tế Nhân đã sớm vẻ mặt tức giận uốn éo eo, thải giày cao gót “Đặng đặng đặng” Thẳng trước đẩy ra ghế lô cửa, sau đó phanh một tiếng đóng lại ghế lô cửa.

“Ngươi tẩu tử đâu?” Vương Trạch Sinh hỏi, hắn đúng là vẫn còn lo lắng thê tử của chính mình, chính là bị mẫu thân cấp lôi kéo, nhưng cũng chỉ có thể bất đắc dĩ đứng ở trong ghế lô.

“Nàng đang theo của nàng đồng sự đàm vui vẻ đâu, kêu nàng, nàng cũng không chịu trở về!” Diệp Tế Nhân bĩu môi ba, vẻ mặt ủy khuất tức giận nói.

“Kỳ cục! Thực kỳ cục! Ta nói cho ngươi Trạch Sinh, này tức phụ của ngươi hảo hảo quản giáo quản giáo. Ngươi hiện tại nói như thế nào cũng là thị ủy bí thư thư ký, ở nhà cũng nên có điểm uy tín, đừng luôn chiều nàng!” Vương Trạch Sinh mẫu thân vừa nghe, lập tức không nể mặt nói.

“Tốt như vậy lão bà đương nhiên là lấy đến chiều, chẳng

lẽ giống ngươi giống nhau động bất động đã nói ba nói bốn sao? Ngươi này bà bà thật đúng là sinh ở phúc trung không biết phúc!" Vương Trạch Sinh mẫu thân chính lôi kéo mặt nói La Thu Bình nói bậy khi, ghế lô cửa bị đẩy mở ra, một người trẻ tuổi bình tĩnh mặt, không chút khách khí hướng nàng trách nói. Người trẻ tuổi này đương nhiên chính là Hạ Vân Kiệt. "Vân Kiệt, ngươi đừng loạn……" La Thu Bình không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt mới đẩy khai ghế lô môn, liền trách cứ khởi chính mình bà bà đến, sắc mặt đều lập tức tái nhợt xuống dưới, vội vàng kéo hạ Hạ Vân Kiệt tay, cản lại nói.

"Ngươi, ngươi là ai? Ngươi có cái gì tư cách vào đến, lại có cái gì tư cách quản nhà của chúng ta sự? Lập tức cút cho ta đi ra ngoài!" La Thu Bình bà bà gặp con dâu đồng sự thế nhưng chỉ vào chính mình dạy bảo, không khỏi tức giận đến đứng lên liền chỉ vào cửa miệng vỡ mắng

"Yên tâm, ta sẽ đi, bất quá đi lên, ta cho ngươi một chút đề nghị, đừng tưởng rằng con trai lên làm thị ủy bí thư thư ký, liền nghĩ đến thực rất giỏi, liền nghĩ đến Thu Bình tỷ trèo cao nhà ngươi con trai? Liền nghĩ đến có thể xằng bậy? Ngươi đây là hại ngươi con trai!" Nói xong Hạ Vân Kiệt lại chuyển hướng Vương Trạch Sinh nói:"Vương Trạch Sinh, hiếu kính cha mẹ là đối, là mỹ đức, nhưng cũng không phải nói cha mẹ nói cái gì, ngươi liền nhất định phải thỏa mãn bọn họ, muốn phân rõ sở thị phi. Còn có, Vương Trạch Sinh, hảo hảo chuẩn bị một chút, ngươi rất khả năng vừa muốn làm hồi vốn ban đầu được rồi, thị ủy bí thư thư ký này phân chức nghiệp xem ra không lớn thích hợp ngươi. Tốt lắm, ta nói cho hết lời, Thu Bình tỷ, thực xin lỗi, là ta làm việc có chút thiếu lo lắng, ngược lại làm hại ngươi bị ủy khuất." Hạ Vân Kiệt nói.

"Ngươi tính cái gì vậy? Ngươi cho là ngươi là ai? Thu Bình nàng chính là trèo cao, nàng chính là không xứng với con ta……" Vương Trạch Sinh mẫu thân bị Hạ Vân

Kiệt này lời nói cấp nói được, thiếu chút nữa phế đều phải khí tạc, chỉ vào Hạ Vân Kiệt miệng bùm bùm mắng đứng lên

“Phùng, Phùng giáo thụ, Dương, Dương giáo thụ, các ngươi như thế nào cũng sẽ ở trong này?” Đang lúc Vương Trạch Sinh mẫu thân đối với Hạ Vân Kiệt chửi bậy khi, Vương Trạch Sinh đột nhiên đứng lên, run run thanh âm nói, sắc mặt cũng lập tức trở nên tái nhợt không hề huyết sắc.

“Cái gì thí Phùng giáo thụ, dương……” Vương Trạch Sinh mẫu thân đang ở nổi nóng, gặp con trai đánh gãy chính mình trong lời nói, không cần suy nghĩ liền bật thốt lên mắng, bất quá nói vừa nói ra, nàng liền lập tức ý thức được không thích hợp, giáo thụ kia nhưng là đại học lão sư mới có xưng hô, thân phận còn là có vẻ siêu nhiên. Cho nên câu nói kế tiếp Vương Trạch Sinh mẫu thân sinh sinh lại nuốt trở vào, nói quanh co nói:“Trạch Sinh, ngươi nhận thức bọn họ sao?”

Làm Vương Trạch Sinh mẫu thân hỏi cái này câu khi, Hạ Vân Kiệt đã muốn cùng Phùng Văn Bác lão hai khẩu xoay người chuẩn bị rời đi ghế lô, mà Vương Trạch Sinh căn bản không thời gian cùng nàng mẫu thân giải thích, vội vàng một cái bước xa tiến lên, liên tục cúi đầu nói:“Thực xin lỗi, thực xin lỗi, Phùng giáo thụ, Dương giáo thụ, ta mẹ nàng nói chuyện có đôi khi có điểm hướng, các ngươi ngàn vạn đừng……”

“Không cần nhiều lời, Tiểu Vương đồng chí, chúng ta đối với ngươi thực thất vọng, Hạ lão sư cũng là!” Nói xong Phùng Văn Bác cùng Dương Tuệ Nga hướng hai bên vừa đứng, tránh ra một đường, làm cho Hạ Vân Kiệt đi trước.

Gặp Phùng bí thư cha mẹ thế nhưng kêu chính mình thê tử đồng sự là lão sư, lại thấy bọn họ chủ động tránh ra

một đường trước làm cho Hạ Vân Kiệt đi trước, Vương Trạch Sinh cơ hồ sợ tới mức tóc đều phải sợi sợi dựng thẳng lên đến, bất quá lúc này hắn lại căn bản không thời gian đi lo lắng đây là vì cái gì. Bởi vì Hạ Vân Kiệt đã muốn cũng không quay đầu lại đi rồi, mà Phùng Văn Bác cùng Dương Tuệ Nga tắc theo sát sau đi rồi đi ra ngoài, Vương Trạch Sinh tự nhiên muốn nhanh chóng đuổi theo đi.

Bất quá Vương Trạch Sinh vừa mới tới cửa, đã bị Phùng Văn Bác không lưu tình chút nào thân thủ cản lại, lấy không tha phản kháng ngữ khí nói:“Ngươi không cần theo kịp!”

Phùng bí thư phụ thân lên tiếng, cấp cái Vương Trạch Sinh gan lớn như trời, hắn cũng không dám giống cái vô lại giống nhau bò lên đi, đành phải trơ mắt nhìn Phùng Văn Bác ba người rời đi, hơn nữa rời đi trước Phùng Văn Bác còn nhân tiện đóng lại ghế lô cửa.

“Phanh!” một tiếng, ghế lô cửa đóng lại, tuy rằng thanh âm rất nhỏ nhưng nghe ở Vương Trạch Sinh trong tai lại giống như tiếng sấm bình thường, chấn đắc hắn đặt mông ngồi ở mặt đất.

“Trạch Sinh, ngươi làm sao? Bọn họ là ai vậy? Không phải Thu Bình đồng sự sao?” Gặp Vương Trạch Sinh than ngồi dưới đất, Vương Trạch Sinh người nhà ào ào tiến lên vây quanh hắn quan tâm mà sốt ruột hỏi, mà La Thu Bình lại nhìn đóng chặt cửa ghế lô, cả người đều choáng váng.

Vương Trạch Sinh từng cùng La Thu Bình nhắc tới quá thị ủy bí thư cha mẹ là đại học giáo thụ sự tình, cho nên hiện tại La Thu Bình đã muốn đoán được Phùng giáo thụ cùng Dương giáo thụ thân phận, đồng thời nàng cũng rốt cục đã biết trượng phu vì cái gì hội đột nhiên một bước lên mây ngồi trên thị ủy bí thư thư ký vị trí,

nguyên lai phía sau màn tay cũng là vẫn bị các đồng sự làm tiểu đệ đệ đến đối đãi Hạ Vân Kiệt!

“Xong rồi, xong rồi! Ba mẹ, lúc này ta bị các ngươi cấp hại thảm. Vừa rồi vị kia Phùng giáo thụ, Dương giáo thụ nhưng là Phùng bí thư cha mẹ nha!” Vương Trạch Sinh vỗ đùi, khóc không ra nước mắt nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 494 : Hối tiếc không kịp

“Cái gì? Phùng bí thư ba mẹ!” Vương Trạch Sinh lời nói phảng phất bình một tiếng kinh lôi, đem người Vương gia cấp chấn tất cả đều thiếu chút nữa cũng giống Vương Trạch Sinh giống nhau đặt mông than ngồi ở mặt đất.

“Này khả như thế nào là tốt? Như thế nào là tốt? Không được, ta phải đuổi theo đi theo bọn họ nói cái rõ ràng!” Vương Trạch Sinh mẫu thân gấp đến độ rớt ra cửa ghế lô, nhanh chân liền chuẩn bị đuổi theo ra đi.

“Mẹ! Ngươi còn ngại hôm nay huyên không đủ sao?” Vương Trạch Sinh một phen giữ chặt mẫu thân của hắn, vẻ mặt buồn bực cùng bất đắc dĩ nói.

“Đều do ta, đều do ta. Hiện tại làm sao bây giờ? Ta ngay cả thị ủy bí thư cha mẹ đều cấp mắng, đó là không phải ngươi ngày mai sẽ không có thể làm thư ký ? Trời ạ, ta làm là cái gì nghiệt a!” Vương Trạch Sinh mẫu thân nói xong nói xong, hai tay vỗ chính mình đùi khóc lên.

“Mẹ, đừng khóc. Vấn đề không chỉ có là ngươi mắng thị ủy bí thư cha mẹ, mà là, ai, với ngươi nói cũng không tốt. Kỳ thật ta hiện tại cũng mới suy nghĩ cẩn thận, ta vì cái gì hội đột nhiên theo một phóng viên một bước lên mây trở thành thị ủy bí thư thư ký.” Gặp mẫu thân khóc sướt mướt, Vương Trạch Sinh lần đầu tiên có điểm không kiên nhẫn đứng lên.

“Ai nha, ta nhớ ra rồi, ta nhớ ra rồi. Là Thu Bình vị kia đồng sự! Vừa rồi bí thư ba mẹ đều phải gọi hắn lão sư, hơn nữa đối hắn rất là tôn kính khách khí.” Vương Trạch Sinh như vậy vừa nói, hắn mẫu thân nhưng thật ra mạnh ý hội lại đây, nói xong dưới ánh mắt ý thức liền chuyển hướng về phía La Thu Bình.

Nhưng là làm của nàng ánh mắt chuyển hướng vị này hướng đến bị nàng xem không nổi con dâu khi, của nàng sắc mặt lập tức một trận xanh một trận hồng đứng lên.

Trước kia nàng bởi vì con dâu chính là nông dân, công tác cũng chỉ là một nhà tư doanh xí nghiệp bình thường viên công, xem thường, hơn nữa ở con trai lên làm thị ủy bí thư thư ký sau, lại cảm thấy con dâu là đời trước đã tu luyện phúc khí, thế nhưng bị nhà mình con trai cấp coi trọng. Nay nàng mới phát hiện, nguyên lai con trai có thể lên làm thị ủy bí thư thư ký đều là bởi vì nàng duyên cớ. Nhưng còn bây giờ thì sao? Chính mình người một nhà không chỉ có một cái kính khó coi nàng, còn mắng nàng vị kia đồng sự phù Vương Trạch Sinh thượng vị. Nhất tưởng khởi chuyện này, Vương Trạch Sinh mẫu thân liền hận không thể trừu chính mình vài cái tát.

Cho ngươi điệu bộ, cho ngươi miệng thối, cho ngươi xem thường người, hiện tại được, đừng nói tiểu nhi tử công tác, liền ngay cả Trạch Sinh thư ký còn có thể không thể lưu được đều là cái vấn đề!

Thị ủy bí thư thư ký a, nếu bởi vì chính mình muốn làm không có, thật đúng là so với giết nàng còn làm cho nàng khó chịu! Cho nên muốn hiểu được sự tình mấu chốt chỗ sau, Vương Trạch Sinh mẫu thân cũng không dám nữa bãi bà bà tác phong đáng tởm, chảy lão lệ, vẻ mặt sám hối đối La Thu Bình nói:“Thu Bình a, đều là mẹ hồ đồ! Đều là mẹ không đúng, mẹ không nên như vậy điệu bộ, không nên nói như vậy ngươi. Tế Nhân, Trạch Châu các ngươi còn không cho ta lại đây, hướng Thu Bình xin lỗi!”

Trước khác nay khác, ngay từ đầu Diệp Tế Nhân cùng nàng trượng phu ỷ vào có công công bà bà chỗ dựa, hơn nữa La Thu Bình nông thôn xuất thân, tính cách

cũng không phải cái gì cường thế nữ nhân, bọn họ còn có điểm không đem nàng để vào mắt, nay biết nguyên lai ngay cả bọn họ ca thị ủy bí thư thư ký này chức vị đều là bởi vì bọn họ tẩu tử mặt mũi, bọn họ thế nào còn dám tự cao tự đại, thế nào còn dám không đem nàng để vào mắt. Vạn nhất thực chọc giận nàng, đừng nói cái gì muốn đi quốc thổ cục đi làm, phỏng chừng ngay cả hiện tại này phân công tác đều không bảo đảm. Cho nên, Vương Trạch Sinh mẫu thân nhất mắng bọn họ, bọn họ lập tức buông tha Vương Trạch Sinh, đồng dạng vẻ mặt thiên hối, vẻ mặt cẩn thận về phía La Thu Bình bồi không phải.

“Thu Bình, ngàn sai vạn sai đều là mẹ không đúng, ngươi xem ở Trạch Sinh mặt mũi, đi về phía kia Hạ lão sư nói cái tình, nói không chừng hắn nói hai câu lời hay, Phùng bí thư cũng sẽ không hội đem Trạch Sinh cấp xa thải.” Bồi quá không phải sau, Vương Trạch Sinh bà bà thật cẩn thận cầu xin.

Nhìn bà bà bọn họ một cái kính về phía chính mình chịu tội sau, lại cầu chính mình đi về phía Hạ Vân Kiệt cầu tình, La Thu Bình trong lòng giống như đánh nghiêng ngũ vị bình, toan điềm khổ lạt hàm, tâm tình phức tạp thật sự. Nếu không phải bọn họ như vậy lợi thế, nếu không phải bọn họ như vậy cao cao tại thượng tự cho là rất giỏi, sự tình có thể nháo đến bây giờ như vậy bộ sao? Nay hướng chính mình xin lỗi hữu dụng sao? Người ta hảo ý âm thầm giúp chính mình, nay người nhà như vậy đối đãi hắn, chẳng lẽ chính mình còn có mặt mũi mặt đi cầu Hạ Vân Kiệt sao?

La Thu Bình lắc đầu, nàng thật sự mở không được này mêngj.

“Trạch Sinh, ngươi cũng giúp mẹ lời nói nói nha! Chẳng lẽ ngươi không nghĩ làm này thị ủy bí thư thư ký sao? Thị ủy bí thư thư ký nha! Của ta trời ạ, ta đến tột cùng

làm cái gì nha?” Nói xong nói xong Vương Trạch Sinh mẫu thân lại vỗ ngực khóc lên, này thật sự là so với dùng đao trạc nàng tâm oa oa còn muốn khó chịu a.

Thị ủy bí thư thư ký a, từng cỡ nào phong cảnh, cỡ nào tiền đồ vô lượng, lại bị nàng một tay cấp hủy diệt rồi!

“Thu Bình, mẹ ngươi vừa rồi quả thật làm quá, ta cùng Trạch Châu bọn họ cũng không đúng. Nhưng Trạch Sinh công tác là đại sự, ngươi là hay không có thể hơi chút ủy khuất một chút, hỗ trợ nói nói tình xem. Ngươi yên tâm, ba hôm nay đem nói các ở trong này, chỉ cần Trạch Sinh có thể tiếp tục làm thư ký, chúng ta tuyệt không cho hắn cản trở, hơn nữa về sau Vương gia nếu có cái nào người dám đối với ngươi bất kính trọng, ta giúp ngươi sửa chữa hắn!” Gặp thê tử khóc một phen nước mắt một phen nước mũi, nhớ tới con trai tốt tiền đồ mắt thấy không có, Vương Trạch Sinh phụ thân trong lòng cũng là giống như đao cắt, rất ít mở miệng nói chuyện hắn, rốt cục cũng nhịn không được buông cái giá, đối La Thu Bình nói.

Công công lời nói nói được còn là thực có lý, cũng nói vào La Thu Bình tâm oa oa đi. Nói một ngàn nói một vạn, La Thu Bình cũng không tưởng bị hủy trượng phu tiền đồ.

“Hạ Vân Kiệt bên kia ta có thể ra mặt thỉnh cầu hắn tha thứ, tuy rằng ta không biết hắn cùng Phùng bí thư là ra sao quan hệ, nhưng tóm lại là đồng sự, hơn nữa hắn làm người cũng thực nhiệt tình, vui trợ người, nếu không lần trước hắn nghe nói Vương Trạch Sinh chịu tổng biên ức hiếp, cũng sẽ không âm thầm hỗ trợ.” La Thu Bình nói tới đây ngừng lại một chút, trong mắt bắn ra một chút kinh hãi sắc. Bởi vì nàng đột nhiên nhớ tới sự tình lần trước, không chỉ có Vương Trạch Sinh bị hỏa tốc đề bạt vì thị ủy bí thư thư ký, hơn nữa theo sát sau Triệu Thế Hữu đã bị dời tổng biên vị trí, trực tiếp bị biếm đến địa

phương chí văn phòng làm một cái phó chủ nhiệm, bởi vậy không khó tưởng tượng, Hạ Vân Kiệt lực ảnh hưởng rất lớn.

Vương Trạch Sinh cũng tưởng đến điểm ấy, trong mắt đồng dạng toát ra kinh hãi sắc, nếu này hết thảy đều gần chính là bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ, như vậy hắn lực ảnh hưởng thật sự rất khủng bố.

“Vậy nhanh chóng cho hắn đánh cái cũng nói đi.” Vương Trạch Sinh người nhà gặp La Thu Bình ngữ khí tựa hồ có điểm buông lỏng, cũng là không khỏi vui vẻ, lập tức thúc giục nói.

“Nhưng là, mẹ vừa rồi mắng Phùng bí thư ba mẹ, chuyện này lại làm sao bây giờ?” Vương gia thúc giục đem La Thu Bình suy nghĩ kéo lại, mặt lộ vẻ khó xử nói.

Tuy rằng vừa rồi nàng cũng nhìn đến Phùng Văn Bác cùng Dương Tuệ Nga hai người cấp Hạ Vân Kiệt nhường đường, cũng xưng hô hắn vì Hạ lão sư, nhưng ở nàng trong lòng chung quy cho rằng Hạ Vân Kiệt chính là chính mình đồng sự bạn tốt, chính là nhất người trẻ tuổi, thân phận địa vị còn là không thể cùng Phùng Văn Bác cùng Dương Tuệ Nga đánh đồng, chuyện này xét đến cùng, La Thu Bình cảm thấy nghiêm trọng nhất còn là chính mình bà bà mắng Phùng bí thư ba mẹ.

Thử nghĩ một chút, Phùng bí thư cũng là người. Chính mình thư ký mụ mụ thế nhưng mắng phụ mẫu của chính mình, hắn còn có thể không hề khúc mắc làm cho Vương Trạch Sinh đi theo chính mình bên người sao?

“Ta đi hướng bọn họ xin lỗi, thỉnh cầu bọn họ tha thứ! Chỉ cần có thể làm cho Trạch Sinh tiếp tục làm hắn thư ký, tùy tiện thế nào đều được.” Vương Trạch Sinh mẫu thân không cần nghĩ ngợi nói

“Xin lỗi khẳng định là muốn, mấu chốt là muốn có thể đả động hai vị lão nhân, làm cho hai vị lão nhân hồi tâm chuyển ý, cho nên tốt nhất sao biết được nói một ít lão nhân tính nết yêu thích, còn có Thu Bình vị kia đồng sự đến tột cùng cùng hai vị lão nhân là cái gì quan hệ, tốt nhất cũng muốn thăm dò rõ, bằng không xem vừa rồi bọn họ ba người bày ra đến thái độ, nếu không trước đó chuẩn bị sẵn sàng, càn rỡ lại đi cầu tình, phỏng chừng cũng là bị sập cửa vào mặt, muốn làm không tốt còn hoàn toàn ngược lại.” Vương Trạch Sinh phụ thân tiếp nhận nói nói. Nói xong Vương Trạch Sinh phụ thân đem ánh mắt chuyển hướng La Thu Bình cùng Vương Trạch Sinh vợ chồng son.

Chuyện quan trọng trước thăm dò sở này đó, hoặc là nói làm cho hai vị lão nhân hồi tâm chuyển ý, đương nhiên trực tiếp nhất phương thức chớ quá cho theo Hạ Vân Kiệt bên kia vào tay, mà theo Hạ Vân Kiệt bên kia vào tay, tự nhiên phải La Thu Bình ra mặt. Mà gián tiếp phương pháp, chính là từ Vương Trạch Sinh đi hỏi thăm.

Gặp công công đem ánh mắt chuyển hướng chính mình, La Thu Bình không khỏi mặt lộ vẻ khó xử sắc, lại nói tiếp bà bà còn có em dâu bọn họ đều lấy oán trả ơn mắng Hạ Vân Kiệt, chuyện này còn không có lấy được Hạ Vân Kiệt tha thứ, nay lại lập tức muốn mời hắn sẽ giúp việc làm thông hai vị lão nhân tư tưởng công tác, loại chuyện này, La Thu Bình thực cảm giác chính mình không mặt mũi mặt làm ra đến

“Còn là ta trước cấp Lưu phó huyện trưởng đánh cái cũng lên tiếng hỏi hắn đi. Hắn cấp Phùng bí thư làm năm năm thư ký, đối này đó hẳn là có vẻ hiểu biết.” Gặp thê tử mặt lộ vẻ khó xử, Vương Trạch Sinh cũng hiểu được chuyện này tái làm cho thê tử xuất mã thật sự không thể nào nói nổi, do dự hạ nói.

“Kia tốt nhất, thư ký là bí thư người bên người, làm năm

năm thư ký khẳng định đối bí thư cùng hắn người nhà đều thực hiểu biết.” Vương gia mọi người ào ào gật đầu đồng ý, chỉ có La Thu Bình âm thầm cười khổ, không biết trượng phu hỏi rõ ràng, chính mình kế tiếp lại nên làm cái gì bây giờ? Thật sự muốn dày mặt hướng Hạ Vân Kiệt cầu tình sao? Chính mình làm được đi ra sao?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 495 : Mấu chốt nhân vật

Có câu kêu đại trượng phu không thể một ngày không có quyền, những lời này nhấm nháp quá quyền lực tư vị nam nhân tối có thể hội. Vương Trạch Sinh tuy rằng mới lên làm thị ủy bí thư thư ký không có bao nhiêu thời gian dài, này đó ngày thư ký lập tức đến cũng là thực vất vả, nhưng này loại nắm quyền cảm giác, thật sự tuyệt vời, làm cho hắn thực tủy biết vị, muốn ngừng mà không được. Cho nên tuy rằng biết hôm nay chuyện này huyên quá, biết sự tình khó giải quyết, nhưng Vương Trạch Sinh cũng không cam lòng như vậy buông tha cho, hắn gặp người nhà ào ào gật đầu đồng ý, nghĩ nghĩ lí do thoái thác sau, xuất ra di động cấp Phùng Chính Thành tiền nhiệm thư ký, hiện nay Thượng Dương huyện thường vụ phó huyện trưởng Lưu Giai Huy gọi điện thoại.

“Vương lãnh đạo, có chuyện gì chỉ thị sao?” Điện thoại một tá thông bên trong liền truyền đến Lưu Giai Huy lãng sảng trung mang theo một tia khiêm tốn thanh âm.

Không có biện pháp, trước khác nay khác, hiện tại Lưu Giai Huy đã muốn dời bí thư bên người, thành một cái huyện thường vụ phó Huyện trưởng, mặc dù ở chính mình nhất mẫu ba phần mặt đất, trời cao hoàng đế xa, tự do, chính mình làm chủ quyền lực cũng lớn, nhưng đồng thời hắn cũng mất đi dĩ vãng tối kiên cường dựa vào sơn, đã muốn không phải Phùng bí thư người bên người, lại càng không là hắn người phát ngôn, chỉ có thể xưng là người Phùng hệ. Ở phía sau, lãnh đạo có cái gì ý tưởng, hắn đã muốn không có biện pháp trước tiên biết, hắn cũng giống này khác quan viên giống nhau, cần thông qua lãnh đạo bên người thư ký nhắc tới biết trước lãnh đạo tâm tư, cũng cần cùng lãnh đạo người bên người đánh hảo giao tế. Cho nên Lưu Giai Huy tuy rằng là Vương Trạch Sinh tiền bối, nhưng ở Phùng bí

thư bên người tẩm dâm nhiều năm, hắn lại sâu am làm quan chi đạo, tự nhiên là sẽ không ở Vương Trạch Sinh trước mặt bãi lão tư cách, lão tiền bối cái giá.

Gặp Lưu Giai Huy khách khí xưng chính mình vì lãnh đạo, Vương Trạch Sinh trong lòng có khác một phen tư vị, cuống quít nói:“Lưu huyện trưởng ngài là của ta tiền bối, ngài mới là lãnh đạo.”

“Ha ha, đều trôi qua, hiện tại ngươi mới là bí thư thư ký. Nói đi, hôm nay gọi điện thoại cho ta đến tột cùng có chuyện gì?” Lưu Giai Huy làm năm năm thư ký, sớm đã nhân lão thành tinh, Vương Trạch Sinh chủ động gọi điện thoại lại đây, nay lại như vậy khách khí, thế nào còn không biết hắn là có chuyện thỉnh giáo chính mình. Dù sao, hắn ở Phùng bí thư bên người làm năm năm thư ký, muốn nói toàn bộ Giang Châu thị địa khu quan viên, tối hiểu biết Phùng bí thư phi hắn đừng chúc.

“Lưu huyện trưởng, đại buổi tối gọi điện thoại cho ngươi, là có sự tình muốn thỉnh giáo ngài vị này tiền bối, còn thỉnh ngài cần phải muốn chỉ điểm một hai.” Vương Trạch Sinh nói.

“Ha ha, chỉ điểm không thể nói rõ. Bất quá Phùng bí thư là bí thư tốt, lãnh đạo tốt, cho nên ta là thiệt tình hy vọng ngươi có thể sớm ngày quen thuộc đảm nhiệm bí thư thư ký này chức vị, sớm ngày giúp bí thư giảm bớt gánh nặng, cho nên có chuyện gì ngươi cứ việc hỏi, không cần khách khí.” Lưu Giai Huy chân thành nói.

“Kia thật cám ơn. Là như vậy, ta mẫu thân đêm nay cùng Phùng giáo thụ cùng Dương giáo thụ đã xảy ra điểm tiểu hiểu lầm, ta nghĩ mang ta mẫu thân đi về phía bọn họ nói lời xin lỗi, nhưng là ta cùng hai vị lão giáo thụ cũng chỉ gặp qua một lần mặt, mọi người lẫn nhau cũng không như thế nào quen thuộc, càng chưa nói tới hiểu biết, cho nên ta nghĩ thỉnh giáo ngươi một chút, chuyện

này hẳn là xử lý như thế nào có vẻ thích hợp?" Vương Trạch Sinh gặp Lưu Giai Huy thái độ thành khẩn nhiệt tình, không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó khiêm tốn thỉnh giáo nói.

"Cùng Phùng giáo thụ cùng Dương giáo thụ đã xảy ra hiểu lầm? Nghiêm trọng sao? Nếu không nghiêm trọng, vấn đề đổ không lớn, hai vị lão nhân đều là hòa ái rộng lượng hạng người, sẽ không thiệt tình so đo, lại càng không hội đem chuyện này tính đến của ngươi trên đầu đến. Về phần nghiêm trọng, ta nghĩ khả năng không lớn, hai vị lão nhân đều là người có tri thức hiểu lễ nghĩa, lại là có thân phận, tái như thế nào hiểu lầm, ta nghĩ cũng không đại khả năng nháo đến nghiêm trọng phân thượng cho nên ngươi đại cũng không tất để ở trong lòng……" Lưu Giai Huy nghĩ nghĩ trả lời.

"Ta nghĩ, khả năng, hẳn là có điểm nghiêm trọng, bởi vì ta mẹ mắng bọn họ." Vương Trạch Sinh có điểm xấu hổ cho ra lời nói, trong lòng nhưng thật ra thả lỏng một ít. Bởi vì nếu ấn Lưu Giai Huy cách nói, hiển nhiên Phùng bí thư cha mẹ cũng không phải cái loại này tính toán chi li, mang thù.

"Mẹ ngươi mắng bọn họ? Này…… Được rồi, vậy các ngươi tốt nhất đăng môn hướng bọn họ nói lời xin lỗi, nếu cảm thấy tay không khó coi, liền mang điểm mới mẻ hoa quả, ngàn vạn đừng tự cho là thông minh mang cái gì quý báu quà tặng. Ta nghĩ nếu chính là trong lời nói có điểm khó nghe, chỉ cần thiệt tình xin lỗi, vấn đề hẳn là cũng không tính rất nghiêm trọng. Ít nhất có một chút ngươi có thể yên tâm, hai vị lão nhân là sẽ không nhân chuyện này thỉnh bí thư xuất mã tính sổ với ngươi." Lưu Giai Huy nghe vậy hơi hơi giật mình, không khỏi âm thầm cảm khái Vương Trạch Sinh mẫu thân cường hãn, ngay cả bí thư ba mẹ đều dám mắng. Bất quá còn là còn thật sự cho Vương Trạch Sinh hắn đề nghị, hơn nữa cũng biết Vương Trạch Sinh hiện tại tâm tình khẳng định

thực không yên bất an, còn cố ý trấn an một câu.

“Cảm ơn Lưu huyện trưởng, ngươi lúc này nhưng là giải quyết ta một cái lão đại nan đề.” Gặp Lưu Giai Huy nói như vậy, Vương Trạch Sinh huyền một lòng rốt cục thả xuống dưới. Hắn cùng thê tử La Thu Bình cái nhìn là giống, cho rằng tối mấu chốt còn là hai vị lão nhân thái độ, về phần Hạ Vân Kiệt, tái nói như thế nào cũng chỉ là một vị người trẻ tuổi, lại là La Thu Bình đồng sự, làm cho La Thu Bình đi nói vài câu lời hay, hẳn là sự tình cũng liền trôi qua

“Vương thư ký ngươi khách khí, ta cùng hai vị lão nhân ở chung quá không ít thời gian, biết bọn họ tính nết, sự tình nói rõ ràng, thành khẩn nói lời xin lỗi, vấn đề hẳn là không lớn, ngươi tâm phóng khoáng một ít.” Lưu Giai Huy cười nói.

“Cảm ơn Lưu huyện trưởng, hôm khác đến trong thành phố, ta mời ngươi ăn cơm.” Tâm buông đến Vương Trạch Sinh nói chuyện cũng bắt đầu thoải mái đứng lên.

“Không thành vấn đề, hôm khác đến dặm nhất định tìm ngươi.” Lưu Giai Huy vui vẻ cười nói, có thể cùng bí thư thư ký đánh hảo quan hệ, đối với hiện tại làm phó Huyện trưởng Lưu Giai Huy mà nói tự nhiên là một chuyện tốt.

“Vậy nói như vậy định rồi!” Vương Trạch Sinh nói xong liền chuẩn bị quải điện thoại, bất quá hắn trong lòng đúng là vẫn còn có như vậy một chút không nỡ, đương nhiên còn có một bộ phận cũng đi ra cho đối Hạ Vân Kiệt cùng hai vị lão nhân quan hệ hiếu kì, cho nên ở quải điện thoại trước trong lòng vừa động, bật thốt lên nói:“Nga, đúng rồi, Lưu huyện trưởng, có vị người trẻ tuổi kêu Hạ Vân Kiệt ngươi biết không?”

“Như thế nào đột nhiên hỏi hắn ?” Gặp Vương Trạch Sinh đột nhiên hỏi Hạ Vân Kiệt, Lưu Giai Huy trái tim

không khỏi thật mạnh nhảy một chút, bất quá lại không tùy tiện trả lời, mà là hỏi lại một câu.

Ngày đó, Phùng Chính Thành cùng Lưu Giai Huy đang ở đàm hắn hạ phóng Thượng Dương huyện thời điểm, đột nhiên tiếp cái điện thoại, lúc ấy Lưu Giai Huy rành mạch nghe được bí thư cung kính kêu một tiếng thúc gia, cho nên biết kia điện thoại là Hạ Vân Kiệt đánh, sau lại bí thư tiếp điện thoại sau liền đem hắn gọi đi vào hỏi Vương Trạch Sinh sự tình, tái sau lại, Vương Trạch Sinh làm thị ủy bí thư thư ký, mà Triệu Thế Hữu tắc bị trực tiếp một giấy điều lệnh cấp biếm đến địa phương chí văn phòng nhâm phó chủ nhiệm. Tái ở phía sau đến có tâm hắn lại biết được Vương Trạch Sinh thê tử ngay tại Uy Đại công ty đi làm, cùng Hạ Vân Kiệt cùng cái đơn vị, nhật báo tổng biên Triệu Thế Hữu cùng Vương Trạch Sinh quan hệ bất hòa, thường xuyên vô duyên vô cớ tìm hắn phiền toái, lấy Lưu Giai Huy chỉ số thông minh, đem này liên tiếp sự tình ngay cả cùng một chỗ, nếu còn không biết này dẫy thay đổi cùng Hạ Vân Kiệt có liên quan, hắn đã sớm bị Phùng Chính Thành cấp cuốn gói.

Bất quá Lưu Giai Huy thư ký xuất thân, làm việc nói chuyện xưa nay thận trọng, hơn nữa hắn cũng biết Hạ Vân Kiệt xưa nay điệu thấp, không muốn người khác biết chuyện của hắn, hắn cũng là bởi vì hắn theo Phùng Chính Thành năm năm, là hắn người bên người, Phùng Chính Thành không có cố ý tránh hắn, thế mới biết có Hạ Vân Kiệt này một người. Nay Vương Trạch Sinh đột nhiên hỏi, hiển nhiên phía trước cũng không biết Hạ Vân Kiệt này người, gần nhất vừa mới vừa biết, cho nên ở không biết rõ ràng phía trước, Vương Trạch Sinh là không dám tùy tiện trả lời.

“Bởi vì hôm nay Hạ Vân Kiệt đã ở, hơn nữa xem ra tựa hồ cùng hai vị lão nhân rất quen thuộc, cho nên……” Vương Trạch Sinh vừa nghe chỉ biết Lưu Giai Huy cũng nhận thức Hạ Vân Kiệt, trong lòng hơi hơi lắp bắp kinh

hãi, bất quá còn không có khiến cho cũng đủ coi trọng, tổng cho rằng chỉ cần có thể bãi bình hai vị lão nhân, Hạ Vân Kiệt vấn đề không lớn.

“Hắn đã ở? Vậy ngươi mẹ cũng mắng hắn ? Chuyện đó chỉ sợ cũng nghiêm trọng.” Lưu Giai Huy nghe nói Hạ Vân Kiệt đã ở, mí mắt đều kìm lòng không được một trận mãnh khiêu, nói chuyện ngữ khí cũng đi theo ngưng trọng lên.

“Đúng vậy. Lưu bí thư, nhưng vấn đề hẳn là không lớn đi, hắn tuy rằng cùng hai vị lão nhân rất quen thuộc, nhưng dù sao chính là Uy Đại công ty viên công, cũng là ta thê tử đồng sự.” Vương Trạch Sinh nghe Lưu Giai Huy nói như vậy, tâm lại bị nâng lên đứng lên, nhưng lại tổng cảm thấy tình thế nghiêm trọng nhất hẳn là còn là hai vị lão nhân sự tình. Dù sao kia hai vị lão nhân nhưng là thị ủy bí thư cha mẹ a! Hạ Vân Kiệt lực ảnh hưởng cho dù rất lớn, chẳng lẽ còn có thể so sánh thị ủy bí thư cha mẹ còn lớn hơn sao?

“Này ta biết, nếu không ngươi thê tử là hắn đồng sự, ngươi cho là ngươi có thể lên làm Phùng bí thư thư ký sao? Ngươi cho là Triệu Thế Hữu sẽ bị điều đến địa phương chí nhâm phó chủ nhiệm sao? Mẹ ngươi đổ tốt, Hạ lão sư hảo ý giúp nàng con trai, nàng ngược lại mắng chửi người ta.” Lưu Giai Huy nghe nói Vương Trạch Sinh mẫu thân thực đem Hạ Vân Kiệt cấp mắng, trong lòng trên cơ bản liền cấp Vương Trạch Sinh phán “Tử hình”.

Nói đùa, thị ủy bí thư thúc gia a! Không chỉ có như thế, lúc trước ở bí thư văn phòng nói chuyện khi, có một vị đại lãnh đạo trung ương xuống dưới, ngay cả Phùng bí thư đều phải cung kính tiếng kêu Cù chủ nhiệm, chính mình châm trà là lúc, thấy hắn đối với Hạ Vân Kiệt đều là tất cung tất kính.

Cứ như vậy một đại nhân vật, người ta hảo ý giúp ngươi, ngươi cảm kích đều không kịp, ngươi đổ tốt, mẹ ngươi thế nhưng còn không thức người tốt tâm, đem người ta cấp mắng. Nay còn muốn bảo trụ thư ký vị trí, này khả năng sao?

“Ý tứ của ngươi, này hết thảy thật là bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ?” Vương Trạch Sinh tâm một trận mãnh khiêu hỏi. Phía trước hắn tuy rằng cũng tưởng đến loại này khả năng, nhưng tổng cảm thấy nhất người trẻ tuổi lực ảnh hưởng lớn như vậy có điểm khoa trương, phỏng chừng chủ yếu còn là bởi vì bí thư đang chuẩn bị tìm cái thư ký, trùng hợp Hạ Vân Kiệt cùng phùng gia có điểm quan hệ, thuận đường đề cử chính mình, sau đó bí thư gặp chính mình tài hoa tốt, liền chiêu chính mình. Về phần Triệu Thế Hữu, hơn phân nửa còn là vận khí không tốt, mà không phải Hạ Vân Kiệt khởi tính quyết định tác dụng. Nay nghe Lưu Giai Huy như vậy vừa nói, Vương Trạch Sinh mới ý thức được Hạ Vân Kiệt lực ảnh hưởng thực sự như vậy khủng bố.

Hắn có thể cho chính mình làm thư ký, cũng có thể cho Triệu Thế Hữu biếm đến địa phương chí văn phòng đi!

“Bằng không ngươi cho là chỉ bằng của ngươi tài hoa có thể trực tiếp làm cho bí thư đặc biệt đề bạt ngươi sao?” Lưu Giai Huy hỏi lại một câu, sau đó lại nói:“Hiện tại ngươi còn là nhanh chóng thành thành thật thật theo ta nói, đến cùng đã xảy ra sự tình gì, tốt nhất cái gì cũng không muốn giấu diếm cũng không muốn hạ xuống, hiện tại mấu chốt vấn đề ở Hạ lão sư thái độ, mà không phải Phùng giáo thụ cùng Dương giáo thụ.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 496 : Hoàng lương nhất mộng

Lưu Giai Huy lời nói thẳng nghe được Vương Trạch Sinh hết hồn, hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt phân lượng thế nhưng so với Phùng bí thư cha mẹ còn muốn trọng. Nhưng hiện tại nghe xong Lưu Giai Huy trịnh trọng đối đãi câu hỏi, tái hồi tưởng khởi rời đi tiền Phùng bí thư cha mẹ cử chỉ, Vương Trạch Sinh rốt cục xác nhận một sự kiện, thì phải là chính mình thê tử đồng sự, vị kia tuổi trẻ Hạ lão sư, thật là một vị lực ảnh hưởng thực khủng bố, chính mình hay không có thể tiếp tục ở thị ủy bí thư thư ký vị trí ngồi đi xuống quyền quyết định ở hắn, mà không phải Phùng bí thư cha mẹ.

Xác nhận chuyện này sau, tái hồi tưởng khởi Hạ Vân Kiệt vừa rồi đối chính mình nói, chính mình phải về đến nguyên lai cương vị, Vương Trạch Sinh sôi sinh dọa ra một thân mồ hôi lạnh, vội vàng sắc mặt ngưng trọng nói:“Lưu huyện trưởng cảm ơn ngươi nói cho ta biết nhiều như vậy, bất quá chuyện này từ đầu đến cuối ta cũng không phải phi thường rõ ràng, ta trước kể lại hiểu biết qua đi, sau đó tái đánh cũng nói cho ngươi được không?”

“Không thành vấn đề, ta di động hội vẫn mở ra.” Lưu Giai Huy nói.

“Lưu huyện trưởng nói như thế nào? Có quan hệ sao?” Vương Trạch Sinh nhất cắt đứt cũng nói, người Vương gia liền ào ào khẩn trương hỏi, nhưng thật ra La Thu Bình biểu hiện tương đối bình tĩnh một ít

Nàng chung quy không giống người Vương gia giống nhau ham thích quyền thế, hơn nữa Vương gia người càng khẩn trương Vương Trạch Sinh chức vụ, nàng ngược lại càng có chút lo lắng. Chính cái gọi là giang

sơn dễ đổi bản tính khó dời, ai biết Vương Trạch Sinh nếu bảo trụ vị trí sau, bọn họ có thể hay không lại quấn quít lấy hắn muốn làm này làm kia ?

“Lưu huyện trưởng nói Phùng bí thư cha mẹ vấn đề không lớn, vấn đề mấu chốt ở La Thu Bình đồng sự Hạ Vân Kiệt trên người.” Nói xong Vương Trạch Sinh đem nghi hoặc ánh mắt đầu hướng về phía La Thu Bình.

“Cái gì, vấn đề mấu chốt ở Hạ Vân Kiệt trên người, điều này sao có thể đâu? Hắn như vậy tuổi trẻ, lại chính là Uy Đại công ty một gã viên công!” Vương gia mọi người vẻ mặt không dám tin kinh hô.

“Ngươi đừng xem ta, ta cũng vậy hôm nay mới biết được Hạ Vân Kiệt nguyên lai cùng Phùng bí thư cha mẹ nhận thức, cũng mới biết được ngươi lên làm thư ký cùng hắn có quan hệ, ở đơn vị, chúng ta trong văn phòng mọi người đem hắn làm tiểu đệ giống nhau đối đãi. Bằng không, vừa rồi ba mẹ bọn họ kia thái độ, ta đã sớm nhắc nhở bọn họ.” La Thu Bình trả lời, trong lòng đồng dạng tràn đầy khiếp sợ cùng không thể tin được. Lại nói tiếp, nàng cùng Hạ Vân Kiệt còn là đồng sự đâu! Gặp La Thu Bình cũ nói nhắc lại, La Thu Bình bà bà đám người trên mặt đều lộ ra xấu hổ hối hận sắc. Bọn họ nếu sớm biết rằng Hạ Vân Kiệt đến đây lớn như vậy, bọn họ lại như thế nào khả năng hội biểu hiện như vậy vô lễ đâu? Nịnh bợ lấy lòng đều không kịp! Đáng tiếc thế giới này không có thuốc hối hận, bọn họ hiện tại biết đã muốn đã muộn.

Vương Trạch Sinh cũng biết thê tử nói là lời nói thật, nghe vậy trên mặt nổi lên một tia cười khổ nói:“Hiện tại này đã muốn không trọng yếu, quan trọng là, đêm nay đến tột cùng phát sinh quá sự tình gì, các ngươi đều một năm một mười, tường kể lại tế nói cho ta biết, tốt nhất không cần hạ xuống cái gì. Sau đó ta hỏi lại hỏi Lưu huyện trưởng nhìn xem.”

Gặp Vương Trạch Sinh nói như vậy, người Vương gia cũng là không dám nữa giấu diếm, đều một năm một mười đem phía trước chuyện đã xảy ra nói một lần. Vương Trạch Sinh nghe xong sau, thế mới biết La Thu Bình bởi vì chính mình bị không ít ủy khuất, liền ngay cả cùng đồng sự lên tiếng kêu gọi đều phải chiêu mẫu thân phê bình, hơn nữa lấy Vương Trạch Sinh chỉ số thông minh cũng không khó suy đoán ra, Hạ Vân Kiệt sở dĩ tức giận, hơn phân nửa cũng là bởi vì chính mình đồng sự bị ủy khuất duyên cớ.

Như vậy nhất tưởng, Vương Trạch Sinh trong lòng thật đúng là áy náy không chịu nổi, nghe xong sau ngồi ở vị trí ngây ngốc nửa ngày, mà cha mẹ hắn thân còn có đệ đệ ở mọi người nói xong sau, thế mới biết nguyên lai vừa rồi Diệp Tế Nhân ở đại đường còn từng cười nhạo làm thấp đi Hạ Vân Kiệt, đều ào ào trách cứ Diệp Tế Nhân, hơn nữa Vương Trạch Sinh mẫu thân, nguyên bản là đối Diệp Tế Nhân này con dâu nhất sủng ái, nhưng nay lại hận không thể đánh nàng mấy bàn tay!

“Được rồi, các ngươi đều đừng sảo, ta tái đánh cái cũng lên tiếng hỏi xem.” Vương Trạch Sinh tại vị trí thượng ngây ngốc trong chốc lát sau, gặp trong ghế lô mẫu thân đám người ngươi một câu ta một câu, lộn xộn, không khỏi một trận phiền lòng nói.

Người Vương gia gặp Vương Trạch Sinh mở miệng, mọi người liền đều im lặng xuống dưới, không ai dám nói nữa.

“Trạch Sinh, nếu không coi như hết? Kỳ thật giống như trước giống nhau làmphóng viên cũng cử không sai.” La Thu Bình gặp Vương Trạch Sinh xuất ra di động vừa chuẩn bị đánh cũng nói, do dự hạ nói. Gặp bà bà đám người kia phó so với chính mình đã ném công tác còn muốn sốt ruột bộ dáng, La Thu Bình thật đúng là lo lắng

Vương Trạch Sinh nếu bảo trụ thư ký vị trí, bọn họ lại hội giống hôm nay giống nhau, hận không thể một người đắc đạo gà chó lên trời !

“Điều này sao có thể tính đâu? Phóng viên cùng thị ủy bí thư thư ký, kia nhưng là thiên soa địa biệt a! Thu Bình ngươi nghe mẹ, mẹ chính là nhất thời hồ đồ, về sau khẳng định sẽ không giống hôm nay như vậy. Thật sự, hiện tại mẹ đã nghĩ Trạch Sinh bảo trụ thư ký vị trí.” Gặp La Thu Bình thế nhưng khuyên Vương Trạch Sinh không cần lại đi tranh thủ bảo trụ thư ký vị trí, La Thu Bình bà bà không khỏi nóng nảy.

“Mặc kệ thế nào, ta cuối cùng cũng muốn để hỏi rõ ràng.” Nhấm nháp quá quyền lực tư vị Vương Trạch Sinh đúng là vẫn còn chưa từ bỏ ý định, nhìn La Thu Bình liếc mắt một cái, nói.

“Kia tùy ngươi đi.” La Thu Bình kỳ thật trong lòng cũng là mâu thuẫn, gặp trượng phu kiên trì, cũng sẽ theo hắn đi.

Vì thế Vương Trạch Sinh lại quay số Lưu Giai Huy cũng nói, đem sự tình từ đầu tới đuôi từ đầu chí cuối nói một lần, bao gồm Hạ Vân Kiệt đẩy cửa tiến vào khi hướng bọn họ nói qua lời nói cũng lập lại một lần.

Vương Trạch Sinh nói xong sau, Lưu Giai Huy trầm mặc một lát, sau đó cười khổ nói:“Vương thư ký, ngươi vị trí này thực đặc thù, nghĩ thông qua ngươi đi bí thư con đường này người rất nhiều, cho nên ở ngươi vị trí này muốn đối mặt dụ hoặc cũng sẽ đặc biệt nhiều. Thậm chí rất nhiều thời điểm bọn họ sẽ không trực tiếp tìm ngươi, mà là thông qua người nhà của ngươi vu hồi đến đạt tới mục đích. Thứ ta nói thẳng, ta có thể tin tưởng nhân phẩm của ngươi, nhưng ta không thể cam đoan khi bọn hắn công hãm người nhà của ngươi sau, ngươi là phủ còn có thể kiên trì chính mình lập trường, cho nên từ điểm đó xem, ngươi hẳn là may mắn ngươi đêm nay

gặp Hạ lão sư. Hơn nữa nếu Hạ lão sư mở miệng nói ngươi đã muốn không thích hợp tại đây vị trí tái ngồi đi xuống, ngươi sẽ không nếu có gì may mắn ý tưởng. Chuyện tới nay, ta cũng hơi chút hướng ngươi thấu điểm để đi, đối với Phùng bí thư mà nói, Hạ lão sư lời nói so với tỉnh ủy bí thư trong lời nói phân lượng chỉ sợ còn muốn trọng."

Nói xong Lưu Giai Huy liền treo điện thoại, mà Vương Trạch Sinh tắc cả người đều hoàn toàn choáng váng !

So với tỉnh ủy bí thư lời nói phân lượng còn muốn trọng, thật là là cái gì cấp bậc? Mà mẹ hắn, hắn em dâu, thế nhưng còn trào phúng người ta không tư cách theo chân bọn họ gia cùng nhau ăn cơm, không tư cách cùng hắn này thị ủy bí thư thư ký nói hai câu nói? Thế giới này còn có so với này càng hoang đường khoa trương sự tình sao?

"Trạch Sinh, Lưu huyện trưởng nói như thế nào?" Tuy rằng gặp Vương Trạch Sinh một bộ hoàn toàn choáng váng bộ dáng, Vương gia mọi người cảm thấy đại sự không ổn, nhưng còn là chưa từ bỏ ý định vây đi lên hỏi.

"Lưu huyện trưởng nói, đối với Phùng bí thư mà nói, Hạ lão sư lời nói phân lượng so với tỉnh ủy bí thư lời nói còn muốn nặng!" Vương Trạch Sinh hữu khí vô lực nói, hắn biết tựa như hoàng lương nhất mộng giống nhau, hắn nên tỉnh.

"Cái gì?" Người Vương gia nghe vậy tất cả đều cả người chấn động, tròng mắt đều thiếu chút nữa muốn cả kinh rớt đi ra, mà La Thu Bình cũng đồng dạng như thế, nàng như thế nào cũng không có biện pháp đem vị kia cả ngày bị các nàng năm vị nữ đồng sự "Ức hiếp" người trẻ tuổi cùng tỉnh ủy bí thư cấp liên hệ cùng một chỗ!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 497 : Phó tổng biên

Khiếp sợ qua đi, người Vương gia tất cả đều như tiết khí bóng cao su, xẹp!

Vương Trạch Sinh chính là làm thị ủy bí thư thư ký, liền đem bọn họ cấp người năm người sáu, giống như ngưu bức thật, mà nay đâu, người ta phân lượng so với tỉnh ủy bí thư đều phải trọng, ít nhất đối với thị ủy bí thư Phùng Chính Thành mà nói là như vậy, bọn họ còn có cái gì hảo tái đông tưởng tây tưởng. Lui một bước tự hỏi người ta không có nguyên nhân vì bọn họ thái độ mà tát bọn họ vài cái tát, phỏng chừng đều là xem ở La Thu Bình mặt mũi.

Nghĩ vậy một chút, Vương gia mọi người theo bản năng nhìn về phía La Thu Bình, trong ánh mắt mang theo một tia kính sợ sắc. Hiện tại bọn họ mới hoàn toàn hiểu được, Vương gia chân chính lợi hại là La Thu Bình bởi vì nàng có một vị nói chuyện so với tỉnh ủy bí thư phân lượng còn muốn trọng đồng sự, hơn nữa quan hệ còn rất tốt.

Bởi vì bữa tối đã muốn ăn không sai biệt lắm, nên đàm lời nói cũng đều nói chuyện, Hạ Vân Kiệt ba người theo Vương Trạch Sinh bọn họ kia ghế lô đi ra sẽ không tái hồi đế vương thính, mà là trực tiếp lên xe trở về.

Đem Phùng Văn Bác lão hai khẩu đưa về giang châu đại học, Hạ Vân Kiệt lên xe BMW trực tiếp trở về gia hoa tiểu khu.

Gia hoa tiểu khu nhà trọ phòng tuy rằng trang hoàng tinh mỹ, nhưng không có nữ chủ nhân ở, Hạ Vân Kiệt đồng dạng cảm giác là trống rỗng.

Rửa mặt một phen, Hạ Vân Kiệt thượng kia trương

không biết ghi lại bao nhiêu lần hắn cùng với Thiệu Lệ Hồng, Chu Hiểu Diễm điên loan đảo phượng việc giường lớn.

Nằm ở trên giường, Hạ Vân Kiệt cũng không có lập tức đi vào giấc ngủ, mà là cân nhắc khởi giữa trưa Tô Chỉ Nghiên nhắc tới quá tạo ra thuộc loại Trung Quốc xa xỉ phẩm bài sự tình.

Vu tu chủ yếu là thân thể, mà đạo tu chủ yếu là đối thiên địa năng lượng khống chế, mà nay Hạ Vân Kiệt mạc danh kỳ diệu đi hướng vu đạo song tu chi đạo. Nếu nói vu chính là ta, mà đạo chính là thiên địa, chính là thiên nhiên. Như vậy ở hiện nay trên thế giới này, chỉ sợ không ai so với Hạ Vân Kiệt càng hiểu biết nhân thể, bao gồm người da thịt, người khứu giác; Cũng không có người so với Hạ Vân Kiệt càng hiểu biết thiên nhiên, bao gồm trong thiên địa linh khí, hoa quả cây cối sở chất chứa vật chất tối có thể dễ chịu người da thịt, hấp dẫn người khứu giác.

Đương nhiên hiểu biết là một chuyện, muốn tưởng công nghiệp hoá phê lượng sinh sản lại là mặt khác một hồi sự. Liền như chúng ta thường xuyên nói khoa học kỹ thuật là thứ nhất sức sản xuất, mà nếu gì đem khoa học kỹ thuật chuyển hóa thành sức sản xuất kỳ thật là một môn rất sâu học vấn.

Đương nhiên đối với Hạ Vân Kiệt này cũng không phải cái gì nan đề, hắn hai tay chẩm đầu tự hỏi, rất nhanh ngay tại trong não hình thành không cần pháp lực có thể chế tạo ra hiệu quả tốt lắm đồ trang điểm phương pháp.

Nghĩ tới phương pháp sau, Hạ Vân Kiệt liền an tâm nhắm mắt lại, ngủ.

Bởi vì trường học còn tại phóng nghỉ hè, hơn nữa muốn tới trường học làm phó giáo sư, dù sao cũng không phải

một hai câu sự tình, là cần thời gian nhất định công việc, cho nên ngày hôm sau Hạ Vân Kiệt còn là giống thường lui tới giống nhau cưỡi xe đạp đi Uy Đại công ty đi làm.

Đến đơn vị, La Thu Bình đã muốn ở trong văn phòng, nhìn đến Hạ Vân Kiệt tiến vào, nhìn hắn ánh mắt rõ ràng cùng ngày xưa không giống với.

Thực phức tạp, có kính sợ có nghi hoặc cũng có cảm kích.

Hạ Vân Kiệt giống thường lui tới giống nhau hướng mọi người đánh thanh tiếp đón, cũng hướng La Thu Bình đánh thanh tiếp đón. Hắn biết La Thu Bình là người thông minh, sẽ không tùy tiện lộ ra chính mình tin tức.

Một cái buổi sáng rất nhanh liền trôi qua, trong lúc Hạ Vân Kiệt còn giống như trước giống nhau, hội trừu không đứng dậy phải giúp mọi người châm trà, nhưng La Thu Bình lại tổng đoạt lấy đến chính mình đổ, hơn nữa còn giúp Hạ Vân Kiệt đổ thượng, nhìn xem Suất Chân bọn người mạc danh kỳ diệu, thậm chí còn chê cười La Thu Bình nói nam nhân không thể sủng, như vậy hội làm hư Hạ Vân Kiệt.

Chỉ có Hạ Vân Kiệt trong lòng biết rõ ràng là chuyện gì xảy ra. Thế giới này chính là như vậy sự thật, tuy rằng La Thu Bình là cá tính cách thăng lãng ngay thẳng nữ nhân, nhưng đồng dạng nàng cũng căn bản không thể làm được có thể không nhìn Hạ Vân Kiệt kia thần bí mà tôn quý thân phận.

Giữa trưa, còn giống như trước giống nhau ở đơn vị căn tin ăn cơm. Ăn cơm xong sau, Hạ Vân Kiệt vốn muốn đi tìm Tô Chỉ Nghiên đàm đồ trang điểm sự tình, bất quá La Thu Bình lại nhẹ nhàng xả hạ hắn, thấp giọng nói:“Có rảnh sao? Có thể hay không đi ra đi uống chén cà phê?”

La Thu Bình mời Hạ Vân Kiệt đương nhiên không có biện pháp cự tuyệt, hơn nữa hắn cũng biết nàng trong lòng khẳng định có rất nhiều nghi hoặc, chính mình chỉ sợ cũng hơi chút giải thích một chút.

Vì thế ăn cơm xong Hạ Vân Kiệt cùng La Thu Bình cùng nhau rời căn tin, Suất Chân tính cách nhất hoạt bát, gặp này hai vị này một mình hành động vốn cũng tưởng cùng lại đây, lại bị La Thu Bình bắn cho đi rồi, đành phải bĩu môi tâm không cam lòng tình không muốn hồi văn phòng.

Kim mậu đại hạ ở thị trung tâm, này một đường đều là tòa nhà văn phòng, cho nên cà phê quán cũng đặc biệt nhiều.

Hai người ở phụ cận tìm gia cà phê quán, vừa mới vừa tọa hạ điểm thượng cà phê, La Thu Bình nhận được một cuộc điện thoại.

Điện thoại là Vương Trạch Sinh đánh tới.

“Ta bị thông tri muốn triệu hồi Giang Châu nhật báo, bất quá chức vị là phó tổng biên.” Trong điện thoại Vương Trạch Sinh trong thanh âm mang theo một tia ngoài ý muốn cùng hưng phấn.

Hiển nhiên trải qua tối hôm qua sự tình sau, hắn nghĩ đến chính mình chết chắc rồi, khẳng định sẽ bị trực tiếp đánh hồi nguyên hình, không nghĩ tới đến thị ủy chuyển một vòng, khi hắn một lần nữa muốn triệu hồi Giang Châu nhật báo khi, lại thăng chức làm phó tổng biên.

Tuy rằng nhật báo phó tổng biên phân lượng so với thị ủy bí thư thư ký kém rất nhiều, nhưng đối với Vương Trạch Sinh đến nói, hắn đã muốn thực thỏa mãn, hơn nữa theo nào đó góc độ giảng, nhật báo công tác mới là hắn sở nhiệt tình yêu thương sở tinh thông.

Vốn La Thu Bình cũng vẫn lo lắng trượng phu, sợ hắn hội chịu đả kích. Nay nghe nói hắn tuy rằng bị miễn đi thị ủy bí thư thư ký chức vụ, nhưng trở lại hắn nhiệt tình yêu thương sự nghiệp lên làm đơn vị phó tổng biên, lớn nhỏ cũng là cái lãnh đạo, hơn nữa trượng phu cũng rõ ràng thực vừa lòng này chức vị, La Thu Bình một lòng cũng để lại xuống dưới, cười nói:“Như vậy tốt nhất, cũng đỡ phải ngươi làm cái thư ký liền động bất động ở trước mặt ta sắt.”

“Thu Bình, ngày hôm qua sự tình thực xin lỗi, nếu có thể, ngươi cũng tìm một cơ hội thay ta hướng Hạ lão sư nói lời xin lỗi, thuận tiện cũng hướng hắn nói tiếng cảm ơn.” Điện thoại mặt khác một đầu, Vương Trạch Sinh nhưng không có cười, mà là phát ra từ nội tâm nói.

Làm bụi bậm rơi xuống đất, tái quay đầu xem qua đi, Vương Trạch Sinh lúc này đã có loại hiểu ra triệt ngộ cảm giác.

“Ta cùng Vương ca nói đi.” Hạ Vân Kiệt lúc này an vị ở La Thu Bình đối diện, ống nghe Vương Trạch Sinh thanh âm tuy rằng rất nhỏ, nhưng như trước bị Hạ Vân Kiệt nghe được nhất thanh nhị sở, nghe vậy không khỏi cười hướng La Thu Bình vươn tay nói.

“Ta hiện tại liền cùng Vân Kiệt cùng nhau uống cà phê, hiện tại hắn với ngươi nói chuyện.” La Thu Bình cùng điện thoại kia đầu trượng phu nói một câu, sau đó đem điện thoại đưa cho Hạ Vân Kiệt, trong mắt mang theo một tia không thể dùng ngôn ngữ hình dung cảm kích.

Nàng đương nhiên biết, này hết thảy an bài đều là bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ.

Trước khác nay khác, làm Vương Trạch Sinh nghe nói Hạ Vân Kiệt muốn cùng chính mình trò chuyện, thiếu

chút nữa bị hách nhất đại khiêu, nắm di động, đều có thể nghe được chính mình trái tim nhảy lên thanh âm.

Không có biện pháp, mặc kệ là Giang Châu nhật báo còn là thị ủy phòng, đều là thuộc loại đảng chính cơ quan, cho nên mặc kệ Vương Trạch Sinh là phóng viên còn là sau lại ngoài ý muốn làm thị ủy bí thư thư ký, hắn đều xem như ở quan trường hỗn, cho nên khi hắn đối mặt Hạ Vân Kiệt như vậy một vị ngay cả thị ủy bí thư đều phải kính trọng có thêm, hắn liền căn bản không có biện pháp làm được giống hắn thê tử giống nhau thản nhiên trấn định.

“Hạ lão sư ngài hảo.” Vương Trạch Sinh cảm giác được Hạ Vân Kiệt tiếp nhận điện thoại, vội vàng cung kính chào hỏi nói.

“Ha ha, Vương ca ngươi hảo. Ngượng ngùng a, lộng xảo thành chuyết.” Hạ Vân Kiệt mặt mang xin lỗi nói.

Hạ Vân Kiệt chính là như vậy một người, Vương Trạch Sinh nếu tìm về mình, hắn cũng liền một lần nữa coi hắn là chính mình đồng sự kiêm bằng hữu La Thu Bình trượng phu, sẽ lấy hoàn toàn ngang hàng thái độ cùng hắn nói chuyện kết giao, tuyệt không hội bởi vì thân phận bại lộ liền bày ra một bộ cao cao tại thượng cái giá.

“Không, không, chuyện này là ta không đúng. Nếu không phải hạ lão sư tối hôm qua ngài nhắc nhở, ta chỉ sợ rất nhanh sẽ bị lạc mình, muốn làm không tốt thật sự cũng chỉ có thể cách song sắt cùng Thu Bình gặp lại, mà hiện tại lại nhờ ngài phúc, ta không chỉ có lại về tới ta nhiệt tình yêu thương chức nghiệp, nhưng lại lên làm phó tổng biên chức vụ, ta thật sự phi thường cảm tạ ngài.” Vương Trạch Sinh vội vàng nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 498 : Vọng chẩn

“Ha ha, Vương ca khách khí, Thu Bình tỷ ở chúng ta văn phòng nhưng là của ta đại tỷ. Tốt lắm, ta đem điện thoại trả lại cho Thu Bình tỷ, các ngươi vợ chồng tán gẫu đi, ta sẽ không ngắt lời.” Hạ Vân Kiệt cười lại đem di động đưa trả lại cho La Thu Bình.

La Thu Bình tiếp nhận cũng nói chính là cùng trượng phu nói một câu “Trước như vậy đi, đợi lát nữa lại cho ngươi gọi điện.” Liền đã xong cùng hắn trò chuyện.

“Cảm ơn ngươi Vân Kiệt!” Treo trượng phu cũng nói sau, La Thu Bình vẻ mặt chân thành cảm kích nói.

“Thu Bình tỷ, ngươi tạm tha ta đi, ngươi như vậy trịnh trọng đối đãi, ta khả cả người không được tự nhiên nga!” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt còn giống như trước giống nhau, vốn phía trước ước Hạ Vân Kiệt xuất đến, tâm tình còn cử khẩn trương La Thu Bình, nhịn không được “Xì!” Nở nụ cười ra tiếng, tiếu mâu lại liếc trắng mắt, nói:“Nếu không tối hôm qua trùng hợp gặp được, ta còn không biết nguyên lai chúng ta văn phòng tàng long ngọa hổ đâu!”

Hạ Vân Kiệt cười cười, ký không có thừa nhận cũng không có phủ nhận. Chuyện tới nay, tái phủ nhận hoặc là khiêm tốn liền không khỏi có điểm dối trá.

“Bất quá ta thật sự rất kỳ quái, Phùng bí thư vì cái gì hội nghe lời ngươi, ngươi sẽ không là trong truyền thuyết kinh thành thái tử đảng thành viên đi?” La Thu Bình theo sát sau còn nói thêm, trên mặt tràn ngập tò mò.

“Ha ha, ngươi xem ta giống sao?” Hạ Vân Kiệt cười hỏi.

“Ta nào biết đâu rằng!” La Thu Bình nhìn kỹ xem Hạ Vân Kiệt, nói.

“Ha ha, nếu không biết vậy không cần suy nghĩ. Dù sao ta chính là ta, chính là Uy Đại công ty một gã bình thường viên công.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ân, ngươi yên tâm, có liên quan chuyện của ngươi ta sẽ không nói lung tung. Bất quá ngươi sẽ không có thể hướng ta hơi chút lộ ra một chút sao?” La Thu Bình đầu tiên là vẻ mặt còn thật sự điểm gật đầu, sau đó lại lui cổ, thật cẩn thận nói.

Nữ nhân thôi, phần lớn có một viên bát quái chi tâm, La Thu Bình cũng không ngoại lệ.

“Ha ha, này giải thích đứng lên thực phức tạp, hơn nữa cũng không phương tiện với ngươi nói, như vậy đi, ngươi đã thật sự muốn biết, ta liền hơi chút giải thích một hai câu. Ngươi hẳn là biết Phùng Chính Thành phụ thân là một gã lão trung y, lão giáo thụ, mà trung y bình thường đều rất nặng truyền thừa, ta cùng hắn phụ thân là cùng cái sư môn, hơn nữa ta bối phận so với hắn phụ thân còn muốn cao đồng lứa.” Hạ Vân Kiệt nghĩ nghĩ giải thích nói.

“Ngươi so với hắn phụ thân bối phận còn muốn cao?” La Thu Bình nghe được miệng đều há hốc, nửa ngày không có biện pháp khép lại.

Hạ Vân Kiệt sớm đã dự đoán được La Thu Bình có này phản ứng, thấy thế chỉ có thể cười cười.

“Vậy ngươi cũng biết trung y?” La Thu Bình hơn nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, sau đó càng phát ra tò mò hỏi.

“Đương nhiên biết. Nếu không có gì bất ngờ xảy ra,

phỏng chừng quá một đoạn thời gian ta sẽ làm hồi của ta vốn ban đầu đi, bất quá không phải ở trong bệnh viện tọa chẩn mà là đi đại học dạy trung y học, đương nhiên cũng có khả năng hội ngẫu nhiên đi bệnh viện tọa chẩn." Hạ Vân Kiệt biết chính mình muốn từ chức sự tình sớm hay muộn muốn cho La Thu Bình đám người biết, mà chính mình đi về phía các nàng cũng khẳng định hội hỏi, cũng liền không sao cả sớm điểm hướng La Thu Bình lộ ra.

"Cái gì? Ngươi muốn từ chức?" Nghe nói Hạ Vân Kiệt muốn từ chức, La Thu Bình nhịn không được kinh hô, trong lòng một trận mất mát.

"Đúng vậy. Bất quá ngươi hiện tại trước đừng nói, hơn nữa cũng không muốn cùng Suất Chân các nàng nói ta cùng Phùng gia quan hệ, ta nghĩ mọi người giống như bây giờ kết giao cảm giác hội rất tốt." Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

"Ta biết. Bất quá ngươi thật muốn từ chức sao?" La Thu Bình vạn phần không muốn hỏi.

"Ân, có câu không phải kêu học đến nỗi dùng sao? Ta cảm thấy ta nếu học y thuật, còn là cần làm cho nó phát huy điểm tác dụng, coi như là làm chút cũng có ý nghĩa sự tình đi." Hạ Vân Kiệt nói.

"Ngươi như vậy cảnh giới trình tự làm việc ta không hiểu, dù sao chỉ biết là mọi người ở Uy Đại công ty đi làm vui vẻ hài lòng, ngươi đột nhiên muốn từ chức, ta thực luyến tiếc, ta nghĩ quản lí còn có Suất Chân các nàng cũng khẳng định đều đã thực luyến tiếc ngươi!" La Thu Bình nhìn Hạ Vân Kiệt nói, trong giọng nói mang theo một tia sầu não.

La Thu Bình trong lời nói nghe được Hạ Vân Kiệt cũng có chút sầu não đứng lên, nhìn nàng cũng không biết

nên nói cái gì, trong lúc nhất thời hai người đều trầm mặc xuống dưới.

Hồi lâu, Hạ Vân Kiệt mới nhìn xem di động, dứt bỏ cảm xúc, cười nói:“Dù sao Giang Châu thị cũng liền lớn như vậy điểm địa phương, về sau ngẩng đầu không thấy cúi đầu gặp, kỳ thật ở nơi nào công tác đều không sao cả a, chỉ cần mọi người còn là bằng hữu, tổng hội chạm trán. Thời gian không sai biệt lắm, chúng ta trở về đi.”

“Nói được cũng là, chúng ta trở về đi.” La Thu Bình miễn cưỡng cười cười nói, lời tuy nhiên có thể nói như vậy, nhưng nàng biết, người một khi tách ra ở bất đồng độc vị đi làm, muốn tưởng tái tụ lại đến tổng không có dễ dàng như vậy, dần dần cũng bước đi xa.

Hai người rời đi cà phê quán, một đường hướng kim mậu đại hạ đi, Hạ Vân Kiệt gặp La Thu Bình cảm xúc luôn có như vậy một chút hạ, đã nghĩ tận lực làm cho hai người ở chung trở nên vui vẻ một ít, nhưng là trong lúc nhất thời lại không biết nên tán gẫu cái gì.

Đúng lúc này, Hạ Vân Kiệt nhìn đến có vị phụ nữ có thai theo bên người trải qua, không khỏi đột nhiên nhớ tới tối hôm qua La Thu Bình nhắc tới nàng bà bà nói nàng kết hôn đã nhiều năm cũng không có mang thai sự tình, không khỏi nhìn chăm chú đánh giá nàng đến.

“Để làm chi như vậy nhìn ta? Ta trên mặt dài hoa a?” La Thu Bình gặp Hạ Vân Kiệt theo dõi hắn, nhịn không được liếc trắng mắt, kỳ quái nói.

“Thu Bình tỷ ngươi kết hôn vài năm ?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Để làm chi hỏi cái này vấn đề, có phải hay không cảm thấy ta xem đứng lên thực già a!” La Thu Bình nhất thời khẩn trương nói. Nữ nhân thôi, tối sợ hãi chính là biến già.

“Ha ha, Thu Bình tỷ, ngươi xem đến cũng liền hai mươi sáu bảy tuổi, làm sao già a?” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Chỉ biết hống người vui vẻ, ngươi tỷ ta đều đã muốn ba mươi mốt tuổi.” La Thu Bình xem thường nói.

“Phải không? Thật sự một chút đều nhìn không ra đến da.” Hạ Vân Kiệt khoa trương nói.

Tuy rằng biết rõ Hạ Vân Kiệt lời này là hống chính mình vui vẻ, La Thu Bình còn là nhịn không được hé miệng nở nụ cười, thuận đường còn nhẹ nhàng dùng chân đá hạ Hạ Vân Kiệt, xem thường nói:“Lời này lưu trữ lừa ngươi bạn gái đi thôi, ngươi tỷ ta có tự biết hiển nhiên.”

“Ta cùng Trạch Sinh kết hôn đã muốn năm năm.” Bất quá cười qua đi, La Thu Bình còn là thành thành thật thật trả lời Hạ Vân Kiệt phía trước hỏi vấn đề.

“Kết hôn năm năm còn không có đứa nhỏ, ngươi xem đứng lên lại là hoàn toàn bình thường, xem ra vấn đề hơn phân nửa còn đi ra ở Vương ca trên người. Như vậy đi, hôm khác ta cùng Vương ca gặp cái mặt, ta giúp hắn nhìn xem. Nếu quả thật là hắn vấn đề, ta giúp hắn khai cái phương thuốc, uống một đoạn thời gian hẳn là sẽ không vấn đề.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nghĩ nghĩ nói

“Đừng nói cho ta vừa rồi ngươi như vậy xem ta một chút, có thể nhìn ra đến ta không có sinh dục vấn đề!” La Thu Bình vẻ mặt không thể tin được nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

Lúc này nàng đương nhiên hiểu được Hạ Vân Kiệt vừa rồi vì cái gì đột nhiên nhìn chằm chằm nàng xem, lại hỏi nàng kết hôn vài năm.

“Trung y có vọng văn vấn thiết chi chẩn đoán phương

pháp, vừa rồi kia không thể đơn giản xưng là xem, dùng trung y mà nói đó là vọng chẩn.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt còn thật sự nói.

“Ý của ngươi là, vừa rồi ngươi nhìn chằm chằm ta xem thì phải là vọng chẩn?” La Thu Bình càng phát ra không thể tưởng tượng nói. Nàng cũng không phải không nhìn quá trung y, hiện tại trung y bình thường đều là lại là bắt mạch lại là hỏi cái này hỏi kia, thậm chí rất nhiều còn có thể đề nghị bệnh nhân đi làm chút chữa bệnh dụng cụ kiểm tra, hoặc là yêu cầu nhìn xem bệnh nhân một ít trước kia đã làm dụng cụ kiểm tra báo cáo. Nào có giống Hạ Vân Kiệt như vậy xem vài lần liền phán định nàng không không hề dục chi chứng, kia không được trong truyền thuyết thần y Biển Thước ?

“Như thế nào không tin được của ta chẩn đoán sao? Ta đây nếu nói cho ngươi, vừa rồi ta không chỉ có nhìn ra đến mấy năm nay không có hoài thượng đứa nhỏ không phải vấn đề của ngươi, còn nhìn ra ngươi tính khí hư hàn, ăn một lần sống nguội gì đó liền dễ dàng vị đau đi tả, ngươi quá cấp tính viêm ruột thừa động quá đao, ngươi tay chân vừa đến mùa đông sẽ sinh nứt da……” Hạ Vân Kiệt mặt mang mỉm cười êm tai nói tới.

La Thu Bình càng nghe ánh mắt mở càng phát ra, quả thực liền cùng ban ngày ban mặt gặp được quỷ dường như.

“Bất quá này cũng không là cái gì đại mao bệnh, chờ hôm khác gặp qua Vương ca, ta căn cứ các ngươi thân thể trạng huống, một đạo khai cái phương thuốc, các ngươi chỉ cần kiên trì một đoạn thời gian, bảo quản các ngươi không chỉ có thân thể khỏe mạnh, hơn nữa rất nhanh liền ẩm bảo bảo.” Hạ Vân Kiệt gặp La Thu Bình vẻ mặt thấy quỷ dường như kinh ngạc biểu tình, cũng là nhịn không được cảm thấy một tia tự hào đắc ý.

“Đừng chờ hôm khác, buổi chiều tan tầm sau, ta cùng Trạch Sinh mời ngươi ăn cơm.” La Thu Bình thân thể mềm mại chấn động, bật thốt lên nói.

“Cũng được, dù sao hiện tại người cô đơn một cái cơm chiều chính không tin tức đâu.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Khi nói chuyện, hai người về tới văn phòng, nhưng La Thu Bình cả người mất hồn mất vía, nhìn xem Suất Chân bọn người dùng quái dị ánh mắt xem Hạ Vân Kiệt, giống như Hạ Vân Kiệt ức hiếp La Thu Bình giống nhau, làm hại Hạ Vân Kiệt gặp còn chưa tới đi làm thời gian, rõ ràng thoát đi văn phòng, trực tiếp đến trên lầu tìm Tô Chỉ Nghiên đi.

“Ngươi sẽ không đã nghĩ tới công nghiệp hoá sinh sản biện pháp đi?” Gặp Hạ Vân Kiệt gõ cửa tiến vào, Tô Chỉ Nghiên mắt đẹp lập tức sáng đứng lên.

Ngày hôm qua về nhà, Tô Chỉ Nghiên liền khẩn cấp vọt tắm, sau đó đem Hạ Vân Kiệt đưa cho nàng nhuận phu dịch còn có nước hoa lấy ra nữa sử dụng, kia mùi, còn có nhuận phu dịch sát ở da thịt cảm giác, làm cho nàng cả người đều say mê trong đó, thậm chí nàng đều hoài nghi dùng Hạ Vân Kiệt đưa cho nàng đồ trang điểm sau, này khác đồ trang điểm nàng căn bản không có biện pháp dùng lại dùng.

Nàng đã muốn nghiện, đã muốn trúng độc !

“Cụ thể như thế nào công nghiệp hoá sinh sản ta là không hiểu, bất quá ta hiện tại đã muốn nghĩ tới người thường là có thể phối trí phương pháp, hơn nữa loại này phương pháp cho dù người khác phá giải đồ trang điểm thành phần, cũng không có biện pháp sinh sản ra theo chúng ta giống nhau đồ trang điểm.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Oa, thật tốt quá!” Tô Chỉ Nghiên nghe vậy cơ hồ kích động cả người đều nhảy dựng lên, nàng lo lắng chính là người khác hội phá giải bắt chước bọn họ sản phẩm, bởi vì dù sao bọn họ ở đồ trang điểm này một hàng người mới, mà giống Chanel, Dior các lão bài tử, bọn họ lại có được tiên tiến nhân tài, kỹ thuật, đương nhiên còn có không gì so sánh nổi danh khí. Tô Chỉ Nghiên bọn họ làm người mới, nếu muốn đánh bại chúng nó, vừa mới trở thành đồ trang điểm giới lão đại, như vậy bọn họ sản phẩm phải không chỉ có có được ưu việt tính, hơn nữa phải là người khác không thể bắt chước. Nếu không đồng dạng tương tự phẩm chất, gần giá, người tiêu thụ khẳng định hội lựa chọn đại bài tử, lão bài tử. Nhưng là nếu Chanel các phẩm bài không thể sinh sản theo chân bọn họ hiểu được nhất biện bài tử, như vậy Tô Chỉ Nghiên tuyệt đối tin tưởng, một khi dùng quá bọn họ sản phẩm, người tiêu thụ sẽ giống nàng giống nhau bất trị yêu thượng bọn họ sản phẩm.

Đương nhiên công nghiệp hoá sinh sản sản phẩm cùng Hạ Vân Kiệt tự mình chế tác khẳng định không thể đánh đồng, nhưng Tô Chỉ Nghiên như trước có tuyệt đối tin tưởng, Hạ Vân Kiệt cấp phối phương cũng là Chanel các quốc tế xa xỉ phẩm bài sở không thể đánh đồng.

Bởi vì hắn là Hạ Vân Kiệt! Một kỳ nhân tràn ngập thần!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 499 : Kinh hãi

“Ta tạm thời cho ngươi chuẩn bị sáu loại đồ trang điểm phối phương, đây là này sáu loại đồ trang điểm phối phương.” Chờ Tô Chỉ Nghiên khôi phục bình tĩnh tâm tình sau, Hạ Vân Kiệt đem một tờ tràn ngập phối phương giấy đưa cho nàng nói.

“Sáu loại? Quá tuyệt vời!” Tô Chỉ Nghiên vội vàng tiếp nhận phối phương, sau đó cúi đầu nhìn đứng lên.

Hạ Vân Kiệt cung cấp phối phương đều là thuần thiên nhiên, phối phương cũng không phức tạp, đều là một ít cây lấy ra vật tỉ lệ, cho nên Tô Chỉ Nghiên nhìn sau, có điểm không thể tin được nói:“Đơn giản như vậy? Vạn nhất tiết lộ đi ra ngoài có phải hay không thực dễ dàng bị người khác bắt chước a?”

“Ha ha, đương nhiên sẽ không, ngươi có hay không nhìn đến nơi này sở hữu phối phương đều phải dùng đến một loại linh dịch. Này mới là tối mấu chốt, nếu không có loại này thành phần, cho dù chế tạo ra này đó đồ trang điểm, cũng chỉ là bình thường thuần thiên nhiên đồ trang điểm, nhưng có này kia hiệu quả sẽ hoàn toàn không giống với.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Nói xong Hạ Vân Kiệt lại đưa cho Tô Chỉ Nghiên một tờ giấy, giấy mặt trên là một bản vẽ mặt phẳng, đồ mặt trên tường kể lại tế đánh dấu, cái nào vị trí cần loại cái gì, cái nào vị trí cần đào giếng, cái nào vị trí cần bãi nghỉ sơn, đình đằng đằng.

“Này……” Tô Chỉ Nghiên nhìn sau vẻ mặt nghi hoặc khó hiểu.

“Ngươi chỉ cần đi vùng núi tìm một khối như vậy, sau đó chiếu này trương đồ thượng đánh dấu quy hoạch gieo

trồng, sau ta còn lại thân tự làm chút bố trí.” Hạ Vân Kiệt nói xong lại đem mặt khác một tờ giấy đưa cho Tô Chỉ Nghiên nói:“Đây là linh dịch phối phương.”

“Ý của ngươi là này đó cây chính là sinh sản linh dịch nguyên liệu?” Tô Chỉ Nghiên mắt đẹp sáng ngời, vẻ mặt kích động nói, cũng là không thấy kia linh dịch phối phương.

“Đúng vậy, không có ta tự mình bố trí, không ai có thể gieo trồng ra như vậy nguyên liệu.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

“Những người khác gieo trồng không được, kia chẳng phải là ý nghĩa bọn họ cho dù lấy đến linh dịch phối phương cũng vô dụng? Đồ trang điểm phối phương, linh dịch phối phương, là tối trọng yếu là ngươi tự mình bố trí độc nhất nơi sản sinh, tam trọng bảo hộ, kia tuyệt đối là vạn vô nhất thất. Xem ra ta phải nhanh hơn tốc độ.” Tô Chỉ Nghiên cầm phấn quyền kích động nói.

“Từ từ sẽ đến, ngươi tiền đã muốn quá nhiều.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Này không giống với, tiền ta là đã muốn quá nhiều, nhưng ta muốn không chỉ có là tiền, mà là một loại thành tựu. Ngươi ngẫm lại xem, nếu một loại nổi tiếng thế giới xa xỉ phẩm ở chúng ta trong tay sinh ra, thật là một loại thế nào cảm giác?” Tô Chỉ Nghiên vung hạ phấn quyền, dùng tràn ngập mê hoặc thanh âm theo theo hướng dẫn nói.

“Ta không có gì cảm giác.” Hạ Vân Kiệt cười nhẹ nói.

“Không với ngươi hàn huyên, đàn gảy tai trâu!” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt nói không cảm giác, không khỏi buồn bực kháp hắn một chút.

“Vừa vặn, thời gian cũng nhanh đến đi làm, ta đi trước. Chờ ngươi đem sự tình đều làm tốt sau, ngươi theo ta nói, ta cũng tốt đi bố trí một chút.” Hạ Vân Kiệt nói xong liền đứng lên.

“Mỗi lần đều như vậy cấp, chán ghét!” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt đứng dậy phải đi, vội vàng cũng đi theo đứng lên, kéo tay hắn xem thường nói.

Làm Hạ Vân Kiệt cùng Tô Chỉ Nghiên ở trong văn phòng đàm luận đồ trang điểm sự tình khi, La Thu Bình cấp Vương Trạch Sinh đánh cái cũng nói, đem Hạ Vân Kiệt hội trung y, nói không dục nguyên nhân rất khả năng ở hắn trên người, muốn hắn an bài cái địa phương ăn cơm.

Vương Trạch Sinh đương nhiên không tin Hạ Vân Kiệt y thuật lợi hại như vậy, bởi vì buổi sáng đã muốn bị chính thức thông tri giải trừ thư ký chức vụ, Vương Trạch Sinh hạ ngọ sẽ không bao nhiêu sự tình, liền trừu không đi tranh bệnh viện.

Nhất kiểm tra thật đúng là tra ra là hắn tinh trong dịch tinh tử cực nhỏ, cho nên làm cho không dựng không dục.

Kiểm tra ra vấn đề sau, Vương Trạch Sinh tự nhiên có vẻ uể oải, nhưng không có lập tức nói cho La Thu Bình, chính là nói cho nàng buổi tối ăn cơm ở Uy Đại công ty phụ cận hồng đỉnh khách sạn. Uy Đại công ty, Hạ Vân Kiệt cùng La Thu Bình tan tầm sau liền cùng đi hồng đỉnh khách sạn

Hạ Vân Kiệt cùng La Thu Bình đến lúc đó Vương Trạch Sinh đã muốn ở hiệu ăn bên trong chờ bọn hắn. Lại chạm mặt, Vương Trạch Sinh tâm tình hoàn toàn bất đồng, thái độ cũng phá lệ khiêm tốn nhiệt tình, vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt liền vội vàng tiến lên gắt gao nắm tay

hắn nói:“Hạ lão sư, buổi tối hảo.”

“Vương ca ngươi hảo, buổi tối cho ngươi tiêu pha.” Hạ Vân Kiệt gặp Vương Trạch Sinh xưng hô hắn là Hạ lão sư, vốn định khiêm tốn một chút, nhưng cuối cùng còn là tùy Vương Trạch Sinh đi.

“Làm sao, làm sao, đã sớm hẳn là thỉnh ngài. Hơn nữa ta cũng nghe Thu Bình nói, đêm nay còn phải thỉnh ngài vị này cao nhân giúp ta nhìn xem đâu.” Vương Trạch Sinh khiêm tốn khách khí nói

“Các ngươi trước đừng khách sáo, đi vào rồi nói sau.” La Thu Bình gặp trượng phu cùng Hạ Vân Kiệt ở chung thật là hòa hợp, không khỏi cười nói.

“Đúng, đúng, Hạ lão sư, chúng ta đi ghế lô nói sau, đi ghế lô nói sau.” Vương Trạch Sinh vội vàng cười mang theo Hạ Vân Kiệt hướng đã muốn dự định tốt tiểu bao sương đi đến.

Đến ghế lô ngồi xuống sau, Hạ Vân Kiệt liền cẩn thận nhìn chằm chằm Vương Trạch Sinh nhìn hai mắt, sau đó nói:“Quả nhiên là Vương ca vấn đề của ngươi, bất quá vấn đề không lớn, chính là tinh dịch trung tinh tử rất thưa thớt duyên cớ, chờ cơm ăn xong sau, ta cho ngươi khai cái phương thuốc, ngươi ấn phương thuốc ngao dược, uống nửa tháng hẳn là sẽ không vấn đề.”

Hạ Vân Kiệt nói được thoải mái, Vương Trạch Sinh lại nghe lông tơ đều phải dựng thẳng lên, nhìn hắn ánh mắt lập tức tràn ngập kính sợ sắc.

Thân là phóng viên, Vương Trạch Sinh coi như là kiến thức rộng rãi, lịch duyệt phong phú, nhưng cũng cho tới bây giờ chưa thấy qua bực này khủng bố y thuật, thế nhưng chỉ dựa vào vọng chẩn có thể chuẩn xác phán đoán ra hắn cùng La Thu Bình nhiều năm không có đứa

nhỏ vấn đề chỗ!

“Làm sao vậy, Trạch Sinh, chẳng lẽ ngươi không tin Vân Kiệt chẩn đoán sao? Hắn rất lợi hại, buổi sáng hắn……” La Thu Bình gặp trượng phu nhìn Hạ Vân Kiệt sững sờ, còn tưởng rằng hắn không tin đâu.

“Tin tưởng đương nhiên tin tưởng, trên thực tế ta buổi chiều đã muốn đi bệnh viện kiểm tra qua, kiểm tra kết quả chính là tinh dịch bên trong tinh tử quá ít duyên cớ.” Vương Trạch Sinh một cái giật mình, sau đó thành thành thật thật nói, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt như trước tràn ngập kính sợ cùng không thể tưởng tượng.

“A!” La Thu Bình tuy rằng đối Hạ Vân Kiệt đã sớm tràn ngập tin tưởng, nhưng nghe vậy còn là nhịn không được giật mình há to miệng.

“Tốt lắm, tốt lắm, các ngươi hai vợ chồng cũng đừng dùng như vậy ánh mắt xem ta, còn chuẩn bị không chuẩn bị làm cho ta ăn cơm ?” Hạ Vân Kiệt gặp La Thu Bình hai vợ chồng đều dùng không thể tưởng tượng ánh mắt theo dõi hắn xem, nhìn xem hắn đều cả người không được tự nhiên.

“A, nga, thực xin lỗi, thực xin lỗi, Hạ lão sư, ngài y thuật thật sự rất thần kỳ.” Vương Trạch Sinh thế này mới như mộng mới tỉnh, vội vàng nơm nớp lo sợ nói.

Nếu nói phía trước Vương Trạch Sinh là đối Hạ Vân Kiệt kia “Tôn quý” thân phận kính sợ, như vậy hiện tại đối Hạ Vân Kiệt kính sợ còn lại là bởi vì hắn kinh thế hãi tục y thuật, này y thuật đã muốn hoàn toàn vượt qua hắn sức tưởng tượng, đã muốn gần như thần thoại chuyện xưa.

“Có liên quan y thuật sự tình, chúng ta liền nói tới này đi, các ngươi cũng không muốn cùng những người khác đi nói.” Hạ Vân Kiệt cười khoát tay nói.

“Ngài yên tâm, chúng ta hiểu được.” Vương Trạch Sinh cùng La Thu Bình đều nghiêm nghị nói, bọn họ đương nhiên biết, Hạ Vân Kiệt y thuật lợi hại như vậy, nếu truyền ra đi, chỉ sợ mỗi ngày đều có nối liền không dứt bệnh nhân cầu tới cửa đến.

Ăn cơm xong, Hạ Vân Kiệt cấp La Thu Bình vợ chồng mở phương thuốc, lại dặn dò một ít nói, liền một mình hồi gia hoa tiểu khu.

Vừa xong gia hoa tiểu khu cửa, Hạ Vân Kiệt liền cảm giác được quen thuộc hơi thở, không khỏi vui vẻ, vội vàng mở ra cửa.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 500 : Hàn gia

Vừa mở cửa, Hạ Vân Kiệt liền nhìn đến hai cái quen thuộc thân ảnh chính ôm hai đầu gối, ngồi ở phòng khách trên sô pha xem phim, chính là ánh mắt hai người tự do, hiển nhiên tâm tư cũng không ở trên phim.

Cảm giác được cửa bị đẩy ra, hai người phản xạ có điều kiện trước cửa nhìn lại, gặp đẩy cửa vào quả nhiên là Hạ Vân Kiệt, Thiệu Lệ Hồng coi như ổn trọng, chính là nhìn Hạ Vân Kiệt mắt đẹp trung tràn ngập kinh hỉ cùng kích động, mà Chu Hiểu Diễm sớm đã kiềm chế không được nội tâm kinh hỉ, lập tức liền theo trên sô pha nhảy dựng lên, phi bình thường chạy hướng Hạ Vân Kiệt.

“Kiệt ca, ngươi như thế nào tới rồi!” Chu Hiểu Diễm ôm lấy Hạ Vân Kiệt vòng eo, sau đó cho hắn dâng lên một cái hôn nồng nhiệt sau kinh hỉ hỏi.

“Ta còn muốn hỏi các ngươi đâu? Không phải nói còn muốn ở Bắc Kinh một đoạn thời gian sao? Như thế nào lại đột nhiên chạy về đến đây?” Hạ Vân Kiệt ôm Chu Hiểu Diễm rắn nước vòng eo, tay nhịn không được theo khinh bạc mềm mại tơ lụa áo ngủ chảy xuống đến nàng kia rất tròn cử kiều mĩ mông.

“Anh!” Chu Hiểu Diễm rên rỉ nhéo hạ mông, mị nhãn như tơ trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái sẳng giọng:“Biết rõ còn cố hỏi, đương nhiên là nghĩ ngươi a!”

“Nếu tưởng ta, như thế nào trở về cũng không gọi cho ta điện thoại?” Hạ Vân Kiệt dừng chuẩn bị liêu khởi Chu Hiểu Diễm làn váy động tác, hỏi.

“Ta là muốn gọi điện thoại cho ngươi, bất quá Hồng tỷ sợ quấy rầy đến ngươi, cho nên sẽ không đánh uyết.” Chu Hiểu Diễm nói.

Lúc này Thiệu Lệ Hồng sớm cũng đã muốn đi rồi đi lên, bất quá nàng tính cách tương đối cho Chu Hiểu Diễm mà nói càng hàm súc rụt rè một ít, cũng không có giống nàng giống nhau vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt liền ôm hắn không chịu buông tay, chính là đứng ở bên cạnh vẻ mặt vui mừng thâm tình nhìn Hạ Vân Kiệt, phảng phất coi trọng một trăm năm một ngàn năm cũng sẽ không chán ghét.

“Nếu đã trở lại, đương nhiên muốn đánh cũng nói cho ta, có cái gì quấy rầy không quấy rầy !” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong mắt lóe ra một chút cảm động sắc, bất quá rất nhanh, hắn lại một tay lấy Thiệu Lệ Hồng kéo đến trong lòng, sau đó nâng tay nhẹ nhàng đánh hạ nàng kia hai cánh hoa màu mỡ, nói:“Đây là không có gọi điện thoại cho ta trừng phạt!”

“Ân, Kiệt ca, ta cũng muốn trừng phạt!” Chu Hiểu Diễm gặp Hạ Vân Kiệt nâng tay đánh nhẹ Thiệu Lệ Hồng mông, lập tức vạn phần yêu mị nói.

Ngày mùa hè mặt trời, Chu Hiểu Diễm ăn mặc vốn là là khinh bạc thấu thị áo ngủ, nàng như vậy nhất dụ dỗ, Hạ Vân Kiệt làm sao còn kiềm chế được, lập tức liền một tay một cái đem hai người cấp khiêng trên vai hướng phòng ngủ đi đến. Không cần một lát liền mãn thất xuân sắc!

“Kiệt ca, buổi tối không cần đi đức nhã tiểu khu cùng ngươi tiếp viên hàng không mĩ mi sao?” Hồi lâu, làm kích tình qua đi, Chu Hiểu Diễm cảm thấy mỹ mãn ghé vào Hạ Vân Kiệt trong ngực, hỏi.

“Nàng điều đến Hải Châu thị đi.” Cùng Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng, Hạ Vân Kiệt không có gì phải giấu diếm, nghe vậy thành thành thật thật trả lời.

“Điều đến Hải Châu thị đi? Ngươi để làm chi không đem cấp nàng cấp lưu lại a?” Chu Hiểu Diễm nghe vậy không chỉ có không có vui mừng sắc, ngược lại có chút mất mát nói.

“Có phải hay không bởi vì chúng ta duyên cớ Kiệt ca? Chúng ta thật sự không có quan hệ.” Thiệu Lệ Hồng tắc áy náy bất an hỏi.

“Hai nữ nhân ngốc, đừng nghĩ nhiều lắm, theo các ngươi không có vấn đề gì. Hết thảy thuận theo tự nhiên, có hợp có phân mới là nhân sinh.” Hạ Vân Kiệt vuốt ve các nàng mái tóc ôn nhu nói.

“Thật sự, không gạt chúng ta?” Thiệu Lệ Hồng còn là có chút lo lắng.

“Thật sự.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó vòng vo đề tài hỏi:“Đúng rồi, Bắc Kinh chi nhánh hiện tại thế nào?”

“Bắc Kinh chi nhánh? Kia đương nhiên là sinh ý siêu tốt, mỗi ngày chật ních a! Ngươi không biết, hiện tại ở Bắc Kinh chỉ cần nhắc tới Nhậm gia khách sạn, hiện tại tuyệt đối là không người không biết không người không hiểu a!” Gặp Hạ Vân Kiệt hỏi Bắc Kinh chi nhánh sự tình, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm lập tức liền hưng phấn lên.

“Có tốt như vậy?” Lại nói tiếp Bắc Kinh chi nhánh cũng liền tháng trước vừa khai trương, tính toán đâu ra đấy cũng liền một tháng, dù là Hạ Vân Kiệt đối Nhậm Vĩnh Cường cung đình đồ ăn còn có hắn tài vận tin tưởng mười phần, nhưng nghe nói như vậy trong khoảng thời gian ngắn sinh ý thế nhưng tốt đến bực này trình độ, còn là cảm thấy ngoài ý muốn.

“Đúng vậy, ngay từ đầu chúng ta cũng có chút lo lắng. Dù sao Bắc Kinh nhưng là thủ đô, trong truyền thuyết

thiên tử dưới chân, khách sạn lâm lập, danh trù tụ tập, còn tưởng rằng Nhậm gia khách sạn muốn ở trong này xông ra một mảnh thiên địa hội có vẻ khó khăn. Nhưng không nghĩ tới chúng ta vừa đánh ra chính tông Minh triều cung đình đồ ăn chiêu bài, lập tức liền đưa tới không ít khách hàng. Này khách hàng nếm qua sau tất cả đều khen không dứt miệng, sau đó liền khẩu khẩu tương truyền, không vài ngày khách sạn mà bắt đầu mỗi ngày chật ních." Chu Hiểu Diễm mặt mang ngoài ý muốn cùng đắc ý nói.

"Quả thật là như vậy. Phỏng chừng này cùng Bắc Kinh nguyên là Minh triều thủ đô, người kinh thành lại có cung đình đồ ăn tình kết có khá lớn quan hệ, hơn nữa Nhậm Vĩnh Cường cung đình đồ ăn tuyệt đối chính tông, kinh thành mỗi ngày mở tiệc chiêu đãi so với địa phương khác cũng nhiều rất nhiều, kể từ đó, danh tiếng nhất truyền khai, sinh ý lập tức liền hỏa nổ lên đến đây. Hiện tại khách sạn không đề cập tới tiền hẹn trước trên cơ bản đã muốn khó đính đến ghế lô, chúng ta đã muốn ở lo lắng hướng ngân hàng cho vay ở Bắc Kinh mở nhà thứ hai chi nhánh." Thiệu Lệ Hồng kể lại phân tích nói, nói đến mặt sau tiếu mâu toát ra một chút hướng tới vẻ hưng phấn.

Hiển nhiên sự nghiệp bồng bột phát triển, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm đều thực vui vẻ cũng rất cảm giác thành tựu.

"Kia Bắc Kinh bên kia hiện tại không phải siêu việc?" Hạ Vân Kiệt tuy rằng đối kiếm tiền hứng thú không phải rất lớn, nhưng thấy Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm thực vui vẻ, không tự chủ được cũng quan tâm khởi khách sạn đến.

"Đúng vậy, bởi vì có đoạn thời gian không gặp được ngươi, đều có chút nhớ ngươi. Hiện tại người đã muốn gặp được, chúng ta chuẩn bị ngày mai liền phản hồi Bắc

Kinh.” Hai người trả lời.

“Ngày mai là thứ sáu, nếu không chờ ngày mai tan tầm sau, ta và các ngươi ngồi máy bay cùng đi Bắc Kinh đi.” Hạ Vân Kiệt nghe nói hai người liền bởi vì tưởng hắn còn cố ý gấp trở về một chuyến, trong lòng lần cảm ấm áp, ở hai người cái trán phân biệt hôn một cái, nói.

“Thật sự? Ngươi theo chúng ta cùng đi Bắc Kinh?” Hai người nghe nói Hạ Vân Kiệt muốn cùng các nàng cùng đi Bắc Kinh, đều vẻ mặt kinh hỉ nói.

“Lão bà sự nghiệp đương nhiên muốn duy trì, hơn nữa ta Bắc Kinh bên kia còn có một vị bạn vong niên đại ca, nói vài lần muốn đi gặp hắn, nhưng cũng chưa đi, lần này cũng vừa hảo đi xem hắn.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ngươi Bắc Kinh bên kia còn có một vị bạn vong niên đại ca? Là ai vậy?” Hai người đều tò mò hỏi.

“Trước bán cái cái nút, đợi cho Bắc Kinh tái giới thiệu các ngươi nhận thức.” Hạ Vân Kiệt ra vẻ thần bí nói.

Nữ nhân hảo quan tâm luôn so với nam nhân cường, gặp Hạ Vân Kiệt thừa nước đục thả câu, hai người tự nhiên càng phát ra tò mò, liền đều quấn quít lấy hắn, thậm chí Chu Hiểu Diễm vì bộ ra chân tình, còn một cái xoay người kỵ đến Hạ Vân Kiệt trên người. Khó được có cơ hội đùa hạ hai vị kiều thê, Hạ Vân Kiệt chính là không chịu nói, đến cuối cùng hai người cũng không có cách.

Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm lấy Hạ Vân Kiệt không có cách khi, kinh thành, Nhậm gia khách sạn, chủ tịch văn phòng, Nhậm Vĩnh Cường nhìn trực tiếp ngồi ở hắn chủ tịch vị trí Hàn Chấn Lâm đồng dạng không có cách.

Hàn Chấn Lâm, kinh thành tối phụ nổi danh công tử ca

chi nhất, bởi vì còn trẻ khi phạm vào một kiện khá lớn sự tình, cho nên không có cơ hội tiến chính giới, cũng là Hàn gia đời thứ ba trung duy nhất không có ở chính giới hỗn nam đinh. Bất quá Hàn Chấn Lâm tuy rằng không có cơ hội tiến quân chính giới, nhưng hắn ở thương giới lại hỗn vui vẻ thủy khởi, nghe nói kinh thành có vài gia nổi danh hội sở, khách sạn hắn âm thầm đều có công ty cổ phần. Đương nhiên này cũng không phải nói Hàn Chấn Lâm có bao nhiêu cường kinh thương năng lực, mà là bởi vì hắn có người khác sở không có cường đại bối cảnh — Hàn gia.

Hàn gia, kinh thành hiển hách gia tộc chi nhất, này cường thịnh thời kì, danh vọng, lực ảnh hưởng thậm chí thẳng bức Hoàng gia. Bất quá Hàn Chấn Lâm tổ phụ mất góc sớm, thế cho nên gia tộc hậu kỳ phát triển mất đi có hết sức quan trọng lực ảnh hưởng cờ xí tính nhân vật, sau lực không đủ, dần dần thanh thế có chút đi xuống pha lộ, nhưng dù là như thế, Hàn gia như trước là kinh thành hiển hách gia tộc chi nhất.

Hàn Chấn Lâm phụ thân chính là mỗ bộ uỷ thường vụ phó bộ trưởng, chức cấp là chính bộ cấp, mà Hàn Chấn Lâm này khác trưởng bối, trên cơ bản cũng đều là thính cấp cán bộ. Hàn Chấn Lâm ở nhà đứng hàng thứ lão nhị, hắn đại ca Hàn Chấn Khánh hiện tại bất quá mới ba mươi tuổi đã muốn ở mỗ bộ uỷ nhâm trưởng phòng, là tuổi trẻ một thế hệ trung người nổi bật, một khi hạ phóng rất khả năng hội trực tiếp đề một khi tế cường thị nhâm thường vụ phó thị trưởng, con đường làm quan vô lượng, là Hàn gia đời thứ ba trung lãnh tụ. Chính là bằng vào này cường đại bối cảnh, Hàn Chấn Lâm tuy rằng không phải người trong quan trường, cũng không phải kinh tế cường giả, nhưng vô luận đi đến làm sao, người khác đều phải bán hắn vài phần mặt mũi, cũng đều tưởng cùng hắn cùng nhau hợp tác kiếm tiền.

Hàn Chấn Lâm ưa phía sau màn tham cổ hội sở cùng

khách sạn sinh ý, trừ bỏ cá nhân yêu thích nguyên nhân, còn bởi vì này chút ngành sản xuất là món lãi kếch sù ngành sản xuất, cũng có thể làm cho hắn càng dễ dàng cùng kinh thành các quyền quý kết giao, làm sâu sắc "Hữu nghị".

Hàn Chấn Lâm đã muốn có một đoạn thời gian không tham cổ tân hội sở cùng khách sạn, bởi vì giống hắn như vậy thân phận, nhãn giới bình thường đều là rất cao. Một khi tham cổ, không chỉ có khách sạn muốn đủ cấp bậc, hơn nữa sinh ý phải siêu tốt, đương nhiên bởi vì thân phận có vẻ mẫn cảm duyên cớ, hợp tác đối tượng cũng phải là ở hắn khả khống chế trong phạm vi. Cho nên có đôi khi là hắn xem xem thường, cho dù đối phương chủ động tìm tới cửa hắn cũng không hiếm lạ, có đôi khi là đối phương cũng có có vẻ thâm hậu bối cảnh, hắn có ý tưởng nhưng không tốt nhúng tay. Thế cho nên có thật dài một đoạn thời gian, hắn đã muốn không có tham cổ tân hội sở cùng khách sạn.

Bất quá lúc này đây Hàn Chấn Lâm lại đối một nhà khách sạn sinh ra nồng hậu hứng thú, nhà này khách sạn chính là ở kinh thành tân khai trương không lâu Nhậm gia khách sạn!

Nhậm gia khách sạn kinh doanh là chính tông Minh triều cung đình đồ ăn, không chỉ có thượng cấp bậc, hơn nữa sinh ý bạo hảo. Hàn Chấn Lâm cũng tự mình nhấm nháp qua, đối Nhậm gia khách sạn cung đình đồ ăn ấn tượng vô cùng tốt, cho rằng đây là hắn nếm qua tối chính tông đẹp nhất vị cung đình đồ ăn. Trừ bỏ này đó, Hàn Chấn Lâm coi trọng Nhậm gia khách sạn còn có một cái thực mấu chốt nguyên nhân là bởi vì Nhậm gia khách sạn không có gì kinh thành bối cảnh, nó lão bản ở thương giới cũng cơ hồ không có gì danh khí, càng đừng nói cái gì quan trường bối cảnh.

Như vậy khách sạn, một khi hắn tham cổ, còn không lập

mã thành phía sau màn lão bản, khách sạn cũng tùy ý hắn thao túng sao?

Đương nhiên cho dù có Hàn Chấn Lâm cũng căn bản không để trong lòng, bất quá liền vừa đến tự địa phương nhị tuyến thành thị khách sạn mà thôi, thực sự quan trường bối cảnh, đỉnh thiên cũng liền một đất phương thị lãnh đạo, mà Hàn gia nhưng là kinh thành hiển hách gia tộc, hai người căn bản là không phải cùng cái số lượng cấp.

Đương nhiên mặc kệ Nhậm gia khách sạn có hay không quan trường bối cảnh, sinh ý được không, nếu nó chạy đến kinh thành đến, Hàn Chấn Lâm đều cho rằng chính mình coi trọng nó, đó là nó phúc khí, lão bản cũng khẳng định là ước gì đặt lên chính mình căn cao chi. Phải biết rằng hắn nhưng là người của kinh thành Hàn gia, có hắn chỗ dựa, kia Nhậm gia khách sạn ở kinh thành liền tương đương với có bùa hộ mệnh a!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 501 : Cả vú lấp miệng em

Bất quá làm cho Hàn Chấn Lâm không thể tưởng được là hắn vị này Hàn gia nhị thiếu nhiệt mặt thế nhưng ở kinh thành dán tại lãnh trên mông, nhưng lại là địa phương đi lên "Tiểu lão bản" lãnh mông. Người ta thế nhưng không vui ý cùng hắn hợp tác! Cho nên Hàn Chấn Lâm hiện tại thực mất hứng, xác thực nói là tức giận! Hắn ngồi ở cao cao ghế xoay thượng, đem chân các ở trên bàn, ánh mắt lấy một loại bễ nghễ nhìn xuống tư thái nhìn Nhậm Vĩnh Cường, mang theo một cỗ âm trầm.

Cảm nhận được Hàn Chấn Lâm trong ánh mắt hàm chứa âm trầm ý, Nhậm Vĩnh Cường trong lòng bất ổn, sấm hoảng!

Kinh thành, ở trước kia lại bị xưng là tứ cửu thành, thiên tử dưới chân, ở dân chúng ý tưởng trung, đó là hoàng thành căn nhi, tùy tiện đụng tới cá nhân đều có có thể là hoàng thân quốc thích, quan to quý nhân.

Nay tuy rằng thời đại bất đồng, nhưng kinh thành như trước là tiểu dân chúng lòng mang sợ hãi một chỗ, như trước là quan to quý nhân tụ tập địa phương.

Ở địa phương, một cái khoa trưởng liền ngưu bức thật, một cái Huyện trưởng đã muốn là quan lớn quản lý số mười vạn thị trấn, nhưng ở trong này đừng nói khoa trưởng, Huyện trưởng, cho dù địa phương đi lên thị trưởng cũng căn bản tính không được cái gì, muốn chạy một ít hạng mục cũng làm theo xếp hàng tìm quan hệ.

Giang Châu thị ở Giang Nam tỉnh xem như bài danh hàng đầu kinh tế văn hóa cường thị, nhưng muốn cùng kinh thành nhất so với, như trước bất quá chính là một cái "Ở nông thôn tiểu địa phương" Mà thôi. Kinh thành

nước sâu a! Cho nên dù là Nhậm Vĩnh Cường nhờ Hạ Vân Kiệt quan hệ, cùng Giang Châu thị nhân vật số một thị ủy bí thư Phùng Chính Thành đều nhận thức, nhưng đến kinh thành hắn tâm đồng dạng không để, hơn nữa đối mặt giống Hàn Chấn Lâm như vậy hiển hách gia tộc đi ra công tử ca, hắn trong lòng liền càng không để.

Có câu kêu cường long không áp địa đầu xà, ngay cả cường long đều áp bất quá địa đầu xà, huống chi hắn Nhậm Vĩnh Cường loại này nhiều lắm cũng chỉ có thể xem như điều "Ở nông thôn địa phương" Đến con rắn nhỏ đâu? Nhưng nhà này khách sạn không phải hắn Nhậm Vĩnh Cường một người, Hàn Chấn Lâm muốn tham dự tiến vào, hắn Nhậm Vĩnh Cường căn bản không làm chủ được, hơn nữa Nhậm Vĩnh Cường nay tốt xấu coi như là giá trị con người mấy trăm triệu đại lão bản, hắn lại sao lại không biết nếu làm cho Hàn Chấn Lâm tham dự tiến vào, về sau hắn chỉ có thể nhìn lên hắn hơi thở sống.

Nhìn lên người khác hơi thở sống cũng không phải không thể, chỉ cần có thể kiếm đồng tiền lớn, nhưng Kiệt ca có thể chứ? Kiệt ca nữ nhân có thể chứ?

Nhậm Vĩnh Cường cho dù chính mình chịu tái đại ủy khuất, hắn cũng không thể làm cho Kiệt ca nữ nhân chịu ủy khuất a, này chẳng phải là đối Kiệt ca nhục nhã? Này chẳng phải là hắn Nhậm Vĩnh Cường vô năng? Cho nên chẳng sợ Nhậm Vĩnh Cường trong lòng tái không để, tái không yên bất an, hắn cũng là phản đối Hàn Chấn Lâm tham dự vào. Cùng lắm thì, ta sẽ không ở kinh thành làm khách sạn, thành thành thật thật ở Giang Nam tỉnh ở. Chẳng lẽ chỉ bằng một cái công tử ca còn có thể bắt tay cấp thân đến Giang Nam tỉnh sao?

"Nhậm lão bản, chúng ta Lâm ca là để mắt ngươi, mới với ngươi đàm sinh ý, ngươi khả ngàn vạn đừng bãi cái gì tác phong đáng tởm!" Một đạo mang theo một cỗ tử

cả vú lấp miệng em thanh âm ở trong phòng vang lên.

Nói chuyện là một vị kiều chân bắt chéo ngồi ở đan nhân trên sô pha, trát đuôi ngựa biện nam tử. Này nam tử tên Hác Húc Thăng, cũng là kinh thành một vị rất có đến đây công tử ca, bất quá so với Hàn gia lại kém một cái cấp bậc.

Công tử ca có công tử ca vòng, công tử ca cũng có công tử ca phát tài chi đạo.

Hác Húc Thăng xem như Hàn Chấn Lâm tiểu đệ, mà bọn họ phát tài chi đạo chính là phía sau màn tham dự kinh doanh một ít hội sở cùng khách sạn. Tình hình chung, rất nhiều chuyện Hàn Chấn Lâm là không lớn tự mình ra mặt, đều là Hác Húc Thăng ra mặt. Lúc này đây, trước ra mặt cũng là Hác Húc Thăng, bất quá Nhậm Vĩnh Cường không đáp ứng, Hàn Chấn Lâm thế này mới ra mặt. Vốn tưởng rằng hắn "Lão nhân gia" Tự thân xuất mã, còn không phải dễ như trở bàn tay, không nghĩ tới Nhậm Vĩnh Cường như trước không đồng ý.

"Hàn thiếu, Hác thiếu, các ngươi là đại nhân vật, ở các ngươi hai vị trước mặt, ta Nhậm Vĩnh Cường nào dám bãi cái gì cái giá." Nhậm Vĩnh Cường vội vàng khiêm tốn nói, cũng là chích tự không đề cập tới hợp tác sự tình.

"Thiếu cho ta chỉnh này vô dụng, liền một câu, ngươi đến tột cùng có nguyện ý hay không theo ta hợp tác kiếm tiền?" Hàn Chấn Lâm gặp Nhậm Vĩnh Cường cùng hắn đánh "Thái Cực quyền", trong mắt âm ngoan sắc chợt lóe, đem chân ở trên bàn gõ một chút, song chỉ mang theo căn thuốc lá chỉ vào Nhậm Vĩnh Cường hỏi.

Gặp Hàn Chấn Lâm rõ ràng lộ ra không kiên nhẫn sắc, đã muốn cho cuối cùng thông điệp, Nhậm Vĩnh Cường cái trán không khỏi toát ra một tầng tế hãn, trong lòng ở làm thống khổ lựa chọn.

Mở đệ nhất gia khách sạn, bởi vì hương trấn phủ người luôn cấp ăn không uống không, Nhậm Vĩnh Cường giận dữ dưới cùng hương trấn phủ người nháo phiên, kết quả là khách sạn đóng cửa. Mở thứ hai gia khách sạn là ở thanh sơn hồ, Nhậm Vĩnh Cường đắc tội vệ sinh cục cục trưởng con trai, nếu không phải bởi vì Hạ Vân Kiệt xuất mặt, thiếu chút nữa cũng muốn đóng cửa. Cho nên Nhậm Vĩnh Cường rất rõ ràng, hôm nay nếu cự tuyệt Hàn Chấn Lâm, chỉ sợ này đệ nhất gia chi nhánh vừa mới khai đứng lên, sinh ý vừa mới náo nhiệt đứng lên phải đóng cửa.

Bất quá Nhậm Vĩnh Cường rõ ràng hơn, lấy Kiệt ca kia siêu nhiên thân phận, chỉ sợ hắn thà rằng không kiếm tiền cũng sẽ không nguyện ý bị người nắm cái mũi đi.

“Này, Hàn thiếu, khách sạn không phải ta một người, thỉnh cho ta một ít thời gian, chuyện này ta còn cần cùng này khác cổ đông thương lượng thương lượng.” Cuối cùng Nhậm Vĩnh Cường áp dụng kéo dài phương pháp, khách sạn sinh ý tốt như vậy, không đến vạn bất đắc dĩ, hắn thật sự luyến tiếc đóng cửa a.

“Ngươi nói là kia hai vị mỹ nữ sao?” Hác Húc Thăng nghe vậy hai mắt lập tức sáng đứng lên, lộ ra một chút mê đắm ánh mắt.

“Cái gì mỹ nữ? Chẳng lẽ khách sạn này hắn cổ đông là hai vị mỹ nữ sao?” Hàn Chấn Lâm nghe vậy hai mắt cũng đi theo sáng sáng ngời. Nam nhân thôi, không có một không phải háo sắc, càng đừng nói hắn vị công tử này ca.

Hắn thích nhất làm sự tình chính là cùng mỹ nữ hợp tác, có năng lực kiếm tiền có năng lực trên giường!

“Đúng vậy, lần trước lúc ta tới vừa vặn đụng phải, phi

thường đúng giờ!” Hác Húc Thăng híp mắt nói, tựa hồ ở hồi tưởng kia làm cho hắn cảm thấy kinh diễm dung mạo cùng thân mình.

“Ha ha, có thể cho ngươi Hác Húc Thăng dùng “Phi thường” Hai chữ đến hình dung, xem ra ta còn thật sự nhìn thấy thượng một mặt. Nhậm lão bản, ngươi đã nói chuyện này còn cần cùng này khác cổ đông thương lượng, vậy được rồi, ngươi hiện tại đem các nàng cấp gọi tới, chúng ta ngồi xuống chậm rãi thương lượng.” Bởi vì đột nhiên toát ra đến hai mỹ nữ cổ đông, Hàn Chấn Lâm tâm tình tựa hồ hảo chuyển không ít, đương nhiên đối Nhậm gia khách sạn hứng thú cũng càng phát ra nồng hậu đứng lên.

“Thực xin lỗi Hàn thiếu, các nàng hiện tại không ở kinh thành.” Gặp Hàn Chấn Lâm bọn họ nói chuyện ngữ khí có chút lỗ mãng, hơn nữa rõ ràng có cổ tử ý không ở trong lời hương vị, Nhậm Vĩnh Cường trong lòng vừa cảm căm tức lại cảm lo lắng, bất quá ở mặt ngoài còn là khách khách khí khí trả lời.

“Kia thật đúng là đáng tiếc, như vậy ngươi trước cấp các nàng gọi cái điện thoại, hỏi một chút xem.” Hàn Chấn Lâm trên mặt lộ ra một tia thất vọng sắc, sau đó hút một ngụm yên, ói ra một ngụm yên vòng, dùng mệnh lệnh khẩu khí nói.

“Này……” Gặp Hàn Chấn Lâm hiện tại sẽ hắn gọi điện thoại, Nhậm Vĩnh Cường không khỏi sắc mặt hơi đổi.

“Như thế nào? Có vấn đề sao?” Gặp Nhậm Vĩnh Cường do dự, Hàn Chấn Lâm hai mắt mị lên, bắn ra lưỡng đạo âm lãnh ánh mắt, không vội không chậm chạp hỏi.

Tuy rằng Hàn Chấn Lâm nói chuyện ngữ khí không vội không hoãn, nhưng Nhậm Vĩnh Cường lại cảm giác được phi thường mãnh liệt uy hiếp ý, sắc mặt không

khỏi lại đổi đổi, rơi vào đường cùng đành phải gật gật đầu nói:“Tốt lắm, ta đến nghỉ ngơi gian cấp các nàng đánh cái điện thoại, các ngươi chờ một lát.”

Nói đến để, Hàn Chấn Lâm nếu cường người sở nan, lấy Nhậm Vĩnh Cường thực lực còn là căn bản không có biện pháp phản kháng, cho nên cuối cùng còn là cùng Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm thương lượng. Nếu các nàng đồng ý Hàn Chấn Lâm nhập cổ, trừ bỏ về sau khó tránh khỏi muốn chịu Hàn Chấn Lâm cản tay điểm ấy làm cho Nhậm Vĩnh Cường cảm thấy có chút khó chịu ở ngoài, kỳ thật đổi cái góc độ xem cũng cũng không hoàn toàn là một kiện chuyện xấu, ít nhất về sau khách sạn ở kinh thành xem như có dựa vào sơn, làm đứng lên khẳng định có thể thuận thuận lợi lợi, hồng náo nhiệt hỏa, thiếu rất nhiều phiền toái. Này cũng là rất nhiều người cầu cùng Hàn Chấn Lâm như vậy công tử ca hợp tác nguyên nhân chủ yếu, nói đến để này cũng là một loại quyền tiền trao đổi. Cho nên theo phương diện này xem, kỳ thật Nhậm Vĩnh Cường cũng là không ngại cùng Hàn Chấn Lâm hợp tác, đáy lòng cũng là hy vọng Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm có thể đồng ý, ít nhất như vậy không cần cùng Hàn gia cứng đối cứng khởi xung đột. Đương nhiên nếu Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm không đồng ý, chẳng sợ các nàng công ty cổ phần kỳ thật so với hắn Nhậm Vĩnh Cường còn thiếu, Nhậm Vĩnh Cường cũng sẽ kiên quyết cự tuyệt Hàn Chấn Lâm nhập cổ.

Bởi vì hắn Nhậm Vĩnh Cường sở dĩ có hôm nay, tất cả đều là Hạ Vân Kiệt ban tặng, bằng không hắn bây giờ còn chính là côn đồ, không chừng đã muốn bị bắt đi ngồi nhà tù, giống như hiện tại, giá trị con người mấy trăm triệu, ăn ngon uống lạt, phong cảnh vô hạn. Cho nên chỉ cần Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm không đồng ý, chẳng sợ Nhậm Vĩnh Cường cho rằng đây là một loại không sáng suốt lựa chọn, hắn cũng sẽ không hề điều kiện đồng ý. Cùng lắm thì hắn trở về Giang Châu thị đi.

Nhậm Vĩnh Cường cầm di động đến nghỉ ngơi gian, sau đó cấp Thiệu Lệ Hồng gọi điện thoại. Vốn hắn là tưởng trực tiếp cấp Hạ Vân Kiệt gọi điện thoại, nhưng ngẫm lại nếu Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm là cổ đông, cần phải cấp các nàng đánh, đây là đối với các nàng tôn trọng. Về phần các nàng có thể hay không đi tìm Kiệt ca thương lượng, thì phải là các nàng sự tình.

Bởi vì Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm đều còn nằm ở trên giường quấn quít lấy Hạ Vân Kiệt, cho nên điện thoại thông sau vang hảo một trận mới bị tiếp lên.

“Vĩnh Cường ngươi hảo, có phải hay không việc bất quá đến a? Ta cùng hiểu diễm ngày mai buổi tối liền chạy về kinh thành.” Thiệu Lệ Hồng nhất tiếp khởi điện thoại liền lòng mang áy náy nói.

“Việc lại đây, việc lại đây. Tẩu tử các ngươi ở nhà hảo hảo nghỉ ngơi vài ngày, không cần như vậy vội vã chạy về kinh thành.” Nhậm Vĩnh Cường vội vàng khách khí nói.

“Có cái gì hảo nghỉ ngơi, đại bộ phận đều là ngươi ở việc. Nga, đúng rồi, ngươi buổi tối gọi điện thoại lại đây có chuyện gì sao?” Nhậm Vĩnh Cường như vậy vừa nói, Thiệu Lệ Hồng chỉ biết Nhậm Vĩnh Cường có này khác sự tình.

“Là như vậy tẩu tử, kinh thành có người tưởng nhập cổ chúng ta khách sạn, cho nên ta nghĩ hỏi một chút hai vị tẩu tử ý kiến.” Nhậm Vĩnh Cường đơn giản chặn chỗ hiểm yếu trả lời.

“Là ngươi bằng hữu sao? Nếu là ngươi bằng hữu, ngươi là đại lão bản ngươi quyết định tốt lắm.” Thiệu Lệ Hồng đại mi hơi hơi nhíu hạ, trả lời.

“Không phải, là kinh thành Hàn gia lão nhị Hàn Chấn Lâm, kinh thành nổi danh công tử ca. Ngươi cũng biết kinh thành phát triển tiền cảnh tuy rằng vô cùng tốt, nhưng nơi này nước cũng rất sâu, giống hắn loại này địa đầu xà không tốt đắc tội a.” Nhậm Vĩnh Cường châm chước trả lời.

“Này……” Thiệu Lệ Hồng mày nhăn được ngay lên, ánh mắt lại đầu hướng về phía bên người Hạ Vân Kiệt.

Thiệu Lệ Hồng mở quán bar nhiều năm, đương nhiên am hiểu sâu trong đó lợi hại quan hệ, biết loại chuyện này nếu một cái xử lý không tốt, chỉ sợ Nhậm gia khách sạn còn không có tới kịp mở thứ hai gia chi nhánh, đệ nhất gia chi nhánh liền đóng cửa.

“Đem điện thoại cho ta.” Hạ Vân Kiệt thân thủ nói. Hắn ngay tại bên người, Nhậm Vĩnh Cường lời nói hắn đương nhiên cũng nghe đến.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 502 : Cự tuyệt

Thiệu Lệ Hồng gặp Hạ Vân Kiệt thân thủ lại đây, vội vàng đem di động đưa cho hắn.

“Tiểu Cường, về sau chỉ cần không phải ngươi cảm thấy hứng thú bằng hữu, ai muốn nhập cổ cũng không dùng đi lo lắng!” Tiếp nhận điện thoại, Hạ Vân Kiệt ngữ khí bình thản nói, giống như đang nói một kiện bé nhỏ không đáng kể sự tình bình thường.

Hạ Vân Kiệt nói được bình thản, Nhậm Vĩnh Cường lại nghe kinh hãi đảm khiêu, cái trán đều toát ra nhiều điểm mồ hôi lạnh, nghĩ rằng, lão đại, đây chính là kinh thành không phải Giang Châu, ngài lời này nói là không phải rất ngưu bức một chút a!

Đương nhiên lời này Nhậm Vĩnh Cường chỉ dám ở trong lòng nói nói, đối Hạ Vân Kiệt Kiệt ca, Nhậm Vĩnh Cường hắn là vẫn đầy cõi lòng kính sợ, sùng bái còn có cảm kích loại tình cảm, nếu Kiệt ca là ý tứ này, tự nhiên là làm theo đó là.

“Tốt Kiệt ca, ta hiểu được.” Nhậm Vĩnh Cường cung kính trả lời.

“Tốt lắm, ta ngày mai cũng sẽ bồi Lệ Hồng cùng Hiểu Diễm cùng đi Bắc Kinh, đến Bắc Kinh chạm mặt chúng ta tái tán gẫu.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ta đây ở Bắc Kinh xin đợi Kiệt ca ngài.” Nhậm Vĩnh Cường cung kính nói, trong lòng cũng là ưu hỉ nửa nọ nửa kia. Hỉ tự nhiên là ngày mai Kiệt ca lại thân từ trước đến nay Bắc Kinh, ưu là Kiệt ca nói như vậy mãn, không biết có thể hay không trấn được kinh thành Hàn gia.

Dù sao kinh thành không phải Giang Châu, hắn Nhậm

Vĩnh Cường tuy rằng đối Hạ Vân Kiệt vẫn rất tin tưởng, nhưng lần này trong lòng cũng là có điểm không để.

“Khách khí.” Hạ Vân Kiệt cười nói một câu, sau đó treo điện thoại, ôm lấy hai vị kiều thê đi phòng tắm hướng tắm đi, về phần cái gì Hàn gia, hắn mới lười suy nghĩ.

Hạ Vân Kiệt lười suy nghĩ, nhưng Nhậm Vĩnh Cường treo Hạ Vân Kiệt điện thoại sau, ở nghỉ ngơi gian đến lại qua lại đi thong thả vài vòng, vừa đi còn một bên vò đầu, việc này khó làm a!

Bất quá cuối cùng Nhậm Vĩnh Cường còn là mở ra cửa, không có biện pháp, khó làm cũng phải làm!

“Thực xin lỗi Hàn thiếu, Hác thiếu, này khác hai vị cổ đông cảm thấy chúng ta chính là tiểu bản sinh ý, nói còn là không cần phiền toái các ngươi.” Nhậm Vĩnh Cường mặt mang xin lỗi nói, hắn đương nhiên không dám nói tượng Hạ Vân Kiệt như vậy ngưu bức hò hét.

Tuy rằng Nhậm Vĩnh Cường cự tuyệt thật sự uyển chuyển cũng rất thận trọng, nhưng Hàn Chấn Lâm cùng Hác Húc Thăng hai người nghe vậy sắc mặt còn là lập tức âm trầm xuống dưới. Hơn nữa Hác Húc Thăng lại vỗ hạ sô pha tay vịn, chỉ vào Nhậm Vĩnh Cường khiển trách:“Biết nơi này là địa phương nào sao? Đây là kinh thành, ở trước kia kia chim vân tước dưới chân, phương diện này nước rất sâu, bao nhiêu người không hiểu quy củ, nghĩ đến đến kinh thành thì phải là đầy đất nhặt tiền, nhưng cuối cùng đâu, toàn con mẹ nó xám xịt cút đi. Lâm ca là thấy các ngươi người bên ngoài tới nơi này việc buôn bán không dễ dàng, đồ ăn nấu cũng coi như vào miệng, thế này mới hảo tâm tưởng giúp một tay các ngươi, các ngươi con mẹ nó còn đặng cái mũi lên mặt ! Kia đi, đừng trách ta không trước tiên nhắc nhở ngươi, ngươi con mẹ nó sẽ chờ xám xịt cút đi về nhà đi.”

“Hàn thiếu, Hác thiếu, ta biết các ngươi là hảo tâm, chỉ là chúng ta thật sự chính là tiểu bản sinh ý, các ngươi đều là đại nhân vật, chúng ta điểm này thật sự là xấu hổ cho mời các ngươi hỗ trợ a.” Gặp Hác Húc Thăng uy hiếp ý mười phần, Nhậm Vĩnh Cường trong lòng lại là kinh hoảng lại là tức giận, ở mặt ngoài lại cuống quít cười làm lành nói.

“Được rồi, Nhậm lão bản, ngươi cũng đừng cho ta sửa lại nghe nói. Như vậy đi, ngươi không phải nói mặt khác hai cổ đông không đồng ý sao? Ta thích nhất cùng mỹ nữ đàm sinh ý, cũng không nhẫn tâm nhìn mỹ nữ đại thật xa chạy chúng ta kinh thành đến việc buôn bán lại xám xịt trở về, khiến cho giống như chúng ta kinh thành lão gia môn không độ lượng dường như. Như vậy đi, ngày kia, lúc này ta lại đến, ta cùng các nàng tự mình nói chuyện.” Nói xong Hàn Chấn Lâm đem chân theo trên bàn thả xuống dưới, cầm trong tay đầu mẩu thuốc lá ở gạt tàn dùng sức ninh hạ, sau đó hai tay ở trên bàn vỗ, đứng lên, lập tức đi ra ngoài, cũng không quản Nhậm Vĩnh Cường là đáp ứng còn là không đáp ứng, lại càng không quản Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm ngày kia có hay không thời gian đến Bắc Kinh.

Nhìn Hàn Chấn Lâm cùng Hác Húc Thăng nghênh ngang ra chính mình văn phòng, Nhậm Vĩnh Cường há miệng thở dốc, cuối cùng còn là không dám nữa tiếp tục chọc giận bọn họ.

Nói đến để, còn là kinh thành nước sâu, Nhậm Vĩnh Cường này người từng lá gan cử đại lúc này trong lòng cũng có chút chột dạ, không đến vạn bất đắc dĩ tình huống hạ, thái độ còn là không dám quá mức cường ngạnh.

Ngày hôm sau là thứ sáu, Hạ Vân Kiệt giống thường lui tới giống nhau đi Uy Đại công ty đi làm. Chính là buổi chiều tan tầm sau cũng không có về nhà, mà là ngồi trên

ở công ty phụ cận chờ hắn xe BMW trực tiếp đi sân bay.

Ở đi sân bay trên đường, Hạ Vân Kiệt cấp Hoàng lão đánh cái điện thoại.

“Ha ha, lão đệ chính suy nghĩ cấp cho ngươi đánh cái điện thoại đâu, không nghĩ tới ngươi liền đánh lại đây.” Điện thoại một tá thông, bên trong liền truyền đến Hoàng lão kiện khang tiếng cười.

“Kia thật đúng là xảo, không biết Hoàng đại ca gọi điện thoại cho ta có chuyện gì?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nao nao, sau đó hỏi, trên mặt mang theo một tia vẻ mặt ngưng trọng.

Hoàng lão là nước cộng hoà chỉ còn quả to khai quốc tướng quân, ở nước cộng hoà kia tuyệt đối là thật chính đại nhân vật, hắn muốn đánh điện thoại cho hắn tình hình chung hạ sẽ không là chuyện nhỏ.

“Không phải đại sự, không phải đại sự. Là như vậy, tháng sau mười hào là ta sinh nhật, muốn mời ngươi tới một chuyến Bắc Kinh người trong nhà thấu cái náo nhiệt.” Hoàng lão nhân lão thành tinh, Hạ Vân Kiệt mở miệng vừa hỏi, hắn liền đoán được Hạ Vân Kiệt khẳng định hiểu lầm nghĩ đến có cái gì đại sự tình phát sinh.

“Ha ha, nguyên lai là Hoàng đại ca chín mươi đại thọ a, đây chính là chân chính đại sự a.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy vui vẻ nở nụ cười.

“Cá nhân đều là việc nhỏ, đều là việc nhỏ. Vốn ta là không chuẩn bị cho ngươi gọi điện thoại, nhưng tuổi lớn, có đôi khi đã nghĩ tìm cái bằng hữu tâm sự, nhưng là ngươi cũng biết của ta thân phận không có phương tiện a, cho nên đành phải mượn sinh nhật tên mời ngươi đến Bắc Kinh xem ta này lão nhân. Sẽ không quấy rầy đến ngươi thanh tu đi?” Hoàng lão cười nói.

“Hoàng đại ca ngươi lời này đã có thể khách khí ! Hôm nay gọi điện thoại cho ngươi, chính là tưởng nói cho ngươi, ta đang ở đi sân bay trên đường, chuẩn bị ngồi phi cơ đi Bắc Kinh vấn an ngươi đâu.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Thật vậy chăng? Mấy giờ đến, ta đi tiếp ngươi.” Hoàng lão vừa nghe không khỏi kích động lên.

Đã trải qua nhiều như vậy mưa gió cùng sinh tử, đã muốn có rất ít chuyện có thể làm cho Hoàng lão kích động, nhưng Hạ Vân Kiệt cũng là cái ngoại lệ.

“Không cần, không cần. Ta đến hội có vẻ trễ sẽ không làm phiền ngươi, như vậy đi, ngày mai ta đi tìm ngươi.” Hạ Vân Kiệt nghe nói Hoàng lão kích động dưới thế nhưng nói muốn đích thân tới đón chính mình, cuống quít nói, trong lòng cũng là cảm thấy từng trận ấm áp.

“Xem ta này đầu óc, ngươi nhưng là tiền bối cao nhân, Bắc Kinh vãn bối còn nhiều mà, thật đúng là không cần ta này lão nhân hạt ép buộc.” Hoàng lão nghe vậy cười vang lên.

Hạ Vân Kiệt biết Hoàng lão nói là Lý Thanh Hồng, Cù Vệ Quốc bọn họ, cười cười, cũng không nhiều làm giải thích.

Kế tiếp, hai người lại hơi chút hàn huyên hai câu, liền treo điện thoại. Treo điện thoại sau, Hạ Vân Kiệt nghĩ nghĩ, còn là cấp Lý Thanh Hồng gọi cái điện thoại.

Ở cổ đại, đồng môn chính là người nhà. Nói như vậy đứng lên, Lý Thanh Hồng, Cù Vệ Quốc bọn họ đó là Hạ Vân Kiệt người nhà, nếu đi Bắc Kinh cũng là quả thật hẳn là theo chân bọn họ bính cái mặt, hơn nữa Hạ Vân Kiệt nay tu vi đột phi, cũng có thể cho bọn hắn càng

nhiều giúp, hơn nữa Lý Thanh Hồng tuổi tác đã cao, càng cần nữa nhanh hơn hắn tốc độ tu luyện, nếu không nguyên thọ nhất tẫn, vậy nói cái gì đều đã muộn. Trước kia Hạ Vân Kiệt tu vi còn thấp, chỉ có thể cấp Lý Thanh Hồng thể hồ quán đỉnh một lần, hắn tu vi vừa lên đi, lại lần nữa thể hồ quán đỉnh độ khó liền trở nên lớn hơn nữa, Hạ Vân Kiệt sợ chính mình khống chế không được vu lực, cũng cũng không dám tái xằng bậy, nay cũng đã không là vấn đề, vừa vặn thừa dịp lần này đi kinh thành lại cho hắn thể hồ quán đỉnh, trợ hắn giúp một tay.

Lý Thanh Hồng nhận được chưởng môn sư thúc điện thoại, nghe nói hắn muốn tới Bắc Kinh, tự nhiên so với Hoàng lão còn muốn kích động, lập tức liền nói muốn đi sân bay tiếp hắn.

Bởi vì Nhậm Vĩnh Cường đã muốn cái gì đều chuẩn bị tốt, hơn nữa đến thời gian cũng có vẻ trễ, Hạ Vân Kiệt sẽ không tưởng Lý Thanh Hồng lại đi ép buộc, đồng dạng cự tuyệt hắn hảo ý.

Hạ Vân Kiệt là chưởng môn sư thúc, hắn trong lời nói chính là mệnh lệnh, Lý Thanh Hồng cũng không dám cãi lời, nếu hắn nói không cần, Lý Thanh Hồng tự nhiên cũng cũng không dám tái dài dòng.

Làm Hạ Vân Kiệt cấp Lý Thanh Hồng gọi điện thoại khi, Hoàng lão cũng đang ở gọi điện thoại.

Điện thoại là đánh cho hắn tử nữ.

Hạ Vân Kiệt không chỉ có là Hoàng lão bạn vong niên, hắn cùng hắn tôn tử Hoàng Xương Vũ ân nhân cứu mạng, nhưng lại là thần tiên sống bình thường kỳ nhân, hắn muốn tới Bắc Kinh, Hoàng lão tự nhiên hy vọng chính mình người nhà đều có thể cùng hắn gặp thượng một mặt.

Hoàng lão có tam tử nhất nữ, con lớn nhất Hoàng Bồi Hạo là vân lĩnh tỉnh tỉnh ủy bí thư, con thứ hai Hoàng Bồi Chấn là mỗ bộ uỷ phó bộ trưởng, con thứ ba Hoàng Bồi Dũng còn lại là mỗ tập đoàn quân quân trưởng, thiếu tướng quân hàm, nhỏ nhất nữ nhi Hoàng Hương Di còn lại là dung hợp bệnh viện chủ nhiệm thầy thuốc. Có thể nói tuyệt đối là tướng môn hổ tử.

Giống bọn họ như vậy đại nhân vật, thân cư chức vị quan trọng, sở hữu hành trình đều là sớm liền an bài tốt, nhưng Hoàng lão một chiếc điện thoại, bọn họ liền đem sở hữu an bài tất cả đều hủy bỏ, thậm chí không ở kinh thành Hoàng Bồi Hạo cùng Hoàng Bồi Dũng vào lúc ban đêm liền cưỡi phi cơ chạy tới Bắc Kinh.

Hạ Vân Kiệt đương nhiên không biết chính mình một cuộc điện thoại, Hoàng lão cũng là cả nhà động viên, đến sân bay, giống người thường giống nhau an kiểm, lên máy bay, chính là bên người cùng hai vị thành thục khêu gợi mỹ nữ, lại nhiều nhiều thiếu thiếu làm cho rất nhiều người hướng hắn đầu đến hâm mộ ghen tị hận ánh mắt.

Đại khái ở buổi tối chín giờ đến, Hạ Vân Kiệt một hàng ba người đến sân bay, tiếp cơ là Nhậm Vĩnh Cường bản nhân.

Lại nói tiếp cùng Nhậm Vĩnh Cường cũng có một đoạn thời gian không gặp mặt, chợt vừa thấy mặt, Hạ Vân Kiệt thật đúng là thiếu chút nữa không đem hắn nhận ra đến.

Bởi vì Nhậm Vĩnh Cường không chỉ có ăn mặc càng thêm ổn trọng mốt, hơn nữa theo sinh ý càng làm càng lớn, càng làm càng náo nhiệt, cả người khí chất cũng càng phát ra trầm ổn đại khí đứng lên, không giống trước kia, quang cái đầu, vẻ mặt dữ tợn, trên cổ đội căn ngón cái thô, kim quang xán xán kim vòng cổ, vừa thấy

sẽ không là người tốt.

Nhậm Vĩnh Cường trước sau biến hóa, làm cho Hạ Vân Kiệt không khỏi âm thầm cảm khái, nhân sinh gặp gỡ, hoàn cảnh biến hóa, thật sự có thể thay đổi một người rất nhiều.

Đang lúc Hạ Vân Kiệt âm thầm cảm khái khi, Nhậm Vĩnh Cường thấy được bọn họ ba người. Chỉ như vậy trong nháy mắt, Nhậm Vĩnh Cường kia trầm ổn trên mặt lập tức liền lộ ra sáng lạn tươi cười, nhân từ lâu kinh vội vàng đón nhận đi, một bên ân cần cướp kéo qua va ly, một bên khom người chào hỏi nói:“Kiệt ca, ngài hảo, hai vị tẩu tử hảo!”

Phía sau Nhậm Vĩnh Cường rốt cuộc không có cái gì đại lão bản khí chất, mà là một cái sống thoát thoát người hầu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 503 : Nhậm gia khách sạn

“Đã lâu không thấy Cường ca!” Hạ Vân Kiệt thân thiết vỗ vỗ Nhậm Vĩnh Cường bả vai nói.

“Đừng, ngàn vạn đừng, ngài như vậy gọi ta trong lòng sấm hoảng, ngài còn là bảo ta Tiểu Cường!” Nhậm Vĩnh Cường bị Hạ Vân Kiệt kêu phải tiểu tâm can đều thiếu chút nữa nhảy ra lồng ngực, kinh sợ nói.

“Ha ha! Ngươi hiện tại nhưng là đại lão bản !” Hạ Vân Kiệt nở nụ cười nói.

“Ở Kiệt ca ngài trước mặt, ta vĩnh viễn chính là lúc trước kia không tiền đồ tên côn đồ!” Nhậm Vĩnh Cường khiêm tốn nói. Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười cười, không tái cùng Nhậm Vĩnh Cường khách sáo. Nhậm Vĩnh Cường lái là màu đen Benz, đến dừng xe địa phương đem hành lý phóng đi lên, Nhậm Vĩnh Cường liền lái xe tử một đường hướng đông thành nội khai đi.

Nhậm gia khách sạn đệ nhất gia chi nhánh chính là khai ở đông thành nội. Này nọ thành nội là kinh thành chân chính giải đất trung tâm, tuyệt đối tấc đất tấc vàng, Nhậm Vĩnh Cường tướng Nhậm gia khách sạn đệ nhất gia chi nhánh mở ở đông thành nội, không chỉ có tiêu phí lớn tài chính, cũng quăng vào đi rất nhiều tinh lực tâm huyết. Đồng thời theo Nhậm Vĩnh Cường tướng đệ nhất gia chi nhánh khai ở đông thành nội, cũng không khó coi ra hắn cường đại khát vọng cùng dã tâm.

Có lẽ là vì thường đến mua thanh sơn hồ Nhậm gia sơn trang khách sạn ngon ngọt, cũng có lẽ là đối Hạ Vân Kiệt tướng thuật mù quáng tín nhiệm, phải nói người sau nhân tố lớn hơn nữa, cho nên tuy rằng kinh thành phòng giới là tấc đất tấc vàng, Nhậm Vĩnh Cường còn là áp dụng mua mà không phải thuê kinh doanh phương thức.

Đương nhiên lấy Nhậm gia khách sạn thực lực, còn không đủ để ở đông thành nội mua nhà cao tầng, mà là thông qua ngân hàng cho vay phương thức mua một nhà có năm tầng lâu cao, kiến trúc phong cách thiên trung thức, kinh doanh không tốt khách sạn. Mua lại đây sau, Nhậm Vĩnh Cường một lần nữa tiến hành rồi sửa chữa lại cải trang. Nay ban đêm ngọn đèn hạ, Nhậm gia khách sạn cổ kính trung còn lộ ra một tia tôn quý xa hoa,“Nhậm gia đồ ăn” Ba cái chữ to khắc vào thanh chuyên trên tường, thương khung hữu lực lại lộ ra lịch sử tang thương cảm.

Này ba chữ là Nhậm Vĩnh Cường thỉnh Phùng Văn Bác viết, sau đó bắt bọn nó khắc vào thanh chuyên trên tường.

Phùng Văn Bác là chân chính lão trung y, thư pháp không chút nào kém cỏi cùng một chút thư pháp danh gia.

Nhậm gia sơn trang khách sạn chỉ chuyên doanh cơm ẩm tạm thời không có thực lực kinh doanh dừng chân, cho nên vừa đến tứ lâu đều là đối với ngoại mở ra nhà ăn, năm tầng tắc một nửa là chuyên môn vì Hạ Vân Kiệt thiết kế siêu xa hoa ghế lô, một nửa là khách sạn hành chính quản lý văn phòng.

Nhậm Vĩnh Cường vốn định trước đem Hạ Vân Kiệt ba người đưa phụ cận khách sạn dàn xếp tốt, hơi chỉ một lát nghỉ ngơi tái dẫn bọn hắn đi Nhậm gia khách sạn dùng cơm. Bất quá Hạ Vân Kiệt không nghĩ qua lại ép buộc, hơn nữa hắn cũng tưởng nhìn xem Nhậm gia khách sạn hiện tại đến tột cùng như thế nào, cho nên Nhậm Vĩnh Cường đành phải trước dẫn bọn hắn đi Nhậm gia khách sạn.

“Không sai, không sai. Khách sạn tuy rằng không lớn,

nhưng cổ kính nhưng lại cử có khí phái.” Xuống xe tử, đứng ở tảng đá chăn đệm mà thành, hai bên cây xanh lâm ấm thông đạo, nhìn mấy thước có hơn Nhậm gia khách sạn, Hạ Vân Kiệt gật đầu khen ngợi nói.

“Không sai đi, khách sạn trong ngoài không ít trang hoàng đều là Vĩnh Cường điểm tử.” Chu Hiểu Diễm nói.

“Nga, nhìn không ra đến Tiểu Cường ngươi ở kiến trúc trang hoàng cũng rất có tạo nghệ a!” Hạ Vân Kiệt hơi có chút kinh ngạc nhìn Nhậm Vĩnh Cường liếc mắt một cái nói.

“Ta bà nội còn để lại một ít chúng ta tổ tiên kinh doanh tiệm rượu bản vẽ tay đồ họa, ta kỳ thật chính là rập khuôn nhà chúng ta tổ tiên sở kinh doanh này khách sạn một ít phong cách thôi.” Nhậm Vĩnh Cường khiêm tốn nói.

“Kia cũng không sai lầm rồi, bất quá ở phong thủy cục diện còn muốn hơi chút tái làm chút thay đổi, trễ chút ăn cơm thời điểm ta với ngươi giảng, như vậy toàn bộ khách sạn thoạt nhìn hẳn là sẽ càng tự nhiên, người tiến vào cũng sẽ cảm giác phá lệ thoải mái.” Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ Nhậm Vĩnh Cường bả vai nói.

“Có Kiệt ca hỗ trợ bố trí phong thủy cục diện, kia sinh ý tưởng không tốt đều khó khăn.” Nhậm Vĩnh Cường nghe vậy lập tức kích động nói.

“Ha ha, phong thủy cục diện chính là dệt hoa trên gấm mà thôi, chính yếu hay là muốn gặp các ngươi thức ăn cùng phục vụ chất lượng.” Hạ Vân Kiệt cười nói cất bước vào khách sạn.

Cửa cao gầy tiếp khách tiểu thư tự nhiên nhận được Nhậm Vĩnh Cường còn có Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm ba vị lão tổng, cũng không nhận được Hạ

Vân Kiệt. Các nàng gặp hai vị mỹ nữ lão tổng tả hữu bạn Hạ Vân Kiệt, mà Nhậm lão tổng lại ở phía trước bồi cười dẫn đường, đều âm thầm kinh ngạc không thôi, không biết Hạ Vân Kiệt đến tột cùng là cái gì đến đây, thế nhưng có thể làm cho ba vị lão tổng tiếp khách.

Hạ Vân Kiệt đến khách sạn khi, đã muốn mau mười giờ, nhưng khách sạn sinh ý như trước hỏa bạo, đứng ở đại đường còn có thể nghe được nhà ăn truyền đến ồn ào không ngừng nói chuyện cùng chạm cốc thanh âm.

Dù sao cũng là hai vị thê tử cũng tham dự kinh doanh khách sạn, cho nên Hạ Vân Kiệt đối Nhậm gia khách sạn ở kinh thành khai đệ nhất gia chi nhánh còn là cử có hứng thú. Vào đại đường sau, cũng không vội vã thừa chuyên dụng thang máy đi năm tầng mà là kêu Nhậm Vĩnh Cường mang theo hắn theo lầu một bắt đầu một tầng tầng hướng lên trên đại khái đi rồi một vòng.

“Tiểu Cường ngươi như thế nào lại muốn làm cái chuyên dụng ghế lô a? Giang Châu thị cũng liền thôi, luôn luôn ta ngẫu nhiên khả năng còn có thể đi một hai chuyến, kinh thành ta phỏng chừng một năm đều khó được đến một chuyến, như vậy cố ý cho ta lưu một cái ghế lô quá lãng phí.” Làm Nhậm Vĩnh Cường dẫn Hạ Vân Kiệt đến năm tầng đế vương thính khi, Hạ Vân Kiệt nói.

“Đúng vậy, ta cùng Hồng tỷ cũng là nói như vậy. Bất quá Vĩnh Cường không nên kiên trì, chúng ta cũng chỉ hảo theo hắn.” Chu Hiểu Diễm chen vào nói nói.

“Cần, cần. Đầu năm nay nhà ai khách sạn sẽ không chuyên môn lưu một cái ghế lô cấp lãnh đạo, để ngừa chưa chuẩn bị. Kiệt ca là ta đầu trọc Cường tối kính trọng người, tự nhiên càng muốn chuyên môn lưu một cái ghế lô. Chẳng sợ ngài không đến, vạn nhất có bằng hữu đến kinh thành hoặc là có kinh thành bằng hữu

muốn tới khách sạn ăn cơm, dù sao cũng phải lưu cái ghế lô để ngừa chưa chuẩn bị.” Nhậm Vĩnh Cường vẻ mặt còn thật sự nói.

Cái gọi là ngàn xuyên trăm xuyên chỉ có mã thí không xuyên, chỉ cần là cá nhân tổng cũng là thích nghe lời hay, Hạ Vân Kiệt cũng là có máu có thịt, tự nhiên cũng không ngoại lệ, huống hồ hắn cũng nhìn ra được đến đầu trọc Cường lời này là xuất phát từ nội tâm, tuyệt không gần chính là ở mặt ngoài vuốt mông ngựa, cho nên cũng sẽ theo hắn đi. Dù sao là chính mình lão bà cùng đầu trọc Cường khách sạn, cũng không phải lãng phí người nộp thuế tiền, chỉ cần mọi người cao hứng, yêu như thế nào chỉnh liền như thế nào chỉnh bái.

“Ha ha, như vậy tùy ngươi đi, đến lúc đó bồi tiền cũng đừng oán đến ta trên đầu đến.” Hạ Vân Kiệt nói đùa nói.

“Ha ha, Kiệt ca ngài không phải nói ta tài vận hanh thông sao? Tưởng bồi tiền phỏng chừng đều khó nga!” Nhậm Vĩnh Cường cười nói.

“Ha ha, ngươi này Tiểu Cường, ngươi như vậy vừa nói, nếu ngươi bồi tiền ngược lại có vẻ ta xem tướng không chuẩn.” Hạ Vân Kiệt chỉ vào Nhậm Vĩnh Cường vui vẻ nở nụ cười.

“Ta cũng không dám có kia ý tứ.” Nhậm Vĩnh Cường gãi gãi đầu.

Gặp Nhậm Vĩnh Cường một đại lão bản ở gãi chính mình đầu trọc, Hạ Vân Kiệt ba người đều nở nụ cười.

Nói giỡn gian, ba người tìm cái bên cửa sổ tiểu nhã tòa ngồi xuống, Nhậm Vĩnh Cường tắc xin lỗi một tiếng chuẩn bị đi phòng bếp tự mình xuống bếp. Kiệt ca tới nơi này dùng cơm, Nhậm Vĩnh Cường tự nhiên muốn đích thân xuống bếp.“Còn là cho ngươi đồ đệ nấu đi,

ngươi nấu đồ ăn ăn ngon là ăn ngon, nhưng là nếm qua sau này khác đồ ăn liền khó nuốt xuống. Ngươi còn là ngồi xuống theo chúng ta tâm sự đi, ta nghe Hồng tỷ cùng Diễm tỷ nói, này đó thiên vất vả ngươi.” Hạ Vân Kiệt cười chỉ chỉ bên cạnh vị trí gọi lại Nhậm Vĩnh Cường.

“Không vất vả, có thể làm chính mình thích sự nghiệp có năng lực kiếm đồng tiền lớn, ta đây là mỗi ngày đều thích thú!” Nhậm Vĩnh Cường thụ sủng nhược kinh nói.

“Ha ha, vui vẻ là tốt rồi, tiền nhiều tiền thiếu cũng không trọng yếu, là tối trọng yếu là vui vẻ. Đến, ngồi, ngồi, hôm nay chúng ta huynh đệ hai uống vài chén.” Hạ Vân Kiệt lại chỉ chỉ bên người vị trí nói.

Nhậm Vĩnh Cường gặp Hạ Vân Kiệt tươi cười khả cúc, lại cùng chính mình xưng huynh gọi đệ, kích động được yêu thích đều đỏ, chính là tái kích động, Nhậm Vĩnh Cường ngồi xuống khi còn là thật cẩn thận.

Không ít đồ ăn, Nhậm Vĩnh Cường đi tiếp Hạ Vân Kiệt khi cũng đã trước đó chuẩn bị tốt, cho nên bốn người sau khi ngồi xuống, rất nhanh rượu và thức ăn liền lên đây.

Ăn đồ ăn, uống rượu, Hạ Vân Kiệt bắt đầu cùng Nhậm Vĩnh Cường nói về một ít khách sạn bố trí cải biến. Tuy rằng Hạ Vân Kiệt giảng thay đổi nhìn như bé nhỏ không đáng kể phi thường đơn giản, nhưng Nhậm Vĩnh Cường đều dụng tâm nhất nhất nhớ kỹ.

Vừa ăn vừa nói chuyện, chờ Hạ Vân Kiệt xen kẽ nâng cốc điếm một ít bố trí sửa chữa nói xong sau, cũng rượu cơm no chừng.

“Thời gian không còn sớm, chúng ta hồi khách sạn nghỉ ngơi đi. Nga, đúng rồi, ngày mai buổi tối ngươi chuẩn bị

một chút, ta sẽ mở tiệc chiêu đãi vài vị Bắc Kinh bằng hữu đến ăn cơm.” Hạ Vân Kiệt đứng lên nói.

“Tốt Kiệt ca, ta sẽ tỉ mỉ chuẩn bị. Bất quá hôm trước ta cùng ngài nhắc tới quá vị kia Hàn Chấn Lâm, tuy rằng ấn ngài ý tứ cự tuyệt hắn, nhưng hắn vẫn đang chưa từ bỏ ý định, tưởng hẹn chúng ta lại……” Hạ Vân Kiệt nhắc tới đến ngày mai buổi tối, Nhậm Vĩnh Cường nhớ tới Hàn Chấn Lâm tối hôm qua đi lên nói lời nói, không khỏi có chút lo lắng nói.

“Nói cho hắn, kia sự kiện không có gì hay bàn lại. Nga, đúng rồi, ngày mai ngươi sẽ không dùng để khách sạn tiếp đưa, ta chính mình an bài người.” Hạ Vân Kiệt trực tiếp xua tay ngắt lời nói.

Nhậm Vĩnh Cường gặp Hạ Vân Kiệt trực tiếp xua tay phủ quyết, sẽ không dám nữa tiếp tục đề kia sự kiện, trong lòng cân nhắc chờ hôm khác sẽ tìm Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm kể lại đàm nói chuyện chuyện này. Thực không được, cũng chỉ có thể dẹp đường hồi phủ.

Đáng thương Nhậm Vĩnh Cường còn không biết Hạ Vân Kiệt ngày mai mở tiệc chiêu đãi là ai, hắn càng không biết ngày mai người tiếp đưa Hạ Vân Kiệt nguyên bản là mỗ đặc thù ngành đầu đầu Cù chủ nhiệm, sau lại bởi vì Hạ Vân Kiệt không nghĩ ảnh hưởng hắn công tác mà đổi thành con hắn Cù Lãnh, bằng không, Nhậm Vĩnh Cường đã sớm đem Hàn Chấn Lâm cấp phao đến sau đầu đi.

Quán bar bình thường là ở vào đêm sau mới chính thức công việc lu bù lên, mà khách sạn bình thường cũng muốn ở giữa trưa thời điểm mới công việc lu bù lên, cho nên Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm còn là không hoàn toàn đem nghỉ ngơi thời gian sửa đổi đến, ngày hôm sau vẫn quấn quít lấy Hạ Vân Kiệt ngủ thẳng mặt trời lên cao mới rời giường. Rời giường nếm qua bữa sáng xuống lầu đến đại đường, cơ hồ cùng hắn ba là

một cái khuôn mẫu khắc đi ra, trên mặt tựa hồ vĩnh viễn cũng không sẽ có gì biểu tình Cù Lãnh sớm đã ở đại đường chờ. Bất quá làm Cù Lãnh nhìn đến Hạ Vân Kiệt ba người đi ra khi, kia làm người hoài nghi vĩnh viễn cũng không sẽ có biểu tình biến hóa mặt thế nhưng "Cười", chính là "Cười" có điểm quỷ dị, làm cho Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm nhìn đến hắn hướng chính mình ba người đi tới, cảm thấy tựa hồ có cổ âm trầm sâm gió lạnh thổi qua đến dường như.

"Hạ lão sư, buổi sáng tốt lành, ngài cùng ngài bằng hữu thỉnh sau đó, ta cái này đi đem xe lái lại đây." Cù Lãnh đi lên đến, tất cung tất kính cúi đầu nói.

"Không cần như vậy phiền toái, cùng nhau đi qua đi thôi." Hạ Vân Kiệt nói.

"Là, bên này thỉnh." Cù Lãnh cung kính ứng thanh, sau đó ở phía trước mang theo Hạ Vân Kiệt ba người hướng dừng xe địa phương đi đến.

Ra đại đường sẽ không cái gì ngoại nhân ở tại, Hạ Vân Kiệt liền cười đối Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng giới thiệu nói:"Lệ Hồng, Hiểu Diễm, hắn gọi Cù Lãnh, là ta sư môn trung một vị vãn bối."

"Nguyên lai ngươi kêu Cù Lãnh, người cũng như tên a, vừa rồi ở đại đường nhìn đến, tựa như điện ảnh diễn lãnh khốc sát thủ giống nhau." Chu Hiểu Diễm tính cách hoạt bát ngay thẳng, nghe nói nguyên lai trước mắt vị này mặt lạnh cùng cương thi hiểu được nhất so với người trẻ tuổi nguyên lai là Hạ Vân Kiệt vãn bối, nhưng thật ra yêu ai yêu cả đường đi không còn cảm thấy hắn lạnh như băng, nghe vậy khai khởi vui đùa nói.

Cù Lãnh tuy rằng ở mặt ngoài thoạt nhìn lãnh khốc khô khan, nhưng trên thực tế hắn lại thông minh tuyệt đỉnh, vừa rồi ở đại đường nhìn thấy Hạ Vân Kiệt cùng Thiệu

Lệ Hồng, Chu Hiểu Diễm có nói có cười đi ra, hắn liền đoán được này hai vị hẳn là thái sư thúc tổ nữ nhân, nay gặp Hạ Vân Kiệt không e dè giới thiệu chính mình, liền càng xác nhận điểm ấy, nghe vậy cuống quít hướng hai người cúi đầu nói:“Cù Lãnh gặp qua hai vị thái thúc bà, vừa rồi ở đại đường nhiều có không tiện, còn thỉnh thứ lỗi.”

Cù Lãnh này một tiếng “Thái thúc bà” Thiếu chút nữa không kêu Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng cả người đều run run một chút, hai mắt trừng lão đại lão đại. Các nàng lại làm sao dự đoán được, Hạ Vân Kiệt cái gọi là vãn bối thế nhưng “Vãn” Đến bực này trình độ! Các nàng hai cái tuổi nhiều lắm cũng liền so với Cù Lãnh nhiều như vậy vài tuổi, thế nhưng lập tức thành so với tổ mẫu cấp còn muốn rất cao nhất cấp.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 504 : Hoàng đại ca

Gặp Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng hai mắt trừng lão đại bộ dáng, Hạ Vân Kiệt không khỏi một trận đau đầu.

Từ xưa môn phái hướng đến chú ý trưởng ấu có tự, tôn ti có khác. Giống Phùng Chính Thành đám người cũng là liền thôi, dù sao không phải người trong môn, nhưng Cù Lãnh nhưng là chính nhi bát kinh Vu Hàm môn đệ tử, mà Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng còn lại là Hạ Vân Kiệt đã muốn chính thức xác nhận quan hệ nữ nhân, tư dưới xưng hô thật là có điểm không tốt loạn, khả thái thúc bà này xưng hô lại thật là quá mức khoa trương.

“Thái thúc bà? Ta tính tính xem, vậy ngươi chẳng phải là thành hắn thái sư thúc tổ ? Ngươi mới bao nhiêu tuổi nha?” Đang lúc Hạ Vân Kiệt lần cảm đau đầu khi, Chu Hiểu Diễm rốt cục hoãn quá thần đến, sau đó vẻ mặt không thể tưởng tượng nói.

“Không có biện pháp, sư phụ ta bối phận cao. Tốt lắm, các ngươi đừng ngạc nhiên, Cù Lãnh là ta môn trung đệ tử, có chút quy củ không thể phá hư, không có ngoại nhân khi còn là xưng hô các ngươi là thái thúc bà, có ngoại nhân ở khi đã kêu Chu tổng, Thiệu tổng đi, như vậy xưng hô cũng coi như phù hợp các ngươi thân phận.” Cuối cùng Hạ Vân Kiệt còn là quyết định không thể rối loạn quy củ.

“Thái thúc bà!” Nghe Hạ Vân Kiệt ý tứ, tư dưới này xưng hô còn không tốt sửa, Thiệu Lệ Hồng nhìn Cù Lãnh không khỏi một trận cười khổ. Đời này nàng còn cho tới bây giờ không nghĩ tới có một ngày chính mình thế nhưng hội “Lão” bị một vị tuổi trẻ tiểu tử kêu thái thúc bà, mà Chu Hiểu Diễm lại giống phát hiện cái gì đặc biệt tân

kỳ hảo ngoạn sự tình, ngược lại vỗ tay trầm trồ khen ngợi, thậm chí còn dùng ngón tay trạc trạc Cù Lãnh bả vai, hữu mô hữu dạng bãi khởi trưởng bối cái giá hỏi:“Ta nói Tiểu Cù, ngươi năm nay bao nhiêu tuổi a? Có hay không đàm bạn gái ?”

“Hồi thái thúc bà, đệ tử năm nay hai mươi hai tuổi, tạm thời còn không có đàm bạn gái!” Thái thúc bà câu hỏi, Cù Lãnh đương nhiên không dám thất lễ, vội vàng tất cung tất kính trả lời.

“Cái gì hai mươi hai tuổi thế nhưng còn không có đàm bạn gái, này không thể được, muốn bắt nhanh đàm một cái!” Chu Hiểu Diễm lão khí hoành thu nói.

“Là thái thúc bà, mấy ngày nay ta tìm cái nữ hài tử nói chuyện xem!” Cù Lãnh lại lập tức tất cung tất kính trả lời.

Chu Hiểu Diễm không nghĩ tới chính mình một câu, mặt cứng nhắc lạnh như băng cùng cương thi hiểu được nhất biện Cù Lãnh thế nhưng trả lời mấy ngày nay tìm cái nữ hài tử nói chuyện, không khỏi nao nao, lập tức “Xì” Nở nụ cười ra tiếng.

Thiệu Lệ Hồng thấy thế cũng đi theo nhịn không được nở nụ cười ra tiếng.

Cười đến Cù Lãnh kia khuôn mặt khó được lộ ra một chút xấu hổ sắc, nhìn xem Hạ Vân Kiệt không khỏi lắc lắc đầu, tức giận trừng mắt nhìn Chu Hiểu Diễm liếc mắt một cái, sau đó hướng cù cười lạnh cười nói:“Cù Lãnh đừng nghe ngươi thái thúc bà mò mẫm, nàng liền tính tình này, yêu nói đùa.”

“Uy, người ta thật vất vả làm một lần trưởng bối, ngươi như thế nào có thể sách của ta đài?” Chu Hiểu Diễm bất mãn đô khởi cái miệng nhỏ nhắn nói.

“Kỳ thật đệ tử cũng quả thật có nghĩ rằng đàm một cái, chính là ta này tôn khuôn mặt, nữ hài tử thường thường còn không có theo ta đàm đã bị ta cấp dọa chạy.” Cù Lãnh nhìn nhìn Hạ Vân Kiệt, sau đó do dự hạ thật cẩn thận đối Chu Hiểu Diễm nói.

“Ngươi xem, Cù Lãnh đều nói như vậy. Cũng không biết ngươi này thái sư thúc tổ như thế nào làm, thế nhưng ngay cả loại này đại sự tình cũng không quan tâm. Cù Lãnh đừng lo lắng, loại chuyện này bao ở thái thúc…… Khụ khụ, ta trên người, ta dạy cho ngươi như thế nào truy nữ hài tử. Đầu tiên đâu, ngươi nhất định phải lại tự tin, tiếp theo đâu, truy nữ hài tử là thực chú ý kỹ xảo. Hiện tại đâu, ta trước cho ngươi giảng tự tin, đợi lát nữa đâu, ta tái kể lại truyền thụ ngươi truy nữ hài tử kỹ xảo……” Gặp Cù Lãnh nói như vậy, Chu Hiểu Diễm không khỏi đắc ý phiêu Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó kéo qua Cù Lãnh, bày ra trưởng bối tư thái, bô bô bắt đầu một lần thuyết giáo.

Hạ Vân Kiệt thấy thế cùng Thiệu Lệ Hồng liếc nhau, đều bất đắc dĩ lắc lắc đầu, mà Cù Lãnh tắc một bộ khiêm tốn nghe bộ dáng, thỉnh thoảng gật gật đầu, cũng không biết là thật khiêm tốn nghe còn là lúc lắc bộ dáng lấy lòng vị này tuổi trẻ xinh đẹp thái thúc bà.

Cù Lãnh lái là mặt ngoài thoạt nhìn rất điệu thấp, kỳ thật nội bộ trang sức phi thường khảo cứu lại trải qua chuyên môn cải trang quá huy đằng xe hơi.

Lên xe, Chu Hiểu Diễm đầu tiên là một trận kinh ngạc cho ở xe bên trong ngoài hình tượng chênh lệch, tiếp theo lại bắt đầu lải nhải thuyết giáo, nghe được Hạ Vân Kiệt cùng Thiệu Lệ Hồng liên tục lắc đầu, đồng thời cũng phi thường bội phục Cù Lãnh thế nhưng không chỉ có có thể chịu được được Chu Hiểu Diễm thuyết giáo, nhưng lại tựa hồ nghe mùi ngon, như có chút đoạt được.

“Nga, đúng rồi, chúng ta hiện tại phải đi làm sao?” Thuyết giáo hảo một trận, Chu Hiểu Diễm gặp ô tô quẹo vào nhất ngõ nhỏ, là nàng chưa bao giờ đi qua địa phương, thế này mới đột nhiên chính mình chỉ mải thuyết giáo đã quên hỏi hiện tại phải đi làm sao.

“Mang bọn ngươi đi gặp ta một vị bằng hữu cùng một ít đồng môn.” Hạ Vân Kiệt gặp Chu Hiểu Diễm thế này mới nhớ tới hỏi chính mình muốn đi đâu, không khỏi dở khóc dở cười trả lời.

“Bằng hữu? Ngươi vị kia bạn vong niên sao? Hiện tại ngươi tổng hảo nói cho ta biết là ai đi? Còn có này đồng môn là ngươi vãn bối cũng là ngươi trưởng bối?” Chu Hiểu Diễm tò mò liên tục hỏi.

Thiệu Lệ Hồng tuy rằng càng giống cái lời nói không nhiều lắm hiền vợ, chính là lẳng lặng theo ở Hạ Vân Kiệt bên người, nhưng lúc này cũng nhịn không được lấy tò mò ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Ha ha, đến địa phương ngươi sẽ biết.” Hạ Vân Kiệt còn là không muốn lộ ra khẩu phong, buồn bực Chu Hiểu Diễm ngầm hung hăng kháp hắn vài hạ, Thiệu Lệ Hồng tuy rằng không kháp hắn nhưng cũng hướng hắn mãnh phao vài cái xem thường.

Xe quẹo vào chung phía sau núi phố ngõ nhỏ, mở một đoạn đường sau, rất nhanh liền nhìn đến Hoàng lão trụ kia đống bụi tường bụi ngõa tứ hợp viện, cửa có hai vị biểu tình lạnh lùng, eo can thẳng, súng vác vai, đạn lên nòng võ cảnh gác.

“Chúng ta sẽ không phải đi kia đống tứ hợp viện đi?” Gặp Cù Lãnh tốc độ xe rõ ràng thả chậm xuống dưới, Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng nhìn kia cầm trong tay súng ống lạnh lùng võ cảnh, tâm tình lập tức trở nên có chút khẩn trương đứng lên, đầy đặn bộ ngực sữa hơi

hơi phập phồng.

Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng khi nói chuyện, xe đã muốn chạy đến tứ hợp viện trước.

Làm xe chạy đến tứ hợp viện trước, cách cửa kính xe thủy tinh, Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng đều có thể nhận thấy được võ cảnh đồng chí ánh mắt chợt gian trở nên sắc nhọn vô cùng, chim ưng bình thường, phảng phất xuyên thấu thủy tinh, sợ tới mức hai người một trái một phải theo bản năng ôm chặt Hạ Vân Kiệt cánh tay.

“Kiệt ca, ngươi vị này bằng hữu sẽ không là quốc gia người lãnh đạo đi?” Ôm Hạ Vân Kiệt cánh tay, Chu Hiểu Diễm nơm nớp lo sợ hỏi.

Kinh thành, dân trạch, võ cảnh súng vác vai, đạn lên nòng thủ vệ, Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng tuy rằng đối chính trị quan trường không bao nhiêu nghiên cứu, lúc này cũng đã muốn ẩn ẩn đoán được Hạ Vân Kiệt vị này bằng hữu nhất định là nước cộng hoà thân phận phi thường tôn quý đại nhân vật.

“Từng là, hiện tại không phải. Tốt lắm, không cần khẩn trương, mặc kệ hắn từng là cái gì thân phận, hiện tại hắn cũng chỉ là ta bạn vong niên đại ca. Cụ thể là ai, chúng ta xuống xe gặp mặt, các ngươi tự nhiên liền nhận ra đến đây.” Hạ Vân Kiệt gặp Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng đều có chút khẩn trương, vỗ vỗ hai người tay, nói.

Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng chung quy là nữ nhân gặp qua Hạ Vân Kiệt thần kỳ một mặt, Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, các nàng khẩn trương tâm tình cũng để lại tùng xuống dưới, thay vào đó là càng thêm nồng hậu hiếu kì.

Vừa đến, Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng nhìn đến

võ cảnh đi nghiêm tiến lên cúi chào, cũng chuẩn bị xem xét giấy chứng nhận cùng người trong xe, lúc này đại môn truyền đến một đạo trung khí mười phần lại lộ ra một tia tang thương lãng sảng tiếng cười.

“Ha ha, hạ lão đệ a, phán sao phán ánh trăng, cuối cùng là đem ngươi cấp phán đến đây.” Người tùy thanh đến, hai vị lão nhân theo trong phòng đi ra, mặt sau còn đi theo vài trung niên nam nữ.

Này mấy người vừa ra tới, hai vị võ cảnh biểu tình rõ ràng khẩn trương đứng lên, đồng thời trong mắt cũng vô pháp khắc chế toát ra vẻ khiếp sợ.

Hoàng lão, nước cộng hoà chỉ còn quả to khai quốc nguyên lão, ở toàn bộ nước cộng hoà theo thế hệ trước từng cái qua đời, mấy năm nay đã muốn không có người có thể kinh động hắn lão nhân tự mình xuất môn đón chào, càng đừng nói còn như thế kích động!

Này đều coi như là tiếp theo, nhất làm cho hai vị võ cảnh đồng chí khiếp sợ là, người trong xe rõ ràng chính là vài vị người trẻ tuổi!

Võ cảnh khiếp sợ là lúc, Hạ Vân Kiệt đã muốn mang theo Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng xuống xe, cười nói:“Hoàng đại ca, ngươi như thế nào tự mình đi ra, bên ngoài nóng, vào nhà rồi nói sau.”

Hoàng lão tâm tình cùng tinh thần hiển nhiên đều vô cùng tốt, gắt gao nắm Hạ Vân Kiệt tay cất cao giọng nói:“Như thế nào xem thường ta này lão nhân sao? Ta hiện tại thân thể cũng không so người trẻ tuổi kém.”

Nói xong Hoàng lão tướng ánh mắt dừng ở Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng trên người, đục ngầu lão mắt tựa hồ đều đột nhiên gian sáng ngời lên, mà lúc này Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng nhìn trước mắt vị này

còn trẻ khi liền nghe thấy quen mắt lão tướng quân, thậm chí còn trẻ khi tranh liên hoàn, TV, điện ảnh đều thường xuyên nhìn đến chuyện xưa nhân vật chính, đã muốn hoàn toàn thạch hóa.

Các nàng đã muốn ẩn ẩn đoán được Hạ Vân Kiệt vị này bằng hữu hẳn là nước cộng hoà thân phận phi thường tôn quý đại nhân vật, lại còn là không đoán được thế nhưng sẽ là Hoàng lão! Khai quốc nguyên lão cấp nhân vật, các nàng này một thế hệ còn trẻ khi cảm nhận trung kháng nhật đại anh hùng!

“Này hai vị hẳn là chính là đệ muội đi? Không sai, không sai, quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên a!” Hoàng lão nhìn chăm chú đánh giá Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng sau, liên tục tán thưởng nói.

Hoàng lão lời này nghe được võ cảnh các đồng chí thiếu chút nữa liền một hơi vận lên không được, trực tiếp ngất qua đi.

Hoàng lão a, ở nước cộng hoà loại nào tôn quý thân phận, đối tử nữ giáo dục loại nào nghiêm khắc một vị lão nhân, nếu đổi một người trẻ tuổi tỷ như hắn tôn tử dám như vậy minh mục trương đảm mang hai nữ tử về nhà, hắn còn không lập tức một quải trượng đánh đi qua mới là lạ. Nhưng còn bây giờ thì sao? Hắn không chỉ có kêu kia hai vị nữ tử đệ muội, nhưng lại tán thưởng có thêm, giống như kia người trẻ tuổi nếu mang cái tám chín nữ nhân trở về liền càng rất giỏi dường như.

Điều này sao có thể đâu? Này còn là Hoàng lão sao?

Võ cảnh đồng chí lại nào biết đâu rằng, Hạ Vân Kiệt ở Hoàng lão cảm nhận nhưng là thần tiên sống, đương nhiên không thể dùng phàm nhân ánh mắt đến đối đãi. Huống hồ ở Hoàng lão kia niên đại, nam nhân cưới cái ba bốn cái lão bà cũng là thực lơ lỏng bình thường sự

tình.

Hoàng lão này nhất mở miệng, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm thế này mới phục hồi tinh thần lại. Phục hồi tinh thần lại sau, hai người đều xin giúp đỡ nhìn về phía Hạ Vân Kiệt.

Hoàng lão thân phân không giống tầm thường, hắn xưng hô các nàng vì đệ muội, các nàng cũng không dám đỉnh đạc gọi hắn là Hoàng đại ca.

“Theo ta giống nhau kêu đi.” Hạ Vân Kiệt gặp hai vị kiều thê nhìn về phía chính mình, cười nói.

Hạ Vân Kiệt trong lời nói làm cho Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm trong lòng ký cảm ngọt ngào vô cùng lại lần cảm thẹn thùng cùng khẩn trương, đỏ mặt hướng Hoàng lão hơi hơi cúi đầu kêu lên:“Hoàng đại ca hảo.”

“Ha ha, hảo, hảo, các ngươi cũng tốt.” Hoàng lão đã là mạo điệt chi năm, đã muốn không biết bao nhiêu năm không có trẻ tuổi nữ tử kêu lên hắn ca, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm này thanh đại ca nghe được hắn tâm tình phá lệ thư sướng, cười đến miệng đều không thể chọn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 505 : Gặp nhau nhất đường

Hoàng lão cùng Hạ Vân Kiệt ba người chào hỏi sau, cùng hắn sóng vai đứng chung một chỗ Lý Thanh Hồng liền chuẩn bị tiến lên đây bái kiến chưởng môn sư thúc còn có hai vị sư thúc mẫu, bất quá lại bị Hạ Vân Kiệt xua tay cấp ngăn cản.

“Ha ha, bên ngoài nóng, nếu không đều đi vào rồi nói sau?” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Xem ta này lão nhân, xem ra thực sự điểm lão hồ đồ, này đại nhiệt thiên như thế nào đem người cấp ngăn ở bên ngoài, đều đi vào, đều đi vào.” Hoàng lão vỗ hạ cái trán, cười ha ha nói. Lúc này hắn chính là cái phi thường bình thường lão nhân, một chút cũng không như là một vị từng lão tướng quân quát tháo chiến trường, lại càng không như là một vị người lãnh đạo từng đứng ở nước cộng hoà quyền lực cao nhất.

Hoàng lão như vậy vừa nói, mọi người liền đều ào ào hướng trong đi. Chưởng môn sư thúc giá lâm, lúc này cùng Hoàng lão coi như là cùng cái thời đại nhân vật phong vân Lý Thanh Hồng sẽ không dám nữa cùng Hoàng lão sóng vai mà đi, mà là hơi hơi lui ra phía sau nửa bước, đi theo bọn họ mặt sau.

Ở Hoàng lão tự mình dẫn dắt hạ, mọi người vào phòng khách.

Trong phòng khách điều hòa khai mười phần, đi vào bên trong cả người chợt lạnh, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm mới phát hiện vừa rồi ở bên ngoài bất tri bất giác đều đổ mồ hôi, lại bởi vì khẩn trương thế nhưng cũng chưa phát hiện.

“Thanh Hồng bái kiến sư thúc, sư thúc mẫu!” Đi vào phòng khách sau, Lý Thanh Hồng tất cung tất kính hướng Hạ Vân Kiệt ba người cúi đầu hành lễ.

Lý Thanh Hồng râu bạc trắng phiêu phiêu, rất có một cỗ tiên phong đạo cốt khí chất, vừa rồi Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm ở bên ngoài nhìn đến hắn cùng Hoàng lão cùng nhau sóng vai đi ra, liền đối hắn tâm sinh kính ý, cũng âm thầm suy nghĩ thân phận của hắn. Không nghĩ tới, này thoạt nhìn tiên phong đạo cốt lão giả thế nhưng cũng là Hạ Vân Kiệt vãn bối, trong nháy mắt chính mình hai người lại thành sư thúc mẫu, không khỏi lại là kinh ngạc lại là có điểm chân tay luống cuống, cũng không biết nên nói cái gì mới tốt.

Bất quá này hiển nhiên mới gần chính là bắt đầu, tiếp theo Cù Vệ Quốc còn có Hoàng lão tử nữ cũng đều nhất nhất đến bái kiến Hạ Vân Kiệt ba người.

Cù Vệ Quốc vị này nước cộng hoà mỗ đặc thù ngành chủ nhiệm tự nhiên muốn dựa theo nội môn quy củ xưng hô Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm vi sư thúc bà. Hoàng lão tử nữ tắc pha mất một phen tâm tư, cuối cùng đều y theo Hoàng lão đề nghị kêu Thiệu lão sư, Chu lão sư, về phần các nàng có phải hay không lão sư ai cũng sẽ không đi tích cực, chủ yếu còn là vì biểu đạt tôn kính ý.

Một phen cho nhau giới thiệu, chào hỏi xuống dưới, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm thế mới biết ở tọa trừ bỏ Hoàng lão nữ nhi Hoàng Hương Di là một vị thầy thuốc, còn lại tất cả đều là quan lớn cán bộ, nhỏ nhất đều là quân trưởng, thiếu tướng quân hàm, mà vị kia xưng hô chính mình là sư thúc bà thế nhưng cũng là quan lớn, nhưng lại là bộ cấp cán bộ. Cho nên làm Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm ở Hoàng lão tự mình tiếp đón hạ, lần lượt Hạ Vân Kiệt tọa hạ khi, trái tim đều còn là bùm bùm đập cái không ngừng.

Phải biết rằng các nàng trước kia một cái chính là nho nhỏ quán bar lão bản nương, một cái chính là quán bar chủ quản a! Nho nhỏ một cái trị an trung đội trưởng đều có thể ở các nàng trước mặt diễu võ dương oai, nhưng hôm nay đâu, ngay cả tỉnh bộ cấp cán bộ đều tôn các nàng vì trưởng bối, chỉ có bồi ngồi phân.

“Hạ lão đệ, khó được đến kinh thành, kinh thành hảo ngoạn địa phương nhiều, lần này nhất định phải nhiều ở vài ngày, ta làm cho Bồi Chấn cùng ngươi chung quanh đi một chút nhìn xem, ta tuổi lớn, đi không đặng, bằng không nhất định tự mình mang theo ngươi ngoạn biến thành Bắc Kinh.” Một trận tiếp đón hàn huyên sau, Hoàng lão đối Hạ Vân Kiệt nói.

“Ha ha, lúc này đây có điểm khó khăn, thứ hai còn muốn đi làm, chỉ là ở cuối tuần hai ngày. Bất quá ta đã muốn cùng Văn Bác thương lượng qua, quá đoạn thời gian đi giang châu đại học làm lão sư, chờ làm lão sư, có nghỉ đông và nghỉ hè, đến lúc đó đến kinh thành khẳng định muốn nhiều quấy rầy Hoàng đại ca vài ngày.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Hạ lão đệ chuẩn bị nhâm giáo truyền thụ y thuật?” Hoàng lão nghe vậy đục ngầu lão mắt mạnh sáng đứng lên.

“Đúng vậy, tuy rằng Văn Bác kế thừa chúng ta trung không ít y thuật, nhưng chung quy tuổi đã lớn, cho nên ta suy nghĩ mang vài đệ tử tuổi trẻ một ít, cũng tốt nương bọn họ đem y thuật truyền bá đi ra ngoài.” Hạ Vân Kiệt gật đầu trả lời.

“Hạ lão đệ ngươi có này ý tưởng, thật sự là dân chúng chi phúc, xã tắc chi phúc a!” Hoàng lão gặp quả thực như thế, không khỏi vẻ mặt kích động nói.

“Đúng vậy, Hạ lão sư y thuật xuất thần nhập hóa, nếu chịu đem y thuật truyền thụ đi ra ngoài, chúng ta Trung Hoa y thuật chắc chắn quật khởi. Hạ lão sư, không bằng đến kinh thành giảng bài đi, nơi này có tốt nhất trường học, tốt nhất đệ tử!” Hoàng Hương Di thân là một gã thầy thuốc, cũng từng hai lần chính mắt thấy Hạ Vân Kiệt thi triển thần kỳ y thuật, một lần là ở nàng phụ thân trên người, một lần là ở nàng cháu trai trên người, cho nên cũng là phá lệ kích động.

“Ha ha, trung y cùng Tây y không giống với, trung y là một môn kinh nghiệm y thuật, muốn chân chính mang ra một gã đủ tư cách vĩ đại trung y, không chỉ có cần thời gian tích lũy, trên y học thiên phú, càng cần nữa một gã vĩ đại lão sư tay bắt tay chỉ điểm truyền thụ, nó không có khả năng giống Tây y giống nhau có thể rất nhanh phê lượng bồi dưỡng ra đủ tư cách thầy thuốc đến. Từ điểm đó xem, Tây y có trung y không thể thay thế được ưu việt tính, càng thích hợp rất nhanh truyền bá, cho nên các ngươi không cần kí hy vọng ta một người có thể chấn hưng Trung Hoa y thuật, nhiều lắm ta cũng liền tát mấy khỏa mầm móng đi xuống, bồi dưỡng ra vài vĩ đại trung y mà thôi, có lẽ qua vài chục năm, thượng trăm năm, chờ bọn hắn cũng một thế hệ đem y thuật truyền thừa đi xuống, số đếm không ngừng mở rộng khi, khi đó có lẽ trung y mới là chân chính quật khởi. Về phần đến kinh thành nhâm giáo cho dù, ta người này lười nhác quen, thầm nghĩ oa ở một cái tiểu địa phương, im lặng mang vài đệ tử, mà không nghĩ khai đại học đường giảng bài, trên thực tế, chân chính tinh thâm Trung Hoa y thuật cũng không có biện pháp thông qua phương thức này truyền thụ, nó chỉ có thể tay bắt tay dạy.” Hạ Vân Kiệt hướng Hoàng Hương Di cười khoát tay nói.

Hoàng Hương Di thân mình chính là cái thầy thuốc, nàng biết Hạ Vân Kiệt nói là sự thật, nhưng nghe sau còn là khó nén thất vọng sắc, nghĩ nghĩ hỏi:“Nếu ngài làm lão sư, ta có thể đi làm ngài đệ tử sao?”

“Tây y có Tây y ưu điểm, trung y có trung y sở trường, hơn nữa của ta y thuật rất nhiều đều là chỉ có ta tài năng thi triển, phàm nhân cho dù ta khẳng truyền thụ bọn họ cũng học sẽ không, ngươi không cần kí hy vọng có thể ở ta bên này học được giống ta từng thi triển quá y thuật giống nhau thần kỳ. Cho nên theo ý ta, lấy ngươi hiện tại Tây y trình độ cùng tuổi, thật đúng là không tất yếu tái dùng nhiều thời gian từ đầu bắt đầu học trung y.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

Đây là Hạ Vân Kiệt trước mặt Hoàng lão đám người mặt lần đầu tiên không e dè nhắc tới “Phàm nhân” Này hai chữ. Đã có phàm nhân, tự nhiên cũng còn có có khác cho phàm nhân thần tiên linh tinh. Cho nên Hoàng lão đám người nghe vậy trong lòng đều là âm thầm một trận nghiêm nghị, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng nhiều vài phần kính sợ ý.

“Nếu tiểu muội không thích hợp tái từ đầu bắt đầu học trung y, ta xem có thể ở trong quân chọn lựa vài vị thiên phú người thông minh đưa đi……” Hoàng Bồi Dũng, cũng chính là Hoàng lão tam tử đề nghị nói.

Kỳ nhân đi kì sự, bọn họ ghét nhất chính là người khác tự chủ trương an bài chuyện của hắn, hơn nữa Hoàng lão biết rõ Hạ Vân Kiệt trời sanh tính điềm đạm, tối đáng ghét quấy, này nếu ngay cả đệ tử đều cho hắn an bài tốt lắm, này còn rất cao? Cho nên Hoàng lão không đợi hoàng bồi dũng đem nói cho hết lời, đã muốn vỗ hạ ghế dựa tay vịn, trách cứ nói:“Làm càn! Là Hạ lão sư chiêu đệ tử, cũng là ngươi chiêu đệ tử?”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 506 : Xa tận chân trời gần ngay trước mắt

Làm Hoàng lão mở miệng quở trách khi, Lý Thanh Hồng cùng Cù Vệ Quốc đều ánh mắt lãnh lệ bắn về phía Hoàng Bồi Dũng.

Nói đùa, Hạ Vân Kiệt nhưng là bọn họ Vu Hàm môn đương đại chưởng môn, bọn họ trưởng bối, chuyện của hắn lại khởi là ngươi Hoàng Bồi Dũng có thể tự tiện làm chủ an bài ?

Dù là Hoàng Bồi Dũng là một quân trưởng, hơn nữa ở trong quân còn hướng tới là lấy tác phong cường ngạnh nổi tiếng phái chủ chiến tướng lãnh, đối mặt phụ thân quở trách, Lý Thanh Hồng cùng Cù Vệ Quốc lãnh lệ ánh mắt, cũng nhịn không được âm thầm run run một chút, lập tức không dám tái lên tiếng.

Thân là Hoàng gia con, lại là một quân trưởng, Hoàng Bồi Dũng đương nhiên biết Lý Thanh Hồng cùng Cù Vệ Quốc hai người phân lượng! Hơn nữa người trước, tuy rằng hướng tới là đi tại âm thầm, cực nhỏ cho sáng tỏ ở đại chúng cùng truyền thông trước mặt, nhưng trên thực tế thân phận của hắn so với hắn phụ thân cũng kém cỏi không bao nhiêu. Hạ Vân Kiệt nhưng là hắn lão nhân gia sư thúc a, hắn Hoàng Bồi Dũng có thể nhúng tay chuyện của hắn sao? Chính mình thật đúng là hôn đầu !

“Ha ha, không có việc gì, không có việc gì. Bồi Dũng vừa rồi nói cũng là xuất phát từ ái quốc chi tâm, bất quá tính cách cho phép, ta cá nhân còn là không thích người khác thay ta an bài đệ tử, hết thảy đều thuận theo tự nhiên cho thỏa đáng.” Hạ Vân Kiệt gặp Hoàng lão bởi vì chính mình mà răn dạy Hoàng Bồi Dũng, trong lòng nhưng thật ra có chút băn khoăn xua tay nói.

Lý Thanh Hồng cùng Cù Vệ Quốc gặp chưởng môn nói như vậy, thế này mới thu hồi bọn họ lãnh lệ ánh mắt, mà Hoàng lão nghe vậy sắc mặt thế này mới chuyển hoãn, vòng vo đề tài hỏi:“Đoạn thời gian trước A Cập Á tổng thống Địch Á Tang Thác Tư tiền nhiệm sau đột nhiên nhất sửa trước bái phỏng Anh quốc lệ thường mà đến quốc gia của ta, hẳn là ngươi duyên cớ đi?”

Hạ Vân Kiệt đối Hoàng lão biết điểm này cũng không có cảm thấy ngoài ý muốn, hắn chỗ Uy Đại công ty ở A Cập Á phát triển tấn mãnh, sở hữu hợp tác đều được đến A Cập Á chính phủ đại lực duy trì, hơn nữa Địch Á Tang Thác Tư đến hoa sau còn cố ý đi Uy Đại công ty đi thăm. Ngoại nhân có lẽ chỉ biết là Địch Á Tang Thác Tư coi trọng Uy Đại công ty ở A Cập Á đầu tư, hoặc là cho rằng chính là Địch Á Tang Thác Tư một loại ngoại giao phương pháp, tuyệt không hội nghĩ vậy hết thảy đều chính là bởi vì Uy Đại công ty một gã bình thường viên công, nhưng Hoàng lão biết rõ Hạ Vân Kiệt thần kỳ chỗ, cho nên lúc trước vừa nghe nói Địch Á Tang Thác Tư tự mình điểm danh muốn đi thăm giang châu thị Uy Đại công ty thực tự nhiên liền liên tưởng đến hắn.

“Hoàng đại ca đoán không có sai.” Ở ngồi đều là người của mình, Hạ Vân Kiệt cũng không có gì hay phủ nhận, nghe vậy cười gật gật đầu.

“Quả nhiên là ngươi. Ta vừa nghe nói Địch Á Tang Thác Tư điểm danh muốn đi thăm Giang Châu thị Uy Đại công ty, ta liền đoán được là ngươi. Ở Phi Châu ngoại giao, chúng ta quốc gia cũng không thiếu tốn công phu cùng tâm huyết, nhưng hiệu quả có khi cũng không tẫn như nhân ý. Không nghĩ tới Hạ lão đệ ngươi vừa xuất mã, khiến cho A Cập Á hoàn toàn đổ hướng về phía quốc gia của ta.” Dù là Hoàng lão đã muốn đoán được kết quả, nhưng thấy Hạ Vân Kiệt gật đầu thừa nhận, còn là nhịn không được một trận giật mình. Mà Hoàng Bồi Dũng đám người thế mới biết nguyên lai Hạ Vân Kiệt thế

nhưng còn có thể trực tiếp ảnh hưởng đến Phi Châu một quốc gia, trong lòng đối phụ thân vị này bạn vong niên kiêm ân nhân càng phát ra khiếp sợ kính ngưỡng đứng lên. Không biết hắn trừ bỏ y thuật đến cùng còn có này khác cái gì thần kỳ năng lực, thế nhưng có thể trực tiếp ảnh hưởng đến một cái Phi Châu đại quốc.

“Ha ha, cơ duyên xảo hợp mà thôi.” Hạ Vân Kiệt cũng không tưởng nói chuyện nhiều quốc gia chính trị đại sự, cười khiêm tốn một câu, sau đó hỏi Hoàng lão thân thể trạng huống các chuyện phiếm đề đi lên.

Hoàng lão gặp Hạ Vân Kiệt không nghĩ đàm quốc gia chính trị đại sự, tuy rằng cảm giác có điểm tiếc nuối, nhưng là biết giống Hạ Vân Kiệt người như vậy có một viên người thường tâm có lẽ ngược lại là một chuyện tốt. Nếu không một khi giống hắn người như vậy có mãnh liệt quyền lực dục vọng, lại có Lý Thanh Hồng, Cù Vệ Quốc các nội môn đệ tử tương trợ, lại có ai có thể ngăn cản được hắn?

Hoàng lão lại không biết nói lấy Hạ Vân Kiệt hiện tại thực lực, cho dù không có bất luận kẻ nào tương trợ, hắn một khi có mãnh liệt quyền lực dục vọng, cũng không có người có thể ngăn cản được hắn.

Vì thế Hoàng lão cũng sẽ không tái cùng Hạ Vân Kiệt đàm quốc gia chính trị đại sự, có nói có cười đàm chút cuộc sống sự tình.

Hạ Vân Kiệt ba người tới vốn liền trì, nói nói cười cười trung, bất tri bất giác trung đi ra giờ trưa cơm.

“Giữa trưa chấp nhận điểm trước tiên ở trong nhà ăn, buổi tối ta thỉnh lão đệ cùng hai vị đệ muội hảo hảo nhấm nháp một phen chính tông Bắc Kinh đồ ăn.” Gặp giữa trưa cơm điểm đến, Hoàng lão cười nói.

“Buổi tối để cho ta tới an bài, an bài các ngươi nếm thử chính tông Minh triều cung đình đồ ăn.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Minh triều cung đình đồ ăn?” Hoàng lão nao nao, mặt lộ vẻ nghi hoặc sắc.

“Hạ lão sư ngài chỉ sẽ không là gần nhất ở kinh thành có chút náo nhiệt Nhậm gia đồ ăn đi? Trước hai ngày ta nghe đồng sự nhắc tới, nói nhà này khách sạn cung đình đồ ăn nấu phi thường chính tông. Nga đúng rồi, giống như nghe nói Nhậm gia đồ ăn tổng bộ chính là ở Giang Châu thị, hay là Nhậm gia đồ ăn lão bản là ngài bằng hữu sao?” Hoàng Hương Di vẻ mặt giật mình nói.

“Ha ha! Nhậm gia đồ ăn lão bản xa tận chân trời gần ngay trước mắt!” Hạ Vân Kiệt chỉ chỉ Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm vui vẻ nở nụ cười.

“A!” Ở đây mọi người nghe vậy đều một trận giật mình, hơn nữa Hoàng Hương Di lại giật mình bật thốt lên nói:“Nguyên lai Nhậm gia đồ ăn lão bản là Thiệu lão sư cùng Chu lão sư, Hạ lão sư ngài cũng không trước tiên nói một tiếng, chúng ta cũng tốt đi cổ động a!”

“Đúng vậy, Hạ lão đệ, ngươi việc này làm được không nói a. Đệ muội đến kinh thành mở ra khách sạn, ngươi như thế nào cũng không theo ta này địa chủ lên tiếng kêu gọi, bằng không khai trương ngày đó ta cũng tốt đi chúc mừng một chút.” Hoàng lão chỉ vào Hạ Vân Kiệt bất mãn nói.

“Lệ Hồng cùng Hiểu Diễm cũng chỉ là chơi mà thôi, đại lão bản có khác một thân, sự tình cũng đại bộ phận đều là hắn ở làm. Ha ha, nói sau ngươi cái gì thân phận, ngươi nếu hướng khách sạn vừa đứng, còn không biết muốn khiến cho bao nhiêu người đoán rằng đâu? Chỉ sợ về sau Nhậm gia khách sạn ở không ít người trong mắt

sẽ không gần là khách sạn.” Hạ Vân Kiệt giải thích nói.

“Hạ lão đệ ngươi lời này đến tột cùng là khen ta còn là biếm ta nha? Ha ha, có đôi khi ngẫm lại còn là giống Hạ lão đệ ngươi xua đuổi khỏi ý nghĩ, làm người thường có đôi khi càng tự do tự tại, làm cho người ta hâm mộ a!” Hoàng lão nghe vậy nao nao, sau đó chỉ vào Hạ Vân Kiệt lắc đầu, vẻ mặt bất đắc dĩ cười khổ.

Hoàng lão đương nhiên hiểu được, lấy thân phận của hắn thật muốn tham dự một nhà khách sạn khai trương điển lễ, chỉ sợ nhà này khách sạn lập tức sẽ truyền khắp cả nước, mà nhà này khách sạn lão bản tổ tông tám đời thân phận chỉ sợ đều đã bị nhân đào ra.

“Ha ha, Hoàng đại ca ngươi cũng đừng cảm khái, buổi tối ta mời các ngươi, chính là bình thường gia đình bằng hữu liên hoan.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Hảo hảo, chính là bình thường gia đình bằng hữu liên hoan!” Hoàng lão nghe vậy không khỏi lão hoài đại khai. Chỗ cao không thắng hàn, từ đứng ở nước cộng hoà quyền lực cao nhất sau, đừng nói ngoại nhân đều là dùng nhìn lên ánh mắt nhìn hắn, liền ngay cả tử nữ cùng hắn trong lúc đó tựa hồ cũng ít một phần tinh thuần người nhà quan hệ, đối mặt hắn vị này phụ thân khi, tổng hội kìm lòng không được liên tưởng đến thân phận của hắn. Chỉ có Hạ Vân Kiệt là hoàn toàn lấy bằng hữu trong lúc đó ngang hàng ánh mắt đối đãi hắn, này cũng là Hoàng lão có đôi khi đặc biệt tưởng nhớ niệm Hạ Vân Kiệt nguyên nhân chủ yếu chi nhất.

Gặp phụ thân lão hoài đại khai, Hoàng Bồi Hạo đám người tuy rằng cũng đi theo vui vẻ, nhưng trong lòng lại đều âm thầm lắc đầu cười khổ, đã muốn đến vị trí này, tưởng như cái nhà người thường đến bên ngoài liên hoan lại nói dễ hơn làm? Ít nhất giống hắn phụ thân như vậy cấp bậc xuất hành, đều cũng có nhất định cảnh vệ

cấp bậc, người thường đi khách sạn sẽ có hạng nặng võ trang cảnh vệ đi theo sao?

Đương nhiên khó được lão nhân cao hứng, thân là tử nữ phía sau là sẽ không cố ý đi nhắc nhở.

Giữa trưa, ở Hoàng lão tứ hợp viện nếm qua cơm trưa sau, Hoàng lão lo lắng người trẻ tuổi cả ngày đứng ở trong tứ hợp viện bồi lão nhân nói chuyện phiếm hội nhàm chán, buổi chiều hàn huyên một trận sau liền kêu ở kinh thành công tác nhị tử Hoàng Bồi Chấn bồi Hạ Vân Kiệt ba người nơi nơi đi một chút nhìn xem.

Hạ Vân Kiệt có chút lo lắng Hoàng lão tuổi lớn, thể lực chung quy không bằng người trẻ tuổi, đương nhiên cũng có chút lo lắng Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm nhàm chán, cũng sẽ không kiên trì bồi hắn, chính là cũng không làm cho Hoàng Bồi Chấn khi bọn hắn hướng dẫn du lịch, mà là tiếp tục làm cho Cù Lãnh lái xe dẫn bọn hắn chung quanh nhìn xem.

Bắc Kinh là lục triều cố đô, đáng giá nhất du cảnh điểm rất nhiều. Hạ Vân Kiệt chính là gần đây đi cố cung, Thiên An Môn các nổi tiếng cảnh điểm, hơi chút tha một vòng, trời liền dần dần tối xuống dưới.

Hạ Vân Kiệt nhớ thương buổi tối liên hoan, liền ngồi Cù Lãnh kia lượng bên ngoài thoạt nhìn không chớp mắt, bên trong lại trải qua tiên tiến nhất cải trang huy đằng xe về tới chung sơn sau phố tứ hợp viện.

Làm Hạ Vân Kiệt trở lại tứ hợp viện khi, Hoàng lão đã muốn đang chờ bọn họ. Thấy bọn họ trở về, lão nhân thế nhưng giống như tính trẻ con chưa mẫn bình thường, vui vẻ thúc giục nói:“Các ngươi đã về rồi, đi một chút, hiện tại phải đi Nhậm gia khách sạn, đệ muội khai khách sạn, ta là vô luận như thế nào đều phải đi trước nhất thường vì khoái!”

Hoàng lão vội vã còn muốn chạy, mọi người tự nhiên không tốt tảo hắn hưng, cũng liền ào ào đứng dậy nói đi.

Bất quá Hoàng lão thân phân không giống tầm thường, hắn nói đi, chẳng sợ ngay tại trong kinh thành chuyển vừa chuyển kia cũng không phải kiện việc nhỏ. Đoàn người mới ra phòng khách, bên ngoài cảnh vệ trưởng sớm đã an bài tốt lắm cảnh vệ đang chờ.

“Đều tan, đều tan, ta chỉ phải đi ta đệ muội khai khách sạn ăn đốn cơm thường mà thôi, các ngươi này lại là súng lại là đạn giống bộ dáng gì nữa, đừng đem khách hàng cấp dọa chạy!” Gặp các cảnh vệ trọng trang chờ phân phó, vẻ mặt nghiêm túc, giống như đối đầu kẻ địch mạnh dường như, Hoàng lão mất hứng.

“Thủ trưởng, này……” Cảnh vệ dài gặp Hoàng lão thế nhưng muốn cho bọn họ tan, không khỏi sợ tới mức sắc mặt đều trắng vài phần, vội vàng vừa nói một bên cầu cứu nhìn về phía Hoàng Bồi Hạo đám người.

Nói đùa, Hoàng lão xuất hành nếu không có cảnh vệ đi theo, vạn nhất xảy ra sự tình ai đảm đương được rất tốt!

“Nhậm gia khách sạn vị trí dòng người có vẻ tạp, tuy rằng buổi chiều ta đã muốn làm một ít an bài, bất quá xuất phát từ an toàn thận trọng còn có chế độ lo lắng, ngài còn là làm cho bọn họ đi theo đi.” Hoàng Bồi Dũng ở Hoàng lão ba con trai tính tình tương đối mà nói cấp một ít, hơn nữa hắn còn là quân nhân, đối an toàn cảnh vệ này một phương diện cũng phá lệ cảnh giác coi trọng một ít, gặp cảnh vệ trưởng đem cầu cứu ánh mắt đầu hướng chính mình, thật cẩn thận đối Hoàng lão khuyên nhủ.

“Đúng vậy, ngài lão thân phân cùng người thường không đồng nhất……” Hoàng Bồi Hạo, Hoàng Bồi Chấn cũng đi

theo khuyên nhủ.

Nói đùa, đêm nay này đốn cơm chiều, trừ bỏ Hạ Vân Kiệt vài người trẻ tuổi, những người khác khả ít nhất đều là thiếu tướng cấp bậc đại nhân vật, lại càng không nói Hoàng lão cùng Lý Thanh Hồng hai vị lão cách mạng gia, những người này trung tùy tiện một người xảy ra sự tình đều là đại sự tình a! Nay bọn họ tất cả đều đồng thời xuất động, nếu ngay cả cảnh vệ cũng không mang vài cái có thể được không?

“Cái gì không giống với, hôm nay buổi tối ta chính là cái người thường! Ta là lấy đại ca thân phận đi khách sạn ăn cơm.” Có đôi khi lão nhân tính tình hội trở nên giống tiểu hài tử giống nhau, chẳng sợ giống Hoàng lão như vậy khai quốc nguyên lão cũng không ngoại lệ. Hắn gặp con trai nhắc tới chính mình cùng người thường không giống với, liền lại càng không cao hứng.

Gặp phụ thân tính bướng bỉnh đi lên không nghe khuyên bảo, Hoàng Bồi Hạo đám người đành phải đem xin giúp đỡ ánh mắt đầu hướng Hạ Vân Kiệt cùng Lý Thanh Hồng. Ở đây, cũng chỉ có bọn họ hai người theo chân bọn họ phụ thân lấy ngang hàng tương giao, phỏng chừng cũng chỉ có bọn họ có thể khuyên được lão nhân gia.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 507 : Có ta ở đây không có gì không được

Gặp Hoàng Bồi Hạo đám người đem ánh mắt đầu hướng chính mình cùng chưởng môn sư thúc, nếu bình thường Lý Thanh Hồng đương nhiên hảo ra mặt nói nói, nhưng hôm nay có chưởng môn sư thúc ở, nào có hắn Lý Thanh Hồng xuất đầu phân, cho nên hắn cũng đem ánh mắt đầu hướng về phía sư thúc.

“Ha ha, đại ca nói là, hôm nay chúng ta chính là người thường liên hoan, đừng chỉnh cùng như lâm đại địch dường như, hảo hảo không khí tất cả đều bị phá hủy. Đều tan, đều tan, còn có khách sạn bên kia nếu đã muốn trước tiên bố trí cái gì, cũng tất cả đều triệt.” Hạ Vân Kiệt đương nhiên cũng không thích ăn cái cơm còn có cảnh vệ súng vác vai, đạn lên nòng thủ, gặp Hoàng Bồi Hạo đám người đem ánh mắt xin giúp đỡ đầu hướng chính mình, không chỉ có không có khuyên bảo Hoàng lão thay đổi chủ ý, ngược lại bắt tay vung lên, thực tùy ý nói.

“Hạ lão sư, điều này sao đi, ta ba cùng Lý thúc thúc thân phận……” Gặp Hạ Vân Kiệt không chỉ có không có mở miệng khuyên can phụ thân, ngược lại mở miệng thêm phiền, hoàng bồi dũng tính tình tối cấp, lập tức sốt ruột nói, trong giọng nói mang theo một tia thầm oán ý. Cũng may Hoàng Bồi Dũng còn nhớ thương Hạ Vân Kiệt thân phận đặc thù, nếu không lấy hắn quân nhân ngay thẳng tính tình, phỏng chừng đều đã trực tiếp húc đầu mắng trôi qua.

“Có ta ở đây không có gì không được !” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói, trong giọng nói lại lộ ra một cỗ không thể diễn tả bằng ngôn từ tự tin cùng ngạo khí.

Hoàng Bồi Dũng, Chấn hai huynh đệ cũng chưa gặp qua

Hạ Vân Kiệt thần kỳ một mặt, cảnh vệ nhóm phía trước lại ngay cả nghe cũng chưa nghe qua Hạ Vân Kiệt này hào nhân, thấy hắn như thế cuồng ngạo, đem Hoàng lão đám người tánh mạng an nguy trở thành trò đùa bình thường, trên mặt đều hơi hơi lộ ra một tia vẻ giận, hơn nữa Hoàng Bồi Dũng đều đã muốn bất chấp Hạ Vân Kiệt thân phận đặc thù không chỉ thù, chuẩn bị tiến lên cùng hắn lý luận một phen.

Đã có thể ở phía sau, đột nhiên gian quỷ dị một màn xuất hiện.

Các cảnh vệ tùy thân mang theo súng ống đột nhiên theo bọn họ trên người bay đi ra, sau đó huyền phù ở giữa không trung bên trong.

Nhìn bốn năm khẩu súng chi trái với lực vạn vật hấp dẫn nguyên lý, quỷ dị phiêu phù ở giữa không trung bên trong, trừ bỏ Lý Thanh Hồng đám Vu Hàm môn đệ tử cùng Thiệu Lệ Hồng, Chu Hiểu Diễm đám người hơi chút biểu hiện trấn định một ít ở ngoài, còn lại người bao gồm Hoàng lão ở bên trong đều lộ ra vẻ mặt kinh hãi.

Bọn họ căn bản không có biện pháp tưởng tượng loại này hoàn toàn trái với vật lý hiện tượng sự tình như thế nào khả năng sẽ phát sinh!

“Này đó súng ở các ngươi trước mặt có lẽ là trí mạng vũ khí, nhưng ở trong mắt ta bất quá chính là tiểu hài tử món đồ chơi mà thôi.” Hạ Vân Kiệt thanh âm ở một mảnh im lặng trong tứ hợp viện đại viện vang lên, phá lệ chói tai, cũng phá lệ làm cho người ta kinh hãi đảm khiêu.

Khi nói chuyện, Hạ Vân Kiệt căn bản không có gì hành động, “Ca ca ca!” Giữa không trung năm khẩu súng toàn bộ bị xoay thành ma hoa dây thừng giống nhau.

Nhìn không trung ngũ khẩu súng tựa hồ bị một cỗ vô hình lực lượng cấp bắt lấy, sau đó xoay thành ma hoa dây thừng, đừng nói Hoàng Hương Di một vị nữ tử, liền ngay cả Hoàng lão nhìn xem không trung bị xoay thành ma hoa dây thừng giống nhau súng ống, nhìn nhìn lại bên người như trước mặt mang mỉm cười, phảng phất sự tình gì cũng chưa làm Hạ Vân Kiệt, đều nhịn không được cảm thấy cả người tóc gáy đều dựng thẳng lên.

Hạ Vân Kiệt gặp chính mình lược thi thủ pháp, đã muốn hoàn toàn chấn ở mọi người, cũng liền lười tái dong dài đi xuống, cười nhẹ, này súng ống lại ở không trung “Ca ca ca” Một trận vặn vẹo, đảo mắt lại khôi phục nguyên lai bộ dáng, sau đó phút chốc ào ào lại bay trở về mọi người trong tay.

Một lần nữa cầm súng, thương can tựa hồ còn tại tản ra nhiệt lượng, dù là này cảnh vệ đều là ngàn chọn trăm tuyển tinh anh, lúc này cái trán tất cả đều là đậu đại mồ hôi lạnh, hô hấp cũng đều phá lệ ồ ồ.

Tại đây một khắc, bọn họ mới phát hiện, bình thường bọn họ dẫn nghĩ đến hào thương pháp, bọn họ tự cho là cường tráng thân thể, tại đây dạng thần kỳ lực lượng trước mặt, căn bản cái gì cũng không là!

“Hoàng đại ca, hiện tại chúng ta đi thôi.” Đem này súng đưa trả lại cho các cảnh vệ sau, Hạ Vân Kiệt phảng phất sự tình gì cũng chưa phát sinh quá giống nhau, cười đối Hoàng lão nói.

Hoàng lão nghe vậy cả người chấn động, sau đó nhìn chăm chú nhìn Hạ Vân Kiệt, một hồi lâu nhi mới nói:“Đời này có thể kết giao đến ngươi như vậy một vị bạn vong niên, cuộc đời này không uổng a!”

Nói xong Hoàng lão lôi kéo Hạ Vân Kiệt tay ngửa mặt lên trời ha ha cười, đi nhanh hướng ra ngoài đi đến,

phảng phất lại về tới từng hào hùng vạn trượng niên đại.

“Đêm nay chuyện đã xảy ra ai cũng không được tiết lộ đi ra ngoài, nếu không quân pháp xử trí!” Nhìn phụ thân lôi kéo Hạ Vân Kiệt đi nhanh mà đi, Hoàng Bồi Dũng lau đem cái trán mồ hôi lạnh, sau đó dùng trước nay chưa có ngưng trọng cùng nghiêm khắc ngữ khí đối các cảnh vệ nói.

“Là!” Các cảnh vệ tất cả đều thẳng thắn eo can, thần sắc nghiêm nghị trả lời.

Xe có ba lượng, đều là điệu thấp huy đằng xe hơi.

Hoàng lão, Hạ Vân Kiệt cùng Lý Thanh Hồng ba người một chiếc xe, lái xe là Cù Lãnh, Thiệu Lệ Hồng, Chu Hiểu Diễm cùng Hoàng Hương Di các nữ tử một chiếc xe, Cù Vệ Quốc, Hoàng lão ba con trai một chiếc xe.

Màn đêm hạ, ba lượng huy đằng xe hơi chậm rãi sử ra chung phía sau núi phố ngõ nhỏ, trừ bỏ Hoàng lão cảnh vệ, không ai biết này ba chiếc xe ngồi là người nào, nếu không nếu làm cho người ta biết Cù Vệ Quốc, Hoàng Bồi Hạo, Chấn, Hoàng Bồi Dũng này bốn ít nhất đều là thiếu tướng quân hàm đã ngoài quan lớn thế nhưng tễ ở một chiếc xe hơi, chỉ sợ muốn dọa đổ nhất đại phiến người.

Nhưng không có biện pháp, này chính là bình thường gia đình bằng hữu liên hoan, bọn họ hiện tại chính là người bình thường, ở đã trải qua Hạ Vân Kiệt vừa rồi lộ kinh hãi một tay sau, bọn họ lại nào dám mở ra nhất lưu xe xuất hành a.

Màn đêm vừa buông xuống kinh thành giao thông phá lệ bận rộn, không có xe cảnh sát khai đạo ba chiếc xe tử tựa như này khác xe giống nhau đình tạm dừng đốn ở dòng xe cộ trung đi tới.

“Cù ca, ngươi vị này sư thúc tổ đến tột cùng có bao nhiêu lợi hại a? Nói thật đến bây giờ ta đều còn có điểm tâm kinh đảm khiêu.” Xe hơi bên trong, Hoàng Bồi Dũng nhịn không được hỏi.

Hoàng lão cùng Lý Thanh Hồng là cách mệnh chiến hữu, cũng là phi thường tốt bằng hữu, cho nên Hoàng gia tam tử cùng Cù Vệ Quốc còn có Lý Thanh Hồng mặt khác một vị ký danh đệ tử tây lĩnh tỉnh tỉnh ủy bí thư Trương Vân Phong tư dưới giao tình đều coi như không sai, tư dưới xưng hô cũng tương đối tùy ý, mà không giống đại bộ phận quan trường người giống nhau, thích dùng chức vị đến xưng hô đối phương.

“Ta cũng không rõ ràng, bất quá có một chút ta có thể khẳng định, cho dù ngươi xuất động kia chi hướng đến dẫn nghĩ đến hào vương bài quân, cũng căn bản không phải ta sư thúc tổ đối thủ.” Cù Vệ Quốc nghĩ nghĩ, nói.

“Thử!” Trong xe Hoàng lão tam con trai tất cả đều mãnh hút một ngụm lãnh khí, một cỗ hàn khí theo bàn chân nhắm thẳng thượng mạo. Phải biết rằng Hoàng Bồi Dũng chưởng quản quân là sư đoàn chế giáp loại trọng trang tập đoàn quân, tướng sĩ có 6 vạn người tả hữu. Như vậy một chi tinh nhuệ quân đội còn không phải một người đối thủ, người kia còn là người sao? Nghĩ vậy một chút, đối quân đội thực lực tối rõ ràng Hoàng Bồi Dũng lại một lần nữa nhịn không được lau đem cái trán mồ hôi lạnh, trong lòng âm thầm may mắn chính mình vừa rồi không nói gì thêm đặc biệt quá phận lời nói, nếu không thật đúng là đem trời cấp đâm.

“Người như thế nào khả năng lợi hại như vậy đâu? Ta nhớ rõ ngươi tuy rằng lợi hại, nhưng nếu ta thực phái trong quân tinh nhuệ đến đối phó ngươi, ngươi cũng vô pháp bỏ chạy a! Càng đừng nói một quân bộ đội !” Một hồi lâu nhi, Hoàng Bồi Dũng mới kìm trụ nội tâm khiếp

sợ, có chút không tin hỏi.

Hoàng Bồi Dũng còn trẻ thời điểm liền nhận thức Cù Vệ Quốc, cũng biết hắn có chút thần kỳ bản sự, nhưng này chút bản sự chung quy cũng không không phải chỉ là so với thường nhân lợi hại một ít, Hoàng Bồi Dũng bội phục mặc dù bội phục, lại biết chỉ cần nhiều phái vài lợi hại bộ đội đặc chủng, tuyệt đối có thể bắt hắn cho xử lý. Không giống Hạ Vân Kiệt giống nhau, xem qua vừa rồi kia kinh thế hãi tục một màn sau, Hoàng Bồi Dũng cảm thấy chính mình ở trước mặt hắn liền cùng con kiến bình thường nhỏ bé, căn bản không có khả năng chiến thắng được hắn.

“Ha ha, nếu là trước đây, ngươi phái ngươi trong quân tinh nhuệ đến đuổi giết ta, ta còn thực không nắm chắc bỏ chạy, nhưng hiện tại kinh sư thúc tổ chỉ điểm, đã có thể khó nói.” Cù Vệ Quốc kia phảng phất ngàn năm không thay đổi khô lâu trên mặt lộ ra một chút đắc ý sắc.

Bởi vì Hoàng Bồi Dũng còn trẻ thời điểm liền nhận thức Cù Vệ Quốc, cũng biết rõ năng lực của hắn, cho nên nghe vậy trên mặt không chút nào che dấu lộ ra không tin biểu tình. Hoàng Bồi Hạo cùng Chấn đồng dạng không tin.

“Các ngươi không tin?” Cù Vệ Quốc lạnh lùng cười.

Khi nói chuyện, Hoàng Bồi Dũng cổ đã muốn bị một con rắn toàn thân màu đen cấp cuốn lấy, rắn quấn quít lấy Hoàng Bồi Dũng cổ, hướng về phía hắn phun ra nuốt vào đỏ tươi tín tử, một đôi ánh mắt ở trong xe lóe ra sấm nhân u lục hàn quang.

Này xà đúng là Hạ Vân Kiệt có một lần sẽ đối phó Lữ gia, ở Phùng Chính Thành trong văn phòng ban cho Cù Vệ Quốc rắn cạp nong cổ. Rắn cạp nong cổ, khả đại khả tiểu, giờ như sợi tóc, lớn khi tựa như chân chính rắn cạp

nong, có thể phi thiên độn địa, khả đến vô ảnh đi vô tung. Này cổ chi độc không chỉ có có thể giết người cùng vô hình, còn có thể mê hoặc người thần trí.

Dù là Hoàng Bồi Dũng gan dạ sáng suốt hơn người, cũng bị này thần không biết quỷ không hay đột nhiên xuất hiện rắn cấp sợ tới mức cả người tóc gáy đều dựng thẳng lên, hướng Cù Vệ Quốc kêu lên:“Mau đưa thứ này cấp thu hồi đi, ta tin còn không được sao?”

Cù Vệ Quốc gặp hướng đến gan dạ sáng suốt hơn người Hoàng Bồi Dũng đều sợ tới mức cả người sợ hãi, nhưng thật ra nhịn không được một trận đắc ý, ha ha cười, kia xà liền hóa thành một điểm hắc quang phút chốc tiêu thất.

“Kia rắn đâu?” Hoàng Bồi Dũng gặp rắn nói biến mất liền biến mất, không khỏi vạn phần ngạc nhiên mặt đất hạ đánh giá Cù Vệ Quốc lộ, hắn hai vị ca ca cũng không ngoại lệ.

“Không cần tìm, đây là ta sư thúc tổ ban cho của ta, lại khởi là các ngươi mắt thường có thể tìm được.” Cù Vệ Quốc vẻ mặt tự hào nói.

Hoàng Bồi Dũng tam huynh đệ cũng không hết hy vọng, bọn họ cũng không tin, xe liền lớn như vậy, lớn như vậy một con rắn nói không có thể không.

Khả dù là bọn họ như thế nào tìm cũng không có biện pháp tìm được, thậm chí Cù Vệ Quốc còn cố ý lại triệu ra rắn cạp nong cổ cho bọn hắn xem, sau đó lại thu hồi đến, bọn họ còn là tìm không thấy.

Như thế sau, bọn họ liền thật sự sợ hãi, cũng rốt cục bắt đầu tin tưởng Cù Vệ Quốc nói một quân cũng không là Hạ Vân Kiệt đối thủ lời nói, trong lòng đối Hạ Vân Kiệt vị này phụ thân bạn vong niên cũng càng phát ra kính sợ

đứng lên.

Xe ở kinh thành bận rộn đường cái trung xuyên qua, rốt cục ở màn đêm hoàn toàn bao phủ kinh thành, đèn nê ông lung nơi nơi lóng lánh thời điểm, ba lượng điệu thấp huy đằng xe hơi rốt cục chạy đến Nhậm gia khách sạn.

Ngọn đèn hạ, thỉnh thoảng có người có nói có cười đi vào khách sạn đại môn, xuyên thấu qua khách sạn đại môn cùng thủy tinh cửa sổ, có thể nhìn đến trong đại sảnh ăn uống linh đình, bóng người chớp lên, cơ hồ không còn chỗ ngồi.

“Vừa mới khai trương không lâu sinh ý liền như thế thịnh vượng, xem ra nơi này thức ăn nấu nhất định ăn ngon.” Xuống xe, gặp khách sạn sinh ý hưng vinh, Hoàng lão tâm tình tốt, phảng phất này khách sạn là hắn khai bình thường.

“Ha ha, được không ăn, hay là muốn nếm qua mới biết được.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ngươi như vậy vừa nói, ta liền càng muốn sớm điểm ăn đến, đi, đi, chúng ta vào đi thôi.” Hoàng lão cười thúc giục nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 508 : Nguyên lai ngươi chính là Nhậm lão bản

Bởi vì là buổi tối, hơn nữa cũng không có người hội nghĩ đến lấy Hoàng lão thân phận hội quần áo nhẹ đi tới một nhà Nhậm gia khách sạn mới khai trương không lâu, bất luận cấp bậc, đoạn, trị an trạng huống đều còn không có biện pháp cùng Bắc Kinh khách sạn so sánh với, xuống xe đi ở hành lang thế nhưng không có người chú ý tới hắn. Chẳng sợ vào đại đường, ngọn đèn thông minh, trừ bỏ có người kinh ngạc nhìn Hoàng lão đám mắt một ngoài, cũng không có người chân chính nhận ra hắn đến.

Thứ nhất tự nhiên là không thể tưởng được lão nhân lại ở chỗ này xuất hiện, thứ hai lão nhân mấy năm nay ru rú trong nhà, cũng cực nhỏ ở TV trên báo chí xuất hiện, năm tháng thúc giục người lão, khuôn mặt biến hóa góc nhiều, không phải hữu tâm nhân nhắc nhở, thật đúng là không ai dám nhận thức hắn.

Đương nhiên nếu có cảnh vệ đi theo, chỉ sợ sớm còn có người nhận ra hắn đến đây.

Kể từ đó, Hoàng lão đổ thật đúng là thành một gã bình thường lão nhân, đoàn người có nói có cười xuyên qua đại đường, đi tới chuyên dụng thang máy trước, sau đó thượng thang máy một đường đến năm tầng đế vương thính.

Nhậm Vĩnh Cường làm việc hiệu suất còn là rất cao, tối hôm qua Hạ Vân Kiệt bất quá chính là nâng lên. Hắn vừa đi sau, Nhậm Vĩnh Cường liền suốt đêm gọi người ấn Hạ Vân Kiệt nhắc tới đối khách sạn làm một ít cải biến, đương nhiên cũng bao gồm đế vương thính.

Hạ Vân Kiệt loại nào người, tuy chỉ là nhẹ nhàng bâng

quơ nâng lên đề một ít sửa chữa, nhưng này sở mang đến biến hóa cũng là tuyệt không thể tả.

Vừa rồi Hoàng lão đoàn người tiến khách sạn khi, cũng đã cảm giác được khách sạn hoàn cảnh tựa hồ phá lệ hài hòa, làm cho người ta vừa đi tiến vào còn có loại như mộc xuân phong cảm giác, lọt vào trong tầm mắt sở hữu trang hoàng bố trí, tựa hồ thấy thế nào đều như thế nào thuận mắt, phảng phất là hồn nhiên thiên thành.

Chờ Hoàng lão ra thang máy, tái tiến vào đế vương thính sau, Hoàng lão một bên nhìn chung quanh ghế lô, một bên liền nhịn không được khen không dứt miệng nói:“Không sai, không sai, ta coi như là mượn quốc gia quang, đi không ít sa hoa thứ khách sạn, nhưng chỉ có Nhậm gia khách sạn, không biết vì sao tiến vào sau tổng cảm thấy phá lệ thoải mái. Sở hữu bố trí cũng đều ngay ngắn có tự lại không mất tao nhã quý khí, làm cho người ta nhìn liền cảm giác phá lệ thư thái.”

“Đúng vậy, ta tuy rằng không hiểu trang hoàng, nhưng quang xem nhà này khách sạn trang hoàng, ta còn có không ít thèm ăn, có thể thấy được khách sạn thỉnh nhà này trang hoàng công ty thực không sai.” Hoàng Hương Di cười phụ họa nói.

“Ha ha, trang hoàng công ty là trang không ra như vậy hài hòa tự nhiên hương vị.” Lý Thanh Hồng vỗ về sơn dương hồ cười nói.

Lý Thanh Hồng như vậy vừa nói, Hoàng lão đám người liền đều hiểu được, khách sạn trang hoàng chỉ sợ không thể thiếu Hạ Vân Kiệt xuất chủ ý, Hoàng Bồi Hạo bọn người âm thầm ngạc nhiên, mà Hoàng lão tắc nhịn không được tán thưởng nói:“Hạ lão đệ thật sự là kỳ nhân a!”

“Hoàng đại ca nếu thích, ngày mai ta giúp ngươi kia nhà

cũ tử bố trí bố trí, coi như ta trước tiên cho ngươi chúc thọ.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ha ha, ngươi này nhất bố trí, ta kia nhà cũ chỉ sợ lập tức giá trị liên thành.” Hoàng lão vui vẻ cười nói.

Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến cười cười, sau đó mời Hoàng lão ghế trên.

Hắn chuẩn bị cấp Hoàng lão bố trí phòng ở, tự nhiên là có thể tụ lại thiên địa linh khí trạch sở, làm cho ở tại bên trong Hoàng lão không chỉ có thể xác và tinh thần thoải mái, càng có thể đạt tới kéo dài tuổi thọ hiệu quả, bực này nhà cũ nói là giá trị liên thành cũng không đủ.

Hoàng lão cùng Hạ Vân Kiệt ghế trên sau, mọi người liền cũng đều đi theo ào ào nhập tòa.

Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm tuy rằng chính là Nhậm gia khách sạn cổ đông, nhưng bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ, hai người đều lần lượt Hạ Vân Kiệt ngồi ở thượng vị, Lý Thanh Hồng lần lượt Hoàng lão mặt khác một bên nhập tòa, còn lại người, chẳng sợ quý vì Vân Lĩnh tỉnh tỉnh ủy bí thư Hoàng Bồi Hạo đám nhưng cũng chỉ có tại hạ thủ bồi tọa phân.

Hoàng lão đám người vừa mới nhập tòa, sớm liền ở phòng bếp tự mình chưởng chước chuẩn bị đế vương thính thức ăn Nhậm Vĩnh Cường nghe được viên công bẩm báo, vội vã chạy tới đế vương thính.

Hắn chân vừa bước tiến đế vương thính, liền nhìn đến Hạ Vân Kiệt cùng một vị lão nhân phân chủ tân ngồi ở đối diện đại môn thượng vị. Kia lão nhân diện mạo thật là quen mắt, chính là trong lúc nhất thời Nhậm Vĩnh Cường đổ không nhớ tới là vị kia chỉ còn quả to lão nhân, trong lòng chính âm thầm ngờ vực vô căn cứ kia lão nhân thân phận khi, Hạ Vân Kiệt đã muốn nhìn đến

hắn vào được, một bên cười hướng hắn vẫy tay, một bên đối bên người Hoàng lão giới thiệu nói:“Hoàng đại ca, vị này chính là Nhậm gia khách sạn đại lão bản, cũng là Sùng Trinh hoàng đế phó bào trưởng đích truyền hậu đại Nhậm Vĩnh Cường.”

Nhậm Vĩnh Cường vốn là cảm thấy trước mắt vị này lão nhân rất là nhìn quen mắt, nay nghe Hạ Vân Kiệt xưng hô đối phương vì Hoàng lão, khóe mắt dư quang lại miết đến Hoàng Bồi Hạo đám người, bao nhiêu giống như cũng có chút nhìn quen mắt, trong đầu không khỏi linh quang chợt lóe, đột nhiên nhớ tới trước mắt vị này lão nhân là ai đến.

Nhất nhận ra Hoàng lão đến, Nhậm Vĩnh Cường cả người đều sợ run cả người, tim đập kịch liệt nhanh hơn.

“Nguyên lai ngươi chính là Nhậm lão bản a, hôm nay cần phải vất vả ngươi.” Hoàng lão nghe nói trước mắt vị này đầu trọc nam tử chính là nhà này khách sạn đại lão bản, tuy rằng liếc mắt một cái liền nhìn ra đến hắn chính là người thường, nhưng Hoàng lão còn là lập tức đứng lên, cười ha ha chủ động hướng hắn vươn tay chào hỏi.

Hoàng lão kia nhưng là nước cộng hoà từng oai phong một cõi nhân vật, chẳng sợ hiện tại hắn sớm đã về hưu, nhưng lực ảnh hưởng như trước còn tại, như trước còn là rất nhiều người cảm nhận trung truyền kỳ người lãnh đạo. Mà Nhậm Vĩnh Cường đâu, từng bất quá chính là một gã đầu đường côn đồ!

Nhậm Vĩnh Cường liền ngay cả nằm mơ cũng không dám tưởng tượng, có một ngày giống Hoàng lão như vậy truyền kỳ nhân vật không chỉ có trở thành chính mình khách sạn tòa thượng tân, nhưng lại chủ động thân thủ cùng hắn chào hỏi.

Nhìn thân đến trước mắt nhìn như khô lão vô lực nhưng

từng lại cường đại vô cùng tay, Nhậm Vĩnh Cường vội vàng vươn hai tay gắt gao nắm lão nhân tay, run run trong tay, run run thanh âm nói năng lộn xộn nói:“Không vất vả, không vất vả, Hoàng lão ngài có thể ở chúng ta khách sạn dùng cơm, đó là ta vô thượng vinh hạnh!”

“Ha ha, có thể nhấm nháp đến nhận chức lão bản trù nghệ cũng là vinh hạnh của ta, ta nhưng là nghe người ta nói, thiên kim khó mua ngươi tự mình xuống bếp nấu đồ ăn a!” Hoàng lão cười vang nói.

“Hoàng lão quá khen, quá khen, ngài mời ngồi, ngài mời ngồi!” Hoàng lão trong lời nói nghe được Nhậm Vĩnh Cường cả người đều phải nhẹ nhàng đứng lên.

“Ngươi cũng ngồi xuống, chúng ta tán gẫu vài câu đi.” Hoàng lão cười ha ha nói.

Hoàng lão nói lời này khi, lần lượt Lý Thanh Hồng ngồi Hoàng lão trưởng tử Hoàng Bồi Hạo vội vàng đứng lên, cười chỉ vào chính mình vị trí, khách khí nói:“Đến, Nhậm lão bản bên này tọa.”

Hoàng Bồi Hạo là Vân Lĩnh tỉnh tỉnh ủy bí thư, hơn nữa tiếp theo giới rất khả năng hội điều đến kinh thành nhậm chức.

Một khi điều đến kinh thành nhậm chức, tự nhiên ý nghĩa Hoàng Bồi Hạo đem chân chính tiến nhập quốc gia quyết sách tầng, cũng ý nghĩa hắn đem trở thành nước cộng hoà mười cái ngón tay đều đếm tới được người lãnh đạo chi nhất. Cho nên theo Hoàng Bồi Hạo lí chức Vân Lĩnh tỉnh tỉnh ủy bí thư bắt đầu, hắn vẫn chính là tin tức tiêu điểm. Nhậm Vĩnh Cường tuy rằng không phải người Vân Lĩnh tỉnh, cũng thường xuyên ở tin tức đưa tin thượng nhìn đến hắn. Đơn giản chân nhân hình tượng cùng tin tức đưa tin có xuất nhập, cho nên phía trước Nhậm Vĩnh Cường chỉ cảm thấy có chút nhìn

quen mắt, cũng không có lập tức nhận ra hắn đến. Nay Hoàng lão thân phận nhất bại lộ, Nhậm Vĩnh Cường đương nhiên cũng liền nhận ra Hoàng Bồi Hạo vị này biên giới đại quan, Hoàng gia người chưởng đà đến.

Gặp Vân Lĩnh tỉnh tỉnh ủy bí thư đứng dậy cấp chính mình nhường chỗ ngồi, Nhậm Vĩnh Cường thật sự là sợ tới mức tiểu tâm can đều phải nhảy ra cổ họng mắt đến.

Bực này đãi ngộ chỉ sợ toàn bộ nước cộng hoà cũng không có vài người có thể làm được rất tốt a, mà hắn bất quá chính là một khách sạn lão bản mà thôi, tái phía trước, càng chính là một gã không biết khi nào thì hội lang đang bỏ tù đầu đường côn đồ.

“Không cần, không cần, ta đứng này tán gẫu vài câu là có thể, đợi lát nữa còn phải đi phòng bếp nhìn.” Nhậm Vĩnh Cường thanh âm không chỉ có run run nhưng lại bắt đầu trở nên có chút khàn khàn.

“Ha ha, không có việc gì, đều là người của mình, tiểu Cường ngươi không cần khẩn trương, tùy ý điểm, ngồi xuống tán gẫu vài câu đi.” Hạ Vân Kiệt gặp Nhậm Vĩnh Cường khẩn trương tựa hồ có điểm không giống dạng, cười hướng hắn nói.

“Là, là!” Gặp Hạ Vân Kiệt cũng mở miệng, Nhậm Vĩnh Cường đổ không dám tái khiêm nhượng khách khí, bất quá nhưng cũng không dám đi ngồi Hoàng Bồi Hạo đằng đi ra vị trí, mà là liền mạt tịch kéo qua một cái ghế nơm nớp lo sợ ngồi xuống.

Nói đùa, kia nhưng là tỉnh ủy bí thư vị trí, hắn dám tùy ý tọa sao?

Gặp Nhậm Vĩnh Cường ngồi ở mạt tịch, Hoàng Bồi Hạo cũng chỉ hảo lắc đầu, một lần nữa ngồi trở về. Hắn vốn định nhường ra vị trí, làm cho phụ thân hảo cùng Nhậm

Vĩnh Cường gần đây tán gẫu vài câu.

Nhậm Vĩnh Cường ngồi xuống sau, Hoàng lão hỏi chút Minh triều cung đình đồ ăn sự tình. Nhậm Vĩnh Cường đều nhất nhất làm kể lại trả lời giải hòa nói.

Nhậm Vĩnh Cường tổ tiên chính là Sùng Trinh hoàng đế phó bào trưởng, hắn trả lời giải hòa nói tự nhiên thực nói, cũng là nghe được Hoàng lão đám người đối hôm nay bữa tối càng phát ra hơn vài phần chờ mong.

Nhậm Vĩnh Cường biết giống chính mình dạng thân phận, hôm nay có thể cùng Hoàng lão bực này đại nhân vật bắt tay, nói chuyện phiếm đều là lấy Kiệt ca mặt mũi, tự nhiên không dám thực đem chính mình làm cá nhân vật, cùng Hoàng lão hàn huyên một trận sau, lại hỏi bọn họ thích cái gì thức ăn sau, liền lấy cớ muốn đi phòng bếp thiêu đồ ăn đứng dậy cáo từ.

Đêm nay ăn chính là Nhậm Vĩnh Cường tự mình nấu nướng thức ăn, Hoàng lão đám người tự nhiên cũng sẽ không vẫn lưu trữ hắn, Nhậm Vĩnh Cường đi rồi, mọi người tiếp tục ở trong ghế lô trò chuyện thiên, mà Nhậm Vĩnh Cường ra ghế lô sau, phát hiện chính mình toàn bộ bối đều đã muốn ướt đẫm, tay chân đều mềm nhũn, tựa hồ không có cái gì khí lực.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 509 : Khí diễm kiêu ngạo

Hàn Chấn Lâm đêm nay đặc biệt tức giận, ở kinh thành, còn chưa từng có một nhà khách sạn lão bản dám như vậy không cho hắn Hàn Chấn Lâm mặt mũi, càng đừng nói còn là phần đất bên ngoài vừa mới đến kinh thành mở khách sạn lão bản.

Nhưng hôm nay, Nhậm gia khách sạn lão bản Nhậm Vĩnh Cường hiển nhiên căn bản không cho hắn Hàn Chấn Lâm mặt mũi. Hôm trước buổi tối, hắn đi lên nói tốt đêm nay muốn lại đây mặt đàm, vốn tưởng rằng lấy hắn Hàn gia nhị thiếu thân phận cho dù Nhậm Vĩnh Cường không tự mình ở đại đường cung kính chờ nghênh đón, ít nhất cũng có thể phái người có phần lượng ở cửa đợi, nhưng kết quả đâu?

Cái gì đều không có! Cho tới tiếp khách tiểu thư, từ phụ trách tiếp đãi quản lí cũng chưa nhận được Nhậm Vĩnh Cường gì có liên quan hắn Hàn Chấn Lâm muốn tới giao cho. Hiển nhiên Nhậm Vĩnh Cường căn bản là không đem hắn ngày đó nói lời nói làm một hồi sự, nói cách khác căn bản không đem hắn Hàn gia nhị thiếu trong lời nói làm một hồi sự.

“Nhậm Vĩnh Cường ở nơi nào? Lập tức gọi hắn tới gặp ta!” Hàn Chấn Lâm cưỡng chế trong lòng tức giận, lấy mệnh lệnh khẩu khí đối đại đường phụ trách tiếp đãi quản lí nói.

Phụ trách tiếp đãi quản lí đã muốn ở kinh thành một ít tiệm rượu trải qua nhiều năm, mấy ngày trước gặp qua lão bản cùng Hàn Chấn Lâm, Hác Húc Thăng hai người cùng một chỗ quá, lão bản thái độ thực khách khí, sau sau khi nghe ngóng, cũng là biết Hàn Chấn Lâm cùng Hác Húc Thăng đến đây, nay gặp Hàn Chấn Lâm phát hỏa, cũng là không dám chậm trễ.

Nhậm Vĩnh Cường có hai cái di động, một cái là tư nhân di động, một cái khác là khách sạn bên trong một ít người phụ trách có thể trực tiếp liên hệ đến hắn bên trong dãy số. Mặt sau một cái dãy số, phụ trách tiếp đãi quản lí là biết đến, vội vàng cấp lão bản gọi đi qua, nhưng đối phương lại tắt điện thoại.

Phụ trách tiếp đãi quản lí tự nhiên không biết Nhậm Vĩnh Cường tuy rằng trước mắt cũng là hàng tỉ phú ông, không lớn không nhỏ một khách sạn lão bản, nhưng ở Hạ Vân Kiệt trước mặt, hắn vĩnh viễn đều là vẫn duy trì tối khiêm tốn thái độ, cho nên hắn đi gặp Hạ Vân Kiệt cùng hắn bằng hữu, di động tự nhiên là bị vây đóng cửa trạng thái.

Gặp lão bản điện thoại đánh không thông, phụ trách tiếp đãi quản lí đành phải cấp lão bản văn phòng gọi điện thoại. Làm công văn bí nói cho hắn lão bản tự mình xuống bếp, phụ trách tiếp đãi quản lí lại đem điện thoại đánh cho phòng bếp, phòng bếp lại nói cho hắn lão bản không ở.

“Ta thảo! Ngươi con mẹ nó đừng nói cho ta, Nhậm Vĩnh Cường hắn không ở khách sạn!” Cùng Hàn Chấn Lâm cùng nhau đến Hác Húc Thăng gặp phụ trách tiếp đãi quản lí gọi một lần điện thoại, lại ngay Nhậm Vĩnh Cường cũng chưa tìm được, dẫn đầu kiềm chế không được miệng vỡ nổ lên lời thô tục.

Hôm trước hắn cùng Hàn Chấn Lâm nhưng là rõ ràng nói tốt, hôm nay muốn tới tìm Nhậm Vĩnh Cường cùng mặt khác hai vị mỹ nữ cổ đông nói chuyện hợp tác sự tình, Nhậm Vĩnh Cường phía sau nếu không ở khách sạn, kia quả thực chính là đối hắn cùng Hàn Chấn Lâm trắng trợn coi rẻ cùng nhục nhã!

“Ở, ở, lão bản hắn ở.” Phụ trách tiếp đãi quản lí gặp Hàn

Chấn Lâm bọn họ rõ ràng có bạo đi dấu hiệu, lau đem cái trán mồ hôi lạnh, vội vàng trả lời.

“Kia hắn hiện tại ở nơi nào?” Hàn Chấn Lâm xua tay ngăn trở Hác Húc Thăng, không kiên nhẫn hỏi.

“Này……” Phụ trách tiếp đãi quản lí do dự hạ, cuối cùng còn là thành thành thật thật trả lời:“Hẳn là ở năm tầng đế vương thính.”

Không có biện pháp, Hàn Chấn Lâm, Hàn gia nhị thiếu đến đây thật sự quá lớn, phụ trách tiếp đãi quản lí cũng không cho rằng chính mình lão bản nhạ được rất tốt loại này cấp bậc công tử ca.

“Đế vương thính? Ta dựa vào, các ngươi khách sạn còn có cái gì đế vương thính! Kia lần trước ta cùng Lâm ca đến khi, các ngươi lão bản như thế nào không nhắc tới a?” Nghe được đế vương thính ba chữ, Hác Húc Thăng tựa như mèo bị đạp trúng cái đuôi giống nhau, lập tức nhảy dựng lên chỉ vào quản lí cái mũi chất vấn nói.

Cũng là, đế vương thính vừa nghe chính là Nhậm gia khách sạn tối cao quý ghế lô. Lấy hắn cùng Hàn Chấn Lâm thân phận, lần trước đến Nhậm gia khách sạn dùng cơm khi, Nhậm Vĩnh Cường thế nhưng không dùng này tốt nhất ghế lô chiêu đãi hắn, này đối với Hác Húc Thăng cùng Hàn Chấn Lâm mà nói đương nhiên là một kiện không cho mặt mũi sự tình.

“Này, này đế vương thính là không đối ngoại mở ra.” Phụ trách tiếp đãi quản lí ấp úng trả lời. Kỳ thật ngay từ đầu hắn còn tưởng rằng lão bản là xuất phát từ lo lắng đến khách sạn ở kinh thành duyên cớ, cho nên cố ý lưu một cái như thế xa hoa ghế lô đi ra tiếp đãi quan to quý nhân. Loại tình huống này ở kinh thành thực phổ biến, thậm chí có đôi khi này cũng thành người dùng cơm thân phận một loại tượng trưng. Tựa như Bắc Kinh

khách sạn Đàm gia đồ ăn, nghe nói bát lâu có chuyên môn ghế lô, người bình thường là không cơ hội đi lên. Nhưng sau lại làm cho phụ trách tiếp đãi quản lí cảm thấy kinh ngạc cùng nghi hoặc là, kia đế vương thính dĩ nhiên là không đối ngoại mở ra, mặc kệ là cái gì quan lớn quý nhân đều không được, trừ phi hắn là Hạ Vân Kiệt Hạ tiên sinh bản nhân hoặc là hắn bằng hữu mới được.

“Không đối ngoại mở ra?” Hàn Chấn Lâm cùng Hác Húc Thăng nghe vậy biểu tình đều nao nao, lập tức sắc mặt lại lập tức âm trầm xuống dưới, âm thanh âm nói:“Ta đây đổ thật đúng là được với đi nhìn một cái.”

“Này, chúng ta này ghế lô là không đối ngoại mở ra, hơn nữa đêm nay chúng ta Thiệu tổng Chu tổng đang ở trong ghế lô chiêu đãi bằng hữu.” Phụ trách tiếp đãi quản lí gặp Hàn Chấn Lâm bọn họ muốn đi đế vương thính, lại là sốt ruột lại là khó xử nói.

“Nga, kia vừa vặn, chúng ta đêm nay cũng đang chuẩn bị tìm các ngươi Thiệu tổng Chu tổng.” Hàn Chấn Lâm ngoài cười nhưng trong không cười nói một câu, trong mắt thiêu đốt một đoàn lửa giận.

Hắn cũng không phải ngốc tử, theo đủ loại dấu hiệu xem, Nhậm Vĩnh Cường còn có mặt khác hai vị mỹ nữ lão tổng sở dĩ không điểu bọn họ, là vì bọn họ tự cho là tìm được rồi cường đại dựa vào sơn.

Này đối với Hàn Chấn Lâm đương nhiên là một loại khiêu khích cùng miệt thị hành vi!

Ở kinh thành, trừ bỏ kia vài vị thái tử ca, hắn Hàn Chấn Lâm thật đúng là không có gì hay sợ ! Hiện tại hắn đổ muốn nhìn, Nhậm Vĩnh Cường bọn họ đến tột cùng tìm được rồi ai, cũng dám như thế không nhìn hắn Hàn Chấn Lâm.

Nói xong, Hàn Chấn Lâm liền đường kính đi nhanh hướng thang máy đi đến, Hác Húc Thăng còn có bốn vị dáng người bưu hãn nam tử cũng theo sát đi lên.

Kia bốn vị dáng người bưu hãn nam tử tự nhiên là Hàn Chấn Lâm bảo tiêu kiêm đả thủ, nếu không lại như thế nào có vẻ ra hắn Hàn gia nhị thiếu thân phận đâu?

Đêm nay Hàn Chấn Lâm là làm tốt quyết định, Nhậm Vĩnh Cường bọn họ nếu dám không nể mặt, không thiếu được trước cho hắn một chút giáo huấn.

Phụ trách tiếp đãi quản lí gặp Hàn Chấn Lâm cố ý muốn đi, hắn đương nhiên không dám gọi bảo an đến đem bọn họ đuổi ra đi, đành phải bất đắc dĩ tiến lên cười làm lành nói:“Hàn thiếu, đế vương thính thang máy không ở nơi này, ở mặt khác một bên.”

“Ta thảo, đế vương thính quả nhiên không giống với, còn con mẹ nó có chuyên dụng thang máy.” Hàn Chấn Lâm bọn họ ở quản lí chỉ dẫn hạ đi đến mặt khác nhất đài thang máy, gặp thang máy mở ra cửa bên trong chỉ có một cao đến đế vương thính cái nút, Hác Húc Thăng nhịn không được mắng, mà Hàn Chấn Lâm sắc mặt lại càng âm trầm, trong mắt lửa giận càng tăng lên.

Lần trước hắn dẫn người đến dùng cơm khi, Nhậm Vĩnh Cường ở một cái trang hoàng xa hoa ghế lô chiêu đãi hắn, lúc ấy Hàn Chấn Lâm cùng Hác Húc Thăng còn cảm thấy cử có mặt mũi, cũng hiểu được Nhậm Vĩnh Cường cử hiểu được làm người. Nay mới biết được, nguyên lai nhà này khách sạn thế nhưng có rất cao đương ghế lô!

Thang máy trong nháy mắt đi ra tầng năm.

Thang máy môn mở ra, Hàn Chấn Lâm đám người vừa

đi ra thang máy liền nhìn đến Nhậm Vĩnh Cường đang từ trong ghế lô đi ra.

Vừa thấy đến Nhậm Vĩnh Cường, Hàn Chấn Lâm liền nhất bụng cơn tức. Hắn đường đường Hàn gia nhị thiếu, thật đúng là không bị người như vậy chậm trễ quá, càng đừng nói Nhậm Vĩnh Cường loại này đến từ hai ba tuyến thành thị lão bản khinh mạn!

“Nhậm lão bản, cái giá thật đúng là đại nha!” Bất quá cơn tức càng lớn, Hàn Chấn Lâm nói chuyện khi ngược lại hội không vội không hoãn, mà không giống Hác Húc Thăng giống nhau nhất phát hỏa liền thích bạo lời thô tục, giống cái điển hình nhị thế tổ giống nhau.

Làm Hàn Chấn Lâm hướng Nhậm Vĩnh Cường nói chuyện khi, Nhậm Vĩnh Cường suy nghĩ còn dừng lại ở đế vương đại sảnh, đột nhiên nghe được một đạo âm lãnh mà quen thuộc thanh âm, theo bản năng ngẩng đầu hướng phía trước nhìn lại, gặp nguyên lai là Hàn Chấn Lâm cùng Hác Húc Thăng, hắn đầu tiên là theo bản năng tâm lý cảm thấy hoảng hốt, lập tức nhớ tới ngay cả Hoàng lão đều là Kiệt ca bạn vong niên, giống Hàn Chấn Lâm loại này mặt hàng, hắn còn sợ cái rắm. Cho nên theo sát sau Nhậm Vĩnh Cường lập tức liền trấn định xuống dưới.

“Nguyên lai là Hàn thiếu, Hác thiếu a.” Nhậm Vĩnh Cường không kiêu ngạo không siểm nịnh đánh thanh tiếp đón.

“Ta còn nghĩ đến Nhậm lão bản quý nhân hay quên sự, đã quên chúng ta đâu!” Gặp Nhậm Vĩnh Cường thái độ bình thản, một bộ xa cách bộ dáng, Hàn Chấn Lâm tức giận đến sắc mặt đều trở nên có chút phát xanh, nhưng nói chuyện lại càng phát ra có vẻ không vội không hoãn. Này thường thường là Hàn Chấn Lâm muốn bùng nổ điềm báo!

“Điều này sao hội đâu. Bất quá Hàn thiếu, Hác thiếu, thực thực xin lỗi, hôm nay ta thực sự sự tình, chỉ sợ thoát không ra thân tiếp đón các ngươi. Còn có về sau cũng mời các ngươi có thể tôn trọng chúng ta khách sạn quy định, nơi này là không đối ngoại mở ra.” Nhậm Vĩnh Cường tuy rằng gặp Hàn Chấn Lâm tức giận đến sắc mặt đều phát xanh, nhưng nói chuyện như trước không kiêu ngạo không siểm nịnh, thậm chí nói xong lời cuối cùng một câu còn có chút trách cứ nhìn mang Hàn Chấn Lâm đám người đi lên tiếp đãi quản lí liếc mắt một cái.

“Ta thảo, ngươi con mẹ nó tính cái gì vậy, cấp mặt không biết xấu hổ! Đừng tưởng rằng ở kinh thành tìm người là có thể ở lão tử trước mặt túm thất túm bát, ngươi con mẹ nó còn chưa đủ tư cách!” Gặp Nhậm Vĩnh Cường thế nhưng nói ra muốn bọn họ tôn trọng bọn họ khách sạn quy định trong lời nói đến, Hàn Chấn Lâm rốt cục tức giận đến bạo đi, xông lên đi nhấc chân liền đối với Nhậm Vĩnh Cường bụng hung hăng đạp đi qua.

Hàn Chấn Lâm từ nhỏ thích luyện quyền, nhưng thật ra có vài phần bản sự, đột nhiên bùng nổ này một cước đá đi qua, lực đạo thật đúng là không nhỏ, hơn nữa Nhậm Vĩnh Cường cũng không dự đoán được Hàn Chấn Lâm nói như thế nào cũng là một vị có thân phận công tử ca, thế nhưng sẽ nói ra chân liền ra chân, một cái phòng không kịp thủ, thế nhưng bị hắn một cước cấp đá liên tục lui về phía sau, sau đó “Oành” một tiếng, một cái đứng thẳng không được, phía sau lưng đánh vào ghế lô trên cửa.

Ghế lô cửa nhất thời bị đụng phải mở ra.

Bất quá nổi giận trung Hàn Chấn Lâm hiển nhiên chưa hết giận, ở kinh thành công tử ca hắn lớn nhỏ coi như là ngưu nhân, trừ bỏ thái tử gia kia đám người hắn không dám trêu chọc, còn lại thật đúng là không có hắn không

dám nhạ. Nay không nghĩ tới thế nhưng bị một cái “Ở nông thôn” Đến lão bản trước mặt mặt uy hiếp nói muốn tôn trọng bọn họ khách sạn quy định. Đúng vậy, đối với Hàn Chấn Lâm mà nói, Nhậm Vĩnh Cường trong lời nói chính là uy hiếp, trắng trợn uy hiếp! Này còn rất cao?

Cho nên làm ghế lô cửa bị Nhậm Vĩnh Cường cấp phá ra khi, Hàn Chấn Lâm như trước giận không thể át vọt đi lên, mà Hác Húc Thăng đám người tự nhiên sẽ không lạc hậu, cũng vẻ mặt kiêu ngạo hung ác theo sát sau vọt đi lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 510 : Đem này đó hỗn đản tất cả đều cho ta văng ra

“Ta thảo! Lão tử cho ngươi tái rầm rĩ……” Hàn Chấn Lâm giận không thể át vọt đi vào sau, một bên bạo lời thô tục, một bên nâng lên chân đối với bởi vì ghế lô cửa lực cản mà kham kham đứng vững cước bộ Nhậm Vĩnh Cường liền chuẩn bị lại lần nữa đá đi qua.

Bất quá Hàn Chấn Lâm chân vừa mới vừa nâng lên, đột nhiên năm đạo hung lệ hàn khí đánh úp lại, thấy hoa mắt, một người trẻ tuổi thân gầy như can, mặt lạnh như khô lâu đứng ở hắn trước mặt.

Người trẻ tuổi kia tự nhiên là ở mạt vị bồi ngồi Cù Lãnh.

Không đợi Hàn Chấn Lâm phục hồi tinh thần lại, Cù Lãnh ngũ trảo đã muốn một tay bắt được hắn mắt cá chân, sau đó dụng lực hướng lên trên một hiên, Hàn Chấn Lâm cả người liền không thể đứng vững, hướng sau nặng nề mà quăng ngã đi xuống.

Đứng ở Hàn Chấn Lâm phía sau Hác Húc Thăng cùng một vị bảo tiêu thấy thế vội vàng thân thủ đỡ Hàn Chấn Lâm, Hàn Chấn Lâm thế này mới không có ngã xuống đất.

“Ta thảo, ngươi con mẹ nó là ai, có biết hay không lão tử là ai, ngay cả lão tử ngươi nhưng lại…… Nhưng lại……” Hàn Chấn Lâm không nghĩ tới ở kinh thành thế nhưng còn có người dám đối với chính mình động thủ, vừa đứng ổn cước bộ liền húc đầu hướng về phía Cù Lãnh mắng đi qua.

Bất quá nói mới mắng đến một nửa, Hàn Chấn Lâm một đôi tròng mắt đột nhiên hoảng sợ vạn phần nhìn người trên bàn cơm, đầu lưỡi bắt đầu thắt, cao thấp răng nanh

bắt đầu run lên, mồ hôi lạnh như thác nước giống nhau theo cái trán quải xuống dưới, tứ chi lạnh như băng như nhũn ra.

Đến nhà ăn dùng cơm bình thường dân chúng đương nhiên không thể liếc mắt một cái nhận ra Hoàng lão đám người, nhưng Hàn Chấn Lâm thân là Hàn gia nhị thiếu, hắn gia gia lại nói tiếp từng coi như là nước cộng hoà cấp bậc hơi chút so với Hoàng lão thấp một chút nhân vật phong vân, tự nhiên là nhận được Hoàng lão, Hoàng Bồi Hạo các nước cộng hoà hiển hách nhân vật.

Ông trời! Đây là cái gì cấp bậc yến hội a! Ngay cả Hoàng gia đương đại chưởng đà nhân Hoàng Bồi Hạo đều chỉ có bồi tọa phân! Người trẻ tuổi kia là ai, như thế nào hội cùng Hoàng lão cùng ngồi cùng ăn đâu? Còn có kia hai vị mỹ nữ, sẽ không chính là Nhậm gia khách sạn nữ cổ đông đi? Trời ạ, lúc này chết chắc rồi, ngay cả Hoàng Hương Di thế nhưng cũng chỉ có thể ngồi ở các nàng hai phía dưới.

“Ta thảo, ngươi con mẹ nó là ai? Ngay cả Lâm ca……” Hác Húc Thăng gặp Hàn Chấn Lâm đột nhiên cả người phát run, nói chuyện kết ba, còn tưởng rằng hắn chọc tức, há mồm liền đi theo mắng. Hác gia cấp bậc còn thấp một ít, cho nên Hác Húc Thăng kiến thức hữu hạn, còn không có có thể giống Hàn Chấn Lâm giống nhau, liếc mắt một cái có thể nhận ra người Hoàng gia đến.

Gặp Hác Húc Thăng trước mặt Hoàng lão mặt tức giận, Hàn Chấn Lâm sợ tới mức thật sự là ngay cả bóp chết Hác Húc Thăng xúc động đều có. Lúc này cũng không biết hắn làm sao đến khí lực, đột nhiên nhấc chân liền một cước đem Hác Húc Thăng cấp gạt ngã ở, nghiến răng nghiến lợi nói:“Lập tức câm miệng cho ta!”

Ngăn trở Hác Húc Thăng sau, Hàn Chấn Lâm ngay cả cái trán mồ hôi lạnh đều không kịp lau, vội vàng hướng

về phía Hoàng lão đám người liên tục cúi đầu nói:“Hoàng gia gia, còn có Hoàng bá bá các vị trưởng bối, thực xin lỗi, thực xin lỗi, ta không biết các ngươi ở trong này dùng cơm, quấy rầy, quấy rầy !”

Hác Húc Thăng bị Hàn Chấn Lâm cấp hung hăng đạp một cước, chính cảm thấy mạc danh kỳ diệu khi, đột nhiên gặp luôn luôn uy phong vô cùng, không coi ai ra gì Hàn Chấn Lâm liên tục đối với người trên bàn cơm cúi đầu xin lỗi, còn nói cái gì Hoàng gia gia, Hoàng bá bá, phản xạ có điều kiện lại hướng trên bàn cơm mọi người nhìn đi.

Này vừa thấy, Hác Húc Thăng rốt cục nhận ra trên bàn ngồi là ai, hai chân nhịn không được mềm nhũn, đặt mông liền than ngồi ở mặt đất.

Hoàng lão, Hoàng gia đương đại chưởng đà nhân Hoàng Bồi Hạo, Hoàng Bồi Chấn bộ trưởng, Hoàng Bồi Dũng quân trưởng, còn có Hoàng Hương Di chủ nhiệm! Của ta má ơi, Hoàng gia đại lão thế nhưng tất cả đều đến đông đủ ! Kia không phải Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm hai vị nữ cổ đông sao? Ông trời, Hoàng Hương Di như thế nào khả năng còn ngồi ở các nàng phía dưới đâu? Chẳng lẽ các nàng thân phận so với Hoàng Hương Di còn muốn tôn quý?

Trời ạ, ta đây đều là phạm cái gì chuyện ngu xuẩn a! Xong rồi, xong rồi! Lúc này cho dù gia gia xuất mã đều cứu không được ta !

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi, ta đáng chết, ta đáng chết!” Hác Húc Thăng càng muốn trong lòng là càng sợ hãi, đối với chính mình miệng liền liên tục nặng nề mà đánh vài cái bàn tay.

Không có biện pháp a, đừng nhìn hắn Hác Húc Thăng, Hác thiếu ở Nhậm Vĩnh Cường trước mặt người năm

người sáu, ngưu bức hò hét, nhưng ở Hoàng gia đại lão bực này cấp bậc nhân vật trước mặt, hắn Hác thiếu căn bản cái gì cũng không là, đừng nói hắn căn bản cái gì cũng không là, liền ngay cả hắn ba ba, hắn gia gia cũng chỉ là tiểu con tôm, ngay cả cùng Hoàng lão gặp mặt nói chuyện tư cách đều không có.

“Ngươi là Hàn Vân Sùng nhà tiểu tử?” Hoàng lão niên kỉ tuy lớn nhưng ý nghĩ lại như trước thực rõ ràng, trí nhớ cũng tốt lắm, nhưng thật ra theo Hàn Chấn Lâm khuôn mặt nhớ tới hắn gia gia, lại nói tiếp hai người trước kia coi như là cách mạng chiến hữu, chính là quan hệ có vẻ bình thường.

Chính là nói lời này khi Hoàng lão sắc mặt rất khó xem!

Có thể không khó coi sao? Đệ muội khó được đến chính mình địa đầu mở một nhà khách sạn, thế nhưng còn có người đến tạp bãi! Đây chính là trắng trợn đánh hắn Hoàng lão mặt a! Nếu không phát hiện Hàn Chấn Lâm khuôn mặt có điểm giống từng cách mạng chiến hữu Hàn Vân Sùng, Hoàng lão chỉ sợ ngay cả hỏi đều lười hỏi hắn, trực tiếp gọi người trước đem hắn bắt lại hơn nữa.

“Là là, Hàn Vân Sùng là ta gia gia, Hàn Thanh Vũ là ta ba.” Hàn Chấn Lâm gặp Hoàng lão còn nhớ rõ hắn gia gia, cuống quít liên tục gật đầu trả lời, trong lòng dấy lên một tia hy vọng. Nói như thế nào hắn gia gia cũng từng là nước cộng hoà nhân vật phong vân, hắn ba ba nay lại mỗ bộ uỷ thường vụ phó bộ trưởng, lại nói tiếp cùng Hoàng lão con trai Hoàng Bồi Chấn là cùng liêu, sắp xếp vị còn tại hắn phía trước.

Đương nhiên Hàn Chấn Lâm cũng trong lòng biết rõ ràng, lấy Hoàng lão thân phận, hắn nếu thực phát lôi đình chi nộ, cho dù hắn gia gia trên đời cũng không tốt. Bởi vì Hoàng lão thân phận thật sự rất đặc thù rất tôn

quý siêu nhiên ! Hắn một cái Hàn gia tam đại cũng dám trực tiếp ở hắn lão nhân gia trước mặt quát tháo, nếu đổi thành ở trước kia nghiêm đánh niên đại, đó là trực tiếp bắn chết cũng không vì quá a!

“Hảo, tốt lắm a!” Hoàng lão tự nhiên biết Hàn Thanh Vũ, cũng càng biết Hàn Chấn Lâm chính là ỷ vào hắn đã cố gia gia uy danh, hắn phụ thân hiện tại quyền thế chỉ phúc chỉ uy, cho nên nghe vậy giận dữ ngược lại có vẻ phá lệ bình tĩnh.

Gặp Hoàng lão nói tốt, Hàn Chấn Lâm trong lòng là từng trận sợ hãi, cũng không biết Hoàng lão đây là giận dữ biểu hiện đâu, còn là bởi vì nghe được chính mình quả nhiên là Hàn Vân Sùng tôn tử mà tức giận hơi chút tiêu một ít.

“Cù Lãnh, đem này đó hỗn đản tất cả đều cho ta văng ra!” Người tuổi lớn, tức giận cũng không phải kiện chuyện tốt, Hạ Vân Kiệt gặp Hoàng lão tức giận dâng, nhưng thật ra lo lắng hắn lão nhân gia thân thể, đồng thời cũng không tưởng bởi vậy nhiễu khó được một lần liên hoan, ngay tại Hoàng lão hoàn toàn tức giận phía trước, lạnh giọng hướng Cù Lãnh nói.

Về phần Hàn Chấn Lâm là ai tôn tử, ai con trai, Hạ Vân Kiệt mới lười quản! Hắn chỉ biết là hắn đánh đầu trọc Cường, chỉ biết là hắn đến chính mình lão bà mở khách sạn tạp bãi ! Chuyện này hắn là tuyệt không hội như vậy bỏ qua.

Gặp Hoàng lão đều còn chưa nói xử lý như thế nào, một người trẻ tuổi thế nhưng cứ như vậy đỉnh đạc cướp ở phía trước làm quyết định, Hàn Chấn Lâm bọn người hoàn toàn không dám tin nhìn Hạ Vân Kiệt.

Phải biết rằng ở hiện nay toàn bộ nước cộng hoà, lấy Hoàng lão siêu nhiên thân phận, cho dù đứng ở quyền

lực tối cao nhất mấy người kia đối mặt hắn đều khiêm tốn khách khí a! Càng đừng nói một người trẻ tuổi danh không dùng truyền.

Nhưng làm cho bọn họ lại càng không dám tin là, nghe được Hạ Vân Kiệt mệnh lệnh sau, vị kia bị tên là Cù Lãnh người trẻ tuổi cơ hồ không có gì chần chờ, lập tức liền tất cung tất kính đối với vị kia cùng Hoàng lão cùng ngồi cùng ăn người trẻ tuổi cúi đầu nói:“Tuân mệnh!”

Nói xong sau, Cù Lãnh liền xoay người, thế nhưng mặt không chút thay đổi quả thực thân thủ trực tiếp bắt lấy Hàn gia nhị thiếu cổ, sau đó xách lên đến tựa như ném a miêu a cẩu giống nhau trực tiếp ném đi ra ngoài.

Đem Hàn Chấn Lâm văng ra sau, Cù Lãnh lại một tay đem Hác Húc Thăng bắt lại ném đi ra ngoài. Còn lại bốn bảo tiêu thấy thế đương nhiên không dám tái chần chờ, té bỏ chạy ra ghế lô.

Cù Lãnh đem Hàn Chấn Lâm đám người trực tiếp ném ra ghế lô toàn bộ quá trình, trong ghế lô không ai có nửa câu dị nghị, cho dù Hoàng lão cũng không có, bất quá Hoàng lão đám người biểu tình đều có chút nghiêm nghị ngưng trọng, trong mắt thậm chí như ẩn như hiện lóe ra một tia lo lắng sắc, hơn nữa Hoàng Bồi Dũng thực sự loại trực tiếp lấy ra súng đem Hàn Chấn Lâm đám người cấp tễ xúc động.

Một khủng bố nhân vật có thể trực tiếp tiêu diệt một cái vương bài quân a, ngươi con mẹ nó chính là một cái Hàn gia nhị thế tổ cũng dám đến hắn lão bà mở khách sạn tạp bãi, thế nhưng còn trước mặt hắn mặt đánh người của hắn, này con mẹ nó không phải cấp quốc gia thêm phiền sao?

“Tiểu Cường ngươi không sao chứ? Yên tâm, chuyện này ta nhất định sẽ vì ngươi lấy lại công đạo !” Cù Lãnh

đem Hàn Chấn Lâm đám người cấp ném ra ghế lô sau, Hạ Vân Kiệt đứng dậy đi đến Nhậm Vĩnh Cường bên thân vỗ vỗ bờ vai của hắn quan tâm nói.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt chính là nói “Lấy lại công đạo”, rất đơn giản bốn chữ, nhưng ghế lô ngoại Hàn Chấn Lâm đám người lại tóc gáy đều căn căn lập lên.

Bọn họ không phải ngốc tử, phía sau đương nhiên nhìn ra được đến, trước mắt vị này người trẻ tuổi thân phận chỉ sợ không chút nào kém cỏi Hoàng lão, không chỉ có như thế, hắn rất khả năng chính là kia hai mỹ nữ lão tổng nam nhân!

Làm Hàn Chấn Lâm đám người tóc gáy đều căn căn dựng thẳng lên đến đứng lên khi, Hoàng lão đám người đồng dạng cảm thấy rùng cả mình. Bọn họ so với Hàn Chấn Lâm đám người rõ ràng hơn Hạ Vân Kiệt đáng sợ chỗ. Hạ Vân Kiệt nói muốn lấy lại công đạo, lại khởi là đơn giản việc? Lại có ai có thể ngăn cản được?

“Kiệt ca, không có việc gì, không có việc gì, chính là một chút hiểu lầm.” Đầu trọc Cường rất rõ ràng Hàn Chấn Lâm thân phận, hơn nữa vừa rồi liền ngay cả Hoàng lão cũng cố ý nhắc tới hắn gia gia tên, hiển nhiên Hoàng lão cùng hắn gia gia là có quen biết bạn cũ, đầu trọc Cường đương nhiên không nghĩ làm cho Kiệt ca khó xử.

“Đi việc đi, chuyện này ta nói hội lấy lại công đạo vậy nhất định hội, đừng quên, này khách sạn Lệ Hồng cùng Hiểu Diễm cũng là có công ty cổ phần. Còn có nhớ kỹ, chỉ cần chính đáng làm sinh ý, về sau ai ức hiếp ngươi, ngươi chỉ để ý theo ta nói.” Hạ Vân Kiệt lại thật mạnh vỗ hạ đầu trọc Cường bả vai vẻ mặt kiên quyết nói.

Hắn Hạ Vân Kiệt là không dã tâm, là đâu có nói, nhưng này là thành lập ở người không phạm ta điều kiện tiên quyết. Nhưng nếu người phạm ta, cho dù là Thiên

Vương lão tử, hắn Hạ Vân Kiệt cũng sẽ không như vậy bỏ qua!

Bởi vì hắn là một gã vu, vu thượng nhất hoành đỉnh thiên, hạ nhất hoành đạp đất, là một gã chân chính đỉnh thiên lập địa hán tử!

Đầu trọc cường gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, cảm động thiếu chút nữa muốn lạc nước mắt. Nói đến để, hắn từng bất quá chính là cái đầu đường côn đồ mà thôi, trước kia nhìn thấy cảnh sát đều nơm nớp lo sợ vòng quanh nói đi, nhưng từ nhận thức Kiệt ca sau, không chỉ có thăng chức rất nhanh, hiện tại lại ngay cả Hàn gia nhị thiếu đánh hắn một chút đều phải chịu không nổi!

“Cảm ơn Kiệt ca, ta đây đi phòng bếp việc.” Đầu trọc cường cố nén nội tâm cảm động, gật gật đầu, sau đó ra ghế lô, lại nhẹ tay nhẹ chân đem cửa cấp đóng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 511 : Hiện tại làm sao bây giờ?

“Lão đệ, chuyện này……” Đầu trọc Cường rời khỏi đây sau khi, Hoàng lão sắc mặt có chút khó coi nói.

Phát sinh chuyện như vậy, Hoàng lão tự nhiên trên mặt không ánh sáng, trong lòng cũng cực kì căm tức, thậm chí còn có một ít lo lắng, lo lắng xã hội hắc ám mặt sẽ cho Hạ Vân Kiệt tư tưởng lung thượng một tầng âm u, thậm chí hội dần dần thay đổi hắn nhân sinh quan, giá trị quan, làm cho hắn trở nên cực đoan, thậm chí cừu hận xã hội. Nếu thực như vậy, kia Hàn Chấn Lâm chính là chết một trăm lần cũng không chừng tích.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt tuy rằng chính là một người, nhưng một khi hắn đi hướng cực đoan cũng là một người có thể khiến cho xã hội rung chuyển thậm chí mang đến nhân loại tai nạn.

“Đại ca, tức giận thương thân, chuyện này liền giao cho Vệ Quốc bọn họ xử lý đi, ngươi tuổi lớn, sẽ không nên vì như vậy điểm việc nhỏ phí sức động khí.” Gặp Hoàng lão sắc mặt khó coi, Hạ Vân Kiệt vội vàng khuyên nhủ.

Hoàng lão thế mới biết Hạ Vân Kiệt cướp nói hạ lệnh là lo lắng cho mình tức giận thương thân duyên cớ, không khỏi lần cảm ấm áp, đồng thời cũng thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Bởi vì hắn tin tưởng, một người bản tính giống Hạ Vân Kiệt như thế thiện lương thuần phác, cho dù ngoại giới tái biến hóa, hắn hẳn là cũng sẽ không đi hướng làm hại nhân gian lạc lối.

“Cũng tốt, chuyện này liền giao cho Vệ Quốc, Bồi Hạo bọn họ xử lý đi. Ngươi yên tâm, chuyện này là tuyệt đối

hội nghiêm túc xử trí.” Hoàng lão gật gật đầu nói.

Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến cười cười, chủ động bang Hoàng lão thêm điểm nước trà, nói:“Hôm nay chỉ nói gia sự, không nói chuyện này đó làm cho người ta mất hứng sự tình.”

“Hảo, hảo, ngươi nói không nói chuyện, ta sẽ không đàm, lão ca ta nghe lời ngươi.” Hoàng lão gặp Hạ Vân Kiệt không muốn đề chuyện vừa rồi, cười ha ha nói, rõ ràng cũng liền đem chuyện vừa rồi tình cấp phao đến sau đầu đi.

Hoàng lão đám người là không đi đàm chuyện vừa rồi, cũng tạm thời đem vừa rồi kia sự kiện cấp để qua sau đầu, nhưng ghế lô ngoại Hàn Chấn Lâm đám người lại còn tại vì chuyện vừa rồi sợ tới mức mất hồn mất vía, hết hồn.

Trước mặt Hoàng lão mặt quát tháo đánh người a! Hơn nữa xem tình hình Nhậm Vĩnh Cường còn rất có thể là người của Hoàng lão bằng hữu, nếu lý là đứng ở Hàn Chấn Lâm bên này, hắn đổ còn có thể biện giải vài câu, khả vấn đề là bọn hắn quát tháo đánh người là vì Nhậm Vĩnh Cường không chịu cùng hắn hợp tác, lời nói khó nghe một chút, bọn họ đây là cường thủ hào đoạt bất thành mà đánh người. Nếu đánh chính là người thường, tự nhiên không thành vấn đề, nhưng hiện tại đánh nhưng là nguwoif của Hoàng lão bằng hữu, này vấn đề đã có thể nghiêm trọng đến cực điểm. Hơn nữa nghe vừa rồi kia người trẻ tuổi khẩu khí, chuyện này hắn hiển nhiên sẽ không như vậy bỏ qua!

Nếu không có Hoàng lão tầng này quan hệ, Hàn Chấn Lâm thật đúng là không sợ kia danh không dùng truyền người trẻ tuổi, nhưng hiện tại hắn cũng là sợ hãi đòi mạng!

Cho nên Nhậm Vĩnh Cường đem ghế lô cửa vừa mở, xoay người chuẩn bị hạ đến dưới lầu phòng bếp khi, Hàn Chấn Lâm cùng Hác Húc Thăng áp căn bất chấp bị Cù Lãnh ném ra khi rơi phát đau, phảng phất tan giá bình thường thân mình, té đuổi theo Nhậm Vĩnh Cường, cùng so với khóc còn khó coi hơn tươi cười nói:“Nhậm tổng, Cường ca, chúng ta có mắt như mù, ngài để lại chúng ta một con ngựa, giúp chúng ta nói vài câu lời hay. Ta cam đoan, cam đoan về sau chỉ cần ở kinh thành, tuyệt đối không ai dám sẽ tìm ngươi khách sạn phiền toái.”

Nhậm Vĩnh Cuồng khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh, khinh miệt nhìn Hàn Chấn Lâm bọn họ liếc mắt một cái.

Trước kia hắn thật đúng là lo lắng kinh thành nước sâu, làm việc cẩn thận thận trọng, có thể cúi đầu liền cúi đầu. Nhưng bây giờ còn cần sao? Kiệt ca nhưng là đã muốn nói, chỉ cần chính đáng làm sinh ý, ai cũng không cần sợ.

Kiệt ca nhưng là Hoàng lão bạn vong niên, liền ngay cả “Biên giới đại quan”, tương lai rất khả năng hội trở thành nước cộng hoà quyết sách tầng nhân vật Hoàng Bồi Hạo đều chỉ có bồi tọa phân, có Kiệt ca những lời này, hắn Nhậm Vĩnh Cường còn sợ có người đến hắn khách sạn tìm phiền toái sao?

Hàn Chấn Lâm gặp Nhậm Vĩnh Cường nhìn về phía chính mình khinh miệt ánh mắt, cũng ý thức được chính mình câu nói kia quả thực cùng đánh rắm giống nhau, lại thối lại vô dụng, đành phải khóc mặt nói:“Cường ca, Cường gia gia, ta sai lầm rồi, ta thực sai lầm rồi, ngài liền giúp ta nói vài câu lời hay đi, bằng không ta thật muốn chết chắc rồi!”

“Thực xin lỗi, chuyện này ta không giúp được ngươi, ta

hiện tại muốn đi nấu đồ ăn, ngươi đừng gây trở ngại công tác của ta.” Nhậm Vĩnh Cường rất sớm tiền liền nghẹn Hàn Chấn Lâm này đó công tử ca nhất bụng hỏa, vừa rồi lại chỉ nói câu nói đầu tiên bị hắn cấp hung hăng đạp một cước, hắn lại sao lại bởi vì Hàn Chấn Lâm như vậy khóc cầu vài câu liền thay hắn nói chuyện? Nghe vậy mặt không chút thay đổi nói.

Nói xong sau, Nhậm Vĩnh Cường hướng còn tại bên cạnh có điểm hồi bất quá thần đến đại đường phụ trách tiếp đãi quản lí nói:“Nhớ kỹ đế vương thính là không đối ngoại mở ra, lần sau nếu mang người không thể làm chung đi lên, ngươi liền chính mình chạy lấy người đi! Còn thất thần làm gì? Còn không thỉnh Hàn thiếu bọn họ đi ra ngoài.”

Đại đường phụ trách tiếp đãi quản lí thế này mới mạnh một cái giật mình, thẳng thắn eo, một bộ giải quyết việc chung bộ dáng đối Hàn Chấn Lâm nói:“Thực xin lỗi, Hàn thiếu, Hác thiếu, chúng ta đế vương thính là không đối ngoại mở ra, còn mời các ngươi theo ta đi xuống.”

Trước khác nay khác, phía trước phụ trách tiếp đãi quản lí còn kiêng kị Hàn thiếu thân phận, nhưng hiện tại hắn phát hiện hai vị mỹ nữ lão bản nam nhân dĩ nhiên là Hoàng lão bằng hữu, kia hắn còn kiêng kị cái điểu!

Hàn Chấn Lâm cùng Hác Húc Thăng trong lòng tuy rằng uất ức thật sự, nhưng hiện tại cho bọn hắn một cái gan lớn như trời cũng không dám ở đế vương thính đi ra nháo sự, thấy thế đành phải khóc tang một khuôn mặt đi theo cùng nhau ly khai năm tầng, nhưng không có rời đi Nhậm gia khách sạn.

Thống lớn như vậy một cái lỗ thủng, bọn họ lại nào dám rời đi Nhậm gia khách sạn a!

“Hiện tại làm sao bây giờ? Lâm ca?” Mặt dày mày dạn

đứng ở phòng bếp bên ngoài, gặp Nhậm Vĩnh Cường căn bản không quan tâm bọn họ, Hác Húc Thăng một bộ khóc nức nở hỏi.

Hàn Chấn Lâm tốt xấu còn có cái cùng Hoàng lão cùng cái thời đại gia gia, có cái mỗ bộ uỷ thường vụ phó bộ trưởng phụ thân, ở Hoàng lão trước mặt có lẽ còn có thể nói thượng một hai câu. Khả hắn Hác Húc Thăng đâu? Trong nhà lợi hại nhất gia gia còn là đã muốn lui hưu mỗ bộ uỷ phó bộ trưởng, hắn phụ thân hiện tại bất quá chính là kinh thành một thực quyền ngành thính cấp cán bộ. Đương nhiên đối với người thường mà nói, trong nhà có về hưu phó bộ trưởng, kinh thành thực quyền ngành thính cấp cán bộ đã muốn là ngưu bức thật, nhưng vấn đề là theo hiển hách Hoàng gia nhất so với, lại căn bản tính không được cái gì a.

Đáng thương Hác Húc Thăng còn không biết, đế vương trong sảnh, ngồi ở Hoàng lão bên thân vị kia lão nhân, tuy rằng lạ mặt, nhưng ngầm ở nước cộng hoà chính đàn trung thân phận cùng phân lượng lại chỉ so với Hoàng lão kém hơn một chút, hắn bản nhân không chỉ có là từng mỗ đặc thù ngành đầu đầu, nay hắn hai vị tối thân cận đệ tử, một vị là hiện nay mỗ đặc thù ngành đầu đầu, chính bộ cấp cán bộ, mặt khác một vị ký danh đệ tử còn lại là tây lĩnh tỉnh tỉnh ủy bí thư. Một người, có hai chính bộ cấp hậu bối đệ tử, càng đừng nói năm đó Lý Thanh Hồng ở nhâm khi còn từng đề bạt quá một ít người, có thể nghĩ này cỗ thế lực như thế nào cường đại, ở nước cộng hoà lại ai dám khinh thường? Cho dù Hoàng lão cùng Lý Thanh Hồng kết giao đều là hoàn toàn ngang hàng, Hoàng Bồi Hạo đám người thấy hắn cũng phải cung kính tiếng kêu Lý thúc thúc. Mà vị này lão nhân đâu, lại còn chính là vị kia người trẻ tuổi sư môn vãn bối.

Cũng may Hác Húc Thăng không biết này đó, nếu không phỏng chừng hắn hiện tại sợ tới mức ngay cả nói cũng

không hội nói.

“Ta như thế nào biết a!” Đừng nhìn Hàn Chấn Lâm vừa rồi thực kiêu ngạo, nhưng hiện tại cũng là sợ tới mức hoang mang lo sợ, nghe vậy vẻ mặt đau khổ ở tại chỗ qua lại đi lại, cùng con kiến trên chảo giống nhau.

“Nếu không cho ngươi ba đánh cái điện thoại?” Hác Húc Thăng thật cẩn thận đề nghị nói.

“Hắn nếu biết ta thế nhưng đắc tội Hoàng lão, khẳng định hội đánh gãy của ta chân.” Hàn Chấn Lâm nghe vậy trên mặt huyết sắc thốn không còn một mảnh, vẻ mặt sợ hãi nói.

“Nhưng là chuyện này cuối cùng khẳng định không thể gạt được ngươi ba bọn họ.” Hác Húc Thăng nhỏ giọng nói. Hiện tại hắn cũng chỉ có thể kí hy vọng ở Hàn gia, dù sao Hàn gia ở kinh thành cũng là một cỗ thế lực không nhỏ gia tộc, nghĩ đến Hoàng gia bao nhiêu cũng sẽ cấp điểm mặt mũi.

“Còn là trước cho ta ca đánh cái điện thoại đi.” Hàn Chấn Lâm cũng biết chuyện này cuối cùng khẳng định không thể gạt được người trong nhà, nhưng hắn chung quy không dám trực tiếp đem chuyện này cấp thống đến hắn phụ thân nơi nào, nghĩ nghĩ bất đắc dĩ nói.

Hàn Chấn Lâm ca ca Hàn Chấn Khánh xem như Hàn gia tam đại đệ tử trung lĩnh quân nhân vật, vừa mới ba mươi tuổi đã muốn là mỗ bộ uỷ trọng yếu ngành xử cấp cán bộ. Tại gia tộc trung nói trong lời nói cũng có phân lượng, cùng kinh thành thái tử cũng đều có giao tình.

Hác Húc Thăng đương nhiên không dám bức Hàn Chấn Lâm cho hắn ba gọi điện thoại, nghe vậy cũng chỉ hảo gật đầu phụ họa nói:“Cấp Khánh ca đánh trước cái điện thoại cũng tốt, hắn chủ ý nhiều, nhận thức người cũng

nhiều, giống như hắn cùng Hoàng Bồi Hạo con trai Hoàng Xương Vũ cũng có vài phần giao tình, có lẽ thông qua hắn nói nói tình cũng không nhất định."

"Đúng, đúng, ta ca cùng Hoàng Xương Vũ quả thật có vài phần giao tình." Hác Húc Thăng như vậy vừa nói, Hàn Chấn Lâm nhưng thật ra hai mắt không khỏi sáng ngời, dấy lên một tia hy vọng.

Hoàng Xương Vũ nhưng là Hoàng gia trưởng tôn, lấy thân phận của hắn nếu không phải tùy phụ thân đi vân lĩnh tỉnh, nếu ở lại kinh thành, cũng tuyệt đối xem như kinh thành thái tử cấp nhân vật. Hàn Chấn Khánh là người có thành phủ có tâm kế, còn trẻ khi liền cố ý kết giao quá Hoàng Xương Vũ. Tuy rằng không thể nói rõ cảm tình sâu đậm, nhưng là tuyệt đối xem như chơi thân bằng hữu bình thường. Chuyện này, Hàn Chấn Lâm là biết đến.

Nói xong, Hàn Chấn Lâm liền vội vàng xuất ra di động cho hắn ca Hàn Chấn Khánh gọi đi qua.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 512 : Kinh động

Có câu cách ngôn kêu long sinh cửu tử mỗi người mỗi sở thích, những lời này thật đúng là không giả. Hàn Chấn Lâm cùng Hàn Chấn Khánh tuy rằng là cùng phụ cùng mẫu, nhưng ở tính cách, nhân sinh chí hướng khát vọng lại khác hẳn bất đồng.

Hàn Chấn Lâm là cái sống phóng túng phiêu đổ mọi thứ tinh thông ăn chơi trác táng, mà Hàn Chấn Khánh tắc từ nhỏ liền biểu hiện ra cùng tuổi đứa nhỏ sở không có phủ ổn trọng, tuổi còn trẻ ngay tại con đường làm quan rất có kiến thụ, trở thành mỗ bộ ủy một thực quyền ngành trưởng phòng, thậm chí không lâu sau rất khả năng hội hạ phóng vùng duyên hải kinh tế cường thị làm phó thị trưởng. Đây chính là tuyệt đại đa số con đường làm quan người trong cả đời đều không thể đạt tới độ cao, nhưng Hàn Chấn Khánh ở ba mươi tuổi liền đạt tới.

Đương nhiên này trừ bỏ Hàn Chấn Khánh chính mình cố gắng ở ngoài, hắn bối cảnh, gia tộc duy trì là tối mấu chốt nhân tố. Không có biện pháp, đây là sự thật! Hàn Chấn Khánh đối với hắn đệ đệ làm này sự tình, tự nhiên là biết đến, ngầm thậm chí có chút xem thường hắn, cho rằng hắn là không làm việc đàng hoàng. Bất quá muốn ở chính giới trung có phát triển, có đôi khi cũng cần phải có nhất định tài lực duy trì, Hàn Chấn Lâm kinh doanh hội sở, khách sạn kỳ thật chính là hắn một kim khố, đồng thời kinh doanh hội sở, khách sạn cũng quả thật phương tiện hắn kết giao một ít bằng hữu đối hắn con đường làm quan có giúp. Cho nên Hàn Chấn Khánh mặc dù có thời điểm khinh thường hắn vị này đệ đệ, nhưng đứng ở một cái khác góc độ giảng, hắn lại âm thầm ở duy trì hắn đệ đệ sự nghiệp, có đôi khi cũng sẽ thông qua chính mình trong tay quyền lực giúp hắn bãi bình một sự tình.

Làm Hàn Chấn Lâm cấp Hàn Chấn Khánh gọi điện thoại khi, hắn đang ở một nhà hội sở cùng vài vị người trẻ tuổi trong kinh thành cùng hắn thân phận tương tự uống rượu nói chuyện phiếm.

Gặp là đệ đệ điện thoại, Hàn Chấn Khánh cũng không có cố ý tránh đi mọi người, tiếp khởi điện thoại trực tiếp hỏi:“Chấn Lâm, sự tình gì?”

“Ca, ta thống đại cái sọt, lúc này ngươi nhất định phải giúp giúp ta!” Hàn Chấn Lâm đắc tội Hoàng lão, lúc này chính như người chết đuối giống nhau, gặp chính mình hướng đến sùng bái đại ca tiếp khởi điện thoại, nhất thời như bắt đến cứu mạng đạo thảo giống nhau, khóc làn điệu cầu đạo.

“Đừng nói khoa trương như vậy! Nói đi, đến tột cùng lại xông cái gì họa?” Hàn Chấn Lâm tính cách kiêu ngạo, bình thường cũng không thiếu phạm tội, cho nên Hàn Chấn Khánh gặp đệ đệ mang theo khóc nức nở cầu chính mình, trong lòng tuy rằng cả kinh, vội vàng đứng dậy tìm cái im lặng địa phương cùng hắn trò chuyện, nhưng trong lòng nhưng không có khiến cho chân chính coi trọng.

Cũng là, ở kinh thành, Hàn gia nói như thế nào coi như là một thế lực cường đại gia tộc, lại có sự tình gì là bọn hắn bãi bất bình ?

“Ta đánh Nhậm gia khách sạn lão bản.” Hàn Chấn Lâm nói.

“Ngươi như thế nào lại đánh người ? Không phải nói cho quá ngươi sao? Tính tình không cần táo bạo, phải chú ý phương pháp thủ đoạn. Đúng rồi, đánh cho nghiêm trọng sao?” Hàn Chấn Khánh trước hai ngày cũng là nghe Hàn Chấn Lâm nhắc tới quá Nhậm gia khách sạn sự tình, nghe vậy không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Tuy rằng đánh người là không đúng, đối phương tốt xấu cũng là một nhà khách sạn lão bản, nhưng đối với cường đại Hàn gia mà nói, này thật đúng là không phải cái gì bãi bình không được đại sự tình.

“Không nghiêm trọng, chính là đạp một cước.” Hàn Chấn Lâm trả lời.

“Liền điểm ấy sự tình cũng về phần đem ngươi dọa thành cái dạng này sao? Được rồi, không có việc gì đừng đến tiêu khiển ngươi ca, ta chính vội vàng đâu.” Hàn Chấn Khánh nghe vậy không khỏi tức giận nói.

Một nhị tuyến thành thị đến kinh thành khai khách sạn thổ lão bản mà thôi, đá một cước đối với Hàn gia lại tính cái gì đánh rắm.

“Khả, nhưng ta là trước mặt Hoàng gia gia mặt đá !” Hàn Chấn Lâm thấy hắn ca ca áp căn không đem chuyện này để ở trong lòng, khóc thanh âm nói.

“Hoàng gia gia? Cái nào Hoàng gia gia! A, ngươi là nói Hoàng Xương Vũ gia gia!” Hàn Chấn Khánh nghe vậy đầu tiên là hơi hơi sửng sốt, lập tức lập tức nhảy dựng lên, cả người tóc gáy đều dựng thẳng lên.

Hoàng Xương Vũ gia gia a! Cho dù hắn ba thấy hắn đều loan eo thật cẩn thận nói chuyện, nay hắn đệ đệ lại trước mặt hắn mặt đánh người, này còn rất cao?

“Đúng vậy, ta cũng không……” Hàn Chấn Lâm khóc nói.

“Ngươi con mẹ nó đầu óc nước vào sao? Ngay cả điểm ấy nặng nhẹ đều phân không rõ ràng lắm sao?” Hàn Chấn Khánh gặp quả thật là vị kia truyền kỳ lão nhân, không đợi Hàn Chấn Lâm đem nói cho hết lời liền húc đầu mắng đi qua.

“Ca, ngươi đừng vội mắng ta. Ngươi trước hết nghe ta nói xong, ta cũng không nghĩ tới lúc ấy Hoàng lão sẽ ở trong ghế lô a.” Hàn Chấn Lâm thấy hắn ca mắng hắn, khóc không ra nước mắt nói.

“Hảo, hảo ngươi nói, nói rõ ràng một ít, này cũng không phải là đùa giỡn.” Hàn Chấn Khánh cũng biết chuyện này không phải là nhỏ, nghe vậy lập tức mạnh mẽ làm cho chính mình tỉnh táo lại.

Vì thế Hàn Chấn Lâm đem đại khái sự tình cùng hắn ca tự thuật một lần, Hàn Chấn Khánh càng nghe trong lòng càng sợ hãi, đồng thời cũng vạn phần tò mò người cùng Hoàng lão cùng một chỗ hơn nữa Hàn Chấn Lâm nhắc tới vị kia người trẻ tuổi đến tột cùng là ai.

Ở nước cộng hoà, hắn thật đúng là nhớ không nổi có vị nào người trẻ tuổi có thể cùng Hoàng lão cùng ngồi cùng ăn, bởi vì này căn bản là không có khả năng sự tình.

“Ca, ngươi xem chuyện này có thể hay không tìm Hoàng Xương Vũ hỗ trợ nói nói tình, ngươi cùng hắn quan hệ không phải còn rất tốt sao?” Hàn Chấn Lâm giảng thuật sau khi xong, thật cẩn thận hỏi.

“Này không cần ngươi nhắc nhở, bất quá chuyện này không phải là nhỏ, ngươi đừng tâm tồn may mắn, lập tức cấp ba gọi cái điện thoại, đem sự tình nói với hắn một lần, ta hiện tại cũng lập tức cấp Hoàng Xương Vũ gọi cái điện thoại hỏi thăm hỏi thăm xem.” Hàn Chấn Khánh biểu tình vô cùng ngưng trọng nói.

Nói đùa, đến Hoàng lão bực này cấp bậc, lại khởi là bọn hắn này đó người trẻ tuổi tư dưới có thể giải quyết.

“Khả, nhưng là, chuyện này nếu làm cho ba biết, hắn

nhất định……” Hàn Chấn Lâm sợ nhất chính là chuyện này thống đến phụ thân bên kia đi, nghe vậy không khỏi một trận sợ hãi.

“Vô liêm sỉ, ngươi cho là chuyện này đến hiện tại là ngươi một người sự tình sao? Ta nói cho ngươi, chuyện này nếu xử lý không tốt, ngươi sẽ liên lụy đến chúng ta toàn bộ gia tộc!” Hàn Chấn Khánh nghe vậy tức giận đến thiếu chút nữa tưởng trực tiếp thông qua sóng điện từ đánh Hàn Chấn Lâm một chút.

Hàn Chấn Lâm không phải ngốc tử, hắn cũng rõ ràng điểm này, cũng đang bởi vì này dạng, hắn mới sợ hãi cho hắn phụ thân gọi điện thoại, tổng vọng tưởng tư dưới giải quyết điệu, nhưng nay Hàn Chấn Khánh như vậy nhất rống, hắn vọng tưởng liền hoàn toàn tan biến, treo Hàn Chấn Khánh điện thoại sau, lập tức cho hắn phụ thân Hàn Thanh Vũ gọi điện thoại.

Làm Hàn Chấn Lâm bất đắc dĩ cho hắn ba gọi điện thoại khi, Hàn Chấn Khánh cũng một khắc cũng không dám chậm trễ cấp xa ở Vân Lĩnh tỉnh Hoàng Xương Vũ bát đi điện thoại.

Đả thông điện thoại sau, Hàn Chấn Khánh không cùng Hoàng Xương Vũ khách sáo, trực tiếp đem sự tình đại khái nói với hắn một lần, sau đó hỏi:“Xương Vũ ca, xem ở của ta mặt mũi thượng, ngài xem chuyện này ngài có biện pháp nào không cùng ngài gia gia nói nói tình? Ngài cũng biết, Chấn Lâm người này chính là tính tình bạo điểm, thích động thủ động cước, nhưng làm việc tình còn là có chừng mực, lần này là thật sự không biết ngài gia gia đã ở trong ghế lô dùng cơm, cũng không phải cố ý va chạm hắn lão nhân gia.”

“Ngươi nói có vị người trẻ tuổi đã ở trong ghế lô? Còn có nhà này khách sạn là hắn bằng hữu cùng bị đánh lão bản cùng nhau mở ?” Hoàng Xương Vũ ngữ khí nghiêm

túc hỏi.

“Đúng vậy.” Hàn Chấn Khánh nghĩ nghĩ khẳng định trả lời.

“Nếu là như thế này, kia chuyện này ta sẽ không hỗ trợ.” Hoàng Xương Vũ được đến khẳng định đáp án sau, lạnh như băng ném xuống một câu, sau đó liền trực tiếp treo điện thoại.

Hoàng Xương Vũ đương nhiên biết vị kia người trẻ tuổi chính là Hạ Vân Kiệt, mà Hạ Vân Kiệt là ai? Bỏ qua một bên hắn gia gia bạn vong niên thân phận, hắn nhưng là hắn Hoàng Xương Vũ ân nhân cứu mạng, lúc trước nếu không hắn nhìn ra hắn được não lựu, lại giúp hắn chữa khỏi, chỉ sợ hắn đã muốn tráng niên sớm thệ. Nay đổ tốt, Hàn Chấn Khánh đệ đệ ức hiếp người thế nhưng ức hiếp đến người của hắn ân nhân cứu mạng trên đầu, thế nhưng còn kỳ vọng hắn đi hỗ trợ biện hộ cho, này mới có thể sao? Nếu hắn hiện tại ở kinh thành, hắn phi hung hăng đánh Hàn Chấn Lâm một chút không thể.

Hàn Chấn Khánh không nghĩ tới luôn luôn làm cho người ta tao nhã nho nhã, người ngoài cũng tương đối nhiệt tình Hoàng Xương Vũ thế nhưng trực tiếp treo chính mình điện thoại, không khỏi đứng ở tại chỗ phát ra một hồi lâu nhi lăng, đồng thời trong lòng cũng cảm thấy từng trận hàn ý. Sự tình so với hắn trong tưởng tượng chỉ sợ còn muốn nghiêm trọng. Làm Hàn Chấn Khánh cảm thấy từng trận hàn ý khi, hắn phụ thân mỗ bộ uỷ thường vụ phó bộ trưởng Hàn Thanh Vũ cũng đồng dạng cảm thấy từng trận hàn ý, đương nhiên còn có gần như núi lửa bùng nổ tức giận.

Hàn Thanh Vũ nằm mơ cũng không nghĩ tới, có một ngày chính mình con trai thế nhưng trước mặt Hoàng lão mặt đánh người. Đương nhiên Hàn Thanh Vũ lúc này còn không có ý thức được, chân chính nghiêm trọng

không phải con của hắn trước mặt Hoàng lão mặt đánh người, mà là hắn đánh người của một vị kêu Hạ Vân Kiệt người trẻ tuổi. Đây mới là đáng sợ nhất ! Hàn Thanh Vũ con trai đánh một người sự tiểu, nhưng trước mặt Hoàng lão mặt đánh người cũng là đâm thiên đại sự, cho nên Hàn Thanh Vũ đem Hàn Chấn Lâm cấp thoá mạ một chút sau, không dám chậm trễ, một bên kêu tài xế lái xe đưa chính mình đi Nhậm gia khách sạn, một bên cấp Hoàng Bồi Chấn gọi điện thoại.

Hai người ở cùng cái bộ uỷ nhậm chức, Hàn Thanh Vũ là xếp hạng thứ nhất thường vụ phó bộ trưởng, mà Hoàng Bồi Chấn là xếp hạng vị thứ ba phó bộ trưởng. Tuy rằng ngầm hai người công tác có quyền lực tranh đấu, nhưng ở mặt ngoài mọi người đều còn là hoà hợp êm thấm, chân thành hợp tác tư thái, đạo lí đối nhân xử thế cũng đều có lui tới. Hiện tại con trai đắc tội Hoàng lão, Hàn Thanh Vũ cái thứ nhất nghĩ đến đương nhiên là cho Hoàng Bồi Chấn gọi điện thoại.

Mặc kệ nói như thế nào hai người cũng là đồng sự quan hệ! Mà Hoàng Bồi Chấn lại vừa vặn là Hoàng lão con trai, loại chuyện này, hắn nói chuyện đương nhiên dùng được.

Hàn Thanh Vũ là thường vụ phó bộ trưởng, nay lại là Hàn gia gia chủ, hắn điện thoại Hoàng Bồi Chấn đổ không tốt không tiếp, cho nên gặp là hắn điện báo, Hoàng Bồi Chấn liền đứng dậy nhẹ tay nhẹ chân đi ghế lô ngoại tiếp điện thoại.

“Bồi Chấn huynh, hổ thẹn a, dạy con vô phương mạo phạm đến lão lãnh đạo.” Điện thoại nhất tiếp khởi, Hoàng Bồi Chấn chợt nghe đến Hàn Thanh Vũ xin lỗi thanh âm.

Nếu đổi thành trước kia, lấy Hàn Thanh Vũ thân phận đều mở miệng xin lỗi, Hoàng Bồi Chấn không thiếu

được khách sáo vài câu, nhưng hôm nay chuyện này đề cập đến Hạ Vân Kiệt, liền ngay cả lấy thân phận của hắn cũng không dám dễ dàng mở miệng khách sáo.

Phải biết rằng ngay cả Lý Thanh Hồng đều phải gọi Hạ Vân Kiệt một tiếng sư thúc, nói chuyện đều là thật cẩn thận, chuyện của hắn, hắn Hoàng Bồi Chấn dám lung tung mở miệng cùng Hàn Thanh Vũ khách bộ sao?

Cho nên Hoàng Bồi Chấn nghe vậy do dự hạ, nói:“Thanh Vũ đồng chí, ngươi gọi điện thoại lại đây chính là làm cho này sự kiện sao?”

Gặp chính mình xưng hô Hoàng Bồi Chấn vì Bồi Chấn huynh, nhưng đối phương lại một bộ giải quyết việc chung xưng hô chính mình là đồng chí, ngữ khí cũng phá lệ lãnh đạm, Hàn Thanh Vũ trong lòng tự nhiên khó tránh khỏi căm tức, nói như thế nào hắn cũng là Hàn gia gia chủ, ở bộ uỷ cũng là bài danh ở hắn Hoàng Bồi Chấn phía trước thường vụ phó bộ trưởng, nhưng càng nhiều còn là một trận cảm giác không ổn.

Hàn Thanh Vũ đương nhiên không sợ Hoàng Bồi Chấn, nhưng hắn lại sợ Hoàng Bồi Chấn phía sau Hoàng gia, Hoàng lão. Hoàng Bồi Chấn như vậy thái độ, theo nào đó trình độ thượng cũng đang thuyết minh Hoàng gia còn có Hoàng lão thái độ.

Nay Hoàng gia chính như mặt trời giữa trưa, mà hắn Hàn gia trước kia vốn là không bằng Hoàng gia, nay lại có đi xuống dốc xu thế, nếu Hoàng gia hơn nữa Hoàng lão bởi vì này chuyện đối hắn Hàn gia sinh ra bất mãn, thậm chí muốn chuyện bé xé ra to, chuyện đó tình có thể to lắm đại không ổn.

Mà này cũng là Hàn Thanh Vũ vội vã tới rồi Nhậm gia khách sạn duyên cớ, nếu không lấy thân phận của hắn làm sao về phần đại buổi tối bởi vì con trai đạp người ta

một cước liền vội vàng việc hướng khách sạn đuổi đâu?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 513 : Chất vấn

“Đúng vậy, Bồi Chấn huynh. Chuyện này chỉ sợ còn muốn ngươi hỗ trợ khuyên nhủ lão lãnh đạo, hắn lão nhân gia tuổi lớn, tức giận đối thân thể không tốt, ngươi yên tâm, này nghịch tử trở về ta nhất định hội hảo hảo giáo huấn.” Tuy rằng Hoàng Bồi Chấn thái độ lãnh đạm, xưng hô thượng cũng là một bộ giải quyết việc chung bộ dáng, nhưng đêm nay đuối lý ở nhà mình con trai, hơn nữa lại là trước mặt Hoàng lão mặt nháo sự tình, Hàn Thanh Vũ cũng chỉ có thể tiếp tục phóng thấp tư thái, hậu nét mặt già nua nói xong lời hay.

“Chuyện này ta cũng khuyên không được.” Hoàng Bồi Chấn trả lời.

Hoàng Bồi Chấn nói là lời nói thật, Hạ Vân Kiệt không chỉ có là hắn phụ thân bạn vong niên, lại Lý Thanh Hồng cùng Cù Vệ Quốc trưởng bối, hắn vừa rồi đã muốn minh xác lên tiếng, lại làm sao còn có hắn Hoàng Bồi Chấn khuyên bảo phân?

Bất quá Hàn Thanh Vũ cũng không nghĩ như vậy, Hoàng lão thân phân tái siêu nhiên tái tôn quý, tóm lại là Hoàng Bồi Chấn phụ thân, Hoàng Bồi Chấn lại như thế nào khả năng khuyên không được đâu? Này chỉ có thể thuyết minh hai kiện sự, nhất là Hoàng Bồi Chấn không nghĩ hỗ trợ, muốn mượn chuyện này lạc lạc hắn vị này sắp xếp vị ở trước mặt hắn thường vụ phó bộ trưởng mặt mũi, nhị thì phải là Hoàng lão đối chuyện này quả thật có vẻ tức giận. Cho nên Hàn Thanh Vũ nghe vậy trong lòng cũng rất có điểm căm tức, nhưng không tốt phát tác, đành phải nói:“Mặc kệ như thế nào còn là trước hết mời Bồi Chấn huynh hỗ trợ khuyên nhủ lão lãnh đạo, ta sẽ mau chóng đuổi tới khách sạn.”

Nói xong Hàn Thanh Vũ liền treo Hoàng Bồi Chấn điện

thoại, quải điệu Hoàng Bồi Chấn điện thoại sau, Hàn Thanh Vũ sắc mặt xanh mét thật mạnh vỗ hạ ghế, trong cơn giận dữ.

Hắn vừa giận con trai không hăng hái, thế nhưng cho hắn thống lớn như vậy nhất cái sọt, cũng giận Hoàng Bồi Chấn đắc thế không cho người, thế nhưng điểm ấy sự tình cũng không nguyện ý hỗ trợ.

Lúc này đèn rực rỡ lóng lánh, kinh thành đã qua giao thông cao phong kì, màu đen Audi xe ở rộng mở đường cái thượng chạy vội, rất nhanh liền chạy đến Nhậm gia khách sạn.

Làm Hàn Thanh Vũ đuổi tới Nhậm gia khách sạn khi, đại đường trừ bỏ Hàn Chấn Lâm, Hác Húc Thăng còn hơn một vị tai to mặt lớn trung niên nam tử. Vị này nam tử không phải người khác đúng là Hác Húc Thăng phụ thân, Hác Đông Lai.

Phát sinh chuyện lớn như vậy tình, ngay cả Hàn Chấn Lâm đều phải lập tức gọi điện thoại bẩm báo hắn phụ thân, Hác Húc Thăng đương nhiên cũng không dám gạt hắn ba.

Bất quá Hác Đông Lai này thính cấp cán bộ, đặt ở địa phương thượng có thể là một gã quan to, nhưng ở kinh thành, hơn nữa ở hoàng gia trước mặt, thật đúng là tính không được cái gì. Cho nên khi hắn nghe được con trai đánh tới điện thoại sau, cả người thiếu chút nữa không sợ tới mức đặt mông than ngồi dưới đất. Chờ hắn hơi chút hồi quá hồn đến sau, liền lập tức tới rồi Nhậm gia khách sạn.

Bất quá hắn tuy rằng so với Hàn Thanh Vũ tới trước một bước, nhưng lấy thân phận của hắn lại căn bản không tư cách trực tiếp đi đế vương thính gõ cửa, cho nên chỉ có thể ở đại đường không yên bất an theo Hàn Chấn

Lâm đám người cùng nhau cùng đợi Hàn Thanh Vũ đã đến.

“Hàn bộ trưởng, ngài tới rồi.” Gặp Hàn Thanh Vũ cuối cùng đuổi tới, Hác Đông Lai hai mắt sáng sáng ngời, dấy lên một tia hy vọng, vội vàng đón nhận đi, cung kính chào hỏi nói.

Hác Đông Lai trước kia chính là Hàn Thanh Vũ hạ cấp, đi cho tới hôm nay vị trí này cũng cùng Hàn Thanh Vũ đề bạt có quan hệ, cho nên lòng nóng như lửa đốt Hàn Thanh Vũ tự nhiên lười cùng hắn khách khí, ừ một tiếng, liền hai mắt tràn ngập lửa giận đầu hướng Hàn Chấn Lâm.

“Ba!” Hàn Chấn Lâm lui cổ nơm nớp lo sợ kêu lên.

“Vô liêm sỉ này nọ!” Hàn Thanh Vũ nâng tay liền cho Hàn Chấn Lâm một bàn tay, đánh cho hắn hai má đều có chút thũng đứng lên, nhìn xem Hác Húc Thăng cảm thấy từng trận hàn ý, tay chân đều nhịn không được run lên đứng lên. Bất quá Hác Húc Thăng ba ba tuy rằng bộ dạng tai to mặt lớn, nhưng có thể quan tới chính thính cấp, còn là có vài phần xử sự năng lực, thấy thế đi đến Hàn Thanh Vũ bên người thật cẩn thận nhắc nhở nói:“Hàn bộ trưởng, sự tình nếu đã muốn đã xảy ra, hiện tại đánh cũng đã muộn, còn là trước hết nghĩ biện pháp lấy được Hoàng lão lượng giải đi.”

Hàn Thanh Vũ tự nhiên cũng biết hiện tại đánh cũng đã muộn, chính là không đánh một chút trong lòng tức giận thật sự không có biện pháp phát tiết, nay đánh một hai bàn tay, Hác Đông Lai tái như vậy nhắc tới tỉnh, Hàn Thanh Vũ cũng sẽ không tái đánh Hàn Chấn Lâm, trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái nói:“Còn không mau dẫn đường!”

“Hắn, bọn họ nói kia ghế lô là không đối ngoại mở ra,

sở, cho nên……” Hàn Chấn Lâm nơm nớp lo sợ, lắp bắp nói.

“Vô liêm sỉ này nọ! Của ta mặt đều bị ngươi mất hết.” Gặp con trai vừa rồi nhưng thật ra cử kiêu ngạo, ngay cả khách sạn lão bản cũng dám đánh, nay đổ tốt, thế nhưng cùng chính mình nói ghế lô không đối ngoại mở ra, không thể đi lên, tức giận đến Hàn Thanh Vũ nhịn không được lại phiến hắn một bàn tay.

Hắn Hàn Thanh Vũ là cái gì thân phận? Nhưng là thực quyền bộ uỷ thường vụ phó bộ trưởng, chính bộ chức cấp! Ở kinh thành còn có hắn không thể đi ghế lô sao? Có thể cùng bình thường khách hàng giống nhau sao?

Hàn Chấn Lâm thật sự là vừa rồi bị trong ghế lô tư thế cấp sợ hãi, nay bị hắn phụ thân lại tát một bàn tay, cuối cùng là hiểu được, chính mình phụ thân nhưng là chính bộ chức cấp cán bộ, tuy rằng cùng Hoàng lão tôn quý siêu nhiên thân phận không có biện pháp so với, nhưng cùng Hoàng Bồi Hạo tam huynh đệ so sánh với nhưng cũng là không kém.

Như vậy nhất hiểu được, Hàn Chấn Lâm tuy rằng lại bị phiến một bàn tay, nhưng tâm tình ngược lại thoải mái một ít, vội vàng mang theo phụ thân hướng nối thẳng đế vương thính chuyên dụng thang máy đi đến. Hác Đông Lai phụ tử tự nhiên cũng theo sát sau đó.

“Thực xin lỗi, Hàn thiếu, đế vương thính là không đối……” Đại đường phụ trách tiếp đãi quản lí gặp Hàn Chấn Lâm mấy người muốn đi đế vương thính, đi nhanh tiến lên đây cản lại nói.

Hàn Thanh Vũ loại nào thân phận, hắn muốn đi khách sạn dùng cơm, nhà ai khách sạn lão tổng không khiêm tốn tự mình đến chào hỏi? Không nghĩ tới hôm nay đến nơi này muốn đi cái ghế lô, thế nhưng bị một đại đường

phụ trách tiếp đãi quản lí cấp ngăn cản, Hàn Thanh Vũ không khỏi buồn bực đến sắc mặt phát thanh, lại cứ lại phát tác không thể.

Hác Đông Lai nhưng thật ra người thông minh, gặp Hàn Thanh Vũ sắc mặt khó coi, lập tức tiến lên một bước kéo qua phụ trách tiếp đãi quản lí nói:“Vị này là Hàn bộ trưởng, hắn có chuyện muốn tìm Hoàng lão.”

Kỳ thật phụ trách tiếp đãi quản lí vừa rồi nhìn đến Hàn Thanh Vũ đánh Hàn Chấn Lâm, trong lòng cũng đã mơ hồ đoán được thân phận của hắn, vừa rồi đi lên cản lại khi kỳ thật trong lòng cũng là bất ổn, khẩn trương đòi mạng. Nay gặp Hác Đông Lai như vậy nhất giải thích, tự nhiên không dám tái cản lại.

“Mẹ nó, mắt chó thấy người……” Gặp hác mọc lên ở phương đông vừa nhấc ra phụ thân thân phận, phụ trách tiếp đãi quản lí liền lập tức ngoan ngoãn cho đi, Hàn Chấn Lâm không khỏi khôi phục vài phần thần khí, vào thang máy sau căm giận thấp giọng mắng, bất quá lại bị hắn phụ thân nghiêm khắc ánh mắt nhìn lướt qua sau, câu nói kế tiếp lập tức ngạnh sinh sinh nuốt trở về.

“Các ngươi đợi lát nữa đều cho ta chờ ở bên ngoài.” Cửa thang máy mở ra, Hàn Thanh Vũ phân phó nói.

Nói xong, Hàn Thanh Vũ đối với trong thang máy gương hơi chút sửa sang lại hạ quần áo cùng tóc, trên mặt lộ ra một chút khiêm tốn mỉm cười, sau đó đi nhanh bước ra cửa thang máy. Bất quá khi hắn nhanh đến ghế lô cửa khi, cước bộ lại bất tri bất giác thả chậm xuống dưới, mang theo một tia thật cẩn thận.

Vì phương tiện thượng đồ ăn, ghế lô môn là hờ khép. Hàn Thanh Vũ nhẹ nhàng gõ gõ cửa, nghe được bên trong có câu thanh âm, liền nhẹ tay nhẹ chân đẩy cửa đi rồi đi vào.

Cửa đẩy ra, Hàn Thanh Vũ tựa như cả người rơi vào vết nứt.

Hàn Chấn Lâm không biết Lý Thanh Hồng cùng Cù Vệ Quốc này hai vị thanh danh mặc dù không truyền ra ngoài, nhưng thực quyền lại cực kì dọa người đại lão, nhưng đến Hàn Thanh Vũ người như vậy cấp bậc, lại là kinh quan, lại sao lại không biết bọn họ hai? Nhất là Lý Thanh Hồng, kia cơ hồ là theo Hoàng lão không sai biệt lắm cấp bậc cùng thời đại nhân vật a!

Nay được, chính mình con trai không chỉ có chính là ở Hoàng lão trước mặt đánh người, nhưng lại ở Lý Thanh Hồng trước mặt đánh người a!

Bất quá Hàn Thanh Vũ dù sao không phải người thường, rất nhanh liền điều chỉnh tâm tính, hướng Hoàng lão cùng Lý Thanh Hồng hơi hơi ôm quyền khom người nói:“Hàn Thanh Vũ gặp qua hai vị lão lĩnh……”

“Ngươi là vừa rồi kia người trẻ tuổi phụ thân?” Hạ Vân Kiệt lại không đợi Hàn Thanh Vũ đem nói cho hết lời, hơi hơi nhíu hạ mày nói.

Gặp một người trẻ tuổi thế nhưng trước mặt Hoàng lão đám người mặt trực tiếp đánh gãy chính mình trong lời nói, Hàn Thanh Vũ sắc mặt khẽ biến, trong mắt lóe ra một tia tức giận, nhưng cuối cùng lại còn là ấn hạ tâm đầu tức giận, trả lời:“Đúng vậy, vừa rồi nghịch tử……”

Không có biện pháp, Hàn Thanh Vũ tuy rằng không rõ ràng lắm Hạ Vân Kiệt cụ thể thân phận, nhưng thấy hắn nếu có thể cùng Lý Thanh Hồng một trái một phải ngồi ở Hoàng lão hai bên, Hàn Thanh Vũ trong lòng mặc dù có tức giận, nhưng cũng không dám khinh thường.

“Chẳng lẽ nơi này nhân viên công tác không có nói cho

ngươi, đế vương thính là không đối ngoại mở ra sao?” Hạ Vân Kiệt không đợi Hàn Thanh Vũ đem nói cho hết lời, lại nhíu mày, mặt lộ vẻ một tia không vui hỏi.

Hạ Vân Kiệt mới mặc kệ Hàn Thanh Vũ là bộ trưởng còn là cái gì trưởng, hắn chỉ biết là chính mình thật vất vả làm ông chủ mời Hoàng lão đám người ăn nhất cơm, đầu tiên là con của hắn đến tạp bãi, nay lại là hắn đến quấy rầy, thật sự thảo người chán ghét.

“Này……” Hàn Thanh Vũ sắc mặt bắt đầu trở nên khó coi đứng lên. Quan đến nay khi hôm nay chức vị, Hàn Thanh Vũ thật đúng là không bị một người trẻ tuổi như vậy giáp mặt chất vấn quá ? Nhưng lại là vì một cái ghế lô đối hay không ngoại mở ra sự tình.

“Hàn bộ trưởng ngươi chẳng lẽ không biết pháp sao? Nếu đế vương thính không đối ngoại mở ra, thì phải là khách sạn tư nhân địa phương, không có chủ nhân cho phép là không thể tùy tiện đi lên, còn là nói ngươi với ngươi con trai giống nhau, cho rằng chính mình thân phận cùng người thường không giống với, là có thể tùy tâm sở dục? Muốn làm gì liền làm gì?” Hạ Vân Kiệt lại thứ chất vấn nói.

Hàn Thanh Vũ nằm mơ cũng không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt một cái người trẻ tuổi thế nhưng cùng hắn tại đây kiện thí đại điểm chuyện hành động lớn văn vẻ, không khỏi vừa thẹn vừa giận, nhưng lại cứ lại không có biện pháp phản bác.

Không phải sao? Chẳng lẽ liền bởi vì ngươi là quan lớn ngươi có thể tùy tiện sấm người khác tư nhân địa phương sao?

Đương nhiên sự thật tình huống là mặt khác một hồi sự, khả vấn đề là nhà này khách sạn là Hạ Vân Kiệt hai vị kiều thê mở. Người khác có lẽ sợ ngươi Hàn Thanh Vũ,

đối với ngươi bất đắc dĩ, nhưng Hạ Vân Kiệt là loại người nào, lại khởi tha cho ngươi phụ tử đầu tiên là đến tạp bãi, tiếp theo lại đây phá hư khách sạn quy định?

Đáng tiếc Hàn Thanh Vũ cũng là không biết điểm ấy, lúc này thế nhưng không biết lập tức thừa nhận sai lầm, ngược lại lộ ra một tia xấu hổ não sắc.

Hoàng lão người lão mắt không lão, hắn gặp Hàn Thanh Vũ trên mặt lộ ra một tia xấu hổ não sắc, trong lòng thầm than một tiếng, đúng là vẫn còn nhớ đến năm đó cùng hắn phụ thân một phần cách mạng hữu tình, không nghĩ làm cho Hàn Thanh Vũ mơ hồ tái chọc giận Hạ Vân Kiệt, nếu không chỉ sợ cũng không chỉ có chính là con của hắn vấn đề, mở miệng nói:“Bồi Chấn, ngươi mang Thanh Vũ trước đi ra ngoài.”

Hoàng lão này nhất mở miệng, Hàn Thanh Vũ cả người đều nhịn không được chấn một chút, ánh mắt hoảng sợ nhìn về phía Hạ Vân Kiệt.

Quan đến nay khi hôm nay này chức cấp, Hàn Thanh Vũ đương nhiên là người thông minh. Lúc này thế nào còn nhìn không ra đến, tại đây trong ghế lô, Hạ Vân Kiệt tuy rằng tuổi trẻ, nhưng hắn lời nói lại phi thường có phần lượng, thậm chí ngay cả Hoàng lão đều phải kiêng kị hắn ba phần, thế này mới trực tiếp mở miệng làm cho Hoàng Bồi Chấn dẫn hắn đi ra ngoài.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 514 : Khủng bố nhân vật

Nếu suy nghĩ cẩn thận điểm này, Hàn Thanh Vũ đương nhiên không dám tái cậy mạnh, gặp Hoàng Bồi Chấn đứng dậy muốn dẫn hắn đi ra ngoài, thành thành thật thật hướng người trong ghế lô ôm quyền cúi đầu nói:“Hai vị lão lãnh đạo, các vị, thực xin lỗi, quấy rầy !”

Nói xong, Hàn Thanh Vũ lại dùng mang theo một tia hoảng sợ ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, đến bây giờ hắn còn là không thể tưởng tượng, người trẻ tuổi này đến tột cùng là cái gì đến đây, vì cái gì ngay cả Hoàng lão tựa hồ đều đối hắn kiêng kị ba phần?

Hoàng Bồi Chấn mang theo Hàn Thanh Vũ ra ghế lô, gặp Hàn Chấn Lâm ba người đợi ở ghế lô ngoài, không khỏi âm thầm lắc đầu, sau đó hướng Hàn Thanh Vũ lời nói thấm thía nói:“Thanh Vũ huynh, con trai là con trai, ngươi là ngươi, chuyện này ta đề nghị ngươi không cần nhúng tay,!”

“Bồi Chấn huynh, chúng ta coi như là nhiều năm đồng nghiệp, tuổi trẻ thời điểm cũng là cùng nhau đùa đồng bọn, lần này ta là lấy tư nhân thân phận hỏi ngươi một câu, kia người trẻ tuổi đến tột cùng là ai? Chấn Lâm chuyện này đến tột cùng có bao nhiêu nghiêm trọng?” Hàn Thanh Vũ nghe vậy cả người chấn động, sau đó hai tay nắm chặt Hoàng Bồi Chấn tay, sắc mặt ngưng trọng hỏi.

“Hạ lão sư đến tột cùng cái gì thân phận, ta không thể trả lời ngươi, nhưng có một chút ta có thể phi thường tinh tường nói cho ngươi, chỉ cần là lý đứng ở Hạ lão sư bên này, mặc kệ là ai, chúng ta Hoàng gia cùng Lý thúc thúc bọn họ đều đã đem hết toàn lực duy trì hắn!” Hoàng Bồi Chấn do dự hạ, sắc mặt nghiêm túc trả lời.

Dù là Hàn Thanh Vũ coi như là một vị nhân vật, nghe nói như thế còn là xông ra hàn khí, tứ chi lạnh như băng.

Trung Quốc từ trước quan trường nói chuyện là thực chú ý, rất nhiều thời điểm đều là sẽ không đem nói thấu nói tử, luôn giảng một nửa làm cho đối phương nghiền ngẫm một nửa, lại cho chính mình lưu một chút quay về đường sống. Nhưng hiện tại đâu? Hoàng Bồi Chấn lại đem nói như vậy hiểu được thấu triệt, thậm chí ngay cả "Đem hết toàn lực" Này từ đều nói đi ra. Có thể nghĩ, chỉ cần đắc tội Hạ Vân Kiệt, kia tuyệt đối chính là đồng thời đắc tội Hoàng gia cùng Lý Thanh Hồng bọn họ.

Hoàng gia a, kia nhưng là toàn bộ nước cộng hoà chính đàn thượng năm ngón tay đều sổ tới được cường đại gia tộc, mà Lý Thanh Hồng đâu, hắn tuy rằng không có hậu đại con cháu, ở nước cộng hoà cũng xưa nay điệu thấp không có gì danh khí, nhưng trên thực tế, ở sâu trong nội tâm, Hàn Thanh Vũ đối hắn kiêng kị tựa hồ càng sâu một ít. Bởi vì hắn nắm trong tay lực lượng cho tới bây giờ đều là ở chỗ tối, không giống Hoàng gia trên cơ bản đều đặt tại bên ngoài, không chỉ có như thế, hắn có hai con nuôi, một vị là kế thừa hắn vị trí, mà mặt khác một vị còn lại là "Biên giới đại quan" Tây lĩnh tỉnh tỉnh ủy bí thư, chỉ Lý Thanh Hồng đặt tại bên ngoài hai con nuôi, Hàn Thanh Vũ hưng không nổi một tia cùng hắn lão nhân gia đối kháng ý niệm trong đầu, càng đừng nói còn có âm thầm thế lực đâu?

Mà hiện tại đâu, đắc tội Hạ Vân Kiệt chính là đồng thời đắc tội Lý Thanh Hồng cùng Hoàng gia, Hàn Thanh Vũ thật sự là ngẫm lại đều cả người nổi da gà a!

"Về phần Chấn Lâm, ngươi có biết hắn đánh là ai chăng? Hắn đánh người là Hạ lão sư bạn gái hợp tác đồng bọn. Còn có ngươi có biết hắn vì cái gì đánh người sao? Là vì hắn tưởng tay không bộ bạch lang, mạnh mẽ nhập cổ, mà Nhậm lão bản không đồng ý. Tốt lắm, ngôn

tẫn như thế Thanh Vũ huynh, bây giờ còn mời ngươi mang theo bọn họ trước đi xuống đi.” Hoàng Bồi Chấn nói tiếp.

Nghe xong Hoàng Bồi Chấn lời nói, Hàn Thanh Vũ trong lòng là thật lạnh thật lạnh.

Được, chuyện này còn xa xa không chỉ là trước mặt Hoàng lão đám người mặt đánh người như vậy “Đơn giản”, mà là nhà mình con trai thế nhưng ức hiếp người ức hiếp đến ngay cả Hoàng Bồi Hạo, Cù Vệ Quốc bực này so với hắn thực quyền còn muốn lớn, đều chỉ có thể tại hạ thủ bồi tọa người trẻ tuổi bạn gái trên đầu.

Chuyện này nghiêm trọng đến loại nào trình độ, căn bản không cần Hoàng Bồi Chấn nói rõ, Hàn Thanh Vũ rất rõ ràng, cho dù chính mình mặt mũi cũng căn bản không đủ tư cách.

Không phải sao? Hiện tại hắn không phải bị đuổi ra ngoài sao? Thậm chí cũng không có thể chờ ở đế vương thính ghế lô ngoại hành lang.

“Cảm ơn ngươi Bồi Chấn huynh, ta đây trước đi xuống, nếu có khả năng, mời ngươi cần phải phải giúp việc nói vài câu lời hay.” Hàn Thanh Vũ trong lòng tuy rằng thật lạnh thật lạnh, nhưng thủ lại đem Hoàng Bồi Chấn cầm thật chặt, giống như Hoàng Bồi Chấn là hắn sinh tử chi giao giống nhau.

“Thanh Vũ huynh, chân nhân trước mặt không nói lời nói dối, nói thực ra đi, chuyện này Hạ lão sư đã muốn đã mở miệng, ta là không dám lại mở miệng hỗ trợ nói chuyện.” Hoàng Bồi Chấn cười khổ lắc đầu nói.

Hoàng Bồi Chấn là cái gì thân phận, ngay cả hắn đều nói không dám mở miệng hỗ trợ nói chuyện, có thể nghĩ Hạ Vân Kiệt ở trong lòng hắn địa vị, dù là Hàn Thanh Vũ

vừa rồi đã muốn nghe hiểu được Hạ Vân Kiệt thân phận không giống tầm thường, nghe nói như thế còn là cả người chấn động, cảm thấy từng trận hàn ý đánh úp lại, mồ hôi lạnh không chịu khống chế xông ra.

Hoàng Bồi Chấn nói xong lời này sau trở về ghế lô, hắn coi như là hết lòng quan tâm giúp đỡ, hắn cũng biết lấy Hàn Thanh Vũ đầu óc hẳn là có thể phân rõ tình thế.

Hàn Thanh Vũ quả thật phân rõ tình thế, cho nên lấy thân phận của hắn làm Hoàng Bồi Chấn phản hồi ghế lô khi, hắn không có gì do dự liền mang theo Hàn Chấn Lâm ba người ly khai năm tầng.

Chính là rời đi năm tầng sau, Hàn Thanh Vũ cũng không có rời đi khách sạn.

Huyết hòa tan thủy phụ tử cảm tình, nếu Hàn Chấn Lâm chính là náo loạn điểm việc nhỏ trong lời nói, hắn Hàn Thanh Vũ đổ thật đúng là có thể buông tay, nhưng hiện tại nghe xong Hoàng Bồi Chấn lời nói, hắn ngược lại càng phát ra không dám như vậy buông tay. Ở Lý Thanh Hồng bực này cấp bậc đại lão trong mắt, hắn Hàn Thanh Vũ con trai kỳ thật cùng người thường con trai không có bao nhiêu đại khác nhau, bọn họ xử trí đứng lên căn bản không có cái gì kiêng kị, này nếu theo trọng xử trí, muốn làm không tốt tù mọt gông đều có khả năng a.

Nếu Hàn Chấn Lâm bởi vì này chuyện tù mọt gông, đừng nói chính hắn còn có người nhà cảm tình khẳng định thực bị thương, điểm chết người là bọn họ Hàn gia cũng rất khả năng từ nay về sau sẽ đi hướng suy tàn, chưa gượng dậy nổi.

Thử nghĩ một chút, Hàn Chấn Lâm lang đang bỏ tù, mà là còn là phán trọng hình trong lời nói, người khác hội thấy thế nào bọn họ Hàn gia, phỏng chừng tám chín phần mười cảm thấy bọn họ Hàn gia xong rồi, phỏng

chừng Hàn Thanh Vũ quan cũng đến cùng, cấp trên đã muốn đối hắn không hài lòng, nếu không lại sao lại ngay cả con trai đều không bảo đảm? Đương nhiên nếu người có tâm tái đào móc đi xuống, phát hiện hắn Hàn Thanh Vũ thế nhưng đắc tội Hoàng lão cùng Lý lão, kia chỉ sợ lập tức này đi người theo hắn đều phải nghĩ biện pháp cùng hắn xả thanh quan hệ.

Hoàng lão, Lý lão a, toàn bộ nước cộng hoà lại có vài người nhạ khởi, nếu là hai người cùng nhau, phỏng chừng toàn bộ nước cộng hoà không ai có thể nhạ được rất tốt đi.

Đi xuống lầu, ngồi ở đại đường hầu trong phòng khách, nhìn Hàn Thanh Vũ vẻ mặt âm trầm biểu tình, Hàn Chấn Lâm ba người cũng chưa dám mở miệng hỏi hắn nói, trái tim nhưng vẫn đi xuống trầm.

Bọn họ cũng không phải ngốc tử, lấy Hàn Thanh Vũ thân phận vào ghế lô, thế nhưng không một phút đồng hồ liền lui đi ra, hơn nữa hiện tại lại thối lui đến đại đường hầu phòng khách, có thể nghĩ chuyện này phiền toái lớn.

“Ba, các ngươi như thế nào ở trong này? Sự tình thế nào ?” Làm Hàn Thanh Vũ bốn người ngồi ở hầu trong phòng khách trầm mặc không nói gì khi, chung quy lo lắng Hàn Chấn Khánh chạy tới Nhậm gia khách sạn, thấy thế lại là lo lắng lại là kinh ngạc hỏi.

“Ngươi tới vừa lúc. Ta hỏi một chút ngươi xem, Chấn Lâm sự tình ngươi có biết bao nhiêu, lại tham dự bao nhiêu?” Gặp con lớn nhất chạy tới, Hàn Thanh Vũ đầu óc thanh tỉnh một ít, cường nhắc tới tinh thần hỏi.

Hàn Thanh Vũ đương nhiên rõ ràng, nếu Lý Thanh Hồng bọn họ muốn thật muốn lấy Hàn Chấn Lâm là hỏi, tuyệt đối sẽ không giới hạn đêm nay chuyện này. Chuyện này nói đến cùng cũng chỉ là đánh người bác sát, đương sự

cũng không có chịu cái gì nghiêm trọng thương thế, thật muốn trừng phạt đứng lên cũng không có gì cùng lắm thì. Hàn Thanh Vũ sở dĩ khẩn trương, chủ yếu còn là lo lắng chuyện này sẽ cho Hoàng lão lưu lại không tốt ấn tượng, cho nên cố ý tới rồi tự mình cấp Hoàng lão đạo lời xin lỗi, này cũng là một loại thái độ. Nhưng hiện tại sự tình phát triển cũng đã hoàn toàn vượt qua hắn tưởng tượng, nếu Lý Thanh Hồng bọn họ thật muốn trọng phạt Hàn Chấn Lâm, phỏng chừng đều có thể đem hắn nhà trẻ phạm sự tình cấp lục ra đến. Phải biết rằng hắn nhưng là kia đặc thù ngành lão lãnh đạo, hắn con nuôi Cù Vệ Quốc là đương nhiệm lãnh đạo, tra như vậy điểm sự tình thật sự rất đơn giản, cho nên Hàn Thanh Vũ thiết yếu phòng ngừa chu đáo, làm tối phá hư tính.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 515 : Năm phút đồng hồ sau dẫn hắn tới gặp ta

“Ngài đều tự mình tới rồi xin lỗi, Hoàng gia không đến mức như vậy không cho mặt mũi đi?” Gặp phụ thân rất có phòng ngừa chu đáo, làm tối phá hư tính tư thế, Hàn Chấn Khánh sắc mặt không khỏi đại biến nói.

Bất quá nói cho hết lời sau, Hàn Chấn Khánh liền ý thức được chính mình hỏi một cái thực ngu ngốc vấn đề, nếu Hoàng gia nể tình, hắn ba hiện tại sẽ ở đại đường sao? Hội hỏi cái này dạng một vấn đề sao?

“Phần lớn chính là ở phía sau màn thao tác, có cá biệt Chấn Lâm trực tiếp tham dự, bất quá ta đều không có trực tiếp tham dự, hơn nữa kinh thành làm như vậy nhiều người là, hẳn là không tính rất nghiêm trọng đi!” Hàn Chấn Khánh ý thức được chính mình hỏi cái rất yếu trí cái vấn đề sau, nghĩ nghĩ không phải thực khẳng định trả lời.

“Ai, tính, hỏi các ngươi cũng hỏi không, chỉ cần không có giết người phóng hỏa, này hết thảy cũng chỉ có thể xem bọn hắn ý tứ.” Hàn Thanh Vũ nghe vậy thở dài một hơi nói.

“Ba, nói như thế nào chúng ta gia gia cùng Hoàng lão cũng có quá một đoạn giao tình, chẳng lẽ Hoàng gia thật sự muốn cắn không để sao?” Hàn Chấn Khánh thấy hắn ba thở dài, sắc mặt tái biến nói, thậm chí còn mang theo một tia không phục.

Ở Hàn Chấn Khánh xem ra, Hoàng gia ngưu mặc dù ngưu, nhưng bọn hắn Hàn gia cũng không phải giấy. Lại nói tiếp, hắn gia gia cũng từng là nước cộng hoà nhân vật phong vân chi nhất.

“Không phải Hoàng gia, mấu chốt là ở một cái họ Hạ người trẻ tuổi trên người. Hắn bạn gái chính là nhà này khách sạn cổ đông, Hoàng lão còn có Lý lão đối hắn đều rất trọng thị.” Hàn Thanh Vũ thở dài nói. Hắn đối vị này con lớn nhất còn là có vẻ coi trọng, có một số việc cũng nguyện ý lấy ra nữa nói với hắn nói.

“Lý lão, vị nào Lý lão? Chính là vị kia ngồi ở Hoàng lão bên cạnh vị kia lão nhân sao?” Hàn Chấn Lâm nhịn không được hỏi. Phía trước hắn liền luôn luôn tại tò mò vị kia ngồi ở Hoàng lão bên người lão nhân thân phận.

“Chính là hắn. Hắn tên Lý Thanh Hồng, các ngươi còn trẻ, thân phận cũng có hạn khả năng không biết này người, nhưng người này thân phận lại cực kì đặc thù, biết Tây Lĩnh tỉnh tỉnh ủy bí thư Trương Vân Phong sao? Chính là hắn con nuôi……” Hàn Thanh Vũ giải thích nói.

“Cái gì, Trương Vân Phong dĩ nhiên là hắn con nuôi!” Hàn Thanh Vũ nói Lý Thanh Hồng thân phận đặc thù, Hàn Chấn Khánh đám người còn không có quá lớn cảm giác, nhưng làm Hàn Thanh Vũ nhắc tới Trương Vân Phong khi, Hàn Chấn Khánh đám người liền tất cả đều bị chấn ở.

Toàn bộ nước cộng hoà mới bao nhiêu cái tỉnh, một cái tỉnh tỉnh ủy bí thư ở chính đàn tuyệt đối là một cỗ không thể khinh thường lực lượng! Thậm chí trong tay chân chính thực quyền so với Hàn Thanh Vũ đều phải lớn. Mà chính là như vậy một người, cũng chỉ là Lý Thanh Hồng con nuôi, cái này gọi là Hàn Chấn Khánh đám người như thế nào không bị chấn trụ.

“Này còn chính là hắn trong đó một vị con nuôi, hắn còn có một vị con nuôi tắc kế thừa hắn vị trí, đồng dạng là chính bộ cấp.” Hàn Thanh Vũ cười khổ nói.

Hàn Thanh Vũ thốt ra lời này ra, Hàn Chấn Lâm sợ tới

mức môi đều phát thanh.

Một cái Hoàng gia đều đã muốn đủ dọa người, không nghĩ tới lại bính ra một cái Lý gia thế lực so với Hoàng gia cũng không kém! Trách không được ngay cả hắn phụ thân như vậy thân phận cũng sẽ bị trực tiếp cấp đuổi ra ghế lô, thậm chí được đến dưới lầu hầu. Thật sự là mặc kệ là bối phận thân phận, còn là song phương thực lực đều kém cách xa a!

“Ba, chúng ta đây hiện tại làm sao bây giờ? Có cần hay không cùng Chấn Lâm một ít hợp tác đồng bọn trước tiên lên tiếng kêu gọi?” Hàn Chấn Khánh chung quy so với hắn đệ đệ bình tĩnh rất nhiều, rất nhanh liền theo khiếp sợ, khủng hoảng trung phục hồi tinh thần lại, sắc mặt ngưng trọng hỏi.

“Ngươi cho là lấy bọn họ hai nhà thế lực, ngươi như vậy vội vàng che lấp một chút hữu dụng sao? Còn là không cần lộng xảo thành chuyết, chọc bọn hắn tức giận, còn là thành thành thật thật chờ xem.” Hàn Thanh Vũ lắc đầu vẻ mặt nhận mệnh nói.

Nhậm Vĩnh Cường tuy rằng làm đại lão bản, nhưng xuất phát từ nhiệt tình yêu thương cùng với bởi vì cuộc sống so với trước kia càng ngày càng có hi vọng, ngược lại ở nấu nướng trút xuống càng nhiều thời gian cùng tâm huyết, cho nên trù nghệ ngược lại càng phát ra lô hỏa thuần thanh, ăn Hoàng lão đám người khen không dứt miệng, khẩu vị đại khai.

Một bữa cơm ăn khách và chủ giai hoan, thẳng đến mười giờ mới cách tịch.

Người già đi, có đôi khi hội phá lệ hoài cựu. Hoàng lão trẻ tuổi khi quát tháo chiến trường, sát phạt quyết đoán, nhưng hôm nay khi hắn đi xuống lầu, gặp Hàn Thanh Vũ đám người còn tại đại đường chờ, đúng là vẫn còn

không có biện pháp làm được nhìn như không thấy, trong mắt lóe ra một tia không đành lòng, cũng là động một tia nhớ tình bạn cũ loại tình cảm.

“Vệ Quốc, làm cho bọn họ trễ chút tới gặp ta đi.” Hạ Vân Kiệt vốn định không để ý tới Hàn Thanh Vũ bọn họ, nhưng thấy Hoàng lão trong mắt lóe ra một tia không đành lòng sắc, đúng là vẫn còn nhân nhượng một chút lão nhân gia cảm tình, huống hồ theo tướng mạo hắn cũng có thể nhìn ra đến, Hàn Thanh Vũ tổng thể xem cũng không xem như cái phá hư quan, một ít Trung Quốc quan trường có thói quen hắn có một chút, nhưng còn không về phần bởi vì hắn con trai duyên cớ đem hắn cũng chỉnh xuống dưới.

Cù Vệ Quốc nghe vậy cung kính lên tiếng, sau đó đi đến Hàn Thanh Vũ trước mặt thấp giọng nói với hắn một câu, Hàn Thanh Vũ kinh hỉ nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

“Lão đệ cảm ơn ngươi cho ta này mặt mũi a! Bất quá nên xử lý hay là muốn làm cho Vệ Quốc bọn họ xử lý, ngươi không cần cho ta mặt mũi.” Hoàng lão cảm kích đối Hạ Vân Kiệt nói.

“Đại ca lời này đã có thể khách khí, oan có đầu nợ có chủ, lòng ta đều biết.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Buổi tối mười một giờ, Hạ Vân Kiệt theo Hoàng lão chung sơn sau phố tứ hợp viện quay trở về hắn dừng chân khách sạn.

Cùng Hạ Vân Kiệt cùng nhau phản hồi khách sạn trừ bỏ Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm hai người còn có ở kinh Vu Hàm môn đệ tử Lý Thanh Hồng tổ tôn ba người.

Làm Hạ Vân Kiệt còn không có hồi khách sạn khi, Hàn Thanh Vũ bọn họ liền sớm đã ở đại đường chờ bọn họ,

theo chân bọn họ cùng một chỗ còn có nhà này khách sạn tổng giám đốc.

Không có biện pháp, Nhậm gia khách sạn lão bản Nhậm Vĩnh Cường có thể đem Hàn Thanh Vũ bọn họ làm bình thường khách nhân chiêu đãi, đối xử bình đẳng, nhưng nhà này khách sạn tổng giám đốc lại không này lá gan a! Hàn bộ trưởng tự mình đến khách sạn, tổng giám đốc tự nhiên vội vàng tự mình tới rồi tiếp đãi.

Chính là nề hà Hàn Thanh Vũ phải đợi người, nhà này khách sạn tổng giám đốc cũng chỉ cũng may bên cạnh cùng, đồng thời trong lòng cũng là phá lệ khẩn trương bất an.

Ngẫm lại xem, Hàn bộ trưởng cái gì thân phận, hắn đều phải khuya khoắt ở khách sạn đại đường chờ, khách sạn tổng giám đốc có thể không khẩn trương sao?

Đương nhiên đồng dạng khẩn trương bất an còn có Hàn Thanh Vũ đám người, thậm chí bọn họ so với khách sạn tổng giám đốc còn muốn chỉ có hơn chớ không kém. Phải biết rằng, lần này gặp mặt, quan hệ không chỉ có riêng là Hàn Chấn Lâm xử phạt, còn quan hệ bọn họ Hàn gia tương lai. Về phần Hác gia vậy lại càng không nói.

Đang lúc tất cả mọi người khẩn trương bất an khi, hai lượng huy đằng xe hơi một trước một sau đứng ở khách sạn đại đường cửa vào.

Xe vừa mới dừng lại, phó điều khiển vị cao thấp đến một vị lão nhân râu tóc bạc trắng, thoạt nhìn phá lệ có cổ tiên phong đạo cốt khí chất.

Vừa thấy đến kia lão nhân xuống dưới, khách sạn tổng giám đốc còn có Hác Đông Lai, Hàn Chấn Khánh đám người hoàn hảo, Hàn Thanh Vũ, Hàn Chấn Lâm còn có

Hác Húc Thăng lại đều là cả người chấn động, hơn nữa sau lại mắt lộ ra sợ hãi sắc.

Hiện tại bọn họ đương nhiên biết đây là một vị lão nhân so với Hoàng lão cũng không kém!

Gặp là Lý lão đến, Hàn Thanh Vũ trên mặt lập tức lộ ra một tia khiêm tốn mỉm cười, đi nhanh tiến lên, mà Hác Đông Lai đám người gặp Hàn Thanh Vũ đột nhiên mặt mang mỉm cười đi nhanh tiến lên, lúc này đương nhiên cũng đoán được vị này theo phó điều khiển vị cao thấp đến lão nhân là ai, cũng đều nhịn không được cả người chấn động, trong mắt toát ra một tia kính sợ sắc.

Bất quá Hàn Thanh Vũ trên mặt khiêm tốn mỉm cười trong nháy mắt liền đọng lại ở tại trên mặt, hai mắt lộ ra hoảng sợ đến cực điểm ánh mắt. Bởi vì hắn nhìn đến Lý lão xuống xe sau cũng không phải hướng đại đường cửa vào đi tới, mà là thế nhưng như một chuyên nghiệp bảo tiêu thân thủ nhanh nhẹn giống nhau, vừa xuống xe liền cướp chạy bộ đến sau thùng xe, rớt ra cửa xe, sau đó cung kính đứng ở cửa xe bên cạnh. Lý lão a, đó là loại nào thân phận! Nếu không phải chính mắt thấy, Hàn Thanh Vũ cơ hồ nghĩ đến chính mình đang nằm mơ! Điều này sao có thể đâu? Lý lão thế nhưng tự mình làm cho người ta mở cửa!

Thẳng đến nhìn đến sau trong xe đi ra Hạ Vân Kiệt ba người, Hàn Thanh Vũ thế này mới theo khủng hoảng trung bừng tỉnh lại đây. Bừng tỉnh lại đây sau, dù là lấy thân phận của hắn, coi như là trải qua qua rất nhiều trường hợp cùng sóng to gió lớn, lúc này cũng không biết nên làm cái gì bây giờ mới tốt.

Ấn hắn cố hữu tư tưởng, mọi người bên trong đương nhiên này đây Lý lão thân phận tôn quý nhất, nhưng hiện tại đâu? Ngay cả Lý lão đều phải chủ động cấp Hạ Vân Kiệt người trẻ tuổi này mở cửa, như thế phân tích

đến xem, lại là Hạ Vân Kiệt thân phận tôn quý nhất.

Trong lúc nhất thời, Hàn Thanh Vũ thật là có điểm do dự, không biết nên trước với ai chào hỏi.

Bất quá làm Hàn Thanh Vũ nhìn đến mỗ đặc thù ngành đầu đầu Cù Vệ Quốc theo điều khiển vị cao thấp đến, đem cái chìa khóa ném cho đứng ở mặt sau Cù Lãnh khi, hắn liền hoàn toàn phân rõ sở tình thế.

Cù Vệ Quốc, hắn là cái gì thân phận a, thế nhưng tự mình lái xe làm nổi lên tài xế chức nghiệp!

“Hạ, Hạ lão sư, ngài hảo!” Hoàn toàn phân rõ tình thế sau, Hàn Thanh Vũ không dám có nửa điểm chần chờ, vội vàng đi lên tiền, biểu tình khẩn trương hướng Hạ Vân Kiệt vươn tay chào hỏi nói.

Không có biện pháp, ngay cả Cù Vệ Quốc đô phải làm tài xế, Lý lão đều phải tự mình hỗ trợ mở cửa, dù là hắn Hàn Thanh Vũ cũng là cái nhân vật, lúc này trong lòng cũng là khẩn trương thật sự.

Gặp Hàn bộ trưởng chủ động tiến lên hướng một vị người trẻ tuổi vươn tay, hơn nữa nhìn hắn biểu tình thế nhưng còn lộ ra vài phần khẩn trương, khách sạn tổng giám đốc tròng mắt đều thiếu chút nữa trợn tròn, còn tưởng rằng gặp được quỷ đâu!

Bất quá làm cho tổng giám đốc càng cảm thấy không thể tưởng tượng là, vị kia người trẻ tuổi thế nhưng ngay cả xem cũng chưa xem Hàn bộ trưởng vươn đến tay, mà là trực tiếp theo hắn bên người đi qua đi.

Hàn Thanh Vũ gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng điểu cũng không điểu hắn, nếu đổi một chỗ điểm một cái thời gian, hắn tuyệt đối muốn thẹn quá thành giận, nhưng hôm nay hắn lại chỉ cảm thấy đến phá lệ hoảng sợ, thậm chí mồ

hôi lạnh đều kìm lòng không được một viên viên xông ra.

Đúng vậy, ngay cả Cù Vệ Quốc đều chỉ có thể làm cái tài xế, Lý lão đều phải cướp mở cửa, hắn Hàn Thanh Vũ cho dù tái ngưu, còn có thể so với bọn hắn hai cái còn ngưu sao? Hoảng sợ là lúc, Hàn Thanh Vũ phản xạ có điều kiện liền nâng bước muốn đuổi theo thượng Hạ Vân Kiệt. Bất quá hắn mới nâng bước đã bị Cù Vệ Quốc thân thủ ngăn cản, kia lạnh như băng vô tình ánh mắt nhìn xem Hàn Thanh Vũ tóc gáy đều thiếu chút nữa căn căn dựng đứng lên.

“Vệ Quốc, năm phút đồng hồ sau dẫn hắn tới gặp ta.” Làm Cù Vệ Quốc đem Hàn Thanh Vũ ngăn lại khi, Hạ Vân Kiệt thản nhiên ném xuống một câu, sau đó ở Lý Thanh Hồng cùng đi hạ, cùng Thiệu Lệ Hồng, Chu Hiểu Diễm lên lầu.

“Là!” Cù Vệ Quốc hơi hơi khom người, cung kính trở về một câu.

Trước mắt này một màn thẳng đem khách sạn tổng giám đốc nhìn xem hai chân đều nhịn không được đánh lên run run. Hắn quả thực không dám tưởng tượng, này ở tại chính mình khách sạn người trẻ tuổi đến tột cùng ra sao phương thần thánh, thế nhưng Hàn bộ trưởng muốn gặp hắn đều cùng cấp dưới muốn gặp thượng cấp lãnh đạo giống nhau.

Đáng thương tổng giám đốc còn không biết Lý lão cùng Cù Vệ Quốc thân phận, hắn nếu biết này hai người là nước cộng hoà mỗ đặc thù ngành tiền nhiệm cùng đương nhiệm lãnh đạo, chỉ sợ sợ tới mức chân cũng chưa biện pháp đứng vững vàng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 516 : Nói chuyện

Cù Vệ Quốc đã muốn trước tiên an bài tốt lắm mặt khác một gian xa hoa phòng, Hạ Vân Kiệt buổi tối còn cần cấp Lý Thanh Hồng các nội môn đệ tử truyền thụ một ít đạo pháp cùng công lực, đương nhiên Hàn Thanh Vũ sự tình cũng cần xử lý một chút, cho nên đem Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm dàn xếp hạ sau, Hạ Vân Kiệt ở Lý Thanh Hồng cùng đi đi xuống mặt khác một gian phòng.

“Thời đại bất đồng, ngươi cũng không tất như vậy câu thúc, ngồi đi.” Ngồi ở bãi đặt ở thật lớn cửa sổ sát đất biên trên sô pha, Hạ Vân Kiệt gặp Thanh Hồng như trước thúc thủ đứng ở bên cạnh, đành phải chỉ chỉ đối diện ghế dựa nói.

“Là, sư thúc.” Lý Thanh Hồng nghe vậy thế này mới ngồi xuống.

“Không sai, mấy tháng không thấy, ngươi đã muốn đột phá đến địa vu nhất đỉnh hậu kỳ.” Lý Thanh Hồng nhập tòa sau, Hạ Vân Kiệt mắt lộ ra khen ngợi sắc nói.

“Đệ tử tư chất thường thường, may mắn cơ duyên không tệ gặp chưởng môn sư thúc, mông chưởng môn sư thúc dốc lòng chỉ điểm cũng không tiếc háo lực giúp đệ tử thể hồ quán đỉnh, đệ tử mới vừa rồi ở sinh thời có thể có hôm nay như vậy thành tựu.” Lý Thanh Hồng nghe vậy vội vàng đứng dậy cung kính nói.

“Không cần tự coi nhẹ mình, ngươi lần này tiến triển nhanh chóng, là đủ thuyết minh ngươi tư chất vô cùng tốt, trước kia chính là chúng ta đạo pháp xuống dốc, hơn nữa thiên địa linh khí, thiên tài địa bảo đều xa không bằng thượng cổ thời đại, ngươi thế này mới tiến triển thong thả. Bất quá ngươi tư chất mặc dù tốt, nề hà tuổi đã muốn già nua, nếu tiến hành theo chất lượng chỉ sợ

đời này tu vi nhiều nhất cũng liền dừng bước cùng này." Hạ Vân Kiệt khoát tay nói.

Lý Thanh Hồng nghe vậy trên mặt lộ ra một tia tiếc nuối sầu não sắc, bất quá rất nhanh lại chuyển vì rộng rãi thoải mái, hướng Hạ Vân Kiệt chắp tay nói:"Đời này có thể tái ngộ chưởng môn sư thúc, lại có hôm nay như vậy thành tựu, đệ tử dĩ nhiên cảm thấy mỹ mãn, cũng không dám nữa xa cầu."

Hạ Vân Kiệt nghe vậy trên mặt lộ ra một tia thưởng thức sắc, lại cười nói:"Địa vu nhất đỉnh cùng địa vu nhị đỉnh là một đạo hạm, nếu ngươi có thể bước vào địa vu nhị đỉnh, liền có thể tăng thêm ít nhất năm mươi năm nguyên thọ, kể từ đó, ngươi còn có cơ hội khuy rất cao thâm thiên địa huyền bí."

Nếu bước vào tu hành một đường, không ai là không theo đuổi nhìn trộm rất cao thâm thiên địa huyền bí, đạt được càng cường đại lực lượng cùng lâu sống lâu, Lý Thanh Hồng tự nhiên cũng không ngoại lệ, nghe vậy không khỏi một trận hướng tới.

Bất quá rất nhanh, Lý Thanh Hồng liền cười nói:"Đệ tử tuổi đã muốn già nua, đã muốn không dám hy vọng xa vời có thể bước vào địa vu nhị đỉnh. Nhưng thật ra Vệ Quốc cùng Cù Lãnh, bọn họ hai người thiên tư cũng không hạ cho ta, nếu có thể mông chưởng môn sư thúc chỉ điểm, tương lai nhưng thật ra có hi vọng bước vào địa vu nhị đỉnh."

"Ngươi là Vệ Quốc sư phụ, Cù Lãnh sư tổ, ta mặc dù cũng sẽ trừu không chỉ điểm bọn họ, nhưng tương lai bọn họ truyền thụ gánh nặng hơn phân nửa hay là muốn có ngươi tới đảm đương." Hạ Vân Kiệt cười nói.

"Sư thúc ngài đây là……" Lý Thanh Hồng nghe vậy trái tim không khỏi một trận mãnh khiêu, Hạ Vân Kiệt nói

đến này phân thượng, hắn lại há có thể không rõ Hạ Vân Kiệt ý tứ là hắn có thể bước vào địa vu nhị đỉnh, cũng có bó lớn thời gian truyền đạo giải thích nghi hoặc.

“Đêm nay ta sẽ lại lần nữa cho ngươi thể hồ quán đỉnh, trợ ngươi giúp một tay.” Hạ Vân Kiệt gật đầu nói.

“Vạn vạn không thể! Đệ tử đã muốn làm cho chưởng môn sư thúc hao phí rất nhiều công lực, nếu tái háo sư thúc ngài công lực, chậm trễ ngài tu hành, kia đệ tử liền muôn lần chết cũng không đủ để đền tội.” Lý Thanh Hồng gặp Hạ Vân Kiệt quả nhiên là ý tứ này, cả kinh vội vàng hai đầu gối một khúc liên tục lắc đầu nói.

“Yên tâm đi, đổi thành trước kia ta còn thật không dám nhị độ thi triển thể hồ quán đỉnh phương pháp, không chỉ có đối với ngươi chính là nguy hiểm cử chỉ, đối ta cũng vậy. Nhưng hiện tại ta đã muốn là địa vu tứ đỉnh chi cảnh, lại lần nữa cho ngươi thi triển thể hồ quán đỉnh phương pháp căn bản hao phí không được ta bao nhiêu công lực, lại càng không hội chậm trễ ta tu hành.” Hạ Vân Kiệt gặp Lý Thanh Hồng thế nhưng liên tục lắc đầu khuyên can, không khỏi càng phát ra thưởng thức kính nể trước mắt vị này nội môn lão nhân, vội vàng vung tay lên, một cỗ lực lượng đem hắn nâng lên đến, nghiêm mặt nói.

“Cái gì, địa vu tứ đỉnh!” Lý Thanh Hồng nghe vậy khiếp sợ kinh hô ra tiếng.

Hắn căn bản không thể tưởng tượng địa vu tứ đỉnh là cái cái dạng gì khái niệm, càng không thể tưởng tượng chính mình cùng chưởng môn sư thúc từ gặp nhau đến bây giờ mới qua bao lâu thời gian, chưởng môn sư thúc như thế nào khả năng liền theo địa vu nhị đỉnh hậu kỳ một đường đột phá đến địa vu tứ đỉnh. Hơn nữa nếu ấn này tốc độ tiếp tục đi xuống, chẳng phải là quá không được vài năm chưởng môn sư thúc đều có khả năng

phá hư không mà đi?

Lý Thanh Hồng khiếp sợ là lúc, tiếng đập cửa vang lên.

Lý Thanh Hồng biết tất là Cù Vệ Quốc mang Hàn Thanh Vũ đến đây, vội vàng ổn ổn mãnh liệt mênh mông cảm xúc, nhưng xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt lại thế nào cũng vô pháp ức chế trụ nội tâm sùng bái cùng kính sợ, đương nhiên còn có vô tận cảm kích.

Bởi vì đêm nay nếu không có gì bất ngờ xảy ra, hắn sẽ đột phá đến địa vu nhị đỉnh, tuy rằng cách Hạ Vân Kiệt địa vu tứ đỉnh còn kém cách xa vạn dặm, nhưng Lý Thanh Hồng lại biết đây là ngay cả hắn sư phụ thậm chí sư tổ theo đuổi cả đời cũng không từng đạt tới quá cảnh giới, mà hắn đêm nay lại hội đạt tới, không chỉ có như thế, hắn còn nghĩ nhiều có được ít nhất năm mươi năm nguyên thọ. Mà hơn năm mươi năm nguyên thọ, về sau hơn nữa Hạ Vân Kiệt chỉ điểm, Lý Thanh Hồng đột nhiên gian đối địa vu tam đỉnh đều tràn ngập hy vọng.

“Tiến vào.” Hạ Vân Kiệt ý bảo Lý Thanh Hồng tọa hạ sau, thản nhiên nói.

Cửa theo tiếng đẩy mở ra, Cù Vệ Quốc đi đến, đối với Hạ Vân Kiệt tất cung tất kính khom người nói:“Hạ lão sư, Hàn Thanh Vũ đến đây.”

Lạc hậu Cù Vệ Quốc hai bước Hàn Thanh Vũ, gặp Cù Vệ Quốc người như thế có thân phận ở Hạ Vân Kiệt trước mặt đều biểu hiện như vậy cung kính cẩn thận, không hiểu cảm thấy một cỗ trước nay chưa có áp lực, thế nhưng ngay cả đại khí cũng không dám suyễn một chút.

“Ân!” Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến gật đầu, Cù Vệ Quốc liền thối lui đến Hạ Vân Kiệt sô pha bên thúc thủ đứng.

Hàn Thanh Vũ thấy thế lại như đi miếng băng mỏng bình thường, toàn thân thần kinh độ cao khẩn trương căng thẳng, một đôi tay cũng không biết nên đi thế nào các, thế nào còn có bình thường uy phong.

Một hồi lâu nhi, Hạ Vân Kiệt mới giương mắt nhìn về phía Hàn Thanh Vũ.

Nhưng chính là kia lạnh nhạt ánh mắt, lại làm cho Hàn Thanh Vũ có loại ngũ tạng lục phủ đều bị lập tức nhìn thấu cảm giác, hận không thể lập tức theo hắn trước mắt thoát đi khai đi.

“Ngươi coi như thông minh, không có đi làm một ít ngu xuẩn che lấp, nếu không ngươi tuyệt đối không có cơ hội đứng ở ta trước mặt. Lúc này đây, ta xem ở Hoàng lão mặt mũi không cùng các ngươi Hàn gia so đo, nhưng ngươi tên hỗn đản nào con trai, ngươi cũng đừng trông cậy vào ở bên ngoài như vậy chờ một chút có thể thoải mái không có việc gì. Tốt lắm, ngôn tẫn như thế, Vệ Quốc tiễn khách, thuận tiện cho hắn lưu cái khắc sâu trí nhớ, về sau đừng nữa phóng túng tử nữ, cũng đừng nơi nơi loạn nói láo!” Hạ Vân Kiệt nhìn Hàn Thanh Vũ, thản nhiên nói.

“Là, sư thúc tổ!” Cù Vệ Quốc là cái người thông minh, Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, hắn liền biết ở Hàn Thanh Vũ trước mặt đã muốn không tất yếu cố ý giấu diếm hắn cùng Hạ Vân Kiệt quan hệ.

“Sư thúc tổ!” Nghe được Cù Vệ Quốc xưng hô Hạ Vân Kiệt là sư thúc tổ, Hàn Thanh Vũ thiếu chút nữa ngay cả hồn đều phải dọa bay, kia chẳng phải là nói trước mắt vị này người trẻ tuổi còn là Lý lão sư thúc?

Bất quá Hàn Thanh Vũ hồn còn không có khi trở về, hắn đã muốn bị Cù Vệ Quốc trừng mắt nhìn liếc mắt một cái.

Hàn Thanh Vũ thế này mới đột nhiên bừng tỉnh lại đây, vội vàng hướng Hạ Vân Kiệt xoay người cúi đầu nói:“Cảm ơn Hạ lão sư, cảm ơn Hạ lão sư, ta về sau nhất định hội quản hảo tử nữ.”

Nói xong sau, Hàn Thanh Vũ đi theo Cù Vệ Quốc phía sau trốn cũng giống như ly khai phòng.

Bất quá khi hắn ra khỏi phòng khi, hắn phát hiện chính mình quần áo cùng quần thế nhưng tất cả đều ướt đẫm, phảng phất mới từ trong nước lao đi ra bình thường.

Này phát hiện làm cho Hàn Thanh Vũ không hiểu cảm thấy một trận sỉ nhục, hắn chưa từng nghĩ tới chính mình đường đường Hàn gia gia chủ, chính bộ cấp cán bộ, thế nhưng sẽ ở một người trẻ tuổi danh không dùng truyền trước mặt dọa thành như thế một bộ bộ dáng. Bất quá làm Hàn Thanh Vũ quay đầu, ngẫm lại Lý lão đều phải tự mình cấp người trẻ tuổi kia mở cửa, ngay cả Cù Vệ Quốc người như vậy thân phận đều muốn cung kính gọi hắn một tiếng sư thúc tổ, Hàn Thanh Vũ lại cảm thấy này hết thảy tựa hồ tái bình thường bất quá.

Hắn Hàn Thanh Vũ lại có thân phận, nhiều nhất cũng liền cùng Cù Vệ Quốc cùng cấp mà thôi.

“Hàn bộ trưởng, chúng ta mặt khác tìm cái phòng đàm nói chuyện đi.” Cù Vệ Quốc nhìn thoáng qua cả người bị mồ hôi lạnh sũng nước Hàn Thanh Vũ, âm thanh lạnh lùng nói, nói lời này khi, trên người như có như không tản mác ra một cỗ hùng hồn khí phách.

Mấy ngày nay, Lý Thanh Hồng tu vi tiến bộ thần tốc, hắn Cù Vệ Quốc tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Hàn Thanh Vũ tuy rằng thân phận tôn quý, nhưng chung quy chính là người thường, bị Cù Vệ Quốc này cỗ khí

phách nhất áp, nhất thời cảm thấy từng trận da đầu run lên, không tự chủ được liền đi theo Cù Vệ Quốc phía sau vào một cái khác phòng.

Làm mười phút sau, Hàn Thanh Vũ đi theo Cù Vệ Quốc theo trong phòng đi ra khi, hắn sắc mặt là tái nhợt, hắn xem Cù Vệ Quốc ánh mắt là hoảng sợ nao núng, phảng phất Cù Vệ Quốc không phải cùng hắn cùng cái cấp bậc cán bộ mà là đến từ Cửu U địa phủ sứ giả.

Trên thực tế, lúc này Cù Vệ Quốc ở Hàn Thanh Vũ trong lòng quả thật theo tới tự Cửu U địa phủ sứ giả không có gì khác nhau. Vừa rồi ở trong phòng, Cù Vệ Quốc thừa dịp phía trước Hạ Vân Kiệt ở trong phòng cấp Hàn Thanh Vũ trong lòng mai phục kinh sợ, thả ra hắn ban cho hắn rắn cạp nong cổ, đối kinh hồn chưa định Hàn Thanh Vũ thi triển cổ thuật, nay Hàn Thanh Vũ đã muốn hoàn toàn thần phục ở Cù Vệ Quốc “Ma lực” Dưới.

“Hiện tại ngươi có thể đi rồi, nhớ kỹ lời nói của ta, sự tình hôm nay đi ra đây là dừng, hảo hảo làm quan làm người, nếu không ngươi khẳng định sẽ hối hận đi vào trên thế giới này.” Cù Vệ Quốc âm thanh lạnh lùng nói.

“Ta nhất định nhớ kỹ Cù chủ nhiệm lời nói!” Hàn Thanh Vũ vội vàng trả lời, phảng phất hạ cấp đuổi kịp cấp nói chuyện bình thường.

Cũng may phía sau cũng không có người trong quan trường ở đây, nếu không khẳng định hội cảm thấy vạn phần khiếp sợ.

Cù Vệ Quốc cũng biết Hàn Thanh Vũ trải qua vừa rồi chính mình thi pháp sau, khẳng định không dám tái lung tung đến, nghe vậy gật gật đầu, liền xoay người một lần nữa xao mở Hạ Vân Kiệt cùng Lý Thanh Hồng chỗ phòng.

Gặp Cù Vệ Quốc xoay người rời đi, Hàn Thanh Vũ tái nhợt mặt ở tại chỗ đứng một hồi lâu nhi, mới lau đem cái trán mồ hôi lạnh, vẻ mặt phức tạp xoay người vào thang máy.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 517 : Lao ngục tai ương

“Ba, thế nào?” Gặp phụ thân xuống dưới, sớm đã chờ thật sự sốt ruột Hàn Chấn Khánh vội vàng tiến lên hỏi.

“Về nhà nói sau, Đông Lai các ngươi cũng lại đây đi.” Hàn Thanh Vũ hữu khí vô lực nói, phảng phất cả người hư thoát bình thường.

Lúc này Hàn Chấn Khánh đám người mới phát hiện Hàn Thanh Vũ sắc mặt tái nhợt, toàn thân quần áo tựa hồ đều ướt đẫm, trong lòng đều âm thầm vừa kinh vừa sợ, không những dám hỏi nhiều, vội vàng nâng hắn bước nhanh ly khai khách sạn.

Về nhà, Hàn Thanh Vũ uống một bát lớn nước trà, thế này mới ổn định hạ kinh hồn chưa định cảm xúc, khôi phục một tia vị cư địa vị cao uy nghiêm, ánh mắt chậm rãi đảo qua Hác Đông Lai phụ tử còn có chính mình hai con trai, trầm giọng nói:“Sự tình hôm nay ai cũng không cần truyền ra đi, còn có Chấn Lâm, Tiểu Hác các ngươi đợi lát nữa sẽ đi tự thú đi!”

“Cái gì? Ba, kia chẳng phải là muốn ngồi tù?” Hàn Chấn Lâm đối chính mình chút năm đã làm sự tình tối rõ ràng, nghe vậy không khỏi thất thanh kinh hô.

“Đúng vậy, ba, chẳng lẽ một chút quay về đường sống đều không có sao? Nếu Chấn Lâm bị phán bỏ tù, sẽ thật to đả kích chúng ta Hàn gia thanh danh cùng uy vọng !” Hàn Chấn Khánh nghe vậy đồng dạng sắc mặt đại biến nói.

Hắn lúc này đang đứng ở thoả thuê mãn nguyện, con đường làm quan một mảnh quang minh là lúc, nếu đệ đệ đột nhiên bị phán bỏ tù, đối hắn con đường làm quan khẳng định sẽ có ảnh hưởng.

“Ngươi nghĩ rằng ta không biết sao? Điểm ấy ta so với ngươi rõ ràng hơn. Nhưng các ngươi có biết hay không, kỷ luật đảng pháp quy đối quan viên người nhà kinh thương là có nghiêm khắc quy định, chuyện này nếu nghiêm khắc truy cứu đứng lên, các ngươi đã cho ta có thể đào thoát được can hệ sao? Nếu không phải người nọ xem ở Hoàng lão mặt mũi, ngồi tù chỉ sợ cũng không phải Chấn Lâm cùng Tiểu Hác !” Hàn Thanh Vũ nói, nói đến Hạ Vân Kiệt khi, hắn trong mắt kìm lòng không được toát ra một tia hoảng sợ sắc.

Theo sinh ra đến bây giờ, hắn chưa bao giờ gặp qua một người có thể khủng bố đến bực này trình độ, không chỉ có thân phận tôn quý siêu nhiên vô cùng, hơn nữa chỉ bằng một ánh mắt giống như hồ có thể nhìn thấu hắn ngũ tạng lục phủ!

Gặp Hàn Thanh Vũ nói như vậy, mọi người trầm mặc hồi lâu. Bọn họ đương nhiên biết Hàn Chấn Lâm cùng Hác Húc Thăng làm sự tình thực không riêng màu, chuyện này thật muốn truy cứu đứng lên, gia tộc bọn họ đều cũng có liên lụy cùng trách nhiệm, ít nhất Hàn gia tương lai hy vọng Hàn Chấn Khánh bỏ chạy không thoát can hệ, một khi truy cứu, hắn con đường làm quan khẳng định dừng ở đây.

“Ba, kia, kia Hạ lão sư lực ảnh hưởng thật sự liền lớn như vậy? Hắn thoạt nhìn nhiều lắm cũng liền hai mươi tuổi xuất đầu a!” Nhưng trầm mặc hồi lâu sau, Hàn Chấn Lâm chung quy có chút không cam lòng nói.

Ngồi tù a, đối với hắn Hàn gia nhị thiếu mà nói, đây là một kiện cỡ nào xa xôi cùng đáng sợ sự tình, không nghĩ tới có một ngày thế nhưng cũng sẽ rơi xuống hắn trên người.

“Các ngươi chẳng lẽ không thấy được Lý Thanh Hồng

đều phải cho hắn mở cửa sao? Đừng hoài nghi hắn lực ảnh hưởng! Chúng ta Hàn gia tuy rằng lại nói tiếp cũng coi như cử cường đại rồi, nhưng lật tay trong lúc đó hắn tuyệt đối có thể đem chúng ta Hàn gia cấp diệt. Cho nên các ngươi hai tiểu tử đừng nữa tồn cái gì may mắn tâm tư, tất cả đều thành thành thật thật cho ta đi tự thú, còn có các ngươi, ta cũng cảnh cáo các ngươi, về sau tất cả đều cho ta hảo hảo làm người làm quan, nếu xảy ra vấn đề, cũng đừng trách ta lục thân không nhận!" Hàn Thanh Vũ thần sắc nghiêm túc nói.

Xuôi gió xuôi nước nhiều năm như vậy, đêm nay trải qua xem như cấp Hàn Thanh Vũ gõ cái thật to cảnh báo.

Nhân sinh trên đời, không chỉ có trên quan trường có thể trấn được hắn Hàn gia rất nhiều, hơn nữa đáng sợ nhất là, hắn Hàn Thanh Vũ bất quá chính là nhất giới phàm nhân, trên thế giới này còn có mặt khác một loại người, người như thế muốn thu thập hắn thật sự dễ dàng bất quá, cho nên còn là làm đến nơi đến chốn, thành thành thật thật làm người tốt quan tốt an làm.

Chính như có câu gọi người ở làm trời đang nhìn, trước kia Hàn Thanh Vũ có thể không tin những lời này, nhưng đêm nay hắn tin.

Có đôi khi không thể không cảm khái, người chỉ có biết chính mình nhỏ bé, mới có thể hiểu được có điều sợ hãi, mới hiểu làm việc tình đúng mực. Hiện tại Hàn Thanh Vũ chính là bởi vì hiểu được chính mình nhỏ bé, mới đột nhiên gian tựa hồ hiểu ra triệt ngộ.

Hàn Thanh Vũ là Hàn gia đứng đầu, lời hắn nói chính là mệnh lệnh, Hàn Chấn Lâm cùng Hác Húc Thăng cho dù một ngàn cái một vạn cái không muốn, nhưng lúc này cũng chỉ có thể chán nản cúi đầu.

Khách sạn, phòng.

Cù Lãnh vẻ mặt xơ xác tiêu điều đem thủ ở cửa, trong phòng khách, đối mặt thật lớn cửa sổ sát đất, Lý Thanh Hồng cùng Cù Vệ Quốc chính ngồi xếp bằng, trên mặt lộ ra một tia thống khổ sắc, mà bọn họ phía sau, Hạ Vân Kiệt chính đem hai tay phân biệt đặt tại bọn họ não đỉnh huyệt Bách Hội.

Lý Thanh Hồng tuổi tác đã lớn, Cù Vệ Quốc cũng đã muốn không nhỏ, hai người nếu đều dựa vào chính mình cố gắng, ở hiện tại loại này tu luyện trong hoàn cảnh, bọn họ tu luyện tiến độ chỉ sợ muốn lạc hậu cho nguyên thọ tiêu hao tốc độ, cho nên Hạ Vân Kiệt duy nhất cho bọn hắn hai người đều thi triển thể hồ quán đỉnh phương pháp, mà Cù Lãnh tuổi còn trẻ, còn nhiều thời gian, cũng là không cần vội vã mượn ngoại lực tăng lên hắn cảnh giới, còn là một bước một cái dấu chân tu luyện cho thỏa đáng.

Đương nhiên điều kiện tiên quyết là hắn có một am hiểu sâu Vu môn huyền ảo chưởng môn thái sư thúc tổ, nếu không lấy nay tu luyện đại hoàn cảnh, Cù Lãnh tái cố gắng nhưng cũng tránh không được cùng này khác tu luyện giả giống nhau, trăm năm tả hữu đại nạn vừa đến, hết thảy đều là công dã tràng.

Hạ Vân Kiệt vu đạo song tu, nay không chỉ có tu vi đã muốn đạt tới địa vu tứ đỉnh cùng đạo gia trung Nguyên Anh kỳ, hơn nữa ở biến thành vu tổ Đế Giang khi, hắn còn phải khuy rất nhiều thượng cổ vu tộc bí mật, có thể nói hắn hiện tại đối Vu môn đạo pháp, thiên địa huyền bí lý giải đã muốn xa xa vượt qua hắn hiện tại cảnh giới, cho nên đồng thời thể hồ quán đỉnh hai vị môn hạ đệ tử, đối với hiện tại Hạ Vân Kiệt mà nói căn bản không phải cái gì việc khó.

Không cần một lát, Hạ Vân Kiệt liền thu tay, mà Lý Thanh Hồng cùng Cù Vệ Quốc hai người lại như trước

nhắm mắt ngồi xếp bằng, nhưng trên mặt thống khổ sắc lại sớm đã chuyển vì an tường.

“Đừng làm cho người đã quấy rầy đến ngươi sư tổ cùng phụ thân.” Hạ Vân Kiệt đứng dậy đối Cù Lãnh công đạo nói.

“Tuân mệnh, thái sư thúc tổ!” Cù Lãnh tất cung tất kính trả lời.

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó ly khai phòng trở lại chính mình phòng.

Lúc này đã là đêm khuya 0 giờ, bất quá phòng ngủ đèn lại còn sáng, hai cụ động lòng người thân thể khoác khinh bạc khêu gợi áo ngủ chính lười nhác mà đối diện mặt nằm nghiêng ở trên giường, bốn điều đầy đặn đùi đẹp đan xen, kia mê người hình ảnh làm cho người ta huyết mạch sôi sục.

Gặp Hạ Vân Kiệt đã trở lại, Thiệu Lệ Hồng đôi mắt đẹp hơi hơi sáng ngời, lập tức đã nghĩ đứng dậy, bất quá lại bị Chu Hiểu Diễm cấp giữ chặt không cho đi, không chỉ có không cho đi, Chu Hiểu Diễm còn cố ý đưa tay với vào nàng rộng mở áo ngủ cổ áo, lấy tay đầu ngón tay ở nàng kia trên đầy đặn tuyết trắng bộ ngực nhẹ nhàng hoa, một đôi cổ mị ánh mắt lại cấp Hạ Vân Kiệt phao đi khiêu khích ánh mắt.

Tuy rằng cùng Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng đã muốn không biết triền miên quá nhiều thiếu lần, nhưng luôn cảm thấy xem không đủ, xem không nề, gặp Chu Hiểu Diễm lại cố ý khiêu khích dụ dỗ chính mình, Hạ Vân Kiệt lập tức cười hắc hắc đánh tiếp……

Hạ Vân Kiệt là thứ Hai sáng sớm một mình một người rời đi kinh thành. Rời đi trước, Lý Thanh Hồng đã muốn là địa vu nhị đỉnh sơ kì cảnh giới, mà Cù Vệ Quốc là địa

vu nhất đỉnh hậu kỳ cảnh giới, chỉ kém một bước có thể bước vào địa vu nhị đỉnh chi cảnh. Bực này cảnh giới nhìn ra hiện nay Tu Chân Giới đã muốn khó gặp gỡ địch thủ. Như thế tiếp theo, tối mấu chốt là Lý Thanh Hồng đám Vu Hàm môn đệ tử đều thấy được giống tổ tiên giống nhau thoát phá hư không, cao tường càng rộng lớn thiên địa hy vọng, không những giống phía trước giống nhau, tu luyện thời gian càng dài càng mê mang càng tuyệt vọng. Nguyên nhân làm cho này dạng, Lý Thanh Hồng đám Vu Hàm môn đệ tử đối Hạ Vân Kiệt vị này tuổi trẻ chưởng môn càng phát ra kính trọng, không có ngoại nhân ở khi, mỗi tiếng nói cử động đều bị tuân thủ nghiêm ngặt vãn bối đệ tử thân phận, không dám vượt qua nửa điểm.

Rời đi kinh thành trước, Hạ Vân Kiệt còn cố ý cấp Hoàng lão nhà cũ bố trí một phen. Nay nhà cũ ở bên ngoài thoạt nhìn như trước phong cách cổ xưa lão cũ như lúc ban đầu, nhưng đại môn đẩy ra sẽ phát hiện bên trong điểu ngữ mùi hoa, ấm áp như xuân, làm cho người ta vừa đi tiến liền cảm giác cả người thoải mái, ngay cả hô hấp đi vào không khí đều là vô cùng tươi mát. Bất quá này còn không phải Hạ Vân Kiệt bố trí mấu chốt bộ phận, tối mấu chốt bố trí cũng là ở Hoàng lão phòng ngủ.

Kia phòng ngủ bên trong không chỉ có nhiệt độ không khí ấm áp như xuân, không khí tươi mát vô cùng, nhưng lại tràn ngập sinh khí, người đi vào đi phảng phất lập tức đặt mình trong thâm sơn rừng già bên trong bình thường, chung quanh đều là tự do phụ dưỡng ly tử, làm cho người ta ở tại bên trong lần tình cảm thích cùng thoải mái, thậm chí mỗi thời mỗi khắc đều cảm giác được chính mình đều ở biến tuổi trẻ bình thường.

Phòng này Hạ Vân Kiệt dùng năm khối tốt nhất Ngọc Thạch bố trí ngũ hành tụ linh trận, đem thiên địa trung tự do một tia ngũ hành linh khí hấp thu tiến vào, kể từ đó,

lão nhân ở nơi này tựa như cùng ở ở “Tiên cảnh” Bình thường, không chỉ có hội thân thể to lớn, nhưng lại có thể kéo dài tuổi thọ. Vốn Hạ Vân Kiệt là nghĩ toàn bộ tứ hợp viện đều cấp bố trí thượng ngũ hành tụ linh trận, nhưng chung quy không nghĩ rất dẫn người chú mục, cho nên chỉ hơi chút thông qua trận pháp cải biến một ít bên ngoài nhiệt độ không khí các tiểu hoàn cảnh, làm cho Hoàng lão đi ra ngoài hoạt động khi thoải mái một ít. Hoàng lão không chỉ có là Hoàng Bồi Hạo đám người phụ thân trưởng bối, lại Hoàng gia sừng sững không ngã cột cờ tính nhân vật, hắn ở, Hoàng gia liền vững như Thái Sơn, cho nên Hạ Vân Kiệt làm này phiên bố trí, không chỉ có làm cho Hoàng Bồi Hạo đám người khiếp sợ vạn phần, đồng thời đối Hạ Vân Kiệt cũng là càng phát ra cảm kích vạn phần.

Hạ Vân Kiệt rời đi kinh thành khi, kinh thành công tử ca vòng trung đã xảy ra một hồi động đất, thì phải là hướng đến đường làm quan rộng mở Hàn gia nhị thiếu, còn có hắn người hầu Hác Húc Thăng đột nhiên tự thú, cũng bị chấp pháp cơ quan giam. Theo có liên quan tin tức nói, ít nhất muốn phán năm năm tù có thời hạn. Hàn gia nhị thiếu, kia nhưng là căn chính miêu hồng hồng tam đại. Ở kinh thành công tử ca vòng trung tuy rằng không xem như đỉnh cấp nhân vật, nhưng là tuyệt đối là cái làm cho người ta kiêng kị ba phần nhân vật. Hắn đột nhiên tự thú cũng muốn bị phán ít nhất năm năm tù có thời hạn, chỉ cần không phải người đầu óc có vấn đề, đều có thể đoán được Hàn gia nhị thiếu khẳng định là đắc tội cái gì siêu cấp đại nhân vật, hoặc là phạm vào cái gì đại sai lầm, mới có thể bất đắc dĩ nhận này trừng phạt. Nếu không lấy bọn họ Hàn gia thế lực, lại sao lại áp dụng loại này tự rước nhục nhã thực hiện. Nhưng bởi vì Hàn gia cùng Hác gia đều thủ khẩu như bình, hơn nữa ngoại nhân cho dù sức tưởng tượng tái phong phú cũng không khả năng nghĩ đến Hàn gia nhị thiếu đắc tội sẽ là Hoàng lão bạn vong niên, cho nên ngoại giới tuy rằng đoán ào ào, nhưng ai cũng không biết cụ thể chân tướng là cái

gì.

Hàn Chấn Lâm tuy rằng không phải người trong quan trường, lại càng không là cái gì cao cấp quan viên, nhưng bởi vì hắn là Hàn Thanh Vũ con trai, chuyện của hắn ở kinh thành quan trường trung còn là khiến cho một hồi không lớn không nhỏ chấn động. Một ít thận trọng quan viên bắt đầu cảnh cáo tử nữ làm việc cẩn thận hoặc là thu tay lại, một ít quan viên tắc có ý thức theo Hàn gia rớt ra một ít khoảng cách. Đương nhiên đây đều là sau lại chuyện đã xảy ra. Nơi này lại nói Hạ Vân Kiệt cưỡi sáng sớm phi cơ bay trở về giang châu thị, sau đó lại mã bất đình đề đuổi tới uy đại công ty đi làm.

Lần trước Tô Chỉ Nghiên biểu ca Lâm Vi Tiến lấy Hạ Vân Kiệt xin phép nhiều lắm lý do tưởng đuổi hắn đi, tuy rằng cuối cùng chuyển khởi tảng đá tạp chính mình chân, nhưng cũng cấp Hạ Vân Kiệt nâng lên tỉnh. Nếu phải làm cái người thường, bình thường viên chức, chỉ cần không phải vạn bất đắc dĩ hay là muốn tận chức tận trách, cho nên có thể tiến đến đi làm, Hạ Vân Kiệt còn là tận lực không bỏ bê công việc.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 518 : Bí mật [hôm nay hai chương]

Đuổi tới đơn vị, ở trong văn phòng không bận việc bao lâu, mỹ nữ quản lí Kim Vũ Vi lại đột nhiên đi ra đối hắn nói Tô tổng có sự tình tìm hắn.

Trong văn phòng trừ bỏ La Thu Bình biết Hạ Vân Kiệt cùng Tô Chỉ Nghiên tất nhiên có không tầm thường quan hệ, những người khác cũng là không có cảm thấy quá lớn ngoài ý muốn, bởi vì Hạ Vân Kiệt dù sao từng cấp Tô Chỉ Nghiên làm quá cận vệ, ngẫu nhiên có chuyện tìm hắn cũng là bình thường. Đương nhiên một bình thường viên công, lão tổng tự mình triệu kiến còn là làm cho Suất Chân đám người cử hâm mộ.

Tô Chỉ Nghiên còn là quần áo Chanel chế phục, đầy đặn bộ ngực sữa đem chế phục đỉnh cao cao, một bước váy đem cái mông bao lại viên lại kiều. Hạ Vân Kiệt gõ cửa khi, nàng sớm đã ở phía sau cửa chờ hắn. cửa vừa mở ra, Tô Chỉ Nghiên lập tức liền vẻ mặt kích động đem hắn kéo đến trên sô pha an vị, sau đó lắc lắc thướt tha vòng eo đi cho hắn châm trà.

“Tìm ta có chuyện gì?” Hạ Vân Kiệt một bên tiếp nhận Tô Chỉ Nghiên đưa qua chén trà một bên hỏi, ánh mắt cũng không từ tự chủ đảo qua nàng xoay người khi bị ngạo nhân vú tạo ra cổ áo. Cũng không biết Tô Chỉ Nghiên là cố ý còn là sơ sót, trên cổ áo cúc áo mở một cái, xoay người khi lộ ra một chút làm cho người ta hết hồn tuyết trắng.

“Ngươi đoán?” Tô Chỉ Nghiên lần lượt Hạ Vân Kiệt ngồi xuống, một đôi cánh tay ngọc thói quen tính ôm hắn cánh tay, dương khởi cằm nhìn Hạ Vân Kiệt, tiếu mâu trong nháy mắt, phá lệ động lòng người.

“Sẽ không là ngươi đã muốn tìm được rồi thích hợp núi gieo trồng chúng ta cần thảm thực vật đi?” Hạ Vân Kiệt cười hỏi.

“Chán ghét, với ngươi nói chuyện một chút ý tứ đều không có, nhất đoán ở trúng. Ngươi sẽ không hội cố ý đoán sai, làm cho người ta gia vui vẻ vui vẻ sao?” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt nhất ngữ trúng, bĩu môi bất mãn liếc trắng mắt nói.

“Ha ha, ngươi liền chỉnh một công tác cuồng cùng tham tiền, trừ bỏ chuyện này, ta thật sự nghĩ không ra sự tình gì có thể cho ngươi kích động như vậy cùng sốt ruột đem ta kêu tới được.” Hạ Vân Kiệt dở khóc dở cười nói.

Có đôi khi hắn thật sự rất khó đem trước mắt vị này nghịch ngợm mà khêu gợi nữ nhân cùng trước người lãnh diễm cao quý mỹ nữ lão tổng liên hệ cùng một chỗ, phảng phất trừ bỏ tướng mạo dáng người giống nhau, các nàng áp căn chính là hai người.

“Thiết, cái gì a, người ta sẽ không có thể bởi vì nhớ ngươi, sau đó đem ngươi kêu lên tới sao?” Tô Chỉ Nghiên xem thường sẳng giọng.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy trên mặt biểu tình lập tức trở nên vi diệu xấu hổ đứng lên, Tô Chỉ Nghiên thấy thế lại đắc ý cười khanh khách lên, phảng phất như thế đùa giỡn Hạ Vân Kiệt là một kiện phá lệ có cảm giác thành tựu sự tình.

“Được rồi, trừ bỏ tưởng nói cho ta biết ngươi đã muốn tìm được rồi thích hợp núi, có phải hay không còn muốn mang ta đi nhìn xem?” Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên cười đắc ý, đành phải bất đắc dĩ nói.

“Đúng vậy, ta đã muốn cùng Kim Vũ Vi nói qua, hôm nay ta cần lâm thời thuyên chuyển ngươi tới làm một hồi của

ta tài xế kiêm bảo tiêu.” Tô Chỉ Nghiên quả nhiên là cái công tác cuồng, Hạ Vân Kiệt như vậy vừa hỏi, của nàng lực chú ý lập tức đã bị hấp dẫn trở về.

“Kia hiện tại đi thôi.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy lập tức đứng lên, thật sự là Tô Chỉ Nghiên vẫn ôm hắn cánh tay, một đôi ngọc nữ phong nhẹ nhàng đè nặng, ôn nhu mềm, không chỉ có như thế, của nàng sườn mông cũng là cạnh nhau hắn, thịt thịt, làm cho hắn lơ đãng gian sẽ tâm viên ý mã.

Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt đứng dậy, cũng vội vàng đi theo đứng dậy, thuận đường còn kéo kéo có chút phát nhăn quần áo, cũng khấu trên cổ áo cúc áo. Ở trong văn phòng cử chỉ thân mật một chút, thậm chí quấy nhiễu tình dục một phen Hạ Vân Kiệt này “Nam cấp dưới” Là kiện này nhạc vô cùng sự tình, nhưng ra văn phòng, Tô Chỉ Nghiên cũng không dám xằng bậy.

Gặp Tô Chỉ Nghiên lại khôi phục một bộ lãnh diễm nữ cường nhân bộ dáng, Hạ Vân Kiệt âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, bất quá xem của nàng ánh mắt lại hơn một tia khác thưởng thức sắc. Thật sự là lúc này Tô Chỉ Nghiên có khác một phen mặt khác mĩ, đồng dạng sẽ làm nam nhân tâm viên ý mã, hận không thể đem nàng chinh phục ở khố hạ.

Hai người cố ý vẫn duy trì nhất định khoảng cách, không nói được một lời ra công ty đại lâu, sau đó thượng Tô Chỉ Nghiên Volvo xe hơi.

Lái xe tự nhiên là Hạ Vân Kiệt.

Ngồi trên điều khiển vị, Hạ Vân Kiệt hỏi:“Đi nơi nào?”

“Bí mật, đợi lát nữa ra công ty, ta lái xe.” Tô Chỉ Nghiên trong mắt lóe ra một tia giảo hoạt sắc nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên mắt lộ ra giảo hoạt sắc, không hiểu có một loại dự cảm không tốt, trong lòng hơi hơi vừa động, vốn định yên lặng khởi quẻ tính tính toán Tô Chỉ Nghiên đến tột cùng tìm cái địa phương nào, nhưng cuối cùng lại còn là không có đi tính.

Cuộc sống vốn là là vì có rất nhiều không biết đi thăm dò đi trải qua, mới có thể phá lệ nhiều vẻ nhiều màu, làm cho người ta nhạc này không bỉ, nếu ngay cả loại chuyện này cũng đều sớm tính hảo, Hạ Vân Kiệt cảm thấy chính mình cuộc sống không khỏi cũng quá không có ý nghĩa.

“Được rồi.” Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ bất đắc dĩ lắc đầu.

“Yên tâm đi, ta tìm địa phương tuyệt đối nhất lưu bổng, tuyệt đối có thể cho ngươi không thể tưởng được cũng chấn động.” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt bất đắc dĩ bộ dáng, vỗ vỗ Hạ Vân Kiệt bả vai đắc ý nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy thật đúng là bị gợi lên nồng hậu hứng thú cùng hiếu kì, thiếu chút nữa đã nghĩ khởi quẻ tính tính toán, nhưng còn là nhịn xuống.

Ra công ty, Hạ Vân Kiệt tìm cái địa phương cùng Tô Chỉ Nghiên thay đổi vị trí.

Tô Chỉ Nghiên ngồi trên điều khiển vị sau liền một đường ở dòng xe cộ xuyên qua, rất nhanh liền đi lên đi thông tỉnh thành Hải Châu thị đường cao tốc.

Lên cao tốc sau, Hạ Vân Kiệt liền khép hờ ánh mắt chợp mắt, không có biện pháp, từ lên cao tốc sau, tựa hồ ngại điều hòa mở ra còn chưa đủ làm lạnh, Tô Chỉ Nghiên lại lần nữa ngăn cổ áo cái thứ nhất cúc áo gió lùa, Hạ Vân Kiệt chỉ cần mở ra mắt, lơ đãng gian có thể nhìn đến một chút thật sâu tuyết trắng chiến hào, còn có màu tím lôi ti biên bra.

Gặp chính mình “Sắc dụ” Không thực hiện được, Tô Chỉ Nghiên hung tợn trừng mắt nhìn chợp mắt Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, bất quá nhưng cũng lấy hắn không có biện pháp.

Xe một đường ở cao tốc chạy vội, không lâu sau đến một cái phục vụ trạm. Tô Chỉ Nghiên có điểm quá mót, liền khai vào phục vụ trạm.

“Đến sao?” Hạ Vân Kiệt gặp xe dừng lại, mở ra mắt hỏi.

“Đến ngươi cái đầu, người ta muốn đi phương tiện một chút, ngươi ở trên xe chờ một chút.” Tô Chỉ Nghiên ửng đỏ mặt trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó rớt ra cửa xe liền chuẩn bị xuống xe.

“Ngươi sẽ không chuẩn bị cứ như vậy đi ra ngoài đi?” Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên ngay cả cổ áo cúc áo đều đã quên khấu liền chuẩn bị xuống xe, đành phải gọi lại nàng nói.

“Có cái gì vấn đề sao?” Tô Chỉ Nghiên khó hiểu hỏi.

“Nơi này, có phải hay không hẳn là khấu một chút?” Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên tựa hồ đều đã quên chính mình cổ áo còn mở ra một cái cúc áo, đành phải bất đắc dĩ chỉ chỉ nàng kia cảnh xuân hơi lộ ra trắng noãn bộ ngực sữa nói.

“Thiết, ta còn nghĩ đến ngươi không biết đâu, nguyên lai ngươi luôn luôn tại nhìn lén a.” Tô Chỉ Nghiên nao nao, lập tức khinh thường trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó đem cúc áo khấu hảo, xuống xe.

Bất quá vừa xuống xe, Tô Chỉ Nghiên liền nhịn không được che miệng vui vẻ nở nụ cười.

“Hừ, nhìn ngươi còn có thể trang tới khi nào, rõ ràng thực để ý người ta, không nên trang cái gì chính nhân quân tử!”

Nhìn Tô Chỉ Nghiên kia lại viên lại kiều cái mông ở một bước váy bao hạ, uốn éo ngăn triều phục vụ trạm toilet đi đến, nhớ tới Tô Chỉ Nghiên xuống xe khi nói trong lời nói, Hạ Vân Kiệt khóe miệng lộ ra một chút bất đắc dĩ cười khổ.

Vừa rồi chợp mắt khi, hắn giống như quả thật có vụng trộm nhìn nàng một hai mắt.

Cũng may lập tức sẽ từ chức đổi công làm, bằng không thật không biết có thể hay không có một ngày hội cầm giữ không được!

Hạ Vân Kiệt trong lòng đang nghĩ tới, đột nhiên nghe được một cái thanh thúy cái tát cùng quen thuộc quở trách thanh:“Lưu manh!”

Hạ Vân Kiệt cơ hồ phản xạ có điều kiện trong mắt hàn mang chợt lóe, người sớm đã rất nhanh xuống xe, nhắm thẳng phục vụ trạm toilet chạy đi.

“Mẹ nó, này nữu mạnh mẽ, thế nhưng còn dám đánh người, các huynh đệ cho ta bắt lại! Ta thao, xem ra không cho nàng một chút lợi hại, còn không biết mã vương gia có ba con mắt, cũng dám ở lão tử địa bàn giương oai.” Làm Hạ Vân Kiệt đuổi tới khi, một trẻ tuổi nam tử mặc Armani t tuất, bộ dạng mạt một bả đầy mặt, cái trán còn có vài cái thanh xuân đậu chính bụm mặt, vẻ mặt hổn hển chỉ vào mặt đẹp hàn sương Tô Chỉ Nghiên mắng, một đôi ánh mắt gian tà đang mắng người khi còn không quên gắt gao nhìn chằm chằm Tô Chỉ Nghiên kia cao ngất bộ ngực sữa, dường như hận không thể theo trong ánh mắt dài ra hai tay ngăn cổ áo cúc áo.

Đi theo kia nam tử cùng nhau ba vị người trẻ tuổi lập tức liền vẻ mặt cười dâm đãng hướng Tô Chỉ Nghiên đi đến, phục vụ trạm tuy rằng cũng có người, nhưng không có người dám tiến lên đây hỗ trợ quát bảo ngưng lại, thậm chí có cá biệt diện mạo dâm loạn nam nhân còn đem ánh mắt mở thật to, lộ ra một tia dâm tà chờ mong ánh mắt. Hận không thể kia ba cái người trẻ tuổi đem Tô Chỉ Nghiên bác cái tinh quang, nhất nhìn đã mắt.

“Đứng lại! Bằng không ta báo cảnh !” Tô Chỉ Nghiên chỉ vào người xấu mặt lạnh lùng âm thanh lạnh lùng nói.

“Báo cảnh?” Ba vị người trẻ tuổi, còn có vị kia Armani nam tử nghe vậy nao nao, lập tức tựa như nghe được thiên đại chê cười giống nhau, một bên tiếp tục đi phía trước tới gần, một bên kiêu ngạo cười dâm đãng nói:“Mỹ nữ, vậy ngươi liền báo nha! Ngươi đánh chúng ta Mã ca, chúng ta cũng đang tưởng báo cảnh đâu. Nhìn xem đến lúc đó cảnh sát đến đây hội nghe ai ?”

Nói xong, trong đó một vị người trẻ tuổi đã muốn vẻ mặt cười dâm đãng đi bắt Tô Chỉ Nghiên kia phấn nộn cánh tay đi, bất quá tay hắn còn không có đụng tới Tô Chỉ Nghiên cánh tay đã bị một bàn tay lạnh như băng như kìm sắt cấp bắt được.

“Kiệt ca!” Gặp Hạ Vân Kiệt tới rồi, Tô Chỉ Nghiên mắt đẹp lập tức sáng đứng lên, kinh hỉ mà hạnh phúc nhìn hắn, về phần Armani đám lưu manh, nàng rốt cuộc lười xem liếc mắt một cái.

“Ta thảo, còn anh hùng cứu……” Armani nam tử cũng liền Mã ca quăng hạ tự cho là thực phiêu dật tóc, kiêu ngạo mà khinh thường nói.

Bất quá Mã ca lời nói còn không có nói xong, “Răng rắc” Một tiếng, Hạ Vân Kiệt trực tiếp bẻ gãy vừa rồi thân thủ

chuẩn bị trảo Tô Chỉ Nghiên phấn nộn cánh tay người trẻ tuổi tay.

“A!” Người trẻ tuổi bén nhọn mà thê thảm tiếng kêu lập tức “Vang vọng thiên địa”, Mã ca câu nói kế tiếp lập tức liền sinh sôi nuốt trở về, nhìn Hạ Vân Kiệt kia trương lãnh khốc mà bình tĩnh mặt da đầu từng trận run lên, mà người còn lại cũng tất cả đều cảm thấy từng trận hàn ý.

Bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt xuất thủ đã vậy còn quá lãnh khốc quyết đoán, ngay cả nói cũng chưa giảng một câu liền trực tiếp ảo chặt đứt người trẻ tuổi cánh tay, như vậy tựa hồ bẻ đoạn không phải nhất cái cánh tay mà là một cây cây gậy trúc bình thường,

“Ngươi, ngươi con mẹ nó đừng kiêu ngạo, ngươi, ngươi có biết lão tử là ai chăng?” Một hồi lâu nhi, Mã ca mới ngoài mạnh trong yếu chỉ vào Hạ Vân Kiệt kêu lên.

Hạ Vân Kiệt cũng là trả lời đều lười trả lời Mã ca một câu, đi lên đi, trực tiếp nhấc chân đối với hắn liền một cước đạp đi qua, lập tức Mã ca liền một cái phi thân dựng lên, sau đó phù phù một tiếng mặt hướng hạ, thật mạnh ngã ở mặt đất, răng nanh khái ở cứng rắn xi măng trên mặt, nhất thời rơi xuống một đất răng nanh, máu tươi chảy ròng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 519 : Tiện nghi ngươi

“Ngươi không sao chứ?” Hạ Vân Kiệt đem Mã ca một cước đá bay sau, lạnh lùng quét mặt khác hai nam tử liếc mắt một cái, gặp kia hai nam tử người người tất cả đều sau này lùi bước, cũng liền lười tái đánh bọn họ, lôi kéo Tô Chỉ Nghiên tay, ôn nhu nói.

“Ta không sao, chúng ta đi thôi.” Tô Chỉ Nghiên nhìn mắt miệng đầy máu tươi Mã ca cùng vị kia nam tử chính ôm cánh tay ở oa oa kêu, sắc mặt có chút tái nhợt nói.

Nói xong Tô Chỉ Nghiên liền lôi kéo Hạ Vân Kiệt tay vội vàng lên xe.

Xe khai ra phục vụ trạm, Tô Chỉ Nghiên xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt đột nhiên trở nên có chút phức tạp, có vui mừng còn tựa hồ có một chút sợ hãi.

“Làm sao vậy?” Gặp từ xe một lần nữa ra đi sau, Tô Chỉ Nghiên thỉnh thoảng quay đầu xem chính mình, Hạ Vân Kiệt thực không thói quen hỏi.

“Ngươi vừa rồi rất hung a!” Tô Chỉ Nghiên do dự hạ, nói.

“Có sao?” Hạ Vân Kiệt nao nao nói.

“Có a, ngươi rất ít như vậy hung ! Có phải hay không bởi vì ta duyên cớ?” Tô Chỉ Nghiên cắn môi hỏi, mắt đẹp trung có một tia chờ mong ánh mắt.

“Ta……” Hạ Vân Kiệt bị hỏi nhất thời không biết nên như thế nào trả lời, trong lòng lại hơi hơi chấn động, vừa rồi vừa thấy đến Tô Chỉ Nghiên chịu ức hiếp, hắn tựa hồ quả thật không hề nghĩ ngợi đã đi xuống nặng tay, cùng hắn bình thường tác phong khác hẳn bất đồng.

“Quỷ hẹp hòi, không cần ngươi trả lời a.” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt nói quanh co, tựa hồ lập tức hoàn toàn quên hết vừa rồi không thoải mái sự tình, liếc trắng mắt sau, trên mặt một lần nữa nở rộ ra vui vẻ tươi cười.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, bất quá một hơi còn không có hoàn toàn trầm tĩnh lại, hắn lại nhìn đến Tô Chỉ Nghiên hướng đường cao tốc đoạn, Thương Bắc huyện xuất khẩu khai đi.

Thương Bắc huyện lệ thuộc Giang Châu thị, nhưng đã muốn cùng tỉnh lị Hải Châu thị nối đường ray, vừa vặn bị vây hai cái thành thị trung gian.

Ở Thương Bắc huyện siêu thắng tập đoàn lão tổng Chung Dương Dĩnh có khối vườn trà, một chỗ non xanh nước biếc hảo địa phương. Năm trước, Nhật Bản âm dương sư Thiên Diệp Giai Tử xa phó Trung Quốc đến tìm Chung Dương Dĩnh khi, Hạ Vân Kiệt chính là tại kia khối vườn trà cùng nàng gặp mặt, cũng thu phục nàng. Cho nên Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên xe một quải hạ cao tốc thẳng đến Thương Bắc huyện thu phí trạm, một hơi lại nâng lên đi lên, nghĩ rằng, nữ nhân này sẽ không tìm Chung Dương Dĩnh kia khối đất đi.

Trong lòng nghĩ, Tô Chỉ Nghiên đã muốn phó phí qua thu phí trạm, sau đó một đường hướng Chung Dương Dĩnh vườn trà chỗ Thương Bắc huyện quát sơn trấn mà đi.

Quát sơn trấn là núi rừng mang, cũng đang là Chung Dương Dĩnh vườn trà chỗ.

“Đừng nói cho ta, ngươi tìm Chung tỷ kia khối ?” Hạ Vân Kiệt thấy thế cười khổ nói.

“Thực không vui, lại bị ngươi đoán đến.” Tô Chỉ Nghiên trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Này dùng đoán sao? Chung tỷ vườn trà ngay tại quát sơn trấn, ngươi nay lại cùng Chung tỷ là hảo tỷ muội.” Hạ Vân Kiệt tức giận nói, tâm tình lại đột nhiên trở nên rất là phức tạp cùng vi diệu.

Từ lần trước cùng Chung Dương Dĩnh ở từ thiện tiệc tối cùng múa một khúc sau, Hạ Vân Kiệt đã muốn có một đoạn thời gian chưa thấy qua nàng. Hắn còn nhớ rõ ngày đó buổi tối hắn ôm nàng khiêu vũ, bởi vì trải qua không được Chung Dương Dĩnh dụ dỗ, tay rốt cục đặt ở không nên phóng địa phương thượng, thiếu chút nữa sẽ cùng nàng đã xảy ra quan hệ, nhưng cuối cùng lại bởi vì Tần Lam một cuộc điện thoại mà bỏ qua. Sau hắn sẽ không tái liên hệ nàng, nhưng một mình một người khi, có đôi khi lại hội lơ đãng nhớ tới một đêm kia sự tình, nhớ tới tay theo Chung Dương Dĩnh đẫy đà vòng eo nhẹ nhàng chảy xuống quá kia kinh người đường cong, dừng ở kia phì nhuyễn hai cánh hoa mông phiến mất hồn xúc giác, mỗi khi phía sau, Hạ Vân Kiệt đều đã có một loại xúc động cấp cho Chung Dương Dĩnh gọi điện thoại, nhưng cuối cùng lại luôn buông tha cho.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt rất rõ ràng, hắn đối Chung Dương Dĩnh cũng không có nam nữ trong lúc đó yêu say đắm loại tình cảm, sở hữu xúc động chủ yếu còn là xuất phát từ đối nàng thân thể khát vọng. Hạ Vân Kiệt không nghĩ bởi vì này loại thuần túy xuất phát từ thân thể cần mà cùng Chung Dương Dĩnh phát sinh quan hệ, hắn cho rằng đây là đối hắn cùng nàng trong lúc đó hữu tình một loại tiết độc.

Cũng đang bởi vì này dạng, đối Chung Dương Dĩnh Hạ Vân Kiệt có một loại thực phức tạp vi diệu cảm tình, có đôi khi hội tưởng cùng nàng gặp mặt, nhưng lại luôn trốn tránh cùng nàng gặp mặt.

“Nói như vậy, nơi này ngươi trước kia cũng đã tới ? Là

theo Chung tỷ một mình cùng nhau tới nơi này sao? Chung tỷ ở trà sơn có một tràng thực không sai nghỉ phép biệt thự nga! Các ngươi hai cái có hay không……” Tô Chỉ Nghiên đột nhiên trở nên bát quái cùng ái muội đứng lên.

“Lái xe của ngươi, ta cùng Chung tỷ quan hệ thực trong sạch, không giống ngươi tưởng như vậy.” Hạ Vân Kiệt tức giận trắng Tô Chỉ Nghiên liếc mắt một cái nói.

“Thiết, trong sạch? Trong sạch có sờ người mông sao? Đừng tưởng rằng ngày đó khiêu vũ khi ngươi làm chuyện tốt ta không thấy được.” Tô Chỉ Nghiên khinh thường xem thường nói.

Hạ Vân Kiệt nhất thời bị Tô Chỉ Nghiên cấp phản bác á khẩu không trả lời được, mặt đều có điểm đỏ.

“Thế nào, không nói có thể nói đi?” Tô Chỉ Nghiên đắc ý nói.

“Dù sao với ngươi nói không rõ sở, ta khả nói cho ngươi, đợi lát nữa nhìn thấy Chung tỷ, ngươi nhưng đừng cho ta loạn nói láo hạt ồn ào.” Hạ Vân Kiệt biết làm cho Tô Chỉ Nghiên nói thêm gì đi nữa, nàng chỉ biết càng nói càng hăng hái, rõ ràng đem mặt nhất banh cảnh cáo nói.

Tô Chỉ Nghiên tuy rằng rất nhiều thời điểm ở Hạ Vân Kiệt trước mặt nói chuyện không cái đúng mực, nhưng thấy hắn banh khởi mặt lại lập tức nhu thuận cùng tiểu cừu dường như, gật gật đầu nói:“Biết rồi.”

Nói xong Tô Chỉ Nghiên quả nhiên không hề ái muội đàm Hạ Vân Kiệt cùng Chung Dương Dĩnh sự tình, mà là vụng trộm nhìn hắn một cái, thật cẩn thận nói:“Ngươi không phải nói này mỹ dung phẩm hạng mục chúng ta tam thất khai sao? Ta có thể đem ta kia một phần cổ

quyền phân một bộ phận ra đi cấp Chung tỷ sao? Đối sản phẩm ta là có tuyệt đối tin tưởng, nhưng đối tiêu thụ này một khối ta nhưng không có mười phần tin tưởng, ngươi cũng biết ta theo tốt nghiệp tham gia công tác tới nay làm chủ yếu là kiến trúc cùng khai thác mỏ, bán lẻ này một khối cũng không có cái gì kinh nghiệm, cũng không có phương diện này tài nguyên, mà tiêu thụ cũng là sản phẩm sinh ra lợi nhuận trọng yếu nhất hoàn, thiết yếu trước tiên chuẩn bị sẵn sàng. Chung tỷ vừa vặn là bán lẻ nghiệp đầu sỏ, lại là ngươi, bằng hữu của ta. Nàng không chỉ có có cường đại tiêu thụ võng lạc, hơn nữa đối tiêu thụ cũng có độc đáo kinh nghiệm, nếu có thể đem nàng kéo vào đến, ngay từ đầu chúng ta là có thể mượn nàng cường đại tiêu thụ võng điểm đem chúng ta sản phẩm đẩy dời đi đi. Bất quá, bởi vì này sự kiện còn không có trưng cầu quá của ngươi ý kiến, cho nên ta còn không dám cùng Chung tỷ mở miệng."

"Các ngươi hai nữ cường nhân cường cường liên hợp, xem ra này sản phẩm tưởng không lửa đỏ đều khó. Như vậy đi, chỉ cần Chung tỷ cảm thấy hứng thú, liền đem của ta công ty cổ phần phân ra đi một bộ phận cho nàng đi, dù sao ta đối công ty cổ phần không sao cả." Mặc dù có thời điểm tổng trốn tránh Chung Dương Dĩnh, nhưng hai người hữu tình cũng là thật sự, là thật chí, cho nên Tô Chỉ Nghiên như vậy vừa phân tích, Hạ Vân Kiệt không hề nghĩ ngợi liền gật đầu đồng ý. Có tiền kiếm, đương nhiên là mọi người bằng hữu cùng nhau kiếm.

"Ngươi đối công ty cổ phần không sao cả là ngươi sự tình, dù sao ta cùng Chung tỷ là sẽ không động ngươi kia phân công ty cổ phần. Vậy nói như vậy định rồi, ta đem ta kia phân cùng Chung tỷ chia đều, hì hì, đến lúc đó khả mĩ ngươi chết bầm, hai mỹ nữ lão tổng cho ngươi làm công kiếm tiền." Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu đồng ý, vui vẻ nói.

Chính là nói đến mặt sau khi, lại có điểm thói cũ nảy

mầm, nghe được Hạ Vân Kiệt chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu, trong lòng cũng là thật sự thật mạnh nhảy nhảy dựng.

Hai nữ cường nhân, một cái là gần nhất thanh danh lên cao thanh xuân lãnh diễm nữ lão tổng, một cái là đã muốn không hề tranh luận ngồi trên nữ thủ phú ngai vàng, thành thục khêu gợi lão tổng, hơn nữa đều là độc thân. Nay toàn bộ Trung Quốc, không biết có bao nhiêu nam nhân thèm nhỏ dãi, bao nhiêu nam nhân tưởng chinh phục các nàng, đương nhiên còn có rất nhiều nam nhân muốn nhìn lên các nàng dưỡng gia sống tạm, nhưng nay lại đột nhiên gian đều phải trở thành Hạ Vân Kiệt công ty tiểu cổ đông, muốn nói Hạ Vân Kiệt một chút không an phận mơ màng đều không có, kia tuyệt đối là lừa mình dối người.

“Các ngươi cũng là lão bản được không?” Hạ Vân Kiệt áp chế trong đầu mơ màng, tức giận nói.

“Dù sao tiện nghi ngươi !” Tô Chỉ Nghiên xem thường nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên nói chuyện bắt đầu lại trở nên không có yên lòng, lo lắng nàng đợi lát nữa cùng Chung Dương Dĩnh gặp mặt cũng sẽ như vậy, đành phải lại trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái.

Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt trừng mắt, hướng hắn ói ra hạ tiểu cái lưỡi thơm tho nói:“Được rồi, ta không nói.”

Chính là nói lời này khi, mắt đẹp lại ba quang lưu chuyển, nghĩ rằng, hừ, ta xem ngươi còn có thể trang tới khi nào, đến lúc đó ta cùng Chung tỷ liên thủ cũng không tin bắt không được ngươi.

Hạ Vân Kiệt đương nhiên không biết Tô Chỉ Nghiên tìm tới Chung Dương Dĩnh hợp tác, không chỉ có là kinh

thương một loại mưu lược, lại hoài cùng Chung Dương Dĩnh liên thủ chinh phục hắn này nam nhân “Âm mưu”, gặp Tô Chỉ Nghiên không hề nói lung tung nói, liền cùng nàng nói đến trà sơn sự tình.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 520 : Hải ngoại sự nghiệp

“Nếu ngươi cảm thấy kia khối núi có thể, ta cùng Chung tỷ liền chuẩn bị đem chung quanh mấy khối núi tất cả đều cấp mua xuống dưới. Kể từ đó, sẽ không sẽ có tạp vụ nhân tiến vào, hơn nữa chúng ta còn có thể hảo hảo quy hoạch quy hoạch, không chỉ có đem nơi này kiến thiết trở thành sinh sản linh dịch thảm thực vật căn cứ, nhưng lại có thể đem nơi này kiến thiết trở thành thế ngoại đào nguyên bàn hưu nhàn nghỉ phép nơi.” Nói đến sinh ý, Tô Chỉ Nghiên ý nghĩ luôn phá lệ rõ ràng.

“Chung tỷ kia khối trà sơn ta xem quá, y sơn bạn thủy, non xanh nước biếc, lại vừa vặn ở tỉnh thành cùng Giang Châu thị trong lúc đó, là tốt địa phương. Ta xem có thể liền tuyển nơi nào. Về phần muốn hay không sẽ đem này khác vài toà đỉnh núi mua xuống dưới, còn có hậu kỳ quy hoạch, các ngươi nhìn làm chính là. Ta chỉ cần ngươi tuyển cái đỉnh núi ấn ta đưa cho ngươi kia trương bản vẽ đem thảm thực vật trồng tốt, sau đó nói cho ta biết, ta lại đến làm chút bố trí, này khác ta bất quá hỏi.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Biết rồi, đại lão bản!” Tô Chỉ Nghiên tiếu mâu trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, lè ra hạ tiểu cái lưỡi thơm tho nói.

Khi nói chuyện, xe quẹo vào một cái sơn đạo, sơn đạo gập ghềnh, phần lớn đều là hoang sơn dã lĩnh, bất quá bay qua một hai cái đỉnh núi, trước mắt cũng là sáng ngời.

Một tòa thông xanh um úc núi rừng xuất hiện ở tại trước mắt, trong núi lấy vườn trà chiếm đa số, nhưng cũng đủ cao lớn tùng lâm, cây ăn quả, đương nhiên còn có ngồi xuống dừng ở giữa sườn núi biệt thự, một cái uốn lượn dòng suối nhỏ lưu vòng quanh chân núi chậm rãi chảy

qua.

Tuy là lần thứ hai đến, ở thành phố lớn cuộc sống lâu Hạ Vân Kiệt còn là có loại trước mắt sáng ngời, có một loại đột nhiên đi tới một ngăn cách thế ngoại đào nguyên bàn cảm giác.

Nếu có thể đem chung quanh vài toà đỉnh núi tất cả đều mua xuống dưới, bố trí lại một phen, cũng là không mất nhất thanh tu tĩnh dưỡng nơi. Vừa rồi ở trong xe nghe Tô Chỉ Nghiên giảng thuật, Hạ Vân Kiệt cũng là không nhiều lắm cảm xúc, chỉ biết là việc này hắn là sẽ không đi hỏi nhiều nhiều quản, các nàng yêu như thế nào ép buộc liền như thế nào ép buộc. Nay đến địa đầu, tái nhìn ra vừa thấy, có sơn có thủy, trong đó vài toà đỉnh núi vị trí còn không bàn mà hợp ý nhau ngũ hành bát quái chi huyền diệu, trong lòng nhưng thật ra thực động điểm ý tưởng. Nghĩ nay Vu Hàm môn tuy rằng đi là đại ẩn cho thị, ở hồng trần trung lịch lãm chi đồ, nhưng tóm lại còn là cần một cái cung chính mình truyền đạo giải thích nghi hoặc, môn nhân đệ tử tụ tập tĩnh tu nơi.

Đương nhiên theo tu vi cảnh giới tăng lên, Hạ Vân Kiệt chính mình có đôi khi cũng cần một cái thanh tĩnh địa phương suy nghĩ tu luyện, thậm chí bế quan tĩnh tọa.

Nơi này không chỉ có non xanh nước biếc, vài toà đỉnh núi đều không bàn mà hợp ý nhau Thiên Cơ, hơn nữa lại lệ thuộc Giang Châu thị địa giới, cách Giang Châu thị góc gần, ở còn không có tìm được đặc biệt thích hợp tiên gia động phủ phía trước, đem nơi này hảo hảo bố trí một phen, tạm thời làm môn phái tu luyện chi phủ cũng là là cái không sai lựa chọn.

Hạ Vân Kiệt đang nghĩ tới, hắn thấy được chân núi quốc lộ bên đình một chiếc đại Benz, một cái quen thuộc thân ảnh đang đứng ở bên cạnh xe, lấy tay che chói mắt dương quang, chính hướng đối diện quốc lộ nhìn xung

quanh.

Kia quen thuộc thân ảnh tự nhiên đó là nước cộng hoà tân tấn nữ thủ phú Chung Dương Dĩnh Chung tổng.

Chung Dương Dĩnh mặc màu trắng tươi mát tuyết nhung sam, hắc bạch ô vuông quần soóc, còn có một đôi màu trắng đơn độc hài, cả người có vẻ phá lệ hưu nhàn nhẹ nhàng khoan khoái, làm cho người ta căn bản không thể đem nàng cùng nữ thủ phú liên hệ cùng một chỗ, càng nhiều là một vị thành thục tri tính đô thị mỹ nhân.

Một đoạn thời gian không gặp, năm tháng cũng không có ở Chung Dương Dĩnh trên người lưu lại cái gì dấu vết, tương phản theo sự nghiệp thành công, trên người nàng tựa hồ càng phát ra tản ra một loại tự tin mê người khí chất, đứng ở thanh sơn nước biếc trung, phảng phất đem cả tòa núi rừng đều cấp làm đẹp muôn màu muôn vẻ, sinh cơ bừng bừng.

“Phỏng chừng toàn bộ Trung Quốc cũng liền ngươi có lớn như vậy mặt mũi, người còn chưa tới, nữ thủ phú đã muốn ở chân núi kiễn chân lấy đợi, mỏi mắt chờ mong.” Tô Chỉ Nghiên tiếu mâu hoành Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

Hạ Vân Kiệt quay đầu trừng mắt nhìn Tô Chỉ Nghiên liếc mắt một cái, nhưng lần trở lại này nhưng không có chỉ trích nàng, trong lòng có khác một phen phức tạp tư vị.

“Được rồi, đừng trừng ta, đợi lát nữa không nói là được.” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt trừng nàng, lại lè ra hạ tiểu cái lưỡi thơm tho nói.

Đang nói, Chung Dương Dĩnh thấy được bọn họ xe. Tuy rằng cách thật xa, Hạ Vân Kiệt như trước có thể rõ ràng nhìn đến của nàng ánh mắt mạnh sáng đứng lên, thậm

chí ngay cả mặt đều tựa hồ lập tức toả sáng ra nét mặt, vốn là đặt ở trên trán che chói mắt ánh mặt trời tay lập tức hướng về phía trước bay lên, tựa hồ sợ Tô Chỉ Nghiên cùng Hạ Vân Kiệt nhìn không tới nàng bình thường, hoàn toàn không có nữ thủ phú hẳn là có tự phụ trầm ổn.

“Chung tỷ, chờ lâu đi.” Xe dừng lại xuống dưới, Tô Chỉ Nghiên lập tức liền nhảy xuống xe, thân thiết vãn trụ Chung Dương Dĩnh cánh tay.

Chung Dương Dĩnh hiển nhiên cũng đặc biệt thích Tô Chỉ Nghiên, thân thủ nhu nhu Tô Chỉ Nghiên mái tóc, vui vẻ nói:“Hoàn hảo, cũng sẽ chờ trong chốc lát.”

“Đều do người này, hảo hảo đại lão bản không làm, không nên làm cái bình thường viên chức, làm hại người ta cũng chỉ hảo chờ hắn đi làm sau mới tốt điều động hắn.” Tô Chỉ Nghiên mị nhãn trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên trước mặt Chung Dương Dĩnh mặt thầm oán quở trách hắn, đành phải bất đắc dĩ lắc đầu, sau đó hướng Chung Dương Dĩnh xin lỗi cười cười nói:“Ngượng ngùng a Chung tỷ, cho ngươi đợi lâu.”

Nói xong lại hướng Chung Dương Dĩnh tài xế kiêm bảo tiêu Ngô Anh đánh thanh tiếp đón.

“Thực không có đợi lâu a, nói sau ngươi có thể đến, ta cũng rất vui vẻ, nhanh lên xe đi, nơi này nhiệt.” Chung Dương Dĩnh vội vàng nói.

“Chung tỷ chúng ta cùng nhau đi.” Tô Chỉ Nghiên vãn quá Chung Dương Dĩnh tay nói.

Gặp hai nữ cường nhân thân mật tay trong tay, xuân lan

thu cúc, cho nhau làm nổi bật, dù là Hạ Vân Kiệt sớm đã âm thầm cảnh cáo chính mình muốn thu liễm nam nữ tình cảm, nhưng còn là kìm lòng không được nhìn xem một trận chói mắt.

“Còn phát cái gì ngốc a, đại lão bản, lúc này đến phiên ngươi lái xe.” Tô Chỉ Nghiên nhẹ nhàng đẩy hạ Hạ Vân Kiệt, xem thường nói.

Nói xong, chính mình lại lôi kéo Chung Dương Dĩnh lên xe ghế sau.

“Ngươi như vậy đối đại lão bản, cẩn thận hắn nhất phát hỏa đem ngươi cấp đạp.” Chung Dương Dĩnh gặp Tô Chỉ Nghiên ở Hạ Vân Kiệt trước mặt phá lệ nghịch ngợm, một chút cũng không giống cái bình tĩnh bình tĩnh công ty lão tổng, cảm xúc cũng đã bị một tia cuốn hút, lên xe sau, nhịn không được trêu chọc nói.

“Này ngươi yên tâm, đại lão bản nhưng là người hiền lành, hắn mới sẽ không đâu!” Nói xong Tô Chỉ Nghiên hướng Hạ Vân Kiệt giả trang cái mặt quỷ nói:“Có phải hay không, đại lão bản?”

“Chung tỷ, lần này này hạng mục, ngươi cũng tham dự vào đi. Ngươi cùng Tô Chỉ Nghiên các chiếm 15% công ty cổ phần, về sau ngươi chính là nhà này tân công ty nhị lão bản, Tô Chỉ Nghiên nếu làm không tốt, ngươi hãy thu thập nàng, không cần cho ta mặt mũi.” Hạ Vân Kiệt không có trả lời Tô Chỉ Nghiên, mà là quay đầu đối Chung Dương Dĩnh nói.

Chung Dương Dĩnh nghe nói lần này này hạng mục chính mình cũng có phân, thân thể mềm mại không khỏi khẽ run lên, trong mắt lóe ra một tia kích động vui mừng sắc. Này hạng mục nếu có công ty cổ phần, tự nhiên cũng liền ý nghĩa nàng cùng Hạ Vân Kiệt về sau ở chung cơ hội hội nhiều đứng lên. Về phần có thể hay

không kiếm đồng tiền lớn, Chung Dương Dĩnh lại căn bản không đi lo lắng.

“Đại lão bản, của ngươi bàn tính nhưng thật ra đánh cho rất tốt. Bất quá ta cùng Chung tỷ là hảo tỷ muội, Chung tỷ mới sẽ không nghe lời ngươi đâu!” Nói xong Tô Chỉ Nghiên thị uy tính ôm lấy Chung Dương Dĩnh cánh tay, nói:“Có phải hay không a, Chung tỷ?”

“Vân Kiệt là đại lão bản, ta đương nhiên muốn nghe hắn.” Chung Dương Dĩnh lại nghiêm trang nói.

“Ha ha!” Gặp Chung Dương Dĩnh nói như vậy, Hạ Vân Kiệt nhịn không được đắc ý nở nụ cười, mà Tô Chỉ Nghiên tắc buồn bực thẳng phao xem thường.

Bất quá rất nhanh, Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh tựa hồ lòng có Linh Tê bình thường, cũng đi theo vui vẻ nở nụ cười.

Nói giỡn gian, xe chạy đến ở giữa sườn núi nghỉ phép biệt thự.

Ngồi ở nghỉ phép biệt thự trong viện quả nho đằng cái giá hạ, uống tốt nhất trà Long Tỉnh trà, Hạ Vân Kiệt tâm tình phá lệ thư sướng, rất có trộm phù sinh nửa ngày nhàn cảm giác.

“Chung tỷ, ngươi gần nhất hải ngoại sự nghiệp phát triển thế nào?” Chính là hai nữ cường nhân đi đến cùng nhau, đàm đàm cũng là khó tránh khỏi sẽ xả đến thương trường sự tình đi lên, lại làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy không khỏi có chút sát phong cảnh.

Bất quá gặp Tô Chỉ Nghiên nói đến hải ngoại sự nghiệp, Hạ Vân Kiệt còn là cảm thấy có chút kinh ngạc cùng hiếu kì, nhịn không được chen vào nói nói:“Như thế nào, Chung tỷ siêu thị chạy đến hải ngoại đi?”

“Đó là, lợi hại đi? Bằng không Chung tỷ như thế nào sẽ là của ta thần tượng đâu. Ta nói cho ngươi, Chung tỷ mục tiêu là tạo ra một nhà thế giới tính xích siêu thị, một ngày nào đó, Wal-Mart đều đã bị siêu thắng tập đoàn cấp đuổi kịp và vượt qua.” Tô Chỉ Nghiên vẻ mặt đắc ý nói, giống như nàng mới là siêu thắng tập đoàn lão tổng.

“Quả thật lợi hại.” Đối kiếm tiền Hạ Vân Kiệt tuy rằng không lớn cảm thấy hứng thú, nhưng đối với Chung Dương Dĩnh một nữ nhân, đã có như thế cường đại khát vọng, còn là nhịn không được nghiêm nghị khởi kính.

“Ha ha, đừng nghe chỉ nghiên thổi phồng. Nếu muốn đả tạo một nhà thế giới tính xích siêu thị nói dễ hơn làm, ta hiện tại cũng chỉ là vừa mới bước ra bước đầu tiên mà thôi.” Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt khen nàng, trắng nõn khuôn mặt thế nhưng nhịn không được đỏ, cuống quít khiêm tốn nói.

“Ta mới không có thổi phồng đâu. Ngươi xem xem, đầu năm nay, ở chúng ta Trung Quốc trừ bỏ siêu thắng siêu thị ở ngoài, sinh ý náo nhiệt phần lớn là ngoại quốc vào xích siêu thị, cái gì Wal-Mart, gia nhạc phúc, nhạc cấu đằng đằng, ngẫm lại xem ngay cả bản thổ sinh ý đều làm không tốt, càng đừng nói đem siêu thị chạy đến ngoại quốc đi, kiếm người ngoại quốc tiền. Như vậy có quyết đoán sự tình cũng chỉ có Chung tỷ mới có thể làm được đến. Ta nói cho ngươi nha Kiệt ca, hiện tại Chung tỷ đã muốn ở Nhật Bản cùng Thái quốc vài cái chủ yếu thành thị mở xích siêu thị, ngươi ngẫm lại xem, siêu thị đều chạy đến tiểu Nhật Bản đi, nhiều cấp quốc nhân mặt dài a! Không chỉ có như thế, về sau kế tiếp khẳng định sẽ là toàn bộ Á châu, sau đó là toàn thế giới.” Tô Chỉ Nghiên phản bác nói.

Nhật Bản Thiên Diệp Giai Tử cùng Ma Sinh Sa Thụ là người của chính mình, điểm ấy Chung Dương Dĩnh là

biết đến, cho nên đối với Chung Dương Dĩnh trước đem xích siêu thị chạy đến Nhật Bản đi, Hạ Vân Kiệt một chút cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, cũng biết Thiên Diệp Giai Tử cùng Ma Sinh Sa Thụ nhất định hội đem hết toàn lực giúp Chung Dương Dĩnh ở Nhật Bản sinh ý khai triển, cũng là không có gì hay lo lắng, chính là đối với Thái quốc sự tình, Hạ Vân Kiệt sẽ không như vậy yên tâm, tuy rằng nơi nào dân cư phần đông, kinh tế ở Á châu cũng coi như có thể, ẩm thực mua sắm các thói quen cũng cùng Trung Quốc có chút tiếp cận, nhưng này khắp nơi thế lực có vẻ phức tạp.

“Thái quốc bên kia sinh ý còn thuận lợi đi? Nếu có vấn đề, ngươi theo ta nói, ta ở Thái quốc có vị bằng hữu, ở Thái quốc còn là có điểm thực lực.” Hạ Vân Kiệt nghĩ nghĩ nói.

“Oa, ngươi ở Thái quốc cũng có bằng hữu a! Sẽ không là Thái vương đi? Vậy ngươi ở Thái quốc chẳng phải cũng giống A Cập Á giống nhau có thể đi ngang?” Gặp Hạ Vân Kiệt nói ở Thái quốc có bằng hữu, Tô Chỉ Nghiên lập tức liền liên tưởng đến A Cập Á lớn nhất thổ vương phủ phục ở hắn chân trước hôn hắn chân sự tình, lập tức khoa trương kinh hô đứng lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 521 : Muốn tạm rời cương vị công tác

Thailand quốc vương không chỉ có là Thailand tinh thần, chính trị lãnh tụ, hắn vẫn là tam quân Tối Cao Tư Lệnh, một mực nắm giữ lấy quân quyền, hơn nữa Thailand quốc vương tài phú càng là vị cư trên thế giới sở hữu tất cả vương thất phú hào bảng xếp hạng đứng đầu bảng. Có thể nghĩ, Thailand quốc vương địa vị đến cỡ nào tôn quý.

Chung Dương Dĩnh cũng không có trải qua A Cập Á sự tình, cho nên gặp Tô Chỉ Nghiên há miệng tựu là Thailand quốc vương, không khỏi liếc nàng một cái nói: “Chỉ Nghiên chớ nói lung tung.”

Sau khi nói xong, Chung Dương Dĩnh cảm kích mà nhìn về phía Hạ Vân Kiệt nói: “Cảm ơn Vân Kiệt, Thailand bên kia tạm thời coi như thuận lợi.”

“Vậy là tốt rồi, dù sao nếu có cái gì không giải quyết được sự tình, ngươi gọi điện thoại cho ta.” Hạ Vân Kiệt cười điểm một chút nói, thật cũng không tận lực đi giải thích chính mình tại Thailand người quen biết tuy nhiên không phải Thailand quốc vương, nhưng ở Thailand thân phận siêu nhiên, thâm thụ thế lực khắp nơi tôn trọng,** quát vương thất ở bên trong.

“Đại sư tựu là ngưu, nếu đổi thành một người khác, tại Chung tỷ trước mặt khẳng định không dám có lớn như vậy khẩu khí, Chung tỷ thế nhưng mà nữ thủ phú a.” Tô Chỉ Nghiên cười nói.

“Cái gì nữ thủ phú không nữ thủ phú đấy, tại Vân Kiệt trước mặt cũng đừng đề cái này rồi.” Chung Dương Dĩnh cười khoát khoát tay nói.

“Vậy cũng đúng, đại sư tựu là không có tại kiếm tiền bên trên động tâm tư, nếu là hắn động phương diện này tâm tư, cái gì Bill Gates, Buffett tất cả đều cũng bị bỏ qua vài đầu phố.” Tô Chỉ Nghiên cười hì hì nói.

“Đó là đương nhiên” Chung Dương Dĩnh sâu chấp nhận gật đầu.

Gặp hai cái nữ cường nhân nhao nhao tán dương chính mình, Hạ Vân Kiệt ngược lại có phần có chút ngượng ngùng, bất quá tâm tình cũng rất tốt

Thanh sơn lục thủy, lưng chừng núi biệt thự, hai cái mỹ nữ tổng giám đốc cùng tại bồ đào đằng xuống, uống chút trà, tâm sự, buổi trưa, Hạ Vân Kiệt vẫn còn biệt thự trong phòng bếp lộ liễu một tay trù nghệ, ăn được hai vị mỹ nữ tổng giám đốc đều là khen không dứt miệng, thời gian này thật đúng là thích ý thư thái.

Vui sướng thời gian luôn trôi qua đặc biệt nhanh, nếm qua giữa trưa, Hạ Vân Kiệt cảm giác không đầy một lát, Thái Dương cũng đã bắt đầu xuống núi rồi, bất quá Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh hai vị mỹ nữ lại hứng thú nói chuyện còn đậm đặc, tựa hồ một chút cũng không có ý thức được Thái Dương đã bắt đầu xuống núi. Tối chung vẫn là Hạ Vân Kiệt gặp nếu ngươi không đi, chỉ sợ Thiên Đô muốn đêm đen ra, đành phải chủ động mở miệng nói: “Thời gian không sai biệt lắm, chúng ta trở về đi.”

“Nóng như vậy trở về thành ở bên trong tại cái gì? Hôm nay tựu ở nơi này quá, ngươi xem gió núi thổi qua đến nhiều thoải mái ah.” Tô Chỉ Nghiên nói xong lên núi gió thổi tới phương hướng thư giãn dưới hai tay, một đôi ngạo nhân Ngọc Nữ Phong lập tức liền đột ngột đi ra, đem Chanel áo sơ mi kéo căng quá chặt chẽ đấy, phảng phất muốn tùy thời bỗng xuất hiện tựa như.

“Đúng vậy a, nếu không buổi tối tựu ở nơi này a, Hạ Thiên Sơn ở bên trong mát mẻ.” Chung Dương Dĩnh cũng đi theo nói ra, một đôi đôi mắt dễ thương tại dưới trời chiều ngập nước đấy, vô hạn vũ mị mê người.

Hạ Vân Kiệt gặp hai vị mỹ nữ tổng giám đốc đều khích lệ chính mình lưu lại, một lòng không khỏi bịch bịch mà nhảy dựng lên

Hạ Vân Kiệt cũng không nhận ra chính mình là cái gì ngồi trong lòng mà vẫn không loạn Liễu Hạ Huệ, cái này “Rừng sâu núi thẳm” đấy, cô nam hai nữ cùng ở một dưới mái hiên, hơn nữa hai nữ một vị thanh xuân động lòng người, một vị thành thục gợi cảm, hai người nếu trong lúc lơ đãng làm chút ít quá tải sự tình, có trời mới biết hắn có thể hay không quản tốt tiểu huynh đệ của mình.

“Không được, buổi tối ta còn có chút việc.” Hạ Vân Kiệt tối chung vẫn là cưỡng chế trong đầu xúc động, gắn cái dối nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói buổi tối có chuyện, Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh trong mắt đều rõ ràng hiện lên một tia mất mát, bất quá đều không dám lại giữ lại.

Gặp lưỡng trong mắt người rõ ràng toát ra một tia mất mát, Hạ Vân Kiệt thiếu chút nữa muốn xúc động cải biến chủ ý.

Đem làm Hạ Vân Kiệt lái xe hơi trở lại Giang Châu thành phố lúc, trời đã tối rồi.

Vốn Hạ Vân Kiệt muốn trước tiễn đưa Tô Chỉ Nghiên hồi trở lại Giang Châu thành phố gia, sau đó chính mình lại chậm rãi đi trở về gia hoa cư xá, nhưng Tô Chỉ Nghiên lại không nên trước tiễn đưa hắn về nhà, Hạ Vân Kiệt cũng chỉ tốt theo nàng.

“Ngươi tựu ở nơi này sao?” Xe chạy đến gia hoa cư xá, đứng ở cư xá ngoài cửa, Tô Chỉ Nghiên nhìn qua trong khu cư xá cao thấp chằng chịt tự động, đèn đuốc sáng trưng nhà lầu, như có điều suy nghĩ nói.

“Ân.” Hạ Vân Kiệt có chút chột dạ gật đầu.

“Một người ở sao?” Tô Chỉ Nghiên hỏi.

“Ngươi có phải hay không hỏi hơi nhiều rồi hả?” Đêm tối trong Hạ Vân Kiệt mặt có chút lộ ra một tia xấu hổ.

“Xem ngươi cái kia chột dạ bộ dạng, cũng biết chắc là theo mỹ nữ ngụ cùng chỗ, trách không được không nên gấp trở về đây này.” Xinh đẹp con mắt trắng rồi Hạ Vân Kiệt liếc, Tô Chỉ Nghiên có chút vị chua nói.

“Tốt rồi, thời gian không còn sớm, ta đi vào trước.” Hạ Vân Kiệt không dám lại cùng Tô Chỉ Nghiên nhiều lời lời nói.

“Không mời ta đi lên uống ly cà phê sao?” Tô Chỉ Nghiên hỏi.

“Khục khục” vốn đã chuẩn bị cất bước Hạ Vân Kiệt, nghe được câu này lập tức che miệng tại ho lên

Tuy nhiên Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm tạm thời cũng còn không ở nhà, nhưng chỉ cần Tô Chỉ Nghiên vừa vào nhà khẳng định có thể nhìn ra hắn là theo hai nữ nhân sinh hoạt chung một chỗ.

“Xem đem ngươi dọa được, tốt rồi, người ta không uống cà phê được đi à nha, quỷ hẹp hòi” Tô Chỉ Nghiên nói xong bỉu môi lên xe tử.

“Lái xe cẩn thận một chút.” Gặp Tô Chỉ Nghiên lên vị trí

lái, Hạ Vân Kiệt ám ám thở dài một hơi đồng thời, cũng cảm thấy băn khoăn, nói như thế nào hai người coi như là bằng hữu, cái này đều tới cửa cũng không mời nàng đi lên ngồi thoáng một phát, tựa hồ thật đúng là hơi bị keo kiệt đấy.

“Được rồi, yên tâm đi, ta sẽ giải thích tích” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt cố ý dặn dò chính mình một câu, lập tức trong nội tâm vị chua cảm giác tựu không cánh mà bay rồi, xông hắn nhổ ra hạ cái lưỡi nhỏ thơm tho, giả làm cái cái mặt quỷ, sau đó lái xe hơi đi nha.

Nhìn xem Tô Chỉ Nghiên xe trong nháy mắt hợp thành vào đến trong dòng xe cộ, Hạ Vân Kiệt đứng tại nguyên chỗ phát một hồi ngốc, nhưng sau đó xoay người hướng trong khu cư xá đi.

Bất quá không đợi bên trên thang máy,** tiếng chuông vang lên.

Xuất ra xem xét, gặp điện thoại là Phùng Văn Bác đấy, Hạ Vân Kiệt liền tiếp…mà bắt đầu.

“Văn bác, sự tình gì?” Điện thoại vừa tiếp xúc với mà bắt đầu…, Hạ Vân Kiệt trước chủ động mở miệng hỏi.

“Sư thúc, bên này sở hữu tất cả thủ tục cũng đã làm tốt rồi, tiếp qua mười ngày trường học tựu đi học, người xem ngài chuẩn bị lúc nào tới phù hợp?” Trong điện thoại Phùng Văn Bác cung kính mà hỏi thăm.

“Đã như vậy, ta đây hai ngày này sẽ đem đơn vị sự tình thông báo một chút, sau đó tựu đi trường học a.” Hạ Vân Kiệt nghĩ nghĩ nói ra, trong nội tâm lại nổi lên một vòng phức tạp cảm xúc.

“Tốt, ta bên này đã để người đem văn phòng cái gì cũng đã sắp xếp xong xuôi. Bất quá, về học chuyện phát sinh

tình, trường học của chúng ta là song hướng lựa chọn đấy, bởi vì là sư thúc ngài nhập chức được đã quá muộn, hiện tại bất kể là lão sư vẫn là đệ tử đại bộ phận cũng đã từng người chọn xong đệ tử cùng đạo sư, còn lại trên cơ bản đều là đạo sư tuyển không bên trên đệ tử, hay hoặc là có chút đạo sư báo danh đệ tử quá nhiều bị loại bỏ xuống đấy. Đương nhiên cũng có chút ít đạo sư không có đệ tử lựa chọn hắn, đến bây giờ còn không có chiêu đến nghiên cứu sinh đấy. Những năm qua loại tình huống này, còn lại bất kể là lão sư vẫn là đệ tử đều là do trường học trực tiếp phân phối đấy. Sư thúc ngài thật sự quyết định trực tiếp theo như trường học quá trình đi sao? Muốn không phải là ta an bài thoáng một phát, ngài tự mình mặt thử một chút lần này sở hữu tất cả nghiên cứu sinh, lại quyết định ai cùng ngài học y?" Phùng Văn Bác cẩn thận từng li từng tí mà trưng cầu nói.

Phùng Văn Bác ý tứ lại rõ ràng bất quá, cái này còn lại đến đệ tử trên cơ bản đều là chọn còn lại đến đấy, không thích hợp.

"Ha ha, không cần phải rồi, ta vốn chính là cái chen ngang đấy, không thể lại làm trường hợp đặc biệt rồi. Nói sau, một người cả đời này có thể thành công hay không, ngoại trừ bản thân cố gắng, thiên phú, kỳ thật cơ duyên cũng trọng yếu phi thường. Đối với những cái… kia bị chọn thừa đệ tử mà nói, cái này cảm giác không phải là cơ duyên của bọn hắn? Lúc này đây, ta chỉ quản phẩm đức, mặc kệ tư chất, tựu do trường học tùy ý cho ta phân phối ba một học sinh đấy, chỉ cần phẩm đức không xảy ra vấn đề, cũng không có vấn đề gì." Hạ Vân Kiệt cười nói.

"Tốt sư thúc, hết thảy toàn bộ bằng ý của ngài." Phùng Văn Bác cung kính trả lời, trong nội tâm nhưng không khỏi âm thầm cảm khái những cái…kia bị chọn còn lại đệ tử hoặc là không có trên báo mình muốn đạo sư đệ

tử, thật sự là sáng mất ah

“Cái kia tốt cứ như vậy, hai ngày nữa sau ta đi trường học báo danh.” Hạ Vân Kiệt nói xong treo rồi (*xong) Phùng Văn Bác điện thoại

Treo rồi (*xong) Phùng Văn Bác điện thoại về sau, Hạ Vân Kiệt không có lên lầu mà là mở xe BMW đi hlupnight quán bar.

Chính thức trên ý nghĩa phần thứ nhất công tác là tại hlhpnight quán bar, về sau lại đi kim lộ bia công ty, bất quá ở đằng kia gia công ty hắn tựa như cái khách qua đường, ngoại trừ cùng Trương Văn Bân quan hệ đi được tương đối gần, đơn vị người còn lại trên cơ bản không có gì cùng xuất hiện. Mà Uy Đại công ty là hắn dạo chơi một thời gian dài nhất một nhà, theo bảo an bắt đầu tại đến bảo tiêu càng về sau trở thành một vị văn phòng thành phần tri thức, thực hiện hắn vừa tốt nghiệp lúc ngồi phòng làm việc đi làm mộng tưởng, hơn nữa ở chỗ này nhận thức không ít đồng sự bằng hữu, mà bây giờ hắn rồi lại lập tức phải ly khai Uy Đại công ty đi Giang Châu đại học.

Tuy nhiên cái này vốn chính là hắn sắp xếp của mình, nhưng lúc ngày hôm nay thật sự lập tức muốn tới lúc đến, Hạ Vân Kiệt tâm tình lại đột nhiên trở nên rất phức tạp, phức tạp đến đột nhiên muốn đi quán bar uống chén rượu.

Quán bar ầm ỹ nóng nảy như trước, bất quá từng theo Hạ Vân Kiệt giao hảo Ô Vũ Kỳ, Lưu Kha, Từ Giai ba người tuy nhiên vẫn là tất cả tư hắn chức, làm lấy nguyên lai cái kia phần nhìn như hèn mọn bình thường công tác, trên thực tế ba người cũng đã trở thành nhà này quán bar cổ đông, cũng miễn cưỡng xem như cái tiểu phú bà rồi.

Tuy nhiên hôm nay chỉ có thể miễn cưỡng xem như cái tiểu phú bà, nhưng đối với tại Ô Vũ Kỳ các nàng ba cái xa xứ đến Giang Châu thành phố làm công người làm công mà nói, đây cũng là các nàng đã từng nghĩ tới nhưng nhưng lại chưa bao giờ dám hy vọng xa vời lát nữa thực hiện mộng tưởng, chớ nói chi là vẫn là tại còn trẻ như vậy thời điểm, đột nhiên tựu thực hiện

Người gặp việc vui tinh thần thoải mái, đem làm Hạ Vân Kiệt lại lần nữa tại quán bar chứng kiến Ô Vũ Kỳ ba người lúc, các nàng mỗi người đều là thanh xuân sức sống bắn ra bốn phía, phảng phất càng sống người trở nên càng tuổi thanh xuân nhẹ lên.

Chứng kiến Kiệt Ca tới, Ô Vũ Kỳ ba người tự nhiên là cao hứng hư mất. Các nàng đều lòng dạ biết rõ, các nàng có thể có hôm nay tất cả đều là bởi vì Kiệt Ca nguyên nhân.

“Các ngươi đều đi mau lên.” Tìm một cái không để người chú ý nơi hẻo lánh ngồi xuống, đã muốn hai bình nước Đức bia đen, Hạ Vân Kiệt đuổi đi Ô Vũ Kỳ các nàng.

“Vũ kỳ, ngươi xem Kiệt Ca phải hay là không có tâm sự à? Rất ít chứng kiến một mình hắn tới nơi này uống rượu hay sao?” Bên quầy bar, dáng người tương đối kiều nhỏ một chút, nhưng bộ ngực lại đặc biệt đầy đặn Từ Giai nói khẽ với dáng người cao gầy Ô Vũ Kỳ nói ra.

“Hình như là có một điểm.” Ô Vũ Kỳ nhìn xa xa Hạ Vân Kiệt, như có điều suy nghĩ gật đầu nói.

“Nếu không ngươi đi cùng cùng Kiệt Ca, ba người chúng ta trong Kiệt Ca thích nhất ngươi rồi.” Từ Giai dùng cùi chỏ đụng phải hạ Ô Vũ Kỳ nói.
Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 522 : Tuyệt Chiêu

Chương trước phản trở về mục lục chương sau phản hồi trang sách

“Ta đây đi trước thử xem xem, không được, ngươi cùng Lưu Kha tới nữa, ba người chúng ta cùng tiến lên. Đáng tiếc Hồng tỷ cùng Diễm Tỷ không tại, các nàng nếu tại nhất định có thể trêu chọc Kiệt Ca vui vẻ đấy.” Ô Vũ Kỳ do dự xuống, gật đầu nói

“Ân, ngươi đi trước. Thực không được, ta dạy cho ngươi một cái tuyệt chiêu.” Từ Giai nói ra.

“Ah, cái gì tuyệt chiêu?” Ô Vũ Kỳ đôi mắt dễ thương sáng ngời, hỏi.

“Ngươi có thể thử hi sinh thoáng một phát nhan sắc, ngươi dáng người tốt như vậy, mới có thể dẫn dắt rời đi Kiệt Ca chú ý lực.” Từ Giai tiến đến Ô Vũ Kỳ bên tai, cắn tai của nàng căn thấp giọng nói ra.

“Phi, ngươi đem Kiệt Ca muốn trở thành người nào rồi. Bất quá, đây đúng là cái ý kiến hay, chỉ là chỉ sợ Kiệt Ca không để vào mắt, nếu không ngươi cũng tới a, ngươi bộ ngực ΘΘ so với ta đại, đến quán bar nam nhân tám chín phần mười đều ưa thích chằm chằm ngươi cái kia xem.” Ô Vũ Kỳ vốn là hơi đỏ mặt gắt một cái, bất quá lập tức lại lời nói xoay chuyển, vậy mà đồng ý đề nghị của Từ Giai.

“Ta không sao cả rồi, dù sao tương lai cũng không biết sẽ tiện nghi cái nào xú nam nhân, Kiệt Ca nếu thật là để ý, ta là không ngại trêu chọc hắn vui vẻ thoáng một phát đấy.” Từ Giai khuôn mặt hơi đỏ lên, sau đó vẻ mặt thành

thật nói.

Đối với Từ Giai loại này cực kỳ cởi mở “Kinh thiên ngữ điệu”, Ô Vũ Kỳ tựa hồ một chút cũng không có cảm thấy ngoài ý muốn. Năm trước ba người các nàng thiếu chút nữa chịu lấy người lăng nhục, tựu là Hạ Vân Kiệt cứu các nàng, hôm nay lại từ một người làm công nhảy lên trở thành tiểu phú bà, cũng là bởi vì Hạ Vân Kiệt nguyên nhân. Hạ Vân Kiệt tại quán bar công tác lúc, ba người các nàng cùng tình cảm của hắn cũng là đặc (biệt) tốt, mỗi ngày rạng sáng cùng một chỗ cưỡi xe tan tầm, cười cười nói nói, còn có cùng đi Ngân Than bơi lội, hiện tại hồi tưởng lại đúng là các nàng đẹp nhất tốt một đoạn nhớ lại.

“Vậy cũng đúng, không biết vì cái gì, tự từ khi biết Kiệt Ca về sau, những nam nhân khác ta là thấy thế nào như thế nào không vừa mắt. Ai, có đôi khi ngẫm lại, tương lai có thể làm sao bây giờ? Chẳng lẽ thật muốn tùy tiện tìm nam nhân gả cho?” Ô Vũ Kỳ nghe vậy đột nhiên cảm khái lên.

“Nghĩ nhiều như vậy tại cái gì, thực không được ba người chúng ta đi học Hồng tỷ cùng Diễm Tỷ quá, ngươi xem các nàng cũng không có kết hôn, hiện tại sống được nhiều thoải mái tiêu sái ah” Từ Giai nói.

“Hì hì, như thế cái ý kiến hay.” Ô Vũ Kỳ đôi mắt đẹp sáng ngời nói.

“Được rồi, nhanh đi cùng Kiệt Ca a, không thấy được Kiệt Ca đều nhanh đem một chai bia cho uống cạn sạch sao?” Từ Giai gặp chủ đề càng kéo càng xa, cười đẩy Ô Vũ Kỳ thoáng một phát thúc nói.

Ô Vũ Kỳ bị Từ Giai đẩy, vội vàng cầm một chai bia, lắc lắc khêu gợi vòng eo hướng Hạ Vân Kiệt đi đến.

Ô Vũ Kỳ dáng người xác thực là trong ba người tốt nhất, vóc dáng cao gầy, bộ ngực đầy đặn cao thẳng, ăn mặc đai đeo áo ba lỗ[sau lưng] cùng váy ngắn, đi khởi đường tới đặc biệt gợi cảm mê người.

Đến quán bar hỗn [lăn lộn] người, bất kể là nam nhân cùng nữ nhân, luôn luôn tương đương một bộ mọi người là ôm “Liệp diễm” mục đích, hơn nữa rượu cồn cùng âm nhạc tác dụng, bọn hắn hormone bài tiết được đặc biệt tràn đầy, chứng kiến hơi chút gợi cảm bạo lộ một điểm nữ nhân hoặc là anh tuấn nam tử, tựu ưa thích động thủ động cước hoặc là tiến lên thông đồng.

Ô Vũ Kỳ mang theo bình rượu đi lên tìm Hạ Vân Kiệt lúc, trên đường đi tựu thỉnh thoảng có nam nhân muốn thò tay chấm mút hoặc là khiêu khích (xx) vài câu, bất quá đều bị kinh nghiệm phong phú Ô Vũ Kỳ cho bất động thanh sắc, xảo diệu mà tránh qua, tránh né.

Hạ Vân Kiệt cũng không là lần đầu tiên đến quán bar hỗn [lăn lộn], trước kia vẫn còn quán bar công tác một thời gian ngắn, chứng kiến cái này quen thuộc một màn ngược lại là khơi gợi lên hắn một tia nhớ lại, ngẫm lại, thời gian trôi qua thật đúng là nhanh, phảng phất hết thảy đều là ngày hôm qua chuyện đó xảy ra.

“Ra, mỹ nữ, cùng ca uống một chén, chỉ cần ngươi cùng ca uống một chén, những điều này đều là ngươi đấy.” Hạ Vân Kiệt chính cảm khái lấy, chứng kiến một cái giữ lại một đầu tóc dài nam tử bưng chén rượu đứng lên, trong tay cầm lưỡng trương trăm nguyên tiền giá trị lớn muốn hướng Ô Vũ Kỳ cái kia bị đai đeo áo ba lỗ[sau lưng] nặn đi ra lại thâm sâu lại bạch giữa hai khe núi trong nhét.

Ô Vũ Kỳ thấy thế vội vàng tránh qua, tránh né, nhưng nam tử kia lại không cam lòng, cầm tiền giá trị lớn tay lại đưa tới sờ Ô Vũ Kỳ bờ mông.

Quán bar vốn chính là có chút loạn địa phương, có ít người uống rượu có chút lỗ mảng cử chỉ cũng là chuyện thường xảy ra, nhưng như cái này tóc dài nam tử tựu có chút đã qua.

Hạ Vân Kiệt thấy thế trong mắt hiện lên một tia tức giận, đem trong bình rượu uống một hơi cạn sạch, sau đó tiện tay tựu xông nam tử kia ném tới.

“Bành” mà một tiếng, bình rượu không thiên không trúng vừa vặn nện ở tóc dài nam tử vươn ra cái tay kia bên trên.

Tóc dài nam tử lập tức cảm giác tay tựa hồ cũng gãy đi, hét thảm một tiếng bụm lấy tay tựu kêu lên.

Tóc dài nam tử một kêu lên, cùng hắn cùng một nhóm ba nam tử lập tức liền đứng lên, mỗi người mặt lộ vẻ hung tướng mà mang theo chai bia.

“Trường Mao ca, ngươi như thế nào đây?” Ba nam tử một bên dùng hung ác ánh mắt chằm chằm vào Hạ Vân Kiệt, một bên quan tâm hỏi cái kia tóc dài nam tử.

“Móa nó, tay khả năng gãy đi nhìn cái gì vậy, còn không để cho lão tử đánh hắn” Trường Mao ca thử lấy răng, hổn hển mà chỉ vào Hạ Vân Kiệt kêu lên.

Ba nam tử nghe xong, lập tức tựu mang theo chai bia hướng Hạ Vân Kiệt phóng đi.

Gặp ba nam tử vậy mà mang theo chai bia hướng Hạ Vân Kiệt xông đi lên, Ô Vũ Kỳ xem ánh mắt của bọn hắn toát ra một tia đáng thương chi sắc.

Nhớ năm đó, những cái…kia băng đảng đua xe nhiều người ngưu bức, Kiệt Ca bất quá một cái phi cước thì

đem bọn hắn toàn bộ tại gục xuống, chỉ bằng bọn hắn cái này mấy cái mèo ba chân vậy mà muốn đánh nhau Kiệt Ca, đây không phải là tự tìm đường chết sao?

Ô Vũ Kỳ chính âm thầm lắc đầu lúc, đột nhiên trong quán rượu cũng không biết ở đâu xuất hiện một đám nam tử. Dẫn đầu đúng là Nam Sơn Lộ vùng tráo tràng tử lão đại, Trịnh Chí Hoa, Hoa ca, còn có quân sư quạt mo Hạo ca bọn hắn.

Lần trước Trịnh Chí Hoa cậu em vợ Trần Tán Đăng tại HLHPNIGHT quán bar nháo sự, bị Hạ Vân Kiệt sửa chữa dừng lại:một chầu, cho nên đám người này trong ngược lại có mấy cái người nhận ra Hạ Vân Kiệt, bọn hắn vừa lên ra, liền lập tức nhao nhao cúi đầu kêu lên

“Kiệt Ca “

“Kiệt Ca “

Trường Mao ca bọn người lại ở đâu nghĩ đến Hạ Vân Kiệt một cái có chút ít thành phần tri thức khí chất tiểu tuổi trẻ lại còn là cái “Lão đại”, gặp đột nhiên toát ra một đám xem xét rõ ràng cũng không phải cái gì loại lương thiện nam tử nhao nhao xông Hạ Vân Kiệt cúi đầu tên gì Kiệt Ca, lập tức liền đều trợn tròn mắt, trong tay giơ lên cao chai bia đều nhao nhao để xuống.

“Nguyên lai là Chí Hoa ah, các ngươi tới vừa vặn, đem cái này mấy cái bột phấn tất cả đều cho ta văng ra, về sau chỉ cần bọn hắn dám lại đến đến HLHPNIGHT quán bar, gặp một lần, các ngươi tựu đánh một lần.” Nếu như Trường Mao ca bọn người quay người bỏ chạy, Hạ Vân Kiệt có lẽ cũng lười được theo chân bọn họ so đo, nhưng thấy bọn họ mỗi người trong tay còn cầm chai bia không chịu buông ra, liền xông Trịnh Chí Hoa bọn người gật gật đầu thản nhiên nói.

Trịnh Chí Hoa từ lần trước sự tình về sau, không chỉ không dám lại thu HLHPNIGHT quán bar phí bảo hộ, nhưng lại thỉnh thoảng đến HLHPNIGHT quán bar nhìn xem tràng tử, xem có người hay không ở chỗ này nháo sự. Không nghĩ tới hôm nay không chỉ đụng phải vừa vặn, hơn nữa vậy mà Kiệt Ca cũng vừa cũng may tràng, Kiệt Ca lại đã mở miệng, cái kia con mẹ nó còn có cái gì tốt cân nhắc đấy, Trịnh Chí Hoa lập tức cúi đầu một giọng nói tốt, sau đó nhếch môi ba, lộ ra hai hàng trắng hếu hàm răng, vung tay lên, cái kia giúp đỡ xuống ngựa bên trên như lang như hổ mà xông Trường Mao ca mấy người vây lên đi.

“Ngươi, các ngươi con mẹ nó dám, biểu ca ta con mẹ nó là Thẩm Tử Lương” gặp đối phương người đông thế mạnh, nhân cao mã đại, Trường Mao ca một bên bụm lấy tay lui về sau, một bên ngoài mạnh trong yếu mà kêu lên.

Thấy Trường Mao ca nâng lên Thẩm Tử Lương, Trịnh Chí Hoa bọn người dậm chân, quay đầu nhìn về phía Hạ Vân Kiệt. Tuy nhiên Trịnh Chí Hoa cũng biết tựa hồ Thẩm Tử Lương cũng rất sợ Kiệt Ca, nhưng bất kể thế nào nói hắn cũng là Giang Châu thành phố dưới mặt đất thế lực một gã đại lão, mà Trịnh Chí Hoa chính mình cũng bất quá chỉ là một cái tráo tràng tử lão đại, còn là phi thường kiêng kị hắn đấy.

Gặp Trịnh Chí Hoa bọn người rõ ràng không chỉ nghe qua chính mình biểu ca đại danh, hơn nữa hiển nhiên còn rất sợ hắn, lập tức Trường Mao ca bọn người liền khôi phục một tia hung hăng càn quấy khí diễm.

“Đậu xanh rau muống, ta nói cho các ngươi biết, mẹ của ta nàng là Thẩm Tử Lương thân di. Hiện tại con mẹ nó ngươi đem lão tử tay cắt đứt, nếu không cho lão tử một cái…” Trường Mao ca ngẩng lên đầu lớn lối nói.

Bất quá Trường Mao ca lời còn chưa nói hết tựu chứng kiến Hạ Vân Kiệt không kiên nhẫn mà đem tay quơ quơ.

Đã Kiệt Ca đều phất tay rồi, Trịnh Chí Hoa còn có cái gì tốt do dự đấy, vung chai rượu trong tay đối với Trường Mao ca bụm lấy tay tay lần nữa đập phá xuống dưới: "Đậu xanh rau muống, cũng dám uy hiếp Kiệt Ca "

Trịnh Chí Hoa vừa động thủ, Hạo ca bọn hắn cái đó còn có thể cùng Trường Mao ca bọn hắn khách khí, lập tức mỗi người xông đi lên, đối với bọn hắn tựu là một hồi quyền đấm cước đá, không có vài cái thì đem bọn hắn tất cả đều đánh ngã, sau đó trực tiếp cho ném đi đi ra ngoài

Quán bar đánh nhau là chuyện thường xảy ra, chỉ cần không tham dự là được, cho nên vừa mới quán bar còn kêu loạn đấy, trong nháy mắt rồi lại khôi phục nguyên lai thứ tự. Nên uống rượu uống rượu, nên khiêu vũ khiêu vũ, nên tán gái tán gái…

Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng không ngoại lệ, hắn một bên tiện tay cầm qua mặt khác một lọ nước Đức bia đen, một bên xông Ô Vũ Kỳ nói: "Ngươi không sao chớ?"

"Có Kiệt Ca tại, trời sập xuống còn không phải có ngươi đỉnh lấy sao? Ta như thế nào lại có việc đây này" Ô Vũ Kỳ bưng chén rượu cả gan vượt qua cái bàn lần lượt Hạ Vân Kiệt ở bên trong ngồi xuống, đầy đặn mượt mà lỏa lồ đùi cũng cố ý lần lượt chân của hắn.

"Ngươi không cần bề bộn sao?" Hạ Vân Kiệt cảm nhận được cái kia phần liên tiếp thanh xuân hấp dẫn, có chút hướng ra ngoài xê dịch hỏi.

"Sợ Kiệt Ca một người uống rượu nhàm chán, đến bồi ngươi uống rượu ah" Ô Vũ Kỳ giơ lên chén rượu xông Hạ Vân Kiệt ra hiệu thoáng một phát, cười ngọt ngào

nói.

“Không có việc gì á…, ngươi còn đang bận việc, không cần phải xen vào ta đấy.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong đầu không khỏi ấm áp, cười nói

“Mới không đâu rồi, Kiệt Ca đến rồi, chúng ta như thế nào có thể không có người cùng ngươi đâu rồi, trừ phi ngươi chán ghét chúng ta cùng ngươi.” Ô Vũ Kỳ gắt giọng.

Hạ Vân Kiệt gặp Ô Vũ Kỳ nói như vậy, chỉ buồn cười nói: “Như thế nào sẽ đâu rồi, chúng ta thế nhưng mà bằng hữu cũ rồi.”

“Bằng hữu cũ?” Ô Vũ Kỳ nghe vậy thân thể mềm mại có chút run lên một cái, lập tức kìm lòng không được đem thân thể chịu qua đi, dán Hạ Vân Kiệt động tình nói: “Có thể có Kiệt Ca ngươi như vậy một vị bằng hữu, là ta đời này lớn nhất phúc khí

Ô Vũ Kỳ ăn mặc có chút thiếu, nàng như vậy một dán lên ra, ôn hương nhuyễn ngọc đấy, Hạ Vân Kiệt thật đúng là có chút gánh không được, vội vàng nhẹ khẽ đẩy đẩy nàng nói: “Có thể đừng (không được) lần lượt gần như vậy sao? Ta cũng là cái nam nhân bình thường.”

“Ta như vậy dựa vào Kiệt Ca, Kiệt Ca thực sẽ có cảm giác sao?” Ô Vũ Kỳ gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, không chỉ không có đem thân thể dịch chuyển khỏi, ngược lại đôi mắt đẹp sáng ngời, dán Hạ Vân Kiệt càng gần, đỏ tươi bờ môi khẽ cắn Hạ Vân Kiệt lỗ tai, dùng tràn ngập đầu độc thanh âm nhẹ giọng hỏi.

[/FONT]
Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 523 : Tri Túc Thường Nhạc

Trước kia Ô Vũ Kỳ ba người đối với Hạ Vân Kiệt tuy nhiên cũng là lúc có hấp dẫn, nhưng lại chưa từng như hôm nay trực tiếp như vậy không bị cản trở. Dù là Hạ Vân Kiệt hôm nay coi như là “Thân kinh bách chiến”, nhưng cảm thụ được trong ngực đã từng đồng sự thân thể mềm mại, toàn thân cơ bắp hay là phản xạ có điều kiện mà kéo căng thoáng một phát, một đoàn tà hỏa nhắm bên trên bốc lên.

Bất quá rất nhanh Hạ Vân Kiệt tựu bất động thanh sắc mà lần nữa đem Ô Vũ Kỳ đẩy ra, ra vẻ tùy ý mà cười nói: “Ha ha, không thấy được vừa rồi ngươi đi tại trong lối đi nhỏ, cái kia Trường Mao quỷ cũng nhịn không được đối với ngươi động thủ động cước sao? Ngươi bây giờ kề bên ta gần như vậy, ta lại làm sao có thể sẽ không có cảm giác đây này. Ta có thể cảnh cáo ngươi, đừng có lại kề bên ta gần như vậy, ta cũng không phải người tốt lành gì.”

Tuy nhiên Hạ Vân Kiệt lần nữa giả bộ như tiêu sái tùy ý, nhưng Ô Vũ Kỳ là người thông minh, gặp Hạ Vân Kiệt lần thứ hai đẩy ra nàng, tựu không dám lại dán đi lên, mà là xinh đẹp con mắt hoành hắn thoáng một phát, sẳng giọng: “Ta thật đúng là hi vọng Kiệt Ca không phải người tốt đây này “

Tuy nhiên Ô Vũ Kỳ không có lại dán lên ra, nhưng nàng trong lời nói hàm nghĩa nhưng bây giờ rất dễ dàng lại để cho người tưởng tượng lan man, nghe được Hạ Vân Kiệt khó tránh khỏi một hồi xao động, cười khổ nâng chén xông Ô Vũ Kỳ nói: “Ngươi không phải nói theo giúp ta uống rượu không?

Gặp Hạ Vân Kiệt chuyển di mở lời đề, Ô Vũ Kỳ trong nội tâm ẩn ẩn có một tia thất lạc, nhưng là càng kính trọng Hạ Vân Kiệt.

Nàng rất rõ ràng Kiệt Ca có lẽ lòng dạ biết rõ nàng vừa rồi cử động ý vị như thế nào, nàng cũng tinh tường Kiệt Ca nên biết đây hết thảy đều là không cần phụ trách đấy, nàng cũng cảm giác được Kiệt Ca thân thể vừa rồi có một điểm biến hóa, đối với thân thể của nàng nhất định là có cảm giác đấy, nhưng tối chung đâu rồi, Kiệt Ca hay là cự tuyệt nàng.

Cái này đổi thành nam nhân khác chắc chắn sẽ không những cái…kia đến quán bar nam nhân, cái nào không phải mở to hai mắt tại tìm kiếm khắp nơi con mồi, lại làm sao đem nàng cái này đưa tới cửa xinh đẹp con mồi đẩy ra đâu này?

“Đúng vậy a, chỉ cần Kiệt Ca ưa thích, ta đêm nay cùng ngươi uống đến say.” Ô Vũ Kỳ cử động mở chai rượu cùng Hạ Vân Kiệt đụng một cái, vứt ra cái câu người mị nhãn nói ra.

“Uống say nữ nhân là thứ phiền toái, ta mới sẽ không tại loại này việc ngốc.” Hạ Vân Kiệt uống một hớp rượu cười nói. Trong đầu lại đột nhiên hiện ra một mỹ diệu động lòng người vô cùng thân thể.

Đây không phải là người khác đúng là Tần Lam. Lại nói tiếp hắn cùng Tần Lam nhận thức cũng là bởi vì Tần Lam uống say nguyên nhân, hôm nay nhớ tới nếu không là lúc trước Tần Lam uống say, hắn một cái quán bar nhân viên phục vụ tuyệt đối không thể có thể sẽ cùng một cái cục công an phó cục trưởng nhận thức.

“Nhân sinh thật đúng là có ý tứ, tổng hội thỉnh thoảng phát sinh một ít lại để cho người không tưởng được sự tình.” Bởi vì nhớ tới Tần Lam, nhớ tới trong lúc đó chính

mình tựu phải ly khai uy Uy Đại công ty, Hạ Vân Kiệt uống một hớp rượu về sau, lại không khỏi cảm khái lên.

“Ta trước kia có thể không biết là nhân sinh thú vị, ta trước kia cảm thấy nhân sinh tựu là một hồi cực khổ. Sớm muốn bỏ học, sớm muốn đi ra làm công kiếm tiền, sau đó luôn phải đề phòng sắc lang, còn mạnh hơn nhan cười vui nịnh nọt xú nam nhân. Bất quá từ khi gặp được Kiệt Ca về sau, ta mới cảm thấy nhân sinh trở nên đặc biệt thú vị mà bắt đầu…, hơn nữa gặp được Kiệt Ca tựu là ta nhất không tưởng được sự tình.” Ô Vũ Kỳ cũng đi theo cảm khái mà bắt đầu…, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt trở nên mông lung mê người mà bắt đầu…, tựa hồ còn không có uống bao nhiêu rượu, đã bắt đầu say.

“Phải hay là không cảm thấy đem làm nhân viên phục vụ rất không có ý nghĩa? Nếu không ta giúp ngươi đổi một cái thanh nhàn lại có thể kiếm tiền công tác?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy ngược lại là có điểm tâm đau sớm tựu đi ra làm công Ô Vũ Kỳ, ôn nhu hỏi.

“Cảm ơn Kiệt Ca, ngươi thật tốt. Bất quá không cần á…, trước kia ta thực cảm thấy làm nhân viên phục vụ rất không có ý nghĩa rồi lại không thể không đi làm, nhưng hiện tại nghĩ tới ta là nhà này quán bar cổ đông, đột nhiên cảm thấy một chuyến này rất thú vị, tiền đồ bừng sáng, hơn nữa như vậy còn có thể không lúc chứng kiến Kiệt Ca ngươi, còn có thể với ngươi cùng một chỗ uống rượu nói chuyện phiếm, thật tốt” Ô Vũ Kỳ ngọt ngào cười nói.

“Ngươi ưa thích là tốt rồi, nếu không thích ngươi theo ta nói, ngươi cũng biết Kiệt Ca ta vẫn có chút năng lực đấy.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy mắt lộ ra vẻ hân thưởng.

Có câu nói làm cho lòng người chưa đủ rắn nuốt voi, Ô Vũ Kỳ sao biết được đủ thường vui cười, không hề giống một ít nữ nhân đồng dạng lòng tham không đáy,

điểm ấy lại để cho Hạ Vân Kiệt rất thưởng thức cũng rất vui mừng.

Hắn cũng không hy vọng bằng hữu của mình là người như vậy.

Có người cùng uống rượu, còn lại là cái mỹ nữ, còn thật có thể dẫn dắt rời đi không ít chú ý lực, ít nhất Hạ Vân Kiệt hiện tại đã không lớn suy nghĩ tạm rời cương vị công tác sự tình, mà là cùng Ô Vũ Kỳ cười cười nói nói, thiên nam địa bắc loạn kéo lên.

Cũng không biết lúc nào, quán bar người dần dần thiếu đi, không rảnh rỗi Lưu Kha cùng Từ Giai cũng chạy tới cùng Hạ Vân Kiệt uống rượu nói chuyện phiếm.

Ba nữ nhân một người nam nhân, ngược lại là sâu sắc đã kích thích một bả trong quán rượu nam nhân.

Đem làm trong quán rượu nam nhân đại thụ kích thích lúc, Giang Châu thành phố bệnh viện nhân dân cốt khoa chấn thương trong phòng bệnh, Thẩm Tử Lương cũng đại thụ kích thích.

“Chuyện gì xảy ra? Ai đánh hay sao? Chẳng lẽ ngươi không có nói cho đối phương biết ngươi là biểu đệ của ta sao?” Thẩm Tử Lương mặt âm trầm hỏi vừa rồi tại trong quán rượu nháo sự Trường Mao ca.

Tựa như vừa rồi Trường Mao ca tại trong quán rượu nói, hắn xác thực là Thẩm Tử Lương thân di nhi tử, bất quá trước kia một mực tại gia tộc hỗn [lăn lộn], gần đây tại gia tộc phạm vào một ít chuyện, may mắn có Thẩm Tử Lương hỗ trợ ra mặt, lúc này mới không ăn cơm tù. Chuyện này về sau, hắn a di tựu năn nỉ Thẩm Tử Lương hỗ trợ quản quản hắn thuận tiện mang dẫn hắn. Thân di có thể là mẫu thân muội muội, nàng mở miệng cầu, Thẩm Tử Lương đương nhiên đành phải miệng đầy đáp

ứng xuống.

Bởi vì mấy ngày hôm trước công ty có không ít chuyện muốn bề bộn, Thẩm Tử Lương không có thời gian quản vị này biểu đệ, vừa định lấy hai ngày nữa không rảnh rỗi nhất định phải hảo hảo quản giáo cũng mang mang vị này biểu đệ, không nghĩ tới đêm nay tựu xảy ra sự tình, biểu đệ lại bị người cho đánh tiến vào bệnh viện.

Không chỉ như thế, kiểm tra kết quả còn thật nghiêm trọng đấy, biểu đệ thủ đoạn vậy mà nát bấy tính gãy xương, về sau cái tay này cho dù chữa cho tốt cũng cầm không được trọng đồ đạc.

Thẩm Tử Lương hạng gì người, mặc dù nói tự từ khi biết Hạ Vân Kiệt về sau, gần đây một mực tại cố gắng tẩy trắng, chuẩn bị một lòng đi chính đồ, nhưng ở Giang Châu thành phố dưới mặt đất thế lực hắn như trước có lại để cho người sợ hãi lực ảnh hưởng cùng uy vọng, biểu đệ của mình mới đến Giang Châu thành phố không có vài ngày đã bị người đánh thành thủ đoạn nát bấy tính gãy xương, nhưng lại toàn thân xanh một miếng tím một khối đấy, dùng Thẩm Tử Lương ánh mắt cùng kinh nghiệm không khó nhìn ra đây là bị đám người ẩu vết thương, cái này lại để cho hắn như thế nào không căm tức?

“Nói, ta đương nhiên nói, có thể hắn một chút cũng không nể mặt ngươi, không chỉ không để cho nhưng lại chửi, mắng ngươi, nói ngươi tính toán cái thứ gì, tựu là cái không coi là gì tiểu ma-cà-bông, ta khí bất quá, tựu cùng hắn mắng nhau vài câu, sau đó hắn tựu như ong vỡ tổ đem chúng ta cho đánh rồi. Biểu ca, ngươi có thể nhất định phải thay chúng ta ra cơn tức này ah” Trường Mao gặp biểu ca tức giận, cố nén đau đớn, mục thấu ánh mắt cừu hận, thêm mắm thêm muối nói.

“Đậu xanh rau muống” Thẩm Tử Lương phổi đều thiếu

chút nữa tức điên rồi, trùng trùng điệp điệp vỗ xuống giường bệnh, mặt lạnh lùng quát lạnh nói: “Nói, sự tình là ở nơi nào phát sinh hay sao? Đám kia gia hỏa bây giờ đang ở ở đâu ngươi có biết hay không?”

Gặp Thẩm Tử Lương tức giận, Trường Mao mắt lộ ra một tia hưng phấn, cố nén đau nhức nói: “Tại Nam Sơn Lộ HLUPNIGHT quán bar, ta xem đám người kia như là cái kia phố tráo tràng tử đấy, có lẽ đều chính ở chỗ này, còn có cái kia dùng bình rượu nện gãy tay của ta, cũng kẻ sai khiến người đánh chúng ta giống như tên gì Kiệt Ca kia mà. Tiểu tử này vô cùng nhất khoa trương. ”
Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 524 : Từ Chức

Cập nhật lúc:2014-07-02 tác giả: Đoạn Kiều Tàn Tuyết

“Cái gì? Ngươi nói ngươi là tại bluenight quán bar nháo sự? Đánh gãy tay ngươi người là Kiệt Ca? Còn có hắn mắng ta là không coi là gì tiểu ma-cà-bông? Ngươi còn cùng hắn chửi nhau?” Thẩm Tử Lương nghe vậy vốn là cả kinh hồn đều thiếu chút nữa muốn bay, đón lấy lập tức chính là thiết quyền nắm chặt, sắc mặt tái nhợt, gân xanh chuẩn bị bạo lên, trong mắt xuyên suốt ra phẫn nộ tới cực điểm ánh mắt, cắn răng hỏi.

“Đúng vậy, đúng vậy, tên kia con mẹ nó mắng có thể khó nghe rồi, biểu ca, ngươi nhất định phải…” Trường Mao gặp Thẩm Tử Lương hổn hển bộ dạng, nhất thời đều quên cánh tay đau đớn, vội vàng liên tục gật đầu nói, trong mắt toát ra một tia nhìn có chút hả hê, giải hận ánh mắt.

“Đậu xanh rau muống! Con mẹ nó ngươi cho rằng lão tử là người ngu sao? Kiệt Ca mắng chửi người! Đậu xanh rau muống, ngươi cho rằng ngươi là cái đó rễ hành cái đó căn tỏi ah! Kiệt Ca với ngươi chửi nhau! Con mẹ nó ngươi vậy mà còn nói với hắn ngươi là biểu đệ của ta? Đậu xanh rau muống!” Bất quá Trường Mao còn không có nói hết, Thẩm Tử Lương rốt cục khống chế không nổi trong lồng ngực hừng hực thiêu đốt lửa giận, tiện tay theo trong phòng bệnh cầm lên một cái ghế, đối với Trường Mao tựu không đầu không đuôi mà nện đi qua.

Thẩm Tử Lương đời này thống hận nhất đúng là người khác lừa gạt mình, chớ nói chi là hắn biểu đệ không chỉ đắc tội Kiệt Ca, vậy mà còn con mẹ nó lừa gạt hắn nói Kiệt Ca cùng hắn chửi nhau, muốn giựt giây chính mình

đi tìm Kiệt Ca tính sổ!

Cái này con mẹ nó không phải chứ hắn Thẩm Tử Lương hướng trong chết vũng hố sao? Kiệt Ca là ai à? Đây chính là nắm bắt tánh mạng hắn chủ nhân ah!

Trong phòng bệnh, ngoại trừ Thẩm Tử Lương thiếp thân tùy tùng lạnh lùng, ai cũng không ngờ rằng Thẩm Tử Lương lương ca nghe xong chính mình biểu đệ mà nói về sau, không chỉ không có đi tìm cái kia cái gì Kiệt Ca lấy lại danh dự, ngược lại cầm lên cái ghế đối với nhà mình biểu đệ loạn đánh.

Trong lúc nhất thời, đừng nói trong phòng bệnh người cơ hồ tất cả đều mộng rồi, mà ngay cả Trường Mao chính hắn cũng triệt để mộng rồi, cầm một cái gối đầu bảo vệ đầu, một hồi lâu mới khóc kêu lên: “Biểu ca tha mạng, biểu ca tha mạng, ta không có lừa ngươi ah!”

“Con mẹ nó ngươi còn nói không có lừa gạt ta?” Thẩm Tử Lương nghe vậy tức giận đến lại là một trận loạn đánh.

“Răng rắc!” Một đạo xương cốt đứt gãy thanh âm theo Thẩm Tử Lương vung mạnh lấy cái ghế trùng trùng điệp điệp thoáng một phát nện xuống đi, đột nhiên tại trong phòng bệnh vang lên, tận lực bồi tiếp Trường Mao gào khóc thảm thiết y hệt tiếng kêu thảm thiết: “Tay của ta gãy đi, tay của ta gãy đi, biểu ca tha mạng, biểu ca tha mạng ah!”

“Tay gãy đi tính là cái đếch ấy sự tình, nếu không phải ngươi là ta di nhi tử, ta hiện tại không phải đem tay ngươi chân tất cả đều phế ngay lập tức. Kiệt Ca, con mẹ nó ngươi cũng dám gây, còn dám nói với ta hắn với ngươi chửi nhau? Ngươi tính toán cái thứ gì, chỉ bằng ngươi, hắn sẽ cùng ngươi chửi nhau? Nếu không phải hắn khinh thường với ngươi so đo, con mẹ nó ngươi

hiện tại cũng không phải là nằm ở trên giường bệnh, mà là nằm ở nhà xác rồi.” Thẩm Tử Lương đúng là vẫn còn nhớ thương lấy hai người bà con quan hệ, gặp đem Trường Mao cái tay còn lại đều cắt đứt, tựu không có lại tiếp tục đánh tiếp, mà là thở phì phò, lạnh lẽo thanh âm chỉ vào Trường Mao mắng.

Trường Mao đương nhiên biết rõ chính mình vị biểu ca năng lực, bằng không hắn tại quán bar nháo sự cũng sẽ không ngưu bức hò hét ngẩng lên ra hắn biểu ca tên tuổi ra, hôm nay gặp biểu ca nói như vậy, dọa đến nỗi ngay cả trên tay đau đớn đều đã quên, mồ hôi lạnh trên trán chảy ròng mà nói: “Biểu, biểu ca, cái này Kiệt Ca thật sự lợi hại như vậy sao? Liền ngươi cũng muốn sợ hắn?”

“Ngươi chỉ cần nhớ kỹ, tại Giang Châu thành phố mặc kệ ai đắc tội Kiệt Ca tựu là đắc tội ta!” Nói xong Thẩm Tử Lương không còn có xem Trường Mao liếc, mà là quay người lạnh lùng hướng thiếp thân tùy tùng lạnh lùng vứt bỏ một câu “Đi đem bác sĩ gọi tới, cho hắn tùy tiện xử lý thoáng một phát, sau đó lại để cho hắn xéo đi!”, sau đó là được rồi.

Cái này biểu đệ, Thẩm Tử Lương đã triệt để mặc kệ.

Làm người, liền thân nhân của mình đều muốn gạt, loại này thân thích đừng (không được) cũng thế. Huống hồ, lúc này đây, Trường Mao đắc tội hay là Hạ Vân Kiệt Kiệt Ca! Khá tốt Thẩm Tử Lương biết rõ bluenight quán bar là Kiệt Ca bằng hữu khai mở đấy, khá tốt Trường Mao nói ra hạ Kiệt Ca, nếu không nếu là hắn thực đợi tin Trường Mao lời nói tiến đến quán bar, kết quả kia thật sự là không thể lường được ah.

Tuy nhiên sự tình phát hiện kịp thời, cũng biết Kiệt Ca sẽ không thực ngay trước mặt Trường Mao chửi mình, nhưng theo trong phòng bệnh đi ra về sau, Thẩm Tử Lương hay là cảm thấy từng cơn chột dạ sợ hãi, tối

chung hay là mang một khỏa nơm nớp lo sợ tâm cho Hạ Vân Kiệt đẩy đi điện thoại.

Mặc kệ Kiệt Ca có hay không đem chuyện này để ở trong lòng, hắn đều được gọi điện thoại nói lời xin lỗi.

Đem làm Thẩm Tử Lương gọi điện thoại cho Hạ Vân Kiệt lúc, Hạ Vân Kiệt đang theo ngày xưa ba vị tốt đồng sự uống rượu nói chuyện phiếm, tâm tình có chút sung sướng, cho nên thấy là Thẩm Tử Lương gọi điện thoại tới, thật cũng không có nguyên nhân vi vừa rồi sự kiện kia giận chó đánh mèo đến trên người hắn, chỉ là dặn dò hắn vài câu, tận lực quản tốt người của mình, hơn nữa mau chóng đi đến chính đồ.

Gặp Kiệt Ca cũng không trách tội chính mình, Thẩm Tử Lương lúc này mới thở dài một hơi. Bất quá chuyện này lại cho hắn gõ cái cảnh báo, nhiều khi hắn không muốn phạm tội, nhưng người của hắn lại sẽ “Giúp” hắn phạm tội, cho nên nhất định phải mau chóng lên bờ, nếu không ngày nào đó thật muốn nhắm trúng Kiệt Ca mất hứng, vậy cho dù hắn lợi nhuận nhiều hơn nữa tiền chỉ sợ cũng không có phúc hưởng thụ.

Sau chuyện này, Thẩm Tử Lương nhanh hơn chuyển hướng đang lúc sinh ý bước chân, đồng thời cũng thỉnh thoảng làm một ít sự nghiệp từ thiện, dùng cầu đền bù trước kia phạm phải quá phạm, dần dần được không chỉ thắng được tốt thanh danh, mình cũng trôi qua tâm rộng thể béo đấy, nếu không giống như trước đồng dạng, luôn thỉnh thoảng cảm thấy một hồi không nỡ, thậm chí có đôi khi sẽ ở nửa đêm trong bừng tỉnh. Có thể nói, Thẩm Tử Lương cũng là nhân họa đắc phúc.

Đương nhiên đây đều là chuyện sau đó, lại nói Hạ Vân Kiệt tuy nhiên trước khi nói với Ô Vũ Kỳ qua “Uống say nữ nhân là thứ phiền toái, ta mới sẽ không làm loại này việc ngốc.”, nhưng người một cao hứng trở lại, liền

chính hắn đều đã quên chuyện này, tựu chớ nói chi là Ô Vũ Kỳ các loại:đợi ba cái vốn là một lòng nghĩ đến lấy Hạ Vân Kiệt niềm vui nữ nhân.

Trò chuyện, uống vào, trong lúc bất tri bất giác, Ô Vũ Kỳ ba người đều có chút uống cao. Khuôn mặt nhỏ nhắn hồng hồng đấy, mị nhãn ngập nước đấy, tại dưới ánh đèn đặc biệt mê người. Này cũng cũng đều là chuyện nhỏ, cái này uống nhiều rượu rồi, người lá gan tự nhiên cũng tựu lớn lên, cũng không biết chừng nào thì bắt đầu 3 nữ hài tử đối với Hạ Vân Kiệt động tác bắt đầu trở nên không chút kiêng kỵ.

Thậm chí không biết lúc nào, Ô Vũ Kỳ nghiêng thân thể, đem nàng cặp kia đầy đặn hai đùi tuyết trắng đặt tại Hạ Vân Kiệt trên đùi, thật giống như là muốn ngồi ở trong ngực của hắn tựa như.

“Kiệt Ca, ngươi là ta đã thấy đẹp trai nhất, cực kỳ có nam nhân vị cũng là tốt nhất nam nhân. Có đôi khi thật sự rất muốn kiểm tra mặt của ngươi ah!” Không chỉ như thế, Ô Vũ Kỳ còn ánh mắt mê ly mà nhìn xem Hạ Vân Kiệt thò tay đi vuốt ve mặt của hắn.

Cảm thụ được trên đùi cái kia một đôi giàu có lực đàn hồi cặp đùi đẹp, nhìn xem Ô Vũ Kỳ cặp kia ngập nước mê ly mị nhãn, Hạ Vân Kiệt thiếu chút nữa muốn tùy ý nàng vuốt ve khuôn mặt của mình rồi, tối chung hay là đột nhiên ý thức được, Ô Vũ Kỳ ba người uống nhiều quá, rượu này không thể lại uống hết rồi.

“Uống rượu được không sai biệt lắm, hôm nay tựu đến nơi đây a.” Hạ Vân Kiệt nói xong một tay ngăn Ô Vũ Kỳ tay, một tay nhẹ nhàng đẩy ra khai mở Ô Vũ Kỳ hữu ý vô ý đặt tại bắp đùi mình bên trên đầy đặn cặp đùi đẹp.

Ngăn tay ngược lại không có gì, nhưng dùng tay đẩy ra Ô Vũ Kỳ đặt tại chính mình trên đùi cặp đùi đẹp, xúc tu

chỗ bóng loáng lại giàu có co dãn, lại để cho Hạ Vân Kiệt thiếu chút nữa có chút khống chế không nổi.

“Không nha, người ta còn muốn uống nha.” Ô Vũ Kỳ ba người lại bỉu môi không thuận theo nói.

“Không được, lại uống muốn say, tựu đến nơi đây a, ta tiễn đưa các ngươi về nhà.” Hạ Vân Kiệt gặp ba nữ nhân bộ dạng như vậy, cái đó còn dám lại cùng các nàng uống hết, kiên quyết không đồng ý nói, nói xong liền đứng lên.

“Ngươi tiễn chúng ta về nhà?” Vốn hai mắt cũng còn say mông lung Ô Vũ Kỳ ba người nghe vậy tất cả đều sáng sáng ngời, lộ ra một tia kinh hỉ ánh mắt.

“Các ngươi đều uống thành cái dạng này rồi, ta không tiễn các ngươi về nhà có thể làm sao?” Hạ Vân Kiệt nói.

“Kiệt Ca, ngươi thật tốt!” Vốn gặp Kiệt Ca không muốn lại uống hết, ba người đều có chút thất lạc rồi, hôm nay gặp Kiệt Ca thật muốn tiễn đưa các nàng về nhà, mỗi người rồi lại đều vui vẻ…mà bắt đầu.

Chạy BMW, Hạ Vân Kiệt rất nhanh sẽ đem ba người đưa đến các nàng thuê ở dưới lầu xuống.

“Kiệt Ca, đi lên uống chén trà a?” Xuống xe, ba người đều dùng ánh mắt mong chờ nhìn qua Hạ Vân Kiệt.

Nửa đêm canh ba, Hạ Vân Kiệt lại nào dám độc thân đi ba nữ nhân khuê phòng, tự nhiên là bất động thanh sắc mà cự tuyệt. Bất quá khi Hạ Vân Kiệt đem xe khai ra cư xá, về tới trống rỗng đêm khuya trên đường cái lúc, hắn lại thật dài thở phào nhẹ nhỏm.

Một mình một người chạy BMW trở lại gia hoa cư xá nhà trọ trong phòng, đã là rạng sáng hai giờ.

Hạ Vân Kiệt vọt lên tắm rửa, rửa mặt một phen liền để đi ngủ, về phần đơn vị sự tình, hắn biết rõ đa tưởng cũng vô ích, nên mở miệng cũng nên mở miệng, nên ly khai tổng phải ly khai, nếu như mọi người hữu duyên, về sau tự nhiên sẽ nhiều gặp nhau nhiều lui tới.

Ngày hôm sau như thường ngày đồng dạng tu luyện, bất quá ngoại trừ tu luyện còn nhiều thêm một sự kiện, cái kia chính là ghi thư từ chức.

Viết xong thư từ chức, Hạ Vân Kiệt liền cưỡi xe đạp đi làm.

“Cái gì ngươi muốn từ chức? Làm hảo hảo tại sao phải từ chức? Hơn nữa công ty của chúng ta phát triển tiền cảnh là phi thường khả quan đấy.” Bộ tài nguyên nhân lực quản lý trong văn phòng, một thân ol trang Kim Vũ Vi cầm Hạ Vân Kiệt thư từ chức, vẻ mặt không thể tin được mà trừng mắt Hạ Vân Kiệt.

“Cái này ta biết rõ, bất quá đây không phải chúng ta sinh lý tưởng chức nghiệp, cho nên ta hay là quyết định từ chức rồi.” Hạ Vân Kiệt có chút không dám trực tiếp Kim Vũ Vi ánh mắt. Hắn nhìn ra được, Kim Vũ Vi trong ánh mắt cả kinh còn có không bỏ.

“Đã như vậy, người có chí riêng, ta không tốt miễn cưỡng ngươi. Bất quá ngươi đã tìm tốt công tác sao? Nếu như không có, ta đề nghị ngươi hay là hoãn một chút từ chức, các loại:đợi công tác chứng thực rồi, ngươi lại từ chức cũng không muộn.” Gặp Hạ Vân Kiệt tựa hồ đã quyết định đi, Kim Vũ Vi đành phải chân thành mà đề nghị nói.

“Cảm ơn quản lý, không sai biệt lắm đã chứng thực rồi.” Hạ Vân Kiệt cảm kích mà trả lời.

“Đã chứng thực rồi hả?” Kim Vũ Vi nghe vậy trong nội tâm không cách nào khống chế mà dâng lên một vòng thất lạc.

Một phương diện thất lạc chính là Hạ Vân Kiệt đúng là vẫn còn phải đi rồi, một mặt khác cũng thất lạc Hạ Vân Kiệt vậy mà đợi khi tìm được dưới gia mới nói cho nàng biết, mới đưa ra từ chức. Tuy nhiên cái này nàng có thể hiểu được, dù sao hiện tại chỗ làm việc tàn khốc, ai cũng muốn cho mình lưu một đầu để ngừa không sẵn sàng đường lui, nhưng Kim Vũ Vi lại vẫn cảm thấy có loại không được tín nhiệm cùng coi trọng cảm giác.

“Thực xin lỗi quản lý, ta cũng không nghĩ tới nhanh như vậy tựu chứng thực rồi, vốn nên là sớm một chút nói cho ngươi.” Hạ Vân Kiệt gặp Kim Vũ Vi mặt lộ vẻ thất lạc, trong nội tâm cũng cảm thấy băn khoăn, trên mặt áy náy mà giải thích một câu, về phần càng nhiều nữa hắn tựu không tốt giải thích.

“Không có gì tốt xin lỗi đấy, ta có thể hiểu được. Ah, đúng rồi , có thể lộ ra thoáng một phát đơn vị sao?” Kim Vũ Vi vuốt dưới mái tóc, ra vẻ không sao cả mà nói, nhưng trong lòng vẫn là có chút chú ý cùng thất lạc.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 525 : Đại Học

Quyển thứ nhất

Trang trước ← phản hồi danh sách → trang kế tiếp

“Giang Châu Đại Học Trung Y Học Viện.” Hạ Vân Kiệt gặp Kim Vũ Vi trong lời nói giữa các hàng hay là mang theo một tia u oán chi ý, cố tình muốn lại giải thích một đôi lời, rồi lại không biết nên giải thích thế nào, đành phải tựu lấy vấn đề của nàng thành thành thật thật trả lời.

“Giang Châu Đại Học Trung Y Học Viện?” Kim Vũ Vi nghe vậy tròng mắt lần nữa trợn tròn, tựa hồ đáp án này so vừa rồi nàng thu được Hạ Vân Kiệt thư từ chức còn lại để cho nàng cảm thấy giật mình cùng không thể tưởng tượng nổi.

“Đúng vậy a, ta trước kia ngoại trừ cùng một vị trong thôn lão nhân học qua võ công, còn cùng hắn học qua một ít Trung Y. Trung Y cùng Tây y bất đồng, ngoại trừ thừa nhận bằng cấp, còn thừa nhận sư môn gia tộc truyền thừa. Ta trước kia cũng có nghĩ qua muốn theo y, nhưng bởi vì ta sư phụ mất sớm, trôi qua lại là ẩn cư sinh hoạt nổi tiếng rất thấp, không có người dẫn tiến, cũng không có người sẽ coi trọng sư môn của ta truyền thừa, đành phải đi ra làm công, trước một thời gian ngắn gặp trong viện y học một vị lão giáo sư, hắn vừa vặn biết rõ sư phụ ta, cuộc đời cực kỳ bội phục sư phụ ta y thuật, cho nên đã giúp ta dẫn tiến đến trong viện y học công tác.” Hạ Vân Kiệt giải thích nói, tuy nhiên Hạ Vân Kiệt giải thích tránh nặng tìm nhẹ, nhưng trên cơ bản đều là là thật, đơn giản người khác sẽ không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt sư phụ chính là một vị kỳ nhân, càng sẽ không nghĩ tới vị kia lão giáo sư không chỉ nhận thức Hạ Vân Kiệt sư phụ, hay là đồ tôn của hắn, được quản Hạ Vân Kiệt

gọi sư thúc.

“Nguyên lai là như vậy, ngươi ngay từ đầu khẳng định cũng không nghĩ tới vậy mà có thể tới Giang Châu đại học công tác đúng không?” Kim Vũ Vi đương nhiên cũng sẽ không nghĩ tới những…này, sau khi nghe xong ngoại trừ cảm thấy phát sinh ở Hạ Vân Kiệt trên người sự tình so sánh khúc chiết thần kỳ bên ngoài, hơn nữa là tiêu tan cùng thay hắn vui vẻ.

“Bất kể thế nào nói, ta có lẽ sớm nói cho ngươi một tiếng đấy.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy lại không thấy thừa nhận cũng không có phủ nhận, trên mặt áy náy mà nói.

“Không có việc gì, không có việc gì. Ngươi lúc đó chẳng phải không thể tưởng được nha.” Kim Vũ Vi gặp Hạ Vân Kiệt không có phủ nhận, liền vào trước là chủ mà đã cho rằng hắn trước đó cũng không nghĩ ra, khoát tay mặt mũi tràn đầy vui vẻ mà cười nói.

Dù sao đại học có thể là cao đẳng học phủ, có thể vào bên trong công tác, hơn nữa làm hay là kỹ thuật chuyên nghiệp công tác, không có chỗ nào mà không phải là cần thành tích cao đấy, thạc sĩ cũng chỉ là cất bước, mà Hạ Vân Kiệt cũng bất quá chỉ là lớp 10 chuyên tốt nghiệp, trước đó hắn lại làm sao có thể nghĩ đến đến đâu này? Huống chi, Giang Châu đại học hay là Giang Châu thành phố duy nhất một chỗ trọng điểm khoa chính quy đại học, nó trong viện y học thầy giáo học thuật trình độ càng là đứng hàng cả nước viện y học hàng đầu, có thể nghĩ muốn vào trong viện y học công tác có nhiều khó.

Hạ Vân Kiệt gặp Kim Vũ Vi vào trước là chủ, từ chối cho ý kiến cười cười.

“Đi trong đại học công tác, dù là chỉ là trợ giáo, đó cũng là khó lường sự tình tốt ah, ngươi phải mời khách, bằng

không ta không phê chuẩn ngươi từ chức.” Giải khai trong đầu khúc mắc, lại thấy Hạ Vân Kiệt đã tìm được như vậy một phần tốt công tác, Kim Vũ Vi tâm tình hiển nhiên phi thường tốt, khó được mà lộ ra nàng không muốn người biết đáng yêu nghịch ngợm một mặt, bĩu kiều diễm ướt át đôi môi, cầm Hạ Vân Kiệt thư từ chức, hướng về phía hắn uy hiếp mà quơ quơ nói.

“Thỉnh, đương nhiên thỉnh.” Hạ Vân Kiệt liên tục không ngừng mà nói, tâm tình cũng trở nên đặc biệt sang sảng mà bắt đầu…, về phần Kim Vũ Vi lần nữa vào trước là chủ mà cho là hắn chỉ là đi trường học cho giáo sư làm cái trợ giáo, Hạ Vân Kiệt cũng là mừng rỡ không đi giải thích.

Dùng một trong đó chuyên sinh thân phận đi Đại Học Trung Y Học Viện công tác bản thân cũng đã đem Kim Vũ Vi cho khiếp sợ được tròng mắt đều tròn, Hạ Vân Kiệt nếu lại cố ý điểm danh chính mình là trực tiếp đi làm phó giáo sư, tuyển nhận nghiên cứu sinh, cái kia còn không trực tiếp đem mắt của nàng hạt châu cho cả kinh rớt xuống đất.

“Muốn Thanh Sơn hồ Nhậm gia khách sạn ah” Kim Vũ Vi nháy mắt con ngươi, trên mặt lộ ra nhẹ nhàng lúm đồng tiền.

“Không có vấn đề.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Tốt, đủ sảng khoái, đã như vậy ngươi từ chức ta phê chuẩn rồi. Hiện tại chúng ta phải hay là không cũng có thể đi ra ngoài cùng những người khác thông tri thoáng một phát cái này hay tin tức.” Kim Vũ Vi gặp Hạ Vân Kiệt đáp ứng sảng khoái, đem hắn thư từ chức thu vào, hai tay nhấn một cái bàn công tác đứng lên.

Ra quản lý văn phòng, Kim Vũ Vi giúp đỡ Hạ Vân Kiệt công bố hắn muốn đi Giang Châu Đại Học Trung Y Học

Viện đem làm trợ giáo tin tức. Ngay từ đầu ngoại trừ La Thu Bình đối với Hạ Vân Kiệt tạm rời cương vị công tác cũng không có cảm thấy quá nhiều ngoài ý muốn bên ngoài, những người còn lại đều là một bộ ý không ngờ được biểu lộ, bất quá khi các nàng nghe nói Hạ Vân Kiệt là đi trong đại học dạy học, ngoại trừ càng thêm cảm thấy ngoài ý muốn bên ngoài, càng nhiều hơn là thay hắn cảm thấy cao hứng.

Đương nhiên khiếp sợ, cao hứng về sau, Suất Chân bọn người dĩ nhiên là là la hét muốn Hạ Vân Kiệt mời khách rồi.

Hạ Vân Kiệt đến đi làm trước vốn đang có chút thấp thỏm không yên, sợ nhìn thấy một ít thương cảm tràng diện, hay hoặc là Suất Chân bọn người bào căn cứu để đấy, hôm nay hết thảy vậy mà đều thần kỳ thuận lợi, không khỏi sâu sắc thở dài một hơi.

Bất quá hiển nhiên Hạ Vân Kiệt nhẹ nhõm được hơi sớm, đến buổi tối mọi người liên hoan lúc, Suất Chân bọn người tuy nhiên thay Hạ Vân Kiệt có thể tạm rời cương vị công tác đi trường cao đẳng mà cảm thấy tự đáy lòng cao hứng, nhưng uống rượu đến đằng sau lại trở thành thương tâm. Thực tế Suất Chân uống nhiều về sau, lôi kéo Hạ Vân Kiệt một bên lau nước mắt, vừa mắng hắn không giảng nghĩa khí, nói tại Uy Đại công ty tại hảo hảo vậy mà một mình một người chuồn đi…

Suất Chân quậy một phát khai mở, ngoại trừ La Thu Bình cùng Kim Vũ Vi tốt hơn một chút, Lâm Văn bọn người cũng đi theo náo lên, huyên náo Hạ Vân Kiệt cái mũi từng cơn mỏi nhừ:cay mũi, mãnh liệt lấy cùng các nàng mấy người tại vài chén, hơn nữa vỗ lồng ngực nói: “Các ngươi yên tâm, ta Hạ Vân Kiệt người mặc dù cách khai mở Uy Đại, mặc dù cách khai mở bộ tài nguyên nhân lực, nhưng chỉ cần các vị tỷ tỷ có việc, một chiếc điện thoại ta nhất định đuổi tới.”

Trong mọi người chỉ có La Thu Bình biết rõ Hạ Vân Kiệt lời này sức nặng, thân thể mềm mại đều nhịn không được run thoáng một phát, nhưng Suất Chân bọn người nhưng lại không biết, nghe vậy đều vừa khóc lại nở nụ cười, chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói: “Đây chính là ngươi nói, đến lúc đó tỷ nếu gọi điện thoại cho ngươi, ngươi dám không đến, lần sau tựu đừng gọi ta tỷ “

Cứ như vậy có khóc có cười đấy, đến cuối cùng ngoại trừ La Thu Bình cùng Hạ Vân Kiệt, bộ tài nguyên nhân lực mọi người uống say rồi, kể cả quản lý Kim Vũ Vi ở bên trong.

Hạ Vân Kiệt từng cái đem các nàng đưa về nhà, tối chung lại một mình một người về tới gia hoa cư xá nhà trọ.

Không biết vì cái gì, dùng tu vi của hắn cảnh giới vậy mà cũng cảm nhận được một tia tâm lực lao lực quá độ cảm giác, phảng phất vừa mới trải qua một hồi gian nan quyết đấu.

“Cuối cùng kết thúc, không biết trong đại học cùng đợi chính mình đến tột cùng vậy là cái gì?” Một mình một người nằm ở trên giường, tập trung tại hai tay, Hạ Vân Kiệt nhìn trần nhà phát ra ngốc, trong nội tâm đã có ly khai Uy Đại công ty không bỏ cùng thất lạc, cũng có đối với đại học cuộc sống mới chờ mong.

Ngày hôm sau, Hạ Vân Kiệt lại thỉnh công ty đám kia bảo an chà xát một chầu, đám kia gia hỏa biểu hiện cùng Suất Chân bọn người tựu hoàn toàn không giống với lúc trước. Bọn hắn tuy nhiên cũng có không bỏ, nhưng thêm nữa… Là hâm mộ cùng bội phục, nói tối đa chủ đề tựu là phao (ngâm) trường học Hoa muội muội, nói đến trường học Hoa muội muội lúc, tròng mắt đều là lục đấy.

Đơn vị sự tình kết về sau, một ngày sáng sớm, Hạ Vân Kiệt lưng cõng balo lệch vai rốt cục lần nữa bước vào hắn rất sớm trước liền hướng mê hoặc đại học, còn lần này hắn không hề chỉ là một cái khách qua đường mà là cái này chỗ đại học phó giáo sư, sắp sửa bắt đầu chính là một đoạn thụ đạo giải thích nghi hoặc lão sư kiếp sống.

Lúc này đã là cuối tháng tám, ly khai học cũng tựu một tuần lễ tả hữu. Đệ tử lục tục ngo ngoe quay trở về sân trường, an tĩnh một cái nghỉ hè sân trường một lần nữa bắt đầu náo nhiệt lên.

Hạ Vân Kiệt lưng cõng balo lệch vai, một mình một người đi tại sân trường bóng rừng trên đường, bên người thỉnh thoảng có xe đạp kỵ qua, thỉnh thoảng có thể chứng kiến tuổi trẻ thân ảnh , có thể nghe được như chuông bạc thanh thúy tiếng cười, còn có chim con trên tàng cây líu ríu tiếng kêu.

Hết thảy thoạt nhìn tựa hồ rất náo nhiệt nhưng Hạ Vân Kiệt đã có một loại yên lặng cảm giác, đó là rời xa huyên náo, phảng phất đi tới một mảnh Tịnh thổ yên lặng cảm giác.

Năm trước lần đầu tiên tới Giang Châu đại học lúc, Hạ Vân Kiệt tựu phát hiện mình thích loại cảm giác này, mà bây giờ loại này ưa thích cảm giác càng cường liệt rồi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 526 : Làm người gương tốt

Cảm thụ này phân đại học yên tĩnh, bất tri bất giác trung Hạ Vân Kiệt đi tới trung y học viện đại lâu tiền.

Toàn bộ Trung Quốc, cao đẳng học phủ có hai ngàn sở tả hữu, Giang Châu đại học làm một khu nhà địa cấp dặm đại học thật sự không ra danh, nhưng nó trung y học viện ở y học giới, hơn nữa ở trung y dược thuộc loại viện giáo trung lại được hưởng nổi danh, Giang Châu đại học sở dĩ có thể bình thượng trọng điểm khoa chính quy tổng hợp tính đại học, có rất đại một bộ phận muốn quy công cùng Giang Châu đại học trung y học viện.

Đại lâu không cao, chỉ có năm tầng lâu, ngoại sức dùng thanh chuyên cùng đầu gỗ tân trang, còn có có Trung Quốc truyền thống đặc sắc mái ngói mái hiên, trên tường còn điêu khắc rất nhiều cổ đại danh y hình vẽ và văn tự giới thiệu, cả tòa đại lâu có vẻ thực phong cách cổ xưa.

“Ngươi là trung y học viện sao?” Đang lúc Hạ Vân Kiệt lưng đan kiên bao, đứng ở trung y học viện đại lâu tiền chuẩn bị đi vào khi, một vị đội tơ vàng kính mắt, tuổi đại khái ở ba mươi tuổi tả hữu nam tử hướng hắn đã đi tới, dùng mang theo một tia trên cao nhìn xuống ngữ khí nhìn hắn hỏi.

“Đúng vậy.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu.

“Tốt lắm, ngươi giúp ta chuyển điểm này nọ đi.” Nam tử chỉ chỉ hai ba mét ngoại đình một chiếc bản điền xe hơi nói.

Bản điền xe hơi cốp xe là mở ra, bên trong sáu bảy cái đóng gói tốt giấy thùng.

Làm người gương tốt thôi, giúp người làm niềm vui là hẳn là. Kia vài cái giấy thùng cũng không nhỏ, một người lấy thật là có điểm lấy bất động, cho nên Hạ Vân Kiệt rõ ràng biết đối phương đem hắn hiểu lầm là y học viện đệ tử, cũng không nhiều làm giải thích, cười cười nói:“Tốt.”

Nói xong liền hướng xe đi đến, sau đó nâng lên trong đó ba cái, hỏi:“Chuyển đến làm sao?”

“Lầu ba, 307 văn phòng.” Nam tử một bên hồi, một bên lại tùy tay đưa tới mặt khác một vị đệ tử.

Hạ Vân Kiệt gặp nam tử lại tùy tay đưa tới một vị đệ tử hỗ trợ, ngay từ đầu cũng không nghĩ nhiều, khả chờ hắn cùng mặt khác một vị đệ tử đi rồi vài bước sau, hắn liền cảm thấy không đúng vị. Kia tơ vàng kính mắt tên thế nhưng hai tay không thảnh thơi thảnh thơi ở bọn họ hai phía sau đi theo.

Này nọ tương đối cho Hạ Vân Kiệt mà nói cũng không có nhiều trọng, nhưng đối với mặt khác một vị đệ tử liền có vẻ có chút trầm trọng, ba cái thùng điệp cùng một chỗ, đi đường đều là thở hổn hển, nhưng này tơ vàng kính mắt thế nhưng chút không có hỗ trợ lấy một cái dấu hiệu, ở phía sau thảnh thơi thảnh thơi đi tới, giống như này vốn là Hạ Vân Kiệt cùng vị kia đệ tử phải làm sự tình.

“Vị này lão sư, ngươi tay chân có phải hay không có vấn đề a?” Hạ Vân Kiệt dậm chân cước bộ quay đầu hỏi.

Tơ vàng kính mắt nghe vậy hơi hơi giật mình, sau đó không kiên nhẫn trả lời:“Ngươi ánh mắt đâu, ta hảo hảo một người, tay chân như thế nào sẽ có vấn đề?”

“Kia vì cái gì chính ngươi gì đó, chính mình không lấy một ít? Không nên toàn bộ để cho người khác cầm?” Hạ

Vân Kiệt nói xong cầm trong tay thùng hướng đất nhất phóng, nói.

“Uy, uy, ngươi đây là cái gì thái độ, ngươi là cái nào ban ? Chủ nhiệm lớp là ai?” Tơ vàng kính mắt không nghĩ tới nguyên lai Hạ Vân Kiệt quanh co lòng vòng là vì chất vấn hắn, không khỏi tức giận đến sắc mặt lập tức âm trầm xuống dưới, chỉ vào Hạ Vân Kiệt vặn hỏi nói.

“Ta cái gì thái độ, cái nào lớp ngươi không xen vào, ngươi còn là quản quản ngươi chính mình đi! Làm người gương tốt, một chút lấy thân làm chuẩn khiêm tốn phẩm chất đều không có!” Nói xong đem một cái khác nam tử trong tay thùng cũng bắt đến đặt ở mặt đất, nói:“Hắn có tay có chân, làm cho chính hắn chuyển, một lần chuyển không xong, cùng lắm thì chuyển hai lần.”

Tơ vàng kính mắt tự nhiên là trung y học viện lão sư, tên là Đinh Chí Giang, không chỉ có là trung y học viện lão sư, nhưng lại là quốc y đại sư Chu Tân Bình đệ tử, hai mươi sáu tuổi liền bình thượng phó giáo sư, năm nay hai mươi tám tuổi, không có gì bất ngờ xảy ra sang năm rất khả năng hội đặc biệt tấn chức làm chính giáo thụ. Là trung y học viện trước mắt tối tuổi trẻ phó giáo sư, nếu sang năm đặc biệt tấn chức vì chính giáo thụ, thì phải là trung y học viện tối tuổi trẻ chính giáo thụ, là trung y học viện trọng điểm bồi dưỡng lão sư.

Có thể nghĩ Đinh Chí Giang bình thường là cỡ nào đường làm quan rộng mở, thoả thuê mãn nguyện, kêu đệ tử chuyển điểm này nọ kia còn không phải đương nhiên sự tình, lại nói tiếp hay là hắn để mắt này đó đệ tử đâu. Khả Đinh Chí Giang vạn vạn không nghĩ tới, hôm nay có vị đệ tử không chỉ có trước chất vấn hắn tay chân có hay không vấn đề, nay lại giáo huấn khởi hắn đến đây.

“Phản, phản. Ngươi đây là đệ tử thái độ sao? Ngươi tên

là gì? Còn có ngươi, còn thất thần làm gì, chẳng lẽ ngươi cũng chuẩn bị không chuyển phải không?” Đinh Chí Giang tức giận đến chỉ vào Hạ Vân Kiệt ngón tay đều là run run.

Hắn nhưng là trung y học viện thiên chi kiêu tử, mặc kệ là hiệu trưởng còn là viện trưởng đều là phá lệ coi trọng hắn, cùng hắn nói chuyện cũng đều là khách khách khí khí, lại làm sao luân được đến một đệ tử giáo huấn hắn?

Sau lại bị Đinh Chí Giang gọi tới hỗ trợ đệ tử tên gọi Đới Vĩnh Chu, là tân khảo thượng trung y học viện thạc sĩ nghiên cứu sinh đệ tử, người thoạt nhìn phá lệ chất phác đôn hậu, thi viết thành tích cũng không tệ lắm, nhưng bởi vì tướng mạo cách nói năng vấn đề, phỏng vấn thành tích bình thường, hắn tưởng báo đạo sư trực tiếp đem hắn đào thải. Hiện tại sẽ chờ trường học cho hắn phân phối đạo sư, lần này hắn trước tiên đến trường học báo danh, chính là tưởng trước tiên lại đến liên hệ liên hệ trung y học viện này khác đạo sư nhìn xem. Dù sao trung y cùng này khác ngành học bất đồng, nó là một môn phi thường từ xưa mà thâm ảo, phi thường coi trọng sư môn truyền thừa ngành học. Khoa chính quy khi, học là trụ cột tri thức, truyền thụ phương thức cùng này khác ngành học giống nhau, nhưng đến nghiên cứu sinh giai đoạn, vậy cùng loại cùng truyền thống sư môn truyền thừa, rất nhiều tri thức thiết yếu lão sư tay bắt tay dạy, đệ tử tài năng lĩnh hội. Lão sư trình độ cao thấp, lão sư hay không chịu tẫn lực truyền thụ, thường thường có thể ở rất lớn trình độ thượng quyết định một đệ tử thành tựu, cho nên lựa chọn đạo sư trọng yếu phi thường. Tựa như Đinh Chí Giang giống nhau, hắn có thể có hôm nay này phiên thành tựu, có thể trở thành trung y học viện tối tuổi trẻ phó giáo sư, rất lớn trình độ là vì hắn theo một vị hảo lão sư, học được một thân hảo bản sự.

Căn cứ vào nguyên nhân này, Đới Vĩnh Chu đương

nhiên không dám tại đây cái đương khẩu đắc tội trung y học viện lão sư, trong lòng tuy rằng cũng phản cảm Đinh Chí Giang thân là lão sư lại cao cao tại thượng thực hiện, nhưng nghe vậy còn là lập tức ngồi thân muốn đi một lần nữa ôm lấy mặt đất thùng, đồng thời còn không vong hướng Hạ Vân Kiệt nháy mắt.

Đới Vĩnh Chu người bộ dạng chất phác đôn hậu, xưa nay thói quen người khác ức hiếp, nhưng hắn chính mình bình sinh tối bội phục lại là giống Hạ Vân Kiệt người như vậy có gan phản kháng, hơn nữa đối mặt còn là một vị lão sư khi, khi hắn đã bị không công bình đãi ngộ còn dám phản kháng, thật sự làm cho Đới Vĩnh Chu bội phục, đương nhiên chính hắn là không dám phản kháng.

“Muốn người khác tôn trọng ngươi, đầu tiên chính ngươi phải có làm người gương tốt bộ dáng. Tính, dù sao ngươi cũng không phải đệ tử của ta, ta lười quản ngươi.” Gặp Đới Vĩnh Chu ngoan ngoãn xoay người lại đi một lần nữa ôm lấy mặt đất thùng Đinh Chí Giang sắc mặt hơi hoãn, đồng thời trong mắt cũng lóe ra một tia đắc ý sắc, chính là khi hắn nghe được Hạ Vân Kiệt ném xuống một phen nói sau, sắc mặt lập tức lại u ám gắn đầy.

“Ngươi, ngươi đứng lại đó cho ta!” Đinh Chí Giang chỉ vào xoay người phải đi Hạ Vân Kiệt phẫn nộ quát.

Hạ Vân Kiệt vốn định không để ý tới hắn, nhưng nghĩ nghĩ, còn là dừng bước xoay người nhìn hắn.

“Lập tức đem mấy thứ này chuyển đến lầu ba đi!” Đinh Chí Giang gặp Hạ Vân Kiệt đứng lại, chỉ vào hắn dùng mệnh lệnh khẩu khí nói, tựa hồ Hạ Vân Kiệt muốn nói cái không tự, hắn sẽ cho hắn đẹp mặt.

“Này, này Đinh giáo thụ, đều đặt để cho ta tới chuyển

đi.” Đới Vĩnh Chu ghi danh trung y học viện khi cố ý hiểu biết quá các vị đạo sư, nhưng thật ra nhận được Đinh Chí Giang, thấy hắn một bộ giận không thể át bộ dáng, sợ Hạ Vân Kiệt tiếp tục cùng hắn nháo đi xuống, cuống quít nói.

Vốn Hạ Vân Kiệt còn không tiết cùng Đinh Chí Giang so đo, dù sao cũng chính là chuyển điểm này nọ chuyện nhỏ, hắn là lão sư yêu tự cao tự đại liền tự cao tự đại đi thôi, nhưng không nghĩ tới Đinh Chí Giang thế nhưng mệnh lệnh khởi hắn đến đây, nhưng thật ra thực sự điểm giận, ánh mắt lạnh lùng nhìn hắn hỏi:“Ta là đệ tử của ngươi sao?”

Đinh Chí Giang lập tức đã bị hỏi ở. Đúng vậy, người ta cũng không phải hắn đệ tử, hắn lại dựa vào cái gì mệnh lệnh hắn?

“Ngươi là hắn đệ tử sao?” Hạ Vân Kiệt lại hỏi Đới Vĩnh Chu.

Đới Vĩnh Chu lắc lắc đầu.

“Nếu không phải, hắn nếu tôn trọng ngươi, hắn là học viện lão sư, thân là đệ tử giúp điểm việc là hẳn là. Nhưng hiện tại đâu, hắn căn bản ngay cả tối thiểu tôn trọng đều không có, ngươi còn giúp hắn làm gì? Làm người phải có điểm cốt khí, đem này nọ buông đến, hắn yêu đùa giỡn uy phong khiến cho hắn một mình một người đùa giỡn đi.” Hạ Vân Kiệt nói.

Đới Vĩnh Chu bình thường là người chất phác đôn hậu, hướng đến nhẫn nhục chịu đựng quen, nhưng hôm nay không biết vì cái gì, nghe xong Hạ Vân Kiệt trong lời nói, thế nhưng tựa hồ lập tức có dũng khí, đem thùng hướng mặt đất nhất phóng, sau đó đi theo Hạ Vân Kiệt hướng đại lâu đi.

Đinh Chí Giang nhìn hai người rời đi bóng dáng, lại nhìn xem mặt đất thùng, tức giận đến sắc mặt đều phát thanh, cả buổi mới banh khuôn mặt một lần nữa kêu bên đường đệ tử hỗ trợ.

“Xong rồi, xong rồi. Ta như thế nào liền như vậy xúc động đâu, ngươi có biết hay không vừa rồi vị kia lão sư là ai vậy? Hắn là Đinh Chí Giang phó giáo sư, ở trung y học viện phân lượng rất nặng. Hiện tại ta hi lý hồ đồ đem hắn đắc tội, phỏng chừng trung y học viện không có lão sư dám muốn ta.” Đi tới bên trong, đang chuẩn bị đi thang lầu khi, Đới Vĩnh Chu đột nhiên thật mạnh vỗ chính mình đầu hai hạ, vẻ mặt hối hận liên tục kêu khổ đứng lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 527 : Khiếu thú cùng ma nữ

“Ngươi là thạc sĩ sinh năm nay vừa khảo thượng trung y học viện?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhìn chăm chú nhìn Đới Vĩnh Chu cười hỏi.

“Nhận thức ta mọi người nói ta là con mọt sách, trì độn đến cực phẩm, ta xem ngươi mới là chân chính con mọt sách, phía sau đều còn cười được.” Đới Vĩnh Chu gặp phía sau Hạ Vân Kiệt còn cười được, nhịn không được tức giận liếc trắng mắt, nhưng ngay sau đó còn là gật gật đầu trả lời:“Ta tên Đới Vĩnh Chu, là năm nay thạc sĩ sinh, hiện tại đạo sư còn không có phổ đâu, nay như vậy qua lại phỏng chừng càng quá, cũng không biết vị nào đạo sư chịu thu lưu ta. Đúng rồi, ngươi đâu? Nhìn ngươi như vậy tuổi trẻ, nhưng lại một cỗ mới sinh nghé con không sợ hổ bộ dáng, khẳng định là năm nay khoa chính quy tân sinh đi. Lúc này ta xem ngươi muốn thảm định rồi, Đinh Chí Giang phó giáo sư giống như ở đại nhất tân sinh trung cũng có một môn chương trình học, ngươi sẽ chờ quải khoa đi.”

“Yên tâm ta sẽ không quải khoa, còn có ngươi cũng không dùng lo lắng, sẽ có đạo sư thu lưu ngươi.” Hạ Vân Kiệt cười trấn an nói.

“Hy vọng đi, tốt lắm, ta không cùng ngươi nói nữa, ta nơi nơi đi dạo đi.” Đới Vĩnh Chu gặp Hạ Vân Kiệt một bộ “Không tâm không phế” bộ dáng, tâm tình không tốt hắn cũng sẽ không tưởng tái cùng này đầu óc thiếu căn cân tân sinh xả đi xuống, hướng hắn huy phất tay nói.

“Đợi đã, ngươi có biết viện trưởng văn phòng ở nơi nào sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Đới Vĩnh Chu phải đi, cười gọi lại hắn.

“Viện trưởng văn phòng? Ta không biết.” Đới Vĩnh Chu nghe vậy đầu tiên là vẻ mặt kinh ngạc nhìn Hạ Vân Kiệt, bất quá nhớ tới hắn vừa rồi khác người biểu hiện lại cảm thấy người này sự tình còn là thiếu quản cho thỏa đáng, vừa vặn hắn cũng là vị tân sinh, quả thật không biết viện trưởng văn phòng ở nơi nào, vì thế liền không chút do dự lắc lắc đầu.

Lúc này vừa vặn có một vị tuổi trẻ nữ tử theo Hạ Vân Kiệt bên người đi qua, Hạ Vân Kiệt gặp Đới Vĩnh Chu không biết, liền gọi lại tuổi trẻ nữ tử, nói:“Vị này đồng học, xin hỏi ngươi có biết viện trưởng văn phòng ở nơi nào sao?”

Vị kia tuổi trẻ nữ tử nghe vậy lập tức dừng lại cước bộ, quay đầu hai mắt thẳng tắp đầu hướng Hạ Vân Kiệt.

Ánh mắt có điểm lạnh!

Bất quá ánh mắt tuy rằng lạnh, nhưng nhân cũng là cái mỹ nhân, cho dù trên mũi giá một khoản thực lão thổ kính đen, cũng căn bản không thể che lấp trụ kia phân mĩ. Đây là một loại anh khí lãnh diễm trung lộ ra một tia quyến rũ, cổ điển mĩ. Không chỉ có như thế, nữ tử dáng người cũng nhất lưu bổng, một mét bảy tả hữu vóc dáng, nên đột địa phương đột, nên kiều địa phương kiều, hơn nữa kia hai điều chân dài ở thủy tẩy bạch quần bò bao hạ, phá lệ thon dài thẳng tắp.

Tóm lại, nếu Giang Châu đại học có cái gì mười đại giáo hoa linh tinh bài danh trong lời nói, Hạ Vân Kiệt cảm thấy nàng ít nhất hẳn là giữ lấy nhỏ nhoi.

Trẻ tuổi nữ tử ánh mắt có điểm lạnh thẳng tắp đầu hướng Hạ Vân Kiệt khi, Đới Vĩnh Chu tắc há to miệng, dùng xem người ngoài hành tinh bình thường ánh mắt nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem, dường như hắn như vậy tùy ý mở miệng hướng vị này tuổi trẻ nữ tử hỏi

đường là một kiện so với vừa rồi trực tiếp đem Đinh Chí Giang thùng cấp đặt trên mặt đất còn muốn tới làm cho người ta giật mình.

“Viện trưởng văn phòng ở tầng năm, nhưng vị này đồng học, về sau hỏi đường tốt nhất lễ phép một ít, ít nhất cũng có thể kêu một tiếng học tỷ, còn có đến gần lấy cớ tốt nhất tìm hợp lý một ít.” Tuổi trẻ nữ tử ánh mắt có điểm lạnh nhìn Hạ Vân Kiệt trong chốc lát, sau đó lạnh lùng bỏ lại một câu, tóc dài vung, vòng eo uốn éo, lưu lại một mạt mùi thơm, đi rồi.

Hiển nhiên một cái “Tân sinh” Mở miệng liền hỏi viện trưởng văn phòng ở nơi nào, ở tuổi trẻ nữ tử xem ra áp căn chính là cái vụng về đến gần lấy cớ, đương nhiên một “Tân sinh” Mở miệng đã kêu rõ ràng chính là học tỷ cấp nàng là đồng học, làm cho nàng cũng cảm thấy thực khó chịu.

Nhìn tuổi trẻ nữ tử thập giai mà lên, kiều đồn ở quần bò bao dưới, uốn éo ngăn, vừa rồi thoạt nhìn còn thực chất phác Đới Vĩnh Chu hai mắt sáng lên, trong cổ họng phát ra từng trận nuốt thanh.

“Ta xem như phục rồi ngươi.” Một hồi lâu nhi, thẳng đến tuổi trẻ nữ tử một quải không thấy thân ảnh, Đới Vĩnh Chu mới đưa ánh mắt theo thang lầu thu hồi đến, hướng Hạ Vân Kiệt dựng thẳng hạ ngón tay cái nói.

“Không phải để hỏi đường sao? Về phần khoa trương như vậy thôi.” Hạ Vân Kiệt gặp tuổi trẻ nữ tử không có đệ tử hẳn là có nhiệt tình, để hỏi lộ trả lời đều là lạnh như băng, mà Đới Vĩnh Chu biểu hiện liền càng làm cho hắn cảm thấy dở khóc dở cười, không phải để hỏi lộ sao?

“Ngươi có biết nàng là ai chăng?” Đới Vĩnh Chu tà Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái hỏi.

“Ngươi không phải cái tân sinh sao? Ngay cả viện trưởng văn phòng ở nơi nào cũng không biết, chẳng lẽ ngươi thế nhưng còn nhận thức nàng bất thành?” Hạ Vân Kiệt giật mình nói.

“Đó là đương nhiên, viện trưởng chúng ta trốn đều không kịp, ai đi quản hắn văn phòng ở nơi nào a. Nhưng Cố Thiến Lâm sẽ không giống nhau, nàng không chỉ có theo khoa chính quy thời đại khởi liền ổn cư Giang Châu đại học giáo hoa bảng đứng đầu bảng, đến sau lại đọc nghiên cứu sinh như trước là ổn cư đứng đầu bảng, cái này cũng chưa tính cái gì, lợi hại nhất là nàng từng đạo sư bởi vì ngăn cản không được của nàng mị lực, nhất thời động tình đối nàng động tay động chân, sau đó ngươi có biết phát sinh sự tình gì sao?” Nguyên bản một bộ chất phác đôn hậu bộ dáng Đới Vĩnh Chu vừa nói khởi trẻ tuổi nữ tử, cũng chính là Cố Thiến Lâm phảng phất lập tức thay đổi một người dường như, thế nhưng vẻ mặt bát quái hưng phấn dạng.

“Sau lại thế nào ?” Còn đừng nói, Hạ Vân Kiệt thật đúng là đã bị một tia cuốn hút, khó được bát quái một hồi.

“Răng rắc! Răng rắc! Đáng thương Ngô giáo thụ ở vào bệnh viện.” Đới Vĩnh Chu một trận hoa chân múa tay vui sướng khoa tay múa chân nói.

“Không phải đâu, mạnh như vậy!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cũng là thật to lắp bắp kinh hãi. Đầu năm nay tuy rằng thường xuyên có “Kêu thú” đưa tin, nhưng “Kêu thú” Bị chính mình đệ tử cấp trực tiếp đánh cho trụ tiến bệnh viện, Hạ Vân Kiệt còn là thứ nhất hồi nghe nói.

“Mãnh đi!” Đới Vĩnh Chu mi phi sắc vũ nói.

“Ân.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó lại tăng thêm một câu:“Bất quá cũng là kia giáo thụ xứng đáng.”

“Ân, nói là nói như vậy đúng vậy. Bất quá cũng liền bởi vì này dạng, nay Cố Thiến Lâm không chỉ có là Giang Châu đại học giáo hoa cũng là Giang Châu đại học sư sinh đàm sắc biến ma nữ cấp nhân vật. Hiện tại toàn bộ trung y học viện không có một lão sư dám mang nàng, vừa đến là sợ đắc tội vị kia Ngô giáo thụ, bởi vì hắn còn có cái thân phận là học viện phó viện trưởng, thứ hai thôi, ngươi hẳn là biết. Cũng không biết này học kỳ có hay không lão sư mang nàng, nếu không nữa, ta xem nàng tám chín phần mười là không được tốt nghiệp.” Đới Vĩnh Chu nói chuyện khởi Cố Thiến Lâm tựa hồ hoàn toàn thành cái nói lao, lải nhải nói, thế nào còn có nửa điểm vừa rồi chất phác đôn hậu bộ dáng.

“Không đến mức đi, sự tình rõ ràng chính là kia giáo thụ không đúng nha.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Nói ngươi ngốc, ngươi thật đúng là ngốc. Trách không được vừa rồi dám cùng Đinh Chí Giang phó giáo sư gọi nhịp, đáng thương ta cũng không biết như thế nào liền bị ma quỷ ám ảnh bị ngươi cấp mê hoặc. Ngươi ngẫm lại xem, một cái ở học nghiên cứu sinh, một phó viện trưởng giáo thụ, ai hơn ngưu bức? Nếu không Ngô giáo thụ đuối lý ở phía trước, học viện không nghĩ sự tình mở rộng, Hồng viện trưởng coi như là cái chính trực lãnh đạo, đương nhiên cũng sợ nếu đem Cố Thiến Lâm khai trừ sẽ khiến cho đệ tử công phẫn, Cố Thiến Lâm lấy đệ tử thân phận thế nhưng đem đạo sư đánh cho trụ vào bệnh viện, sớm đã bị khai trừ rồi, thế nào còn có thể tiếp tục ở trong học viện. Bất quá ở thì ở, ta xem nàng tốt nghiệp là cái vấn đề, về sau tìm công tác lại cái vấn đề. Đương nhiên coi nàng thiên sứ khuôn mặt, ma quỷ dáng người, nếu chịu…… Nga, không nói, ta đi trước.” Chính nói đến hưng phấn chỗ, Đới Vĩnh Chu nhìn đến Đinh Chí Giang giáo thụ mặt âm trầm đi theo hai vị đệ tử giúp hắn chuyển thùng mặt sau đi vào đến, vội vàng khai lưu.

Hạ Vân Kiệt gặp Đới Vĩnh Chu sợ tới mức khai lưu, không khỏi dở khóc dở cười lắc lắc đầu, sau đó lập tức chạy lên lầu, căn bản ngay cả xem cũng chưa xem Đinh Chí Giang liếc mắt một cái, tức giận đến Đinh Chí Giang hai mắt đều là bốc lửa.

Giang Châu đại học trung y học viện có một chính viện trưởng, ba phó viện trưởng. Hạ Vân Kiệt hiện tại đi tìm là chính viện trưởng Hồng Văn Cảnh.

Hồng Văn Cảnh lại nói tiếp cũng là Phùng Văn Bác đệ tử, bất quá Phùng Văn Bác đi là truyền thống trung y chiêu số, mà Hồng Văn Cảnh đi là trung tây y kết hợp chiêu số. Hắn xuất thân trung y gia đình, ngay từ đầu tiếp xúc là trung y, nhưng có cảm trung y không đủ, đại học khoa chính quy học là Tây y, khoa chính quy tốt nghiệp sau lại đi Mỹ quốc khang nại nhĩ đại học y học viện đào tạo sâu, phát hiện Tây y tuy rằng phát đạt nhưng là có chỗ thiếu hụt, về nước sau liền theo Phùng Văn Bác học trung y học tiến sĩ, bắt đầu trung tây y kết hợp nghiên cứu phương hướng.

Phùng Văn Bác chính mình đi tuy rằng là truyền thống trung y chiêu số, nhưng hắn cũng không phải người bảo thủ, cũng không hội bởi vì chính mình đi là truyền thống trung y chiêu số liền phủ định hoặc là xa lánh Tây y, tương phản ở rất nhiều thời điểm, hắn cũng là tôn sùng Tây y. Dù sao Tây y hiệu quả trị liệu, Tây y lâm sàng giải phẫu đằng đằng đều là đặt tại nơi nào sự thật, hơn nữa hắn tin tưởng vững chắc khác sơn chi thạch có thể công ngọc, cho nên hắn không giống một ít lão trung y cố chấp cho rằng trung tây y kết hợp là không trung không tây, tương phản hắn thực duy trì Hồng Văn Cảnh nghiên cứu phương hướng, cho rằng đây là hiện đại y học một cái xu thế.

Hồng Văn Cảnh không có cô phụ Phùng Văn Bác dầy vọng, không chỉ có kế thừa hắn trung y y thuật, ở trung

tây y kết hợp nghiên cứu thượng cũng nhiều có kiến thụ, hơn nữa còn mang ra một đám y thuật quá cứng rắn đệ tử. Phùng Văn Bác về hưu sau liền đề cử Hồng Văn Cảnh làm trung y học viện viện trưởng, một phương diện là hy vọng hắn có thể tiếp tục đem trung y phát dương quang đại, mặt khác một phương diện cũng hy vọng trung y không cần bảo thủ, đạp bước không tiến, hay là muốn theo thời đại khoa học kỹ thuật biến hóa, có thể có tân phát triển.

Bất quá Hồng Văn Cảnh tuy rằng là Phùng Văn Bác đệ tử, nhưng bởi vì Hạ Vân Kiệt trừ ở làm giấy chứng nhận thân phận cần đi một ít đặc thù cách, nhưng ở sự thật công tác lại thầm nghĩ giống cái bình thường lão sư giống nhau, thậm chí ngay cả lựa chọn đệ tử trọng yếu như vậy sự tình cũng không nguyện ý muốn làm đặc thù hóa, biết rõ chưởng môn sư thúc tính tình Phùng Văn Bác lại nào dám báo cho biết Hồng Văn Cảnh Hạ Vân Kiệt chân chính thân phận, cho nên Hồng Văn Cảnh cũng không biết Hạ Vân Kiệt chân chính thân phận, chỉ biết là hắn là thông qua nhất định quan hệ lộng tiến trung y học viện “Người tài ba”.

Vốn Hồng Văn Cảnh là thực phản cảm loại này thực hiện, nề hà thụ nghiệp ân sư thế nhưng cũng ra mặt đánh tiếp đón, cũng nói người khác mặc dù tuổi trẻ nhưng y thuật rất cao, cho nên cho dù Hồng Văn Cảnh tái phản cảm, cũng chỉ có thể đồng ý tiến cử Hạ Vân Kiệt này trung y học viện từ trước tới nay tối tuổi trẻ phó giáo sư.

Này đó đề lời nói với người xa lạ tạm thời không nói, lại nói Hạ Vân Kiệt không vội không hoãn, rất nhanh đi ra bốn lâu rưỡi.

Hạ Vân Kiệt chính tiếp tục hướng lên trên đi khi, nhìn đến vị kia Đới Vĩnh Chu trong miệng ma nữ Cố Thiến Lâm lạnh như băng một khuôn mặt xuất hiện ở tại thang

lầu khẩu. Tuy rằng hai người một chút vừa lên, cách thiệt nhiều cái bậc thang, nhưng Hạ Vân Kiệt còn là có thể rõ ràng cảm giác được thấy lạnh cả người đánh úp lại.

Dù sao vừa rồi hai người đã gặp mặt, nàng tốt xấu coi như là chỉ qua đường, tuy rằng chỉ lộ khi thái độ lạnh như băng điểm, cho nên hai người một chút vừa lên đụng vừa vặn, xuất phát từ lễ phép, Hạ Vân Kiệt còn là miễn cưỡng mỉm cười hướng nàng gật gật đầu nói:“Ngươi hảo Cố đồng học, hảo xảo chúng ta lại thấy mặt.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 528 : Thực không phải cố ý

Cố Thiến Lâm hiển nhiên không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thực chạy đến tầng năm đến đây, động vừa thấy đến hắn khi còn hơi hơi ngẩn người, bất quá làm nàng gặp Hạ Vân Kiệt hướng chính mình "Ngoài cười nhưng trong không cười", hơn nữa há mồm lại là đồng học, không chỉ có như thế còn hơn nữa dòng họ, mặt đẹp không khỏi trở nên càng phát ra lạnh như băng, nhận định Hạ Vân Kiệt là hướng về phía chính mình đến mà không phải viện trưởng.

Này cũng khó trách Cố Thiến Lâm có này ý tưởng, thật sự là mấy năm nay mỗi đến khai giảng sơ, luôn luôn một ít không biết tử nói, không biết lợi hại tân sinh, ỷ vào chính mình trong nhà có điểm tiền tài quyền thế lại hoặc là tự cho là tuổi trẻ suất khí đến dây dưa nàng, Hạ Vân Kiệt hiển nhiên là thuộc loại người sau. Đương nhiên Cố Thiến Lâm như vậy cho rằng một nguyên nhân khác là Hạ Vân Kiệt đến gần lấy cớ thật sự rất đồ ăn, vừa rồi thế nhưng hỏi viện trưởng văn phòng ở nơi nào? Nào có một tân sinh vừa đến liền hỏi viện trưởng văn phòng ? Viện trưởng cũng là một tân sinh tùy tùy tiện tiện có thể đi xuyến môn sao?

"Là thực trùng hợp, bất quá ngươi chiêu này người khác sớm dùng qua, còn có về sau đừng nữa đi theo ta, ta đối tiểu nam sinh không có hứng thú." Xen vào Hạ Vân Kiệt tạm thời còn không có làm ra cái gì quá phận cử chỉ, Cố Thiến Lâm cũng là không có trực tiếp đối Hạ Vân Kiệt "Động võ", chính là so với vừa rồi ở dưới lầu lạnh hơn nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, ném xuống một câu so với vừa rồi càng lạnh như băng tuyệt tình lời nói, liền "Đặng đặng đặng" Đón Hạ Vân Kiệt bước nhanh hướng dưới lầu đi đến.

Có lẽ là vì hôm nay tâm tình đặc biệt không xong, cũng

có lẽ là nghĩ mau chóng bỏ ra trước mắt vị này “Tử triền lạn đánh” “Học đệ”, Cố Thiến Lâm thang lầu đi được có điểm cấp, không nghĩ qua là, “Ai nha!” Một tiếng, thủy tinh giày xăng đan gót không đạp hảo bậc thang, một quải, cả người liền mở ra hai tay từ trên đi xuống hướng Hạ Vân Kiệt phác đi.

Gặp Cố Thiến Lâm quải chân theo bậc thang vào hướng chính mình đánh tới, Hạ Vân Kiệt còn có thể làm sao bây giờ, đương nhiên điều kiện phóng ra thân thủ đi ôm nàng một phen.

Cũng may Hạ Vân Kiệt thân thủ nhanh nhẹn, làm người chính trực, “Trảo nãi long trảo thủ” cẩu huyết sự tình không trình diễn, chính là lấy tay cánh tay vừa vặn giống căn cây gậy trúc giống nhau ngăn ở Cố Thiến Lâm bụng bộ.

Bất quá Hạ Vân Kiệt tựa hồ xem nhẹ Cố Thiến Lâm kia đôi ngực khí thực tài thật liêu, tuy rằng thương xúc là lúc đã muốn hết sức tránh đi của nàng mẫn cảm vị trí, nhưng làm Hạ Vân Kiệt cánh tay giống cây gậy trúc giống nhau ngăn lại Cố Thiến Lâm kia làm cho vô số Giang Châu đại học sư sinh điên cuồng gợi cảm thân thể mềm mại khi, có hai luồng no đủ mềm mại hình như có như không từ trên cao đi xuống các ở tại cánh tay hắn.

Cố Thiến Lâm chỉ sợ nằm mơ cũng không nghĩ tới, phía trước chính mình còn phản cảm vị này bộ dạng coi như thanh tú “Tân sinh” “Tử triền lạn đánh”, trong nháy mắt chính mình liền chủ động yêu thương nhung nhớ. Để cho nàng không thể tưởng được là, nàng kia quý trọng hai mươi lăm năm ngọc nữ phong hạ bộ thế nhưng còn không không ỷ đặt ở cánh tay hắn phía trên, chính mình hai tay khoát lên bờ vai của hắn thượng.

Bất quá này đó cũng chưa cái gì, dù sao ngoài ý muốn

luôn có, hơn nữa chuyện này lại nói tiếp tựa hồ cũng chẳng trách đối phương, là chính nàng đi thang lầu quải chân, lại nói tiếp còn phải cảm ơn người ta. Cố Thiến Lâm đọc sách nhiều năm như vậy, người tuy rằng lạnh điểm, nhưng là vẫn là phân rất rõ ràng. Nhưng vấn đề là, kia nhìn như bộ dạng coi như thanh tú, cũng không như là dâm loạn tha tân sinh, thế nhưng thừa dịp lấy tay cánh tay ngăn đón chính mình thân thể khi, đột nhiên hướng lên trên đỉnh đỉnh, giống như ở điên cầu giống nhau điên hạ của nàng hai cái thịt cầu. Tuy rằng hắn này động tác biên độ rất nhỏ, cũng lập tức liền đình chỉ, nhưng còn là bị Cố Thiến Lâm rõ ràng bắt giữ đến.

“Ngươi lưu manh! Ngươi vô sỉ!” Cố Thiến Lâm mạnh đẩy Hạ Vân Kiệt, sau đó đứng vững vàng cước bộ sau, nâng tay liền hướng Hạ Vân Kiệt mặt tát đi qua.

“Ngươi muốn làm gì?” Hạ Vân Kiệt cầm trụ Cố Thiến Lâm cổ tay, chất vấn nói.

“Ta làm gì? Ta còn muốn hỏi ngươi vừa rồi phạm cái gì đâu?” Cố Thiến Lâm mặt lạnh lùng, hổn hển nói.

“Vừa rồi ta làm gì ? Vừa rồi ta thấy ngươi ngã sấp xuống hướng ta đánh tới, ta thân thủ cản ngươi một chút mà thôi a. Chẳng lẽ muốn cho ta bỏ mặc ngươi rồi ngã xuống sao?” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt vô tội nói.

“Ngươi vô sỉ, ngươi dối trá. Vừa rồi ngươi rõ ràng đã muốn đỡ lấy ta, vì cái gì còn, còn…… Dù sao ngươi trong lòng biết rõ ràng làm cái gì.” Cố Thiến Lâm gặp Hạ Vân Kiệt không thừa nhận, còn giả bộ một bộ hảo tâm bộ dáng, không khỏi càng phát ra khinh bỉ hắn cùng khí não.

“Nga, ngươi nói vừa rồi ta kia động tác a. Kia ta thực không phải cố ý khinh bạc ngươi, chính là cảm giác được ngươi nơi nào tựa hồ có điểm dị thường, điều kiện

phóng ra đi xác nhận một chút. Bất quá không phải cái gì nghiêm trọng vấn đề, chính là lúc đầu nhũ tuyến tăng sinh, tiến hành một ít ẩm thực điều trị, cũng bảo trì tốt tâm tình, hẳn là……” Gặp Cố Thiến Lâm chỉ trích chính mình vừa rồi lấy tay cánh tay nhẹ nhàng hướng lên trên đỉnh đỉnh động tác, Hạ Vân Kiệt không khỏi có điểm xấu hổ giải thích nói.

Vừa rồi Cố Thiến Lâm hai cái nhục đoàn các ở Hạ Vân Kiệt cánh tay khi, Hạ Vân Kiệt nhạy bén cảm giác được bên trong tựa hồ có thũng khối, liền nhất thời phản xạ có điều kiện hướng lên trên đỉnh đỉnh, để phán đoán rõ ràng đến tột cùng là bình thường nhũ tuyến tăng sinh còn là ung thư vú linh tinh tật bệnh.

Đương nhiên lấy Hạ Vân Kiệt y thuật trình độ hoàn toàn có thể thông qua vọng chẩn đi xác nhận, chính là lúc ấy cảm xúc đến đã đi xuống ý thức hướng lên trên đỉnh đỉnh, thực không có này khác gì ác tha tư tưởng ở bên trong. Về phần đỉnh đến kia hai luồng mềm mại sau, tư tưởng tựa hồ có điểm thất thần đó là mặt khác một hồi sự.

“Ngươi, ngươi, ngươi vô sỉ đến cực điểm! Ngươi, ngươi buông ta ra!” Cố Thiến Lâm đương nhiên không tin giống Hạ Vân Kiệt như vậy một cái “Tân sinh”, chỉ dựa vào cánh tay cùng chính mình ngọc nữ phong nhẹ nhàng huých một chút có thể chẩn đoán chính mình được nhũ tuyến tăng sinh, cho nên Hạ Vân Kiệt không giải thích hoàn hảo, này nhất giải thích quả thực làm cho Cố Thiến Lâm phổi đều thiếu chút nữa khí tạc.

Chẳng lẽ ta Cố Thiến Lâm thoạt nhìn như là người ngực đại ngốc nghếch sao? Ngay cả như vậy hoang đường lấy cớ đều lấy ra nữa nói!

“Đi, ta buông ra ngươi, bất quá ngươi cũng không thể tái đánh người.” Hạ Vân Kiệt cũng ý thức được chuyện này

cùng người bình thường không có biện pháp giải thích, cũng là không có nguyên nhân cho thỏa đáng tâm bị làm lòng lang dạ thú mà căm tức, một bên buông ra Cố Thiến Lâm tay, vừa nói nói.

Cố Thiến Lâm gặp Hạ Vân Kiệt buông ra tay, nâng tay đã nghĩ tái đánh Hạ Vân Kiệt, nhưng vừa vặn có mấy người theo thang lầu cao thấp đến, Cố Thiến Lâm đành phải ngượng ngùng buông tay, hung tợn trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nghiến răng nghiến lợi nói:“Ngươi cho ta chờ coi, ta sẽ không cứ như vậy tính.”

Nói xong, Cố Thiến Lâm đặng đặng đặng, thở phì phì hạ lâu đi.

Hạ Vân Kiệt gặp Cố Thiến Lâm thở phì phì đi rồi, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, nghĩ rằng, quả nhiên là ma nữ a!

Trong lòng nghĩ, Hạ Vân Kiệt tiếp tục hướng trên lầu đi, chính là vừa rồi ngăn đón Cố Thiến Lâm cánh tay lại ẩn ẩn có một tia cảm giác khác thường, phảng phất mặt trên còn các hai luồng mềm mại no đủ.

Viện trưởng văn phòng ở đông trước gian, 506, là một cái có thể cho nhân mang đến thuận lợi cát tường con số.

Bất quá ngồi ở trong văn phòng Hồng Văn Cảnh viện trưởng lại một chút cũng không cảm thấy chính mình công tác thuận lợi, tương phản gần nhất hắn cảm thấy đặc biệt đau đầu, đặc biệt không thuận lợi.

Đầu tiên là đường đường nổi danh trung y, Ngô giáo thụ thế nhưng làm ra khinh bạc nữ đệ tử cầm thú hành vi bị đánh vào bệnh viện, chuyện này mặc dù ở học viện, trường học nhất trí cố gắng áp chế hạ, không có đăng báo, nhưng ở trung y học viện sư sinh lại truyền ồn ào

huyên náo.

Chuyện này y Hồng Văn Cảnh đến xem, tự nhiên là Ngô giáo thụ sai trước đây, làm người gương tốt như thế nào có thể làm ra loại này cầm thú không bằng sự tình đâu? Nếu đổi thành một người tuổi còn trẻ lão sư, chỉ sợ Hồng Văn Cảnh sẽ bắt hắn cho trực tiếp khai trừ rồi. Nhưng lại cứ này Ngô giáo thụ trung y tạo nghệ pha cao, ở trung y giới có nhất định lực ảnh hưởng, nhưng lại là trung y học viện phó viện trưởng, muốn khai trừ hắn lại nói dễ hơn làm?

Huống chi lúc ấy kia chuyện, tuy rằng mọi người đều trong lòng biết rõ ràng là chuyện gì xảy ra, nhưng Ngô giáo thụ thề thốt phủ nhận, cũng không có cái gì chứng cớ, hơn nữa sau còn bị đánh cho trực tiếp vào bệnh viện. Đương nhiên chuyện này, Cố Thiến Lâm cũng có chút quá khích, nói như thế nào Ngô giáo thụ cũng là của nàng đạo sư, tuổi đã muốn năm sáu mươi tuổi, như thế nào có thể hạ như vậy nặng tay, làm cho hắn ở trong bệnh viện suốt ở một tháng đâu? Thật muốn truy cứu đứng lên, nàng cũng có phòng vệ quá chi thất. Cũng may Ngô giáo thụ tự biết đuối lý, sau cũng không có truy cứu Cố Thiến Lâm trách nhiệm, chính là đem nàng cấp lược lên, vừa không nói đem nàng đá ra chính mình đệ tử đội ngũ, cũng không truyền thụ nàng y thuật, nếu như vậy, Hồng Văn Cảnh cho dù đối Ngô giáo thụ phẩm đức có tái nhiều khinh thường, chỉ cần sự tình không nháo lớn, cũng chỉ có thể mở một con mắt nhắm một con mắt, phan hi nê.

Chính là phan hi nê tuy rằng là tốt biện pháp, chuyện này theo thời gian trôi qua chậm rãi cũng rất ít có người bàn lại, Ngô giáo thụ người khác trước mặt sau lưng cũng một lần nữa khôi phục ra vẻ đạo mạo, rạng rỡ bộ dáng, nhưng Ngô giáo thụ không rõ xác thực tỏ thái độ, Cố Thiến Lâm học nghiệp lại thành cái vấn đề. Trong học viện lão sư vốn là trốn tránh kia ngay cả đạo sư đều

dám đánh ma nữ đều không kịp, hiện tại Ngô giáo thụ không minh xác tỏ thái độ, bọn họ tự nhiên liền lại càng không hội tiếp thu vị này đệ tử.

Hồng Văn Cảnh tìm vài vị lão sư đàm chuyện này, bọn họ đều cự tuyệt, duy nhất biện pháp chính là Hồng Văn Cảnh chính mình đem Cố Thiến Lâm cấp chiêu. Khả vấn đề là Hồng Văn Cảnh chính mình hiện tại đã muốn dẫn theo không ít nghiên cứu sinh, lại thân kiêm viện trưởng chức vụ, sự vật bận rộn, chỉ sợ cũng tính chiêu cũng không bao nhiêu thời gian truyền thụ, đương nhiên còn có một cái thực mấu chốt vấn đề là, hắn ở viện trưởng vị trí, là cần lo lắng đại cục, nếu hắn đem Cố Thiến Lâm chiêu, khó tránh khỏi làm cho người ta hắn muốn thay Cố Thiến Lâm chỗ dựa đối phó Ngô giáo thụ ngô phó viện trưởng lỗi thấy, kể từ đó, này hi nê hắn sẽ không biện pháp phan đi xuống, cho nên chuyện này Hồng Văn Cảnh chỉ có thể ở bên cạnh thao tác, bảo trì thân phận siêu nhiên, chính mình không thể trở thành khởi sự kiện nhân vật chính.

Vừa rồi Cố Thiến Lâm đến năm tầng chính là đến tìm Hồng Văn Cảnh viện trưởng đàm học nghiệp sự tình, này cũng đang là Hồng Văn Cảnh hiện tại đau đầu sự tình chi nhất.

Không có người tiếp nhận a!

Mà mặt khác một việc chính là hôm nay muốn tới báo danh tân lão sư Hạ Vân Kiệt vấn đề, một cái mới hai mươi xuất đầu người trẻ tuổi sẽ học viện làm phó giáo sư, lại cứ còn là thụ nghiệp ân sư Phùng Văn Bác chào hỏi, ngươi nói thân là viện trưởng Hồng Văn Cảnh có thể không đau đầu sao?

Chính đau đầu, Hồng Văn Cảnh nghe được tiếng đập cửa.

Hồng viện trưởng nhu nhu có điểm phát đau huyệt Thái Dương, sau đó ngồi thẳng vị trí, bày ra một tia viện trưởng uy nghiêm bộ dáng, trầm giọng nói:“Mời vào.”

Môn bị đẩy mở ra, tiến vào một vị lưng đan kiên bao, tướng mạo thanh tú, tuổi nhiều lắm cũng liền hai mươi đến tuổi người trẻ tuổi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 529 : Công tác an bài

Gặp đẩy cửa vào là một vị người trẻ tuổi nhiều lắm cũng liền hai mươi đến tuổi, Hồng viện trưởng nhưng thật ra hơi hơi giật mình, nhất thời nửa khắc thế nhưng không có liên tưởng đến là vị kia làm cho hắn đau đầu Hạ phó giáo sư.

“Hồng viện trưởng ngươi hảo, ta là Hạ Vân Kiệt.” Gặp Hồng viện trưởng sững sờ, Hạ Vân Kiệt thực thản nhiên hướng hắn cười cười, tự giới thiệu nói.

“Ngươi hảo, nguyên lai ngươi chính là Hạ Vân Kiệt, so với ta trong tưởng tượng còn muốn tuổi trẻ a!” Hồng viện trưởng nghe vậy lại sửng sốt một chút, sau đó cười ha ha đứng dậy chủ động hướng Hạ Vân Kiệt vươn tay, mặc kệ nói như thế nào, người này Phùng lão viện trưởng là chào hỏi, không xem tăng mặt xem phật mặt, Hồng viện trưởng cũng phải cấp chút mặt mũi. Chính là cùng Hạ Vân Kiệt bắt tay khi, Hồng viện trưởng trong lòng cũng là một trận cười khổ, đầu cũng càng đau.

Mấy tuổi nhỏ một chút, nếu bộ dạng lão thành một chút cũng liền thôi, lại cứ còn bộ dạng như vậy thanh tú tuổi trẻ, không biết còn tưởng rằng là đại nhất tân sinh, làm sao có thể trấn được nghiên cứu sinh đâu? Càng đừng nói này đến trước mắt còn vì bình phó giáo sư mà cố gắng giảng sư ? Ai, này thật sự là ứng một câu, học giỏi toán lý hoá, không bằng có tốt ba ba, cũng không biết người này đến tột cùng là cái gì đến đây, như vậy tuổi trẻ liền cấp muốn làm đến chủ nhiệm thầy thuốc, phó giáo sư chức danh, hơn nữa ngay cả Phùng giáo thụ cũng tự mình ra mặt chào hỏi.

Ở Hồng Văn Cảnh ý tưởng, Hạ Vân Kiệt cũng không phải bằng bản lãnh thật sự bình thượng chức danh cũng trở thành đại học phó giáo sư, chủ yếu còn là trong nhà

có quan hệ có bối cảnh duyên cớ, về phần cái gì quan hệ cái gì bối cảnh, Phùng Văn Bác lão giáo thụ không nói, chỉ nói hắn sư thừa một vị lão trung y, y thuật cao minh, Hồng Văn Cảnh cũng là không thể hiểu hết.

“Hồng viện trưởng ngươi yên tâm, ta mặc dù tuổi trẻ, nhưng nên có học thức y thuật là có, sẽ không cô phụ phó giáo sư này danh hiệu.” Hạ Vân Kiệt cười cùng Hồng viện trưởng nắm tay, vẻ mặt tự tin nói.

“Ha ha, nhìn không ra đến ngươi còn cử có tự tin. Như vậy là tốt rồi, lời nói thật nói đi, ta đối với ngươi như vậy tuổi trẻ sẽ chúng ta trung y học viện nhâm phó giáo sư, còn là rất trong lòng áp lực, nhưng Phùng giáo thụ là đạo sư của ta, ta cũng tin tưởng hắn làm người cùng ánh mắt, nếu hắn đề cử ngươi, ta cũng chỉ đành đáp ứng rồi xuống dưới. Hy vọng ngươi có thể cố gắng công tác, khiêm tốn hướng một ít lão giáo thụ, lão trung y thỉnh giáo học tập, không cần cô phụ Phùng giáo thụ dầy vọng.” Gặp Hạ Vân Kiệt tự tin tràn đầy, Hồng viện trưởng cười cười, sau đó tiếp đón hắn ngồi xuống.

“Đó là nhất định.” Hạ Vân Kiệt cười gật gật đầu nói.

Hồng viện trưởng gặp Hạ Vân Kiệt đối mặt chính mình vị viện trưởng chuyện trò vui vẻ, một chút câu thúc cảm đều không có lại càng phát nhận định hắn là có bối cảnh đến đây, nếu không đổi thành trong học viện này khác lão sư, trừ bỏ này lão tư cách trung y, giáo thụ, có mấy cái nhân nhìn thấy hắn không câu nệ thúc chột dạ. Đồng thời này ý tưởng cũng làm cho Hồng viện trưởng trong lòng động vừa động, đột nhiên sinh ra cái ý niệm trong đầu.

Ta không phải còn vì Cố Thiến Lâm sự tình đau đầu sao? Này Hạ Vân Kiệt tuy rằng tuổi trẻ, nhưng nếu ngay cả Phùng giáo thụ đều đề cử hắn, nói hắn y thuật cao minh, nghĩ đến trừ bỏ bối cảnh duyên cớ, bao nhiêu cần

phải có điểm trình độ. Chẳng bằng làm cho Cố Thiến Lâm cùng hắn tiếp tục hoàn thành chưa xong học nghiệp tính, vừa đến này Hạ Vân Kiệt sơ đến động đến không biết sâu cạn, một cỗ mới sinh nghé con không sợ hổ bộ dáng, hẳn là hội đáp ứng xuống dưới, thứ hai, hắn có bối cảnh, hẳn là có thể đỉnh được Ngô giáo thụ áp lực, tam đến, này Hạ Vân Kiệt như vậy tuổi trẻ chính là phó giáo sư, ở Ngô giáo thụ trong mắt hơn phân nửa cũng là không bản sự tên, Cố Thiến Lâm theo hắn trên cơ bản coi như là phế đi, coi như là một cái chiết trung biện pháp, hắn hẳn là sẽ không tái làm khó dễ đi. Tứ đến, này Cố Thiến Lâm là cái khó chơi đệ tử, nếu có thể đem này không biết đến đây tên cấp làm cho chủ động từ chức vậy rất tốt.

Như vậy nhất cân nhắc, Hồng giáo thụ nhất thời phiền não sự diệt hết, cả người đều thoải mái lên, đối Hạ Vân Kiệt cũng phá lệ nhiệt tình đứng lên, chủ động đứng dậy cho hắn đổ chén trà nói:“Đến đến, Hạ giáo thụ uống chén trà giải giải khát, đây là tốt nhất mai gia ổ trà Long Tỉnh trà.”

Hạ Vân Kiệt nào biết đâu rằng Hồng giáo thụ này lão hồ li đã muốn ở tính kế nhất thạch vài điểu hảo sự, thấy hắn như vậy nhiệt tình, còn khách khí xưng hô chính mình vì Hạ giáo thụ, liền ngay cả phó lời cố ý biến mất, thiếu chút nữa sẽ nghĩ đến Phùng Văn Bác có phải hay không hướng hắn lộ ra quá chính mình một ít chi tiết.

Bất quá lập tức, Hạ Vân Kiệt liền phát hiện không phải như vậy một hồi sự, bởi vì hắn phát hiện Hồng giáo thụ cười đến có điểm “Gian trá”.

“Hạ giáo thụ, này trà thế nào?” Có tâm muốn hố Hạ Vân Kiệt, Hồng giáo thụ tự nhiên trở nên càng phát ra hiền cùng thân thiết đứng lên.

“Ân, sắc lục, hương úc, vị cam, đi mĩ. Nha tê thượng dài

một mảnh tiểu diệp, giống nhau cờ màu. Đây là cốc vũ trước ngắt lấy tốt nhất chè xuân trà.” Hạ Vân Kiệt gật đầu khen.

Mấy ngày hôm trước đi tranh Chung Dương Dĩnh trà sơn, uống một ngày nước trà, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra học được không ít trà tri thức, nay vừa vặn phái thượng công dụng.

“Hạ giáo thụ tuy rằng tuổi trẻ, cũng là người biết trà a.” Hồng giáo thụ bất động thanh sắc vỗ Hạ Vân Kiệt một cái mã thí, sau đó chuyện vừa chuyển nói:“Bất quá chúng ta là lão sư, ta càng hy vọng Hạ giáo thụ là người có thể hiểu được truyền đạo giải thích nghi hoặc a. Hiện tại đệ tử khó mang, Hạ giáo thụ lại như vậy tuổi trẻ, ta thật là có điểm lo lắng a.”

“Này Hồng viện trưởng ngươi yên tâm, nếu ta đến trường học nhâm giáo, chỉ cần đệ tử phẩm đức không thành vấn đề, mặc kệ hắn tư chất như thế nào, ta cuối cùng hội hết sức đem hắn bồi dưỡng thành tài.” Hạ Vân Kiệt lúc này còn không biết Hồng viện trưởng trong hồ lô bán cái gì dược, thấy hắn giảng là tình hình thực tế, liền cũng liền theo hắn lời nói nói tiếp.

Gặp Hạ Vân Kiệt quả nhiên còn là một bộ tự tin tràn đầy bộ dáng, Hồng viện trưởng trong lòng một trận vui mừng, hắn chờ chính là Hạ Vân Kiệt những lời này.

Cái gọi là nói ra lời nói nước hắt đi ra ngoài, người trẻ tuổi hảo mặt mũi, Hồng viện trưởng biết có này một phen nói, mặt sau cho dù Hạ Vân Kiệt trong lòng không muốn, phỏng chừng cũng không mở miệng được.

“Hảo, làm lão sư nên có này quyết tâm cùng tự tin, đây mới là làm người gương tốt thôi.” Hồng viện trưởng lại cấp Hạ Vân Kiệt đeo đỉnh đầu tâng bốc, sau đó sắc mặt nghiêm nói:“Nói nếu nói tới đây, rõ ràng hôm nay ta đem

ngươi một ít dạy học nhiệm vụ nói một chút đi. Trước tiên là nói về nghiên cứu sinh sự tình, ngươi là phó giáo sư, vốn có thể chính mình lựa chọn tuyển nhận nghiên cứu sinh, nhưng bởi vì nhập chức trễ, hiện tại đã qua song hướng lựa chọn giai đoạn, đành phải có học viện vội tới ngươi trực tiếp phân phối nghiên cứu sinh. Năm nay ghi danh chúng ta học viện nghiên cứu sinh có vẻ nhiều, ngươi khả năng muốn vất vả một chút mang ba cái nghiên cứu sinh. Một cái tên gọi Cố Thiến Lâm, một người tên là Lưu Nhất Duy, cuối cùng một người tên là……”

Nói xong Hồng viện trưởng đứng lên, đi đến chủ bàn mặt sau cầm lấy một phần đệ tử danh sách nhìn đứng lên, nghĩ nghĩ nói tiếp:“Đới Vĩnh Chu đi.”

Hạ Vân Kiệt vừa nghe,, này ba người trung trừ bỏ Lưu Nhất Duy, còn lại hai người chính mình vừa rồi chỉ thấy đến qua, nhưng lại từng có cùng xuất hiện, chẳng lẽ đây là cái gọi là duyên phận sao?

Trừ bỏ có này ý tưởng, Hạ Vân Kiệt rốt cục biết Hồng viện trưởng vừa rồi vì cái gì như vậy “Thân thiết”, muốn làm nửa ngày nguyên lai là tưởng đem Cố Thiến Lâm này phỏng tay khoai lang ném cho chính mình.

Bất quá biết về biết, Hạ Vân Kiệt cũng là không đối Hồng viện trưởng sinh ra phản cảm, tương phản hắn còn cử thưởng thức Hồng viện trưởng, ít nhất theo chuyện này xem, Hồng viện trưởng còn là nghĩ Cố Thiến Lâm học nghiệp, cũng không có bởi vì nàng cùng Ngô phó viện trưởng nháo phiên sẽ không đi bất kể nàng, mặc nàng tự sinh tự diệt. Đương nhiên Hạ Vân Kiệt cũng sẽ không cố ý đi vạch đến cũng cự tuyệt.

Nếu đến trường học làm lão sư, chỉ cần không phải trái với nguyên tắc đạo đức, Hạ Vân Kiệt đương nhiên không có lý do gì cự tuyệt bình thường công tác an bài.

“Hảo, ta nghe theo viện trưởng an bài.” Hạ Vân Kiệt gật đầu nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt như vậy rõ ràng đáp ứng xuống dưới, Hồng viện trưởng lại là cao hứng lại là có điểm băn khoăn, nghĩ nghĩ nói:“Này ba đệ tử, Đới Vĩnh Chu là ngoại giáo thuộc khoá này thí sinh thi được đến, Lưu Nhất Duy là Thương Bắc huyện trung y viện một gã trung y sinh, lấy tại chức thân phận ra sức học hành thạc sĩ học vị. Cuối cùng một vị Cố Thiến Lâm còn lại là hơi chút có chút đặc thù đệ tử, nàng nguyên bản là chúng ta học viện Ngô giáo thụ đệ tử, nhưng hai người trong lúc đó đã xảy ra điểm không thoải mái sự tình, cho nên ta đem nàng chuyển tới ngươi nơi này. Còn có làm mới tới lão sư, ngươi còn cần mang một tân sinh khoa chính quy ban, trong học viện quyết định là trung y học nhất ban.”

“Hảo, không thành vấn đề. Không biết ta khi nào thì chính thức bắt đầu đi làm?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Nếu không thành vấn đề, ngươi hôm nay là có thể bắt đầu đi làm, đương nhiên mấy ngày nay ngươi chủ yếu là trước làm quen một chút công tác hoàn cảnh, đồng sự còn có trong học viện một ít điều lệ chế độ, xin đầu đề, dạy học nhiệm vụ các công việc, kể lại công việc sau đó ta sẽ thỉnh dương thư ký với ngươi nói, cũng mang ngươi làm quen một chút học viện. Tại đây phía trước, còn có chuyện cần với ngươi thương lượng một chút. Bình thường lão sư đều có dạy học nhiệm vụ, ngươi xem ngươi cho rằng chính mình góc sở trường khoa là nào? Trung y lý luận trụ cột, đơn thuốc, nội khoa, nhi khoa còn là cốt thương khoa, ta sẽ tận lực làm cho Dương thư ký tận lực cho ngươi an bài ngươi cho rằng có thể đảm nhiệm khoa.” Hồng viện trưởng nói.

Hồng viện trưởng trong miệng Dương thư ký là trung y

học viện dạy học thư ký.

“Tùy tiện thế nào nhất khoa cũng không có vấn đề gì, Hồng viện trưởng xem như thế nào an bài phương tiện liền như thế nào an bài tốt lắm.” Hạ Vân Kiệt tự tin cười cười nói.

Nói đùa, hắn Hạ Vân Kiệt nhưng là ngay cả Phùng Văn Bác lão giáo thụ đều phải tôn xưng một tiếng chưởng môn sư thúc, chỉ cần là trung y phương diện tri thức lại nào có hắn không thể đảm nhiệm ?

“Tùy tiện thế nào nhất khoa đều được?” Hồng viện trưởng ngầm hơi hơi nhíu hạ mày, người trẻ tuổi có tự tin là kiện chuyện tốt, nhưng là Hạ Vân Kiệt từ đầu tới đuôi biểu hiện, hơn nữa hiện tại trả lời lại cho Hồng viện trưởng một loại không phải tự tin mà là cuồng vọng cảm giác.

Không có biện pháp, thật sự là Hạ Vân Kiệt rất tuổi trẻ, Hồng viện trưởng thật sự khó có thể tin liền hắn này mấy tuổi có thể đảm nhiệm gì khoa. Vốn ấn ý tứ của hắn cũng không cấp Hạ Vân Kiệt an bài chương trình học, miễn cho chậm trễ nhất đại bang tử đệ tử, nhưng bởi vì Phùng Văn Bác lần nữa công đạo cường điệu hết thảy ấn bình thường phó giáo sư đến đối đãi Hạ Vân Kiệt, hắn thế này mới bất đắc dĩ thử cho hắn an bài một môn khoa trước dạy xem, thậm chí cho dù như thế, xuất phát từ lo lắng, Hồng viện trưởng còn là trước trưng cầu hắn ý kiến. Nhưng không nghĩ tới, hắn khẩu khí nhưng thật ra đến cuồng, thế nhưng nói cái gì khoa hắn đều được, lời này đổi thành hắn này viện trưởng mà nói còn kém không nhiều lắm.

“Xem ra Hạ giáo thụ đối chính mình y thuật là thật có tin tưởng, nếu như vậy, thừa dịp hôm nay không vội, ta khảo khảo ngươi như thế nào?” Hồng viện trưởng nói, trên mặt lộ ra một tia trưởng giả uy nghiêm.

Cũng may phía sau Phùng Văn Bác lão giáo thụ không ở, nếu không hắn nếu nghe nói chính mình đệ tử thế nhưng muốn khảo nhất khảo chính mình chưởng môn sư thúc, phi một bàn tay tát đi qua không thể.

Quả thực là khi sư diệt tổ a!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 530 : Dương theo ngoại đi

Hạ Vân Kiệt đổ sẽ không để ý Hồng viện trưởng khảo không khảo chính mình, dù sao hắn là viện trưởng, hắn yêu khảo liền khảo bái, cho nên nghe vậy cười nói:“Không thành vấn đề.”

“Chúng ta đến điểm trực tiếp, sẽ không khảo này sách vở lý luận tri thức. Trung y không phải tối chú ý vọng, văn, vấn, thiết sao? Vừa vặn ta mấy ngày nay người có điểm không thoải mái, chính mình cũng mở mấy phó dược, nhưng hiệu quả không rõ hiển, ngươi giúp ta nhìn xem đi.” Nói xong Hồng viện trưởng liền nhìn chăm chú nhìn Hạ Vân Kiệt, muốn nhìn một chút đối mặt “Đao thật thực thương” Khi, hắn đến tột cùng còn có không có kia phân ở hắn xem ra là gần như cuồng vọng tự tin.

“Không phải hiệu quả không rõ hiển, mà căn bản là dược không đúng chứng, hoàn toàn ngược lại, ngươi này một hai ngày chứng bệnh khẳng định bị vây tăng thêm bên trong.” Hạ Vân Kiệt nhìn chăm chú nhìn Hồng viện trưởng vài lần, nói.

Hạ Vân Kiệt lời kia vừa thốt ra, Hồng viện trưởng cả người đều chấn chấn động, dùng một bộ không dám tin ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt bật thốt lên nói:“Ngươi là làm sao thấy được ?”

Hồng viện trưởng trong khoảng thời gian này quả thật cảm giác người không thoải mái, hơn nữa đau đầu, lợi, cổ họng thũng đau, nghĩ đến ngày mùa hè thượng hoả liền cấp chính mình mở chút khổ lạnh chi dược, ngay từ đầu tựa hồ có chút hiệu quả, hắn liền liên tiếp lại uống mấy tề, chính là lại không nghĩ rằng này hai ngày bệnh tình ngược lại đột nhiên tăng thêm. Tuy rằng còn không có nặng đến cần ở nhà tĩnh dưỡng, nhưng người không thoải mái, công tác đứng lên luôn không hài lòng.

“Nói như thế đến, ta chẩn đoán đúng vậy.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên cười nói.

“Quả thật đúng vậy, ngươi nói cho ta nghe một chút đi xem, ta đến tột cùng là làm sao ra vấn đề, ngươi lại làm sao thấy được ?” Hồng viện trưởng tuy rằng trong lòng như trước không tiếp thu là Hạ Vân Kiệt thực y thuật cao minh đến liếc mắt một cái có thể chẩn đoán ra bản thân bệnh tình, nhưng Hạ Vân Kiệt quả thật nói đúng, hắn cũng là không phủ nhận, bất quá hắn còn là nửa phần cũng không chịu lộ ra chính mình bệnh tình, hiển nhiên còn là hoài nghi Hạ Vân Kiệt là trùng hợp mông đúng.

“Ngươi cấp chính mình khai là không phải khổ hàn chi dược?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Đúng, đúng vậy, chẳng lẽ thực dược không đúng chứng sao?” Hồng viện trưởng gật gật đầu sau đó lại hỏi ngược lại, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt đã muốn theo ngay từ đầu kinh ngạc cùng hoài nghi chuyển làm một ti bội phục cùng cầu hỏi.

Mông đối một lần là trùng hợp, nhưng có thể xác thực nói ra hắn dùng là khổ hàn chi dược, kia thuyết minh Hạ Vân Kiệt quả thật là nhìn ra một ít này nọ đến đây, cũng không phải đoán mò hồ mông.

“Đương nhiên không đúng, ngươi xem giống như nhất phái lửa nóng chi tướng, kỳ thật là dương hư âm thịnh, ngoại hàn thương quyết âm chi kinh mà khiến cho dương theo ngoại đi chi tướng, làm dùng phù dương khư hàn chi dược.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

Hồng viện trưởng nghe vậy là vừa sợ kì lại là có điểm không tin, ngạc nhiên là Hạ Vân Kiệt thế nhưng có thể vạch hắn nhất phái lửa nóng chi tướng, không tin là hắn thế nhưng nói hắn này không phải thượng hoả, mà là

dương hư âm thịnh chi chứng, cần dùng phù dương khư hàn chi dược.

Bất quá Hạ Vân Kiệt có thể đem nói đến này phân thượng, Hồng viện trưởng đối Hạ Vân Kiệt đã muốn là hoàn toàn vài phần kính trọng, cho nên mặc kệ chung nhận thức không ủng hộ Hạ Vân Kiệt chẩn đoán, hắn còn là khiêm tốn nói:“Tạm thời không nói ngươi ta chẩn đoán đến tột cùng ai đúng ai sai, ngươi có thể nói cho ta biết ngươi là thấy thế nào ra ta nhất phái lửa nóng chi tướng, lại dựa vào cái gì cho rằng là ngoại hàn thương quyết âm chi kinh khiến cho sao?”

“Đầu tiên, ngươi sắc mặt có chút thanh hắc, là thương ở quyết âm biểu hiện chi nhất.” Hạ Vân Kiệt cười cười phân tích nói.

“Phải không?” Hồng viện trưởng sờ sờ mặt mình, vẻ mặt nghi hoặc tự hỏi tự đáp lên:“Ta như thế nào nhìn không ra, hay là thật sự là y không tự y?”

Hạ Vân Kiệt cười cười, không để ý tới Hồng viện trưởng tự hỏi tự đáp, tiếp tục nói:“Ta theo vừa vào cửa bắt đầu, ngươi sẽ không dừng uống nước. Thời tiết này mặc dù nóng, nhưng ngươi ngồi ở điều hòa trong phòng hẳn là còn không về phần miệng khô lưỡi khô đến không ngừng uống nước, mà thương quyết âm bệnh trạng chi nhất đó là khát nước có thể ẩm, nhưng khó giải khát, là vì quyết tối tăm hỏa tiêu chước nước bọt, cho nên ngươi hội cảm thấy uống nước xong còn là khát. Đây là thứ hai, thứ ba vừa rồi ngươi theo ta nói chuyện khi có góc nặng miệng thối, cho nên ngươi hẳn là có lợi cổ họng thũng đau chứng viêm.”

Hạ Vân Kiệt nói tới đây, Hồng viện trưởng theo bản năng dùng hai tay che miệng lại thổi một hơi, sau đó quả nhiên ngửi được một cỗ miệng mùi hôi vị.

Nghe thấy tới này sợi miệng thối mùi, Hồng viện trưởng cả người đều lập tức sợ ngây người, hai mắt có điểm đăm đăm nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt.

Trung y chú ý vọng, văn, vấn, thiết, Hạ Vân Kiệt vừa vào cửa, lập tức liền nhìn ra hắn thể diện thanh hắc, lại quan sát đến hắn không ngừng nước uống, đây chẳng phải là trung y vọng chẩn sao? Tiếp theo hắn lại theo hắn nói chuyện khi miệng thối phán đoán ra hắn lợi cổ họng có vấn đề, này không phải là văn chẩn sao?

Này vọng, văn, vấn, thiết Hồng viện trưởng thân là một gã cao cấp trung y, đương nhiên đều biết, nhưng tự tin tuyệt không có biện pháp làm được giống Hạ Vân Kiệt như vậy ở bất tri bất giác liền hoàn thành này đó chẩn đoán, phảng phất này đã muốn thành hắn cuộc sống trung bản năng, cái này giống đánh võ tiểu thuyết viết chân chính võ lâm cao thủ giống nhau, vô chiêu thắng hữu chiêu, bởi vì chiêu số sớm đã xâm nhập đến hắn trong khung đi, cùng người khác đánh nhau khi hắn căn bản không cần lại đi lo lắng cái chiêu gì. Hạ Vân Kiệt hiện tại cấp Hồng viện trưởng cảm giác chính là cái dạng này, phảng phất xem bệnh chẩn đoán đối hắn mà nói căn bản không phải một loại rất khó chuyên nghiệp kỹ thuật, mà là một loại rất đơn giản sự tình, tựa như ăn cơm ngủ giống nhau.

Này nếu đổi thành Hồng viện trưởng đạo sư Phùng Văn Bác, Hồng viện trưởng khả năng sẽ không như vậy giật mình, nhưng đổi thành Hạ Vân Kiệt như vậy một vị mới hai mươi xuất đầu người trẻ tuổi, khiến cho Hồng viện trưởng không thể không giật mình tròng mắt đều có chút phát thẳng, thật to thất thố.

“Thứ tư……” Hạ Vân Kiệt mặt hàm mỉm cười nhìn thoáng qua thật to thất thố Hồng viện trưởng tiếp tục nói.

“Cái gì! Còn có?” Hồng viện trưởng gặp Hạ Vân Kiệt

chẩn đoán còn không cận như thế, không khỏi bật thốt lên kinh hô ra tiếng, trên mặt biểu tình càng phát ra khiếp sợ.

Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến cười cười nói:“Vừa rồi chúng ta nói chuyện trong lúc, ngươi ngẫu nhiên xoa nhẹ vài cái huyệt Thái Dương, đây là không lễ phép cử chỉ, nghĩ đến nếu không phải đau đầu khó chịu, ngươi hẳn là không có này thất lễ hành động, cho nên ngươi hẳn là còn có đau đầu chi chứng. Ta vừa rồi nói ngươi là ngoại hàn thương quyết âm chi kinh mà khiến cho dương theo ngoại đi chi tướng, này nặng đầu không muốn cử đúng là dương theo ngoại đi bệnh trạng chi nhất, này khác bệnh trạng còn có thân biểu nhiệt, tứ chi ôn, này bệnh trạng vừa lúc cùng thượng hỏa tiếp cận, cho nên thực dễ dàng lầm chẩn.”

“Thứ năm, ngươi đôi mắt có điểm biến thành màu đen, khả năng bởi vì khai giảng sắp tới, ngươi có rất nhiều công tác phải làm, gần nhất hẳn là thức đêm góc nhiều. Ngươi hẳn là biết thức đêm thương gan. [tố vấn cử đau luận] có ngôn ‘Hàn khí khách cho quyết âm chi mạch, quyết âm chi mạch giả, lạc âm khí hệ cho can’. Ngươi thức đêm thương gan, gan dương hư tổn, tự nhiên dễ dàng ngoại hàn thương quyết âm chi kinh.”

Gặp Hạ Vân Kiệt trừ bỏ 4 còn có 5, hơn nữa những câu nói trúng sự thật, dù là Hồng viện trưởng cũng là y thuật cao minh hạng người, lúc này cũng là hoàn toàn thán phục, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt đã muốn theo ngay từ đầu hoài nghi hoàn toàn chuyển làm sợ hãi than cùng bội phục.

“Kỳ thật Hồng viện trưởng đang lúc tráng niên, thể trạng to lớn, nếu chú ý một chút cuộc sống chi tiết, kỳ thật không cần uống thuốc liền có thể tự lành.” Hạ Vân Kiệt tiếp theo tiếp tục nói.

“Lời này nói như thế nào?” Thật sự là ngữ không sợ hãi người tử không ngớt, Hạ Vân Kiệt nói xong nói xong thế nhưng nói không phục dược đều có thể tự lành, bất quá lúc này Hồng viện trưởng đối Hạ Vân Kiệt này người trẻ tuổi đã muốn hoàn toàn tin phục, cho nên lúc này hoàn toàn không có nghi ngờ hắn loại này cách nói, ngược lại khiêm tốn thỉnh giáo lên.

“Ta vừa rồi nói, ngươi này không phải thượng hoả mà là ngoại hàn thương quyết âm chi kinh. Này mùa hè, thời tiết nóng bức, ngươi nói làm sao đến ngoại hàn đâu?” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Bất tri bất giác trung, người hỏi biến thành Hạ Vân Kiệt. Bất quá Hồng Văn Cảnh thân là trung y học viện viện trưởng không chút nào không có cảm thấy này có chỗ nào không bình thường, thế nhưng cúi đầu trầm tư lên, một hồi lâu nhi mới như là đoán được đáp án đệ tử giống nhau, vỗ hạ đùi, sau đó chỉ vào đối diện hắn mãnh thổi gió lạnh điều hòa, hoàn toàn hiểu ra nói:“Nguyên lai đầu sỏ gây nên là nó nha.”

“Đúng là nó. Ngươi thức đêm vốn đã kinh làm cho can dương hư tổn hại, vừa thích đem điều hòa khai như vậy thấp, ngươi thân thể cho dù tốt nữa, thời gian dài quá cũng ăn không tiêu a. Bất quá Hồng viện trưởng thân thể trụ cột cũng không tệ lắm, thể nội tiên thiên dương khí chừng, chỉ cần này đó ngày chú ý nghỉ ngơi, thiếu thổi điều hòa, chẳng sợ muốn thổi tận lực đem độ ấm điều đến hai mươi sáu bảy độ tả hữu, gió mát giảm nhỏ, dần dần hẳn là thân thể sẽ hảo chuyển. Đương nhiên nếu ngươi tưởng nhanh lên tốt, ngươi có thể khai chút phù dương khư hàn chi phương thuốc, ta nghĩ này Hồng viện trưởng tổng hẳn là hội khai đi.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Hảo tiểu tử, nhưng thật ra giễu cợt khởi bổn viện trưởng đến đây, ta nói như thế nào cũng là nhất viện

trưởng, Giang Nam tỉnh danh trung y, đương nhiên hội khai phù dương khư hàn chi phương thuốc. Bất quá ngươi hôm nay này phiên chẩn đoán, thực sự một thế hệ danh y chi phong phạm, ta là thật sự bội phục, trách không được của ta đạo sư Phùng lão giáo thụ hội đề cử ngươi, lần nữa nói ngươi y thuật cao minh, mới đầu ta thấy ngươi tuổi trẻ thật đúng là không tin, cho rằng ngươi là bởi vì quan hệ cứng rắn duyên cớ, nay xem ra là ta sai lầm rồi. Ta hướng ngươi xin lỗi.” Hồng viện trưởng đầu tiên là cười chỉ chỉ Hạ Vân Kiệt, tiếp theo đứng dậy trịnh trọng về phía hắn xin lỗi nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 531 : Dương thư ký

Hạ Vân Kiệt đương nhiên nhìn ra được đến vừa rồi Hồng viện trưởng có cho rằng hắn cuồng vọng ý, bất quá mới đến, mọi người cũng không hiểu biết, hơn nữa hắn cũng quả thật tuổi trẻ không giống dạng, cho nên đối với cho Hồng viện trưởng có cái loại này vào trước là chủ quan điểm, Hạ Vân Kiệt cũng là không như thế nào hướng trong lòng đi. Bất quá sau, lấy Hồng viện trưởng thân phận có thể như thế thẳng thắn thành khẩn xin lỗi, còn là làm cho Hạ Vân Kiệt đối hắn thật to vài phần kính trọng, sinh ra không ít hảo cảm, nghe vậy vội vàng xua tay nói:“Hồng viện trưởng nói quá lời, hơn nữa dương hư âm thịnh, dương từ ngoại đi cũng không được cái gì nghi nan chi chứng, Hồng viện trưởng kỳ thật hỏi ta khi, trong lòng hẳn là đã muốn có định luận.”

“Ha ha, lời tuy nói như thế, sau lại ta cũng quả thật cảm giác được không đúng, ý thức được khai sai thuốc, nhưng ngươi có thể ở như vậy trong khoảng thời gian ngắn, không có hỏi bệnh tình, không có bắt mạch, có thể như thế chính xác chẩn đoán ra chứng bệnh của ta, giống như tận mắt chứng kiến, khuy đốm hiểu rõ toàn bộ sự vật, ngoại hàn thương quyết âm chi kinh mặc dù không phải nghi nan chi chứng, nhưng chẩn đoán như ngươi như vậy kỳ diệu quả thật là có phong cách quý phái a.” Hồng viện trưởng cười xua tay nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Hồng viện trưởng nói như vậy, cũng liền lười tái khiêm tốn, nói đến để, Hồng viện trưởng cũng là Phùng Văn Bác một gã đệ tử, lấy hắn âm thầm thân phận, cũng quả thật không tất yếu không nên cùng hắn khiêm tốn.

Vì thế Hạ Vân Kiệt hợp thời dời đi đề tài hỏi:“Hồng viện trưởng, ta hôm nay như vậy cho dù hướng ngươi đưa tin đi? Kế tiếp, ta cũng không có gì sự tình, nếu không

hôm nay mà bắt đầu đi làm đi.”

“Xem ta, này một khảo hai khảo nhưng thật ra đem chính sự cấp đã quên, như vậy ta trước mang ngươi nhìn một chút của ngươi văn phòng, sau đó tái mang ngươi chung quanh đi dạo, làm quen một chút học viện cùng trường học hoàn cảnh. Bất quá có chuyện ta phải hướng ngươi trước đó nói tiếng thật có lỗi, chúng ta học viện đại lâu là lão đại lâu, tân đại lâu còn tại kiến thiết, cho nên văn phòng có vẻ khẩn trương, ngươi lại là mới tới, cho nên chỉ sợ tạm thời muốn ủy khuất ngươi một chút, cùng này khác vài vị đồng sự xài chung một cái văn phòng. Chờ thêm đoạn thời gian ta xem xem có cái gì văn phòng có thể đằng đi ra, lại cho ngươi một lần nữa an bài.” Trước khác nay khác, ở vừa rồi khảo giáo Hạ Vân Kiệt phía trước, Hồng viện trưởng kỳ thật trong lòng còn là có vẻ khinh bỉ dựa vào cửa sau đi vào đến Hạ Vân Kiệt, nhưng hiện tại hắn hoàn toàn cải biến trong đầu cái nhìn, liên quan nói chuyện đều khách khí lên, thậm chí không chỉ có chuẩn bị tự mình mang Hạ Vân Kiệt quen thuộc hoàn cảnh, hơn nữa vì văn phòng an bài còn tâm tồn xin lỗi.

“Ha ha, Hồng viện trưởng khách khí. Ta mới tới chợt đến, còn là hết thảy ấn học viện quy củ đến, không cần bởi vì ta phá hủy quy định.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười khiêm tốn nói.

“Ha ha, học viện là thụ đạo giải thích nghi hoặc, nghiên cứu học vấn làm nghiên cứu địa phương, cho nên học viện quy củ tự nhiên là năng giả thượng, dung giả hạ. Ngươi y thuật cao minh, chỉ cần kế tiếp biểu hiện xuất sắc, học viện tự nhiên hẳn là cho ngươi sáng tạo tốt công tác hoàn cảnh, cho nên tại đây điểm ngươi hoàn toàn không tất yếu khiêm nhượng. Bất quá hiện tại ngươi vừa mới mới đến, tạm thời chỉ có thể ủy khuất ngươi một chút.” Hồng viện trưởng nghiêm mặt nói.

Gặp Hồng viện trưởng một bộ giải quyết việc chung bộ dáng, Hạ Vân Kiệt cũng sẽ không tất yếu tái khiêm nhượng, cười gật gật đầu nói:“Ta đây nghe lãnh đạo an bài.”

“Ha ha, chúng ta đây hiện tại đi thôi.” Hồng viện trưởng nghe vậy phát ra một trận lãng sảng tiếng cười, đứng dậy vỗ vỗ Hạ Vân Kiệt bả vai nói.

Hồng viện trưởng lúc này tâm tình phi thường tốt. Vốn bởi vì Hạ Vân Kiệt là Phùng lão viện trưởng đề cử, Hồng viện trưởng trong lòng kỳ thật vẫn đều cảm thấy thực mâu thuẫn. Duy trì đi, có vi hắn làm người làm lãnh đạo nguyên tắc, không duy trì đi, lại có vi thụ nghiệp ân sư phó thác, đương nhiên còn có hội đắc tội Hạ Vân Kiệt sau lưng dựa vào sơn. Nay Hồng viện trưởng đột nhiên phát hiện Hạ Vân Kiệt người mặc dù tuổi trẻ, nhưng ở trung y tạo nghệ đã có phong cách quý phái, kể từ đó, hắn trong đầu sẽ thấy cũng không có cái gì phải mâu thuẫn, hảo rối rắm.

Tự nhiên là muốn toàn lực vị này mới tới trẻ tuổi phó giáo sư. Theo công giảng, hắn trung y tạo nghệ thâm hậu, người lại tuổi trẻ, đúng là học viện muốn trọng điểm bồi dưỡng đối tượng, theo tư tâm giảng, hắn là Phùng lão giáo thụ đề cử người.

“Đi, vậy phiền toái Hồng viện trưởng.” Hạ Vân Kiệt cười gật đầu khách khí một câu.

Hồng viện trưởng nghe vậy lại cười cười, đang chuẩn bị cùng Hạ Vân Kiệt đi ra đi khi, văn phòng điện thoại vang lên

Hồng viện trưởng đối Hạ Vân Kiệt nói câu:“Chờ một chút, ta trước tiếp cái điện thoại.”

Tiếp khởi điện thoại chưa nói vài câu, Hồng viện trưởng

liền treo điện thoại, sau đó mặt mang xin lỗi đối Hạ Vân Kiệt nói:“Hạ giáo thụ, lâm thời có chút việc, chỉ sợ ta không có biện pháp tự mình mang ngươi chung quanh đi một chút. Như vậy, ta kêu Dương Thục Cầm thư ký đến ngươi đi, nàng là chúng ta học viện dạy học thư ký.”

“Ha ha, Hồng viện trưởng ngươi có chuyện chỉ để ý đi việc tốt lắm, thỉnh Dương thư ký hỗ trợ cũng là giống nhau.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Kia đi, ngươi chờ, ta đem Dương thư ký kêu lên đến.” Nói xong Hồng viện trưởng cầm lấy bàn công tác điện thoại cấp Dương Thục Cầm thư ký đánh đi điện thoại.

Rất nhanh Dương Thục Cầm thư ký đã tới rồi.

Dương Thục Cầm thư ký tuổi đại khái hai mươi sáu bảy tuổi tả hữu, tóc ngắn, mặc màu trắng điều văn ngắn tay sơ-mi cùng màu đen một bước váy, cổ áo giải khai một cái cúc áo, có thể nhìn đến tế bạch trên cổ treo một cái bạc kim điếu trụy vòng cổ, vóc dáng đại khái một mét sáu xuất đầu một chút, mặc trung cùng thủy tinh giày xăng đan, cả người có vẻ phá lệ giỏi giang lại không mất làm công nữ tính độc hữu nữ nhân vị.

Dương Thục Cầm tiến vào khi, nhìn đến một người trẻ tuổi ngồi ở viện trưởng văn phòng, biểu tình rõ ràng sửng sốt sửng sốt, đôi mắt đẹp lóe ra một tia kinh ngạc nghi hoặc sắc.

“Tiểu Dương ngươi tới a, ta cho ngươi giới thiệu một chút, vị này chính là chúng ta học viện mới chiêu vào Hạ Vân Kiệt Hạ phó giáo sư, Hạ giáo thụ, vị này chính là chúng ta học viện dạy học thư ký Dương Thục Cầm.” Hồng viện trưởng gặp Dương Thục Cầm tiến vào, cười thay hai người cho nhau giới thiệu một chút.

Dương Thục Cầm là học viện dạy học thư ký, đối học

viện lão sư, đệ tử tình huống nhất hiểu biết, nghe vậy thế mới biết nguyên lai trước mắt vị này người trẻ tuổi chính là học viện lâm khai giảng trước đột nhiên bị chiêu vào Hạ Vân Kiệt phó giáo sư.

“Ta nói như thế nào như vậy nhìn quen mắt, nguyên lai ngài chính là Hạ Vân Kiệt phó giáo sư, ngài bản nhân thoạt nhìn so trong ảnh càng hiển tuổi trẻ, không biết nhân còn tưởng rằng ngươi là đại nhất tân sinh đâu.” Dương Thục Cầm việc không ngừng lại không mất hào phóng về phía Hạ Vân Kiệt chủ động thân thủ nói.

“Ngươi như vậy vừa nói, ta áp lực liền lớn hơn nữa.” Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng cùng Dương Thục Cầm nắm xuống tay, nói đùa nói.

“Ta xem là trong học viện lão sư áp lực đại tài là thật.” Dương Thục Cầm hé miệng khẽ cười nói, đôi mắt đẹp lại nhịn không được nhiều ngắm Hạ Vân Kiệt vài lần.

Không có biện pháp, Hạ Vân Kiệt không chỉ có người bộ dạng tuổi trẻ suất khí, nhưng lại là phó giáo sư, đối độc thân nữ nhân lực hấp dẫn còn là phi thường thật lớn.

“Áp lực chính là động lực, ta xem đây là chuyện tốt. Về sau không cần ta thúc giục, này khác lão sư đều đã liều mạng cố gắng. Bằng không chờ Hạ Vân Kiệt thành giáo thụ, bọn họ một phen tuổi còn là giảng sư, này mặt mũi khả hướng làm sao các a.” Hồng viện trưởng cười nói.

“Kia Hồng viện trưởng lượng công việc không phải thiếu rất nhiều.” Dương Thục Cầm nói.

“Ha ha, ngươi này Tiểu Dương. Tốt lắm, hiện tại ta còn có chuyện, Hạ giáo thụ ta trước hết giao cho ngươi, hắn mới tới chợt đến đối chúng ta học viện, trường học cũng không lớn giải, ngươi dẫn hắn chung quanh đi một chút, thuận tiện đem một ít công tác an bài đằng đằng tất cả

đều nói với hắn vừa nói.” Hồng viện trưởng nghe vậy vui vẻ cười lắc đầu nói.

Nói xong Hồng viện trưởng lại vỗ vỗ Hạ Vân Kiệt bả vai nói:“Hạ giáo thụ, ta có việc đi trước, có chuyện gì ngươi trực tiếp cùng Tiểu Dương giảng, ta sự tình xong xuôi sau lại tự thân mang ngươi chung quanh đi một chút.”

Dương Thục Cầm nghe vậy trong lòng không khỏi thầm giật mình không thôi, nàng thân là dạy học thư ký, là trực tiếp chịu Hồng viện trưởng chỉ huy, đối hắn tính cách tác phong tự nhiên hiểu biết. Hồng viện trưởng tuy rằng bình thường không có gì cái giá, nhưng nói như thế nào cũng là viện trưởng, giống loại này cùng đi mới tới lão sư chung quanh đi một chút sự tình, hắn là cực nhỏ ra mặt, cho dù đối phương là học viện cố ý tiến cử danh y danh sư, thân là viện trưởng cũng liền ý tứ hơi chút cùng đi một chút là đủ. Nhưng hiện tại đâu, Hạ Vân Kiệt mới bao nhiêu tuổi? Phía trước Dương Thục Cầm cũng chưa bao giờ ở trung y giới nghe qua tên của hắn, Hồng viện trưởng thế nhưng nói xong xuôi sau tái gấp trở về bồi hắn, loại này tiếp đãi quy cách thật sự rất ra ngoài Dương Thục Cầm dự kiến.

Dương Thục Cầm đương nhiên không biết, Hạ Vân Kiệt là Hồng viện trưởng đạo sư tự mình đề cử người, hơn nữa y thuật lại có phong cách quý phái, Hồng viện trưởng đương nhiên muốn khiến cho độ cao coi trọng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 532 : Thành bác đạo

“Hồng viện trưởng ngươi đi việc đi, có Dương thư ký cùng là đến nơi.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Hồng viện trưởng gật gật đầu, lại dặn dò Dương Thục Cầm một hai câu, liền đi.

Hồng viện trưởng đi rồi, Dương Thục Cầm mặt mang mỉm cười đối Hạ Vân Kiệt nói:“Hạ giáo thụ, ta trước mang ngươi đi tới văn phòng nhìn xem đi.”

“Đi, phiền toái ngươi Dương thư ký.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu khách khí nói.

“Trong học viện lão sư bình thường đều bảo ta Tiểu Dương, ngươi cũng bảo ta Tiểu Dương đi.” Dương Thục Cầm cười nói.

“Ta kêu ngươi Tiểu Dương giống như có điểm không ổn a.” Hạ Vân Kiệt lau cái mũi cười nói. Loại này xưng hô bình thường đều là lớn tuổi xưng hô tuổi nhỏ, mà Hạ Vân Kiệt tuổi rõ ràng so với Dương Thục Cầm còn muốn nhỏ, theo tuổi giảng kêu nàng Tiểu Dương quả thật có điểm không ổn.

“Không có gì không ổn, ngươi nhưng là giáo thụ da! Ta nha chính là cái tiểu binh cho các ngươi này đó giáo thụ chạy chân.” Dương Thục Cầm khiêm tốn nói.

Trên thực tế cũng quả thật như thế, ở đại học viện giáo, thư ký thân phận cùng giáo thụ còn là xa không thể so với.

“Ta còn là gọi ngươi Dương thư ký đi.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Tùy ngươi a, ai cho ngươi là giáo thụ đâu.” Dương Thục Cầm tiếu mâu hoành Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó đi theo Dương Thục Cầm hướng dưới lầu đi đến. Hắn văn phòng ở lầu ba 306, nhưng thật ra cái có vẻ may mắn con số.

Học viện đại lâu mỗi một tầng đều có nam nữ toilet, lầu ba nữ trong toilet, vừa đi vệ sinh xong Cố Thiến Lâm đứng ở thủy tào trước một bên rửa tay một bên còn hãy còn căm giận nghĩ vừa rồi ở năm tầng thang lầu chuyện đã xảy ra.

“Huých cô nãi nãi trân quý nhiều năm ngọc nữ phong, thế nhưng còn nói cô nãi nãi bị nhũ tuyến tăng sinh, thật sự là rất thật giận, rất đáng xấu hổ ! Cô nãi nãi nếu cứ như vậy tính, cô nãi nãi cũng không tin cố!” Cố Thiến Lâm cắn răng, theo khăn tay hạp rút ra một tờ giấy khăn hung hăng xoa xoa thấp đát đát tay, sau đó vừa nặng nặng ném tới giấy lâu, giống như kia tờ giấy khăn thành Hạ Vân Kiệt hóa thân.

Đem khăn tay ném tới giấy lâu sau, Cố Thiến Lâm xoay người liền chuẩn bị rời đi. Nhưng xoay người là lúc, Cố Thiến Lâm ma xui quỷ khiến lại đứng lại cước bộ, đối mặt cái ao mặt trên treo gương lấy tay lấy nâng kia đôi đầy đặn cao thẳng vú.

“Bệnh thần kinh, ta sẽ không ngốc đến tin tưởng tên kia chuyện ma quỷ đi?” Lấy hai hạ sau, gặp không có bao nhiêu cảm thấy thấy, Cố Thiến Lâm vốn định dùng chuyên nghiệp thủ đoạn đi kiểm tra vú, dù sao nàng là trung y nghiên cứu sinh, phương diện này nàng còn là biết, nhưng lập tức nàng trong lòng liền hung hăng khách sáo chính mình một câu, sau đó liền buông xuống ta.

Nhưng làm nàng xoay người là lúc, nàng lại một lần dừng bước, sau đó do dự phía dưới trong gương cởi bỏ cổ áo một cái cúc áo, sau đó bắt tay với vào đến Bra bên trong, nhẹ nhàng nhu xoa bóp vài cái.

Này một nhu ấn, hai nhu ấn, Cố Thiến Lâm sắc mặt đột nhiên nổi lên biến hóa, sau đó vội vàng khóa lại cửa buồng vệ sinh, trực tiếp cởi ra vài cái nữu khấu, lại đem Bra cởi bỏ, nhất thời hai lại trắng lại lớn tiểu bạch thỏ liền nhảy bắn đi ra, đối với gương, cao thấp rung động, mê người đến cực điểm.

Cởi bỏ Bra sau, Cố Thiến Lâm đối với gương lại hảo hảo mà tự kiểm một lần, sắc mặt trở nên có chút khó coi.

Bởi vì nàng trong hai vú quả nhiên có phiến khối trạng thũng khối, nhưng có vẻ nhỏ, đụng chạm khi cũng không như thế nào đau, Cố Thiến Lâm bình thường khi tắm tuy rằng đều có vuốt ve đụng chạm tới đó, nhưng đều không có khiến cho chú ý, nay chính qua chính mình kiểm tra một chút, mới phát hiện bên trong có thũng khối.

Nhũ tuyến tăng sinh là một loại thực thông thường, cũng thực dễ dàng chẩn đoán phụ khoa tật bệnh, cho nên Cố Thiến Lâm thực dễ dàng liền chẩn đoán ra bản thân quả thật bị nhũ tuyến tăng sinh, bất quá thị xử cho lúc đầu. Lúc đầu nhũ tuyến tăng sinh thực dễ dàng chữa khỏi, nhưng là thực dễ dàng bị xem nhẹ, cho nên thường thường phát triển thành nhũ tuyến tuyến bệnh mới có thể bị khiến cho coi trọng, mà lúc này tái trị liệu sẽ không dễ dàng như vậy.

Cố Thiến Lâm là y học nghiên cứu sinh, đương nhiên biết điểm ấy, cho nên nàng sắc mặt khó coi cũng không phải bởi vì sợ này bệnh không tốt trị liệu, mà là bởi vì thế nhưng bị kia vô sỉ cộng thêm lưu manh tiểu tử cấp nói trúng rồi.

“Nhất định là nói bừa vừa vặn nói trúng rồi! Hắn không có khả năng lợi hại như vậy, ta lấy tay nâng đều cảm giác không được, muốn cởi bỏ Bra cẩn thận nhu ấn tài năng phán đoán đi ra, hắn cánh tay liền như vậy bính một chút lại như thế nào khả năng chẩn đoán ra ta bị nhũ tuyến tăng sinh đâu?” Một hồi lâu nhi, Cố Thiến Lâm mới một bên một lần nữa đội Bra, khấu lại nữu khấu, một bên nghĩ thầm.

Hết thảy sửa sang lại xong sau, Cố Thiến Lâm thế này mới một lần nữa mở ra buồng vệ sinh cửa.

Nghiên cứu sinh cũng có nghiên cứu sinh văn phòng, đương nhiên là cái loại này tập thể làm công loại hình đại gian văn phòng.

Cố Thiến Lâm văn phòng đã ở lầu ba, 305. Đây là Ngô giáo thụ cùng với này khác hai giáo thụ sở mang nghiên cứu sinh “Làm công” văn phòng.

Cố Thiến Lâm mới từ trong toilet đi ra, liền nhìn đến dạy học thư ký Dương Thục Cầm cùng Hạ Vân Kiệt có nói có cười đón chính mình đi tới.

Vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt, Cố Thiến Lâm sắc mặt liền lập tức lạnh xuống dưới, hận không thể xông lên đi mắng hắn hai câu lưu manh. Mặc kệ nói như thế nào, nàng là tuyệt không tin tưởng như vậy thương xúc gian, cách quần áo cùng Bra, Hạ Vân Kiệt có thể thực chẩn đoán ra nàng bị nhũ tuyến tăng sinh. Nếu không phải thật sự, kia đương nhiên chính là bậy bạ chính là đùa giỡn lưu manh chính là vô sỉ!

Bất quá kia sự kiện chung quy xấu hổ mở miệng, hơn nữa còn có Dương Thục Cầm ở, Cố Thiến Lâm cũng chỉ có thể hung tợn trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó lại hướng Dương Thục Cầm cười cười, đánh

thanh tiếp đón.

Hạ Vân Kiệt gặp Cố Thiến Lâm hướng chính mình trừng mắt, ngầm không khỏi một trận lắc đầu, mà Dương Thục Cầm đương nhiên không biết Hạ Vân Kiệt cùng Cố Thiến Lâm phát sinh sai lầm hội, mà Cố Thiến Lâm sắp sửa chuyển tới Hạ Vân Kiệt danh nghĩa học nghiên là Hồng viện trưởng lâm thời khởi ý, về điểm ấy thân là dạy học thư ký Dương Thục Cầm hiện tại cũng không biết, nghe vậy cười cấp song phương làm nổi lên giới thiệu nói:“Hạ giáo thụ, vị này là chúng ta học viện trung y học Cố Thiến Lâm tiến sĩ, Cố tiến sĩ, vị này là chúng ta học viện mới tới Hạ Vân Kiệt phó giáo sư.”

“Cố tiến sĩ?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhìn Cố Thiến Lâm hơi hơi ngẩn người. Hắn vẫn nghĩ đến Cố Thiến Lâm là thạc sĩ nghiên cứu sinh, không nghĩ tới nàng cũng là tiến sĩ nghiên cứu sinh.

Này cũng không trách Hạ Vân Kiệt sẽ có loại này vào trước là chủ cho rằng, vừa đến là Cố Thiến Lâm thực tuổi trẻ, thoạt nhìn cũng liền hai mươi bốn năm bộ dáng, ở Trung Quốc bình thường dưới tình huống tiến sĩ sinh bình thường đều là hai mươi bảy tám tuổi thậm chí hơn ba mươi tuổi cũng thực bình thường, thứ hai, hắn là mới tới phó giáo sư, nếu không có đặc biệt điều kiện tiên quyết hạ, hắn là không tư cách mang tiến sĩ sinh, mà phía trước đâu, Hồng viện trưởng lại minh xác nói cho hắn, hắn ba nghiên cứu sinh trung có một chính là Cố Thiến Lâm.

Được, chính mình hiện tại không chỉ có thành trung y học viện tối tuổi trẻ phó giáo sư, còn thành tối tuổi trẻ bác đạo, lăng qua sau, Hạ Vân Kiệt trong lòng còn lại chỉ có cười khổ.

Hạ Vân Kiệt bất quá chính là hơi hơi ngẩn người, mà Cố Thiến Lâm phản ứng đã có thể so với hắn mãnh liệt

nhiều lắm. Nàng vừa nghe nói trước mắt vị này phía trước đối nàng đùa giỡn quá lưu manh người trẻ tuổi dĩ nhiên là học viện mới tới phó giáo sư, tròng mắt lập tức trở nên trừng tròn, tay chỉ Hạ Vân Kiệt như là thấy quỷ dường như.

“Hạ giáo thụ? Ngươi nói hắn là chúng ta học viện mới tới phó giáo sư?”

“Khanh khách!” Dương Thục Cầm thấy thế hé miệng nở nụ cười,“Có phải hay không bị dọa đến, vừa mới bắt đầu ta thấy đến chúng ta học viện đến đây một vị như vậy tuổi trẻ phó giáo sư, ta cũng bị dọa ở.”

“Hắn thật sự là chúng ta học viện đến phó giáo sư sao?” Bất quá Cố Thiến Lâm hiển nhiên vô tâm tình nghe Dương Thục Cầm giải thích, mà là tiếp tục chỉ vào Hạ Vân Kiệt chưa từ bỏ ý định hỏi.

Không duyên cớ bị ảnh hình người điên cầu giống nhau điên chính mình hai thịt cầu, Cố Thiến Lâm vừa rồi đang nghĩ tới tìm cái cái gì cơ hội tư dưới tìm Hạ Vân Kiệt tính sổ đâu, nay đổ tốt, người này thế nhưng hoa lệ xoay người đột nhiên thành một vị phó giáo sư.

Vừa thượng nửa năm Cố Thiến Lâm đem chính mình đạo sư cấp đánh vào bệnh viện, khiến cho hiện tại ở trong học viện “Cha không thương, mẹ không đau”, thành một “Không việc làm”, ngay cả có thể tốt nghiệp không thể tốt nghiệp nàng trong lòng đều một chút để đều không có, hiện tại nàng trong lòng cho dù không những thích, cũng không dám tái sửa chữa học viện mới tới phó giáo sư a, trừ phi nàng tưởng lập tức bị trường học khai trừ. Nhưng là ăn như vậy một cái đau khổ, nếu cứ như vậy tính, Cố Thiến Lâm trong lòng lại thật sự đến mức khó chịu.

Đương nhiên phía sau Cố Thiến Lâm còn không biết

trước mắt vị này “Lưu manh” Chính là nàng tương lai đạo sư, nếu không phỏng chừng hiện tại nàng muốn buồn bực trực tiếp hộc máu.

“Đương nhiên là thật, loại này vui đùa ta nào dám loạn khai a.” Dương Thục Cầm gặp Cố Thiến Lâm còn là vẻ mặt không thể tin được bộ dáng, không khỏi lại là buồn cười lại là thoải mái nói. Nói xong còn hướng Cố Thiến Lâm sử cái ánh mắt, ám chỉ nàng hẳn là cùng Hạ giáo thụ đánh cái tiếp đón.

Bất quá Cố Thiến Lâm hiển nhiên không thấy được Dương Thục Cầm ánh mắt, đương nhiên cho dù nhìn đến nàng cũng sẽ không chủ động cùng “Hạ kêu thú” Người như thế chào hỏi, cho nên xác nhận tình huống không có lầm sau, nàng cả người đều trở nên ỉu xìu, nga một tiếng, liền chỉ để ý cúi đầu trực tiếp theo bọn họ bên người gặp thoáng qua.

Gặp Cố Thiến Lâm như vậy không lễ phép, Dương Thục Cầm sắc mặt hơi hơi đổi đổi, sau đó mặt mang xin lỗi hướng Hạ Vân Kiệt giải thích nói:“Hạ lão sư, ngài đừng trách móc, Cố tiến sĩ tính tình có đôi khi có điểm quái.”

Hạ Vân Kiệt gặp Dương Thục Cầm mặt mang xin lỗi bộ dáng, rất có loại câm điếc ăn hoàng liên, có khổ nói không được hương vị, vì vậy không lễ phép cô gái chính là chính mình đệ tử a!

“Này Cố Thiến Lâm thoạt nhìn còn có vẻ tuổi trẻ, như thế nào cũng đã học tiến sĩ ?” Hạ Vân Kiệt bất đắc dĩ khoát tay áo, sau đó hỏi.

“Cái gì nha? Ngươi đều còn phó giáo sư đâu!” Dương Thục Cầm nghe vậy tiếu mâu trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó giải thích nói:“Cố Thiến Lâm là thạc bác liên đọc, nếu cùng thạc sĩ sinh so sánh với, hiện tại nàng hẳn là thạc sĩ cuối cùng một năm, bất quá nàng coi như

là thực tuổi trẻ, năm nay mới hai mươi lăm tuổi, nếu không phải ra kiện ngoài ý muốn sự tình, coi nàng học thuật trình độ, hẳn là hai mươi tám tuổi phía trước có thể tiến sĩ tốt nghiệp, hiện tại cũng không biết!”

Nói xong Dương Thục Cầm nhịn không được thở dài một hơi, trên mặt lộ ra một tia tiếc hận sắc. Mặc kệ Cố Thiến Lâm phản ứng có phải hay không cực đoan điểm, nhưng thân là nữ nhân, Dương Thục Cầm còn là có thể lý giải cùng đồng tình Cố Thiến Lâm.

Dương Thục Cầm nói ngoài ý muốn sự kiện, Hạ Vân Kiệt đương nhiên biết là thế nào sự kiện, cho nên cũng sẽ không truy vấn. Gặp Hạ Vân Kiệt không truy vấn, Dương Thục Cầm do dự hạ cũng không tiếp tục giải thích đi xuống, mà là chỉ chỉ phía trước cách đó không xa 306 văn phòng nói:“Hạ giáo thụ của ngươi văn phòng chính là kia gian.”

Nói xong Dương Thục Cầm ở phía trước dẫn đường đi đến văn phòng tiền, sau đó xao mở 306 cửa phòng làm việc.

[giải thích một câu, vọng, văn, vấn, thiết trung văn là chỉ nghe thanh âm cùng ngửi mùi.]

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 533 : Dương thịnh âm suy

Mặc dù cách khai giảng còn có vài ngày thời gian, bất quá ở trước khai giảng các sư phụ bình thường đều phải trước tiên làm chút chuẩn bị, hơn nữa có chút lão sư thân mình còn có nghiên cứu đầu đề trong người, cho nên làm Dương Thục Cầm xao cửa phòng làm việc khi, bên trong đã muốn ngồi 3 nam 1 nữ.

Nam mấy tuổi đều ở ba mươi xuất đầu, nữ hơi chút tuổi trẻ một chút, bất quá cũng là mau tiếp cận ba mươi bộ dáng

Ba nam đều là này mạo xấu xí bộ dáng, nữ tướng mạo coi như đoan chính, dáng người cũng coi như không có trở ngại, bất quá cùng Chu Hiểu Diễm đám người so sánh với lại kém không ít.

Làm Dương Thục Cầm gõ cửa đi vào khi, bốn người đang ở đàm luận cái gì, gặp Dương Thục Cầm tiến vào, ba vị nam lão sư hai mắt đều rõ ràng sáng sáng ngời, cười nói:“Khó được, khó được, Dương mỹ nữ đại giá quang lâm chúng ta văn phòng, mau mời ngồi, mời ngồi.”

Nói xong trong đó còn có một vị đứng lên phải giúp Dương Thục Cầm chuyển ghế dựa.

“Các ngươi này ba tên, vừa thấy đến Tiểu Dương đến, tròng mắt đều sáng. Tiểu Dương đừng để ý đến bọn họ, này đệ tử là cái nào ban, học viện an bài thực tập sinh sao? Bộ dạng còn cử suất khí, vừa vặn ta gần nhất đầu đề có điểm việc, thật đúng là cần nhiều chiêu cái thực tập sinh đâu.” Gặp đồng văn phòng ba vị nam lão sư vừa thấy đến Dương Thục Cầm tiến vào tròng mắt đều sáng, vị kia nữ lão sư trắng ba người liếc mắt một cái, sau đó cười đối Dương Thục Cầm nói. Nói chuyện khi

ánh mắt cũng không từ tự chủ dừng ở Hạ Vân Kiệt trên người, làm nàng xem rõ ràng Hạ Vân Kiệt diện mạo sau, kính mắt mặt sau con ngươi không khỏi sáng sáng ngời.

Tục ngữ nói, yểu điệu thục nữ quân tử hảo cầu, trái lại, anh tuấn dễ nhìn tự nhiên cũng là nữ tử hảo cầu. Hạ Vân Kiệt tuy rằng không tính là đặc biệt suất, nhưng hắn tướng mạo thanh tú, dáng người cân xứng cao to, khó nhất là trên người còn có sợi lạnh nhạt tiêu sái khí chất, cũng miễn cưỡng xem như dễ nhìn một quả. Vị kia nữ lão sư liếc mắt một cái nhìn đến Hạ Vân Kiệt đã nghĩ bắt hắn cho đưa tới làm thực tập sinh.

“Hảo ngươi cái Lý Hiểu Thi, còn nói chúng ta, ngươi cũng không giống nhau sao? Vừa thấy đến dễ nhìn tròng mắt liền sáng, so với chúng ta đều còn cấp.” Kia ba vị nam lão sư nghe vậy lập tức chỉ vào Lý Hiểu Thi nói đùa nói.

“Đi đi, làm người gương tốt, trước mặt đệ tử mặt như thế nào có thể nói lung tung nói?” Lý Hiểu Thi ửng đỏ mặt trừng mắt nhìn ba người liếc mắt một cái nói.

Vật lấy hi vì quý, nữ nhân cũng là giống nhau. 306 văn phòng tam ba một nữ, dương thịnh âm suy, tuy rằng Lý Hiểu Thi tướng mạo dáng người chỉ có thể xem như trung thượng trình độ, nhưng ở 306 văn phòng cũng là ba vị nam lão sư trong mắt trân bảo, ba người đều phá lệ nghe lời của nàng, dù sao liền như vậy căn dòng độc đinh, liền như Hạ Vân Kiệt ở công ty Uy Đại nhân lực tài nguyên bộ giống nhau, liền hắn một nam nhân tự nhiên cũng liền phá lệ bị người quý trọng, hơn nữa ở đệ tử trước mặt giảng nhiều lắm loại này vui đùa cũng quả thật có chút không ổn, cho nên Lý Hiểu Thi trừng mắt nhìn ba người liếc mắt một cái sau, ba người đều ngượng ngùng cười cười, sau đó lộ ra một tia làm người gương tốt nghiêm túc biểu tình.

Gặp Lý Hiểu Thi bọn người hiểu lầm Hạ Vân Kiệt, lại thấy Lý Hiểu Thi trừng mắt nhìn ba vị nam lão sư liếc mắt một cái sau, bọn họ liền người người đều lộ ra một bộ làm người gương tốt nghiêm túc bộ dáng, Dương Thục Cầm nhịn không được che miệng hì hì cười nói:“Lý lão sư chỉ sợ ngươi nguyện vọng muốn thất bại.”

“Vì cái gì? Chẳng lẽ hắn đã muốn có lão sư dẫn theo, vậy ngươi đem hắn mang nơi này đến cho cái gì?” Lý Hiểu Thi tức giận trắng Dương Thục Cầm liếc mắt một cái nói.

“Các ngươi đoán?” Dương Thục Cầm nhịn không được bán nổi lên cái nút nói.

“Đoán? Chẳng lẽ hắn là ngươi bạn trai mới, cố ý mang đến cho chúng ta kiến thức kiến thức ?” Lý Hiểu Thi đám người hai mắt sáng ngời, vẻ mặt ái muội nói.

Dương Thục Cầm không nghĩ tới cái nút không bán thành ngược lại đem chính mình cấp hố đi vào, không khỏi mặt đẹp đỏ bừng liên tục xua tay nói:“Các ngươi nói bừa cái gì nha, đương nhiên không phải a.”

Nói xong còn mắc cỡ đỏ mặt vụng trộm nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sợ hắn hiểu lầm hoặc là tức giận dường như.

“Ngay cả mặt đều đỏ, còn nói không phải tiểu huynh đệ nhanh lên theo thật đưa tới, ngươi là như thế nào đuổi theo chúng ta học viện Dương đại mỹ nữ, ta khả nói cho ngươi, nàng nhưng là chúng ta trong học viện đại chúng tình nhân, ngươi hôm nay nếu không thành thật công đạo, ta nói cho ngươi, ngươi hôm nay đừng nghĩ theo……” Gặp Dương Thục Cầm gấp đến độ vẻ mặt đỏ bừng, nói chuyện khi đôi mắt đẹp còn vụng trộm ngắm Hạ Vân Kiệt, người trong văn phòng tự nhiên cãi vã đứng lên, một vị “Trọng tải” Lớn nhất tên, lập tức đưa

hắn mập mạp tay khoát lên Hạ Vân Kiệt trên vai, mặt mang “Uy hiếp” Nói.

“Hắn, hắn, hắn là……” Thấy mọi người hiểu lầm lợi hại hơn, Dương Thục Cầm không khỏi càng phát ra xấu hổ cấp, bất quá nữ hài tử quýnh lên đứng lên lại chỉ biết là dậm chân, ngay cả nói đều đem bất lợi tác.

“Ta nghĩ các ngươi hiểu lầm, ta là chúng ta học viện mới tới lão sư.” Hạ Vân Kiệt gặp Dương Thục Cầm gấp đến độ nói đều đem bất lợi tác, đành phải cười lấy khai vị kia lão sư đem phì thủ khoát lên chính mình trên vai nói nói.

“Mới tới lão sư? Ngươi?” Mọi người nghe vậy đều sửng sốt sửng sốt, vẻ mặt kinh ngạc nhìn Hạ Vân Kiệt.

Tuy rằng vừa rồi bọn họ khai Dương Thục Cầm vui đùa, nhưng này cũng không ý nghĩa bọn họ liền cho rằng Hạ Vân Kiệt đủ tư cách làm lão sư, bởi vì hắn tuổi thoạt nhìn thật sự quá nhỏ.

“Đúng, đúng, vị này là chúng ta học viện này học kỳ mới tiến cử Hạ Vân Kiệt Hạ phó giáo sư.” Gặp Hạ Vân Kiệt mở miệng, Dương Thục Cầm rốt cục hoãn quá mức đến, thấy mọi người giật mình biểu tình, vội vàng giúp đỡ giới thiệu nói.

“Phó, phó giáo sư?” Lúc này mọi người biểu tình sẽ không gần là giật mình, mà là khiếp sợ, người người tất cả đều mở to hai mắt nhìn, như là thấy quỷ giống nhau trừng mắt Hạ Vân Kiệt xem.

Phải biết rằng bọn họ bốn người trong đó ba cái đều đã muốn ba mươi xuất đầu, cho dù tối tuổi trẻ Lý Hiểu Thi cũng đã muốn ba mươi tuổi, khả bọn họ đều còn là giảng sư a! Khả trước mắt người trẻ tuổi này đâu, thoạt nhìn nhiều lắm cũng liền hai mươi xuất đầu thế nhưng chính là phó giáo sư. Điều này làm cho bọn họ tình dùng

cái gì kham a! Lời nói khó nghe điểm trong lời nói, cùng Hạ Vân Kiệt nhất so với, bọn họ mấy năm nay tựa hồ đều sống đến chó trên người đi. Bằng không vì cái gì người ta tuổi còn trẻ liền phó giáo sư, mà bọn họ còn tại vì phó giáo sư mà cố gắng đâu?

“Tiểu Dương, ngươi tin tưởng ngươi không phải ở nói đùa?” Mới nhất phản ứng lại đây là nam lão sư vừa mới lấy tay khoát lên Hạ Vân Kiệt trên vai cũng uy hiếp hắn.

“Dương thư ký không nói đùa, ta quả thật là này học kỳ trong học viện mới chiêu vào phó giáo sư, về sau còn muốn thỉnh các vị đồng sự chiếu cố nhiều hơn.” Hạ Vân Kiệt nói xong chủ động hướng người trong văn phòng nhất nhất thân tay nắm.

Lý Hiểu Thi đám người lăng lăng nhìn Hạ Vân Kiệt, bắt tay khi cũng hoàn toàn bị vây cứng ngắc trạng thái, thật sự là Hạ Vân Kiệt thân phận cho bọn hắn đánh sâu vào quá lớn, nhất thời nửa khắc bọn họ thật sự không có biện pháp hoãn quá thần đến.

“Ngượng ngùng a, Hạ lão sư, vừa rồi không biết ngươi là chúng ta trường học tân chiêu vào phó giáo sư, cho nên nói chuyện sẽ không cái ngăn cản, bất quá ngươi thật sự rất tuổi trẻ.” Một hồi lâu nhi, mọi người mới ào ào phục hồi tinh thần lại, phục hồi tinh thần lại sau, nhớ tới vừa rồi chính mình thế nhưng đem Hạ Vân Kiệt trở thành thực tập sinh tưởng đưa tới sai sử, Lý Hiểu Thi trắng nõn khuôn mặt không khỏi toát ra xấu hổ ngượng ngùng sắc.

“Không có việc gì, không có việc gì. Mọi người về sau là cùng cái văn phòng đồng sự, nói đùa không ảnh hưởng toàn cục.” Hạ Vân Kiệt cười khoát tay nói.

“Cái gì? Hạ lão sư về sau đã ở 306 đi làm?” Hạ Vân Kiệt thốt ra lời này ra, trong văn phòng ba nam một nữ lại

kinh hô ra tiếng.

“Có vấn đề sao?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Đương nhiên không có vấn đề, hoan nghênh đều không kịp.” Lý Hiểu Thi lập tức lắc đầu, vẻ mặt màu hồng nói.

“Đương nhiên là có vấn đề a, Hạ lão sư ngươi xem xem chúng ta văn phòng, ba nam một nữ, đã muốn dương thịnh âm suy rối tinh rối mù, nay ngươi lại thêm tiến vào, hơn nữa lại là phó giáo sư chức danh, người lại bộ dạng như vậy suất như vậy tuổi trẻ, ngươi còn làm cho chúng ta này ba cái ải tỏa xấu như thế nào hỗn đi xuống a? Chỉ sợ về sau chúng ta Lý lão sư ngay cả xem cũng không hội xem chúng ta liếc mắt một cái.” Kia trọng tải tối cao nam lão sư vẻ mặt khổ qua nói.

Hắn nói vừa xong, người trong văn phòng liền hống một chút đều nở nụ cười, Lý Hiểu Thi còn đối với đầu vai hắn thật mạnh đánh một quyền.

“Ngươi xem xem, ngươi xem xem Dương thư ký, này Hạ lão sư vừa mới đến, Lý lão sư cũng đã bắt đầu hận không thể đem chúng ta tất cả đều cấp đánh ra cửa.” Vị kia trọng tải tối cao nam lão sư lập tức kêu lên.

“Lưu Lực Hoành ngươi tái nói lung tung, tin hay không ta đem ngươi đầu lưỡi cấp rút.” Lý Hiểu Thi lập tức đối với hắn giương nanh múa vuốt nói.

“Ha ha!” Mọi người thấy thế lại là một trận cười, Hạ Vân Kiệt cũng nhịn không được nở nụ cười.

Như vậy cười đùa một trận sau, Lý Hiểu Thi đám người lại lần nữa chính thức cùng Hạ Vân Kiệt nhận thức một chút. Hạ Vân Kiệt thế mới biết bốn người trung nữ lão sư kêu Lý Hiểu Thi, trước mắt còn là giảng sư, tiến sĩ học vị, trung y phụ khoa chủ trị thầy thuốc. Vị kia mập

mạp kêu Lưu Lực Hoành, cũng là giảng sư, thạc sĩ học vị, trung y cốt ngoại khoa thầy thuốc, nghe nói bó xương trình độ không sai. Mặt khác hai vị, chức danh, học vị đều cùng Lưu Lực Hoành giống nhau, trong đó một vị tuổi mặc dù không lớn, nhưng đã muốn không hề thiếu tóc trắng kêu Phạm Học Văn, là một gã trung y nội khoa chủ trị thầy thuốc, mặt khác một vị phỏng chừng là hắn cha mẹ hy vọng hắn lớn lên cao lớn một ít đi, tên gọi Lục Cao Đại, nhưng sự thật lại vừa mới tương phản, Lục Cao Đại mặt trắng không râu, vóc dáng thấp bé. Lục Cao Đại là một gã trung y toàn khoa chủ trị thầy thuốc.

Bọn họ trừ bỏ ở trung y trong học viện có khóa ở ngoài, từng cái tuần lễ đều cần an bài thời gian ở Giang Châu đại học phụ thuộc thứ nhất, thứ hai bệnh viện tọa chẩn.

Ở 306 văn phòng hơi chút hàn huyên một trận sau, Dương Thục Cầm mang theo Hạ Vân Kiệt tiếp tục đi quen thuộc địa phương khác, trong lúc Hồng viện trưởng cố ý đánh một chiếc điện thoại, báo cho biết Dương Thục Cầm chính mình có chuyện muốn làm buổi sáng đuổi không trở về, cho nên toàn bộ buổi sáng đều là Dương Thục Cầm mang theo Hạ Vân Kiệt ở vườn trường chung quanh cuống, hơn nữa còn dẫn hắn nhìn hắn đơn độc thân nhà trọ, làm căn tin cơm tạp, công đạo một ít tân sinh sự tình.

Buổi chiều sẽ không Dương Thục Cầm sự tình gì, đương nhiên còn không có chính thức khai giảng, Hạ Vân Kiệt cũng không có gì sự tình, liền thừa dịp buổi chiều có rảnh mua chút gia cụ đem độc thân nhà trọ bố trí một phen. Vào lúc ban đêm Hạ Vân Kiệt sẽ ngụ ở hắn giáo sư độc thân nhà trọ.

Còn không có chính thức khai giảng, Hạ Vân Kiệt đỉnh đầu lại không có gì nghiên cứu đầu đề, kỳ thật có đi hay không văn phòng đều giống nhau, bất quá Hạ Vân Kiệt còn là sáng sớm ở căn tin ăn cơm xong, sau đó đúng

giờ tám giờ đến văn phòng đi làm.

Hạ Vân Kiệt chính mình y thuật tuy rằng cao minh, bất quá hắn đối hiện nay trung y hiện trạng cũng không phải thực hiểu biết, cho nên buổi sáng đến đơn vị sau, hắn liền lên mạng xem một ít có quan trung y tương quan đưa tin, sự kiện.

Làm Hạ Vân Kiệt lên mạng xem khi, lục tục Lục Cao Đại bọn người đến văn phòng đi làm, nhìn đến Hạ Vân Kiệt sớm đã tới rồi, đều cảm thấy thực kinh ngạc. Ở bọn họ xem ra, Hạ Vân Kiệt tuổi còn trẻ liền hỗn đến phó giáo sư chức danh, không nói còn trẻ đắc chí đi, ít nhất trong nhà là có chút bối cảnh, vốn tưởng rằng tác phong khẳng định cùng lập tức một ít ăn chơi trác táng có chút tương tự, lại không nghĩ rằng hắn nhưng thật ra so với bọn hắn còn muốn chuyên nghiệp. Bất quá, trong đầu bọn họ lại cũng không cho rằng Hạ Vân Kiệt có thể kiên trì đi xuống, phỏng chừng cũng chỉ là đầu vài ngày mới mẻ kính còn không có đi qua, thế này mới hữu mô hữu dạng đến làm việc đúng giờ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 534 : Khuất phục

“Hạ lão sư, như vậy dụng công, có phải hay không ở chuẩn bị năm nay nghiên cứu khoa học đầu đề a?” Cuối cùng một cái đến là Lý Hiểu Thi, Lý Hiểu Thi là trong văn phòng bằng cấp tối cao một vị lão sư, tiếp qua một năm có thể bình phó giáo sư, bởi vì bình phó giáo sư đối nghiên cứu khoa học học thuật phương diện có nhất định yêu cầu, cho nên Lý Hiểu Thi gần nhất đối phương diện này có vẻ để bụng.

“Nghiên cứu khoa học đầu đề?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy hơi hơi giật mình, hắn đến Giang Châu đại học chủ yếu là tồn quá đại ẩn ẩn cho thị cuộc sống thuận tiện dạy học dục nhân mục đích, trước đó đổ thật đúng là không lo lắng quá nghiên cứu khoa học đầu đề sự tình, Lý Hiểu Thi như vậy vừa nói, nhưng thật ra nhắc nhở hắn, giống như thân là phó giáo sư trừ bỏ dạy học dục nhân, còn cần làm chút nghiên cứu khoa học đầu đề. Bất quá trung y nghiên cứu phương hướng rất nhiều, có trụ cột nghiên cứu, lâm sàng nghiên cứu, thuốc Đông y nghiên cứu đằng đằng, này đó đối với Hạ Vân Kiệt tự nhiên không phải cái gì nan đề.

“Còn không có, chính là tùy tiện lên mạng xem chút tư liệu. Lý lão sư hôm nay không cần đi bệnh viện sao?” Hạ Vân Kiệt phục hồi tinh thần lại sau, cười hỏi.

“Hôm nay không cần, ta chủ yếu còn là làm trường học bên này trụ cột dạy học cùng nghiên cứu, bệnh viện cùng trường học bên này thời gian trên cơ bản một nửa khai.” Lý Hiểu Thi biên trả lời biên ngồi ở Hạ Vân Kiệt mặt sau.

306 văn phòng khá lớn, có thể an bài sáu lão sư, trước mắt chỉ an bài bốn, mà này đó lão sư đều là cần đi bệnh viện tọa chẩn, cho nên rất nhiều thời điểm, trong văn

phòng cũng liền một hai người làm công, giống hôm nay Phạm Học Văn sẽ không đến.

Đang nói chuyện, tiếng đập cửa vang lên. Theo Lý Hiểu Thi một tiếng “Mời vào”, cửa bị nhẹ nhàng mà đẩy mở ra, ngày hôm qua Hạ Vân Kiệt đụng tới nghiên cứu sinh Đới Vĩnh Chu có chút câu nệ đi đến.

“Xin hỏi Hạ phó giáo sư ở sao? Ta là năm nay tân thi được đến thạc sĩ nghiên cứu sinh Đới Vĩnh Chu.” Đới Vĩnh Chu nhỏ giọng hỏi tối tới gần cạnh cửa, chính quay đầu cùng phía sau Lục Cao Đại nói chuyện Hạ Vân Kiệt.

Đới Vĩnh Chu là hôm nay vừa mới nhận được thông tri, nói hắn đạo sư là một vị kêu Hạ Vân Kiệt phó giáo sư.

Bất quá làm Hạ Vân Kiệt xoay quá khi, Đới Vĩnh Chu lại kinh ngạc bật thốt lên nói:“Di, ngươi như thế nào ở trong này? Chẳng lẽ ngươi không phải năm nay tân thi được đến sinh viên chưa tốt nghiệp mà là nghiên cứu sinh?”

Ở Đới Vĩnh Chu xem ra, Hạ Vân Kiệt nếu có thể ngồi ở lão sư trong văn phòng cùng các sư phụ nói chuyện phiếm, tám chín phần mười cũng có thể cùng hắn.

“Ha ha!”

“Khanh khách!”

Lục Cao Đại đám người nghe vậy đều nhịn không được nở nụ cười. Bọn họ còn là lần đầu tiên nhìn đến có nghiên cứu sinh giáp mặt đối mặt chính mình đạo sư không chỉ có không biết còn hiểu lầm hắn cũng là đệ tử.

Đới Vĩnh Chu người vốn là chất phác thành thật, gặp Lục Cao Đại đám người cũng không biết vì cái gì đột nhiên cười rộ lên, lập tức liền có điểm chân tay luống cuống.

“Ngươi này Tiểu Đới, thật đúng là có mắt như mù. Ngươi trước mắt vị này không phải là Hạ phó giáo sư sao?” Một hồi lâu nhi, Lý Hiểu Thi mới nhịn không được cười chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói.

“Cái gì?” Đới Vĩnh Chu nghe vậy giật mình thiếu chút nữa cằm đều phải đánh rơi mặt đất. Hắn thật sự là nằm mơ cũng không nghĩ tới, ngày hôm qua chính mình đụng tới tên thế nhưng sẽ là một gã phó giáo sư, nhưng lại là chính mình đạo sư.

“Được rồi Đới Vĩnh Chu, ngươi đừng như vậy giật mình. Ta kêu Hạ Vân Kiệt, chính là đạo sư của ngươi. Vị này là Lý Hiểu Thi lão sư, vị kia là cao lớn Lục lão sư……” Hạ Vân Kiệt gặp Đới Vĩnh Chu như thế bộ dáng giật mình, cũng là thấy nhưng không thể trách, ai làm cho hắn như vậy tuổi trẻ đâu.

Gặp Hạ Vân Kiệt một bộ phong khinh vân đạm, thản nhiên bộ dáng, Đới Vĩnh Chu thế này mới chân chính tin tưởng trước mắt vị này chính là hắn đạo sư Hạ Vân Kiệt, cũng mới rốt cục hiểu được vì cái gì ngày hôm qua hắn dám như vậy, nguyên lai hắn cũng là một vị phó giáo sư a!

Tỉnh ngộ lại đây sau, Đới Vĩnh Chu vội vàng theo Hạ Vân Kiệt giới thiệu, nhất nhất hướng Lý Hiểu Thi đám người hơi hơi cúi đầu chào hỏi.

Chờ Đới Vĩnh Chu cùng các vị lão sư chào hỏi sau, Hạ Vân Kiệt lại bảo hắn chuyển quá một cái ghế ở hắn bên cạnh ngồi xuống.

Tuy rằng Đới Vĩnh Chu tuổi so với Hạ Vân Kiệt còn lớn hơn vài tuổi, nhưng Hạ Vân Kiệt là hắn đạo sư, cho nên hắn gọi hắn làm gì, hắn cũng chỉ hảo làm gì, trong lòng lại âm thầm buồn bực chính mình theo như vậy một vị

tuổi trẻ đạo sư.

Trung y chú ý sư thừa, học bổn khoa khi, mọi người học là trụ cột y học, thượng là chủ khóa, không có gì sư thừa thuyết, nhưng đến đọc nghiên giai đoạn, kỳ thật chính là trước kia sư môn truyền thừa, chính cái gọi là danh sư xuất cao đồ, lão sư cùng tốt xấu rất lớn trình độ thượng hội quyết định hắn tương lai thành tựu. Tựa như kia Đinh Chí Giang giống nhau, hắn học nghiên khi cùng là quốc y đại sư Chu Tân Bình, nghiên cứu sinh nhất tốt nghiệp tựu thành các trường học, bệnh viện tranh nhau tiến cử trung y nhân tài. Thậm chí ở trong bệnh viện tọa chẩn khi, quốc y đại sư Chu Tân Bình đệ tử chính là một biển chữ vàng, chỉ cần ở treo biển hành nghề như vậy nhất viết, bệnh nhân sẽ cuồn cuộn không dứt.

Đới Vĩnh Chu tuy rằng biết sư thừa quốc y đại sư là không có khả năng, nhưng tổng cũng tưởng có thể cùng cái hơi chút có điểm danh khí lão trung y lão giáo thụ, không nghĩ tới cũng là cái so với hắn còn trẻ người trẻ tuổi. Trách không được, hắn đến tiền cố ý lên mạng tra xét hạ Giang Châu đại học Hạ Vân Kiệt phó giáo sư tư liệu, tìm tòi kết quả là linh điều, áp căn chính là cái danh không dùng truyền lão sư.

Bất quá Đới Vĩnh Chu là người chất phác thành thật, trong lòng tuy rằng buồn bực, nhưng cũng chỉ có thể nghẹn ở trong lòng, nhưng Cố Thiến Lâm lại hiển nhiên không giống với.

“Cái gì? Ngươi nói là vị kia mới tới Hạ phó giáo sư sao?” Viện trưởng trong văn phòng, Cố Thiến Lâm trợn tròn ánh mắt, sắc mặt đại biến nói.

“Nguyên lai ngươi đã muốn biết Hạ phó giáo sư a, kia tốt nhất, cũng đỡ phải ta giới thiệu, Hạ phó giáo sư người tuy rằng tuổi trẻ một chút, nhưng ta cam đoan hắn y thuật tuyệt đối cao minh.” Hồng viện trưởng đương

nhiên không biết Cố Thiến Lâm không chỉ có biết Hạ Vân Kiệt giáo thụ, hơn nữa nàng kia đối đầy đặn ngọc nữ phong còn bị "Hạ kêu thú" Giống điên cầu giống nhau điên quá một chút đâu, nếu không Hồng viện trưởng khẳng định hội thay đổi chủ ý, hắn cũng không tưởng Phùng lão giáo thụ đề cử nhân cũng bị Cố Thiến Lâm cấp đánh tiến bệnh viện, cho nên gặp Cố Thiến Lâm vẻ mặt giật mình cùng không muốn, lập tức cười giải thích nói.

"Ta không cần cùng hắn." Cố Thiến Lâm ít giả suy tư lắc đầu nói.

"Vì cái gì?" Hồng viện trưởng sắc mặt khẽ biến nói. Vì này Cố Thiến Lâm có thể nói hắn cũng là hao hết đầu óc, vừa mới đêm qua hắn còn cố ý vì chuyện này cùng Ngô giáo thụ bày sắc mặt, cuối cùng Ngô giáo thụ bởi vì gặp Hạ Vân Kiệt người này quả thật tuổi trẻ, Cố Thiến Lâm theo hắn tám chín phần mười cũng là phế đi, hơn nữa cũng không tưởng cùng Hồng viện trưởng nháo phiên, thế này mới miễn cưỡng đáp ứng rồi xuống dưới. Không nghĩ tới, chính mình nhọc lòng, kết quả là ngược lại là Cố Thiến Lâm không đồng ý.

"Hắn, hắn rất tuổi trẻ." Cố Thiến Lâm cắn môi nửa ngày mới bính ra như vậy một cái lý do. Nàng nhưng thật ra muốn nói Hạ Vân Kiệt ngày đầu tiên đến liền nương đỡ nàng cơ hội thừa cơ điên một chút của nàng ngọc nữ phong, nhưng lời này rất khó mở miệng, hơn nữa ngay cả cái nhân chứng đều không có, không nhất thiết Hồng viện trưởng sẽ tin tưởng.

"Nguyên lai là như vậy a, ta không phải nói thôi, Hạ phó giáo sư người tuy rằng tuổi trẻ, nhưng hắn trung y tạo nghệ tuyệt đối rất cao, lấy của ngươi tư chất cùng hắn đọc nghiên tuyệt đối tiền đồ vô lượng." Hồng viện trưởng nghe nói là nguyên nhân này, không chỉ có thở dài nhẹ nhõm một hơi cười nói.

“Hắn, hắn chính là cái phó giáo sư, không tư cách mang tiến sĩ sinh.” Gặp Hồng viện trưởng không hơn lộ, Cố Thiến Lâm đành phải lại chuyển ra một cái lý do.

“Bác đạo cũng không phải một loại chức danh, mà chính là một cái cương vị, quốc gia của ta đại học viện giáo thời gian rất lâu vẫn đều có này lầm khu, cho rằng chỉ có giáo thụ mới có thể mang tiến sĩ sinh, đây là không đúng, rất nhiều quốc gia bao gồm Mỹ quốc, chỉ cần học thuật trình độ đạt tới có thể chỉ đạo tiến sĩ sinh trình độ, là có thể mang tiến sĩ sinh, mà không có cứng nhắc quy định phải giáo thụ. Ta cho rằng Hạ Vân Kiệt phó giáo sư trung y tạo nghệ đã muốn đạt tới có thể phụ đạo tiến sĩ sinh trình độ.” Hồng viện trưởng khoát tay nói.

Tuy rằng Cố Thiến Lâm hướng đến còn là có vẻ khâm phục Hồng viện trưởng, ít nhất đã xảy ra nàng đem Ngô phó viện trưởng đánh tiến bệnh viện sự tình, hắn cũng không có thiên vị Ngô phó viện trưởng, mà là hết sức bảo vệ nàng, nhưng tại đây sự kiện, nàng lại hoàn toàn không ủng hộ Hồng viện trưởng. Một cái mới hai mươi xuất đầu người trẻ tuổi, trời mới biết hắn là thông qua cái gì quan hệ bình thượng phó giáo sư, dù sao tuyệt đối không có khả năng là bằng bản lãnh thật sự bình thượng. Nay đổ tốt, thế nhưng còn nói hắn có tư cách làm tiến sĩ sinh đạo sư.

Tiến sĩ sinh đạo sư a, mặc kệ Hồng viện trưởng nói như thế nào, tiến sĩ sinh đạo sư ở Trung Quốc viện giáo trung là so với giáo thụ còn muốn cao nhất cấp tồn tại đây là không tranh sự thật!

“Dù sao ta không cùng hắn.” Cố Thiến Lâm không có cách nào phản bác Hồng viện trưởng, đành phải kiên quyết lắc đầu nói.

Gặp chính mình dạng giải thích, Cố Thiến Lâm còn là

không hơn lộ, Hồng viện trưởng cũng có chút căm tức, nhân tiện nói:“Lời nói thật với ngươi nói đi, tình huống của ngươi ta cũng rất khó xử lý, hiện tại ngươi muốn thôi tiếp tục như vậy không chết không sống theo Ngô giáo thụ, muốn thôi liền cùng Hạ phó giáo sư, chính ngươi lựa chọn đi.”

Cố Thiến Lâm gặp Hồng viện trưởng đem nói đã chết, mặt đẹp không khỏi trở nên không hề huyết sắc, cắn môi suy nghĩ nửa ngày, cuối cùng còn là bất đắc dĩ nói:“Vậy được rồi, ta cùng Hạ phó giáo sư.”

Mặc kệ nói như thế nào, đi theo Ngô viện trưởng xác định vững chắc chỉ còn đường chết, đi theo Hạ Vân Kiệt kia vô sỉ lưu manh, tuy rằng Cố Thiến Lâm cho rằng kết cục cũng tốt không đến chạy đi đâu, nhưng ít ra còn có một tia hy vọng, cùng lắm thì tự học thành tài, chỉ cần tốt nghiệp khi đạo sư không cần tạp nàng là được, mà Ngô viện trưởng bên kia cũng là tất tạp không thể nghi ngờ.

Gặp Cố Thiến Lâm cuối cùng khuất phục, Hồng viện trưởng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, bất quá thấy nàng kia một bộ bất đắc dĩ bộ dáng, nhớ tới nàng tính cách có điểm quật cường, tuổi lại so với Hạ Vân Kiệt đại, Hồng viện trưởng lại khó tránh khỏi có điểm lo lắng Hạ Vân Kiệt áp không được nàng.

Vốn thừa dịp Hạ Vân Kiệt mới đến không biết tình, đem Cố Thiến Lâm an bài cho hắn, Hồng viện trưởng trong lòng còn có điểm băn khoăn, nếu Cố Thiến Lâm không những ra đi, không nghe Hạ Vân Kiệt trong lời nói, làm cho hắn xấu hổ, kia Hồng viện trưởng liền càng băn khoăn. Lo lắng nhất là vạn nhất Hạ Vân Kiệt nhất căm tức, đem chuyện này thống đến Phùng lão giáo thụ bên kia, nói hắn cố ý làm khó dễ hắn, kia Hồng viện trưởng chính mình chỉ sợ cũng khó thoát khỏi bị phê bình kết cục.

“Tiểu Cố, ta biết ngươi trong lòng không phục, không cam lòng, nhưng ta muốn cho ngươi một cái lời khuyên, tuy rằng Hạ phó giáo sư tuổi so với ngươi nhỏ, nhưng nếu là ngươi đạo sư, ngươi sẽ tôn trọng hắn, không thể thất lễ.” Hồng viện trưởng vẻ mặt nghiêm túc dặn dò nói.

“Đã biết viện trưởng.” Cố Thiến Lâm tâm không cam lòng tình không muốn gật gật đầu, trong lòng lại suy nghĩ, hắn cũng xứng làm chính mình đạo sư, bất quá nếu hắn là đạo sư, cùng lắm thì bản tiểu thư trốn hắn xa một chút.

“Tốt lắm, Hạ phó giáo sư văn phòng là ở 306, ngươi đi xuống hướng hắn báo danh đi.” Hồng viện trưởng gặp nên công đạo đều công đạo, liền phất tay nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 535 : Thái độ cường ngạnh

Cánh tay không lay chuyển được đùi, càng đừng nói Cố Thiến Lâm chính là một gã ở học nghiên cứu sinh. Nàng bất đắc dĩ về phía Hồng viện trưởng cáo từ ly khai viện trưởng văn phòng.

Ra viện trưởng văn phòng, nhớ tới muốn đi 306 đi về phía kia vô sỉ lưu manh, hơn nữa tuổi còn so với chính mình nhỏ tên đưa tin, còn phải quản hắn gọi một tiếng lão sư, Cố Thiến Lâm trong lòng liền phá lệ khó chịu.

Có thể tưởng tượng khởi viện trưởng lời nói, nhớ tới Ngô giáo thụ kia trương dối trá đáng giận mà lại thượng tuổi mặt, Cố Thiến Lâm nhưng cũng chỉ có thể lựa chọn đi về phía Hạ Vân Kiệt đưa tin, mặc kệ nói như thế nào, Hạ Vân Kiệt bộ dạng coi như thanh tú suất khí.

Coi như bị trư trảo huých một chút đi! Cô nãi nãi ta nhịn!

Không tình nguyện Cố Thiến Lâm đi tới 306 văn phòng, sau đó xao mở cửa.

Cố Thiến Lâm đẩy mở cửa liền thấy được dựa cửa gần nhất kia trương bàn công tác mặt sau ngồi Hạ Vân Kiệt, hắn bên cạnh còn ngồi một nam sinh có điểm quen mặt, Cố Thiến Lâm ngây người một chút mới nhớ tới là ngày hôm qua ở dưới lầu lần đầu tiên cùng Hạ Vân Kiệt chạm mặt khi hắn bên người vị kia nam sinh.

Làm Cố Thiến Lâm nhìn đến Đới Vĩnh Chu khi, Đới Vĩnh Chu cũng thấy được nàng. Gặp cảm nhận trung nữ thần tiến vào, hắn tiểu tâm can lập tức liền bùm bùm loạn khiêu, vốn là có điểm ngốc thẳng ánh mắt lập tức liền nở rộ ra ánh sáng đến.

Ngay cả Đới Vĩnh Chu này ngoại giáo thi được đến

nghiên cứu sinh trước đó đều nghe qua Cố Thiến Lâm đại danh, Lục Cao Đại các lão sư tự nhiên cũng nhận được Cố Thiến Lâm. Gặp vào là nàng, trên mặt đều lộ ra một tia kinh ngạc sắc.

Bọn họ này văn phòng là điển hình dương thịnh âm suy, nếu không có gì sự tình lấy Cố Thiến Lâm tính tình là tuyệt đối sẽ không đăng môn.

“Có chuyện gì sao Cố tiến sĩ?” Lục Cao Đại vẻ mặt giải quyết việc chung hỏi, ánh mắt theo Cố Thiến Lâm kia ngạo nhân bộ ngực sữa đảo qua lập tức hãy thu trở về.

Này nữ tiến sĩ mĩ là mĩ, dáng người hảo là tốt, nhưng lại không phải tốt nhạ chủ, ngay cả học viện phó viện trưởng, của nàng đạo sư đều cấp nàng đánh vào bệnh viện, Lục Cao Đại bình thường tuy rằng miệng hoa hoa, thích cùng Lý Hiểu Thi khai điểm không thương phong nhã vui đùa, nhưng đối mặt Cố Thiến Lâm nhưng không có này lá gan, liền ngay cả xưng hô đều là nghiêm trang.

“Ngươi hảo Lục lão sư, ta tìm Hạ phó giáo sư.” Cố Thiến Lâm miễn cưỡng hướng Lục Cao Đại lộ ra một tia so với khóc còn khó coi hơn tươi cười, sau đó đem ánh mắt dừng ở Hạ Vân Kiệt trên người.

Tìm hạ lão sư, Lục Cao Đại bọn người lộ ra kinh ngạc nghi hoặc sắc.

Hạ lão sư mới ngày đầu tiên chính thức đi làm, Cố Thiến Lâm này hướng đến cự nam sinh, nam lão sư lấy ngàn dặm ở ngoài nữ ma đầu liền nhìn trông mong lên cửa tìm hắn, này thật đúng là phá lệ sự tình.

Mà Đới Vĩnh Chu nghe nói Cố Thiến Lâm là tới tìm Hạ Vân Kiệt, nhớ tới ngày hôm qua Hạ Vân Kiệt biểu hiện, lập tức liền triển khai phong phú sức tưởng tượng, sẽ không là Hạ lão sư sau lại lại đi tìm nàng đến gần, đùa

giỡn nàng ? Sau đó hôm nay nàng mặt trên tính sổ đến đây? Nghe nói Cố Thiến Lâm học quá võ công, nàng sẽ không cũng một cái phách chân đem Hạ lão sư cấp đá tiến bệnh viện đi. Ta thảo, lão tử mệnh sẽ không như vậy khổ đi, đầu tiên là cấp an bài như vậy một người tuổi còn trẻ lão sư, nay thảm hại hơn, khóa còn không có bắt đầu thượng, lão sư tiến bệnh viện, này còn làm cho không cho người sống nha!

Cũng may Hạ Vân Kiệt nghe không tiến Đới Vĩnh Chu tiếng lòng, nếu không hắn phi một cước trước bắt hắn cho đá tiến bệnh viện không thể. Hắn nay nhưng là làm người gương tốt a, hội như vậy "Cầm thú" Sao?

"Hạ lão sư, ta là hướng ngươi tới đưa tin." Đang lúc Lục Cao Đại đám người kinh ngạc nghi hoặc, Đới Vĩnh Chu một đầu óc miên man bất định khi, Cố Thiến Lâm đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt nói.

"Đưa tin?" Cố Thiến Lâm thốt ra lời này ra miệng, Lục Cao Đại đám người ánh mắt lập tức liền trợn tròn, mà Đới Vĩnh Chu tắc cả người ngốc như con tò te, chỉ có cặp kia ánh mắt ở trải qua ngắn ngủi dại ra sau, hướng Hạ Vân Kiệt đầu đi vô cùng cuồng nhiệt ánh mắt.

Ta thảo, Hạ lão sư rất ngưu bức, thế nhưng ngay cả đại danh đỉnh đỉnh nữ ma đầu đều cấp thu phục trướng hạ, ta đây chẳng phải là cùng nàng thành đồng môn sư huynh muội ? Đợi đã, ra vẻ cố ma nữ hình như là thạc bác cùng học, Hạ lão sư có thể mang nàng kia chẳng phải là thành bác đạo ? Ta thảo, ta là không phải phát ra a, cùng đạo sư dĩ nhiên là bác đạo!

Làm Đới Vĩnh Chu dùng cuồng nhiệt ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt, trong lòng lại một lần nữa cảm nghĩ trong đầu chỉ có khi, Lục Cao Đại đám người ánh mắt đã muốn từ ngay từ đầu khiếp sợ chuyển vì đối Hạ Vân Kiệt đồng tình cùng đáng thương.

Ma nữ hảo là tốt, xinh đẹp là xinh đẹp, kia cũng phải trấn được mới được a! Nhưng đừng giống Ngô viện trưởng giống nhau, tiện nghi còn không có chiếm được, người lại vào bệnh viện. Như thế tiếp theo, là tối trọng yếu là, Cố Thiến Lâm nhưng là Ngô phó viện trưởng dục tra tấn cho thống khoái nữ đệ tử, Hạ Vân Kiệt đem nàng cấp thu, Ngô phó viện trưởng cho dù bách cho viện trưởng áp lực đồng ý, ngươi Hạ Vân Kiệt một cái mới tới lão sư có thể có hảo trái cây ăn sao? Đương nhiên Lục Cao Đại đám người cũng không khó đoán đến, luôn luôn chính phái Hồng viện trưởng lần này cũng đùa giỡn điểm tâm kế, đem Hạ Vân Kiệt này không rõ chi tiết người mới lấy đảm đương coi tiền như rác.

Hạ Vân Kiệt đương nhiên sẽ không tưởng nhiều như vậy, hắn gặp Cố Thiến Lâm ở mặt ngoài khuất phục nhưng ánh mắt lại lộ ra một tia quật cường cùng khinh thường, không khỏi âm thầm cười khổ lắc lắc đầu, ở mặt ngoài cũng không trí có không gật đầu nói:“Ân, ta đã biết. Ngươi Ngô giáo thụ bên kia còn có không có gì sự tình cần giao tiếp ?”

“Không có.” Cố Thiến Lâm thực rõ ràng lắc đầu, từ đã xảy ra kia chuyện sau, Ngô giáo thụ hận không thể một cước đem nàng cấp đá ra Giang Châu đại học, lại làm sao cấp nàng an bài cái gì nghiên cứu công tác, càng đừng nói giảng bài.

“Kia đi, ta mang đệ tử văn phòng là ở 309, ngươi cùng Tiểu Đới đi 309 tìm vị trí dàn xếp tốt, có cái gì cần các ngươi theo ta nói, chờ ngày mai còn có một vị Lưu Nhất Duy cũng đến đây, ta bắt đầu cho các ngươi chính thức giảng bài, thuận đường cũng sẽ chuẩn bị cái đầu đề cho các ngươi ba người cùng nhau nghiên cứu.” Hạ Vân Kiệt nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói làm cho chính mình cùng Cố ma

nữ cùng đi 309 dàn xếp vị trí, Đới Vĩnh Chu trong lòng kia kích động a, mà Cố Thiến Lâm lại không biết nói vì cái gì tổng cảm giác đặc biệt khó chịu. Bởi vì Hạ Vân Kiệt thật sự biểu hiện rất lạnh nhạt, trang bị kia trương tuổi trẻ mặt, tổng cấp Cố Thiến Lâm một loại thiếu đánh cảm giác.

“Tốt, Hạ lão sư.” Cố Thiến Lâm trong lòng không những thích, nhưng người ta là đạo sư, nàng nhưng cũng chỉ có thể ngoan ngoãn điểm đầu nói tốt.

Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu hai người vừa đi sau, trong văn phòng lập tức liền nháo mở.

Lý Hiểu Thi đối mới tới vị này dễ nhìn phó giáo sư rất cảm giác, dẫn đầu hỏi:“Hạ lão sư, ngươi có biết hay không Cố Thiến Lâm cùng Ngô giáo thụ trong lúc đó phát sinh quá sự tình?”

“Vô nghĩa, Hạ lão sư đương nhiên là không biết a, Ngô Vĩnh Bình a, kia nhưng là chúng ta học viện phó viện trưởng, hắn nếu biết, hắn có thể tiếp thu Cố Thiến Lâm này phỏng tay khoai lang sao?” Lục Cao Đại lập tức tiếp lời.

“Kỳ thật chuyện này ta nghe qua một ít. Bất quá chuyện này là viện trưởng an bài, ta đương nhiên nghe lãnh đạo an bài.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt không sao cả cười cười trả lời.

“Không phải đâu, ngươi người này cũng quá thành thật đi! Viện trưởng cho ngươi an bài ngươi liền phi nhận không khả sao? Ngươi có thể tìm cái tráng lệ lý do cự tuyệt a, tỷ như ngươi là phó giáo sư còn chưa đủ tư cách mang tiến sĩ sinh, lại hoặc là ngươi tinh lực hữu hạn, tạm thời mang không được nhiều như vậy nghiên cứu sinh.” Lý Hiểu Thi đám người vừa nghe Hạ Vân Kiệt dĩ nhiên là sớm đã biết đến, đều nhịn không được ngẩn

người, kế tiếp lại tất cả đều thẳng lắc đầu.

“Ta nghĩ Ngô giáo thụ nếu không nghĩ mang Cố Thiến Lâm, ta đến hẳn là không có việc gì đi.” Hạ Vân Kiệt gặp các đồng sự đều quan tâm hắn, trong lòng nhưng thật ra cảm thấy ấm áp.

“Cái gì kêu không có việc gì, Ngô Vĩnh Bình là học viện phó viện trưởng, ngươi là mới tới phó giáo sư, cánh tay không lay chuyển được đùi, hắn về sau nếu cố ý làm khó dễ ngươi, ngươi ngẫm lại xem, ngươi ở học viện có ngày lành quá sao? Ta xem, ngươi còn là sớm làm lại đi cùng Hồng viện trưởng câu thông câu thông, đem Cố Thiến Lâm cấp lui.” Lý Hiểu Thi gặp Hạ Vân Kiệt một bộ thiệp thế không sâu bộ dáng, không khỏi cấp trắng ra mắt.

“Cảm ơn vài vị lão sư, bất quá có lý đi khắp thiên hạ, vô lý nửa bước khó đi. Ta đường đường chính chính làm việc, không có gì hay lo lắng.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt nghiêm mặt nói.

Lý Hiểu Thi gặp Hạ Vân Kiệt “Ngây thơ” đáng yêu, gấp đến độ đang muốn khuyên vài câu, Cố Thiến Lâm banh khuôn mặt đi đến.

“Hạ lão sư, Ngô giáo thụ đột nhiên bảo ta tiếp tục hiệp trợ hoàn thành quế chi canh giải nhiệt tác dụng nghiên cứu, nhưng này hạng mục ở ba tháng trước, hắn sẽ không làm cho ta tham dự, làm cho ta cầm trong tay sở hữu số liệu tư liệu đều chuyển giao cho này khác đệ tử.” Cố Thiến Lâm đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt đối hắn nói, trong mắt bao hàm tức giận, bất đắc dĩ thậm chí một tia tuyệt vọng.

Chính như Lý Hiểu Thi đám người nói cánh tay không lay chuyển được đùi, ở Cố Thiến Lâm xem ra Hạ Vân Kiệt này tuổi trẻ phó giáo sư khẳng định là sẽ không bởi

vì chính mình cùng Ngô phó viện trưởng cường ngạnh đối nghịch, cho dù dám cũng đấu không lại hắn, mà nàng tắc nhất định còn muốn bị Ngô phó viện trưởng cấp oan hồn bất tán quấn quít lấy, cho đến khuất phục. Nhưng nàng có thể khuất phục sao?

“Nếu ba tháng trước Ngô giáo thụ sẽ không cho ngươi tham dự, vậy thuyết minh kia hạng mục với ngươi đã muốn không có vấn đề gì. Hiện tại ngươi là đệ tử của ta, ở không có trưng cầu đến của ta đồng ý phía trước, hắn không có gì quyền lực sẽ gọi ngươi làm bất cứ chuyện gì. Chuyện này ngươi không cần phải xen vào, hắn nếu sẽ gọi ngươi, ngươi khiến cho hắn trực tiếp tới tìm ta.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cũng là sắc mặt khẽ biến, trong mắt lóe ra một tia tức giận, sau đó chân thật đáng tin dùng sức mạnh cứng rắn khẩu khí nói.

Nói đùa, mặc kệ Cố Thiến Lâm tính cách như thế nào, nay nàng là hắn đệ tử, không hiểu được đến hắn cho phép trước, ai cũng không tư cách có thể ức hiếp đến hắn đệ tử trên đầu đến.

Hạ Vân Kiệt trả lời hiển nhiên ra ngoài mọi người dự kiến, bao gồm Cố Thiến Lâm ở bên trong.

Ở bọn họ xem ra, Hạ Vân Kiệt nghe thế cái hội báo, khẳng định hội kêu Cố Thiến Lâm đi trước hoàn thành Ngô giáo thụ kia hạng mục nói sau. Nhưng không nghĩ tới, hắn thái độ cũng là như thế cường ngạnh.

Không thể phủ nhận, tuy rằng Cố Thiến Lâm trong lòng vẫn như cũ cho rằng Hạ Vân Kiệt là cái vô sỉ cộng thêm hạ lưu tên, nhưng giờ khắc này, nàng thật sự cảm thấy Hạ Vân Kiệt còn là rất nam tử hán khí khái, nhìn hắn ánh mắt cũng nhiều một tia không đồng dạng như vậy này nọ.

“Hạ lão sư, chuyện này có phải hay không còn là tìm

Ngô giáo thụ thương lượng một chút? Hoặc là còn là làm cho Cố tiến sĩ đi tiếp tục hoàn thành kia hạng mục đi.” Cảm thấy ngoài ý muốn sau, Lý Hiểu Thi hảo tâm khuyên nhủ.

“Cảm ơn hảo ý của ngươi Lý lão sư, ta còn là tin tưởng vững chắc hữu lý đi khắp thiên hạ, vô lý nửa bước khó đi. Nếu Ngô giáo thụ ba tháng trước cũng đã không cho Cố Thiến Lâm tham dự này hạng mục, nay Cố Thiến Lâm lại đã muốn chuyển tới ta nơi này đến, hắn sẽ không hẳn là tái cố ý làm khó dễ.” Hạ Vân Kiệt vừa uyển chuyển lại kiên quyết phủ quyết Lý Hiểu Thi hảo ý.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 536 : Nháo cương

Lý Hiểu Thi đám người gặp Hạ Vân Kiệt không nghe bọn họ khuyên bảo, tự nhiên sẽ không tái tiếp tục khuyên ngăn đi, thậm chí nhìn hắn ánh mắt đều có điểm thay đổi vị, cảm thấy Hạ Vân Kiệt người này có chút bảo thủ tự phụ, không nhìn được người tốt tâm.

“Nếu không Hạ lão sư, ta còn là……” Tuy rằng Cố Thiến Lâm trong nội tâm đối Hạ Vân Kiệt nhân cơ hội điên hạ nàng kia đối tiểu bạch thỏ còn là canh cánh trong lòng, nhưng cũng không nguyện ý trơ mắt nhìn hắn vì chính mình mà bị Ngô phó viện trưởng chỉnh đổ, cho nên do dự một hồi lâu nhi, còn là cắn chặt răng nói.

“Ngươi không cần nhiều lời, ngươi phải nhớ kỹ, ngươi hiện tại là đệ tử của ta, loại chuyện này hiện tại là như thế này xử lý về sau cũng là như vậy xử lý.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi cảm thấy ngoài ý muốn nhìn thoáng qua Cố Thiến Lâm, sau đó không đợi nàng nói xong liền xua tay ngắt lời nói.

“Cảm ơn Hạ lão sư, ta đã biết.” Cố Thiến Lâm gật gật đầu sau đó lại một lần nữa rời đi văn phòng, trong lòng lại mình trấn an nói, đây là chính hắn không nên cậy mạnh, thật muốn bị Ngô viện trưởng khiến cho vứt bỏ công tác cũng không quan chuyện của ta. Nói đến để, Cố Thiến Lâm đối Hạ Vân Kiệt là một chút tin tưởng đều không có. Ra văn phòng, Cố Thiến Lâm liền đánh cái điện thoại cấp Ngô giáo thụ một vị tiến sĩ sinh, đem tình huống nói một lần. Phía trước chính là vị này tiến sĩ sinh đánh điện thoại cho hắn, đã xảy ra kia chuyện sau, Ngô giáo thụ là sẽ không tự mình gọi điện thoại cấp nàng.

Vị kia tiến sĩ họ Phương, hắn tiếp Cố Thiến Lâm điện thoại sau liền lập tức đem chuyện này hội báo cho Ngô Vĩnh Bình giáo thụ.

Ngô Vĩnh Bình giáo thụ năm nay năm mươi bốn tuổi, bộ dạng khuôn mặt gầy, tinh thần quắc thước, mang theo một bộ kính mắt, hơn nữa tóc trắng có điểm sớm, cho nên thoạt nhìn phá lệ có phần tử trí thức cùng lão trung y khí chất, chưa cùng hắn thâm tiếp xúc quá khẳng định sẽ bị hắn mặt ngoài sở mê hoặc, ít nhất không có phát sinh Cố Thiến Lâm chuyện này phía trước, rất nhiều người đều cho rằng hắn là cái bác học nho nhã, bi thiên mẫn nhân lão trung y. Nhưng từ đã xảy ra Cố Thiến Lâm sự tình sau, trong học viện sư sinh mới biết được nguyên lai Ngô Vĩnh Bình giáo thụ là cái ra vẻ đạo mạo "Kêu thú".

Nhưng Ngô Vĩnh Bình là phó viện trưởng, lão tư cách giáo thụ, tựa như đầu năm nay xã hội cười bần không cười xướng giống nhau, cũng là không ai dám chê cười Ngô Vĩnh Bình phó viện trưởng, huống hồ đầu năm nay xã hội không khí ngày càng bại hoại, rất nhiều tiềm quy tắc đều giấu ở âm u chỗ không có bị cho sáng tỏ đi ra mà thôi, cho nên chuyện này trừ bỏ làm cho Ngô giáo thụ ở trong bệnh viện nằm một đoạn thời gian bị điểm khổ, trong nhà hoàng mặt bà náo loạn một trận, còn đã mất chút mặt mũi ở ngoài, này khác phương diện đối hắn cũng là không có gì ảnh hưởng.

Đương nhiên thân là học viện phó viện trưởng, Giang Nam tỉnh danh trung y, bị chính mình nữ đệ tử cấp đánh tiến bệnh viện, đối với Ngô Vĩnh Bình mà nói đây là một kiện vô cùng nhục nhã, cho nên khi hắn bách cho viện trưởng áp lực đồng ý Cố Thiến Lâm chuyển tới Hạ Vân Kiệt danh nghĩa học nghiên khi, trong lòng kỳ thật cũng là nghẹn một đoàn hỏa, cũng đã muốn tưởng tốt lắm đến tiếp sau chiêu pháp.

Ở Ngô giáo thụ xem ra, chỉ cần Hạ Vân Kiệt là người thông minh liền tuyệt đối sẽ không vì một nữ đệ tử mà đắc tội hắn vị này học viện phó viện trưởng, đến lúc đó

Cố Thiến Lâm còn không phải trốn không thoát hắn năm ngón tay. Nhưng Phương tiến sĩ mang đến tin tức lại thật to ra ngoài Ngô giáo thụ dự kiến, đồng thời cũng làm cho hắn căm tức vạn phần.

“Được rồi, chuyện này ta sẽ chính mình xử lý, ngươi trước đi ra ngoài đi.” Ngô giáo thụ mặt âm trầm hướng Phương tiến sĩ huy phất tay nói.

Phương tiến sĩ nói thanh tốt, sau đó xoay người nhẹ tay nhẹ chân đi ra ngoài.

Đầu năm nay, đạo sư quyền lực là rất lớn. Hơn nữa trung y coi trọng sư môn truyền thừa, đạo sư quyền lực liền lớn hơn nữa.

Nếu đạo sư nhìn ngươi không vừa mắt, cố ý không cho ngươi tốt nghiệp, thậm chí không truyền ngươi y thuật, kia thanh xuân cùng tiền tài liền không công lãng phí ở vườn trường. Cho nên chẳng sợ Phương tiến sĩ ám xem thường Ngô giáo thụ loại này thực hiện, nhưng cũng không dám toát ra chút.

Phương tiến sĩ sau khi ra ngoài, Ngô giáo thụ mặt âm trầm, ngón tay khấu động chủ bàn, một hồi lâu nhi cầm lấy trên bàn điện thoại cấp 306 văn phòng bát đi qua.

“Ta là Ngô Vĩnh Bình, kêu mới tới Hạ Vân Kiệt tiếp điện thoại.” Điện thoại nhất bị tiếp khởi, Ngô giáo thụ cũng không hỏi đối phương là ai, trực tiếp không chút khách khí mệnh lệnh nói.

“Tốt Ngô viện trưởng, ta cái này kêu là Hạ lão sư tiếp điện thoại.” Tiếp điện thoại là Lục Cao Đại, gặp là Ngô giáo thụ đến điện thoại lập tức khách khí nói, sau đó hướng Hạ Vân Kiệt vẫy vẫy tay, thấp giọng nói:“Ngô viện trưởng điện thoại, hắn tìm ngươi.”

Nói khi Lục Cao Đại xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt mang theo một tia thương hại.

Mới tới ngày đầu tiên liền cùng Ngô phó viện trưởng đối nghịch, có thể có hảo trái cây ăn sao?

“Ngươi hảo Ngô viện trưởng, ta là Hạ Vân Kiệt, xin hỏi có chuyện gì sao?” Hạ Vân Kiệt tiếp nhận điện thoại hỏi.

“Tiểu Hạ a, hiện tại đến ta văn phòng một chuyến, ta có việc với ngươi thương lượng một chút.” Ngô phó viện trưởng tiếp tục dùng mệnh lệnh khẩu khí nói, thậm chí ở xưng hô cũng là bày ra một bộ cao cao tại thượng tư thái.

“Tốt, ta hiện tại liền đi qua.” Ngô Vĩnh Bình là phó viện trưởng, là học viện lãnh đạo, chỉ cần là giải quyết việc chung, Hạ Vân Kiệt còn là tuân thủ nghiêm ngặt chính mình giáo công nhân viên chức thân phận.

Ngô Vĩnh Bình từ chối cho ý kiến “Ân!” Một tiếng, sau đó liền treo điện thoại, khóe miệng gợi lên một chút đắc ý cười lạnh, nghĩ rằng, tiểu tử này xem ra còn không có hôn đầu.

“Ngô viện trưởng gọi ngươi đi qua?” Lý Hiểu Thi tuy rằng bất mãn Hạ Vân Kiệt bảo thủ tự phụ, nhưng mọi người chung quy là cùng cái chiến hào lý đồng sự, gặp Hạ Vân Kiệt treo điện thoại, còn là nhịn không được quan tâm hỏi.

“Đúng vậy.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

“Ngô viện trưởng người này kỳ thật cử có bối cảnh, ngươi mới tới tốt nhất không cần cùng hắn nháo cương.” Gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu, Lý Hiểu Thi do dự hạ lại khuyên nhủ.

“Ta đã biết, Lý lão sư.” Hạ Vân Kiệt cảm kích gật gật đầu, sau đó ra văn phòng.

“Ai, quả nhiên là còn trẻ hết sức lông bông, mới sinh nghé con không sợ hổ a!” Nhìn Hạ Vân Kiệt vẻ mặt thoải mái thản nhiên đi ra văn phòng, Lý Hiểu Thi không khỏi lắc đầu thở dài nói.

“Như vậy tuổi trẻ coi như thượng phó giáo sư, hắn cũng có cuồng tư bản. Chính là hy vọng hắn hậu trường có thể cứng rắn.” Lưu Lực Hoành nói.

“Cứng rắn có cái rắm dùng, chưa từng nghe qua huyện quan không bằng hiện quản sao? Huống hồ hắn hậu trường thật muốn thực cứng, ngươi cảm thấy sẽ đến chúng ta Giang Châu đại học dạy học sao? Toàn bộ Giang Nam tỉnh so với Giang Châu đại học tốt đại học còn nhiều mà đâu, càng đừng nói toàn Trung Quốc ! Hơn nữa đầu năm nay, ngươi cảm thấy thực sự bối cảnh, hắn hội lựa chọn theo y mà không theo chính hoặc theo thương sao? Ở quốc gia của ta, có quyền có tiền mới là tối ngưu bức.” Lục Cao Đại phản bác nói.

“Ngươi nói cũng là là, nhưng ngươi lại như thế nào giải thích hắn như vậy tuổi trẻ làm đến phó giáo sư đâu?” Lưu Lực Hoành đầu tiên là gật đầu chung nhận thức, tiếp theo lại hỏi ngược lại.

“Này ta lại nào biết đâu rằng, có lẽ hắn thật sự y thuật rất cao minh đâu?” Lục Cao Đại nói.

“Thiết, này khả năng sao?” Lưu Lực Hoành cùng Lý Hiểu Thi cơ hồ là cùng khi cho Lục Cao Đại một cái khinh bỉ ánh mắt.

“Ngô viện trưởng, xin hỏi tìm ta có chuyện gì sao?” Hạ Vân Kiệt xao mở Ngô phó viện trưởng văn phòng, trực tiếp hỏi.

“Tiểu Hạ, ngươi tới a, ngồi ngồi.” Ngô Vĩnh Bình này cũng là lần đầu tiên nhìn thấy Hạ Vân Kiệt, động vừa thấy thật đúng là bị hắn trẻ tuổi khuôn mặt cấp hoảng sợ, bất quá rất nhanh Ngô Vĩnh Bình liền làm cái thủ thế kêu Hạ Vân Kiệt ngồi xuống, nhưng hắn chính mình lại còn là cao cao tại thượng ngồi ở chủ bàn mặt sau.

“Là như vậy, ta nơi này có cái đầu đề vốn Cố Thiến Lâm cũng là có tham dự, ta hy vọng nàng có thể tiếp tục đem này đầu đề hoàn thành.” Ngô Vĩnh Bình chờ Hạ Vân Kiệt sau khi ngồi xuống, cũng lười cùng hắn quanh co lòng vòng, nói thẳng nói.

Không phải một người trẻ tuổi sao? Hắn nhưng là trung y học viện phó viện trưởng, Giang Nam tỉnh nổi danh trung y!

“Cố Thiến Lâm nói ba tháng trước ngươi cũng đã đem nàng đá ra hạng mục tổ, mà nàng hiện tại là đệ tử của ta, ta đối đệ tử của ta có ta chính mình quy hoạch cùng an bài, cho nên không thể làm cho nàng tiếp tục đi theo ngươi làm này đầu đề.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong mắt lóe ra một tia căm tức, khẩu khí thực đông cứng trả lời.

Ngô Vĩnh Bình nếu thành thành thật thật làm hắn phó viện trưởng, Hạ Vân Kiệt tự nhiên đem hắn làm phó viện trưởng đến đối đãi, nhưng hắn nếu không nên tiếp tục dây dưa chính mình đệ tử, ỷ thế hiếp người, Hạ Vân Kiệt nhưng cũng tuyệt không hội đem hắn làm một hồi sự.

Ngô Vĩnh Bình vạn vạn không nghĩ tới chính mình đều tự mình ra mặt cùng Hạ Vân Kiệt chào hỏi, Hạ Vân Kiệt này mới tới phó giáo sư thế nhưng còn là chút không cho mặt mũi, sắc mặt không khỏi lập tức kéo xuống dưới nói:“Tiểu Hạ, ngươi đây là cái gì ý tứ? Chẳng lẽ ta thân là phó viện trưởng hướng ngươi điều tạm cái đệ tử đều không được sao?”

“Nếu là đệ tử của ta, hơn nữa ngươi hiện tại đại biểu ngươi chính mình mà không phải học viện, ta đương nhiên là có quyền đáp ứng hay không điều tạm. Nếu không này khác sự tình, ta đây đi trước.” Nói xong, Hạ Vân Kiệt liền đứng lên.

Nếu mâu thuẫn không có cách nào điều hòa, hơn nữa Hạ Vân Kiệt cũng thật sự khó chịu này “Lão kêu thú”, tự nhiên cũng liền lười tái cùng hắn uyết sách đi xuống.

“Ba!” Nhìn Hạ Vân Kiệt cũng không quay đầu lại rời đi chính mình văn phòng, Ngô Vĩnh Bình không khỏi tức giận đến chụp bàn dựng lên. Khả đại học không giống xí nghiệp, Ngô Vĩnh Bình tuy rằng là phó viện trưởng nhưng cũng không tư cách khai trừ Hạ Vân Kiệt, Hạ Vân Kiệt không điểu hắn, tạm thời mà nói hắn thật đúng là không có biện pháp thu thập hắn.

Ngô phó viện trưởng văn phòng ở tứ lâu, ra Ngô phó viện trưởng văn phòng, Hạ Vân Kiệt đi xuống lầu thê nhàn rỗi vô sự liền hướng 309 văn phòng đi đến, muốn nhìn một chút Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu văn phòng dàn xếp thế nào.

Bất quá Hạ Vân Kiệt vừa mới tới cửa liền nhìn đến Cố Thiến Lâm trong tay đang cầm một đống tư liệu bộ sách, một bộ giận mà không dám nói gì bộ dáng, đứng ở nàng phía sau Đới Vĩnh Chu trong tay đồng dạng đang cầm một đống tư liệu bộ sách, một bộ nơm nớp lo sợ bộ dáng. Hai người phía trước tắc đứng học viện từng tối tuổi trẻ đầy hứa hẹn phó giáo sư Đinh Chí Giang, nhìn như biểu tình bình thản lại không chỗ không ra một cỗ ngạo mạn thái độ.

“Chuyện gì xảy ra?” Hạ Vân Kiệt trách cứ nhìn Đới Vĩnh Chu liếc mắt một cái, sau đó nhìn Cố Thiến Lâm hỏi, về phần Đinh Chí Giang hắn áp căn liền trực tiếp không

nhìn.

“Là ngươi! Có biết hay không nơi này là địa phương nào? Là ai cho phép ngươi vào, cho ta lập tức rời đi nơi này!” Đinh Chí Giang gặp đến là ngày hôm qua đối chính mình vô lễ người trẻ tuổi, sắc mặt lập tức liền âm trầm xuống dưới, không chút khách khí hướng hắn quát mắng nói.

“Chuyện gì xảy ra?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy chính là lạnh lùng liếc Đinh Chí Giang liếc mắt một cái, sau đó lại lần nữa hỏi.

“Đinh giáo thụ gì đó chiếm chúng ta vị trí, chúng ta tưởng đem hắn gì đó na cái địa phương, nhưng hắn cũng không đồng ý.” Cố Thiến Lâm gặp là Hạ Vân Kiệt đến đây, hai mắt không khỏi sáng sáng ngời, không hiểu có loại đột nhiên tìm được rồi dựa vào cảm giác.

Hạ Vân Kiệt theo Cố Thiến Lâm ngón tay phương hướng nhìn lại, thế này mới phát hiện văn phòng trên bàn các vài cái thùng, đúng là ngày hôm qua Đinh Chí Giang làm cho bọn họ chuyển kia vài cái thùng.

“Đinh giáo thụ, này mấy trương bàn công tác bọn họ muốn dùng, ngươi mấy thứ này có thể hay không na hạ vị trí?” Hạ Vân Kiệt thấy thế hơi hơi nhíu hạ mày, này bất quá chính là mấy rương bộ sách mà thôi, các ở góc là có thể, hoàn toàn không tất yếu chiếm bàn học.

“Ngươi cho là ngươi là ai? Chuyện của chúng ta có ngươi chen vào nói địa phương sao? Còn không cho ta tránh ra!” Đinh giáo thụ tạm thời còn không biết Hạ Vân Kiệt chính là mới tới phó giáo sư, gặp Hạ Vân Kiệt này người trẻ tuổi hôm nay “Tiễn” càng không có yên lòng, thế nhưng quản nổi lên chuyện của hắn đến, không khỏi tức giận đến lấy tay đầu ngón tay chỉ vào Hạ Vân Kiệt, thiếu chút nữa sẽ điểm đến mũi hắn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 537 : Kiên nhẫn hữu hạn

“Đinh giáo thụ ở đệ tử trước mặt mời ngươi chú ý một chút làm người gương tốt hình tượng, ta là bọn họ đạo sư, là ta làm cho bọn họ tới nơi này, này cũng là trong học viện an bài.” Hạ Vân Kiệt thân thủ nhẹ nhàng ngăn Đinh Chí Giang tay thiếu chút nữa sẽ điểm đến chính mình cái mũi, thản nhiên nói.

Chính như Hạ Vân Kiệt nói, ở đệ tử trước mặt hay là muốn bảo trì làm người gương tốt hình tượng, cho nên tuy rằng đối Đinh Chí Giang thực bất mãn, nhưng hắn còn là tận lực khắc chế chính mình cảm xúc.

“Làm càn! Thực nghĩ đến ngươi không phải đệ tử của ta ta cũng không dám giáo huấn ngươi sao? Nói cho ngươi, chỉ bằng ngươi vừa rồi miệng đầy nói hươu nói vượn, vô pháp vô thiên, chỉ cần ngươi là Giang Châu đại học đệ tử, ta nhất định hội yếu thỉnh giáo vụ chỗ đem ngươi khai trừ ra trường học, chúng ta trường học không chào đón ngươi như vậy……” Gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng nói chính mình là Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu hai người đạo sư, Đinh Chí Giang cơ hồ tức giận đến sắc mặt đều tử.

Đinh Chí Giang sư theo quốc y đại sư Chu Tân Bình, đến Giang Châu đại học nhâm giáo khi, đừng nói các học sinh đối hắn kính trọng có thêm, hận không thể đầu nhập hắn môn hạ, liền ngay cả trong học viện lão sư, lĩnh ác đạo đối hắn cũng đều là khách khách khí khí, làm sao từng giáp mặt bị một đệ tử như vậy một mà tái giáp mặt chống đối quá? Càng đừng nói Hạ Vân Kiệt hôm nay thế nhưng trước mặt hắn mặt nói chính mình là Cố Thiến Lâm các nàng đạo sư, này quả thực chính là đem hắn Đinh Chí Giang làm ngốc tử ngu ngốc đến xem.

“Đinh giáo thụ, ta cảnh cáo ngươi đừng lại dùng ngón

tay điểm của ta cái mũi, của ta kiên nhẫn là có hạn.” Hạ Vân Kiệt gặp Đinh Chí Giang một bên quở trách còn một bên lấy tay đầu ngón tay điểm mũi hắn, hơn nữa càng điểm càng gần, dù là Hạ Vân Kiệt đã muốn tận lực khắc chế, không nghĩ ở đệ tử trước mặt hỏng rồi làm người gương tốt hình tượng, nhưng là đã muốn đến nhẫn nại cực hạn, mặt lạnh lùng cảnh cáo nói.

“Kiên nhẫn hữu hạn, như thế nào chẳng lẽ ngươi còn muốn đánh người bất thành? Ta nói cho ngươi, giống ngươi loại này không coi ai ra gì, cuồng vọng tự đại đệ tử……” Đinh Chí Giang gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng còn cảnh cáo khởi hắn, không khỏi nổi trận lôi đình, không chỉ có không có thu liễm, ngược lại thật sự trực tiếp đem ngón tay đầu cấp điểm đến Hạ Vân Kiệt cái mũi.

Đinh Chí Giang ngón tay một chút đến Hạ Vân Kiệt cái mũi thượng, Hạ Vân Kiệt nhẫn nại lực rốt cục đến cực điểm, sắc mặt hơi đổi, tay vừa nhấc, “Ba” một chút bắt được Đinh Chí Giang tay, sau đó hơi hơi đi xuống nhất bài, nhất thời Đinh Chí Giang liền kêu thảm thiết lên:“Đau, đau chết mất, đau đã chết ta ! Mau thả ta ra, tay của ta muốn chặt đứt.”

Kêu thảm thiết là lúc, Đinh Chí Giang cả người cũng không từ tự chủ gấp khúc đi xuống.

“Thử!” Nhìn trước mắt một màn, Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu kìm lòng không được mãnh hít một ngụm lãnh khí, tròng mắt đều xem thẳng.

Bọn họ là nằm mơ cũng không nghĩ tới, chính mình đạo sư đã vậy còn quá mãnh, ngay cả Đinh Chí Giang tay đều dám bài, nhưng lại bài hắn kêu thảm thiết liên tục.

Cửa phòng làm việc là mở ra, vừa rồi Đinh Chí Giang bởi vì tức giận thanh âm vốn còn có điểm lớn, đã muốn khiến cho này khác sư sinh chú ý, nay Đinh Chí Giang

tái như vậy nhất kêu thảm thiết, nhất thời 309 văn phòng phụ cận sư sinh ào ào đều chạy đi ra ngoài, đương nhiên cũng bao gồm 306 văn phòng Lý Hiểu Thi các lão sư.

Chờ mọi người nhất đuổi tới, nhìn đến hướng đến ở trong học viện đường làm quan rộng mở, trừ bỏ học viện lãnh đạo cùng lão giáo thụ, trên cơ bản không lớn đem khác lão sư để vào mắt Đinh Chí Giang Đinh phó giáo sư tay bị một vị người trẻ tuổi cấp bài, mà hắn bản nhân tắc bởi vì chịu đau, loan eo kêu thảm thiết liên tục, nhất thời cũng là mãnh hút một ngụm lãnh khí, tròng mắt đồng dạng đều xem thẳng.

Này, người kia là làm sao chạy đến đệ tử? Không khỏi cũng quá ngưu bức đi, thế nhưng ngay cả Đinh giáo thụ tay cũng dám bài? Không biết Hạ Vân Kiệt lòng người lý đều là lại khiếp sợ lại có một loại thống khoái cảm giác. Bởi vì bình thường này Đinh Chí Giang phó giáo sư thật sự không chiêu người thích, nhưng người ta sư nổi danh môn, y thuật cũng quả thật có độc đáo chỗ, cho nên mọi người cũng chỉ có thể bất đắc dĩ chịu được hắn kia phó không coi ai ra gì, cao cao tại thượng bộ dáng.

Ta thảo, không phải đâu, mới ngày đầu tiên đến đi làm trước thu Ngô phó viện trưởng ma nữ đệ tử, hiện tại lại trực tiếp bài Chu Tân Bình quốc y đại sư đệ tử, học viện trọng điểm bồi dưỡng nhân tài tay, này không khỏi cũng quá sinh mãnh đi? Mà Lục Cao Đại đám người thấy thế trừ bỏ khiếp sợ cũng chỉ có thể hoàn toàn phục rồi Hạ Vân Kiệt này “Người mới”.

Bất quá rất nhanh, Lục Cao Đại đám người liền theo khiếp sợ trung phục hồi tinh thần lại, vội vàng xông lên đi nói:“Hạ lão sư, Hạ lão sư, mau buông tay, mau buông tay, đây là Đinh giáo thụ.”

“Ta biết.” Hạ Vân Kiệt gặp Lục Cao Đại đám người gọi

hắn buông tay, thế này mới buông ra tay.

Lục Cao Đại đám người nghe vậy thiếu chút nữa không tập thể ngất đi qua. Này Hạ Vân Kiệt con mẹ nó có phải hay không đầu óc có vấn đề a, đều biết đến vị này là Đinh giáo thụ thế nhưng còn dám đánh hắn?

“Ngươi, ngươi, Lục lão sư, các ngươi đến vừa lúc, lập tức cho ta kêu bảo an lại đây, ta, ta, ta nhất định phải nghiêm túc xử trí……” Hạ Vân Kiệt thả thủ sau, Đinh Chí Giang lập tức hổn hển lại một lần nữa lấy tay đầu ngón tay chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói.

Vừa rồi lại đau vừa giận, Đinh Chí Giang trong lúc nhất thời cũng là không chú ý tới Lục Cao Đại đối Hạ Vân Kiệt xưng hô.

“Đinh giáo thụ, Lục lão sư bọn họ đều ở đây, ta lại cảnh cáo ngươi, đừng nữa lấy tay đầu ngón tay điểm của ta cái mũi, nếu không đừng trách ta đối với ngươi lại không khách khí.” Hạ Vân Kiệt mặt lạnh lùng hướng Đinh Chí Giang cảnh cáo nói.

“Ngươi dám?” Đinh Chí Giang gặp Hạ Vân Kiệt trước mặt nhiều người như vậy mặt cảnh cáo chính mình, tức giận đến mặt đều phát thanh, nhưng tay còn là theo bản năng rụt trở về.

Hạ Vân Kiệt như vậy nhất cảnh cáo, hơn nữa Đinh Chí Giang này vừa mới động, Lục Cao Đại đám người thế này mới hiểu được, nguyên lai là Đinh Chí Giang khiêu khích trước đây, nhất thời đều âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, tình thế hơi chút so với trong tưởng tượng nhẹ một chút, sau đó vội vàng tiến lên giải thích nói:“Đinh giáo thụ, Hạ lão sư, mọi người đều là đồng sự, có chuyện ngồi xuống chậm rãi nói.”

“Lục lão sư, ngươi gọi hắn cái gì?” Đinh Chí Giang lúc

này nghe rõ rồi chứ, nghe vậy hai mắt đều mở to.

“Đinh giáo thụ, vị này là chúng ta học viện mới tới Hạ Vân Kiệt phó giáo sư.” Lục Cao Đại vội vàng giải thích nói, trong lòng lại càng ngày càng hiểu được, khẳng định là Đinh giáo thụ nghĩ lầm Hạ Vân Kiệt là đệ tử, lấy hắn nước tiểu tính nói Hạ Vân Kiệt là một vị phó giáo sư, phỏng chừng là đệ tử đều phải bị ép buộc ra cơn tức đến. Đơn giản đệ tử là dám giận không dám ngôn, mà Hạ Vân Kiệt là một vị phó giáo sư đương nhiên không chịu bị ủy khuất, thế này mới có vừa rồi phát sinh một màn.

Còn đừng nói, Lục Cao Đại tuy rằng là vị thầy thuốc, nhưng hắn suy đoán lại thật đúng là tám chín phần mười, đơn giản hắn không biết Hạ Vân Kiệt cùng vị này Đinh giáo thụ ngày hôm qua còn có quá tiết.

“Nói hươu nói vượn, hắn mới bao nhiêu tuổi, như thế nào có thể là phó giáo sư?” Đinh Chí Giang hiển nhiên ở trong học viện hướng đến kiêu ngạo quen, nghe vậy lập tức húc đầu trách cứ nói.

Lục Cao Đại nói như thế nào cũng là một vị giảng sư, tuy rằng luận tư lịch, chức danh, danh vọng đều xa không bằng Đinh Chí Giang giáo thụ, nhưng hảo tâm tới khuyên giá lại bị hắn trước mặt nhiều người như vậy mặt trách cứ nói hươu nói vượn, trong lòng tự nhiên căm tức, nhưng còn là tận lực khắc chế cảm xúc, trả lời:“Cái này muốn hỏi học viện lãnh đạo, dù sao Dương thư ký là như thế này giới thiệu, hiện tại Hạ lão sư cũng theo chúng ta cùng cái văn phòng.”

Đinh Chí Giang kỳ thật cũng chỉ là trong lúc nhất thời quá mức kinh ngạc thế này mới có này phản ứng, nay Lục Cao Đại như vậy nhất giải thích, hắn tự nhiên liền hiểu được Hạ Vân Kiệt thật là một gã lão sư, hơn nữa vừa rồi hắn nói Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu là hắn

đệ tử tám chín phần mười cũng là thật sự.

Như vậy nhất hiểu được, nếu Đinh Chí Giang là người thông minh hoặc là người khiêm tốn, phía sau hẳn là nhận thức đến mặc kệ là ngày hôm qua còn là hôm nay đều là chính mình có sai trước đây. Bởi vì hai người cùng là phó giáo sư, ngày hôm qua hắn căn bản không tư cách giống chỉ huy đệ tử giống nhau chỉ huy Hạ Vân Kiệt, hơn nữa sau chính mình còn tay không ở phía sau thảnh thơi thảnh thơi, mà nay ngày kia liền càng hoàn toàn là hắn lỗi. Hạ Vân Kiệt đã muốn lần nữa nói cho chính hắn là Cố Thiến Lâm hai người lão sư, nhưng lại lần nữa nhường nhịn quá hắn, khả kết quả đâu, hắn lại đem ngón tay đầu điểm đến Hạ Vân Kiệt cái mũi.

Bất quá Đinh Chí Giang cũng là cái tâm cao khí ngạo chủ, gặp Hạ Vân Kiệt quả thật là cái mới tới lão sư, không chỉ có không có nhận thức đến chính mình sai lầm, ngược lại cảm thấy Hạ Vân Kiệt một cái mới tới lão sư liền dám như vậy hướng hắn ngưu bức, nhưng lại dám đảm đương nhiều người như vậy mặt bài tay hắn, này còn rất cao?

“Ta mặc kệ ngươi là lão sư cũng tốt, đệ tử cũng thế, chuyện này ta tuyệt không hội cứ như vậy tính, ta tìm viện trưởng đi.” Đinh Chí Giang mặt âm trầm bỏ lại một câu, xoay người đi nhanh ra văn phòng.

Mọi người gặp Đinh Chí Giang xoay người ra văn phòng muốn đi tìm viện trưởng, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt không khỏi tràn ngập đồng tình sắc.

Một cái là quốc y đại sư đệ tử, học viện trọng điểm bồi dưỡng nhân tài, một cái là mới tới chợt đến phó giáo sư, học viện lãnh đạo hội hướng về ai? Đáp án không cần nói cũng biết.

Nếu đáp án không cần nói cũng biết, này tới rồi đệ tử lão

sư dùng đồng tình ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt vài lần sau liền ào ào ly khai, ai cũng không có chủ động tiến lên tưởng cùng vị này mới tới phó giáo sư nhận thức một chút.

Cũng là, phía sau tiến lên cùng Hạ Vân Kiệt chủ động nhận thức giao bằng hữu, không phải rõ ràng muốn cùng Đinh Chí Giang phó giáo sư đối nghịch sao?

Chỉ có Lục Cao Đại đám người bởi vì cùng Hạ Vân Kiệt là cùng cái văn phòng, Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu là Hạ Vân Kiệt đệ tử, không có lập tức tán đi.

Người trước dùng càng đồng tình ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt, bởi vì bọn họ biết, Hạ Vân Kiệt hiện tại đắc tội không chỉ có riêng chính là Đinh Chí Giang, nhưng lại đắc tội Ngô phó viện trưởng, mà hắn lại chính là cái mới tới chợt đến phó giáo sư. Người sau tắc dùng phức tạp ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt, ký có uể oải tuyệt vọng còn có như vậy một tia sùng bái, áy náy.

Uể oải tuyệt vọng là, chính mình đạo sư vừa đến phải tội học viện lãnh đạo cùng thanh niên giáo sư trung lĩnh quân nhân vật, này về sau ở trong học viện còn có thể có ngày lành quá sao? Đạo sư không ngày lành quá, bọn họ thân là hắn đệ tử chỉ sợ cũng càng không ngày lành qua. Sùng bái là, chính mình đạo sư thật đúng là ngưu bức, vừa đến liền dám cùng phó viện trưởng đấu, liền dám bài Đinh Chí Giang giáo thụ tay, về phần áy náy thôi, chủ yếu còn là Cố Thiến Lâm, mặc kệ nàng trong lòng đối Hạ Vân Kiệt ngày hôm qua làm sự tình như thế nào khinh thường, nhưng hôm nay này hai kiện sự nguyên nhân đều cùng nàng có quan hệ, cho nên theo nào đó góc độ giảng, nàng cho rằng là chính mình làm phiền hà Hạ Vân Kiệt.

“Ngươi nha ngươi, ta cũng không biết nên nói như thế nào ngươi. Như thế nào liền như vậy xúc động đâu?”

Lục Cao Đại nhìn Hạ Vân Kiệt lắc lắc đầu, một hồi lâu nhi mới vỗ vỗ bờ vai của hắn, lực bất tòng tâm nói:“Tự giải quyết cho tốt, bảo trọng.”

Nói xong Lục Cao Đại bước đi, Lưu Lực Hoành cùng Lý Hiểu Thi cũng đều thật sâu nhìn hắn một cái, sau đó lắc đầu, mặt mang xin lỗi nói:“Hạ lão sư, chúng ta người nhỏ, lời nhẹ, chuyện này chính ngươi bảo trọng đi.”

Nói xong Lưu Lực Hoành cùng Lý Hiểu Thi cũng đi rồi.

“Hạ lão sư, hiện tại chúng ta……” Gặp Lục Cao Đại các lão sư nói như vậy, lại đều ào ào đi rồi, Đới Vĩnh Chu sắc mặt đều biến tái nhợt, nhìn Hạ Vân Kiệt vẻ mặt nghĩ mà sợ lo lắng nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 538 : Cáo trạng

“Không tiền đồ, ta muốn phê bình ngươi, thân là nam sinh, vừa rồi Đinh giáo thụ làm khó dễ các ngươi khi, ngươi như thế nào có thể cho ngươi sư tỷ đứng ở phía trước, chính mình lại nao núng ở phía sau? Ngươi đã làm đệ tử của ta, về sau tính cách không thể như vậy yếu đuối. Đại trượng phu nam tử hán, khiêm tốn nhường nhịn là đúng vậy, nhưng không thể không có đảm phách.” Bất quá Hạ Vân Kiệt lại căn bản không lo lắng Đinh Chí Giang sự tình, mà là ánh mắt có điểm nghiêm khắc nhìn Đới Vĩnh Chu trách nói.

Cố Thiến Lâm còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt sau khẳng định sẽ vì vừa rồi nhất thời xúc động rồi sau đó hối, lo lắng, nhưng vạn vạn không nghĩ tới Lục Cao Đại đám người vừa đi sau, Hạ Vân Kiệt ngược lại trách cứ khởi Đới Vĩnh Chu đến, tựa hồ vừa rồi chuyện đã xảy ra trung chân chính làm cho hắn để ở trong lòng là Đới Vĩnh Chu biểu hiện. Trong lúc nhất thời, Cố Thiến Lâm nhìn Hạ Vân Kiệt ánh mắt tràn ngập mê hoặc, đột nhiên gian nàng tựa hồ đã muốn hoàn toàn nhìn không thấu chính mình vị tân đạo sư.

Đới Vĩnh Chu hiển nhiên cũng không có nghĩ đến Hạ Vân Kiệt hội đột nhiên trách cứ chính mình, đầu tiên là sửng sốt sửng sốt, miệng trương ở nơi nào, bất quá khi hắn ánh mắt chống lại Hạ Vân Kiệt nghiêm khắc ánh mắt khi, cũng không từ tự chủ cúi đầu.

“Hạ lão sư, Đới Vĩnh Chu là tân sinh, chuyện này không trách hắn, đều là ta không xử lý tốt, muốn trách ngươi trách ta.” Gặp Đới Vĩnh Chu cúi đầu không dám hé răng, Cố Thiến Lâm cắn môi ngẩng đầu nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

“Vì cái gì muốn trách ngươi? Chuyện này ngươi không có sai. Chỉ cần để ý ở các ngươi bên này vốn là hẳn là

theo lý cố gắng, ta tức giận là Tiểu Đới không nên bởi vì hắn là Đinh giáo thụ liền lui khiếp. Được rồi, đem trên bàn gì đó đều cấp chuyển đến một góc phóng tốt.” Hạ Vân Kiệt xua tay nói.

“A!” Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu gặp sự tình nháo đến như vậy bộ, Hạ Vân Kiệt thế nhưng hay là muốn động Đinh Chí Giang gì đó, không khỏi tất cả đều trợn tròn mắt.

“A, cái gì a? Cái bàn là lấy đến làm công dùng là cũng không phải lấy đến đôi tạp vật, hơn nữa này cái bàn là nhà nước cũng không phải cá nhân, sao có thể ngươi tưởng phóng tạp vật để lại tạp vật ?” Hạ Vân Kiệt gặp hai người há hốc mồm, không khỏi tức giận nói.

Nói xong chính mình trước hết đi xách lên hai cái thùng bắt bọn nó đặt ở văn phòng một góc.

Gặp đạo sư đều động thủ, Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu tuy rằng trong lòng còn là thực không yên bất an, nhưng là chỉ có thể tráng lá gan đem trên bàn này khác vài cái thùng đều chuyển xuống dưới đặt ở trong góc điệp tốt.

“Được rồi, sửa sang lại một chút, về sau các ngươi ngay tại nơi này làm công, chờ ngày mai Lưu Nhất Duy đến đây mà bắt đầu đi học, hôm nay tạm thời không có gì sự tình, các ngươi có thời gian trước hết nhiều nhìn xem [hoàng đế nội kinh].” Hạ Vân Kiệt gặp thùng đều chuyển xuống dưới, gật gật đầu dặn dò một hai câu liền đi.

Nhìn Hạ Vân Kiệt trẻ tuổi bóng dáng nhẹ nhàng đi ra văn phòng, Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu hai mặt nhìn nhau, nghĩ rằng Đinh Chí Giang sẽ đồng ý làm cho chúng ta ở trong này làm công học tập mới là lạ?

Đinh Chí Giang quả thật sẽ không đồng ý, nếu đồng ý,

chẳng phải là nói tại đây một trận chiến hắn hoàn toàn bại cho vị này mới tới phó giáo sư sao?

Lúc này Đinh Chí Giang chính vẻ mặt tức giận xao mở Hồng viện trưởng văn phòng.

Cửa phòng làm việc đẩy khai Đinh Chí Giang liền nhìn đến đồng dạng trên mặt mang theo một tia tức giận Ngô Vĩnh Bình phó viện trưởng đang ngồi ở trong văn phòng cùng Hồng viện trưởng đang nói nói.

“Lão Ngô, chuyện này trước như vậy, ta sẽ cùng Hạ Vân Kiệt hảo hảo đàm nói chuyện chuyện này.” Hồng viện trưởng đang bị Ngô giáo thụ cấp huyên một trận đau đầu, gặp Đinh Chí Giang tiến vào nhất thời như thấy được cứu tinh, nhân cơ hội chấm dứt đề tài.

Ngô Vĩnh Bình gặp Đinh Chí Giang tiến vào, cũng chỉ hảo tạm thời áp chế trong đầu khó chịu, đầu tiên là hướng Đinh Chí Giang gật gật đầu đánh thanh tiếp đón, sau đó đối Hồng viện trưởng nói:“Kia đi Hồng viện trưởng, ta xem cũng chỉ có ngươi có thể nói động kia mắt không tôn trưởng tiểu tử, ta nha là không được.”

“Ha ha, lão Ngô, ngươi nói gì vậy, đừng nóng giận, người trẻ tuổi thôi, có đôi khi vọt một chút là có, ngươi yên tâm, ta sẽ nói nói hắn vài câu.” Hồng viện trưởng đứng dậy nói, trong đầu cũng là một trận cười khổ, người này thật đúng là cầm lông gà làm lệnh tiễn, vừa đến liền trực tiếp cùng Ngô Vĩnh Bình cấp lõi thượng, khả người ta là phó viện trưởng, lão giáo thụ a, như thế nào cũng phải giảng điểm phương pháp sách lược a! Đây là trực tiếp đem ta cũng cấp hố.

“Hồng viện trưởng, tên kia không chỉ có riêng chính là hướng a. Quả thực chính là vô pháp vô thiên, vừa rồi trước mặt nhiều người như vậy mặt đều đánh ta !” Hồng viện trưởng trong lời nói vừa mới vừa hạ Đinh Chí Giang

liền vẻ mặt tức giận cáo trạng nói.

“Sao lại thế này Đinh giáo thụ? Chẳng lẽ Hạ Vân Kiệt ngày đầu tiên đến liền đánh ngươi ?” Ngô phó viện trưởng chính buồn bực Đinh Chí Giang đã đến đánh gãy chính mình cùng Hồng viện trưởng nói chuyện, không nghĩ tới hắn cũng là đến cáo Hạ Vân Kiệt trạng, vừa nghe nhất thời hỉ thượng đuôi lông mày, lập tức ra vẻ khiếp sợ nói.

“Cũng không phải là, hắn đệ tử muốn làm công thất học tập, khả kia văn phòng ta đang dùng, ta chỉ là theo hắn nói vài câu, ngươi xem xem, hắn hay dùng tay bài tay của ta.” Hai người đều là phó giáo sư Đinh Chí Giang trong lòng kỳ thật cũng có như vậy một chút không để, không biết có thể hay không làm phiên Hạ Vân Kiệt, nay đột nhiên nhiều ra một cái Ngô phó viện trưởng, tự nhiên đồng dạng cũng là khó nén nội tâm kích động, lập tức vẻ mặt tức giận đổ đánh một phen nói, nói xong còn chỉ vào chính mình tay:“Ngươi xem xem tay bây giờ còn có điểm sưng đỏ đâu, di, như thế nào không sưng lên, vừa rồi còn sưng đỏ.”

“Hồng viện trưởng ngươi xem xem, ngươi xem xem, này Hạ Vân Kiệt thật sự vô pháp vô thiên, loại này con sâu làm rầu nồi canh tuyệt đối không thể tiến cử chúng ta học viện!” Ngô phó viện trưởng mới mặc kệ Đinh Chí Giang thủ có hay không sưng đỏ, hắn cần là một người giúp đỡ, hiện tại đã muốn có, hắn tự nhiên muốn mượn thế phát lực.

Nói xong Ngô phó viện trưởng ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Hồng viện trưởng, lúc trước hắn là muốn khai trừ Cố Thiến Lâm, nhưng bởi vì Hồng viện trưởng che chở nàng, Ngô phó viện trưởng trong lòng vốn liền âm thầm đối hắn ôm nỗi hận. Hiện tại này Hạ Vân Kiệt vừa đến trước hết thu hắn đệ tử, sau đó lại không coi ai ra gì theo hắn đối nghịch, ở Ngô phó viện trưởng xem

ra, này Hạ Vân Kiệt tự nhiên là ỷ vào Hồng viện trưởng chỗ dựa duyên cớ.

Một cái Ngô phó viện trưởng, Hồng viện trưởng cũng đã cảm thấy một trận đau đầu, không nghĩ tới hiện tại lại đột nhiên bính ra cái Đinh Chí Giang phó giáo sư, hơn nữa sự tình còn lớn hơn nữa điều, thế nhưng nói đánh người, cũng may Đinh Chí Giang tay không có sưng đỏ, cho nên Hồng viện trưởng còn là có điểm hoài nghi chuyện này chân thật tính, cảm thấy mới có thể là Đinh Chí Giang nói ngoa.

Bất quá hiện tại Ngô phó viện trưởng cùng Đinh Chí Giang Đô ở khí đầu phía trên, Hồng viện trưởng đương nhiên không tốt đem trong lòng hoài nghi nói ra, nhìn xem Ngô phó viện trưởng lại nhìn xem Đinh Chí Giang nói:“Người trẻ tuổi là quá xúc động, các ngươi đều trước đừng nóng giận, đi về trước công tác, ta lập tức liền tự mình đem Hạ Vân Kiệt kêu lên mà nói nói nói, nên xin lỗi ta nhất định làm cho hắn xin lỗi.”

Hồng Văn Cảnh dù sao cũng là một viện trưởng, hắn đem nói đến này phân thượng, Ngô phó viện trưởng cùng Đinh Chí Giang đổ không dám tái “Bức cung”, nghe vậy gật gật đầu nói:“Cảm ơn Hồng viện trưởng, bất quá Hồng viện trưởng này không khí tuyệt đối không thể cổ vũ a, mới mới tới ngày đầu tiên liền như vậy mắt không tôn trưởng, mục vô nội quy trường học, thật sự rất làm càn.”

Nói xong Ngô phó viện trưởng cùng Đinh Chí Giang bước đi.

Ngô phó viện trưởng cùng Đinh Chí Giang vừa đi, Hồng viện trưởng liền nhịn không được nhu nhu huyệt Thái Dương, một tiếng thở dài.

Ngày hôm qua ở văn phòng cùng Hạ Vân Kiệt nói

chuyện một phen, Hồng viện trưởng còn cảm giác sâu sắc bội phục hắn y thuật, cảm thấy hắn có một thế hệ đại sư phong phạm, cũng hiểu được hắn cách nói năng không kiêu ngạo không siểm nịnh, rất một loại người trẻ tuổi sở không có trầm ổn, thế cho nên trong đầu vẫn lo lắng sự tình thả xuống dưới. Nhưng Hồng viện trưởng vạn vạn không nghĩ tới, thế này mới ngày hôm sau, kia bị hắn một lần nữa nhận thức Hạ Vân Kiệt thế nhưng liền nháo ra chuyện lớn như vậy tình, đầu tiên là cùng Ngô phó viện trưởng đối nghịch, tiếp theo nghe nói lại đem Đinh Chí Giang tay cấp bài.

Thở dài sau, Hồng viện trưởng cầm lấy trên bàn điện thoại cấp Hạ Vân Kiệt gọi đi qua, trong lòng đã muốn ẩn ẩn có chút hối hận đem Cố Thiến Lâm chuyển tới hắn danh nghĩa học nghiên.

“Hạ lão sư, Hồng viện trưởng gọi ngươi đi hắn văn phòng một chuyến.” 306 văn phòng, Lục Cao Đại tiếp văn phòng điện thoại sau, dùng đồng tình ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

Tại đây cái làm khẩu viện trưởng gọi hắn đi, đương nhiên không phải cái gì sự tình tốt.

“Cảm ơn Lục lão sư, ta lập tức đi.” Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó vẻ mặt thản nhiên thoải mái mà cửa trước đi đến.

“Hạ lão sư, cánh tay không lay chuyển được đùi, nói chuyện còn là chú ý một chút, nhưng đừng ngay cả viện trưởng đều đắc tội.” Gặp Hạ Vân Kiệt một bộ “Không tâm không phế” bộ dáng, sợ Hạ Vân Kiệt đến viện trưởng văn phòng còn là như vậy một bộ nước tiểu tính, Lý Hiểu Thi đúng là vẫn còn nhịn không được dặn dò một câu.

Văn phòng tuy rằng 4 nam 1 nữ, nhưng còn lại 3 nam

đều là tướng mạo thường thường, cũng liền Hạ Vân Kiệt như vậy một vị dễ nhìn, nhưng lại là phó giáo sư, Lý Hiểu Thi thật đúng là không hy vọng mới cùng dễ nhìn cùng chỗ nhất thất không đến hai ngày, dễ nhìn đã bị đuổi ra khỏi nhà.

“Yên tâm Lý lão sư, lòng ta đều biết.” Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó đi nhanh ra văn phòng.

“Trong lòng đều biết? Nếu thực sự biết thì tốt rồi.” Lý Hiểu Thi nhìn Hạ Vân Kiệt rời đi bóng dáng, lắc đầu cười khổ nói.

“Lý lão sư, không cần lắc đầu, người này chính là cái không ra khiếu hồ lô, phù không nổi A Đấu, ta xem chuyện này tám chín phần mười huyền.” Lục Cao Đại nói xong cũng đi theo thẳng lắc đầu.

“Sư tỷ, hiện tại chúng ta làm sao bây giờ? Thực ngồi ở chỗ này đọc sách sao? Nếu đợi lát nữa Đinh giáo thụ đến đây làm sao bây giờ?” 309 trong văn phòng, Đới Vĩnh Chu vẻ mặt sợ hãi hỏi.

“Bổn! Trong trường học đọc sách địa phương còn nhiều mà, để làm chi không nên ở trong này xem. Chúng ta đấu không lại còn tránh không khỏi sao?” Cố Thiến Lâm trừng mắt nhìn chất phác thành thật Đới Vĩnh Chu liếc mắt một cái nói.

“Đúng, đúng, còn là sư tỷ thông minh, chúng ta đấu không lại tổng trốn tránh quá, còn là chuồn mất tuyệt vời.” Đới Vĩnh Chu nghe vậy hai mắt sáng ngời nói, nói xong liền cầm sách đứng lên.

Cố Thiến Lâm cũng đi theo đứng lên, trong lòng cũng là một trận bất đắc dĩ cười khổ. Không né không được a, vạn nhất đợi lát nữa Đinh giáo thụ nhìn đến hắn thùng bị chuyển, mà bọn họ lại ngồi ở chỗ này làm công, còn

không lại một trận làm ầm ĩ, nói không chừng Hạ lão sư lại đánh hắn.

Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu vừa mới đi đến thang lầu khẩu liền nhìn đến Đinh giáo thụ theo trên lầu xuống dưới, sợ tới mức bọn họ hai người vội vàng đem đầu nhất thấp, nhanh như chớp bỏ chạy đi xuống lầu đi, Đinh giáo thụ thấy thế khóe miệng gợi lên một chút đắc ý cười lạnh, sau đó ưỡn ngực một đường hướng chính mình văn phòng đi đến, phảng phất đã muốn đánh thắng trận bình thường.

Chính đi tới Đinh giáo thụ thấy được Hạ Vân Kiệt theo trong văn phòng đi ra, hướng hắn nghênh diện mà đến Đinh Chí Giang khóe miệng lại gợi lên một chút cười lạnh.

Hắn đương nhiên trong lòng biết rõ ràng đây là viện trưởng gọi hắn. Vốn Đinh giáo thụ còn không có tất thắng nắm chắc, người ta tuổi còn trẻ sẽ học viện làm phó giáo sư, khẳng định là trải qua Hồng viện trưởng đặc phê, khó tránh Hồng viện trưởng sẽ thiên vị hắn, nhưng hiện tại hơn nữa Ngô phó viện trưởng Đinh giáo thụ rất tin tưởng, Hạ Vân Kiệt lần này không chết cũng phải lột da, ít nhất hướng hắn giáp mặt xin lỗi.

Nhớ tới Hạ Vân Kiệt trước mặt mọi người mặt hướng chính mình xin lỗi Đinh Chí Giang trên mặt đắc ý sắc liền càng đậm, ngực cũng cử rất cao.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 539 : Không đồng ý

Bất quá làm Đinh Chí Giang nhìn đến Hạ Vân Kiệt vẻ mặt thoải mái thản nhiên, phảng phất sự tình gì cũng chưa phát sinh quá giống nhau theo hắn gặp thoáng qua, thậm chí ngay cả xem cũng chưa liếc hắn một cái khi, Đinh Chí Giang trên mặt đắc ý sắc nhất thời cứng lại rồi.

“Tiểu tử trước cho ngươi đắc ý vài phút, đợi lát nữa còn có ngươi khóc.” Đinh Chí Giang mắt thấu oán hận sắc.

Viện trưởng văn phòng ở tầng năm, chỉ chốc lát sau Hạ Vân Kiệt sẽ không cấp không chậm chạp đi tới tầng năm, sau đó xao mở Hồng viện trưởng văn phòng.

“Hạ Vân Kiệt, ngươi đây là chuyện gì xảy ra, như thế nào vừa đến liền đem Ngô giáo thụ cấp nhạ tức giận?” Hồng viện trưởng gặp Hạ Vân Kiệt tiến vào, sắc mặt có chút khó coi vặn hỏi nói.

“Hồng viện trưởng, hiện tại Cố Thiến Lâm có phải hay không đệ tử của ta?” Hạ Vân Kiệt không có trả lời Hồng viện trưởng vặn hỏi mà là hỏi ngược lại.

“Đương nhiên là.” Hồng viện trưởng hơi hơi nhíu hạ mày trả lời.

“Vậy không phải của ta vấn đề mà là Ngô giáo thụ vấn đề. Cố Thiến Lâm là đệ tử của ta, mà nàng ở Ngô giáo thụ bên kia hạng mục, ba tháng trước Ngô giáo thụ cũng đã minh xác tỏ thái độ không cho nàng tham dự, một khi đã như vậy, vậy thuyết minh Cố Thiến Lâm ở Ngô giáo thụ bên kia đã muốn không có hảo tái giao tiếp sự tình, nàng học nghiệp sự tình tự nhiên muốn từ ta đến an bài. Của ta ý kiến là không đồng ý Cố Thiến Lâm lại đi tham dự Ngô giáo thụ kia hạng mục, chẳng lẽ như vậy cũng

không được sao? Chẳng lẽ này không phải của ta quyền lực sao?” Hạ Vân Kiệt lý sở đương nhiên nói.

“Nói là nói như vậy đúng vậy, nhưng Ngô giáo thụ là lão giáo thụ, là học viện phó viện trưởng, nếu hắn có yêu cầu này, ngươi tổng cũng phải nhường hắn một chút, như thế nào liền đông cứng trực tiếp cự tuyệt đâu? Như vậy đi, ta xem Cố Thiến Lâm còn là tạm thời điều tạm cấp……” Hồng viện trưởng nghe vậy cười khổ nói.

Hắn đương nhiên biết Ngô giáo thụ là cố ý làm khó dễ Cố Thiến Lâm, cũng biết là nhất mã sự, xử lý đứng lên lại là mặt khác nhất mã sự. Hơn nữa Ngô giáo thụ khẳng buông tay Cố Thiến Lâm, làm cho nàng chuyển đầu Hạ Vân Kiệt danh nghĩa, lại nói tiếp cũng đã muốn làm một cái rất lớn nhượng bộ.

“Cố Thiến Lâm là đệ tử của ta, ta không đồng ý!” Hạ Vân Kiệt lại áp căn không đồng ý Hồng viện trưởng cái nhìn, không đợi hắn đem nói cho hết lời, trực tiếp phủ quyết nói.

Cái gì ngoạn ý, liền bởi vì là lão giáo thụ, học viện lãnh đạo, phi lễ nữ đệ tử bị đánh còn thành có lý bất thành? Còn muốn âm hồn không tiêu tan trả thù bất thành? Cửa đều không có!

“Ngươi……” Hồng viện trưởng nhìn vẻ mặt kiên quyết Hạ Vân Kiệt vừa có chút bội phục hắn loại này không sợ cường quyền “Bao che khuyết điểm” Hành vi lại có chút căm tức hắn quật cường cùng tử cân não.

Lão tư cách giáo thụ lại là học viện phó viện trưởng, liền ngay cả hắn Hồng Văn Cảnh cũng phải nhường hắn vài phần, ngươi một tân nhân có thể như vậy cùng hắn cứng rắn tới sao?

Bất quá chung quy Hồng viện trưởng cũng là thực khinh

thường Ngô Vĩnh Bình thực hiện, cho nên gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt kiên quyết biểu tình, cuối cùng còn là trước đem chuyện này cấp buông, ngược lại hỏi:“Tính, chuyện này trước phóng một bên, ngươi trước tiên là nói về nói xem, ngươi đánh Đinh Chí Giang phó giáo sư lại là chuyện gì xảy ra?”

“Chính là bài hạ tay hắn, cho hắn một chút cảnh cáo mà thôi.” Hạ Vân Kiệt không sao cả trả lời, giống như kia chính là một kiện rất nhỏ sự tình.

“Chính là bài xuống tay mà thôi, ngươi khẩu khí nhưng thật ra không nhỏ, xem ra Đinh Chí Giang nói là thật sự.” Hồng viện trưởng nghe vậy lúc này là thật có điểm căm tức.

Ngươi nói cùng Ngô viện trưởng đối nghịch, Hồng viện trưởng bất mãn là bất mãn, nhưng đúng là vẫn còn có điểm thưởng thức hắn này phân chính nghĩa. Nhưng đánh Đinh Chí Giang nhưng lại nói như vậy nhẹ miêu đạm viết, giống như áp căn sẽ không đem đánh người làm một hồi sự, này nhưng chỉ có hoàn toàn hai loại tính chất sự tình.

Gặp Hồng viện trưởng tức giận, Hạ Vân Kiệt cũng là không nghĩ làm cho hắn hiểu lầm chính mình, vì thế đại khái đem sự tình cùng Hồng viện trưởng nói một lần.

Hồng viện trưởng nghe xong sau, cơn tức tuy rằng tan một ít, nhưng xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt còn là có chút cả giận nói:“Ngươi nha ngươi, ngươi là mới tới, người ta Đinh Chí Giang là lập tức muốn tấn chức giáo thụ, là trong trường học trọng điểm bồi dưỡng nhân tài, cho dù Đinh Chí Giang vô lễ trước đây, ngươi cũng muốn hơi chút làm cho hắn nhất nhường, như thế nào liền như vậy xúc động bài tay hắn đâu?”

“Hồng viện trưởng, ấn ý tứ của ngươi, ta là cái người

mới phải chịu Đinh Chí Giang ức hiếp?” Hạ Vân Kiệt gặp chính mình giải thích một lần, Hồng viện trưởng dĩ nhiên là này thái độ, tuy rằng biết rõ hắn kỳ thật chính là tưởng tức sự ninh nhân, không nghĩ chính mình gây thù hằn nhiều lắm, cũng là một mảnh hảo tâm, nhưng trong lòng đúng là vẫn còn thực khó chịu, nghe vậy cau mày hỏi ngược lại.

“Này, ai, như thế nào với ngươi nói không thông đâu. Xã hội là thực phức tạp, có một số việc chờ ngươi tuổi lớn hơn một chút, nhân sinh trải qua nhiều một ít, ngươi sẽ hiểu được, có đôi khi cũng không phải nói có lý, ngươi có thể đúng lý hợp tình. Chuyện này, ngươi nghe ta, ta đem Đinh Chí Giang cũng gọi tới, ngươi giáp mặt hướng hắn nói lời xin lỗi.” Hồng viện trưởng gặp Hạ Vân Kiệt nghe không vào nói, nhịn không được trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, sau đó lời nói thấm thía nói.

“Hồng viện trưởng, ngươi nói ta đều hiểu được. Nhưng nơi này là trường học, là chúng ta làm người gương tốt dạy người thành tài địa phương. Ta mặc kệ về sau đệ tử đi hướng xã hội hội ngộ đến cái gì, nhưng ít ra ở trong trường học ta nghĩ chúng ta hẳn là dạy cho bọn họ chính xác làm người đạo lý. Tổng không thể ngay từ đầu sẽ dạy bọn họ đối mặt cường thế khi liền lập tức lui khởi đầu làm người, thật muốn như vậy, một thế hệ tiếp một thế hệ đệ tử đều là ôm này nhân sinh thái độ đi hướng xã hội, ngươi có hay không nghĩ tới chúng ta tương lai xã hội hội biến thành bộ dáng gì nữa? Chuyện này liền phát sinh ở ta hai vị đệ tử dưới mắt, người khác đệ tử ta không xen vào, nhưng đệ tử của ta, ta không hy vọng bọn họ rõ ràng chiếm lý lại ngay cả phản kháng một chút đều không có liền lập tức lựa chọn lùi bước, cũng không hy vọng bọn họ nhìn đến bọn họ lão sư ở rõ ràng làm đúng tình huống hạ còn muốn hướng đối phương xin lỗi.” Hạ Vân Kiệt phản bác nói.

Hạ Vân Kiệt nói này đó đạo lý Hồng viện trưởng đương

nhiên hiểu được, nhưng chính như hắn nói xã hội là thực phức tạp, Hạ Vân Kiệt nói lời nói mặc dù có đạo lý, nhưng nghe ở chân chính trải qua hơn nhân sinh toan điềm khổ lạt, trải qua quá phức tạp nhân tế quan hệ Hồng viện trưởng mà nói lại gần như cố chấp cùng ngây thơ. Cho nên Hồng viện trưởng gặp Hạ Vân Kiệt như thế nào cũng nghe không tiến chính mình lời nói, nhưng lại trái lại cấp chính mình giảng đạo lý, cũng căm tức, đem mặt lôi kéo, rõ ràng không hề cùng hắn tranh luận, nói thẳng:“Hạ Vân Kiệt, ta mặc kệ ngươi nghĩ như thế nào. Chuyện này ngươi phải hướng Đinh Chí Giang giáo thụ xin lỗi, còn có Cố Thiến Lâm bên kia ngươi cũng tạm thời điều tạm cấp Ngô giáo thụ.”

“Này hai kiện sự ta cũng không đồng ý, trừ phi Cố Thiến Lâm không hề là đệ tử của ta.” Hạ Vân Kiệt không hề nghĩ ngợi trực tiếp phủ quyết nói.

“Ngươi……” Hồng viện trưởng bị Hạ Vân Kiệt cấp tức giận đến thiếu chút nữa ngay cả nói đều giảng không ra, một hồi lâu nhi mới vỗ hạ cái bàn nói:“Trước cho ta đi ra ngoài hảo hảo tỉnh lại tỉnh lại.”

“Kia đi, ta đi trước Hồng viện trưởng.” Hồng viện trưởng thái độ là rõ ràng, Hạ Vân Kiệt cũng sẽ không tưởng tranh cãi nữa biện, trừ phi hắn hiện tại liền trực tiếp bày ra thân phận của hắn, cho nên thấy hắn tức giận muốn hắn đi ra ngoài, cũng liền gật gật đầu, đứng dậy ra viện trưởng văn phòng.

Hồng viện trưởng gặp Hạ Vân Kiệt quả thực “Không tâm không phế” bước đi, giống như chính mình như thế tức giận hắn cũng căn bản không sợ hãi dường như, không khỏi đau đầu thẳng nhu huyệt Thái Dương, nghĩ rằng cũng không biết người này là Phùng lão giáo thụ làm sao tìm đến, thực không phải cái bớt lo chủ a. Hiện tại vừa mới đến liền nháo thành như vậy, về sau còn không biết hội nháo thành bộ dáng gì nữa?

Hồng viện trưởng chính đau đầu là lúc, điện thoại tiếng chuông vang lên.

Hồng viện trưởng đành phải tạm thời đem nháo tâm sự các ở một bên tiếp nổi lên điện thoại. Điện thoại vừa mới vừa tiếp khởi chợt nghe đến ống nghe truyền đến quen thuộc thanh âm.

“Văn Cảnh a, trường học lập tức khai giảng, gần nhất công tác việc đi?”

“Hoàn hảo, cảm ơn lão sư quan tâm.” Hồng viện trưởng gặp là Phùng lão giáo thụ đánh tới, vội vàng ngồi thẳng thân mình, cung kính khách khí trả lời, trong lòng lại nghĩ thầm, nếu không có kia tên mới là chân chính hảo, hiện tại a, là phiền sứt đầu mẻ trán.

“Kia hạ lão sư thế nào? Còn tạm được?” Phùng Văn Bác lại hỏi.

Hồng viện trưởng vừa nghe lời này, thiếu chút nữa lệ trên khóe mắt như sắp trào ra. Hoàn hảo đâu, vừa đến ngày đầu tiên trước hết đem Ngô Vĩnh Bình đắc tội, tiếp theo lại bài Đinh Chí Giang tay, ngay cả chính mình khuyên bảo cũng không nghe.

Đương nhiên Hồng viện trưởng cũng không dám trực tiếp như vậy hướng Phùng lão giáo thụ thầm oán tố khổ, bất quá chuyện này lại phải cùng hắn thương lượng một chút, người là hắn đề cử, cởi chuông còn cần người buộc chuông a, cho nên Hồng viện trưởng nghe vậy nghĩ nghĩ hỏi:“Hảo hoàn hảo, không biết Phùng lão sư ngài hiện tại ở nhà sao? Nếu ở nhà trong lời nói, ta nghĩ đi ngài bên kia ngồi ngồi xuống.”

Phùng Văn Bác loại nào người, nghe vậy lập tức mí mắt nhảy khiêu, nói:“Ta ở nhà, ngươi lập tức lại đây đi.”

“Tốt, ta hiện tại liền đi qua.” Hồng viện trưởng trở về một câu, sau đó treo điện thoại liền lập tức nhích người ra văn phòng thẳng đến Phùng lão giáo thụ kia đống lão phòng ở mà đi.

“Nhanh như vậy sẽ trở lại ? Hồng viện trưởng nói như thế nào? Không phê bình ngươi sao? Không cho ngươi hướng Đinh Chí Giang xin lỗi sao? Không có nói Cố Thiến Lâm sự tình sao?” 306 văn phòng, Lục Cao Đại đám người gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt thản nhiên thoải mái mà đã trở lại, ào ào vây đi lên ngươi một lời ta một câu hỏi, trên mặt đều tràn ngập kinh ngạc cùng nghi hoặc.

Không có khả năng a, chẳng lẽ Hồng viện trưởng còn khen ngợi hắn bất thành, thế nhưng vẻ mặt thản nhiên thoải mái ?

“Đều có a.” Hạ Vân Kiệt cười trở về một câu, sau đó ngồi trở lại chính mình vị trí.

“Không phải đâu, như vậy ngươi còn có thể cười được?” Mọi người nghe vậy không khỏi một trận há hốc mồm.

“Ta không cười chẳng lẽ khóc còn không thành?” Hạ Vân Kiệt tức giận tà mọi người liếc mắt một cái nói.

Mọi người hơi hơi ngẩn người, ngẫm lại thật đúng là như vậy một hồi sự.

“Vậy ngươi như thế nào hồi phục Hồng viện trưởng?” Lục Cao Đại lăng qua đi, hỏi.

“Kia còn dùng hỏi sao? Hồng viện trưởng đều ra mặt, Hạ lão sư đương nhiên chỉ có thể đồng ý. Ngươi vấn đề này không phải cấp Hạ lão sư ngột ngạt sao?” Lý Hiểu Thi trắng liếc mắt một cái Lục Cao Đại, sau đó lại đối Hạ Vân Kiệt trấn an nói:“Hạ lão sư, ngươi cũng đừng khổ

sở, đầu năm nay cứ như vậy. Xã hội như thế, trường học tuy rằng đỡ, nhưng là tránh cho không được. Có đôi khi ủy khuất một chút liền ủy khuất một chút đi, ai làm cho chúng ta người nhỏ, lời nhẹ đâu?”

“Đúng vậy, Hạ lão sư, đã thấy ra một chút. Ba mươi năm Hà Đông ba mươi năm Hà Tây, ngươi như vậy tuổi trẻ cũng đã là phó giáo sư, về sau khẳng định tiền đồ vô lượng, luôn luôn tìm về bãi một ngày.” Lục Cao Đại vỗ Hạ Vân Kiệt bả vai cũng đi theo trấn an nói.

“Chính là, quân tử báo thù mười năm không muộn!” Lưu Lực Hoành phụ họa nói.

“Các ngươi này nói là thế nào một lần a, ta không có đồng ý Hồng viện trưởng lời nói.” Hạ Vân Kiệt thấy mọi người ào ào trấn an hắn, không khỏi một trận dở khóc dở cười, bất quá trong lòng lại cảm giác cử ấm áp.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 540 : Ngươi biểu hiện hôm nay để cho ta vô cùng thất vọng

“ cái gì ? ” mọi người trọn tròn mắt hạt châu , cơ hồ hai miệng đồng thanh bật thốt lên kêu lên .

“ ta vừa không có lỗi , tại sao phải nói xin lỗi ? về phần cố xinh đẹp lâm , bây giờ là học trò của ta cũng không phải là ngô giáo sư đích học sinh , dựa vào cái gì hắn tới chỉ huy học trò của ta ? ” hạ vân kiệt thấy mọi người giật mình biểu lộ , hỏi ngược lại , trong lòng cũng là rất là cảm khái .

đây chính là thực tế , nhược nhục cường thực , xã hội thượng như thế , từ các thầy giáo đích phản ứng đến xem , trong sân trường cũng là như thế . nếu như hôm nay nếu đổi lại là một vị chân chính một chút thực lực đều không có đích lão sư mới , sợ rằng chuyện này kết cục nhất định là hắn bất đắc dĩ nói khiểm .

“ đây không phải là lỗi tốt vấn đề , mà là …… tính / chọn , với ngươi nói cũng là bạch nói . ” thấy hạ vân kiệt hỏi ngược lại , lục cao lớn không nhịn được nói dạy đứng lên , chẳng qua là mới nói liễu cá mở đầu , hắn lại dừng lại . bởi vì hắn ý thức được cùng hạ vân kiệt nói những thứ này , căn bản là cùng đàn gảy tai trâu không có gì khác nhau .

hạ vân kiệt dĩ nhiên biết lục cao lớn muốn nói cái gì ,

thấy hắn đột nhiên dừng lại , cười cười , sau đó cúi đầu tiếp tục ở trên web lật lên xem Trung y thậm chí còn đương kim toàn bộ y học đích phát triển hiện trạng .

thấy hạ vân kiệt cúi đầu lên nết , lục cao lớn đám người nhìn nhau một cái , sau đó cũng cười khổ lắc đầu một cái .

“ văn cảnh ngươi tới rồi , ngồi . ” phùng văn bác nhà , phùng văn bác kêu hồng văn cảnh ở phòng khách chiếc ghế gỗ thượng liền ngồi .

hồng văn cảnh mặc dù là một viện chi trường , nhưng ở phùng văn bác nhà cũng là hoàn toàn thu hồi dáng vẻ , tựa như cá nghe lời học sinh tiểu học một dạng , thấy phùng văn bác kêu hắn vào ngồi , liền đàng hoàng ngồi xuống , hơn nữa tư thế ngồi còn rất đang .

không có biện pháp , phùng văn bác không chỉ có là hồng văn cảnh đích đạo sư , hơn nữa bản thân hắn còn là học viện lão viện trưởng , nước đại học y khoa sư , dĩ nhiên hắn còn có một rất ngưu ép con trai , Tỉnh ủy thường ủy kiêm giang châu thị Thị ủy thư ký phùng đang thành .

“ nói đi , Hạ lão sư ở Trung y học viện là không phải là chuyện gì xảy ra ? ” hồng văn cảnh ngồi xuống sau , phùng văn bác đơn đao thẳng vào hỏi .

hồng văn cảnh đang rầu không biết nên thế nào hướng phùng lão giáo sư mở miệng nói chuyện này , thấy hắn chủ động hỏi tới , nhất thời là đầy bụng “ ủy khuất ” , nhất thời cũng không có chú ý tới phùng văn bác từ hôm nay gọi điện thoại khởi vẫn là dùng Hạ lão sư tới gọi hạ vân kiệt mà không phải tên hoặc là tiểu Hạ , nghe vậy cười khổ nói : “ lão sư , cái này hạ vân kiệt a , y thuật thượng quả thật như ngài nói có đĩnh cao thành tựu , nhưng tính cách này lại quá mức mới vừa cứng rắn , quá mới vừa người dịch chiết , ngài nhìn có phải hay không tìm cá thời gian , ngài tự mình ra mặt nói một chút hắn . ”

“ hắn tính tình thế nào mới vừa cứng rắn ? ” phùng văn bác nghe vậy chân mày chọn một chọn , trong mắt thoáng qua một tia không thích vẻ , trầm mặt đạo .

hồng văn cảnh coi như nằm mơ cũng không nghĩ ra mình lúc này trách cứ người của chính là mình đạo sư đích sư thúc , thấy phùng văn bác trầm mặt xuống , còn tưởng rằng hắn nghe lời của mình bất mãn hạ vân kiệt , nghe vậy trả lời : “ hôm nay ngày thứ nhất đi làm , hắn liền trước sau đắc tội ngô vĩnh bình thản đinh chí giang hai ngườiđại tống đích trí khôn vô đạn cửa sổ.

“ đinh chí giang chính là chu mới bình đích đệ tử sao ? ” phùng văn bác đã về hưu thật là mấy năm , cho nên đối với học viện sau đó tới trẻ tuổi giáo sư tiếp xúc cũng không nhiều , nhưng đinh chí giang đích đại danh hắn

vẫn là nghe trôi qua , cũng đã gặp mấy lần mặt , nghe vậy khẽ nhíu mày hỏi .

“ đối với , chính là hắn , năm nay sẽ phải tấn thăng giáo sư liễu , bất kể ở y thuật còn là y học học thuật nghiên cứu phương diện đều có rất cao thành tựu , là học viện chúng ta cùng trường học trọng điểm bồi dưỡng thanh niên giáo sư . ” hồng văn cảnh trả lời , thuận tiện còn mạnh hơn điều hạ đinh chí giang đích năng lực .

“ ừ/dạ , ta biết . bây giờ ngươi nói xem Hạ lão sư là thế nào đối với tội hai người đích . ” phùng văn bác có chút bất mãn địa nhìn hồng văn cảnh một cái , hỏi .

phùng văn bác tuổi tác đã cao , đã từng cũng là khi quá học viện lãnh đạo người của , hồng văn cảnh cố ý cường điều đinh chí giang đích năng lực , hắn lại khởi hội suy đoán không ra ở nơi này sự kiện thượng hồng văn cảnh là còn có thiên vị đinh chí giang ý đích .

“ chuyện là như vầy lão sư , cố xinh đẹp lâm ban đầu là ngô vĩnh bình đích học sinh , nhưng bởi vì ……” hồng văn cảnh tiền tiền hậu hậu đem chuyện đại khái nói một lần .

“ vậy ngươi đích xử lý ý kiến đây ? ” chờ hồng văn cảnh sau khi nói xong , phùng văn bác sắc mặt của đã trở nên rất khó coi liễu .

nói giỡn , hắn sư thúc mới ngày thứ nhất đi làm , đầu tiên là bị Phó viện trưởng khi dễ , không nên vô lễ địa chỉ điểm học sinh của hắn , tiếp theo là bị một cùng hắn cùng cá cấp bậc phó giáo sư cho chỉ lỗ mũi khiển trách , phùng văn bác sắc mặt của đẹp mắt mới là lạ ! không có làm tràng nổi giận , không có lập tức chạy đến học viện đem ngô vĩnh bình thản đinh chí giang chửi mắng một trận , đó là bởi vì hắn sư thúc chỉ muốn làm cá bình thường đích lão sư , không muốn bại lộ quan hệ với hắn . nếu không , sư thúc bị người khi dễ thành cái bộ dáng này , phùng văn bác đã sớm lão khi ích tráng chạy đi học viện dạy dỗ bọn họ đi .

dĩ nhiên khi cá bình thường lão sư , cũng không có nghĩa là hạ vân kiệt liền đáng đời bị người khi dễ , chỉ nói là hắn đang làm việc thượng là sẽ giống như người bình thường một dạng tuân thủ trường học quy định .

thấy phùng văn bác sắc mặt trở nên rất khó coi , hồng văn cảnh còn tưởng rằng hắn là bởi vì hạ vân kiệt đích trẻ tuổi khí thịnh mà tức giận , còn ngược lại trấn an nói : “ lão sư , ngài cũng đừng tức giận , chuyện này nhắc tới cũng không có thể toàn trách hạ vân kiệt , người tuổi trẻ ở xử lý chuyện thượng luôn là dễ dàng góc cạnh rõ ràng , bất quá quá mới vừa người dịch chiết , chuyện này ……”

“ ta hỏi ngươi chuyện này ngươi xử lý như thế nào ? ” phùng văn bác thấy hồng văn cảnh càng nói càng ngoại

hạng , trầm mặt , vỗ án , không tha giải thích địa ngắt lời nói .

phùng văn bác nhưng là Trung y giới thái đấu , học viện lão viện trưởng , phùng văn bác đích đạo sư , tỉnh Giang Nam chánh giới mười hai cự đầu một trong đích Tỉnh ủy thường ủy phùng đang thành phụ thân của , hắn vỗ án lại há là chuyện nhỏ ? may là hồng văn cảnh nhắc tới cũng là một gã giáo sư , Trung y học viện viện trưởng , thấy vậy cũng gấp vội vàng đi theo đứng lên , phụng bồi cẩn thận nói : “ tới ngài trước đây , ta tìm hạ vân kiệt nói chuyện , ý tứ là muốn hắn hướng đinh chí giang nói lời xin lỗi , về phần ngô vĩnh bình bên kia , hắn dù sao cũng là Phó viện trưởng , lão giáo sư , nếu hắn nói lên mượn học sinh , vậy thì mượn mấy tháng , nhưng hạ vân kiệt tính tình quá mạnh mẻ , căn bản ……”

“ nói xin lỗi ! nói xin lỗi ! rất tốt , rất tốt ! ” phùng văn bác nghe nói rõ ràng đầu tiên là đối phương lấn hiếp người ở phía trước , ngược lại ngược lại muốn hắn sư thúc nói xin lỗi , giận đến râu bạc trắng phát run , liên tiếp nói hảo mấy hảo .

hồng văn cảnh lúc này dĩ nhiên nhìn ra chuyện không đối đầu , thấy vậy chột dạ phải cái trán toát ra mồ hôi lạnh , tiểu tâm dực dực đạo : “ lão sư , ta cũng là không có biện pháp , ngài cũng biết ở vào ……”

“ thí thoại , ta hỏi ngươi , chuyện này nếu là đem Hạ lão sư đổi thành ta , ngươi sẽ xử lý như thế nào ? ” tâm tình

hại vô cùng đích phùng văn bác trực tiếp vỗ đầu mắng quá khứ , thậm chí ngay cả tục cũng bạo đi ra .

phùng văn bác có thể không bị chọc tức sao ? nhắc tới hồng văn cảnh vẫn là hắn dạy dỗ học sinh đây , hôm nay ngược lại mình dạy dỗ học sinh ngược lại thay người khác cũng đánh sư thúc của mình một thanhdị giới tu chân truyền kỳ. đây quả thực là khi sư diệt tổ a ! cũng may hồng văn cảnh phải không biết tình , nếu không phùng văn bác không phải là cầm lên chổi đánh hắn không thể !

thấy từ trước đến giờ ôn văn nhĩ nhã phùng lão giáo sư ngay cả tục cũng bạo đi ra , hồng văn cảnh da đầu đều phải nổ , nơm nớp lo sợ địa trả lời : “ bọn họ nào có gan này a ? ”

“ bớt nói nhảm cho ta nhờ , ta chỉ hỏi ngươi chuyện này đổi thành ta ngươi xử lý như thế nào ? ” phùng văn bác hai mắt sắc bén địa nhìn chằm chằm hồng văn cảnh .

“ đó là đương nhiên là muốn nghiêm nghị phê bình cùng xử trí ngô vĩnh bình thản đinh chí giang . ” hồng văn cảnh bị buộc nóng nảy bật thốt lên trả lời .

“ một là ta , một là Hạ lão sư , tại sao xử lý phương pháp hoàn toàn bất đồng ? xem ra ngươi đã đem nhìn người bỏ thuốc một chiêu này học được lô hỏa thuần thanh

liễu ！ ngươi còn nhớ rõ ta trước kia thế nào dạy ngươi sao ? muốn học y trước muốn học cái gì ? ” phùng văn bác tức giận địa chất hỏi .

“ trước phải học làm người . ” hồng văn cảnh cúi đầu trả lời .

“ vậy ngươi bây giờ nói cho ta biết chuyện này đến tột cùng người nào lỗi ở phía trước ? ” phùng văn bác mặt nghiêm nghị hỏi .

“ là ngô vĩnh bình thản đinh chí giang , nhưng là lão sư ……” hồng văn cảnh bất đắc dĩ chuyện thật cầu xin là địa hồi đáp .

“ ta biết ngươi nghĩ nói gì , nhưng ngươi có nghĩ tới hay không , trường học là địa phương nào ? trường học là giáo thư dục nhân , bồi dưỡng người địa phương . nếu như ngay cả trường học lão sư 、 lãnh đạo cũng không có thể làm được là không phải là rõ ràng , công bình công chính , nếu như ngay cả trường học xử lý chuyện cũng học được cùng bên ngoài xã hội một dạng thế lợi , ngươi còn có thể mong đợi chúng ta học sinh hướng đi xã hội sau sẽ trở thành một mới vừa đang không a người của sao ? còn có thể mong đợi bọn họ có thể xây dựng ra một mỹ hảo tương lai xã hội sao ? ngươi biểu hiện hôm nay để cho ta vô cùng thất vọng ！ ” phùng văn bác lời của những câu như kiếm bàn đâm thẳng hồng văn cảnh , đâm vào hắn không ngừng lau mồ hôi lạnh trên trán , hơn nữa phùng văn bác cuối cùng nói một câu

nói , thật là nghe hồng văn cảnh sợ hết hồn hết vía , tứ chi lạnh như băng đích .

Trung quốc trong quan trường có câu để cho người đi trà lạnh , nhưng những lời này cũng không thích hợp dùng ở phùng văn bác trên người , không chỉ có không thích hợp hơn nữa còn là kháp kháp ngược lại , phùng văn bác người mặc dù về hưu , hắn đối với giang châu đại học đích ảnh hưởng lại lớn hơn . cái này không chỉ là y thuật của hắn càng ngày càng cao minh , danh vọng càng ngày càng cao , cũng bởi vì Trung y cùng Tây y bất đồng , bọn họ nặng sư môn truyền thừa , nặng hơn tôn sư nặng dạy , khi phùng văn bác lớn tuổi hơn về hưu lúc , hắn không chỉ có đã đào lý khắp thiên hạ , hơn nữa hắn những đệ tử kia không ít cũng đã thành người , giống như giang châu đại học đích hiệu trưởng 、 Trung y học viện viện trưởng , còn có giang châu đại học chi nhánh đệ nhất bệnh viện Trung y khoa đích chủ nhiệm vân vân đều là phùng văn bác đích đệ tử , , mấu chốt nhất chính là hắn con trai bây giờ thăng lên làm Tỉnh ủy thường ủy kiêm giang châu thị Thị ủy thư ký , đây chính là chân chính cao quan a ! có thể tưởng tượng biết phùng văn bác người tuy về hưu , nhưng hắn đích ảnh hưởng lực lại ngược lại cùng ngày càng trường . hiện tại hắn đột nhiên nói ra một câu , hồng văn cảnh đích biểu hiện rất để cho hắn thất vọng , làm sao không để cho hồng văn cảnh sợ hết hồn hết vía , tứ chi lạnh như băng ? bởi vì lấy phùng văn bác ở giang châu đại học đích ảnh hưởng lực , hắn đối với người kia đích cái nhìn cùng thái độ có thể rất lớn trình độ thượng quyết định người này ở giang châu đại học đích tiền đồ cùng địa vị . đơn giản về hưu xuống sau , phùng văn bác không hề nữa hỏi tới tham dự trường học nhân sự bổ nhiệm thôi .

“ lão sư , thật xin lỗi , ta để cho ngài thất vọng . nhưng là ngài cũng biết ngô vĩnh bình là học viện Phó viện trưởng , mà đinh chí giang đích lão sư chu mới bình càng là nước đại học y khoa sư . ngô vĩnh bình chuyện của tình ta còn có thể ngăn chận , nhưng Hạ lão sư đánh đinh chí giang đây là sự thật , chuyện này thật sự có chút khó xử lý . ” hồng văn cảnh lau đem mồ hôi lạnh trên trán , theo như ngăn chận nội tâm kinh hoảng , đầu tiên là hướng phùng văn bác bái một cái , sau đó đem mình khó xử bày đi ra .

tựa như phùng văn bác đích ảnh hưởng lực cùng danh vọng không thể coi thường một dạng , chu mới bình đích ảnh hưởng lực cùng danh vọng giống nhau không thể coi thường , hắn nhưng là quốc gia bảo kiện ủy viên hội ủy viên , đặt ở trước kia đó chính là “ cung đình ngự y ” , phụ trách nhiều người lãnh đạo quốc gia đích thường ngày bảo kiện công việc , chớ nhìn hắn vô quan không có quyền , nhưng bình thời tiếp xúc đại đa số là người lãnh đạo quốc gia , ảnh hưởng lực lại khởi cho coi thường ? hắn môn sinh giống nhau không ít , trong đó cũng không phạp làm quan . chánh sở vị đả cẩu còn cần nhìn chủ nhân , đinh chí giang là chu mới bình đích học sinh , thật muốn bị một người mới đánh , còn phải ngược lại bị phê bình xử trí , nếu là chuyện này bị thọt đến chu mới bình bên kia , mặt mũi của hắn có thể treo được sao ? hắn sẽ bất kể không hỏi sao ?

Chương 541 : Tiết Lộ Thân Phận

“ vậy ý của ngươi là chẳng lẽ Hạ lão sư bị người khi dễ ở phía trước , ngược lại muốn hắn nói xin lỗi bất thành ? ” phùng văn bác trợn mắt nói .

“ cái này , cái này , lão sư ta không phải là ý này , ý của ta là nếu không liền tất cả mọi người lui một bước ? coi như chuyện gì cũng không phát sinh quá ? ” hồng văn cảnh nằm mơ cũng không nghĩ tới vốn là suy nghĩ phùng lão giáo sư có thể giúp vội vàng nói nói hạ vân kiệt mấy câu , hắn chuyện này xử lý sẽ dễ dàng một ít , quay đầu lại lại ngược lại còn phải cầu xin phùng lão giáo sư không nên đuổi theo cứu đinh chí giang đích quá lỗi . sớm biết như vậy , hắn cần gì phải nhiều này nhất cử đây ? hạ vân kiệt vốn là không có truy cứu đinh chí giang đích ý tứ .

“ cái này còn giống như câu khi viện trưởng thoại , ngươi trước chờ , ta trước gọi điện thoại . ” phùng văn bác thấy hồng văn cảnh nói như vậy , sắc mặt lúc này mới hơi chậm . hắn cũng là khi quá lãnh đạo người của , dĩ nhiên biết ở vào hồng văn cảnh vị trí này trên có chút chuyện cũng khó xử lý .

nói xong , phùng văn bác liền đến trên lầu thư phòng gọi điện thoại .

điện thoại dĩ nhiên là đánh cho hạ vân kiệt đích , hôm

nay mới ngày thứ nhất đi làm , hồng văn cảnh liền lấy lãnh đạo đích thân phận yêu cầu hạ vân kiệt hướng đinh chí giang nói xin lỗi , sau này ngày còn dài , phùng văn bác thật đúng là lo lắng hồng văn cảnh sẽ phạm lớn hơn sai lầm , cho nên hắn muốn hướng hạ vân kiệt xin phép một cái , xem một chút có thể hay không đem thân phận tiết lộ một cái , bất kể nói thế nào , hồng văn cảnh cũng là học sinh của hắn , hắn cũng không nguyện ý học sinh của hắn làm ra con mắt vô tôn trưởng 、 khi sư diệt tổ chuyện của tình .

thấy là phùng văn bác gọi điện thoại tới , hạ vân kiệt liền đứng dậy ra khỏi phòng làm việc đến trên hành lang nghe điện thoại .

“ văn bác , có phải hay không hồng viện trưởng đến ngươi bên kia cáo ta trạng liễu ? ” hạ vân kiệt nhận điện thoại sau , hỏi .

“ sư thúc ngài thật là thần cơ diệu toán , vừa nói liền trung . ” phùng văn bác cung duy đạo .

“ thiểu thổi phồng ta , cái này còn cần coi là sao ? ” hạ vân kiệt cười mắng . mặc dù hai người tuổi chênh lệch rất lớn , nhưng theo tiếp xúc càng ngày càng nhiều , hạ vân kiệt ngược lại cũng dần dần quên hai người tuổi tác thượng đích chênh lệch .

“ a a . ” phùng văn bác ngượng ngùng cười cười , sau đó nói : “ sư thúc , chuyện này ta đã trách mắng quá văn cảnh liễu , làm việc tình không thể không có nguyên tắc . ngài nhìn ngô vĩnh bình thản đinh chí giang hai người này xử lý như thế nào tương đối thích hợp ? ”

“ ta bây giờ chẳng qua là một tên bình thường phó giáo sư , chỉ cần người khác không nên chọc đến ta , ta cũng sẽ không chủ động chọc người khác . chuyện này , ngươi liền nói cho hồng viện trưởng công bình mà đoạn , không muốn thiên vị là được , những khác nên thế nào được cái đó , ta không có ý kiến . ” hạ vân kiệt trả lời .

hạ vân kiệt vừa nói như thế , phùng văn bác trong lòng thì có đếm , sư thúc lão nhân gia chỉ muốn an tâm giáo thư dục nhân , không muốn đem chuyện nháo đại , dĩ nhiên nếu như người khác không nên chọc hắn , vậy hắn mặc dù là một tên bình thường phó giáo sư nhưng cũng tuyệt đối sẽ không vì khi cá người bình thường mà im hơi lặng tiếng .

“ ta hiểu sư thúcthần hồn kỷ nguyên vô đạn cửa sổ. ” phùng văn bác cung kính trả lời một câu , kế tiếp mới tiểu tâm dực dực xin chỉ thị : “ sư thúc , ngài nhìn ta có phải hay không còn là hướng hồng văn cảnh hơi tiết lộ một cái thân phận của ngài ? nếu không ta lo lắng tiểu tử này sau này lại phạm sai lầm như vậy , dù sao ngài giáo thư đích thời gian không phải là một ngày hai ngày . ”

“ như vậy cũng tốt , bất quá nói cho hồng viện trưởng ,

trong lòng hắn có mấy là được , những khác hết thảy như cũ . ” hạ vân kiệt suy nghĩ một chút , cũng cảm thấy hôm nay xã hội thực tế như thế , mình nếu như kiên trì phải gạt hồng văn cảnh , sợ rằng sau này những chuyện tương tự sớm muộn sẽ còn phát sinh , nhưng cũng không phải là rất tốt .

“ tốt , ta hiểu . sư thúc ngài còn có cái gì chỉ thị sao ? ” phùng văn bác nghe vậy âm thầm thở phào nhẹ nhõm .

“ không có , cứ như vậy đi . ” hạ vân kiệt nói xong cúp phùng văn bác điện thoại của .

phùng văn bác thấy chưởng môn sư thúc cúp điện thoại , liền lần nữa trở lại phòng khách .

trong phòng khách hồng văn cảnh vẫn còn ở lẳng lặng chờ phùng văn bác , thấy hắn xuống vội vàng đứng lên , kêu lên : “ lão sư . ”

“ ngồi đi . ” phùng văn bác khoát khoát tay ý bảo hồng văn cảnh ngồi xuống .

thấy phùng văn bác đi trên lầu gọi điện thoại sau , tâm tình rõ ràng đã khá nhiều , hồng văn cảnh lại là thầm giật mình tò mò , lại là thật to thở phào nhẹ nhõm .

khoan hãy nói , hồng văn cảnh thật đúng là sợ phùng văn bác tức giận , cái này không chỉ là bởi vì phùng văn bác đích thân phận đặc thù , cũng bởi vì hắn là hồng văn cảnh xưa nay kính trọng nhất đích sư trưởng .

“ kia hai chuyện cứ tính như thế , dĩ nhiên nếu như ngô vĩnh bình còn không phải là không chịu bỏ qua , ngươi không cần có cái gì băn khoăn , nên cường thế liền cường thế , tiểu tử này một thanh tuổi còn làm ra loại chuyện đó tới , cũng may ý tứ dây dưa không rõ , thật cho là ta về hưu , hai mắt mở một cái một đóng/nhắm nên cái gì đều không xía vào sao ? còn có cái đó đinh chí giang , ngươi cũng đừng dung túng hắn , người này ta cũng đã gặp mấy lần , mặc dù là một nhân tài nhưng người lại ngạo mạn . nếu là khác hành nghề cũng còn thôi , nhưng vi nhân sư biểu cùng cứu chết đở thương đích thầy thuốc , nhân phẩm cũng là trọng yếu nhất . lần này cô thả tính / chọn , nếu là hắn nữa ỷ thế cậy mạnh , ngươi cũng không cần cùng hắn khách khí , nên phê bình liền phê bình , nên xử trí liền xử trí . ” phùng văn bác chờ hồng văn cảnh ngồi xuống sau , lấy không tha ngu ngốc đích nghiêm nghị giọng nói nói .

giờ khắc này , cái này về hưu lão giáo sư trên người lần nữa tản mát ra liễu lãnh đạo đích uy nghiêm .

hồng văn cảnh vừa nghe phùng lão giáo sư lời này , sắc mặt cũng không nhịn được thay đổi hảo mấy lần , phải , đây không phải là đem hắn hồng văn cảnh đặt ở trên lửa

nướng sao ?

“ kia Hạ lão sư đây ? ” hồng văn cảnh sắc mặt thay đổi hảo mấy lần , cuối cùng tiểu tâm dực dực hỏi .

“ được rồi , ta biết tiểu tử ngươi trong lòng không phục , cho là ta bao che có đúng hay không ? ” phùng lão giáo sư trợn mắt nhìn hồng văn cảnh một cái nói .

“ a a , làm sao biết chứ ! chuyện này vốn chính là ngô vĩnh bình thản đinh chí giang không đúng ở phía trước . ” hồng văn cảnh ngượng ngùng cười cười nói .

“ ngươi muốn thật nghĩ như vậy kia tốt nhất . được rồi , bây giờ ta cho ngươi thấu cá để đi , chỉ cần lý ở Hạ lão sư nơi này , bất kể là ai , ngươi đều không dùng cho ta thối lui , cho dù là trường học lãnh đạo cũng là như thế . ” phùng văn bác thần sắc nghiêm túc đạo .

“ cái gì ? ” hồng văn cảnh kinh ngạc thất thanh , cả người mãnh hút lãnh khí . hắn cho tới bây giờ chưa từng thấy qua phùng lão giáo sư mạnh như vậy thế quá , chớ nói chi là vì như vậy một vị tiểu Niên nhẹ .

“ ngươi đừng kinh ngạc , bây giờ ta nói thiệt cho ngươi biết đi , Hạ lão sư là ta sư thúc , là đương kim trên đời ta

phùng văn bác kính trọng nhất đích trưởng bối . bàn về bối phận , ngươi cũng phải quản hắn gọi một tiếng sư thúc tổ . bất quá quan hệ của ta và ngươi chẳng qua là trong trường học thầy trò quan hệ , không phải là cái loại đó truyền thống trong môn phái nghiêm khắc đích thầy trò quan hệ , cũng không có như vậy để ý . nhưng nên có kính trọng , trong lòng ngươi phải có mấy . ” phùng văn bác tiếp tục nói .

may là hồng văn cảnh đối với hạ vân kiệt đích thân phận từng có rất nhiều loại suy đoán , nhưng hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới người tuổi trẻ kia lại sẽ là phùng văn bác kính trọng nhất đích sư môn trưởng bối , trong lúc nhất thời hồng văn cảnh cả người hoàn toàn ngu , cái trán cũng là trong lúc vô tình đã sớm hiện đầy mồ hôi lạnhquan đạo vô cương.

lúc này hồng văn cảnh dĩ nhiên hiểu phùng văn bác tại sao hướng hắn nổi giận , tại sao cầm chính hắn cùng hạ vân kiệt làm so sánh liễu . làm nửa ngày , hạ vân kiệt nguyên lai là hắn trưởng bối , ngô vĩnh bình thản đinh chí giang khi dễ người lại khi dễ đến phùng lão giáo sư đích trưởng bối trên đầu , cái này còn cao đến đâu ? buồn cười mình lại vẫn phải gọi hạ vân kiệt hướng ngô vĩnh bình khuất phục , hướng đinh chí giang nói xin lỗi , đây không phải là đánh phùng lão giáo sư mặt của sao ?

“ lão sư , thật xin lỗi , chuyện trước ta thật không biết Hạ lão sư nguyên lai là ngài đích sư thúc . ” một lúc lâu , phùng văn bác mới lau mồ hôi lạnh trên trán , tiểu tâm dực dực bồi tội đạo .

“ ta đây biết , bằng không ta đã sớm một cái tát phiến quá khứ , coi như cho tới bây giờ không có thu quá ngươi người học sinh này . ” phùng văn bác không khách khí chút nào đạo .

hồng văn cảnh nghe vậy theo bản năng cảm thấy gò má trận trận làm đau , một lúc lâu mới tiểu tâm dực dực hỏi : “ lão sư , ngài đích sư thúc làm sao sẽ còn trẻ như vậy ? ”

“ sư thúc là một đại mơ hồ với thị đích kỳ nhân , không phải là ngươi có thể hiểu . dù sao ngươi nhớ , chuyện này trong lòng ngươi có mấy là được , đang làm việc thượng nên như thế nào được cái đó . có y thuật thượng không hiểu chuyện , ngươi cũng có thể tư phía dưới thỉnh giáo hắn , ta cho ngươi biết , chớ nhìn hắn trẻ tuổi , nhưng hắn đích y thuật ta là vỗ ngựa cũng không đuổi kịp , cho nên sư thúc chịu đi Trung y học viện giáo thư , đó là chúng ta Trung y học viện phúc khí , là cả loài người phúc khí . ” phùng văn bác nói , lúc nói chuyện trong mắt không kìm hãm được toát ra sùng bái ánh mắt .

hồng văn cảnh là phùng văn bác đích học sinh , dĩ nhiên biết phùng văn bác đích y thuật có nhiều lợi hại , thấy hắn nói mình ở y thuật thượng ngay cả vỗ ngựa cũng không đuổi kịp hạ vân kiệt , hồng văn cảnh không khỏi nghe lại là xuất một con đích mồ hôi lạnh .

lão Thiên , mình ngày hôm qua lại vẫn thi giáo khởi y thuật của hắn , thật may là chuyện này không có cùng phùng lão sư nhắc tới .

“ tốt lắm , những khác nếu là không có sao , ngươi trở về đi thôi . nhớ , chuyện này trong lòng ngươi biết là được . ta cũng là lo lắng ngươi chẳng hay biết gì , không nhẹ không nặng đích sau này lại được tội sư thúc , cho nên lúc này mới cố ý xin chỉ thị hắn . ” phùng văn bác thấy nên giao phó cũng khai báo , đứng lên nói .

“ ta biết lão sư , vậy ta đi trước . ” hồng văn cảnh thế mới biết thì ra là phùng văn bác mới vừa điện thoại chính là đánh cho hạ vân kiệt đích , vừa đứng dậy , vừa không nhịn được lại giơ tay lên lau đem mồ hôi lạnh trên trán , nghĩ thầm , thật may là lần này cả hiểu , nếu không thật đúng là muốn thọt phá thiên .

“ đi đi ! ” phùng văn bác phất tay một cái đạo .

rời đi phùng văn bác đích nhà , hồng văn cảnh đi rồi thật dài/lâu đích một đoạn đường mới đứng vững liễu chưa tỉnh hồn đích tâm tình . bất quá hắn đích trong đầu lại tràn đầy nghi ngờ , hạ vân kiệt đích y thuật thật cao minh đến ngay cả phùng lão sư cũng vỗ ngựa không đuổi kịp sao ? hắn còn trẻ như vậy ? còn có phùng lão sư nói hắn là một kỳ nhân , hắn lại đến tột cùng kỳ ở nơi nào ? chẳng lẽ thế gian này thật sự có giống như trong tiểu thuyết viết kỳ nhân ……

hồng văn cảnh đích trong đầu có quá nhiều quá nhiều nghi ngờ , nhưng có một chút hắn bây giờ rất rõ ràng , sau này bất kể xảy ra chuyện gì , chỉ cần hạ vân kiệt có lý , bất kể đối phương là ai , hắn cũng phải nhắm mắt đính trở về . không có biện pháp , ai bảo hạ vân kiệt là phùng lão sư tôn kính nhất đích trưởng bối đây , đổi câu nói , cũng là hắn hồng văn cảnh đích trưởng bối !

“ hạ vân kiệt , là ai cho phép ngươi đem đồ của ta mang xuống ? ” ba lẻ sáu phòng làm việc , hạ vân kiệt đang tiếp tục ở trên web hướng lãng lúc , cửa phòng làm việc đột nhiên bị nặng nề đẩy ra , đinh chí giang mặt hàm nộ địa đi vào , đầu ngón tay chỉ hạ vân kiệt tức giận chất vấn .

“ đinh giáo sư , đừng nóng giận , có chuyện gì thật tốt nói , thật tốt nói . ” thấy đinh chí giang giết tới cửa tới , lục cao lớn đám người nhất thời cảm thấy một trận da đầu phát đau / thương yêu , rồi lại lo lắng hạ vân kiệt lần nữa dưới cơn nóng giận đi bài tay của người ta đầu ngón tay , chỉ có thể nhắm mắt vội vàng đứng dậy lôi kéo đinh chí giang khuyên nhủ . khuyên lúc còn không quên liều mạng hướng hạ vân kiệt nháy mắt .

Chương 542 : Thần chuyển chiết

“ không có gì đáng nói , các ngươi cũng buông ta ra ！ ” đang khí trên đầu đích đinh chí giang trực tiếp đẩy ra lục cao lớn đám người .

cũng khó trách đinh chí giang tức giận như vậy , hắn là chu mới bình đích đệ tử , y thuật 、 khoa nghiên học thuật cũng rất quá cứng rắn , kể từ tới giang châu đại học Trung y học viện sau , liền ẩn nhiên thành thanh niên giáo sư trung người thứ nhất , trong học viện cái nào giáo sư không phải là để cho hắn ba phân đích . hôm nay cũng hảo , hạ vân kiệt một người mới thứ nhất là “ khi dễ ” đến trên đầu của hắn tới .

“ họ Hạ đích , ta cảnh cáo ngươi , hôm nay ngươi nếu là không đem đồ của ta lần nữa bàn hồi trên bàn , tuyệt đối không có ngươi mạnh khỏe quả tử ăn ！ ” đẩy ra lục cao lớn đám người sau , đinh chí giang tiếp tục vừa mắng vừa lấy tay đầu ngón tay điểm hạ vân kiệt .

“ đinh chí giang , ngươi rốt cuộc xong chưa đích ? kia bàn làm việc là cầm tới để đồ sao ? ” hạ vân kiệt sắc mặt run lên đạo .

“ ta liền yêu để trên bàn làm việc , như thế nào ? đây là ngươi có thể quản sao ? ” đinh chí giang trợn mắt nói , đầu ngón tay cũng dần dần giống như trước ở ba lẻ chín phòng làm việc một dạng càng chỉ càng gần .

thấy đinh chí giang thái độ cậy mạnh phách lối , lục cao lớn đám người cũng mặt lộ chán ghét khinh bỉ vẻ , nhưng cũng khó mà nói cái gì , không thể làm gì khác hơn là vội vàng liên tiếp hướng hạ vân kiệt nháy mắt .

ý tứ là , Hạ lão sư hảo hán không ăn trước mắt thua thiệt , thức thời vụ giả vi tuấn kiệt a ! không phải hai học sinh làm việc đích địa điểm sao ? nhường cho hắn , lần nữa tìm học viện an bài là được a .

bất quá lục cao lớn đám người ánh mắt hiển nhiên là bạch mù , bởi vì hạ vân kiệt không chỉ có không có im hơi lặng tiếng , ngược lại hoắc mắt một cái từ chỗ ngồi đứng lên , ánh mắt lạnh lùng nhìn đinh chí giang , lạnh giọng nói : “ đinh chí giang , nhìn ở chúng ta là đồng nghiệp đích phân thượng , ta đã lần nữa nhẫn nại ngươi , ngươi đừng quá mức phân ! ”

“ ta làm sao sống phân ? ta cho ngươi biết , hạ vân kiệt , hôm nay ngươi phải đem đồ của ta bàn hồi đi , cũng hướng ta nói xin lỗi . ” đinh chí giang lớn lối nói , đầu ngón tay cũng rốt cục lần nữa ở kích động trung quên trước đích dạy dỗ , điểm vào hạ vân kiệt đích chóp mũi .

“ ba ! ” hạ vân kiệt mặt liền biến sắc , tay vừa nhấc , bắt được đinh chí giang tay của , sau đó hướng bên ngoài một bài ……

“ thử ! ” lục cao lớn đám người thấy vậy mãnh hít một hơi lãnh khí , tất cả đều đổi sắc mặt .

xong rồi , lúc này hoàn toàn xong rồi , người nầy trong vòng một ngày lại hai lần đối với đinh chí giang động thủ !

ở lục cao lớn đám người thầm kêu hoàn lúc , đinh chí giang đã giống như giết heo một dạng kêu lên : “ ta cỏ , con mẹ nó ngươi đích mau buông tay a , tay của ta muốn gảy , muốn gảy . ”

đinh chí giang như vậy vừa gọi , lục cao lớn đám người cả người một kích linh , phục hồi tinh thần lại , vội vàng xông lên lôi kéo hạ vân kiệt đạo : “ Hạ lão sư , mau buông tay , mau buông tay a ! ”

“ hò hét loạn lên , chuyện gì xảy ra ? ” đang lúc lục cao lớn đám người xông lên kéo hạ vân kiệt lúc , một đạo quen thuộc mà thanh âm uy nghiêm ở cửa vang lên .

chết chắc , lúc này hạ vân kiệt khẳng định chết chắc , lại bị hồng viện trưởng bắt tại trận !

lục cao lớn đám người trong lòng sâu biểu đồng tình thở dài , đồng thời cũng đều rối rít rút về . nếu hồng viện trưởng chạy tới , tự nhiên nữa không có bọn họ chuyện gìđô thị siêu cấp cho gọi sư toàn văn đọc.

thấy hồng viện trưởng chạy tới , hạ vân kiệt cũng thả tay .

“ hồng viện trưởng , lúc này ngài thấy được chưa , tên tiểu tử này rồi hướng ta động thủ . ” mọi người trung cực kỳ cao hứng chỉ sợ cũng chúc đinh chí giang liễu , hắn thấy hồng viện trưởng chạy tới , lập tức mặt mũi ủy khuất địa chỉ hạ vân kiệt cáo khởi trạng tới .

“ ta cảnh cáo ngươi lần nữa đinh giáo sư , chớ dùng tay của ngươi chỉ lỗ mũi của ta . ” hạ vân kiệt khẽ cau mày , nhìn đinh chí giang lại kém điểm muốn chỉ đến mình trên lỗ mũi tay của , cảnh cáo nói .

“ ta liền chỉ như thế nào ? có phải hay không ngay trước viện trưởng mặt còn muốn đánh ta nha ? có trồng đích con mẹ nó ngươi đích liền đánh nha ! ” đinh chí giang thấy hồng viện trưởng chạy tới , mới vừa rồi lại vừa lúc bị bắt cá tại chỗ , tự nhiên cho là hồng viện trưởng sẽ đứng ở hắn cái này vừa , cho nên càng phát ra không có sợ hãi đứng lên , lại lần nữa đem tay cho điểm vào hạ vân kiệt đích trên lỗ mũi .

hồng viện trưởng thấy vậy sắc mặt lập tức liền kéo lại tới , trước khác nay khác , trước hạ vân kiệt chẳng qua là cá người mới , nhưng hôm nay đây ? người ta nhưng là phùng lão giáo sư kính trọng nhất đích sư thúc , nhắc tới cũng là hắn hồng viện trưởng trưởng bối , là ngươi đinh chí giang có thể sử dụng đầu ngón tay chỉ lỗ mũi mắng sao ? đổi câu nói , nếu như ngay trước hồng văn cảnh đích mặt , ngươi đinh chí giang nếu như lấy tay đầu ngón tay chỉ phùng văn bác , hồng văn cảnh có thể cao hứng sao ? đã sớm lập tức xông lên đánh hắn đinh chí giang liễu .

mụ nội nó , lão tử lão sư ngươi cũng dám lấy tay đầu ngón tay chỉ .

dĩ nhiên hạ vân kiệt đích thân phận rất đặc thù lại không thể bại lộ , hơn nữa hắn cũng quả thật không phải là hồng văn cảnh đích lão sư , cho nên hồng viện trưởng không có làm ra chuyện kinh thế hãi tục , nhưng hắn sắc mặt của đã rất khó nhìn , con ngươi đã ở phun lửa , miệng một tờ liền chuẩn bị tức giận quát bảo ngưng lại .

bất quá hồng viện trưởng còn chưa kịp tức giận quát bảo ngưng lại , lại một lần nữa “ ba ! ” địa một tiếng , hạ vân kiệt giơ tay lên lại một lần nữa bắt được đinh chí giang tay của , sau đó khinh xa thục lộ địa hướng bên ngoài một bài .

nhất thời tiếng kêu thảm thiết như heo bị làm thịt thanh

lại một lần nữa ở trong phòng làm việc vang lên .

lần thứ ba ! không phải đâu , ngay trước hồng viện trưởng mặt cũng dám trực tiếp hạ thủ , lục cao lớn đám người tất cả đều nhìn miệng tờ ở nơi nào nửa ngày hợp không hợp , con ngươi cũng đều trừng thiếu chút nữa muốn rơi trên mặt đất .

vốn là hồng viện trưởng còn là mặt tức giận đích , hôm nay thấy hạ vân kiệt lần nữa bài đinh chí giang tay của , trên mặt tức giận nhất thời chuyển thành cười khổ .

ai , chuyện này chỉnh .

“ a , hồng viện trưởng , ngươi , ngươi , ngươi xem một chút , tay của ta , tay của ta a ……” cứ như vậy trong nháy mắt , đinh chí giang làm cho thảm hại hơn liễu , bất quá kêu thảm thiết lúc hắn cũng không quên nhớ nhắc nhở hồng viện trưởng , bây giờ hạ vân kiệt lại đánh hắn .

đáng thương đinh chí giang nhưng không biết , bây giờ đánh người của hắn từ nào đó góc độ thượng nói coi như là hồng viện trưởng sư thúc tổ , bằng không đoán chừng hắn lúc này chỉ có khóc phân liễu .

viện trưởng sư thúc tổ cũng là ngươi có thể sử dụng đầu ngón tay điểm sao ? viện trưởng không có tự mình đi lên đánh ngươi coi như là khách khí , lại vẫn muốn gọi viện trưởng giúp một tay chủ trì công đạo .

“ Hạ lão sư , có lời thật tốt nói , có thể hay không trước buông tay ? ” thấy đinh chí giang làm cho càng ngày càng thảm , hồng viện trưởng cũng chỉ có thể nhắm mắt tiến lên khuyên hạ vân kiệt buông tay .

“ có thể hay không trước buông tay ? ” lục cao lớn đám người vừa nghe , thiếu chút nữa càm rớt đầy đất . lời này thế nào nghe , thế nào đều giống như là viện trưởng ở cùng hạ vân kiệt thương lượng a ! mà đinh chí giang nghe vậy thiếu chút nữa miệng phun máu tươi , hai mắt lộn một cái trực tiếp ngất xỉu quá khứ .

ta cỏ , không thấy lão tử tay mau bị bẻ gảy sao ? lại vẫn như vậy mềm nhũn nói chuyện với hắn !

hồng viện trưởng mặt mũi hạ vân kiệt đương nhiên phải cho , cho nên nghe vậy cũng liền buông lỏng tay , sau đó hướng hồng viện trưởng đạo : “ hồng viện trưởng , ngươi mới vừa rồi cũng nhìn thấy , là đinh giáo sư muốn ta đánh hắnđích nữ sống lại bảo điển chương mới nhất. ”

đinh chí giang vừa nghe thiếu chút nữa một hơi không

có nói đi lên ! con mẹ nó đánh người lại vẫn trước cáo khởi trạng tới ! mà lục cao lớn đám người lại một lần nữa hoàn toàn trợn tròn mắt , bọn họ vẫn thật không nghĩ tới người có thể “ vô sỉ ” đến bực này trình độ .

bất quá quay đầu lại , nữa tinh tế vừa nghĩ , cũng là , người ta cũng đầu ngón tay điểm đến lổ mũi của ngươi thượng bảo ngươi đánh hắn , khởi không hề đánh đạo lý ? dĩ nhiên điều kiện tiên quyết là , đối phương không thể là giống như đinh chí giang như vậy ngưu nhân , cũng không có thể ngay trước viện trưởng mặt . không có biện pháp , thực tế chính là như vậy tàn khốc . ngưu nhân khi dễ ngươi , ngươi liền chịu đựng một hơi , về phần so ngươi yếu người dĩ nhiên có thể lực mạnh phản kích . cho nên hạ vân kiệt đích cử chỉ , rơi vào lục cao lớn đám người trong mắt là được nào đó ý nghĩa thượng đích “ vô sỉ ” .

“ ừ/dạ , ta thấy được . chuyện này là đinh chí giang không đúng , mọi người đều là đồng nghiệp , ngươi tại sao có thể lấy tay đầu ngón tay điểm Hạ lão sư đích lỗ mũi đây , đây là nhục nhã người hành động . ” hồng viện trưởng nghe vậy vẻ mặt thành thật nghiêm túc gật gật đầu nói .

“ thử ! ” lục cao lớn đám người lần nữa mãnh hít một hơi lãnh khí , trợn to hai mắt nhìn chằm chằm hồng viện trưởng nhìn , giống như biến thành đột nhiên không quen biết hắn một dạng . nghe hồng viện trưởng ý tứ , cảm tình cái này đánh còn là bạch đánh . nhưng điều này sao có thể đây ? bị đánh đích người nhưng là đinh chí giang a , học viện thanh niên giáo sư trung đích lĩnh

đầu dương , lão sư của hắn nhưng là chu mới bình nước đại học y khoa sư a !

đinh chí giang nghe nói như thế là thiếu chút nữa sẽ phải một búng máu phun ra miệng , phải , cảm tình chuyện này còn là mình làm tiện , mình đòi đánh .

“ hồng viện trưởng , hồng viện trưởng , ngài hãy nghe ta nói , ngài mới vừa rồi cũng nhìn thấy , là hạ vân kiệt đánh ta ở phía trước , ta đây mới nhất thời tức giận , lấy tay đầu ngón tay điểm hắn . ” thật vất vả giao trái tim đầu một hơi cho áp trở về , đinh chí giang không khỏi cấp đích liên tiếp giải thích .

“ vậy ý của ngươi là , Hạ lão sư bài tay ngươi trước , ngươi vô dụng đầu ngón tay điểm quá hắn la ? ” hồng viện trưởng có thể ngồi lên viện trưởng vị trí , lại há là đơn giản hạng người , nghe vậy lập tức hỏi ngược lại .

“ cái này ……” đinh chí giang nhất thời trợn tròn mắt , hắn không nghĩ tới lời của mình đem mình cho bộ/vỏ chết .

hắn phải nói có , theo như mới vừa rồi hồng viện trưởng suy luận , cùng với chính hắn giải thích lời của , vậy dĩ nhiên là là bạch đánh , nếu như nói không có , nhưng trong phòng làm việc có như vậy lão sư chính mắt thấy , hắn vừa không có lá gan mở mắt nói láo .

hạ vân kiệt thấy hồng viện trưởng câu nói đầu tiên đem đinh chí giang bức cho vào ngõ cụt , trong lòng không khỏi âm thầm hướng hắn giơ ngón tay cái lên , không hổ là khi lãnh đạo người của , nói chuyện ngay cả có tài nghệ , như thế thứ nhất , hồng viện trưởng coi như là giúp đở hắn , người khác cũng không dậy được quá lớn đích lòng nghi ngờ .

“ buổi sáng ngươi đến phòng làm việc của ta cũng tố cáo nói Hạ lão sư bài liễu tay của ngươi , có phải hay không cũng là cùng dạng đích tình huống ? ” hồng viện trưởng thừa thắng truy kích hỏi .

không có biện pháp , hắn phải hoàn toàn thay hạ vân kiệt lật án ! đương nhiên phải từ ngọn nguồn đưa cái này thị phi khúc trực cho ban đang trở lại , để cho người ta cửa cảm thấy hắn đứng ở hạ vân kiệt bên này là chuyện đương nhiên đích , đinh chí giang chính là đáng đánh đích .

dĩ nhiên trên thực tế , đinh chí giang cũng quả thật đáng đánh , nếu không hồng viện trưởng cũng không dám như vậy ép hỏi đinh chí giang .

“ cái này ……” đinh chí giang lần nữa ngữ ế , trong lòng cái đó oa hỏa a , hận không được cầm đao đem mình ngón tay của đầu chặt , tay này thế nào cứ như vậy tiện

đây , tại sao sẽ phải đi chỉ người nhà lỗ mũi đây ?

“ Đinh lão sư , đây chính là ngươi không đúng . Hạ lão sư mặc dù là một vị mới tới lão sư , ngươi cũng không có thể ỷ vào lão tư cách liền lấy ngón tay chỉ mũi của hắn a ! ” hồng viện trưởng thấy đinh chí giang không nói mà chống đở , sắc mặt trầm xuống đạo .

lục cao lớn đám người nằm mơ cũng không nghĩ tới , vốn là ở trong mắt bọn họ đã bị chết không thể chết lại đích hạ vân kiệt , lại tới cá thần chuyển chiết , tựa hồ muốn chết đích hẳn là đinh chí giang . trong lúc nhất thời , lục cao lớn đám người tất cả đều ngây ngô như bùn tố , hai mắt đăm đăm , hình như là bị Tôn Ngộ Không thi triển định thân thuật một loại .

Chương 543 : Chuyện xấu truyền ngàn dặm

“Ta không đúng?” Đinh Chí Giang vừa nghe cũng choáng váng, tiếp theo quả thực phế đều phải khí tạc. Nhưng này là Hồng viện trưởng hạ định luận, Đinh Chí Giang nhưng cũng không có can đảm hướng hắn phát hỏa, đành phải vội vàng biện giải nói:“Hồng viện trưởng, ngài nghe ta giải thích, là hắn bá đạo trước đây, không nên chuyển của ta này nọ, ta tức giận dưới mới lấy đầu ngón tay chỉ vào hắn nói chuyện

“Phải không? Hạ lão sư đây là chuyện gì xảy ra?” Hồng Văn Cảnh không tốt đem sự tình làm được rất rõ ràng, nghe vậy đành phải đem ánh mắt đầu hướng Hạ Vân Kiệt hỏi.

Hạ Vân Kiệt gặp Hồng Văn Cảnh cũ nói trọng hỏi, đành phải lại đem học viện an bài hắn đệ tử đến 309 văn phòng học tập làm công, nhưng Đinh Chí Giang lại dùng tạp vật chiếm cái bàn không chịu chuyển sự tình nói một lần.

Không thể không nói người có đôi khi bản năng có song trọng bình phán tiêu chuẩn, buổi sáng Hạ Vân Kiệt nói lời này khi, Hồng viện trưởng nghe xong cảm thấy Hạ Vân Kiệt quá mức kiên cường làm người không đủ khéo đưa đẩy, dù sao Đinh Chí Giang là Chu Tân Bình đệ tử, thanh niên giáo sư đầu lĩnh dương, này cũng không phải cái gì đại sự, nhường một chút đó là, nhưng nay biết Hạ Vân Kiệt một thân phận khác sau, Hồng viện trưởng một lần nữa nghe một lần, lại cảm thấy này Đinh Chí Giang thấy thế nào như thế nào kiêu hoành bá đạo.

“Đinh Chí Giang, này ta sẽ phê bình ngươi. Bàn công tác chỉ dùng đến làm công, cũng không phải dùng để chất đống tạp vật, ngươi tùy tiện tìm một chỗ chất đống

không phải được rồi, vì cái gì không nên chiếm bàn công tác không cho đâu? Ngươi này không phải cố ý làm khó dễ mới tới Hạ lão sư sao?” Sau khi nghe xong, Hồng viện trưởng không nể mặt không lưu tình chút nào hướng Đinh Chí Giang trách nói.

“Hồng viện trưởng, ngài hãy nghe ta nói.” Đinh Chí Giang gặp sự tình nói đến sau lại, ngược lại thành chính mình bị phê bình, không khỏi nóng nảy.

“Chuyện này không có gì hay nói, sai chính là sai, đúng chính là đúng. Chuyện này là ngươi không đúng trước đây, Hạ lão sư cử chỉ mới có thể xúc động một ít. Tốt lắm, chuyện này đi ra nơi này mới thôi, các ngươi ai cũng không cần tái cãi cọ.” Hồng viện trưởng cũng không dung phân trần xua tay đánh gãy Đinh Chí Giang, sau đó ánh mắt quét mọi người liếc mắt một cái, sắc mặt nghiêm khắc nói một lần, xoay người liền đi.

Gặp chuyện này Hồng viện trưởng rõ ràng là đứng ở Hạ Vân Kiệt bên này, Đinh Chí Giang trong lòng tuy rằng căm tức, nhưng lúc này cũng không dám tái nháo sự, đành phải hung tợn trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó vội vàng đi theo Hồng viện trưởng ra văn phòng.

Nhìn Hồng viện trưởng cùng Đinh Chí Giang kẻ trước người sau rời đi văn phòng, Lục Cao Đại đám người đầu tiên là một trận sững sờ, sau đó đột nhiên vọt tới Hạ Vân Kiệt trước mặt, nam nặng nề mà chụp bờ vai của hắn, nữ tắc hai mắt tỏa sáng theo dõi hắn xem, giống như vừa mới vừa nhận thức hắn.

“Ngay cả Đinh Chí Giang cũng dám đánh, hơn nữa đánh sau còn một chút sự tình đều không có, ta dựa vào, Hạ lão sư ngươi rất ngưu bức, ta quyết định, về sau chúng ta 306 văn phòng ngươi chính là lão đại, chúng ta đều duy ngươi làm chủ, sai đâu đánh đó.” Mập mạp Lưu Lực

Hoành lão sư kia chích phì thủ một bên thật mạnh vỗ Hạ Vân Kiệt bả vai, một bên vẻ mặt bội phục khoa trương nói.

“Ta đồng ý, về sau chúng ta đều với ngươi hỗn” Vóc dáng thấp bé Lục Cao Đại lập tức cử hai tay đồng ý.

“Đừng, đừng, ta tuổi nhỏ nhất, này lão đại ta thì không dám.” Hạ Vân Kiệt dở khóc dở cười xua tay nói.

“Đừng khiêm nhường, trong trường học lại không sắp xếp tuổi, muốn sắp xếp cũng là sắp xếp chức danh, chúng ta văn phòng ngươi chức danh tối cao, nay lại thật to tăng chúng ta 306 uy phong, ngươi không làm lão đại ai làm lão đại?” Lý Hiểu Thi trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nói.

“Khó được chúng ta văn phòng duy nhất một đóa kim hoa cũng mở miệng, Hạ lão đại ngươi liền theo đi. Như vậy ta hiện tại liền cấp Phạm Học Văn gọi điện thoại, buổi tối chúng ta tụ cái cơm.” Lưu Lực Hoành đẩu vẻ mặt thịt béo nói.

Hạ Vân Kiệt đổ không nghĩ tới chính mình nhất bài tay hai bài tay nhưng thật ra bài ra cái lão đại đến, nhìn Lưu Lực Hoành đám người chỉ có thể bất đắc dĩ cười.

Trung Quốc có câu ngạn ngữ kêu “Chuyện tốt không ra cửa, chuyện xấu truyền ngàn dặm.”, những lời này dùng ở Đinh Chí Giang phó giáo sư trên người còn là có vẻ thích hợp.

Hôm nay buổi sáng Hạ Vân Kiệt cùng Đinh Chí Giang trong lúc đó chuyện đã xảy ra, chính là một cái buổi sáng không đến thời gian liền truyền khắp toàn bộ trung y học viện. Cơ hồ toàn bộ buổi sáng, toàn bộ trung y học viện lão sư cùng nghiên cứu sinh đều đang đàm luận Đinh Chí Giang liên tiếp bị đánh ba lượt ngược lại chịu

phê bình sự tình. Thế cho nên Đinh Chí Giang này nghiên cứu sinh đi đường đều là cúi đầu, cảm thấy theo như vậy đạo sư phá lệ mất mặt.

Đương nhiên tối cảm giác mất mặt còn là Đinh Chí Giang, hắn tức giận đến một người nhốt tại trong văn phòng đem chén trà đều cấp ném phá.

Vô cùng nhục nhã, quả thực chính là vô cùng nhục nhã a

“Sư tỷ, sư tỷ, đại tin tức, đại tin tức” Không dám hồi 309 văn phòng học tập sửa mà tránh ở thư viện đọc sách Cố Thiến Lâm, chính nhìn sách khi, nhìn đến Đới Vĩnh Chu vẻ mặt kích động đã chạy tới đối nàng nói.

“Hư, nhỏ giọng điểm, nơi này là thư viện. Đến tột cùng sự tình gì, cho ngươi kích động thành cái dạng này, sẽ không là Đinh Chí Giang tên kia nhìn đến chúng ta đem hắn gì đó cấp chuyển, lại tìm Hạ lão sư phiền toái đi?” Cố Thiến Lâm tả hữu nhìn nhìn, nhíu nhíu mày thấp giọng nói, trong mắt lóe ra một tia lo lắng sắc.

Mặc kệ trong lòng như thế nào đối Hạ Vân Kiệt canh cánh trong lòng, nhưng tóm lại hiện tại hắn là hắn tân lão sư, Cố Thiến Lâm cũng là không muốn thấy hắn bị Đinh Chí Giang ức hiếp.

“Ngươi đoán đúng rồi, Đinh Chí Giang thật đúng là tìm Hạ lão sư phiền toái.” Đới Vĩnh Chu vẻ mặt hưng phấn nói.

“Ngươi người kia, Đinh Chí Giang tìm Hạ lão sư phiền toái ngươi như vậy hưng phấn làm cái gì?” Cố Thiến Lâm gặp Đới Vĩnh Chu một bộ cao hứng dạng, tức giận đến liếc trắng mắt nói.

“Ta có thể không hưng phấn sao? Hạ lão sư lại đem tên

kia cấp đánh!” Đới Vĩnh Chu kích động dụng lực cầm quyền đầu.

“A!” Cố Thiến Lâm nghe nói Hạ Vân Kiệt lại đem Đinh Chí Giang cấp đánh, không khỏi giật mình anh đào cái miệng nhỏ nhắn đều trương mở ra nửa ngày không thể khép.

“Trách không được ngươi như vậy cao hứng, cảm tình ngươi là ước gì Hạ lão sư bị xử trí, tốt nhất bị khai trừ, sau đó ngươi là có thể sửa đầu này khác lão sư môn hạ.” Một hồi lâu nhi, Cố Thiến Lâm mới lại lần nữa xem thường nói.

Cố Thiến Lâm có này ý tưởng thực bình thường, Hạ Vân Kiệt thật sự rất tuổi trẻ, rất không có nổi tiếng, trừ bỏ nàng này cùng đường tiến sĩ sinh, ai bằng lòng cùng như vậy đạo sư học nghiên đâu?

“Sư tỷ ngươi nói cái gì nha! Hiện tại cho dù có người đuổi ta đi, ta cũng không nguyện ý. Hạ lão sư thật sự rất ngưu bức, ta rất sùng bái hắn, ngươi có biết Hạ lão sư đánh Đinh Chí Giang sau, chịu phê bình là ai sao?” Đới Vĩnh Chu hơi hơi ngẩn người, sau đó lập tức kích động nói.

“Sẽ không là Đinh Chí Giang đi?” Cố Thiến Lâm là người thông minh, nghe vậy giật mình hỏi.

“Chính là hắn, cùng như vậy lão sư cảm giác thật sự rất có mặt mũi, thật sự quá sung sướng!” Đới Vĩnh Chu bởi vì tính cách duyên cớ, hướng đến bị người ức hiếp quán, nay đột nhiên theo như vậy một ngưu bức lão sư, nhất thời có loại trở nên nổi bật, tái thế làm người cảm giác.

“Tại sao có thể như vậy?” Cố Thiến Lâm gặp quả thực bị chính mình nói trung, cả người đều kinh ngây dại.

“Tại sao có thể như vậy?” Lầu 4 Ngô Vĩnh Bình phó viện trưởng văn phòng, Ngô Vĩnh Bình nghe xong đệ tử Phương tiến sĩ đưa tin sau, cũng là cả người kinh sợ, tiếp đến lâm vào trầm tư.

Tục ngữ nói vô lợi không dậy sớm, Ngô Vĩnh Bình mới không tin Hồng viện trưởng hội vô duyên vô cớ làm như vậy, nhưng là thân là phó viện trưởng, Hạ Vân Kiệt tiến trung y học viện, Ngô Vĩnh Bình trước đó cũng là biết đến, hơn nữa đã xảy ra Cố Thiến Lâm sự tình sau, hắn còn phía trước phía sau tỉ mỉ đem Hạ Vân Kiệt hồ sơ nghiên cứu một lần. Nhưng kết quả trừ bỏ Hạ Vân Kiệt sư thừa lộ ra một tia thần bí ở ngoài, này khác đều là thường thường vô kì, hơn nữa hắn nông dân xuất thân lại làm cho Ngô Vĩnh Bình tâm tồn hèn mọn.

Đối với Hạ Vân Kiệt sư thừa lộ ra một tia thần bí, Ngô Vĩnh Bình cũng có cảm thấy nhiều lắm ngoài ý muốn. Trung y vốn là là Trung Hoa đại địa một môn từ xưa truyền thừa, lịch đại đều có một ít không tham mộ thế tục vinh hoa phú quý lánh đời kì y, hơn nữa trung y thừa nhận sư thừa, cho nên thỉnh thoảng luôn có đặc biệt tấn chức người trẻ tuổi. Tục truyền Chu Tân Bình chính là sư thừa một vị ở thế tục trung không hề danh khí lão trung y, tuổi trẻ khi liền triển lộ ra hơn người y thuật, sau đó rất nhanh đã bị nguyên Bắc Kinh trung y học viện, hiện tại Bắc Kinh trung y dược đại học đặc biệt mướn người, trở thành lúc ấy Bắc Kinh trung y học viện tối tuổi trẻ trung y giáo thụ, hiện tại lại trở thành quốc y đại sư. Cho nên ở Ngô Vĩnh Bình xem ra, Hạ Vân Kiệt xuất thân bần hàn, tuổi còn trẻ có thể đặc biệt tiến Giang Châu đại học làm phó giáo sư, phỏng chừng cũng là cùng loại tình huống.

Về phần Hạ Vân Kiệt y thuật, tự cao này cao, chính quy sinh ra Ngô Vĩnh Bình là không thế nào xem ở trong mắt. Liền như vậy một chút tuổi, cùng lại là cái gì danh

không dùng truyền Vu Trạch, tái lợi hại có thể lợi hại đi nơi nào? Chẳng lẽ còn có thể so sánh khác này lão trung y lợi hại hơn sao?

Nguyên nhân làm cho này dạng, đối với Hồng viện trưởng tại đây sự kiện thế nhưng đứng ở Hạ Vân Kiệt bên này, Ngô Vĩnh Bình vừa cảm thấy khiếp sợ lại trăm tư không thể này giải. Thậm chí Ngô Vĩnh Bình đều nhịn không được âm thầm ác tha đoán, Hạ Vân Kiệt người này có thể hay không cùng Hồng viện trưởng có cái gì không thể cho ai biết bí mật, tỷ như tư sinh tử, tỷ như hắn tình nhân đệ đệ…… Liền như chính hắn, ở bên ngoài còn có cái tư sinh tử, bị hắn thông qua nhất định quan hệ cấp an bài vào thương bắc huyện vệ sinh cục công tác, bây giờ còn là cái lãnh đạo đâu.

Ngô Vĩnh Bình chính trăm tư không thể này giải là lúc, hắn bàn công tác thượng điện thoại vang lên, điện thoại là Hồng viện trưởng đánh tới.

“Lão Ngô a, nếu Cố Thiến Lâm hiện tại đã muốn chính thức chuyển tới Hạ phó giáo sư danh nghĩa, mà hắn cũng lần nữa theo ta nói đúng chính mình đệ tử có an bài khác cùng quy hoạch, ta xem kia hạng mục ngươi sẽ thấy tìm những người khác đi, thật muốn là nhân thủ an bài bất quá đến, ta cho ngươi tái mặt khác tìm cái nghiên cứu sinh?” Điện thoại nhất tiếp đứng lên, Ngô Vĩnh Bình chợt nghe đến ống nghe truyền đến Hồng viện trưởng nhìn như khách khí kỳ thật đã muốn là không dung hắn phản đối trong lời nói.

“Ngươi là viện trưởng, ngươi nói như vậy cứ như vậy đi.” Ngô Vĩnh Bình nghe vậy sắc mặt âm tình biến ảo vài lần, cuối cùng dùng phi thường bất mãn ngữ khí trả lời.

“Lão Ngô, ngươi lời này nói chỉ thấy ngoại, chúng ta nói như thế nào cũng là nhiều năm đồng sự.” Điện thoại kia đầu Hồng viện trưởng khách khí nói một câu, ngay sau

đó lại chuyện vừa chuyển nói:“Nếu như vậy, kia chuyện này cứ như vậy định rồi.”

Nói xong Hồng viện trưởng liền treo điện thoại. Hạ Vân Kiệt nhưng là Phùng lão giáo thụ tối tôn kính sư môn trưởng bối, chuyện này căn bản là không có gì quay về đường sống, Hồng viện trưởng tự nhiên cũng sẽ không nguyện tốn nhiều miệng lưỡi.

“Hồng Văn Cảnh, ngươi con mẹ nó khinh người quá đáng!” Gặp Hồng viện trưởng rõ ràng biết chính mình vừa rồi nói là khí nói, nhưng cuối cùng còn là không để ý chính mình phản đối xao định rồi chuyện này, Ngô Vĩnh Bình không khỏi tức giận đến thẳng chụp cái bàn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 544 : Tiên thiên điều kiện không đủ

Hạ Vân Kiệt đổ không nghĩ tới chính mình sao nhất nháo, lập tức tựu thành trung y học viện danh nhân. Có người bội phục hắn, cho rằng hắn là anh hùng, tựa như lục cao lớn đám người, cũng có người cho rằng Hạ Vân Kiệt vừa đến đắc tội Ngô phó viện trưởng cùng Đinh Chí Giang, về sau khẳng định có nếm mùi đau khổ, mà phần lớn lão giáo thụ lão trung y nghe xong chuyện này sau, đều là lắc đầu, đối Hạ Vân Kiệt ấn tượng cũng không phải tốt lắm.

Lão trung y đều là thích tính tình nho nhã văn tĩnh, Hạ Vân Kiệt này tính tình hiển nhiên không phù hợp bọn họ yêu cầu.

Buổi chiều hạ ban sau, Lục Cao Đại đám người quả thực đem ở bệnh viện đi làm Phạm Học Văn cũng cấp kêu đến, tứ nam nhất nữ, gần đây ở trường học phụ cận tìm gia món cay Tứ Xuyên quán.

Lục Cao Đại bọn người là bình thường giảng sư kiêm thầy thuốc, nói được trắng ra một chút cũng liền một bình thường dân chúng, cho nên cũng không có gì chú ý lại càng không sẽ có cái gì lãnh đạo cái giá linh tinh chú ý, mọi người tụ cùng một chỗ nói nói cười cười đều thực tùy ý.

Hạ Vân Kiệt thích chính là loại này bầu không khí, cho nên rất nhanh cũng liền dung đi vào.

Mùa hè ăn món cay Tứ Xuyên, có thể nói hỏa càng thêm hỏa, cho nên băng bia uống rất sướng, chỉ chốc lát sau, tứ nam nhất nữ liền một người hạ một bình nhiều. Rượu nói nhiều nhiều, Lục Cao Đại đám người sau lại khó tránh khỏi hỏi Hạ Vân Kiệt bối cảnh.

Cũng là, mọi người đều là người trưởng thành, Hạ Vân Kiệt không chỉ có tuổi còn trẻ tựu thành phó giáo sư, còn như vậy chịu Hồng viện trưởng coi trọng, muốn nói một chút quan hệ bối cảnh đều không có, Lục Cao Đại đám người tự nhiên không tin. Đơn giản phía trước mọi người không phải rất quen thuộc, chuyện này lại đề cập đến riêng tư không tốt hỏi đến, nay uống rượu hơn, cũng liền khẩu vô ngăn cản hỏi.

“Ta thuở nhỏ cùng một vị trong thôn lão trung y cũng chính là sư phụ ta học y, sư phụ ta ở giải phóng trước từng có ân cùng Phùng lão giáo thụ. Chính là giải phóng sau hai người vẫn mất đi liên hệ, năm kia sư phụ ta đã qua đời, ta đi Giang Châu thị kiếm ăn, trong lúc vô ý gặp Phùng lão giáo thụ, tái sau lại ta đi ra nơi này đến đây.” Hạ Vân Kiệt ăn ngay nói thật nói, chính là lại biến mất rất nhiều mấu chốt chi tiết.

“Cái này khó trách Hồng viện trưởng đứng ở ngươi bên này. Phùng lão giáo thụ là hắn đạo sư, hắn nếu giúp đỡ ngoại nhân đến đối phó ngươi, còn không chịu mắng.” Mọi người nghe vậy đều bừng tỉnh đại ngộ nói.

“Hiện tại mọi người nói, học giỏi toán lý hoá không bằng có tốt ba ba, ta xem những lời này ở chúng ta trung y giới phải sửa lại, hẳn là học giỏi toán lý hoá không bằng có tốt sư phụ. Hạ lão sư ngươi chính là rõ ràng ví dụ, chúng ta gian khổ học tập khổ học, học y nhiều năm đến bây giờ còn chính là cái giảng sư, ngươi mới hai mươi mốt tuổi cũng đã là phó giáo sư, người này mệnh cùng người mệnh thật đúng là không có biện pháp so với a.” Mọi người trung sổ Phạm Học Văn lớn tuổi nhất, trước hai năm còn có bình phó giáo sư tư cách, nhưng cạnh tranh kịch liệt, điều kiện hà khắc, bình hai lần cũng chưa bình thượng, cho nên Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, nương cảm giác say, Phạm Học Văn nhịn không được khởi xướng bực tức cùng cảm khái, nói xong rầm rầm

ngay cả uống vài khẩu bia.

“Đúng vậy, Hạ lão sư ngươi vận khí thật đúng là tốt, sư phụ ngươi thế nhưng đối Phùng lão giáo thụ có ân. Phùng lão giáo thụ không chỉ có y thuật cao minh, ở chúng ta học viện cũng là người có tiếng trọng tình nghĩa, nếu biết ngươi là cố nhân môn sinh, tự nhiên phải giúp ngươi một phen.” Lục Cao Đại cũng đi theo cảm khái nói.

“Quả thật là tốt, nếu đổi một lão trung y, cho dù có tâm cũng vô lực, nhưng Phùng lão giáo thụ sẽ không đồng, hắn bản nhân không chỉ có ở trung y giới phân lượng rất nặng, hơn nữa con của hắn lại phó tỉnh cấp cán bộ, năng lượng rất lớn, bằng không Hạ lão sư này phó giáo sư thân phận khẳng định làm không được.” Lưu Lực Hoành cũng theo sát sau nói.

“Uy, uy, các ngươi là không phải uống rượu hơn, biết nói sao đây, bình thượng phó giáo sư chỉ cần quan hệ là có thể sao? Còn cần y học trình độ có biết hay không?” Lý Hiểu Thi dù sao cũng là nữ nhân, thận trọng, gặp Phạm Học Văn bọn họ uống chút rượu sau, nói về nói đến không cái cố kỵ, giống như Hạ Vân Kiệt thuần túy là dựa vào quan hệ bình thượng phó giáo sư, nhịn không được trừng mắt nhìn mọi người liếc mắt một cái nói.

“Đúng, đúng, Hạ lão sư thuở nhỏ học y, y thuật trình độ tự nhiên rất cao.” Lý Hiểu Thi như vậy trừng mắt, Phạm Học Văn bọn người đột nhiên tỉnh ngộ lại đây, sắc mặt có điểm xấu hổ liên tục gật đầu phụ họa nói.

Về phần trong lòng tự nhiên không như vậy cho rằng, trung y là một môn kinh nghiệm ngành học, liền Hạ Vân Kiệt này tuổi, muốn nói hắn y thuật đã muốn đạt tới phó giáo sư trình độ, đánh chết bọn họ cũng không tin, hơn phân nửa còn là Phùng lão giáo thụ xem ở cố nhân tình cảm thượng, khó được làm việc thiên tư một hồi, trợ hắn

giúp một tay.

Hạ Vân Kiệt thấy mọi người khẩu thị tâm phi cũng không vạch trần, lại càng không hội cố ý đi khoe khoang một chút, cười cười, hướng mọi người nâng chén nói:“Các vị lão sư quá khen, bất quá ta cùng Phùng lão giáo thụ quan hệ, còn thỉnh các vị không cần nói đi ra ngoài.”

“Đó là đương nhiên, đó là đương nhiên.” Phạm Học Văn bọn người liên tục gật đầu, trong lòng cũng càng nhận định Hạ Vân Kiệt là dựa vào đã cố sư phụ cùng Phùng Văn Bác quan hệ, thế này mới bình thượng phó giáo sư.

Đương nhiên lời này mọi người là sẽ không nhắc lại, đầu năm nay không đều là nơi nơi giảng quan hệ sao? Nhiều một cái Hạ Vân Kiệt không nhiều lắm, thiếu một cái Hạ Vân Kiệt cũng không thiếu, ít nhất Hạ Vân Kiệt tuy rằng là dựa vào quan hệ vào, nhưng làm người ngay thẳng, ở chung đứng lên cũng không có nửa điểm cái giá, không giống kia Đinh Chí Giang cả ngày ngang đầu xem người, thấy đã nghĩ đánh hắn. Hơn nữa, Hạ Vân Kiệt có Phùng lão giáo thụ tầng này quan hệ, đối với Lục Cao Đại đám người cũng là một chuyện tốt. Dù sao mọi người là cùng cái văn phòng đồng sự, ngày nào đó Hạ Vân Kiệt thực phát đạt, bọn họ cũng đi theo triêm quang không phải?

Một bữa cơm, tứ nam nhất nữ ăn vui vẻ, thế cho nên Lục Cao Đại bọn người uống có điểm hơn, bất quá đổ đều còn nhớ rõ cướp trả tiền.

Ngày hôm sau, 306 văn phòng chỉ có Hạ Vân Kiệt một người, còn lại mọi người đi bệnh viện tọa chẩn đi.

Ở trên mạng lại lật xem một ít tư liệu, đại khái ở chín giờ đến khi, Hạ Vân Kiệt gặp được chính mình vị thứ ba đệ tử Lưu Nhất Duy.

Đây là một vị tuổi bốn mươi xuất đầu, người có vẻ gầy, tóc đã muốn có chút trắng bệch, thoạt nhìn có điểm chưa già đã yếu tướng.

“Xin hỏi vị này đồng học, Hạ Vân Kiệt phó giáo sư ở sao?” Lưu Nhất Duy đẩy cửa tiến vào sau, liếc mắt một cái liền nhìn đến đang ở trên mạng lật xem tư liệu Hạ Vân Kiệt, không khỏi nao nao, sau đó khách khí hỏi.

“Ta chính là, ngươi là Lưu Nhất Duy đi?” Hạ Vân Kiệt ngẩng đầu nhìn Lưu Nhất Duy cười hỏi.

“Ngươi chính là? Như thế nào khả năng?” Lưu Nhất Duy giật mình nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt.

Lưu Nhất Duy ở thi viết thông qua sau liên tiếp liên hệ vài vị đạo sư bị cự sau, chỉ biết bởi vì chính mình phạm quá một lần chữa bệnh sự cố, hơn nữa tuổi thiên lớn, còn là tại chức, không có gì lão sư nguyện ý nhận chính mình, cuối cùng kết quả chỉ có thể từ học viện đến an bài. Bất quá Lưu Nhất Duy cũng không như thế nào để ý, khảo nghiên cứu sinh phía trước, hắn cũng đã dự đoán được bình thường lão trung y đều có vẻ yêu quý chính mình thanh danh, hắn từng phạm quá một lần chữa bệnh sự cố, phỏng chừng không lớn sẽ có lão trung y chịu nhận chính mình, mà tuổi trẻ một ít thầy thuốc, bình thường không lớn thích chiêu hắn loại này “Cao tuổi” Đệ tử, mà đối với đã muốn tích lũy nhiều năm làm nghề y kinh nghiệm Lưu Nhất Duy, cùng tuổi trẻ thầy thuốc kỳ thật đã muốn học không đến bao nhiêu này nọ, cho nên hắn đọc này nghiên cứu sinh chủ yếu mục đích còn là vì một văn bằng.

Vừa đến, có nghiên cứu sinh văn bằng có thể ngắn lại hắn tấn chức thời gian, thứ hai, đầu năm nay rất nhiều bệnh nhân tựa như rất nhiều dùng người đơn vị giống nhau, tìm y khi bình thường không phải xem danh lão trung y chính là thích xem thầy thuốc văn bằng.

Lưu Nhất Duy chính là trường cao đẳng tốt nghiệp, lại chính là chủ trị thầy thuốc chức danh, rất nhiều thời điểm này giới thiệu vắn tắt treo biển hành nghề ở trên cửa nhất quải, trừ phi bệnh nhân quải không đến này khác phó chủ nhiệm hoặc chủ nhiệm thầy thuốc hào, rất ít có người hội chủ động tìm tới hắn xem bệnh, mà đầu năm nay, Tây y ngành luôn kín người hết chỗ, mà trung y khoa ngành liền có vẻ trong trẻo nhưng lạnh lùng rất nhiều, cho nên rất ít sẽ xuất hiện quải không đến phó chủ nhiệm hoặc là chủ nhiệm thầy thuốc hào, cho nên một ngày tọa chẩn xuống dưới, thường thường cũng không vài bệnh nhân thăm Lưu Nhất Duy.

Như thế tiếp theo, tối mấu chốt là trung y thấy hiệu quả vốn là thong thả một ít, đến xem lại trên cơ bản là Tây y xem không tốt chuyển tới được, có đôi khi Lưu Nhất Duy dược rõ ràng hạ đúng, bệnh tình đã muốn có chuyển tốt dấu hiệu, nhưng bởi vì bệnh nhân người thường nhìn không ra này dấu hiệu, hơn nữa bệnh nhân vốn là đối hắn tin tưởng không đủ, thực tự nhiên cũng liền hoàn toàn đúng hắn mất đi tin tưởng, ngược lại khác trị đi. Loại tình huống này làm cho Lưu Nhất Duy thực buồn bực, cho rằng chính mình nếu là chính quy thạc sĩ xuất thân, mà không phải trường cao đẳng sinh, này đó bệnh nhân đối hắn tin tưởng sẽ không hội dễ dàng như vậy dao động.

Đây là Lưu Nhất Duy một phen tuổi còn muốn đến học cái thạc sĩ văn bằng nguyên nhân chi nhất, một nguyên nhân khác chính là chức danh tấn chức duyên cớ. Lưu Nhất Duy năm nay chân chính tuổi là bốn mươi hai tuổi, ấn bình thường tấn chức tốc độ hắn hiện tại hẳn là sớm đã là phó chủ nhiệm thầy thuốc. Nhưng bởi vì phạm quá một lần ba cấp chữa bệnh sự cố, hơn nữa văn bằng thấp duyên cớ, chức danh bình thẩm cạnh tranh kịch liệt, liền một mà tái bị kéo dài xuống dưới, mãi cho đến năm nay còn là chủ trị thầy thuốc.

Nguyên nhân làm cho này hai cái nguyên nhân, Lưu Nhất Duy nghẹn một hơi nhất định phải khảo thượng nghiên cứu sinh. Như thế ngay cả khảo ba năm, năm nay rốt cục như nguyện khảo thượng Giang Châu đại học trung y học viện. Nhưng Lưu Nhất Duy nằm mơ cũng không nghĩ tới, chính mình một phen tuổi thật vất vả khảo thượng trung y học viện, học viện cấp chính mình an bài một vị đạo sư dĩ nhiên là như vậy một vị mao đầu tiểu tử!

Tuy rằng Lưu Nhất Duy chưa bao giờ ảo tưởng quá có thể bái Ngô Vĩnh Bình danh lão trung y thậm chí Đinh Chí Giang như vậy tuổi trẻ nhưng danh khí rất lớn phó giáo sư làm sư, nhưng như vậy một vị mao đầu tiểu tử còn là làm cho hắn không thể tiếp thu.

Đổi thành chính hắn đảm đương hắn đạo sư còn kém không nhiều lắm!

“Có phải hay không cảm thấy ta rất tuổi trẻ, cho nên nhất thời không thể nhận?” Hạ Vân Kiệt cũng là có thể lý giải Lưu Nhất Duy phản ứng, dù sao làm nghề y nhiều năm, trái lại muốn bái một vị mao đầu tiểu tử vi sư học y, đổi thành chính hắn nhất thời nửa khắc cũng khó nhận.

“Này, là có một chút.” Lưu Nhất Duy đổ không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt nói chuyện như vậy trực tiếp, trong lúc nhất thời đổ có điểm vì chính mình ngạc nhiên mà cảm thấy băn khoăn.

“Trung Quốc có câu ngạn ngữ kêu học vô dài ấu, đạt giả vì trước, ngươi đừng tưởng rằng ta tuổi trẻ sẽ dạy không được ngươi. Kỳ thật ta càng lo lắng ngươi tuổi thiên đại, lại là tiên thiên thiếu một quả thận trái, tuy rằng ấn Tây y mà nói một quả thận chỉ cần khỏe mạnh là có thể thỏa mãn cần, nhưng nó chỉ có thấy biểu tượng, [tố vấn. Lục chương ạng tượng luận] có ngôn:‘Thận giả

chủ chập’ phong tàng gốc rễ, tinh chỗ cũng.” Lại có [tố vấn. Thượng cổ thiên chân luận] có ngôn:‘Thận giả chủ thủy’ chịu ngũ tạng lục phủ chi tinh mà tàng chi.” Bởi vậy có thể thấy được, từ trung y góc độ phân tích, thận nãi tiên thiên gốc rễ, ngươi thiếu một quả thận trái kỳ thật chính là tiên thiên điều kiện không đủ. Cho nên ta ngược lại lo lắng ngươi hội tinh lực không đủ, không thể giống này khác đệ tử giống nhau học tập cũng lĩnh ngộ ta truyền cho ngươi y thuật.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 545 : Tam sinh hữu hạnh

“Ngươi, ngươi như thế nào biết ta tiên thiên thiếu một quả thận trái?” Hạ Vân Kiệt nói mới nói xong, Lưu Nhất Duy liền cùng thấy quỷ dường như, trợn tròn tròng mắt, liên tục lui ra phía sau vài bước.

Lại nói tiếp tiên thiên thiếu một quả thận liền ngay cả Lưu Nhất Duy chính mình cũng là ở hắn hai mươi tuổi khi, có một lần kiểm tra sức khoẻ làm 8 siêu mới biết được, hơn nữa chuyện này trừ bỏ người nhà của hắn cùng tối tốt vài bằng hữu, hắn cho tới bây giờ không cùng người khác nói đến. Không nghĩ tới hôm nay mới lần đầu tiên cùng vị này tuổi trẻ Hạ phó giáo sư gặp mặt, hắn liền nhất ngữ kinh người vạch chính mình tiên thiên thiếu một quả thận, nhưng lại tinh chuẩn vô cùng vạch là thận trái. Này lại như thế nào khả năng?

“Ngươi ta chưa từng gặp mặt, ngươi nói ta là làm sao mà biết được, tự nhiên là thông qua hai mắt nhìn ra đến.” Đối với Lưu Nhất Duy phản ứng, Hạ Vân Kiệt cũng không có cảm thấy gì ngoài ý muốn, nghe vậy cười nhẹ nói.

“Dùng ánh mắt nhìn ra đến, điều này sao có thể?” Lưu Nhất Duy lại kinh hô ra tiếng.

Lưu Nhất Duy thân là trung y, đương nhiên biết trung y có vọng văn hỏi thiết chẩn đoán phương pháp, cần phải nói dùng vọng chẩn có thể liếc mắt một cái nhìn thấu ít người một quả thận, Lưu Nhất Duy thật đúng là không có biện pháp tin tưởng.

“Biển Thước gặp thái hoàn công chuyện xưa ngươi hẳn là nghe qua đi? Chờ ngươi y thuật đến trình độ nhất định, ngươi chỉ biết vọng hiểu rõ này bệnh cũng không phải cái gì ngạc nhiên việc, hiện tại ta cũng là với ngươi

rất khó giải nghĩa rõ chuyện này. Đương nhiên ngươi tuổi đã lớn, thiên phú cũng chỉ có thể tính trung thượng, đời này nhiều nhất cũng cũng chỉ có thể khuy đến này cửa. Bất quá trung y giảng vọng, văn, vấn, thiết, ngươi nếu chịu chăm chỉ học hỏi nhiều hơn, kết hợp này khác chẩn đoán thủ pháp, mặc dù không có biện pháp làm được vọng hiểu rõ này bệnh, nhưng là hẳn là có thể làm ra tinh chuẩn chẩn đoán." Hạ Vân Kiệt lại cười nhẹ nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nhắc tới Biển Thước, hiển nhiên có tự xưng là chính mình có Biển Thước chi y thuật ý, Lưu Nhất Duy trong lòng tuy rằng cảm thấy hắn tựa hồ quá mức cuồng vọng tự đại, nhưng nhất tưởng khởi hắn có thể liếc mắt một cái nhìn thấu chính mình tiên thiên thiếu một quả thận trái, lại cảm thấy nếu Biển Thước có thể trọng sinh, phỏng chừng cũng liền này trình độ.

"Tái hồi lại đây nói thận vấn đề đi, ngươi tiên thiên thiếu một quả thận, ta là không có biện pháp sẽ giúp ngươi bổ một quả thận. Cho nên hết thảy còn cần chính ngươi bình thường chú ý dưỡng sinh, lấy bù lại vốn sinh ra đã kém cỏi. Còn có ngươi gần nhất không cần tái phục khổ hàn dược vật, tỷ như trà cúc linh tinh, ăn nhiều chút ôn bổ gan thận chi dược vật, như cẩu kỷ khả mỗi ngày phao nước dùng để uống, cũng khả chính mình dùng ngô thù du, xứng lấy gừng, quế chi phối dược, lấy bổ dương ôn can." Hạ Vân Kiệt không để ý tới Lưu Nhất Duy giật mình suy tùy, tiếp tục nói.

"Ngươi như thế nào biết ta gần nhất ở uống trà cúc? Chẳng lẽ ta này không phải tính nóng bay lên, cần trừ hỏa dưỡng can sao?" Lưu Nhất Duy gặp Hạ Vân Kiệt lại ngữ ra kinh người, nhịn không được lại kinh hô ra tiếng, nhìn hắn ánh mắt tràn ngập không thể tưởng tượng.

"Ngươi quả thật là tính nóng bay lên, bộ mặt hồng xích, dễ giận, hụt hơi than thở…… Nhưng không phải chân hỏa mà là hư hỏa, là giả tượng, cứu này ngọn nguồn

cũng là gan dương lỗ lã không đủ. Ngươi này bệnh muốn theo ngọn nguồn nói lên trong lời nói, còn là bởi vì ngươi tiên thiên điều kiện không đủ, thiếu một quả thận duyên cớ. Can chúc mộc, nó ứng bốn mùa là xuân. Mùa xuân cỏ cây muốn nảy mầm điều đạt, ứng xuân khi chi sinh, bị hạ khi dài. Mộc nảy mầm đạt dựa vào là là ánh mặt trời cùng mưa móc, liền như xuân ấm đại địa, bách hoa mở ra, cây cối nẩy mầm giống nhau, chính là bởi vì ánh mặt trời mưa móc sung túc. Thận chúc thủy, lại là một thân mệnh môn chân dương chi căn bản, nó tiên thiên điều kiện không đủ, tự nhiên liền ánh mặt trời mưa móc giai không đủ, dễ dàng làm cho gan dương lỗ lã. Nếu ngươi bình thường chú ý dưỡng sinh cũng là liền thôi, nhưng lại cứ ngươi này một phen tuổi còn khảo nghiên, hiển nhiên bình thường công tác thất bại, tâm tình thường buồn bực nhóm lửa, giận tắc thương gan, ngươi bản tiên thiên điều kiện không tốt, kể từ đó tự nhiên là tuyết thượng thêm sương, hơn nữa ngươi khảo nghiên khẳng định cũng khó miễn thức đêm, thức đêm cũng dễ dàng làm cho tính nóng bay lên. Ngươi can dương thân mình liền nhiều năm lỗ lã, lại thượng hoả, ngươi nói này hỏa làm sao đến? Cho nên nói, nhìn như hỏa, trên thực tế cũng là nội hàn.” Hạ Vân Kiệt từ từ phân tích nói.

Hạ Vân Kiệt này một phen nói phân tích xuống dưới, thẳng nghe được Lưu Nhất Duy trợn mắt há hốc mồm, hồi lâu đều hồi không được thần, thẳng đến Hạ Vân Kiệt gọi hắn đi 309 văn phòng dàn xếp một chút, sau đó thuận đường đem Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu mang lại đây, Lưu Nhất Duy mới cả người chấn động, rốt cục phục hồi tinh thần lại.

“Lão sư, ngài thật sự là thần y tái thế, Lưu Nhất Duy thật sự là tam sinh hữu hạnh có thể bái ở ngài môn hạ học y.” Phục hồi tinh thần lại sau, Lưu Nhất Duy đối với Hạ Vân Kiệt nhất cung đến cùng, vẻ mặt cung kính nói.

“Ha ha, ta xem ngươi vừa rồi nhìn đến ta là trong lòng ảo não thật sự.” Hạ Vân Kiệt gặp Lưu Nhất Duy một bộ tâm phục khẩu phục bộ dáng, không khỏi cười trêu ghẹo một câu.

“Là đệ tử ngu dốt, có mắt không nhìn được cao nhân.” Lưu Nhất Duy vội vàng lại khom người nói.

“Được rồi, ta này chính là một câu vui đùa nói, ngươi có vừa rồi biểu hiện cũng là nhân chi thường tình. Nếu học viện đem ngươi quản lý do cho ta, đã nói lên ngươi ta là hữu duyên, về sau dụng tâm học tập, học thành sau hành y cứu người, làm thầy thuốc tốt sẽ không uổng phí của ta dụng tâm. Đi thôi, đi 309 văn phòng dàn xếp một chút, sau đó đem mặt khác hai người cũng kêu lên đến. Hôm nay ta cho các ngươi dạy tiết đầu.” Hạ Vân Kiệt khoát tay nói.

“Là, lão sư!” Lưu Nhất Duy cung kính trở về một câu, sau đó mới xoay người ra văn phòng.

Ra văn phòng sau, Lưu Nhất Duy thật dài thở phào nhẹ nhõm, ổn ổn đến bây giờ còn kịch liệt nhảy lên cái không ngừng trái tim, thế này mới mặt mang vui vẻ kích động tươi cười hướng 309 văn phòng đi đến.

“Xin hỏi ngươi tìm ai?” 309 văn phòng, đã muốn không hề thiếu nghiên cứu sinh ở bên trong đọc sách học tập, cũng bao gồm Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu. Bọn họ gặp đột nhiên có cái bốn mươi đến tuổi trung niên đại thúc đẩy cửa tiến vào, đều có chút kinh ngạc nhìn hắn.

“Xin hỏi nơi này ai là Hạ Vân Kiệt Hạ lão sư đệ tử?” Lưu Nhất Duy hỏi.

“Chúng ta là, ngươi là……” Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu chỉ chỉ chính mình hai người, mặt mang nghi hoặc trả lời.

“Các ngươi hảo, ta kêu Lưu Nhất Duy, cũng là Hạ lão sư đệ tử.” Lưu Nhất Duy động nhìn đến Cố Thiến Lâm khi hai mắt nhịn không được sáng lượng, bất quá lập tức liền khôi phục thái độ bình thường, hướng hai người chủ động thân thủ nói.

“Cái gì? Ngươi chính là Lưu Nhất Duy, Hạ lão sư đệ tử?” Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu nhìn một bộ chưa già đã yếu dạng, tuổi cũng đủ khi bọn hắn thúc phụ bối Lưu Nhất Duy nhịn không được giật mình kêu lên. Trong đầu kìm lòng không được hiện ra một bộ thực vớ vẩn tranh vẽ, một người tuổi còn trẻ tiểu tử cầm thước dạy học ở dạy bảo một trung niên đại thúc tóc đã muốn có chút trắng bệch.

Này cũng quá con mẹ nó xả đản đi, không biết đợi lát nữa vị này lưu đại thúc nhìn thấy hắn lão sư nguyên lai là một vị mới hai mươi xuất đầu người trẻ tuổi sẽ là như thế nào một bộ kinh ngạc biểu tình!

“Đúng vậy, xin hỏi này cái bàn có người sao?” Lưu Nhất Duy chỉ chỉ lần lượt Đới Vĩnh Chu bên cạnh một bàn công tác hỏi.

“Không có, chúng ta chuyên môn cho ngươi lưu trữ đâu, chính là không nghĩ tới, hắc hắc, Lưu sư huynh hẳn là học tại chức đi?” Đới Vĩnh Chu trả lời.

“Cảm ơn các ngươi.” Lưu Nhất Duy một bên đem chính mình ba lô đặt ở trên bàn một bên trả lời:“Đó là đương nhiên, ta là thương bắc huyện trung y viện một vị chủ trị thầy thuốc.”

“Thực hâm mộ ngươi, đã muốn là thầy thuốc.” Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu đều mắt lộ ra hâm mộ sắc.

Đối với nguwoif còn không có đi làm mà nói, luôn hâm

mộ người đã muốn đi làm, có chính mình thu vào, hơn nữa đối với đối chính mình có thể hay không thuận lợi tốt nghiệp còn muốn đánh cái thật to dấu chấm hỏi Cố Thiến Lâm mà nói, nàng liền càng hâm mộ đã muốn đi lên công tác cương vị Lưu Nhất Duy.

“Ha ha, có cái gì hảo hâm mộ, ta còn hâm mộ các ngươi tuổi còn trẻ cũng đã là nghiên cứu sinh, này không, ngươi xem ta còn cố ý trở về đọc nghiên đâu. Nga, đúng rồi, ta nơi này cũng không có gì hay thu thập, có phải hay không hiện tại hẳn là đi Hạ lão sư bên kia ?” Lưu Nhất Duy cười nói.

“Đúng, đúng, Hạ lão sư nói nếu ngươi đã đến rồi, chúng ta liền cùng đi hắn bên kia học tiết đầu.” Đới Vĩnh Chu nghe vậy vội vàng cầm bản bút ký bản cùng bút, vẻ mặt chờ mong.

Từ đã xảy ra ngày hôm qua sự tình sau, Đới Vĩnh Chu cũng rất chờ mong học Hạ Vân Kiệt khóa. Nhưng thật ra Cố Thiến Lâm cũng là một chút chờ mong đều không có, nghe vậy tâm không cam lòng không muốn cũng cầm bản bút ký bản cùng bút, sau đó cùng Đới Vĩnh Chu, Lưu Nhất Duy đi ra văn phòng.

Cố Thiến Lâm có này biểu hiện cũng thực bình thường, nàng trước kia cùng đạo sư Ngô Vĩnh Bình tuy rằng người sắc điểm, nhưng ở trung y thượng còn là có điểm bản lãnh thật sự, nếu không cũng không đảm đương nổi trung y học viện phó viện trưởng, cũng thành không được Giang Nam tỉnh danh trung y. Cho nên đối với cho cùng quá Ngô Vĩnh Bình Cố Thiến Lâm mà nói, lại đi cùng một cái so với nàng còn muốn nhỏ lão sư học tập, thật sự là không có gì hay học. Hắn y thuật chẳng lẽ so với Ngô Vĩnh Bình cao hơn nữa sao? Đừng nói cao, không chừng cùng nàng cũng liền tám lạng nửa cân đâu!

Đương nhiên trừ bỏ hoài nghi Hạ Vân Kiệt y thuật ở ngoài, còn có một nguyên nhân chính là Hạ Vân Kiệt từng nhân cơ hội điên quá nàng kia đôi thịt cầu, Cố Thiến Lâm đối chuyện này còn là canh cánh trong lòng, không nghĩ tái kiến kia vô sỉ sắc lang, lại càng không muốn gọi hắn lão sư.

306, 309 cũng liền cách hai cái văn phòng, bất quá thừa dịp này vài bước thời gian, ba người còn là hàn huyên vài câu. Theo Lưu Nhất Duy trong miệng Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu biết hắn vừa mới đã muốn cùng Hạ Vân Kiệt đã gặp mặt, về phần này khác, bọn họ còn không có tới kịp tế hỏi, Lưu Nhất Duy đã muốn thật cẩn thận xao mở cửa, sau đó rất là kính cẩn Hạ Vân Kiệt nói:“Hạ lão sư! Chúng ta đến đây.”

Lưu Nhất Duy biểu hiện làm cho Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu đều cảm thấy thực kinh ngạc, bọn họ bản còn tưởng rằng Lưu Nhất Duy đều một phen tuổi, lại đã muốn là chủ trị thầy thuốc, đối mặt Hạ Vân Kiệt này tuổi trẻ kỳ cục đạo sư, cho dù không có biểu hiện ra bất kính, ít nhất cũng có thể thực tùy ý, không nghĩ tới biểu hiện so với bọn hắn còn muốn quy củ.

“Tới rồi, hôm nay Lục lão sư bọn họ cũng không ở, các ngươi tùy tiện tìm một chỗ ngồi đi.” Hạ Vân Kiệt tùy tay chỉ chỉ chỗ trống nói.

Nói xong sau, Hạ Vân Kiệt lại cố ý đem ánh mắt đầu hướng Cố Thiến Lâm, sau đó hơi hơi nhíu hạ mày, do dự hạ nói:“Cố Thiến Lâm sao lại thế này? Ta không phải nhắc nhở quá ngươi, chẳng lẽ sau khi trở về chính ngươi không có kiểm tra một chút sao? Như thế nào còn như vậy không chú ý? Ngươi là y học tiến sĩ sinh, hẳn là biết phương diện này tật bệnh cùng giấc ngủ, còn có tâm tình quan hệ đều rất lớn. Về sau không thể tái thức đêm, còn muốn tùy thời chú ý điều chỉnh tâm tình, bảo trì tâm tình khoái trá thoải mái, nếu không còn như vậy

phát triển đi xuống sẽ dược vật trị liệu. Bất quá ngươi cũng đừng khẩn trương, ngươi hôm nay cảm giác được cục đau đớn chủ yếu còn là bởi vì kinh nguyệt vừa tới, tuyến sinh dục kích thích phân bố tràn đầy cập biến hóa dao động trọng đại mà khiến cho, kinh nguyệt qua đi hẳn là sẽ tự động biến mất, nhưng nếu ngươi còn như vậy không chú ý đi xuống, vậy khó nói.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 546 : Giảng bài

Thân là thầy thuốc cùng y học sinh, tự nhiên nếu không kị tật không kị y, đây là căn bản, nhưng ngại cho Cố Thiến Lâm là nữ sinh, hạ vân kiệt còn là tận lực miễn đi mẫn cảm từ ngữ, để tránh Cố Thiến Lâm ngượng ngùng. Nhưng dù là như thế, Hạ Vân Kiệt một phen nói xuống dưới hay là nghe Đới Vĩnh Chu hai mắt xông ra tinh quang, đối vị này tuổi trẻ đạo sư đảm phách quả thực bội phục sát đất.

Cố Thiến Lâm a, đây chính là trung y học viện tiếng tăm lừng lẫy nữ ma đầu, từng phó viện trưởng chính là bởi vì đối nàng lỗ mãng bị nàng cấp trực tiếp đánh vào bệnh viện, nay chính mình vị tuổi trẻ đạo sư, mới ngày đầu tiên đi học liền đối với vị này nữ ma đầu đầu tiên là một trận phê bình, tiếp theo lại là đại giảng đặc nói cái gì kinh nguyệt, cái gì tuyến sinh dục kích thích phân bố, này thật sự là to gan lớn mật, vô pháp vô thiên a!

May mà Đới Vĩnh Chu không biết Hạ Vân Kiệt này lời nói kỳ thật là chỉ Cố Thiến Lâm vú nói, hắn càng không biết Hạ Vân Kiệt đến ngày đầu tiên liền đẩy quá Cố Thiến Lâm kia đôi ngạo nhân ngực khí, nếu không trời biết hắn hội dùng cái gì ánh mắt xem Hạ Vân Kiệt!

Lưu Nhất Duy chưa từng nghe qua Cố Thiến Lâm nữ ma đầu đại danh, hơn nữa hắn làm nghề y nhiều năm, lại là trung y toàn khoa chủ trị thầy thuốc, không thiếu gặp được nữ tính kinh nguyệt không đều tật bệnh, tự nhiên vốn không có Đới Vĩnh Chu nhiều như vậy ý tưởng, nghe vậy lập tức ngồi thẳng thân mình, bày ra một bộ còn thật sự nghe giảng tư thái, chính là Hạ Vân Kiệt đến tột cùng chỉ là bệnh gì, hắn lại còn không biết.

Chân chính biết Hạ Vân Kiệt chỉ vào cái gì nói chỉ có Cố Thiến Lâm bản nhân. Nếu nói trong lúc vô ý ở trong

toilet phát hiện chính mình quả nhiên được nhũ tuyến tăng sinh, Cố Thiến Lâm còn cho rằng Hạ Vân Kiệt là thuần túy trêu đùa nàng khi huých cái xảo, như vậy hôm nay Hạ Vân Kiệt lại chính nhi bát kinh nhắc tới chuyện này, Cố Thiến Lâm liền khó tránh khỏi trừ bỏ xấu hổ não ở ngoài hơn rất nhiều nghi ngờ, chờ Hạ Vân Kiệt nói đến cục đau đớn, nói đến kinh nguyệt sơ đến khi, Cố Thiến Lâm đã muốn giương anh đào cái miệng nhỏ nhắn, một đôi đôi mắt xinh đẹp tràn đầy không thể tưởng tượng thẳng ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, hai tay lại theo bản năng đè bộ ngực.

Cố Thiến Lâm quả thực không thể tưởng tượng, Hạ Vân Kiệt như thế nào chỉ biết chính mình kinh nguyệt sơ đến, lại như thế nào biết chính mình hôm nay nơi nào cảm thấy một chút đau đớn? Chẳng lẽ ngày đó hắn thật là bởi vì cảm giác được ta phải nhũ tuyến tăng sinh, thế này mới cố ý điên một chút?

“Ngày đó, ngươi thật sự không phải cố ý ?” Lòng có sở nghi, Cố Thiến Lâm theo bản năng bật thốt lên hỏi.

“Ta không phải Ngô Vĩnh Bình.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên trở về một câu.

Cố Thiến Lâm nghe vậy thân thể mềm mại hơi hơi chiến một chút, trong lòng quả thực chính là kinh đào hãi lãng. Muốn nói phía trước, đánh chết Cố Thiến Lâm nàng cũng không tin tưởng Hạ Vân Kiệt “Chuyện ma quỷ”, nhưng hôm nay lại không phải do nàng không tin. Bởi vì thế gian không có khả năng có nhiều như vậy trùng hợp, hơn nữa hiện tại tinh tế hồi tưởng đứng lên, Hạ Vân Kiệt lúc ấy nói chuyện, còn có hiện tại nói chuyện đều là vẻ mặt bình tĩnh tự tin, đơn giản ngày đó chính mình đã muốn vào trước là chủ, thế này mới khiến cho hiểu lầm càng ngày càng thâm.

Lưu Nhất Duy đổ chưa từng nghe qua Ngô Vĩnh Bình

cùng Cố Thiến Lâm sự tình, nghe vậy giống như trượng nhị hòa thượng sờ không tới ý nghĩ, không biết hai người ở đánh cái gì ách ngữ, nhưng bởi vì đối vị này tuổi trẻ đạo sư đã muốn tâm sinh kính ý, cho nên Lưu Nhất Duy còn là ngồi đoan đoan chính chính, vẻ mặt còn thật sự nghe giảng bộ dáng. Mà Đới Vĩnh Chu sẽ không đúng rồi, hắn ở mặt ngoài thoạt nhìn tuy rằng chất phác thành thật, nhưng người cũng không ngốc, nếu không cũng sẽ không khảo thượng nghiên cứu sinh, cho nên gặp một cái nói cố ý, một cái nói Ngô Vĩnh Bình, không chỉ có mở to hai mắt nhìn, giật mình nhìn xem Cố Thiến Lâm lại nhìn xem Hạ Vân Kiệt, nghĩ rằng, Hạ lão sư sẽ không đối Cố Thiến Lâm hạ qua tay đi? Ta thảo, kia cũng quá ngưu bức !

“Thực xin lỗi Hạ lão sư, đối với ngày đó sự tình, ta hướng ngài xin lỗi.” Đang lúc Lưu Nhất Duy cùng Đới Vĩnh Chu biểu hiện khác nhau khi, Cố Thiến Lâm đứng lên, đối với Hạ Vân Kiệt thật sâu cúi đầu nói.

Cúi đầu khi, đầy đặn tiểu bạch thỏ đẩy ra áo, bởi vì vừa rồi giảng chính là “Tiểu bạch thỏ nhiễm bệnh” Sự tình, cho nên Hạ Vân Kiệt theo bản năng hướng cổ áo ngắm liếc mắt một cái.

Lại trắng noãn lại thâm sâu không lường được, thiếu chút nữa sẽ làm cho Hạ Vân Kiệt thất thần. Cũng may hắn cuối cùng là bất thế cao nhân, đảo mắt liền khôi phục bình thường, cười ha ha khoát tay nói:“Không có việc gì, ngày đó ta cũng càn rỡ điểm, ngồi đi, hiện tại chúng ta bắt đầu đi học.”

Nữ tính đối thân thể mỗ ta bộ vị đặc biệt mẫn cảm, tuy rằng Hạ Vân Kiệt kia rất nhỏ động tác không có bị Lưu Nhất Duy cùng Đới Vĩnh Chu phát hiện, nhưng Cố Thiến Lâm còn là cảm giác được, cúi đầu nhìn thoáng qua chính mình cổ áo, nhịn không được ngầm thối một ngụm “Sắc lang lão sư”, sau đó vội vàng ửng đỏ mặt ngồi

xuống. Gặp Cố Thiến Lâm ngồi xuống sau, Hạ Vân Kiệt liền bắt đầu giảng bài.

“Ta biết các ngươi đều là học quá y đệ tử, đối trung y đều có không ít xâm nhập học tập quá, hơn nữa Lưu Nhất Duy lại làm nghề y gần hai mươi năm, tích lũy không ít làm nghề y kinh nghiệm. Nhưng vạn trượng cao lầu bình khởi, y học trụ cột là học y căn cơ, là học y tối mấu chốt một bước, này bước đầu tiên đi sai lệch, tắc sai một ly đi ngàn dặm, cho nên hôm nay ta còn là muốn theo các ngươi theo y học trụ cột lý luận một lần nữa nói về.”

“Âm dương giả, thiên địa chi đạo, vạn vật chi kỷ cương, biến hóa chi cha mẹ, sinh sát chi căn thủy, thần minh chi phủ, chữa bệnh tất cầu cho bản. Chữa bệnh tất cầu cho bản, này vốn là cái gì? Chính là âm dương. Âm dương là đại đạo căn bản, cũng là người căn bản. Âm dương tương tế, âm dương tương hành, người liền khỏe mạnh vô sự, một khi nhân sinh bệnh tất là âm dương xảy ra vấn đề. Cho nên mặc kệ bệnh gì, đầu tiên ngươi muốn phán đoán hắn đến tột cùng là âm chứng còn là dương chứng, chỉ có này phán đoán đúng rồi, vậy ngươi chữa bệnh đại phương hướng vốn không có sai lầm rồi. Điểm ấy cùng Tây y là hoàn toàn bất đồng, Tây y cường điệu điểm ở bệnh biến bộ vị, là từ vi mô, cục trong tay……”

Hạ Vân Kiệt thuở nhỏ liền tùy Vu Trạch học y, ngực có rộng lớn y học tri thức, cho nên tuy rằng là lần đầu tiên làm người gương tốt, nhưng nhất nói về y đến lại điều điều là nói, từ thiển nhập thâm, lại từ thâm nhập giản, nghe được Lưu Nhất Duy ba người vài lần đều kìm lòng không được sinh ra ảo giác, phảng phất trước mắt ngồi không phải một vị tuổi trẻ đạo sư, mà là một vị râu tóc bạc trắng quốc y đại sư.

Hạ Vân Kiệt theo chín giờ rưỡi tả hữu bắt đầu đi học, vẫn thượng đến nhận việc không nhiều lắm mười một

giờ rưỡi, suốt hai giờ, Lưu Nhất Duy ba người nhưng lại không có cảm thấy nửa điểm buồn tẻ phiền táo cảm giác, hoàn toàn tương phản, bọn họ phát hiện Hạ Vân Kiệt sở giảng rất nhiều trung y tri thức đều khiến người tỉnh ngộ, làm cho bọn họ này đó người học nhiều năm trung y có loại rộng mở trong sáng cảm giác. Hơn nữa Hạ Vân Kiệt giảng bài khi, mỗi một cái lý luận mỗi một cái quan điểm, hắn đều là lấy phi thường rõ ràng, phi thường khẳng định ngữ khí nói ra, làm cho người ta không khỏi không tin hắn nói rất là đúng.

“Hôm nay liền giảng đến nơi đây. Mấy ngày nay ta đều đã tại đây cái thời gian đoạn cho các ngươi học trụ cột lý luận tri thức, chờ trường học chính thức khai giảng sau, ta lại nhìn tình huống an bài cụ thể lâm sàng thực tập.” Hạ Vân Kiệt giảng đến mười một giờ rưỡi sau liền ngừng lại, huy phất tay nói.

Trước khác nay khác, nếu nói phía trước Lưu Nhất Duy cùng Cố Thiến Lâm trong lòng còn có như vậy một tia nghi hoặc, nhưng nghe Hạ Vân Kiệt khóa sau, bọn họ sẽ thấy không thể nghi ngờ hoặc. Bọn họ đều cũng có rất thâm hậu y học trụ cột, hơn nữa Lưu Nhất Duy làm nghề y gần hai mươi năm, y học tri thức càng thâm hậu. Chính cái gọi là hành gia vừa ra tay chỉ biết có hay không, Hạ Vân Kiệt này hai giờ giảng bài xuống dưới, bọn họ liền thật sâu biết vị này tuổi trẻ đạo sư ở y học phương diện tuyệt đối là học phú ngũ xe, xa xa không phải bọn họ có thể so sánh. Về phần Đới Vĩnh Chu, vốn đối Hạ Vân Kiệt sùng bái là xuất phát từ người trẻ tuổi đối anh hùng nhân vật sùng bái, đối Hạ Vân Kiệt y thuật là không ôm bao nhiêu hy vọng, nay hai giờ nghe xuống dưới, tuy rằng cảm xúc không có Lưu Nhất Duy cùng Cố Thiến Lâm như vậy thâm, nhưng là biết vị này tuổi trẻ đạo sư ở y học phương diện tri thức phi thường không đơn giản, thậm chí so với lúc trước học đại học khi cho bọn hắn đi học lão giáo thụ đều có qua mà đều bị cập. Cho nên Hạ Vân Kiệt nói hôm nay khóa đến nơi đây mới

thôi khi, ba người đều cuống quít đứng dậy, sau đó cung kính cáo từ sau mới nhất nhất rời đi.

Ba người đi rồi, Hạ Vân Kiệt không có việc gì liền tiếp tục ở trên mạng xem tư liệu, cũng bắt đầu xem một ít Tây y phương diện tri thức.

Chính cái gọi là khác sơn chi thạch có thể công ngọc, Tây y cũng là nhân loại trí tuệ kết tinh, tuy rằng phát triển thời gian ngắn một ít, nhưng Hạ Vân Kiệt không chút nào sẽ không khinh thị.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt từng dặn dò quá Lục Cao Đại đám người có liên quan hắn cùng Phùng lão giáo thụ quan hệ không cần tùy ý truyền ra đi, nhưng cuối cùng còn là truyền mở. Đương nhiên truyền là truyền mở, trừ bỏ Hồng viện trưởng còn có Hạ Vân Kiệt ba vị đệ tử, mọi người ý tưởng đều cùng Lục Cao Đại đám người không sai biệt lắm, cho rằng Hạ Vân Kiệt là vận khí tốt, vừa vặn cùng Phùng lão viện trưởng đặt lên quan hệ, nếu không chỉ bằng hắn điểm ấy tuổi còn có hắn đã cố sư phụ hoàn toàn có thể xem nhẹ nổi tiếng, đừng nói tuổi còn trẻ có thể đặc biệt tấn chức làm phó giáo sư, chỉ sợ hắn kia sư thừa cũng không có biện pháp đạt được quyền uy ngành chung nhận thức, thay lời khác nói, hắn ngay cả làm nghề y tư cách cũng không sẽ có.

Đương nhiên hiện tại bởi vì Phùng lão giáo thụ tầng này quan hệ, hết thảy đều cải biến. Cho nên này ở rất nhiều người xem ra đây là vận khí, liền ngay cả Ngô Vĩnh Bình cùng Đinh Chí Giang nghe được này đường nhỏ tin tức sau, tạm thời cũng chỉ có thể nhẫn hạ này khẩu khí.

Dù sao Phùng lão giáo thụ ở Giang Châu đại học lực ảnh hưởng là tuyệt đối không thể coi thường, không xem tăng mặt xem phật mặt, Hạ Vân Kiệt vừa mới vừa tới Giang Châu đại học dù sao cũng phải cấp Phùng lão giáo thụ một chút mặt mũi. Về phần về sau công tác

trung như thế nào khó xử, lại hoặc là chờ Hạ Vân Kiệt phạm vào sai lầm sau như thế nào bỏ đá xuống giếng thì phải là mặt khác một hồi sự. Dù sao Phùng lão giáo thụ cũng phải lo lắng chính mình mặt mũi cùng thanh danh, hắn không có khả năng vẫn che chở Hạ Vân Kiệt. Huống hồ Hạ Vân Kiệt sư phụ cũng đã qua đời, có lẽ Phùng lão giáo thụ động vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt nhớ tới đã cố lão hữu nhất thời hội cảm tình tràn ra, xúc động hạ thông qua quan hệ đặc biệt đem lão hữu đệ tử cấp đề bạt đi lên, nhưng Hạ Vân Kiệt chung quy chính là đệ tử của bạn đã qua đời, một lúc sau, này cảm tình tự nhiên cũng liền đạm xuống dưới.

Cho nên theo nào đó góc độ giảng, này đường nhỏ tin tức ngược lại cấp Ngô Vĩnh Bình cùng Đinh Chí Giang ăn một viên thuốc an thần. Đầu tiên, bọn họ thông qua tin tức này đã biết Hạ Vân Kiệt hậu trường là ai, không cần tái nghi thần nghi quỷ, tiếp theo, này hậu trường cùng Hạ Vân Kiệt quan hệ kỳ thật cũng không phải rất thâm hậu, đơn giản là dựa vào một vị đã cố mà thôi, kinh không nổi thời gian khảo nghiệm. Một khi đã như vậy, Ngô Vĩnh Bình cùng Đinh Chí Giang cũng là không sao cả tạm thời trước nhẫn một hơi, về sau tái tìm cơ hội trả thù.

Vì thế âm kém dương sai hạ, này xem nhẹ rất nhiều mấu chốt chi tiết đường nhỏ tin tức ngược lại làm cho phía trước còn bắt đầu khởi động bất an nhân tố trung y học viện, yên ổn xuống dưới. Đinh Chí Giang cùng Ngô Vĩnh Bình không hề tìm Hạ Vân Kiệt phiền toái, này khác lão sư tự nhiên lại càng không hội, đơn giản trà dư tửu hậu ngẫu nhiên hội nhắc tới vị này tuổi trẻ kỳ cục lão sư mà thôi, cũng sẽ suy nghĩ một chút Ngô Vĩnh Bình cùng Đinh Chí Giang hội khi nào thì lại lần nữa tìm Hạ Vân Kiệt phiền toái. Bọn họ là sẽ không tin tưởng lấy Ngô Vĩnh Bình cùng Đinh Chí Giang tính cách, ăn như vậy một cái mệt hội như vậy từ bỏ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 547 : Xảo ngộ

Hạ Vân Kiệt đương nhiên sẽ không đi lo lắng nhiều như vậy, mỗi ngày đều ở chín giờ rưỡi cùng mười một giờ rưỡi trong lúc đó cấp ba vị đệ tử đi học. Lục Cao Đại đám người không ở khi, hắn ngay tại văn phòng cấp đệ tử đi học, nếu bọn họ ở, hắn tìm cái không có người tiểu phòng học cho bọn hắn đi học.

Học viện đại lâu có chuyên môn cấp nghiên cứu sinh đi học phòng học.

Thời gian cực nhanh, đảo mắt liền đến trường học chính thức khai giảng ngày. Hạ Vân Kiệt thân là tân sinh trung y học nhất ban chủ nhiệm lớp cần nghênh đón, dàn xếp tân sinh, còn phụ trách một môn khoa dạy học. Hạ Vân Kiệt cuối cùng lựa chọn dạy học khoa là trung y lý luận trụ cột. Hạ Vân Kiệt cảm thấy tuy rằng đối với đại học sinh viên chưa tốt nghiệp, hắn không có biện pháp giống giáo Cố Thiến Lâm ba người giống nhau tay bắt tay dạy, nhưng có thể cho bọn hắn đánh hảo chính xác lý luận trụ cột. Vì thế Hạ Vân Kiệt công tác liền bắt đầu công việc lu bù lên. Đương nhiên Hạ Vân Kiệt trẻ tuổi suất khí khó tránh khỏi làm cho tân sinh thật to lắp bắp kinh hãi, bất quá theo thời gian dời đi, chậm rãi tân sinh cũng liền tiếp nhận rồi có như vậy một vị tuổi trẻ suất khí lão sư. Hơn nữa các nữ sinh lại vì có được như vậy một vị tuổi trẻ suất khí lão sư mà hoan hô nhảy nhót, mỗi lần Hạ Vân Kiệt đi học, luôn luôn như vậy mấy nữ sinh lấy tay chống cằm lộ ra một tia hoa si dạng.

Như thế bận rộn vài ngày, tân sinh sự tình nhất nhất dàn xếp hảo sau, Hạ Vân Kiệt công tác lại dần dần khôi phục có tự mà thoải mái, cũng nghênh đón Hoàng lão chín mươi đại thọ.

Hoàng lão chín mươi đại thọ ở tháng chín ngày mười,

tuy rằng lần trước Hạ Vân Kiệt hồi Giang Châu tiền đã muốn bố trí một phen Hoàng lão tứ hợp viện, trước tiên đưa lên sinh nhật hạ lễ, nhưng tháng chín ngày mười một ngày này, Hạ Vân Kiệt còn là chuẩn bị đi một chuyến.

Dù sao chín mươi tuổi là đại thọ, hơn nữa đến Hoàng lão này tuổi, sinh nhật cũng là quá một lần thiếu một lần, đã muốn phi thường hữu hạn.

Tháng 9 ngày 10 vừa vặn là chủ nhật, Hạ Vân Kiệt liền lựa chọn thứ sáu chạng vạng ngồi máy bay đi Bắc Kinh.

Đi trước, hắn cũng không có nói cho Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm, hắn tưởng cấp hai người bọn họ một kinh hỉ.

Theo Nhậm gia khách sạn sinh ý càng làm càng náo nhiệt, nhìn tài nguyên cuồn cuộn, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm hai người đối kinh doanh khách sạn hứng thú trở nên càng ngày càng đậm, đương nhiên thân là cổ đông, hai người cũng không không biết xấu hổ luôn làm cho Nhậm Vĩnh Cường việc trước việc sau. Cho nên trong khoảng thời gian này, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm trên cơ bản là ở Bắc Kinh thời gian nhiều, ở Giang Châu thời gian thiếu. Bất quá mỗi cách bốn năm ngày hai người đều đã phi Giang Châu một lần cùng Hạ Vân Kiệt đến cái “Cầu hỉ thước gặp gỡ”. Đương nhiên gặp mặt khi, ba người khẳng định hội điên loan đảo phượng, mây mưa thất thường một phen, có đôi khi Hạ Vân Kiệt sẽ cười hỏi các nàng, có phải hay không sợ hắn bất mãn đi bên ngoài tầm hoa vấn liễu, cho nên mới cố ý bay trở về.

Bất quá mỗi lần Hạ Vân Kiệt hỏi như vậy khi, Chu Hiểu Diễm sẽ lấy quá hắn điện thoại, thúc giục hắn gọi điện thoại đem này hắn vài hồng nhan tri kỷ cấp gọi tới, mà Thiệu Lệ Hồng tắc luôn ở bên cạnh nhìn bọn họ hạnh

phúc cười.

Hạ Vân Kiệt chạng vạng xuất phát, đến kinh thành khi đã muốn là đèn rực rỡ mới lên.

Gọi chiếc taxi, Hạ Vân Kiệt thẳng đến Nhậm gia khách sạn kinh thành nhất hào chi nhánh, về phần nhị hào chi nhánh, theo Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng nói đã muốn ở trù bị trung, bất quá bởi vì các nàng biết Hạ Vân Kiệt tâm tư không ở này mặt trên, cho nên nói rất ít, Hạ Vân Kiệt biết đến cũng không nhiều.

Đến tới gần Nhậm gia khách sạn đường cái, vừa vặn gặp ven đường có người ở đánh xe, Hạ Vân Kiệt liền làm cho tài xế làm cho hắn ở ven đường xuống xe.

Nhấc tay chi lao, vừa có thể nhường người bên đường gọi tới xe, có năng lực làm cho tài xế tiết kiệm thời gian nhiều lời ít tiền làm sao nhạc mà không vì đâu?

Đây chính là Hạ Vân Kiệt làm người chi đạo đi. Một phương diện hắn có đôi khi hội bộc lộ tài năng, làm cho người ta sợ hãi, nhưng mặt khác một phương diện hắn cũng là cái rất cẩn thận rất hảo tâm tiểu thị dân.

Hạ Vân Kiệt vừa xuống xe, hướng Nhậm gia khách sạn đại môn đi đến khi, còn chưa đi vài bước, mặt sau một chiếc xe vượt qua hắn, sau đó đột nhiên ở hắn phía trước cử xuống dưới.

Đây là một chiếc Porsche Cayenne, xe dừng lại xuống dưới cửa xe lập tức liền mở ra, xuống dưới một vị dáng người cao gầy khêu gợi tuổi trẻ nữ tử, nữ tử vừa xuống xe liền vẻ mặt kinh hỉ nhìn Hạ Vân Kiệt kêu lên:“Kiệt ca!”

“Ngô Lị Lị!” Hạ Vân Kiệt quay đầu vừa thấy, cũng không cấm có chút kinh ngạc nói.

“Quả nhiên là ngươi!” Ngô Lị Lị gặp Hạ Vân Kiệt quay đầu, lại một tiếng thét kinh hãi, người lại sớm đã đạp thủy tinh giày cao gót, phe phẩy kia thướt tha vòng eo bước nhanh đi đến Hạ Vân Kiệt bên người, sau đó ngựa quen đường cũ, thân mật vãn ở Hạ Vân Kiệt tay kinh hỉ nói:“Thật không nghĩ tới lại ở chỗ này đụng tới ngươi!”

Hôm nay Ngô Lị Lị mặc thực hưu nhàn, hạ thân toái hoa nhiệt khố, lộ ra hai điều lại dài lại trắng đùi đẹp, trên thân là màu trắng hàn bản thêu hoa ngắn tay tiểu v lĩnh sơ-mi.v lĩnh khai vừa đúng, hơi hơi lộ ra một chút trắng noãn nhũ câu, dẫn người mơ màng.

Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới sẽ ở kinh thành đụng tới Ngô Lị Lị, cũng không nghĩ tới vị này Hải Châu thị đang hồng người chủ trì hiện tại đối chính mình có vẻ càng phát ra thân mật, nhất chạm mặt thế nhưng liền tiến lên vãn trụ chính mình cánh tay, một đôi mềm mại no đủ không chút nào để ý đặt ở chính mình cánh tay, đem kia vốn là hơi hơi lộ ra một chút chiến hào đè ép càng phát ra thâm, trong lúc nhất thời nhưng thật ra có điểm xấu hổ, hỏi:“Ngươi như thế nào lại ở chỗ này? Sẽ không là điều đến Bắc Kinh đến đây đi?”

“Đương nhiên không phải a, có vị đồng học kết hôn đến thấu cái náo nhiệt, sau đó thuận đường nhân cơ hội hội cùng một ít đồng học tụ tụ.” Ngô Lị Lị tiếu mâu mị Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, ngọt ngào trả lời. Chính nói là lúc, trên xe lại xuống dưới một vị nữ tử. Nữ tử đồng dạng dáng người giảo hảo gợi cảm, làn da trắng nõn, hẳn là cũng là đại mỹ nữ, chính là đại buổi tối lại còn mang theo cái kính râm, làm cho Hạ Vân Kiệt thấy thế nào như thế nào kỳ cục, bất quá nhìn lại tựa hồ có điểm quen mặt.

“Lị Lị, gặp được người quen a, như thế nào chích thăm nói chuyện cũng không cho chúng ta giới thiệu một chút nha?” Nói xong nữ tử kia đối giấu ở kính râm mặt sau

đôi mắt đẹp tò mò mà kinh ngạc đánh giá Hạ Vân Kiệt, đầu óc rất nhanh chuyển động tìm tòi.

Vị này nữ tử tên là Hứa Hinh Dao, là Ngô Lị Lị Bắc Kinh radio học viện hiện tại kêu Trung Quốc truyền thông đại học đồng học. Bất quá nhà nàng bối cảnh có vẻ cường, tốt nghiệp sau lưu tại kinh thành, hiện tại là kinh thành một gã danh khí không nhỏ người chủ trì.

Ngô Lị Lị vô luận thân phận còn là nổi tiếng hiện tại tuy rằng đều còn không có biện pháp cùng Hứa Hinh Dao so sánh với, nhưng tốt xấu cũng là kinh tế cường tỉnh Giang Nam tỉnh tỉnh lị thành thị đài truyền hình đang hồng người chủ trì, ở Hứa Hinh Dao xem ra, nếu không phải trước mắt vị này người trẻ tuổi có chút đến đây, lấy Ngô Lị Lị hướng đến ở trong vòng có vẻ rụt rè tính tình là tuyệt không hội biểu hiện như vậy nhiệt tình thân mật.

Chính là mặc Hứa Hinh Dao sưu tràng quát bụng, cũng tưởng không đứng dậy ở kinh thành hoặc là địa phương khác có như vậy một vị công tử ca, hơn nữa Hạ Vân Kiệt mặc tương đối mà nói cũng tương đối bình thường.

“Hinh Dao, Lị Lị có chuyện đến bên trong nói sau.” Ngô Lị Lị còn không có tới kịp hỗ trợ giới thiệu, phòng điều khiển cửa kính xe diêu xuống dưới, tìm hiểu một cái mập mạp đầu, là nam tử. Miệng rộng, tháp mũi, đôi mắt nhỏ, xuyên thấu qua cửa kính xe có thể nhìn đến kia mập mạp thân mình cơ hồ toàn bộ hãm ở tại da thật điều khiển vị, hiển nhiên cái đầu không cao.

Người như vậy nếu không phải giá Porsche Cayenne, thì phải là điển hình cùng xấu ải tỏa, phỏng chừng nói nói đều phải tự ti. Nhưng hiện tại đâu, hắn kia nói chuyện ngữ khí, xem Hạ Vân Kiệt trong ánh mắt lơ đãng gian toát ra đến tài trí hơn người ngạo khí, phảng phất hắn căn bản chính là một cao phú suất.

“Xem ta, nhìn đến dễ nhìn liền kích động không phải? Đều đã quên bây giờ còn ở đại đường cái đâu, trước lên xe rồi nói sau.” Hứa Hinh Dao hiển nhiên là cái thực hội nói chuyện nữ hài tử, nghe vậy quét bốn phía liếc mắt một cái, gặp vừa vặn có xe mở ra, không khỏi quyến rũ hướng Hạ Vân Kiệt cười cười nói.

Chỉ tiếc, này đại buổi tối đội kính râm cũng là nhìn không tới của nàng ánh mắt.

Gặp Hứa Hinh Dao cùng Đỗ Cẩm Tiêu cũng chính là vị kia lái xe mập mạp nói như vậy, Ngô Lị Lị vừa có chút chờ mong lại có chút không yên nhìn về phía Hạ Vân Kiệt.

Người khác không biết Hạ Vân Kiệt thân phận, Ngô Lị Lị nhưng là nhất thanh nhị sở. Nhân vật như vậy, không phải nàng một tiểu người chủ trì nói làm cho hắn lên xe liền lên xe ? Hơn nữa vừa rồi Đỗ Cẩm Tiêu nói chuyện còn mang theo không dung người hoài nghi mệnh lệnh ngữ khí.

Đối Ngô Lị Lị vị này nữ chủ trì Hạ Vân Kiệt còn là rất hảo cảm, cũng thực vui vẻ có thể ở kinh thành cùng nàng ngẫu ngộ, thấy nàng kia lại chờ mong lại không yên bộ dáng, không khỏi hướng nàng thân thiết cười cười, sau đó đối Hứa Hinh Dao gật gật đầu nói:“Ha ha, vậy quấy rầy.”

Ngô Lị Lị gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng đồng ý lên xe, không khỏi vui mừng tâm hoa nộ phóng, cánh tay ngọc vãn càng chặt, đồng thời còn không vong đem đỏ tươi ướt át gợi cảm môi gần sát Hạ Vân Kiệt bên tai nhẹ giọng nói câu:“Cảm ơn Kiệt ca.”

Điều khiển vị, Đỗ Cẩm Tiêu gặp Ngô Lị Lị thân mật kéo Hạ Vân Kiệt, một đôi ngạo nhân nhũ phong không e dè đè nặng hắn cánh tay, trong mắt không khỏi dấy lên một

tia ghen tị cùng tức giận chi hỏa.

Thối kỹ nữ, ở lão tử trước mặt trang thanh thuần, nguyên lai cũng là cái tao hóa!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 548 : Nhân sinh tứ đại hỷ sự

Vốn Hạ Vân Kiệt là chuẩn bị đi ngồi phó điều khiển, không nghĩ cùng hai nữ hài tử tễ ở phía sau ghế xe, nhưng nề hà Ngô Lị Lị vẫn gắt gao kéo cánh tay hắn, cũng chỉ hảo theo nàng ngồi vào ghế sau.

Ngồi vào xe sau, Hứa Hinh Dao tháo xuống đại kính râm.

Kính râm nhất hái xuống, Hạ Vân Kiệt rốt cục nhận ra nàng đến, chính là bình thường cũng không chú ý giải trí nhân vật, cho nên cụ thể tên gọi là gì còn không biết.

“Hạ Vân Kiệt, Lị Lị bằng hữu.” Lên xe sau, Hạ Vân Kiệt chủ động hướng Hứa Hinh Dao thân thủ tự giới thiệu nói.

“Hứa Hinh Dao, Lị Lị đồng học.” Hứa Hinh Dao vươn thiên thiên ngọc thủ cùng Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng cầm, một đôi đôi mắt đẹp lóe ra nhất thất vọng cùng ảo não sắc.

Bởi vì làm nàng cởi kính râm cùng tự báo danh tự khi, nàng ở Hạ Vân Kiệt trên mặt nhìn không tới gì kinh hỉ hoặc là kích động biểu tình, tựa hồ nàng cũng chỉ là cái thực bình thường nữ hài tử, điều này làm cho Hứa Hinh Dao cảm giác thực khó chịu.

“Nghe Hạ tiên sinh của ngươi khẩu âm không giống như là kinh thành.” Điều khiển vị Đỗ Cẩm Tiêu gặp lên xe sau, Ngô Lị Lị còn là giống chim nhỏ nép vào người giống nhau dán Hạ Vân Kiệt, trong mắt ghen tị sắc càng đậm,

“Không phải, ta Giang Nam tỉnh.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên

trả lời.

“Nguyên lai là Giang Nam tỉnh, trách không được cùng Lị Lị như vậy quen thuộc. Bất quá thứ ta nói thẳng Tiểu Hạ, Giang Nam tỉnh ta cũng có không ít người quen, giống các ngươi Giang Nam tỉnh Tống phó tỉnh trưởng con trai Tống Lực Quảng, còn có các ngươi Hải Châu thị chính pháp ủy bí thư con trai Trương Lôi, thường vụ phó thị trưởng con trai Trịnh Nhất Triết đằng đằng ta đều nhận thức, bất quá chưa bao giờ nghe bọn hắn nói lên trong vòng có họ Hạ.” Đỗ Cẩm Tiêu gặp Hạ Vân Kiệt quả thực không phải kinh thành, mặc kệ là biểu tình còn là nói chuyện ngữ khí liền có vẻ rất cao cao ở thượng, thậm chí ngay cả xưng hô đều lập tức từ Hạ tiên sinh chuyển vì Tiểu Hạ.

Hạ Vân Kiệt đương nhiên sẽ không theo này Đỗ Cẩm Tiêu chấp nhặt, thấy hắn nhắc tới ba người trung thế nhưng có hai người là chính mình nhận thức, cũng chỉ là cười cười thản nhiên nói:“Ha ha, ta chỉ là cái lão sư, theo chân bọn họ không phải cùng cái vòng.”

“Nga, nguyên lai là tổ quốc đóa hoa người làm vườn, cái này khó trách.” Đỗ Cẩm Tiêu khóe miệng gợi lên một chút khinh miệt ý cười, nói xong đem xe ngừng lại, cũng là đã muốn đến Nhậm gia khách sạn.

Hứa Hinh Dao tuy rằng biểu hiện không Đỗ Cẩm Tiêu như vậy rõ ràng, bất quá kia đối trang hóa hơi chút có chút quá mức đậm rực rỡ đôi mắt đẹp còn là kìm lòng không được lóe ra một tia hèn mọn cùng càng phát ra ảo não thần sắc.

Hèn mọn đường nhiên là Hạ Vân Kiệt nguyên lai không phải cái gì công tử ca mà chính là địa phương một gã lão sư, ảo não là liền như vậy một tên nhìn đến chính mình khi biểu hiện đã vậy còn quá lạnh nhạt, mà chính mình lại còn hiểu lầm hắn là cái nhân vật, cố ý xuống xe,

bạch mù một phen ân cần.

“Này Nhậm gia khách sạn sinh ý là càng ngày càng tốt, nghe nói nhà này khách sạn lão bản cũng là các ngươi Giang Nam tỉnh.” Xuống xe sau, nhìn bãi đỗ xe nơi nơi đình đầy xe, xuyên thấu qua khách sạn đại thủy tinh cửa sổ có thể nhìn đến đại đường nhà ăn khách và bạn ngồi đầy, Đỗ Cẩm Tiêu nhịn không được cảm khái nói, trong mắt toát ra một chút lửa nóng ghen tị sắc, bất quá trong chớp mắt.

Kinh thành công tử ca vòng nói đại kỳ thật cũng không lớn, trên cơ bản trong vòng hơi chút có uy tín danh dự, cho nhau trong lúc đó cho dù không có gì giao tình, nhưng là đều nhận thức. Đoạn thời gian trước, Hàn gia nhị công tử Hàn Chấn Lâm bị hình phạt vào nhà tù. Chuyện này chân tướng tuy rằng trừ bỏ đương sự như vậy số ít vài người biết ở ngoài, những người khác đều không biết, nhưng có liên quan hắn bị hình phạt tiến nhà tù nguyên do ở trong vòng cũng là mọi thuyết xôn xao, có rất nhiều phiên bản, trong đó một cái phiên bản chính là Hàn Chấn Lâm tưởng nhúng chàm Nhậm gia khách sạn, đắc tội Nhậm gia khách sạn phía sau màn dựa vào sơn, sau đó bị chỉnh vào ngục giam.

Đỗ Cẩm Tiêu ở kinh thành tuổi trẻ một thế hệ trong vòng tuy rằng coi như là cá nhân vật, nhưng cùng Hàn Chấn Lâm so sánh với còn là kém một ít, ngay cả Hàn Chấn Lâm đều gặp hạn té ngã, chẳng sợ này té ngã chính là cái truyền thuyết, ở không biết rõ ràng phía trước, Đỗ Cẩm Tiêu cũng chỉ có đối Nhậm gia khách sạn đỏ mắt phân, cũng là không dám có không an phận cử chỉ.

“Đúng vậy, là Giang Nam tỉnh Giang Châu thị, lại nói tiếp cùng Kiệt ca còn là cùng cái địa phương đâu.”. Ngô Lị Lị ôm chặt Hạ Vân Kiệt cánh tay, mặt mang mỉm cười nói. Nói chuyện khi ánh mắt còn thói quen tính nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, mang theo nồng đậm ngưỡng mộ

loại tình cảm.

“Phải không? Tiểu Hạ sẽ không chính là nhà này khách sạn phía sau màn lão bản đi?” Đỗ Cẩm Tiêu mặt mang trêu tức sắc nói.

“Tiêu ca ngươi thật đúng là hội nói đùa, không có nghe nói người ta Hạ Vân Kiệt là nhân dân giáo sư sao? Như thế nào có thể là nhà này khách sạn phía sau màn lão bản đâu? Nghe nói nhà này khách sạn phía sau màn lão bản bối cảnh thực cứng a, ngay cả Hàn gia nhị công tử đều gặp hạn cái đại té ngã.” Hứa Hinh Dao giấu ở kính râm mặt sau tiếu mâu trắng Đỗ Cẩm Tiêu liếc mắt một cái nói.

“Ha ha, ta nhưng thật ra đã quên điểm ấy. Được rồi, mau vào đi thôi, không những đi vào, ngươi này đại mỹ nữ cho dù đội kính râm cũng muốn bị nhân nhận ra đến đây. Tiểu Hạ cũng cùng nhau đến đây đi, mọi người cùng nhau thấu cái náo nhiệt.” Đỗ Cẩm Tiêu há mồm cười cười, sau đó phì đô đô tay ở Hứa Hinh Dao rất tròn kiều đồn vỗ nhẹ nhẹ hạ nói.

“Không được, ta sẽ không quấy rầy các ngươi.” Hạ Vân Kiệt nhìn Đỗ Cẩm Tiêu phì đô đô tay dừng ở Hứa Hinh Dao kiều đồn, không khỏi hơi hơi nhíu hạ mày, sau đó ra vẻ không thấy được nói.

“Cái gì quấy rầy không quấy rầy, mọi người tụ cùng một chỗ cũng liền đồ cái náo nhiệt. Tục ngữ nói, nhân sinh có tứ đại hỷ sự, lâu hạn phùng cam lộ, tha hương ngộ bạn cố tri, đêm động phòng hoa chúc, tên đề bảng vàng khi, các ngươi hôm nay là tha hương ngộ bạn cố tri, nhưng là chiếm trong đó nhất đại hỷ sự a. Hơn nữa, ngươi không thấy được chúng ta Lị Lị kia tràn ngập chờ mong ánh mắt sao? Ngươi liền nhẫn tâm cự tuyệt?” Hứa Hinh Dao đầu tiên là trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó mặt mang ái muội cười nói.

“Hinh Dao, ngươi đừng nói bừa!” Ngô Lị Lị gặp Hứa Hinh Dao nói chuyện không cái đúng mực, vội vàng ngắt lời nói, bất quá nói chuyện khi, ánh mắt lại mang theo một tia chờ mong nhìn về phía Hạ Vân Kiệt.

Khó được cùng Kiệt ca ở kinh thành gặp nhau, Ngô Lị Lị tự nhiên là hy vọng có thể cùng hắn nhiều ở trong chốc lát.

Gặp Ngô Lị Lị dáng vẻ khẩn trương, Hứa Hinh Dao trong mắt kìm lòng không được lại lóe ra một tia kinh nghi sắc, chẳng lẽ người này thực sự cái gì lợi hại bối cảnh?

Bất quá rất nhanh Hứa Hinh Dao liền phủ định chính mình đoán rằng, cho rằng chính mình là đa nghi. Chính là Giang Nam tỉnh một cái dạy học, cho dù thực sự điểm bối cảnh có năng lực lợi hại đi nơi nào, tám phần còn là này Ngô Lị Lị gặp Đỗ Cẩm Tiêu đối nàng có ý tứ, lâm thời kéo đảm đương tấm chắn.

“Ta làm sao nói bừa ! Ngươi như vậy khẩn trương, sẽ không là các ngươi hai người có……” Trong lòng nghĩ, Hứa Hinh Dao lấy tay đầu ngón tay chỉ vào hai người, càng phát ra ái muội nói.

“Hinh Dao, ngươi tái nói bừa, ta, ta……” Gặp Hứa Hinh Dao càng nói càng thái quá, Ngô Lị Lị không khỏi có điểm nóng nảy, nói khi còn có điểm lo lắng nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Nàng nhưng thật ra hy vọng cùng Hạ Vân Kiệt có như vậy một tầng quan hệ, khả vấn đề là Kiệt ca bên người đều là cái gì nữ nhân a? Nữ thủ phú Chung Dương Dĩnh, bị dự vì Chung Dương Dĩnh sau Giang Nam tỉnh tương lai nữ thủ phú Tô Chỉ Nghiên, còn có kia tràn ngập quý tộc khí chất Nhật Bản mỹ nữ…… Này khác còn có ai, Ngô Lị Lị cũng không biết. Làm liền quang này

đó, đều đủ để cho Ngô Lị Lị tự biết xấu hổ, căn bản không dám đối Hạ Vân Kiệt ôm có “Không an phận” Chi tưởng. Đương nhiên nếu có thể cùng hắn nhiều ở một hồi, Ngô Lị Lị còn là cầu còn không được.

Tiếp xúc nhiều như vậy nam nhân, chỉ có Hạ Vân Kiệt cấp Ngô Lị Lị cảm giác là tối thật sự, không giống này khác nam nhân ngay từ đầu liền đối nàng tồn không an phận chi tưởng, sở hữu giúp, hiến ân cần đều là ôm thực minh xác mục đích.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt kia thần bí thân phận, đối với gì một nữ nhân cũng là tràn ngập dụ hoặc lực. Đây là nhân chi thường tình, cũng là không thể nói Ngô Lị Lị lợi thế.

Gặp Ngô Lị Lị “Khẩn trương” bộ dáng, Hứa Hinh Dao nhưng thật ra càng tin tưởng chính mình đoán rằng, trong mắt lóe ra một chút trêu cợt ánh mắt, cười nói:“Tốt lắm hảo, ta không nói, ta không nói tổng được rồi đi. Nếu Hạ lão sư với ngươi không kia quan hệ, kia cho ta mượn một chút tổng đi đi?”

Nói xong Hứa Hinh Dao thế nhưng một tay lấy Hạ Vân Kiệt cấp vãn đi qua, một đôi đầy nhũ phong cố ý vô ý đặt ở cánh tay hắn, cố ý dùng tràn ngập khiêu khích dụ hoặc thanh âm nói:“Hạ lão sư, ta khả nói cho ngươi, hôm nay đến đều là ngày xưa bắc quảng giáo hoa, hiện tại đang hồng đại minh tinh, đại đa số đều còn là danh hoa vô chủ nga.”

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt không thích Hứa Hinh Dao này trời sanh tính có điểm phóng đãng nữ nhân, nhưng không thể phủ nhận nàng thân mình còn là rất liêu, kéo khi còn là có một loại làm cho người ta mất hồn cảm giác.

“Kiệt ca……” Gặp Hứa Hinh Dao vừa rồi còn chính là

động nói chuyện ba, nay lại thế nhưng trực tiếp động thủ, Ngô Lị Lị không khỏi hoảng sợ, ánh mắt có chút không yên nhìn Hạ Vân Kiệt.

Đón nhận Ngô Lị Lị kia không yên bất an ánh mắt, Hạ Vân Kiệt trong lòng không khỏi mềm nhũn, lại thấy Đỗ Cẩm Tiêu kia một bộ hoa hoa công tử bộ dáng, cũng có chút lo lắng Ngô Lị Lị chịu thiệt. Dù sao nơi này là kinh thành, ở Giang Nam tỉnh còn có Chung Dương Dĩnh đám người tráo, nhưng nơi này lại liền ngoài tầm tay với.

“Ta đây đành phải quấy rầy.” Hạ Vân Kiệt cho một cái ý bảo Ngô Lị Lị an tâm ánh mắt, sau đó cười nói.

“Nam nhân quả nhiên đều một bộ hùng dạng, vừa nghe đến mỹ nữ hai chân liền mại không ra.” Hứa Hinh Dao nhẹ nhàng kháp Hạ Vân Kiệt một chút, sau đó hé miệng khẽ cười nói..

“Hai vị mỹ nữ, ta hiện tại liền mại bất động, các ngươi đỡ ta một chút biết không?” Tuy rằng biết rõ Hứa Hinh Dao căn bản sẽ không coi trọng Hạ Vân Kiệt này dạy học lang, nhưng thấy nàng cùng hắn một bộ liếc mắt đưa tình bộ dáng, Đỗ Cẩm Tiêu còn là dùng ghen tị ánh mắt tà Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó mê đắm nhìn Hứa Hinh Dao cùng Ngô Lị Lị, ra vẻ một bộ vô lực đi lại bộ dáng.

“Xứng đáng, nghĩ đến mĩ!” Hứa Hinh Dao trắng Đỗ Cẩm Tiêu liếc mắt một cái, cười mắng, bất quá cuối cùng lại còn là buông ra Hạ Vân Kiệt cánh tay đi vãn trụ Đỗ Cẩm Tiêu kia mập mạp cánh tay.

Chính là vãn trụ kia trong nháy mắt, trong mắt có một chút hoang mang sắc lóe ra.

Tương đối cho Hạ Vân Kiệt dáng người, Đỗ Cẩm Tiêu tự

nhiên là kém cách xa vạn dặm, kéo người trước kia quả thực chính là một loại hưởng thụ, người sau đâu cũng là một loại buồn nôn tra tấn, nhưng vì cái gì còn là lựa chọn người sau đâu?

Đây là Hứa Hinh Dao trong đầu đột nhiên toát ra đến hoang mang. Bất quá này ti hoang mang rất nhanh đã bị nàng cấp để qua sau đầu, bởi vì nàng nghĩ tới Đỗ Cẩm Tiêu thân phận, hắn gia quyền thế còn có tiền tài quyền thế.

“Kiệt ca, cảm ơn ngươi.” Ngô Lị Lị một lần nữa vãn trụ Hạ Vân Kiệt cánh tay, thấp giọng cảm kích nói.

“Không có gì hay tạ, tha hương ngộ bạn cố tri quả thật là một kiện việc vui.” Hạ Vân Kiệt nói khẽ với Ngô Lị Lị nói.

Ngô Lị Lị nghe vậy trên mặt hiện lên một tia sắc mặt vui mừng cùng kiều mỵ đỏ ửng, mà vốn là bởi vì Hứa Hinh Dao bỏ Hạ Vân Kiệt mà lựa chọn chính mình Đỗ Cẩm Tiêu gặp Ngô Lị Lị lại lần nữa cùng Hạ Vân Kiệt thân mật dính đến cùng nhau, trong mắt lại lóe ra một tia không vui cùng ghen tị sắc.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 549 : Hào môn vòng

Đỗ Cẩm Tiêu bọn họ đính là một cái đại ghế lô, khi bọn hắn đẩy cửa ra khi, bên trong đã muốn ngồi không ít người, lấy nữ nhân chiếm đa số. Yến yến oanh oanh, quả nhiên như Hứa Hinh Dao nói đều là ngày xưa bắc quảng giáo hoa, hôm nay làm hồng giải trí ngôi sao, không chỉ có người người đều là dung mạo xinh đẹp, dáng người gợi cảm, hơn nữa ngay cả Hạ Vân Kiệt loại này không quan chú giải trí nhân vật đều cảm giác đại bộ phận đều thực nhìn quen mắt, có cá biệt hắn còn có thể kêu ra tên đến.

Nam không nhiều lắm, liền ba cái, luận diện mạo đều là thuộc loại cái loại này nam nhân ném tới đám người tìm khắp không đến, nhưng người người đều là một thân hàng hiệu phục sức, hàng hiệu đồng hồ, chỉ một thân trang phục và đạo cụ phỏng chừng đều có thể ở Giang Châu thị mua một bộ nhà ở, hơn nữa nhiều năm trà trộn thượng lưu xã hội, trên người có cỗ bình thường dân chúng sở không có khí chất, bên người lại có mỹ nữ làm bạn, nhưng thật ra làm cho người ta vừa thấy chỉ biết phi phú tức quý.

Bất quá tái phú quý ở Hạ Vân Kiệt trong mắt hắn nếu cảm thấy đáng giá kết giao, thì phải là bằng hữu, nếu không phải, cùng bình thường dân chúng cũng không có gì khác nhau. Cho nên hắn đột nhiên xâm nhập này vòng cũng không cảm thấy có cái gì, nhưng thật ra gặp này ở màn hình thoạt nhìn băng thanh ngọc khiết, một bộ chính phái nữ nhân tại kia ba nam nhân trước mặt tao thủ lộng tư, liếc mắt đưa tình, trong lòng không khỏi có điểm cảm khái Ngô Lị Lị cùng Dương Tiếu Mai có thể giữ mình trong sạch còn thật là khó khăn đáng quý.

“Cẩm Tiêu tiểu tử ngươi cái giá đổ cử lớn, thế nhưng so với ta đều tới trễ.” Làm Hạ Vân Kiệt bốn người đẩy cửa

đi vào khi, một nam tử chính đem tay đặt ở ở quốc nội rất có danh khí nữ ngôi sao đầy đặn trên đùi qua lại vuốt ve đứng lên, chỉ vào Đỗ Cẩm Tiêu cười mắng.

“Kiến ca, này ngài liền oan uổng ta, ta này không phải đi tiếp mỹ nữ sao? Hơn nữa, ta ở ai trước mặt tự cao tự đại, cũng không dám ở ngài trước mặt tự cao tự đại a.” Vừa rồi ở Hạ Vân Kiệt trước mặt còn khắp nơi lộ ra ngạo khí Đỗ Cẩm Tiêu nhìn thấy kia nam tử đứng lên, trên người ngạo khí nhất thời không còn sót lại chút gì, không chỉ có như thế, thái độ còn cung khiêm.

Hiển nhiên vị này Kiến ca là bọn hắn này vòng đại nhân vật.

“Ta nói đâu, tiểu tử ngươi hôm nay như thế nào bãi khởi cái giá đến đây, nguyên lai là gặp sắc vong hữu a” Kiến ca lại chỉ vào Đỗ Cẩm Tiêu cười mắng một câu, sau đó đem ánh mắt chuyển hướng về phía Hứa Hinh Dao.

“Ta xem là Ngô thiếu ngài gặp sắc vong hữu mới là, người ta đối ngài mỏi mắt chờ mong cũng chưa nhìn đến ngài bóng người, nguyên lai sớm đã bị các mỹ nữ cấp vây quanh, hoàn hảo Đỗ thiếu tới đón người ta, bằng không ta cùng Lị Lị chỉ có thể đi đường lại đây.” Hứa Hinh Dao gặp Ngô Hoành Kiến ánh mắt chuyển hướng nàng, lập tức tự sân tự oán liếc trắng mắt gắt giọng, thướt tha hỏa bạo thân mình sớm đã thiếp đi lên.

Nhìn như đơn giản một câu, Hứa Hinh Dao không khỏi khen Đỗ thiếu, nhưng lại biểu đạt chính mình đối Ngô Hoành Kiến ái mộ loại tình cảm, có thể nói nhất thạch song điểu, đồng thời lấy lòng hai nam nhân, làm cho bọn họ đều cảm thấy trên mặt có quang.

Quả nhiên Ngô Hoành Kiến lập tức đắc ý ha ha cười, nhân cơ hội vỗ hạ Hứa Hinh Dao kia bị váy cấp bao vây lấy kiều đồn, nói:“Là ta không đúng, đợi lát nữa ta tự

phạt một ly.”

“Này còn kém không nhiều lắm, bằng không buổi tối ta không nên liên hợp vài vị hảo tỷ muội đem Ngô thiếu cấp quá chén không thể.” Hứa Hinh Dao rất phối hợp dương hạ cằm, đắc ý nói.

Ngô Hoành Kiến lại là một trận cười, cuối cùng đem ánh mắt đầu hướng Hạ Vân Kiệt cùng Ngô Lị Lị. Khi hắn nhìn đến Hạ Vân Kiệt kia tuổi trẻ mà xa lạ mặt khi, hơi hơi ngẩn ra, trong mắt lóe ra một tia nghi hoặc sắc, bất quá rất nhanh hắn ánh mắt đã bị Ngô Lị Lị cấp hấp dẫn đi.

Ngô Lị Lị luận tướng mạo dáng người đi theo tràng các mỹ nữ đều ở tương đương trong lúc đó, nhưng quý ở nàng ở kinh thành này trong vòng mặt mày rạng rỡ cực nhỏ, hơn nữa xem Ngô Hoành Kiến ánh mắt cũng không giống này nữ nhân giống nhau mang theo một tia nịnh nọt, này cho Ngô Hoành Kiến một loại mới mẻ kích thích cảm giác.

“Này hai vị là……” Ngô Hoành Kiến hỏi, ánh mắt lại cơ bản nhìn chằm chằm Ngô Lị Lị xem.

“Vị này là Ngô Lị Lị, là của ta đồng học, vốn là ở Xuân thành đài truyền hình, hiện tại chuyển tới Hải Châu đài truyền hình thành phố. Vị này là hắn bằng hữu, Hạ Vân Kiệt, là Giang Nam tỉnh một gã lão sư, vừa rồi ở trên đường trùng hợp gặp được liền kéo qua đến thấu cái náo nhiệt.” Hứa Hinh Dao nũng nịu giới thiệu nói.

“Ngô Lị Lị, Hạ Vân Kiệt, ta cho các ngươi giới thiệu một chút, vị này là Ngô Hoành Kiến Ngô thiếu.” Tiếp theo Hứa Hinh Dao lại đối Ngô Lị Lị cùng Hạ Vân Kiệt giới thiệu nói.

“Ngô thiếu ngươi hảo.” Hạ Vân Kiệt tuy rằng không lớn

thích cùng này bang công tử ca giao bằng hữu, nhưng xuất phát từ lễ tiết, cũng chiếu cố đến Ngô Lị Lị mặt mũi còn là chủ động hướng Ngô Hoành Kiến vươn tay.

Ngô Hoành Kiến nhìn Hạ Vân Kiệt vươn đến thủ, do dự hạ, cuối cùng còn là thực miễn cưỡng theo hắn nắm một chút.

Ngô Lị Lị hiển nhiên nghe qua Ngô Hoành Kiến đại danh, nghe vậy mặt đẹp lộ ra một tia vẻ khiếp sợ, bất quá gặp Hạ Vân Kiệt một bộ lạnh nhạt trấn định bộ dáng, rất nhanh cũng liền khôi phục bình thường, theo sát ở Hạ Vân Kiệt mặt sau, mỉm cười hướng Ngô Hoành Kiến đánh thanh tiếp đón.

Theo sát sau Hứa Hinh Dao lại giúp đỡ giới thiệu một phen, này mỹ nữ trên cơ bản đều là bắc quảng tốt nghiệp đi ra đệ tử, cùng Ngô Lị Lị không phải đồng học chính là của nàng học tỷ học muội. Mặt khác hai nam nhân, trong đó một cái cũng là bắc quảng tốt nghiệp đệ tử, nay là giải trí vòng trung một vị danh nhân. Mặt khác một vị thân phận tắc cùng Ngô Hoành Kiến, Đỗ Cẩm Tiêu không sai biệt lắm, đều là thuộc loại gia đình xuất thân tốt lắm công tử ca.

Ngô Lị Lị kia đám mỹ nữ đồng học, đồng học, ngay từ đầu nhìn thấy Hạ Vân Kiệt vị này tuổi trẻ suất khí nam tử khi, đôi mắt đẹp trung đều còn toát ra vài phần hứng thú. Bất quá làm các nàng nghe nói Hạ Vân Kiệt chính là một gã giáo sư khi, đối hắn liền rõ ràng mất đi hứng thú, tiếp tục vây quanh Ngô Hoành Kiến vài nam tử khoe khoang phong tao.

Lục tục lại tới nữa vài nam nữ, trong đó có một vị kêu Tiền Tiến nam tử phụ thân còn là bộ cấp cán bộ, cho nên đặc biệt ngưu bức, vừa đến tựu thành mọi người thổi phồng lấy lòng đối tượng, mà hắn vừa đến sau, buổi tối liên hoan liền chính thức bắt đầu.

Ở Giang Nam tỉnh nhất là Hải Châu thị, Ngô Lị Lị hiện tại là cái đang hồng người chủ trì, là giải trí vòng trung danh nhân, nhưng đến kinh thành này vòng liền có vẻ thực tầm thường bình thường, về phần Hạ Vân Kiệt liền lại càng không tất nói, áp căn chính là nhất làm nền lá cây. Điều này làm cho Ngô Lị Lị trong lòng rất là không yên bất an, tư dưới hướng Hạ Vân Kiệt nói vài lần thực xin lỗi, thẳng đến Hạ Vân Kiệt có điểm tức giận, Ngô Lị Lị thế này mới không có nói sau thực xin lỗi trong lời nói, nhưng nhìn hắn ánh mắt lại càng phát ra tràn ngập cảm kích cùng ngưỡng mộ.

“Lị Lị, đi ngồi Kiến ca bên cạnh, đêm nay Kiến ca liền về ngươi chiếu cố.” Trước mặt mọi người ào ào ngồi xuống, Ngô Lị Lị cũng đương nhiên mà chuẩn bị lần lượt Hạ Vân Kiệt tại hạ thủ ngồi xuống khi, đột nhiên Đỗ Cẩm Tiêu hướng nàng vẫy tay nói

Hiển nhiên Đỗ Cẩm Tiêu nhìn ra đến Ngô Hoành Kiến đối Ngô Lị Lị có hứng thú, cho nên cố ý làm an bài.

Gặp Đỗ Cẩm Tiêu nói như vậy, không ít nữ nhân trong mắt lóe ra một tia ghen tị sắc. Đối với các nàng này đó giải trí vòng trung nữ nhân mà nói, thanh xuân cùng tướng mạo là lớn nhất tư bản, cho nên đương nhiên muốn thừa dịp tuổi trẻ mạo mĩ thời điểm điếu cái kim quy tế, gả nhập hào môn, cho dù gả không tiến hào môn, cũng muốn phát sinh điểm quan hệ, phàn cái cao chi, phía sau cũng tốt có khỏa đại thụ hảo thừa lương.

Ngô Hoành Kiến chính là hào môn đệ tử, không chỉ có như thế, hắn cậu còn là quảng điện tổng cục một vị lãnh đạo, nếu có thể đặt lên hắn, chẳng sợ hy sinh điểm sắc tướng, các nàng cũng là cam tâm tình nguyện, cho nên gặp Ngô Hoành Kiến đối Ngô Lị Lị cảm thấy hứng thú, này nữ nhân tự nhiên có chút ghen tị.

“Ta còn là ngồi Kiệt ca bên cạnh đi.” Ngô Lị Lị đương nhiên không có khả năng xá đi Hạ Vân Kiệt mà đi bồi kia Ngô thiếu, nghe vậy không hề nghĩ ngợi liền lắc lắc đầu trả lời, thậm chí đôi mắt đẹp còn lóe ra một tia xấu hổ não sắc.

Hạ Vân Kiệt không phải người trong vòng đương nhiên không biết câu kia “Về ngươi chiếu cố” Trung chân chính đại biểu ý tứ, mà Ngô Lị Lị thân là người trong vòng cũng là tái rõ ràng bất quá.

Ở đây mọi người biết Đỗ Cẩm Tiêu là Ngô Hoành Kiến trong vòng bạn hữu, cũng là hắn tiểu đệ, ý tứ của hắn kỳ thật cũng thường thường đại biểu cho Ngô Hoành Kiến ý tứ, gặp Ngô Lị Lị thế nhưng trước mặt mọi người từ chối Đỗ Cẩm Tiêu an bài, tất cả mọi người sửng sốt sửng sốt. Bọn họ là nằm mơ cũng không nghĩ tới, Ngô Lị Lị thế nhưng sẽ vì một cái dạy học mà bác Đỗ Cẩm Tiêu còn có Ngô Hoành Kiến mặt mũi. Này Ngô Lị Lị còn muốn không nghĩ tái ở giải trí vòng hỗn đi xuống ?

“Ngô thiếu, ngươi lại thấy sắc vong hữu không phải? Vừa thấy đến Lị Lị sẽ không để ý người ta, người ta cũng không y, ta cũng muốn tọa ngươi bên cạnh!” Dù sao cũng là đồng học, Hứa Hinh Dao gặp Ngô Lị Lị cử chỉ dẫn tới Ngô Hoành Kiến Hoà Đỗ Cẩm Tiêu sắc mặt đều âm trầm xuống dưới, vội vàng ra vẻ ghen đọa chân.

Bị một chỗ đài người chủ trì cấp bác mặt mũi, nhưng lại là vì nàng một vị dạy học bằng hữu, Ngô Hoành Kiến trong lòng tuy rằng còn là thực khó chịu, nhưng bị Hứa Hinh Dao như vậy chen ngang nhưng cũng không tốt phát tác, đành phải ra vẻ tiêu sái cười ha ha hai tiếng, kéo qua Hứa Hinh Dao nói:“Đã quên ai, cũng không dám đã quên chúng ta Hứa đại mỹ nữ a !”

Một cái không thoải mái tiểu nhạc đệm tựa hồ cứ như vậy trôi qua, nhưng làm yến hội bắt đầu sau, tất cả mọi

người cố ý vô ý vắng vẻ Hạ Vân Kiệt cùng Ngô Lị Lị.

Ngô Lị Lị chính mình nhưng thật ra thói quen, nàng vốn là chính là cái địa phương đài truyền hình người chủ trì, tại đây chút đồng học trung không sai biệt lắm xem như điểm để nhân vật. Nhưng Hạ Vân Kiệt cũng bị như thế vắng vẻ, thậm chí thường thường còn có một hai câu lãnh trào ám phúng lại làm cho Ngô Lị Lị có loại như đứng đống lửa, như ngồi đống than cảm giác, không khỏi động rõ ràng chạy lấy người ý tưởng, nhưng lại lo lắng đắc tội kinh thành quyền quý nhân vật, hơn nữa ở đây cũng có không ít đồng học, cứ như vậy đứng dậy chạy lấy người tựa hồ cũng không thỏa.

Cũng may Hạ Vân Kiệt thản nhiên xử chi, cũng không có mất hứng bộ dáng, thế này mới làm cho Ngô Lị Lị an tâm không ít, nghĩ rằng sống quá này bữa cơm, buổi tối này tiết mục khác không đi vô giúp vui chính là.

“Ta vừa rồi đến thời điểm gặp được Vũ ca cùng Hàn Chấn Khánh, ta đi kính một ly, các ngươi muốn hay không cũng đi?” Tiệc tối bắt đầu không trong chốc lát, ngồi ở thượng vị Tiền Tiến đối Ngô Hoành Kiến mấy người nói.

“Vũ ca? Ngươi nói là Hoàng Xương Vũ sao?” Đỗ Cẩm Tiêu mặt lộ vẻ kinh ngạc sắc nói.

“Ngươi này không phải vô nghĩa, này kinh thành có thể làm cho Tiến ca tiếng kêu Vũ ca trừ bỏ Hoàng Xương Vũ còn có thể có ai?” Ngô Hoành Kiến gặp Đỗ Cẩm Tiêu hỏi ra như vậy không tiêu chuẩn lời nói, nhịn không được trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái nói, thuận đường cũng phủng hạ Tiền Tiến

Quả nhiên Tiền Tiến trên mặt lộ ra một tia đắc ý sắc, tựa hồ chỉ có Hoàng Xương Vũ đáng giá hắn gọi một tiếng Vũ ca là một kiện thực kiêu ngạo sự tình.

“Ha ha, bởi vì Hoàng đại thiếu gần nhất hai năm cũng không ở kinh thành, cho nên đầu óc lập tức không chuyển quá loan đến.” Đỗ Cẩm Tiêu ngượng ngùng cười cười nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 550 : Bàn tay

“Hoàng lão lập tức muốn quá chín mươi đại thọ, Vũ ca thân là Hoàng lão trưởng tôn tự nhiên phải về kinh.” Tiền Tiến nói.

“Nguyên lai Hoàng lão lập tức muốn quá chín mươi đại thọ, ta nói đâu, như thế nào Hoàng đại thiếu đột nhiên hiện thân kinh thành.” Đỗ Cẩm Tiêu bừng tỉnh đại ngộ nói.

“Ngươi này Đỗ Cẩm Tiêu, ta xem ngươi bình thường đều đem tâm tư tất cả đều dùng ở ăn uống cùng mỹ nữ trên người, ngay cả việc này cũng không biết.” Chính là Đỗ Cẩm Tiêu trong lời nói lại nghênh đón Tiền Tiến một trận xem thường, Hoàng lão 90 đại thọ nhưng là đại sự tình, liền ngay cả quốc gia người lãnh đạo đều phải xuất động đến hỏi một chút, Đỗ Cẩm Tiêu lại tựa hồ vừa mới vừa biết, tự nhiên muốn cho Tiền Tiến một trận khinh bỉ. Nói xong, Tiền Tiến liền bưng chén rượu đứng lên.

“Nếu biết Hoàng đại thiếu đã ở, chúng ta đương nhiên muốn mượn Tiến ca ngài quang đi kính cái rượu.” Ngô Hoành Kiến đám người gặp Tiền Tiến đứng lên, cũng cười ha ha theo đứng lên.

“Nhiều người rất hỗn độn, các ngươi vài người sẽ không dùng đi. Còn có các ngươi cũng không dùng đi, Vũ ca sợ nháo chuyện xấu.” Tiền Tiến tùy tay điểm vài người, trong đó cũng bao gồm Đỗ Cẩm Tiêu, còn có vài nữ ngôi sao tưởng đi theo cùng đi.

Hiển nhiên lấy Đỗ Cẩm Tiêu thân phận còn chưa đủ tư cách đi Hoàng Xương Vũ trong ghế lô kính rượu.

Bị Tiền Tiến cấp phủ quyết điệu, Đỗ Cẩm Tiêu mấy người cũng không cảm thấy mất mặt, chính là cảm thấy

thực tiếc hận, tiếc nuối.

Hoàng Xương Vũ a, đây chính là chân chính căn chính miêu hồng kinh thành thái tử chi nhất, cũng là tương lai rất khả năng hội đi lên nước cộng hoà quyền lực cao nhất chọn người chi nhất. Nếu ở hắn tuổi trẻ thời điểm liền cùng hắn kết bạn cũng làm tốt quan hệ, đối với bọn họ tương lai tiền đồ tự nhiên là ưu việt nhiều hơn.

“Đáng tiếc, nếu có thể đi theo đi kính Hoàng đại thiếu một chén rượu vậy là tốt rồi.” Ngồi ở Ngô Lị Lị bên cạnh là của nàng đồng học, là địa phương tỉnh đài một cái người chủ trì, vốn cũng tưởng đi theo đi, lại bị Tiền Tiến cấp phủ quyết rớt, ngồi xuống sau trong mắt mang theo hướng tới sắc, nhìn theo Tiền Tiến đám người ra ghế lô, sau đó nói khẽ với Ngô Lị Lị nói.

“Có cái gì tốt, ngươi cho là kính qua đi Hoàng đại thiếu liền nhớ rõ ngươi sao?” Ngô Lị Lị không cho là đúng nói. Nói chuyện khi, dưới ánh mắt ý thức nhìn về phía Hạ Vân Kiệt, trong lòng kìm lòng không được lấy Hoàng đại thiếu cùng hắn làm nổi lên có vẻ.

Bất quá cuối cùng Ngô Lị Lị cũng so với không ra cái kết quả đến, đan theo trước mắt đến xem lấy Hoàng đại thiếu thân phận, có lẽ có thể ép tới Trung Quốc nữ thủ phú, cũng có thể chấn trụ Giang Nam tỉnh tỉnh ủy bí thư thư ký, nhưng thế giới năm trăm cường Ma Sinh thương sự xã trưởng ở trước mặt hắn khẳng định sẽ không biểu hiện đắc tượng cái hèn mọn thủ hạ, về phần kia vừa thấy tựa như cái quý tộc xuất thân Nhật Bản nữ nhân lại càng không hội giống cái hèn mọn nô tỳ giống nhau hầu hạ hắn, dù sao cũng là người hai cái quốc gia. Cho nên theo phương diện này xem, tựa hồ Hạ Vân Kiệt so với Hoàng đại thiếu cường không ít. Nhưng nơi này dù sao cũng là Trung Quốc, Hoàng đại thiếu là chính căn chính miêu hồng kinh thành thái tử chi nhất, cũng là tương lai rất khả năng hội đi lên nước cộng hoà quyền lực cao

nhất chọn người chi nhất, Ngô Lị Lị lại cảm thấy ở quốc nội quyền thế Hạ Vân Kiệt tựa hồ căn bản không có vượt qua hắn khả năng, cho nên trong lúc nhất thời nhưng thật ra so với không ra cái nguyên cớ đến.

Bất quá Ngô Lị Lị cũng chỉ là hơi chút có vẻ một chút liền đem vấn đề này cấp để qua sau đầu. Có cái gì giống vậy, Hoàng đại thiếu tái lợi hại cũng cùng nàng không có gì quan hệ, cũng không khả năng hội giống Hạ Vân Kiệt như vậy thiệt tình thực lòng đối nàng.

“Kia cũng nói không chừng nga! Hơn nữa trước lạ sau quen, vạn nhất về sau lại có cơ hội gặp lại, kia không phải đặt lên quan hệ sao?” Ngồi ở Ngô Lị Lị bên người nữ tử nói xong nói xong lộ ra một tia hướng tới sắc.

Trừ bỏ Ngô Lị Lị bên người nữ tử, còn lại người cũng đều đang nói luận Hoàng Xương Vũ, trong giọng nói rất nhiều hâm mộ.

Vừa nói vừa ăn, chỉ chốc lát sau Tiền Tiến đám đi kính rượu mang theo vài phần cảm giác say đã trở lại, hiển nhiên đi kính rượu khi không uống ít.

Này cũng đang thường, khó được có cơ hội kính hạ Hoàng lão trưởng tôn rượu, tự nhiên muốn uống nhiều một chút.

“Tiến ca, này Hàn lão nhị đi vào đến tột cùng cùng Nhậm gia khách sạn có hay không quan hệ? Ta thấy thế nào như thế nào cảm thấy không có vấn đề gì a, muốn thực sự quan hệ, này Hàn Chấn Khánh còn có mặt mũi đến Nhậm gia khách sạn ăn cơm sao? Còn có thể cười đến như vậy sáng lạn?” Trở về ngồi xuống sau, nhớ tới vừa rồi theo chân bọn họ có nói có cười Hàn Chấn Khánh, nương cảm giác say Ngô Hoành Kiến khó hiểu nói.

“Đúng vậy, Tiến ca ngươi tin tức linh thông, cho chúng ta

lộ ra lộ ra. Ta cuối cùng cảm giác này Hàn lão nhị tiến lao sự tình lộ ra một cỗ tà hồ kính, tốt xấu hắn cũng là cá nhân vật a!” Một cái khác nam tử đi theo hiếu kỳ nói.

“Chuyện này ngươi còn đừng nói ta thật không biết, các ngươi nếu thật sự tò mò, phải đi hỏi Hàn gia đại thiếu đi.” Tiền Tiến ngay cả gắp mấy khẩu đồ ăn nói. Vừa rồi đi kính Hoàng Xương Vũ rượu, chỉ lo uống rượu đều đã quên dùng bữa.

“Kia còn là tính, Hàn Thanh Vũ còn chặt chẽ tại vị trí ngồi, ta cũng không dám đến hỏi Hàn Chấn Khánh.” Kia nam tử nghe vậy vội vàng xua tay nói.

“Tính ngươi còn có điểm đầu óc. Hàn Thanh Vũ đều còn tại vị trí chặt chẽ ngồi, chuyện này người Hàn gia không nói, ai có thể biết chân tướng?” Tiền Tiến nói xong lại gắp vài khẩu đồ ăn, sau đó nhịn không được cảm thán nói:“Ta nói này Nhậm gia khách sạn thiêu đồ ăn chính là nói mỹ vị, trách không được này khách sạn khai trương không vài ngày đã bị Hàn Chấn Lâm cấp coi trọng, tiểu tử này ánh mắt thật đúng là con mẹ nó độc. Đáng tiếc không biết ở nơi nào gặp hạn té ngã, thế nhưng vào nhà tù.”

“Này khách sạn thiêu đồ ăn quả thật tốt, nếu cả nước các nơi đều khai đại lí, ta xem rất có phát triển tiền cảnh khả đồ, hơn nữa nhà này khách sạn còn có hai mỹ nữ cổ đông, ta đã thấy trong đó một cái, muốn khuôn mặt có khuôn mặt, muốn mông có rắm cổ, muốn ngực có ngực, tuyệt đối cực phẩm. Nếu không Tiến ca ngài cùng nơi này lão bản nói một tiếng, tham cái cổ, như vậy chúng ta về sau cũng tốt đến cọ ăn cọ uống, mà lấy Tiến ca ngài mị lực, còn có thể ôm mỹ nhân về.” Đỗ Cẩm Tiêu là cái vừa háo sắc lại ăn ngon tên, vừa rồi xuống xe khi gặp Nhậm gia khách sạn khách và bạn ngồi đầy cũng đã động một tia mơ ước chi tâm, nề hà có Hàn Chấn Lâm nghe đồn ở, cũng là không kia lá gan, nay

gặp Tiền Tiến tựa hồ cũng có chút tâm động, nhịn không được tiếp nhận nói nói, nói đến hai cái mỹ nữ cổ đông khi, hai ánh mắt híp lại lên, lộ ra một tia mê đắm biểu tình.

“Đỗ Cẩm Tiêu, tích điểm khẩu đức, ngươi như vậy ở sau lưng nói khách sạn cổ đông là không đúng.” Hạ Vân Kiệt vốn chính là xem ở Ngô Lị Lị mặt mũi, cùng lại đây thấu cái náo nhiệt, miễn cho nàng chịu thiệt, cho nên chỉ cần này đó công tử ca không đúng Ngô Lị Lị động thủ động cước, hắn cũng lười quản bọn họ, lại không dự đoán được, Đỗ Cẩm Tiêu đang nói chuyện nói xong thế nhưng nhắc tới hắn kia hai vị người yêu, hơn nữa trong lời nói còn rất nhiều tiết độc, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không thể không những nghe thấy không hỏi, sắc mặt hơi hơi trầm xuống chỉ trích nói.

“Ngươi con mẹ nó cái gì ngoạn ý, lão tử đã sớm nhìn ngươi không vừa mắt, một cái cùng dạy học, lão tử nói chuyện có ngươi chen vào nói……” Đỗ Cẩm Tiêu người nào, đổi thành Ngô Hoành Kiến còn có Tiền Tiến vài cái bối cảnh cường ngạnh công tử ca nói như vậy hắn, hắn không thiếu được nhịn một chút, nhưng Hạ Vân Kiệt bất quá liền một đất phương đến dạy học lang, cũng dám trước mặt mọi người mặt chỉ trích hắn, không khỏi tức giận đến hoắc mắt đứng lên, vọt tới Hạ Vân Kiệt trước mặt, chỉ vào hắn mắng.

“Ba!” Đỗ Cẩm Tiêu lời nói còn chưa nói xong, Hạ Vân Kiệt liền một bàn tay phiến đi qua.

Ghế lô trong nháy mắt liền im lặng xuống dưới, chỉ có thanh thúy bàn tay thanh ở trong ghế lô quanh quẩn.

“Ngươi con mẹ nó đánh lão tử!” Đỗ Cẩm Tiêu cũng không dự đoán được Hạ Vân Kiệt thế nhưng hội trực tiếp cho hắn một bàn tay, một hồi lâu nhi mới hồi phục tinh thần lại, một hồi quá thần đến liền nắm chặt quyền

đầu đối với Hạ Vân Kiệt khuôn mặt liền huy đi qua.

Bất quá Đỗ Cẩm Tiêu quyền đầu vừa mới huy đến một nửa đã bị Hạ Vân Kiệt cấp bắt được, sau đó mặt khác một bàn tay lại “Ba” cho Đỗ Cẩm Tiêu một bạt tai, âm thanh lạnh lùng nói:“Đánh ngươi xem như nhẹ !”

Nói xong Hạ Vân Kiệt tay hơi hơi dùng một chút lực, Đỗ Cẩm Tiêu liền giết heo giống nhau kêu lên, vẻ mặt thịt béo đều đẩu động đứng lên.

“Hạ Vân Kiệt ngươi điên rồi sao? Ngô Lị Lị nhanh lên gọi hắn buông tay a!” Trong ghế lô nữ tân đều hét lên đứng lên, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt tựa như nhìn quái vật giống nhau.

Một chỗ đến dạy học lang, cũng dám tại đây dạng trường hợp đánh người, hơn nữa đánh còn là trong kinh thành có chút danh tiếng công tử ca Đỗ Cẩm Tiêu, này không phải điên rồi là cái gì?

Ngô Lị Lị cũng không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt hội đột nhiên phát hỏa, trong lúc nhất thời có điểm ngốc ở, thẳng đến nữ tân ào ào hét rầm lên, nàng mới mạnh phục hồi tinh thần lại, ánh mắt có chút khiếp đảm nhìn Hạ Vân Kiệt, căn bản không dám mở miệng.

Nàng bao nhiêu còn là hiểu biết điểm Hạ Vân Kiệt tính cách, nếu không phải thực tức giận tuyệt không hội dễ dàng ra tay. Tựa như lần trước Chung Dương Dĩnh khởi xướng từ thiện tiệc tối giống nhau, cho dù Hạ Thi Song, Trịnh Nhất Triết còn có Trương Lôi đám người lần nữa dây dưa khiêu khích hắn, hắn đều lười theo chân bọn họ chấp nhặt, thậm chí trực tiếp chạy lấy người. Cho nên Hạ Vân Kiệt một khi ra tay, khẳng định là thật tức giận. Đừng nhìn Ngô Lị Lị vừa rồi dám thân mật dán Hạ Vân Kiệt, chỉ khi nào Hạ Vân Kiệt thực tức giận, nàng thật đúng là không dám lắm miệng.

“Ta thảo!” Ngô Hoành Kiến cùng Đỗ Cẩm Tiêu quan hệ có vẻ hảo, bình thường Đỗ Cẩm Tiêu ở trong vòng thường xuyên tự xưng là là hắn tiểu đệ, cho nên tiểu đệ bị một cái dạy học lang cấp đánh, Ngô Hoành Kiến này lão đại tự nhiên thực căm tức, ở các nữ nhân tiếng thét chói tai trung, mạnh đứng lên, sau đó nắm lên ghế dựa, cao cao giơ lên, chuẩn bị đối với Hạ Vân Kiệt đầu tạp đi qua.

Ghế dựa là cổ kính thật chiếc ghế, lần này nếu tạp rắn chắc, Hạ Vân Kiệt đầu tuyệt đối muốn nở hoa, cho nên trong ghế lô nữ nhân thấy thế người người đều mở to hai mắt âm thanh kêu lên, mà Ngô Lị Lị đã muốn sợ tới mức cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền xông lên đi một bên kêu to, một bên mở ra hai tay muốn ngăn trụ Ngô Hoành Kiến.

Hạ Vân Kiệt, Kiệt ca a, không nói hắn đối nàng chiếu cố làm cho nàng vẫn lòng mang cảm kích, chỉ cần hắn kia thần bí thân phận, hôm nay nếu như bị nhân cấp đánh cho đầu nở hoa, cũng là thật đại sự tình, cho nên Ngô Lị Lị là tuyệt đối không thể làm cho loại chuyện này phát sinh.

Bất quá Ngô Hoành Kiến mới sẽ không đi lo lắng này ghế dựa đi xuống Hạ Vân Kiệt đầu có thể hay không nở hoa, có thể hay không muốn làm không tốt đem người cấp đánh cho tàn phế. Không phải một chỗ đến dạy học lang thôi, cho ngươi mặt mũi với ngươi khách khí một chút, cho ngươi trước bàn rượu, không cho ngươi mặt mũi, cho dù đánh cho đầu nở hoa rồi thì thế nào?

“Cút ngay!” Gặp Ngô Lị Lị xông lên trương cánh tay muốn cản chính mình, Ngô Hoành Kiến nhe răng cười nhấc chân liền đối với của nàng bụng đá đi qua.

Vừa rồi Ngô Hoành Kiến cố ý chỉ thị Đỗ Cẩm Tiêu an bài

Ngô Lị Lị ngồi hắn bên người, Ngô Lị Lị thế nhưng trực tiếp lắc đầu cự tuyệt, này đã muốn làm cho hắn phi thường căm tức, suy nghĩ hôm khác nhất định phải hảo hảo sửa chữa nàng một phen, làm cho nàng biết biết hắn Ngô gia đại thiếu lợi hại. Hiện tại Ngô Lị Lị lại vì này dạy học lang xông lên ngăn đón chính mình, Ngô Hoành Kiến lại thế nào còn có thể thương hương tiếc ngọc?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 551 : Khí phách

Hạ Vân Kiệt đổ không nghĩ tới Ngô Lị Lị này thiếu nữ tử lá gan lớn như vậy, mắt thấy Ngô Hoành Kiến giơ ghế dựa muốn hướng hắn tạp lại đây, thế nhưng còn dám xông lên đi chặn lại, trong mắt lóe ra một tia ngoài ý muốn cùng cảm động sắc. Bất quá khi hắn nhìn đến Ngô Hoành Kiến mặt lộ vẻ dữ tợn sắc, nhấc chân đối với Ngô Lị Lị bụng đá đi qua khi, sắc mặt lại chợt lạnh xuống dưới.

“Lớn mật!” Hạ Vân Kiệt quát lạnh một tiếng, trực tiếp mặt khác một bàn tay cầm lấy Đỗ Cẩm Tiêu cổ, đem hắn cả người cấp cử lên, sau đó đối với Ngô Hoành Kiến liền ném đi qua.

“Bồng!” Một tiếng, Đỗ Cẩm Tiêu kia phì cùng trư giống nhau thân mình thật mạnh nện ở Ngô Hoành Kiến giơ lên ghế trên.

Đỗ Cẩm Tiêu người mặc dù không cao nhưng rất béo, ít nhất cũng có một trăm bảy tám mươi cân, lần này tử nện xuống đi, Ngô Hoành Kiến làm sao còn chống đỡ được, nhất thời hét thảm một tiếng, ngay cả người mang ghế dựa bị Đỗ Cẩm Tiêu cấp đặt ở mặt đất.

Nhìn Ngô Hoành Kiến nằm trên mặt đất, trên người đè nặng một cái ghế, mập mạp Đỗ Cẩm Tiêu lại đặt ở ghế trên, ghế dựa lăng góc cạnh thẳng đem Ngô Hoành Kiến ép tới nước mắt chảy ròng, kêu thảm thiết liên tục, ghế lô chợt tĩnh mịch một mảnh, tất cả mọi người là trừng thẳng tròng mắt, vẻ mặt không thể tin được nhìn trước mắt kinh người một màn.

Bọn họ khiếp sợ không chỉ có là Hạ Vân Kiệt này địa phương đến dạy học lang cũng dám đánh Đỗ Cẩm Tiêu cùng Ngô Hoành Kiến, bọn họ còn khiếp sợ cho Hạ Vân

Kiệt này bộ dạng coi như thanh tú người trẻ tuổi là như thế nào đem Đỗ Cẩm Tiêu kia phì trư giống nhau thân mình cấp dễ dàng xách lên đến cũng tùy tay ném ra.

Này con mẹ nó nhiều lắm thiếu khí lực a! Phỏng chừng cử tạ quán quân cũng làm không được a !

“Ta thảo, còn không cấp lão tử lăn xuống đến, đau chết lão tử !” Đang lúc mọi người khiếp sợ là lúc, đau ngay cả nước mắt tứ phi Ngô Hoành Kiến liên tục kêu to lên.

Ngô Hoành Kiến như vậy nhất kêu, bị ném cả người tựa hồ đều tan giá giống nhau Đỗ Cẩm Tiêu thế này mới mạnh bừng tỉnh lại đây, mập mạp thân mình uốn éo, đã nghĩ xuống dưới.

Khả Đỗ Cẩm Tiêu bất động còn muốn, hắn này vừa động, quả thực chính là ở dùng ghế dựa đến nghiền yết Ngô Hoành Kiến, nhất thời Ngô Hoành Kiến lại liên tục giống giết heo giống nhau kêu thảm thiết đứng lên.

Ngô Hoành Kiến lúc đó, người trong ghế lô mới hoàn toàn phục hồi tinh thần lại, vội vàng vây đi lên ba chân bốn cẳng hỗ trợ nâng người nâng người, chuyển ghế dựa chuyển ghế dựa.

Một hồi lâu nhi, Ngô Hoành Kiến cùng Đỗ Cẩm Tiêu mới từ trong thống khổ giải phóng đi ra, bất quá cả người còn là đau đòi mạng, hơn nữa Ngô Hoành Kiến vừa rồi nhưng là “Chuyển khởi thật chiếc ghế tạp chính mình chân”, mặt trên còn đè nặng cái một trăm bảy tám mươi cân trọng Đỗ Cẩm Tiêu, thiếu chút nữa ngay cả xương cốt đều phải bị áp gãy, nhất thời nửa khắc thế nhưng dậy đều khởi không đến.

“Ta thảo, Hạ Vân Kiệt, lão tử nếu không muốn làm chết ngươi, ta liền con mẹ nó không họ Ngô!” Người tuy rằng nhất thời nửa khắc đi không đứng dậy, nhưng Ngô

Hoành Kiến miệng lại không nhàn rỗi, vẻ mặt xanh mét chỉ vào Hạ Vân Kiệt chửi ầm lên.

“Nói chuyện không cần quá kiêu ngạo, cẩn thận lại họa là từ ở miệng mà ra!” Hạ Vân Kiệt mắt lộ ra một tia hàn quang, lạnh lùng nói

“Kiêu ngạo? Ta thảo, lão tử kiêu ngạo thì thế nào ? Liền mẹ ngươi một cái……” Ngô Hoành Kiến một bên mắng một bên ở Hứa Hinh Dao còn có một cái khác mỹ nữ nâng hạ rốt cục đứng lên.

Ngô Hoành Kiến chính mắng, ghế lô cửa bị đẩy mở ra.

Đi vào đến ba tuổi trẻ nam tử, trong đó cầm đầu đúng là Hoàng lão trưởng tôn Hoàng Xương Vũ, mặt khác hai nam tử một trái một phải lạc hậu Hoàng Xương Vũ nửa bước, trong đó một cái đúng là Hàn Chấn Khánh, một thân phận khác hẳn là cùng Hàn Chấn Khánh không sai biệt lắm.

“Sao lại thế này? Lộn xộn !” Hoàng Xương Vũ vừa tiến đến, nhìn đến trong ghế lô lộn xộn, nhịn không được nhíu mày.

Ngô Hoành Kiến đám người hiển nhiên không nghĩ tới Hoàng Xương Vũ hội cố ý lại đây đáp lễ, càng không nghĩ tới hội như vậy trùng hợp, vừa vặn đụng tới bọn họ ở kháp giá. Trong lúc nhất thời đều có chút trợn tròn mắt, về phần Ngô Hoành Kiến mặt sau mắng chửi người lời nói đương nhiên cũng là nuốt trở về.

Hắn lá gan tái lớn, cũng không dám ở hoàng đại thiếu đến kính rượu khi mắng chửi người

“Ha ha, không có việc gì, không có việc gì, chính là này bang tên nhàn rỗi không có việc gì đùa giỡn!” Tiền Tiến là này trong ghế lô thân phận tôn quý nhất công tử ca,

cũng là phản ứng nhanh nhất một người, hơi hơi sửng sốt sau, lập tức liền cười ha ha đón nhận đi nói.

Nói xong lại quay đầu hướng Đỗ Cẩm Tiêu, Ngô Hoành Kiến đám người trách cứ nói:“Không thấy được Vũ ca đến đây sao? Còn thất thần cho cái gì, còn không dọn dẹp một chút? Lộn xộn thành bộ dáng gì nữa?”

Nói xong Tiền Tiến còn liên tục hướng Đỗ Cẩm Tiêu bọn họ sử cái vài cái ánh mắt, ý tứ là chuyện này trước các một bên, trễ chút nói sau.

Đỗ Cẩm Tiêu đám người đương nhiên cũng biết lúc này không phải nháo sự thời điểm, cố hung hăng trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó bồi cười nói:“Là, là.”

Nói xong liền luống cuống tay chân thu thập đống hỗn độn trường hợp, mà này các mỹ nữ tắc sớm đã đem lực chú ý chuyển tới Hoàng Xương Vũ trên người, ào ào tiến lên lại phao mị nhãn lại nũng nịu kêu Hoàng thiếu.

Đây chính là ngàn năm một thuở phàn cao chi cơ hội, các mỹ nữ đương nhiên không muốn buông tha, về phần Hạ Vân Kiệt bọn họ sự tình, các nàng mới lười quản, hơn nữa kết quả cuối cùng các nàng từ lâu kinh đã biết. Cuối cùng khẳng định là kia dạy học lang chịu không nổi, về phần Ngô Lị Lị khẳng định cũng kém không nhiều lắm.

“Xương Vũ ngươi cũng tới rồi.” Đang lúc mọi người ào ào tiến lên cùng Hoàng Xương Vũ chào hỏi khi, một đạo quen thuộc thanh âm ở trong ghế lô vang lên.

Vừa rồi Hạ Vân Kiệt là đưa lưng về phía ghế lô cửa, Hoàng Xương Vũ trước đó cũng không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt cũng sẽ ở đây, hơn nữa vừa tiến đến rất nhanh đã bị các mỹ nữ cấp vây quanh, cho nên nhất thời nửa

khắc đổ còn không có phát hiện Hạ Vân Kiệt.

“Hạ lão sư!” Nghe thế quen thuộc thanh âm, Hoàng Xương Vũ cả người không khỏi chấn động, vội vàng theo thanh âm phương hướng nhìn lại, thấy được một quen thuộc mà thân thiết mặt, kia không phải hắn gia gia bạn vong niên, hắn ân nhân cứu mạng có năng lực là ai?

Nghe được Hạ lão sư này xưng hô, Hàn Chấn Khánh cả người cũng là chấn động, sắc mặt chợt gian đều tái nhợt vài phần.

Ở đây chỉ sợ trừ bỏ Hoàng Xương Vũ, cũng liền Hàn Chấn Khánh tối rõ ràng Hạ Vân Kiệt khủng bố chỗ.

“Cái gì Hạ lão sư? A!” Tiền Tiến đám người phản ứng hiển nhiên lạc hậu vỗ, gặp Hoàng Xương Vũ đột nhiên gọi là gì Hạ lão sư, nhất thời còn không có có thể phục hồi tinh thần lại, thẳng đến bọn họ theo Hoàng Xương Vũ ánh mắt nhìn lại, thấy được Hạ Vân Kiệt sau, mới mạnh một cái giật mình, thất thanh kinh hô.

Trước mắt vị này không phải là họ Hạ lão sư sao?

Nhất tưởng đến này, Ngô Hoành Kiến cùng Đỗ Cẩm Tiêu sắc mặt đều trong nháy mắt tái nhợt vài phần. Lấy bọn họ thân phận cùng Hoàng gia đại thiếu so sánh với còn là kém không ít, hơn nữa Đỗ Cẩm Tiêu lại nói tiếp ngay cả đi cấp Hoàng gia đại thiếu kính rượu tư cách đều không có. Mà Hứa Hinh Dao các mỹ nữ trên mặt liền khó tránh khỏi lộ ra một tia hối hận sắc, các nàng thật sự là nằm mơ cũng không nghĩ tới, này địa phương đi lên dạy học lang thế nhưng ngay cả Hoàng gia đại thiếu đều nhận thức.

Bất quá làm cho bọn họ càng khiếp sợ càng hối hận lại còn tại phía sau.

Hoàng Xương Vũ gặp quả thật là Hạ Vân Kiệt sau, nào dám chậm trễ, vội vàng đẩy ra mọi người đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, lại là kinh hỉ lại là cung kính nói:“Hạ lão sư, ngài như thế nào cũng đến kinh thành ?”

“Ngươi gia gia đại thọ, ta cuối cùng đến chúc mừng một chút.” Hạ Vân Kiệt lạnh nhạt nói.

Lời này dừng ở Hàn Chấn Khánh cùng Hoàng Xương Vũ hai người trong tai cảm thấy tái bình thường bất quá, nhưng lời này dừng ở còn lại người trong tai lại thật sự là như bình khởi kinh lôi, đem bọn họ cấp chấn lỗ tai thẳng ông ông tác hưởng.

Hoàng lão a, đó là người thế nào? Hắn chín mươi đại thọ lại khởi là ai đều có tư cách đi chúc mừng ? Chỉ sợ cũng ngay cả Tiền Tiến phụ thân cũng chỉ có thể xem như miễn cưỡng đủ tư cách. Nhưng còn bây giờ thì sao, vị này tuổi trẻ lão sư thế nhưng trước mặt Hoàng lão trưởng tôn mặt nói là đến chúc thọ. Này ý nghĩa cái gì? Ở đây cũng không là ngốc tử, tự nhiên trong lòng hiểu được

“Sáng nay gia gia còn tại nhắc tới ngài đâu, hắn nếu biết ngài cố ý tới rồi kinh thành, khẳng định hội thật cao hứng.” Hoàng Xương Vũ cung kính nói.

Muốn nói vừa rồi Hạ Vân Kiệt nói lời nói còn có có thể là còn trẻ hết sức lông bông, có xuy ngưu, hướng chính mình trên mặt thiếp vàng hiềm nghi, nhưng Hoàng Xương Vũ này một phen nói hoàn toàn đánh mất mọi người ngờ vực vô căn cứ, người người đều bị chấn thất điên bát đảo, hơn nữa Ngô Hoành Kiến cùng Đỗ Cẩm Tiêu thiếu chút nữa ngay cả hồn đều phải bay.

Ngay cả Hoàng lão đều phải nhắc tới người nha, chính mình hai người cũng dám đánh hắn, mắng hắn, phía

trước còn muốn phao nữ nhân của hắn, này không phải muốn chết là cái gì?

“Hạ lão sư, thực xin lỗi, vừa rồi chúng ta không biết ngài cùng Hoàng thiếu nhận thức, cho nên……” Bất quá Ngô Hoành Kiến cùng Đỗ Cẩm Tiêu phản ứng cũng là là nhất đẳng nhất mau, gặp sự tình không đúng, lập tức tiến lên cúi đầu xin lỗi, ngay cả đau đớn trên người đều đã quên.

“Câm miệng cho ta.” Hoàng Xương Vũ ra sao đám người, vừa rồi còn nhất thời không làm rõ được trong ghế lô kêu loạn là chuyện gì xảy ra, lúc này đương nhiên ý hội lại đây, nghe vậy sắc mặt đột nhiên lạnh, cũng không chờ Ngô Hoành Kiến cùng Đỗ Cẩm Tiêu đem nói cho hết lời, trực tiếp húc đầu mắng.

Ngô Hoành Kiến cùng Đỗ Cẩm Tiêu không nghĩ tới luôn luôn đến ở vòng đối người có vẻ thân mật thân thiết Hoàng Xương Vũ ngay cả bọn họ xin lỗi cơ hội cũng không cấp, trên mặt huyết sắc lập tức thốn sạch sẽ, đến bên miệng lời nói ngạnh sinh sinh nuốt trở về, ánh mắt xin giúp đỡ nhìn về phía Tiền Tiến.

Trong kinh thành vòng cũng là có phe phái đoàn thể chi phân, Ngô Hoành Kiến bọn họ chính là cùng Tiền Tiến đám người là một đám, bình thường đi được có vẻ gần, mà bởi vì Tiền Tiến là mọi người trung bối cảnh cường đại nhất, tự nhiên mà vậy cũng tựu thành mọi người người đầu lĩnh, cho nên nay nháo ra như vậy một phen sự tình, Ngô Hoành Kiến cùng Đỗ Cẩm Tiêu tự nhiên mà vậy đã nghĩ đến xin giúp đỡ Tiền Tiến.

Tiền Tiến trong lòng tuy rằng khó xử, nhưng thấy Ngô Hoành Kiến cùng Đỗ Cẩm Tiêu hướng hắn đầu đến xin giúp đỡ ánh mắt, cũng chỉ cứng quá da đầu, đánh ha ha nói:“Vũ ca, không đánh không quen biết, cho ta cái mặt mũi, chuyện này……”

“Chuyện này không có mặt mũi hảo cấp!” Bất quá làm cho Tiền Tiến lường trước không đến là, hắn lời nói còn chưa nói xong, Hoàng Xương Vũ lại trực tiếp đánh gãy hắn.

Hướng tới người nho nhã thân thiết Hoàng Xương Vũ tại đây một khắc, rốt cục phát ra ra thân là kinh thành thái tử chi một khu nhà nên có khí phách vương giả.

Nói đùa, Hạ lão sư là loại người nào? Trước một lần đến kinh thành gặp không vui sự tình, lúc này đây lại là như thế, điều này làm cho thân là địa chủ Hoàng gia tình dùng cái gì kham?

Đừng nhìn Hoàng Xương Vũ bây giờ còn tuổi trẻ, ở quan trường cũng không có gì chức vị, nhưng thân là kinh thành thái tử chi nhất, hắn chắc lần này giận cũng tuyệt đối khí phách mười phần, trong ghế lô mọi người nhất thời đều câm như hến, hai mắt hoảng sợ nhìn Hoàng Xương Vũ, liền ngay cả Tiền Tiến đều lập tức ngoan ngoãn ngậm miệng lại.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt ngoại trừ

“Hạ lão sư thực xin lỗi, ngài xem chuyện này……” Lấy vương giả chi khí phách đánh gãy Tiền Tiến đám người lời nói sau, làm Hoàng Xương Vũ chuyển hướng Hạ Vân Kiệt khi, thái độ lập tức trở nên tất cung tất kính.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 552 : Lựa chọn

“Ngô Hoành Kiến cùng Đỗ Cẩm Tiêu hai người ấn Hàn Chấn Lâm phương thức xử lý, nếu bọn họ không phục ngươi đã kêu ngươi Cù thúc thúc đến xử lý, đã nói là của ta ý tứ! Còn có làm cho hôm nay mọi người quản tốt chính mình miệng!” Hạ Vân Kiệt nói xong có khác thâm ý nhìn đứng ở Hoàng Xương Vũ phía sau Hàn Chấn Khánh liếc mắt một cái, sau đó kéo Ngô Lị Lị tay nói:“Chúng ta đi thôi, về sau loại này tụ hội ngươi nếu không thích sẽ không dùng tham gia.”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ Hoàng Xương Vũ bả vai, mang theo Ngô Lị Lị đi rồi.

Nhìn Hạ Vân Kiệt lôi kéo Ngô Lị Lị tay đi ra ghế lô, trong ghế lô ồ ồ thở thanh liên tiếp, bên tai quanh quẩn toàn là “Hàn Chấn Lâm” Này ba chữ.

Trước trận ở trong vòng hỗn vui vẻ thủy khởi, đường làm quan rộng mở Hàn gia nhị thiếu đột nhiên tiến nhà tù, chuyện này ở trong vòng truyền ồn ào huyên náo, các loại phiên bản các loại cách nói đều có, nhưng ai cũng không biết cái nào mới là chân tướng, thậm chí vừa rồi bọn họ còn tại thảo luận chuyện này, cuối cùng cũng không có cái kết quả.

Nhưng hiện tại bọn họ rốt cục đã biết Hàn gia nhị thiếu là đắc tội với ai mới tiến nhà tù, cũng rốt cục đã biết Nhậm gia khách sạn chân chính phía sau màn dựa vào sơn là ai. Đáng tiếc cũng đã đã muộn.

Ngô Hoành Kiến cùng Đỗ Cẩm Tiêu sắc mặt trắng bệch trắng bệch, bọn họ rất rõ ràng nhà mình thực lực, tuy rằng không kém, nhưng nhiều nhất cũng chỉ có thể miễn cưỡng cùng Hàn gia một lần. Nhưng còn bây giờ thì sao? Hàn gia nhị thiếu vào nhà tù, Hàn gia lại ngay cả

cổ họng cũng không dám cổ họng một tiếng, không chỉ có như thế, Hàn gia đại thiếu còn phảng phất sự tình gì cũng chưa phát sinh bình thường đến Nhậm gia khách sạn dùng cơm. Ngay cả Hàn gia đều còn như thế, Ngô Hoành Kiến cùng Đỗ Cẩm Tiêu thực không tiếp thu là chính mình so với bọn hắn còn cường.

Nhưng là muốn bọn họ ngoan ngoãn giống Hàn gia nhị thiếu giống nhau, giống cái ngốc tử giống nhau chủ động đến công an cục tự thú, chủ động công đạo từng phạm hạ một ít hành vi phạm tội, sau đó chính mình đem chính mình đưa vào ngục giam, bọn họ lại tuyệt đối không cam lòng.

Cho nên hiểu được về hiểu được, sợ hãi về sợ hãi, Ngô Hoành Kiến cùng Đỗ Cẩm Tiêu hai người luôn không cam lòng cứ như vậy bó tay chịu trói.

“Vũ ca, trước đó chúng ta thật không biết hắn cùng ngài quen, cũng không biết hắn cùng Nhậm gia khách sạn có quan hệ, cho nên mở vài câu vui đùa. Ngài xem, chuyện này……” Bất quá mặc Ngô Hoành Kiến cùng Đỗ Cẩm Tiêu hai người như thế nào không cam lòng, nhưng cũng không dám trực tiếp súy sắc mặt cấp Hoàng Xương Vũ xem, mà là gặp Hạ Vân Kiệt vừa đi, lập tức áp chế trong lòng ý sợ hãi, khóc mặt thật cẩn thận về phía Hoàng Xương Vũ cầu tình nói.

Ngay từ đầu Hoàng Xương Vũ thật đúng là không biết Hạ Vân Kiệt vì cái gì hội tức giận, ở hắn trong ấn tượng lấy Hạ lão sư thân phận căn bản khinh thường cùng người so đo, nay nghe Ngô Hoành Kiến cùng Đỗ Cẩm Tiêu như vậy vừa nói, mới biết được Hạ lão sư vì cái gì hội phát hỏa.

Nhậm gia khách sạn hai vị mỹ nữ cổ đông, kia nhưng là Hạ lão sư nữ nhân, lại khởi dung người trước mặt hắn mặt chửi bới tiết độc?

“Ngậm lại các ngươi thối miệng! Thực nghĩ đến chính mình là cá nhân vật, là có thể tùy tiện khai người vui đùa sao? Hiện tại nói cái gì đều đã muộn, các ngươi cũng không dùng theo ta giải thích cái gì, vừa rồi Hạ lão sư lời nói các ngươi đều nghe được đi? Ta không nghĩ tái lặp lại lần thứ hai.” Đại khái đã biết điểm sự tình nguyên do sau, Hoàng Xương Vũ sắc mặt càng phát ra rét lạnh.

“Vũ ca, ngài không phải nói đùa đi. Thực liền vì như vậy điểm sự tình, làm cho chúng ta đi tự thú nhận tội, sau đó ngồi lao vài năm?” Ngô Hoành Kiến cùng Đỗ Cẩm Tiêu gặp Hoàng Xương Vũ một chút tình cảm cũng không cấp, công tử ca tính tình kìm lòng không được có điểm nảy lên đến.

Gặp Ngô Hoành Kiến cùng Đỗ Cẩm Tiêu còn không biết đại họa sắp trước mắt, Hàn Chấn Khánh không khỏi âm thầm lắc đầu, xem bọn hắn ánh mắt tựa như liếc si giống nhau.

Cũng không ngẫm lại, lấy hắn Hàn gia thế lực còn chỉ có thể ngoan ngoãn bó tay chịu trói, chẳng lẽ Hàn gia mọi người là ngốc tử sao? Liền cam tâm tình nguyện sao?

“Ta chỉ là như thế này đề nghị, các ngươi có nghe hay không là các ngươi sự tình.” Hoàng Xương Vũ gặp hai người không chịu đi vào khuôn khổ, cũng lười theo chân bọn họ dài dòng. Đều là người trong vòng, Hoàng Xương Vũ hoặc nhiều hoặc ít cũng là biết này hai người đức hạnh, thật muốn tự tìm tử lộ, hắn cũng lười quản.

Nói xong Hoàng Xương Vũ ánh mắt mang theo một tia uy nghiêm, chậm rãi đảo qua trong ghế lô sở hữu người, bao gồm Tiền Tiến, dùng lộ ra một tia hàn ý thanh âm tiếp tục nói:“Hôm nay chuyện đã xảy ra còn hy vọng các vị không cần nơi nơi lắm miệng, nếu không đừng trách ta Hoàng Xương Vũ không cho mặt mũi!”

Nói xong, Hoàng Xương Vũ hướng Tiền Tiến gật gật đầu nói:“Tiền Tiến, chuyện này ngươi tốt nhất không cần tái nhúng tay.”

“Vũ ca, ngài này lại là làm gì đâu, mọi người đều là người một vòng tròn.” Tiền Tiến nghe vậy cười khổ nói, vừa cũng không nói gì nhúng tay cũng không có nói không nhúng tay.

Dù sao cũng là tỉnh bộ cấp cán bộ con trai, mặt mũi còn là cần một ít.

Hoàng Xương Vũ cũng liền cấp cái cảnh cáo, hắn tin tưởng rất nhanh Tiền Tiến sẽ hiểu được chính mình có nên hay không nhúng tay. Cho nên gặp Tiền Tiến nói như vậy, Hoàng Xương Vũ cũng không nói tiếp, chính là lại gật gật đầu, sau đó mang theo Hàn Chấn Khánh cùng một cái khác nam tử đi rồi.

“Chấn Khánh, lần trước ngươi đệ liền bởi vì đắc tội này Hạ lão sư mới……” Ra ghế lô, đi theo Hoàng Xương Vũ còn có Hàn Chấn Khánh cùng nhau nam tử nhịn không được thấp giọng hỏi Hàn Chấn Khánh, bất quá nói đến một nửa lại bị Hoàng Xương Vũ nghiêm khắc ánh mắt cấp trấn ở.

“Ha ha, Vũ ca, ta chỉ là có điểm tò mò.” Kia nam tử ngượng ngùng cười cười nói.

“Hôm nay đi ra nơi này chấm dứt đi.” Hoàng Xương Vũ không có tiếp nam tử lời nói, chính là lại nghiêm khắc nhìn hắn một cái, sau đó trầm giọng nói.

“Tốt.” Hàn Chấn Khánh cùng kia nam tử cũng hiểu được cùng hiện tại bá vương khí phát ra Hoàng Xương Vũ cùng một chỗ thực áp lực, nghe vậy vội vàng gật đầu nói.

Vì thế ba người ra ghế lô liền tách ra, bất quá kia nam tử ra khách sạn đại môn sau lại đuổi theo Hàn Chấn Khánh, hiển nhiên trong lòng còn là rất ngạc nhiên Hạ Vân Kiệt đến đây.

Làm Hàn Chấn Khánh cùng kia nam tử rời đi Nhậm gia khách sạn khi, Hoàng Xương Vũ cũng không có lập tức rời đi khách sạn mà là tìm được rồi Cù Vệ Quốc điện thoại sau đó gọi đi qua.

Hoàng lão cùng Lý Thanh Hồng giao tình thâm hậu, cho nên bọn họ phía dưới vãn bối cũng đều tố có lui tới. Hoàng Xương Vũ thân là Hoàng lão trưởng tôn, hướng đến bị ký thác trọng vọng, cho nên cũng là biết Cù Vệ Quốc như vậy cấp quan trọng nhân vật số điện thoại.

“Di, Xương Vũ, rất khó nha, ngươi gọi cho ta điện thoại.” Nhận được Hoàng Xương Vũ điện thoại, Cù Vệ Quốc hiển nhiên thực kinh ngạc, liền ngay cả nói chuyện xưa nay đều là lạnh như băng, không mang theo gì cảm tình sắc thái, lúc này đây đều khó được lộ ra một tia kinh hỉ.

“Cù thúc thúc, vừa rồi ta ở Nhậm gia khách sạn gặp được Hạ lão sư.” Hoàng Xương Vũ nói tới đây tạm dừng một chút.

“Ngươi nói!” Cù Vệ Quốc thanh âm chợt gian lạnh xuống dưới, lộ ra một tia ngưng trọng.

“Là Cù thúc thúc.” Hoàng Xương Vũ lên tiếng, sau đó đem sự tình đại khái nói một lần.

“Ta đã biết.” Cù Vệ Quốc rất đơn giản trở về một câu, sau đó liền treo điện thoại.

Tuy rằng chính là vô cùng đơn giản bốn chữ, nhưng Hoàng Xương Vũ lại cảm thấy một cỗ nói không nên lời

hàn ý, hắn biết Ngô Hoành Kiến cùng Đỗ Cẩm Tiêu muốn xong rồi. Cũng may Hoàng Xương Vũ biết này hai vị này không phải cái gì hảo hóa, cho nên cũng không cảm thấy có cái gì hảo tiếc hận. Cùng Cù Vệ Quốc thông điện thoại sau, lại lập tức cho hắn phụ thân gọi cái điện thoại, sau đó sẽ không hắn sự tình gì.

“Ta thảo, Tiến ca, này rất con mẹ nó ức hiếp người ! Không phải khai vài câu vui đùa sao? Về phần khiến cho cùng giết người phóng hỏa giống nhau sao?” Làm Hoàng Xương Vũ ở gọi điện thoại khi, trong ghế lô Ngô Hoành Kiến lại là sợ hãi lại là tức giận nói.

Đương nhiên hắn nói lời này mục đích chủ yếu mục đích còn là hy vọng đem Tiền Tiến cũng cấp kéo vào đến. Dù sao Tiền gia so với Ngô gia còn mạnh hơn, nếu có thể đem Tiền Tiến cấp kéo vào đến, tự nhiên cũng liền hơn vài phần dũng khí.

“Nói không phải nói như vậy, nếu kia Hạ lão sư thật sự có tư cách đi cấp Hoàng lão chúc thọ, thật sự có tư cách làm cho Hoàng lão nhớ thương, như vậy ngươi vừa mới sở tác sở vi liền quả thật quá phận.” Tiền Tiến cũng không có ngốc đi tham gia chuyện này, ngược lại chỉ trích khởi Ngô Hoành Kiến bọn họ.

Ngô Hoành Kiến cùng Đỗ Cẩm Tiêu nghe vậy trong lòng mắng thầm, con mẹ nó, này không phải vô nghĩa sao? Kia tiểu tử nếu không đột nhiên trở nên như vậy ngưu bức, lão tử về phần với ngươi giảng nhiều như vậy vô nghĩa sao? Uổng phí bình thường ở ngươi trước mặt đi theo làm tùy tùng, chuyện tới trước mắt lại rắm dùng đều không có.

“Này ta biết, nhưng là Tiến ca chẳng lẽ ta cùng Cẩm Tiêu thật muốn giống Hàn nhị giống nhau sao? Ngốc hồ hồ đi tự thú sao?” Ngô Hoành Kiến trong lòng tuy rằng thầm mắng Tiền Tiến không phải cái này nọ, nhưng trên

mặt lại vẻ mặt khổ qua nói.

“Việc này muốn thận trọng a.” Tiền Tiến cũng là xác định vững chắc tâm không tham gia chuyện này, nghe vậy nhìn như một mảnh hảo tâm dặn dò một câu, trên thực tế cũng là ý kiến gì cũng chưa đề.

Nói xong, Tiền Tiến lại đứng lên, huy phất tay nói:“Đêm nay đi ra nơi này đi, đều tan. Nhớ kỹ họa là từ ở miệng mà ra, chuyện đêm nay mọi người cũng không muốn ra bên ngoài truyền.”

Nói xong, Tiền Tiến liền ôm một cái sớm đã thông đồng tốt nữ ngôi sao đi trước một bước.

Còn lại nam tử còn có các mỹ nữ, bao gồm Hứa Hinh Dao ở bên trong gặp Tiền Tiến đi rồi, cũng đều ào ào đứng dậy cáo từ rời đi, trong nháy mắt trong ghế lô cũng chỉ còn lại Ngô Hoành Kiến cùng Đỗ Cẩm Tiêu hai người.

Không có biện pháp, ngay cả Hoàng gia đại thiếu đều phải cung kính kêu tiếng Hạ lão sư, loại này đại nhân vật trong lúc đó đấu pháp, các nàng này đó tiểu nhân vật nào dám tham gia, còn là trốn tránh càng xa càng tốt.

“Mẹ nó, toàn con mẹ nó cũng không là ngoạn ý!” Đỗ Cẩm Tiêu gặp phía trước ở trên bàn rượu còn đối hắn tao thủ lộng tư, mãnh phao mị nhãn, giống như hận không thể hắn đương trường liền bác quang các nàng quần áo các nữ nhân, trong nháy mắt đi cái một cái cũng không thặng, không khỏi tức giận đến thẳng ném cái chén.

“Hiện tại nói này đó có cái rắm dùng! Hiện tại mấu chốt là như thế nào đem chuyện này bãi bình.” Ngô Hoành Kiến trừng mắt nhìn Đỗ Cẩm Tiêu liếc mắt một cái, tức giận nói.

“Bãi bình? Như thế nào bãi bình? Mắng cũng mắng, đánh cũng đánh, hiện tại kia Hạ lão sư ỷ vào phía sau có Hoàng gia chỗ dựa rõ ràng không chịu bỏ qua! Ta thảo, thật đúng là con mẹ nó uất ức, lại nói tiếp bị đánh còn là chúng ta đâu.” Đỗ Cẩm Tiêu buồn bực nói.

“Tính nhiều lời vô ích! Không phải một chỗ dạy học lão sư sao? Cho dù có Hoàng gia chỗ dựa, chẳng lẽ còn có thể phản thiên bất thành? Muốn lão tử học Hàn nhị ngốc hồ hồ tự thú tiến nhà tù, cửa đều không có.” Đỗ Cẩm Tiêu lời nói cũng làm cho Ngô Hoành Kiến lần cảm uất ức, nghe vậy mãnh vỗ hạ cái bàn, một bộ bất cứ giá nào nói.

“Kiến ca nói rất đúng, cho dù Hoàng gia tái ngưu, chẳng lẽ bọn họ còn có thể không duyên cớ vô cớ tới cửa bắt người bất thành?” Ngô Hoành Kiến trong lời nói nghe được Đỗ Cẩm Tiêu hai mắt sáng ngời, cũng đi theo chụp cái bàn nói.

“Đúng, chính là đạo lý này!” Ngô Hoành Kiến nắm chặt hạ quyền đầu, cấp chính mình tăng lên thêm can đảm, sau đó nói:“Bất quá để ý tuy rằng là này lý, nhưng chuyện này dù sao không phải là nhỏ, chúng ta còn là cần trở về cùng người trong nhà thông cái khí.”

“Ta biết Kiến ca.” Đỗ Cẩm Tiêu cũng là không phải ngốc tử, nếu Hàn gia nhị thiếu chủ động tự thú, tự nhiên có Hàn gia đạo lý, cho nên nói tới nói lui, trong lòng lại còn là khẩn trương đòi mạng, căn bản không dám điệu cho khinh tâm.

Chính là hai người lại không biết nói, bọn họ đắc tội không phải một phàm nhân, mà là một thần tiên. Hạ Vân Kiệt đã muốn đủ nhân từ, cho bọn họ một cái mình tỉnh lại trừng phạt đường, khả bọn họ cuối cùng lại lựa chọn một đường không về.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 553 : Tự làm bậy không thể sống

Có đôi khi bên ngoài thượng lực lượng tuy rằng nhìn như cường đại, nhưng kỳ thật cũng không đáng sợ, chân chính đáng sợ cũng là giấu ở trong bóng đêm lực lượng.

Tựa như quốc nội lịch sử Minh triều Cẩm y vệ, thanh triều huyết tích tử, trướcgiải phóng quân thống, trên quốc tế Mỹ quốc trung ương cơ quan tình báo, liên bang Nga KGB, Israel ma tát đức…… Này đó đều là giấu ở trong bóng đêm lực lượng, bình thường tựa hồ cách mọi người cuộc sống thực xa xôi, mọi người cũng thường thường hội xem nhẹ bọn họ tồn tại, ai cũng không biết bọn họ lực lượng đến tột cùng cường đại đến loại nào trình độ, cũng không có người biết trong tay bọn họ lại nắm giữ bao nhiêu người vận mệnh. Nhưng có một chút cũng là không hề nghi ngờ, thì phải là một khi bọn họ ra tay, thì phải là lợi kiếm ra khỏi vỏ, kiến huyết phong hầu.

Cù Vệ Quốc chủ quản kia đặc thù ngành, theo nào đó góc độ giảng, nắm giữ chính là cùng loại khủng bố lực lượng. Nó giấu ở hắc ám địa phương ánh mặt trời chiếu rọi không đến, không có người hội chú ý tới nó, mà nó lại lúc nào cũng khắc khắc vào chú ý ghi lại phát sinh trên thế giới này sự tình, mặc kệ là phát sinh ở ánh mặt trời dưới còn là phát sinh ở trong bóng tối. Hơn nữa kinh thành làm cả nước chính trị trung tâm, lại này ngành chú ý trọng điểm. Từng hiển hách nhất thời kinh thành Lữ gia, liền bởi vì tưởng lấy việc công làm việc tư động Tần gia cùng Tần Lam, chọc giận Hạ Vân Kiệt, theo sau Lữ gia âm thầm thao tác sự tình nhất nhất bị cho sáng tỏ ở ánh mặt trời dưới, sau đó toàn bộ gia tộc ầm ầm rồi ngã xuống, mà này phía sau màn tay chính là Cù Vệ Quốc cùng hắn sở chưởng quản này ngành.

Mặc kệ về công còn là về tư, sư thúc tổ sự tình đều sớm đã bị Cù Vệ Quốc liệt vào sự tình quan quốc gia an nguy đại sự, tiếp Hoàng Xương Vũ điện thoại sau, lập tức từng đạo mệnh lệnh theo Cù Vệ Quốc trong miệng truyền đi xuống, mà ngay sau đó này giấu ở trong bóng đêm ngành lập tức lấy khủng bố tốc độ vận chuyển đứng lên.

Chẳng được bao lâu, có liên quan Ngô Hoành Kiến cùng Đổ Cẩm Tiêu sở hữu tư liệu liền đặt tại Cù Vệ Quốc trước mặt. Trừ bỏ nhà bọn họ đình kể lại tình huống, liền ngay cả bọn họ từng âm thầm đã làm chút cái gì hoạt động đều nhất nhất đặt tại Cù Vệ Quốc trước mặt, giống Đổ Cẩm Tiêu từng phạm quá vài lần cưỡng gian sự kiện, nhưng cuối cùng đều bị bãi bình, không giải quyết được gì, giống Ngô Hoành Kiến từng nhận mỗ công trình công ty lão bản lớn hối lộ, sau đó nương gia tộc lực lượng giúp nên công ty lấy đến mỗ công trình hạng mục……

Tóm lại, Ngô Hoành Kiến cùng Đổ Cẩm Tiêu tự cho là làm được thần không biết quỷ không hay sự tình, kỳ thật Cù Vệ Quốc chủ quản này ngành hoặc nhiều hoặc ít đều có ghi lại, đơn giản này không phải bọn họ này ngành chức trách, cho nên tình hình chung hạ là sẽ không đi chủ động can thiệp.

Nhưng một khi cần dùng đến lúc đó, này đó tư liệu sẽ điều đi ra, mà hiện tại này đó tư liệu liền bởi vì Cù Vệ Quốc một câu ào ào bị điều đi ra, hội tụ đến hắn án trước bàn.

Đại khái quét một lần trước mắt bọn họ ngành sở nắm giữ cũng đã đủ làm cho Ngô gia cùng Đỗ gia phiên không được thân tư liệu, Cù Vệ Quốc kia khô lâu bàn lạnh như băng vô tình mặt lộ ra một chút sát ý, miệng bính ra một đám lạnh như băng tự:“Tự làm bậy không thể sống!”

Nói xong câu đó, Cù Vệ Quốc cầm lấy một chiếc điện thoại.

Một đạo không mang theo gì cảm tình sắc thái lạnh như băng mệnh lệnh theo hắn trong miệng phát ra, sau đó ở kinh thành phồn hoa ban đêm dưới, mấy lượng màu đen xe như u linh theo một ít mọi người sẽ không chú ý địa phương sử ra, thẳng đến Ngô gia cùng Đỗ gia.

Tái sau đó, làm Ngô Hoành Kiến cùng Đổ Cẩm Tiêu vừa mới đem xe dừng lại, chuẩn bị xuống xe khi, đầu trực tiếp bị đỉnh lạnh như băng lãnh nòng súng, sau đó bị trực tiếp mang đi, mà mang đi tội danh đúng là nguy hại quốc gia an toàn tội.

Trên thực tế, theo nào đó góc độ giảng, lấy Hạ Vân Kiệt nay sở có được khủng bố thực lực, chọc giận hắn quả thật chính là một kiện nguy hại quốc gia an toàn tội. Bởi vì ai cũng không dám cam đoan, một khi hắn thô bạo khí bị kích phát, có phải hay không hội làm cho sinh linh đồ thán.

Đương nhiên cuối cùng Cù Vệ Quốc là sẽ không lấy này tội danh cấp Ngô Hoành Kiến cùng Đổ Cẩm Tiêu định tội, bởi vì liền trước mắt Cù Vệ Quốc sở nắm giữ chứng cứ liền cũng đủ làm cho bọn họ ngồi cả đời lao. Bất quá Cù Vệ Quốc là người làm việc sạch sẽ lưu loát, không thích dây dưa.

Này cũng cùng hắn sở làm công tác tính chất có liên quan. Cho nên nếu Ngô Hoành Kiến cùng Đổ Cẩm Tiêu không nhìn Hạ Vân Kiệt “Nhân từ” Cử chỉ, thế cho nên Cù Vệ Quốc đô xuất động, hắn tự nhiên sẽ không cận chỉ cho đem Ngô Hoành Kiến cùng Đổ Cẩm Tiêu đem ra công lý, muốn bạt tự nhiên muốn nhổ tận gốc, cho nên lấy nguy hại quốc gia an toàn tội danh đem hai người mang đi, Cù Vệ Quốc đơn giản là nghĩ theo bọn họ trong

miệng đào móc càng nhiều ngô, đỗ hai nhà dơ bẩn thông đồng.

Lấy Cù Vệ Quốc nay ngày càng tinh tiến vu thuật, hơn nữa Hạ Vân Kiệt ban cho hắn rắn cạp nong cổ, muốn theo hai công tử ca trong miệng bộ ra tin tức thật sự rất thoải mái bất quá.

Hạ Vân Kiệt đổ không dự đoán được chính mình một câu, Cù Vệ Quốc lại hội ngoan đến trực tiếp muốn đem ngô, đỗ hai nhà cấp nhổ tận gốc, bất quá cho dù Hạ Vân Kiệt biết, hắn cũng sẽ không để ý.

Kia Ngô Hoành Kiến cùng Đổ Cẩm Tiêu theo tướng mạo xem sẽ không là cái gì người tốt, đơn giản Hạ Vân Kiệt không nghĩ theo chân bọn họ bình thường so đo thôi, nếu bọn họ không nên đánh lên đến tìm chết, hắn cũng không để ý thành toàn bọn họ.

“Kiệt, Kiệt ca thực xin lỗi, làm hại ngài……” Lại nói Hạ Vân Kiệt lôi kéo Ngô Lị Lị ra ghế lô sau, Ngô Lị Lị vẫn đều là kinh hồn táng đảm theo, hồi lâu mới nơm nớp lo sợ thấp giọng nói.

Ngô Lị Lị tuy rằng sớm đã biết Hạ Vân Kiệt không phải người bình thường, nhưng hôm nay đã phát sinh hết thảy còn là viễn siêu ra của nàng sức tưởng tượng. Thậm chí phía trước nàng còn tại ngầm đem Hoàng Xương Vũ cùng Hạ Vân Kiệt làm một phen có vẻ, mà kết quả đâu……

“Khách khí không phải, ta muốn là để ý này đó, ta sẽ không hội đi theo ngươi vô giúp vui. Bất quá quý vòng có vẻ loạn, ngươi về sau nên cẩn thận a.” Hạ Vân Kiệt đầu tiên là cười khoát tay, sau đó cố ý lấy trêu chọc ngữ khí đùa nói. Hắn nhìn ra được đến, Ngô Lị Lị theo trong ghế lô đi ra sau, cảm xúc vẫn bị vây khẩn trương không yên bên trong.

“Không phải có Kiệt ca ngài sao? Người ta mới không sợ đâu!” Thân là người chủ trì, Ngô Lị Lị tâm lý tố chất còn là rất mạnh, gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, lập tức liền thu thập khởi khẩn trương bất an cảm xúc, như rắn nước thân thể mềm mại cố ý giống chim nhỏ nép vào người giống nhau bò lên Hạ Vân Kiệt, dương khởi cằm một bộ đắc ý nói.

Nam nhân thôi, lại có vài cái không thích nữ nhân khen, huống chi Ngô Lị Lị còn là nhất đẳng nhất mỹ nữ, chỉ mềm mại thân mình dán có thể làm cho nam nhân áy náy tim đập, Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi vui vẻ ha ha cười, đang chuẩn bị tái cùng Ngô Lị Lị trêu chọc hai câu, thấy được cách đó không xa thang máy cửa mở ra, quần áo thành phần tri thức mỹ nhân gợi cảm ăn mặc Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng theo bên trong đi ra.

Hai người vừa đi đi ra, ánh mắt liền xa xa dừng ở Hạ Vân Kiệt trên người, trên mặt đầu tiên là lộ ra một tia sợ hãi lẫn vui mừng, tiếp theo chuyển vì cười như không cười biểu tình, hơn nữa Chu Hiểu Diễm này cô gái nhỏ kia đối tiếu mâu còn cố ý hướng Hạ Vân Kiệt ái muội chớp chớp, sau đó vãn quá Thiệu Lệ Hồng cánh tay, quay đầu, lắc lắc khêu gợi vòng eo hướng cùng Hạ Vân Kiệt tương phản phương hướng đi đến, giống như căn bản không biết hắn.

Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới chính mình vốn định cấp Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng một kinh hỉ, nay ngược lại thành các nàng trước cho hắn một cái “Kinh hỉ”, trên mặt tươi cười lập tức chuyển vì xấu hổ, vốn là bị Ngô Lị Lị kéo tay cũng vội vàng rút đi ra.

“Ngươi trước chờ đã.” Hạ Vân Kiệt vội vàng hướng Ngô Lị Lị nói một tiếng, sau đó vội vàng đuổi theo.

“Các ngươi chẳng lẽ không thấy được lão công đến đây sao? Như thế nào quay đầu bước đi a!” Hạ Vân Kiệt đuổi theo đi sau, một tay cầm lấy một người cánh tay, cười khổ nói.

“Ngươi là ai nha, ta không biết, đừng do dự, bị ngươi bạn gái nhìn đến liền không xong.” Chu Hiểu Diễm gặp Hạ Vân Kiệt đuổi theo, tiếu mâu hướng hắn chớp chớp, cố ý nói.

“Chính là bằng hữu bình thường, ngươi tái nói lung tung nói, cẩn thận buổi tối ta trở về thu thập ngươi.” Hạ Vân Kiệt thấp giọng “Cảnh cáo” Nói, ánh mắt hung hăng ở Chu Hiểu Diễm kia rất tròn mĩ mông quả liếc mắt một cái.

Nói xong, Hạ Vân Kiệt không khỏi phân trần lôi kéo hai người tay xoay người hướng Ngô Lị Lị đi đến.

Quay người lại, Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng trên mặt liền hiện lên một tia tao nhã mê người mỉm cười, liền ngay cả đi đường tư thế đều lộ ra một tia làm cho người ta mê muội gợi cảm quyến rũ.

Tuy rằng nói Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng không ngại Hạ Vân Kiệt tìm nữ nhân khác, nhưng thân là nữ nhân, các nàng tổng cũng không tưởng bị này khác nữ nhân cấp so với đi xuống.

Hạ Vân Kiệt gặp Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng đột nhiên gian như là thay đổi một người dường như, không khỏi âm thầm cảm thấy buồn cười, nghĩ rằng, còn nói không sao cả đâu.

Gặp Hạ Vân Kiệt lôi kéo hai cái bất luận khí chất, tướng mạo, dáng người đều nhất lưu nữ nhân đi tới, Ngô Lị Lị tâm tình lập tức trở nên khẩn trương lên.

Thân là nữ nhân, trực giác nói cho nàng, này hai nữ nhân ở Hạ Vân Kiệt trong lòng có được thực đặc thù vị trí, nếu không vừa rồi hắn sẽ không vừa thấy đến các nàng liền chột dạ vội vàng rút tay. Đây là nam nhân tại ngoại trộm tinh bị lão bà bắt đến khi một loại chột dạ điều kiện phóng ra, đương nhiên Ngô Lị Lị biết lấy Hạ Vân Kiệt thân phận nếu không phải hắn chân chính để ý nữ nhân, ai cũng không xen vào hắn tán nữ nhân.

“Ta đến giới thiệu một chút, vị này là……” Hạ Vân Kiệt mang theo hai vị kiều thê đi đến Ngô Lị Lị trước mặt, mặt mang mỉm cười giới thiệu nói.

“Ngô Lị Lị nhưng là chúng ta Giang Nam tỉnh nổi danh mỹ nữ người chủ trì, ta cùng Hồng tỷ đều thích xem nàng chủ trì tiết mục, làm sao cần ngươi lắm miệng giới thiệu.” Hạ Vân Kiệt vừa mới mở miệng, Chu Hiểu Diễm cũng đã quyến rũ liếc trắng mắt, sau đó lắc mông chi tiến lên thân thiết vãn trụ Ngô Lị Lị cánh tay ngọc nói:“Lị Lị, ta kêu Chu Hiểu Diễm, vị này là Thiệu Lệ Hồng Hồng tỷ! Ta cùng Hồng tỷ đều thích nhìn ngươi chủ trì tiết mục, bất quá ngươi bản nhân so với trên TV thoạt nhìn nhiều hấp dẫn da.”

“Cảm ơn Diễm tỷ khích lệ, bất quá ở hai vị tỷ tỷ trước mặt ta cũng không dám nói xinh đẹp.” Dù là Ngô Lị Lị thân là người chủ trì, có thể nói hội xướng, ứng biến năng lực siêu cường, nhưng thấy rất có thể là Kiệt ca chính quy nữ nhân đối nàng như vậy thân thiết còn như vậy khen nàng, trong lúc nhất thời cũng là chấn kinh như sủng, cuống quít khiêm tốn nói.

“Khanh khách, ngươi nói như vậy, mỗ cá nhân chỉ sợ nếu không chịu phục !” Chu Hiểu Diễm nghe vậy vui vẻ hé miệng cười cười, tiếu mâu lại ái muội trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

“Đi trước ghế lô đi, vừa rồi ra điểm ngoài ý muốn, Ngô Lị

Lị còn không có tới kịp điền đầy bụng đâu.” Hạ Vân Kiệt gặp ba nữ nhân có nói có cười, nhưng thật ra âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, cười chen vào nói nói.

“Ngươi xem xem Lị Lị, hắn quả thực không phục đi.” Chu Hiểu Diễm cười đối Ngô Lị Lị nói một câu, sau đó lại hướng Hạ Vân Kiệt xem thường nói:“Ngươi như thế nào không nói sớm? Ta cũng tốt sớm điểm cho người ta an bài.”

Hạ Vân Kiệt đành phải cười cười, sau đó mang theo ba người đi tầng năm ghế lô.

Ngô Lị Lị thấy năm tầng ghế lô tự nhiên khó tránh khỏi một trận giật mình, bất quá rất nhanh cũng liền bình thường trở lại. Lấy Hạ Vân Kiệt thần bí thân phận, có như vậy một cái một mình phối trí ghế lô lại bị cho là cái gì?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 554 : Lôi đình phóng ra

Ba nữ nhân nhất đài diễn, những lời này nói thật là không giả.

Đến trong ghế lô, rất nhanh Hạ Vân Kiệt đã bị để qua một bên, ba nữ nhân ghé vào cùng nơi chít chít động động theo ăn nói đến mặc, theo mặc còn nói đến hoá trang, sau đó lại theo hoá trang nói đến giải trí bát quái.

Không thể không nói, thân là nữ người chủ trì, Ngô Lị Lị biết ăn nói bản sự còn là thực quá cứng rắn, hơn nữa nàng lại ý định tưởng lấy lòng Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng, chuyên chọn các nàng thích chủ đề tán gẫu, cho nên rất nhanh ba người phảng phất tựu thành không nói chuyện không nói khuê mật, Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng đều thực thích nàng.

Theo nói chuyện trung, Ngô Lị Lị rốt cục đã biết vừa rồi ở trong ghế lô Kiệt ca vì cái gì hội tức giận, nguyên lai Đổ Cẩm Tiêu nhắc tới hai vị mỹ nữ cổ đông chính là Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng.

Tin tức này làm cho Ngô Lị Lị ngầm từng hướng tới hảo một trận, cảm khái thân là nữ nhân nếu có một nam nhân giống Hạ Vân Kiệt như vậy thủ hộ, vì nàng tức giận, này cả đời cũng không tính không sống uổng phí.

Bất quá Ngô Lị Lị cũng chỉ là ngẫm lại, nàng còn là có tự mình hiểu lấy, biết giống Hạ Vân Kiệt như vậy nam nhân, không phải nàng có thể trèo cao, hiện nay không chỉ có cùng Hạ Vân Kiệt giao bằng hữu, còn cùng hắn hai vị nữ nhân thành bằng hữu, đối với Ngô Lị Lị mà nói tuy rằng còn có như vậy một tia tiếc nuối nhưng đã muốn thực thấy đủ.

Ba nữ nhân hàn huyên thời gian rất lâu cuối cùng mới

đã xong bữa tối.

Chấm dứt bữa tối sau, Hạ Vân Kiệt tự mình lái xe trước chở ba mỹ nữ đem Ngô Lị Lị đưa đến nàng ở khách sạn, sau đó tái chở Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng trở lại các nàng gần nhất vừa mới mua hạ một bộ nhà trọ.

Đây là một bộ ở hậu hải phụ cận một bộ nhà trọ, tiểu khu hoàn cảnh u tĩnh, sống lâu lên lão làng, đương nhiên giá cũng không rẻ, bất quá nay Nhậm gia khách sạn ngày tiến đấu kim, đối với Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm này hai vị Nhậm gia khách sạn cổ đông mà nói, mua bộ nhà trọ tiền đương nhiên tính không được cái gì.

Nhà trọ diện tích trọng đại, có một trăm bốn mươi cái mét vuông, bất quá lại bị thiết kế thành chỉ có hai cái phòng. Chủ nằm siêu lớn, chủ nằm bên trong phòng rửa mặt cũng siêu lớn, đương nhiên còn có một cái hai mét rộng giường lớn.

Vừa hồi đến nhà trọ, Chu Hiểu Diễm dùng chân đem cửa nhất câu, đầy đặn thân thể mềm mại lập tức liền đầu nhập vào Hạ Vân Kiệt ôm ấp, sau đó cho hắn một cái hôn nồng nhiệt.

“Nhớ muốn chết người ta !” Đã lâu Chu Hiểu Diễm mới tùng thăng thần, thở gấp nói.

“Nếu nghĩ như vậy, vừa rồi còn cùng Ngô Lị Lị tán gẫu thời gian dài như vậy!” Hạ Vân Kiệt cười xấu xa nói, một đôi ma trảo lại sớm đã dừng ở nàng sờ đứng lên đặc biệt có thịt cảm hào mông.

“Người ta này không trả đều là vì ngươi sao? Không nghĩ tới ngươi không ra khiếu, thế nhưng đem mỹ nữ cấp đưa về khách sạn đi, không công lãng phí này tốt cơ hội.” Chu Hiểu Diễm nhéo xoay mông, xem thường nói.

“Vì ta?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi nhấc tay đánh hạ Chu Hiểu Diễm mông, dở khóc dở cười nói: “Thật không biết ngươi đầu óc là nghĩ như thế nào.”

“Ta còn không biết ngươi đầu óc là nghĩ như thế nào đâu? Mỹ nữ người chủ trì da ngẫm lại đều làm cho người ta hưng phấn.” Chu Hiểu Diễm xem thường nói.

Hạ Vân Kiệt biết cùng Chu Hiểu Diễm này cô gái luôn tưởng cho hắn tạo ra một cái thật to hậu cung tại đây sự kiện không có biện pháp câu thông, rõ ràng cũng liền lười câu thông, cười hắc hắc, một tay một cái, trực tiếp đem Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng cấp khiêng ở tại trên vai hướng chủ phòng ngủ đi đến……

“Kiệt ca ngươi quá cường hãn, về sau ta nhất định phải nhiều tìm vài tỷ muội hỗ trợ!” Làm đêm dài người tĩnh khi, một cái tuyết trắng đầy đặn thân thể ôm Hạ Vân Kiệt, thì thào nhắm hai mắt lại.

Hạ Vân Kiệt nhìn hai bên vừa rồi còn thực điên cuồng hai nữ nhân, trong nháy mắt đều tiến nhập nặng nề mộng đẹp, nhớ tới Chu Hiểu Diễm nói lời nói, không khỏi lắc lắc đầu, sau đó mang theo hạnh phúc mỉm cười cũng nhắm hai mắt lại.

Bất quá làm Hạ Vân Kiệt ôm chính mình âu yếm nữ nhân hạnh phúc nhập miên khi, ở kinh thành rất nhiều người nhưng không cách nào nhập miên, đêm nay đối với bọn họ là một cái không ngủ chi đêm.

Ngô Hoành Kiến cùng Đổ Cẩm Tiêu này hai cái ăn uống phiêu đổ mọi thứ đều đến công tử ca, ở Cù Vệ Quốc tự mình thi pháp thẩm vấn hạ, bất quá một lát công phu liền đem chính bọn họ còn có bọn họ biết nói sở hữu gia tộc sự tình công đạo nhất thanh nhị sở.

Trên mạng có câu gần nhất thực lưu hành kêu:“Không tra đều là khổng phồn sâm, nhất tra tất cả đều là vương bảo sâm; Không tra người người nhân khuông nhân dạng, nhất tra tất cả đều nam đạo nữ xướng.”, những lời này dùng ở Ngô gia cùng Đỗ gia trên người tái thích hợp bất quá. Cù Vệ Quốc một phen thẩm vấn xuống dưới, hơn nữa trong tay hắn vốn liền nắm giữ Ngô gia, Đỗ gia tương quan tư liệu, chứng cớ, lại một lần nữa mặt lạnh lùng cảm khái:“Tự làm bậy không thể sống”

Vì thế suốt đêm, kinh thành liền nhấc lên một hồi quan trường địa chấn.

Cù Vệ Quốc âm thầm lực lượng, còn có bọn họ sở nắm giữ chứng cứ, hơn nữa Hoàng gia thế lực toàn lực hiệp trợ, cơ hồ một đêm trong lúc đó ban ngày còn tại hội nghị hoặc là công chúng trước mặt nhân khuông nhân dạng, đường làm quan rộng mở Ngô gia cùng Đỗ gia thiệp án nhân viên ào ào bị kiểm tra kỷ luật nhân viên công tác mang đi.

Kinh thành mỗ hào trạch, một giường lớn, hai điều trơn thân mình đang ở quay cuồng, đột nhiên di động tiếng chuông dồn dập vang lên.

“Ta thảo, ai con mẹ nó phía sau còn gọi điện thoại!” Đang ở tiến lên, Tiền Tiến một bên mắng một bên theo tủ đầu giường lấy qua di động chuẩn bị kháp điệu. Bất quá khi hắn ánh mắt đảo qua màn hình biểu hiện dãy số khi, sắc mặt lập tức biến đổi, hướng đang nằm trong người hạ cử động nữ tử thở dài một chút, nói:“Đừng lên tiếng, cũng đừng động”

“Chán ghét người ta chính rất thích!” Ở Tiền Tiến khố hạ hầu hạ đúng là đêm nay trong ghế lô một vị nữ ngôi sao, rõ ràng không một chút cảm giác, lại mị nhãn như tơ, nói được phảng phất mất hồn vô cùng.

“Ngươi này tao hóa, đừng nóng vội, ca đợi lát nữa khẳng định thỏa mãn ngươi.” Cái nào nam nhân không thích nghe loại này nói, Tiền Tiến tự nhiên cũng không ngoại lệ, nghe vậy thân thủ tại kia đôi ngạo nhân tuyết trắng thịt cầu dùng sức bắt một phen, sau đó chuẩn bị đứng lên tiếp điện thoại.

“Cứ như vậy, không chuẩn đi ra” Khố hạ nữ tử lại ôm lấy Tiền Tiến eo.

“Tao hóa!” Tiền Tiến cười lại bắt một chút tiểu bạch thỏ, thế này mới tiếp khởi điện thoại.

“Ba, đã trễ thế này gọi điện thoại cho ta có chuyện gì sao?” Nhất tiếp khởi điện thoại, Tiền Tiến trên mặt lập tức đôi nổi lên tươi cười.

Vừa nghe Tiền Tiến kêu ba, cùng Tiền Tiến pha trộn nữ ngôi sao mặt đẹp hơi đổi, không dám tái phát ra nửa điểm thanh âm.

“Ngươi là không phải cùng Ngô Văn Lục gia tiểu tử quan hệ có vẻ tốt?” Điện thoại kia đầu vang lên một cái trung niên nam nhân hùng hậu uy nghiêm thanh âm.

“Là có vẻ tốt, ba, ngươi đánh này điện thoại sẽ không liền hỏi cái này sự kiện đi?” Tiền Tiến kiến phụ thân đột nhiên hỏi hắn cùng Ngô Hoành Kiến quan hệ, không khỏi mãn đầu óc nghi hoặc.

Hắn ba tuy rằng không phải nhật lí vạn ky quốc gia người lãnh đạo, nhưng tốt xấu cũng là chính bộ cấp cán bộ, trên cơ bản là sẽ không hỏi đến loại này việc nhỏ, càng đừng nói này hơn phân nửa đêm gọi điện thoại lại đây hỏi.

Bất quá nhất thời nửa khắc trong lúc đó, Tiền Tiến đổ không đem chuyện này cùng trong ghế lô chuyện đã xảy

ra liên hệ cùng một chỗ.

“Kia chuyện của hắn ngươi không tham gia đi?” Điện thoại kia đầu thanh âm rõ ràng trở nên có chút khẩn trương đứng lên.

“Sự tình gì?” Tiền Tiến rốt cục ngửi được một tia nguy hiểm hơi thở, trái tim không khỏi thật mạnh nhảy một chút, bật thốt lên hỏi.

“Trái pháp luật sự tình không cần đối ta có gì giấu diếm, chuyện này không phải trò đùa, hiện tại Ngô gia không hề thiếu trọng yếu nhân vật đã muốn bị khống chế đi lên, còn có nhà Đỗ Bồi Hằng.” Tiền Tiến phụ thân phi thường nghiêm túc nói.

“Cái gì? Ngô gia cùng Đỗ gia người bị bắt ? Nhanh như vậy?” Tiền Tiến nghe vậy rõ ràng bị dọa ra một thân mồ hôi lạnh, liền ngay cả vốn cứng rắn ở mỹ nữ bên trong tiểu đệ đệ cũng trong nháy mắt nhuyễn xuống dưới.

Lúc này Tiền Tiến đương nhiên đem hắn phụ thân lời nói cùng trong ghế lô chuyện đã xảy ra cấp liên hệ ở tại cùng nhau.

“Cái gì nhanh như vậy?” Tiền Tiến phụ thân nao nao, lập tức hỏi.

“Không, không, không có gì.” Tiền Tiến cả người phát run, đầu lưỡi thắt nói.

Lại nói tiếp hắn Tiền Tiến coi như là kinh thành công tử ca trung một nhân vật, xuất thân hào môn, nhưng giờ khắc này hắn còn là thiếu chút nữa sợ tới mức hồn đều phải bay.

Ngô gia, Đỗ gia a, tuy rằng theo chân bọn họ Tiền gia còn không có biện pháp so với, nhưng là tuyệt đối là thế

lực không nhỏ gia tộc, không nghĩ tới lại bởi vì hai bại gia tử, tại như vậy ngắn thời gian thế nhưng sẽ bị nhổ tận gốc. Đây là loại nào đáng sợ, loại nào có quyền thế mới có thể làm được đến

Lấy Tiền Tiến thân phận, hắn còn là không thể tưởng tượng, có lẽ chỉ có nước cộng hoà đứng ở quyền lực tối cao nhất mấy người kia có thể làm đến đi !

Nhất tưởng đến nơi đây, Tiền Tiến thân mình đẩu lợi hại hơn. Hắn nghĩ mà sợ a, phải biết rằng Hoàng Xương Vũ nếu tái đến chậm một bước đáp lễ, nói không chừng hắn cũng sẽ ra mặt thu thập kia Hạ lão sư a. Không, này không phải nói không chừng mà là nhất định.

Không đạo lý hắn nhìn chính mình trong vòng bằng hữu bị một chỗ đến lão sư thu thập, hắn này lão đại không ra mặt.

“Nói.” Tiền Tiến phụ thân quan tới chính bộ cấp, sớm đã nhân lão thành tinh, gặp con trai nói chuyện đầu lưỡi thắt, lập tức liền ý thức được có chuyện, sắc mặt lập tức trầm xuống dưới, một tiếng nghiêm khắc quát lạnh.

“Ba, ta có thể không nói sao? Thực không thể nói a!” Tiền Tiến cơ hồ là khóc thanh âm nói. Tại đây phía trước, hắn có thể không nhìn Hạ Vân Kiệt rời đi trước “Không chuẩn nhiều lời” cảnh cáo. Không phải cùng Hoàng gia có giao tình sao? Lão tử tốt xấu cũng là cá nhân vật, chẳng lẽ nói một câu cũng không được sao? Nhưng hiện tại, Tiền Tiến thật không dám nghĩ như vậy.

Thế này mới dài hơn công phu a, Ngô gia cùng Đỗ gia đã muốn có người bị bắt đi lên! Hắn Tiền Tiến tái ngưu, cũng bất quá liền một công tử ca, có thể cùng Ngô gia, Đỗ gia này thực quyền phái nhân vật so sánh với sao? Đương nhiên hiện tại, Tiền Tiến cũng rốt cục hiểu được vì cái gì Hàn nhị thiếu hội chủ động tự thú tiến nhà tù

ngồi, khẳng định là Hàn gia phát hiện hai người căn bản không phải cùng cái số lượng cấp lực lượng đối lập, cho nên mới hội khí tốt bảo soái, nếu không bọn họ kết cục rất khả năng hội cùng Ngô gia cùng Đỗ gia giống nhau. Mà Hàn gia thực lực theo chân bọn họ Tiền gia nhưng là lực lượng ngang nhau a !

Đương nhiên Tiền Tiến không biết, chuyện này chủ yếu còn là Ngô gia, Đỗ gia làm bậy quá nhiều, cho nên Cù Vệ Quốc mới có thể thừa cơ nhổ cỏ nhổ tận gốc, bất lưu hậu hoạn, nếu không hắn còn không về phần dám lạm dụng chức quyền, oan uổng quan tốt. Hàn Thanh Vũ làm quan coi như tàm tạm, cho dù lúc trước nghiêm trị Hàn Chấn Lâm, cũng là sẽ không đem Hàn gia cấp bạt lên. Nói đến cùng, còn là Cù Vệ Quốc một câu, tự làm bậy không thể sống, lại cứ Ngô Hoành Kiến cùng Đổ Cẩm Tiêu này hai bại gia tử lại trùng hợp ức hiếp người ức hiếp đến Hạ Vân Kiệt này sát thần trên đầu.

“Nói!” Tiền Tiến phụ thân lại một tiếng nghiêm khắc quát lạnh, trong lòng lại âm thầm khiếp sợ không thôi. Chính mình con trai cái gì tính cách, thân là phụ thân tự nhiên rõ ràng, không nghĩ tới thế nhưng bị dọa đến ngay cả nói cũng không dám nói. Bất quá cũng đang bởi vì này dạng, Tiền Tiến phụ thân càng muốn hỏi rõ ràng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 555 : Sát thần

“Vậy được rồi.” Tiền Tiến cuối cùng còn là khuất phục ở tại phụ thân uy nghiêm dưới, đem sự tình một năm một mười nói một lần.

Đêm nay sớm đi thời điểm chuyện đã xảy ra nhất nhất theo trong đầu phất quá sau đó xuyến ở tại cùng nhau, nếu là phía trước, Tiền Tiến nhiều nhất cũng liền khiếp sợ cùng một cái địa phương lão sư thế nhưng cùng Hoàng gia có quan hệ. Nhưng nay chuyện xưa nhắc lại, Tiền Tiến lại càng nói càng hết hồn. Liền như vậy điểm sự tình, thế nhưng đưa tới “Diệt môn” Họa, nhưng lại là như thế nhanh chóng!

Tiền Tiến càng nói càng hết hồn, Tiền Tiến phụ thân càng nghe đồng dạng cũng càng kinh ngạc thịt khiêu.

Hàn gia nhị thiếu sự tình, Tiền Tiến phụ thân tự nhiên nghe nói qua, cũng âm thầm hỏi thăm quá, thậm chí bị vây thận trọng lo lắng, Hàn gia nhị thiếu sự tình phát sinh sau, hắn còn cố ý dặn dò quá nhi tử muốn điệu thấp, không cần tái ở bên ngoài gây chuyện thị phi. Nay nghe nói nguyên lai chuyện này phía sau màn giả chính là vị kia tuổi trẻ Hạ lão sư, không chỉ có như thế, Ngô gia cùng Đỗ gia đột nhiên lật úp cũng là bởi vì hắn. Dù là Tiền Tiến phụ thân thân cư địa vị cao, nghe xong sau cũng là cả người xông ra hàn khí.

So với con trai, Tiền Tiến phụ thân tự nhiên rõ ràng hơn quan trường thế lực giác đấu, lấy Hoàng gia thực lực quả thật đủ tư cách đủ thực lực làm cho Hàn gia nhị thiếu trực tiếp đi tự thú, nhưng muốn nói lấy Hoàng gia thực lực, tại như vậy trong thời gian ngắn trong vòng, lập tức đem người của Ngô gia cùng Đỗ gia khống chế đứng lên, Tiền Tiến phụ thân cũng không tin.

Dù sao hiện tại là nói pháp luật niên đại, Hoàng gia thế lực lại cường đại cũng không thể không có kết cấu xằng bậy. Nếu không hôm nay bị bắt là người của Ngô gia cùng Đỗ gia, hôm khác rất khả năng chính là người Hoàng gia. Đương nhiên lấy Hoàng lão tính cách cũng sẽ không cho phép phía dưới như thế xằng bậy. Một khi đã như vậy, kia thuyết minh cái gì? Đáp án miêu tả sinh động.

Thì phải là đối phó Ngô gia cùng Đỗ gia không chỉ có là Hoàng gia, nhưng lại có một thế lực tập đoàn rất khả năng cùng Hoàng gia thế lực tương đương, không chỉ có như thế, bọn họ còn rất khả năng đã muốn nắm giữ Ngô gia cùng Đỗ gia ăn hối lộ trái pháp luật phạm tội chứng cớ, cho nên động tác mới có thể như thế nhanh chóng.

Nghĩ đến đây, Tiền Tiến phụ thân trong đầu lóe ra một người thân ảnh. Đó là một lão nhân khuôn mặt gầy, tinh thần quắc thước. Tiền Tiến nhận thức này lão nhân, là vì hắn đã qua thế phụ thân từng cũng là một vị lão tướng quân, cùng Hoàng lão quan hệ coi như không sai. Có một lần ở Hoàng lão trong nhà gặp được này người, hắn gặp phụ thân cùng Hoàng lão đối hắn đều thực khách khí, lấy ngang hàng tương giao, trở về sau cố ý hỏi phụ thân, thế mới biết này người tên gọi Lý Thanh Hồng, là Hoàng lão hảo bằng hữu, cũng là nắm trong tay nước cộng hoà đặc thù ngành đầu lĩnh, cho nên bình thường ít ở trong quan trường lộ diện. Tiền Tiến phụ thân còn rất rõ ràng nhớ rõ khi hắn phụ thân nhắc tới Lý Thanh Hồng khi, trong mắt rõ ràng toát ra thật sâu kiêng kị sắc.

“Ngươi có hay không ấn tượng, kia Hạ lão sư có hay không đề cập qua một người họ Lý?” Nghĩ đến đây, Tiền Tiến phụ thân cái trán đã muốn toát ra mồ hôi lạnh, gian nan nuốt một ngụm nước miếng, trầm giọng hỏi.

Nếu là Hoàng lão cùng Lý lão hai phương thế lực liên

hợp, Tiền Tiến phụ thân thật sự không thể tưởng tượng, trừ bỏ vị kia đứng ở cao nhất phong lãnh đạo, toàn bộ nước cộng hoà chính đàn còn có ai có thể cùng bọn họ chống lại?

“Giống như không có.” Tiền Tiến nghĩ nghĩ trả lời.

“Không có.” Tiền Tiến phụ thân nghe vậy thở dài nhẹ nhõm một hơi, bất quá lập tức hắn lại nghĩ đến chính mình tựa hồ xem nhẹ một sự kiện, thì phải là Lý Thanh Hồng sớm đã về hưu, kia đặc thù ngành đầu lĩnh đã muốn thành hắn con nuôi Cù Vệ Quốc.

Thân ở chức vị quan trọng, lại cùng Hoàng gia xưa nay có chút lui tới, Tiền Tiến phụ thân tuy rằng không rõ ràng lắm đặc thù ngành cụ thể thực lực, nhưng còn là biết hiện nay đặc thù ngành đầu lĩnh là Cù Vệ Quốc, tái cụ thể cho dù Tiền Tiến phụ thân cũng biết chi không rõ.

“Kia có hay không đề cập qua họ Cù hoặc là Vệ Quốc cái gì?” Tiền Tiến phụ thân tùng xuống dưới một hơi lại lần nữa nâng lên đi lên.

Không có biện pháp, nếu chuyện này ngay cả Lý lão kia phe phái thế lực cũng tham gia tiến vào, hơn nữa còn động tác nhanh như vậy, vậy thuyết minh kia Hạ lão sư thật sự khủng bố đến cực điểm.

“Vệ Quốc đổ không đề cập qua, bất quá, giống như đề cập qua cù cái gì tới, nga, đúng rồi, ta nhớ ra rồi, kia Hạ lão sư chạy vốn đối Hoàng Xương Vũ nói, Ngô Hoành Kiến cùng Đỗ Cẩm Tiêu sự tình ấn Hàn Chấn Lâm phương thức đến xử lý, sau lại còn nói, nếu bọn họ hai người không phục, vậy gọi ngươi Cù thúc thúc lại đây, đã nói là hắn ý tứ, còn muốn chúng ta hôm nay sở hữu mọi người quản tốt chính mình miệng.” Tiền Tiến không biết hắn phụ thân hôm nay vì cái gì hỏi nhiều như vậy mạc danh kỳ diệu vấn đề, nhưng rất rõ ràng sự tình

quan trọng đại, cho nên còn là cẩn thận nhớ lại một lần, sau đó trả lời.

Tí tách một tiếng, một viên đậu đại mồ hôi giọt ở tại mặt đất, bất tri bất giác Tiền Tiến phụ thân trên trán toát ra một viên khỏa đậu đại mồ hôi.

“Hắn thật như vậy nói?” Tiền Tiến phụ thân lau hạ cái trán, khẩn trương hỏi.

“Đúng vậy, hắn quả thật nói như vậy quá. Bởi vì lúc ấy ta còn cho rằng cho dù hắn cùng người Hoàng gia nhận thức, nói như vậy không khỏi cũng quá kiêu ngạo, cho nên nhớ rõ có vẻ rõ ràng. Ba, kia Cù thúc thúc cái gì, có phải hay không rất lợi hại? Ta như thế nào cho tới bây giờ chưa từng nghe qua tên của hắn?” Tiền Tiến đầu tiên là thập phần khẳng định trở về một câu, sau đó lại rất là nghi hoặc khó hiểu hỏi.

Tiền Tiến phụ thân gặp quả thực bị chính mình đoán trúng, trong lòng trừ bỏ kinh hãi còn là kinh hãi. Hắn quả thực không thể tưởng tượng kia Hạ lão sư đến tột cùng ra sao phương thần thánh, như thế nào khả năng liền bởi vì này sao điểm sự tình, lập tức có thể điều động như vậy cường đại hai phương thế lực toàn lực phóng ra. Thẳng đến con trai đặt câu hỏi, Tiền Tiến phụ thân mới hồi phục tinh thần lại, cười khổ nói:“Ngươi không biết sự tình còn khá. Ngươi cảm thấy Hoàng gia lợi hại sao?”

“Đương nhiên lợi hại! Hơn nữa Hoàng lão thân thể còn như thế khỏe mạnh, ta xem Hoàng gia ít nhất này một hai mươi năm nội còn muốn lại cường thịnh đi xuống.” Tiền Tiến trả lời.

“Xem ra mấy năm nay ngươi coi như là có chút tiến bộ, ta đây nói cho ngươi đi, kia Hạ lão sư nhắc tới Cù thúc thúc bên kia thế lực phỏng chừng cũng không kém cỏi

Hoàng gia thế lực.” Tiền Tiến phụ thân trả lời.

“Cái gì!” Tiền Tiến vừa nghe, thiếu chút nữa cả người sẽ theo trên giường nhảy xuống.

Một cái Hoàng gia đều đã muốn như vậy ngưu bức, hơn nữa một cái khác cùng Hoàng gia không sai biệt lắm ngưu bức thế lực, ông trời, hoàn hảo, hoàn hảo, ta không có đắc tội kia Hạ lão sư, bằng không khẳng định chết chắc rồi!

“Tốt lắm, hiện tại ngươi thành thật nói cho ta biết, Ngô gia tiểu tử bọn họ trái pháp luật linh tinh sự tình, ngươi có hay không tham dự, thành thành thật thật nói, không thể có nửa điểm lời nói dối, nếu không ta cũng không thể nào cứu được ngươi!” Tiền Tiến phụ thân không để ý đến con trai khiếp sợ, mà là đột nhiên phi thường nghiêm túc hỏi.

“Không có.” Tiền Tiến đương nhiên biết chuyện này nghiêm trọng tính, nghe vậy đồng dạng vẻ mặt nghiêm túc trả lời, trong lòng lại âm thầm may mắn, may mắn chính mình không tham dự Ngô Hoành Kiến một sự tình, nếu không nói không tốt chính mình đều phải học Hàn gia nhị thiếu ngoan ngoãn đi tự thú ngồi nhà tù đi.

“Vậy là tốt rồi.” Tiền Tiến phụ thân nghe vậy thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Hoàng lão cùng Lý lão hai phái thế lực liên hợp a, cho dù Tiền Tiến phụ thân ngẫm lại cũng đều da đầu từng trận run lên, tứ chi lạnh cả người.

“Tốt lắm, mấy ngày nay ngươi cho ta bổn phận một ít, đừng cho ta tái gây chuyện thị phi, chuyện này cũng dừng ở đây, đừng cho ta lắm miệng.” Thân là phụ thân tối quan tâm còn là con trai an nguy, gặp con trai không tham gia Ngô Hoành Kiến sự tình, Tiền Tiến phụ thân

cũng liền hoàn toàn yên tâm, về phần Ngô gia còn có Đỗ gia lật úp, hắn là sẽ không tiếc hận, lại nói tiếp quan trường hướng tới là một cái cây cải củ một cái hố, Ngô gia cùng Đỗ gia rơi đài, đối với hắn Tiền gia mà nói kỳ thật cũng là một cơ hội.

“Ba, ta biết.” Tiền Tiến lau đem cái trán mồ hôi lạnh, cười khổ nói.

Như vậy khủng bố tên, hắn Tiền Tiến có mấy cái mệnh a, nào dám lung tung nói a!

“Biết là tốt rồi.” Tiền Tiến phụ thân cũng biết con trai điểm ấy nặng nhẹ hẳn là còn là phân rõ ràng, nghe vậy nói một câu liền treo điện thoại.

Gặp phụ thân treo điện thoại sau, Tiền Tiến cả người đều vô lực ghé vào kia đầy đặn thân thể phía trên, về phần tiểu đệ đệ đã sớm đánh hồi nguyên hình, xấu xí bại lộ ở không khí bên trong.

“Ngô Hoành Kiến nhà còn có kia Đỗ Cẩm Tiêu nhà thật sự đã xảy ra chuyện sao?” Gặp Tiền Tiến giống một đống lạn thịt giống nhau ghé vào chính mình trên người, nữ tử dùng sức đem hắn đẩy ra, sau đó sắc mặt tái nhợt, nơm nớp lo sợ hỏi.

Vừa rồi Tiền Tiến cùng hắn phụ thân trò chuyện, nàng cũng đứt quãng nghe xong cái đại khái, chính là còn không phải thực khẳng định.

“Đúng vậy, Ngô gia cùng Đỗ gia rất nhiều người đột nhiên bị bắt !” Tiền Tiến mắt lộ ra hoảng sợ nói.

“Cái gì! Khoa trương như vậy!” Tuy rằng nữ tử đã muốn nghe xong cái đại khái, nhưng nay chính tai nghe được Tiền Tiến nói như vậy, còn là bị cả kinh cả người lỗ chân lông tựa hồ đều phải tạc mở ra.

Coi nàng thân phận, chỉ Ngô gia tử nữ, Đỗ gia tử nữ, nàng đều lấy lòng nịnh bợ, không dám có nửa phần đắc tội. Nay đổ tốt, kia Ngô gia tử nữ, Đỗ gia tử nữ chính là trước một khắc đắc tội kia Hạ lão sư, sau một khắc thế nhưng ngay cả gia tộc mọi người suốt đêm bị bắt lên! Này đối với nàng như vậy tiểu nhân vật mà nói quả thực căn bản không thể tưởng tượng, quả thực là khủng bố đến cực điểm.

Đương nhiên hoảng sợ qua đi, nữ tử còn lại chính là vô tận hối hận!

Từng trăm phương nghìn kế tưởng phàn cái cao chi, thậm chí không tiếc hy sinh sắc tướng thân xác, mà khi chân chính đại nhân vật cùng nàng đồng tịch ăn cơm uống rượu khi, như thế ngàn năm một thuở cơ hội lại trơ mắt bỏ lỡ, này như thế nào không cho nữ tử hối hận đâu?

Kinh thành nói lớn cũng không lớn, hơn nữa đêm nay người tới tham gia bữa ăn cũng đều là có chút đến đây, cho dù này mỹ nữ, lấy Ngô Lị Lị địa phương đài truyền hình người chủ trì thân phận cũng chỉ có điểm để phân, những người này nhân mạch, tin tức tự nhiên không phải nhà người thường có thể so sánh. Cho nên ở Tiền Tiến nhận được hắn phụ thân điện thoại trong khoảng thời gian này nội, giống nhau một màn ở kinh thành không ít địa phương phát sinh.

Khi bọn hắn hoặc là các nàng nghe thế cái tin tức khi, đương nhiên người người cũng đều khiếp sợ thiếu chút nữa hồn phi phách tán, vốn đang tồn đem chuyện đêm nay cùng bạn thân nói nói, nhưng nghe đến tin tức này sau, rốt cuộc không ai dám có này ý niệm trong đầu.

Gần chính là vài câu tiết độc Nhậm gia khách sạn mỹ nữ cổ đông lời nói nha, kết quả đâu, ngay cả toàn bộ gia tộc

đều suốt đêm cấp nhổ tận gốc, trừ phi bọn họ hoặc là các nàng đầu óc nước vào, mới có thể ngốc đến đi xúc phạm kia khủng bố hạ sát thần!

Cuối cùng biết được làm đêm phát sinh quan trường địa chấn ngược lại là chủ yếu hai đương sự Hạ Vân Kiệt cùng Ngô Lị Lị.

Bọn họ hai người đều là ngày hôm sau buổi sáng mới biết được tin tức này, Hạ Vân Kiệt là xem báo giấy khi nhìn đến, mà Ngô Lị Lị còn lại là ở liên tiếp nhận được vài vị đêm đó cùng nhau tham gia bữa ăn đồng học phá lệ ân cần vấn an điện thoại sau mới biết được.

Ngô Lị Lị này đồng học kỳ thật vừa vừa nghe đến kia tin tức khi đã nghĩ cấp Ngô Lị Lị gọi điện thoại, nhưng nhớ tới nàng kia thời điểm khẳng định cùng Hạ sát thần đang ở điên loan đảo phượng, cho nên cũng chưa dám đánh, vẫn ngao đến ngày hôm sau mặt trời lên cao mới dám đánh này điện thoại.

Không có biện pháp, trước khác nay khác, tuy rằng Ngô Lị Lị còn chính là địa phương đài một người chủ trì, ở mọi người trung phát triển tựa hồ tối tốn, khả vấn đề là nàng đặt lên Hạ sát thần câu nói đầu tiên làm cho cường đại như kinh thành Ngô gia cùng Đỗ gia một đêm trong lúc đó ầm ầm lật úp a! Các nàng có thể không nhanh chóng nghĩ biện pháp làm sâu sắc trong lúc đó đồng học hữu tình sao? Có thể không thận trọng sao?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 556 : Đại thọ

Làm Ngô Lị Lị biết chuyện này sau, của nàng phản ứng kỳ thật cùng đêm đó người tham gia bữa ăn cũng không có nhiều khác nhau, đơn giản nàng trước tiên một chút biết, chuyện này Kiệt ca khẳng định sẽ chiếm thượng phong. Nhưng nàng lại thật sự ngay cả nằm mơ cũng không nghĩ tới, Kiệt ca một câu thế nhưng hội làm cho Ngô gia cùng Đỗ gia một đêm trong lúc đó ầm ầm rơi đài.

Đến phía sau, Ngô Lị Lị mới hoàn toàn hiểu được, nàng đối Hạ Vân Kiệt hiểu biết còn chính là băng sơn một góc. Hắn khủng bố, thực lực của hắn xa xa vượt quá của nàng sức tưởng tượng ở ngoài.

Đương nhiên Ngô Lị Lị cũng thực may mắn, chính mình nhận thức Kiệt ca như vậy một nam nhân. Tuy rằng hắn tức giận khi đối với địch nhân mà nói thực khủng bố, nhưng hắn đối bằng hữu lại giống người tái bình thường bất quá, tựa như nhà bên đại nam hài, thân thiết thuần phác thân mật.

“Này Cù Vệ Quốc.” Làm Hạ Vân Kiệt ăn bữa sáng, nhìn đến Ngô gia cùng Đỗ gia ăn hối lộ trái pháp luật bị điều tra đưa tin khi, không khỏi lắc lắc đầu.

Lấy hắn cá tính, hắn là không muốn Cù Vệ Quốc đem sự tình nháo lớn như vậy, nhưng theo mặt khác một phương diện xem, loại này tham quan gia tộc, nếu vừa vặn gặp gỡ, rút cũng tốt, cũng đỡ phải tiếp tục hại nước hại dân.

Hoàng lão đại thọ ở chủ nhật, Hạ Vân Kiệt cũng là không vội mà tới cửa chúc thọ, bất quá nếu đến đây, hay là muốn trước cho hắn lão nhân gia gọi cái điện thoại. Vì thế nếm qua điểm tâm, Hạ Vân Kiệt cấp Hoàng lão đánh

cái điện thoại, sau đó lại cấp Lý Thanh Hồng gọi điện thoại, làm cho hắn đến hắn nơi này đến một chuyến.

Vu Hàm môn muốn ở thương bắc dựng động phủ, còn là cần không ít đặc thù này nọ, mấy thứ này dựa vào Hạ Vân Kiệt cá nhân lực lượng muốn sưu tập phi thường khó khăn, cho nên đương nhiên muốn giao cho Lý Thanh Hồng đến làm. Hắn là huyền môn trung tiền bối, lại từng là đặc thù ngành đầu lĩnh, này nọ tuy rằng đặc thù, nhưng với hắn mà nói muốn tìm đủ hẳn là còn không phải rất khó khăn.

Lý Thanh Hồng nhận được chưởng môn sư thúc điện thoại, tự nhiên không dám chậm trễ, lập tức liền chạy tới bắc hải phụ cận Hạ Vân Kiệt ở nhà trọ.

Lại nói tiếp, Hạ Vân Kiệt cùng Lý Thanh Hồng mới nửa tháng trước vừa gặp qua, nhưng hôm nay tái kiến lại phát hiện hắn cả người tựa hồ thoát thai hoán cốt giống nhau, không chỉ có cả người càng có vẻ tiên phong đạo cốt, hơn nữa vốn là khô cạn nếp uốn làn da cũng trở nên non mịn rất nhiều, thực sự cái loại này làm cho người ta hạc phát đồng nhan lão thần tiên cảm giác, làm cho người ta vừa thấy liền kìm lòng không được tâm sinh kính ngưỡng ý.

“Không sai, ngắn ngủn nửa tháng ngươi lại tiến bộ không ít.” Hạ Vân Kiệt nhìn chăm chú đánh giá Lý Thanh Hồng vài lần, nhịn không được mắt lộ ra thưởng thức sắc tán thưởng nói.

“Đây đều là nhờ sư thúc ban tặng, đệ tử mới vừa có hôm nay thành tựu.” Lý Thanh Hồng lại cảm kích lại cung kính cúi đầu nói.

Lý Thanh Hồng lời này là hoàn toàn phát tới phế phủ. Trước kia hắn chính là địa vu nhất đỉnh sơ kì, bình sinh lớn nhất hy vọng là có thể đột phá đến địa vu nhất đỉnh

trung kỳ, nhưng hiện tại đâu? Hắn cũng đã là địa vu nhị đỉnh.

Địa vu nhị đỉnh tương đối cho địa vu nhất đỉnh, kia không chỉ có là sống lâu tăng trưởng, ở cảnh giới pháp lực lại hai cái hoàn toàn bất đồng trình tự. Người chỉ có đến này cảnh giới, mới có thể hiểu được trước kia tu luyện căn bản là như ếch ngồi đáy giếng ếch giống nhau, nhìn đến bất quá là trong giếng một mảnh nhỏ thiên địa, mà hiện tại Lý Thanh Hồng cảm giác chính là ếch nhảy ra giếng nước, hắn nhìn đến là một mảnh vô cùng mở mang thiên không. Cũng đang bởi vì này dạng, từ Lý Thanh Hồng bước vào địa vu nhị đỉnh sau, tầm nhìn trở nên khai quảng, phảng phất đến một cái hoàn toàn mới tinh thiên địa, tu luyện tiến bộ thần tốc.

“Ta mặc dù có công lao, nhưng ngươi thiên phú cũng quả thật không sai. Phía trước sở dĩ tiến bộ chậm, là thiếu một phần cơ duyên, nay cơ duyên đến, ngươi tựa như kia trong ao kim lân giống nhau, nhất ngộ mưa gió liền thành cự long.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Đệ tử không dám nhận!” Lý Thanh Hồng gặp chưởng môn sư thúc như thế khen hắn, lại có loại như đi miếng băng mỏng cảm giác.

Hạ Vân Kiệt cười khoát tay áo nói:“Ngươi cũng không tất khiêm tốn, đây là sự thật. Bất quá của ngươi cơ duyên chung quy so với ta kém rất nhiều, hơn nữa tuổi tác lại đã muốn lớn, hơn nữa nay thế gian linh khí cằn cỗi, muốn đột phá địa vu nhị đỉnh đến tam đỉnh, còn là có chút khó khăn, Cù Vệ Quốc đám người cũng là như thế. Cho nên đoạn thời gian trước ta ở Giang Châu thị bắc thương huyện tìm một chỗ núi rừng chỗ, chuẩn bị bố trí một phen, xây cái chúng ta đệ tử tu luyện động phủ.”

Lý Thanh Hồng nghe nói chưởng môn sư thúc muốn xây

động phủ, kia đôi lão mắt kích động lập tức tinh quang bắn ra bốn phía. Hoàng lão phòng ngủ, Lý Thanh Hồng từng đi qua, kia làm cho người ta thần thanh khí sảng cảm giác ngay cả hắn này người tu hành đều có điểm đỏ mắt. Vài lần tưởng mở miệng năn nỉ chưởng môn sư thúc cũng giúp hắn bố trí một cái, cũng tốt tu luyện khi có thể mượn một ít ngoại lực, nề hà chưởng môn sư thúc không mở miệng, cho rằng chưởng môn sư thúc đều có chính hắn ý tứ, hắn thân là đệ tử cũng không dám dễ dàng mở này miệng. Nay mới biết được, chưởng môn sư thúc nguyên lai có kiến bổn môn động phủ ý tư. Này đối với Lý Thanh Hồng mà nói tự nhiên là thiên đại tin vui.

“Bất quá kiến động phủ cần tài liệu không ít, đây là ta muốn một ít tài liệu danh sách, ngươi nghĩ biện pháp làm cho đều. Chọn ngày liền dựng lên động phủ.” Hạ Vân Kiệt nói xong đem một tờ danh sách đưa cho Lý Thanh Hồng.

Lý Thanh Hồng lập tức cúi đầu hai tay tiếp nhận kia danh sách, tiếp nhận khi hai tay đều là nhịn không được có chút run run, hai hàng lão lệ lặng yên chảy xuống.

Vu Hàm môn suy tàn thất lạc bao nhiêu năm, hắn sư phụ Gia Cát Huyền qua đời khi tối canh cánh trong lòng chính là sư môn thất lạc, chưởng môn sư phụ không biết tung tích sự tình. Nay ở Lý Thanh Hồng này một thế hệ, rốt cục tìm được rồi Vu Hàm môn chưởng môn. Không chỉ có như thế, chưởng môn sư thúc còn là ngút trời kỳ tài, tu vi sâu không lường được, nay lại muốn thành lập môn phái động phủ, này như thế nào làm cho Lý Thanh Hồng không vui cực mà khóc, cảm khái ngàn vạn?

Hạ Vân Kiệt gặp Lý Thanh Hồng rơi lệ, cũng không cấm nhớ tới sư phụ của mình, nhịn không được cũng có chút sầu não đứng lên, vỗ vỗ Lý Thanh Hồng bả vai nói:“Đem danh sách thu được rồi.”

“Tuân mệnh chưởng môn sư thúc.” Lý Thanh Hồng thế này mới thu thập khởi cảm xúc, sau đó thật cẩn thận đem danh sách thu lại.

Đem danh sách giao cho Lý Thanh Hồng sau, Hạ Vân Kiệt lại hỏi một ít Lý Thanh Hồng tu luyện tình huống, liền phái hắn đi rồi. Mà Lý Thanh Hồng vừa ra Hạ Vân Kiệt ở nhà trọ, lập tức liền vẻ mặt kích động cấp Cù Vệ Quốc gọi điện thoại, làm cho hắn lập tức chạy về hắn tu thân dưỡng tính nơi ở tới gặp hắn.

Thành lập môn phái động phủ, kia không chỉ có riêng quan hệ bổn môn hưng suy, còn quan hệ bọn họ này đó tu luyện người suốt đời theo đuổi trường sinh chi mộng, lại há có thể chậm trễ? Đương nhiên muốn càng nhanh đem này nọ làm cho đều càng tốt.

“Kiệt ca, ngươi nói muốn dựng động phủ, sẽ không liền cùng trong truyền thuyết tiên gia động phủ giống nhau đi? Tiên khí lượn lờ, bốn mùa thường xuân đi?” Lý Thanh Hồng đi rồi, Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng nhịn không được tò mò hỏi.

“Đó là tự nhiên, bằng không ta để làm chi muốn kiến động phủ, rõ ràng ở trong thành thị mua tràng phòng ở không phải được?” Hạ Vân Kiệt tràn đầy tự tin nói.

“Chúng ta đây cũng phải đi động phủ trung tu luyện.” Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng nghe vậy hai mắt không khỏi mạnh sáng ngời, hưng phấn nói.

“Các ngươi sẽ không tất yếu đi động phủ tu luyện.” Hạ Vân Kiệt không cho là đúng xua tay nói.

“Vì cái gì?” Hai người hỏi.

“Động phủ tu luyện lại thế nào so với được với cùng lão

công ta cùng nhau song tu a!” Hạ Vân Kiệt hắc hắc cười nói.

“Ngươi này tên vô lại!” Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng nghe vậy nao nao, sau đó ào ào giơ lên đệm đi đánh Hạ Vân Kiệt.

Bất quá đánh đánh ba người rất nhanh liền lăn ở tại cùng nhau.

“Hiện tại thời gian còn sớm, vì đề cao các ngươi tu vi, chúng ta lại tu luyện một lần?” Hạ Vân Kiệt một bên kéo bị hắn đặt ở dưới thân Chu Hiểu Diễm Bra, vừa nói nói, nhất thời một đôi tiểu bạch thỏ bính đi ra.

“Thật sự có thể đề cao tu vi?” Chu Hiểu Diễm một bên hỏi, bị đặt ở phía dưới thân mình một bên đã muốn bắt đầu chủ động đón ý nói hùa Hạ Vân Kiệt.

“Chẳng lẽ ngươi không cảm giác được sao? Uổng phí lão công mấy ngày nay như vậy ra sức.” Hạ Vân Kiệt ra vẻ uể oải bất bình nói.

“Mấy ngày nay quả thật cảm giác được tinh thần thể lực càng ngày càng tốt, làn da cũng trở nên càng ngày càng tốt, người ta còn tưởng rằng là mỗi ngày đúng hạn chiếu ngươi dạy cho chúng ta phun nạp điều tức kết quả đâu.” Chu Hiểu Diễm nói.

“Phun nạp điều tức nếu hiệu quả tốt như vậy, ta còn cần chuyên môn kiến động phủ sao? Cù Lãnh còn có thể chính là về điểm này tu vi sao? Đừng quên hắn nhưng là theo nhỏ bắt đầu tu luyện. Đừng xem thường chúng ta bình thường song tu, phải biết rằng đại đạo tới giản, nói đến để còn là âm dương chi đạo, hơn nữa các ngươi lão công ta thể chế đặc thù, tu vi cao thâm, cho nên theo ta song tu không chỉ có có thể đi tiến bước thần tốc, thể chất cũng có thể lặng yên bị cải tạo.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Nguyên lai là như vậy, ta còn nghĩ đến tu luyện thực dễ dàng đâu. Nguyên lai đều là ngươi vụng trộm thông qua song tu ở giúp ta cùng Hồng tỷ a! Nếu như vậy, vậy đến đây đi!” Chu Hiểu Diễm thế này mới hiểu được vì sao chính mình cùng Thiệu Lệ Hồng tu vi tiến bộ thần tốc, nghe vậy không khỏi động tình hôn hạ Hạ Vân Kiệt, thiên thiên ngọc thủ lại sớm đã đi xuống thân, nhẹ nhàng cầm mạng căn của hắn……

Tuy rằng là chín mươi đại thọ, Hoàng lão còn là vâng chịu nhất quán đơn giản không phô trương tác phong, chỉ tại nhà mình tứ hợp trong viện muốn làm hai ba bàn. Đến trên cơ bản đều là Hoàng lão tử nữ nhi tôn, còn có Lý lão, Hạ Vân Kiệt loại này bạn thân, còn lại chính là giống Giang Nam tỉnh tỉnh ủy bí thư Triệu Hưng Quân linh tinh hoàng hệ trung tâm cao cấp quan viên cùng quân đội tướng lãnh.

Hoàng lão thọ yến, quốc gia người lãnh đạo cũng không có tự mình tới tham gia, bất quá tại đây phía trước, bọn họ đã muốn cố ý đăng môn đưa lên hạ lễ chúc mừng ân cần thăm hỏi qua.

Đối với Lý lão, Hoàng hệ trung tâm quan viên cùng tướng lãnh đều là nhận thức, đối với hắn cùng Hoàng lão ngồi cùng nhau đổ không cảm thấy có gì ngoài ý muốn, nhưng nhìn đến Hạ Vân Kiệt một cái người trẻ tuổi thế nhưng cũng cùng Hoàng lão tọa cùng nhau, hơn nữa xem tình huống tựa hồ Lý Thanh Hồng đối hắn còn phá lệ tôn kính, cùng Hoàng lão kính rượu đều chính là tùy ý bính một chút, nhưng hướng Hạ Vân Kiệt kính rượu khi cũng là hai tay phủng chén đứng dậy xoay người kính.

Bất quá đến bọn họ loại này trình tự, đều là thành tinh. Hoàng lão chỉ nói là hắn bạn vong niên, bọn họ cũng liền như vậy nghe, không dám hỏi nhiều một câu. Đương

nhiên ngay cả Hoàng lão đều phải dẫn vì bạn vong niên, ngay cả Lý lão đều phải cung kính có thêm, bọn họ những người này đối Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng là biểu hiện thật sự cung kính.

Thọ yến ở sung sướng không khí trung chấm dứt, vào lúc ban đêm Hạ Vân Kiệt liền thừa dịp phi cơ bay trở về Giang Châu thị. Tuy rằng trường học ở chấm công phương diện có vẻ rộng thùng thình, hơn nữa phó giáo sư cấp bậc lão sư trừ bỏ cố định chương trình học cùng tọa chẩn, còn lại thời gian kỳ thật trên cơ bản đều là chính bọn họ an bài, nhưng nếu không có đặc thù nguyên nhân, Hạ Vân Kiệt còn là cảm thấy muốn đúng giờ đi làm.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 557 : Trước cửa có thể giăng lưới bắt chim

Rất nhiều bệnh viện, trung y khoa so sánh cho này khác phòng luôn tương đối có vẻ thanh nhàn. Trong khi khác phòng cửa bệnh nhân sắp xếp hàng dài chờ đợi kêu tên khi, trung y khoa thường thường luôn tùy thời đăng ký tùy thời có thể liền chẩn.

Bất quá Giang Châu đại học phụ thuộc thứ nhất bệnh viện cũng là cái ngoại lệ. Giang Châu đại học phụ thuộc thứ nhất bệnh viện tối nổi danh chính là trung y khoa, bệnh viện vì xông ra trung y khoa còn chuyên môn thiết trí trung y quán. Trung y quán không chỉ có có Giang Châu đại học trung y viện trung y tọa chẩn, mỗi tuần còn mời này khác bệnh viện danh trung y đến trung y quán tọa chẩn. Cho nên mỗi ngày luôn luôn Giang Châu thị địa khu các địa phương thậm chí ngoài tỉnh thị bệnh nhân mộ danh đến phụ thuộc thứ nhất bệnh viện trung y quán chạy chữa.

Đương nhiên đến trung y quán chạy chữa bình thường lấy nghi nan tạp chứng hoặc là bệnh mãn tính hoặc là vô dược khả trị đến thử thời vận tật bệnh vì nhiều, giống cảm mạo phát sốt linh tinh tiểu bệnh, bệnh nhân đại đa số còn là hội trực tiếp lựa chọn nhìn Tây y.

Đoạn thời gian trước Hạ Vân Kiệt làm tân sinh chủ nhiệm lớp việc sự tình có vẻ nhiều, mặt khác một phương diện cũng cho rằng cần truyền thụ cấp Cố Thiến Lâm ba vị đệ tử trụ cột tri thức còn chưa đủ sung túc, cho nên còn không có bắt đầu dẫn bọn hắn cùng nhau đến trung y quán làm nghề y tọa chẩn.

Hôm nay là Hạ Vân Kiệt theo Bắc Kinh trở về ngày hôm sau, hắn rốt cục mang theo ba vị đệ tử đi tới trung y quán.

Trung y quán phòng khám bệnh phân bình thường phòng khám bệnh cùng chuyên gia phòng khám bệnh, chuyên gia phòng khám bệnh ít nhất cần phó chủ nhiệm thầy thuốc mới có tư cách.

Trước kia làm phụ thuộc thứ nhất bệnh viện ghế khách thầy thuốc khi, Hạ Vân Kiệt từng treo cái chủ trị thầy thuốc bài ở bình thường phòng khám bệnh tọa chẩn, đáng tiếc lại bởi vì người rất tuổi trẻ hơn nữa giới thiệu vắn tắt cũng là ít ỏi vài câu, cố rất ít có người hỏi thăm. Bất quá Hạ Vân Kiệt cũng cũng không có quá để ý. Bất quá lúc này đây, Hạ Vân Kiệt là muốn cấp đệ tử tích lũy thực tế làm nghề y kinh nghiệm, tự nhiên là bệnh nhân càng nhiều càng tốt, cho nên cũng là không tốt quá mức điệu thấp, khiến cho Phùng Văn Bác cấp chính mình an bài ở trung y quán chuyên gia phòng khám bệnh bộ tọa chẩn. Giới thiệu vắn tắt cũng không tái là như vậy ít ỏi vài câu, mà là viết thượng phó chủ nhiệm thầy thuốc cùng Giang Châu đại học trung y học viện phó giáo sư danh hiệu, am hiểu trị liệu tật bệnh viết khẩu khí cũng rất lớn, mười phần là cái danh lão trung y giới thiệu vắn tắt.

Có cái từ kêu oan gia đường hẹp, câu này thật đúng là chưa nói sai.

Hạ Vân Kiệt ngày đầu tiên mang theo ba vị đệ tử phòng khám bệnh khi, thế nhưng vừa vặn liền gặp Đinh Chí Giang môn chẩn, hơn nữa ngay tại hai cách vách.

Đinh Chí Giang cũng mang theo ba nghiên cứu sinh, hắn mắt lé nhìn mắt Hạ Vân Kiệt còn có bắt tại hắn cửa giới thiệu vắn tắt, trên mặt lộ ra một tia không chút nào che dấu khinh bỉ, thấp giọng nói một câu:“Am hiểu trị liệu các loại nghi nan tạp chứng, khẩu khí thật đúng là lớn a!”

Đinh Chí Giang nói những lời này khi, chính hắn ba

nghiên cứu sinh còn có Hạ Vân Kiệt cùng hắn ba nghiên cứu sinh đều nghe được. Đinh Chí Giang ba nghiên cứu sinh tự nhiên khó mà nói cái gì, thậm chí cá biệt còn lấy lòng nhẹ giọng cười cười, trong tiếng cười mang theo một tia châm chọc ý, mà Cố Thiến Lâm ba người cũng rất tức giận.

Bọn họ này đó ngày vẫn đi theo Hạ Vân Kiệt học tập, sớm đã bị hắn uyên bác trung y tri thức cấp chinh phục, đã muốn hoàn toàn đem Hạ Vân Kiệt làm chính mình đạo sư đến đối đãi, nhìn đến Đinh Chí Giang như thế châm chọc hắn tự nhiên đều thực tức giận, người người trợn mắt trừng mắt Đinh Chí Giang, rất có cùng hắn làm một hồi tư thế. Hơn nữa Cố Thiến Lâm là thuộc loại cái loại này đặc biệt yêu ghét rõ ràng nữ hài tử, nếu không lúc trước cũng sẽ không một cước đem Ngô Vĩnh Bình cấp đá tiến bệnh viện, nay nàng đã muốn đem Hạ Vân Kiệt làm chính mình đạo sư đến đối đãi, cho nên gặp Đinh Chí Giang giáp mặt châm chọc, lập tức đem kia phình bộ ngực nhất cử, liền chuẩn bị tiến lên cùng Đinh Chí Giang phân xử.

Đinh Chí Giang vốn tưởng rằng này dựa vào quan hệ đi vào đến người trẻ tuổi, khẳng định không có biện pháp phục chúng, ít nhất Cố Thiến Lâm loại này nữ hài tử sẽ không phục hắn, lại không nghĩ rằng chính mình vừa mới vừa cố ý mở miệng châm chọc một câu, Hạ Vân Kiệt đổ không có gì phản ứng, hắn ba đệ tử lập tức liền “Hung hãn” theo dõi hắn, hơn nữa kia Cố Thiến Lâm thế nhưng còn banh mặt đẹp, cử đầy đặn bộ ngực sữa rất có chỉ trích mắng hắn một chút tư thế. Như vậy thật sự là làm cho Đinh Chí Giang lại ghen tị vừa hận a.

Hạ Vân Kiệt thấy thế lại chính là thản nhiên cười cười, sau đó lững thững trực tiếp đi vào chính mình phòng mạch lại ngay cả xem cũng chưa xem Đinh Chí Giang liếc mắt một cái, phảng phất hoàn toàn đem hắn trở thành không khí.

Cố Thiến Lâm ba người gặp lão sư đi vào phòng mạch, cũng chỉ đành căm giận theo đi rồi đi vào.

Nhìn Hạ Vân Kiệt sân vắng lững thững mà dẫn dắt ba đệ tử đi vào phòng mạch, lại thấy khác ba người kia thế nhưng như thế ủng hộ hắn, Đinh Chí Giang sắc mặt chợt trở nên thực âm trầm, bất quá nhưng cũng bất đắc dĩ.

Người ta căn bản không điểu hắn, chẳng lẽ hắn còn xông lên đi cắn hắn bất thành?

Tuổi cùng danh khí đối với một vị trung y thật sự rất trọng yếu, Hạ Vân Kiệt lần này cố ý cao điệu một ít, chuyển tới chuyên gia phòng khám bệnh tọa chẩn, nhưng toàn bộ buổi sáng nhưng không có một bệnh nhân đến hắn nơi này đến liền chẩn, nhưng thật ra cách vách Đinh Chí Giang, đến tìm hắn bệnh nhân cũng là nối liền không dứt.

Không có người tới cửa đến xem bệnh, Hạ Vân Kiệt chính mình đổ không có gì, hắn từng có này trải qua đã muốn có điểm thích ứng, nhưng hắn ba đệ tử vốn là đầy cõi lòng chờ mong đến hiện trường quan sát học tập, muốn nhìn một chút lão sư như thế nào thi triển diệu thủ hồi xuân, nay lại ngay cả cái bệnh nhân bóng dáng đều nhìn không tới, tự nhiên là thất vọng.

Gặp chính mình ba đệ tử theo ngay từ đầu đầy cõi lòng chờ mong đến thất vọng tái đến bây giờ ỉu xìu, Hạ Vân Kiệt dần dần cũng hiểu được như vậy tọa đi xuống không phải biện pháp, vì thế trong lòng liền cân nhắc như thế nào giải quyết vấn đề này.

Đương nhiên muốn giải quyết vấn đề này trực tiếp nhất biện pháp chớ quá cho Hạ Vân Kiệt trực tiếp đi ra phòng mạch, sau đó vận dụng pháp lực trực tiếp thi triển thần

kỳ y thuật, bắt đến một bệnh nhân chạy chữa một cái, kể từ đó tự nhiên khẳng định khiến cho oanh động, về sau bệnh nhân khẳng định chen chúc tới. Bất quá thật muốn làm như vậy, Hạ Vân Kiệt trừ phi thay hình đổi dạng nếu không rốt cuộc bằng nghĩ tới bình tĩnh cuộc sống, đương nhiên Hạ Vân Kiệt muốn truyền thụ là có thể từ người thường thi triển y thuật mà không phải cần vận chuyển pháp lực y thuật, cho nên phương pháp này tuy rằng trực tiếp, hiệu quả tấn mãnh, bất quá cũng không phải hắn mong muốn ý.

Cái thứ hai biện pháp thì phải là ở mặt ngoài làm cho Phùng Văn Bác tọa chẩn, hắn ở bên cạnh hiện trường chỉ điểm đệ tử. Lấy Phùng Văn Bác danh khí, hắn muốn mở cửa chẩn, quải hắn hào bệnh nhân tự nhiên là nối liền không dứt. Bất quá trường học đã muốn truyền ra hắn đi Phùng Văn Bác quan hệ tin tức, Hạ Vân Kiệt cũng không tưởng tái cùng hắn liên lụy quá nhiều, miễn cho càng truyền càng lợi hại, hơn nữa một người trẻ tuổi ở Phùng Văn Bác phòng mạch chỉ trỏ cấp bệnh nhân nhìn đến cũng không tốt.

Nghĩ tới nghĩ lui, Hạ Vân Kiệt phát hiện chuyện này thật là có điểm khó làm, đang nghĩ tới, Lưu Nhất Duy có lẽ là tuổi lớn một ít, tọa lâu có điểm mệt mỏi ngáp một cái, điều này làm cho Hạ Vân Kiệt trong đầu không khỏi vừa động, hơn cái ý tưởng.

“Nhất Duy, ngươi là ở Thương Bắc huyện trung y viện đi làm đúng không?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Đúng vậy.” Lưu Nhất Duy trả lời, trong lòng có chút nghi hoặc, không biết vì cái gì Hạ lão sư đột nhiên hỏi vấn đề này.

“Mỗi ngày đến ngươi kia xem bệnh nhiều người không nhiều lắm?” Hạ Vân Kiệt lại hỏi.

“Không nhiều lắm, bình thường bảy tám người đi.” Lưu Nhất Duy sửng sốt sửng sốt trả lời.

“Bảy tám người cũng so với ta nơi này tốt nhất.” Hạ Vân Kiệt lắc lắc đầu tự giễu cười cười nói:“Như vậy đi, về sau lâm sàng thực tập liền an bài ở trung y viện đi. Ngươi tọa chẩn, ta ở bên cạnh chỉ điểm. Như vậy là có thể đem ngươi công tác với ngươi học tập còn có bọn họ học tập toàn bộ an bài cùng nhau.”

“Ta tại chức học nghiên ở thời gian an bài vốn liền có vẻ khẩn trương, nếu có thể như vậy không còn gì tốt hơn. Như vậy, lão sư ngài chuẩn bị khi nào thì bắt đầu, ta trước tiên theo chúng ta lãnh đạo nói một tiếng.” Lưu Nhất Duy lại sửng sốt sửng sốt, tiếp theo trong mắt lóe ra một tia khó xử do dự sắc, bất quá rất nhanh liền gật đầu nói.

“Càng nhanh càng tốt đi, nếu có thể theo này tuần lễ bắt đầu an bài không còn gì tốt hơn.” Hạ Vân Kiệt cười nói. Hắn đối chính mình đột nhiên nghĩ đến này điểm tử còn là thực vừa lòng, không chỉ có giải quyết không có bệnh nhân đến nguyên vấn đề, còn có Lưu Nhất Duy công tác vấn đề, hơn nữa hắn còn có thể phía sau màn chỉ điểm, lại là ở Thương Bắc huyện một tiểu bệnh viện, nhưng thật ra không cần lo lắng bị bốn phía lan truyền vấn đề, hơn nữa cho dù lan truyền cũng là Lưu Nhất Duy thanh danh không phải hắn Hạ Vân Kiệt.

Nói đến để, Hạ Vân Kiệt còn là hy vọng điệu thấp, hy vọng có thể quá người thường bình tĩnh cuộc sống, mà không thích bại lộ ở công chúng trước mặt, trở thành thế nhân đều biết danh nhân.

“Kia, tốt lắm, ta hôm nay trì chút liền cùng bệnh viện lãnh đạo thông cái điện thoại.” Lưu Nhất Duy do dự lần tới nói.

“Có phải hay không có vấn đề?” Hạ Vân Kiệt gặp Lưu Nhất Duy có do dự sắc, không khỏi hỏi.

“Không có, đương nhiên không có. Lão sư ngài có thể chúng ta bệnh viện đến chỉ đạo, chúng ta bệnh viện là cầu còn không được a.” Lưu Nhất Duy vội vàng trả lời, trong lòng lại âm thầm có chút kêu khổ, bởi vì Lưu Nhất Duy người có vẻ chính trực, không hiểu a dua nịnh hót lãnh đạo, cho nên lãnh đạo đối hắn thái độ vẫn rất lạnh đạm, hắn làm nghề y gần hai mươi năm còn không có bình thượng phó chủ nhiệm chức danh lại nói tiếp cũng cùng này đó quan hệ.

Đầu năm nay, sự tình gì không cần đi quan hệ? Càng đừng nói bình chức danh như vậy trọng đại sự tình. Lại cứ Lưu Nhất Duy sẽ không đi quan hệ, hơn nữa hàng năm danh ngạch vốn còn có hạn, cho nên hắn tự nhiên đã bị vẫn đè nặng bình không hơn.

Bình vài năm bình không hơn Lưu Nhất Duy tự nhiên không phục, vì thế liền nghẹn một hơi khảo tại chức nghiên cứu sinh, cho rằng chờ cầm thạc sĩ văn bằng, viết thượng mấy thiên luận văn, hơn nữa hai mươi năm làm nghề y tư lịch, như thế nào luân cũng phải đến phiên hắn bình thượng phó chủ nhiệm chức danh.

Đây là đề lời nói với người xa lạ, bất quá cũng đang bởi vì Lưu Nhất Duy cùng lãnh đạo quan hệ thực đạm, thậm chí có thể nói cũng không như thế nào hảo, cho nên Lưu Nhất Duy lo lắng có chút lãnh đạo cũng không hội như vậy khoái trá sẽ cùng ý này an bài, đương nhiên Lưu Nhất Duy lo lắng nhất còn là lãnh đạo nhìn thấy Hạ Vân Kiệt như vậy tuổi trẻ hội xem thường cũng chê cười hắn, thật muốn như vậy khó tránh khỏi sẽ làm chuyện tốt đồi bại sự. Bất quá Hạ Vân Kiệt nếu mở này miệng, thân là đệ tử Lưu Nhất Duy tự nhiên không tốt từ chối, lại càng không đành đem trong lòng lo lắng cùng Hạ Vân Kiệt nói.

Gặp Lưu Nhất Duy nói như vậy, Hạ Vân Kiệt cũng là không nghĩ nhiều, cười gật gật đầu nói:“Kia đi, ngươi trừu không đến lúc đó với ngươi bệnh viện lãnh đạo nhắc tới.”

Đang nói, nhẹ tay nhẹ chân đi vào đến một vị bệnh nhân.

Gặp có bệnh nhân tới cửa, Lưu Nhất Duy bọn người hai mắt sáng ngời, lóe ra một tia hưng phấn sắc, bất quá khi bọn hắn thấy rõ ràng vị này bệnh nhân khi, lại đều nhịn không được mãnh hút một ngụm lãnh khí, hơn nữa Cố Thiến Lâm lại có điểm không dám nhìn thẳng vào hắn.

Đây là vị đại khái sáu mươi tuổi tả hữu nam tử, mặc giản dị, biểu tình câu nệ, vừa thấy chính là cái lao khổ đại chúng. Đương nhiên này không phải trọng điểm, trọng điểm là này nam nhân làn da, hắn trên mặt, lộ ở bên ngoài cánh tay, đùi, trên cổ da thịt phảng phất phúc thượng một tầng vẩy cá bình thường dọa người, mà hai tay cánh tay lại dọa người, giống như khô vỏ cây bình thường.

“Hạ chuyên gia ngài hảo, ta kêu Dư Đại Sơn, đây là của ta bệnh lịch bản.” Vị này bệnh nhân hiển nhiên đã muốn thói quen người khác ánh mắt, thấy thế trong mắt lóe ra một tia tự ti sắc, một bên đem bệnh lịch bản đặt lên bàn, một bên hướng Lưu Nhất Duy hơi hơi cúi đầu chào hỏi nói, cũng là thực tự nhiên đem ngồi ở Hạ Vân Kiệt bên cạnh Lưu Nhất Duy trở thành Hạ chuyên gia.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 558 : Ngoan cố tính bệnh ngoài da

“Ngươi nghĩ sai rồi, vị này mới là Hạ chuyên gia.” Lưu Nhất Duy bị Dư Đại Sơn lời nói cấp hoảng sợ, vội vàng chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói.

“Hắn là Hạ chuyên gia? Như vậy tuổi trẻ!” Dư Đại Sơn nghe vậy vẻ mặt giật mình nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Đúng vậy, ta chính là Hạ thầy thuốc, không tin ngươi đi cửa nhìn xem bắt tại mặt trên giới thiệu sẽ biết.” Hạ Vân Kiệt hướng Dư Đại Sơn cười nói, cũng không có chút trách cứ ý tứ.

Dư Đại Sơn hiển nhiên là người có vẻ thành thật, nghe vậy quả nhiên chạy đến cửa treo giới thiệu bài nhìn nhìn, gặp mặt trên giới thiệu còn có ảnh chụp quả nhiên chính là Hạ Vân Kiệt liền vội việc lại quay lại văn phòng, nơm nớp lo sợ đối Hạ Vân Kiệt nói:“Ngượng ngùng, ngượng ngùng Hạ chuyên gia, là ta nghĩ sai rồi.”

“Không quan hệ, Dư đại thúc, ta có vẻ tuổi trẻ cho nên rất nhiều người đều đã hiểu lầm. Này ba vị đều là đệ tử của ta, là tới theo ta học tập, có thể hay không làm cho bọn họ giúp ngươi trước nhìn xem, sau đó ta sẽ giúp ngươi xem? Ngươi yên tâm, ngươi này bệnh ta nhất định hội nghĩ biện pháp trị liệu.” Hạ Vân Kiệt thân thiết đối Dư Đại Sơn nói.

Thầy thuốc ở rất nhiều dân chúng hơn nữa giống Dư Đại Sơn loại này nông thôn đến lao khổ đại chúng trong mắt kỳ thật là rất cao lớn thực rất giỏi. Tựa như trước kia người nông thôn xem người đọc sách, sinh viên giống nhau. Hơn nữa trước kia Dư Đại Sơn cũng nhìn không ít thầy thuốc, cơ hồ rất ít có thầy thuốc như vậy vẻ mặt ôn hoà theo hắn nói chuyện, cho nên dù là Hạ

Vân Kiệt thực tuổi trẻ, nhưng Dư Đại Sơn còn là thụ sủng nhược kinh, cuống quít nói:“Cảm ơn thầy thuốc, không có việc gì, không có việc gì, ta vốn chính là đến xem bệnh.”

“Kia cảm ơn ngươi Dư đại thúc.” Hạ Vân Kiệt hướng Dư Đại Sơn đạo thanh tạ, sau đó đối Lưu Nhất Duy nói:“Ngươi vốn chính là thầy thuốc, tối có kinh nghiệm, ngươi trước đến đây đi.”

“Là.” Lưu Nhất Duy cung kính ứng thanh, sau đó ý bảo Dư Đại Sơn ngồi xuống, trong lòng lại âm thầm có chút kêu khổ. Hắn là thầy thuốc không cần xem bệnh lịch, không hỏi Dư Đại Sơn bệnh tình cũng biết hắn là bệnh ngoài da, mà bệnh ngoài da mặc kệ là đối với Tây y còn là trung y mà nói đều là phi thường khó giải quyết tật bệnh, thậm chí tuyệt đại đa số đều không thể phán đoán nguyên nhân bệnh. Mà xem Dư Đại Sơn này một thân khủng bố làn da, hiển nhiên này bệnh ngoài da không phải một ngày hai ngày sự tình. Đương nhiên Hạ Vân Kiệt muốn hắn chẩn đoán, hắn tự nhiên khó mà nói không đi.

Nhưng thật ra Dư Đại Sơn gặp Lưu Nhất Duy cũng là thầy thuốc, hơn nữa xem tuổi trẻ ít nhất ở bốn mươi tuổi tả hữu, thế nhưng đối Hạ Vân Kiệt như vậy cung kính, trong lòng âm thầm lấy làm kỳ, nghĩ rằng, vị này chuyên gia thật đúng là tuổi trẻ a.

“Ngươi là đến xem bệnh ngoài da đi?” Chờ Dư Đại Sơn ngồi xuống sau, Lưu Nhất Duy hỏi.

“Là, là.” Dư Đại Sơn vội vàng gật đầu nói.

Lưu Nhất Duy xác nhận Dư Đại Sơn là tới xem bệnh ngoài da sau, tiếp theo liền giúp hắn bắt mạch, bắt quá mạch sau, Dư Đại Sơn mày hơi hơi nhíu lại, hỏi:“Ngươi này bệnh ngoài da là cái gì thời điểm bắt đầu ? Nguyên

nhân là cái gì biết không? Tỷ như có phải hay không ăn cái gì vậy, hoặc là phát quá sốt cao sau……”

“Ta này bệnh là ba năm trước đây đến trong thành công trường làm việc bắt đầu, trước kia làm đều là việc nhà nông không có gì sự tình, sau lại trong nhà đứa nhỏ đọc sách cần dùng tiền, ta sẽ trong thành công trường làm việc. Đến công trường làm việc bắt đầu, tay của ta liền thường thường ngứa, ngay từ đầu ta cũng không như thế nào để ý, không nghĩ tới sau lại lại càng ngày càng nghiêm trọng, phát triển đến toàn thân ngứa. Hơn nữa buổi tối ngứa lợi hại nhất, mỗi ngày buổi tối cần dùng hai tay gãi phá làn da xuất huyết phát đau, thế này mới thoải mái một ít, mới có thể đi vào giấc ngủ. Ngươi xem ta hiện tại này làn da đều là hàng năm gãi ngứa lưu lại. Thầy thuốc ngài xem ta này bệnh ngoài da có biện pháp trị liệu sao?” Dư Đại Sơn nói, nói xong khi ánh mắt chờ mong nhìn Lưu Nhất Duy.

Lưu Nhất Duy cũng không có lập tức trả lời Dư Đại Sơn vấn đề, mà là tiếp theo một bên lật xem hắn bệnh lịch bản, một bên hỏi hắn ẩm thực thói quen, còn có làn da ngứa ở mùa biến hóa đằng đằng vấn đề.

Dư Đại Sơn đều nhất nhất làm trả lời, mà ở Dư Đại Sơn trả lời khi, Lưu Nhất Duy hai hàng lông mày mặt nhăn càng chặt. Bởi vì hắn lật xem Dư Đại Sơn bệnh lịch bản khi phát hiện hắn đã muốn xem qua không ít thầy thuốc, trung y Tây y đều có, mặt trên cũng viết trị liệu biện pháp, có thoa ngoài da kích thích thuốc mỡ, cũng có uống thuốc tây, đương nhiên còn có thuốc Đông y. Bất quá theo Dư Đại Sơn tình huống hiện tại đến xem, hiển nhiên cũng chưa cái gì hiệu quả. Này tự nhiên khiến cho Lưu Nhất Duy khó làm, bởi vì hắn phát hiện cho dù chính mình khai dược cũng trốn không thoát thanh lương giải độc linh tinh phương thuốc.

“Hiện tại các ngươi hai người cũng vội tới Dư đại thúc

xem hạ đi.” Hạ Vân Kiệt không có kêu Lưu Nhất Duy lập tức hạ chẩn đoán, mà là kêu Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu đến giúp Dư Đại Sơn xem bệnh.

Hai người cũng chia đừng cho Dư Đại Sơn đem mạch, còn nhìn nhìn hắn đầu lưỡi, về phần vấn đề đổ không có gì hỏi, bởi vì nên hỏi kinh nghiệm phong phú Lưu Nhất Duy đều hỏi.

Chờ ba vị đệ tử phân biệt đều cấp Dư Đại Sơn xem qua sau, Hạ Vân Kiệt thế này mới tự mình cấp Dư Đại Sơn bắt mạch. Kỳ thật lấy Hạ Vân Kiệt nay tu vi cùng y thuật, loại này bệnh căn bản không cần sẽ đem mạch, bất quá vì tỏ vẻ đối bệnh nhân coi trọng, làm cho hắn an tâm một ít, Hạ Vân Kiệt còn là cố ý giống bình thường trung y giống nhau bắt mạch.

“Dư đại thúc bệnh các ngươi thấy thế nào?” Hạ Vân Kiệt tự mình bắt quá mạch sau hỏi.

“Đây là một loại ngoan cố tính bệnh ngoài da, lấy đệ tử y thuật có loại không thể nào vào tay trị liệu cảm giác.” Lưu Nhất Duy ăn ngay nói thật nói. Đương nhiên nếu trong hiện thực người có bệnh đến xem bệnh, thân là thầy thuốc là khẳng định không thể nói như vậy, cho dù trong lòng không để, cũng sẽ thử khai một ít thanh lợi thấp nhiệt, giảm nhiệt giải độc linh tinh đại chúng phương thuốc. Này đi chính là trung dung chi đạo, chẳng sợ dược không đúng chứng cũng sẽ không có khiến cho cái gì vấn đề. Bất quá nay là lão sư khảo sát đệ tử, Lưu Nhất Duy đương nhiên không dám nói lung tung.

“Ta cũng vậy.” Cố Thiến Lâm nghĩ nghĩ, lắc lắc đầu nói.

Lưu Nhất Duy lại nói tiếp cũng miễn cưỡng được cho lão trung y, mà Cố Thiến Lâm còn lại là trung y tiến sĩ sinh, ngay cả bọn họ hai người cũng chưa biện pháp,

Đới Vĩnh Chu đương nhiên liền càng không có biện pháp, gặp Cố Thiến Lâm lắc đầu, cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền đi theo lắc đầu.

“Chỉ cần là bệnh, mặc kệ là cái gì bệnh đều cũng có trị liệu biện pháp. Các ngươi sở dĩ cảm thấy có loại thúc thủ vô sách, không thể nào xuống tay trị liệu cảm giác, còn là bởi vì các ngươi không có nhìn đến tật bệnh bản chất. Ta ngày đầu tiên liền theo các ngươi nói qua, âm dương giả, thiên địa chi đạo, vạn vật chi kỷ cương, biến hóa chi cha mẹ, sinh sát gốc rễ, thần minh chi phủ, chữa bệnh tất cầu cho bản. Chữa bệnh tất cầu cho bản, này bản là cái gì?” Nói xong Hạ Vân Kiệt dùng ánh mắt đảo qua ba người.

“Này vốn là âm dương.” Ba người đồng thanh trả lời.

“Mọi người đã đều biết đến này vốn là là âm dương, kia vì cái gì sẽ không theo ngọn nguồn, theo căn bản nhất vào tay lo lắng đâu? Nói đến để một người sinh bệnh căn bản nhất nguyên nhân còn là âm dương mất cân đối. Các ngươi chỉ cần chính xác phán đoán bệnh nhân đến tột cùng là âm chứng còn là dương chứng, chỉ cần này phán đoán đúng rồi, vậy tại đây cái phương hướng kê đơn, cho dù không có biện pháp trị tận gốc, chỉ cần phương hướng đúng rồi, tổng cũng có thể khởi đến một ít giảm bớt tác dụng. Bất quá Dư Đại Sơn này bệnh ngoài da quả thật có vẻ ngoan cố, muốn tưởng trị tận gốc có chút không dễ, cần lớn mật hạ trọng dược mới được. Đương nhiên điều kiện tiên quyết phải phán đoán chính xác, nếu không này trọng dược hạ sai sẽ hoàn toàn ngược lại. Hiện tại các ngươi nói nói xem, Dư đại thúc là âm chứng còn là dương chứng.” Hạ Vân Kiệt ân cần dạy nói.

Ba người nghe xong Hạ Vân Kiệt trong lời nói sau hiểu ra, lại ào ào cẩn thận cấp Dư Đại Sơn bắt mạch.

“Lưỡi đạm nộn thủy hoạt, mạch di động cứng rắn, trọng ấn vô lực, bình thường tương đối sợ lạnh, hẳn là dương hư âm thịnh.” Lưu Nhất Duy cùng Cố Thiến Lâm y thuật còn là không sai, cẩn thận lại bắt mạch sau, làm ra chẩn đoán, bất quá Đới Vĩnh Chu còn kém rất nhiều, đối với mạch tượng bựa lưỡi nắm chắc còn là thực không chuẩn xác.

“Các ngươi chẩn đoán đúng vậy, Dư Đại Sơn đúng là dương hư chi chứng. Dư Đại Sơn năm nay sáu mươi tuổi, ba năm trước đây đó là năm mươi bảy tuổi, đến này tuổi, người thân thể đã muốn đi xuống pha lộ, dương khí dần dần biến yếu. Phía sau Dư đại thúc là một gia đình cuộc sống đến công trường lao động, kể từ đó tất hội mệt nhọc quá độ. [nội kinh] thượng viết, ‘Chính khí nội tồn, tà không thể làm, tà chỗ thấu, này khí tất hư.’ mệt nhọc quá độ, này khí tự nhiên suy yếu. Vừa vặn công trường nhiều cần dùng đến vôi xi măng, này đó đều là có thể kích thích người làn da. Bình thường dương khí mười phần tự nhiên vô phương, nhưng nếu thân hư, sẽ gặp khiến cho ngứa.” Hạ Vân Kiệt khen ngợi điểm gật đầu, sau đó giải thích nói.

“Hạ chuyên gia nói quá đúng, của ta hai tay chính là tiếp xúc xi măng sau bắt đầu ngứa, sau đó chậm rãi lại càng đến càng nghiêm trọng, ta xem không đúng phải đi xem thầy thuốc, thầy thuốc cấp mở chút da viêm bình linh tinh thuốc mỡ cùng một ít uống thuốc dược. Ngay từ đầu còn là hữu hiệu, nhưng dần dần hiệu quả lại càng đến càng kém.” Hạ Vân Kiệt nói lời nói Dư Đại Sơn đại bộ phận nghe được như lọt vào trong sương mù, bất quá làm Hạ Vân Kiệt nói đến vôi xi măng khi, hắn cũng là hai mắt mạnh sáng ngời, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt lộ ra một tia bội phục sắc, liên tục gật đầu phụ họa nói.

“Ha ha, kỳ thật Dư đại thúc nếu ngay từ đầu phải đi xem vị này trung y, chỉ sợ hiện tại này bệnh cũng thì tốt rồi.” Hạ Vân Kiệt chỉ chỉ bệnh lịch bản một phần ghi lại,

nói:“Vị này trung y nhìn xem còn là có vẻ chuẩn xác, khai là điều hòa âm dương bổ ích huyết khí phù chính pháp. Nhưng nề hà Dư đại thúc ở phát bệnh sau đầu tiên là dùng thuốc tây kích thích, kích thích tác dụng điểm ngay tại thận, lạm dụng kích thích dịch thương thận, thận trung chi dương nãi người sinh mệnh căn bản, Dư đại thúc vốn là thận dương suy yếu, nay tái cạn kiệt thận dương, tuy rằng nhất thời nửa khắc có giảm bớt chi hiệu, nhưng cửu nhi cửu chi ngược lại thận dương càng phát ra suy yếu. Sau lại Dư Đại Sơn ngược lại nhìn trung y, kia trung y lại phán đoán sai lầm mở thanh lương đi thấp nhiệt chi dược, kể từ đó tự nhiên là họa vô đơn chí. Vốn sau lại có vài vị thầy thuốc nhưng thật ra xem đúng rồi phương hướng, nề hà trong lòng chung quy thiếu phân tự tin, kê đơn quá mức bảo thủ, kê đơn rất nhẹ, hơn nữa phương thuốc cũng không hợp lý, đối với Dư đại thúc này ngoan cố tính làn da tự nhiên là hiệu quả rất nhỏ, mấy lần sau, tự nhiên cũng liền cho rằng dược không đúng chứng ngừng dược.”

Hạ Vân Kiệt giải thích thông tục dễ hiểu, Lưu Nhất Duy ba người tự nhiên đều là nghe lọt được. Nhưng chữa bệnh cuối cùng hay là muốn lấy hiệu quả trị liệu đến luận thành bại, cho nên Lưu Nhất Duy đối Hạ Vân Kiệt giải thích tuy rằng nghe được đạo lý rõ ràng, nhưng đối với hắn là phủ có thể đem loại này ngoan cố tính bệnh ngoài da cấp chữa khỏi lại chung quy không có biện pháp làm được mười phần mười có tin tưởng.

Hạ Vân Kiệt biết chính mình ba đệ tử trong lòng còn có ngờ vực vô căn cứ, nhưng rất nhiều tri thức vốn muốn trước có hoài nghi, sau đó tái chậm rãi nghiệm chứng sau mới có thể bị chân chính nhận, cho nên Hạ Vân Kiệt cũng không bắt buộc bọn họ phải nhận chính mình phiên lý luận, giải thích xong sau liền cười đối Dư Đại Sơn nói:“Như vậy Dư đại thúc, hiện tại ta trước cho ngươi khai ba tề phương thuốc, ngươi ấn mặt trên ta viết tiên phục, mỗi ngày một tề. Ta xem ngươi bệnh lịch bản

thượng viết là người Thương Bắc huyện, như vậy vừa vặn ba ngày sau ngươi đến Thương Bắc trung y học viện tìm vị này Lưu Nhất Duy thầy thuốc phục chứng, ta cũng sẽ ở nơi nào.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 559 : Hạ chuyên nhất

“Hảo, hảo, cảm ơn Hạ chuyên gia.” Dư Đại Sơn mấy năm nay xem bệnh đến rất ít đụng tới giống Hạ Vân Kiệt như vậy thân thiết hòa ái thầy thuốc, tuy rằng đối hắn tin tưởng đồng dạng không đủ, nhưng nghe vậy còn là thụ sủng nhược kinh vội vàng liên tục gật đầu nói.

“Không khách khí, Dư đại thúc.” Hạ Vân Kiệt cười trở về một câu, sau đó vùi đầu viết phương thuốc.

Hạ Vân Kiệt ở viết phương thuốc khi, ba đệ tử đều đang nhìn. Đới Vĩnh Chu nay trình độ còn thấp, nhìn không ra nhiều trò đến, nhưng Cố Thiến Lâm là tiến sĩ sinh, Lưu Nhất Duy là “Lão trung y” Đối phương thuốc còn là có nhất định nghiên cứu, bọn họ nhìn Hạ Vân Kiệt khai phương thuốc, ánh mắt gian đều lóe ra một tia lo lắng sắc, há mồm muốn nói lại không dám nói.

Hạ Vân Kiệt là lão sư, bọn họ trong lòng tuy có nghi ngờ cũng không dễ trước bệnh nhân mặt đề suất.

“Ngươi là không phải cho rằng ta phụ tử này vị dược hạ trọng ?” Hạ Vân Kiệt viết xong phương thuốc sau, quay đầu nhìn đến Lưu Nhất Duy cùng Cố Thiến Lâm một bộ muốn nói lại thôi bộ dáng, biểu tình bình tĩnh hỏi.

“Đúng vậy, phụ tử là có độc chi dược, lão sư ngài này liều thuốc có phải hay không có chút……” Gặp Hạ Vân Kiệt nhất ngữ điểm trúng bọn họ tâm tư, Cố Thiến Lâm tính cách tối thẳng, rõ ràng nói thẳng nói.

“Phụ tử quả thật có độc, nhưng cũng không thể bởi vì phụ tử có độc liền coi phụ tử như rắn rết tránh mà không cần, không dám vượt qua giới hạn. Chân chính có không có độc, kỳ thật muốn xem dược đúng chứng hay không. Các ngươi nói hàng bạch cúc có hay không độc?

Không có độc đi. Nhưng nếu người âm hàn nội thịnh uống nó, thì phải là độc dược. Còn có thuốc tây kích thích có hay không độc? Kỳ thật cũng là có độc. Kích thích dùng hơn kỳ thật chính là cạn kiệt người sinh mệnh, nhưng ở cần thời điểm cũng phải dùng. Là dược ba phần độc, tốt nhất biện pháp thì phải là không cần uống thuốc, nhưng sinh bệnh chính mình lại không có biện pháp khang phục, cũng chỉ đành mượn dùng ngoại lực. Đồng lý, phụ tử tuy rằng quả thật có độc, nhưng nếu sẽ đối chứng, liều thuốc lớn hơn một chút là không có việc gì. Đây là các ngươi tốt tốt học tập địa phương. Khai phương thuốc, kê đơn, học quá trung y đều đã, nhưng muốn khai tốt phương thuốc, khai đúng dược cũng không phải học quá y sẽ, đó là cần dụng tâm học tập, không ngừng tích lũy mới vừa rồi có thể đạt tới.” Hạ Vân Kiệt nghiêm túc giải thích một lần, sau đó mới lại lần nữa mỉm cười chuyển hướng Dư Đại Sơn nói:“Đại thúc, đây là phương thuốc. Chúng ta bệnh viện có chuyên môn giúp tiên thuốc, ngươi có thể cho bọn họ hỗ trợ tiên dược. Nếu ngươi muốn chính mình mang về tiên trong lời nói cũng không thành vấn đề, ta sẽ đem tiên dược bộ sậu phương pháp kể lại viết cho ngươi, ngươi ấn tiên dược là có thể.”

“Ta chính mình mang về tiên đi. Mấy năm nay vì này bệnh ngoài da ta không thiếu tiên dược.” Dư Đại Sơn vội vàng nói. Tiên dược là cần mặt khác thu phí, Dư Đại Sơn luyến tiếc này bút tiền.

“Kia đi.” Hạ Vân Kiệt liền đem tiên dược phương pháp chuyên môn dùng chữ khải suốt nhất tề viết xuống đến, sau đó cố ý nghiêm nghiêm dặn dò Dư Đại Sơn phụ tử muốn trước tiên một giờ mới vừa rồi có thể vào dược.

Dư Đại Sơn lại nào có gặp qua bực này kiên nhẫn cẩn thận thầy thuốc, cho nên chạy là lần nữa cảm kích nói lời cảm tạ, nhìn xem Hạ Vân Kiệt trong lòng không khỏi một trận thật to cảm khái. Dân chúng thật sự là dễ dàng

thỏa mãn a, giao tiền xem bệnh thiên kinh địa nghĩa, hắn chính là hết một thầy thuốc bổn phận, thái độ hòa ái một ít, Dư Đại Sơn lại giống như là bệnh đã muốn trị bình thường, đối hắn cảm động đến rơi nước mắt,

Đi rồi Dư Đại Sơn sau đó là giữa trưa. Bệnh viện có căn tin, bốn người cùng nhau ở căn tin ăn đốn giữa trưa cơm, lại hơi chỉ nghỉ ngơi một phen, sau đó tiếp tục tọa chẩn.

Buổi chiều so với buổi sáng còn muốn “Thê lương”, thẳng đến tan tầm đều không có một người tới cửa xem bệnh.

Hạ Vân Kiệt phòng cùng Đinh Chí Giang phòng ngay tại hai cách vách, cho nên hắn bên này tình huống Đinh Chí Giang tự nhiên biết đến nhất thanh nhị sở, tan tầm ở cửa gặp nhau khi, khó tránh khỏi muốn cố ý cùng bên người nghiên cứu sinh trong lời nói mang phúng nói vài câu. Nghe được Cố Thiến Lâm ba người trong lòng phá lệ tích, nhưng Hạ Vân Kiệt hờ hững, bọn họ nhưng cũng bất đắc dĩ.

Bởi vì tọa chẩn không người hỏi thăm, Hạ Vân Kiệt lại không nghĩ quá mức cao điệu, chủ động thật to triển lộ thân thủ đến hấp dẫn bệnh nhân, rõ ràng cũng sẽ không lại đi trung y quán tọa chẩn. Bất quá cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng, Hạ Vân Kiệt tuy rằng một lòng điệu thấp, nhưng ở Đinh Chí Giang đám người có tâm tuyên truyền hạ, hắn ở trung y quán tọa chẩn chỉ có một bệnh nhân tới cửa xem bệnh tin tức lại ở trung y trong học viện truyền những mưa gió. Không chỉ có như thế, cũng không biết ai còn cho hắn lấy cái ngoại hiệu kêu Hạ chuyên nhất.

Ý tứ là Hạ chuyên gia một ngày chỉ nhìn một bệnh nhân.

Đương nhiên này ngoại hiệu trước mặt Hạ Vân Kiệt mặt

bọn họ còn là không dám nói lung tung, nhưng cùng Đới Vĩnh Chu bọn họ này đó đệ tử, bọn họ sẽ không nhiều như vậy kiêng kị, thậm chí Đới Vĩnh Chu cùng trong phòng ngủ đồng học còn đem chuyện này trở thành một cái cười liêu đến trêu chọc Đới Vĩnh Chu, nói hắn lão sư thực ngưu bức, không hổ là chuyên gia, một ngày chỉ nhìn một bệnh nhân.

Đới Vĩnh Chu ba người đương nhiên thực tức giận, khó tránh khỏi muốn theo chân bọn họ tranh cãi vài câu, nhưng sự thật đặt tại trước mặt, mặc cho bọn hắn như thế nào tranh cãi cũng không quá là đồ tăng nhạo báng.

Tuy rằng Thương Bắc huyện trung y viện lãnh đạo cùng Lưu Nhất Duy quan hệ rất lạnh đạm, nhưng nói như thế nào Lưu Nhất Duy cũng là một gã “Lão trung y”, huống hồ Giang Châu đại học trung y học viện phó giáo sư này danh hiệu cũng tuyệt đối dọa người, cho nên Thương Bắc huyện trung y viện lãnh đạo còn là rất nhanh sẽ đồng ý Lưu Nhất Duy xin, thậm chí còn nói nếu Hạ Vân Kiệt nguyện ý, bệnh viện cũng có thể cho hắn làm chút tuyên truyền khai cái chuyên gia phòng khám bệnh. Lãnh đạo này phiên hảo ý sợ tới mức Lưu Nhất Duy vội vàng nói không cần.

Hạ lão sư ở trung y quán mở chuyên gia phòng khám bệnh chỉ có một bệnh nhân tới cửa xem bệnh đã muốn thành một truyện cười, nếu ở Thương Bắc huyện còn nháo ra như vậy một truyện cười, liền thật sự là “Đại danh truyền xa”.

Xuất phát đi Thương Bắc huyện trung y viện là “Phòng khám bệnh sự kiện” Sau ngày thứ ba, cũng chính là thứ năm buổi sáng, kế hoạch là liên tiếp tọa chẩn hai ngày, thứ sáu vãn phản hồi.

Thứ năm sớm, Hạ Vân Kiệt kéo cái tiểu va ly một đường hướng học viện đại lâu đi đến, bởi vì ngày hôm qua nói

tốt buổi sáng ở học viện đại lâu cửa chạm trán, sau đó cùng đi cưỡi Giang Châu thị khai hướng Thương Bắc huyện đại ba xe.

Đương nhiên cũng có thể chính mình lái xe BMW, bất quá Hạ Vân Kiệt cảm thấy chính mình một cái vừa tới lão sư liền khai xe BMW quá mức cao điệu, khó tránh khỏi vừa muốn chọc người chỉ trích, cho nên còn là lựa chọn cưỡi đại ba xe.

Xa xa Hạ Vân Kiệt liền thấy được ba người đều tự lưng cái ba lô đứng ở học viện đại lâu cửa, bất quá ba người cảm xúc hiển nhiên đều có vẻ hạ, chút không có muốn đi Thương Bắc huyện chờ mong cùng hưng phấn, không chỉ có như thế, ba người đầu là thấp, tựa hồ sợ đụng tới người quen giống nhau.

Bất quá khi bọn hắn nhìn đến Hạ Vân Kiệt khi, còn là lập tức ào ào ngẩng đầu đón nhận đi cung kính nói:“Lão sư buổi sáng tốt lành.”

“Buổi sáng tốt lành, hiện tại liền xuất phát đi.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Di, Hạ giáo thụ các ngươi bao lớn bao nhỏ, đây là chuẩn bị đi ra ngoài chơi sao?” Hạ Vân Kiệt vừa dứt lời hạ, chợt nghe đến phía sau truyền đến một đạo kinh ngạc thanh âm, nhìn lại cũng là trong văn phòng trọng tải tối cao Lưu Lực Hoành.

“Ha ha, không phải. Chuẩn bị đi Lưu Nhất Duy chỗ bệnh viện nhìn xem, ngươi cũng biết trung y chỉ nói không được a, phải có thực tiễn.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Không phải đâu, chúng ta Hạ chuyên gia còn chuẩn bị đi phần đất bên ngoài mở chuyên gia phòng khám bệnh sao? Bất quá này cũng không mất làm một tốt biện pháp, dù sao này địa phương người kiến thức hữu hạn,

nếu nghe nói chúng ta Giang Châu đại học trung y học viện giáo thụ chuyên gia đi qua, khẳng định hội xu chi như vụ.” Hạ Vân Kiệt vừa dứt lời, lại vang lên một đạo thanh âm, bất quá này nói thanh âm lại tràn ngập châm biếm ý. Chỉ cần là người hiểu được chợt nghe ra đến, hắn là đang cười Hạ Vân Kiệt này chuyên gia ở trong thành không phổ biến, đành phải đi ở nông thôn địa phương hồ lộng người.

Nói lời này người không phải người khác đúng là Đinh Chí Giang, hắn nói xong sau liền cười ha ha phe phẩy đầu hướng đại lâu đi, tựa hồ ở cảm khái cái gì.

Cố Thiến Lâm ba người nghe xong đương nhiên là vừa tức giận lại cảm thấy đặc thật mất mặt, nhưng thật ra Hạ Vân Kiệt căn bản không đem Đinh Chí Giang lời nói để ở trong lòng.

Có hay không bản lãnh thật sự, Hạ Vân Kiệt chính mình trong lòng nhất rõ ràng bất quá, làm sao cần để ý một tiểu nhân lãnh ngôn châm chọc?

“Khụ khụ, Hạ giáo thụ, ngươi như vậy tuổi trẻ ở chúng ta trung y quán thật đúng là không có người nào tới cửa xem bệnh, đi Thương Bắc huyện trung y viện đổ vẫn có thể xem là một biện pháp tốt. Ngươi ngàn vạn đừng hiểu lầm, ta không có chê cười ý tứ của ngươi, ta đây là ăn ngay nói thật.” Nhìn Đinh Chí Giang phe phẩy đầu hướng đại lâu đi đến, Lưu Lực Hoành do dự hạ nói.

“Ha ha, tuổi trẻ là này sự thật.” Hạ Vân Kiệt cười trở về một câu.

“Ha ha, ngươi có thể nghĩ như vậy tốt nhất, có chút người tin đồn ngươi cũng đừng hướng trong lòng đi!” Lưu Lực Hoành cũng hiểu được đàm này đề tài có vẻ xấu hổ, cười cười trấn an một câu liền đi.

“Các ngươi người người ủ rũ làm gì? Có phải hay không cảm thấy có như ta vậy lão sư cho các ngươi xấu hổ, mất mặt ?” Hạ Vân Kiệt gặp Lưu Nhất Duy ba người đều cúi đầu, một bộ uể oải bộ dáng, không khỏi tức giận hỏi.

“Không có, không có!” Lưu Nhất Duy ba người nghe vậy không khỏi hoảng sợ, vội vàng lắc đầu nói.

Hạ Vân Kiệt cũng biết chuyện này làm cho Lưu Nhất Duy đám người xấu hổ, bất quá tối mấu chốt chỉ sợ hay là bọn họ đối hắn tin tưởng hữu hạn, cho nên mới hội sinh ra một tia tự ti, mất mặt cảm giác. Bất quá Hạ Vân Kiệt biết chậm rãi bọn họ sẽ hiểu được, hắn này đạo sư tuy rằng tuổi trẻ, tuy rằng một ngày chỉ có một bệnh nhân tới cửa, nhưng là chân chính Biển Thước tái thế, cũng là không vội tại đây nhất thời.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 560 : Cứu người như cứu hoả

“Xuất phát đi.” Hạ Vân Kiệt không nghĩ nhiều giải thích, gặp ba người lắc đầu toại bàn tay to vung lên nói.

Gặp rốt cục không cần tái đứng ở đại lâu cửa nghênh đón lui tới sư sinh nhóm khác thường ánh mắt, Lưu Nhất Duy ba người đều thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng đi theo Hạ Vân Kiệt phía sau hướng giáo cửa đi đến.

“Hạ lão sư, các ngươi đây là muốn đi đâu?” Còn chưa tới trường học cửa, một chiếc màu đen Audi xe từ phía sau lái đi lên, sau đó đứng ở bọn họ phía trước trên đường, trên xe xuống dưới trung y học viện viện trưởng Hồng Văn Cảnh giáo thụ.

Gặp xuống dưới là Hồng viện trưởng, Lưu Nhất Duy đám người trong lòng đều một trận khẩn trương.

Chuyên gia phòng khám bệnh, người khác đều là sắp xếp nổi lên hàng dài, mà chính mình đạo sư đâu? Cả ngày chỉ có một bệnh nhân tới cửa. Hồng Văn Cảnh thân là học viện viện trưởng khẳng định cũng là biết đến, phỏng chừng không thiếu được muốn nói nói chính mình đạo sư vài câu.

Đây chính là mất học viện thể diện sự tình a!

Hồng Văn Cảnh thân là học viện viện trưởng quả thật nghe qua chuyện này, thậm chí phó viện trưởng Ngô Vĩnh Bình còn cố ý tìm tới môn hướng hắn tố cáo trạng. Nói như vậy lão sư không thể lưu, nếu không còn như vậy đi xuống, sớm hay muộn có một ngày trung y học viện thanh danh sắp bị bại quang.

Nhưng là người khác không biết Hạ Vân Kiệt lai lịch, Hồng Văn Cảnh nhưng là nhất thanh nhị sở. Đây chính là Phùng lão giáo thụ tối kính trọng sư môn trưởng bối a, thay lời khác nói coi như là Hồng Văn Cảnh sư môn trưởng bối, hắn Hồng Văn Cảnh dám khai trừ hắn sao? Kia nhưng là khi sư diệt tổ tội lớn!

“Nguyên lai là Hồng viện trưởng a, chúng ta đang chuẩn bị đi Lưu Nhất Duy công tác Thương Bắc huyện trung y viện.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Đi Thương Bắc huyện trung y viện?” Hồng Văn Cảnh không khỏi hơi hơi sửng sốt.

“Đúng vậy, đệ tử cần thực tiễn, vừa vặn Lưu Nhất Duy là Thương Bắc huyện trung y viện thầy thuốc, ta suy nghĩ liền mượn hắn địa phương mỗi tuần an bài vài ngày cấp đệ tử học thực tiễn khóa.” Hạ Vân Kiệt gật đầu nói.

“Nguyên lai là như vậy.” Hồng Văn Cảnh nghe vậy bừng tỉnh đại ngộ nói, trong lòng cũng là một trận dở khóc dở cười, hắn nghe qua “Hạ chuyên nhất” Chuyện này, tự nhiên nghĩ đến Hạ Vân Kiệt tuổi trẻ mất không nổi mặt mũi, cho nên chỉ có thể đi xa Thương Bắc huyện, về phần cái gì đệ tử cần thực tiễn đơn giản nói thật dễ nghe mà thôi thôi.

Đương nhiên Hồng Văn Cảnh không thể trạc phá điểm ấy, nghe vậy cười nói:“Chúng ta học trung y tối cần thực tiễn. Vừa vặn, ta hôm nay muốn đi tỉnh thành khai cái hội, trên đường phải đi quá Thương Bắc huyện, các ngươi an vị của ta xe đi thôi.”

Lưu Nhất Duy ba người vốn tưởng rằng Hồng viện trưởng không thiếu được muốn nói nói Hạ Vân Kiệt vài câu, không nghĩ tới kết quả là Hồng viện trưởng thế nhưng thân thiết nói chở bọn họ đoạn đường, cũng không cấm hách nhất đại khiêu, nghĩ rằng, hay là Hồng

viện trưởng hôm nay uống sai thuốc sao?

“Kia đi, cảm ơn Hồng viện trưởng.” Hạ Vân Kiệt mới sẽ không theo Hồng Văn Cảnh khách khí, nghe vậy gật gật đầu, sau đó quay đầu đối Lưu Nhất Duy đám người nói:“Đều lên xe đi, chúng ta liền đáp Hồng viện trưởng đi nhờ xe.”

Lưu Nhất Duy đám người không nghĩ tới Hạ lão sư thật đúng là không khách khí, Hồng viện trưởng khách khí như vậy vừa nói, hắn thế nhưng cũng liền như vậy gật đầu, trong lòng không khỏi một trận cười khổ, phải biết rằng người ta nhưng là viện trưởng a!

“Đều lên xe đi!” Hồng Văn Cảnh gặp Lưu Nhất Duy đám người nhìn hắn không dám lên xe, tự nhiên hiểu được vì cái gì, trong lòng cũng không cấm một trận cười khổ, ta là viện trưởng đúng vậy, khả các ngươi Hạ lão sư đến đây càng ngưu bức a!

Gặp Hồng viện trưởng cũng mở miệng, Lưu Nhất Duy đám người sẽ không hảo tái chần chờ, liền ào ào lên xe, thậm chí Lưu Nhất Duy còn cố ý khách khí theo Hồng viện trưởng nói hắn mở ra xe, bất quá Hồng viện trưởng không đáp ứng.

Hạ Vân Kiệt còn là có vẻ cẩn thận, hắn đem duy nhất nữ sinh Cố Thiến Lâm an bài ở tại phó điều khiển vị thượng, chính hắn cùng Lưu Nhất Duy, Đới Vĩnh Chu hai nam sinh tễ ở ghế sau.

Mọi người đều ngồi ngay ngắn sau, Hồng Văn Cảnh liền lái xe một đường hướng tỉnh thành Hải Châu thị phương hướng khai đi.

Thương Bắc huyện vào chỗ cho tỉnh thành Hải Châu thị cùng Giang Châu thị giao giới địa phương.

Xe một đường đi, không khí rất là vi diệu. Chỉnh chiếc xe năm người, trừ bỏ Hạ Vân Kiệt một bộ thản nhiên, nhàn nhã thưởng thức ngoài cửa sổ phong cảnh, còn lại bốn người tâm tình đều có chút phức tạp khẩn trương.

Lưu Nhất Duy ba người sở dĩ khẩn trương tự nhiên là bởi vì lái xe là Hồng viện trưởng, đời này bọn họ thật đúng là không nghĩ tới có một ngày viện trưởng sẽ cho bọn họ làm tài xế. Hồng viện trưởng tâm tình phức tạp khẩn trương đương nhiên là vì trong xe ngồi một vị Phùng lão giáo thụ đều phải tôn xưng một tiếng sư thúc ngưu nhân duyên cớ, vốn nếu chính là hắn cùng Hạ Vân Kiệt một mình cùng một chỗ, Hồng viện trưởng cũng là dễ làm, thái độ khiêm tốn một ít đó là, khả lại cứ có ngoại nhân ở, hắn lại không thiếu được điểm cuối viện trưởng cái giá. Ở người khác trước mặt làm dáng, Hồng viện trưởng tự nhiên là ngựa quen đường cũ, không có gì tâm lý gánh nặng, nhưng tại như vậy hẹp hòi trong không gian, nhưng lại là trước mặt Hạ Vân Kiệt mặt, Hồng viện trưởng tự nhiên là cả người không được tự nhiên thậm chí có chút khẩn trương.

Cũng may Thương Bắc huyện cách cũng không xa, xe lên Giang Châu thị đi thông Hải Châu thị đường cao tốc sau, mở không sai biệt lắm bốn mươi đến phút liền đã muốn có thể xa xa vọng đến Thương Bắc huyện xuất khẩu bài tử. Nhưng vào lúc này bọn họ cũng thấy được cách đó không xa xe xếp thành hàng dài, một lũ nồng đậm mùi máu tươi ở không trung phiêu đãng, phiêu vào cửa kính xe.

“Ra tai nạn, đừng giảm tốc, lái đi qua.” Hạ Vân Kiệt sắc mặt khẽ biến, trầm giọng nói.

Lúc này Hồng Văn Cảnh cũng ý thức được đã xảy ra tai nạn xe cộ, nghe vậy gia tốc mở đi qua. Bất quá khi bọn hắn đến hàng dài địa phương lại bị giao cảnh cấp ngăn cản xuống dưới.

“Không thấy được phát sinh tai nạn xe cộ sao?” Giao cảnh chỉ chỉ nguy hiểm cảnh kì bài tức giận hướng Hồng Văn Cảnh kêu lên.

“Chúng ta là thầy thuốc!” Hồng Văn Cảnh đem đầu tìm hiểu cửa kính xe, biểu tình sốt ruột nói. Bởi vì này khi hắn đã muốn có thể nhìn đến một bộ phận tai nạn xe cộ hiện trường. Sự cố thực nghiêm trọng, có vài chiếc xe đánh vào cùng nhau, trong đó có một chiếc còn là đại ba xe khách, xe khách phiên đến trên mặt đất, thủy tinh nát một đất, toái thủy tinh dính đầy máu tươi dưới ánh mặt trời chiết xạ ra chói mắt đỏ tươi. Tai nạn xe cộ hiện trường đã muốn kéo cảnh giới tuyến, nhưng hiện trường còn không có nhìn đến xe cứu thương, hiển nhiên xe cứu thương còn không có đuổi tới.

Bởi vì này đoạn thời gian vừa lúc là đi làm cao phong kì, mặc dù ở án phát trước tiên cao tốc giao cảnh đại đội nhân liền chạy tới án phát hiện tràng cùng tiến hành khẩn cấp hiện trường xử lý cùng thượng hướng hội báo, nhưng xe cứu thương cùng xe cứu hỏa bởi vì không phải ở đường cao tốc thượng bài tập, hơn nữa lại đã bị đi làm cao phong kì ảnh hưởng, chậm chạp còn không có đuổi tới. Chính cái gọi là cứu người như cứu hoả, tai nạn xe cộ cứu giúp kỳ thật chính là cùng thời gian ở thi chạy. Trước tiên một phút đồng hồ áp dụng cứu giúp thi thố cùng chậm lại một phút đồng hồ cứu giúp, rất nhiều thời điểm chính là sinh cùng tử khác nhau.

Lần này tai nạn xe cộ thực nghiêm trọng, là một chiếc quá tải xe vận tải cùng đại ba xe chạm vào nhau ở tại cùng nhau, sau đó lại khiến cho này khác chiếc xe tông vào đuôi xe. Hiện tại thương vong tình huống còn không rõ ràng, nhưng phiên đổ đại ba xe cơ hồ là ngồi đầy, ít nhất có bốn mươi người đã ngoài, thương vong tuyệt đối không nhỏ. Cho nên gặp xe cứu thương cùng xe cứu hỏa chậm chạp không đuổi tới, giao cảnh cũng là sốt

ruột đòi mạng. Cho nên vừa nghe nói Hồng Văn Cảnh là thầy thuốc, không nói hai lời lập tức mở ra tuần tra xe ở phía trước mở đường.

Trong nháy mắt, Hồng Văn Cảnh đám người liền đến sự cố hiện trường.

Trường hợp vô cùng thê thảm, cao tốc chạy mà sinh ra lực va đập, không chỉ có làm cho xe phiên ngã xuống đất, cũng làm cho thân xe đều vặn vẹo biến hình, đầy đất toái thủy tinh, đầy đất máu tươi, thậm chí còn có thể nhìn đến xe vận tải tài xế óc theo tay lái, theo thoát phá cửa xe chậm rãi chảy xuôi đến cao tốc xi măng trên đường, cũng là đã muốn đương trường bị mất mạng.

Sự cố hẳn là đại ba xe chuyển đường, xe vận tải bởi vì quá tải quán tính rất lớn không kịp phanh lại lập tức đụng phải đi lên, cho nên đại ba xe là toàn bộ bị chàng phiên trên mặt đất, không chỉ có như thế, xe vận tải vận chuyển thép có một xấp văng ra xe đặt ở lật nghiêng đại ba trên xe. Kia thật lớn sức nặng cùng lực đánh vào đem xe cái giá toàn bộ đều cấp áp khúc, nhưng lại ở phát ra dát chi dát chi thanh âm, tựa hồ tùy thời đều đã đem sớm đã rách mướp toàn bộ xe cái giá cấp áp suy sụp. Mà đại ba trong xe ít nhất còn có hơn mười hành khách bởi vì thân thể bị chỗ ngồi hoặc là ống tuýp tạp trụ mà bị nhốt ở bên trong, lúc này bọn họ chính khóc hô cứu mạng, đỏ tươi huyết chính theo bọn họ thân mình chảy tới xe, sau đó lại theo trong xe chậm rãi chảy ra, đem đường cao tốc xi măng đều nhuộm thành tiên hồng sắc.

Loại này trường hợp Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu làm sao thường nhìn đến quá, đương trường đã bị sợ tới mức sắc mặt tái nhợt, trong bụng phiên giang đảo hải, thiếu chút nữa đem buổi sáng ăn gì đó đều phải nhổ ra. Cho dù thượng tuổi, đã muốn gặp qua không ít sinh tử Hồng Văn Cảnh cùng Lưu Nhất Duy thấy thế trên mặt

huyết sắc cũng là thốn không còn một mảnh, mãnh hấp lãnh khí, có điểm không thể nào xuống tay cảm giác.

Trên thực tế, loại này trường hợp cho dù xe cứu thương cùng xe cứu hỏa đuổi tới, phỏng chừng trong lúc nhất thời cũng muốn đau đầu không thôi, không thể nào xuống tay a, càng đừng nói bọn họ này vài cái tay không tấc sắt thầy thuốc, hơn nữa bọn họ những người này trung chỉ có Hồng Văn Cảnh là học quá Tây y, còn lại mọi người là trung y, thậm chí có hai cái còn là thuần túy đệ tử. Mà trung y tương đối cho Tây y mà nói, hướng đến bị người cho rằng là chậm lang trung, ở cấp cứu trung rất khó phát huy tác dụng, tuy rằng này nhận thức có thành kiến cùng sai lầm, nhưng không thể phủ nhận ở hiện tại trung y trình độ dưới, cấp cứu phương diện trung y quả thật xa không bằng Tây y.

“Là cái nào vương bát đản làm cho bọn họ vào?” Đang lúc Hồng Văn Cảnh bọn họ bị thảm thiết hiện trường cấp dọa trụ khi, một đạo phẫn nộ thanh âm đột nhiên rít gào lên.

Này phẫn nộ thanh âm đến từ một vị vóc dáng cao lớn uy vũ nam tử, cũng là lần này sự kiện trước hết đuổi tới cao tốc giao cảnh phó đại đội trưởng.

“Lí đội, bọn họ là thầy thuốc.” Vị kia đem Hồng Văn Cảnh đám người mang vào giao cảnh vội vàng nói.

“Thầy thuốc?” Lí phó đội trưởng nghe vậy hai mắt không khỏi mạnh sáng ngời, sau đó vội vàng nói:“Thầy thuốc thực xin lỗi, vừa rồi lòng ta nóng nảy, còn mời các ngươi lập tức……”

Lí phó đội trưởng nói còn không có nói xong, tròng mắt liền trợn tròn. Bởi vì hắn nhìn đến một vị theo trên xe xuống dưới người trẻ tuổi thế nhưng lập tức đi hướng kia lật nghiêng đại ba xe, sau đó vươn tay đi bắt đặt ở

thân xe kia trói thép.

Người này có phải hay không điên rồi? Đây chính là một chỉnh trói thép a, là cần cần cẩu đến điếu lên, chẳng lẽ hắn nghĩ đến đây là bọt biển bọt biển sao?

Bất quá lập tức Lí phó đội trưởng tròng mắt cơ hồ toàn bộ đều theo hốc mắt bính đi ra, bởi vì hắn nhìn đến người trẻ tuổi kia thế nhưng thật sự đem kia trói thép cấp xách lên, sau đó cấp ném tới một bên đi, kia thoải mái bộ dáng, giống như kia không phải thép mà là thật sự thành bọt biển.

Hạ Vân Kiệt động tác rất nhanh, hơn nữa tai nạn xe cộ hiện trường thực loạn, chân chính nhìn đến hắn thi triển "Đại lực" cũng không nhiều, chờ bọn hắn đột nhiên phát hiện đặt ở xe kia trói thép không thấy khi, còn tưởng rằng chính mình ánh mắt hoa, đều dùng sức nhu nhu tròng mắt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 561 : Cứu giúp

Chủ yếu ảnh hưởng cứu viện tiến độ chính là kia trói thép đặt ở đại ba trên xe, bởi vì thép rất nặng, dựa vào nhân lực trực tiếp chỉnh trói chuyển đi thực khó khăn, chỉ có đem trói thép cương thiết lộng đoạn, sau đó xé chẵn ra lẻ mấy căn mấy căn chuyển. Nhưng xé chẵn ra lẻ cố nhiên có thể đem kia trói thép chuyển đi, nhưng đại ba xe lúc này đã muốn bị thép cấp ép tới lung lay sắp đổ, cạc cạc rung động, phía sau nếu phái thượng vài cái tuổi trẻ lực tráng giao cảnh leo lên đi dùng sức chuyển na, chỉ sợ cũng hội thành áp tử lạc đà cuối cùng một cây đạo thảo, lập tức liền đem đại ba xe cấp đè ép.

Thật muốn như vậy, người bị tạp ở trong xe chỉ sợ đợi không được cứu viện sẽ bị trực tiếp cấp áp tàn phế hoặc là áp đã chết. Cho nên nhìn như nhất trói thép dựa vào nhân lực có thể xé chẵn ra lẻ chuyển đi, nhưng không có người dám dễ dàng động thủ, chỉ có thể nhìn trông mong chờ cần cẩu.

Nay Hạ Vân Kiệt thừa dịp loạn đem thép cấp na đi, tự nhiên liền mở ra cứu viện khốn cảnh, mọi người hơi chút ngẩn người sau, cũng liền bất chấp lại đi nghĩ lại vừa rồi đến tột cùng đã xảy ra sự tình gì, vội vàng bắt đầu đi cứu người bị nhốt ở trong xe.

Hạ Vân Kiệt cũng không dám chậm trễ, bởi vì hắn thấy được một vị mẫu thân ôm một vị nữ hài tử bị tạp tại vị trí, một khối thủy tinh chính cắm ở nữ hài tử ngực, đỏ tươi huyết đang từ thủy tinh ngắt lời chỗ ồ ồ ra bên ngoài mạo, mà mẫu thân tắc hoảng liều mạng lấy tay đi che mạo huyết địa phương, miệng kêu nữ hài tử tên, nước mắt không chịu khống chế ra bên ngoài lưu.

“Ba!” Hạ Vân Kiệt tay trực tiếp như laser đao bình thường **** cương sắt lá, sau đó “Thử” Một tiếng trực

tiếp đem kia cương sắt lá cấp tê mở ra.

“Đừng sợ, ta là thầy thuốc. Ngươi hiện tại chậm rãi buông tay ra, ta trước đem ngươi nữ nhi cứu ra.” Kia khối thủy tinh chính giữa nữ hài tử trái tim bộ vị, cho dù Hạ Vân Kiệt cũng lo lắng nữ hài tử mẫu thân rối loạn tay chân, cho nên xé mở cương sắt lá sau, biểu tình ôn nhu đối nữ hài tử mẫu thân nói.

Hạ Vân Kiệt thanh âm phảng phất có được ma lực bình thường, nữ hài tử mẫu thân nhìn Hạ Vân Kiệt quả thực chậm rãi buông lỏng tay ra.

Hạ Vân Kiệt thấy thế liền lập tức thân thủ đem nữ hài tử bế đi ra, ôm đi ra khi gặp vị kia phó đại đội trưởng còn tại bên cạnh chỉ ngây ngốc nhìn, nhịn không được hướng hắn gọi nói:“Còn thất thần làm gì, còn không hỗ trợ cứu người?”

Phó đại đội trưởng thế này mới đột nhiên bừng tỉnh lại đây, cuống quít gọi người cùng nhau cứu nữ hài tử mẫu thân.

“Lão sư hiện tại làm sao bây giờ?” Nhìn Hạ Vân Kiệt đem nữ hài tử ôm đi ra, đỏ tươi máu theo của nàng ngực ồ ồ mà ra, Cố Thiến Lâm sợ tới mức nước mắt đều chảy ra, mà Lưu Nhất Duy bọn họ tuy rằng đỡ, nhưng lúc này cũng là hoang mang lo sợ, cho rằng này nữ hài tử chỉ sợ rất khó đã cứu đến.

Hạ Vân Kiệt không có trả lời mà là một tay nhẹ nhàng đặt tại nữ hài tử trên đầu, một tay bắt được kia thủy tinh.

“Không được!” Hồng Văn Cảnh cùng Lưu Nhất Duy cơ hồ trăm miệng một lời nói.

Bọn họ đều cũng có kinh nghiệm thầy thuốc, hơn nữa Hồng Văn Cảnh còn là Mỹ quốc khang nại nhĩ đại học

Tây y học thạc sĩ rõ ràng hơn kia thủy tinh sở sáp vị trí, này nhất bạt nữ hài tử tất lập mã bị mất mạng.

Bất quá Hạ Vân Kiệt hiển nhiên căn bản không có nghe hai người ngăn cản thanh âm, mà là mặt mang mỉm cười đối nữ hài tử ôn vừa nói nói:“Tiểu bằng hữu ngoan, nhắm mắt lại ngủ một giấc sẽ không sự.”

Hạ Vân Kiệt vừa nói xong, kia nữ hài tử quả nhiên liền đóng thượng ánh mắt nặng nề ngủ, mà đúng lúc này Hạ Vân Kiệt không chút do dự đem kia cắm ở nữ hài tử ngực thủy tinh nhất bạt.

Gặp Hạ Vân Kiệt bạt thủy tinh, Cố Thiến Lâm sợ tới mức đều nhắm hai mắt lại, ở nàng xem đến tất là máu tươi phun dũng mà ra, mà Hồng Văn Cảnh cùng Lưu Nhất Duy tắc đã muốn vẻ mặt tức giận.

Mặc kệ Hạ Vân Kiệt phía trước biểu hiện như thế nào dũng mãnh phi thường, mặc kệ nữ hài tử cho dù cuối cùng đưa đến giải phẫu trên đài cũng là khó thoát khỏi chỉ còn đường chết, nhưng Hạ Vân Kiệt như bây giờ thực hiện ở Hồng Văn Cảnh cùng Lưu Nhất Duy xem ra chính là mưu sát. Bởi vì hắn này nhất bạt, nữ hài tử tất nhiên lập mã bị mất mạng!

“Điều này sao có thể?” Bất quá lập tức Hồng Văn Cảnh cùng Lưu Nhất Duy trên mặt tức giận chuyển vì kinh hãi, bởi vì bọn họ nhìn đến Hạ Vân Kiệt rút ra thủy tinh sau, không chỉ có không có nhìn đến có máu tươi phun dũng mà ra, tương phản kia vốn là ồ ồ mà ra máu tươi thế nhưng cũng đình chỉ chảy ra.

Hạ Vân Kiệt như trước không hữu lý bọn họ, mà là đưa tay nhẹ nhàng ở nữ hài tử ngực vuốt ve, một tia tràn ngập sinh cơ mộc nguyên lực cùng thủy nguyên lực theo hắn vuốt ve chậm rãi thẩm thấu đến nữ hài tử trên người, trong nháy mắt không chỉ có nữ hài tử miệng vết

thương không hề lưu máu tươi, thậm chí ngay cả miệng vết thương đều dần dần khép lại, đảo mắt nhìn không tới chút vết thương.

“Điều này sao có thể?” Chân chính rõ ràng nhìn đến Hạ Vân Kiệt thi triển cứu vớt chỉ có Hồng Văn Cảnh đám người, các giao cảnh chính vội vàng xử lý tai nạn xe cộ hiện trường thứ tự còn có cứu giúp bị nhốt ở trong xe hành khách, gặp vốn đã muốn mệnh huyền một đường nữ hài tử trong nháy mắt hô hấp vững vàng, thậm chí ngay cả trên người miệng vết thương cũng không gặp bóng dáng, không khỏi lại kinh hô ra tiếng.

“Các ngươi là tới làm gì ? Còn không nhanh chóng hỗ trợ cứu người?” Lúc này Hạ Vân Kiệt rốt cục ngẩng đầu, trừng mắt nhìn Hồng Văn Cảnh đám người liếc mắt một cái nói.

Tuy chỉ là như vậy liếc mắt một cái, nhưng lúc này những lời này dừng ở Hồng Văn Cảnh đám người trong tai lại giống như tiếng sấm bình thường, cả kinh bọn họ vội vàng nhất tề cung kính nói:“Là!”

Nói xong mọi người liền phân tán mở ra, chuẩn bị hỗ trợ chỉ huy cứu người. Cứu giúp là phi thường chú ý y học kỹ xảo, hơn nữa tai nạn xe cộ, người nào có thể hoạt động, người nào không thể hoạt động, thậm chí như thế nào hoạt động đều rất chú ý. Phía sau, có thầy thuốc ở bên cạnh chỉ huy cùng không có thầy thuốc ở là hoàn toàn không đồng dạng như vậy.

“Tiểu Cố cùng Tiểu Đới đi theo ta.” Hạ Vân Kiệt không đợi mọi người tránh ra lại bảo ở Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu.

Bọn họ hai người còn là đệ tử, Hạ Vân Kiệt cũng không yên tâm bọn họ một mình hành động.

“Là.” Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu vội vàng dậm chân nói, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt tràn ngập kính sợ cùng chờ mong.

Đem Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu hai người gọi lại sau, Hạ Vân Kiệt ôm nữ hài tử đứng lên, sau đó đem nữ hài tử trả lại cho vừa mới bị phó đại đội trưởng bọn họ cấp cứu ra đứa nhỏ mẫu thân.

Gặp nữ nhi hai mắt nhắm nghiền, hoảng sợ trong thất thần mẫu thân còn tưởng rằng nữ nhi đã muốn đã chết, không khỏi lập tức phác đi lên ôm nàng lớn tiếng khóc rống lên.

“Mẹ? Ngươi đang làm cái gì? Ngươi ở khóc sao?” Mẫu thân gắt gao ôm nữ hài tử như vậy vừa khóc, nữ hài tử liền tỉnh lại, sau đó mở to một đôi tối đen đôi mắt nhìn chằm chằm mẫu thân hỏi, còn dính đầy vết máu tay nâng lên quay lại sát mẫu thân trên mặt nước mắt.

“Trời ạ! Tinh Tinh ngươi, ngươi không chết? Ngươi, ngươi vừa rồi cắm ở ngươi ngực thủy tinh đâu? Sao lại thế này? Chẳng lẽ vừa rồi ta……” Đột nhiên gặp nữ nhi tỉnh lại, hơn nữa còn dùng dính đầy vết máu tay đến sát mặt mình giáp, mẫu thân đầu tiên là hách nhất đại khiêu, tiếp theo liền ôm nữ nhi lại thân lại hôn, tái kế tiếp đó là vẻ mặt không thể tưởng tượng lật xem nữ nhi ngực. Làm nàng xem đến nữ nhi ngực trơn bóng như cũ, giống như sự tình gì đều không có phát sinh quá, mẫu thân cả người đều choáng váng. Nếu không phải nàng quần áo tất cả đều là vết máu, nếu không phải quần áo ngực bộ vị còn có một cái bị tiêm vật thứ phá phá động, mẫu thân thật muốn hoài nghi vừa rồi kia hết thảy đều chính là một giấc mộng, đều là giả.

Mẫu thân ngốc trụ đồng thời, phó đại đội trưởng còn có vị kia cùng hắn cùng nhau hỗ trợ đem đứa nhỏ mẫu thân cứu ra giao cảnh cũng ngốc ở.

Vừa rồi tuy rằng trường hợp thực loạn, tới rồi giao cảnh nhân thủ cũng không nhiều, đều đều tự vội vàng cứu giúp hoặc là duy hộ giao thông thứ tự công tác, chân chính chú ý đến này đôi mẹ con rất ít, nhưng bọn hắn hai lại thấy được này đối mẹ con, còn thấy được Hạ Vân Kiệt theo đại ba trong xe ôm ra một cái ngực cắm thủy tinh, máu tươi xông ra nữ hài tử, mà bọn họ tắc bị Hạ Vân Kiệt quát một tiếng sau đi cứu đứa nhỏ mẫu thân.

Nhưng còn bây giờ thì sao? Đứa nhỏ trừ bỏ sắc mặt hơi chút tái nhợt một ít, trên người quần áo dính đầy vết máu ở ngoài, thế nhưng nhìn không ra đến có gì bị thương dấu hiệu. Điều này sao có thể đâu?

“Mụ mụ, là vừa mới vị kia thần tiên ca ca đã cứu ta!” Nữ hài tử mắt hiện sùng bái tinh tinh nói.

“Ngốc nói, trên thế giới này nào có cái gì thần……” Mẫu thân không hề nghĩ ngợi liền phản bác nói, bất quá nói còn chưa dứt lời nàng lại đột nhiên dừng lại, nếu không phải thần tiên? Nàng nữ nhi hiện tại như thế nào khả năng hội an nhiên không việc gì nằm ở nàng trong lòng đâu? Nếu không có thần tiên, nàng nữ nhi ngực như thế nào hội ngay cả một chút vết thương đều không có đâu?

Cho nên ngay sau đó, nữ hài tử mẫu thân lập tức trợn tròn tròng mắt cầm lấy nữ nhi tay hỏi:“Thần tiên ca ca, cái nào thần tiên ca ca? Là vừa mới vị kia đem ngươi ôm đi ra ngoài ca ca sao?”

“Nhạ, thần tiên ca ca ở đàng kia đâu!” Nữ hài tử xoay quá, chỉ chỉ cách đó không xa một người tuổi còn trẻ bóng dáng nói.

Trẻ tuổi thân ảnh tự nhiên chính là Hạ Vân Kiệt, lúc này hắn chính cấp một vị đầu bị bị thương nặng, miệng phun nước miếng, cả người phát run, nhân lại hôn mê bất tỉnh

người bị thương chữa thương.

Chỉ thấy hắn cầm trong tay thật dài kim châm, trực tiếp đối với người bị thương đầu chính trung ương liền đâm đi vào, nhìn xem Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu khẩn trương trái tim đều thiếu chút nữa đình chỉ nhảy lên.

Này không phải y thuật a, quả thực chính là “Giết người” A!

Hạ Vân Kiệt thủ pháp vừa ngoan lại mau, hắn rút châm thủ pháp đồng dạng vừa ngoan lại mau, đảo mắt liền đem châm rút đi ra.

Khi hắn đem châm rút đi ra sau, một cỗ hắc hắc tụ huyết theo lỗ kim chỗ chảy ra, trong nháy mắt kia bệnh nhân cũng đi theo mở mắt, hai mắt toát ra mê mang sắc.

“Ta đây là ở nơi nào?” Bệnh nhân hỏi.

“Vừa rồi ra tai nạn xe cộ, hiện tại ngươi không có việc gì.” Hạ Vân Kiệt gặp bệnh nhân tỉnh lại, tay ở bệnh nhân trán đỉnh sờ soạng một chút, sau đó quay đầu đối Đới Vĩnh Chu cùng Cố Thiến Lâm nói:“Cẩn thận đem vị này bị thương chuyển qua bên cạnh dàn xếp tốt.”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt liền đứng lên, hướng Hồng Văn Cảnh cùng Lưu Nhất Duy hai người đi đến.

Lúc này bọn họ hai người đối diện một vị người bị thương tiến hành cứu giúp. Vị này người bị thương bộ ngực đã bị mãnh liệt va chạm, nhiều căn xương sườn nhiều chỗ đa đoan gãy xương, ngực khuếch đã biến dị dạng. Không chỉ có như thế, người bị thương đã muốn xuất hiện hôn mê cùng hô hấp cực kì khó khăn bệnh trạng, dù là Hồng Văn Cảnh là trung tây y kết hợp chuyên gia, lúc này cũng là việc đầu đầy đại hãn, mà người bị thương tình thế lại càng ngày càng không ổn.

Chỉ sợ căn bản chống đỡ không đến xe cứu thương đã đến.

“Tránh ra đi, người bị thương có bao nhiêu căn xương sườn đâm thấu phế bộ, thương thế phi thường nghiêm trọng, ngươi loại này thường quy cấp cứu biện pháp là chống đỡ không đến xe cứu thương đuổi tới.” Hạ Vân Kiệt bước đi tiến lên nói.

Hồng Văn Cảnh cùng Lưu Nhất Duy nay đối Hạ Vân Kiệt đã muốn kính nếu thần minh, thấy hắn đuổi tới vội vàng lui qua một bên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 562 : Ta cũng có thể cùng ngài học y sao

Hạ Vân Kiệt ngồi xổm xuống thân, tay ở người bị thương ngực liên tục nhẹ nhàng phát vài cái, tiếp theo lại chấm một ít người bị thương trên người chảy ra máu tươi ở hắn ngực vẽ cái kỳ quái ký hiệu.

Ký hiệu hình thành sau có một chút kỳ quái quang mang phát ra, theo sau liền ẩn ẩn thẩm thấu vào người bị thương trong ngực sau đó biến mất không thấy.

Làm ký hiệu biến mất không thấy khi, người bị thương hô hấp thế nhưng trở nên ngân nga đều đều đứng lên, đóng chặt hai mắt cũng chậm rãi lặng lẽ mở ra.

“Chúc do khoa!” Hồng Văn Cảnh cùng Lưu Nhất Duy thấy thế cho nhau liếc nhau, trong mắt đều toát ra một chút kinh hãi đến cực điểm ánh mắt, trong đầu không hẹn mà cùng lóe ra trung y trung thần bí nhất cũng hướng đến bị rất nhiều người cho rằng là mê tín một loại thất truyền y thuật.

Hạ Vân Kiệt không để ý tới hai người kinh hãi biểu tình, hắn gặp người bị thương vượt qua nguy hiểm kì liền lập tức lại đứng lên, đi hướng một cái khác bị vây nguy hiểm trạng thái người bị thương.

Việc này nói đến tựa hồ rất dài, kỳ thật phát sinh thời gian cũng rất ngắn.

Hạ Vân Kiệt một người tiếp một người trị liệu, chỉ chốc lát sau tai nạn xe cộ hiện trường sở hữu bị vây đe dọa trạng thái người bị thương đều thoát ly nguy hiểm, mà lúc này xa xa truyền đến xe cứu thương cùng xe cứu hỏa minh tiếng địch.

“Chúng ta đi!” Hạ Vân Kiệt quét tai nạn xe cộ hiện trường liếc mắt một cái, tin tưởng không có quên sinh mệnh đe dọa người bị thương sau, đối Hồng Văn Cảnh bốn người nói.

“Đi?” Hồng Văn Cảnh bốn người đều hơi hơi sửng sốt.

“Không đi? Chẳng lẽ còn chờ đăng báo giấy sao?” Hạ Vân Kiệt gặp bốn người sững sờ biểu tình, không khỏi tức giận trừng mắt nhìn mọi người liếc mắt một cái nói. Vừa rồi lộ như vậy kinh người một tay, tuy rằng thời gian ngắn ngủi nhưng đã muốn khiến cho một ít người chú ý, thậm chí có chút người còn dùng di động chụp ảnh, cũng may Hạ Vân Kiệt làm điểm tay nhỏ bé chân, bọn họ cho dù chụp cũng chỉ có thể chụp đến một mảnh mơ hồ.

Hồng Văn Cảnh bốn người thế này mới đột nhiên phục hồi tinh thần lại, đúng vậy, lấy Hạ lão sư bực này thần kỳ y thuật, hắn nếu muốn cho sáng tỏ đã sớm thế giới oanh động, làm sao còn có thể giống hiện tại như vậy yên lặng vô danh.

Vì thế Hồng Văn Cảnh đám người nhanh chóng lên xe.

“Thần y, thần y, xin dừng bước, xin dừng bước! Ít nhất ngài hẳn là lưu cái tính danh cái gì.” Cao tốc giao cảnh đại đội Lí phó đội trưởng gặp Hạ Vân Kiệt đám người lên xe phải đi, lại đâu chịu cho đi, vội vàng đuổi theo đi thân thủ tưởng kéo Hạ Vân Kiệt, cuối cùng lại không kia lá gan, rụt trở về.

“Sự tình hôm nay, ngươi coi như chúng ta cho tới bây giờ không có tới quá. Còn có xe cứu thương lập tức muốn chạy tới, các ngươi cẩn thận một ít không cần tùy ý di chuyển người bị thương chờ cứu hộ nhân viên đã đến là được.” Hạ Vân Kiệt nói xong liền lên xe, sau đó đối Hồng Văn Cảnh nói:“Đi thôi.”

Hồng Văn Cảnh nghe vậy lập tức liền phát động xe.

Lí phó đội trưởng tuy rằng rất muốn ngăn lại Hạ Vân Kiệt, nhưng nhất tưởng khởi vừa rồi hắn tùy tay xách lên một trói thép, còn có kia thần kỳ y thuật, cuối cùng còn là hai chân khép lại hướng Hạ Vân Kiệt đám người kính cái lễ, sau đó bàn tay to vung lên, ý bảo giao cảnh lập tức làm cho Hồng Văn Cảnh xe thông qua.

Hồng Văn Cảnh xe đảo mắt liền rời đi tai nạn xe cộ hiện trường, nhưng trong xe không khí so với vừa rồi còn muốn khẩn trương.

Trừ bỏ Hạ Vân Kiệt, trong xe mọi người bao gồm Hồng Văn Cảnh ở bên trong đại khí cũng không dám suyễn một tiếng.

Bọn họ đều là thầy thuốc, hơn nữa sau lại vẫn đều là đi theo Hạ Vân Kiệt phía sau làm trợ thủ, cho nên Hạ Vân Kiệt thi triển y thuật bọn họ nhìn xem nhất rõ ràng, cũng nhất hiểu được kia thần kỳ y thuật sớm đã siêu việt hiện tại trên thế giới sở hữu tiên tiến nhất lâm sàng y thuật. Thậm chí bọn họ đều hoài nghi kia không phải y thuật mà là tiên gia pháp thuật.

Hạ Vân Kiệt không có thời gian để ý tới Hồng Văn Cảnh đám người khẩn trương chiến căng tâm tình, bởi vì vừa rồi hắn tuy rằng hơi chút làm chút xử lý, không ai có thể chụp đến hắn ảnh chụp, nhưng như vậy một vụ nghiêm trọng giao thông sự cố, TV báo chí khẳng định hội đưa tin, cũng liền khó tránh khỏi hội đem chuyện của hắn cấp đưa tin đi ra, cũng liền khó tránh khỏi có người sẽ có một viên hừng hực thiêu đốt bát quái chi tâm, sau đó theo đưa tin cuối cùng bắt hắn cho đào ra. Cho nên Hạ Vân Kiệt phải nắm chặt cùng Giang Nam tỉnh tỉnh ủy bí thư Triệu Hưng Quân thông cái khí, làm cho hắn cần phải muốn công đạo tuyên truyền ngành không cần đem

chuyện của hắn cấp đưa tin đi ra.

Làm Hạ Vân Kiệt cấp Giang Nam tỉnh tỉnh ủy bí thư Triệu Hưng Quân gọi điện thoại khi, Triệu bí thư đang ở chạy tới tai nạn xe cộ hiện trường trên đường.

Đây là một vụ phi thường nghiêm trọng giao thông sự cố, theo hiện trường giao cảnh hội báo đi lên tình huống, tử vong số người hội rất lớn, cho nên thân là tỉnh ủy bí thư, Triệu Hưng Quân cũng là lập tức buông đỉnh đầu sở hữu sự tình, trước tiên chạy tới tai nạn xe cộ hiện trường.

“Hạ lão sư, xin hỏi có chuyện gì sao?” Gặp là Hạ Vân Kiệt điện báo, Triệu Hưng Quân tâm tình tuy rằng thực sốt ruột, nhưng còn là tận lực dùng bình tĩnh mà khách khí ngữ khí hỏi.

“Ngươi hẳn là nhận được giang hải đường cao tốc đoạn phát sinh tai nạn xe cộ tin tức đi? Trừ bỏ đương trường đã chết ba người ở ngoài, còn lại mọi người không có sinh mệnh nguy hiểm, là ta vừa vặn đi ngang qua ra tay cứu giúp. Hiện tại phiền toái ngươi làm cho báo chí, TV không cần đưa tin gì chuyện có liên quan ta.” Hạ Vân Kiệt chưa cùng Triệu Hưng Quân quanh co lòng vòng mà là trực tiếp đi thẳng vào vấn đề nói sáng tỏ ý đồ đến.

Triệu Hưng Quân nghe vậy đầu tiên là sửng sốt một hồi lâu nhi thần, sau đó đột nhiên một cái giật mình phục hồi tinh thần lại, vội vàng trầm giọng nói:“Cảm ơn Hạ lão sư, ngài yên tâm, chuyện này ta sẽ xử lý tốt.”

“Kia cảm ơn, này khác không có gì sự tình.” Hạ Vân Kiệt nói xong liền treo điện thoại.

Vừa rồi tai nạn xe cộ hiện trường hắn làm việc vốn liền vượt quá thường nhân sức tưởng tượng, trừ phi tận mắt nhìn thấy cho dù có người nơi nơi nói, cũng sẽ không có

người tin tưởng. Tựa như kia nữ hài tử ngực miệng vết thương, kia nữ hài tử mẫu thân cho dù nói ra đi lại có vài người hội tin tưởng lời của nàng? Hơn phân nửa hội cho rằng nàng bị phán đoán chứng. Cho nên chỉ cần Triệu Hưng Quân ra mặt chào hỏi, làm cho tin tức báo chí, TV không đưa tin, không đề cập tới đến hắn, Hạ Vân Kiệt tin tưởng chuyện này rất nhanh liền trôi qua.

Cấp Triệu Hưng Quân gọi điện thoại sau, Hạ Vân Kiệt lại cấp Phùng Chính Thành gọi điện thoại. Sự cố phát sinh ở Giang Châu thị địa giới, Phùng Chính Thành thân là Giang Châu thị thị ủy bí thư, chuyện này hắn cũng khẳng định hội tham dự xử lý.

Cùng Phùng Chính Thành trò chuyện liền càng đơn giản, Hạ Vân Kiệt chính là nói câu vừa rồi hắn tham dự đường cao tốc đoạn tai nạn xe cộ cứu giúp, Phùng Chính Thành lập tức liền tỏ vẻ hiểu được nên làm như thế nào, đồng thời cũng thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Phùng Chính Thành đương nhiên hiểu được nếu thúc gia xuất mã, trừ phi đương sự đương trường bị mất mạng, nếu không sẽ không hội lại có sinh mệnh nguy hiểm.

Liên tiếp gọi hai cuộc điện thoại sau, Hạ Vân Kiệt cảm thấy sự tình hẳn là không có cái gì vấn đề, thế này mới đem di động thu đứng lên.

Thu hồi di động sau, Hạ Vân Kiệt mới phát hiện trong xe không khí rất quái lạ dị, Lưu Nhất Duy đám người hơi thở đều là thật cẩn thận, khóe mắt dư quang thỉnh thoảng vụng trộm liếc hắn một cái, toát ra một chút phức tạp ánh mắt. Có khẩn trương sợ hãi, có sùng bái, đương nhiên càng nhiều là kích động hưng phấn.

Có được thần tiên bình thường đạo sư, ai có thể không

hưng phấn kích động?

Đương nhiên đến lúc này Cố Thiến Lâm cuối cùng là hoàn toàn tin tưởng Hạ lão sư lúc trước đẩy nàng kia đôi ngạo nhân thịt cầu là thật phát hiện nàng có bệnh tình, cũng không phải cố ý ăn bớt. Trong lòng đối vị này Hạ lão sư trừ bỏ sùng bái cảm kích rốt cuộc không có một tia khúc mắc.

Đúng vậy, nếu không phải Hạ lão sư bất kể của nàng vô lễ thu lưu nàng, chỉ sợ nàng bây giờ còn không chết không sống theo Ngô Vĩnh Bình háo rất, càng đừng nói có thể sư theo như vậy một vị thần kỳ đạo sư, đây chính là gì học y cả đời đều tha thiết ước mơ đạo sư!

“Vừa rồi ta thi triển y thuật, không ít các ngươi là không có biện pháp học được, cho nên các ngươi không cần lại đi tưởng chuyện này, lại càng không muốn cùng người khác nói khởi chuyện này, coi như cái gì cũng chưa phát sinh quá đi. Ta truyền cho các ngươi y thuật là phàm nhân y thuật, là có thể đại đại truyền thụ đi xuống y thuật. Các ngươi ba cái chính là ta nhóm đầu tiên đệ tử, ta hy vọng các ngươi có thể sử dụng tâm học tập, sau đó đem trung y truyền bá đi xuống. Đương nhiên các ngươi yên tâm, chỉ cần dụng tâm học tập, mặc kệ các ngươi thiên tư như thế nào, ta cam đoan các ngươi tổng có thể trở thành một thế hệ danh y……” Hôm nay nếu đã muốn ở Lưu Nhất Duy đám người trước mặt cao điệu bại lộ, Hạ Vân Kiệt rõ ràng cũng liền đem chính mình một ít ý tưởng trước tiên nói ra.

Hạ Vân Kiệt lời nói nghe được Lưu Nhất Duy ba người trong cơ thể là nhiệt huyết sôi trào!

Một thế hệ danh y, đây là gì người học y suốt đời đều muốn theo đuổi mục tiêu. Một khi trở thành một thế hệ danh y, này không chỉ có ý nghĩa danh còn ý nghĩa lợi, thậm chí ý nghĩa quyền. Tựa như kia Đinh Chí Giang

phó giáo sư đạo sư quốc y đại sư Chu Tân Bình giống nhau, tuy rằng chính là một gã thầy thuốc, nhưng là ai dám coi khinh hắn, ai dám không tôn trọng hắn?

Đương nhiên trước kia, Lưu Nhất Duy ba người là không dám đi tưởng chính mình có thể đạt tới giống Chu Tân Bình hoặc là Phùng Văn Bác như vậy độ cao, nhưng hiện tại, bọn họ lại tựa hồ đã muốn thấy được "Quốc y đại sư" Này bốn chữ hướng bọn họ ngoắc, bởi vì bọn họ có một vị thần kỳ đạo sư!

Làm Lưu Nhất Duy ba người nghe được nhiệt huyết sôi trào khi, cho dù Hồng Văn Cảnh thân là trung y học viện viện trưởng lúc này trong lòng cũng kìm lòng không được một trận hâm mộ.

Thân là một gã y giả, ai không muốn có như vậy một vị đạo sư chỉ điểm bến mê a!

"Này, này Hạ lão sư, ta cũng có thể cùng ngài học y sao?" Rốt cục, Hồng Văn Cảnh thân là trung y học viện viện trưởng cũng nhịn không được mở miệng thật cẩn thận cầu xin.

"A!" Lưu Nhất Duy ba người gặp Hồng viện trưởng đều muốn cùng Hạ Vân Kiệt học y, kinh ngạc miệng lập tức trương mở ra.

Bất quá rất nhanh, Lưu Nhất Duy ba người biểu tình liền theo kinh ngạc chuyển vì thoải mái.

Đúng vậy, Hồng viện trưởng tuy rằng là một viện trưởng, ở trung y học viện là lão đại, cần phải luận y thuật, nếu bàn về thần kỳ lại như thế nào có thể cùng Hạ lão sư đánh đồng? Ở chân chính kiến thức qua Hạ lão sư quỷ thần khó lường y thuật sau, hướng hắn học tựa hồ cũng tái bình thường bất quá.

Ngay sau đó Lưu Nhất Duy ba người trên mặt thoải mái biểu tình lại chuyển vì kiêu ngạo cùng hưng phấn.

Phải biết rằng nếu ngay cả Hồng Văn Cảnh viện trưởng đều trở thành Hạ lão sư đệ tử, kia chẳng phải là nói bọn họ ba cái về sau cùng Hồng viện trưởng thành đồng môn sư huynh đệ muội ? Kia chẳng phải là ngưu bức tử ? Cái gì Đinh Chí Giang, cái gì Ngô Vĩnh Bình tất cả đều lăn một bên đi!

Đáng thương bọn họ còn không biết kỳ thật thật muốn ấn trung y truyền thống bối phận đến sắp xếp, bọn họ kỳ thật là Hồng viện trưởng sư thúc đâu! Bởi vì trung y học viện lão viện trưởng, trung y giới ngôi sao sáng nhân vật Phùng Văn Bác là Hạ Vân Kiệt sư điệt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 563 : Thương Bắc huyện trung y viện

“Này……” Hạ Vân Kiệt đổ không nghĩ tới Hồng Văn Cảnh hội đột nhiên đưa ra muốn hướng hắn học y yêu cầu, trên mặt không khỏi lộ ra một tia cười khổ.

Này đổ không phải nói Hạ Vân Kiệt không nghĩ dạy Hồng Văn Cảnh y thuật, mà là Hồng Văn Cảnh hàng đầu quá lớn, hắn nếu cùng hắn học y, hắn ở trong học viện còn có thể điệu thấp sao?

Hồng Văn Cảnh đang ở lái xe nhìn không tới Hạ Vân Kiệt biểu tình, nhưng nghe hắn trong giọng nói mang theo một tia khó xử, còn tưởng rằng hắn không muốn truyền hắn y thuật, trong mắt chờ mong sắc lập tức liền ảm đạm rồi xuống dưới.

Gặp Hồng Văn Cảnh cảm xúc rõ ràng thấp xuống, Hạ Vân Kiệt lại một trận cười khổ, nghĩ nghĩ sau đó nói:“Truyền cho ngươi y thuật cũng không phải không thể, nhưng ngươi là học viện viện trưởng, chuyện này có điểm khó làm a. Như vậy đi, về sau ngươi nếu có cái gì nghi hoặc địa phương, liền lén tới tìm ta.”

Tổng thể mà nói, Hạ Vân Kiệt đối Hồng Văn Cảnh này viện trưởng coi như là có vẻ thưởng thức, cũng là không ngại truyền hắn y thuật, sau đó thông qua hắn nhanh hơn đem trung y phát dương quang đại.

Hồng Văn Cảnh là người làm lãnh đạo, Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, hắn liền lập tức hiểu được vấn đề chỗ, tâm tình không khỏi một trận thoải mái cùng cao hứng, vội vàng nói:“Cảm ơn Hạ lão sư, ta đây về sau có vấn đề liền tư dưới thỉnh giáo ngài. Nếu có thể trong lời nói, về sau ta ngẫu nhiên cũng đến Thương Bắc trung y viện xem Lưu Nhất Duy làm nghề y. Ngài yên tâm, Thương

Bắc huyện trung y học viện viện trưởng cũng là chúng ta trung y học viện tốt nghiệp, lại nói tiếp còn là đệ tử của ta, ta dặn dò hắn không cần kinh động những người khác đó là.”

“Nếu là như vậy sẽ không vấn đề, về sau ngươi có thể ngẫu nhiên trừu không đến Thương Bắc huyện trung y viện cùng Cố Thiến Lâm bọn họ cùng nhau học tập.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

“Cảm ơn Hạ lão sư!” Gặp Hạ Vân Kiệt đáp ứng xuống dưới, Hồng Văn Cảnh không khỏi thật to vui mừng, vinh quang đầy mặt.

Gặp trong nháy mắt từng ở bọn họ trong mắt cao không thể phàn hồng viện trưởng cũng thành bọn họ đồng học, Đới Vĩnh Chu đám người luôn luôn loại mộng ảo không đúng thật cảm giác.

Điều này sao có thể đâu? Chính mình thế nhưng cùng Hồng viện trưởng thành đồng học ?

Bất quá sự thật chính là sự thật, làm xe sử ra Thương Bắc huyện cao tốc thu phí quan tạp, xa xa đã muốn nhìn đến Thương Bắc thị trấn khi, Đới Vĩnh Chu đám người rốt cục tiếp nhận rồi này sự thật, trong lòng tràn đầy kích động cùng tự hào.

Thương Bắc huyện tuy rằng ở Hải Châu thị cùng Giang Châu thị chỗ giao giới, nhưng là tòa sơn thành, kinh tế ở Giang Châu khu phố thuộc loại lạc hậu.

Ra thu phí khẩu, Hồng viện trưởng liền cấp Thương Bắc huyện trung y viện Diệp Chính Thụy viện trưởng đánh cái điện thoại.

Hồng viện trưởng không chỉ có là Giang Nam tỉnh chuyên gia danh y, Giang Châu đại học trung y học viện

viện trưởng, lại Diệp Chính Thụy học thạc sĩ nghiên cứu sinh khi đạo sư, cho nên đột nhiên nhận được điện thoại nói hắn muốn tới trung y viện, Diệp Chính Thụy viện trưởng đương nhiên không dám chậm trễ, vội vàng hỏi hắn hiện tại ở nơi nào, cũng khách khí nói chính mình lập tức đi tiếp hắn.

“Không cần, ta hiện tại đã muốn hạ đường cao tốc khẩu, đại khái mười đến phút có thể đến trung y viện, ngươi ở trung y viện trong văn phòng chờ ta là có thể, không cần cùng những người khác nói lên.” Hồng Văn Cảnh biết Hạ Vân Kiệt không thích cao điệu, cho nên cố ý dặn dò nói.

Giang Châu thị địa khu sở hữu trung y bệnh viện đều có Giang Châu đại học trung y học viện tốt nghiệp, Thương Bắc huyện trung y viện tự nhiên cũng không ngoại lệ, Diệp Chính Thụy thật muốn đem Hồng viện trưởng muốn tới tin tức nói ra đi, không thiếu được có chút thầy thuốc muốn cố ý đi ra nghênh đón vị này trường học cũ viện trưởng, Giang Nam tỉnh chuyên gia danh y.

“Hồng lão sư ngài còn là giống như trước giống nhau như vậy khiêm tốn điệu thấp, ta đã biết, ta cam đoan theo ta một người ở bệnh viện cửa nghênh đón ngài đại giá.” Diệp Chính Thụy viện trưởng cười nói.

Về phần Hồng viện trưởng đại giá quang lâm, thân là ngày xưa đệ tử, Diệp Chính Thụy lại thế nào cũng tốt trong văn phòng chờ hắn

Hồng Văn Cảnh gặp Diệp Chính Thụy nói như vậy, cũng chỉ đành theo hắn.

Thương Bắc huyện trung y viện thủy kiến cho 1990 năm, ở thị trấn lão thành nội, bệnh viện kiến trúc đã muốn có chút lão cũ, chiếm đại khái hai mươi đến mẫu.

Nói là trung y viện, kỳ thật còn là một nhà trung tây y kết hợp bệnh viện, trong bệnh viện trang bị có bao nhiêu đài hiện đại hoá chẩn đoán trị liệu thiết bị. Đơn giản ở trong này trung y chiếm trọng yếu phi thường địa vị, không giống một ít bệnh viện trung y chính là làm một môn có cũng được mà không có cũng không sao phòng tồn tại.

Diệp Chính Thụy là một vị tuổi cùng Lưu Nhất Duy xấp xỉ trung niên nam tử. Tuy rằng cũng là một gã trung y sinh, nhưng bởi vì là bệnh viện lãnh đạo duyên cớ, bình thường ăn uống xã giao khẳng định không ít, cả người đã muốn rõ ràng mập ra, liếc mắt một cái nhìn lại không có một chút trung y sinh nên có khí chất.

“Hồng lão sư, đã lâu không thấy, ngài lão còn là cùng trước kia giống nhau, một chút cũng chưa biến hóa!” Diệp Chính Thụy vừa thấy đến Hồng viện trưởng xuống xe, lập tức liền vẻ mặt tươi cười đón nhận đi, gắt gao nắm tay hắn nói.

“Ngươi nhưng là béo không ít phải chú ý a, chúng ta trung y tối chú ý dưỡng sinh, ngươi như vậy cũng không giống một vị trung y a.” Hồng viện trưởng thân thiết vỗ vỗ Diệp Chính Thụy mu bàn tay cười nói.

“Không có biện pháp, chúng ta này tiểu thị trấn địa phương tuy rằng nhỏ, nhưng quy củ lại nhiều, có đôi khi xã giao thôi không xong a !

Bất quá lão sư ngài nói, ta về sau nhất định chú ý.” Diệp Chính Thụy cười nói.

Nói xong Diệp Chính Thụy ánh mắt có chút kinh ngạc đảo qua Hạ Vân Kiệt đám người, hơn nữa khi hắn nhìn đến Lưu Nhất Duy khi trên mặt lại lộ ra kinh ngạc sắc, nhịn không được nói:“Lưu Nhất Duy, ngươi không phải nói hôm nay đạo sư của ngươi muốn tới chúng ta bệnh viện tới sao? Chẳng lẽ đạo sư của ngươi chính là Hồng

viện trưởng?”

Hiển nhiên ở Diệp Chính Thụy xem ra có thể bái Hồng viện trưởng làm đạo sư là một kiện phi thường rất giỏi sự tình, cho nên biểu tình mới có thể phá lệ kinh ngạc.

“Không phải, của ta đạo sư là……” Nếu đổi thành phía trước, Lưu Nhất Duy khẳng định có điểm khó có thể mở miệng. Bởi vì Hạ Vân Kiệt thật sự rất tuổi trẻ, mà hắn cũng đã là nhanh bốn mươi tuổi “Lão trung y”, nhưng hôm nay Lưu Nhất Duy cũng là vẻ mặt tự hào.

“Người ở đây nhiều, chúng ta đến Diệp viện trưởng văn phòng rồi nói sau.” Hạ Vân Kiệt không nghĩ rất chọc người chú ý, gặp có không ít người hướng bọn họ bên này xem ra, không đợi Lưu Nhất Duy đem nói cho hết lời liền trực tiếp ngắt lời nói.

Gặp vừa thấy tựa như cái đệ tử người trẻ tuổi đột nhiên đánh gãy bọn họ lời nói, Diệp Chính Thụy trong mắt lóe ra một tia không vui thần sắc. Tuy rằng Thương Bắc huyện chính là cái tiểu thị trấn, tuy rằng Thương Bắc huyện trung y viện cũng chỉ là cái tiểu bệnh viện, nhưng nói như thế nào hắn Diệp Chính Thụy cũng là vị viện trưởng a, huống hồ Hồng viện trưởng còn tại tràng đâu, lại làm sao luân được đến hắn một đệ tử đến khoa tay múa chân ? Nhưng Hạ Vân Kiệt dù sao cũng là Hồng viện trưởng mang đến người, ở Hồng viện trưởng không mở miệng trước, Diệp Chính Thụy cũng là không tốt tùy tiện mở miệng trách cứ hắn không hiểu cấp bậc lễ nghĩa.

“Đúng, đúng, đi trước ngươi văn phòng rồi nói sau.” Bất quá thật to ra ngoài Diệp Chính Thụy dự kiến là, Hồng viện trưởng không chỉ có không có toát ra nửa điểm mất hứng ý, ngược lại liên tục gật đầu phụ họa, phảng phất kia người trẻ tuổi mới là viện trưởng.

“Hồng lão sư, các vị thỉnh.” Diệp Chính Thụy rất là giật mình nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó cười ha ha mời nói.

Trung y viện chủ lâu có lục lâu, viện trưởng văn phòng ở năm tầng.

“Hồng lão sư, các vị học đệ học muội mời ngồi, ta cũng vậy trung y học viện tốt nghiệp đệ tử nga, Hồng viện trưởng còn là của ta đạo sư.” Vào viện trưởng văn phòng sau, Diệp Chính Thụy cười hô.

Nói xong Diệp Chính Thụy lại tự mình muốn đi hỗ trợ cấp Hồng Văn Cảnh đám người đổ nước. Cố Thiến Lâm người tính cách mặc dù thẳng, nhận thức chuẩn một việc sẽ kiên quyết đến cùng, ở trong học viện được ma nữ ngoại hiệu, nhưng trên thực tế người còn là thực trí tuệ, gặp Diệp Chính Thụy muốn đi đổ nước, vội vàng nói:“Diệp viện trưởng ta đến đây đi.”

Cố Thiến Lâm là cái mười phần mỹ nhân, thấy nàng lại đây cướp phải giúp việc đổ thủy, Diệp Chính Thụy nhịn không được nhìn nhiều nàng vài lần, nghĩ rằng, chúng ta bệnh viện như thế nào vốn không có như vậy xinh đẹp thầy thuốc đâu?

Đương nhiên này ý tưởng chính là ở trong lòng đầu chợt lóe mà qua, Diệp Chính Thụy rất nhanh sẽ thu hồi ánh mắt cười ha ha nói:“Vậy phiền toái ngươi.”

“Chính Thụy, ta cho ngươi giới thiệu một chút.” Gặp Diệp Chính Thụy đem đổ nước sự tình tặng cho Cố Thiến Lâm, Hồng viện trưởng cười ha ha hướng Diệp Chính Thụy vẫy tay nói.

“Vị này là chúng ta học viện mới tới phó giáo sư, Hạ Vân Kiệt phó giáo sư. Cũng là Lưu Nhất Duy bọn họ ba người đạo sư, nói muốn dẫn đệ tử đến các ngươi học

viện thực tiễn học tập cũng chính là hắn. Hạ lão sư, vị này chính là Diệp Chính Thụy Diệp viện trưởng.”

“Cái gì? Hắn chính là Lưu Nhất Duy đạo sư?” Dù là Diệp Chính Thụy viện trưởng coi như là kiến thức rộng rãi, lúc này cũng bị Hồng viện trưởng lời nói cấp cả kinh chỉ vào Hạ Vân Kiệt thốt ra.

Hắn thật sự là ngay cả nằm mơ cũng không nghĩ tới, một cái nhiều lắm cũng liền hai mươi xuất đầu, nói hắn là nghiên cứu sinh hắn đều còn ngại tuổi trẻ người trẻ tuổi thế nhưng sẽ là phó giáo sư, không chỉ có như thế thế nhưng còn là Lưu Nhất Duy đạo sư

“Đúng vậy, ta chính là Lưu Nhất Duy đạo sư, về sau chỉ sợ muốn đánh nhiễu Diệp viện trưởng.” Hạ Vân Kiệt thật không có trách Diệp viện trưởng thất lễ, thấy thế cười hướng hắn vươn tay nói.

“Hạ giáo thụ khách khí, khách khí.” Diệp viện trưởng dù sao cũng là làm lãnh đạo, nếu Hồng viện trưởng như vậy trịnh trọng giới thiệu, lại cố ý lái xe đưa bọn họ lại đây, gặp Hạ Vân Kiệt chủ động thân thủ lại đây, lập tức thu hồi nội tâm khiếp sợ, vội vàng cũng thân thủ cùng hắn cầm.

“Hồng viện trưởng, thời gian cũng không sớm. Nếu không cụ thể sự tình ngươi cùng Diệp viện trưởng tán gẫu, ta trước mang đệ tử tùy Lưu Nhất Duy đi phòng mạch tọa chẩn đi.” Cùng Diệp viện trưởng chào hỏi, khách khí vài câu sau, Hạ Vân Kiệt sẽ không tưởng tái ở trong này lãng phí thời gian, đương nhiên rất nhiều chuyện hắn ở đây nói về đến cũng không tự tại, còn là từ Hồng viện trưởng chính mình cùng Diệp viện trưởng một mình câu thông có vẻ tốt. Dù sao bọn họ là sư sinh quan hệ, hơn nữa lấy Hồng viện trưởng tình thương Hạ Vân Kiệt tin tưởng hắn cũng có thể hội đem sự tình xử lý tốt.

“Đi, đi. Hạ lão sư ngài đi việc đi, cụ thể sự tình ta cùng Chính Thụy giảng là có thể.” Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Hồng Văn Cảnh đương nhiên không dám nói không, nghe vậy vội vàng đứng lên nói.

Gặp Hồng viện trưởng đối Hạ Vân Kiệt như thế khách khí, Diệp Chính Thụy cho dù trong lòng có ý tưởng lúc này cũng không hảo biểu hiện ra ngoài, cũng vội vàng đi theo đứng lên, hơn nữa còn cố ý thân thiết công đạo Lưu Nhất Duy nhất định phải chiêu đãi tốt Hạ phó giáo sư, nếu có cái gì cần cứ việc có thể đến tìm hắn.

Lưu Nhất Duy gặp Diệp viện trưởng hôm nay biểu hiện phá lệ thân thiết, trong lòng không khỏi âm thầm cảm khái, Hồng viện trưởng xuất mã quả nhiên chính là không giống với a !

Thương Bắc huyện trung y viện có chính cao chức danh ba người, có phó cao chức danh mười hai người, có trung cấp chức danh thầy thuốc bốn mươi hai người. Lưu Nhất Duy chính là kia bốn mươi hai nhân trung một vị, nhưng lại là thuộc loại cái loại này tư cách già nhất số ít vài vị trung cấp chức danh thầy thuốc chi nhất.

“Lão sư ngài mời ngồi.” Vào Lưu Nhất Duy phòng khám bệnh văn phòng, Lưu Nhất Duy cung kính đối Hạ Vân Kiệt nói

“Ha ha, vị trí này ngươi ngồi. Nhớ kỹ ở trong này ngươi mới là phòng khám bệnh thầy thuốc, ta cùng tiểu Cố, Tiểu Đới giống nhau đều là thực tập thầy thuốc.” Hạ Vân Kiệt khoát tay cười nói, nói xong liền ngồi xuống bên cạnh đi.

Lưu Nhất Duy thấy thế đành phải nơm nớp lo sợ ở đại biểu cho phòng khám bệnh thầy thuốc bàn công tác ngồi xuống.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 564 : Động phủ thiết tưởng

Tuy rằng Thương Bắc huyện trung y viện chính là cái tiểu bệnh viện, tuy rằng Lưu Nhất Duy chính là cái chủ trị thầy thuốc, nhưng dù sao làm nghề y gần hai mươi năm, đến tìm hắn xem bệnh nhân quả nhiên so với tìm Hạ Vân Kiệt này chân chính chuyên gia xem bệnh nhiều người không ít !

Lưu Nhất Duy vừa ngồi xuống không bao lâu, liền có một vị mất ngủ chứng bệnh nhân tới cửa đến xem bệnh.

Mất ngủ chứng cũng là một loại thực phức tạp rất khó trị bệnh, dĩ vãng loại này bệnh nhân tới cửa, Lưu Nhất Duy bình thường đều đã khai một ít an thần thôi miên dược vật, bất quá hôm nay hắn cũng là nhớ kỹ phía trước Hạ Vân Kiệt xem bệnh khi nói lời nói, vạn bệnh không ly khai âm dương biến hóa, trước đoạn âm chứng dương chứng, bệnh ngọn nguồn cùng đại phương hướng nhận thức chuẩn sau tái nghiên cứu chi tiết, sau đó mở lại phương thuốc.

Lưu Nhất Duy làm nghề y gần hai mươi năm chẩn đoán trình độ vẫn phải có, ở âm chứng dương chứng phán đoán không có làm lỗi, nhưng nghiêm trọng cùng không, mất ngủ chứng bệnh chi tiết phương diện nguyên nhân bệnh, còn có như thế nào khai ra thích hợp phương thuốc mặt trên, hắn liền nắm chắc không tốt. Bất quá tổng thể mà nói, so với việc trước kia, hắn xem bệnh ý nghĩ rõ ràng rất nhiều, không hề giống như trước giống nhau luôn luôn loại lo được lo mất, do dự cảm giác.

Bởi vì hắn lão sư cho hắn tin tưởng, làm cho hắn nhận thức chuẩn xem bệnh đại phương hướng

Lưu Nhất Duy chính mình chẩn đoán qua đi, dựa theo Hạ Vân Kiệt phía trước công đạo, lại làm cho bọn họ ba

vị thiệt giả thực tập thầy thuốc tiến hành bắt mạch chẩn đoán.

Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu trước nói chính mình cái nhìn, chờ bọn hắn nói xong sau, cuối cùng mới là Hạ Vân Kiệt phân tích nguyên nhân bệnh, sau đó ba người lại phân biệt mở phương thuốc.

Bệnh nhân gặp Lưu Nhất Duy tuổi lớn, lại ngồi ở phòng khám bệnh thầy thuốc bàn công tác mặt sau, mà Hạ Vân Kiệt ba người tuổi còn nhỏ, tự nhiên cho rằng Lưu Nhất Duy là chủ chẩn thầy thuốc, mà Hạ Vân Kiệt ba người là thực tập thầy thuốc, cũng không hội nghĩ đến phòng mạch nội chân chính cấp nàng xem bệnh cũng là bốn người trung tối tuổi trẻ một vị, hơn nữa khi hắn mở miệng phân tích nguyên nhân bệnh khi, Lưu Nhất Duy ba người đều là tập trung tinh thần nghe, hơn nữa đem hắn lời nói cùng chính mình phân tích, còn có cùng bệnh nhân tình huống nhất nhất đối lập. Về phần phương thuốc, Lưu Nhất Duy tự nhiên cũng là chọn dùng Hạ Vân Kiệt khai phương thuốc.

Đem phương thuốc giao cho bệnh nhân, lại dặn dò một phen sau, Lưu Nhất Duy liền để đi rồi bệnh nhân.

Lưu Nhất Duy đem bệnh nhân để đi sau khi, Hạ Vân Kiệt không thiếu được lại kể lại phân tích một phen bệnh nhân nguyên nhân bệnh cùng với như thế nào khai phương thuốc trị liệu sự tình.

Lưu Nhất Duy đám người nghe xong sau, lại đem chính mình trong đầu nghi hoặc đề suất, Hạ Vân Kiệt lại tái giải thích nghi hoặc. Như thế lặp lại, một cái ca bệnh đã bị phân tích phi thường thấu triệt, làm cho Lưu Nhất Duy ba người có một loại nghe quân buổi nói chuyện thắng đọc sách mười năm hiểu ra cảm giác.

Chính như Lưu Nhất Duy nói, hắn một ngày bệnh nhân

đại khái liền bảy tám người tả hữu. Quả thực cả ngày cũng liền tám bệnh nhân tới cửa tìm hắn xem bệnh. Tuy rằng này số người so sánh với chuyên gia hoặc là Tây y phòng khám bệnh thiếu rất nhiều, nhưng đối với Hạ Vân Kiệt bọn họ cũng là vừa vặn. Hắn vừa vặn có thể mượn trong lúc không đương thời gian, tường kể lại tế cho bọn hắn đi học !

Một ngày thời gian rất nhanh liền trôi qua, đảo mắt liền đến tan tầm thời gian.

Hồng Văn Cảnh hiển nhiên đã muốn cùng Diệp viện trưởng câu thông tốt lắm, trong khoảng thời gian này Diệp viện trưởng cũng không có cố ý tới cửa tìm Hạ Vân Kiệt bộ gần như, chính là ở mau tới gần tan tầm khi, mới đến phòng khám bệnh bộ dạo qua một vòng, thuận đường cùng Hạ Vân Kiệt hàn huyên vài câu.

Tan tầm sau, Lưu Nhất Duy thân là địa chủ, kiên trì muốn thỉnh Hạ Vân Kiệt cùng sư đệ sư muội ăn một chút, Hạ Vân Kiệt cũng chỉ hảo theo hắn. Ăn cơm khi, Lưu Nhất Duy người nhà cũng đến đây.

Lưu Nhất Duy thê tử bình thường hiển nhiên có vẻ làm lụng vất vả, tuổi hẳn là cùng Lưu Nhất Duy không sai biệt lắm, nhưng thoạt nhìn cũng đã có chút lão thái. Bọn họ đứa nhỏ là nam hài, đại khái mười hai mười ba tuổi, bộ dạng cùng Lưu Nhất Duy giống nhau gầy gầy cao cao, tính cách tương đối nội hướng văn tĩnh.

Theo bọn họ mặc, còn có gọi món ăn khi Lưu Nhất Duy thê tử trong mắt thỉnh thoảng lóe ra đau lòng ánh mắt, hiển nhiên Lưu Nhất Duy gia cảnh có vẻ bình thường.

Bất quá ngẫm lại cũng là, trung y thu vào vốn không bằng Tây y, Lưu Nhất Duy một phen tuổi còn tại chủ trị thầy thuốc chức vị bồi hồi, mỗi ngày tới cửa xem bệnh liền như vậy mấy người, hắn khai dược lại không giống

có chút thầy thuốc giống nhau tẫn chọn đắt tiền khai, ở tiền thưởng tự nhiên so với này khác thầy thuốc thiếu không ít. Năm nay lại khảo thượng tại chức nghiên cứu sinh, trong bệnh viện thu vào tương đối mà nói khẳng định hội càng thiếu. Đương nhiên còn có lần đó chữa bệnh sự cố, tư dưới Lưu Nhất Duy chính mình cũng lấy ra không ít tiền.

Hạ Vân Kiệt quan sát đến này đó chi tiết sau, muốn đi điệu vài cái giá có vẻ đắt tiền thức ăn, nhưng lo lắng đến làm như vậy khả năng sẽ làm bị thương đến Lưu Nhất Duy lòng tự trọng, cũng sẽ theo hắn đi. Dù sao chỉ cần Lưu Nhất Duy đi theo hắn hảo hảo học y, về sau y thuật lên đây, tự nhiên giá trị con người cũng liền đi theo đi lên. Mặc dù không dám nói về sau nhất định hội đại phú đại quý, nhưng muốn quá thượng giàu có ngày cũng là việc nhỏ một kiện, cũng là không vội tại đây nhất thời.

Ăn cơm trong lúc, Lưu Nhất Duy thê tử tự nhiên khó tránh khỏi giật mình cho Hạ Vân Kiệt trẻ tuổi, hơn nữa làm nàng xem đến trên bàn cơm mặc kệ là chính mình trượng phu còn là Cố Thiến Lâm, Đới Vĩnh Chu đối Hạ Vân Kiệt đều là tất cung tất kính, trong lòng liền càng thêm giật mình.

Nàng rất hiểu trượng phu tính cách, nếu không phải tự nội tâm tôn kính, hắn làm không được này một bộ dối trá sự tình, nếu không hắn làm nghề y gần hai mươi năm cũng sẽ không còn chính là cái chủ trị thầy thuốc.

Ăn cơm xong sau, Lưu Nhất Duy vốn đang chuẩn bị cấp Hạ Vân Kiệt ba người an bài khách sạn dừng chân, nhưng bị Hạ Vân Kiệt kiên quyết cự tuyệt.

Thực tiễn học tập không phải một ngày hai ngày sự tình, Lưu Nhất Duy gia cảnh cũng không tốt, ngày đầu tiên mời khách ăn một chút cũng là được, thật muốn ngay cả khách sạn cũng cấp an bài, chỉ sợ trở về sau vợ chồng

gian đều khó tránh khỏi muốn ồn ào ra mâu thuẫn đến.

Hạ Vân Kiệt tìm là một nhà bệnh viện phụ cận có vẻ sạch sẽ tiểu khách sạn, muốn ba cái độc thân phòng, sau đó liền đều tự tan.

Đêm khuya, Thương Bắc thị trấn rốt cục theo một ngày ồn ào náo động ồn ào trung dần dần quy về im lặng.

Hạ Vân Kiệt đứng ở phòng cửa sổ khẩu, nhìn nặng nề ngủ thành thị, đột nhiên chân nhẹ nhàng trên mặt đất nhất đọa, tiếp theo liền hóa thành một điểm hồng quang theo cửa sổ khẩu ra hướng quát sơn trấn phương hướng vạch tới.

Ngay sau đó, Hạ Vân Kiệt đã muốn lăng không đứng ở Thương Bắc huyện chân chính sơn lĩnh mang — quát sơn trấn, cũng chính là Chung Dương Dĩnh vườn trà chỗ, cũng là Hạ Vân Kiệt sở lựa chọn Vu Hàm môn động phủ chỗ.

Lăng không mà đứng, Chung Dương Dĩnh vườn trà chỗ đỉnh núi còn có phụ cận một cái đỉnh núi ánh đèn sáng tỏ như ban ngày, một chiếc lượng đào móc cơ còn có công nhân đang ở khí thế ngất trời cho sống. Trà sơn giữa sườn núi kia tràng biệt thự ngọn đèn cũng lượng, phủ có thể nhìn đến hai cái thướt tha thân ảnh chính đón gió đứng ở ban công, ngắm nhìn dưới mắt sinh hết thảy.

“Thật đúng là nữ cường nhân a không chỉ có công nhân liền đêm làm không nghỉ, các nàng chính mình đều tự mình đến trông coi.” Hạ Vân Kiệt nhìn đến kia hai cái quen thuộc thân ảnh, trong lòng nóng lên thiếu chút nữa sẽ phi phiêu xuống, nhưng cuối cùng lại còn là kiềm chế ở, âm thầm một lần cảm khái, sau đó thân mình lại chợt lóe, bay gần đến giờ cách vườn trà không xa mặt khác một mảnh đỉnh núi.

Này phiến đỉnh núi từ chín toà núi nhỏ tạo thành, núi nhỏ cũng không cao, đại khái ở sáu bảy trăm mét độ cao so với mặt biển tả hữu, nhưng quý ở sơn thế đẩu tiễu, không dễ nhân ở mặt trên khai hoặc là cuộc sống, lại vừa vặn chỗ cùng Thương Bắc huyện hẻo lánh bần cùng quát sơn trấn, cho nên rất ít có người giao thiệp với này phiến đỉnh núi, lại không có người nguyện ý nhận thầu này phiến đỉnh núi, cho nên vẫn hoang phế ở nơi nào. Đoạn thời gian trước, Hạ Vân Kiệt nhắc tới tưởng đem này vài toà sơn mua xuống dưới, khác làm khác dùng, Chung Dương Dĩnh liền lập tức ra mặt cùng huyện lãnh đạo đàm chuyện này.

Hiện tại chiêu thương dẫn tư là chính phủ công tác trọng yếu nhất, Chung Dương Dĩnh này tôn nữ tài thần bình thường thỉnh đều thỉnh không đến, nàng ra mặt muốn mua này vài toà núi nhỏ, chính phủ lãnh đạo đương nhiên là lập tức đánh nhịp xao định rồi chuyện này.

Đứng ở sơn hạ, ngọn núi núi non trùng điệp núi non trùng điệp, cũng là nhìn không ra cái gì trò đến. Nhưng một khi đứng ở trời cao, người chân chính có tu vi liền có thể ẩn ẩn hiện trung gian năm tòa sơn phong sắp xếp bố không bàn mà hợp ý nhau kim mộc thủy hỏa thổ thiên địa ngũ hành chi đạo. Về phần quanh thân bốn tòa sơn phong đổ không có gì huyền diệu chỗ, bất quá lại vừa vặn ở phương hướng bốn phương hướng, nếu có thể hảo hảo bố trí một phen, không chỉ có có thể bày ra tứ tượng trận, hình thành ngoài trận có trận, đem năm tòa sơn phong dựng dục mà thành ngũ hành linh khí hoàn toàn phong tỏa ở bên trong, không cho chúng nó mà chạy mà ra, còn có thể khởi đến ở ngoại vi chướng mắt mê hoặc thế nhân chi dùng, làm cho người ta không thể chân chính nhìn trộm đến động phủ chân tướng.

Đương nhiên động phủ bố trí trọng điểm còn là tại kia năm tòa sơn phong phía trên

Lăng không đứng ở tinh không hạ, Hạ Vân Kiệt nhìn xuống dưới chân chín tòa sơn phong, trong mắt lóe ra trầm tư ánh mắt.

Chính như hắn ở Bắc Kinh cùng Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng hai vị kiều thê nhắc tới, hắn muốn kiến tạo động phủ là thật chính tiên gia động phủ, mà không phải giống thế tục trung như vậy ở thâm sơn rừng già kiến một tòa chùa miếu, một tòa đạo quan liền xong việc. Nếu là thật chính tiên gia động phủ, tự nhiên là không thể bày ra cấp thế nhân xem, cũng không thể bị nhân hiện, không chỉ có như thế, nó còn cần linh khí tràn đầy, còn cần như tiên cảnh bình thường xa hoa.

Cái này cần Hạ Vân Kiệt lo lắng đốt rất nhiều, cần tài liệu rất nhiều.

“Nơi này tuy rằng hẻo lánh, rất ít có người đến. Nhưng nay lư hữu càng ngày càng nhiều cũng là khó bảo toàn có người sẽ đến nơi này phàn sơn. Ta mặc dù khả bày ra thủ thuật che mắt đem năm tòa sơn phong ở giữa đã ngoài toàn bộ bao phủ đứng lên, làm cho người ta nhìn không tới bên trong chân thật diện mạo, nhưng vạn nhất có người xông tới liền khó tránh khỏi muốn tiết lộ chân tướng. Tốt nhất có thể tưởng cái thập toàn biện pháp, vừa có thể bày ra tiên gia động phủ lại không sợ thế nhân trèo lên này đó ngọn núi.” Nhìn phía dưới Hạ Vân Kiệt trầm tư hồi lâu, nhưng cũng không có thể nghĩ ra một cái thập toàn biện pháp.

Đang nghĩ tới, có đóa áng mây bị gió núi cấp thổi lại đây, sau đó phiêu phù ở ngọn núi phía trên.

Hạ Vân Kiệt thấy thế hai mắt không khỏi sáng ngời, nghĩ tới cái điểm tử.

“Ta không bằng theo nơi khác đưa đến năm toà núi nhỏ, mượn năm tòa sơn phong chi ngũ hành lực làm cho

chúng nó huyền phù ở ngọn núi phía trên, sau đó dùng thủ thuật che mắt đem chúng nó che dấu, kể từ đó, bất luận tương lai có người không người xông vào này phiến núi rừng cũng vô pháp hiện động phủ chỗ, hơn nữa như thế bố trí cũng càng hiển tiên gia khí phái ta còn có thể tái đưa đến một khối thật lớn nham thổ, đem nó đặt ở ngũ tòa huyền phù ngọn núi trung gian, ngũ tòa sơn phong lấy nó vì trung tâm dùng trường kiều tương liên, làm cho nó ngày đêm nhận nhật nguyệt tinh hoa còn có ngũ hành linh khí dựng dưỡng, như thế, không chừng nếu cho năm sau, này nham thổ liền thành chân chính linh khí quanh quẩn tiên gia nơi.”

“Chính là năm tòa sơn phong lại đi nơi nào chuyển đâu? Tổng không thể trực tiếp đem một ít đỉnh núi cấp tước lại đây, nếu là như thế khẳng định sẽ khiến cho không nhỏ kinh động.” Tuy rằng nghĩ tới bố trí động phủ biện pháp, nhưng Hạ Vân Kiệt lại bị tài liệu cấp khó ở.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 565 : Giới thiệu bạn gái

Nhất thời trầm tư không chừng, chợt nghe có tiếng nước rầm rung động, cũng là đêm khuya có dòng suối theo trên núi hướng lưu xuống.

“Đúng rồi, lục địa phía trên ngọn núi sớm bại lộ ở nhân loại tầm mắt dưới, tự nhiên là không tốt tùy tiện toàn bộ đỉnh núi tước xuống dưới, nhưng đáy biển thế giới đối với nhân loại mà nói còn là một mảnh thần bí nơi, kia đáy biển ngọn núi không phải tùy tiện ta chọn sao?” Trong đầu một cái đột phát kì tưởng chợt lóe mà qua, tâm động dưới, Hạ Vân Kiệt thiếu chút nữa đã nghĩ lập tức nhích người đi đáy biển tìm tòi đến tột cùng, nhưng chung quy lo lắng đến đêm đã khuya, ngày mai còn muốn đi làm, lúc này cho dù đi cũng làm không được sự tình gì, còn không bằng chờ cuối tuần trừu không lại đi đáy biển nhìn xem.

Như vậy nhất tưởng, Hạ Vân Kiệt liền lại hóa thành một điểm hồng quang hướng Thương Bắc thị trấn vạch tới, chính là đi lên, ánh mắt hạ ý thức lại hướng trà sơn giữa sườn núi biệt thự nhìn liếc mắt một cái.

Hai cái quen thuộc thướt tha thân ảnh như trước duyên dáng yêu kiều ở ban công phía trên, gió núi xuy phất các nàng làn váy cùng mái tóc, dưới ánh trăng, phá lệ xinh đẹp mê người.

Trở lại khách sạn, Hạ Vân Kiệt vọt tắm liền ngủ.

Sáng sớm hôm sau, sơn thành liền rộn ràng nhốn nháo, khôi phục hôm qua náo nhiệt.

Lưu Nhất Duy sáng sớm sẽ đến khách sạn, cùng Hạ Vân Kiệt ba người cùng nhau ăn điểm tâm, sau đó cùng đi trung y viện đi làm.

Vừa mới đến phòng khám bệnh văn phòng ngồi xuống không trong chốc lát, liền có cái bệnh nhân đi đến, đúng là ngày ấy đến Giang Châu đại học phụ thuộc thứ nhất bệnh viện trung y quán liền chẩn Dư Đại Sơn.

“Hạ chuyên gia, Hạ chuyên gia ngài thật sự là thần y a! Ngài khai cho ta dược ta mới ăn nhất tề, vào lúc ban đêm ngứa liền rõ ràng yếu bớt, ngủ cái ba năm đến khó được an ổn giấc, thứ hai tề ăn một lần, buổi tối ngủ trên cơ bản sẽ không ngứa. Ngươi xem, ngày hôm qua ăn đệ tam tề dược sau, này lão da đã muốn bắt đầu bóc ra.” Dư Đại Sơn vừa tiến đến liền vẻ mặt kích động cảm kích liên tục hướng Hạ Vân Kiệt cúi đầu nói lời cảm tạ.

Tuy nói từ hôm qua thấy Hạ Vân Kiệt thi triển thần kỳ y thuật kinh người một màn, Lưu Nhất Duy ba người đối hắn y thuật cũng đã rất tin không nghi ngờ, chính là hôm qua Hạ Vân Kiệt bày ra là gần như tiên gia pháp thuật y thuật, cũng không phải bọn họ có thể học được, cho nên Lưu Nhất Duy ba người đối Hạ Vân Kiệt y thuật tuy rằng rất tin không nghi ngờ, nhưng đối chính mình sau này có thể học được y thuật lại còn không phải rất tin tưởng. Nay Dư Đại Sơn như vậy vừa nói, bọn họ tái tinh tế vừa thấy Dư Đại Sơn, quả thực Dư Đại Sơn kia bản như vẩy cá cùng khô vỏ cây làn da trình phiến trạng bình thường bóc ra, lộ ra bên trong hoàn hảo nhu nhuận làn da.

Này trị liệu ngoan cố tính làn da chẩn đoán phương pháp còn có phương thuốc đều là thật sự người thường có thể học được y thuật, nhất thời gian, Lưu Nhất Duy ba người tin tưởng nhân, tâm tình cũng phá lệ kích động. Bởi vì này ý nghĩa, chỉ cần bọn họ dụng tâm học tập, tuy rằng không thể làm được giống lão sư như vậy vô cùng kì diệu, nhưng đồng dạng có thể giống lão sư giống nhau trị liệu nghi nan tạp chứng.

“Ha ha, vậy là tốt rồi. Như vậy, hôm nay hay là bọn họ

ba người tiếp tục cho các ngươi xem, trễ chút ta tái một lần nữa cho ngươi khai cái phương thuốc.” Hạ Vân Kiệt gặp Dư Đại Sơn thoát ly ngoan cố tính làn da tra tấn, cả người tinh thần rất nhiều, tâm tình cũng đi theo tốt, cười tủm tỉm nói.

“Lão sư nếu dược hữu hiệu, vì cái gì không tiếp tục dùng từng phương thuốc đâu?” Đới Vĩnh Chu cơ hồ điều kiện phóng ra hỏi.

“Đúng vậy, Hạ chuyên gia, ngài phía trước khai phương thuốc liền cũng đủ tốt lắm, ngài tiếp tục cho ta khai mấy tề.” Dư Đại Sơn cũng đi theo nói.

Lưu Nhất Duy cùng Cố Thiến Lâm không có mở miệng, mà là lộ ra một tia trầm tư sắc. Theo ăn khớp giảng, Đới Vĩnh Chu cùng Dư Đại Sơn cách nói quả thật đúng vậy, hơn nữa Lưu Nhất Duy làm nghề y, rất nhiều thời điểm chỉ cần dược hữu hiệu, bình thường cũng đều hội tiếp tục khai đồng dạng phương thuốc lấy cầu trị tận gốc.

“Vĩnh Chu, ngươi có hay không nghĩ tới, vì sao ta phía trước không nhiều lắm khai mấy tề dược mà chỉ khai tam tề, sau đó muốn Dư đại thúc lại đến tái khám? Chẳng lẽ ngươi nghĩ rằng ta đối chính mình khai phương thuốc không có tin tưởng, cho nên muốn Dư đại thúc lại đến một lần sao?” Hạ Vân Kiệt nhìn Đới Vĩnh Chu hỏi ngược lại.

Muốn nói phía trước, Đới Vĩnh Chu thật đúng là như vậy cho rằng. Rất nhiều thời điểm thầy thuốc khai phương thuốc khi, trong lòng kỳ thật cũng không có để đến cùng dược đúng chứng hay không, làm cho bệnh nhân ăn cái mấy tề sau xem này hiệu quả, sau đó tái tiếp tục khai dược. Nhưng từ đã xảy ra ngày hôm qua sự tình sau, Đới Vĩnh Chu đối chính mình vị tuổi trẻ đạo sư y thuật sẽ thấy cũng không có nửa điểm hoài nghi.

Nói đùa, ngay cả thủy tinh trực tiếp cắm vào trái tim đều có thể cấp trực tiếp rút ra, còn có thể làm cho miệng vết thương đảo mắt biến mất, bực này thần kỳ y thuật đều thi triển ra đến, xem cái ngoan cố tính bệnh ngoài da lại bị cho là cái gì? Lại sao lại ngay cả cái phương thuốc đều nắm chắc không chuẩn?

“Đương nhiên không phải!” Đới Vĩnh Chu không hề nghĩ ngợi liền vội việc lắc đầu nói.

“Vậy ngươi cũng biết vì cái gì?” Hạ Vân Kiệt tiếp tục hỏi.

Đới Vĩnh Chu nghĩ nghĩ không nghĩ ra được, Hạ Vân Kiệt biết hắn kinh nghiệm còn không chừng, cũng sẽ không tiếp tục truy vấn hắn, mà là đem ánh mắt chuyển hướng Cố Thiến Lâm cùng Lưu Nhất Duy hai người.

“Phụ tử có độc, lần trước lão sư ngài dùng đại liều thuốc là vì Dư đại thúc trong cơ thể âm thịnh dương hư, là đúng bệnh hốt thuốc, cho nên không có việc gì. Nay Dư đại thúc bệnh ngoài da rõ ràng hảo chuyển, hiển nhiên trong cơ thể âm đi dương thăng, tà tiêu chính dài, lúc này hiển nhiên sẽ không tốt lại dùng đại liều thuốc phụ tử, cần đúng lúc điều chỉnh phương thuốc.” Cố Thiến Lâm gặp Hạ Vân Kiệt ánh mắt đầu hướng nàng cùng Lưu Nhất Duy, nghĩ nghĩ, lớn mật phân tích nói.

“Nói rất đúng. Bệnh nặng cần dùng mãnh dược, nhưng điều chỉnh cũng sửa đúng lúc. Đây là trung y huyền diệu chỗ, nhân thể mỗi ngày đều ở biến hóa, mà của ngươi phương thuốc liền cần căn cứ bệnh nhân thân thể biến hóa đúng lúc điều chỉnh, chỉ có làm được điểm ấy, mới vừa rồi miễn cưỡng xem như một gã đủ tư cách trung y. Tốt lắm, hiện tại các ngươi đều giúp Dư đại thúc nhìn xem đi.” Hạ Vân Kiệt mắt lộ ra khen ngợi sắc gật đầu nói.

Ba người y Hạ Vân Kiệt phân phó, vừa cẩn thận giúp Dư

Đại Sơn chẩn đoán một phen, cũng khai ra phương thuốc, đương nhiên cuối cùng phương thuốc là Hạ Vân Kiệt quyết định.

Dư Đại Sơn ngàn tạ vạn tạ đi rồi sau, lục tục lại có bệnh nhân đến xem bệnh. Đến xem bệnh tuy rằng không phải cái gì ung thư u linh tinh bệnh nan y bệnh nặng, nhưng đại đa số lại đều là Tây y rất khó trị tận gốc bệnh mãn tính, tỷ như mạn tính viêm thận, thần kinh suy nhược, kinh nguyệt không đều, tiểu hài tử thèm ăn không phấn chấn linh tinh đằng đằng.

Một ngày này, bệnh nhân như trước không nhiều lắm, tính đi lên tái khám Dư Đại Sơn cũng liền mười cái, bất quá Lưu Nhất Duy ba người ở trung y học tập lại thu hoạch rất nhiều.

Thứ sáu tan tầm sau, Hạ Vân Kiệt ba người liền tiến đến nhà ga thừa xe hồi Giang Châu thị, mà Lưu Nhất Duy tắc lưu tại Thương Bắc thị trấn trong nhà, thứ hai lại đi Giang Châu đại học cùng Hạ Vân Kiệt học tập.

Mùa hạ đã qua, ban ngày biến ngắn, ban đêm bắt đầu biến dài, làm Hạ Vân Kiệt ba người ngồi xe trở lại Giang Châu đại học khi, trời đã muốn có chút biến thành màu đen, trường học đèn đường theo thứ tự sáng lên.

Hạ Vân Kiệt gặp Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu trải qua cả ngày lâm sàng học tập cùng một đường xóc nảy, trên mặt rõ ràng lộ ra một tia mệt mỏi sắc, ngẫm lại hiện tại trường học căn tin hẳn là đã muốn chấm dứt buôn bán, liền tưởng ở trường học phụ cận tùy tiện tìm gia tiểu khách sạn thỉnh bọn họ cùng nhau ăn một chút, cũng đỡ phải bọn họ còn muốn ép buộc ăn sự tình.

Bất quá Hạ Vân Kiệt còn không có tới kịp mở miệng, di động tiếng chuông vang lên.

Hạ Vân Kiệt lấy ra nữa vừa thấy, gặp là trước đây nhân lực tài nguyên bộ đồng sự Suất Chân, không khỏi một trận kinh hỉ, vội vàng tiếp nổi lên điện thoại.

“Suất tỷ, ngươi hảo nha!” Hạ Vân Kiệt tiếp khởi điện thoại cười chào hỏi nói.

“Hảo ngươi cái đầu nha, ngươi người này từ chức sau ngay cả cái điện thoại đều không có. Có phải hay không lên làm lão sư đặc vênh váo còn là vội vàng phao đệ tử mĩ mi a?” Suất Chân nghe được Hạ Vân Kiệt thanh âm cũng là một chút quở trách.

Suất Chân tính tình liền cùng của nàng tên giống nhau “Thẳng thắn”, Hạ Vân Kiệt cũng là thói quen, chính là nay có hai vị đệ tử còn đi theo chính mình bên người, của nàng thanh âm lại lớn, Hạ Vân Kiệt trong lúc nhất thời đổ có điểm xấu hổ đứng lên, ho khan hai tiếng ôm micro đối Đới Vĩnh Chu cùng Cố Thiến Lâm khoát tay nói:“Các ngươi về trước đi, ta còn có chút việc.”

Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu gật gật đầu, sau đó trên mặt mang theo một tia nghi hoặc đi rồi. Bọn họ không biết điện thoại kia đầu là ai, cũng dám như vậy cùng chính mình lão sư nói nói. Hơn nữa Cố Thiến Lâm nhớ tới vừa rồi trong điện thoại tựa hồ còn mơ hồ nhắc tới cái gì đệ tử mĩ mi, mặt đẹp không có tới từ đỏ hồng, tim đập không hiểu có chút nhanh hơn, kia đối bị Hạ Vân Kiệt đẩy quá thịt cầu tựa hồ ẩn ẩn trung có một tia cảm giác khác thường.

“Ta nói Suất tỷ, ngươi nói chuyện sẽ không có thể sửa lại sao? Vừa rồi ta còn có đệ tử ở bên cạnh đâu.” Hạ Vân Kiệt đuổi đi Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu sau, cười khổ nói.

“Xem ngươi khẩn trương, có phải hay không thực sự đệ tử mĩ mi a!” Suất Chân không chỉ có không có thu liễm

ngược lại phá lệ hưng phấn đứng lên.

Hạ Vân Kiệt biết Suất Chân chính là loại này đỉnh đạc tính cách, lúc trước hắn từ chức liên hoan khi, uống đến mặt sau Suất Chân còn lôi kéo hắn một bên mạt nước mắt một bên mắng hắn không nói nghĩa khí, cho nên thấy nàng không chỉ có không có thu liễm ngược lại phá lệ hưng phấn đứng lên, nào dám tiếp tục liền vấn đề này cùng nàng nói tiếp, vội vàng nói sang chuyện khác hỏi:“Đúng rồi, gọi điện thoại cho ta sự tình gì?”

“A, thiếu chút nữa đã quên chính sự. Tưởng cho ngươi giới thiệu cái xinh đẹp mĩ mi, thế nào, tỷ ta bạn chí cốt đi? Không giống ngươi, từ chức sau tựa như như diều đứt dây giống nhau, không chỉ nói bóng người, ngay cả cái điện thoại đều không có.” Quả nhiên Hạ Vân Kiệt đề tài như vậy vừa chuyển, Suất Chân lực chú ý lập tức chuyển dời đến chính đề đi lên.

“Suất tỷ, cảm ơn ngươi, còn là không cần, ta chính mình tìm đi!” Bất quá làm Hạ Vân Kiệt nghe xong Suất Chân nói sau, hắn ngược lại càng nguyện ý cùng Suất Chân tiếp tục tham thảo đệ tử mĩ mi sự tình.

“Tìm cái gì tìm a! Ngốc qua một cái, ở đơn vị công tác thời gian dài như vậy cũng không gặp ngươi mang cái bạn gái lại đây cấp tỷ xem qua, liền nói như vậy định rồi, hiện tại ngươi ở nơi nào? Lập tức cho ta đuổi tới Đông Khải khách sạn mị lực ngân tòa 822 ghế lô đến. Ta khả nói cho ngươi, ta vị này bằng hữu nhưng là muốn khuôn mặt có khuôn mặt muốn dáng người có dáng người nga, trước kia không biết có bao nhiêu đồng học truy nàng đâu.” Suất Chân cũng không từ phân trần nói.

“Ta thật không cần a! Hơn nữa đêm nay ta còn có điểm……” Hạ Vân Kiệt gặp Suất Chân sống chết muốn nhét cái mĩ mi cho hắn, thật sự là dở khóc dở cười, đành phải tìm lấy cớ nói.

“Ngươi này ngốc qua, có mỹ nữ đưa lên cửa cũng không biết muốn. Được rồi, ta lời nói thật với ngươi nói đi, ta vị này bằng hữu gần nhất vừa mới thất tình, hiện tại không nên ta cấp nàng tìm cái dễ nhìn tâm sự an ủi an ủi nàng kia khỏa bị thương tâm, ngươi coi như giúp ta một cái việc tới cứu cái tràng tổng được rồi đi?” Suất Chân gặp Hạ Vân Kiệt không hơn lộ, đành phải bất đắc dĩ ăn ngay nói thật nói.

“Ngươi sẽ không có thể tìm người khác sao?” Hạ Vân Kiệt gặp nguyên lai là như vậy một hồi sự, không khỏi càng phát ra dở khóc dở cười.

“Vô nghĩa, nam nhân khác ta dám kêu sao? Kia không phải đưa dê vào miệng sói, bằng bạch làm cho bọn họ chiếm tiện nghi sao?” Suất Chân tức giận nói.

“Kính nhờ ta cũng vậy nam nhân!” Hạ Vân Kiệt dở khóc dở cười nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 566 : Hồ ly tinh

“Thiết, ngươi không tính! Hơn nữa cho ngươi chiếm tiện nghi tổng so với bị mỗ ta xú nam nhân chiếm tiện nghi tốt! Tốt lắm, thiếu cấp cô nãi nãi được tiện nghi còn khoe mã, ta khả nói cho ngươi ta vị này bằng hữu thật là một vị mỹ nữ. Ngươi tới còn là không đến, ngươi nếu không đến, về sau cũng đừng bảo ta giòi! Ta coi như chưa từng có quá ngươi này bạn hữu!” Suất Chân nói.

“Suất tỷ, ngươi này điển hình chính là không trâu bắt chó đi cày, ta không đi đều không được a!” Gặp Suất Chân cứng rắn đem nói giảng đến này phân thượng, tuy rằng biết rõ nàng nói không phải nói thật, Hạ Vân Kiệt nhưng cũng không tốt tái chối từ, đành phải bất đắc dĩ nói.

Chính là nói xong sau, Hạ Vân Kiệt đột nhiên phát hiện chính mình so sánh có điểm không ổn, như thế nào có thể đem chính mình trở thành vịt đâu!

“Không trâu bắt chó đi cày! Khanh khách, còn đừng nói, Tiểu Hạ đồng học ngươi bộ dạng tuổi trẻ suất khí, vóc người lại đẹp, nếu đi làm vịt tuyệt đối sinh ý hỏa bạo!” Quả nhiên Hạ Vân Kiệt trong lòng vừa mới vừa ý thức được không đúng, bên kia Suất Chân cũng đã cười khanh khách lên.

“Ta cảnh cáo ngươi, ngươi còn như vậy nói ta liền phủi tay mặc kệ !” Hạ Vân Kiệt buồn bực nói.

“Hảo, hảo, ta không nói, ta không nói, ngươi nhanh chóng lại đây đi, nhớ kỹ Đông Khải khách sạn mị lực ngân tòa 822 ghế lô, ngươi không những đến, ta lo lắng kia nữ nhân hội đem ta phiền chết!” Suất Chân gặp Hạ Vân Kiệt nói phủi tay mặc kệ không khỏi hoảng sợ, vội vàng nói.

“Thiết, muốn phiền hẳn là ta!” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ít nói nhảm, chờ ngươi thấy ta vị kia bằng hữu sẽ không hội nói như vậy, thật sự là hảo tâm bị làm lòng lang dạ thú! Hạn ngươi ở mười lăm phút đuổi tới!” Suất Chân nói xong liền treo điện thoại.

Hạ Vân Kiệt cầm di động, khóe miệng gợi lên một chút cười khổ.

Vì cái gì mọi người luôn thói quen tính cho rằng, nam nhân cùng nữ nhân cùng một chỗ, chính là nữ nhân chịu thiệt, nam nhân chiếm tiện nghi đâu?

Chính cười khổ, một chiếc xe taxi mở lại đây, Hạ Vân Kiệt liền tùy tay bắt nó cấp chiêu xuống dưới.

“Uy, Suất Chân, ngươi nói vị kia dễ nhìn khi nào thì mới đến nha?” Mị lực ngân tòa 822 trong ghế lô, một vị nữ tử ăn mặc thật sự mốt nhìn thoáng qua nữ tử chính cầm một chai bia hướng miệng quán, mặt lộ vẻ cấp sắc nói.

Kia chính hướng miệng quán rượu nữ tử dáng người tốt lắm, nên đột địa phương đột nên gầy địa phương gầy, hai cái đùi lại dài lại trắng, khuôn mặt cũng rất được, hoa đào mắt anh đào miệng, điển hình hồ mị tướng.

“Gấp cái gì cấp, không phải vừa mới gọi điện thoại sao?” Suất Chân tức giận nói, trong lòng nhưng cũng là thực cấp.

“Ta nói, Suất Chân ngươi vị kia bằng hữu thật sự suất sao?” Trong ghế lô một vị mặc đai đeo ngực, ngưu tử nhiệt khố, nhiễm màu vàng tóc, thoạt nhìn phá lệ cuồng dã khêu gợi nữ tử hỏi.

Trong ghế lô bao gồm Suất Chân ở bên trong tổng cộng

có bốn nữ nhân, đều là Suất Chân bạn bè. Trong đó vị kia đang ở uống rượu chính là thất tình nữ tử kêu Nhậm Khả Nhi, vừa rồi hỏi Suất Chân đến đây lúc nào nữ tử kêu Tề Ngọc Như, ăn mặc phá lệ cuồng dã khêu gợi kêu Tư Đồ Khanh.

“Yên tâm khẳng định so với ngươi nhận thức nam nhân suất khí, cũng so với ngươi nhận thức này nam nhân tin cậy. Còn có, ta nói cho các ngươi nga, hắn còn là cái đại học lão sư!” Suất Chân tự hào nói.

Phía trước gặp Nhậm Khả Nhi một mình uống rượu giải sầu, la hét muốn tìm nam nhân, Tư Đồ Khanh liền từng nói muốn kêu vài “Bạn trai” Lại đây náo nhiệt náo nhiệt, bất quá lại bị Suất Chân cùng Tề Ngọc Như cấp nhất tề phủ quyết.

“Oa tắc! Đại học lão sư! Suất Chân ngươi thật sự rất không đủ tỷ muội, tốt như vậy nam nhân như thế nào không còn sớm điểm giới thiệu cho chúng ta nhận thức đâu, sẽ không là nghĩ cất giấu chính mình dùng đi?” Nghe nói còn là một vị đại học lão sư, người trong ghế lô hai mắt đều sáng đứng lên, liền ngay cả vốn đang một mình uống buồn rượu Nhậm Khả Nhi cũng hai mắt sáng sáng ngời, buông xuống bình rượu.

“Nói hươu nói vượn cái gì đâu! Ta kia bằng hữu tính cách có vẻ thật sự thuần phác, giới thiệu cho các ngươi còn không lập tức bị các ngươi cấp mang hư. Nếu không hôm nay xem ở Khả Nhi thất tình phân thượng, nhu cầu cấp bách một nam nhân an ủi, ta mới sẽ không bắt hắn cho gọi tới đâu!” Suất Chân nói.

Suất Chân nói nhất thời khiến cho “Công phẫn”, nàng kia đám bạn bè đều cùng mà công chi, chỉ có Nhậm Khả Nhi ôm Suất Chân cổ, đối với của nàng hai má hung hăng hôn một cái, mị thái trăm sinh nói:“Còn là nhà chúng ta Chân Chân tốt, ngươi yên tâm Chân Chân, ta

khẳng định hội hảo hảo đối đãi ngươi vị kia dễ nhìn bằng hữu.”

“Chân Chân, chúng ta cũng sẽ hảo hảo đối đãi hắn !” Tư Đồ Khanh cùng Tề Ngọc Như cũng lập tức thấu đi lên, cố ý dùng làm nũng thanh âm nói.

Đang ở bốn nữ nhân vui cười đùa giỡn khi, Hạ Vân Kiệt gõ cửa đẩy tiến vào.

Cửa đẩy ra, nhìn đến bốn nữ nhân vui cười đùa giỡn thành một đoàn, Hạ Vân Kiệt liền nhịn không được cảm thấy một trận đau đầu, thiếu chút nữa đã nghĩ xoay người quay đầu chạy lấy người.

Bất quá Hạ Vân Kiệt còn không có tới kịp quay đầu chạy lấy người, Suất Chân cũng đã thấy được hắn, lập tức xông lên bắt hắn cho kéo đến Nhậm Khả Nhi đám tử đảng trước mặt, nói:“Vị này chính là của ta bạn tốt Hạ Vân Kiệt, thế nào? Suất khí đi!”

Vật lấy loại tụ người lấy đàn phân, những lời này còn là rất đạo lý.

Suất Chân ba vị bạn bè tính cách hiển nhiên đều cùng Suất Chân có điểm giống, Suất Chân như vậy vừa nói, các nàng thế nhưng người người đều mở to hai mắt, đỉnh đạc mặt đất hạ đánh giá Hạ Vân Kiệt.

“Ân, thật đúng là không sai, điển hình thư sinh tiểu bạch kiểm hình dễ nhìn, trách không được Chân Chân ngươi không hạ thủ, nguyên lai không phải ngươi thích loại hình. Hì hì, bất quá là ta thích loại hình.” Tư Đồ Khanh nói xong liền đem cánh tay ngọc thông đồng ở Hạ Vân Kiệt trên vai, hướng hắn phao cái mị nhãn nói:“Dễ nhìn, nghe Chân Chân nói ngươi còn là đại học lão sư, ta còn cho tới bây giờ không cùng đại học lão sư giao quá bằng hữu đâu.”

“Đi đi, hôm nay cũng không phải cho ngươi tìm bạn trai.” Suất Chân gặp bốn người trung “Sắc nữ lang” Vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt lập tức liền xuân tâm đại động, tiến lên trực tiếp xoá sạch Tư Đồ Khanh cánh tay ngọc thông đồng ở Hạ Vân Kiệt trên vai, sau đó đem Hạ Vân Kiệt hướng Nhậm Khả Nhi bên người đẩy nói:“A kiệt, vị này chính là của ta bạn tốt Nhậm Khả Nhi, đêm nay nàng liền giao cho ngươi dỗ.”

“Kính nhờ, người ta hôm nay cũng vừa thất tình được không?” Tư Đồ Khanh thấy thế lập tức nhếch lên môi nói.

“Kính nhờ, ngươi hôm trước cũng còn thất tình đâu!” Suất Chân ba người nhất tề hướng Tư Đồ Khanh xem thường nói.

Nói xong Suất Chân đối Hạ Vân Kiệt nói:“A Kiệt đừng để ý nàng, nàng liền một cái hoa si! Ngươi đêm nay chỉ cần phụ trách dỗ Khả Nhi vui vẻ là được.”

Hạ Vân Kiệt nhìn xem Suất Chân, lại nhìn xem bên người mặt phiếm màu hồng Nhậm Khả Nhi, trong lòng không khỏi một trận cười khổ.

Ra vẻ các nàng bốn người chơi cử vui vẻ, giống như áp căn sẽ không cần chính mình dỗ thôi.

Đương nhiên ký đến chi tắc an chi, lời này Hạ Vân Kiệt là khó mà nói, chỉ có thể cười cười.

Tại xem bệnh, Hạ Vân Kiệt dạy hắn đệ tử muốn theo âm dương thuộc về trong tay. Kỳ thật mọi người tâm tình đồng dạng như thế, bốn nữ nhân tụ cùng một chỗ, mặc kệ như thế nào nháo, Suất Chân đám người tổng cảm thấy thiếu một phần cái gì, nay Hạ Vân Kiệt vừa đến, có nam nhân dương khí, nhất thời không khí lại không

giống với.

Chỉ chốc lát sau, mọi người liền uống rượu, ca hát huyên bất diệc nhạc hồ. Đến sau lại uống rượu không ít, mọi người đều có điểm tiến vào trạng thái, thất tình trung Nhậm Khả Nhi liền không nên lôi kéo Hạ Vân Kiệt khiêu vũ. Suất Chân đám người tự nhiên đi theo ồn ào trầm trồ khen ngợi.

Hạ Vân Kiệt cũng chỉ đành đứng lên, lại không nghĩ rằng vừa mới mới vừa đi đến màn huỳnh quang trước đã bị Nhậm Khả Nhi gắt gao cấp ôm lấy, trước ngực hai luồng thịt mềm mại no đủ, dán tại hắn trên người, phảng phất có hai luồng hỏa ở thiêu bình thường.

Hạ Vân Kiệt lắp bắp kinh hãi, vội vàng tưởng đẩy ra nàng, khả Nhậm Khả Nhi ôm thật sự chặt, hơn nữa còn theo âm nhạc mại động vũ bước, Hạ Vân Kiệt ngẫm lại nữ nhân này đang ở thất tình trung, vừa rồi lại uống không ít rượu, liền từ nàng đi, liền cũng liền cùng nàng khiêu vũ đến.

Cũng không biết có phải hay không Nhậm Khả Nhi uống rượu hơn, còn là thực đối Hạ Vân Kiệt có cảm giác, khiêu khiêu, thế nhưng đem mặt cấp thiếp đến Hạ Vân Kiệt trên mặt, thế nhưng muốn cùng hắn nhảy lên kề mặt vũ đến.

Nói thật, Hạ Vân Kiệt tuy rằng chính là tới cứu tràng, đối Nhậm Khả Nhi không có gì không an phận thầm nghĩ. Nhưng không thể phủ nhận Nhậm Khả Nhi chính như Suất Chân nói là cái xinh đẹp cô gái, muốn dáng người có dáng người, muốn tướng mạo có tướng mạo, như vậy nhất bên người thật đúng là làm cho hắn có điểm “Khó chịu”.

“Ta cũng muốn khiêu vũ!” Gặp Hạ Vân Kiệt cùng Nhậm Khả Nhi khiêu kề mặt vũ, rượu có điểm uống cao Tư Đồ

Khanh lập tức hưng phấn mà nhảy dựng lên, thế nhưng đi đến Hạ Vân Kiệt sau lưng, dán hắn lưng xoay đứng dậy tử đến.

“Thật đúng là tiện nghi này xú tiểu tử!” Suất Chân gặp chính mình hai vị khuê hữu, một trước một sau dán Hạ Vân Kiệt vặn vẹo cháy nhiệt thân mình, không khỏi ngầm thối một ngụm.

Bất quá Hạ Vân Kiệt lại một chút đều không có chiếm tiện nghi cảm giác, hắn quả thực cảm thấy chính mình hiện tại chính là sinh hoạt tại nước sôi lửa bỏng bên trong.

Một trước một sau hai cái làm tức giận thân mình dán vặn vẹo, thỉnh thoảng có hai luồng mềm mại đụng tới thân mình, lại cứ cũng không hảo đi động kia tà niệm, lại càng không tốt động thủ, này không phải sinh hoạt tại nước sôi lửa bỏng trung là cái gì?

Đang lúc Hạ Vân Kiệt cảm giác chính mình sinh hoạt tại nước sôi lửa bỏng trung khi, ghế lô cửa đột nhiên bị đẩy mở ra, đi vào đến một vị phục trang đẹp đẽ, tuổi đại khái ở ba mươi bảy tám tuổi nữ nhân. Tuy rằng trong ghế lô ngọn đèn hôn ám, nhưng y hi còn có thể thấy nữ nhân trên mặt phu một tầng rất dầy phấn.

Nữ nhân phía sau còn đi theo nam nhân, nam nhân tuổi so với nữ nhân nhỏ, hẳn là ba mươi đến tuổi tả hữu. Theo mặc đi lên xem, hẳn là cái thành công nam sĩ, trưởng cũng coi như có thể. Bất quá lúc này hắn thùy đầu, một bộ biết khí bộ dáng lại một chút nam tử khí khái đều không có, ngược lại giống chích chó Nhật.

Nữ nhân vừa tiến đến, ngay tại trong ghế lô nhìn quét, rất nhanh liền đem ánh mắt dừng ở đã muốn dừng lại vũ bước, nhưng còn là cùng Hạ Vân Kiệt dán tại cùng nhau Nhậm Khả Nhi trên người.

Làm nữ nhân mắt dừng ở Nhậm Khả Nhi trên người khi, kia nam tử cái tát cũng dừng ở thân thể của nàng còn có nàng dán Hạ Vân Kiệt trên người, trong tai lóe ra một tia lửa giận, hàm răng bính ra hai chữ:“Tiện nhân!

“Hứa Dũng, ngươi mắng ai tiện nhân đâu! Ngươi lại đây nơi này làm gì?” Suất Chân nghe thế hai chữ, lập tức xông lên đi chỉ vào kia nam tử mắng, mà Nhậm Khả Nhi vốn là mặt phiếm màu hồng mặt đẹp rõ ràng tái nhợt xuống dưới, thân thể mềm mại cũng đi theo run run một chút, tuyết trắng hàm răng tắc cắn chặt môi, một đôi tiếu mâu lại là mang theo một chút sợ hãi lại là thống hận nhìn chằm chằm Hứa Dũng còn có hắn bên người nữ nhân.

“Nơi này không có các ngươi sự tình, ta tìm này dụ dỗ người khác lão công hồ ly tinh!” Kia ăn mặc phục trang đẹp đẽ, trên mặt phu một tầng rất dầy bột phấn nữ nhân vênh mặt hất hàm sai khiến chỉ vào Suất Chân đám người nói.

“Ai dụ dỗ ngươi lão công a, là hắn lừa gạt ta trước đây, nói chính mình là độc thân !” Vốn sắc mặt tái nhợt Nhậm Khả Nhi nghe nói như thế cũng không biết làm sao đến dũng khí, xông lên đi, chiến thanh âm nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 567 : Tiện nam nhân

Phục trang đẹp đẽ nữ nhân hồi đầu hung hăng trừng mắt nhìn Hứa Dũng cũng chính là nàng lão công liếc mắt một cái, sau đó tiếp tục vẻ mặt cao cao tại thượng nói:“Kia cũng là ngươi này hồ ly tinh dụ dỗ !”

Nhậm Khả Nhi hiển nhiên không phải người thực biết ăn nói, hơn nữa chuyện này cũng là trong lòng nàng thương, bị phục trang đẹp đẽ nữ nhân như vậy chỉ vào nhất mắng, trong lúc nhất thời trong mắt cầm lệ, môi phát run nửa ngày cũng giảng không ra nói đến. Nhưng thật ra Suất Chân nghe vậy tức giận dưới, cử trong ngực đứng ở Nhậm Khả Nhi trước mặt, chỉ vào kia nữ nhân “Hung hãn” Nói:“Uy, ngươi là như thế nào nói chuyện ! Chính mình lão công không quản tốt đi ra làm loạn, còn ngờ đến người khác trên đầu đến đây! Còn có, Hứa Dũng ngươi còn là không phải nam nhân ? Phía trước còn thổi phồng chính mình có bao nhiêu năng lực, ta phi!”

“Không với ngươi loại này không có giáo dưỡng nữ nhân nói chuyện. Nếu các ngươi không nghĩ chuyện này nháo đại trong lời nói, tốt nhất còn là đóng cửa lại, chúng ta rất trao đổi trao đổi, nếu không đừng trách ta không khách khí!” Phục trang đẹp đẽ nữ nhân vẻ mặt khinh thường hướng Suất Chân nói.

Hiển nhiên Suất Chân đám người biết điểm phục trang đẹp đẽ nữ nhân đến đây, nghe vậy trong mắt rõ ràng lộ ra một tia khiếp đảm cùng do dự sắc, thậm chí Hứa Ngọc Như thật đúng là lấy được đóng lại ghế lô cửa.

Phục trang đẹp đẽ nữ nhân gặp Hứa Ngọc Như đi đóng cửa, trên mặt ngạo khí liền càng đậm, giống như đã muốn hoàn toàn ăn định rồi Nhậm Khả Nhi các nàng giống nhau.

“Sao lại thế này?” Hạ Vân Kiệt tuy rằng thực không nghĩ nhúng tay loại này cùng loại cùng nguyên phối cùng tiểu tam cãi nhau sự tình, nhưng việc này đề cập đến Suất Chân bằng hữu, hơn nữa xem tình hình sai cũng không phải ở Nhậm Khả Nhi mà là kia Hứa Dũng lừa gạt trước đây, gặp kia nữ nhân khí diễm càng ngày càng kiêu ngạo, đành phải tiến lên hỏi.

“Như thế nào, còn chuyên môn tìm nam nhân đến chỗ dựa sao?” Kia nữ nhân khinh thường nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Mời ngươi nói chuyện chú ý một chút.” Hạ Vân Kiệt hơi nhíu mày nói.

“Tiểu tử, ngươi có biết ta là ai sao? Cũng đến sảm hợp chuyện của ta, ta xem ngươi cũng là bị này hồ ly tinh cấp mê hoặc, còn là sớm điểm cách này hồ ly tinh xa một chút đi.” Nữ nhân theo trong bao tùy tay rút ra một tấm danh thiếp đưa cho Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt lấy lại đây vừa nhìn thấy mặt trên viết Cố Tú Trân ba cái chữ to, còn có cái gì thị chính hiệp ủy viên danh hiệu, còn có mỗ mỗ nhi đồng thực phẩm hữu hạn công ty chủ tịch danh hiệu, lại nói tiếp này nhi đồng thực phẩm ở quốc nội còn có điểm danh khí, ở không ít siêu thị đều có nhìn đến.

Xem ra cũng là nữ cường nhân, như thế nào khí chất lại cùng Tô Chỉ Nghiên, Chung Dương Dĩnh kém như thế xa đâu!

“A Kiệt, này không liên quan chuyện của ngươi, ngươi không cần lo cho.” Suất Chân gặp Cố Tú Trân đệ trương danh thiếp cấp Hạ Vân Kiệt, vội vàng kéo tay hắn thấp giọng nói.

Suất Chân cũng là vừa không lâu theo Nhậm Khả Nhi trong miệng biết Cố Tú Trân thân phận, biết nàng không chỉ có là cái tài sản không ít xí nghiệp gia hơn nữa ở Giang Châu thị nhân mạch cũng không nhỏ, mà nàng trượng phu còn lại là công ty tổng giám đốc, bất quá lại đều là bái nàng ban tặng, cho nên bình thường đối nàng sợ như lão hổ, nói gì nghe nấy. Bất quá nam nhân cưới như vậy một nữ nhân, ở mặt ngoài tuy rằng thoạt nhìn phong cảnh, muốn xe có xe, muốn phòng có phòng, nhưng trên thực tế hơn nữa ở tính cuộc sống phi thường áp lực, cho nên Hứa Dũng này nam nhân bình thường không thiếu được muốn gạt lão bà ở bên ngoài ăn chơi đàng điếm, dưỡng tiểu tam.

Nhậm Khả Nhi là hắn nửa năm trước ngẫu nhiên một lần ở quán bar khi gặp được nữ hài tử, nhất thời kinh vì thiên nhân, đối Nhậm Khả Nhi cùng truy mãnh đánh, nhưng lại lừa Nhậm Khả Nhi nói chính mình còn là độc thân, muốn làm buôn bán bên ngoài sinh ý, thường xuyên ở thiên không bay.

Hứa Dũng mấy năm nay nương công ty tổng giám đốc chức vụ phương tiện, tư dưới còn là tích góp từng tí một không ít tiền riêng. Bởi vì thích Nhậm Khả Nhi, vì có thể bắt được của nàng phương tâm, hắn còn là hạ điểm tiền vốn, không chỉ có mua lượng gần chút năm nữ sĩ tối lưu hành qq xe hơi, lại cho Nhậm Khả Nhi ở vùng ngoại thành đại tân lâu bàn ấn yết mua một tinh trang hoàng độc thân nhà trọ.

Nữ nhân thôi, luôn kinh không nổi nam nhân lời ngon tiếng ngọt cùng viên đạn bọc đường, hơn nữa Hứa Dũng người này hình tượng cũng hoàn hảo, Nhậm Khả Nhi cũng kém không nhiều lắm đến nên đàm hôn luận gả tuổi, vì thế Nhậm Khả Nhi cũng liền hãm đi vào. Lúc ấy Suất Chân đám người cũng hiểu được Nhậm Khả Nhi tìm được rồi tốt quy túc, chính là lại không nghĩ rằng mấy ngày hôm trước đột nhiên có cái nữ nhân chạy tới

Nhậm Khả Nhi ở độc thân nhà trọ mắng nàng là hồ ly tinh, hơn nữa yêu cầu nàng lập tức đem phòng ở cái gì đều trả lại cấp nàng. Nhậm Khả Nhi thế mới biết nguyên lai Hứa Dũng đã muốn có thê thất, hắn cái gọi là muốn làm buôn bán bên ngoài sinh ý, thường xuyên ở thiên không bay bất quá chỉ là vì đánh mất hắn thường xuyên không thể bồi nàng nghi ngờ. Kỳ thật là ở tình nhân cùng lão bà trong lúc đó hai bên bay.

Bất quá độc thân nhà trọ nói là Hứa Dũng mua, kỳ thật Hứa Dũng cũng liền thanh toán mấy vạn đồng tiền thủ phó, ấn yết còn là Nhậm Khả Nhi ở ấn yết. Lúc ấy Nhậm Khả Nhi còn khuyên Hứa Dũng nói, nếu mua phòng ở rõ ràng liền một bước đúng chỗ, mua cái ít nhất hai thất nhất thính, tốt nhất là nội thành, liền quyền làm hôn phòng. Hứa Dũng lại nói gần nhất đầu tư một cái hạng mục, đỉnh đầu có chút khẩn trương, tạm thời trước mua cái độc thân nhà trọ quá độ một chút. Cố Tú Trân đột nhiên chạy đến sau, Nhậm Khả Nhi mới biết được cái gì đỉnh đầu khẩn trương bất quá chính là cái lấy cớ, chân chính nguyên nhân còn là Hứa Dũng không nghĩ ở trên người nàng đầu nhập nhiều lắm, đơn giản là nghĩ an trí một cái có thể tìm hoan mua vui oa mà thôi.

Bị Hứa Dũng lừa bịp non nửa năm, đáp thượng cảm tình không nói, còn bị lừa lên giường, hơn nữa độc thân nhà trọ lại nói tiếp ấn yết còn là nàng phó, nàng đương nhiên không chịu đem phòng ở trả lại cho Cố Tú Trân.

Cố Tú Trân cũng là không cùng nàng nháo, lại chính là bỏ lại một câu ngoan nói chờ xem. Kế tiếp vài ngày, liền thường thường có du côn lưu manh đến Nhậm Khả Nhi ở độc thân nhà trọ quấy rầy hắn, thậm chí đến của nàng đơn vị quấy rầy.

Nhậm Khả Nhi lại là sợ hãi lại là thương tâm, nhịn không được hướng khuê hữu nói hết, thế này mới có đêm nay mua say, kỳ thật cũng là một loại áp lực đến cực điểm

phóng túng. Chính là lại không nghĩ rằng, Cố Tú Trân lại giống âm hồn không tiêu tan giống nhau, đột nhiên lại tìm tới cửa.

“Nói gì vậy, mọi người đều là bằng hữu ta đương nhiên muốn xen vào.” Hạ Vân Kiệt lại mạt khai Suất Chân tay, nói.

“A kiệt, chuyện này thực không có ngươi sự tình, ta chính mình hội giải quyết.” Tuy rằng biết rõ Hạ Vân Kiệt một lão sư căn bản không thể giúp gấp cái gì, nhưng thấy Hạ Vân Kiệt lần đầu gặp mặt lại như vậy trượng nghĩa, Nhậm Khả Nhi trong lòng còn là lần cảm ấm áp, hơn nữa phía trước Hạ Vân Kiệt cùng các nàng khiêu vũ khi, vẫn đều thực quy củ, không hề động thủ động cước, miệng nàng tuy rằng không nói, trong lòng cũng hiểu được thực, cho nên gặp Hạ Vân Kiệt không nghe Suất Chân khuyên bảo, Nhậm Khả Nhi cũng lôi kéo Hạ Vân Kiệt tay, mắt lộ ra cảm kích nói.

Nói xong sau, Nhậm Khả Nhi ánh mắt có chút khiếp đảm lại tràn ngập tức giận nhìn về phía Cố Tú Trân nói:“Ngươi nói đi, đến tột cùng muốn thế nào?”

Cố Tú Trân nhưng không có trả lời Nhậm Khả Nhi, chính là khinh thường mà cao ngạo lạnh lùng cười, sau đó quay đầu đối Hứa Dũng nói:“Ngươi đối nàng nói!”

Hứa Dũng gặp thê tử muốn hắn nói, ngay từ đầu còn có điểm do dự, nhưng bị Cố Tú Trân hung hăng trừng mắt nhìn liếc mắt một cái, lại thấy Nhậm Khả Nhi bên người đứng nam nhân so với chính mình tuổi trẻ suất khí, sẽ thấy cũng không có do dự, ho khan hai tiếng nói:“Nhậm Khả Nhi, chúng ta đi ra này chấm dứt đi. Ta mua đưa cho ngươi kia bộ nhà trọ, ta muốn thu hồi đến, còn có này nửa năm qua ta mua đưa cho ngươi xe, trang sức, trang phục thất thất bát bát, ta tính hạ đại khái muốn cái bảy tám vạn đồng tiền, ta cũng không muốn ngươi

nhiều, ngươi trả lại cho ta sáu vạn đồng tiền đi.”

Dù là Hạ Vân Kiệt thật sự không nghĩ sảm hợp đến loại này nam nữ sự tình cảm, nhưng nghe đến lời này trong lòng còn là nhịn không được bốc lên một đoàn hỏa, mà Nhậm Khả Nhi đã sớm tức giận đến trong mắt rưng rưng chỉ vào Hứa Dũng mắng:“Hứa Dũng ngươi cái vương bát đản, ngươi còn là không phải nam nhân ? Loại này nói ngươi cũng nói được. Xe là ta chủ động muốn sao? Trang sức, trang phục là ta chủ động muốn sao?”

“Ta là vương bát đản, ngươi con mẹ nó chẳng lẽ là tốt rồi đi nơi nào ! Luôn miệng nói chính mình thực ngây thơ, thế này mới vài ngày a, liền cùng này tiểu bạch kiểm hỗn đến cùng nhau !” Hứa Dũng bị Nhậm Khả Nhi mắng thẹn quá thành giận chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói.

“Ba!” Hạ Vân Kiệt vốn đã bị Hứa Dũng loại này vô sỉ nam nhân cấp gợi lên một tia cơn tức, nay thấy hắn thế nhưng còn đem chính mình cấp xả đi vào, rốt cục không thể nhịn được nữa, nâng tay đối với Hứa Dũng liền một bàn tay tát đi qua.

Nhất thời ghế lô liền im lặng xuống dưới, tất cả mọi người thẳng lăng lăng nhìn Hạ Vân Kiệt, bao gồm Hứa Dũng bản nhân cũng là bụm mặt vẻ mặt không dám tin nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt.

“Loại này tiện nam nhân chính là thiếu đánh!” Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ tay, dường như không có việc gì nói.

“Ngươi, ngươi con mẹ nó dám đánh ta!” Hứa Dũng rất nhanh trở về quá thần đến, tức giận đến xông lên khứ tựu muốn đánh nhau Hạ Vân Kiệt.

Hứa Dũng bộ dạng coi như là cử cao lớn, trái lại Hạ Vân Kiệt còn lại là bộ dạng tư văn nhã nhặn, giống cái người

đọc sách, thấy hắn xông lên đi muốn đánh Hạ Vân Kiệt, Nhậm Khả Nhi đám người sợ tới mức hét lên đứng lên, Cố Tú Trân cùng Suất Chân tắc lộ ra một tia hưng phấn chờ mong sắc.

Nữ nhân thôi, ai không hy vọng nam nhân của chính mình có loại một ít. Cố Tú Trân bình thường tuy rằng đem nhà mình nam nhân quản được cùng chó giống nhau, nhưng trên thực tế ở sâu trong nội tâm còn là hy vọng nam nhân của chính mình có thể có điểm anh hùng khí khái, cho nên thấy hắn xông lên đi, lại thấy Hứa Dũng bộ dạng so với Hạ Vân Kiệt nhân cao mã đại, tự nhiên cho rằng nhà mình nam nhân có thể đem Hạ Vân Kiệt này tiểu bạch kiểm cấp một quyền làm phiên ở. Mà Suất Chân sở dĩ hưng phấn chờ mong, đó là bởi vì nàng biết Hạ Vân Kiệt tuy rằng nhìn như nhã nhặn nho nhã, nhưng trên thực tế lại làm quá mỹ nữ lão tổng tư nhân cận vệ, tục truyền một người tùy tùy tiện tiện có thể làm phiên mười đến người, nàng đương nhiên không tiếp thu là Hứa Dũng có thể đánh thắng được Hạ Vân Kiệt.

Quả nhiên Hứa Dũng quyền đầu còn không có huy đến Hạ Vân Kiệt trên mặt, toàn bộ quyền đầu cũng đã bị nhất kiên cường như kìm sắt bàn bàn tay cấp bắt lấy, sau đó phát ra xương cốt bị đè ép ca ca ca thanh âm, tiếp theo Hứa Dũng tựa như giết heo kêu thảm thiết lên.

“Buông tay, ngươi con mẹ nó mau buông tay! Tay của ta muốn gãy!”

“Ngươi mau buông tay, không những buông tay ta muốn báo cảnh !” Cố Tú Trân gặp người cao mã đại trượng phu mới vừa ra quyền đã bị Hạ Vân Kiệt bắt vừa vặn, nhưng lại giết heo kêu lên, trong mắt nhịn không được toát ra một tia chán ghét sắc, bất quá lập tức nàng tựa như người đàn bà chanh chua giống nhau xông lên đi, sau đó giương nanh múa vuốt đối với Hạ Vân Kiệt mặt đã bắt đi.

Hạ Vân Kiệt đương nhiên khinh thường cùng loại này nữ nhân đánh nhau, thấy thế trực tiếp kéo qua Hứa Dũng hướng Cố Tú Trân tắc đi qua.

“A!” Cố Tú Trân “Cửu âm bạch cốt trảo” Chuẩn xác không có lầm chộp vào Hứa Dũng trên mặt, nhất thời năm đạo trảo ấn máu tươi chảy ròng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 568 : Hạ giá

Bất quá Cố Tú Trân không chút nào không có nguyên nhân vì chính mình lầm cào trượng phu mà có nửa điểm áy náy, tương phản nàng còn cảm thấy trượng phu làm cho nàng mất hết thể diện, thế nhưng đối với đầu hung hăng đánh một bàn tay, mắng:“Đồ vô dụng, kêu la cái gì!”

Hứa Dũng bị Cố Tú Trân cấp đánh một bàn tay, quả nhiên sẽ không kêu, chính là vẻ mặt thống khổ bụm mặt.

Tư Đồ Khanh đám người gặp Cố Tú Trân như vậy “Hung hãn”, người người đều nhịn không được lỗ chân lông vẻ sợ hãi, mà Nhậm Khả Nhi lại càng nhiều một phần khác tâm tình.

Lúc này nàng vừa thấy đến Hứa Dũng liền cảm thấy phá lệ buồn nôn, nàng không nghĩ ra lúc trước chính mình như thế nào sẽ mắt bị mù coi trọng loại này nam nhân cũng may không hoài thượng hắn đứa nhỏ, nếu không Nhậm Khả Nhi thật sự hội ngay cả chính mình đều cảm thấy buồn nôn !

“**, còn có các ngươi, các ngươi tất cả đều cho ta chờ coi ta sẽ không cứ như vậy tính !” Cố Tú Trân không hổ là nữ cường nhân, cũng là biết hảo hán không ăn trước mắt mệt, nàng gặp đối phương người đông thế mạnh, hơn nữa kia người trẻ tuổi nhìn như tiểu bạch kiểm nhưng khổng võ hữu lực, đánh Hứa Dũng một bàn tay sau, không có tái tiếp tục xông lên tư đánh, mà là chỉ vào Nhậm Khả Nhi đám người ném xuống vài câu ngoan nói, liền lôi kéo Hứa Dũng khí vù vù đi rồi.

Gặp Cố Tú Trân lôi kéo trượng phu chật vật mà đi, Nhậm Khả Nhi đám người không chút nào không hiểu được thắng vui sướng, tương phản không khí ngược lại

trở nên phá lệ nặng nề.

Hồi lâu Nhậm Khả Nhi mới ra vẻ tiêu sái loát loát mái tóc nói:“Không có việc gì, chúng ta tiếp tục đi!”

Nói xong Nhậm Khả Nhi còn cố ý dùng kia tuyết trắng còn hơn củ sen cánh tay ngọc, mị thái tùng sinh ôm lấy Hạ Vân Kiệt cổ, thổ khí như lan nói:“Dễ nhìn, không nghĩ tới ngươi thân thủ tốt như vậy nha, ta như thế nào sẽ không sớm một chút nhận thức ngươi đâu!”

“Hiện tại nhận thức cũng không muộn nha đối không, Hạ dễ nhìn?” Tư Đồ Khanh cũng lại kéo Hạ Vân Kiệt, hướng hắn bay cái mị nhãn nói.

“Được rồi, các ngươi còn có tâm tư thông đồng dễ nhìn còn là mau tưởng cái biện pháp đi, kia nữ nhân cũng không phải là dễ chọc hóa.” Suất Chân tiến lên chụp mở hai nữ nhân tay, tức giận trừng mắt nhìn các nàng liếc mắt một cái, sau đó lại trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói:“Còn có ngươi cũng thật là, ta kêu ngươi không cần lo cho, không cần lo cho, ngươi thế nhưng còn đánh người. Hiện tại được, sự tình trở nên càng phức tạp !”

“Này không liên quan a kiệt sự tình, loại này nam nhân ta hiện tại thấy liền buồn nôn, ta còn muốn cảm ơn a kiệt cho ta ra này khẩu ác khí.” Nhậm Khả Nhi giúp Hạ Vân Kiệt nói chuyện nói.

“Ngươi hiện tại là ra một ngụm ác khí, nhưng ngươi có hay không nghĩ tới, kia nữ nhân nếu tái làm trầm trọng thêm gọi người đến quấy rầy ngươi làm sao bây giờ?” Suất Chân dậm chân nói.

Ghế lô lại một lần nữa lâm vào yên lặng, chỉ có Hạ Vân Kiệt sắc mặt lạnh xuống dưới nói:“Yên tâm, nàng về sau khẳng định sẽ không còn dám quấy rầy Nhậm Khả Nhi.”

“Ngươi liền thổi…… Tính, đánh cũng đánh, cũng chỉ có đi một bước tính một bước.” Suất Chân gặp Hạ Vân Kiệt khẩu khí lớn như vậy, vốn định trào phúng hắn một hai câu, nhưng nhớ tới hắn cũng là xuất phát từ hảo tâm, trên thực tế, vừa rồi nàng cũng có loại tưởng cuồng đánh Hứa Dũng một chút xúc động, cho nên nói đến bên miệng lại sửa lại khẩu, chính là trong mắt lại khó tránh khỏi toát ra lo lắng sắc.

“Không có việc gì, các ngươi trước chơi, ta đi ra ngoài một chút.” Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ Suất Chân bả vai, sau đó liền đi ra ghế lô.

Suất Chân đám người còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt muốn đi toilet cũng không nghĩ nhiều, người người ngươi xem xem ta, ta xem nhìn ngươi, cuối cùng thở dài một hơi, nói:“Uống rượu uống rượu!”

Vì thế bốn nữ nhân lại tiến đến cùng nhau uống nổi lên rượu, chính là uống cũng là buồn rượu.

Hạ Vân Kiệt xuất ghế lô liền lập tức cấp Chung Dương Dĩnh gọi điện thoại. Thế tục sự tình tự nhiên tốt nhất dùng thế tục biện pháp giải quyết.

“Chung tỷ, phiền toái ngươi giúp ta một cái việc.” Quay số Chung Dương Dĩnh điện thoại sau, Hạ Vân Kiệt đi thẳng vào vấn đề nói.

“Thật là, cái gì hỗ trợ không hỗ trợ, theo ta khách khí như vậy cho cái gì? Có chuyện ngươi nói chính là.” Điện thoại kia đầu Chung Dương Dĩnh nghe vậy oán trách nói.

“Hạ giá sở hữu Giang Châu thị tiểu hoàng tử thực phẩm công ty sản phẩm.” Hạ Vân Kiệt cũng biết cùng Chung Dương Dĩnh quả thật không có gì hay khách khí, nghe

vậy nói thẳng.

“Tốt, cần ta truyền nói cái gì không có?” Chung Dương Dĩnh không hề nghĩ ngợi liền đáp ứng rồi xuống dưới.

“Ân, ngươi nói cho Cố Tú Trân nếu nàng còn muốn nàng công ty sản phẩm tiếp tục thượng giá trong lời nói, liền cho ta lập tức chạy trở về mị lực ngân tòa ghế lô chịu nhận lỗi.” Hạ Vân Kiệt trả lời, trong lòng lại suy nghĩ Chung Dương Dĩnh sinh ý làm được như vậy thành công, cố nhiên có chính mình giúp ở bên trong, nhưng nàng cũng quả thật là cái phi thường thông minh nữ nhân. Chính mình bất quá chỉ nâng lên một câu, nàng liền đoán được chính mình còn có nói sau.

“Tốt, ta cái này đi làm.” Chung Dương Dĩnh thực rõ ràng trả lời.

“Cảm ơn Chung tỷ.” Hạ Vân Kiệt khách khí nói.

“Ngươi tái theo ta như vậy khách khí, ta cần phải tức giận la.” Chung Dương Dĩnh ra vẻ bất khoái nói.

“Hảo, hảo, lần sau ta không với ngươi khách khí như vậy tổng được rồi đi?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy đành phải bồi cười nói.

“Này còn kém không nhiều lắm.” Chung Dương Dĩnh nghe vậy thế này mới vừa lòng treo điện thoại.

Treo Chung Dương Dĩnh điện thoại, Hạ Vân Kiệt liền xoay người trở về ghế lô.

Một hồi đến ghế lô, Hạ Vân Kiệt nhất thời đầu lớn như đấu, bởi vì hắn nhìn đến liền chính mình tránh ra như vậy trong chốc lát công phu, trên bàn lại ít nhất hơn bốn vỏ chai rượu, không chỉ có như thế, bốn nữ nhân bây giờ còn mỗi người trong tay cầm một chai bia, ở màn

hình trước mặt lại nhảy lại xướng, huyên bất diệc nhạc hồ.

Các nàng gặp Hạ Vân Kiệt tiến vào, lập tức ào ào đi lên lôi kéo Hạ Vân Kiệt nói:“A kiệt, vô dụng tên, mới uống như vậy điểm bỏ chạy WC, đến đến tỷ ca hát khiêu vũ.”

Nói xong không khỏi phân trần liền lôi kéo Hạ Vân Kiệt lại bính lại khiêu. Khiêu khiêu, Nhậm Khả Nhi đột nhiên ghé vào Hạ Vân Kiệt trên vai khóc lên, một bên khóc còn một bên đem nước mũi nước mắt đều lau ở tại đầu vai hắn.

“Ô ô kia nữ nhân nhất định hội không chịu bỏ qua, nàng nhất định hội lại tìm người đến quấy rầy ta. Của ta phòng ở không thể ở, công tác của ta cũng làm không được ta nên làm cái gì bây giờ? Ta nên làm cái gì bây giờ?”

Làm Nhậm Khả Nhi một phen nước mũi một phen nước mắt nức nở khi, Cố Tú Trân nhận được một cuộc điện thoại, sau đó vốn là thở phì phì nàng chỉnh khuôn mặt lập tức liền tái nhợt xuống dưới, thậm chí tay nắm di động đều đang run.

Điện thoại tự nhiên là siêu thắng tập đoàn đánh tới, điện thoại ý đồ đến là nói cho nàng, siêu thắng tập đoàn sẽ đình chỉ tái theo tiểu hoàng tử thực phẩm công ty nhập hàng, hơn nữa sắp tới cũng sẽ đem nàng công ty sở hữu hàng hóa hạ giá.

Siêu thắng tập đoàn hiện tại là Trung Quốc lớn nhất bán lẻ xích siêu thị, thậm chí đại lí đều đã muốn chạy đến Nhật Bản, Thái quốc các quốc gia. Một loại thương phẩm có thể đi vào như vậy siêu thị hóa giá, không chỉ có ý nghĩa thật lớn tiêu lượng, càng ý nghĩa siêu cường quảng cáo hiệu quả. Bởi vì rất nhiều thời điểm, mọi người ở siêu thắng tập đoàn loại này lớn nhất bán lẻ

siêu thị nhìn đến nào đó phẩm bài sản phẩm, sẽ thực tự nhiên cho rằng này phẩm bài là đại phẩm bài, nên công ty là công ty lớn, mà một khi một loại phẩm bài hạ giá, tự nhiên cũng liền ý nghĩa loại này phẩm bài không chỉ có mất đi thật lớn tiêu thụ con đường, hơn nữa cũng mất đi mặt hướng cả nước trực tiếp nhất cũng tối trực quan thực vật quảng cáo.

Lúc trước Cố Tú Trân vì có thể đem công ty sinh sản nhi đồng thực phẩm đánh tiến siêu thắng tập đoàn, không biết làm bao nhiêu quan hệ xã hội cùng cố gắng, thậm chí ngay từ đầu là không tiếc thâm hụt tiền đều phải ở siêu thắng tập đoàn giữ lấy một cái hóa giá vị trí, rồi sau đó đến “Tiểu hoàng tử” Thực phẩm thành công cũng thuyết minh Cố Tú Trân lúc trước quyết định là chính xác. Theo siêu thắng tập đoàn khuếch trương, “Tiểu hoàng tử” Thực phẩm không chỉ có tiêu lượng ngày dài, cũng đi vào ngàn gia trăm hộ, tuy rằng hiện tại “Tiểu hoàng tử” Còn là không thể cùng một ít chân chính đại phẩm bài tỷ như “Vượng vượng” Thực phẩm so sánh với, nhưng ở quốc nội nhi đồng thực phẩm trung cũng dần dần giữ lấy nhất định thị trường số định mức cùng nổi tiếng.

Cố Tú Trân sở dĩ biểu hiện như vậy cường thế, cũng đang là vì “Tiểu hoàng tử” phát triển sở mang cho của nàng sức mạnh. Nhưng hiện tại đâu, đang lúc Cố Tú Trân nghĩ đến chính mình hội mang theo “Tiểu hoàng tử” Đi bước một đi hướng thành công khi, siêu thắng tập đoàn lại đột nhiên muốn đình chỉ cùng nàng hợp tác, muốn hạ giá nàng công ty thực phẩm, này đối với Cố Tú Trân mà nói tuyệt đối là kinh thiên tin dữ.

“Vì cái gì muốn hạ giá chúng ta sản phẩm? Chúng ta không phải vẫn đều hợp tác rất tốt sao?” Cố Tú Trân ở khiếp sợ khủng hoảng sau rốt cục hỏi.

“Ta không biết, đây là chúng ta chủ tịch quyết định.” Điện

thoại kia đầu trả lời.

“Chủ tịch quyết định?” Cố Tú Trân nghe nói trong lòng càng phát ra kinh hoàng. Nếu là mua đồ ngành hoặc là công ty quản lý tầng đối với các nàng công ty có ý kiến, nàng còn có thể ngẫm lại biện pháp, tỷ như đưa chút lễ, nhiều cấp điểm tiền boa, nhiều thỉnh ăn cơm liên lạc cảm tình đằng đằng, nhưng chuyện này là siêu thắng tập đoàn lão tổng tự mình đánh nhịp quyết định, Cố Tú Trân liền thúc thủ vô sách.

“Đúng, chúng ta chủ tịch còn nói, nếu ngươi còn muốn công ty sản phẩm tiếp tục ở lại chúng ta siêu thị, tốt nhất lập tức đi mị lực ngân tòa ghế lô chịu nhận lỗi.” Điện thoại kia đầu tiếp tục nói.

“Cái gì, đi ghế lô chịu nhận lỗi?” Cố Tú Trân nghe được nửa câu đầu nói lông mi còn dương giương lên, cảm thấy trong bóng đêm tựa hồ lại có một tia ánh rạng đông, bất quá làm nàng sau khi nghe được mặt nửa câu nói khi, cả người liền hoàn toàn choáng váng.

Nàng thật là nằm mơ cũng không nghĩ tới kia hồ ly tinh sự tình thế nhưng hội liên lụy đến siêu thắng tập đoàn lão tổng, nước cộng hoà nữ thủ phú điều này sao có thể?

“Không muốn sao? Kia đi, ta hiện tại hồi phục chúng ta Chung đổng.” Điện thoại kia đầu nghe vậy thanh âm lạnh xuống dưới nói.

“Không, không, chuyện gì cũng từ từ, chuyện gì cũng từ từ, ta lập tức đi ghế lô chịu nhận lỗi, chịu nhận lỗi.” Điện thoại kia đầu lạnh như băng thanh âm giống như một chậu nước lạnh lập tức đem Cố Tú Trân từ đầu đến chân kiêu cái thấu tâm lạnh, rốt cuộc bất chấp suy nghĩ vì cái gì kia hồ ly tinh sự tình hội liên lụy đến siêu thắng tập đoàn lão tổng, cuống quít kêu lên.

Không có biện pháp, siêu thắng tập đoàn thật muốn đem “Tiểu hoàng tử” Thực phẩm hạ giá, kia đối với “Tiểu hoàng tử” Thực phẩm tuyệt đối là một lần bị thương nặng, nếu đối thủ cạnh tranh tái nhân cơ hội làm rối, thả ra điểm thực phẩm an toàn linh tinh lời đồn, thậm chí rất khả năng sẽ làm cho “Tiểu hoàng tử” Thực phẩm từ nay về sau chưa gượng dậy nổi. Kia nàng Cố Tú Trân đã có thể xong rồi.

“Kia đi, ta sẽ hướng chúng ta chủ tịch hội báo.” Điện thoại kia đầu nói xong liền treo điện thoại.

“Phát sinh sự tình gì ?” Gặp lão bà quải điệu điện thoại, sắc mặt cực kì khó coi, Hứa Dũng nhịn không được tò mò hỏi.

“Sự tình gì?” Hứa Dũng không hỏi hoàn hảo, này vừa hỏi Cố Tú Trân nhất thời tìm được rồi phát tiết khẩu, đối với hắn chính là một bàn tay đánh đi qua, hướng hắn quát:“Ngươi con mẹ nó còn hỏi ta sự tình gì, vì ngươi kia hồ ly tinh, lão nương thiếu chút nữa sắp bị ngươi hại thảm ”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 569 : Bù lại

“Lão bà là ta không đúng, là ta không đúng, lần sau ta không dám. Ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ tìm người hảo hảo giáo huấn kia tiện nhân còn có kia tiểu bạch kiểm.” Hứa Dũng tuy rằng bị Cố Tú Trân đánh một bàn tay, nhưng một chút cũng không dám phát hỏa, ngược lại bụm mặt liên tục chịu tội nói.

Chính là đáng thương Hứa Dũng lại không biết nói lúc này giáo huấn ai cũng không thể giáo huấn Nhậm Khả Nhi, không chỉ có không thể giáo huấn còn phải đi về phía nàng chịu nhận lỗi, cũng đang là vì như vậy, Cố Tú Trân mới có một loại có khí không chỗ phát tiết khó chịu.

“Giáo huấn một chút mẹ ngươi a hiện tại cùng lão nương cùng nhau hồi ghế lô.” Có khí không chỗ phát tiết Cố Tú Trân gặp Hứa Dũng lúc này còn ngốc hồ hồ nói muốn dạy huấn Nhậm Khả Nhi cùng kia tiểu bạch kiểm, tức giận đến lại hướng hắn quát, bất quá lần này thật không có động thủ.

“Còn là hôm khác tìm vài người sẽ tìm bọn họ tính sổ đi, kia tiểu bạch kiểm giống như có võ công da.” Nghe nói lão bà còn muốn phản hồi ghế lô, Hứa Dũng sắc mặt đều trắng. Vừa rồi bị Hạ Vân Kiệt kia “Nhẹ nhàng” Một trảo, đến bây giờ hắn quyền đầu đều còn thũng ở nơi nào đâu.

“Ta nói tính sổ sao? Lão nương là muốn ngươi bồi lão nương cùng nhau trở về hướng bọn họ xin lỗi a! Lão nương cảnh cáo ngươi, đến lúc đó cấp lão nương phóng thông minh điểm, kia ** nếu chửi, ngươi khiến cho nàng mắng, nếu đánh ngươi khiến cho nàng đánh! Ngươi nếu biểu hiện hơi chút không tốt một chút, lão nương không thể không lột da ngươi.” Tức giận trung Cố Tú Trân thế này mới phục hồi tinh thần lại, Hứa Dũng

còn không biết điện thoại nội dung.

“A!” Hứa Dũng nghe được tròng mắt đều lồi đi ra, miệng há hốc lão đại.

“Không có việc gì, ta cam đoan đợi lát nữa kia nữ nhân sẽ mang theo kia tiện nam nhân khẩn cầu ngươi tha thứ!” Trong ghế lô, Hạ Vân Kiệt bị Nhậm Khả Nhi một phen nước mũi một phen lệ cấp khóc đau đầu không thôi, cuối cùng rõ ràng đem nói cấp làm rõ.

“Oa!” Nhưng là Hạ Vân Kiệt không nói như vậy hoàn hảo, này vừa nói, Nhậm Khả Nhi ngược lại khóc càng thương tâm, mà Suất Chân ba người lại thẳng hướng Hạ Vân Kiệt ném xem thường nói:“Ngu ngốc, có ngươi như vậy trấn an nhân sao? Thật sự là thế nào hồ không ra đề thế nào hồ, còn không mau ôm Khả Nhi hảo hảo dỗ nàng!”

“Ôm nàng?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi một trận há hốc mồm.

Nhậm Khả Nhi ghé vào hắn trên vai một phen nước mũi một phen lệ liền đủ hắn phiền, nếu tái ôm nàng, kia còn không muốn mạng của hắn?

“Còn thất thần cho cái gì? Chẳng lẽ như thế nào ôm nữ hài tử, như thế nào dỗ nữ hài tử, còn cần chúng ta dạy ngươi sao?” Suất Chân đám người gặp Hạ Vân Kiệt ngây ngốc ở nơi nào, lại trừng mắt nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười khổ mở ra hai tay, nhưng là bàn tay cũng là như thế nào cũng không có biện pháp dừng ở Nhậm Khả Nhi lõa lồ vai.

Đây chính là một xinh đẹp nữ nhân thất tình trung, tâm linh đang đứng ở yếu ớt nhất, lại uống rượu, trời mới biết hắn này bàn tay hạ xuống đi, nàng có thể hay không

liền ôm hắn không để.

Đang lúc Hạ Vân Kiệt chỗ cùng muốn hay không “Xuống tay” kiên quyết mà thống khổ lựa chọn trung khi, ghế lô cửa bị nhẹ nhàng đẩy mở ra.

Vào Cố Tú Trân cùng Hứa Dũng hai người, hai người trên mặt đều mang theo một tia khiêm tốn lấy lòng mỉm cười, liền ngay cả đi đường đều là nhẹ tay nhẹ chân.

Bất quá Nhậm Khả Nhi đám người nhất thời nửa khắc gian hiển nhiên không nhận thấy được hai người dị thường, gặp Cố Tú Trân cùng Hứa Dũng hai người lại đột nhiên phản hồi, sắc mặt không khỏi lập tức trở nên tái nhợt đứng lên, còn tưởng rằng bọn họ tìm người đến cùng các nàng tính sổ, chỉ có Hạ Vân Kiệt gặp hai người phản hồi, thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, cũng nhân cơ hội đẩy ra Nhậm Khả Nhi.

“A kiệt, nhớ kỹ lần này ngươi không cần tái đánh……” Gặp Hạ Vân Kiệt đẩy ra Nhậm Khả Nhi, rất có lại một lần nữa động thân mà ra dấu hiệu, Suất Chân vội vàng kéo Hạ Vân Kiệt, thấp giọng nói.

Suất Chân nói còn chưa nói xong liền nhìn đến Cố Tú Trân đi lên đến, hơi hơi cung thân cười theo thật cẩn thận đối Nhậm Khả Nhi nói:“Khả Nhi tiểu thư, phía trước đều là người kia không đúng, ngươi nếu có cái gì không hài lòng, ngươi cứ việc mắng hắn đánh hắn, ta cam đoan hắn tuyệt không dám hoàn thủ.”

Nói xong Cố Tú Trân quay đầu hướng đi theo nàng phía sau Hứa Dũng mắng:“Còn không cấp lão nương lăn đi lên, hướng Nhậm tiểu thư chịu nhận lỗi.”

Cố Tú Trân như vậy nhất mắng, Hứa Dũng còn quả thực cung thân đi lên đến, hướng Nhậm Khả Nhi bồi cười nói:“Khả Nhi thực xin lỗi, đều là ta sai, ta không phải

người, còn thỉnh ngài tha thứ ta”

“Uy, các ngươi đến tột cùng muốn thế nào? Có chuyện gì các ngươi minh đao minh thương đến, như vậy đùa người lại tính cái gì?” Nhậm Khả Nhi đám người nhìn Cố Tú Trân vợ chồng kẻ xướng người hoạ, ngốc sửng sốt một hồi lâu nhi, mới lại sợ hãi vừa tức phẫn nói.

“Nhậm tiểu thư, chúng ta nào dám chơi các ngươi a! Van cầu ngươi để lại chúng ta một con ngựa đi. Ta kỳ thật cũng chỉ là tiểu bản sinh ý, công ty sinh ý cũng là này hai năm vừa mới vừa có chút khởi bước, năm nay còn vừa mới vay tiền theo Pháp quốc vào một cái sản phẩm mới sinh sản thiết bị, đang chuẩn bị mở rộng sinh sản, nếu phía sau siêu thắng tập đoàn đem chúng ta sản phẩm theo bọn họ hóa giá triệt hạ đến, chúng ta là hội phá sản. Cho nên van cầu ngươi, phiền toái ngài cùng Chung đổng đàm nói chuyện, không cần đem chúng ta sản phẩm theo bọn họ hóa giá triệt hạ đến.” Cố Tú Trân nghe nói lại vẻ mặt cầu xin cầu xin nói

“Chung đổng? Cái gì Chung đổng? Ngươi, ngươi là nói siêu thắng tập đoàn lão tổng, nữ thủ phú Chung Dương Dĩnh sao? Ngươi đến tột cùng tưởng làm cái gì? Ta như thế nào khả năng……” Nhậm Khả Nhi gặp Cố Tú Trân nhắc tới Chung Dương Dĩnh, càng phát ra nhận định nàng ở trêu đùa chính mình.

Cũng là, nàng nếu nhận thức Chung Dương Dĩnh, nàng còn có thể sợ hãi ghé vào Hạ Vân Kiệt trên đầu vai khóc sao?

Hạ Vân Kiệt gặp phía sau Nhậm Khả Nhi các nàng còn không có nhớ tới hắn vừa rồi nói lời nói, nhịn không được lắc lắc đầu, đi lên trước, không đợi Nhậm Khả Nhi đem nói cho hết lời liền ngắt lời nói:“Ngươi phá không phá sản lại quan chúng ta sự tình gì? Chúng ta vì cái gì vừa muốn cùng Chung đổng đàm?”

“A……” Suất Chân gặp Hạ Vân Kiệt lại ngưu hò hét muốn xuất đầu, gấp đến độ vội vàng mở miệng gọi hắn. Bất quá nói vừa mới xuất khẩu, đột nhiên nhớ tới một loại khả năng, miệng liền trương ở tại nơi nào, đôi mắt không dám tin theo dõi hắn xem.

“Là ngươi!” So với Suất Chân trước phản ứng tới được là Cố Tú Trân, Hạ Vân Kiệt nhất mở miệng nàng rồi đột nhiên ý thức được hắn mới là chánh chủ.

“Có phải hay không ta không phải mấu chốt, mấu chốt ngươi khinh người quá đáng, còn có ngươi lão công quá vô sỉ !” Hạ Vân Kiệt không chút khách khí quở trách nói.

“Là, là, là chúng ta không đúng, vị tiên sinh này, bất luận như thế nào còn thỉnh ngài nhất định phải cùng Chung đổng nói chuyện, bằng không chúng ta công ty thật sự hội phá……” Cố Tú Trân phía sau nào dám tái kiêu ngạo, càng phát ra nơm nớp lo sợ cầu xin nói, trong lòng cũng là hối hận rối tinh rối mù.

“Ngươi phá không phá sản ta không quan tâm, ta chỉ quan tâm ta bằng hữu sự tình. Hiện tại chúng ta trước đến nói chuyện Khả Nhi cùng ngươi lão công sự tình đi. Ngươi nói xem, chuyện này xử lý như thế nào? Xử lý làm cho Khả Nhi vừa lòng, cao hứng, ta tự nhiên hội cùng Chung đổng nói chuyện, nếu không hài lòng, kia thực xin lỗi, ta cũng lực bất tòng tâm.” Hạ Vân Kiệt lại bàn tay to vung trực tiếp ngắt lời nói.

Lúc này Nhậm Khả Nhi đám người đương nhiên đều biết đến, Cố Tú Trân cũng không phải đang đùa các nàng, tất cả đều giương miệng vẻ mặt không dám tin nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem.

Siêu thắng tập đoàn lão tổng, nước cộng hoà nữ thủ phú nha! Như vậy nữ cường nhân, bình thường các nàng

nhiều nhất cũng coi như trà dư tửu hậu chủ đề nhân vật đàm nói chuyện, nói khi cũng tránh không được hâm mộ cùng sùng bái, cho rằng nàng là nữ nhân kiêu ngạo, còn chưa có không nghĩ tới nàng hội cùng các nàng sự thật cuộc sống phát sinh điểm cái gì quan hệ, càng chưa từng nghĩ tới chính mình nhận thức bằng hữu sẽ có cùng nước cộng hoà nữ thủ phú nhận thức.

Nói đến cùng, các nàng đều chính là bình thường dân chúng, nữ thủ phú cách các nàng sự thật cuộc sống thật sự rất xa xôi !

“Phòng ở, xe còn có cái gì trang sức ta, ta cũng không muốn, đều về Nhậm Khả Nhi.” Hứa Dũng cuống quít nói

“Ngươi còn hảo ý tứ đề này đó? Ta còn thực chưa thấy qua so với ngươi lại càng không muốn mặt nam nhân!” Hạ Vân Kiệt chán ghét nhìn Hứa Dũng liếc mắt một cái nói.

“Kia, vậy ngươi muốn thế nào?” Hứa Dũng chống đỡ đỏ mặt hỏi.

“Nơi này không có ngươi nói chuyện phân, lăn một bên đi.” Hạ Vân Kiệt không nể mặt nói.

Hứa Dũng bị Hạ Vân Kiệt nói được mặt một trận thanh một trận hồng, môi run lên mấy cái lại lăng là không dám cãi lại, mà lúc này hắn lão bà Cố Tú Trân đã muốn hướng hắn trừng mắt nói:“Không có nghe đến vị tiên sinh này lời nói sao? Còn không cấp lão nương lăn một bên đi.”

Hứa Dũng bị hắn lão bà như vậy trừng mắt liền hoàn toàn không có tính tình, quả thực thối lui đến cạnh cửa đứng, nhìn xem Nhậm Khả Nhi đám người lại là nhịn không được một trận khinh bỉ, hơn nữa Nhậm Khả Nhi thật sự là hận chính mình lúc trước mắt bị mù, thế

nhưng hội coi trọng loại này nam nhân.

“Vị tiên sinh này, ta biết chuyện này đều là tên hỗn đản nào cùng ta không đúng, ngài xem như vậy được không? Ta xuất ra năm mươi vạn làm bù lại chúng ta đối Khả Nhi tiểu thư tạo thành thương tổn, còn có Khả Nhi tiểu thư bởi vì tên hỗn đản nào mà chậm trễ điệu thanh xuân tổn thất phí.” Cố Tú Trân đem trượng phu mắng đến một bên sau, trên mặt lập tức lại đôi nổi lên khiêm tốn lấy lòng tươi cười.

“Ta nói, này muốn xem Khả Nhi tiểu thư ý tứ.” Nói xong Hạ Vân Kiệt ánh mắt chuyển hướng về phía Nhậm Khả Nhi. Chỉ thấy Nhậm Khả Nhi lúc này chính mở to hai mắt nhìn, vẻ mặt kinh ngạc.

Năm mươi vạn, đối với chân chính kẻ có tiền mà nói đương nhiên không coi là cái gì, nhưng ở 2005 năm, đối với Nhậm Khả Nhi loại này mới đi hướng công tác cương vị không lâu sau bình thường nữ nhân mà nói tuyệt đối là một bút cự khoản. Huống hồ phía trước, nàng còn bị buộc muốn trở về độc thân nhà trọ, còn có xe, trang sức thượng vàng hạ cám tương đương đứng lên nói muốn sáu vạn nguyên kim ngạch đâu. Nay đâu, này đó không chỉ có toàn về nàng, nhưng lại muốn bồi nàng năm mươi vạn thương tổn phí cùng thanh xuân tổn thất phí.

“Khả Nhi tiểu thư tựa hồ cũng không phải thực vừa lòng.” Hạ Vân Kiệt gặp Nhậm Khả Nhi vẻ mặt kinh ngạc bộ dáng, lắc đầu đối Cố Tú Trân nói.

Loại này nữ nhân chiếm có mấy cái tiền liền ngang ngược vô lý, ỷ thế hiếp người, Hạ Vân Kiệt tuy rằng không có hứng thú đem nàng khiến cho thực thê thảm, nhưng mượn cơ hội làm cho nàng người như thế ra điểm máu, nhớ kỹ này giáo huấn hay là muốn.

“Tám mươi vạn, tám mươi vạn thế nào?” Cố Tú Trân gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, cuống quít nói.

Nhậm Khả Nhi nghe vậy trên mặt kinh ngạc sắc càng đậm, năm mươi vạn đối với nàng mà nói cũng đã là cái thực thật lớn con số, không nghĩ tới trong nháy mắt còn hướng lên trên thêm.

“Cái gì kêu thế nào? Ta là ở với ngươi cò kè mặc cả sao? Nói cho ngươi, có một số việc là không có biện pháp dùng tiền tài đến cân nhắc không nói tâm hồn thương tổn không có biện pháp bù lại, đương đương nói nếu không phải bởi vì ngươi cái nào hỗn đản lão công lừa gạt Khả Nhi tiểu thư, chậm trễ của nàng thanh xuân, giống Khả Nhi tiểu thư như vậy xinh đẹp nữ hài tử, nói không chừng hiện tại đã muốn gả vào hào môn, giá trị con người đã muốn có mấy ngàn vạn mấy trăm triệu đâu!” Hạ Vân Kiệt sắc mặt trầm xuống, thực mất hứng nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 570 : Bát quái

“Là là, tiên sinh ngài nói rất đúng. Như vậy, vì biểu đạt chúng ta chân thành nhất xin lỗi, ta lấy hai trăm vạn bù lại Khả Nhi tiểu thư tổn thất, tái nhiều nhất thời nửa khắc gian ta thật sự lấy không được.” Vừa nghe nói cái gì mấy ngàn vạn mấy trăm triệu, Cố Tú Trân sợ tới mức chỉnh khuôn mặt đều bá một chút trở nên tái nhợt không có chút máu, cơ hồ là khóc cầu nói.

Nàng có thể không khóc sao? Nếu không phải ỷ vào có điểm tiền tài ức hiếp người, không nên đem trượng phu bản hẳn là làm cho người ta về điểm này tiền trinh cũng khu đi ra, nàng cũng sẽ không gặp phải Hạ Vân Kiệt này ôn thần. Nay đổ tốt, cái gì độc thân nhà trọ, cái gì xe lấy không trở lại còn không nói, còn muốn bồi đi vào hai trăm vạn, hơn nữa người ta còn không nhất định vừa lòng.

Hai trăm vạn a, tuy rằng đối với nàng Cố Tú Trân mà nói còn không phải cái gì số lớn, nhưng là đủ nàng vài tháng bạch bận việc. Đương nhiên tương đối cho xí nghiệp lâu dài phát triển, này hai trăm vạn cho dù Cố Tú Trân tái đau lòng, nàng cũng phải lấy ra đến.

Gặp trong nháy mắt, kim ngạch lại bay vọt đến hai trăm vạn, Nhậm Khả Nhi cơ hồ là dọa choáng váng, thẳng đến Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ của nàng bả vai, dùng hỏi ánh mắt nhìn nàng khi, nàng mới đột nhiên bừng tỉnh lại đây, nhìn Hạ Vân Kiệt thật cẩn thận nói:“Ta có thể tìm kia hỗn đản ra hết giận sao?”

“Đây là hắn thiếu ngươi, ta nghĩ hắn hẳn là không có ý kiến, đúng không, cố tổng?” Hạ Vân Kiệt nói xong quay đầu nhìn về phía Cố Tú Trân hỏi, cũng là ngay cả xem Hứa Dũng kia kẻ bất lực liếc mắt một cái đều lười xem.

“Đương nhiên!” Cố Tú Trân vội vàng gật đầu nói. Trên thực tế, nàng cũng tưởng hung hăng sửa chữa một chút tên hỗn đản nào. Liền vì một nữ nhân, làm hại nàng lập tức tổn thất vài trăm vạn đâu.

Gặp Cố Tú Trân gật đầu, Nhậm Khả Nhi cắn răng đạp giày cao gót đi bước một hướng Hứa Dũng tới gần, một đôi mắt đẹp thấu bắn ra cừu hận thấu xương.

Hứa Dũng không dám đối mặt Nhậm Khả Nhi cái tát, lui đầu, cúi đầu.

Nhìn nam nhân từng hăng hái, từng đối chính mình lời ngon tiếng ngọt, nay lại giống con chó giống nhau cúi đầu, Nhậm Khả Nhi cảm thấy một trận buồn nôn, rốt cuộc nhịn không được nâng lên chân đối với Hứa Dũng hai chân trong lúc đó hướng lên trên nhất đá, quát lạnh nói:“Vương bát đản! Lăn!”

Giày cao gót kết rắn chắc thực đá vào Hứa Dũng bộ phận sinh dục, đem Hứa Dũng đau ôm hạ thể liên tục nhảy bắn, mồ hôi lạnh lập tức liền che kín cái trán.

“Tê!” Hạ Vân Kiệt thấy thế mãnh hút một ngụm lãnh khí, nghĩ rằng, nữ nhân này vừa rồi còn thoạt nhìn nhu nhược đáng thương, không nghĩ tới khởi xướng ngoan đến lại như vậy ngoan.

Gặp Hứa Dũng đau ôm hạ thể liên tục nhảy bắn, Nhậm Khả Nhi thế này mới xoay người, hết giận hướng Hạ Vân Kiệt nói:“Cảm ơn ngươi Kiệt ca, hiện tại ta vừa lòng !”

“Tính ngươi gặp may mắn, ta bằng hữu nói vừa lòng, trễ chút ngươi sẽ thu được điện thoại.” Hạ Vân Kiệt gặp Nhậm Khả Nhi kia theo đêm nay gặp mặt bắt đầu liền vẫn giấu ở đôi mắt bi thương cuối cùng biến mất không thấy, thế này mới mặt không chút thay đổi hướng Cố Tú

Trân gật gật đầu nói.

Cố Tú Trân gặp Hạ Vân Kiệt đã mở miệng, thế này mới thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng theo túi xách lấy ra tờ chi phiếu, điền thượng con số, sau đó hai tay đưa cho Hạ Vân Kiệt.

“Cho ta làm gì? Đây là bồi thường cấp Khả Nhi tiểu thư tổn thất.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Là, là.” Cố Tú Trân lại vội vàng đem chi phiếu đưa cho Nhậm Khả Nhi nói:“Thực xin lỗi Khả Nhi tiểu thư, còn thỉnh ngài nhận lấy của ta xin lỗi.”

Bất quá Nhậm Khả Nhi lại không dám thu kia chi phiếu.

Hai trăm vạn a, đối với nàng như vậy một cái bình thường tiền lương giai tầng mà nói thật sự là cái phi thường thật lớn con số.

“Nhận lấy đi, đây là bọn họ hẳn là bồi đưa cho ngươi.” Hạ Vân Kiệt gặp Nhậm Khả Nhi hướng hắn xem ra, thản nhiên nói.

Nhậm Khả Nhi gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy liền tiếp nhận chi phiếu.

Nhậm Khả Nhi tiếp nhận chi phiếu sau, Cố Tú Trân lại liên tục xin lỗi sau, thế này mới mang theo Hứa Dũng ly khai ghế lô.

Cố Tú Trân vợ chồng rời đi ghế lô sau, ghế lô lập tức im lặng xuống dưới. Sau đó qua một hồi lâu nhi, đột nhiên trong ghế lô vang tới từng trận tiếng thét chói tai, Suất Chân, Tư Đồ Khanh còn có Tề Ngọc Như đều cùng nhau đánh về phía Nhậm Khả Nhi.

“Trời ạ, hai trăm vạn chi phiếu a! Mau cho ta xem, cho ta

xem!”

“Cẩn thận đừng đem chi phiếu cấp xé rách !” Hạ Vân Kiệt gặp ba nữ nhân như là đột nhiên điên rồi giống nhau, ào ào thân thủ muốn đi cướp Nhậm Khả Nhi trong tay chi phiếu, không khỏi buồn cười nói.

Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, ba nữ nhân quả nhiên đều dừng lại giương nanh múa vuốt, sau đó chích nói chuyện không động thủ nói:“Ta trước xem, ta trước xem.”

Nhậm Khả Nhi gặp ba bạn bè người người tròng mắt xám ngắt, đành phải đem chi phiếu trước đưa cho cách chính mình gần nhất Tư Đồ Khanh.

Tư Đồ Khanh thật cẩn thận tiếp nhận chi phiếu, mở to hai mắt nhìn ở mặt trên nhìn lại xem, sau đó đột nhiên nâng lên chi phiếu dùng sức hôn hai khẩu, nói:“Hai trăm vạn nột, đều có thể ở Giang Châu thị trung tâm mua hai bộ hào trạch ! Ta đời này phỏng chừng là kiếm không đến nhiều như vậy tiền.”

Nói xong Tư Đồ Khanh lưu luyến không rời đem chi phiếu đưa cho bên người nàng Suất Chân, sau đó là Tề Ngọc Như.

Hai người bọn họ đang cầm hai trăm vạn chi phiếu, tự nhiên cũng tránh không được một trận cảm khái.

Chi phiếu dạo qua một vòng lại về tới Nhậm Khả Nhi trong tay, Nhậm Khả Nhi đang cầm chi phiếu nhìn một hồi lâu nhi, đột nhiên đem chi phiếu đưa tới Hạ Vân Kiệt trước mặt nói;“Thật sự thực cảm ơn ngươi, chi phiếu cũng là ngươi thu đi.”

“Ngươi là Suất Chân tỷ bằng hữu, cũng chính là bằng hữu của ta, sẽ không dùng nói cảm ơn. Về phần này chi

phiếu, là ngươi hẳn là được đến bồi thường, ngươi thu hồi đến đây đi, ta sẽ không muốn.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Còn nói là bằng hữu của ta? Ta đây như thế nào không biết ngươi nhận thức Chung Dương Dĩnh a?” Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói nhưng thật ra đột nhiên nhắc nhở Suất Chân, lập tức xông lên đi véo Hạ Vân Kiệt cánh tay thịt, nghiến răng nghiến lợi nói.

“Uy, uy, Suất Chân ngươi làm gì? Ngươi thế nhưng đánh Kiệt ca, tin hay không ta với ngươi cấp!” Gặp Suất Chân tiến lên kháp Hạ Vân Kiệt cánh tay, Tư Đồ Khanh cùng Tề Ngọc Như vội vàng vọt đi lên đem Suất Chân đẩy ra, sau đó hộ ở tại Hạ Vân Kiệt trước mặt, rất có muốn tưởng đối phó Hạ Vân Kiệt nhất định phải trước quá các nàng này một cửa tư thế.

“Uy, các ngươi này hai vị này, thấy rõ ràng, ta mới là các ngươi từ nhỏ ngoạn đến lớn bạn bè!” Suất Chân chỉ vào hai bạn bè dậm chân nói.

“Bạn bè có ích lợi gì? Ngươi có thể cho chúng ta biến ra hai trăm vạn sao?” Hai người khinh thường trắng Suất Chân liếc mắt một cái, sau đó một người một tay lôi kéo Hạ Vân Kiệt tay phe phẩy nói:“Kiệt ca ca, chúng ta cũng muốn hai trăm vạn! Hai trăm vạn a!”

Suất Chân nhìn chính mình hai bạn bè tất cả đều biến thành hoa si cùng tham tiền, không khỏi thẳng lắc đầu, mà Hạ Vân Kiệt cũng dở khóc dở cười thoát khỏi hai người, nói:“Kính nhờ, ta chỉ là cái đại học lão sư, hai trăm vạn, ngươi làm cho ta đi cướp a!”

“Lừa quỷ đi thôi, đại học lão sư, đại học lão sư có thể cùng nữ thủ phú nhận thức sao? Thành thật công đạo ngươi cùng nàng đến tột cùng là cái gì quan hệ?” Tư Đồ Khanh đám người hiện tại đương nhiên không tin Hạ Vân Kiệt chính là một vị đại học lão sư, đừng nói Tư Đồ

Khanh đám người không tin, hiện tại kỳ thật liền ngay cả cùng Hạ Vân Kiệt đồng sự quá Suất Chân cũng không tin tưởng, dùng nghi ngờ ánh mắt nhìn hắn.

“Đừng xem thường đại học lão sư được không? Có ai quy định đại học lão sư sẽ không có thể cùng nữ thủ phú nhận thức ? Ta còn nhận thức Uy Đại công ty mỹ nữ lão tổng, cùng nàng quan hệ còn rất tốt đâu.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Suất Chân, đây là thật vậy chăng?” Tư Đồ Khanh bọn người tò mò đem ánh mắt chuyển hướng Suất Chân, bởi vì Suất Chân ngay tại Uy Đại công ty đi làm.

“Ngươi trước kia sẽ không cấp Chung Dương Dĩnh cũng làm quá cận vệ đi?” Gặp Hạ Vân Kiệt đột nhiên nhắc tới Tô Chỉ Nghiên, Suất Chân nhưng thật ra đột nhiên phát huy nữ nhân phong phú liên tưởng lực.

“Cái gì cận vệ?” Tư Đồ Khanh đám người càng phát ra tò mò hỏi.

“A kiệt trước kia cho chúng ta công ty chủ tịch làm quá một đoạn thời gian cận vệ, chúng ta chủ tịch có vẻ coi trọng hắn, hắn quyết định không làm cận vệ khi, còn cố ý cho hắn an bài đến nhân lực tài nguyên bộ đi làm. Chính là người này ở nhân lực tài nguyên bộ không làm bao lâu, lại nhảy tới đại học đi làm lão sư.” Suất Chân giải thích nói, chính là nói đến Hạ Vân Kiệt đi ăn máng khác sự tình khi rõ ràng có điểm tức giận, hiển nhiên đối hắn đi ăn máng khác sự tình còn canh cánh trong lòng.

“Không phải đâu? Trách không được của ngươi thân thủ tốt như vậy! Trách không được Chung Dương Dĩnh hội giúp ngươi, ngươi sẽ không giống điện ảnh [bảo tiêu] chuyện xưa giống nhau, làm nàng cận vệ khi cùng nàng……” Không thể không nói nữ nhân trời sinh có phong phú sức tưởng tượng còn có một viên bát quái

tâm, Suất Chân như vậy nhất giải thích, các nàng lập tức liền đương nhiên cho rằng Hạ Vân Kiệt từng làm quá Chung Dương Dĩnh cận vệ, hơn nữa lập tức liên tưởng đến nam nữ cảm tình đi lên, trở nên phá lệ bát quái cùng hưng phấn đứng lên, liền ngay cả vừa rồi tâm tình còn phức tạp Nhậm Khả Nhi, nay cũng đã muốn hoàn toàn bị này bát quái tin tức cấp hấp dẫn, một đôi mắt đẹp lòe lòe tỏa sáng nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem.

“Cái gì loạn thất bát tao. Được rồi, đêm nay ta xem cũng kém không nhiều lắm, ta đi trước.” Hạ Vân Kiệt gặp này đám nữ nhân người người trên mặt viết “Bát quái” Hai chữ, thế nào còn dám cùng các nàng xả đi xuống, lập tức lòng bàn chân mạt du, chuẩn các khai lưu.

“Thật là, nhắc tới Chung Dương Dĩnh đã nói phải đi, khẳng định có quỷ!” Tư Đồ Khanh đám người xem thường nói.

“Ta ngày mai có chút việc, thật muốn đi trước.” Hạ Vân Kiệt bất đắc dĩ nói.

“Được rồi, được rồi, chúng ta không đề cập tới Chung Dương Dĩnh tổng được rồi! Thật là, nam nhân khác nếu có thể cùng nữ thủ phú dính thượng điểm quan hệ, đã sớm xuy ngưu thổi trúng phải chết đi, chỉ có ngươi là cái ngoại lệ. Bất quá chúng ta thích!” Tư Đồ Khanh đám người lại đâu chịu phóng Hạ Vân Kiệt đi, thấy hắn thực không nghĩ đề Chung Dương Dĩnh sự tình, người người lại là xem thường lại chết sống bắt hắn cho kéo lại.

Hạ Vân Kiệt làm sao khiêng được bốn nữ nhân kéo dài, đành phải tiếp tục lưu lại, cũng may bốn nữ nhân không nhắc lại Chung Dương Dĩnh, điều này làm cho Hạ Vân Kiệt thả lỏng không ít.

Nữ nhân có đôi khi “Điên” Đứng lên còn là có vẻ đáng sợ, ở trong ghế lô vẫn nháo đến rạng sáng một giờ,

người người đều say có điểm bất tỉnh nhân sự, cuối cùng mới dừng lại xuống dưới.

Nhìn trong ghế lô bốn ngã trái ngã phải nữ nhân, Hạ Vân Kiệt không khỏi một trận đau đầu, nghĩ nghĩ, không có biện pháp đành phải cấp Trầm Tử Lương đánh cái điện thoại, làm cho hắn cấp an bài một cái xa hoa phòng, sau đó Hạ Vân Kiệt chính mình phân hai cái một tổ cấp khiêng đến phòng đi. Về phần còn lại sự tình, tự nhiên liền giao cho người phục vụ.

Hết thảy dàn xếp hảo sau, Hạ Vân Kiệt một mình một người ra Đông Khải khách sạn.

Bầu trời đêm đầy sao nhiều điểm, đường cái ra đi đăng lóe sáng, trên đường cũng đã không có mấy cái người đi đường, chỉ có ô tô rất nhanh theo lập tức chạy như bay mà qua.

Hạ Vân Kiệt một người đi ở đường cái thượng, khi hắn đi đến một gốc cây cao lớn ngô đồng thụ mặt sau khi, đột nhiên chân nhất đọa, hóa thành một chút hồng quang nhắm hướng đông lao tới, bên kia đúng là ngân than phương hướng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 571 : Rồng về đại hải

Tinh không hạ, ngân than dĩ nhiên không có ban ngày đám đông cùng náo nhiệt, chỉ có một đợt tiếp một đợt sóng biển nhẹ nhàng vuốt bờ cát, ngẫu nhiên có như vậy vài cái ở tình yêu cuồng nhiệt trung tình lữ, ôm ở bờ biển, thì thào lời nói nhỏ nhẹ, cùng đợi trên biển mặt trời mọc.

Một điểm quang theo phía chân trời biên cắt tới, sau đó dừng ở bờ biển một khối thật lớn trên tảng đá, hiện ra một cao to thân ảnh.

Đứng ở thật lớn trên tảng đá, nghe quen thuộc sóng biển vuốt nham thạch thanh âm, Hạ Vân Kiệt trong đầu không khỏi hiện lên khởi xinh đẹp mà ổn trọng mặt, còn có kia khêu gợi dáng người.

Tần Lam, từ lần trước “Cương thi” Án kiện sau, Hạ Vân Kiệt đã muốn thời gian rất lâu chưa thấy qua nàng, cũng không cùng nàng liên hệ qua. Hạ Vân Kiệt cũng không thể nói rõ vì cái gì, trong đầu rõ ràng hội thỉnh thoảng lóe ra thân ảnh của nàng, nhưng nhất tưởng khởi chính mình đã muốn cùng Chu Hiểu Diễm, Thiệu Lệ Hồng còn có Dương Tiếu Mai phát sinh quá quan hệ, lại đột nhiên trở nên chột dạ, sẽ không có chủ động liên hệ của nàng dũng khí. Mà Tần Lam cũng không biết là vì công tác bận rộn còn là bởi vì này khác cái gì nguyên nhân, trong khoảng thời gian này cũng cho tới bây giờ không chủ động liên hệ quá hắn.

“Ai” Nhớ tới cùng Tần Lam ở ngân than biên phát sinh đủ loại kiều diễm chuyện cũ, thậm chí thiếu chút nữa sẽ ở ngân than khách sạn mở phòng, phảng phất ngay tại ngày hôm qua, nhưng hôm nay hai người lại các quá các cuộc sống, phảng phất như vậy thiên nhai các nhất phương, Hạ Vân Kiệt nhịn không được một tiếng than

nhẹ.

Một tiếng than nhẹ sau, Hạ Vân Kiệt tâm niệm vừa động, lại hóa thành một điểm hồng quang bay lên hoa lạc cùng hải.

“Cổn chết ba năm không hủ, phẩu chi lấy ngô đao, hóa thành Hoàng Long.”

Truyền thuyết, Đại Vũ là cổn con, cổn trị thủy thất bại sau, thiên đế mệnh vu tổ chúc dung đưa hắn đánh chết cùng vũ sơn chi giao. Cổn chết sau thi thể ba năm không hủ, thiên đế lo lắng cổn biến quái tác loạn, mệnh thần tướng trì ngô đao xé ra này bụng. Cổn bụng bị xé ra là lúc, đột nhiên có một Hoàng Long bay lên không mà đi, này đó là sau lại Đại Vũ.

Không có người biết này truyền thuyết là thật là giả, cho dù Hạ Vân Kiệt thân là Hạ Vũ huyết mạch kế thừa giả cũng chỉ là ẩn ẩn khuy đến một tia phát sinh ở viễn cổ thời kì dấu vết để lại. Nhưng Hạ Vũ khả hóa thân Hoàng Long cũng là thật sự, bởi vì làm Hạ Vân Kiệt dược thân mà vào đại hải khi, hắn trong đầu liền xẹt qua một đạo huyền diệu khó giải thích pháp quyết, sau đó liền biến thành một cái tứ chi ngũ trảo, đỉnh đầu dài hai cái như san hô thụ cầu giác, cả vật thể bao trùm đồng tiền bàn đại vảy, lớn lên gần trăm mét Hoàng Long.

Rồng vào đại hải, một cỗ quen thuộc, thân thiết, thanh lương cảm giác nháy mắt đem Hạ Vân Kiệt cấp vây quanh lên.

Thiên địa tựa hồ cũng cảm ứng được long hơi thở, vốn là minh nguyệt tinh hi bầu trời đêm đột nhiên nổi lên một trận cuồng phong, chân trời vang lên từng trận nặng nề tiếng sấm, từng đạo tia chớp hoa sáng phía chân trời, một đoàn đông nghìn nghịt mây đen theo xa xa nhẹ nhàng lại đây. Trong lúc nhất thời cả kinh bản còn tại

lẳng lặng chờ mặt trời mọc tình lữ ào ào chật vật không chịu nổi thoát đi bờ cát.

Hạ Vân Kiệt cũng rất nhanh cảm ứng được thiên địa thay đổi bất ngờ, vội vàng cự vĩ vung, cuồn cuộn nổi lên một cơn sóng gió động trời, hóa thân vì Hoàng Long hắn tựa như tia chớp du hướng về phía đại hải ở chỗ sâu trong, đồng thời cũng thu liễm sở hữu long tức.

Hạ Vũ vốn là là trong nước chi vương, viễn cổ thế giới từng hồng thủy ngập trời tràn ra, không người khả thống trị, thậm chí liền trời sinh có thể khống chế thủy thượng cổ vu tổ Cộng Công cũng đều không thể nề hà, cuối cùng Hạ Vũ lấy vô thượng đại năng khiến cho hồng thủy hồi phục bình tĩnh, trong nước chúng sinh toàn bộ thúc thủ thần phục, không hề dám gây sóng gió. Có thể nghĩ Hạ Vũ ở trong nước đại năng, Hạ Vân Kiệt hiện tại tuy rằng xa không kịp Hạ Vũ vạn nhất, nhưng kế thừa hắn huyết mạch, hắn vừa vào đại hải liền chính ứng một cái thành ngữ “Rồng về đại hải”. Cho nên ở trong nước, hắn vừa thu lại liễm, liền phảng phất cùng đại hải hòa hợp nhất thể, thiên địa liền rốt cuộc cảm ứng không đến long hơi thở, trong nháy mắt gió cuốn mây tan, thiên không lại trở nên minh nguyệt tinh hi.

Lại nói tiếp, đây là Hạ Vân Kiệt lần thứ hai hóa thân Hoàng Long, lần đầu tiên là ở hắn thiếu niên là lúc. Lúc ấy hắn vừa mới đột phá đến địa vu nhị đỉnh cảnh giới, ở đột phá khi trong đầu lóe ra một đoạn huyền diệu khó giải thích pháp quyết, đó là này hóa thân thành Hoàng Long pháp quyết.

Khi đó Hạ Vân Kiệt còn trẻ, nhất thời kích động liền lập tức vận chuyển này pháp quyết. Này nhất vận chuyển pháp quyết lại thiếu chút nữa xông đại họa, không chỉ có đưa tới dông tố mãnh liệt, hơn nữa bởi vì lúc ấy hắn tu vi thấp, thân xác cũng không đủ cường hãn, lần đó hóa thân thiếu chút nữa sẽ hắn mạng nhỏ. Tuy rằng sau lại

hóa hiểm vi di, nhưng rất dài một đoạn thời gian Hạ Vân Kiệt đều là cả người phát đau, thể nội vu lực cũng một số gần như khô cạn. Thế mới biết giống loại này thượng cổ thần kỳ pháp quyết còn xa không phải hắn có thể khống chế. Sau hắn sư phụ Vu Trạch cũng nghiêm nghiêm phê bình cũng cảnh cáo hắn, không chuẩn hắn tái tùy ý biến thân.

Lần thứ hai hóa thân Hoàng Long Hạ Vân Kiệt, nhận thấy được bên ngoài đã muốn “Gió êm sóng lặng”, thế này mới âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, nghĩ rằng, nay tu vi đã đạt địa vu tứ đỉnh chi cảnh, miễn cưỡng tính đứng lên đã muốn là bán tiên thể, lại có lần đầu tiên hóa thân Hoàng Long kinh nghiệm, lại lần nữa hóa thân quả nhiên dễ dàng rất nhiều, cũng không có gì không khoẻ, nhưng này hơi thở lại như trước dễ dàng khiến cho thiên địa khí cơ phản ứng, về sau còn là cần cẩn thận mới là.

Trong lòng nghĩ, Hạ Vân Kiệt thế này mới có nhàn tình quan sát khởi chính mình thân thể mới.

Này đánh giá sát, Hạ Vân Kiệt thiếu chút nữa bị chính mình khổng lồ thân thể mới cấp hoảng sợ. Suốt gần trăm mét chiều dài, thô lại đủ mấy người mới có thể hợp bao đại thụ thân cây bình thường. Tứ chi ngũ trảo, còn có cả người màu vàng vảy chẳng sợ ở hắc ám biển sâu trung đều tản mác ra uy nghiêm quang mang, dẫn tới bốn phía hải nguyên sinh vật ào ào thoát đi, chỉ dám xa xa nhìn hắn, trong mắt toát ra vô cùng sợ hãi ánh mắt.

“Lúc trước tuy nói cũng thành công hóa thành Hoàng Long, thân mình nhưng cũng bất quá liền ba bốn mét dài, trên đầu không sừng, dưới thân không trảo, nói là long còn không bằng nói là điều xà, không nghĩ tới hôm nay cũng là chân chính hóa thân thành long. Chính là nay chính là địa vu tứ đỉnh hóa thân Hoàng Long liền như thế khổng lồ, nếu tấn chức đến thiên vu, thân thể kia lại nên nhiều khổng lồ!” Hạ Vân Kiệt nghĩ nghĩ lại

không khỏi nhớ tới viễn cổ thời đại Hạ Vũ nếu hóa thân vì cự long, trong lúc nhất thời hướng về không thôi.

“Ta nghĩ nhiều như vậy làm gì? Có thể hay không đột phá đến thiên vu còn không biết đâu, còn là thành thành thật thật trước chung quanh du lịch một phen, đem động phủ sự tình trước cấp chứng thực.” Nghĩ nghĩ, Hạ Vân Kiệt đột nhiên sái nhiên cười, sau đó lắc lắc đầu.

Chính là Hạ Vân Kiệt lại đã quên chính mình nay là một cự long, này lay động đầu, nhất thời đáy biển nước biển bốc lên, đáy biển sinh vật lại ào ào chạy trốn, nhưng nói cũng kỳ quái, chúng nó tuy rằng chạy trốn, nhưng một khi chạy ra sinh thiên sau, liền lại xa xa nhìn Hạ Vân Kiệt không chịu rời đi.

Kỳ thật cũng không phải không chịu rời đi, mà là kia phát tới viễn cổ vương giả hơi thở bao phủ phạm vi gần mười dặm, thân là Thủy tộc hậu duệ, chúng nó chỉ số thông minh tuy rằng cực thấp, cùng nhân loại không có biện pháp so sánh với, nhưng di truyền từ chủng tộc gien trời sinh trí nhớ, lại làm cho chúng nó tự nhiên mà vậy đối vị này đột nhiên buông xuống vương giả sinh ra sợ hãi cùng cúng bái. Cho nên Hạ Vân Kiệt vị này trong nước chi vương không có phát lệnh, chúng nó căn bản không dám tự tiện rời đi.

Gặp đáy biển phụ cận Thủy tộc đều xa xa vây quanh chính mình, Hạ Vân Kiệt ngay từ đầu còn có điểm kỳ quái, bất quá rất nhanh đã nghĩ thông trong đó nguyên nhân, không khỏi hoạt kê cười, thả ra một tia nhu hòa hơi thở, nhất thời này Thủy tộc liền ào ào hướng Hạ Vân Kiệt gật đầu diêu đuôi, sau đó theo thứ tự rời đi. Cũng có một ít chỉ số thông minh hơi chút cao một ít cá lớn không có rời đi, mà là xếp thành chỉnh tề dãy số, phảng phất vây quanh vương giả giống nhau ủng đám Hạ Vân Kiệt đi tới.

Theo khoa học kỹ thuật phát triển, rộng lớn vô ngần đại lục phảng phất cô gái bình thường, dần dần bị nhân loại một tầng tầng rút đi xiêm y, lộ ra nàng bóng loáng nhẵn nhụi da thịt, khêu gợi dáng người. Nhưng đại hải, kia sâu không lường được nước biển, kia mãnh liệt mênh mông, biến đổi thất thường sóng to, còn có không thể biết vực sâu hiểm cảnh, lại như một đạo không thể đột phá bình chướng, cản trở nhân loại đối nàng thăm dò.

Thẳng đến hôm nay, khoa học kỹ thuật phát triển đến bây giờ như vậy phát đạt bộ, đại hải đối với nhân loại như trước là một mảnh rộng lớn vô ngần thần bí, mọi người chân chính đã muốn do thám biết bất quá là đại hải một chút da lông, chân chính có khai phá lợi dụng cũng bất quá chính là gần biển thiển hải kia một mảnh nhỏ khu vực. Thậm chí nhân loại rõ ràng biết ở cổ đại, hiện đại hàng tuyến khu vực phía dưới ngủ say rất nhiều chở vô số bảo tàng trầm thuyền, bọn họ cũng đều bất lực. Bởi vì biển sâu không chỉ có là nhân loại trước mắt khoa học kỹ thuật không thể đạt tới địa phương, lại nhân loại thân thể căn bản không thể thừa nhận địa phương. Bởi vì kia áp lực cực lớn có thể nháy mắt đem nhân loại nghiền áp thành thịt tra.

Nhưng này hết thảy đối với có được vô cùng cường hãn thân xác, nay lại hóa thân vì Hoàng Long Hạ Vân Kiệt mà nói lại căn bản không phải vấn đề. Hắn vốn là là trong nước chi vương, ở trong nước hắn liền như cá gặp nước bình thường, phong phú mà khổng lồ thủy nguyên lực đem hắn vây quanh, đem hắn thoải mái phảng phất quanh thân sở hữu lỗ chân lông đều phải thư giãn mở ra.

Hạ Vân Kiệt tựa như đến tuần tra chính mình lãnh địa đế vương giống nhau, nhàn nhã đong đưa hắn kia khổng lồ thân mình, một đường hướng Đông hải ở chỗ sâu trong bơi đi, phía sau đi theo đồ sộ bầy cá.

Đây là Hạ Vân Kiệt lần đầu tiên ở đáy biển ngao du, ngũ thải ban lan đáy biển thế giới, đồ sộ dãy núi phập phồng, trước đây chưa từng gặp đáy biển sinh vật, còn có thu hoạch lớn hàng hóa, vàng bạc châu báu trầm thuyền…… Sở hữu hết thảy đều nhìn xem hắn mắt đều hoa.

Cũng có như vậy vài lần, Hạ Vân Kiệt có loại xúc động tưởng đem trầm thuyền trung vàng bạc châu báu cấp vớt lên, nhưng cuối cùng còn là trước các xuống dưới. Dù sao mấy thứ này cũng chạy không thoát, huống hồ này đó đối với hắn mà nói bất quá chính là vật ngoài thân, hiện tại tối quan trọng hơn còn là tìm được thích hợp dùng để bố trí động phủ đỉnh núi

Vốn xuống biển phía trước, Hạ Vân Kiệt chính là nghĩ ở không kinh động thế nhân điều kiện tiên quyết hạ, tùy tiện ở đáy biển cát vài cái đỉnh núi đến bố trí động phủ là có thể, bất quá khi hắn tiến vào biển sâu thấy được một cái khác rộng lớn thế giới khi, hắn liền cải biến chủ ý, một lòng muốn tìm đến vài toà ẩn chứa linh khí đỉnh núi.

Ở đáy biển một bên tìm kiếm trong lòng muốn đỉnh núi, một bên nhàn nhã ngao du thưởng thức đáy biển phong cảnh, Hạ Vân Kiệt dĩ nhiên đã quên thời gian trôi qua.

Đang lúc Hạ Vân Kiệt ở đáy biển ngao du lưu luyến vong phản khi, hắn đột nhiên cảm giác được mặt trên thủy vực tựa hồ có chút không bình thường động tĩnh, liền ngẩng đầu hướng lên trên mặt biển nhìn lại.

Hạ Vân Kiệt vừa nhấc đầu khi, liền có hai đạo kim quang theo hắn “Long nhãn” Trung bắn ra, tầng tầng nước biển liền nháy mắt phảng phất thành không khí bình thường rốt cuộc không thể ngăn trở hắn tầm mắt.

Trên mặt biển lúc này đã là ban ngày, lửa đỏ ánh sáng mặt trời không chỉ có đem màu vàng dương quang sái

hướng về phía này phiến mở mang mặt biển, cũng sái hướng về phía như một khối phỉ thúy được khảm ở biển sâu khoai lang hình đảo nhỏ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 572 : Hải long vương

Đảo nhỏ, mười mấy tên mặc Nhật Bản bờ biển phòng vệ đội người Nhật Bản chính trận địa sẵn sàng đón quân địch đứng ở đảo nhỏ bên bờ, trong ánh mắt mang theo một tia cười nhạo coi rẻ nhìn trên mặt biển chính ý đồ tới gần đảo nhỏ một chiếc thuyền đã muốn bị bị đâm cho rách mướp.

Đây là một chiếc đại khái một trăm tấn thuyền đánh cá, trên thuyền cắm năm sao hồng kỳ, thanh thiên bạch nhật kỳ, tử kinh hoa kì, thân thuyền là cương xác, bất quá cũng đã bị đâm cho mặt ngoài không chịu nổi, nhưng dù là như thế, thuyền còn là cố gắng hướng đảo nhỏ phóng đi, mà người trên thuyền tắc dùng sức toàn thân khí lực vung trong tay lá cờ.

Đây đúng là một chiếc hai bờ sông tam liên hợp tổ chức cùng một chỗ bảo điếu thuyền!

Bảo điếu nhân sĩ cả người đã muốn ướt đẫm, không chỉ có như thế trên người trên mặt nơi nơi có ngã chàng vết thương, nhưng ánh sáng mặt trời rơi ở bọn họ trên mặt, nhìn đến lại chỉ có phẫn nộ cùng chưa từng có từ trước đến nay kiên nghị.

“Oành! Oành!” Hai đạo màu trắng cột nước theo quải có thái dương kì tuần tra tàu chiến cao áp thủy pháo trung bắn ra, chuẩn xác không có lầm bắn ở tại bảo điếu nhân sĩ trên người, không chỉ có đem bọn họ bắn cả người ướt đẫm, cường đại thủy áp xung lượng lại đem bọn họ cấp hướng đổ vào sàn tàu thượng, trên tay năm sao hồng kỳ, thanh thiên bạch nhật kỳ còn có tử kinh hoa kì cũng tùy theo rồi ngã xuống, nhưng bọn hắn lại gắt gao bắt lấy không có buông tay.

Thân thuyền đã bị cao áp thủy pháo xạ kích đồng dạng

như người trên thuyền giống nhau ở trên biển “Ngã trái ngã phải”, phòng điều khiển thủy tinh thậm chí bị hướng “Rầm” Một thân đều vỡ vụn. Thoát phá thủy tinh cắt đến bảo điếu nhân sĩ trên người, máu tươi nhất thời dâng mà ra, hỗn thủy tí đem toàn bộ sàn tàu đều nhiễm thượng một tia chói mắt huyết sắc.

“Ha ha!” Trên bờ bờ biển phòng vệ đội gặp nhà mình tuần tra tàu chiến cao áp thủy pháo đem bảo điếu nhân sĩ cùng bảo điếu thuyền hướng hi lý rầm, có chút người nhịn không được phát ra đắc ý vênh váo vui tiếng cười, mà trên tuần tra tàu chiến người Nhật Bản lại một bên ở dùng cao áp thủy pháo xạ kích bảo điếu thuyền cùng bảo điếu nhân sĩ, một bên ở một lần lại một lần lặp lại bảo điếu nhân sĩ thị phi pháp nhập cảnh, muốn bọn họ lập tức rời đi, nếu không đem lên thuyền bắt.

“Lão Trần, hiện tại làm sao bây giờ? Chúng ta con thuyền tổn hại nghiêm trọng, còn như vậy đánh sâu vào đi xuống, chỉ sợ tay lái đều phải phá hư rớt.” Mắt thấy bảo điếu thuyền một lần một lần xung phong đều bị cao áp thủy pháo, còn có tuần tra tàu chiến giáp công hạ vô công mà phản, hơn nữa tổn hại càng ngày càng nghiêm trọng, một vị bộ dạng thực khỏe mạnh trung niên nam tử vọt tới một vị trung niên nam tử đeo kính, thoạt nhìn thực nhã nhặn, nhưng trên người đã có một cỗ làm cho người ta nghiêm nghị bất khuất ngạo khí trước mặt, lại là tức giận lại là lo lắng nói.

“Ngươi xem đến không có, trên đảo đứng là ai? Tiến lên, cho dù du ta cũng muốn bơi tới trên điếu ngư đảo!” Lão Trần cắn răng vẻ mặt kiên định nói.

Khỏe mạnh nam tử không có trả lời, chính là nặng nề mà gật gật đầu, sau đó đột nhiên hét lớn một tiếng:“Xông lên đi!”

Khỏe mạnh nam tử này một tiếng rống, cũng không biết

này chiếc bị bị đâm cho đã muốn rách mướp bảo điếu thuyền làm sao đến mã lực, thế nhưng đột nhiên đem đầu thuyền bãi chính, sau đó “Ầm ầm ầm” hướng đảo nhỏ phóng đi.

“Oành oành!” Cao áp thủy pháo tiếp tục đánh sâu vào thân thuyền, nhưng bảo điếu thuyền tựa như trên thuyền bảo điếu nhân sĩ giống nhau, căn bản không để ý dày đặc thủy pháo, chỉ nhận thức chuẩn đảo nhỏ phương hướng khai chừng mã lực đi phía trước hướng.

“Bát dát!” Cách bảo điếu thuyền gần nhất hai chiếc Nhật Bản tuần tra tàu chiến quan quân thấy thế trên mặt lộ ra một chút cười nhạo sắc, há mồm mắng một câu, sau đó làm cái thủ thế.

Lập tức, hai chiếc dựa vào là gần nhất tuần tra tàu chiến phân tả hữu vọt đi lên.

“Oành! Oành!” Hai chiếc bất luận trọng tải còn là thân thuyền chất lượng trang bị đều so với bảo điếu thuyền cường rất nhiều tuần tra tàu chiến nặng nề mà một trái một phải chàng hướng về phía bảo điếu thuyền.

Nhất thời bảo điếu thuyền hai bên thân thuyền nghiêm trọng lõm xuống đi vào, đầu thuyền cũng trực tiếp bị chàng lạn, người trên thuyền bởi vì này mãnh liệt va chạm nhất thời đứng thẳng không xong, đổ một đất, bất quá lại lập tức đứng lên. Chính là bảo điếu thuyền bị hai chiếc tuần tra tàu chiến cấp gắt gao giáp ở bên trong, rốt cuộc không thể đi phía trước phóng đi, không chỉ có như thế, bị “Giúp đỡ” Hạ, chẳng sợ thuyền trưởng dùng sức chuyển động tay lái, con thuyền như trước bị hai chiếc tuần tra tàu chiến bắt buộc cải biến phương hướng.

“Không! Ta thảo mẹ ngươi tiểu Nhật Bản!” Trên thuyền bảo điếu nhân sĩ nhìn đến bảo điếu thuyền bị “Giúp đỡ” nhanh chóng cách rời điếu ngư đảo, người người đều bi

phẫn dị thường hướng về phía người Nhật Bản gầm rú đứng lên, rất nhiều người trong mắt đều là bao hàm nước mắt. Đó là phẫn nộ cùng bất đắc dĩ nước mắt! Nhìn bảo điếu nhân sĩ hàm chứa nước mắt phẫn nộ rít gào, có chút người Nhật Bản cúi đầu, mà càng nhiều là khinh thường cười nhạo cùng lạnh lùng.

Ở hai chiếc tuần tra tàu chiến “Giúp đỡ” Hạ, vốn là thẳng tắp đối với đảo nhỏ tiến lên đầu thuyền càng ngày càng lệch khỏi quỹ đạo nguyên lai phương hướng. Bảo điếu nhân sĩ rống tiếng mắng càng phát ra bi phẫn, càng phát ra vang dội, mà người Nhật Bản trên mặt khinh thường trào phúng sắc cũng càng ngày càng đậm.

“Điếu ngư đảo là Trung Quốc !” Đúng lúc này, đột nhiên có một trào dâng bi thương thanh âm ở trên biển vang lên.

Lão Trần, kia đội kính đen, thoạt nhìn vĩnh viễn là như vậy nhã nhặn nho nhã nam nhân, đột nhiên nắm hồng kỳ dược thân dựng lên nhảy vào đại hải. Nhìn đến lão Trần nhảy xuống nước, bảo điếu nhân sĩ đều ào ào dược thân dựng lên nhảy vào đại hải, ra sức hướng điếu ngư đảo bơi đi.

“Bát dát! Bát dát!” Tuần tra tàu chiến thượng quan quân không nghĩ tới bảo điếu nhân sĩ thế nhưng hội đột nhiên trực tiếp nhảy xuống biển, nhất thời tức giận đến sắc mặt xanh mét mắng đứng lên. Mà vốn đứng ở trên đảo xem náo nhiệt bờ biển phòng vệ đội binh lính, gặp bảo điếu nhân sĩ nhảy xuống thuyền tới, người người đều có điểm khẩn trương đứng lên.

Cái thứ nhất nhảy xuống biển là lão Trần, cái thứ nhất bơi lên bờ cũng là lão Trần, cái thứ nhất bị Nhật Bản bờ biển phòng vệ đội bắt lấy còn là lão Trần, liền ngay cả hồng kỳ đều bị bọn họ cấp cướp đi, thậm chí ở giãy phản kháng trung, người Nhật Bản một cái bàn tay đem

lão Trần kính mắt đều xoá sạch ở tại mặt đất, thấu kính vỡ thành phiến phiến.

Lão Trần bị bắt sau, lục tục lại có bảo điếu nhân sĩ bơi lên điếu ngư đảo, nhưng không có ngoại lệ bị đã sớm ở trên bờ đề phòng Nhật Bản bờ biển phòng vệ đội cấp bắt được.

Đáy biển, hóa thân Hoàng Long Hạ Vân Kiệt yên lặng nhìn trên mặt biển phát sinh hết thảy, không có ra tay, nhưng này như đèn lồng lớn long nhãn lại chảy xuống hai giọt nước mắt.

Nước mắt qua đi, kia đối long nhãn chợt bắn ra sắc bén lạnh như băng đến cực điểm hàn quang.

Đúng lúc này, trên mặt biển sở hữu người Nhật Bản đột nhiên phảng phất bị tuyệt thế hung thú cấp theo dõi bình thường, toàn thân tóc gáy mạc danh kỳ diệu không chịu khống chế căn căn dựng thẳng lên.

“Thiển Dã Đại Lang, ngươi có hay không cảm giác không đúng chỗ nào a? Ta như thế nào đột nhiên cảm giác gió lạnh đến xương a, khả hôm nay dự báo thời tiết không phải nói ba mươi lăm độ sao?” Mỗ chiếc tuần tra tàu chiến, một người Nhật Bản dùng Nhật ngữ đối một người khác nói.

“Thật sự là gặp quỷ, ngươi cũng có loại cảm giác này sao? Khả hiện tại rõ ràng không có gió a!” Một cái khác người Nhật Bản nghe vậy hoảng sợ chung quanh nhìn nhìn nói.

Đồng dạng đối thoại còn tại này ngày khác bản nhân trong lúc đó khai triển.

“Lập tức trở về địa điểm xuất phát!” Làm này cỗ hàn ý càng ngày càng đậm khi, quan chỉ huy rốt cuộc bất chấp

xử lý bảo điếu thuyền cùng bảo điếu nhân sĩ sự tình, mà là trực tiếp hạ lệnh nói.

Nhưng là quan chỉ huy thanh âm mới phát ra, đại hải ở không có gì dấu hiệu điều kiện tiên quyết hạ, đột nhiên xuất hiện một cái thật lớn lốc xoáy, phảng phất thượng cổ trong biển cự thú mở ra nó kia dữ tợn huyết tinh mồm to. Trong nháy mắt, vừa rồi còn hướng về phía bảo điếu thuyền giương nanh múa vuốt, kiêu ngạo triển lãm bọn họ vũ lực mười chiếc Nhật Bản tuần tra tàu chiến lập tức đều bị thật lớn lốc xoáy cuốn đi vào.

“A!” Trên bờ Nhật Bản bờ biển phòng vệ đội, còn có bảo điếu nhân sĩ nằm mơ cũng không nghĩ tới hội đột nhiên xuất hiện như vậy biến hóa, tất cả đều mở to hai mắt, hoảng sợ nhìn phát sinh ở trước mắt làm cho người ta sợ hãi một màn.

Cơ hồ đồng thời, tầng trời thấp, hai giá cũng tham dự vây truy chặn đường Nhật Bản quân cơ điều khiển viên thấy như vậy một màn, đồng dạng cũng cả kinh thất thanh kinh hô, lỗ chân lông vẻ sợ hãi. Bởi vì trên cao nhìn xuống duyên cớ, mặt biển hết thảy đều ở bọn họ tầm nhìn giám thị hạ, nhưng vừa rồi bọn họ căn bản cái gì cũng chưa phát hiện. Này cũng càng làm cho bọn họ thất kinh.

Bởi vì này là hoàn toàn không có khả năng sự tình!

“Các ngươi cũng cho ta xuống dưới!” Ngay tại hai giá Nhật Bản quân cơ thượng điều khiển viên đều cả kinh lỗ chân lông vẻ sợ hãi khi, đáy biển đột nhiên vang lên một đạo lạnh như băng thanh âm.

Tiếp theo, chợt gian, hai đạo cột nước phóng lên cao, ở không trung biến thành hai điều rồng nước. Long vĩ cao cao súy đi, đem kia hai giá quân cơ một quyển, sau đó cũng kéo vào lốc xoáy bên trong.

“Thiên chiếu thiên thần cứu mạng a!” Nhìn trước mắt quỷ dị khó lường khủng bố một màn, trên bờ này chính đem bảo điếu nhân sĩ hai tay cấp cột vào phía sau lưng bờ biển phòng vệ đội tất cả đều sợ tới mức cả người lạnh run, làm thiên thượng hai giá quân cơ cũng đột nhiên bị rồng nước cấp cuốn đi xuống, rốt cục bờ biển phòng vệ đội hỏng mất, người người khóc hô hướng trên đảo té chạy tới, tựa hồ sợ kia lốc xoáy lại đột nhiên bay ra rồng nước, đem bọn họ cũng đều cấp đẩy mạnh lốc xoáy trung đi. Về phần bị bọn họ bắt lấy bảo điếu nhân sĩ, bọn họ lúc này cũng là rốt cuộc cố không hơn.

“Còn muốn trốn sao?” Đáy biển ở chỗ sâu trong, Hạ Vân Kiệt lại lạnh lùng cười.

Đột nhiên gian, vô số đạo cột nước như Câu Hồn sứ giả câu hồn liên theo thật lớn lốc xoáy trung bắn đi ra, sau đó đem kia một đám khóc hô muốn chạy trốn người Nhật Bản tất cả đều cấp cuốn lên, tha hướng kia phảng phất không đáy vực sâu thật lớn lốc xoáy trung đi.

Người Nhật tất cả đều bị cuốn đi khi, đột nhiên gian lốc xoáy đã không thấy tăm hơi.

Trên biển, gió êm sóng lặng, một chiếc thuyền đánh cá ở trên biển lẳng lặng nổi lơ lửng. Nếu không phải thuyền đánh cá kia từng đạo nhìn thấy ghê người “Vết thương”, lão Trần chờ bảo điếu nhân sĩ thật sự muốn hoài nghi vừa rồi căn bản là không có xuất hiện quá Nhật Bản tuần tra tàu chiến.

“Hải long vương phát uy ! Hải long vương phát uy !” Tuy rằng này đó bảo điếu nhân sĩ các giai tầng đều có, trong đó cũng không thiếu cao cấp phần tử trí thức, giống kia mang kính mắt đi đầu lão nhân nói rõ đứng lên còn là thạc sĩ tốt nghiệp. Nhưng này khi, nhìn kia chiếc rách mướp bảo điếu thuyền ở trên biển theo sóng biển lẳng

lặng nổi lơ lửng, người người còn là không tự chủ được quỳ xuống, lại là hoảng sợ lại là vui mừng đối với đại hải liên tục dập đầu, trong mắt bao hàm nhiệt lệ.

Sự tình phát triển đến bây giờ, bọn họ đương nhiên nhìn ra được đến, kia “Hải long vương” Là bọn hắn bên này người.

Nhìn lão Trần đám người hàm chứa nước mắt đối với đại hải liên tục dập đầu, gọi “Hải long vương”, Hạ Vân Kiệt cái mũi không khỏi một trận lên men, “Long khẩu” phát ra một tiếng thở dài.

Tiếng thở dài quanh quẩn ở đại hải, cũng truyền vào lão Trần đám bảo điếu nhân sĩ trong tai, tiếp theo bọn họ liền hôn mê đi qua. Sau đó bọn họ thân mình ào ào tung bay dựng lên dừng ở bảo điếu trên thuyền, tái sau đó kia chiếc rách mướp bảo điếu thuyền phảng phất u linh thuyền giống nhau đột nhiên biến mất ở tại đại hải phía trên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 573 : Oanh động

Mỗi một lần bảo điếu hành động, không chỉ có toàn thế giới Hoa nhân ở chú ý, người Nhật Bản ở chú ý, này khác nhìn như cùng điếu ngư đảo không có gì lãnh thổ tranh cãi quốc gia đồng dạng ở chú ý, trong đó tự nhiên cũng bao gồm Mỹ quốc.

Mỹ quốc là trên thế giới cường đại nhất quốc gia, của nó gián điệp vệ tinh bao trùm toàn cầu. Điếu ngư đảo hải vực luôn luôn tại của nó vệ tinh theo dõi dưới, từ hai bờ sông ba đất bảo điếu hành động tin tức phát ra đến sau, Mỹ quốc trung ương cơ quan tình báo lại thông qua thiên thượng vệ tinh ngày đêm khẩn trương chú ý này phiến hải vực động tĩnh, để tránh tình thế mở rộng.

Ngày đó bản tuần tra tàu chiến lần lượt đối bảo điếu thuyền tiến hành va chạm khi, thậm chí Nhật Bản bờ biển phòng vệ đội ở trên bờ trảo bộ bảo điếu nhân sĩ khi, Mỹ quốc cơ quan tình báo mọi người thông qua gián điệp vệ tinh nhìn xem nhất thanh nhị sở.

Nhìn đến người của Nhật Bản bờ biển phòng vệ đội đem bảo điếu nhân sĩ toàn bộ bắt đứng lên, luôn luôn tại chú ý điếu ngư đảo hải vực Mỹ quốc trung ương cơ quan tình báo mọi người nhu nhu mũi, bọn họ biết trên biển tranh cãi tạm thời cáo một đoạn rơi xuống. Kế tiếp muốn xem là Nhật Bản xử lý như thế nào này bị bắt bảo điếu nhân sĩ, cùng với Trung Quốc đại lục, Đài Loan còn có Hong Kong phương diện phản ứng.

Đã có thể ở bọn họ nghĩ đến trên biển tranh cãi muốn tạm thời cáo một đoạn lạc khi, bọn họ đột nhiên phát hiện bọn họ vệ tinh chụp đến điếu ngư đảo hải vực thế nhưng đột nhiên biến thành một mảnh chói mắt màu vàng, cái gì cũng nhìn không tới.

“Điều này sao hồi sự?” Luôn luôn tại chú ý cũng theo vào này sự kiện Mỹ quốc trung ương cơ quan tình báo người ào ào không thể tưởng tượng kêu lên.

Đồng dạng một màn còn phát sinh ở đồng dạng ở chú ý này một mảnh lĩnh vực Trung Quốc, Nhật Bản các quốc gia!

Lầu Năm Góc bắt đầu công việc lu bù lên, vốn nghĩ đến ổn thao nắm chắc thắng lợi, Nhật Bản chính phủ tưởng thừa dịp lần này cơ hội lại hung hăng đả kích một chút Hoa nhân ái quốc khí diễm cũng bắt đầu khẩn trương đứng lên.

Các loại gọi sóng điện bắt đầu ở không trung xuyên qua, nhưng như trâu đất xuống biển không hề tin tức.

Nhật Bản Hoành Tân, Mỹ quốc thứ bảy hạm đội mẫu cảng, Mỹ quốc ở hải ngoại lớn nhất hải quân căn cứ, năm giá f_15 máy bay chiến đấu, còn có trinh sát cơ ào ào lên không, hướng điếu ngư đảo hải vực bay đi, cơ hồ đồng thời sổ chiến hạm cũng khai chừng mã lực hướng điếu ngư đảo hải vực chạy tới.

Cũng cơ hồ đồng thời Nhật Bản tự vệ đội phi cơ, tàu chiến cũng ào ào hướng điếu ngư đảo hải vực xuất phát.

Chính là khi bọn hắn tới điếu ngư đảo bên kia phân tranh hải vực khi, trên mặt biển gió êm sóng lặng, tầm nhìn mở mang, căn bản nhìn không tới một chiếc tàu chiến, cũng nhìn không tới một chiếc phi cơ, nhìn đến chính là trên biển chính chật vật không chịu nổi phịch sổ trăm người Nhật Bản trần truồng khỏa thể, còn có trên đảo tây sườn kia tòa nguyên bản từ Nhật Bản hữu quân đoàn thể tu kiến loại nhỏ kim chúc kết cấu hải đăng tựa hồ đã bị cái gì cường đại lực lượng phá hủy, không chỉ có ngay cả căn bị nhổ lên, thậm chí tháp thân đều đè ép

thành một đoàn, thay vào đó là đại biểu cho hai bờ sông ba đất năm sao hồng kỳ, thanh thiên bạch nhật kì còn có tử kinh hoa kì ở đón gió tung bay.

“Thử!” Sở hữu tới hải vực Mỹ quốc hải quân còn có Nhật Bản tự vệ đội binh lính, thấy thế tất cả đều là nhịn không được mãnh hấp lãnh khí, sắc mặt trở nên có chút tái nhợt.

Bọn họ căn bản không thể tưởng tượng đến tột cùng là ai, đến tột cùng là cái gì lực lượng, có thể ở hiện nay như vậy tiên tiến trinh thám kỹ thuật hạ, lặng yên không tiếng động đem nguyên lai bố trí ở hải vực mười đến thủ tàu chiến còn có hai giá phi cơ cấp mạt sạch sẽ, lại đem mấy trăm người bờ biển tự vệ đội tất cả đều cấp ném tới trên biển, lộ ra bọn họ xấu xí, chật vật không chịu nổi một mặt.

Đương nhiên mặc kệ là Mỹ quốc hải quân còn là Nhật Bản bờ biển tự vệ đội, ở hoảng sợ sau, lập tức liền áp dụng hành động, ào ào đem người trên biển cấp vớt đi lên.

Vớt đi lên sau, đương nhiên cấp tốc không kịp đợi truy vấn, nhưng là những người đó ánh mắt đều mang theo dại ra, căn bản là vừa hỏi tam không biết. Thậm chí có chút người đầu óc rõ ràng đã bị nào đó không thể tu bổ thương, đã muốn hoàn toàn biến thành ngốc tử. Mà những người này, nếu lão Trần đám người ở trong lời nói, sẽ nhận ra đến, trong đó có một vị người Nhật Bản chính là đánh quá lão Trần một cái bàn tay, còn có chút cũng đều là kêu gào lợi hại nhất người Nhật Bản.

Làm này một màn phát sinh khi, Hạ Vân Kiệt dĩ nhiên ly khai này phiến hải vực, cho nên hải vực sau lại phát sinh hết thảy lại khôi phục đến Hạ Vân Kiệt không ra tay phía trước giống nhau hoàn toàn bại lộ ở lang lảng Càn Khôn dưới, cũng bại lộ ở tại các quốc gia tình báo nhân viên

chú ý dưới.

Trong lúc nhất thời thế giới ồ lên, đương nhiên tối buồn bực tức giận chớ quá cho người Nhật Bản, tối hưng phấn kích động chớ quá cho toàn thế giới Hoa nhân.

Ở trên điếu ngư đảo, bởi vì mỗ ta đặc thù phức tạp nguyên nhân, Trung Quốc vẫn bị vây hoàn cảnh xấu, mà lúc này đây, người Nhật Bản cũng là ăn một cái thật to mệt, không chỉ có mười chiếc tàu cùng hai giá phi cơ không thấy tung tích, hơn nữa tham dự lần này điếu ngư đảo chặn lại người Nhật Bản cũng tất cả đều quang thân mình bại lộ ở tại toàn cầu ánh mắt dưới, có thể nói mất hết thể diện. Hơn nữa để cho Nhật Bản chính phủ cảm thấy uất ức là, chuyện này tới thủy tới chung bọn họ còn không biết là ai làm! Đồng dạng cảm thấy mất mặt, uất ức còn có Mỹ quốc chính phủ.

Từ Đệ nhị thế chiến sau Nhật Bản vẫn là Mỹ quốc trung thực minh hữu, không chỉ có như thế, Mỹ quốc còn tại Nhật Bản Hoành Tân kiến có hải ngoại lớn nhất hải quân căn cứ, hơn nữa này khởi bảo điếu sự kiện Mỹ quốc tình báo bộ quốc phòng bộ cũng đều luôn luôn tại theo vào chú ý, khả kết quả đâu? Ngay tại bọn họ dưới mắt đã xảy ra loại chuyện này, mà bọn họ lại cái gì cũng không biết! Có thể nói, chuyện này cùng với nói là hung hăng đánh Nhật Bản chính phủ một cái tát, còn không bằng nói là hung hăng đánh này tự xưng là vì toàn cầu lão đại Mỹ quốc nhân mặt.

Cho nên vì chuyện này, Nhà Trắng tức giận phi thường, Lầu Năm Góc chấn động! Cơ hồ ngay tại sự phát một giờ sau, một cái lâm thời tạo thành đặc biệt điều tra tiểu tổ theo Mỹ quốc bay về phía Thái Bình Dương.

Làm Lầu Năm Góc áp dụng hành động khi, Nhật Bản, Trung Quốc, liên bang Nga các quốc gia mỗ ta ngành đồng dạng ào ào cao tốc vận chuyển đứng lên.

Kết quả tự nhiên là làm cho người ta uể oải, mấy trăm đương sự người Nhật Bản vừa hỏi tam không biết, có chút còn thành ngu ngốc, hiện trường lại không có lưu lại gì manh mối. Muốn nói duy nhất manh mối, thì phải là trên biển chỉ có người Nhật Bản không có bảo điếu nhân sĩ. Đây là một cái rất lớn mê. Bởi vì Mỹ quốc cùng Nhật Bản đều thống kế thẩm tra qua, tham dự lần này sự kiện người Nhật Bản một cái không thiếu, duy độc bảo điếu nhân sĩ một cái đều không có. Muốn nói bảo điếu nhân sĩ tất cả đều chôn thân đại hải, bọn họ là không tin sự tình có như vậy xảo. Đều là Á châu da vàng nhân chủng, như thế nào liền cô đơn đem người Nhật Bản lưu lại đâu? Nhưng là sự thật liền đặt tại trước mặt, lại không thể không làm cho bọn họ hoài nghi bảo điếu nhân sĩ cùng này tàu chiến con thuyền giống nhau tất cả đều chôn thân đại hải, nếu không lại như thế nào hội không thấy bọn họ bóng người đâu?

Làm Mỹ quốc cùng Nhật Bản ngắm nhìn ở bảo điếu nhân sĩ đi về phía khi, đại lục, Đài Loan, Hong Kong, toàn thế giới Hoa nhân, còn có liên bang Nga các cường quốc cũng tất cả đều đem tiêu điểm ngắm nhìn ở tại bảo điếu nhân sĩ đi về phía. Đại lục thuyền hạm, Đài Loan thuyền hạm cũng đều ở trước tiên đi điếu ngư đảo hải vực, thậm chí sau một lần còn cùng Nhật Bản thuyền hạm đã xảy ra giằng co xung đột.

Tại đây đang khi, trú cảng bộ đội cũng bị khẩn cấp điều động đứng lên, chặt chẽ chú ý Hong Kong phụ cận hải vực sở hữu động tĩnh, hai bờ sông ba đất Trung Hoa con cái hơn nữa người Hong Kong ào ào tự phát tụ tập ở tiêm sa chủy bến tàu vùng, trông về phía xa đại hải.

Bọn họ cũng không nguyện ý tin tưởng này anh hùng hội cứ như vậy hư không tiêu thất, bọn họ càng nguyện ý giống lão Trần đám giống nhau tin tưởng là Trung Hoa cự long hiển linh. Bởi vì đến trước mắt phát sinh đủ loại

dấu hiệu xem, hết thảy đầu mâu tựa hồ đều nhắm ngay người Nhật Bản. Nếu không như thế nào giải thích người Nhật Bản tất cả đều người trần truồng bị để qua đại hải phía trên, lại như thế nào giải thích Nhật Bản hữu quân đoàn thể thành lập hải đăng bị phá hủy, lại như thế nào giải thích kia cắm ở đảo nhỏ, đón gió tung bay, đại biểu cho toàn thế giới Trung Hoa con cái cột cờ!

Mặt trời dần dần ngã về tây, tà dương như máu, tiêm sa chủy bến tàu người càng tụ càng nhiều, có chút người ở bến tàu đốt nổi lên hương, cầu xin hải long vương hiển linh phù hộ bảo điếu nhân sĩ.

Ở điếu ngư đảo hải vực điều tra không có kết quả sau, các quốc gia tình báo cơ quan đồng dạng đem tầm mắt đầu hướng về phía Hong Kong tiêm sa chủy bến tàu. Bởi vì ấn ăn khớp, bảo điếu thuyền là từ nơi này xuất phát, nếu bọn họ còn tại, hẳn là còn là hội trở lại nơi này. Đương nhiên loại này khả năng tính cơ hồ vì 0, bởi vì theo điếu ngư đảo sử hướng Hong Kong này một mảnh hải vực đã sớm bị thiên thượng, trên biển vô số chích "Ánh mắt" Cấp theo dõi, khả cho tới bây giờ, không ai phát hiện bảo điếu thuyền. Cho nên bảo điếu thuyền nếu sẽ xuất hiện ở Hong Kong tiêm sa chủy, kia nhất định chính là kỳ tích, kia nhất định là u linh thuyền!

Nhưng là bởi vì phía trước ở điếu ngư đảo hải vực chuyện đã xảy ra thật sự quá mức quỷ dị, rất không thể tưởng tượng, cho nên chẳng sợ rõ ràng biết này phiến hải vực sớm đã bị rậm rạp "Ánh mắt" Tràng thượng, hoàn toàn tiêu thất bảo điếu thuyền căn bản không có khả năng tái xuất hiện, nhưng các quốc gia tình báo cơ quan như trước không dám có chút chậm trễ.

Thái dương rốt cục hạ xuống sơn, ánh sáng ngọc ngọn đèn ở Victoria cảng bốn phía sáng đứng lên, tẫn hiển Đông Phương minh châu phồn hoa.

Hải cảng trên không, mấy giá quân dụng phi cơ trực thăng ở qua lại xoay quanh, tham xạ đăng thỉnh thoảng đảo qua đại hải.

Nhưng đại hải như trước gió êm sóng lặng, trừ bỏ mấy chiếc du thuyền, tuần tra đĩnh, như trước trống trơn đãng đãng.

“Ai!” Không biết là ai phát ra một tiếng thở dài tức, tiếp theo những người khác tựa hồ đã bị cuốn hút, cũng ào ào phát ra tiếng thở dài.

Bảo điếu thuyền lại xuất hiện vốn là chính là toàn thế giới Hoa nhân một cái tốt đẹp chờ mong, ảo tưởng, kỳ thật bọn họ cũng đều biết, bọn họ đang chờ đợi là một cái kỳ tích!

Hiện tại, mặt trời lặn, thiên đen, thời tiết cũng lạnh xuống dưới, bọn họ tâm cũng lạnh xuống dưới, ý nghĩ bị gió biển nhất thổi cũng đều thanh tỉnh.

Này chính là giấc mộng! Một cái Trung Hoa con cái cộng đồng mộng! Hiện tại nên mộng tỉnh thời điểm, nên về nhà lúc.

Tiếng thở dài liên tiếp, đám đông dần dần bắt đầu thối lui, nhưng làm thối lui khi, bọn họ lại ba bước hai hồi đầu, bọn họ ở sâu trong nội tâm còn tại chờ mong kỳ tích phát sinh, không nghĩ cứ như vậy rời đi.

Đang lúc mọi người ba bước hai hồi đầu khi, đột nhiên vốn là không rộng rãi không một vật đại hải cuối đột nhiên toát ra một chiếc thuyền, thuyền mặt sau huyền một vòng trăng sáng, phảng phất kia thuyền là từ ánh trăng chỗ mở ra.

Như nước dưới ánh trăng, thân thuyền càng ngày càng rõ ràng. Đó là một chiếc thuyền đánh cá bị bị đâm cho

vết thương đầy người! Đó là một chiếc cắm năm sao hồng kỳ, thanh thiên bạch nhật kì, tử kinh hoa kì thuyền đánh cá! Đó là bong tàu đứng một đám cho nhau nâng thẳng thắn eo lưng dũng sĩ thuyền đánh cá!

“Xem! Xem! Thuyền, đó là bảo điếu thuyền!” Trên bờ không biết là ai, đột nhiên kêu lên.

“Bảo điếu thuyền!”

“Bảo điếu thuyền!”

“Đó là chúng ta hồng kỳ!”

“……”

Bến tàu sôi trào, mọi người hoan hô, phất tay, ôm nhau, lệ nóng doanh tròng!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 574 : Bảo kiếm phong theo ma luyện ra

Nhìn bến tàu thượng sôi trào đám người, lão Trần đám bảo điếu nhân sĩ đem eo lưng cử càng thẳng, trong mắt đồng dạng bao hàm nhiệt lệ.

Đến bây giờ bọn họ còn không biết đến tột cùng đã xảy ra sự tình gì, bọn họ chỉ biết là khi bọn hắn bị bắt khi, đại hải đột nhiên đã mở miệng, đem sở hữu Nhật Bản tàu chiến cấp cắn nuốt, sau đó bọn họ sẽ bất tỉnh nhân sự, tái sau đó khi bọn hắn tỉnh lại khi, bọn họ liền xuất hiện ở tại quen thuộc hải cảng.

Hết thảy giống như là giấc mộng, nhưng là làm cho người ta hưng phấn kích động mộng!

Bảo điếu thuyền ở trước mắt bao người, như u linh thuyền đột nhiên xuất hiện, phấn chấn toàn thế giới Hoa nhân khi lại kinh hãi luôn luôn tại chú ý này phiến hải vực các quốc gia tình báo nhân viên.

Bọn họ tất cả đều bị trước mắt một màn cấp chấn ở, trong tai không thể khắc chế toát ra hoảng sợ sắc.

Này căn bản là không có khả năng sự tình! Này không phải ở đóng phim, mà bảo điếu thuyền lại càng không là Cướp biển Caribbean trung trân châu đen hào!

Trong lúc nhất thời các quốc gia tình báo cơ quan đều rối loạn bộ, Nhà Trắng, Lầu Năm Góc lại hạ tử mệnh lệnh, nhất định phải nghĩ biện pháp đem bảo điếu nhân sĩ cấp cho tới tay.

Nhưng là Trung Quốc đại lục mặc dù ở điếu ngư đảo xung đột trung vẫn bị vây hạ phong, thực lực cũng cùng Mỹ quốc có một đoạn không nhỏ chênh lệch, nhưng nói

như thế nào Trung Quốc ở quân sự cũng là đại quốc cường quốc chi nhất, ở chính mình địa bàn, Mỹ quốc tưởng ở Trung Quốc quân đội dưới mắt đem người lộng đi lại như thế nào khả năng. Ở Mỹ quốc phương diện còn không có bắt đầu hành động là lúc, trú cảng bộ đội đã muốn lấy nghênh đón anh hùng phương thức đem bảo điếu thuyền còn có người trên thuyền cấp nghênh đón hồi bến tàu. Sau đó rất nhanh, bảo điếu nhân sĩ ở phóng viên trước mặt ngắn ngủi lộ diện sau, tạm thời biến mất ở tại công chúng trước mặt.

Làm toàn bộ bến tàu, toàn bộ cảng đều ở sôi trào, làm mọi người cái tát đều ngắm nhìn ở bảo điếu thuyền cùng bảo điếu nhân sĩ khi, thiển thủy loan, một khối mọi người chú ý không đến nham thạch mặt sau, một điểm quang theo đáy biển xông ra, sau đó ở trên hư không trung hiện ra một người.

Người này không phải người khác, đúng là Hạ Vân Kiệt.

Lần này biến thân, Hạ Vân Kiệt có chuẩn bị, cho nên khi hắn theo đáy biển một lần nữa trở lại trên mặt khi, đã muốn là mặc chỉnh tề, không hề giống biến thân vu tổ Đế Giang kia một lần giống nhau, người trần truồng, còn cùng cơ nặc duy lan Catherine nữ vương nháo ra hương diễm việc.

Xa xa hướng Victoria cảng phương hướng nhìn liếc mắt một cái, Hạ Vân Kiệt khóe miệng gợi lên một chút ý cười, sau đó theo nham thạch mặt sau đi ra, hướng thiển thủy loan ảnh loan viên nhà trọ đại hạ phương hướng đi đến.

Dương Tiểu Mai sẽ ở ảnh loan viên nhà trọ đại hạ, vốn Ngô gia tưởng đem thái bình đỉnh núi xa hoa biệt thự quá đến Dương Tiểu Mai danh nghĩa, nhưng như thế giá trị hàng tỉ vật nghiệp Dương Tiểu Mai kiên quyết không chịu nhận, hơn nữa Hạ Vân Kiệt đi rồi, nàng lại kiên trì

trụ hồi công ty cấp nàng an bài nhà trọ, nói về sau cần nhờ chính mình bản sự ở Hong Kong mua phòng ở. Hạ Vân Kiệt biết sau, cũng là thích Dương Tiểu Mai như vậy tính tình, cho nên cũng sẽ theo nàng đi.

Lại nói tiếp Hạ Vân Kiệt cũng có một đoạn thời gian không gặp Dương Tiểu Mai, lúc này đây âm thầm thi pháp hộ tống bảo điếu nhân sĩ thắng lợi phản hồi, tất nhiên là muốn thuận đường đến cùng Dương Tiểu Mai tụ nhất tụ.

Nhất tưởng khởi Dương Tiểu Mai, nhớ tới nàng kia hờn dỗi khi câu hồn bộ dáng, nhớ tới nàng kia gợi cảm tuyết trắng thân thể, nhớ tới nàng nhìn thấy chính mình khi kinh hỉ biểu tình, Hạ Vân Kiệt thân mình liền nhịn không được một trận lửa nóng, hai chân cũng không biết không trúng nhanh hơn bộ pháp.

Chính là vừa mới đi ra bờ cát, Hạ Vân Kiệt di động tiếng chuông đột nhiên vang lên.

Hạ Vân Kiệt lấy ra nữa vừa thấy, gặp mặt trên biểu hiện là Hoàng lão điện thoại, khóe miệng không khỏi gợi lên một chút cười khổ.

Này lão nhân tuy nói đã muốn về hưu, nhưng vẫn tâm hệ quốc gia, nay đã xảy ra như vậy một vụ oanh động sự tình, hắn lại ở phía sau gọi điện thoại lại đây, hiển nhiên là muốn hỏi chuyện này.

“Lão đệ là ta, hôm nay ở điếu ngư đảo hải vực còn có Hong Kong đã xảy ra một vụ thực thần kỳ sự tình, ngươi biết không?” Điện thoại nhất chuyển được, Hoàng lão trực tiếp đi thẳng vào vấn đề hỏi.

“Ta hiện tại ngay tại Hong Kong!” Hạ Vân Kiệt gặp quả thực bị chính mình đoán trúng, cười cười, trực tiếp trả lời.

Điện thoại kia đầu, vị kia eo đã muốn có chút câu lũ, nhưng trên người đã có sợi làm cho người ta không dám nhìn thẳng vào ngông nghênh lão nhân nghe vậy cả người không khỏi chấn động, sau đó đột nhiên ngửa đầu vô cùng sướng ý cười ha ha đứng lên, một hồi lâu nhi mới nói:“Ta chỉ biết là ngươi làm hảo sự!”

“Mặc kệ nói như thế nào, ta cũng vậy người Trung Quốc, nếu thấy được, luôn không thể ngồi xem mặc kệ !” Hạ Vân Kiệt nói.

“Đáng tiếc, nếu lão đệ ngươi tới theo quân theo chính, kia còn không phải……” Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Hoàng lão hai mắt mạnh sáng ngời bắn ra lưỡng đạo tinh quang, bất quá rất nhanh liền ảm đạm rồi xuống dưới, thở dài nói.

“Đó là một có hơn 1 tỷ dân cư đại quốc, mà ta chỉ là một người, ta cố nhiên có năng lực ngăn chặn này khác quốc gia, nhưng chung quy cũng chỉ là ta một người, mà quốc gia quật khởi cũng là cần sở hữu quốc nhân quật khởi. Bảo kiếm phong theo ma luyện ra, hoa mai hương chuốc khổ hàn đến. Hiện tại hoàn cảnh tuy rằng không tốt, làm sao thường không phải một loại tôi luyện, một loại làm cho quốc nhân nhận rõ nhìn thẳng vào chính mình cơ hội.” Hạ Vân Kiệt biết Hoàng lão muốn nói cái gì, cho nên không đợi hắn nói xong liền đem hắn lời nói cấp đánh gãy.

“Hảo một câu bảo kiếm phong theo ma luyện ra, hoa mai hương chuốc khổ hàn đến! Xem ra là ta này lão nhân để tâm vào chuyện vụn vặt, không có ngươi lão đệ nhìn xem sâu xa a!” Hoàng lão nghe vậy cả người lại chấn động, cất cao giọng nói.

“Kia cũng là không được đầy đủ là, kỳ thật ta không can thiệp còn có xuất phát từ ta chính mình một bộ phận

nguyên nhân ở bên trong. Ta là người tu đạo, tu tâm có khi so với tu hành muốn quan trọng hơn. Này thế tục sự tình, đụng phải tự nhiên là muốn xen vào quan tâm, nhưng giống chủ động tham gia quốc gia tranh đấu cũng không phù hợp của ta tu tâm đường. Lộng không tốt, ta sẽ lâm vào tâm ma vạn trượng vực sâu bên trong, ngược lại hội mang đến sinh linh đồ thán, cho nên việc này đụng tới cũng liền thôi, tất nhiên là muốn xen vào quản, nếu không có đụng tới lại còn là thuận theo tự nhiên, ta cũng tin tưởng chúng ta dân tộc là cái vĩ đại dân tộc, chẳng sợ tạm thời bị vây thung lũng tổng cũng có một ngày hội một lần nữa đứng ở nhân loại cao nhất. Đương nhiên ngươi có thể phóng tâm mà nói cho Bồi Hạo bọn họ, nên cường ngạnh cứ việc cường ngạnh, mặc kệ ta tu là cái gì đạo, ta cuối cùng là Trung Hoa con cái!" Hạ Vân Kiệt nói.

"Lão đệ ngươi có thể có này phân đối chính mình rõ ràng nhận thức, lại có này phân ái quốc chi tâm, ta liền thực yên tâm !" Hoàng lão mắt lộ ra khen ngợi sắc nói.

"Thanh Hồng hiện tại hẳn là ở bên cạnh ngươi đi?" Hạ Vân Kiệt không có tiếp Hoàng lão khen hắn trong lời nói, mà là hỏi ngược lại.

"Quả nhiên là thần tiên sống, cách xa như vậy đều biết đến Thanh Hồng ở ta bên này." Đã muốn đã biết sự tình chân tướng sau, Hoàng lão tâm tình vừa thả lỏng lại vui vẻ, nghe vậy cười nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi cười lắc lắc đầu, chuyện này hắn căn bản không cần tính đều biết đến. Phát sinh như vậy trọng đại, kỳ quái sự tình, Cù Vệ Quốc kia ngành khẳng định hội nhúng tay, cũng khẳng định hội hoài nghi chuyện này là chưởng môn sư thúc tổ gây nên. Nhưng chưởng môn sư thúc tổ làm việc, bọn họ thân là vãn bối dám đánh điện thoại điều tra hắn sao? Cho nên thực tự nhiên thân là từng đặc thù ngành đầu

đầu Lý Thanh Hồng sẽ đến Hoàng lão tứ hợp viện. Hắn biết rõ, Hoàng lão khẳng định cũng sẽ nhịn không được gọi điện thoại cầu hỏi Hạ Vân Kiệt, mà lấy thân phận của hắn đánh cũng vừa vặn thích hợp.

“Vậy ngươi cùng Thanh Hồng nói, bảo điếu nhân sĩ bọn họ quả thật cái gì cũng không biết, sẽ không dùng quá nhiều hỏi. Các ngươi cũng có thể hào phóng đem hỏi kết quả thả ra đi, ta nghĩ Mỹ quốc, Nhật Bản bên kia hẳn là cũng sẽ không tái quấy rầy bảo điếu nhân sĩ.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Như vậy nói này bị để qua trên biển người Nhật Bản cũng cái gì cũng không biết ?” Hoàng lão người mặc dù lão, nhưng đầu óc lại còn là trước sau như một tràn ngập trí tuệ, nghe vậy lập tức nói.

Chỉ có mấy trăm người Nhật Bản cũng là đồng dạng tình huống, Mỹ quốc, Nhật Bản phương diện mới có thể tin tưởng bảo điếu nhân sĩ cũng cái gì cũng không biết chuyện. Bởi vì này sự kiện hiển nhiên là một kiện thực thần kỳ “Thần quái” Sự kiện, nếu nhiều như vậy Nhật Bản đương sự sau cái gì cũng không biết, bảo điếu nhân sĩ sau cũng không biết tình sẽ thấy bình thường bất quá. Đương nhiên Mỹ quốc, Nhật Bản bên kia khẳng định sẽ không như vậy bỏ qua, bọn họ khẳng định thông suốt quá này khác con đường hỏi thăm bảo điếu nhân sĩ tin tức, bất quá Hạ Vân Kiệt tin tưởng, rất nhanh bọn họ sẽ hết hy vọng. Bởi vì bảo điếu nhân sĩ quả thật sự tình gì cũng không biết.

“Chẳng lẽ Hoàng đại ca tưởng ta cho sáng tỏ sao?” Hạ Vân Kiệt cười hỏi lại một câu.

“Ha ha, ta nhưng thật ra tưởng a! Như vậy nhiều uy phong!” Hoàng lão nghe vậy khó được lộ ra hắn tuổi trẻ tâm tính một mặt, cười ha ha lên.

“Uy phong?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy sửng sốt sửng sốt, sau đó cũng đi theo nở nụ cười.

Hai người lại hơi chút hàn huyên một phen liền đã xong trò chuyện.

Treo điện thoại, Hạ Vân Kiệt đã muốn đi lên bãi biển nói, tùy tiện vừa nhấc đầu liền có thể vọng đến đứng sừng sững ở lưng chừng núi trên sườn núi, nhiệt đới phong tình phong cách ảnh loan viên nhà trọ đại hạ.

Nhìn cách đó không xa y sơn mà kiến, tường ngoài trình cuộn sóng thức đường cong hình đại hạ, một chút mỉm cười ở Hạ Vân Kiệt khóe miệng nhộn nhạo mở ra, một lũ thần niệm giống như một cự võng bàn hướng đại hạ gắn đi.

Rất nhanh, Hạ Vân Kiệt khóe miệng mỉm cười chuyển vì cười khổ, Dương Tiểu Mai cũng không có ở ảnh loan viên nhà trọ đại hạ, cũng không biết là ở đuổi ca đêm chụp diễn còn là ở xã giao.

Muốn hay không hiện tại cấp nàng đánh cái điện thoại? Hạ Vân Kiệt do dự mà, bất quá rất nhanh Hạ Vân Kiệt còn là quyết định đi ảnh loan viên lộ thiên nhà ăn chờ nàng, hắn tin tưởng, làm Dương Tiểu Mai về nhà nhìn đến hắn khi, nhất định hội phá lệ kinh hỉ.

Trong lòng nghĩ, Hạ Vân Kiệt đem kia lũ thả ra đi thần niệm cấp thu trở về.

Nhưng là ngay tại hắn thu hồi thần niệm khi, đột nhiên cảm giác được một tia quen thuộc hơi thở, chính là kia hơi thở cũng không ở ảnh loan viên, mà là ở ảnh loan viên phụ cận, thiển thủy loan nói một góc. Kia hơi thở có chút hỗn loạn. Hạ Vân Kiệt khẽ cau mày, nhân dĩ nhiên như u linh bình thường biến mất ở tại bãi biển.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 575 : Vay nặng lãi

Thiển thủy loan đạo, một cái không chớp mắt lối rẽ, Đỗ Hải Quỳnh cùng một vị mặc một kiện đai đeo ngực, ngưu tử quần soóc, trang họa có điểm đậm rực rỡ nữ hài tử đưa tay khoát lên ven đường một gốc cây đại thụ thượng, từng ngụm từng ngụm thở gấp !

Ở các nàng trước mặt đình một chiếc màu trắng tiểu diện bao xe, diện bao xe mở xa quang đăng, xa quang đăng chói mắt ngọn đèn thẳng tắp bắn ở Đỗ Hải Quỳnh cùng vị kia nữ hài tử trên người, ngồi ở điều khiển vị tài xế có thể rõ ràng nhìn đến hai người kia đầy đặn bộ ngực sữa theo thở ba đào mãnh liệt, nhìn xem hắn mãnh nuốt nước miếng.

“Chạy nha ngươi con mẹ nó cấp lão tử tái chạy nha!” Tiểu diện bao xe môn mạnh bị kéo mở ra, xuống dưới bốn nam tử, trong đó ba cái là đem tóc nhuộm thành đủ mọi màu sắc, mà giữa một vị lại trát đuôi ngựa biện, thoạt nhìn tựa hồ có chút văn nghệ khí chất, bất quá hắn trên vai một cái màu đen đại xà hình xăm lại hoàn toàn phá hủy kia phân văn nghệ khí chất.

“Xà ca, Xà ca, chuyện gì cũng từ từ, chuyện gì cũng từ từ!” Gặp không chỗ khả trốn, vị kia ngưu tử quần soóc nữ hài tử hướng Xà ca liên tục cúi đầu bồi cười nói.

“Vừa thấy đến lão tử xoay người bỏ chạy, cái này gọi là chuyện gì cũng từ từ sao?” Xà ca cũng chính là kia trát đuôi ngựa biện nam tử đi lên trước, một phen dùng sức ôm lấy nữ hài tử lõa lồ bả vai, mắng.

“Vừa rồi thực không thấy được Xà ca ngài, bởi vì vừa ăn cơm chiều, cho nên bỏ chạy bước vận động vận động!” Nữ hài tử bồi cười nói.

“Chạy bộ vận động vận động, trách không được dáng người tốt như vậy, nguyên lai là vận động kết quả nha!” Xà ca nghe vậy thủ theo nữ hài tử lõa lồ bả vai liền dừng ở nàng đầy đặn bộ ngực, nhéo nhéo nói:“Ân, quả nhiên có liêu, hẳn là không phải giả đi!”

Còn lại ba nam tử thấy thế đều vẻ mặt dâm đãng nở nụ cười.

“Uy, Xà ca, ngươi, ngươi buông ra Viện Viện!” Đỗ Hải Quỳnh gặp Xà ca lấy tay đi bắt đồng sự Chương Viện Viện ngực, trong lòng tuy rằng thực sợ hãi, nhưng còn là tráng khởi lá gan tức giận nói.

“Buông ra Viện Viện có thể nha, làm cho nàng đem tiền trả lại cho ta.” Xà ca nói.

“Tiền, tiền chúng ta hội nghĩ biện pháp, ngươi, ngươi tái khoan dung vài ngày.” Xà ca nhắc tới tiền sự tình, Đỗ Hải Quỳnh lập tức liền biến kết ba, trong lòng lại thầm oán đã chết Chương Viện Viện, không có việc gì thế nhưng đi bài bạc, bài bạc cũng liền thôi, thua cuộc còn mượn vay nặng lãi. Chính mình thật vất vả cấp nàng thấu điểm tiền, nàng thế nhưng lại cầm đánh bạc, cũng không trước đem vay nặng lãi cấp trả, nay đổ tốt, bị người cấp đuổi lên cửa.

“Kia đi, ta trước chơi vài ngày!” Xà ca vẻ mặt cười xấu xa trả lời, nói xong tay sẽ hướng Chương Viện Viện cổ áo thân.

“Ngươi, ngươi mau buông tay!” Đỗ Hải Quỳnh thấy thế âm thanh kêu lên.

“Ngươi nói buông tay thì buông tay sao? Nếu không ngươi làm cho ta chơi!” Xà ca gặp Đỗ Hải Quỳnh thét chói tai, sắc mặt trầm xuống nói

Nói xong Xà ca ánh mắt ở Đỗ Hải Quỳnh trên người đánh giá lên, dần dần vốn là âm trầm mặt lộ xuất sắc mê mê biểu tình, nói:“Còn đừng nói, của ngươi dáng người thật đúng là đủ đúng giờ thế nào, nếu không lo lắng lo lắng, chỉ cần ngươi khẳng làm cho ta chơi một phen, ta liền khoan dung ngươi bằng hữu vài ngày.”

“Ngươi, ngươi nằm mơ!” Đỗ Hải Quỳnh khó thở nói.

“Vậy ngươi con mẹ nó tựu ít đi cấp lão tử chõ mõm vào.” Xà ca sắc mặt lại trầm xuống, sau đó lôi kéo Chương Viện Viện một bên hướng trên xe tha một bên mắng liệt nói:“Mẹ nó, không có tiền cũng dám mượn vay nặng lãi. Hoàn hảo ngươi con mẹ nó dáng người tốt, khuôn mặt xinh đẹp, hẳn là còn là có rất nhiều người thích. Lão tử nói cho ngươi, lần này ngươi đừng tưởng tái chạy thoát, chờ cái gì thời điểm cấp lão tử kiếm đủ tiền, khi nào thì lão tử mới có thể thả ngươi đi.”

“Các ngươi buông ra Chương Viện Viện!” Đỗ Hải Quỳnh gặp Xà ca muốn lạp Chương Viện Viện lên xe, cũng biết này đó địa hạ ngân hàng tư nhân quả thật sự tình gì đều cho ra đến, gấp đến độ vọt đi lên gắt gao giữ chặt Chương Viện Viện.

“Buông ra Chương Viện Viện có thể, muốn thôi ngươi thay thế nàng, ta nghĩ lấy mặt của ngươi, dáng người hẳn là có thể bán rất tốt giá, muốn thôi, ngươi giúp nàng đem tiền cấp trả.” Xà ca cười lạnh nói.

“Ta, ta……” Đỗ Hải Quỳnh nhất thời lại kết ba.

“Hải Quỳnh cứu cứu ta, ngươi lần này cần không cứu ta, ta khẳng định chết chắc rồi!” Chương Viện Viện gặp Đỗ Hải Quỳnh kết ba, hàm chứa nước mắt cầu xin nói.

Nhìn Chương Viện Viện cầu xin đáng thương dạng, Đỗ Hải Quỳnh cắn miệng do dự một hồi lâu nhi, đột nhiên

dậm chân nói:“Hảo, của nàng tiền ta đến trả.”

“Quả nhiên là hảo tỷ muội a!” Xà ca nghe vậy đắc ý thổi hạ khẩu tiếu, nói:“Kia đi, ta cho ngươi một giờ, một giờ sau không thấy được tiền, vậy thực xin lỗi !”

“Một trăm vạn thế nào, một giờ, ngươi rõ ràng làm cho ta đi cướp tính!” Đỗ Hải Quỳnh âm thanh kêu lên.

“Ta đây cũng mặc kệ. Còn có sửa đúng một chút, hiện tại không phải một trăm vạn mà là một trăm hai mươi vạn.” Xà ca ngoài cười nhưng trong không cười nói, nói xong lôi kéo Chương Viện Viện tiếp tục hướng xe đi đến.

“Xà ca chuyện gì cũng từ từ, chuyện gì cũng từ từ, một giờ thật sự quá ngắn, hơn nữa phía trước không nói tốt một trăm vạn sao? Như thế nào hiện tại lại thành một trăm hai mươi vạn.” Đỗ Hải Quỳnh gặp Xà ca lôi kéo Chương Viện Viện bước đi, trong lòng tuy rằng buồn bực, lại càng lo lắng một giờ sau chính mình thấu không đến tiền, Xà ca sẽ làm Chương Viện Viện đi tiếp khách, đành phải vội vàng tiến lên cười theo mặt nói.

“Chẳng lẽ ngươi không biết cái gì kêu vay nặng lãi sao? Không chỉ có lợi tức cao hơn nữa đến kỳ nhất định phải, khả ngươi vị này hảo tỷ muội lại nhất tha tái tha, ngươi nói này thiếu nợ có thể không nhiều đứng lên sao? Về phần thời gian thôi, xem ở các ngươi tỷ muội tình thâm phân thượng, ta sẽ thấy nhiều cho ngươi một giờ. Quá hạn không đợi!” Xà ca nói.

“Xà ca, một trăm hai mươi vạn thế nào, ta chỉ là cái tiếp viên hàng không cũng không phải hào môn thiên kim tiểu thư, nhất thời nửa khắc làm sao có thể tiến đến nhiều như vậy tiền a, ngươi dù sao cũng phải cho ta cái vài ngày thời gian đi?” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Vài ngày thời gian, ngươi theo ta nói đùa sao?” Xà ca

nói xong liền trực tiếp lôi kéo Chương Viện Viện lên xe.

“Hải Quỳnh cứu cứu ta, cứu cứu ta!” Chương Viện Viện gặp Xà ca muốn kéo nàng lên xe, sắc mặt không khỏi trở nên trắng bệch, một bên giãy dụa một bên hướng Đỗ Hải Quỳnh kêu lên.

“Viện Viện, ngươi yên tâm, ta nhất định hội nghĩ biện pháp.” Đỗ Hải Quỳnh xông lên đi lôi kéo Chương Viện Viện tay, cố nén nước mắt trấn an nói.

“Ta như thế nào có thể yên tâm a, ta lúc này khẳng định chết chắc rồi nếu không Hải Quỳnh, ngươi cấp Hồ Lập Thông Hồ tổng đánh cái điện thoại, hắn vẫn đối với ngươi tốt lắm, chỉ cần ngươi mở miệng hướng hắn vay tiền, hắn khẳng định hội cho ngươi mượn.” Chương Viện Viện khóc nói, chính là làm nàng nói đến làm cho Đỗ Hải Quỳnh cấp Hồ tổng gọi điện thoại vay tiền khi, kia tràn đầy nước mắt trong ánh mắt lại lóe ra một tia giảo hoạt sắc.

“Hồ Lập Thông, không được, không được.” Đỗ Hải Quỳnh nghĩ nghĩ, lập tức liền lắc đầu nói.

“Van cầu ngươi Hải Quỳnh, chẳng lẽ ngươi liền trơ mắt nhìn ta bị đẩy hướng hố lửa sao?” Chương Viện Viện gặp Đỗ Hải Quỳnh lắc đầu, khóc càng phát ra bi thương đáng thương.

“Ta ta được rồi, ta đánh trước cái điện thoại hỏi một chút ta biểu tỷ xem, thực không được cũng chỉ có thể hướng Hồ tổng mượn mượn xem, bất quá nói xấu nói ở phía trước, này tiền xem như ngươi mượn.” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Đương nhiên, đương nhiên.” Chương Viện Viện liên tục gật đầu nói, trong mắt lóe ra một tia gian kế thực hiện được sắc.

“Xà ca, ta hiện tại liền gọi điện thoại hỏi một chút xem, ngươi có thể hay không trước không mang theo đi Viện Viện?” Đỗ Hải Quỳnh biết Hồ Lập Thông có tiền, cũng biết hắn vẫn đối chính mình có ý tứ, chính mình chỉ cần gọi điện thoại cấp Hồ Lập Thông, tiền khẳng định có thể ở trong khoảng thời gian ngắn gom góp đến.

“Đi, xem ở ngươi tỷ muội tình thâm phân thượng, chỉ cần có thể một giờ trong vòng đem tiền đưa lại đây, ta ở chỗ này chờ cũng không cái gọi là.” Xà ca nói, nói xong còn buông lỏng ra Chương Viện Viện.

“Cảm ơn ngươi Hải Quỳnh, cảm ơn ngươi Hải Quỳnh, ngươi thật sự là của ta hảo tỷ muội.” Chương Viện Viện bị buông lỏng ra tay, lập tức ôm Đỗ Hải Quỳnh cảm động đến rơi nước mắt nói.

“Được rồi, hy vọng ngươi có thể nhớ kỹ lần này giáo huấn về sau không cần tái đổ.” Đỗ Hải Quỳnh tức giận trắng Chương Viện Viện liếc mắt một cái nói.

“Không đổ, về sau kiên quyết không đổ. Ngươi nhanh lên gọi điện thoại đi.” Chương Viện Viện thúc giục nói.

Đỗ Hải Quỳnh lại tức giận trắng Chương Viện Viện liếc mắt một cái, sau đó xuất ra di động cấp nàng ở Hong Kong duy nhất thân nhân, biểu tỷ Tiêu Á Đồng gọi điện thoại.

Từ lần trước tham gia anh hoàng giải trí tập đoàn lão tổng Trình Thủ Dương thọ yến, náo loạn điểm không vui sau, Đỗ Hải Quỳnh đã muốn có một đoạn thời gian không cùng vị này biểu tỷ liên hệ. Nay bị buộc nóng nảy, cũng chỉ đành ngựa chết làm ngựa sống trị cấp nàng đánh cái điện thoại. Mặc kệ nói như thế nào, nàng tốt xấu cũng là một vị có chút danh tiếng ngôi sao, đoạn thời gian trước còn thông đồng đến Hong Kong một nhà

cơm ẩm nghiệp lão bản con trai Quách Hàm, hẳn là còn là có điểm tiền.

Điện thoại thông một hồi lâu nhi mới bị tiếp lên, bên trong thanh âm thực ồn ào, có nữ nhân làm nũng thanh, còn có nam nhân dâm đãng tiếng cười, còn có chạm cốc uống rượu thanh âm.

“Hải Quỳnh sự tình gì, ta chính vội vàng đâu!” Trong điện thoại truyền đến Tiêu Á Đồng có chút không kiên nhẫn thanh âm.

Lần trước Trình Thủ Dương thọ yến, Đỗ Hải Quỳnh thiếu chút nữa chọc đại họa, hơn nữa đem nàng cũng thiếu chút cấp liên lụy đi vào. Cũng may sau lại xuất hiện cái thần bí công tử ca, giúp Đỗ Hải Quỳnh một phen, thế này mới không đem sự tình nháo lớn. Vì thế Tiêu Á Đồng trong lòng không thiếu thầm oán vị này biểu muội, cũng hạ quyết định quyết tâm về sau có cùng loại trường hợp tuyệt đối không thể mang theo nàng.

“Này, biểu tỷ ngươi có hay không tiền? Cần giang hồ cứu cấp một chút.” Đỗ Hải Quỳnh tuy rằng nghe ra đến Tiêu Á Đồng thanh âm không kiên nhẫn, nhưng còn là chỉ có thể cười theo hỏi.

“Tiền? Không phải đâu, các ngươi tiếp viên hàng không tiền lương không phải cử cao sao? Như thế nào còn cần giang hồ cứu cấp. Nói đi, bao nhiêu?” Tiêu Á Đồng nghe vậy đầu tiên là một trận kinh ngạc thầm oán, nhưng cuối cùng còn là nhớ đến biểu tỷ muội kia phân thân tình, không kiên nhẫn hỏi bao nhiêu tiền.

“Mức có điểm lớn, một trăm hai mươi vạn!” Đỗ Hải Quỳnh ấp a ấp úng, rất là khó xử nói.

Tuy rằng của nàng tiền lương rất cao, lương một năm có hai ba mươi vạn, nhưng một trăm hai mươi vạn đối với

nàng mà nói còn là một cái phi thường thật lớn con số.

“Một trăm hai mươi vạn? Trời ạ, ngươi nghĩ rằng ta là mở ngân hàng sao? Kính nhờ, ngươi biểu tỷ ta chỉ là cái số khổ tiểu ngôi sao, hôm nay còn có thể nương tuổi trẻ ở màn hình lộ mặt mày rạng rỡ, còn có chút công tử ca phủng cổ động, đợi người lão châu hoàng thời điểm, trời mới biết còn có không có cơm ăn. Một trăm hai mươi vạn, ngươi rõ ràng làm cho ta đi cướp tính.” Gặp Đỗ Hải Quỳnh há mồm liền một trăm hai mươi vạn, Tiêu Á Đồng khoa trương âm thanh kêu lên.

“Biểu tỷ, ta biết này con số có chút lớn, nhưng ta thực sự cần dùng gấp. Ngươi không phải cùng kia Quách Hàm quan hệ tốt lắm sao? Ngươi xem có biện pháp nào không thông qua hắn na nhất na, ngươi yên tâm, này tiền ta sẽ nghĩ biện pháp trả.” Đỗ Hải Quỳnh nhìn mắt Chương Viện Viện, đành phải tiếp tục dày mặt cầu xin.

“Miễn bàn kia xú nam nhân, đã muốn thổi!” Tiêu Á Đồng tức giận nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 576 : Công tử ca

Đỗ Hải Quỳnh tự nhiên biết nàng biểu tỷ chi tiết, tuy rằng có chút danh tiếng nhưng cần nhờ diễn trò căn bản kiếm không bao nhiêu tiền, chủ yếu còn là dựa vào điểm tiểu danh khí tham gia một ít đi đài, hoặc là bồi ăn cơm kiếm tiền.

Tiền kiếm được so với nàng tuy rằng nhiều nhưng cũng nhiều không đến chạy đi đâu, hơn nữa giống các nàng này vòng, tiền kiếm mau tiêu cũng mau, cho nên theo ngay từ đầu Đỗ Hải Quỳnh sẽ không kí hy vọng ở trên người nàng, mà là ở Quách Hàm trên người. Chính là nay nghe nói hai người quan hệ đã muốn thổi, Đỗ Hải Quỳnh cũng chỉ biết tái cầu đi xuống cũng vô dụng, đành phải cười khổ an ủi vài câu, sau đó liền treo điện thoại.

“Thế nào?” Đỗ Hải Quỳnh vừa mới quải điệu điện thoại, Chương Viện Viện liền sốt ruột hỏi.

Đỗ Hải Quỳnh lắc đầu.

“Kia khả làm sao bây giờ? Nếu không còn là cấp Hồ Lập Thông Hồ tổng đánh cái điện thoại đi?” Chương Viện Viện cầu xin.

Đỗ Hải Quỳnh do dự nửa ngày, cuối cùng để bất quá Chương Viện Viện cầu xin, khẽ cắn môi chuẩn bị bát gọi điện thoại.

“Sao lại thế này Đỗ tiểu thư? Cần hỗ trợ sao?” Đang lúc Đỗ Hải Quỳnh muốn bát gọi điện thoại khi, một đạo quen thuộc thanh âm đột nhiên vang lên, tiếp theo một cái quen thuộc thân ảnh xuất hiện ở tại Đỗ Hải Quỳnh trước mặt.

Này đột nhiên xuất hiện tự nhiên là Hạ Vân Kiệt, chính là

hắn tướng mạo cũng đã biến thành ngày ấy ở Trình Thủ Dương ngày sinh xuất hiện tướng mạo.

“Hạ đại sư!” Đỗ Hải Quỳnh kinh hỉ kêu lên.

“Đỗ tiểu thư, ngươi lại nhận sai người.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Nguyên lai là ngươi nha!” Hạ Vân Kiệt nói Đỗ Hải Quỳnh nhận sai người khi, Đỗ Hải Quỳnh cũng đã muốn nương đèn đường thấy rõ ràng kia khuôn mặt, trên mặt kinh hỉ lập tức ảm đạm rồi xuống dưới.

“Đây là có chuyện gì? Cần ta hỗ trợ sao?” Hạ Vân Kiệt ánh mắt có chút không tốt nhìn Xà ca đám người liếc mắt một cái, lại hỏi.

“Uy, tiểu tử, đi xa một chút, bớt lo chuyện người!” Xà ca đám người gặp mắt thấy chuyện tốt muốn thành, đột nhiên toát ra đến một người trẻ tuổi, còn dùng không tốt ánh mắt xem bọn hắn, không khỏi có chút căm tức hướng hắn huy phất tay cảnh cáo, sau đó lại hướng Đỗ Hải Quỳnh trừng mắt nói:“Còn thất thần làm gì? Mau đánh điện thoại a, lão tử cũng không nhiều như vậy kiên nhẫn ở chỗ này chờ.”

“Đúng, đúng, Hải Quỳnh, ngươi còn là trước cấp Hồ tổng gọi điện thoại đi.” Gặp Xà ca mở miệng, Chương Viện Viện sắc mặt lại tái nhợt một phần, vội vàng lắc lắc Đỗ Hải Quỳnh cánh tay, thúc giục nói.

Bất quá Đỗ Hải Quỳnh lại tựa hồ không có nghe đến Chương Viện Viện thúc giục, mà là tựa hồ đột nhiên nhớ tới cái gì, hai mắt tỏa sáng nhìn Hạ Vân Kiệt, một hồi lâu nhi mới mặt lộ vẻ khó xử hướng hắn thấp giọng nói:“Hạ tiên sinh, ngươi có biện pháp nào không trước cho ta mượn điểm tiền?”

“Vay tiền?” Hạ Vân Kiệt hơi hơi ngẩn người, ánh mắt lại

thản nhiên quét Xà ca còn có Chương Viện Viện đám người liếc mắt một cái, sau đó hỏi:“Không thành vấn đề, bao nhiêu?”

“Con số có điểm lớn, cần, cần một trăm hai mươi vạn!” Đỗ Hải Quỳnh mặt lộ vẻ khó xử xấu hổ sắc hướng Hạ Vân Kiệt khoa tay múa chân một chút, sau đó lại vội vàng bổ sung nói:“Bất quá ngươi yên tâm, ta khẳng định hội trả.”

“Như thế nào ngươi thiếu hắn tiền sao?” Hạ Vân Kiệt hơi hơi nhíu hạ mày, cùng Đỗ Hải Quỳnh tuy rằng ở chung thời gian cũng không nhiều, nhưng Hạ Vân Kiệt lại hiểu biết nàng làm người, nghe nói nàng lập tức muốn mượn nhiều như vậy tiền, còn là thật to lắp bắp kinh hãi.

“Không phải, là ta bằng hữu mượn Xà ca tiền, hiện tại đến kỳ, cho nên…… Đương nhiên nếu ngài không có phương tiện, ta còn tưởng tưởng này khác biện pháp.” Đỗ Hải Quỳnh càng phát ra khó xử lúng túng nói.

Dù sao, lại nói tiếp nàng cùng hắn chỉ có gặp mặt một lần, đừng nói bằng hữu thậm chí ngay cả người quen cũng xưng không hơn. Nay lại nhất mở miệng sẽ hướng hắn mượn như vậy một tuyệt bút tiền. Nhưng không biết vì cái gì, nhìn trước mắt vị này nam nhân, Đỗ Hải Quỳnh lại tổng cảm thấy như là nhận thức hồi lâu lão bằng hữu giống nhau, cuối cùng còn là lựa chọn dày mặt hướng hắn mở này miệng mà không phải gọi điện thoại cấp kia Hồ Lập Thông.

Thiếu nợ thì trả tiền thiên kinh địa nghĩa, Hạ Vân Kiệt tuy rằng xem Xà ca đám người khó chịu, nhưng nghe vậy còn là gật gật đầu nói:“Đến kỳ trả tiền quả thật là hẳn là.”

“Tiểu huynh đệ, nhìn không ra đến ngươi còn cử biết giang hồ quy củ.” Xà ca tuy rằng khó chịu đột nhiên toát ra đến một cái người trẻ tuổi, nhưng thấy hắn nói

chuyện coi như xuôi tai, sắc mặt không khỏi dịu đi một ít.

“Thiếu nợ thì trả tiền, thiên kinh địa nghĩa, này quy củ ta đương nhiên là biết.” Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến trở về một câu, ngay sau đó lại toát ra một câu:“Bất quá, Đỗ tiểu thư ngươi vị này bằng hữu ấn quy định thật sự cần tiền trả bọn họ một trăm hai mươi vạn sao?”

“Ta thảo, tiểu tử ngươi lời này là cái gì ý tứ?” Xà ca không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt phía trước nói dễ nghe nguyên lai cũng là làm hậu mặt làm chăn đệm, sắc mặt lập tức liền trầm xuống dưới.

“Hải Quỳnh, ngươi vị này bằng hữu đến tột cùng cái gì đến đây, giống như cái gì cũng đều không hiểu nha!” Chương Viện Viện gặp Xà ca tức giận, có chút sốt ruột lôi kéo Đỗ Hải Quỳnh thấp giọng nói.

Đỗ Hải Quỳnh nhưng thật ra biết điểm trước mắt vị này người trẻ tuổi có chút đến đây, chỉ là thấy hắn cùng Xà ca loại này xã hội đen như vậy nói chuyện, cũng là có điểm lo lắng hắn loại này sống an nhàn sung sướng công tử ca không cùng Xà ca loại này tầng dưới chót côn đồ đánh quá giao tế, đồng thời cũng sợ vạn nhất làm ầm ĩ đứng lên, hắn tế da nộn thịt sắp bị đánh. Cho nên cũng bất chấp trả lời Chương Viện Viện lời nói, mà là vội vàng hướng Xà ca nói:“Xà ca ngươi đừng tức giận, ta vị này bằng hữu không theo các ngươi đánh quá giao tế, không hiểu này phương……”

“Cái gì hiểu hay không? Ta xem hắn chính là cố ý đến tìm tra. Hiện tại lão tử mất hứng, một trăm ba mươi vạn, một phân tiền cũng không thể thiếu!” Xà ca chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói.

“Một trăm ba mươi vạn là đi? Không thành vấn đề! Ngươi theo ta đến, ta hiện tại liền mang ngươi đi lấy tiền.” Hạ Vân Kiệt gặp Xà ca loại này kiêu ngạo thái độ,

trong lòng căn bản không cần bói toán suy tính cũng biết phía trước kia một trăm hai mươi vạn cũng rất có hơi nước, nghe vậy trong mắt lóe ra một tia hàn ý, bất quá nhưng không có nói không được, ngược lại thực rõ ràng trực tiếp gật đầu nói.

Xà ca vốn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt khẳng định nói ba nói bốn, sau đó chính mình nhân cơ hội cho hắn điểm nhan sắc nhìn một cái, lại không nghĩ rằng trước mắt người trẻ tuổi này phía trước thoạt nhìn tựa hồ còn có điểm vênh váo, nguyên lai cũng là cái siêu cấp nhuyễn đản nhà giàu công tử ca, gặp chính mình sao nhất cường ngạnh, thế nhưng không nói hai lời đáp ứng trả tiền. Xà ca không khỏi sửng sốt một hồi lâu nhi, bất quá rất nhanh trên mặt hắn liền lộ ra mỉm cười, vỗ vỗ Hạ Vân Kiệt bả vai nói:“Xem ra tiểu huynh đệ không chỉ có là cái kẻ có tiền còn hiểu lắm giang hồ quy củ a.”

Cũng là, đầu năm nay cho vay nặng lãi cũng không phải kiện chuyện dễ dàng, khó được như vậy thuận lợi là có thể lấy đến tiền, hơn nữa liền như vậy không lâu sau lại tăng mười vạn đồng tiền, Xà ca đương nhiên cao hứng. Chỉ có Đỗ Hải Quỳnh nhìn Hạ Vân Kiệt khóc không ra nước mắt, cảm tình người này căn bản không đem mười vạn nguyên làm tiền, mà Chương Viện Viện còn lại là hai mắt lòe lòe tỏa sáng nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem, giống như thấy được một tòa núi vàng núi bạc bình thường.

“Không tính là có tiền, bất quá mấy trăm vạn với ta mà nói thật đúng là không tính cái gì.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

Xà ca gặp Hạ Vân Kiệt này nhà giàu tử ngưu hò hét khoe ra nói mấy trăm vạn cũng không tính cái gì, trong lòng không khỏi một trận hối hận, nghĩ rằng, sớm biết rằng người này như vậy có tiền, lại như vậy nhuyễn đản, vừa rồi phải nói hắn cái hai ba trăm vạn mới là.

Thật là, không huyễn phú sẽ chết người sao? Đỗ Hải Quỳnh gặp hạ đại thiếu ở phía sau còn không vong tự cao tự đại huyễn phú, buồn bực thẳng hướng hắn xem thường. Phải biết rằng này nhiều đi lên tiền, cũng là còn nha.

Nhưng thật ra Chương Viện Viện tựa hồ hồn nhiên đã quên chính mình còn có vay nặng lãi trong người, nghe vậy hai mắt lại sáng ngời, thân mình đã muốn bất tri bất giác kề Hạ Vân Kiệt, mị nhãn hàm xuân hướng Hạ Vân Kiệt bay một chút, dịu dàng nói:“Hạ tiên sinh như vậy có tiền, còn nói trực tiếp khứ thủ tiền, chẳng lẽ liền trụ thiển thủy loan đạo sao?”

Nói lời này khi, Chương Viện Viện tiểu tâm can đều nhịn không được bùm bùm khiêu.

Vùng này khả xem như Hong Kong chân chính kim cương mang, tùy tiện nhất tràng hào trạch đều là lấy ức đến tính toán, nếu có thể nhân cơ hội điếu thượng như vậy một vị công tử ca, điểm ấy vay nặng lãi tính cái rắm!

“Không phải, ta ở đại lục, có vị bằng hữu ở nơi này, đi nhà hắn lấy.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

Vốn Xà ca nghe Chương Viện Viện hỏi Hạ Vân Kiệt có phải hay không ở tại thiển thủy loan đạo khi, trong lòng còn nổi bật cảnh giác. Dù sao thiển thủy loan đạo là Hong Kong chân chính kim cương đoạn, không phải ai đều có thể ở được. Nay nghe Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói liền hoàn toàn yên lòng.

Thậm chí trong lòng còn cười thầm, con mẹ nó, nguyên lai là cái đại lục đến bại gia tử, trách không được như vậy có tiền. Phỏng chừng vị kia cái gọi là bằng hữu tám phần chính là hắn dưỡng ở trong này chim hoàng yến.

Hạ Vân Kiệt nói xong liền ở phía trước dẫn đường, vừa đi còn một bên cố ý xuất ra di động gọi đứng lên.

Từ Thái quốc Tam Giác Vàng gặp nạn sau, Dương Kỳ Phu nhìn thấu rất nhiều. Không chỉ có cưới hỏi đàng hoàng Khâu Sở Thiến, hơn nữa buổi tối nếu không phải có cái gì đặc biệt sự tình, cũng rất ít xảy ra đi, mà là ở lại trong nhà cùng Khâu Sở Thiến.

Làm Hạ Vân Kiệt gọi điện thoại cho hắn khi, hắn đang chuẩn bị cùng Khâu Sở Thiến ở thiển thủy loan biệt thự ban công cùng ăn bữa tối.

“Kiệt ca, buổi tối hảo.” Gặp là Hạ Vân Kiệt điện thoại, Dương Kỳ Phu tự nhiên là vội vàng tiếp đứng lên, cung kính chào hỏi nói.

“Buổi tối hảo, ta là Hạ Vân. Buổi tối khả năng muốn vi quấy rầy ngươi một chút.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Hạ Vân?” Dương Kỳ Phu quả nhiên không hổ là người từng trải, Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, hắn chính là nao nao lập tức liền ý hội lại đây, kinh hỉ nói:“Hạ tiên sinh, ngài hiện tại đã ở thiển thủy loan sao?”

“Đúng vậy, vừa vặn đụng tới có mấy người hướng ta bằng hữu đồng sự truy thảo vay nặng lãi, nhớ tới ngươi sẽ ngụ ở này phụ cận, cho nên bỏ chạy ngươi này giang hồ cứu cấp một chút.” Hạ Vân Kiệt nói.

Dương Kỳ Phu vừa nghe đến vay nặng lãi ba chữ, sắc mặt liền lập tức rét lạnh vài phần, nhưng ngữ khí lại càng phát ra cung kính nói:“Việc này dễ làm, việc này dễ làm, ngài hiện tại ở nơi nào? Ta cái này lái xe đi tiếp ngài.”

“Không cần, đi đường cũng liền hai ba phút sự tình, trước như vậy đi, đến chúng ta tái tán gẫu.” Hạ Vân Kiệt

nói xong liền treo điện thoại.

Nghe nói Hạ Vân Kiệt hai ba phút sau đi ra, Dương Kỳ Phu nào dám chậm trễ, lập tức liền đứng ở ban công đi xuống nhìn ra xa, quả nhiên thấy được vài người chính hướng bên này đi tới, mặt sau còn đi theo lượng màu trắng tiểu diện bao xe.

Tuy rằng cách xa thấy không rõ lắm, nhưng y hi Dương Kỳ Phu còn là có thể nhận ra Hạ Vân Kiệt kia quen thuộc thân ảnh, vội vàng liền mang theo Khâu Sở Thiến hướng dưới lầu đi.

“Oa, ngươi bằng hữu sẽ ở ở phía trước kia tràng biệt thự sao? Siêu cấp hào trạch a!” Làm Dương Kỳ Phu mang theo Khâu Sở Thiến vội vàng xuống lầu khi, Chương Viện Viện nhìn cách đó không xa kia tràng mang tường vây, mang hoa viên, mang bể bơi siêu cấp biệt thự, hai mắt xông ra tinh quang, vẻ mặt khiếp sợ nói.

“Hạ tiên sinh, như vậy có thể hay không rất phiền toái ngài bằng hữu?” Đỗ Hải Quỳnh tuy rằng không giống Chương Viện Viện như vậy tham tiền lợi thế, nhưng đột nhiên nhìn đến như vậy một tràng ít nhất cũng muốn vài trăm triệu mới có thể mua xuống dưới biệt thự, còn là khó tránh khỏi có điểm chột dạ cùng câu nệ đứng lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 577 : Đây là Dương gia biệt thự

“Không quan hệ, ta cùng hắn xem như lão bằng hữu.” Hạ Vân Kiệt hướng Đỗ Hải Quỳnh cười cười nói.

Không biết vì cái gì nhìn đến Hạ Vân Kiệt hướng chính mình cười, Đỗ Hải Quỳnh có loại mê muội cảm giác, trong đầu điều kiện phóng ra liền hiện ra mặt khác một khuôn mặt.

Xong rồi, ta đây là làm sao vậy? Vì cái gì nhìn đến hắn sẽ nhớ tới Hạ thần côn đâu? Sẽ không thực thích thượng hắn đi?

“Ta như thế nào tổng cảm giác này tràng biệt thự có điểm quen thuộc cảm giác?” Xà ca lực chú ý lại không ở Hạ Vân Kiệt cùng Đỗ Hải Quỳnh các nàng trên người, mà là nhìn cách đó không xa kia tràng biệt thự, trên mặt toát ra một chút kinh nghi sắc.

“Xà ca, ngươi như vậy vừa nói, ta tựa hồ cũng có loại cảm giác này. A! Xà ca, ta nhớ ra rồi, lần trước ngồi xe trải qua nơi này khi, Tăng ca từng lấy tay xa xa chỉ quá này tràng biệt thự, nói, nói này tràng biệt thự là, là……” Nói tới đây, đi theo Xà ca cùng nhau một vị côn đồ đầu lưỡi đột nhiên đánh lên kết đến.

Côn đồ trong miệng Tăng ca là bọn hắn chân chính lão đại, mà Xà ca cũng không quá chính là cái đầu mục.

“Dương…… Dương gia! Đây là Dương gia biệt thự!” Xà ca hiển nhiên cũng tưởng nổi lên ai vậy ở biệt thự, lập tức đầu lưỡi cũng bắt đầu thắt đứng lên.

“Cái gì Dương gia a?” Trong đó một vị côn đồ còn không có ý hội lại đây, vẻ mặt nghi hoặc khó hiểu hỏi. Hắn còn

đang suy nghĩ đợi lát nữa cầm một trăm ba mươi vạn nên đi làm sao thích nhất thích. Phải biết rằng lần này nhưng là vượt mức hoàn thành nhiệm vụ. Vượt qua bộ phận, bọn họ vài người đều có phân.

“Ngu ngốc, ngươi nói Hong Kong còn có cái nào người ngay cả Xà ca cũng muốn tiếng kêu Dương gia ? Đương nhiên là Dương Kỳ Phu a.” Vị kia đầu lưỡi thắt côn đồ đối với câu hỏi côn đồ đầu đánh một chút, nói.

Nghe được Dương Kỳ Phu tên này, Đỗ Hải Quỳnh cùng Chương Viện Viện nhất thời đều sắc mặt đại biến. Đang ở Hong Kong, các nàng đương nhiên cũng nghe quá Dương Kỳ Phu đại danh.

“Vị tiểu huynh đệ này, ngươi là không phải ở đùa giỡn ta? Ngươi tin tưởng ngươi bằng hữu liền ở nơi này?” Xà ca lại không để ý tới thủ hạ của hắn, mà là ở trải qua ngắn ngủi hoảng sợ sau, sắc mặt chợt âm lãnh xuống dưới, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng tràn ngập phẫn nộ.

Dương Kỳ Phu người nào? Kia nhưng là Hong Kong chân chính trùm! Hơn nữa ở trên đường lực ảnh hưởng lại không người có thể so sánh. Nay Hạ Vân Kiệt một đại lục đến tiểu tử, thế nhưng nói chính mình cùng hắn là lão bằng hữu, Xà ca như thế nào khả năng hội tin tưởng? Trừ phi hắn đầu óc nước vào !

Xà ca như vậy vừa nói, đi theo hắn cùng nhau đến truy nợ ba côn đồ cũng đột nhiên ý thức được chính mình bị đùa giỡn. Ba người không cần Xà ca phân phó, đã sớm mặt lộ vẻ hung tướng đem Hạ Vân Kiệt cấp vây quanh lên.

Có thể có thời điểm sự thật chính là như thế ngoài dự đoán mọi người, làm Xà ca đám người cảm giác bị Hạ Vân Kiệt cấp đùa giỡn, ào ào mắt lộ ra hung quang đem hắn vây quanh lên khi, cách đó không xa đột nhiên

truyền đến một đạo uy nghiêm tiếng hét phẫn nộ:“Làm càn, các ngươi đây là muốn làm gì?”

Xà ca đám người nghe vậy ào ào quay đầu hướng tiếng hét phẫn nộ truyền đến phương hướng nhìn lại, này vừa nhìn, sợ tới mức bọn họ tóc gáy đều căn căn lập lên, người người trên mặt huyết sắc bá lập tức lui không còn một mảnh.

Bởi vì kia phát ra tiếng hét phẫn nộ không phải người khác, đúng là Hong Kong Hồng môn từng đại long đầu con trai, Hong Kong trùm Dương Kỳ Phu. Lúc này hắn chính vẻ mặt tức giận, sải bước hướng bọn họ bên này đi tới, theo sát ở hắn mặt sau là một thân tài thướt tha gợi cảm, phong vận động lòng người từng ảnh hậu Khâu Sở Thiến. Khâu Sở Thiến bất luận ở màn huỳnh quang còn là trong hiện thực triển lộ ở công chúng trước mặt hình tượng, đều làm cho người ta một loại phi thường tao nhã cảm giác, nhưng hiện tại của nàng bộ pháp lại đi được phi thường cấp.

“Dương gia!” Xà ca đám người gặp Dương Kỳ Phu vẻ mặt tức giận hướng bọn họ đi tới, thế nào còn cố cùng Hạ Vân Kiệt so đo, vội vàng thúc thủ hướng hắn cung kính cúi đầu kêu lên.

“Lăn một bên đi!” Dương Kỳ Phu nâng lên chân, hung hăng một cước đối với Xà ca bụng đạp đi qua.

Dương Kỳ Phu nay tuổi mặc dù đã muốn thiên đại, nhưng từng cũng là bang phái trung song hoa hồng côn, lại là nén giận ra chân, này một cước độ mạnh yếu cũng là rất lớn, nhất thời Xà ca hét thảm một tiếng, cả người bị gạt ngã ở, đau đến thân mình đều cuộn mình lên, thủ ôm bụng, cái trán xông ra mồ hôi lạnh.

Gặp Dương Kỳ Phu một cước đem Xà ca gạt ngã ở, những người khác người người đều câm như hến,

không một người dám ra tiếng, càng không ai dám tiến lên phù Xà ca. Chương Viện Viện cùng Đỗ Hải Quỳnh đồng dạng sợ tới mức quá.

“Hạ tiên sinh, thực xin lỗi, thực xin lỗi, ta đến chậm!” Dương Kỳ Phu một cước đem Xà ca đá phiên sau, vội vàng đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt liên tục xin lỗi nói.

“Lão Dương ngươi khách khí, là ta không mời mà đến quấy rầy ngươi mới đúng.” Hạ Vân Kiệt cười cùng Dương Kỳ Phu nắm tay nói.

“Hạ tiên sinh là khách ít đến, bình thường thỉnh đều mời không đến, lại nào có cái gì quấy rầy thuyết.” Ở Đỗ Hải Quỳnh chờ trước mặt Dương Kỳ Phu không tốt bại lộ nhiều lắm, nhưng dù là như thế, hắn còn là phá lệ khách khí.

Dương Kỳ Phu khách khí, quả thực nhìn xem nghe được này đó người chạy tới thu vay nặng lãi người người cả người xông ra lãnh khí, hơn nữa bị gạt ngã trên mặt đất Xà ca, thiếu chút nữa không hai mắt vừa lật, trực tiếp chết ngất đi qua.

Xà ca hắn có thể không sợ sao? Thu vay nặng lãi đều thu được Dương gia bằng hữu trên đầu. Không chỉ có như thế, vừa rồi hắn còn bởi vì hắn lắm miệng hai câu, ngạnh sinh sinh hướng lên trên bỏ thêm mười vạn, thậm chí còn ngay tại Dương gia dưới mắt thiếu chút nữa động thủ đánh hắn bằng hữu.

Giang hồ cũng có giang hồ quy củ, vừa rồi hắn làm như vậy tuyệt đối là trái với quy củ. Đương nhiên trái với quy củ cũng không có gì cùng lắm thì, hắn Xà ca cũng không phải lần đầu tiên làm chuyện loại này, khả vấn đề là, con mẹ nó, người này là Dương gia bằng hữu, kia chẳng phải là nói hắn Xà ca lừa đảo xao đến người ta Dương gia trên đầu sao? Này cùng muốn chết có cái gì khác

nhau?

“Ha ha.” Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó chỉ chỉ bên người Đỗ Hải Quỳnh nói:“Giới thiệu một chút, vị này là Đỗ Hải Quỳnh, lần trước ở Trình Thủ Dương thọ yến nhận thức. Đỗ Hải Quỳnh, vị này chính là ta với ngươi nói lão bằng hữu Dương Kỳ Phu, vị này là hắn phu nhân Khâu Sở Thiến.”

Về phần Đỗ Hải Quỳnh bằng hữu Chương Viện Viện, còn có Xà ca đám người, Hạ Vân Kiệt đều không có giới thiệu.

Dương Kỳ Phu là người từng trải, Hạ Vân Kiệt như vậy nhất giới thiệu, hơn nữa còn cố ý nâng lên Trình Thủ Dương thọ yến, hắn liền lập tức hiểu được trước mắt vị này Đỗ Hải Quỳnh là ai. Lúc ấy Trình Thủ Dương đắc tội nàng, Hạ Vân Kiệt nhưng là nổi giận quá.

“Đỗ tiểu thư buổi tối hảo, thật cao hứng nhận thức ngươi.” Dương Kỳ Phu cùng Khâu Sở Thiến vội vàng tiến lên khách khí theo Đỗ Hải Quỳnh nắm tay.

Dương Kỳ Phu là Hong Kong trùm, Khâu Sở Thiến là một thế hệ ảnh hậu, hai người đều như thế khách khí theo Đỗ Hải Quỳnh bắt tay, thật đúng là làm cho Đỗ Hải Quỳnh thụ sủng nhược kinh, vốn là cá tính thực tiêu sái nàng, nhất thời đều có điểm chân tay luống cuống cảm giác.

“Dương gia hảo, Khâu tỷ tỷ hảo, ta tên Chương Viện Viện là Đỗ Hải Quỳnh đồng sự. Ta từ nhỏ liền thích xem Khâu tỷ tỷ điện ảnh, ngài là của ta thần tượng!” Chương Viện Viện gặp Hạ Vân Kiệt không giới thiệu chính mình, trong mắt lóe ra một tia mất mát sắc, bất quá rất nhanh nàng liền điều chỉnh lại đây, chủ động tiến lên ngọt ngào hướng Dương Kỳ Phu cùng Khâu Sở Thiến cúi đầu chào hỏi.

Tuy rằng Dương Kỳ Phu cùng Khâu Sở Thiến hai người không rõ Hạ Vân Kiệt vì cái gì không giới thiệu Chương Viện Viện, nhưng mặc kệ nói như thế nào Chương Viện Viện tóm lại là Đỗ Hải Quỳnh đồng sự, nay nàng chủ động tiến lên chào hỏi, Dương Kỳ Phu cùng Khâu Sở Thiến cũng là không tốt thất lễ, cũng cười cùng nàng đánh thanh tiếp đón.

Chào hỏi sau, Dương Kỳ Phu còn là không thấy Xà ca bọn họ liếc mắt một cái, mà là khách khí mời Hạ Vân Kiệt cùng Đỗ Hải Quỳnh bọn họ vào nhà.

“Cũng được, trước mượn ngươi địa phương cùng mặt mũi đem vay nặng lãi sự tình giải quyết một chút.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

“Tiền không cần, không cần, đều là ta có mắt không tròng, không biết ngài là Dương gia bằng hữu, thế này mới không lớn không nhỏ, còn thỉnh ngài tha thứ.” Xà ca lúc này nhưng thật ra thập phần thông minh, Hạ Vân Kiệt nhắc tới vay nặng lãi sự tình, hắn lập tức theo mặt đất đi lên, liên tục cúi đầu nói.

“Ta nói, thiếu nợ thì trả tiền là thiên kinh địa nghĩa sự tình, này tiền là không thể nợ, nên trả lại cho ngươi nhất định cho ngươi, nói đi, Chương Viện Viện đến tột cùng hẳn là trả lại ngươi bao nhiêu tiền?” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Chính là tiền trinh, chính là tiền trinh, không cần, không……” Xà ca vừa nói một bên sát cái trán mồ hôi lạnh.

“Ta nói còn liền nhất định phải trả! Nói, bao nhiêu tiền?” Hạ Vân Kiệt lại không đợi Xà ca đem nói cho hết lời, sắc mặt trầm xuống nói.

“Tổng, tổng cộng ứng, hẳn là trả bảy mươi vạn!” Xà ca cái trán mồ hôi lạnh lưu càng hoảng, nói chuyện cũng đều là lắp bắp.

“Hảo, bảy mươi vạn. Lão Dương, phiền toái ngươi đợi lát nữa giúp ta chuyển bảy mươi vạn cho bọn hắn, trễ chút ta tái chuyển cho ngươi.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Hạ tiên sinh ngài theo ta nói lời này không phải khách khí sao?” Dương Kỳ Phu nghe vậy cười khổ nói.

“Kia hiện tại, chúng ta đến nói chuyện ngươi hướng Chương Viện Viện muốn một trăm hai mươi vạn sự tình, còn có sau lại ta để hỏi quy củ, ngươi lại đi càng thêm mười vạn sự tình!” Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ Dương Kỳ Phu bả vai, không tái cùng hắn khách khí, mà là nhìn Xà ca lạnh lùng thốt.

Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, Dương Kỳ Phu sắc mặt liền hoàn toàn lạnh xuống dưới, xem Xà ca ánh mắt đều là như lạnh như băng dao nhỏ, tựa hồ hận không thể đâm hắn mấy đao.

Lừa đảo đều xao đến Kiệt ca trên đầu, này còn rất cao!

“Ngươi lão đại là ai?” Dương Kỳ Phu lãnh mặt hỏi.

“Ta, ta lão đại là Tăng Thông. Dương, Dương gia, chuyện này ta thực làm sai, còn thỉnh……” Gặp Dương Kỳ Phu hỏi hắn lão đại, Xà ca răng nanh đều là cao thấp run lên.

Nói đùa, thu vay nặng lãi đều thu được Dương gia trong nhà đến, chuyện này nếu làm cho hắn lão đại biết, còn không đánh gãy hắn chân chó mới là lạ!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 578 : Bán đứng bằng hữu

“Tăng Thông?” Dương Kỳ Phu hơi hơi nhíu hạ mày, nghĩ nghĩ nói:“Tăng Minh Túc con trai?”

“Là, là. Dương gia, thực xin lỗi, thực xin lỗi, ta thật không biết Hạ tiên sinh là ngài bằng hữu, ngài lão có thể hay không……” Xà ca gặp nhà mình ở Hong Kong địa hạ thế lực lại nói tiếp cũng có không nhỏ uy danh lão đại đến Dương gia trong miệng, cũng chỉ là thành mỗ người nào đó con trai, trong lòng kia khóc a, vội vàng hướng Dương Kỳ Phu cúi đầu cầu xin tha thứ nói.

“Hạ tiên sinh, ngài bớt giận, chúng ta đi vào tán gẫu, chuyện này liền giao cho ta đến xử lý đi, hiện tại này đám người làm việc thật sự là càng ngày càng kỳ cục, cũng là thời điểm nên hảo hảo chỉnh đốn chỉnh đốn.” Dương Kỳ Phu lại áp căn không để ý tới Xà ca, mà là khách khí đối Hạ Vân Kiệt nói.

Hạ Vân Kiệt vốn là khinh thường cùng Xà ca bực này người so đo, đơn giản Đỗ Hải Quỳnh còn muốn ở Hong Kong cuộc sống công tác, cho nên chuyện này đổ không tốt dùng bạo lực tùy tay xử lý, vừa vặn vừa rồi dụng thần niệm sưu tầm Dương Tiếu Mai khi, cảm ứng được Dương Kỳ Phu cùng Khâu Sở Thiến hơi thở ngay tại phụ cận, liền rõ ràng mượn Dương Kỳ Phu đến xử lý chuyện này. Thế tục sự tình có thể sử dụng thế tục thủ đoạn đến xử lý tự nhiên tốt nhất, hơn nữa từ Dương Kỳ Phu xử lý đứng lên không chỉ có phương tiện càng không có hậu cố chi ưu, cho nên Hạ Vân Kiệt thế này mới linh cơ vừa động tìm tới Dương Kỳ Phu. Nay gặp Dương Kỳ Phu nói như vậy, hắn tự nhiên là lười tái cùng Xà ca đám người dây dưa không rõ đi xuống, nghe vậy gật gật đầu nói:“Kia quấy rầy.”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt còn cố ý quay đầu hướng Đỗ Hải

Quỳnh ôn nhu cười cười:“Cùng nhau đi vào ngồi ngồi đi.”

Hạ Vân Kiệt kia ôn nhu cười, lại nhìn xem Đỗ Hải Quỳnh có điểm mê muội, trong đầu lại hiện ra mặt khác một quen thuộc khuôn mặt. Mà ngay tại Đỗ Hải Quỳnh nhìn Hạ Vân Kiệt kia giống như đã từng quen biết tươi cười, một trận mê muội khi, Khâu Sở Thiến sớm đã giống hảo tỷ muội giống nhau thân thiết vãn ở cánh tay của nàng, một bên hướng biệt thự đi đến một bên cùng nàng nói chuyện.

Chương Viện Viện nhưng thật ra cái trước lạ sau quen, thấy thế căn bản không cần tiếp đón cũng vội vàng theo đi lên.

“Uy, Chương Viện Viện, Chương Viện Viện, ngươi nhưng thật ra giúp ta nói vài câu a!” Gặp Dương Kỳ Phu có nói có cười cùng Hạ Vân Kiệt đám người hướng biệt thự đi đến, ngay cả Chương Viện Viện cũng theo đi lên, Xà ca nhớ tới Dương Kỳ Phu vừa rồi nói lời nói, là càng nghĩ càng sợ hãi, rốt cục nhịn không được bật thốt lên hướng Chương Viện Viện kêu lên.

Nghe được Xà ca kêu chính mình, Chương Viện Viện thân thể mềm mại run nhè nhẹ một chút, sắc mặt lại tái nhợt vài phần, nhưng của nàng cước bộ lại đi được nhanh hơn, giống như căn bản không có nghe đến hắn tiếng kêu giống nhau, mà Hạ Vân Kiệt lại có khác thâm ý nhìn Chương Viện Viện liếc mắt một cái, môi giật giật, nhưng khi hắn ánh mắt phất quá Đỗ Hải Quỳnh khi, do dự hạ, cuối cùng còn là không có mở miệng.

Nhưng là Hạ Vân Kiệt không nghĩ thương tổn Đỗ Hải Quỳnh, cho nên không nhẫn tâm vạch trần, nhưng Xà ca gặp Chương Viện Viện thế nhưng căn bản không để ý tới chính mình kêu to, ngẫm lại chuyện này một khi Dương Kỳ Phu ra mặt, chính mình tuyệt đối không thể

thiếu một chút trừng phạt, trong mắt bắn ra một chút ngoan quang, rõ ràng liền thông suốt đi ra ngoài, xông lên đi giữ chặt Chương Viện Viện nói:“Chương Viện Viện, ngươi đã bất nhân cũng đừng trách lão tử bất nghĩa ”

“Uy, uy, ngươi, ngươi đây là làm cái gì? Ngươi, ngươi nói gì sai nha? Không thấy được Dương gia cùng Hạ tiên sinh đều ở trong này sao?” Chương Viện Viện gặp Xà ca đột nhiên xông lên giữ chặt nàng, lập tức liền hoảng, một bên giãy dụa suy nghĩ giãy Xà ca tay, một bên hướng hắn thét to.

Nói khi, còn không quên dùng cầu xin ánh mắt nhìn về phía Hạ Vân Kiệt cùng Dương Kỳ Phu.

Bất quá Hạ Vân Kiệt lại chính là lạnh lùng nhìn nàng, mà Dương Kỳ Phu gặp Xà ca đột nhiên xông lên, vốn thực tức giận, thiếu chút nữa sẽ động thủ đi đánh hắn, nhưng thấy Hạ Vân Kiệt chính là thờ ơ lạnh nhạt, cũng liền đứng lại.

Hắn cùng Hạ Vân Kiệt tiếp xúc không nhiều lắm, nhưng biết hắn là người trọng tình trọng nghĩa, đoạn không có bằng hữu chịu ức hiếp, hắn thúc thủ bàng quan đạo lý, huống hồ hắn cũng là người từng trải, tự nhiên nghe được đi ra Xà ca lời nói hiển nhiên còn có nói.

Nhưng thật ra Đỗ Hải Quỳnh nhìn đến Chương Viện Viện bị Xà ca cấp bắt lấy, lập tức nóng nảy, buông ra Khâu Sở Thiến tay liền chuẩn bị xông lên đi.

Gặp Đỗ Hải Quỳnh muốn xông đi lên, Hạ Vân Kiệt âm thầm thở dài một hơi, thân thủ một phen giữ nàng lại, nói:“Loại này bằng hữu không đáng ngươi vì nàng cứ như vậy cấp.”

“Ngươi lời này là cái gì ý tứ?” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy

sắc mặt không khỏi đại biến nhìn Hạ Vân Kiệt, hồi lâu, nàng tựa hồ nghĩ tới cái gì, chậm rãi quay đầu, trong ánh mắt mang theo không tin nhìn Chương Viện Viện nói:“Viện Viện, ngươi là không phải có chuyện gì gạt ta?”

“Ta, ta……” Chương Viện Viện đối mặt Đỗ Hải Quỳnh ánh mắt, sắc mặt tái nhợt cúi đầu.

Gặp Chương Viện Viện cúi đầu, Đỗ Hải Quỳnh tựa hồ lập tức hiểu được lại đây, nước mắt lập tức liền nhịn không được bừng lên, nói:“Ngươi là không phải cùng hắn, còn có Hồ Lập Thông đều thông đồng tốt lắm? Sau đó đến hố ta?”

“Không có, không!” Chương Viện Viện nghe vậy kinh hoảng vội vàng ngẩng đầu liên tục lắc đầu phủ định, chính là làm nàng xem đến Đỗ Hải Quỳnh kia treo đầy nước mắt khuôn mặt, đến bên miệng lời nói lại nuốt trở vào, dùng mang theo khóc nức nở sửa lời nói:“Ta, ta cũng vậy không có biện pháp nha. Ta thiếu Xà ca vay nặng lãi, hắn muốn bức ta trả, có một lần ta trong lúc vô ý cùng Hồ Lập Thông nói đến, hắn nói có thể giúp ta trả, nhưng điều kiện là, là……”

“Điều kiện chính là phải ta hướng hắn mở miệng, sau đó hắn là có thể thừa cơ áp chế ta cùng hắn hảo đúng không?” Đỗ Hải Quỳnh lau đem nước mắt, cầm nước mắt hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm Chương Viện Viện nói.

“Không phải, không phải, Hồ tổng kỳ thật chính là muốn cho ngươi thay đổi đối hắn cái nhìn, chính là tưởng với ngươi nhiều một ít tiếp xúc cơ hội.” Chương Viện Viện cuống quít nói.

“Ngươi thật tin hắn lời nói sao?” Đỗ Hải Quỳnh treo nước mắt trên mặt lộ ra một phần thê lương cùng trào phúng tươi cười, hỏi.

“Ta, ta……” Chương Viện Viện lại một lần nữa cúi đầu, nhưng rất nhanh nàng lại ngẩng đầu lên xông lên đi giữ chặt Đỗ Hải Quỳnh tay, khóc nói:“Thực xin lỗi Hải Quỳnh, ta không phải người, ta không phải người, ngươi đánh ta đi, ngươi đánh ta đi. Nhưng là ta thật là bị buộc, ta thiếu vay nặng lãi tiền, bọn họ nói ta muốn là không trả liền bức ta đi bán.”

“Ngươi, ngươi đừng nói lung tung, chúng ta chính là dọa dọa ngươi, không nghĩ tới ngươi ngay cả chính mình bằng hữu đều phải bán đứng!” Xà ca vốn chỉ sợ Dương gia thu sau tính sổ, gặp Chương Viện Viện nói như vậy, sợ tới mức hắn hai chân đều thiếu chút nữa muốn đánh chiến, vội vàng ngắt lời nói.

Nghe được Xà ca nói ngay cả bằng hữu cũng muốn bán đứng, Đỗ Hải Quỳnh gắt gao nhẫn ở hốc mắt nước mắt lại một lần nữa nhịn không được dâng mà ra.

Đỗ Hải Quỳnh tính cách hướng sáng sủa, này còn là Hạ Vân Kiệt lần đầu tiên thấy nàng thương tâm lưu nước mắt bộ dáng, trong lòng không khỏi một trận đau lòng, tự nhiên cũng liền phá lệ sinh này đó cho vay nặng lãi còn có Chương Viện Viện khí, thấy bọn họ còn tại chó cắn chó, nhất thời sắc mặt mạnh trầm xuống, quát lạnh nói:“Được rồi, các ngươi tất cả đều lập tức cút đi!”

Gặp Hạ Vân Kiệt tức giận gọi bọn hắn cút đi, lại thấy Dương Kỳ Phu sắc mặt cực kỳ âm trầm khó coi, hơn nữa xem bọn hắn ánh mắt phảng phất hận không thể muốn giết bọn họ giống nhau, Xà ca lại nào dám thực cút đi, hoảng sợ hướng về phía Dương Kỳ Phu liên tục cúi đầu nói:“Dương gia, Dương gia, đều là chúng ta nhất thời hồ đồ, nhất thời hồ đồ……”

Làm Xà ca đám người liên tục cầu xin tha thứ khi, Chương Viện Viện lại không dám cứ như vậy cút đi.

Một phương diện còn thiếu đặt mông vay nặng lãi, Tăng Thông bọn họ khẳng định sẽ không như vậy buông tha nàng, mặt khác một phương diện lại làm hại Xà ca đắc tội Dương Kỳ Phu, sau bọn họ khẳng định hội đem tức giận phát đến thân của nàng, thật muốn như vậy, nàng khẳng định sẽ chết thật sự khó coi.

Cho nên Chương Viện Viện một phen nước mũi một phen nước mắt gắt gao lôi kéo Đỗ Hải Quỳnh tay, cầu nói:“Hải Quỳnh, ta thật là bị buộc bất đắc dĩ. Van cầu ngươi xem ở dĩ vãng chúng ta tỷ muội tình phân thượng giúp giúp ta, bằng không ta khẳng định sẽ chết thật sự thảm !”

Nhìn Chương Viện Viện lôi kéo chính mình một phen nước mũi một phen nước mắt đáng thương dạng, nhớ tới chính mình vừa tới Hong Kong khi, không ít lão viên công khinh thường chính mình vị đại lục đến người làm công, chỉ có Chương Viện Viện cùng chính mình nhất kiến như cố, mang chính mình quen thuộc công tác hoàn cảnh, mang chính mình du lịch Hong Kong, khắp nơi giúp đỡ chính mình, hơn nữa Đỗ Hải Quỳnh cũng biết, hôm nay chuyện này nếu không xử lý tốt, Chương Viện Viện quả thật sẽ chết thật sự khó coi, cũng sẽ thấy không có biện pháp cứng rắn khởi tâm đến, cắn chặt răng, hàm chứa nước mắt mắt nhìn về phía Hạ Vân Kiệt, mang theo một tia cầu xin.

Gặp Đỗ Hải Quỳnh lê hoa mang vũ nhìn về phía chính mình, Hạ Vân Kiệt lại là nhịn không được một trận đau lòng, âm thầm hít một mạch, sau đó hướng Chương Viện Viện nói:“Được rồi, ngươi cũng đừng khóc cùng phải chết người dường như. Tiền nếu nói phải giúp ngươi trả, vậy nhất định hội giúp ngươi trả, về sau bọn họ khẳng định sẽ không lại đến quấy rầy ngươi. Bất quá cận này một lần, sẽ không lại có lần sau!”

“Cảm ơn Hạ tiên sinh, cảm ơn Hạ tiên sinh!” Chương Viện Viện vốn tưởng rằng lần này chính mình chết chắc rồi, không nghĩ tới cũng là hi vọng lại một thôn, Hạ Vân Kiệt không chỉ có không hề cùng nàng so đo nàng hố Đỗ Hải Quỳnh sự tình, hơn nữa ngay cả vay nặng lãi đều giúp nàng trả, thậm chí ngay cả của nàng hậu cố chi ưu cũng cấp giải quyết, vội vàng buông ra Đỗ Hải Quỳnh tay, đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt liên tục cúi đầu nói lời cảm tạ.

Hạ Vân Kiệt nhưng không có xem nàng, mà là trực tiếp chuyển hướng Xà ca trầm giọng nói:“Sau khi trở về, các ngươi đều tự đoạn một ngón, lần sau không được viện dẫn lẽ này nữa, chuyện này cứ như vậy tính!”

Xà ca đám người nghe vậy trái tim đều run run một chút, bất quá nhưng cũng đều biết đến đây là nhẹ nhất trừng phạt, nếu không nếu thật muốn nghiêm khắc xử lý, bọn họ phá hư quy củ ở phía trước, đắc tội lại là ngay cả Dương Kỳ Phu đều phải cung kính có thêm bằng hữu, chỉ sợ cũng tính không chết cũng là muốn lột da.

Bất quá Xà ca đám người chân chính sợ hãi là Dương Kỳ Phu, Dương Kỳ Phu không mở miệng, bọn họ là không dám yên tâm, cho nên theo bản năng bọn họ ánh mắt nhìn về phía Dương Kỳ Phu.

“Nếu không Hạ tiên sinh đại nhân có đại lượng, ta không đánh đoạn các ngươi chân chó. Bất quá cận này một lần, nếu lại có lần sau, hoặc là dám nữa quấy rầy Đỗ tiểu thư cùng Chương Viện Viện, các ngươi cũng đừng trách ta Dương Kỳ Phu tâm ngoan thủ lạt, còn có nên cấp tiền ta sẽ chuyển cho các ngươi lão đại tài khoản! Hiện tại đều con mẹ nó cút cho ta đản!” Nói xong Dương Kỳ Phu nâng lên một cước, trực tiếp đem Xà ca đá trên mặt đất lăn mấy lăn.

Bất quá Xà ca bị đạp này một cước sau, cũng là lòng

tràn đầy vui mừng, vội vàng té đi lên, còn xa xa hướng Dương Kỳ Phu cùng Hạ Vân Kiệt liên tục cúi đầu nói lời cảm tạ vài câu, sau đó mới mang theo người lên theo đuôi mà đến màu trắng diện bao xe, nhanh như chớp chạy đến vô ảnh. Mà Chương Viện Viện lúc này cũng biết, chính mình sự kiện làm được thật sự không nói, tái đứng ở nơi này, hơn phân nửa muốn chọc người tức giận, cho nên Xà ca xoay người lên xe khi, nàng cũng liên tục đối Đỗ Hải Quỳnh nói vài câu thực xin lỗi, lại hướng Hạ Vân Kiệt bọn họ nói vài tiếng cảm ơn, liền cũng cuống quít xoay người rời đi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 579 : Thương tâm

“Sự tình đều trôi qua, sẽ không nếu tưởng nó, đi vào ngồi ngồi đi.” Gặp Đỗ Hải Quỳnh nhìn Chương Viện Viện dần dần đi xa, nửa ngày không có thể phục hồi tinh thần lại, hơn nữa trên mặt còn treo nước mắt, Hạ Vân Kiệt nhịn không được lại âm thầm thở dài một hơi, nhẹ giọng đối nàng nói.

“Cảm ơn, lòng ta có điểm loạn, sẽ không quấy rầy các ngươi.” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy thân thể mềm mại hơi hơi chiến hạ, rốt cục thu hồi ánh mắt, sau đó lau hạ trên mặt nước mắt, nói.

Nói xong Đỗ Hải Quỳnh đem hai tay giao nhau đặt ở bụng, trịnh trọng đối đãi hướng Dương Kỳ Phu cùng Khâu Sở Thiến cúi đầu nói:“Dương tiên sinh, Khâu tỷ tỷ cảm ơn các ngươi hỗ trợ, ta sẽ không quấy rầy các ngươi, ta sẽ mau chóng trù chừng tiền, sau đó cho các ngươi đưa tới được.”

“Đỗ tiểu thư, chính là tiền trinh, tiền trinh, ngươi cũng đừng khách khí !” Gặp Đỗ Hải Quỳnh như thế trịnh trọng đối đãi, hoảng Dương Kỳ Phu cùng Khâu Sở Thiến đều có điểm chân tay luống cuống.

“Các ngươi đã muốn giúp ta một cái đại ân, này tiền ta khẳng định muốn trả.” Đỗ Hải Quỳnh lại kiên quyết nói.

Gặp Đỗ Hải Quỳnh kiên trì, Dương Kỳ Phu cùng Khâu Sở Thiến đành phải đem ánh mắt xin giúp đỡ chuyển hướng Hạ Vân Kiệt.

Bảy mươi vạn đối với Dương Kỳ Phu cùng Khâu Sở Thiến quả thật là tiền trinh, hơn nữa Hạ Vân Kiệt còn là hai người ân nhân cứu mạng, chút tiền ấy bọn họ lại thế nào không biết xấu hổ thu hồi đến.

“Đàm tiền thương cảm tình. Như vậy đi, Hải Quỳnh nếu ngươi kiên trì muốn trả, ta cũng không phản đối. Bất quá lão Dương cũng quả thật không thiếu điểm ấy tiền trinh, cho nên ngươi cũng không phải có trong lòng gánh nặng, khi nào thì Chương Viện Viện có tiền, nên cái gì thời điểm trả.” Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Hải Quỳnh kiên trì, nhưng thật ra càng phát ra thưởng thức nàng, nghĩ nghĩ, nói.

“Đúng, đúng, không vội, không vội.” Dương Kỳ Phu vội vàng nói.

“Cảm ơn!” Gặp “Hạ Vân” Cùng Dương Kỳ Phu đều nói như vậy, Đỗ Hải Quỳnh trong lòng cảm kích lại không biết nói nên như thế nào biểu đạt, đành phải lại thật sâu hướng Dương Kỳ Phu bọn họ cúi đầu, đem Dương Kỳ Phu cấp biến thành kinh hãi đảm khiêu, cuống quít nói:“Khách khí, khách khí.”

Đỗ Hải Quỳnh đương nhiên không biết trước mắt “Hạ Vân” Chính là của nàng bằng hữu Hạ Vân Kiệt, không chỉ có như thế, hắn còn là cái thần tiên sống, gặp Dương Kỳ Phu phá lệ khách khí, trong lòng tuy rằng âm thầm khiếp sợ, nhưng càng nhiều còn là nghĩ đến Dương Kỳ Phu tu dưỡng tốt.

Như thế lại khách khí một phen, Đỗ Hải Quỳnh lại nhắc tới cáo từ sự tình.

Dương Kỳ Phu cùng Khâu Sở Thiến có nghĩ rằng lưu nàng, nhưng thấy nàng kiên trì đành phải nói:“Đỗ tiểu thư ngươi muốn đi đâu? Làm cho Sở Thiến lái xe đưa ngươi đi.”

Gặp Dương Kỳ Phu thế nhưng nói muốn cho hắn kiều thê tự mình lái xe đưa chính mình, Đỗ Hải Quỳnh lúc này là thật đang bị thật to hoảng sợ, cũng hoàn toàn

hiểu được Dương Kỳ Phu đối chính mình khách khí, chỉ sợ tu dưỡng tốt chính là một tiểu bộ phận nguyên nhân, chân chính nguyên nhân còn là bởi vì “Hạ Vân” duyên cớ.

Hoàn toàn hiểu được sau, Đỗ Hải Quỳnh không khỏi càng phát ra tò mò “Hạ Vân” thân phận, nghĩ rằng này “Hạ Vân” Đến tột cùng là cái gì thân phận, thế nhưng có thể làm cho Dương Kỳ Phu bởi vì hắn quan hệ đối chính mình khách khí đến bực này trình độ?

Nghĩ đến đây, Đỗ Hải Quỳnh mặt đẹp không có tới từ đỏ hồng, nàng cũng không phải ngốc tử, đương nhiên có thể đoán được Dương Kỳ Phu hơn phân nửa khả năng hiểu lầm chính mình cùng “Hạ Vân” quan hệ, cho nên mới hội biểu hiện như vậy nhiệt tình. Nhưng thực tế đâu, Đỗ Hải Quỳnh lại trong lòng biết rõ ràng, chính mình cùng “Hạ Vân” Chính là bình thủy tương phùng, tính thượng lúc này đây cũng mới lần thứ hai gặp mặt.

Đương nhiên lời này Đỗ Hải Quỳnh không tốt cố ý đề suất, hơn nữa lúc này nàng không xong tâm tình cũng làm cho nàng không có tâm tình suy nghĩ nhiều chuyện như vậy. “Cảm ơn, không cần, ta tùy tiện đi một mình đi.” Giật mình qua đi, Đỗ Hải Quỳnh cuống quít xua tay uyển cự.

Cự tuyệt sau, Đỗ Hải Quỳnh lại hướng ba người cúc nhất cung, sau đó nói thanh tái kiến, xoay người dọc theo đến khi lộ hướng triền núi hạ ngân than phương hướng đi đến.

Nhìn Đỗ Hải Quỳnh kia khêu gợi bóng dáng ở đèn đường hạ dần dần đi xa, lần đầu tiên có vẻ như thế cô đơn, Hạ Vân Kiệt trong lòng không có tới từ đau xót, vốn đang nghĩ đêm nay cấp Dương Tiếu Mai một kinh hỉ, nay cũng rốt cuộc không có này phân tâm tình, quay đầu đối Dương Kỳ Phu lộ ra một chút cười khổ nói:“Lão Dương,

Khâu tiểu thư, cho các ngươi chê cười. Đây là ta ở Giang Châu một vị bạn cũ, bất quá bởi vì mỗ ta nguyên nhân, ta không tốt lấy chân diện mục cùng nàng gặp mặt, cho nên mới náo loạn như vậy vừa ra. Hiện tại ta muốn đi bồi bồi nàng, đành phải về sau lại đến quấy rầy các ngươi."

"Kiệt ca, ngài lời này nói quá lời, nói quá lời." Dương Kỳ Phu cùng Khâu Sở Thiến gặp Hạ Vân Kiệt cố ý theo chân bọn họ giải thích một phen, không khỏi thụ sủng nhược kinh cuống quít nói.

"Ta bình thường đều ở đại lục, ta lại không nghĩ phá hư nàng bình tĩnh cuộc sống, cho nên phương tiện trong lời nói, ngươi giúp ta hơi chút âm thầm chiếu cố nàng một chút đi, đương nhiên tận lực không cần phá hư nàng hiện tại cuộc sống. Về phần, kia cái gì Hồ Lập Thông, phương tiện trong lời nói ngươi giúp ta an bài một chút, ngày mai ta nghĩ cùng hắn gặp cái mặt." Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ Dương Kỳ Phu bả vai nói, chính là nói xong lời cuối cùng mặt một câu khi, trong tai lóe ra một chút sấm người hàn quang.

Yểu điệu thục nữ quân tử hảo cầu, Hạ Vân Kiệt đương nhiên không phản đối có nam nhân theo đuổi Đỗ Hải Quỳnh, đây là bọn họ quyền lực, nhưng này cái cái gì Hồ Lập Thông muốn làm âm hiểm thủ đoạn, lại làm cho tiên thiếu tức giận Hạ Vân Kiệt động tức giận.

Dương Kỳ Phu tối sầu là không biết nên như thế nào báo đáp Hạ Vân Kiệt cứu mạng ân tình, đương nhiên còn phát sầu như thế nào cùng hắn làm tốt quan hệ, nay gặp Hạ Vân Kiệt như vậy tín nhiệm hắn, nhờ hắn làm việc, không khỏi vui mừng tâm hoa nộ phóng, nói:"Kiệt ca ngài yên tâm, ta đều đã xử lý thỏa đáng."

Hạ Vân Kiệt biết Dương Kỳ Phu là người từng trải, ở người Hong Kong mạch lại quảng, điểm ấy chuyện nhỏ

hắn tự nhiên hội làm thỏa thỏa đáng làm, nghe vậy lại vỗ vỗ Dương Kỳ Phu bả vai cười nói:“Cảm tạ, ta đây trước truy ta bằng hữu đi.”

“Kiệt ca khách khí, ngài chỉ để ý đi việc đi, có chuyện ngài tùy thời đánh cho ta điện thoại.” Dương Kỳ Phu cung kính nói.

Hạ Vân Kiệt cười cười, không tái cùng Dương Kỳ Phu khách khí, hướng Khâu Sở Thiến đánh thanh tiếp đón sau, liền bước nhanh hướng Đỗ Hải Quỳnh phương hướng ly khai đuổi theo.

Nhìn Hạ Vân Kiệt rời đi bóng dáng, Khâu Sở Thiến đột nhiên nhớ tới vừa rồi ăn cơm trước nhìn đến thứ nhất tin tức đưa tin, nhịn không được mắt lộ kinh hãi sắc, bật thốt lên hỏi:“Kì Phu, ngươi nói câu cá đảo bên kia sự tình có thể hay không là Kiệt ca âm thầm làm đâu?”

Dương Kỳ Phu nghe vậy cả người không khỏi chấn động, trong tai đồng dạng bắn ra kinh hãi sắc, một hồi lâu nhi mới vẻ mặt kính sợ hướng tới điểm gật đầu nói:“Bảo điếu nhân sĩ vừa mới hồi Hong Kong, Kiệt ca liền xuất hiện ở tại Hong Kong, huống hồ trừ bỏ hắn, thế giới này ai còn có bực này thần kỳ bản sự, có thể thần không biết quỷ không hay đem tiểu Nhật Bản tuần tra tàu chiến, phi cơ xử lý, lại thần không biết quỷ không hay đem bảo điếu nhân sĩ tính cả bảo điếu thuyền đang đưa về đến. Đáng tiếc Kiệt ca không nhiệt trung thế tục tranh bá, nếu không chỉ cần Kiệt ca ra tay, đừng nói Nhật Bản, liền ngay cả Mỹ quốc cũng coi như không được cái gì.”

“Kiệt ca là thần tiên, thế gian mọi sự đối với hắn bất quá chính là bụi bặm, hắn tự nhiên sẽ không đối quốc gia tranh bá cảm thấy hứng thú. Huống hồ, loại chuyện này không phải hẳn là dựa vào chúng ta chính mình sao? Như thế nào có thể đem hy vọng ký thác ở thần tiên trên

người đâu? Hơn nữa ta kỳ thật càng thích như vậy Kiệt ca, nếu không ta sẽ cảm thấy hắn thực đáng sợ !" Khâu Sở Thiến nghe vậy nghĩ nghĩ, khó được vẻ mặt nghiêm túc nói.

Dương Kỳ Phu nghe vậy cả người lại chấn động, quay đầu nhìn chằm chằm Khâu Sở Thiến xem, giống như mới lần đầu tiên nhận thức nàng giống nhau.

"Để làm chi như vậy nhìn người ta? Chẳng lẽ ta nói sai lầm rồi sao?" Khâu Sở Thiến gặp Dương Kỳ Phu nhìn chằm chằm chính mình xem, nhất thời kỳ cục lên.

"Không, ta cảm thấy ngươi nói phi thường có đạo lý!" Dương Kỳ Phu ôm chầm Khâu Sở Thiến, vẻ mặt còn thật sự nói.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng theo sau liền đuổi theo Đỗ Hải Quỳnh, nhưng chỉ là liền như vậy không lâu sau, đường cái đã muốn mất đi thân ảnh của nàng.

Hạ Vân Kiệt có chút lo lắng Đỗ Hải Quỳnh, đành phải dụng thần niệm nhẹ quét một vòng, sau đó rất nhanh sẽ biết nàng đi thiển thủy loan bờ cát, biết nàng đi nơi nào sau, Hạ Vân Kiệt không khỏi âm thầm lắc lắc đầu, nghĩ rằng, nữ nhân này bình thường thoạt nhìn tính cách sáng sủa, giống như sự tình gì cũng không để ở trong lòng, không nghĩ tới cũng có nàng yếu ớt một mặt.

Trong lòng nghĩ, Hạ Vân Kiệt nhanh hơn cước bộ.

Thiển thủy loan đạo xuống dưới, không bao nhiêu đường đó là thiển thủy loan bờ cát.

Thiển thủy loan lãng bình sa tế, bờ biển rộng lớn, độ dốc bằng phẳng, nước biển ấm áp, hạ thu nóng bức mùa, xưa nay là du khách dũng tới, bờ cát tối náo nhiệt thời tiết. Nay tuy rằng đã muốn vào đêm, trên bờ cát còn là

không hề thiếu du khách.

Hạ Vân Kiệt đứng ở thiển thủy loan trên bờ cát, cái tát bốn phía quét một phen, quả nhiên ở một cái du khách rất thưa thớt, ngọn đèn chiếu rọi không đến địa phương, Đỗ Hải Quỳnh chính một mình một người ôm hai đầu gối ngồi ở bờ cát biên, đầu chôn ở hai đầu gối, vai hơi hơi co rúm, hiển nhiên cũng là một người ở một mình nức nở.

Hạ Vân Kiệt thấy thế trong lòng tê rần, bước nhanh hướng Đỗ Hải Quỳnh đi đến, chính là đến gần khi lại thả chậm cùng phóng nhẹ cước bộ, sau đó yên lặng không tiếng động cũng ôm hai đầu gối ngồi ở bên người nàng.

Đỗ Hải Quỳnh phỏng chừng khóc bị tổn thương tâm, thế nhưng không nhận thấy được có nam nhân ngồi ở bên người nàng, một hồi lâu nhi mới nhận thấy được khác thường thường, mạnh ngẩng đầu lên, gặp là “Hạ Vân” Không khỏi cảm thấy ngoài ý muốn, trong lúc nhất thời ngay cả trên mặt còn mang theo nước mắt đều đã quên, nhìn hắn hỏi:“Sao ngươi lại tới đây?”

“Ta không đến có thể được không? Ta không những đến phỏng chừng thiển thủy loan muốn thủy triều.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Nói bừa, thiển thủy loan như thế nào hội trướng…… A, ngươi này bại hoại, ngươi là đang nói ta!” Đỗ Hải Quỳnh đầu tiên là vẻ mặt khó hiểu, tiếp theo mới đột nhiên ý hội lại đây,“Hạ Vân” Là ở nói nàng khóc nhè, không khỏi vừa thẹn vừa vội giơ lên phấn quyền đối với hắn ngực một trận loạn chủy.

“Ta cũng không nói ngươi, ngươi đừng oan uổng người tốt!” Hạ Vân Kiệt cười bắt được Đỗ Hải Quỳnh cổ tay nói.

Không có biện pháp, đêm nay Đỗ Hải Quỳnh tuy rằng ăn mặc không giống Chương Viện Viện như vậy thanh lương bại lộ, nhưng mặc là một kiện mang cúc áo ngắn tay rộng thùng thình bố sam, nút thắt đem hai khối vốn phân liệt khai bố dùng sức lạp cùng một chỗ, che khuất kia đối mãnh liệt mênh mông nhũ phong. Làm Đỗ Hải Quỳnh giơ phấn quyền loạn chủy khi, kia buộc chặt bố sam liền phảng phất ẩn dấu hai tiểu bạch thỏ giống nhau, liều mạng muốn ra bên ngoài nhảy bắn. Hoảng Hạ Vân Kiệt hoa cả mắt, trong lòng khó tránh khỏi nổi lên một tia mơ màng.

Hạ Vân Kiệt một trảo trụ Đỗ Hải Quỳnh tay, Đỗ Hải Quỳnh thế này mới đột nhiên nhớ tới chính mình phạm cái gì, mặt đẹp nhất thời nổi lên một tầng đỏ ửng, vội vàng giãy Hạ Vân Kiệt tay, sau đó nói thanh:“Cảm ơn, hiện tại ta tốt hơn nhiều.”

Nói xong, Đỗ Hải Quỳnh lại cúi đầu, tâm tình phá lệ phức tạp, thậm chí không hiểu có loại chịu tội cảm. Nàng không rõ chính mình vừa rồi như thế nào có thể đối vị này “Hạ Vân” Làm ra vừa rồi như vậy hành động? Là vì hắn giúp chính mình, là vì hắn có tiền có thế, còn là bởi vì hắn khí chất cùng Hạ Vân Kiệt rất giống, cho nên chính mình bất tri bất giác trung liền đem hắn trở thành Hạ Vân Kiệt?

Nhất tưởng đến điểm ấy, Đỗ Hải Quỳnh tâm tình càng phát ra phức tạp. Nàng không rõ, chính mình vì cái gì hội lại nhớ tới Hạ Vân Kiệt!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 580 : Cao phú suất

Hạ Vân Kiệt đương nhiên không biết Đỗ Hải Quỳnh lúc này còn vì vừa rồi hành động mà cảm thấy bất an, thậm chí còn muốn nổi lên một cái khác chính mình, hắn gặp Đỗ Hải Quỳnh lại cúi đầu không nói, còn tưởng rằng nàng lại nhớ tới bị bằng hữu lừa gạt chuyện thương tâm, nghĩ nghĩ, ôn nhu nói:“Có phải hay không còn muốn khóc? Thật sự còn muốn khóc trong lời nói, của ta bả vai có thể mượn ngươi dùng dùng một chút.”

Tâm tình phức tạp Đỗ Hải Quỳnh nghe thế thanh âm ôn nhu, thân thể mềm mại kìm lòng không được chiến run lên, ngẩng đầu ở Hạ Vân Kiệt trên mặt qua lại đánh giá, khóe mắt còn mang theo chưa cho nước mắt, tựa hồ tưởng ở hắn trên mặt tìm kiếm cái gì.

Nhìn Đỗ Hải Quỳnh kia đối còn lung một tầng hơi nước mắt đẹp ở mặt mình đi lên hồi đánh giá, Hạ Vân Kiệt tim đập không hiểu nhanh hơn, tổng cảm giác giống như bị nàng xem thấu bình thường, vội vàng na khai tầm mắt, cười nói:“Cho thôi như vậy xem ta? Có phải hay không cảm thấy ta rất tuấn tú?”

“Xì!” Đỗ Hải Quỳnh không biết vì cái gì nghe thế câu đột nhiên nở nụ cười, bất quá sau khi cười xong lại rất nhanh sâu kín thở dài một hơi nói:“Không phải ngươi rất tuấn tú, mà là ngươi thật sự rất giống ta một vị bằng hữu, hơn nữa liền ngay cả vừa rồi nói chuyện ngữ khí đều là giống hệt nhau. Đáng tiếc ngươi không phải hắn, bằng không ta thật muốn tựa vào của ngươi trên vai khóc lớn một hồi.”

Hạ Vân Kiệt nghe nói như thế, tim đập không chịu khống chế nhanh hơn nhảy lên, bật thốt lên nói:“Đây là ta lần thứ hai nghe được ngươi nhắc tới hắn, ngươi sẽ không là thích hắn đi?”

Nói ra sau, Hạ Vân Kiệt một phương diện âm thầm mắng chính mình vô sỉ, cũng âm thầm cảnh cáo chính mình đã muốn đủ hạnh phúc, không thể tái loạn nhạ tình duyên, nhưng mặt khác một phương diện hắn lại không hiểu cảm thấy một trận khẩn trương.

“Ngươi cũng như vậy cho rằng sao?” Đỗ Hải Quỳnh thân thể mềm mại hơi hơi chiến một chút, nhìn Hạ Vân Kiệt hỏi ngược lại.

“Này ta như thế nào biết, ta chỉ là nghe ngươi luôn nhắc tới hắn, cho nên mới nghĩ như vậy.” Hạ Vân Kiệt nghe được kia từ “Cũng”, trái tim thật mạnh nhảy một chút, thiếu chút nữa sẽ lộ ra sơ hở đến.

“Nói thật đi, ta chính mình cũng không biết. Ta cùng hắn nhận thức thời gian kỳ thật thực ngắn, ở chung thời gian cũng thực ngắn, nhưng ở trước mặt hắn ta tựa hồ đặc biệt phóng khai, cùng này khác nam nhân nhưng không có.” Đỗ Hải Quỳnh vẻ mặt hoang mang nói.

“Có lẽ ngươi chính là đem hắn làm bạn hữu.” Hạ Vân Kiệt ra vẻ rất bình tĩnh phân tích nói, nhưng trong lòng đã có điểm loạn.

“Có lẽ đi. Không nói chuyện này, nói nói ngươi đi.” Chính như Đỗ Hải Quỳnh chính mình nói, nàng kỳ thật cũng không biết, hơn nữa nhắc tới khởi Hạ Vân Kiệt, nàng tâm tình tựa hồ liền phá lệ loạn, cho nên rõ ràng dời đi đề tài.

“Ta, ta có cái gì hảo giảng ?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi hoảng sợ, vội vàng xua tay nói.

Hắn cũng không chính là Hạ Vân Kiệt sao? Lời này hắn có thể nói sao?

“Cái gì kêu không có gì hay giảng, có thể nói trong lời nói thiệt nhiều đâu, tỷ như ngươi đến tột cùng là cái gì đến đây? Vì cái gì đối ta tốt như vậy? Nga, đã quên nói cho ngươi, bổn cô nương cũng không phải là cái loại này vừa thấy đến cao phú suất sẽ theo liền hiến thân, nếu ngươi là ôm loại này mục đích đối ta tốt như vậy, vậy ngươi chỉ sợ phải thất vọng. Đương nhiên nếu có một ngày, ta bất trị yêu thượng ngươi, khác làm khác luận.” Đỗ Hải Quỳnh trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Hải Quỳnh khôi phục “Anh hùng” Bản sắc, nhưng thật ra thở dài nhẹ nhõm một hơi, chính là Đỗ Hải Quỳnh vấn đề lại làm cho hắn tiêu pha cân não.

Vấn đề này thật đúng là khó trả lời a, hắn là ai vậy, hắn có thể nói sao?

Bất quá Hạ Vân Kiệt nay đạo lí đối nhân xử thế cũng đã muốn luyện ra một ít, sớm đã không hề là lúc trước kia vừa mới tiến thành, không tốt ngôn ngữ ở nông thôn thiếu niên, nghe vậy trực tiếp tránh đi phía trước vấn đề, cười nói:“Ha ha, lời nói thật nói đi, giống ta như vậy cao phú suất, rất nhiều thời điểm mỹ nữ bò lên đến thôi cũng là đẩy không ra, ngươi có thể nghĩ như vậy, ta liền hoàn toàn yên tâm.”

Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy ngẩn người, sau đó lại đột nhiên che miệng xì một tiếng, mị nhãn trắng hắn một chút, nói:“Uy, Hạ đại công tử, ngươi không lay động ngươi kia cao phú suất cái giá sẽ chết sao?”

“Ta chỉ là ăn ngay nói thật.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

Đỗ Hải Quỳnh nhìn một bộ phong khinh vân đạm Hạ Vân Kiệt, một trận không nói gì.

Một hồi lâu nhi mới lại trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nói:“Được rồi, Hạ đại công tử, ta hiện tại biết ngươi là cao phú suất. Hiện tại có thể phiền toái ngươi nói cho ta biết, ngươi đến tột cùng là cái gì đến đây sao?”

“Ta còn là không nói, thực nói, ngươi sẽ thay đổi chủ ý, bò lên ta.” Hạ Vân Kiệt thực tự tin thực ngưu xoa nói.

Đỗ Hải Quỳnh hiển nhiên không nghĩ tới là này trả lời, sửng sốt sửng sốt sau, rốt cục hung hăng trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nói:“Trang điểm”

Nói xong, Đỗ Hải Quỳnh thế nhưng xoay qua thân mình, đưa lưng về phía Hạ Vân Kiệt, không còn để ý đến hắn.

Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Hải Quỳnh xoay quá thân không để ý tới nàng, cũng không hống nàng, trực tiếp đứng dậy vỗ vỗ mông nói:“Ta đi trước.”

Đỗ Hải Quỳnh không nghĩ tới này “Hạ Vân” Nói đi là đi, trong lúc nhất thời lại cảm thấy phá lệ mất mát, nhìn hắn rời đi bóng dáng, cũng không biết xuất phát từ cái gì tâm tính, đột nhiên bật thốt lên kêu lên:“Uy, ngươi cứ như vậy đi a !”

“Ngươi không để ý tới ta, ta đương nhiên bước đi.” Hạ Vân Kiệt đương nhiên nói, trên thực tế cũng là Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Hải Quỳnh đã muốn không có việc gì, tưởng đúng lúc bứt ra mà ra, nếu không ở chung lâu, hắn thực sợ chính mình hội lộ ra sơ hở, đương nhiên hắn càng lo lắng Đỗ Hải Quỳnh hội hỏi loạn thất bát tao bát quái vấn đề.

“Ta đổ đã quên ngươi là cao phú suất, bình thường đều là mỹ nữ chủ động quấn quít lấy của ngươi.” Nhìn Hạ Vân Kiệt đương nhiên bộ dáng, Đỗ Hải Quỳnh một trận không nói gì nói.

“Ngươi có biết là tốt rồi.” Hạ Vân Kiệt tiếp tục ngưu xoa nói.

“Được rồi, ta đã biết. Ngươi ngồi xuống tái cùng ta một chút được không? Người ta hôm nay tâm tình thật sự không tốt.” Đỗ Hải Quỳnh do dự hạ, cắn môi nói.

Hạ Vân Kiệt rất muốn cứng rắn khởi tâm địa cự tuyệt, để tránh càng lún càng sâu, lộ ra sơ hở, nhưng cuối cùng lại còn là để bất quá Đỗ Hải Quỳnh kia cầu xin ánh mắt, trong lòng mềm nhũn, lại lộn trở lại lần lượt Đỗ Hải Quỳnh bên người ngồi xuống.

“Chuyện quá khứ liền trôi qua, không cần lại đi suy nghĩ.” Ngồi xuống sau, Hạ Vân Kiệt khai đạo nói.

“Ngươi là cao phú suất, đương nhiên sẽ không hiểu được chúng ta tiểu dân chúng tâm tình. Ta vừa tới đến Hong Kong thời điểm, đưa mắt không quen, cuộc sống, công tác đều là cử gian khổ, may mắn có Chương Viện Viện, ta mới vượt qua kia đoạn khó khăn thời kì, cho nên ta vẫn đem Viện Viện trở thành của ta hảo tỷ muội, cũng không nghĩ đến……” Đỗ Hải Quỳnh nói xong nói xong, nước mắt lại mơ hồ ánh mắt.

Hiển nhiên lần này thương tổn hội thời gian rất lâu ở lại nàng trong lòng, không có biện pháp ma bình.

Gặp Đỗ Hải Quỳnh lại thương tâm rơi lệ, Hạ Vân Kiệt cũng không biết nên nói cái gì nói an ủi, chỉ có thể ở bên cạnh yên lặng nghe, hắn biết làm cho Đỗ Hải Quỳnh đem nói đi ra, cũng là một loại phát tiết biện pháp.

“Chúng ta mua chút rượu, ngồi ở chỗ này uống được không?” Nói xong nói xong Đỗ Hải Quỳnh đột nhiên xoa xoa nước mắt, đề nghị nói.

“Rượu nhập khổ tâm sầu càng sầu, hay là thôi đi.” Hạ

Vân Kiệt nói.

“Không chịu cùng ta uống rượu đánh đổ, ta chính mình một người uống.” Đỗ Hải Quỳnh đứng lên nói.

“Được rồi, tính ta không hay ho đụng phải ngươi.” Hạ Vân Kiệt đi theo đứng lên, vẻ mặt bất đắc dĩ nói.

“Chỉ biết ngươi cùng tên kia giống nhau, nói năng chua ngoa đậu hủ tâm!” Đỗ Hải Quỳnh gặp “Hạ Vân” Vẻ mặt bất đắc dĩ bộ dáng, không biết vì sao tâm tình tốt lắm không ít, hơn nữa lại một lần nữa nhớ tới Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt đương nhiên biết Đỗ Hải Quỳnh nói kia tên là ai, nghe vậy ngẩn người, trong lòng chỉ có thể từng trận cười khổ, trách không được ở Giang Châu thị khi, nàng lão ức hiếp chính mình, xem ra chính mình sớm đã bị Đỗ Hải Quỳnh này nữ nhân nhìn thấu !

Ở phụ cận tiểu siêu thị mua một tá dịch lạp quán băng bia, lại mua điểm nhắm rượu đồ ăn vặt, hai người lại lần nữa quay trở về thiển thủy loan bờ cát.

Ngồi xuống sau, Hạ Vân Kiệt cầm lấy vừa nghe bia mở ra đưa cho Đỗ Hải Quỳnh, sau đó cấp chính mình mở vừa nghe.

Đỗ Hải Quỳnh tiếp nhận bia, cũng không quản Hạ Vân Kiệt đồng ý không đồng ý, trực tiếp cùng hắn huých một chút, sau đó không nói hai lời ngẩng đầu lên rầm rầm liền đem vừa nghe bia cấp uống đến cùng, nhìn xem Hạ Vân Kiệt thẳng nhíu, vốn định khuyên nàng uống chậm một chút, đừng uống say, sau lại lại muốn nàng vốn chính là tưởng uống cái say, chính mình khuyên cũng là bạch khuyên, còn không bằng làm cho nàng uống cái tận hứng, ít nhất có chính mình tại bên người cùng sẽ không gặp chuyện không may.

Vì thế Hạ Vân Kiệt rõ ràng cũng sẽ không khuyên Đỗ Hải Quỳnh, cùng nàng uống rượu.

Đỗ Hải Quỳnh tửu lượng hiển nhiên không được tốt lắm, nhưng nàng uống say biểu hiện lại cùng nàng bình thường biểu hiện ra ngoài nóng bỏng tính cách hoàn toàn tương phản, vừa không sảo cũng không nháo, chính là đầu nhất oai, hướng Hạ Vân Kiệt đầu vai nhất dựa vào, trực tiếp đang ngủ

Hạ Vân Kiệt ngay từ đầu thấy nàng đột nhiên đem đầu dựa vào đến chính mình trên vai, còn tưởng rằng nàng uống hơn, đầu óc xuất hiện hỗn loạn, đem chính mình trở thành một cái khác chính mình, cho nên không có gì cố kỵ. Khả đẩy nàng vài cái cũng chưa đem nàng đánh thức, Hạ Vân Kiệt mới biết được nữ nhân này uống say biểu hiện đó là ngã đầu liền ngủ.

Lúc này đêm kỳ thật còn không phải rất sâu, còn có không ít người lưu luyến bờ cát không chịu rời đi. Nhìn tựa vào chính mình trên đầu vai ngủ thật sự hương Đỗ Hải Quỳnh, Hạ Vân Kiệt không khỏi có điểm đau lòng sờ sờ của nàng tóc dài.

Bất quá Hạ Vân Kiệt không sờ hoàn hảo, này nhất sờ, không biết là thâm ngủ trung Đỗ Hải Quỳnh cảm ứng được cái gì, còn là cảm thấy dựa vào Hạ Vân Kiệt đầu vai ngủ không thoải mái, thế nhưng mở ra hai tay ôm lấy hắn vòng eo, sau đó đem đầu hướng hắn trong lòng chui.

Đỗ Hải Quỳnh dáng người tương đối cho Trầm Lệ Đề đầy đặn một ít, như vậy ôm phá lệ có thịt cảm, hơn nữa trước ngực hai tòa no đủ đặt ở trên người, làm cho Hạ Vân Kiệt chỉ cảm thấy có đoàn tà hỏa theo phúc để đi lên trên.

Thật sự là đòi mạng Hạ Vân Kiệt khóe miệng gợi lên một

chút cười khổ, cũng không dám nữa tiếp tục ở bãi biển ở đi xuống, trực tiếp lãm eo đem Đỗ Hải Quỳnh cấp bế đứng lên.

Trong lúc ngủ mơ Đỗ Hải Quỳnh cũng không cùng hắn khách khí, trực tiếp dùng hai tay ôm hắn cổ.

Rời đi bờ cát, trở lại quốc lộ thượng, vừa vặn có xe taxi trải qua, Hạ Vân Kiệt liền tùy tay ngăn lại đến, sau đó làm cho xe taxi tài xế trực tiếp đưa bọn họ đi thiển thủy loan phụ cận một nhà tinh cấp khách sạn.

Như thế ép buộc một phen, Hạ Vân Kiệt cuối cùng đem Đỗ Hải Quỳnh dàn xếp vào khách sạn, hơn nữa cuối cùng đem nàng ôm vào phòng cũng bình đặt ở trên giường.

“Cuối cùng thu phục ” Hạ Vân Kiệt thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó nhìn trên giường Đỗ Hải Quỳnh khởi xướng ngốc đến.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 581 : Mộng

Hồng nhuận môi, thẳng quỳnh mũi, thật dài lông mi theo hô hấp run lên run lên, còn có cuộn sóng phập phồng ngạo nhân bộ ngực sữa…… Đây là Hạ Vân Kiệt lần đầu tiên như thế lẳng lặng quan sát ngủ say trung Đỗ Hải Quỳnh.

Hết thảy đều là như vậy điềm tĩnh, như vậy ngọt mê người.

“Uy, đại sắc lang, ánh mắt của ngươi xem làm sao đâu?” Đang lúc Hạ Vân Kiệt nhìn Đỗ Hải Quỳnh có chút nhập thần khi, đột nhiên Đỗ Hải Quỳnh kêu lên.

Hạ Vân Kiệt không khỏi sợ tới mức vội vàng thu hồi ánh mắt không dám nhìn nàng, khả đợi nửa ngày cũng chưa câu dưới, Hạ Vân Kiệt thế này mới hiện Đỗ Hải Quỳnh nguyên lai là đang nói nói mơ, không khỏi cười khổ lắc lắc đầu, nghĩ thầm, nữ nhân này, nằm mơ đều như vậy mạnh mẽ, cũng không biết là cái nào không hay ho quỷ đắc tội nàng.

“Biến thái, sáng sớm ngay cả quần áo cũng không mặc!” Hạ Vân Kiệt trong lòng đang nghĩ tới, chỉ thấy Đỗ Hải Quỳnh đột nhiên phiên cái nghiêng người, biến thành nằm nghiêng ngay mặt đối với hắn, rất tròn mông hướng sau cao cao nhếch lên, buộc vòng quanh một đoạn mê người đường cong, miệng lại nói xong nói mơ.

“Nữ nhân này, cũng không biết lần này lại mơ thấy……” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi lại cười khổ thẳng lắc đầu, chính là rất nhanh, Hạ Vân Kiệt đột nhiên nhớ tới kia một lần chính mình biến thân vu tổ Đế Giang, quang thân mình về tới thuê nhà ở, vừa trở về khi, Đỗ Hải Quỳnh liền mở cửa đẩy vào sự tình, khóe miệng cười khổ trong nháy mắt liền cứng lại rồi, một đôi tròng mắt

trừng tròn trịa.

Ông trời, nguyên lai nữ nhân này mơ thấy nhân là ta nhưng lại là cởi truồng ta

“Hì hì, bất quá dáng người cử không sai.” Trong lúc ngủ mơ Đỗ Hải Quỳnh trong miệng thế nhưng ra vui cười thanh âm, tay lại thân đến cổ áo, cũng không biết là nhiệt duyên cớ, còn là bởi vì mơ thấy cởi truồng Hạ Vân Kiệt duyên cớ, thế nhưng cởi hai cái cúc áo.

Nhất thời lộ ra màu tím lôi ti biên Bra, còn có hơn phân nửa cái tuyết trắng **.

Hạ Vân Kiệt nhất thời cảm thấy yết hầu có điểm khô đứng lên, hơn nữa nghĩ đến chính mình thế nhưng thành Đỗ Hải Quỳnh trong mộng nhân vật chính khi, thân mình cũng có một loại nói không nên lời khô nóng.

Cảm giác tái ở đi xuống chính mình chỉ sợ cũng phạm nặng sai lầm rồi, Hạ Vân Kiệt cũng không dám nữa ngốc đi xuống, đứng lên, trực tiếp cầm điều điều hòa bị lung tung hoành đắp ở thân thể của nàng, sau đó liền rời đi phòng.

Rời khỏi phòng, đóng cửa phòng, Hạ Vân Kiệt cảm giác chính mình trái tim còn tại mau đập cái không ngừng, trong đầu thỉnh thoảng lóe ra trên giường kia mê người đường cong, còn có đột nhiên bính đi ra kia đôi đầy đặn tiểu bạch thỏ.

Trước kia Hạ Vân Kiệt cảm thấy Chu Hiểu Diễm kia đôi đã muốn rất lớn, hôm nay hắn mới hiện tựa hồ Đỗ Hải Quỳnh so với nàng còn muốn lớn hơn một chút.

“Ta đây đều là suy nghĩ cái gì nha, Đỗ Hải Quỳnh mắng thật đúng là đúng vậy, ta chính là đầu sắc lang” Hạ Vân Kiệt gặp chính mình mãn đầu óc miên man suy nghĩ,

thậm chí còn xấu xa đối lập khởi hai người bộ ngực lớn nhỏ, nhịn không được phát một chút mặt mình, âm thầm tự phúng nói.

Như vậy vừa đánh, Hạ Vân Kiệt đổ thật đúng là thanh tỉnh một ít, không lại đi miên man suy nghĩ.

Đi xuống lầu, cùng tổng đài nhân viên công tác cẩn thận công đạo một phen, Hạ Vân Kiệt thế này mới ra khách sạn.

Lúc này đã muốn ban đêm vãn mười giờ rưỡi, khách sạn ngay tại thiển thủy loan phụ cận, ra khách sạn, đứng ở trên sườn núi, đêm khuya gió biển thổi đến, phá lệ mát mẻ.

Hạ Vân Kiệt thần niệm lại như cự võng bình thường phô trương mở ra, rất nhanh hắn liền cảm giác được một lũ quen thuộc hơi thở, nhất thời trong đầu một mảnh lửa nóng, rốt cuộc kiềm chế không được chờ mong tâm tình, đi nhanh rời đi khách sạn, tìm cái không có người chú ý địa phương, chân nhất mại.

Súc địa thành thốn

Ngay sau đó, Hạ Vân Kiệt liền xuất hiện ở tại ảnh loan viên dưới lầu.

Dương Tiếu Mai trụ địa phương không thay đổi, còn là ảnh loan viên kia gian mặt hướng thiển thủy loan, có thật lớn cửa sổ sát đất nhà trọ.

Mở cửa là Hạ Vân Kiệt cấp Dương Tiếu Mai xem xét liên bang Nga mỹ nữ bảo tiêu Tatiana. Bởi vì trải qua Hạ Vân Kiệt phạt mao tẩy tủy duyên cớ, một đoạn thời gian không gặp, Tatiana trổ mã càng mê người, hơn nữa làn da bắt đầu trở nên nhẵn nhụi đứng lên, không giống đại bộ phận người da trắng nữ nhân xa xem dáng người

cao gầy hỏa bạo, gần xem làn da lỗ chân lông trọng đại, xa không bằng Đông Phương nữ nhân nhẵn nhụi.

Từ lần trước Hạ Vân Kiệt cấp nàng phạt mao tẩy tủy sau, Tatiana đối Hạ Vân Kiệt này thần kỳ Đông Phương nam nhân sớm đã kính như thần minh, cho nên gặp là hắn đến đây, cũng là kinh hỉ vạn phần lại cực kì cung kính cẩn thận.

“Hạ tiên sinh ngài tới rồi.” Tatiana mở ra cửa, thật sâu cúi đầu chào hỏi nói.

Xoay người khi, đầy đặn bộ ngực sữa tạo ra áo tử, một đôi tế bạch như từ ** phảng phất Vương Mẫu nương nương bàn đào giống nhau mê người rủ xuống ở Hạ Vân Kiệt dưới mắt, cũng là ngay cả Bra cũng chưa mang.

“Tiếu Mai đâu?” Hạ Vân Kiệt không dám xem kia đôi mê người no đủ, na khai tầm mắt một bên tiếp nhận Tatiana đưa qua dép lê thay, một bên hỏi.

“Dương tiểu thư đang ở trong phòng tắm hướng tắm, nàng nếu biết ngài đã tới khẳng định hội cao hứng hỏng rồi.” Tatiana cười nói.

“Kiệt ca!” Tatiana thanh âm vừa mới hạ xuống, chỉ thấy một đạo bạch bạch thân mình theo phòng ngủ vọt ra. Không đợi Hạ Vân Kiệt phục hồi tinh thần lại, trong lòng dĩ nhiên là ôn hương mãn ngọc, xúc tu chỗ nhẵn nhụi mềm nhẵn, cũng là nữ nhân này kích động hạ, đúng là cái gì cũng chưa mặc, trần như nhộng liền vọt ra.

Bởi vì có Tatiana ở, Hạ Vân Kiệt ôm trần như nhộng Dương Tiếu Mai, trong lòng tuy rằng lửa nóng một mảnh, khố hạ tiểu huynh đệ từ lâu ngang nhiên đỉnh ở tại kia phiến mềm mại, nhưng trên mặt lại khó tránh khỏi lộ ra một tia xấu hổ sắc, vừa định mở miệng nói một hai

câu hóa giải xấu hổ trong lời nói, Dương Tiếu Mai lại căn bản cố không được nhiều như vậy, không đợi hắn mở miệng liền một cái hôn nồng nhiệt tặng đi lên, ướt át tiểu cái lưỡi thơm tho cực phú xâm lược tính xao khai Hạ Vân Kiệt răng nanh, sau đó tham luyến ở miệng hắn đòi lấy.

Xấu hổ trung Hạ Vân Kiệt tưởng đẩy ra Dương Tiếu Mai lại luyến tiếc cũng không nhẫn tâm, cũng may ngoại quốc nữ bình thường đều có vẻ mở ra, tuy rằng Dương Tiếu Mai hành động quá mức khoa trương một ít, Tatiana cũng không có biểu hiện ra quá nhiều kinh ngạc, chính là lén lút thối lui đến chính mình phòng ngủ đi.

Tatiana vừa đi, Hạ Vân Kiệt để lại mở ra, một phen liền lãm eo đem Dương Tiếu Mai bế đứng lên, sải bước hướng chủ phòng ngủ đi đến. Tiến phòng ngủ, lập tức chân nhất câu liền đem cửa cấp đóng.

“Nhớ chết người ta !” Gặp Hạ Vân Kiệt đem cửa đóng, Dương Tiếu Mai lại cho hắn dâng lên một cái hôn nồng nhiệt, sau đó lại theo hắn cổ một bên hôn đi, một bên cởi hắn quần áo.

“Ta đi hướng tắm rửa.” Hạ Vân Kiệt tuy rằng sớm đã bị Dương Tiếu Mai bát liêu dục hỏa đốt người, nhưng nhớ tới hôm nay bận việc một ngày, trên người khó tránh khỏi có điểm dị vị, cuối cùng còn là bám vào Dương Tiếu Mai bên tai thấp giọng nói.

“Không quan hệ, người ta liền thích Kiệt ca trên người hương vị.” Dương Tiếu Mai miệng ngọt như trước giống phía trước giống nhau tổng có thể làm cho Hạ Vân Kiệt nghe hưởng dụng vô cùng, có năng lực trong nháy mắt liền đem hắn trong cơ thể dục hỏa châm.

Hạ Vân Kiệt rốt cuộc không thể khống chế bồng bột thiêu đốt dục hỏa, lại ôm lấy Dương Tiếu Mai đem nàng

ném tới giường lớn !

Nhất thời một khối tuyết trắng mê người ** liền nhìn một cái không sót gì hiện ra ở hắn dưới mắt.

Đông Phương, làm một vòng mặt trời đỏ mới từ trên mặt biển nhảy ra khi, Đỗ Hải Quỳnh đột nhiên theo trong lúc ngủ mơ tỉnh lại.

Rượu sau khi tỉnh lại nàng, đầu có điểm đau cũng có chút mơ hồ. Giương đôi mắt nhìn bốn phía một vòng, thời gian rất lâu cũng chưa có thể phân rõ chính mình là ở làm sao, cũng thời gian rất lâu không có thể nhớ tới đến tột cùng sinh sự tình gì.

Thẳng đến nàng cúi đầu nhìn thoáng qua chính mình rộng mở cổ áo sau, mới như thấy quỷ dường như âm thanh kêu lên, nhân cũng tựa hồ lập tức bị làm tỉnh lại.

Đại sắc lang! Đại sắc quỷ! Thế nhưng thừa dịp bổn cô nương uống say sau chiếm bổn cô nương tiện nghi !

Hiện chính mình cổ áo đại khai, bên trong Bra đều hoàn toàn bại lộ ở trong không khí sau, Đỗ Hải Quỳnh một bên vội vàng đem nút thắt cấp khấu thượng, trong lòng một bên đang mắng, nhưng là mắng mắng, nàng lại cảm thấy không thích hợp.

Ra vẻ thật muốn chiếm tiện nghi trong lời nói, chính mình hiện tại hẳn là trần như nhộng mới đúng. Chẳng lẽ là ta chính mình cởi bỏ ?

Trong lòng tự hỏi, đầu óc cũng rốt cục chậm rãi thanh tỉnh lại đây, tối hôm qua sinh một sự tình nhất nhất theo trong đầu hiện lên mà qua.

Đỗ Hải Quỳnh sắc mặt bắt đầu trở nên phức tạp đứng lên, trong chốc lát trắng trong chốc lát lại bay lên một

chút đỏ ửng, tuyết trắng hàm răng thỉnh thoảng cắn môi.

“A, không tốt, hôm nay còn có phi hành nhiệm vụ đâu!” Tâm tình chính theo trong đầu nhất nhất hiện lên quá sự tình phập phồng không chừng khi, Đỗ Hải Quỳnh đột nhiên nhớ tới hôm nay sáng sớm còn có nhiệm vụ, không khỏi gấp đến độ ngay cả mặt đều bất chấp tẩy, xách lên bao đoạt môn liền hướng thang máy chạy.

Đi xuống lầu, Đỗ Hải Quỳnh đi trước sân khấu lui phòng, trước sân khấu nhân viên công tác lại nói cho nàng tiền thuê nhà đã muốn thanh toán, không chỉ có như thế, trước sân khấu nhân viên công tác còn nói cho Đỗ Hải Quỳnh nói, xe taxi đã muốn giúp nàng kêu, đang ở bên ngoài chờ nàng.

“Nhưng ta chưa nói kêu xe taxi a?” Đỗ Hải Quỳnh kinh ngạc nói.

“Là vị kia Hạ tiên sinh đi lên công đạo, muốn chúng ta cần phải ở sáu giờ đồng hồ phía trước đem xe gọi tới, hơn nữa ngay cả tiền xe đều trước tiên tiền trả.” Nhân viên công tác đối Đỗ Hải Quỳnh giải thích nói.

“Hạ tiên sinh công đạo ? Hắn như thế nào biết ta sớm như vậy hội rời giường? Nhưng lại muốn vội vàng đi làm?” Đỗ Hải Quỳnh càng sợ kinh ngạc nói, chính là kinh ngạc đồng thời, trong lòng lại cảm thấy một tia phá lệ ấm áp.

Nhân viên công tác đồng dạng mang theo một tia kinh ngạc ánh mắt nhìn Đỗ Hải Quỳnh, nhưng trên mặt lại treo chức nghiệp mỉm cười, trả lời:“Này ta sẽ không rõ ràng.”

Đỗ Hải Quỳnh gặp nhân viên công tác trong mắt mang theo một tia kinh ngạc, thế này mới ý thức được, vấn đề này ngay cả chính mình cũng không biết, nàng một nhân

viên công tác lại như thế nào khả năng biết, đành phải hướng nàng xin lỗi cười cười, nói thanh cảm ơn, sau đó vội vàng đi ra ngoài ngồi xe tiến đến đi làm.

Ngồi trên xe, Đỗ Hải Quỳnh trong đầu còn đang suy nghĩ "Hạ Vân" Như thế nào biết chính mình hội sớm như vậy rời giường, vừa vội ngồi xe tiến đến đi làm sự tình? Chẳng lẽ người này cũng là vị "Thần côn"? Cũng có thể nói hội tính?

Chính là nhất tưởng đến "Thần côn", Đỗ Hải Quỳnh trong lúc nhất thời tâm tình lại trở nên phức tạp đứng lên, bởi vì nàng hiện chính mình tổng hội lấy Hạ Vân cùng Hạ Vân Kiệt so với, thậm chí ngay cả loại chuyện này cũng sẽ không tự chủ được nhớ tới Hạ Vân Kiệt.

"Hạ Vân" Đương nhiên biết Đỗ Hải Quỳnh ngày hôm sau có phi hành nhiệm vụ, cũng đương nhiên biết nàng nhất định sẽ ở sáu giờ đồng hồ trước đúng lúc tỉnh lại, bởi vì chỉ cần hắn dùng tâm đi phỏng đoán, điểm ấy việc nhỏ tự nhiên không hề nói hạ, đơn giản bình thường Hạ Vân Kiệt sẽ không cố ý đi suy tính mà thôi, mà tối hôm qua tình huống đặc thù, hắn sợ Đỗ Hải Quỳnh uống say chậm trễ chính sự, cho nên mới rời đi tiền hỗ trợ nổi lên một quẻ, cũng trước tiên làm chút an bài.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 582 : Mã hội

“Kiệt ca, ngày hôm qua điếu ngư đảo sự tình là ngươi làm sao?” Làm thái dương mặt trời lên cao, làm Đỗ Hải Quỳnh sớm đã ở trời cao phi hành trên máy bay bận rộn khi, tối hôm qua cùng Hạ Vân Kiệt cơ hồ điên cuồng hơn phân nửa đêm Dương Tiếu Mai rốt cục tỉnh lại. Tỉnh lại sau, nàng lười nhác ghé vào Hạ Vân Kiệt trong ngực thượng, dương cằm dùng hỏi ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Ngươi nói đâu?” Hạ Vân Kiệt một bên vuốt ve nàng như tơ lụa bàn bóng loáng mềm mại hương bối, một bên cười hỏi ngược lại.

“Ta đoán nhất định là ngươi làm, bởi vì tối hôm qua bảo điếu nhân sĩ đã trở lại, mà ngươi cũng vừa hảo đến Hong Kong.” Dương tự mai nghĩ nghĩ trả lời.

“Kỳ thật ngươi hẳn là đổi nghề làm Holmes, như vậy bí mật sự tình chỉ sợ cũng ngay cả Mỹ quốc cơ quan tình báo đều tra không đến, thế nhưng bị ngươi cấp phỏng đoán đi ra, quá lợi hại !” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt khoa trương nói.

“A! Thật là ngươi nha!” Tuy rằng ẩn ẩn đoán được chuyện này hẳn là chính là chính mình nam nhân làm, nhưng nghe đến Hạ Vân Kiệt chính miệng thừa nhận, Dương Tiếu Mai còn là kinh ngạc bật thốt lên kinh hô, bất quá làm nàng xem đến Hạ Vân Kiệt kia vẻ mặt khoa trương biểu tình, lại nhịn không được nhẹ nhàng chủy đánh một chút hắn trong ngực, gắt giọng:“Chán ghét a!”

“Ta làm sao chán ghét a?” Hạ Vân Kiệt lại cầm lấy Dương Tiếu Mai cổ tay, ra vẻ khó hiểu nói.

“Biết rõ còn cố hỏi!” Dương Tiếu Mai quyến rũ trắng Hạ

Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó đột nhiên một cái xoay người, quang thân mình kỵ đến hắn trên người, nói:“Kiệt ca ta thật sự hảo hạnh phúc, hảo may mắn, thế nhưng có thể gặp được ngươi như vậy nam nhân! Đến đây đi, chúng ta lại đến một lần!”

Hạ Vân Kiệt nhìn mị thái trăm sinh Dương Tiếu Mai, trong cơ thể hỏa lại lập tức bị nàng cấp châm……

“Thực không nghĩ đi Mỹ quốc! Thật muốn cứ như vậy vẫn ôm ngươi!” Một hồi mây mưa thất thường sau, Dương Tiếu Mai gắt gao ôm Hạ Vân Kiệt vạn phần không muốn nói.

Hôm nay tuy rằng là chủ nhật, Dương Tiếu Mai cũng không cần chụp diễn, nhưng cùng Mỹ quốc bên kia hợp tác phim nhựa lại tại tuần sau thứ 2 muốn bắt đầu quay chụp, cho nên hôm nay phải đuổi tới Mỹ quốc Los Angeles.

“Đứa ngốc! Có câu không phải kêu hai tình nếu là lâu dài khi, lại khởi tại triều sớm tối mộ. Yên tâm đi, chúng ta về sau ngày còn rất dài! Đứng lên đi, Tatiana đã muốn ở bên ngoài đợi thời gian rất lâu !” Hạ Vân Kiệt yêu thương hôn hạ Dương Tiếu Mai cái trán ôn nhu nói.

“A! Vậy ngươi vừa rồi như thế nào không đề tỉnh ta?” Dương Tiếu Mai nghe vậy nhớ tới vừa rồi chính mình không kiêng nể gì tiếng kêu, không khỏi xấu hổ đến vẻ mặt đỏ bừng.

“Yên tâm a, ngươi lão công nhưng là thần tiên da, Tatiana là nghe không được, cho nên ngươi về sau chỉ để ý phóng tâm mà kêu!” Hạ Vân Kiệt đắc ý nói.

Dương Tiếu Mai thế mới biết chính mình là sợ bóng sợ gió một hồi, không khỏi đỏ mặt kháp Hạ Vân Kiệt một chút, sau đó không đợi hắn phản ứng lại đây, đã muốn

quang thân mình theo trên giường đi xuống dưới, uốn éo hướng phòng tắm đi đến, đi đến phòng tắm cửa khi, đột nhiên quay đầu hướng Hạ Vân Kiệt nghịch ngợm ói ra hạ tiểu cái lưỡi thơm tho nói:“Đại sắc lang! Nghĩ đến mĩ!”

Nói xong, Dương Tiếu Mai liền cười hì hì một cái lắc mình hướng trong phòng tắm trốn.

Nhưng là Dương Tiếu Mai thân mình vừa nhất nhàn hướng trong phòng tắm chạy, cũng đã một đầu đụng vào một nam nhân trên người, sợ tới mức nàng không khỏi âm thanh kêu lên.

“Này không khỏi cũng quá lớn tiếng đi?” Dương Tiếu Mai chính thét chói tai, bên tai vang lên quen thuộc thanh âm, thế này mới phát hiện nguyên lai đụng vào nam nhân chính là Hạ Vân Kiệt.

“Bại hoại! Đại phôi đản!” Dương Tiếu Mai thế mới biết là Hạ Vân Kiệt trò đùa dai, không khỏi đỏ bừng mặt giơ lên phấn quyền đối với hắn một trận loạn đánh.

“Tốt lắm, tốt lắm, lần sau không như vậy náo loạn. Nhanh lên hướng tắm đi, không những hướng tắm, phi cơ trễ giờ ta cũng không phụ trách.” Hạ Vân Kiệt tùy ý Dương Tiếu Mai chủy đánh một lần mới nhấc tay đầu hàng nói.

Dương Tiếu Mai chung quy nhớ muốn đuổi phi cơ, nói sau cũng không dám vẫn cùng Hạ Vân Kiệt như vậy làm ầm ĩ đi xuống, sợ chuyện tốt thành xấu, nhạ hắn không thích, liền thu phấn quyền, trước hầu hạ Hạ Vân Kiệt vọt tắm rửa, sau đó chính mình cũng vội vàng vọt tắm rửa.

Hướng xong tắm, mặc xong quần áo, hơi chút hoá trang ăn mặc một phen, Dương Tiếu Mai lại cùng Hạ Vân Kiệt cùng nhau ở nhà ăn dùng bữa sáng, thế này mới xuất

phát đi sân bay.

Đem Dương Tiếu Mai đưa lên phi cơ, thời gian đã muốn không sai biệt lắm là giữa trưa.

Theo sân bay đi ra, Hạ Vân Kiệt trực tiếp đánh xe đi Dương Kỳ Phu nhà, đợi cho hắn nhà khi, kia cái gọi là Hồ tổng sớm đã kinh hồn táng đảm ở nơi nào chờ hắn.

Cũng dám đối Đỗ Hải Quỳnh dùng âm, Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không đối hồ tổng khách khí, không thiếu được hung hăng sửa chữa hắn một phen sau mới thả hắn đi.

“Lão Dương, hôm nay có rảnh không có?” Sửa chữa quá hồ tóm lại sau, Hạ Vân Kiệt hỏi Dương Kỳ Phu.

“Có rảnh, đương nhiên là có không.” Dương Kỳ Phu cười trả lời.

“Cùng ta đi phi ngựa cuống nhất cuống.” Hạ Vân Kiệt biết cùng Dương Kỳ Phu không có gì hay khách khí, nghe vậy không khách khí nói.

“Chẳng lẽ Kiệt ca đối đổ mã cũng có hứng thú?” Dương Kỳ Phu tò mò hỏi.

“Ha ha, ta đối đổ chưa bao giờ dám hứng thú. Bất quá Hải Quỳnh thiếu ngươi nhiều như vậy tiền, nàng kia tổn hữu khẳng định là hy vọng không hơn, mà nàng cũng không phải cái loại này thích chiếm người khác tiện nghi cùng quỵt nợ, cho nên ta nếu không nghĩ điểm biện pháp làm cho nàng đem này bút tiền cấp mau chóng trả, ta xem nàng này vài năm đều liều chết hợp lại sống làm việc mới được.” Hạ Vân Kiệt lắc đầu nói.

“Này đi theo phi ngựa lại có cái gì quan hệ?” Dù là Dương Kỳ Phu cũng là cái người thông minh, nhưng nhất thời nửa khắc cũng vô pháp đem Hạ Vân Kiệt nghĩ

biện pháp bang Đỗ Hải Quỳnh lộng tiền đi theo phi ngựa xem đổ mã có cái gì quan hệ.

“Ha ha, ta lại không thể thông qua ngươi đột nhiên đem nàng đề cao đến rất cao vị trí, cũng không thể trực tiếp cấp nàng đưa tiền, tự nhiên chỉ có thể tưởng chút đường ngang ngõ tắt, tỷ như đề nghị nàng đầu điểm tiền trinh mua trương đổ mã xổ số.” Đối Dương Kỳ Phu cũng là không có gì hay giấu diếm, Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười trả lời.

“Chẳng lẽ Kiệt ca ngài xem mã sau có thể biết thế nào con ngựa hội thắng được sao?” Dương Kỳ Phu nghe vậy kinh ngạc bật thốt lên nói.

“Này hẳn là không thành vấn đề.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

Dương Kỳ Phu nghe vậy nhìn Hạ Vân Kiệt phát ra một hồi lâu nhi ngốc, mới đột nhiên bừng tỉnh lại đây. Liền Nhật Bản tuần tra tàu chiến cùng phi cơ đều có thể thần không biết quỷ không hay làm cho chúng nó biến mất, có năng lực làm cho bảo điếu thuyền giống u linh thuyền bình thường đột nhiên xuất hiện ở Victoria cảng, suy tính ra thế nào con ngựa sẽ thắng tựa hồ cũng không phải cái gì đáng giá ngạc nhiên sự tình.

Chính là trong lòng tuy rằng hiểu được này cũng không phải đáng giá ngạc nhiên sự tình, Dương Kỳ Phu còn là có loại nói không nên lời quái dị cảm giác, nghĩ rằng, Kiệt ca nếu đối bài bạc cảm thấy hứng thú, phỏng chừng toàn thế giới sòng bạc đều đóng cửa.

“Nga, đúng rồi, ta cho tới bây giờ không đổ quá mã? Đổ mã có cái gì quy củ sao? Nhưng đừng lập tức làm cho nàng cấp thắng thành phú bà.” Đang lúc Dương Kỳ Phu miên man suy nghĩ khi, Hạ Vân Kiệt đột nhiên hỏi.

Dương Kỳ Phu gặp Hạ Vân Kiệt không phải hỏi như thế nào đổ mã mới có thể thắng tiền mà là lo lắng không hiểu đổ mã quy củ thắng nhiều lắm tiền, trong lòng trừ bỏ cười khổ, còn là cười khổ.

Đồng dạng là đổ mã, này chênh lệch thật đúng là không phải bình thường lớn! Nhìn xem người ta Kiệt ca, lời này nói được nhiều vênh váo a!

Trong lòng cảm khái, miệng thượng Dương Kỳ Phu cũng không dám có nửa điểm chậm trễ, vội vàng trả lời:“Đổ mã quy củ cử nhiều. Có chỉ một một hồi, cũng có tổ hợp sổ tràng ; Mà ở chỉ một một hồi trung, lại phân chỉ một cùng tổ hợp hai loại. Ở một hồi trung, “Mua ngựa” Phương thức còn có 6 loại: Chích mua chạy thứ nhất kêu “Độc thắng”; Mua chạy vào top 3 danh trung nhâm một kêu “Vị trí”; Mua đạt được quan á quân tổ hợp kêu “Liên thắng”; Mua chạy tiến top 3 danh trung ý hai thất tổ hợp kêu “Vị trí q”; Chẳng phân biệt được thứ tự mua top 3 danh tổ hợp kêu “Đan t”; Nếu không chỉ có mua top 3 danh, hơn nữa ngay cả thứ tự cũng không sai kêu “Tam trọng màu”. Nhiều tràng tổ hợp hơn phức tạp, mua liên tiếp hai tràng thứ nhất kêu “Hạnh bảo”; Mua chỉ định liên tiếp hai tràng “Đan t” Tổ hợp kêu “Kiết tử t”. Mà tam tràng tổ hợp trung còn có “Tam bảo” Cùng “Tam t” Hai loại, trong đó “Tam t” Là sở hữu đổ mã hạng mục trung khó nhất mua trung một loại, cho nên hồi báo bồi sổ cũng đặc biệt cao, bình thường cao tới mấy chục vạn lần —l998 năm 3 tháng 28 ngày một lần “Tam t” Tối cao phái màu, 10 nguyên nhất chú độc trúng 1 ức 3357 vạn nguyên, sáng hạ Hong Kong đổ mã phái màu tối cao ghi lại……”

Hạ Vân Kiệt nghe xong sau, không khỏi âm thầm may mắn chính mình cố ý hỏi một chút, bằng không lập tức làm cho Đỗ Hải Quỳnh thắng thành hàng tỉ phú bà, kia đã có thể hoàn toàn quấy rầy nàng nguyên lai sinh hoạt.

“Vừa vặn buổi chiều có đua ngựa, hơn nữa ta cũng vậy mã hội đổng sự chi nhất, khó được Kiệt ca có hứng thú, buổi chiều ta liền mang Kiệt ca ngài đi hiện trường nhìn một cái.” Dương Kỳ Phu giới thiệu hoàn đua ngựa quy tắc sau, cười nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy gật gật đầu, cũng không cùng Dương Kỳ Phu khách khí.

Hong Kong mã hội là Hong Kong tôn quý nhất hội sở chi nhất. Mã hội hội tịch các chịu tôn sùng, hội viên xin nhập hội đều từ tuyển chọn hội viên đề cử, mã hội cộng 200 danh tuyển chọn hội viên, hàng năm đề cử hội viên số người đều có hạn ngạch. Giống Hong Kong từng đặc khu hành chính trưởng quan tăng ấm quyền, Trường Giang thực nghiệp chủ tịch lí gia thành, kim quản cục chủ tịch nhâm chí cương đằng đằng đều là mã hội hội viên. Mà Hong Kong mã hội là từ đổng sự cục chưởng quản, đổng sự cục lấy chủ tịch cầm đầu, cộng từ l2 vị ở Hong Kong có danh vọng đổng sự tạo thành. Dương Kỳ Phu là mã hội đổng sự chi nhất, bởi vậy có thể thấy được hắn ở Hong Kong lực ảnh hưởng thị không tầm thường.

Đương nhiên Dương Kỳ Phu thân là Hong Kong tùng Hồng môn đại long đầu con trai, lại là đại phú hào lại là mã hội đổng sự, hắn tự mình đến phi ngựa xem trận đấu, tự nhiên dẫn tới không ít Hong Kong thượng tầng nhân sĩ chú ý cùng ào ào tiến lên chào hỏi. Chính là khi bọn hắn phát hiện Dương Kỳ Phu đúng là bồi một vị lạ mặt người trẻ tuổi đến xem mã tái, hơn nữa tự mình làm hướng dẫn du lịch, người hướng dẫn khi, lại đều khó tránh khỏi âm thầm khiếp sợ không thôi, không biết người trẻ tuổi kia đến tột cùng là cái gì đến đây, thế nhưng có thể làm được rất tốt Dương Kỳ Phu tự mình cùng đi.

Có Dương Kỳ Phu cùng đi, Hạ Vân Kiệt đương nhiên

hơn rất nhiều tiện lợi. Không chỉ có ngồi ở siêu cấp vip ghế lô khán đài thưởng thức đua ngựa, hơn nữa tái sau còn có hạnh gần gũi nhất nhất xem qua đem tham dự chu tam trận đấu đua ngựa, cũng là làm cho Hạ Vân Kiệt mở một lần nhãn giới.

Xem qua đua ngựa sau, nhớ tới thứ 2 còn phải đi làm, Hạ Vân Kiệt sẽ không tái ở Hong Kong lưu lại, cùng Dương Kỳ Phu cùng nhau tùy tiện ăn đốn bữa tối sau, xin miễn hắn tiếp đưa, trực tiếp một mình một người đi thiển thủy loan, sau đó thừa dịp không có người chú ý thời điểm lại nhảy vào trong biển, hóa thân thanhg cự long ngao du hồi Giang Châu thị ngân than.

Dọc theo đường đi tự nhiên không thiếu được thuận đường đem đáy biển lại thăm dò một phen, chính là lại trọng du, hơn nữa theo Hong Kong hải vực đến giang châu hải vực này giai đoạn chủ yếu còn là ở gần biển mang, dĩ nhiên thiếu lần đầu tiên nhập hải khi rung động, Hạ Vân Kiệt suy nghĩ hôm khác tìm thời gian đem tứ đại dương ở chỗ sâu trong đều du lịch một lần.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 583 : Trẻ tuổi giáo thụ được đệ tử kính yêu

Không vội không hoãn, một đường ngao du, chờ Hạ Vân Kiệt lên bờ lại về tới trường học độc thân giáo sư ký túc xá đã là đêm khuya, vườn trường trừ bỏ con ếch thanh côn trùng kêu vang, đã muốn là yên tĩnh một mảnh.

Bất quá Mỹ quốc Lầu Năm Góc, còn có Nhật Bản phòng vệ thính đằng đằng lại đều còn tại cao tốc mà khẩn trương vận chuyển, hơn nữa sở hữu công tác cơ hồ đều ngắm nhìn ở tại điếu ngư đảo hải vực phát sinh kia kiện quỷ dị sự kiện phía trên.

Sở hữu này phiến hải vực chuyện đã xảy ra, phía trước phía sau bọn họ nghiên cứu tái nghiên cứu, phân tích tái phân tích, nhưng kết quả thủy chung là cái mê.

Nói là người Trung Quốc làm, mặc kệ là người Mỹ quốc còn là người Nhật Bản cũng không tin tưởng. Tuy rằng bọn họ đều tin tưởng, Trung Quốc quân đội không chỉ có khổng lồ, cũng có được một ít ngay cả bọn họ cũng không biết bí mật tiên tiến khoa học kỹ thuật, nhưng muốn nói tiên tiến đến có thể thần không biết quỷ không hay đem bọn họ mười chiếc tuần tra tàu chiến, hai giá phi cơ đều cấp tiêu diệt sạch sẽ, không chỉ có như thế còn thần không biết quỷ không hay đem bảo điếu thuyền đưa về tiêm sa chủy bến tàu, đánh chết bọn họ cũng là sẽ không tin tưởng

Nhưng muốn nói không phải người Trung Quốc làm, vì cái gì đem năm sao hồng kỳ, thanh thiên bạch nhật kì còn có tử kinh hoa kì cấp cắm ở điếu ngư trên đảo? Lại vì cái gì chỉ cần lưu lại bảo điếu thuyền cùng bảo điếu nhân sĩ, cũng bọn họ đưa về Hong Kong đâu? Này lại tựa hồ lại rất khó giải thích.

Đương nhiên còn có một loại khả năng tựa như Trung Quốc dân gian cách nói giống nhau là Trung Quốc cự long hiển linh, đương nhiên này cách nói đối với Lầu Năm Góc cùng Nhật Bản phòng vệ thính mà nói lại không thể tin.

Chính là nếu này đó đoán cũng không thành lập, như vậy đến tột cùng là cái gì lực lượng thần bí ở trong đó có tác dụng đâu !

Không có người có thể nói đi ra, mặc kệ là Mỹ quốc Lầu Năm Góc còn là Nhật Bản phòng vệ thính! Bất quá bọn họ lại hội tiếp tục điều tra đi xuống, về phần có thể hay không điều tra đi ra, kia cũng là mặt khác một hồi sự.

Làm các quốc gia tổ chức tình báo bao gồm Mỹ quốc, Nhật Bản đều ở điều tra, thảo luận, phỏng đoán điếu ngư đảo hải vực sự kiện phía sau màn tay khi, làm kia chuyện làm sự nhân, Hạ Vân Kiệt lại sớm đã đem kia chuyện cấp để qua sau đầu, về nhà, vọt tắm rửa, rửa mặt một phen, trực tiếp trên giường ngủ.

Ngày hôm sau, thứ hai.

Hạ Vân Kiệt giống thường lui tới giống nhau ở giờ mẹo tu luyện, tu luyện xong sau rửa mặt sau đó đi căn tin ăn bữa sáng. Nếm qua bữa sáng, dọc theo bên hồ lâm ấm đường nhỏ thảnh thơi thảnh thơi một đường đi đến trung y học viện đại lâu.

Bởi vì “Hạ chuyên nhất” Này xưng hô phong ba còn không có quá, trước tuần lễ lại truyền ra “Hạ chuyên nhất” Mất không nổi mặt mũi, xám xịt mà dẫn dắt đệ tử chạy Thương Bắc tiểu thị trấn đi ngồi phòng khám bệnh, nhưng lại là mượn tại chức nghiên cứu sinh Lưu Nhất Duy quang, cho nên Hạ Vân Kiệt hướng văn phòng chạy, dọc theo đường đi gặp được sư sinh nhìn hắn ánh mắt đều là là lạ, muốn cười lại không dám cười.

Hạ Vân Kiệt đương nhiên sẽ không để ý này đó sư sinh ánh mắt, như trước giống thường lui tới giống nhau mặt mang mỉm cười hướng văn phòng đi đến.

“Hạ lão sư, Hạ lão sư.” Chính là vào đại lâu, còn chưa tới lầu hai lại bị mặt sau vượt qua đến Lưu Lực Hoành cấp gọi lại.

“Nguyên lai là Lưu lão sư a, buổi sáng tốt lành.” Hạ Vân Kiệt gặp là trong văn phòng trọng tải lớn nhất khoa chỉnh hình thầy thuốc Lưu Lực Hoành, không khỏi cười chào hỏi nói.

“Buổi sáng tốt lành, buổi sáng tốt lành. Hôm nay không đi Thương Bắc trung y viện sao?” Lưu Lực Hoành bộ dạng có điểm mập giả tạo, đi cái thang lầu đều có điểm thở hổn hển, một bên thở phì phò một bên hỏi.

“Sao có thể mỗi ngày đi, tổng cũng phải chừa chút thời gian ở trong học viện, nói sau ta còn có tân sinh ban dạy học nhiệm vụ đâu.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Như vậy cũng tốt, đỡ phải trong học viện sư sinh lời ra tiếng vào nói lung tung nói.” Lưu Lực Hoành gật đầu nói.

Hạ Vân Kiệt biết Lưu Lực Hoành chỉ là cái gì, nghe vậy không cho là đúng cười cười.

“Hạ lão sư, ta nói ngươi hàm dưỡng công phu thật đúng là tốt. Chẳng lẽ ngươi thật sự một chút cũng không để ý trong học viện lão sư cùng đệ tử ở sau lưng nói ngươi sao?” Lưu Lực Hoành gặp Hạ Vân Kiệt tựa hồ căn bản không cần, nhịn không được hỏi.

“Có cái gì để ý, miệng sinh trưởng ở bọn họ trên người, bọn họ yêu nói như thế nào liền nói như thế nào bái, chỉ cần không trước mặt của ta nói tựu thành.” Hạ Vân Kiệt

tiếp tục không cho là đúng nói.

“Kia cũng là là!” Lưu Lực Hoành gật gật đầu, một trận không nói gì nói.

Khi nói chuyện, hai người đã muốn đến văn phòng trước cửa.

Cửa phòng làm việc là mở ra, trừ bỏ trung y toàn khoa chủ trị thầy thuốc Lục Cao Đại lão sư ở ngoài, Lưu Nhất Duy, Đới Vĩnh Chu, Cố Thiến Lâm ba người cũng đều đã muốn ở trong văn phòng. Trong đó Đới Vĩnh Chu đang ở giúp Hạ Vân Kiệt lau cái bàn, Lưu Nhất Duy giúp Hạ Vân Kiệt ở sửa sang lại hắn trên bàn sách vở, Cố Thiến Lâm đang ở giúp Hạ Vân Kiệt tẩy trừ cái chén, mà Lục Cao Đại lão sư tắc vẻ mặt giật mình nhìn Cố Thiến Lâm ba người.

Hắn tuy rằng còn không có tư cách mang làm nghiên cứu sinh đạo sư, nhưng cũng mang quá không ít thực tập sinh, lại còn cho tới bây giờ chưa thấy qua như vậy ân cần đệ tử, sáng sớm lại đây, liền giúp lão sư lau cái bàn, sửa sang lại sách vở, rửa cái chén. Trong đó Lưu Nhất Duy lại nói tiếp đã muốn là “Lão trung y” Một gã, thế nhưng cũng sáng sớm lại đây tỉ mỉ hỗ trợ sửa sang lại cái bàn. Như thế tiếp theo, để cho Lục Cao Đại cảm thấy không thể tưởng tượng là Cố Thiến Lâm này mỹ nữ tiến sĩ thân mình cốt lộ ra một cỗ ngạo khí, tựa hồ vĩnh viễn đều là tuyệt người ngàn dặm ở ngoài, tố có trung y học viện thậm chí toàn bộ Giang Châu đại học nữ ma đầu danh xưng, thế nhưng hội đột nhiên thay đổi cá nhân dường như, sáng sớm chủ động lại đây hỗ trợ rửa cái chén

Điều này sao có thể đâu? Giống nàng như vậy nữ ma đầu nhưng là ngay cả Ngô phó viện trưởng đều trấn không được a, Hạ Vân Kiệt một đạo sư so với nàng còn nhỏ, làm sao đức gì có thể có thể làm cho nàng chủ

động hiến ân cần?

Khả sự thật liền đặt tại trước mặt, cũng là làm cho Lục Cao Đại không khỏi không tin, Hạ Vân Kiệt này cơ hồ thành toàn trung y học viện sư sinh chê cười trẻ tuổi phó giáo sư, lại tựa hồ bất ngờ thực chịu ba vị đệ tử kính yêu.

Điều này làm cho Lục Cao Đại ở cảm thấy kinh ngạc cùng không thể tưởng tượng đồng thời, lại không thể không hoài nghi Lưu Nhất Duy ba người có phải hay không đầu óc vào nước.

Đi theo Hạ Vân Kiệt cùng nhau tiến văn phòng Lưu Lực Hoành nhìn thấy trong văn phòng một màn, đồng dạng cũng là thật to lắp bắp kinh hãi.

Ngay tại Lưu Lực Hoành giật mình là lúc, Cố Thiến Lâm ba người thấy được Hạ Vân Kiệt, ba người vội vàng buông đỉnh đầu việc, cung kính cúi đầu nói:“Lão sư buổi sáng tốt lành.”

Hơn nữa, Cố Thiến Lâm nói thanh “Lão sư buổi sáng tốt lành” Sau, lại chủ động giúp Hạ Vân Kiệt rớt ra ghế dựa, sau đó cầm đã muốn rửa sạch chén trà cấp Hạ Vân Kiệt phao chén nước trà, thật cẩn thận đặt ở hắn trên bàn !

Này một màn, chỉ nhìn Lưu Lực Hoành cùng Lục Cao Đại tròng mắt đều thiếu chút nữa thẳng.

Này thật là kia trong truyền thuyết nữ ma đầu sao? Này thật là kia nữ tiến sĩ một cước đem Ngô phó viện trưởng cấp đá tiến bệnh viện sao?

Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra từ chối thì bất kính, một bộ thản nhiên ngồi xuống, thản nhiên uống một ngụm trà, sau đó đối ba người nói:“Các ngươi đều về trước 309 đi, nửa giờ sau, ta lại cho các ngươi dạy học.”

“Tốt, lão sư!” Ba người cung kính trở về một câu, sau đó ở Lưu Lực Hoành cùng Lục Cao Đại kinh ngạc ánh mắt dưới ly khai 306 văn phòng.

“Cao, cao, Hạ lão sư thật sự là cao nhân!” Lưu Lực Hoành cùng Lục Cao Đại kinh ngạc một hồi lâu nhi, mới đột nhiên phục hồi tinh thần lại, hướng Hạ Vân Kiệt giơ ngón tay cái lên tán thưởng nói.

Hạ Vân Kiệt không cho là đúng cười khoát tay, sau đó tự cố tự mở ra máy tính, tiếp tục lên mạng xem xét một ít tư liệu, bao gồm Tây y phương diện tư liệu.

Khác sơn chi thạch có thể công ngọc, Hạ Vân Kiệt chính mình tuy rằng không dùng được Tây y, nhưng hắn đệ tử dù sao cũng là người thường, không hắn như vậy tiên gia y thuật, nếu cũng có thể nắm giữ một ít Tây y phương diện tiên tiến kỹ thuật, hơn nữa Tây y bên ngoài khoa giải phẫu phương diện có này độc đáo một mặt, nếu có thể hấp thu vì mình dùng, lấy Tây y đến phô trợ trung y, đối hắn các học sinh y thuật đề cao hội rất ưu việt, ở y thuật phương diện thành tựu cũng sẽ càng toàn diện.

“Hạ lão sư ngươi đến tột cùng là thông qua biện pháp gì có thể cho ngươi đệ tử như vậy ủng hộ ngươi? Đặc biệt Cố Thiến Lâm, nàng nhưng là chúng ta học viện công nhận để cho lão sư đau đầu nữ tiến sĩ, không nghĩ tới ở ngươi trước mặt hoàn toàn thành một gã ngoan ngoãn nữ.” Gặp Hạ Vân Kiệt tự cố tự lên mạng tra tư liệu, Lưu Lực Hoành cùng Lục Cao Đại nhìn nhau liếc mắt một cái, cuối cùng còn là nhịn không được nội tâm hiếu kì, mở miệng hỏi nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 584 : Tin vui

“Bọn họ đều là đệ tử tốt, chỉ cần chúng ta dụng tâm dạy bọn họ, bọn họ tự nhiên hội ủng hộ chúng ta.” Hạ Vân Kiệt cười trả lời.

Lưu Lực Hoành cùng Lục Cao Đại tự nhiên không tin Hạ Vân Kiệt này lí do thoái thác, chính là Hạ Vân Kiệt nói là đạo lý lớn, bọn họ nhưng cũng không tốt phản bác, đành phải ngượng ngùng cười cười nói:“Hạ lão sư nói là.”

Nói xong, hai người không tốt tái tiếp tục truy vấn vấn đề này, cũng đều tự việc mở, chính là trong lòng lại đều còn nén một đoàn nghi hoặc.

Nửa giờ sau, Hạ Vân Kiệt liền rời đi văn phòng đi cấp Cố Thiến Lâm ba người đi học.

Bởi vì có trước tuần lễ trải qua, Cố Thiến Lâm ba người đều biết đến có thể cùng Hạ Vân Kiệt học y là bọn hắn may mắn, cũng là bọn họ nhân sinh bước ngoặt, cho nên đều phá lệ quý trọng này nhân sinh cơ duyên, đi học cũng đều trước nay chưa có còn thật sự, sợ không có một lưu ý bỏ qua lão sư giảng nội dung.

Ngô Vĩnh Bình phó viện trưởng văn phòng, Đinh Chí Giang chính kiều chân bắt chéo, trong tay bưng chén trà, một bên thổi phiêu phù ở trên mặt nước lá trà, một bên lấy mắt thấy Ngô Vĩnh Bình.

Trước kia Đinh Chí Giang cùng Ngô Vĩnh Bình phó viện trưởng quan hệ chỉ có thể xem như bình thường, tương đối mà nói hắn cùng Hồng Văn Cảnh viện trưởng đi được càng gần. Chính là gần nhất lại bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ, hai người bất tri bất giác trung đi được rất gần, thường xuyên tính lủi nổi lên cửa.

“Ngô viện trưởng, ngài này hai ngày hẳn là nghe qua Hạ Vân Kiệt chê cười đi? Ngồi chuyên gia phòng khám bệnh văn phòng lại ngay cả cái bệnh nhân cũng chưa tới cửa. Sau lại, hắn làm việc càng buồn cười, thế nhưng chạy đến Thương Bắc huyện trung y viện cấp đệ tử dạy lâm sàng thực tiễn khóa, chẳng lẽ chúng ta Giang Châu đại học phụ thuộc bệnh viện ngay cả cấp nghiên cứu sinh thượng lâm sàng thực tiễn khóa địa phương đều không có sao? Cần chạy đến tiểu thị trấn. Chuyện này nếu truyền ra đi, buộc không chỉ có riêng chính là hắn mặt, ngay cả chúng ta học viện thể diện đều phải bị hắn cấp mất hết. Ngài là lãnh đạo, chuyện này ngài cũng không thể nhâm chi mặc kệ a.” Đinh Chí Giang đem phiêu phù ở trên mặt nước lá trà thổi đến chén trà ven, uống một ngụm trà, sau đó mặt lộ vẻ châm biếm cùng một tia bất mãn nói.

“Đúng vậy, chuyện này ta cũng nghe nói, còn cố ý cùng Hồng viện trưởng nâng lên đề, nói như vậy lão sư không được, khả hắn nghe không vào, ta cũng không có biện pháp, dù sao hắn là chính viện trưởng, ta là phó.” Ngô Vĩnh Bình vẻ mặt bất đắc dĩ lắc đầu nói.

“Nói là nói như vậy, nhưng là không thể liền bởi vì Hồng viện trưởng hướng về hắn, mặc hắn lung tung đến a!” Đinh Chí Giang chưa từ bỏ ý định nói.

“Vậy ngươi có cái gì biện pháp tốt không có?” Ngô Vĩnh Bình nghe vậy hỏi.

“Ta chỉ là cái bình thường phó giáo sư, ta có thể có biện pháp gì.” Đinh Chí Giang lắc đầu nói.

“Đinh giáo thụ khiêm tốn, ngươi nhưng là chúng ta học viện còn có trường học trọng điểm bồi dưỡng thanh niên giáo sư, hơn nữa ngươi lão sư Chu Tân Bình giáo thụ lại chúng ta trung y giới ngôi sao sáng. Chỉ cần hắn lão nhân gia ngày nào đó có rảnh đến chúng ta học viện đi

dạo, nói thượng nói mấy câu, chuyện này là tốt rồi làm." Ngô Vĩnh Bình nói, trong mắt lóe ra một tia âm hiểm sắc.

"Lão sư hắn là trung ương bảo vệ sức khoẻ cục chuyên gia, mỗi ngày đều phải phụ trách quốc gia lãnh đạo thân thể khỏe mạnh trạng huống, hắn thời gian ta khả không làm chủ được." Đinh Chí Giang lại lắc đầu nói, chính là hắn nói lời này khi trên mặt rõ ràng mang theo một tia đắc ý kiêu ngạo sắc.

"Kia cũng là là." Ngô Vĩnh Bình nghe vậy gật gật đầu, sau đó nghĩ nghĩ lại nói:"Nói thật đi, ta kỳ thật cũng ước gì tưởng đem này Hạ Vân Kiệt cấp đuổi đi. Hắn mới bao nhiêu tuổi, cũng xứng làm phó giáo sư? Cũng xứng làm tiến sĩ sinh đạo sư? Hơn nữa thái độ còn kiêu ngạo, một chút cũng không đem lão giáo thụ xem ở trong mắt. Ta xem làm cho hắn mang nghiên cứu sinh căn bản chính là lầm người đệ tử."

"Chính là, cũng không biết Hồng viện trưởng là nghĩ như thế nào, thế nhưng còn đem Cố Thiến Lâm hoa cho hắn." Đinh Chí Giang nghe vậy cố ý nhắc tới Cố Thiến Lâm.

Quả nhiên, Ngô Vĩnh Bình sắc mặt nhất thời trở nên có chút khó coi xuống dưới, nói:"Hồng viện trưởng là lãnh đạo, hắn muốn làm như vậy chúng ta cũng không có biện pháp. Bất quá đệ tử cũng có thể có đệ tử lựa chọn, tổng không thể rõ ràng thực không muốn cùng một đạo sư, không nên cưỡng chế hắn cùng đi. Như vậy đối đệ tử cũng không công bình, ngươi nói là đi Đinh giáo thụ?"

Ngươi trước kia cũng không cưỡng chế Cố Thiến Lâm sao? Đinh Chí Giang nghe vậy trong lòng âm thầm oán thầm, bất quá hai mắt cũng là mạnh sáng ngời, nói:"Ngô viện trưởng ý của ngươi là?"

"Của ta ý tứ là, trung y học viện trung tối không hài lòng

Hạ Vân Kiệt chỉ sợ không phải ngươi cùng ta, mà là Lưu Nhất Duy các đệ tử đi theo hắn. Hơn nữa Lưu Nhất Duy, nói như thế nào cũng đã muốn làm nghề y gần hai mươi năm trung y, thật vất vả khảo thượng nghiên cứu sinh, lại theo Hạ Vân Kiệt như vậy một vị đạo sư dựa vào quan hệ đi vào đến, ngươi nói hắn trong lòng hội nguyện ý sao? Còn có kia Cố Thiến Lâm, vốn chính là cái tâm cao khí ngạo chủ, làm cho nàng cùng một trẻ tuổi đạo sư so với nàng mấy tuổi còn nhỏ, ta xem trong lòng chỉ sợ lại càng không nguyện ý. Ngươi là Chu lão giáo thụ đắc ý môn sinh, lại là chúng ta học viện thanh niên giáo sư đi đầu, nếu ngươi cùng Lưu Nhất Duy bọn họ hơi chút kì hảo cũng lộ ra nguyện ý tiếp thu bọn họ, ta xem bọn họ khẳng định rất thích ý khác chọn danh sư.” Ngô Vĩnh Bình nói, trong mắt âm hiểm sắc càng đậm.

“Ngô viện trưởng quá khen, bất quá vì làm cho đệ tử học có điều thành, không đến mức chậm trễ bọn họ học nghiệp, chỉ cần học viện cho phép, ta đổ không ngại tái nhiều chiêu vài đệ tử. Bất quá Cố Thiến Lâm trước kia là ngài đệ tử, nếu nàng muốn chuyển đầu đến ta nơi này, có phải hay không hội không ổn?” Đinh Chí Giang dĩ nhiên hoàn toàn hiểu được Ngô Vĩnh Bình ý đồ, bất quá nói trong lời nói cũng là đặc biệt dối trá.

“Chỉ cần nàng nguyện ý, không có gì không ổn.” Ngô Vĩnh Bình nói.

“Kia đi, bất quá Hạ Vân Kiệt có ba nghiên cứu sinh, ta năm nay đã muốn chiêu không ít nghiên cứu sinh, thêm nữa cái một hai cái còn đi, lập tức ba cái không chỉ có ta chính mình mang bất quá đến, chỉ sợ trong học viện cũng sẽ không đồng ý. Không bằng Ngô viện trưởng cũng mang một cái đi, lấy Ngô viện trưởng ngài danh vọng, chỉ cần hơi chút vẫy tay, bọn họ còn không tranh nhau muốn chuyển đầu đến ngài danh nghĩa. Xem bệnh không bệnh nhân tới cửa, đệ tử lại tất cả đều chạy không muốn cùng hắn, ta đổ muốn nhìn một chút Hạ

Vân Kiệt còn có cái gì thể diện ở lại chúng ta trung y học viện, Hồng viện trưởng lại như thế nào tiếp tục thiên vị hắn?" Đinh Chí Giang nói, nói xong lời cuối cùng một câu khi, trên mặt hắn lộ ra đắc ý cùng vui sướng khi người gặp họa biểu tình.

"Ha ha!" Ngô Vĩnh Bình nghe vậy rốt cục nhịn không được lên tiếng đắc ý nở nụ cười.

Hạ Vân Kiệt đương nhiên không biết Đinh Chí Giang cùng Ngô Vĩnh Bình lại ở tính kế hắn, buổi sáng hắn cấp Cố Thiến Lâm ba người đi học, buổi chiều hắn lại cấp tân sinh lớp học trung y nguyên lý luận trụ cột khóa.

Học trung y lấy nam sinh chiếm đa số, nữ sinh nhưng cũng không ít. Hạ Vân Kiệt người bộ dạng suất khí lại tuổi trẻ nhưng thật ra thắng được không ít nữ sinh ưu ái, đi học đều cử nể tình, người người nghe được đều thực còn thật sự, mà nam sinh tắc kém không ít. Bọn họ gặp Hạ Vân Kiệt tuổi theo chân bọn họ xấp xỉ, hơn nữa loáng thoáng cũng nghe nói điểm "Hạ chuyên nhất" Chuyện này, cho nên khó tránh khỏi coi khinh hắn, hơn nữa gặp nữ sinh thích hắn, trong lòng cũng nhiều ít có điểm ăn vị, đi học liền khó tránh khỏi không tiếp thu thực, ghé vào trên bàn ngủ, cúi đầu xem đánh võ tiểu thuyết đều có, thậm chí có cá biệt đã muốn ở nổi lên lần sau trón học kế hoạch.

Sinh viên tuy rằng còn là đệ tử, nhưng đều đã muốn là người trưởng thành rồi, hẳn là có chính mình sức phán đoán, cũng có thể vì chính mình hành vi phụ trách, cho nên nam sinh thích nghe không nghe, Hạ Vân Kiệt cũng tuyệt đối sẽ không đi bắt buộc bọn họ, đi học lại càng không hội giống đại bộ phận lão sư giống nhau còn điểm danh. Đương nhiên mặc kệ đệ tử thích nghe không nghe hắn khóa, có một điều kiện tiên quyết bọn họ phải tuân thủ, thì phải là không thể nói chuyện, không thể ảnh hưởng người khác nghe giảng bài.

Cũng may mọi người đều còn là tân sinh, còn không như thế nào quen, hơn nữa tạm thời lá gan cũng không giống lão sinh lớn như vậy, cho nên lớp học cũng là im lặng, chính là ngẫu nhiên hội nhẹ giọng giảng một hai câu lặng lẽ nói, cho nên tạm thời Hạ Vân Kiệt đối này bang đệ tử còn là vừa lòng, cũng tạm thời không có phát giận.

Dạy xong, thứ 2 buổi chiều, Hạ Vân Kiệt trên cơ bản sẽ không sự, liền một mình một người dọc theo vườn trường bên hồ lâm ấm đường nhỏ chậm rãi đi tới.

Hạ Vân Kiệt thích như vậy cảm giác, một người lẳng lặng đi tới, im lặng thích ý, lại thỉnh thoảng có thể nhìn đến một ít thanh xuân thân ảnh, hồn nhiên khuôn mặt tươi cười.

Chính đi tới, Hạ Vân Kiệt di động tiếng chuông vang lên.

Hạ Vân Kiệt lấy ra nữa vừa thấy, gặp là hắn đến Giang Châu thị tìm công tác khi đệ nhất vị hợp thuê giả, sau lại bởi vì hắn duyên cớ thành kim lộ bia cổ đông cùng tổng giám đốc Trương Văn Bân, không khỏi cảm thấy một tia ngoài ý muốn.

Lại nói tiếp từ lần trước Chung Dương Dĩnh từ thiện tiệc tối sau, hai người đã muốn có rất dài một đoạn thời gian không liên hệ.

“Trương tổng, hôm nay là cái gì phong a, ngươi hội nhớ tới đánh cho ta điện thoại.” Hạ Vân Kiệt tiếp khởi điện thoại, trêu chọc nói.

Trương Văn Bân là người nhớ tình cũ, hai người hợp thuê khi liền chỗ thực không sai, sau lại ngẫu nhiên một lần Trương Văn Bân còn mượn chức vụ phương tiện cố ý đem Hạ Vân Kiệt chiêu đi làm bia nhân viên bán hàng,

chỉ tiếc Hạ Vân Kiệt không thích hợp làm này một hàng. Cho nên cùng Trương Văn Bân nói chuyện, Hạ Vân Kiệt tự nhiên thực tùy ý.

“Kiệt ca, ngài tạm tha ta đi. Ở ngài lão trước mặt, ta tính cái gì rắm tổng a!” Hạ Vân Kiệt như vậy trêu chọc hắn, Trương Văn Bân cũng không dám thực đem chính mình làm lão tổng, nghe vậy vội vàng nói.

“Ha ha, khiêm tốn không phải. Hiện tại kim lộ bia nhưng là toàn bộ Giang Nam tỉnh đều số một số hai nhà máy bia, không chừng ngày nào đó chính là cả nước số một số hai, ngươi này đại cổ đông không phải lão tổng là cái gì?” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Nói là nói như vậy đúng vậy, bất quá ở ngài trước mặt cho dù đi. Ta Trương Văn Bân có thể có hôm nay, khả tất cả đều là nhờ ngài phúc.” Trương Văn Bân tiếp tục khiêm tốn nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Trương Văn Bân nói như vậy, sẽ không có cùng hắn tiếp tục nói đùa hứng thú, chuyện vừa chuyển nói:“Đúng rồi, hôm nay ngươi gọi điện thoại cho ta đến tột cùng có chuyện gì?”

“Ta muốn kết hôn, vốn chuẩn bị tự mình cho ngài đưa thiệp mời, lại sợ quấy rầy ngài, cho nên trước cho ngài đánh cái điện thoại. Ngài xem ngài có thời gian tới tham gia ta cùng Tiểu Nhã hôn lễ sao?” Trương Văn Bân nói, nói chuyện trong thanh âm lộ ra một tia khẩn trương cùng chờ mong.

“Ha ha, chúc mừng ngươi, rốt cục thực hiện năm đó giấc mộng, đem lão bản nữ nhi cấp cưới tới tay ! Thiệp mời sẽ không dùng đưa tới, ngươi nói cho ta biết thời gian, địa điểm, đến lúc đó ta nhất định tham gia!” Hạ Vân Kiệt nghe nói nguyên lai là Trương Văn Bân muốn cùng kim lộ công ty chủ tịch Triệu Nguyên Bưu nữ nhi Triệu Tiểu

Nhã kết hôn, không khỏi vui vẻ nở nụ cười, tự đáy lòng thay lão hữu cảm thấy cao hứng.

“Thật cám ơn kiệt ca. Sau thứ bảy buổi tối sáu giờ, ở đông khải khách sạn, đến lúc đó ta phái xe đi tiếp ngài.” Trương Văn Bân không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt như vậy rõ ràng đáp ứng, không khỏi một trận kinh hỉ kích động.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 585 : Tài lộ

“Đều là huynh đệ, ngươi kết hôn ta đương nhiên muốn đi, ngươi nói cảm ơn đã có thể khách khí. Xe sẽ không dùng phái, đến lúc đó ta chính mình đi.” Hạ Vân Kiệt biết Trương Văn Bân vì cái gì như vậy kinh hỉ kích động, cũng biết loại tâm tính này cũng là nhân chi thường tình, nhưng hắn còn là hy vọng Trương Văn Bân có thể sử dụng bình thường tâm đối đãi bọn họ này phân hữu nghị.

“Ha ha, là ta không đúng, là ta không đúng. Vậy nói như vậy định rồi, thứ bảy buổi tối 6 giờ, đông khải khách sạn.” Trương Văn Bân là chạy doanh tiêu xuất thân, ứng biến năng lực đặc cường, gặp Hạ Vân Kiệt nhắc tới huynh đệ hai chữ, trong lòng tuy rằng thụ sủng nhược kinh, nhưng nói chuyện ngữ khí lại lập tức chuyển biến.

“Hảo, thứ bảy, đông khải khách sạn!” Hạ Vân Kiệt nói xong, cười treo điện thoại.

Treo điện thoại sau, Hạ Vân Kiệt nhớ tới Đỗ Hải Quỳnh sự tình còn không có làm, liền lững thững đi ra vườn trường, ở vườn trường phụ cận một nhà tiệm bán di động mua cái di động cùng tân dãy số.

Đem tân dãy số bỏ vào tân di động trung, Hạ Vân Kiệt chính mình đều cảm thấy có điểm buồn cười. Tưởng cấp Đỗ Hải Quỳnh kiếm điểm khoản thu nhập thêm, còn phải biến thành thần thần bí bí.

Lắc đầu cười cười, Hạ Vân Kiệt biên tập một cái tin nhắn, nội dung tự nhiên là thứ tư đua ngựa muốn mua thế nào con ngựa thắng sự tình. Đương nhiên Hạ Vân Kiệt sẽ không dạy Đỗ Hải Quỳnh mua độ khó lớn nhất “3t”. Tuy rằng này suy tính đối với Hạ Vân Kiệt mà nói cũng không khó, nhưng nó tiền thưởng thật sự rất cao,

nhất chú thường thường còn có mấy chục vạn lần hồi báo, chỉ cần Đỗ Hải Quỳnh tùy tiện ném cái mấy chục đồng tiền mua cái mấy chú tựu thành phú bà. Hạ Vân Kiệt chọn là phái màu thích hợp một loại ngoạn pháp — tam trọng màu.

Đây là một loại chỉ cần mua trúng đan tràng trận đấu trung top 3 danh đua ngựa cùng với chúng nó trình tự hoàn toàn chính xác có thể trúng thưởng một loại ngoạn pháp, tình hình chung hạ mua trúng hồi báo dẫn ở mấy trăm hơn một ngàn lần tả hữu, đương nhiên cũng có ngoại lệ, tỷ như Hong Kong liền từng phát sinh quá một lần có cái tên đan bút điên cuồng đầu chú tam trọng màu ba ngàn vạn, làm cho phái màu bạo thăng, một chú mười nguyên hồi báo dẫn liền đạt tới hơn hai vạn. Hơn nữa tam trọng màu giải thích đứng lên cũng đơn giản, không dễ dàng tính sai. Không giống này khác phái màu có vẻ cao ngoạn pháp, muốn phân vài tràng mua mã, dễ dàng lộng lăn lộn. Đương nhiên đối với Hạ Vân Kiệt chính mình, nhiều suy tính mấy tràng trận đấu tương đối mà nói cũng phí sức một chút.

Hạ Vân Kiệt mới đem tin nhắn phát đi qua không trong chốc lát, tân mua di động tiếng chuông liền vang lên.

Điện thoại tự nhiên là Đỗ Hải Quỳnh đánh tới, nhìn màn hình biểu hiện số điện thoại, Hạ Vân Kiệt luôn luôn loại có tật giật mình cảm giác. Chờ di động vang một hồi lâu nhi, Hạ Vân Kiệt mới bất đắc dĩ tiếp lên.

“Uy, đại thiếu gia, ngươi chừng nào thì thành mã chuyên gia ? Như thế nào đột nhiên nhớ tới dạy người ta đổ mã ?” Hạ Vân Kiệt điện thoại nhất tiếp đứng lên chợt nghe đến ống nghe truyền đến Đỗ Hải Quỳnh mang theo hưng phấn cùng hiếu kì thanh âm.

Hiển nhiên đột nhiên nhận được Hạ Vân Kiệt tin nhắn, nàng thực ngoài ý muốn cũng thực vui vẻ.

“Ngươi không phải thiếu đặt mông nợ sao? Sợ ngươi làm việc ngốc, cho nên liền cho ngươi chỉ điều tài lộ uyết.” Hạ Vân Kiệt tận lực dùng tùy ý ngữ khí nói.

“Ngươi mới làm việc ngốc đâu! Một đại thiếu gia thế nhưng đem tinh lực cấp đặt ở đổ mã trên mặt.” Đỗ Hải Quỳnh lập tức nói.

“Được, hảo tâm không hảo báo, khi ta cái gì cũng chưa nói qua, ta treo.” Hạ Vân Kiệt thực rõ ràng nói.

“Đừng nha, tính ta nói sai lầm rồi biết không.” Sự tình lần trước sau, Đỗ Hải Quỳnh vẫn tưởng liên hệ Hạ Vân Kiệt, nhưng là lại không hắn số điện thoại, nay thật vất vả liên hệ đến, lại đâu chịu liền như vậy vội vàng chấm dứt trò chuyện.

“Này còn kém không nhiều lắm.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Đúng rồi, ngươi nói này đến cùng chuẩn không chuẩn a? Lập tức muốn người ta đầu nhập một ngàn khối, nếu bồi làm sao bây giờ?” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt không quải điện thoại, không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi nói.

“Kính nhờ, ta đây chính là hảo tâm cho ngươi chỉ điều tài lộ, không thu ngươi tiền tính không sai, chẳng lẽ ngươi bồi, còn muốn ta bồi ngươi bất thành? Được, ngươi yêu mua không mua!” Hạ Vân Kiệt lại “Bất mãn” Nói.

“Ngươi là đại thiếu gia, đương nhiên không đem điểm ấy tiền trinh để ở trong lòng! Khả người ta chính là tiểu dân chúng, nay lại thiếu đặt mông tiền, hiện tại mỗi đồng tiền đều phải bài thành hai nửa dùng, ngươi bảo ta lập tức đầu nhập nhiều như vậy tiền, ta đương nhiên phải cẩn thận thận trọng a!” Đỗ Hải Quỳnh bĩu môi nói.

Nghe Đỗ Hải Quỳnh nói như vậy, Hạ Vân Kiệt chỉ biết ở Chương Viện Viện không có tiền trả nợ tình huống hạ, nàng quả thực tạm thời đem kia bút nợ nần cấp khiêng lại đây, không khỏi vừa tức nàng ngốc, lại nhịn không được đau lòng nàng, chính là ngại cho thân phận duyên cớ, cuối cùng còn là cứng rắn khởi tâm địa nói:“Ngươi muốn nói như vậy, ta sẽ không biện pháp, chính ngươi lo lắng cẩn thận đi. Nga, đúng rồi, nếu ngươi mua, vạn nhất trúng thưởng, ngày nào đó có cơ hội gặp mặt khi cũng đừng quên đưa ta tiền.”

“Trả lại ngươi tiền! Cái gì tiền?” Đỗ Hải Quỳnh hơi hơi ngẩn người hỏi.

“Không phải đâu, nhanh như vậy liền đã quên. Ngày đó ngươi uống say rượu nhưng là ta cho ngươi an bài khách sạn, ngươi sẽ không nghĩ đến khách sạn là miễn phí đi? Đúng rồi, còn có kêu xe taxi tiền.” Hạ Vân Kiệt nói.

Đỗ Hải Quỳnh thế này mới hiểu được Hạ Vân Kiệt chỉ là ở khách sạn tiền, vốn nàng đối hắn ngày đó cẩn thận an bài cử cảm động, nay nghe hắn như vậy vừa nói, không khỏi một trận buồn bực nói:“Đi, ta nhất định hội trả lại ngươi tiền, quỷ hẹp hòi!”

“Vậy là tốt rồi, nhớ kỹ tổng cộng một ngàn một trăm ba mươi nguyên, số lẻ sẽ không thu ngươi, một ngàn mốt đi. Tốt lắm, ta có việc muốn việc, chúc ngươi may mắn.” Nói xong Hạ Vân Kiệt cũng không quản Đỗ Hải Quỳnh còn có không có chuyện muốn giảng, trực tiếp liền treo điện thoại.

Đỗ Hải Quỳnh phỏng chừng còn thực không thói quen bị nam sinh chủ động trước dập điện thoại, nghe vậy sửng sốt sửng sốt, sau đó đối với micro liên tục “Uy” vài thanh, bất quá trả lời của nàng cũng là rõ ràng lưu loát

cắt đứt thanh.

“Hảo ngươi cái Hạ đại thiếu, cũng dám trước dập bổn cô nương điện thoại!” Đỗ Hải Quỳnh cắn răng, thở phì phì hồi bát đi qua, chính là truyền đến nêu lên âm cũng là đối phương đã tắt máy.

“Tức chết ta ! Tức chết ta !” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt không chỉ có treo nàng điện thoại nhưng lại trực tiếp tắt máy, không khỏi tức giận đến thẳng dậm chân.

Không gì hơn cái này tức giận một trận, đột nhiên Đỗ Hải Quỳnh lại “Xì” Nở nụ cười ra tiếng.

“Thật sự là cái quái đại thiếu, rõ ràng là hảo tâm tưởng giúp người ta, cố tình khiến cho ngưu hò hét, xa cách, rõ ràng là cái kẻ có tiền, căn bản không cần về điểm này tiền trinh, lại cố tình cố ý khiến cho rất nhỏ nhen. Bất quá, đến tột cùng muốn hay không nghe người này trong lời nói đâu? Mặc kệ nó, dù sao đã muốn thiếu đặt mông nợ, rõ ràng tái nhiều mua điểm, mua cái hai ba ngàn.” Đỗ Hải Quỳnh lẩm bẩm.

Cũng may Hạ Vân Kiệt không có nghe đến Đỗ Hải Quỳnh lầm bầm lầu bầu, nếu không hắn khẳng định dở khóc dở cười. Hắn chỉ tính như thế nào trúng tam trọng màu cùng với nó đại khái bồi dẫn, lại đã quên tính Đỗ Hải Quỳnh nữ nhân này không nhất thiết liền nhất định hội nghe hắn an bài, ngoan ngoãn mua một ngàn khối.

Hôm nay Hạ Vân Kiệt điện thoại tựa hồ nhất định so với bình thường bận rộn một ít, vừa mới treo Đỗ Hải Quỳnh điện thoại cũng ngay sau đó trực tiếp tắt máy sau, luôn luôn tại dùng là kia di động lại vang lên.

Điện thoại là Tô Chỉ Nghiên đánh tới.

“Uy, Hạ giáo thụ ở việc cái gì đâu, bóng người cũng

không thấy được, điện thoại cũng không có một cái." Điện thoại nhất tiếp đứng lên chợt nghe đến Tô Chỉ Nghiên bất mãn thanh âm.

"Nếu làm giáo thụ, tự nhiên là dạy học dục nhân. Có phải hay không gieo trồng vườn đều đã muốn chuẩn bị cho tốt ?" Hạ Vân Kiệt cười trở về một câu sau đó hỏi.

"Với ngươi nói chuyện thực không có ý nghĩa, ngươi sẽ không hội chứa ngu một chút sao? Người ta còn không có mở miệng liền đem sự tình toàn nói." Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt nhất ngữ vạch trần của nàng ý đồ đến, không khỏi càng phát ra bất mãn nói.

"Ha ha, ngươi là nữ cường nhân, nhật lí vạn ky, trừ chuyện này, còn có thể có chuyện gì có thể đáng giá Tô tổng tự thân xuất mã gọi điện thoại ?" Hạ Vân Kiệt cười hỏi ngược lại.

"Ta sẽ không có thể gọi điện thoại hẹn ngươi ăn cơm? Xem điện ảnh cái gì sao?" Tô Chỉ Nghiên hơi hơi giật mình, lập tức phản bác nói.

"Gieo trồng vườn sự tình ta sẽ tại đây cái tuần lễ trừu cái thời gian đi lộng một chút." Hạ Vân Kiệt cũng không tiếp Tô Chỉ Nghiên này lời nói, trực tiếp đem đề tài xả trở về gieo trồng vườn.

"Người này!" Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt không tiếp chính mình trong lời nói, buồn bực ở điện thoại kia đầu chà chà chân, cuối cùng nhưng cũng chỉ có thể bất đắc dĩ nói:"Cụ thể khi nào thì, ngươi theo ta nói một tiếng, đến lúc đó ta cùng Chung tỷ cùng nhau đi qua xem."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 586 : Thanh danh tiệm khởi

“Huyền môn thuật pháp, dấu diếm thường nhân chi mắt, ngươi cùng Chung tỷ chỉ để ý làm tốt các ngươi kia bộ phận công tác, sau đó ngồi chờ khai trương kiếm tiền đó là.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt không nghĩ làm cho nàng cùng Chung Dương Dĩnh quan sát, trong lòng tự nhiên càng phát ra buồn bực, nhưng là loại chuyện này, Hạ Vân Kiệt nói không được, Tô Chỉ Nghiên nhưng cũng lấy không chuẩn hay không có cái gì kiêng kị, cho nên cũng là không dám đùa giỡn đại tiểu thư tính tình, đành phải nói:“Quỷ hẹp hòi, không cho xem chúng ta sẽ không xem bái!”

Hạ Vân Kiệt biết Tô Chỉ Nghiên tính cách, nghe vậy tự nhiên sẽ không để ý, sau đó lại cùng nàng hàn huyên vài câu, liền treo điện thoại.

Thứ ba, Hạ Vân Kiệt tiếp tục ở trung y học viện đi làm.

Cùng hôm qua giống nhau, sáng sớm, ba đệ tử liền giúp hắn đem cái bàn, ghế dựa lau mạt một bả tỏa sáng, không nhiễm một hạt bụi, nước trà cái gì cũng đều chuẩn các thỏa thỏa đáng đáng, nhìn xem đồng văn phòng các sư phụ đều phá lệ hâm mộ.

Hạ Vân Kiệt thích đơn giản có tự cuộc sống, buổi sáng như trước trước lên mạng xem chút tư liệu, sau đó lại đi cấp ba vị nghiên cứu sinh dạy học.

“Kỳ quái, ngươi nói Ngô Vĩnh Bình hôm nay có phải hay không ăn sai cái gì dược ? Ở trên đường đụng tới khi thế nhưng chủ động đánh với ta tiếp đón, còn quan tâm hỏi khởi của ta học nghiệp tình huống. Trước kia ở trên đường đụng tới, ta hướng hắn vấn an, hắn nhưng là cho

tới bây giờ đều là bất cẩu ngôn tiếu, nhiều lắm cũng liền khẽ gật đầu ý bảo một chút.” Hạ Vân Kiệt vừa mới đến đi học phòng học cửa chợt nghe đến Đới Vĩnh Chu mang theo nghi hoặc thanh âm.

“Phải không? Ngô Vĩnh Bình hôm nay thế nhưng chủ động đánh với ngươi tiếp đón, ta xem người này khẳng định trong lòng có quỷ.” Cố Thiến Lâm trước kia chính là Ngô Vĩnh Bình đệ tử, đối hắn bản tính có thể nói hiểu biết sâu đậm, biết hắn là cái thực lợi thế, cũng thích bãi điểm phó viện trưởng cái giá, đương nhiên lại cái khoác da dê cầm thú, nghe vậy lập tức ngắt lời nói.

“Ta cũng hiểu được có điểm không thích hợp a, nhưng ta cũng liền một thạc sĩ nghiên cứu sinh, gia cảnh cũng bình thường thật sự, hắn đột nhiên hướng ta kì hảo, muốn làm gì nha?” Đới Vĩnh Chu nói.

“Các ngươi là đệ tử, hảo hảo học tập đó là, hơn nữa, lão sư chủ động theo các ngươi chào hỏi chẳng lẽ còn sai lầm rồi, tưởng nhiều như vậy làm gì?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng kỳ thật đã muốn có điểm đoán được Ngô Vĩnh Bình muốn làm gì, chính là hắn là lão sư, ở đệ tử trước mặt cũng không tốt đùa nghịch thị phi, cho nên một bên lững thững đi vào tiểu phòng học, một bên trách các nói.

“Là, lão sư.” Gặp là Hạ Vân Kiệt đến đây, hơn nữa còn mặt mang trách các sắc, Đới Vĩnh Chu bọn họ vội vàng đứng lên, nơm nớp lo sợ nói.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng so với bọn hắn đều tuổi trẻ, nhưng cùng Hạ Vân Kiệt tiếp xúc càng nhiều, bọn họ đối hắn kính sợ sùng bái chi tâm liền càng nhiều, hắn ở bọn họ trong lòng hình tượng cũng càng phát ra cao lớn uy nghiêm, sớm đã quên hắn thực tế tuổi kỳ thật so với bọn hắn trung nhỏ nhất Đới Vĩnh Chu còn muốn nhỏ.

“Tốt lắm, chúng ta bắt đầu đi học đi.” Hạ Vân Kiệt khoát tay, ý bảo ba người tọa hạ.

Tuần trước, bởi vì đi Thương Bắc huyện trung y viện đi học là lâm thời quyết định, cho nên thời gian an bài có vẻ vội vàng, là an bài ở thứ năm, thứ sáu hai ngày. Bất quá theo này một tuần khởi, lâm sàng thực tiễn khóa bắt đầu đi vào quỹ đạo, theo mỗi thứ tư bắt đầu.

Này thứ tư sáng sớm, bốn người còn là cùng lần trước giống nhau ở học viện cửa tập hợp, sau đó lại xuất phát đi cưỡi xe buýt khai hướng Thương Bắc huyện.

Ở học viện đại lâu trước tập hợp chạm trán khi, tự nhiên khó tránh khỏi hội ngộ đến học viện sư sinh, cũng khó miễn hội lại một lần nữa nghênh đón bọn họ mang theo một tia xem tiểu sửu ánh mắt, bất quá lúc này đây, Lưu Nhất Duy ba người lại đều kiêu ngạo mà cử ngực, ngang đầu, tựa hồ bọn họ đi không phải một nhà vùng núi tiểu thị trấn trung y viện thượng lâm sàng thực tiễn khóa mà là đi một nhà cả nước số một số hai trung y viện đi học.

Lưu Nhất Duy ba người biểu hiện, tự nhiên khó tránh khỏi lại hội đưa tới một ít sư sinh ngầm châm biếm thậm chí xem bọn hắn ánh mắt đều mang theo một tia đáng thương, cho rằng bọn họ rất bi ai, thế nhưng theo như vậy một vị lão sư, nay lại chỉ có thể đánh thũng mặt làm mập mạp. Chỉ có Lưu Nhất Duy ba người biết, chân chính đáng thương buồn cười là bọn họ, mà bọn họ ba người theo như vậy một vị danh sư, tương lai nhất định hội trở thành một thế hệ quốc y đại sư.

Hạ Vân Kiệt vừa đến, mọi người liền nhích người đi Thương Bắc huyện.

Hạ Vân Kiệt bốn người tới Thương Bắc huyện trung y viện khi, trung y viện Diệp Chính Thụy viện trưởng bởi vì

từng bị Hồng Văn Cảnh viện trưởng dặn dò quá, cho nên cũng không có cố ý ra mặt đón chào, hết thảy đều giống thường lui tới giống nhau, thậm chí trừ bỏ cá biệt cùng Lưu Nhất Duy quan hệ tốt hơn thầy thuốc còn cố ý nhìn Hạ Vân Kiệt ba người vài lần, tư dưới hỏi bọn họ là ai, Lưu Nhất Duy thuận miệng tới nay trong viện thực tập đệ tử trả lời ở ngoài, còn lại người thậm chí cũng chưa chú ý tới trung y trong viện hơn ba người.

Này kỳ thật cũng đang thường, đầu năm nay thầy thuốc là đứng đầu chức nghiệp, mặc kệ là Tây y còn là trung y, cho nên chẳng sợ Thương Bắc huyện trung y viện chính là cái trong sơn thành tiểu bệnh viện, hàng năm cũng đều không hề thiếu học trung y đệ tử tới nơi này thực tập. Nhiều Hạ Vân Kiệt ba cái không nhiều lắm, thiếu Hạ Vân Kiệt ba cái không ít, ai cũng sẽ không cố ý đi chú ý, mà đây đúng là Hạ Vân Kiệt sở thích nhìn đến.

Hạ Vân Kiệt một hàng bốn người vừa đến Thương Bắc huyện trung y viện, rất xa còn chưa tới Lưu Nhất Duy phòng mạch, liền nhìn đến hắn phòng mạch ngoài vài người. Vừa thấy đến bọn họ lại đây, ào ào đi lên đem Lưu Nhất Duy vây quanh, mặt mang cảm kích nói:“Lưu thầy thuốc ngài đã tới, lần trước ngài cho ta thuốc rất hiệu a, hôm nay ngài lại cho ta khai một ít đi.”

“Lưu thầy thuốc, ta hiện tại đã muốn có thể một giấc ngủ thẳng buổi sáng ba giờ.”

“Lưu thầy thuốc, ta đau đầu hiện tại tốt hơn nhiều, đã muốn không hề ăn thuốc giảm đau.”

Bệnh nhân mồm năm miệng mười, xem Lưu Nhất Duy ánh mắt đều tràn ngập cảm kích cùng tôn kính, lại đều là trước tuần bệnh nhân đến hắn nơi này xem qua bệnh.

Lưu Nhất Duy làm nghề y gần hai mươi năm, cơ hồ đều là ngày qua ngày, năm phục một năm sớm tới tìm phòng

mạch làm việc đúng giờ, ngồi ở trong văn phòng chờ ít ỏi vài bệnh nhân tới cửa, sau đó bắt mạch hỏi chẩn khai dược, tái sau đó chờ buổi chiều tan tầm về nhà. Cho tới bây giờ không giống hôm nay giống nhau, người còn chưa tới phòng mạch, đã muốn có bệnh nhân ở nhìn trông mong chờ hắn, không chỉ có chờ hắn, còn ào ào vây quanh hắn, nói xong cảm kích khen ngợi lời nói, hơn nữa kia đăm đăm nội tâm cảm kích ánh mắt, lại Lưu Nhất Duy theo học y bắt đầu liền khát vọng hướng tới được đến, chính là còn chưa có không hiểu được đến quá. Cho nên tuy rằng rõ ràng biết này đó công lao đều là lão sư, Lưu Nhất Duy còn là nhịn không được cảm thấy một tia thỏa mãn cùng tự hào, vụng trộm chột dạ nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó một bên thân thiết khiêm tốn tiếp đón các bệnh nhân, một bên vào cửa phòng.

Các bệnh nhân đều có đăng ký, ký hiệu thượng có thứ tự, gặp Lưu Nhất Duy đi vào, đổ không tái kêu loạn theo đi vào, mà là ấn thứ tự ở cửa xếp thành hàng.

Gặp bệnh nhân cuối cùng khôi phục bình tĩnh cùng thứ tự, Hạ Vân Kiệt trong lòng âm thầm may mắn chính mình anh minh quyết định, nếu không nếu chính mình tự thân xuất mã, lại là ở Giang Châu đại học phụ thuộc thứ nhất bệnh viện mở ra thanh danh, chờ có một ngày toàn thị, toàn tỉnh thậm chí cả nước, toàn thế giới bệnh nhân đều nghe tiếng chen chúc tới, kia chính mình đã có thể thực thành mua dây buộc mình, rốt cuộc không một khắc ngủ yên.

Vào cửa phòng ngồi ngay ngắn, Lưu Nhất Duy bắt đầu kêu bệnh nhân tiến vào.

Cái thứ nhất vào đúng là lần trước hoạn ngoan cố tính mất ngủ hoạn giả, nay tình huống đã muốn rõ ràng hảo chuyển.

Giống lần trước giống nhau, Lưu Nhất Duy chính mình chẩn đoán sau, lại thỉnh Hạ Vân Kiệt đám người chẩn đoán. Đương nhiên cuối cùng chẩn đoán kết quả này đây Hạ Vân Kiệt vì chuẩn.

Có câu tên sư ra cao đồ, ở tin tức cao tốc phát đạt hôm nay, những lời này dùng ở truyền thống trung y giới còn là phi thường thích hợp, bởi vì trung y rất nhiều tri thức ở sách giáo khoa là căn bản học không đến. Liền như bắt mạch, cái gì thân thể trạng huống cái gì mạch tượng, trung y sách giáo khoa đều có, nhưng nếu không có lão sư thực tế truyền thụ, lại có vài đệ tử có thể biết cái gì kêu mạch trầm trì mà nhanh, mạch nhu hoạt, mạch trầm tế mà nhanh, mạch tế mà muốn chết…… Ngay cả mạch đều nắm chắc không chuẩn, càng đừng nói tái thông qua mạch tượng đến chẩn đoán bệnh tình.

Cho nên ở hiện nay tin tức phát đạt xã hội, rất nhiều tri thức có thể tự học thành tài, nhưng trung y cũng rất khó. Bởi vì nó là một môn kinh nghiệm khoa học, trừ bỏ chính mình làm nghề y kinh nghiệm lắng đọng lại, càng cần nữa lão sư đem hắn làm nghề y kinh nghiệm tri thức tự thân dạy dỗ cho ngươi. Cho nên muốn học tốt trung y, trừ bỏ tự thân, lão sư là tới quan trọng yếu.

Lưu Nhất Duy ba người không thể nghi ngờ là phi thường may mắn. Bọn họ theo một vị tuyệt thế thần y lão sư, cho nên tuy rằng ba người cùng Hạ Vân Kiệt học y thời gian mặc dù ngắn, nhưng tiến bộ cũng là thần tốc, hơn nữa Lưu Nhất Duy vốn là đã muốn tích lũy gần hai mươi năm học y kinh nghiệm, tự mình chẩn đoán quá hứa rất nhiều nhiều ca bệnh, đơn giản khi đó xem bệnh luôn nắm chắc không được chính xác phương hướng, nay có Hạ Vân Kiệt chỉ điểm, dĩ vãng ca bệnh nhất nhất ở trong đầu hiện lên mà qua, cùng lão sư truyền lại thụ tri thức nhất nhất nghiệm chứng, nhất thời giống như đẩy ra mây mù gặp thanh thiên, ở y học cảnh giới lập tức liền lên một cái bậc thang, xem bệnh dĩ nhiên đứng

ở một cái tân độ cao.

Vài cái tái khám bệnh nhân rất nhanh liền chẩn đoán xong rồi. Bọn họ đi rồi sau, phòng mạch tạm thời lại có rảnh xuống dưới. Hạ Vân Kiệt liền đem vừa rồi vài bệnh nhân tình huống lại kể lại theo bọn họ phân tích một phen, ba người đều được lợi không phải là ít.

Kế tiếp, đến Lưu Nhất Duy nơi này xem bệnh tân bệnh nhân số người còn là cùng dĩ vãng không sai biệt lắm, bất quá tính đi lên tái khám, số người so với dĩ vãng phiên gấp đôi không chỉ, cho nên cả ngày xuống dưới, Lưu Nhất Duy phòng mạch so với dĩ vãng bận rộn không ít. Ngẫu nhiên trung y viện Diệp Chính Thụy viện trưởng sẽ ở trong bệnh viện chuyển vừa chuyển, gặp Lưu Nhất Duy phòng mạch có đôi khi thế nhưng còn có người xếp hàng, trong lòng không khỏi âm thầm kinh ngạc, cố ý ngầm tra xét tra, phát hiện một ngày này đến Lưu Nhất Duy nơi này xem bệnh bệnh nhân thế nhưng so với dĩ vãng hơn gấp đôi không chỉ, hơn nữa vài cái thế nhưng còn là chỉ tên nói họ muốn tới hắn phòng mạch xem bệnh. Kết quả này làm cho Diệp Chính Thụy trong lòng càng phát ra kinh ngạc, Lưu Nhất Duy cái gì trình độ, thân là viện trưởng Diệp Chính Thụy tự nhiên hiểu biết, này đột nhiên gian phòng khám bệnh số người tăng nhiều, không ít còn là tái khám bệnh nhân, hiển nhiên thực không bình thường.

Chẳng lẽ là kia Hạ Vân Kiệt duyên cớ? Điều này sao có thể đâu? Hắn còn như vậy tuổi trẻ! Kinh ngạc qua đi, Diệp Chính Thụy thực dễ dàng liền liên tưởng đến Hạ Vân Kiệt, chính là trong lòng luôn rất khó tin tưởng, Lưu Nhất Duy chính là bởi vì theo như vậy một vị tuổi trẻ phó giáo sư sau, đột nhiên phòng khám bệnh số người tăng nhiều, cũng không phải là bởi vì hắn duyên cớ, Diệp Chính Thụy nhất thời nửa khắc thật đúng là nghĩ không ra này khác nguyên nhân.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 587 : Nhà mới

Diệp Chính Thụy viện trưởng bởi vì Hồng Văn Cảnh viện trưởng trước tuần lễ cố ý tự mình tiến đến dặn dò, lại chính mắt thấy quá Hồng viện trưởng đối Hạ Vân Kiệt thái độ tựa hồ đặc biệt tôn kính, cho nên mới hội âm thầm đặc biệt chú ý Lưu Nhất Duy sự tình, cũng mới có này ngờ vực vô căn cứ, trong bệnh viện những người khác tạm thời lại còn không có chú ý tới Lưu Nhất Duy phòng mạch đang ở lặng yên phát sinh biến hóa sự tình.

Một ngày phòng khám bệnh xuống dưới, bởi vì bệnh nhân tăng nhiều, này không chỉ có làm cho Lưu Nhất Duy ba người có càng nhiều học tập thực tiễn cơ hội, cũng làm cho bọn họ cảm thấy phá lệ kích động cùng vui vẻ, hơn nữa Lưu Nhất Duy mấy chục năm như một ngày không có tiếng tăm gì, nay rốt cục thấy được quang minh tiền đồ, tâm tình càng kích động.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt có tâm tính xác định địa điểm ở Thương Bắc huyện trung y viện trường kì phòng khám bệnh, trường kỳ trụ khách sạn hiển nhiên không phải thực thích hợp. Tuy rằng hắn hiện tại không thiếu tiền, nhưng hắn hiện tại là làm người gương tốt, nhưng cũng dạy học sinh cần kiệm tiết kiệm đạo lý, cho nên ở tuần trước hồi Giang Châu thị tiền cố ý dặn dò quá Lưu Nhất Duy giúp bọn hắn tìm một nhà trọ ba phòng hai thính thuê phòng.

Tiểu thị trấn tiền thuê nhà cùng Giang Châu thị không có biện pháp so với, Lưu Nhất Duy giúp Hạ Vân Kiệt ba người tìm gian nhà trọ phòng, không chỉ có chỗ thị trấn trung tâm, cách trung y viện góc gần, hơn nữa giá cũng phi thường rẻ. Ba phòng hai thính, một trăm ba mươi cái bình phương một năm cũng mới một vạn nhị, nhưng lại mang tinh trang hoàng cùng gia cụ, tính xuống dưới một ngày mới ba mươi khối không đến, so với ở khách sạn

cũng là có lợi rất nhiều.

Bởi vì phòng ở cách trung y viện cũng liền bốn năm phút đi bộ khoảng cách, tan tầm sau, mọi người liền ở Lưu Nhất Duy dẫn đường hạ, thực nhàn nhã hướng Thương Linh tiểu khu, cũng chính là Hạ Vân Kiệt đám người sắp thuê xuống dưới tiểu khu đi đến

Thương Linh tiểu khu là vừa ba năm trước đây hoàn công tiểu khu, tiểu khu thực mới, cây xanh thành hàng, lục thảo thê thê, cao thấp lâu chằng chịt có tự, đại môn khẩu còn có bảo an gác, xem như Thương Bắc thị trấn sa hoa tiểu khu.

“Này tiểu khu không sai, nếu đổi thành ở Giang Châu thị, không cái ba ngàn rất khó thuê xuống dưới.” Hạ Vân Kiệt vào tiểu khu, gặp bên trong cây xanh thành hàng, còn có tiểu kiều lưu thủy, hoàn cảnh cũng thật là im lặng, không khỏi thích nói.

“Chúng ta nơi này là ở nông thôn tiểu địa phương cùng Giang Châu thị tự nhiên không có biện pháp so với, mấy năm trước này phòng ở bắt đầu phiên giao dịch khi mới một ngàn xuất đầu mỗi mét vuông. Này nếu đổi thành Giang Châu thị ở trung tâm đoạn, đã có thể thật, chỉ sợ ta cả đời kiếm tiền cũng không đủ mua như vậy một bộ phòng ở.” Lưu Nhất Duy nói.

“Lưu sư huynh ngươi lời này đã có thể giảng sai lầm rồi, trước khác nay khác, chờ ngươi xuất sư, tuyệt đối là kẻ có tiền tùy tay mua biệt thự.” Cố Thiến Lâm đi ở hoàn cảnh duyên dáng trong tiểu khu, nhớ tới lập tức muốn cùng trong lòng tôn kính sùng bái lão sư ở cùng một chỗ, tâm tình phá lệ thoải mái vui vẻ, nghe vậy nhịn không được lấy nói đùa khẩu khí nói.

Bất quá lời tuy nhiên này đây nói đùa ngữ khí nói, nói cũng là sự thật, cho nên Lưu Nhất Duy nghe vậy cũng là

không phủ định, mà là cảm kích nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, cười nói:“Là ta giảng sai lầm rồi, cùng lão sư học y, nếu học nghiệp có thành sau, còn là cả đời ở nội thành mua không nổi như vậy một bộ phòng ở, cũng thật sự là mất lão sư thể diện.”

“Ha ha, ta không phản đối các ngươi làm nghề y kiếm tiền, đây là các ngươi hẳn là được đến, bất quá nhất định phải nhớ kỹ làm lòng mang nhân từ thầy thuốc.” Hạ Vân Kiệt tâm tình cũng tốt lắm, nghe vậy cũng không khiêm nhượng, chính là cười đề điểm một câu.

“Chúng ta nhất định nhớ kỹ!” Lưu Nhất Duy ba người vội vàng trả lời.

Hạ Vân Kiệt cười gật gật đầu, khi nói chuyện, một hàng bốn người bất tri bất giác trung đã muốn đến thuê ở phòng ở trước mặt.

Lưu Nhất Duy giúp Hạ Vân Kiệt ba người thuê phòng ở là một tòa phòng ở tổng cộng sáu tầng lầu, bọn họ trụ địa phương ở tầng năm. Bởi vì là nhiều tầng, phòng ở phòng dẫn cũng chính là thực tế sử dụng diện tích khá lớn, cho nên một trăm ba mươi bình phòng ở đẩy cửa đi vào khi thoạt nhìn phá lệ rộng mở.

Đới Vĩnh Chu còn là cái đệ tử, trong nhà điều kiện cũng bình thường, còn cho tới bây giờ không trụ quá lớn như vậy phòng ở, cửa đẩy ra, gặp lọt vào trong tầm mắt chính là cái thật lớn phòng khách, không khỏi một tiếng hoan hô, người sớm đã khẩn cấp vọt vào đi chung quanh đi thăm đứng lên, tay cũng là đông sờ sờ tây sờ sờ, phảng phất lưu mỗ mỗ vào đại quan viên bình thường. Nhưng thật ra Cố Thiến Lâm tuy rằng cũng là cái đệ tử, trong mắt tuy rằng cũng lóe một tia kích động tò mò ánh mắt, bất quá cũng là quy củ cùng Lưu Nhất Duy đi theo Hạ Vân Kiệt bên người.

Nhà trọ là ba phòng hai thính một bếp hai vệ. Hướng tiểu khu trung tâm hoa viên hai cái phòng đều mang theo ban công, trong đó một cái là chủ phòng ngủ còn mang theo một cái buồng vệ sinh. Chủ phòng ngủ rất lớn, có hai mươi lăm mét vuông tả hữu.

“Thiến Lâm liền ở phòng này đi!” Đi thăm một vòng sau, Hạ Vân Kiệt chỉ vào chủ phòng ngủ nói.

“A không, không, phòng này lão sư ngài ở.” Gặp Hạ Vân Kiệt làm cho chính mình ở chủ phòng ngủ, Cố Thiến Lâm đầu tiên là lắp bắp kinh hãi, tiếp theo vội vàng xua tay nói.

Chủ phòng ngủ tự nhiên là lão sư trụ, điểm ấy căn bản không cần phải thuyết minh, cho nên trừ bỏ Cố Thiến Lâm, Đới Vĩnh Chu cùng Lưu Nhất Duy nghe vậy cũng đều thực cảm ngoài ý muốn.

“Ngươi là nữ sinh, theo chúng ta ở cùng một chỗ sẽ có chút không có phương tiện. Vốn ta là muốn cho Nhất Duy giúp chúng ta phân biệt tìm hai gian phòng ở, chính là muốn vừa vặn tìm được liền cùng một chỗ phòng ở cũng không dễ dàng, thế này mới tìm gian lớn. Chủ phòng ngủ có buồng vệ sinh, ngươi ở này gian hội phương tiện một ít.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ta không sao, còn là lão sư ngài ở chủ nằm đi.” Gặp Hạ Vân Kiệt lo lắng như vậy cẩn thận chu đáo, Cố Thiến Lâm trong mắt lóe ra một tia cảm động sắc, bất quá lại còn là lắc đầu cự tuyệt.

“Cứ như vậy nói định rồi, ngươi ở này gian.” Hạ Vân Kiệt cũng không dung hoài nghi nói.

“Cảm ơn lão sư!” Gặp Hạ Vân Kiệt thái độ kiên quyết, Cố Thiến Lâm đổ không tốt tái cự tuyệt, đành phải cảm kích nói.

“Ta ở này gian!” Đới Vĩnh Chu tuy rằng thoạt nhìn chất phác, người cũng không ngốc, gặp Cố Thiến Lâm ở chủ phòng ngủ, lập tức chỉ chỉ không mang ban công kia gian phòng nói.

Hạ Vân Kiệt cười gật gật đầu, tùy Đới Vĩnh Chu đi. Tổng không thể hắn một cái làm lão sư ở tại điều kiện kém cỏi nhất trong phòng đi, hơn nữa hắn cũng thích có chứa ban công phòng.

“Tốt lắm, ở địa phương giải quyết. Hiện tại bắt đầu giải quyết ăn vấn đề, buổi tối ta chưởng chước, cho các ngươi kiến thức một chút lão sư ta tay nghề. Hiện tại binh chia làm hai đường, ta mang Thiến Lân cùng Vĩnh Chu đi mua đồ ăn, Nhất Duy ngươi phụ trách đi đem Vương Thu Phân cùng Lưu Tiến tiếp đến, buổi tối mọi người cùng nhau ăn cơm, náo nhiệt náo nhiệt.” Hạ Vân Kiệt gặp phòng đều phân phối tốt lắm, cười nói.

Vương Thu Phân cùng Lưu Tiến đó là Lưu Nhất Duy thê tử cùng con trai.

“Hảo da!” Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu hai người đều còn là người trẻ tuổi tính tình, nghe vậy lập tức vỗ tay trầm trồ khen ngợi. Chỉ có Lưu Nhất Duy dù sao tuổi lớn, không giống bọn họ người trẻ tuổi như vậy phóng ra, nghe vậy bất mãn trừng mắt nhìn Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu liếc mắt một cái, sau đó đối Hạ Vân Kiệt cung kính nói:“Lão sư ngài việc một ngày, sẽ không cần tái phí công, việc này giao cho ta cùng Thu Phân là đến nơi. Các ngươi trước hảo hảo nghỉ ngơi nghỉ ngơi.”

“Không chú ý nhiều như vậy. Hơn nữa, này phòng như vậy sạch sẽ, Vương Thu Phân này hai ngày khẳng định không thiếu vất vả hỗ trợ thu thập. Đêm nay ta này chủ nhân dù sao cũng phải ý tứ ý tứ, không thể luôn phiền toái nàng.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ta nói đâu, phòng như thế nào như vậy sạch sẽ, nguyên lai tẩu tử sớm đã tới thu thập qua.” Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu thế này mới ý thức được phòng quả thật đều thực sạch sẽ.

“Ha ha, đây đều là đệ tử phải làm.” Lưu Nhất Duy vội vàng khiêm tốn nói.

“Tốt lắm, tốt lắm, mọi người đều là người của mình, sẽ không dùng khách khí như vậy. Xuất phát mua đồ đi thôi!” Hạ Vân Kiệt cười vỗ vỗ Lưu Nhất Duy bả vai cười nói.

Lưu Nhất Duy gặp Hạ Vân Kiệt kiên trì, đành phải theo hắn ý tứ.

Mua đồ trở về, Lưu Nhất Duy người một nhà cũng đều đến.

Vương Thu Phân là cái cần lao nữ nhân, Hạ Vân Kiệt bọn họ khi trở về, nàng đã muốn ở thu thập phòng bếp. Gặp Hạ Vân Kiệt bọn họ trở về, vừa vội đi tiếp trong tay bọn họ gì đó, phải giúp việc tẩy trừ, bất quá lại bị Cố Thiến Lâm cấp đẩy dời đi phòng bếp, muốn nàng trước nghỉ ngơi.

Buổi tối chưởng chước tự nhiên là Hạ Vân Kiệt, mà trù nghệ của hắn tự nhiên cũng là không phản đối, ăn mọi người liên tục trầm trồ khen ngợi, hơn nữa Cố Thiến Lâm xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt thỉnh thoảng nổi lên tia sáng kỳ dị gợn sóng.

Làm Hạ Vân Kiệt đồng Lưu Nhất Duy đám người ở “Tân phòng” ăn này thật vui vẻ khi, Hong Kong phi ngựa, Đỗ Hải Quỳnh lúc này chính tay cầm xổ số, đối với đường băng ngựa vẻ mặt uể oải buồn bực, miệng thì thào :“Cái gì chó má mã chuyên gia, cái gì nhị hào, cửu hào, tứ

hào, thuần túy là hố bổn cô nương tiền thôi! Của ta hai ngàn khối a, của ta hai ngàn khối!”

Đỗ Hải Quỳnh trong miệng nhị hào, cửu hào, tứ hào đúng là Hạ Vân Kiệt tiết lộ cho nàng muốn trúng đầu ba gã đua ngựa, bất quá lúc này cũng là điếm để ba thất.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 588 : Tam trọng màu

Đang lúc Đỗ Hải Quỳnh vẻ mặt chán nản thì thào khi, nhị hào thế nhưng đột nhiên gia tốc, liên tiếp vượt qua phía trước ba con ngựa, mà theo sát sau đó cửu hào, tứ hào tựa hồ cũng không cam lạc hậu, cũng gia tốc liên tiếp siêu việt phía trước đua ngựa.

“Cố lên! Mau! Mau! Tiến lên! Tiến lên!” Gặp vừa mới ngựa bắt đầu tựa hồ còn chính là điểm để phân đột nhiên bắt đầu phát lực, liên tiếp siêu việt phía trước đua ngựa, Đỗ Hải Quỳnh nhất thời tinh thần tỉnh táo, vung phấn quyền cùng tiền giấy, lớn tiếng kêu.

Nhị hào, cửu hào, tứ hào đua ngựa tựa hồ nghe đến Đỗ Hải Quỳnh tiếng kêu, càng chạy càng nhanh, liên tiếp đem phía trước đua ngựa cấp siêu việt, làm khoảng cách chung điểm còn có mười mét khi, Hạ Vân Kiệt nói cho Đỗ Hải Quỳnh ba thất ngựa đua đã muốn chạy tới tiền tam danh, chính là thứ nhất danh cùng thứ hai danh thứ tự vừa vặn rớt cái.

Bất quá dù là như thế, Đỗ Hải Quỳnh cũng đã muốn hưng phấn khẩn trương vô cùng, hướng về phía nhị hào gần như bệnh tâm thần kêu:“Nhị hào xông lên đi, thứ nhất danh! Thứ nhất danh!”

Đỗ Hải Quỳnh như vậy nhất kêu, quả thực nhị hào đua ngựa ở cuối cùng thời khắc mấu chốt, đột nhiên như tên bình thường vọt đi lên, kham có thể so với thứ hai danh trước tiên non nửa cái đầu ngựa trước lướt qua chung điểm tuyến.

“A! Ta thắng! Ta thắng!” Đỗ Hải Quỳnh gặp quả thực thắng tam trọng màu, nhịn không được kích động tượng cái điên bà tử giống nhau lại bảo lại nhượng, còn dùng miệng liên tục hôn xổ số.

Đến phi ngựa đổ mã người rất nhiều, không ít còn là đại lục du khách, gặp Đỗ Hải Quỳnh đổ cái mã kích động thành như thế, không khỏi nhớ tới chính mình lần đầu tiên đổ mã khi bộ dáng, đều ào ào lắc đầu, nghĩ rằng, nữ nhân này khẳng định là lần đầu tiên đổ mã, thắng điểm tiền trinh liền kích động thành cái dạng này.

Chỉ tiếc bọn họ không biết Đỗ Hải Quỳnh không chỉ có trúng là độ khó tương đối khá lớn tam trọng màu, hơn nữa đan bút liền đầu chú hai ngàn nguyên, nếu không bọn họ sẽ không hội như vậy cho rằng, bởi vì này lần tam trọng màu phái màu nhất chú là tám ngàn hai trăm nguyên, này cũng liền ý nghĩa là đầu chú tám trăm hai mươi lần, Đỗ Hải Quỳnh thắng tiền đem đạt tới một trăm sáu mươi bốn vạn.

Kích động hồi lâu, làm Đỗ Hải Quỳnh phát hiện có rất nhiều người ánh mắt đầu hướng nàng khi, thế này mới vội vàng thu hồi xổ số, giả bộ dường như không có việc gì bộ dáng……

Làm tâm tình dần dần khôi phục bình tĩnh, Đỗ Hải Quỳnh cái thứ nhất nghĩ đến là cấp Hạ đại thiếu gọi điện thoại, bất quá điện thoại nêu lên âm còn là tắt máy.

“Làm cái gì nha, lại là tắt máy! Thiết, trang điểm, chẳng lẽ còn thực nghĩ đến bổn cô nương hội bò lên ngươi bất thành?” Gặp Hạ đại thiếu di động tắt máy, Đỗ Hải Quỳnh ngoài miệng tuy rằng mắng, trong lòng lại chung quy có chút mất mát.

Bất quá điểm ấy mất mát cùng trúng một trăm sáu mươi nhiều vạn giải thưởng lớn so sánh với lại căn bản tính không được cái gì, rất nhanh Đỗ Hải Quỳnh lại hưng trí bừng bừng cấp Trầm Lệ Đề gọi điện thoại.

“Ta nói Đỗ đại tiểu thư, ngươi nên sẽ không là theo tung

ta đi, ta chân trước xuống phi cơ, sau lưng của ngươi điện thoại liền đuổi tới.” Điện thoại rất nhanh đã bị tiếp lên, truyền đến Trầm Lệ Đề mang theo một tia mệt mỏi thanh âm.

“Ta cũng không phải bách hợp, ta theo dõi ngươi làm gì? Nga, khẳng định là chuyển tới tỉnh thành, lại có rất nhiều cao phú suất truy ngươi là đi?” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Miễn bàn này đó phiền lòng sự, ngươi gọi điện thoại cho ta nên sẽ không chính là chuyên môn bát quái việc này đi?” Trầm Lệ Đề tức giận nói.

“Thiết, ta mới sẽ không như vậy nhàm chán đâu. Nói cho ngươi một cái tin tức tốt, ta hôm nay đổ mã trúng thưởng, ngươi đoán đoán ta thắng bao nhiêu?” Đỗ Hải Quỳnh gặp Trầm Lệ Đề không nghĩ đề này mất hứng sự tình, lập tức hưng phấn đem nói chuyển tới chính đề đi lên.

“Sẽ không lại là thắng một lần độc thắng liền cao hứng cùng trúng năm trăm vạn giải thưởng lớn giống nhau đi?” Trầm Lệ Đề nghe vậy không khỏi nhớ tới hai người lần đầu tiên đổ mã, thật vất vả trúng một lần độc thắng khi, Đỗ Hải Quỳnh kia cao hứng kính, không khỏi cười trêu nói.

“Thiết, ngươi cũng quá xem thường bản đại tiểu thư. Một cái độc thắng có thể đáng giá ta cố ý cho ngươi gọi điện thoại sao? Nói cho ngươi, ta trúng là tam trọng màu!” Trầm Lệ Đề càng nói như vậy, lại càng có thể thỏa mãn Đỗ Hải Quỳnh kia phân khoe ra tâm lý.

“Ông trời, tam trọng màu! Oa, kia không phải muốn thắng vài ngàn, ngươi muốn mời khách.” Trầm Lệ Đề nghe nói Đỗ Hải Quỳnh trúng tam trọng màu, không khỏi thật to lắp bắp kinh hãi, tiếp theo lập tức đi theo cao hứng nói.

“Cái gì vài ngàn nha, vài ngàn ta sẽ cho ngươi đoán sao? Chưa thấy qua đồng tiền lớn nhãn giới quả nhiên chính là thấp.” Đỗ Hải Quỳnh tiếp tục đắc ý.

“Không phải đâu? Ngươi sẽ không mua vài chú đi?” Trầm Lệ Đề nghe vậy không khỏi càng phát ra kinh ngạc nói.

“Hắc hắc, ngươi đoán đoán ta mua mấy chú?” Đỗ Hải Quỳnh đắc ý bán cái nút nói.

“Ông trời, ngươi thật sự không chỉ mua 1 chú nha! Ta đây đoán ngươi mua mười chú!” Trầm Lệ Đề kinh hỉ nói.

“Mười chú có thể có bao nhiêu tiền, thắng cũng liền bảy tám vạn mà thôi.” Đỗ Hải Quỳnh ngưu hò hét nói.

“Kính nhờ, của ta Đỗ đại tiểu thư, ngươi một tháng tiền lương mới bao nhiêu nha, bảy tám vạn còn nói chính là mà thôi, ngươi tổng sẽ không thắng trăm vạn đi?” Trầm Lệ Đề gặp Đỗ Hải Quỳnh khẩu khí siêu đại, tức giận nói.

“Ha ha, trả lời, bản đại tiểu thư lần này thắng một trăm sáu mươi nhiều vạn. Thế nào? Lợi hại đi!” Đỗ Hải Quỳnh rốt cục nhịn không được đắc ý cười ha ha lên.

“Cái gì? Một, một trăm sáu mươi nhiều vạn!” Trầm Lệ Đề nghe xong sau cả người đều ngây dại.

Tiếp viên hàng không tiền lương tương đối cho bình thường viên chức tuy rằng cao không ít, nhưng một trăm sáu mươi nhiều vạn đối với Trầm Lệ Đề mà nói cũng tuyệt đối là cái lớn con số.

“Sợ ngây người đi. Thế nào? Này cuối tuần chúng ta cùng nhau điều cái ban, ta phi Hải Châu cùng nhau vui vẻ vui vẻ, thuận đường đem Hạ đại sư cũng gọi tới.” Đỗ

Hải Quỳnh gặp Trầm Lệ Đề nghe xong sau thanh âm đều kết ba, quả thực vui vẻ tâm hoa nộ phóng.

“Thiết, keo kiệt, một trăm sáu mươi nhiều vạn thế nào, ngươi hiện tại nhưng là chính tông phú bà một quả, hẳn là mời chúng ta phi Hong Kong vui vẻ vui vẻ mới đúng nha.” Trầm Lệ Đề nghe vậy rốt cục phục hồi tinh thần lại, cười chèn ép nói.

“Mời các ngươi phi Hong Kong đương nhiên không thành vấn đề, bất quá phi Hong Kong cần Hong Kong giấy thông hành, ngươi cảm thấy Hạ đại sư sẽ có sao? Hiện tại làm chỉ sợ không còn kịp rồi đi.” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Điều này cũng đúng, vậy phi Hải Châu đi. Cũng tốt lâu không gặp người này, không gọi điện thoại cho hắn, hắn cũng không biết gọi điện thoại cho ta.” Trầm Lệ Đề nghĩ nghĩ nói, chính là nói đến mặt sau khi trong giọng nói hiển nhiên có chứa một tia bất mãn cùng mất mát.

“Nghĩ như thế nào hắn ?” Đỗ Hải Quỳnh cười hỏi.

“Ta nghĩ hắn làm gì? Ngươi mới tưởng hắn đâu!” Trầm Lệ Đề thề thốt phủ nhận nói.

“Còn đừng nói, ta còn thật nhớ hắn.” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Ngươi sẽ không thích thượng hắn đi?” Trầm Lệ Đề không nghĩ tới Đỗ Hải Quỳnh thế nhưng hội như vậy trả lời, không khỏi ngây ngẩn cả người.

“Ta cũng không biết. Ngươi biết không? Ta ở Hong Kong lại gặp được lần trước ta với ngươi nhắc tới quá đại thiếu, sau đó không biết vì cái gì ta đã nghĩ nổi lên Hạ đại sư.” Đỗ Hải Quỳnh trong giọng nói mang theo một tia mê mang nói.

“Không phải đâu, ngươi lại gặp được vị kia Hạ đại thiếu ? Các ngươi thật đúng là hữu duyên a, sẽ không là kia Hạ đại thiếu coi trọng ngươi, sau đó phái người theo dõi ngươi, cố ý chế tạo trùng hợp đi?” Trầm Lệ Đề kinh ngạc nói.

“Trầm đại tiểu thư, lần này ngươi trông nhầm. Người ta nhưng là chân chính đại phú thiếu, ngay cả Hong Kong Dương Kỳ Phu đối hắn đều là khách khách khí khí, hiện tại hắn là sợ ta bò lên hắn, áp căn sẽ không tiếp của ta điện thoại.” Đỗ Hải Quỳnh có điểm uể oải nói.

Nàng cũng nói không rõ chính mình hiện tại đến tột cùng là cái gì tâm tình, nếu nói kia Hạ đại thiếu truy nàng, nàng cảm thấy chính mình tám chín phần mười hội cự tuyệt, nhưng nay hắn không để ý nàng, nàng lại tổng cảm thấy thiếu cái gì.

“Không phải đâu, lấy chúng ta Hải Quỳnh tiểu thư khuynh quốc khuynh thành mỹ mạo, thế nhưng còn có nam nhân sợ ngươi bò lên hắn, người này sẽ không là cái đồng chí đi?” Trầm Lệ Đề càng phát ra kinh ngạc nói.

Đỗ Hải Quỳnh gặp thường thường muốn bãi đại thiếu cái giá “Hạ Vân” Bị Trầm Lệ Đề cấp nói thành đồng chí, nhịn không được “Xì!” Một tiếng nở nụ cười nói:“Có đôi khi thực hoài nghi Hạ Vân Kiệt cùng Hạ Vân chính là thất lạc nhiều năm không phải anh cũng không phải em, không chỉ có tên còn kém một chữ, còn đều bị chúng ta hiểu lầm là đồng chí.”

Trầm Lệ Đề nghe vậy sửng sốt một chút, tiếp theo cũng nhịn không được nở nụ cười.

Thương linh tiểu khu Hạ Vân Kiệt đương nhiên không biết một cái khác chính mình lại một lần nữa bị người hiểu lầm vì đồng chí, lúc này hắn đã muốn nếm qua cơm chiều, hơn nữa hướng hoàn tắm về tới chính mình

phòng ngủ, đang nghĩ tới là trên giường ngủ, còn là thừa dịp đêm khuya tất cả mọi người đang ngủ lặng lẽ đi quát sơn trấn đem gieo trồng sinh sản linh dịch thảm thực vật đỉnh núi cấp bố trí một chút. Ngay tại phía sau, Hạ Vân Kiệt di động vang.

Hạ Vân Kiệt cầm lấy đến vừa nhìn thấy là Đỗ Hải Quỳnh, không khỏi nao nao, nhất thời nhưng lại không nhớ tới nàng vì cái gì ở phía sau cấp chính mình gọi điện thoại.

Bất quá sững sờ khi, tùy tay Hạ Vân Kiệt đã muốn tiếp nổi lên điện thoại.

“Đại sư, ở nơi nào phong lưu khoái hoạt đâu?” Điện thoại nhất tiếp đứng lên, Hạ Vân Kiệt tựa hồ có thể cảm giác được Đỗ Hải Quỳnh kia hỏa lạt lạt hơi thở đập vào mặt mà đến.

“Chính một mình trông phòng đâu!” Hạ Vân Kiệt nói đùa nói.

“Xì!” Đỗ Hải Quỳnh nở nụ cười ra tiếng:“Chán ghét, một đoạn thời gian không gặp, đều với ai học, càng ngày càng miệng lưỡi trơn tru, cẩn thận lệ đề không cần ngươi.”

“Khụ khụ, đã trễ thế này gọi điện thoại cho ta có chuyện gì?” Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Hải Quỳnh nhắc tới Trầm Lệ Đề, trong lúc nhất thời nhưng thật ra có điểm xấu hổ đứng lên.

“Ngươi đoán?” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Kính nhờ Đỗ đại tiểu thư, ta cũng không phải thần tiên, ta làm sao sao biết được nói ngươi khuya khoắt gọi điện thoại lại đây cho ta làm gì? Tổng sẽ không thất tình, muốn tìm cá nhân nói hết một chút?” Hạ Vân Kiệt cố ý

trêu ghẹo nói, kỳ thật theo Đỗ Hải Quỳnh hưng phấn trong giọng nói hắn đã muốn biết nàng vì cái gì gọi điện thoại đến đây, trong lòng chảy xuôi quá một tia khác phức tạp tư vị. Có như vậy một tia ngọt ngào nhưng cũng có như vậy một tia lo lắng.

Ngọt ngào là, một nữ hài tử làm nàng cuộc sống trung có vui vẻ sự tình, nàng hội nghĩ đến cho hắn gọi điện thoại, mà lo lắng cũng hoàn toàn là điểm ấy.

Khó nhất tiêu thụ mỹ nhân ân, mà hắn đã muốn có không ít cảm tình trái !

“Thiết, bổn cô nương thiên sinh lệ chất, người theo đuổi không biết có bao nhiêu, như thế nào hội thất tình!” Đỗ Hải Quỳnh không phục phản bác một câu, sau đó lại nói:“Ngươi không phải tự xưng là là đại sư sao? Ngươi liền kháp chỉ tính tính toán bái, đoán chắc ta mời ngươi ăn đại tiệc!”

“Khẳng định là ngươi đại phát tài, có phải hay không đổ mã thắng tiền ?” Hạ Vân Kiệt cười hỏi.

“Không phải đâu? Này đều bị ngươi tính trúng! Xem ra ngươi thật sự là đại sư da!” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt nhất ngữ trúng, không thể tin được kinh hô.

“Thiết, này còn dùng tính sao? Liền ngươi kia keo kiệt dạng, đã vậy còn quá hào sảng nhắc tới thỉnh ăn đại tiệc, không cần tính cũng có thể đoán được ngươi khẳng định đại phát tài. Ngươi hiện tại người ở Hong Kong, Hong Kong có thể có cái gì đại phát tài cơ hội? Lớn nhất khả năng đương nhiên là đổ mã a!” Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Hải Quỳnh kinh hô ra tiếng, thiếu chút nữa liền nhịn không được muốn thoải mái cười to. Chuyện này người khởi xướng vốn chính là hắn, chuyện này lại làm sao cần tính, đương nhiên chân tướng Hạ Vân Kiệt là không dám lộ ra.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 589 : [lần sau hẳn là mua thế nào con ngựa]

“Thiết, hại người ta uổng kích động một trận, nguyên lai là mông !” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt là như vậy suy tính đi ra, không khỏi tức giận nói.

“Kính nhờ, này cũng không phải là mông. Này cần phi thường kín đáo suy tính còn có rất cao chỉ số thông minh được không?” Hạ Vân Kiệt cố ý không phục nói.

“Chỉ số thông minh ngươi cái đầu nha, liền ngươi kia ngay cả đại học cũng khảo không được chỉ có thể khảo trung chuyên liêu, chỉ số thông minh có thể cao đi nơi nào.” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt khen chính mình lợi hại, lập tức đả kích nói.

“Cho dù ta không khảo thượng đại học, ngươi cũng không về phần như vậy làm thấp đi ta đi.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Thực xin lỗi, ta không nên nói như vậy.” Đỗ Hải Quỳnh tính tình tuy rằng nóng bỏng, nói chuyện có đôi khi cũng không kinh đầu óc, nhưng người cũng là người thật tình, nói ra sau kỳ thật cũng đã ý thức được kia nói bị tổn thương người, nghe vậy lập tức xin lỗi nói.

“Không có việc gì, có bản lãnh thật sự người là không sợ người khác chửi bới. Hơn nữa, ta tuy rằng không khảo thượng đại học, hiện tại cũng đã ở đại học công tác, so với sinh viên khả ngưu hơn.” Hạ Vân Kiệt đặc thích chính là Đỗ Hải Quỳnh loại tính cách này, nghe vậy cười nói.

Hắn tuy rằng không cố ý suy tính, nhưng theo vừa rồi Đỗ Hải Quỳnh nói thỉnh đại tiệc đã muốn đoán được gần nhất sớm hay muộn hắn, Trầm Lệ Đề còn có Đỗ Hải

Quỳnh ba người muốn gặp cái mặt. Về công tác sự tình, đến lúc đó các nàng khẳng định hội hỏi, còn không bằng sớm điểm cùng các nàng nhắc tới đã muốn đổi công tác sự tình.

“Hạ đại sư ngươi có biết ta thích nhất ngươi cái gì sao?” Đỗ Hải Quỳnh đột nhiên hỏi.

“Là cái gì?” Hạ Vân Kiệt phối hợp hỏi.

“Người coi như chính phái, không giống nam nhân khác như vậy xấu xa, tối mấu chốt là da mặt đủ dầy, kháng đả kích năng lực đủ cường, hơn nữa xuy ngưu chưa bao giờ dùng cắt cỏ cảo. Đại học đi làm, liền ngươi? Ngươi cảm thấy ta sẽ tin tưởng sao? Đi đại học quét rác còn kém không nhiều lắm!” Nói xong Đỗ Hải Quỳnh nhịn không được liền khanh khách lên tiếng nở nụ cười.

Tuy rằng cách điện thoại, Hạ Vân Kiệt tựa hồ cũng có thể cảm giác được điện thoại kia đầu Đỗ Hải Quỳnh cười đến cười run rẩy hết cả người mê người bộ dáng, khóe miệng cũng nhịn không được gợi lên một chút vui vẻ mỉm cười nói:“Sĩ biệt ba ngày làm thay đổi cách nhìn đối đãi, giống ngươi như vậy nữ nhân đều có thể trúng mã màu, ta vì cái gì sẽ không có thể đi đại học đi làm.”

“Uy, ngươi lời này là cái gì ý tứ? Chẳng lẽ bổn cô nương liền như vậy suy sao? Ngay cả trúng thưởng đều không được sao? Nói cho ngươi, bổn cô nương lần này nhưng là trúng giải thưởng lớn, một trăm nhiều vạn nột!” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy lập tức không phục nói. Chính là nói ra sau, nàng liền buồn bực, này còn không có làm cho Hạ Vân Kiệt đoán đâu, như thế nào chính mình liền đem mức cấp thống đi ra đâu.

“Lừa quỷ đi thôi, một trăm nhiều vạn, ta còn lên làm đại học hiệu trưởng đâu.” Hạ Vân Kiệt cố ý không tin nói, trong lòng lại âm thầm buồn bực, không nên là bảy tám

mươi vạn sao? Như thế nào lập tức thành một trăm nhiều vạn ? Chẳng lẽ là ta tính sai lầm rồi?

Bất quá lúc này Hạ Vân Kiệt cũng lười đi miệt mài theo đuổi, dù sao không phải nhiều một ngàn vạn là được, bằng không chuyện này liền nháo lớn.

“Không tin, không tin ngươi đi hỏi Lệ Đề nha!” Đỗ Hải Quỳnh đổ không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt áp căn không tin, không khỏi càng phát ra buồn bực.

Liền như một người hát hí khúc xướng hảo hảo, lại ngay cả cái người phối hợp ủng hộ đều không có.

“Thật sự? Oa, một trăm nhiều vạn nha kia đều có thể ở Giang Châu thị mua xa hoa căn phòng lớn. Không được, ngươi muốn thỉnh siêu cấp lớn cơm!” Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Hải Quỳnh nói như vậy, đành phải ra vẻ kinh ngạc nói. Chính là nói lời này khi, trong lòng từng trận chột dạ, nghĩ rằng, không biết về sau Đỗ Hải Quỳnh biết Hạ đại thiếu chính là chính mình, có thể hay không cầm đao mãn đường cái đuổi giết chính mình.

“Uy, ngươi đây là ý tứ? Ta nói ta trúng một trăm nhiều vạn ngươi sẽ không tin tưởng, cho ngươi đi hỏi Lệ Đề ngươi liền tin?” Đáng tiếc Hạ Vân Kiệt lần này lại biểu sai lầm rồi tình, Đỗ Hải Quỳnh nghe xong sau không chỉ có không có biểu hiện ra “Tiểu nhân đắc chí” đắc ý dạng, ngược lại “Ghen tuông mười phần” chất vấn.

“Này không phải vô nghĩa sao? Một trăm nhiều vạn đâu, ta không ăn không uống muốn cho bao nhiêu năm mới toàn đứng lên, liền ngươi một người trong lời nói ta có thể tin tưởng sao? Đương nhiên phải có chứng nhân a.” Hạ Vân Kiệt phản ứng cũng là mau, lập tức khoa trương nói.

“Đi tới, bổn cô nương khi nào thì đã lừa gạt ngươi ? Còn

tìm chứng nhân đâu!” Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, Đỗ Hải Quỳnh quả nhiên chuyển sân vì hỉ.

“Còn nói không đã lừa gạt ta, lúc trước rõ ràng nói tốt theo ta hợp thuê, đột nhiên lại đến đây cái đại biến người sống thành Lệ Đề.” Hạ Vân Kiệt phản bác nói.

“Được tiện nghi còn khoe mã, Lệ Đề không tốt sao? Hào phóng xinh đẹp, thiện lương hiền thục, không biết có bao nhiêu cao phú suất đuổi theo đâu!” Gặp Hạ Vân Kiệt chuyện xưa nhắc lại, Đỗ Hải Quỳnh cũng không cấm nhớ tới năm đó “Sắc dụ” Hạ Vân Kiệt, còn có cùng hắn kia ngắn ngủi hợp thuê cuộc sống, tim đập không khỏi đột nhiên nhanh hơn, cố ý nói.

“Dù sao ngươi đã lừa gạt ta!” Hạ Vân Kiệt cắn không để nói.

“Đi, đi, ta đã lừa gạt ngươi! Thứ bảy đến Hải Châu đi, chúng ta ba người tụ nhất tụ, bổn cô nương thỉnh ăn đại tiệc!” Gặp Hạ Vân Kiệt chính là cắn nàng lừa hắn chuyện này, cũng không có đề này khác, Đỗ Hải Quỳnh không biết vì cái gì trong lòng hơi hơi có như vậy một tia mất mát, đột nhiên gian tựa hồ ngay cả trúng màu hưng phấn kính cũng ít không ít.

“Hảo, Đỗ ** mời khách ta nhất định đi.” Hạ Vân Kiệt lập tức nói.

“Mĩ ngươi cái đầu nha, của ngươi Lệ Đề tỷ tỷ mới là **!” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Xuân lan thu cúc, mỗi người mỗi vẻ” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ngươi cho là ngươi là Đường Bá Hổ a, còn xuân lan thu cúc? Treo, nhớ rõ thứ bảy a, nếu dám không đến, lần sau đừng làm cho ta thấy đến ngươi!” Đỗ Hải Quỳnh tức giận nói, chính là trong lòng mất mát lại tựa hồ đột

nhiên không thấy

“Ta nhất định đi, nga, đúng rồi, vé xe có thể tìm ngươi chi trả sao? Dù sao ngươi trúng giải thưởng lớn !” Hạ Vân Kiệt nói.

“Lăn!” Đỗ Hải Quỳnh hung hăng cho Hạ Vân Kiệt một chữ, sau đó cho thúy lưu loát treo điện thoại, bất quá quải điệu điện thoại sau, Đỗ Hải Quỳnh lại đột nhiên nhịn không được mân miệng “Khanh khách” Nở nụ cười.

“Nữ nhân chính là keo kiệt, giúp ngươi trúng một trăm nhiều vạn, tìm ngươi báo cái vé xe đều không được!” Hạ Vân Kiệt lầm bầm lầu bầu một câu, nói xong chính mình cũng nhịn không được nở nụ cười.

Cười qua đi, Hạ Vân Kiệt trong lòng hơi hơi vừa động, thế mới biết Đỗ Hải Quỳnh vì cái gì trúng là một trăm nhiều vạn mà không phải bảy tám mươi vạn.

“Nữ nhân này còn nói không thể tin được ta nói, kết quả thế nhưng lập tức đầu hai ngàn khối!” Biết vấn đề ra ở Đỗ Hải Quỳnh đầu chú sau, Hạ Vân Kiệt không khỏi một bên diêu nổi lên đầu, một bên xuất ra một cái khác di động mở ra.

Di động vừa mở ra, Hạ Vân Kiệt đã bị hoảng sợ, bởi vì di động thế nhưng có hơn mười điều tin tức, trong đó năm điều là chưa kế đó điện tin nhắn nhắc nhở, còn lại tất cả đều là Đỗ Hải Quỳnh phát đến tin nhắn.

“Uy, Hạ đại thiếu, ngươi di động như thế nào luôn tắt máy?”

“Hạ đại thiếu, bổn cô nương quyết định mua mã phiếu !”

“Ta hiện tại đã muốn mua, hai ngàn khối nếu múc nước phiêu, ta tìm ngươi bắt đền, dù sao ngươi là kẻ có tiền!”

“Trận đấu lập tức muốn bắt đầu, hảo khẩn trương, hai ngàn khối đại dương đâu nếu bị thua, ta này tháng chỉ có thể ăn mỳ ăn liền sống.”

“Uy, Hạ đại thiếu ngươi như thế nào lại là tắt máy a? Nói cho ngươi một cái tin tức tốt, ta thắng một trăm nhiều vạn a!”

“Hạ đại thiếu, ngươi như thế nào còn là tắt máy a!”

“Khởi động máy khi, nhớ rõ lập tức cho ta hồi âm, thuận tiện giúp ta phân tích phân tích tiếp theo hẳn là mua thế nào một con ngựa !”

“Ha ha, nữ nhân này!” Hạ Vân Kiệt nhìn đến Đỗ Hải Quỳnh thế nhưng còn muốn mua mã phiếu, không khỏi dở khóc dở cười thẳng lắc đầu, trong lòng có cổ xúc động tưởng cấp Đỗ Hải Quỳnh hồi cái điện thoại hoặc là phát tin nhắn, nhưng cuối cùng lại còn là cứng rắn khởi tâm địa một lần nữa đem di động cấp đóng.

Hạ Vân chung quy chính là một người không tồn tại, một hai lần ngẫu ngộ bất đắc dĩ lừa một chút Đỗ Hải Quỳnh còn có thể, nếu tiếp tục lừa đi xuống, về sau một khi bị nàng biết, Hạ Vân Kiệt thật không biết nên như thế nào hướng nàng giải thích.

Một cái di động vừa tắt đi, một cái khác di động lại vang lên.

Lúc này cũng là Trầm Lệ Đề đánh tới.

“Không ngủ đi?” Trầm Lệ Đề thực tùy ý hỏi.

“Không ngủ, vừa mới cùng Hải Quỳnh thông cái điện thoại, nàng nói nàng trúng một trăm nhiều vạn giải thưởng lớn.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Kia nàng hẳn là theo như ngươi nói này thứ bảy cùng nhau ở Hải Châu thị tụ nhất tụ sự tình đi?” Trầm Lệ Đề hỏi, trong lòng không hiểu nổi lên một tia chua tư vị.

“Nói qua, vừa vặn chúng ta cũng có một đoạn thời gian không gặp, có thể nhân cơ hội gặp cái mặt.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Ngươi còn biết chúng ta có một đoạn thời gian không gặp mặt a? Ngay cả cái điện thoại đều không có một cái!” Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Trầm Lệ Đề nhịn không được oán trách nói.

“Ngươi thường xuyên ở trên trời bay, ta trảo không chuẩn ngươi thời gian, cũng lo lắng quấy rầy đến ngươi!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy có điểm chột dạ nói.

“Tính ngươi có lý do. Vậy nói như vậy định rồi, thứ bảy ngươi tới Hải Châu khi đánh cho ta điện thoại.” Trầm Lệ Đề nói.

“Đi, thời gian cũng không sớm, ngươi sớm điểm nghỉ ngơi đi.” Hạ Vân Kiệt nói.

Trầm Lệ Đề “Ân” một tiếng, lại nói thanh ngủ ngon liền treo điện thoại.

Treo Trầm Lệ Đề điện thoại, Hạ Vân Kiệt có như vậy một đoạn thời gian tâm tình không thể bình tĩnh.

Muốn nói Trầm Lệ Đề rời đi trong khoảng thời gian này, hắn một chút cũng chưa tưởng nàng, cũng chưa tưởng cấp nàng gọi điện thoại, kia tuyệt đối là giả. Nói đến nói đi, còn là bởi vì chột dạ, đương nhiên hắn cũng không phải cái nam nhân thực thích nói chuyện, càng đừng nói phao điện thoại cháo.

Làm Hạ Vân Kiệt tâm tình cuối cùng bình tĩnh trở lại khi, đã muốn là chân chính đêm khuya.

Hạ Vân Kiệt hơi hơi thả ra nhất lũ thần niệm, cảm giác được cách vách hai cái phòng đều đều hơi thở, biết hai người đều đã muốn nhập miên, liền lững thững đi đến ban công, phân rõ một chút phương hướng, sau đó tâm niệm hơi hơi vừa động, người đã muốn biến mất ở ban công thượng, thẳng hướng quát sơn trấn phương hướng bay đi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 590 : Bày trận

Đêm khuya, bầu trời đêm tối đen, không có một chút tinh quang.

Xa xa nhìn lại, một tòa tòa sơn lĩnh giống như một tôn tôn cả người tối đen cự thú ngồi ngồi ở đại địa, chỉ có thể nhìn nhìn thấy hình dáng lại căn bản nhìn không thấy núi rừng phong cảnh.

Bất quá đêm tối căn bản không thể ngăn trở Hạ Vân Kiệt ánh mắt, ở hắn trong mắt, kia tòa trà sơn còn có cùng trà sơn ngay cả cùng một chỗ sơn lĩnh, nay đã muốn là thông xanh um úc, không đếm được cây rừng, đóa hoa chằng chịt có tự trải rộng sơn lĩnh phía trên, này đó cây rừng đóa hoa bên trong, lại làm đẹp một ít đá lởm chởm cự thạch, lương đình còn có sổ tràng cổ kính phòng ở.

Hạ Vân Kiệt đứng ở bầu trời đêm, ánh mắt nhìn quét dưới mắt hết thảy, gặp hết thảy đều là dựa theo lúc trước hắn thiết tưởng thiết kế an trí, liền phiêu nhiên rơi xuống đất, sau đó như trong đêm đen tinh linh bình thường hành tẩu tại đây phiến núi rừng bên trong. Mỗi đi một đoạn đường, Hạ Vân Kiệt đều đã dừng lại, hoặc lấy đầu ngón tay ở đá lởm chởm cự thạch trên có khắc viết một ít kỳ quái tự phù, hoặc ở lương đình trên có khắc viết, có đôi khi cũng sẽ dùng chân ở núi đi lên hồi họa đường cong.

Mỗi khi Hạ Vân Kiệt khắc khi, trong đêm đen luôn phảng phất có một đạo đạo u quang khởi, cuối cùng hình thành một đám kỳ quái tự phù, tự phù tản ra xa xưa tang thương hơi thở, dần dần rót vào cự thạch, lương đình, đại địa bên trong, phảng phất Hạ Vân Kiệt cho tới bây giờ không ở mặt trên viết quá này đó tự phù.

Hạ Vân Kiệt vẫn như vậy đình tạm dừng đốn, viết viết

họa họa, đại khái ở giờ tý, hắn rốt cục đình chỉ này đó hành động, mà lúc này hắn đã muốn đứng ở sơn lĩnh đỉnh một tòa lương đình phía trên.

“Hẳn là không sai biệt lắm !” Hạ Vân Kiệt nhìn xuống dưới mắt núi rừng, khóe miệng gợi lên một chút vừa lòng mỉm cười, sau đó đột nhiên vung tay lên, năm ngón tay khép lại thấp giọng quát:“Sắc!”

Quát khẽ thanh quanh quẩn ở núi rừng trong lúc đó, đột nhiên một tia khí trời khí bốc lên, trong nháy mắt, núi rừng liền bao phủ ở mây mù bên trong. Lúc này nếu có chút người ở trong này, khẳng định nghĩ đến chính mình đi tới tiên cảnh bên trong.

Như thế vân đằng vụ chưng một đoạn thời gian, gặp sở hữu thảm thực vật thượng đều dính vào một tia mưa móc, Hạ Vân Kiệt lại bắt tay vung lên. Nhất thời một trận gió núi thổi tới, trời quang mây tạnh, lộ ra núi rừng tướng mạo sẵn có.

Nhưng núi rừng lộ ra tướng mạo sẵn có là lúc, hết thảy tựa hồ còn là nguyên lai bộ dáng, cái gì cũng chưa biến hóa quá, nhưng sở hữu hết thảy lúc này thoạt nhìn lại phảng phất cùng thiên địa tự nhiên trong lúc đó hòa hợp nhất thể, không có làm cho người ta chẳng sợ một chút kỳ cục mất tự nhiên cảm giác. Cái loại này tự nhiên, cái loại này mĩ, chẳng sợ ngươi căn bản không hiểu nghệ thuật, làm đi ở này phiến núi rừng bên trong khi cũng có thể cảm giác được đến một phần trước nay chưa có sảng khoái, phảng phất lọt vào trong tầm mắt đều là như vậy cảnh đẹp ý vui, như vậy tự nhiên! Thậm chí liền ngay cả những người đó công kiến trúc ở núi rừng lương đình, phòng ở, dường như đều là trời sinh liền “Dài” Tại đây phiến núi rừng trung, mà không phải người kiến tạo.

Thu công sau, Hạ Vân Kiệt lại quét một tuần núi rừng,

thấy hắn bày ra trận pháp đã muốn lặng yên ở vận chuyển, loại ở núi rừng gian thảm thực vật đem ngày đêm trải qua nhật nguyệt tinh thần tinh hoa còn có núi linh khí dễ chịu, lâu ngày dưới so với này khác thảm thực vật liền hơn một ít thủy mộc linh khí. Tuy rằng này một tia linh khí tương đối cho người tu chân mà nói căn bản tính không được cái gì, nhưng làm bí phương gia nhập đến nguyên liệu sử dụng sau sinh sản đồ trang điểm cấp phàm nhân dùng, kia tuyệt đối vậy là đủ rồi.

Hết thảy đã muốn âm thầm bố trí xong, Hạ Vân Kiệt sẽ không nguyện ý tái ở trong này lưu lại, chân nhất đọa, người liền lại phi thăng dựng lên, đảo mắt đi tới kia phiến chuẩn bị tu kiến động phủ sơn lĩnh trên không.

Lăng không nhìn xuống phía dưới sơn lĩnh, Hạ Vân Kiệt hai mắt lóe ra sinh huy, trầm tư hồi lâu, mới hóa thành một đạo tàn ảnh biến mất ở bầu trời đêm dưới.

Sáng sớm hôm sau, Hạ Vân Kiệt giống thường lui tới giống nhau ở giờ mẹo năm giờ trước một khắc rời giường.

Mùa đã muốn là mùa thu, bắt đầu dần dần trở nên đêm dài ban ngày đoản, Hạ Vân Kiệt rời giường khi trời còn chưa sáng.

Nghĩ bữa sáng ăn chút cháo hoa có thể bổ dưỡng nguyên khí, rửa sạch tràng vị, trơn bóng can phủ, hơn nữa Hạ Vân Kiệt chính mình nay theo tu vi từ từ tinh thâm, cũng tựa hồ càng ngày càng thích nhẹ thức ăn, liền thừa dịp giờ mẹo tu luyện còn không có bắt đầu mở ra phòng ngủ cửa, chuẩn bị sớm điểm đem gạo trắng buông đi ngao cháo, chờ chính mình tu luyện xong, Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu rời giường vừa vặn có thể ăn đến ấm áp thích hợp gạo trắng cháo.

Đang lúc Hạ Vân Kiệt ở tại trong bếp đào mét khi, chủ

phòng ngủ cửa đột nhiên bị mở ra, tiếp theo phòng khách đèn cũng sáng đứng lên.

“Lão sư!” Một đạo nhẹ nhàng tiếng kinh hô vang lên.

Hạ Vân Kiệt xoay quá đã thấy chủ phòng ngủ cửa, mặc ấn mèo kitty đồ án áo ngủ Cố Thiến Lâm chính mở to hai mắt, vẻ mặt kinh ngạc theo dõi hắn còn có trong tay hắn lấy gạo gáo xem.

Bất quá rất nhanh, Cố Thiến Lâm liền phong giống nhau bước nhanh đi rồi đi lên.

Nhất thời một chút dễ ngửi mùi thơm nghênh diện đánh úp lại, lơ đãng gian Hạ Vân Kiệt nhìn đến đi lại khi áo ngủ trung gian khe hở khai đặc biệt lớn, xuyên thấu qua kia khe hở có thể nhìn đến một mảnh tuyết trắng da thịt, cũng là áo ngủ có chút cổ xưa, trung gian rớt một nữu khấu.

Cố Thiến Lâm hiển nhiên không ý thức được chính mình áo ngủ thiếu cái nữu khấu, vừa đi gần Hạ Vân Kiệt liền vội việc thân thủ đoạt quá trong tay hắn lấy gạo gáo, có chút kinh hoàng nói:“Lão sư, ngài như thế nào rời giường cho chúng ta nấu cơm ? Đây là chúng ta đệ tử phải làm sự tình.”

“Ha ha, không có việc gì, ta thói quen dậy sớm. Hiện tại trời còn sớm, ngươi lại đi ngủ một hồi nhi đi, đợi lát nữa còn muốn phòng khám bệnh, nhưng đừng đến lúc đó lại ngáp.” Hạ Vân Kiệt thân thủ chuẩn bị một lần nữa đem lấy gạo gáo cầm lại đến, ánh mắt cũng không dám tái hướng Cố Thiến Lâm trên người xem.

Thanh xuân nữ tử kia trắng noãn như tuyết, bóng loáng như sa tanh da thịt, thật sự đâm vào hắn tròng mắt đau nhức, hơn nữa kia rơi xuống nữu khấu vừa vặn là ở hai tòa ngạo nhân ngọn núi phía dưới, ẩn ẩn trung phảng

phất là có hai nghịch ngợm tiểu bạch thỏ hướng hạ đẩy ra rồi một ngụm, muốn từ trên xuống nhảy ra.

“Không không, ta sẽ không. Lão sư ngài y thuật như vậy cao minh, ta đi theo ngài học y là của ta phúc khí, tinh thần đầu chừng thật sự.” Cố Thiến Lâm lại tựa hồ sợ Hạ Vân Kiệt hội cướp đi của nàng gáo dường như, lắc lắc thân mình đem gáo giấu ở bên cạnh người, thấp giọng nói.

Chính là Cố Thiến Lâm xoay thân khi, kia khe hở lại bởi vì sức xoắn khai lớn hơn nữa, hơn nữa bởi vì áo ngủ có vẻ rộng thùng thình, bên trong hai tiểu bạch thỏ tựa hồ cũng khiêu phá lệ vui, Hạ Vân Kiệt liền không dám tái cùng Cố Thiến Lâm tranh chấp đi xuống, cười cười nói:“Vậy được rồi, liền vất vả ngươi.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt liền xoay người trở về phòng.

Nhìn theo Hạ Vân Kiệt trở lại phòng, Cố Thiến Lâm xoay người cúi đầu chuẩn bị tiếp tục lấy gạo.

Này nhất cúi đầu, Cố Thiến Lâm liền thấy được chính mình áo ngủ mở một đạo lỗ hổng, không khỏi một tiếng thấp giọng kinh hô, mặt đẹp lập tức trướng đỏ bừng đỏ bừng.

Vội vàng đem gạo lấy vo phóng tới nồi cơm ngao cháo, Cố Thiến Lâm về tới chính mình phòng ngủ, tay ôm áo ngủ kia đầu đường tử, trên mặt đỏ mặt do ở.

“Thật sự là mắc cỡ chết được, ta như thế nào đã quên áo ngủ rớt cái nữu khấu đâu? Không biết vừa rồi lão sư có hay không nhìn đến, nếu như bị hắn nhìn đến, kia khả làm sao bây giờ?”

“Xong rồi, vừa rồi đứng như vậy gần, lỗ hổng lại khai lớn như vậy, lão sư khẳng định thấy được!”

“Hắn nếu nhìn đến, hắn hội nghĩ như thế nào đâu?”

“Xem liền nhìn bái, dù sao lần trước đều bị hắn chạm qua !”

“……”

Hạ Vân Kiệt lại không tưởng nhiều như vậy. Tuy rằng Cố Thiến Lâm bộ dạng phi thường xinh đẹp động lòng người, trường kỳ chiếm cứ Giang Châu đại học giáo hoa bảng, thậm chí vừa rồi không cẩn thận còn lộ một tia cảnh xuân, nhưng làm người gương tốt Hạ Vân Kiệt lại kiên quyết không cho phép chính mình có không an phận chi tưởng.

Ngồi xếp bằng mặt nhắm hướng đông phương mà ngồi, “Vũ vương tâm quyết” Im lặng vận chuyển.

Tử khí Đông Lai, như thao thao Trường Giang xuyên vào mi tâm kia tôn cổ đỉnh, sau đó một bộ phận bị hút vào thượng trung hạ ba tôn nguyên anh bên trong, một bộ phận hoá thành vu lực lưu chuyển quanh thân, cường hóa thể nội vu đỉnh còn có thân xác.

Thể nội nguyên anh tựa hồ trở nên càng phát ra rắn chắc cao lớn, phảng phất trẻ mới sinh ở ngày đêm lớn lên, mà vu đỉnh cũng có vẻ càng phát ra phong cách cổ xưa hùng vĩ lớn, tràn ngập làm cho người ta tâm sinh kính sợ khủng bố lực lượng.

Hai giờ sau, Hạ Vân Kiệt chậm rãi mở ra hai mắt, trong mắt lóe ra một tia vừa lòng mỉm cười.

Từ đột nhiên tiến vào địa vu tứ đỉnh cùng đạo gia lời nói Nguyên Anh kỳ sau, Hạ Vân Kiệt vẫn có loại như đi miếng băng mỏng cảm giác. Một phương diện là vì cảnh giới tăng vọt, lực lượng vẫn chưa ổn định, mặt khác một

phương diện cũng lo lắng cho mình tâm tình không thể khống chế này phân lực lượng. Nhưng hôm nay, Hạ Vân Kiệt tu luyện khi lại phát hiện không chỉ có kia phân lực lượng ngày càng ổn định, chính mình tâm tình cũng là tâm như chỉ thủy, gợn sóng không sợ hãi, phảng phất hết thảy đều ở trong lòng bàn tay, lại có ngày trăn thành thục chi xu thế.

“Xem ra lựa chọn làm y học viện lão sư còn là chính xác, không chỉ có trường học hoàn cảnh vừa vặn nháo trung thủ tĩnh, ở thế tục cuộc sống cùng tu luyện cuộc sống trong lúc đó tìm được rồi một cái cân bằng điểm, hơn nữa dạy học dục nhân, trị bệnh cứu người cũng có thể thao luyện người phẩm hạnh tâm tính.” Hạ Vân Kiệt vui mừng thầm nghĩ.

Trong lòng nghĩ, Hạ Vân Kiệt xuất phòng ngủ chuẩn bị rửa mặt.

Lúc này không chỉ có Cố Thiến Lâm sớm đã rời giường, lúc này đang ở phòng bếp chuẩn bị này hắn sớm điểm, liền ngay cả Đới Vĩnh Chu cũng đã muốn rời giường, lúc này đang giúp việc hướng trên bàn cơm bãi phóng bát đũa. Hai người gặp Hạ Vân Kiệt rời giường, vội vàng buông đỉnh đầu sống, cung kính đánh thanh tiếp đón.

Hạ Vân Kiệt cũng cười theo chân bọn họ đánh thanh tiếp đón, liền tiến phòng khách phòng rửa mặt rửa mặt đánh răng.

Chờ hắn rửa mặt xong đi ra khi, bữa sáng đã muốn đều chuẩn bị thỏa đáng. Bất quá Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu cũng chưa vào bàn, đều đang chờ hắn.

“Đừng đứng, đều ngồi xuống ăn cơm đi.” Hạ Vân Kiệt biết hai người đều đang đợi hắn, trong mắt toát ra một tia vui mừng sắc, một bên không khách khí ngồi xuống, một bên hô.

Gặp Hạ Vân Kiệt ngồi xuống, hai người thế này mới đi theo ngồi xuống.

Ăn cơm khi, Cố Thiến Lâm kia đối tối đen con ngươi thỉnh thoảng chuyển động, vụng trộm xem Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái. Bất quá Hạ Vân Kiệt lại tựa hồ chỉ lo ăn cơm, cũng không có biểu hiện ra gì dị thường, điều này làm cho Cố Thiến Lâm âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, chính là thở dài nhẹ nhõm một hơi đồng thời lại không biết nói vì sao nội tâm lại ẩn ẩn có như vậy một tia mất mát.

Ăn cơm xong, hơi chỉ tẩy trừ cùng nghỉ ngơi, ba người liền rời đi thuê nhà ở, chuẩn bị đi bộ đi trung y viện.

Vừa mới xuống lầu, ba người liền nhìn đến Lưu Nhất Duy đã muốn ở dưới lầu chờ bọn hắn. Lưu Nhất Duy nhìn đến bọn họ xuống dưới, trước cung kính theo Hạ Vân Kiệt đánh thanh tiếp đón, sau đó lại cùng Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu đánh tiếp đón.

Có lẽ là vì qua tái khám cao phong kì duyên cớ, một ngày này đến người chạy chữa không ngày hôm qua nhiều, tựa hồ lập tức lại khôi phục đến ngày xưa số lượng. Bất quá Lưu Nhất Duy bọn người biết, chỉ cần lão sư ở trong này âm thầm giảng bài một ngày, đến nơi đây đến liền chẩn bệnh nhân khẳng định hội chậm rãi tăng thêm đứng lên, cho nên bọn họ tâm tính thực vững vàng, một chút cũng không cấp.

Trong lúc, mau tan tầm khi, Hạ Vân Kiệt nhớ tới tối hôm qua bố trí núi rừng sự tình, cố ý cấp Tô Chỉ Nghiên gọi đi cái điện thoại, nói cho nàng đã muốn bố trí thỏa đáng, nàng cùng Chung Dương Dĩnh có thể trong tay mặt sau sản phẩm thí nghiệm, sinh sản, quảng cáo đẩy mạnh tiêu thụ đằng đằng một loạt đến tiếp sau sự tình.

Tô Chỉ Nghiên nghe nói Hạ Vân Kiệt nhanh như vậy liền bố trí thỏa đáng, đương nhiên là một trận kinh hỉ cùng hảo kì, treo điện thoại sau liền vội cấp thông tri Chung Dương Dĩnh cùng nhau đi quát sơn trấn gieo trồng căn cứ.

Hạ Vân Kiệt là cái buông tay chưởng quầy, đồ trang điểm sự tình tiến triển đến bây giờ, trên cơ bản sẽ thấy cũng không hắn này chân chính đại cổ đông sự tình gì. Treo Tô Chỉ Nghiên điện thoại, hắn liền một thân thoải mái mà trở lại phòng mạch.

Chính là vừa đẩy cửa ra phòng, Hạ Vân Kiệt liền nhìn đến Lưu Nhất Duy vẻ mặt sốt ruột bộ dáng.

Chương 591 : Tiểu hài tử đánh nhau

Bất quá vừa thấy Hạ Vân Kiệt tiến vào, Lưu Nhất Duy liền lập tức thu hồi sốt ruột biểu tình, giả bộ sự tình gì đều không có bộ dáng.

“Phát sinh sự tình gì ?” Chính là Lưu Nhất Duy ngụy trang lại căn bản không có biện pháp tránh được Hạ Vân Kiệt hỏa nhãn kim tình.

“Chính là Lưu Tiến ở trường học đã xảy ra điểm chuyện nhỏ, Vương Thu Phân đã muốn đuổi qua, không có việc gì.” Lưu Nhất Duy gặp Hạ Vân Kiệt hỏi, biết chính mình vừa rồi biểu tình hẳn là làm cho hắn phát hiện, đành phải tận lực nhẹ nhàng bâng quơ trả lời.

“Tiểu hài tử sự tình cũng không thể sơ sẩy, dù sao cũng muốn tan tầm, hôm nay liền hơi chút sớm một chút tan tầm đi.” Hạ Vân Kiệt nghiêm mặt nói.

“Cảm ơn lão sư, chính là tiểu hài tử trong lúc đó đánh nhau đùa giỡn, thực không lo.” Lưu Nhất Duy do dự hạ, mặt lộ vẻ cảm kích sắc nói.

“Lưu Tiến đứa nhỏ này bản tính im lặng ôn hòa, không phải cái hội gây chuyện sinh sự đệ tử, hắn đánh nhau khẳng định không phải chỉ là để đùa giỡn, ngươi không cần nói thêm nữa, hiện tại đã tan tầm. Ta dù sao nhàn rỗi cũng không có việc gì, cùng ngươi cùng nhau đi qua nhìn xem đi.” Hạ Vân Kiệt gặp qua Lưu Tiến hai lần, một lần là Lưu Nhất Duy mời khách ăn cơm, mặt khác một lần là tối hôm qua ở “Nhà mới” Cùng nhau ăn cơm. Mặc dù ở bình thường cuộc sống Hạ Vân Kiệt sẽ không vô duyên vô cớ vận dụng độc môn tướng thuật chủ động làm cho người ta xem tướng, nhưng tướng thuật đã muốn xâm nhập hắn trong khung, có đôi khi căn bản

không cần vận dụng độc môn tướng thuật, hắn cũng có thể thô sơ giản lược nhìn ra điểm một người bản tính tốt xấu. Lưu Tiến cấp Hạ Vân Kiệt cảm giác là người cá tính cách im lặng ôn hòa, phỏng chừng cùng đồng học cãi nhau đều rất khó, càng đừng nói đánh nhau. Cho nên Hạ Vân Kiệt vừa nghe nói dĩ nhiên là Lưu Tiến ở trong trường học cùng người đánh nhau, liền ý thức được chuyện này chỉ sợ tuyệt không giống Lưu Nhất Duy nói đơn giản như vậy, không khỏi phân trần đứng dậy nói.

“Chính là tiểu hài tử sự tình, sao có thể phiền toái lão sư ngài cùng đi, không cần, ta hiện tại tiến đến là có thể.” Lưu Nhất Duy mặc dù ở trong điện thoại sớm đã biết sự tình có điểm khó giải quyết, nhưng lại thế nào không biết xấu hổ kinh động Hạ Vân Kiệt cùng nhau cùng đi tiến đến, nghe vậy vội vàng lời nói dịu dàng cự tuyệt nói.

“Đều là người của mình, có cái gì phiền toái không phiền toái, được rồi, đi nhanh đi, đừng nóng vội hỏng rồi đứa nhỏ, để cho người khác cấp ức hiếp.” Hạ Vân Kiệt gặp Lưu Nhất Duy cùng hắn khách khí, tức giận huy phất tay nói.

Làm người phụ thân, Lưu Nhất Duy tự nhiên rõ ràng con trai bản tính, cũng đang bởi vì này dạng, nhận được trường học điện thoại nói con trai cùng người đánh nhau, nhưng lại đánh cho cử lợi hại, hắn trong lòng thế này mới phá lệ sốt ruột. Chính là hiện tại phòng khám bệnh cùng trước kia phòng khám bệnh không giống với, kỳ thật là Hạ Vân Kiệt cho hắn còn có Cố Thiến Lâm, Đới Vĩnh Chu đi học, cho nên trong lòng tuy rằng sốt ruột, trước mặt Hạ Vân Kiệt mặt cũng không dám biểu hiện ra ngoài, lại càng không đâu có muốn trước tiên tan tầm, kỳ thật sớm đã lòng nóng như lửa đốt. Cho nên Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, Lưu Nhất Duy liền không hề cùng hắn khách khí, hỏa liệu khẩn cấp liền ra bên ngoài đuổi.

Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu thấy thế cũng vội vàng theo đi ra ngoài, chuẩn bị cùng đi Lưu Tiến trường học.

“Chính là học sinh tiểu học đánh nhau, đi chỗ đó sao nhiều người cho cái gì? Các ngươi nếu không có việc gì làm, trở về trước đem cơm chiều cấp chuẩn bị.” Hạ Vân Kiệt gặp Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu cũng đi theo muốn đi, không khỏi dở khóc dở cười nói.

Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu gặp Hạ Vân Kiệt không cho bọn họ đi theo, tự nhiên không dám kiên trì, ra bệnh viện cửa liền hồi Thương Linh tiểu khu chuẩn bị bữa tối, mà Hạ Vân Kiệt cùng Lưu Nhất Duy tắc đánh một chiếc taxi thẳng đến Thương Bắc huyện tốt nhất tiểu học, Thương Bắc huyện thực nghiệm tiểu học.

Thương Bắc huyện thực nghiệm tiểu học, hiệu trưởng văn phòng.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi trở về ta nhất định hảo hảo giáo dục Lưu Tiến, đứa nhỏ chữa bệnh phí đều ta bỏ ra.” Lưu Nhất Duy thê tử Vương Thu Phân lúc này ngay mặt mang kinh hoàng sắc liên tục hướng một vị nữ nhân dáng người đã muốn rõ ràng mập ra, tuổi đã muốn bốn mươi xuất đầu, lại mặc màu đỏ thêu hoa sườn xám, trên cổ đeo trân châu vòng cổ, tận lực tưởng giả dạng hợp thời thượng cao quý lại cố tình có vẻ thực tục tằng không chịu nổi xoay người xin lỗi.

Trong văn phòng, trừ bỏ Vương Thu Phân cùng vị kia phục trang đẹp đẽ nữ nhân, còn có ba vị đại nhân cùng ba vị nam hài

Trong đó mang theo kính mắt, cử bụng bia, tuổi đại khái ở bốn mươi xuất đầu nam tử là thực nghiệm tiểu học Tôn hiệu trưởng, một vị đội viền vàng kính mắt, lưu trữ tề tai tóc ngắn, tuổi đại khái ở ba mươi đến tuổi nữ tử là

Lưu Tiến chủ nhiệm lớp Ngô Tuyết Hồng, còn có một vị cũng là nữ tử, tuổi hẳn là cùng Vương Thu Phân xấp xỉ, chính là ăn mặc so với Vương Thu Phân mốt ngăn nắp không ít.

Ba vị nam hài, trong đó một vị tự nhiên đó là Lưu Tiến. Gầy gầy cao cao Lưu Tiến lúc này mặt mũi bầm dập, trong đó trên trán bên trái còn có cái rất lớn thũng bao, thoạt nhìn thật là dọa người, quần áo bị xé rách rách tung toé, còn dính đầy bùn đất cùng đã muốn cho vết máu, chợt vừa thấy giống như là chiến tranh niên đại dân chạy nạn. Bất quá Lưu Tiến nhìn hắn mẫu thân liên tục cúi đầu xin lỗi bộ dáng, trong mắt lại lộ ra quật cường cùng lửa giận, răng nanh cắn chặt môi, một đôi tiểu quyền đầu các ở đùi hai bên nắm gắt gao, căn căn gân xanh đều nổi hẳn lên.

Mặt khác hai vị nam hài, tự nhiên đó là cùng Lưu Tiến đánh nhau tiểu hài tử. Hai tiểu hài tử bộ dạng không cao nhưng đều có điểm thiên béo, hơn nữa vị kia bộ dạng cùng phục trang đẹp đẽ có điểm giống nhau nữ nhân nam hài, béo lùn chắc nịch, lưu trữ “Hán gian đầu” Kiểu tóc, chính là cái loại này trung phân tiểu tóc ngắn, làm cho người ta nhìn còn có điểm tưởng đánh xúc động. Béo nam hài trên mặt, trên người cũng khỏe, chính là cái mũi bị thương, hai cái lỗ mũi cắm hai luồng ướt nhẹp lụa trắng bố, bởi vì bị máu mũi sũng nước, cho nên đỏ tươi đỏ tươi, thoạt nhìn có điểm dọa người. Lúc này kia béo nam hài tuy rằng cái mũi cắm hai luồng ướt nhẹp bạch sa bố, nhưng ngang đầu, cử ngực, vẻ mặt đắc ý kiêu ngạo mà nhìn Vương Thu Phân hướng hắn mụ mụ xin lỗi.

Mặt khác một vị nam hài thương thế so với béo nam hài hơi chút nặng một ít, bất quá so với Lưu Tiến còn là nhẹ rất nhiều, lúc này đồng dạng là vẻ mặt đắc ý kiêu ngạo mà nhìn Vương Thu Phân cùng Lưu Tiến, tựa hồ đánh đại thắng chiến bình thường.

“Chữa bệnh phí? Nhà chúng ta thiếu ngươi về điểm này chữa bệnh phí dụng sao? Thật không biết ngươi là như thế nào dạy đứa nhỏ, một chút giáo dưỡng đều không có, thế nhưng ở trường học đánh nhau, còn đem nhà chúng ta đứa nhỏ đánh cho chảy máu mũi, này nếu mũi bị đánh gãy ngươi bồi được rất tốt sao?” Tuy rằng Lưu Tiến có bị thương nặng một ít, tuy rằng Vương Thu Phân lần nữa xin lỗi, nhưng này phục trang đẹp đẽ nữ nhân lại chỉ vào Vương Thu Phân không lưu tình chút nào mặt chỉ trích nói.

“Chính là, cũng không nhìn xem chính mình là cái gì thân phận” Mặt khác một vị đứa nhỏ phụ huynh, cũng chính là ăn mặc cử mốt nữ tử tiếp nhận nói vẻ mặt khinh thường nói.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi, trở về ta nhất định hảo hảo quản giáo đứa nhỏ này.” Vương Thu Phân trong mắt hàm chứa khuất nhục, nhưng eo lại chớp chớp càng thấp.

“Mẹ, ta không có làm sai, là Trương Lượng cùng Tống Tiểu Vĩ trước đánh ta. Trương Lượng nói hắn ba là phó Huyện trưởng, trường học hiệu trưởng, bệnh viện viện trưởng đều về hắn ba quản, ta ba chính là trung y, cũng về hắn ba quản, cho nên ta cũng phải nghe hắn. Ta muốn là không nghe hắn, hắn liền đánh ta! Hôm nay hắn lại ức hiếp ta, ta…” Lưu Tiến kiến mẫu thân lần nữa xoay người xin lỗi, rốt cục nhịn không được hai mắt phun lửa, vẻ mặt không phục nói.

Nghe Lưu Tiến lời nói, Tôn hiệu trưởng cùng Ngô Tuyết Hồng chủ nhiệm lớp trên mặt biểu tình đều lóe ra một tia xấu hổ sắc, mà Trương Lượng mẫu thân cũng chính là phó Huyện trưởng lão bà lại một chút cũng không nghĩ đến sỉ, ngược lại trên mặt lộ ra một tia sắc, tựa hồ con trai nói đúng, đây là một kiện thực quang vinh sự tình.

Nhưng thật ra Vương Thu Phân gặp con trai nói như vậy, ngược lại lộ ra kinh hoảng sắc, vội vàng trừng mắt nhìn con trai liếc mắt một cái nói:“Ngươi đứa nhỏ này, đánh nhau còn có để ý là không? Còn không câm miệng cho ta!”

Kỳ thật Trương Lượng nói thật đúng là đúng vậy, hắn ba ba là phó Huyện trưởng, phân công quản lý giáo dục, vệ sinh, dân cư, kế hoạch hoá gia đình các ngành, đừng nói viện trưởng, hiệu trưởng, liền ngay cả vệ sinh cục cục trưởng, giáo dục cục cục trưởng đều về Trương Lượng ba ba quản. Về phần Lưu Nhất Duy bất quá chính là một gã trung y, tự nhiên đã ở phó Huyện trưởng quyền lực quản hạt dưới. Cho nên Vương Thu Phân tuy rằng rõ ràng biết không sai ở con trai trên người, nhưng phía sau nhưng cũng chỉ có thể phê bình con trai, xoay người xin lỗi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 592 : Quật cường

“Mẹ, vì cái gì muốn ta câm miệng? Sai lại không ở ta sai là bọn họ, bọn họ mới không giáo dưỡng!” Tiểu hài tử tư tưởng đương nhiên không người lớn như vậy phức tạp, Lưu Tiến kiến nàng mẹ căn bản không nghe chính mình giải thích, ngược lại còn mắng chính mình, ủy khuất nước mắt rốt cục nhịn không được chảy xuống dưới, một bên lau nước mắt, một bên không phục chỉ vào Trương Lượng cùng Tống Tiểu Vĩ nói. Thậm chí bởi vì đối “Giáo dưỡng” Này hai chữ lý giải cùng người lớn lý giải tồn tại sai biệt, dễ gọi còn đem Trương Lượng mẫu thân vừa rồi chỉ trích hắn lời nói nguyên xi phản hồi.

“Ba!” Một đạo thanh thúy cái tát thanh ở viện trưởng trong văn phòng vang lên, cũng là Trương Lượng mẫu thân gặp Lưu Tiến mắng chính mình nhà đứa nhỏ không giáo dưỡng, thế nhưng nâng tay một bàn tay tát ở tại Lưu Tiến trên mặt.

Tiểu hài tử da mặt vốn liền so với đại nhân trắng noãn, Trương Lượng mẫu thân xuống tay lại không nhẹ không nặng, nhất thời Lưu Tiến có một bên mặt lập tức liền sưng lên đứng lên.

Bất quá dù sao cũng là người lớn đánh hắn, Trương Lượng đổ không dám xông lên đi theo nàng đánh nhau, mà là bụm mặt hai mắt hoảng sợ nhìn nàng, người lại theo bản năng hướng Vương Thu Phân bên người trốn.

Trong văn phòng người cũng đều không nghĩ tới Trương Lượng mẫu thân hội đánh Lưu Tiến bàn tay, tất cả đều mặt lộ vẻ kinh ngạc sắc, hơn nữa Vương Thu Phân lại không nghĩ tới đối phương hội trước mặt chính mình mặt đánh chính mình tiểu hài tử, trong lòng tự nhiên là đau lòng vạn phần, gặp con trai hướng chính mình bên người trốn, vội vàng ôm lấy hắn, đau lòng vuốt ve hắn

sưng đỏ khuôn mặt.

“Ngươi này tiểu hài tử, như thế nào nói chuyện, hiểu hay không quy củ ?” Bất quá Trương Lượng mẫu thân đánh một bàn tay sau, hiển nhiên còn không giải hận, thế nhưng còn chỉ vào Lưu Tiến mắng.

“Ngươi, ngươi như thế nào có thể đánh người? Hắn, hắn còn chính là đứa nhỏ!” Vương Thu Phân luôn luôn tại chịu đựng, nhưng lúc này rốt cục nhịn không được, cầm nước mắt một bên đau lòng ôm Lưu Tiến, một bên chỉ vào Trương Lượng mẫu thân chất vấn nói.

“Ngươi đứa nhỏ này không đánh có thể được không? Ngươi xem nhìn hắn đều nói nói cái gì?” Trương Lượng mẫu thân lại một chút cũng chưa ý thức được chính mình dạng làm là cỡ nào cả vú lấp miệng em, càng không ý thức được chính mình dạng làm đối một tiểu hài tử tâm hồn thương tổn sâu đậm, ngược lại vẻ mặt khinh thường hỏi ngược lại.

“Cũng may đứa nhỏ đều không có thương đến gân cốt, phê bình quá, lần sau chú ý cũng là được.” Tôn hiệu trưởng gặp sự tình tái nháo đi xuống, chỉ sợ hội càng phức tạp, liền đúng lúc tiến lên khoát tay nói một câu, sau đó lại cố ý đối Trương Lượng mẫu thân khách khí nói:“Nếu không hôm nay cứ như vậy, Kim tỷ ngài xem thế nào?”

Không có biện pháp, xã hội là sự thật. Tôn hiệu trưởng tuy rằng đối Trương Lượng mẫu thân hành vi cũng xem bất quá đi, nhưng người ta là phân công quản lý giáo dục phó Huyện trưởng thê tử, hắn quan mũ còn niết ở nàng trượng phu trong tay, Tôn hiệu trưởng nhưng cũng không dám phê bình nàng, không chỉ có không dám, đối nàng còn phá lệ khách khí. Nếu không nếu đổi một phụ huynh làm như vậy, hắn đã sớm “Nghĩa chính lời nói” răn dạy.

Hắn nhưng là Thương Bắc huyện tốt nhất tiểu học hiệu trưởng, hàng năm đều có không ít đệ tử tưởng tễ tiến vào đâu, lại khởi dung phụ huynh ở trước mặt hắn làm càn?

“Tính cái gì tính? Ta nói Tôn hiệu trưởng, thực nghiệm tiểu học không phải chúng ta huyện tốt nhất trường học sao? Bằng không chúng ta cũng sẽ không đem con của chúng ta đưa đến nơi này đọc sách, như thế nào có thể cho loại này tiểu hài tử theo chúng ta đứa nhỏ cùng tiến lên học? Lúc này đây bị thương không nghiêm trọng, ai có thể cam đoan tiếp theo sẽ không thay đổi nghiêm trọng đâu? Vạn nhất nếu lần sau thực thương đến địa phương, ai phụ trách?” Kim Minh Mĩ, cũng chính là Trương Lượng mẫu thân cũng không khẳng bỏ qua nói. Nói chuyện khi, ánh mắt còn cực kì đắc ý, cao cao tại thượng nhìn xuống Vương Thu Phân.

Hiển nhiên nàng đối chính mình đánh Lưu Tiến một chút, Vương Thu Phân coi như mọi người mặt chỉ trích nàng cảm thấy phi thường không vui ý.

“Này……” Tôn hiệu trưởng gặp Kim Minh Mĩ không chịu bỏ qua, tuy rằng rõ ràng biết nàng không đúng, nhưng cũng chỉ có thể lộ ra vẻ mặt khó xử sắc, miệng ấp úng, ánh mắt cũng không đoạn hướng Vương Thu Phân nháy mắt.

Vương Thu Phân vừa mới bắt đầu cũng là gặp con trai bị đánh một bàn tay đau lòng, xúc động hạ mới mở miệng chất vấn Kim Minh Mĩ. Nay nghe Kim Minh Mĩ như vậy vừa nói, lại thấy hiệu trưởng là loại thái độ này, mới đột nhiên nhớ tới người ta nhưng là phân công quản lý giáo dục, vệ sinh các ngành phó Huyện trưởng lão bà. Việc này thật muốn nháo cương, đừng nói thật có thể đem chính mình đứa nhỏ đuổi ra thực nghiệm tiểu học, vạn nhất Trương phó huyện trưởng cố ý ở vệ sinh

cục cục trưởng hoặc là trung y viện viện trưởng trước mặt nói chính mình lão công vài câu nói bậy, như vậy Lưu Nhất Duy tình cảnh chỉ sợ đều thực gian nan.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi, vừa rồi là ta không đúng, sau khi trở về ta nhất định……” Ý thức được chính mình gia đắc tội không nổi Trương gia, Vương Thu Phân ở hiệu trưởng ánh mắt ý bảo hạ, đành phải lại khuất phục xoay người xin lỗi.

Gặp Vương Thu Phân xoay người xin lỗi, Kim Minh Mĩ trên mặt rõ ràng lộ ra dào dạt đắc ý sắc, mà Lưu Tiến tắc không thể tưởng tượng nhìn chằm chằm mẫu thân xem, không đợi nàng đem nói cho hết lời, liền lôi kéo Vương Thu Phân tay, không phục nói:“Mẹ, chúng ta không cần hướng nàng xin lỗi, ta không cần ngài cho ta hướng người khác xoay người nhận sai. Không phải là cái phó Huyện trưởng sao? Có gì đặc biệt hơn người, về sau ta nhất định cố gắng đọc sách, sau khi lớn lên làm cái đại quan, chuyên môn bắt phá hư quan.”

Tiểu hài tử tâm tư đơn thuần, gặp Kim Minh Mĩ còn có nàng con trai như vậy phá hư, tự nhiên cũng liền đem Trương phó huyện trưởng phân loại đến phá hư quan này một thuộc loại. Đương nhiên, Kim Minh Mĩ cùng Trương Lượng như thế bá đạo không phân rõ phải trái, theo mỗ một loại góc độ phân tích tuyệt đối đào thoát không được Trương phó huyện trưởng bình thường nuông chiều dung túng.

Nghe được con trai nói như vậy, Vương Thu Phân thân thể mềm mại khẽ run lên, nước mắt nhịn không được liền tràn mi mà ra, ngay sau đó liền sắc mặt tái nhợt vội vàng che con trai miệng.

Tuy rằng nói đồng ngôn vô kỵ, nhưng Lưu Tiến đem Trương phó huyện trưởng cũng cấp mắng, lấy Kim Minh Mĩ tính tình lại sao lại từ bỏ ý đồ?

Quả nhiên Kim Minh Mĩ nghe Lưu Tiến đem chính mình lão công mắng thành phá hư quan, nhất thời tức giận đến sắc mặt xanh mét, giơ lên tay liền chuẩn bị lại đánh Lưu Tiến. Bất quá lần này Vương Thu Phân đã muốn có chuẩn bị, thấy thế vội vàng đem con trai kéo đến một bên.

Kim Minh Mĩ gặp không đánh, càng phát ra tức giận, chỉ vào Lưu Tiến đối Tôn hiệu trưởng còn có chủ nhiệm lớp Ngô Tuyết Hồng nói:“Các ngươi nghe một chút, các ngươi nghe một chút, đứa nhỏ này không đánh có thể được không? Đứa nhỏ này có thể ở lại thực nghiệm tiểu học sao? Có thể theo chúng ta đứa nhỏ cùng nhau đọc sách sao?”

Tôn hiệu trưởng cùng Ngô Tuyết Hồng tuy rằng ngầm khinh thường Kim Minh Mĩ, nhưng lúc này cũng chỉ có thể một bên bồi cười khuyên Kim Minh Mĩ không cần giận, một bên lại hướng Vương Thu Phân nháy mắt. Mà Vương Thu Phân lo lắng nhất tự nhiên là con trai không thể ở thực nghiệm tiểu học đi học, cho nên nghe vậy đành phải nhịn đau nhẹ nhàng đánh hạ con trai, nói:“Ngươi đứa nhỏ này, như thế nào như vậy không hiểu chuyện, còn không cùng mẹ cùng nhau hướng Kim a di còn có các học sinh xin lỗi.”

Nói xong Vương Thu Phân cũng không quản con trai ủy khuất không ủy khuất, cứng rắn lôi kéo tay hắn lại hướng Kim Minh Mĩ xin lỗi nói:“Tiểu hài tử không hiểu chuyện, Kim nữ sĩ ngài…”

“Ta không cần xin lỗi! Ta không có sai! Ta không có sai!” Chính là làm Vương Thu Phân lôi kéo Lưu Tiến tay hướng Kim Minh Mĩ xin lỗi khi, Lưu Tiến lại đột nhiên giãy tay nàng, xoay người một bên chảy nước mắt kêu một bên hướng văn phòng ngoài chạy.

Mọi người cũng chưa dự đoán được bình thường tính cách im lặng ôn hòa Lưu Tiến, quật cường đứng lên lại cùng bò giống nhau, thế nhưng hội đột nhiên giãy Vương Thu Phân tay ra bên ngoài chạy, trong lúc nhất thời đều có điểm phản ứng bất quá đến. Chờ hắn chạy đến cạnh cửa rớt ra môn bắt tay sắp tông cửa xông ra khi, mọi người thế này mới phản ứng lại đây, ào ào kêu lên:“Lưu Tiến.”

“Lưu Tiến!” Làm hiệu trưởng trong văn phòng nhân ào ào kêu đứng lên khi, đang đứng ở cửa chuẩn bị đẩy cửa mà vào Hạ Vân Kiệt cũng kinh thanh kêu lên, tay lại sớm đã ôm lấy chính tông cửa xông ra một đầu chui vào hắn trong lòng Lưu Tiến.

“Hạ lão sư, ô ô ô!” Gặp là vị kia thoạt nhìn giống nhà bên đại ca ca, nhưng thực chịu phụ thân còn có hai vị thúc thúc, a di tôn kính Hạ lão sư, Lưu Tiến lập tức tựa như tuyệt cảnh trông được đến thân nhân bình thường, lên tiếng khóc lên.

“Lưu Tiến đừng khóc, đừng khóc. Ngươi cùng Hạ lão sư nói một chút xem đến tột cùng đã xảy ra sự tình gì?” Hạ Vân Kiệt chính mình tính cách cũng an phận tĩnh ôn hòa, cho nên phá lệ thích Lưu Tiến này đứa nhỏ, thế này mới vừa đến hiệu trưởng văn phòng cửa liền nhìn đến Lưu Tiến mặt mũi bầm dập, vẻ mặt nước mắt khóc ra bên ngoài chạy, trong lòng tự nhiên là phá lệ đau lòng. Bất quá tiểu hài tử sự tình rất khó nói ai đúng ai sai, cho nên Hạ Vân Kiệt cũng không có che chở hắn, mà là tận lực tâm bình khí hòa, ôn nhu hỏi.

“Hắn, bọn họ ức hiếp ta còn có kia phá hư a di còn đánh ta!” Đứa nhỏ tư tưởng thực đơn thuần, Lưu Tiến biết ngay cả chính mình ba ba đều phải quản Hạ Vân Kiệt kêu lão sư, cho nên tự nhiên mà vậy liền cho rằng Hạ Vân Kiệt so với hắn ba mẹ còn lợi hại, cho nên nghe vậy liền lau đem nước mắt, chỉ vào người ở bên trong cáo

khởi trạng đến, phảng phất tìm được rồi dựa vào sơn bình thường.

Hạ Vân Kiệt thế này mới phát hiện Lưu Tiến một bên hai má sưng đỏ thật cao, mặt trên rõ ràng ấn cái người lớn tay ấn, trong lòng nhất thời nổi trận lôi đình.

Đứa nhỏ chung quy là đứa nhỏ, mặc kệ đứa nhỏ như thế nào đùa giỡn, này người lớn như thế nào có thể ra tay phiến đứa nhỏ cái tát đâu? Hơn nữa thế nhưng còn đánh cho nặng như vậy !

“Ngươi đứa nhỏ này, đừng nói lung tung nói!” Bất quá không đợi Hạ Vân Kiệt tới kịp trả lời cùng phát hỏa, theo sát ở bên cạnh Lưu Nhất Duy đã muốn hướng con trai khiển trách. Bởi vì Lưu Nhất Duy nhận được con trai nói vị kia phá hư a di đúng là phân công quản lý giáo dục, vệ sinh các ngành Trương phó huyện trưởng thê tử, mà hắn này thầy thuốc liền vừa vặn là về vệ sinh ngành quản.

“Ta không nói lung tung, chính là nàng……” Lưu Tiến lần cảm ủy khuất nói.

“Ngươi còn……” Lưu Nhất Duy gặp con trai còn dùng ngón tay chỉ vào Kim Minh Mĩ, khuôn mặt nhỏ nhắn sưng đỏ thũng, trong lòng tuy rằng đau lòng đòi mạng, lại còn là lạp hạ mặt.

“Được rồi, Lưu Tiến lại chưa nói sai, ngươi mắng hắn làm gì?” Bất quá Lưu Nhất Duy mặt vừa trầm xuống dưới, Hạ Vân Kiệt liền không chút khách khí đánh gãy hắn.

Gặp Hạ Vân Kiệt mở miệng, Lưu Nhất Duy cho dù trong lòng tái sốt ruột cũng không dám quở trách con trai, lập tức liền đem đến bên miệng trong lời nói thu trở về, ngược lại nói khẽ với Hạ Vân Kiệt nhắc nhở nói:“Lão sư,

người nọ là chúng ta huyện phân công quản lý vệ sinh trương thiên hợp phó Huyện trưởng thê tử.”

“Vậy lại càng không hẳn là đánh đứa nhỏ ” Hạ Vân Kiệt trong mắt hàn mang chợt lóe nói.

Nói xong Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng sờ sờ Lưu Tiến mặt, ôn nhu nói:“Lưu Tiến ngươi không cần sợ, người xấu Hạ lão sư nhất định hội trừng phạt, bất quá ngươi là đệ tử, đánh nhau cũng không đúng, về sau có chuyện muốn hướng lão sư báo cáo.”

“Ân ta đã biết Hạ lão sư.” Rốt cục tìm được rồi một vị đứng ở hắn bên này người lớn, Lưu Tiến còn nhỏ tâm linh rốt cục chiếm được một tia an ủi, lau đem nước mắt, nhu thuận điểm gật đầu.

“Thật lớn khẩu khí, Lưu thầy thuốc người kia là ai nha?” Kim Minh Mĩ ở khai phụ huynh hội khi cũng là gặp qua Lưu Nhất Duy vài lần, cũng nhận được hắn, cũng biết hắn là vị trung y sinh, thấy hắn cùng một vị người trẻ tuổi tiến vào, người trẻ tuổi kia tuy rằng tuổi thoạt nhìn rất nhỏ, nhưng khẩu khí lớn như thế, thế nhưng nói muốn trừng phạt nàng, điều này làm cho luôn luôn kiêu hoành quen Kim Minh Mĩ lại như thế nào chịu được này khẩu khí, lập tức lấy tay đầu ngón tay chỉ vào Hạ Vân Kiệt, ánh mắt lại nhìn về phía Lưu Nhất Duy chất vấn nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 593 : Ác nhân đều có ác nhân ma

“Ta khẩu khí lớn không lớn cùng đứa nhỏ sự tình không quan hệ.” Hạ Vân Kiệt lại không đợi Lưu Nhất Duy mở miệng đã muốn lạnh lùng trở về một câu, sau đó đầu hướng về phía Ngô Tuyết Hồng, hỏi:“Ngươi là Lưu Tiến chủ nhiệm lớp sao?”

Ngô Tuyết Hồng gặp Hạ Vân Kiệt một người trẻ tuổi dám cùng phó Huyện trưởng phu nhân gọi nhịp, trong lúc nhất thời không chắc thân phận của hắn, thấy hắn câu hỏi chính là máy móc gật gật đầu “Ân” một tiếng.

“Tốt lắm, ngươi trước mang ba đứa nhỏ đi ra ngoài. Ta xem hiện tại vấn đề đã muốn không phải đứa nhỏ vấn đề, mà là người lớn trong lúc đó vấn đề. Đừng làm cho người lớn trong lúc đó vấn đề, ảnh hưởng đến bọn nhỏ đơn thuần tư tưởng.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy chân thật đáng tin phân phó nói.

Ngô Tuyết Hồng gặp Hạ Vân Kiệt đầu tiên là cùng phó Huyện trưởng phu nhân gọi nhịp, hiện tại lại bảo nàng mang đứa nhỏ đi ra ngoài, trong lúc nhất thời thật đúng là không biết nên làm cái gì bây giờ. Nhìn xem Hạ Vân Kiệt lại nhìn xem Tôn hiệu trưởng.

“Ngươi tính cái gì vậy? Ngươi có cái gì tư cách khoa tay múa chân, ngươi có biết hay không ta là ai?” Kim Minh Mĩ gặp Hạ Vân Kiệt căn bản không nhìn của nàng tồn tại, không khỏi tức giận đến chỉ vào hắn mắng, bởi vì tức giận cái bụng sẹo lồi đều run cái không ngừng.

“Kim Minh Mĩ, mời ngươi nói chuyện chú ý một chút!” Hạ Vân Kiệt nhưng là Lưu Nhất Duy lão sư, Lưu Nhất Duy gặp Kim Minh Mĩ mắng chính mình lão sư, lại sao có thể thờ ơ lạnh nhạt, lập tức nhảy ra bình tĩnh mặt chỉ trích

nói.

“Ta nói chuyện chú ý? Lưu thầy thuốc ta cảm thấy nói chuyện với ngươi mới hẳn là chú ý! Ngươi này thầy thuốc còn muốn không cần tiếp tục tái ở trung y viện lập tức đi ?” Kim Minh Mĩ không nghĩ tới Lưu Nhất Duy đều dám chỉ trích nàng, nhất thời tức giận đến sắc mặt xanh mét đe dọa nói.

Còn đừng nói, Kim Minh Mĩ như vậy nhất đe dọa, Lưu Nhất Duy không bị dọa đến, Vương Thu Phân cũng là bị dọa thảm. Lưu Nhất Duy nhưng là trong nhà trụ cột, nay lại thật vất vả khảo thượng nghiên cứu sinh, chờ nghiên cứu sinh tốt nghiệp chức cấp tăng tới, ngày khẳng định hội chậm rãi trở nên càng ngày càng tốt. Nay nếu vì như vậy một việc, đem công tác cấp muốn làm đã ném, về sau này ngày đã có thể không có biện pháp qua.

Hạ Vân Kiệt gặp Kim Minh Mĩ đe dọa Lưu Nhất Duy, trong lòng càng phát ra căm tức này nữ nhân, bất quá trước mặt đứa nhỏ mặt, hắn còn là tận lực khắc chế chính mình tức giận, lại một lần nữa đối Ngô Tuyết Hồng nói:“Vị này lão sư, ngươi còn là trước mang đứa nhỏ đi ra ngoài đi.”

Bất quá Ngô Tuyết Hồng lại kinh sợ cùng Kim Minh Mĩ thân phận, không dám nghe Hạ Vân Kiệt, cuối cùng còn là Tôn hiệu trưởng cảm thấy mặc kệ trước mắt vị này xa lạ người trẻ tuổi khẩu khí lớn không lớn, nhưng nói lời nói còn là có lý, chuyện này phụ huynh tái như vậy nháo đi xuống, đối tiểu hài tử ảnh hưởng quả thật không tốt, liền đối với Ngô Tuyết Hồng gật gật đầu thấp giọng nói:“Ngô lão sư, ngươi còn là mang đệ tử trước đi ra ngoài đi.”

Ngô Tuyết Hồng kỳ thật cũng ước gì rời đi đây là phi nơi, nghe vậy liền vội việc kêu Lưu Tiến ba người cùng nàng đi ra ngoài.

Kim Minh Mĩ gặp Ngô Tuyết Hồng nghe Hạ Vân Kiệt lời nói, muốn dẫn đứa nhỏ đi ra ngoài, sắc mặt càng phát ra khó coi, bất quá cũng là không ngăn cản.

Gặp đứa nhỏ bị chủ nhiệm lớp mang ra văn phòng, Tôn hiệu trưởng cười theo đối Kim Minh Mĩ nói:“Kim giòi, ngài trước đừng nóng giận, chuyện này chúng ta mới hảo hảo……”

Hiển nhiên mặc kệ Hạ Vân Kiệt khẩu khí nhiều, ở Tôn hiệu trưởng xem ra là tối trọng yếu còn là Kim Minh Mĩ thái độ, tối cần cùng nói tốt đối tượng cũng là Kim Minh Mĩ.

Bất quá Tôn hiệu trưởng trong lời nói còn chưa nói hoàn, Hạ Vân Kiệt đã muốn đi lên trước, giơ lên thủ đối với Kim Minh Mĩ khuôn mặt liền “Ba!” một tiếng cho cái tát.

Trong nháy mắt, hiệu trưởng văn phòng tĩnh ngay cả căn châm rơi trên mặt đất tựa hồ đều có thể nghe được nhất thanh nhị sở, tất cả mọi người mở to hai mắt nhìn vẻ mặt không dám tin nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem, thậm chí liền ngay cả Kim Minh Mĩ bản nhân cũng đều sợ ngây người, bụm mặt nửa ngày cũng chưa biện pháp phục hồi tinh thần lại.

Nàng nhưng là phó Huyện trưởng lão bà a!

“Ngươi, ngươi đánh ta?” Một hồi lâu nhi, Kim Minh Mĩ mới hồi phục tinh thần lại, như trước bụm mặt không dám tin chất vấn.

“Ngươi đã có thể đánh Lưu Tiến, vì cái gì ta sẽ không có thể đánh ngươi? Nói cho ngươi, nếu không phải lo lắng đến bọn nhỏ cảm thụ, vừa rồi ta đã nghĩ đánh ngươi. Cái gì ngoạn ý, phó Huyện trưởng lão bà cũng rất giỏi

sao? Là có thể đánh nhà người khác đứa nhỏ sao? Có hay không nghĩ tới đứa nhỏ cảm thụ?" Hạ Vân Kiệt lại mặt lạnh lùng liên tục chất vấn nói.

Hạ Vân Kiệt như vậy nhất chất vấn, Tôn hiệu trưởng đám người thế này mới hiểu được, Hạ Vân Kiệt lần nữa kêu Ngô Tuyết Hồng đem đứa nhỏ mang đi, nguyên lai thế nhưng vì đánh phó Huyện trưởng lão bà, người người không khỏi nghe được mắt trừng miệng ngốc.

Một hồi lâu nhi, Tôn hiệu trưởng đám người mới hồi phục tinh thần lại.

Một hồi quá thần đến, mọi người biểu tình đều các không giống với. Vương Thu Phân là hoàn toàn bị dọa đến sắc mặt tái nhợt không có chút máu, phải biết rằng đây chính là hướng tử đắc tội phó Huyện trưởng a! Nàng lão công công tác còn có thể giữ được sao? Lưu Nhất Duy tắc mặt lộ vẻ cảm động cảm kích sắc, hắn tuy rằng không biết đạo sư nhân mạch có bao nhiêu quảng, nhưng hắn biết lấy lão sư năng lực, một phó Huyện trưởng khẳng định không làm gì được hắn, cho nên đổ không giống thê tử giống nhau lo lắng.

"Ngươi, ngươi là ai? Như thế nào có thể đánh người?" Tôn hiệu trưởng đồng dạng bị Hạ Vân Kiệt hành vi cấp dọa đến, một phản ứng lại đây liền chỉ vào Hạ Vân Kiệt thanh sắc câu lệ chỉ trích nói.

Không có biện pháp, phó Huyện trưởng lão bà ở chính mình văn phòng bị người đánh cái tát, hắn thân là hiệu trưởng nếu một chút tỏ thái độ đều không có, đến lúc đó Kim Minh Mĩ bẩm báo Trương phó huyện trưởng nơi nào, hắn này hiệu trưởng khẳng định không có hảo trái cây ăn.

"Xem ra ngươi này hiệu trưởng còn là cử có chính nghĩa sao? Ta đây hỏi ngươi, vừa rồi này ác nữ nhân đánh đệ

tử khi, ngươi thân là hiệu trưởng đều làm cái gì? Có hay không duy hộ đệ tử của ngươi, có hay không thay đệ tử của ngươi nói chuyện? Làm người gương tốt, nhưng lại là hiệu trưởng, ngay cả điểm ấy đều làm không được, ngươi còn hảo ý tứ hỏi ta như thế nào có thể đánh người?" Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ trào phúng hỏi ngược lại.

"Ta, ta……" Tôn hiệu trưởng bị Hạ Vân Kiệt ép hỏi không nói gì mà chống đỡ.

Hạ Vân Kiệt gặp Tôn hiệu trưởng không nói gì ngữ đối, cũng là không tái tiếp tục ép hỏi hắn.

Xã hội là sự thật, Hạ Vân Kiệt biết muốn Tôn hiệu trưởng vì một đệ tử cùng phân công quản lý giáo dục phó Huyện trưởng phu nhân đối nghịch cũng không sự thật, ít nhất trước mắt này trong đại hoàn cảnh, rất nhiều hiệu trưởng cùng lão sư đều rất khó làm được điểm ấy, cho nên Hạ Vân Kiệt cũng không tưởng rất khó xử Tôn hiệu trưởng, thấy hắn không nói gì ngữ đối, ngược lại sắc mặt lạnh như băng nhìn tức giận đến cả người phát run Kim Minh Mĩ nói:"Ta biết ngươi là phó Huyện trưởng lão bà, nhưng đừng tưởng rằng là phó Huyện trưởng lão bà là có thể ỷ thế hiếp người. Hiện tại ta cho ngươi một cái cơ hội, lập tức mang theo hài tử của ngươi hướng Lưu Tiến còn có Vương Thu Phân xin lỗi, bù lại một chút đứa nhỏ bị thương tâm, nếu không ta cam đoan hối hận ngươi! Đương nhiên ngươi cũng có thể không tin, ngươi có thể cho ngươi lão công gọi điện thoại làm cho hắn thay các ngươi mẫu tử hai ra mặt."

"Ngươi, ngươi tính cái gì vậy, ngươi nghĩ rằng ta……" Kim Minh Mĩ thân là phó Huyện trưởng thê tử, ở Thương Bắc huyện này địa phương tuy rằng không dám nói một tay che trời, muốn gió liền gió, muốn mưa liền mưa, nhưng là tuyệt đối là đi đến làm sao uy phong đến làm sao, làm sao từng bị một người trẻ tuổi trước mặt mọi người mặt đánh một bạt tai, còn bị như vậy uy hiếp,

nhất thời tức giận đến xanh mặt, cả người thịt béo loạn đẩu. “Ba!” Hạ Vân Kiệt không đợi Kim Minh Mĩ đem nói cho hết lời, lại dương tay trực tiếp cho nàng một bàn tay, nói:“Miệng phóng sạch sẽ một chút!”

Cổ ngữ nói “Ác nhân đều có ác nhân ma”, những lời này thật là có điểm đạo lý. Đừng nhìn Kim Minh Mĩ vừa rồi khí diễm kiêu ngạo vô cùng, nhưng đụng tới Hạ Vân Kiệt loại này cường ngạnh “Ác nhân”, nàng ngược lại lập tức bị chấn ở. Lại bị quăng một bạt tai sau, Kim Minh Mĩ thế nhưng chỉ vào Hạ Vân Kiệt. “Ngươi, ngươi, ngươi……” nửa ngày, lăng là không dám nữa nói ra mắng chửi người thô tục, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng lộ ra một tia ý sợ hãi.

Một hồi lâu nhi, Kim Minh Mĩ mới ý thức được chính mình nhưng là phó Huyện trưởng thê tử, liền lại chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói:“Hảo, hảo, có gan ngươi đừng đi.”

Nói xong, Kim Minh Mĩ liền lấy di động ra cấp trượng phu Trương Thiên Hợp phó Huyện trưởng gọi điện thoại.

Điện thoại mới nhất quay số, Kim Minh Mĩ liền một phen nước mũi một phen lệ khóc kể nói:“Trương Thiên Hợp, ngươi hiện tại ở nơi nào? Nhanh lên đến trong trường học đến, ngươi không những đến, lão bà ngươi cùng con trai sẽ bị người đánh chết !”

“Sao lại thế này? Ngươi chậm rãi nói! Ai như vậy lá gan dám đánh ngươi cùng Trương Lượng? Tôn Chính Minh không ở sao?” Trương Thiên Hợp tuy rằng biết chính mình lão bà không phải cái tỉnh du đăng, bình thường không thiếu ở bên ngoài ỷ vào hắn danh hào diễu võ dương oai, gây chuyện thị phi, làm cho này sự kiện Trương Thiên Hợp cũng không thiếu đau đầu. Nhưng dù sao cũng là chính mình lão bà cùng đứa nhỏ, gặp lão bà khóc sướt mướt cáo trạng, Trương Thiên Hợp trong lòng tự nhiên là phi thường căm tức.

Nghe được trượng phu thanh âm, Kim Minh Mĩ phảng phất được thượng phương bảo kiếm bình thường, thẳng thắn eo can nói:“Hắn có cái rắm dùng, nhìn lão nương bị người bạt tai cũng không dám cổ họng nửa tiếng!”

Nghe được Kim Minh Mĩ nói mình như vậy, Tôn hiệu trưởng thật muốn khóc rống một hồi. Chính mình chính là cái tay trói gà không chặt tiểu học hiệu trưởng, hơn nữa tuổi cũng có, chẳng lẽ còn vì ngươi xông lên đi theo một người trẻ tuổi đánh nhau bất thành? Hơn nữa, bị bạt tai còn không phải chính mình tìm.

Đương nhiên nói một ngàn nói một vạn, người ta là phó Huyện trưởng lão bà, Tôn hiệu trưởng nhưng cũng không dám hướng nàng phát hỏa, chỉ có thể âm thầm trách Hạ Vân Kiệt đem sự tình làm được thật quá đáng, đem hắn đều cấp liên lụy.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 594 : Làm cho hắn gọi này dãy số

“Cái gì? Thế nhưng có người đánh ngươi cái tát! Ngươi đừng vội, ta hiện tại lập tức liền đuổi đi qua.” Trương Thiên Hợp nghe nói chính mình lão bà bị người đánh cái tát, nhất thời tức giận đến thiếu chút nữa muốn nhảy dựng lên, lập tức nói.

“Vậy ngươi nhanh lên.” Kim Minh Mĩ nói, nói chuyện khi ánh mắt đắc ý phiêu Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, vẻ mặt thịt béo tựa hồ cũng đột nhiên nổi lên vinh quang.

“Đợi đã, Tôn Chính Minh có hay không? Ngươi làm cho hắn tiếp cái điện thoại.” Trương Thiên Hợp chung quy là làm phó Huyện trưởng, nổi giận qua đi, đột nhiên ý thức được sự tình có điểm không tầm thường.

Kim Minh Mĩ nhưng là hắn Trương Thiên Hợp lão bà, ở Thương Bắc huyện có ai dám đánh nàng cái tát? Cho dù huyện ủy bí thư, Huyện trưởng cũng phải bán hắn Trương Thiên Hợp vài phần bạc mặt a!

“Tiếp cái gì tiếp, lão bà bị đánh, ngươi còn chần chần chừ chừ. Nơi này là Thương Bắc huyện, không phải kinh thành!” Kim Minh Mĩ hiển nhiên thực hiểu biết trượng phu tâm tư, nghe vậy lập tức bất mãn nói.

Kim Minh Mĩ tuy rằng nói thô nhưng lý cũng không thô, vô cùng đơn giản một câu liền hoàn toàn đánh mất Trương Thiên Hợp băn khoăn.

Cũng là, nơi này là Thương Bắc huyện cũng không phải kinh thành, sự tình lại phát sinh ở thực nghiệm tiểu học, trương lượng lớp học phụ huynh trừ bỏ hắn là phó Huyện trưởng, những người khác trên cơ bản đều là bình thường dân chúng, không có gì bối cảnh, lại có cái

gì phải lo lắng ?

“Hảo, hảo, ta lập tức đuổi đi qua.” Đánh mất băn khoăn sau, Trương Thiên Hợp không còn có trì hoãn, treo điện thoại sau liền lập tức kêu lên tài xế, một đường hướng thực nghiệm tiểu học trên đường mà đi.

Gặp Kim Minh Mĩ quả thực còn là lựa chọn gọi điện thoại cấp nàng trượng phu, hơn nữa theo bọn họ nói chuyện trung, Hạ Vân Kiệt cũng không khó nghe đi ra Trương Thiên Hợp chính hướng bên này tới rồi, xem Kim Minh Mĩ ánh mắt không khỏi càng phát ra rét lạnh, mà Tôn hiệu trưởng tắc gấp đến độ cái trán xông ra mồ hôi lạnh.

Phân công quản lý giáo dục phó Huyện trưởng lão bà, đứa nhỏ song song ở chính mình quản lý trường học bị người đánh, chuyện này nói như thế nào, hắn này hiệu trưởng đều đào thoát không được can hệ.

Tôn hiệu trưởng gấp đến độ cái trán xông ra mồ hôi lạnh, Vương Thu Phân cũng đồng dạng không ngoại lệ, nhưng Hạ Vân Kiệt là đại học phó giáo sư, là Lưu Nhất Duy đạo sư, Vương Thu Phân nhưng cũng không tốt trách cứ hắn, lại càng không hảo yêu cầu hắn hướng Kim Minh Mĩ cúi đầu nhận sai, đành phải liều mạng cấp Lưu Nhất Duy nháy mắt, hy vọng hắn ra mặt nói một hai câu. Khả lại cứ Lưu Nhất Duy tựa hồ căn bản xem không hiểu của nàng ánh mắt. Cuối cùng vì này gia đình, Vương Thu Phân bất đắc dĩ đành phải đi lên trước, nói khẽ với Kim Minh Mĩ cầu xin nói:“Kim phu nhân, thực xin lỗi, chuyện này đều là ta……”

“Hiện tại mới nhớ tới nói không xin lỗi nha?” Kim Minh Mĩ gặp Vương Thu Phân cúi đầu cầu xin xin lỗi, trên mặt đắc ý sắc càng đậm.

“Nhất Duy, đem Thu Phân kêu trở về, chúng ta đi.” Hạ

Vân Kiệt thấy thế nhíu nhíu mày nói.

“Đi? Như thế nào sợ sao?” Kim Minh Mĩ gặp Hạ Vân Kiệt còn muốn chạy, tự nhiên nghĩ đến hắn gặp chính mình đem trượng phu gọi tới, sợ, không khỏi mặt lộ vẻ trào phúng đắc ý sắc nói.

“Sợ?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy giật mình, dùng thương hại ánh mắt nhìn Kim Minh Mĩ liếc mắt một cái nói:“Ta chỉ là không nghĩ đứa nhỏ ở bên ngoài chờ lâu, lại càng không muốn cho đứa nhỏ nhìn đến nhiều lắm người lớn gian xấu xí một mặt. Về phần ngươi trượng phu, hắn lại tính cái gì? Chẳng lẽ hắn đến, ta sẽ chờ hắn sao?”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt không tái để ý tới bị hắn kia ngưu bức hò hét bộ dáng cấp tức giận đến thiếu chút nữa muốn nhảy dựng lên Kim Minh Mĩ, mà là trực tiếp theo hiệu trưởng bàn công tác cầm lấy một chi bút, sau đó lại lấy quá một tờ giấy, ở mặt trên xoát xoát viết xuống một chiếc điện thoại dãy số, đưa cho Tôn Chính Minh nói:“Đợi lát nữa Trương phó huyện trưởng nếu lại đây, ngươi đem sự tình từ đầu tới đuôi từ đầu chí cuối nói với hắn một lần, nếu hắn còn kiên trì muốn thay hắn thê tử cùng con trai xuất đầu, mà không phải lựa chọn đăng môn xin lỗi trong lời nói, ngươi đem này số điện thoại cho hắn, làm cho hắn gọi này dãy số.”

Tôn Chính Minh nhìn Hạ Vân Kiệt đưa qua trang giấy, quả thực dở khóc dở cười.

Lưu Nhất Duy gia đình bối cảnh, Tôn Chính Minh trong lòng đương nhiên là có điểm, không phải là một cái làm nghề y gần hai mươi năm đều còn chính là chủ trị thầy thuốc chức danh trung y sao? Nếu Lưu Nhất Duy là như vậy thân phận, bối cảnh, không khó tưởng tượng, hắn bằng hữu thân phận tự nhiên cũng cường không đến chạy đi đâu.

Chính như Kim Minh Mĩ nói, nơi này là Thương Bắc huyện không phải kinh thành!

Nguyên nhân vì có này vào trước là chủ phán đoán, Hạ Vân Kiệt như thế ngưu bức hò hét hành động, ở Tôn Chính Minh trong mắt tự nhiên có vẻ cực kì vớ vẩn, buồn cười. Phải biết rằng người ta nhưng là phó Huyện trưởng a! Mà ngươi một người trẻ tuổi lại bị cho là cái gì? Chẳng lẽ đến đây so với Thương Bắc huyện phó Huyện trưởng còn lớn hơn sao?

Thật muốn có lớn như vậy, Lưu Nhất Duy còn về phần oa ở tiểu thị trấn trung y viện sao? Còn về phần làm nghề y hai mươi năm còn chính là cái chủ trị trung y sinh sao?

Nhưng Hạ Vân Kiệt kia phân không dung người hoài nghi bình tĩnh lại làm cho Tôn Chính Minh ở sâu trong nội tâm không hiểu cảm thấy một tia e ngại, ẩn ẩn trung cảm thấy trước mắt vị này tuổi trẻ tựa hồ lại không giống hắn suy đoán đơn giản như vậy, ít nhất theo ở mặt ngoài xem, Tôn Chính Minh không tiếp thu là Hạ Vân Kiệt là cái xúc động, không hiểu nặng nhẹ lăng đầu thanh. Cho nên cuối cùng Tôn Chính Minh còn là biểu tình phức tạp tiếp nhận Hạ Vân Kiệt đưa qua trang giấy.

“Yên tâm, ta còn không tính chạy trốn, huống hồ, ngươi không biết ta, Lưu Nhất Duy, Vương Thu Phân tổng nhận thức đi!” Hạ Vân Kiệt gặp Tôn Chính Minh biểu tình phức tạp, có điểm khinh thường nói. Hắn đương nhiên biết Tôn Chính Minh lo lắng phó Huyện trưởng đến đây, người gây ra họa cũng đã không ở, phó Huyện trưởng hội trách tội ở hắn trên đầu.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Vương Thu Phân thật sự là gấp đến độ thiếu chút nữa muốn khóc. Này không phải rõ ràng làm “Chuyện xấu” Ngươi, bị hố cũng là chính mình nhà sao?

Bất quá Vương Thu Phân coi như là cái có vẻ truyền thống nữ nhân, ở trượng phu không có tỏ thái độ phía trước, nàng nhưng thật ra không dám nhận mọi người mặt thầm oán trượng phu đạo sư, lại càng không dám hướng hắn phát hỏa.

Tôn hiệu trưởng gặp chính mình tâm tư bị Hạ Vân Kiệt vạch trần, ngượng ngùng cười cười, trong lòng cũng là chung nhận thức Hạ Vân Kiệt cách nói.

Thoát được hòa thượng, trốn không thoát miếu. Mặc kệ trước mắt vị này người trẻ tuổi cái gì đến đây, Lưu Nhất Duy cùng Vương Thu Phân là sinh trưởng ở địa phương ăn ở Thương Bắc, ở tại Thương Bắc, công tác đã ở Thương Bắc người Thương Bắc. Thật muốn có cái gì vấn đề, tìm tới bọn họ đó là!

“Tôn hiệu trưởng, nói thật, ngươi thực không phải cái xứng chức hiệu trưởng. Lần này ta sẽ không với ngươi so đo, bất quá lần sau còn mời ngươi nhớ kỹ chính mình là một gã hiệu trưởng, một gã lão sư! Làm người gương tốt, rất nhiều thời điểm là muốn cấp đệ tử làm làm gương mẫu, nếu ngay cả các ngươi cũng đều xu thế phụ viêm, không theo lẽ công bằng xử lý đệ tử sự tình, về sau lại như thế nào chờ mong chúng ta đời sau có thể làm cái người chánh trực đâu?” Hạ Vân Kiệt gặp Tôn hiệu trưởng biểu tình ngượng ngùng, nghiêm mặt nói.

Tôn hiệu trưởng đổ coi như là có điểm liêm sỉ tâm lão sư, nghe vậy mặc dù có chút xấu hổ nhưng càng nhiều còn là hổ thẹn, cạnh nhìn Hạ Vân Kiệt không có ra tiếng phản bác.

“Ngươi tính cái gì? Lại dựa vào cái gì đánh giá Tôn hiệu trưởng?” Kim Minh Mĩ gặp Hạ Vân Kiệt rất có chỉ cây dâu mà mắng cây hòe ý, nhịn không được nhảy ra chỉ vào hắn, khinh thường nói.

“Chỉ bằng ta cũng vậy một vị lão sư!” Hạ Vân Kiệt nói.

“Lão sư? Ngươi là cái nào trường học ? Tên gọi là gì? Lá gan đổ rất lớn, ngay cả ta cũng dám đánh, có biết hay không ta lão công là ai? Liền ngươi loại này hành vi, tin hay không ta lão công một cuộc điện thoại đánh cho các ngươi hiệu trưởng, ngươi coi như bất thành lão sư!” Ngay từ đầu Kim Minh Mĩ tuy rằng cũng nghe đến lưu tiến kêu Hạ Vân Kiệt hạ lão sư, nhưng không có đi nghĩ lại, nay gặp Hạ Vân Kiệt nói chính mình là lão sư, thế này mới đột nhiên ý thức lại đây, đối phương bất quá chính là một gã lão sư, mà chính mình trượng phu cũng là phân công quản lý giáo dục huyện lãnh đạo, nhất thời trở nên thần khí đứng lên, chỉ vào Hạ Vân Kiệt trên cao nhìn xuống liên tục nói.

Nhìn Kim Minh Mĩ thần khí mười phần, trên cao nhìn xuống bộ dáng, Lưu Nhất Duy nhịn không được một trận khinh bỉ, nghĩ rằng không biết nàng biết chính mình đạo sư là Giang Châu đại học phó giáo sư, ngầm thậm chí ngay cả trung y học viện viện trưởng đều muốn cùng hắn học y khi, có thể hay không vì chính mình lời nói cảm thấy cảm thấy thẹn buồn cười? Mà Tôn hiệu trưởng đương nhiên không biết Hạ Vân Kiệt chân thật thân phận cũng là Giang Châu đại học lão sư, cho nên nghe vậy tuy rằng khinh thường Kim Minh Mĩ kiêu ngạo lời nói, nhưng cũng không thể không chung nhận thức lời của nàng.

Một lão sư, hơn nữa xem tuổi nhiều lắm cũng liền tiểu học lão sư, cùng phân công quản lý giáo dục phó Huyện trưởng đấu, thật sự cùng tự cầu từ chức không có gì khác nhau.

“Chúng ta đi.” Bất quá Hạ Vân Kiệt cũng rốt cuộc lười cùng Kim Minh Mĩ loại này nữ nhân dây dưa không rõ, xem đều không có liếc nhìn nàng một cái, trực tiếp đối

Lưu Nhất Duy cùng Vương Thu Phân nói.

Nếu đạo sư nói đi, Lưu Nhất Duy tự nhiên không dám nói lưu, nghe vậy không nói hai lời liền nhấc chân chuẩn các đi theo Hạ Vân Kiệt xuất đi. Chính là Vương Thu Phân lại chậm chạp không dám đi.

Này vừa đi, trời mới biết đứa nhỏ còn có thể không thể ở thực nghiệm tiểu học tiếp tục đọc đi xuống, trượng phu còn có thể không thể tiếp tục ở trung y viện đi làm?

“Đi a!” Lưu Nhất Duy gặp Vương Thu Phân do dự mà không dám đi, đành phải kéo nàng một chút nói.

“Nhưng là……” Vương Thu Phân do dự nói.

“Không có gì nhưng là. Chuyện này nàng sai trước đây, chúng ta sợ cái gì?” Lưu Nhất Duy hướng Vương Thu Phân trừng mắt nhìn liếc mắt một cái, thuận đường hướng nàng sử cái ánh mắt.

Vương Thu Phân gặp trượng phu đột nhiên nói ra như vậy “Ngây thơ” lời nói, vốn trong lòng một trận sinh khí. Chẳng lẽ chính mình không biết ai đúng ai sai sao? Khả vấn đề là người ta là phó Huyện trưởng lão bà a! Bất quá làm nàng xem đến trượng phu hướng nàng nháy mắt sau, cuối cùng còn là kìm hạ trong lòng cơn tức, hoài một tia hoang mang đồng trượng phu cùng nhau đi theo Hạ Vân Kiệt đi ra hiệu trưởng văn phòng đại môn.

Khi bọn hắn xuất môn khi, Ngô Tuyết Hồng chủ nhiệm lớp còn mang theo ba đứa nhỏ ở bên ngoài hành lang chờ.

Ba đứa nhỏ, Trương Lượng cùng Tống Tiểu Vĩ ngang đầu, dùng đánh thắng trận ánh mắt nhìn Lưu Tiến, mà Lưu Tiến tắc cúi đầu, thỉnh thoảng dùng ánh mắt lặng lẽ hướng hiệu trưởng văn phòng ngắm đi.

Nhìn đến Hạ Vân Kiệt mở ra cửa đi ra, tiểu tử kia ánh mắt mạnh sáng đứng lên, vội vàng vọt đi lên, bất quá vọt tới Hạ Vân Kiệt trước mặt khi lại đột nhiên dừng lại cước bộ, dùng sinh sợ hãi ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt, thấp giọng hỏi nói:“Hạ lão sư, sự tình thế nào ?”

Hiển nhiên vừa rồi tiểu tử kia đứng ở bên ngoài chờ, nhớ tới vừa rồi ở trong văn phòng phát sinh đủ loại, dần dần có điểm hiểu được sự thật xã hội hắc ám một mặt, cũng hiểu được chính mình xông một cái đại họa.

Nhìn tiểu tử kia sinh sợ hãi ánh mắt, còn có kia phảng phất đột nhiên trở nên thành thục mặt, thậm chí ngay cả hỏi vấn đề đều lộ ra một tia thành thục, Hạ Vân Kiệt không khỏi một trận đau lòng, đồng thời cũng càng căm tức giống Kim Minh Mĩ loại này ỷ thế hiếp người ác nữ nhân.

“Không có việc gì !” Hạ Vân Kiệt loan hạ eo đem Lưu Tiến cấp bế đứng lên, trên mặt lộ ra một tia mất tự nhiên mỉm cười.

“Thật sự không có việc gì ?” Gặp Hạ Vân Kiệt cười đến có chút mất tự nhiên, Lưu Tiến lo lắng hỏi.

“Đương nhiên không có việc gì.” Hạ Vân Kiệt gặp Lưu Tiến lo lắng bộ dáng, không khỏi đau lòng sờ soạng hạ đầu của hắn nói.

“Thiết, gạt người. Ta ba là phó Huyện trưởng, Lưu Tiến ngươi đánh ta, ta ba đợi lát nữa khẳng định hội kêu cảnh sát đến đem ngươi còn có các ngươi người một nhà tất cả đều bắt lại.” Làm Hạ Vân Kiệt trấn an Lưu Tiến khi, kia lưu trữ “Hán gian đầu”, một bộ thiếu trừu Trương Lượng vẻ mặt khinh thường thần khí nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 595 : Làm sai phải xin lỗi

“Đừng để ý đến hắn, có Hạ lão sư ở ai cũng không dám bắt ngươi!” Hạ Vân Kiệt gặp Trương Lượng cùng mẹ hắn một bộ tính tình, thực sự điểm tưởng tiến lên đánh hắn một bàn tay xúc động, nhưng chung quy bởi vì hắn chính là cái đứa nhỏ, cũng không có để ý tới hắn, mà là vừa nói một bên ôm Lưu Tiến đi nhanh rời đi.

Trương Lượng hiển nhiên bị cha mẹ thân làm hư, gặp Hạ Vân Kiệt không thèm nhìn hắn, hơn nữa nói chuyện còn như vậy vênh váo, nhưng lại không phục xông lên, vung tiểu béo quyền nói:“Ngươi tính cái len sợi, ta ba là đại quan, nhất định hội kêu cảnh sát đem ngươi cũng một đạo cấp bắt……”

Dù là Hạ Vân Kiệt không muốn cùng tiểu hài tử bình thường so đo, nhìn thấy loại này bị làm hư đứa nhỏ, cái trán còn là nhịn không được leo lên hắc tuyến, cau mày trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái.

Hạ Vân Kiệt ánh mắt loại nào sắc bén, Trương Lượng vốn thực vênh váo, nhưng bị hắn trừng mắt nhìn liếc mắt một cái sau, đến bên miệng lời nói nuốt trở về, sau đó đột nhiên oa một tiếng ngồi dưới đất khóc lên:“Mụ mụ, mụ mụ, mau tới nha, cái tên xấu xa này hắn đối ta hung, hắn muốn đánh ta!”

Trương Lượng như vậy vừa khóc nháo, Kim Minh Mĩ lập tức liền theo trong phòng lao tới muốn tìm Hạ Vân Kiệt tính sổ, nhưng nhất tưởng khởi vừa rồi hắn ngay cả chính mình đều dám đánh, cuối cùng chính là một bên ôm con trai đau lòng khuyên hắn đừng khóc, một bên hung tợn nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem.

“Hảo hảo quản quản ngươi đứa nhỏ này đi, đừng tưởng rằng ngươi hiện tại sủng hắn, che chở hắn chính là đối

hắn tốt, còn như vậy đi xuống, ngươi là hại hắn mà không phải thương hắn.” Hạ Vân Kiệt gặp Kim Minh Mĩ nhìn chằm chằm chính mình xem, vừa cảm giác nữ nhân này thật giận lại cảm thấy nữ nhân này đáng thương, nhịn không được nói một câu.

“Ngươi tính cái gì, hài tử của ta còn không tới phiên ngươi một tên mao đầu tiểu tử mà nói nói.” Bất quá Kim Minh Mĩ lúc này hận không thể xông lên đi hung hăng cắn xé Hạ Vân Kiệt, lại làm sao nghe được tiến hắn trong lời nói, nghe vậy vẻ mặt khinh thường cùng khí não nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Kim Minh Mĩ không nhìn được người tốt tâm, trong lòng không khỏi một trận cười khổ, chính mình thật đúng là hồ đồ, cùng loại này nữ nhân có cái gì đạo lý hảo giảng. Giống nàng loại này nữ nhân, chỉ có hung hăng gõ vài cái, nàng mới có thể biết tốt xấu.

Trong lòng cười khổ, Hạ Vân Kiệt không còn có dừng lại, ôm Lưu Tiến đi nhanh ly khai thực nghiệm tiểu học.

Lưu Nhất Duy nhà cách thực nghiệm tiểu học cũng không xa, đi đường cũng chỉ cần năm sáu phút. Ra thực nghiệm tiểu học đại môn, Hạ Vân Kiệt không có đánh xe, chính là ôm Lưu Tiến hướng Lưu Nhất Duy nhà đi đến.

“Ngươi đứa nhỏ này, không lớn không nhỏ, còn không mau xuống dưới!” Gặp ra giáo môn, Hạ Vân Kiệt còn không có đem Lưu Tiến buông đến, Lưu Nhất Duy trong lòng lần cảm bất an, vội vàng hướng con trai trừng mắt nói.

“Hôm nay đứa nhỏ bị điểm ủy khuất, ngươi cũng đừng tái đối hắn như vậy hung.” Hạ Vân Kiệt nói xong đem Lưu Tiến cấp thả xuống dưới.

“Này ta biết, nhưng này tiểu tử náo loạn chuyện lớn như

vậy tình, liên quan đem lão sư ngài đều cấp liên lụy, lòng ta thật sự là……” Lưu Nhất Duy vẻ mặt xin lỗi nói.

“Đều là người của mình, chẳng lẽ ta còn có thể nhìn Lưu Tiến bị người ức hiếp bất thành? Huống hồ giống bọn họ kia loại người cũng quả thật cần giáo huấn một chút.” Hạ Vân Kiệt xua tay nói.

“Nhưng là, Hạ lão sư, Kim Minh Mĩ là phó Huyện trưởng lão bà, sau Trương phó huyện trưởng truy cứu đứng lên, khả làm thế nào mới tốt nha?” Vương Thu Phân nghe vậy rốt cục đem trong đầu bất an thổ lộ đi ra, trong lời nói rất có điểm trách Hạ Vân Kiệt chẳng phân biệt được nặng nhẹ ý.

Kỳ thật này cũng không trách Vương Thu Phân, nàng cũng không biết Hạ Vân Kiệt năng lực, nàng chỉ biết là Hạ Vân Kiệt là Giang Châu đại học phó giáo sư, Trương phó huyện trưởng hẳn là lấy hắn không có biện pháp, khả nhà bọn họ lại còn tại Thương Bắc huyện cuộc sống, hơn nữa Lưu Nhất Duy lại nói tiếp còn phải về Trương phó huyện trưởng quản hạt đâu, Trương phó huyện trưởng muốn chỉnh Lưu Nhất Duy còn không phải một câu sự tình!

Lại nói tiếp, Vương Thu Phân có thể đem lời này nhẫn đến bây giờ mới nói đã muốn xem như phi thường tôn trọng chính mình trượng phu còn có hắn đạo sư. Nếu không nếu đổi một nữ nhân, gặp Hạ Vân Kiệt đánh phó Huyện trưởng lão bà cái tát, chỉ sợ ở hiệu trưởng trong văn phòng đương trường sẽ trách cứ hắn xen vào việc của người khác.

Gặp thê tử rất có điểm trách cứ Hạ Vân Kiệt ý tứ, Lưu Nhất Duy không khỏi hách nhất đại khiêu, vội vàng lôi kéo thê tử, vừa muốn há mồm quát bảo ngưng lại nàng tiếp tục nói tiếp, Hạ Vân Kiệt đã muốn cười nói:“Thu Phân ngươi xem ta như là người chẳng phân biệt được

nặng nhẹ sao? Yên tâm đi, chính là một Thương Bắc huyện phó Huyện trưởng ta còn trấn được. Ngươi xem rồi tốt lắm, chuyện này không sai ở Lưu Tiến, đợi lát nữa nhi Kim Minh Mĩ sẽ mang theo đứa nhỏ tới cửa xin lỗi.”

“Thật vậy chăng?” Cơ hồ đồng thời, Vương Thu Phân cùng Lưu Tiến đều vẻ mặt kinh ngạc nhìn Hạ Vân Kiệt.

Lưu Tiến là kinh ngạc Kim Minh Mĩ như vậy hung, như thế nào khả năng hội mang Trương Lượng tới cửa xin lỗi? Mà Vương Thu Phân còn lại là kinh ngạc cùng Hạ Vân Kiệt khẩu khí. Một đại học phó giáo sư, như thế nào khả năng trấn được một huyện phó Huyện trưởng? Hơn nữa hắn còn là như vậy tuổi trẻ!

“Đương nhiên là thật. Chuyện này là Trương Lượng bọn họ làm sai, làm sai phải xin lỗi.” Hạ Vân Kiệt cười sờ sờ Lưu Tiến tiểu đầu nói.

“Ân!” Lưu Tiến chần chờ một chút, sau đó mặt mang hoang mang gật gật đầu. Phía trước hắn cũng là như vậy cho rằng, nhưng kết quả đâu, chủ nhiệm lớp cùng hiệu trưởng đều trách cứ hắn, liền ngay cả chính mình mụ mụ đuổi tới sau, cũng là trách cứ chính mình cũng hướng Trương Lượng mụ mụ xin lỗi.

Gặp con trai mặt mang chần chờ cùng hoang mang, Vương Thu Phân biết chính mình vừa rồi ở hiệu trưởng trong văn phòng biểu hiện cấp con trai còn còn nhỏ tâm linh tạo thành không nhỏ thương tổn, thế cho nên hắn đối nguyên bản tái đơn giản bất quá nhân sinh đạo lý đều sinh ra hoang mang, không khỏi một trận đau lòng vội vàng nói:“Đúng, đúng, làm sai phải xin lỗi, vừa rồi là mụ mụ hồ đồ.”

“Ân!” Lúc này Lưu Tiến nắm chặt tiểu quyền đầu, nặng nề mà gật gật đầu, trên mặt lộ ra một tia vui vẻ mỉm cười, trong mắt hoang mang cũng dần dần chuyển

thành nguyên bản trong suốt đơn thuần.

Gặp con trai trên mặt lộ ra vui vẻ mỉm cười, Vương Thu Phân ánh mắt phức tạp nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

“Yên tâm đi!” Hạ Vân Kiệt biết Vương Thu Phân lo lắng cái gì, thấy nàng ánh mắt phức tạp hướng chính mình xem ra, gật gật đầu, lại trấn an nói.

Vương Thu Phân tuy rằng như trước không biết Hạ Vân Kiệt đến tột cùng có cái gì dựa vào, nhưng thấy hắn vẻ mặt thản nhiên bình tĩnh, rốt cục còn là thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, cảm kích nói:“Cảm ơn Hạ lão sư, hôm nay nếu không ngươi, ta cùng nhất duy thật không biết nên……”

“Đều là người của mình, khách khí nói sẽ không dùng nói.” Hạ Vân Kiệt cười xua tay đánh gãy Vương Thu Phân.

Khi nói chuyện, đoàn người đi tới Lưu Nhất Duy nhà.

Lưu Nhất Duy ở là đơn vị phân phối phòng ở. Vị trí không sai, nhưng đã muốn là lão phòng ở, diện tích cũng không lớn, sáu mươi đến cái bình phương.

Vào phòng, Hạ Vân Kiệt biết đợi lát nữa nhi Trương phó huyện trưởng đám người khẳng định hội chạy tới nơi này, cho nên cũng không có lập tức rời đi, mà là không khách khí ngồi ở trong phòng khách cùng Lưu Nhất Duy người một nhà nói chuyện phiếm.

Thương Bắc huyện chính là tiểu địa phương, nhưng Hạ Vân Kiệt đoàn người đi đến Lưu Nhất Duy nhà khi, Trương Thiên Hợp phó Huyện trưởng sớm đã chạy tới hiệu trưởng văn phòng.

Đẩy ra hiệu trưởng cửa phòng làm việc, Trương Thiên Hợp liền nhìn đến con trai cái mũi cắm hai cái đỏ tươi băng gạc đoàn, đang có nhất đáp không nhất đáp theo hắn cùng lớp đồng học Tống Tiểu Vĩ đang nói nói, mặt khác một bên, Kim Minh Mĩ đang ngồi ở sô pha ghế, Tôn hiệu trưởng, Ngô Tuyết Hồng còn có Tống Tiểu Vĩ mụ mụ chính cười theo cùng nàng nói chuyện, bất quá nàng lại vẻ mặt ảo não không vui, không chỉ có như thế, tả hữu hai má còn có điểm sưng đỏ, hiển nhiên bị người đánh quá cái tát.

Nhất thời Trương Thiên Hợp khí không đánh vừa ra tới, này còn rất cao, chính mình thân là Thương Bắc huyện đường đường phó Huyện trưởng, thế nhưng có người dám ở Thương Bắc huyện đánh chính mình đứa nhỏ cùng lão bà!

“Đây là có chuyện gì? Ai đánh ? Người đâu?” Trương phó huyện trưởng vẻ mặt tức giận hỏi.

“Ngươi hiện tại mới đuổi tới, người nọ sớm chạy!” Kim Minh Mĩ bị một bụng khí, gặp trượng phu “Chậm chạp” Mới đuổi tới, nhịn không được thầm oán nói.

“Chạy? Chạy chạy đi đâu !” Trương phó huyện trưởng ngẩn người, hỏi.

“Ta biết, ta biết. Ba, người nọ khẳng định chạy nhà Lưu Tiến đi! Ngươi mau gọi cảnh sát đi bắt hắn, còn có đem Lưu Tiến người một nhà cũng cấp bắt lại!” Vốn có điểm ỉu xìu Trương Lượng, thấy hắn lão ba đuổi tới nhất thời tinh thần tỉnh táo, vẻ mặt hưng phấn mà nói.

“Lưu Tiến nhà?” Trương phó huyện trưởng “Nhật lí vạn ky”, lại làm sao nhớ rõ một tiểu hài tử tên, nghe vậy trên mặt lộ ra một tia hoang mang sắc.

“Trương Huyện trưởng, Trương Lượng nói Lưu Tiến là

hắn lớp học cùng lớp đồng học, Lưu Tiến ba ba là huyện trung y viện một gã thầy thuốc, kêu Lưu Nhất Duy. Đánh người người kia là theo Lưu Nhất Duy cùng nhau đến một vị người trẻ tuổi, cũng không biết cùng hắn là cái gì quan hệ.” Gặp Trương phó huyện trưởng mặt lộ vẻ hoang mang sắc, Tôn hiệu trưởng vội vàng tiến lên giải thích nói, trong lòng cũng là một trận không yên bất an. Không biết chuyện này, Trương phó huyện trưởng hội xử lý như thế nào, có thể hay không đem tức giận phát tiết đến đầu của hắn?

“Một trung y viện thầy thuốc liền dám như vậy vô pháp vô thiên, như vậy kiêu ngạo! Hắn trong mắt còn có pháp luật pháp quy sao? Hắn còn xứng làm thầy thuốc sao?” Trương Thiên Hợp nghe nói đánh người dĩ nhiên là một gã trung y viện thầy thuốc mang đến người trẻ tuổi, không khỏi càng phát ra tức giận.

Tôn hiệu trưởng gặp Trương phó huyện trưởng lập tức liền đem nói xả đến pháp luật pháp quy, còn có thầy thuốc chức nghiệp vấn đề, trong lòng không khỏi mạnh sợ run cả người, âm thầm thở dài, xem ra lúc này Lưu Nhất Duy là muốn xong đời !

Thở dài đồng thời, Tôn hiệu trưởng không khỏi cũng có chút thỏ tử hồ bi cảm khái.

Có lẽ là xuất phát từ thỏ tử hồ bi kia ti cảm khái, cũng có lẽ là Tôn hiệu trưởng đúng là vẫn còn có điểm lương tâm, cuối cùng Tôn hiệu trưởng do dự hạ, thật cẩn thận thay Lưu Nhất Duy giải vây nói:“Trương Huyện trưởng, kỳ thật chuyện này chủ yếu vấn đề còn là ra tại kia cái người trẻ tuổi trên người, kỳ thật Lưu Nhất Duy vợ chồng bọn họ……”

“Tôn hiệu trưởng, ngươi đến tột cùng là đứng ở ai kia một bên ? Kia người trẻ tuổi là Lưu Nhất Duy mang đến, hắn không quan hệ ai có quan hệ, hơn nữa người trẻ

tuổi kia đánh người khi, ngươi không thấy được Lưu Nhất Duy kia đắc ý kiêu ngạo bộ dáng sao?” Không đợi Tôn hiệu trưởng đem nói cho hết lời, Kim Minh Mĩ sớm đã thở phì phì đánh gãy hắn lời nói, chỉ trích nói.

Trương phó huyện trưởng sắc mặt lập tức liền kéo xuống dưới, xem Tôn hiệu trưởng ánh mắt lộ ra một tia tức giận.

Tôn hiệu trưởng bị Kim Minh Mĩ như vậy nhất chỉ trách, lại thấy Trương phó huyện trưởng nhìn hắn ánh mắt có chút không tốt, thế nào còn dám chiếu Hạ Vân Kiệt nói đem sự tình từ đầu chí cuối nói cấp Trương phó huyện trưởng nghe, đành phải liên tục “Là” vài tiếng, sau đó thật cẩn thận đem Hạ Vân Kiệt lưu cho hắn trang giấy đưa cho Trương phó huyện trưởng nói:“Trương Huyện trưởng, đây là kia họ Hạ người trẻ tuổi lưu điện thoại, hắn nói nếu ngươi nếu không chịu nhận lỗi, ngươi liền đánh hắn này điện thoại.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 596 : Ngươi cho là ngươi là thị ủy bí thư sao?

Trương Thiên Hợp dù sao cũng là phó Huyện trưởng, cảnh giác tính so với người thường còn là cường một ít, nghe vậy nao nao, đáy lòng đột nhiên sinh ra một tia báo động, tiếp nhận trang giấy nhìn mắt mặt trên viết số điện thoại, biểu tình trở nên có điểm chần chờ đứng lên.

Dãy số là xa lạ dãy số, nhìn không ra gì trò đến, nhưng Trương Thiên Hợp trong lòng luôn luôn như vậy một tia ẩn ẩn bất an.

Không đạo lý, đối phương ở biết rõ chính mình thân phận điều kiện tiên quyết hạ, còn dám như vậy vênh váo a! Có thể Lưu Nhất Duy thân phận nếu nói có so với hắn này phó Huyện trưởng thân phận còn tôn quý bằng hữu, đồng dạng cũng không đạo lý.

“Không phải một chiếc điện thoại dãy số, một cái tên không dùng truyền lão sư sao? Có cái gì hảo nghiên cứu, ngươi không gọi ta đến gọi! Chẳng lẽ còn sợ hắn bất thành?” Kim Minh Mĩ vốn liền nghẹn nhất bụng khí, gặp trượng phu đuổi tới sau vừa nghi thần nghi quỷ, rốt cục tức giận đến một phen đoạt quá trong tay hắn viết có số điện thoại trang giấy, sau đó vừa nói một bên lấy di động ra liền gọi đi ra ngoài.

“Lão sư? Người trẻ tuổi kia cũng là một gã lão sư?” Trương Thiên Hợp phát hiện chính mình tựa hồ hoàn toàn bị muốn làm hồ đồ.

Chính mình ở Thương Bắc huyện nhưng là còn phân công quản lý giáo dục một khối phó Huyện trưởng, thế nhưng còn có lão sư dám đánh chính mình lão bà? Chỉ sợ không phải chính mình nghe lầm, chính là đối phương đầu óc nước vào.

“Đúng vậy Trương huyện trưởng, hắn quả thật nói chính mình là một gã lão sư, hơn nữa xem tuổi hẳn là cũng liền tiểu học lão sư. Về phần thế nào sở học giáo, ta cũng không biết, ta cho tới bây giờ chưa thấy qua hắn.” Tôn hiệu trưởng cười khổ trả lời, trên thực tế, hắn cũng đồng dạng nhất đầu óc nghi hoặc.

“Còn là tiểu học lão sư?” Trương Thiên Hợp nghe vậy nao nao, lập tức liền hoàn toàn yên tâm đến.

Mặc kệ là cái gì lão sư, chỉ cần là lão sư, Trương Thiên Hợp thật đúng là không cần cố kỵ cái gì, cho nên vốn gặp Kim Minh Mĩ đoạt trang giấy bát gọi điện thoại, Trương Thiên Hợp còn có điểm do dự muốn hay không ngăn đón, nay cũng sẽ theo nàng đi.

Giang Châu thị thị ủy đại lâu, thị ủy bí thư văn phòng.

Thời gian đã muốn đến tan tầm thời gian, bất quá Phùng Chính Thành còn tại bận rộn xử lý văn kiện.

Phùng Chính Thành vẫn là vị có rất mạnh chính trị khát vọng quan viên, nhưng quan trường tựa như một tòa Kim Tự Tháp, càng lên cao càng khó, nói là thiên quân vạn mã quá cầu độc mộc cũng chút không đủ. Phùng Chính Thành ở ba mươi tám tuổi khi lên làm thị ủy bí thư, ở Giang Nam tỉnh thậm chí cả nước tuyệt đối cũng coi như được với là vị tuổi trẻ thính cấp cán bộ, là phi thường không dễ dàng. Nhưng quan đến thính cấp, muốn tưởng trở lên trước một bước, trong đó đề cập sẽ không gần là năng lực cá nhân, còn có bối cảnh, thượng cấp lãnh đạo thưởng thức đằng đằng các phương diện đan xen cùng một chỗ phức tạp nhân tố.

Phùng Chính Thành năng lực khẳng định là có, người cũng đang như hắn ba cho hắn đặt tên giống nhau chính trực thành thực, mà nhà của hắn bối cảnh tương đối cho

người thường mà nói cũng là phi thường cường đại rồi, ở hắn con đường làm quan khởi bước giai đoạn, lên chức sở dĩ rất nhanh, trừ bỏ hắn theo chính trị để ý năng lực, không thể phủ nhận nhà của hắn bối cảnh giúp hắn không ít việc. Nhưng đến phó thính cấp bậc khi, Phùng Chính Thành trên cơ bản sẽ rất khó tái theo hắn trong nhà mượn đến gì trợ lực, đến thính cấp, hơn nữa thị ủy bí thư này giai đoạn, gia đình bối cảnh đối với Phùng Chính Thành mà nói trên cơ bản đã muốn không có gì dùng. Tương phản, ngược lại là hắn này thị ủy bí thư thân phận cho hắn phụ thân trên mặt thêm rất nhiều quang, thế cho nên hắn ba về hưu sau, ở Giang Châu đại học còn có làm cho trường học lãnh đạo kính ngưỡng uy vọng, đương nhiên này trong đó cũng cùng Phùng Văn Bác thân mình y thuật cao minh có rất lớn một bộ phận quan hệ.

Tóm lại, đến thị ủy bí thư này giai đoạn, đừng nhìn Phùng Chính Thành tuổi còn trẻ, nhưng nếu không ngoài ý, trên thực tế hắn con đường làm quan tám chín phần mười đã muốn đạt tới cao nhất. Phùng Chính Thành chính mình kỳ thật cũng đã muốn ý thức được điểm này, cho nên năm trước Giang Nam tỉnh không ra một tỉnh ủy thường ủy vị trí khi, rất nhiều người đều ở hoạt động, Phùng Chính Thành nhưng không có. Một phương diện cố nhiên cùng hắn phụ thân theo nhỏ giáo dục tố liền chính trực tính cách có quan hệ, không muốn chạy quan muốn quan, mà một cái khác nguyên nhân chủ yếu còn lại là Phùng Chính Thành đã muốn nhìn đến chính mình con đường làm quan đã muốn đạt tới cao nhất, ít nhất mấy năm gần đây là tuyệt đối không thể có thể lại có đột phá, cho dù đi chạy, thành công khả năng tính cũng không lớn, một khi đã như vậy còn không bằng không chạy. Nhưng ngay tại phía sau, Hạ Vân Kiệt xuất hiện.

Phùng Chính Thành không chỉ có lập tức tấn chức thành Giang Nam tỉnh tối tuổi trẻ tỉnh ủy thường ủy, phó bộ cấp

cán bộ, hơn nữa con đường làm quan trở nên một mảnh quang minh. Phùng Chính Thành rất rõ ràng, chỉ cần thúc gia ở một ngày, chỉ cần chính mình biểu hiện không cho thúc gia thất vọng, tỉnh ủy thường ủy cũng không phải hắn con đường làm quan thượng chung điểm, mà là hắn con đường làm quan một cái tân khởi điểm! Cho nên từ lên làm tỉnh ủy thường ủy kiêm Giang Châu thị thị ủy bí thư sau, Phùng Chính Thành không chỉ có không có kiêu ngạo tự mãn, ngược lại càng phát ra quý trọng cơ hội này, cũng càng phát ra cảm thấy chính mình trên vai trách nhiệm trọng đại, ở công tác thượng cẩn trọng, như đi miếng băng mỏng, không dám có nửa điểm thả lỏng đại ý.

Hiện tại đã muốn đến tan tầm thời gian, nhưng Phùng Chính Thành còn tại tiếp tục công tác, này đối với hắn mà nói đã muốn là cơm thường.

Chính xử lý văn kiện, Phùng Chính Thành tư nhân ở dùng là di động đột nhiên vang lên.

Này dãy số biết đến người rất ít, bình thường rất ít hội vang, cho nên di động nhất vang lên đến, Phùng Chính Thành rất nhanh để lại xuống tay đầu công tác, xuất ra di động.

Màn hình biểu hiện là một cái xa lạ dãy số, điều này làm cho Phùng Chính Thành nhìn sau không khỏi nao nao.

Tình hình chung hạ, người biết đánh này dãy số, Phùng Chính Thành cũng khẳng định biết đối phương dãy số, giống hôm nay như vậy biểu hiện là cái xa lạ dãy số lại cực kì hiếm thấy. Bất quá Phùng Chính Thành còn là tiếp lên. “Tiểu tử đừng kiêu ngạo, có loại ngươi liền đứng ở nhà Lưu Nhất Duy đừng……” Điện thoại nhất bị tiếp đứng lên, có trượng phu chỗ dựa Kim Minh Mĩ liền mở miệng mắng.

Hiển nhiên, vừa rồi Hạ Vân Kiệt lời nói chưa nói kể lại, mặc kệ là Tôn hiệu trưởng còn là Kim Minh Mĩ đều cho rằng Hạ Vân Kiệt lưu là chính hắn dãy số.

“Ngươi là làm sao?” Phùng Chính Thành gặp chính mình nhất tiếp khởi điện thoại, đối phương liền mở miệng mắng chửi người, sắc mặt không khỏi hơi hơi trầm xuống, nguyên bản cho rằng là đối phương đánh sai điện thoại, tưởng trực tiếp quải điệu, nhưng vì vậy dãy số có vẻ đặc thù, cuối cùng làm việc trầm ổn Phùng Chính Thành còn là hỏi nhiều một câu.

Lâu cư thượng vị, Phùng Chính Thành thanh âm ổn trọng hùng hậu trung lộ ra một tia uy nghiêm, Kim Minh Mĩ bị hắn như vậy vừa đánh đoạn, không khỏi sửng sốt, bật thốt lên nói:“Ta là Thương Bắc huyện, ngươi không phải kia xú tiểu tử?”

“Thương Bắc huyện!” Phùng Chính Thành cầm điện thoại tay hơi hơi run lên một cái.

Chưởng môn sư thúc sự tình, ở hắn không mở miệng điều kiện tiên quyết hạ, Phùng Văn Bác là từ đến không dám nhúng tay, nhưng chưởng môn sư thúc ngay tại Giang Châu đại học trung y học viện đi làm, hắn công tác một ít tình huống, Phùng Văn Bác còn là biết đến, trong đó cũng bao gồm hắn mang đệ tử đi Thương Bắc huyện lâm sàng sự tình.

Phùng Chính Thành hiện tại tối chú ý người đó là thúc gia, có khi về nhà cùng cha mẹ thân cùng nhau ăn cơm, tự nhiên muốn hỏi khởi thúc gia tình huống, cho nên Phùng Chính Thành đối Hạ Vân Kiệt ở trung y học viện công tác tình huống cũng là rõ ràng, cho nên vừa nghe đến “Thương Bắc huyện” Này ba chữ, liền lập tức liên tưởng đến Hạ Vân Kiệt, cũng ý thức được đối phương chỉ sợ cũng không có đánh sai điện thoại.

“Ngươi là vị nào? Ngươi trong miệng mắng người có phải hay không một vị họ Hạ người trẻ tuổi? Có phải hay không hắn đem của ta dãy số để lại cho ngươi?” Phùng Chính Thành trầm giọng hỏi.

“Nói như vậy ngươi nhận thức kia họ Hạ xú tiểu tử ! Kia vừa lúc, ngươi nói cho hắn, hôm nay chuyện này sẽ không cứ như vậy tính, có loại làm cho hắn đứng ở nhà Lưu Nhất Duy chớ đi, lão nương ta hiện tại liền……” Kim Minh Mĩ tuy rằng cảm thấy điện thoại kia đầu thanh âm lộ ra một tia không tầm thường, bất quá ở Thương Bắc huyện nàng hướng đến kiêu hoành quen, cũng là không hướng ở chỗ sâu trong suy nghĩ, gặp điện thoại không đánh sai, lập tức lại khôi phục kiêu ngạo thái độ.

“Làm càn, ngươi có biết hay không ta là ai?” Phùng Chính Thành gặp điện thoại không đánh sai, lại thấy Kim Minh Mĩ mắng là chính mình thúc gia, tự nhiên lửa mạo ba trượng, không đợi Kim Minh Mĩ đem câu nói kế tiếp nói xong, liền nổi giận nói.

“Ta quản ngươi là ai? Dù sao ngươi cho ta nói cho kia họ Hạ……” Kim Minh Mĩ không hề nghĩ ngợi liền há mồm đỉnh trở về.

“Ta là Phùng Chính Thành!” Phùng Chính Thành biết cùng một cái người đàn bà chanh chua giảng không rõ ràng lắm, rõ ràng trực tiếp báo ra bản thân tên.

Thương Bắc huyện lệ thuộc Giang Châu thị quản hạt, tình hình chung hạ, hắn này Giang Châu thị thị ủy bí thư tên, rất nhiều người còn là biết đến.

“Ta phi, ngươi nói ngươi kêu Phùng Chính Thành lão nương ta chỉ sợ ? Ngươi cho là ngươi là thị ủy bí thư sao?” Kim Minh Mĩ thân là phó Huyện trưởng lão bà, đương nhiên là nghe qua Giang Châu thị nhân vật số một tên, nghe vậy không hề nghĩ ngợi bật thốt lên liền

mắng.

“Ta chính là!” Phùng Chính Thành thật đúng là bị Kim Minh Mĩ cấp tức giận đến thiếu chút nữa muốn nở nụ cười, loại này không đầu óc nữ nhân hắn còn là lần đầu tiên gặp được.

“Ta phi, thị ủy bí thư, dọa ai đâu! Ngươi để làm chi không nói chính mình là tỉnh ủy bí thư a!” Kim Minh Mĩ đương nhiên không tin Phùng Chính Thành lời nói, nghe vậy lại không chút do dự bật thốt lên trào phúng cười khẩy nói.

Này cũng không trách Kim Minh Mĩ, Phùng Chính Thành không chỉ có riêng chính là Giang Châu thị thị ủy bí thư, một tay, hắn còn là tỉnh ủy thường ủy, là thật chính tỉnh ủy lãnh đạo, phó bộ cấp cán bộ. Giống hắn như vậy quan lớn, chỉ bằng Hạ Vân Kiệt kia người trẻ tuổi, dạy học lang lại như thế nào khả năng nhận thức? Càng đừng nói tùy tay lưu chính là hắn số điện thoại.

Kỳ thật đừng nói Kim Minh Mĩ không tin, bên cạnh Trương Thiên Hợp, Tôn hiệu trưởng bọn họ cũng không tín, cho nên Trương Thiên Hợp gặp thê tử vài lần nhắc tới thị ủy bí thư, cũng chỉ là làm chê cười ở bên cạnh nghe, cũng không có hỏa liệu khẩn cấp đi cướp điện thoại.

“Ngươi trượng phu tên gọi là gì?” Dù là Phùng Chính Thành thân là tỉnh ủy lãnh đạo, gặp được Kim Minh Mĩ loại này nữ nhân cũng là không thể nề hà, cũng may hắn đầu óc hảo sử, lập tức nghĩ tới nữ nhân này trong nhà hẳn là có bối cảnh.

“Ta lão công kêu Trương Thiên Hợp, như thế nào có hay không nghe qua?” Kim Minh Mĩ đắc ý dào dạt trả lời.

“Trương Thiên Hợp? Thương Bắc huyện phó Huyện

trưởng? Hắn có hay không, ngươi gọi hắn tiếp điện thoại.” Phùng Chính Thành nghe vậy nghĩ nghĩ, sắc mặt trầm xuống nói, trong thanh âm lộ ra một cỗ không thể ức chế tức giận.

Đến hiện tại, lấy Phùng Chính Thành lịch duyệt cùng chỉ số thông minh, đương nhiên không khó đại khái đoán ra khẳng định là Kim Minh Mĩ ỷ vào trượng phu là Thương Bắc huyện phó Huyện trưởng ỷ thế hiếp người, hắn thúc gia khinh thường cùng người như thế so đo, hơn nữa vừa vặn đối phương trượng phu là hắn quản hạt quan viên, rõ ràng trực tiếp đem này bóng cao su đá cho hắn, làm cho hắn này thị ủy bí thư đến xử lý.

Thậm chí hướng càng sâu một chút trình tự đi tự hỏi, rất có thể là thúc gia đối hắn này thị ủy bí thư cũng không phải thực vừa lòng, cho nên mượn chuyện này cho hắn xao cái cảnh báo, muốn hắn tăng mạnh cán bộ đội ngũ quản lý, đem công tác làm được rất tốt.

“Ngươi, ngài thật sự là thị ủy bí thư phùng……” Gặp Phùng Chính Thành nhất ngữ nói toạc ra trượng phu chức quan, hơn nữa ngay sau đó nói ra lời nói lại lộ ra một tia không dung người hoài nghi giọng, Kim Minh Mĩ rốt cục ý thức được một tia không tầm thường, có điểm bất an hỏi.

“Có phải hay không, ngươi làm cho Trương Thiên Hợp tiếp điện thoại chẳng phải sẽ biết !” Phùng Chính Thành trực tiếp ngắt lời nói.

Kim Minh Mĩ nghe nói như thế nắm di động tay nhịn không được run run đứng lên, sắc mặt trở nên có điểm tái nhợt đứng lên, vừa định đem di động đưa cho Trương Thiên Hợp, Trương Thiên Hợp đã muốn thân thủ một phen đoạt đi qua.

Hắn theo thê tử nói chuyện ngữ khí, còn có biểu tình

biến hóa, cũng bắt đầu ý thức được sự tình lộ ra một tia không tầm thường.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 597 : Tạm thời cách chức

Trương Thiên Hợp tuy rằng ý thức được sự tình lộ ra một tia không tầm thường, nhưng đúng là vẫn còn không tin một vị tuổi trẻ lão sư hội nhận thức thị ủy bí thư, huống hồ thân là Giang Châu thị hạ quản một cái huyện phó Huyện trưởng, Trương Thiên Hợp còn là biết thị ủy bí thư văn phòng cùng hắn bản nhân công khai dãy số, mà vừa rồi kia cũng là cái thực xa lạ dãy số. Cho nên đoạt điện thoại sau, Trương Thiên Hợp biểu hiện còn là rất bình tĩnh, trực tiếp hỏi:“Ngươi là vị nào?”

“Ta là Phùng Chính Thành, ngươi là Trương Thiên Hợp sao?” Phùng Chính Thành bình tĩnh thanh âm nói.

Trương Thiên Hợp tuy rằng cùng Phùng Chính Thành gặp mặt số lần cực nhỏ, nhưng đối hắn trầm ổn hùng hậu thanh âm lại ấn tượng sâu đậm, vừa nghe đến hắn trả lời, nhất thời liền sợ tới mức thiếu chút nữa đem di động đều cấp ném, vội vàng nói:“Phùng bí thư, ngài hảo, ta, ta là Trương Thiên Hợp.”

“Trương Thiên Hợp, đây là có chuyện gì? Vừa rồi kia nữ nhân là ngươi thê tử sao?” Phùng Chính Thành gặp tiếp điện thoại là Trương Thiên Hợp, liền húc đầu vặn hỏi nói, trong thanh âm lộ ra càng phát ra dày đặc uy nghiêm.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi Phùng bí thư, là chúng ta đánh sai điện thoại, cho nên ta thê tử mới nói lung tung nói.” Trương Thiên Hợp một bên lau cái trán mồ hôi lạnh, một bên run run nói, trong lòng cũng là đem thê tử còn có kia họ Hạ người trẻ tuổi cấp một trận thoá mạ.

Thoá mạ thê tử là vì thê tử miệng ra bẩn ngôn, đem Phùng bí thư cấp đắc tội, thoá mạ Hạ Vân Kiệt còn lại là cho rằng hắn cố ý cho hắn một cái thị ủy bí thư dãy số,

hãm hại hắn !

Hiển nhiên đến bây giờ, Trương Thiên Hợp còn là không tin Hạ Vân Kiệt hội nhận thức Phùng bí thư phải biết rằng, Phùng Chính Thành không chỉ có là thị ủy bí thư, nhưng lại là tỉnh ủy thường ủy a! Mà Hạ Vân Kiệt cũng không quá chính là một gã tuổi trẻ lão sư! Đương nhiên tối mấu chốt còn là Hạ Vân Kiệt là Lưu Nhất Duy mang đến bằng hữu.

Lưu Nhất Duy, Trương Thiên Hợp còn là hiểu rõ, bất quá chính là một gã Thương Bắc huyện trung y viện một gã trung y mà thôi, hắn bằng hữu có năng lực ngưu đi nơi nào?

“Các ngươi không đánh sai điện thoại Hạ lão sư ta nhận thức. Nói đi, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?” Phùng Chính Thành cưỡng chế trong lòng tức giận, trầm giọng nói

“Không đánh sai điện thoại.” Lúc này Trương Thiên Hợp thật là sợ tới mức thiếu chút nữa ngay cả hồn đều phải bay:“Hiểu lầm, hiểu lầm, Phùng bí thư đều là một hồi hiểu lầm.

“Trương Thiên Hợp đồng chí, Hạ lão sư nếu đem của ta tư nhân dãy số lưu cho ngươi, vậy không có hiểu lầm thuyết!” Phùng Chính Thành nói.

Làm quan nhiều năm, Trương Thiên Hợp sát ngôn quan sắc năng lực tự nhiên rất mạnh, gặp Phùng Chính Thành luôn mồm xưng hô một gã người trẻ tuổi là lão sư mà không phải Tiểu Hạ hoặc là thẳng hô kỳ danh, trong lòng càng phát ra kinh hoảng, cái trán mồ hôi lạnh quả thực như thác nước xuống.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi Phùng bí thư, chuyện này ta, ta cũng không phải rất rõ ràng, ta cái này……” Trương

Thiên Hợp lắp bắp nói, lúc này cũng là ngay cả cái trán như mưa xuống mồ hôi lạnh đều bất chấp lau.

“Hảo một cái không rõ ràng lắm!” Phùng Chính Thành vừa nghe thiếu chút nữa tức giận đến muốn chụp cái bàn,“Vậy ngươi làm cho người rõ ràng chuyện này tiếp điện thoại.”

“Là, là ta làm cho chúng ta huyện thực nghiệm tiểu học Tôn Chính Minh hiệu trưởng cùng ngài giảng thuật.” Trương Thiên Hợp ánh mắt ở thê tử cùng Tôn Chính Minh hiệu trưởng trên người qua lại quét hạ, cuối cùng đem điện thoại đưa cho Tôn Chính Minh.

Hắn thật sự là lo lắng hắn thê tử lại miệng không ngăn cản.

“Phùng bí thư cho ngươi tiếp điện thoại, ngươi đem đại khái sự tình trải qua cùng bí thư giảng thuật một lần.” Trương Thiên Hợp nhất biên đem điện thoại đưa cho Tôn Chính Minh, một bên hướng hắn mãnh nháy mắt.

Ý tứ tái hiểu không quá, làm cho hắn nói chuyện khi hơi chút có thể tránh nặng tìm nhẹ, hỗ trợ nói ngọt một hai câu.

Nhưng là Trương Thiên Hợp kinh hoảng dưới lại đã quên, kia Hạ lão sư nếu ngay cả Phùng bí thư đều nhận thức, Tôn Chính Minh còn dám thay Kim Minh Mĩ nói chuyện sao?

Tôn Chính Minh nơm nớp lo sợ tiếp nhận Trương Thiên Hợp phó Huyện trưởng đưa qua di động, đến lúc này hắn mới biết được Hạ Vân Kiệt vừa rồi như vậy giao sức mạnh là từ đâu đến.

Tỉnh ủy thường ủy kiêm Giang Châu thị thị ủy bí thư toàn bộ Giang Nam tỉnh chính đàn mười hai đầu sỏ chi

nhất a! Hắn tư nhân điện thoại Hạ lão sư đều có thể tùy tiện cấp, có thể nghĩ thân phận của hắn như thế nào tôn quý? Ngươi Kim Minh Mĩ thân là một người lớn thế nhưng đánh hắn bằng hữu con trai cái tát, hắn đánh ngươi Kim Minh Mĩ hai cái tát đều xem như khách khí.

“Phùng bí thư ngài hảo, ta là Thương Bắc huyện thực nghiệm tiểu học hiệu trưởng Tôn Chính Minh. Sự tình là như vậy, Hạ lão sư bằng hữu, huyện trung y viện Lưu Nhất Duy thầy thuốc con trai, ở chúng ta trường học đi học khi cùng hắn cùng lớp đồng học đã xảy ra khắc khẩu đánh nhau, sau đó chúng ta thỉnh song phương phụ huynh tiến đến……” Tôn Chính Minh từ đầu chí cuối đem sự tình từ đầu đến cuối công bằng giảng thuật lên.

Tôn Chính Minh nhắc tới huyện trung y viện Lưu Nhất Duy thầy thuốc, liền biết Hạ Vân Kiệt vì cái gì hội tham gia chuyện này. Tiếp theo chờ hắn nghe được ở Trương Lượng cùng Tống Tiểu Vĩ không đúng điều kiện tiên quyết hạ, Kim Minh Mĩ ỷ vào trượng phu là phó Huyện trưởng, thế nhưng động thủ đánh đứa nhỏ, dù là Phùng Chính Thành thân là thị ủy bí thư, cũng nhịn không được vỗ án dựng lên nói:“Quả thực là rất càn rỡ! Lưu Tiến hắn còn là đứa nhỏ a! Còn có ngươi này hiệu trưởng như thế nào làm ?”

“Là, là, là ta không xứng chức!” Tôn Chính Minh gặp Phùng bí thư tức giận, sợ tới mức liên tục kiểm điểm nói.

“Hừ!” Phùng bí thư trong lỗ mũi phát ra nhất thật mạnh thanh âm, sau đó nói:“Ngươi tiếp tục! Ta đổ muốn nhìn những người này ỷ vào trong triều có người phải có nhiều càn rỡ!”

Tôn Chính Minh nghe vậy vội vàng nuốt hạ nước miếng, lau đem mồ hôi lạnh, tiếp tục nói tiếp, mà lúc này Trương Thiên Hợp sớm đã nghe được sắc mặt tái nhợt,

liền ngay cả trên người t tuất sam đều bị mồ hôi lạnh hoàn toàn sũng nước.

Đến bây giờ hắn mới biết được kia Hạ lão sư vì cái gì đánh Kim Minh Mĩ bàn tay, nguyên lai đúng là hắn đứa nhỏ cùng hắn thê tử đánh trước người ta đứa nhỏ.

Thật vất vả, Tôn Chính Minh đem sự tình đại khái tự thuật một lần, lúc này điện thoại kia đầu Phùng Chính Thành đã muốn tức giận đến sắc mặt xanh mét. Thật sự là không nghe không biết, vừa nghe dọa nhảy dựng. Hắn thật đúng là không nghĩ tới chính mình quản lý hạ Giang Châu thị, lại có người ỷ vào trong nhà có người làm quan ngang ngược đến bực này bộ. Trách không được, thúc gia hội trực tiếp đem hắn số điện thoại cấp đi ra ngoài, loại này không khí nếu không hảo hảo trảo một trảo, sát nhất sát, không biết tình dân chúng khẳng định hội đem trong đầu tức giận cùng oán khí trách đến bọn họ trên đầu, làm này phân tức giận cùng oán khí tích lũy đến trình độ nhất định không chiếm được phát tiết, rất khó cam đoan một ít người hội không đi hướng cực đoan. Mà lúc này Trương Thiên Hợp đã muốn có chút hai chân như nhũn ra.

Đến bây giờ hắn còn không biết kia Hạ lão sư đến tột cùng cùng Phùng Chính Thành bí thư là cái gì quan hệ, nhưng chỉ bằng Tôn Chính Minh trong miệng nói ra lời nói, chỉ sợ cũng đủ hắn này phó Huyện trưởng ăn một đại chày gỗ.

“Phùng bí thư, ta hướng ngài kiểm điểm, là ta nhất thời sơ sẩy, không biết người nhà lưng ta ở……” Làm di động lại trở lại Trương Thiên Hợp trong tay khi, Trương Thiên Hợp cơ hồ là mang theo khóc nức nở kiểm điểm lên.

“Ngươi không cần phải nói, ngươi tạm thời trước đem công tác đình dừng lại.” Nói xong Phùng bí thư cũng

không chờ Trương Thiên Hợp trả lời, trực tiếp liền treo điện thoại.

Treo điện thoại sau, Phùng bí thư bình ổn quyết tâm đầu tức giận, sau đó làm cho thư ký cấp Thương Bắc huyện huyện ủy bí thư gọi điện thoại……

Thương Bắc huyện thực nghiệm tiểu học hiệu trưởng văn phòng, Trương Thiên Hợp cầm di động, toàn bộ đều choáng váng, hai mắt thẳng ngơ ngác.

Tạm thời trước đem công tác đình dừng lại, lời này giống như cuồn cuộn tiếng sấm ở hắn bên tai qua lại vang.

Lời này nói rất hay giống cử nhẹ, chính là tạm thời, nhưng Trương Thiên Hợp lại biết thị ủy bí thư tức giận, này tạm thời tạm thời cách chức chỉ sợ rất nhanh sẽ biến thành mất chức !

“Thiên Hợp, sự tình thế nào ? Kia, người kia thật là Phùng Chính Thành bí thư sao?” Gặp trượng phu đứng ở tại chỗ ngẩn người, Kim Minh Mĩ lúc này cũng hoàn toàn hoảng, rốt cuộc không có phía trước kiêu ngạo, tiến lên thật cẩn thận hỏi.

“Ba!” Kim Minh Mĩ không hỏi hoàn hảo, này vừa hỏi nhất thời Trương Thiên Hợp khí không đánh một chỗ đến, trực tiếp nâng tay liền cho Kim Minh Mĩ một bàn tay.

“Ba, ngươi để làm chi đánh mụ mụ?” Trương Lượng gặp ba ba đột nhiên đánh mụ mụ một bàn tay, vẻ mặt không dám tin theo dõi hắn ba hỏi.

“Ngươi con mẹ nó cũng là cái vô liêm sỉ này nọ!” Phẫn nộ trung Trương Thiên Hợp gặp con trai vẻ mặt không dám tin chất vấn biểu tình, giơ lên tay cũng “Ba” cho Trương Lượng một bàn tay.

“Oa!” Trương Lượng lập tức liền khóc lên.

“Khóc cái gì khóc!” Trương Thiên Hợp gặp con trai khóc nháo đứng lên, càng phát ra phiền táo, nâng tay lại là “Ba” cho Trương Lượng một bàn tay.

Này qua lại hai bàn tay đánh tiếp, Trương Lượng ngược lại đừng khóc, chính là trốn được mẹ hắn mặt sau, dùng sợ hãi ánh mắt nhìn hắn ba.

Đừng nhìn vừa rồi Kim Minh Mĩ cử kiêu ngạo, nhưng nay Trương Thiên Hợp đột nhiên như vậy tức giận đứng lên, Kim Minh Mĩ lại cùng nàng con trai giống nhau, đồng dạng sợ hãi đứng lên, bị đánh một bàn tay sau, không chỉ có không dám có câu oán hận, ngược lại chính là sờ sờ hai má, lại thật cẩn thận nói:“Ngươi hiện tại trước đừng tức giận, sự tình đến tột cùng thế nào ?”

“Thế nào? Ngươi còn có mặt mũi hỏi thế nào? Ta hiện tại bị tạm thời cách chức !” Trương Thiên Hợp nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 598 : Làm cho bọn họ ở ngoài cửa trước chờ

“Cái gì? Tạm thời cách chức? Liền vì này sao điểm sự tình đem ngươi cấp tạm thời cách chức ?” Kim Minh Mĩ thần sắc kinh hoảng kêu lên, phảng phất căn bản đã quên chính mình vừa rồi cũng là vì điểm sự tình, uy hiếp muốn đem Lưu Tiến đuổi ra thực nghiệm tiểu học, muốn Lưu Nhất Duy hạ đồi.

“Một chút sự tình? Ngươi này ngốc đến nhà nữ nhân. Chuyện này đều thống đến Phùng bí thư nơi nào, còn có thể là một chút sự tình sao?” Trương Thiên Hợp gặp được phía sau, Kim Minh Mĩ còn không có ý thức được sự tình nghiêm trọng tính, thiếu chút nữa sẽ giơ lên tay lại cấp nàng một bàn tay.

“Kia, kia làm sao bây giờ? Nếu không ngươi lại cho Phùng bí thư đánh cái điện thoại, hảo hảo giải thích giải thích, đã nói chuyện này đều là ta gây ra.” Gặp trượng phu nói như vậy Kim Minh Mĩ hoàn toàn hoảng.

Kim Minh Mĩ tuyệt đối không ngu cũng không ngốc, nàng trong lòng rất rõ ràng sở dĩ những năm gần đây nàng quá phi thường dễ chịu, mỗi người đều nhường nàng ba phần, tất cả lấy lòng nàng, kia đều là bởi vì nàng có cái làm phó Huyện trưởng trượng phu. Một khi nàng trượng phu bị tạm thời cách chức, kia nàng liền căn bản cái gì cũng không là.

“Ngươi cho là Phùng bí thư điện thoại là ai đều có thể gọi sao?” Trương Thiên Hợp cả giận nói.

“Kia, kia làm thế nào mới tốt?” Kim Minh Mĩ sợ tới mức đều khóc lên.

Thân là phó Huyện trưởng thê tử, Kim Minh Mĩ đương

nhiên biết quan đại nhất cấp áp người chết, càng đừng nói Phùng Chính Thành bí thư so với nàng trượng phu lớn vài cấp đơn giản kinh hoảng dưới mới nói ra hồ đồ ngôn.

“Làm sao bây giờ? Đương nhiên là lập tức đi nhà Lưu Nhất Duy xin lỗi!” Trương Thiên Hợp nói.

“A, vì cái gì muốn đi nhà Lưu Tiến xin lỗi, ta không cần! Ta muốn ngươi kêu cảnh sát đi đem nhà bọn họ mọi người cấp bắt lại.” Trương Lượng dù sao cũng là tiểu hài tử, còn không biết tình thế bức người, thấy hắn ba nói muốn đi nhà Lưu Nhất Duy xin lỗi, nhất thời nhảy dựng lên.

Nói đùa, hắn nhưng là phó Huyện trưởng con trai, mặc kệ là ở trong lớp còn là trong trường học đều là hoàn toàn xứng đáng đứa nhỏ vương, này nếu đi nhà Lưu Tiến xin lỗi, kia hắn mặt mũi hướng chỗ nào các? Về sau hắn còn như thế nào ở thực nghiệm tiểu học hỗn đi xuống?

Trương Thiên Hợp vốn liền bởi vì này sự kiện thống đến Phùng bí thư nơi nào, con đường làm quan tiền đồ khó bảo toàn, trong lòng tích rối tinh rối mù, nay lại nghe đến con trai thế nhưng còn dám nói kêu cảnh sát đi nhà Lưu Nhất Duy bắt người, quả thực liền tức giận đến tròng mắt đều đỏ, xông lên đi bắt khởi chính mình kia bình thường tất cả yêu thương con trai, đặt tại mặt đất, dương tay đối với hắn mông chính là “Bùm bùm” Một trận loạn đánh.

“Ta cho ngươi không cần, ta cho ngươi kêu cảnh sát! Lão tử hôm nay hội đánh chết ngươi này tiểu vương bát không thể!” Trương Thiên Hợp nhất biên đánh, một bên mắng.

Trương Thiên Hợp nhưng là phó Huyện trưởng, hắn này

một phen hành động thiếu chút nữa đem Tôn Chính Minh đám người sợ hãi, về phần Trương Lượng liền lại càng không tất nói. Hắn bị phụ thân đặt tại mặt đất một trận loạn đánh, tối có thể tự mình cảm giác được phụ thân phẫn nộ, kia thật là có đánh chết hắn xúc động.

Một hồi lâu nhi, trước hết phản ứng tới được là Kim Minh Mĩ. Nàng liều lĩnh xông lên đi đem Trương Thiên Hợp cấp đẩy mở ra, sau đó một bên đau lòng đem con trai ôm vào trong ngực, một bên đối hắn nói:“Ngươi đứa nhỏ này làm sao nói chuyện, còn không mau điểm hướng ngươi ba nhận sai!”

Hiển nhiên Kim Minh Mĩ lúc này trong lòng rất rõ ràng, chuyện này bọn họ mẫu tử làm được thái quá, rất khả năng sẽ cho trượng phu con đường làm quan tiền đồ mang đến rất lớn đả kích, cho nên chẳng sợ trong lòng tái đau lòng con trai, lúc này nhưng cũng căn bản không dám chỉ trích Trương Thiên Hợp, không chỉ có không dám, vì tránh cho con trai lại chọc giận hắn, nàng còn muốn thúc giục con trai hướng Trương Thiên Hợp nhận sai.

Trương Lượng tuy rằng là tiểu hài tử, nhưng là đã muốn rõ ràng ý thức được lần này chính mình phỏng chừng xông đại họa, kia tuổi trẻ Hạ lão sư tựa hồ thật sự phi thường ngưu, cho nên cũng là không dám cậy mạnh, chính là khiếp sinh sinh nhìn hắn ba khóc nói:“Ba, ngươi không cần đánh ta, ta đi hướng Lưu Tiến xin lỗi.”

Trương Thiên Hợp gặp con trai cúi đầu, nhìn trên mặt hắn phía trước chính mình đánh bàn tay còn rõ ràng có thể thấy được, trong đầu tức giận rốt cục biến mất xuống dưới, trừng mắt nhìn hắn cùng Kim Minh Mĩ liếc mắt một cái nói:“Kia còn chờ cái gì? Tất cả đều cho ta đứng lên, hiện tại phải đi.”

“Trương huyện trưởng, chuyện này nhà chúng ta Tiểu Vĩ

cũng làm không đúng, chúng ta cũng cùng ngài cùng đi đi.” Vị kia ăn mặc tương đối mốt nữ tử, cũng chính là mặt khác một vị tiểu hài tử Tống Tiểu Vĩ mẫu thân gặp Trương Thiên Hợp đám người phải đi, vội vàng đuổi theo đi mặt mang lo lắng sắc nói.

Nàng có thể không lo lắng sao? Ngay cả phó Huyện trưởng đều đăng môn xin lỗi, nàng lại bị cho là cái gì?

“Chuyện này chúng ta lão sư làm cũng không đúng chỗ, chưa hết lão sư chức trách, chúng ta cũng có thể tiến đến.” Tôn Chính Minh cùng Ngô Tuyết Hồng cũng đi theo nói

Không có biện pháp, phía trước bọn họ xử lý phương thức quả thật có mất công bằng, hiện tại tình thế đột nhiên chuyển tiếp đột ngột, ngay cả phó Huyện trưởng đều đăng môn xin lỗi, bọn họ thân là lão sư lại nào dám thờ ơ?

Trương Thiên Hợp không nói gì, chính là gật gật đầu, sau đó không nói được một lời ở phía trước đi tới.

Lưu Nhất Duy nhà, Hạ Vân Kiệt tuy rằng lần nữa trấn an quá Vương Thu Phân, nhưng về đến nhà, một lúc sau, Vương Thu Phân lại khó tránh khỏi lo lắng đứng lên.

Đắc tội một gã phó Huyện trưởng, đối một bình thường tiền lương giai tầng gia tộc quả thật là một kiện khó lường đại sự, lại khởi là một đại học phó giáo sư nói mấy câu có thể hoàn toàn trấn an được ?

Lưu Tiến dù sao cũng là tiểu hài tử, đổ không mẫu thân nghĩ đến nhiều như vậy, nhưng một lúc sau, hắn nhưng cũng bắt đầu lo lắng khởi ngày mai đi học, Trương Lượng cùng Tống Tiểu Vĩ sẽ tìm hắn phiền toái nên làm cái gì bây giờ.

Chỉ có Lưu Nhất Duy thỉnh thoảng cấp Hạ Vân Kiệt thêm chút nước trà, cùng nói một ít dân gian nhằm vào Thương Bắc huyện lãnh đạo bình luận, để tránh Hạ Vân Kiệt cảm thấy buồn tẻ.

Đang lúc Vương Thu Phân nhìn sắc trời tiệm muộn, trong lòng càng ngày càng bất an lo lắng khi, tiếng đập cửa đột nhiên vang lên.

Vương Thu Phân theo bản năng hoảng sợ, vội vàng đứng dậy đi mở cửa, mà Lưu Tiến cũng theo sát sau đó theo đi qua.

Cửa vừa mở ra, nhìn đến cửa đông nghìn nghịt một đám người, Vương Thu Phân cùng Lưu Tiến cũng không cấm bị hách nhất đại khiêu, hai mắt thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm Trương Thiên Hợp đám người cùng với trong tay bọn họ dẫn theo quà tặng.

“Ngươi hẳn là chính là Lưu Tiến mụ mụ đi? Ta là Trương Lượng ba ba Trương Thiên Hợp. Trong trường học sự tình thật sự xin lỗi, ta đã muốn hung hăng phê bình quá đứa nhỏ cùng hắn mụ mụ, hiện tại ta mang đứa nhỏ cùng hắn mụ mụ, người một nhà tới cửa chân thành hướng ngươi còn có Lưu Tiến tiểu bằng hữu xin lỗi. Đối với cho các ngươi tạo thành thương tổn, nên bồi thường chúng ta nhất định bồi thường, các ngươi có cái gì yêu cầu cũng thỉnh tận lực đề.” Gặp Vương Thu Phân cùng Lưu Tiến đổ ở cửa, thẳng lăng lăng nhìn bọn hắn chằm chằm xem, Trương Thiên Hợp cười theo mặt nói.

“Ngươi, ngươi là Trương, Trương huyện trưởng mau mời tiến, mau mời tiến!” Trương Thiên Hợp như vậy vừa nói, Vương Thu Phân thế này mới đột nhiên ý thức được trước mắt vị này đứng là huyện lãnh đạo, cuống quít tránh ra mời bọn họ tiến vào.

Nói xong, Vương Thu Phân lại quay đầu hướng phòng

khách Lưu Nhất Duy kêu lên:“Nhất Duy, mau, mau, Trương huyện trưởng, Tôn hiệu trưởng bọn họ đến nhà chúng ta.”

Gặp Vương Thu Phân như vậy kích động kinh hoảng, Trương Thiên Hợp trên mặt lóe ra một tia nghi hoặc sắc, đồng thời trong lòng cũng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, sự tình tựa hồ cũng không có trong tưởng tượng như vậy không xong, mà Kim Minh Mĩ gặp Vương Thu Phân này phó bộ dáng, vốn vẻ mặt xấu hổ trên mặt nàng bắt đầu khôi phục một tia thần khí cùng cảm giác về sự ưu việt, nghĩ rằng, tiểu dân chúng chính là tiểu dân chúng, ta lão công xuất mã xin lỗi còn không cấp chừng mặt mũi

“Thu Phân là Trương huyện trưởng bọn họ sao? Làm cho bọn họ ở ngoài cửa trước chờ, ta cùng Nhất Duy còn có chút sự tình muốn nói.” Bất quá đáp lại Vương Thu Phân cũng không phải Lưu Nhất Duy thanh âm, lại càng không là hắn vội vã đuổi ra tới đón tiếp, mà là Hạ Vân Kiệt không mặn không nhạt thanh âm.

Vương Thu Phân vừa nghe Hạ Vân Kiệt thế nhưng muốn cho phó Huyện trưởng bọn họ ở cửa chờ, bệnh tim đều thiếu chút nữa không bị hắn cấp dọa đi ra.

Đây chính là phó Huyện trưởng a đều đã muốn đăng môn xin lỗi, thế nhưng còn muốn làm cho người ta ở cửa chờ, cho dù Thương Bắc huyện huyện ủy bí thư, Huyện trưởng cũng không dám bãi này cái giá đi?

“Trương huyện trưởng, này……” Vương Thu Phân tuy rằng bị dọa đến quá, nhưng nàng chung quy cũng là người thông minh, biết Trương phó huyện trưởng sở dĩ tới cửa xin lỗi, xét đến cùng khẳng định là vì Hạ Vân Kiệt ở trong đó khởi tác dụng, cho nên nếu hắn nói như vậy, nàng cũng là không dám tự chủ trương phóng Trương Thiên Hợp bọn họ vào cửa.

“Không có việc gì, không có việc gì, Hạ lão sư cùng Lưu thầy thuốc nói chuyện quan trọng hơn, chúng ta ở bên ngoài chờ chính là.” Trương phó huyện trưởng phản ứng lại hoàn toàn tương phản, nghe được Hạ Vân Kiệt lời nói lập tức tâm thần chấn động, vội vàng đối Vương Thu Phân nói, thái độ còn hơn hồi nãy nữa muốn kính cẩn khách khí. Mà Kim Minh Mĩ lại lần nữa dâng lên kia một tia cảm giác về sự ưu việt, theo trượng phu kính cẩn khách khí cũng lập tức hóa thành hư ảo.

Gặp Hạ Vân Kiệt như thế “Vô lý”, Trương phó huyện trưởng cũng không dám biểu hiện ra gì nửa điểm bất mãn, Vương Thu Phân trong lòng tự nhiên là càng phát ra khiếp sợ cùng hoang mang. Nàng không thể tưởng tượng, chính mình trượng phu đến tột cùng theo một vị cái dạng gì đạo sư, như thế nào hội như vậy ngưu bức đâu? Đánh phó Huyện trưởng lão bà cái tát không chỉ có không có việc gì, hơn nữa phó Huyện trưởng ngược lại tự mình tới cửa xin lỗi, càng khoa trương là, thế nhưng còn không cho Trương phó huyện trưởng vào cửa, mà Trương phó huyện trưởng thế nhưng thật đúng là thành thành thật thật ở bên ngoài chờ.

Vương Thu Phân đương nhiên không biết, cùng Trương phó huyện trưởng mông phía dưới vị trí so sánh với, điểm ấy ủy khuất đối với Trương phó huyện trưởng căn bản tính không được cái gì.

Mang theo khiếp sợ cùng hoang mang, Vương Thu Phân cùng Lưu Tiến về tới phòng khách.

“Hạ lão sư, ba ba, bọn họ thật sự tới cửa xin lỗi ” Một hồi đến phòng khách, Lưu Tiến liền vẻ mặt hưng phấn mà hướng Hạ Vân Kiệt cùng hắn ba nói, mà Vương Thu Phân tắc dùng mang theo một tia hưng phấn ánh mắt vụng trộm nhìn Hạ Vân Kiệt, bất quá càng nhiều còn là cùng Lưu Tiến giống nhau, hưng phấn !

“Đó là đương nhiên, bọn họ làm sai, bọn họ phải xin lỗi!” Hạ Vân Kiệt cười sờ sờ Lưu Tiến đầu nói.

“Khả nếu bọn họ là tới xin lỗi, vì cái gì không cho bọn họ tiến vào nha?” Lưu Tiến nghi hoặc hỏi.

“Ngươi không hận bọn họ sao?” Hạ Vân Kiệt lại cười hỏi.

“Hận còn là có điểm hận, bất quá nếu bọn họ biết sai lầm rồi, lại tới cửa xin lỗi, ta liền tha thứ bọn họ đi, hơn nữa lão sư bọn họ cũng đến đây.” Lưu Tiến nói, trên mặt lộ ra đứa nhỏ độc hữu hồn nhiên thiện lương.

“Thật đúng là cái thiện lương hảo đứa nhỏ, ngươi đã nói như vậy, kia Thu Phân xin mời bọn họ vào đi.” Hạ Vân Kiệt vui mừng sờ sờ Lưu Tiến đầu, nói.

Vương Thu Phân gặp Hạ Vân Kiệt nhả ra, trong lòng không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, mặc kệ nói như thế nào, bên ngoài không phải huyện lãnh đạo chính là trường học lãnh đạo cùng lão sư, đem bọn họ cự chi ngoài cửa, Vương Thu Phân trong lòng còn là có điểm không yên bất an.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 599 : Lại nhập hải

Làm rốt cục tiến vào Lưu Nhất Duy nhà, Trương Thiên Hợp cũng rốt cục gặp được vị kia Hạ lão sư lư sơn chân diện mục.

Tuổi trẻ! Tuổi trẻ cơ hồ làm cho Trương Thiên Hợp nghĩ đến Tôn hiệu trưởng bọn họ lầm. Nhưng Hạ Vân Kiệt vẻ mặt lãnh đạm ngồi ở trên sô pha, hắn cạnh lăng là không dám ngồi xuống, thẳng đến Hạ Vân Kiệt nâng nâng tay nói:“Ngồi đi.” Trương Thiên Hợp đám người mới dám ngồi xuống.

“Hạ lão sư, chuyện này là ta quản giáo vô phương, chúng ta sai lầm rồi, chúng ta hướng ngài……” Bất quá ngồi xuống không trong chốc lát, gặp Trương Thiên Hợp lại lôi kéo thê tử cùng con trai đứng lên, vẻ mặt hổ thẹn cúi đầu nói.

“Các ngươi không nên hướng ta xin lỗi, mà là hẳn là hướng Lưu Tiến xin lỗi. Các ngươi hành vi không chỉ có bị thương đứa nhỏ thân thể còn bị thương hắn còn nhỏ tâm linh.” Hạ Vân Kiệt không đợi Trương Thiên Hợp đem nói cho hết lời, liền trực tiếp xua tay ngắt lời nói.

“Hạ lão sư dạy là, là ta nhận thức không đủ.” Trương Thiên Hợp cũng là là co được dãn được, nghe vậy lập tức khiêm tốn nhận Hạ Vân Kiệt phê bình, sau đó lại mang theo Trương Lượng bọn họ chính thức hướng Lưu Tiến xin lỗi.

Lưu Tiến còn là cái tiểu hài tử, còn cho tới bây giờ chưa thấy qua bực này tư thế, lại là ngượng ngùng lại là kích động, gầy yếu trong ngực cũng không biết bất giác cử cao cao.

“Tốt lắm, Lưu Tiến mang ngươi đồng học đi tới phòng

chơi đùa đi.” Hạ Vân Kiệt gặp Lưu Tiến tiếp nhận rồi Trương Thiên Hợp đám người xin lỗi, lại thấy Trương Lượng trên mặt còn có dấu bàn tay, hiển nhiên bị hắn ba đánh quá, cũng sẽ không nguyện ý tiểu hài tử quá nhiều biết đại nhân trong lúc đó kia vi diệu phức tạp quan hệ, cười đối Lưu Tiến nói.

Tiểu hài tử là không mang thù, Lưu Tiến kiến Trương Lượng cùng Tống Tiểu Vĩ hướng hắn xin lỗi, hơn nữa xem tình hình bọn họ không thiếu chịu bọn họ ba mẹ phê bình, cho nên đã sớm đem phía trước phát sinh không thoải mái cấp để qua sau đầu, thậm chí đều có điểm đáng thương khởi bọn họ đến, gặp Hạ Vân Kiệt gọi bọn hắn dẫn bọn hắn đi chính mình phòng chơi đùa, lập tức vui vẻ lên tiếng, sau đó tiếp đón hai người đi hắn phòng.

Trương Lượng cùng Tống Tiểu Vĩ bị bọn họ ba mẹ sửa chữa một chút, ở trên đường lại bị nghiêm nghiêm đã cảnh cáo, lúc này tự nhiên không dám tự cao tự đại, gặp Lưu Tiến tiếp đón bọn họ, liền khiêm tốn theo hắn đi chơi, như vậy đổ có điểm như là Lưu Tiến người hầu, nhìn xem Vương Thu Phân này làm mẫu thân âm thầm cảm khái không thôi, đồng thời đối Hạ Vân Kiệt cũng tràn ngập cảm kích.

“Các ngươi xem bọn nhỏ cỡ nào đơn thuần, ngược lại là chúng ta đại nhân đem sự tình phức tạp hóa, này đối đứa nhỏ giáo dục thật không tốt. Bởi vì đứa nhỏ đang đứng ở học tập trưởng thành, chúng ta gì ngôn hành cử chỉ đều đã không nhận thức được ảnh hưởng bọn họ. Nhất là phụ huynh cùng lão sư, nếu chúng ta tự thân bất chính, lại như thế nào đem đứa nhỏ dạy tốt đâu?” Nhìn theo ba cái đứa nhỏ tiến vào phòng sau, Hạ Vân Kiệt lời nói thấm thía nói.

“Là, là, Hạ lão sư dạy thật sự có đạo lý, chúng ta nhất định khiêm tốn nhận, về sau ở đứa nhỏ giáo dục nhất

định nhiều chú ý phương pháp phương thức.” Trương Thiên Hợp đám người liên tục gật đầu khiêm tốn nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Trương Thiên Hợp đám người thái độ coi như khiêm tốn thành khẩn, sắc mặt hơi hoãn.

“Hạ lão sư, Phùng bí thư nói muốn tạm dừng của ta chức vụ, ngài cùng hắn là bằng hữu, ngài xem chuyện này ngài có thể hay không hỗ trợ ra mặt cùng……” Trương Thiên Hợp gặp Hạ Vân Kiệt sắc mặt chuyển hoãn, nhân cơ hội thật cẩn thận nói.

Phùng bí thư? Tạm thời ngừng Trương phó huyện trưởng chức vụ? Đang giúp việc châm trà Vương Thu Phân nghe được ngay cả nước trà đều đổ một đất. Đến phía sau, nàng mới chính thức hiểu được Hạ lão sư đi lên lưu điện thoại dĩ nhiên là thị ủy Phùng bí thư điện thoại, cũng mới hiểu được Trương Thiên Hợp vì gì như vậy khiêm tốn khách khí!

“Ta là cái lão sư, cũng là Nhất Duy bằng hữu, ta chỉ quan tâm đệ tử cùng hắn đứa nhỏ sự tình, nếu ngươi tới nơi này là tưởng theo ta đàm công tác, muốn mời ta ra mặt hướng Phùng bí thư biện hộ cho, các ngươi hiện tại có thể đi rồi.” Hạ Vân Kiệt vốn là chuyển hoãn sắc mặt lại trầm xuống dưới.

“Nhưng là Phùng bí thư chính là bởi vì này sự kiện ngừng Thiên Hợp chức vụ……” Kim Minh Mĩ tối quan tâm chính là trượng phu công tác sự tình, gặp Hạ Vân Kiệt căn bản không muốn đàm chuyện này, không khỏi nóng nảy.

“Ngươi có hay không nghĩ tới Phùng bí thư vì cái gì hội bởi vì này sự kiện ngừng Trương Thiên Hợp chức vụ? Hảo hảo tỉnh lại đi! Tốt lắm, mọi người đã không muốn đàm đứa nhỏ sự tình, các ngươi vợ chồng mấy người đi đi, còn có về sau đừng tới tìm ta cùng Nhất Duy, cũng

đừng đem chuyện này nói ra đi, công tác sự tình ta sẽ không quản, đây là các ngươi cùng Phùng Chính Thành sự tình, hơn nữa ta tin tưởng Phùng Chính Thành là cái thực chính trực rất năng lực quan viên, hắn biết nên như thế nào quản lý an bài hắn quản hạt hạ quan viên. Nga, đúng rồi, Tôn hiệu trưởng, Ngô lão sư các ngươi lưu một chút." Hạ Vân Kiệt gặp được phía sau Kim Minh Mĩ còn là đầy bụng oán khí, căn bản không nghĩ lại quá chính mình đến tột cùng sai ở nơi nào, cũng không suy nghĩ sâu xa quá Phùng Chính Thành vì cái gì tạm dừng hắn trượng phu chức vụ, càng không có sửa đổi làm lại ý tưởng, hắn cũng liền lười tái theo chân bọn họ dài dòng đi xuống, không chút khách khí địa hạ lệnh đuổi khách.

"Hạ lão sư, chúng ta lần này tới là thật sự thành tâm tới cửa hướng……" Trương Thiên Hợp gặp Hạ Vân Kiệt hạ lệnh trục khách, không khỏi cũng nóng nảy.

"Lưu Tiến vừa rồi theo ta nói, hắn nguyện ý tha thứ các ngươi, cho nên ngươi yên tâm, chuyện này đến nơi đây mới thôi, ta sẽ không nói cái gì nữa, cũng sẽ không tái làm cái gì." Hạ Vân Kiệt xua tay ngắt lời nói.

Trương Thiên Hợp gặp Hạ Vân Kiệt thái độ kiên quyết, liền biết hắn là sẽ không ra mặt cùng Phùng bí thư chào hỏi, bất quá cũng may hắn nói chuyện này dừng ở đây, cũng là không thể nói đêm nay không thu hoạch được gì, ít nhất không cần tái lo lắng hắn hội hướng Phùng bí thư cáo trạng, nói hắn nói bậy. Cho nên Trương Thiên Hợp cấp còn muốn há mồm nói chuyện Kim Minh Mĩ sử cái ánh mắt, sau đó đứng dậy cùng Hạ Vân Kiệt đám người khách khí cáo biệt, tiếp theo lại đem Trương Lượng cùng Tống Tiểu Vĩ kêu lên, mang theo bọn họ đi trở về.

Trương Thiên Hợp đám người đi rồi, Hạ Vân Kiệt cùng Tôn hiệu trưởng, Ngô Tuyết Hồng hảo hảo nói chuyện

một phen giáo dục sự tình, thuận đường cũng hỏi chút Lưu Tiến ở trường học tình huống, sau đó mới đuổi rồi bọn họ.

Bởi vì Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu đã muốn chuẩn bị cơm chiều, cho nên mọi người đi rồi, Hạ Vân Kiệt cũng không có ở Lưu Nhất Duy nhà nhiều lưu lại, chỉ chốc lát sau cũng về tới thuê nhà ở.

Thuê nhà ở, Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu đã muốn chuẩn bị tốt bữa tối, đang chờ Hạ Vân Kiệt trở về cùng nhau ăn cơm, cho nên thấy hắn trở về, hai người đều thực vui vẻ, vội vàng tiếp đón hắn ngồi xuống ăn cơm. Ngày hôm sau là thứ sáu. Thương Bắc huyện trung y viện, đến Lưu Nhất Duy phòng mạch xem bệnh bệnh nhân so với ngày hôm qua lại nhiều mấy người, trong đó có hai cái còn là hôm trước đến tái khám bệnh nhân giới thiệu tới được. Hiển nhiên, Lưu Nhất Duy thanh danh đang ở lén lút lan truyền mở ra.

Bởi vì ngày mai Hạ Vân Kiệt còn muốn đi tỉnh lị Hải Châu thị cùng Trầm Lệ Đề, Đỗ Hải Quỳnh các nàng gặp nhau, Thương Bắc huyện vừa vặn ở Giang Châu thị cùng Hải Châu thị địa giới chỗ giao giới, qua Thương Bắc huyện chính là Hải Châu thị khu trực thuộc, cho nên đương thiên buổi chiều tan tầm, Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu trở về Giang Châu đại học mà Hạ Vân Kiệt tắc lưu tại Thương Bắc huyện thuê nhà ở.

Đêm khuya, nằm ở trên giường, nhìn trần nhà, Hạ Vân Kiệt trong đầu luân phiên lóe ra Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh thân ảnh, nhớ tới ngày mai sẽ cùng các nàng gặp mặt, thế nhưng có chút khó có thể nhập miên.

Biết tình tự lung tung, càng nghĩ càng không thể bình tĩnh, Hạ Vân Kiệt rõ ràng theo trên giường đi lên, đẩy ra cửa sổ, hóa thành một đạo hồng quang hướng Đông hải phương hướng vạch tới.

Trong nháy mắt, Hạ Vân Kiệt lại một lần nữa đứng ở ngân than.

Sóng biển nhẹ nhàng vuốt bờ cát, Tần Lam, kia dáng người mạnh mẽ hỏa bạo, cái thứ nhất bị hắn xem qua thân mình gợi cảm nữ cục trưởng, không hề dấu hiệu liền lại lần nữa xâm nhập hắn trong đầu.

Lại nói tiếp hắn cũng đã muốn có rất dài một đoạn thời gian chưa thấy qua nàng !

Đứng ở ngân than bên cạnh mà ngơ ngẩn cả người, ngày xưa như một vài bức xinh đẹp tranh vẽ ở trong đầu nhất nhất hiện lên mà qua, làm cho Hạ Vân Kiệt thiếu chút nữa nhịn không được tưởng phi thân đi tìm Tần Lam, nhưng cuối cùng hắn còn là khóe miệng gợi lên một chút cười khổ, lắc lắc đầu, dược thân dựng lên nhảy vào đại hải.

Nhảy dựng nhập đại hải, Hạ Vân Kiệt tựa như về tới bụng mẹ bên trong bình thường, tâm lập tức bình tĩnh xuống dưới.

Có lần trước kinh nghiệm, Hạ Vân Kiệt lần này phá lệ cẩn thận, vẫn bơi tới biển sâu chỗ phương hóa thân Hoàng Long, không chỉ có như thế còn nghiêm nghiêm thu liễm long tức.

Quả nhiên, Hạ Vân Kiệt như vậy nhất cẩn thận, đại hải trên không rốt cuộc không có lần trước gió nổi mây phun, ai cũng không biết, này đại hải dĩ nhiên hơn một cự long.

Cự long như vương giả thị sát chính mình địa bàn bình thường, ở đáy biển một bên tự do tự tại ngao du, một bên dùng kia như đèn lồng cự mắt nhìn quét đáy biển thế giới.

Vu Hàm môn muốn thành lập động phủ thế tục địa bàn nay đã muốn có, hiện tại mấu chốt là muốn tìm đến thích hợp thành lập động phủ chân chính đỉnh núi.

Trước kia Hạ Vân Kiệt chính là suy nghĩ tìm vài toà bình thường đỉnh núi đến kiến động phủ là có thể, nhưng từ lần trước kiến thức quá đáy biển thế giới vô cùng mở mang dồi dào, phảng phất là một chỗ không có khai phá thật lớn bảo tàng, Hạ Vân Kiệt liền cải biến chú ý, quyết định muốn tìm kiếm vài toà có linh khí ngọn núi đến thành lập động phủ.

Chính là địa cầu linh khí từ từ cằn cỗi, đáy biển tuy rằng còn không có bị nhân loại chân chính khai phá, nhưng muốn tìm đã có linh khí ngọn núi còn không phải thực dễ dàng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 600 : Mỹ nữ tức giận

Lần đầu tiên nhập hải, Hạ Vân Kiệt càng nhiều là sợ hãi than rộng lớn vô ngần đáy biển thế giới, chân chính dùng tại tìm tìm linh sơn tâm tư cũng không nhiều, nhưng lần thứ hai nhập hải, tựu ít đi lần đầu tiên khi kinh diễm cảm giác, chủ yếu tinh lực chính là tại tìm tìm Linh sơn phía trên.

Mắt sáng như đuốc nhìn quét đáy biển thế giới, một tia thần niệm như vô số đâm tủa thám hướng bốn phía.

Bất tri bất giác trung, Hạ Vân Kiệt ly khai Trung Quốc Đông hải, một đường tiến nhập Thái Bình Dương ở chỗ sâu trong.

Chính là đáy biển sơn mạch dễ tìm, nhưng linh phong cũng là khó mịch.

Dọc theo đường đi Hạ Vân Kiệt không biết ngao du quá nhiều thiếu liên miên không dứt, nguy nga hùng tráng đáy biển sơn mạch, nhưng không có phát hiện một tòa hắn vừa linh phong. Đương nhiên trừ bỏ nguy nga sơn mạch, dọc theo đường đi, Hạ Vân Kiệt còn thấy được không ít trầm thuyền, mặt trên di lưu rất nhiều tuyệt đối có thể làm cho thế nhân nổi điên vàng bạc tài bảo, bất quá bởi vì một lòng tại tìm tìm linh phong phía trên, Hạ Vân Kiệt lại căn bản không rảnh bận tâm.

Biển sâu thế giới tối đen một mảnh, vô ban ngày vô đêm, Hạ Vân Kiệt một lòng đang tìm tìm linh phong phía trên, một đường ngao du một đường thăm dò, căn bản là đã quên thời gian trôi qua.

“Không xong!” Bợi bơi, thật lớn long đang ở đại hải đột nhiên bị kiềm hãm, cũng là Hạ Vân Kiệt nhớ tới cùng Đỗ Hải Quỳnh các nàng ước định.

Tu hành đến nhất định cảnh giới, người tu hành hội đối thiên địa tinh thể vận hành sinh ra một tia như có như không liên hệ, căn bản không cần nhìn thời gian cũng có thể thông qua thiên địa hơi thở biến hóa đến suy tính cụ thể thời gian.

Hạ Vân Kiệt nhất tưởng đến cùng Đỗ Hải Quỳnh trong lúc đó ước định sau, hơi hơi cảm thụ một chút thiên địa hơi thở biến hóa, trong lòng không khỏi lại kêu một tiếng không xong, cự long sớm hóa thân làm người, phóng lên cao, sau đó hóa thành một đạo hồng quang thẳng hướng Thương Bắc huyện vạch tới.

Lúc này, trời đã tối. Bất quá cũng là Hạ Vân Kiệt nhập hải cái thứ hai buổi tối.

Trở lại Thương Bắc huyện, Hạ Vân Kiệt vội vàng vọt tắm rửa, thay quần áo, sau đó đem ở lại trong nhà di động cầm lấy đến vừa thấy, mặt trên thế nhưng suốt có hai mươi tám điện thoại chưa tiếp, có Đỗ Hải Quỳnh cũng có Trầm Lệ Đề, điện thoại là từ buổi sáng tám giờ mà bắt đầu đánh. Đương nhiên còn có hơn tin nhắn.

“Hạ đại sư, ngươi chết chắc rồi cũng dám không tiếp bổn cô nương điện thoại!”

“Ngươi sẽ không là quên sự tình hôm nay đi? Ngươi chết chắc rồi!”

“Uy, ngươi ở nơi nào?”

“Ngươi không sao chứ?”

“Mau hồi cái điện thoại a!”

Tin nhắn theo ngay từ đầu mắng thêm uy hiếp, dần dần biến thành sốt ruột cùng lo lắng, nhìn xem Hạ Vân Kiệt

trong đầu cũng là một trận ấm áp lại là không yên rối tinh rối mù.

Chết chắc rồi chết chắc rồi lúc này nên như thế nào giải thích đâu, thế nhưng đem trọng yếu như vậy sự tình cấp đã quên, lúc này khẳng định sẽ bị này hai nữ nhân cấp mắng cẩu huyết lâm đầu !

Trong lòng tuy rằng cực kì không yên, nhưng Hạ Vân Kiệt còn là lập tức kiên trì cấp Trầm Lệ Đề gọi điện thoại.

Thanh lô hà, ngang Hải Châu thị, đem toàn bộ thành thị một phân thành hai.

Bờ sông hai bên liễu thụ thùy ấm, lục thảo thê thê, vừa đến buổi tối hai bờ sông vạn gia đèn đuốc, Hải Châu thị lớn nhất thương trường, xa hoa nhất khách sạn, tối sa hoa tiểu khu, tối có tình điều nhà ăn, tối nổi danh ăn vặt…… Tất cả đều tọa lạc tại hà đạo hai bờ sông.

Có sông có cây có ăn có uống còn có thể đi dạo phố mua sắm, cho nên thanh lô hà hai bờ sông xưa nay là Hải Châu thị dân chúng thích nhất đi địa phương, nhất là mùa hè, bởi vì nơi này mát mẻ.

Đỗ Hải Quỳnh đến Hải Châu thị, Trầm Lệ Đề cái thứ nhất nghĩ đến tự nhiên là mang nàng đi thanh lô hà. Vốn nghĩ ban ngày có thể ở thanh lô hà phụ cận cuống thương trường, buổi tối có thể ở thanh lô bờ sông tìm cái hữu tình điều nhà ăn ăn cơm, cơm nước xong còn có thể ở thanh lô bờ sông tán tản bộ thổi gió, thậm chí tinh lực nếu cho phép, còn có thể đi đi nhất đi cách thanh lô Hà Tây ngạn cách đó không xa đô liên phong, sau đó đăng cao sau, tìm một chỗ thổi mát mẻ gió núi thưởng thức toàn bộ tỉnh lị thành thị cảnh đêm.

Nhưng ngàn tính vạn tính, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh cũng chưa nghĩ đến Hạ Vân Kiệt thế nhưng thả

các nàng hai đại mỹ nữ bồ câu. Cả ngày đừng nói bóng người không thấy được, thậm chí gọi điện thoại không tiếp, phát tin nhắn không trở về !

Ngay từ đầu Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh đương nhiên tức giận đến nghiến răng nghiến lợi. Nói đùa, các nàng nhưng là ở lấy mạo mĩ dáng người tốt trứ danh tiếp viên hàng không giới đều có thể sắp xếp được với hào mỹ nữ a! Nay hai đại mỹ nữ, hơn nữa Đỗ Hải Quỳnh lại theo Hong Kong bay đến Hải Châu thị, hẹn hắn cùng nhau gặp nhau, thế nhưng bị hắn cấp thả bồ câu, các nàng có thể không tức giận sao?

Nhưng là lúc ấy đến giữa trưa, còn là không có gì tin tức khi, hai người tâm tình liền theo bắt đầu tức giận dần dần chuyển vì sốt ruột, cho tới bây giờ màn đêm buông xuống, hai người ngồi ở bờ sông liễu dưới tàng cây dài y, ánh mắt nhìn hà bờ bên kia vạn gia đèn đuốc, trong mắt toát ra đến chỉ có lo lắng. Về phần cái gì đi dạo phố, ăn cơm cái gì cũng là một chút tâm tình cũng chưa.

“Ngươi nói hắn có thể hay không xảy ra chuyện gì a?” Trầm Lệ Đề hỏi.

“Hắn tính cách ôn hòa thành thật, hiện tại lại ở trong văn phòng đi làm, hẳn là sẽ không xảy ra chuyện gì đi.” Đỗ Hải Quỳnh trả lời.

“Kia người này như thế nào hội không tiếp điện thoại, không trở về tin nhắn đâu? Này không giống hắn tính cách a!” Trầm Lệ Đề lo lắng nói.

“Ngươi muốn thật sự lo lắng hắn, chúng ta đây đi Giang Châu thị tìm hắn đi.” Đỗ Hải Quỳnh nghĩ nghĩ nói.

“Kia cũng tốt.” Trầm Lệ Đề nghĩ nghĩ gật gật đầu nói.

Nói xong hai người tựa hồ đột nhiên ý thức được cái gì,

không hẹn mà cùng giương mắt nhìn đối phương, sau đó lại đột nhiên nâng tay chỉ vào đối phương, trăm miệng một lời nói:“Ngươi thích thượng hắn ”

“Ta không có, là ngươi!” Cơ hồ đồng thời, hai người lại cùng khi bật thốt lên nói.

Lần này bật thốt lên sau, hai người đột nhiên gian im lặng xuống dưới, ngươi xem rồi ta, ta xem ngươi, ánh mắt rất là phức tạp.

Đang ở phía sau, Trầm Lệ Đề di động đột nhiên vang lên.

Nghe được di động đột nhiên vang lên đến, hai người cơ hồ đồng thời thân thể mềm mại hơi hơi chiến một chút, ánh mắt lập tức gắt gao nhìn thẳng Trầm Lệ Đề túi xách.

Nàng di động để lại nơi tay túi xách.

Bất quá rất nhanh Trầm Lệ Đề liền rớt ra khóa kéo xuất ra điện thoại di động, vừa thấy màn hình dãy số, hướng Đỗ Hải Quỳnh gật gật đầu, sau đó cuống quít tiếp nổi lên điện thoại, lại sốt ruột lại quan tâm hỏi:“Uy, ngươi ở nơi nào? Không có việc gì đi?”

“Ta không sao, ta hiện tại lập tức đi ra……” Hạ Vân Kiệt nghe được đi ra Trầm Lệ Đề sốt ruột cùng quan tâm, trong lòng không khỏi một trận ấm áp nói.

“Không có việc gì?” Trầm Lệ Đề hơi hơi sửng sốt, lập tức thanh âm lập tức cao cái bát độ, giọng the thé nói:“Hảo ngươi cái Hạ Vân Kiệt, ngươi có biết hay không hiện tại mấy giờ? Ngươi hiện tại mới nhớ tới vội tới chúng ta gọi điện thoại!”

“Khụ khụ, ngươi nghe ta giải thích.” Hạ Vân Kiệt vội

vàng đem di động lấy rời đi một ít lỗ tai.

“Giải thích cái rắm! Cô nãi nãi ta cố ý điều ban, lại cố ý ngồi thứ nhất ban chuyến bay theo Hong Kong bay đến Hải Châu thị đến, ngươi cũng dám phóng ta bồ câu, ngươi là không phải chán sống sai lệch?” Đỗ Hải Quỳnh ngồi ở Trầm Lệ Đề bên cạnh, hai người đối thoại đều nghe được nhất thanh nhị sở, nghe vậy không đợi Trầm Lệ Đề trả lời, đã muốn giống một đầu bị chọc giận cọp mẹ giống nhau, một phen đoạt lấy Trầm Lệ Đề trong tay di động hướng về phía micro mắng.

Điện thoại kia đầu, Hạ Vân Kiệt tuy rằng dự đoán được hai nữ nhân lúc này khẳng định thực tức giận, lại không nghĩ rằng cơn tức đã vậy còn quá lớn, trong lúc nhất thời bị dọa cả người đều xông ra mồ hôi lạnh.

Quả nhiên chết chắc a !

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi. Ta thực không phải cố ý muốn thả các ngươi bồ câu……” Hạ Vân Kiệt một bên lau cái trán mồ hôi lạnh, một bên giải thích nói.

“Không phải cố ý, thì phải là cố ý a!” Lúc này lại đến phiên Trầm Lệ Đề một phen đoạt lấy di động nói.

“Đương nhiên không phải, đương nhiên không phải, thật sự là tình huống khẩn cấp, vừa vặn di động lại không mang theo bên người, cho nên liền……” Gặp hai nữ nhân rất có bất chấp tất cả, không nên đem hắn “Trảm lập quyết” thế, Hạ Vân Kiệt dưới tình thế cấp bách bật thốt lên nói, về phần cái gì khẩn cấp tình huống, hắn ngay cả không hề nghĩ ngợi tốt.

“Khẩn cấp tình huống, ngươi cũng không phải lãnh đạo, ngươi có cái gì khẩn cấp tình huống? Hôm nay ngươi nếu giảng không ra cái nguyên cớ đến. Ta nói cho ngươi Hạ Vân Kiệt, ngươi chết chắc rồi!” Trầm Lệ Đề nghe vậy

nói, bất quá theo nàng nói giữa các hàng cũng không khó nghe đi ra, của nàng khẩu khí đang ở biến nhuyễn.

“Cái gì khẩn cấp tình huống không khẩn cấp tình huống ngươi hại ta cùng Lệ Đề đợi ngươi một ngày, chẳng lẽ tùy tiện tìm cái lấy cớ phái chúng ta là có thể sao? Thiên hạ không có như vậy tiện nghi sự tình.” Đỗ Hải Quỳnh tính tình hiển nhiên so với Trầm Lệ Đề đại, lại đoạt qua di động nói.

“Vậy ngươi nói ta làm như thế nào, các ngươi mới bằng lòng nghe ta giải thích?” Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Hải Quỳnh không chịu nghe chính mình giải thích, cười khổ hỏi.

“Rất đơn giản, ta cùng Lệ Đề hiện tại ngay tại Hải Châu thị, ngươi nếu có thể tìm được chúng ta, chúng ta chợt nghe của ngươi giải thích, nếu không hết thảy không bàn nữa.” Đỗ Hải Quỳnh nghĩ nghĩ, nói.

“Không phải đâu, Hải Châu thị lớn như vậy, ít nhất có vài trăm vạn dân cư, làm cho ta như thế nào tìm a” Hạ Vân Kiệt vừa nghe trong lòng nhất thời nhạc khai hoa, tìm hai mỹ nữ đối với hắn tự nhiên là thoải mái thật sự, đương nhiên trên mặt Hạ Vân Kiệt cũng không dám biểu hiện ra ngoài, không chỉ có không dám, hắn còn cố ý giả bộ một bộ rất khó làm được bộ dáng.

Không có biện pháp, chỉ có như vậy mới có thể bình ổn hai vị mỹ nữ tức giận.

Quả nhiên gặp Hạ Vân Kiệt kinh ngạc, Đỗ Hải Quỳnh cuối cùng ra một ngụm oán khí, mặt đẹp lộ ra một chút đắc ý sắc nói:“Ngươi làm cho ta cùng Lệ Đề đợi ngươi suốt một ngày, liền cho ngươi ra như vậy điểm nan đề xem như tiện nghi ngươi. Ít nói nhảm, ngươi tìm còn là không tìm, không tìm đánh đổ!”

“Tìm, ta đương nhiên tìm, ta dám không tìm sao?” Hạ

Vân Kiệt vội vàng phóng thấp tư thái nói.

“Kia còn kém không nhiều lắm. Xem ở ngươi thái độ coi như thành khẩn phân thượng, ta nhắc nhở hạ ngươi, chúng ta hiện tại ở thị trung tâm. Bất quá vì vậy nhắc nhở, ta chỉ cho ngươi hai giờ, hiện tại là tám giờ, đến mười giờ, ta cùng Lệ Đề sẽ không quản ngươi, ngươi ăn ngủ đầu đường đi thôi.” Nói xong Đỗ Hải Quỳnh liền treo điện thoại.

Treo điện thoại sau, Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề cho nhau liếc nhau, đột nhiên lên tiếng cười khanh khách lên.

Một hồi lâu nhi hai người mới đình chỉ cười, Trầm Lệ Đề lau đem khóe mắt nước mắt, nhẹ nhàng đánh hạ Đỗ Hải Quỳnh nói:“Ngươi thật đúng là phá hư, lớn như vậy thành thị đã nói cái thị trung tâm, còn quy định chỉ hai giờ, hắn có thể tìm được sao?”

“Hừ, nam nhân không đối hắn hung một chút, hắn không biết tốt. Di, ngươi sẽ không đau lòng hắn đi?” Đỗ Hải Quỳnh đầu tiên là vẻ mặt “Hung ác” vung hạ phấn quyền, sau đó lại đột nhiên cao thấp đánh giá Trầm Lệ Đề nói.

“Nói cái gì đâu? Ta mới sẽ không đau lòng hắn đâu tốt nhất làm cho hắn mãn đường cái tìm một buổi tối!” Đỗ Hải Quỳnh lập tức thề thốt phủ nhận nói.

“Ngươi liền khẩu thị tâm phi đi.” Đỗ Hải Quỳnh không tin trắng Trầm Lệ Đề liếc mắt một cái.

“Lười với ngươi nói.” Trầm Lệ Đề đồng dạng trắng Đỗ Hải Quỳnh liếc mắt một cái.

Nói xong sau, hai người đều ăn ý trầm mặc xuống dưới.

Qua một hồi lâu nhi, Đỗ Hải Quỳnh dùng cánh tay khửu tay huých Trầm Lệ Đề, do dự mà nói:“Ngươi nói nếu kia tiểu tử thực tìm không thấy, chúng ta có phải hay không thực mặc kệ hắn ?”

“Ngươi không phải nói nam nhân sẽ đối hắn hung một chút sao? Kia đương nhiên là mặc kệ hắn a.” Trầm Lệ Đề tức giận nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 601 : Kẹo bông

“Hì hì, ngươi sẽ không thật sao đi. Ta cũng chỉ là cố ý trêu cợt trêu cợt hắn a, hừ, ai làm cho hắn phóng chúng ta bồ câu? Bổn cô nương nhưng là cố ý theo Hong Kong bay đến Hải Châu đến. Như vậy tốt lắm, trước làm cho hắn tìm hai giờ, hắn nếu tìm không thấy mới dây cót tin nhắn nhắc nhở hắn.” Đỗ Hải Quỳnh gặp Trầm Lệ Đề tức giận bộ dáng, đầu tiên là nao nao, tiếp theo tiếu mâu hoành Trầm Lệ Đề liếc mắt một cái cười nói.

“Ta không sao cả a, dù sao lần này cần mời khách ngươi, muốn đem Hạ đại sư kêu lên đến cũng là ngươi.” Trầm Lệ Đề giả bộ một bộ không sao cả bộ dáng, chính là lơ đãng gian toát ra đến thở dài nhẹ nhõm một hơi ánh mắt lại bán đứng nàng nội tâm chân thật ý tưởng.

“Ngươi liền trang đi!” Đỗ Hải Quỳnh lại hoành Trầm Lệ Đề liếc mắt một cái.

“Ngươi mới trang!” Trầm Lệ Đề không cam lòng yếu thế xem thường nói.

Nói xong sau, đột nhiên hai người cười khanh khách lên. Chuông bạc tiếng cười ở bờ sông quanh quẩn, tâm tình đã muốn cùng phía trước hoàn toàn bất đồng.

Thương Bắc huyện, Hạ Vân Kiệt cuối cùng thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Mấy trăm vạn thành phố lớn tìm hai người đối với người thường mà nói không khác biển rộng tìm kim, đối với Hạ Vân Kiệt mà nói lại căn bản tính không được cái gì, huống chi Trầm Lệ Đề trên người còn mang theo một cái hắn đưa cho nàng bùa hộ mệnh.

Bất quá làm chân chính phi thân dựng lên khi, Hạ Vân

Kiệt trong lòng còn là có một tia chột dạ.

Tìm được không khó, khả sau khi tìm được đâu?

Trong nháy mắt, Hạ Vân Kiệt đã muốn đến Hải Châu thị thanh lô bờ sông, cũng đã muốn tập trung hai người vị trí, bất quá bởi vì vừa mới gọi điện thoại không trong chốc lát, Hạ Vân Kiệt đổ không dám lập tức tiến đến cùng hai người gặp lại, mà là ở bờ sông tìm địa phương ngồi trong chốc lát.

Chờ thêm hơn mười phút sau, Hạ Vân Kiệt mới đứng dậy hướng hai người đi đến.

Một đường đi đến, ánh mắt tốt Hạ Vân Kiệt đã muốn xa xa có thể vọng đến hai cái thanh xuân thướt tha thân ảnh, tâm tình có điểm bất ổn.

Thả hai cái mỹ nữ bồ câu, đúng là vẫn còn chột dạ a!

Chính tâm tình không yên, không biết đợi lát nữa thấy Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nên như thế nào bình ổn các nàng trong lòng oán giận khi, một đôi tuổi trẻ tình lữ nghênh diện đã đi tới.

Này đôi tình lữ hiển nhiên đang đứng ở tình yêu cuồng nhiệt kì, nữ hài tử cánh tay gắt gao kéo nam tử, trong tay cầm như nhau đám mây kẹo bông, vừa đi vừa ăn, trên mặt tràn ngập tất cả đều là hạnh phúc.

Hạ Vân Kiệt trong lòng hơi hơi vừa động, vội vàng theo này đôi tình lữ đi tới phương hướng nhìn lại, quả nhiên ở mấy thước có hơn một cái đèn đường hạ, có cái tiểu phiến đang ở bán kẹo bông.

Sinh ý còn rất tốt, trước quán còn có người xếp hàng chờ, bất quá không phải tiểu hài tử cũng là chút giống vừa rồi đi qua đi trẻ tuổi nam nữ.

Hy vọng chiêu này có thể khởi một chút tác dụng! Hạ Vân Kiệt trong lòng yên lặng cầu nguyện, bước nhanh đi hướng bán kẹo bông sạp.

“Cho ta đến hai cái.” Hạ Vân Kiệt chờ phía trước một đôi tình lữ ngọt ngào rời đi sau, tiến lên đối tiểu phiến nói.

Tiểu phiến nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, lại hướng hắn phía sau phiêu phiêu, trong mắt không khỏi lóe ra một tia kinh ngạc tò mò sắc.

Kẹo bông bình thường là bán cho tiểu hài tử, bất quá ở thanh lô hà, ngược lại là tuổi trẻ tình lữ đến mua nhiều. Một cái kẹo bông cũng liền hai khối tiền lại có thể thảo mỹ nhân niềm vui, thật sự là một kiện tái kinh tế bất quá lấy lòng phương thức.

Chính là giống Hạ Vân Kiệt như vậy một độc thân đại nam nhân lại muốn mua hai cái kẹo bông, tiểu phiến thật đúng là rất ít nhìn thấy.

Đương nhiên tiểu phiến cũng còn có điểm kinh ngạc tò mò, tay lại không rảnh rỗi, lập tức khởi công, rất nhanh liền cấp Hạ Vân Kiệt lộng hai cái giống đám mây giống nhau kẹo bông.

Hạ Vân Kiệt cầm hai cái kẹo bông, bắt bọn nó giấu ở sau lưng, tâm tình cuối cùng kiên định một ít.

Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề tuy rằng dỗi muốn Hạ Vân Kiệt đến tìm các nàng, nhưng kỳ thật hai người trong lòng đều muốn sớm điểm nhìn thấy hắn, cho nên một lúc sau, hai người trong lòng đều có điểm hối hận. Bất quá vì tránh cho lạc dân cư thật, hai người ai cũng không muốn trước mở miệng nói cho Hạ Vân Kiệt phát tin nhắn hoặc là gọi điện thoại, chính là thỉnh thoảng lấy mắt vụng trộm chung quanh nhìn xung quanh.

Bất quá hai người đều biết đến, nhìn xung quanh về nhìn xung quanh, tưởng Hạ Vân Kiệt phía sau đột nhiên xuất hiện ở trước mắt cũng là không có một thiết thực tế hy vọng xa vời. Bởi vì Hải Châu thị thị trung tâm thật sự quá lớn, nếu muốn tìm hai người kỳ thật cùng mò kim đáy biển không nhiều lắm khác nhau. Đừng nói hai giờ, cho dù cấp hai mươi mấy giờ Hạ Vân Kiệt cũng không nhất định có thể tìm được các nàng,

Chính vụng trộm nhìn xung quanh, hai người cơ hồ đồng thời thấy được không biết khi nào thì, bảy tám mét có hơn kia tên trên mặt treo "Đáng giận" mỉm cười, chính đi bước một hướng các nàng đi tới.

"Không phải đâu!" Hai người cơ hồ kinh ngạc bật thốt lên, sau đó không hẹn mà cùng xoay quá thân mình, để lại cho Hạ Vân Kiệt một cái bóng dáng.

"Này……" Hạ Vân Kiệt thấy thế trên mặt lấy lòng mỉm cười nhất thời chuyển làm cười khổ.

Nhưng Hạ Vân Kiệt biết chuyện này quả thật là chính mình làm quá quá phận, cho nên rất nhanh còn là điều chỉnh tâm tính, nghĩ nghĩ, nhẹ nhàng chuyển chuyển giấu ở sau lưng kẹo bông cột, theo Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng chuyển động, hắn giấu ở sau lưng kẹo bông hình dạng lặng yên đã xảy ra biến hóa, cuối cùng định hình khi thế nhưng thành một cái cúi đầu bồi tội nam tử, mà kia nam tử tuy rằng một thân tuyết trắng, nhưng theo mặt bộ hình dáng cùng thân hình xem, rõ ràng cùng Hạ Vân Kiệt có điểm giống nhau.

Làm lặng yên làm tốt này đó cải biến khi, Hạ Vân Kiệt chạy tới hai người trước mặt.

Bất quá hai người lại kiều chân bắt chéo, tự cố tự trò chuyện thiên, cố ý không nhìn hắn, cũng không để ý đến

hắn.

“Các ngươi liền tha thứ ta đi, tiểu sinh ở trong này hướng hai vị mỹ nữ chịu nhận lỗi.” Hạ Vân Kiệt thấy thế đành phải dày mặt nói.

“Lệ Đề, hắn ai nha? Ngươi nhận thức sao?” Đỗ Hải Quỳnh cố ý nói.

“Cợt nhả, vừa thấy tựa như cái lưu manh, ai nhận thức hắn nha!” Trầm Lệ Đề khinh thường nói.

“Ta biết ta sai lầm rồi, muốn đánh không được muốn cắn tùy tiện các ngươi.” Hạ Vân Kiệt gặp hai người cố ý không để ý tới hắn, đành phải giống biến ma pháp giống nhau xuất ra vừa rồi đột phát kì tưởng chuẩn bị người kẹo bông.

“Cắn ngươi? Mĩ cho ngươi!” Hai người cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền phản kích nói.

Bất quá nói mới ra, hai người liền lập tức mở to hai mắt nhìn, nhìn đột nhiên xuất hiện ở trước mắt hai người kẹo bông.

Tuy rằng tuyết trắng một mảnh, bất quá thần thái lại giống như đúc, không phải sống thoát thoát một cái hướng các nàng cúi đầu xin lỗi Hạ Vân Kiệt còn có thể là ai?

“Hừ, đừng tưởng rằng muốn làm như vậy vừa ra xiếc chúng ta sẽ tha thứ ngươi!” Một hồi lâu nhi, hai người coi như lòng có Linh Tê bình thường, cơ hồ đồng thời đứng lên, sau đó thân thủ một phen đoạt nghỉ Hạ Vân Kiệt trong tay người kẹo bông, khoa trương nhéo hạ khêu gợi vòng eo, tóc vung, để lại cho Hạ Vân Kiệt một cái thướt tha khêu gợi bóng dáng.

Bất quá nhưng hai người bọn họ xoay quá thân khi, khóe miệng rõ ràng gợi lên một chút vui vẻ, ngọt ngào mỉm cười.

Hạ Vân Kiệt nhìn phía trước hai nữ nhân một người một tay cầm người kẹo bông, hai cái rất tròn cử kiều mông uốn éo ngăn, vô cùng gợi cảm mê người trung còn lộ ra một tia hướng hắn thị uy đắc ý, không khỏi lắc lắc đầu, sau đó vội vàng đuổi theo.

“Chán ghét tên, xem ta như thế nào thu thập ngươi!”

“Ta véo của ngươi cánh tay, ta đánh ngươi đầu, ta trạc ánh mắt của ngươi, nhìn ngươi lần sau còn dám không dám không tiếp điện thoại, không trở về tin nhắn……”

“……”

Hai nữ nhân hiển nhiên đã sớm biết Hạ Vân Kiệt hội đuổi theo, chờ hắn đuổi theo sau, còn là không để ý tới hắn, chỉ để ý đối với trong tay người kẹo bông làm ra hung ba ba bộ dáng, lại là trừng mắt lại là giương nanh múa vuốt, ngẫu nhiên cũng sẽ làm bộ như thật sự đi kháp cánh tay bộ dáng, nhẹ nhàng nhéo hạ người kẹo bông cánh tay.

Chính là này nhẹ nhàng nhất kháp, khó tránh khỏi hội dính thượng một ít giống sợi bông giống nhau đường, hai người liền vội việc đem ngón tay đầu đặt ở miệng hút.

Nhìn khêu gợi anh đào cái miệng nhỏ nhắn hút như thông ngón tay ngọc, Hạ Vân Kiệt kìm lòng không được liền sinh ra một tia xao động.

“Nhìn cái gì vậy? Lại nhìn ta cắn ngươi!” Gặp Hạ Vân Kiệt nhìn chằm chằm chính mình miệng xem, trong mắt lóe ra một tia khác thường ánh mắt, hai người mặt đẹp

không khỏi hơi hơi đỏ lên, liếc trắng mắt sau, quả thực đối với người kẹo bông mở ra cái miệng nhỏ nhắn, chính là nửa ngày lại hạ không được miệng.

Thật sự là Hạ Vân Kiệt này người kẹo bông làm được rất giống như đúc !

“Chán ghét, này còn làm cho người ta như thế nào ăn nha? Ngươi là không phải ý định nha?” Gặp hạ không được miêng, hai người lại nhớ thương vừa rồi hút ngón tay khi, kẹo bông vào miệng tức hóa ngọt ngào cảm giác, nhịn không được vừa ngoan ngoan quát Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 602 : Vũ thiên tình

Hạ Vân Kiệt ngay từ đầu thầm nghĩ như thế nào dỗ hai người vui vẻ, đổ không nghĩ tới làm thành chính mình bộ dáng sau, các nàng không tốt hạ khẩu, lại thành lộng xảo thành chuyết.

Cũng may Hạ Vân Kiệt tình thương so với trước kia cường rất nhiều, rất nhanh liền phản ứng lại đây nói:“Đây là thiên đại oan uổng a. Nếu không như vậy, các ngươi đem kẹo bông cho ta, ta giúp ngươi sửa chữa này xú tiểu tử.”

“Ta giúp ngươi sửa chữa này xú tiểu tử?” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy đầu tiên là ngẩn người, tiếp theo lập tức đem kẹo bông nhét vào Hạ Vân Kiệt trong tay, nói:“Chúng ta đổ muốn nhìn ngươi như thế nào sửa chữa chính ngươi!”

Nói xong tiếu mâu vui sướng khi người gặp họa nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Cho ngươi đến muộn! Cho ngươi làm hại mỹ nữ sốt ruột chờ đợi! Chính mình tự vả!” Hạ Vân Kiệt gặp hai vị mỹ nữ vui sướng khi người gặp họa nhìn chính mình, đành phải cố ý banh khởi mặt đối với hai người kẹo bông mắng một lần, sau đó cầm lấy hai cái kẹo bông cho nhau đánh nhau, đánh khi miệng còn cố ý cấp “Chúng nó” Xứng âm.

“Hoa!”

“Ba!”

“Hoa!”

“Ba!”

Gặp Hạ Vân Kiệt như thực bộ dáng, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh rốt cục phì cười không được “Khanh khách” Nở nụ cười.

Gặp Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nở nụ cười, Hạ Vân Kiệt rốt cục thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó đem kẹo bông phân biệt đưa cho hai người bọn họ nói:“Hiện tại có thể ăn.”

“Này?” Nhìn trước mắt hai luồng kẹo bông, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh thế mới biết Hạ Vân Kiệt một phen khổ tâm.

Nguyên lai trải qua như vậy một chút “Hỗ đánh”, hai cái người kẹo bông sớm lại biến thành một đoàn, cùng mới ra lô khi giống nhau.

“Không được, ta muốn vừa rồi kia bộ dáng.” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh sửng sốt trong chốc lát, trăm miệng một lời dậm chân nói.

“Không phải đâu, cho dù ta làm sai sự tình, các ngươi cũng không dùng ngoan đến không nên chỉnh ta chết đi sống đến, sống thêm đến chết đi đi!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy buồn bực nói.

“Phi! Phi! Ai muốn chỉnh cho ngươi chết đi sống lại a, người ta là muốn vừa rồi kia người kẹo bông.” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt hiểu lầm các nàng ý tứ, lại dậm chân nói,“Dù sao chúng ta mặc kệ, chúng ta sẽ vừa rồi kia người kẹo bông, ngươi nếu không cho chúng ta, chúng ta hôm nay liền với ngươi không để yên!”

“Được rồi, được rồi. Vậy các ngươi xoay người sang chỗ khác, ta cho các ngươi biến ra.” Hạ Vân Kiệt lấy ra hai người trong tay người kẹo bông nói.

“Đây là chính ngươi làm được?” Hai người nghe vậy không chỉ có không có xoay người sang chỗ khác, ngược lại mở to hai mắt, vẻ mặt kinh ngạc nói.

“Vô nghĩa, ngươi có gặp qua bán người kẹo bông đã làm loại này hình người kẹo bông sao?” Hạ Vân Kiệt tức giận nói.

Nếu đổi thành vừa rồi Hạ Vân Kiệt dùng loại này khẩu khí cùng hai người nói chuyện, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh không thiếu được muốn tức giận, nói đùa, đã làm sai sự tình thế nhưng còn dám dùng này phó khẩu khí cùng các nàng nói chuyện!

Bất quá lúc này hai người lại tựa hồ đều đã quên Hạ Vân Kiệt thả các nàng bồ câu sự tình, không chỉ có không có tức giận, ngược lại vẻ mặt kinh ngạc tò mò thúc giục nói:“Vậy ngươi mau làm, mau làm.”

“Các ngươi không chuyển đi qua, ta làm như thế nào?” Hạ Vân Kiệt nói.

Hắn vừa rồi nhưng là hơi chút vận dụng điểm thuật pháp lại như thế nào có thể ở hai người trước mặt bại lộ!

“Hắc, hội điểm bản sự liền rất giỏi là đi? Ngươi đây là cái gì nói chuyện ngữ khí? Đừng quên chính mình thân phận, ngươi hiện tại nhưng là chịu tội thân hiểu không? Nhạ não cô nãi nãi, chúng ta một cước đem ngươi cấp đá hồi Giang Châu thị đi. Làm! Lập tức cho chúng ta làm!” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh hai người lúc này hiếu kì đòi mạng lại khởi chịu xoay người sang chỗ khác, gặp Hạ Vân Kiệt không chịu lộ, hai người lập tức hai tay chống nạnh, tiếu mâu “Hung hãn” trừng mắt hắn.

Bất quá càng “Hung hãn” tựa hồ còn là kia đối bị t tuất sam thúc đâu trụ ngọc nữ phong, giận phong nổi lên,

thẳng sáp Hạ Vân Kiệt hai mắt, làm cho hắn căn bản không dám nhìn thẳng, đành phải khuất phục nói:“Vậy được rồi.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt liền lấy tay đi niết kẹo bông.

Không có biện pháp, trước mặt hai người mặt Hạ Vân Kiệt tổng không tốt thi triển pháp lực cách không “Đắp nặn” Đi.

Nhìn Hạ Vân Kiệt rất nhanh lấy tay nắm bắt kẹo bông, chỉ chốc lát sau liền lại nặn ra hai cái giống như đúc người kẹo bông.

“Đại công cáo thành, cấp!” Hạ Vân Kiệt đem hai cái người kẹo bông đưa cho trợn mắt há hốc mồm hai vị mỹ nữ, sau đó khoa trương hút khởi đầu ngón tay dính kẹo bông.

Kẹo bông là thực sờ, trước mặt hai người mặt, hắn tự nhiên không tốt biểu hiện “Giọt nước không dính”, còn là làm cho ngón tay dính điểm kẹo bông. Bất quá dù là như thế, Hạ Vân Kiệt cũng đã muốn âm thầm thi triển chút pháp lực, nếu đổi thành một người khác, trên tay đã sớm dính đầy kẹo bông, biến thành “Tay bông”.

Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề đầu tiên là không thể tưởng tượng gắt gao nhìn chằm chằm người kẹo bông nhìn một hồi lâu nhi, sau đó ngẩng đầu hướng Hạ Vân Kiệt nhìn lại, chính là này vừa thấy, hai người đôi mắt đẹp liền gắt gao nhìn thẳng Hạ Vân Kiệt ngón tay đầu, sau đó đột nhiên “A!” một tiếng nói, “Ngươi vừa rồi chính là như vậy nặn ra cho chúng ta ?”

“Đúng vậy, bằng không ngươi cho là như thế nào đi ra ?” Hạ Vân Kiệt ra vẻ khó hiểu nói, nói xong còn cố ý hút đầu ngón tay.

“Vậy ngươi còn làm cho chúng ta ăn, làm cho chúng ta cắn! A, ngươi này bại hoại, ta bóp chết ngươi!” Nhìn Hạ Vân Kiệt lại “Buồn nôn” hút xuống đầu ngón tay, nhớ tới vừa rồi chính mình cũng là như vậy hút hắn dùng hai tay niết quá kẹo bông, hai người đột nhiên kêu lên, sau đó đối với Hạ Vân Kiệt giương nanh múa vuốt liền vọt đi qua.

“Tha mạng! Tha mạng!” Hạ Vân Kiệt khoa trương chạy trối chết, hai người đương nhiên không chịu bỏ qua, ở phía sau một đường “Đuổi giết”.

Tuy là bị “Đuổi giết”, nhưng “Đuổi giết” Hắn cũng là hai vị mỹ nữ “Sát thủ”, cho nên này một đường chạy trốn, đuổi giết cũng là nhìn xem không ít người qua đường hâm mộ không thôi.

Như thế làm ầm ĩ một phen, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh rốt cục truy bất động, thấy phía trước có một không ghế dài liền ngồi xuống thở hổn hển.

Hạ Vân Kiệt gặp hai người không hề đuổi theo tự nhiên cũng dừng lại cước bộ.

“Ngươi, ngươi cho ta lại đây.” Trầm Lệ Đề thở phì phò hướng Hạ Vân Kiệt nói, **** cao thấp phập phồng phá lệ mê người.

“Ta không quá đi.” Hạ Vân Kiệt cố ý toát ra cảnh giác bộ dáng, lắc đầu nói.

Hai người gặp Hạ Vân Kiệt một bộ cảnh giác bộ dáng, nhịn không được “Xì!” Nở nụ cười ra tiếng.

“Mau tới đây a, chúng ta không đánh ngươi tổng được rồi đi!” Hé miệng nở nụ cười hạ, hai người tiếu mâu hoành Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Thực không đánh?” Hạ Vân Kiệt “Do dự”.

“Ngươi nếu bất quá đến, kia mới là thảo đánh!” Đỗ Hải Quỳnh trừng mắt đe dọa nói.

“Vậy được rồi!” Hạ Vân Kiệt đành phải “Nơm nớp lo sợ” đi qua, sau đó lướt qua Đỗ Hải Quỳnh, đi đến Trầm Lệ Đề kia đầu chỗ trống ngồi xuống.

Tương đối cho Đỗ Hải Quỳnh, Hạ Vân Kiệt cảm thấy Trầm Lệ Đề càng mềm lòng càng thiện lương một ít.

“Uy, ngươi đây là cái gì ý tứ? Ta là lão ác hổ sao? Lăn lại đây, ngồi bổn cô nương bên này!” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt xá gần thủ xa, nhịn không được tú mục trừng trừng.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy đành phải vẻ mặt “Không tình nguyện” đứng lên hướng Đỗ Hải Quỳnh kia đầu đi đến.

“Hì hì!” Trầm Lệ Đề thấy thế nhẫn nhịn không được hé miệng nở nụ cười.

“Ngươi đắc ý đi!” Đỗ Hải Quỳnh gặp Trầm Lệ Đề nhìn nàng cùng Hạ Vân Kiệt hé miệng cười khẽ, tức giận trừng mắt nhìn Trầm Lệ Đề liếc mắt một cái, sau đó rõ ràng mông hướng bên cạnh xê dịch, hướng Hạ Vân Kiệt nói:“Ngươi ngồi trung gian, đỡ phải có người đã cho ta muốn cướp nam nhân của nàng!”

“Phi phi! Liền hắn loại này mặt hàng tặng không cho ta ta cũng không muốn, cũng liền ngươi sẽ đi cướp!” Trầm Lệ Đề mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, thối một ngụm nói, “Đại sư, ngươi ngồi Hải Quỳnh bên kia đi!”

“Nếu không ta còn là đứng đi!” Hạ Vân Kiệt gặp hai nữ nhân đem hắn thôi đến đẩy đi, vẻ mặt khổ qua nói, nhưng ở sâu trong nội tâm lại tạo nên một tia gợn sóng.

“Xì! Ngu ngốc!” Hai nữ nhân nghe vậy nao nao, lập tức tiếu mâu nhất tề hoành liếc mắt một cái hắn nói, “Ngồi trung gian a!”

Hạ Vân Kiệt bị hai người tiếu mâu bạch lại là tâm nhi rung động, thế này mới ở hai nữ nhân trung gian ngồi xuống.

“Uy, ngươi là như thế nào nhanh như vậy tìm đến chúng ta ?” Gặp Hạ Vân Kiệt tọa hạ, Đỗ Hải Quỳnh một bên dù có hứng thú chuyển động trong tay người kẹo bông một bên hỏi.

“Ta nhìn thấy Hải Châu thị nam nhân đều hướng thanh lô hà bên này đi, liền đoán được các ngươi nhất định ở thanh lô bờ sông.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Một đoạn thời gian không gặp, càng ngày càng miệng lưỡi trơn tru !” Hai người nghe vậy ào ào oán trách nói, nhưng trong lòng cũng rất là vui vẻ.

Nữ nhân thôi, không không hề thích nghe nam nhân khen chính mình xinh đẹp, huống chi còn là chính mình thưởng thức nam nhân.

“Vậy được rồi, mọi người đã không tin, ta đây liền ăn ngay nói thật đi.” Hạ Vân Kiệt đành phải bất đắc dĩ nói, nói tới đây cố ý dừng lại.

“Nói mau!” Hai người đang chờ câu dưới không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt lại đột nhiên dừng lại, nhịn không được thúc giục nói.

“Sự thật là như vậy, Hải Quỳnh hạn ta hai giờ trong vòng tìm được các ngươi. Ta nghĩ này mờ mịt biển người muốn tìm hai người cùng biển rộng tìm kim giống nhau thật sự quá khó khăn, rơi vào đường cùng, đành phải thi

triển độc môn thuật pháp, kháp chỉ tính toán. Sau đó tìm đến các ngươi.” Hạ Vân Kiệt nghiêm trang nói.

“A! Ngươi người kia! Ngươi thần côn này! Ta cho ngươi giả thần giả quỷ, ta cho ngươi miệng đầy chạy xe lửa!” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh cũng chưa nghĩ đến là này đáp án, nghe xong sau đầu tiên là sửng sốt, rất nhanh liền ào ào thân thủ kháp kháp, dùng phấn quyền chủy đánh chủy đánh.

Bị hai mỹ nữ giáp ở bên trong “Ra sức đánh”, đối với một nam nhân thể xác và tinh thần đều là một loại “Tra tấn”, rất nhanh Hạ Vân Kiệt liền nhấc tay xin khoan dung.

“Nhìn ngươi về sau có dám hay không giả thần giả quỷ!” Hai vị mỹ nữ gặp Hạ Vân Kiệt cầu xin tha thứ, thế này mới vung phấn quyền, ký đắc ý lại cảm thấy mỹ mãn nói.

“Không dám.” Hạ Vân Kiệt “Uể oải” Nói.

“Hừ, lượng ngươi cũng không dám!” Hai vị mỹ nữ lại tú tú các nàng “Thiết quyền”.

“Nga, đúng rồi, đại sư, ngươi có biện pháp nào không đem này kẹo bông tạo thành chúng ta hai người bộ dáng? Ngươi nếu có thể nặn ra chúng ta hai người, kia sự tình hôm nay chúng ta để lại ngươi một con ngựa.” Tú quá “Thiết quyền” Sau, hai người đổ không tái truy vấn Hạ Vân Kiệt là như thế nào tìm được các nàng, mà là tò mò hỏi khởi Hạ Vân Kiệt niết người kẹo bông sự tình.

Dù sao, thế gian trùng hợp sự tình nhiều sự tình, Hạ Vân Kiệt có thể nhanh như vậy tìm được các nàng chỉ có thể nói hắn vận khí tốt, về phần người kẹo bông cũng là các nàng chưa bao giờ gặp qua một kiện thú sự, cho nên bọn họ rất ngạc nhiên.

“Lời ấy thật sao?” Hạ Vân Kiệt hai mắt hơi hơi sáng ngời nói. Đối với hôm nay làm cho hai mỹ nữ lo lắng chờ đợi sự tình, Hạ Vân Kiệt còn là cảm thấy áy náy.

Chương 603 : Chuẩn bị đầy đủ hết

“Vô nghĩa, bổn cô nương mới sẽ không giống ngươi giống nhau nói không giữ lời đâu!” Hai người không chút khách khí trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Hạ Vân Kiệt đành phải bất đắc dĩ cười cười, sau đó lấy ra hai người trong tay người kẹo bông, ở hai người tò mò ánh mắt dưới một lần nữa đem “Chính mình” Nhu thành một đoàn, tiếp theo bắt đầu một lần nữa nặn.

Chỉ chốc lát sau, hai cái người kẹo bông liền hoàn thành.

Một cái cao gầy, một cái đầy đặn, không chỉ có giống nhau liền ngay cả thần vận đều có điểm tương tự, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh hai người cầm thuộc loại chính mình người kẹo bông trong mắt tràn đầy kinh ngạc cùng thích.

“Đại sư, ngươi có bực này tuyệt kỹ, rõ ràng đi bán kẹo bông tính! Sinh ý tuyệt đối bạo hỏa.” Trầm Lệ Đề đề nghị nói.

“Này chủ ý hảo! Tuyệt đối là kiếm tiền sinh ý.” Đỗ Hải Quỳnh lập tức đi theo phụ họa nói.

“Các ngươi ý tứ là làm cho ta một đại học lão sư đường đi biên bãi quán?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy dở khóc dở cười nói.

“Đại học lão sư, ta phi! Ngươi một ngày không xuy ngưu chẳng lẽ liền cả người không thoải mái sao?” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt lại bắt đầu không có yên lòng đứng lên, nhịn không được xem thường nói.

“Ta không xuy ngưu, ta hiện tại thật sự là đại học lão sư.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt còn thật sự nói.

“Thiết, ngươi liền thổi đi. Đại học lão sư? Cũng không nhìn xem ngươi cái gì văn bằng? Ngươi nếu có thể đi đại học làm lão sư, chúng ta đều có thể làm cơ trưởng quá.” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh tiếp tục xem thường nói, các nàng áp căn sẽ không tin tưởng.

Kỳ thật Hạ Vân Kiệt nói cho hai người bọn họ chính mình đại học lão sư thân phận trong lòng cũng là cử mâu thuẫn, sợ các nàng hội hỏi đông hỏi tây, làm cho hắn khó có thể tự bào chữa, nhưng đổi công làm, nếu không nói cho các nàng về sau bị các nàng biết khẳng định không tốt công đạo. Cho nên nay gặp chính mình nói, các nàng lại áp căn không tin, rõ ràng cũng sẽ theo các nàng đi.

Dù sao hắn đã muốn đề cập qua, về sau thực bị các nàng biết cũng có cái lí do thoái thác.

“Dù sao, ta sẽ không đi bên đường bãi quán.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Tử cân não! Ăn cơm đi a, người ta bụng đều nhanh đói biển.” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt không nghe chính mình hai người đề nghị đều hung hăng liếc trắng mắt, bất quá nhưng cũng không tái tiếp tục khuyên bảo.

Dù sao bãi quán tuy rằng kiếm tiền, nhưng ở rất nhiều người trong mắt còn là một phần không ổn định công tác.

“Thực xin lỗi, hôm nay thực sự……” Gặp hai người khoa trương vuốt bụng, nhớ tới hai người theo sáng sớm chờ chính mình đến bây giờ, hơn nữa Đỗ Hải Quỳnh còn là cố ý theo Hong Kong bay đến Hải Châu, Hạ Vân Kiệt

trong lòng rất là băn khoăn.

“Hừ, nếu lại có lần sau, xem chúng ta còn để ý không để ý tới ngươi!” Hai người lại không đợi Hạ Vân Kiệt đem nói cho hết lời liền liếc trắng mắt, sau đó một người một tay vãn trụ tay hắn sẳng giọng:“Đi rồi a!”

Tuy rằng không phải lần đầu tiên bị hai người thân mật kéo tay, nhưng khi cách lâu ngày đột nhiên lại ôn lại, cảm nhận được hai người càng phát ra thành thục thân mình, Hạ Vân Kiệt một lòng còn là không hăng hái kịch liệt nhảy lên lên.

Ba người ở thanh lô bờ sông tìm nhà rất có tư tưởng nhà ăn.

Bên ngoài đèn đường hôn ám, nhà ăn lại đèn đuốc sáng trưng.

Ba người ngồi xuống sau, Đỗ Hải Quỳnh liền nương ngọn đèn thỉnh thoảng lại cao thấp đánh giá Hạ Vân Kiệt, nhìn xem Hạ Vân Kiệt da đầu đều từng trận run lên.

“Kính nhờ, cho dù ta rất tuấn tú, ngươi cũng không muốn trước công chúng dưới như vậy nhìn chằm chằm ta xem a!” Hạ Vân Kiệt ra vẻ tiêu sái cười trêu nói, trong lòng lại chột dạ rối tinh rối mù, hắn đương nhiên biết Đỗ Hải Quỳnh vì cái gì như vậy theo dõi hắn xem.

“Suất ngươi cái đầu a! Ta là gặp ngươi thật sự rất giống ta một bằng hữu.” Đỗ Hải Quỳnh trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Như thế nào, thích thượng hắn ?” Hạ Vân Kiệt nói.

“Thích ngươi cái đầu a! Người ta nhưng là cái đại phú thiếu!” Đỗ Hải Quỳnh lại lần nữa xem thường nói, nhưng nghe đến “Thích” Hai chữ khi, thân thể mềm mại rõ ràng

chiến run lên, trong mắt lóe ra một chút phức tạp ánh mắt.

Hạ Vân Kiệt cũng bất quá sẽ theo miệng như vậy vừa nói, không nghĩ tới Đỗ Hải Quỳnh tựa hồ đối một cái khác chính mình thực sự như vậy điểm ý tứ, trong lúc nhất thời nhưng lại không hiểu có điểm chua cảm giác. Chờ hắn phục hồi tinh thần lại, chính mình thế nhưng ở ăn chính mình dấm chua khi, trong lòng lại nhịn không được một trận dở khóc dở cười.

Ăn cơm xong, thời gian còn sớm, Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề đương nhiên sẽ không như vậy buông tha Hạ Vân Kiệt, lôi kéo hắn chung quanh đi dạo phố, vẫn cuống đến thương hạ đóng cửa, Hạ Vân Kiệt hai tay đều đã muốn không có biện pháp lấy trụ gói to khi, hai người thế này mới từ bỏ.

“Đã lâu không như vậy thống khoái qua!” Ngồi ở ghế dài, Trầm Lệ Đề một bên xoa có điểm lên men mắt cá chân một bên hưng phấn nói.

“Đừng chỉ lo thống khoái, thời gian đã muốn không còn sớm, chúng ta có phải hay không hẳn là trước tìm một chỗ đặt chân a!” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Có cái gì hảo tìm, đi nhà của ta bái!” Trầm Lệ Đề đương nhiên nói.

“Nhà ngươi liền một cái phòng, chúng ta ba người như thế nào ở? Còn là ở khách sạn đi, ta mời khách.” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Cho dù phát tài, cũng không thể tùy tiện tiêu kia tiền tiêu uổng phí a! Đỡ khách sạn cả đêm tốt mấy trăm đâu, kém một ít vệ sinh trạng huống lại không được, còn không bằng ở ta bên kia, về phần người này làm cho hắn nằm trên sô pha là được.” Trầm Lệ Đề cũng là tiết

kiệm quen, nghe vậy không đồng ý nói.

Về phần hai nàng một nam cùng chỗ ở độc thân nhà trọ có thể hay không không có phương tiện, nàng lại căn bản không suy nghĩ, tựa hồ ba người ở cùng một chỗ tái bình thường bất quá.

“Hì hì, ta không ý kiến a! Chính là người nào đó muốn ngủ sô pha la!” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy vui sướng khi người gặp họa nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

“Ngươi dù sao phát tài, có thể một mình mời ta ở khách sạn sao? Ta yêu cầu không cao, kém một ít không quan hệ.” Hạ Vân Kiệt nhìn Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Để làm chi? Có hai mỹ nữ ngủ ở cách vách còn so ra kém khách sạn sao?” Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề nghe vậy đồng thời chống nạnh căm tức nói.

“Đương nhiên không phải a, mà là có hai mỹ nữ ngủ ở cách vách, ta sợ chính mình mất ngủ.” Hạ Vân Kiệt gặp hai vị mỹ nữ tức giận, cuống quít nói.

“Xứng đáng, ngươi mất ngủ quan chúng ta sự tình gì!” Hai người tà Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, mặt đẹp bay qua một chút phi hồng, trong mắt có một chút sắc mặt vui mừng cùng đắc ý.

“Sớm biết rằng ta sẽ không nhìn trông mong tới rồi Hải Châu thị !” Hạ Vân Kiệt thấp giọng nói thầm một câu.

“Ngươi nói cái gì?” Hai nữ nhân lỗ tai nhưng thật ra cử tiêm, nghe vậy lập tức một người một tay kháp ở Hạ Vân Kiệt phần eo bắp thịt, giọng the thé nói.

“Không, không có gì, ta cảm thấy ngủ sô pha này an bài rất tốt, vừa thoải mái lại bớt tiền.” Hạ Vân Kiệt “Cuống quít” Nói.

“Hừ, này còn kém không nhiều lắm!” Hai người gặp Hạ Vân Kiệt khẩu thị tâm phi, đắc ý dương cằm, theo sát sau phì cười không được cười khanh khách lên.

Cười qua đi, hai người trong mắt đều lóe ra một tia nghi hoặc, các nàng cũng nói không rõ sở, vì cái gì cùng này khác nam nhân tại cùng nhau sẽ không như vậy thả lỏng, làm càn, chỉ khi nào cùng Hạ Vân Kiệt cùng một chỗ liền phá lệ vui vẻ thả lỏng, cũng phá lệ phóng ra.

Trầm Lệ Đề thuê ở địa phương cách sân bay cũng không xa, là có vẻ mới độc thân nhà trọ, tiền thuê không tiện nghi, một độc thân nhà trọ tiền thuê cùng Giang Châu thị hai thất cư giống nhau. Bất quá tiền thuê tuy rằng quý, Trầm Lệ Đề còn là thuê hạ, từ rời đi Giang Châu thị đi vào Hải Châu thị công tác sau, không biết vì cái gì, Trầm Lệ Đề sẽ không nghĩ tới muốn cùng người khác hợp thuê.

Độc thân nhà trọ tựa như chim sẻ giống nhau tuy nhỏ nhưng ngũ tạng câu toàn, có một phòng ngủ, một cái phòng khách kiêm nhà ăn, một cái buồng vệ sinh còn có một cái tiểu phòng bếp.

“Mệt chết ta!” Một hồi đến thuê nhà ở, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh liền đem giầy nhất thoát, sau đó liền thực chướng tai gai mắt hoành nằm ở trên giường, phảng phất hoàn toàn đã quên trong phòng còn có nam nhân tồn tại.

Hạ Vân Kiệt nhìn thoáng qua trên giường hai nữ nhân liền không dám lại nhìn thứ hai mắt, thật sự là rất mê người, đầy đặn **** chẳng sợ nằm thẳng còn là giận phong đột khởi, cuộn sóng phập phồng.

“Không còn sớm, các ngươi nếu không hướng tắm, ta trước tắm.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ngươi trước hướng đi, ta giúp ngươi tìm điều khăn tắm còn có khăn mặt, bàn chải đánh răng.” Trầm Lệ Đề nói xong theo trên giường đi lên.

Tiếp nhận Trầm Lệ Đề đưa qua một đống này nọ, Hạ Vân Kiệt đầu quả tim nhịn không được chiến một chút. Bởi vì Trầm Lệ Đề miệng nói là rửa mặt đồ dùng, nhưng đưa qua gì đó lại bao gồm nam sĩ rộng thùng thình áo ngủ, thậm chí một nam sĩ quần soóc. Mà Trầm Lệ Đề đem này nọ đưa cho Hạ Vân Kiệt sau, lập tức ửng đỏ mặt cúi đầu xoay người trở về phòng.

Nhìn kia thướt tha thân ảnh, cước bộ tựa hồ có điểm bối rối, Hạ Vân Kiệt tâm cũng tựa hồ đi theo rối loạn.

“Còn nói không cần hắn? Ngay cả quần soóc, áo ngủ đều cấp chuẩn bị !” Trầm Lệ Đề một hồi đến phòng, Đỗ Hải Quỳnh liền đem nàng kéo đến trên giường, thấp giọng nói.

“Nói gì sai đâu? Đó là cho ta ba chuẩn bị.” Trầm Lệ Đề đỏ mặt nói.

“Thôi đi, ngươi ba ta cũng không phải chưa thấy qua, ngươi làm cho hắn lão nhân gia mặc quần áo nịt ngủ sao?” Đỗ Hải Quỳnh xem thường nói.

“Không được sao? Ta ba liền thích mặc bên người quần áo ngủ!” Trầm Lệ Đề đỏ mặt nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 604 : Cái gì cũng chưa làm

Làm hai nữ nhân ở trong phòng nói chuyện khi, Hạ Vân Kiệt đã muốn thoát quần áo ở hướng tắm, nhưng hắn suy nghĩ lại theo nước lạnh từ đầu đổ xuống, ngược lại càng rối loạn.

Quần soóc, áo ngủ, mấy thứ này trước kia đều là Hạ Vân Kiệt chính mình chuẩn bị, sau lại cùng Chu Hiểu Diễm, Thiệu Lệ Hồng còn có Dương Tiếu Mai cùng một chỗ sau, liền đều là các nàng cho hắn chuẩn bị. Chính là không nghĩ tới khi cách nhiều ngày không gặp, khi hắn cùng Trầm Lệ Đề lại đoàn tụ ở cùng dưới mái hiên khi, nàng tựa như Chu Hiểu Diễm các nàng giống nhau cũng cho hắn chuẩn bị bên người quần áo,

Suy nghĩ lung tung trung, Hạ Vân Kiệt vội vàng hướng xong rồi tắm, thay Trầm Lệ Đề cho hắn chuẩn bị bên người quần áo, lớn nhỏ vừa vặn, cũng phá lệ thoải mái, Hạ Vân Kiệt lại là kìm lòng không được một trận tâm loạn, còn có một tia ngọt ngào hạnh phúc tư vị theo trong lòng chảy xuôi mà qua.

Ra phòng tắm, Trầm Lệ Đề đã muốn giúp hắn ở dài điều trên sô pha dọn xong gối đầu cùng chăn, nhìn đến hắn đi ra, mặc chính mình đã sớm cố ý cho hắn chuẩn bị tốt áo ngủ, mặt đẹp không khỏi hơi hơi đỏ lên, chỉ vào sô pha nói:“Đều cho ngươi chuẩn bị tốt, buổi tối đã đem liền một chút.”

“Cảm ơn!” Hạ Vân Kiệt nhìn ngọn đèn hạ mặt đẹp ửng đỏ, phá lệ động lòng người Trầm Lệ Đề, nhớ tới chính mình trên người bên người mặc quần áo chính là nàng cấp chính mình chọn lựa, Tâm nhi kìm lòng không được nhộn nhạo lên, xem nàng ánh mắt cũng lộ ra một tia lửa nóng.

“Thời gian không còn sớm, ngươi chỉ để ý trước ngủ ngon, ta cùng Hải Quỳnh hơi chút tắm một chút cũng lập tức liền ngủ.” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt xem nàng ánh mắt lộ ra một tia lửa nóng, phương tâm nhịn không được chiến một chút.

Vốn tưởng rằng nhiều ngày không thấy, hai người cảm tình hội dần dần xu cho bình thản, nhưng làm hai người lại lần nữa gặp lại khi, Trầm Lệ Đề lại phát hiện Hạ Vân Kiệt tựa hồ càng hấp dẫn chính mình.

“Tốt lắm, ta trước lên sô pha ngủ.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó mặc áo ngủ thượng sô pha.

Gặp Hạ Vân Kiệt lên sô pha, Trầm Lệ Đề liền đóng phòng khách đăng chỉ để lại phòng tắm đèn sau đó trở về phòng ngủ, chỉ chốc lát sau lại cầm khăn tắm, bên người quần áo nhẹ tay nhẹ chân đi ra vào phòng tắm.

Phòng tắm cửa là nửa trong suốt thủy tinh mờ di môn, trong phòng tắm đăng chiếu sáng thủy tinh, lộ ra bên trong mông mông lung lung thướt tha thân ảnh.

Trên sô pha Hạ Vân Kiệt phiên cái thân, nghiêng người đối với phòng tắm, sau đó hắn đôi mắt lập tức liền mở lão đại lão đại.

Trong bóng đêm, chỉ có trong phòng tắm đèn là sáng. Ánh sáng bên trong có một thướt tha thân ảnh ở thủy tinh sau chớp động, thậm chí ngay cả cởi quần áo, cởi bỏ Bra chờ mê người động tác đều có thể nhìn xem nhất thanh nhị sở.

Đương nhiên cách thủy tinh mờ, Hạ Vân Kiệt chỉ có thể nhìn đến kia mặt ngoài có hứng thú, có kinh người đường cong mơ hồ thân ảnh, nhưng này thấy không rõ lắm mông lung cảm giác lại tựa hồ càng có thể trêu chọc người tình dục, hơn nữa tránh ở trong bóng đêm nhìn

trước mắt một màn, dù là Hạ Vân Kiệt nay coi như là "Thân kinh bách chiến", lại còn là có một loại trước nay chưa có kích thích cảm giác phạm tội.

Thủy từ đầu đổ xuống, hai tay vuốt ve quá kia đột khởi hai vú, lại theo bằng phẳng bụng dừng ở kia hai điều lại dài lại thẳng hai chân trong lúc đó, ngẫu nhiên kia có khoa trương đường cong mĩ mông còn có thể cao cao hướng sau nhếch lên.

Như vậy xem là không đúng ! Không thể lại nhìn ! Ta phải nhắm mắt lại ngủ!

Nhìn kia hỏa bạo thân thể ở thủy tinh mờ sau làm ra một đám làm cho người ta huyết mạch sôi sục, ý nghĩ kỳ quái liêu nhân động tác, Hạ Vân Kiệt lần lượt cảnh cáo chính mình, lần lượt bắt buộc chính mình nhắm mắt lại, nhưng cuối cùng lại thần sử quỷ sai lần lượt mở.

Thật sự rất mê người !

"Có phải hay không rất được nha?" Đang lúc Hạ Vân Kiệt trong lòng làm thiên nhân chi chiến, ánh mắt khi nhắm khi mở khi, đột nhiên một chút dễ ngửi hương khí đánh úp lại, sô pha mạnh đi xuống nhất hãm, tiếp theo Hạ Vân Kiệt liền cảm thấy một khối mềm mại thân hình đụng phải chính mình thân mình, cũng là Đỗ Hải Quỳnh đột nhiên theo phòng ngủ nhảy lên đi ra, sau đó ngồi ở trên sô pha cúi người ghé vào hắn bên tai thấp giọng nói.

"Khụ khụ, đừng hạt……" Bị Đỗ Hải Quỳnh nhất ngữ vạch trần, Hạ Vân Kiệt trong lòng hoảng hốt, lúc này liền quay đầu thề thốt phủ nhận.

Chính là Đỗ Hải Quỳnh vốn chính là cúi người ghé vào hắn bên tai thấp giọng nói chuyện, Hạ Vân Kiệt đầu vừa động, nhất thời cảm thấy có hai luồng mềm mại gì đó

đặt ở mặt mình, làm cho hắn hô hấp lâm vào bị kiềm hãm, tròng mắt cũng lập tức thẳng.

Trong bóng đêm, ánh vào mi mắt rõ ràng đúng là một đôi tuyết trắng nửa thịt cầu. Mà lúc này hắn chóp mũi giống như một ngàn cân đỉnh giống nhau đỉnh ở tại hai cái no đủ thịt cầu trong lúc đó, đem hai cái thịt cầu đỉnh càng phát ra buộc chặt tựa hồ muốn phá bạch mà ra.

“Ngươi, ngươi này sắc lang!” Bộ ngực là nữ nhân mẫn cảm mang chi nhất, Đỗ Hải Quỳnh bộ ngực đột nhiên bị Hạ Vân Kiệt chóp mũi đụng tới, thân thể mềm mại nhịn không được chiến một chút, sau đó vội vàng ngồi thẳng thân mình, ngọc thủ lại không nhàn rỗi đã sớm chăn đối với Hạ Vân Kiệt đùi liền kháp đi xuống.

Chính là bối rối xấu hổ não bên trong, Đỗ Hải Quỳnh kháp đến cũng là một cứng rắn “Cây cột”.

Đỗ Hải Quỳnh tuy rằng bình thường tính cách mạnh mẽ, lá gan pha lớn, nhưng đúng là vẫn còn cái xử nữ, còn không có chân chính trải qua quá nam nữ việc, cho nên nhất kháp đến kia cứng rắn ngoạn ý, thế nhưng không có lập tức ý thức được chính mình kháp là Hạ Vân Kiệt mệnh căn tử, ngược lại kinh ngạc “Di” một tiếng, một bên quay đầu hướng ngón tay ngọc kháp địa phương nhìn lại, một bên còn thêm lớn hạ độ mạnh yếu.

Hạ Vân Kiệt mặc dù có tu vi trong người, nhưng hắn cũng vạn vạn không nghĩ tới Đỗ Hải Quỳnh thế nhưng hội gan lớn đến đi bắt mạng rễ của hắn, trong lúc nhất thời đều bị dọa ngây người, bất quá mệnh căn tử tựa hồ cũng không có bị dọa đến, ngược lại càng phát ra lớn mạnh đứng lên.

Đỗ Hải Quỳnh dù sao cũng là sinh hoạt tại hiện đại xã hội, tuy rằng vừa nắm đến khi đầu óc không lập mã chuyển quá loan, bất quá làm nàng thêm đại lực độ đến

một nửa khi rồi đột nhiên ý thức được chính mình kháp là cái gì, mà lúc này của nàng ánh mắt cũng đã muốn theo bản năng chuyển tới chính mình xuống tay địa phương.

Chỉ thấy một cây kình thiên cự trụ đem mỏng manh chăn cấp đỉnh thật cao thật cao, mà của nàng thiên thiên ngọc thủ chính kháp ở tại nó “Đầu”.

“Ngươi, ngươi…… Lưu manh!” Đỗ Hải Quỳnh như bị rắn cắn đến bình thường, sợ tới mức theo trên sô pha bính lên, vẻ mặt đỏ bừng chỉ vào Hạ Vân Kiệt âm thanh mắng.

Hạ Vân Kiệt nhìn Đỗ Hải Quỳnh mắc cỡ đỏ mặt mắng hắn lưu manh, trong lòng kia ủy khuất a.

Còn có không có thiên lý, rõ ràng là ngươi đùa giỡn lưu manh, ta bất kể cái gì cũng chưa làm nha!

“Cái gì lưu manh nha? Hạ đại sư ngươi sẽ không là thừa dịp ta không ở chạy đến phòng ngủ ức hiếp Hải Quỳnh đi!” Bởi vì Đỗ Hải Quỳnh thanh âm kêu cử lớn, trong phòng tắm Trầm Lệ Đề cũng nghe đến cũng lập tức chen vào nói hỏi, bất quá hỏi qua sau, Trầm Lệ Đề ngay tại trong phòng tắm khanh khách nở nụ cười, hiển nhiên hợp thuê nhiều ngày, nàng là sẽ không tin tưởng Hạ Vân Kiệt có lá gan hướng Đỗ Hải Quỳnh đùa giỡn lưu manh, hơn phân nửa là Đỗ Hải Quỳnh cố ý đùa giỡn hắn.

Nếu đổi thành dĩ vãng, Đỗ Hải Quỳnh lúc này không thiếu được muốn cùng Trầm Lệ Đề cách thủy tinh mờ chống lại vài câu, bất quá hôm nay Đỗ Hải Quỳnh cũng là chột dạ đòi mạng, gặp Trầm Lệ Đề đột nhiên đáp lời, không khỏi hoảng sợ, vội vàng phác đi lên lấy tay che Hạ Vân Kiệt miệng, nghiến răng nghiến lợi nói:“Ngươi muốn dám can đảm đem chuyện vừa rồi cùng Trầm Lệ Đề nhắc tới, ta nhất định lấy kéo đem ngươi kia ngoạn ý

cấp cắt !”

Hạ Vân Kiệt nhìn Đỗ Hải Quỳnh ôm chính mình miệng khi sốt ruột còn có uy hiếp biểu tình, không có trả lời, chính là mở to hai mắt nhìn kinh ngạc nhìn chằm chằm nàng xem.

Gặp Hạ Vân Kiệt chính là mở to hai mắt nhìn nhìn chằm chằm chính mình xem, Đỗ Hải Quỳnh ngay từ đầu còn tưởng rằng là hắn không phục, bất quá rất nhanh nàng liền ý thức được không phải như vậy một hồi sự, mà là nàng kia một đôi cực đại **** lúc này đây đè ép ở tại Hạ Vân Kiệt trên cổ, hắn cằm vừa vặn liền dừng ở kia thật sâu nhũ câu trong lúc đó.

“Ngươi……” Đỗ Hải Quỳnh gặp lại một lần nữa bị Hạ Vân Kiệt thật to chiếm một lần tiện nghi, quả thực chính là khóc không ra nước mắt.

Tuy rằng trước kia hai người cũng có quá thân mật động tác, nhưng giống hôm nay như vậy ngay tại dưới mắt, hơn nữa da thịt như thế trực tiếp đụng chạm đến nàng mẫn cảm bộ ngực còn là lần đầu tiên.

“Thực không liên quan chuyện của ta, ta nhưng là vẫn hảo hảo nằm ở nơi này, là ngươi……” Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Hải Quỳnh hận không thể giết hắn bộ dáng, vội vàng vẻ mặt oan uổng nói.

“Ngươi còn nói! Không phải của ngươi sai, chẳng lẽ còn là ta sai sao?” Gặp Hạ Vân Kiệt biện giải, Đỗ Hải Quỳnh ảo não trừng mắt nói.

“Là của ta sai, là của ta sai.” Hạ Vân Kiệt lúc này đương nhiên không dám cùng Đỗ Hải Quỳnh đối nghịch, nghe vậy vội vàng nhận sai nói.

Đỗ Hải Quỳnh đương nhiên cũng biết chuyện này quái

không đến Hạ Vân Kiệt trên đầu, nhưng thấy chính mình trừng mắt, hắn liền lập tức nhận sai, lại nhịn không được "Xì" Liếc trắng mắt nói:"Tính ngươi thông minh!"

Nói xong Đỗ Hải Quỳnh lại lần nữa đứng lên, sau đó hướng phòng ngủ đi đến.

Gặp Đỗ Hải Quỳnh đứng dậy rời đi, không tái truy thảo chuyện vừa rồi, Hạ Vân Kiệt không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, theo bản năng ngẩng đầu vỗ vỗ ngực.

Còn đừng nói, chuyện này tuy rằng đùa giỡn lưu manh là Đỗ Hải Quỳnh, nhưng không biết vì cái gì Hạ Vân Kiệt lại chột dạ thật sự, giống như hắn chiếm thiên đại tiện nghi dường như.

Đang lúc Hạ Vân Kiệt nâng tay vỗ ngực khi, đi đến phòng ngủ cửa Đỗ Hải Quỳnh đột nhiên quay đầu.

Gặp Đỗ Hải Quỳnh đột nhiên quay đầu, Hạ Vân Kiệt lập tức bắt tay giao nhau đặt ở ngực, tận lực làm ra bình tĩnh bộ dáng, giống như sự tình gì cũng chưa phát sinh quá bình thường.

"Xì! Người này!" Đỗ Hải Quỳnh gặp chính mình quay đầu khi Hạ Vân Kiệt rõ ràng là một bộ thở dài nhẹ nhõm một hơi bộ dáng, đảo mắt lại giả bộ một bộ bình tĩnh bộ dáng, trong lòng nhịn không được một trận buồn cười, khóe miệng gợi lên một chút trêu cợt ý cười, tiếu mâu cố ý đầu hướng Hạ Vân Kiệt hai chân trong lúc đó.

Này vừa thấy, Đỗ Hải Quỳnh lập tức ngầm "Phi" một ngụm, cũng là Hạ Vân Kiệt hai chân trong lúc đó còn đắp một cái lều trại.

Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Hải Quỳnh hướng hắn nơi nào nhìn lại, quẫn cuống quít thân thủ dùng sức che.

Gặp Hạ Vân Kiệt quẫn bách bộ dáng, Đỗ Hải Quỳnh sớm không có phía trước ngượng ngùng, ngược lại giống cái sắc nữ lang giống nhau cố ý ở mặt trên qua lại quét vài lần, sau đó gật gật đầu nói:“Còn là có điểm liêu !”

“Ngươi……” Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới Đỗ Hải Quỳnh thế nhưng hội “Sắc đảm bao thiên” Đến bực này trình độ, không khỏi một trận không nói gì nâng tay chỉ hướng nàng, bất quá thủ vừa mới nâng đến một nửa, nhớ tới còn đắp lều trại lại vội vàng buông tay tiếp tục ôm.

Đỗ Hải Quỳnh thấy thế lắc lắc mông, đắc ý vào phòng ngủ. Tiến phòng ngủ, nàng liền bát đến trên giường dùng gối đầu che miệng cười cái không ngừng.

Bất quá cười cười, Đỗ Hải Quỳnh mặt lại từng trận nóng lên đứng lên, cũng là nhớ tới vừa rồi nắm đến cùng nhìn đến kình thiên cự trụ.

Hắn hẳn là sẽ không cho rằng ta là cái phá hư nữ nhân đi?

Hạ Vân Kiệt đương nhiên sẽ không cho rằng Đỗ Hải Quỳnh là cái phá hư nữ nhân, nhưng tuyệt đối là cái muốn nhân mệnh hồ ly tinh!

Vốn Hạ Vân Kiệt cách thủy tinh mờ liền nhìn xem cả người khô nóng, nay bị Đỗ Hải Quỳnh như vậy nhất trêu chọc, quả thực là dục hỏa cả người, thống khổ đòi mạng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 605 : Tái khởi nhất kế

“Xôn xao!” Đang lúc Hạ Vân Kiệt chẳng sợ nhắm mắt lại, trước mắt còn là di động lóe ra động lòng người thân ảnh, trong đầu tưởng còn là vừa rồi kiều diễm hương diễm việc khi, phòng tắm cửa đột nhiên bị đẩy mở ra, Trầm Lệ Đề một bên dùng khăn mặt lau chính mình tóc dài một bên theo bên trong đi ra.

“Hải Quỳnh, ta tẩy xong rồi, ngươi đi tẩy đi.” Trở lại phòng ngủ, Trầm Lệ Đề hướng chính đỏ mặt nghĩ đến một bộ nhập thần Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Nga!” Đỗ Hải Quỳnh có điểm thần không thủ xá đứng lên, sau đó cầm chính mình áo ngủ, khăn tắm chờ này nọ hướng phòng tắm đi đến.

Bất quá làm nàng đi tới cửa khi, đột nhiên nhớ tới vừa rồi Trầm Lệ Đề ở bên trong tắm khi, chính mình ở trong phòng khách có thể rất rõ ràng nhìn đến bên trong mông lung thân ảnh, mặt đẹp lập tức đột nhiên như có hỏa nhảy lên đi lên bình thường, nóng bỏng nóng bỏng, sau đó do dự hạ, lắc mông chi đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt.

Hạ Vân Kiệt đương nhiên biết Đỗ Hải Quỳnh hướng hắn đi tới, cho nên sớm liền nhắm mắt lại giả bộ một bộ đã muốn đi vào giấc ngủ bộ dáng.

“Ngươi này sắc quỷ! Thiếu cho ta giả bộ ngủ.” Đỗ Hải Quỳnh mới không tin Hạ Vân Kiệt đã muốn đi vào giấc ngủ, trực tiếp thân thủ véo hắn một chút nói.

“Của ta đại tiểu thư, ta đều đã muốn nhắm mắt lại ngủ, ngươi còn muốn ta thế nào? Tổng không thể làm cho ta tiến phòng ngủ ngủ đi?” Hạ Vân Kiệt đành phải mở mắt ra nhìn Đỗ Hải Quỳnh bất đắc dĩ nói.

“Nghĩ đến mĩ!” Đỗ Hải Quỳnh mặt đẹp đỏ lên, trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nói:“Dù sao đợi lát nữa nhi ngươi muốn thành thành thật thật cho ta nhắm mắt lại, không chuẩn nhìn lén. Nếu dám nhìn lén, ta cầm kéo cắt ngươi!”

“Thiết, ta mới sẽ không như vậy nhàm chán đâu, cách thủy tinh mờ nhìn ngươi!” Hạ Vân Kiệt một bộ khinh thường nói, trong lòng lại âm thầm buồn cười, chính mình muốn thật sự nhìn lén, nàng sao biết được đến sao?

“Ngươi lời này là cái gì ý tứ? Chẳng lẽ bổn cô nương dáng người không tốt sao?” Gặp Hạ Vân Kiệt căn bản khinh thường nhìn lén biểu tình, Đỗ Hải Quỳnh lại sinh khí, hai tay chống eo thon nhỏ, căm tức nói.

“Của ta cô nãi nãi, ngươi đến cùng muốn ta thế nào? Không phải ngươi nói không chuẩn nhìn lén sao? Ngươi dáng người hảo theo ta có cái gì quan hệ!” Hạ Vân Kiệt khóc không ra nước mắt nói, nghĩ rằng, nữ nhân thật đúng là không phân rõ phải trái a!

“Ngươi có biết là tốt rồi!” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy nao nao, sau đó đắc ý dương hạ cằm, xoay người lắc lắc khêu gợi vòng eo vào phòng tắm.

Đỗ Hải Quỳnh vào phòng tắm sau, Hạ Vân Kiệt thật sự thành thành thật thật nhắm hai mắt lại, nhưng rầm a tiếng nước tựa như kia câu lòng người hồn rên rỉ, tra tấn Hạ Vân Kiệt thống khổ không chịu nổi. Cũng may Đỗ Hải Quỳnh rất nhanh liền tắm tốt lắm, tắm xong sau cũng không lại đến khó xử hắn, điều này làm cho Hạ Vân Kiệt cuối cùng thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Ngày hôm sau chạng vạng, Đỗ Hải Quỳnh liền thừa phi cơ trở về Hong Kong, mà Hạ Vân Kiệt tắc ngồi xe trở về Giang Châu thị. Đương nhiên này phía trước, hai nữ

nhân không thiếu quấn quít lấy Hạ Vân Kiệt mãn đường cái cuống.

Trở lại Giang Châu thị đêm đó, Hạ Vân Kiệt lại hóa thân thành cự long ở đáy biển tìm tòi, chính là như trước không tìm được trong lòng muốn linh phong.

……

Lại là tân một tuần, mỗi ngày sáng sớm, Cố Thiến Lâm ba người còn là giống như trước giống nhau đi trước Hạ Vân Kiệt văn phòng, lau cái bàn lau cái bàn, chuẩn bị nước trà chuẩn bị nước trà, hết thảy chuẩn bị thỏa đáng sau, ba người mới trở lại thuộc loại chính mình văn phòng.

Như thế kiên trì không ngừng một màn, tự nhiên là làm cho Lục Cao Đại bọn họ đám người âm thầm hâm mộ sợ hãi than, nhưng Hạ Vân Kiệt cũng đã hoàn toàn thói quen.

“Ba!” Ngô phó viện trưởng văn phòng, Ngô Vĩnh Bình giáo thụ trực tiếp đem nhất điệp tư liệu thật mạnh súy đến đại ban trên bàn, vẻ mặt tức giận.

Từ trước tuần cùng Đinh Chí Giang phó giáo sư trao đổi hảo trực tiếp đem Hạ Vân Kiệt nghiên cứu sinh cấp đào đi, làm cho hắn thể diện mất hết sau, Ngô phó viện trưởng liền thường thường hướng Đới Vĩnh Chu biểu hiện ra phá lệ quan tâm, hôm nay rốt cục ý bảo hắn nếu nguyện ý có thể trực tiếp chuyển tới hắn danh nghĩa đọc nghiên. Ngô Vĩnh Bình có thể tấn chức tới giáo thụ lại ngồi trên phó viện trưởng vị trí, ở trung y phương diện tự nhiên là rất có tạo nghệ, cũng tự nhiên có rất nhiều người tưởng bái nhập hắn danh nghĩa học y, cho nên ở Ngô Vĩnh Bình xem ra, chính mình minh xác tỏ vẻ Đới Vĩnh Chu có thể chuyển tới chính mình danh nghĩa ra sức học hành thạc sĩ, Đới Vĩnh Chu còn không lập tức

lại cao hứng lại cảm động đến rơi nước mắt !

Dù sao một người tuổi còn trẻ phó giáo sư cùng hắn một lão bài cao cấp giáo thụ như thế nào có thể so sánh với!

Khả làm cho Ngô Vĩnh Bình vạn vạn không thể tưởng được là, Đới Vĩnh Chu thế nhưng ngay cả không hề nghĩ ngợi liền cự tuyệt hắn chủ động vươn đi cành oliu, thậm chí sắc mặt còn có chút không tốt, nhìn hắn ánh mắt đều tràn ngập địch ý.

Này đối với thân là phó viện trưởng Ngô Vĩnh Bình mà nói quả thực chính là sỉ nhục!

“Oành!” Đang lúc Ngô Vĩnh Bình giáo thụ giận không thể nghỉ khi, cửa phòng làm việc đột nhiên bị mạnh đẩy mở ra, đi vào đến vẻ mặt âm trầm tức giận Đinh Chí Giang.

“Ngô viện trưởng thật sự là tức chết ta, tức chết ta !” Cửa đẩy tiến vào, Đinh Chí Giang liền một bên tức giận nói xong một bên đặt mông mạnh ngồi ở đối diện chủ bàn trên sô pha.

“Như thế nào? Hay là Cố Thiến Lâm cùng Lưu Nhất Duy thế nhưng cũng không nguyện ý với ngươi học nghiên?” Ngô Vĩnh Bình gặp Đinh Chí Giang như thế tức giận bộ dáng, trong lòng không khỏi cả kinh, lập tức liên tưởng đến bọn họ phía trước thương lượng tốt sự tình đi lên.

“Chẳng lẽ Đới Vĩnh Chu cũng……” Đinh Chí Giang gặp Ngô Vĩnh Bình giáo thụ dùng cái “Cũng” Tự, kinh ngạc đến độ đã quên tức giận.

Đinh Chí Giang tuy rằng sư theo quốc y đại sư, nhưng dù sao còn trẻ cũng chỉ là cái phó giáo sư, cùng Ngô giáo thụ này cao cấp giáo thụ, học viện lãnh đạo so sánh với phân lượng còn là kém không ít. Ở hắn xem ra, Đới Vĩnh Chu bất quá chính là lúc trước không có gì đạo sư

tưởng tuyển nhận đệ tử, nay Ngô giáo thụ chủ động vươn cành oliu, hắn còn không lập tức thí điên thí điên đầu nhập vào lại đây. Nhưng vạn vạn không nghĩ tới, tựa hồ Ngô Vĩnh Bình giáo thụ thế nhưng cũng bị cự tuyệt.

“Một xuẩn tiểu tử không biết phân biệt!” Ngô Vĩnh Bình không đợi Đinh Chí Giang đem nói cho hết lời liền mặt âm trầm ngắt lời nói.

Đinh Chí Giang gặp quả thực bị chính mình đoán trúng, không khỏi vừa sợ vừa tức.

Vốn bọn họ là nghĩ thông qua chuyện này hung hăng nhục nhã Hạ Vân Kiệt một phen, làm cho hắn ở trong học viện hoàn toàn nâng không nổi đầu, lại không nghĩ rằng hắn đệ tử đối hắn trung thành độ đã vậy còn quá cao, thế nhưng không chút do dự cự tuyệt hắn cùng Ngô giáo thụ vươn đi cành oliu.

Tuy rằng chuyện này là ở âm thầm tiến hành, trừ bỏ đương sự trong học viện này khác sư sinh cũng không biết, nhưng đối cho Đinh Chí Giang cùng Ngô Vĩnh Bình mà nói thật đúng là như bị hung hăng tát một bạt tai, làm cho bọn họ lần cảm sỉ nhục cùng ảo não.

“Không được, Ngô viện trưởng phải phải nghĩ biện pháp đem hảo hảo sửa chữa kia tiểu tử, nếu không ta này khẩu khí nuốt không dưới đi!” Khiếp sợ qua đi, Đinh Chí Giang cắn răng nói.

“Này có điểm khó làm a! Dù sao Hạ Vân Kiệt cùng lão viện trưởng có điểm quan hệ, Hồng Văn Cảnh lại che chở hắn.” Ngô Vĩnh Bình vuốt cằm nói, trong mắt lóe ra không cam lòng ánh mắt, “Trừ phi ngươi có thể nói động ngươi lão sư Chu lão giáo thụ tới tham gia cuối năm ở chúng ta trường học tổ chức trung y nghiên cứu thảo luận hội. Lấy Chu lão giáo thụ lực ảnh hưởng, nếu hắn

ra mặt răn dạy Hạ Vân Kiệt, ta xem Hồng Văn Cảnh cũng không dám che chở hắn.”

Đều là trung y giới ngôi sao sáng nhân vật, quốc y đại sư, Chu Tân Bình cùng Phùng Văn Bác đi là hai con đường. Phùng Văn Bác đi là bình dân cùng học viện lộ tuyến mà Chu Tân Bình đi cũng là cao tầng lộ tuyến. Cũng luôn luôn tại trung ương bảo vệ sức khoẻ cục tạm giữ chức, nhiều năm phụ trách một ít quốc gia người lãnh đạo trung y dưỡng sinh hạng mục công việc, cho nên luận y thuật, Chu Tân Bình cùng Phùng Văn Bác khả năng tương xứng, đương nhiên đây là chỉ trước kia, hiện tại Phùng Văn Bác có Hạ Vân Kiệt chỉ đạo, y thuật lại tinh tiến một tầng, so với Chu Tân Bình khẳng định lợi hại một ít, nhưng luận ở trong quan trường lực ảnh hưởng Chu Tân Bình lại còn hơn Phùng Văn Bác rất nhiều, thậm chí rất nhiều thời điểm hắn đều có thể trực tiếp cùng một ít quốc gia người lãnh đạo đối thoại, cho nên đến địa phương cho dù tỉnh bộ cấp cán bộ đối Chu Tân Bình đều là khách khí có thêm. Đương nhiên này đồng dạng cũng là chỉ trước kia, nay Phùng Văn Bác không chỉ có chính mình con trai là phó bộ cấp quan lớn, hơn nữa hắn còn trước mặt đặc thù ngành người phụ trách Lý Thanh Hồng là đồng môn sư huynh đệ, có hai cái chính bộ cấp sư điệt, Chu Tân Bình ở trong quan trường lực ảnh hưởng tái lớn còn là không bằng hiện tại Phùng Văn Bác. Đơn giản Phùng Văn Bác không nhiệt trung quan trường thượng sự tình, nay trừ bỏ ở trung y quán hành y tế thế, nghiên cứu nghiên cứu trung y, một lòng một dạ quá về hưu cuộc sống, cho nên người khác đều chỉ biết là hắn có cái quan lớn con trai, lại cũng không biết hắn ở quan trường còn có lợi hại hơn càng sâu nhân mạch.

Ngô Vĩnh Bình tự nhiên cũng không biết điểm ấy, huống hồ hắn vẫn đều cho rằng Phùng Văn Bác đề cử Hạ Vân Kiệt cũng chỉ là xem ở bạn cũ tình cảm, một lúc sau cảm tình tự nhiên cũng liền phai nhạt, nếu Chu lão giáo thụ ra

lại mặt vừa nói, lấy hắn lão nhân gia lực ảnh hưởng, đừng nói Hồng Văn Cảnh, cho dù Phùng Văn Bác đều phải bán hắn mặt mũi.

Phải biết rằng Chu lão giáo thụ cùng một ít quốc gia người lãnh đạo quan hệ đều thực không sai, Phùng Văn Bác có cái làm quan con trai, tự nhiên cùng Chu lão giáo thụ làm tốt quan hệ.

“Này có điểm khó khăn, ta lão sư phi thường bận rộn, hắn thời gian ta này đệ tử khả không làm chủ được, bất quá ta nhất định hội hết sức thuyết phục hắn an bài ra thời gian tới tham gia cuối năm nghiên cứu thảo luận hội.” Đinh Chí Giang nói.

“Chỉ cần Chu lão giáo thụ có thể đến, chuyện này là tốt rồi làm.” Ngô Vĩnh Bình cũng biết Chu lão giáo thụ quý nhân sự việc, nghe vậy gật gật đầu nói.

Hạ Vân Kiệt đương nhiên không biết Ngô Vĩnh Bình cùng Đinh Chí Giang còn tại âm thầm tính kế hắn, đương nhiên cho dù hắn biết cũng chỉ hội cười mà qua.

Bất quá hai nhảy nhót tiểu sửu mà thôi!

Mỗi ngày Hạ Vân Kiệt còn là giống thường lui tới giống nhau dạy học dục nhân, tu luyện, quá bình thản nhàn nhã mà phong phú ngày. Đương nhiên bởi vì động phủ sự tình, mỗi ngày buổi tối Hạ Vân Kiệt còn có thể xuống biển một lần, nhưng linh phong như trước khó tìm.

Lưu Nhất Duy phòng khám bệnh số người bắt đầu có có vẻ rõ ràng gia tăng, trước kia mỗi ngày chỉ có bảy tám người, đến tuần thứ ba thứ sáu khi đã muốn gia tăng đến hơn hai mươi người. Biến hóa này ngay từ đầu chỉ có Vương viện trưởng một người chú ý tới, dần dần trong bệnh viện này hắn thầy thuốc cũng bắt đầu chú ý tới, bất quá trừ bỏ Vương viện trưởng đoán được biến

hóa này hẳn là cùng kia tuổi trẻ phó giáo sư có quan hệ, những người khác lại căn bản không biết điểm ấy, chính là âm thầm kỳ quái Lưu Nhất Duy như thế nào đột nhiên danh tiếng trở nên tốt như vậy, thiệt nhiều bệnh nhân chỉ tên nói họ muốn tìm hắn xem bệnh.

Đảo mắt, đã là thứ bảy.

Một ngày này là Hạ Vân Kiệt trước kia hợp thuê bằng hữu, hiện nay kim lộ bia tổng giám đốc Trương Văn Bân kết hôn đại ngày.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 606 : Ngày xưa đồng sự

Một năm phía trước, Giang Châu thị kim lộ bia công ty còn không quá chính là ở Giang Châu thị rất có lực ảnh hưởng tiểu bia hán. Ở càng diễn càng kịch liệt bia tiêu thụ chiến bên trong, tùy thời có bị gồm thâu khả năng. Nhưng từ siêu thắng tập đoàn kì hạ sở hữu xích siêu thị toàn lực đẩy mạnh tiêu thụ kim lộ bia sau, ngắn ngủn một năm thời gian, kim lộ bia tuy rằng còn không có thể cùng thanh đảo, Yến Kinh các nổi danh đại bia hán so sánh với, nhưng ở toàn bộ Giang Nam tỉnh tuyệt đối đã muốn được cho bài danh hàng đầu bia đại hán. Về phần ở Giang Châu thị, nhà máy bia kim lộ lại không hề tranh luận long đầu lão đại.

Mà nay ngày đúng là nhà này bia xí nghiệp tổng giám đốc, thứ hai đại cổ đông Trương Văn Bân cùng nhà này bia xí nghiệp chủ tịch, lớn nhất cổ đông Triệu Nguyên Bưu nữ nhi hỉ kết lương duyên ngày.

Người giàu có kết hôn phô trương tự nhiên cùng bình thường tiểu dân chúng kết hôn không giống với.

Đêm nay, Đông Khải khách sạn theo đại môn khẩu bắt đầu liền đặt một trương trương người mới trên diện rộng ảnh chụp, giăng đèn kết hoa, nhất phái vui mừng, bãi đỗ xe lại đình đầy các loại bài tử xe hơi, trong đó liền có một hàng màu đen bảo mã hôn xe.

Hạ Vân Kiệt hiện nay cũng có một chiếc xe BMW, màu trắng 520. Từ Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm bắt đầu đem công tác trọng tâm theo quán bar chuyển dời đến Nhậm gia khách sạn Bắc Kinh chi nhánh sau, này chiếc xe trên cơ bản liền hoàn toàn về Hạ Vân Kiệt chi phối. Bất quá tuyệt đại bộ phận thời gian, Hạ Vân Kiệt còn là thích đi bộ, tiếp theo là đạp xe đạp.

Một mình một người chậm rì rì đi qua ở phồn hoa đô thị ngã tư đường, quan sát đến lui tới muôn hình muôn vẻ người đi đường, theo cảnh giới tăng lên, Hạ Vân Kiệt phảng phất có thể ở bọn họ trên người thấy được trăm thái nhân sinh, mà hắn tự thân cũng sẽ càng rõ ràng cảm nhận được chính mình còn sinh hoạt tại này cuồn cuộn hồng trần bên trong, mà không phải một người tu chân siêu việt phàm nhân, cao cao tại thượng.

Loại cảm giác này chân thật mà không giả huyễn, làm cho hắn có thể thời khắc vẫn duy trì một viên bình thường tâm, cũng có thể làm cho hắn tâm chân chính lắng đọng lại xuống dưới mà sẽ không mãnh liệt theo đuổi cường đại, theo đuổi vĩnh sinh bất diệt.

Loại tâm tính này nhìn như không cầu tiến tới, nhưng làm đạt tới một cái cân bằng khi lại hoàn toàn phù hợp thuận theo tự nhiên, không muốn lại được tự nhiên chi đạo, ngược lại làm cho Hạ Vân Kiệt tu vi mỗi ngày đều có thể vững vàng tiến bộ.

Thứ bảy không cần đi làm, nhàn rỗi vô sự, Hạ Vân Kiệt liền một mình một người chậm rì rì dọc theo ngã tư đường nhắm hướng Đông Khải khách sạn đi đến.

Mùa đã muốn tiến vào mùa thu, một trận thu vũ một trận lạnh, khô vàng lá rụng dần dần nhiều đứng lên.

Đi ở trên đường, nhìn ven đường ngô đồng trên cây khô vàng lá cây theo gió bay xuống. Nhớ tới mùa xuân thời điểm, chính mình cũng đi qua con đường này, khi đó ngô đồng trên cây xuân ý chính nùng, một đám chồi phảng phất thanh xuân cô gái bình thường ở nhánh cây thượng ào ào triển lộ chúng nó thanh xuân sức sống, khả trong nháy mắt, mùa thu vừa đến, chúng nó lại như tàn chúc lão nhân, theo gió mất đi. Hạ Vân Kiệt đáy lòng dâng lên một tia sầu não cùng hiểu ra.

Thế nhân cuộc sống không phải như này ngô đồng trên cây lá cây sao? Mà chính mình đâu? Làm sinh mệnh quen thuộc nhân như khô diệp đều mất đi khi, chính mình hay không còn có thể bảo trì bình thường tâm? Hay không hội vẫn thương tâm? Vẫn không thể quên?

Trong lòng nghĩ, Hạ Vân Kiệt ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái thiên.

Lúc này tịch dương đã muốn xuống núi, chân trời một mảnh rặng mây đỏ rất là xinh đẹp. Nhưng xinh đẹp sau đâu?

Sư phụ nói nhân sinh có toan điềm khổ lạt hàm, muốn ta hảo hảo thể nghiệm trăm thái nhân sinh. Này thiên nhiên làm sao thường không phải? Giờ khắc này, chân trời vô hạn cảnh đẹp, ngay sau đó lại muốn lâm vào hắc ám.

Mang theo đáy lòng đột nhiên dâng lên một tia sầu não cùng hiểu ra, Hạ Vân Kiệt không biết đã đi tới Đông Khải khách sạn cửa.

“Tiểu Hạ!” Một đạo xa lạ trung mang theo một tia quen thuộc thanh âm đem Hạ Vân Kiệt suy nghĩ cấp kéo lại.

Hạ Vân Kiệt quay đầu theo thanh âm truyền đến phương hướng nhìn lại, chỉ thấy có vài người đang từ bãi đỗ xe có nói có cười đi ra, trong đó có một vị vóc dáng có vẻ cao lớn nam tử đang dùng ngoài ý muốn ánh mắt nhìn hắn.

“Trần Tiến, đã lâu không thấy !” Hạ Vân Kiệt cũng có chút ngoài ý muốn nhìn kia nam tử, sau đó bước nhanh đi lên trước, cười hướng hắn thân thủ chào hỏi nói.

Trước kia Hạ Vân Kiệt bởi vì Trương Văn Bân duyên cớ ở nhà máy bia kim lộ chạy quá một đoạn thời gian doanh tiêu, tuy rằng thời gian có vẻ ngắn ngủi, cùng

đồng sự tiếp xúc cũng không phải rất nhiều, nhưng còn là nhận thức một ít người. Trần Tiến đó là trong đó một cái. Bất quá bởi vì quan hệ có vẻ đạm, hơn nữa Hạ Vân Kiệt lúc ấy trên cơ bản không chạy ra cái gì nghiệp vụ, hắn rời đi cũng bị người cho rằng là bị đơn vị khai trừ rồi, cho nên rời đi sau, đồng sự cùng hắn cũng sẽ không liên hệ.

“Đúng vậy, đã lâu không thấy, không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp được ngươi, ngươi cũng là tới tham gia Trương tổng hôn lễ sao?” Trần Tiến cùng Hạ Vân Kiệt nắm xuống tay, hỏi.

“Đúng vậy.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu.

“Nguyên lai ngươi cùng Trương tổng còn có liên hệ, ta còn nghĩ đến ngươi tiểu tử tiêu thất đâu!” Trần Tiến gặp Hạ Vân Kiệt quả thật là tới tham gia Trương Văn Bân hôn lễ, trên mặt ngoài ý muốn sắc tựa hồ càng đậm một ít.

Cũng là, Trương Văn Bân nay nhưng là kim lộ bia tổng giám đốc, cổ đông, giá trị con người tuy rằng không có thượng ức nhưng mấy ngàn vạn vẫn phải có, mà Hạ Vân Kiệt lúc trước cũng không quá là cái ngay cả nghiệp vụ cũng chạy không ra, cuối cùng bị công ty cuốn gói tiểu tử nghèo, ở Trần Tiến xem ra, hai người nay thân phận địa vị chênh lệch cách xa, tự nhiên cũng liền chặt đứt liên hệ.

“Ha ha!” Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến cười cười.

“Nga, đúng rồi, ngươi không lái xe lại đây sao?” Trần Tiến lại hỏi.

“Không có, đi đường ác tới được.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

Nghe được Hạ Vân Kiệt nói đi đường ác lại đây, bao

gồm Trần Tiến ở bên trong, mọi người thấy hắn ánh mắt tất cả đều hơn một tia cảm giác về sự ưu việt.

“Lúc trước ngươi đi có điểm đáng tiếc, ngươi đi rồi, chúng ta kim lộ bia đánh tiến vào siêu thắng tập đoàn, lập tức liền đi lên. Nhà máy đi lên, công nhân viên chức cũng tất cả đều đi theo nước lên thì thuyền lên, nhất là chạy doanh tiêu lại người người đều phát ra tài. Giống ta, còn có bọn họ vài cái tất cả đều mua xe. Đáng tiếc, ngươi không ngao nhất ngao, ngươi nếu ngao xuống dưới, nói không chừng hiện tại cũng có thể mua được xe.” Trần Tiến mặt mang một tia tiếc hận sắc nói, nhưng trong giọng nói lại khó nén khoe ra đắc ý.

Hạ Vân Kiệt chạy quá doanh tiêu, biết chạy doanh tiêu vất vả, nhưng công ty bên trong thường thường kiếm tiền nhiều nhất cũng là chạy doanh tiêu. Kim lộ bia nay phát triển tấn mãnh, công nhân viên chức trung đầu tiên được ích khẳng định là kia bang chạy doanh tiêu, cho nên Hạ Vân Kiệt nghe vậy cũng không có cảm thấy chút ngoài ý muốn, cười nói:“Biến hóa thật đúng là mau a, thế này mới một năm đâu! Xem ra về sau các ngươi người người đều phải trở thành phú ông.”

“Phú ông cũng không dám làm, bất quá quá quá cuộc sống khẳng định dễ chịu. Thế nào? Muốn hay không lại đến kim lộ bia? Lấy ngươi cùng Trương tổng quan hệ, ta sẽ giúp ngươi đề nhắc tới, vấn đề hẳn là không lớn.” Trần Tiến vỗ Hạ Vân Kiệt bả vai nói. Hiển nhiên ở Trần Tiến xem ra, Hạ Vân Kiệt hỗn khẳng định thực bình thường.

“Di, này không phải Tiểu Hạ sao? Ngươi cũng tới tham gia Trương tổng hôn lễ sao?” Hạ Vân Kiệt còn không có tới kịp trả lời, phía sau lại truyền đến một đạo kinh ngạc thanh âm.

Hạ Vân Kiệt nhìn lại, lại là một đám người theo bãi đỗ xe

đã đi tới, này bát nhân Hạ Vân Kiệt đổ nhận thức vài cái, đều là trước kia doanh tiêu ngành.

“Đúng vậy! Nhạc Hiểu, Ngô Vĩnh đông…… Các ngươi hảo!” Hạ Vân Kiệt gặp là ngày xưa đồng sự, vội vàng tiến lên lại theo chân bọn họ nhất nhất bắt tay chào hỏi.

Chào hỏi sau, mọi người lại khó tránh khỏi một trận hàn huyên ôn chuyện.

“Tiểu Hạ, gần nhất hỗn thế nào? Thực không được đi ra ta nơi này đến đây đi, ta gần nhất vừa vặn cũng muốn nhận người.” Hàn huyên qua đi, Nhạc Hiểu sờ sờ chính mình bụng bia, đánh lãnh đạo làn điệu nói.

Nhạc Hiểu, nay đã muốn là đại khu quản lí, xem như doanh tiêu ngành trung một cái đầu mục, coi như là ngày xưa Hạ Vân Kiệt nhận thức trung trừ bỏ Trương Văn Bân ngoại hỗn tốt nhất một gã doanh tiêu viên.

Tuy rằng này đó ngày xưa đồng sự như vậy nói chuyện khó tránh khỏi có khoe ra khoe khoang ý, nhưng mặc kệ nói như thế nào tổng cũng có phân hảo ý ở bên trong. Nếu là đổi thành Hạ Vân Kiệt thực còn bị vây khốn cùng thất vọng chi cảnh, này cũng có thể nói là một lần cơ hội, cho nên Hạ Vân Kiệt đối Nhạc Hiểu đám người đắc ý khoe ra thái độ cũng là không hướng trong lòng đi, cười nói:“Cảm ơn, ta người này không thích hợp chạy doanh tiêu.”

“Tiểu Hạ, này ngươi sẽ không đúng rồi, gì giống nhau công tác đều không có thích hợp không thích hợp, chỉ có ngươi có chịu hay không cố gắng đi làm vấn đề.” Nhạc Hiểu nghe vậy bắt đầu giống lãnh đạo giống nhau giáo huấn khởi Hạ Vân Kiệt.

“Kiệt ca!” Nhạc Hiểu chính giáo huấn Hạ Vân Kiệt, một đạo quen thuộc kinh hỉ thanh âm đột nhiên ở mọi người

bên tai vang lên.

Tiếp theo một đạo bóng người vọt đi lên, vẻ mặt kích động dùng hai tay gắt gao nắm Hạ Vân Kiệt tay. Không phải người khác đúng là hôm nay chú rể quan Trương Văn Bân.

“Bân ca, chúc mừng, chúc mừng a!” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt tươi cười nói.

“Bân cái gì ca nha, đều nói bảo ta Tiểu Trương là có thể a.” Trương Văn Bân cười nói.

“Kiệt ca? Tiểu Trương?” Nhạc Hiểu đám người nhìn có nói có cười Trương tổng còn có bọn họ trong mắt “Tiểu Hạ”, trong lúc nhất thời tất cả đều trợn tròn mắt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 607 : Nữ thủ phú

“Tiểu cái gì trương, hôm nay ngươi là chú rể quan, chú rể quan lớn nhất!” Hạ Vân Kiệt cười đối với Trương Văn Bân ngực cho một quyền.

“Hắc hắc, kia còn không phải bởi vì Kiệt ca ngươi duyên cớ, bằng không nào có ta hôm nay hảo sự.” Trương Văn Bân sờ sờ ngực nói, trong lòng lần cảm ấm áp cảm động.

Người khác không biết Hạ Vân Kiệt có bao nhiêu ngưu bức, Trương Văn Bân lại rõ ràng bất quá, liền ngay cả nữ thủ phú Chung Dương Dĩnh đều đối hắn mối tình thắm thiết, mọi sự đều y hắn nghe hắn, thậm chí đêm nay hắn hôn lễ, Chung Dương Dĩnh đều đã tự mình tiến đến, mà này, Trương Văn Bân rất rõ ràng là vì Hạ Vân Kiệt mặt mũi.

Bởi vì hắn Trương Văn Bân là Hạ Vân Kiệt bằng hữu!

“Kiệt ca hảo, cảm ơn ngài có thể tham gia ta và Văn Bân hôn lễ.” Hạ Vân Kiệt đang cùng Trương Văn Bân cười nói, tân nương tử Triệu Tiểu Nhã cũng đuổi lại đây, phi thường khách khí cung kính chào hỏi nói.

Triệu Tiểu Nhã nay tự nhiên cũng biết Hạ Vân Kiệt có bao nhiêu ngưu

“Chúc mừng! Chúc mừng a!” Hạ Vân Kiệt cười ha ha nói, thuận đường đem tiền lì xì đưa cho tân nương tử.

“Cảm ơn Kiệt ca!” Tân nương tử tiếp nhận tiền lì xì nói thanh cảm ơn, sau đó trắng Trương Văn Bân liếc mắt một cái nói:“Còn ngây ngốc làm gì, còn không thỉnh Kiệt ca cùng nhau chụp tấm ảnh?”

“Đúng, đúng, Kiệt ca, cùng nhau chụp tấm ảnh đi?” Trương Văn Bân vội vàng nói.

“Nhạc Hiểu các ngươi cũng cùng nhau đến đây đi.” Hạ Vân Kiệt hướng còn tại sững sờ trung ngày xưa đồng sự vẫy tay nói.

Nhạc Hiểu đám người có chút chần chờ nhìn về phía Trương Văn Bân vợ chồng.

Trước khác nay khác, nay ngay cả lão tổng Trương Văn Bân đều phải hướng Hạ Vân Kiệt kêu tiếng Kiệt ca, bọn họ này đó viên công cũng không dám mạo muội tiến lên cùng hắn cùng ngồi cùng ăn, vạn nhất nhạ Trương tổng mất hứng, bọn họ nhưng là muốn mất chén cơm. Nay nhà máy bia kim lộ sự nghiệp phát triển không ngừng, đúng là kiếm tiền hảo thời gian, bọn họ cũng không tưởng đã ném này phân công tác.

“Nhạc Hiểu, tiểu Ngô đến đến, đều cùng nhau đi.” Trương Văn Bân nhưng thật ra tưởng chính mình vợ chồng một mình cùng Hạ Vân Kiệt hợp tấm ảnh, nhưng thấy Hạ Vân Kiệt nói như vậy, cũng chỉ đành mặt mang tươi cười tiếp đón Nhạc Hiểu bọn họ cùng nhau chụp ảnh chung.

Bởi vì tới tham gia hôn lễ người cuồn cuộn không ngừng, hợp quá ảnh sau, Hạ Vân Kiệt lại cùng Trương Văn Bân hàn huyên vài câu, liền chuẩn bị tự hành đi vào, miễn cho quấy rầy Trương Văn Bân vợ chồng tiếp đãi thân thích bằng hữu.

Còn không đợi Hạ Vân Kiệt mở miệng, nhà máy bia kim lộ lão tổng Triệu Nguyên Bưu liền vội việc việc đã đi tới, vừa đến liền vẻ mặt kích động gắt gao nắm Hạ Vân Kiệt tay nói:“Hạ tiên sinh, ngài có thể tới tham gia Tiểu Nhã và Văn Bân hôn lễ, thật sự là chúng ta vinh hạnh a, bên trong thỉnh, bên trong thỉnh.”

Nhạc Hiểu đám người gặp công ty lão tổng đối Hạ Vân Kiệt đều như vậy khách khí, người người trong lòng đều là lại khiếp sợ lại chột dạ. Vừa rồi bọn họ nhưng là không thiếu ở Hạ Vân Kiệt trước mặt khoe khoang a!

Hạ Vân Kiệt biết chính mình sao nhất bại lộ, Nhạc Hiểu đám người khẳng định không có cách nào khác tái lấy bình thường tâm tính cùng chính mình kết giao, cũng sẽ không tái khiêm tốn, cười hướng Nhạc Hiểu đám người gật gật đầu, sau đó ở Triệu Nguyên Bưu dẫn đường hạ hướng tiệc cưới đại sảnh đi đến.

Tiệc cưới đại sảnh đã muốn đến đây không ít tân khách, bọn họ gặp Triệu lão tổng tự mình cùng một người trẻ tuổi tiến vào đều thầm giật mình không thôi.

Tiệc cưới ghế an bài ở Trung Quốc hướng đến thực chú ý, giống Triệu Nguyên Bưu như vậy gia đình liền càng chú ý, bởi vì đến người trừ bỏ thân thích bằng hữu, công nhân viên chức, còn có rất nhiều buôn bán bằng hữu, thậm chí còn có một ít người trong chính phủ. Tỷ như nhà máy bia kim lộ chỗ thanh sơn hồ trấn lãnh đạo, khu trực thuộc công thương sở, chất giám ngành các cùng bia hán có liên quan liên chính phủ ngành lãnh đạo. Này đó ngành lãnh đạo đều là nhà máy bia kim lộ bình thường cần làm tốt quan hệ, giống loại rượu này hán lão tổng nữ nhi cùng thứ hai đại cổ đông kết hôn việc vui tự nhiên muốn mời bọn họ tham gia, về phần bọn họ tham không tham gia cũng là bọn họ sự tình. Mà này đó lãnh đạo một khi muốn tới, tự nhiên muốn an bài ở kề vũ đài lãnh đạo tịch, mà Hạ Vân Kiệt tắc bị an bài ở cùng lãnh đạo bàn song song khách quý trên bàn.

Lãnh đạo tịch tạm thời còn là không, khách quý trên bàn nhưng thật ra đã muốn ngồi ba người. Hai nam một nữ, tuổi đều ở bốn năm mươi tuổi quang cảnh, chỉ nhìn thấu sẽ không khó coi đi ra đều là thành công nhân sĩ.

Hai nam một nữ đang có nói có cười gặp Triệu Nguyên Bưu triệu tổng tự mình cùng một người trẻ tuổi lại đây đều rất là kinh ngạc.

“Triệu tổng, vị này là……” Trong đó một vị đỉnh đầu có chút trọc nam tử tò mò hỏi.

“Vị này là Văn Bân hảo bằng hữu Hạ tiên sinh.” Triệu Nguyên Bưu giới thiệu nói,“Hạ tiên sinh vị này là Trương tổng, vị này là Lí tổng, vị này là Dư tổng, đều là chúng ta Giang Châu thị nổi danh xí nghiệp lão tổng.”

“Hạnh ngộ, hạnh ngộ!” Hạ Vân Kiệt mặt mang tươi cười cùng ba người một đám nắm tay.

Ba người nghe nói Hạ Vân Kiệt là Trương Văn Bân hảo bằng hữu tuy có chút kỳ quái hắn tuổi còn trẻ như thế nào ngồi vào bọn họ này một bàn đến, nhưng còn là nhiệt tình theo hắn nắm tay.

“Triệu tổng ngươi việc đi thôi, không cần phải xen vào ta.” Cùng ba người chào hỏi sau, Hạ Vân Kiệt gặp Triệu Nguyên Bưu còn tại bên cạnh cùng, liền cười đối hắn nói.

“Kia Hạ tiên sinh ta trước thất bồi.” Triệu Nguyên Bưu hôm nay cũng quả thật bề bộn nhiều việc, cho nên nghe vậy cũng sẽ không tái khách khí.

“Không biết Hạ tiên sinh làm là thế nào một hàng nghiệp?” Gặp Triệu Nguyên Bưu đối Hạ Vân Kiệt phá lệ khách khí, kia hói đầu nam tử cũng chính là Trương tổng không khỏi càng phát ra tò mò.

“Ha ha, làm giáo dục ngành sản xuất.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Giáo dục tốt nhất! Hiện tại cha mẹ thân tối bỏ được tiêu tiền chính là giáo dục. Gần nhất ta đang theo một vị Mỹ quốc bằng hữu đang nói tiến cử bọn họ giáo dục lý niệm làm cái xích sớm giáo trung tâm, không biết Hạ tiên sinh có hay không hứng thú?” Trương tổng hai mắt hơi hơi sáng ngời nói.

“Ha ha, Trương tổng hiểu lầm, ta là một gã lão sư, cũng không phải đầu tư giáo dục ngành sản xuất.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Nga, hiện tại làm lão sư cũng tốt a.” Trương tổng không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt nguyên lai chính là một gã lão sư, nhất thời đối hắn mất đi hứng thú, có lệ nói một câu, thậm chí tâm lý đều có điểm âm thầm trách Triệu Nguyên Bưu làm việc tình không cái chương để ý. Thế nhưng an bài như vậy một vị người trẻ tuổi lão sư theo chân bọn họ đồng tịch, làm hại hắn nghĩ đến hắn là cái nhân vật.

Này khác hai vị nghe nói Hạ Vân Kiệt chính là một gã lão sư, đồng dạng đối hắn cũng mất đi hứng thú. Ba người lại tự cố tự hàn huyên đứng lên.

Tán gẫu trên cơ bản là thương trường sự tình.

Chỉ chốc lát sau đến người càng nhiều một ít, cách vách lãnh đạo tịch cũng đến đây vài cái phệ lãnh đạo. Người đến hơn, tự nhiên lại là khó tránh khỏi một trận hàn huyên khách sáo.

Có thể lên lãnh đạo tịch cùng khách quý tịch trên cơ bản không phải quan viên đó là xí nghiệp gia, tuyệt đại đa số người tuổi cũng đều ở ba mươi tuổi đã ngoài, cho nên gặp Hạ Vân Kiệt một người trẻ tuổi cũng tễ ở bọn họ này trong vòng đều khó tránh khỏi có chút tò mò, đương nhiên ngay từ đầu cũng đều không dám chậm trễ, đều đã chủ động chào hỏi. Bất quá biết được nói đối phương

chính là một gã lão sư sau, thái độ liền rõ ràng lãnh đạm xuống dưới, rất ít có nhân hội đặc biệt chú ý hắn.

Hạ Vân Kiệt cũng không để ý, dù sao bọn họ nói sự tình hắn cũng không cảm thấy hứng thú, nhưng thật ra mừng rỡ thanh tĩnh.

Đang lúc mọi người có nói có cười, chính vui vẻ khi, đột nhiên tiệc cưới đại sảnh im lặng xuống dưới, mọi người ào ào quay đầu hướng đại sảnh cửa nhìn lại.

Chỉ thấy ở Triệu Nguyên Bưu cùng đi hạ, một đôi nữ tử chính tay trong tay hướng bên trong đi tới.

Trong đó một vị nữ tử tuổi hẳn là đã muốn ở ba mươi tuổi đã ngoài, nhưng mặc kệ dáng người còn là làn da lại đều bảo trì phi thường tốt. Hơn nữa khí chất lại làm cho người ta mê muội, giơ tay nhấc chân đều là như vậy tao nhã cao quý. Một thân vàng nhạt sắc Chanel bộ váy không chỉ có đột ra nàng tao nhã cao quý khí chất, lại đem nàng kia thành thục giống như cây đào mật bàn dáng người bao vô cùng phong vận mê người, đường cong lộ.

Mặt khác một vị nữ tử tắc trẻ lại không ít, dung mạo xinh đẹp, dáng người cao gầy, quần áo mỹ nhân ngư lễ phục dạ hội buộc vòng quanh kinh tâm động phách đường cong, phong eo ****, hai vú nổi lên. Đi đường đến, **** đong đưa, hai vú khẽ run, làm cho người ta tiểu tâm can đều đã đi theo bang bang thẳng khiêu.

“Thử! Kia không phải Hải Châu đài truyền hình thành phố làm hồng người chủ trì Ngô Lị Lị sao? Này Triệu Nguyên Bưu gần nhất sự nghiệp phát triển tấn mãnh, thật đúng là bỏ được tiêu tiền, thế nhưng đem nàng đều cấp mời đến!” Trương tổng mạnh sờ soạng hạ hắn ngốc đầu thấp giọng kinh hô, hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm Ngô Lị Lị kia làm cho người ta tim đập không thôi thanh

xuân gợi cảm thân mình.

Trương tổng coi như là kẻ có tiền, cũng chơi đùa không ít nữ nhân, bất quá lấy hắn giá trị con người, tưởng chơi Ngô Lị Lị loại này cấp bậc nữ người chủ trì, hắn còn chưa đủ tư cách.

“Thử, kia không phải siêu thắng tập đoàn Chung Dương Dĩnh sao?” Lại một người thấp giọng kinh hô.

“Chung Dương Dĩnh!” Trương tổng cả người chấn động, ánh mắt hướng Ngô Lị Lị bên người nữ nhân nhìn lại, cả người nhịn không được lại chấn động, bật thốt lên nói:“Triệu Nguyên Bưu mặt mũi đã vậy còn quá đại, ngay cả nữ thủ phú cũng tới tham gia hắn nữ nhi hôn lễ!”

Trong lúc nhất thời nghị luận thanh ào ào dựng lên, giống Trương tổng những người này nghị luận nhiều nhất là Chung Dương Dĩnh, mà này khác trên bàn rượu nghị luận nhiều nhất cũng là Ngô Lị Lị.

Dù sao Chung Dương Dĩnh xưa nay điệu thấp cực nhỏ lên tin tức báo chí, mà nữ thủ phú cách bình thường dân chúng sự thật cuộc sống cũng rất xa, rất ít sẽ có người đặc biệt chú ý nàng, mà Ngô Lị Lị cũng là trên màn hình mỹ nữ, nổi tiếng rất cao, thậm chí còn là rất nhiều nam nhân trong lòng tình nhân trong mộng, cho nên hắn đột nhiên xuất hiện tự nhiên dẫn tới tiệc cưới trong đại sảnh người ào ào nghị luận.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 608 : Hải ngoại siêu thị

Chung Dương Dĩnh cùng Ngô Lị Lị đều đã muốn quen mọi người ánh mắt đàm phán cùng bình luận, hơn nữa Ngô Lị Lị thân là đang hồng người chủ trì, ở Giang Nam tỉnh thậm chí cả nước đều có có được không ít fan, lại xi quán trường hợp này. Cho nên tuy rằng đi ở hồng thảm phô liền thông đạo, vạn chúng chú mục, hai người lại như trước mặt mang mê người mỉm cười, giơ tay nhấc chân đều lộ ra tao nhã cao quý, chút nhìn không ra đến có chịu cái gì ảnh hưởng.

Bất quá không đi bao nhiêu bước, hai người cơ hồ đồng thời thân thể mềm mại run lên, một đôi mắt xinh đẹp vạn phần kinh hỉ nhìn cách đó không xa.

“Vân Kiệt!”

“Kiệt ca!”

Hai người đồng thời thấp giọng kinh hô, sau đó thải giày cao gót bước nhanh hướng tới Hạ Vân Kiệt đi đến.

Tuy rằng đi được rất nhanh, nhưng vòng eo lay động như trước vạn phần mê người.

“Chung tỷ, Lị Lị, các ngươi cũng tới rồi.” Hạ Vân Kiệt gặp hai người vẻ mặt kinh hỉ hướng hắn đi tới, trong lòng một trận ấm áp, vội vàng đứng lên cười hướng các nàng chào hỏi nói.

Hắn tự nhiên biết lấy Trương Văn Bân nay giá trị con người địa vị chỉ sợ còn không đủ để thỉnh động hai người, ít nhất Chung Dương Dĩnh vị này nữ thủ phú thân phận siêu nhiên, Trương Văn Bân còn là không đủ tư cách. Hai người đêm nay dắt tay nhau mà đến, chủ yếu còn là bởi vì hắn Hạ Vân Kiệt mặt mũi.

Bởi vì Trương Văn Bân là hắn Hạ Vân Kiệt bằng hữu, điểm ấy Chung Dương Dĩnh rất sớm sẽ biết, Ngô Lị Lị là lần trước từ thiện tiệc tối khi mới biết được.

Cùng Hạ Vân Kiệt đồng tịch còn có bên cạnh lãnh đạo tịch chính phủ lãnh đạo, bọn họ nguyên bản nghĩ đến Hạ Vân Kiệt chính là nhất giới lão sư, đều đối hắn xa cách, nay thấy hắn đột nhiên đứng lên cùng Chung Dương Dĩnh cùng Ngô Lị Lị chào hỏi, cũng không cấm hách nhất đại khiêu, nghĩ thầm, không phải đâu, chẳng lẽ hắn một lão sư thế nhưng nhận thức siêu thắng tập đoàn lão tổng cùng đang hồng người chủ trì Ngô Lị Lị?

“Đúng vậy, kim lộ bia hiện tại là chúng ta siêu thị tiêu lượng tốt nhất bia, Trương Văn Bân kết hôn ta tự nhiên muốn tới thấu cái náo nhiệt.” Chung Dương Dĩnh mặt mang mỉm cười trả lời. Nàng biết Hạ Vân Kiệt cũng không tưởng rất dẫn người chú mục, cho nên cố ý giải thích một câu. Kỳ thật nàng trong lòng thực hiểu được, nàng tới tham gia này hôn lễ chủ yếu là hướng về phía Trương Văn Bân là Hạ Vân Kiệt bằng hữu duyên cớ.

“Trương tổng hiện tại là chúng ta đài quảng cáo đại khách hàng, khách hàng chính là Thượng Đế, cho nên ta sẽ a.” Ngô Lị Lị nói, một đôi đôi mắt đẹp nhìn Hạ Vân Kiệt lóe ra vui sướng ánh mắt.

“Ha ha, sớm biết rằng các ngươi cũng đến, ta ngay tại bên ngoài chờ các ngươi. Ngồi, Chung tỷ.” Hạ Vân Kiệt vừa nói một bên thực thân sĩ giúp Chung Dương Dĩnh rớt ra ghế dựa.

“Cảm ơn!” Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt trước mặt mọi người mặt chủ động giúp nàng rớt ra ghế dựa, mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, tràn đầy vui mừng nhìn hắn một cái, thấp giọng nói một câu, sau đó tư thế tao nhã lần lượt Hạ Vân Kiệt bên cạnh vị trí ngồi xuống.

“Ta cũng ngồi Kiệt ca bên cạnh!” Ngô Lị Lị lại không đợi Hạ Vân Kiệt hỗ trợ, đã muốn chủ động lần lượt hắn mặt khác một bên ngồi xuống.

Hai người hành động mặc kệ đối với Chung Dương Dĩnh cùng Ngô Lị Lị bản nhân còn là đối với Hạ Vân Kiệt đều là tái bình thường bất quá, khả dừng ở đồng tịch người trong mắt cũng là làm cho bọn họ cơ hồ người người tròng mắt đều phải rơi xuống một đất.

Hắn Hạ Vân Kiệt gì đức gì năng a, bất quá chính là nhất giới giáo sư mà thôi? Thế nhưng bên trên có Trung Quốc nữ thủ phú bồi, phía dưới tắc có mỹ nữ người chủ trì bồi!

Bất quá tuy rằng trên bàn rượu người người trong lòng âm thầm oán thầm bất bình, nhưng trên mặt nhưng không có một người dám biểu hiện ra ngoài, thậm chí người người đều cảm thấy một tia câu nệ.

Nghiệp quan, nghiệp quan, ở Trung Quốc, tuy rằng quan vẫn xếp hạng thương phía trước, nhưng làm mỗ vị thương nhân tài phú đạt tới trình độ nhất định, cho dù quan viên đối mặt vị này thương nhân cũng phải khách khí có thêm, không dám có chút chậm trễ.

Đương nhiên muốn tới đạt loại trình độ này rất khó, mà Chung Dương Dĩnh lại hoàn toàn là trong đó một vị thương nhân.

Nàng là Trung Quốc nữ thủ phú, của nàng xích siêu thị khai lần cả nước thậm chí nay đi hướng thế giới. Của nàng từng cái quyết sách đều đã ảnh hưởng đến rất nhiều người vào nghề, cũng sẽ ảnh hưởng đến rất nhiều ngành sản xuất, nàng cũng nhận thức không ít chính phủ cao tầng quan viên, cho nên giống nàng như vậy thương nhân, tuy rằng không phải quan viên, nhưng ở

Giang Châu thị như vậy địa cấp thị, bình thường chính phủ quan viên tuyệt đối không dám dễ dàng đắc tội nàng. Về phần Trương tổng các thương nhân liền lại càng không dám, bọn họ trung không ít là muốn làm thực nghiệp, còn cần mượn dùng siêu thắng tập đoàn này thật lớn bình đài đưa bọn họ sản phẩm tiêu thụ đi ra ngoài. Tựa như kim lộ bia giống nhau, trước kia bất quá chính là chờ bị gồm thâu nhà máy bia, mà nay đâu? Liền bởi vì đặt lên Chung Dương Dĩnh chung đổng, ở siêu thắng tập đoàn toàn lực mở rộng hạ, ngắn ngủn thời gian nhất hướng phi thiên, trở thành Giang Nam tỉnh đều biết đại bia hán.

Cho nên Chung Dương Dĩnh lựa chọn, chẳng sợ Trương tổng đám người trong lòng có tái nhiều không cho là đúng cùng ghen tị, nhưng cũng không dám biểu hiện ra ngoài. Không chỉ có không dám, mọi người ào ào khách khí theo Chung Dương Dĩnh, Ngô Lị Lị chào hỏi sau, đối Hạ Vân Kiệt thái độ cũng đến đây cái một trăm tám mươi độ chuyển biến, há mồm ngậm miệng đều là Hạ lão sư.

Chỉ tiếc, Hạ Vân Kiệt đối bọn họ cũng không cảm thấy hứng thú, về phần Chung Dương Dĩnh cùng Ngô Lị Lị liền lại càng không tất nói. Các nàng lực chú ý cơ hồ tất cả đều ở Hạ Vân Kiệt trên người, ước gì Trương tổng đám người tất cả đều biến mất. Chính là xuất phát từ lễ tiết, ba người còn là cùng mọi người có lệ vài câu.

Trương tổng đám người cũng là thức thời, trong lòng tuy rằng ước gì thừa dịp hôm nay này khó được cơ hội cùng Chung Dương Dĩnh làm tốt quan hệ, nhưng thấy nàng tâm tư trên cơ bản đều ở Hạ Vân Kiệt trên người, cũng sẽ không dám nhiều dây dưa, chính là trong lòng lại khó tránh khỏi âm thầm khiếp sợ không thôi. Không biết Hạ Vân Kiệt đến tột cùng là cái gì đến đây, như thế nào chính là một lão sư thế nhưng sẽ làm Chung Dương Dĩnh bực này nữ thủ phú như thế vài phần kính trọng.

Thậm chí bọn họ đều có một loại ảo giác, Chung Dương Dĩnh đối Hạ Vân Kiệt hảo tựa hồ có nịnh bợ lấy lòng chi hiềm nghi.

Nhưng này như thế nào khả năng đâu? Chung Dương Dĩnh nhưng là nữ thủ phú a!

Đương nhiên còn có Ngô Lị Lị, bất quá cùng Chung Dương Dĩnh nhất so với, Ngô Lị Lị này đang hồng mỹ nữ người chủ trì đối Hạ Vân Kiệt ân cần ngược lại chẳng phải làm cho người ta kinh ngạc.

Cũng là, một cái đang hồng mỹ nữ người chủ trì lại như thế nào có thể cùng mỹ nữ thủ phú đánh đồng đâu?

Hôn lễ rất nhanh mà bắt đầu, không khí phi thường náo nhiệt vui mừng.

Chung Dương Dĩnh làm đêm nay trừ Hạ Vân Kiệt ở ngoài tôn quý nhất tân khách còn làm chứng hôn nhân lên đài, cấp một đôi tân nhân chứng hôn cũng chúc phúc.

Chứng hôn, tân nhân trao đổi nhẫn, cảm tạ cha mẹ dưỡng dục chi ân đằng đằng hôn khánh lễ nghi sau khi chấm dứt, kế tiếp đó là vô cùng náo nhiệt vui chơi giải trí.

Chung Dương Dĩnh cùng Ngô Lị Lị một trái một phải ngồi ở Hạ Vân Kiệt bên người, tựa như một đôi quan tâm tỉ mỉ tỷ tỷ, lại giống ôn nhu săn sóc tình nhân bình thường, thỉnh thoảng sẽ cho Hạ Vân Kiệt gắp chút thức ăn hoặc là cúi đầu nói với hắn vài câu lặng lẽ nói, nhìn xem đồng tịch mọi người là lại ghen tị lại khiếp sợ vạn phần, hận không thể cùng Hạ Vân Kiệt đổi vị trí.

Bất quá để cho mọi người khiếp sợ còn là Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã này đôi tân nhân lại đây kính

rượu khi, trước hết kính không phải ở bọn họ trong mắt tôn quý nhất Chung Dương Dĩnh, mà là Hạ Vân Kiệt, Hạ Vân Kiệt sau mới đến phiên Chung Dương Dĩnh.

Trung Quốc rượu bàn văn hóa phong phú, trừ bỏ tiệc rượu vị trí, kính rượu trước sau đằng đằng đều có thể nhìn ra khách tôn ti. Hiển nhiên ở Trương Văn Bân này đôi tân nhân trong mắt, Hạ Vân Kiệt này tuổi trẻ lão sư thân phận so với Chung Dương Dĩnh vị này quan hệ nhà máy bia kim lộ sinh tử vận mệnh nữ thủ phú còn muốn tôn quý.

Nhưng này như thế nào khả năng đâu?

Đang lúc tiệc cưới vô cùng náo nhiệt trung, Chung Dương Dĩnh cùng Hạ Vân Kiệt còn có Ngô Lị Lị thỉnh thoảng vui vẻ khe khẽ nói nhỏ là lúc, Chung Dương Dĩnh tài xế kiêm bảo tiêu đột nhiên sắc mặt nghiêm túc vội vàng đi tới, sau đó bám vào Chung Dương Dĩnh bên tai nói nhỏ vài câu.

Chung Dương Dĩnh sắc mặt hơi hơi đổi đổi, sau đó đối Hạ Vân Kiệt nói:“Vân Kiệt, ta trước đi ra ngoài tiếp cái điện thoại.”

“Có cái gì quan trọng sự tình sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Chung Dương Dĩnh sắc mặt có chút không đúng, không khỏi quan tâm hỏi.

“Chính là sinh ý thượng một sự tình.” Chung Dương Dĩnh hướng Hạ Vân Kiệt mất tự nhiên cười cười, sau đó liền đứng dậy đi ra ngoài.

Chính là làm Chung Dương Dĩnh xoay người là lúc, trên mặt nàng tươi cười liền hoàn toàn thu liễm lên, kia đối vừa rồi còn lộ ra vô hạn ôn nhu đôi mắt đẹp trung lóe ra một tia lo lắng cùng bình tĩnh ánh mắt.

……

Băng Cốc, Thái quốc thủ đô, lớn nhất thành thị, đồng thời cũng là Đông Nam Á thứ hai thành phố lớn, là Thái quốc chính trị, kinh tế, văn hóa, khoa học kỹ thuật, giao thông, giáo dục đằng đằng các phương diện trung tâm.

Chỗ tòa này Đông Nam Á thứ hai thành phố lớn, quốc tế phồn hoa đều là thị có được gần ngàn vạn đăng ký trong danh sách dân cư, trong đó du một nửa có nào đó trình độ thượng Hoa nhân huyết thống, này trong đó cũng bao gồm bọn họ tổng lý. Băng Cốc khách du lịch phát đạt, là toàn cầu tối được hoan nghênh du lịch thành thị chi nhất……

Xuất phát từ nhiều phương diện lo lắng, siêu thắng tập đoàn thủ gia hải ngoại siêu thị chính là mở ở Băng Cốc, chỗ tòa này Đông Nam Á thứ hai thành phố lớn buôn bán khu vãn lặc khu.

Chung Dương Dĩnh không có đem đệ nhất gia hải ngoại siêu thị khai ở Âu châu, cũng không có mở ở Mỹ Châu, mà là lựa chọn khai ở Băng Cốc, của nàng chiến lược ánh mắt còn là thực chuẩn. Siêu thắng tập đoàn khai trương ngày đầu tiên liền đầy ngập khách vì hoạn, ngắn ngủn mấy tháng liền thành vãn lặc khu sinh ý tốt nhất, tối chịu khách hàng hoan nghênh siêu thị, thậm chí Chung Dương Dĩnh đã muốn bắt đầu trong tay chuẩn bị ở Băng Cốc khai thứ hai gia xích siêu thị. Nhưng lúc này luôn luôn sinh ý hưng vinh, cửa ngựa xe như nước siêu thắng siêu thị, đại môn đóng chặt, mấy lượng xe cảnh sát đứng ở cửa, cảnh đăng ở đêm tối hạ không tiếng động lóe ra, làm cho người ta trốn tránh rất xa.

Siêu thắng siêu thị mặt trên đó là siêu thắng tập đoàn hải ngoại bộ ký túc xá, lúc này hải ngoại bộ tổng giám đốc Vạn Đại Bằng đứng ở mười lâu văn phòng cửa sổ, nhìn xuống phía dưới xe cảnh sát, cùng với mang theo

súng ống cảnh sát, sắc mặt tái nhợt khó coi.

Vạn Đại Bằng vạn vạn không nghĩ tới Fran siêu thị cổ đông thế nhưng còn có cùng Thái quốc vương thất có huyết thống quan hệ công tử ca Uy Đoán.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 609 : Ta cùng ngươi đi một chuyến

Thái quốc vương thất cùng này khác quốc gia vương thất không giống với, Thái quốc vương thất không chỉ có ở quốc dân thân phận siêu nhiên, lần chịu nhân dân ủng hộ kính yêu, hơn nữa bọn họ còn có được này khác quân chủ lập hiến quốc gia vương thất sở không có thật lớn quyền lực.

Hơn nữa Thái vương lại nắm giữ Thái quốc tối cao quyền lực! Mặc kệ là cường đại quân đội còn là chính phủ phương diện, tất cả đều muốn thần phục ở Thái vương uy nghiêm dưới, Thái quốc pháp luật cũng nghiêm cấm gì đối quốc vương cùng vương thất thành viên bất kính lời nói hoặc hành động, cho nên ở Thái quốc tối không thể đắc tội người chính là người Thái quốc vương thất.

Uy Đoán không xem như Thái quốc vương thất chân chính thành viên, nhưng cùng vương thất có huyết thống quan hệ, mà hiện tại Siêu Thắng tập đoàn chính là xúc động hắn lợi ích.

Ngay từ đầu phụ trách tập đoàn Thái quốc phân bộ tổng giám đốc Vạn Đại Bằng cũng không có ý thức được sự tình nghiêm trọng tính, hắn nghĩ đến Siêu Thắng tập đoàn làm là chính đáng sinh ý, khiến cho cũng là công bình cạnh tranh, hắn nghĩ đến Siêu Thắng siêu thị đem nguyên lai thuộc loại Fran siêu thị khách hàng hấp dẫn lại đây là hắn kinh doanh thượng thắng lợi, thậm chí vì thế âm thầm đắc ý.

Nhưng Vạn Đại Bằng lại đã quên Trung Quốc có câu ngạn ngữ kêu “Cường long không áp địa đầu xà”. Cường long còn cũng không dám cùng địa đầu xà đấu, huống chi Siêu Thắng tập đoàn tuy rằng tài chính hùng

hậu, ở Trung Quốc bán lẻ nghiệp đưa vào hoạt động phi thường thành công, nhưng dù sao cùng bán lẻ giới "Cường long" Wal-Mart, gia nhạc phúc còn là có một đoạn không nhỏ chênh lệch, nay đến người ta Thái quốc địa bàn lại như thế nào có thể ép tới chỗ ở đầu xà đâu? Càng đừng nói còn âm thầm đắc ý. Cho nên ở Vạn Đại Bằng đắc ý là lúc, nghĩ đến chính mình đã muốn giúp Siêu Thắng tập đoàn thành công công chiếm Băng Cốc bán lẻ thị trường khi, đồng dạng ở vãn lặc khu, đã bị Siêu Thắng siêu thị đánh sâu vào lớn nhất Fran siêu thị bắt đầu phản kích.

Ngay từ đầu Vạn Đại Bằng còn ý đồ chính mình đến giải quyết, nhưng đến đêm nay ngay cả siêu thị đều bị bức tạm thời đóng cửa, cũng biết Fran siêu thị sau lưng thế nhưng còn có một cái có được vương thất huyết thống quan hệ cổ đông Uy Đoán sau, Vạn Đại Bằng mới ý thức được sự tình gấp gáp, chỉ có chủ tịch ra mặt mới có thể giải quyết.

Điện thoại tiếng chuông ở trong văn phòng chợt vang lên, cả kinh Vạn Đại Bằng trái tim mạnh run rẩy một chút.

"Chủ tịch." Tiếp khởi điện thoại, Vạn Đại Bằng nơm nớp lo sợ kêu một tiếng.

Chung Dương Dĩnh là cái khí chất thực tao nhã cao quý, đồng thời cũng là tràn ngập phong vận nữ nhân, nhưng đồng thời nàng còn là một vị nữ cường nhân đối thủ hạ yêu cầu cực kì nghiêm khắc, thưởng phạt phân minh.

Vạn Đại Bằng có thể bị Chung Dương Dĩnh lựa chọn, trở thành phụ trách tập đoàn Thái quốc phân bộ tổng giám đốc tự nhiên là người rất năng lực, nhưng đối mặt Chung Dương Dĩnh hắn còn là hội không tự chủ được cảm thấy một tia khẩn trương. Hơn nữa giống đêm nay, ở sự tình xử lý không lo tình huống hạ, hắn trong lòng

càng phát ra khẩn trương chột dạ.

“Đối phương cái gì đến đây?” Điện thoại nhất tiếp khởi, Chung Dương Dĩnh phi thường trực tiếp ngắn gọn hỏi. Nàng rất rõ ràng chính mình ở Thái quốc nói như thế nào cũng là đầu tư bên ngoài xí nghiệp, đối phương nếu không có một chút đến đây tuyệt không dám dễ dàng động Siêu Thắng tập đoàn.

“Fran siêu thị, trong đó một vị kêu Uy Đoán cổ đông cùng vương thất có huyết thống quan hệ, hơn nữa nghe nói hắn một vị thúc thúc là người trong quân đội. Lần này sự kiện chủ yếu là hắn ở phát lực.” Vạn Đại Bằng nghe được Chung Dương Dĩnh kia nhất quán bình tĩnh thanh âm, vội vàng trả lời.

“Có vương thất cùng quân đội bối cảnh?” Chung Dương Dĩnh nghe vậy đại mi nhất thời liền nhíu lại.

Ở Thái quốc, vương thất quyền uy là không thể nghi ngờ, về phần quân đội, theo Thái quốc nhiều lần phát sinh quân nhân tham dự chính biến phủ định chính phủ sự kiện, không khó nhìn ra đến quân đội ở Thái quốc đồng dạng là một cái có được thật lớn quyền lực, không thể dễ dàng trêu chọc thế lực, mà nay nghe Vạn Đại Bằng ý tứ, kia Uy Đoán thế nhưng có được vương thất cùng quân đội song trọng bối cảnh, này như thế nào không cho Chung Dương Dĩnh chau mày.

“Đối phương đưa ra là điều kiện gì?” Bất quá Chung Dương Dĩnh trà trộn thương trường nhiều năm, cái gì hung hiểm chìm nổi không có trải qua quá, cũng là không có hoảng thần, hiểu rõ sở đối phương bối cảnh dọa người, không thể dễ dàng trêu chọc sau, nàng liền lập tức nghĩ tới thoái nhượng.

Thương nhân thôi, tranh cường so dũng khí không phải bọn họ mục đích, kiếm tiền mới là bọn họ cuối cùng mục

đích. Cổ ngữ nói hòa khí phát tài, có thể thấy được phát tài mới là trọng điểm. Cho nên Chung Dương Dĩnh gặp không thể dễ dàng trêu chọc, liền nghĩ tới thoái nhượng một bước.

“Bọn họ nâng lên hai cái điều kiện, nhất là rời khỏi Băng Cốc thị trường, nhị là bọn hắn nhập cổ Siêu Thắng tập đoàn Thái quốc phân bộ, hơn nữa bọn họ yêu cầu kiềm giữ 70% công ty cổ phần.” Vạn Đại Bằng trả lời.

“Bọn họ khẩu vị thật đúng là không nhỏ!” Chung Dương Dĩnh nghe vậy mặt đẹp lập tức liền trầm xuống dưới, trong mắt lóe ra một tia tức giận.

Băng Cốc thị trường là Siêu Thắng tập đoàn đi hướng quốc tế hóa bước đầu tiên, vì thế Chung Dương Dĩnh đầu nhập vào đại lượng tinh lực, tuyệt bút tài chính, nay thật vất vả ở Băng Cốc đứng vững cước bộ hơn nữa tiền cảnh một mảnh tốt, nàng lại khởi khẳng như vậy rời khỏi Băng Cốc thị trường? Mà nếu quả không lùi ra Băng Cốc thị trường, tự nhiên chỉ có thể lui một bước cấp địa đầu xà một ít ưu việt, tốt nhất biện pháp chớ quá cho cùng đối phương hợp tác. Cho nên Vạn Đại Bằng đưa ra Uy Đoán bọn họ muốn nhập cổ, Chung Dương Dĩnh cảm thấy đây là có thể làm, nhưng đối phương phải làm đại cổ đông, muốn tuyệt đối cổ phần khống chế lại hoàn toàn vượt qua Chung Dương Dĩnh có thể thừa nhận điều kiện.

Cái này như Chung Dương Dĩnh tân tân khổ khổ trồng xuống một phiến vườn trái cây, mắt thấy trái cây thành thục, có người lại muốn tới trích có sẵn, không chỉ có muốn trích có sẵn nhưng lại muốn trích so với Chung Dương Dĩnh còn muốn nhiều, loại chuyện này Chung Dương Dĩnh đương nhiên cũng không chịu làm.

“Đúng vậy, bọn họ điều kiện đề thật quá đáng. Nhưng này dù sao cũng là bọn họ địa bàn, hơn nữa kia Uy

Đoán bối cảnh không giống tầm thường, nếu không thuận theo hắn, bọn họ nếu tiếp tục như vậy cố ý làm khó dễ đi xuống, chúng ta siêu thị chỉ sợ cũng muốn đóng cửa.” Vạn Đại Bằng gặp Chung Dương Dĩnh trong giọng nói mang theo một tia tức giận, thật cẩn thận phân tích nói.

“Ngươi trước ổn định bọn họ, không cần theo chân bọn họ hoàn toàn nháo cương, ta hiện tại liền chuẩn bị nhích người tiến đến Băng Cốc.” Chung Dương Dĩnh nghe vậy bình tĩnh nói.

Thương nhân thích nhất làm sự tình đó là đầy trời chào giá, Chung Dương Dĩnh trong lòng mặc dù giận nhưng cũng hiểu được điều kiện cũng không phải nhất thành bất biến, nàng còn là có thể đi cò kè mặc cả, về phần cuối cùng kết quả như thế nào, vậy muốn xem song phương đàm phán trình độ.

“Ta hiểu được.” Vạn Đại Bằng nghe nói chủ tịch muốn đích thân chạy tới, không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng nói.

“Ngô Anh, ngươi tra một chút đêm nay có hay không phi Băng Cốc chuyến bay, có nói lập tức đính hai tấm, ngươi cùng ta đi một chuyến Băng Cốc.” Treo điện thoại, Chung Dương Dĩnh bình tĩnh đối Ngô Anh nói.

“Hảo, ta lập tức gọi điện thoại.” Ngô Anh phi thường sạch sẽ lưu loát trả lời.

Chung Dương Dĩnh gật gật đầu, lại loát hạ mái tóc, điều tiết một chút tức giận tâm tình, sau đó không vội không hoãn hướng tiệc cưới đại sảnh đi đến.

Tuy rằng Chung Dương Dĩnh biết Hạ Vân Kiệt có thường nhân không thể biết được năng lực, nhưng nàng còn là không nghĩ làm cho Hạ Vân Kiệt biết nàng gặp

phiền toái, bởi vì kia dù sao cũng là Thái quốc không phải Trung Quốc.

“Vân Kiệt, công ty có chút việc ta muốn đi trước một bước.” Trở lại yến hội, Chung Dương Dĩnh một lần nữa ngồi trở lại Hạ Vân Kiệt bên người, sau đó nói khẽ với hắn nói.

“Có phải hay không gặp được việc khó ?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy khẽ cau mày, quan tâm hỏi.

Hắn biết rõ chính mình ở Chung Dương Dĩnh trong đầu địa vị, chỉ cần chính mình ở, nếu không có gì đại sự tình, Chung Dương Dĩnh đoạn sẽ không trước tiên cách tịch.

“Không có gì, chính là thương trường một chút sự tình, ta có thể giải quyết.” Chung Dương Dĩnh vẻ mặt thoải mái mà nói.

Chính là Chung Dương Dĩnh biểu hiện càng thoải mái, Hạ Vân Kiệt ngược lại càng khả nghi tâm.

Nếu thật sự là một chút việc nhỏ, Chung Dương Dĩnh lại sao lại vội vàng rời đi?

“Chung tỷ, ngươi này cũng không đem ta làm bằng hữu nga!” Hạ Vân Kiệt cố lộ không vui sắc nói.

“Thực không có gì, chính là Thái quốc bên kia siêu thị ra điểm phiền toái, cần ta đuổi đi qua xử lý một chút.” Gặp Hạ Vân Kiệt nhất định phải truy vấn, Chung Dương Dĩnh đành phải tận lực nhẹ nhàng bâng quơ trả lời, trong lòng lại cảm giác ngọt tư tư.

Mặc kệ thế nào, hắn chung quy còn là thực quan tâm ta.

“Thái quốc bên kia có phiền toái?” Hạ Vân Kiệt trong mắt lóe ra một điểm hàn quang, “Dù sao ngày mai nghỉ ngơi,

ta cùng ngươi đi một chuyến đi.”

“A, không cần. Chính là chút ích lợi tranh cãi, cùng lắm thì làm cho một ít chính là.” Chung Dương Dĩnh không nghĩ tới chính mình chính là như vậy nhắc tới, Hạ Vân Kiệt thế nhưng nói muốn cùng chính mình cùng đi, cuống quít nói, trong lòng cũng là vừa mừng vừa sợ, càng nhiều là ngọt ngào.

“Dị quốc tha hương, sự tình không đơn giản như vậy. Huống hồ ngươi là tỷ của ta, lại khởi dung người khác ức hiếp? Liền nói như vậy định rồi, ta với ngươi cùng đi.” Hạ Vân Kiệt không khỏi phân trần nói.

Nếu là ở Trung Quốc, Hạ Vân Kiệt cũng sẽ theo Chung Dương Dĩnh đi. Khả ở Thái quốc, dị quốc tha hương, Hạ Vân Kiệt lại sao có thể yên tâm? Huống chi loại chuyện này cho dù Chung Dương Dĩnh không nói tỉ mỉ, lấy Hạ Vân Kiệt chỉ số thông minh căn bản không cần suy tính cũng có thể đoán ra, người ở nước khác, lấy Chung Dương Dĩnh tính cách, cùng người khác sinh ra ích lợi tranh cãi, đoạn không có khả năng là nàng ức hiếp dân bản xứ, khẳng định là địa phương người có quyền thế khi nàng. Một khi đã như vậy, Hạ Vân Kiệt càng không thể làm cho nàng một người tiến đến.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 610 : Xuất phát trên đường

“Huống hồ ngươi là tỷ của ta, lại khởi dung người khác ức hiếp?” Tuy rằng chính là tái đơn giản một câu bất quá trong lời nói, lại nghe Chung Dương Dĩnh phương tâm run run, một đôi mắt đẹp chăm chú nhìn Hạ Vân Kiệt hồi lâu mới vạn phần vui mừng gật đầu nói:“Vậy phiền toái ngươi cùng ta đi một chuyến.”

“Không có gì phiền toái không phiền toái, hơn nữa ta còn không đi qua Băng Cốc, vừa vặn thừa cơ miễn phí du lịch một lần.” Hạ Vân Kiệt thấp giọng cười nói.

“Nói được chính mình hình như là cái kẻ nghèo hèn giống nhau!” Chung Dương Dĩnh nghe vậy hé miệng nhẹ giọng cười cười, mắt đẹp kìm lòng không được quyến rũ hoành hắn liếc mắt một cái.

Chung Dương Dĩnh vốn là là khí chất hơn người, phong vận mê người thành thục nữ tính, hơn nữa nữ thủ phú thân phận càng cấp nàng tăng thêm vài phần thần bí dụ hoặc lực. Nay đột nhiên triển lộ nữ nhân kiều mỵ một mặt, quả thực nhìn xem đồng tịch Trương tổng đám người tròng mắt đều trừng lồi đi ra, người người đều ngầm thẳng nuốt nước miếng, đồng thời cũng ghen tị không thôi, không biết Hạ Vân Kiệt đến tột cùng có gì mị lực thế nhưng có thể dẫn tới nữ thủ phú động tình.

“Chung tỷ ngươi nhưng là nữ thủ phú, với ngươi so sánh với ta đương nhiên chính là cái kẻ nghèo hèn!” Hạ Vân Kiệt lại thấp giọng nói.

“Ba hoa, người ta này nữ thủ phú cũng là ngươi một tay sáng lập đi ra đâu!” Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt trong giọng nói mang theo một tia trêu chọc, nhịn không được tiếu mâu tái hoành hắn liếc mắt một cái, thiên thiên ngọc thủ lại lặng lẽ thân đến cái bàn dưới nhẹ nhàng ở

hắn trên đùi kháp một chút.

Chung Dương Dĩnh lời này một chút cũng không khoa trương, lúc trước nàng bị ác quỷ quấn thân, Siêu Thắng tập đoàn thiếu chút nữa sẽ rơi vào Nhật Bản Ma Sinh thương sự khống chế bên trong, sau lại bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ, nàng không chỉ có thoát khỏi ác quỷ nhưng lại ngoài ý muốn chiếm được tuyệt bút không lãi tài chính rót vào. Chiếm được lớn tài chính sau, Siêu Thắng tập đoàn bắt lấy cơ hội nhân cơ hội bốn phía khuếch trương, cuối cùng trở thành quốc nội số một số hai xích bán lẻ tập đoàn, mà Chung Dương Dĩnh cũng nhảy trở thành nữ thủ phú.

Cảm nhận được Chung Dương Dĩnh kia độc hữu thành thục nữ tính mị lực, thiên thiên ngọc thủ sờ qua đùi khi khiêu khích, nhớ tới lần trước ở từ thiện tiệc tối chính mình ôm nàng khiêu vũ, tay rớt xuống tại kia mềm mại mĩ mông, đêm đó thiếu chút nữa sẽ lưu lại cùng nàng một phen hoan hảo, cuối cùng lại bởi vì Tần Lam một cuộc điện thoại mà trước tiên rời đi, Hạ Vân Kiệt trong lòng một trận muốn động, kìm lòng không được lặng lẽ thân thủ ở bàn dưới nhẹ nhàng bắt được Chung Dương Dĩnh tay.

Chung Dương Dĩnh tay thực nhuyễn thực hoạt nộn, phảng phất không xương bình thường, một chút cũng không như là hơn ba mươi tuổi nữ nhân tay.

Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt đột nhiên bắt lấy tay nàng, thân thể mềm mại không khỏi khẽ run lên, cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền phản thủ nắm chặt tay hắn, tựa hồ sợ hắn đột nhiên đào thoát bình thường.

Giờ khắc này, nàng đã muốn đợi hồi lâu, thậm chí có đôi khi nằm mơ đều đã làm được.

Chính như Chung Dương Dĩnh trong lòng sở sợ giống

nhau, Hạ Vân Kiệt xúc động tiếp theo bắt lấy tay nàng kỳ thật cũng đã hối hận tưởng buông tay, còn không đợi hắn buông tay Chung Dương Dĩnh lại đột nhiên phản thủ dùng sức bắt lấy tay hắn.

Chung Dương Dĩnh này phản thủ một trảo, Hạ Vân Kiệt sẽ thấy cũng không nhẫn tâm buông tay. Bởi vì hắn theo kia "Kinh người" độ mạnh yếu trung có thể rõ ràng cảm nhận được Chung Dương Dĩnh đối hắn nùng hóa không ra thâm tình.

"Thái quốc, ta kỳ thật có thể không cần đi, trực tiếp cấp Nãi Trát Luân đánh cái điện thoại liền có thể, lấy năng lực của hắn hẳn là có thể giải quyết. Khả vì cái gì ta cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền lựa chọn cùng nàng cùng đi đâu? Có phải hay không của ta ở sâu trong nội tâm kỳ thật còn là khát vọng cùng Chung tỷ thân thể hoan hảo? Còn là bất tri bất giác trung ta cuối cùng còn là động chân chính tình cảm?" Thủ như trước ở dưới cái bàn nắm, Hạ Vân Kiệt nhìn về phía Chung Dương Dĩnh thâm thúy con ngươi đen trung lóe ra một tia mâu thuẫn cùng hoang mang.

"Lão bản, buổi tối mười giờ có một chuyến Hải Châu thị bay đi Băng Cốc chuyến bay, ta đã muốn đính hai tấm vé máy bay." Đang lúc Hạ Vân Kiệt cùng Chung Dương Dĩnh hai người lặng yên ở bàn dưới mười ngón tương khấu khi, Chung Dương Dĩnh bảo tiêu kiêm tài xế Ngô Anh đã đi tới, bám vào Chung Dương Dĩnh bên tai thấp giọng nói.

"Mười giờ? Giống như thời gian có chút khẩn trương." Hạ Vân Kiệt nhân cơ hội buông tay nhìn một chút đồng hồ thấp giọng nói.

"Ân, là không sai biệt lắm nên động thân tiến đến sân bay." Chung Dương Dĩnh cũng nhân cơ hội đưa tay thu trở về, trên gương mặt mang theo một tia mê người mây

đỏ. Trong lòng lại âm thầm trách Ngô Anh tới không phải thời điểm, bất quá nhất tưởng khởi đợi lát nữa chính mình đem cùng Hạ Vân Kiệt cùng nhau đi Thái quốc, Chung Dương Dĩnh trong lòng lại tràn ngập chờ mong.

Khi nói chuyện, vừa vặn một đôi tân nhân kính một vòng rượu, cần hồi chủ bàn hoãn một ngụm kính, Hạ Vân Kiệt cùng Chung Dương Dĩnh liền nhân cơ hội đứng dậy.

“Văn Bân, Tiểu Nhã, ngượng ngùng, Thái quốc bên kia đã xảy ra điểm sự tình, ta cùng Chung tỷ lâm thời muốn tiến đến xử lý một chút, chỉ sợ hiện tại phải đi rồi.” Hạ Vân Kiệt mặt mang xin lỗi đối Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã nói.

Hạ Vân Kiệt cùng Chung Dương Dĩnh ở một đôi tân nhân trong mắt nhưng là chân chính đại nhân vật, bọn họ có thể đến đối với bọn họ mà nói cũng đã xem như cho thiên đại mặt mũi, Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã cũng không dám hy vọng xa vời hai người hội vẫn kiên trì đến tiệc cưới chấm dứt, nay Hạ Vân Kiệt còn cố ý như thế rành mạch giải thích một phen, Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã trong lòng làm sao có khúc mắc, cuống quít nói:“Không có việc gì, không có việc gì.”

Hạ Vân Kiệt lại xin lỗi cười cười, lại chúc phúc vài câu, sau đó lại cùng người ngồi cùng bàn đánh tiếp đón, cũng lén cố ý cùng Ngô Lị Lị nói vài câu, thế này mới cùng Chung Dương Dĩnh hai người cách tịch mà đi.

Nhìn trẻ tuổi bóng dáng cùng kia thướt tha đẫy đà bóng dáng sóng vai rời đi, Trương tổng đám người cảm nghĩ trong đầu chỉ có, trong lòng tràn đầy hâm mộ cùng ghen tị.

“Hạ tiên sinh cũng đi sao?” Ra tiệc cưới đại sảnh, Ngô Anh mặt mang nghi hoặc hỏi.

“Đúng, Vân Kiệt cũng muốn cùng đi, ngươi tái nhiều đính một tấm vé máy bay.” Chung Dương Dĩnh gật gật đầu phân phó nói.

“Chúng ta hai người đi tựu có thể, không tất yếu hưng sư động chúng, Ngô Anh đưa chúng ta đi sân bay là có thể.” Hạ Vân Kiệt đi theo nói.

“Như vậy cũng được, dù sao Thái quốc bên kia chúng ta đã muốn có người, cũng là không nhất định cần Ngô Anh ở bên cạnh hỗ trợ.” Chung Dương Dĩnh gật đầu nói.

Ngô Anh gặp lão bản nói như thế, lên xe sau liền lại đánh cái điện thoại, hủy bỏ chính mình hành trình, tăng thêm Hạ Vân Kiệt.

Ở xe chạy tới sân bay trên đường, nhàn rỗi vô sự Hạ Vân Kiệt liền hỏi khởi Siêu Thắng tập đoàn Thái quốc phân công ty sự tình.

“Vương thất cùng quân đội song trọng bối cảnh!” Hạ Vân Kiệt sờ sờ cằm, khóe miệng gợi lên một chút cười lạnh.

Sự tình còn quả thực như hắn sở liệu, quả là địa phương người có quyền thế ức hiếp Siêu Thắng tập đoàn là ngoại xí, cứng rắn muốn ngồi mát ăn bát vàng.

“Đúng vậy. Ngay từ đầu cũng là Vạn Đại Bằng đại ý, nếu sớm biết rằng Fran siêu thị cổ đông trung có bực này bối cảnh, chúng ta sẽ trước tiên cùng hắn hợp tác, cùng lắm thì nhường một ít lợi nhuận. Dù sao cường long không áp địa đầu xà, ở người khác địa bàn việc buôn bán nên cho ra lợi ích dù sao cũng phải cho đi ra một ít. Nay người ta đã muốn đi rồi cường ngạnh thủ đoạn, sự tình còn có điểm khó giải quyết. Bất quá vấn đề cũng không lớn, cùng lắm thì nhiều làm cho chút ích lợi đó là.” Có Hạ Vân Kiệt cùng đi, Chung Dương Dĩnh tâm tình phá lệ tốt, liên quan cái gì công ty ích lợi bất lợi ích đều xem

phai nhạt rất nhiều.

“Ha ha, nhường lợi ta không phản đối, có tiền mọi người cùng nhau kiếm thôi. Nhưng đối phương thế nhưng áp dụng âm hiểm thủ đoạn, vậy không đúng. Chung tỷ ngươi yên tâm, chuyện này nếu ta nhúng tay, đối phương cho dù có thông thiên bối cảnh cũng vô dụng.” Hạ Vân Kiệt nói, trong giọng nói lộ ra một cỗ làm cho người ta run sợ khí phách.

“Ân!” Chung Dương Dĩnh cảm thụ được bên người trên thân nam nhân phát ra khí phách, kìm lòng không được ôm đi qua, ánh mắt mê ly nhìn hắn.

Đã bao nhiêu năm, vẫn đều là chính mình một người xét ở bác. Thậm chí có đôi khi đều đã quên chính mình kỳ thật là cái nữ nhân, cũng cần phải có cái bả vai dựa vào. Thẳng đến nhìn thấy Hạ Vân Kiệt sau, Chung Dương Dĩnh mới phát hiện mặc kệ chính mình bao nhiêu có tiền, chính mình còn là nữ nhân, còn là hy vọng có nam nhân bả vai có thể làm cho nàng dựa vào, mà này người chính là Hạ Vân Kiệt.

Bởi vì chỉ có Hạ Vân Kiệt mới có thể làm cho nàng sớm đã lãnh đạm tâm trở nên lửa nóng, mới có làm cho nàng sinh ra thần phục, dựa vào xúc động.

Cảm thụ được đột nhiên ôm đi lên mềm mại thân mình, Hạ Vân Kiệt run sợ một chút, ánh mắt có chút chột dạ ngắm mắt ngồi ở điều khiển vị Ngô Anh, thấy nàng ánh mắt nhìn tiền phương, tựa hồ căn bản không có phát hiện chuyện phát sinh phía sau tình, Hạ Vân Kiệt thế này mới do dự hạ, cuối cùng thân thủ ôm Chung Dương Dĩnh vòng eo.

Có lẽ là vì mấy tuổi hơi chút lớn một chút duyên cớ, Chung Dương Dĩnh eo không bằng Dương Tiếu Mai các nữ tử tinh tế, bất quá ôm vào trong tay lại phá lệ có thịt

cảm cùng mềm mại, ngược lại tựa hồ càng có thể trêu chọc nam nhân nguyên thủy dục vọng, làm cho Hạ Vân Kiệt thiếu chút nữa kìm lòng không được sẽ theo kia đẫy đà vòng eo đi xuống sờ soạng. Bất quá cuối cùng Hạ Vân Kiệt còn là cận chỉ cho ôm Chung Dương Dĩnh vòng eo, nhưng dù là như thế cũng đã muốn làm cho hắn tâm động không thôi, phúc để ẩn ẩn có một đoàn hỏa chậm rãi bốc lên mà lên.

Chung Dương Dĩnh đã muốn không biết bao nhiêu năm không bị nam nhân như thế chạm qua thân thể, hơn nữa nay ôm nàng vòng eo lại là nàng vẫn trong lòng hướng tới nam nhân, sớm đã cả người mềm mại mệt mỏi, bị làn váy bọc hai điều trong suốt đầy đặn đùi đều kìm lòng không được kẹp chặt lên.

“Ta đây là làm sao vậy? Thật sự là mắc cỡ chết được!” Cảm giác được tựa hồ ẩn ẩn có cái gì theo trong thân thể chảy ra, trong đầu tưởng đều là loạn thất bát tao gì đó, Chung Dương Dĩnh hai má từng trận nóng lên, toàn bộ thân mình đều nhịn không được run nhè nhẹ đứng lên, tưởng như vậy đẩy ra Hạ Vân Kiệt lại phảng phất mê muội bình thường ngược lại thiếp hắn càng chặt.

Nhận thấy được kia mềm mại thân mình thiếp chính mình càng chặt, tản ra thành thục hương, Hạ Vân Kiệt thân thể kìm lòng không được đã xảy ra một tia biến hóa, hai chân trong lúc đó đáp nổi lên một cái đột khởi lều trại.

Bởi vì thiếp gần, Chung Dương Dĩnh rất nhanh liền nhận thấy được biến hóa này.

Chung Dương Dĩnh là người từng trải vừa thấy đến kia cao cao đột khởi, thế nào còn không biết chuyện gì xảy ra, một viên phương tâm bang bang loạn khiêu, nhịn không được thở gấp yếu ớt cắn hạ Hạ Vân Kiệt lỗ tai, thấp giọng sẳng giọng:“Ngươi này tiểu bại hoại!”

Nói chuyện khi, thiên thiên ngọc thủ kìm lòng không được tại kia cao cao đột khởi địa phương nhẹ nhàng sờ soạng hạ. Nhất thời Hạ Vân Kiệt như bị điện xúc một chút, cả người đều nhịn không được chiến hạ, kia ngoạn ý nhưng lại lập tức như ăn thuốc kích thích bình thường càng phát ra dâng trào đứng lên.

“Tiểu bại hoại, không chuẩn miên man suy nghĩ, Ngô Anh còn tại trên xe đâu, chờ đi Thái quốc ngươi muốn thế nào được cái đó!” Gặp Hạ Vân Kiệt kia ngoạn ý càng phát ra dâng trào, Chung Dương Dĩnh lại thở gấp yếu ớt cắn Hạ Vân Kiệt lỗ tai nói, thân mình lại thiếp Hạ Vân Kiệt càng chặt.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi một trận cười khổ, chính mình cũng không phải cái gì Liễu Hạ Huệ, nàng thiếp chính mình sao nhanh, còn nói ra bực này câu dẫn người trong lời nói, chính mình có thể không miên man suy nghĩ sao?

Cũng may sân bay rất nhanh đi ra, Chung Dương Dĩnh tựa hồ cũng sợ Ngô Anh phát hiện cái gì, tuỳ thời tràng xa xa đang nhìn liền ngồi thẳng thân mình, chính là tiếu mâu đầy nước, hai má phiếm hai đóa mây đỏ, ở trong đêm đen phá lệ mê người.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 611 : Không hiểu không cần loạn chen vào nói

Gặp Chung Dương Dĩnh ngồi thẳng thân mình, Hạ Vân Kiệt trong cơ thể táo động thế này mới hơi bình, chính là trong đầu lại còn là quanh quẩn vừa rồi chạm chỗ mềm mại.

Xuống xe, vào sân bay đại sảnh, xa xa liền nhìn đến vài cái mặc chế phục tiếp viên hàng không thướt tha nhiều vẻ đi tới, hấp dẫn không ít trong đại sảnh hành khách. Nhất là một ít nam hành khách tròng mắt lại không mất thời cơ ở tiếp viên hàng không kia mặt ngoài có hứng thú thân mình một trận mãnh tảo. Nhưng Hạ Vân Kiệt nhìn đến này mặc chế phục tiếp viên hàng không, lại mãnh nhớ tới một việc, trong lòng không khỏi cả kinh.

Không xong, đã quên Trầm Lệ Đề cũng là ở Hải Châu thị sân bay đi làm, phi còn là Băng Cốc chuyến bay, hẳn là sẽ không như vậy xảo ngộ đến nàng đi? Nếu gặp được nàng chuyện đó đã có thể không tốt giải thích.

Trong lòng nghĩ, Hạ Vân Kiệt liền có cổ muốn thôi tính một phen xúc động, nhưng cuối cùng còn là kìm quyết tâm đầu này phân xúc động.

Cuộc sống không phải là vì có rất nhiều không biết mới càng phong phú phấn khích sao?

Tuy rằng cuối cùng kìm hạ tâm đầu suy tính một phen xúc động, nhưng theo tiến vào đại sảnh đến lên máy bay Hạ Vân Kiệt tâm tư còn là vẫn không thể yên ổn, ánh mắt luôn có chút có tật giật mình nhìn quét chung quanh, thẳng đến đi lên phi cơ cũng không thấy được kia quen thuộc thân ảnh, Hạ Vân Kiệt thế này mới hoàn toàn thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Chung Dương Dĩnh là nữ thủ phú, tối không thiếu chính là tiền, Ngô Anh cấp nàng cùng Hạ Vân Kiệt hai người đính tự nhiên là khoang hạng nhất.

Khoang hạng nhất thực thoải mái, mặc kệ thiết bị hoàn cảnh các phần cứng phương tiện, còn là tiếp viên hàng không tố chất cùng với cung cấp phục vụ chờ đều là nhất lưu bổng. Bất quá đối với này đó Chung Dương Dĩnh sớm đã nhìn quen lắm rồi, nàng tâm tư hoàn toàn đều đặt ở Hạ Vân Kiệt trên người, một đôi mắt đẹp thỉnh thoảng nhìn về phía hắn, tràn đầy ôn nhu cùng vui mừng. Về phần tập đoàn Thái quốc phân công ty sự tình, Chung Dương Dĩnh sớm đã phao đến cửu thiên tận trời ở ngoài.

Tương đối cho cùng trong lòng vẫn khát vọng ái mộ nam nhân tại cùng nhau, về điểm này ích lợi phân tranh lại bị cho là cái gì, cùng lắm thì liền nhiều làm cho chút ích lợi đó là. Huống hồ có Hạ Vân Kiệt ở, việc này Chung Dương Dĩnh cũng căn bản không cần quan tâm.

Hải Châu bay thẳng Băng Cốc cần bốn giờ tả hữu, mười giờ phi cơ, chờ phi cơ đến Băng Cốc lang mạn sân bay khi, đã muốn là địa phương thời gian rạng sáng một chút.

“Chủ tịch, ngài hảo, một đường vất vả !” Hạ Vân Kiệt cùng Chung Dương Dĩnh vừa mới ra hải quan chỉ thấy đến tiếp cơ chỗ một vị nam tử vóc dáng cao lớn, tuổi đại khái ba mươi xuất đầu vẻ mặt tươi cười chào đón chào hỏi nói, về phần Chung Dương Dĩnh bên người Hạ Vân Kiệt, hắn chính là mắt lộ ra kinh ngạc phiêu liếc mắt một cái, này hắn cũng không có cái gì tỏ vẻ. Nam tử cao lớn bên người còn đi theo vị vẻ mặt có điểm lãnh khốc, dáng người khôi ngô trẻ tuổi nam tử.

Vóc dáng cao lớn nam tử không phải người khác, đúng là Thái quốc phân công ty người phụ trách Vạn Đại

Bằng tổng giám đốc.

Chủ tịch tự mình đến Thái quốc Băng Cốc phân công ty, cho dù là rạng sáng một giờ, làm phân công ty tổng giám đốc Vạn Đại Bằng cũng là muốn đích thân xuất mã tiếp cơ.

Về phần Vạn Đại Bằng bên người nam tử còn lại là hắn tài xế kiêm bảo tiêu. Dị quốc tha hương, đến Vạn Đại Bằng như vậy chức vị tự nhiên phải có cái cận vệ đi theo.

“Ân, ngươi cũng vất vả, đi trước khách sạn đi!” Chung Dương Dĩnh hơi hơi gật đầu, lời ít mà ý nhiều nói. Về phần Hạ Vân Kiệt, bởi vì hắn thân phận có vẻ đặc thù, Chung Dương Dĩnh cũng không có cố ý cấp Vạn Đại Bằng giới thiệu hắn.

“Là! Chủ tịch thỉnh.” Vạn Đại Bằng hơi hơi khom người làm cái thỉnh tư thế, ánh mắt cố ý vô ý lại quét Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Thân là tập đoàn công ty hải ngoại Thái quốc phân công ty người phụ trách, Vạn Đại Bằng cùng Chung Dương Dĩnh còn là từng có một ít tiếp xúc, tự nhiên biết chủ tịch bảo tiêu là Ngô Anh, hơn nữa vô luận nàng đi đến làm sao cũng đều hội mang theo Ngô Anh. Chính là hôm nay Ngô Anh không ở lại thay đổi một cái khác bảo tiêu nhưng lại là nam tử, này tự nhiên làm cho Vạn Đại Bằng cảm thấy có chút kinh ngạc.

“Ân.” Chung Dương Dĩnh lại hơi hơi gật đầu, cất bước hướng bãi đỗ xe phương hướng đi đến, mà Hạ Vân Kiệt cũng không chút khách khí đi lên trước cùng nàng sóng vai đi cùng một chỗ.

Vạn Đại Bằng gặp Hạ Vân Kiệt một bảo tiêu cùng chủ tịch sóng vai mà đi, mày không khỏi hơi hơi nhíu một

chút, nghĩ rằng, này bảo tiêu trình độ không được tốt lắm a! Ngay cả quy củ cũng đều không hiểu.

Bất quá Hạ Vân Kiệt là Chung Dương Dĩnh mang đến bảo tiêu, Vạn Đại Bằng tự nhiên không tốt ra lời chỉ trích.

Tiếp cơ là một chiếc màu đen đại bôn.

“Chủ tịch thỉnh!” Nhìn đến xe, Vạn Đại Bằng giành trước một bước hỗ trợ mở cửa xe, cung kính nói.

Chung Dương Dĩnh gật gật đầu, xoay người vào cửa xe.

Gặp Chung Dương Dĩnh xoay người đi vào, Vạn Đại Bằng theo sát sau cũng chuẩn bị ngồi vào đi.

“Phiền toái ngươi ngooif phó điều khiển vị đi lên.” Bất quá làm cho Vạn Đại Bằng vạn vạn không thể tưởng được là, kia bị hắn cho rằng là chủ tịch tân bảo tiêu người trẻ tuổi thế nhưng gọi lại hắn, cũng chỉ chỉ phó điều khiển vị nói.

Vạn Đại Bằng vừa nghe, đương trường trên mặt liền lộ ra một tia tức giận.

Nói đùa, hắn nhưng là công ty cao tầng quản lý nhân viên, lại là Băng Cốc phân công ty người phụ trách. Chủ tịch đích thân tới Băng Cốc, ở xe vị khẩn trương tình huống hạ, tự nhiên là hắn cùng chủ tịch ngồi sau xe! Khó không thành làm cho hắn đi ngồi phó điều khiển vị, làm cho một bảo tiêu ngồi sau xe bất thành?

Bất quá Hạ Vân Kiệt chung quy là chủ tịch “Người bên người”, Vạn Đại Bằng trong lòng tuy rằng thực bất khoái, thậm chí trên mặt đều lộ ra một tia tức giận, nhưng còn là rất nhanh áp chế trong lòng bất khoái, thật sâu nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nói:“Ngươi ngồi phó điều khiển vị đi lên, ta còn có một số việc cần hướng chủ tịch

hội báo.”

“Vạn quản lí, có chuyện ngồi ở phó điều khiển vị nói cũng là giống nhau.” Bất quá Vạn Đại Bằng thanh âm vừa mới hạ xuống, trong xe truyền ra Chung Dương Dĩnh chân thật đáng tin thanh âm.

Vạn Đại Bằng sắc mặt hơi hơi đổi đổi, nhưng còn là thành thành thật thật nhiễu quá xe ngồi xuống phó điều khiển vị.

Chủ tịch mệnh lệnh, Vạn Đại Bằng tự nhiên không dám ngỗ nghịch.

“Đừng để ý, hắn khẳng định đem ngươi trở thành của ta bảo tiêu !” Làm Vạn Đại Bằng ngồi vào xe khi, Hạ Vân Kiệt cũng ngồi vào xe, mông vừa mới ngồi kiên định, liền có lũ mùi thơm chui vào chóp mũi, cũng là Chung Dương Dĩnh thiếp lại đây ghé vào lỗ tai hắn nói nhỏ.

“Lần này ta chính là của ngươi cận vệ!” Hạ Vân Kiệt trái lại bám vào Chung Dương Dĩnh bên tai thấp giọng nói.

“Ân!” Chung Dương Dĩnh nghe vậy trong lòng một trận ngọt ngào.

Người này sẽ không là chủ tịch dưỡng tiểu tình nhân đi? Gặp Chung Dương Dĩnh cùng Hạ Vân Kiệt ở phía sau xe biểu hiện thật là thân mật, Vạn Đại Bằng trong lòng giật mình, trong mắt lóe ra một tia ghen tị ánh mắt.

Chung Dương Dĩnh không chỉ có có tài phú có tướng mạo dáng người, hơn nữa nàng còn là độc thân. Giống như vậy nữ nhân, lại có cái nào nam nhân không hướng tới. Một khi chinh phục như vậy nữ nhân, không chỉ có nhân tài hai, hơn nữa càng có thể mang cho nam nhân một loại không cách nào hình dung thành tựu cùng chinh phục cảm.

Vạn Đại Bằng cũng là nam nhân, hắn tự nhiên cũng từng ảo tưởng quá Chung Dương Dĩnh hội coi trọng chính mình. Như vậy hắn không chỉ có đem có được kia phong vận mê người thân thể, còn nghĩ có được thật lớn tài phú.

Khả Chung Dương Dĩnh địa vị thật sự rất cao, hơn nữa ở viên công trước mặt luôn luôn lại biểu hiện thật sự trang nghiêm, cho nên Vạn Đại Bằng cũng chỉ dám ảo tưởng một chút, còn chưa có không dám đánh nàng chủ ý, đối mặt nàng cũng cho tới bây giờ là cung kính có thêm. Nhưng hôm nay hắn gặp Hạ Vân Kiệt này tiểu bạch kiểm thế nhưng có thể được đến Chung Dương Dĩnh ưu ái, phảng phất lập tức Chung Dương Dĩnh liền theo kia cao cao "Điện thờ" rơi xuống xuống dưới, cũng không phải như vậy nan bắt đầu. Ít nhất Vạn Đại Bằng cho rằng lấy hắn cao lớn to lớn khí lực, thân sĩ khí chất, so với Hạ Vân Kiệt này còn có vẻ có điểm nộn tiểu bạch kiểm mạnh hơn rất nhiều.

Xem ra, lần này nhất định phải hảo hảo biểu hiện, nói không chừng có thể làm cho chủ tịch đối ta vài phần kính trọng, nếu thật sự là như thế, nói không chừng……

Nhất tưởng đã có một ngày, chính mình cũng có thể ôm lấy bình thường thoạt nhìn cao cao tại thượng chủ tịch kia xinh đẹp thành thục thân thể đi vào giấc ngủ, Vạn Đại Bằng tâm lập tức trở nên lửa nóng lửa nóng.

"Chủ tịch, ta đã muốn cùng Uy Đoán bọn họ ước hảo ngày mai buổi chiều hai giờ đồng hồ ở ngươi ngủ lại khách sạn phòng họp đàm phán. Bởi vì lo lắng Uy Đoán lấy thế áp người, ta còn cố ý mời ta ở Harvard ra sức học hành thạc sĩ khi nhận thức đồng học Nạp Ngõa tham gia hội đàm, hắn hiện tại là Băng Cốc thị vãn lặc khu nghị viên, ở vãn lặc khu còn là rất lực ảnh hưởng." Xe khởi động sau, Vạn Đại Bằng nghiêng đi thân mình

hướng Chung Dương Dĩnh hội báo nói.

Nói xong Vạn Đại Bằng cố ý vô ý tà Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, trong mắt mang theo một tia cao cao tại thượng thị uy khoe khoang sắc.

“Không cần. Uy Đoán đã có vương thất cùng quân đội song trọng bối cảnh, ngươi vị kia đồng học cho dù tới tham gia cũng không nhiều lắm tác dụng.” Chung Dương Dĩnh nghe vậy lại hơi hơi nhíu hạ mày, trực tiếp phủ định nói.

Một khu nghị viên, tuy rằng đối với bình thường dân chúng hoặc là nhân viên chính phủ mà nói địa vị xem như cử cao, nhưng đối với Uy Đoán loại người này cho dù không được cái gì, thật muốn cố ý dẫn hắn tham gia ngược lại làm cho người ta coi thường chính mình bên, còn không bằng quang minh chính đại cùng hắn đàm phán, nói như thế nào siêu thắng tập đoàn không chỉ có là công ty lớn hơn nữa sau lưng còn đứng một cái cường đại Trung Quốc. Cho nên ở Chung Dương Dĩnh xem ra, Vạn Đại Bằng này cử thuần túy là vẽ rắn thêm chân. Đương nhiên nếu Vạn Đại Bằng có thể thỉnh động địa phương rất quyền thế người tham gia, kia lại là mặt khác một hồi sự.

“Chủ tịch, ta vị kia đồng học ở Băng Cốc nhân mạch rất rộng. Ta cho rằng……” Vạn Đại Bằng gặp chủ tịch trực tiếp phủ quyết điệu hắn đề nghị, sắc mặt không khỏi biến đổi, không cam lòng nói.

“Không cần nói sau, chuyện này cứ như vậy.” Chung Dương Dĩnh chân thật đáng tin nói, giờ khắc này trên người nàng phát ra nữ cường nhân khí phách trước mặt một khắc nàng dán Hạ Vân Kiệt bên tai nói nhỏ ôn nhu hoàn toàn tương phản, phảng phất hoàn toàn là hai bất đồng nữ nhân.

Vạn Đại Bằng gặp Chung Dương Dĩnh kiên trì cũng không dám nói thêm nữa, nói:“Tốt lắm, không biết chủ tịch còn có chuyện gì cần ta trước tiên chuẩn bị sao?”

Chung Dương Dĩnh nghe vậy đem ánh mắt đầu hướng Hạ Vân Kiệt.

“Chờ theo chân bọn họ gặp mặt, xem bọn hắn nói như thế nào rồi nói sau!” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt thoải mái mà nói.

Gặp bực này đại sự, Chung Dương Dĩnh thế nhưng có trưng cầu bên người nàng tiểu tình nhân ý, hơn nữa kia tiểu bạch kiểm thế nhưng còn lớn hơn ngôn bất tàm phát biểu ý kiến, Vạn Đại Bằng trong lòng quả thực là nhấc lên ngập trời dấm chua lãng, nhịn không được nói:“Không hiểu không cần loạn chen vào nói! Uy Đoán bọn họ là người địa phương, bối cảnh lại rất mạnh cứng rắn, tại đàm phán trước chúng ta phải trước chuẩn bị sẵn sàng, nếu không……”

Chung Dương Dĩnh đối với Vạn Đại Bằng đem vốn sinh ý thịnh vượng Băng Cốc siêu thắng siêu thị khiến cho hiện tại đóng cửa vốn liền tâm tồn bất mãn, cho rằng hắn xử trí không lo mới đưa đến chính mình hiện tại như vậy bị động, thậm chí suốt đêm tới rồi Băng Cốc. Nay thấy hắn thế nhưng còn dám trách cứ Hạ Vân Kiệt, Chung Dương Dĩnh trên mặt nhất thời hiện lên một tia tức giận, khỏi bày giải nói:“Hạ tiên sinh là ta cố ý mời đi theo bằng hữu, Đại Bằng nói chuyện với ngươi chú ý một chút, còn có chuyện này liền ấn Hạ tiên sinh nói, chờ song phương gặp mặt, xem bọn hắn nói như thế nào nói sau.”

Có Hạ Vân Kiệt ở, nàng Chung Dương Dĩnh lại có cái gì hảo lo lắng !

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 612 : Không hề trốn tránh

Đáng thương Vạn Đại Bằng lúc này còn là vào trước là chủ cho rằng Hạ Vân Kiệt là Chung Dương Dĩnh tiểu tình nhân, dù sao một nữ nhân độc thân lâu như vậy khẳng định cũng là cô đơn tịch mịch, khẳng định cũng là cần nam nhân an ủi, về phần cái gì cố ý mời đi theo bằng hữu, bất quá chính là cái che lấp thôi. Cho nên hắn gặp Chung Dương Dĩnh thế nhưng đối Hạ Vân Kiệt này chính là bộ dạng hơi chút có điểm suất khí tiểu bạch kiểm nói gì nghe nấy đến bực này trình độ, thậm chí vì thế còn trách cứ chính mình, sắc mặt không khỏi đại biến, trong lòng thật sự là vừa ghen tị lại tích, hận không thể tát Hạ Vân Kiệt vài cái bàn tay.

Hắn tự nhiên cho rằng là Hạ Vân Kiệt mê hoặc chủ tịch, khiến cho chủ tịch mê hồn.

Bất quá chủ tịch dù sao cũng là chủ tịch, cho dù Vạn Đại Bằng trong lòng có tái nhiều lửa giận, khả nếu chủ tịch đã muốn đã mở miệng, Vạn Đại Bằng cũng không dám nhiều lời nữa.

Vạn Đại Bằng cấp Chung Dương Dĩnh an bài là Vãn Lặc khu tốt nhất năm sao cấp khách sạn, phòng còn lại là tổng thống phòng. Đây là Chung Dương Dĩnh đến tiền liền cùng Vạn Đại Bằng dặn dò tốt.

Lúc ấy Vạn Đại Bằng còn cảm thấy có chút kinh ngạc, bởi vì Chung Dương Dĩnh tuy rằng là nữ thủ phú, nhưng cuộc sống còn là có vẻ tiết kiệm. Đương nhiên này tiết kiệm là tương đối cho đồng dạng người giàu có mà nói. Tình hình chung hạ, ở khách sạn còn là năm sao cấp, bất quá phòng lại chỉ cần xa hoa phòng vậy là đủ rồi. Giống trước vài lần Chung Dương Dĩnh lại đây, ở cũng chỉ là bình thường xa hoa phòng, cho tới bây giờ không ở tổng thống phòng, nhưng lúc này đây lại chủ động

trước tiên đánh tiếp đón. Thẳng đến Vạn Đại Bằng nhìn đến Hạ Vân Kiệt cùng Chung Dương Dĩnh có nói có cười dắt tay nhau mà đi khi, hắn mới bừng tỉnh đại ngộ, nguyên lai chủ tịch lần này đột nhiên như vậy xa xỉ đứng lên, đều là vì này tiểu bạch kiểm!

Nhất tưởng đến điểm ấy, Vạn Đại Bằng nhìn Hạ Vân Kiệt rời đi bóng dáng sắc mặt nhịn không được âm trầm xuống dưới, trong mắt lộ ra một tia ghen tị tức giận sắc.

Tổng thống phòng ở khách sạn đại lâu tối cao tầng, là dược tầng bố cục. Diện tích ít nhất ba bốn trăm mét vuông, cao thấp hai tầng đều có chứa một cái thật lớn ban công, có thể nhìn ra xa phồn hoa đô thị cảnh đêm, về phần bên trong trang hoàng lại xa hoa vô cùng.

“Oa, thật lớn! Cùng nữ thủ phú đi ra chính là không giống với, ở đều là năm sao cấp khách sạn tổng thống phòng.” Đẩy cửa đi vào, nhìn lướt qua phòng, Hạ Vân Kiệt ra vẻ khoa trương nói.

“Lại ba hoa !” Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt khoa trương bộ dáng, nhịn không được dùng đầu ngón tay trạc hạ hắn đầu, hé miệng khẽ cười nói.

Cùng Hạ Vân Kiệt ở cùng nhau, chẳng sợ cũng không phải cùng cái phòng, cũng là Chung Dương Dĩnh trước kia nằm mơ đều suy nghĩ sự tình, hôm nay rốt cục thực hiện, nàng tự nhiên vui vẻ.

Hạ Vân Kiệt cười cười, đẩy ra cửa sổ, lững thững đi đến ban công thượng, dựa vào lan can mà đứng, quan sát Băng Cốc.

Mặc dù đã muốn là rạng sáng một chút nhiều chung, nhưng Đông Nam Á thứ hai đại quốc tế đô thị như trước đèn đuốc huy hoàng, trên đường xe đến xe hướng.

“Này Băng Cốc thật đúng là không hổ là quốc tế đại đô thị, trách không được chung tỷ ngươi hội đem đệ nhất gia hải ngoại siêu thị khai ở trong này, này ánh mắt chính là lợi hại.” Gặp dưới mắt mênh mông vô bờ đều là rậm rạp nhà cao tầng, còn có như mạng nhện giống nhau trải rộng giao thông đường, Hạ Vân Kiệt nhịn không được cảm khái nói.

“Chỉ biết dỗ người vui vẻ, nếu không có ngươi hôm nay cùng ta lại đây, ta cũng không biết này siêu thị còn có thể không thể khai đi xuống đâu, còn lợi hại cái gì nha!” Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt khen nàng lợi hại, trắng nõn trên mặt lộ ra vui vẻ tươi cười, nhân lại sớm đã đi đến Hạ Vân Kiệt phía sau, do dự hạ, đánh bạo từ phía sau ôm lấy hắn vòng eo, đem mặt dán tại hắn phía sau lưng.

Chung Dương Dĩnh thân mình thực nhuyễn, rất thịt cảm, làm nàng từ phía sau như vậy ôm Hạ Vân Kiệt khi, Hạ Vân Kiệt trong thân thể máu kìm lòng không được liền nhanh hơn lưu động, trong đầu không tự chủ được hiện lên khởi lần đó từ thiện tiệc tối chính mình ôm nàng vòng eo khiêu vũ, tay xẹt qua đẫy đà vòng eo dừng ở màu mỡ cái mông khi mất hồn cảm giác.

“Chung tỷ!” Hạ Vân Kiệt đột nhiên xoay người, phản thủ dùng sức ôm Chung Dương Dĩnh đầy đặn vòng eo, làm cho thân thể của nàng thiếp chính mình thiếp càng gần theo sát, hai mắt dừng ở Chung Dương Dĩnh, con ngươi nhảy lên hai luồng cực nóng hỏa diễm.

Hôm nay này cảnh tượng, Hạ Vân Kiệt kỳ thật đã muốn ở trong lòng ảo tưởng quá rất nhiều lần, nhưng mỗi một lần hắn đều phủ định, mỗi một lần đối mặt Chung Dương Dĩnh hắn đều trốn tránh, nhưng lúc này đây, Hạ Vân Kiệt lại quyết định không hề trốn tránh.

Mặc kệ là xuất phát từ đối Chung Dương Dĩnh thân thể

khát vọng cũng tốt, còn là xuất phát từ nam nữ cảm tình, Hạ Vân Kiệt đều cảm thấy lúc này đây chính mình không thể tái trốn tránh.

“Vân Kiệt!” Chung Dương Dĩnh đón nhận Hạ Vân Kiệt ánh mắt, phương tâm một trận run run, một đôi mắt trong nháy mắt liền trở nên ngập nước, xuân ý dạt dào.

Giờ khắc này, nàng đã muốn đợi hồi lâu !

“Chung tỷ, ta đã muốn có nữ nhân, hơn nữa……” Tuy rằng hạ thể đã muốn bành trướng lợi hại, đã muốn đỉnh ở tại một mảnh mềm mại chỗ, nhưng Hạ Vân Kiệt còn là tưởng đem sự tình, tưởng đem chính mình trong lòng ý tưởng nói rõ ràng, miễn cho Chung tỷ trả giá chân tình thậm chí thân thể sau mà cảm thấy hối hận, thậm chí cảm thấy đã bị thương tổn!

“Ta biết, ta không cần, hơn nữa ta cũng không tư cách để ý. Ta chỉ tưởng chân thật có được ngươi một lần, được không? Liền đêm nay! Qua đêm nay, ta sẽ không tái hy vọng xa vời ngươi nhâm……” Không đợi Hạ Vân Kiệt đem nói cho hết lời, Chung Dương Dĩnh liền dựng thẳng lên ngón tay đặt tại bờ môi của hắn, hai mắt động tình dừng ở hắn nói.

Vốn đã không chuẩn bị tái trốn tránh, gặp Chung Dương Dĩnh nói như thế, Hạ Vân Kiệt còn có cái gì hảo tái do dự, không đợi nàng đem nói cho hết lời, liền dùng miệng che lại môi của nàng.

Chung Dương Dĩnh thần có điểm dầy, thoạt nhìn phá lệ mê người gợi cảm, tựa như điện ảnh ngôi sao Angelina? Jolie giống nhau. Kỳ thật Hạ Vân Kiệt rất sớm đã nghĩ nếm thử hôn lên nó khi tư vị, hôm nay rốt cục áp dụng hành động.

Quả nhiên Chung Dương Dĩnh môi tựa như nó thoạt

nhìn như vậy mê người gợi cảm, hôn lên đi thực mềm mại, rất co dãn, tựa như thân thể của nàng cho hắn cảm giác giống nhau mềm, làm cho người ta tim đập thình thịch.

Hạ Vân Kiệt nhịn không được đem đầu lưỡi thân đi ra ngoài, ngay từ đầu hồi lâu không có chạm qua nam nhân Chung Dương Dĩnh còn có chút mới lạ, bất quá ở Hạ Vân Kiệt kéo hạ, rất nhanh nàng liền cả người đầu nhập vào đi vào, tham lam theo Hạ Vân Kiệt đầu lưỡi dây dưa hút, đồng thời thiên thiên ngọc thủ cũng không có nhàn rỗi, rất nhanh liền rớt ra Hạ Vân Kiệt quần khóa kéo, thân đến bên trong……

Kia ngoạn ý đột nhiên bị kia mềm mại ấm áp tay nhỏ bé nắm, Hạ Vân Kiệt cả người máu tựa hồ đều sôi trào, ôm lấy Chung Dương Dĩnh liền hướng trong phòng đi đến.

“Trước tắm rửa một cái!” Làm Chung Dương Dĩnh thân thể bay đứng lên, sau đó nhẹ nhàng dừng ở mềm mại giường lớn khi, nàng đột nhiên thanh tỉnh một ít lại đây, cuống quít lấy tay ngăn lại chuẩn bị phác đi lên Hạ Vân Kiệt.

“Đợi lát nữa tái tắm.” Hạ Vân Kiệt lại lấy mở Chung Dương Dĩnh tay, không khỏi phân trần rút đi trên người nàng quần áo.

Rất nhanh một khối tuyết trắng thân thể liền ngang dọc ở tại hắn dưới mắt.

Trời ạ! Hạ Vân Kiệt lập tức liền xem thẳng ánh mắt.

Chung Dương Dĩnh dáng người không có siêu cấp người mẫu Dương Tiếu Mai như vậy mặt ngoài phập phồng, tinh tế thon thả, cũng không có Chu Hiểu Diễm kia như ngoại quốc nữu bình thường đầy đặn hỏa bạo, nhưng thân thể của nàng cũng rất trắng, bạch như bạch

ngọc. Kia lược hiển đầy đặn thân mình không chỉ có không có làm cho người ta thượng tuổi mập mạp cảm giác, ngược lại có thịt thịt trí mạng gợi cảm, làm cho người ta nhịn không được sẽ đi ảo tưởng đặt ở mặt trên mất hồn tư vị.

Chung Dương Dĩnh còn có một đôi ngạo nhân nhũ phong, cho dù nàng nằm thẳng, như trước cao cao ngất lập, ở trong không khí lồng lộng chiến chiến, phảng phất Vương Mẫu nương nương bàn đào viên quả đào bình thường mê người.

“Có phải hay không rất khó xem? Có phải hay không có chút béo?” Chung Dương Dĩnh hiển nhiên đối chính mình thân mình không có tin tưởng, gặp Hạ Vân Kiệt nhìn chằm chằm thân thể của nàng xem, dùng hai tay che khuất chính mình bụng cập kì lấy hạ, đôi mắt căn bản không dám nhìn thẳng vào Hạ Vân Kiệt.

Đây là Chung Dương Dĩnh lần đầu tiên đối chính mình thân mình không có tin tưởng, bởi vì nàng hiện tại đối mặt nam nhân là Hạ Vân Kiệt, là một nam nhân tràn ngập thần kỳ lại so với nàng tuổi trẻ hơn mười tuổi.

“Không! Đây là ta đã thấy xinh đẹp nhất thân mình!” Hạ Vân Kiệt rốt cục rốt cuộc nhịn không được, rất nhanh cởi chính mình quần áo, sau đó đè ép đi lên, bám vào Chung Dương Dĩnh bên tai động tình nói.

“Thật vậy chăng? Không gạt ta?” Chung Dương Dĩnh vẻ mặt kinh hỉ nói.

“Đương nhiên là thật, không tin ngươi kiểm tra một chút sẽ biết.” Nói xong Hạ Vân Kiệt lôi kéo Chung Dương Dĩnh tay đi xuống tìm kiếm……

Chung Dương Dĩnh thân mình tựa như một đoàn bông giống nhau, ở nàng mặt trên, Hạ Vân Kiệt cảm giác

chính mình tựa như bay ở cao trên mây. Mỗi một lần tiến lên luôn làm cho hắn muốn ngừng mà không được. Mà Chung Dương Dĩnh ở Hạ Vân Kiệt tiến lên hạ, nhân sinh trung lần đầu tiên nhấm nháp đến kia bay đến tận trời cực nhanh nhạc cảm giác, đồng dạng làm cho nàng muốn ngừng mà không được……

Đêm nay hai người dây dưa hồi lâu, thẳng đến Chung Dương Dĩnh tình trạng kiệt sức, hai người thế này mới ôm nhau mà ngủ.

Một ngày này Hạ Vân Kiệt không có rời giường tu luyện, bởi vì Chung Dương Dĩnh cho dù ngủ say, thân thể của nàng như trước giống bạch tuộc giống nhau gắt gao quấn quít lấy hắn, dường như sợ hắn đột nhiên rời đi dường như, điều này làm cho Hạ Vân Kiệt không đành lòng kinh động cũng lại càng không bỏ được rời đi.

Có lẽ là vì tối hôm qua thật sự quá mức điên cuồng, cũng có lẽ là ôm Hạ Vân Kiệt duyên cớ, mặt ngoài xem là kiên cường kỳ thật nội tâm còn là có một mảnh nhu nhược Chung Dương Dĩnh ngủ phá lệ kiên định, này một giấc vẫn ngủ thẳng giữa trưa mười một giờ rưỡi mới vừa rồi tỉnh lại.

Tỉnh lại sau, Chung Dương Dĩnh mở ra ánh mắt, gặp chính mình quang thân mình cả người ghé vào Hạ Vân Kiệt trên người, mà Hạ Vân Kiệt tắc chính nhìn chăm chú nhìn nàng, không khỏi mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, nhẹ nhàng hôn hạ hắn hai má nói:“Có phải hay không sớm tỉnh, như thế nào không gọi tỉnh ta?”

“Dù sao thời gian còn sớm, muốn cho ngươi ngủ nhiều trong chốc lát, cho nên sẽ không đánh thức ngươi.” Hạ Vân Kiệt vuốt ve Chung Dương Dĩnh bóng loáng non mịn vai, ôn nhu nói.

Chung Dương Dĩnh nghe vậy không khỏi động tình lại

hôn hạ Hạ Vân Kiệt, sau đó mới có chút không tha đi lên, thuận tiện các ở đầu giường đồng hồ nhìn thoáng qua.

“A, đã muốn mười một giờ rưỡi ! Ngươi thế nhưng còn nói còn sớm!” Này vừa thấy, Chung Dương Dĩnh không khỏi kêu sợ hãi lên, người từ lâu kinh theo trên giường đi lên.

Vạn Đại Bằng nhưng là cùng Uy Đoán bọn họ hẹn tốt buổi chiều hai giờ ở khách sạn phòng họp đàm phán !

Tuyết trắng đầy đặn thân thể ở giữa trưa xuyên thấu qua bức màn dương quang hạ, phiếm một tia mê người sáng bóng, làm cho Hạ Vân Kiệt thiếu chút nữa có cỗ xúc động một lần nữa đem Chung Dương Dĩnh cấp lạp trở lại giường lớn, bất quá cuối cùng cũng lo lắng đến đàm phán sự tình, còn là theo trên giường đứng lên.

Chung Dương Dĩnh tối hôm qua rốt cục được đền bù tâm nguyện cùng chính mình trong mộng nam nhân ngủ ở cùng nhau, đối với nàng mà nói này ngày hôm sau liền cùng tân hôn yến ngươi giống nhau, trong lòng tràn ngập hạnh phúc cùng ngọt ngào, một khắc cũng không nguyện ý người khác quấy rầy cũng không nguyện ý rời đi Hạ Vân Kiệt, cho nên cơm trưa bọn họ không đi ra ngoài ăn, mà là cố ý kêu khách sạn đưa cơm đến trong phòng đến.

Thật muốn đối phó Uy Đoán, chỉ cần Hạ Vân Kiệt khẳng vận dụng thuật pháp, đảo mắt liền có thể làm cho hắn hôi phi yên diệt. Bất quá Hạ Vân Kiệt còn là vâng chịu nhất quán tác phong, không đến vạn bất đắc dĩ, thế tục gian sự tình còn là thông qua thế tục biện pháp đến giải quyết, cho nên ở khách sạn cơm điểm còn không có đưa tới phía trước, Hạ Vân Kiệt cố ý cấp ở huyền môn đại hội kết bạn Nãi Trát Luân đại sư đánh đi điện thoại.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 613 : Thay đổi đàm phán địa điểm

Nãi Trát Luân đại sư từ bởi vì Hạ Vân Kiệt cứu hắn gay tôn tử, tâm ma diệt hết, hơn nữa ở huyền môn đại hội còn được Hạ Vân Kiệt chỉ điểm, nay ở hàng đầu thuật tu vi là từ từ tinh thâm, đã muốn ẩn ẩn thấy được một tia Trúc Cơ hy vọng.

Người tu hành, một khi Trúc Cơ không chỉ có tu vi đến một cái khác cảnh giới, thiên soa địa biệt, sống lâu cũng sẽ đột phá phàm nhân cực hạn, ít nhất tăng thêm năm mươi năm.

Trước kia Nãi Trát Luân tuy rằng thiên phú hơn người, tu vi tinh thâm, nhưng cũng chưa bao giờ dám hy vọng xa vời Trúc Cơ. Nay hắn lại thấy được Trúc Cơ hy vọng, cho nên trừ bỏ ngẫu nhiên hội gặp gặp duy nhất tôn tử, số ít vài đắc ý môn sinh hoặc là Thái quốc vương thất có giao tình tôn quý nhân vật bao gồm Thái vương ở bên trong, bình thường trên cơ bản đều ở trên núi bế quan tu hành.

Mỗi khi tu hành nhàn hạ rất nhiều, hắn tổng hội nhớ tới Hạ Vân Kiệt cùng hắn ân tình, cùng với lúc ấy huyền môn đại hội hắn sừng sững ở lôi đình dưới, kia như thiên thần uy nghiêm, khi đó hắn tổng hội sinh ra vô hạn hướng tới cùng sùng bái, còn có tiếc nuối lúc ấy chính mình thỉnh cầu tùy tùng hắn tả hữu, hắn lại không đáp ứng việc. Nãi Trát Luân rất rõ ràng, một khi hắn có thể tùy tùng Hạ Vân Kiệt tả hữu, giống hắn bực này người thần kỳ, chẳng sợ ngẫu nhiên hơi chút đề điểm một hai câu, chỉ sợ đối với người tu hành gian nan vạn phần Trúc Cơ, hắn nay đã muốn có thể thoải mái đạt tới.

Đương nhiên người tu hành chú ý cơ duyên, Nãi Trát Luân có thể gặp được Hạ Vân Kiệt vị này quý nhân đã

muốn là đại cơ duyên, tái nhiều Nãi Trát Luân cũng biết kia chính là hy vọng xa vời.

Một ngày này, Nãi Trát Luân đang ở thanh mại phủ trên núi trên một tòa tảng đá ngồi xếp bằng suy nghĩ tĩnh tu, vẫn đi theo hắn bên người nô bộc Tố Tra đang cầm hắn điện thoại đi đến hắn bên người, thấp giọng cung kính nói:“Lão gia, ngài điện thoại.”

Nãi Trát Luân nghe được Tố Tra thanh âm, đột nhiên mở hai mắt, một đạo tinh quang theo trong mắt chợt lóe mà qua, nhìn xem Tố Tra trái tim đột nhiên nhảy dựng, nghĩ rằng, lão gia nay tu vi là càng ngày càng lợi hại, thế nhưng chính là như vậy liếc mắt một cái liền nhìn xem ta tâm kinh đảm khiêu.

Tố Tra hàng năm đi theo Nãi Trát Luân bên người, tự nhiên cũng tu một ít hàng đầu pháp thuật, cố đại khái còn là biết chút tu hành việc.

Nãi Trát Luân hai mắt mở ra, lập tức liền lấy quá Tố Tra trong tay điện thoại.

Hắn biết rõ, ở chính mình suy nghĩ tĩnh tu trung, nếu không phải kia đặc thù dãy số, cho dù Thái vương đến đây, Tố Tra cũng sẽ không dễ dàng đến quấy rầy chính mình.

Nãi Trát Luân lấy điện thoại vừa thấy, mặt trên biểu hiện quả thật là kia sớm đã khắc tiến hắn trong đầu dãy số.

“Đại sư, ngài hảo.” Gặp quả thật là kia dãy số, Nãi Trát Luân lập tức vẻ mặt kích động, tiếp khởi điện thoại cung kính nói.

Tố Tra gặp chủ nhân biểu hiện như thế, so với vừa rồi đột nhiên nhìn đến chủ nhân trong mắt lóe ra tinh quang còn muốn khiếp sợ. Phải biết rằng, này một năm, theo

Nãi Trát Luân tu vi từ từ tinh thâm, hắn ở Thái quốc địa vị cũng càng ngày càng siêu nhiên tôn quý. Đừng nói hắn các đệ tử nhìn thấy hắn như chuột thấy mèo giống nhau, không dám suyễn một ngụm đại khí, cho dù Thái quốc vương thất người thấy hắn cũng muốn cung kính khách khí có thêm. Nhưng nay, lấy hắn chủ nhân như thế tôn quý thân phận thế nhưng đối điện thoại kia đầu còn muốn biểu hiện cung kính, Tố Tra thực không có biện pháp tưởng tượng, điện thoại kia đầu đến tột cùng là loại người nào?

“Ngươi hảo, Nãi Trát Luân, ta hiện tại ở Băng Cốc, nếu có rảnh trong lời nói hiện tại đến một chuyến, ta có sự kiện muốn phiền toái ngươi này dân bản xứ giúp cái việc.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Đại sư khách khí, có chuyện ngài phân phó chính là, ta hiện tại sẽ lên đường tiến đến Băng Cốc.” Nãi Trát Luân nghe nói Hạ Vân Kiệt thế nhưng ở Băng Cốc, không khỏi kích động vạn phần nói.

“Tốt lắm, ta ở khách sạn chờ ngươi.” Hạ Vân Kiệt nói, tiếp theo hắn nâng cốc điếm tên, còn có đại khái sự tình cùng Nãi Trát Luân nói một lần.

Nãi Trát Luân tu vi tinh thâm, ở Thái quốc nãi quốc sư cấp nhân vật, không chỉ có môn hạ có đệ tử ở quân đội, chính phủ trung nhậm chức, hắn tự thân cùng Thái vương cũng có thâm hậu giao tình. Kia Uy Đoán bất quá chính là tiền tài góc nhiều, lại vừa vặn cùng quân đội còn có vương thất đều hơi chút dính điểm biên, thế này mới ở Băng Cốc có vài phần quyền thế. Bất quá điểm ấy quyền thế ở Vạn Đại Bằng ngoại lai đến kinh thương người xem ra khả năng thật, khả ở Nãi Trát Luân bực này bản địa cực kì tôn quý siêu nhiên nhân vật trong mắt lại căn bản tính không được cái gì.

Cường long không áp địa đầu xà, nếu đem Uy Đoán so

sánh địa đầu xà, như vậy Nãi Trát Luân đó là Thái quốc bản địa cường long. Này ngoại lai long khả năng áp không được địa đầu xà, là vì địa đầu xà mặt sau còn có bản địa cường long. Khả ở bản địa cường long trước mặt, kia địa đầu xà liền thật sự chính là điều con rắn nhỏ, căn bản không chịu nổi nhất kích.

“Đại sư ngài yên tâm, ta hiện tại liền mệnh lệnh người đem kia Uy Đoán đám người cấp xử lý.” Nghe xong Hạ Vân Kiệt lời nói sau, Nãi Trát Luân nói, trong mắt lộ ra một tia hàn quang.

Đối với hắn mà nói, ai dám đắc tội Hạ đại sư thì phải là cùng hắn Nãi Trát Luân là địch!

“Tạm thời không cần. Trên buôn bán tranh cãi luôn có, tốt nhất còn là dùng thương trường thượng biện pháp hòa bình giải quyết. Nếu kia Uy Đoán thật sự không biết tốt xấu, đến lúc đó tái phiền toái người của ngươi giải quyết đó là.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ta nghe đại sư, ta đây hiện tại liền tiến đến Băng Cốc.” Nãi Trát Luân cung kính nói.

“Ngươi điện thoại đánh cho ai nha? Chẳng lẽ ngươi ở Thái quốc cũng có nhận thức người?” Gặp Hạ Vân Kiệt treo điện thoại, Chung Dương Dĩnh tò mò hỏi.

“Nghe nói qua hàng đầu sư sao?” Hạ Vân Kiệt cười hỏi.

“Đương nhiên nghe qua, không hề thiếu phim Hong Kong chụp chính là hàng đầu sư. Bất quá giống như hàng đầu sư đều là thực tà ác, hơn nữa hàng đầu sư bình thường đều ở Đông Nam Á, ta nhớ rõ trước kia xem qua một bộ phim Hong Kong, kia hàng đầu sư đầu đầu máu chảy đầm đìa ở không trung bay. Ngươi vừa rồi sẽ không là đánh cấp Thái quốc hàng đầu sư đi?” Chung Dương Dĩnh kinh ngạc nói, cả người lỗ chân lông

đều có điểm dựng thẳng lên.

Thái quốc bất chính là vị cho Đông Nam Á sao? Hàng đầu thuật nghe đồn nhiều nhất quốc gia chi nhất sao?

“Ha ha, đó là điện ảnh. Chân chính hàng đầu sư kỳ thật có tà ác cũng có chính nghĩa, chờ ngươi thấy ta này bằng hữu ngươi sẽ biết.” Hạ Vân Kiệt gặp Chung Dương Dĩnh vừa nghe hàng đầu sư lỗ chân lông đều dựng thẳng lên, không khỏi dở khóc dở cười nói.

Phải biết rằng lại nói tiếp này hàng đầu thuật kỳ thật cũng là thấp đẳng Vu môn thuật pháp một loại, nếu ấn Chung Dương Dĩnh cách nói, Hạ Vân Kiệt hội vu thuật chẳng phải là cũng thành người tà ác?

“Thật đúng là hàng đầu sư a! Chẳng lẽ ngươi muốn mời hắn giúp ngươi thi pháp đến đối phó kia Uy Đoán sao?” Chung Dương Dĩnh gặp quả thực bị chính mình nói trúng, không khỏi càng phát ra kinh ngạc nói.

Lần trước ở thương bắc huyện trà sơn, Chung Dương Dĩnh nhưng là chính mắt thấy Hạ Vân Kiệt thi triển một ít thủ đoạn đối phó Thiên Diệp Giai Tử còn có nàng kia bên người Ninja, biết Hạ Vân Kiệt chính mình thân mình còn có có vẻ lợi hại bản sự. Đương nhiên chân chính lợi hại bản sự, đến bây giờ Chung Dương Dĩnh cũng còn không biết. Cho nên kinh ngạc sau, Chung Dương Dĩnh lại lập tức nói:“Bất quá như vậy cũng tốt, dù sao cũng là ở người khác địa bàn, nếu có thể thỉnh người địa phương hỗ trợ đó là không còn gì tốt hơn.”

“Thi pháp? Ha ha, đối phó Uy Đoán làm sao cần thi pháp a! Nếu hắn thức thời chút còn chưa tính, nếu hắn không cảm thấy được không nên ỷ thế hiếp người, ta kia bằng hữu tự nhiên sẽ tìm người sửa chữa hắn.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nao nao, lập tức nhịn không được nở nụ cười.

“Ta nghe Vạn Đại Bằng nói Uy Đoán nhưng là có quân đội cùng vương thất song trọng bối cảnh, ở địa phương thế lực pha đại, ngươi bằng hữu cái gì đến đây, có thể hay không khó khăn? Thật muốn khó khăn cho dù, cùng lắm thì nhiều làm cho chút ích lợi.” Chung Dương Dĩnh nói. Hiện tại nàng đang bị hạnh phúc vây quanh, đối cái gì thương trường ngươi lừa ta gạt, cái gì ích lợi lập tức xem phai nhạt rất nhiều.

“Ta bằng hữu ở Thái quốc còn là có chút lực ảnh hưởng, cụ thể ta cũng không phải rất rõ ràng, bất quá nghĩ đến chính là một cái Uy Đoán còn không phải vấn đề.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt thoải mái nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt thoải mái bộ dáng, Chung Dương Dĩnh vui vẻ hạnh phúc nở nụ cười, không còn đi lo lắng chuyện này.

Đã bao nhiêu năm, Chung Dương Dĩnh đều là một mình một người đối mặt khó khăn, chẳng sợ tái gian nan sự tình, nàng cũng sẽ không trước mặt người khác lộ ra nàng yếu đuối một mặt. Hôm nay rốt cục có nam nhân làm cho nàng dựa vào, làm cho nàng không cần tái một mình một người đối mặt khó khăn, cũng không dùng ra vẻ kiên cường.

Loại cảm giác này thật tốt!

Chung Dương Dĩnh cảm giác tốt lắm, Fran siêu thị đại cổ đông Uy Đoán cảm giác đồng dạng tốt lắm.

Siêu Thắng tập đoàn tài lực tuy rằng hùng hậu, kinh doanh năng lực cũng cường, nhưng nó ở Thái quốc thế lực còn có mạng lưới quan hệ so với Uy Đoán suy nghĩ yếu đi rất nhiều. Uy Đoán bất quá hơi chút làm chút tay chân, đi rồi chút quan hệ liền đem Siêu Thắng tập đoàn làm cho đóng cửa, mà bọn họ trừ bỏ thỉnh tập đoàn chủ tịch tự mình ra mặt đàm phán ngay cả một chút phản

kích thủ đoạn đều không có.

Siêu Thắng tập đoàn trì độn vô lực phản ứng làm cho Uy Đoán càng phát ra cảm thấy chính mình ăn định rồi Siêu Thắng tập đoàn, cũng hiểu được hôm nay đàm phán, đối phương tất nhiên hội khuất phục ở hắn sở bày ra đi ra cường quyền dưới, cho nên tự nhận là nắm chắc thắng lợi nắm Uy Đoán tại đàm phán trước đột nhiên quyết định cải biến đàm phán địa điểm. Hắn muốn lớn nhất hạn độ hướng Siêu Thắng tập đoàn lão tổng bày ra hắn ở Băng Cốc cường hãn không thể chống cự một mặt.

“Đàm phán thời gian không phải còn chưa tới sao?” Chung Dương Dĩnh nhìn Vạn Đại Bằng đầu đầy đại hãn vẻ mặt sốt ruột xao mmowr tổng thống phòng, đại mi hơi nhíu hỏi.

Đây là Chung Dương Dĩnh lần đầu tiên cùng Hạ Vân Kiệt một mình ở trong phòng cùng ăn cơm trưa, tuy rằng không có điểm ngọn nến, cũng đã làm cho Chung Dương Dĩnh cảm giác được trước nay chưa có lãng mạn cùng ngọt ngào, không nghĩ tới Vạn Đại Bằng lại đại sát phong cảnh gõ cửa xông vào.

“Uy Đoán bọn họ lâm thời quyết định thay đổi đàm phán địa điểm, nói muốn ở hắn ở Mi Nam hà bên biệt thự mở tiệc chiêu đãi chủ tịch.” Vạn Đại Bằng lau đem cái trán mồ hôi, mặt lộ vẻ lo lắng sắc nói.

Băng Cốc chỗ nhiệt đới, tuy rằng quốc nội đã muốn là mùa thu, thời tiết tiệm lạnh, nhưng nơi này như trước là nóng bức mùa hè. Đại giữa trưa Vạn Đại Bằng vội vàng tới rồi, ở hơn nữa trong lòng cũng có chút sốt ruột, nhưng thật ra đầu đầy đổ mồ hôi.

“Này Uy Đoán rằng làm cái gì? Nói như thế nào sửa địa điểm liền sửa địa điểm!” Chung Dương Dĩnh mặt lộ vẻ

không vui nói.

Thương nhân trọng lợi nhưng là phải trọng thành tín, chỉ có như vậy sinh ý mới có thể kiêu ngạo làm lâu dài. Uy Đoán nói sửa địa điểm liền sửa địa điểm, này đương nhiên làm cho Chung Dương Dĩnh trong lòng có chút căm tức.

“Hắn muốn sửa địa điểm chúng ta cũng không có biện pháp, dù sao cũng là ở người khác địa bàn, trừ phi chúng ta không nghĩ cùng hắn đàm phán, chuẩn bị toàn diện rút khỏi Băng Cốc thị trường.” Vạn Đại Bằng vẻ mặt bất đắc dĩ nói.

Chung Dương Dĩnh nghe vậy bất mãn nhìn Vạn Đại Bằng liếc mắt một cái, nói:“Đại Bằng, ngươi có biết hay không ngươi phạm vào hai cái không nên phạm sai lầm. Nhất là, bắt đầu thời điểm điệu cho khinh tâm, quá mức tự tin, cho nên không có đối Fran siêu thị phản kích khiến cho cũng đủ coi trọng, thế này mới sử chuyện này tiến nhập cục diện bế tắc. Nhị là, nhất biết đối phương bối cảnh cường ngạnh sau, lại biểu hiện quá mức nhu nhược, một mặt thoái nhượng, thế cho nên làm cho đối phương ăn định rồi chúng ta, càng phát ra cả gan làm loạn, thế cho nên siêu thị đều bị làm cho tạm thời đóng cửa. Nếu ngay từ đầu ngươi liền hơi chút biểu hiện nhuyễn trung có cứng rắn, mà không phải một mặt thoái nhượng, đối phương chỉ sợ cũng hội ném chuột sợ vỡ đồ, thái độ sẽ không hội giống hôm nay như vậy cường ngạnh, nói sửa địa điểm liền sửa địa điểm. Thương trường như chiến trường, ngươi nhất định phải nhớ kỹ, gì thời điểm đều phải làm được biết người biết ta, trầm ổn không hoảng hốt, không thể bị đối phương nắm cái mũi đi.”

“Chủ tịch……” Vạn Đại Bằng gặp Chung Dương Dĩnh trước mặt Hạ Vân Kiệt mặt phê bình chính mình, tuy rằng rõ ràng biết nàng phê bình đúng vậy, nhưng còn là

cảm thấy lần cảm thật mất mặt, ý đồ giải thích.

“Ngươi không cần phải nói.” Chung Dương Dĩnh lại xua tay ngăn trở hắn tiếp tục nói tiếp. Bởi vì Băng Cốc vô cùng tốt bắt đầu cho tới hôm nay tình trạng này, Chung Dương Dĩnh đối Vạn Đại Bằng này người phụ trách là thực không hài lòng.

“Vân Kiệt, ngươi xem chuyện này làm sao bây giờ?” Chung Dương Dĩnh xua tay ngăn trở Vạn Đại Bằng sau, chuyển hướng Hạ Vân Kiệt hỏi. Làm nàng chuyển hướng Hạ Vân Kiệt khi, hơi nhíu mày giãn ra mở ra, ngữ khí cũng trở nên ôn nhu đứng lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 614 : Tái kiến Nãi Trát Luân đại sư

Gặp trọng yếu như vậy sự tình, chủ tịch căn bản không nghe chính mình giải thích ngược lại cố vấn khởi vừa thấy chỉ biết không trải qua quá cái gì đại trường hợp tiểu bạch kiểm, Vạn Đại Bằng sắc mặt lập tức trở nên rất là khó coi.

“Không sao cả a, Uy Đoán yêu đùa giỡn uy phong liền bồi hắn đùa giỡn một lần bái. Vừa vặn Băng Cốc ta cũng vậy lần đầu tiên đến, oa ở khách sạn cũng nhìn không tới cái gì phong cảnh, nhưng thật ra tiện đường có thể lãnh hội một phen Băng Cốc phong cảnh.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt thoải mái mà nói.

“Hạ tiên sinh, lần này đàm phán quan hệ tập đoàn công ty ở Thái quốc phân bộ sinh tử tồn vong đại sự tình, cũng không phải là cái gì du sơn ngoạn thủy!” Gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng đem trọng yếu như vậy sự tình nói được giống như trò đùa bình thường, Vạn Đại Bằng rốt cục nhịn không được bật thốt lên trách nói.

“Ha ha, yên tâm Vạn quản lí, lòng ta đều biết.” Hạ Vân Kiệt không sao cả nhìn Vạn Đại Bằng liếc mắt một cái nói.

“Chủ tịch, này……” Vạn Đại Bằng gặp Hạ Vân Kiệt kia vẻ mặt không sao cả bộ dáng, tức giận đến hỏa đều phải toát ra đến, lại cứ này tiểu bạch kiểm tựa hồ là chủ tịch tiểu tình nhân, Vạn Đại Bằng cũng không dám quá mức trách cứ, đành phải đem ánh mắt đầu hướng Chung Dương Dĩnh, hy vọng nàng có thể ra mặt hảo hảo răn dạy này tiểu bạch kiểm một phen.

Nói đùa, nặng như vậy đại sự tình, lại khởi là trò đùa!

“Nếu Vân Kiệt nói như vậy vậy như vậy định rồi, ngươi trước đi ra ngoài chờ xem.” Chung Dương Dĩnh khỏi bày giải huy phất tay nói.

Vạn Đại Bằng không nghĩ tới luôn luôn xử sự bình tĩnh ổn trọng chủ tịch thế nhưng hội thật sự nghe xong Hạ Vân Kiệt lời nói, không khỏi kinh ngạc miệng đều nới rộng ra, bất quá cũng may Hạ Vân Kiệt đề nghị là cùng ý Uy Đoán sửa đàm phán địa điểm, cho nên cuối cùng Vạn Đại Bằng còn là bất đắc dĩ điểm gật đầu nói:“Tốt lắm chủ tịch, ta ở dưới lầu chờ ngài.”

Đi lên, Vạn Đại Bằng hung hăng nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái. Ở hắn trong mắt, tự nhiên Hạ Vân Kiệt là cái “Hại nước hại dân” “Hồng nhan họa thủy”.

“Hoàn hảo có ngươi ở trong này, bằng không Uy Đoán như vậy nhất muốn làm, ta còn thật sự là muốn lo lắng. Bất quá Thái quốc bên này quân nhân quyền lực rất lớn, quân kỷ tựa hồ cũng không quốc nội như vậy nghiêm. Này Uy Đoán có quân đội bối cảnh, hiện tại lại đem đàm phán thiết lập tại hắn trong nhà, vạn nhất hắn an bài quân nhân tham dự, ngươi thật sự có nắm chắc sao?” Vạn Đại Bằng đi rồi sau, Chung Dương Dĩnh đi đến Hạ Vân Kiệt ghế mặt sau, nhẹ nhàng án niết hắn hai vai, nói.

Gặp Chung Dương Dĩnh ngoài miệng nói có chính mình ở không lo lắng, nhưng trong lòng đúng là vẫn còn có điểm kiêng kị, Hạ Vân Kiệt cười nâng tay vuốt ve Chung Dương Dĩnh đặt ở chính mình trên vai tay nhỏ bé, vẻ mặt tự tin nói:“Yên tâm đi, ta bản sự lớn đâu, đừng nói kia Uy Đoán nhiều nhất chỉ có thể kêu vài cái quân nhân trợ trợ uy, cho dù Uy Đoán là quân đội tư lệnh, có quyền lực điều động toàn bộ quân đội, đối ta mà nói cũng chỉ là tiểu nhi khoa.”

“Biết rồi, ngươi rất lợi hại, chỉ cần có ngươi ở ta bên

người, ta cái gì cũng không dùng lo lắng!” Chung Dương Dĩnh nghe vậy tiếu mâu trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

Hiển nhiên Chung Dương Dĩnh là không tin Hạ Vân Kiệt có bực này lợi hại bản sự. Cũng là, một quân đội có bao nhiêu người, có bao nhiêu hiện đại hoá vũ khí, lại khởi là một người có thể đối phó được ! Chẳng sợ Chung Dương Dĩnh biết Hạ Vân Kiệt là người tràn ngập thần kỳ, nàng còn là không thể tin một người có thể chiến thắng một chi hiện đại hoá võ trang bộ đội.

Bất quá có Hạ Vân Kiệt này một câu, Chung Dương Dĩnh trong lòng lo lắng nhưng thật ra biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Một cái quân đội không đối phó được, nhưng vài quân nhân, nếu Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Chung Dương Dĩnh còn là tin tưởng hắn có thể đối phó được.

“Ha ha, biết là tốt rồi. Không nói chuyện việc này, trước đem cơm ăn xong nói sau.” Hạ Vân Kiệt gặp Chung Dương Dĩnh không tin chính mình có này bản sự, cũng không có cố ý giải thích, vỗ nhẹ nhẹ chụp của nàng tay nhỏ bé cười nói.

“Ân!” Chung Dương Dĩnh gật gật đầu, một lần nữa ngồi trở lại vị trí đi ăn cơm.

Khách sạn cửa, một chiếc hương tân sắc Bentley xe ngừng lại, một vị mặc trắng noãn xiêm y lão nhân đi rồi xuống dưới.

Vị này lão nhân khuôn mặt gầy, tinh thần quắc thước, tóc cùng chòm râu đều có chút trắng bệch, thoạt nhìn tựa như cái hòa ái dễ gần lão nhân, nhưng nếu có chút người đối với hắn ánh mắt xem, sẽ phát hiện kia đôi mắt ở chỗ sâu trong mang theo một tia quỷ dị, nếu nhìn chằm chằm vào xem, hội phát hiện cả người linh hồn

phảng phất đều đã bị hút vào một cái sâu không thấy đáy vô tận vực sâu.

“Ngươi hảo, ta muốn gặp Hạ Vân Kiệt tiên sinh.” Lão nhân một đường đi đến trước sân khấu, không vội không chậm chạp đối trước sân khấu nói.

Tổng thống phòng làm khách sạn tối cao cấp bạc, giá sang quý cả đêm có thể để thượng người thường một năm thu vào phòng, tự nhiên không phải cái gì khách nhân tưởng tiến có thể tiến, cần trước tiên chào hỏi, được đến chủ nhân cho phép sau mới vừa rồi có thể đi lên.

“Hắn tìm Hạ Vân Kiệt? Chẳng lẽ kia tiểu tử ở Thái quốc còn có nhận thức người bất thành?” Làm lão nhân hỏi trước sân khấu phục vụ nhân viên khi, ở dưới lầu đại đường chờ Vạn Đại Bằng không khỏi nghi hoặc nhìn về phía kia lão nhân.

Bất quá chờ hắn chuẩn bị đứng lên, tưởng đi lên để hỏi rõ ràng khi, lão nhân đã muốn phiêu nhiên rời đi vào thang máy.

Tổng thống phòng.

“Vất vả ngươi Nãi Trát Luân đại sư, cho ngươi cố ý tới rồi một chuyến.” Hạ Vân Kiệt mở ra cửa, cười đem Nãi Trát Luân nghênh vào phòng gian.

“Đại sư nói quá lời, ngài đến Thái quốc là vinh hạnh của ta, ta tự nhiên tẫn khuyển mã chi lao.” Nãi Trát Luân khiêm tốn hai tay tạo thành chữ thập, thật sâu cúi đầu nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt mời đến là một vị một thân trắng noãn xiêm y, thoạt nhìn rất là hòa ái sạch sẽ lão nhân, lại thấy hắn đối Hạ Vân Kiệt rất là tôn kính, Chung Dương Dĩnh

trong lòng rất là tò mò.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt cùng nàng giải thích quá hàng đầu sư cũng có tốt có xấu, nhưng ở trong ấn tượng hàng đầu sư thoạt nhìn luôn thực tà ác âm hiểm, làm cho người ta âm trầm sâm cảm giác, không nghĩ tới cũng là cái như thế hòa ái sạch sẽ lão nhân.

“Vị này là Siêu Thắng tập đoàn chủ tịch Chung Dương Dĩnh.” Hạ Vân Kiệt cười giới thiệu nói, “Chung tỷ, vị này chính là ta với ngươi nhắc tới Thái quốc Nãi Trát Luân đại sư.”

“Nãi Trát Luân gặp qua Chung nữ sĩ!” Nãi Trát Luân gặp Hạ Vân Kiệt xưng hô Chung Dương Dĩnh Chung tỷ, lại thấy hai người biểu hiện thật là thân thiết, nào dám chậm trễ, vội vàng lại hai tay tạo thành chữ thập thật sâu cúi đầu nói.

“Đại sư ngài hảo, lần này sự tình muốn phiền toái ngài. Mời ngồi, ta cho ngài đổ chén nước trà.” Chung Dương Dĩnh cuộc đời còn là lần đầu tiên cùng hàng đầu sư chào hỏi, thấy hắn đối chính mình như thế cung kính khách khí, thật đúng là có điểm không xi quán, cuống quít khách khí nói.

“Không cần khách khí, không cần khách khí, ta chính mình đến là có thể.” Nãi Trát Luân lại thế nào làm được rất tốt Hạ Vân Kiệt nữ nhân cho hắn châm trà, cuống quít nói.

“Ha ha, ngươi không cần khách khí. Ngồi đi, ta xem một đoạn thời gian không thấy, ngươi tu vi tiến bộ không ít a.” Hạ Vân Kiệt lại cười cười, thân thiết lôi kéo Nãi Trát Luân ở phòng khách dài điều da thật trên sô pha tọa hạ.

“Đây đều là thác đại sư ngài phúc khí.” Nãi Trát Luân cuống quít đứng dậy nói.

“Ha ha, cái gì phúc khí không phúc khí, mờ mịt biển người chúng ta gặp lại đó là duyên phận, lần này vừa muốn phiền toái ngươi, lại nói tiếp lại là duyên phận. Ta xem ngươi tu hành cũng không dễ, muốn tưởng phá kia một đạo quan khẩu chỉ sợ còn có chút khó khăn, khó được ngươi ta có duyên lại ở Thái quốc gặp lại, đợi lát nữa đem kia kiện việc nhỏ xong sau, ta liền trợ ngươi giúp một tay phá này đạo quan khẩu, về phần về sau ngươi có thể tu hành đến làm sao, vậy nhìn ngươi chính mình bản sự.” Hạ Vân Kiệt cười ha ha khoát tay ý bảo Nãi Trát Luân ngồi xuống.

“Đa tạ đại sư ân điển!” Nãi Trát Luân nghe vậy không khỏi kinh hỉ vạn phần, lập tức lôi kéo trên người xiêm y, sau đó vẻ mặt cảm kích hai đầu gối quỳ xuống đất hướng Hạ Vân Kiệt đi ngũ thể đầu địa chi lễ.

Nay đại đạo lạc mạt, Trúc Cơ đối với tuyệt toàn cục người tu hành mà nói đều là không thể vượt qua một đạo khảm. Nãi Trát Luân năm trước tuy rằng bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ phá tâm ma, hơn nữa còn được chỉ điểm, này một năm đến tu vi tiến nhanh, Trúc Cơ nhìn như có hi vọng, nhưng Nãi Trát Luân tuổi tác đã lớn, muốn tưởng đuổi ở đại nạn phía trước khuy phá luyện khí này một cửa còn là khó khăn thật mạnh.

Một khi Trúc Cơ vô vọng, đại nạn vừa đến, mặc ngươi Nãi Trát Luân từng cỡ nào phong cảnh, tu vi cỡ nào cao thâm, hết thảy cũng đều thành nhất thời, hóa thành hư vô. Nãi Trát Luân hiện tại tổ tôn đoàn tụ, tôn tử lại thành người bình thường, tu vi cũng ngày đêm tinh tiến, đúng là hạnh phúc là lúc, tự nhiên không muốn hết thảy như vậy hóa thành hư vô. Nhưng là phủ có thể Trúc Cơ cũng không phải Nãi Trát Luân tưởng Trúc Cơ liền Trúc Cơ, cho nên hắn cũng chỉ có thể làm hết sức, này hắn hết thảy cũng chỉ có thể xem ông trời ý tứ. Nay Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, Nãi Trát Luân không chỉ có Trúc Cơ

không lo, nhưng lại nhiều ra ít nhất năm mươi năm sống lâu, điều này làm cho Nãi Trát Luân như thế nào không đại hỉ, như thế nào không cảm kích vạn phần?

Này hết thảy Chung Dương Dĩnh tự nhiên không biết, nàng gặp Nãi Trát Luân một tóc trắng lão nhân, một cái sự thật thế giới trung chân chính hàng đầu sư đột nhiên hướng Hạ Vân Kiệt đi quỳ lạy đại lễ, không khỏi vẻ mặt khiếp sợ, nghĩ rằng, như thế nào ngay cả Thái quốc hàng đầu sư đối Vân Kiệt đều như vậy tôn trọng, thậm chí còn đi như thế đại lễ, hay là hắn pháp lực so với này Nãi Trát Luân cao hơn nữa rất nhiều sao?

“Không cần như thế khách khí, đứng lên đi. Hiện tại thời gian còn sớm, uống trước chén trà.” Hạ Vân Kiệt cười nâng dậy Nãi Trát Luân, chỉ chỉ Chung Dương Dĩnh đã muốn đoan lại đây các ở trên bàn trà nước trà nói.

Nãi Trát Luân nói thanh tạ, thế này mới theo lời mang trà lên thủy nhấp một ngụm.

“Kia Uy Đoán lâm thời sửa đổi đàm phán địa điểm, sửa ở Mi Nam hà bên sông.” Cùng Nãi Trát Luân uống một ngụm trà sau, Hạ Vân Kiệt nói.

“Đại sư, này Uy Đoán như thế vô lễ, không bằng ta trực tiếp gọi người……” Nãi Trát Luân nghe vậy trong mắt lóe ra một chút hàn quang nói.

Ở đến trước Nãi Trát Luân đã muốn cố ý hỏi thăm quá Uy Đoán này người, biết chính là cùng vương thất có điểm quan hệ họ hàng mang cố, còn có cái ở Băng Cốc đóng quân trung nhâm thượng tá thúc thúc, hơn nữa hắn cũng quả thật có điểm tiền. Kẻ có tiền hơn nữa có như vậy hai tầng quan hệ, cũng miễn cưỡng được cho có tiền có thế, cho nên ở Băng Cốc cũng là ngoạn thật sự khai. Chính là đối với Nãi Trát Luân mà nói, Uy Đoán lại căn bản tính không được cái gì.

“Ha ha, còn là trước nhìn xem đi. Dù sao chính là sinh ý lợi ích tranh cãi, cũng là không thể vừa lên đến không phân tốt xấu hãy thu thập đối phương, thật muốn như vậy nhưng thật ra thành chúng ta ỷ thế hiếp người. Đương nhiên nếu này Uy Đoán không biết phân biệt, ta đổ không ngại ngươi hung hăng sửa chữa hắn một phen.” Nói đến mặt sau, Hạ Vân Kiệt trong mắt cũng lóe ra một tia ngoan sắc.

Nói đùa, Chung Dương Dĩnh nhưng là nữ nhân của hắn, lại khởi là Uy Đoán ngươi tưởng ức hiếp có thể ức hiếp ?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 615 : Thị uy

Đảo mắt, đã muốn nhanh đến hẹn tốt đàm phán thời gian.

Hạ Vân Kiệt ba người đi xuống lầu, đại đường Vạn Đại Bằng đã muốn ở nơi nào chờ lâu ngày, cùng hắn cùng một chỗ còn có một vị màu da góc thâm, vừa thấy chính là bản địa Thái quốc nhân trẻ tuổi nam tử. Kia nam tử ăn mặc thực khảo cứu, trên tay đội một cái kim quang lắc lắc đồng hồ vàng, rất là thứ người tròng mắt.

“Bỉ Nông tiên sinh, thì phải là chúng ta chủ tịch Chung Dương Dĩnh nữ sĩ.” Vạn Đại Bằng gặp ba người xuống dưới, cùng bên người trẻ tuổi nam tử thấp giọng nói một câu, sau đó vội vàng đứng dậy nghênh đón. Mà trẻ tuổi nam tử nghe nói nghênh diện đi tới, khí chất tao nhã, dáng người đẫy đà nữ tử đó là Siêu Thắng tập đoàn chủ tịch, hai mắt không khỏi mạnh sáng ngời, cũng đi theo đứng lên, tùy Vạn Đại Bằng nghênh đón.

“Chủ tịch, các ngươi tới rồi. Ta đến giới thiệu một chút, vị này là Bỉ Nông tiên sinh, hắn phụ thân là Băng Cốc đóng quân đệ nhất bọ binh sư thượng tá đoàn trưởng, cùng Uy Đoán có điểm giao tình, cũng là ta trước kia ở Mỹ quốc lưu học khi nhận thức. Vừa rồi ta đang đợi chủ tịch các ngươi khi, hắn vừa vặn trải qua tán gẫu khởi sự tình hôm nay, Bỉ Nông thực nhiệt tình, nói có thể giúp chúng ta song phương quay vần một phen. Bỉ Nông vị này chính là chúng ta Siêu Thắng tập đoàn chủ tịch Chung Dương Dĩnh nữ sĩ.” Vạn Đại Bằng đến Chung Dương Dĩnh trước mặt, mặt mang một tia đắc ý sắc cấp song phương giới thiệu nói.

Thái quốc ở mặt ngoài là dân chủ chính quyền, trong khung cũng là quân nhân chính quyền, quân nhân can thiệp chính trị là cơm thường sự tình. Kia Uy Đoán sở dĩ

như vậy kiêu ngạo, cùng hắn có vị thượng tá đoàn trưởng thúc thúc cũng có rất lớn quan hệ. Nay Vạn Đại Bằng trong lúc vô ý gặp một vị lưu mĩ khi nhận thức bằng hữu, nhất tán gẫu khởi mới biết nói hắn phụ thân nay dĩ nhiên là Băng Cốc đóng quân đệ nhất bộ binh sư thượng tá đoàn trưởng, tự nhiên là như lấy được chí bảo, lập tức liền năn nỉ hắn hỗ trợ chu toàn một hai, hơn nữa hứa hẹn sự thành sau tất có hậu báo. Này Bỉ Nông tuy rằng là cái quan quân tử nữ, nhưng gia đình giàu có tình huống cho dù không bằng kia Uy Đoán, hắn bình thường vừa vui tiêu xài chơi nữ nhân, kinh tế nhưng vẫn thực khẩn trương, cho nên Vạn Đại Bằng nói có hậu báo, Bỉ Nông lập tức liền tâm động.

Đương nhiên ở Chung Dương Dĩnh trước mặt, Vạn Đại Bằng vì biểu hiện chính mình có thực lực, ở Thái quốc nhân mạch quảng, tự nhiên lại là mặt khác một phen lí do thoái thác.

Chung Dương Dĩnh tuy rằng không vui ở chính mình minh xác tỏ vẻ không cần Vạn Đại Bằng tìm người hỗ trợ điều kiện tiên quyết hạ, Vạn Đại Bằng lại tự chủ trương tìm đến đây người hoà giải, nhưng trước mặt Bỉ Nông mặt cũng không hảo trách cứ Vạn Đại Bằng, chỉ có thể cười cùng Bỉ Nông nắm tay nói:“Bỉ Nông tiên sinh ngươi hảo, cảm ơn hảo ý của ngươi. Bất quá lần này đàm phán chúng ta đã muốn thỉnh Nãi Trát Luân tiên sinh hỗ trợ, sẽ không phiền toái ngươi.”

Nãi Trát Luân là người tu hành, ở Thái quốc tuy rằng thân phận siêu nhiên tôn quý, nhưng người thường lại tiếp xúc không đến hắn, cũng trên cơ bản không biết hắn, nhiều lắm là có chút người nghe qua hắn đại danh thôi. Huống chi ở Thái quốc kêu Nãi Trát Luân nhiều người là, cho nên Bỉ Nông nghe được Nãi Trát Luân tên cũng không để ý, lại càng không hội liên tưởng đến kia thần bí nhân vật, chỉ là có chút khinh miệt nhìn Nãi Trát Luân liếc mắt một cái, sau đó cười đối Chung Dương

Dĩnh nói:“Các ngươi Trung Quốc có câu gọi nhiều người lực lượng lớn, còn có câu kêu nhiều bằng hữu dễ làm sự. Ta cùng kia Uy Đoán còn là có điểm giao tình, hắn hẳn là sẽ cho ta vài phần mặt mũi, hơn nữa ta cùng đại bằng ở Mỹ quốc liền nhận thức, hắn có chuyện ta cũng không có thể ngồi xem mặc kệ.”

Bỉ Nông kiên trì muốn đi, trừ bỏ bởi vì Vạn Đại Bằng tư dưới cho hắn hứa hẹn dầy báo, còn bởi vì Chung Dương Dĩnh là vị khí chất cùng mỹ mạo cùng tồn tại nữ cường nhân, thân là nam nhân hắn tự nhiên tưởng ở Chung Dương Dĩnh trước mặt biểu hiện một hai. Huống hồ Chung Dương Dĩnh vừa rồi nói lời nói cũng làm cho hắn pha không phục, tái nói như thế nào hắn Bỉ Nông cũng là có quân đội bối cảnh công tử ca, sao lại so với một cái bình thản vô kì lão nhân còn không bằng?

“Kia…… Thật sự thật cám ơn Bỉ Nông tiên sinh !” Chung Dương Dĩnh gặp Bỉ Nông như thế nhiệt tình, đổ không tốt tái cự tuyệt hắn “Hảo ý”, đành phải mặt mang cảm kích nói.

Nãi Trát Luân tuy rằng không vui Bỉ Nông cùng đi, nhưng chuyện này Vạn Đại Bằng ngay từ đầu trưng cầu là Chung Dương Dĩnh ý kiến, Nãi Trát Luân cũng không dám vượt qua chen vào nói.

Gặp Chung Dương Dĩnh đồng ý Bỉ Nông cùng đi, Vạn Đại Bằng không khỏi đắc ý phiêu Hạ Vân Kiệt còn có hắn bên người Nãi Trát Luân liếc mắt một cái.

Hừ, không biết tự lượng sức mình tiểu tử, thế nhưng còn thỉnh người lại đây, ngươi sẽ chờ mất mặt xấu hổ đi!

Ở Vạn Đại Bằng xem ra, một cái mặc bình thường lão nhân tự nhiên không thể cùng có quân đội bối cảnh Bỉ Nông so sánh với.

“Chủ tịch, thời gian không còn sớm, nếu không hiện tại chúng ta liền xuất phát đi?” Phiêu Hạ Vân Kiệt cùng Nãi Trát Luân liếc mắt một cái sau, Vạn Đại Bằng cung kính về phía Chung Dương Dĩnh xin chỉ thị nói.

“Ân, xuất phát đi. Ngươi cùng Bỉ Nông tiên sinh ngồi một chiếc xe ở phía trước dẫn đường, ta cùng Vân Kiệt còn có Nãi Trát Luân tiên sinh ngồi mặt khác một chiếc xe ở phía sau đi theo.” Chung Dương Dĩnh gật gật đầu nói.

Bỉ Nông gặp Chung Dương Dĩnh không cùng chính mình cùng xe, trong mắt lóe ra một tia thất vọng sắc, Vạn Đại Bằng đồng dạng có chút thất vọng, bất quá càng nhiều còn là ghen tị.

Cũng là, luận tướng mạo dáng người, Vạn Đại Bằng ở mặt ngoài đứng lên ít nhất thắng Hạ Vân Kiệt một bậc, về phần năng lực, ở Vạn Đại Bằng xem ra Hạ Vân Kiệt đơn giản chính là tiểu bạch kiểm không học vấn không nghề nghiệp, chỉ biết thảo nữ nhân thích, một chút chính sự cũng không hội làm thôi. Điểm ấy theo hắn vừa rồi ở tổng thống phòng đem đàm phán nói được giống như trò đùa, lại thỉnh như vậy cái bình thản vô kì lão nhân đến hỗ trợ sẽ biết.

Chính là cũng không biết tiểu tử này cấp chủ tịch quán cái gì thuốc mê, thế nhưng làm cho chủ tịch thật đúng là lựa chọn tin tưởng như vậy cái tao lão đầu!

“Quả nhiên không hổ là Trung Quốc nữ thủ phú a! Không chỉ có ở là năm sao cấp khách sạn tổng thống phòng, xuất hành cũng đều là đỉnh cấp hào xe!” Ngồi trên đại trên đường sau, Bỉ Nông quay đầu nhìn mặt sau liếc mắt một cái, nhịn không được cảm thán nói.

Bentley mộ thượng, chẳng sợ Thái quốc ở ô tô thuế nhập khẩu phương diện so với Trung Quốc thấp rất nhiều, nhưng còn là làm cho rất nhiều người chùn bước,

chỉ có chân chính phú hào mới có tư cách tiêu phí.

“Đó là tự nhiên.” Vạn Đại Bằng trả lời, trong mắt lại lóe ra một tia kinh ngạc sắc.

Chung Dương Dĩnh đến Băng Cốc sau, sở hữu sự tình đều là hắn ở an bài, đột nhiên nhiều ra như vậy một chiếc đỉnh cấp hào xe, tự nhiên làm cho Vạn Đại Bằng cảm thấy kinh ngạc.

Bất quá rất nhanh Vạn Đại Bằng liền tự cho là thông minh cho rằng tất là Hạ Vân Kiệt này tiểu bạch kiểm muốn làm đi ra !

Đầu tiên là tổng thống phòng, hiện tại lại là Bentley mộ thượng, thật sự là cái bại gia tử, cũng không biết chủ tịch như thế nào sẽ bị hắn cấp mê thượng đâu? Phỏng chừng còn là tịch mịch lâu lắm đi!

Lái xe là Nãi Trát Luân trung thực nô bộc Tố Tra, hắn lái xe không vội không hoãn, phi thường trầm ổn, trên người có cái loại này Anh quốc từ xưa quý tộc gia tộc mới có thể bồi dưỡng ra đến quản gia khí chất, điều này làm cho Chung Dương Dĩnh không khỏi thầm giật mình.

Trung Quốc người giàu có vòng hiện tại thực lưu hành “Tư nhân quản gia”, tư nhân quản gia đối với người giàu có mà nói không chỉ có riêng chính là làm chút thủ công nghiệp, hoặc là biết chút tư nhân phi cơ, du thuyền, golf các mốt thủy triều, càng nhiều còn là một loại thân phận tượng trưng, là người giàu có khoe khoang thân phận một loại phương thức. Chính như phùng tiểu cương điện ảnh [tai to mặt lớn] có như vậy một đoạn lời kịch:“Lâu tử đứng một cái Anh quốc quản gia, mang tóc giả, đặc thân sĩ cái loại này, nghiệp chủ vừa vào cửa nhi, không quan tâm có việc nhi không có việc gì nhi đều cùng người ta nói: may I help you,sir? Một cái tiêu chuẩn Anh quốc Luân Đôn khang nhi, vô cùng có mặt……”. Cho

nên “Tư nhân quản gia” Này một nghề nghiệp ở Trung Quốc hiện tại phát triển phi thường tấn mãnh, Chung Dương Dĩnh thân là Trung Quốc nữ thủ phú, tự nhiên cũng tiếp xúc quá không ít phú hào trong nhà tư nhân quản gia, nhưng cho tới bây giờ không ở đâu vị tư nhân quản gia trên người nhìn đến Tố Tra trên người sở có khí chất.

Tố Tra trên người quản gia khí chất, đó là theo trong khung phát ra, có ổn trọng khiêm tốn còn có đối chủ nhân đăm đăm nội tâm trung thành tôn kính……

Hay là Nãi Trát Luân xuất thân vương thất quý tộc sao? Nếu thật sự là như vậy, kia Uy Đoán thực không coi là cái gì, Chung Dương Dĩnh trong lòng âm thầm phỏng đoán.

Chung Dương Dĩnh lại không biết nói Nãi Trát Luân chính là Thái quốc quốc sư cấp nhân vật, nội tình tự nhiên không phải bình thường phú hào có khả năng so với.

Băng Cốc ở Thái quốc trung bộ, tiếp giáp Thái quốc loan. Mi Nam hà xuyên thành mà qua. Đại hoàng cung, bình minh tự, phật nằm tự các nổi tiếng cảnh điểm đều ở hà hai bờ sông, nó hội tụ rất nhiều Thái quốc văn hóa cổ tích, đồng thời nó lại là một cái nơi nơi tràn ngập tây phương văn hóa quốc tế đại đô thị. Cho nên Hạ Vân Kiệt ngồi xe đi qua ở đường cái, cảm giác chính mình tựa như đi qua ở từ xưa Thái quốc cùng hiện đại đô thị trung bình thường, cái loại cảm giác này rất mỹ diệu.

Làm xe dọc theo Mi Nam hà không vội không chạy chầm chậm tiến khi, loại cảm giác này càng mãnh liệt.

“Băng Cốc thật đúng là cái không sai thành thị!” Hạ Vân Kiệt tán thưởng nói.

“Nếu cảm thấy không sai ngay tại nơi này nhiều ở hai ngày đi.” Chung Dương Dĩnh ôm lấy Hạ Vân Kiệt chờ mong nói.

Nàng tự nhiên luyến tiếc rời đi Hạ Vân Kiệt, chỉ khi nào trở lại quốc nội, nàng sẽ không biết nói khi nào mới có thể lại cùng hắn cùng một chỗ.

“Ngày mai còn muốn đi làm, chờ lần sau nghỉ rỗi rãnh tái cùng ngươi hảo hảo chơi một chút Thái quốc.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Chung Dương Dĩnh nghe vậy trong mắt lóe ra một tia thất vọng, nhưng còn là cười nói:“Nói chuyện cần phải giữ lời.”

“Tự nhiên!” Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng kéo đi một chút Chung Dương Dĩnh nói.

Mi Nam hà bên.

Một gốc gốc cao ngất trong mây cây cọ thụ, xanh biếc chuối tây…… Đem một tòa hiện đại hoá cùng Thái quốc truyền thống phong cách hoàn mỹ dung hợp xa hoa biệt thự cùng ngoại giới phồn hoa đô thị cách mở ra, hình thành một cái hoàn toàn thuộc loại chính mình tư nhân cuộc sống lãnh địa.

Thật lớn bể bơi, xanh biếc mặt cỏ, còn có đá cẩm thạch phô liền mặt đất, thậm chí có chuyên môn độc lập mở ra cấp bảo mẫu, người hầu ở lại tiểu lâu…… Đây là một tòa chân chính xa hoa biệt thự, cũng là Fran siêu thị đại cổ đông Uy Đoán ở Mi Nam hà biên biệt thự.

Như vậy một tòa thật lớn xa hoa biệt thự, vốn bể bơi bên hẳn là nằm một loạt tắm rửa ánh mặt trời bikini mỹ nữ, bàng biên rượu vang đỏ, hoa quả kiểm kê tùy tay có thể lấy đến, bồi bàn ở bên cạnh xuyên qua, tùy thời cùng

đợi triệu hồi, dù sao như vậy nhất tràng biệt thự bản hẳn là tràn ngập người giàu có cuộc sống xa hoa lãng phí hơi thở, nhưng hôm nay lại bao phủ một tầng xơ xác tiêu điều hơi thở.

Theo bên ngoài đại môn khẩu vẫn đi thông đến chủ nhân trụ xa hoa biệt thự, tinh mỹ đá cẩm thạch phô liền thông đạo hai bên, thẳng đứng thẳng mặc quân phục, tay cầm súng tự động Thái quốc lục quân quân nhân.

Bọn họ ánh mắt lạnh lùng, mang theo một tia sát khí!

Biệt thự, đối diện đại môn phòng tiếp khách trên sô pha, ngồi một cái mập mạp cùng lợn giống nhau nam tử, lúc này chính một bên híp mắt hưởng thụ phía sau hỗn huyết mỹ nữ mát xa, một bên thích ý trừu xì gà.

Đó là sang quý Cuba La Habana xì gà.

Trừ bỏ vị này phì cùng lợn giống nhau nam tử ở ngoài, phòng tiếp khách còn ngồi bốn nam một nữ. Này bốn nam một nữ, trong đó một nam một nữ là Fran siêu thị cổ đông, còn có ba nam tử, trong đó một vị mặc thiếu tá quân phục là Uy Đoán thúc thúc cấp dưới, cũng là hắn hôm nay cố ý mời đến cấp Chung Dương Dĩnh tạo áp lực quân đội nhân vật, một vị làn da ngăm đen, bụng bia đột khởi còn lại là Vãn Lặc khu cảnh sát cục phó cục trưởng, đồng dạng là hắn cố ý mời đến. Cuối cùng đội viền vàng kính mắt, thoạt nhìn hào hoa phong nhã, nhưng thấu kính mặt sau thỉnh thoảng lóe ra âm hiểm khôn khéo ánh mắt còn lại là Uy Đoán pháp luật cố vấn.

Lần này cần nói chuyện hợp tác hạng mục công việc, tự nhiên cần luật sư ở đây.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 616 : Làm cho hắn dẫn người lại đây tùy thời đợi mệnh

“Nghe nói Siêu Thắng tập đoàn lão tổng là vị độc thân mỹ nữ, Uy Đoán ngươi chiêu này biến thành thật đúng là đủ tuyệt, phỏng chừng nàng chân vừa mới bước vào đại môn, liền lập tức sợ tới mức nhấc tay khuất phục !” Phó cục trưởng Nạp Ngõa ói ra khẩu xì gà yên, kiều chân bắt chéo nói.

“Ha ha!” Uy Đoán nghe vậy đắc ý ngửa đầu nở nụ cười, cười đến cả người thịt béo một trận loạn đẩu.

“Hừ, cũng không nhìn xem ai vậy địa bàn! Kia Siêu Thắng tập đoàn nữ lão tổng nếu thức thời nhường ra công ty cổ phần cũng liền thôi, bằng không phi làm cho của nàng siêu thị mở không dưới đi.” Đắc ý nở nụ cười một trận tử sau, Uy Đoán sắc mặt đột nhiên trầm xuống, mắt lộ ra ngoan sắc nói.

“Chính là 70%, này miệng có thể hay không mở quá lớn? Phỏng chừng đối phương không nhất định sẽ đồng ý a?” Trong đó một vị cổ đông do dự hạ, mở miệng nói.

“Ở địa bàn của ta phải ấn của ta quy củ đến làm việc! Uy Nhĩ ngươi chính là lá gan quá nhỏ, lúc trước nếu sớm chiếu ta nói làm, nói không chừng hiện tại ta đã muốn là Siêu Thắng siêu thị đại cổ đông.” Uy Đoán bừa bãi nói.

Uy Nhĩ chính là mở miệng vị kia cổ đông, vóc dáng gầy gầy nho nhỏ, cũng là cái thực khôn khéo thương nhân. Bất quá cũng đang bởi vì quá mức khôn khéo, tổng muốn từ viên công cùng khách hàng trong tay ép lớn nhất lợi nhuận, cho nên làm Siêu Thắng siêu thị này đối thủ cường đại vừa tiến vào Vãn Lặc khu khi, khách hàng có lựa chọn đường sống sau, lập tức liền bắt nó sinh ý cấp đoạt đi rồi.

“Chính là, đối người Trung Quốc sẽ biểu hiện cường ngạnh một chút. Ngươi có biết Uy Đoán vì cái gì đột nhiên quyết định thay đổi đàm phán địa điểm sao? Trừ bỏ nơi này càng phương tiện an bài quân nhân cấp đối phương một hạ mã uy, bày ra chúng ta cường đại bối cảnh, còn có một cái mục đích chính là cố ý làm khó dễ một chút, thử một lần đối phương thái độ, này thử một lần liền thí đi ra. Kia cái gọi là Trung Quốc nữ thủ phú cùng kia Vạn Đại Bằng giống nhau ngay cả một chút sức mạnh đều không có, chúng ta nói sửa địa điểm, nàng cũng liền ngoan ngoãn nghe theo. Mệt ngươi Uy Nhĩ còn chần chần chừ chừ.” Nữ tử nói.

Nữ tử đúng là Fran siêu thị mặt khác một vị cổ đông Thái Toa Ngang.

……

Biệt thự ngoài, lái ở phía trước như trước là Vạn Đại Bằng màu đen đại bôn, theo sát sau đó là Bentley mộ thượng.

Xe còn không có khai tiến đại môn, Vạn Đại Bằng liền nhìn đến đại môn khẩu cùng với dọc theo thông đạo vẫn sắp xếp đến biệt thự cửa, cầm súng mà đứng xơ xác tiêu điều quân nhân, lập tức sắc mặt trở nên tái nhợt một mảnh.

Thái quốc lại nói tiếp là cái nước cộng hòa, nhưng Thái quốc quân đội lại thông qua lần lượt quân sự chính biến, lần lượt giẫm lên cái gọi là dân chủ chính trị. Thái quốc từ 1932 năm bắt đầu ban bố thứ nhất bộ hiến pháp thực thi quân chủ lập hiến sau, phát sinh quá ít nhất ba mươi mấy vụ đã ngoài quân sự chính biến. Chẳng sợ hiện tại Thái quốc đã muốn lại thoát ly quân sự thống trị, bước vào dân chủ chính trị thời kì, nhưng quân nhân tại đây cái quốc gia như trước có làm cho mọi người sợ hãi uy

hiếp lực. Ai cũng không dám cam đoan, bọn họ súng khi nào thì hội đột nhiên nhắm ngay chính mình!

Vạn Đại Bằng bất quá chính là nhất giới thư sinh, một cái công ty cao tầng quản lý giả, hắn làm sao thường gặp qua bực này trường hợp! Cũng may bên người Bỉ Nông biểu hiện còn trấn định, Vạn Đại Bằng kinh hồn phập phồng tâm thế này mới hơi chút yên ổn một ít.

“Thử!” Theo sát sau đó Chung Dương Dĩnh mãnh vừa thấy đến quân nhân súng vác vai, đạn lên nòng gác, cũng nhịn không được mãnh hút một ngụm lãnh khí, cánh tay ngọc gắt gao vãn ở Hạ Vân Kiệt, vốn là trắng nõn khuôn mặt lập tức rút đi rất nhiều huyết sắc, trở nên phá lệ tái nhợt.

“Hừ!” Hạ Vân Kiệt thấy thế sắc mặt âm trầm xuống dưới, trong lỗ mũi phát ra lạnh lùng hừ thanh, tay lại sớm đã vỗ vỗ Chung Dương Dĩnh mu bàn tay, trấn an nói:“Đừng lo lắng, hết thảy có ta. Này Uy Đoán xem ra thật là to gan, thế nhưng mượn quân nhân tay hướng chúng ta tạo áp lực!”

Nghe được Hạ Vân Kiệt trong lỗ mũi phát ra đến tiếng hừ lạnh, Nãi Trát Luân trái tim đều nhịn không được run rẩy một chút, trong lòng thẳng đem Uy Đoán mắng cẩu huyết lâm đầu.

Hạ đại sư người nào? Kia nhưng là thần tiên trực tiếp có thể lấy thân khiêng thiên lôi, này Uy Đoán cũng dám đem quân nhân an bài ở chính mình quý phủ uy hiếp nữ nhân của hắn, quả thực chính là đem Thái quốc quân đội hướng hố lửa đẩy a!

“Đại sư, ngài xem có phải hay không ta đánh cái điện thoại kêu tiểu đồ lại đây một chuyến?” Nãi Trát Luân quay đầu nơm nớp lo sợ xin chỉ thị nói.

Hắn hiện tại thật đúng là lo lắng Hạ Vân Kiệt giận dữ dưới, trực tiếp thi triển tiên pháp đem nơi này san thành bình địa, chuyện đó đã có thể thực nháo đại phát. Bất quá cái này cũng chưa tính tối không xong, tối không xong là Hạ Vân Kiệt giận chó đánh mèo cùng Thái quốc quân đội, kể từ đó chỉ sợ toàn bộ Thái quốc cục diện chính trị đều phải vì thế rung chuyển. Thật muốn đi đến này một bước, kia Uy Đoán chính là muôn lần chết khó chuộc này tội.

Ở Thái quốc không ai so với hắn Nãi Trát Luân rõ ràng hơn Hạ Vân Kiệt khủng bố.

“Cũng được, làm cho hắn dẫn người lại đây tùy thời đợi mệnh đi. Ta đổ muốn nhìn một chút này Uy Đoán đến tột cùng muốn làm gì?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy sắc mặt hơi hoãn, gật gật đầu nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt đồng ý chính mình đề nghị, hiển nhiên còn không có giận đến muốn đích thân ra tay, Nãi Trát Luân không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng nói:“Đa tạ đại sư!”

Nói xong Nãi Trát Luân liền vội việc lấy di động ra cấp nhỏ nhất đồ đệ gọi điện thoại.

Nãi Trát Luân bình sinh thu quá ba đồ đệ, trong đó một cái đồ đệ là Thái quốc thái bắc quân khu lục quân phó tư lệnh, một cái khác là Băng Cốc đóng quân phó tư lệnh kiêm đệ nhất bộ binh sư thị trưởng, là Băng Cốc quân đội chân chính hết sức quan trọng nhân vật, cuối cùng một vị thì tại Thái quốc chính phủ trung nhâm chức vị quan trọng.

Nãi Trát Luân ở Thái quốc sở dĩ thân phận siêu nhiên, trừ bỏ cùng hắn tự thân tu vi, cùng vương thất quan hệ thân mật ở ngoài, cũng cùng hắn khổ tâm tài bồi ba vị đồ đệ có rất đại quan hệ.

Này đó là sự thật, Nãi Trát Luân muốn tưởng bảo trì này phân siêu nhiên thân phận, muốn tưởng ở thanh mại phủ có được nhất cả tòa ngọn núi tu luyện, không chịu thế tục người quấy rầy, ở thế tục trung phải có thuộc loại hắn thế lực cùng người phát ngôn. Cái này giống Nhật Bản âm dương sư Thiên Diệp Giai Tử giống nhau, tuy rằng nàng lánh đời không ra, nhưng ở thế tục Thiên Diệp gia tài phú lại cơ hồ có thể cùng Ma Sinh gia tộc cùng so sánh, ở hội nghị cũng có người của nàng.

Này ba đồ đệ chính là hắn khổ tâm tài bồi đi ra ở thế tục trung thế lực cùng người phát ngôn.

Gặp Nãi Trát Luân lấy di động ra gọi điện thoại, Chung Dương Dĩnh trong mắt tràn đầy khiếp sợ cùng nghi hoặc. Chung Dương Dĩnh không rõ vì sao rõ ràng là Nãi Trát Luân ra mặt hỗ trợ, ngược lại muốn nói cảm ơn Hạ Vân Kiệt đâu?

Chung Dương Dĩnh lại nào biết đâu rằng, chính mình bên người vị này nam nhân nhưng là thần tiên nhân vật có thể tùy tay hủy diệt toàn bộ quốc gia, hắn không tự mình ra tay đem sự tình giao cho Nãi Trát Luân đến làm, ở Nãi Trát Luân xem ra đó là cho hắn mặt mũi, là phóng Thái quốc quân đội một con ngựa, hắn tự nhiên muốn nói cảm ơn.

Vì để ngừa vạn nhất, Nãi Trát Luân đến Băng Cốc trên đường cũng đã liên hệ quá đồ đệ, làm cho hắn tùy thời chờ mệnh lệnh của hắn, chính là kia Bentley xe cũng đều là hắn đồ đệ cấp an bài. Cho nên Nãi Trát Luân điện thoại vừa gọi, mặt khác một đầu Băng Cốc đóng quân bộ binh thứ nhất sư bộ tư lệnh, một cái như núi bình thường hùng vĩ nam tử liền lập tức tiếp nổi lên điện thoại, cung kính nói:“Lão sư, thỉnh phân phó.”

Này như núi bình thường hùng vĩ nam tử đúng là Nãi

Trát Luân cái thứ ba đồ đệ Tụng Tha, cũng là đóng quân Băng Cốc địa khu tam chi bộ đội chi nhất đệ nhất bộ binh sư thị trưởng.

Ba đồ đệ đều là Nãi Trát Luân một tay tài bồi đi ra, hơn nữa việc này quan hệ trọng đại, muốn làm không tốt Hạ Vân Kiệt một không có cao hứng ngay cả Thái quốc quân đội đều phải chịu không nổi, Nãi Trát Luân tự nhiên sẽ không theo Tụng Tha khách khí, trực tiếp lấy phi thường nghiêm túc ngữ khí ra lệnh.

Tụng Tha tuy rằng khiếp sợ cùng sư phụ sở hạ mệnh lệnh, nhưng Tụng Tha từ nhỏ theo Nãi Trát Luân Tu đi, biết rõ sư phụ thuật pháp cao minh, thủ người tính mệnh như lấy đồ trong túi, hơn nữa này một năm đến sư phụ tu vi lại đột nhiên tăng mạnh, mỗi lần đứng ở trước mặt hắn, chính là bị hắn ánh mắt đảo qua, Tụng Tha đều cảm thấy ngay cả ngũ tạng lục phủ đều phảng phất bị hắn nhìn thấu bình thường, huống chi sư ân trọng như núi, Tụng Tha lại nào dám cãi lời sư phụ mệnh lệnh, cho nên nhất quải điệu điện thoại, Tụng Tha lập tức liền triệu tập nhân mã.

Rất nhanh, một chiếc chiếc giá súng máy quân dụng xe jeep theo đóng quân căn cứ lái lên Băng Cốc đầu đường, trên xe hoặc ngồi hoặc đứng một đám hạng nặng võ trang bưu hãn quân nhân, một đường thẳng đến Mi Nam hà biên Uy Đoán biệt thự chỗ.

Quân đội xuất hiện rất nhanh liền khiến cho mọi người chú ý, bất quá cũng may loại tình huống này ở thường xuyên phát sinh quân sự chính biến cùng thường thường quân quản Băng Cốc cũng không phải cái gì hiếm lạ sự, cũng không có khiến cho mọi người khủng hoảng, chỉ có một ít đối chính trị mẫn cảm cùng quan tâm nhân hội đoán có phải hay không quân đội vừa chuẩn bị chính biến.

Vạn Đại Bằng bọn họ xe ở vừa mới tiến vào đại môn đã bị súng vác vai, đạn lên nòng quân nhân ngăn lại, yêu cầu dừng xe xuống.

Vạn Đại Bằng sắc mặt tái nhợt xuống xe, hai chân đều có chút run lên, hắn trong đầu không khỏi hiện ra một ít phim Hong Kong chụp Thái quốc cảnh tượng, không nghĩ tới hôm nay chính mình thế nhưng gặp. Nhưng thật ra kia Bỉ Nông đối này đó tình cảnh đã muốn nhìn quen lắm rồi, hơn nữa có cái thượng tá đoàn trưởng phụ thân, xuống xe mặt sau không thay đổi sắc, chính là trong lòng nhưng không khỏi phạm nói thầm, nghĩ thầm, này Uy Đoán muốn làm ra lớn như vậy tư thế, xem ra đối lần này đàm phán là tình thế bắt buộc, chuyện này xem ra có điểm khó làm a!

Chung Dương Dĩnh dù sao cũng là nữ nhân, mặc dù có Hạ Vân Kiệt tại bên người, cũng đã muốn biết Nãi Trát Luân gọi điện thoại kêu người, nhưng nhìn đến một đám bưu hãn quân nhân bưng dưới ánh mặt trời tản ra lạnh lẽo kim chúc sáng bóng súng ống liền đứng ở chính mình trước mặt, còn là sợ tới mức sắc mặt có điểm trắng bệch.

“Yên tâm Chung tỷ, có ta ở đây không có việc gì.” Hạ Vân Kiệt vỗ nhẹ nhẹ chụp Chung Dương Dĩnh tay trấn an nói.

“Ân!” Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt sắc mặt như thường, trong lòng thế này mới yên ổn không ít, trên mặt cũng khôi phục một ít nữ cường nhân bình tĩnh.

Này Trung Quốc người trẻ tuổi nhưng thật ra có điểm can đảm, Bỉ Nông gặp Hạ Vân Kiệt đối mặt Thái quốc quân nhân không chỉ có không có lộ ra nửa điểm bối rối sắc, ngược lại còn trấn an Chung Dương Dĩnh, nhưng thật ra đối Hạ Vân Kiệt có điểm vài phần kính trọng.

“Ha ha, Chung tổng đại giá quang lâm, vẻ vang cho kẻ hèn này a!” Đang lúc Hạ Vân Kiệt vỗ nhẹ Chung Dương Dĩnh tay nhỏ bé trấn an nàng khi, một đạo bừa bãi tiếng cười theo trong phòng vang lên, tiếp theo Uy Đoán kia cùng trư giống nhau mập mạp thân mình liền xuất hiện ở tại biệt thự cửa.

Uy Đoán giảng không phải thái ngữ mà là tiếng Anh. Tiếng Anh ở Thái quốc thông dụng dẫn có vẻ thấp, nhưng ở Băng Cốc còn là có vẻ cao, hơn nữa giống Uy Đoán loại này xuất thân lương hảo gia đình tử nữ lại theo nhỏ chịu quá tốt lắm giáo dục, dùng tiếng Anh trao đổi căn bản không có gì vấn đề.

“Uy Đoán tiên sinh nhiệt tình cho mời, ta thịnh tình không thể chối từ a!” Chung Dương Dĩnh lời nói tiện thể nhắn dùng tiếng Anh trả lời. Giờ khắc này, nàng đã muốn hoàn toàn khôi phục nữ cường nhân bản sắc.

Uy Đoán gặp Chung Dương Dĩnh tựa hồ không có bị chính mình bãi “Nói chuyện” Cấp dọa đến, hơi hơi ngẩn ra, lại “Ha ha”, một trận bừa bãi cười to, sau đó đem ánh mắt đầu hướng về phía Bỉ Nông, rất có điểm kinh ngạc nói:“Bỉ Nông!”

“Uy Đoán đã lâu không thấy !” Bỉ Nông chủ động hướng Uy Đoán vươn tay chào hỏi nói, thân thủ khi, ánh mắt còn không quên hướng Chung Dương Dĩnh đám người đắc ý nhìn lướt qua.

Hiển nhiên Bỉ Nông đối với Uy Đoán có thể liếc mắt một cái nhận ra hắn, còn là pha thấy có mặt mũi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 617 : Đàm phán

“Là đã lâu không thấy, không nghĩ tới ngươi cùng Chung tổng bọn họ nhận thức!” Uy Đoán cùng Bỉ Nông nắm tay nói.

“Đúng vậy, mọi người đều là bằng hữu, đợi lát nữa còn thỉnh Uy Đoán ngươi bao nhiêu cấp điểm mặt mũi.” Bỉ Nông nói.

“Ha ha, ngươi Bỉ Nông đã mở miệng, sự tình tự nhiên đâu có. Các vị bên trong thỉnh!” Uy Đoán cười ha hả nói, bất quá biểu tình như trước phi thường bừa bãi.

Bỉ Nông gặp Uy Đoán nói như thế, càng phát ra cảm thấy có mặt mũi, mà Vạn Đại Bằng gặp Bỉ Nông có thể cùng Uy Đoán nói thượng nói, lại thấy Uy Đoán tựa hồ thực cấp Bỉ Nông mặt mũi, tái nhợt sắc mặt lộ ra vài phần sắt, eo cũng thẳng thắn không ít.

Tức đến chi tắc an chi, chuyện tới trước mắt chung dương dĩnh ngược lại phóng khai, thấy thế liền mại khai bước hướng trong đi.

Chung Dương Dĩnh sinh ý có thể làm lớn như vậy, quả nhiên còn là có hơn người gan dạ sáng suốt. Hạ Vân Kiệt gặp Chung Dương Dĩnh một nữ nhân ở họng súng hạ có thể nhanh như vậy liền khôi phục nữ cường nhân bản sắc, trong lòng không khỏi âm thầm tán thưởng, xem của nàng ánh mắt cũng kìm lòng không được lộ ra một tia yêu thích.

Nữ nhân thích nam nhân của chính mình xuất sắc, nam nhân đồng dạng cũng thích chính mình nữ nhân xuất sắc.

“Chủ tịch, ngài không cần lo lắng, này Bỉ Nông còn là có

chút phân lượng.” Vạn Đại Bằng đuổi kịp Chung Dương Dĩnh vài bước, thấp giọng ở bên người nàng nói, rất có khoe ra tranh công ý.

Chung Dương Dĩnh nhìn Vạn Đại Bằng liếc mắt một cái, không nói gì thêm, điều này làm cho Vạn Đại Bằng trong lòng rất có điểm mất mát.

“Ha ha, ta đến giới thiệu một chút, vị này là Băng Cốc đóng quân quan quân Mạt Lạp Thông, vị này là vãn lặc khu cảnh sát cục cục trưởng Nạp Ngõa……” Tiến vào phòng tiếp khách sau, Uy Đoán nhất nhất cấp Chung Dương Dĩnh giới thiệu nói.

Chung Dương Dĩnh hào phóng nhất nhất cùng mọi người nắm tay.

Theo lý mà nói, Uy Đoán cấp Chung Dương Dĩnh giới thiệu quá mọi người sau, kế tiếp hẳn là giới thiệu Chung Dương Dĩnh bên này người, bất quá Uy Đoán lại căn bản không đem Hạ Vân Kiệt đám người xem ở trong mắt, chờ Chung Dương Dĩnh cùng mọi người nhất nhất nắm qua tay sau, chính mình tại đàm phán trên bàn trực tiếp ngồi xuống, bàn tay to vung lên nói:“Chung tổng mời ngồi, hiện tại chúng ta bắt đầu nói chuyện hợp tác sự tình đi.”

“Hảo.” Chung Dương Dĩnh trong mắt lóe ra một tia không vui sắc, nhưng còn là gật gật đầu đi đầu ngồi xuống.

Hạ Vân Kiệt thấy thế cười nhẹ, thực tùy ý lần lượt Chung Dương Dĩnh ngồi xuống, mà lúc này Nãi Trát Luân lại phảng phất lập tức thành kia hắn trung thành nô bộc Tố Tra giống nhau, không nói được một lời đứng ở Hạ Vân Kiệt phía sau.

Nãi Trát Luân phần lớn thời gian đều là lánh đời tu

luyện, trừ bỏ thân nhân còn có số ít một ít Thái quốc cao tầng nhân vật biết hắn tồn tại, giống Uy Đoán đám người cũng chợt nghe quá Nãi Trát Luân đại danh lại căn bản không biết hắn bản nhân. Bọn họ gặp một Thái quốc lão nhân giống cái trung thực nô bộc giống nhau đứng ở Hạ Vân Kiệt phía sau, trong mắt đều lóe ra một tia kinh ngạc sắc, bất quá lại cũng chưa để ở trong lòng. Nhưng thật ra Vạn Đại Bằng lần lượt Chung Dương Dĩnh mặt khác một bên ngồi xuống, khóe miệng gợi lên một chút khinh thường trào phúng cười lạnh, nghĩ rằng, này tiểu bạch kiểm phổ đổ bãi cử đại. Đáng tiếc chính là cái tao lão đầu, cũng không sợ người khác chê cười.

Mọi người trung, chỉ có Chung Dương Dĩnh biết Nãi Trát Luân hàng đầu sư thân phận, gặp tại đây loại trường hợp hắn thế nhưng giống cái nô bộc giống nhau đứng ở Hạ Vân Kiệt phía sau, trong lòng âm thầm khiếp sợ không thôi.

Hạ Vân Kiệt gặp Nãi Trát Luân chủ động khiêm nhượng, do dự hạ liền theo hắn đi.

Hắn đối Nãi Trát Luân không chỉ có có thể cứu hắn tôn tử, phá hắn tâm ma đại ân, còn có sau lại chỉ điểm chi ân, hơn nữa chờ chuyện này hiểu rõ sau, Hạ Vân Kiệt còn chuẩn bị trợ hắn giúp một tay, bực này ân tình đối với người tu hành tuyệt đối được cho ân cao ngất, nhưng thật ra hoàn toàn làm được rất tốt Nãi Trát Luân bực này tôn kính lễ ngộ.

“Phía trước ta cùng Vạn Đại Bằng quản lí nói qua bên ta điều kiện, ta nghĩ Chung tổng hẳn là đã muốn đã biết, không biết hiện tại lo lắng thế nào?” Uy Đoán ói ra khẩu xì gà yên, híp mắt hỏi.

“Cái điều kiện kia chúng ta là tuyệt đối không thể đáp ứng.” Chung Dương Dĩnh trảm đinh tuyệt thiết trả lời.

“Xem ra Chung tổng là không có thành ý theo chúng ta đàm phán ?” Uy Đoán mày hơi hơi nhíu một chút, ánh mắt mị càng nhỏ, bắn ra càng sắc nhọn ánh mắt.

“Ta nếu không có thành ý, ta sẽ không hội cố ý từ Trung Quốc đuổi tới Băng Cốc đến đây.” Chung Dương Dĩnh đối chọi gay gắt nói.

Uy Đoán mày lại hơi hơi nhíu một chút, Chung Dương Dĩnh cường ngạnh tựa hồ vượt qua hắn dự tính, điều này làm cho hắn cảm thấy có chút khó giải quyết.

Quân nhân có thể lấy việc công làm việc tư điều lại đây tạo áp lực, nhưng cấp cái Uy Đoán một cái gan lớn như trời hắn cũng không dám khẩu súng nhắm ngay Chung Dương Dĩnh!

Phải biết rằng Chung Dương Dĩnh nhưng là Trung Quốc nữ thủ phú, nàng nếu ở hắn trạch để xảy ra sự tình, Trung phương khẳng định sẽ không bỏ qua. Khi đó thật muốn tính khởi trướng đến, cho dù Uy Đoán có quân đội cùng vương thất song trọng bối cảnh cũng không tế cho sự.

“Kỳ thật Uy Đoán đề điều kiện cũng là rất thành ý, Chung tổng không ngại lo lắng nữa lo lắng?” Mắt thấy đàm phán tựa hồ theo ngay từ đầu liền lâm vào cục diện bế tắc, kia thiếu tá quan quân Mạt Lạp Thông đột nhiên rút ra súng lục, một bên lấy tay khăn nhẹ nhàng lau thân súng một bên giương mắt nhìn Chung Dương Dĩnh liếc mắt một cái, không vội không hoãn nói.

“Đúng vậy, Uy Đoán là rất thành ý, nếu không hắn cũng sẽ không cố ý mời các vị đến hắn phủ đệ nói chuyện hợp tác sự tình. Chung tổng ngươi yên tâm, chỉ cần ngươi cùng Uy Đoán hợp tác khoái trá, các ngươi siêu thị phát sinh bác sát đả thương người sự kiện chúng ta nhất định hội thích đáng giải quyết. Đương nhiên chuyện

này còn là có vẻ nghiêm trọng, xử lý không tốt kinh doanh người phụ trách cũng là muốn gánh vác nhất định pháp luật trách nhiệm.” Mạt Lạp Thông thanh âm hạ xuống, ngắn ngủi yên lặng sau vãn lặc khu cảnh sát cục phó cục trưởng Nạp Ngõa đi theo nói.

Một quân đội, một cảnh sát, hai người phân biệt mở miệng, hơn nữa kia Mạt Lạp Thông đột nhiên rút ra súng lục lau sát, uy hiếp ý tái rõ ràng bất quá.

Hạ Vân Kiệt lạnh lùng nhìn Uy Đoán bọn họ ngoạn xiếc không có chen vào nói, đây là sinh ý sự tình, Chung Dương Dĩnh mới là nhân vật chính. Đương nhiên hắn sẽ không vẫn ngồi xem mặc kệ, hết thảy hay là muốn xem Uy Đoán chính bọn họ hay không muốn tự chịu diệt vong.

Đứng ở Hạ Vân Kiệt phía sau Nãi Trát Luân đồng dạng không chen vào nói, bất quá hắn xem Uy Đoán đám người ánh mắt đã muốn rét lạnh như băng, hận không thể thả ra bản mạng cổ trùng đem bọn họ toàn bộ cấp giết xong việc.

Hạ đại sư nữ nhân đều dám uy hiếp, quả thực cũng không biết tử tự là viết như thế nào !

“Uy Đoán, chúng ta chủ tịch là thật có thành ý đến đàm phán, nhưng các ngươi đề công ty cổ phần thật sự rất cao, các ngươi xem này mặt trên có phải hay không cần hảo hảo đàm nói chuyện?” Vạn Đại Bằng gặp bàn đàm phán một cái mặt lạnh lùng chà lau súng, một cái lại nhắc tới siêu thị hôm trước phát sinh bác sát đả thương người sự tình, thậm chí còn uy hiếp nói hắn này kinh doanh người phụ trách đều có khả năng gánh vác pháp luật trách nhiệm, sợ tới mức tiểu tâm can đều oành oành loạn khiêu, nhịn không được chen vào nói nói.

“Đúng vậy, Uy Đoán nói như thế nào mọi người đều là

bằng hữu, trung thái cũng vẫn là hữu nghị chi bang, ngươi liền cho ta điểm mặt mũi, hơi chút lui một bước thế nào?” Bỉ Nông đi theo nói.

Gặp Vạn Đại Bằng cùng Bỉ Nông một trước một sau mở miệng, Chung Dương Dĩnh hơi hơi nhíu hạ mày, trong mắt lóe ra một tia tức giận sắc.

Đàm phán kiêng kị nhất chính là lui khiếp, yếu đi chính mình khí thế, mà Vạn Đại Bằng cùng Bỉ Nông hoàn toàn phạm vào này tối kỵ, hơn nữa Bỉ Nông này nhất mở miệng thậm chí có cầu Uy Đoán thả bọn họ một con ngựa hương vị, đàm phán song phương địa vị lập tức biến thành bất bình đẳng.

“Ha ha, hảo, hôm nay liền xem ở Bỉ Nông còn có Chung tổng ngươi ngàn dặm xa xôi tới nơi này thành ý, ta Uy Đoán liền lui một bước, 65% công ty cổ phần.” Uy Đoán vừa rồi tuy rằng cùng này hắn mấy người nói được khẩu khí thật là kiêu ngạo, nhưng hắn từ thấy Chung Dương Dĩnh sau, hắn chỉ biết lần này đàm phán chỉ sợ không dễ dàng như vậy, trong lòng đã muốn làm tốt lui một bước tính, chính là hắn cũng không nguyện ý chủ động đề suất, nếu không liền yếu đi hắn bên này khí thế. Nhưng hôm nay Vạn Đại Bằng cùng Bỉ Nông một trước một sau như vậy nhất mở miệng, liền vừa vặn cho hắn một cái bậc thang, hơn nữa phía sau hắn lui một bước, không chỉ có sẽ không yếu đi khí thế của hắn, ngược lại làm cho khí thế của hắn càng sâu, phảng phất người khác cầu hắn, hắn xuất phát từ mềm lòng lui một bước giống nhau.

Bỉ Nông gặp chính mình nhất mở miệng, Uy Đoán quả thực lui một bước, không khỏi lần cảm có mặt mũi, trên mặt lộ ra đắc ý tươi cười, quay đầu đối Chung Dương Dĩnh nói:“Chung tổng Uy Đoán cũng thoái nhượng một ít, ngài xem ngài bên này có phải hay không cũng lui một ít?”

Chung Dương Dĩnh gặp Bỉ Nông người kia căn bản không hiểu cái gì kêu đàm phán, nhưng lại tự cho là đúng tự chủ trương, không khỏi ngầm tức giận đến thẳng đem Vạn Đại Bằng cấp mắng cẩu huyết lâm đầu, thật sự là được việc không đủ bại sự có thừa, không đem sự tình làm tốt cũng liền thôi, thế nhưng còn mời một vị như vậy không đáng tin cậy tên.

“Ta có thể thoái nhượng một bước, bất quá ta nhiều nhất có thể cho ra 10% công ty cổ phần.” Chung Dương Dĩnh trong lòng tuy rằng ảo não, nhưng ở mặt ngoài nhưng không có toát ra nửa điểm, như trước không vội không hoãn phi thường bình tĩnh nói.

“10%! Đây là của ngươi thành ý sao Chung tổng?” Uy Đoán đám người nghe vậy tất cả đều thay đổi sắc mặt, thậm chí Uy Đoán kia chích phì thủ đều thật mạnh vỗ hạ cái bàn, Mạt Lạp Thông lại “Ba” một chút, thật mạnh cầm trong tay súng lục hướng trên bàn mạnh nhất phóng.

Bên ngoài binh lính môn tựa hồ cũng nghe đến bên trong không đúng thanh âm, ào ào lạp động trong tay súng ống, phát ra một mảnh “Răng rắc, răng rắc” Viên đạn lên đạn thanh âm.

“Chuyện gì cũng từ từ, chuyện gì cũng từ từ!” Vạn Đại Bằng gặp Uy Đoán tức giận, Mạt Lạp Thông đám quân nhân lại có động súng dấu hiệu, sợ tới mức hai chân đều phát run đứng lên, cuống quít nói.

“Uy Đoán mọi người đều là bằng hữu, làm gì tức giận đâu?” Bỉ Nông cũng đi theo khuyên nhủ.

“Bỉ Nông, không phải ta không cho ngươi mặt mũi a, thật sự là Chung tổng một chút thành ý đều không có!” Uy Đoán sắc mặt âm trầm nói.

“Như vậy, ngươi trước bớt giận, ta tái cùng Chung tổng đàm nói chuyện.” Bỉ Nông nói.

“Liền 10%, nếu không ta thà rằng rời khỏi Thái quốc thị trường.” Chung Dương Dĩnh không đợi Bỉ Nông mở lại khẩu, phi thường kiên định nói.

Thương nhân trọng lợi, Uy Đoán lớn nhất mục đích kỳ thật còn là hy vọng nhập cổ Siêu Thắng tập đoàn, sau đó mượn Siêu Thắng tập đoàn tài nguyên cùng tài lực, chiếm lĩnh toàn bộ Thái quốc bán lẻ thị trường, không nghĩ tới Chung Dương Dĩnh cũng là thà làm ngọc vỡ, trong lúc nhất thời thật sự là vừa tức vừa vội.

Hạ Vân Kiệt gặp Uy Đoán vừa tức vừa vội, trong lòng không khỏi âm thầm bội phục Chung Dương Dĩnh, nghĩ rằng chung tỷ quả nhiên không hổ là nữ thủ phú, này đàm phán trình độ chính là cao, lại giống như Vạn Đại Bằng kia uất ức hóa giống nhau, chỉ biết là một mặt thoái nhượng.

“Tốt lắm, ngươi đã không có thành ý, kia cũng cũng đừng trách ta không khách khí, ngươi sẽ chờ đóng cửa đi!” Uy Đoán cũng là cao minh, biết phía sau chính mình nếu một hơi nhuyễn xuống dưới, kế tiếp chỉ sợ cũng bị Chung Dương Dĩnh nắm cái mũi đi rồi, nghe vậy trong đầu tuy rằng vừa tức vừa vội, nhưng phản ứng cũng là nhất đẳng nhất mau, lập tức mặt lộ vẻ ngoan sắc, mập mạp bàn tay lại vỗ hạ cái bàn nói.

“Uy Đoán bớt giận, chuyện này chúng ta tái……” Vạn Đại Bằng thấy thế không khỏi hoảng, này Thái quốc Băng Cốc phân bộ nếu đóng cửa, hắn này người phụ trách tự nhiên cũng chỉ có thể xám xịt cút đi.

“Được rồi Vạn quản lí, người Trung Quốc mặt đều bị ngươi mất hết !” Hạ Vân Kiệt gặp Vạn Đại Bằng còn một mặt thoái nhượng, rốt cục nhịn không được không nể

mặt trực tiếp ngắt lời nói.

Nói xong Hạ Vân Kiệt xem cũng lười xem liếc mắt một cái sắc mặt trở nên cực kì khó coi Vạn Đại Bằng, chuyển hướng Uy Đoán nói:“Uy Đoán tuy rằng ta thực chán ghét loại này đàm phán phương thức còn có ngươi này người, nhưng ta bình thường là không nhúng tay Chung tỷ sinh ý, nếu Chung tỷ mở miệng, ngươi vốn đang là có cơ hội cùng chung tỷ hợp tác, có được Siêu Thắng tập đoàn ở Băng Cốc phân công ty 10% công ty cổ phần. Nhưng của ngươi sở tác sở vi thật sự làm cho người ta chán ghét, cho nên ngươi sẽ chờ của ngươi siêu thị đóng cửa đi!”

Hạ Vân Kiệt lời này vừa nói ra, toàn bộ phòng tiếp khách im ắng một mảnh.

Vạn Đại Bằng vẻ mặt tái nhợt nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem, hận không thể xông lên đi hung hăng phiến hắn hai cái cái tát.

Ngươi cho là ngươi là ai nha? Nơi này nhưng là có súng vác vai, đạn lên nòng quân nhân gác địa phương a, giảng như vậy kiêu ngạo trong lời nói là nghĩ muốn chết sao?

Quả thực, ngắn ngủi một lát im lặng sau, Uy Đoán vỗ cái bàn mạnh đứng lên, giận dữ phản cười nói:“Ngươi tính cái gì vậy, ta Uy Đoán……”

“Làm càn!” Uy Đoán câu nói kế tiếp còn không có mắng đi ra, một đạo tiếng hét phẫn nộ chợt vang lên, vẫn lẳng lặng đứng ở Hạ Vân Kiệt phía sau Nãi Trát Luân đã muốn thân ảnh chợt lóe, đảo mắt liền đứng ở Uy Đoán trước mặt, trực tiếp thân thủ bắt lấy hắn cổ.

“Ba!” Nãi Trát Luân nâng tay mạnh cho Uy Đoán một cái bàn tay!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 618 : Tụng Tha tướng quân

Kia “Ba” một bạt tai tiếng vang lên, nhất thời phòng tiếp khách tĩnh mịch một mảnh, trừ bỏ Hạ Vân Kiệt, tất cả mọi người không dám tin nhìn chằm chằm Nãi Trát Luân!

Bọn họ không thể tin một Thái quốc lão nhân cũng dám đánh có quân đội cùng vương thất song trọng bối cảnh Uy Đoán, nhưng lại là ở súng vác vai, đạn lên nòng quân nhân gác tình thế hạ đánh Uy Đoán, bọn họ càng không thể tin một lão nhân thế nhưng có thể ở bọn họ dưới mắt giống nhanh nhẹn linh dương bình thường, đột nhiên liền xuất hiện ở Uy Đoán mặt mũi, khiến cho Uy Đoán một chút phản ứng đều không kịp đã bị đánh cái tát.

“Răng rắc!” Bất quá cơ hồ chính là trong chớp mắt, Mạt Lạp Thông liền mắt lộ ra sát khí mở ra bảo hiểm, trực tiếp nắm súng nâng tay, dùng nước sơn động động họng súng nhắm ngay Nãi Trát Luân.

“Lão nhân, ngươi con mẹ nó muốn tìm cái chết sao?” Mạt Lạp Thông mặt lạnh lùng dùng thái ngữ nói.

“Đừng cùng hắn dong dài, Mạt Lạp Thông đánh trước đoạn hắn một chân!” Uy Đoán sắc mặt xanh mét kêu gào nói.

Hắn Uy Đoán loại nào thân phận, thế nhưng trước mắt bao người bị một Thái quốc lão nhân đánh một bạt tai, quả thực chính là vô cùng nhục nhã!

Chung Dương Dĩnh tuy rằng nghe không hiểu thái ngữ, nhưng thấy cục diện đột nhiên phát triển đến muốn động đao động thương, còn là sợ tới mức sắc mặt tái nhợt, ánh mắt xin giúp đỡ nhìn về phía Hạ Vân Kiệt.

Nàng cũng không tưởng nháo tai nạn chết người đến. Nhưng Hạ Vân Kiệt mời đến Nãi Trát Luân đột nhiên đánh Uy Đoán cái tát, tình thế cũng đã hoàn toàn ra ngoài Chung Dương Dĩnh dự kiến cùng nắm trong tay ở ngoài.

“Uy Đoán, Mạt Lạp Thông trưởng quan, chuyện gì cũng từ từ, chuyện gì cũng từ từ!” Vạn Đại Bằng sợ tới mức cao thấp răng nanh run lên nói.

Hắn cũng không cho rằng Mạt Lạp Thông trong tay súng là món đồ chơi, hơn nữa hắn cũng nghe không hiểu một ít thái ngữ.

“Đâu có? Các ngươi người cũng dám đánh ta! 70% công ty cổ phần một phần không thể thiếu, nếu không các ngươi sẽ chờ chịu súng đi!” Uy Đoán tuy là giận dữ, đổ còn không có mất đi lý trí, gặp Vạn Đại Bằng còn có Chung Dương Dĩnh bọn người sợ tới mức quá, lập tức trong lòng vừa động, nhân cơ hội đưa ra hắn phía trước đề cập qua điều kiện.

Uy Đoán đang nói vừa mới vừa hạ,“Ba! Ba! Ba!” Nãi Trát Luân đã muốn lãnh mặt nâng tay đối với hắn mặt béo phì trực tiếp cho bốn năm cái tát.

Không hai hạ Uy Đoán mặt liền thật sự thũng cùng trư mặt giống hệt nhau.

“Hạ Vân Kiệt, ngươi con mẹ nó điên rồi sao? Còn không gọi ngươi này không biết làm sao tìm đến tao……” Vạn Đại Bằng đổ không sao cả Uy Đoán bị đánh, hắn chân chính lo lắng là Uy Đoán như thế bị trước mặt mọi người phiến cái tát, giận dữ dưới hội thật sự mất đi lý trí làm cho người ta dùng họng súng nhắm ngay hắn, cho nên gặp Nãi Trát Luân lại súy Uy Đoán cái tát, sợ tới mức hướng Hạ Vân Kiệt rít gào lên.

“Ngậm lại của ngươi thối miệng!” Hạ Vân Kiệt trực tiếp theo phòng tiếp khách trên bàn cầm lấy hai quả chuối tiêu tùy tay nhất ném.

Chuối tiêu công bằng vừa vặn sáp nhập Vạn Đại Bằng miệng, làm cho hắn “Ô ô” câu nói kế tiếp rốt cuộc nói không nên lời.

Cơ hồ đồng thời, kia Mạt Lạp Thông họng súng đột nhiên nhất thấp, nhắm ngay Nãi Trát Luân đùi, sau đó khấu động cờ lê……

Dù sao còn là dân chủ quốc gia, Mạt Lạp Thông còn không dám trực tiếp dùng bắn chết người! Nhưng phế bỏ một lão đầu một chân hắn còn là dám.

Bất quá Mạt Lạp Thông tay vừa mới khấu động cò súng, cánh tay đột nhiên tê rần, nhịn không được “A” một tiếng, thế nhưng không thể tái bắt lấy súng, “Ba” một tiếng súng liền đánh rơi mặt đất, mà Mạt Lạp Thông tay lại lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ thũng nổi lên đến, trong nháy mắt liền cùng Uy Đoán phì thủ hiểu được nhất so với.

“Này……” Tất cả mọi người vô cùng giật mình nhìn chằm chằm Mạt Lạp Thông xem, không biết đến tột cùng đã xảy ra sự tình gì, chỉ có Chung Dương Dĩnh thấy như vậy một màn, biết là chuyện gì xảy ra, trong lòng nhịn không được âm thầm sợ hãi, nghĩ rằng, hàng đầu sư quả nhiên khủng bố, kia Nãi Trát Luân căn bản cũng chưa động thủ, này Mạt Lạp Thông thế nhưng cánh tay đều thũng lớn như vậy !

“Người tới! Người tới, đem lão nhân kia, còn có nơi này sở hữu mọi người cho ta bắt lại!” Mạt Lạp Thông ôm cánh tay, nhìn nó càng lúc càng lớn, nhịn không được hoảng sợ vạn phần kêu lên.

Mạt Lạp Thông thanh âm vừa dứt, bên ngoài hắn mang đến binh lính người người nắm thương, khí thế hung hãn xông tới.

Vạn Đại Bằng gặp binh lính vọt vào đến sợ tới mức quả thực chính là mất hồn mất vía, hai chân lạnh run, tiểu tiện đều thiếu chút nữa nhịn không được chảy một chút đi ra.

Đồng dạng sợ tới mức có điểm mất hồn mất vía còn có Nãi Trát Luân.

Này phòng tiếp khách ngồi nhưng là Hạ đại sư a, này bang tên nếu khẩu súng nhắm ngay hắn “Lão nhân gia”, hắn “Lão nhân gia” Nếu tức giận, kia còn rất cao?

“Không muốn chết toàn bộ cho ta đứng lại bên ngoài, khẩu súng buông!” Mắt thấy các binh sĩ chỗ xung yếu tiến vào, mắt thấy bọn họ họng súng đem nhắm ngay phòng tiếp khách Hạ Vân Kiệt đám người, Nãi Trát Luân lớn tiếng quát, một cỗ hung hãn sát khí trực tiếp nhảy vào các binh sĩ đầu óc.

Các binh sĩ nhất thời cả người run lên, thế nhưng ngạnh sinh sinh ngừng cước bộ.

“Trước đem này lão nhân cấp lão tử bắt lại!” Mạt Lạp Thông cau mày, hướng này bị chấn trụ binh lính quát.

“Trước đem này lão nhân cấp lão tử bắt lại!” Uy Đoán đồng dạng hướng này bị chấn trụ binh lính quát.

Ẩn ẩn trung Uy Đoán đã muốn cảm giác được một tia không thích hợp, bởi vì lấy hắn như thế mập mạp thân thể thế nhưng thoát khỏi không được một lão nhân khô gầy tay, thế nhưng còn bị hắn chặt chẽ chộp vào trong tay.

Khả Uy Đoán cùng Mạt Lạp Thông thanh âm vừa mới vừa hạ, đáp lại bọn họ không phải các binh sĩ xông lên tiếng bước chân, mà là ầm ầm ầm, ngay cả đại địa, phòng ở đều lâm vào lay động motor thanh, tiếp theo đó là chỉnh tề mà hữu lực quân giày rơi xuống đất tiếng bước chân.

Uy Đoán, Mạt Lạp Thông mọi người bao gồm nào binh lính sắc mặt tất cả đều đại biến, ào ào hướng ra phía ngoài nhìn lại, chỉ thấy một chiếc chiếc quân dụng xe jeep đứng ở biệt thự trong viện, xe jeep thượng giá súng máy, súng máy tất cả đều nhắm ngay biệt thự. Đồng thời còn có một loạt sắp xếp hạng nặng võ trang binh lính từ phía sau đạp chỉnh tề chạy chậm bộ pháp chạy tiến vào, ở một loạt binh lính trung gian là một gã như núi bình thường uy vũ tướng quân.

“Xong rồi!” Vạn Đại Bằng thấy thế hai chân mềm nhũn thiếu chút nữa sẽ đặt mông ngồi ở mặt đất.

Sợ hãi vạn phần trung hắn còn tưởng rằng Uy Đoán giận dữ dưới thế nhưng điều động đại bộ đội lại đây, nhưng cũng không nghĩ tưởng chỉ bằng Uy Đoán về điểm này trụ cột, hắn lại có cái gì tư cách điều động đại bộ đội? Đương nhiên hoảng sợ trung Vạn Đại Bằng cũng không chú ý tới, lúc này sợ tới mức hai chân như nhũn ra sắc mặt tái nhợt cũng không gần là hắn, Uy Đoán đám người đồng dạng là sợ tới mức hai chân như nhũn ra, sắc mặt tái nhợt, bao gồm kia Mạt Lạp Thông ở bên trong.

“Bỉ Nông, Bỉ Nông, ngươi ba ba không phải thượng tá đoàn trưởng sao? Ngươi nhất định phải cứu cứu ta, cùng Uy Đoán bọn họ nói nói tình, này cũng không quan chuyện của ta, tất cả đều là kia Hạ Vân Kiệt muốn làm đi ra.” Hoảng sợ trung, Vạn Đại Bằng đột nhiên nhớ tới Bỉ Nông, nhất thời như bắt đến cứu mạng đạo thảo bình

thường, vội vàng cầm lấy Bỉ Nông tay liên tục cầu xin nói.

“Cùng Uy Đoán cầu tình có cái rắm dùng, đó là Băng Cốc đóng quân phó tư lệnh Tụng Tha tướng quân! Ngươi cho là Uy Đoán có thể mời đặng hắn sao?” Bỉ Nông run run thanh âm, mắt lộ ra kinh nghi sắc trả lời. Thân là đệ nhất bộ binh sư thượng tá đoàn trưởng con trai, Bỉ Nông tự nhiên nhận được kia như núi bình thường nam tử, đúng là Băng Cốc đóng quân phó tư lệnh kiêm bước đầu tiên binh sư sư trưởng Tụng Tha!

Nhưng là Tụng Tha vì cái gì sẽ đến, hơn nữa tư thế còn như thế đại, khí thế như thế hung, Bỉ Nông cũng không biết. Chỉ ước chừng ẩn ẩn cảm giác được, lần này Uy Đoán phỏng chừng phải có đại phiền toái.

“Cái gì đóng quân phó tư lệnh?” Vạn Đại Bằng sợ tới mức thiếu chút nữa hồn đều phải bay.

Bất quá Vạn Đại Bằng hồn còn không có bay lên đến, Uy Đoán, Mạt Lạp Thông đám người hồn cũng đã bay lên đến đây. Bởi vì bọn họ nhìn đến này theo quân trên xe nhảy xuống binh lính, còn có quân dụng xe jeep thượng giá súng máy tất cả đều nhắm ngay Mạt Lạp Thông mang đến binh lính trên người.

“Tụng, Tụng Tha tướng quân!” Uy Đoán, Mạt Lạp Thông đám người run run thanh âm bật thốt lên kêu lên.

Bọn họ đương nhiên cũng nhận được Tụng Tha tướng quân, đồng thời bọn họ rõ ràng hơn bọn họ cũng không có mời Tụng Tha tướng quân lại đây, trên thực tế bọn họ cũng căn bản không tư cách mời hắn.

“Đem này đó không tuân thủ quân kỷ binh lính tất cả đều cho ta bắt lại mang về!” Một thân quân trang Tụng Tha tướng quân một bên hữu lực mại động hai chân, một

bên phát ra uy nghiêm mà lạnh như băng mệnh lệnh.

Tụng Tha tướng quân ra lệnh một tiếng, mặt sau đến binh lính tựa như lang giống như hổ phác đi lên, đem Mạt Lạp Thông mang đến binh lính tất cả đều cấp bắt lại.

“Này……” Vạn Đại Bằng lập tức liền mắt choáng váng.

Hắn vốn tưởng rằng mặt sau đến binh lính cùng Uy Đoán là một đám, không nghĩ tới bắt nguyên lai là Uy Đoán nhân mã.

Đồng dạng há hốc mồm còn có Chung Dương Dĩnh. Phía trước nàng nhưng thật ra ở trong xe nghe qua Nãi Trát Luân gọi điện thoại nói cái gì dẫn người lại đây, nhưng nàng cũng không nghĩ tới cái gọi là dẫn người lại đây nguyên lai là như vậy “Bưu hãn” trường hợp.

Tề xoát xoát, thế nhưng vận dụng ít nhất một cái ngay cả quân đội, hơn nữa, ông trời thế nào, thế nhưng ngay cả quân dụng phi cơ trực thăng cũng vận dụng.

Chung Dương Dĩnh nghe được đỉnh đầu phi cơ trực thăng cánh quạt chuyển động thanh âm, da đầu đều có chút phát ma đứng lên.

Vân kiệt gọi tới Nãi Trát Luân đến tột cùng là loại người nào nha?

Tụng Tha không có xem bị mang đi binh lính, mà là như trước cử thẳng cử vòng eo, mại kiên định bộ pháp, banh một lạnh lùng mặt xuyên qua hai sắp xếp binh lính, lập tức đi vào biệt thự, đi tới phòng tiếp khách.

“Tụng Tha tướng quân, ngài hảo!” Bỉ Nông cung eo, cười theo trên mặt tiền chào hỏi.

“Tụng Tha tướng quân, ngài hảo!” Vãn lặc khu cảnh sát cục phó cục trưởng Nạp Ngõa, Fran siêu thị cổ đông Uy Nhĩ, thái toa ngang đám cũng đều cung eo, ào ào tiến lên chào hỏi.

“Tướng……” Mạt Lạp Thông cố nén trong tay cánh tay từng trận đau đớn, cái trán đổ mồ hôi lên trước.

Bất quá, Tụng Tha đã muốn banh kia trương lạnh lùng mặt, trực tiếp không nhìn bọn họ mà qua, vẫn đi đến Nãi Trát Luân bên người thế này mới đột nhiên hai chân nhất tịnh, đem hai tay giơ lên cao tới trán, song chưởng tướng hợp cử tới mặt, hai ngón cái tới gần chóp mũi, cung kính nói:“Tụng Tha đến chậm, thỉnh lão sư thứ tội!”

Tụng Tha làm được đúng là Thái quốc vãn bối bái kiến trưởng bối tạo thành chữ thập lễ.

Phòng tiếp khách trong nháy mắt phảng phất tĩnh chỉ có liên tiếp ồ ồ tiếng hít thở, thậm chí ngay cả bên ngoài kia vang dội hữu lực quân nhân tiếng bước chân, phi cơ trực thăng cánh quạt chuyển động thanh âm tất cả đều phảng phất là ở xa xôi một cái khác thế giới mà không phải ngay tại biệt thự bên ngoài.

Trừ bỏ Hạ Vân Kiệt, không ai nghĩ đến kia thoạt nhìn phổ thông bình thường, theo tiến vào phòng tiếp khách bắt đầu liền thành thành thật thật, cung kính giống cái trung thực nô bộc giống nhau đứng ở Hạ Vân Kiệt phía sau thế nhưng sẽ là Tụng Tha tướng quân lão sư!

“Ân!” Nãi Trát Luân từ chối cho ý kiến điểm gật đầu, sau đó đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt mặt mang xin lỗi nói:“Thật có lỗi Hạ tiên sinh, hôm nay chuyện này ta xử lý không lo, thế cho nên……”

Gặp Nãi Trát Luân đến Hạ Vân Kiệt trước mặt xin lỗi, Uy Đoán đám người thế này mới đột nhiên nhớ tới vừa rồi

này lão nhân giống cái trung thực nô bộc giống nhau đứng ở Hạ Vân Kiệt trước mặt, cũng là ngay ngồi cũng chưa ngồi!

Nhưng này cái lão nhân cũng là Tụng Tha tướng quân lão sư a!

Ông trời, người trẻ tuổi này đến tột cùng là ai? Nhất thời Uy Đoán đám người thân mình không thể khống chế run run đứng lên.

Bọn họ căn bản không thể tưởng tượng, một cái ngay cả Tụng Tha tướng quân lão sư đều phải cung kính người trẻ tuổi đó là cái gì thân phận? Mà bọn họ thế nhưng ức hiếp người ức hiếp đến nữ nhân của hắn trên đầu, càng đáng sợ là bọn họ thế nhưng còn ý đồ dùng quân nhân đến uy hiếp nàng?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 619 : Không bằng một chích nho nhỏ con kiến

“Tướng quân? Lão sư? Hạ tiên sinh?” Đồng dạng cảm thấy vạn phần hoảng sợ còn có Vạn Đại Bằng.

Theo nhìn thấy chủ tịch cùng Hạ Vân Kiệt tương đối thân thiết bắt đầu, Vạn Đại Bằng liền ngầm nghĩ đến Hạ Vân Kiệt là chủ tịch dưỡng tiểu tình nhân! Đối hắn vừa ghen tị lại khinh bỉ, thậm chí phía trước hắn gặp Nãi Trát Luân đánh Uy Đoán cái tát khi, Vạn Đại Bằng còn mắng Hạ Vân Kiệt điên rồi, thế nhưng tìm như vậy một cái không biết sự tình nặng nhẹ Thái quốc lão nhân, cho tới bây giờ Vạn Đại Bằng mới hiểu được điên là chính mình!

Đây chính là Băng Cốc đóng quân phó tư lệnh a! Là chân chính tướng quân a! Khả hắn đâu, muốn kêu kia Thái quốc lão nhân kêu lão sư, mà kia Thái quốc lão nhân đâu? Tới thủy tới chung đối Hạ Vân Kiệt biểu hiện liền cùng trung thực nô bộc giống nhau!

Uy Đoán cũng dám trước mặt hắn mặt uy hiếp Chung Dương Dĩnh, thậm chí còn động súng, kia Nãi Trát Luân đánh hắn lại bị cho là cái gì?

“Nãi Trát Luân, không cần tự trách, này không liên quan chuyện của ngươi, là này Uy Đoán quá kiêu ngạo, khinh người quá đáng !” Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ Nãi Trát Luân bả vai, thản nhiên nói.

Nhìn Hạ Vân Kiệt lấy tay vỗ ngay cả Tụng Tha tướng quân đều phải tất cung tất kính tiếng kêu lão sư lão nhân bả vai, khăn lạp thông đám người tất cả đều trái tim cảm thấy vừa kéo vừa kéo, phảng phất kia tay liền chụp ở bọn họ trái tim dường như, làm cho bọn họ khủng hoảng đến cực điểm, hơn nữa kia Mạt Lạp Thông dùng súng

chỉ quá Nãi Trát Luân, còn có Uy Đoán phía trước kêu gào muốn Hạ Vân Kiệt đám người ăn đạn.

Đừng nói Mạt Lạp Thông đám người cảm thấy khủng hoảng, kỳ thật Tụng Tha đồng dạng cũng cảm thấy khiếp sợ cùng một tia khủng hoảng.

Thân là Nãi Trát Luân đệ tử đích truyền, ở đây trừ bỏ Hạ Vân Kiệt cùng Nãi Trát Luân chính mình, không ai so với Tụng Tha rõ ràng hơn Nãi Trát Luân khủng bố. Nhất là gần một năm đến, Nãi Trát Luân Tu vì đột nhiên tăng mạnh, ở hàng đầu thuật tạo nghệ đã muốn đạt tới làm cho Tụng Tha nhất tưởng đứng lên liền cảm thấy lỗ chân lông vẻ sợ hãi trình độ. Thậm chí có đôi khi Tụng Tha đều hoài nghi chẳng sợ hắn có người một sư đoàn bảo hộ, chỉ cần hắn sư phụ muốn giết hắn, như trước có thể thần không biết quỷ không hay làm cho hắn hồn phi phách tán.

Nhưng còn bây giờ thì sao? Chính là như vậy một vị làm cho Tụng Tha lại tôn kính vừa sợ e ngại sư phụ, nay đối mặt vị này Hạ tiên sinh tư thái lại bãi như thế thấp, hoàn toàn là chấp vãn bối chi lễ, lấy Tụng Tha chỉ số thông minh cho dù dùng mông tưởng cũng có thể nghĩ đến trước mắt vị này Hạ Vân Kiệt tu vi chỉ sợ so với hắn sư phụ muốn cao thượng rất nhiều.

Nhưng này như thế nào khả năng? Hắn sư phụ tu vi đã muốn đạt tới một cái làm cho Tụng Tha không dám tưởng tượng, chỉ có thể nhìn lên trình độ! Ít nhất ở Thái quốc, Tụng Tha tuyệt đối tin tưởng không ai có thể so sánh hắn sư phụ còn lợi hại hơn.

“Hạ tiên sinh ngài yên tâm, này Uy Đoán đám người ta tất nghiêm trị!” Nãi Trát Luân gặp Hạ Vân Kiệt cũng không có trách móc, trong đầu âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó lại cung kính xoay người nói.

“Hạ, Hạ tiên sinh, thứ tội, thứ tội, phía trước đều là……” Uy Đoán nghe được “Ta tất nghiêm trị” Bốn chữ, sợ tới mức hồn đều bay, cuống quít xông lên đối với Hạ Vân Kiệt liên tục cúi đầu xin lỗi nói.

“Đem bọn họ tất cả đều cho ta bắt lại!” Như núi bình thường uy vũ Tụng Tha tướng quân nhưng thật ra cái người thông minh, thấy thế trực tiếp nâng lên mặc có quân giày chân, đối với Uy Đoán một cước liền đạp đi qua.

Nhất thời Uy Đoán một tiếng kêu rên, cả người như thật lớn bóng cao su giống nhau lăn đến một bên đi. Không đợi Uy Đoán đứng lên, Tụng Tha tướng quân mang tới được binh lính sớm đã như lang giống như hổ phác đi lên, dùng tối om họng súng đối với bọn họ.

Nhất thời Uy Đoán đám người người người cũng không dám tái động, chính là thân thể lại bởi vì sợ hãi không chịu khống chế lạnh run.

Làm một đám binh lính dùng thương đối với Uy Đoán đám người khi, mặt khác một đám binh lính đi theo xông lên không khỏi phân trần đem bọn họ cánh tay tất cả đều ban đến phía sau lưng bắt đứng lên.

“Phiền toái ngươi Tụng Tha tướng quân.” Hạ Vân Kiệt hướng Tụng Tha tướng quân gật gật đầu, nói lời cảm tạ nói.

“Hạ tiên sinh khách khí, chúng ta quân nhân nên thay quốc gia diệt trừ bại hoại, là chúng ta thẫn thờ, thế này mới làm cho bọn họ vô pháp vô thiên mạo phạm các ngươi.” Tụng Tha tướng quân vội vàng nói.

Ngay cả sư phụ đối vị này Hạ tướng quân đều như thế tôn kính, Tụng Tha cũng không dám chậm trễ.

Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến cười cười, sau đó kéo Chung Dương Dĩnh tay nói:“Chung tỷ, chúng ta đi thôi, nơi này sự tình giao cho Nãi Trát Luân bọn họ là có thể.”

“Ân!” Chung Dương Dĩnh gắt gao kéo Hạ Vân Kiệt cánh tay, gật gật đầu, trên mặt tràn ngập hạnh phúc.

Giờ khắc này, nàng không hề là cái gì Trung Quốc nữ thủ phú, lại càng không là cái gì đại tập đoàn công ty lão tổng, nàng chính là cái tiểu nữ nhân, một tiểu nữ nhân ôm lấy chính mình âu yếm nam nhân cường đại cánh tay!

“Nãi Trát Luân, ta cùng Chung tỷ về trước khách sạn, ngươi sau đó đến khách sạn gặp ta!” Hạ Vân Kiệt mỉm cười hướng Nãi Trát Luân nói.

“Là Hạ tiên sinh, ta sau đó liền đi bái kiến ngài.” Nãi Trát Luân vạn phần kích động nói.

Trúc Cơ kì, kia cũng không không chỉ có chính là tu vi đột phá, lại có thể bằng thêm ít nhất năm mươi năm nguyên thọ a! Từng là như vậy xa không thể thành, khả hiện tại bởi vì Hạ Vân Kiệt những lời này, Nãi Trát Luân đã muốn phát hiện xúc tu nhưng đụng !

Hạ Vân Kiệt cười cười, liền kéo Chung Dương Dĩnh cất bước hướng ra ngoài đi đến.

Trong viện, Tố Tra sớm đã rớt ra Bentley xe cửa xe ở xin đợi hai người.

“Hạ, Hạ tiên sinh, phía trước……” Mắt thấy Hạ Vân Kiệt cùng Chung Dương Dĩnh muốn xoay người tiến vào xe, Vạn Đại Bằng thế này mới giật mình bừng tỉnh, cuống quít đuổi theo đi.

“Chính mình từ chức đi, Thái quốc bên này không hề

cần ngươi, ta sẽ an bài những người khác tiếp nhận." Chung Dương Dĩnh lạnh lùng nhìn Vạn Đại Bằng liếc mắt một cái, nói.

Hôm nay Vạn Đại Bằng biểu hiện làm cho nàng phi thường thất vọng, thậm chí có thể nói tức giận phi thường.

"Đổng sự……" Vạn Đại Bằng vội la lên.

Bất quá Chung Dương Dĩnh cùng Hạ Vân Kiệt lại cũng chưa tái để ý đến hắn, song song lên xe, sau đó tuyệt trần mà đi.

"Chính là gọi ngươi từ chức, thấy đủ đi Đại Bằng, ngươi có biết kia Nãi Trát Luân là ai chăng?" Làm Vạn Đại Bằng nhìn tuyệt trần mà đi Bentley xe, vạn phần không cam lòng khi, một đạo cảm thán thanh ở hắn phía sau vang lên.

"Là ai?" Vạn Đại Bằng gặp lại sau là Bỉ Nông, vừa không cam tâm lại tò mò hỏi.

"Đó là chúng ta Thái quốc một truyền kỳ nhân vật, chúng ta tư dưới xưng hắn là quốc sư, không chỉ có cùng vương thất quan hệ phi thường thân mật, là Thái vương tòa thượng tân, hơn nữa nghe nói hắn thân mình liền có được thật lớn quyền thế, Tụng Tha tướng quân bất quá chính là hắn trong đó một vị đồ đệ mà thôi. Ngươi ngẫm lại xem, ngươi vừa rồi đắc tội vị kia Hạ tiên sinh, Chung nữ sĩ chính là cho ngươi từ chức, kỳ thật xem như phi thường nhân từ. Giống Uy Đoán bọn họ, ta xem lúc này muốn thật to bị tội, muốn làm không tốt đều phải ngồi tù. Về phần kia Mạt Lạp Thông phỏng chừng không chỉ có một cánh tay khẳng định phế bỏ, chỉ sợ còn phải lên toà án quân sự!" Bỉ Nông nói, trong mắt lộ ra một tia hoảng sợ cùng may mắn sắc. May mắn vừa rồi hoàn hảo không đối Hạ Vân Kiệt có cái gì bất kính cử chỉ, nếu

không chẳng sợ hắn Bỉ Nông có cái thượng tá đoàn trưởng phụ thân cũng đồng dạng không hảo trái cây ăn.

“Thử!” Vạn Đại Bằng nghe vậy không khỏi mãnh hút một ngụm lãnh khí.

Ở hắn xem ra, Nãi Trát Luân phía sau có một vị tướng quân đã muốn thực khó lường. Nay nghe Bỉ Nông như vậy vừa nói, mới biết được kia Tụng Tha tướng quân cũng bất quá chính là hắn trong đó một vị đệ tử mà thôi, không chỉ có như thế hắn thế nhưng còn là Thái quốc quốc sư, Thái vương tòa thượng tân!

Đây là loại nào thân phận a! Quả thực khiến cho Vạn Đại Bằng không thể tưởng tượng. Nhưng càng làm cho Vạn Đại Bằng không thể tưởng tượng còn là như vậy một thân phận tôn quý vô cùng lão nhân, ở Hạ Vân Kiệt trước mặt thế nhưng giống cái trung thực nô bộc.

Điều này sao có thể đâu?

“Quốc sư? Hay là Mạt Lạp Thông cánh tay là hắn……” Bị thật to khiếp sợ qua sau, Vạn Đại Bằng lại đột nhiên nhớ tới Mạt Lạp Thông cánh tay, cả người không khỏi chấn động, bật thốt lên nói.

“Hư, nói nhỏ thôi, ngươi cho là đâu, Nãi Trát Luân nhưng là chúng ta Thái quốc……” Bỉ Nông vội vàng đưa đầu ngón tay dựng thẳng ở trên môi, ý bảo Vạn Đại Bằng nhỏ giọng một ít.

“Thử!” Vạn Đại Bằng lại mãnh hấp một ngụm lãnh khí, trên mặt huyết sắc trong nháy mắt thốn không còn một mảnh, tay trái lại theo bản năng ôm lấy chính mình cánh tay phải.

Vừa rồi hắn nhưng là căn bản không thấy được Nãi Trát Luân có gì hành động a! Không nghĩ tới kia Mạt Lạp

Thông cánh tay dĩ nhiên là hắn đã hạ thủ, này cũng thật sự rất đáng sợ, rất quỷ dị !

“Bỉ Nông, ngươi nói có chút hơn! Nhớ kỹ, sự tình hôm nay đi ra đây là dừng, các ngươi đều đã quên đi, nếu không các ngươi sẽ chờ đi Tây Thiên thế giới cực lạc đi!” Bỉ Nông trong lời nói còn chưa nói, một đạo thản nhiên thanh âm theo trong phòng truyền đi ra.

Bỉ Nông trên mặt huyết sắc trong nháy mắt cũng đồng Vạn Đại Bằng giống nhau thốn không còn một mảnh, cuống quít hướng trong phòng cúi đầu, cao thấp răng nanh run lên nói:“Bỉ Nông biết!”

Bỉ Nông khả một chút cũng không dám hoài nghi Nãi Trát Luân lời nói, bởi vì hắn là Thái quốc quốc sư, giết hắn thật sự cùng bóp một con kiến không có gì khác nhau.

“Là, là!” Vạn Đại Bằng cũng cuống quít hoảng sợ vạn phần nói.

“Các ngươi có thể đi rồi.” Một đạo thản nhiên thanh âm lại theo trong phòng truyền ra đến.

“Là, là, đại sư, tướng quân tái kiến.” Bỉ Nông lại hướng trong phòng cúi đầu, sau đó kéo mất hồn mất vía Vạn Đại Bằng tay thấp giọng nói:“Muốn chết sao? Còn không mau đi!”

Vạn Đại Bằng đột nhiên cả kinh, đi theo Bỉ Nông cuống quít ly khai Uy Đoán biệt thự đại viện.

“Lão sư, kia Hạ tiên sinh đến tột cùng là ai? Hay là vì hắn chúng ta thật muốn đem Uy Đoán bọn họ……” Phòng tiếp khách, Tụng Tha lại là tò mò lại là có chút bất an cung kính hỏi.

Tuy rằng Uy Đoán ở Tụng Tha trong mắt không coi là người thế nào, nhưng dù sao cũng là cùng vương thất quan hệ họ hàng mang cố, cũng là có chút quân đội bối cảnh, cho dù Tụng Tha xử lý đứng lên cũng muốn pha phí trắc trở.

Đương nhiên lấy Tụng Tha thân phận, dám muốn xử lý, người khác cũng không làm gì được hắn!

“Hắn đến tột cùng là ai ngươi không cần biết, ngươi chỉ cần biết hắn là vi sư đại ân nhân cùng tối tôn kính người, còn có ngươi cảm thấy vi sư bản sự như thế nào?” Nãi Trát Luân nói.

“Lão sư ngài tu vi đã đạt quỷ thần khó lường chi cảnh, đệ tử không kịp lão sư vạn nhất, căn bản không thể đo lường được.” Tụng Tha mắt lộ ra kính sợ sắc nói.

“Ta đây hiện tại với ngươi nói, vi sư ở Hạ tiên sinh trước mặt còn không bằng một chích nho nhỏ con kiến!” Nãi Trát Luân mắt lộ ra vô hạn hướng tới cùng sùng bái nói.

“Thử!” Dù là Tụng Tha thống soái tướng sĩ này đây vạn kế, lại thu gặt hơn người tánh mạng tướng quân, nhưng nghe đến Nãi Trát Luân nói như thế, còn là nhịn không được mãnh hấp một ngụm lãnh khí, mắt thấu vô cùng kinh hãi sắc.

Hắn sư phụ nhưng là Thái quốc cao nhất tiêm hàng đầu sư, chỉ sợ hắn phái một liên binh lính cũng không đủ hắn sư phụ sát diệt! Nhưng chỉ có lợi hại như vậy sư phụ, thế nhưng nói tại kia cái Hạ tiên sinh trước mặt còn không bằng một chích tiểu con kiến.

Tụng Tha căn bản không thể tưởng tượng kia Hạ tiên sinh cường đại đến loại nào trình độ!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 620 : Lật tay

“Hắn nếu tức giận, lật tay có thể đem ngươi kia bộ binh sư đều cấp diệt!” Nãi Trát Luân tựa hồ nhìn thấu tụng tâm tư của hắn, tiếp tục mắt lộ ra hướng tới cùng sùng bái sắc nói.

“Cái gì!” Tụng Tha nghe vậy rốt cuộc khống chế không được trong lòng kinh hãi, bật thốt lên kinh hô.

Băng Cốc là Thái quốc thủ đô, cũng là Thái quốc lớn nhất là tối trọng yếu quốc tế đại đô thị, chỉ dân cư liền chiếm toàn bộ Thái quốc 1/6, kinh tế lại chiếm toàn Thái quốc kinh tế tổng sản lượng 44%, Tụng Tha thống soái bộ binh sư có thể đóng ở Băng Cốc, có thể nghĩ này chi bộ đội ra sao tinh nhuệ, ít nhất ở Thái quốc tuyệt đối là tinh nhuệ nhất bộ đội chi nhất, về phần tướng sĩ số người lại đạt một vạn năm ngàn hơn người.

Như vậy một chích bộ đội, hắn sư phụ thế nhưng nói Hạ Vân Kiệt lật tay liền có thể diệt, điều này làm cho Tụng Tha như thế nào không sợ hãi hãi thất sắc?

“Cho nên ngươi có biết hẳn là làm như thế nào đi! Thái vương bên kia ta cũng sẽ tìm thời gian cùng hắn lên tiếng kêu gọi, Siêu Thắng tập đoàn ở Thái quốc phân công ty, chúng ta phải tận lực cho duy trì mà không phải giống Uy Đoán như vậy ức hiếp. Nếu không, sự tình sẽ không giống nhau hôm nay giống nhau thoải mái chấm dứt.” Nãi Trát Luân nghiêm mặt nói.

“Đệ tử hiểu được!” Tụng Tha nghiêm nghị trả lời, trong lòng lại âm thầm cười khổ, đều trực tiếp phái quân đội vây quanh Uy Đoán phủ đệ, cũng trực tiếp bắt người lại còn chỉ có thể xem như thoải mái chấm dứt!

Bất quá Tụng Tha nhưng cũng hiểu được, này xác thực

xác thực xem như thoải mái chấm dứt. Phải biết rằng đối phương nhưng là lật tay có thể diệt một chi tinh nhuệ sư a. Toàn bộ Thái quốc lại có bao nhiêu cái tinh nhuệ sư? Thật muốn là kia Hạ tiên sinh tức giận, phỏng chừng toàn bộ Thái quốc quân đội đều phải bị hắn cấp diệt!

“Tốt lắm, ngươi đi xử lý sự tình đi, ta muốn đi một chuyến Hạ tiên sinh bên kia.” Nãi Trát Luân gặp Tụng Tha lĩnh hội sự tình nghiêm trọng tính sau, nói.

Nói xong hắn liền đi nhanh bước ra biệt thự, trực tiếp lên một chiếc quân dụng xe jeep, sau đó thẳng đến Hạ Vân Kiệt trụ khách sạn mà đi.

“Vân Kiệt, kia Nãi Trát Luân đến tột cùng là ai? Như thế nào quyền thế lớn như vậy, thế nhưng ngay cả đường đường Thái quốc quân đội tướng quân đều phải xưng hô hắn là lão sư!” Trở lại khách sạn tổng thống phòng trong vòng, Chung Dương Dĩnh rốt cục nhịn không được trong đầu hiếu kì cùng kinh ngạc hỏi.

Vừa rồi ngồi ở trong xe, lái xe là người của Nãi Trát Luân, Chung Dương Dĩnh vẫn chịu đựng không có hỏi.

“Không phải nói sao? Một gã hàng đầu sư, về phần cụ thể hắn ở Thái quốc cái gì thân phận, ta cũng không phải rất rõ ràng.” Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng bâng quơ trả lời.

Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt một bộ nhẹ nhàng bâng quơ bộ dáng, nhìn hắn sửng sốt một hồi lâu nhi, mới ôn nhu từ phía sau ôm lấy hắn, vô hạn cảm khái nói:“Ngươi này quái thai, kia Nãi Trát Luân ở Thái quốc thoạt nhìn người ra sao tôn quý, nếu đổi thành một người đã sớm coi trọng rối tinh rối mù, khả ngươi lại áp căn một chút cũng không để ý thân phận của hắn, tựa như hắn chính là một cái phi thường bình thường lão nhân. Loại chuyện này, chỉ sợ cũng liền ngươi có thể

làm ra đến.”

“Kia còn không phải ngươi lão công lợi hại sao?” Hạ Vân Kiệt cười xoay người phản thủ ôm lấy Chung Dương Dĩnh mềm mại đẫy đà vòng eo, mặt lộ vẻ một tia đắc ý cùng cười xấu xa nói, trong mắt lộ ra một tia cực nóng.

“Đừng có động ý xấu, ngươi vừa rồi nhưng là kêu Nãi Trát Luân đại sư sau đó tới được.” Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt nhìn chằm chằm chính mình đầy đặn ****, trong mắt thiêu đốt hai luồng hỏa diễm, trong đầu không khỏi hoảng hốt, liếc trắng mắt nói.

“Ai, ta như thế nào liền như vậy ngốc đâu! Sớm biết rằng khiến cho Nãi Trát Luân hôm khác trực tiếp bay đến Trung Quốc tìm ta tính.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy vỗ hạ chính mình đầu, sau đó lòng có không cam lòng ở Chung Dương Dĩnh màu mỡ trên mông bắt một chút.

“Ngươi, ngươi này tiểu bại hoại! Mệt ta trước kia còn tưởng rằng ngươi là cái ngồi trong lòng mà vẫn không loạn quân tử đâu?” Chung Dương Dĩnh kinh ngạc nhìn phảng phất thay đổi một người giống nhau Hạ Vân Kiệt.

“Hắc hắc!” Hạ Vân Kiệt ngượng ngùng gãi gãi đầu, nói:“Kia còn không phải bởi vì Chung tỷ rất mê người !”

“Kia như thế nào không gặp ngươi trước kia đối ta động thủ động cước nha?” Chung Dương Dĩnh xem thường nói, trong lòng lại bởi vì Hạ Vân Kiệt khen nàng vui mừng thật sự.

“Kia, kia……” Hạ Vân Kiệt nhất thời không biết nên như thế nào trả lời.

“Đứa ngốc đùa ngươi a!” Gặp Hạ Vân Kiệt bực này thần kỳ nam nhân lại bị chính mình hỏi ngữ kết, lộ ra một tia nhà bên đại nam hài ngượng ngùng, Chung Dương

Dĩnh cũng là càng thích hắn, chủ động kiễng mũi chân cho hắn một cái hôn sâu, sau đó bám vào hắn bên tai thấp giọng nói:“Chờ Nãi Trát Luân đi rồi, chỉ cần ngươi thích, ngươi muốn thế nào được cái đó a!”

Hạ Vân Kiệt bị Chung Dương Dĩnh như thế một trêu đùa, lại là một trận rục rịch, nhịn không được thân thủ liêu nổi lên của nàng làn váy, trực tiếp thân thủ đến quần lót, tại kia tuyết trắng trên mông hảo một trận vuốt ve, liền đem Chung Dương Dĩnh sờ nhịn không được thở gấp vụt vụt, cả người mềm mại.

“Ngươi này tiểu bại hoại, nhanh lên dừng tay a, đợi lát nữa Nãi Trát Luân sẽ đến đây.” Bất quá Chung Dương Dĩnh đúng là vẫn còn nhớ thương Nãi Trát Luân muốn tới, cuối cùng còn là vô lực đẩy ra Hạ Vân Kiệt.

Làm Chung Dương Dĩnh thôi hắn khi, Hạ Vân Kiệt cảm giác được một tia Nãi Trát Luân hơi thở tới gần, đành phải lòng có không tha thu hồi tay.

“Nãi Trát Luân bái kiến Hạ đại sư!” Rất nhanh Nãi Trát Luân lại đi tới tổng thống phòng, cung kính về phía Hạ Vân Kiệt đi tạo thành chữ thập lễ.

“Không cần khách khí Nãi Trát Luân, ngồi xếp bằng ngay tại chỗ mà ngồi, chúng ta hiện tại mà bắt đầu đi.” Hạ Vân Kiệt lúc này đại bộ phận tâm tư đều ở Chung Dương Dĩnh trên người, làm việc cũng liền phá lệ rõ ràng, thẳng đến chủ đề nói.

“Đa tạ đại sư.” Nãi Trát Luân nghe vậy hai lời chưa nói lập tức ngồi xếp bằng ngồi trên chiếu.

“Nhắm mắt lại, bảo vệ cho tâm thần.” Hạ Vân Kiệt lại nói.

Lần này Nãi Trát Luân nghe vậy nhưng không có lập tức nhắm mắt mà là mắt mang nghi hoặc nhìn Hạ Vân Kiệt

liếc mắt một cái, sau đó mới nhắm lại hai mắt, bảo vệ cho tâm thần.

Hắn nghi hoặc vì sao Hạ Vân Kiệt truyền đạo muốn hắn nhắm mắt bảo vệ cho tâm thần.

Nãi Trát Luân là nghi hoặc, Chung Dương Dĩnh lại liền hoàn toàn sờ không được ý nghĩ, chính là tò mò nhìn xem ngồi trên chiếu Nãi Trát Luân lại nhìn xem vẻ mặt thoải mái lạnh nhạt Hạ Vân Kiệt, không biết kế tiếp hắn hội làm cái gì.

Hạ Vân Kiệt gặp Nãi Trát Luân ngồi trên chiếu, lững thững đi đến hắn trước mặt, trên mặt thoải mái lạnh nhạt dần dần chuyển vì một tia ngưng trọng, tay ở lặng yên trung kết cái pháp ấn, sau đó đặt tại Nãi Trát Luân trên đầu.

Làm cái gì vậy? Chung Dương Dĩnh nhìn Hạ Vân Kiệt đem tay đặt tại Nãi Trát Luân trên đầu, bình thản vô kì, càng phát ra sờ không được ý nghĩ.

Bất quá lúc này Nãi Trát Luân cũng là cả người chấn động, tâm thần thiếu chút nữa sẽ thất thủ, bởi vì ở Hạ Vân Kiệt tay đè lại hắn não đỉnh là lúc, một cỗ hùng hậu nước cuộn trào đến cực điểm linh lực ầm ầm xuống, trong nháy mắt liền hướng quá hắn kinh mạch, như thao thao Trường Giang nước thẳng đến đan điền mà đi.

“Còn không vận chuyển tâm pháp!” Đang lúc Nãi Trát Luân cảm thấy hùng hậu nước cuộn trào đến cực điểm linh lực như Trường Giang nước thẳng đến đan điền mà đi, bên tai đột nhiên vang lên một đạo quát lạnh thanh.

Nãi Trát Luân tâm thần chấn động, không dám có nửa điểm chần chờ, vội vàng vận chuyển tâm pháp. Nhất thời mấy năm nay Nãi Trát Luân tân tân khổ khổ tu luyện mà thành chân khí ào ào dũng hướng đan điền.

Rất nhanh, chân khí càng tụ càng nhiều, đến cuối cùng toàn bộ đan điền đều vỡ bờ chân khí.

“Lúc này không ngưng tụ Trúc Cơ càng đợi khi nào?” Một đạo quát lạnh thanh lại vang lên.

Vừa dứt lời hạ, đan điền nội liền trống rỗng nổi lên một mạch toàn, khí xoáy tụ càng chuyển càng nhanh, đem tràn ngập toàn bộ đan điền chân khí nhất nhất cuốn vào. Dần dần kia lốc xoáy trung tâm nổi lên sương mù, tái dần dần kia sương mù ngưng tụ thành bọt nước bình thường trong suốt trong sáng dịch châu.

Trúc Cơ thành!

Hạ Vân Kiệt mặt mang mỉm cười, vẻ mặt thoải mái mà thu hồi tay.

Nãi Trát Luân tu vi đã muốn cực cao, chỉ kém một bước liền có thể bước vào Trúc Cơ chi cảnh. Nhưng chính là này một bước, đối với rất nhiều người tu hành tựa như vạn trượng núi cao, cả đời cũng mại bất quá đi. Bất quá Hạ Vân Kiệt ấn đạo môn cảnh giới đến phân, đã muốn là nguyên anh chi kì, xem như bán tiên thể, đối hắn mà nói phải giúp trợ Nãi Trát Luân vượt qua này một bước lại chính là nhấc tay chi lao mà thôi.

Làm Hạ Vân Kiệt thu hồi tay khi, Nãi Trát Luân cũng mở mắt, hai hàng lão lệ theo khóe mắt kìm lòng không được chảy xuống dưới.

Theo giờ khắc này khởi, hắn mới tính chân chính bước vào tu hành chi đạo, không hề là phàm nhân tục tử!

“Nãi Trát Luân tạ quá đại sư đại ân!” Nãi Trát Luân hai đầu gối quỳ xuống đất cung kính về phía Hạ Vân Kiệt dập đầu ba cái.

“Đi thôi Nãi Trát Luân, ngươi thiên phú pha cao, hảo hảo tu luyện có lẽ còn có vọng kim đan đại đạo.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên tiếp nhận rồi Nãi Trát Luân đại lễ, sau đó nói.

“Nãi Trát Luân tất làm cố gắng, không cô phụ đại sư kỳ vọng cao!” Nãi Trát Luân lại dập đầu cung kính nói, trong lòng cũng là nhấc lên vạn trượng sóng biển.

Đừng nói kim đan đại đạo kia hư vô mờ mịt cảnh giới, liền ngay cả Trúc Cơ đặt ở trước kia Nãi Trát Luân cũng không dám hy vọng xa vời. Nay liền bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ, Nãi Trát Luân không chỉ có đi vào Trúc Cơ kì, hơn nữa liền ngay cả kia ở vô số người tu chân trong mắt đều là xa không thể thành, thậm chí gần như phiêu miểu hư ảo kim đan đại đạo, nay lại tựa hồ cũng có một tia hy vọng, điều này làm cho Nãi Trát Luân trong lòng như thế nào không nổi vạn trượng đào lãng?

Lại khấu tạ đứng dậy, lại cùng Chung Dương Dĩnh khách khí nói lời từ biệt, Nãi Trát Luân mới xoay người rời đi.

Nhìn Nãi Trát Luân rời đi bóng dáng biến mất ở phía sau cửa, Chung Dương Dĩnh trong mắt tràn đầy hoang mang hỏi:“Ngươi đến tột cùng đối kia Nãi Trát Luân làm cái gì nha? Hắn vì cái gì như thế kích động, thậm chí ngay cả nước mắt đều chảy xuống dưới?”

Ở Chung Dương Dĩnh xem ra, Hạ Vân Kiệt vừa rồi bất quá chính là ở Nãi Trát Luân trên đầu xoa bóp xuống tay mà thôi.

“Này đó chờ về sau Chung tỷ tu vi đạt tới, tự nhiên cũng liền hiểu được.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Tu vi? Chẳng lẽ ta cũng có thể tu luyện sao?” Chung Dương Dĩnh mở to hai mắt, kinh hỉ nói.

“Đương nhiên, kỳ thật ngày hôm qua ngươi cũng đã bắt đầu tu luyện.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ngày hôm qua ta mà bắt đầu tu luyện ? Ta như thế nào một chút cũng không biết?” Chung Dương Dĩnh nghi hoặc khó hiểu nói.

“Không phải đâu, ngươi tối hôm qua nhưng là đại triển thải dương bổ âm tu hành đại pháp nha!” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt cười xấu xa nói.

“A, ngươi, ngươi này đại phôi đản!” Chung Dương Dĩnh ngẩn người, thế này mới bừng tỉnh đại ngộ, xông lên đi đối với Hạ Vân Kiệt chính là một trận loạn chủy.

“Ta nói là còn thật sự, tối hôm qua chúng ta thật là ở tu luyện, tu là âm dương song tu chi đạo, chẳng lẽ ngươi không cảm giác hôm nay một chút cũng chưa cảm thấy mệt nhọc sao?” Hạ Vân Kiệt tùy ý Chung Dương Dĩnh phấn quyền loạn chủy một lần sau, bắt được tay nàng, vẻ mặt còn thật sự nói.

“Này còn giống như thật sự là. Chẳng lẽ với ngươi kia chính là……” Chung Dương Dĩnh nghe vậy không khỏi ngây ngẩn cả người.

“Đương nhiên! Ngươi đã qua tu hành tuổi, chỉ có thông qua tối nguyên thủy song tu chi đạo, lấy ta bản mạng tinh nguyên chậm rãi thay đổi của ngươi hậu thiên chi khu, ngươi mới có thể chân chính đi lên tu hành chi đạo, chúng ta mới có thể lâu dài sinh hoạt tại cùng nhau.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Lâu dài sinh hoạt tại cùng nhau…… Có thể chứ?” Chung Dương Dĩnh nghe vậy thân thể mềm mại khẽ run lên, đôi mắt đẹp giữa lưu lộ ra vô cùng hướng tới khát khao ánh mắt.

“Đương nhiên có thể, ngươi hiện tại là nữ nhân của ta, trừ phi chính ngươi muốn buông tay, nếu không……” Hạ Vân Kiệt nhìn Chung Dương Dĩnh, động tình nói.

Chung Dương Dĩnh không đợi Hạ Vân Kiệt đem nói cho hết lời hay dùng ngón tay ngọc đè lại bờ môi của hắn, hoành hắn liếc mắt một cái nói:“Đứa ngốc, người ta mới không muốn buông tay đâu!”

Hạ Vân Kiệt tuy rằng rõ ràng biết là này đáp án, nhưng nghe vậy còn là nhìn Chung Dương Dĩnh hạnh phúc nở nụ cười.

“Tiểu bại hoại! Cười cái gì cười? Còn không mau điểm tu luyện!” Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt nhìn nàng vẻ mặt “Ngây ngô cười”, nhịn không được lại liếc trắng mắt, gắt giọng.

Nói xong Chung Dương Dĩnh khoa trương uốn éo hướng phòng ngủ đi đến, vô cùng liêu nhân.

“Tu luyện?” Hạ Vân Kiệt nao nao, lập tức trong lòng một mảnh lửa nóng đuổi theo, một phen từ phía sau ôm lấy Chung Dương Dĩnh đẫy đà vòng eo, tay đã muốn khẩn cấp liêu khởi làn váy, sau đó cởi ra bên trong quần lót.

Nhất thời tuyết trắng rất tròn mĩ mông liền hiện ra ở Hạ Vân Kiệt trước mắt.

“Chung tỷ, lần này ta nghĩ theo……” Hạ Vân Kiệt từ phía sau ôm Chung Dương Dĩnh ghé của nàng lỗ tai thở hổn hển nói.

“Ngươi này tiểu bại hoại, tùy tiện ngươi a!” Chung Dương Dĩnh mặt đẹp xuân triều bắt đầu khởi động, mặt mày như tơ thở gấp nói……

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 621 : Ác nữ nhân

Hạ Vân Kiệt bản kế hoạch là chủ nhật ngày đó trở về, nhưng cuối cùng còn là luân hãm ở tại ôn nhu hương trung, vẫn cùng Chung Dương Dĩnh thẳng đến ngày hôm sau buổi sáng mới nhích người chạy tới sân bay.

Chung Dương Dĩnh tắc bởi vì tập đoàn Thái quốc phân công ty đã xảy ra rất nhiều biến hóa duyên cớ tạm thời còn không thể thoát thân rời đi Băng Cốc, hơn nữa Nãi Trát Luân xuất hiện khiến cho Siêu Thắng tập đoàn Thái quốc phân công ty ở Băng Cốc thậm chí toàn bộ Thái quốc phát triển đột nhiên trở nên một mảnh quang minh, Chung Dương Dĩnh làm một gã khôn khéo nữ thương nhân, tự nhiên không muốn buông tha cho như vậy một cái tuyệt hảo phát triển cơ hội, cho nên nàng lưu lại trừ bỏ muốn xử lý Vạn Đại Bằng lưu lại sạp, chủ yếu mục đích ở chỗ muốn một lần nữa đối Thái quốc tiến hành bố cục. Trong lúc này còn muốn cùng Thái quốc các giới cao tầng nhân sĩ tiến hành một ít hội đàm.

Bất quá lúc này đây có Nãi Trát Luân tự mình ra mặt an bài, Chung Dương Dĩnh này Trung Quốc nữ thủ phú ở Thái quốc địa vị tự nhiên đã xảy ra long trời lở đất biến hóa, dĩ nhiên thành Thái quốc ngoại lai đầu tư thương nhân bên trong tôn quý nhất một vị, thậm chí ngay cả Thái vương, Thái quốc tổng lý đều cố ý an bài ra thời gian, cùng nàng tiến hành một phen hội đàm. Về phần kia Fran siêu thị tự nhiên là như Hạ Vân Kiệt lời nói, đóng cửa.

Đương nhiên này hết thảy đều là Hạ Vân Kiệt đi rồi chuyện đã xảy ra.

Băng Cốc lang mạn sân bay, bởi vì Chung Dương Dĩnh đưa tiễn khi không tha, Hạ Vân Kiệt cơ hồ là cuối cùng một cái công việc lên máy bay thủ tục hành khách.

Đi ở đi thông liên tiếp phi cơ đồng đạo, Hạ Vân Kiệt trong đầu còn tràn đầy ly biệt khi Chung Dương Dĩnh kia không tha ánh mắt. Mà khi Hạ Vân Kiệt đến phi cơ khi, hắn trong đầu không hiểu đột nhiên cả kinh, tiếp theo khóe miệng nổi lên một tia cười khổ.

Trầm Lệ Đề hơi thở!

Minh minh trung vận mệnh cuối cùng còn là đem hắn an bài ở tại Trầm Lệ Đề công tác phi cơ chuyến bay thượng.

Cũng may Hạ Vân Kiệt tọa là khoang hạng nhất, mà khoang hạng nhất tiếp viên hàng không là cần theo bình thường khoang tiếp viên hàng không làm khởi, thỏa mãn nhất định phi hành thời gian, các phương diện điều kiện vĩ đại mới vừa rồi có thể đi vào khoang hạng nhất làm tiếp viên hàng không. Đương nhiên khoang hạng nhất tiếp viên hàng không tiền lương so với bình thường khoang tiếp viên hàng không muốn cao rất nhiều. Trầm Lệ Đề là vừa vừa gần nhất mới đến Hải Châu thị phi Băng Cốc quốc tế hàng tuyến tiếp viên hàng không, tự nhiên không có khả năng ở khoang hạng nhất đi làm, cũng là không cần rất lo lắng hội chạm mặt.

Đương nhiên cho dù thật sự chạm mặt, Hạ Vân Kiệt cũng có thể thi triển pháp thuật biến hóa một cái hình tượng, bất quá có thể không biến hóa tự nhiên là không cần biến hóa cho thỏa đáng.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt là cuối cùng một cái lên phi cơ hành khách, hắn đi lên sau không lâu phi cơ liền bay lên.

Khoang hạng nhất giá vé sang quý, cưỡi khoang hạng nhất trên cơ bản thị phi phú tức quý, bên trong tiếp viên hàng không cũng người người đều phi thường xinh đẹp ôn nhu. Có cá biệt lỗ mãng một chút nam nhân còn là

hội cùng tiếp viên hàng không khai nói đùa, cho dù này có vẻ tự trọng, không cùng tiếp viên hàng không nói đùa nam nhân, nhàn rỗi nhàm chán tròng mắt cũng sẽ vụng trộm nhìn chằm chằm tiếp viên hàng không kia bị một bước váy gắt gao bao **** coi trọng vài lần.

Bất quá Hạ Vân Kiệt tâm tư lại căn bản không ở khoang hạng nhất tiếp viên hàng không trên người, tâm tư của hắn theo đi lên phi cơ bắt đầu liền đã sớm bay đến khoang phổ thông Trầm Lệ Đề trên người.

Hắn còn là lần đầu tiên cùng Trầm Lệ Đề cưỡi cùng giá phi cơ, bất quá một cái là khoang hạng nhất hành khách, một cái là khoang phổ thông tiếp viên hàng không.

Nàng mặc chế phục công tác bộ dáng khẳng định rất mỹ lệ thực đoan trang! Đáng tiếc ta lại nhìn không tới, thậm chí cũng không hảo cùng nàng gặp mặt, Hạ Vân Kiệt xuất thần nghĩ.

Di, kỳ quái, nàng hôm nay hơi thở tựa hồ có điểm hỗn loạn, có phải hay không lượng công việc quá lớn, mệt mỏi? Xuất thần nghĩ, Hạ Vân Kiệt đột nhiên mày hơi hơi một điều, trong mắt lóe ra một tia kinh ngạc cùng đau lòng sắc.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt nhìn không tới Trầm Lệ Đề, nhưng hắn có thể cảm giác được Trầm Lệ Đề hơi thở, thậm chí kia rất nhỏ dao động.

Khoang phổ thông nội, mặc chế phục Trầm Lệ Đề chính như Hạ Vân Kiệt suy nghĩ giống nhau xinh đẹp đoan trang, trên mặt mang theo mê người mỉm cười. Bất quá kia mê người mỉm cười hôm nay lại có vẻ có chút miễn cưỡng cùng mất tự nhiên.

Nàng như tuyết ngẫu trắng noãn cánh tay phải có một đạo rõ ràng bị dùng sức trảo quá ô thanh, thậm chí kia

hệ khăn lụa như thiên nga duyên dáng cổ hạ ẩn ẩn còn lộ ra một tia bị bắt thương màu đỏ vết thương, làm cho người ta nhìn không khỏi tâm sinh liên ý, cũng không biết là cái nào người như vậy nhẫn tâm thế nhưng có thể đối như vậy một vị xinh đẹp tiếp viên hàng không xuống tay.

“Lệ Đề ngươi không sao chứ, nếu không ngươi đi nghỉ ngơi ta đến đây đi?” Làm Trầm Lệ Đề đẩy đồ uống xe nhất nhất cấp hành khách đưa đồ uống khi, một vị tiếp viên hàng không đi lên đến, quan tâm thấp giọng hỏi Trầm Lệ Đề, ánh mắt lại như có như không nhìn về phía cách đó không xa một đôi trung niên vợ chồng.

Kia trung niên vợ chồng, nam trưởng thật là khôi ngô, nữ trên cổ đội trân châu vòng cổ, trên cổ tay đội đồng hồ vàng, ngón tay đeo hai cái nhẫn kim cương, tóc năng thành đại cuộn sóng, tuy rằng bộ dáng bộ dạng còn có thể, nhưng thấy thế nào đều có điểm nhà giàu mới nổi bộ dáng. Mà kia nữ nhân trên mặt toát ra đến kiêu ngạo cũng càng làm cho người ta thêm một phần nhà giàu mới nổi cảm giác.

“Không có việc gì.” Trầm Lệ Đề do dự hạ, nhẹ nhàng cắn chặt răng nói.

“Vậy được rồi, ngươi cẩn thận một chút kia nữ nhân, đừng nữa cùng nàng khởi xung đột.” Vị kia tiếp viên hàng không lại nói khẽ với Trầm Lệ Đề nói.

“Ân.” Trầm Lệ Đề gật gật đầu, sau đó tiếp tục mặt mang mỉm cười nhất nhất cấp hành khách phân công đồ uống.

“Vị này nữ sĩ, xin hỏi ngài muốn uống cái gì?” Trầm Lệ Đề rốt cục đẩy xe đồ uống xe đến kia đối trung niên vợ chồng sở ngồi vị trí.

“Cà phê!” Trung niên nữ tử khinh thường tà Trầm Lệ Đề

liếc mắt một cái nói, nói chuyện khi trong miệng mang theo một tia mùi rượu.

“Tốt.” Trầm Lệ Đề trong mắt lóe ra một tia chán ghét sắc, nhưng còn là mặt mang mỉm cười gật gật đầu, sau đó đổ chén nhiệt cà phê cấp trung niên nữ tử.

“Cẩn thận phỏng tay.” Trầm Lệ Đề một bên đem cà phê đưa cho trung niên phụ nữ, một bên nhắc nhở nói.

Tuy rằng Trầm Lệ Đề đã muốn nhắc nhở, nhưng là không biết là kia trung niên nữ tử cố ý còn là ngoài ý muốn, thế nhưng lập tức không có thể cầm chắc, cà phê tiên điểm đi ra ở tay nàng, nàng kia lập tức tựa như miêu bị thải trúng cái đuôi giống nhau,“A” một tiếng nhảy dựng lên nói:“Ngươi tưởng bỏng chết ta sao?”

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi. Ta không phải cố ý.” Trầm Lệ Đề cuống quít nói.

“Không phải cố ý, ta xem ngươi chính là cố ý. Ngươi chính là tưởng trả thù ta là không phải?” Kia nữ nhân lấy tay đầu ngón tay liên tục đốt Trầm Lệ Đề mắng.

“Nữ sĩ thỉnh ngài nói nhỏ thôi, ngài như vậy hội ảnh hưởng đến khác hành khách, hơn nữa ta thật sự không phải cố ý.” Trầm Lệ Đề đối mặt nữ nhân liên tục chỉ trích, trong lòng tuy rằng phi thường buồn bực, nhưng còn là cố nén nội tâm tức giận, tận lực dùng ôn nhu ngữ khí nói.

“Ảnh hưởng đến khác hành khách, ngươi trong lòng còn có hành khách sao? Ngươi nếu có hành khách, ngươi hội cố ý làm như vậy sao?” Nữ nhân lại đắc thế không buông tha người.

“Vị này nữ sĩ, đối với cà phê tiên đến ngài, ta thành khẩn hướng ngài xin lỗi, nhưng ta thực không phải cố ý.”

Trầm Lệ Đề phía trước liền cùng nữ nhân này từng có tranh cãi, nàng cánh tay ô thanh, còn có trên cổ vết trảo kỳ thật đều là bởi vì này đôi trung niên vợ chồng duyên cớ, nhưng Trầm Lệ Đề còn là thoái nhượng, nhưng không nghĩ tới này nữ nhân lại như trước khí thế bức nhân, căn bản không chuẩn bị buông tha nàng.

Trầm Lệ Đề nói vừa mới nói xong, nhà giàu mới nổi bàn nữ nhân khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh, bưng cà phê tay đột nhiên run lên, non nửa chén cà phê liền ngã xuống Trầm Lệ Đề ngực.

“A!” Trầm Lệ Đề chịu năng lập tức liền hét lên đứng lên, tay cũng vội vàng đi vỗ ngực khẩu cà phê dịch.

“A, thực xin lỗi, ta cũng không phải cố ý !” Trung niên nữ tử nhìn Trầm Lệ Đề liên tục phát ngực, không chỉ có không có nửa điểm áy náy ngược lại mặt mang châm chọc đắc ý nói.

“Ngươi! Ngươi!” Trầm Lệ Đề tính tình cho dù tốt nữa, phía sau cũng là một cỗ tức giận xông lên não, xúc động dưới không hề nghĩ ngợi liền đoạt quá nữ tử trong tay cà phê đối với nữ tử trên người bát đi qua.

“A!” Nhất thời nữ tử cũng bị năng âm thanh kêu lên.

“Tiện nhân, ngươi cũng dám dùng cà phê bát ta! Ta đánh chết ngươi!” Nữ tử vốn là người bá đạo, lại như thế nào chịu được bực này khí, lập tức liền giương nanh múa vuốt về phía Trầm Lệ Đề đánh tới, mà cùng nàng cùng một chỗ nam tử lại cầm trụ Trầm Lệ Đề cánh tay.

“Đừng đánh giá! Đừng đánh giá!” Gặp nháo đứng lên này hắn tiếp viên hàng không cùng không thiếu vội vàng vượt qua đến, một trận lạp xả, thế này mới đem song phương cấp kéo mở ra.

“Thừa vụ trưởng đâu? Làm cho thừa vụ trưởng lại đây.” Gặp tiếp viên hàng không cùng không thiếu đem Trầm Lệ Đề cấp “Cứu đi”, nàng kia giận không thể nghỉ chỉ vào bọn họ kêu lên.

“Trầm Lệ Đề ngươi là như thế nào muốn làm ?” Rất nhanh thừa vụ trưởng cũng đuổi lại đây, gặp Trầm Lệ Đề cùng nàng kia trên người đều có bị bát cà phê ấn ký, sắc mặt lập tức liền trầm xuống dưới, hướng Trầm Lệ Đề khiển trách.

“Thừa vụ trưởng, ta……” Trầm Lệ Đề gặp thừa vụ dài vừa đến liền răn dạy chính mình, tuy rằng rõ ràng biết đây là tốt nhất tức sự ninh nhân biện pháp, nhưng còn là nhịn không được lần cảm ủy khuất tưởng biện giải một hai.

Bất quá Trầm Lệ Đề nói còn chưa nói xong, thừa vụ trưởng đã muốn phi thường nghiêm khắc trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, nói:“Ngươi không chỉ nói nói.”

Nói xong thừa vụ trưởng chuyển hướng về phía nàng kia, mặt mang xin lỗi nói:“Vị này nữ sĩ ta chính là thừa vụ trưởng, đối với vừa rồi chuyện đã xảy ra ta phi thường thật có lỗi, ngài yên tâm ta nhất định hội hảo hảo phê bình giáo dục nàng, ngài quần áo chúng ta cũng sẽ phụ trách tẩy trừ sạch sẽ.”

“Đây là các ngươi giang hàng đối đãi hành khách thái độ sao? Phê bình giáo dục? Loại này tiếp viên hàng không phải khai trừ, không chỉ có muốn khai trừ ta còn muốn cáo nàng! Ta nhưng là tiêu tiền hưởng thụ các ngươi phục vụ, hiện tại đổ tốt thành tiêu tiền mua tội bị. Ngay từ đầu vì phóng vài cái va ly liền đối chúng ta thật là vô lễ, hiện tại lại dùng cà phê hắt ta. Ngươi hỏi một chút này hắn hành khách xem, loại này tiếp viên hàng không có phải hay không muốn khai trừ?” Nhà giàu mới nổi nữ tử gặp thừa vụ trưởng hướng chính mình xin lỗi, càng

phát ra kiêu hoành đứng lên.

“Hỏi cái gì hỏi, còn làm cho không cho người an tâm ngồi phi cơ ?”

“Chính là, tiếp viên hàng không cũng là người, rõ ràng là chính mình khó xử người khác trước đây, chẳng lẽ còn không chuẩn tiếp viên hàng không phản kích một chút sao? Thực nghĩ đến tìm tiền chính là Thượng Đế sao?”

“Có chuyện xuống phi cơ chính mình giải quyết đi, đừng ảnh hưởng chúng ta.”

“……”

Nàng kia không nói hỏi một chút này khác hành khách còn bãi, nàng này vừa nói này khác hành khách liền ào ào mồm năm miệng mười bất mãn nói đứng lên, hơn nữa đại bộ phận đều là chỉ trích nàng kia không phải.

Nữ tử không nghĩ tới chuyển khởi tảng đá tạp chính mình chân, tức giận đến sắc mặt đều xanh mét, bất quá nhiều người tức giận nan phạm, nữ tử tuy rằng ngang ngược, thấy mọi người đều ở chỉ trích nàng, cũng là không dám la lối nữa sự, chính là chỉ vào Trầm Lệ Đề nghiến răng nghiến lợi uy hiếp nói:“Đi, chờ xuống phi cơ chúng ta chờ xem!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 622 : Hạ đại thiếu điện thoại

Đội bay phòng nghỉ, Trầm Lệ Đề cắn môi, muốn cho chính mình kiên cường đứng lên, nhưng cuối cùng nước mắt còn là như trân châu bàn chảy xuống nàng kia bóng loáng khuôn mặt.

“Lệ Đề không có việc gì đi?” Phía trước nhắc nhở Trầm Lệ Đề cẩn thận tiếp viên hàng không đi vào đến, quan tâm hỏi.

“Không có việc gì! Cũng không phải lần đầu tiên gặp được không phân rõ phải trái hành khách.” Trầm Lệ Đề lau đem trên mặt nước mắt, ra vẻ kiên cường cùng không sao cả nói.

“Ai, hy vọng không có việc gì đi. Ta xem kia đôi vợ chồng thái độ như vậy kiêu ngạo, khẳng định có điểm đến đây, ngươi hay là muốn có chuẩn bị tâm lý, thực không được còn là đi cúi đầu nói lời xin lỗi đi.” Kia tiếp viên hàng không thở dài nói.

Trầm Lệ Đề cắn môi không có trả lời.

Làm tiếp viên hàng không cũng có một hai cái năm đầu, Trầm Lệ Đề xem hơn hành khách tự nhiên cũng dưỡng thành một chút ánh mắt. Kia đôi vợ chồng thái độ theo ngay từ đầu để đặt hành lý bắt đầu liền khắp nơi lộ ra kiêu ngạo, hơn nữa kia nam tử nói chuyện khẩu khí lớn hơn nữa, rất có điểm lãnh đạo cái giá, chỉ sợ còn là cái làm quan.

Nhưng muốn Trầm Lệ Đề đi cúi đầu xin lỗi, nàng thật sự làm không được, chẳng sợ mất đi nàng nhiệt tình yêu thương tiếp viên hàng không chức nghiệp, nàng cũng làm không đến !

“Trầm Lệ Đề ngươi là như thế nào muốn làm ? Như thế nào có thể cùng hành khách xúc động động thủ đâu?” Đang lúc Trầm Lệ Đề cắn răng khi, thừa vụ trưởng lạnh khuôn mặt đi đến.

Hành khách nháo sự, sau nếu phản ứng đến công ty bên trong, nàng này thừa vụ trưởng tự nhiên cũng là phụ có trách nhiệm.

“Thừa vụ trưởng, chuyện này là kia đôi vợ chồng làm được thật quá đáng, cho nên Trầm Lệ Đề mới……” Vị kia tiếp viên hàng không gặp thừa vụ trưởng trách cứ Trầm Lệ Đề, nhịn không được thay nàng ôm bất bình nói.

“Quá phận, càng quá phận ta cũng gặp qua. Khả các ngươi đừng quên, chúng ta là tiếp viên hàng không, phải tùy thời tùy khắc đều phải mặt mang mỉm cười phục vụ. Chờ kia hai vị hành khách cảm xúc hơi chút ổn định xuống dưới sau, ngươi theo ta cùng đi hướng bọn họ nói lời xin lỗi.” Thừa vụ trưởng khỏi bày giải nói.

“Ta không đi!” Trầm Lệ Đề cắn môi nửa ngày không nói gì, hồi lâu mới một chữ một chữ bính đi ra.

“Ngươi không đi? Chẳng lẽ ngươi xem không được kia đôi vợ chồng có chút đến đây sao? Ngươi một tiếp viên hàng không, nhưng lại không phải Hải Châu thị người địa phương, người ta nếu không chịu bỏ qua, ta xem không chỉ có vứt bỏ tiếp viên hàng không này phân công tác đều là khẳng định, chỉ sợ còn có này khác phiền toái đâu.” Thừa vụ trưởng nhíu mày nói.

“Ta lại không làm cái gì? Chẳng lẽ cũng chỉ chuẩn nàng dùng cà phê hắt ta sẽ không chuẩn ta hắt nàng sao? Chẳng lẽ nàng còn có thể gọi người đem ta bắt lại bất thành?” Trầm Lệ Đề không phục nói.

“Ngươi…… Ai, tùy tiện ngươi đi. Ta sẽ tận lực thay nói chuyện với ngươi, bất quá công ty bên kia cụ thể hội xử lý như thế nào, còn có việc sau bọn họ hội như thế nào đối phó ngươi, ta sẽ không biện pháp quản.” Thừa vụ trưởng vừa rồi đối Trầm Lệ Đề tuy rằng thực nghiêm khắc, nhưng tâm đúng là vẫn còn hướng về chính mình thủ hạ, gặp Trầm Lệ Đề không chịu cúi đầu, phe phẩy đầu thở dài nói.

“Cảm ơn ngươi thừa vụ trưởng!” Trầm Lệ Đề thấp giọng nói.

“Cảm ơn không cần, ngươi tự cầu nhiều phúc đi!” Thừa vụ trưởng lắc đầu ly khai đội bay phòng nghỉ.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng tu vi cao thâm, đã đạt Nguyên Anh kỳ, nhưng ở bình thường cuộc sống trung nếu không phải đặc thù nguyên nhân hắn trên cơ bản đều là thu liễm tự thân pháp lực, trừ bỏ nhĩ lực cùng thị lực hơi chút so với thường nhân sâu sắc một ít, trên cơ bản cùng người thường không có gì khác nhau. Cho nên Hạ Vân Kiệt tuy rằng cảm giác được Trầm Lệ Đề kia quen thuộc hơi thở dao động, nhưng khoang phổ thông bên kia sinh sự tình hắn lại không biết nói.

“Vừa rồi ta đi đội bay phòng nghỉ nhìn đến Trầm Lệ Đề một người ở vụng trộm khóc, xem ra chuyện này có phiền toái.”

“Nghe nói kia đôi vợ chồng thái độ thực kiêu ngạo, xem ra là có điểm bối cảnh”

“Đầu năm nay, có bối cảnh rất giỏi a là có thể tùy tiện ức hiếp người sao?”

“Nhỏ giọng điểm, chúng ta hiện tại nhưng là ở khoang hạng nhất.”

Khoang hạng nhất trung, một đôi có rảnh xuống dưới tiếp viên hàng không ở giao nhĩ nói nhỏ.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt cũng không có cố ý đi nghe lén hai vị tiếp viên hàng không nói chuyện, nhưng so với thường nhân sâu sắc một ít nhĩ lực còn là làm cho Hạ Vân Kiệt nghe được chích ngôn phiến tự.

“Trầm Lệ Đề? Nàng ở khóc? Xem ra nàng bị người ức hiếp.” Hạ Vân Kiệt mày lập mã nhíu lại, trong mắt lóe ra một tia tức giận.

Tuy rằng Trầm Lệ Đề chưa cùng hắn sinh quá ** quan hệ, nhưng ở Hạ Vân Kiệt trong lòng nàng vẫn chiếm một cái rất trọng yếu vị trí, lại khởi dung nàng bị người ức hiếp?

Bất quá lúc này là ở trên máy bay, hơn nữa Hạ Vân Kiệt cũng không muốn cho Trầm Lệ Đề biết hắn tồn tại, cho nên trong lòng tuy là tức giận nhưng cũng không có áp dụng gì hành động.

Giữa trưa mười hai giờ tả hữu, phi cơ ở Hải Châu thị sân bay rớt xuống.

Hải Châu thị sân bay ở Tiếu Đông khu.

Tiếu Đông khu ở Hải Châu thị phía đông, trước kia là Hải Châu thị hạ hạt một cái huyện. Sau lại Hải Châu thị nội thành không ngừng mở rộng, Tiếu Đông khu cũng bị cắt tiến vào, triệt huyện kiến khu, hơn nữa Hải Châu thị sân bay cũng kiến ở tại Tiếu Đông khu.

Khoang hạng nhất hành khách được hưởng ưu tiên xuống phi cơ đặc quyền, Hạ Vân Kiệt ở xinh đẹp tiếp viên hàng không mê người mỉm cười hạ phi cơ, nhưng hắn trong lòng lại luôn nhớ thương Trầm Lệ Đề sự tình.

Xem ra tưởng cái biện pháp cùng Trầm Lệ Đề gặp cái mặt, khả như thế nào gặp mặt đâu? Nếu lấy chân diện mục cùng nàng gặp mặt, khẳng định không tốt ra tay, cũng không tốt giải thích chính mình vì sao sẽ xuất hiện ở sân bay, rõ ràng âm thầm ra tay đi, Hạ Vân Kiệt thầm nghĩ.

Nhưng nhất tưởng khởi vừa rồi khoang hạng nhất tiếp viên hàng không nói Trầm Lệ Đề khóc, Hạ Vân Kiệt trong đầu tổng ẩn ẩn có chút đau lòng, có chút lo lắng, tổng còn là tưởng tự mình cùng nàng gặp thượng một mặt, tựa hồ chỉ có như vậy mới có thể yên tâm rời đi.

Đúng rồi, không bằng lấy Hạ Vân thân phận cấp Đỗ Hải Quỳnh đánh cái điện thoại đi, trong lòng đang đứng ở mâu thuẫn là lúc, Hạ Vân Kiệt đột nhiên nghĩ tới một cái biện pháp, lập tức lấy ra kia từng chuyên môn vì Đỗ Hải Quỳnh chuẩn bị di động, một bên bát đánh một bên nghĩ rằng hy vọng nàng là khởi động máy, nếu không chuyện này chính mình chỉ có thể âm thầm ra tay.

Điện thoại vang trong chốc lát mới bị tiếp lên.

Điện thoại nhất bị tiếp đứng lên, ống nghe liền truyền đến Đỗ Hải Quỳnh khoa trương tiếng kinh hô:“Hạ đại thiếu ngươi thế nhưng nghĩ đến gọi cho ta điện thoại ? Ta còn nghĩ đến ngươi mất tích đâu! Gọi ngươi điện thoại tắt máy, ngươi tin nhắn cũng không hồi.”

“Phải không? Ngươi cũng biết ta bề bộn nhiều việc, di động cũng rất nhiều, có đôi khi một cái di động ném tới một chỗ thiệt nhiều ngày mới nghĩ đến cầm lấy đến xem vừa thấy.” Hạ Vân Kiệt dùng ngưu bức hò hét đại thiếu ngữ khí nói.

“Là, là, ta biết ngươi là đại thiếu, ngươi là người bận rộn, ngươi rất tiền, khả kính nhờ ngươi ở ta loại này

người nghèo trước mặt không cần khoe khoang được không?” Đỗ Hải Quỳnh nghe quen thuộc giọng, lần cảm thân thiết, nhưng miệng lại không chút khách khí nói móc trào phúng nói.

“Ta có sao? Ta chỉ là ăn ngay nói thật mà thôi, là ngươi rất tự ti, quá nhạy cảm.” Hạ Vân Kiệt đồng dạng không chút khách khí nói.

“Ta tự ti? Ta mẫn cảm? Thiết, kính nhờ đừng mình cảm giác tốt như vậy được không? Ta tuy rằng không có tiền, khả ngày quá tiêu sái thật sự!” Đỗ Hải Quỳnh lập tức không phục phản bác nói.

“Hảo hảo, ngươi không có tiền, nhưng ngươi sống được thực tiêu sái, so với ta còn tiêu sái tổng được rồi đi!” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Này còn kém không nhiều lắm đúng rồi, khó được Hạ đại thiếu ngươi chủ động gọi điện thoại cho ta này tiểu nữ tử, không biết có gì chỉ thị? Sẽ không là chạy đến Hong Kong hướng ta muốn nợ đến đây đi?” Đỗ Hải Quỳnh nói.

Phía trước ở Hong Kong Đỗ Hải Quỳnh bởi vì bị bằng hữu bán đứng, ở thiển thủy loan bờ cát bên kia uống rượu mua say, uống say sau Hạ Vân Kiệt đem nàng đưa đi khách sạn, sau từng nói đùa đề cập qua muốn nàng còn hắn dừng chân phí.

“Ta còn không đến mức như vậy nhàm chán, vì như vậy điểm tiền chạy Hong Kong hướng ngươi muốn đi.” Hạ Vân Kiệt ngữ khí khinh thường nói.

“Ai biết được, các ngươi kẻ có tiền không đều thực nhàm chán sao?” Đỗ Hải Quỳnh không chút khách khí tiếp tục nói móc nói.

Nàng đã muốn thói quen cùng “Hạ Vân” Vị này đại thiếu loại này cho nhau nói móc đả kích kết giao phương thức.

“Tốt xấu ta cũng giúp ngươi thắng một tuyệt bút tiền, ngươi sẽ không có thể đối ta hơi chút khách khí một chút sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Hải Quỳnh bất lưu di lực nói móc chính mình, có chút bất đắc dĩ nói.

“A, ngươi không nói ta đều thiếu chút nữa đã quên đâu đúng rồi, lộ ra hạ tin tức, tiếp theo ta hẳn là mua thế nào con ngựa?” Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, Đỗ Hải Quỳnh lập tức kích động đứng lên.

“Nếu không rõ ràng ta đem mã tràng mua xuống dưới tặng cho ngươi được?” Hạ Vân Kiệt gặp cô gái nhỏ này còn muốn tiền, không khỏi dở khóc dở cười nói.

“Keo kiệt không nói đừng nói bái. Cùng lắm thì bổn cô nương tiếp tục thành thành thật thật đi làm! Nói đúng là đi, lần này gọi điện thoại cho ta đến tột cùng có chuyện gì? Đừng nói ngươi tưởng ta, ta khả nói cho ngươi, bổn cô nương đối làm thiếu nãi nãi không có hứng thú.” Đỗ Hải Quỳnh nhăn tiểu quỳnh mũi, khinh thường nói.

“Ngươi nguyện ý, ta còn không muốn đâu. Tốt lắm, không với ngươi đùa, ta nhớ rõ ngươi lần trước uống say vẫn nhắc tới một vị bạn tốt tên, gọi là gì Trầm Lệ Đề tới, nói nàng bộ dạng phi thường xinh đẹp, ở Hải Châu thị giang hàng đi làm, phi còn là Băng Cốc hàng tuyến.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Làm gì? Ngươi sẽ không là nghĩ đánh nàng chủ ý đi? Ta khả nói cho ngươi, nàng nhưng là đã muốn có người trong lòng.” Đỗ Hải Quỳnh lập tức tràn ngập cảnh giác nói.

“Nàng đã muốn có người trong lòng ?” Hạ Vân Kiệt nghe

vậy không khỏi sửng sốt, lập tức trong đầu hiện lên một ý niệm trong đầu, tim đập bất tri bất giác nhanh hơn độ.

Là ta sao?

“Đúng rồi, nàng đã muốn có người trong lòng, cho nên ngươi sẽ chết này tâm đi!” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Kính nhờ, ngươi cảm thấy giống ta như vậy nam nhân hội khuyết thiếu nữ nhân sao? Ta sẽ đánh ngươi bạn gái chủ ý? Hơn nữa, nàng tái xinh đẹp chỉ sợ cũng liền với ngươi không sai biệt lắm đi!” Hạ Vân Kiệt rất nhanh liền phục hồi tinh thần lại, ra vẻ khinh thường nói.

“Ngươi lời này là cái gì ý tứ? Chẳng lẽ bổn cô nương không xinh đẹp sao?” Đỗ Hải Quỳnh lập tức nhảy dựng lên không phục nói.

“Còn được thông qua đi!” Hạ Vân Kiệt “Miễn cưỡng” Nói.

“Còn được thông qua? Thật sự là tức chết ta, tức chết ta !” Đỗ Hải Quỳnh tuy rằng rõ ràng biết này Hạ đại thiếu là cố ý kích thích nàng, nhưng còn là nhịn không được tức giận đến thẳng khiêu.

“Tốt lắm, tốt lắm, đừng tức giận. Ta hiện tại vừa mới thừa Băng Cốc phi cơ đến Hải Châu sân bay, ở trên máy bay ta giống như nghe được có người nhắc tới ngươi kia bằng hữu tên, nói nàng giống như cùng khách nhân nổi lên điểm tranh cãi, cho nên ta cố ý gọi cái điện thoại hỏi một chút ngươi xem, có cần hay không ta ra mặt giúp cái việc. Ngươi cũng biết con người của ta còn là rất bản sự, không chỉ có tiền nhiều, còn nhận thức rất nhiều người có quyền thế.” Tuy rằng đậu Đỗ Hải Quỳnh rất ý tứ, nhưng Hạ Vân Kiệt đúng là vẫn còn lo lắng Trầm Lệ Đề, đậu trong chốc lát liền đem đề tài chuyển tới chính sự đi lên.

Tuy rằng Hạ đại thiếu tác phong đáng tởm mỗi lần đều làm cho Đỗ Hải Quỳnh tức giận đến thẳng nghiến răng, nhưng trong nội tâm nàng đối vị này đại thiếu còn là có một loại không hiểu thân thiết cùng tín nhiệm cảm, nếu không nàng cũng sẽ không ở trong điện thoại cùng hắn châm chọc, lãng phí thời gian. Cho nên làm Hạ Vân Kiệt chuyển tới chính sự đi lên khi, tuy rằng hắn khẩu khí trước sau như một trang điểm, nhưng Đỗ Hải Quỳnh lại còn là thực cảm kích, nàng biết, Hạ đại thiếu người này thoạt nhìn luôn cao cao tại thượng, một bộ chướng mắt nàng khinh thường biểu tình, nhưng hắn tâm địa cũng rất tốt.

“Ta biết ngươi có tiền, có nhân mạch, ngươi sẽ không dùng tái hướng mặt mình thượng thiếp vàng. Bất quá, còn là thực cảm ơn ngươi, ta cái này gọi cái điện thoại hỏi một chút xem, nếu có cần ta sẽ lập tức cho ngươi gọi điện thoại, ngươi khả ngàn vạn đừng nữa tắt di động.” Đỗ Hải Quỳnh nói xong liền vội vàng treo điện thoại.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 623 : Sân bay phái xuất sở

Hải Châu thị Tiếu Đông khu sân bay phái xuất sở.

Một chiếc xe cảnh sát cùng quân xe một trước một sau lái vào phái xuất sở đại môn, đứng ở làm việc đại sảnh cửa.

Xe cảnh sát xuống dưới Trầm Lệ Đề cùng vị kia ở trên máy bay nhiều lần nhắc nhở nàng tiếp viên hàng không, đương nhiên còn có cảnh sát.

Trầm Lệ Đề trong mắt bao hàm phẫn nộ cùng kinh hoảng, sắc mặt thực tái nhợt, mà cùng nàng cùng một chỗ tiếp viên hàng không sắc mặt đồng dạng thực tái nhợt, mắt đẹp giữa lưu lộ ra toàn là kinh hoảng bất an.

Theo trong quân xe xuống dưới là kia đôi ở trên máy bay nháo sự vợ chồng, bọn họ biểu tình cùng Trầm Lệ Đề cùng vị kia tiếp viên hàng không hoàn toàn tương phản, hơn nữa kia nữ nhân trên mặt lại tràn ngập rất cao ý cùng kiêu ngạo, một bộ cao cao tại thượng, nắm chắc thắng lợi nắm bộ dáng.

Làm kia đôi trung niên vợ chồng hạ quân xe khi, làm việc trong đại sảnh đi ra một vị có chút mập ra cảnh quan, cảnh sát nhân dân nhìn đến hắn đều cung kính gọi hắn Lưu sở trưởng.

Người này đúng là sân bay phái xuất sở sở trưởng.

Lưu sở trưởng ánh mắt phiêu Trầm Lệ Đề cùng vị kia tiếp viên hàng không liếc mắt một cái, lóe ra một tia kinh diễm cùng thương hại sắc, sau đó liền thẳng đến trung niên phụ nữ mà đi.

“Lưu bộ trưởng ngài hảo.” Lưu sở trưởng cùng Lưu bộ

trưởng nhiệt tình nắm tay, sau đó lại đối đứng ở Lưu bộ trưởng bên người nữ nhân khách khí chào hỏi nói:“Thẩm thẩm, Thái quốc chơi còn tạm được?”

Lưu sở trưởng trong miệng Lưu bộ trưởng tên gọi Lưu Vĩnh Quốc, là Tiếu Đông khu nhân dân võ trang bộ bộ trưởng, khu ủy thường ủy. Này sân bay phái xuất sở Lưu sở trưởng vừa vặn cùng Lưu Vĩnh Quốc đến từ cùng cái thôn, luận bối phận Lưu Vĩnh Quốc so với Lưu sở trưởng cao đồng lứa, cho nên Lưu sở trưởng xưng hô Lưu bộ trưởng thê tử là thẩm thẩm. Kỳ thật cũng không phải thân thẩm thẩm.

“Hoàn hảo a, bất quá lại bị này nữ nhân cấp chọc một bụng khí. Ngươi này sở trưởng nên theo lẽ công bằng làm việc, giúp chúng ta làm chủ.” Nữ tử chỉ chỉ Trầm Lệ Đề nói.

“Thẩm thẩm ngươi trước đừng nóng giận, đi vào trước lục hạ khẩu cung, chúng ta tự nhiên hội theo lẽ công bằng xử lý.” Lưu sở trưởng một bộ giải quyết việc chung thái độ nói.

“Hảo, ta nhất định hội phối hợp các ngươi công tác.” Lưu bộ trưởng lão bà nói. Nói xong kia đôi hoa đào mắt còn mục mang đắc ý sắc phiêu Trầm Lệ Đề liếc mắt một cái, một bộ ăn định rồi nàng bộ dáng.

Trầm Lệ Đề cùng nàng vị kia bạn tốt tiếp viên hàng không thấy thế tắc song song sắc mặt trở nên càng phát ra tái nhợt.

“Lệ Đề, xem ra lúc này phiền toái lớn, này Lưu bộ trưởng không chỉ có là cái quan, nhưng lại cùng này Lưu sở trưởng có thân thích quan hệ. Đợi lát nữa ngươi ngàn vạn muốn nhịn xuống khí, nên xin lỗi nói một chút đi.” Kia tiếp viên hàng không tái nhợt mặt nói khẽ với Trầm Lệ Đề khuyên nhủ.

Trầm Lệ Đề cắn răng, không nói gì, nhưng trong mắt lại tràn đầy khuất nhục cùng tức giận.

Nàng cũng không phải ngày đầu tiên tiến công tác xã hội, đương nhiên biết này trong đó lợi hại quan hệ.

“Các ngươi đều theo ta vào đi thôi.” Một vị cảnh sát nhân dân nhìn Lưu bộ trưởng vợ chồng liếc mắt một cái, sau đó lại nhìn Trầm Lệ Đề cùng vị kia tiếp viên hàng không liếc mắt một cái, trong mắt lóe ra một tia đáng thương sắc, nói.

Ở phái xuất sở công tác nhiều năm, vị này cảnh sát nhân dân tự nhiên biết nếu chuyện này liên lụy đến Lưu bộ trưởng lão bà, vị kia tiếp viên hàng không cho dù có lý cũng sẽ trở nên vô lý. Bất quá nhìn hai vị như thế xinh đẹp tiếp viên hàng không, hơn nữa vị kia đương sự tiếp viên hàng không lại mĩ làm cho người ta tim đập, cảnh sát nhân dân thật đúng là có điểm không đành lòng a !

Trầm Lệ Đề cùng vị kia tiếp viên hàng không tự nhiên không dám phản kháng, hoài một viên không yên bất an tâm, đi theo cảnh sát nhân dân hướng làm việc đại sảnh đi đến.

Đi chưa được mấy bước, Trầm Lệ Đề di động vang lên.

Trầm Lệ Đề do dự hạ cầm đứng lên, gặp là Đỗ Hải Quỳnh đánh tới, vốn định trực tiếp quải điệu, nhưng cuối cùng còn là tiếp lên, thấp giọng nói:“Hải Quỳnh ta bên này có chút việc, đợi lát nữa cho ngươi gọi trở về.”

Nói xong Trầm Lệ Đề liền chuẩn bị quải điệu điện thoại.

“Đừng vội quải điện thoại, ngươi là không phải gặp gỡ phiền toái ? Hiện tại sự tình thế nào? Nghiêm trọng không nghiêm trọng? Ngươi hiện tại người ở nơi nào?”

Đỗ Hải Quỳnh vội vàng gọi lại Trầm Lệ Đề, liên tục quan tâm sốt ruột hỏi.

“Ngươi như thế nào sẽ biết ?” Trầm Lệ Đề thực giật mình hỏi.

“Xem ra Hạ đại thiếu không gạt ta, ngươi thật sự gặp gỡ phiền toái.” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Cái gì Hạ đại thiếu?” Trầm Lệ Đề càng phát ra giật mình khó hiểu nói.

“Chính là ta phía trước với ngươi nhắc tới quá ở Hong Kong gặp được quá vị kia phú đại thiếu, hắn hôm nay vừa vặn cũng ngồi ngươi kia chuyến phi cơ, vừa rồi gọi điện thoại theo ta nhắc tới, nói ngươi giống như gặp phiền toái. Thế nào? Vấn đề nghiêm trọng không nghiêm trọng? Có cần hay không hỗ trợ, kia Hạ đại thiếu năng lượng còn là cử lớn.” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Này…… Nghiêm trọng là có điểm nghiêm trọng, bất quá ta cùng hắn cũng không quen thuộc, thỉnh hắn hỗ trợ có thể hay không……” Trầm Lệ Đề do dự nói.

“Không có việc gì, hắn người này trừ bỏ yêu xuy ngưu khoe khoang, tâm địa còn là không sai. Hơn nữa ngươi này không phải vừa vặn cho hắn một lần ở ** trước khoe khoang cơ hội sao? Nói đi, ngươi hiện tại ở nơi nào, ta làm cho hắn đuổi đi qua.” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Ta, ta hiện tại ở sân bay phái xuất sở, bất quá, hay là thôi đi, ngươi cùng hắn cũng chỉ là.” Trầm Lệ Đề thấp giọng nói.

“Cái gì? Đều nháo đến phái xuất sở xem ra sự tình thật đúng là thực nghiêm trọng. Được rồi, đều khi nào thì, còn lề mề, ta cái này gọi điện thoại cấp Hạ đại thiếu, xem hắn ở Hải Châu công an cục có cái gì không người

quen? Ngươi đừng lo lắng, Hạ đại thiếu nhân mạch còn là thực không sai.” Đỗ Hải Quỳnh vừa nghe chuyện này thế nhưng đều nháo đến phái xuất sở, không khỏi nóng nảy.

Trầm Lệ Đề trong lòng cảm thấy một trận ấm áp, còn muốn nói một hai câu khi, Đỗ Hải Quỳnh đã muốn treo điện thoại, mà lúc này nàng cùng của nàng đồng sự đã muốn tiến nhập làm việc đại sảnh, sau đó phân biệt bị đưa thẩm vấn thất câu hỏi.

“Uy, đại thiếu lúc này phiền toái, Lệ Đề bị đưa sân bay phái xuất sở. Phỏng chừng đối phương khẳng định có điểm đến đây, vô luận như thế nào ngươi nhất định phải nghĩ biện pháp giúp giúp nàng.” Đỗ Hải Quỳnh treo Trầm Lệ Đề điện thoại sau, lập tức liền hỏa liệu khẩn cấp cấp Hạ Vân Kiệt gọi điện thoại.

“Phái xuất sở?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy lông mi một điều, trong mắt lóe ra một tia tức giận.

Bất quá chính là một chút tranh cãi, thế nhưng một chút phi cơ Trầm Lệ Đề đã bị mang đi phái xuất sở, hiển nhiên nháo sự có chút bối cảnh.

“Đúng vậy, phái xuất sở Trầm Lệ Đề lớn như vậy phỏng chừng còn không có tiến vào phái xuất sở đâu, hiện tại khẳng định bị sợ hãi.” Đỗ Hải Quỳnh lo lắng nói.

“Ngươi yên tâm, ta hiện tại nhân ở sân bay, ta cái này tiến đến sân bay phái xuất sở.” Hạ Vân Kiệt trấn an nói.

“Cảm ơn, cảm ơn, lần sau đến Hong Kong ta nhất định mời ngươi ăn đại tiệc” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy vừa kinh hỉ lại cảm động nói.

Tuy rằng bình thường cùng Hạ đại thiếu luôn châm chọc, luôn đả kích làm thấp đi hắn, nhưng Đỗ Hải Quỳnh

trong lòng còn là rất rõ ràng Hạ đại thiếu so với này chỉ biết tầm hoa vấn liễu, tiêu xài xa hoa lãng phí đại thiếu cường rất nhiều. Phải biết rằng ngay cả Hong Kong trùm Dương Kỳ Phu đối hắn đều là khách khí có thêm, lại khởi là bình thường nhà giàu công tử ca có thể so sánh với ? Cũng đang bởi vì này dạng, Đỗ Hải Quỳnh nghe nói Hạ Vân Kiệt thế nhưng chuẩn bị tự mình đuổi đi qua, tự nhiên là thực cảm động.

“Thỉnh đại tiệc sẽ không tất, chỉ cần ngươi lần sau nói chuyện hơi chút dễ nghe một chút tựu thành.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Nhất định, nhất định, bất quá Hạ đại thiếu đối phương có thể nhanh như vậy liền kinh động phái xuất sở, khẳng định ở địa phương không nhỏ thế lực, mười có tám chín còn là cái quan, ngươi ở Hải Châu thị quan trường có nhận thức người sao? Có biện pháp xử lý chuyện này sao?” Đỗ Hải Quỳnh tuy rằng đối Hạ đại thiếu cử có tin tưởng, nhưng dù sao lần trước là ở Hong Kong, lần này là ở Hải Châu, mỗi người đều có chính mình thế lực phạm vi, Đỗ Hải Quỳnh lại còn là có điểm lo lắng.

“Này không vừa nói qua muốn ngươi nói chuyện dễ nghe một chút sao? Cái này đến khó coi ta ngươi cũng không ngẫm lại ta Hạ đại thiếu người nào? Đừng nói Hải Châu thị quan trường người, cho dù trung ương ta đều có người nhận thức, chính là một đất quan viên lại tính cái gì?” Hạ Vân Kiệt một bên bước nhanh hướng sân bay xe taxi hầu khách địa phương đi đến, một bên ra vẻ tức giận ngưu hò hét nói.

“Được, lần này là ta không đúng, là ta không đúng. Ngài Hạ đại thiếu anh dũng hùng vĩ, là chân chính đại nhân vật, một đất quan viên ở ngài lão trước mặt thí cũng không là” Đỗ Hải Quỳnh tuy rằng không tin Hạ Vân Kiệt có thể nhận thức người trung ương, nhưng lúc này đúng là cần Hạ Vân Kiệt hỗ trợ thời điểm, đương nhiên không

dám cùng hắn biện miệng, cuống quít liên tục vuốt mông ngựa nói.

Bất quá vuốt mông ngựa khi, Đỗ Hải Quỳnh huyền một lòng nhưng thật ra thả xuống dưới.

Nàng không tin Hạ đại thiếu có thể nhận thức người trung ương, nhưng nếu Hạ đại thiếu khẩu khí lớn như vậy, lượng ra phái xuất sở lao cá nhân hẳn là không thành vấn đề.

“Này còn kém không nhiều lắm, vậy như vậy đi, ta đi trước phái xuất sở.” Hạ Vân Kiệt tâm hệ Trầm Lệ Đề, cũng không có gì tâm tình cùng Đỗ Hải Quỳnh nói đùa, đắc ý trở về câu sau liền lên xe, treo điện thoại.

Sân bay phái xuất sở cách sân bay không bao nhiêu lộ, xe taxi mới mở bốn năm phút đi ra phái xuất sở cửa, Hạ Vân Kiệt quăng một tờ năm mươi khối cấp xe taxi tài xế, nói thanh “Cảm ơn, không cần thối lại”, liền xuống xe.

Kinh hỉ ra tô xa tài xế cầm năm mươi khối “Tiền giá trị lớn” Nhìn nửa ngày, sợ Hạ Vân Kiệt cấp là giả tệ, nhưng cũng không nghĩ tưởng ở phái xuất sở cửa cái nào dám cấp giả tệ a

Làm Hạ Vân Kiệt xuống xe khi, hắn tướng mạo đã muốn biến hóa thành Hạ Vân Hạ đại thiếu, mà tại đây phía trước, hắn lại trực tiếp cấp Cù Vệ Quốc gọi điện thoại, đem sự tình đại khái cùng hắn nói hạ, làm cho hắn an bài một người lại đây.

Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra nhận thức Giang Nam tỉnh tỉnh ủy bí thư Triệu Hưng Quân, bất quá Giang Nam tỉnh tỉnh ủy bí thư chỉ nhận thức Hạ Vân Kiệt cũng không nhận thức Hạ Vân, muốn giải thích đứng lên có chút hoảng hốt, còn không bằng trực tiếp phân phó Cù Vệ Quốc tới rõ ràng, đồng thời cũng miễn cho ở Trầm Lệ

Đề phía trước lòi.

Xuống xe, bước đi tiến phái xuất sở làm việc đại sảnh, Hạ Vân Kiệt thấy được một vị mặc ** tiếp viên hàng không, lúc này nàng chính vẻ mặt lo âu bất an ở qua lại đi thong thả bước

“Ngươi nhất định là Trầm Lệ Đề đồng sự đi?” Hạ Vân Kiệt đi đến tiếp viên hàng không trước mặt, mỉm cười hỏi nói.

“Ngươi là?” Kia tiếp viên hàng không không khỏi nghi hoặc nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Ta là Trầm Lệ Đề trước kia một vị đồng sự bằng hữu, nghe nói Trầm Lệ Đề gặp điểm phiền toái, cho nên lại đây nhìn xem có thể hay không giúp đỡ điểm việc.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Nguyên lai ngươi là Trầm Lệ Đề trước kia đồng sự bằng hữu, cảm ơn ngươi có thể tới rồi. Bất quá chuyện này phỏng chừng ngươi rất khó giúp đỡ việc, ta vừa mới hỏi thăm qua, lần này cùng Trầm Lệ Đề ở trên máy bay phát sinh mâu thuẫn kia nữ nhân trượng phu là Tiếu Đông chính là ủy thường ủy, võ trang bộ bộ trưởng, trong viện quân xe ngươi xem đến đi, võ trang bộ phái đi sân bay tiếp bọn họ, nay trực tiếp phái ra phái xuất sở. Không chỉ có như thế, giống như phái xuất sở Lưu sở trưởng còn cùng hắn có điểm thân thích quan hệ.” Nghe nói Hạ Vân Kiệt chính là Trầm Lệ Đề trước kia một vị đồng sự bằng hữu, lại thấy hắn như vậy tuổi trẻ, kia tiếp viên hàng không đầu tiên là sửng sốt sửng sốt, lập tức lắc đầu, thất vọng nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 624 : Cá mè một lứa

“Nguyên lai là như vậy, kia hiện tại Trầm Lệ Đề ở nơi nào?” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, trong mắt một chút hàn ý chợt lóe mà qua.

“Ở thẩm vấn trong phòng câu hỏi, có một lát thời gian, cũng không biết hiện tại tình huống sao……” Tiếp viên hàng không lo lắng nói.

Tiếp viên hàng không nói còn chưa nói hoàn, đột nhiên có chút kinh ngạc nhìn phía trước, cũng là có hai nam một nữ đang có nói có cười nghênh diện đi tới.

Hạ Vân Kiệt gặp tiếp viên hàng không nói đến một nửa đột nhiên ánh mắt kinh ngạc nhìn phía trước, theo bản năng theo của nàng ánh mắt nhìn lại, cũng nhìn đến kia hai nam một nữ.

“Kia nữ nhân chính là cùng Trầm Lệ Đề nháo tranh cãi hành khách, kia hai nam nhân một cái là phái xuất sở sở trưởng, còn có một cái chính là kia nữ nhân lão công, Tiếu Đông khu võ trang bộ bộ trưởng. Vừa rồi bọn họ còn cùng đi thẩm vấn thất câu hỏi, như thế nào Trầm Lệ Đề không đi ra, bọn họ lại đi ra ? Xem ra sự tình thực phiền toái.” Tiếp viên hàng không nói khẽ với Hạ Vân Kiệt nói, trong mắt lo lắng sắc càng đậm.

“Hừ!” Hạ Vân Kiệt hừ lạnh một tiếng, hướng Lưu sở trưởng bọn họ nghênh diện đi đến.

Tiếp viên hàng không gặp Hạ Vân Kiệt sắc mặt không tốt đón nhận đi, trong đầu không khỏi cả kinh, vội vàng đuổi theo đi, thấp giọng nói:“Uy, nơi này nhưng là phái xuất sở, ngươi ngàn vạn đừng xằng bậy.”

“Yên tâm, lòng ta đều biết.” Hạ Vân Kiệt cảm kích nhìn

tiếp viên hàng không liếc mắt một cái, gật gật đầu nói.

Khi nói chuyện, Hạ Vân Kiệt chạy tới ba người trước mặt, ngăn cản bọn họ đường đi.

“Ngươi có chuyện gì?” Lưu sở trưởng gặp Hạ Vân Kiệt ngăn lại bọn họ đường đi, mặt lộ vẻ không vui hỏi. Khi nói chuyện, ánh mắt còn cố ý nhìn mắt đi theo Hạ Vân Kiệt phía sau tiếp viên hàng không.

“Ta là Trầm Lệ Đề bằng hữu, ta nghĩ hỏi hạ ta bằng hữu hiện tại ở nơi nào?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Nguyên lai ngươi là Trầm Lệ Đề bằng hữu a, Trầm Lệ Đề chuyện này có điểm phiền toái, nàng ở trên máy bay đánh người, hiện tại đang ở nhận thẩm vấn.” Lưu sở trưởng cao cao tại thượng tà Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, đánh giọng quan nói.

“Nga, phải không? Này hai vị nhất định là lúc ấy người bị đánh a? Ta không thấy như vậy bọn họ có bị đánh dấu vết a? Hơn nữa đánh nhau thường thường là song phương sự tình, vì cái gì vẻn vẹn ta bằng hữu ở nhận thẩm vấn, bọn họ cũng không cần?” Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua Lưu Vĩnh Quốc vợ chồng, sau đó hỏi.

“Ngươi này tiểu tử sao lại thế này? Là ngươi ở phá án còn là Lưu sở trưởng ở phá án, loại chuyện này luân được đến ngươi nói ba đạo tứ sao?” Kia bá đạo nữ tử gặp Hạ Vân Kiệt rất có vì Trầm Lệ Đề bênh vực kẻ yếu tư thế, nhịn không được chỉ vào hắn liên tục chất vấn nói.

“Được rồi, Tiểu Lị, cùng người như thế có cái gì đâu có.” Lưu Vĩnh Quốc lại khinh miệt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nói.

“Phá án là Lưu sở trưởng, ta hỏi cũng là Lưu sở trưởng,

các ngươi sáp nói cái gì?” Hạ Vân Kiệt thái độ so với bọn họ còn muốn tới kiêu ngạo, khinh thường phiêu hai người liếc mắt một cái, nói.

“Bớt tranh cãi.” Kia tiếp viên hàng không gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng cùng Lưu bộ trưởng bọn họ khiêng thượng, không khỏi gấp đến độ kéo hạ hắn quần áo, thấp giọng nói.

Ở tiếp viên hàng không xem ra hiện tại tình thế đã muốn thực không xong, Hạ Vân Kiệt này phiên thái độ quả thực chính là đổ dầu vào lửa, làm sao là tới cứu Trầm Lệ Đề a, căn bản chính là ở hố Trầm Lệ Đề.

“Làm càn! Ngươi đây là cái gì thái độ? Có biết hay không nơi này là địa phương nào? Liền ngươi này thái độ, nếu ngươi là ta binh, lão tử phi một phát bính ngươi không thể!” Lưu Vĩnh Quốc thân là khu ủy thường ủy, võ trang bộ bộ trưởng chưa từng bị người như vậy huấn nói chuyện, càng đừng nói là một người trẻ tuổi, nhất thời sắc mặt cực kì khó coi chỉ vào Hạ Vân Kiệt khiển trách.

“Thật sự là hảo đại khẩu khí!” Hạ Vân Kiệt khinh thường nhìn Lưu Vĩnh Quốc liếc mắt một cái, sau đó nhìn Lưu sở trưởng nói:“Lưu sở trưởng, nơi này ngươi là người phụ trách, ta chỉ hỏi ngươi ý kiến, ta hiện tại muốn gặp bằng hữu của ta.”

Lưu sở trưởng gặp Hạ Vân Kiệt thái độ cường ngạnh kiêu ngạo, trong lúc nhất thời nhưng thật ra có điểm sờ không chuẩn đối phương đến đây, không khỏi có điểm do dự lên, bất quá khi hắn nhìn đến Lưu Vĩnh Quốc vợ chồng trên mặt toát ra bất mãn biểu tình khi, trong đầu không khỏi cả kinh, liền rốt cuộc không có do dự, bình tĩnh mặt đối Hạ Vân Kiệt nói:“Ngươi cho là nơi này là địa phương nào? Nơi này là phái xuất sở lại khởi là ngươi muốn gặp ai chỉ thấy ai. Ngươi trước tiên ở bên ngoài

hảo hảo chờ, nếu ngươi bằng hữu không thành vấn đề, tự nhiên sẽ thả nàng.”

“Quả nhiên là cá mè một lứa!” Hạ Vân Kiệt ánh mắt lạnh lùng nhìn Lưu sở trưởng liếc mắt một cái, sau đó thân thủ trực tiếp đẩy ra hắn hướng trong đi đến.

Phái xuất sở dù sao cũng là quốc gia chấp pháp cơ cấu, xã hội này cũng là nói pháp luật xã hội, cho nên chẳng sợ Hạ Vân Kiệt trong lòng thực căm tức, còn là tận lực nại tính tình, không muốn phá hủy quy củ, coi như là cấp Lưu sở trưởng một cái tự cứu cơ hội. Chính là Lưu sở trưởng lại tri pháp phạm pháp, rõ ràng muốn thiên vị Lưu Vĩnh Quốc bọn họ, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không muốn tái cùng hắn dây dưa đi xuống.

“Lớn mật!” Lưu sở trưởng gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng trực tiếp đẩy ra hắn, không khỏi gầm lên một tiếng vọt đi lên, thân thủ hướng Hạ Vân Kiệt cổ chộp đi.

Dù sao cũng là cảnh giáo xuất thân, Lưu sở trưởng lại đang lúc tráng niên, tuy rằng đã muốn thời gian rất lâu không tự mình trảo bộ tội phạm, ra tay còn là có vài phần uy mãnh chi thế.

Gặp Lưu sở trưởng mặt tức giận sắc ra tay đi bắt Hạ Vân Kiệt, tiếp viên hàng không sợ tới mức thiếu chút nữa muốn thét chói tai ra tiếng, cũng may nàng đúng lúc lấy tay che miệng lại, thế này mới không kêu đi ra, mà Lưu Vĩnh Quốc vợ chồng thấy thế lại mặt lộ vẻ đắc ý khinh thường sắc.

Bất quá rất nhanh Lưu Vĩnh Quốc vợ chồng trên mặt đắc ý khinh thường biểu tình liền cứng lại rồi, mà tiếp viên hàng không cũng đã quên che miệng ba, bởi vì kia tiểu tử tựa hồ đầu mặt sau dài quá ánh mắt bình thường, thế nhưng đột nhiên phản thủ chế trụ Lưu sở trưởng tay, sau đó vung, Lưu sở trưởng thế nhưng bị

ném phù phù một tiếng, té lăn quay mặt đất.

Phái xuất sở sở trưởng ở phái xuất sở lý bị người đả đảo ở, kia còn rất cao? Nhất thời phái xuất sở cảnh sát nhân dân ào ào đuổi lại đây, không ít cảnh sát nhân dân trong tay đều là cầm cảnh côn, phi thường hung ác.

Bất quá không đợi cảnh sát nhân dân nhóm đuổi tới, Hạ Vân Kiệt đã muốn một phen đẩy ra thẩm vấn thất đại môn.

Thẩm vấn trong phòng, một cái bàn, ba trương ghế dựa, một cái đèn bàn.

Tam trương ghế dựa ngồi ba người, hai cái là thẩm vấn cảnh sát nhân dân, một cái đó là Trầm Lệ Đề.

Trầm Lệ Đề tay là bị còng, chói mắt đèn bàn ngọn đèn nhắm ngay nàng, ngọn đèn hạ của nàng sắc mặt tái nhợt, lộ ra khủng hoảng bất lực cùng phẫn nộ.

Vốn tưởng rằng chính là tầm thường lục khẩu cung, đương sự cùng cảnh sát ngồi ở cùng nhau, một hỏi một đáp. Nhưng Hạ Vân Kiệt vạn vạn không nghĩ tới, phái xuất sở cảnh sát thế nhưng hoàn toàn đem Trầm Lệ Đề trở thành trọng phạm đến thẩm vấn, này lọt vào trong tầm mắt một màn phảng phất là một thanh lợi kiếm đâm xuyên qua Hạ Vân Kiệt tâm, làm cho hắn cảm thấy vừa đau lòng lại phẫn nộ.

Hơn nữa khi hắn nhìn đến Trầm Lệ Đề kia tái nhợt trên mặt bất lực cùng phẫn nộ, cánh tay ô thanh, trên cổ vết trảo khi, hắn trong đầu lại giống như núi lửa bùng nổ bàn phẫn nộ, thậm chí có loại một bàn tay bị hủy sân bay phái xuất sở xúc động.

Nhưng cuối cùng Hạ Vân Kiệt còn là ấn hạ này cổ xúc động, đi nhanh hướng Trầm Lệ Đề đi đến.

Trầm Lệ Đề nhìn đột nhiên đẩy cửa ra lại hướng chính mình bước đi đến người trẻ tuổi, trên mặt tràn ngập kinh ngạc cùng nghi hoặc.

Người trẻ tuổi này nàng tổng cảm thấy giống như đã từng quen biết, là nàng một người thực thân cận, hơn nữa kia mang theo phẫn nộ cùng đau lòng ánh mắt, làm cho nàng phương tâm không hiểu run run đứng lên.

Khả kia khuôn mặt lại là như vậy xa lạ, Trầm Lệ Đề trăm phần trăm khẳng định, chính nàng cho tới bây giờ chưa thấy qua như vậy một khuôn mặt.

“Ngươi là ai? Mau đứng lại!”

“Mau đi ra!”

Làm Trầm Lệ Đề kinh ngạc nghi hoặc nhìn đột nhiên xuất hiện ở chính mình trước mắt người trẻ tuổi khi, hai vị ở thẩm vấn Trầm Lệ Đề cảnh sát tự nhiên cũng thấy được hắn, ào ào đứng dậy hướng Hạ Vân Kiệt phẫn nộ quát.

“Cút ngay!” Phẫn nộ trung Hạ Vân Kiệt lại trực tiếp đem hai cảnh sát đẩy ra, liền thuận thế theo trên bàn lấy qua còng tay cái chìa khóa.

Hai cảnh sát một nam một nữ, lại nói tiếp coi như là cảnh giáo tốt nghiệp có điểm thân thủ, nhưng Hạ Vân Kiệt liền như vậy đẩy, hai người lại lập tức té ngã ở tại cùng nhau.

Hạ Vân Kiệt không có xem hai người, trực tiếp bước đi đi qua, ở Trầm Lệ Đề kinh ngạc đến độ đăm đăm dưới ánh mắt giúp nàng mở ra còng tay.

“Bắt hắn cho ta bắt lại!” Hạ Vân Kiệt vừa mới vừa giúp

Trầm Lệ Đề cởi bỏ còng tay, Lưu sở trưởng đã muốn mang theo cảnh sát nhân dân dũng tiến vào, vẻ mặt xanh mét chỉ vào Hạ Vân Kiệt kêu lên, hắn bên người còn đứng Lưu Vĩnh Quốc vợ chồng, Lưu Vĩnh Quốc là vẻ mặt âm trầm, mà hắn lão bà còn lại là vẻ mặt vui sướng khi người gặp họa!

Sở trưởng, một khu đứng đầu, hắn ra lệnh một tiếng, phái xuất sở cảnh sát nhân dân tự nhiên không dám chần chờ, người người nắm cảnh côn hướng Hạ Vân Kiệt vây quanh mà đến.

Bất quá không đợi bọn họ hình thành vòng vây, liền cảm thấy trước mắt nhoáng lên một cái, một đạo bóng người theo trước mắt xẹt qua, không đợi bọn họ phục hồi tinh thần lại, kia người trẻ tuổi đã muốn đến Lưu sở trưởng trước mặt.

Phẫn nộ trung Hạ Vân Kiệt một tay linh trụ Lưu sở trưởng cổ, nâng tay liền trực tiếp cho hắn hai cái bàn tay, giận dữ hỏi nói:“Ngươi chính là như vậy làm sở trưởng sao? Ngươi chính là như vậy thẩm vụ án sao?”

“Ba! Ba!” thanh âm quanh quẩn ở thẩm vấn trong phòng, mọi người tựa hồ đều bị làm định thân thuật bình thường, thẳng lăng lăng nhìn trước mắt không thể tưởng tượng một màn.

Một người trẻ tuổi thế nhưng ở phái xuất sở cầm lấy sở trưởng cổ đánh hắn cái tát!

Bất quá rất nhanh, cảnh sát nhân dân hồi quá thần đến, ào ào phẫn nộ quát.

“Lớn mật!”

“Còn không buông ra sở trưởng!”

“Ta thảo!”

“……”

“Kêu loạn, sao lại thế này?” Đang lúc cảnh sát nhân dân nhóm ào ào gầm lên muốn xông đi lên khi, đột nhiên bên ngoài truyền đến một đạo uy nghiêm thanh âm.

Cảnh sát nhân dân theo bản năng xoay quá, Lưu Vĩnh Quốc cũng đi theo xoay quá đi, chỉ thấy ngoài cửa chính đi tới ba nam tử, trong đó một vị mặc cảnh quan phục, theo cảnh hàm thượng xem hẳn là khu huyện phó cục, cục trưởng nhất cấp cảnh quan. Mặt khác hai vị cũng là bình thường mặc, nhưng trong ánh mắt lại mang theo một loại sấm nhân gì đó, làm cho người ta không dám đối diện.

“Thái cục trưởng!” Cảnh sát nhân dân âm thầm kinh hãi nói.

Người tới đúng là Tiếu Đông chính là ủy thường ủy công an cục cục trưởng Thái Kiến Dân.

“Thái cục trưởng, như vậy xảo, hạ cơ sở thị sát công tác a!” Đều là khu ủy thường ủy, Lưu Vĩnh Quốc tự nhiên nhận được Thái Kiến Dân cục trưởng, thấy hắn đến đây, trong lòng mặc dù có chút kinh ngạc như vậy trùng hợp, nhưng còn là đi lên tiền chủ động thân thủ chào hỏi nói, bất quá chào hỏi khi, Thái Kiến Dân ánh mắt lại vụng trộm ở đánh giá cùng Thái Kiến Dân cùng nhau đến hai người.

Lưu Vĩnh Quốc làm quá binh, tuy rằng mấy năm nay sống an nhàn sung sướng, ở quân sự phương diện tài cán đã sớm tiêu ma không sai biệt lắm, nhưng quân nhân trực giác còn tại, trực giác nói cho hắn, hai người kia rất nguy hiểm, hơn nữa rất có thể là chân chính gặp qua huyết đáng sợ tên. Hơn nữa này hai người cùng

Thái Kiến Dân dắt tay nhau mà đến, ở Thái Kiến Dân trước mặt cũng không có biểu hiện ra gì khiêm tốn lấy lòng bộ dáng, không chỉ có không có, thậm chí theo bọn họ biểu tình thượng, trực giác nói cho Lưu Vĩnh Quốc bọn họ cũng không có chân chính đem Thái Kiến Dân xem ở trong mắt.

Nhưng này như thế nào khả năng? Khu công an cục cục trưởng ở Tiếu Đông khu tuyệt đối xem như một cái cường thế nhân vật, tuy rằng Lưu Vĩnh Quốc này khu ủy thường ủy, võ trang bộ bộ trưởng cùng Thái Kiến Dân là cùng cấp, nhưng luận thực quyền hắn so với Thái Kiến Dân kém rất nhiều.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 625 : Bắt lại

“Lưu bộ trưởng đã ở nha, vị này là trong tỉnh đến lãnh đạo Đinh chủ nhiệm, vị này là Đổng chủ nhiệm, ta là hiệp trợ hai vị lãnh đạo đến làm việc.” Thái Kiến Dân cũng có chút kinh ngạc khu võ trang bộ bộ trưởng thế nhưng đã ở sân bay phái xuất sở, cùng hắn nắm tay, giới thiệu nói, “Đinh chủ nhiệm, Đổng chủ nhiệm, vị này là chúng ta khu ủy thường ủy, nhân dân võ trang bộ Lưu Vĩnh Quốc bộ trưởng.”

“Hạnh ngộ!” Đinh chủ nhiệm cùng Đổng chủ nhiệm không lạnh không đạm theo Lưu Vĩnh Quốc nắm tay, sau đó ánh mắt đảo qua hiện trường, hỏi:“Nơi này vị nào là Hạ Vân, Hạ tiên sinh?”

“Ta là!” Hạ Vân Kiệt tùy tay lại tát Lưu sở trưởng một bàn tay, sau đó trực tiếp đem hắn đổ lên một bên, đi đến Đinh chủ nhiệm cùng Đổng chủ nhiệm trước mặt thản nhiên trả lời.

Nhìn Hạ Vân Kiệt kia kiêu ngạo khí phách đến cực điểm thái độ, phái xuất sở sở hữu cảnh sát nhân dân đều là mãnh hấp lãnh khí.

Người này quả thực rất bừa bãi, trước mặt thái cục trưởng mặt đều còn dám tiếp tục đánh Lưu sở trưởng một bạt tai !

Bất quá Thái cục trưởng lại chính là nhíu nhíu mày, trong mắt lóe ra một tia tức giận sắc, cũng không có ra lời huấn xích, mà Lưu Vĩnh Quốc thấy thế trong lòng lại nổi lên một tia cảm giác không ổn.

“Hạ tiên sinh ngài hảo, Cù chủ nhiệm vừa rồi cho chúng ta gọi điện thoại, làm cho chúng ta tiến đến chờ đợi ngài mệnh lệnh.” Gặp là như vậy một vị tuổi trẻ tiểu tử, Đinh

chủ nhiệm cùng Đổng chủ nhiệm tuy rằng ngầm có chút giật mình, bất quá lại một chút cũng chưa dám chậm trễ, vội vàng tiến lên cung kính nói, không lạnh không đạm biểu tình rốt cục lộ ra một tia khiêm tốn mỉm cười.

Cù chủ nhiệm, kia nhưng là bọn họ này ngành lão đại! Mà hắn vừa rồi gọi điện thoại khi lại rõ ràng xác thực xác thực nói cho hắn, đối vị này Hạ tiên sinh nhất định phải tôn kính, nhất định phải nghe theo mệnh lệnh của hắn, chẳng sợ hắn mệnh lệnh bọn họ nổ súng giết người, bọn họ cũng phải nghe theo không lầm. Đây là quan hệ quốc gia an nguy ổn định đại sự !

Bực này người, bọn họ dám chậm trễ sao? Tuy rằng đến bây giờ bọn họ còn là không biết này người trẻ tuổi đặc thù ở nơi nào

“Kia đi, đem bọn họ hai người cho ta bắt lại!” Hạ Vân Kiệt tùy tay chỉ chỉ Lưu Vĩnh Quốc vợ chồng nói.

“Thử!” Phái xuất sở mọi người bao gồm Lưu sở trưởng, Trầm Lệ Đề đám người tất cả đều mãnh hấp một ngụm lãnh khí, giống xem kẻ điên giống nhau nhìn Hạ Vân Kiệt.

Đây chính là Tiếu Đông khu khu ủy thường ủy, võ trang bộ bộ trưởng a! Lại khởi là nói bắt có thể bắt ?

“Ngươi con mẹ nó đánh rắm! Bắt lão nương, ngươi tính thế nào củ hành thế nào củ tỏi a!” Lưu Vĩnh Quốc lão bà đương trường liền như mèo bị đạp trúng cái đuôi bình thường, hổn hển nhảy dựng lên, chỉ vào Hạ Vân Kiệt mắng.

“Ngậm lại của ngươi thối miệng!” Lưu Vĩnh Quốc lão bà còn muốn tiếp tục chửi bậy khi, đột nhiên một khẩu súng tối như mực đỉnh ở tại của nàng trên đầu.

“A!” Nhất thời Lưu Vĩnh Quốc lão bà một tiếng thét chói tai, cả người lỗ chân lông đều dựng thẳng lên, cũng không dám nữa phát ra nửa điểm thanh âm.

“Các ngươi không có tư cách làm như vậy!” Lưu Vĩnh Quốc sắc mặt có điểm tái nhợt nói, trong đầu càng phát ra bất an.

“Ngươi là quân nhân xuất thân, ngươi hẳn là biết chúng ta có tư cách làm như vậy!” Đinh chủ nhiệm theo trong túi lấy ra một quyển giấy chứng nhận, ở Lưu Vĩnh Quốc trước mặt lung lay nhoáng lên một cái, âm thanh lạnh lùng nói.

Lưu Vĩnh Quốc vừa thấy đến kia giấy chứng nhận, chỉnh khuôn mặt đều bá một chút tái nhợt xuống dưới, hai chân đều nhịn không được run run đứng lên.

Làm Lưu Vĩnh Quốc hai chân phát run là lúc, không biết khi nào thì bên ngoài lại nhiều vài nam tử thần sắc lạnh lùng, đi rồi đi lên, lạnh lùng nhìn Lưu Vĩnh Quốc lộ:“Lưu bộ trưởng, ngươi là lựa chọn chính mình đi, còn là chúng ta bắt ngươi đi?”

“Này không công bình các ngươi không thể như vậy đối ta, ta là……” Lưu Vĩnh Quốc nhìn kia vài nam tử thần sắc lạnh lùng, rốt cục vẻ mặt khủng hoảng kêu đứng lên nói.

“Không công bình ngươi cũng xứng nói công bình? Như vậy ta hỏi ngươi, Trầm Lệ Đề đối với các ngươi làm cái gì? Các ngươi lại đối nàng làm cái gì?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy đi lên tiền, phủi tay cho Lưu Vĩnh Quốc một bàn tay, lạnh giọng chất vấn nói.

Vốn Hạ Vân Kiệt cũng không phải như vậy kiêu ngạo, như vậy đắc thế không buông tha người, nhưng vừa rồi một màn thật sự làm cho hắn cảm thấy thật lớn phẫn nộ,

thậm chí đều có một cỗ thô bạo khí ở trong cơ thể bắt đầu khởi động, cũng may người thường cuộc sống tôi luyện hắn tâm tính, cũng làm cho hắn phá lệ quý trọng mỗi một điều tánh mạng, mà không phải đem bọn họ xem thành con kiến, mạnh mẽ đem kia cổ thô bạo khí áp chế. Nhưng dù là như thế, trong lòng còn là nghẹn một hơi, cho nên mới hội biểu hiện như vậy kiêu ngạo bá đạo, như vậy đắc thế không buông tha người!

Lưu Vĩnh Quốc nhất thời bị Hạ Vân Kiệt hỏi á khẩu không trả lời được, một hồi lâu nhi mới cuống quít nói:“Thực xin lỗi, thực xin lỗi, ta hướng Trầm Lệ Đề nữ sĩ xin lỗi, nàng có cái gì yêu cầu chúng ta đều nguyện ý bồi thường!”

“Xin lỗi?” Hạ Vân Kiệt khinh thường cười lạnh một tiếng, nói:“Yên tâm, Đinh chủ nhiệm sẽ không giống này chó má Lưu sở trưởng giống nhau xanh đỏ đen trắng chẳng phân biệt được. Bọn họ hội thẩm tra ngươi cùng lão bà ngươi sở hữu sự tình, nếu các ngươi thanh thanh bạch bạch, bọn họ khẳng định sẽ thả các ngươi trở về, đương nhiên nếu các ngươi mông phía dưới không sạch sẽ, kia chỉ có thể trách ngươi nhóm tự làm bậy không thể sống.”

Lưu Vĩnh Quốc vừa nghe, thiếu chút nữa sẽ hai mắt trợn trắng, hai chân mềm nhũn đặt mông than ngồi dưới đất.

Chính mình mông phía dưới sạch sẽ không sạch sẽ không ai so với Lưu Vĩnh Quốc rõ ràng hơn, đương nhiên này còn không phải tối mấu chốt, đầu năm nay mông không sạch sẽ quan viên còn nhiều mà, chỉ cần không đi tra hoặc là tra không được ai cũng không thể đem bọn họ thế nào. Khả vấn đề là kia ngành, Lưu Vĩnh Quốc lại biết đó là chân chính đáng sợ ngành, là quốc gia mặt lực lượng, tựa như Mỹ quốc trung ương cơ quan tình báo, liên bang Nga KGB, Israel ma tát đức, bực này ngành bình thường là căn bản khinh thường cho tra bọn họ bực này tiểu quan viên, nhưng một khi

muốn tra, chỉ sợ ngay cả hắn từ nhỏ đến lớn nói qua mấy bạn gái, muốn làm quá mấy phụ nhân đều có thể tra nhất thanh nhị sở.

“Đều là ta không đúng, đều là ta trư du mông tâm, Trầm tiểu thư van cầu ngươi bỏ qua cho chúng ta lúc này đây, giúp chúng ta nói một câu nói đi!” Gặp trượng phu sắc mặt trắng bệch, hai chân đều là run cái không ngừng, mà chính mình đầu phía trước lại trực tiếp bị súng cấp nhiều lắm, phía trước còn rất là kiêu ngạo Lưu Vĩnh Quốc lão bà hoàn toàn sợ hãi, đối với Trầm Lệ Đề đó là liên tục một phen nước mũi một phen nước mắt cầu xin sám hối.

Trên thực tế, nàng trong lòng cũng cũng là hối hận rối tinh rối mù. Nàng nếu sớm biết rằng Trầm Lệ Đề có như vậy ngưu bằng hữu, nàng còn nào dám khó xử nàng, cùng nàng không qua được a !

Trầm Lệ Đề trong lòng tuy rằng chán ghét đã chết kia Lưu Vĩnh Quốc lão bà, nhưng thấy nàng nay một phen nước mũi một phen nước mắt, trong lòng lại cuối cùng còn là có chút không đành lòng, ánh mắt khiếp sinh sinh nhìn về phía Hạ Vân Kiệt, môi giật giật, tưởng há mồm hỗ trợ nói thượng một câu.

Bất quá Trầm Lệ Đề còn không có tới kịp mở miệng, Đinh chủ nhiệm mang đến người đã muốn không chút khách khí trực tiếp đem Lưu Vĩnh Quốc vợ chồng cấp mang đi !

Nhìn Lưu Vĩnh Quốc vợ chồng bị mang đi, Lưu sở trưởng sợ tới mức cơ hồ hồn đều phải bay, khu ủy thường ủy, võ trang bộ bộ trưởng a, nói mang đi liền mang đi a! Hắn này phái xuất sở sở trưởng lại bị cho là cái gì?

Đương nhiên trong lòng Lưu sở trưởng lại đem Lưu

Vĩnh Quốc vợ chồng cấp mắng cẩu huyết lâm đầu.

Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, vốn tưởng bán Lưu Vĩnh Quốc vợ chồng một cái nhân tình, cuối cùng lại đem chính mình cấp bán !

“Hạ tiên sinh ngài xem này Lưu……” Đinh chủ nhiệm gặp thủ hạ đem Lưu Vĩnh Quốc vợ chồng mang đi, chỉ chỉ bên cạnh sợ tới mức đầu đầy mồ hôi lạnh Lưu sở trưởng thật cẩn thận xin chỉ thị nói.

“Ta nghĩ hắn đã muốn không thích hợp tái mặc cảnh phục rồi!” Hạ Vân Kiệt nhìn Lưu sở trưởng liếc mắt một cái, thấy hắn hai má sưng đỏ, một bộ sợ hãi bộ dáng, hơn nữa Lưu Vĩnh Quốc vợ chồng nhất bị mang đi, trong đầu hết giận một ít, cuối cùng thả Lưu sở trưởng một con ngựa, khinh phiêu phiêu nói một câu.

Bất quá tuy chỉ là khinh phiêu phiêu một câu, nhưng là đã muốn quyết định Lưu sở trưởng tuổi già vận mệnh, trực tiếp đem hắn theo sở trưởng vị trí đánh thành bình dân dân chúng.

“Là, chúng ta sẽ công việc.” Đinh chủ nhiệm cung kính trả lời.

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, quét chung quanh liếc mắt một cái, cuối cùng đem ánh mắt dừng ở Trầm Lệ Đề trên người, trên mặt cũng rốt cục lộ ra một tia mỉm cười, nói:“Trầm Lệ Đề, nhất định bị sợ hãi đi. Chúng ta đi ra ngoài tìm cái im lặng địa phương, điểm thượng vài đồ ăn ngon cho ngươi an ủi đi, ta mời khách.”

Gặp Hạ Vân Kiệt trên mặt rốt cục lộ ra khuôn mặt tươi cười, toàn bộ phái xuất sở sở hữu mọi người âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, bao gồm Thái Kiến Dân ở bên trong. Hắn thật đúng là lo lắng này không biết cái gì đến đây Hạ tiên sinh hội bởi vì này sự kiện giận chó

đánh mèo đến hắn này phái xuất sở thượng cấp lãnh đạo trên đầu.

“Cảm ơn, Hạ tiên sinh, hẳn là ta mời ngươi, hôm nay nếu không ngươi giúp này việc, ta còn thật không biết hội thế nào đâu!” Trầm Lệ Đề cuống quít nói.

“Chúng ta đi ra ngoài rồi nói sau.” Hạ Vân Kiệt cũng không tưởng ở Đinh chủ nhiệm trước mặt cùng Trầm Lệ Đề đẩy đến đẩy đi, cười bày cái thỉnh thủ thế nói.

Trầm Lệ Đề kỳ thật sớm đã tưởng rời đi đây thị phi nơi, thấy thế vội vàng gật gật đầu, kéo đến kia đồng sự, đi theo Hạ Vân Kiệt xuất phái xuất sở.

Mang theo hai tiếp viên hàng không mỹ nữ ra phái xuất sở, ở lộ khẩu tùy tay gọi xe taxi, lên xe, Hạ Vân Kiệt thế này mới cười nói:“Ngươi cùng Đỗ Hải Quỳnh tính cách thật đúng là không nhỏ khác nhau, nếu đổi thành Đỗ Hải Quỳnh, nghe nói ta muốn mời khách còn không lập tức la hét muốn đi năm sao cấp khách sạn, giống như ngươi giống nhau thế nhưng còn nói chính mình thỉnh.”

“Ngươi, ngươi là Hạ đại thiếu!” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt nhắc tới Đỗ Hải Quỳnh, trong đầu đột nhiên điện quang chợt lóe, mở to hai mắt nhìn Hạ Vân Kiệt, kinh hô.

“Ngươi sẽ không hiện tại mới biết được đi?” Hạ Vân Kiệt cố ý giả bộ một bộ tức giận bất bình bộ dáng nói.

“Kỳ thật ta hẳn là đã sớm nghĩ tới, ngươi theo ta vị kia bằng hữu như vậy giống, lại họ Hạ. Bất quá bởi vì phía trước ở phái xuất sở lý tâm tình thật khẩn trương, đầu óc căn bản không có biện pháp chuyển động, cho nên không nghĩ tới ngươi.” Trầm Lệ Đề vội vàng giải thích nói, kỳ thật cũng không phải gần tâm tình khẩn trương duyên cớ, mà là Hạ Vân Kiệt vừa rồi ở phái xuất sở biểu

hiện thật sự quá cường thế, căn bản không giống như là cái nhà giàu công tử, ngược lại như là kinh thành đến thái tử, không, so với kinh thành đến thái tử còn muốn ngưu bức.

Cho dù kinh thành thái tử, tuy rằng địa vị rất cao, không ai dám đắc tội, chỉ sợ cũng không có tư cách trực tiếp mệnh lệnh người đem một cái khu võ trang bộ bộ trưởng cấp bắt lại, càng đừng nói trực tiếp ở phái xuất sở lấy ra súng chỉ vào đầu người.

Trầm Lệ Đề tuy rằng không biết quan trường sự tình, nhưng điểm ấy nặng nhẹ còn là phân rõ. Cho nên cũng không phải Trầm Lệ Đề tâm tình khẩn trương, mà là nàng căn bản không thể đem trước mắt vị này người trẻ tuổi cùng Đỗ Hải Quỳnh nhắc tới kia tùy thời đều phải bãi tác phong đáng tởm Hạ đại thiếu liên hệ cùng một chỗ.

“Nếu hiện tại đã biết, ngươi cũng đừng theo ta khách khí. Nói đi, muốn đi đâu ăn? Đừng sợ tiêu tiền, ta tối không thiếu chính là tiền.” Hạ Vân Kiệt rốt cục lại bãi nổi lên đại thiếu cái giá.

Thật đúng là cùng Hải Quỳnh nói được giống hệt nhau, này Hạ đại thiếu quả nhiên là cái yêu bãi tác phong đáng tởm tên, bất quá người lại rất tốt, Trầm Lệ Đề gặp Hạ đại thiếu một bộ ngưu bức hò hét bộ dáng, không khỏi âm thầm buồn cười nói.

“Ta đây đã có thể không khách khí, phải đi vương miện đại tửu điếm đi, đây là chúng ta Hải Châu thị tối sa hoa khách sạn, ta còn không đi nếm qua đâu.” Trầm Lệ Đề nghe Đỗ Hải Quỳnh nhắc tới Hạ đại thiếu tính tình, cho nên cũng sẽ không tái khách khí.

“Thật tốt quá, ta cũng không đi qua da!” Vị kia tiếp viên hàng không vui vẻ vỗ tay, làm nũng nói, xem Hạ Vân

Kiệt hai mắt tất cả đều là tinh quang lòe lòe, một bộ hoa si bộ dáng.

Có thể không hoa si sao? Siêu có tiền siêu có thế, hơn nữa bộ dáng còn suất khí tuổi trẻ, như vậy nam nhân bất chính là sở hữu nữ nhân tha thiết ước mơ bạch mã vương tử sao? Tiếp viên hàng không đương nhiên là hy vọng có thể mê hoặc trước mắt vị này Hạ đại thiếu !

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 626 : Lòng dạ rộng lớn

Hạ Vân Kiệt gặp vừa rồi còn hảo đoan đoan mỹ nữ tiếp viên hàng không kia đôi mắt đẹp đột nhiên đối chính mình mãnh phao mị nhãn mãnh phóng điện, ngay cả nói chuyện đều là lạc lạc lạc lạc, trong lòng không khỏi một trận sợ hãi, nghĩ thầm, hoàn hảo Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề không giống này nữ nhân.

Trong lòng tuy là nghĩ như vậy, bất quá xem ở vừa rồi vị này mỹ nữ tiếp viên hàng không đối Trầm Lệ Đề thật là quan tâm phân thượng, Hạ Vân Kiệt đối nàng còn là rất có hảo cảm, cười nói:“Còn không biết ngươi tên là gì đâu?”

“Ta kêu Diệp Tử Giai, ngươi bảo ta Giai Giai tốt lắm.” Diệp Tử Giai gặp Hạ đại thiếu chủ động hỏi của nàng tên, không khỏi vui mừng tâm hoa nộ phóng, lại lạc lạc thanh lạc lạc khí trả lời, đương nhiên trả lời khi cũng không quên lại hướng Hạ Vân Kiệt phao mị nhãn.

Giai Giai! Hạ Vân Kiệt trong lòng lại là nhịn không được một trận sợ hãi, nghĩ rằng, đợi lát nữa nếm qua giữa trưa cơm lập tức trốn tránh này nữ nhân rất xa.

Giai Giai tự nhiên không nghĩ tới chính mình một lòng tưởng mê hoặc Hạ đại thiếu, ngược lại đem Hạ đại thiếu sợ tới mức hận không thể chuồn mất, dọc theo đường đi càng không ngừng cùng Hạ Vân Kiệt nói chuyện, phao mị nhãn.

Bất quá Diệp Tử Giai kia lạc lạc lạc lạc thanh âm, quyến rũ ánh mắt không đem Hạ Vân Kiệt cấp câu đi, nhưng thật ra đem xe taxi tài xế cấp nghe được nhìn xem cả người xương cốt phát tô, hồn đều thiếu chút nữa bị câu đi, cũng không xem như không có gì thu hoạch.

Bởi vì Diệp Tử Giai duyên cớ, lại thấy Trầm Lệ Đề khôi phục cười vui, Hạ Vân Kiệt ăn cơm xong liền lập tức chuồn mất. Ăn cơm trong lúc Trầm Lệ Đề cố ý cấp Đỗ Hải Quỳnh gọi điện thoại, bất quá di động cũng là tắt máy, phỏng chừng nàng ở trên máy bay.

Hạ Vân Kiệt trở lại Giang Châu đại học đã muốn không sai biệt lắm là tan tầm thời gian, hắn gặp thời gian đã muốn nhanh đến tan tầm cũng liền lười đi phòng làm việc, rõ ràng trực tiếp về giáo sư độc thân nhà trọ.

Bất quá còn chưa tới giáo sư độc thân nhà trọ, Hạ Vân Kiệt nhận được Chu Hiểu Diễm điện thoại.

“Kiệt ca, có hay không tưởng chúng ta nha?” Điện thoại nhất tiếp đứng lên, bên trong liền truyền đến Chu Hiểu Diễm quen thuộc mà mê người thanh âm.

“Các ngươi đã trở lại?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi một trận kinh hỉ đồng thời còn có như vậy điểm tâm hư, dù sao vừa mới tối hôm qua hắn còn cùng này khác nữ nhân ở trên giường quay cuồng.

Chu Hiểu Diễm nghe được đi ra Hạ Vân Kiệt trong thanh âm kinh hỉ, không khỏi vui vẻ hạnh phúc “Ân”, sau đó nói:“Ngươi còn nói có hay không tưởng ta cùng Hồng tỷ đâu?”

“Đương nhiên tưởng, ta hiện tại liền tiến đến gia hoa tiểu khu!” Hạ Vân Kiệt bật thốt lên nói.

“Hì hì, vậy ngươi nhanh lên đến, ta cùng Hồng tỷ phóng hảo nước chờ ngươi cùng nhau đến phao tắm nga!” Chu Hiểu Diễm dùng vô cùng khiêu khích thanh âm nói.

Hạ Vân Kiệt nhất thời cảm thấy phúc để một đoàn lửa nóng, trong đầu đã muốn phản xạ có điều kiện hiện lên khởi Chu Hiểu Diễm kia như dương nữu hỏa bạo dáng

người, cùng với Thiệu Lệ Hồng kia tuyết trắng đầy đặn thân mình, người lại lập tức quay đầu hướng giáo ngoài cửa bước nhanh mà đi.

Làm Hạ Vân Kiệt nhận được Chu Hiểu Diễm điện thoại khi, Trầm Lệ Đề cũng nhận được Đỗ Hải Quỳnh điện thoại.

“Hiện tại thế nào? Không có việc gì đi?” Điện thoại nhất tiếp đứng lên, Trầm Lệ Đề liền nghe được Đỗ Hải Quỳnh sốt ruột quan tâm thanh âm.

Phía trước Đỗ Hải Quỳnh ở phi cơ, không thể đánh điện thoại, trong lòng vẫn thực lo lắng thực sốt ruột.

“May mắn kia Hạ đại thiếu, hiện tại không có việc gì.” Trầm Lệ Đề trong lòng lần cảm ấm áp nói.

“Hô! Cái này tốt.” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy huyền tâm rốt cục thả xuống dưới.

“Cảm ơn ngươi Hải Quỳnh.” Trầm Lệ Đề theo trong điện thoại hoàn toàn nghe được đi ra Đỗ Hải Quỳnh tâm tình biến hóa, cảm động nói.

“Đi đi, chúng ta cái gì quan hệ? Thế nhưng còn theo ta nói cảm ơn! Nga, đúng rồi, kia Hạ đại thiếu sau lại kêu cái gì người đến nha? Ở trước mặt ta nói được ngưu bức hò hét !” Đỗ Hải Quỳnh tức giận trở về một câu, sau đó tò mò hỏi.

“Ta cũng không rõ ràng, bất quá giống như phi thường lợi hại, ngay cả Tiếu Đông khu công an cục cục trưởng đều chỉ có thể ở bên cạnh cùng đi, hơn nữa hắn gọi đến người còn đem Tiếu Đông khu võ trang bộ bộ trưởng còn có hắn lão bà đều cấp trực tiếp bắt lại mang đi, là bọn họ hai người hố ta. Nga đúng rồi, Hạ đại thiếu gọi tới người còn dẫn theo súng! Ngươi nói này Hạ đại thiếu

đến tột cùng cái gì đến đây a?” Trầm Lệ Đề cũng tràn đầy tò mò nói.

“Không phải đâu, như vậy ngưu bức! Ngay cả khu võ trang bộ bộ trưởng đều trực tiếp bắt. Chẳng lẽ hắn thực nhận thức người trung ương?” Đỗ Hải Quỳnh hiển nhiên cũng không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt đã vậy còn quá lợi hại, nghe vậy bật thốt lên kinh hô.

“Không được, ta phải cho hắn gọi cái điện thoại để hỏi rõ ràng.” Kinh hô qua đi, Đỗ Hải Quỳnh lại nói.

Nói xong liền trực tiếp treo Trầm Lệ Đề di động, sau đó cấp Hạ Vân Kiệt gọi điện thoại, bất quá nêu lên là tắt máy.

Lại tắt máy, người kia, thật sự là tức chết ta, tức chết cô nãi nãi ! Đỗ Hải Quỳnh gặp lại là tắt máy, tức giận đến thẳng dậm chân. Bất quá giận trong chốc lát, Đỗ Hải Quỳnh nhưng cũng không thể nề hà, đành phải lại cấp Trầm Lệ Đề gọi đi qua.

“Đả thông sao?” Trầm Lệ Đề hỏi.

“Này tử đại thiếu lại tắt điện thoại.” Đỗ Hải Quỳnh thở phì phì nói.

“Hì hì, cho tới bây giờ không gặp ngươi vì một nam nhân tắt máy mà sinh lớn như vậy giận, ngươi sẽ không đối vị này đại thiếu động tâm đi? Bất quá vị này đại thiếu nhân thật đúng là khá tốt, có tiền có thế, người còn bộ dạng suất.” Trầm Lệ Đề gặp Đỗ Hải Quỳnh sinh khí, nhịn không được trêu chọc nói.

“Như thế nào? Hạ đại thiếu vương bát khí nhất phát, chúng ta Trầm đại tiểu thư sẽ không như vậy vứt bỏ chúng ta Hạ đại sư chuyển hướng hắn đi?” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy lại lập tức trái lại trêu chọc khởi Trầm

Lệ Đề.

“Đi đi, cái gì miệng phun không ra kia cái gì nha, bổn tiểu thư là người dễ dàng như vậy thay lòng đổi dạ sao?” Trầm Lệ Đề bật thốt lên nói.

“Ha ha, bị ta bộ đi ra đi, còn nói đối Hạ đại sư không ý tưởng, hiện tại không đánh đã khai đi!” Đỗ Hải Quỳnh gian kế thực hiện được bàn nở nụ cười.

“Nói bừa cái gì đâu? Của ta thay lòng đổi dạ chẳng lẽ không nên chỉ vào đại sư sao?” Trầm Lệ Đề đỏ mặt phủ nhận nói.

“Được rồi, nhìn ngươi mạnh miệng đến bao lâu! Nga, đúng rồi, ngươi có hay không cảm thấy Hạ đại thiếu thực rất giống Hạ đại sư a?” Đỗ Hải Quỳnh hỏi.

“Không, không có, căn bản chính là hai người thôi!” Trầm Lệ Đề thề thốt phủ nhận nói, tim đập đã có điểm không chịu khống chế gia tốc.

Nàng tự nhiên có loại cảm giác này, nhưng không muốn lại bị Đỗ Hải Quỳnh lấy mà nói nói nàng thích thượng Hạ Vân Kiệt.

Kỳ quái, vì cái gì Trầm Lệ Đề không có mà ta sẽ có loại cảm giác này đâu? Hỏng rồi, hỏng rồi, ta sẽ không thực thích thượng kia Hạ thần côn đi! Treo Trầm Lệ Đề sau, Đỗ Hải Quỳnh trong lòng hoảng hề hề.

Đồng dạng trong lòng hoảng hề hề còn có Hạ Vân Kiệt, bởi vì lúc này Chu Hiểu Diễm chính hai tay ôm lấy hắn cổ, ánh mắt câu hồn theo dõi hắn hỏi:“Kiệt ca, ta cùng Hồng tỷ không ở mấy ngày này, ngươi có hay không phao thượng tân mỹ nữ a?”

“Khụ khụ!” Trong lòng hoảng hề hề Hạ Vân Kiệt bắt đầu

ho khan.

“Oa! Thực sự tân tỷ muội ! Là ai vậy? Là trước đây với ngươi hợp thuê tiếp viên hàng không sao? Còn là trước kia kia mỹ nữ cục trưởng khuya khoắt còn cho ngươi sấm công an cục?” Chu Hiểu Diễm gặp Hạ Vân Kiệt che miệng ho khan, không dám nhìn thẳng vào nàng, thế nào còn không biết nam nhân của chính mình lại có tân hoan. Bất quá cô nàng này cũng thật đúng là “Lòng dạ rộng lớn”, không chỉ có không có ghen, ngược lại là vẻ mặt hưng phấn tò mò.

Thiệu Lệ Hồng chưa nói cái gì, bất quá ánh mắt lại tò mò nhìn Hạ Vân Kiệt, hiển nhiên cũng rất muốn biết Hạ Vân Kiệt phao thượng cái nào mĩ mi.

“Không phải, là Chung Dương Dĩnh.” Hạ Vân Kiệt biết chuyện này là giấu không được, hắn cũng không tưởng giấu, chính là trong lòng tóm lại có điểm chột dạ, cho nên phía trước mới có điểm nói quanh co, nay gặp Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng tựa hồ thật sự sẽ không ăn dấm chua tức giận, rõ ràng liền trực tiếp nói ra.

“Chung, Chung Dương Dĩnh? Kia siêu thắng tập đoàn lão tổng? Trung Quốc tân tấn nữ thủ phú?” Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng nghe vậy đều trợn tròn tròng mắt, giật mình nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Đúng, chính là nàng. Thực xin lỗi, ta……” Gặp hai người trợn tròn tròng mắt nhìn chằm chằm chính mình xem, Hạ Vân Kiệt chột dạ.

Nam nữ là hẳn là công bình, khả Hạ Vân Kiệt nay đã có vài cái nữ nhân, điều này làm cho hắn tổng cảm giác lòng có áy náy.

“A, thật sự là nàng! Kiệt ca, lão công ngươi quá lợi hại, quá tuyệt vời! Ta yêu ngươi chết mất! Nữ thủ phú a! Nếu

không hôm khác ngươi đem nàng cấp gọi tới, chúng ta bốn người cùng nhau, như vậy khẳng định thực kích thích!" Bất quá làm cho Hạ Vân Kiệt vạn vạn không thể tưởng được là, Chu Hiểu Diễm thế nhưng đột nhiên kích động vạn phần ôm chặt lấy hắn, đối với hắn mặt hung hăng hôn vài hạ.

"Này……" Hạ Vân Kiệt nhất thời cảm thấy một đoàn hỏa nhắm thẳng thượng nhảy lên, trong đầu theo bản năng hiện ra đại bị đồng miên xa hoa lãng phí một màn.

Chung Dương Dĩnh, Chu Hiểu Diễm, Thiệu Lệ Hồng!

Bất quá rất nhanh Hạ Vân Kiệt liền đem này ý tưởng cấp súy rớt, hắn cũng không cho rằng Chung tỷ hội cùng Chu Hiểu Diễm giống nhau phóng khai, giống nhau điên cuồng.

"Được rồi, ngươi cho là người ta Chung Dương Dĩnh với ngươi giống nhau a! Nhanh lên đi tắm rửa a!" Thiệu Lệ Hồng chung quy so với Chu Hiểu Diễm ổn trọng rụt rè, nghe vậy tức giận trắng nàng liếc mắt một cái nói.

"Hì hì, xem ra Hồng tỷ chờ không kịp !" Chu Hiểu Diễm cười nói.

"Ngươi nữ nhân này, có phải hay không tưởng thảo đánh nha!" Thiệu Lệ Hồng gặp Chu Hiểu Diễm giễu cợt nàng, giơ lên phấn quyền sẽ đánh nàng. Bất quá Chu Hiểu Diễm sớm đã dự kiến đến điểm này, sớm liền nhanh như chớp chạy trốn tới phòng tắm cửa, sau đó đứng ở phòng tắm cửa đắc ý xoay bãi của nàng vòng eo tốt đẹp mông.

Chu Hiểu Diễm đẹp nhất tối mê người phương tiện là của nàng cái mông, lại rất tròn lại cử kiều, như vậy uốn éo ngăn, nhất thời trêu chọc Hạ Vân Kiệt đại thị chịu không nổi, một cái bước xa tiến lên, không đợi Chu Hiểu

Diễm tới kịp phản ứng, đã muốn một tay bắt lấy cánh tay của nàng, một tay dương lên cười nói:“Hồng tỷ, ta giúp ngươi đánh nàng!”

Nói xong liền đối với Chu Hiểu Diễm màu mỡ mông đánh đi xuống, kia Chu Hiểu Diễm gặp Hạ Vân Kiệt đánh nàng mông, không chỉ có không giãy dụa, ngược lại đem mông quyệt rất cao……

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 627 : Đinh Chí Giang dã tâm

“Bắc Kinh sinh ý còn thuận lợi đi?” Đêm dài người tĩnh, một giường lớn, Hạ Vân Kiệt ôm hai âu yếm nữ nhân, nhẹ giọng hỏi.

“Có Hoàng lão bọn họ chiếu cố, tự nhiên hết thảy thuận lợi, sinh ý cũng thần kỳ tốt, chúng ta đã muốn chuẩn bị nhanh hơn khai chi nhánh tốc độ, cho nên kiệt ca chúng ta về sau ở bên cạnh ngươi thời gian sẽ không nhiều lắm, ngươi sẽ không trách chúng ta đi?” Chu Hiểu Diễm vuốt ve Hạ Vân Kiệt rắn chắc cơ ngực, nói.

“Đương nhiên sẽ không, chỉ cần các ngươi vui vẻ thích là tốt rồi.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Nhìn một nhà nhà chi nhánh khai trương, hơn nữa nhà nhà sinh ý chật ních, chúng ta đặc hữu cảm giác thành tựu, đặc vui vẻ. Ta nghĩ ta cùng Hồng tỷ đã muốn thích thượng loại cảm giác này. Bất quá, chỉ cần Kiệt ca ngươi muốn, chỉ cần ngươi một cuộc điện thoại ta cùng Hồng tỷ khẳng định hội lập tức trở lại bên cạnh ngươi.” Chu Hiểu Diễm nói.

“Ta đây hiện tại đã nghĩ muốn!” Hạ Vân Kiệt cười xấu xa, một cái xoay người áp đến Chu Hiểu Diễm kia đầy đặn hỏa bạo thân mình……

Có lẽ là Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm hiện tại sự nghiệp tâm thật sự rất mạnh, thật sự ở sự nghiệp phát triển trung thu hoạch vui vẻ cùng thỏa mãn, có lẽ là các nàng không nghĩ làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy chính mình hai người trói buộc hắn, tưởng cho hắn càng nhiều tự do, cũng có lẽ là hai người đều có, dù sao Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm bồi Hạ Vân Kiệt vài ngày lại ly khai Giang Châu thị.

Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm sau khi rời khỏi, Hạ Vân Kiệt cuộc sống lại khôi phục bình tĩnh có tự. Mỗi ngày dạy học dục nhân, chờ màn đêm buông xuống khi sẽ hóa thân cự long lẻn vào biển sâu bên trong thăm dò. Đương nhiên cùng Chung Dương Dĩnh cũng sẽ thỉnh thoảng triền miên một đêm.

Chung Dương Dĩnh kia phá lệ trắng nõn đẫy đà thân mình, làm cho Hạ Vân Kiệt rất là mê luyến.

Thương Bắc huyện trung y viện, theo càng ngày càng nhiều bệnh nhân chữa khỏi, Lưu Nhất Duy vị này từng ở trung y viện không chớp mắt chủ trị thầy thuốc nổi tiếng càng ngày càng cao, mỗi ngày đến tìm hắn xem bệnh bệnh nhân đều ở gia tăng, thậm chí đến sau lại mỗi ngày đến hắn bên này xem bệnh bệnh nhân đã muốn vượt qua xem chuyên gia phòng khám bệnh bệnh nhân.

Bất quá Thương Bắc huyện trung y viện chung quy chính là cái vùng núi thị trấn một cái tiểu bệnh viện, Lưu Nhất Duy danh khí tuy rằng từ từ tăng lớn, trong khoảng thời gian ngắn nhưng cũng chỉ giới hạn trong Thương Bắc huyện vùng. Giang Châu đại học trung y viện bên kia, trừ bỏ ngẫu nhiên cũng sẽ đi Thương Bắc huyện trung y viện làm đệ tử Hồng Văn Cảnh viện trưởng biết Lưu Nhất Duy nay đã muốn thành một gã y thuật cao minh trung y, thanh danh tiệm khởi ở ngoài, này khác lão sư lại cũng không biết.

Bọn họ như trước cho rằng Hạ Vân Kiệt này tuổi trẻ lão sư là dựa vào quan hệ đi vào đến, như trước cho rằng Lưu Nhất Duy bọn họ theo Hạ Vân Kiệt là kiện không hay ho sự tình, học không đến chân chính trung y y thuật.

Thời gian ở ngày qua ngày bình thản mà phong phú cuộc sống trung lặng yên trôi qua, trong nháy mắt đã là

05 năm tháng mười hai.

Này mấy tháng qua, Hạ Vân Kiệt thật sâu thích thượng vườn trường cuộc sống, cũng thực vừa lòng loại này người thường cuộc sống, tâm tính ở bất tri bất giác trung càng xu hướng cùng thành thục, duy nhất làm cho Hạ Vân Kiệt còn cảm thấy có chút tiếc nuối là, ở đáy biển thăm dò đến bây giờ, còn là không tìm được hắn muốn Linh sơn.

Cũng may động phủ cũng không phải không nên lập tức mở mang đi ra, cho nên Hạ Vân Kiệt cũng là không cần sốt ruột.

Thời gian nhất vượt qua tháng mười hai, đến từ Siberia cao nguyên hàn lưu một cỗ tiếp một cỗ thổi quét nam hạ, Giang Châu thị thời tiết cũng càng ngày càng rét lạnh, bất quá Giang Châu đại học trung y học viện các sư phụ hơn nữa các lãnh đạo tâm tình lại vừa vặn cùng Giang Nam thời tiết tương phản, càng ngày càng nhiều lửa nóng. Bởi vì đệ 14 giới quốc tế trung y học thuật nghiên cứu thảo luận hội sắp ở cuối tháng ở Giang Châu đại học trung y học viện mời dự họp.

Giang Châu đại học trung y học viện tuy rằng danh nghe thấy cả nước, nhưng nó chỗ đại học chung quy chính là một khu nhà ở địa cấp thị cao đẳng viện giáo, mặc kệ là nổi tiếng còn là tầm quan trọng cùng tỉnh lị thành thị, kinh thành các nổi danh cao đẳng viện giáo còn là xa xa không thể đánh đồng, cho nên như vậy một hồi quốc tế tính nghiên cứu thảo luận hội ở Giang Châu đại học trung y học viện cử hành, đối với Giang Châu đại học sư sinh mà nói là một hồi long trọng sự kiện, đối với trung y học viện mà nói lại như thế. Cho nên thời gian tiến vào mười hai tháng phân bắt đầu, trung y học viện lão sư, hơn nữa các lãnh đạo đem rất lớn một bộ phận tinh lực cùng thời gian đều đầu nhập đến trù bị nghiên cứu thảo luận hội đi lên.

Giống Hồng Văn Cảnh viện trưởng, thân là chủ sự phương lãnh đạo, đại hội trù bị ủy ban ủy viên, đại hội phát ngôn nhân tự nhiên là bận tối mày tối mặt.

Đinh Chí Giang cũng bề bộn nhiều việc, vội vàng liên hệ mời hắn đạo sư Chu Tân Bình quốc y đại sư, còn có một ít ở trung y giới giáo dục có nhất định lực ảnh hưởng sư huynh đệ. Đây chính là một lần cùng đạo sư, sư huynh đệ làm sâu sắc cảm tình trao đổi cơ hội, đương nhiên cũng là một lần cơ hội hoàn toàn đem Hạ Vân Kiệt muốn làm đi xuống, chứng minh hắn Đinh Chí Giang mới là toàn bộ Giang Châu đại học trung y học viện kiệt xuất nhất tối tuổi trẻ phó giáo sư.

Trừ bỏ này đó, Đinh Chí Giang còn tại tích cực chuẩn bị một thiên ở đại hội thượng phát biểu luận văn. Này thiên luận văn sơ thảo hắn đã muốn cho hắn đạo sư Chu Tân Bình xem qua quá, Chu Tân Bình còn là có vẻ chung nhận thức, cho rằng trình độ đã muốn đạt tới có thể ở đại hội phát biểu diễn giải trình độ. Bất quá này dù sao cũng là một hồi quốc tế tính hội nghị, đến lúc đó cả nước thậm chí thế giới các nơi y học chuyên gia đều đã hội tụ nhất đường, thậm chí đối trung y cảm thấy hứng thú một ít Tây y nổi danh chuyên gia đều đã tới rồi tham gia, Đinh Chí Giang tư lịch dù sao còn thiển, muốn tưởng tại như vậy nhiều chuyên gia trước mặt lên đài diễn thuyết còn là phi thường khó khăn, thậm chí có thể nói nếu không phải vừa vặn trận này hội nghị ở Giang Châu đại học cử hành, hắn Đinh Chí Giang căn bản ngay cả một chút cơ hội đều không có.

Phải biết rằng, hắn tái lợi hại bất quá cũng chỉ là một gã phó giáo sư, ở trung y học mặt trên cũng không có đã làm gì đột phá tính cống hiến, loại này quốc tế tính hội nghị, nhiều như vậy trong ngoài nước chuyên gia tham dự, lại làm sao luân được đến hắn đến lên tiếng.

Cũng đang bởi vì này dạng, tuy rằng cơ hội không lớn, Đinh Chí Giang còn là ở tích cực chuẩn bị, cũng tích cực ở vận tác chuyện này.

Một khi hắn có cơ hội đi lên bực này quốc tế tính hội nghị phát biểu luận văn, thuyết minh chính mình học thuật quan điểm, như vậy hắn Đinh Chí Giang liền đem nhảy trở thành quốc tế tính nổi danh chuyên gia.

“Ngô viện trưởng, Ngô viện trưởng, nói cho ngươi một cái tin tức tốt, sư phụ của ta xác định muốn tới tham gia lần này hội nghị !” Đây là giữa tháng một ngày, Đinh Chí Giang xao mở Ngô Vĩnh Bình phó viện trưởng văn phòng, khó nén kích động sắc nói.

“Chu lão muốn tới tham gia lần này hội nghị, thật sự thật tốt quá. Lần này nhất định phải mượn cơ hội đem kia Hạ Vân Kiệt cấp đá ra chúng ta học viện.” Ngô Vĩnh Bình nghe vậy cũng nhịn không được kích động đứng lên.

Ngô Vĩnh Bình trước kia cùng Đinh Chí Giang quan hệ bình thường, nay lại bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ, hai người quan hệ lại trở nên càng ngày càng gấp mật, cho nên Đinh Chí Giang lão sư Chu Tân Bình quốc y đại sư muốn tới, hắn tự nhiên cũng đi theo cao hứng. Hơn nữa nhất tưởng khởi có thể mượn cơ hội đem Hạ Vân Kiệt cấp đá ra học viện, Ngô Vĩnh Bình liền khó nén kích động loại tình cảm.

Thân là học viện đường đường phó viện trưởng, cao cấp trung y lão giáo thụ, không chỉ có bị một người trẻ tuổi đoạt chính mình ôm nỗi hận trong lòng đệ tử, tức thì bị hắn trải qua chậm trễ khinh thị, thậm chí tưởng đào hắn đệ tử đều bị hắn đệ tử cấp không nhìn, lại cứ Hồng Văn Cảnh viện trưởng che chở hắn, điều này làm cho Ngô Vĩnh Bình có khí đều không thể phát tiết, này nhất nghẹn đã có thể nghẹn vài tháng, nay cuối cùng thấy được hy vọng, điều này làm cho Ngô Vĩnh Bình như thế

nào mất hứng kích động?

“Yên tâm Ngô viện trưởng, lấy ta lão sư ở trung y giới cùng chính phủ trung lực ảnh hưởng, chỉ cần hắn mở miệng, cho dù Phùng lão viện trưởng đều bán hắn mặt mũi, ta cũng không tin còn muốn làm không xong tiểu tử này.” Đinh Chí Giang mặt lộ vẻ đắc ý cùng âm hiểm sắc nói.

“Ha ha, đó là.” Ngô Vĩnh Bình vui vẻ nở nụ cười.

“Đúng rồi, Ngô viện trưởng lần trước ta đưa cho ngươi luận văn ngươi xem đi? Ngươi cảm thấy thế nào?” Đinh Chí Giang cùng ha ha nở nụ cười một trận, sau đó đề tài vừa chuyển hỏi.

“Thực không sai, thực không sai. Ta cảm thấy đã muốn hoàn toàn đạt tới ở đại hội phát biểu trình độ, ta sẽ hướng học viện đề nghị, đương nhiên lần này là quốc tế đại hội, chúng ta học viện cho dù là chủ sự phương, cũng chỉ có hai người có lên đài đọc diễn văn cơ hội. Trong đó một cái tự nhiên là lưu cho Phùng lão viện trưởng hoặc là Hồng viện trưởng, một cái khác chủ yếu quyền quyết định đã ở bọn họ hai người trên người, cho nên độ khó còn là khá lớn, đương nhiên nếu Chu lão giáo thụ cũng hướng học viện đề nghị, vậy hoàn toàn không thành vấn đề.” Ngô Vĩnh Bình cười nói.

“Cảm ơn Ngô viện trưởng, ngươi là học viện lãnh đạo, ngươi khẳng hỗ trợ đề cử, của ta hy vọng liền lớn hơn.” Đinh Chí Giang mừng rỡ nói.

“Ha ha, chúng ta trong lúc đó sẽ không cần khách khí như vậy đi!” Ngô Vĩnh Bình xua tay cười nói.

“Hạ lão sư, đệ 14 giới trung y quốc tế học thuật nghiên cứu thảo luận hội cuối tháng sắp ở chúng ta học viện cử hành, ngài xem có phải hay không muốn lên đài cấp mọi

người chỉ điểm một hai?” Viện trưởng văn phòng, Hồng Văn Cảnh tự mình giúp Hạ Vân Kiệt rót một ly tốt nhất trà Long Tỉnh trà, sau đó cung kính hỏi.

Hồng Văn Cảnh biết Hạ Vân Kiệt xưa nay điệu thấp, tám chín phần mười là sẽ không tại đây nghiên cứu thảo luận hội tốt nhất đài đọc diễn văn, bất quá mặc kệ Hạ Vân Kiệt lên đài còn là không lên đài, Hồng Văn Cảnh lại phải trước tiên hỏi quá hắn ý kiến.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt không chỉ có y thuật cao minh đến quỷ thần khó lường trình độ, lại lão viện trưởng Phùng Văn Bác sư thúc. Vạn nhất hắn lão nhân gia đột nhiên tâm huyết dâng trào chuẩn bị lên đài chỉ điểm một hai, hắn Hồng Văn Cảnh nhưng không có trước tiên an bài, cũng không có trưng cầu quá hắn ý kiến, kia nhưng chỉ có thật to bất kính.

“Ta sẽ không lên rồi, làm cho Lưu Nhất Duy lên đài đi. Hắn nay y thuật từ từ tinh thâm, hơn nữa đoạn thời gian trước ta cũng cho hắn an bài một cái đầu đề, là về dùng trung y biện chứng phương pháp trị liệu mạn tính bệnh thận, mấy ngày hôm trước hắn đem hắn nghiên cứu tâm đắc viết thành luận văn cho ta nhìn một chút, ta cảm thấy thực không sai, có thể ở đại hội phát biểu một chút, coi như là thả con tép, bắt con tôm, có lẽ có thể cho này khác trung y học giả một chút dẫn dắt.” Hạ Vân Kiệt nghĩ nghĩ nói.

Hồng Văn Cảnh nghe vậy ngẩn người, trong lòng một trận cười khổ, nghĩ rằng lời này cũng chỉ có Hạ lão sư dám nói ra, đổi thành những người khác ai dám mở này lỗ hổng, an bài một gã chủ trị trung y sinh nghiên cứu sinh đến từ vùng núi thị trấn trung y viện, tại chức ra sức học hành thạc sĩ ở như thế trọng đại quốc tế tính học thuật hội nghị lên đài đọc diễn văn?

Đương nhiên trong lòng cười khổ về cười khổ, nếu Hạ

Vân Kiệt mở này lỗ hổng, cấp cái gan lớn như trời cấp Hồng Văn Cảnh, hắn cũng không dám nghịch Hạ Vân Kiệt đề nghị.

Vì thế đệ 14 giới quốc tế trung y học thuật nghiên cứu thảo luận hội Giang Châu đại học trung y học viện bên này lên đài diễn thuyết chọn người cứ như vậy xao định rồi một cái, về phần một người khác, tự nhiên muốn xem Phùng Văn Bác ý tứ, hắn lão nhân gia nếu chuẩn bị lên đài, kia tự nhiên liền không tới phiên hắn Hồng Văn Cảnh. Về phần Đinh Chí Giang vậy càng không có thể.

Tổng không thể đường đường chủ sự phương, hai người lên đài phát ngôn, một cái là chủ trị thầy thuốc, một cái là phó giáo sư đi

Đương nhiên điểm này Đinh Chí Giang còn không biết, hắn gặp Ngô Vĩnh Bình khẳng định hắn luận văn, cũng nói hội hướng học viện đề cử, trong lòng tự nhiên cao hứng thật sự, ly khai Ngô Vĩnh Bình văn phòng sau, lại cố ý đi tranh Hồng Văn Cảnh văn phòng, đem chính mình tỉ mỉ chuẩn bị luận văn đưa cho Hồng viện trưởng, khiêm tốn nói, đây là chính mình gần nhất nghiên cứu tâm đắc, thỉnh Hồng Văn Cảnh chỉ điểm một hai, lại cố ý cùng hắn nói chuyện chút nghiên cứu thảo luận hội sự tình, túy ông ý tự nhiên là hy vọng Hồng Văn Cảnh cũng có thể đề cử hắn đi lên quốc tế nghiên cứu thảo luận hội vũ đài.

Bất quá Hồng Văn Cảnh lại quét vài lần văn vẻ, chính là liên tục gật đầu nói văn vẻ không sai, đợi lát nữa nhi hội nhìn kỹ xem, cũng là chích tự không đề cập tới đề cử này thiên văn vẻ lên nghiên cứu thảo luận hội sự tình, điều này làm cho Đinh Chí Giang rốt cục kiềm chế không được tính tình, mở miệng hỏi nói:“Hồng viện trưởng, ngài xem ta này văn vẻ hay không có cơ hội thượng nghiên cứu thảo luận hội?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 628 : Danh ngạch chi tranh

“Lần này nghiên cứu thảo luận hội quy cách là quốc tế tính, rất cao a! Của ngươi văn vẻ tốt lắm, ta sẽ tái nhìn kỹ xem.” Hồng Văn Cảnh đánh lên Thái Cực.

Hiện tại cách đại hội mời dự họp còn có một đoạn ngày, thân là lãnh đạo, Hồng Văn Cảnh cũng sẽ không ngốc trực tiếp tung Lưu Nhất Duy. Thật muốn như vậy, chỉ sợ lấy Lưu Nhất Duy tư lịch lập tức sẽ ở trong học viện khiến cho sóng to gió lớn.

Đinh Chí Giang cũng biết việc này không đơn giản như vậy dễ dàng, nếu Hồng viện trưởng nói như vậy, mục đích của hắn coi như là đạt tới, liền đứng dậy cáo từ.

Cáo từ sau Đinh Chí Giang trong lòng liền cân nhắc làm cho hắn lão sư có thể giúp hắn nói thượng nói mấy câu.

Đáng thương Đinh Chí Giang lại không biết nói, kia danh ngạch lại sớm đã bị Hạ Vân Kiệt cấp trực tiếp đặt trước đi rồi, không chỉ có đặt trước đi rồi, nhưng lại gần chính là hắn một gã nghiên cứu sinh, nếu không Đinh Chí Giang không nên tức giận đến hộc máu không thể.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không đem chính là một cái học thuật nghiên cứu thảo luận hội diễn thuyết danh ngạch đặt ở trong lòng, theo Hồng Văn Cảnh nơi nào đi ra sau, đem Lưu Nhất Duy kêu đi qua, trực tiếp nói với hắn sẽ đem kia thiên luận văn hảo hảo cân nhắc cân nhắc, chờ thêm đoạn thời gian học thuật nghiên cứu thảo luận hội mời dự họp khi lên đài phát biểu.

“A!” Lưu Nhất Duy lúc ấy chợt nghe cho hết toàn trợn tròn mắt.

Từng trước đây, hắn bất quá chính là vùng núi thị trấn

nho nhỏ trung y viện một gã nho nhỏ chủ trị thầy thuốc, thậm chí trong viện lãnh đạo cũng không đãi thấy hắn, không nghĩ tới chỉ chớp mắt mấy tháng công phu, hắn không chỉ có thành Thương Bắc huyện trung y sinh có chút danh tiếng có thể so sánh bệnh viện chuyên gia, hơn nữa nay lại muốn lên quốc tế tính nghiên cứu thảo luận hội phát biểu luận văn diễn thuyết.

Này trung gian chiều ngang không khỏi rất khoa trương, khoa trương Lưu Nhất Duy đầu óc đều lập tức chuyển bất quá loan đến. Phải biết rằng loại này quốc tế tính đại hội nhưng là hội tụ đến từ cả nước các nơi thậm chí thế giới y học chuyên gia, có thể đi lên bực này vũ đài, cho dù Đinh Chí Giang bực này quốc y đại sư đệ tử, thanh niên trung kiệt xuất phó giáo sư nếu không có sân nhà ưu thế, nếu không có xuất ra phá lệ xuất sắc luận văn, cũng là xa xa không đủ tư cách. Nay lại muốn hắn một cái nho nhỏ thị trấn trung y viện, một chủ trị thầy thuốc còn tại ra sức học hành tại chức thạc sĩ học vị đi lên bực này quốc tế vũ đài!

Này, này cũng thật sự rất khoa trương, rất không thể tưởng tượng !

“Lão sư, đây là không phải không thích hợp a?” Một hồi lâu nhi, Lưu Nhất Duy mới nơm nớp lo sợ nói.

“Ta đều đã muốn cùng Hồng viện trưởng nâng lên, có cái gì không thích hợp ?” Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng bâng quơ nói.

Không phải một cái quốc tế tính học thuật nghiên cứu thảo luận hội nghị sao? Hắn Hạ Vân Kiệt thân truyền y học đệ tử nếu không đủ tư cách lên đài phát biểu luận văn, ai còn đủ tư cách?

“Chính là, Lưu sư huynh, ngươi theo y nhiều năm, nay lại cùng lão sư học y, y thuật đã sớm so với kia chút cái

gọi là chuyên gia lợi hại rất nhiều, phát biểu luận văn liền phát biểu bái, có cái gì hảo khiêm tốn !" Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu cấp Lưu Nhất Duy khuyến khích nói, trong lòng lại kích động rối tinh rối mù.

Cùng Hạ lão sư học y chính là ngưu bức a! Thế này mới bao lâu a, lưu sư huynh liền đi lên quốc tế vũ đài !

Còn đừng nói Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu như vậy nhất khuyến khích, Lưu Nhất Duy nhớ tới mấy ngày nay chính mình chữa khỏi không ít nghi nan tạp chứng, so với này chuyên gia quả thật không kém nhiều, nhất thời tin tưởng nhân, mặt mang cảm kích đối Hạ Vân Kiệt nói:"Cảm ơn lão sư, ta nhất định hảo hảo chuẩn bị, không cô phụ ngài kỳ vọng."

"Ha ha, hảo hảo chuẩn bị là hẳn là, bất quá ngươi khả ngàn vạn đừng ở những người khác trước mặt tuyên truyền lão sư ta!" Hạ Vân Kiệt cười nói.

Theo thời gian cách trung y quốc tế học thuật nghiên cứu thảo luận hội càng ngày càng gần, rốt cục thế nào hai vị thầy thuốc đại biểu chủ sự phương Giang Châu đại học trung y học viện ở hội nghị phát biểu luận văn vấn đề này rốt cuộc không thể lảng tránh.

Làm Hồng Văn Cảnh ở cuối cùng quyết nghị hội nghị nâng lên đến Phùng lão giáo thụ đem tự mình đại biểu Giang Châu đại học trung y học viện ở hội nghị thượng trình bày chính mình trung y nghiên cứu thành quả khi, không có một người có phản đối ý kiến.

Phùng Văn Bác, trung y giới quốc y cấp chuyên gia, Giang Châu đại học trung y học viện cờ xí tính nhân vật, hắn đại biểu Giang Châu đại học trung y học viện thậm chí toàn bộ Giang Nam tỉnh cũng sẽ không có người có nửa điểm ý kiến.

Bất quá làm Hồng Văn Cảnh nhắc tới Lưu Nhất Duy khi, trong phòng hội nghị lập tức liền loạn thành một đoàn cháo.

“Cái gì? Lưu Nhất Duy bất quá chính là một gã chủ trị thầy thuốc, một gã đệ tử ở chúng ta trường học ra sức học hành thạc sĩ học vị, hắn như thế nào có thể đại biểu chúng ta học viện ở như thế trọng yếu quốc tế hội nghị thượng phát biểu luận văn?”

“Chính là, hơn nữa Lưu Nhất Duy lão sư cũng gần chính là một gã phó giáo sư!”

“Hồng viện trưởng, ta kiên quyết phản đối Lưu Nhất Duy, của ta ý kiến là Đinh Chí Giang. Hắn là Chu Tân Bình quốc y đại sư thân truyền đệ tử, lại là chúng ta học viện trẻ tuổi một thế hệ đầu lĩnh nhân, hắn gần nhất viết một thiên văn vẻ cũng rất trình độ.” Ngô Vĩnh Bình sắc mặt cực kì khó coi đứng dậy phản đối nói.

Nói đùa, toàn bộ trung y học viện sư sinh ai chẳng biết nói, kia Hạ Vân Kiệt Ti không chút nào cho hắn Ngô Vĩnh Bình mặt mũi, nay hắn đệ tử thế nhưng ở như thế trọng yếu quốc tế học thuật hội nghị phát biểu luận văn diễn thuyết, này không phải trắng trợn đánh hắn Ngô Vĩnh Bình phó viện trưởng cái tát sao?

Đồng dạng sắc mặt cực kì khó coi còn có Đinh Chí Giang. Lại nói tiếp hắn cùng Hạ Vân Kiệt cừu hận càng sâu, Hạ Vân Kiệt theo tiến vào trung y học viện bắt đầu chính là hắn cái gai trong thịt cái đinh trong mắt, hắn hận không thể đem Hạ Vân Kiệt đuổi ra trung y học viện, thậm chí vì thế, hắn còn cố ý nhiều lần đi Bắc Kinh bái phỏng lão sư, vì chính là muốn mượn lão sư lực ảnh hưởng muốn đem Hạ Vân Kiệt cấp đuổi đi. Nhưng Đinh Chí Giang nằm mơ cũng không nghĩ tới, Hồng Văn Cảnh thế nhưng hội đưa ra làm cho Hạ Vân Kiệt đệ tử ở trung y quốc tế học thuật nghiên cứu thảo luận hội đời

trước biểu Giang Châu đại học trung y học viện lên đài phát biểu luận văn.

Chuyện này muốn thực xao định rồi, này quả thực liền so với giáp mặt đánh Đinh Chí Giang cái tát còn muốn làm cho hắn khó chịu, nhưng lại là cái loại này bùm bùm rung động cái tát!

“Ta cũng cho rằng còn là Đinh giáo thụ thích hợp.” Một vị đeo kính, bộ dáng xem ra thực nhã nhặn nho nhã trung niên nam tử nói.

Vị này trung niên nam tử tên gọi Quách Hòa Khiêm, là trung y học viện thường vụ phó viện trưởng, ở trung y trong học viện là địa vị cận thứ cùng Hồng Văn Cảnh học viện lãnh đạo. Hắn kỳ thật cũng không như thế nào thích Đinh Chí Giang, nhưng tương đối cho Lưu Nhất Duy này hoang đường lựa chọn, hắn nhưng thật ra thà rằng lựa chọn Đinh Chí Giang, hơn nữa chuyện này phía trước Đinh Chí Giang cũng cố ý đi tìm hắn, cũng cho hắn xem qua hắn luận văn, Quách phó viện trưởng còn là cảm thấy Đinh Chí Giang kia thiên văn vẻ còn là tương đương có trình độ.

Quách Hòa Khiêm nhất mở miệng, lập tức liền có không ít cao cấp lão giáo thụ đi theo phụ họa.

Đinh Chí Giang gặp không hề thiếu lão sư duy trì chính mình, liền ngay cả thường vụ phó viện trưởng cũng xuất khẩu duy trì chính mình, sắc mặt thế này mới hơi hoãn, thậm chí trong mắt còn nổi lên một tia đắc ý sắc.

Hừ, Hạ Vân Kiệt, ngươi cho là ôm lao Hồng viện trưởng đùi còn có dùng sao? Cũng không ngẫm lại trung y học viện cũng không phải là Hồng viện trưởng một người định đoạt, còn có này khác ba vị phó viện trưởng, còn có này khác rất nhiều lão giáo thụ! Liền của ngươi tư lịch, ngươi đúng quy cách sao? Thế nhưng muốn cho chính

mình đệ tử lên đài phát biểu luận văn, quả thực chính là si nhân giấc mộng!

“Liền định Lưu Nhất Duy đi, đây là của ta ý kiến! Hơn nữa hắn viết kia thiên luận văn ta xem qua, thực không sai!” Vẫn ngồi ở bên cạnh không có mở miệng Phùng Văn Bác lão viện trưởng, gặp mọi thuyết xôn xao, phần lớn đều là phản đối ý kiến, tuy rằng từ lâu kinh liệu đến, nhưng còn là nhịn không được nhíu nhíu mày, mở miệng nói.

Nói đùa, liền Đinh Chí Giang trình độ có thể cùng chưởng môn sư thúc thân truyền y học đệ tử có thể so sánh với? Hắn không đủ tư cách lên đài ai đủ tư cách?

Phùng Văn Bác ở người khác trong mắt xem ra mặc kệ là ở trung y giới còn là chính phủ lực ảnh hưởng cũng không như Đinh Chí Giang lão sư Chu Tân Bình quốc y đại sư, nhưng ở Giang Châu đại học trung y học viện, Phùng Văn Bác chẳng sợ về hưu, hắn như trước có một lời định Càn Khôn lực ảnh hưởng. Bởi vì toàn bộ Giang Châu đại học trung y học viện có thể đi đến hôm nay bực này huy hoàng trình độ, Phùng Văn Bác tuyệt đối là có trọng ý nghĩa nhân vật. Thậm chí có thể nói không có Phùng Văn Bác vốn không có hôm nay trung y học viện. Rất nhiều người bao gồm Hồng Văn Cảnh, còn có không ít lão tư cách giáo thụ đều là Phùng Văn Bác môn sinh, cho dù không phải, cũng từng chịu quá hắn chỉ điểm.

Thậm chí ở toàn bộ Giang Nam tỉnh trung y giới, Phùng Văn Bác đều cũng có tuyệt đối lực ảnh hưởng. Càng đừng nói con của hắn hiện tại nhâm Giang Nam tỉnh tỉnh ủy thường ủy, Giang Châu thị thị ủy bí thư, ai dám không cho hắn Phùng Văn Bác vài phần mặt mũi?

Cho nên Phùng Văn Bác nhất mở miệng, toàn bộ hội nghị lập tức liền im lặng xuống dưới, không ai dám đưa

ra phản đối ý kiến, mà Ngô Vĩnh Bình cùng Đinh Chí Giang lại lập tức mặt như bụi đất.

Không có nghe Phùng lão viện trưởng đều nói thôi, Lưu Nhất Duy viết luận văn thực không sai! Ngươi muốn phản đối, chẳng lẽ nói ngươi trung y học thuật trình độ so với Phùng lão viện trưởng còn muốn cao sao? Ánh mắt so với hắn còn độc ác sao? Sự tình cuối cùng cứ như vậy xao định rồi! Phùng Văn Bác cùng Lưu Nhất Duy đem làm Giang Châu đại học trung y học viện đại biểu ở học thuật hội nghị lên tiếng!

Hội nghị nhất chấm dứt Đinh Chí Giang cùng Ngô Vĩnh Bình liền mặt âm trầm trước tiên ly khai phòng họp.

“Phanh!” Ngô Vĩnh Bình trực tiếp một cước đá văng chính mình văn phòng đại môn Đinh Chí Giang theo đuôi mà vào, sau đó “Phanh” một tiếng thật mạnh đóng cửa lại.

“Ba!” Ngô Vĩnh Bình đem hội nghị ghi lại bản thật mạnh hướng chủ trên bàn vung, xanh mặt mắng:“Bọn họ muốn làm gì? Tưởng mất hết chúng ta trung y học viện mặt sao? Làm cho Lưu Nhất Duy ở đại hội lên tiếng! Mệt bọn họ nghĩ ra, chẳng lẽ chúng ta trung y học viện đều không có người sao?”

“Ta xem này hết thảy khẳng định đều là Hạ Vân Kiệt cùng Hồng Văn Cảnh muốn làm đi ra, bọn họ đã nghĩ nhục nhã chúng ta, mất chúng ta thể diện!” Đinh Chí Giang đồng dạng xanh mặt, cắn răng nói.

Hắn có thể không khí sao? Chính mình không cơ hội ở nghiên cứu thảo luận hội lên tiếng cũng liền thôi, thế nhưng còn an bài Hạ Vân Kiệt đệ tử lên đài lên tiếng. Này tính cái gì? Có phải hay không nói chính mình đường đường quốc y đại sư, học viện trẻ tuổi giáo sư lĩnh quân nhân còn không bằng hắn Hạ Vân Kiệt một đệ

tử? Sỉ nhục a, quả thực chính là vô cùng nhục nhã!“Không được Đinh giáo thụ, chuyện này ngươi nhất định phải với ngươi lão sư nói vừa nói. Này không chỉ có riêng chính là của ngươi vấn đề mặt mũi, còn quan hệ đến ngươi lão sư mặt mũi vấn đề. Chẳng lẽ nói Chu lão thân truyền đệ tử còn không bằng hắn Hạ Vân Kiệt đệ tử sao? Chỉ cần Chu lão lòng có khúc mắc, có ý kiến, ta xem kia Hồng Văn Cảnh như thế nào xong việc! Ta xem hắn Hạ Vân Kiệt như thế nào kiêu ngạo đắc ý!” Ngô Vĩnh Bình phát ra một lần tức giận sau, âm mặt đối Đinh Chí Giang nói.

Đinh Chí Giang nghe vậy hai mắt không khỏi mạnh sáng sáng ngời.

Đúng rồi, chính mình ở trong này tức giận có ích lợi gì, mấu chốt hay là muốn làm cho chính mình lão sư tức giận đứng lên. Chỉ cần chính mình lão sư tức giận, không chỉ nói Hạ Vân Kiệt không hảo trái cây ăn, chỉ sợ Hồng Văn Cảnh cũng chưa hảo trái cây ăn!

“Ngô viện trưởng ngươi nói đúng, Hồng Văn Cảnh làm như vậy quả thực là một chút mặt mũi cũng không cho ta lão sư !” Đinh Chí Giang gật đầu nói, trong mắt thấu bắn ra một chút âm hiểm cùng khắc cốt hận ý.

Phía trước hắn luôn luôn tại cân nhắc nên như thế nào khơi mào chính mình lão sư cùng Hạ Vân Kiệt mâu thuẫn, làm cho hắn đối Hạ Vân Kiệt sinh ra bất mãn, nay cũng là không cần tái cân nhắc, còn có so với này càng thích hợp cơ hội cùng lý do sao?

Đi theo Chu Tân Bình học y nhiều năm Đinh Chí Giang rất rõ ràng chính mình lão sư bản tính, ở mặt ngoài thoạt nhìn tao nhã, hòa ái dễ gần, nhưng trong khung đã có rất mạnh ngạo khí. Đương nhiên này cũng cùng Chu Tân Bình y thuật cao minh, tiếp xúc đều là cao tầng lãnh đạo có quan hệ.

Mặc kệ nói như thế nào Đinh Chí Giang thực khẳng định một khi chính mình lão sư biết chính mình lên tiếng cơ hội dĩ nhiên là bị một cái phó giáo sư đệ tử cấp tễ đi rồi, trong lòng khẳng định hội thực mất hứng, khẳng định hội như ngạnh một cây ngư thứ ở trong cổ họng giống nhau.

“Vậy đừng trì hoãn, hiện tại liền đánh đi.” Ngô Vĩnh Bình trong đầu nghẹn sợi khí, gặp Đinh Chí Giang chung nhận thức cũng là một khắc cũng không nguyện ý trì hoãn.

“Tốt lắm, ta ngay tại nơi này đánh!” Đinh Chí Giang nay cùng Ngô Vĩnh Bình mặc cùng điều quần, cũng là không tránh kiêng kị hắn, huống hồ hắn cũng đồng dạng một khắc không muốn trì hoãn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 629 : Cáo trạng

Điện thoại rất nhanh liền đả thông.

“Chí Giang a, có chuyện gì sao?” Chu Tân Bình tâm tình hiển nhiên cử không sai, tiếp khởi điện thoại cười ha ha hỏi.

Hôm nay vừa mới giúp một vị lãnh đạo nhìn bệnh, lãnh đạo đối hắn y thuật khen không dứt miệng.

“Lão sư, ta tỉ mỉ chuẩn bị, hy vọng có thể lên nghiên cứu thảo luận hội phát biểu luận văn bị Hồng viện trưởng cấp phủ định rớt.” Đinh Chí Giang biết hắn lão sư hàng năm thay lãnh đạo phục vụ, đã muốn thói quen quan trường nói chuyện lộ số, rất nhiều nói rõ ràng một câu có thể giải thích rõ thường thường đều phải quải mấy vòng, nhưng phá lệ phản cảm môn hạ đệ tử nói với hắn nói quanh co lòng vòng, cho nên Đinh Chí Giang gặp lão sư câu hỏi liền trực tiếp trả lời.

“Phải không? Chí Giang a, này cũng đang thường, dù sao cũng là quốc tế cấp bậc nghiên cứu thảo luận hội, đến lúc đó các nơi chuyên gia hội tụ, ngươi dù sao còn trẻ, Hồng Văn Cảnh như vậy an bài cũng có hắn lo lắng. Ngươi không cần nản lòng, muốn tiếp tục cố gắng!” Chu Tân Bình nghe vậy nhíu nhíu mày, trên mặt hiện lên một tia không vui sắc. Đinh Chí Giang luận văn hắn cũng xem qua, còn là chung nhận thức, hơn nữa Đinh Chí Giang dù sao cũng là hắn đệ tử, đệ tử xuất sắc, hắn này lão sư trên mặt cũng có quang, cho nên về làm cho Đinh Chí Giang ở nghiên cứu thảo luận hội phát biểu này thiên luận văn chuyện này, Chu Tân Bình tuy rằng không có minh xác cùng Hồng Văn Cảnh nhắc tới, nhưng có một lần gọi điện thoại câu thông khi còn là ám chỉ quá. Không nghĩ tới kia Hồng Văn Cảnh lại tễ rớt Đinh Chí Giang luận văn, Chu Tân Bình trong lòng tự nhiên có

chút không vui. Bất quá hắn dù sao cũng là người có thân phận có địa vị, hơn nữa chuyện này dù sao quyền quyết định ở Giang Châu đại học trung y học viện bên kia, hắn trong lòng tuy rằng không vui, cũng không cũng tốt Đinh Chí Giang trước mặt biểu hiện ra ngoài.

“Này ta hiểu được lão sư, ta còn tuổi trẻ, hơn nữa trung y giới hướng đến tàng long ngọa hổ, đến lúc đó nhiều như vậy chuyên gia tiền bối lại đây, ta mặc kệ là trình độ còn là tư lịch đều còn khiếm khuyết, cho nên ta mới cố ý thỉnh lão sư xem qua, giúp ta trấn. Lão sư cảm thấy có thể, ta mới dám hướng trong học viện tự đề cử mình. Vốn nếu trong học viện đề cử Ngô Vĩnh Bình giáo thụ bọn họ, ta tâm phục khẩu phục, khẳng định không dám hướng lão sư ngài ôm bất bình. Khả lão sư ngài biết trong học viện đề cử ai sao?” Đinh Chí Giang đầu tiên là thực khiêm tốn nói xong, bất quá nói xong lời cuối cùng một câu khi ngữ khí bắt đầu trở nên thực tức giận.

“Nghe lời ngươi khẩu khí, xem ra ngươi lần này bị không nhỏ đả kích a! Nói đến nghe một chút xem.” Chu Tân Bình trên mặt không vui sắc càng đậm một ít, bất quá ngữ khí lại như trước thực nhẹ nhàng một bộ không để trong lòng bộ dáng.

Đinh Chí Giang cùng Chu Tân Bình học y nhiều năm, biết hắn tính cách, nếu hắn lão sư thật sự không đem chuyện này để ở trong lòng, hắn chỉ sợ cũng sẽ không nghe hắn tiếp tục nói tiếp mà là phê bình hắn, cho nên Đinh Chí Giang gặp Chu Tân Bình làm cho hắn nói cho hắn nghe nghe, chỉ biết hắn lão sư trong lòng kỳ thật cũng là mất hứng, nhất thời lông mi giương lên, lộ ra một tia sắc mặt vui mừng, tiếp tục nói:“Là chúng ta học viện một gã tại chức nghiên cứu sinh, nguyên lai là chúng ta thị Thương Bắc huyện trung y viện một gã chủ trị thầy thuốc.”

“Nga? Này Hồng Văn Cảnh không giống như là người

làm việc không đúng mực a, trọng yếu như vậy hội nghị, hắn như thế nào kêu một gã chủ trị thầy thuốc đi lên đọc diễn văn đâu? Này chủ trị thầy thuốc là hắn học sinh sao?" Chu Tân Bình nguyên bản thoải mái ngữ khí bắt đầu mang theo một tia trách cứ, đồng thời cũng lập tức liên tưởng đến có phải hay không Hồng Văn Cảnh ẩn dấu tư tâm chi cố.

"Không phải, là một gã trong học viện mới tới phó giáo sư học sinh. Hơn nữa vị này phó giáo sư tuổi mới hai mươi hai tuổi." Đinh Chí Giang gặp lão sư trong giọng nói bắt đầu lộ ra bất mãn ý, vội vàng thêm mắm thêm muối nói.

"Cái gì hai mươi hai tuổi phó giáo sư?" Dù là Chu Tân Bình thân là quốc y đại sư, bình thường tiếp xúc đều là đại nhân vật, lúc này nghe nói kia chủ trị thầy thuốc là một gã phó giáo sư học sinh, hơn nữa tên kia phó giáo sư mới hai mươi hai tuổi, cũng là có điểm khống chế không được trong đầu kinh ngạc, bật thốt lên nói.

Nói xong sau, Chu Tân Bình sắc mặt liền trở nên có chút khó coi.

Không cho ta Chu Tân Bình đệ tử lên, tốt xấu cũng phải tìm cái giống dạng lên a. Cho dù Hồng Văn Cảnh tìm chính mình đệ tử lên, hắn Chu Tân Bình cũng có thể lý giải, dù sao Giang Châu đại học trung y học viện mới là chủ sự phương, mọi người có ích kỷ chi tâm, Hồng Văn Cảnh như vậy thực hiện cho dù qua, nhưng cũng không phải nói bất quá đi. Khả tễ chính mình đệ tử, lại làm cho một phó giáo sư đệ tử, một cái vùng núi thị trấn trung y viện chủ trị thầy thuốc lên, này lại là có ý tứ gì?

Chẳng lẽ ta Chu Tân Bình thân truyền đệ tử còn không bằng một phó giáo sư học sinh, không bằng một cái vùng núi thị trấn trung y viện chủ trị thầy thuốc sao? Huống chi, Chu Tân Bình phía trước còn cố ý hướng

Hồng Văn Cảnh ám chỉ quá.

“Đúng vậy, hai mươi hai tuổi phó giáo sư. Hắn là thuộc loại sư thừa y học sinh. Hắn lão sư đã qua đời, nghe nói trước kia cùng Phùng lão viện trưởng quan hệ tốt lắm, Phùng lão giáo thụ xem ở ngày xưa bạn tốt tình phân nâng lên cùng hắn một chút, thế này mới làm phó giáo sư. Bất quá hắn y thuật rất kém cỏi, treo chuyên gia bài tử tọa chẩn lại ngay cả cái bệnh nhân cũng không nguyện ý tới cửa, thực mất chúng ta học viện mặt mũi, hơn nữa bởi vì tuổi còn trẻ tính thượng phó giáo sư, lại ỷ vào có Phùng lão viện trưởng chỗ dựa, thái độ rất là ngạo mạn, chúng ta học viện sư sinh đối hắn ý kiến đều rất lớn, bất quá bởi vì xem ở Phùng lão viện trưởng mặt mũi, chúng ta cũng chỉ có thể chịu đựng. Không nghĩ tới lần này học viện thế nhưng sai khiến hắn học sinh.” Đinh Chí Giang tiếp tục nạp liệu.

Nguyên lai dĩ nhiên là người của Phùng Văn Bác, trách không được Hồng Văn Cảnh hội đẩy người của hắn đi lên, bất quá không khỏi làm được quá phận, rất hoang đường Chu Tân Bình trong lòng nghĩ thầm, trên mặt lộ ra một tia tức giận sắc.

Bất quá ở mặt ngoài Chu Tân Bình lại ngược lại thu hồi vừa rồi trách cứ ngữ khí, thực bình tĩnh đối Đinh Chí Giang nói:“Được, chuyện này ta đã biết.”

“Nhưng là lão sư……” Đinh Chí Giang gặp nguyên bản lão sư còn ngữ khí không tốt, rất có vì chính mình ôm bất bình ý tứ, nay chính mình sao kể lại nhất giải thích, vốn tưởng rằng lão sư hội lại tức giận, không nghĩ tới lại ngược lại cái gì tỏ vẻ đều không có, chính là khinh phiêu phiêu nói một câu đã biết, không khỏi có điểm nóng nảy !

“An tâm một chút chớ táo, Chí Giang trung y tối chú ý tu thân dưỡng tính, ngươi tu dưỡng còn không đúng chỗ a!

Chuyện này hiện tại cứ như vậy đi, hết thảy chờ ta đi Giang Châu rồi nói sau.” Chu Tân Bình gặp Đinh Chí Giang sốt ruột, hơi nhíu mày nói.

“Lão sư phê bình là, kia học sinh ở Giang Châu thị xin đợi lão sư đại giá.” Đinh Chí Giang nghe vậy vội vàng thái độ khiêm tốn nói.

“Ân, ngươi liền thanh thản ổn định công tác đi, chờ ta đến, ta sẽ cùng kia cái gì phó giáo sư gặp cái mặt.” Chu Tân Bình nghe vậy sắc mặt hơi hoãn, gật gật đầu nói.

Nói đến này phân thượng, Đinh Chí Giang tự nhiên hiểu được chuyện này cuối cùng còn là khiến cho lão sư bất mãn, đơn giản ở hắn vị trí này, hắn không muốn đem nội tâm bất mãn nói thẳng đi ra thôi, cho nên Đinh Chí Giang nghe vậy không khỏi mừng rỡ nói:“Là, là, lão sư ngài yên tâm, ta nhất định hảo hảo cố gắng công tác.”

Chu Tân Bình nghe vậy lại cố gắng vài câu, sau đó liền treo điện thoại.

Quải điệu điện thoại sau, Chu Tân Bình ngón tay nhẹ nhàng xao cái bàn, vốn là hòa ái dễ gần trên mặt mang theo một tia hàn ý.

Đánh chó còn phải xem chủ nhân, huống chi Đinh Chí Giang hay là hắn Chu Tân Bình học sinh đâu Giang Châu đại học trung y học viện như vậy không cho hắn mặt mũi, đã muốn thói quen mọi người khen tặng cùng nịnh hót nịnh bợ Chu Tân Bình trong lòng tự nhiên rất là không vui.

Bất quá Phùng Văn Bác dù sao cũng là cái nhân vật, hơn nữa con hắn nay còn là Giang Nam tỉnh tỉnh ủy thường ủy, Giang Châu thị thị ủy bí thư, Chu Tân Bình trong lòng tuy rằng bất mãn, nhưng cũng không tốt trực tiếp gọi điện thoại đi qua chất vấn, hết thảy còn là chờ đi

Giang Châu thị gặp mặt tái cụ thể làm việc, nếu không nếu đổi thành một người, Chu Tân Bình sớm liền trực tiếp một chiếc điện thoại đi qua chất vấn.

Nói đùa, hắn Chu Tân Bình nếu đặt ở trước kia năm ấy đại đó là tôn quý vô cùng ngự y, dưới mặt thầy thuốc ở bọn họ bực này ngự y trong mắt bất quá chính là giang hồ lang trung thôi.

Đang lúc Chu Tân Bình lấy tay đầu ngón tay nhẹ nhàng xao cái bàn khi, hắn tài xế gõ cửa, nhẹ giọng hỏi:“Chu giáo thụ, chúng ta có phải hay không hẳn là xuất phát đi tiếp lão thái gia ?”

Bị này Đinh Chí Giang cấp khiến cho thiếu chút nữa đều đã quên đại sự, Chu Tân Bình nghe vậy nâng tay nhìn xuống đồng hồ, trong đầu không khỏi cả kinh, vội vàng đứng dậy nói:“Là ra phát ra, cũng không thể làm cho hắn lão nhân gia chờ chúng ta.”

Nửa giờ sau, một chiếc màu đen đại bôn trực tiếp khai vào sân ga, trên đại đường ngồi Chu Tân Bình. Làm xe dừng lại khi, hắn xuống xe, nâng tay nhìn nhìn đồng hồ, có không ít người hướng hắn xem ra, trong mắt toát ra một tia hâm mộ cùng hướng tới.

Bọn họ biết có thể trực tiếp đem xe lái tiến nhà ga đài tiếp người, đều cũng có nhất định thân phận địa vị.

Chu Tân Bình ở sân ga đợi trong chốc lát, liền có một chiếc xe lửa lái lại đây ngừng lại.

Theo xe lửa cao thấp đến một vị lão nhân đầu đầy ngân phát, khí chất nho nhã, Chu Tân Bình nhìn thấy lão nhân xuống dưới, hai mắt mạnh sáng ngời, vội vàng bước nhanh tiến lên thân thủ đỡ lão nhân cánh tay, cung kính nói:“Sư phụ, ngài một đường vất vả !”

“Ha ha, hoàn hảo, hoàn hảo, sư phụ ngươi ta này thân lão xương cốt còn kiện khang, điểm ấy đường xá tính không được cái gì.” Lão nhân vui mừng nhìn Chu Tân Bình một cái, cười ha ha nói.

Lúc này nếu có người huyền môn ở đây khẳng định hội nhận ra này lão nhân đó là huyền môn trung tiếng tăm lừng lẫy “Tái Hoa Đà” Diệp Tư Kiện.

Lần trước Lĩnh Nam Xuân thành huyền môn đại hội, “Tái Hoa Đà” Diệp Tư Kiện cũng tham gia. Đại hội trước, kia Italy Hoa nhân cự thương Lý Vệ Chấn tôn tử Lý Thế Phẩm bởi vì đắc tội Hạ Vân Kiệt, bị hắn âm thầm ra tay trừng phạt làm cho thể nội chân khí hỗn loạn, chỉ có tán công một đường, lúc ấy Lý Thanh Hồng còn không biết Lý Thế Phẩm là vì đắc tội chưởng môn sư thúc thế này mới bị trừng phạt, còn mời Hạ Vân Kiệt tiến đến hỗ trợ. Ở Hạ Vân Kiệt đuổi tới trước, vừa vặn “Tái Hoa Đà” Diệp Tư Kiện cũng chạy tới, Lý Vệ Chấn liền vội việc thỉnh Diệp Tư Kiện hỗ trợ nhìn xem, bất quá Diệp Tư Kiện cũng thúc thủ vô thố.

“Sư phụ ngài thật sự là dưỡng sinh có thuật, ta xem sư phụ ngài khí sắc quả thật so với trước kia còn muốn tốt, một chút cũng không giống chín mươi tuổi cao tuổi lão nhân.” Chu Tân Bình tràn đầy khâm phục cùng hâm mộ nói.

Chu Tân Bình hôm nay cũng đã muốn có sáu mươi tám tuổi, đã muốn xem như đi vào lão niên nhân hàng ngũ, thấy hắn lão sư chín mươi tuổi đi đường đến không có nửa điểm tuổi già sức yếu chi giống, tự nhiên là khâm phục cùng hâm mộ.

“Ngươi cũng nhìn ra tới rồi vi sư gần nhất tu hành có điều đột phá, thế này mới so với trước kia còn muốn kiện khang.” Diệp Tư Kiện nói, suy nghĩ cũng không từ tự chủ bay đến Xuân thành huyền môn đại hội.

Hắn vĩnh viễn cũng vô pháp quên mất kia ở trên đài truyền thụ bọn họ đại đạo, kia lấy thân khiêng lôi Hạ đại sư chính là bởi vì nghe xong hắn một phen giảng đạo, còn có cuối cùng nhất công án, Diệp Tư Kiện mới đột phá tu hành bình cảnh, tại đây một năm tu vi đột nhiên tăng mạnh, bước vào luyện khí hậu kỳ. Nếu rất điều dưỡng thân thể cùng tu luyện, cũng là có hi vọng trước kia không dám hy vọng xa vời Trúc Cơ cảnh giới. Mà hắn lần này đến chính là đến bái phỏng vị kia Hạ đại sư sư điệt, cũng là đồng đạo bạn tốt Lý Thanh Hồng !

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 630 : Hảo đạo sư

“Chúc mừng sư phụ! Chúc mừng sư phụ!” Chu Tân Bình nghe vậy vẻ mặt vui mừng chúc mừng nói.

“Đáng tiếc ngươi trước kia đối tĩnh tọa luyện khí không có hứng thú, bỏ lỡ tốt nhất tu hành thời gian, nếu không ngươi đến vi sư này tuổi cũng có thể giống vi sư giống nhau, không đến mức bảy mươi tuổi không đến cũng đã hiện ra một tia gầy yếu chi tướng.” Diệp Tư Kiện nhìn vẻ mặt vui mừng Chu Tân Bình một cái, tiếc hận cảm thán nói.

Chu Tân Bình là Diệp Tư Kiện đắc ý môn sinh, ở y thuật tạo nghệ thâm hậu. Chỉ tiếc tuổi trẻ khi Chu Tân Bình quá mức chỉ vì cái trước mắt, thầm nghĩ học giỏi y thuật trở nên nổi bật, lại căn bản không có kiên nhẫn đi học tu tâm dưỡng sinh chi đạo, đương nhiên khi đó hắn cũng tuổi trẻ, thân thể khoẻ mạnh, còn không có ý thức được tu hành dưỡng sinh tầm quan trọng. Đợi cho thượng nhất định tuổi, bắt đầu cảm thấy lực bất tòng tâm khi, tưởng quay đầu tái tu hành cũng đã bỏ lỡ tốt nhất thời gian.

“Khi đó đều là đệ tử không hiểu chuyện, cô phụ sư phụ một phen khổ tâm, nay hối hận cũng là đã muộn.” Chu Tân Bình nghe vậy cũng không cấm lần cảm tiếc hận hối hận.

“Ha ha, hiện tại nhiều lời cũng vô dụng. Cũng may ngươi học thuật có thành, thành tựu một phen tốt sự nghiệp, coi như là không uổng công cuộc đời này.” Diệp Tư Kiện cười trấn an nói.

“Đều là sư phụ dạy chi ân, nếu không nào có Tân Bình hôm nay.” Chu Tân Bình thẳng nội tâm cảm kích nói.

Chu Tân Bình lúc còn rất nhỏ liền cùng Diệp Tư Kiện học y, hơn nữa khi đó bái sư học y cùng hiện tại trong học viện cái loại này thiệt nhiều người cùng nhau giảng bài cũng là hoàn toàn bất đồng. Khi đó trạch đồ là phi thường nghiêm khắc, một khi tuyển đồ đệ, chân chính tốt lão sư hội đem đồ đệ làm con trai giống nhau đối đãi, mà đồ đệ cũng sẽ đem lão sư làm phụ thân giống nhau tôn kính đối đãi, cho nên cổ ngữ mới nói “Một ngày vi sư cả đời vi phụ”.

Diệp Tư Kiện là cái tốt lắm lão sư, vẫn chỉ dùng tâm giáo thụ Chu Tân Bình, này cũng mới có Chu Tân Bình hôm nay, cho nên chẳng sợ Chu Tân Bình đến giờ này ngày này địa vị, đối vị này lão sư nhưng vẫn tâm tồn cảm kích, vẫn đem hắn làm phụ thân trưởng bối đến đối đãi.

“Chính ngươi lúc ấy cũng thực cố gắng!” Diệp Tư Kiện vui mừng nói.

“Chu lão giáo thụ nói như thế nào?” Giang Châu đại học phó viện trưởng văn phòng, Đinh Chí Giang điện thoại mới nhất cắt đứt, Ngô Vĩnh Bình còn có điểm khẩn cấp hỏi, hoàn toàn không có ngày xưa thân là phó viện trưởng hẳn là có trầm ổn bình tĩnh.

“Lão sư nói hết thảy chờ hắn đến đây Giang Châu thị nói sau, đến lúc đó hắn hội cùng Hạ Vân Kiệt gặp một mặt.” Đinh Chí Giang nói, trong mắt thấu bắn ra một chút vui sướng khi người gặp họa ánh mắt.

“Thật tốt quá lấy Hạ tiểu tử tính nết, chỉ sợ căn bản không cần chúng ta nhiều lời, ngươi lão sư sẽ bị hắn cấp tức giận đến nổi trận lôi đình!” Ngô Vĩnh Bình vừa nghe không khỏi mừng rỡ, mạnh vỗ cái bàn nói.

“Hừ, ta đổ muốn nhìn Hồng viện trưởng còn như thế nào che chở hắn!” Đinh Chí Giang nói, trên mặt toát ra một tia hận ý.

Bởi vì Hồng Văn Cảnh lần nữa thiên vị Hạ Vân Kiệt, Đinh Chí Giang ngay cả hắn cũng hận thượng. Về phần Phùng Văn Bác, dù sao uy vọng rất cao, thân phận cũng siêu nhiên, Đinh Chí Giang trong lòng tuy rằng đối hắn cũng có ý kiến, nhưng thật ra không dám lấy hắn nói chuyện.

Làm Đinh Chí Giang cùng Ngô Vĩnh Bình rốt cục thấy được trừ bỏ cái đinh trong mắt hy vọng khi, 306 văn phòng, Lục Cao Đại các lão sư đều giống xem quái vật bình thường nhìn chằm chằm đẩy cửa vào Hạ Vân Kiệt xem.

Vừa mới ở học viện phòng họp cử hành hội nghị, chỉ có phó giáo sư đã ngoài chức danh lão sư mới có tư cách tham gia cũng tham dự thảo luận, Lục Cao Đại bọn người là giảng sư còn không có tư cách tham dự thảo luận. Nhưng làm hội nghị nhất sau khi chấm dứt, có liên quan Lưu Nhất Duy đem đại biểu Giang Châu đại học trung y học viện ở nghiên cứu thảo luận hội phát biểu luận văn tin tức lập tức liền truyền ra, Lục Cao Đại đám người cũng rất nhanh sẽ biết.

Vừa nghe thế cái tin tức khi, Lục Cao Đại bọn người nghĩ đến nghe lầm.

Điều này sao có thể đâu? Phải biết rằng giống Lục Cao Đại đám người ngay cả tham gia vừa rồi kia thảo luận hội tư cách đều không có đâu, mà một chủ trị thầy thuốc, một phó giáo sư tại chức nghiên cứu sinh, thế nhưng muốn đại biểu Giang Châu đại học trung y học viện ở nghiên cứu thảo luận hội phát biểu luận văn này không khỏi cũng quá không thể tưởng tượng

Đương nhiên tối không thể tưởng tượng là này phó giáo sư mang đi ra học sinh đều có thể lên quốc tế đại hội phát biểu luận văn, mà hắn đạo sư thế nhưng còn theo

chân bọn họ này đó giảng sư tễ ở trong một cái văn phòng.

“Để làm chi? Ta trên mặt có hoa sao?” Hạ Vân Kiệt gặp trong văn phòng đồng sự đều theo dõi hắn xem, chỉ chỉ mặt mình cười hỏi.

“Nghe nói Phùng lão viện trưởng tự mình xao định Lưu Nhất Duy thượng nghiên cứu thảo luận hội biểu luận văn, đây là thật vậy chăng?” Trong văn phòng duy nhất nữ lão sư Lý Hiểu Thi hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt hỏi.

Tựa hồ muốn từ hắn trên mặt tìm kiếm cái gì bình thường !

“Đúng vậy, có cái gì vấn đề sao?” Hạ Vân Kiệt một bên trở lại chính mình vị trí, một bên thuận miệng trả lời.

“Ông trời! Ta nói Hạ lão sư, ngươi sẽ không không biết này ý nghĩa cái gì đi? Phải biết rằng như vậy hội nghị, thế giới các nơi chuyên gia hội tụ, nếu không phải vừa vặn ở chúng ta học viện tổ chức, giống chúng ta này đó giảng sư ngay cả tham gia tư cách đều không có a! Mà đệ tử của ngươi lại muốn tại đây loại quy cách nghiên cứu thảo luận hội lên đài phát biểu luận văn, ngươi còn hỏi chúng ta có cái gì vấn đề!” Lý Hiểu Thi gặp Hạ Vân Kiệt một bộ không sao cả bộ dáng, không khỏi khoa trương kêu lên.

“Đúng vậy, Hạ lão sư, chúng ta đều nghe nói, Đinh Chí Giang vì lần này đại hội nhưng là tìm rất nhiều tâm huyết, khả kết quả là đâu, hắn không lên dĩ nhiên là Lưu Nhất Duy lên! Đinh Chí Giang nhưng là Chu Tân Bình đệ tử, nghe nói Chu Tân Bình lần này cũng tới tham gia nghiên cứu thảo luận hội, hơn nữa Đinh Chí Giang còn là phó giáo sư, còn là chúng ta học viện thanh niên đầu lĩnh nhân a!” Lục Cao Đại gặp Hạ Vân Kiệt này phó biểu

tình cũng nhịn không được chen vào nói nói.

Đến bây giờ, Lục Cao Đại còn có điểm không thể nhận tin tức này.

“Ha ha, các ngươi cũng nói đây là quốc tế học thuật hội nghị. Đến lúc đó tới tham gia đều là các nơi các quốc gia chuyên gia học giả, bọn họ đại thật xa đến chúng ta Giang Châu đại học, cũng không phải là vì vui chơi giải trí, mọi người tụ nhất tụ giao cái bằng hữu, bọn họ nhưng là ôm cho nhau nghiên cứu thảo luận cho nhau học tập mà đến. Bọn họ mới sẽ không quản ngươi là ai đệ tử, cũng sẽ không quản ngươi là cái gì chức danh, vì đại hội dùng bao nhiêu tâm huyết, bọn họ chân chính chú ý còn là thực tài thật liêu học thuật. Chỉ có chân chính cao cấp học thuật mới có thể chinh phục này đó chuyên gia, mới có thể làm cho bọn họ cảm thấy việc này không giả. Cho nên đến tột cùng ai đại biểu chúng ta học viện ở đại hội phát biểu luận văn, chủ yếu xem còn là luận văn trình độ. Lưu Nhất Duy làm nghề y hai mươi năm, tích lũy đại lượng lâm sàng kinh nghiệm, đoạn thời gian trước viết thiên văn vẻ, ta xem không sai liền cho Phùng lão viện trưởng xem qua, Phùng lão viện trưởng liền xao định rồi hắn.” Hạ Vân Kiệt giải thích nói.

“Nguyên lai là như vậy, không nghĩ tới Lưu Nhất Duy trình độ như vậy cao, xem ra phía trước đứng ở trong tiểu bệnh viện là bị mai một.” Lý Hiểu Thi đám người đối lão viện trưởng còn là thực tôn kính, nghe vậy đều hoàn toàn hiểu ra, đồng thời xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng nổi lên một tia khâm phục.

Theo bọn họ lời nói không khó nghe ra đến, bọn họ kỳ thật cũng không cho rằng Lưu Nhất Duy luận văn có thể vào Phùng lão viện trưởng mắt cùng Hạ Vân Kiệt này lão sư y thuật có cái gì quan hệ, mà là thực tự nhiên cho rằng là Lưu Nhất Duy trước kia đứng ở trong tiểu bệnh viện bị mai một. Nay bởi vì Hạ Vân Kiệt hỗ trợ đem hắn

luận văn đề cử cấp Phùng lão viện trưởng, thế này mới bị lão viện trưởng coi trọng, có thể đề cử đến nghiên cứu thảo luận hội phát biểu.

Bất quá cũng đang bởi vì này dạng, Lý Hiểu Thi đám người tuy rằng như trước cho rằng Hạ Vân Kiệt này tuổi trẻ phó giáo sư là dựa vào quan hệ tiến vào, cũng không có cái gì thực tài thật liêu, nhưng nhìn hắn ánh mắt lại nổi lên một tia khâm phục ý. Phải biết rằng đây chính là trung y giới giáo dục phân lượng nặng nhất học thuật hội nghị, có thể ở mặt trên phát biểu luận văn không chỗ nào không phải là trung y giới lão chuyên gia lão giáo thụ, có thể nói một khi tại đây học thuật hội nghị lên đài phát biểu luận văn, cũng liền ý nghĩa ngươi đã muốn đạt tới hoặc là ít nhất đã muốn tiếp cận lão chuyên gia lão giáo thụ trình độ, ở trung y giới thân phận địa vị thanh danh lập tức liền nước lên thì thuyền lên. Có thân phận địa vị thanh danh, tự nhiên cũng sẽ không sầu bệnh nhân, tự nhiên cũng liền tài nguyên cuồn cuộn cho nên, Đinh Chí Giang mới có thể như thế dụng tâm cho nên, nếu đổi một đạo sư, chẳng sợ này thiên luận văn là học sinh viết, hắn cũng sẽ không đem cơ hội này tặng cho học sinh, mà là đem chính mình tên xếp hạng luận văn đệ nhất vị, chính mình lên đài biểu. Mà làm như hắn học sinh, tình hình chung hạ cũng sẽ không có gì ý kiến, thậm chí còn muốn cảm tạ lão sư, bởi vì dù sao hắn cũng làm luận văn thứ hai tác giả ở đại hội mặt mày rạng rỡ.

Trên thực tế, đầu năm nay rất nhiều cao viện đều là như vậy thao tác. Nghiên cứu khoa học thí nghiệm là nghiên cứu sinh tân tân khổ khổ ở làm, luận văn cũng là nghiên cứu sinh tân tân khổ khổ ở viết, mà đạo sư chính là phụ trách đem trấn, đến cuối cùng văn vẻ biểu khi, đạo sư thường thường chính là thứ nhất tác giả, mà nghiên cứu sinh kí tên còn lại là thứ hai thậm chí càng mặt sau một ít. Càng đừng nói ở quốc tế học thuật hội nghị phát biểu

Này cũng đang là Lý Hiểu Thi đám người khâm phục Hạ Vân Kiệt địa phương. Có thể đem trọng yếu như vậy một cái cơ hội nhường cho học sinh, cũng không phải bình thường đạo sư có thể làm được đến, là cần phải có phi thường rộng lớn vô tư ngực mang đạo sư mới có thể làm được đến.

“Bất quá tuy rằng phía trước bị mai một, nhưng lần này đại hội sau, Lưu Nhất Duy chỉ sợ cũng muốn bỗng nhiên nổi tiếng. Lại nói tiếp này Lưu Nhất Duy cũng là may mắn, có thể gặp được Hạ lão sư tốt như vậy đạo sư.” Lục Cao Đại đi theo cảm khái nói.

Đương nhiên Lục Cao Đại trong miệng này hảo cũng không phải chỉ y thuật mà nói, chỉ là nhân phẩm mà nói.

“Đinh Chí Giang hiện tại khẳng định muốn chọc giận thẳng nhảy!” Phạm Học Vawn nói.

“Đó là khẳng định, bất quá hắn vốn cũng đã đủ kiêu ngạo, nếu tái làm cho hắn ở đại hội phát biểu luận văn, kia còn rất cao! May mắn lão viện trưởng ánh mắt độc đáo, nếu không về sau Đinh Chí Giang ánh mắt còn không vừa được trên trán đi!”

“Ha ha.” Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến cười cười.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 631 : Đến

Mấy ngày nay, đến từ cả nước các nơi, còn có đến từ Mỹ quốc, Đức, Hàn Quốc, Italy mười tám quốc gia cùng địa khu gần năm trăm danh chuyên gia đại biểu lục tục đến Giang Châu thị. Cơ hồ toàn bộ trung y học viện lão sư mấy ngày nay bận rộn nhiều nhất, thảo luận nhiều nhất cũng là lần này nghiên cứu thảo luận hội.

“Nghe nói Chu Tân Bình lão giáo thụ lần này cũng sẽ tham gia nghiên cứu thảo luận hội, hắn nhưng là trung y giới chân chính đại nhân vật, nghe nói hắn cùng một ít lãnh đạo quan hệ đều tốt lắm.”

“Đúng vậy, cái này kia Đinh Chí Giang cần phải càng vênh váo. Không chừng sẽ tìm kia Hạ Vân Kiệt phiền toái.”

“Cái gì không nhất định a, đó là khẳng định. Ngươi chẳng lẽ không biết nói vốn lần này Đinh Chí Giang đối ở đại hội phát biểu luận văn là tình thế bắt buộc, cũng phải đến vài vị lãnh đạo duy trì, không nghĩ tới cơ hội này cuối cùng thế nhưng bị Hạ Vân Kiệt kia tại chức nghiên cứu sinh Lưu Nhất Duy cấp cướp đi, hơn nữa Đinh Chí Giang cùng Hạ Vân Kiệt hai người vốn còn có mâu thuẫn, ngươi nói Đinh Chí Giang hắn trong lòng có thể thoải mái sao? Có thể không mượn lần này cơ hội tìm Hạ Vân Kiệt phiền toái sao?”

“Nghe nói lần này Hàn Quốc toàn la đạo Kim Cơ Phạm cũng sẽ lại đây.”

“Thật vậy chăng? Nghe nói hắn là Hàn Quốc tối cao y học thành tựu thưởng đạt được giả, rất nhiều Hàn Quốc chính khách phú hào đều thỉnh hắn làm tư nhân bảo vệ sức khoẻ thầy thuốc.”

“Này có cái gì, Hàn Quốc truyền thống y thuật vốn là nguyên cho trung y, này Kim Cơ Phạm y thuật lại cao minh chẳng lẽ còn có thể so sánh chúng ta lão viện trưởng cao minh, so với Chu Tân Bình lão giáo thụ cao minh hơn nữa sao? Nhưng thật ra lần này không ít Tây y chuyên gia đều tới tham gia chúng ta trung y nghiên cứu thảo luận hội còn là làm cho người ta cảm thấy ngoài ý muốn cùng kinh hỉ. Thuyết minh trung y đang ở khiến cho thế giới chú ý, đây là đáng giá làm cho người ta vui vẻ sự tình.”

“Như thế, nghe nói Italy La Mã thánh kiều ngõa ni bệnh viện thủ tịch tâm huyết quản khoa thầy thuốc Andre cũng không thỉnh tự đến!”

Giữa bệnh viện sư sinh đều đang nói luận lần này trung y giới giáo dục việc trọng đại khi, Hạ Vân Kiệt lại phảng phất sự tình gì cũng chưa phát sinh bình thường, nên đi làm đi làm, nên tan tầm tan tầm, nên xuống biển tìm kiếm Linh sơn xuống biển tìm kiếm Linh sơn, nên cùng bằng hữu ước hội liên hoan liền cùng bằng hữu ước hội liên hoan, nhưng thật ra Lưu Nhất Duy thỉnh thoảng nghe được nhiều như vậy y học giới như sấm bên tai đại nhân vật lục tục đến Giang Châu đại học tin tức, tâm tình càng ngày càng nhiều khẩn trương.

Dù sao hắn chính là một gã tại chức chủ trị thầy thuốc ra sức học hành thạc sĩ học vị a !

Lần này nghiên cứu thảo luận hội chỉ điểm tiếp đãi khách sạn là Đông Khải đại tửu điếm, cho nên mấy ngày nay Đông Khải đại tửu điếm trở nên phá lệ công việc lu bù lên. Bình thường rất ít xuất hiện tây phương khuôn mặt, mấy ngày nay đột nhiên hơn đứng lên. Liền ngay cả bình thường rất ít có người thăm đại đường cà phê hưu nhàn bar, đã nhiều ngày đều bắt đầu trở nên náo nhiệt đứng lên.

Bởi vì người nước ngoài thích cũng không có việc gì ngồi ở cà phê đi điểm chén cà phê, nói chuyện phiếm.

Một ngày này, Đông Khải khách sạn đại đường cà phê hưu nhàn bar, không hề thiếu người nước ngoài ở uống cà phê, thấp giọng trò chuyện thiên. Đại đa số nói là tiếng Anh, cũng có chút là Italy ngữ, tiếng Pháp, tiếng Đức. Nếu có thể nghe hiểu được hẳn là chỉ biết bọn họ đàm trên cơ bản là y học gì đó.

Trừ bỏ này đó người nước ngoài, còn có một ít người Trung Quốc. Trong đó có một bàn người Trung Quốc có vẻ rõ ràng, này cái bàn người mặc đều thực khảo cứu, một vị cổ thô ngắn, làn da có điểm hắc trung niên nam tử hiển nhiên là này một bàn trung tâm, tùy ý ngồi ở chỗ kia lại đều có một cỗ tử bễ nghễ tứ phương tư thế, ngồi chung người ta nói nói khi đều đã vụng trộm lấy mắt quan sát hắn phản ứng.

“Thị trưởng, Chu lão giáo thụ bọn họ đến đây.” Đang lúc mọi người nói chuyện khi, một vị mang theo công văn bao nam tử đi đến kia cổ thô ngắn trung niên nam tử bên người, thấp giọng nói.

“Nga, tới rồi!” Được xưng là thị trưởng nam tử nghe vậy hai mắt mạnh sáng ngời, lập tức đứng lên.

Này được xưng là thị trưởng nam tử đúng là Giang Châu thị thị trưởng Đường Tư Châu, xách công văn bao nam tử còn lại là hắn thư ký.

Đường thị trưởng vừa đứng đứng lên, này khác vài cái ngồi cùng bàn cũng đều đi theo đứng dậy, theo Đường thị trưởng hướng khách sạn đại đường cửa đi đến.

Đoàn người vừa đến đại đường cửa không trong chốc lát, năm lượng màu đen Audi ab xe liền lái lại đây, sau đó đứng ở khách sạn đại đường lối vào.

Xe vừa dừng lại xuống dưới, giữa kia lượng Audi xe phó điều khiển vị thượng liền rất nhanh xuống đến một người, người này đúng là Giang Châu đại học trung y học viện Đinh Chí Giang.

Đinh Chí Giang vừa xuống xe liền vội việc đi đến sau thùng xe, sau đó rớt ra cửa xe.

Cửa xe rớt ra, đi xuống đến một cái tóc có chút trắng bệch, khí chất nho nhã nam tử, đúng là Chu Tân Bình lão giáo thụ.

“Chu giáo thụ, một đường vất vả !” Gặp Chu Tân Bình lão giáo thụ xuống xe, Đường thị trưởng hai mắt liền sáng ngời, vội vàng thân thủ hướng Chu Tân Bình giáo thụ đi đến.

Bất quá Chu Tân Bình giáo thụ lại chính là hướng Đường thị trưởng cười gật gật đầu, sau đó xoay người cung kính nâng một vị đầu đầy ngân phát lão nhân xuống xe, nói:“Sư phụ, ngài chậm một chút.”

Này lão nhân đúng là huyền môn danh y “Tái Hoa Đà” Diệp Tư Kiện.

Đến Diệp Tư Kiện bực này tuổi thân phận, hắn đối tham gia loại này nghiên cứu thảo luận hội sớm đã mất đi hứng thú. Bất quá bởi vì này lần vừa vặn đi Bắc Kinh hội lão hữu, Chu Tân Bình trong lúc vô ý nói lên cuối tháng có một lần quốc tế nghiên cứu thảo luận sẽ ở Giang Châu thị cử hành, Diệp Tư Kiện nhớ tới vị kia Hạ đại sư tựa hồ chính là đến từ Giang Nam tỉnh, liền nổi lên hứng thú, tùy Chu Tân Bình một đường lại đây.

Ở mặt ngoài là tới tham gia nghiên cứu thảo luận hội, kỳ thật Diệp Tư Kiện cũng là tồn một tia hy vọng có thể cùng Hạ đại sư gặp nhau may mắn tâm lý.

Đương nhiên lấy Diệp Tư Kiện nhân mạch quan hệ, hắn hoàn toàn có thể hỏi thăm Hạ Vân Kiệt cụ thể đang ở nơi nào, thậm chí có thể trực tiếp hướng Lý Thanh Hồng hỏi thăm. Nhưng Hạ đại sư loại nào nhân vật, hắn nếu đại ẩn ẩn cho thị, tự nhiên là không thích người đi quấy rầy, cho nên cấp cái gan lớn như trời cấp Diệp Tư Kiện cũng không dám chủ động đi tìm hiểu Hạ đại sư rơi xuống cùng sự tình. Đương nhiên nếu là ngẫu ngộ kia tự nhiên lại là mặt khác một hồi sự, kia đó là cơ duyên.

Đương nhiên Diệp Tư Kiện tâm tư Chu Tân Bình là không biết

“Đường thị trưởng, cho ngươi đợi lâu.” Chu Tân Bình đem lão sư Diệp Tư Kiện nâng xuống xe sau, thế này mới thân thủ cùng Đường Tư Châu thị trưởng nắm tay, nhưng thái độ nhưng không phải thực nhiệt tình. Tựa hồ một thị trưởng căn bản đề không nổi hắn vị này thầy thuốc hứng thú.

Cũng là, Chu Tân Bình bình thường nhưng là thường xuyên cùng quốc gia người lãnh đạo tiếp xúc, nhãn giới tự nhiên rất cao. Chính là một địa cấp thị thị trưởng thật đúng là nhập hắn không được Chu Tân Bình pháp nhãn.

Đường Tư Châu hiển nhiên cũng biết Chu Tân Bình phân lượng, cho nên cũng không có biểu hiện ra gì bất khoái, ngược lại hai tay gắt gao nắm Chu Tân Bình tay nói:“Hẳn là, hẳn là, Chu giáo thụ không chối từ mệt nhọc đến chỉ điểm duy trì chúng ta Giang Châu thị y học công tác, chúng ta đều thực cảm kích a!”

Cùng Chu Tân Bình khách sáo xong sau, Đường Tư Châu lại nhiệt tình mà cung kính theo Diệp Tư Kiện nắm rảnh tay, tiếp theo mới đi theo Chu Tân Bình đám người nhất nhất bắt tay.

Trong đó có vệ sinh bộ cục trưởng, quốc gia trung y dược quản lý cục phó cục trưởng, bọn họ là Bắc Kinh đến quan phương đại biểu, trong đó vệ sinh bộ vị kia cục trưởng còn là Chu Tân Bình học sinh, bất quá nay lại khí y theo chính, thành một gã vệ sinh bộ cục trưởng. Vệ sinh bộ cục trưởng luận chức cấp là theo Đường Tư Châu vị này thị trưởng là giống nhau, bởi vậy có thể thấy được Chu Tân Bình ở chính phủ trung lực ảnh hưởng loại nào lợi hại.

Đi theo Chu Tân Bình cùng đến Giang Châu thị còn có trực tiếp đuổi tới Hải Châu thị sân bay nghênh đón bọn họ đoàn người Giang Nam tỉnh vệ sinh thính lãnh đạo, Giang Châu thị vệ sinh cục lãnh đạo cùng với Giang Châu đại học phó hiệu trưởng, trung y học viện viện trưởng Hồng Văn Cảnh, đương nhiên còn có Đinh Chí Giang.

Kia Đinh Chí Giang gặp ngay cả Đường thị trưởng đối mặt chính mình lão sư đều khách khí có thêm, trên mặt lần cảm có vinh quang, trong lòng âm thầm đắc ý nói, xú tiểu tử, xem lần này ai còn dám che chở ngươi, cũng dám cùng lão tử chống đối!

Mọi người ở cửa hơi chút bắt tay hàn huyên một trận tử sau, liền đều vào đại đường.

Giang Châu thị chính phủ cùng Giang Châu đại học bên này thân là địa chủ, sớm đã chuẩn bị yến hội, bất quá Chu Tân Bình đám người đi đường đi chung đường mệt nhọc nhưng không có lập tức khai tịch, mà là trước đi lên hơi chút sửa sang lại nghỉ ngơi, thế này mới xuống dưới dùng cơm.

“Tái Hoa Đà” Diệp Tư Kiện là thế ngoại cao nhân, thích thanh tĩnh, hơn nữa tuổi cũng đã muốn già nua, tự nhiên không thích tái tham gia loại này rõ ràng có chứa quan phương tính chất liên hoan trung, cho nên hắn cũng

không có xuống dưới đi ăn cơm, mà là làm cho người ta đưa điểm nhẹ cơm điểm đến trong phòng hưởng dụng.

“Hồng viện trưởng, ta nghe Chí Giang nói các ngươi học viện gần nhất ra cái khó lường trẻ tuổi giáo thụ, gọi là gì Hạ Vân Kiệt tới, ta nhưng thật ra rất hiếu kì, không bằng cũng gọi tới cùng nhau dùng cơm, cũng tốt nhận thức một chút.” Đông Khải đại tửu điếm, lớn nhất, xa hoa nhất trong ghế lô, Chu Tân Bình cười tủm tỉm đối Hồng Văn Cảnh nói.

“Này…… Tốt, ta cái này gọi điện thoại hỏi một chút hắn, nhìn hắn có phải hay không có rảnh đến một chút.” Hồng Văn Cảnh gặp lần đầu tiên liên hoan, Chu Tân Bình liền nhắc tới Hạ Vân Kiệt, trong lòng không khỏi một cái lộp bộp, nhưng Chu Tân Bình thân phân dù sao không giống tầm thường, Hồng Văn Cảnh nhưng cũng không tốt cự tuyệt, đành phải gật đầu trả lời, chính là trả lời khi ánh mắt lại hơi có chút không vui nhìn Đinh Chí Giang liếc mắt một cái.

Hồng Văn Cảnh cũng không phải ngốc tử, đương nhiên nghe được đi ra đây là Đinh Chí Giang đang làm trò quỷ, ở nhân cơ hội trả thù !

Gặp Hồng Văn Cảnh trả lời có chút do dự, trong giọng nói lại rất có nâng lên Hạ Vân Kiệt ý tứ, tựa hồ chính mình thỉnh Hạ Vân Kiệt lại đây, còn phải nhìn hắn thời gian, nhìn hắn nguyện ý không, Chu Tân Bình trên mặt không khỏi hơi hơi lộ ra một tia không vui sắc, mà nay ngày giữa trưa tham dự tiếp đãi trừ bỏ Đinh Chí Giang, còn lại trên cơ bản đều cũng có chức vị, sát ngôn quan sắc bản sự người người đều không giống tầm thường. Chu Tân Bình vừa nhắc tới Hạ Vân Kiệt, bọn họ liền cảm giác được không thích hợp, nay lại thấy Hồng Văn Cảnh trả lời không thể, Chu Tân Bình mặt lộ không vui sắc, người người đều hơi hơi thay đổi sắc mặt, xem Hồng Văn Cảnh ánh mắt rất có trách cứ ý.

Nói đùa, Chu Tân Bình người nào? Kia nhưng là có thể trực tiếp cùng quốc gia người lãnh đạo đối lại nói quốc y chuyên gia. Liền ngay cả lần này đến tham dự hội nghị vệ sinh bộ tạ cục trưởng đều là hắn học sinh. Không thấy được ngay cả thị trưởng, vệ sinh thính thính trưởng…… Đều tự mình tới rồi tiếp đãi hắn sao? Ngươi Hồng Văn Cảnh như thế nào có thể loại thái độ này cùng ngữ khí trả lời hắn đâu?

“Hồng viện trưởng nếu Chu giáo thụ mở miệng, đó là kia Hạ Vân Kiệt vinh hạnh, ngươi lập tức gọi điện thoại cấp, nói cho hắn cho dù tái việc cũng phải lập tức đến một chuyến!” Tỉnh vệ sinh thính Cố thính trưởng là toàn bộ Giang Nam tỉnh vệ sinh chữa bệnh ngành lãnh đạo, quyền cao chức trọng, gặp Chu Tân Bình mặt lộ không vui sắc, lập tức mở miệng lấy chân thật đáng tin ngữ khí nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 632 : Ta không rảnh

“Tốt Cố thính trưởng, ta lập tức gọi điện thoại.” Hồng Văn Cảnh là đại học giáo thụ cũng là Giang Nam tỉnh thầy thuốc, tự nhiên không dám nghịch tỉnh vệ sinh thính thính trưởng mệnh lệnh, vội vàng trở về một câu, sau đó liền cầm di động ly khai ghế lô, trong lòng lại âm thầm kêu khổ không thôi.

Người khác không biết Hạ Vân Kiệt cái gì đến đây, Hồng Văn Cảnh cũng là trong lòng biết rõ ràng. Đừng nói Hạ Vân Kiệt tới hay không không phải hắn Hồng Văn Cảnh có thể làm được chủ, cho dù hắn đáp ứng đến đây, này Chu Tân Bình bãi có thay Đinh Chí Giang xuất đầu ý tứ, vạn nhất đến lúc đó không hài lòng, chỉ sợ ngược lại càng phiền toái.

Nhưng mặc kệ như thế nào, này điện thoại Hồng Văn Cảnh còn là đánh. Về phần cụ thể tình huống, chỉ sợ còn là cùng Hạ Vân Kiệt trước tiên nói rõ ràng.

Trong lòng làm sau khi quyết định, Hồng Văn Cảnh cấp Hạ Vân Kiệt gọi điện thoại.

Hồng Văn Cảnh cấp Hạ Vân Kiệt bát gọi điện thoại khi, Hạ Vân Kiệt đang theo cùng văn phòng Lý Hiểu Thi lão sư ở trường học căn tin cùng nhau ăn giữa trưa cơm, gặp là Hồng viện trưởng điện thoại liền tiếp lên.

“Hồng viện trưởng ngươi hảo, có chuyện gì sao?” Tiếp khởi điện thoại sau, Hạ Vân Kiệt cười hỏi.

Hồng viện trưởng? Lý Hiểu Thi vừa nghe đến này ba chữ, lỗ tai lập tức liền dựng thẳng lên.

“Là như vậy Hạ lão sư, Chu Tân Bình lão giáo thụ còn có vệ sinh bộ các lãnh đạo hôm nay đã muốn đến Giang

Châu, hiện tại ta chính cùng bọn họ. Bất quá, Chu Tân Bình vừa rồi nói muốn cùng ngài gặp cái mặt, mời ngài cùng nhau ăn bữa cơm, ngài xem……” Hồng Văn Cảnh cung kính xin chỉ thị nói.

“Chu Tân Bình? Đinh Chí Giang lão sư?” Hạ Vân Kiệt mày hơi hơi nhíu một chút nói.

“Chu Tân Bình?” Lý Hiểu Thi nghe thế ba chữ, trái tim đều khống chế không được thật mạnh nhảy một chút, tiếp theo trên mặt hơi hơi lộ ra một tia lo lắng sắc.

Chu Tân Bình là Đinh Chí Giang lão sư, mà Đinh Chí Giang cùng Hạ Vân Kiệt hướng đến có mâu thuẫn, Lý Hiểu Thi cơ hồ phản xạ có điều kiện liền nghĩ tới lúc này Hạ Vân Kiệt nhắc tới Chu Tân Bình khẳng định không phải cái gì sự tình tốt.

“Đúng vậy, phỏng chừng là Đinh Chí Giang ở Chu Tân Bình lão giáo thụ trước mặt nói ngài cái gì nói bậy, cho nên……” Hồng Văn Cảnh thật cẩn thận nhắc nhở nói.

“Ngươi nói cho hắn, ta không rảnh.” Hạ Vân Kiệt không đợi Hồng Văn Cảnh đem nói cho hết lời, liền trực tiếp ngắt lời nói.

Hồng Văn Cảnh đối này đáp án cũng không có cảm thấy chút ngoài ý muốn, chính là tuy rằng sớm đã dự đoán được, nhưng nghe vậy còn là nhịn không được một trận cười khổ.

Thật sự là thần tiên đánh nhau, phàm nhân tao ương a! Chính hắn một viện trưởng lúc này nhưng là giáp ở bên trong khó làm người.

Bất quá trong lòng tuy rằng cười khổ, Hồng Văn Cảnh còn là hoàn toàn hướng về cũng tôn kính Hạ Vân Kiệt ý tứ.

Cũng là, ngươi Chu Tân Bình y thuật lại cao minh chẳng lẽ còn có thể so sánh Hạ lão sư cao minh sao? Ngươi Chu Tân Bình thân phận lại cao, chẳng lẽ còn có thể so sánh Phùng lão viện trưởng sư thúc cao hơn nữa sao? Huống chi nay Hồng Văn Cảnh cũng là đi theo Hạ Vân Kiệt học y, chẳng lẽ Hồng Văn Cảnh còn không ngờ như thế ngươi Chu Tân Bình lên đối phó chính mình sư môn trưởng bối bất thành?

“Tốt, ta đã biết. Chính là chuyện này có phải hay không muốn cùng Phùng lão sư đề một chút, làm cho hắn cùng Chu Tân Bình câu thông một chút, cũng miễn cho……” Hồng Văn Cảnh trả lời một câu, sau đó thật cẩn thận xin chỉ thị nói.

“Chuyện này không có gì phải câu thông.” Hạ Vân Kiệt thực trực tiếp trả lời.

Nói đùa, hắn Hạ Vân Kiệt cái gì thân phận, hắn không tìm Đinh Chí Giang phiền toái xem như hắn đâu có nói, nay được, Đinh Chí Giang nhưng vẫn ở tìm hắn phiền toái, nay lại giựt giây hắn lão sư, mà hắn lão sư lại rất có thay hắn đệ tử thảo cách nói tư thế, hiển nhiên cũng là người tâm cao khí ngạo, cường thế quen, hơn nữa thực bao che khuyết điểm. Người như vậy, Hạ Vân Kiệt tự nhiên khinh thường nhất cố, càng đừng nói còn cố ý thỉnh Phùng Văn Bác ra mặt câu thông, khiến cho giống như hắn đuối lý xin khoan dung dường như.

Không phải một cái quốc y đại sư sao? Không phải một cái cùng thượng tầng người lãnh đạo quan hệ có vẻ được không?

“Này…… Hạ lão sư, kia Chu Tân Bình thân phân có điểm đặc thù, hắn không chỉ có y thuật cao minh, hơn nữa hắn còn cùng cao tầng người lãnh đạo quan hệ cũng không sai, ngài xem……” Hồng Văn Cảnh gặp Hạ

Vân Kiệt trả lời thật sự quyết đoán trực tiếp, sợ hắn không rõ ràng lắm Chu Tân Bình bối cảnh, do dự hạ, lại lần nữa thật cẩn thận nhắc nhở nói.

Ở Hồng Văn Cảnh vị trí này, hắn tự nhiên là hy vọng Phùng Văn Bác ra mặt, mọi người đều thối lui một bước, nói vài câu lời hay, đại sự hóa tiểu, việc nhỏ hóa không! Đương nhiên này cũng là bởi vì Hồng Văn Cảnh còn không có chân chính hiểu biết Hạ Vân Kiệt năng lượng, hắn nếu biết Hạ Vân Kiệt áp căn chính là thần tiên sống, liền ngay cả hoàng lão đều cùng hắn xưng huynh gọi đệ, hắn sẽ không hội kiêng kị kia Chu Tân Bình.

“Không có việc gì Hồng viện trưởng, ngươi chỉ để ý yên tâm, chuyện này cứ như vậy, ta đang ở ăn cơm đâu.” Hạ Vân Kiệt thực nhẹ nhàng nói.

“Tốt lắm, ngài chậm rãi dùng cơm.” Hồng Văn Cảnh gặp Hạ Vân Kiệt tâm ý đã định, cũng chỉ đành theo ý tứ của hắn, cung kính nói một câu, sau đó treo điện thoại.

Hồng Văn Cảnh treo điện thoại sau, đứng ở ghế lô ngoài lắc lắc đầu, do dự trong chốc lát, mới kiên trì đẩy ra ghế lô cửa.

Trong ghế lô, Chu Tân Bình đám người đã muốn nhập tòa. Chu Tân Bình làm mọi người thân phận tôn quý nhất, tự nhiên là ngồi ở đối diện ghế lô cửa chủ vị phía trên.

Hắn hai bên phân biệt có vệ sinh bộ Tạ cục trưởng cùng Đường thị trưởng tọa bồi, tiếp theo đó là tỉnh vệ sinh thính thính trưởng, quốc gia thuốc Đông y quản lý cục phó cục trưởng đám người, liếc mắt một cái nhìn lại, thấp nhất cũng là xử cấp đã ngoài quan viên, tư thế mười phần.

Gặp Hồng Văn Cảnh tiến vào, tất cả mọi người ào ào

hướng hắn nhìn lại, chỉ có Chu Tân Bình hơi hơi nâng giương mắt phiêu hắn liếc mắt một cái, liền tự cố tự cúi đầu ẩm trà.

“Hồng viện trưởng, kia Hạ Vân Kiệt ở nơi nào? Khi nào thì có thể đuổi tới?” Cố thính trưởng hai mắt nhìn chăm chú vào Hồng Văn Cảnh, lấy cao cao tại thượng ngữ khí hỏi.

Căn bản là không có lo lắng Hạ Vân Kiệt cự tuyệt tới được khả năng tính.

Cũng là, Chu Tân Bình lão giáo thụ nhưng là ngay cả hắn đường đường tỉnh thính thính trưởng đều chỉ có thể tại hạ thủ bồi tọa đại nhân vật, hắn muốn triệu kiến chính là một cái danh không dùng truyền lão sư, chẳng lẽ hắn còn dám không lập tức tới rồi?

Còn lại người hiển nhiên cũng đều là nghĩ như vậy, cho nên đều là nhìn Hồng Văn Cảnh, chờ hắn trả lời. Hơn nữa Đinh Chí Giang, nhìn Hồng Văn Cảnh, khóe miệng nổi lên một tia đắc ý cười lạnh.

Đinh Chí Giang hoàn toàn có thể tưởng tượng được đến, nhiều như vậy lãnh đạo ở đây, một khi hắn lão sư ở trên bàn rượu hơi chút biểu lộ ra một tia đối Hạ Vân Kiệt bất mãn, này đó lãnh đạo vì lấy lòng lão sư, tất nhiên sẽ có sở hành động, khi đó Hạ Vân Kiệt tuyệt đối chịu không nổi!

Phải biết rằng, đang ngồi không chỉ có có đến từ Bắc Kinh phụ trách chữa bệnh vệ sinh ngành lãnh đạo, còn có hiện quản tỉnh thị lãnh đạo, lại khởi là Hạ Vân Kiệt chính là một đại học lão sư có thể chống lại ? Chỉ sợ cũng tính Phùng Văn Bác biết sau, cũng phải bán hắn lão sư mặt mũi, không hề che chở Hạ Vân Kiệt. Bởi vì hắn lão sư nhưng là một ít quốc gia người lãnh đạo bảo vệ sức khoẻ thầy thuốc, có thể theo chân bọn họ trực

tiếp mặt đối mặt nói được thượng nói nhân vật, Phùng Văn Bác con trai Phùng Chính Thành nay vị trí đã muốn rất cao, nếu còn muốn tiếp tục hướng lên trên đi, vậy phải đi lên tầng lộ tuyến, như vậy liền tuyệt đối không thể đắc tội Chu Tân Bình, nếu không nếu Chu Tân Bình ở lãnh đạo trước mặt hơi chút nói hắn Phùng Chính Thành vài câu không tốt trong lời nói, chỉ sợ Phùng Chính Thành muốn tưởng tiếp tục hướng lên trên đi độ khó liền lớn hơn nữa.

“Này, Hạ lão sư hắn nói hiện tại có việc, không có biện pháp tới rồi cùng nhau dùng cơm.” Hồng Văn Cảnh kiên trì trả lời.

Chu Tân Bình nghe vậy ngẩng đầu nhìn Hồng Văn Cảnh liếc mắt một cái, cái gì cũng không có nói, nhưng trong lỗ mũi lại phát ra một nhẹ nhàng tiếng hừ lạnh.

Chính là này nhẹ nhàng tiếng hừ lạnh lại hoàn toàn biểu lộ ra Chu Tân Bình trong lòng bất mãn, cũng làm cho tạ cục trưởng đám người sắc mặt lập tức liền trầm xuống dưới.

“Ta nói Hồng viện trưởng, các ngươi trường học lão sư cái giá còn cử đại thôi!” Tạ cục trưởng chậm rãi chuyển động trong tay cái chén, không vội không chậm nói.

Chính là mặc cho ai cũng nghe ra đến hắn trong giọng nói vặn hỏi ý.

Chu Tân Bình là Tạ cục trưởng lão sư, Hạ Vân Kiệt không cho Chu Tân Bình mặt mũi, tự nhiên cũng chính là không cho hắn vị này đến từ kinh thành quan phương đại biểu.

“Hồng viện trưởng này Hạ Vân Kiệt là như thế nào muốn làm ? Hắn chẳng lẽ không biết đến Chu giáo thụ là trung y giới lão tiền bối, là Bắc Kinh đến khách quý sao? Có

chuyện gì gần đây thấy hắn còn là trọng yếu hơn!” Gặp Chu Tân Bình còn có trong bộ đến lãnh tức giận, Cố thính trưởng trong đầu không khỏi cả kinh, không nể mặt hướng Hồng viện trưởng chất vấn nói.

“Này……” Hồng Văn Cảnh tuy rằng cũng là nhất viện dài, nhưng đối mặt Cố thính trưởng chất vấn nhưng cũng chỉ có thể nói quanh co.

Không có biện pháp a, quan đại nhất cấp áp người chết, càng đừng nói Cố thính trưởng còn so với hắn lớn vài cấp.

“Hồng viện trưởng phiền toái ngươi lại cho kia Hạ Vân Kiệt gọi cái điện thoại, mặc kệ hắn hiện tại có chuyện gì đều phải đến một chuyến, đây là công tác nhiệm vụ!” Đường thị trưởng theo sát sau dùng không tha nhân phản kháng ngữ khí nói.

Nói đùa, hắn Đường thị trưởng còn tưởng tiếp tục thượng đi đâu! Nói cái gì cũng phải để Chu Tân Bình giáo thụ vui vẻ hài lòng đến, vui vẻ hài lòng đi, không thể ra một chút bại lộ!

“Này……” Hồng Văn Cảnh mặt lộ vẻ khó xử.

Kia nhưng là đương thời thần y, Phùng lão viện trưởng sư thúc, nếu đã muốn minh xác tỏ vẻ không chịu đến đây, hắn Hồng Văn Cảnh lại khởi khả lần nữa gọi điện thoại!

Gặp Tạ cục trưởng, Cố thính trưởng, Đường thị trưởng ào ào ra lời chỉ trích hạ mệnh lệnh, Chu Tân Bình vốn sắc mặt hơi hoãn, bất quá gặp Hồng viện trưởng thế nhưng mặt lộ vẻ khó xử, hiển nhiên là không nghĩ tái gọi điện thoại, Chu Tân Bình sắc mặt lập tức lại trở nên có chút khó coi đứng lên, trong lỗ mũi lại phát ra lạnh lùng hừ thanh, nói:“Tính người trẻ tuổi tuổi trẻ khí thịnh, thị

mới kiêu ngạo thực bình thường, chúng ta sẽ không dùng miễn cưỡng hắn lại đây.”

Chu Tân Bình thốt ra lời này ra, Hồng viện trưởng sắc mặt đều nhịn không được đổi đổi, mà Đinh Chí Giang tắc lộ ra một chút khoái ý cùng vui sướng khi người gặp họa biểu tình. Bởi vì Chu Tân Bình những lời này đã muốn hoàn toàn biểu đạt ra hắn đối Hạ Vân Kiệt bất mãn, cũng đem Hạ Vân Kiệt phẩm tính quy định sẵn.

Thì phải là tuổi trẻ khí thịnh, thị mới kiêu ngạo!

Mà người như vậy, ngôn ngoại ý hiển nhiên là không thích hợp làm lão sư !

“Hồng viện trưởng, này Hạ Vân Kiệt, trở về sau ngươi phải hảo hảo gõ gõ! Loại tính cách này như thế nào có thể làm hảo lão sư đâu?” Cố thính trưởng cùng Đường thị trưởng đều mặt lộ vẻ bất mãn sắc chỉ trích nói.

Gặp Cố thính trưởng cùng Đường thị trưởng đều ào ào chỉ trích, Đinh Chí Giang trong lòng quả thực là nhạc khai hoa, hận không thể ngửa mặt lên trời một trận cười to, nghĩ rằng, thật sự là không muốn chết sẽ không phải chết, cũng dám ở ta lão sư trước mặt bãi tác phong đáng tởm, tiểu tử này căn bản chính là tự tìm tử lộ a!

“Vừa rồi là Hồng viện trưởng điện thoại?” Giang Châu đại học trường học căn tin, Lý Hiểu Thi dùng nghi hoặc ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Đúng vậy.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu trả lời.

“Vậy ngươi vừa rồi nói như thế nào không rảnh? Kính nhờ, đó là Hồng viện trưởng điện thoại a!” Lý Hiểu Thi được đến khẳng định đáp án sau, không khỏi mở to hai mắt giật mình nhìn Hạ Vân Kiệt.

Tuy rằng vừa rồi nàng không có nghe đến Hồng viện trưởng nói gì đó, nhưng Hạ Vân Kiệt nói lời nói nàng hay là nghe nhất thanh nhị sở, cũng là ẩn ẩn có thể đoán ra Hồng viện trưởng có chuyện tìm hắn, nhưng Hạ Vân Kiệt lại trả lời không rảnh.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 633 : Không có gì

“Ta là không có thời gian a! Ta không phải với ngươi cùng nhau ăn cơm thôi!” Hạ Vân Kiệt một bộ đương nhiên nói.

“Ta thật sự là phục rồi ngươi! Ăn cơm còn so với hồng viện trưởng tìm ngươi có việc còn trọng yếu sao?” Lý Hiểu Thi nghe nói thẳng mắt trợn trắng.

“Được, Hồng viện trưởng tìm ta cũng không cái gì chuyện trọng yếu. Bằng không ta cũng không hội đẩy điệu.” Hạ Vân Kiệt cười giải thích nói.

“Kia còn không sai biệt lắm. Bất quá sau này mặc kệ có không có chuyện trọng yếu, nếu lãnh đạo tìm ngươi, ngươi tổng muốn tích cực một điểm. Phải biết rằng ngươi mặc dù có lão viện trưởng kia tầng quan hệ, nhưng huyện quan không bằng hiện quản a, vẫn muốn làm tốt cùng Hồng viện trưởng quan hệ.” Lý Hiểu Thi nghe nói lúc này mới tông một hơi, bất quá vẫn nhịn không được liếc trắng mắt, nhắc nhở nói.

“Tạ tạ Lí lão sư, ta sau này hội chú ý.” Hạ Vân Kiệt cười gật gật đầu nói.

“Vậy là tốt rồi, nga, đúng vừa mới nghe ngươi nhắc tới Chu Tân Bình. Này lại là thế nào hồi sự?” Lý Hiểu Thi gật gật đầu, lại tò mò hỏi.

“Kỳ thật cũng không cái gì a.” Hạ Vân Kiệt cười trứ thuận miệng trở về một câu, tưởng đem này sự kiện cấp hồ lộng quá.

Liền bởi vì Hồng viện trưởng sự tình, Lý Hiểu Thi đều một trận thuyết giáo, nếu tái cho biết chính hắn cự tuyệt kỳ thật là Chu Tân Bình, Hạ Vân Kiệt cho dù dùng đầu

ngón chân tưởng cũng có thể nghĩ đến khẳng định lại tránh không được một trận thuyết giáo.

Bất quá Hạ Vân Kiệt hiển nhiên xem thường nữ nhân lòng hiếu kỳ, Lý Hiểu Thi nghe nói không chỉ không có như vậy dừng, ngược lại rất ngạc nhiên nói:“Cái gì kêu không có gì, nói, vừa mới thế nào hội đột nhiên nhắc tới Chu Tân Bình ?”

Hạ Vân Kiệt kiến Lý Hiểu Thi truy vấn, biết này sự kiện sự hậu Đinh Chí Giang các lão sư khẳng định hội truyện ra, sớm muộn Lý Hiểu Thi vẫn hội biết đến, chỉ hảo không đường chọn lựa nói thật nói:“Kỳ thật thực không có gì a, Chu Tân Bình thuyết tưởng thấy vừa thấy ta, theo ta cùng nhau ăn bữa cơm, rồi mới ta này không phải ở ăn thôi, cho nên đẩy rớt.”

“Cái gì!” Lý Hiểu Thi nghe nói giật mình đến độ nhịn không được tiêm thanh kêu trở nên, dẫn tới căn tin người liền liền hướng bọn hắn bên này xem ra.

“Đừng vậy đại kinh tiểu quái được không? Mọi người đều hướng chúng ta bên này xem đâu.” Hạ Vân Kiệt kiến quả thực như chính mình sở liệu, cười khổ nói.

“Này chính là ngươi nói không có gì mạ? Ngươi có biết hay không Chu Tân Bình là ai nha? Có biết hay không liền liên chúng ta lão viện trưởng gặp hắn cũng phải khách khách khí khí ? Ngươi đổ tốt, hắn gọi ngươi quá, ngươi thế nhưng còn chối từ. Này còn kêu không có gì!” Lý Hiểu Thi tựa như xem quái vật như nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Việc này ta đều biết đến. Khả hắn vẫn Đinh Chí Giang lão sư. Ngươi ngẫm lại xem, hắn một quốc y đại sư thế nhưng hội cố ý điểm tên là ta một phó giáo sư đi, tổng không có khả năng là mộ danh mà đến đi? Nếu không phải, kia khẳng định chính là bởi vì Đinh Chí Giang sự tình, nếu như vậy, ta còn đi làm cái gì? Nhìn hắn hiển

bãi? Đi nhận hắn cao cao tại thượng huấn xích?” Hạ Vân Kiệt lại cười khổ nói.

“Ta còn tưởng ngươi không biết đâu, nguyên lai ngươi đều biết đến nha!” Lý Hiểu Thi hận thiết bất thành cương liếc Hạ Vân Kiệt nói,“Nguyên nhân là như vậy, ngươi liền càng phải biết đi. Phải biết rằng Chu Tân Bình nhưng là quốc y đại sư, trung ương bảo vệ sức khoẻ cục chuyên gia, bình thường cùng quốc gia lãnh đạo mọi người là có tiếp xúc, hắn gọi ngươi đi, ngươi nếu không đi, kia không phải triệt để đem hắn đắc tội đã chết?”

“Dù sao đã đắc tội, không có gì a!” Hạ Vân Kiệt tủng nhún vai thuyết nói.

Hắn tổng không thể thuyết chính mình căn bản không sợ cái Chu Tân Bình! Chu Tân Bình còn xa không đủ tư cách đem chính mình kêu quá huấn thoại đi !

“Ai, tính tính, hiện ở thuyết cái gì đều trễ, chỉ có thể xem lão viện trưởng đến cùng có chịu hay không tiếp theo giúp ngươi.” Lý Hiểu Thi kiến Hạ Vân Kiệt một bộ không có gì dáng vẻ, hoàn tưởng hắn là phá bình phá suất, cũng là không đành lòng nói lại hắn, thán khẩu khí nói.

Hạ Vân Kiệt cười cười, tâm cảm thấy một tia ấm áp.

Này chính là người thường cuộc sống mị lực chỗ, có người tốt cũng có người xấu, có người cừu hận ngươi cũng có người chân chính quan tâm ngươi! Việc này cuộc sống kinh lịch, việc này nhân gian chân tình! Một khi Hạ Vân Kiệt thoát li hiện ở cuộc sống, trở thành cao cao tại thượng thế ngoại cao nhân, hắn tuyệt đối không biện pháp như thế rõ ràng hiểu được đến.

“Cười, ngươi còn có tâm tình cười, ta thật sự là phục rồi ngươi, có biết hay không muốn làm không tốt ngươi công tác đều không bảo đảm !” Mặc dù Lý Hiểu Thi

không đành lòng nói lại Hạ Vân Kiệt, nhưng gặp hắn còn có tâm tình cười, khước lại nhịn không được xem thường mắng.

“Không cười có thể thế nào? Khó nói ta khóc bất thành? Nói lại, hắn Chu Tân Bình cũng không phải chúng ta học giáo lãnh đạo, của ta đi lưu còn luân không đến hắn lại khoa tay múa chân!” Hạ Vân Kiệt không cho là đúng nói.

Lý Hiểu Thi nghe nói há miệng tưởng phản bác, nhưng cuối cùng vẫn không đành lòng đánh kích hắn, không tái lên tiếng.

Hạ Vân Kiệt xem Lý Hiểu Thi muốn nói lại thôi, biết nàng cái gì tâm tư, vốn định giải thích câu lại không biết giải thích thế nào thích hợp, chỉ hảo thôi, cúi đầu tiếp theo hướng miệng ăn cơm.

Chính ăn, di động lại vang lên.

Hạ Vân Kiệt xuất ra lai vừa thấy, khóe miệng không khỏi nổi lên nhất tơ vui vẻ ý cười.

Điện thoại là trước đây đồng sự Suất Chân đánh đến. Kể từ lần trước ở mị lực ngân tòa, Hạ Vân Kiệt thông qua Chung Dương Dĩnh giúp việc, đại triển thần uy hung hăng giáo huấn một phen vị kia lừa nàng tỷ muội Nhậm Khả Nhi cảm tình tiểu hoàng tử thực phẩm công ty tổng quản lý Hứa Dũng, lại làm hắn cùng hắn vị kia hung ác lão bà Cố Tú Trân trả giá hai trăm vạn bồi thường phí sau khi, Suất Chân kia đám tỷ muội liền thì thỉnh thoảng đánh điện thoại ước Hạ Vân Kiệt liên hoan, ca hát các hoạt động.

Đương nhiên sở phí đều quy vị kia đã thành tiểu phú bà Nhậm Khả Nhi tiền trả.

Cũng bởi vì như vậy, từ uy đại công ty đi sau khi, trước

kia đồng sự trung, Hạ Vân Kiệt liên hệ nhiều nhất gặp nhiều nhất liền sổ Suất Chân. Mà Suất Chân tính cách tùy tiện, giống nam hài tử, làm người cũng thẳng thắn thành khẩn, cùng nàng cùng chỗ trở nên tương đối tùy ý phóng khai, Hạ Vân Kiệt cũng thấy vui vẻ, cho nên trên cơ bản chỉ cần Suất Chân đánh điện thoại lại đây, nhưng thật ra nhất hô liền ứng.

“Buổi tối cùng nhau ăn cơm!” Điện thoại một lần, Suất Chân cũng không quản Hạ Vân Kiệt có không có không, nói thẳng.

“Còn không đến cuối tuần đâu?” Hạ Vân Kiệt có chút ngạc nhiên nói. Bình thì bọn hắn liên hoan đều là tuyển ở cuối tuần, dù sao ngày hôm sau nghỉ ngơi, như vậy cho dù ngoạn trì một ít, uống nhiều lắm tuyệt không hội ảnh hưởng đến công tác.

“Làm sao? Khói nói chỉ có cuối tuần tài năng cùng nhau ăn cơm sao? Ngươi liền thuyết có không có thời gian đi!” Suất Chân không khỏi phân thuyết nói.

“Được, ngươi Suất Chân tỷ lên tiếng, ta dám nói không thời gian mạ?” Hạ Vân Kiệt sớm thói quen Suất Chân cái làm việc phong cách, nghe nói cười nói.

“Kia hoàn không sai biệt lắm, chỗ cũ, sáu giờ, không thấy không về!” Suất Chân thực rõ ràng nói.

“Hảo, không thấy không về.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Nhìn ngươi cười đến như thế vui vẻ, mỹ nữ có ước a?” Hạ Vân Kiệt điện thoại vừa quải điệu, Lý Hiểu Thi liền không hảo ý liếc trắng mắt nói.

Mặc dù nghe không rõ ràng lắm điện thoại kia đầu nói cái gì, nhưng nữ nhân thanh âm Lý Hiểu Thi vẫn nghe được. Nàng hoàn thật sự là buồn bực này gia khỏa thế

nào không tâm không phế đến này trình độ, đều này lúc thế nhưng còn có tâm tư cùng nữ nhân đi ra ngoài lêu lổng !

“Đúng vậy, một bằng hữu.” Hạ Vân Kiệt điểm gật đầu trả lời.

“Chỉ biết là mỹ nữ có ước, các ngươi nam nhân đều như vậy, có mỹ nữ có ước cái gì phiền não sự đều ném sau đầu.” Lý Hiểu Thi lại trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nói.

Hạ Vân Kiệt biết Lý Hiểu Thi chỉ là cái gì, nghe nói chỉ đành san san cười cười.

“Thu phục! Lần này không nên đem này gia khỏa cấp uống bát hạ không thể! Tư Đồ Khanh ngươi cái tân bạn trai không vấn đề đi?” Điện thoại kia đầu, Suất Chân đánh cái hưởng chỉ, xem bên cạnh tử đảng Tư Đồ Khanh.

Kể từ lần đó ở mị lực ngân tòa, bốn nữ nhân uống lộn xộn, bất tỉnh nhân sự bị Hạ Vân Kiệt nhất nhất cấp khiêng đến khách sạn căn phòng sau khi, tứ cá nữ nhân liền vẫn để trong lòng, liền vẫn tưởng trứ muốn đem Hạ Vân Kiệt cũng cấp quá chén một lần.

Khả đến đầu đến mỗi lần đều vẫn các nàng bốn người uống bát hạ, Hạ Vân Kiệt hồn nhiên không sự, cho nên bốn nữ nhân lại càng phát sáng để tâm. Lần này bốn người trung “Sắc nữ lang” Tư Đồ Khanh lại giao một vị tân bạn trai, là vị thầy thuốc, tửu lượng siêu cường. Thế là Suất Chân bốn người lại là lập tức ma đao soàn soạt, tưởng đem Hạ Vân Kiệt cấp uống bát hạ, lúc này mới hoàn không đến cuối tuần liền khẩn cấp ước Hạ Vân Kiệt liên hoan.

“Không vấn đề hắn nếu làm bất quá Hạ Vân Kiệt, ta liền

nhất cước đá hắn!” Tư Đồ Khanh tin tưởng mười phần nói.

“Xem ra lần sau chúng ta liền thông qua phương thức này giúp ngươi tuyển bạt bạn trai được! Không được tránh khỏi đây, làm được lưu lại. Khanh khách!” Suất Chân nghe nói nói giỡn nói, nói xong sau khi chính mình đều nhịn không được nở nụ cười trở nên, mà Tư Đồ Khanh không chỉ không chút nào để ý Suất Chân như thế nói, còn theo nở nụ cười trở nên.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không biết Suất Chân các nàng vì “Nhất tuyết tiền sỉ”, thế nhưng còn thỉnh mời “Ngoại viện”, cùng Lý Hiểu Thi ở căn tin ăn quá trung cơm, một một người ở giáo viên chậm rì rì nhàn đi dạo một phen, lại ở bờ hồ ghế dài tiểu khế một hồi, thẳng đến đến buổi chiều đi làm thời gian, lúc này mới đứng dậy thảnh thơi thảnh thơi hướng học viện đại lâu đi đến.

Đi ở học viện đại lâu thang lầu, thỉnh thoảng có sư sinh từ trên xuống dưới, bọn hắn xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt đều là là lạ, dẫn một tia đáng thương cùng thở dài, phảng phất Hạ Vân Kiệt không phải đi đi làm mà là đi cùng lên phó hình tràng chịu hình bình thường.

Hạ Vân Kiệt ám hơi hơi nhíu, trong mắt thiểm quá một tia không vui sắc. Hắn cũng không phải ngốc tử, đoán cũng có thể đoán được đi khẳng định là giữa trưa chính mình cự tuyệt Chu Tân Bình giáo thụ cho mời sự tình đã ở học viện truyền ra, cho nên mọi người xem hắn ánh mắt mới hội như thế quái dị.

Quả thực, làm Hạ Vân Kiệt đến tam lâu, hướng phòng làm việc đi ra quải thì, nghe lâu hạ truyền tới một trận áp thật sự thấp nghị luận thanh.

“Đinh giáo thụ vẫn tương đối ngoan, thế nhưng thỉnh động Chu Tân Bình ra, này hồi Hạ lão sư dự đoán phải

chết định rồi!”

“Cái gì kêu dự đoán, mà là trăm phần trăm chết chắc rồi ngươi không nghe nói hôm nay giữa trưa lúc Chu Tân Bình cố ý nhắc tới Hạ lão sư, muốn hắn cùng đi ăn cơm, không nghĩ đến Hạ lão sư thế nhưng cự tuyệt nghe nói tại chỗ Chu Tân Bình liền phát hỏa. Chu Tân Bình nhưng là quốc y đại sư, cùng quốc gia lãnh đạo quan hệ đều tốt lắm, liền ngay đại biểu vệ sinh bộ lại đây Tạ cục trưởng đều là hắn học sinh, hắn nhất phát hỏa kia còn rất cao, Cố thính trưởng, Đường thị trưởng đều liền liền ra lời, trách mạ Hạ lão sư kiêu ngạo tự đại, không thích hợp làm lão sư!”

“Là sao? Ta cũng nghe nói. Bất quá này Hạ Vân Kiệt còn thực cứng rắn, thực ngưu bức, biết Chu Tân Bình gọi hắn quá khẳng định không thể thiếu một trận chế nhạo huấn xích, thế nhưng trực tiếp cự tuyệt.”

“Này năm đầu cứng rắn có cái rắm dùng nói lại, Chu Tân Bình là cái gì người, cũng là ngươi một nho nhỏ phó giáo sư có thể cứng rắn, này không phải tự tìm tử lộ mạ?”

“Ai, thuyết mà nói đi, tiểu nhân vật chính là đáng thương a! Cứng rắn khí thôi muốn tao ương, không cứng rắn khí thôi phải cúi đầu phẫn tôn tử để người mắng! Ta thảo!”

Nghe sư sinh ở chính mình phía sau tiểu thanh nghị luận liền liền, Hạ Vân Kiệt không khỏi cười khổ trứ lắc lắc đầu, tiếp theo hướng phòng làm việc đi đến.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 634 : Đi thăm

Đẩy ra cửa phòng làm việc, Hạ Vân Kiệt phát hiện 306 văn phòng lão sư hôm nay thế nhưng rất khó tất cả đều đến đông đủ.

Cửa đẩy ra, tề xoát xoát tám đạo ánh mắt liền tất cả đều đầu ở tại Hạ Vân Kiệt trên người.

“Thực xem không hiểu ngươi, đến lúc này ngươi còn như vậy nhàn nhã!” Nhìn Hạ Vân Kiệt thảnh thơi đẩy cửa tiến vào, tựa hồ không có một tia đại họa lâm đầu giác ngộ, trọng tải lớn nhất Lưu Lực Hoành đi lên tiến đến dùng hắn phì tay trọng trọng chụp ở hắn trên vai, lắc đầu nói.

“Ha ha, như thế nào các ngươi đều biết đến ?” Hạ Vân Kiệt lông mi giương lên, cười hỏi.

“Hiện tại toàn bộ học viện đều truyền mở, chúng ta có thể không biết không? Ta nói ngươi cũng thật là, cúi đầu không phải được rồi sao?” Lưu Lực Hoành lại thật mạnh vỗ hạ Hạ Vân Kiệt bả vai, tức giận nói.

“Có cái gì phải cúi đầu, ta lại không làm chuyện gì sai! Hơn nữa, đây là Giang Châu đại học cũng không phải Bắc Kinh trung y dược đại học, còn không tới phiên Chu Tân Bình làm chủ đi?” Hạ Vân Kiệt không cho là đúng nói.

Chu Tân Bình trừ bỏ là quốc y đại sư, trung ương bảo vệ sức khoẻ cục chuyên gia, còn là Bắc Kinh trung y dược đại học giáo thụ, tiến sĩ sinh đạo sư. Ở Bắc Kinh trung y dược đại học lực ảnh hưởng chút không thua gì Phùng Văn Bác ở Giang Châu đại học lực ảnh hưởng. Đương nhiên luận phân lượng, Bắc Kinh trung y dược đại học so với Giang Châu đại học mạnh hơn nhiều!

“Tính, với ngươi giảng không rõ ràng lắm. Dù sao ngươi kế tiếp cẩn thận một chút đi!” Lưu Lực Hoành đám người cũng là quen Hạ Vân Kiệt tính bướng bỉnh, phải biết rằng Hạ Vân Kiệt vừa tới ngày đầu tiên đã có thể bài Đinh Chí Giang cổ tay, bằng không cũng sẽ không phát sinh hôm nay chuyện như vậy, cho nên nghe vậy đành phải lắc lắc đầu, theo hắn đi.

Chính là trong đầu cũng là khó tránh khỏi có như vậy một tia lo lắng, dù sao ở chung lâu, bọn họ cũng đều biết Hạ Vân Kiệt trừ bỏ y thuật không được tốt lắm, đi rồi lão viện trưởng quan hệ tiến vào ở ngoài, nhân phẩm cũng là thực không sai, ở chung đứng lên cũng cử khoái trá, cũng là không hy vọng hắn bị Đinh Chí Giang cấp khiến cho mất đi tốt như vậy công tác.

“Cảm ơn các ngươi, ta biết đến.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, cảm kích nói.

“Ngươi phải biết rằng thì tốt rồi!” Trong văn phòng đồng sự không ai tin tưởng Hạ Vân Kiệt lời nói.

Chính cái gọi là giang sơn dễ đổi bản tính cũng khó dời đi a! Bọn họ là không tin Hạ Vân Kiệt hội thu hồi hắn kia giấu ở trong khung ngạo khí !

Hạ Vân Kiệt gặp không có người tin tưởng hắn trong lời nói, đành phải cười khổ lắc lắc đầu. Quả thật, hắn là không có khả năng hướng Chu Tân Bình cúi đầu, trừ phi làm sai sự tình là chính hắn.

Giang Châu đại học vườn trường lâm ấm trên đường, mọi người như chúng tinh củng nguyệt vây quanh Chu Tân Bình, trong đó cũng bao gồm Giang Châu đại học hiệu trưởng Tống Chính Vũ.

“Tống hiệu trưởng, các ngươi Giang Châu đại học biến

hóa rất lớn nha, ta nhớ rõ mười năm trước đến, các ngươi nơi này còn là có điểm rách nát, nay cũng là đại biến dạng, nơi nơi đều là hiện đại hoá dạy học đại lâu." Chu Tân Bình một bên đi tới một bên tùy tay chỉ trỏ, rất có lãnh đạo chỉ điểm giang sơn phái đoàn.

Lần này Giang Châu đại học là quốc tế trung y học thuật nghiên cứu thảo luận hội tổ chức phương, Chu Tân Bình thân là quốc y đại sư, nếu tới tham gia, giáo phương tự nhiên muốn mời hắn đến đi thăm một phen. Đương nhiên còn có trong bộ lãnh đạo, quốc gia thuốc Đông y quản lý cục lãnh đạo đều phải mời, bất quá bởi vì này lần đến trong bộ lãnh đạo Tạ cục trưởng đều là Chu Tân Bình mang đi ra học sinh, Chu Tân Bình thân phận liền trở nên càng phát ra tôn quý siêu nhiên, cho nên giáo phương đem chủ yếu tinh lực đều đặt ở Chu Tân Bình trên người. Chỉ cần Chu Tân Bình vui vẻ vừa lòng, tự nhiên cũng liền ý nghĩa kinh thành đến quan phương đại biểu cũng vui vẻ vừa lòng.

"Đúng vậy, mấy năm nay quốc gia đại lực duy trì đại học giáo dục, chúng ta tỉnh thị lãnh đạo cũng phá lệ quan tâm chúng ta trường học kiến thiết, tưởng biến hóa không lớn đều khó a!" Tống Chính Vũ cười trả lời.

"Đúng vậy, giáo dục là hưng quốc chi căn bản a!" Chu Tân Bình hai tay đặt ở phía sau lưng, nghe vậy đồng ý gật gật đầu.

Đoàn người vừa đi vừa nói, bất tri bất giác trung mọi người liền vây quanh Chu Tân Bình đến trung y học viện đại lâu trước mặt.

Nơi này cũng là Chu Tân Bình đám người đi đường đi thăm trọng điểm!

Quốc tế trung y học được nghiên cứu thảo luận hội thôi, trung y học viện đại lâu tự nhiên là trọng điểm!

Trung y học viện, Giang Châu đại học là tối trọng yếu học viện, học viện đại lâu không cao, chỉ có năm tầng, ngoại sức dùng thanh chuyên cùng đầu gỗ tân trang, còn có có Trung Quốc truyền thống đặc sắc mái ngói mái hiên, trên tường điêu khắc rất nhiều cổ đại danh y hình vẽ và văn tự giới thiệu, cả tòa đại lâu có vẻ thực phong cách cổ xưa.

“Chỗ tòa này đại lâu nhưng thật ra không có gì biến hóa a!” Ngửa đầu nhìn kiến trúc phong cách phong cách cổ xưa trung y học viện đại lâu, Chu Tân Bình cười nói.

“Ha ha, chỗ tòa này đại lâu lúc trước thiết kế khi, Phùng lão sư liền lo lắng đến về sau bốn năm mươi năm phát triển nhu cầu, cho nên ở thiết kế lo lắng đến độ thực chu toàn, hiện tại tuy rằng trôi qua gần hai mươi năm, trừ bỏ tường ngoài sơn lại hai lần, nay bên trong sử dụng đứng lên còn là thực phương tiện thoải mái, cho nên chưa từng lo lắng tái trùng kiến hoặc là xây dựng thêm.” Tống Chính Vũ giải thích nói, giải thích khi trong mắt toát ra một tia sùng bái sắc.

Tống Chính Vũ cũng là Phùng Văn Bác học sinh. Lúc trước Hạ Vân Kiệt nói muốn tới trường học nhâm giáo khi, Phùng Văn Bác lập tức liền nói làm cho Tiểu Tống đổi cái địa phương, hắn nói Tiểu Tống đó là hiệu trưởng Tống Chính Vũ, sau lại bị Hạ Vân Kiệt dở khóc dở cười phủ quyết.

“Ha ha, Phùng giáo thụ ánh mắt còn là rất xa. Ta cũng có thiệt nhiều năm không cùng hắn gặp mặt, này chỉ chớp mắt hắn đều đã muốn về hưu dưỡng lão, lại nói tiếp ta cũng nhanh đến về hưu tuổi a!” Chu Tân Bình gật gật đầu, có chút cảm khái nói.

Dù sao hắn năm nay cũng đã muốn sáu mươi tám tuổi, tuy rằng trung y là càng già càng ăn ngon, nhưng chung

quy thượng tuổi làm rất nhiều chuyện chậm rãi đều đã có chút lực bất tòng tâm, cũng không tùy vào Chu Tân Bình không cảm khái năm tháng vô tình.

“Chu giáo thụ ngài dưỡng sinh có đạo, thân thể năm gần đây khinh mọi người còn vững vàng, ít nhất còn có thể công tác hai ba mươi năm.” Tống Chính Vũ đám người ào ào vuốt mông ngựa nói.

“Ha ha, các ngươi nha sẽ không muốn nịnh hót ta, ta năm nay đều đã muốn sáu mươi tám tuổi, tiếp qua hai ba mươi năm nếu có thể không cần người nâng đi sẽ không sai a! Nga, đúng rồi, Phùng giáo thụ thân thể còn tạm được? Nhiều năm không thấy, buổi tối nhất định phải cùng hắn hảo hảo uống vài chén.” Chu Tân Bình tuy rằng rõ ràng biết mọi người nói đều là nịnh hót chi nói, nhưng nghe vậy còn là tâm tình tốt nở nụ cười.

Phùng Văn Bác thân là về hưu lão giáo thụ, lại là tỉnh ủy thường ủy, thị ủy bí thư Phùng Chính Thành phụ thân, giữa trưa thời điểm tự nhiên sẽ không theo Đường thị trưởng, tỉnh thính lãnh đạo, Hồng viện trưởng đám người đi xem náo nhiệt nghênh đón Chu Tân Bình. Bất quá Chu Tân Bình dù sao cũng là trung y quốc y đại sư, xem như đồng hành lão nhân, hắn đến đây, Phùng Văn Bác tuy rằng không đến mức muốn giống Hồng Văn Cảnh đám người giống lãnh đạo giống nhau cung hắn, nhưng ra mặt thỉnh hắn ăn một bữa cơm, lấy biểu một chút người chủ địa phương còn là cần. Cho nên Phùng Văn Bác hôm nay tuy rằng không có nghênh đón Chu Tân Bình, cũng không có đi ra cùng đi hắn thị sát trường học, nhưng đã muốn trước tiên cùng Chu Tân Bình hẹn tốt lắm buổi tối cùng nhau dùng cơm, đến lúc đó thị ủy bí thư Phùng Chính Thành cũng sẽ lấy tư nhân thân phận cùng Chu Tân Bình ăn bữa cơm. Cho nên Chu Tân Bình mới có tốt tốt cùng Phùng Văn Bác uống vài chén cách nói.

“Ha ha, Phùng lão sư hiện tại thân thể rất là kiện khang, hắn cũng nói, nhiều năm cùng ngài không gặp, lần này vô luận như thế nào cũng muốn cùng ngài hảo hảo uống vài chén, hắn cũng công đạo chúng ta nhất định phải chiêu đãi hảo ngài.” Tống Chính Vũ cười nói.

“Ha ha, Phùng giáo thụ khách khí, khách khí a!” Chu Tân Bình cười khoát tay, sau đó ở mọi người vây quanh hạ cất bước đi vào học viện đại lâu.

“Nơi này là hiệu thuốc!”

“Đây là chúng ta mới nhất tiến cử an tiệp luân hiệu suất cao dịch tướng sắc phổ phân tích nghi.”

“……”

Tống Chính Vũ cùng Hồng Văn Cảnh thân là địa chủ, nhất nhất cấp Chu Tân Bình còn có đi theo Tạ cục trưởng, Cố thính trưởng đám người giới thiệu trung y học viện, mà Chu Tân Bình tắc lưng hai tay thỉnh thoảng gật gật đầu, ngẫu nhiên cũng phải hỏi thượng vài câu. Trong lúc cũng đụng phải một ít ở bận rộn lão sư cùng học sinh, Chu Tân Bình cũng đều gật đầu chào hỏi hoặc là thân thiết theo bọn họ bắt tay, rất hạ cơ sở thị sát lãnh đạo phái đoàn.

Bất tri bất giác trung, Chu Tân Bình đám người một hàng dọc theo hành lang đi tới 306 văn phòng cửa.

Vừa vặn, cửa phòng làm việc mở ra, Lưu Nhất Duy theo bên trong đi ra.

Ngày mai đệ thập tứ giới quốc tế trung y học thuật nghiên cứu thảo luận hội sẽ chính thức khai mạc, Lưu Nhất Duy tâm tình cũng càng phát ra khẩn trương. Hôm nay hắn chính là cố ý lại đến thỉnh giáo Hạ Vân Kiệt luận văn vấn đề.

Lưu Nhất Duy theo trong văn phòng đi ra, mạnh nhìn đến nhiều người như vậy hướng bên này đi tới, trong đó còn có Tống hiệu trưởng cùng Hồng viện trưởng, hơn nữa xem tình hình bọn họ thế nhưng còn chính là cùng đi thân phận, không khỏi hách nhất đại khiêu, theo bản năng đã nghĩ trở về lui.

Bất quá đã muốn đã muộn, đồng dạng cùng đi đi theo, đang lo như thế nào làm cho hắn lão sư cùng Hạ Vân Kiệt đến cái chính diện giao phong Đinh Chí Giang mắt sắc, lập tức liền thấy được hắn, sau đó lập tức gọi lại hắn nói:“Lưu Nhất Duy như vậy trùng hợp ngươi đã ở nha!”

Lưu Nhất Duy gặp Đinh Chí Giang gọi lại hắn, đành phải không yên bất an đứng ở nơi đó, nhìn Chu Tân Bình đám người, trong lúc nhất thời cũng không biết nên như thế nào chào hỏi, cũng không biết nên làm cái gì bây giờ mới tốt.

Dù sao, Lưu Nhất Duy cũng gần chính là một gã vùng núi thị trấn nho nhỏ trung y viện chủ trị thầy thuốc, Giang Châu đại học trung y học viện tại chức thạc sĩ sinh, mà giữa kia tóc có chút trắng bệch nam tử lại ngay cả Tống hiệu trưởng cùng Hồng viện trưởng cũng chỉ có cùng đi phân, hiển nhiên là cái rất lớn nhân vật. Lưu Nhất Duy sống nhiều như vậy mấy tuổi thật đúng là không cùng lớn như vậy nhân vật mặt đối mặt quá.

Đinh Chí Giang gặp Lưu Nhất Duy “Ngây ngốc” đứng ở cửa, trong mắt một chút âm hiểm cùng khinh bỉ sắc chợt lóe rồi biến mất, sau đó chuyển hướng Chu Tân Bình cố ý chỉ vào Lưu Nhất Duy giới thiệu nói:“Lão sư, vị này chính là đem đại biểu chúng ta trường học ở nghiên cứu thảo luận hội phát biểu luận văn Lưu Nhất Duy đồng học.”

“Nga!” Chu Tân Bình nghe vậy hai mắt không khỏi sáng hạ, lóe ra một chút khinh thị sắc, gật gật đầu nói:“Không sai, không sai, nguyên lai ngươi chính là Lưu Nhất Duy, tuổi trẻ đầy hứa hẹn a! Bất quá ta nghe nói ngươi đạo sư tên gọi Hạ Vân Kiệt, tuổi càng nhỏ, có phải hay không ngay tại này văn phòng?”

Hồng viện trưởng cùng Tống Chính Vũ nghe vậy đều đột nhiên thay đổi sắc mặt, Lưu Nhất Duy đồng dạng cũng thay đổi sắc mặt. Bọn họ đương nhiên nghe được đi ra Chu Tân Bình đối Hạ Vân Kiệt phi thường không hài lòng, nếu không lấy thân phận của hắn lại sao lại dùng loại này ngữ khí nói chuyện, lại sao lại cố ý hỏi Hạ Vân Kiệt có phải hay không tại đây cái văn phòng?

“Không có nghe đến Chu giáo thụ hỏi ngươi nói sao?” Cùng đi cùng nhau tiến đến đi thăm tỉnh vệ sinh thính Cố thính trưởng mới sẽ không đem cái gì Lưu Nhất Duy cùng Hạ Vân Kiệt để vào mắt, hắn chân chính quan tâm, chân chính để ý là Chu Tân Bình, bởi vì Chu Tân Bình thái độ tới một mức độ nào đó là có thể ảnh hưởng đến hắn con đường làm quan tiền đồ, cho nên Cố thính trưởng gặp Lưu Nhất Duy “Chỉ ngây ngốc” đứng ở cửa, thế nhưng không có trả lời Chu Tân Bình lời nói, lập tức sắc mặt trầm xuống, cao cao tại thượng hỏi.

Chương 635 : Cuồng vọng

“Chu giáo thụ, Cố thính trưởng, Hạ lão sư ngay tại này văn phòng làm công.” Hồng viện trưởng gặp Cố thính trưởng mặt lộ vẻ bất mãn hỏi Lưu Nhất Duy, trong lòng tuy rằng âm thầm kêu khổ không thôi, nhưng là chỉ có thể kiên trì tiến lên giải vây nói.

Đương nhiên giải vây khi, Hồng viện trưởng xem như đem Đinh Chí Giang cấp chán ghét đến cực điểm.

Mẹ nó, này Đinh Chí Giang còn ngại giữa trưa sự tình huyên không đủ lớn sao? Thế nhưng còn muốn hướng tử hố Hạ lão sư, thật sự đã cho ta này viện trưởng chính là đặt tại nơi nào nhìn xem sao? Hồi đầu phi thu thập hắn không thể !

Đáng thương Đinh Chí Giang cũng không biết Hạ Vân Kiệt chân chính thân phận không chỉ có là Phùng Văn Bác tối tôn kính sư thúc, thậm chí liền ngay cả Hồng Văn Cảnh hiện tại ám cũng là cùng hắn học y, nếu không Đinh Chí Giang thật đúng là không dám như vậy một cái kính giẫm Hạ Vân Kiệt.

Huyện quan không bằng hiện quản a! Tuy rằng Hồng viện trưởng xem ở Chu Tân Bình mặt mũi, không dám minh đối phó ngươi Đinh Chí Giang, chẳng lẽ đường đường một viện trưởng, đem một phó giáo sư giá đứng lên đều làm không được sao?

Từ điểm đó xem, cũng không khó coi ra Đinh Chí Giang còn là rất kiêu ngạo, mình cảm giác thật tốt quá, rất có chút đắc ý vênh váo, ngay cả Hồng viện trưởng cũng chưa để vào mắt.

Làm Hồng viện trưởng kiên trì tiến lên giải vây khi, trong văn phòng Lý Hiểu Thi đám người cũng đều nghe được

bên ngoài động tĩnh, ào ào đứng dậy đi ra.

Khi bọn hắn nhìn đến Hồng viện trưởng cùng Tống hiệu trưởng, thậm chí còn có tỉnh thính lãnh đạo, thị trưởng đại nhân đều ở đây, hơn nữa xem tình hình còn là cùng đi thân phận, cũng không cấm mạnh hút một ngụm lãnh khí.

“Chu giáo thụ, Tạ cục trưởng…… Bọn họ vài vị đều là chúng ta học viện lão sư.” Gặp Lưu Lực Hoành đám người đi ra, Hồng viện trưởng đành phải vội vàng giới thiệu, giới thiệu qua đi lại đối Lưu Lực Hoành đám người nói:“Vị này là trung ương bảo vệ sức khoẻ cục chuyên gia Chu Tân Bình giáo thụ, vị này là vệ sinh bộ Tạ cục trưởng……”

Lưu Lực Hoành đám người tuy rằng đã muốn nhận ra một ít, cũng đoán được một ít, nhưng nghe xong Hồng viện trưởng giới thiệu, còn là sợ tới mức tiểu tâm can đều bùm bùm loạn đập, người người cuống quít tiến lên cùng Chu Tân Bình đám người chào hỏi.

Chu Tân Bình lại chính là hơi hơi gật gật đầu ý bảo một chút, ánh mắt lại đảo qua Lưu Lực Hoành đám người, lấy cao cao tại thượng tư thái hỏi:“Nơi này ai là Hạ Vân Kiệt?”

Chu Tân Bình lời này vừa hỏi ra, Lưu Lực Hoành đám người ngươi xem xem ta, ta xem nhìn ngươi, sau đó lập tức đều thay đổi sắc mặt, ấp úng không biết nên như thế nào trả lời. Bởi vì bọn họ phát hiện Hạ Vân Kiệt thế nhưng chưa cùng đi ra, hiển nhiên còn tại trong văn phòng ngồi.

“Hạ Vân Kiệt đâu, hắn không ở sao?” Cố thính trưởng thấy mọi người ấp úng, nhất thời cũng thay đổi sắc mặt, trong mắt đã muốn dấy lên hai luồng tức giận. Mà Chu Tân Bình sắc mặt cũng âm trầm xuống dưới, trong lỗ

mũi nặng nề mà “Hừ” một chút.

“Ở, ở bên trong vội vàng đâu, phỏng chừng hắn còn không biết các vị lãnh đạo đến đây, ta cái này đi đem hắn gọi đi ra.” Lưu Lực Hoành cuống quít trả lời, sau đó xoay người liền chuẩn bị hướng trong đi.

Bất quá ở đây đều là nhân tinh, bên ngoài lớn như vậy động tĩnh, người trong văn phòng tất cả đều đi ra, liền Hạ Vân Kiệt một người không đi ra, Lưu Lực Hoành trong lời nói lại có ai hội tin tưởng đâu? Cho dù ngay từ đầu không có nghe đến, không biết lãnh đạo đến đây, phía sau tổng hẳn là biết, tổng hẳn là đi ra đi?

Lưu Lực Hoành vừa mới chuyển thân, Chu Tân Bình đã muốn lại hừ lạnh một tiếng:“Cuồng vọng!”

Ném xuống này hai chữ sau, Chu Tân Bình liền trực tiếp bình tĩnh mặt xoay người đi nhanh hướng đến phương hướng đi đến.

“Này Hạ Vân Kiệt! Này Hạ Vân Kiệt!” Cố thính trưởng đám người gặp Chu Tân Bình tức giận rời đi, nhất thời cũng tức giận đến thẳng dậm chân.

“Tống hiệu trưởng, này Hạ Vân Kiệt phải thật mạnh trừng phạt, rất không tôn trọng lãnh đạo !” Đường thị trưởng cũng đi theo dậm chân cả giận nói.

Nói xong, Cố thính trưởng đám người liền vội việc đuổi theo Chu Tân Bình, liên tục nói:“Chu giáo thụ, ngài trước bớt giận, này Hạ Vân Kiệt không biết phân biệt, cuồng vọng vô tri, chúng ta nhất định hội nghiêm túc xử lý.”

Chu Tân Bình lại chính là lạnh lùng trở về một câu:“Ta có chút mệt mỏi, hồi khách sạn đi.”

Tuy rằng chính là như vậy vô cùng đơn giản một câu, lại

lập tức lạnh Cố thính trưởng đám người tâm, trong lòng càng phát ra ảo não Hạ Vân Kiệt, về phần Đinh Chí Giang khóe miệng lại làm dấy lên một chút gian kế thực hiện được âm hiểm cười lạnh.

Giờ khắc này, hắn thật là tâm hoa nộ phóng !

Chu Tân Bình lên xe nghênh ngang mà đi, Tạ cục trưởng, Cố thính trưởng đám người cũng lên xe đi theo nghênh ngang mà đi, chỉ còn lại có Tống Chính Vũ cùng Hồng viện trưởng đứng ở giáo cửa ngươi xem rồi ta, ta xem ngươi, hai mặt nhìn nhau cùng cười khổ.

Ở Chu Tân Bình đám người trong mắt, Hạ Vân Kiệt bất quá chính là chính là một gã phó giáo sư, bọn họ muốn xử lý liền xử lý. Khả Tống Chính Vũ cùng Hồng Văn Cảnh hai người cùng là Phùng Văn Bác học sinh, cũng đều là trường học lãnh đạo. Một cái là hiệu trưởng, một cái là học viện viện trưởng. Lúc trước Hạ Vân Kiệt muốn vào trung y học viện làm lão sư, đều là muốn bọn họ cho phép, bọn họ tự nhiên đều biết đến Hạ Vân Kiệt cùng Phùng Văn Bác quan hệ, hơn nữa Hồng viện trưởng thậm chí còn biết Hạ Vân Kiệt là Phùng Văn Bác tối tôn kính sư thúc, cũng gặp qua Hạ Vân Kiệt thi triển quá thần kỳ y thuật.

Như vậy phó giáo sư, bọn họ có thể tùy tiện xử lý sao?

“Này Hạ Vân Kiệt thật đúng là không cho người bớt lo a, Văn Cảnh, ngươi nói hiện tại nên làm cái gì bây giờ? Ta xem lần này cần không cho Chu Tân Bình bọn họ một cái công đạo chỉ sợ hồ lộng bất quá đi a! Nhưng này Hạ Vân Kiệt lại là lão sư kiên quyết đề cử đến người, thật muốn xử lý, lão sư khẳng định mất hứng.” Tống Chính Vũ vẻ mặt buồn rầu nói.

“Hết thảy đều là kia Đinh Chí Giang ở mấy chuyện xấu, nếu không có hắn, nào có nhiều chuyện như vậy tình,

muốn xử lý cũng là xử lý hắn.” Hồng văn khởi sắc não nói

Hồng Văn Cảnh biết Hạ Vân Kiệt chi tiết càng nhiều, nay ngầm lại cùng Hạ Vân Kiệt học y, hắn lại làm sao giúp đỡ ngoại nhân đến xử lý Hạ Vân Kiệt, kia còn không thành khi sư diệt tổ ? Cho nên Hồng Văn Cảnh chân chính hận còn là kia Đinh Chí Giang.

“Này ta xem đi ra.” Tống Chính Vũ nghe vậy kinh ngạc nhìn Hồng Văn Cảnh liếc mắt một cái, nói:“Bất quá, này nói chúng ta tư dưới nói nói là có thể, kia Đinh Chí Giang nhưng là Chu Tân Bình đệ tử, nay Chu Tân Bình như mặt trời ban trưa, không chỉ có chính mình cùng thượng tầng quan hệ tốt lắm, lại đào lý khắp thiên hạ, ngươi xử lý hắn học sinh, này không phải tước hắn mặt mũi, đổ dầu vào lửa sao?”

“Nói là nói như vậy đúng vậy, bất quá này Đinh Chí Giang nếu không xử lý lòng ta thật đúng là khó chịu. Về phần Hạ lão sư chúng ta là khẳng định không thể xử lý, hắn lại không có làm sai cái gì? Chẳng lẽ liền bởi vì hắn không để ý tới kia Chu Tân Bình phải xử lý hắn sao?” Hồng Văn Cảnh nói.

“Ai này ta cũng biết a. Khả vừa rồi ngươi cũng thấy đấy, chúng ta nếu không xử lý Hạ Vân Kiệt, Chu Tân Bình còn có Tạ cục trưởng, Cố thính trưởng, Đường thị trưởng bọn họ hội chịu sao?” Tống Chính Vũ cười khổ nói.

“Tính, ngươi ta ở trong này thương lượng cũng vô dụng, còn là đến hỏi hỏi lão sư ý kiến đi.” Hồng Văn Cảnh nói.

“Cũng chỉ có thể như vậy. Nói sau lão sư ở Chu Tân Bình trước mặt còn là có thể nói được với nói.” Tống Chính Vũ gật gật đầu nói.

Phùng Văn Bác trụ kia tràng lão biệt thự lâu ngay tại cách giáo cửa không xa, Tống hiệu trưởng cùng Hồng viện trưởng thương lượng nhất trí sau, đánh cái điện thoại cấp Phùng Văn Bác, xác nhận hắn ở nhà sau, liền xoay người dắt tay nhau hướng Phùng Văn Bác trụ biệt thự đi đến.

“Khó được a các ngươi hai cái cùng nhau tới nhà của ta. Có phải hay không vì nghiên cứu thảo luận hội sự tình?” Phùng Văn Bác đem hai người tiến cử phòng khách, khoát tay áo ý bảo hai người ngồi xuống.

“Chuyện này tuy rằng không phải nghiên cứu thảo luận hội sự tình, nhưng thật đúng là cùng nghiên cứu thảo luận sẽ có quan.” Tống Chính Vũ trả lời.

“Nga, nhìn ngươi vẻ mặt khó xử biểu tình, xem ra chuyện này độ khó có điểm lớn, nói đến nghe một chút xem.” Phùng Văn Bác tuyết trắng lông mi giơ giơ lên, cười nói.

Nay Phùng Văn Bác chính mình về hưu ở nhà bảo dưỡng tuổi thọ, tử nữ sự nghiệp có thành, mà chính hắn đã ở nhắm mắt trước được đền bù tâm nguyện tìm được rồi Vu Hàm môn chưởng môn cùng đồng môn, có thể nói mọi chuyện hài lòng, hơn nữa chưởng môn sư thúc pháp lực thông thiên, có hắn làm dựa vào, căn bản không có gì sự tình làm cho Phùng Văn Bác quan tâm. Cho nên tuy rằng gặp Tống Chính Vũ mặt lộ vẻ khó xử, Phùng Văn Bác cũng không như thế nào để ở trong lòng.

“Là có điểm lớn, nhưng lại cùng lão sư ngài có liên quan.” Tống Chính Vũ nói.

“Có liên quan tới ta?” Phùng Văn Bác lúc này nhưng thật ra lộ ra một tia kinh ngạc tò mò sắc.

“Đúng vậy, chính là đoạn thời gian trước ngài đề cử đến kia Hạ Vân Kiệt.” Tống Chính Vũ nói.

“Hắn làm sao vậy?” Phùng Văn Bác nghe vậy lập tức ngồi thẳng thân mình, biểu tình cũng lập tức nghiêm túc lên, rốt cuộc không có phía trước thoải mái tùy ý.

Tống Chính Vũ gặp chính mình nhắc tới Hạ Vân Kiệt, Phùng Văn Bác liền lập tức thái độ huýnh dị, hiển nhiên đối này Hạ Vân Kiệt cực kỳ coi trọng, trong lòng không khỏi âm thầm kêu khổ không thôi.

Đối mặt Chu Tân Bình đám người tức giận, Tống Chính Vũ còn là khuynh hướng cùng xử lý Hạ Vân Kiệt, nhưng hiện tại xem Phùng Văn Bác thái độ, muốn tưởng xử lý Hạ Vân Kiệt hiển nhiên rất độ khó.

“Chuyện này còn là Văn Cảnh mà nói đi, hắn hẳn là rõ ràng hơn một ít.” Tống Chính Vũ do dự hạ, đem phỏng tay khoai lang ném cho Hồng Văn Cảnh, đồng thời cũng hướng hắn sử cái ánh mắt.

Tự nhiên là làm cho hắn chú ý lí do thoái thác.

“Ngươi nói Văn Cảnh.” Phùng Văn Bác trầm giọng nói, kia đối vốn là đục ngầu lão mắt lộ ra một tia tinh quang.

Tuy rằng sớm đã qua tốt nhất tu hành tuổi, nhưng bởi vì Hạ Vân Kiệt phá lệ “Đau lòng” Này sư điệt, bình thường cũng không thiếu cho hắn chỉ điểm cùng phạt mao tẩy tủy, nay Phùng Văn Bác tuy rằng vô vọng Trúc Cơ, nhưng tu vi lại một đường tinh thâm, nhìn như già nua thân mình cốt lại tràn ngập tinh lực.

Đối mặt Phùng Văn Bác đột nhiên phát ra đi ra cường đại hơi thở, Hồng Văn Cảnh không khỏi cả kinh, vội vàng đem sự tình từ đầu tới đuôi đại khái nói một lần.

“Này Đinh Chí Giang thân là Giang Châu đại học lão sư, không cùng đồng sự vì thiện, có việc không hướng học giáo lãnh đạo xin chỉ thị ngược lại thích hướng ra phía ngoài xin giúp đỡ, hiển nhiên là không đem chính mình làm Giang Châu đại học lão sư, một khi đã như vậy kia hắn cũng không tất yếu tiếp tục ở chúng ta Giang Châu đại học ở đi xuống, hắn thích đi nơi nào đi nơi nào đi.” Phùng Văn Bác nghe xong sau, sớm đã không có về hưu lão giáo thụ lão trung y sở nên có thân thiết hiền lành, sắc mặt lạnh như băng nói.

Hồng Văn Cảnh kỳ thật đã muốn có chút dự đoán được Phùng Văn Bác phản ứng, nhưng thấy hắn có trực tiếp khai trừ Đinh Chí Giang ý tứ, nghe vậy còn là nhịn không được một trận giật mình, phải biết rằng Chu Tân Bình còn là rất nhân mạch cùng thực lực ảnh hưởng, khai trừ hắn đệ tử, kia quả thực chính là đánh hắn cái tát a, hắn lại khởi khẳng đáp ứng?

Tống Chính Vũ liền càng thêm nghe được trợn mắt há hốc mồm, nhìn Phùng Văn Bác như là không biết hắn bình thường.

Này hay là hắn trước kia nhận thức kia tao nhã đạo sư sao? Này còn là kia tràn ngập xử thế triết học trí tuệ lão nhân sao?

Chu Tân Bình a kia nhưng là chân chính cùng cao tầng lãnh đạo nói được thượng nói quốc y đại sư làm như vậy chẳng phải là đem hắn hướng tử đắc tội sao?

Tống Chính Vũ lại nào biết đâu rằng, Hạ Vân Kiệt là Phùng lão giáo thụ tối tôn kính chưởng môn sư thúc, kia Đinh Chí Giang thế nhưng một mà tái khó xử hắn, lần này thế nhưng lạp đến đây Chu Tân Bình, mà nghe Hồng Văn Cảnh ý tứ, Chu Tân Bình sáng tỏ hướng Giang Châu đại học tạo áp lực, muốn bọn họ xử lý hắn chưởng môn sư thúc có thể nghĩ, Phùng Văn Bác cho

dù tính tình tốt nữa, phía sau cũng là tức giận vô cùng. Huống chi, nơi này là Giang Châu đại học, cũng không phải Bắc Kinh trung y dược đại học, cho dù ngươi Chu Tân Bình thân phận tái tôn quý siêu nhiên, ngươi thân là một vị khách cũng không tư cách nhúng tay Giang Châu đại học sự tình !

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 636 : Hủy bỏ ăn liên hoan

“Lão sư, đây là không phải có chút không ổn a? Đinh Chí Giang dù sao cũng là Chu Tân Bình đệ tử, xử lý hắn, chỉ sợ Chu Tân Bình bên kia không tốt công đạo!” Một hồi lâu nhi, Tống hiệu trưởng mới hồi phục tinh thần lại, nhìn sắc mặt rất là lạnh như băng Phùng Văn Bác thật cẩn thận nhắc nhở nói.

“Đây là chúng ta Giang Châu đại học sự tình, còn không tới phiên hắn Chu Tân Bình khoa tay múa chân, hắn thật muốn yêu quản, hắn tẫn nhưng làm Đinh Chí Giang cấp mang đi.” Phùng Văn Bác nói

Giờ khắc này, Phùng Văn Bác ở hắn học sinh trước mặt triển lộ ra trước nay chưa có khí phách.

“Lão sư, ngày mai sẽ mời dự họp nghiên cứu thảo luận hội, ngài xem Đinh Chí Giang sự tình có phải hay không trước chậm vừa chậm?” Hồng Văn Cảnh gặp Tống Chính Vũ còn muốn mở miệng phản đối, hướng hắn sử cái ánh mắt, sau đó nhẹ giọng nhắc nhở nói.

“Ân!” Phùng Văn Bác gật gật đầu, chuyện này cũng là không vội ở nhất thời.

“Kia đêm nay ăn liên hoan đâu? Còn như cũ sao?” Tống hiệu trưởng gặp Phùng Văn Bác cũng không phải muốn hắn lập tức xử lý Đinh Chí Giang, biết sự tình còn có quay về đường sống, tạm thời thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó có chút bất an hỏi.

Thân là Giang Châu đại học hiệu trưởng, Tống Chính Vũ thật đúng là lo lắng tại đây cái mấu chốt Phùng Văn Bác hội cùng Chu Tân Bình khởi ngay mặt xung đột.

Tống Chính Vũ vấn đề này thật đúng là hỏi ở Phùng Văn

Bác.

Nếu đổi thành phía trước, Phùng Văn Bác tự nhiên là thật cao hứng cùng Chu Tân Bình này trung y giới ngôi sao sáng nhân vật ăn liên hoan, tẫn một chút người chủ địa phương, thuận tiện cũng nói chuyện y học tâm đắc, chính là nay Chu Tân Bình lại bởi vì bao che khuyết điểm duyên cớ, dám ức hiếp đến hắn chưởng môn sư thúc trên đầu, Phùng Văn Bác trong lòng tự nhiên không nghĩ tái mở tiệc chiêu đãi hắn. Bất quá mời đã muốn phát ra, Phùng Văn Bác nhưng cũng không muốn làm người nuốt lời.

“Như cũ, thuận tiện buổi tối ta cũng nói với hắn vừa nói Đinh Chí Giang sự tình, đỡ phải Chu giáo thụ vì này đệ tử làm việc không cái đúng mực.” Phùng Văn Bác do dự một hồi lâu nhi, cuối cùng còn là quyết định tiếp tục ấn ước định mở tiệc chiêu đãi Chu Tân Bình.

Dù sao đều là trung y giới lão nhân, Phùng Văn Bác cũng không nguyện ý nhìn Chu Tân Bình càng chạy càng xa, hướng tử đắc tội hắn chưởng môn sư thúc.

Nghe được “Như cũ” Hai chữ, Tống Chính Vũ thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, bất quá nghe tới Phùng Văn Bác nói muốn cùng Chu Tân Bình nói nói Đinh Chí Giang sự tình khi, hắn tâm lại lập tức huyền lên. Bất quá Tống Chính Vũ nhưng cũng không thể nề hà. Phùng Văn Bác là hắn lão sư, đồng thời cũng là tỉnh ủy thường ủy kiêm thị ủy bí thư Phùng Chính Thành phụ thân, hắn nếu không mở miệng tắc đã, hắn nếu mở miệng, Tống Chính Vũ tuy rằng là Giang Châu đại học hiệu trưởng nhưng cũng không dám nghịch ý tứ của hắn.

Cũng may Tống Chính Vũ nhớ tới buổi tối chính mình cũng sẽ tham dự liên hoan, tóm lại có thể ở trong đó chu toàn một hai, trong lòng thế này mới an tâm một chút.

Nói chuyện chuyện này sau, Tống Chính Vũ lại thuận tiện liền nghiên cứu thảo luận hội sự tình cùng Phùng Văn Bác trao đổi một hai, thế này mới cùng Hồng Văn Cảnh đứng dậy cáo từ rời đi.

“Ta vốn còn muốn nói động lão sư kêu kia Hạ Vân Kiệt lên cửahướng Chu Tân Bình giáo thụ nói lời xin lỗi, tạm thời làm cho hắn xin bớt giận, không nghĩ tới lão sư đã vậy còn quá sủng nịch kia Hạ Vân Kiệt, ngược lại muốn xử trí Đinh Chí Giang, chuyện này khó giải quyết, khó giải quyết a!” Ra Phùng Văn Bác biệt thự, Tống Chính Vũ hướng Hồng Văn Cảnh kêu khổ nói.

“Xe đến trước núi ắt có đường, ngươi ta cũng không phải ngày đầu tiên nhận thức lão sư, hắn không phải người lỗ mãng, hắn nếu nói như vậy tự nhiên sẽ có hắn tính, hết thảy chờ buổi tối lão sư cùng Chu Tân Bình bọn họ gặp mặt rồi nói sau.” Hồng Văn Cảnh trấn an nói. Hắn bởi vì biết Hạ Vân Kiệt cùng Phùng Văn Bác quan hệ, lại thấy thức Hạ Vân Kiệt kia y thuật như tiên gia pháp thuật, trong lòng so với Tống Chính Vũ cũng là nắm chắc hơn.

“Cũng chỉ có thể như vậy.” Tống Chính Vũ kinh ngạc nhìn Hồng Văn Cảnh liếc mắt một cái, gật gật đầu thở dài, không nói cái gì nữa.

Vốn Tống Chính Vũ còn muốn sau tiến đến Đông Khải đại tửu điếm hướng Chu Tân Bình chịu nhận lỗi, nay gặp Phùng lão sư là này thái độ, cũng là ngay cả Đông Khải đại tửu điếm cũng chưa tất yếu lại đi.

Đi có năng lực nói cái gì đâu?

306 văn phòng, Lưu Lực Hoành đám người nhìn như trước Lã Vọng buông cần Hạ Vân Kiệt, đều phe phẩy đầu, vẻ mặt không nói gì, trong lòng đã muốn nhận định Hạ Vân Kiệt không có thuốc nào cứu được !

Đông Khải đại tửu điếm, xa hoa phòng nội.

Lúc này thái dương đã muốn tây lạc, tà dương như máu.

Chu Tân Bình đứng ở thật lớn cửa sổ sát đất tiền, hai tay đặt ở phía sau lưng, hai mắt ngắm nhìn toàn bộ Giang Châu thị, biểu tình thoạt nhìn có vẻ bình tĩnh, nhưng lúc này nếu có chút người có thể chú ý tới hắn ánh mắt, sẽ phát hiện cặp kia trong mắt nhảy lên hai luồng hỏa diễm.

Chu Tân Bình, trung ương bảo vệ sức khoẻ cục chuyên gia, quốc y đại sư, đừng nói Giang Nam tỉnh chính là một khu nhà bình thường cao đẳng viện giáo một gã phó giáo sư, cho dù Giang Nam tỉnh tỉnh ủy bí thư, tỉnh trưởng thấy hắn cũng phải khách khí tiếp đãi, xưng hắn một tiếng Chu giáo thụ. Không nghĩ tới hôm nay lại liên tiếp bị một vị phó giáo sư cấp không nhìn, điều này làm cho sớm đã thói quen mọi người a dua nịnh hót Chu Tân Bình trong đầu như thế nào hội không giận !

Bất quá hiện tại chân chính làm cho Chu Tân Bình cảm thấy phẫn nộ không phải Hạ Vân Kiệt “Cuồng vọng”, mà là Giang Châu đại học đối chuyện này sở biểu hiện ra ngoài vô làm. Bởi vì từ dưới trưa đi thăm sự kiện đến bây giờ, đã muốn suốt trôi qua hai giờ, mắt thấy thái dương đã muốn tây lạc, màn đêm sắp buông xuống, khả Giang Châu đại học đối hôm nay buổi chiều chuyện đã xảy ra, đến bây giờ đều không có cho hắn Chu Tân Bình một cái cách nói, càng đừng nói xử trí kia Hạ Vân Kiệt

Đây là đối hắn Chu Tân Bình trắng trợn coi rẻ !

Đây là tâm cao khí ngạo Chu Tân Bình tối không thể chịu đựng được !

Như thế nào? Hay là thực đã cho ta Chu Tân Bình già đi

bất thành?

Ta Chu Tân Bình bây giờ còn tại vị đâu, liền dám như thế coi rẻ ta, thế nào một ngày ta Chu Tân Bình nếu về hưu, kia còn không lập tức thành một tao lão đầu !

Chu Tân Bình tức giận, hộ tống Chu Tân Bình cùng đi vệ sinh bộ Tạ cục trưởng đồng dạng tức giận!

Giang Châu đại học không cho Chu Tân Bình mặt mũi, tự nhiên cũng chính là không cho hắn Tạ cục trưởng mặt mũi! Mà hắn Tạ cục trưởng nhưng là đại biểu cho vệ sinh bộ tới tham gia lần này quốc tế hội nghị !

Trong phòng, chỉ có Đinh Chí Giang là vui vẻ, là vui sướng khi người gặp họa. Hắn hiện tại liền lo lắng va chạm không đủ lợi hại, liền lo lắng lão sư cơn tức không đủ đại, chỉ cần lão sư va chạm lợi hại, chỉ cần lão sư cơn tức chân chính bị câu động đi lên, kia đầu sỏ gây nên Hạ Vân Kiệt khẳng định là chịu không nổi. Mà hiện tại, tình thế phát triển hiển nhiên so với Đinh Chí Giang trong tưởng tượng tốt rất nhiều.

Kỳ thật Đinh Chí Giang cũng không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thế nhưng hội như vậy ngỗi, hắn lão sư đến văn phòng cửa, Hạ Vân Kiệt đều dám không được nghênh đón.

Đương nhiên như vậy tốt nhất !

“Chí Giang, ngươi cấp Hồng viện trưởng đánh cái điện thoại, đã nói ta đi chung đường lần cảm mệt nhọc, buổi tối ăn liên hoan liền hủy bỏ đi.” Hồi lâu, Chu Tân Bình xoay người lại đối Đinh Chí Giang nói.

Chu Tân Bình không phải ngốc tử, nếu Hạ Vân Kiệt là Phùng Văn Bác đề cử tới được người, đến bây giờ Giang Châu đại học đều không có gì một chút hành động, hiển nhiên là được đến Phùng Văn Bác bày mưu

đặt kế. Nếu không cấp cái gan lớn như trời cấp Tống Chính Vũ cùng Hồng Văn Cảnh cũng sẽ không vì chính là một cái phó giáo sư mà đắc tội hắn Chu Tân Bình.

Nếu hắn Phùng Văn Bác không cho hắn Chu Tân Bình mặt mũi, hắn Chu Tân Bình làm sao cần cho hắn Phùng Văn Bác mặt mũi đâu? Hay là thực nghĩ đến chính mình có cái tỉnh ủy thường ủy kiêm thị ủy bí thư con trai cũng rất rất giỏi sao? Là có thể khinh thị hắn Chu Tân Bình sao?

Hắn Chu Tân Bình nhưng là trung ương bảo vệ sức khoẻ cục chuyên gia, cùng cao tầng lãnh đạo đều vẫn duy trì tốt lắm quan hệ, chẳng lẽ còn nhìn ngươi Phùng Văn Bác sắc mặt làm việc bất thành?

Chu Tân Bình cũng là không nghĩ tưởng, là ai trước không cho ai mặt mũi? Là hắn trước chiếm thân phận quyền thế ức hiếp Hạ Vân Kiệt, tưởng cấp Hạ Vân Kiệt khó coi, thế này mới có như bây giờ cục diện.

Đương nhiên làm người tới nhất định độ cao, tổng hội đứng ở một cái cao cao tại thượng vị trí xem sự tình, thói quen tính cho rằng hết thảy nhân hòa sự đều phải quay chung quanh hắn chuyển !

Liền nay ngày buổi chiều Chu Tân Bình đi Giang Châu đại học đi thăm giống nhau, kỳ thật cũng không phải cái gì công tác cần, Hạ Vân Kiệt không được thấy hắn lại như thế nào? Mà khi người ở thế tục trung ngồi xuống nhất định vị trí, hắn liền đương nhiên cho rằng chính mình nếu đến đây, như vậy người khác phải cung kính nghênh đón hắn, nếu không chính là đối hắn bất kính, chính là đối hắn vô lễ !

“Là lão sư!” Đinh Chí Giang vội vàng cung kính trả lời, trong lòng lại nhạc khai hoa.

Hắn biết lúc này lão sư là thật chính nổi giận, thậm chí ngay cả Phùng Văn Bác mặt mũi cũng không cho.

Sự tình nếu đến này một bước, như vậy muốn bình ổn hắn lão sư tức giận, Giang Châu đại học nhất định phải xử trí Hạ Vân Kiệt, mà đây đúng là Đinh Chí Giang muốn nhìn đến kết quả.

Đáng thương Đinh Chí Giang đến bây giờ còn cho rằng chính mình lão sư thân phận địa vị quyền thế đều so với Phùng Văn Bác này về hưu lão giáo thụ cường cho rằng khi hắn lão sư biểu hiện ra cường ngạnh thái độ khi, Phùng Văn Bác nhất định hội thoái nhượng một bước.

Kỳ thật Chu Tân Bình cũng là như vậy cho rằng, dù sao hắn hướng đến đi là cao tầng lộ tuyến, tích lũy rất mạnh thượng tầng nhân mạch quan hệ, hơn nữa hắn môn sinh ở hắn an bài hạ, không ít cũng đều ngồi xuống rất cao vị trí, Tạ cục trưởng chính là trong đó một cái. Một khi Chu Tân Bình tức giận, hắn lực lượng còn là rất lớn.

Đinh Chí Giang lĩnh mệnh sau rất nhanh liền cấp Hồng Văn Cảnh gọi điện thoại, đem Chu Tân Bình ý tứ cùng Hồng Văn Cảnh thuật lại một lần.

Hồng Văn Cảnh nghe xong sau đương trường liền thay đổi sắc mặt, cùng Đinh Chí Giang nói thanh “Đã biết” Liền trực tiếp treo điện thoại.

Cắt đứt điện thoại sau, Hồng Văn Cảnh sắc mặt khó coi trực tiếp đi Tống Chính Vũ Tống hiệu trưởng văn phòng.

“Này Chu Tân Bình hắn tưởng làm cái gì? Ở chúng ta trước mặt lúc lắc cái giá cũng dễ làm thôi, thế nhưng còn tại chúng ta lão sư trước mặt bãi nổi lên tác phong đáng tởm hắn nghĩ đến hắn là ai vậy? Vệ sinh bộ bộ trưởng còn là quốc gia người lãnh đạo?” Hồng Văn Cảnh đẩy khai Tống Chính Vũ văn phòng, liền lôi kéo

mặt thực tức giận nói.

“Làm sao vậy?” Tống Chính Vũ cau mày, một trận đau đầu hỏi.

“Chu Tân Bình nói đi chung đường mệt nhọc, buổi tối yến hội hủy bỏ.” Hồng Văn Cảnh tức giận trả lời.

“Này…… Này…… Vậy phải làm sao bây giờ mới tốt” Tống Chính Vũ vừa nghe, một cái đầu đều hai cái lớn. Vốn hắn còn muốn buổi tối Phùng lão sư cùng Chu Tân Bình ngồi vào cùng nhau, chính mình tận lực chu toàn một chút, mọi người uống chút rượu tâm sự thiên, đem đại sự hóa nhỏ, việc nhỏ hóa không, không nghĩ tới này Chu Tân Bình lại tâm cao khí ngạo đến bực này trình độ, thế nhưng trực tiếp hủy bỏ cùng Phùng Văn Bác yến hội.

Đây chính là xé rách da mặt, cứng rắn bức Phùng lão sư hướng hắn cúi đầu nhận thua tư thế a! Khả Phùng lão giáo thụ cái gì thân phận? Kia nhưng là Giang Châu đại học cờ xí tính lão lãnh đạo, Giang Châu đại học hiệu trưởng Tống Chính Vũ lão sư, Giang Nam tỉnh tỉnh ủy thường ủy kiêm Giang Châu thị thị ủy bí thư Phùng Chính Thành phụ thân a !

Cho dù ngươi Chu Tân Bình vị tái siêu nhiên tôn quý, làm như vậy cũng là cuồng ngạo !

ps: hôm nay tiếp tục hai canh, quốc khánh vé tháng song lần, cầu vé tháng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 637 : Oan gia ngõ hẹp

“Có thể làm sao bây giờ? Chẳng lẽ muốn lão sư cầu hắn Chu Tân Bình ăn cơm bất thành?” Hồng Văn Cảnh cả giận nói.

“Ai, tính, ta cấp lão sư đánh cái điện thoại đi. Chuyện này còn là chỉ có hắn có thể quyết định, chúng ta là không làm chủ được.” Tống Chính Vũ nhéo nhéo mũi, thở dài nói.

Nói xong Tống Chính Vũ cũng không quản Hồng Văn Cảnh cái gì thái độ, trực tiếp cấp Phùng Văn Bác gọi điện thoại.

Phùng Văn Bác nghe vậy cũng là rõ ràng, nói thẳng:“Vậy làm cho hắn hảo hảo nghỉ ngơi đi.”

Nói đùa, ta Phùng Văn Bác nay cùng Lý Thanh Hồng đều là sư huynh đệ quan hệ, ngươi Chu Tân Bình đến đây ta cũng chưa làm dáng cố ý an bài thời gian mở tiệc chiêu đãi ngươi, thậm chí ở ngươi đắc tội ta chưởng môn sư thúc sau, ta cũng tưởng giúp ngươi một phen, nay đổ tốt, ngươi Chu Tân Bình đổ bưng lên cái giá thực nghĩ đến kinh thành đến liền ngưu sao?

“Chỉ biết là kết quả này!” Tống Chính Vũ treo điện thoại sau, lắc lắc đầu, sau đó đứng dậy đối Hồng Văn Cảnh nói:“Xem ra phải đi chuyến Đông Khải đại tửu điếm, nếu không còn không biết hội nháo ra cái gì kết quả đâu? Ngươi nếu không cũng cùng đi đi.”

“Coi như hết, này Chu Tân Bình tư thái nếu bãi như vậy cao, ngay cả lão sư cùng hắn đã muốn hẹn tốt bữa tối hắn đều hủy bỏ, ngươi đi thì thế nào?” Hồng Văn Cảnh nói.

“Nói là nói như vậy đúng vậy, ai có thể làm cho ta là hiệu trưởng đâu, đến lúc đó Chu Tân Bình thật muốn tức giận, ta nhưng là đứng mũi chịu sào a” Tống Chính Vũ mặt lộ vẻ một tia bất đắc dĩ sắc nói. Hắn cùng Hồng Văn Cảnh ở đọc sách khi chính là sư huynh đệ quan hệ, nay lại là đồng sự, hai người quan hệ vô cùng tốt, ở Hồng Văn Cảnh trước mặt, Tống Chính Vũ nói chuyện cũng là không tất yếu che che giấu giấu.

Hồng Văn Cảnh biết Tống Chính Vũ nếu không đi, đêm nay khẳng định ngay cả ăn cơm tâm tư đều không có, đành phải gật gật đầu nói:“Tùy ngươi, ta sẽ không đi, ta vừa thấy đến kia Đinh Chí Giang sẽ giận.”

“Ngươi nha ngươi, một mình ta đi thôi, dù sao ngươi đi cũng vô dụng.” Tống Chính Vũ chỉ vào Hồng Văn Cảnh, lắc lắc đầu nói.

Giang Châu đại học, 306 văn phòng, Hạ Vân Kiệt cuối cùng còn là chịu không nổi đồng sự nhìn hắn kia thương hại ánh mắt, phảng phất hắn là người sắp chết bình thường, còn chưa tới tan tầm thời gian, Hạ Vân Kiệt liền rời đi văn phòng.

Ly khai văn phòng, nhàn rỗi vô sự, Hạ Vân Kiệt giống thường lui tới giống nhau mạn vô mục đích tán bước.

Đây là hắn thích một loại cách sống, cái gì cũng không tưởng cái gì cũng không làm, tùy ý suy nghĩ ở trong não phi tường, mà nhân cũng không ngừng cùng người xa lạ gặp thoáng qua !

Đây là một loại thực kỳ dị cảm giác, phảng phất hắn là chúng sinh trung một người, sinh động, cùng những người khác không có gì khác nhau, nhưng lại tựa hồ là tự do tại đây cái thế giới ở ngoài những người đứng xem.

“Di, này không phải Đông Khải đại tửu điếm sao?” Đi tới đi tới, đột nhiên một tòa cao ngất trong mây nhà cao tầng ánh vào mi mắt, đúng là Đông Khải đại tửu điếm.

Xem ra ta tuy rằng mạn vô mục đích bước đi, nhưng trong lòng lại bởi vì nghĩ buổi tối ước hội, bất tri bất giác trung lại đi tới Đông Khải đại tửu điếm, Hạ Vân Kiệt nao nao sau, rất nhanh liền sái nhiên cười.

Dù sao thời gian cũng không sớm, nếu đến đây trước hết vào đi thôi, cũng đỡ phải đợi lát nữa Suất Chân tới trước bị nàng lải nhải, Hạ Vân Kiệt nâng tay nhìn hạ thời gian, gặp mặc dù không tới sáu giờ nhưng là còn kém ba mươi đến phút, rõ ràng liền cất bước đi vào đại môn.

Đông Khải đại tửu điếm, Giang Châu thị tốt nhất khách sạn chi nhất. Trừ bỏ kiến trúc cao ngất trong mây, cực kì khí phái, khách sạn lâu thể bốn phía hoàn cảnh thiết kế bố trí cũng có chút tuyệt đẹp

Cỏ xanh xanh biếc, cây rừng thành ấm, ở giữa còn có người công tiểu hồ, núi giả, cũng là không mất khách hàng tản bộ hảo địa phương.

Hạ Vân Kiệt gặp thời gian còn sớm, lại không nghĩ ở đại đường ngồi khô chờ, dễ dàng rõ ràng theo khách sạn hồ nhân tạo biên lâm ấm đường nhỏ tản bộ.

Chính là đi chưa được mấy bước, Hạ Vân Kiệt liền nhìn đến có năm nam tử vây quanh một cái tóc có vài trắng bệch nam tử hướng chính mình biên đi tới, trong đó có vị nam tử Hạ Vân Kiệt cũng là nhận thức, rõ ràng đó là trung y học viện Đinh Chí Giang phó giáo sư.

Hạ Vân Kiệt không khỏi hơi hơi nhíu hạ mày, xoay người liền chuẩn bị rời đi.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không phải sợ bọn họ, chính là

không nghĩ theo chân bọn họ dây dưa không rõ hỏng rồi tâm tình.

Chính là Hạ Vân Kiệt không nghĩ cùng Đinh Chí Giang thậm chí hắn lão sư Chu Tân Bình bình thường kiến thức, khả Đinh Chí Giang nhìn đến Hạ Vân Kiệt lại ánh mắt đột nhiên sáng ngời, chỉ vào Hạ Vân Kiệt đối Chu Tân Bình đám người nói:“Kia chính là Hạ Vân Kiệt.”

Vừa nghe nói mấy thước có hơn kia người trẻ tuổi chính là Hạ Vân Kiệt, Chu Tân Bình sắc mặt lập tức liền có chút khó coi xuống dưới, mà Tạ cục trưởng đã muốn trực tiếp hướng Hạ Vân Kiệt ngoắc nói:“Ngươi lại đây một chút”

Hạ Vân Kiệt do dự hạ, cuối cùng còn là đi rồi đi qua, hỏi:“Sự tình gì?”

“Ngươi chính là Hạ Vân Kiệt?” Tạ cục trưởng hỏi.

“Đúng.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu.

“Vậy ngươi có biết hay không chúng ta là ai?” Tạ cục trưởng lại hỏi.

“Nơi này trừ bỏ Đinh Chí Giang, ta và các ngươi cho tới bây giờ cũng chưa đã gặp mặt, lại như thế nào biết các ngươi là ai?” Hạ Vân Kiệt khẽ cau mày trả lời. Hắn thật là có điểm chán ghét Tạ cục trưởng cái loại này cao cao tại thượng ngữ khí, tuy rằng hắn sớm đã đoán được Chu Tân Bình đám người thân phận.

“Đinh giáo thụ ngươi nói cho hắn.” Tạ cục trưởng trên mặt lộ ra một tia tức giận. Hắn còn cho tới bây giờ không gặp quá một cái dám dùng loại này ngữ khí nói với hắn nói đại học phó giáo sư.

“Không cần, ta không nghĩ nhận thức các ngươi, nếu

không này khác sự tình vậy như vậy đi.” Hạ Vân Kiệt lại trực tiếp xua tay nói.

“Hạ Vân Kiệt, ngươi cũng quá cuồng vọng đi có biết hay không hiện tại với ngươi nói người là chúng ta vệ sinh trong bộ đến Tạ Trọng Mông cục trưởng, đừng nói ngươi, cho dù Phùng lão viện trưởng cũng không dám dùng loại này khẩu khí nói với hắn nói” Đinh Chí Giang lập tức đưa tay đầu ngón tay điểm Hạ Vân Kiệt cái mũi, trên cao nhìn xuống quở trách nói.

“Đinh giáo thụ, ta khuyên ngươi tốt nhất còn là quản hảo tay ngươi đầu ngón tay ta cũng không tưởng lại động thủ.” Hạ Vân Kiệt sắc mặt trầm xuống nói.

“Ngươi” Đinh Chí Giang không nghĩ tới chính mình nâng ra Tạ cục trưởng hàng đầu, Hạ Vân Kiệt thế nhưng còn là như vậy “Kiêu ngạo”, không khỏi tức giận đến sắc mặt đều phát thanh, bất quá ngón tay lại lăng là không dám tái chỉ vào mũi hắn.

“Người trẻ tuổi ta biết ngươi có Phùng Văn Bác quan hệ, bất quá một núi đều có một núi cao, Phùng Văn Bác cũng là không thể làm được một tay che trời, ngươi đừng càn rỡ!” Gặp Hạ Vân Kiệt ở chính mình trước mặt như trước như thế “Khí diễm vang trời”, mà chính mình kia đệ tử đối mặt này cổ “Khí diễm”, lăng là rụt trở về, dù là Chu Tân Bình rất muốn bảo trì cao nhân phong phạm, cũng là tức giận đến nhịn không được mở miệng huấn trách mắng.

“Càn rỡ? Chu giáo thụ ngươi cũng là học trung y, trung y hướng đến chú ý rất khiêm tốn, mà ngươi đâu? Ỷ vào là quốc y đại sư liền bãi một bộ quan lão gia cái giá, đối với bình thường lão sư khoa tay múa chân, hơi không thuận ý tứ của ngươi liền cho rằng là đối với ngươi bất kính, chính ngươi hảo hảo ngẫm lại đi, đến tột cùng ai càn rỡ?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy lạnh giọng châm chọc một

câu, sau đó cũng không quản bọn họ phản ứng, trực tiếp thủ vung, theo Chu Tân Bình đám người bên người gặp thoáng qua.

“Cuồng vọng! Thật sự cuồng vọng!” Chu Tân Bình tức giận đến sắc mặt xanh mét xanh mét, nhưng Hạ Vân Kiệt nhất không phạm pháp nhị không đánh người, Chu Tân Bình tuy rằng thân phận tôn quý siêu nhiên, nhưng cũng lấy hắn không có biện pháp, chỉ có thể trơ mắt nhìn Hạ Vân Kiệt rời đi.

“Này Hạ Vân Kiệt bây giờ còn chính là cái phó giáo sư liền như thế cuồng vọng, như thế càn rỡ, chờ hắn tuổi lớn chút nữa, tấn chức đến giáo thụ kia tròng mắt không lâu đến trán trên đỉnh đi. Như vậy lão sư như thế nào có thể dạy tốt đệ tử? Như thế nào còn có thể tiếp tục ở lại chúng ta giáo sư đội ngũ? Như thế nào có thể làm thầy thuốc?” Trở lại trong phòng, Chu Tân Bình càng nghĩ càng giận, tức giận đến thiếu chút nữa đem Đinh Chí Giang cho hắn phao tốt nhất trà Long Tỉnh trà đều cấp ném mặt đất.

“Này Hạ Vân Kiệt quả thật kỳ cục Cố thính trưởng này Hạ Vân Kiệt phải nghiêm túc xử trí!” Tạ cục trưởng sắc mặt xanh mét nói.

Tạ cục trưởng tuy rằng luận cấp bậc chính là cái thính cấp cán bộ, cùng Giang Nam tỉnh vệ sinh thính thính trưởng chức cấp giống nhau, nhưng từ xưa có câu, kinh quan đại ba cấp, Tạ cục trưởng đến địa phương thượng, hắn này thính cấp cho bộ có thể sánh bằng Cố thính trưởng tôn quý hơn, cho nên đối mặt đồng cấp Cố thính trưởng, tức giận dưới, hắn nói chuyện khẩu khí cơ hồ là thể mệnh lệnh.

“Chu giáo thụ, Tạ cục trưởng các ngươi bớt giận, chuyện này ta sẽ cùng Tống hiệu trưởng bọn họ thương lượng.” Cố thính trưởng cười theo mặt nói. Cố thính

trưởng hiện tại đã muốn biết Hạ Vân Kiệt là thông qua Phùng Văn Bác mới tiến Giang Châu đại học, mà Phùng Văn Bác là tỉnh ủy thường ủy Phùng Chính Thành phụ thân, Cố thính trưởng ở không biết rõ ràng tình thế trước, thật đúng là không dám đại lãm đặc lãm. Nếu không nếu đổi thành một cái y học phó giáo sư, Cố thính trưởng sớm liền vỗ ngực cam đoan.

“Vậy đem Tống Chính Vũ gọi tới!” Chu Tân Bình mặt âm trầm nói. Đường đường quốc y đại sư thế nhưng bị một tên mao đầu tiểu tử mắng càn rỡ? Này khẩu khí Chu Tân Bình như thế nào nhẫn hạ !

“Hảo, ta lập tức gọi điện thoại kêu Tống hiệu trưởng lại đây.” Cố thính trưởng vội vàng nói. Hắn tự nhiên nhìn ra được đến, hôm nay chuyện này nếu không có cái cách nói, chỉ sợ Chu Tân Bình là sẽ không bỏ qua.

Cố thính trưởng nói xong liền lấy di động ra chuẩn bị bát đánh Tống Chính Vũ điện thoại, bất quá điện thoại còn không có thông qua đi, tiếng đập cửa vang lên.

Đinh Chí Giang là mọi người thân phận nhẹ nhất, nghe được tiếng đập cửa tự nhiên lập tức đi mở cửa.

Môn vừa mở ra gặp là Tống Chính Vũ, Đinh Chí Giang không khỏi ngẩn người, mà Cố thính trưởng gặp là Tống Chính Vũ đến đây, hai mắt sáng sáng ngời, hướng Tống Chính Vũ ngoắc nói:“Tống hiệu trưởng ngươi tới vừa lúc, đang chuẩn bị gọi điện thoại cho ngươi đâu.”

“Cố thính trưởng tìm ta có chuyện gì sao?” Tống Chính Vũ sắc mặt khẽ biến nói. Hắn đẩy cửa tiến vào cũng đã cảm giác được không khí thực dị thường, ẩn ẩn trung có một tia không tốt cảm giác.

“Còn không phải là vì kia Hạ Vân Kiệt.” Cố thính trưởng tức giận nói.

“Hạ Vân Kiệt? Hắn lại làm sao vậy?” Tống Chính Vũ nghi hoặc nói.

“Làm sao vậy? Tống hiệu trưởng các ngươi trường học lão sư đều là như vậy không coi ai ra gì sao? Ngay cả tối thiểu tôn trọng tiền bối, lãnh đạo cũng đều không hiểu sao?” Tạ cục trưởng nén giận châm chọc nói.

“Tạ cục trưởng ngài trước đừng nóng giận, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?” Tống Chính Vũ càng phát ra nghi hoặc nói. Hắn nhìn ra được tới đây khi Tạ cục trưởng cùng Chu Tân Bình giáo thụ đều tức giận phi thường. Chỉ là bọn hắn dù sao đều cũng có thân phận nhân, Tống Chính Vũ cũng không cho rằng vì buổi chiều kia chuyện, bọn họ mãi cho đến hiện tại đều còn giận hiện ra sắc, nếu thật sự là như vậy, kia không khỏi cũng quá không khí độ cùng thành phủ !

“Đinh Chí Giang ngươi tới nói cho Tống hiệu trưởng.” Tạ cục trưởng mặt âm trầm nói.

“Là.” Đinh Chí Giang cung kính đáp ứng rồi một tiếng, sau đó đem chuyện vừa rồi cùng Tống Chính Vũ thuật lại một lần. Nhưng theo Đinh Chí Giang trong miệng nói ra đến, Hạ Vân Kiệt tự nhiên thành cuồng vọng vô cùng, vô pháp vô thiên nhân vật.

Tống Chính Vũ tự nhiên sẽ không toàn tin Đinh Chí Giang lời nói, nhưng trong lòng nhưng cũng rất nhiều tức giận Hạ Vân Kiệt không làm, không hiểu người tình lõi đời, bất quá càng nhiều còn là âm thầm kêu khổ không thôi.

Một bên là Chu Tân Bình quốc y đại sư, trong bộ đến lãnh đạo, một bên là Phùng lão sư kiên quyết thiên vị Hạ Vân Kiệt, nay sự tình muốn làm đến bực này bộ, Tống Chính Vũ giáp ở bên trong thật đúng là thế khó xử, rất là

khó làm.

“Nên Chí Giang Đô theo như ngươi nói, Tống hiệu trưởng ngươi nói xem, giống Hạ Vân Kiệt người như thế như thế nào xứng làm lão sư? Xứng làm thầy thuốc?” Đang lúc Tống Chính Vũ nghe xong Đinh Chí Giang lời nói, âm thầm kêu khổ không thôi khi, Chu Tân Bình banh khuôn mặt mở miệng nói.

“Này……” Tống Chính Vũ nghe vậy nhất thời sắc mặt đại biến.

Bởi vì Chu Tân Bình ý tứ thực hiểu được, thì phải là bãi miễn Hạ Vân Kiệt giáo sư tư cách cùng thầy thuốc tư cách, nhưng này cũng là Tống Chính Vũ tuyệt đối không thể làm được sự tình, trừ phi hắn không tiếp thu Phùng Văn Bác này lão sư !

Hồ nhân tạo bên, Hạ Vân Kiệt dọc theo lâm ấm đường nhỏ không vội không chậm chạp đi tới, chính là bị Chu Tân Bình đám người như vậy nhất muốn làm, tâm tình lại không có vừa rồi nhàn nhã thích ý.

“Hạ đại sư!” Hạ Vân Kiệt chính đi tới, đột nhiên một đạo mang theo một tia quen thuộc thanh âm ở sau người vang lên.

Hạ Vân Kiệt nhìn lại, chỉ thấy cách đó không xa một lão nhân một đầu ngân phát chính vẻ mặt kinh hỉ, bước đi như bay hướng hắn đi tới.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 638 : Ngươi này nghịch đồ

“‘Tái Hoa Đà’ diệp tư kiện!” Diệp Tư Kiện coi như là lần trước huyền môn đại hội lão tiền bối chi nhất, Hạ Vân Kiệt tự nhiên nhận được hắn, gặp nguyên lai là hắn gọi hắn cũng không cấm có chút kinh hỉ.

“Diệp Tư Kiện gặp qua đại sư!” Diệp Tư Kiện bước nhanh đuổi theo, bất quá nhanh đến Hạ Vân Kiệt trước mặt khi lại dừng cước bộ, hướng về phía Hạ Vân Kiệt ôm quyền thật sâu cúi đầu nói, nhìn xem đồng dạng ở bên hồ tản bộ mọi người nhịn không được lộ ra kinh ngạc sắc.

Không biết vì cái gì một lão nhân đầu đầy ngân phát thế nhưng hướng một tiểu tử ôm quyền cúi đầu.

Từ lần trước huyền môn đại hội giảng đạo sau, Hạ Vân Kiệt có thể nói là sở hữu tham dự lần đó đại hội tu sĩ nửa sư phụ, tất nhiên là làm được rất tốt Diệp Tư Kiện này lễ. Bất quá Hạ Vân Kiệt cũng là không quen một lão nhân đầu đầy ngân phát hướng chính mình đi như thế cung kính lễ, thấy thế cuống quít tiến lên nâng Diệp Tư Kiện cánh tay, cười nói:“Diệp thầy thuốc lễ trọng, lễ trọng.”

“Đây là hẳn là, nếu không phải ngày đó đại sư chỉ điểm, ta Diệp Tư Kiện cũng sẽ không có hôm nay.” Diệp Tư Kiện vẻ mặt cảm kích khiêm tốn nói.

“Ha ha.” Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó có chút tò mò hỏi:“Diệp thầy thuốc ngươi như thế nào lại ở chỗ này? Hay là ngươi cũng là tới tham gia trung y quốc tế học thuật nghiên cứu thảo luận hội bất thành?”

“Đúng vậy. Ta có vị đệ tử ở Bắc Kinh công tác, trước đó vài ngày đi Bắc Kinh bái phỏng Lý Thanh Hồng đạo hữu

khi sẽ ngụ ở tiểu đồ trong nhà. Vừa vặn nghe hắn nói khởi mấy ngày nay có trung y quốc tế học thuật nghiên cứu thảo luận hội yếu ở Giang Châu đại học mời dự họp, nhàn rỗi vô sự liền lại đây thấu cái náo nhiệt.” Diệp Tư Kiện nghe vậy cung kính trả lời, trong lòng cũng là khó tránh khỏi có chút chột dạ, bởi vì hắn tới nơi này mục đích kỳ thật là tìm một phần cùng Hạ Vân Kiệt gặp nhau cơ duyên. Về phần cái gì nghiên cứu thảo luận hội, đến hắn này tuổi, cùng với hắn thế ngoại cao nhân thân phận, sớm đã không có gì hứng thú, điểm ấy theo hắn cũng không cùng hắn đệ tử Chu Tân Bình hành động là có thể nhìn ra đến.

“Nguyên lai là như vậy, ta nói đâu như thế nào hội như vậy xảo ở trong này gặp được ngươi. Nga, đúng rồi, đệ tử của ngươi tên gọi là gì?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy thế này mới bừng tỉnh đại ngộ, đồng thời trong lòng cũng là hơi hơi vừa động, thuận miệng hỏi.

“Hắn gọi Chu Tân Bình, nay ở trung y giới trung coi như là có chút hư danh.” Diệp Tư Kiện ngoài miệng nói được khiêm tốn, nhưng trên mặt còn là khó nén một tia tự hào sắc.

Hiển nhiên đối Chu Tân Bình này đệ tử, hắn còn là có chút đắc ý.

“Nguyên lai Chu Tân Bình là ngươi đệ tử, ngươi này đệ tử cái giá không nhỏ a.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy sắc mặt hơi đổi, lộ ra một tia không vui sắc nói.

Diệp Tư Kiện năm nay chín mươi tuổi, sống như vậy một bó to tuổi, tự nhiên là nhân lão thành tinh, nghe vậy không khỏi sắc mặt đại biến, kinh sợ nói:“Đại sư, có phải hay không ta kia nghịch đồ không biết trời cao đất rộng va chạm ngài?”

“Nếu là ngươi đệ tử, ngươi làm cho hắn không cần lại

đến phiền ta, hết thảy còn chưa tính đi.” Hạ Vân Kiệt tự nhiên khinh thường đem tức giận phát ở Diệp Tư Kiện trên người, thấy hắn kinh sợ bộ dáng, vẻ mặt không sao cả cười cười nói.

“Đa tạ đại sư khoan hồng độ lượng, này nghịch đồ, hồi đầu ta nhất định hảo hảo giáo huấn hắn một chút.” Diệp Tư Kiện gặp Hạ Vân Kiệt tựa hồ cũng không có tức giận, không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, cuống quít cúi đầu nói.

“Vân Kiệt! Vân Kiệt!” Hạ Vân Kiệt cười cười, đang chuẩn bị cùng Diệp Tư Kiện hàn huyên vài câu, nghe được có người ở gọi hắn, nhìn lại nguyên lai là Suất Chân đám người đã muốn đến, chính cách hồ nhân tạo hướng hắn phất tay.

“Diệp thầy thuốc, hôm nay ta đã muốn có hẹn. Như vậy đi, ngày mai ta mời ngươi ăn cơm, thuận tiện cũng cho ngươi giới thiệu một vị sư điệt của ta, hắn cũng là một vị thầy thuốc.” Hạ Vân Kiệt gặp Suất Chân đám người đã muốn đến, đành phải xin lỗi hướng Diệp Tư Kiện cười cười nói.

“Cảm ơn đại sư, ngài chỉ để ý việc, ngài chỉ để ý việc.” Diệp Tư Kiện thụ sủng nhược kinh cuống quít nói.

“Ha ha, vậy ngươi tái tán tản bộ, ta đi trước một bước.” Hạ Vân Kiệt hướng Diệp Tư Kiện gật gật đầu, sau đó bước nhanh hướng Suất Chân đám người đi đến.

Nhìn Hạ Vân Kiệt bước nhanh rời đi bóng dáng, Diệp Tư Kiện trong mắt tràn đầy kính ngưỡng cùng vui sướng, bất quá nhưng Hạ Vân Kiệt thân ảnh biến mất ở lâm ấm đường nhỏ quẹo vào chỗ khi, Diệp Tư Kiện ánh mắt cũng là dần dần rét lạnh xuống dưới, toát ra một tia tức giận. Hắn nhớ tới Hạ Vân Kiệt phía trước nói lời nói! “Hừ, này Chu Tân Bình!” Diệp Tư Kiện thân tại chỗ đứng

trong chốc lát, đột nhiên nặng nề mà đọa đặt chân, sau đó bước nhanh hướng khách sạn đại lâu đi đến.

“Vị này là?” Hạ Vân Kiệt bước nhanh đi đến Suất Chân đám người trước mặt, gặp trừ bỏ bốn nữ nhân còn hơn cái xa lạ trẻ tuổi nam tử, không khỏi tò mò hỏi.

“Giới thiệu một chút, của ta bạn trai Khổng Minh Lượng, thị nhân dân bệnh viện thầy thuốc. Sáng ngời, vị này chính là Suất Chân trước kia đồng sự Hạ Vân Kiệt, hiện tại ở Giang Châu đại học công tác, là của chúng ta bạn tốt.” Tư Đồ Khanh kéo Khổng Minh Lượng cánh tay, giới thiệu nói.

“Nguyên lai là Khổng thầy thuốc, hạnh ngộ, hạnh ngộ!” Từ cùng Tư Đồ Khanh nhận thức ngắn ngủn ba tháng tới nay, Hạ Vân Kiệt ít nhất gặp qua Tư Đồ Khanh cưỡi ngựa xem hoa thay đổi ba bạn trai, mà này còn lại là nàng nói cái thứ tư bạn trai, nghe vậy không khỏi âm thầm thẳng lắc đầu, trên mặt sớm đã chủ động hướng Khổng Minh Lượng vươn tay.

“Nguyên lai ngươi chính là Hạ Vân Kiệt, nghe nói của ngươi tửu lượng tốt lắm a, buổi tối chúng ta nên hảo hảo uống vài chén.” Khổng Minh Lượng cười cùng Hạ Vân Kiệt nắm tay, trên mặt mang theo một tia kiêu ngạo cùng khiêu khích sắc.

“Ách!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy mặt lộ vẻ kinh ngạc sắc nhìn về phía Suất Chân các nàng.

“Nhìn cái gì vậy? Để làm chi? Túng ? Không được?” Suất Chân bốn nữ hài tử lại nhất tề trừng mắt nói.

“Ha ha, nam nhân là không thể nói không được, ngươi nói có phải hay không Tiểu Hạ?” Khổng Minh Lượng kích thích nói.

“Uống rượu thương thân, đợi lát nữa chúng ta còn là tùy ý không cần liều mạng đi?” Hạ Vân Kiệt gặp bốn nữ nhân cùng Khổng Minh Lượng tư thế, không khỏi một trận đau đầu.

Hắn đương nhiên không sợ uống rượu, khả hắn sợ thiện sau a!

“Yên tâm, ta là thầy thuốc, điểm ấy ta tối rõ ràng, ngẫu nhiên uống nhiều chút rượu không có việc gì.” Khổng Minh Lượng vẻ mặt kiêu ngạo mà nói.

Thầy thuốc còn là một phần rất thân phận địa vị chức nghiệp, mà thị nhân dân bệnh viện là toàn bộ Giang Châu thị gần với Giang Châu đại học phụ thuộc bệnh viện ba cấp giáp đẳng tổng hợp lại tính bệnh viện, Khổng Minh Lượng tốt nghiệp đại học sau, tuổi còn trẻ tựu thành thị nhân dân bệnh viện nằm viện thầy thuốc, còn là thực làm cho người ta đỏ mắt hâm mộ. Đương nhiên này cùng Khổng Minh Lượng gia cảnh cũng có nhất định quan hệ, hắn phụ thân là thị vệ sinh cục y chính xử phó trưởng phòng, đương nhiên bởi vì thị vệ sinh cục thân mình cũng cũng chỉ là cái xử cấp đơn vị, cục trưởng cũng mới xử cấp cán bộ, cho nên Khổng Minh Lượng phụ thân nói là y chính xử phó trưởng phòng, trên thực tế chức cấp cũng là phó khoa trưởng mà thôi. Bất quá cho dù như thế, dựa vào phụ thân tầng này quan hệ, Khổng Minh Lượng tốt nghiệp sau còn là thực nhẹ nhàng liền vào thị nhân dân bệnh viện.

“Thiếu tìm lấy cớ, Khổng Minh Lượng nhưng là thầy thuốc, thầy thuốc đều nói như vậy, ngươi còn dài dòng cái gì!” Suất Chân không khỏi phân trần trảo trảo Hạ Vân Kiệt cánh tay liền hướng khách sạn đại đường đi đến.

Hạ Vân Kiệt thấy thế cũng chỉ hảo lắc đầu, tùy các nàng đi, cùng lắm thì tái phiền toái Trầm Tử Lương dàn xếp một phen đó là.

Suất Chân đám người sớm đã dự định cái tiểu bao sương, vào đại đường sau cùng tiếp khách tiểu thư nói thanh, tiếp khách tiểu thư liền mang theo bọn họ đi ghế lô.

Làm Hạ Vân Kiệt đám người tùy tiếp khách tiểu thư đi ghế lô khi, “Tái Hoa Đà” Diệp Tư Kiện tắc bình tĩnh khuôn mặt rảo bước tiến lên đại đường, sau đó thẳng đến thang máy mà đi.

Đông Khải đại tửu điếm, Chu Tân Bình vào ở xa hoa phòng.

“Tống hiệu trưởng, chuyện này ngươi nếu không làm chủ được, kia đi, ta cho các ngươi giáo dục thính vVơng thính trưởng gọi điện thoại, làm cho hắn đến xử lý kia Hạ Vân Kiệt!” Chu Tân Bình gặp Tống Chính Vũ nửa ngày đều không có tỏ thái độ, rốt cục cũng giận đến cực điểm, bàn tay to vung lên nói.

Hắn cũng không tin chính mình đường đường quốc y đại sư, cùng cao tầng lãnh đạo đều bảo trì tốt lắm quan hệ đại nhân vật, thế nhưng ngay cả chính là một khu nhà địa phương thượng cao đẳng viện giáo một phó giáo sư đều thu thập không được!

Tống Chính Vũ đối mặt Chu Tân Bình phẫn nộ ép hỏi, biến sắc tái biến, trong lòng cũng là kêu khổ thấu trời, hối hận vừa vặn ở phía sau chạy tới rủi ro, nay cũng là bị buộc phải làm ra lựa chọn tuyệt cảnh.

Muốn thôi xử lý Hạ Vân Kiệt, muốn thôi liền đứng ở Phùng lão sư bên kia đi theo Chu Tân Bình chống đối. Khả hắn Tống Chính Vũ đỉnh được sao? Đang lúc Tống Chính Vũ kêu khổ không thôi khi, cửa lại đột nhiên bị đẩy mở ra. Gặp đột nhiên có người không gõ cửa rồi đột nhiên đẩy tiến vào, đang đứng ở tức giận trung Chu Tân

Bình đám người trên mặt đều hiện lên một tia sắc mặt giận dữ, húc đầu đã nghĩ mắng đi qua, bất quá khi bọn hắn vừa thấy là Diệp Tư Kiện khi, người người lập tức thu hồi trên mặt tức giận, hơn nữa Chu Tân Bình lại vội vàng đón nhận đi, tất cung tất kính nói:“Sư phụ, ngài như thế nào đến đây? Có chuyện ngài đánh cái điện thoại bảo ta đi qua đó là.”

“Ta vừa rồi ở ngoài cửa nghe được ngươi nói cái gì xử lý Hạ Vân Kiệt, đây là chuyện gì xảy ra?” Diệp Tư Kiện ánh mắt như kiếm đảo qua trong phòng khách mọi người, cuối cùng dừng ở Chu Tân Bình trên người.

Diệp Tư Kiện người mặc dù già nua, nhưng bởi vì tu luyện chi cố lại mắt sáng tai thính, vừa mới tới cửa chợt nghe đến Chu Tân Bình phẫn nộ thanh âm, cũng nói muốn xử lý Hạ Vân Kiệt, thế này mới giận dữ dưới môn cũng chưa xao liền mạnh đẩy tiến vào.

“Ha ha, chính là cái cuồng vọng vô tri trẻ tuổi lão sư mà thôi, ta đang cùng Tống hiệu trưởng bọn họ thương lượng như thế nào xử lý hắn, đỡ phải một cục cứt chuột hỏng rồi hỗn loạn, không nghĩ tới lại kinh động lão sư ngài.” Chu Tân Bình tuy rằng thực kinh ngạc lão sư hôm nay hành động, hơn nữa hắn ánh mắt sắc nhọn như kiếm bình thường làm cho hắn trong lòng phát sấm, nhưng Chu Tân Bình cho dù nằm mơ cũng là không thể tưởng được hắn sư phụ lần này nổi bật hứng thú tới tham gia này nghiên cứu thảo luận hội, mục đích kỳ thật vì có thể tìm kiếm một phần cùng Hạ Vân Kiệt ngẫu ngộ cơ duyên, cho nên nghe vậy không phải thực để ý trả lời.

“Ba!” Chu Tân Bình không trả lời đổ hoàn hảo, hắn lần này đáp, tức giận đến Diệp Tư Kiện đương trường liền nhịn không được giơ lên thủ đối với Chu Tân Bình mặt phiến đi qua, “Ngươi này nghịch đồ!”

Cổ ngữ nói, một ngày vi sư cả đời vi phụ. Diệp Tư Kiện mặc dù chưa từng bái nhập Hạ Vân Kiệt môn hạ, nhưng chỉ bằng ngày đó kia truyền đạo giải thích nghi hoặc chi ân, Hạ Vân Kiệt đối với Diệp Tư Kiện các người trong huyền môn mà nói tựa như tái tạo ân sư. Khả Diệp Tư Kiện vạn vạn không nghĩ tới, chính mình có chút đắc ý đệ tử thế nhưng mắng Hạ Vân Kiệt vì cuồng vọng vô tri đồ đệ, thậm chí còn tại thương lượng muốn khai trừ hắn, còn đem hắn so sánh thành một viên cứt chuột, này quả thực chính là khi sư diệt tổ! Làm cho Diệp Tư Kiện như thế nào có thể không phẫn nộ đến cực điểm?

Đương nhiên phẫn nộ đến cực điểm đồng thời, Diệp Tư Kiện trong lòng cũng cảm thấy cực độ khủng hoảng. Hạ Vân Kiệt, Hạ đại sư a! Loại nào khủng bố nhân vật, đừng nói Chu Tân Bình gần chính là nhất giới phàm nhân, cho dù hắn Diệp Tư Kiện nay đã muốn tu luyện đến luyện khí hậu kỳ, ở Hạ đại sư trước mặt cũng bất quá như con kiến nhỏ bé mà thôi. Nhưng chỉ có như vậy một khủng bố nhân vật, hắn đệ tử thế nhưng còn dám nói khoác mà không biết ngượng nói muốn xử trí hắn, nói hắn là một viên cứt chuột, này lời nói làm cho Diệp Tư Kiện nhất tưởng đứng lên đều đã cảm thấy linh hồn ở run rẩy.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 639 : Cái nào Hạ đại sư [cầu vé tháng]

“Thử” Trong phòng khách sở hữu người tất cả đều mãnh hấp một ngụm lãnh khí, người người tất cả đều vạn phần khiếp sợ nhìn Chu Tân Bình tức giận đến cả người phát run cùng bụm mặt vẻ mặt không thể tin được nhìn Diệp Tư Kiện.

Trong nháy mắt, trong phòng khách im lặng gần như đáng sợ !

Bọn họ như thế nào cũng tưởng không thông, Diệp Tư Kiện như vậy một vị hòa ái lão nhân thế nhưng hội đột nhiên tức giận đánh Chu Tân Bình cái tát !

Chu Tân Bình hiện tại khả đã muốn là quốc y đại sư a, thân phận loại nào tôn quý !

Đương nhiên tối không nghĩ ra còn là Chu Tân Bình, hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới vẫn đãi hắn như cha sư phụ thế nhưng hội đột nhiên sinh khí đến trước mặt nhiều người như vậy mặt đánh hắn cái tát !

“Sư phụ!” Tuy rằng khiếp sợ, tuy rằng lần cảm ủy khuất, nhưng Chu Tân Bình cũng không dám hướng Diệp Tư Kiện phát hỏa, lại càng không dám biểu hiện ra gì bất mãn. Bởi vì ở đây không ai so với hắn rõ ràng hơn hắn sư phụ lợi hại chỗ, kia không chỉ có riêng chính là y thuật lợi hại, nhưng lại có phàm phu tục tử không thể tưởng tượng thần kỳ thuật pháp, hắn muốn tức giận thủ người tính mệnh, cho dù tái lợi hại hình cảnh cũng chưa biện pháp phá hoạch. Đương nhiên Diệp gia làm y học thế gia, mấy trăm năm truyền thừa lắng đọng lại xuống dưới nội tình, cũng xa không phải hắn Chu Tân Bình này đệ tử có thể so sánh với, thậm chí Chu Tân Bình có thể đi đến hôm nay vị trí này, rất lớn trình độ cũng là bởi vì

có Diệp gia ở phía sau màn duy trì. Đương nhiên trừ bỏ này đó, Diệp Tư Kiện đối Chu Tân Bình còn có thụ nghiệp chi ân, hơn nữa lúc ấy đang đứng ở nạn đói niên đại, nếu không phải Diệp Tư Kiện thu hắn làm đồ đệ, lại thường thường giúp đỡ bọn họ Chu gia, chỉ sợ Chu Tân Bình bây giờ còn có thể hay không còn sống đều là cái vấn đề, càng đừng nói giống như bây giờ ngăn nắp sinh hoạt.

“Hừ, theo ta đến của ta trong phòng đến một chuyến!” Diệp Tư Kiện đánh Chu Tân Bình một bàn tay sau, trong đầu tức giận nhưng thật ra tiêu một ít, lại thấy trong phòng còn có không ít ngoại nhân ở, đúng là vẫn còn bán vài phần mặt mũi cấp Chu Tân Bình, không tái tiếp tục trách đánh, mà là mặt lạnh lùng ném xuống một câu sau, trực tiếp xoay người hướng chính mình phòng đi đến.

“Là, sư phụ!” Chu Tân Bình bụm mặt cung kính trở về một câu, sau đó một chút cũng không dám chần chờ, vội vàng đuổi theo. Về phần trong phòng khách Tạ cục trưởng, Cố thính trưởng đám người hắn cũng là rốt cuộc cố không hơn.

“Sư phụ!” Vào Diệp Tư Kiện phòng, Chu Tân Bình nhẹ tay nhẹ chân đóng cửa phòng, sau đó nơm nớp lo sợ đi đến Diệp Tư Kiện trước mặt, nhẹ giọng kêu lên.

Theo Diệp Tư Kiện nhiều năm như vậy, trừ bỏ nhỏthời điểm không hiểu chuyện bị hắn dùng thước đánh qua tay ở ngoài, Chu Tân Bình còn cho tới bây giờ không bị Diệp Tư Kiện như vậy đánh quá, cũng cho tới bây giờ chưa thấy qua hắn phát lớn như vậy hỏa.

“Ta không có ngươi này đồ đệ!” Diệp Tư Kiện mặt lạnh lùng nói.

“Sư phụ, nếu không có ngài, ta Chu Tân Bình hiện tại

ngay cả sống ngay cả chết cũng không biết, càng đừng nói lấy được như bây giờ thành tựu. Cho nên ta muốn là làm sai cái gì, ngài đánh ta, mắng ta, ta đều không có câu oán hận, nhưng van cầu ngài ngàn vạn đừng không tiếp thu ta này đồ đệ a!" Chu Tân Bình gặp Diệp Tư Kiện thế nhưng muốn đuổi hắn ra sư môn, không khỏi sợ tới mức cả người đều run run đứng lên, hai chân nhất loan, liền quỳ xuống, đau khổ cầu xin nói.

Trung y trọng sư thừa, hơn nữa giống Diệp Tư Kiện, Chu Tân Bình này tuổi lão trung y, lại trọng sư thừa, nếu là bị trục xuất sư môn không chỉ có sẽ bị đồng đạo khinh thường, đối chính bọn họ mà nói cũng là chung thân sỉ nhục sự tình.

"Ngươi còn nhớ rõ vi sư này phân ân tình? Được, ta nghĩ đến ngươi đều đã muốn đã quên đâu!" Diệp Tư Kiện cả giận nói.

"Sư phụ đối đệ tử ân tình so với núi cao biển sâu, đệ tử một khắc cũng không dám quên. Còn thỉnh sư phụ minh kì, đệ tử đến tột cùng làm sai chỗ nào, đệ tử nhất định sửa." Chu Tân Bình vội vàng nói.

Chu Tân Bình chung quy là Diệp Tư Kiện theo tiểu đưa đại đồ đệ, thầy trò cảm tình có thể so với phụ tử, cho nên Diệp Tư Kiện gặp Chu Tân Bình một phen tuổi còn quỳ trên mặt đất, cuối cùng tâm còn là nhuyễn xuống dưới, thở dài nói:"Ngươi trước đứng lên đi!"

"Là, sư phụ." Chu Tân Bình gặp Diệp Tư Kiện khẩu khí nhuyễn xuống dưới, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, đứng lên thúc thủ cung kính đứng.

"Ta hỏi ngươi, ngươi cùng Hạ đại sư đến tột cùng phát sinh quá cái gì mâu thuẫn?" Diệp Tư Kiện nhìn Chu Tân Bình một cái, hỏi.

“Hạ đại sư, cái nào Hạ đại sư?” Chu Tân Bình lăng nói.

“Còn có cái nào Hạ đại sư, chính là ngươi không biết trời cao đất rộng nói muốn xử lý Hạ Vân Kiệt.” Diệp Tư Kiện tức giận nói.

“Hạ, Hạ Vân Kiệt, ngài kêu Hạ Vân Kiệt là đại sư!” Chu Tân Bình nghe vậy lập tức tròng mắt đều trợn tròn, nói chuyện đều trở nên có chút lắp bắp.

Đến phía sau, hắn mới hiểu được sư phụ nguyên lai là vì Hạ Vân Kiệt phát hỏa, khá vậy nguyên nhân làm cho này dạng, Chu Tân Bình càng phát ra cảm thấy khiếp sợ cùng không thể tưởng tượng.

Điều này sao có thể đâu? Sư phụ của mình thế nhưng xưng hô Hạ Vân Kiệt vì đại sư nhưng lại vì thế phát như thế đại hỏa, thiếu chút nữa sẽ đem chính mình đuổi ra sư môn.

“Hừ, ta kêu hắn đại sư, kia còn là người ta để mắt sư phụ ngươi!” Diệp Tư Kiện trừng mắt nói.

“Thử!” Chu Tân Bình nghe vậy cả người đều hoàn toàn choáng váng.

Hắn sư phụ là cái gì thân phận a? Kia nhưng là chân chính thế ngoại cao nhân, không nghĩ tới kêu kia Hạ Vân Kiệt vì đại sư, còn là người nọ cho hắn mặt mũi.

“Tốt lắm, hiện tại nói đi, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Ta nói cho ngươi, một câu cũng không được đổ vào, cũng không phải có nửa điểm hư ngôn, nếu không ta tất không nhẹ tha!” Diệp Tư Kiện nghiêm khắc nói.

“Là, sư phụ!” Chu Tân Bình lúc này làm sao còn không biết chuyện này không phải là nhỏ, lại không dám ở hắn lão sư trước mặt đùa giỡn tâm nhãn, vội vàng đem sự

tình từ đầu tới đuôi cùng Diệp Tư Kiện nói một lần.

“Tốt, tốt ta Diệp Tư Kiện anh minh nhất thế, nghĩ đến dạy dỗ một cái đề hồ tế thế, tạo phúc dân chúng y giả, lại không nghĩ rằng lại dạy dỗ ngươi này cuồng vọng, lòng dạ hẹp hòi! Nghịch đồ, nghịch đồ a vi sư ta thật sự là mắt bị mù, ngươi làm cho vi sư về sau còn có gì mặt gặp Hạ đại sư a!” Diệp Tư Kiện nghe xong sau, ngửa đầu nhìn trần nhà, liên tục chủy ngực, lão lệ tung hoành.

Ngay từ đầu Diệp Tư Kiện nghe Hạ Vân Kiệt nói hắn này đệ tử cái giá không nhỏ, còn tưởng rằng chính là Chu Tân Bình ở trước mặt hắn biểu hiện kiêu ngạo một ít. Khả hắn cũng là nằm mơ cũng không nghĩ tới, thế nhưng ngay từ đầu chính là chính mình hướng đắc ý đồ đệ có ý định muốn tìm Hạ Vân Kiệt phiền toái, Hạ Vân Kiệt khinh thường cùng hắn chấp nhặt, hắn thế nhưng còn dây dưa không rõ, còn nhận định Hạ Vân Kiệt khinh mạn hắn, thậm chí vì điểm ấy sự tình sẽ miễn điệu Hạ Vân Kiệt lão sư cùng thầy thuốc chức nghiệp.

Đây là loại nào bá đạo ngang ngược !

“Sư phụ, sư phụ, ta sai lầm rồi, ta sai lầm rồi!” Chu Tân Bình gặp hướng đến tôn kính như cha Diệp Tư Kiện liên tục chủy ngực, lão lệ tung hoành, không khỏi sợ tới mức lại vội vàng quỳ xuống đất !

“Đứng lên, ngươi ta từ nay về sau ân đoạn nghĩa tuyệt ngươi không phải ta đồ đệ, ta cũng không phải sư phụ ngươi!” Giận dữ trung Diệp Tư Kiện gặp Chu Tân Bình lại quỳ xuống, lần này nhưng không có mềm lòng, trực tiếp bàn tay to vung lên.

Diệp Tư Kiện nay tu vi đã đạt luyện khí hậu kỳ chi cảnh, này nén giận vung lên đúng là cuồn cuộn nổi lên một trận gió, thổi Chu Tân Bình hai má đau nhức, cũng sợ tới mức hắn thiếu chút nữa hồn đều phải bay, liên tục

dùng đầu dập, đem dập thùng thùng vang, nức nở nói:“Sư phụ, ngài bớt giận, ngài bớt giận, ta cái này đi về phía Hạ đại sư xin lỗi, thỉnh cầu hắn lượng giải.”

Nói xong, Chu Tân Bình đứng lên, sau đó luống cuống đi ra ngoài.

“Ngươi đứng lại đó cho ta! Ngươi hiện tại đã muốn biết Hạ đại sư thân phận phi phàm, chẳng lẽ ngươi còn tưởng rằng Hạ đại sư là ngươi muốn gặp là gặp sao?” Diệp Tư Kiện gặp Chu Tân Bình muốn đi tìm Hạ Vân Kiệt, đột nhiên nhớ tới Hạ Vân Kiệt đêm nay còn có ước hội, hơn nữa hắn đại ẩn cho thị, hạ mình làm cái đại học lão sư, hiển nhiên là không thích người biết hắn chân chính thân phận. Nay Chu Tân Bình nếu đi tìm hắn xin lỗi, chỉ sợ không chỉ có không thể được đến hắn lượng giải, ngược lại hội nhạ hắn mất hứng, đành phải ra tiếng gọi lại Chu Tân Bình.

“Sư phụ……” Chu Tân Bình nhạ nhạ nhìn Diệp Tư Kiện, nhất thời nửa khắc căn bản không biết nên làm cái gì bây giờ mới tốt.

Đến lúc này hắn mới đột nhiên ý hội đến, trước khác nay khác, lúc trước Hạ Vân Kiệt chính là bình thường lão sư khi, hắn không chịu cùng hắn vì thiện, nay hắn đã biết Hạ Vân Kiệt không giống tầm thường thân phận, cũng đã mất đi cùng hắn vì thiện cơ hội !

Đó là một thực vi diệu ăn khớp. Cử cái không phải thực thỏa đáng ví dụ, tỷ như hoàng đế cải trang vi hành, làm mọi người không biết thân phận của hắn khi, cho hắn hẳn là có khách khí tôn kính, hoàng đế phỏng chừng hội dẫn vì trân quý, mà khi mọi người biết hắn là hoàng đế khi, lại cho dư hắn khách khí tôn kính, hoàng đế lại sao lại hiếm lạ? Phải biết rằng trong thiên hạ, hay là vương thổ, dẫn thổ chi tân, hay là vương thần! Cái nào người dám đối hoàng đế không tôn kính?

Đồng lý, làm Hạ Vân Kiệt chính là cái bình thường lão sư khi, nếu Chu Tân Bình lấy bình thường tâm đối hắn, mà không phải ngay từ đầu liền bày ra cao cao tại thượng cái giá, không nên hắn ở trước mặt hắn cúi đầu quỳ gối, Hạ Vân Kiệt đối Chu Tân Bình khẳng định là có hảo cảm, hội đem hắn trở thành tới tham gia nghiên cứu thảo luận hội khách quý đến đối đãi. Nhưng hôm nay đã muốn đã biết thân phận của hắn, mới cúi đầu nhận sai, mới nghĩ đến bổ cứu, Hạ Vân Kiệt lại sao lại hiếm lạ?

Lấy Hạ Vân Kiệt thân phận, người khác nếu thiệt tình cùng hắn tương giao, hắn tự cũng thiệt tình cùng đối phương tương giao, tựa như Suất Chân giống nhau, buộc hắn hợp lại rượu, Hạ Vân Kiệt cũng ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ, chút không đem chính mình trở thành tiên nhân có được tùy tay hủy diệt một quốc gia. Nhưng nếu đắc tội hắn, không nên cùng hắn không qua được, cho dù ngươi là cái gì thân phận, ở Hạ Vân Kiệt trong mắt cũng bất quá chính là một con kiến thôi.

Một con kiến lại có cái gì tư cách cùng hắn đàm xin lỗi?

Đương nhiên phía sau Chu Tân Bình còn không có ý thức được chính hắn một quốc y đại sư ở Hạ Vân Kiệt trước mặt kỳ thật nhỏ yếu đến cùng con kiến không nhiều lắm khác nhau, cho nên hắn mới dám nói đi về phía Hạ Vân Kiệt xin lỗi, nếu không lúc này hắn sớm sợ tới mức hồn cũng chưa.

“Ai, ngươi này nghịch đồ a!” Diệp Tư Kiện gặp chu tân yên ổn mặt nhạ nhạ không biết nên làm cái gì bây giờ bộ dáng, đúng là vẫn còn có chút không đành lòng, chỉ vào hắn hung tợn trừng mắt nhìn liếc mắt một cái, sau đó lắc lắc đầu, thở dài nói.

Chu Tân Bình thấy thế biết sư phụ lại mềm lòng, trong đầu không khỏi vui vẻ, vội vàng nói:“Sư phụ ta biết sai

lầm rồi, ngài xem hiện tại như thế nào bổ cứu mới tốt?”

“Ở không có lấy được Hạ đại sư tha thứ phía trước, không chuẩn ngươi tái bảo ta sư phụ!” Diệp Tư Kiện trừng mắt nói.

“Là.” Chu Tân Bình gặp sư phụ tâm ý kiên quyết, không những dám ôm có may mắn tâm lý, đồng thời cũng càng phát ra khiếp sợ Hạ Vân Kiệt thân phận, do dự hồi lâu, mới tráng lá gan hỏi:“Sư…… Diệp lão, kia Hạ đại sư đến tột cùng là loại người nào, có gì bản sự? Vì sao ngài như thế kính trọng hắn?”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 640 : Đầu sỏ gây nên

“Hắn đến tột cùng là người phương nào, đến tột cùng có gì bản sự, không phải ta có thể nói, cũng không phải ta sao biết được. Nhưng có một chút ta có thể khẳng định nói cho ngươi, liền ngươi về điểm này y thuật ở trước mặt hắn bất quá chính là tiểu hài tử quá gia gia mà thôi! Còn có ngươi không phải nói ta hiện tại thân mình so với trước kia càng kiện khang sao? Này hết thảy đều là bởi vì Hạ đại sư đề điểm chỉ đạo chi cố, chỉ tiếc ta là không tư cách bái nhập hắn môn hạ. Còn có đừng tưởng rằng ngươi hiện tại là quốc y đại sư, cùng rất nhiều cao tầng quan hệ hảo cũng rất rất giỏi, liền bày ra một bộ quan lão gia cái giá, ai không thuận ý tứ của ngươi liền đối phó ai, ta nói thật cho ngươi biết đi, Hạ đại sư đồ tôn trung liền ít nhất có hai vị là tỉnh bộ cấp !” Diệp Tư Kiện gặp Chu Tân Bình ở mặt ngoài là nhận sai khuất phục, cũng không dám đối chính mình có câu oán hận, nhưng trong đầu hiển nhiên còn tồn một tia không phục, rõ ràng đem một sự tình chỉ ra, cũng miễn cho hắn ếch ngồi đáy giếng, có một chút bản sự thành tựu liền nghĩ đến lão tử thiên hạ thứ nhất, vô pháp vô thiên.

“Cái gì” Dù là Chu Tân Bình tự cao rất cao, lúc này nghe vậy cũng là kìm lòng không được bật thốt lên kinh hô lên, vẻ mặt kinh hãi khủng hoảng.

Y thuật, không có bất luận kẻ nào so với Chu Tân Bình rõ ràng hơn chính mình y thuật trình độ, thậm chí cho dù so với hắn sư phụ tái Hoa Đà, Chu Tân Bình cũng tự nhận chênh lệch cũng sẽ không quá lớn, nhưng hôm nay đâu, nghe sư phụ như vậy vừa nói, tại kia cái Hạ Vân Kiệt trước mặt hắn y thuật bất quá chính là tiểu hài tử quá gia gia !

Cái này cũng chưa tính cái gì, nghe sư phụ ý tứ, kia Hạ Vân Kiệt đối hắn sư phụ mặc dù không thầy trò tên, đã

có một phần thầy trò chi thật, sư phụ tu vi tinh tiến dĩ nhiên là bởi vì hắn duyên cớ, kia chẳng phải là nói Hạ Vân Kiệt tu vi lợi hại hơn, hơn nữa theo nào đó góc độ đến giảng hắn hay là hắn nửa sư tổ sao?

Đương nhiên Chu Tân Bình trầm mê sâu nhất còn là quyền thế, y thuật bất quá chính là hắn xao khai quyền thế chi môn nước cờ đầu, là hắn ở quan trường trung như cá gặp nước tựa, thậm chí vì thế từ nhỏ hắn liền từ bỏ tu hành chi đạo, cho tới bây giờ thấy hắn sư phụ thân thể kiện khang, thế này mới hối hận không kịp, cho nên Diệp Tư Kiện nói lời nói tối rung động Chu Tân Bình còn là cuối cùng một câu “Đồ tôn liền ít nhất có hai vị là tỉnh bộ cấp ”.

Tỉnh bộ cấp cán bộ a, đặt ở trước kia thì phải là biên giới đại quan loại nào quyền thế! Cho dù hiện tại, kia cũng là thật đại quan, trở lên một bước thì phải là quốc gia cấp người lãnh đạo. Mà Chu Tân Bình đâu, hắn tái ngưu, chung quy chính mình không phải quan viên, chỉ là có chút thượng tầng nhân mạch mà thôi, mọi người gặp mặt đơn giản khách khí gọi hắn một tiếng Chu giáo thụ, chân chính muốn làm cái gì đại sự tình, chỉ sợ không cần thiết sẽ có người nguyện ý xuất lực. Khả Hạ Vân Kiệt đâu, hắn chỉ đồ tôn liền ít nhất có hai cái là tỉnh bộ cấp cán bộ, tầng này quan hệ lại khởi là Chu Tân Bình nhân mạch quan hệ có thể so sánh với ? Căn bản chính là gặp sư phụ.

Nhất tưởng khởi, nắm quyền, cao cao tại thượng tỉnh bộ cấp cán bộ đến Hạ Vân Kiệt trước mặt đều cung kính tiếng kêu sư tổ, còn tưởng khởi chính mình thế nhưng ở trước mặt hắn tự cao tự đại, thế nhưng còn muốn bãi miễn hắn lão sư cùng thầy thuốc chức vụ, Chu Tân Bình thật là cả người đều bắt đầu run rẩy đứng lên.

Đến lúc này, Chu Tân Bình mới chính thức bắt đầu cảm thấy sợ hãi, mới chính thức ý thức được hắn sư phụ

đánh hắn một bàn tay đều là nhẹ.

Chính mình thật sự cuồng vọng đến cực điểm, thật sự là nghịch đồ a !

“Sư…… Diệp lão, kia, kia hiện tại ta nên làm cái gì bây giờ?” Một hồi lâu nhi, Chu Tân Bình mới hồi phục tinh thần lại, sắc mặt tái nhợt hỏi.

“Hừ, hiện tại mới biết được sợ hãi! Nếu không phải bởi vì có chút thành tựu bình thường cũng rất cuồng vọng tự đại, không coi ai ra gì, nếu bình thường có thể hơi chút khiêm tốn một ít, ngươi làm sao về phần hội đắc tội Hạ đại sư? Hoàn hảo ta lần này tùy ngươi đã đến rồi, nếu không còn không biết ngươi hội chọc ra cái gì cái sọt đến.” Gặp Chu Tân Bình rốt cục biết sợ hãi, Diệp Tư Kiện chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói.

“Diệp lão giáo huấn là, ta nhớ kỹ.” Chu Tân Bình cuống quít cúi đầu, khiêm tốn nhận nói, trong lòng cũng là sau một lúc sợ.

Đúng vậy, nếu không phải hắn sư phụ lần này hộ tống tiến đến, nếu hắn thật sự làm cho Tống hiệu trưởng đem Hạ Vân Kiệt khai trừ, việc này liền nghiêm trọng.

Đương nhiên hiện tại tình thế cũng phi thường nghiêm trọng, muốn làm không tốt hắn không chỉ có sắp bị trục xuất sư môn, chỉ sợ là hay không còn có thể tiếp tục làm nghề y, khi hắn quốc y đại sư đều là cái vấn đề.

Nghe xong sư phụ một phen nói sau, Chu Tân Bình đã muốn hoàn toàn không nghi ngờ Hạ Vân Kiệt có năng lực này cùng thủ đoạn.

Đồ tôn liền ít nhất có hai tỉnh bộ cấp cán bộ a, trời mới biết hắn đồ đệ lại có cái gì quyền thế vang trời đại nhân vật !

“Ai, ngã một lần, mặc kệ lần này Hạ đại sư xử lý ý kiến là cái gì, ngươi nha, về sau đều phải thu hồi kia khỏa kiêu ngạo tâm, làm rất khiêm tốn y giả.” Gặp Chu Tân Bình cúi đầu khiêm tốn nhận, Diệp Tư Kiện cũng sẽ không nhịn nữa tâm quở trách hắn, lời nói thấm thía nói.

“Tân Bình về sau nhất định sửa.” Chu Tân Bình cuống quít nói.

“Tốt lắm, sự tình nếu đã muốn đã xảy ra, ngươi cấp cũng không có, chỉ có tận lực cứu lại. Vừa rồi ta cùng Hạ đại sư trong lúc vô ý ở bên hồ đụng tới, biết được hắn đêm nay cùng bằng hữu có ước hội, chúng ta tất nhiên là không thể đi quấy rầy. Ngày mai đi, Hạ đại sư nói ngày mai hội theo ta ăn một bữa cơm, đến lúc đó ngươi cũng đến, giáp mặt hướng hắn nói lời xin lỗi, hết thảy xem Hạ đại sư quyết định đi. Về phần này hắn, ta nghĩ không cần ta nói đi, giống kia cái gì Đinh Chí Giang, khai trừ rồi đi. Nhớ kỹ, về sau thu học sinh thủ trọng phẩm đức, tiếp theo mới là học thức thiên phú.” Diệp Tư Kiện gật gật đầu nói.

“Là, là, Tân Bình hiểu rồi.” Chu Tân Bình vội vàng nói.

“Tốt lắm, đi thôi!” Diệp Tư Kiện phát ra một lần hỏa, nay cơn tức qua đi không khỏi cảm thấy một trận tâm lực mỏi mệt, đương nhiên càng nhiều còn là đối này có chút đắc ý đồ đệ thất vọng, làm cho hắn cảm giác chính mình lập tức tựa hồ vừa già không ít, nghe vậy vô lực huy phất tay nói.

“Là, kia Diệp lão ngài trước nghỉ ngơi, ta trước đi ra ngoài.” Chu Tân Bình cung kính nói một tiếng, sau đó nhẹ tay nhẹ chân ra cửa, lại nhẹ tay nhẹ chân đóng cửa lại.

Làm Chu Tân Bình đem cửa đóng khi, tay hạ ý thức sờ

sờ chính mình vừa rồi bị đánh một bàn tay má trái, trong mắt toát ra phẫn nộ ánh mắt.

Chu Tân Bình có thể không phẫn nộ sao? Tuy rằng lần này sự kiện cùng hắn bình thường tự cao tự đại quen có quan hệ, nhưng chân chính hại hắn cho tới hôm nay tình trạng này, thậm chí có thể hay không bị trục xuất sư môn đều còn không biết tội khôi đầu sỏ cũng là Đinh Chí Giang.

Nếu không phải Đinh Chí Giang ghé vào lỗ tai hắn nói Hạ Vân Kiệt mọi cách không phải, nếu không phải hắn ở trợ giúp, Chu Tân Bình lại sao lại cùng Hạ Vân Kiệt kết thù kết oán?

Đương nhiên hiện tại Chu Tân Bình cho dù dùng mông tưởng cũng biết Đinh Chí Giang nói có liên quan Hạ Vân Kiệt sự tình, tất cả đều là bỏ thêm liêu. Bởi vì hắn rất rõ ràng giống Hạ Vân Kiệt bực này đại nhân vật, nếu ẩn cư ở đại học dạy học, tất nhiên là thích quá thanh tĩnh nhàn nhã, cùng thế vô tranh cuộc sống, tựa như hắn sư phụ giống nhau, hiện tại sẽ ngụ ở sơn thôn, quá "Thải cúc đông li hạ, thản nhiên gặp Nam Sơn" cuộc sống. Người không biết, căn bản không biết hắn kỳ thật là vị trong huyền môn thần y, chân chính thế ngoại cao nhân. Giống như vậy người nếu không phải Đinh Chí Giang đi trêu chọc hắn, hắn lại sao lại tự hạ thân phận cùng hắn không qua được?

"Đinh Chí Giang!" Chu Tân Bình cắn răng một chữ một chữ theo hắn hàm răng bính đi ra, người lại sớm đã đi nhanh hướng chính mình ở phòng đi đến.

Chu Tân Bình trụ xa hoa phòng, im lặng một mảnh.

Mặc kệ là Tạ cục trưởng cũng tốt, còn là Tống hiệu trưởng cũng thế, mọi người đầu óc còn kinh hãi cùng vừa rồi Diệp Tư Kiện đánh Chu Tân Bình một bàn tay

kinh người một màn, thật lâu cũng chưa biện pháp khôi phục bình thường.

Chu Tân Bình a, quốc y đại sư, thậm chí ngay cả Tạ cục trưởng, Cố thính trưởng đều chỉ có thể ngồi bồi đại nhân vật, thế nhưng bị trước mặt mọi người đánh cái tát !

Đương nhiên người đánh hắn là Chu Tân Bình sư phụ, này đó ở đây mọi người biết đến, nếu không bọn họ đã sớm ủng đi lên đem Diệp Tư Kiện bắt lại. Đã có thể tính như thế, bọn họ còn là không thể nhận Chu Tân Bình sư phụ thế nhưng trước mặt mọi người nén giận đánh Chu Tân Bình cái tát sự thật này, đương nhiên bọn họ càng không thể tưởng tượng Chu Tân Bình sư phụ vì cái gì hội đánh Chu Tân Bình cái tát.

Đương nhiên bởi vì Diệp Tư Kiện vừa tiến đến liền hỏi Hạ Vân Kiệt sự tình, ẩn ẩn trung bọn họ nghĩ vậy sự kiện khả năng cùng Hạ Vân Kiệt có quan hệ, khả cơ hồ chính là trong nháy mắt bọn họ liền phủ định chính hắn một ý nghĩ kỳ lạ liên tưởng.

Nói đùa? Chính là một phó giáo sư, nếu không phải bởi vì Phùng Văn Bác duyên cớ, đã sớm bị khai trừ rồi, lại khởi khả năng kinh động Diệp Tư Kiện tức giận đường chúng đánh Chu Tân Bình cái tát?

Đang lúc trong phòng khách im lặng một mảnh, mọi người vẻ mặt khiếp sợ ngươi xem xem ta, ta xem nhìn ngươi, ai cũng không biết nên mở miệng nói cái gì thời điểm, cửa đột nhiên bị đẩy mở ra !

Chu Tân Bình mặt âm trầm đi đến.

Trong phòng khách nhân nhìn đến Chu Tân Bình mặt âm trầm đi vào đến, trái tim cũng không chịu khống chế run run hạ, đại khí cũng không dám suyễn một chút. Ai đều biết đến, lúc này Chu Tân Bình tâm tình khẳng định

không xong đến cực điểm, lúc này ai mở miệng nói không chừng liền xúc hắn rủi ro.

Chu Tân Bình vừa vào cửa liền lập tức hướng Đinh Chí Giang đi đến, xem Đinh Chí Giang ánh mắt lại như muốn giết người dao nhỏ bình thường.

Chu Tân Bình hận a, người đều nhanh bảy mươi tuổi, liền bởi vì trước mắt vị này học sinh, không chỉ có bị sư phụ trước mặt mọi người đánh bàn tay, thậm chí còn rất khả năng sẽ bị trục xuất sư môn, nếu không phải pháp luật không cho phép, hắn thật đúng là tưởng lấy bả đao đâm Đinh Chí Giang vài cái.

“Lão…… Lão sư.” Đinh Chí Giang nhìn Chu Tân Bình từng bước hướng hắn đi tới, ánh mắt dọa người, nhịn không được liền sợ tới mức sắc mặt tái nhợt, run run thanh âm lắp bắp kêu lên.

“Ba ba!” Trả lời Đinh Chí Giang cũng là vang dội hai cái bàn tay thanh.

“Lão…… Lão sư, ngài, ngài vì cái gì đánh ta nha!” Đinh Chí Giang bụm mặt, khóc thanh âm, lần cảm ủy khuất nhìn Chu Tân Bình hỏi.

Hắn là nằm mơ cũng không nghĩ tới, sư phụ bị sư tổ đánh sau, một hồi đến thế nhưng liền đem khí phát tiết ở hắn trên người.

Lúc này Đinh Chí Giang đương nhiên còn không có liên tưởng đến Hạ Vân Kiệt trên người.

“Ta đánh chính là ngươi! Có biết không biết ngươi làm cái gì chuyện ngu xuẩn? Hết thảy đều là bởi vì ngươi, bởi vì ngươi!” Đinh Chí Giang không hỏi hoàn hảo, này vừa hỏi, Chu Tân Bình trong đầu tức giận nhất thời như núi lửa bùng nổ bình thường, đối với Đinh Chí Giang lại

là một bàn tay.

“Chu giáo thụ, Chu giáo thụ, chuyện gì cũng từ từ, chuyện gì cũng từ từ, trước đừng nóng giận, trước đừng nóng giận.” Trong phòng khách nhân gặp Chu Tân Bình rất có không khống chế được dấu hiệu, đành phải ào ào tiến lên, lôi kéo hắn khuyên can.

Chu Tân Bình dù sao cũng là người có thân phận, thấy mọi người kéo hắn, thế này mới tạm thời áp chế trong lòng tức giận, đặt mông ngồi ở trên sô pha.

“Lão sư, uống trước chén trà, xin bớt giận.” Tạ cục trưởng cuống quít đoan quá một ly trà lại đây, thật cẩn thận nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 641 : Ngươi đi đi

Chu Tân Bình tiếp nhận nước trà, rất lớn uống một ngụm, sau đó “Phanh” một tiếng thật mạnh các ở trên bàn.

Đinh Chí Giang nghe thế “Phanh” một tiếng, cả người đều kìm lòng không được run lên một chút, sau đó nơm nớp lo sợ đi đến Chu Tân Bình trước mặt, thấp giọng kêu lên:“Lão sư”

Không có biện pháp, Chu Tân Bình này đạo sư cũng bất đồng bình thường đạo sư, hắn thân phận tôn quý siêu nhiên, cho nên ở rất lớn trình độ có thể quyết định Đinh Chí Giang tiền đồ. Chẳng sợ Đinh Chí Giang trong lòng lúc này đối Chu Tân Bình có tái nhiều câu oán hận cùng bất mãn, phía sau cũng không dám biểu hiện ra ngoài, không chỉ có không dám biểu hiện ra ngoài, còn phải nghĩ biện pháp bình ổn Chu Tân Bình trong lòng tức giận.

“Không cần bảo ta lão sư. Ta hôm nay trước mặt nhiều người như vậy, rõ ràng nói cho ngươi đi, ngươi ta sư sinh quan hệ đi ra đây là dừng, về sau ta không phải ngươi lão sư, ngươi không phải đệ tử của ta, cũng không chuẩn ngươi về sau cùng người khác nói ta là lão sư của ngươi.” Chu Tân Bình bắt tay vung lên, không lưu tình chút nào nói.

“Cái gì lão sư đây là vì cái gì? Ta làm sai cái gì? Ngài nói cho ta biết, ta nhất định sửa!” Đinh Chí Giang nghe vậy sắc mặt bá một chút liền biến trắng, đau khổ cầu xin nói.

Đương nhiên Đinh Chí Giang sở dĩ đau khổ cầu xin, như thế coi trọng hắn cùng Chu Tân Bình sư sinh quan hệ, cũng không phải nói Đinh Chí Giang đối Chu Tân Bình có bao nhiêu cảm tình, mà là bởi vì Chu Tân Bình ở

trung y giới, giáo dục giới thậm chí chính phủ trung lực ảnh hưởng. Có Chu Tân Bình vị này lão sư, đối với Đinh Chí Giang tương lai sự nghiệp phát triển là có thật lớn giúp, cho nên Chu Tân Bình nói muốn cùng hắn chặt đứt sư sinh quan hệ, đối với Đinh Chí Giang mà nói quả thực chính là tình thiên phích lịch.

“Làm sai cái gì? Ta hỏi ngươi, Hạ Vân Kiệt đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Ngươi theo ta nói thực ra, ngươi là như thế nào cùng hắn kết thù kết oán, ngươi lại che giấu cái gì?” Chu Tân Bình xanh mặt chất vấn nói.

Chuyện này, Chu Tân Bình tự nhiên muốn hỏi cái rõ ràng !

“Hạ Vân Kiệt!” Đinh Chí Giang nghe vậy cả người chấn động, trong mắt toát ra kinh hãi sắc.

Còn lại người nghe vậy đồng dạng cũng đều cả người chấn động, toát ra vẻ khiếp sợ.

Bọn họ vừa rồi tuy rằng cũng ẩn ẩn đoán được Chu Tân Bình bị đánh sự tình tựa hồ cùng Hạ Vân Kiệt có liên quan, nhưng lại cảm thấy kia đoán rằng rất vớ vẩn, rất ý nghĩ kỳ lạ, cho nên lập tức liền phủ định. Nay gặp Chu Tân Bình nói như vậy, bọn họ mới đột nhiên phát hiện, chuyện này thế nhưng thật sự cùng Hạ Vân Kiệt có liên quan.

“Nói!” Chu Tân Bình lại căn bản không thèm để ý mọi người vẻ khiếp sợ, lạnh lùng nói.

Đinh Chí Giang nhìn phẫn nộ trung Chu Tân Bình, hướng Tạ cục trưởng đầu đi cầu trợ ánh mắt.

“Lão sư ngài trước đừng nóng giận, kia Hạ Vân Kiệt đến tột cùng cái gì đến đây?” Tạ cục trưởng chung quy cùng Đinh Chí Giang là sư huynh đệ quan hệ, hơn nữa lần

này đến Giang Châu, Đinh Chí Giang cũng là đi theo làm tùy tùng, cho nên thấy hắn hướng hắn đầu đến xin giúp đỡ ánh mắt, do dự hạ, cuối cùng còn là cứng rắn ngẩng đầu lên da thật cẩn thận hỏi. Đồng thời chính hắn trong lòng cũng rất là tò mò.

Không phải một Giang Châu đại học trung y học viện phó giáo sư sao? Gì về phần làm cho Diệp Tư Kiện cùng Chu Tân Bình phát như thế đại cơn tức !

“Cái gì đến đây các ngươi không cần biết, chỉ cần biết hắn không phải ngươi ta có thể nhạ được rất tốt.” Chu Tân Bình sắc mặt hơi hoãn nói.

Tạ cục trưởng chung quy là quan lớn, đối vị này đệ tử, Chu Tân Bình chẳng sợ lúc này trong lòng còn là thực giận, thái độ coi như là dịu đi.

“Cái gì” Tuy rằng sớm đã dự đoán được sẽ là này đáp án, nhưng nghe đến Chu Tân Bình chính miệng nói như vậy, mặc kệ là Tạ cục trưởng còn là Cố thính trưởng đều là mãnh hấp lãnh khí, bất tri bất giác cái trán đều toát ra vài giọt mồ hôi lạnh.

Phải biết rằng, phía trước ở bên ngoài đụng tới Hạ Vân Kiệt khi, bọn họ cũng không thiếu cao cao tại thượng chỉ trích quá hắn! Nhưng hôm nay đâu, Chu Tân Bình lại nói cho hắn, Hạ Vân Kiệt dĩ nhiên là ngay cả chính hắn đều không thể trêu vào một đại nhân vật !

“Điều đó không có khả năng hắn sư phụ đã qua đời, chính hắn cũng chỉ là nông thôn đi ra, lại như thế nào có thể là cái gì đại nhân vật? Nhiều lắm cùng Phùng lão viện trưởng có điểm quan hệ thôi!” Đinh Chí Giang sắc mặt tái nhợt, không chịu tin tưởng bật thốt lên phản bác nói.

“Mặc kệ ngươi có tin hay không, nói ta đã muốn đặt tại

nơi này. Ngươi đi đi!” Chu Tân Bình lạnh lùng nói.

“Lão sư!” Đinh Chí Giang gặp Chu Tân Bình muốn đuổi hắn đi, chưa từ bỏ ý định nói.

“Không có nghe đến ta nói sao?” Chu Tân Bình giống xem người xa lạ giống nhau nhìn Đinh Chí Giang nói.

“Chí Giang, ngươi đi về trước đi, này khác sự tình về sau nói sau.” Tạ cục trưởng gặp Chu Tân Bình tâm ý đã quyết, đành phải đối Đinh Chí Giang khuyên nhủ.

Đinh Chí Giang nhìn xem Chu Tân Bình, lại nhìn xem Cố thính trưởng, Tống hiệu trưởng đám người, thấy bọn họ nhìn hắn ánh mắt đều rất lãnh đạm, căn bản không có thay hắn nói chuyện dấu hiệu, biết hiện tại chính mình tái cầu đi xuống cũng là không tốt, đành phải hướng Chu Tân Bình đám người cúc nhất cung, sau đó thất hồn lạc phách đi rồi.

“Tống hiệu trưởng, vừa rồi nhiều có thực xin lỗi.” Đinh Chí Giang đi rồi, Chu Tân Bình mặt mang xin lỗi đối Tống Chính Vũ nói.

Trước khác nay khác, Chu Tân Bình cũng không dám nữa bãi cái gì quốc y đại sư cái giá.

“Chu giáo thụ nói quá lời, là ta này hiệu trưởng không có làm tốt!” Tống Chính Vũ cuống quít khiêm tốn trả lời, trong lòng cũng là thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Rốt cục, hắn không cần tái lo lắng Phùng lão sư cùng Chu Tân Bình khởi ngay mặt xung đột.

“Này không liên quan chuyện của ngươi, đều là kia Đinh Chí Giang còn có ta chính mình tu dưỡng không đến vị. Như vậy, ta hiện tại chuẩn bị cấp Phùng giáo thụ đánh cái điện thoại, mời hắn ăn một bữa cơm, thuận tiện cũng

hướng hắn nói lời xin lỗi, ngươi xem ngươi có thể hay không, có thể hay không cùng đi?” Chu Tân Bình khoát tay, rất là khách khí nói.

Chu Tân Bình có thể cùng thượng tầng bảo trì tốt quan hệ, tự nhiên là cái nhân tinh. Đơn giản ngay từ đầu xem đi rồi mắt, nghĩ đến ở Giang Châu thị loại này tiểu địa phương, lấy chính mình thân phận có thể đi ngang, thế này mới ngã cái đại té ngã. Nay nếu biết sai lầm rồi, tự nhiên hội vắt hết óc cứu lại, mà lấy hắn đầu óc, tự nhiên rất nhanh đã nghĩ đến Phùng Văn Bác.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt nếu là thông qua Phùng Văn Bác quan hệ tiến Giang Châu đại học, hiển nhiên hai người quan hệ không phải là ít, muốn tưởng lấy được Hạ Vân Kiệt lượng giải, thông qua Phùng Văn Bác hiển nhiên là con đường. Huống hồ phía trước hắn hủy bỏ cùng Phùng Văn Bác ước tốt tiệc tối cũng phi thường vô lý, lúc này cũng nhu cầu cấp bách cứu lại bù lại.

Tống Chính Vũ tự nhiên cũng hiểu được Chu Tân Bình tâm tư, nghe vậy vội vàng nói:“Đương nhiên có thể, Chu giáo thụ khách khí.”

“Cảm ơn Tống hiệu trưởng.” Chu Tân Bình cảm kích nói một câu, sau đó đứng dậy đi đến cửa sổ sát đất trước, cấp Phùng Văn Bác gọi điện thoại

Phùng Văn Bác chung quy là tâm từ khoan dung hạng người, Chu Tân Bình tự mình chủ động gọi điện thoại cho mời, lại ở trong điện thoại liên tục xin lỗi, hắn cũng liền cười ha ha đáp ứng rồi xuống dưới.

Đương nhiên Phùng Văn Bác không biết Chu Tân Bình vừa rồi ở trong phòng khách có cưỡng bức Tống Chính Vũ khai trừ Hạ Vân Kiệt lão sư cùng thầy thuốc chức vụ hành động, nếu không cho dù Chu Tân Bình nói được tái khách khí, chỉ sợ Phùng Văn Bác cũng không hội tái

phó ước.

Trong ghế lô, ăn uống linh đình.

Suất Chân bốn nữ nhân biến đổi biện pháp thay nhau hướng Hạ Vân Kiệt khởi xướng tiến công. Về phần Khổng Minh Lượng liền lại càng không tất nói, vừa mới đoạn thời gian trước cùng Tư Đồ Khanh ở trong quán bar thông đồng, trước mắt hai người quan hệ còn giới hạn cho uống rượu, khiêu vũ, đi dạo phố, nắm tay, cách trên giường còn có một đoạn không nhỏ khoảng cách. “Cách mạng” Chưa thành công, Khổng Minh Lượng tự nhiên cố gắng biểu hiện. Huống chi, Suất Chân bốn người đều là thanh xuân mỹ nữ, hơn nữa Nhậm Khả Nhi lại hoa bình thường xinh đẹp, Khổng Minh Lượng biểu hiện dục vọng tự nhiên liền càng mạnh liệt, hận không thể lập tức liền đem Hạ Vân Kiệt quán đổ.

Chính là đánh thiết còn cần tự thân cứng rắn, này Khổng Minh Lượng mặc dù có chút tửu lượng lại như thế nào có thể cùng Hạ Vân Kiệt so với, hơn nữa biểu hiện dục vọng quá mức mãnh liệt, ngay từ đầu liền cường đánh mãnh công, không trong chốc lát, Hạ Vân Kiệt đổ còn là Lã Vọng buông cần, Khổng Minh Lượng cũng đã là tròng mắt đỏ lên, hơi hơi lộ ra một tia men say.

Cái gọi là rượu sau phun thực ngôn, này rượu vừa quát nhiều, người lời nói liền dễ dàng nhiều đứng lên, bản tính cũng dễ dàng toát ra đến.

Này Khổng Minh Lượng xuất thân tiểu cán bộ gia đình, gia đình bối cảnh xem như không sai, nay tuổi còn trẻ lại vào nhân dân bệnh viện làm thầy thuốc, ở người trẻ tuổi trung gian coi như là sự nghiệp có thành, cho nên rượu hơi chút vừa quát nhiều, Khổng Minh Lượng liền khó tránh khỏi có chút kiêu ngạo mà hỏi:“Tiểu Hạ, vừa rồi nghe Suất Chân nói ngươi ở Giang Châu đại học công tác, cụ thể là ở cái nào ngành hoặc là cái nào học viện

a?”

“Trung y học viện.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Trung y học viện? Như thế Giang Châu đại học trọng điểm học viện, còn là thực không sai. Ta ba theo các ngươi học viện Hồng Văn Cảnh, Ngô Vĩnh Bình vài vị lãnh đạo quan hệ đều cũng không tệ lắm, đúng rồi, ngươi ở bên trong làm dạy học thư ký còn là phụ đạo viên a?” Khổng Minh Lượng đương nhiên hỏi.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt thật sự rất tuổi trẻ, cho dù làm trợ giáo đều quá mức tuổi trẻ, bởi vì hiện tại đại học trợ giáo trên cơ bản cũng đều là yêu cầu thạc sĩ học vị khởi bước, nhưng thật ra dạy học thư ký cùng phụ đạo viên đều là thuộc loại hành chính cương vị, đối bằng cấp yêu cầu tương đối thấp một ít, bất quá rất nhiều trường học nay cũng đều yêu cầu thạc sĩ học vị, khoa chính quy chỉ có thể nói đạt đến điều kiện. Cho nên Khổng Minh Lượng hỏi như vậy, kỳ thật xem như thực để mắt Hạ Vân Kiệt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 642 : Giả say

“Không, ta là trung y học viện giảng bài lão sư.” Hạ Vân Kiệt cười trả lời.

Về lão sư thân phận, Hạ Vân Kiệt sẽ không cố ý lấy ra nữa nói nhưng cũng sẽ không cố ý giấu diếm.

“Ha ha, giảng bài lão sư? Ngươi là trung y học viện giảng bài lão sư? Tiểu Hạ ngươi thật đúng là yêu nói đùa, ngươi hôm nay mới bao nhiêu tuổi nha?” Khổng Minh Lượng nghe vậy nao nao, lập tức ha ha nở nụ cười.

“Có cái gì buồn cười ! Chẳng lẽ sẽ không chuẩn Vân Kiệt có điểm lý tưởng có điểm theo đuổi sao? Hiện tại không phải cũng không tỏ vẻ tương lai cũng không phải.” Suất Chân cũng vẫn có loại này vào trước là chủ nhận định, bất quá gặp Khổng Minh Lượng chê cười Hạ Vân Kiệt, nàng lại nhịn không được phản bác nói.

“Chính là! Chẳng lẽ ngươi về sau liền vẫn chính là làm cái nằm viện thầy thuốc sao?” Tư Đồ Khanh đi theo xem thường nói, thuận đường còn hung hăng kháp hắn một chút.

Nhậm Khả Nhi cùng Tề Ngọc Như tuy rằng chưa nói cái gì, bất quá nhưng cũng đều hướng Khổng Minh Lượng phao đi xem thường, hiển nhiên đối với Khổng Minh Lượng giễu cợt Hạ Vân Kiệt, các nàng đều thực bất mãn.

“Kia đương nhiên không phải, kia đương nhiên không phải.” Khổng Minh Lượng gặp khiến cho bốn nữ nhân “Cộng phẫn”, cuống quít ngượng ngùng cười làm lành nói, chính là trong lòng lại khó tránh khỏi có chút ghen tị Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt đối với Khổng Minh Lượng giễu cợt cũng là không hướng trong lòng đi, gặp bốn nữ nhân đều vì chính mình nói nói, cười giơ lên cái chén đối Khổng Minh Lượng nói:“Khổng thầy thuốc, nằm viện thầy thuốc đến chủ trị thầy thuốc cần phải đã nhiều năm, ta nơi này trước cầu chúc ngươi sớm ngày tấn chức làm chủ trị thầy thuốc.”

“Ha ha, trước tạ a. Bất quá, lời nói trong lòng nói, mặc kệ là dạy học thư ký còn là chính trị phụ đạo viên tóm lại không phải lâu dài chức nghiệp, ta đề nghị ngươi cần phải thừa dịp hiện tại chức nghiệp phương tiện, cùng cái nào lão sư học cái nghiên cứu sinh, đến lúc đó tranh thủ hướng giảng sư này chức nghiệp chuyển. Ha ha, đến lúc đó thì phải là chân chính đại học lão sư, cao cấp phần tử trí thức, kia đã có thể ngưu bức !” Khổng Minh Lượng cười cùng Hạ Vân Kiệt huých hạ chén nói.

“Này còn giống câu tiếng người.” Suất Chân trắng Khổng Minh Lượng liếc mắt một cái nói.

Nói xong Suất Chân chuyển hướng Hạ Vân Kiệt, vẻ mặt còn thật sự nói:“Vân Kiệt, Khổng thầy thuốc trong lời nói còn là có đạo lý, ngươi dù sao tuổi trẻ, liền dùng nhiều điểm tâm tư xem điểm sách, thừa dịp hiện tại chức nghiệp phương tiện cùng vị nào lão sư làm tốt quan hệ, đến lúc đó cùng hắn đọc cái nghiên, đến lúc đó tốt nghiệp đi ra, vậy ngươi nhưng chỉ có chúng ta trung gian bằng cấp tối cao ngưu nhân.”

Hạ Vân Kiệt biết chính mình khi nếu nói chính mình kỳ thật đã muốn là phó giáo sư, Suất Chân đám người khẳng định là không tin, đành phải từ chối cho ý kiến cười cười, vừa chưa nói tốt, cũng chưa nói không tốt, bất quá trong lòng còn là cảm giác cử ấm áp dễ chịu.

Đọc nghiên cũng không không phải chỉ là thuận miệng

tán gẫu khởi, mọi người tự nhiên sẽ không không nên ép Hạ Vân Kiệt lập tức hạ quyết tâm tỏ thái độ cái gì, thấy hắn cười cười, cũng liền vòng vo đề tài.

Sáu người trẻ tuổi vừa ăn vừa uống vừa tán gẫu nhưng thật ra vui vẻ, bất quá bởi vì Suất Chân đám người tổng nghĩ muốn đem Hạ Vân Kiệt uống bát hạ, cho nên uống rượu khó tránh khỏi mãnh điểm. Hơn nữa kia Khổng Minh Lượng nóng lòng biểu hiện, lại giống cái người tích cực dẫn đầu giống nhau, một ly tiếp một ly theo Hạ Vân Kiệt uống.

Rất nhanh, Suất Chân bọn người hơi hơi có men say, bàng quang cũng liên tục báo nguy, liên tiếp ra ghế lô đi toilet, chỉ có Hạ Vân Kiệt như trước hồn nhiên không có việc gì bình thường.

“Di, kỳ quái, này Suất Chân như thế nào đi toilet lâu như vậy còn không có trở về, sẽ không uống hơn tìm không thấy địa phương đi?” Trong ghế lô, Tư Đồ Khanh gặp Suất Chân đi thượng WC cả buổi còn không có trở về, cau mày lo lắng nói.

“Ngươi còn là lo lắng ngươi kia Khổng thầy thuốc đi, ta xem hắn vừa rồi xuất môn đều là lắc lắc lắc lắc.” Nhậm Khả Nhi nói.

“Chính là, còn tự xưng là nhân dân bệnh viện uống rượu đệ nhất nhân. Chiến đấu thế này mới vừa mới bắt đầu đâu, cũng đã đi ba chuyến toilet.” Tề Ngọc Như đi theo nói.

“Này có thể trách Khổng Minh Lượng sao?” Tư Đồ Khanh không phục nói.

“Không trách Khổng Minh Lượng kia trách ai? Trách chúng ta sao?” Tề Ngọc Như hỏi ngược lại.

“Đương nhiên trách Hạ Vân Kiệt a, hắn căn bản chính là cái biến thái, căn bản chính là cái rượu hang! Uống đến bây giờ, một chút sự tình đều không có.” Tư Đồ Khanh nói.

Nhậm Khả Nhi cùng Tề Ngọc Như nghe vậy nao nao, lập tức đều hé miệng hì hì nở nụ cười, mị nhãn cũng là một cái kính hướng Hạ Vân Kiệt phao đi xem thường.

Hiển nhiên các nàng là hoàn toàn chung nhận thức Tư Đồ Khanh lời nói.

“Này có thể trách ta sao? Là các ngươi không nên tìm ta uống rượu, kỳ thật ta là không thích uống rượu.” Hạ Vân Kiệt gặp ba nữ nhân ào ào hướng hắn phao xem thường, nhưng lại nói hắn biến thái, không khỏi dở khóc dở cười nói.

“Đương nhiên trách ngươi a, ngươi sẽ không hội làm bộ uống say một lần sao?” Ba nữ nhân lại xem thường nói.

“Ách……” Hạ Vân Kiệt nghe vậy một trận kinh ngạc, một hồi lâu nhi đột nhiên ý hội lại đây cùng nữ nhân là không đạo lý khả giảng, nghĩ nghĩ, đột nhiên lắc lắc lắc lắc đứng dậy nói:“Trước thất bồi một chút.”

“Ngươi để làm chi?” Nhậm Khả Nhi ba người tò mò nhìn Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Có điểm uống hơn!” Hạ Vân Kiệt loạng choạng, mồm miệng không rõ nói.

“Ngươi uống hơn?” Nhậm Khả Nhi ba người nghe vậy đều ngây ngẩn cả người, một hồi lâu nhi đột nhiên “Khanh khách” Bộc phát ra vui vẻ tiếng cười ào ào đứng dậy nói:“Xem ra là thật uống hơn, ngay cả chân đều đứng không vững, còn là chúng ta cùng ngươi cùng đi đi, đỡ phải ngươi cũng cùng Suất Chân giống nhau tìm

không thấy ghế lô.”

Nói xong ba nữ nhân thế nhưng đều ào ào đi đến Hạ Vân Kiệt bên người, nâng, tay trong tay, giúp đỡ tất cả đều có, dù sao phi thường khoa trương.

Tuy rằng nói Hạ Vân Kiệt đối Nhậm Khả Nhi ba người một chút ý tưởng đều không có, khá vậy không chịu nổi ba thanh xuân nữ tử như thế bên người “Dây dưa”, lập tức liền chống đỡ đỏ mặt, vội vàng né tránh nói:“Không như vậy khoa trương đi.”

“Chỉ biết ngươi là giả, kính nhờ, muốn giả cũng giả hơi chút giống một chút thôi! Một chút chức nghiệp tố chất đều không có.” Tư Đồ Khanh đám người gặp Hạ Vân Kiệt “Nguyên hình lộ”, ào ào lộ ra gian kế thực hiện được biểu tình, đắc ý chỉ vào hắn xem thường nói.

Nói xong, ba người lại đều nhịn không được cười khanh khách lên, thậm chí cười đáp mặt sau ngay cả nước mắt đều bật cười.

Hiển nhiên ức hiếp Hạ Vân Kiệt làm cho các nàng cảm giác thực vui vẻ, thực đã nghiền.

Hạ Vân Kiệt gặp ba người cười đến cười run rẩy hết cả người, cũng chỉ có thể bất đắc dĩ cười lắc đầu, một hồi lâu nhi mới nói:“Tốt lắm, tốt lắm, ta không ngừng cố gắng, đợi lát nữa nhất định giả tượng một chút, hiện tại ta thật muốn đi ra ngoài nhìn xem, Suất Chân như vậy thời gian dài không trở về, tựa hồ thực sự điểm không thích hợp.”

Tư Đồ Khanh ba người nghe vậy lại nhất tề trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó vây quanh hắn nói:“Chúng ta cũng đi ra ngoài nhìn xem, đỡ phải ngươi thừa dịp Suất Chân uống hơn, chiếm nàng tiện nghi.”

“Uy, các ngươi nói chuyện hơi chút chú ý một chút được không? Ta như là hạng người như vậy sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy tức giận nói.

“Các ngươi nam nhân không đều giống nhau sao? Trừ phi ngươi không phải nam nhân!” Tư Đồ Khanh ba người không cần nghĩ ngợi phản bác nói.

Hạ Vân Kiệt nhìn ba người một trận không nói gì, cuối cùng còn là lắc đầu chỉ để ý chính mình đi ra ngoài, hắn hiện tại mới hiểu được cùng ba nữ nhân đấu võ mồm, căn bản chính là tự tìm tử lộ a!

Gặp Hạ Vân Kiệt không nói gì mà chống đỡ, ba người lại một lần nữa lộ ra đắc ý tươi cười, sau đó ào ào đuổi theo đi, cười nói:“Nói đùa a, chúng ta đều biết đến ngươi là hảo nam nhân, cùng này khác nam nhân không giống với, bằng không chúng ta bốn nữ nhân cũng sẽ không thường xuyên tìm ngươi chơi a.”

“Các ngươi đây là đánh một cây gậy cấp một củ cà rốt sao?” Hạ Vân Kiệt tức giận nói.

“Khanh khách!” Ba nữ nhân cười trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói:“Để làm chi? Không được sao?”

“Đi, đi, đương nhiên đi.” Hạ Vân Kiệt vội vàng nói.

Nói xong vội vàng một cái lắc mình ra ghế lô, thật sự là ba nữ nhân đem bộ ngực cử cao cao, khí thế bức nhân tư thế, làm cho hắn không dám trêu chọc.

Tư Đồ Khanh ba người thấy thế lại là một trận cười, theo sát sau cũng ra ghế lô.

“Ngươi phải cho ta lập tức hướng Kim tiên sinh xin lỗi!” Hành lang, một nữ tử đeo kính, mặc chức nghiệp sáo trang, vênh mặt hất hàm sai khiến, cao cao tại thượng

đối Suất Chân nói.

Sau người nàng đứng một cái tuổi đại khái năm mươi tuổi không đến một ít nam tử, lúc này hắn chính sắc mặt khó coi cầm hai cái ống trúc rượu, trong đó một bình rõ ràng sái ra không ít rượu thủy, ngay cả hắn quần áo mặt trên đều có rượu tí, ở trong không khí tản ra mùi cồn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 643 : Kiêu ngạo

Suất Chân y phục cũng bị tiên đến một ít rượu, vốn nàng vội vàng dùng khăn tay chà lau, cũng không tức giận, bất quá gặp đối phương thái độ như thế kiêu ngạo ác liệt, trong lúc nhất thời liền cơn tức nhảy lên đi lên, đình chỉ chà lau nhìn chằm chằm đối phương nói:“Vì cái gì muốn ta xin lỗi, vừa rồi rõ ràng là vị tiên sinh này cúi đầu không thấy đường, sau đó một đầu chàng tới được.”

“Rõ ràng là chính mình đi đường không dài mắt còn ngờ người khác, có biết hay không ngươi đụng vào Kim tiên sinh là ai chăng?” Nàng kia cử ****, vẻ mặt kiêu ngạo khinh thường, cao cao tại thượng hỏi.

“Ta quản hắn là ai vậy? Dù sao……” Suất Chân vốn là người thẳng tính, nếu đối phương khách khách khí khí, nàng khẳng định sẽ không so đo bị rượu tiên đến quần áo sự tình, nhưng hôm nay đối phương không chỉ có đổ đánh một phen, hơn nữa thái độ còn kiêu ngạo, Suất Chân tự nhiên không chịu cúi đầu nhận sai, không hề nghĩ ngợi liền bật thốt lên nói.

“Suất Chân sao lại thế này?” Đúng lúc này Khổng Minh Lượng đã đi tới, ngang đầu miệng đầy mùi rượu hỏi.

Khổng Minh Lượng phụ thân lớn nhỏ cũng là cái cán bộ, nói lên nói đến còn là có điểm sức mạnh cùng phái đoàn.

“Sao lại thế này? Của ngươi bạn gái đi đường không dài mắt đụng phải Kim tiên sinh ? Ta yêu cầu nàng lập tức hướng Kim tiên sinh chịu nhận lỗi.” Nữ tử gặp Khổng Minh Lượng lại đây, cũng không có chút thoái nhượng ý, thậm chí thái độ càng thêm kiêu ngạo.

“Kim tiên sinh?” Khổng Minh Lượng nao nao, men say

mông lung ánh mắt hướng nữ tử bên người nam tử nhìn lại, thấy hắn trên cổ treo cái bài tử, sắc mặt không khỏi hơi đổi, rượu đều đột nhiên tỉnh một ít, bật thốt lên hỏi:“Hắn là chuyên gia tới tham gia trung y quốc tế học thuật nghiên cứu thảo luận hội?”

Khổng Minh Lượng cũng là vị thầy thuốc, tự nhiên biết lần này ở Giang Châu thị tổ chức trung y giới sự kiện, cũng biết Đông Khải đại tửu điếm là lần này chỉ định tiếp đãi khách sạn, bất quá hắn tư lịch quá thấp, căn bản không tư cách tham gia bực này cấp bậc nghiên cứu thảo luận hội.

“Đúng là! Kim Cơ Phạm tiên sinh là Hàn Quốc tối cao y học thành tựu thưởng đạt được giả, cũng là lần này hàn y đại biểu. Ngươi bạn gái đụng phải Kim tiên sinh, phải lập tức xin lỗi!” Nữ tử, cũng chính là Kim tiên sinh phiên dịch, gặp Khổng Minh Lượng biết học thuật nghiên cứu thảo luận hội sự tình, trên mặt kiêu ngạo sắc liền càng đậm, giống như nàng chính là Kim tiên sinh dường như.

“Ta quản ngươi là cái gì hàn y còn là cái gì y, dù sao là hắn cúi đầu đi đường đụng vào ta, cũng không phải ta đi chàng hắn! Phải xin lỗi cũng là hắn……” Suất Chân tính tình vốn là ngay thẳng, vừa vặn lại uống chút rượu, nghe vậy làm sao chịu phục, lập tức phản bác nói.

“Suất Chân, này ngươi còn là nói lời xin lỗi đi. Người ta là Hàn Quốc đến, nhưng lại là lần này hàn y đại biểu, thật muốn nháo lớn rất phiền toái a.” Không đợi Suất Chân đem nói cho hết lời, Khổng Minh Lượng đã muốn lôi kéo Suất Chân thấp giọng khuyên nhủ, dĩ nhiên không có phía trước kiêu ngạo cùng hăng hái.

“Dựa vào cái gì a? Liền bởi vì hắn là người Hàn Quốc sao? Này còn là chúng ta người Trung Quốc địa bàn đâu!” Suất Chân lập tức không phục nói.

“Ngươi xác định vững chắc tâm không xin lỗi là đi?” Kia phiên dịch mặt lạnh lùng hỏi.

“Phải xin lỗi cũng là hắn xin lỗi!” Suất Chân cường ngạnh nói.

“Đợi lát nữa ngươi cũng đừng hối hận!” Phiên dịch đã ném câu ngoan nói, sau đó quay đầu đối vị kia Kim thầy thuốc bô bô một lần nói chuyện.

Kia Kim thầy thuốc sắc mặt lập tức liền trở nên càng khó xem, hướng về phía phiên dịch bô bô còn nói vài câu, kia phiên dịch lập tức giống lĩnh thượng phương bảo kiếm dường như, quay đầu vẻ mặt kiêu ngạo mà đối Suất Chân nói:“Kim tiên sinh nói, ngươi nếu không chịu nhận lỗi, vậy báo cảnh, kêu ngoại sự phòng người đến xử lý.”

Suất Chân nghe nói như thế trên mặt đỏ ửng đều rút đi một ít, nàng tính cách tuy rằng giống nam hài tử nhưng dù sao cũng là tiểu dân chúng, vừa nghe đến cái gì báo cảnh, cái gì ngoại sự làm, trong lòng còn là có điểm sợ hãi. Về phần Khổng Minh Lượng sớm đã sợ tới mức rượu đều tỉnh, cuống quít khuyên nhủ:“Suất Chân, ngươi còn là nhanh xin lỗi đi! Này Kim Cơ Phạm ta cũng nghe nói qua, là Hàn Quốc một gã đứng đầu hàn y, ở Hàn Quốc y học giới không nhỏ lực ảnh hưởng, hơn nữa hắn lần này là đại biểu Hàn Quốc tới tham gia chúng ta trung y học thuật nghiên cứu thảo luận hội, chuyện này nếu nháo mở, chính phủ lo lắng ảnh hưởng không tốt, đã có thể không chỉ có muốn ngươi xin lỗi, chỉ sợ còn có thể nghiêm túc xử lý ngươi đâu.”

Khổng Minh Lượng coi như là xuất thân cán bộ gia đình, tối rõ ràng hiện tại quốc nội tình huống. Bình thường liên lụy đến người ngoại quốc vấn đề, địa phương chính phủ bình thường cũng không nguyện ý sự tình nháo lớn, chẳng sợ chính mình bên chiếm lý, cũng tình nguyện

chịu nhận lỗi, tức sự ninh nhân. Này Suất Chân muốn là tiếp tục nháo đi xuống, cuối cùng khẳng định hay là muốn chịu nhận lỗi, thậm chí nháo lớn, muốn làm không tốt ngay cả chính mình đều phải liên lụy đi vào, không thiếu được sắp bị phụ thân thoá mạ một chút.

Này tựa hồ đã muốn hình thành một loại lệ thường, tựa như người nước ngoài ở Trung Quốc đã mất này nọ, cảnh sát hội so với chính mình đã mất này nọ còn muốn cấp, hội bằng nhanh nhất tốc độ phá án, về phần quốc nhân đã ném này nọ, báo cảnh sau thường thường chính là như đá chìm đáy biển, một chút tin tức đều không có. Đương nhiên loại này thực hiện tới một mức độ nào đó tựa hồ duy hộ Trung Quốc quốc tế thanh danh, nhưng theo mặt khác một loại góc độ xem, này sẽ làm người khác càng phát ra xem thường ngươi, càng phát ra chê cười ngươi.

Con mẹ nó, ngay cả chính mình quốc nhân lợi ích đều duy hộ không được, còn có mặt mũi muốn cho người nước ngoài khen ngợi ngươi phá án năng lực cường!

“Hừ, cũng là ngươi này bằng hữu minh lý, vị này tiểu thư ta khuyên ngươi còn là nhanh lên chịu nhận lỗi đi. Nếu chờ chúng ta báo cảnh, ngươi đã nói cái gì đều đã muộn!” Tên kia phiên dịch gặp Suất Chân sắc mặt có điểm trắng bệch, Khổng Minh Lượng lại như thế khuyên bảo, trên mặt đắc ý kiêu ngạo sắc liền càng đậm, phảng phất nàng không phải người Trung Quốc mà là người Hàn Quốc dường như.

Gặp phiên dịch thái độ càng phát ra kiêu ngạo, Suất Chân là vừa tức lại sợ hãi! Nàng tuy rằng không giống Khổng Minh Lượng xuất thân cán bộ gia đình, nhưng đồng dạng cũng biết một khi đề cập đến người ngoại quốc sĩ, nháo lớn, chính phủ còn là quen đánh người của mình bản tử.

“Vì cái gì người nước ngoài hội khinh thường người Trung Quốc, vì cái gì người Trung Quốc ở người nước ngoài trước mặt hội nâng không nổi đầu đến, chính là bởi vì ngươi người như thế nhiều lắm! Xin lỗi? Không thành vấn đề, chúng ta đem theo dõi lục tượng điều đi ra, nếu là Suất Chân đi đường không cẩn thận huých vị này Hàn Quốc đến tiên sinh, nên xin lỗi chúng ta nhất định hội xin lỗi, nhưng nếu là vị tiên sinh này đi đường không dài mắt, như vậy thực xin lỗi, nơi này là người Trung Quốc địa bàn, ngươi ở xa tới tuy rằng là khách, nhưng cũng không tư cách ở trong này giương oai, diễu võ dương oai, cũng phải hướng ta vị này bằng hữu xin lỗi, còn có ngươi, đồng dạng cho ngươi vừa rồi thái độ xin lỗi.” Đang lúc Suất Chân lại sinh khí lại sợ hãi, không biết nên làm cái gì bây giờ khi, một đạo lạnh nhạt trung lại mang theo một cỗ khí phách thanh âm vang lên.

Suất Chân vừa quay đầu lại, gặp nguyên lai là Hạ Vân Kiệt đến đây. Tuy rằng rõ ràng biết hắn kỳ thật cũng chỉ là một gã bình thường dân chúng, nhưng không biết vì cái gì, trong lòng còn là không hiểu có một loại dựa vào cảm giác.

“Ngươi là ai? Ngươi có biết hay không Kim tiên sinh là ai? Ta nói cho ngươi, ở Hàn Quốc, cho dù tổng thống tiên sinh đều là chúng ta Kim tiên sinh bằng hữu, cho dù các ngươi Đường thị trưởng đụng phải Kim tiên sinh cũng phải lập tức xin lỗi.” Phiên dịch gặp Hạ Vân Kiệt nói chuyện đồng dạng thực “Kiêu ngạo”, nhất thời tức giận đến sắc mặt xanh mét chỉ vào hắn, vẻ mặt kiêu ngạo, cao cao tại thượng nói.

“Hàn Quốc tổng thống lại cái dạng gì? Hắn quản không đến chúng ta Trung Quốc sự tình. Hãy bớt sàm ngôn đi, điều theo dõi lục tượng! Hết thảy ấn sự thật nói chuyện.” Hạ Vân Kiệt “Ba” Một tiếng, trực tiếp một bàn tay gạt phiên dịch vươn đến tay, ánh mắt cực kỳ chán ghét nhìn phiên dịch liếc mắt một cái nói.

Hắn thật là có điểm tưởng đánh này nhị quỷ một bạt tai xúc động! Rõ ràng là người Trung Quốc lại luôn mồm "Chúng ta Kim tiên sinh, các ngươi Đường thị trưởng", thật không biết đến tột cùng là ai sinh nàng, là người Hàn Quốc, còn là của nàng ba mẹ!

Gặp Hạ Vân Kiệt kiên trì muốn điều theo dõi lục tượng, phiên dịch sắc mặt đổi đổi, sau đó nói:"Kia đi chúng ta báo cảnh, làm cho cảnh sát lại đây."

Nàng là không tin cảnh sát hội dám đắc tội Kim Cơ Phạm bực này tới tham gia hội nghị ngoại quốc chuyên gia! Cho nên nàng là sẽ không trực tiếp cùng Hạ Vân Kiệt điều theo dõi lục tượng đối chất.

"Đi, vậy báo cảnh đi!" Hạ Vân Kiệt nói xong xuất ra di động.

Khổng Minh Lượng gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng thật muốn báo cảnh, không khỏi sợ tới mức vội vàng tiến lên cầm trụ cánh tay hắn, thấp giọng nói:"Con mẹ nó ngươi điên rồi sao Tiểu Hạ? Ngươi là Giang Châu đại học, chẳng lẽ không biết nói này người Hàn Quốc là tới tham gia các ngươi trường học tổ chức nghiên cứu thảo luận hội, ngươi báo cảnh, ngươi là không phải không nghĩ tái ở Giang Châu đại học tiếp tục làm đi xuống ?"

"Vân Kiệt, cảm ơn ngươi. Tính, ta còn là nói lời xin lỗi đi, dù sao cũng sẽ không thiếu khối thịt." Khổng Minh Lượng tuy rằng cố ý đè thấp thanh âm, nhưng bên cạnh người lại đều nghe được nhất thanh nhị sở, Suất Chân tự nhiên cũng nghe nhất thanh nhị sở, sắc mặt không khỏi đổi đổi, cắn chặt răng nói khẽ với Hạ Vân Kiệt nói.

Kia phiên dịch vừa nghe nguyên lai Hạ Vân Kiệt thế nhưng còn là Giang Châu đại học, lại thấy Suất Chân khuất phục, trên mặt không khỏi lộ ra đắc thắng tươi

cười, ánh mắt khinh thường nhìn Hạ Vân Kiệt nói:“Người trẻ tuổi, về sau còn là uống ít chút rượu, bằng không đã ném công tác liền đáng tiếc. Đầu năm nay tiến đại học công tác còn là rất khó. Nga, đúng rồi, đêm nay các ngươi trung y học viện Ngô Vĩnh Bình phó viện trưởng đã ở, muốn hay không chúng ta đem hắn gọi đi ra a?”

Nói xong phiên dịch cố ý hướng cách đó không xa ghế lô nhìn lại.

Thật đúng là xảo, hắn này vừa nhìn đi, ghế lô cửa vừa vặn mở ra, Ngô Vĩnh Bình theo trong ghế lô đi ra.

Ngô Vĩnh Bình vừa thấy cách đó không xa hành lang tụ không ít người, không chỉ có hắn hận không thể trừ cho thống khoái Hạ Vân Kiệt ở đây, đêm nay hắn phụ trách cùng đi khách quý chuyên gia Kim Cơ Phạm cũng rõ ràng ở đây, hơn nữa xem tình hình song phương tựa hồ náo loạn điểm không thoải mái, mày không khỏi nhíu lại, lập tức bình tĩnh mặt hướng bên này đi tới.

“Ngô viện trưởng ngươi tới vừa lúc, vị tiên sinh này hẳn là các ngươi trường học đi? Hắn bằng hữu đụng phải Kim tiên sinh, thái độ còn kiêu ngạo, lăng là không chịu xin lỗi.” Phiên dịch gặp Ngô viện trưởng bước đi đến, lập tức mặt lộ vẻ không vui nói, nói chuyện khi, ánh mắt cao hơn nữa ngạo đắc ý phiêu Hạ Vân Kiệt đám người liếc mắt một cái.

“Hạ Vân Kiệt, đây là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ ngươi không biết Kim Cơ Phạm giáo thụ là chúng ta lần này đại hội khách quý sao?” Khó được có như vậy giáp mặt giáo huấn Hạ Vân Kiệt cơ hội, Ngô Vĩnh Bình tự nhiên không chịu buông tha cho, nghe vậy lập tức banh khởi mặt chất vấn nói.

Đáng thương Ngô Vĩnh Bình còn không biết ngay tại

không lâu, Chu Tân Bình bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ bị Diệp Tư Kiện đánh một bạt tai, sau lại Đinh Chí Giang cũng bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ bị Chu Tân Bình đánh cái tát, nếu không lúc này cấp cái gan lớn như trời tử cấp Ngô Vĩnh Bình, hắn cũng không dám banh khởi mặt chất vấn Hạ Vân Kiệt.

Đương nhiên này cũng muốn trách Đinh Chí Giang bị đánh cái tát sau, lần cảm khuất nhục cùng sợ hãi, đều đã quên nói cho Ngô Vĩnh Bình này từng chiến hữu có liên quan Hạ Vân Kiệt chuyện thái biến hóa.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 644 : Tái kiến Andre thầy thuốc

“Biết!” Hạ Vân Kiệt gật đầu nói.

“Biết ngươi còn như vậy! Ngươi còn là không phải chúng ta trường học công nhân viên chức ? Ngươi đây là ở quốc tế bạn bè trước mặt cho chúng ta trường học bôi đen có biết hay không?” Ngô viện trưởng không nể mặt, chỉ vào Hạ Vân Kiệt huấn trách mắng.

“Ta chỉ là muốn cầu điều ra theo dõi lục tượng, làm cho chân tướng nói cho song phương đến tột cùng là ai lỗi, cũng miễn cho oan uổng người, này lại làm sao là cho chúng ta trường học bôi đen ? Nhưng thật ra ngươi Ngô viện trưởng không phân tốt xấu đã đi xuống phán đoán suy luận, ngươi đây mới là cho chúng ta trường học bôi đen, sẽ làm người ngoại quốc cảm thấy nguyên lai chúng ta đại học lão sư thế nhưng cũng đều là thị phi chẳng phân biệt được, chỉ biết là một mặt trách cứ người của mình, sính ngoại buồn cười hạng người.” Hạ Vân Kiệt gặp Ngô viện trưởng chỉ vào chính mình huấn xích, sắc mặt cũng dần dần khó coi lên.

Vốn chính là một chuyện nhỏ mà thôi, nháo đến bây giờ như vậy bộ, Hạ Vân Kiệt rốt cục cũng bắt đầu có chút bốc hỏa, hơn nữa Ngô viện trưởng biểu hiện, càng làm cho hắn não !

Kia nhị quỷ, chung quy là người ta người Hàn Quốc tiêu tiền thỉnh phiên dịch, nàng thay nàng chủ tử nói chuyện, Hạ Vân Kiệt tuy rằng khó chịu, nhưng còn không về phần sinh rất lớn giận, nhưng Ngô viện trưởng thân là đường đường đại học giáo thụ, học viện lãnh đạo, nhất lại đây sẽ không phân xanh đỏ đen trắng quở trách chính mình trường học lão sư, Hạ Vân Kiệt cũng rất căm tức.

Bởi vì Ngô Vĩnh Bình vị trí, hắn như vậy hành vi phương thức mất không chỉ có là Ngô Vĩnh Bình mặt mũi, còn đã mất toàn bộ Giang Châu đại học, thậm chí sở hữu lão sư, quốc nhân mặt

Hạ Vân Kiệt tuy rằng không cần này đó hư danh, nhưng bị người Hàn Quốc chế giễu, trong lòng còn là phi thường khó chịu.

“Ngươi, ngươi, hảo, Hạ Vân Kiệt ta không với ngươi biện luận. Ngươi chờ coi đi, lần này đại hội sau, ngươi nếu còn có thể tiếp tục ở lại Giang Châu đại học, ta Ngô Vĩnh Bình họ đảo lại viết.” Ngô Vĩnh Bình vốn định nhân cơ hội chèn ép hạ Hạ Vân Kiệt khí diễm, khoe khoang khoe khoang lãnh đạo khí phái, không nghĩ tới ngược lại bị Hạ Vân Kiệt cấp một chút khinh bỉ châm chọc, không khỏi tức giận đến sắc mặt đều phát xanh, chỉ vào Hạ Vân Kiệt nghiến răng nghiến lợi mắng.

“Ngô, ngô!” Suất Chân gặp Ngô viện trưởng rõ ràng muốn sao Hạ Vân Kiệt vưu ngư, không khỏi sợ tới mức sắc mặt đều trắng bệch, vội vàng tiến lên tưởng hướng Ngô viện trưởng cầu tình.

Bất quá Suất Chân nói còn chưa nói xong đã bị Hạ Vân Kiệt cấp kéo lại, Hạ Vân Kiệt lạnh lùng nói:“Suất Chân tỷ, ngươi không cần lo lắng, hắn còn không có tư cách này.”

“Không có tư cách này! Đừng tưởng rằng Phùng lão viện trưởng che chở ngươi là có thể vô pháp vô thiên, chuyện này ta sẽ hướng Tống hiệu trưởng hội báo. Đắc tội ngoại quốc khách quý, ta nhìn thấy khi Phùng lão viện trưởng còn như thế nào giúp ngươi nói chuyện.” Ngô Vĩnh Bình oán hận bỏ lại một câu ngoan nói, sau đó chuyển hướng phiên dịch nói:“Lâm phiên dịch, phiền toái ngươi cùng Kim giáo thụ nói, chuyện này ta sẽ hướng

chúng ta hiệu trưởng hội báo, này Hạ Vân Kiệt chúng ta nhất định hội nghiêm trị.”

Phiên dịch nghe vậy mặt lộ vẻ sắt sắc điểm gật đầu, sau đó đối vẫn bãi khinh thường biểu tình ở thờ ơ lạnh nhạt Kim Cơ Phạm bô bô giải thích một phen.

Kim Cơ Phạm nghe vậy gật gật đầu, sau đó chỉ chỉ Suất Chân huyên thuyên lại là nói một lần.

Phiên dịch nghe xong sau, chuyển hướng Ngô Vĩnh Bình nói:“Kim tiên sinh nói, ở chúng ta Hàn Quốc đụng vào người chịu nhận lỗi là thực bình thường, nhưng các ngươi người Trung Quốc đơn giản như vậy sự tình lại làm không được, thật sự làm cho hắn thực thất vọng. Này cũng liền khó trách chúng ta hàn y hiện tại đều ở cho chúng ta Hàn Quốc y học tác phẩm lớn [đông y bảo giám] thân di mà cố gắng, này [đông y bảo giám] là chúng ta hàn y tổ tiên y thuật thành tựu cũng là chúng ta trí tuệ kết tinh, nhưng các ngươi người Trung Quốc sẽ không nguyện ý thừa nhận này sự thật. Còn có giống tiết đoan ngọ, rõ ràng là……”

“Là, là, Lâm phiên dịch phiền toái ngươi cùng Kim tiên sinh nói……” Ngô Vĩnh Bình viện trưởng tuy rằng cảm thấy phiên dịch nói lời nói thực chói tai, nhưng còn là liên tục gật đầu.

“Là cái rắm!” Dù là Hạ Vân Kiệt ngầm là cái tiên nhân, tính tình cũng tốt lắm, lúc này nghe xong cũng là nhịn không được bạo câu lời thô tục.

“Ngươi……” Ngô Vĩnh Bình viện trưởng gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng trước mặt mọi người nói hắn nói chuyện là đánh rắm, tức giận đến chỉ vào Hạ Vân Kiệt đều nói không ra nói đến.

“Ngươi cái gì ngươi, ngươi câm miệng cho ta, người

Trung Quốc mặt đều cho ngươi mất hết !” Hạ Vân Kiệt trực tiếp đem Ngô Vĩnh Bình tay một bàn tay cấp đẩy, sau đó trực tiếp dùng tiếng Anh hướng Kim Cơ Phạm hỏi:“Ngươi biết tiếng Anh sao?”

“Đương nhiên biết!” Kim Cơ Phạm nao nao, lập tức mặt lộ vẻ kiêu ngạo sắc nói.

“Kia tốt nhất, cũng đỡ phải ta tốn nhiều miệng lưỡi. Ta nói cho ngươi đi Kim tiên sinh, ta coi như là gặp qua không ít người vô liêm sỉ, cuồng vọng tự đại, còn chưa có chưa thấy qua giống ngươi như vậy vô liêm sỉ, cuồng vọng tự đại. Cái gì gọi các ngươi người Hàn Quốc đụng vào người sẽ chịu nhận lỗi, theo của ngươi trên người ta căn bản nhìn không ra đến điểm ấy. Còn có [đông y bảo giám] liền càng buồn cười, chính ngươi đi phiên phiên lịch sử xem, các ngươi hàn y trước kia là gọi là gì? Đông y ngươi lại đi phiên phiên lịch sử xem, đông y này xưng hô là như thế nào đến? Các ngươi nghĩ đến đem đông y xưng hô đổi thành hàn y có thể cùng trung y phân rõ giới hạn sao? Có thể phủ định trung y cùng hàn y nguyên cùng lưu quan hệ sao?” Hạ Vân Kiệt dùng một miệng phi thường lưu loát nói Luân Đôn khang tiếng Anh nói.

Suất Chân đám người bao gồm Ngô Vĩnh Bình ở bên trong, còn là lần đầu tiên gặp Hạ Vân Kiệt giảng tiếng Anh, nghe vậy trên mặt cũng không cấm toát ra kinh ngạc sắc. Bọn họ thật đúng là không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt tiếng Anh thế nhưng nói được như vậy lưu loát nói.

“Ngươi một người trẻ tuổi chỉ sợ ngay cả trung y cũng đều không hiểu, có cái gì tư cách theo ta đàm hàn y? Thật sự là cuồng vọng vô tri!” Kim Cơ Phạm cũng có chút giật mình Hạ Vân Kiệt lưu loát tiếng Anh, bất quá càng nhiều cũng là thẹn quá thành giận.

Kim Cơ Phạm ra sao thân phận, tuy rằng phiên dịch nói hắn cùng tổng thống tiên sinh là bằng hữu có chút quá

mức khoa trương, nhưng hắn ít nhất giúp Hàn Quốc tổng thống xem qua một lần bệnh, từng có gặp mặt một lần. Bình thường ở Hàn Quốc bởi vì y thuật cao minh duyên cớ, kết giao cũng đều là Hàn Quốc thượng tầng xã hội, làm sao từng bị một người trẻ tuổi như thế giáp mặt huấn xích châm chọc quá. Càng đừng nói đối phương còn là người Trung Quốc !

“Trời ạ, Kim Cơ Phạm thầy thuốc, ngươi thế nhưng nói Hạ tiên sinh không hiểu trung y, ngươi thật sự quá cuồng vọng tự đại!” Bất quá Kim Cơ Phạm vừa dứt lời mới vừa hạ, hắn phía sau vang lên một đạo cực kì khoa trương tiếng kinh hô.

Nói ngôn ngữ còn là tiếng Anh, bất quá lại mang theo Italy La Mã khang.

Kim Cơ Phạm, Lâm phiên dịch còn có Ngô Vĩnh Bình nghe thế La Mã khang tiếng Anh, sắc mặt cũng không cấm mạnh biến đổi, nhất tề quay đầu hướng mặt sau nhìn lại, một khuôn mặt góc cạnh rõ ràng, có lại cao lại tiêm cái mũi, điển hình tây phương diện khổng ánh vào bọn họ mi mắt.

Kia tây phương khuôn mặt không phải người khác đúng là đồng dạng tới tham gia lần này nghiên cứu thảo luận hội chuyên gia, đến từ Italy La Mã thánh kiều ngõa ni bệnh viện thủ tịch tâm huyết quản khoa thầy thuốc Andre.

Kim Cơ Phạm, Lâm phiên dịch còn có Ngô Vĩnh Bình phía trước đều cùng này Andre từng có tiếp xúc, biết hắn là toàn bộ Italy tâm huyết quản khoa số một số hai chuyên gia thầy thuốc. Chính là không biết hắn phát ra cái gì thần kinh, một cái thuần túy Tây y tâm huyết quản khoa chuyên gia thế nhưng không ngại vạn dặm đến Trung Quốc tham gia trung y nghiên cứu thảo luận hội !

Bất quá này cũng không gây trở ngại Andre thầy thuốc ở bọn họ cảm nhận địa vị, thậm chí chịu hiện tại tôn trọng Tây y lý niệm ảnh hưởng, ở Tây y chuyên gia trước mặt, mặc kệ là trung y còn là người Hàn Quốc theo như lời hàn y, trong đó rất lớn một bộ phận người đối mặt Tây y tổng hội mất tự nhiên sản sinh một tia không tự tin, thậm chí nói trắng ra không khách khí một chút, là tự ti.

Tổng cảm giác Tây y mới là chân chính tối cao nhất, tối khoa học y thuật. Điểm ấy theo rất nhiều trung y, thậm chí danh lão trung y rõ ràng đã muốn thông qua vọng, văn, vấn, thiết chẩn đoán bệnh tình, nhưng còn là hội đề nghị bệnh nhân đi chụp cái phim đến chẩn đoán chính xác có thể nhìn ra đến. Lại nói tiếp hình như là còn thật sự cẩn thận, kỳ thật cũng là một loại đối trung y chẩn đoán thủ pháp khuyết thiếu tin tưởng biểu hiện.

Cho nên Kim Cơ Phạm, Lâm phiên dịch còn có Ngô Vĩnh Bình nhất là Kim Cơ Phạm, gặp chen vào nói là La Mã thánh kiều ngõa ni bệnh viện thủ tịch tâm huyết quản khoa thầy thuốc Andre sắc mặt không khỏi lại đại biến, trở nên rất là khó coi, thậm chí mang theo một tia tái nhợt.

Đồng dạng “Cuồng vọng tự đại” Bốn chữ, một cái xuất từ Hạ Vân Kiệt trong miệng, một cái xuất từ Italy số một số hai tâm huyết quản thầy thuốc, phân lượng tự nhiên không giống với, làm cho người ta cảm giác cũng tự nhiên không giống với. Người trước cấp Kim Cơ Phạm cảm giác là khiêu khích, là nhục nhã, là mạo phạm, người sau cấp Kim Cơ Phạm cảm giác tắc giống một tòa trầm trọng đại sơn, cũng giống một cái vang dội cái tát, một cái trước mặt mọi người tát hắn cái tát.

Khổng Minh Lượng, Suất Chân đám người gặp đột nhiên toát ra đến một cái trên cổ đồng dạng treo bài tử, hiển nhiên cũng là tới tham gia nghiên cứu thảo luận hội Âu Mĩ chuyên gia giúp Hạ Vân Kiệt nói chuyện, cũng

không cấm trợn tròn mắt.

Chẳng lẽ Hạ Vân Kiệt thế nhưng còn nhận thức Âu Mĩ y học chuyên gia bất thành?

Đồng dạng vấn đề đã ở Ngô Vĩnh Bình trong đầu quanh quẩn, hắn cũng không cho rằng Hạ Vân Kiệt một tiểu trung y tuổi còn trẻ dựa vào pPhùng viện trưởng tiến trường học thế nhưng hội nhận thức ở Tây y tâm huyết quản khoa lĩnh vực đều có không nhỏ thanh danh Andre thầy thuốc.

Chỉ có Hạ Vân Kiệt gặp Andre đột nhiên nhảy ra thay chính mình nói nói một chút cũng chưa cảm thấy kỳ quái. Lúc trước hắn vì đuổi cương thi đi Italy, ở trên máy bay, Mafia Fiero gia tộc giáo phụ Mario ở trên máy bay đột nhiên phạm cấp tính cơ tim tắc nghẽn, Hạ Vân Kiệt nhưng là không chỉ có hung hăng lộ một tay y thuật, còn có kinh người thủ đoạn, lúc ấy Andre đã ở tràng. Sau, Andre còn cố ý cấp Hạ Vân Kiệt để lại danh thiếp, mời hắn có rảnh đi hắn chỗ bệnh viện nhìn xem, chỉ tiếc Hạ Vân Kiệt đối hắn còn có hắn chỗ bệnh viện không có gì hứng thú.

Bất quá tuy rằng Hạ Vân Kiệt đối Andre còn có hắn chỗ bệnh viện không có gì hứng thú, nhưng Andre lại bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ đối trung y sinh ra nồng hậu hứng thú, này một năm tìm không ít tinh lực ở trung y. Bất quá trung y bác đại tinh thâm, cùng Tây y lại là hai loại hoàn toàn bất đồng chữa bệnh khái niệm, Andre cũng là học được như lọt vào trong sương mù, căn bản không học được cái gì trung y y thuật. Bất quá dù sao tìm không ít tinh lực đi xuống, tuy rằng không học được cái gì trung y y thuật, Andre cũng là đối trung y lịch sử có nhất định hiểu biết. Cũng đang bởi vì đối trung y lịch sử có nhất định hiểu biết, lại kiến thức Hạ Vân Kiệt lúc trước bày ra quá thần kỳ y thuật, Andre tuy rằng không học được cái gì trung y y thuật, nhưng đối trung y hứng thú lại càng

phát ra nồng hậu. Lần này Andre sở dĩ ngàn dặm xa xôi tới tham gia trung y học thuật nghiên cứu thảo luận hội, rất lớn một bộ phận nguyên nhân đó là nguyên cho này phân nồng hậu hứng thú, đương nhiên chân chính nguyên nhân còn là Hạ Vân Kiệt.

Từ kiến thức Hạ Vân Kiệt thần kỳ y thuật sau, Andre phi thường khát vọng có thể lại nhìn thấy vị kia thần kỳ Trung Quốc thầy thuốc.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt cũng không kỳ quái Andre hội nhảy ra thay chính mình nói nói, bất quá còn là có chút kinh ngạc lại ở chỗ này gặp được Andre, nhìn hắn, mang theo một tia kinh ngạc nói:“Andre thầy thuốc, ngươi cũng tới tham gia trung y học thuật nghiên cứu thảo luận hội sao? Ta nhớ rõ ngươi là một gã tâm huyết quản khoa thầy thuốc tới.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 645 : Ngươi còn muốn thế nào?

“Từ ngày ấy gặp qua Hạ tiên sinh thần kỳ y thuật sau, ta liền đối trung y sinh ra nồng hậu hứng thú, cho nên sẽ này trung y học thuật nghiên cứu thảo luận hội nhìn xem, cũng hy vọng có thể lại cùng Hạ tiên sinh gặp mặt. Không nghĩ tới quả thực ở trong này gặp được Hạ tiên sinh. Hạ tiên sinh ngài cũng là tới tham gia nghiên cứu thảo luận hội sao?” Andre gặp Hạ Vân Kiệt không chỉ có còn nhận được chính mình, nhưng lại nhớ rõ chính mình tên, không khỏi kích động nắm Hạ Vân Kiệt tay đều có điểm run run.

Gặp đường đường La Mã thánh kiều ngõa ni bệnh viện thủ tịch tâm huyết quản khoa thầy thuốc Andre thế nhưng đối Hạ Vân Kiệt như thế tôn sùng, kia cuồng nhiệt ánh mắt quả thực liền cùng truy tinh tộc gặp chính mình trong lòng thần tượng ngôi sao hiểu được liều mạng, Kim Cơ Phạm, Lâm phiên dịch còn có Ngô Vĩnh Bình hoàn toàn trợn tròn mắt, sắc mặt lại một trận xanh một trận trắng, phảng phất trước mặt mọi người bị người hung hăng đánh một bàn tay, hai má hỏa lạt lạt đau.

Bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới, Andre không chỉ có thật sự nhận thức Hạ Vân Kiệt, hơn nữa thế nhưng còn đối hắn y thuật sùng bái sát đất! Hơn nữa Kim Cơ Phạm cùng Ngô Vĩnh Bình, một cái nhớ tới phía trước chính mình châm chọc Hạ Vân Kiệt không hiểu y thuật, một cái nhớ tới phía trước chính mình ở trong học viện vẫn chèn ép Hạ Vân Kiệt, vẫn khinh thường hắn, nhưng hôm nay đâu?

Về phần Khổng Minh Lượng đám người thấy thế tắc người người giật mình tròng mắt đều thiếu chút nữa rơi xuống một đất.

Ông trời, này Âu Mĩ đến y học chuyên gia không chỉ có nhận thức Hạ Vân Kiệt, hơn nữa thế nhưng còn như thế sùng bái này, này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?

“Không phải, ta nguyên bản chính là Giang Châu đại học lão sư, sẽ ở Giang Châu thị, lần này là theo vài bằng hữu đi ra ăn cơm, không nghĩ tới lại ở trong này gặp được ngươi.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“A, nguyên lai Hạ tiên sinh là Giang Châu đại học lão sư a, vậy ngươi cùng Ngô giáo thụ là đồng sự !” Andre kinh hỉ nói.

“Andre tiên sinh phiền toái ngươi không cần đem ta cùng Ngô giáo thụ đánh đồng, ta vì có như vậy đồng sự mà cảm thấy cảm thấy thẹn!” Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ chán ghét sắc nói.

Vừa rồi Ngô Vĩnh Bình biểu hiện làm cho Hạ Vân Kiệt đối hắn chán ghét đến cực điểm, thậm chí so với đối Đinh Chí Giang còn muốn chán ghét.

“Thực xin lỗi Hạ tiên sinh, nga, đúng rồi, ngươi vừa rồi cùng Kim thầy thuốc có phải hay không đã xảy ra cái gì hiểu lầm?” Andre gặp Hạ Vân Kiệt cực kì chán ghét Ngô Vĩnh Bình, vội vàng chuyển đề tài nói.

“Ha ha, cũng coi như không thể cái gì hiểu lầm, chính là ta vị này bằng hữu vừa rồi không cẩn thận cùng Kim thầy thuốc đã xảy ra điểm va chạm. Vốn song phương đều thối lui nhường một bước là đến nơi, nhưng này vị Kim thầy thuốc không nên kiêu ngạo muốn ta bằng hữu lập tức chịu nhận lỗi, cũng nâng ra người Hàn Quốc thân phận, châm chọc nói ở bọn họ Hàn Quốc đụng vào người chịu nhận lỗi là thực bình thường, nhưng chúng ta người Trung Quốc đơn giản như vậy sự tình lại làm không được, thật sự làm cho hắn thực thất vọng. Hơn nữa còn nói bọn họ hiện tại đang ở thân di [đông y bảo

giám] là bọn hắn hàn y tổ tiên y thuật thành tựu cũng là bọn họ trí tuệ kết tinh. Giống như bọn họ người Hàn Quốc phi thường rất giỏi, chúng ta người Trung Quốc cũng rất kém cỏi giống nhau. Andre, ngươi cũng biết ta là người rất thân phận thực thân sĩ, bình thường ta là khinh thường cùng người tức giận. Chính là này Kim thầy thuốc thật là làm cho người ta chán ghét, ta thế này mới cùng hắn so đo một chút.” Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ Andre bả vai nói. Kia ngữ khí kia tư thái biểu tình cũng là đem cái giá bãi mười phần, phảng phất Kim thầy thuốc ở hắn trong mắt căn bản chính là cái nhỏ không thể tái nhỏ nhân vật, nếu không phải hắn làm được thật sự thật quá đáng, hắn căn bản khinh thường cùng hắn chấp nhặt.

Nếu Kim Cơ Phạm khiến cho như vậy ngưu bức, như vậy ngỗi, Hạ Vân Kiệt cần gì phải còn bày ra một bộ khiêm tốn khách khí tư thái đâu?

Suất Chân đám người gặp vừa rồi ở trong ghế lô còn theo chân bọn họ có nói có cười, thậm chí còn bị các nàng đả kích giễu cợt tên, trong nháy mắt thế nhưng nói khoác mà không biết ngượng đem tư thái bãi như thế cao, thậm chí ngay cả Hàn Quốc đến y học chuyên gia đều thành hắn khinh thường nhất cố tiểu nhân vật bình thường, không khỏi mở to hai mắt thẳng ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem, trong lòng cũng là giải hận lại rất muốn cất tiếng cười to, nghĩ rằng, người này thật đúng là phá hư, này không phải thuần túy buồn nôn kia Kim Cơ Phạm sao?

Quả nhiên Kim Cơ Phạm nghe vậy sắc mặt lập tức trở nên càng phát ra khó coi, há mồm đã nghĩ phản bác. Bất quá Kim Cơ Phạm còn không có mở miệng, Andre lại bị Hạ Vân Kiệt cấp chụp cả người một cái giật mình, đã muốn khoa trương kêu lên nói:“Ta vừa rồi còn tại kỳ quái, giống Hạ tiên sinh ngài như vậy tôn quý có thân phận, như thế nào hội cùng Kim thầy thuốc bình thường so đo đâu. Nguyên lai là như vậy một hồi sự a! Ta này

một năm tìm không ít tinh lực nghiên cứu trung y y thuật còn có lịch sử, ta nhớ rõ Hàn Quốc y thuật tuyệt đại bộ phận là Trung Quốc truyền đi qua, lúc ấy Hàn Quốc học trung y nhân được xưng là đông y, đại khái tám mươi niên đại thời điểm, người Hàn Quốc sửa đổi đến tự xưng hàn y. Về phần [đông y bảo giám] ta cũng biết, [đông y bảo giám] là từ Triều Tiên Thái y Hứa Tấn trải qua 14 năm biên soạn hoàn thành một quyển sách thuốc. Này sách giống như có cuốn, toàn bộ đều là dùng hán tự viết thành. Chủ yếu toản tập từ Trung Quốc cổ đại sách thuốc như [tố vấn],[linh xu],[thương hàn luận],[chứng loại thảo mộc], đằng đằng nhiều loại, thay lời khác nói [đông y bảo giám] kỳ thật chính là chuyển sao dẫn thuật dư loại trung y điển tịch sách báo, như thế nào tựu thành người Hàn Quốc y thuật thành tựu, trí tuệ kết tinh đâu? Về phần va chạm xin lỗi liền lại càng không hẳn là, ở chúng ta Italy, giống đụng tới như vậy một vị xinh đẹp cô nương, mặc kệ là ai lỗi, người có thân sĩ phong độ khẳng định hội chủ động xin lỗi, như thế nào hội yêu cầu xinh đẹp cô nương xin lỗi đâu? Kim Cơ Phạm tiên sinh, này chẳng lẽ chính là các ngươi người Hàn Quốc tố chất sao?”

Giống [đông y bảo giám] linh tinh tranh luận, nếu từ Hạ Vân Kiệt đến phản bác, chỉ sợ Kim Cơ Phạm khẳng định hội khinh thường nhất cố, khẳng định hội già mồm át lẽ phải, nhưng từ Italy tâm huyết quản khoa chuyên gia trong miệng nói ra, kia hương vị cảm giác liền hoàn toàn thay đổi. Về phần cái gì thân sĩ phong độ lý luận tái vừa ra, Kim Cơ Phạm căn bản là thành một người thô lỗ dã man không hề tố chất đáng nói!

Này quả thực chính là trước mặt mọi người một bàn tay tiếp một bàn tay đối với Kim Cơ Phạm đánh cái tát !

Súy Kim Cơ Phạm sắc mặt xanh mét, cả người phát run, há mồm tưởng biện giải lại cố tình phát hiện căn bản không có biện pháp biện giải. Về phần vị kia phiên dịch

lại đã sớm lui nổi lên đầu, nửa câu nói cũng không dám xen mồm.

Tương đối cho người Hàn Quốc, Âu Mĩ quốc gia người hướng đến tựa hồ càng cường thế một ít !

Đương nhiên Ngô Vĩnh Bình sắc mặt cũng tốt nhìn không tới chạy đi đâu, hắn vừa rồi nhưng là nói qua mạnh miệng, chuyện này sau Hạ Vân Kiệt nếu còn có thể tiếp tục ở lại Giang Châu đại học, hắn ngô họ tựu đảo quá đến viết.

Nhưng còn bây giờ thì sao, mới chỉ chớp mắt công phu, Hạ Vân Kiệt lại thành ngay cả Tây y chuyên gia đều phải thổi phồng sùng bái y giả, hắn Ngô Vĩnh Bình có năng lực đem hắn đuổi ra Giang Châu đại học sao?

Cũng may còn có Chu Tân Bình này vương bài, Ngô Vĩnh Bình cuối cùng còn là thấy được một chút hy vọng, nếu không chỉ sợ hắn hiện tại thật muốn hung hăng đánh chính mình vài cái tát.

“Hảo, hảo, tiểu tử tính ngươi có bản lĩnh, tìm đến đây Andre hỗ trợ, ta không với ngươi bình thường so đo!” Kim Cơ Phạm gặp không có biện pháp biện giải, tái ngốc đi xuống đơn giản cũng là tự rước nhục nhã, đành phải thở phì phì nói một câu, xoay người liền còn muốn chạy.

“Kim tiên sinh, ngươi tựa hồ đã quên một việc!” Bất quá Hạ Vân Kiệt lại gọi lại hắn.

“Ta đã muốn không cần vị tiểu thư này xin lỗi, ngươi còn muốn thế nào?” Kim Cơ Phạm không nghĩ tới chính mình lựa chọn tị chiến, đối phương lại tựa hồ còn không chịu bỏ qua, không khỏi sắc mặt âm trầm nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt nói.

“Ta còn khinh thường cho chiếm ngươi tiện nghi, nếu là của chúng ta sai, ta còn là hội trịnh trọng hướng ngươi xin lỗi, nhưng nếu là ngươi lỗi, ngươi cho là đùa giỡn như vậy một chút uy phong sau, nói đi có thể đi sao? Ngươi cho là ngươi là ai? Ta nói cho ngươi, cho dù là các ngươi Hàn Quốc tổng thống, cũng không tư cách cứ như vậy vỗ vỗ mông chạy lấy người!” Nói xong Hạ Vân Kiệt trực tiếp ngoắc gọi tới vừa mới đuổi tới không lâu, còn không có tìm được cơ hội ngắt lời trực ban quản lí, nói:“Quản lí, phiền toái ngươi đem nơi này theo dõi lục tượng điều đi ra, ngươi nếu không tư cách điều, ngươi liền cùng Trầm Tử Lương nói, đã nói là ta Hạ Vân Kiệt nói.”

Trách nhiệm quản lí vừa nghe Hạ Vân Kiệt trực tiếp báo bọn họ lão bản tên, trong lòng mạnh cả kinh, thế nào còn dám chậm trễ, huống hồ hắn nói như thế nào cũng là người Trung Quốc, đã sớm gặp không quen Kim Cơ Phạm này Hàn Quốc lão ở người Trung Quốc trước mặt đùa giỡn uy phong, nghe vậy vội vàng nói:“Không thành vấn đề, còn mời các ngươi theo ta đến theo dõi thất.”

“Kim tiên sinh thỉnh đi!” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng nhìn Kim Cơ Phạm, làm cái thỉnh thủ thế.

Kim Cơ Phạm sắc mặt tái biến, nhìn Hạ Vân Kiệt do dự mà, trong đầu lại ở rất nhanh lộn ngược nhớ lại vừa rồi chuyện đã xảy ra.

“Tính, không có gì hay xem, coi như ta không cẩn thận đụng phải vị tiểu thư này đi.” Trong đầu một màn mạc hồi phóng, cuối cùng Kim Cơ Phạm mặt âm trầm nói.

“Cái gì kêu coi như ngươi không cẩn thận đụng phải? Là ngươi không cẩn thận chính là ngươi không cẩn thận, không phải sẽ không là, hết thảy nắm quyền thật mà nói nói!” Hạ Vân Kiệt lại nghe ngôn sắc mặt trầm xuống nói.

“Hạ Vân Kiệt, Kim thầy thuốc dù sao cũng là lần này…” Ngô viện trưởng đêm nay tới nơi này chủ yếu chính là bồi Kim Cơ Phạm, hơn nữa hắn cùng Kim Cơ Phạm trước kia cũng có chút tiếp xúc, xem như quốc tế bạn bè, hắn gặp Hạ Vân Kiệt khí thế bức người, tự nhiên cũng cảm giác mặt mình mặt không nhịn được, tiến lên khuyên nhủ.

“Câm miệng, ngươi còn chưa đủ tư cách theo ta nói chuyện!” Hạ Vân Kiệt cũng là trực tiếp cực kì bá đạo ngắt lời nói.

“Hạ Vân Kiệt, đừng tưởng rằng cùng Andre thầy thuốc thành bằng hữu liền tự cho là thực rất giỏi, đừng quên ta còn là học viện phó viện trưởng!” Ngô viện trưởng gặp Hạ Vân Kiệt không chỉ có không cho hắn mặt mũi, thậm chí mặc kệ là ngữ khí còn là biểu tình, đối hắn đều là khinh miệt đến cực điểm, không khỏi hổn hển nói.

“Sao lại thế này, Ngô giáo thụ?” Đang ở phía sau, một đạo thanh âm ở Ngô Vĩnh Bình phía sau vang lên.

Ngô Vĩnh Bình nghe thế nói quen thuộc thanh âm, giống như thấy được cứu binh bình thường, trong lòng vui vẻ, vội vàng xoay người, nhìn về phía người nói chuyện nói:“Tống hiệu trưởng, ngài tới vừa lúc. Này Hạ Vân Kiệt thật sự kỳ cục, hắn……”

Nói chuyện đúng là Tống hiệu trưởng.

Bất quá đến cũng không phải Tống hiệu trưởng một người, còn có Phùng Văn Bác phụ tử, Diệp Tư Kiện, Chu Tân Bình, Tạ cục trưởng đám người. Bọn họ vốn là đã sớm hẹn tốt cùng nhau cùng ăn bữa tối, chính là sau lại bởi vì Chu Tân Bình hủy bỏ ước hội sau đó lại lần nữa ước hẹn, thế này mới kéo dài tới hiện tại mới cùng nhau cùng ăn bữa tối.

Ngô Vĩnh Bình nhắc tới Hạ Vân Kiệt, Tống hiệu trưởng thế này mới phát hiện Hạ Vân Kiệt đã ở, không khỏi sợ tới mức tiểu tâm can đều hung hăng rút một chút, không cần nghĩ ngợi liền không nể mặt trầm giọng nói:“Ngô giáo thụ, đừng nói lung tung nói, Hạ lão sư vẫn là chúng ta trường học vĩ đại trẻ tuổi lão sư……” Nói chuyện khi, Tống hiệu trưởng còn dùng sức hướng Ngô Vĩnh Bình sử nháy mắt.

Nói đùa, liền ngay cả Chu Tân Bình bực này cùng thượng tầng quan hệ đều tốt lắm quốc y đại sư, đều bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ bị hắn sư phụ trực tiếp trước mặt mọi người mặt đánh cái tát, ngươi Ngô Vĩnh Bình lại tính cái gì? Cũng dám trước mặt nhiều người như vậy mặt cáo Hạ Vân Kiệt trạng, nói hắn nói bậy !

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 646 : Chân chính hoảng

Ngô Vĩnh Bình đương nhiên không biết này đó, cho nên hắn căn bản không có biện pháp lĩnh hội Tống hiệu trưởng ánh mắt suy nghĩ biểu đạt ý tứ, hắn gặp Tống hiệu trưởng thế nhưng khen Hạ Vân Kiệt là Giang Châu đại học vĩ đại trẻ tuổi lão sư, nóng vội không đợi Tống hiệu trưởng đem nói cho hết lời liền ngắt lời nói:“Tống hiệu trưởng, ngài cùng này Hạ Vân Kiệt không như thế nào tiếp xúc quá, cho nên ngài không biết hắn bản tính, hắn tuyệt không giống ngài nói như vậy vĩ đại, tương phản hắn làm người kiêu căng, không tôn trọng lãnh đạo, còn mạo phạm ngoại tân, liền hiện tại hắn còn không nên vì một chuyện nhỏ bức Kim Cơ Phạm thầy thuốc đi……”

Kỳ thật Ngô Vĩnh Bình lúc lắc lãnh đạo cái giá cái gì, Hạ Vân Kiệt đổ còn có thể chịu được, nếu không lấy Hạ Vân Kiệt âm thầm thân phận, Ngô Vĩnh Bình đã sớm xuống đài. Nhưng Hạ Vân Kiệt cũng tuyệt đối không thể chịu đựng được Ngô Vĩnh Bình thân là đại học giáo thụ, học viện phó viện trưởng lại bày ra như vậy một bộ sính ngoại nô tài dạng, cho nên không đợi Ngô Vĩnh Bình đem nói cho hết lời, Hạ Vân Kiệt đã muốn không nể mặt nói:“Mạo phạm ngoại tân? Được rồi, Ngô Vĩnh Bình ngươi ngại mất mặt còn mất không đủ sao?”

Nói xong Hạ Vân Kiệt ánh mắt chuyển hướng tống chính vũ, âm thanh lạnh lùng nói:“Tống hiệu trưởng, ta cảm thấy giống Ngô Vĩnh Bình như vậy lão sư, đã muốn không thích hợp tái đứng ở học viện lãnh đạo cương vị!”

“Ta không thích hợp đứng ở lãnh đạo cương vị? Hảo đại khẩu khí, Hạ Vân Kiệt ngươi cho là ngươi là ai?” Ngô Vĩnh Bình nghe vậy tức giận đến thiếu chút nữa nhảy dựng lên.

“Đủ Ngô Vĩnh Bình!” Một đạo mang theo uy nghiêm cùng tức giận thanh âm chợt vang lên, đúng là Phùng Văn Bác.

Phùng Văn Bác loại nào thân phận, Ngô Vĩnh Bình vừa nghe đến hắn thanh âm, sợ tới mức cả người đều thiếu chút nữa run lên một chút, nhìn Phùng Văn Bác vừa định biện giải một hai, Phùng Văn Bác cũng đã đem ánh mắt chuyển hướng Tống Chính Vũ nói:“Chính Vũ, ta xem chuyện này cứ như vậy định rồi đi. Ngô Vĩnh Bình nếu cảm thấy làm cái bình thường lão sư nhân tài không được trọng dụng, hắn đại có thể khác mịch chỗ cao.”

Ngô Vĩnh Bình vừa nghe sắc mặt bá một chút trở nên tái nhợt vô cùng, đôi mắt mở lão đại lão đại, không dám tin nhìn chằm chằm Phùng Văn Bác xem.

Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, bởi vì Hạ Vân Kiệt một câu, Phùng Văn Bác thế nhưng hội đề nghị Tống hiệu trưởng huỷ bỏ hắn phó viện trưởng chức vụ!

Tống hiệu trưởng, Chu Tân Bình còn có Tạ cục trưởng, Cố thính trưởng đám người tuy rằng sớm đã theo Diệp Tư Kiện thái độ biết được Hạ Vân Kiệt không giống tầm thường, nhưng nay gặp một phó viện trưởng chức vị, bởi vì Hạ Vân Kiệt một câu, Phùng Văn Bác này về hưu lão viện trưởng liền lập tức nhảy ra “Tham gia vào chính sự”, trong lòng còn là nhịn không được âm thầm mạnh cả kinh, càng phát ra ý thức được Hạ Vân Kiệt thân phận không giống tầm thường.

Về phần Suất Chân đám người, hơn nữa Khổng Minh Lượng sớm đã khiếp sợ như điêu khắc, nhìn trước mắt một màn, miệng trương ở nơi nào nửa ngày cũng chưa biện pháp khép lại.

Khổng Minh Lượng là thầy thuốc, hắn ba là thị vệ sinh cục một vị phó trưởng phòng, hắn đương nhiên nhận

được Ngô phó viện trưởng, nhận được Phùng lão viện trưởng, nhận được tỉnh vệ sinh thính Cố thính trưởng, càng nhận được Giang Châu thị thị ủy bí thư Phùng Chính Thành. Vừa rồi bọn họ đoàn người đã đến khi, Khổng Minh Lượng tiểu tâm can liền vẫn khiêu cái không ngừng. Này đều là đại nhân vật a, chân chính đại nhân vật a! Bình thường đừng nói hắn, cho dù hắn ba cũng chưa tư cách cùng trước mắt những người này nói thượng một câu, không nghĩ tới hôm nay lại đến đây một đám. Càng làm cho Khổng Minh Lượng không nghĩ tới là, liền bởi vì Hạ Vân Kiệt một câu, Phùng lão viện trưởng thế nhưng hội không chút do dự đề nghị Tống hiệu trưởng huỷ bỏ Ngô Vĩnh Bình phó viện trưởng chức vị.

Giang Châu đại học trung y học viện phó viện trưởng a, bình thường tỉnh chúc khoa chính quy đại học hiệu trưởng là chính xử cấp cấp bậc, như vậy trung y học viện phó viện trưởng đó là phó xử cấp cấp bậc, luận chức cấp so với Khổng Minh Lượng hắn trên thực tế chính là phó khoa cấp cán bộ lão ba đều cao vài cấp, có thể nói ngay cả hắn ba ở Ngô Vĩnh Bình trước mặt đều phải cúi đầu nói chuyện, nhưng hôm nay đâu, Hạ Vân Kiệt một câu, này Ngô Vĩnh Bình phó viện trưởng vị trí mắt thấy thế nhưng lập tức liền không bảo đảm ! Mà Hạ Vân Kiệt đâu, phía trước còn tại cùng hắn ngồi cùng bàn hợp lại rượu, bị hắn cho rằng chính là Giang Châu đại học một gã dạy học thư ký hoặc là chính trị phụ đạo viên.

Này như thế nào không cho Khổng Minh Lượng khiếp sợ ngốc như con tò te?

Mọi người trung chỉ có Diệp Tư Kiện, Phùng Chính Thành sắc mặt như thường, một chút cũng chưa cảm thấy ngoài ý muốn.

Không ai so với bọn hắn rõ ràng hơn Hạ Vân Kiệt năng

lực cùng tôn quý thân phận!

Về phần Andre cùng Kim Cơ Phạm bởi vì không hiểu tiếng Trung, nhìn Hạ Vân Kiệt đám người không hiểu ra sao, nhưng thật ra kia phiên dịch gặp Hạ Vân Kiệt như thế ngưu bức, sợ tới mức sắc mặt tái nhợt, tứ chi lạnh lẽo.

Thân là người Trung Quốc, nàng tự nhiên là hiểu biết Trung Quốc tình hình trong nước. Vốn tưởng rằng ỷ vào có người Hàn Quốc Kim Cơ Phạm chỗ dựa, có thể cáo mượn oai hùm chó cậy thế người một phen, không nghĩ tới phía trước còn bị nàng ức hiếp khinh bỉ nữ tử bằng hữu đã vậy còn quá ngưu bức.

Đường đường trung y học viện phó viện trưởng, nói mất chức cũng liền mất chức ! Như vậy nàng một tiểu phiên dịch đâu? Còn không phải tưởng như thế nào ngược liền như thế nào ngược sao?

“Phùng lão viện trưởng, ngài, ngài không thể như vậy đối ta! Mặc kệ nói như thế nào, ta đã ở trung y học viện công tác nhiều năm, đối trung y học viện cũng có không nhỏ cống hiến.” Đang lúc mọi người khiếp sợ là lúc, Ngô Vĩnh Bình hồi qua thần đến, vẻ mặt ủy khuất đáng thương cầu đạo, về phần trong lòng Ngô Vĩnh Bình tự nhiên là hận thẳng cắn răng.

Bất quá đối mặt Phùng Văn Bác cấp cái gan lớn như trời tử cấp Ngô Vĩnh Bình, hắn cũng là không dám nhảy ra cùng hắn đối nghịch. Phải biết rằng Phùng Văn Bác không chỉ có riêng chính là lão viện trưởng, trung y giới ngôi sao sáng, lại Tống hiệu trưởng từng đạo sư, tỉnh ủy thường ủy kiêm Giang Châu thị thị ủy bí thư Phùng Chính Thành phụ thân, Ngô Vĩnh Bình rất rõ ràng phía sau chính mình nếu biểu hiện ra cường ngạnh thái độ, như vậy này phó viện trưởng vị trí tuyệt đối là không bảo đảm.

“Hừ, ngươi còn có mặt mũi nói. Cố Thiến Lâm là chuyện gì xảy ra? Đừng cho là ta về hưu nên cái gì cũng không biết, đơn giản không có ở này vị không mưu này chính, hơn nữa cũng nhớ ngươi một chút nét mặt già nua mặt, thế này mới chưa nói cái gì. Nay ngươi đổ tốt, đúng là làm trầm trọng thêm ! Tại ngoại quốc đồng hành trước mặt mất chúng ta thể diện, còn dám trạng cáo Hạ lão sư. Nói cho ngươi, nơi này không có người so với ta càng hiểu biết Hạ lão sư, tâm lý của ta rất sáng ngời.” Phùng Văn Bác xem Ngô Vĩnh Bình còn có mặt mũi đề cống hiến, sắc mặt hoàn toàn kéo xuống dưới, âm thanh lạnh lùng nói.

“Phùng lão viện trưởng, Tống hiệu trưởng các ngươi hãy nghe ta nói!” Ngô Vĩnh Bình gặp Phùng Văn Bác sắc mặt cực kì nghiêm khắc, lời nói sắc bén, trong lòng không khỏi hoàn toàn hoảng, cuống quít nói.

“Không cần phải nói, hôm nay nhiều như vậy khách quý ở, ngươi đi về trước đi, có chuyện chờ qua lần này nghiên cứu thảo luận hội nói sau.” Lúc này không cần Phùng Văn Bác mở miệng, Tống Chính Vũ đã muốn mặt băng bó mở miệng nói.

Trước có Chu Tân Bình bị Diệp Tư Kiện đánh cái tát, hiện lại có Phùng Văn Bác bởi vì Hạ Vân Kiệt một câu, trực tiếp tỏ thái độ muốn triệt Ngô Vĩnh Bình chức vị, Tống Chính Vũ hiện tại xem như hoàn toàn xem hiểu được, này Hạ Vân Kiệt không đơn giản, phi thường không đơn giản a! Đừng nói Ngô Vĩnh Bình, chỉ sợ chính hắn một hiệu trưởng thật muốn là đắc tội hắn, phỏng chừng này mông phía dưới vị trí cũng không nhất định có thể giữ được.

“Chu giáo thụ, Tạ cục trưởng……” Ngô Vĩnh Bình gặp Tống hiệu trưởng cũng mở miệng, không tha hắn nói thêm nữa, nhất thời mặt như màu đất, ánh mắt cầu xin

chuyển hướng Chu Tân Bình cùng Tạ cục trưởng

Phía trước bởi vì Đinh Chí Giang duyên cớ, Ngô Vĩnh Bình xem như đáp thượng Chu Tân Bình cùng Tạ cục trưởng này hai điều tuyến, bước đầu thành lập một ít giao tình. Phía sau gặp Tống hiệu trưởng cùng Phùng Văn Bác tựa hồ đều đã muốn xác định vững chắc tâm, vô vọng dưới đành phải xin giúp đỡ cùng Chu Tân Bình thản Tạ cục trưởng, dù sao này hai người thân phận tôn quý siêu nhiên, hơn nữa phía trước đối Hạ Vân Kiệt cũng là có chút bất mãn.

“Ngô giáo thụ ngươi không cần nhiều lời, phía trước bởi vì chịu Đinh Chí Giang ảnh hưởng, đối Hạ lão sư ta rất có mạo phạm đắc tội, cảm giác sâu sắc xin lỗi, nay Đinh Chí Giang đã muốn không phải đệ tử của ta.” Gặp Ngô Vĩnh Bình thế nhưng xin giúp đỡ đến chính mình trên đầu, Chu Tân Bình không khỏi hoảng sợ, chột dạ nhìn sư phụ Diệp Tư Kiện cùng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, vội vàng nói.

Nói đùa, liền vì vậy Hạ Vân Kiệt chính mình trước mắt còn tiền đồ chưa trắc đâu! Ngươi này Ngô Vĩnh Bình thế nhưng còn muốn làm cho ta thay nói chuyện với ngươi, này không phải hố ta sao?

“Cái gì!” Chu Tân Bình trong lời nói quả thực giống như một đạo tình thiên phích lịch, phách Ngô Vĩnh Bình cả người chấn động, trên mặt huyết sắc trong nháy mắt thốn không còn một mảnh, trong mắt toàn là kinh hoàng sắc.

Ở Ngô Vĩnh Bình trong mắt, Chu Tân Bình nhưng là so với Phùng Văn Bác thân phận đều còn muốn tôn quý một ít đại nhân vật, không nghĩ tới thế nhưng cũng nói ra như thế khiêm tốn chi ngữ, không chỉ có như thế, thậm chí còn bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ đem Đinh Chí Giang Đô cấp khai trừ môn hạ, kia chẳng phải là nói Hạ

Vân Kiệt thân phận so với Chu Tân Bình còn muốn tôn quý siêu nhiên.

Tái từ Chu Tân Bình liên tưởng đến Phùng Văn Bác vừa rồi thái độ, Ngô Vĩnh Bình lúc này là chân chính hoảng.

Chỉ tiếc Ngô Vĩnh Bình hiểu được đã muộn, khi hắn hoàn toàn kinh hoảng khi, đã muốn không có người tái để ý đến hắn, Hạ Vân Kiệt lại sẽ không để ý đến hắn, mà là trực tiếp đối Phùng Văn Bác đám người cười cười nói:“Các ngươi việc các ngươi đi, ta cùng vị này Hàn Quốc đến Kim thầy thuốc còn có điểm sự tình muốn xử lý.”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt chuyển hướng Kim Cơ Phạm, dùng tiếng Anh thản nhiên nói:“Kim thầy thuốc, chúng ta đi thôi.”

Kim Cơ Phạm không phải ngốc tử, tuy rằng không có nghe biết vừa rồi song phương nói là cái gì, nhưng theo mọi người biểu tình, hơn nữa theo Ngô Vĩnh Bình biểu tình, hắn là không khó phán đoán ra, chính mình đắc tội vị này người trẻ tuổi ở Trung Quốc chỉ sợ còn là đại nhân vật, gặp Hạ Vân Kiệt kiên trì muốn đi xem theo dõi lục tượng, lại hồi tưởng khởi vừa rồi quả thật là chính mình đi đường thời gian cố xem trong tay cầm ống trúc rượu, một đầu đụng vào vị kia Trung Quốc cô gái trên người, Kim Cơ Phạm trên mặt rốt cục lộ ra một tia kinh hoảng, nhưng càng nhiều là thẹn quá thành giận.

“Không cần nhìn, ta hướng vị này tiểu thư……” Kim Cơ Phạm do dự hạ, cuối cùng sắc mặt khó coi quyết định cúi đầu.

“Trước không cần phải gấp gáp xin lỗi, ta người này thích làm việc rõ ràng! 1 là 1, 2 là 2, chúng ta còn là xem theo dõi lục tượng đi.” Hạ Vân Kiệt lại không đợi Kim Cơ Phạm mở miệng xin lỗi, không lưu tình chút nào ngắt lời

nói.

“Ngươi, ngươi đừng khinh người quá đáng!” Kim Cơ Phạm sắc mặt xanh mét chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói.

“Khinh người quá đáng? Đừng quên là ai vừa rồi khí diễm kiêu ngạo, khí thế bức người! Này còn là chúng ta người Trung Quốc địa bàn đâu, nếu đến các ngươi Hàn Quốc địa bàn, vậy ngươi có phải hay không trực tiếp kêu cảnh sát đem bằng hữu của ta cấp bắt lại?” Hạ Vân Kiệt âm thanh lạnh lùng nói.

“Đây là ngươi người Trung Quốc đạo đãi khách sao? Ta sẽ ở đại hội hướng các quốc gia khách trình bày ta ở trong này đã bị không lễ phép đối đãi!” Kim Cơ Phạm sắc mặt đổi đổi, uy hiếp đe dọa nói.

Hắn biết người Trung Quốc xưa nay chú trọng mặt mũi, cũng chú trọng quốc tế ảnh hưởng, chỉ tiếc Kim Cơ Phạm này một chiêu lại dùng sai lầm rồi đối tượng! Đổi thành một người khác, nói không chừng sẽ bị hắn lời nói cấp uy hiếp đe dọa đến, nhưng đổi thành Hạ Vân Kiệt, Kim Cơ Phạm lời này lại hoàn toàn chọc giận hắn.

“Kim Cơ Phạm tiên sinh, ngươi đây là ở uy hiếp ta sao? Tốt lắm, không thành vấn đề a, dù sao có theo dõi lục tượng, ta có thể thỉnh tham gia đại hội khách quan khán một đoạn lục tượng, quyền làm thả lỏng giải trí. Còn có một sự kiện ta cần nói cho ngươi, ngươi đã muốn bỏ lỡ một lần tốt nhất quan khán theo dõi lục tượng thời cơ, về sau ngươi cho dù khóc cầu ta cho ngươi xem, cũng phải xem ta tâm tình !” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói, như tinh không thâm thúy ánh mắt có một chút âm hàn sắc chợt lóe mà qua!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 647 : Chỗ cao không thắng hàn

Nghe được Hạ Vân Kiệt lời này, Kim Cơ Phạm linh hồn ở chỗ sâu trong không hiểu run run một chút, sắc mặt âm tình biến ảo không chừng, bất quá rất nhanh liền chuyển thành hoàn toàn âm lãnh tức giận, cắn răng đối Tống Chính Vũ một chữ một câu nói:“Tống hiệu trưởng, cảm ơn ngươi như thế thịnh tình chiêu đãi, cáo từ!”

Nói xong, Kim Cơ Phạm xoay người liền đi.

Nhìn Kim Cơ Phạm xoay người rời đi bóng dáng, Chu Tân Bình, Tạ cục trưởng, Cố thính trưởng còn có Tống hiệu trưởng đám người hơi hơi nhíu mày, muốn nói lại thôi, trên mặt biểu tình có chút phức tạp, mà Diệp Tư Kiện, Phùng Văn Bác, Phùng Chính Thành còn có Andre nhìn Kim Cơ Phạm xoay người rời đi bóng dáng, phảng phất xem một người không biết buồn cười bình thường, trong mắt toát ra một tia thương hại sắc.

Không ai so với bọn hắn rõ ràng hơn Hạ Vân Kiệt những lời này phân lượng! Cũng không có người so với bọn hắn rõ ràng hơn, cuối cùng Kim Cơ Phạm hội khóc đến cầu hắn, sẽ vì hắn ngang ngược tự đại hành vi trả giá đại giới!

Hạ Vân Kiệt nói xong sau sẽ không lại nhìn Kim Cơ Phạm liếc mắt một cái, mà là chuyển hướng toàn bộ đều còn bị vây khiếp sợ bên trong Suất Chân đám người, vốn là rét lạnh trên mặt lại lộ ra nhà bên đại nam hài thuần phác ấm áp mỉm cười, nói:“Không có việc gì, chúng ta tiếp tục đi.”

Lại nhìn đến kia như nhà bên đại nam hài thuần phác ấm áp mỉm cười, Suất Chân đám người trái tim không hiểu run run một chút, vốn là tràn ngập khiếp sợ biểu

tình khuôn mặt mất tự nhiên bài trừ một tia mỉm cười, cuống quít nói:“Hảo, hảo, chúng ta tiếp tục.”

Nói là nói như vậy, nhưng không ai dám trước tiên ở Hạ Vân Kiệt trước mặt dịch bước.

Hạ Vân Kiệt thấy thế, trong lòng âm thầm thở dài một hơi, hắn biết chỉ sợ hắn cùng Suất Chân đám người “Tuần trăng mật kì” Muốn cáo một đoạn rơi xuống, về sau chỉ sợ cũng rất khó tái khôi phục đến phía trước tùy ý cùng ấm áp.

Chỗ cao không thắng hàn a!

Bất quá có được có mất, Hạ Vân Kiệt biết đây là hắn trở thành “Thần tiên” đại giới, khi hắn có được thường nhân sở không có khả năng có được năng lực sau, hắn cũng nhất định mất đi một bộ phận thường nhân có thể có được gì đó.

Chỉ tiện uyên ương không tiện tiên, có lẽ rất sớm trước kia đã sớm thần tiên cũng có như vậy cảm xúc đi!

Bất quá Hạ Vân Kiệt không có đem hắn nội tâm mất mát, cảm khái toát ra đến, mà là cố ý làm bộ như cái gì khác thường cũng chưa phát hiện bình thường, hướng Phùng Văn Bác đám người cười gật gật đầu, ý bảo hạ, sau đó lại hướng Suất Chân đám người cười nói:“Đừng thất thần, tiếp tục uống rượu đi. Andre tiên sinh, ngươi nếu có hứng thú, cũng cùng nhau đến đây đi.”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt trước cất bước hướng ghế lô đi đến.

Hạ Vân Kiệt này nhất cất bước, Suất Chân đám người mới như mộng mới tỉnh, cuống quít đuổi theo, Khổng Minh Lượng ở khởi bước đuổi theo đi trước, còn cố ý hồi đầu vụng trộm nhìn Tống hiệu trưởng đám người liếc

mắt một cái, thấy bọn họ người người đều đứng ở tại chỗ nhìn theo Hạ Vân Kiệt rời đi, hơn nữa kia Phùng Văn Bác cùng Phùng Chính Thành còn có kia ngân phát lão đầu, lại hơi hơi cung kính hạ thân, mặc dù không rõ hiển, nhưng tôn kính cung đưa ý lại biểu lộ không bỏ sót, Khổng Minh Lượng thấy thế trong lòng nhịn không được mạnh run run một chút.

Ngoan ngoãn, này Hạ Vân Kiệt đến cùng người nào nha!

Trong lòng nghĩ, Khổng Minh Lượng đã sớm đi nhanh đuổi theo.

Cái gì kêu kỳ ngộ, đây là kỳ ngộ, chỉ tiếc phía trước Khổng Minh Lượng biểu hiện không phải tốt lắm, nhưng lúc này đây, hắn phải bắt lấy cơ hội ! Nếu không đừng nói chính hắn không thể tha thứ chính mình, chỉ sợ hắn lão ba biết sau đều không đánh đoạn hắn chân không thể.

Cùng như vậy ngưu bức nhân vật ngồi cùng bàn ăn cơm uống rượu cơ hội, lại khởi là ai đều có thể gặp được ?

Về phần Andre, lần này đến Trung Quốc chủ yếu mục đích vốn là là hướng về phía Hạ Vân Kiệt đến, tham gia nghiên cứu thảo luận hội nhưng thật ra tiếp theo, cho nên hắn gặp Hạ Vân Kiệt chủ động mời hắn, đã sớm cao hứng tâm hoa nộ phóng, chấn kinh như sủng, gặp Hạ Vân Kiệt cất bước tự nhiên là lập tức thí điên thí điên đuổi theo.

Vào ghế lô, căn bản không cần Hạ Vân Kiệt phân phó, Khổng Minh Lượng liền gánh vác nổi lên chiêu đãi nhiệm vụ, đầu tiên là kêu người phục vụ hỗ trợ mua thêm ghế dựa, bát đũa bát đĩa, lại dùng sứt sẹo tiếng Anh mời Andre nhập tòa.

“Ta đến giới thiệu một chút, vị này kêu Andre, là đến từ La Mã thánh kiều ngõa ni bệnh viện tâm huyết quản khoa thầy thuốc! Andre, này đó đều là bằng hữu của ta, vị này là Suất Chân tiểu thư, nàng trước kia là ta cùng cái văn phòng bằng hữu, vị này là Nhậm Khả Nhi, vị này là Tư Đồ Khanh……” Chờ tất cả mọi người nhập tòa sau, Hạ Vân Kiệt hỗ trợ giới thiệu nói.

Hạ Vân Kiệt mỗi giới thiệu một vị, Andre đều thực thân sĩ khiêm tốn đứng dậy nâng chén cùng đối phương chạm cốc chào hỏi.

Suất Chân đám người còn là lần đầu tiên cùng người nước ngoài chạm cốc uống rượu, hơn nữa tiếng Anh cũng không thế nào, đều khó tránh khỏi có điểm câu thúc. Bất quá tối câu thúc lại phải kể tới phía trước còn phá lệ hăng hái Khổng Minh Lượng.

Khổng Minh Lượng là thầy thuốc, hơn nữa vừa vặn cũng là tâm huyết quản khoa, đối với trên thế giới nổi danh tâm huyết quản khoa chuyên gia lược có nghe thấy. Phía trước ở bên ngoài, Khổng Minh Lượng chỉ biết là Andre hẳn là cũng là tới tham gia nghiên cứu thảo luận hội tây phương y học chuyên gia, nay nghe xong Hạ Vân Kiệt giới thiệu sau, mới biết được đối phương dĩ nhiên là ở thế giới tâm huyết quản khoa lĩnh vực đều giữ lấy nhỏ nhoi La Mã thánh kiều ngõa ni bệnh viện thủ tịch tâm huyết quản khoa thầy thuốc, trong lòng kinh hãi có thể nghĩ, cùng Andre chạm cốc tay đều cũng có điểm run run.

Đây chính là bọn họ tâm huyết quản khoa thế giới cấp chuyên gia a, Khổng Minh Lượng là nằm mơ cũng không nghĩ tới có một ngày hắn này nằm viện thầy thuốc thế nhưng sẽ có cơ hội cùng Andre ngồi cùng bàn cùng ăn bữa tối.

Đương nhiên để cho Khổng Minh Lượng kinh hãi còn là

Andre đối Hạ Vân Kiệt kia rõ ràng đăm đăm nội tâm, không chút nào che dấu cuồng nhiệt sùng bái!

“Đến, đến đừng nhìn ta, dùng bữa, dùng bữa, ta còn là ta!” Hạ Vân Kiệt gặp mọi người cho nhau chạm qua chén sau, trừ bỏ Andre xuất phát từ người phương tây tính cách cho phép, hơi chút đỡ ở ngoài, những người khác đều nhìn hắn, rất là câu thúc, liền ngay cả luôn luôn tính cách sáng sủa Suất Chân cũng không ngoại lệ, đành phải giơ lên chiếc đũa, cười hô, giống như lập tức hắn thành đêm nay mời khách chủ nhân giống nhau.

Mọi người thấy thế liền ào ào giơ lên chiếc đũa gắp đồ ăn ăn, bất quá như trước còn là thực câu thúc, Hạ Vân Kiệt thấy thế cũng không khả nề hà, đành phải tận lực làm cho chính mình có vẻ tùy ý chủ động một ít.

Dần dần Suất Chân đám người gặp Hạ Vân Kiệt tới thủy tới nhưng vẫn còn cùng phía trước giống nhau thuần phác nhiệt tình thân thiết, hơn nữa cũng uống chút rượu, chậm rãi cũng để lại mở ra.

“Hạ lão sư, vừa rồi thật đúng là hết giận a! Kia Hàn Quốc lão chính là thiếu thu thập, còn có kia nhị quỷ, lúc ấy thật muốn đánh nàng một bàn tay!” Khổng Minh Lượng mi phi sắc vũ nói.

“Còn nói đâu, liền ngươi kia đảm lượng chỉ biết khuyên ta hướng bọn họ xin lỗi, còn đánh cái gì đánh a, hoàn hảo có Vân Kiệt.” Suất Chân xem thường nói.

Mọi người trung, chỉ có Suất Chân còn thẳng hô Hạ Vân Kiệt tên.

“Khụ khụ, ta đương nhiên không có biện pháp cùng Hạ lão sư so với, đương nhiên không có biện pháp so với!” Khổng Minh Lượng ngượng ngùng nói.

“Ha ha, Suất Chân tỷ, ngươi đừng nói Lhổng thầy thuốc. Này không chỉ có là hắn cá nhân đảm lượng dũng khí vấn đề, còn có chúng ta có liên quan ngành nhiều năm đến hình thành làm việc phong cách vấn đề. Ta là tin tưởng chỉ cần là cái chân chính người Trung Quốc, vừa rồi khẳng định là nghĩ đánh kia Hàn Quốc lão cùng nhị quỷ một bàn tay.” Hạ Vân Kiệt gặp Khổng Minh Lượng bị Suất Chân chèn ép, cười khoát tay nói.

“Đúng, đúng. Hạ lão sư nói quá đúng, vừa rồi ta là thật muốn đánh, chính là sức mạnh không đủ a! Bất quá có Hạ lão sư làm tấm gương cùng chỗ dựa, về sau đụng tới loại tình huống này, ta khẳng định sẽ không giống nhau phía trước giống nhau cúi đầu.” Khổng Minh Lượng gặp Hạ Vân Kiệt thay chính mình nói nói, thụ sủng nhược kinh cuống quít nói.

“Thế này mới giống nam nhân!” Suất Chân lại trắng Khổng Minh Lượng liếc mắt một cái, nói:“Bất quá vừa rồi nhìn bọn họ như vậy thở phì phì đi rồi, hình như là chúng ta ức hiếp bọn họ giống nhau, một chút cũng chưa ý thức được chính mình vừa rồi hành vi có bao nhiêu kiêu ngạo nhiều vô lễ, ta liền cảm giác còn là rất tiện nghi bọn họ !”

“Ngươi thật đúng là tâm không hiểu thỏa mãn. Kia Kim Cơ Phạm nhưng là Hàn Quốc tối cao y học thành tựu thưởng chủ, là Hàn Quốc thương chính hai giới rất nhiều ngưu nhân tư nhân thầy thuốc, nếu không phải Hạ lão sư, chỉ sợ hôm nay còn không biết hội nháo đến cái tình trạng gì đâu, hiện tại có thể làm cho hắn nghẹn khẩu khí rời đi, kia đã muốn xem như thực rất giỏi.” Khổng Minh Lượng nghe vậy tức giận nói.

Luận đối sự thật xã hội, còn có Kim Cơ Phạm ở Hàn Quốc lực ảnh hưởng lý giải, Khổng Minh Lượng cũng là so với Suất Chân rõ ràng hơn. Về phần Hạ Vân Kiệt cuối cùng nói một câu ngoan nói, ở Khổng Minh Lượng xem

ra cũng chính là một câu ngoan nói mà thôi, đương nhiên Suất Chân đám người cũng đồng dạng cho là như vậy, cho nên mới sẽ có chút không cam lòng.

Hạ Vân Kiệt cười cười, không có làm giải thích, mà là quay đầu đi ngồi đối diện ở hắn bên người Andre nói:“Andre, nhìn ngươi vừa rồi nói lên trung y lịch sử là thuộc như lòng bàn tay, xem ra này một năm ngươi ở trung y tiêu phí không ít tâm huyết, thế nào, có cái gì không tâm đắc?”

“Trung y rất bác đại tinh thâm, quá khó khăn, đến bây giờ ta xem không hiểu cũng chính là các ngươi trung y lịch sử.” Andre chán nản lắc đầu nói.

“Ha ha, này cũng đang thường. Trung y cùng Tây y vốn chính là hai cái hoàn toàn bất đồng chữa bệnh tư duy phương thức, hơn nữa văn hóa sai biệt, ngươi lại đắm chìm Tây y nhiều năm, tư duy sớm đã cố định đã chết, muốn tưởng tái học trung y thật sự quá khó khăn. Bất quá chúng ta người Trung Quốc có câu kêu khác sơn chi thạch có thể công ngọc, nếu ngươi có thể thực biết một ít trung y ảo diệu, đối với ngươi Tây y y thuật còn là có chút dẫn dắt cùng xúc tiến tác dụng, vừa vặn ta gần nhất nhàn rỗi vô sự cũng nhìn chút Tây y, đối với các ngươi Tây y tại tâm mạch máu phương diện nhận thức còn là có chút tâm đắc. Như vậy đi, ngươi đã không xa ngàn dặm đến chúng ta Trung Quốc, ta muốn là không có một chút tỏ vẻ cũng không phải đạo đãi khách, đợi lát nữa chúng ta bữa tối sau khi kết thúc, ta cho ngươi chỉ điểm chỉ điểm.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Đồ đệ bái kiến sư phụ!” Andre nghe vậy cuống quít đứng dậy, thế nhưng học người Trung Quốc giống nhau ôm quyền nhất cung đến cùng.

Hắn nhưng là quá rõ ràng Hạ Vân Kiệt y thuật, lúc ấy trên máy bay Mario đột phạm cấp tính cơ tim tắc nghẽn,

ở Andre xem ra cho dù phi cơ đúng lúc bách hàng, có thể cứu trở về hy vọng cũng là rất nhỏ, nhưng Hạ Vân Kiệt chính là lấy tay nhẹ nhàng phát vài cái, Mario liền thoát ly sinh mệnh nguy hiểm. Lúc ấy Andre đã nghĩ, chính mình chẳng sợ học được hắn một phần vạn bản sự, chỉ sợ cũng có thể trở thành thế giới thủ tịch tâm huyết quản khoa thầy thuốc. Nay nghe nói Hạ Vân Kiệt nguyện ý chỉ điểm hắn, tự nhiên là mừng rỡ!

“Xem ra ngươi thật đúng là học không ít Trung Quốc văn hóa.” Hạ Vân Kiệt gặp Andre thế nhưng trước mặt mọi người bái khởi sư phụ đến, không khỏi cười xua tay nói:“Chính là chỉ điểm một chút, không coi là sư phụ.”

Mọi người trung, tối rõ ràng Andre thầy thuốc phân lượng liền sổ Khổng Minh Lượng, hắn gặp Hạ Vân Kiệt cự tuyệt thu Andre làm đồ đệ, tiểu tâm can đều là từng đợt run rẩy, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt tràn ngập cuồng nhiệt sùng bái sắc.

Ngưu bức, thật sự là ngưu bức a! Thế giới cấp chuyên gia a, nhân vật như vậy muốn bái hắn làm thầy, hắn cũng không chịu thu, nếu nói cho ta kia đồng nghiệp nghe, còn không đem bọn họ toàn bộ đều dọa ngất đi qua!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 648 : Trả thù

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt không đồng ý thu Andre làm đồ đệ, Andre khó tránh khỏi có chút thất vọng, bất quá lần này tới tham gia đại hội có thể được đến Hạ Vân Kiệt tự mình chỉ điểm, Andre còn là thực vui vẻ, gặp Hạ Vân Kiệt ý bảo hắn ngồi xuống, liền vui vẻ ngồi xuống.

“Andre, ta nơi này có cái nho nhỏ thỉnh cầu, còn hy vọng ngươi có thể đáp ứng.” Chờ Andre ngồi xuống sau, Hạ Vân Kiệt nói.

“Hạ tiên sinh mời nói, chỉ cần ta Andre có thể làm được đến, nhất định đáp ứng.” Andre vội vàng vẻ mặt thành khẩn nói.

“Ha ha, ta biết ngươi là tâm huyết quản khoa chuyên gia, tại tâm huyết quản phương diện rất có nghiên cứu cùng tâm đắc.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Hạ tiên sinh quá khen, cùng ngài nhất so với, ta tựa như các ngươi người Trung Quốc nói đáy giếng ếch giống nhau, không đủ khen, không đủ khen.” Andre cuống quít khiêm tốn nói, bất quá có thể được đến Hạ Vân Kiệt khen ngợi, Andre trong lòng còn là có chút tự hào kiêu ngạo.

“Andre ngươi khiêm tốn, các ngươi Tây y trên nhiều khía cạnh là đáng giá chúng ta trung y học tập, hơn nữa Tây y tri thức cùng kỹ thuật cũng càng thích hợp mọi người rất nhanh học tập cùng nắm giữ. Ta nghĩ, hôm nay chúng ta mọi người ngồi vào cùng nhau ăn uống nói chuyện phiếm, coi như là hữu duyên, trong đó vị này Khổng Minh Lượng Khổng thầy thuốc, cũng vừa hảo là tâm huyết quản khoa thầy thuốc. Ta xem hắn bản tính cũng không sai, nếu có cơ hội, cũng phiền toái ngươi không ngại chỉ điểm chỉ điểm hắn.” Hạ Vân Kiệt nói.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng không có dùng tướng thuật, nhưng gần ở chung xuống dưới, trực giác lại nói cho hắn, Khổng Minh Lượng cùng Tư Đồ Khanh nhất định có một phần nhân duyên, Hạ Vân Kiệt cũng liền khó tránh khỏi yêu ai yêu cả đường đi, hơn nữa hắn gặp này Khổng Minh Lượng trừ bỏ bởi vì gia cảnh tốt hơi chút có điểm kiêu ngạo ở ngoài, kỳ thật bản tính cũng coi như có thể, cũng là như thế có thể tùy tay vì Giang Châu thị nhiều tạo nên một Tây y nhân tài cớ sao mà không làm, cho nên Hạ Vân Kiệt mới có này nhắc tới nghị.

Đương nhiên này nho nhỏ một chút yêu cầu, tương đối cho Hạ Vân Kiệt kế tiếp cấp cho Andre chỉ điểm căn bản tính không được cái gì.

Khổng Minh Lượng gặp nguyên lai Hạ Vân Kiệt nói nho nhỏ thỉnh cầu, là hy vọng Andre vị này tâm huyết quản khoa lĩnh vực thế giới cấp chuyên gia chỉ điểm chính mình, không khỏi lại là cảm kích lại là khẩn trương.

Hắn hiện tại bất quá chính là một gã nằm viện thầy thuốc mà thôi, nếu có thể được đến Andre tự mình chỉ điểm, về sau ở nhân dân bệnh viện tự nhiên là tiền đồ vô lượng.

“Chỉ cần Khổng thầy thuốc nguyện ý, ta phi thường vui thu Khổng thầy thuốc vì học sinh, cũng chân thành mời hắn theo ta đi La Mã ra sức học hành thạc sĩ thậm chí tiến sĩ học vị, như vậy ta có thể thường xuyên chỉ điểm hắn, đương nhiên sở hữu thủ tục cùng phí dụng ta đều đã làm thỏa đáng.” Andre nghe vậy nao nao, lập tức lập tức phi thường thành khẩn nói.

Đi theo thế giới cấp chuyên gia ra sức học hành thạc sĩ thậm chí tiến sĩ học vị, hơn nữa sở hữu thủ tục cùng phí dụng còn đều là đối với phương xử lý, này đối với một vị bình thường nằm viện thầy thuốc mà nói, quả thực chính

là thiên hạ đến rơi xuống một đại hãm bính, trong nháy mắt thiếu chút nữa liền đem Khổng Minh Lượng cấp tạp nhãn mạo kim tinh, kích động vui mừng đến độ không biết nên nói cái gì.

“Ha ha, Khổng thầy thuốc, này tuyến ta là giúp ngươi dắt tốt lắm, kế tiếp liền nhìn ngươi chính mình ý tứ.” Hạ Vân Kiệt gặp Khổng Minh Lượng kích động đến độ có điểm choáng váng, không khỏi nở nụ cười.

“Ta nguyện ý, ta đương nhiên nguyện ý!” Khổng Minh Lượng nghe vậy mạnh chấn động, sau đó đột nhiên kích động kêu lên.

“Ta nguyện ý? Ngươi cho là kết hôn a còn không mau cảm ơn Hạ lão sư cùng Andre thầy thuốc.” Tư Đồ Khanh gặp Khổng Minh Lượng kinh hỉ ngốc hồ hồ bộ dáng, nhịn không được đối với hắn đùi véo một chút, oán trách nói.

“A, đúng, đúng!” Khổng Minh Lượng thế này mới như mộng mới tỉnh, vội vàng đứng dậy hướng Hạ Vân Kiệt cùng Andre cúi đầu nói lời cảm tạ.

“Tạ sẽ không dùng, chờ ngày nào đó ngươi cùng Tư Đồ Khanh làm việc vui, đừng quên mời ta uống chén rượu mừng là có thể.” Hạ Vân Kiệt nói, xem Khổng Minh Lượng cùng Tư Đồ Khanh ánh mắt lộ ra một tia ái muội ý cười.

“Kia đương nhiên, kia đương nhiên!” Khổng Minh Lượng việc không ngừng nói.

“Đi, đi, đương nhiên cái gì nha. Ta đáp ứng gả cho ngươi sao?” Tư Đồ Khanh gặp Khổng Minh Lượng thế nhưng ngay cả việc này đều liên tục gật đầu ứng xuống dưới, không khỏi xấu hổ đến vẻ mặt đỏ bừng, đối với hắn chính là một lần loạn véo.

Tư Đồ Khanh đương nhiên không biết Hạ Vân Kiệt nhưng là siêu cấp thầy tướng, thiết khẩu đồng tâm, hắn lời này cũng không phải là bắn tên không đích !

Suất Chân đám người gặp Tư Đồ Khanh đối với Khổng Minh Lượng một lần loạn véo, mà Khổng Minh Lượng lại lui đứng lên căn bản không dám phản thủ, đều phì cười không được cười cái không ngừng, Hạ Vân Kiệt cùng Andre cũng không ngoại lệ, trong lúc nhất thời trong ghế lô nhộn nhạo sung sướng không khí.

Làm Hạ Vân Kiệt trong ghế lô nhộn nhạo sung sướng không khí khi, Kim Cơ Phạm đã muốn mang theo sở hữu tới tham gia nghiên cứu thảo luận hội Hàn Quốc thầy thuốc đại biểu ngồi trên khai hướng tỉnh lị thành thị Hải Châu thị xe, sau đó tái từ Hải Châu thị thừa phi cơ phản hồi Hàn Quốc.

Kim Cơ Phạm làm Hàn Quốc trung y giới ngôi sao sáng cấp nhân vật, hắn kêu gọi lực còn là rất mạnh. Hắn trở lại khách sạn mê hoặc này khác hàn y nói chính mình đã bị đại hội chủ sự phương không công bình đãi ngộ cùng chậm trễ, kiên quyết rời khỏi cũng chống cự quốc tế trung y học thuật nghiên cứu thảo luận hội, này khác hàn y bị hắn nhất mê hoặc đều ào ào lựa chọn cùng Kim Cơ Phạm cùng nhau rời đi !

Ngồi ở bị thế giới công nhận là “Xa hoa xe khách” Đại danh từ khảo tư đặc xe buýt lý, Kim Cơ Phạm híp lại ánh mắt tựa vào dựa vào ghế, khóe miệng hơi hơi thượng kiều, lộ ra một tia thắng lợi mỉm cười đắc ý.

Hàn y trước kia được xưng là đông y, cùng trung y có lưu cùng nguyên quan hệ, nhất định là trung y một cái trọng yếu chi, cũng là lần này ngoại quốc chuyên gia tham dự số người nhiều nhất một quốc gia. Hàn Quốc thầy thuốc đột nhiên toàn quân lui lại, nhất định làm cho

lần này đại hội kém cỏi không ít, cũng nhất định sẽ khiến cho tham dự hội nghị chuyên gia ngờ vực vô căn cứ đàm phán hoà bình luận, khiến cho đại hội ở không bắt đầu tiền liền lung thượng một tầng bóng ma.

Mà đây đúng là Kim Cơ Phạm muốn nhìn đến kết quả, cũng là hắn trả thù thủ đoạn

Trong đêm đen, xe buýt trên đường ở đi thông Hải Châu thị đường cao tốc thượng, xa xa dãy núi, một tòa tòa lóe ra ngọn đèn thôn trang ở trước cửa kính xe bay vút mà qua, xe càng ngày càng xa cách Giang Châu thị, rất nhanh liền lái ra Giang Châu thị địa giới, tiến vào Hải Châu thị địa giới.

Nghĩ làm đại hội chủ sự phương phát hiện Hàn Quốc thầy thuốc đại biểu toàn bộ rời khỏi đại hội khi bối rối, trong đêm đen, Kim Cơ Phạm vẫn bị áp lực buồn bực tâm tình chiếm được tốt lắm phát tiết, mang theo trả thù sở mang cho hắn khoái cảm, híp mắt Kim Cơ Phạm bất tri bất giác trung liền đi vào giấc ngủ.

Xa hoa ghế lô, Tống hiệu trưởng trợ lý xao mở cửa, thần sắc sốt ruột đi vào đến, bám vào Tống hiệu trưởng bên tai một trận nói nhỏ.

Tống Chính Vũ rất nhanh liền thay đổi sắc mặt, ánh mắt hướng phùng văn bác bọn họ nhìn lại.

“Phùng lão sư, sở hữu Hàn Quốc đại biểu đột nhiên tập thể rời khỏi nghiên cứu thảo luận hội, hiện tại đã muốn rời đi khách sạn.” Tống Chính Vũ biểu tình lo lắng sốt ruột nói.

Lần này Giang Châu đại học là chủ sự phát, Tống Chính Vũ thân là hiệu trưởng tự nhiên là hy vọng có thể đem lần này đại hội tổ chức thành công nhưng hiện tại Hàn Quốc đại biểu đột nhiên toàn bộ rời khỏi nghiên cứu

thảo luận hội, lại lập tức đánh cho hắn trở tay không kịp.

“Này Kim Cơ Phạm tưởng làm cái gì?” Phùng Văn Bác nghe vậy cũng sắc mặt khẽ biến, sinh khí nói.

“Lão sư, hiện tại không phải truy vấn Kim Cơ Phạm tưởng làm cái gì vấn đề? Hàn Quốc đại biểu toàn bộ đột nhiên rời khỏi nghiên cứu thảo luận hội, khẳng định sẽ ở đại hội đại biểu trung khiến cho rất lớn xôn xao cùng ngờ vực vô căn cứ nghị luận, đối thanh danh của chúng ta ảnh hưởng cũng sẽ thật không tốt. Chúng ta hiện tại có phải hay không hẳn là lập tức áp dụng một ít thi thố?” Tống Chính Vũ sốt ruột nói.

“Đúng vậy, Phùng lão. Đây là chúng ta trung y giới quốc tế sự kiện, nay số người nhiều nhất Hàn Quốc đại biểu đột nhiên rời khỏi, đối chúng ta trung y ở quốc tế ảnh hưởng thật không tốt phải lập tức xuất ra đối sách mới được a!” Chu Tân Bình đi theo phụ họa nói, trong lòng lại khó tránh khỏi có như vậy một tia vui sướng khi người gặp họa.

Dù sao bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ bị sư phụ trước mặt mọi người đánh một bàn tay, còn rất khả năng sẽ bị trục xuất sư môn, Chu Tân Bình trong lòng đối Hạ Vân Kiệt còn là có hận ý, đơn giản không dám biểu hiện ra ngoài mà thôi. Nay Hàn Quốc đoàn đại biểu đột nhiên rời khỏi nghiên cứu thảo luận hội, hiển nhiên là Hạ Vân Kiệt khiến cho, Chu Tân Bình tự nhiên liền có chút vui sướng khi người gặp họa, muốn nhìn một chút Hạ Vân Kiệt còn có Phùng Văn Bác đám người như thế nào xong việc.

“Đúng vậy, quốc gia thanh danh là đại sự, phải lập tức xuất ra đối sách mới được!” Tạ cục trưởng làm kinh thành đến quan phương đại biểu, biểu tình nghiêm túc nói, trong lòng đồng dạng có một tia vui sướng khi người gặp họa !

“Chuyện này trọng điểm ở Kim Cơ Phạm trên người, hơn nữa hắn cũng là lần này Hàn Quốc đoàn đại biểu đoàn trưởng, lão sư, thực không được nếu không thỉnh Hạ lão sư ra mặt nói một hai câu lời hay. Ta nghĩ Kim Cơ Phạm chủ yếu cũng chính là muốn tìm hồi……” Tống Chính Vũ gặp Chu Tân Bình thản Tạ cục trưởng đều ra tiếng phụ họa, trong lòng càng phát ra sốt ruột, rốt cục nhịn không được nhắc tới Hạ Vân Kiệt.

Bất quá bởi vì Hạ Vân Kiệt thân phận có vẻ đặc thù, ở trong lời nói Tống Chính Vũ còn là có chút châm chước cùng cẩn thận, không dám trực tiếp trách tội đến Hạ Vân Kiệt trên đầu.

“Bậy bạ!”

“Làm càn!”

“Lớn mật!”

Cơ hồ đồng thời, Diệp Tư Kiện, Phùng Văn Bác, Phùng Chính Thành ba người thật mạnh vỗ hạ cái bàn, mắt lộ ra sắc mặt giận dữ nhìn chằm chằm Tống Chính Vũ.

Nói đùa, Hạ lão sư người nào kia nhưng là Vu Hàm môn chưởng môn, là toàn bộ huyền môn lĩnh quân nhân vật, chân chính thần tiên tồn tại, lấy hắn một người năng lực đều có thể trực tiếp diệt Hàn Quốc. Kia Kim Cơ Phạm lại tính cái gì vậy? Ở Hạ lão sư trong mắt bất quá chính là con kiến một chích thôi. Phía trước đắc tội Hạ lão sư bằng hữu, Hạ lão sư không có một cước đạp chết hắn xem như nhân từ. Hiện tại thế nhưng còn dám lấy này đến uy hiếp chủ sự phương, thật sự là không biết chữ chết là viết như thế nào !

Cũng may Tống Chính Vũ không biết Hạ Vân Kiệt chân chính thân phận, nếu không Phùng Văn Bác sẽ không là chụp cái bàn giận xích, mà là trực tiếp một bàn tay đánh

đi qua.

Diệp Tư Kiện là Chu Tân Bình sư phụ, Phùng Văn Bác là Giang Châu đại học trung y học viện đặt móng cấp nhân vật, Phùng Chính Thành là phó tỉnh cấp cán bộ, bọn họ ba người đột nhiên đồng thời chụp cái bàn giận xích, này sợi khí thế tuyệt đối là phóng lên cao, sợ tới mức đường đường Giang Châu đại học hiệu trưởng Tống Chính Vũ đều nhịn không được cả người run lên một chút, cái trán toát ra nhiều điểm mồ hôi lạnh.

Vốn đang nghĩ đợi lát nữa tái tiếp tục theo vào duy trì Tống Chính Vũ Chu Tân Bình cùng Tạ cục trưởng cũng tất cả đều sợ tới mức câm như hến, không dám lên tiếng. Chính là trong lòng lại càng phát ra khiếp sợ khó hiểu, bọn họ thật sự không nghĩ ra, Hạ Vân Kiệt này người trẻ tuổi đến tột cùng là cái gì đến đây, có thể làm cho Phùng gia phụ tử còn có Diệp Tư Kiện tôn trọng đến bực này trình độ

“Tự làm bậy không thể sống, này Kim Cơ Phạm nếu chính mình muốn đi tìm cái chết, như vậy tùy hắn đi đi! Về phần Hàn Quốc đại biểu bọn họ tưởng rời khỏi liền rời khỏi tốt lắm, một đám quên nguồn quên gốc tên!” Phùng Văn Bác ánh mắt lại hung hăng quát Tống Chính Vũ liếc mắt một cái, sau đó mặt lạnh lùng nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 649 : Trở về khách sạn

Trong lúc ngủ mơ, Kim Cơ Phạm về tới Đông Khải đại tửu điếm, về tới kia bị rơi một đất rượu hành lang.

Hắn thấy được chính mình va chạm suất thật sự một màn, thấy được va chạm sau chính mình xấu xí, tự cho là tài trí hơn người sắc mặt. Tái sau đó hắn thấy được đầy đất rượu đột nhiên hóa thành một điều điều xanh biếc xà, một con con rắn dọc theo hắn chân đi đến hắn trên người, hướng hắn lóe ra bích u ánh mắt, hướng hắn hộc màu đỏ tươi tín tử.

Đột nhiên gian, kia một đám dữ tợn đầu rắn đột nhiên mở ra mang theo nước miếng dịch miệng, lộ ra răng nanh sắc bén, sau đó ào ào đối với hắn mặt, mũi hắn, hắn tròng mắt…… Cắn đi xuống

Trong lúc ngủ mơ Kim Cơ Phạm đau đến chết đi sống lại, rất nhanh hắn đã bị xà cấp cắn thành một khối khô lâu, kia trên khô lâu đi đầy màu xanh biếc xà.

“Ngươi đã muốn bỏ lỡ một lần tốt nhất quan khán theo dõi ghi hình thời cơ! Ngươi đã muốn bỏ lỡ một lần tốt nhất quan khán theo dõi ghi hình thời cơ……” Sở hữu xà ở Kim Cơ Phạm bên tai lặp lại đồng dạng một câu, kia một câu câu giống như Đường Tăng lời chú cẩn cô giống nhau, làm cho Kim Cơ Phạm thống khổ phảng phất kia một con con rắn đang ở cắn xé hắn linh hồn.

“A!” Rốt cục Kim Cơ Phạm một tiếng thét chói tai, sau đó theo ác mộng trung tỉnh lại.

“Kim thầy thuốc sự tình gì? Kim lão sư sự tình gì?” Cùng xe Hàn Quốc thầy thuốc ào ào quan tâm hỏi.

“Không có việc gì, không có việc gì, chính là gặp cái ác

mộng.” Kim Cơ Phạm sắc mặt vô cùng tái nhợt nói.

“Nguyên lai là ác mộng!” Đồng xe Hàn Quốc thầy thuốc gặp Kim Cơ Phạm nguyên lai là làm cái ác mộng, ào ào lại lui trở về.

Đồng hành thối lui sau, Kim Cơ Phạm hai mắt dại ra nhìn ngoài cửa sổ, ác mộng tình cảnh tựa như phóng điện ảnh giống nhau nhất nhất ở trong đầu hiện lên mà qua, là như vậy rõ ràng, hơn nữa kia độc xà nói trong lời nói phảng phất còn tại bên tai quanh quẩn.

Cứ như vậy dại ra nhìn ngoài cửa sổ, có lẽ là vừa mới ác mộng quá mức dọa người, hao hết Kim Cơ Phạm tinh lực, khi hắn rốt cục chậm rãi trầm tĩnh lại, đã có một loại tình trạng kiệt sức cảm giác, bất tri bất giác trung thế nhưng lại nhắm mắt lại đang ngủ.

Làm Kim Cơ Phạm vừa vào miên, đồng dạng một màn lại buông xuống.

Kiêu ngạo xấu xí sắc mặt, xanh biếc dữ tợn độc xà, đáng sợ khô lâu, phệ tâm bàn đau đớn, còn có vĩnh không ngừng tức khủng bố thanh âm……

“A!” Kim Cơ Phạm lại theo trong lúc ngủ mơ tỉnh lại, đại hãn đầm đìa, nội y hoàn toàn bị mồ hôi lạnh cấp sũng nước, cả người phảng phất vừa mới theo trong nước vớt lên bình thường.

“Kim thầy thuốc sự tình gì? Có phải hay không lại gặp ác mộng ?” Đồng xe Hàn Quốc thầy thuốc ào ào lại quan tâm hỏi.

“A tránh ra, tránh ra, rắn a thiệt nhiều rắn!”

“Không cần cắn ta, không cần cắn ta!”

“Đau, đau quá!”

Nhưng lúc này đây, Kim Cơ Phạm chẳng sợ tỉnh lại, hắn đầu óc lại còn hãm sâu ở ác mộng bên trong, không thể tự kềm chế, nhìn đến đồng xe đồng hành, giống như thấy được một cái điều hướng hắn đi đến độc xà, hắn mắt lộ ra hoảng sợ kêu, hai tay lung tung vung, cả người phảng phất điên rồi bình thường.

“Này…”

“Kim thầy thuốc, ngươi mau tỉnh lại, mau tỉnh lại!” Hàn y nhìn lâm vào điên Kim Cơ Phạm, người người trên mặt đều lộ ra một tia kinh hoảng sắc, ào ào dùng sức bắt lấy tay hắn, không cho hắn lộn xộn.

Kim Cơ Phạm dù sao đã gần đến hiểu thiên mệnh chi năm, một trận điên sau, ở thầy thuốc dùng sức áp chế hạ, rốt cục tình trạng kiệt sức, cả người đại hãn đầm đìa, mồm to thở phì phò than ngồi ở ghế trên.

Nhưng Kim Cơ Phạm trong mắt còn tràn đầy hoảng sợ sắc, miệng thì thào :“Rắn rắn thiệt nhiều rắn…… Khô lâu, khô lâu…… Đau quá…… Cắn đau quá……”

“Tại sao có thể như vậy? Hiện tại khả làm sao bây giờ nha!” Tuy rằng xe trừ bỏ tài xế cùng phiên dịch, cơ hồ tất cả đều là Hàn Quốc rất có thanh danh y học chuyên gia, nhưng giờ khắc này, nhìn Kim Cơ Phạm thần chí không rõ bộ dáng, người người tất cả đều thúc thủ vô sách.

“Nhất định là hắn, nhất định là hắn trở về, lập tức hồi Giang Châu thị, hồi Đông Khải đại tửu điếm!” Đang lúc trên xe hàn y nhóm người người đều thúc thủ vô sách, không biết nên làm cái gì bây giờ khi, đột nhiên cũng không biết Kim Cơ Phạm phát thế nào căn thần kinh, đột nhiên kêu lên.

“Trở về? Hồi Đông Khải đại tửu điếm?” Trên xe sở hữu thầy thuốc tất cả đều trợn tròn mắt.

Lần này bọn họ người người đều là nghe Kim Cơ Phạm lời nói, hùng hổ ly khai Đông Khải đại tửu điếm, kiên quyết tỏ vẻ muốn rời khỏi nghiên cứu thảo luận hội, hiện tại lại phản hồi khách sạn, kia này lại tính cái gì?

Này không phải nhàn rỗi không có việc gì cho, chính mình đánh mình một bạt tai chơi sao?

“Có nghe hay không, ta nói trở về hồi Đông Khải đại tửu điếm trở về!” Kim Cơ Phạm gặp đồng xe thầy thuốc cũng không có nghe hắn lời nói, cũng không biết làm sao đến khí lực, đột nhiên điên rồi kêu lên, thậm chí nhân cũng đi theo đứng lên xông hướng tài xế.

“Kim thầy thuốc, Kim lão sư!” Cùng xe thầy thuốc sợ tới mức nhanh chóng đem hắn đặt tại chỗ ngồi, nhưng Kim Cơ Phạm lại còn là loạn đá gọi bậy, đến cuối cùng gặp không có biện pháp thoát khỏi bọn họ, lại khóc rống lưu nước mắt cầu nói:“Van cầu các ngươi, về Đông Khải đại tửu điếm đi. Đều là ta sai, đều là ta sai, ta không nên mê hoặc các ngươi rời khỏi đại hội. Hiện tại cầu các ngươi đưa ta hồi Đông Khải đại tửu điếm đi, van cầu các ngươi. Bằng không ta sẽ bị độc xà cắn chết, thật sự sẽ bị độc xà cắn chết.”

“Kim thầy thuốc, kia chính là ác mộng, chính là ảo giác. Ngươi có thể là gần nhất công tác áp lực quá lớn, hảo hảo nghỉ ngơi thả lỏng một chút sẽ không có việc gì.” Các thầy thuốc thấy thế ào ào mặt lộ vẻ ưu sắc khuyên nhủ.

“Ta biết, ta biết, nhưng này hết thảy tựa như thật sự giống nhau. A, độc xà, lại có độc xà cắn ta, của ta cái mũi không thấy, của ta mắt nhìn không tới. Van cầu các ngươi, ta thật sự sẽ chết, nhanh lên đưa ta hồi Đông

Khải đại tửu điếm đi” Kim Cơ Phạm khóc hô cầu xin.

Giờ khắc này, Kim Cơ Phạm sớm không có nửa điểm danh y phong phạm, mà là một kẻ điên, một kẻ nghiện độc nghiện phát tác giống nhau.

“Hiện tại nên làm cái gì bây giờ?” Cùng xe các thầy thuốc cho nhau đối diện, hai mặt nhìn nhau.

“Hồi Đông Khải đại tửu điếm đi, ta xem này không giống chính là đơn giản ác mộng cùng ảo giác. Có lẽ hồi Đông Khải đại tửu điếm liền thật sự tốt lắm, nói sau lần này nghiên cứu thảo luận hội chuyên gia hội tụ, nói không chừng bọn họ có biện pháp giải quyết.” Hồi lâu một vị tóc có điểm trắng bệch Hàn Quốc lão thầy thuốc nói.

“Vậy về Đông Khải đại tửu điếm đi.” Gặp ở đồng hành trung uy vọng thanh danh gần với Kim Cơ Phạm Lý Minh Triết lão thầy thuốc mở miệng, những người khác do dự hạ cũng đều ào ào gật đầu đồng ý.

Dù sao Kim Cơ Phạm là bọn hắn lúc này đây đoàn trưởng, bọn họ là không có biện pháp nhìn hắn như thế thống khổ điên kêu đi xuống.

Vì thế, bọn họ phái phiên dịch cùng tài xế làm câu thông. Tài xế đành phải ở gần nhất đường cao tốc hạ cao tốc, sau đó mở lại lần trước Giang Châu thị đường cao tốc.

Làm khảo tư đặc xe buýt khai lên đường cao tốc đường về khi, Hạ Vân Kiệt bọn họ rốt cục đã xong bữa tối.

Đương nhiên lúc này đây, ai đều không có uống bát hạ.

“Suất Chân tỷ, các ngươi đi về trước đi, ta còn muốn cùng Andre nói một chút.” Ra ghế lô, Hạ Vân Kiệt cười đối Suất Chân các nàng nói.

“Tốt Vân Kiệt, hiện tại ngươi nhưng là đại nhân vật, lần sau tái hẹn ngươi uống rượu, nhưng không cho tự cao tự đại nga!” Suất Chân biết Hạ Vân Kiệt muốn chỉ điểm Andre, nghe vậy gật gật đầu nói.

“Đương nhiên sẽ không, ta còn là trước kia trong văn phòng kia Vân Kiệt còn có tốt nhất không cần cùng trong văn phòng những người khác nhắc tới chuyện đêm nay.” Hạ Vân Kiệt cười trả lời.

“Biết rồi bất quá giấy là bao không được lửa, ngươi nha một ngày nào đó hội lòi !” Suất Chân tiếu mâu hoành Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Vậy đến lúc đó nói sau bái.” Hạ Vân Kiệt nhún nhún vai bất đắc dĩ nói. Hắn cũng biết chỉ cần hắn tiếp tục ở Giang Châu thị cuộc sống, hắn này bang bạn tốt sớm hay muộn hội chậm rãi biết hắn giấu ở âm thầm một ít thân phận cùng thực lực.

“Ân.” Suất Chân gật gật đầu, nàng nhưng thật ra hiểu được Hạ Vân Kiệt nỗi khổ.

“Hạ lão sư, phi thường cảm tạ ngài dẫn cùng giúp!” Khổng Minh Lượng chờ Hạ Vân Kiệt cùng Suất Chân nói xong nói sau, đi đến trước mặt hắn thật sâu cúi đầu, vẻ mặt cảm kích nói.

“Mọi người đều là bằng hữu, sẽ không dùng nói này đó khách khí nói. Bất quá ta có một cái yêu cầu, nhất định phải làm có tình yêu có kiên nhẫn, có khiêm tốn thầy thuốc tốt!” Hạ Vân Kiệt thật mạnh vỗ vỗ Khổng Minh Lượng bả vai, lời nói thấm thía nói.

“Nhất định ta nhất định hội ” Khổng Minh Lượng lại thật sâu cúi đầu, vẻ mặt kiên định nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Khổng Minh Lượng trong lời nói là đăm

đăm nội tâm, vui mừng cười, sau đó lại cùng Nhậm Khả Nhi đám người phất tay nói lời từ biệt, thế này mới ở Andre cùng đi hạ tiến nhập thang máy.

Andre thầy thuốc ngủ lại xa hoa tiêu gian.

Andre cung kính khách khí bang Hạ Vân Kiệt đổ một ly trà thủy, sau đó giống cái nhu thuận học sinh tiểu học giống nhau ngồi ở hắn đối diện, sau đó đầy cõi lòng chờ mong nói:“Thỉnh Hạ lão sư chỉ điểm.”

“Ngươi là Tây y, ta là trung y, ta đem trung y lý niệm nói cho ngươi nghe ngươi cũng nghe không hiểu. Như vậy đi, ngươi đem ngươi làm nghề y nhiều năm như vậy qua trong đầu tích lũy xuống dưới hoang mang nói ra, ta nghĩ lấy ta đối nhân thể lý giải, cho ngươi giải đáp là không thành vấn đề.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Andre nghe vậy suy nghĩ trong chốc lát, sau đó đem hắn làm nghề y nhiều năm qua có liên quan tâm huyết quản tật bệnh phương diện nghi vấn đều nhất nhất lấy ra nữa hỏi, bởi vì hắn là tâm huyết quản ngoại khoa thầy thuốc, cho nên lâm sàng giải phẫu phương diện nghi vấn nhiều nhất.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng học không phải Tây y, nhưng thân là Vu Môn truyền nhân, thân xác tu luyện là trọng yếu nhất, có thể nói đối nhân thể cấu tạo, chẳng sợ nhỏ bé đến tế bào, gien lý giải, trước mắt địa cầu chỉ sợ không ai có thể so sánh được với Hạ Vân Kiệt. Cho nên Andre hỏi tuy rằng là trung y tối không am hiểu lâm sàng giải phẫu phương diện, nhưng Hạ Vân Kiệt lại đều nhất nhất cho hắn giải đáp, hơn nữa còn theo Andre vấn đề kéo dài mở ra chỉ điểm, tỷ như địa phương nào hạ đao nhất an toàn, tỷ như các loại u như thế nào cắt nhất an toàn, tỷ như như thế nào dựng tối hoàn mỹ động mạch vành bắc cầu……

Tại nhân thể tâm huyết quản phương diện kết cấu, chúng nó đặc điểm đằng đằng, Hạ Vân Kiệt nói đến đều thuộc như lòng bàn tay, tiện tay niết đến, nghe được tại tâm huyết quản lĩnh vực nghiên cứu nhiều năm Andre ký rộng mở trong sáng lại say mê trong đó.

Hắn cho tới bây giờ không nghĩ tới sẽ có một người đối nhân thể tâm huyết quản hiểu biết đạt tới bực này trình độ, phảng phất nhân thể tâm huyết quản khí quan chính là hắn sáng tạo bình thường.

Làm Hạ Vân Kiệt cấp Andre nhất nhất chỉ điểm tâm huyết quản lĩnh vực phương diện tri thức, làm Phùng Văn Bác đám người còn tại trong ghế lô vừa ăn vừa nói chuyện khi, Kim Cơ Phạm một đám Hàn Quốc thầy thuốc ngồi khảo tư đặc đại ba rốt cục lại lần nữa về tới Đông Khải đại tửu điếm.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 650 : Duy nhất cơ hội

Phùng Văn Bác đám người ăn cơm ghế lô cửa lại bị gõ mở, Tống Chính Vũ hiệu trưởng trợ lý vẻ mặt hưng phấn trung mang theo một tia nghi hoặc nhẹ tay nhẹ chân đi đến Tống hiệu trưởng bên người, ghé vào lỗ tai hắn một phen nói nhỏ.

“Cái gì, Hàn Quốc đại biểu lại tất cả đều đã trở lại? Hơn nữa Kim Cơ Phạm còn thỉnh cầu gặp Hạ lão sư!” Tống Chính Vũ nghe nghe, nhịn không được bật thốt lên kinh ngạc nói.

“Lại tất cả đều đã trở lại! Hơn nữa Kim Cơ Phạm còn thỉnh cầu gặp Hạ lão sư!” Chu Tân Bình, Tạ cục trưởng đám người nghe vậy cũng đều là vẻ mặt kinh ngạc.

Đây chính là quốc tế y học sự kiện, cũng không phải tiểu hài tử quá gia gia! Như thế nào có thể trong chốc lát đi trong chốc lát đến đâu? Hơn nữa lấy Kim Cơ Phạm thân phận, vừa rồi đều đã muốn thở phì phì đi rồi, hiện tại như thế nào khả năng lại hội cúi đầu cầu kiến Hạ Vân Kiệt đâu?

Chỉ có Phùng Văn Bác phụ tử còn có Diệp Tư Kiện không có toát ra chút kinh ngạc sắc.

Vừa rồi Kim Cơ Phạm không chịu thiệt tình cúi đầu nhận sai, giận dữ rời đi khi, Hạ Vân Kiệt đã nói quá một câu. Người khác không biết Hạ lão sư lời nói phân lượng, Phùng Văn Bác chờ ba người lại sao lại không biết!

Hạ lão sư bất động giận tắc đã, một khi tức giận, ngươi chính là Thiên Vương lão tử cũng phải chịu không nổi. Kia Kim Cơ Phạm không biết lợi hại, thế nhưng còn dám mê hoặc Hàn Quốc đại biểu tập thể rời khỏi nghiên cứu thảo luận hội, lấy này áp chế trả thù Hạ Vân Kiệt, quả

thực chính là không biết sống chết.

“Đúng, hơn nữa xem tình huống Kim Cơ Phạm tinh thần thực không ổn định, thực sốt ruột.” Trợ lý thấy mọi người đều nghe được, rõ ràng không hề bám vào Tống Chính Vũ bên tai trả lời.

Tống Chính Vũ mấy người nghe vậy càng phát ra cảm thấy không thể tưởng tượng cùng kinh ngạc, ào ào đem ánh mắt đầu hướng Phùng Văn Bác phụ tử cùng Diệp Tư Kiện.

“Phùng lão sư, ngài xem chuyện này hiện tại làm sao bây giờ?” Tống Chính Vũ xin chỉ thị nói, từng có phía trước trải qua, quan hệ đến Hạ Vân Kiệt sự tình, hắn cũng không dám tự chủ trương.

“Trước không vội, ta cấp Hạ lão sư gọi cái điện thoại hỏi một chút nhìn hắn ý kiến.” Phùng Văn Bác thực bình tĩnh khoát tay nói.

Tống Chính Vũ gặp Phùng Văn Bác không chút hoang mang bộ dáng, trong lòng chỉ có thể âm thầm cười khổ.

Hắn có thể không cấp sao? Đại hội thành công cùng không nhưng là quan hệ đến hắn này hiệu trưởng thanh danh cùng chiến tích.

“Phùng giáo thụ, kia, kia Kim Cơ Phạm còn nói cái gì hắn hiện tại nguyện ý xem theo dõi ghi hình!” Gặp Phùng Văn Bác đứng dậy chuẩn bị đi ra ngoài gọi điện thoại, trợ lý do dự hạ, mặt mang nghi hoặc khó hiểu sắc nói.

“Cái gì?” Tống Chính Vũ, Chu Tân Bình đám người nghe vậy tất cả đều cả người chấn động, hai mắt thấu bắn ra kinh hãi cùng không thể tưởng tượng ánh mắt.

Phía trước Hạ Vân Kiệt nói lời nói, Tống Chính Vũ đám người tự nhiên cũng đều nghe được, lúc ấy còn ngầm tưởng, Kim Cơ Phạm cũng không phải Ngô Vĩnh Bình, hắn nhưng là Hàn Quốc chuyên gia, lại không về Giang Châu đại học quản, ngươi Hạ Vân Kiệt một người Trung Quốc, một đại học phó giáo sư, thế nhưng nói hắn cho dù khóc cầu ngươi xem theo dõi ghi hình, cũng phải nhìn ngươi tâm tình, này ngưu bức không khỏi cũng thổi quá lớn! Thậm chí phía trước nghe nói Hàn Quốc đại biểu toàn bộ rời khỏi đại hội, bọn họ trong lòng lại âm thầm cười Hạ Vân Kiệt ngưu bức thổi lớn, nghĩ rằng, này Kim Cơ Phạm không chỉ có không khóc cầu ngươi xem theo dõi ghi hình, tương phản hắn còn đem Hàn Quốc đại biểu đều mê hoặc đi rồi!

Không nghĩ tới thế này mới không quá nhiều lâu, này Kim Cơ Phạm không chỉ có phản hồi khách sạn, hơn nữa quả thực còn cầu muốn xem theo dõi ghi hình! Này không khỏi cũng quá tà môn, rất khoa trương !

“Đúng vậy, kia Kim Cơ Phạm nói thực bi thảm, nói xem theo dõi ghi hình khi một phen nước mũi một phen nước mắt, cũng không biết làm sao thần kinh ra vấn đề.” Trợ lý còn tưởng rằng Tống Chính Vũ bọn họ không tin, cố ý tăng thêm ngữ khí bổ sung một câu.

“Này……” Tống Chính Vũ đám người nghe vậy phản xạ có điều kiện ngươi xem hướng ta, ta xem hướng ngươi, đều theo đối phương trong mắt thấy được một tia rõ ràng ý sợ hãi.

Chỉ có Phùng Văn Bác đám người giống như sớm biết rằng sẽ là như vậy kết quả, Phùng Văn Bác lại hướng trợ lý huy phất tay nói:“Được rồi, chúng ta đều biết đến, ngươi trước tiên ở nơi này chờ một chút, ta gọi trước cái điện thoại hỏi một chút xem.”

Nói xong Phùng Văn Bác liền rời đi ghế lô, hắn cũng

không muốn cho tạ thính trưởng đám người biết Hạ Vân Kiệt cùng chính mình quan hệ.

Điện thoại rất nhanh liền đả thông.

“Là về Kim Cơ Phạm sự tình sao?” Điện thoại nhất chuyển được, Phùng Văn Bác còn không có mở miệng, Hạ Vân Kiệt đã muốn biết trước hỏi.

“Đúng vậy sư thúc, từ cùng ngài náo loạn mâu thuẫn sau, Kim Cơ Phạm cổ động sở hữu Hàn Quốc đại biểu rời khỏi đại hội. Phía trước vốn đã kinh mang theo sở hữu Hàn Quốc đại biểu ly khai khách sạn, nay lại phản hồi mà nói muốn gặp ngài một mặt, nói nguyện ý xem theo dõi ghi hình.” Phùng Văn Bác trả lời.

“Nguyện ý xem theo dõi ghi hình? Xem ra hắn còn không tính rất ngốc!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh.

“Ha ha, không biết sư thúc ngài là cái gì ý tứ. Ngài nếu ngại hắn phiền, ta liền đem hắn đuổi đi. Đây là chúng ta trung y nghiên cứu thảo luận hội, thiếu bọn họ cũng không có gì cùng lắm thì.” Phùng Văn Bác cười nói.

“Nói là nói như vậy, bất quá dù sao cũng là quốc tế hội nghị, cũng không thể làm cho quốc tế bạn bè xem chúng ta chê cười. Như vậy đi, bọn họ người Hàn Quốc không phải mình cảm giác tốt lắm sao? Không phải tự cho là thực văn minh thực thân sĩ sao? Kia đi, ngươi tìm khách sạn lão bản Trầm Tử Lương an bài cái phòng họp, làm cho hắn gọi người đem kia đoạn theo dõi ghi hình chia cắt đi ra ở trong phòng hội nghị truyền phát tin, tái nói cho Kim Cơ Phạm, gọi hắn mời sở hữu hắn Hàn Quốc đồng hành bồi hắn cùng nhau xem, xem xong sau trước mặt mọi người mình kiểm điểm nhận sai. Đây là hắn hiện tại duy nhất quan khán theo dõi ghi hình phương pháp cùng cơ hội, hắn nếu không muốn, vậy không cần

gặp ta.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Tốt sư thúc, ta đã biết, ta hiện tại phải đi làm.” Phùng Văn Bác cung kính trả lời.

“Ân, ta hiện tại ở La Mã thánh kiều ngõa ni bệnh viện tâm huyết quản khoa thầy thuốc Andre vào ở phòng 2216, chờ Kim Cơ Phạm cùng hắn Hàn Quốc đồng hành xem qua theo dõi ghi hình sau, ngươi làm cho người ta dẫn hắn tới gặp ta.” Hạ Vân Kiệt lại cố ý công đạo một câu, thế này mới treo điện thoại.

Phùng Văn Bác treo Hạ Vân Kiệt điện thoại sau trở lại ghế lô, đem ý tứ của hắn chuyển cáo Tống hiệu trưởng trợ lý, làm cho hắn đi cùng Kim Cơ Phạm nói. Chờ Tống hiệu trưởng trợ lý sau khi rời khỏi đây, Phùng Văn Bác lại cố ý thỉnh người phục vụ đem Trầm Tử Lương mời lại đây, đem Hạ Vân Kiệt ý tứ nói với hắn một lần. Trầm Tử Lương nghe xong sau, tự nhiên lập tức đi an bài chuyện này.

“Kim thầy thuốc, Hạ lão sư nói, ngươi muốn xem theo dõi ghi hình có thể, bất quá lại phải mang theo của ngươi sở hữu đồng hành cùng nhau quan khán, sau khi xem xong trước mặt mọi người mình kiểm điểm nhận sai.” Kim Cơ Phạm một lần nữa ngủ lại khách sạn phòng, Tống hiệu trưởng trợ lý đối hắn nói.

“Cái gì?” Kim Cơ Phạm nghe vậy sắc mặt lập tức trở nên so với phía trước còn muốn khó coi.

“Hạ lão sư nói đây là ngươi duy nhất quan khán theo dõi ghi hình phương pháp cùng cơ hội. Ngươi nếu không đồng ý, vậy không cần thấy hắn.” Tống hiệu trưởng trợ lý gặp Kim Cơ Phạm sắc mặt trở nên càng phát ra khó coi, trong lòng cũng là từng trận sợ hãi.

Thân là hiệu trưởng trợ lý, hắn còn là lần đầu tiên như

thế ngưu bức cường ngạnh mà đối diện ngoại quốc chuyên gia, trước kia mỗi lần đều là khách khách khí khí, bồi khuôn mặt tươi cười.

“Được rồi, cho ta một chút thời gian, ta thông tri một chút của ta đồng hành.” Bất quá ra ngoài hiệu trưởng trợ lý dự kiến là, Kim Cơ Phạm không chỉ có không có giận tím mặt, cuối cùng ngược lại đồng ý, hơn nữa đồng ý sau cả người lại giống tiết khí bóng cao su giống nhau than ngồi ở trên sô pha.

……

Phòng họp, màn hình lớn trước, Kim Cơ Phạm cúi đầu, phía dưới một mảnh không khí trầm lặng.

Từng mình cảm giác phi thường lương hảo, tự cho là tài trí hơn người Hàn Quốc các thầy thuốc người người cúi đầu, vẻ mặt xấu hổ, uể oải.

Vừa rồi màn hình biểu hiện một màn mạc xấu xí sắc mặt, vừa rồi từng đại biểu cho hàn y vinh quang Kim Cơ Phạm thầy thuốc đứng ở trước đài mình kiểm điểm nhận sai, tựa như một đám bàn tay qua lại tát bọn họ mặt, lại giống một chích chích chân to, hung hăng giẫm lên bọn họ tự cho là đúng cảm giác về sự ưu việt. Mà bọn họ phía trước, thế nhưng còn đại ngôn bất tàm về phía đại hội kháng nghị bọn họ đã bị không công bình đối đãi, tập thể yêu cầu rời khỏi đại hội.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 651 : Đại hội mời dự họp

Hồi lâu, không khí trầm lặng mới chuyển làm nghị luận ào ào.

Một ít Hàn Quốc thầy thuốc không có dũng khí trực diện sự thật, thừa nhận sai lầm lựa chọn rời đi, một ít Hàn Quốc thầy thuốc chân chính có đảm đương, có gan trực diện sự thật lựa chọn lưu lại, lựa chọn tự mình hướng đại hội chủ sự mới là phía trước bọn họ vô lý rời đi mà xin lỗi.

Tuy rằng trước một khắc, Tống hiệu trưởng đám người bất mãn Hạ Vân Kiệt cường ngạnh thái độ, huyên Hàn Quốc thầy thuốc tập thể rời khỏi nghiên cứu thảo luận hội, nhưng làm một đám Hàn Quốc thầy thuốc thấp bọn họ tự cho là cao quý đầu, thu hồi bọn họ ngạo khí, khiêm tốn thành khẩn về phía đại hội chủ sự phương xin lỗi khi, Tống hiệu trưởng đám người mới chính thức cảm nhận được Hạ Vân Kiệt dụng tâm, mới chính thức cảm giác được chính mình chủ nhân thân phận cùng tôn nghiêm, một cỗ tự hào cảm du nhiên nhi sinh.

Làm người sẽ cử khởi chính mình lưng!

Kim Cơ Phạm là ở Tống hiệu trưởng dẫn đường hạ xao khai Andre thầy thuốc cửa phòng.

Cửa vừa mở ra, Kim Cơ Phạm liền thấy được đối diện cửa phòng, thản nhiên mà ngồi Hạ Vân Kiệt.

Lại nhìn đến này một tuổi trẻ mặt, nhìn đến Andre khách khí mời bọn họ tiến vào sau, giúp bọn hắn đổ chén nước trà, liền lẳng lặng đứng ở Hạ Vân Kiệt phía sau, phảng phất là một cái hiểu lắm trung y trưởng ấu tôn ti truyền thống tư tưởng trung y học đồ bình thường, còn tưởng khởi ác mộng trung chính mình nhìn đến nghe được

khủng bố một màn, Kim Cơ Phạm cảm thấy một cỗ hàn khí dọc theo xương sống lặng yên hướng trán đỉnh mạo.

Tống Chính Vũ tuy rằng không có Kim Cơ Phạm khoa trương như vậy, bất quá nhìn đến đường đường tâm huyết quản lĩnh vực thế giới cấp chuyên gia ở Hạ Vân Kiệt trước mặt đều chấp học sinh chi lễ, trong lòng cũng là nhịn không được một trận khẩn trương run rẩy.

“Kim thầy thuốc, chúng ta người Trung Quốc có một câu ngạn ngữ kêu tìm chỗ khoan dung mà độ lượng. Ngươi đã đã muốn cúi đầu nhận sai, ta cũng sẽ không tái làm khó dễ ngươi, đi thôi, nhớ kỹ về sau nhìn thấy người Trung Quốc thái độ tốt nhất khiêm tốn một ít. Phải biết rằng, ngươi hiện tại lấy nghĩ đến tự hào y thuật cũng là nguyên cho Trung Quốc. Uống nước nhớ nguồn, ngươi phải nhớ cho kỹ những lời này, không cần làm vong ân phụ nghĩa tiểu nhân.” Hạ Vân Kiệt nhìn Kim Cơ Phạm vẻ mặt tái nhợt, không yên bất an biểu tình, cũng là không muốn tái cùng hắn tiếp tục dây dưa đi xuống, phất phất tay thản nhiên nói.

“Cảm ơn Hạ lão sư, nhưng là kia……” Kim Cơ Phạm còn tưởng rằng cùng Hạ Vân Kiệt gặp mặt, không thiếu được sắp bị hắn một chút làm khó dễ giễu cợt, không nghĩ tới liền như vậy đã xong, trong lúc nhất thời đều có điểm không dám tin, đương nhiên cứ như vậy đi, hắn còn lo lắng kia như chân thật bình thường ác mộng hội một lần nữa tìm tới hắn.

“Yên tâm đi thôi, nói không làm khó dễ ngươi sẽ không làm khó dễ ngươi, hết thảy ác mộng đều trôi qua. Đương nhiên nếu về sau tái làm cho ta phát hiện ngươi có cái gì việc xấu, vậy tuyệt không giống hôm nay như vậy đơn giản, ngươi chỉ sợ ngay cả hồi đầu cơ hội cũng không hội lại có.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Là, cảm ơn Hạ lão sư, cảm ơn Hạ lão sư.” Kim Cơ

Phạm gặp Hạ Vân Kiệt nói như thế, thế này mới chân chính yên lòng, cuống quít đứng dậy cúi đầu nói lời cảm tạ.

Nói lời cảm tạ sau, Kim Cơ Phạm lại cùng Andre thầy thuốc đánh thanh tiếp đón, thế này mới xoay người chuẩn bị rời đi.

Tống hiệu trưởng gặp sự tình nhanh như vậy liền chấm dứt, cảm thấy rất là mạc danh kỳ diệu, bất quá cũng không dám hỏi nhiều, gặp Hạ Vân Kiệt phái Kim Cơ Phạm đi, hắn cũng đi theo đứng lên cùng Hạ Vân Kiệt cùng Andre nói lời từ biệt.

Đối Tống hiệu trưởng, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra không tốt chậm trễ, dù sao hắn bây giờ còn là Giang Châu đại học lão sư, gặp Tống hiệu trưởng cũng muốn đi, liền đứng dậy cười đối Tống hiệu trưởng nói:“Tống hiệu trưởng, hôm nay không ít sự tình cho ngươi lo lắng khó xử. Bất quá ngươi yên tâm, ta còn là hội cố gắng làm tận tâm làm hết phận sự Giang Châu đại học lão sư, nếu về sau tại dạy học công tác có cái gì không đúng địa phương, ngươi thân là hiệu trưởng nên phê bình cứ việc phê bình, ta khẳng định hội khiêm tốn nhận. Đương nhiên công tác ở ngoài, ta cũng không về ngươi này hiệu trưởng quản.”

“Hạ lão sư nói quá lời, nói quá lời. Phía trước là ta chịu quan bản vị cùng thế tục quyền thế độc hại quá sâu, không có chân chính làm được giải quyết việc chung, là ta không đúng, về sau ta khẳng định hội sửa lại. Nếu ta về sau công tác trung có cái gì không đến vị, cũng thỉnh Hạ lão sư vui lòng vạch, ta nhất định sửa lại.” Tống hiệu trưởng cuống quít khiêm tốn nói.

Giờ khắc này, cho dù Tống hiệu trưởng sức tưởng tượng tái bần cùng, cũng đã muốn đoán được Hạ Vân Kiệt là cái đại ẩn cho thị thế ngoại cao nhân.

“Ha ha, hảo, hảo, công tác vốn nên như vậy, bất đồng cương vị, các tư này chức, dò xét lẫn nhau cho nhau chỉ ra chỗ sai.” Hạ Vân Kiệt cười đem Tống hiệu trưởng đưa đến cửa.

Tiễn bước Tống hiệu trưởng cùng Kim Cơ Phạm sau sau, Hạ Vân Kiệt lại tiếp tục chỉ điểm Andre một phen, thẳng đến rạng sáng 0 giờ tả hữu, Hạ Vân Kiệt mới đứng dậy rời đi.

Andre vẫn đem Hạ Vân Kiệt đưa đến dưới lầu, hơi hơi khom người nhìn theo hắn thân ảnh biến mất ở mờ mịt bóng đêm, nghỉ chân hồi lâu mới thu hồi ánh mắt xoay người trở về phòng.

Xoay người là lúc, Andre eo can dĩ nhiên cử thẳng tắp thẳng tắp, trên người tản mác ra một cỗ trước nay chưa có tự tin.

Tuy rằng chính là ngắn ngủn ba giờ, làm đối với sớm đã tích lũy nhiều năm tâm huyết quản phương diện tiên tiến y học tri thức cùng kinh nghiệm Andre mà nói, này ba giờ cũng không cận làm cho hắn đem mấy năm nay sở tích lũy tiên tiến y học tri thức cùng kinh nghiệm toàn bộ thông hiểu đạo lí, chân chính hấp thu vì mình dùng, hơn nữa hắn lại học được một ít tri thức so với hiện tại y học tiên tiến không ít, thậm chí Andre không chút nghi ngờ, nếu chính mình đem này đó tiên tiến y học tri thức phát biểu đi ra, tuyệt đối có thể khiến cho y học giới oanh động, thậm chí tài cán vì hắn thắng được Nobel y học thưởng.

Đương nhiên Andre có thể học được nhiều như vậy, cũng cùng hắn thân mình y học tri thức phi thường uyên bác thâm hậu có liên quan, nếu là đổi thành một thầy thuốc tại tâm huyết quản lĩnh vực y học tạo nghệ hơi chút thiển một ít, Hạ Vân Kiệt chỉ sợ cũng sẽ không biện

pháp cấp ra như thế tiên tiến có chiều sâu chỉ điểm, bởi vì cho dù hắn chỉ điểm, chỉ sợ cũng là đàn gảy tai trâu, đối phương căn bản không có biện pháp lĩnh hội.

Rạng sáng nửa giờ, Hạ Vân Kiệt nằm ở giáo sư độc thân ký túc xá trên giường, nhìn trần nhà, nhớ tới hôm nay chuyện đã xảy ra, tâm tình hơi có chút phức tạp.

Hắn vốn định rất điệu thấp ở Giang Châu đại học làm cái đại học lão sư, không nghĩ tới sự tình phát triển còn là vượt quá hắn nắm trong tay.

Hạ Vân Kiệt rất rõ ràng, một khi đại hội sau, chính mình bình yên vô sự, mà Đinh Chí Giang lại bị khai trừ trung y học viện, Ngô Vĩnh Bình bị triệt điệu phó viện trưởng chức vị, cho dù Tống hiệu trưởng đám người tái thủ khẩu như bình, chính hắn một đương sự chỉ sợ còn là khó tránh khỏi sẽ bị đẩy lên phong tiêm lãng khẩu, trở thành trung y học viện dư luận nhân vật.

Bất quá tuy rằng Hạ Vân Kiệt rất rõ ràng như vậy kết quả, hắn nhưng cũng chỉ có thể bất đắc dĩ nhận.

Hắn hy vọng đại ẩn cho thị, không nghĩ cùng người tranh quyền đấu thế, nhưng không có nghĩa là hắn hội mặc người thải áp khi nhục! Cho nên này cũng nhất định, trừ phi hắn trốn được thâm sơn rừng già, chỉ cần đứng ở này cuồn cuộn hồng trần trung, hắn nhất định hội thường thường nở rộ ra mũi nhọn!

Mặc kệ nó, bọn họ yêu nghĩ như thế nào liền nghĩ như thế nào đi, ta chỉ quản quá ta dạy học dục nhân lão sư cuộc sống.

Càng muốn suy nghĩ càng loạn, Hạ Vân Kiệt cũng liền rõ ràng nhắm mắt lại, nhập miên !

……

Trung y quốc tế học thuật nghiên cứu thảo luận hội rốt cục chính thức mời dự họp.

Tống Chính Vũ đảm nhiệm đại hội chủ toạ, cũng chủ trì đại hội khai mạc thức. Chu Tân Bình, Tạ cục trưởng các chuyên gia, lãnh đạo phân biệt làm đại hội đọc diễn văn.

Đọc diễn văn qua đi, kế tiếp chính là chính thức học thuật nghiên cứu thảo luận hội nghị.

Phùng Văn Bác làm trung y lão chuyên gia, trung y ngôi sao sáng cấp nhân vật, cái thứ nhất ở đại hội thượng làm báo cáo cùng diễn thuyết.

Phùng Văn Bác làm người tuy rằng điệu thấp, không giống Chu Tân Bình giống nhau thích nghiên cứu quyền mưu cùng thanh danh, nhưng y thuật vốn là không thua kém gì Chu Tân Bình, mấy ngày nay lại thường xuyên được đến Hạ Vân Kiệt đề điểm, y thuật lại ngày càng thành thục kỹ càng. Này một phen báo cáo cùng diễn thuyết xuống dưới, cũng là khiến người tỉnh ngộ, làm cho tham dự hội nghị chuyên gia đối trung y có càng sâu khắc càng toàn diện lý giải. Nghe được Kim Cơ Phạm đám từng tự cho là đúng hàn y người người đều tự biết xấu hổ, hoàn toàn ý thức được hàn y tuy rằng hấp thu, kế thừa trung y vì mình dùng, nhưng cùng “Lão tổ tông” So sánh với, nội tình còn kém xa lắm. Cái gì [đông y bảo giám] là thuộc loại Hàn Quốc, hàn y cùng trung y không có vấn đề gì, thậm chí có chút người còn cho rằng trung y khởi nguyên là ở Hàn Quốc, căn bản chính là cái chê cười. Mà luôn luôn lấy quốc y đại sư tự cho mình là, nghĩ đến giống Phùng Văn Bác loại này địa phương chuyên gia, bất quá chính là “Ở nông thôn lang trung” Mà thôi Chu Tân Bình, ở dưới mặt tắc nghe được hai má hỏa lạt lạt.

Nguyên lai, Phùng Văn Bác mới là hoàn toàn xứng đáng

quốc y đại sư!

Đại hội cộng cử hành ba ngày, ngày đầu tiên cũng không có đến phiên lưu nhất duy phát biểu báo cáo cùng diễn thuyết.

Ngày đầu tiên hội nghị sau khi kết thúc, Hạ Vân Kiệt tuân thủ hứa hẹn, phân phó Trầm Tử Lương chuyên môn bị một cái tao nhã im lặng ghế lô tự mình mở tiệc chiêu đãi Diệp Tư Kiện.

Vốn Hạ Vân Kiệt thân là chủ nhân mở tiệc chiêu đãi Diệp Tư Kiện, hẳn là hắn này chủ nhân trước tiên ở ghế lô chờ. Bất quá làm Hạ Vân Kiệt ở Trầm Tử Lương dẫn đường hạ, cố ý trước tiên một ít đến ghế lô khi, Diệp Tư Kiện đã muốn mang theo Chu Tân Bình ở ghế lô cửa chờ, cùng đi còn có Phùng Văn Bác người một nhà.

“Hạ lão sư, đều là ta dạy không thể, thế này mới dạy dỗ như vậy một cái bất hiếu nghịch đồ! Hôm nay đánh bạo đem hắn mang đến, ngài muốn đánh muốn mắng, cứ việc phân phó.” Diệp Tư Kiện gặp Hạ Vân Kiệt lại đây, vội vàng tiến lên mặt mang xin lỗi khiêm tốn nói.

Nói xong sau, Diệp Tư Kiện hồi đầu hướng Chu Tân Bình quát lạnh nói:“Nghịch đồ, còn chưa lên gặp qua Hạ lão sư!”

Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới Diệp Tư Kiện hội xướng như vậy vừa ra diễn, chỉ có thể cười khoát tay nói:“Diệp lão, ngươi làm cái gì vậy! Đi qua liền đều trôi qua đi, chỉ cần Chu giáo thụ về sau làm việc làm người khiêm tốn một ít đó là.”

“Còn không tạ Hạ lão sư tha thứ chi ân!” Diệp Tư Kiện gặp Hạ Vân Kiệt cũng không có trách tội ý, thế này mới thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, quay đầu lại đối Chu Tân Bình quát lạnh nói.

Dù sao Chu Tân Bình là hắn theo nhỏ xem lớn lên đồ đệ, cũng là hắn phần đông đồ đệ trung chân chính truyền thừa hắn y thuật hai đại đệ tử chi nhất, Diệp Tư Kiện tuy rằng đối Chu Tân Bình sở tác sở vi thực tức giận thực thất vọng, nhưng trong lòng đúng là vẫn còn trân trọng hắn, còn là hy vọng Hạ Vân Kiệt vị này thần tiên sống có thể tha thứ Chu Tân Bình.

“Cảm ơn Hạ lão sư, Chu Tân Bình nhất định nhớ kỹ ngài dạy!” Chu Tân Bình tuy rằng bị sư phụ cấp răn dạy nét mặt già nua hỏa lạt lạt, nhưng vì có thể trở về sư môn, còn là cúi đầu rất là khiêm tốn nói.

“Ha ha.” Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó làm ra một cái thỉnh tư thế nói:“Diệp lão, các vị thỉnh đi.”

“Hạ lão sư, ngài trước hết mời.” Diệp Tư Kiện đám người cung kính nói.

Hạ Vân Kiệt cũng biết chính mình ở huyền môn trung địa vị, gặp Diệp Tư Kiện đám người cung kính khách khí, cũng sẽ không tái khiêm nhượng, lập tức vào ghế lô, sau đó ngồi ở chủ vị phía trên, mà Diệp Tư Kiện cùng Phùng Văn Bác tắc phân biệt liền hắn hai bên ghế dựa ngồi xuống. Về phần Phùng Chính Thành, Chu Tân Bình đám người tự nhiên chỉ có thể ở dưới mặt bồi ngồi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 652 : Mọi thuyết xôn xao

Tuy rằng sớm đã biết chính mình sư phụ cùng Phùng Văn Bác người một nhà đối Hạ Vân Kiệt phi thường tôn kính, nhưng ngồi ở bàn tròn, gặp Hạ Vân Kiệt đang ngồi chủ vị, nhà mình sư phụ cùng Phùng Văn Bác ở hai bên tiếp khách, Chu Tân Bình còn là cảm thấy một loại mãnh liệt rung động.

“Hạ lão sư, hiện tại khiến cho bọn họ thượng đồ ăn sao?” Mọi người ngồi sau, Phùng Văn Bác cung kính xin chỉ thị nói.

“Ta cũng không mời những người khác, thượng đồ ăn đi.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó cười đối Diệp Tư Kiện nói:“Diệp lão, bởi vì phía trước có ngoại nhân ở, ta không có phương tiện giải thích ta và Văn Bác quan hệ, bất quá Chu Tân Bình nếu là ngươi đệ tử đích truyền, đêm nay cũng là không cần kiêng dè, kỳ thật Văn Bác là của ta sư điệt. Ta đây là nhờ hắn phúc, ở Giang Châu đại học quá nhàn nhã cuộc sống.”

“Văn Bác là của ta sư điệt!” Lời này theo Hạ Vân Kiệt trong miệng nói ra tuy rằng là khinh phiêu phiêu, nhưng dừng ở Chu Tân Bình trong tai lại như sấm rung động.

Hôm qua hắn sư phụ răn dạy hắn khi, từng nhắc tới Hạ Vân Kiệt đồ tôn ít nhất cũng có hai vị tỉnh bộ cấp cán bộ, lúc ấy Chu Tân Bình kinh hãi rất nhiều nội tâm cũng là có chút không tin. Nhưng hôm nay vừa nghe, mới biết được hắn sư phụ hôm qua nói lời nói chỉ sợ một chút đều không có khoa trương thành phần ở bên trong.

Này không, phó tỉnh cấp cán bộ Phùng Chính Thành liền quản Hạ Vân Kiệt kêu thúc gia!

“Nguyên lai Phùng giáo thụ đúng là Hạ lão sư ngài sư

điệt, trách không được y thuật như thế cao minh. Nói như thế đến cùng Thanh Hồng cũng là đồng môn sư huynh đệ. Thanh Hồng huynh cũng không sớm điểm theo ta thuyết minh, hại ta thiếu chút nữa chậm trễ Phùng giáo thụ.” Diệp Tư Kiện nghe vậy mặt lộ vẻ kinh ngạc nói.

Phía trước bởi vì Chu Tân Bình cùng Phùng Văn Bác là cùng bối chi giao, Diệp Tư Kiện tự nhiên so với Phùng Văn Bác cao một đầu, chính là nay nghe Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, Diệp Tư Kiện mới vừa rồi hiểu được, Phùng Văn Bác cùng Lý Thanh Hồng là cùng môn sư huynh đệ, lại nói tiếp ở huyền môn trung cùng hắn cũng là cùng bối phận.

“Ta tam sư huynh mất sớm, chỉ tới kịp truyền chút y thuật cấp Văn Bác, lại không kịp đem tu hành pháp môn cho hắn, đợi cho ta cùng Văn Bác gặp nhau khi, hắn đã là thất tuần chi năm, chung quy cùng tu hành chi đạo vô duyên, hơn nữa Thanh Hồng cũng không từng dự đoán được ngươi sẽ đến tham gia trung y nghiên cứu thảo luận hội, hơn nữa hội gặp ta và Văn Bác, cố cũng sẽ không nghĩ đến với ngươi nhắc tới.” Hạ Vân Kiệt không thắng cảm khái nói.

Nói xong Hạ Vân Kiệt lại đối Phùng Văn Bác người một nhà giải thích nói:“Diệp lão là chúng ta huyền môn trung lão nhân, cùng Thanh Hồng cùng thế hệ tương giao, coi như là thế ngoại cao nhân chi nhất, cho nên ta mới nhận được hắn.”

Phùng Văn Bác người một nhà còn có Chu Tân Bình nghe vậy thế này mới hiểu được, Diệp Tư Kiện vì sao hội nhận thức Hạ Vân Kiệt.

Bất quá hiểu được đồng thời, Chu Tân Bình trong lòng cũng là càng phát ra kinh hãi cùng với nghi hoặc. Kinh hãi là nghe sư phụ khẩu khí, này Hạ Vân Kiệt tuổi còn

trẻ không chỉ có là thế ngoại cao nhân, nhưng lại là huyền môn tiền bối so với hắn sư phụ bối phận đều phải cao một đầu, kể từ đó, hắn này quốc y đại sư tựa hồ cũng lập tức thành Hạ Vân Kiệt đồ tôn cấp vãn bối. Nghi hoặc còn lại là hắn sư phụ trong miệng Thanh Hồng huynh thân phận, không biết đến tột cùng là ai.

“Nguyên lai Diệp lão cũng là huyền môn người trong, thất kính.” Phùng Văn Bác nghe vậy vội vàng đứng dậy hướng Diệp Tư Kiện nâng chén khách khí nói, trong mắt có một chút hâm mộ, tiếc nuối sắc chợt lóe mà qua.

Ký đã biết thế giới này thực sự tu luyện trường sinh chi đạo, nhà mình chưởng môn sư thúc lại là như thế tu vi cao thâm hạng người, nói Phùng Văn Bác trong đầu không có tiếc nuối, không có hâm mộ cũng là giả.

Chính là đây là vận mệnh, Phùng Văn Bác nhưng cũng chỉ có thể nhận.

“Văn Bác lão đệ nếu không chê khí trong lời nói, bảo ta một tiếng Diệp huynh hoặc là Diệp lão ca đi.” Diệp Tư Kiện cười cùng Phùng Văn Bác huých hạ chén khách khí nói, trong mắt cũng có một chút hâm mộ sắc chợt lóe mà qua.

Mặc dù không có biện pháp đi lên tu hành chi đạo, nhưng có Hạ Vân Kiệt bực này thần tiên sống sư thúc, đời này coi như là không sống uổng phí !

Phùng Văn Bác cũng là rõ ràng hào hùng hạng người, hơn nữa hắn cũng nghe Lý Thanh Hồng nói lên quá hắn sư thúc ở huyền môn địa vị, cũng là không cùng Diệp Tư Kiện khách khí, liền cười ha ha cùng hắn phạm một ly, kêu một tiếng Diệp lão ca, chính là này tiếng Diệp lão ca lại kêu Chu Tân Bình trong lòng thật là chua sót.

Này chỉ chớp mắt công phu, vị kia từng bị hắn ngầm coi

là “Ở nông thôn lang trung”, lên không được đại mặt bàn Phùng Văn Bác, thế nhưng cùng hắn sư phụ xưng huynh gọi đệ, cao hắn đồng lứa.

……

“Sư phụ, phía trước ngài ở trong ghế lô nhắc tới Thanh Hồng huynh đến tột cùng là ai? Chính là trước một đoạn thời gian ngài ở Bắc Kinh bái phỏng vị kia lão hữu sao?” Tiệc rượu sau, Diệp Tư Kiện nghỉ ngơi phòng, Chu Tân Bình tò mò hỏi.

“Nếu Hạ lão sư đều không có kiêng dè ngươi, ta cũng liền với ngươi nói một câu đi, bất quá ngươi nghe qua sau liền giấu ở trong bụng.” Diệp Tư Kiện nghĩ nghĩ, vẻ mặt nghiêm túc nói.

“Đệ tử hiểu được, nhất định sẽ không nói đi ra ngoài.” Chu Tân Bình vội vàng ngồi thẳng eo, vẻ mặt nghiêm túc trả lời, trong lòng cũng là càng phát ra tò mò.

“Vi sư nhắc tới Thanh Hồng, tên đầy đủ kêu Lý Thanh Hồng. Tên này ngươi khả năng không biết, bất quá cho dù ngươi bình thường phụ trách bảo vệ sức khoẻ công tác, cố ý kết giao lấy lòng này người lãnh đạo, thấy hắn cũng phải cung kính khách khí……” Máy hát nếu mở ra, Diệp Tư Kiện cũng sẽ không tái gạt Chu Tân Bình, đem Lý Thanh Hồng thân phận nhất nhất nói cho Chu Tân Bình nghe, thậm chí đem Hạ Vân Kiệt chân chính năng lực cũng lộ ra một tia cho hắn nghe.

Này một phen nói nghe xuống dưới, liền đem Chu Tân Bình cấp nghe được sắc mặt tái nhợt, cả người đổ mồ hôi lạnh, trong lòng là từng đợt nghĩ mà sợ không thôi, thế này mới hoàn toàn hiểu được chính mình đắc tội một vị cỡ nào khủng bố nhân vật, cũng mới hoàn toàn hiểu được kia Kim Cơ Phạm thân là người Hàn Quốc vì cái gì cũng như vậy sợ Hạ Vân Kiệt, ly khai lại lộn trở lại.

Ngày hôm sau, đại hội tiếp tục mời dự họp.

Buổi chiều thời điểm, Lưu Nhất Duy làm Giang Châu đại học vị thứ hai đại biểu, ở đại hội làm đưa tin cùng diễn thuyết.

Ngay từ đầu, tham dự hội nghị chuyên gia nghe nói Lưu Nhất Duy chính là một gã chủ trị thầy thuốc, đều mặt lộ vẻ kinh ngạc cùng bất mãn, ở dưới mặt thấp giọng nghị luận ào ào.

Bất quá Lưu Nhất Duy tuy rằng tùy Hạ Vân Kiệt học y không lâu, y thuật còn không thể cùng Phùng Văn Bác so sánh với, nhưng dù sao cũng là Hạ Vân Kiệt tay bắt tay dạy dỗ học sinh, lại có nhiều năm làm nghề y kinh nghiệm, so với Đinh Chí Giang thậm chí Ngô Vĩnh Bình này đó cái gọi là chuyên gia cũng là mạnh hơn không chỉ nhỏ tí tẹo. Bắt đầu bài giảng không trong chốc lát, tham dự hội nghị chuyên gia liền thu hồi khinh thị ánh mắt, bắt đầu người người còn thật sự nghe giảng, thỉnh thoảng lộ ra một tia trầm tư sắc. Chờ Lưu Nhất Duy diễn thuyết xong sau, rất nhanh còn có không ít chuyên gia ào ào đưa ra vấn đề thỉnh giáo, không khí thật là lửa nóng.

Ngày thứ ba, đại hội bế mạc.

Lưu Nhất Duy ở đại hội tuy rằng không thể nói bỗng nhiên nổi tiếng, nhưng đã muốn khiến cho tham dự hội nghị chuyên gia chú ý cùng tôn trọng, thậm chí không ít chuyên gia nghe nói Lưu Nhất Duy hiện tại ở một cái vùng núi thị trấn trung y viện đi làm, ào ào hướng hắn vươn cành oliu, nhiệt tình mời hắn đi bọn họ bệnh viện công tác. Này đó mời nếu đổi thành trước kia, Lưu Nhất Duy tự nhiên là muốn kích động vạn phần, cầu còn không được, bất quá nay lại đều thực bình tĩnh khách khí lời nói dịu dàng cự tuyệt.

Trung y giới sự kiện rốt cục chấm dứt, tham dự hội nghị chuyên gia ào ào khởi hành rời đi, một lần náo nhiệt phi phàm, người đến người đi trung y học viện ở mặt ngoài tựa hồ lại khôi phục ngày xưa bình tĩnh, nhưng trên thực tế toàn bộ trung y học viện bên trong sư sinh tâm tình so với đại hội mời dự họp khi còn muốn không bình tĩnh.

Nguyên bản trung y học viện sư sinh, hơn nữa biết sự tình càng nhiều các sư phụ, nghĩ đến đại hội sau khi kết thúc, Hạ Vân Kiệt bởi vì đắc tội Chu Tân Bình, Tạ cục trưởng các chuyên gia lãnh đạo duyên cớ, hội đã bị học viện xử phạt, nhưng kết quả Hạ Vân Kiệt lại bình yên vô sự. Tương phản, luôn luôn cùng Hạ Vân Kiệt không đúng đầu Ngô Vĩnh Bình cùng Đinh Chí Giang lại đều đã bị xử phạt, người trước bị triệt tiêu phó viện trưởng chức vị, trở thành một gã không quan không chức giáo thụ, người sau lại thiếu chút nữa sắp bị khai trừ ra trung y học viện, nghe nói cuối cùng còn là Hạ Vân Kiệt không kể thù cũ hỗ trợ cầu tình, Đinh Chí Giang thế này mới có thể lưu lại.

Có liên quan Ngô Vĩnh Bình cùng Đinh Chí Giang bị xử phạt sự tình, có thể nói là nhất thạch kích khởi ngàn tầng lãng, dẫn tới trung y học viện sư sinh tư dưới tất cả đều nghị luận ào ào, đều đang âm thầm đoán Hạ Vân Kiệt đến tột cùng sử cái gì thủ đoạn, thế nhưng xoay Càn Khôn. Bất quá cuối cùng kết luận đều là chỉ hướng về phía Phùng giáo thụ, cho rằng là hắn trọng tình trọng nghĩa, không đành lòng bạn cũ hậu nhân bị ức hiếp, vì thế sự giận dữ, thế này mới có Ngô Vĩnh Bình cùng Đinh Chí Giang bị xử phạt sự tình. Dù sao hắn lão nhân gia là Giang Châu đại học trung y học viện đặt móng nhân, là Phùng Chính Thành phụ thân, thật muốn phát đại hỏa, cho dù Chu Tân Bình cũng phải thoái nhượng ba phần, về phần Ngô Vĩnh Bình liền lại càng không tiêu nói.

Đương nhiên trừ bỏ chuyện này, Lưu Nhất Duy sự tình ở trung y học viện sư sinh trung cũng khiến cho rất lớn

oanh động, mọi thuyết xôn xao. Có người nói Lưu Nhất Duy y thuật vốn là rất cao minh, trước kia bởi vì đứng ở vùng núi trong tiểu bệnh viện vẫn bị mai một, nay rốt cục bỗng nhiên nổi tiếng, không chỉ có thành tựu chính mình, cũng thành tựu Hạ Vân Kiệt vị này đạo sư thanh danh. Cũng có người nói, Hạ Vân Kiệt kỳ thật y thuật phi thường cao minh, Lưu Nhất Duy theo hắn sau y thuật đột nhiên tăng mạnh, thế này mới có hiện tại bỗng nhiên nổi tiếng. Bất quá mặt sau suy luận trung y học viện sư sinh đều là lấy khoa trương cùng nói đùa thức ngữ khí nói, chính là trở thành chê cười nhờ một chút, không có người thật sao.

Cũng là, Hạ Vân Kiệt mới bao nhiêu tuổi, Lưu Nhất Duy cùng hắn thời gian mới dài hơn, nếu Lưu Nhất Duy là hắn chỉ điểm bồi dưỡng đi ra, kia Hạ Vân Kiệt y thuật chẳng phải là so với Phùng lão viện trưởng đều phải cao minh rất nhiều, này đương nhiên là không có khả năng !

Mặc kệ khả năng không có khả năng, có một chút cũng là trung y học viện sư sinh nhất trí chung nhận thức. Hạ Vân Kiệt y thuật khả năng không được tốt lắm, nhưng hắn cũng tuyệt đối là cái không có tư tâm đạo sư, nếu không hắn sẽ không sẽ vì học sinh sự tình cùng Đinh Chí Giang cùng Ngô Vĩnh Bình khởi phân tranh, lại càng không hội đem ở đại hội làm báo cáo tốt cơ hội nhường cho Lưu Nhất Duy. Đương nhiên còn có một chút cũng là khẳng định, Hạ Vân Kiệt này người tuyệt không có thể đắc tội.

Mặc kệ trung y học viện sư sinh thấy thế nào Hạ Vân Kiệt, Hạ Vân Kiệt như trước ưu tai du tai quá hắn dạy học dục nhân cuộc sống.

Nên đi làm đi làm, nên tan tầm tan tầm, mà trung y quốc tế học thuật nghiên cứu thảo luận hội bế mạc sau không vài ngày, chính là nguyên đán ngày nghỉ. Ngày nghỉ làm làm cái điều hưu, cấp thấu cái ngay cả cùng một chỗ ba

ngày ngày nghỉ.

Này ba ngày phần lớn người đều lựa chọn du lịch, mà Hạ Vân Kiệt tắc lựa chọn đại hải!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 653 : Tử uân tiên khí

Rộng lớn vô ngần đáy biển thế giới, hóa thân cự long Hạ Vân Kiệt tựa như vương giả thị sát chính mình vương quốc, nơi đi qua sở hữu đáy biển sinh vật tất cả đều nơm nớp lo sợ “Quỳ gối cúi chào”, cho dù là hung mãnh cá mập, hình thể khổng lồ cá voi, cũng là như thế.

“Còn là không có gì thu hoạch, chẳng lẽ to như vậy đáy biển thế giới vốn không có một tòa linh phong sao?” Nhiều lần nhập hải, nhiều lần vô công mà phản, đảo mắt lúc này đây ba ngày ngày nghỉ vừa muốn chấm dứt, như trước là không thu hoạch được gì, rốt cục lúc này đây cự long đèn lồng trong cự mắt toát ra một tia thất vọng, phát ra một đạo từ từ tiếng thở dài.

Làm kia tiếng thở dài còn tại đáy biển trong núi quanh quẩn khi, đột nhiên kia đôi cự mắt mạnh sáng ngời, tiếp theo thượng trăm mét dài long đang ở trong nước mạnh vung, cuồn cuộn nổi lên một đám thật lớn lốc xoáy, ngay sau đó, hóa thân cự long Hạ Vân Kiệt đã muốn xuất hiện ở tại một mảnh rộng lớn đáy biển thế giới.

Đó là một mảnh mênh mông bát ngát “Bình nguyên”, nhưng tại đây phiến “Bình nguyên” Trung gian, có một tòa ít nhất cây số núi cao đột ngột từ mặt đất mọc lên.

Bởi vì bốn phía đều là bình địa, chỉ có một tòa núi cao đột ngột từ mặt đất mọc lên, cho nên có vẻ phá lệ cao lớn nguy nga, khí thế bàng bạc, người đứng ở chân núi, phảng phất con kiến nhìn lên cự nhân bình thường, có vẻ phá lệ nhỏ bé.

Bất quá này cũng không phải hấp dẫn Hạ Vân Kiệt địa phương, ở đáy biển thế giới ngao du nhiều lần, bực này hùng tráng kỳ quan Hạ Vân Kiệt cũng là không phải lần đầu tiên nhìn đến. Chân chính hấp dẫn Hạ Vân Kiệt địa

phương là, này núi cao đến đỉnh núi, thế nhưng như hoa sen mở ra, phân ra năm tòa sơn phong.

Kia năm tòa sơn phong mặt trên dài mãn thủy tảo, ẩn ẩn phân biệt có thanh, hồng, hắc, hoàng, bạch ngũ sắc linh khí theo phong tiêm dật ra, sau đó ở bên trong ngưng tụ ra một đoàn phạm vi trăm trượng tử khí.

Có hai rùa biển quy xác ít nhất có mười trượng phạm vi vây quanh này đoàn tử khí, ngửa đầu, phảng phất người ở tu luyện bình thường, phun nạp luyện tức.

Một đoàn đoàn trọc khí theo chúng nó trong miệng thốt ra, biến mất ở đại hải bên trong, tiếp theo có một tia tử khí theo kia đoàn tử khí dật ra bị hút vào chúng nó trong miệng.

“Tử uân tiên khí!” Hạ Vân Kiệt hai đạo đèn lồng đại tròng mắt lập tức liền nở rộ ra hai luồng chói mắt quang mang, long vĩ ngăn, lại cuồn cuộn nổi lên một đoàn đoàn lốc xoáy, long thân đã muốn mượn lực đảo mắt du hướng về phía kia đoàn tử khí.

Hạ Vân Kiệt long vĩ ngăn, kia hai đại rùa biển lập tức cảm ứng được đáy biển thủy áp biến hóa, sâu thẳm tròng mắt chợt bắn ra lưỡng đạo lạnh như băng sắc bén ánh mắt, đầu uốn éo thẳng tắp hướng Hạ Vân Kiệt bơi tới phương hướng vọt tới.

Bất quá làm chúng nó nhìn đến bơi tới là một màu vàng cự long, cũng cảm nhận được kia mênh mông vô cùng, tang thương du cổ bá đạo hơi thở, lạnh như băng sắc bén ánh mắt lập tức chuyển thành kính sợ sắc, sau đó lập tức lui khởi nguyên bản thân thật dài cổ, thấp lớn như bóng rổ bình thường đầu.

Hạ Vân Kiệt đương nhiên cũng chú ý tới này hai thật lớn rùa biển, đơn giản ngay từ đầu bởi vì “Tử uân tiên khí”

xuất hiện, quá mức kinh hỉ mà xem nhẹ chúng nó mà thôi. Nay gặp chúng nó thu hồi sắc bén ánh mắt, hướng chính mình cúi đầu, trên người nhưng lại ẩn ẩn có cường đại hơi thở dao động, trong đầu không khỏi cả kinh, dưới ánh mắt ý thức dừng ở chúng nó trên người.

Gặp Hạ Vân Kiệt ánh mắt xem hạ chính mình, hai rùa biển nhất thời cảm thấy không hiểu uy áp, trong cơ thể pháp lực bính thể mà ra.

Chợt gian thật lớn ngăm đen, che kín văn lộ quy xác phát ra đạo đạo kim chúc hàn quang, nước biển nhất đụng tới kia hàn quang nhưng lại phảng phất lập tức đóng băng ở bình thường, đình chỉ lưu động.

“Cảnh giới là Trúc Cơ kì cảnh giới, hùng hậu khổng lồ pháp lực lại ít nhất so sánh Kim Đan kỳ, ở nay đạo pháp xuống dốc niên đại, nếu không phải ta, chỉ sợ thật đúng là không có người có thể ép trụ chúng nó.” Hạ Vân Kiệt trong lòng âm thầm lại lắp bắp kinh hãi, trên người hơi thở mạnh nhất trướng, chậm rãi phảng phất thiên quân vạn mã bình thường hướng hai rùa biển nghiền áp mà đi.

“Ngao ô!” Hai rùa biển một tiếng kêu rên, trong nháy mắt liền ngã xuống đến ngọn núi phía trên, tứ chi ghé vào mặt đất, lạnh run, cũng không dám nữa có gì hành động thiếu suy nghĩ.

Hạ Vân Kiệt gặp hai rùa biển không dám hành động thiếu suy nghĩ, thế này mới thu hồi trên người cường hãn cự long hơi thở, ở trong nước một quyển, hiện ra nhân loại bộ mặt.

Nhất hiện ra nhân loại bộ mặt, Hạ Vân Kiệt liền cảm giác được thật lớn nước biển áp lực. Bất quá Hạ Vân Kiệt nãi vu tộc thân, kế thừa là thượng cổ vu vương Hạ Vũ huyết mạch, tự nhiên là không đem điểm ấy nước biển áp lực

để ở trong lòng, hơi hơi run lên, kia nước biển liền ào ào tách ra, hiện ra một cái nối thẳng tử uân tiên khí thông đạo.

Hai rùa biển thấy thế, càng phát ra chiến căng sợ hãi, quỳ rạp trên mặt đất một cử động cũng không dám.

Hạ Vân Kiệt như giẫm trên đất bằng đi tới kia đoàn tử uân tiên khí bên trong, há mồm mạnh nhất hấp, nhất thời tử uân tiên khí quay cuồng, có một đạo như thất luyện tử uân tiên khí theo khối không khí trung lao ra, sau đó bay vào Hạ Vân Kiệt trong miệng.

Tử uân tiên khí cùng kia Đông Lai tử khí là cùng một cấp bậc thiên địa tinh thuần năng lượng, bất quá kia Đông Lai tử khí là không biết xuyên qua bao nhiêu hàng tỉ dặm, mới vừa rồi bị giờ mẹo tu luyện Hạ Vân Kiệt thu thập hút vào trong cơ thể, kia độ dày tổng số lượng lại như thế nào so với được với cái này ở trước mắt ngưng tụ thành đoàn tử uân tiên khí.

Hạ Vân Kiệt này há mồm mạnh nhất hấp, tuy rằng tức khắc liền chỉ, nhưng này gần một ngụm cũng đã để được với giờ mẹo một cái canh giờ tu luyện. Chỉ cảm thấy trong cơ thể vu lực dư thừa, thượng trung hạ bên trong tử phủ ba tôn nguyên anh đều tựa hồ đột nhiên tăng trưởng một tia, bách hải thông thái, cả người tinh thần.

“Trách không được này hai rùa biển tuy rằng không hiểu kim đan đại đạo, nhưng trong cơ thể mênh mông pháp lực cũng đã có thể so sánh kim đan tu sĩ, này tử uân tiên khí quả thật là trong thiên địa nhất đẳng nhất linh khí.” Hạ Vân Kiệt âm thầm cảm khái một tiếng, sau đó ánh mắt như điện đảo qua bốn phía kia năm tòa sơn phong.

Này vừa thấy, Hạ Vân Kiệt khóe miệng kìm lòng không được lộ ra vui vẻ tươi cười.

Thật sự là đi tìm mòn giày cũng không thấy, vô tình tìm được chẳng tốn công. Này năm tòa sơn phong ẩn ẩn trung vừa vặn không bàn mà hợp ý nhau thiên địa ngũ hành tụ linh chi trận, năm tòa sơn phong dưới nhất trụ kình thiên nguy nga núi cao lại vừa vặn hợp với đáy biển địa mạch, kể từ đó, vô số năm tháng trung, này năm tòa sơn phong không chỉ có ở tụ liễm địa mạch linh khí, hơn nữa thân mình đã ở linh khí ôn dưỡng rèn luyện, thành linh phong cả vật thể tản ra linh khí.

Cuối cùng tìm được rồi chính mình muốn tìm được linh phong, nhưng lại là năm tòa, vừa vặn bố trí Thương Bắc quát sơn động phủ, Hạ Vân Kiệt tâm tình tất nhiên là tốt, tâm niệm vừa động, nhân đã muốn đạp thủy bích hình thành thông đạo đi tới kia hai rùa biển sở bát ngọn núi phía trên.

“Này năm tòa sơn phong ta là muốn dẫn đi bố trí động phủ, ta mang đi, nơi này chỉ sợ cũng không thích hợp các ngươi tu luyện. Không biết các ngươi là phủ nguyện ý theo ta đi, làm của ta hộ phái thần thú, ta khả truyền cho các ngươi kim đan đại đạo, nếu các ngươi thiên phú hảo, ta còn khả truyền cho các ngươi tu thành nguyên thần phương pháp, đến lúc đó các ngươi cho dù phá không mà đi, thành tựu tiên nhân thân cũng cũng không phải không có hi vọng.” Hạ Vân Kiệt nhìn hai bát nằm ở mặt đất rùa biển, vẻ mặt ôn hoà nói.

Tuy rằng hai rùa biển pháp lực hùng hậu khả so sánh Kim Đan kỳ tu sĩ, nhưng cảnh giới dù sao chính là Trúc Cơ kì, lấy Hạ Vân Kiệt nay thực lực, muốn tiêu diệt này hai rùa biển cũng bất quá chính là phất tay gian sự tình, nhưng nơi này dù sao cũng là hai rùa biển tu luyện nơi, hắn cũng là không muốn bạc đãi chúng nó.

Chỉ tiếc, này hai rùa biển tuy rằng tu luyện thời gian ngân nga, nhưng dù sao không thuộc nhân loại lại nghe

không hiểu Hạ Vân Kiệt trong lời nói, chỉ biết là bát nằm ở mặt đất, dùng khẩn cầu ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt, hy vọng hắn có thể thả chúng nó một con đường sống.

Long là trong biển chi vương, lại có như thế uy nghiêm, hai rùa biển lại căn bản hưng không nổi một tia phản kháng dũng khí.

Hạ Vân Kiệt gặp hai rùa biển không có phản ứng, không khỏi âm thầm cười chính mình hồ đồ, người này loại đều còn có Hán ngữ, tiếng Anh đằng đằng chi phân đâu, chính mình cùng rùa biển nói tiếng Trung, chúng nó lại như thế nào nghe hiểu được.

Vì thế Hạ Vân Kiệt đành phải thả ra ý niệm, đem chính mình ý tứ thông qua ý niệm truyền vào hai rùa biển đầu óc bên trong.

Ý niệm trao đổi, đây là chỉ thuộc loại tinh thần ý niệm đến một chút cảnh giới tu sĩ có thể dùng là trao đổi phương thức. Loại này trao đổi phương thức đột phá ngôn ngữ loại này trao đổi môi giới cực hạn, là thẳng chỉ ý niệm căn nguyên trao đổi phương thức.

Cái này như chúng ta cùng người nói “Sơn” Khi, người nghe nghe thế tự đầu óc hội tự động đem này tự chuyển hóa vì trong hiện thực sơn, mà ý niệm trao đổi tắc trực tiếp lướt qua này trung gian quá trình, sơn chính là sơn, cũng không cần ngôn ngữ này môi giới.

Ngay từ đầu hai rùa biển đột nhiên phát hiện trong não hơn một đạo tin tức, còn bị hách nhất đại khiêu, bất quá làm chúng nó ý thức được là chuyện gì xảy ra khi, hai ánh mắt lại đột nhiên sáng đứng lên.

Bóng rổ đại đầu liên tục điểm, đem ngọn núi đều xao đá vụn vẩy ra, “Thùng thùng thùng!” Vang lên.

Rùa sống lâu nguyên bản liền so với người dài rất nhiều, cho nên mới có ngàn năm vương bát vạn năm quy nói chuyện. Đương nhiên nói ngàn năm vạn năm còn là có chút khoa trương, một hai trăm năm rùa biển vẫn phải có. Chính là này hai rùa biển cũng không phải tầm thường rùa biển, bởi vì nhiều năm sinh hoạt tại này phiến tràn ngập tiên linh khí Linh sơn bên trong, ngày đêm hấp thu tiên linh khí, hơn nữa rùa biển bất đồng này khác đáy biển sinh vật, sống lâu tinh thông. Này hai rùa biển cuộc sống lâu, lại ngày đêm hấp thu tiên linh khí, dần dần thế nhưng mở một tia linh trí, bắt đầu hiểu được hấp thu luyện tức. Chính là này hai rùa biển tuy rằng là quy trung thiên tài, vô sự tự thông bước vào tu tiên chi đạo, nhưng dù sao không người chỉ đạo. Như thế tu hành hai ngàn dư năm, mặc dù dựa vào rùa biển trời sinh vô cùng cường đại thân thể ở trong cơ thể tích góp từng tí một có thể so với Kim Đan kỳ chân khí, lại thủy chung không thể ngưng tụ kim đan chi yếu lĩnh.

Tuy nói ngàn năm vương bát vạn năm quy, nhưng dù sao cũng là khoa trương thuyết, cầm này hai rùa biển mà nói, nếu không phải tu hành chi cố, chỉ sợ sớm liền nguyên thọ hao hết mà chết, lại đâu có thể nào cuộc sống hai ngàn dư năm. Nhưng dù là như thế, nếu không những bước trên kim đan đại đạo, hai rùa biển chỉ sợ tái sống cái mấy trăm năm cũng liền thọ chung chính tẩm. Này tử uân tiên khí cho dù tốt nữa cũng cùng chúng nó không có gì can hệ. Cho nên hai rùa biển vừa nghe Hạ Vân Kiệt không chỉ có không lấy chúng nó tánh mạng, còn muốn truyền chúng nó kim đan đại đạo, thậm chí còn có so với kim đan đại đạo rất cao trình tự công pháp, như thế đại cơ duyên ở phía trước, hai rùa biển lại như thế nào không muốn?

Chỉ tiếc hai rùa biển mặc dù tu hành thời gian đã lâu, cũng không biết ý niệm trao đổi phương pháp, sợ trả lời đã muộn Hạ Vân Kiệt hội thay đổi chủ ý, vội vàng đem đầu khái thiếu chút nữa đem ngọn núi đều phải cấp khái

ra một cái động lớn đến.

Hạ Vân Kiệt gặp hai rùa biển đem đầu dập đá vụn bay loạn, không khỏi một trận vui vẻ, lại thấy chúng nó rõ ràng không chỉ có pháp lực hùng hậu, mấy ngàn năm như một ngày tu hành mà ngưng tụ tinh thần ý niệm cũng cực kì cường đại, cũng không biết ý niệm trao đổi phương pháp, thật sự là không có bảo sơn lại không biết như thế nào sử dụng, không khỏi cười cười, lẩm bẩm:“Dù sao sớm hay muộn cũng là muốn truyền chúng nó đạo pháp, không bằng hiện tại liền truyền, cũng đỡ phải chúng nó chỉ biết là gật đầu.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 654 : Xa hoa du thuyền

Nếu tâm ý đã định, Hạ Vân Kiệt liền suy nghĩ truyền gì môn công pháp cấp hai rùa biển.

Từ Hạ Vũ huyết mạch giác tỉnh sau khi, Hạ Vân Kiệt trong não liền hơn rất nhiều tin tức, sau lại theo tu vi ngày đêm tinh tiến, trong đầu tin tức bất tri bất giác càng phát ra nhiều đứng lên. Lần trước hóa thân Đế Giang, tu vi đột phi là lúc, lại có rộng lớn vô cùng tin tức dâng tiến đầu óc, thậm chí ngay cả viễn cổ một ít bàng bạc trường hợp, mông mông lung lông trung tựa hồ cũng khuy đến một tia. Chính là Hạ Vân Kiệt lại không biết nói này trường hợp đến tột cùng là cái gì, lại ý nghĩa cái gì.

Kia rộng lớn tin tức trung trừ bỏ tối trung tâm [vũ vương quyết], còn có rất nhiều tu luyện pháp môn. Muôn hình muôn vẻ, đủ loại, không chỉ có có vu tộc tu luyện pháp môn, đạo gia tu luyện pháp môn, thậm chí ngay cả yêu tộc, cỏ cây tinh linh tu luyện pháp môn cũng có.

Hạ Vân Kiệt chính suy nghĩ, đột nhiên trong não liền không hề dấu hiệu nhảy ra một môn tu luyện công pháp.

[thần võ quy tướng tâm kinh], Hạ Vân Kiệt hơi hơi nhất kinh ngạc, hắn cũng không biết khi nào chính mình trong đầu có như vậy một bộ tu luyện pháp môn. Bất quá Hạ Vân Kiệt lại không đi suy nghĩ sâu xa, từ Hạ Vũ huyết mạch sau khi giác tỉnh, hắn trong não tổng hội thường thường có chút tin tức mạnh xuất hiện, hơn nữa ở cảnh giới đột phá là lúc, mạnh xuất hiện tin tức hội đặc biệt nhiều. Cái loại cảm giác này giống như này đó tin tức nguyên bản liền viết ở thân thể hắn, theo hắn cảnh giới đột phá, đi bước một bị phá giải đi ra.

Bởi vì trong não kia rộng lớn tin tức, Hạ Vân Kiệt nay nhãn giới đã muốn cực cao, lược lược vừa thấy kia [

thần võ quy tướng tâm kinh], liền biết này bộ pháp môn chính thích hợp rùa biển tu luyện, liền cũng sẽ không tái chần chờ, đem hai rùa biển gọi đứng lên, sau đó đưa tay ở chúng nó trên đầu một điểm.

Nhất thời rộng lớn [thần võ quy tướng tâm kinh] như thao thao nước sông dâng tiến hai rùa biển đầu óc bên trong, cho dù lấy này hai rùa biển sinh hoạt hai ngàn dư năm sở ngưng luyện tinh thần ý niệm đối mặt như thế rộng lớn khổng lồ tin tức, đều thiếu chút nữa muốn hỏng mất hỗn loạn, thậm chí trên mặt đều lộ ra cực kì vẻ mặt thống khổ.

Hạ Vân Kiệt rất nhanh sẽ thu hồi tay, mà kia hai rùa biển trên mặt vẻ mặt thống khổ cũng rất mau chuyển vì an tường bình tĩnh, bốn chân rơi xuống đất, **** bình thân, hai mắt khép hờ, đúng là vẫn không nhúc nhích, nguyên bản quanh thân dao động phập phồng pháp lực đang dần dần thu liễm nhập thể, bắt đầu trở nên rất nhỏ tối nghĩa đứng lên. Nguyên lai cũng là hai rùa biển được Hạ Vân Kiệt truyền lại thượng cổ Long cung long vương môn hạ quy thừa tướng tu luyện huyền quy pháp môn [thần võ quy tướng tâm kinh], hai ngàn dư năm tu hành hoang mang, sáng nay nghe thấy đạo rốt cục khuy huyền bí, cảm thấy trước mắt trở nên sáng ngời, toàn bộ tinh khí thần đạt tới trước nay chưa có ngưng tụ hợp nhất, thế nhưng song song đồng thời nhập định.

Hai ngàn năm dư năm tu hành, sáng nay muốn ngưng hợp cùng một chỗ, thật có thể nói là một lần là xong, lại khởi là tầm thường?

Hai rùa biển vừa vào định, Hạ Vân Kiệt lập tức liền cảm giác được không giống tầm thường hơi thở dao động, trong đầu hơi hơi vừa động, kháp chỉ tính tính, không khỏi một trận kinh ngạc.

Ngoan ngoãn, này hai rùa biển thế nhưng tại đây tu

luyện đã siêu hai ngàn năm, đúng là chính mình một trăm lần năm tháng!

Trong lòng một trận kinh ngạc sau, Hạ Vân Kiệt đối này hai rùa biển kìm lòng không được nổi lên một tia kính ý. Hai ngàn dư năm như một ngày tại đây tu luyện, này phân cầu đạo chi tâm loại nào kiên định, Hạ Vân Kiệt cũng là tự than thở phất như.

Nếu biết được đây là hai ngàn dư năm tu hành sáng nay muốn dung hợp cùng một chỗ, Hạ Vân Kiệt hiểu được cũng không phải nhất thời nửa khắc có thể hoàn thành, rõ ràng liền không hề để ý tới chúng nó, bắt đầu tinh tế tra xét khởi chỗ tòa này nguy nga núi cao cùng với đỉnh núi năm tòa sơn phong.

Năm tòa sơn phong phía trên là một đoàn tử uân tiên khí, mà năm tòa sơn phong cái đáy sở vây cũng là nhất bình.

Kia bình hiển nhiên cũng là ngày đêm chịu ngũ hành linh khí dễ chịu chi cố, tuy là núi đá, tính chất cứng rắn, nhưng mặt trên lại dài đầy mọc vô cùng tốt đáy biển thảm thực vật.

Hạ Vân Kiệt nhìn xem phiêu ở ngọn núi phía trên kia đoàn tử uân tiên khí, lại cúi đầu nhìn xem năm tòa sơn phong sở vây bình địa, trong lòng có chút suy nghĩ, thần niệm trong nháy mắt tham nhập kia năm tòa sơn phong sở vây bình địa.

Thần niệm tìm tòi nhập, liền nhìn đến kia bằng phẳng núi đá dưới có ngũ sắc sáng mờ xông lên. Thần niệm xuyên thấu quá sáng mờ, thấy được một khối một trượng phạm vi lớn nhỏ, cả vật thể bích sắc Ngọc Thạch. Kia ngũ sắc sáng mờ chính là theo này khối Ngọc Thạch thượng nở rộ đi ra.

Ngọc Thạch dưới là từ lúc chân núi dọc theo sơn thể hướng lên trên phun dũng vô hình nhiệt lưu. Kia nhiệt lưu chịu bích sắc Ngọc Thạch chặn đường, chia ra làm ngũ hướng bốn phía phân lưu mà đi, nhập vào năm tòa sơn phong cái đáy.

“Địa mạch!”

“Bích hà Huyền Ngọc!”

Hạ Vân Kiệt thấy như vậy một màn, trong đầu liên tiếp lóe ra hai cái tên, trên mặt lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng.

Kia vô hình nhiệt lưu đó là địa mạch. Địa mạch danh như ý nghĩa vì chi kinh mạch. Nhân thể kinh mạch nãi nhân thể khí huyết vận hành thông lộ, cũng có thể nói là nhân thể sinh mệnh tinh túy chi thông đạo. Địa mạch đồng dạng như thế, chính là địa chi tinh hoa vận hành chi thông đạo.

Kia khối cả vật thể bích sắc, nở rộ ngũ thải hà quang còn lại là bích hà Huyền Ngọc. Bích hà Huyền Ngọc, nguyên là bình thường ngọc bích, nhưng bởi vì Ngọc Thạch thường thường có hấp thu linh khí công hiệu. Này ngọc bích vừa vặn ở địa mạch xuất khẩu, ngày đêm chịu địa mạch tinh hoa rèn luyện ôn dưỡng, cửu nhi cửu chi liền thành chất chứa đại lượng thiên địa linh khí bích hà Huyền Ngọc.

Này bích hà Huyền Ngọc tàng nạp đại lượng thiên địa linh khí, mặc dù không thích hợp tu sĩ tu luyện khi trực tiếp hấp thu chi dùng, nhưng khả làm tiên gia động phủ căn cơ cùng với trận pháp trung tâm chi dùng.

Này tựa như một tòa đại hạ muốn bình thường vận hành cần một cái xứng điện trung tâm giống nhau, tiên gia động phủ muốn lâu dài tồn tại, hơn nữa còn muốn bảo trì linh khí dư thừa, đồng dạng cũng cần một cái căn cơ

trung tâm tồn tại.

Vốn Hạ Vân Kiệt là chuẩn bị xích tư mua khối đại Ngọc Thạch, làm tiên gia động phủ căn cơ cùng trận pháp trung tâm chi dùng. Lấy Hạ Vân Kiệt nay tài lực còn là mua khởi, đương nhiên ngay từ đầu bình thường Ngọc Thạch còn là không đạt được làm tiên gia động phủ căn cơ cùng trận pháp trung tâm chi dùng, bất quá có năm tòa linh phong bày ra tiểu ngũ hành tụ linh huyền trận, tụ tập linh khí ngày đêm ôn dưỡng, dần dần cũng là có thể chân chính phát huy căn cơ, trung tâm chi hiệu. Bất quá cần năm tháng cũng là phi thường dài lâu, khi đó mặc kệ là Hạ Vân Kiệt thân nhân hay là hắn chính mình bản nhân, sớm đã không ở trên đời này.

Nay có này bích hà Huyền Ngọc, không chỉ có tránh khỏi mua Ngọc Thạch cần tuyệt bút tài chính, chính yếu là ngay từ đầu có thể mở mang ra tốt nhất tiên gia động phủ.

Phát hiện bích hà Huyền Ngọc, Hạ Vân Kiệt một trận cao hứng sau, tiếp tục dụng thần niệm tra xét bốn phía, bất quá lại không có gì phát hiện.

Gặp tái không này khác ngạc nhiên trân quý vật, Hạ Vân Kiệt nhìn nhìn hai rùa biển, gặp chúng nó như trước ở nhập định bên trong, trên người dao động pháp lực càng phát ra mịt mờ, biết nhất thời nửa khắc chỉ sợ không thể theo nhập định trung tỉnh lại.

Gặp chúng nó nhất thời nửa khắc không thể theo nhập định trung tỉnh lại, Hạ Vân Kiệt rõ ràng tâm niệm vừa động, đem đã muốn luyện hóa nhập thể kia mặt thập nhị đô thiên vu tổ kì hoán đi ra.

Này vu tổ kì từ bị Hạ Vân Kiệt luyện hóa nhập thể, ngày đêm chịu hắn nguyên thần ôn nhuận, nay trở nên càng phát ra tối đen sâu thẳm, tản ra một tia trải qua vô tận

tang thương phong cách cổ xưa hơi thở, coi trọng liếc mắt một cái, phảng phất có thể đem người hồn phách cấp hấp cuốn đi vào.

Kia kì vừa gọi đi ra khi bất quá chính là một tiểu hài tử bàn tay như vậy lớn nhỏ, ở Hạ Vân Kiệt trong tay co duỗi phun ra nuốt vào hào quang.

“Đi!” Hạ Vân Kiệt khẽ quát một tiếng, kia thập nhị đô thiên vu tổ kì liền phóng lên cao, ở giữa không trung biến ảo làm một đem cả vật thể tối đen phi kiếm, sau đó phút chốc nhảy vào kia năm tòa sơn phong sở vây quanh bình địa.

Phi kiếm nhập thạch, phảng phất cắt đậu hủ bình thường, rất nhanh liền cắt cái đại khái có trăm đến mẫu phương khối bình địa, lại ở bên trong một trận cắt, rất nhanh đào ra kia khối trượng phạm vi bích hà Huyền Ngọc.

Hạ Vân Kiệt thấy thế tay một chiêu, vu tổ kì cùng kia bích hà Huyền Ngọc đều bay đến hắn trước người.

Hạ Vân Kiệt thu vu tổ kì, sau đó nhìn phiêu phù ở hắn trước người bích hà Huyền Ngọc, thâm thúy như bầu trời đêm con ngươi lóe ra trầm tư ánh mắt.

Rất nhanh, Hạ Vân Kiệt hướng bích hà Huyền Ngọc vươn ngón trỏ, kia ngón trỏ mũi nhọn tử quang lóe ra.

Đột nhiên, ngón tay vừa động, tử quang như điện xà phi vũ, ở bích hà Huyền Ngọc xẹt qua từng đạo khắc ngân, này đó nhìn như hỗn độn khắc ngân dần dần hội tụ thành một đám huyền diệu khó giải thích từ xưa tự phù.

Này khắc ngân mỗi tạo thành một cái từ xưa tự phù, bích hà Huyền Ngọc sáng mờ hãy thu liễm một phần, dần dần trở nên phong cách cổ xưa đứng lên, nhưng

không biết vì cái gì, trở nên phong cách cổ xưa bích hà Huyền Ngọc ngược lại làm cho người ta một loại không thể dùng từ ngôn hình dung tim đập nhanh cảm giác, phảng phất này bích hà Huyền Ngọc cất giấu vô tận hung hiểm.

Trận pháp trung tâm!

Hạ Vân Kiệt hiện tại khắc chính là Vu Hàm môn tiên gia động phủ trận pháp trung tâm, một khi này trận pháp trung tâm chế tác hoàn thành, về sau sở hữu tiên gia động phủ bố trí đều là theo này trận pháp trung tâm diễn sinh ra đi, thay lời khác nói đều là này trận pháp trung tâm chi nhánh.

Nắm giữ này trận pháp trung tâm liền nắm giữ cả tòa tiên gia động phủ!

Đồng dạng, này cũng là cả tòa tiên gia động phủ căn cơ, tiểu ngũ hành huyền trận tụ liễm mà đến thiên địa linh khí đem hội tụ tại đây, đồng thời tiên gia động phủ nội sở nhu linh khí đem từ nơi này phát ra mà ra.

Căn cơ trung sở chất chứa linh khí càng hùng hậu, tiên gia động phủ trung linh khí tự nhiên cũng liền càng đậm úc.

Nếu là tiên phủ căn cơ, trận pháp trung tâm, muốn tưởng chế tác tự nhiên không dễ dàng như vậy. Hạ Vân Kiệt ngồi xếp bằng ở đất, ngón tay như bút bình thường, rồng bay phượng múa, dần dần hắn cái trán thế nhưng chảy ra nhiều điểm trong suốt giọt mồ hôi.

“Hô!” Hạ Vân Kiệt thật dài phun ra một hơi, thu hồi ngón tay, sau đó nhắm mắt lại điều tức.

Lấy hắn nay công lực, muốn tưởng hành văn liền mạch lưu loát hoàn thành một tòa tiên gia động phủ căn cơ

cùng trận pháp trung tâm chế tác cũng thực khó khăn, trung gian cần hơi chỉ điều tức tạm dừng.

Nhắm mắt lại, vũ vương quyết lặng yên vận chuyển.

Nhất thời phiêu phù ở năm tòa sơn phong phía trên tử uân tiên khí phảng phất đã bị cái gì thật lớn lực hấp dẫn, Tử Vân quay cuồng, sau đó phút chốc bắn ra một đạo thất luyện bàn tử khí, bị Hạ Vân Kiệt như cá voi hấp thủy hút vào trong cơ thể.

Tử Vân quay cuồng, lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ ở giảm bớt.

Tử uân tiên khí dâng nhập thể, Hạ Vân Kiệt cảm giác được cả vật thể sảng khoái. Thượng trung hạ ba tòa tử bên trong phủ tam tôn nguyên anh phảng phất cơ khát nhiều ngày trẻ mới sinh, liều mạng há mồm cắn nuốt dâng mà vào tử uân tiên khí, kia tử quang quanh quẩn thân thể phảng phất thổi khí giống nhau, không ngừng lớn mạnh.

Đang lúc Hạ Vân Kiệt đắm chìm đang không ngừng thành lớn biến cường tu luyện khoái cảm bên trong, khó có thể tự kềm chế khi, nguyên bản bầu trời xanh không mây trên biển không đột nhiên có mây đen dâng mà đến.

Rất nhanh liền mây đen bao quanh, quay cuồng bắt đầu khởi động, mây đen bên trong có điện xà loạn vũ, có rất lớn uy áp bao phủ này phiến hải vực, phảng phất kia mây đen trung cất giấu một đầu tuyệt thế hung thú.

Trong biển, có một chiếc du thuyền phá lãng đi tới.

Đây là một chiếc siêu cấp xa hoa du thuyền. Du thuyền không chỉ có có vịnh du trì, tối thượng tầng sàn tàu còn có phi cơ trực thăng rớt xuống bình, một chiếc phi cơ

trực thăng lẳng lặng đứng ở mặt trên.

Sàn tàu bốn phía đứng một đám dáng người khôi ngô, thần sắc lạnh lùng vô cùng nam tử!

Nếu lúc này có quân nhân ở đây, khẳng định có thể theo này đó nam tử trên người ngửi được huyết tinh cùng nguy hiểm hơi thở!

Đây là chân chính theo mưa bom bão đạn trung đi ra người trên thân mới có hơi thở!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 655 : Biến dị

“Haines là ăn cứt sao? Không phải nói hôm nay này phiến hải vực không có gió lốc sao?” Sàn tàu, bể bơi bên cạnh, đang nằm ở bờ cát ghế, hưởng thụ tắm nắng cùng mỹ nữ mạt du mát xa, một tóc vàng nam tử tuổi đại khái năm mươi đến tuổi một bên ngồi xuống tùy ý bikini mỹ nữ hỗ trợ đem hắn thân mình khỏa đứng lên, một bên mất hứng mắng.

Lúc này nếu có Mỹ quốc quốc gia khí tượng cục viên chức tại đây, khẳng định hội phi thường giật mình, vì vậy tóc vàng nam tử trong miệng Haines đúng là bọn họ đầu đầu, Mỹ quốc quốc gia khí tượng cục cục trưởng, tuyệt đối là Mỹ quốc thượng lưu xã hội tôn quý nhân sĩ. Bất quá đến này tóc vàng nam tử trong miệng, mắng hắn lại giống như cùng mắng một con chó không có gì khác nhau.

“Đây là ông trời cũng muốn giúp ta sao?” Làm tóc vàng nam tử bọc khăn tắm đứng lên khi, xa xa, một chiếc du thuyền một nam tử đồng dạng một đầu tóc vàng, mũi như ưng miệng, lại loan lại tiêm, tuổi đại khái ở bốn mươi đến tuổi giơ vọng kính mắt nhìn kia phiến bị mây đen bao phủ hải vực, còn có kia ở sóng biển trung xóc nảy siêu cấp xa hoa du thuyền.

“Các ngươi có thể động thủ !” Nam tử khóe miệng gợi lên một chút tàn khốc cười lạnh, buông xuống trong tay kính viễn vọng, xoay người đối phía sau một đôi nam nữ nói.

Nàng kia dáng người mặt ngoài thướt tha, hỏa bạo đến cực điểm, nhưng trừ bỏ tròng mắt là màu xám, mặc kệ là làn da còn là tóc lại tất cả đều là lục sắc, kia nam tử đồng dạng như thế.

“Là, Brad tộc trưởng!” Lục sắc nữ tử cùng nam tử đồng thời khom người đáp.

“Tộc trưởng! Ha ha!” Mũi ưng nam tử cũng chính là Brad nghe được tộc trưởng hai chữ không khỏi ngửa đầu một trận tùy ý cuồng tiếu.

Đang cười trong tiếng, lục sắc nữ tử cùng nam tử thối lui đến sàn tàu, sau đó ngửa đầu nhìn nhìn mây đen bao phủ thiên không, mày hơi hơi cau, trong đầu ẩn ẩn nổi lên một tia nguy hiểm cảm giác.

Bất quá hai người cũng không có suy nghĩ sâu xa, huống hồ Brad chưởng quản sinh tử của bọn họ, cho dù biết rõ đỉnh đầu mây đen có chút không tầm thường, hai người cũng chỉ có thể cố định chấp hành Brad mệnh lệnh.

Phút chốc, ô áp áp mây đen dưới, hai đạo bóng xanh theo sàn tàu xẹt qua, nhảy vào ngập trời sóng biển bên trong.

Hai đạo lục quang ở trên biển rất nhanh phá lãng đi tới, rất nhanh liền tới gần chính quay đầu chuyển biến trở về địa điểm xuất phát siêu cấp xa hoa du thuyền.

“Đó là cái gì vậy?” Chẳng sợ mây đen bao phủ, lôi điện ở mây đen trung quay cuồng, như trước thẳng bất động, thần sắc lạnh lùng đứng ở sàn tàu bọn nam tử sắc bén ánh mắt rất nhanh liền phát hiện rất nhanh hướng du thuyền tới gần hai đạo lục tuyến.

Bất quá làm hộ vệ vừa mới phát hiện dị trạng, liền có lưỡng đạo bóng xanh theo trên biển **** mà ra.

Sàn tàu hộ vệ cơ hồ không có gì chần chờ, liền rút ra thương đối với kia hai đạo bóng xanh liên tục xạ kích.

Viên đạn ở trên biển bay vụt, tiếng súng chợt vang lên, lại nháy mắt bao phủ ở âm vang tiếng sấm bên trong, nhưng du thuyền người trên lại đều nghe được.

“Sao lại thế này?” Nhất bố trí xa hoa đến cực điểm trong phòng, kia năm mươi tuổi tả hữu tóc vàng nam tử trong mắt lóe ra một tia hàn quang, một bên tiếp tục chậm rãi chà lau ướt sũng tóc, một bên cầm lấy trên bàn một cái điều khiển nhấn một cái.

Nhất thời đối diện hắn màn hình sáng đứng lên, hiện ra trên sàn tàu tình cảnh.

Sàn tàu, lúc này dĩ nhiên hơn một đôi cả người lục sắc nam nữ. Không chỉ có như thế, trên sàn tàu vừa rồi thoạt nhìn còn phi thường cường hãn hộ vệ, lúc này đã muốn hoành thất thụ bát nằm một đất.

“Người biến dị! Người biến dị!” Tóc vàng nam tử nhìn đến trên sàn tàu kia đôi trên mặt treo lãnh khốc vô tình biểu tình lục sắc nam nữ, vốn là bình tĩnh sắc mặt đột nhiên đại biến.

“Brad! Nhất định là Brad! Hắn cũng dám gạt ta!” Tóc vàng nam tử phẫn nộ gầm rú nói.

Tóc vàng nam tử gầm rú là lúc, trên sàn tàu kia đối người biến dị lại liên tiếp giết vài hộ vệ. Thậm chí tóc vàng nam tử nhìn đến rõ ràng có một hai viên đạn bắn trúng kia người biến dị thân mình, nhưng là chỉ có thể hơi chút ngăn cản một chút bọn họ bộ pháp, căn bản không thể đối bọn họ thân thể tạo thành căn bản tính thương tổn.

“Chết tiệt Brad, chết tiệt người biến dị!” Tóc vàng nam tử thấy thế trên mặt rốt cục lộ ra một tia kinh hoảng sắc.

“Tộc trưởng, đối phương quá mạnh mẽ, chúng ta chỉ sợ

ngăn không được.” Đang lúc lúc này có nam tử mạnh đẩy cửa mà vào, nói.

Cho dù như thế khẩn trương là lúc, này nam tử đối mặt tóc vàng nam tử khi còn là cung khiêm loan hạ eo.

“Cấp Harle gọi điện thoại!” Tóc vàng nam tử âm thanh lạnh lùng nói.

Harle, Mỹ quốc Thái Bình Dương hạm đội tư lệnh.

“Chỉ sợ không còn kịp rồi!” Tóc vàng nam tử thanh âm vừa hạ, trước cửa đột nhiên bóng xanh chợt lóe, kia nguyên bản còn tại trên sàn tàu lục sắc nam tử không biết khi nào đã muốn đến cửa, sau đó thủ đối với đứng ở cửa nam tử mặt sau mạnh nhất kích, toàn bộ tay thế nhưng lập tức liền theo hắn lưng xuyên thấu mà qua, bàn tay năm ngón tay trong lúc đó rõ ràng chính là cái còn tại nhảy lên máu chảy đầm đìa trái tim.

“Jason tiên sinh, hiện tại nên đến phiên ngươi !” Người biến dị trong tay túm trái tim rụt trở về, sau đó trực tiếp nhét vào trong miệng, bẹp hai hạ, hướng tóc vàng nam tử nói.

Nói xong, còn lây dính máu tươi tay chậm rãi hướng Jason chộp đi.

Đã có thể ở phía sau, trong phòng đột nhiên một trận mãnh liệt bạch quang, người biến dị theo bản năng nhắm hai mắt lại.

Làm người biến dị mở to mắt khi, trong phòng đã muốn rỗng tuếch.

“Đáng chết!” Người biến dị mắng một tiếng, người đã muốn rất nhanh ra phòng đi vào đuôi thuyền trên sàn tàu.

Cuộn sóng ngập trời trên biển, một chiếc loại nhỏ ca nô chính khai chừng mã lực hướng xa xa chạy tới. Điều khiển loại nhỏ ca nô rõ ràng đó là Jason tộc trưởng.

“Jenny có thể đi rồi!” Nam tử người biến dị đứng ở đuôi thuyền, khóe miệng gợi lên một chút khinh miệt cùng tàn nhẫn cười lạnh, lạnh lùng bỏ lại một câu, dược thân nhập hải, cấp tốc hướng ca nô đuổi theo.

Được xưng là Jenny nữ tính người biến dị thấy thế, lạnh lùng cười, tùy tay bắn hai phát, sát diệt trên thuyền cuối cùng hai người sau, thế này mới dược thân nhập hải, theo sát sau hướng ca nô đuổi theo.

Loại nhỏ ca nô tuy rằng khai chừng mã lực, tốc độ cực nhanh, nhưng còn là không bằng kia hai người biến dị, mắt thấy người biến dị sẽ đuổi theo.

“Ầm vang!” Đột nhiên thiên không một tiếng sơn băng địa liệt bàn nổ, một đạo thô như cự trụ, chói mắt vô cùng lôi điện xé rách thật dày mây đen, hướng hạ bổ xuống dưới.

Nhất thời gian, rất lớn thiên địa uy nghiêm bao phủ khắp hải vực, phảng phất tận thế muốn buông xuống bình thường.

Đừng nói Jason tộc trưởng đối mặt như thế lớn thiên địa uy nghiêm, trong óc trống rỗng, theo bản năng theo ca nô dược thân dựng lên, hướng đại hải nhảy xuống, nghĩ tận lực tránh đi kia nói lôi đình. Liền ngay cả kia hai người biến dị có siêu năng lực, đối mặt như thế lớn thiên địa uy nghiêm, cũng là cả người khắp cả người rét run, cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền vội tốc lui về phía sau.

Trực giác nói cho bọn họ, lấy bọn họ điểm ấy tiểu năng lực, chỉ cần lây dính chẳng sợ một chút bực này lôi

quang, chỉ sợ trong nháy mắt sẽ hóa thành tro tàn.

“Thế nhưng kết kim đan !” Cảm nhận được trên biển không thiên địa thay đổi bất ngờ, Hạ Vân Kiệt theo nhập định trung tỉnh lại, nhìn điên cuồng cắn nuốt bốn phía linh khí, quanh thân ẩn ẩn tản ra kim quang hai rùa biển, không khỏi lắp bắp kinh hãi, sau đó ngẩng đầu hướng lên trời nhìn lại.

Hai đạo tử quang theo trong mắt bắn ra, kia người trên đời trong mắt sâu không lường được nước biển nhất gặp được kia tử quang phảng phất băng tuyết tiêu hóa, ào ào hóa thành “Hư vô”.

“Lôi kiếp!” Nhìn đến một đạo thô to như cự trụ màu tím lôi đình xé rách mây đen hướng đại hải hung hăng đánh xuống, Hạ Vân Kiệt trái tim hơi hơi bị nhéo một chút, trong mắt lóe ra một tia lo lắng sắc.

Lôi kiếp giáp thiên địa oai, lại khởi cùng tầm thường? Kia hai rùa biển tuy rằng pháp lực hùng hậu, nhưng dù sao phía trước không có chân chính học quá thâm ảo thiên đạo, lại càng không biết thiên kiếp, nay không biết nặng nhẹ thương xúc Kết Đan, ngay cả cái hộ thân pháp bảo cũng chưa chuẩn bị, cho dù Hạ Vân Kiệt cũng không vô biết được chúng nó hay không có thể khiêng đi qua.

Chính lo lắng là lúc, Hạ Vân Kiệt sắc mặt tái biến, một đạo hắc quang theo não đỉnh lao ra, đảo mắt liền biến mất ở đáy biển, đúng là kia mặt thập nhị đô thiên vu tổ kì.

Vu tổ kì đảo mắt liền bay đến mặt biển.

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh, mắt thấy lôi đình đánh xuống, cho dù kia Jason tộc trưởng đã muốn dược thăng dựng lên, nhưng cũng bất quá chính là bỗng, như

trước bao phủ ở lôi đình dưới, sợ tới mức hắn hồn phi phách tán, nghĩ đến hẳn phải chết không thể nghi ngờ khi, một đạo hắc quang một quyển, đem hắn cuốn lên, nháy mắt biến mất ở đại hải phía trên.

“Ầm vang!” Một tiếng nổ, hắc quang vừa mới vừa biến mất, chói mắt vô cùng lôi đình liền đánh trúng ở tại ca nô phía trên, xuyên qua tầng tầng nước biển, đảo mắt đi ra trong đó một đầu rùa biển trên đỉnh.

“Còn đây là lôi kiếp, thu liễm tâm thần, đem hết toàn lực chống cự!” Hạ Vân Kiệt một bên vung tay lên đem cuốn Jason tộc trưởng vu tổ kì thu hồi đến, một bên dụng ý niệm thông tri hai rùa biển.

Làm Hạ Vân Kiệt đem ý niệm truyền cho rùa biển khi, rùa biển cũng đã muốn ý thức được có rất lớn thiên địa uy nghiêm đánh xuống, sớm sợ tới mức đầu chân đều lui vào quy xác, đem suốt đời công lực tất cả đều tập trung ở quy xác mặt trên.

Quy xác nhất thời nổi lên nói nói sáng mờ, kia sáng mờ văn lộ tung hoành, phảng phất tầng tầng lớp lớp võng cách.

“Oanh! Oanh!” Lôi đình bẻ gãy nghiền nát bàn bổ ra tầng tầng sáng mờ võng cách, nhưng nề hà kia tầng tầng lớp lớp võng cách thật sự nhiều lắm, chờ lôi đình bổ ra cuối cùng một tầng sáng mờ võng cách khi, uy lực đã muốn yếu bớt rất nhiều.

Nhưng dù là như thế, kia uy lực yếu bớt rất nhiều lôi đình bổ vào quy xác phía trên, còn là phách quy xác bùm bùm rung động, ẩn ẩn có một tia cái khe xuất hiện.

“Hoàn hảo có quy xác bực này trời sinh phòng ngự pháp bảo, nếu không lần này lôi kiếp hẳn phải chết không thể nghi ngờ a!” Hạ Vân Kiệt gặp rùa biển ngăn trở đạo thứ

nhất lôi đình, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi. Một đạo lôi đình qua đi, lấy Hạ Vân Kiệt ánh mắt nhưng thật ra có thể nhìn ra đến, lần này lôi kiếp là có kinh vô hiểm.

Bởi vì biết lần này lôi kiếp đối với hai rùa biển là có kinh vô hiểm, Hạ Vân Kiệt thế này mới có tâm tư đem ánh mắt đầu hướng đúng lúc cứu giúp xuống dưới Jason tộc trưởng, mà lúc này sống sót sau tai nạn Jason tộc trưởng gặp từng đạo lôi đình đánh xuống bổ vào thật lớn rùa biển trên người, sớm đã trợn mắt há hốc mồm, đều hoài nghi chính mình có phải hay không đã muốn đã chết.

Chính là người chết sau không phải hoặc lên thiên đường hoặc là xuống địa ngục sao? Này lại là làm sao? Này rùa biển, này lôi đình, này giống như đáy biển thế giới lại là chuyện gì xảy ra? Còn có kia Đông Phương nam tử lại là chuyện gì xảy ra? Vì cái gì hắn có thể ngồi ở dưới đáy biển, nước biển vì cái gì sẽ không bao phủ hắn? Không đúng, nước biển tựa hồ cũng không bao phủ ta, ta một chút cũng chưa cảm giác được nước biển áp lực!

Làm Jason tộc trưởng trợn mắt há hốc mồm, căn bản không biết chính mình sống hay chết khi, trên biển không, hai người biến dị sớm đã bỏ chạy rất xa, sau đó kinh hồn chưa định nhìn kia phiến hải vực.

Kia ca nô, kia xa hoa du thuyền ở lôi đình oanh kích dưới, thế nhưng ngay cả tra cũng chưa còn lại một chút, thậm chí liền ngay cả bọn họ nếu không phải tốc độ rất nhanh, chỉ sợ cũng muốn ở lôi đình dưới bụi bụi yên diệt.

Xa xa, được xưng là Brad tộc trưởng tay cầm kính viễn vọng, hắn không có thân lâm này cảnh, còn không thể giống hai người biến dị giống nhau rõ ràng cảm nhận được kia phiến hải vực rất lớn thiên địa uy lực, nhưng là

là cả kinh mở to hai mắt nhìn, bất quá càng nhiều cũng là mừng như điên!

Hắn biết, Jason tộc trưởng vừa chết, hắn chính là tiếp theo nhậm Rothschild gia tộc tộc trưởng!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 656 : Tộc trưởng

“Tộc trưởng! Ha ha, ta chính là tộc trưởng! Ta chính là thế giới chi vương! Không ai có thể ngăn cản của ta cước bộ, không ai có thể cãi lời mệnh lệnh của ta!” Brad buông xuống kính viễn vọng, hai tay hướng lên trời mà cử, tùy ý bừa bãi cười to.

Hồi lâu thẳng đến hai người biến dị một lần nữa trở lại trên thuyền, thật cẩn thận đi vào hắn phía sau khi, Brad mới dừng lại tiếng cười, chậm rãi xoay người, như chim ưng ánh mắt trên cao nhìn xuống nhìn bọn họ, nói:“Ta nói rồi, sống phải thấy người chết phải thấy thi thể, nhưng các ngươi lại tay không mà về!”

“Thỉnh tộc trưởng tha thứ!” Hai người biến dị mã mặt trên lộ hoảng sợ loan hạ eo, có lục sắc giọt mồ hôi theo bọn họ thái dương chảy xuống dưới.

“Hừ!” Brad lại chính là lạnh lùng quét hai người liếc mắt một cái, sau đó nhẹ nhàng chuyển chuyển ngón tay đội hai cái nhẫn, kia nhẫn phân biệt được khảm một cái móng tay lớn nhỏ, cả vật thể xanh biếc, tản ra yêu dị lục quang Ngọc Thạch.

Brad nhẹ như vậy nhẹ vừa chuyển, hai cái người biến dị kia tựa hồ ngay cả viên đạn đều không làm gì được cường hãn thân mình thế nhưng đã xảy ra vặn vẹo biến hình, đồng thời bọn họ trên mặt cũng lộ ra cực kì vẻ mặt thống khổ, lục sắc mồ hôi tí tách tích lạc trên mặt đất, khiến cho nguyên bản bóng loáng trong như gương sàn phảng phất tiên thượng lục sắc chất lỏng.

Trường hợp cực kì quỷ dị khủng bố, làm cho người ta mao khổng vẻ sợ hãi, nhưng Brad lại tựa hồ thực hưởng thụ trường hợp như vậy.

Sinh sát đoạt dư tẫn trong tay, chẳng sợ cường đại như người biến dị cũng không ngoại lệ!

“Xem lần này là thời tiết dị thường duyên cớ, tạm tha các ngươi lần này, nếu có chút lần sau, sẽ không dễ dãi như thế đâu!” Mặc dù thực hưởng thụ trường hợp như vậy, bất quá này hai người biến dị chung quy là hắn cường đại nhất thủ hạ, Brad có chừng có mực ngừng tay, thản nhiên nói.

“Đa tạ tộc trưởng!” Hai người biến dị thở dài nhẹ nhõm một hơi, lập tức cúi đầu cảm kích nói, trên sàn lục sắc mồ hôi ở bọn họ cúi đầu là lúc phảng phất đã bị cái gì lực hấp dẫn, hội tụ đến bọn họ bàn chân chỗ, trong nháy mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

“Tộc trưởng! Ha ha!” Lại nghe được tộc trưởng hai chữ, nhớ tới lúc này đây đem danh tới thật về, Brad nhịn không được lại ngửa mặt lên trời một trận cuồng tiếu, sau đó bàn tay to vung lên nói:“Trở về địa điểm xuất phát.”

Thay đổi bất ngờ đại hải phía trên, một chiếc xa hoa du thuyền rất nhanh liền tiêu thất, dường như chưa từng có đã tới. Mà xa xa, như trước mây đen quay cuồng, điện thiểm lôi minh, sóng biển mãnh liệt.

Đáy biển, Jason đầu óc rốt cục khôi phục một tia bình thường tự hỏi năng lực.

Hắn kia đôi màu lam ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt, thấu bắn ra vô cùng kinh hãi ánh mắt.

Bởi vì ai hai rùa biển rất gần, vừa rồi có một đạo lôi đình thiếu chút nữa lan đến gần hắn cùng Hạ Vân Kiệt, Hạ Vân Kiệt lại chính là đưa tay nhẹ nhàng vung lên, kia nói làm cho Jason mao khổng vẻ sợ hãi, linh hồn run rẩy, làm cho hai rùa biển liều mạng toàn lực ngăn cản lôi

đình liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Jason căn bản không thể tưởng tượng, đây là cái gì dạng lực lượng!

Hắn thậm chí suy nghĩ, kia chỉ nhìn đứng lên so với người Âu Mĩ thanh tú rất nhiều tay, nếu là đối với một ngọn núi nhẹ nhàng vung lên, kia núi có phải hay không lập tức liền san thành bình địa !

Cùng bực này lực lượng so sánh với, gia tộc bọn họ tiêu phí trăm năm âm thầm nghiên cứu, ở thường nhân xem ra vô cùng cường đại người biến dị, như trước nhỏ yếu cùng con kiến không có gì khác nhau.

Miêu tả đứng lên tựa hồ thời gian đã qua thật lâu, kỳ thật lôi kiếp tới cũng nhanh, đi cũng nhanh. Làm Brad đắc ý cưỡi xa hoa du thuyền trở về địa điểm xuất phát khi, kia phiến nguyên bản mây đen bao phủ, điện thiểm lôi minh trên biển không, rất nhanh liền gió cuốn mây tan, tan thành mây khói, khôi phục ban đầu biển xanh trời xanh! Đáy biển đồng dạng cũng khôi phục ban đầu bình tĩnh.

Lôi kiếp qua đi, hai rùa biển cũng không có lập tức mở to mắt đứng dậy, mà chính là vươn tay chân cùng đầu, giống phía trước giống nhau lẳng lặng vận chuyển [thần võ quy tướng tâm kinh].

Tuy rằng dựa vào trời sinh siêu cường phòng ngự năng lực, hữu kinh vô hiểm vượt qua lôi kiếp, nhưng lúc này đây lôi kiếp cũng cơ hồ muốn chúng nó mạng già, chúng nó phải lập tức vận chuyển điều tức, đương nhiên cũng cần củng cố kinh lôi kiếp sau càng phát ra tinh túy cường đại thân xác cùng kim đan.

“Vị tiên sinh này, ngươi tên là gì, vừa rồi muốn giết ngươi kia hai lục nhân là ai?” Gặp lôi kiếp đã qua, hai rùa biển lại nhập định, Hạ Vân Kiệt cũng hoàn toàn yên

lòng, nhìn bị hắn đúng lúc cứu đến tóc vàng nam tử, dùng thuần khiết Luân Đôn khang tiếng Anh hỏi.

“Tôn quý Đông Phương thần tiên, cảm ơn ngài đã cứu ta. Ta kêu Jason Rothschild, là Rothschild gia tộc đương nhiệm tộc trưởng. Vừa rồi kia hai lục nhân là chúng ta gia tộc trải qua trăm năm mới vừa rồi nghiên cứu đi ra người biến dị. Này hạng mục mấy năm nay vẫn là chúng ta trong gia tộc một vị đường đệ Brad ở phụ trách, hẳn là hắn phái bọn họ đến ám sát ta.” Jason thật sâu cúi đầu, vô cùng cung kính vô cùng chiến căng trả lời, trong lòng lại âm thầm kỳ quái Hạ Vân Kiệt thế nhưng hội nói tiếng Anh.

“Nguyên lai là bên trong gia tộc quyền thế chi tranh.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhất thời mất đi hứng thú, về phần kia hai người biến dị tuy rằng đối với người thường mà nói rất cường đại, nhưng đối với Hạ Vân Kiệt mà nói lại căn bản tính không được cái gì, thậm chí đối với hiện tại Cù Vệ Quốc, Lý Thanh Hồng mà nói cũng coi như không được cái gì, Hạ Vân Kiệt cũng sẽ theo khẩu vừa hỏi, còn không về phần bắt bọn nó để ở trong lòng:“Đối với các ngươi gia tộc bên trong quyền thế đấu tranh ta không có chút hứng thú, vừa rồi cứu ngươi cũng là bởi vì không đành lòng gặp ngươi bị lôi đình lầm đánh, hiện tại bên ngoài đã muốn gió êm sóng lặng, ta cái này đưa ngươi rời đi đi.”

Nói xong một điểm hắc quang theo Hạ Vân Kiệt mi tâm bắn ra, ở không trung mở ra, đúng là thập nhị đô thiên vu tổ kì.

“Ngài hiện tại đưa ta trở về kỳ thật là đưa ta đi chết. Các ngươi người Trung Quốc có câu người tốt làm được để, đưa phật đưa đến tây, tôn quý thần tiên làm sao về phần nhẫn tâm đưa ta đi chết đâu, còn thỉnh tôn quý thần tiên có thể tái cứu ta một lần, về sau phàm là cần dùng đến ta Jason địa phương, ta Jason tất hết sức trung thành vì

ngài cống hiến sức lực.” Jason xem kia phù không một mặt hắc kì, cờ xí hướng hắn xoắn tới, cuống quít nhất cung đến cùng, mặt mang bi thương sắc cầu xin.

“Ngươi như thế nào biết ta là người Trung Quốc?” Hạ Vân Kiệt đổ không sao cả Jason theo như lời cái gì “Hết sức trung thành vì ngài phục vụ”, bất quá Jason nói hắn là người Trung Quốc, nhưng lại ý đồ dùng Trung Quốc tục ngữ mà thuyết phục hắn, còn là làm cho Hạ Vân Kiệt sinh ra một tia hứng thú.

“Ở Đông Phương, trừ bỏ thần bí mà từ xưa Trung Quốc, ta không tiếp thu vì còn có cái nào quốc gia có thể sinh ra giống ngài giống nhau tràn ngập vô cùng thần tiên.” Jason cung kính trả lời.

“Ha ha! Nói không sai, liền hướng ngươi những lời này, ta sẽ thấy cứu ngươi một lần đi. Bất quá gia tộc của ngươi nếu có thể dùng trăm năm thời gian nghiên cứu ra người biến dị, hiển nhiên là cái lịch sử đã lâu, thực lực không kém gia tộc. Như vậy bên trong gia tộc quyền thế đấu tranh thường thường là có vẻ phức tạp, ta là không có tâm tình tham gia, cho nên tái cứu ngươi một lần không có vấn đề, nhưng muốn đoạt lại thuộc loại tộc trưởng vị trí cùng quyền lực, còn là cần chính ngươi cố gắng.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười nói, xem này Jason thuận mắt không ít.

“Hai lần ân cứu mạng đã muốn đủ, hơn nữa như vậy đại nạn không chết sau, nếu ta còn không thể đoạt lại thuộc loại của ta vị trí cùng quyền lực, thuyết minh ta cũng không xứng làm Rothschild gia tộc tộc trưởng.” Jason lại thật sâu cúc nhất cung, sau đó đứng thẳng thân mình nói, nói chuyện khi, trên người tản mác ra một cỗ cường đại tự tin cùng ngạo khí.

Hạ Vân Kiệt ý vị thâm trường nhìn Jason liếc mắt một cái, trong mắt lóe ra một tia thưởng thức sắc, thản nhiên

nói:“Không sai, quả nhiên có tộc trưởng khí thế. Kia đi, ta còn muốn ở đáy biển ở một đoạn thời gian, chờ ta rời bến sau, ngươi sẽ theo ta hồi Trung Quốc đi. Ta nghĩ, ngươi nói kia Brad khẳng định sẽ không nghĩ đến ngươi còn sống. Tuy rằng hắn có người biến dị nơi tay, bất quá các ngươi hai hiện tại là một cái ở minh, một cái ở ám, ngươi còn là có hòa nhau cục diện cơ hội.”

Nói những lời này sau, Hạ Vân Kiệt sẽ không tái để ý tới Jason, mà là tiếp tục tại kia khối vực Huyền Ngọc trên có khắc họa từ xưa cấm chế ký hiệu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 657 : Nhỏ bé

Ở Hạ Vân Kiệt khắc họa là lúc, hai rùa biển rốt cục theo nhập định mở to mắt. Song song ở trong biển cuồn cuộn nổi lên chợt lóe kim quang lốc xoáy, chờ lốc xoáy qua đi, hai rùa biển dĩ nhiên biến thành một đôi trung niên lưng còng nam nữ.

Tuy rằng Jason vừa rồi đã muốn đã trải qua đời này cũng chưa trải qua quá kỳ dị mạo hiểm sự tình, nhưng thấy như vậy một màn còn là nhịn không được giật mình ánh mắt đều trợn tròn.

Hai rùa biển biến thành hóa trung niên lưng còng nam nữ lại không để ý tới Jason, mà là song song đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, quỳ xuống đất cung kính dập đầu ba cái.

Bọn họ mặc dù chưa bao giờ ở thế tục cuộc sống quá, nhưng cũng biết nói chính mình lần này chịu Hạ Vân Kiệt ân tình thâm như hải, không thua cha mẹ chi ân.

Hạ Vân Kiệt bởi vì ở khắc họa là lúc không thể phân tâm, không để ý đến hai rùa biển, hồi lâu mới lại mặt mang mỏi mệt sắc thu tay, hơi chỉ điều tức, thế này mới nhìn về phía rùa biển biến thành huyễn trung niên nam nữ, hướng bọn họ cười cười, truyền đi một đạo tin tức:“Này mấy **** tiếp tục ở trong này tu luyện củng cố căn cơ đi, ta tạm thời đi về trước.”

“Là, chưởng môn!” Hai rùa biển cung kính dập đầu, hướng Hạ Vân Kiệt truyền đi một đạo tin tức.

“Dập đầu lễ tiết liền miễn, về sau đứng trả lời đó là. Đúng rồi, còn không biết các ngươi tên gọi là gì?” Hạ Vân Kiệt truyền một đạo tin tức đi qua.

“Đệ tử cũng không tên, còn thỉnh chưởng môn ban thưởng tên.” Hai rùa biển cung kính cúi đầu.

“Chúng ta tên là Vu Hàm môn, mọi người đã vốn là không tên không họ, ta liền ban thưởng các ngươi vu họ, hào Huyền Tử cùng Thải Hà.” Hạ Vân Kiệt nghĩ nghĩ, truyền một đạo tin tức đi qua.

Hai rùa biển, cũng chính là Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà được danh hào đều thực vui vẻ về phía Hạ Vân Kiệt cúi đầu nói lời cảm tạ.

Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó thập nhị đô thiên vu tổ kì một quyển, cuồn cuộn nổi lên Jason cùng kia khối vực Huyền Ngọc, hóa thành một đạo hồng quang, đảo mắt biến mất ở đáy biển thế giới.

Một vòng trăng sáng nhô lên cao, gió êm sóng lặng.

Lúc này đã là ban đêm, một điểm hồng quang theo đáy biển lòe ra, ở mặt biển hơi chỉ tạm dừng, nhắm hướng đông phương vạch tới.

Bầu trời đêm dưới, một chút hồng quang như lưu tinh hoa lạc thanh sơn ven hồ Nhậm gia sơn trang khách sạn.

Nhậm gia sơn trang khách sạn chiếm trăm đến mẫu, lúc trước Nhậm Vĩnh Cường thu mua nhà này sơn trang khách sạn khi, trừ bỏ khách sạn lầu chính đã muốn hoàn công đầu nhập kinh doanh sử dụng, còn có mấy chục đống lạn vĩ biệt thự đàn.

Lúc ấy Nhậm Vĩnh Cường căn bản không có tài lực để ý tới lạn vĩ biệt thự đàn, bất quá nay Nhậm gia khách sạn sớm đã phát triển trở thành vì tài chính hùng hậu xích cơm ẩm công ty, kia mấy chục đống lạn vĩ biệt thự đàn nay đều đã muốn một lần nữa cải biến hoàn công, trở

thành chân chính tọa lạc cùng thanh sơn nước biếc bên trong xa hoa nghỉ phép biệt thự.

Nhậm Vĩnh Cường cấp Hạ Vân Kiệt chuyên môn chỉnh một tòa lâm hồ y sơn, che lấp ở liễu rủ tùng lâm trong lúc đó biệt thự.

Biệt thự cao thấp hai tầng, diện tích đại khái năm trăm mét vuông tả hữu, nhưng biệt thự lâu thể còn có hoa viên mặt cỏ hợp nhau đến chiếm đã có năm ngàn đến mét vuông. Cao lớn xanh tươi cây rừng, làm đẹp một ít sắc thái tiên diễm Hoa nhi, hình thành thiên nhiên tường vây, đem biệt thự cùng bên ngoài thế giới cách mở ra.

Làm Jason theo một mảnh hoàn toàn tối đen thế giới đột nhiên cảm thấy trước mắt sáng ngời khi, xuất hiện ở trước mặt hắn chính là này nhất đống biệt thự.

“Mấy ngày nay ngươi liền tạm thời trước ở nơi này đi, chính mình cảm giác có nắm chắc, ngươi tùy thời có thể đi. Cuộc sống cần cái gì, hoặc là có cái gì nghi hoặc, ngươi có thể tìm Thái Hiểu Phân nữ sĩ, nàng hội rất thích ý giúp ngươi.” Hạ Vân Kiệt bỏ lại một câu, nhẹ như không có gì cầm kia khối vực Huyền Ngọc vào chủ phòng.

Này khối vực Huyền Ngọc chính là Vu Hàm môn lập phái động phủ căn cơ cùng trận pháp trung tâm, tự nhiên không phải dễ dàng như vậy có thể hoàn công, Hạ Vân Kiệt còn cần tiếp tục “Tinh điêu tế mài”. Mà hắn trong miệng Thái Hiểu Phân nữ sĩ chính là trước kia nhà ăn lĩnh ban, bất quá nay cũng đã thành khách sạn quản lí.

Jason gặp Hạ Vân Kiệt bỏ lại một câu liền đem hắn này từng Rothschild gia tộc tộc trưởng một mình một người ném ở bên ngoài, không khỏi cười khổ lắc lắc đầu. Ở trước kia hắn chưa bao giờ dám tưởng tượng sẽ có

người dám như thế khinh mạn hắn, như thế không đem hắn để vào mắt. Chẳng sợ thế nhân trong mắt ở quyền lực đứng hàng thứ bảng xếp hạng đệ nhất vị Mỹ quốc tổng thống, chỉ cần hắn muốn gặp hắn, vô luận nhiều việc, tổng thống tiên sinh cũng phải lập tức rút ra thời gian cùng hắn gặp.

Khi đó Jason nghĩ đến chính mình đã muốn đứng ở thế giới quyền lực cao nhất, sinh sát đoạt dư đều ở trong tay, chẳng sợ muốn phát động một hồi cục chiến tranh, cũng chỉ là hắn một câu sự tình. Nhưng giờ khắc này Jason nhìn kia người Trung Quốc rời đi trẻ tuổi bóng dáng, lại sâu khắc cảm giác được chính mình trước kia ngây thơ cùng cuồng vọng. Hắn ở trước mặt hắn bất quá nhỏ bé giống như một chích con kiến mà thôi.

Bất quá rất nhanh Jason hãy thu nổi lên trên mặt cười khổ, ánh mắt trở nên thâm trầm đứng lên.

Hiện tại không phải hắn cảm khái chính mình nhỏ bé thời điểm, mà là hắn phải mau chóng tìm được phản kích, một lần nữa đoạt lại tộc trưởng ngai vàng biện pháp thời điểm. Nếu không một khi chờ Brad hoàn toàn nắm giữ Rothschild gia tộc, hoàn toàn đứng vững vàng cước bộ, hắn Jason sẽ thấy cũng không có gì cơ hội phiên bàn, trừ phi người nọ chịu giúp hắn.

Làm Jason ở suy nghĩ khổ tưởng phá giải phương pháp khi, Thái Bình Dương bờ đối diện, mặc kệ là Nhà Trắng tổng thống phủ còn là Lầu Năm Góc đều lâm vào phi thường khẩn trương không khí, mà tổng thống văn phòng, tổng thống tiên sinh bản nhân lại sắc mặt cực kì khó coi mà đối diện Brad rít gào, cũng không dám có gì bất mãn oán giận hành động.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt có thể không biết cũng có thể không chút nào quan tâm Rothschild gia tộc đến tột cùng là ai, đến tột cùng có bao nhiêu cường đại, nhưng tổng thống

tiên sinh cũng rất rõ ràng Rothschild gia tộc đối vĩ đại mĩ lợi kiên nước cộng hoà, thậm chí toàn bộ thế giới lực ảnh hưởng có bao nhiêu đại, hắn rõ ràng hơn Rothschild đương nhiệm tộc trưởng Jason đột nhiên ở Hawai đảo phụ cận Thái Bình Dương hải vực biến mất là một kiện cỡ nào thật lớn sự tình.

Hơi chút xử lý có chút không lo, hắn này tổng thống tiên sinh chỉ sợ cũng trước tiên xuống đài.

Cũng may tổng thống tiên sinh theo Brad rít gào trung phát hiện, Brad tiên sinh kỳ thật chân chính để ý cũng không phải Jason tộc trưởng biến mất, mà đơn giản là nghĩ mượn cơ hội này hướng mọi người bao gồm hắn này tổng thống ở bên trong phát ra một cái tin tức, từ hôm nay trở đi, Rothschild gia tộc thời tiết thay đổi, hắn Brad mới là chân chính có chuyện ngữ quyền cùng quyền quyết định. Mọi người bao gồm hắn này Mỹ quốc tổng thống ở bên trong, phải phục tùng hắn ý chí, nếu không đối mặt chính là hắn Brad đáng sợ phẫn nộ.

“Brad tiên sinh, về Jason tộc trưởng sự tình, chúng ta thật sự cảm thấy thương tâm cùng thật có lỗi. Nhưng bởi vì lúc ấy thời tiết phá lệ dị thường, đến bây giờ chúng ta còn không có biện pháp tìm được gì hữu dụng manh mối, thậm chí kia chiếc thật lớn du thuyền đều quỷ dị biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, ngay cả một chút bột phấn cũng chưa lưu lại.” Tổng thống tiên sinh chờ Brad phát ra một lần lửa giận sau, tận lực dùng trong bình tĩnh mang theo một tia sầu não cùng xin lỗi ngữ khí nói.

“Ta mặc kệ đáng chết tức giận, ta chỉ muốn kết quả!” Brad âm thanh lạnh lùng nói.

“Brad tiên sinh ngài yên tâm, chúng ta nhất định hội đem hết toàn lực điều tra.” Tổng thống tiên sinh biểu tình trịnh trọng nói.

Brad đối với tổng thống tiên sinh chỉ nhắc tới tên của hắn, mà không có nói đến Rothschild gia tộc, còn là vừa lòng. Này cũng là hắn tưởng đạt tới mục đích.

Từ nay về sau, Rothschild gia tộc đem nghênh đón hắn Brad thời đại!

Ly khai tổng thống văn phòng, Brad tiếp tục mã bất đình đề về phía khắp nơi thế lực, hoặc mượn sức hoặc đe dọa thậm chí hoặc trực tiếp lấy lôi đình thủ đoạn trấn áp. Trong đó tối mấu chốt là Rothschild gia tộc ban trị sự thành viên.

Nếu nói trước kia Jason là một cái vương quốc hoàng đế, như vậy gia tộc ban trị sự thành viên còn lại là tay cầm quyền cao địa phương chư hầu, lại nói tiếp Brad trước kia cũng là gia tộc ban trị sự thành viên chi nhất, nay hắn tưởng nhân cơ hội đăng vị phải làm cho bọn họ khuất phục.

Đương nhiên ngay cả Jason đều đã muốn bị hắn xử lý, Brad là tuyệt không cho phép có trị sự ngăn trở hắn đi tới đường.

Một hồi tinh phong huyết vũ trong bóng đêm lặng yên tiến hành, mà bình thường dân chúng lại căn bản không biết, nhưng một ít thương chính trung nhân vật lại có thể cảm giác được thế giới chính trị kinh tế một đêm trong lúc đó tựa hồ đột nhiên trở nên có chút không ổn định đứng lên.

Hạ Vân Kiệt giống thường lui tới giống nhau đã xong thần luyện, sau đó lững thững đi ra phòng.

Dưới lầu phòng khách, Vu Hàm môn đệ tử Lý Thanh Hồng cùng Cù Vệ Quốc dĩ nhiên ở xin đợi.

Nếu đã muốn tìm được rồi linh phong thậm chí ngay cả tiên gia động phủ căn cơ cùng trận pháp trung tâm sở nhu tài liệu cũng đều đã muốn tìm được, tự nhiên cũng là thời điểm đem bọn họ hai người gọi tới, bắt đầu chính thức chuẩn bị mở mang tiên gia động phủ sự tình, cho nên tối hôm qua Hạ Vân Kiệt trở về sau, liền gọi điện thoại cấp Lý Thanh Hồng, làm cho bọn họ đến thanh sơn hồ một chuyến.

Chưởng môn có lệnh, Lý Thanh Hồng cùng Cù Vệ Quốc lại không dám chậm trễ, đêm đó liền nhích người đi vào thanh sơn hồ, chính là đến lúc đó đã là rạng sáng, hai người không dám quấy rầy, vẫn đợi cho buổi sáng thế này mới đến dưới lầu xin đợi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 658 : Rothschild gia tộc

“Sư thúc, buổi sáng tốt lành.”

“Sư thúc tổ, buổi sáng tốt lành.”

Gặp Hạ Vân Kiệt xuống lầu đến, Lý Thanh Hồng cùng Cù Vệ Quốc vội vàng đứng dậy cung kính cúi đầu.

“Các ngươi tới rồi, đều ngồi đi.” Hạ Vân Kiệt cười xua tay ý bảo nói.

“Cảm ơn sư thúc.” Lý Thanh Hồng theo tiếng nhẹ nhàng ngồi xuống.

“Còn không có ăn bữa sáng đi, ta làm cho người ta chuẩn bị một chút, cùng nhau ăn đi.” Sau khi ngồi xuống, Hạ Vân Kiệt nói.

“Ta cái này kêu người chuẩn bị.” Cù Vệ Quốc vội vàng đứng dậy nói, loại chuyện này lại thế nào cần làm phiền chưởng môn sư thúc tổ.

“Ân, gọi người cũng chuẩn bị một phần cơm Tây sớm điểm đi, ta nơi này còn có……” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói. Bất quá Hạ Vân Kiệt nói còn chưa nói hoàn, dưới lầu khách phòng cửa phòng mở ra, hai mắt che kín tơ máu Jason đi ra.

Hắn tối hôm qua cơ hồ một đêm chưa ngủ, thẳng đến buổi sáng năm sáu giờ khi mới vừa rồi đi vào giấc ngủ, vừa mới ngủ không trong chốc lát liền mơ mơ màng màng nghe được bên ngoài có nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ, liền vội việc đứng dậy rửa mặt một phen mở cửa mà ra.

“Jason ngươi rời giường a, ta đến giới thiệu một chút, di,

Vệ Quốc, hay là ngươi nhận thức Jason?” Hạ Vân Kiệt nói đến một nửa gặp Jason đi ra, liền cười hướng hắn vẫy tay, chuẩn bị cho hắn giới thiệu một phen, chính là giới thiệu trong lời nói còn chưa nói xuất khẩu, Hạ Vân Kiệt lại phát hiện Cù Vệ Quốc xem Jason ánh mắt rõ ràng mang theo một tia ngạc nhiên sắc, không khỏi kỳ quái hỏi.

Phải biết rằng Cù Vệ Quốc nhưng là đặc thù ngành đầu đầu, sớm đã đạt tới hỉ giận không hiện ra sắc cảnh giới.

Jason lúc này cũng phát hiện Cù Vệ Quốc nhìn hắn ánh mắt có chút dị thường, đồng dạng ngạc nhiên nhìn Cù Vệ Quốc.

Rothschild gia tộc tuy rằng phi thường cường đại, nhưng từ lần thứ hai thế chiến sau, gia tộc chuyển biến chiến lược phương thức, dần dần rời khỏi công chúng tầm nhìn, chuyển vì phía sau màn thao túng, thậm chí không ít có liên quan Rothschild gia tộc dĩ vãng tin tức đều tận lực tiêu trừ, về phần hắn này Rothschild gia tộc tộc trưởng, ở công chúng trước mặt lại cũng không công khai thân phận. Gia tộc ở ngoài, trừ bỏ số rất ít chân chính đại nhân vật, tỷ như Mỹ quốc tổng thống tiên sinh, tỷ như Anh quốc nữ vương, tỷ như Morgan gia tộc tộc trưởng, lại tỷ như Italy Mafia mười một ủy ban thành viên đằng đằng chân chính quyền quý nhân sĩ biết thân phận của hắn, cùng với biết hắn nắm trong tay phi thường khủng bố tài chính cùng quyền thế ở ngoài, những người khác trên cơ bản không biết hắn Jason chân chính thân phận, càng đừng nói một người Trung Quốc xa ở Trung Quốc.

“Đúng vậy sư thúc tổ, bất quá ta cũng chỉ biết Jason là đương đại Rothschild gia tộc tộc trưởng, thích mỹ nữ, rượu ngon còn có trên biển vận động, này khác có liên quan hắn cá nhân kể lại tin tức cho dù lấy chúng ta ngành năng lực cũng rất khó điều tra đến.” Gặp trước

mắt người này quả thật là Jason, Cù Vệ Quốc kia như vạn cổ không hóa hàn băng khô lâu mặt đều hơi hơi đổi đổi, sau đó vội vàng cung kính trả lời, trong lòng lại ở âm thầm kỳ quái không thôi, Jason tộc trưởng như thế nào sẽ xuất hiện ở trong này.

Lấy đặc thù ngành năng lực, tuy rằng đã muốn nhận thấy được tây phương thế giới tựa hồ đã xảy ra mỗ ta thay đổi, tựa hồ có loại gió thổi mưa giông trước cơn bão dấu hiệu, nhưng ở trong khoảng thời gian ngắn lại căn bản không có biện pháp phát hiện nguyên lai là đương nhiệm Rothschild gia tộc tộc trưởng Jason gặp nạn.

Rothschild gia tộc tộc trưởng tồn vong quan hệ trọng đại, cho dù nói là quan hệ thế giới ổn định cũng chút không quá phận, hắn mất tích bực này tin tức, trừ bỏ số rất ít người biết, tự nhiên là toàn diện phong tỏa.

“Nga, xem ra này Rothschild gia tộc thật là có chút trò.” Hạ Vân Kiệt gặp Cù Vệ Quốc biểu tình khẽ biến, lại nghe hắn nói lấy hắn ngành năng lực cũng vô pháp điều tra đến Jason cá nhân kể lại tin tức, mi không khỏi hơi hơi một điều, trong mắt toát ra một tia hứng thú cùng hiếu kì sắc.

Cù Vệ Quốc gặp chưởng môn sư thúc tổ nguyên lai là không biết Rothschild gia tộc, không khỏi lại là tò mò lại là ám cười khổ không thôi, nghĩ rằng, chưởng môn sư thúc tổ thật đúng là thế ngoại cao nhân a, như thế một nhân vật ngay cả Mỹ quốc tổng thống đều phải cẩn thận chiêu đãi, hơn nữa hắn còn làm cho hắn ở tại hắn trong biệt thự, thế nhưng ngay cả đối phương đến tột cùng có bao nhiêu đại đến đây cũng không biết.

“Jason trước hết mời ngồi.” Hạ Vân Kiệt tùy tay hướng Jason vẫy tay, tiếp đón hắn ngồi xuống, sau đó lại nhìn về phía Cù Vệ Quốc, dù có một tia hứng thú nói:“Ngươi

nói cho ta nghe một chút đi Rothschild gia tộc đi, rất ít gặp ngươi có toát ra như vậy kinh ngạc biểu tình.”

“Hồi sư thúc tổ, này Rothschild gia tộc cũng không đơn giản a. Bọn họ phát tích cho mười chín thế kỷ sơ, từng khống chế cũng chúa tể tây phương thế giới tài chính nghiệp dài đến gần hai cái thế kỷ, bị cho rằng chỉ dùng tiền tài chinh phục thế giới ‘Thứ sáu đế quốc’. Tuy rằng lần thứ hai thế chiến sau, Rothschild gia tộc thế lực có điều suy yếu, ngược lại ẩn cư phía sau màn, triển lộ trên đời trước mặt người tài lực đã muốn xa không bằng trước, tổng tài sản chỉ có trăm ức Mĩ kim tả hữu, không bằng Âu Mĩ đại ngân hàng một cái số lẻ. Nhưng theo chúng ta sở hiểu biết, gia tộc bọn họ chính là từ trước màn chuyển vì phía sau màn, triển lộ trên đời trước mặt người tài lực bất quá là bọn hắn gia tộc tài sản băng sơn một góc mà thôi, bọn họ gia tộc như trước nắm trong tay tây phương thế giới kinh tế mạch máu, sau đó thông qua kinh tế tiến tới tả hữu chính quyền. Gia tộc bọn họ ở tây phương âm thầm tài lực cùng quyền lực có bao nhiêu lớn, ta rất khó dụng cụ thể con số mà nói rõ ràng, bất quá ta có thể cử cái ví dụ, sư thúc tổ có lẽ nghe nói qua Rockefeller gia tộc cùng Morgan gia tộc đi.”

“Đúng vậy.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, này hai cái gia tộc ở Mỹ quốc như mặt trời ban trưa, thậm chí Mỹ quốc hai đại đảng nghe nói đều là bọn họ ở phía sau màn thao túng cùng duy trì, Hạ Vân Kiệt tuy rằng không quan tâm Mỹ quốc tình hình chính trị đương thời, nhưng cũng nghe nói qua này hai gia tộc. Trên thực tế trường học có liên quan tây phương lịch sử chương trình học cùng chính trị học trung cũng từng nhắc tới quá này hai gia tộc.

“Ở Mỹ quốc có một câu thực kinh điển lời nói hình dung Mỹ quốc dân chủ tình huống, nói Đảng Dân Chủ là thuộc loại Morgan gia tộc, mà đảng cộng hoà là thuộc loại Rockefeller gia tộc, nhưng theo chúng ta điều tra, mặc

kệ là Morgan gia tộc còn là Rockefeller gia tộc bọn họ phía sau đều có Rothschild gia tộc thân ảnh, thậm chí chúng ta hoài nghi, gia tộc bọn họ thân mình liền khống chế ở Rothschild gia tộc trong tay. Rothschild gia tộc ngân hàng thủy chung cự tuyệt đưa ra thị trường, này ý nghĩa nó căn bản không cần công bố năm báo. Cho nên này hai trăm nhiều năm qua, gia tộc bọn họ đến tột cùng ở toàn cầu đầu tư bao nhiêu sinh ý, buôn bán lời bao nhiêu tiền, trừ bỏ gia tộc trung tâm nhân viên, ngoại nhân căn bản không biết. Bất quá theo chúng ta bảo thủ phỏng chừng, gia tộc bọn họ tài phú hẳn là có năm mươi vạn ức Mĩ kim." Nói xong lời cuối cùng một câu, Cù Vệ Quốc nhịn không được lại nhìn Jason liếc mắt một cái, trong mắt nổi lên nồng hậu hứng thú.

Đây chính là chân chính có thể tả hữu tây phương thế giới dư luận, tài chính thậm chí chính trị đi hướng cường đại gia tộc tộc trưởng. Thậm chí Đệ nhị thế chiến sau phát sinh một ít cục chiến tranh, bao gồm vịnh chiến tranh, kỳ thật đều có một chích vô hình tay ở khống chế, thì phải là Rothschild gia tộc. Cù Vệ Quốc thân là đặc thù ngành đầu đầu, trước mắt còn tại vì nước hiệu lực, hắn tự nhiên là hy vọng có thể kết giao Rothschild gia tộc tộc trưởng, thông qua hắn đối tây phương thế giới gây ảnh hưởng.

Đương nhiên trước kia Cù Vệ Quốc là căn bản không dám có bực này ý tưởng, phải biết rằng Rothschild gia tộc tộc trưởng thậm chí là có thể đối Mỹ quốc tổng thống tiên sinh khoa tay múa chân đại nhân vật, Cù Vệ Quốc quyền thế tái lớn, nhưng cũng bất quá chính là Trung Quốc một cái đặc thù ngành đầu đầu, căn bản không có tư cách cùng Jason mặt đối mặt ngang hàng nói chuyện với nhau, càng đừng nói thông qua hắn đến đối tây phương thế giới gây ảnh hưởng. Nhưng xem Jason đối chưởng môn sư thúc tổ cung kính thái độ, hiện tại tình thế hiển nhiên hoàn toàn không giống với.

“Này Rothschild gia tộc thật đúng là không đơn giản a!” Dù là Hạ Vân Kiệt không đem cái gì tiền tài quyền thế để vào mắt, nghe xong Cù Vệ Quốc lời nói sau còn là nhịn không được thật to lắp bắp kinh hãi, ánh mắt đầu hướng về phía Jason, nổi lên một tia kính ý.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt đã muốn không phải phàm nhân, nhưng một gia tộc có thể cường thịnh đến bực này trình độ, còn là đáng giá hắn bội phục, đồng thời Hạ Vân Kiệt cũng rốt cục hiểu được vì cái gì giống Cù Vệ Quốc như vậy “Đại nhân vật” Vì sao nhìn đến Jason cũng sẽ nhịn không được toát ra kinh ngạc sắc.

“Đúng vậy!” Cù Vệ Quốc nhịn không được đi theo cảm khái nói, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt lộ ra một tia chờ mong sắc.

Rothschild là chưởng môn sư thúc tổ khách nhân, nếu không có hắn gật đầu, Cù Vệ Quốc còn là không dám dễ dàng đem thế tục gì đó mang tiến vào.

“Bất quá lại cường đại gia tộc cũng không khả năng vẫn cường đại đi xuống, hơn nữa rất nhiều thời điểm bọn họ suy bại không phải bởi vì người khác, mà là bởi vì bọn họ chính mình. Jason là ta trong lúc vô ý ở Thái Bình Dương cứu.” Hạ Vân Kiệt nói.

Cù Vệ Quốc nghe vậy cả người chấn động, rốt cục hiểu được bọn họ xếp vào ở tây phương thế giới người vì gì sẽ có một loại gió thổi mưa giông trước cơn bão cảm giác, nguyên lai là trên thế giới cường đại nhất gia tộc muốn “Thay đổi triều đại”.

“Jason tình cảnh hiện tại thực không ổn, Vệ Quốc ngươi nếu có hứng thú, đợi lát nữa cùng hắn đàm nói chuyện đi, ta nghĩ hắn hẳn là hội đối với ngươi giúp thực cảm thấy hứng thú, ta sẽ không trộn đều.” Hạ Vân Kiệt tuy rằng không quan tâm chính trị, cũng không tưởng trực

tiếp nhúng tay quốc cùng quốc trong lúc đó đánh cờ, nhưng trong thân thể chảy tóm lại là Viêm Hoàng con cháu máu, nếu cơ duyên xảo hợp cứu Jason, lại biết này gia tộc đối Trung Quốc ý nghĩa phi phàm, cũng là vui mượn chuyện này tác hợp Trung Quốc cùng thế giới cường đại nhất gia tộc trong lúc đó hợp tác.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 659 : Hợp tác

“Cảm ơn sư thúc tổ.” Cù Vệ Quốc nghe vậy không khỏi kinh hỉ đứng lên, hướng Hạ Vân Kiệt thật sâu cúi đầu cảm tạ nói.

Một đại nhân vật có thể trực tiếp đối Mỹ quốc tổng thống gây lực ảnh hưởng, thậm chí có thể nói tả hữu tổng thống tuyển cử, đối với Trung Quốc tầm quan trọng tuyệt đối là không thể tưởng tượng. Mà này người tình cảnh hiện tại phi thường không ổn, nếu Trung Quốc ở phía sau trợ hắn giúp một tay, hơn nữa Hạ Vân Kiệt tầng này quan hệ, kia thế giới cục diện cùng đi hướng đem đối Trung Quốc phi thường có lợi.

Hạ Vân Kiệt khoát tay ý bảo Cù Vệ Quốc tọa hạ, sau đó chuyển hướng luôn luôn tại bên cạnh tuy rằng nghe không hiểu, nhưng lẳng lặng ngồi Jason dùng tiếng Anh nói:“Jason, vị này là Cù Vệ Quốc, là người của ta, cũng là quốc gia của ta người chính phủ, có lẽ các ngươi trong lúc đó có thể hợp tác.”

Jason tình cảnh hiện tại chính như Hạ Vân Kiệt theo như lời thực không ổn. Thân là tộc trưởng, Jason tại gia tộc thế lực tự nhiên là phi thường hùng hậu, cũng có một đám tuyệt đối trung thành thủ hạ, một khi Jason công khai tuyên bố chính mình còn sống cũng vạch trần Brad âm mưu, trong gia tộc tất nhiên sẽ có rất nhiều người lập tức đứng ra ủng hộ hắn, cùng với thảo phạt Brad. Nhưng Brad gạt hắn đã muốn nghiên phát ra chân chính cường đại người biến dị, cũng đã khống chế bọn họ, hơn nữa Brad ở ám sát hắn phía trước, cũng khẳng định trù tính đã lâu, nay một khi đắc thủ, khẳng định hội mượn cơ hội đại thế thu mua nhân mã, nắm trong tay gia tộc quyền lực. Có thể nói, nay Brad đã muốn cánh chim đầy đặn, một khi Jason công bố chính mình còn sống, nhất định lập tức khiến cho gia tộc thế lực bên

trong đại quy mô huyết hợp lại, một khi như thế, Rothschild đi hướng suy vong ngày cũng đã không xa. Đây là Jason tuyệt không nguyện ý nhìn đến. Này còn không phải mấu chốt, tối mấu chốt là trải qua trên biển ám sát chuyện này, Jason đã muốn không biết Brad trong tay đến tột cùng còn nắm giữ bao nhiêu cường đại người biến dị, dưới tình huống như vậy, Jason một khi công khai tuyên bố chính mình còn sống, gặp gian kế bại lộ Brad khẳng định hội trở nên điên cuồng, khẳng định hội phái người biến dị đối hắn triển khai không kiêng nể gì diệt sát.

Trung Quốc là Rothschild gia tộc thế lực tối bạc nhược địa phương, hơn nữa Jason cũng căn bản không dám khẳng định đối phương hay không còn trung thành cùng chính mình, lúc này bại lộ thân phận căn bản cùng tự tìm tử lộ không có gì khác nhau, trừ phi Hạ Vân Kiệt chịu ra tay hỗ trợ.

Khả từ gặp qua Hạ Vân Kiệt kia tùy tay có thể làm cho một đạo lôi đình tan thành mây khói, trong nháy mắt có thể đem chính mình theo Thái Bình Dương Hawai phụ cận đáy biển thế giới đưa xa xôi Trung Quốc, ở Hạ Vân Kiệt minh xác tỏ thái độ không nhúng tay gia tộc bọn họ sự tình tình huống hạ, Jason là ngay cả một chút cầu xin dũng khí đều đề không đứng dậy. Phải biết rằng tương đối cho Hạ Vân Kiệt, kia đối hắn cấu thành sinh mệnh uy hiếp Brad căn bản cái gì cũng không là, nếu chọc giận vị này tuổi trẻ người Trung Quốc, chỉ sợ trong nháy mắt hắn sẽ biến mất tại đây cái thế giới.

Nếu mặc kệ là từ gia tộc hưng suy còn là theo cá nhân an nguy xuất phát, cũng không nghi công khai tuyên bố chính mình còn sống tin tức, như vậy Jason tự nhiên chỉ có thể tránh ở âm thầm từ từ đồ chi, thân ở âm thầm cũng đang là hắn lớn nhất ưu thế, ở Brad tối đắc ý vênh váo là lúc, cho hắn một cái trí mạng nhất kích. Nhưng lại nói tiếp dễ dàng, làm nổi lên lại nói dễ hơn làm. Muốn

tránh ở âm thầm trù tính, đầu tiên Jason phải thật cẩn thận biết rõ ràng trong gia tộc ai là chân chính trung tâm cùng hắn, sau đó tái lặng lẽ cùng hắn liên hệ, nếu không chờ đợi hắn chính là Brad lần thứ hai ám sát. Tiếp theo, cho dù hắn Jason có thể nhận ra người chân chính trung tâm cùng hắn, nhưng theo hắn biến mất thời gian từ từ tăng trưởng, hắn lực ảnh hưởng khẳng định hội càng ngày càng nhỏ, mà Brad nắm trong tay quyền thế nhất định hội càng ngày càng cường đại, này tiêu bỉ dài, đến cuối cùng chỉ sợ hắn ngay cả đột nhiên khởi mà phản kích thực lực cũng chưa.

Bất quá tối mấu chốt một chút hay là hắn Jason hiện tại là lẻ loi một mình ở Trung Quốc, thủ hạ không có người nào, quang côn tư lệnh một cái, trừ bỏ sinh mệnh an toàn tạm thời là có bảo đảm ở ngoài, này khác rất nhiều chuyện đều rất khó khai triển, muốn trọng đoạt tộc trưởng ngai vàng hy vọng xa vời.

Đương nhiên Jason cũng tưởng quá cùng Trung Quốc chính phủ hợp tác, nhưng là hắn hiện tại ngay cả trong gia tộc ai là người chân chính trung thành cùng hắn đều không dám khẳng định, tựa như kia Brad, từng là cỡ nào hắn tín nhiệm, nếu không người biến dị trọng yếu như vậy hạng mục lại như thế nào hội về hắn phụ trách, nhưng nay còn không phải phản bội hắn. Có thể nghĩ, không có một người tuyệt đối tin cậy giật dây, cũng trực tiếp an bài cùng Trung Quốc tối thượng tầng người lãnh đạo hội đàm, Jason lại không dám mạo muội bại lộ thân phận?

Suy nghĩ một đêm, lấy Jason tộc trưởng người như vậy có trí tuệ, ở đột nhiên bị như thế biến đổi lớn, tình thế như thế ác liệt dưới, cũng là hết đường xoay xở, nghĩ không ra một cái chẳng sợ có một tia nắm chắc kế hoạch.

Đương nhiên nếu Hạ Vân Kiệt khẳng hỗ trợ, Jason còn

có trăm phần trăm nắm chắc

Nhưng này khả năng sao?

Khả đang lúc Jason lẳng lặng ngồi ở trên sô pha, một bộ "Còn thật sự" nghe hắn căn bản nghe không hiểu Hán ngữ khi, đột nhiên gian hắn nghe được một đoạn như âm thanh của tự nhiên !

Jason cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền vẻ mặt mừng như điên đứng lên, bắt tay đặt ở ngực, thật sâu hướng Hạ Vân Kiệt cúi đầu nói:"Tôn quý Hạ tiên sinh, ta vĩnh viễn cũng sẽ không quên ngài ân tình."

Jason chân chính kinh hỉ cũng không phải có thể cùng Trung Quốc chính phủ hợp tác. Hắn thân mình từng chính là tương đương với một đế quốc chưởng đà nhân, thậm chí ngay cả Mỹ quốc tổng thống lựa chọn đều ở hắn khống chế bên trong, có thể nghĩ Rothschild gia tộc cường đại, cũng đang bởi vì Rothschild gia tộc cường đại đến giống như một cường đại đế quốc, cho nên hắn cùng Trung Quốc chính phủ hợp tác kỳ thật đã muốn tương đương với hai siêu cường quốc trong lúc đó hợp tác, dưới tình huống như vậy, Trung Quốc chính phủ chân chính có thể giúp đỡ việc kỳ thật là có hạn !

Jason chân chính kinh hỉ là Cù Vệ Quốc là người của Hạ Vân Kiệt! Người sau là một Đông Phương thần tiên có được đáng sợ lực lượng có thể dễ dàng phá hủy toàn bộ Rothschild gia tộc. Nếu Cù Vệ Quốc là người của hắn, tự nhiên cũng liền ý nghĩa mặc kệ đến cuối cùng sự tình phát triển đến như thế nào ác liệt trình độ, mặc kệ Brad chiếm cứ bao nhiêu ưu thế, chỉ cần hắn cùng Cù Vệ Quốc làm tốt quan hệ, Jason đã muốn lập cho bất bại chi địa. Bởi vì hắn phía sau còn có một vị Đông Phương thần tiên !

"Ta chỉ cần ngươi nhớ kỹ đây là người Trung Quốc đưa

cho ngươi ân tình!” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Là, tôn quý Hạ tiên sinh, Trung Quốc nhân dân vĩnh viễn là ta Rothschild gia tộc hảo bằng hữu.” Jason là người thông minh lập tức hiểu được Hạ Vân Kiệt dụng ý, nghe vậy thần sắc nghiêm túc nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Jason lĩnh hội hắn dụng ý, gật gật đầu, sau đó một lần nữa chuyển hướng Cù Vệ Quốc cùng Lý Thanh Hồng nói:“Jason sự tình, đợi lát nữa chính ngươi nhìn an bài đi. Hôm nay ta nghĩ theo các ngươi đàm là có liên quan tiên gia động phủ sự tình.”

Nghe đến đó, Cù Vệ Quốc cùng Lý Thanh Hồng lập tức tinh thần rung lên, trong mắt khó nén kích động sắc.

Mặc kệ một người từng quyền thế có bao nhiêu đại, tài phú có bao nhiêu, chẳng sợ giống Rothschild gia tộc tộc trưởng giống nhau, chung quy cũng bất quá là nhân gian trăm năm, nhất thời. Lại sao có thể cùng tăng tiến người tu vi, gia tăng người sống lâu, cùng theo đuổi trường sinh chi đạo tương quan tiên gia động phủ so sánh với.

“Ta nhắc nhở các ngươi chuẩn bị gì đó các ngươi chuẩn bị thế nào ?” Hạ Vân Kiệt gặp Lý Thanh Hồng cùng Cù Vệ Quốc mặt lộ vẻ kích động sắc, cười cười hỏi.

“Đều đã muốn chuẩn bị thỏa đáng, chỉ chờ sư thúc ngài chỉ thị.” Lý Thanh Hồng đứng dậy cung kính trả lời.

“Không sai.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy tán thưởng trung mang theo một tia kinh ngạc nhìn Lý Thanh Hồng bọn họ liếc mắt một cái.

Bố trí tiên gia động phủ, tự nhiên không chỉ có chính là cần Linh sơn linh phong đơn giản như vậy, còn cần di thực một ít trân quý thảm thực vật dược liệu, tỷ như hoang dại nhân sâm, hà thủ ô đằng đằng, còn cần một ít

chim bay cá nhảy, còn có kiến trúc dùng là các loại vật liệu xây dựng. Này đó vật liệu xây dựng đương nhiên không phải bình thường vật liệu xây dựng, nền chủ thể phải là cẩm thạch, còn có cây cột, mái hiên mái ngói đằng đằng tất cả đều rất chú ý. Cho nên đối với cho Lý Thanh Hồng có thể ở như vậy trong thời gian ngắn đem này đó đều chuẩn bị thỏa đáng, Hạ Vân Kiệt còn là có chút kinh ngạc.

“Gần nhất trong khoảng thời gian này, ngươi liền lục tục đem mấy thứ này vận đến thương bắc quát sơn đi, ta đã muốn ở Thái Bình Dương để tìm được rồi thích hợp bố trí động phủ căn cơ cùng linh phong, quá mấy ngày chờ ta đem căn cơ trận pháp khắc thỏa đáng, ta sẽ gặp lại đi Thái Bình Dương đáy biển, đem linh phong cũng bố trí một phen, sau đó vận đến thương bắc quát sơn. Khi đó chính là chúng ta đại động thổ mộc, mở mang tiên gia động phủ lúc.” Hạ Vân Kiệt nói, trong mắt lóe ra một tia chờ mong quang mang.

“Là, mấy ngày nay, đệ tử liền lục tục đem mấy thứ này vận chuyển đến thương bắc quát sơn!” Lý Thanh Hồng cùng Cù Vệ Quốc nhất tề đứng dậy, vẻ mặt kích động nói, đồng thời trong lòng đối với Hạ Vân Kiệt thế nhưng đi Thái Bình Dương đáy biển tìm kiếm linh phong, nay lại tính bắt bọn nó theo đáy biển chuyển đến quát sơn đi lên cảm thấy kinh hãi vô cùng. Căn bản không thể tưởng tượng, lấy một người lực như thế nào có thể đem ngọn núi theo đáy biển chuyển đến trên đất bằng đến.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 660 : Trở về đáy biển

Cùng ngày, Hạ Vân Kiệt công đạo quá Lý Thanh Hồng cùng Cù Vệ Quốc, cũng cùng nhau nếm qua bữa sáng sau, liền rời đi thanh sơn hồ Nhậm gia khách sạn trở lại Giang Châu đại học tiếp tục khi hắn đại học phó giáo sư. Về phần kia tiên gia động phủ trận pháp trung tâm cũng không phải nhất thời nửa khắc, cũng không phải hành văn liền mạch lưu loát có thể hoàn thành, Hạ Vân Kiệt ở trong phòng bố trí cái trận pháp, đem Bích Hà Huyền Ngọc để đặt ở trận pháp trung, tính mấy ngày nay mỗi ngày buổi tối đều tới đây chế tác trận pháp trung tâm.

Hạ Vân Kiệt rời đi Nhậm gia khách sạn sau, Cù Vệ Quốc lập tức cùng Jason tiến hành rồi một phen nói chuyện.

Nếu đổi thành trước kia, Cù Vệ Quốc khẳng định là không tư cách trực tiếp cùng Jason mặt đối mặt nói chuyện, cho dù có, Jason cũng khẳng định sẽ không đem hắn để vào mắt. Phải biết rằng tây phương thế giới thiệt nhiều quốc gia tổng thống, Thủ tướng tuyển cử đều ở hắn thao túng dưới, chẳng sợ phát động một hồi cục chiến tranh, hắn đều có thể trực tiếp thôi động, lại sao lại thẳng hàng thân phận cùng Trung Quốc một bộ trưởng cấp quan lớn mặt đối mặt ngang hàng đối thoại? Nhưng bởi vì có Hạ Vân Kiệt tầng này quan hệ, đối mặt Cù Vệ Quốc, Jason lại biểu hiện cực kì khiêm tốn khách khí.

Jason rất rõ ràng vẻn vẹn Cù Vệ Quốc là người của Hạ Vân Kiệt này thân phận liền cũng đủ nhìn xuống hắn này Rothschild tộc trưởng.

Cù Vệ Quốc cùng Jason một phen mật đàm sau, lập tức hội báo cho Bắc Kinh, mà Bắc Kinh bên kia nghe nói Rothschild gia tộc tộc trưởng thế nhưng ở Trung Quốc, hơn nữa có ý cùng Trung Quốc hợp tác, tất nhiên là thật to lắp bắp kinh hãi, đồng thời cũng ý thức được tình thế

nghiêm trọng, dặn dò Cù Vệ Quốc nhất định phải bảo vệ tốt Jason, sau đó lập tức mời dự họp tiểu phạm vi hội nghị thương thảo.

Từ nay về sau, không quá nhiều lâu, sổ lượng cải trang quá màu đen huy đằng xe hơi theo thanh sơn hồ Nhậm gia khách sạn thẳng đến Hải Châu thị sân bay mà đi.

Có liên quan Jason sự tình, Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không tái để ở trong lòng. Hắn mỗi ngày ban ngày dạy học dục nhân, buổi tối tắc trở lại thanh sơn hồ Nhậm gia khách sạn chế tác trận pháp trung tâm. Như thế qua mười ngày qua, trận pháp trung tâm rốt cục chế tác hoàn thành, kế tiếp đó là linh phong trận pháp bố trí.

Này một đêm, minh nguyệt tinh hi.

Đêm khuya, Hạ Vân Kiệt mang theo Bích Hà Huyền Ngọc phi lăng đến thương bắc quát sơn trên không, sau đó đem Bích Hà Huyền Ngọc hướng kia không bàn mà hợp ý nhau ngũ hành đại trận bên trên ngọn núi nhất phóng.

Nhất thời kia quanh quẩn ở ngọn núi giữa sườn núi phía trên mây mù, phảng phất bên trong cất giấu cái gì quái vật bình thường, thế nhưng gió nổi mây phun, dần dần có một tia mắt thường nhìn không tới linh khí theo ngọn núi lượn lờ mà ra, rót vào huyền phù ở bầu trời đêm dưới Bích Hà Huyền Ngọc. Không chỉ có như thế, thiên thượng ánh trăng tinh quang, tựa hồ cũng đã bị cái gì lực hấp dẫn, như nước ánh trăng, tính cả nhiều điểm tinh quang thế nhưng theo bầu trời đêm trút xuống xuống, chiếu vào Bích Hà Huyền Ngọc phía trên.

Bầu trời đêm hạ, Bích Hà Huyền Ngọc nở rộ ra ngũ thải hà quang, ở đêm tối hạ phảng phất một vòng màu sắc rực rỡ trăng tròn.

Hạ Vân Kiệt tựa hồ sớm dự đoán được có này tình cảnh, lập tức đối với Bích Hà Huyền Ngọc ngay cả đánh vài cái pháp ấn, rất nhanh Bích Hà Huyền Ngọc thu liễm nổi lên ngũ thải hà quang, không chỉ có như thế, kia nguyên bản lưu tinh mượt mà Bích Hà Huyền Ngọc ở trong trời đêm còn dần dần trở nên hư ảo nhẹ, rất nhanh thế nhưng biến mất ở bầu trời đêm dưới.

Bất quá ở Hạ Vân Kiệt trong mắt, kia Bích Hà Huyền Ngọc như trước im ắng phiêu phù ở bầu trời đêm dưới, yên lặng hấp thu thiên địa linh khí, Nguyệt Hoa tinh lực.

Bích Hà Huyền Ngọc đó là tiên gia động phủ căn cơ cùng trận pháp trung tâm, gặp căn cơ lấy lập, trận pháp đã bố, Hạ Vân Kiệt sẽ không tái chần chờ, hóa thành một đạo hồng quang thẳng đến Thái Bình Dương mà đi.

Hắn muốn tại kia ngũ tòa sơn phong phía trên khắc bố trí một phen trận pháp, sau đó bắt bọn nó chuyển đến quát sơn, như thế tiên gia động phủ trên cơ bản xem như mở mang tuyệt đại bộ phận, còn lại chính là một ít ở mặt ngoài thiết kế bố trí. Tỷ như xây phòng ở, khai khẩn vườn trồng trọt đằng đằng.

Bất quá một lát công phu, Hạ Vân Kiệt đã muốn đi tới có dấu linh phong kia phiến hải vực để.

Hai thật lớn rùa biển thu bốn chân, thân đầu, miệng đối với một viên phiêu phù ở không trung, ánh vàng rực rỡ kim đan phun ra nuốt vào hơi thở.

Một tia thiên địa linh khí, tử uân tiên khí đã bị kim đan lực hấp dẫn, quanh quẩn kim đan.

Kim đan tản ra một tia cường đại đáng sợ hơi thở, đáy biển thế giới sinh vật đều chỉ dám xa xa vây xem, không dám tới gần, thậm chí ngay cả hung mãnh cá mập cũng không ngoại lệ.

Hạ Vân Kiệt gặp mười ngày qua không thấy, kia kim đan so với vừa kết khi rõ ràng ngưng kết cường đại rồi rất nhiều, chỉ sợ quá không được mấy ngày có thể đột phá đến kim đan trung kỳ, không khỏi âm thầm có chút kinh ngạc.

Bất quá tế nhất tưởng nhưng cũng rất nhanh liền bình thường trở lại. Dù sao cũng là tu luyện hai ngàn dư năm lão yêu quái, lại là tại đây linh khí tràn đầy địa phương, nay một khi đắc đạo, hậu tích bạc phát, tự nhiên là nhất phát không thể vãn hồi. Này cổ đột nhiên tăng mạnh thế phỏng chừng muốn tới kim đan hậu kỳ mới vừa rồi sẽ thả chậm cước bộ, tới lúc đó, sẽ xem bọn hắn đều tự lực lĩnh ngộ cùng thiên phú.

Bất quá có thể lấy rùa biển thân mại nhập tu hành chi đạo, nghĩ đến này lực lĩnh ngộ cùng thiên phú khẳng định không kém đi nơi nào, ít nhất Hạ Vân Kiệt ở địa cầu sinh hoạt hơn hai mươi năm, còn là lần đầu tiên nhìn thấy không thuộc nhân loại người tu chân, hơn nữa Hạ Vân Kiệt truyền thụ cho bọn hắn lại là thượng cổ Long cung quy Thừa tướng độc môn tu hành công pháp, chỉ sợ cũng tính giai đoạn trước tích lũy ưu thế chậm rãi biến mất, hậu kỳ tốc độ tu luyện cũng sẽ không chậm đi nơi nào.

Hạ Vân Kiệt chính tư tưởng, hai rùa biển rốt cục nhận thấy được hắn đã đến, vội vàng thu kim đan, sau đó một đoàn lốc xoáy chuyển khởi, biến thành người hình dạng, tất cung tất kính về phía Hạ Vân Kiệt cúi đầu nói:“Gặp qua chưởng môn.”

“Các ngươi tiến triển thần tốc, xem ra đối [thần võ quy tướng huyền công] đã muốn tràn đầy lĩnh hội. Chính là tu hành chi đạo phải có trương có thỉ, các ngươi ngày đêm không thôi tu luyện hai ngàn dư năm, cũng là thời điểm nên tùng một hơi, đã nhiều ngày sẽ không muốn tu

luyện, thả quan sát ta khắc trận pháp đi, có lẽ cũng có thể có chút tâm đắc thu hoạch.” Hạ Vân Kiệt cười cấp hai rùa biển truyền đi một đạo tin tức, nay hai rùa biển còn không biết lời nói.

Hai rùa biển cũng chính là Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà “Nhân lão thành tinh”, làm sao không rõ còn đây là học chút trận pháp tốt cơ hội, cuống quít lại khom người, cảm kích nói:“Đa tạ chưởng môn chỉ điểm!”

Hạ Vân Kiệt cười cười, toại không hề để ý tới bọn họ, chỉ để ý đi đến một ngọn núi trước mặt.

Này ngọn núi là năm tòa sơn phong trung tối cao một tòa, như một thanh cự kiếm sáp bên trong, mặt ngoài tuy rằng bao trùm một tầng đáy biển thảm thực vật, nhưng bên trong lại lộ ra thản nhiên kim quang, lộ ra một tia xơ xác tiêu điều hơi thở, ngọn núi đỉnh lại ẩn ẩn có kim canh khí dật ra, đúng là năm tòa sơn phong trung kim phong.

Hạ Vân Kiệt tâm niệm vừa động, thập nhị đô thiên vu tổ kì xuất hiện ở tay hắn bàn tay, Hạ Vân Kiệt đem vu tổ kì đối với kim phong vung lên, vô số lãnh lệ như đao phong phong nhận theo cờ xí trung lao ra, trong nháy mắt đem bao trùm ở kim phong thảm thực vật loại bỏ một tia không dư thừa.

Nhất thời cả vật thể tản ra một tia lạnh lẽo kim chúc hào quang ngọn núi liền xuất hiện ở Hạ Vân Kiệt trước mắt, này đáy biển thảm thực vật không thích hợp ở trên đất bằng tồn tại, tự nhiên là muốn loại bỏ sạch sẽ.

Hạ Vân Kiệt thấy thế đem vu tổ kì thu hồi nhập thể, sau đó khóe miệng gợi lên một chút tự tin mỉm cười, đem thân mình lắc lư. Nhất thời hắn thân mình tựa hồ phát ra sao đậu tử bàn “Bùm bùm” thanh âm, tiếp theo Hạ Vân Kiệt thân mình thế nhưng không ngừng thành lớn, trong

nháy mắt thành một cao có trăm trượng cự nhân, đứng trên mặt đất đã muốn có giữa sườn núi như vậy cao, dài cánh tay duỗi ra thế nhưng có thể tìm được ngọn núi đỉnh.

Pháp thiên tướng địa, một môn truyền tự thượng cổ thần thông

Gặp Hạ Vân Kiệt thân mình đột nhiên trở nên thật lớn vô cùng, trên người tản ra một tia viễn cổ khủng bố hơi thở, dù là Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà tu hành hai ngàn dư năm, đã muốn là Kim Đan kỳ cao thủ, lúc này cũng là cảm thấy hồn phách chiến e ngại, tại đây cổ hơi thở trước mặt đều thiếu chút nữa không thể đứng vững cước bộ.

Đây là Hạ Vân Kiệt lần đầu tiên thi triển pháp thiên tướng địa thần thông, cảm giác được trong cơ thể pháp lực mênh mông, tràn ngập vô cùng vô tận lực lượng, phảng phất một quyền có thể đem này đáy biển đại sơn đánh đổ, Hạ Vân Kiệt tinh thần trong lúc nhất thời có chút hoảng hốt, suy nghĩ của hắn tựa hồ xuyên qua vô tận năm tháng, tựa hồ thấy được một tia thượng cổ rộng rãi trường hợp.

Ta nay chính là Nguyên Anh kỳ tu sĩ, thi triển pháp thiên tướng đuha liền cảm giác giống như này khủng bố lực lượng, kia nếu giống trong trí nhớ thiên tiên thi triển, kia chỉ sợ cũng là hủy thiên diệt địa khủng bố lực lượng.

Hoảng hốt trung, Hạ Vân Kiệt nhịn không được sinh ra một tia hướng tới.

Bất quá rất nhanh Hạ Vân Kiệt hãy thu liễm suy nghĩ, bình tĩnh tâm tính, vươn ngón trỏ, chỉ như cự kiếm ở trên ngọn núi rất nhanh khắc đứng lên.

Mỗi một bút mỗi một họa đều có thể dẫn động một tia

thiên địa kim canh khí hội tụ mà đến, theo một đám từ xưa viễn cổ tự phù xuất hiện, kim phong thượng kim quang càng lượng, lạnh lẽo xơ xác tiêu điều hơi thở càng dày đặc, nùng bốn phía nước biển đều phảng phất đình chỉ lưu động, bốn phía sinh vật ào ào chung quanh chạy trốn, cũng không dám nữa xa xem, thậm chí liền ngay cả Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà đều phải vận chuyển chân khí, mới vừa rồi có thể chống đỡ trụ kim canh khí xâm nhập.

Kim chủ sát, Hạ Vân Kiệt ở trên ngọn núi khắc không chỉ có là tụ tập kim canh linh khí trận pháp, còn có thủ hộ sơn môn bạch hổ sát trận. Đương nhiên khống chế sát trận đầu mối then chốt trung tâm ở Bích Hà Huyền Ngọc phía trên.

Tuy rằng ngọn núi thoạt nhìn so với Bích Hà Huyền Ngọc không biết lớn bao nhiêu lần, nhưng tương đối cho trận pháp trung tâm, ở kim phong thượng bố trí trận pháp lại nhanh không ít. Gần một buổi tối, Hạ Vân Kiệt liền bố trí tốt lắm kim phong.

Bất quá tuy rằng chính là một buổi tối, nhưng là mệt Hạ Vân Kiệt quá. Nhất bố trí xong, Hạ Vân Kiệt liền thu pháp thân, khôi phục nguyên lai bộ dáng, khoanh chân ở đáy biển tu luyện khôi phục.

Hạ Vân Kiệt nhất tu luyện, nhất thời ngưng tụ ở ngọn núi phía trên kia đoàn tử uân tiên khí lại bắt đầu vân dũng quay cuồng, một đạo như thất luyện bàn tử uân tiên khí liền thẳng đến Hạ Vân Kiệt mà đi, như cá voi hấp thủy bị hắn cấp hút vào trong miệng, kia trường hợp so với hai rùa biển tu luyện cũng là không biết đồ sộ bao nhiêu, nhìn xem hai rùa biển tràn đầy hâm mộ cùng hướng tới

Tinh thuần hồn hùng tử uân tiên khí nhập thể, thượng trung hạ ba tòa tử bên trong phủ, ngồi xếp bằng ở cổ đỉnh trung ba tôn nguyên anh lấy có thể thấy được tốc

độ ở lớn lên, mà mặc kệ là trong tử phủ kia tôn tản ra tử quang cổ đỉnh còn là tứ chi trung ngưng tụ kia 4 tôn vu đỉnh đều trở nên càng phát ra phong cách cổ xưa dày, tản ra một tia khủng bố đến cực điểm lực lượng, mà đùi phải trung kia tôn chỉ có nhất chân nhất nhĩ không trọn vẹn vu đỉnh tựa hồ có ngưng tụ thành ra thứ hai chân dấu hiệu.

Xem ra cách mặt đất địa vu tứ đỉnh trung kỳ đã muốn không xa, cảm nhận được trong cơ thể biến hóa, Hạ Vân Kiệt trên mặt toát ra một tia phức tạp biểu tình.

Từ lần trước Hạ Vân Kiệt biến thân vu tổ Đế Giang, trong lúc vô ý dẫn động phân tán ở trong thiên địa vu tổ Đế Giang tinh hồn vu lực hội tụ cùng thân, khiến cho tu vi không chỉ có vừa mới đột phá đến địa vu tứ đỉnh sơ kì, hơn nữa thượng trung hạ ba cái đan điền lại tất cả đều mở mang thành tử phủ, nội tàng một tôn cổ đỉnh cùng nguyên anh, trở thành Nguyên Anh kỳ tu sĩ sau, Hạ Vân Kiệt rất sợ tu vi phi thăng quá nhanh, tâm tình không xong, vẫn cũng không cấp không chậm chạp tu luyện. Chính là kế hoạch cản không nổi biến hóa, Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới bố trí động phủ trong khoảng thời gian này, mỗi ngày khắc trận pháp, bất tri bất giác trung cảnh giới thế nhưng tiến bộ tấn mãnh, đảo mắt đã muốn tới gần đến địa vu tứ đỉnh trung kỳ cùng nguyên anh trung kỳ tới hạn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 661 : Hollywood

Có nồng đậm tử uân tiên khí tồn tại, Hạ Vân Kiệt tinh khí thần rất nhanh liền hoàn toàn khôi phục lại đây, hơn nữa tu vi ẩn ẩn trung lại có một tia đột phá, cách địa vu tứ đỉnh trung kỳ cùng nguyên anh trung kỳ càng gần một bước.

Chậm rãi mở to mắt, hai đạo tử mang chợt lóe mà qua.

Hạ Vân Kiệt đứng lên, lại thi triển pháp thiên tượng địa thần thông, sau đó bắt đầu ở mặt khác một ngọn núi bố trí trận pháp.

Năm tòa sơn phong tuy rằng là tiên gia động phủ chủ thể, cũng không phải căn cơ cũng không phải trận pháp trung tâm, năm tòa sơn phong, hai ngày một đêm liền khả hoàn công.

Thứ sáu buổi tối bắt đầu bố trí, theo kế hoạch thứ hai sáng sớm liền có thể hoàn thành, thậm chí cũng không hội chậm trễ Hạ Vân Kiệt đi làm.

Đi làm, lấy thường nhân ánh mắt xem, Hạ Vân Kiệt đều đã muốn như thế lợi hại, căn bản là có cũng được mà không có cũng không sao, đơn giản là trò chơi nhân sinh một loại phương thức. Nhưng trên thực tế, theo Hạ Vân Kiệt tu vi từ từ tăng trưởng, giống thế tục nhân giống nhau đi làm lại càng phát ra khiến cho hắn coi trọng.

Trải qua nhân sinh trăm thái, thể nghiệm trăm vị nhân sinh, làm cho kia trái tim bởi vì năng lực tiệm dài, không ngừng mình bành trướng, thủy chung bảo trì có một phần phàm nhân tâm tính, thủy chung chặt chẽ nhớ kỹ chính mình từng cũng là nhất giới phàm nhân, nhớ rõ đi quý trọng mỗi một cái tốt đẹp ngày cùng mỗi một cái nhược tiểu sinh mệnh, mà không đến mức bởi vì có

được siêu cường năng lực mà bị lạc mình.

Phất tay gian hủy diệt một người sinh mệnh, thậm chí hủy diệt một quốc gia, một cái tinh cầu, này cũng không phải tu luyện mục đích, cũng không phải theo đuổi cường đại lực lượng động lực. Nếu là như vậy, Hạ Vân Kiệt thà rằng chính mình như trước chính là phổ thông bình thường phàm nhân. Cho nên sư phụ dạy bảo, chẳng sợ Hạ Vân Kiệt nay tu vi sớm đã vượt qua hắn đã cố sư phụ ngoài ý liệu, nhưng Hạ Vân Kiệt lại thủy chung không dám quên!

Bất quá, kế hoạch cuối cùng còn là cản không nổi biến hóa.

Làm Hạ Vân Kiệt ở cuối cùng một tòa linh phong, mậu thổ linh phong bố trí xong trận pháp, ngồi xếp bằng điều tức khi, mấy ngày nay bố trí căn cơ, khắc trung tâm trận pháp, ở linh phong bố trí trận pháp, sinh ra một tia hiểu ra, phảng phất dòng suối hội tụ đến cùng nhau, cuối cùng thành một cái chạy chồm giang hà dũng hướng Hạ Vân Kiệt thần hồn.

Ầm ầm một tiếng, kia một tia hiểu ra hội tụ mà thành giang hà phảng phất lời dẫn giống nhau, dẫn động kia giấu ở Hạ Vân Kiệt trong huyết mạch thượng cổ huyền bí.

Vô số thượng cổ tu đạo huyền bí phảng phất địa để suối phun bình thường ào ào phun dũng mà ra, dũng hướng Hạ Vân Kiệt thần hồn.

Phiêu phù ở bên trên ngọn núi kia đoàn tử uân tiên khí đột nhiên gian kịch liệt quay cuồng dâng, ào ào dũng hướng Hạ Vân Kiệt, trong nháy mắt Hạ Vân Kiệt đã bị kia đoàn tử uân tiên khí cấp bao phủ……

Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà thấy thế nhịn không

được mắt lộ ra kinh hãi cùng sùng bái sắc.

Này đoàn tử uân tiên khí dựng dục vô số năm, loại nào nồng đậm tinh thuần lớn, cho dù lấy chúng nó nay Kim Đan kỳ tu vi, tu luyện khi mỗi lần cũng chỉ có thể chậm rãi hấp thu một tia, phảng phất kéo tơ bác kiển bình thường, không nghĩ tới nay Hạ Vân Kiệt lại trực tiếp dẫn động chỉnh đoàn tử uân tiên khí đưa hắn bao phủ, này nên loại nào tu vi a? Hắn trong cơ thể khả cất chứa thiên địa năng lượng lại là loại nào thật lớn a?

Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà tự nhiên không biết Hạ Vân Kiệt chính là vu đạo song tu, không chỉ có như thế, hắn ở vu cảnh giới tuy rằng chính là địa vu tứ đỉnh chi giới, nhưng ở thượng trung hạ trong tử phủ lại có dấu mặt khác ba tôn phong cách cổ xưa vu đỉnh, hắn ở tu tiên cảnh giới là nguyên anh sơ kỳ, nhưng là mở mang thượng trung hạ ba tòa tử phủ kỳ nhân, kia thượng trung hai tôn tử phủ nguyên anh không biết so với bình thường hạ tử phủ nguyên anh cường đại hơn bao nhiêu, lại căn bản không thể lấy bình thường nguyên anh sơ kỳ tu sĩ đến cân nhắc hắn.

Mỹ quốc, Los Angeles.

Một tòa ở Mỹ quốc tây bờ biển thành thị, một tòa được xưng là “Thiên sứ chi thành” xinh đẹp thành thị. Đồng thời nàng cũng là Mỹ quốc thứ hai thành phố lớn, gần với New York, Mỹ quốc lớn nhất hải cảng, Mỹ quốc thậm chí toàn thế giới văn hóa giải trí trung tâm, nổi tiếng thế giới Hollywood ảnh thành an vị dừng ở chỗ tòa này thành thị.

Hollywood, nhân loại tạo mộng máy móc, thế giới điện ảnh trục tâm, là vô số người hướng tới địa phương, lại người điện ảnh trong lòng thánh địa. Vô số điện ảnh ngôi sao đều lấy có thể ở Hollywood đóng phim vì vinh, hơn nữa Mỹ quốc ở ngoài quốc gia ngôi sao, một khi đi

lên Hollywood, không thể nghi ngờ trung lập tức sẽ gặp bị quan lấy quốc tế ngôi sao danh hiệu, thanh danh giá trị con người tùy theo đại trướng.

Trung Quốc điện ảnh ngôi sao tự nhiên cũng không ngoại lệ, nhưng Hollywood làm điện ảnh giới thánh địa, lại khởi là ai đều có thể tùy tiện sấm ? Cho tới bây giờ, Trung Quốc ngôi sao cũng chỉ có Lí Tiểu Long, thành long, Châu Nhuận Phát, Lý Liên Kiệt vài cái số ít ngôi sao ở Hollywood xông ra một ít danh khí, trở thành chân chính ở quốc tế đều có được không nhỏ lực ảnh hưởng quốc tế ngôi sao, người khác không phải đánh tương du kẻ chạy cờ chính là ngay cả Hollywood “Cửa” Còn không thể nào vào được.

Bất quá năm nay đã có trong đó quốc ngôi sao đang ở Hollywood nhiễm nhiễm dâng lên, hơn nữa cuối cùng nở rộ ra chói mắt tinh quang.

Người này chính là từng quốc tế tiểu thư huy chương đồng chủ Dương Tiếu Mai.

Từ Dương Tiếu Mai liên tiếp tiếp đóng vài cái Italy xa xỉ phẩm bài quảng cáo sau, nàng ở Trung Quốc rất nhanh liền thanh danh lên cao, bất quá ở quốc tế còn không có xông ra nhiều danh khí. Bất quá theo nàng cùng Hong Kong anh hoàng giải trí hợp tác đóng phim, lại theo sát sau Hollywood nổi tiếng đạo diễn Cameron chính thức thanh minh, mời Dương Tiếu Mai làm mặc hắn tân diễn phiến trung nữ Hoa nhân nhân vật, cũng mượn này đi lên [Time Magazine] bìa mặt sau, Dương Tiếu Mai ở quốc tế rốt cục cũng xông ra danh khí. Mà làm Cameron mới quay điện ảnh [mạt thế thiên sứ] ở tân niên chính thức chiếu phim sau, thân là ba vị mạt thế thiên sứ trung một gã Hoa nhân nữ nhân vật chính, Dương Tiếu Mai bằng vào này kỹ càng hành động, mạnh mẽ thân thủ, không gì so sánh nổi Đông Phương mĩ, lập tức liền chinh phục người xem, nhảy trở thành Hoa nhân ở thế

giới tối chói mắt ngôi sao chi nhất.

Beverly sơn trang, tọa lạc tại Thái Bình Dương ven bờ, Beverly sơn chân núi, Hollywood sản xuất xưởng phụ cận, theo Beverly sơn trang quan sát, Los Angeles bồn địa cùng đáy biển thu hết đáy mắt. Beverly sơn trang là tài phú cùng danh lợi đại danh từ, toàn cầu phú hào nhân vật nổi tiếng mộng ảo khu dân cư. Giống Michael Jackson, Brad Pitt, O'Neal, hoa hoa công tử tạp chí lão bản, Mỹ quốc tiền tổng thống lý căn đằng đằng này đó như sấm bên tai phú hào nhân vật nổi tiếng, đều ở trong này có được hoặc là từng có được quá hào trạch, bọn họ hào trạch ở cây cối như ẩn như hiện, vừa thần bí lại xa hoa.

Đồng thời nơi này cũng là thế giới ảnh đàn thánh địa, là Hollywood tối phú nổi danh trao giải hoạt động trung tâm, giống nổi tiếng toàn cầu giải trí giới trao giải việc trọng đại, kim cầu thưởng, Grammy thưởng, người sản xuất hiệp hội thưởng, Oscar thưởng tất cả đều ở trong này cử hành. Mà nay ngày, đúng là mỗi năm một lần bị rất nhiều người coi như là Oscar thưởng chong chóng đo chiều gió kim cầu thưởng trao giải tiệc tối.

Một ngày này, tọa lạc Beverly lợi sơn trang Hilton khách sạn, đàn tinh ánh sáng ngọc, biển người như nước, tia sáng huỳnh quang đăng lóe ra.

Theo đại môn khẩu vẫn phô đến khách sạn bên trong hồng thảm, thỉnh thoảng có mọi người quen thuộc gương mặt cùng thân ảnh đại minh tinh đi qua, khiến cho từng đợt thét chói tai, còn có liên tiếp ngọn đèn lóe ra.

Làm ngôi sao tiến vào khách sạn sau, này tụ ở bên ngoài mê điện ảnh ở trải qua quá ngắn ngủi mất mát tâm tình sau, lại hội ào ào đầy cõi lòng kích động chờ mong hướng xe mở ra phương hướng nhìn lại, tưởng tượng

thấy đoán kế tiếp xuất hiện sẽ là vị nào đại minh tinh.

Trải qua quá có Mỹ quốc thứ nhất mĩ mông danh xưng Jennifer? Lopez bám cơ hồ không khống chế được trường hợp sau, tràng ra ngoài hiện ngắn ngủi tẻ ngắt. Chẳng sợ vài cái trải qua chỉnh dung, có vẻ phá lệ suất khí xinh đẹp Hàn Quốc ngôi sao ở đi qua hồng thảm khi, dùng sức cả người chiêu thức, cũng chỉ có ít ỏi vài mê điện ảnh hướng bọn họ nhìn vài lần, đại đa số người ánh mắt đều là hướng tới xe mở ra phương hướng nhìn lại, chờ mong kế tiếp kích động lòng người nhân vật đã đến.

Vạn chúng chú mục dưới, một chiếc màu đen Lincoln chậm rãi sử đến, sau đó vững vàng đứng ở lộ khẩu.

Tiếp theo có mặc một thân hắc tây trang nhân viên công tác rất nhanh đi lên tiền, mở ra cửa xe.

Trước đi ra là một cái mặc tây trang đánh cà vạt, đầu bạc trắng bệch râu, tuổi đại khái ở năm mươi tuổi tả hữu nam tử, đúng là Hollywood tối nổi tiếng đạo diễn đại sư Cameron.

Cameron vừa mới mới từ trong xe chui ra đến, mê điện ảnh lập tức nhận ra hắn, nhất thời tiếng thét chói tai từng trận vang lên.

Cameron hiển nhiên quen này đó trường hợp, hắn không có lập tức đi lên hồng thảm, mà là thực thân sĩ hướng người cùng xe vươn tay.

Trong xe tao nhã vươn một chích tinh tế trắng noãn tay, tiếp theo là một đùi đẹp bị thủy tinh ngư vĩ làn váy bao gồm.

Làm cuối cùng một Đông Phương nữ tử mặc màu lam thủy tinh lượng phiến mỹ nhân ngư lễ phục dạ hội theo

trong xe đi ra, lạc lạc hào phóng đứng ở hồng thảm thượng khi, tràng ngoại mê điện ảnh tựa hồ lập tức liền không khống chế được, bọn họ kích động hô phát âm đối với người phương tây có chút khó đọc ba chữ "Dương Tiếu Mai".

Thậm chí có cái người nước ngoài phá tan nhân viên công tác cản lại, tưởng cùng cảm nhận trung Đông Phương nữ thần đến cái thân mật tiếp xúc, bất quá cuối cùng lại không có thể đắc sính, bị nhân viên công tác trực tiếp lôi ra hồng thảm.

Cùng Dương Tiếu Mai đồng xe còn có hai cái tây phương "Mạt thế thiên sứ", đồng dạng là mỹ nhân mĩ làm cho người ta tim đập, bất quá so với Dương Tiếu Mai các nàng trên người tựa hồ thiếu cái gì, tổng làm cho người ta cảm thấy ba người đứng chung một chỗ, Dương Tiếu Mai giống như đương nhiên đó là một đóa nở rộ xinh đẹp sắc thái hoa tươi, mà các nàng còn lại là làm nền lá cây, tuy rằng cũng mĩ, lại thủy chung không thể che dấu quá Dương Tiếu Mai quang mang.

Hilton khách sạn tầng cao nhất tổng thống phòng, thật lớn cửa sổ sát đất trước, Brad trong tay mang theo xì gà, híp mắt nhìn xuống dưới lầu kim cầu thưởng trao giải tiệc tối tràng ngoại mọi người, trong mắt toát ra cao cao tại thượng ánh mắt, giống như những người đó đều là hắn dưới chân con kiến, sinh tử đều chỉ tại hắn một ý niệm.

Brad phía sau đứng một cái màu đen tóc, lục sắc ánh mắt, tuổi đại khái ở năm mươi tuổi tả hữu, mang theo rõ ràng Italy huyết thống nam tử.

Nam tử đứng ở Brad phía sau, một bộ thật cẩn thận khiêm tốn bộ dáng, thậm chí ngay cả hô hấp đều tận lực khống chế được, tựa hồ sợ quấy rầy Brad nhã hứng.

Lúc này nếu có chút người quen thuộc này nam tử ở đây, khẳng định hội không thể tin được chính mình ánh mắt chỗ đã thấy, bởi vì này nam tử không phải người khác, đúng là Mỹ quốc Mafia trong gia tộc thực lực cường đại nhất chi nhất Lucchese gia tộc giáo phụ Tommy Mangano, cũng là ở Hollywood ảnh hưởng lớn nhất Mafia gia tộc giáo phụ. Không ít Hollywood ảnh thị công ty cùng ngôi sao đều ở hắn khống chế dưới. Đừng nhìn này ngôi sao ở mọi người trước mặt phong cảnh vô hạn, nhưng ở Tommy Mangano trước mặt lại đều cúi đầu nói chuyện, nửa điểm cũng không dám đắc tội hắn, nếu không cùng đợi hắn chắc chắn là thanh danh quét rác, phong cảnh không hề, thậm chí ngay cả tánh mạng đều phải đã bị uy hiếp. Nhưng chính là như vậy một nhân vật mặc kệ tài lực còn là quyền lực đều ngập trời, đối mặt Brad lại ngay cả đại khí cũng không dám suyễn một chút. Lại như thế nào làm cho này người quen thuộc Tommy Mangano không khiếp sợ đâu?

Bất quá nếu bọn họ biết kia đứng ở cửa sổ sát đất trước tóc vàng nam tử chính là tây phương hai trăm năm qua cường đại nhất gia tộc tộc trưởng, nắm trong tay sổ mười vạn ức Mĩ kim lớn tài sản, thậm chí ngay cả nhiều quốc người lãnh đạo tuyển cử cũng đều ở bọn họ khống chế bên trong, chỉ sợ bọn họ sẽ không hội cảm thấy giật mình.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 662 : Không thể động

Cảm nhận được phía sau Tommy Mangano chiến căng cẩn thận, Brad ánh mắt mị càng tiểu, khóe miệng dật ra một chút thản nhiên vừa lòng mà kiêu ngạo cười lạnh.

Brad thực hưởng thụ hiện tại loại này sinh sát đoạt dư đều ở trong tay, bễ nghễ thiên hạ, chẳng sợ giống Tommy Mangano bực này oai phong một cõi mọi người muốn thần phục ở hắn dưới chân cao cao tại thượng cảm giác. Hắn dã tâm, còn có mình đang ở lấy đáng sợ tốc độ ở vô hạn bành trướng.

Quyền lực! Thật là một loại tuyệt vời gì đó a!

Brad thích ý ói ra một ngụm yên vòng, một đôi chim ưng bàn ánh mắt híp lại xuyên thấu qua thản nhiên sương khói, tiếp tục nhìn xuống kia ở hắn trong mắt giống như con kiến bàn nhỏ bé, mặc hắn thao túng vận mệnh mọi người.

“Di!” Đột nhiên Brad trên mặt lóe ra một tia kinh ngạc sắc, một đôi híp lại ánh mắt cũng chợt mở to đứng lên, ánh mắt xuyên thấu qua thủy tinh cửa sổ thẳng tắp dừng ở chính hướng mọi người bày ra vô hạn mê người dáng người cùng tươi cười Dương Tiếu Mai trên người.

Thân là Rothschild gia tộc xử lý công việc thành viên, hiện nay lại soán vị “Thành công” Brad bên người tự nhiên không thiếu mỹ nữ, nói hắn duyệt tẫn nhân gian sắc đẹp cũng không xem như khoa trương trong lời nói. Nhưng Brad lại còn cho tới bây giờ chưa thấy qua giống Dương Tiếu Mai như vậy một loại mang theo đặc thù mê người khí chất Đông Phương mỹ nữ.

Tự tin, tao nhã, toàn thân tản ra một loại tựa hồ phát ra từ trong khung vừa siêu nhiên thoát trần lại tràn ngập nữ

nhân vị khí chất, hết thảy đều có vẻ không giống người thường. Cho dù bên người nàng đứng là Hollywood trong vòng tiếng tăm lừng lẫy mỹ nữ, nhưng chỉ trong nháy mắt lại có thể đem sở hữu nam nhân ánh mắt cấp hấp dẫn đến thân thể của nàng.

Tân nhậm Rothschild tộc trưởng Brad đột nhiên mặt lộ vẻ một tia kinh ngạc hứng thú sắc, Tommy Mangano vội vàng theo hắn ánh mắt hướng hạ nhìn lại, rất nhanh hắn liền thấy được tràn ngập Đông Phương ý nhị cùng mị lực Dương Tiếu Mai.

Tommy Mangano gặp là Dương Tiếu Mai, sắc mặt không khỏi khẽ biến, trong lòng ẩn ẩn cảm thấy một tia không ổn.

Ở Hollywood, ở Mỹ quốc giải trí vòng, rất nhiều người có lẽ cũng không biết Dương Tiếu Mai vì cái gì sẽ bị Cameron lựa chọn, cũng không biết Dương Tiếu Mai vì cái gì hội nhanh như vậy thanh danh lên cao, cũng ở Hollywood đứng vững cước bộ, nhưng Tommy Mangano lại biết đây là bởi vì Dương Tiếu Mai phía sau đứng Italy Mafia giáo hoàng Mario duyên cớ.

Mỹ quốc Mafia theo sinh ra ngày khởi liền cùng Italy Mafia có thiên ti vạn lũ quan hệ, có thể nói Italy Mafia tựa như Mỹ quốc nhà mẹ đẻ giống nhau, theo Mỹ quốc Mafia sinh ra ngày khởi, Italy Mafia gia tộc sẽ không lưu dư lực cho duy trì, muốn người cho người đòi tiền trả tiền. Cũng đang bởi vì này dạng, làm Mỹ quốc Mafia chân chính thành khí hậu, thậm chí đã muốn không tốn sắc Italy Mafia khi, bọn họ cũng không có biện pháp hoàn toàn thoát khỏi Italy Mafia gia tộc ảnh hưởng, mỗi một Mỹ quốc Mafia gia tộc đều có Italy Mafia gia tộc bóng dáng. Tựa như Tommy Mangano chỗ Lucchese gia tộc liền cùng Italy Fiero gia tộc còn có phi thường chặt chẽ hợp tác quan hệ. Gia tộc bọn họ rất nhiều sản nghiệp đều có Italy Fiero gia tộc công ty cổ phần, bọn họ

ở giải trí giới sản nghiệp đồng dạng như thế.

Cũng đang bởi vì cùng Fiero gia tộc tầng này chặt chẽ hợp tác quan hệ, làm Mario đi lên Italy Mafia giáo hoàng thời điểm, Lucchese gia tộc ở Mỹ quốc trong Mafia gia tộc lời nói quyền cũng đi theo nước lên thì thuyền lên. Cho nên làm Mario tự mình công đạo Tommy Mangano muốn chiếu cố hảo Dương Tiếu Mai, không dung nàng có nửa điểm tổn thất khi, Tommy Mangano liền đối với Dương Tiếu Mai để tâm. Không chỉ có thông qua hắn danh nghĩa ảnh thị công ty mời nàng đến Hollywood chụp phiến, nhưng lại cố ý âm thầm cảnh cáo Cameron đối Dương Tiếu Mai muốn khách khí một ít, để tránh kịch tổ người hơn nữa một ít làm hồng quốc tế đại minh tinh, bởi vì Dương Tiếu Mai là Hoa nhân mà có điều khinh mạn thậm chí động không an phận chi tưởng.

Chính là Tommy Mangano ngàn tính vạn tính nhưng cũng không nghĩ tới Rothschild gia tộc tân nhậm tộc trưởng Brad hội đối Dương Tiếu Mai sinh ra hứng thú, trong lúc nhất thời trong lòng khó tránh khỏi có chút không yên bất an.

Bất quá Tommy Mangano cũng cũng chỉ là có chút không yên bất an mà thôi, dù sao chính là một nữ nhân, nếu chính là một ít ngôi sao, đạo diễn thậm chí Mỹ quốc xã hội phú hào nhân vật nổi tiếng đánh nàng chủ ý, hắn tự nhiên là không tha bọn họ nhúng chàm, nói như thế nào cũng là Mafia gia tộc giáo hoàng chỉ định muốn chiếu cố nữ nhân, lại khởi dung người khác mơ ước? Nhưng đổi thành Rothschild tân nhậm tộc trưởng, như vậy chính là một nữ nhân thực không coi là cái gì, Tommy Mangano cũng tin tưởng Mario khẳng định sẽ không vì một nữ nhân mà đắc tội cường đại Rothschild gia tộc.

Đương nhiên nhiều một chuyện không bằng thiếu một chuyện, dù sao cũng là Mario chỉ định nữ nhân, Brad

nếu không có chủ động nhắc tới, tại đây sự kiện thượng Tommy Mangano nhưng cũng không nghĩ chủ động hiến ân cần.

“Kia Đông Phương nữ nhân là ai? Cử có hương vị.” Brad dù có hứng thú nhìn Dương Tiếu Mai, cũng không quay đầu lại hỏi.

“Một cái đến từ Trung Quốc nữ ngôi sao, tên gọi Dương Tiếu Mai, là Cameron tân phiến [mạt thế thiên sứ] trung nữ nhân vật chính chi nhất. Brad tiên sinh hay là đối nàng có hứng thú?” Tommy Mangano gặp Brad quả thực đối Dương Tiếu Mai sinh ra một tia hứng thú, đành phải bất động thanh sắc giới thiệu nói.

Giới thiệu khi, Tommy Mangano ánh mắt nhưng cũng không tự chủ được theo Brad ánh mắt dừng ở Dương Tiếu Mai trên người, trong lòng không khỏi âm thầm cảm khái, này Đông Phương nữ nhân quả thực có một loại không giống người thường mê người hương vị, khó trách ngay cả Brad đều phải động tâm.

Tommy Mangano tự nhiên không biết Dương Tiếu Mai từ theo Hạ Vân Kiệt sau, không chỉ có ở cùng Hạ Vân Kiệt điên loan đảo phượng khi được hắn sinh mệnh tinh hoa dễ chịu, nay lại mỗi ngày ấn Hạ Vân Kiệt chỉ điểm điều tức tu luyện, hậu thiên tạp chất dần dần luyện hóa đi trừ, đã muốn phi phàm gian nữ tử có thể sánh bằng, hơn nữa Dương Tiếu Mai có thể được quốc tế tiểu thư huy chương đồng, vốn liền thiên sinh lệ chất, dáng người gợi cảm mê người, kể từ đó tự nhiên cả người tản ra một loại không giống người thường mê người hơi thở, nói là hại nước hại dân hồng nhan họa thủy cũng không đủ.

Tommy Mangano không biết, Brad tự nhiên cũng không biết điểm ấy, hắn chỉ biết là này nữ nhân cùng hắn mấy năm nay sở thượng quá phần đông nữ nhân thực không giống với, chẳng sợ xa xa nhìn lên liếc mắt một cái,

cũng có một loại làm cho hắn tim đập thình thịch cảm giác.

Này đã muốn là thiệt nhiều năm chưa từng có cảm giác !

“Ngươi an bài một chút, một giờ sau, ta hy vọng nàng có thể xuất hiện ở của ta trong phòng.” Brad đối Tommy Mangano biết rõ còn cố hỏi hơi có chút bất mãn, lấy không tha phản kháng mệnh lệnh ngữ khí nói.

“Này không thành vấn đề, bất quá……” Tommy Mangano nghe vậy do dự hạ nói.

“Bất quá cái gì?” Brad gặp bất quá chính là cái nữ nhân, Tommy Mangano thế nhưng có chần chờ ý, rốt cục xoay quá đến, như chim ưng bàn ánh mắt hướng hắn vọt tới sắc nhọn lãnh liệt ánh mắt.

Tommy Mangano đón nhận Brad kia sắc nhọn lãnh liệt ánh mắt, nhất thời cảm thấy cả người lạnh lùng, vội vàng nói:“Brad tiên sinh ngài hiểu lầm, chính là một nữ nhân ta bên này tự nhiên không thành vấn đề, bất quá nàng là Mario nữ nhân, có phải hay không cần cùng hắn lên tiếng kêu gọi?”

“Mario? Fiero? Hắn nhưng thật ra có chút ánh mắt.” Brad nghe vậy trong mắt lóe ra một tia kinh ngạc sắc, vốn là có chút bất khoái sắc mặt hơi hơi chuyển hoãn nói:“Nếu là hắn nữ nhân, vậy ngươi hiện tại liền nói với hắn một tiếng đi.”

Mario chung quy là Italy Mafia gia tộc giáo hoàng, Brad đổ còn là hơi chút bận tâm đến hắn một chút mặt mũi.

Tommy Mangano gặp Brad cũng không có sinh khí, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó xin lỗi một tiếng, cầm di động đến một bên khách phòng trung cấp Mario gọi điện thoại.

“Nga, lão Tommy, đã lâu không thấy, ngươi còn tạm được?” Điện thoại rất nhanh đã bị tiếp đứng lên, ống nghe lý truyền đến Mario sang sảng vui vẻ thanh âm.

Hiển nhiên Mario tâm tình thực không sai.

Mario tâm tình quả thật không sai, từ cùng Hạ Vân Kiệt nhận thức sau, hắn không chỉ có ngồi trên Italy Mafia giáo hoàng vị trí, nắm quyền, hơn nữa thân thể trải qua Hạ Vân Kiệt lần trước thi cứu sau, không chỉ có không có lưu lại gì di chứng, ngược lại so với trước kia còn muốn cường tráng.

Chính có thể nói mọi sự như ý, đường làm quan rộng mở a!

“Cảm ơn Mario tiên sinh, ta tốt lắm. Ta hôm nay gọi điện thoại cho ngươi là nghĩ với ngươi thương lượng một chút Dương Tiếu Mai tiểu thư sự tình.” Bởi vì Brad còn tại trong phòng chờ, Tommy Mangano đổ không nhàn tình cùng Mario lạp việc nhà, đi thẳng vào vấn đề nói.

“Nga? Ta thiếu chút nữa đã quên hôm nay là kim cầu thưởng trao giải ngày, có phải hay không Dương tiểu thư đoạt giải ?” Mario cười nói.

Hắn đương nhiên liêu không đến, hắn tự mình công đạo quá nữ nhân còn có người dám đánh nàng chủ ý.

“Không phải, là Rothschild gia Brad tiên sinh hắn đối Dương tiểu thư sinh ra hứng thú.” Tommy Mangano nói.

“Brad?” Điện thoại kia ngựa đầu đàn lý áo nghe vậy sắc mặt đại biến.

Rothschild gia tộc làm nhân loại lịch sử thượng tối có quyền thế buôn bán tập đoàn, khống chế cũng chúa tể

tây phương tài chính thế giới dài đến trăm năm, gần một cái gia tộc lại bị mọi người coi là một cái cường đại đế quốc, chẳng sợ toàn cầu tiếng tăm lừng lẫy Mafia cùng này quái vật lớn so sánh với cũng muốn kém cỏi rất nhiều. Trên thực tế, Rothschild gia tộc xúc tu sớm đã trải rộng tây phương thế giới các lĩnh vực, cho dù Mafia gia tộc cũng không ngoại lệ, bọn họ trung rất nhiều gia tộc sau lưng cũng đều có Rothschild gia tộc bóng dáng.

Mario thân là Italy Mafia gia tộc giáo hoàng, lại sao lại không biết Brad là ai? Lại sao lại không biết hắn sở nắm trong tay khủng bố quyền thế?

“Đúng, Brad! Ngài hẳn là biết từ Jason tiên sinh biến mất sau, Brad thông qua một loạt huyết tinh thủ đoạn đã muốn dần dần nắm trong tay Rothschild gia tộc, hiện tại Rothschild gia tộc trên cơ bản là hắn định đoạt, mà chúng ta rất nhiều gia tộc đều theo chân bọn họ……” Tommy Mangano nói.

“Này đó ta đều biết đến, bất quá Dương Tiếu Mai hắn không thể động!” Mario rất nhanh liền đánh gãy Tommy Mangano.

Hắn đương nhiên biết Tommy Mangano giảng những lời này dụng ý, khả Dương Tiếu Mai là Hạ Vân Kiệt nữ nhân, hắn Mario dám đem nàng đưa đi sao?

Không nói Hạ Vân Kiệt đối hắn hai lần ân cứu mạng, vẻn vẹn hắn kia khủng bố năng lực, Mario cũng không dám động chẳng sợ một tia này ý niệm trong đầu.

“Cái gì? Mario tiên sinh, ngươi muốn lo lắng rõ ràng ! Brad hiện tại đã muốn nắm trong tay Rothschild gia tộc, vì một nữ nhân chọc giận hắn thật sự không phải một kiện sáng suốt hành động.” Tommy Mangano nằm mơ cũng không nghĩ tới Mario thế nhưng mê luyến Dương Tiếu Mai đến bực này trình độ, vì nàng thế nhưng không

tiếc chọc giận Rothschild gia tộc tộc trưởng, không khỏi vội vàng khuyên nhủ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 663 : Đối kháng

“Này ta biết, Brad tiên sinh ở sao? Ta cùng hắn thông cái điện thoại.” Mario đương nhiên biết trong đó lợi hại quan hệ, nghe vậy nói.

“Mario tiên sinh, ta đề nghị ngươi tốt nhất không cần đang có khuyên Brad tiên sinh thay đổi chủ ý ý niệm trong đầu. Hắn gần nhất vừa mới nắm quyền, cũng đang là đường làm quan rộng mở, mình cực độ bành trướng thời điểm, là tuyệt đối không dung hứa có người nghịch hắn, mạo phạm hắn quyền uy !” Tommy Mangano gặp Mario muốn đích thân cùng Brad trò chuyện, hiển nhiên đang có khuyên bảo Brad thay đổi chủ ý ý tứ, không khỏi ngữ khí nghiêm túc khuyên nhủ.

“Này đó ta đều biết đến, nhưng Dương tiểu thư sự tình quan trọng đại, cũng là tuyệt đối không dung có thất.” Mario nói.

“Không phải một Trung Quốc nữ nhân sao?” Tommy Mangano nghe vậy lắp bắp kinh hãi, bật thốt lên khó hiểu nói.

“Này không phải một cái bình thường Trung Quốc nữ nhân! Này khác ngươi sẽ không dùng hỏi.” Mario nói.

“Vậy được rồi, bất quá Mario tiên sinh, ta còn là thiệt tình khuyên ngươi không cần vì một nữ nhân mà đắc tội Brad tiên sinh, ngài cũng biết gia tộc của ta rất nhiều sự nghiệp đều theo chân bọn họ có liên quan, thực nháo phiên, ta sẽ rất khó làm việc.” Gặp Mario tâm ý đã quyết, Tommy Mangano bất đắc dĩ nói. Đồng thời nói trong nói ngoài đã muốn để lộ ra nếu Mario thực cùng Brad nháo phiên, hắn sẽ không đứng ra duy trì Mario ý tứ.

Nói xong, Tommy Mangano cầm di động ra khách

phòng.

“Brad tiên sinh, Mario tiên sinh tưởng cùng ngài đàm nói chuyện có liên quan Dương tiểu thư sự tình.” Tommy Mangano đi đến Brad bên người, thấp giọng nói.

Brad loại nào nhân vật, đương nhiên nhìn ra được đến Tommy Mangano trên mặt mất tự nhiên biểu tình, mày không khỏi hơi hơi cau, chim ưng ánh mắt lóe ra một chút hàn mang, tay đã muốn thân thủ tiếp nhận Tommy Mangano trong tay điện thoại.

“Ngươi hảo, Mario.” Brad tiếp nhận điện thoại, lấy cao cao tại thượng ngữ khí đánh thanh tiếp đón.

“Ngài hảo, tôn quý Brad tiên sinh.” Điện thoại kia Mario phóng thấp tư thái, thực khiêm tốn đánh tiếp đón:“Dương tiểu thư là ta một vị thực tôn quý bằng hữu nữ nhân, cho nên ta khẩn cầu Brad tiên sinh có thể giơ cao đánh khẽ.”

“Thực tôn quý bằng hữu?” Brad khóe miệng gợi lên một chút khinh thường trung mang theo một tia tức giận cười lạnh.

Từ thành công đi lên Rothschild gia tộc tộc trưởng vị sau, cho dù trên địa cầu cường đại nhất quốc gia Mỹ quốc tổng thống tiên sinh ở Brad trong mắt cũng bất quá chính là hắn thao túng con rối mà thôi. Có thể nghĩ, đối với Brad mà nói trên thế giới này chỉ sợ trừ bỏ chính hắn, ở trước mặt hắn dĩ nhiên không ai xứng đôi “Tôn quý” Hai chữ. Mà nay Mario thế nhưng nói với hắn Dương Tiếu Mai là hắn một vị thực tôn quý bằng hữu nữ nhân, ngôn ngoại ý, người này tựa hồ so với hắn Brad còn muốn tôn quý.

“Đúng vậy tôn quý Brad tiên sinh! Còn thỉnh ngài xem ở của ta mặt mũi, chuyện này cứ như vậy coi như hết.

Hôm khác ta nhất định lại thân tự đăng môn hướng ngài biểu đạt xin lỗi.” Mario nghe được đi ra Brad trong giọng nói tức giận, nhưng cũng chỉ có thể cứng rắn ngẩng đầu lên da, tận lực phóng thấp tư thái nói.

Brad lúc này đúng là vừa mới đăng cơ, quyền to vừa mới nắm, căn cơ không phải thực ổn định, kiêng kị nhất có người cãi lời hắn ý tứ là lúc, cũng đang là hắn muốn tiếp tục thông qua giết gà dọa khỉ tạo quyền uy thời điểm, Mario vì chính là một nữ nhân thế nhưng không tiếc đắc tội hắn, ở Brad xem ra, hiển nhiên là Mario không đem hắn này tân đăng cơ Rothschild gia tộc tộc trưởng để vào mắt, này còn rất cao?

“Tốt lắm Mario, xem ra giáo hoàng vị trí đã muốn cho ngươi mắt mờ, thấy không rõ lắm tình thế, một khi đã như vậy, ngươi liền na nhất na vị trí đi.” Brad thản nhiên ném xuống một câu, sau đó treo điện thoại, ánh mắt tiếp tục xuyên thấu qua thủy tinh cửa sổ nhìn đang dần dần biến mất ở hồng thảm thướt tha bóng dáng, trên người có một tia lạnh lẽo hơi thở tán phát mở ra.

“Brad tiên sinh……” Tommy Mangano cảm nhận được Brad trên người phát ra sát khí, trái tim đều nhanh hơn nhảy lên, vô cùng thật cẩn thận thấp giọng kêu lên.

Lucchese gia tộc cùng Fiero gia tộc quan hệ chặt chẽ, Tommy Mangano cùng Mario cũng là nhiều năm giao tình, Mario ngồi trên giáo hoàng vị trí, đối bọn họ Lucchese gia tộc có ích nhiều hơn, hắn tự nhiên không muốn nhìn đến Brad đem Mario cấp kéo xuống ngựa.

“Như thế nào, ngươi cũng hiểu được chính mình có cũng đủ lực lượng theo chúng ta Rothschild gia tộc chống đối sao?” Brad lạnh lùng quét Tommy Mangano liếc mắt một cái nói.

“Tôn quý Brad tiên sinh ngài hiểu lầm, ta đương nhiên

không có ý tứ này. Ta là muốn hỏi ngài hiện tại làm sao bây giờ? Hay không muốn kêu kia nữ nhân đi lên?” Tommy Mangano bị Brad ánh mắt đảo qua, nhất thời cảm thấy một trận run sợ, đến bên miệng trong lời nói lại sửa lại miệng.

“Của ta nói không hy vọng nói hai lần.” Brad không có lập tức trả lời Tommy Mangano, mà là ngồi trở lại sô pha, kiều chân bắt chéo, rút một ngụm xì gà, ói ra một ngụm yên vòng, chậm rãi nói.

Dương Tiếu Mai vào khách sạn, hắn cũng sẽ không có hứng thú tái thưởng thức này dong chi tục phấn.

“Tốt, ta cái này đi an bài.” Tommy Mangano cung kính trả lời, sau đó nhẹ tay nhẹ chân rời khỏi phòng.

“Cấp lão bối lô cùng nhà Cassani gọi điện thoại, ta nghĩ mười một ủy ban cũng có thể thay đổi tân gương mặt.” Làm Tommy Mangano thối lui đến phòng cửa khi, hắn nghe được Brad không mang theo một tia cảm tình sắc thái thanh âm, trái tim không khỏi mạnh run rẩy một chút, đi đường hai chân tựa hồ đều nhuyễn mềm nhũn.

Một cái là Italy chính đàn trung tối có quyền thế lão nhân, một cái là Italy Mafia trong gia tộc kêu gọi lực cùng Fiero gia tộc tương đương, vẫn mơ ước Mario mông hạ ngai vàng cường đại gia tộc. Vẻn vẹn này hai tay tề hạ, Mario đều liền khó có thể ứng phó, càng đừng nói Brad thủ đoạn tuyệt không hội gần chính là này một ít.

Chính cái gọi là cơ sở kinh tế quyết định kiến trúc thượng tầng, chẳng sợ nổi tiếng toàn cầu Mafia cũng không ngoại lệ, sở hữu thực lực, sở hữu quyền thế, xét đến cùng còn là từ kinh tế đến quyết định! Mà Rothschild gia tộc đúng là một cái khống chế cũng chúa tể tây phương tài chính dài đến trăm năm cường đại gia tộc,

bọn họ thông qua kinh tế, xúc tu thân đến toàn thế giới các góc, bọn họ một cái quyết định có thể làm cho một quốc gia hưng thịnh cũng có thể làm cho một quốc gia suy bại, thậm chí một hồi giống vịnh chiến tranh giống nhau chiến tranh!

Mà hiện tại Rothschild gia tộc sẽ đối phó Fiero gia tộc, đối phó Italy Mafia giáo hoàng Mario!

Tommy Mangano biết Fiero gia tộc muốn xong rồi, Mario muốn xong rồi! Khả hắn lại như thế nào cũng vô pháp suy nghĩ cẩn thận, giống Mario như vậy một thế hệ kiêu hùng, một người thông minh, như thế nào sẽ vì một nữ nhân mà đắc tội Brad?

Về phần Mario tìm cái gì lý do, Tommy Mangano căn bản không hướng trong lòng đi. Một Trung Quốc nữ nhân mà thôi, cho dù bối cảnh lại cường đại có năng lực cường đại đi nơi nào? Cho dù đang ở quật khởi Trung Quốc, ở Tommy Mangano xem ra cũng xa không phải Mỹ quốc đối thủ, mà Rothschild gia tộc cũng là có thể tả hữu Mỹ quốc tổng thống tuyển cử kết quả cường đại gia tộc.

Duy nhất giải thích, thì phải là Mario còn chính là đem Brad làm Rothschild gia tộc xử lý công việc thành viên đến đối đãi, cũng không xem trọng hắn vị này vừa mới tiền nhiệm tân tộc trưởng! Cũng không tưởng ở trước mặt hắn thấp Mafia giáo hoàng cao quý đầu.

Ôm có đồng dạng ý tưởng còn có Brad, đây là hắn tuyệt không cho phép, cho nên Brad mới có thể vì một nữ nhân không chút do dự lấy Mario khai đao!

Duy nhất biết chân chính nguyên nhân chỉ có Mario chính mình.

Brad nhất quải điện thoại, Mario chỉ biết chính mình

nguy hiểm. Thân là Italy Mafia giáo hoàng, hắn so với Tommy Mangano còn muốn rõ ràng Rothschild gia tộc sở nắm giữ khủng bố lực lượng, cũng rõ ràng hơn từ Jason biến mất sau, Brad vì mau chóng thượng vị, đối gia tộc trong ngoài làm rất nhiều tàn khốc huyết tinh trấn áp, hắn giơ lên cao đao bây giờ còn là máu chảy đầm đìa không có hoàn toàn buông, mà chính mình hiện tại lại đem chính mình đưa đến hắn đao phong dưới.

Bất quá Mario cũng không có chân chính kinh hoảng, bởi vì hắn biết Brad tuy rằng quyền thế rất lớn, nhưng hắn còn chính là cá nhân, mà kia hắn sở nhận thức Hạ tiên sinh cũng là Đông Phương thần tiên, cho nên Brad nhất quải điện thoại, Mario lập tức cầm lấy trên bàn điện thoại cấp Hạ Vân Kiệt bát đi qua, nhưng điện thoại kia đầu nêu lên âm cũng là không thể liên hệ.

Đương nhiên không thể liên hệ, bởi vì Hạ Vân Kiệt hiện tại đang ở đáy biển thế giới.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 664 : Mạnh mẽ mang đi

Liên tiếp gọi vài cái, điện thoại đều nêu lên không thể liên hệ.

Mario rốt cục bắt đầu cảm thấy kinh hoảng. Hắn biết rõ chính hắn một Mafia đại giáo phụ cùng Rothschild gia tộc tộc trưởng trong lúc đó cách xa chênh lệch. Nhìn chung Mafia lịch sử, từng bị Mafia xưng là vĩ đại nhất giáo phụ, đường? Veytaux, bởi vì khinh mạn cười nhạo khi đó Italy độc tài giả Mussolini, cuối cùng bị bắt vào ngục giam, chết vào trong lao. Mà trái lại Rothschild gia tộc lịch sử, này khổng lồ gia tộc nhưng vẫn ở thao túng Âu châu thậm chí thế giới rất nhiều quốc gia. Mỗi khi có chiến tranh, bọn họ hướng chiến tranh quốc gia cung cấp quân sự cho vay, chiến hậu lại vì quốc gia thua trận cung cấp bồi thường cho vay. Bọn họ ở các nơi xây dựng ngân hàng, làm chứng khoán, cổ phiếu giao dịch cùng bảo hiểm nghiệp vụ đầu tư công thương nghiệp, đường sắt cùng thông tin nghiệp, sau đó lại phát triển đến cương thiết, than đá, dầu mỏ đằng đằng ngành sản xuất, bọn họ giá tộc tay thân hướng về phía Âu Mĩ cập thuộc địa kinh tế cuộc sống từng cái góc. Thậm chí ngay cả Anh quốc mua kênh đào Xuy-ê đều là Rothschild gia tộc một tay thúc đẩy, hơn nữa lại cho ngay lúc đó Anh quốc chính phủ cung cấp cho vay.

Theo này tiên minh đối lập không khó nhìn ra, hai người thật lớn chênh lệch.

Mafia thủy chung là sinh hoạt tại pháp luật, quốc gia chính quyền bóng ma dưới, mà Rothschild cũng đã bao trùm ở pháp luật cùng quốc gia chính quyền phía trên, bởi vì pháp luật là bọn hắn thao túng chế định, quốc gia lãnh đạo là ở bọn họ khống chế dưới tuyển cử sinh ra.

Mario gặp Hạ Vân Kiệt điện thoại không có biện pháp

liên hệ, lập tức bắt đầu cấp Dương Tiếu Mai gọi điện thoại, hy vọng nàng có thể có Hạ Vân Kiệt này hắn liên hệ phương thức. Chính là Dương Tiếu Mai lúc này đang ở tham gia kim cầu thưởng trao giải tiệc tối, bên người lại nào có mang cái gì di động.

“Dương tiểu thư, ta có cái phi thường tôn quý bằng hữu tưởng cùng ngài gặp cái mặt.” Trao giải tiệc tối hiện trường, Tommy Mangano tự mình tìm được rồi Dương Tiếu Mai, mặt mang mỉm cười nói.

“Đó là vinh hạnh của ta, không biết người khác hiện tại ở nơi nào?” Ở Hollywood phát triển cũng có một đoạn thời gian, huống hồ Tommy Mangano chính là [mạt thế thiên sứ] đầu tư lão bản, Dương Tiếu Mai đương nhiên nhận thức hắn, cũng biết hắn là Mario bằng hữu, cho nên nghe vậy mặt mang mê người mỉm cười hỏi, cũng không có chút không vui ý.

“Hắn không thích nhiều người địa phương, lúc này hắn đang ở tổng thống phòng chờ ngươi.” Tommy Mangano tiếp tục mặt mang mỉm cười nói, trong mắt toát ra một tia ái muội sắc.

“Là nam sĩ sao?” Dương Tiếu Mai bất động thanh sắc hỏi, nhưng Tommy Mangano trong mắt toát ra đến ái muội sắc đã muốn làm cho nàng cảm thấy một tia không vui.

“Đúng vậy, hắn trong lúc vô ý nhìn đến Dương tiểu thư, lập tức đã bị Dương tiểu thư mê người tươi cười cấp mê hoặc, cho nên muốn một mình cùng Dương tiểu thư gặp cái mặt.” Tommy Mangano trả lời, trong mắt ái muội sắc càng đậm.

“Tommy tiên sinh, ta nghĩ Mario tiên sinh khẳng định cùng ngài đề cập qua, ta không thích cùng nam sĩ một mình ở trong phòng gặp.” Đang ở giải trí vòng trung,

Tommy Mangano nói đến này phân thượng, Dương Tiếu Mai tự nhiên hiểu được một mình gặp mặt là cái gì ý tứ, nghe vậy rốt cục sắc mặt khẽ biến, ngữ khí có chút đông cứng nói.

“Mario tiên sinh quả thật theo ta đề cập qua, bất quá ta vị này bằng hữu cũng là so với Mario tiên sinh còn muốn tôn quý, cho nên ta hy vọng ngươi tốt nhất không cần cự tuyệt hắn hảo ý.” Tommy Mangano lúc này còn tưởng rằng Dương Tiếu Mai là người của Mario, nghe vậy không cho là đúng nói.

“Nói như vậy Mario cũng đồng ý ?” Dương Tiếu Mai sắc mặt tái biến, ngữ khí bắt đầu trở nên lạnh như băng.

“Không, Mario cự tuyệt. Từ điểm đó ta không thể không bội phục Dương tiểu thư mị lực, có thể làm cho Mario làm ra ngu xuẩn như vậy sự tình. Bất quá ta nghĩ Mario sẽ vì hắn ngu xuẩn quyết định trả giá thảm trọng đại giới thậm chí sinh mệnh, cho nên Dương tiểu thư, nếu ngươi thông minh trong lời nói, đợi lát nữa đối mặt Brad tiên sinh khi, tốt nhất có thể cho ngươi trên mặt thủy chung mang theo vừa rồi kia mê người mỉm cười, tin tưởng ta, kia mê người mỉm cười sẽ mang cho ngươi đời này đều không thể tưởng tượng tài phú. Như bây giờ lạnh như băng bộ dáng, ta nghĩ Brad tiên sinh khẳng định hội mất hứng, mà một khi nhạ Brad tiên sinh mất hứng, tin tưởng ta, này tương hội là một hồi tai nạn. Nếu ta không tính sai trong lời nói, hiện tại tai nạn đã muốn bắt đầu buông xuống Fiero gia tộc, bởi vì vừa rồi Mario nhạ Brad tiên sinh mất hứng.” Tommy Mangano như trước mặt mang mỉm cười nói, nhưng hắn lời nói cưỡng bức lợi dụ cũng là tái rõ ràng bất quá.

“Kia cũng mời ngươi chuyển cáo Brad tiên sinh, hắn hiện tại ngu xuẩn hành vi đồng dạng sẽ cho hắn mang đến tai nạn.” Dương Tiếu Mai nói xong liền lạnh như băng mặt xoay người chuẩn bị rời đi tiệc tối. Tuy rằng

nàng có chút không tin lấy Mario Italy Mafia đại giáo phụ thân phận, còn có người có thể tùy tùy tiện tiện thu thập bọn họ gia tộc, nhưng nàng còn là cảm được một tia nguy hiểm, cảm thấy hay là muốn nhanh chóng rời đi nơi này, nhanh chóng liên hệ Kiệt ca mới tốt.

“Ngu xuẩn nữ nhân! Thực nghĩ đến Mario có thể một tay che trời sao? Thực nghĩ đến có hắn chỗ dựa là có thể không chỗ nào sợ hãi sao?” Tommy Mangano gặp Dương Tiếu Mai cũng không có nghe theo hắn cảnh cáo, lắc lắc đầu cũng không có đuổi theo đi. Bất quá đã có hai nam nhân dáng người hắc tây trang, vẻ mặt lãnh khốc mặt lạnh lùng từ phía sau đi rồi đi lên, sau đó một trái một phải bắt được Dương Tiếu Mai cánh tay.

“Các ngươi muốn làm gì?” Dương Tiếu Mai sắc mặt đột nhiên biến.

Kia hai lãnh khốc nam nhân lại cái gì cũng chưa nói, trực tiếp một trái một phải giá Dương Tiếu Mai ly khai tiệc tối hiện trường.

“Tommy tiên sinh ngài đây là cái gì ý tứ?” Dương Tiếu Mai là Cameron đại đạo diễn này kịch tổ thành viên, người khác không biết nàng đêm nay an bài, Cameron lại biết, thấy nàng đột nhiên ở hai nam sĩ “Làm bạn” Hạ rời đi tiệc tối hiện trường, tiến lên hỏi Tommy Mangano.

“Dương tiểu thư đêm nay mặt khác có chuyện.” Tommy Mangano thản nhiên trả lời.

“Nhưng là nàng đêm nay……” Cameron nhíu mày nói, bất quá nói đến một nửa, Cameron ánh mắt đụng phải Tommy Mangano cảnh cáo ánh mắt, câu nói kế tiếp liền nuốt trở về.

“Các ngươi đến tột cùng muốn làm gì?” Bị giá lên thang máy, Dương Tiếu Mai trong lòng cảm thấy càng phát ra

không ổn, dùng sức giãy dụa đứng lên. Bất quá, Dương Tiếu Mai dù sao vừa mới vừa mới bắt đầu tu luyện, thể chất tuy rằng đã muốn khác thường thường nhân, nhưng khí lực chung quy không bằng Tommy Mangano cận vệ, cũng là căn bản giãy không thể.

Bất quá dù là như thế, nhìn như một nhu nhược nữ tử trên người thế nhưng cất giấu như thế thật lớn khí lực, còn là làm cho Tommy Mangano hai cái cận vệ cảm thấy sửng sốt dị thường.

Phải biết rằng bọn họ đều là đứng đầu bảo tiêu a!

“Dương tiểu thư, ta lại cảnh cáo ngươi, ở Brad tiên sinh trước mặt ngươi tốt nhất không cần giống như bây giờ, nếu không ngay cả ta cũng không giữ được ngươi.” Tommy Mangano cũng không nghĩ tới Dương Tiếu Mai tính tình như vậy cương liệt, ở hắn vận dụng cường ngạnh thủ đoạn dưới, đổi thành này khác nữ ngôi sao đã sớm khuất phục, nàng thế nhưng còn không chịu khuất phục, sắc mặt không khỏi âm trầm xuống dưới.

“Brad tiên sinh đến tột cùng là ai?” Dương Tiếu Mai gặp giãy dụa không ra, ngược lại bình tĩnh xuống dưới.

“Hắn là một đại nhân vật cường đại đến ngươi không có biện pháp tưởng tượng, đừng nói Mario, cho dù Mỹ quốc tổng thống tuyển cử cũng đều ở hắn thao túng dưới. Hiện tại ngươi hẳn là biết làm như thế nào đi!” Tommy Mangano cũng không tưởng Dương Tiếu Mai lấy hiện tại trạng thái cùng Brad gặp mặt, nghe vậy do dự hạ, trả lời.

Dương Tiếu Mai chung quy còn chính là phàm nhân, nghe nói đối phương thế nhưng có thể thao túng Mỹ quốc tổng thống tuyển cử, trong lòng rốt cục hoàn toàn kích động đứng lên.

Italy La Mã, Mario gặp không có biện pháp liên hệ đến Dương Tiếu Mai, lại giuh vài lần Hạ Vân Kiệt điện thoại còn là không có kết quả, đại mùa đông, cái trán đã muốn bắt đầu chảy ra một hai giọt mồ hôi.

Nhu nhu huyệt Thái Dương, Mario lại bát một chiếc điện thoại, này điện thoại là gọi cho Cameron.

Điện thoại kia đầu, Cameron trợ thủ rất nhanh cầm một cái di động đi đến hắn bên người thấp giọng nói:“Italy Mario tiên sinh điện thoại.”

Cameron nghe vậy sắc mặt khẽ biến, vội vàng tiếp nhận điện thoại.

“Cameron tiên sinh, Dương tiểu thư có hay không ngươi bên cạnh? Ta muốn cùng nàng thông cái điện thoại.” Cameron nhất tiếp khởi điện thoại, Mario một khắc không chậm chạp hỏi.

“Dương tiểu thư? Nàng vừa rồi bị người của Tommy mang đi.” Cameron nao nao, sau đó trả lời.

“Vô liêm sỉ Tommy!” Mario nghe vậy trực tiếp treo điện thoại.

Cameron cầm di động, mà ngơ ngẩn cả người, sau đó phe phẩy đầu thở dài đem di động đưa cho trợ thủ.

Mario treo điện thoại sau, lập tức cấp Tommy Mangano gọi điện thoại.

“Tommy, Dương tiểu thư hiện tại người ở nơi nào?” Điện thoại rất nhanh liền quay số, điện thoại nhất bị tiếp đứng lên, Mario liền sốt ruột vạn phần hỏi.

“Ta vừa mới đem nàng đưa vào Brad tiên sinh trụ phòng, về phần nàng hiện tại có phải hay không đã muốn nằm

ở Brad tiên sinh trên giường, ta đây sẽ không rõ ràng. Bất quá Mario, ngươi đây là tội gì đâu, vì một nữ……” Tommy Mangano nói, trong giọng nói không có dĩ vãng đối Mario tôn kính ý, thậm chí mang theo một tia trào phúng coi rẻ.

Ở Tommy Mangano trong mắt, Mario này giáo phụ quả thực chính là ngu xuẩn cuồng vọng đến cực điểm, thế nhưng vì một nữ nhân cùng Rothschild gia tộc tộc trưởng đối nghịch.

“Tommy lập tức giúp ta xao mở Brad tiên sinh cửa phòng, ta muốn cùng hắn trò chuyện, hắn tuyệt không có thể đụng Dương tiểu thư!” Mario nghe vậy gấp đến độ tròng mắt đều đỏ.

“Mario, ngươi đã muốn điên rồi, ngươi đã muốn không có thuốc nào cứu được !” Tommy Mangano lắc đầu nói.

“Không, không, Tommy, ta so với khi nào thì đều còn muốn thanh tỉnh, Dương tiểu thư bằng hữu là Trung Quốc thần tiên, nếu……”

“Trung Quốc thần tiên?” Tommy Mangano nghe thế chờ “Hoang đường” Trong lời nói, nhịn không được lắc lắc đầu, sau đó trực tiếp treo điện thoại.

Hắn đương nhiên không tin Mario trong lời nói, hắn lại càng không sẽ ở phía sau đi quấy rầy Brad tiên sinh!

Gặp Tommy Mangano trực tiếp treo chính mình điện thoại, Mario không khỏi tức giận đến thiếu chút nữa đem điện thoại đều cấp quăng ngã. Bất quá cuối cùng hắn còn là nhịn xuống, cơ hồ không có gì chần chờ, hắn trực tiếp cấp Brad gọi điện thoại.

Hắn phải ở cuối cùng một khắc ngăn cản Brad ngu xuẩn hành vi, nếu không đừng nói Brad căn bản không thể

thừa nhận được rất tốt kia Trung Quốc thần tiên tức giận, chỉ sợ cũng tính toàn bộ Rothschild gia tộc đều không thể thừa nhận được rất tốt!

Hilton tổng thống phòng, thật lớn cửa sổ sát đất trước, Brad trong tay bưng một ly rượu vang đỏ, kiều chân bắt chéo, dù có hứng thú mặt đất hạ đánh giá mặc mỹ nhân ngư lễ phục dạ hội Dương Tiếu Mai, tựa như ở đánh giá một kiện vô cùng tinh mỹ hàng mỹ nghệ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 665 : Cái gì mới kêu chân chính năng lực

“Thật sự là Thượng Đế hoàn mỹ tác phẩm!” Brad híp lại ánh mắt, nhưng trong mắt quang mang lại càng ngày càng đậm.

“Tộc trưởng, Mario tiên sinh tưởng cùng ngài trò chuyện.” Đang lúc Brad trong mắt hào quang càng ngày càng lượng, phúc để có đoàn nhiệt liệt bắt đầu khởi động khi, một cái lục ánh mắt nam tử cầm điện thoại, đi đến hắn bên người thấp giọng nói.

Nếu Jason tộc trưởng ở, khẳng định hội nhận ra này nam tử chính là kia từng ám sát hắn người biến dị, bất quá lúc này hắn trừ bỏ tròng mắt là lục, bại lộ ở bên ngoài cùng bình thường Âu Mĩ nhân màu da không có gì khác nhau.

“Đã muộn, hắn đã muốn bỏ lỡ cơ hội!” Brad khoát tay nói, ánh mắt lại như trước tập trung ở Dương Tiếu Mai sao chịu được xưng hoàn mỹ, tràn ngập dụ hoặc lực tính ác cảm thân mình thượng.

Người biến dị nghe vậy đứng thẳng thân mình, ngón tay đã muốn thực rõ ràng trực tiếp kháp rớt điện thoại.

“Brad tiên sinh, ta có thể mượn ngươi di động đánh cái điện thoại sao?” Dương Tiếu Mai nhìn người biến dị trong tay điện thoại, tiếu mâu sáng sáng ngời, nói.

“Đương nhiên có thể.” Brad nhẹ nhàng lắc lắc trong tay rượu vang đỏ chén, thực thân sĩ nói.

Người biến dị lập tức đi lên trước đem di động đưa cho Dương Tiếu Mai.

“Thất bồi.” Dương Tiếu Mai đứng dậy đi đến một bên, sau đó cấp Hạ Vân Kiệt gọi điện thoại.

Bất quá rất nhanh Dương Tiếu Mai liền thay đổi sắc mặt, nghĩ nghĩ lập tức lại cấp Hong Kong trùm Dương Kỳ Phu gọi điện thoại.

Lúc này Hong Kong vừa mới vừa buổi sáng.

“Xin hỏi vị nào?” Trong điện thoại truyền đến Dương Kỳ Phu mang theo một tia kinh ngạc thanh âm.

“Dương ca là ta, Dương Tiếu Mai.” Dương Tiếu Mai nói.

“Ta nói đâu, sáng sớm như thế nào sẽ có Mỹ quốc điện báo, nguyên lai là Dương tiểu thư a. Vừa mới ta còn cùng Sở Thiến đang đàm luận kim cầu……” Gặp là Dương Tiếu Mai điện thoại, Dương Kỳ Phu là vừa cảm vui vẻ lại có một tia ngoài ý muốn.

Tình hình chung hạ, Dương Tiếu Mai rất ít sẽ cho hắn gọi điện thoại, cho dù đánh cũng là gọi cho Khâu Sở Thiến.

“Dương ca, ngươi nghe nói qua Rothschild gia tộc sao?” Dương Tiếu Mai không đợi Dương Kỳ Phu nói xong liền đánh gãy hắn lời nói.

“Là cái phi thường cường đại gia tộc, ngươi như thế nào đột nhiên hỏi nó ? Có phải hay không ra cái gì trạng huống ?” Dương Kỳ Phu biến sắc.

“Ta hiện tại đang theo bọn họ tộc trưởng Brad tiên sinh cùng một chỗ, sự tình có điểm khó giải quyết, ta nghĩ liên hệ Kiệt ca lại liên hệ không được.” Dương Tiếu Mai gặp Dương Kỳ Phu như vậy đại nhân vật thế nhưng cũng nói như vậy, trong đầu càng phát ra có chút bối rối.

“Hảo, ngươi đừng hoảng, tận lực ổn định hắn, ta sẽ nghĩ biện pháp lập tức liên hệ Kiệt ca. Ngươi hiện tại ở Beverly sơn trang Hilton khách sạn đi?” Dương Kỳ Phu vừa nghe Dương Tiếu Mai nói như vậy, lập tức ý thức được sự tình cực độ không ổn, trong lòng cũng có một tia bối rối. Bất quá hắn chung quy là trải qua quá sóng to gió lớn đại nhân vật, trong lòng mặc dù có một tia bối rối, nhưng biểu hiện ra ngoài lại phi thường bình tĩnh.

“Đúng.” Dương Tiếu Mai nghe vậy treo điện thoại, tâm tình hơi ổn.

Chính là làm nàng đem di động trả lại cho người biến dị, đón nhận Brad kia lộ ra mãnh liệt giữ lấy dục vọng ánh mắt, tâm tình lại lần bối rối đứng lên.

“Dương tiểu thư, hiện tại chúng ta có thể ngồi xuống hảo hảo đàm nói chuyện sao?” Nhìn đến Dương Tiếu Mai con ngươi trung bối rối ánh mắt, Brad phúc để kia đoàn nhiệt liệt cháy sạch càng phát ra tràn đầy.

Mặc kệ là trước đây thân là Rothschild gia tộc xử lý công việc, còn là hiện tại ngồi trên tộc trưởng ngai vàng. Chỉ cần là hắn Brad coi trọng nữ nhân, này nữ nhân vừa nghe nói thân phận của hắn sau, không chỗ nào không phải là hận không thể lập tức cởi hết quần áo, giống xà giống nhau bò lên hắn. Nhưng chỉ có Dương Tiếu Mai, nghe được thân phận của hắn, không chỉ có không có một chút động tâm, hận không thể dùng sức cả người chiêu thức bắt hắn cho mê hoặc biểu hiện, ngược lại trong mắt toát ra bối rối ánh mắt, hận không thể theo hắn bên người thoát đi ra đi.

Dương Tiếu Mai như vậy khác thường biểu hiện, không chỉ có không có chọc giận Brad, ngược lại làm cho hắn đối nàng sinh ra càng đậm hậu hứng thú cùng chinh phục dục vọng.

“Đương nhiên có thể.” Dương Tiếu Mai theo lời ngồi xuống, tận lực làm cho chính mình biểu hiện bình tĩnh một ít.

“Ta nghĩ Tommy Mangano hẳn là đã muốn nói cho ngươi của ta thân phận đi? Cũng có thể nói cho quá ngươi Mario ở trong mắt ta bất quá cũng chỉ là rác rưởi đi?” Brad dùng cao cao tại thượng lại dù có hứng thú ánh mắt nhìn Dương Tiếu Mai, nói.

“Đúng vậy.” Dương Tiếu Mai gật đầu trả lời.

“Kia vì cái gì ngươi xem đứng lên một chút cũng không hưng phấn? Ngươi hẳn là biết, ta có thể cho ngươi viễn siêu Mario có thể đưa cho ngươi, tài phú, thanh danh, quyền lực…… Chỉ cần ngươi dự đoán được, ta đều có thể cho ngươi!” Brad nhìn Dương Tiếu Mai hỏi.

“Brad tiên sinh, ta nghĩ ngươi chỉ sợ hiểu lầm. Mario không phải của ta nam nhân, hắn chính là ta nam nhân một bằng hữu. Ngươi có thể cho ta, hắn đều có thể cho ta, hơn nữa hắn còn có thể cho ta rất nhiều ngươi căn bản cấp không được này nọ, tỷ như tình yêu, tỷ như thanh xuân xinh đẹp. Hơn nữa năng lực của hắn cũng vượt xa quá ngươi, cho nên ta cảm thấy chúng ta bảo trì như bây giờ trạng thái cùng quan hệ có vẻ tốt.” Dương Tiếu Mai trong lòng tuy rằng thực khẩn trương thực kích động, nhưng còn là hết mọi cố gắng làm cho chính mình biểu hiện trấn định tự nhiên.

“Nga! Trách không được Mario dám theo ta gọi nhịp, nguyên lai hắn nghĩ đến ngươi nam nhân so với ta cường đại, ngươi cũng là như thế. Bất quá ta nghĩ lập tức các ngươi sẽ biết sai lầm rồi.” Brad nghe vậy trên mặt đầu tiên là lộ ra một tia kinh ngạc sắc, lập tức lại chuyển vì khinh thường, khi nói chuyện, Brad hướng người biến dị đánh cái vang chỉ.

“Tộc trưởng!” Người biến dị đi lên đến cúi đầu xin chỉ thị nói.

“Cấp xinh đẹp Dương tiểu thư triển lãm một chút, cái gì mới kêu chân chính năng lực!” Brad kiều chân bắt chéo, thản nhiên tự đắc uống khẩu rượu.

“Là, tộc trưởng!” Người biến dị cung kính lên tiếng, sau đó đứng thẳng eo.

Khi hắn vừa đứng thẳng eo can khi, vốn là màu trắng làn da, màu vàng tóc đột nhiên như bị lục sắc sơn từ đầu đến chân lâm xuống dưới bình thường, theo thượng đến hạ đều biến thành lục sắc.

Nhìn trước mắt đột biến, Dương Tiếu Mai hai mắt nhịn không được lộ ra kinh hãi sắc, rốt cuộc không thể bảo trì cố ý ngụy trang đi ra trấn định.

Gặp Dương Tiếu Mai sắc mặt đột nhiên biến, mắt lộ ra kinh hãi sắc, Brad khóe miệng gợi lên một chút thỏa mãn mỉm cười đắc ý, mà kia biến dị bởi vì làm sâu sắc Dương Tiếu Mai ấn tượng, còn hướng nàng khóe miệng cười, trong tay không biết khi nào hơn một thanh sắc bén dao găm, sau đó hai tay dùng sức nhất bài, dao găm lập mã cắt thành hai đoạn.

Dương Tiếu Mai nhãn lực cùng kiến thức chung quy hữu hạn, chỉ biết là Hạ Vân Kiệt rất lợi hại, nhưng Hạ Vân Kiệt đến tột cùng lợi hại đến loại nào trình độ lại không biết nói, nàng gặp Brad bảo tiêu hiển nhiên cùng điện ảnh diễn người biến dị giống nhau có được siêu năng lực, sắc mặt tái biến, môi đều có chút phát run, đối Hạ Vân Kiệt tin tưởng cũng bắt đầu dao động.

“Hiện tại ngươi còn cho rằng ngươi kia nam nhân so với ta còn cường đại sao?” Brad chậm rãi chuyển động trong tay trung chén rượu, khóe miệng gợi lên một chút

đắc ý mà khinh thường cười lạnh, hỏi.

“Có lẽ ngươi so với hắn cường đại, bất quá ta vĩnh viễn chính là nữ nhân của hắn, hiện tại này đây sau cũng là.” Dương Tiếu Mai sắc mặt tái nhợt, nhưng đối mặt Brad, của nàng ánh mắt lại ngược lại trở nên kiên quyết đứng lên, rốt cuộc không có ngay từ đầu bối rối.

“Ha ha, quả ác nhiên có hương vị! Ta thích ngươi như vậy có cá tính nữ nhân, bất quá ta không thích dùng sức mạnh, ta càng thích nữ nhân chủ động yêu thương nhung nhớ. Cho ngươi hai cái giờ thời gian lo lắng, ta hy vọng hai giờ sau ngươi hội cởi hết quần áo ở trên giường chờ ta, nếu không ta là không ngại sử dụng một lần bạo lực.” Brad nghe vậy không giận phản cười, cười qua đi hướng một cái khác nữ tính người biến dị nhìn thoáng qua thản nhiên nói:“Mang Dương tiểu thư đi phòng ngủ, hai giờ sau nàng nếu còn không có cởi sạch quần áo ở trên giường chờ ta, ngươi giúp nàng thoát.”

“Là, tộc trưởng!” Nữ tính người biến dị cúi đầu lên tiếng, sau đó không tha Dương Tiếu Mai phản kháng, trực tiếp cầm lấy cánh tay của nàng vào chủ phòng ngủ, sau đó đóng cửa lại, ôm lấy môn, lạnh lùng nhìn Dương Tiếu Mai nói:“Nếu ta là ngươi, ta hiện tại hội lập tức cởi sạch quần áo trần như nhộng nằm ở trên giường.”

Dương Tiếu Mai chính là rất lãnh đạm nhìn nữ tính người biến dị liếc mắt một cái, không nói được một lời đi đến cửa sổ trước, nhìn dưới lầu, trong lòng tràn ngập hối hận cùng tuyệt vọng.

Nàng hối hận vừa rồi gọi kia điện thoại, bởi vì nàng không nghĩ Kiệt ca vì nàng lâm vào sinh mệnh nguy hiểm.

Nàng tuyệt vọng, bởi vì Brad phái người coi chừng nàng, cho dù nàng tưởng tự sát đều thực khó khăn.

“Thao!” Mario gặp Brad căn bản không nghe hắn điện thoại, tức giận đến một cước đối với chống đỡ hắn lộ ghế dựa hung hăng đạp đi qua, tựa hồ kia ghế dựa chính là đáng giận Brad bình thường.

Ghế dựa “Oành” Một tiếng phiên ngã xuống đất, cơ hồ đồng thời “Oành” một tiếng, Fiero gia tộc quân đoàn quan chỉ huy, có “Đồ tể” Danh hiệu, cũng là Mario tối tín nhiệm người, Joseph mạnh xông vào.

“Sự tình gì?” Mario gặp Joseph như thế lỗ mãng xông tới, sắc mặt đột nhiên biến, một loại thật không tốt dự cảm nảy lên trong lòng.

“Cassani gia liên hợp vài gia tộc đột nhiên đối người của chúng ta tiến hành rồi tập kích, còn có người cảnh sát cục cũng giống chó điên giống nhau ở nơi nơi bắt người của chúng ta.” Xưa nay lấy bình tĩnh tàn khốc uy chấn Mafia giới Joseph, trên mặt hiếm thấy lộ ra thất kinh biểu tình.

“Hành động thật đúng là mẹ nó mau!” Mario nghe vậy trên tay trên mặt gân xanh căn căn bạo khởi, trong mắt lộ ra vô cùng cừu hận ánh mắt. Hắn là biết Brad khẳng định sẽ không như vậy từ bỏ, nhưng hắn không nghĩ tới Brad hành động nhanh như vậy, cũng không nghĩ tới Rothschild sở nắm trong tay quyền thế so với hắn trong tưởng tượng còn mạnh hơn rất nhiều, thế nhưng tại như vậy ngắn thời gian liền điều động hắc bạch lưỡng đạo thế lực đối bọn họ Fiero gia tộc tiến hành đả kích.

“Lão bản, ngài đã sớm biết?” Joseph giật mình nhìn Mario.

“Là người của Rothschild ở phía sau thao túng!” Chuyện tới trước mắt, Mario ngược lại dần dần tỉnh táo lại.

“Rothschild gia tộc!” Joseph nghe vậy sắc mặt đột nhiên biến, một hồi lâu nhi mới gian nan nuốt một chút nước miếng, hỏi:“Lão bản, chúng ta đây hiện tại làm sao bây giờ?”

“Lui lại, buông tha cho sở hữu địa bàn, lập tức lui lại, tận lực hướng Trung Quốc lui lại.” Tỉnh táo lại sau Mario rốt cục khôi phục một thế hệ kiêu hùng sở nên có trầm ổn quyết đoán.

Nếu đổi ở trước kia, Mario cũng không cho rằng lấy Trung Quốc thực lực có thể ngăn cản được Rothschild gia tộc thẩm thấu, nhưng hiện tại hắn biết có Hạ Vân Kiệt tọa trấn, chẳng sợ hiện tại Trung Quốc cũng không cường đại, nhưng cho dù Mỹ quốc cũng không động được nó!

Joseph lần trước cùng Mario đồng cơ, kiến thức qua Hạ Vân Kiệt thần kỳ lợi hại, nghe vậy hai mắt mạnh sáng ngời, quyết đoán nói:“Là lão bản, ta cái này thông tri đi xuống. Ngài cũng thỉnh lập tức rút lui khỏi, ta hoài nghi rất nhanh sẽ có cảnh sát tìm tới cửa.”

“Ta biết.” Mario một bên gật gật đầu, một bên lại bát đánh một chiếc điện thoại.

Này điện thoại là gọi cấp Italy Hoa nhân cự thương Lý Vệ Chấn. Lần trước Hạ Vân Kiệt rời đi Italy trước, vì có thể cải thiện tại Ý Hoa nhân tình cảnh, cố ý làm cho Mario tìm Lý Vệ Chấn hợp tác, nói Lý Vệ Chấn là người của hắn. Vừa rồi Mario nóng lòng trực tiếp liên hệ Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai, nhất thời không nhớ tới Lý Vệ Chấn, nay chuyện tới trước mắt, đầu óc ngược lại càng phát ra rõ ràng bình tĩnh đứng lên, nhớ tới cấp Lý Vệ Chấn gọi điện thoại có lẽ có thể liên hệ đến Hạ Vân Kiệt, hơn nữa hắn bên này người muốn triệt hướng Trung Quốc, cũng cần Lý Vệ Chấn này Hoa nhân cự

thương ở Trung Quốc nhân mạch.

Chương 666 : Không tin

Lý Vệ Chấn là chính mắt thấy qua Hạ Vân Kiệt lấy thân khiêng lôi trường hợp, lại nói tiếp hắn so với Mario rõ ràng hơn Hạ Vân Kiệt có được năng lực có bao nhiêu khủng bố, đương nhiên cũng so với Mario rõ ràng hơn Hạ Vân Kiệt thân phận. Huống hồ hắn trên người còn có Hạ Vân Kiệt hạ cấm chế, cho nên hắn nhất nhận được Mario điện thoại, thật sự là vừa tức vừa vội.

“Yên tâm Mario tiên sinh, chỉ cần người của ngươi có biện pháp trở ra Italy, như vậy Trung Quốc bên kia liền tuyệt đối không thành vấn đề. Về phần Hạ đại sư bên kia, ta sẽ lập tức liên hệ, ta chính mình bản nhân cũng sẽ lập tức bay đi Los Angeles.” Tuy là vừa tức vừa vội, nhưng Lý Vệ Chấn thanh âm lại thần kỳ bình tĩnh, ý nghĩ cũng thần kỳ rõ ràng.

“Hảo, cảm ơn Lý tiên sinh. Bất quá Rothschild gia tộc ở Mỹ quốc quyền thế rất lớn, hơn nữa Brad thân là tộc trưởng, bên người phòng vệ thi thố lại phi thường nghiêm mật, ngươi tự mình đi có phải hay không rất mạo hiểm ?” Mario gặp Lý Vệ Chấn nói như thế, cảm thấy an tâm một chút, chính là nghe nói Lý Vệ Chấn một Hoa nhân thương nhân thế nhưng muốn đích thân tiến đến Los Angeles, hiển nhiên có muốn cùng Brad chính diện giao phong tư thế, lại thập phần kinh ngạc.

Mario đương nhiên không tin Lý Vệ Chấn có cùng Brad chính diện giao phong năng lực! Hắn nói rất mạo hiểm kỳ thật là đã muốn thực hàm súc, hắn trong lòng chân chính ý tưởng kỳ thật là cho rằng Lý Vệ Chấn phải đi muốn chết.

Cũng khó trách Mario có này ý tưởng, phải biết rằng cho dù lấy hắn Italy Mafia gia tộc đại giáo phụ thân phận, nay nhưng cũng rơi vào trốn chạy kết cục a! Lý Vệ Chấn

bất quá chính là tại Ý Hoa nhân cự thương, mặc kệ luận tài phú còn là quyền thế lực ảnh hưởng tất cả đều xa không bằng hắn Mario, lại lấy cái gì cùng Brad chính diện giao phong?

“Yên tâm Mario tiên sinh, đừng quên ta là người của Hạ đại sư! Ta duy nhất lo lắng là đi đã muộn!” Lý Vệ Chấn bình tĩnh trả lời, trong mắt thấu bắn ra hung lệ ánh mắt.

Từ kiến thức qua Hạ Vân Kiệt năng lực, lại được hắn chỉ điểm, tu vi đột nhiên tăng mạnh sau, Lý Vệ Chấn này mạnh mẽ lão nhân cũng đã hoàn toàn thần phục, lại khởi dung một quỷ dương làm bản Hạ đại sư nữ nhân thân mình?

Mario nghe vậy trong lòng nhịn không được run run một chút, hắn tựa hồ đã muốn thấy được toàn bộ Rothschild gia tộc trầm luân ở biển máu bên trong.

“Nếu cần ta hỗ trợ thỉnh cứ việc phân phó, Hạ đại sư là của ta ân nhân!” Mario kinh hãi qua đi, thần sắc nghiêm nghị kiên định nói.

“Ngươi có thể nói cho ta biết này đó, ngươi có thể không hướng Rothschild gia tộc khuất phục đã muốn vậy là đủ rồi, còn lại liền giao cho chúng ta đi.” Lý Vệ Chấn nói xong liền treo điện thoại.

Quải điện thoại đồng thời, Lý Vệ Chấn bàn tay thật mạnh vỗ hạ gỗ lim cái bàn.

Rầm một tiếng, thành thực gỗ lim cái bàn hóa thành gỗ vụn rơi một đất.

Năm trước huyền môn đại hội khi, Lý Vệ Chấn cũng đã là luyện khí hậu kỳ cảnh giới, nay thành Hạ Vân Kiệt nhân, lại được hắn chỉ điểm, đã muốn bước vào Trúc Cơ kì, không chỉ có sống lâu ít nhất tăng thêm năm

mươi tuổi, hơn nữa thực lực cùng trước kia so sánh với cũng có chất đột phá. Này cũng là hắn dám tự mình bay đi Los Angeles dựa vào.

Lý Vệ Chấn không có xem kia rơi một đất gỗ vụn, mà là cầm lấy điện thoại gọi cho Lý Thanh Hồng.

Lý Vệ Chấn cùng Mario giống nhau, chỉ có Hạ Vân Kiệt liên hệ số điện thoại, nhưng hắn lại biết Lý Thanh Hồng là Hạ Vân Kiệt sư điệt, có lẽ hắn có biện pháp liên hệ đến Hạ Vân Kiệt.

Làm Lý Vệ Chấn bát gọi điện thoại cấp Lý Thanh Hồng khi, Dương Kỳ Phu thông qua Ngô Bỉnh Hùng liên hệ đến Phùng Văn Bác.

Phùng Văn Bác thân là Vu Hàm môn đệ tử, tuy rằng bởi vì tu vi thân phận vấn đề, không thể nhúng tay mở mang tiên phủ sự tình, nhưng chưởng môn sư thúc đã nhiều ngày tiềm thân đáy biển, hắn còn là biết đến, cho nên vừa nghe chưởng môn sư thúc nữ nhân thế nhưng bị Rothschild tộc trưởng Brad cấp bắt cóc, tự nhiên là vừa tức vừa vội, lập tức cũng cấp Lý Thanh Hồng gọi điện thoại.

Lý Thanh Hồng trước sau nhận được Lý Vệ Chấn cùng Phùng Văn Bác điện thoại, tự nhiên cũng là vừa tức vừa vội, lại cứ phía sau chưởng môn sư thúc tiềm thân đáy biển, cho dù hắn cũng không có biện pháp liên hệ đến. Mà hắn tu vi cũng liền tương đương với Trúc Cơ kì, trước mắt căn bản không thể trực tiếp ngự bảo bay đi Thái Bình Dương bờ đối diện, ngoài tầm tay với, nếu không Lý Thanh Hồng sớm đã bất chấp tất cả sát hướng Mỹ quốc.

“Kêu Jason cấp Brad gọi điện thoại!” Lý Thanh Hồng xanh mặt đối Cù Vệ Quốc hạ mệnh lệnh.

Từ Jason cùng Trung Quốc chính phủ hợp tác sau, luôn luôn tại âm thầm liên hệ trong gia tộc còn trung thành cùng hắn bộ hạ, làm cho bọn họ tạm thời lá mặt lá trái, biết rõ ràng Brad đến tột cùng nắm giữ bao nhiêu người biến dị, chờ thời cơ thành thục khi cho Brad một kích trí mệnh, đương nhiên khi đó Cù Vệ Quốc cũng khẳng định hội phái người hiệp trợ bọn họ xử lý Brad bên người người biến dị.

Vốn lúc này còn xa không đến Jason bại lộ thành thục thời cơ, nhưng nay Lý Thanh Hồng cũng đã bất chấp này đó.

Tương đối cho chưởng môn sư thúc nữ nhân, bại lộ Jason thân phận lại bị cho là cái gì?

Cù Vệ Quốc không có gì chần chờ đã kêu đến đây còn vẫn giấu ở Trung Quốc Jason.

“Jason, ngươi hiện tại lập tức liên hệ Brad.” Cù Vệ Quốc gọi tới Jason, nói thẳng.

“Vì cái gì cù, ngày hôm qua ngươi không phải nói thời cơ còn không có thành thục, làm cho ta an tâm một chút chớ táo sao?” Jason giật mình nhìn Cù Vệ Quốc. Hắn đương nhiên là ước gì sớm một chút đoạt lại thuộc loại hắn quyền thế địa vị, nhưng bởi vì kiêng kị Brad bên người người biến dị, cho nên vẫn không dám hành động thiếu suy nghĩ. Cù Vệ Quốc cũng đồng dạng kiêng kị này, dù sao hắn tu vi còn xa không thể cùng chưởng môn sư thúc tổ so sánh với, chỉ có xác nhận người biến dị cường đại trình độ còn có đại khái số lượng, hắn mới dám cùng đi Jason sát hướng Mỹ quốc.

“Bởi vì ngươi kia ngu xuẩn cuồng vọng đường đệ, hắn hiện tại đối của ta sư thúc tổ bạn gái mưu đồ gây rối, mà của ta sư thúc tổ bây giờ còn ở đáy biển, chúng ta không thể liên hệ đến hắn, cho nên ngươi hiện tại phải

thông qua điện thoại ngăn cản hắn. Nếu không các ngươi toàn bộ Rothschild gia tộc sẽ chờ nghênh đón của ta sư thúc tổ phẫn nộ đi!" Cù Vệ Quốc xanh mặt âm thanh lạnh lùng nói, con ngươi thấu bắn ra lãnh lệ đến cực điểm sát khí.

"Cái gì!" Dù là Jason từng cao cao tại thượng, thậm chí có thể âm thầm thao túng một hồi chiến tranh, nhưng nghe đến Cù Vệ Quốc lời nói còn là sợ tới mức cả người đều nhịn không được run run đứng lên, mồ hôi lạnh như mưa giọt bình thường theo cái trán rơi xuống.

Hắn thật sự quá rõ ràng Hạ Vân Kiệt cường đại rồi. Ở hắn tuyệt đối lực lượng trước mặt, nhìn như quái vật lớn Rothschild bất quá chính là một đầu giấy làm lão hổ mà thôi, hắn tùy tay nhất xé có thể đem Rothschild gia tộc cấp xé mảnh nhỏ.

"Ta hiện tại liền gọi!" Kinh hãi qua đi, Jason cơ hồ không có gì chần chờ liền bắt đầu cấp Brad bát gọi điện thoại.

"Tộc trưởng, Jason điện thoại." Điện thoại kia đầu, Hilton khách sạn tổng thống phòng phòng khách trung, nam tính biến dị kín người mặt kinh nghi đảm chiến cầm di động đi đến Brad bên người, thật cẩn thận nói.

"Jason? Cái nào Jason?" Brad hơi hơi cau mày, không có thân thủ đi tiếp điện thoại.

Mỹ quốc người tên là Jason rất nhiều, Brad tối không muốn nghe đến cũng là tên này.

"Là, là Jason tộc trưởng!" Người biến dị run run thanh âm trả lời, xem Brad ánh mắt mang theo khủng hoảng.

"Jason! Ngươi nói là Jason tộc trưởng!" Brad nghe vậy lập tức theo vị trí nhảy dựng lên.

“Là, là hắn.” Biến dị người càng phát sợ hãi trả lời.

“Không có khả năng, hắn không phải đã muốn chết rớt sao?” Brad một phen đoạt quá người biến dị trong tay điện thoại, trong mắt cũng nhịn không được lóe ra một tia khủng hoảng sắc.

Jason dù sao cũng là tiền nhiệm tộc trưởng, xây dựng ảnh hưởng đã lâu, cho dù Brad soán vị thành công, nhưng trong lòng đối Jason còn là có một tia không thể trừ khử sợ hãi cảm.

“Thân ái Brad đệ đệ, ngươi là không phải thực thất vọng, ta còn không có chết!” Ống nghe truyền đến Jason thanh âm.

“Ngươi, ngươi thật sự là Jason!” Brad bật thốt lên kinh hô. Tuy rằng thanh âm thông qua điện mạch xuyên qua Thái Bình Dương có điểm sai lệch, nhưng Brad đối Jason thanh âm thật sự rất quen thuộc, ấn tượng thật sự quá sâu, Jason nhất mở miệng, hắn cũng đã biết điện thoại kia đầu tuyệt đối là Jason.

“Đương nhiên là ta! Trừ bỏ ta, còn có người dám ở ngươi trước mặt tự xưng Jason sao?” Jason nói.

“Quả nhiên là ngươi! Mạng của ngươi thật đúng là lớn nha. Bất quá ngươi đã không chết, ngươi hẳn là mai danh ẩn tích, hảo hảo hưởng thụ của ngươi hạ nửa đời, nhưng ngươi hiện tại lại phạm vào một cái trí mạng sai lầm. Chẳng lẽ ngươi cho là ngươi còn có thể như vậy gặp may mắn? Chẳng lẽ ngươi cho là ngươi còn có thể theo trong tay ta đoạt lại tộc trưởng vị trí sao?” Brad cắn răng nói, trên mặt biểu tình trở nên cực kì dữ tợn đáng sợ, thủ đã muốn hướng người biến dị làm thủ thế, mà người biến dị nhận được thủ thế sau, lập tức bắt đầu gọi điện thoại sai người điều tra.

Hắn muốn lập tức xác nhận này điện thoại là đến từ làm sao, cụ thể vị trí lại ở nơi nào!

Nếu đổi thành không có gặp được Hạ Vân Kiệt, Jason nghe được Brad nói như vậy nói khẳng định chỉ có phẫn nộ cùng hận thấu xương, nhưng giờ khắc này hắn đối hắn lại chỉ có thương hại.

“Ai, Brad, ta hiện tại không với ngươi nói này đó. Ta hỏi ngươi, có một kêu Dương Tiếu Mai nữ sĩ có phải hay không ở ngươi nơi nào?” Jason thở dài một hơi, không hề cùng Brad vô nghĩa, hỏi Dương Tiếu Mai sự tình.

“Dương Tiếu Mai? Ngươi thế nhưng biết Dương Tiếu Mai ở ta nơi này, xem ra ta còn là coi thường ngươi nha!” Brad nghe vậy trong mắt lộ ra kinh ngạc cùng vẻ cảnh giác.

“Yên tâm, ta bây giờ còn không có năng lực trực tiếp ở bên cạnh ngươi bố trí nhân mã, ta cũng vậy vừa mới nghe ta một vị Trung Quốc bằng hữu nói lên. Ta khuyên ngươi lập tức hướng Dương Tiếu Mai xin lỗi, để nàng đi, nam nhân của nàng không phải ngươi có thể trêu chọc khởi.” Jason tựa hồ biết Brad tâm tư, lập tức nói.

“Hướng nàng xin lỗi? Ngươi nói làm cho ta hướng nàng một Trung Quốc nữ nhân xin lỗi? Ha ha, Jason, ngươi là không phải bị sét cấp đánh choáng váng!” Brad tựa như nghe được trên đời này tối hoang đường buồn cười trong lời nói, nghe vậy nhịn không được ngửa mặt lên trời ha ha nở nụ cười.

Đang ở phía sau, người biến dị đi tới Brad bên người, thấp giọng nói:“Tộc trưởng, điện thoại đến từ Trung Quốc Bắc Kinh!”

“Brad, ta là với ngươi nói còn thật sự, ngươi cá nhân sinh tử ta không cần, ta cũng hận không thể ngươi chết

đi, nhưng ta không muốn nhìn Rothschild gia tộc bởi vì ngươi duyên cớ mà gặp diệt tộc tai ương!” Jason gặp Brad căn bản đem hắn lời nói trở thành chê cười, không khỏi vừa tức vừa vội nói.

“Diệt tộc tai ương? Jason ngươi liền như vậy một chút lá gan sao? Thật không biết ngươi trước kia là như thế nào lên làm tộc trưởng ! Ngươi đã nói như vậy, ta đây còn không nên thượng kia nữ nhân. Ta, Brad mới là Rothschild tộc trưởng, mới là thế giới này chúa tể! Ta muốn ai sống thì sống, muốn ai chết thì chết, ngươi cũng không ngoại lệ!” Brad vẻ mặt dữ tợn cuồng vọng nói.

Đến từ gia tộc tài phú quyền thế, còn có sở nắm giữ người biến dị sở có được siêu năng lực, đã muốn dần dần làm cho Brad cuồng vọng đến nghĩ đến chính mình là thần mà không phải người!

Hiện tại hắn ngay cả từng làm cho hắn sợ hãi Jason cũng không để vào mắt, ngay cả Mỹ quốc tổng thống cũng không để vào mắt, lại sao lại sợ hãi đến từ Trung Quốc lực lượng?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 667 : Bùa hộ mệnh

“Không cần! Brad, ngươi hãy nghe ta nói……” Jason gặp Brad căn bản nghe không tiến hắn trong lời nói, không khỏi gấp đến độ tròng mắt đều đỏ.

Bất quá Jason câu nói kế tiếp còn chưa nói hoàn, Brad đã muốn trực tiếp treo điện thoại.

“Lập tức phái người đi Bắc Kinh, lúc này đây, ta muốn chết gặp người sống gặp xác. Nếu người của ngươi lại thất bại, ngươi sẽ chờ thừa nhận của ta phẫn nộ đi!” Treo điện thoại sau, Brad mặt lạnh lùng nói.

“Là tộc trưởng, ta cái này tự mình dẫn người đi Bắc Kinh.” Người biến dị lau đem cái trán lục sắc mồ hôi, khom người nói.

“Ba Lỗ, ngươi cùng Ngải Lị đi theo ta, cho các ngươi hậu đại đi tựu có thể, Bắc Kinh hẳn là còn không có có thể đối phó bọn họ năng lực.” Brad xua tay nói.

Tuy rằng vừa rồi hắn biểu hiện thật sự cuồng vọng, nhưng đối Jason hắn ở sâu trong nội tâm thủy chung còn là có một tia kiêng kị, nếu Jason còn sống, hắn là tuyệt không dám để cho trong tay hắn cường đại nhất hai người biến dị rời đi hắn bên người.

“Là!” Được xưng là Ba Lỗ người biến dị cung kính cúi đầu nói.

“Jason, ngay cả trung quốc nữ nhân đều có thể đem ngươi dọa thành như vậy, ngươi đã sớm hẳn là thoái vị.” Nhìn Ba Lỗ xoay người rời đi bóng dáng, Brad khóe miệng gợi lên một chút khinh miệt cười lạnh, cước bộ mại khai hướng chủ phòng ngủ đi đến.

Chính như hắn nói, Jason không cho hắn thượng Dương Tiếu Mai, hắn còn phi sẽ thượng, hơn nữa loại này dục vọng trước nay chưa có mãnh liệt, làm cho Brad một khắc cũng không nguyện ý đợi lát nữa.

Tựa hồ này có thể chứng minh hắn Brad so với Jason càng cường đại, đây là một loại hàng năm bị Jason áp lực hạ mà sinh ra một loại vặn vẹo tâm lý thay đổi.

“Brad! Brad! Ta nhất định phải giết hắn, nhất định phải đem hắn thiên đao vạn quả!” Gặp Jason lăng lăng đứng ở tại chỗ, vẻ mặt tái nhợt, Cù Vệ Quốc kia đối vốn là thực lạnh lẽo hai tròng mắt bắn ra tựa hồ muốn ăn thịt người bàn ánh mắt, ngay cả tròng mắt đều là hồng.

“Cho ngươi sở hữu bố trí ở Los Angeles người lập tức chạy tới Hollywood Hilton khách sạn, không tiếc gì đại giới cũng muốn ngăn cản Brad ngu xuẩn hành vi.” Lý Thanh Hồng cũng là tức giận đến muốn phát cuồng, trên người tản mác ra đáng sợ đến cực điểm lạnh lẽo sát khí, nhưng hắn biểu tình lại bình tĩnh đến làm cho người ta sợ hãi trình độ, hắn ngữ khí đồng dạng như thế.

“Là!” Cù Vệ Quốc cũng biết ngoài tầm tay với, phía sau bọn họ cấp cũng không có dùng, chỉ có hết mọi lực lượng cản lại Brad hành vi.

Lý Thanh Hồng ánh mắt không mang theo gì cảm tình sắc thái nhìn Cù Vệ Quốc liếc mắt một cái, sau đó cũng bắt đầu gọi điện thoại.

Trừ bỏ trực tiếp phái người áp dụng vũ lực can thiệp, Lý Thanh Hồng còn cần vận dụng quốc gia lực lượng hướng Mỹ quốc chính phủ tạo áp lực, tuy rằng hắn biết Mỹ quốc chính phủ tạo áp lực đối với Brad khả năng tác dụng cũng không đại, nhưng chẳng sợ có một tia hy vọng, phía sau hắn cũng phải đem hết toàn lực.

“Tộc trưởng, Nhà Trắng điện thoại.” Làm Brad đi đến chủ phòng ngủ cửa, đang chuẩn bị đẩy cửa mà vào khi, người biến dị Ba Lỗ mặt lộ vẻ kinh ngạc sắc cầm di động đi đến hắn bên người thấp giọng nói.

Brad trong đầu đang bị mãnh liệt dục vọng tràn ngập, gặp Ba Lỗ đến quấy rầy, hơi có chút không vui nhìn hắn một cái, nhưng dù sao cũng là Nhà Trắng điện báo, hắn còn là thân thủ tiếp lên.

“Brad tiên sinh, thực thật có lỗi quấy rầy ngài. Bất quá Trung Quốc bên kia vừa mới theo ta thông điện thoại, hy vọng ta có thể cam đoan một Trung Quốc nữ nhân nhân thân an toàn. Vốn này không có gì, nhưng Trung Quốc bên kia thái độ trước nay chưa có cường ngạnh, cho nên ta cá nhân cho rằng hay là muốn cùng ngài thương lượng một chút. Ngài xem có phải hay không……” Điện thoại kia đầu tổng thống tiên sinh dùng cẩn thận ngữ khí thử nói.

Mỹ quốc tổng thống tiên sinh tự nhiên cho rằng Mỹ quốc thực lực so với Trung Quốc cường đại, cũng không cần sợ Trung Quốc, nhưng Trung Quốc dù sao cũng là một siêu cường quốc, hơn nữa nàng trong tay còn kiềm giữ đại lượng Mỹ quốc quốc trái, làm của nàng thái độ chân chính cường ngạnh đứng lên khi, tổng thống tiên sinh nhưng cũng không thể không cố kỵ.

“Yên tâm, chỉ cần nàng hảo hảo phối hợp, nàng thực an toàn!” Brad lạnh giọng trả lời, trong mắt dục vọng chi hỏa lại càng đậm liệt.

Có câu nói, càng không chiếm được gì đó người hội càng muốn được đến. Những lời này không chỉ có đối người thường áp dụng, đối giống Brad như vậy đại nhân vật càng áp dụng. Đến Brad như vậy địa vị, có thể nói chỉ cần hắn dự đoán được gì đó toàn bộ đều dễ như trở bàn tay, hơn nữa nữ nhân lại chưa bao giờ thiếu, giống

hôm nay như vậy, hắn muốn trước nữ nhân, không chỉ có nữ nhân kháng cự, hơn nữa ngoại lai cũng ào ào quấy nhiễu, thật đúng là tuyệt vô cận hữu. Bất quá cũng đang bởi vì này dạng, Brad ngược lại cảm thấy có một loại ngoạn hỏa kích thích cảm, đối Dương Tiếu Mai giữ lấy dục vọng ngược lại càng phát ra mãnh liệt.

Đương nhiên này cũng cùng hắn vừa mới đi lên tộc trưởng ngai vàng không lâu, mình cực độ bành trướng đã muốn bắt đầu làm cho hắn tự cao tự đại có rất đại quan hệ.

Thuận ta giả sinh nghịch ta giả tử! Đây là đột nhiên nắm giữ siêu cường lực lượng Brad hiện tại tâm tính!

“Brad tiên sinh, này……” Tổng thống tiên sinh không nghĩ tới Brad thế nhưng vì một nữ nhân khư khư cố chấp, thế nhưng không chịu buông tay, không khỏi thay đổi sắc mặt.

Nhưng tổng thống tiên sinh câu nói kế tiếp chưa nói xong, Brad đã muốn treo điện thoại, sau đó đối Ba Lỗ nói:“Hiện tại bắt đầu, mặc kệ ai điện thoại ta cũng không tiếp!”

Nói xong Brad liền đẩy ra chủ phòng ngủ cửa.

Đẩy mở cửa, Brad ánh mắt tựa như dã thú bàn gắt gao nhìn chằm chằm Dương Tiếu Mai kia mê người trên người, trong mắt thiêu đốt nồng đậm dục hỏa.

“Mỹ nhân, ngươi là tưởng chính mình thoát đâu còn là ta giúp ngươi thoát?” Brad cười dâm đãng nói.

“Ngươi không phải nói hai giờ sao?” Dương Tiếu Mai nhìn Brad đi bước một tới gần, trong mắt thiêu đốt nồng đậm dục hỏa, không khỏi sắc mặt tái nhợt sau này lui.

“Nhưng ta thay đổi chủ ý.” Brad nhe răng cười nói, khi nói chuyện nhân chạy tới Dương Tiếu Mai trước mặt, một đôi ma trảo đã muốn hướng Dương Tiếu Mai hai tòa ngọc nữ phong chộp đi.

“Ngươi vô sỉ!” Dương Tiếu Mai thấy thế sợ tới mức nâng lên mặc giày cao gót chân đối với Brad liền đạp đi qua.

Dù sao cũng là thân thể trải qua Hạ Vân Kiệt phạt mao tẩy tủy, lại là tu luyện quá nhân, Dương Tiếu Mai này một cước thật đúng là lại mau vừa ngoan.

“A!” Dù là Brad là cái người nước ngoài, thân thể khoẻ mạnh, cũng là trốn tránh không kịp, bị Dương Tiếu Mai này một cước cấp đá lập tức liền loan hạ eo, ôm bụng, nhịn không được hét thảm một tiếng.

“Muốn chết!” Luôn luôn tại bên cạnh xem diễn người biến dị Ngải Lị gặp Dương Tiếu Mai thế nhưng một cước đem Brad đá ôm bụng kêu thảm thiết, không khỏi hoảng sợ, trong mắt hàn mang chợt lóe, nhân sớm đã ở trong phòng lóe ra một chút tàn ảnh, đảo mắt xuất hiện ở Dương Tiếu Mai trước mặt, tay vươn ra đã muốn một phen chế trụ Dương Tiếu Mai cổ, sau đó chậm rãi đem nàng theo mặt đất xách lên.

Dương Tiếu Mai nhất thời cảm thấy một hơi vận lên không được, dùng sức lấy tay đi bài Ngải Lị tay, thon dài hai chân dùng sức đặng.

“Đừng đem nàng giết chết!” Brad biết Ngải Lị tuy rằng là cái nữ nhân, nhưng hai tay lại có thể bài đoạn thiết côn, thấy nàng ra tay chế trụ Dương Tiếu Mai kia như thiên nga thon dài duyên dáng cổ, chịu đựng bụng ẩn ẩn làm đau, chậm rãi đứng thẳng thân mình quát.

Nói xong, Brad trên mặt lộ ra dữ tợn vặn vẹo tươi cười, lại hướng Dương Tiếu Mai đi đến.

“Quả ác nhiên có cá tính. Bất quá lần này ta xem ngươi còn như thế nào đá ta, như thế nào trốn?” Brad trong mắt lại dấy lên dã thú bàn ánh mắt, nhe răng cười, một đôi ma trảo lại hướng Dương Tiếu Mai hai vú chộp đi.

Dương Tiếu Mai nhìn ma trảo dần dần tới gần, chính mình lại bị Ngải Lị cầm lấy giãy không ra, trong lòng tràn ngập phẫn nộ cùng tuyệt vọng!

“Không! Không!” Dương Tiếu Mai bệnh tâm thần giãy dụa, trên người mạch máu đều bởi vì kia đăm đăm linh hồn ở chỗ sâu trong phẫn nộ cùng tuyệt vọng đều căn căn bạo khởi.

Làm trên người mạch máu cũng đều bởi vì này phân phẫn nộ cùng tuyệt vọng đến cực điểm cảm xúc mà căn căn bạo khởi khi, kia bắt tại Dương Tiếu Mai trên cổ xanh biếc ướt át hoa tai ẩn ẩn tản mác ra nhiều điểm sáng mờ.

Dương Tiếu Mai thân là Hạ Vân Kiệt nữ nhân, lại ở phức tạp giải trí vòng trung hỗn, trên người tự nhiên đeo có Hạ Vân Kiệt tỉ mỉ chế tác bùa hộ mệnh.

“Tiểu mỹ nhân, ta thích hội kêu nữ nhân, ngươi kêu càng lớn thanh ta lại càng hưng phấn!” Brad nhe răng cười, một đôi ma trảo mắt thấy sẽ đụng tới kia đối đột khởi ngạo nhân hai vú khi, đột nhiên mạnh một trảo.

“Oanh!”

“Oanh!”

“A!”

“A!”

Bất quá Brad tay còn không có đụng tới kia đối đột khởi ngạo nhân hai vú, đột nhiên Dương Tiếu Mai ngực bạo khởi một đoàn màu quang.

Kia đoàn màu quang tựa như lựu đạn nổ mạnh giống nhau, có được khủng bố lực đánh vào, không chỉ có lập tức giải khai Ngải Lị, cũng đem Brad cả người cấp hướng bay đứng lên, sau đó vừa nặng trọng ngã ở mặt đất.

“Này……” Dương Tiếu Mai kinh hỉ cầm lấy ngực Hạ Vân Kiệt cố ý cấp nàng chế tác bùa hộ mệnh, không dám tin nhìn trước mắt một màn.

Đồng dạng không dám tin còn có Ngải Lị cùng Brad!

Bọn họ hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm Dương Tiếu Mai gắt gao túm ngọc hoa tai, kia hoa tai ẩn ẩn trung còn tại tản ra nhiều điểm sáng mờ, sáng mờ lộ ra một tia khủng bố lực lượng, làm cho Ngải Lị cùng Brad có loại mao khổng vẻ sợ hãi cảm giác.

Bất quá rất nhanh, Brad không dám tin ánh mắt bắt đầu nổi lên một tia kinh hoảng, sắc mặt cũng chợt trở nên phi thường khó coi.

Hắn nhớ tới Mario lời nói, nhớ tới Dương Tiếu Mai trong lời nói, nhớ tới Jason cảnh cáo!

“Đem kia hoa tai cho ta!” Brad mặt âm trầm thân thủ đối Dương Tiếu Mai nói.

“Không!” Dương Tiếu Mai gắt gao túm ngọc hoa tai, lại liên tục lui về phía sau, hiện tại này hoa tai chính là của nàng bùa hộ mệnh, nàng lại khởi chịu giao ra.

“Ngải Lị ngươi đi bắt nó cấp đoạt lại đây.” Brad thấy thế quay đầu đối Ngải Lị hạ mệnh lệnh nói.

Vừa rồi kia khủng bố phản kích lực làm cho Brad hai tay đến bây giờ còn ẩn ẩn làm đau, hắn là không dám lại đi bính Dương Tiếu Mai.

“Là, tộc trưởng!” Ngải Lị lên tiếng, sau đó kiên trì hướng Dương Tiếu Mai vươn tay.

“Oanh!” Lại là một đoàn sáng mờ bạo khởi, cường đại như Ngải Lị lại một lần nữa bị cường đại lực lượng cấp hướng phiên ở đất.

Brad sắc mặt trở nên càng phát ra khó coi, trong lòng ẩn ẩn sinh ra một tia phi thường thấp thỏm lo âu cảm giác.

Hắn bắt đầu có chút tin tưởng Jason lời nói.

“Ba Lỗ, lấy súng lại đây!” Bất quá Brad dù sao cũng là người dám soán vị, tự nhiên không phải nhanh như vậy đã bị dọa đổ, rất nhanh liền xanh mặt kêu lên.

Ba Lỗ kỳ thật cũng đã muốn nghe được trong phòng động tĩnh, nhưng không có Brad mệnh lệnh căn bản không dám xông tới, nay nghe vậy lập tức nắm súng đẩy cửa đi đến.

Gặp Ba Lỗ cầm súng đẩy cửa mà vào, Dương Tiếu Mai vốn là đã muốn có một tia huyết sắc mặt đẹp lại trở nên tái nhợt vô cùng.

Phàm nhân đối với nhiệt vũ khí xâm nhập trong khung sợ hãi cảm, làm cho Dương Tiếu Mai đối bùa hộ mệnh tin tưởng lập tức liền biến mất hầu như không còn.

Thái Bình Dương, đáy biển sâu.

Tử uân tiên khí như trước bao phủ Hạ Vân Kiệt, vốn đường kính ít nhất có hơn mười trượng phạm vi lớn nhỏ

tử uân tiên khí lúc này ít nhất đã muốn nhỏ một phần ba, nhưng lại ở lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ tái thu nhỏ lại, nhìn xem Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà tròng mắt đều cơ hồ không có biện pháp chuyển động.

Đang lúc Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà khiếp sợ không thôi là lúc, đột nhiên, hai đạo màu tím tinh quang theo tử uân tiên khí hướng bắn đi ra, một cỗ hung hãn thô bạo hơi thở nháy mắt bao phủ bên này hải vực.

Đối mặt này cổ đột nhiên buông xuống hung hãn thô bạo hơi thở, chẳng sợ Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà tu vi đã muốn đạt tới Kim Đan kỳ, cũng là cảm thấy trong thân thể máu chân nguyên tựa hồ đều lập tức bị ngưng trệ trụ, không thể lưu động.

“Này……” Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà sắc mặt lập tức trở nên tái nhợt, trong mắt lộ ra kinh hãi sắc.

Đúng lúc này, một điểm hắc quang đột nhiên theo tử uân tiên khí trung phóng lên cao, trong nháy mắt liền theo đáy biển thế giới biến mất.

“Đến tột cùng đã xảy ra sự tình gì? Vì sao luôn luôn ôn hòa chưởng môn đột nhiên trở nên sát khí tận trời!” Gặp đáy biển thế giới lại khôi phục bình tĩnh, Vu Thải Hà kinh hồn chưa định nói.

“Chưởng môn thần thông sâu không lường được, chuyện của hắn lại khởi là chúng ta có thể hiểu được.” Vu Huyền Tử lắc đầu nói, đồng dạng vẻ mặt kinh hồn chưa định cùng nghi hoặc.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 668 : Chỉ cần ngài thả ta một con đường sống

Làm Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà đều kinh hồn chưa định suy nghĩ đến tột cùng đã xảy ra sự tình gì khi, một điểm hắc quang dĩ nhiên lao ra mặt biển.

Đằng đằng sát khí lăng không mà đứng đại hải phía trên, Hạ Vân Kiệt lược nhất cảm ứng lưu có hắn một tia thần niệm ngọc phù chỗ phương vị, trong nháy mắt cuồn cuộn nổi lên một đạo hắc quang, ở bầu trời đêm dưới hướng Los Angeles phương hướng vạch tới.

“Lập tức đem ngọc trụy cho ta, nếu không ta chỉ có thể lạt thủ tồi hoa !” Lấy quá Ba Lỗ súng trong tay, Brad sắc mặt dữ tợn nhìn chằm chằm dương Tiếu Mai lạnh giọng uy hiếp nói.

“Ngươi đã chết này tâm đi!” Dương Tiếu Mai mục thấu tuyệt nhiên sắc nói, nàng tuy rằng đối với bùa hộ mệnh hay không có thể ngăn cản được viên đạn tin tưởng toàn không, nhưng là tình nguyện chết ở dưới súng, cũng không nguyện ý giao ra ngọc trụy làm cho Brad làm bẩn thân thể của nàng.

“Của ta kiên nhẫn là có hạn !” Brad mục thấu sát khí, lạnh lùng nói một câu, đem họng súng trực tiếp đối với Dương Tiếu Mai thon dài đùi đẹp, sau đó khấu động cò.

Một đạo bỏ thêm tiêu thanh khí rất nhỏ tiếng súng ở trong phòng vang lên, viên đạn lấy mắt thường không thể thấy rõ quỹ tích tốc độ bắn về phía Dương Tiếu Mai thon dài chân trái.

Một đạo sáng mờ chợt lại sáng lên!

Viên đạn phảng phất tảng đá ném vào bình tĩnh mặt hồ

bình thường, tạo nên một vòng vòng hoa mỹ màu sắc rực rỡ sóng gợn, sau đó ném trượt đi đánh rơi mặt đất.

“Thử!” Brad còn có hai người biến dị thấy thế tất cả đều mãnh hấp một ngụm lãnh khí, phòng chợt im lặng xuống dưới.

Trầm trọng hơi thở bao phủ toàn bộ phòng, ép tới Brad còn có kia hai người biến dị có loại không thở nổi cảm giác.

Viên đạn lực sát thương cho dù lấy người biến dị đặc thù khí lực tuy rằng cũng có thể miễn cưỡng ngăn cản, không đến mức muốn bọn họ tánh mạng, nhưng này đáng sợ lực đánh vào cùng xuyên thấu lực còn là có thể làm cho bọn họ hành động đã bị trở ngại, thân thể cảm thấy đau đớn. Nếu là bị dày đặc tảo trúng cũng có thể trực tiếp muốn bọn họ tánh mạng. Nhưng trước mắt này nữ nhân đâu? Như thế gần gũi bắn thẳng đến, cũng là hồn nhiên không có việc gì.

Đây là loại nào quỷ dị làm sao khủng bố tình cảnh!

“Này khối ngọc hoa tai là ai đưa cho ngươi? Là ngươi Trung Quốc nam nhân chế tạo sao?” Brad thanh âm có điểm khàn khàn trầm giọng hỏi, trong mắt rốt cục toát ra một tia khẩn trương cùng sợ hãi.

Brad sở dĩ dám như thế kiêu ngạo, như thế không có sợ hãi, trừ bỏ hắn sở nắm trong tay khổng lồ tài lực cùng quyền thế ở ngoài, còn có một cái thực mấu chốt dựa vào thì phải là người biến dị.

Người biến dị phảng phất khoa học viễn tưởng điện ảnh người siêu năng lực, làm cho Brad không tự chủ được đối chính mình sinh ra một loại ảo giác, một loại siêu việt phàm nhân, phảng phất thần minh tồn tại ảo giác! Nhưng hiện tại đâu? Kia nho nhỏ ngọc trụy sở triển lộ đi

ra năng lực, tựa hồ cũng đã vượt xa quá hắn sức tưởng tượng ở ngoài, nếu này ngọc trụy là bởi người chế tạo đi ra, Brad quả thực không dám tưởng tượng, người nọ hội cường đại đến loại nào trình độ!

Nhìn vừa rồi cao cao ở thượng, tựa hồ hết thảy đều ở hắn nắm trong tay dưới Brad trên mặt toát ra một tia khẩn trương cùng sợ hãi, Dương Tiếu Mai cảm thấy hết thảy phảng phất mộng ảo.

Vừa rồi kia một phát nàng đã muốn nhắm hai mắt lại, nghĩ đến chính mình cho dù không chết cũng tất nhiên muốn bị thương, nhưng không nghĩ tới kết quả cũng là bình yên vô sự!

“Ngươi sợ hãi sao?” Hồi lâu, Dương Tiếu Mai ngang nổi lên nàng kia xinh đẹp đầu, lấy một loại nhìn xuống tư thái nhìn Brad.

Vừa rồi kia phảng phất rơi vào địa ngục dày vò làm cho Dương Tiếu Mai hận Brad tận xương, nay rốt cục thật dài thở phào nhẹ nhõm, rốt cuộc không chỗ nào sợ hãi!

Từng Brad nghĩ đến chính mình đã muốn đứng ở thế giới điểm cao, đã muốn đem thế giới dẫm nát dưới chân, thuận ta giả sinh nghịch ta giả tử. Nhưng hiện tại Dương Tiếu Mai những lời này lại hung hăng cho hắn một bàn tay, thật sâu đau đớn hắn, làm cho hắn cảm xúc lập tức mất đi khống chế, phảng phất một đầu bị thương vây thú, hai mắt đỏ lên chỉ vào Dương Tiếu Mai rít gào nói:“Ta sợ hãi? Ta sợ hãi! Thối kỹ nữ! Tiện nhân! Ngươi thế nhưng nói ta sợ hãi? Ngươi cho là bằng vào một khối nho nhỏ ngọc trụy có thể dọa đổ ta sao? Ngươi có biết ta có được cái gì sao? Ta có được mấy chục vạn ức Mĩ kim tài phú, ta có thể dùng tiền của ta mua hạ toàn bộ quốc gia, ta có thể dễ dàng tổ kiến một chi hiện đại hoá quân đội, ta có thể thao túng trên thế giới cường đại nhất đế quốc, ta có thể cho thế giới bùng nổ lần thứ ba

thế chiến. Ngươi cho là một khối ngọc trụy có thể ngăn được một viên viên đạn, chẳng lẽ còn có thể ngăn được một viên đạn đạo sao? Một viên đạn hạt nhân sao?”

Brad lời nói thật sâu rung động Dương Tiếu Mai, cũng làm cho nàng đột nhiên ý thức được chính mình tựa hồ cao hứng quá sớm.

Đúng vậy, hiện tại chính là một viên viên đạn, nhưng nếu đổi thành một loại lợi hại hơn vũ khí đâu?

Chẳng lẽ một khối nho nhỏ ngọc trụy có thể ngăn cản một viên đạn đạo bất thành?

Chẳng lẽ Kiệt ca có thể ngăn cản được trụ một chi toàn bộ hiện đại hoá võ trang quân đội bất thành?

Brad rít gào bừng tỉnh Ba Lỗ, Ba Lỗ xoay người ly khai phòng. Khi hắn phản hồi phòng khi, tay hắn đã muốn hơn một khẩu súng ngắm.

Súng ngắm có thể ở một ngàn mét bên ngoài đoạt người tính mệnh, nó viên đạn lực sát thương tự nhiên không phải súng lục có thể so sánh. Nếu gần gũi xạ kích cho dù lấy người biến dị kia đặc thù mà cường đại thân xác cũng vô pháp ngăn cản.

Nhìn đến Ba Lỗ một lần nữa mang đến một khẩu có rất dài nòng súng, tuy rằng Dương Tiếu Mai không hiểu súng ngắm, nhưng là theo kia tản ra lạnh lẽo sáng bóng nòng súng, cảm giác được trí mạng nguy hiểm hơi thở, mặt đẹp lại trở nên tái nhợt.

“Lão tử cũng không tin ngươi kia khối ngọc có thể ngăn được súng lục viên đạn, còn có thể chống đỡ được súng ngắm viên đạn!” Brad gặp Ba Lỗ cầm súng ngắm lại đây, đoạt quá trong tay hắn súng ngắm, nhe răng cười nhắm ngay Dương Tiếu Mai, sau đó không chút do dự khấu

động cò.

“Phanh!” Đồng dạng bỏ thêm tiêu thanh khí súng ngắm phát ra một đạo nhẹ nhàng tiếng vang, một điểm quang theo súng ngắm họng súng bắn ra.

Brad ba người khóe miệng đều gợi lên tàn khốc mà huyết tinh cười lạnh, giờ khắc này, bọn họ đã muốn không cần Dương Tiếu Mai sống hay chết ! Giờ khắc này, bọn họ khát vọng chờ mong Dương Tiếu Mai kia động lòng người thân thể nằm đổ vào vũng máu giữa.

Bất quá làm tiếng súng vang lên kia một khắc, một đạo “Rầm” Thủy tinh vỡ vụn thanh âm cũng cơ hồ đồng thời vang lên.

Một điểm hắc quang theo vỡ vụn thủy tinh bắn vào, ở Brad ba người kinh hãi trong ánh mắt hiện ra một thân ảnh mang theo người phương đông gương mặt.

Này người phương đông trong tay nắm bắt một viên ánh vàng rực rỡ viên đạn!

“Kiệt ca!” Đang lúc Brad ba người kinh hãi không hiểu khi, Dương Tiếu Mai một tiếng thét kinh hãi, người sớm đã rơi lệ đầy mặt nhào vào Hạ Vân Kiệt trong lòng.

Làm Dương Tiếu Mai nhào vào Hạ Vân Kiệt trong lòng khi, Brad ba người đã muốn đột nhiên bừng tỉnh lại đây. Kia Ba Lỗ phản ứng cũng là là nhất đẳng nhất mau, cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền ôm lấy Brad, tia chớp hướng ngoài cửa sổ bay vọt mà đi.

Bất quá Ba Lỗ ôm Brad cùng Ngải Lị vừa mới dược thân dựng lên, liền cảm thấy một cỗ lạnh như băng hơi thở trong nháy mắt bao phủ toàn bộ phòng, lấy bọn họ kia viễn siêu nhân loại bình thường cường đại thân mình cũng chợt cảm thấy như rơi vào hầm băng bình thường,

tứ chi một chút đã bị đông lạnh căn bản không thể di động.

“Phù phù!”

“Phù phù!”

Đã muốn dược thân dựng lên Ba Lỗ cùng Ngải Lị ào ào ngã xuống ở, về phần Brad tự nhiên cũng không ngoại lệ, trực tiếp bị Ba Lỗ cấp đặt ở dưới thân.

Bất quá lúc này Brad đã muốn không cảm giác đau đớn, hắn đã muốn bị kia cỗ lạnh như băng hơi thở cấp đông lạnh răng nanh cao thấp run lên, ngay cả trong cơ thể máu tựa hồ đều hoàn toàn đình chỉ lưu động.

“Không có việc gì, không có việc gì !” Hạ Vân Kiệt không có xem sớm đã sợ tới mức hồn đều thiếu chút nữa bay lên đến Brad ba người, chính là đau lòng vô cùng vuốt ve Dương Tiếu Mai mái tóc.

“Oa! Ta rất sợ hãi, ta đã cho ta rốt cuộc nhìn không tới ngươi, ta nghĩ đến tử, khả Brad lại gọi người coi chừng ta!” Hạ Vân Kiệt bất an an ủi hoàn hảo, hắn này nhất an ủi, vừa rồi còn biểu hiện thật sự kiên cường, thà chết chứ không chịu khuất phục Dương Tiếu Mai cũng rốt cuộc không thể khống chế được tình cảm, lập tức thả lỏng khóc rống lên.

“Đừng khóc, đừng khóc, hết thảy đều trôi qua, hết thảy đều trôi qua.” Dương Tiếu Mai này vừa khóc cũng là khóc Hạ Vân Kiệt tâm đều thiếu chút nữa muốn nát, gắt gao ôm nàng, liên tục an ủi.

Ở Hạ Vân Kiệt trấn an hạ, một hồi lâu nhi Dương Tiếu Mai mới đình chỉ khóc, đỏ hồng mắt ngẩng đầu nhìn hướng vẻ mặt sốt ruột đau lòng Hạ Vân Kiệt, đột nhiên nâng tay xoa xoa khóe mắt nước mắt, nín khóc mỉm

cười.

Gặp Dương Tiếu Mai nín khóc mỉm cười, Hạ Vân Kiệt thế này mới thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, cố ý dời đi Dương Tiếu Mai lực chú ý hỏi:“Nga, đúng rồi, hôm nay có phải hay không làm cái gì hoạt động? Ta thấy khách sạn phô hồng thảm, bên ngoài có thiệt nhiều người cùng phóng viên.”

Nói lời này khi, Hạ Vân Kiệt tiếp tục không có xem Brad đám người liếc mắt một cái, phảng phất bọn họ căn bản không tồn tại giống nhau. Mà Brad ba người lúc này người người mặt như thổ bụi, hơn nữa Brad lại phảng phất tận thế buông xuống bình thường, trong mắt tràn ngập sợ hãi sắc.

Hắn nghĩ đến người biến dị phi thường cường đại, cường đại đến hắn có thể muốn làm gì thì làm, thậm chí trực tiếp xuống tay xử lý Jason cướp Rothschild gia tộc tộc trưởng vị trí! Nhưng giờ khắc này, hắn lại phát hiện, kia đột nhiên xuất hiện Đông Phương gương mặt người trẻ tuổi đứng ở nơi đó, thậm chí không đối bọn họ động chẳng sợ một ngón tay, không chỉ có hắn liền ngay cả hắn nghĩ đến phi thường cường đại người biến dị đều nhúc nhích không được.

“Hôm nay là kim cầu thưởng trao giải tiệc tối, chính là lại không nghĩ rằng hội đụng tới hắn, may mắn có Kiệt ca ngươi cấp bùa hộ mệnh.” Dương Tiếu Mai trả lời, ánh mắt oán hận trừng mắt nhìn Brad liếc mắt một cái, thủ lại yêu thương vuốt ve kia tiểu hoa tai.

“Nguyên lai là kim cầu thưởng trao giải tiệc tối a, trách không được bên ngoài nhiều như vậy người cùng phóng viên.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy thoải mái nói, nói xong ánh mắt rốt cục chuyển hướng Brad, khóe miệng dật ra một chút tàn nhẫn cười lạnh:“Ngươi yên tâm Tiếu Mai, ta nhất định sẽ làm Brad tiên sinh sống không bằng chết !”

Này một câu, Hạ Vân Kiệt chỉ dùng tiếng Anh giảng !

“Không, vị tiên sinh này, ta là Rothschild gia tộc tộc trưởng, ta có được mấy chục vạn ức Mĩ kim tài sản, của ta thế lực lần đến thế giới các góc, ta có thể cho ngài sở hữu ngài muốn, tài phú, quyền thế, chẳng sợ ngài muốn một quốc gia, ta cũng có thể giúp ngài thành lập. Chỉ cần ngài thả ta một con đường sống!” Brad nhìn Hạ Vân Kiệt khóe miệng toát ra đến một chút tàn nhẫn cười lạnh, linh hồn đều nhịn không được run rẩy lên, cuống quít cầu xn.

“Tài phú? Quyền thế? Thành lập quốc gia? Brad tiên sinh, ngươi cảm thấy ta sẽ để ý sao? Này hết thảy nếu ta nghĩ muốn, ta sẽ không chiếm được sao?” Hạ Vân Kiệt ôn nhu hôn hạ Dương Tiếu Mai cái trán, sau đó buông lỏng ra nàng, chậm rãi đi đến Brad trước mặt, nâng lên chân đối với hắn mặt một cước hung hăng đạp đi xuống, sau đó một bên chậm rãi nghiền đè nặng một bên mặt mang châm chọc hỏi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 669 : Ngươi bất quá liền một rác rưởi

“Ta có thể làm ngài nghe lời nô bộc, ta có thể vì ngài làm bất cứ chuyện gì! Chỉ có giống ta như vậy có thân phận mới xứng làm ngài nô bộc, khả năng phụ trợ ngài vô cùng tôn quý thân phận.” Brad tuy rằng mặt bị Hạ Vân Kiệt giầy nghiền từng trận đau đớn, cũng không dám phát ra gì đau đớn tiếng kêu, không chỉ có không dám phát ra gì đau đớn tiếng kêu, hắn còn đau khổ cầu xin nói.

Rốt cục ngồi trên tộc trưởng ngai vàng, Brad còn không có tới kịp hảo hảo hưởng thụ kia vạn người phía trên tư vị, hắn lại khởi nguyện ý như vậy chết đi! Huống hồ lấy Hạ Vân Kiệt năng lực nếu nói ra làm cho hắn sống không bằng chết, Brad tin tưởng vậy nhất định là sống không bằng chết!

Nhất tưởng đến sống không bằng chết, Brad liền cảm thấy vô cùng sợ hãi. Lúc này hắn thà rằng làm cái nô bộc, cũng không nguyện ý đi tìm chết, lại càng không nguyện ý đi cảm thụ sống không bằng chết tư vị.

Gặp đường đường Rothschild gia tộc tộc trưởng thế nhưng nói ra cam nguyện làm chính mình nam nhân nô bộc lời nói, dù là Dương Tiếu Mai biết Kiệt ca là thần tiên sống, nhưng cũng là nghe được đôi mắt đẹp mở lão đại lão đại.

Ông trời, mấy chục vạn ức Mĩ kim tài sản a! Ngay cả Mỹ quốc tổng thống tiên sinh đều phải nghe hắn thao túng a!

Người như vậy thế nhưng cầu phải làm Kiệt ca nô bộc!

Tuy rằng từng Dương Tiếu Mai hận không thể đem Brad

ăn sống nuốt tươi, nhưng giờ khắc này, nàng tựa hồ đều có chút hận không đứng dậy, tựa hồ bắt đầu chờ mong Kiệt ca có thể đáp ứng xuống dưới.

“Brad ngươi thật đúng là ngây thơ thiên chân, ngươi thiếu chút nữa làm hại Dương Tiếu Mai muốn tự sát thân vong, thế nhưng còn muốn làm của ta nô bộc? Cho dù ta thực cần tìm cái nô bộc, chẳng lẽ Jason không bằng ngươi sao? Còn có ngươi tính cái gì vậy, ngươi bất quá liền một rác rưởi, cũng xứng người có thân phận?” Hạ Vân Kiệt tiếp tục chậm rãi dùng đế giày nghiền đè nặng Brad mặt, mắt thấu hàn quang cùng khinh thường nói.

“Jason!” Brad nghe vậy một lòng rốt cục hoàn toàn trầm đến không đáy vực sâu. Vừa rồi sợ hãi trung hắn cũng là đã quên Jason nhận thức Hạ Vân Kiệt, hơn nữa hiện tại hắn cũng đã muốn bắt đầu dần dần hiểu được Jason vì cái gì ở lôi đình hạ còn đại nạn không chết.

Hết thảy đều là bởi vì Hạ Vân Kiệt! Chỉ có hắn mới có năng lực tại kia loại đáng sợ thiên nhiên uy nghiêm dưới cứu ra Jason.

Nghe được Jason hai chữ, Ba Lỗ cùng Ngải Lị so với Brad còn muốn cảm thấy sợ hãi sợ hãi. Lúc ấy đại hải phía trên kia khủng bố lôi đình oai, đến bây giờ bọn họ nhớ tới đến còn rõ ràng ở mắt, thậm chí lấy bọn họ năng lực cũng muốn xa xa bỏ chạy, xa xa quan vọng, căn bản không dám tới gần nửa phần. Khả trước mắt vị này đến từ Đông Phương người trẻ tuổi đâu? Hắn lại ở lôi đình dưới lặng yên vô tức cứu đi Jason, này lại là loại nào năng lực!

Ba Lỗ cùng Ngải Lị quả thực căn bản không dám tưởng tượng.

“Jason?” Dương Tiếu Mai lại không biết nói Jason là ai, nghe vậy trên mặt toát ra một tia hoang mang sắc.

“Jason mới là Rothschild tộc trưởng, này Brad bất quá là soán vị loạn thần tặc tử, hắn lại bị cho là cái gì tộc trưởng? Thế nhưng còn có mặt mũi nói chính mình là có thân phận.” Hạ Vân Kiệt gặp Dương Tiếu Mai biểu lộ hoang mang sắc, cố ý giải thích một câu.

Giải thích khi, tựa hồ cảm thấy dùng chân như vậy đạp Brad mặt nghiền áp cũng không giải hận, Hạ Vân Kiệt na mở chân, cũng không thấy hắn cái gì động tác, một cỗ lực lượng đem Brad còn có Ba Lỗ, Ngải Lị ba người thổi quét lên, phao đến giữa không trung, sau đó nặng nề mà ném tới mặt đất. Như thế lặp lại, thẳng đem ba người rơi cả người xương cốt tựa hồ đều phải tán giá.

“Tha mạng! Tha mạng!” Brad xuất thân hào môn, kim chi ngọc diệp, làm sao từng chịu quá bực này cực khổ tra tấn, bị liên tiếp lặp lại quăng ngã vài cái sau, đã muốn liên tục cầu xin đứng lên.

“Này còn gần chính là bắt đầu.” Hạ Vân Kiệt trên mặt lộ ra một tia tàn khốc cười lạnh, sau đó tùy tay theo trong túi lấy di động ra mở ra.

Di động nhất khởi động máy, Hạ Vân Kiệt liền thấy được thiệt nhiều cái chưa tiếp điện thoại. Có đến từ Italy Mario, Lý Vệ Chấn, cũng có đến từ Hong Kong Dương Kỳ Phu, Ngô Bỉnh Hùng, đương nhiên còn có rất nhiều đến từ đại lục Phùng Văn Bác, Lý Thanh Hồng đám người điện thoại.

Nhìn nhiều như vậy điện thoại, Hạ Vân Kiệt trong lòng có chút cảm động cũng có chút bất đắc dĩ cười khổ.

Xem ra chuyện này huyên rất lớn, hơn nữa như vậy nhất nháo, chính mình cùng Dương Tiếu Mai quan hệ rất nhiều người đều biết đến.

“Kiệt ca, ngươi sẽ không trách ta đi, lúc ấy ta liên hệ không hơn ngươi, cho nên đành phải cấp Dương ca gọi điện thoại, nhìn xem……” Dương Tiếu Mai thăm dò nhìn nhìn Hạ Vân Kiệt di động, gặp mặt trên có rất nhiều chưa tiếp điện thoại, lại thấy trên mặt hắn có một tia cười khổ, không khỏi có chút khiếp sinh sinh nói.

“Đứa ngốc, ta như thế nào hội trách ngươi, đều là ta không tốt, nếu không phải ta vừa vặn có việc, ngươi cũng sẽ không chịu này đó khổ!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi đau lòng lại ôm sát Dương Tiếu Mai, hôn thân cái trán của nàng nói:“Về sau không chuẩn nói sau như vậy ngốc nói !”

“Ân! Ta đã biết.” Dương Tiếu Mai hạnh phúc nhắm hai mắt lại, cảm giác cả người đều phải bay lên trời.

“Ngươi này đứa ngốc.” Hạ Vân Kiệt gặp Dương Tiếu Mai vẻ mặt dáng vẻ hạnh phúc, tâm tình cũng dần dần chuyển hảo, nhẹ nhàng quát nàng kia tú xảo cái mũi một chút, cười nói:“Trước không cùng ngươi nói nữa, chuyện này kinh động không ít người, ta phải lập tức cho bọn hắn đánh cái điện thoại, nếu không không biết bọn họ hội nháo ra nhiều sự tình.”

“Ân, ngươi nhanh chóng đánh đi. Giống như Mario bởi vì cự tuyệt Brad yêu cầu, phỏng chừng chính lâm vào nguy cơ bên trong.” Dương Tiếu Mai nghe vậy thế này mới mạnh cả kinh, theo hạnh phúc phục hồi tinh thần lại, vội vàng nói.

“Nga!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy hàn mang chợt lóe, ngón tay hướng Brad ba người nhất chỉ, nhất thời ba người phảng phất vạn mã phệ tâm bình thường, thống khổ trên mặt đất lăn lộn đứng lên, nhưng phát không ra gì thanh âm.

“Tạm thời cho bọn hắn một chút giáo huấn, chúng ta

trước đi ra ngoài.” Hạ Vân Kiệt biết nữ nhân gia không thể gặp loại này trường hợp, vỗ vỗ Dương Tiếu Mai vai nói.

“Ân!” Dương Tiếu Mai nhìn Brad ba người liếc mắt một cái, đi theo Hạ Vân Kiệt xuất chủ phòng ngủ.

Đến phòng khách, Hạ Vân Kiệt đã muốn quay số Lý Thanh Hồng điện thoại.

“Sư thúc, ngài hiện tại ở nơi nào? Dương sư thúc mẫu đã xảy ra chuyện, ta đang chuẩn bị hướng Los Angeles đuổi.” Lý Thanh Hồng nhất tiếp khởi Hạ Vân Kiệt điện thoại, vội vàng nói.

“Không cần, ta đã muốn ở Hollywood, Tiếu Mai cũng đã muốn không có việc gì. Ngươi cũng huỷ bỏ ngươi bên kia sở hữu hành động đi. Brad đã muốn bị ta khống chế, Jason này chính quy tộc trưởng cũng là thời điểm lộ diện. Nga, đúng rồi, làm cho hắn cấp Italy bên kia đánh cái điện thoại, sở hữu nhằm vào Fiero gia tộc hành động hảo đình chỉ.” Hạ Vân Kiệt nghe nói Lý Thanh Hồng đang chuẩn bị hướng Los Angeles đuổi, trong lòng không khỏi một trận cười khổ, nghĩ rằng may mắn Dương Tiếu Mai trên người đeo có chính mình cấp nàng bùa hộ mệnh, nếu không không biết sự tình hội huyên nhiều.

“Là, sư thúc. Jason cũng đang ở ta bên người, ta cái này nói với hắn.” Lý Thanh Hồng nghe vậy không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Hảo, ngươi trước an bài một chút, ta cũng trước cấp Mario đánh cái điện thoại, chuyện này phỏng chừng đối hắn gia tộc đánh sâu vào không nhỏ. Trễ điểm, ta lại cho ngươi gọi điện thoại.” Hạ Vân Kiệt nói xong treo điện thoại, sau đó cấp Mario gọi đi qua.

Điện thoại kia đầu, La Mã, một chỗ che lấp ở núi rừng trung siêu cấp hào trạch.

Sân bay, chuyển động trung phi cơ trực thăng cánh quạt thổi trúng xanh biếc cỏ xanh cuộn sóng phập phồng, cây cối lay động.

Mario ở “Đồ tể” Joseph vài tối trung tâm thủ hạ vây quanh hạ, mặc màu đen áo choàng, loan eo đón đại phong hướng phi cơ trực thăng vội vàng đi đến.

Thế giới này thực tàn khốc cũng thực sự thật, theo hắc bạch lưỡng đạo thế lực hai bút cùng vẽ độ mạnh yếu dần dần thêm đại, theo Fiero gia tộc đắc tội Rothschild gia tộc tân nhậm tộc trưởng Brad tin tức bất hĩnh nhi tẩu, Italy Mafia này khác gia tộc không phải khoanh tay đứng nhìn đó là bỏ đá xuống giếng, chân chính nguyện ý thân thủ trợ giúp lại ít ỏi không có mấy.

Fiero gia tộc tình thế càng ngày càng không ổn, thậm chí Mario này đương đại Italy Mafia đại giáo phụ cũng chỉ có thể lựa chọn suốt đêm chạy trối chết, không dám tái ở La Mã lưu lại một lát.

Vội vàng đi đến phi cơ trực thăng biên, Mario hồi đầu nhìn thoáng qua chân núi đèn đuốc huy hoàng La Mã thành, trong đầu nổi lên từng trận phức tạp tư vị.

Năm trước, bởi vì đại giáo phụ vị trí chi tranh, hắn thiếu chút nữa sẽ mệnh tang Saviano gia tộc họng súng dưới, nhưng kết quả lại bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ, không chỉ có không có mệnh tang thương hạ, ngược lại nhảy tọa ổn đại giáo phụ vị trí, làm cho người khác sinh sự nghiệp đạt tới cao nhất, hăng hái, đường làm quan rộng mở. Cũng không nghĩ đến, mới qua một năm không đến thời gian, nhưng cũng bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ, hắn chỉ có thể bất đắc dĩ lựa chọn đào vong.

Bất quá lúc này Mario cũng không có hối hận chính mình lựa chọn.

Hắn thiếu Hạ Vân Kiệt hai cái mạng, nếu không có Hạ Vân Kiệt, ở trên máy bay hắn sẽ chết, cho dù ở trên máy bay không chết, sau lại hắn cũng muốn chết ở Saviano gia tộc dưới súng. Cho nên nếu làm cho hắn tái lựa chọn một lần, hắn còn có thể là như vậy lựa chọn.

“Lão bản, đi thôi. Không những đi, chỉ sợ cũng đi không xong.” Joseph biết Mario giờ này khắc này tâm tình, có chút khổ sở thúc giục nói.

Mặc cho ai theo cao cao ngai vàng thượng lưu lạc vì đào vong đồ đệ, tâm tình cũng sẽ không tốt!

Mario gật gật đầu xoay người chuẩn bị đi lên phi cơ trực thăng, đúng lúc này Joseph sắc mặt khẽ biến, một tay nâng Mario lên phi cơ, một tay lấy ra điện thoại di động.

“Lão bản, chúng ta không cần chạy!” Di động nhất lấy ra nữa, ánh mắt nhìn lướt qua màn hình dãy số, Joseph đột nhiên hưng phấn vạn phần kêu lên.

Mario nghe vậy đã muốn nâng lên chân ở không trung ngừng lại một chút, sau đó đột nhiên thả xuống dưới, trực tiếp đoạt quá Joseph trong tay di động, vừa thấy mặt trên dãy số đúng là Hạ Vân Kiệt.

“Ha ha! Brad, Cassani, các ngươi đắc ý ngày không lâu !” Gặp là Hạ Vân Kiệt điện thoại, bị áp lực hồi lâu Mario rốt cục nhịn không được ngửa mặt lên trời cất tiếng cười to.

“Lão bản, còn là trước tiếp điện thoại đi.” Joseph gặp Mario cảm xúc có chút không khống chế được, vội vàng nhắc nhở nói.

“Đúng, đúng, trước tiếp điện thoại. A mạc nhĩ, ngươi mẹ nó còn không đem động cơ cấp lão tử tắt đi. Lão tử không đi, lão tử muốn cùng Rothschild gia tộc đấu, lão tử muốn xem Cassani gia khóc rống lưu nước mắt cầu ta tha cho bọn hắn một mạng đáng thương dạng.” Mario một bên cầm lấy di động chuẩn bị ấn hạ tiếp nghe kiện, một bên hướng phi cơ trực thăng điều khiển viên rít gào nói.

Phi cơ trực thăng điều khiển viên, còn có này khác vài bảo tiêu đều có điểm ngây ngốc nhìn đại lão bản, không biết ai điện thoại thế nhưng có thể làm cho lão bản điên thành cái dạng này.

Rothschild gia tộc a, không thấy được ngay cả lão bối lô cái mũi đều bị hắn nắm đi sao? Không thấy được hiện tại Fiero gia tộc đã muốn tứ phân ngũ liệt, ào ào đào vong sao?

Đấu, như thế nào đấu? Còn muốn làm cho Cassani gia khóc rống lưu nước mắt cầu xin tha thứ, này không phải người si nói mộng nói sao?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 670 : Có việc ngài thỉnh phân phó

“Ta thảo, Amor, ngươi con mẹ nó tai điếc, không có nghe đến lão bản trong lời nói sao? Lập tức tắt đi động cơ, chúng ta không đi.” Joseph gặp Amor mấy người còn hãy còn ở nơi nào ngẩn người, tính tình táo bạo hắn lập tức một cái bước xa xông lên phi cơ khoang điều khiển, đối với Amor đầu chính là một bàn tay đánh đi qua.

Amor thế này mới bừng tỉnh lại đây, vội vàng tắt đi động cơ, mà lúc này Mario đã muốn bước nhanh rời đi phi cơ trực thăng, đi đến một cái tương đối im lặng địa phương tiếp nổi lên điện thoại.

“Tôn quý Hạ tiên sinh, ngài hảo.” Mario nhất tiếp khởi điện thoại liền vô cùng cung kính chào hỏi nói.

“Mario, có liên quan các ngươi gia tộc sự tình ta đều biết đến. Thực xin lỗi, lần này liên lụy các ngươi.” Điện thoại kia đầu vang lên Hạ Vân Kiệt mang theo áy náy thanh

“Không, không, là ta Mario vô dụng, không có thể chiếu cố tốt Dương tiểu thư.” Mario nghe được Hạ Vân Kiệt kia mang theo áy náy lời nói, thế nhưng có một loại rơi lệ xúc động, cảm giác vừa rồi dày vò, còn có gia tộc đã bị đả kích tất cả đều đáng giá.

“Ngươi đã muốn làm được tốt lắm. Hiện tại hết thảy đã muốn chấm dứt, Brad ta đã muốn đã khống chế, Rothschild chân chính tộc trưởng Jason hội lập tức báo cho Italy bên kia biết đình chỉ sở hữu nhằm vào các ngươi gia tộc hành động. Ngươi nói đi, muốn ta thay ngươi làm cái gì?” Hạ Vân Kiệt nói.

Mario nghe nói liền như vậy trong chốc lát công phu, Brad thế nhưng đã muốn ở Hạ Vân Kiệt khống chế dưới,

khiếp sợ nửa ngày cũng chưa có thể phục hồi tinh thần lại, một hồi lâu nhi mới cuống quít nói:“Cảm ơn Hạ tiên sinh, chỉ cần Dương tiểu thư không có việc gì là tốt rồi, Italy bên này ta sẽ chậm rãi xử……”

“Mario ngươi không cần theo ta khách khí, đây là ta thiếu ngươi. Huống hồ với ta mà nói, chuyện của ngươi kỳ thật cũng chính là ta một câu sự tình.” Hạ Vân Kiệt ngắt lời nói.

Lời này nếu xuất từ người khác miệng, Mario chỉ biết cho rằng đối phương cuồng vọng vô cùng. Phải biết rằng lần này sự kiện, đã muốn ảnh hưởng đến toàn bộ Italy Mafia gia tộc thế lực cục diện, hơn nữa Fiero gia tộc đã ở này khởi sự kiện thương nguyên khí, muốn khôi phục lại, muốn một lần nữa lãnh tụ Mafia lại nói dễ hơn làm? Nói không chừng ngay cả mười một ủy ban ủy viên vị trí có thể hay không bảo trụ đều là cái vấn đề. Đây là địa hạ thế lực tàn khốc sự thật, hết thảy đều lấy thực lực nói chuyện. Nhưng lời này xuất từ Hạ Vân Kiệt miệng, Mario lại cảm thấy tái tự nhiên bất quá.

“Ta nghĩ cầm lại thuộc loại gia tộc bọn ta sở hữu địa bàn, ta còn tưởng Cassani gia phụ huynh khóc rống lưu nước mắt quỳ gối ta trước mặt cầu xin tha thứ!” Mario do dự hạ, rốt cục khẽ cắn môi, trong mắt lộ ra một tia hận ý nói.

Lúc này đây, chính phủ nhằm vào Mafia hành động, Mario cũng không hận. Vốn bọn họ chính là thuộc loại hai cái bất đồng trận doanh, một đen một trắng, chính phủ bình thường cũng không thiếu chèn ép bọn họ, đơn giản lúc này đây phá lệ mãnh liệt một chút thôi. Mario chân chính hận là đều là Mafia gia tộc Cassani gia liên hợp nhiều thế lực đối bọn họ Fiero gia tộc tiến hành rồi tàn khốc đả kích, không ít người Fiero gia tộc cũng chết ở tại bọn họ trong tay. Nếu không phải bởi vì này sự kiện đề cập đến Rothschild gia tộc ở sau lưng tạo áp lực duyên cớ, Fiero đều đã đưa ra Hạ Vân Kiệt giúp hắn diệt

Cassani gia tộc yêu cầu.

“Không thành vấn đề. Ngươi sở hữu mất đi địa bàn ta sẽ làm cho bọn họ tất cả đều nhổ ra, hơn nữa ta cũng sẽ làm cho Rothschild gia tộc gấp bội bồi thường các ngươi sở hữu tổn thất, về phần Cassani gia, ngươi yên tâm, hắn nếu không chịu quỳ cầu ngươi tha thứ, vậy làm cho hắn xuống địa ngục đi cầu ác ma đi.” Hạ Vân Kiệt theo Mario lộ ra một tia hận ý trong giọng nói nghe được đi ra, vì Dương Tiếu Mai lần này Fiero gia tộc hy sinh không nhỏ, cho nên nghe vậy không chút do dự trả lời.

“Cảm ơn Hạ tiên sinh.” Mario gặp Hạ Vân Kiệt đáp ứng chính mình yêu cầu, nhưng lại nói muốn Rothschild gia tộc gấp bội bồi thường gia tộc bọn họ tổn thất, trong lúc nhất thời thật sự là cảm giác phảng phất cách một thế hệ, sửng sốt trong chốc lát mới cuống quít cảm tạ nói.

“Kia trước như vậy đi Mario, hôm khác đến Trung Quốc ta mời ngươi uống rượu.” Hạ Vân Kiệt khách khí một câu, sau đó đã xong cùng Mario trò chuyện.

Đã xong cùng Mario trò chuyện sau, Hạ Vân Kiệt một lần nữa cấp Lý Thanh Hồng gọi điện thoại, hỏi một ít nói, thế mới biết Dương Tiếu Mai chuyện này không chỉ có kinh động Dương Kỳ Phu, Lý Vệ Chấn, còn kinh động mặt trên lãnh đạo, thậm chí Trung Quốc chính phủ vì thế còn hướng Mỹ quốc chính phủ gây áp lực. Cái này cũng chưa tính cái gì, nếu Hạ Vân Kiệt tái không xuất hiện, hơi trì một ít Cù Vệ Quốc nhân mã đều đã trực tiếp xông vào Hilton đại tửu điếm. Khi đó kim cầu thưởng sự kiện chỉ sợ cũng hội biến thành một hồi huyết tinh sự kiện.

Dù là Hạ Vân Kiệt coi như là nửa thần tiên, nghe xong Lý Thanh Hồng trong lời nói cũng đều là sau một lúc sợ. Thật muốn vì Dương Tiếu Mai, làm hại Trung Quốc tinh anh bố trí ở Los Angeles đổ máu hy sinh, kia hắn thật đúng là lỗi lớn.

“Ta người bên người, ta đều có bảo hộ thi thố, về sau các ngươi không cần bởi vậy kinh hoảng mà rối loạn đúng mực.” Sau một lúc sợ sau, Hạ Vân Kiệt trầm giọng dặn dò nói.

“Là.” Lý Thanh Hồng cung kính đáp.

Làm Hạ Vân Kiệt cùng Lý Thanh Hồng lại lần nữa trò chuyện khi, Jason cũng không có nhàn rỗi, đầu tiên là cấp gia tộc xử lý công việc gọi điện thoại, chính thức tuyên bố hắn còn sống cùng với Brad soán vị âm mưu nay đã muốn bị khống chế tin tức.

Tin tức này vừa tuyên bố, toàn bộ Rothschild gia tộc đều lâm vào chấn động, hơn nữa này xử lý công việc vốn bách cho uy hiếp đã muốn hướng Brad đầu thành, nghe nói Brad đã muốn bị khống chế, vốn đang có chút hoài nghi, ào ào gọi điện thoại tưởng chứng thật, nhưng liên hệ không được hắn. Thế này mới ý thức được Rothschild thật sự đã muốn lại lần nữa biến thiên.

Jason thời đại một lần nữa trở về !

Rothschild gia tộc ra sao cường đại gia tộc, gia tộc bọn họ ổn định có thể nói cũng đề cập đến thế giới ổn định, cho nên Jason tộc trưởng trở về không chỉ có chấn động toàn bộ Rothschild gia tộc, cũng rất nhanh chấn động Mỹ quốc một ít siêu cường quốc. Bọn họ tình báo ngành rất nhanh vận chuyển đứng lên, bọn họ thủ lãnh ào ào gọi điện thoại cấp Rothschild gia tộc xử lý công việc thậm chí Jason bản nhân, tưởng chứng thật chuyện này thật giả.

Jason vốn chính là căn chính miêu hồng tộc trưởng, hắn ở bốn mươi tuổi năm ấy “Đăng cơ”, nắm trong tay Rothschild gia tộc đã có hơn mười năm, tại gia tộc trung uy vọng cực cao, quyền lực thật lớn, nếu không phải

Brad bằng vào người biến dị đột nhiên soán vị, quyền to tuyệt đối không thể có thể bên cạnh lạc. Cho nên mặc kệ là gia tộc xử lý công việc, còn là Mỹ quốc tổng thống tiên sinh đám người, thông qua tần số nhìn, thông qua điện thoại xác nhận Jason quả thực còn sống sau, đều ào ào biểu đạt ủng hộ cùng hoan nghênh hắn trở về. Về phần Brad, hắn căn cơ dù sao còn thiển. Jason không ở khi, nương người biến dị, còn có huyết tinh thủ đoạn hắn còn có thể miễn cưỡng ngồi trên tộc trưởng ngai vàng vị trí, Jason vừa xuất hiện, hắn này âm mưu soán vị lên đài tộc trưởng trừ bỏ chân chính trung thành cùng hắn quan tâm hắn sinh tử ở ngoài, còn lại mọi người ào ào đối hắn phát ra khiển trách, không có người tái quan tâm hắn sinh tử. Bọn họ biết nếu Jason tộc trưởng trở về, như vậy chờ đợi này nghịch tặc kết cục khẳng định là tử vong

Jason trừ bỏ lộ diện tuyên bố chính mình trở về ở ngoài, lại cho Italy bên kia gọi điện thoại, làm cho bọn họ lập tức đình chỉ đối Fiero gia tộc chèn ép.

Này đó điện thoại đều là Jason ở một chiếc Boeing 747 quốc gia người lãnh đạo cấp bậc chuyên cơ gọi.

Nếu lộ diện, Jason phải mau chóng chạy về đại bản doanh, một lần nữa nắm trong tay cục diện.

Boeing 747 bay lên trên không, đang lên không còn có 3 giá mễ cách chiến cơ.

Phi cơ rất nhanh liền biến mất ở tầng mây trung, phương hướng đúng là Mỹ quốc Los Angeles.

“Tiếu Mai, ngươi nhưng là đêm nay đang hồng ngôi sao, nói không chừng còn có thể là đêm nay kim cầu thưởng tốt nhất nữ nhân vật chính chủ, ngươi muốn hay không tới trước dưới lầu đi? Ta còn muốn xử lý một chút Brad bọn họ.” Cùng Lý Thanh Hồng chấm dứt trò chuyện sau,

Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng ôm ôm Dương Tiếu Mai vai nói, chính là nói cuối cùng một câu khi, Hạ Vân Kiệt ánh mắt tà liếc mắt một cái chủ phòng ngủ, lóe ra một chút lạnh lẽo sát khí.

Nếu không phải Dương Tiếu Mai có bùa hộ mệnh trong người, hiện tại Hạ Vân Kiệt đã muốn ôm nỗi hận chung thân. Thậm chí nếu không phải Hạ Vân Kiệt đúng lúc đuổi tới, một khi Trung Quốc chính phủ bố trí ở Los Angeles tinh anh trước đuổi tới, phát sinh xung đột, hắn đồng dạng cũng muốn áy náy ôm nỗi hận chung thân. Cho nên đối với cho này Brad, Hạ Vân Kiệt động phi thường hiếm thấy hận ý, thậm chí bởi vì này cỗ hận ý, hắn cũng không nguyện ý hắn thống khoái mà chết đi.

“Ân.” Dương Tiếu Mai thân thể mềm mại chiến một chút, gật gật đầu, ánh mắt có chút luyến tiếc nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Đi thôi, chờ nơi này sự tình xử lý không sai biệt lắm, ta sẽ đi xuống cùng ngươi.” Hạ Vân Kiệt lại kéo đi hạ Dương Tiếu Mai vai ôn nhu nói.

“Thật sự” Dương Tiếu Mai nghe vậy tiếu mâu mạnh sáng ngời, kinh hỉ nói.

“Đương nhiên là thật ” Hạ Vân Kiệt gật đầu cười nói.

“Ta đây chờ ngươi nga!” Dương Tiếu Mai gặp Hạ Vân Kiệt đáp ứng đợi lát nữa cùng nàng cùng đi trao giải tiệc tối, phảng phất tiểu cô nương chiếm được tối âu yếm lễ vật, vui vẻ ra tổng thống phòng.

Đem Dương Tiếu Mai đưa ra tổng thống phòng, nhìn theo nàng kia thướt tha bóng dáng biến mất ở cửa thang máy khẩu, Hạ Vân Kiệt xoay người trở lại phòng khách, đứng ở thật lớn cửa sổ sát đất trước, nhìn xuống đèn đuốc huy hoàng Los Angeles, trên mặt mỉm cười cùng

ôn nhu dần dần chuyển lạnh.

“Jason tiên sinh.” Hạ Vân Kiệt quay số chính thừa dịp tọa chuyên cơ hướng Los Angeles đuổi Jason tộc trưởng.

“Tôn quý Hạ tiên sinh, bảo ta Jason là có thể, có việc ngài thỉnh phân phó.” Jason tộc trưởng cung kính khiêm tốn nói.

“Ta chán ghét nhìn đến đặc công ở ta chung quanh chuyển động, còn có ngươi kêu cái có năng lực xử lý sự tình hơn nữa ngươi có thể hoàn toàn tin được người lại đây. Mỹ quốc ta không quen, có một số việc còn cần cá nhân chạy chạy chân.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Là tôn quý Hạ tiên sinh, ta cái này cấp Nhà Trắng gọi điện thoại, hơn nữa lập tức sai người đi nghe ngài sai phái.” Hạ Vân Kiệt vừa nói, Jason liền biết khẳng định là chính mình điện thoại kinh động Nhà Trắng, cơ quan tình báo đặc công bị khẩn cấp điều động đứng lên, không khỏi có chút kinh hãi đảm khiêu trả lời, trong lòng đem vị kia tự cho là thông minh Nhà Trắng chủ nhân mắng máu chó lâm đầu.

Hạ tiên sinh tọa trấn Hilton khách sạn, các ngươi cơ quan tình báo đặc công cũng dám ở chung quanh nhìn trộm điều tra, quả thực là không biết tử tự là viết như thế nào.

“Tốt lắm, phiền toái.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói một câu, liền treo điện thoại.

Gặp Hạ Vân Kiệt treo điện thoại, Jason thật dài thở phào nhẹ nhõm, sau đó lập tức cấp tổng thống tiên sinh gọi điện thoại.

Đối mặt vị này Đông Phương người trẻ tuổi, cho dù là

cách điện thoại, Jason đều cảm thấy có một cỗ giống như đại sơn áp đỉnh uy nghiêm.

“Ông bạn già, nếu ngươi không nghĩ người của ngươi đột nhiên biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, tốt nhất làm cho bọn họ lập tức toàn bộ theo Hilton khách sạn cút đi!” Điện thoại nhất chuyển được, Jason liền không chút khách khí nói.

Giờ khắc này, hắn khôi phục thân là Rothschild gia tộc tộc trưởng khí phách.

“Một đám vô dụng vô liêm sỉ!” Tổng thống tiên sinh gặp mệnh lệnh mới hạ đạt không trong chốc lát, bên kia người đã bị người Rothschild gia tộc phát hiện, trong lòng là vừa sợ vừa giận, đương nhiên càng nhiều là chột dạ.

Rothschild gia tộc cũng không phải là bình thường gia tộc, bọn họ thao túng kinh tế mạch máu, thao túng hội nghị, đương nhiên còn thao túng hắn vị này tổng thống tiên sinh.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 671 : Kỳ thị

“Chính là làm theo phép, nếu Jason tiên sinh không thích, ta cái này mệnh lệnh bọn họ toàn bộ cút đi!” Tổng thống tiên sinh thực rõ ràng trả lời.

Hắn biết rõ Jason năng lượng, một khi chọc giận hắn, chỉ sợ hắn này tổng thống không cần chờ đến nhậm chức kì mãn là có thể xuống đài.

“Còn có về sau đối Trung Quốc tốt nhất bảo trì tốt quan hệ ngoại giao, này bài hoa hỗn đản trong lời nói ngươi không cần nghe, một ngày nào đó ta sẽ làm cho bọn họ ngoan ngoãn ngậm miệng.” Jason còn nói thêm.

“Jason tiên sinh ý kiến rất thấy xa, ta phi thường chung nhận thức.” Tổng thống tiên sinh theo Jason ý tứ phù hợp nói, khóe miệng lại nhịn không được nổi lên một tia cười khổ.

Tuy rằng Jason bởi vì Brad hãm hại lưu lạc Trung Quốc chuyện này là độ cao cơ mật, biết đến người cực nhỏ cực nhỏ, nhưng Mỹ quốc tổng thống tiên sinh lại khẳng định là trong đó một cái. Nhất tưởng khởi Trung Quốc thế nhưng tại đây sự kiện hung hăng giúp Jason một hồi, Jason đối hoa thái độ khẳng định sẽ phát sinh thật lớn chuyển biến, trên thực tế hiện tại cũng đã bắt đầu biểu hiện ra ngoài, tổng thống tiên sinh trong lòng liền mãn không phải tư vị, nhưng lại thực bất đắc dĩ.

Đáng thương tổng thống tiên sinh còn không biết, Trung Quốc tại đây sự kiện đâu chỉ hung hăng giúp Jason một hồi, thậm chí ngay cả Jason mệnh đều là người Trung Quốc cấp cứu đến, hơn nữa kia người Trung Quốc thực lực đủ để hủy diệt cường đại Mỹ quốc, cho dù cấp cái thiên đại lá gan cấp Jason, hắn cũng không dám đối Trung Quốc có gì không hữu hảo thái độ.

“Tốt lắm, ta đã muốn ở hồi Mỹ quốc trên đường, chờ ta trở lại Mỹ quốc, hết thảy an bài thỏa đáng sau, ta hy vọng có thể cùng tổng thống tiên sinh hảo hảo đàm nói chuyện.” Jason đối với tổng thống tiên sinh trả lời còn là thực vừa lòng, nghe vậy nói.

“Ta chờ mong cùng Jason tiên sinh gặp.” Tổng thống tiên sinh nói.

Jason đã xong cùng tổng thống tiên sinh trò chuyện, lại bát đánh một chiếc điện thoại hơn nữa thần sắc ngưng trọng nghiêm nghiêm công đạo một phen, thế này mới treo điện thoại.

Beverly sơn trang, Hilton đại tửu điếm, trao giải tiệc tối hiện trường.

Dương Tiếu Mai đi giày cao gót, lay động gợi cảm thướt tha đến cực điểm vòng eo chân thành đi vào hiện trường.

Trao giải tiệc tối hiện trường, không chỉ có tinh quang sáng lạn, hội tụ thế giới các nơi điện ảnh TV ngôi sao, đạo diễn, cũng hội tụ xã hội các giới nhân vật nổi tiếng, danh viện.

Tuy rằng Dương Tiếu Mai vị này đến từ Trung Quốc “Mạt thế thiên sứ” Đi lên hồng thảm khi khiến cho mê điện ảnh từng trận thét chói tai, cũng hấp dẫn rất nhiều loang loáng đăng, nhưng ở đàn tinh ánh sáng ngọc, xã hội nhân vật nổi tiếng hội tụ tiệc tối hiện trường nàng này mới xuất hiện tân tú liền có vẻ “Bình thường”. Ít nhất giống thế giới đạo diễn đại sư Cameron, giống có được Mỹ quốc thứ nhất mĩ mông danh xưng, nghe nói vì mĩ mông mua bảo hiểm hai trăm triệu mỹ kim Jennifer Lopez, giống hoa hoa công tử lão bản……, những người này tại đây chút trường hợp so với Dương Tiếu Mai này

mới xuất hiện tân tú không biết muốn nổi danh bao nhiêu, đi đến làm sao đều có người ào ào nhiệt tình theo bọn họ chào hỏi. Cho nên làm Dương Tiếu Mai lay động nàng gợi cảm vòng eo chân thành đi vào tiệc tối hiện trường khi, nàng tựa như một khối hòn đá nhỏ ném nhập mặt hồ, trừ bỏ hơi chút tạo nên một trận sóng gợn, cũng không có khiến cho bao nhiêu oanh động, cũng không có khiến cho bao nhiêu người chú ý. Bởi vì ở trong này tất cả mọi người là ngôi sao, đều là xã hội nhân vật nổi tiếng, nhiều một cái Dương Tiếu Mai không nhiều lắm, thiếu nàng một cái cũng không thiếu.

Bất quá làm Dương Tiếu Mai lay động nàng gợi cảm vòng eo chân thành đi vào tiệc tối hiện trường khi, có hai người ánh mắt là phi thường sửng sốt.

Một cái là đại đạo diễn Cameron, một vị là Mỹ quốc giải trí giới cự ngạc, Mỹ quốc Mafia Lucchese gia tộc giáo phụ Tommy Mangano.

Cameron là sửng sốt cho rõ ràng Tommy Mangano nói cho quá hắn đêm nay Dương Tiếu Mai có ước, không thể tái tham gia trao giải tiệc tối, như thế nào mới không quá nhiều lâu lại lại lần nữa xuất hiện ở tiệc tối hiện trường. Về phần Tommy Mangano, hẳn là dùng khiếp sợ đến hình dung hắn ánh mắt cùng tâm tình tựa hồ càng chuẩn xác một ít. Ở trong này, chỉ có hắn biết đêm nay Dương Tiếu Mai bồi là ai, cũng chỉ có hắn biết vì này Dương Tiếu Mai thậm chí ngay cả Italy Mafia đại giáo phụ Mario cập của hắn gia tộc đều đang ở trải qua một hồi nguy cơ. Cho nên ở Tommy Mangano xem ra, Dương Tiếu Mai lúc này tuyệt không hẳn là xuất hiện ở trong này, mà là hẳn là ở Brad trên giường.

“Thất bồi một chút.” Tommy Mangano nâng chén cùng chính quấn quít lấy hắn nói chuyện hai vị Tây Ban Nha nữ ngôi sao nói một tiếng, sau đó đi nhanh hướng Dương Tiếu Mai đi đến.

Hai vị Tây Ban Nha nữ ngôi sao gặp Tommy Mangano khí các nàng mà đi, đi nhanh nghênh hướng một vị chính chân thành đi vào yến hội hiện trường Trung Quốc nữ nhân, vốn là mang theo mê người mỉm cười mặt hơi hơi thay đổi sắc.

“Ida, kia nữ nhân là ai?” Trong đó một vị mặc trung môn đại khai, lộ ra này nọ hai cái bán cầu lễ phục dạ hội tóc vàng mỹ nữ hỏi, trong mắt toát ra một tia ghen tị cùng khinh thường.

“Hình như là Cameron đạo diễn gần nhất nhìn trúng một Trung Quốc kỹ nữ!” Được xưng là Ida nữ nhân đồng dạng mắt lộ ghen tị cùng khinh thường, thấp giọng cười khẩy nói.

“Trung Quốc kỹ nữ? Khanh khách, Ida, ngươi dùng từ thật đúng là chính xác!” Lộ ra này nọ hai cái bán cầu tóc vàng mỹ nữ nghe vậy nao nao, bất quá rất nhanh liền mân miệng thấp giọng cười khanh khách lên, hai cái thịt cầu ở trung môn đại khai lễ phục dạ hội một trận loạn khiêu, giống như muốn tùy thời theo kia nứt ra nhảy bắn đi ra dường như.

“Nga, ông trời, Ida, Pilar, các ngươi đêm nay ăn mặc thật sự thật mỹ lệ rất gợi cảm. Các ngươi là đêm nay kim cầu thưởng tốt nhất mặc thưởng chủ!” Ida cùng Pilar đang ở nói chuyện phiếm khi, đi tới hai trung niên nam tử, trong đó một vị nam tử đầu có chút hói đầu, bộ dạng có chút giống lam tinh linh chuyện xưa Gargamel khoa trương kinh hô, hai mắt hỏa lạt lạt không chút nào che dấu ở hai vị mỹ nữ gợi cảm bộ vị qua lại nhìn quét.

Ida cùng Pilar gặp nói chuyện là Tây Ban Nha phú hào, cũng là Tây Ban Nha t5 đài truyền hình đại cổ đông Anthony tiên sinh, lập tức liền lắc lắc rắn nước bàn gợi cảm vòng eo thiếp đi lên, phao mị nhãn nói:“Kia còn phải

Anthony tiên sinh đề nghị kim cầu thưởng chủ sự phương thiết lập này giải thưởng mới được nga!”

“Ta cho rằng Anthony tiên sinh hẳn là càng vui lấy cá nhân danh nghĩa tư dưới cho các ngươi ban này thưởng.” Mặt khác một vị lông mi nồng đậm, mặt bộ đường cong rõ ràng, nhưng môi đặc biệt bạc nam tử vẻ mặt ái muội nói.

Này nam tử là t5 đài truyền hình đài trưởng Pablo.

“Không biết Anthony tiên sinh chuẩn bị khi nào thì cho chúng ta trao giải?” Ida mị nhãn hàm xuân, tràn ngập khiêu khích nhìn Anthony.

“Ta tối vui cấp mỹ nữ trao giải. Bất quá Tommy tiên sinh đêm nay không chuẩn bị cho các ngươi trao giải đi? Vừa rồi ta nhìn thấy các ngươi cùng hắn cùng một chỗ, như thế nào không thấy người khác ?” Anthony khóe miệng gợi lên một chút ý vị thâm trường ý cười nói.

“Hắn giống như đối một vị Trung Quốc nữ nhân sinh ra hứng thú.” Ida hướng Tommy Mangano phương hướng ý bảo một chút, trong giọng nói toát ra không chút nào che dấu bất mãn cùng khinh thường.

“Nga, Trung Quốc nữ nhân?” Anthony cùng Pablo nghe vậy đều ào ào theo Ida ánh mắt phương hướng nhìn lại, khóe miệng dật ra một chút khinh thường.

Bất quá khi bọn hắn ánh mắt rơi xuống Dương Tiếu Mai kia tản ra độc đáo mê người khí chất thân mình thượng khi, hai mắt đều mạnh sáng ngời, toát ra một tia cực nóng ánh mắt.

“Như thế nào các ngươi đối người Trung Quốc cũng có hứng thú?” Ida thấy thế khó chịu hỏi.

“Không, chúng ta đối ti tiện thấp kém người Trung Quốc không có gì hứng thú, chúng ta chỉ đối xinh đẹp Trung Quốc kỹ nữ có hứng thú.” Anthony cùng Pablo nói, trong giọng nói không chút nào che dấu bọn họ đối người Trung Quốc kì thị chủng tộc.

“Trung Quốc kỹ nữ! Khanh khách, vừa rồi Ida cũng là nói như vậy.” Pilar lại hé miệng khẽ cười nói.

Xa xa Dương Tiếu Mai tự nhiên không biết chính mình chính thành bốn ở mặt ngoài nhân khuông nhân dạng, trên thực tế lại tất cả đều là dơ bẩn ****, tràn ngập kì thị chủng tộc người Tây Ban Nha chủ đề nhân vật, nàng gặp Tommy Mangano hướng nàng nghênh diện đi tới, trong lòng theo bản năng lóe ra một tia kinh hoảng, chuẩn bị tránh đi hắn, bất quá lập tức nàng đã nghĩ khởi Kiệt ca còn tại trên lầu, thậm chí ngay cả Brad đều bị hắn đã khống chế, đối mặt Tommy Mangano lại có cái gì rất sợ hãi, hẳn là sợ hãi là hắn mới đúng.

Như vậy nhất tưởng, Dương Tiếu Mai không chỉ có không hề kinh hoảng né tránh, tương phản nàng thản nhiên hướng Tommy Mangano đón nhận đi, trên mặt mỉm cười càng phát ra mê người, tràn ngập tự tin.

Nhìn Dương Tiếu Mai mặt mang càng phát ra mê người mỉm cười nghênh diện mà đến, tràn ngập tự tin, Tommy Mangano sắc mặt không khỏi khẽ biến, cước bộ đã ở bất tri bất giác trung nhanh hơn hai bước.

“Dương tiểu thư, ngươi không phải hẳn là ở tổng thống phòng lý bồi Brad tiên sinh sao?” Tommy Mangano mặt âm trầm, lấy cao cao tại thượng tư thái bất mãn chất vấn.

“Tommy tiên sinh, ngươi không tư cách can thiệp của ta nhân sinh tự do, Brad tiên sinh đồng dạng cũng không có!” Dương Tiếu Mai khóe miệng gợi lên một chút khinh

thường mỉm cười, sau đó mại khai cước bộ hướng đại đạo diễn Cameron đi đến.

Tommy Mangano nhìn Dương Tiếu Mai rời đi thướt tha bóng dáng, sắc mặt càng phát ra âm trầm xuống dưới.

Tommy Mangano không chỉ có là Mỹ quốc giải trí giới đại ngạc, lại Mỹ quốc Mafia Lucchese gia tộc giáo phụ, lấy thân phận của hắn, chẳng sợ tái hồng ngôi sao ở trước mặt hắn đều thấp bọn họ kiêu ngạo đầu, thậm chí cho dù đại đạo diễn Cameron cũng không ngoại lệ, làm sao từng bị một nữ ngôi sao như thế khinh thường nhất cố quá!

Bất quá Dương Tiếu Mai dù sao từng là Mario cố ý công đạo quá nữ nhân, hơn nữa nay tình huống lại lộ ra một tia dị thường, Tommy Mangano trong lòng tuy rằng thập phần tức giận không vui, nhưng cuối cùng cũng không có lại đối Dương Tiếu Mai dùng sức mạnh, miệng mắng một câu:“Thối kỹ nữ!”, sau đó liền bước nhanh ly khai tiệc tối hiện trường.

Tổng thống phòng, Hạ Vân Kiệt biểu tình bình tĩnh đẩy ra chủ phòng ngủ cửa, ánh mắt thản nhiên đảo qua còn tại mặt đất quay cuồng, cái trán căn căn gân xanh bạo khởi, vẻ mặt vẻ mặt thống khổ nhưng phát không ra nửa điểm thanh âm Brad ba người, sau đó lững thững đi đến một ghế dựa để đặt ở trước cửa sổ sát đất, chậm rãi ngồi xuống, sau đó kiều chân bắt chéo, ánh mắt lạnh lùng mà vô tình nhìn Brad ba người.

Brad ba người tuy rằng đã muốn bị tra tấn chết đi sống lại, nhưng vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt tiến vào, còn là giống như thấy được ác ma bình thường, hai mắt hoảng sợ theo dõi hắn, thậm chí bởi vì kia phân hoảng sợ, bọn họ tựa hồ tạm thời quên hết trên người đang ở chịu được thống khổ.

Một hồi lâu nhi, Brad ba người mới hồi phục tinh thần lại, ào ào hướng Hạ Vân Kiệt bò bò, bất quá khi bọn hắn cách Hạ Vân Kiệt còn có một mét tả hữu sẽ thấy cũng vô pháp đi tới mảy may, giống như có vô hình một bức tường ngăn cản bọn họ đường đi.

“Tôn quý tiên sinh, ngài giết ta đi, van cầu ngài !” Brad khóc rống tru lên nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 672 : Ngươi là ai?

“Ta sẽ không giết ngươi, ta nghĩ Jason hội càng vui tự tay giết chết ngươi. Bất quá ta sẽ không làm cho hắn quá nhanh giết chết ngươi, ngươi không phải thích thao túng người khác sinh tử sao? Ta nghĩ ngươi khẳng định hội rất thích ý tự mình trải qua một hồi.” Nói xong, Hạ Vân Kiệt không còn xem Brad liếc mắt một cái, mà là đem ánh mắt chuyển hướng hai người biến dị nói:“Xem ở các ngươi bất quá là chịu người sai sử phân thượng, ta liền tạm thời tha các ngươi một con ngựa đi.”

Hạ Vân Kiệt nói xong, cũng không thấy hắn có gì động tác, Ba Lỗ cùng Ngải Lị liền cảm giác cả người nhất khinh, vội vàng một cái xoay người đứng lên, như trút được gánh nặng hướng Hạ Vân Kiệt nhất cung đến cùng nói:“Cảm ơn tiên sinh tha thứ chi ân.”

“Không, ngươi không thể như vậy đối ta! Bọn họ chính là của ta nô lệ, ta mới là chân chính cường giả, ta mới là Rothschild tộc trưởng!” Brad gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng thả hai người biến dị bị hắn coi là nô lệ, trong mắt thế nhưng bắn ra điên cuồng ghen tị ánh mắt, mặt bộ bắp thịt khủng bố vặn vẹo.

Bệnh tâm thần tiếng kêu bên trong, Brad thân thủ muốn đi bắt mang nơi ngón tay, tương hai khối xanh biếc Ngọc Thạch nhẫn. Bất quá tay hắn vừa mới nâng lên đến, kia hai chiếc nhẫn đột nhiên liền theo tay hắn cởi ra, bay đến Hạ Vân Kiệt trong tay.

“Không!” Brad nhìn hai quả nhẫn phi lạc Hạ Vân Kiệt trong tay, âm thanh kêu lên.

Hạ Vân Kiệt lại cực kì chán ghét nhìn Brad liếc mắt một cái, người như thế tâm tính quả thực biến thái đến cực điểm. Chính mình ở trải qua cực khổ tra tấn, lại còn nhất

định phải lôi kéo từng trung thành thủ hạ cùng nhau chịu khổ.

Nhìn hai chiếc nhẫn khống chế bọn họ tánh mạng phi lạc Hạ Vân Kiệt trong tay, Ba Lỗ cùng Ngải Lị vẻ mặt phá lệ bình tĩnh, mà bọn họ lơ đãng miết hướng Brad ánh mắt rốt cuộc không có phía trước kính sợ mà là tràn ngập oán hận.

Nhẫn tuy rằng rất nhỏ, nhưng là cái phi thường tinh tế điều khiển từ xa, Hạ Vân Kiệt thoáng nhìn một chút, trong mắt lóe ra một tia kinh ngạc sắc, nghĩ rằng, này Rothschild nghiên cứu khoa học năng lực chỉ sợ so với một quốc gia đều còn mạnh hơn, thế nhưng có thể chế tạo ra người biến dị cùng thao túng bọn họ phương pháp.

Bất quá này một chút kinh ngạc sắc cũng liền chợt lóe mà qua, Hạ Vân Kiệt cũng không có tiếp tục suy nghĩ sâu xa đi xuống.

Người biến dị tuy rằng cường đại, cũng liền có thể so với luyện khí hậu kỳ tu sĩ, hơn nữa bởi vì gien biến dị các duyên cớ, bọn họ sống lâu sẽ không vượt qua ba mươi tuổi, hơn nữa bọn họ biến dị đều là ngoại giới nghiên cứu khoa học lực lượng ở thôi động, căn bản không thể giống tu sĩ giống nhau có thể thông qua tu luyện không ngừng biến cường, thậm chí tại thân thể cùng năng lực phương diện phát sinh chất biến.

Người biến dị nói đến cùng bất quá chính là nhân loại nghiên cứu chế tạo đi ra giết người quái vật mà thôi! Bọn họ trên tay dính đầy huyết tinh, bọn họ vốn không nên tồn tại trên thế giới này.

“Rothschild gia tộc giống các ngươi giống nhau người biến dị còn có bao nhiêu?” Hạ Vân Kiệt tùy tay thu nhẫn, thản nhiên hỏi.

“Biến dị thất bại dẫn phi thường cao, cho nên đến bây giờ Brad trong tay cũng chỉ có sáu người biến dị. Ta cùng Ngải Lị là biến dị tối hoàn mỹ hai người biến dị, này khác bốn thực lực cũng không như chúng ta. Hiện tại bọn họ trung hai người chính hướng Bắc Kinh đi, chuẩn bị ám sát Jason tộc trưởng.” Ba Lỗ khom người cung kính trả lời.

“Nga, nói như thế đến các ngươi hẳn là người biến dị trung lãnh đạo.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Đúng vậy.” Ba Lỗ khom người trả lời.

“Vậy các ngươi có thể mệnh lệnh bọn họ phản hồi sao?” Hạ Vân Kiệt lại lần nữa hỏi.

“Có thể, ta cái này huỷ bỏ mệnh lệnh.” Ba Lỗ lại khom người trả lời, sau đó thối lui đến một bên bấm dãy số, hạ hủy bỏ nhiệm vụ mệnh lệnh.

Ba Lỗ vừa mới hạ xong mệnh lệnh, chuông cửa tiếng vang lên.

Ba Lỗ cùng Ngải Lị nghe được chuông cửa thanh, đều hướng Hạ Vân Kiệt đầu đi xin chỉ thị ánh mắt.

Hạ Vân Kiệt lại khoát tay ý bảo bọn họ đứng ở bên cạnh, mà tổng thống phòng đại môn lại ở Hạ Vân Kiệt xua tay ý bảo là lúc chậm rãi mở ra.

Ba Lỗ cùng Ngải Lị tuy rằng sớm đã kiến thức đến Hạ Vân Kiệt lợi hại, nhưng thấy trạng còn là cảm thấy từng trận kinh hãi đảm khiêu.

Ngoài cửa, Tommy Mangano gặp môn đột nhiên mở ra, phía sau cửa nhưng không có một người, không khỏi hoảng sợ.

Bất quá không đợi Tommy Mangano tới kịp nghĩ lại vì cái gì không có người mở cửa, cửa lại đột nhiên mở, hắn ánh mắt liền xuyên thấu qua đại khai cửa phòng thấy được nằm trên mặt đất Brad.

“Brad tiên sinh! Ngài đây là làm sao vậy? Có phải hay không làm sao không thoải mái?” Tommy Mangano cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền vọt đi lên, ngồi xổm mặt đất khẩn trương mà ân cần hỏi.

“Ngươi chính là Tommy Mangano?” Đang lúc Tommy Mangano ngồi xổm mặt đất khẩn trương mà ân cần hỏi thăm Brad khi, hắn bên tai vang lên một người trẻ tuổi thanh âm.

Tommy Mangano gặp trong phòng đột nhiên vang lên một người trẻ tuổi thanh âm, mạnh vừa nhấc đầu, thế này mới phát hiện không biết khi nào thì trong phòng hơn một người tuổi còn trẻ người phương đông gương mặt, lúc này hắn đang ngồi ở dựa vào cửa sổ ghế trên, kiều chân bắt chéo, ánh mắt trên cao nhìn xuống nhìn xuống hắn, Tommy Mangano trong lòng không khỏi cả kinh, chỉ vào Hạ Vân Kiệt bật thốt lên liền hỏi nói:“Ngươi là ai? Ngươi như thế nào lại ở chỗ này?”

“Nghe Dương tiểu thư nói, ngươi vừa rồi đối nàng thái độ thực ác liệt a!” Hạ Vân Kiệt nói xong chậm rãi đứng lên, đi đến Tommy Mangano trước mặt, trực tiếp nâng tay đối với hắn mặt “Ba” một bàn tay quăng đi qua.

“Ngươi, ngươi cũng dám đánh ta! Ngươi có biết hay không ta là ai? Ta nhất định sẽ làm ngươi bị chết phi thường khó coi!” Tommy Mangano nằm mơ cũng không nghĩ tới một người tuổi còn trẻ người phương đông cũng dám đánh hắn bàn tay, lập tức liền theo mặt đất đứng lên, chỉ vào Hạ Vân Kiệt sắc mặt dữ tợn xanh mét rít gào nói.

Lúc này, Tommy Mangano còn không có ý thức được Hạ Vân Kiệt cường đại cùng đáng sợ, còn không có ý thức được Brad kỳ thật đã muốn hoàn toàn bị đã khống chế, nếu không cho hắn một cái thiên đại lá gan, hắn cũng không dám nói ra bực này uy hiếp lời nói.

Này cũng khó trách Tommy Mangano, dù sao Rothschild gia tộc thật sự quá cường đại, hắn cho dù nằm mơ cũng tưởng không đến một cái đến từ Đông Phương người trẻ tuổi có thể khống chế Rothschild tộc trưởng.

“Ba! Ba!” Trả lời Tommy Mangano cũng là liên tục hai cái tát.

Liên tiếp đánh hai cái tát sau, Hạ Vân Kiệt thế này mới lại chậm rãi ngồi trở lại vị trí, tiếp tục kiều chân bắt chéo thản nhiên nói:“Ba Lỗ, phiền toái ngươi làm cho Tommy tiên sinh thanh tỉnh thanh tỉnh.”

“Là.” Ba Lỗ cúi đầu lĩnh mệnh nói.

Nói xong, Ba Lỗ đứng thẳng thân mình đi hướng Tommy Mangano.

“Ba Lỗ tiên sinh, ngươi, ngươi là không phải lầm ? Ta cùng Brad tiên sinh là……” Tommy Mangano gặp Ba Lỗ mắt lộ ra hung quang đi bước một hướng hắn đi tới, không khỏi sắc mặt đại biến liên tục lui về phía sau, một bên sau này trở về một bên bật thốt lên thét chói tai, bất quá hắn câu nói kế tiếp còn chưa nói xong, Ba Lỗ đã muốn cầm trụ hắn cổ.

“Ca ca ca!” Ba Lỗ vi dùng một chút lực, Tommy Mangano cổ liền phát ra từng đợt xương cốt bị tạp ép tới tựa hồ muốn vỡ tan thanh âm, mà Tommy Mangano tắc liều mạng duỗi chân giãy dụa, một khuôn mặt trong nháy mắt liền bởi vì thiếu dưỡng thiếu huyết từ tím chuyển

xanh.

Mắt thấy Ba Lỗ nếu tái dùng nhiều một phần lực, Tommy Mangano chỉ sợ cũng hội trực tiếp chết ngất đi qua, Hạ Vân Kiệt thế này mới phất phất tay.

Gặp Hạ Vân Kiệt phất tay, Ba Lỗ giống ném lợn chết giống nhau tùy tay đem Tommy Mangano ném tới mặt đất, sau đó ngồi xổm xuống thân bám vào hắn bên tai thấp giọng nói:“Nếu không muốn chết thật sự khó coi trong lời nói, ngươi tốt nhất phóng thành thật một chút.”

Đến lúc này, Tommy Mangano mới ý thức được Brad cũng không phải thân thể không thoải mái, mà là bị trước mắt vị này người phương đông cấp đã khống chế, mập ra thân mình đều nhịn không được phát run đứng lên, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt lộ ra vô tận sợ hãi.

“Nghe nói ngươi nguyên lai là Mario bằng hữu, vốn tại đây sự kiện, ngươi cũng là thân bất do kỷ, ta cũng là có thể thông cảm cho ngươi khổ, sẽ không rất làm khó dễ ngươi. Bất quá ngươi khẩn cấp đem ngươi bằng hữu phó thác cho ngươi bằng hữu hướng hố lửa đẩy hành vi, thật sự không giống như là một vị chân chính bằng hữu sở hẳn là có hành vi. Cho nên thực thật có lỗi, ta tuy rằng sẽ không giết ngươi, nhưng là phải cho ngươi nếm thử Brad tiên sinh hiện tại sở trải qua thống khổ tư vị, cũng tốt cho ngươi hiểu được phản bội bằng hữu cùng với không tôn trọng ta bạn gái kết cục!” Hạ Vân Kiệt nói xong tay đối với cả người phát run, sắc mặt tái nhợt Tommy Mangano nhất chỉ, nhất thời Tommy Mangano cũng giống Brad giống nhau trên mặt đất thống khổ vặn vẹo quay cuồng.

Hạ Vân Kiệt không có xem Tommy Mangano, hắn đem ánh mắt chuyển hướng về phía ngoài cửa sổ.

Ngoài cửa sổ, Los Angeles đèn đuốc huy hoàng, tận tình

về phía thế nhân triển lãm của nàng xinh đẹp cùng phồn hoa.

Một chiếc chiếc hào xe còn tại liên tục không ngừng mà hướng Hilton đại tửu điếm mở ra, đột nhiên nhất lưu thuần một sắc Rolls-Royce đứng ở Hilton đại tửu điếm cửa.

Xe dừng lại xuống dưới, Rolls-Royce trong xe ào ào rất nhanh xuống dưới hai mươi đến nam tử mặc màu đen tây trang, thần sắc phi thường lạnh lùng.

Này đó nam tử một chút xe tựa như lâm đại địch ào ào che chở giữa một chiếc dài hơn Rolls-Royce ảo ảnh, ánh mắt cảnh giác chung quanh nhìn quét, đem sở hữu người tưởng tới gần tất cả đều trực tiếp che ở bên ngoài.

Rất nhanh, dài hơn Rolls-Royce ảo ảnh trong xe xuống dưới một vị dáng người cao to, lưu trữ đại bối đầu, một thân chính trang âu phục, đại buổi tối còn đội kính râm, giống cực điện ảnh [giáo phụ] sức diễn giáo phụ mã long? Brando nam tử.

Nam tử một chút xe, liền ở một đám khí thế hung hãn bảo tiêu dưới sự bảo vệ, vội vàng đi vào Hilton đại tửu điếm.

Tuy là cảnh tượng vội vàng, kia khí phái cũng là đêm nay sở hữu tới tham gia trao giải tiệc tối ngôi sao, xã hội nhân vật nổi tiếng sở không thể so sánh với.

“Hắn là ai vậy?” Mọi người ào ào mặt mang kinh nghi cho nhau hỏi.

“Hình như là Rockefeller gia tộc !” Rốt cục có người không phải thực khẳng định nói ra mọi người trong lòng nghi vấn.

Này thanh âm vừa ra, rất nhanh liền truyền khắp tụ tập mà đến mê điện ảnh cùng các phóng viên, mọi người lực chú ý lập tức đã bị Rockefeller này bốn chữ cấp hấp dẫn đi, bắt đầu nghị luận ào ào đứng lên, thậm chí liên tiếp xuống dưới đến đại minh tinh tựa hồ đều lập tức mất đi tinh quang cùng lực hấp dẫn.

Nếu nói Rothschild từ Đệ nhị thế chiến sau liền vẫn tránh ở phía sau màn âm thầm thao túng tây phương thế giới, chân chính biết bọn họ cường đại cũng không nhiều, nhưng Rockefeller gia tộc lại hoàn toàn bất đồng.

Nhà bọn họ tài phú nổi danh ở Mỹ quốc thậm chí toàn thế giới dùng “Nổi tiếng, phụ nhụ đều biết” Đến hình dung cũng tuyệt không vì quá. Rockefeller là truyền bá tiếng tăm trong ngoài nước “Dầu mỏ đại vương”, là Mỹ quốc công nghiệp vương quốc “Napoleon đại đế”, thậm chí ở Mỹ quốc có một câu nói, đảng dân chủ là thuộc loại Morgan gia tộc, mà Đảng Cộng Hòa cũng là thuộc loại Rockefeller gia tộc. Có thể nghĩ, Rockefeller gia tộc ở Mỹ quốc quyền thế cùng lực ảnh hưởng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 673 : Ngươi còn là rất thiên chân

Kia khí độ phi phàm nam tử đúng là Rockefeller gia tộc đệ tam hào đại nhân vật, David? Rockefeller.

David vừa xuống xe cơ hồ không có gì chần chờ liền thẳng đến tầng cao nhất tổng thống phòng mà đi, trong lòng lại tràn ngập tò mò cùng khiếp sợ.

Đến bây giờ, David còn là không thể tưởng tượng cái dạng gì nhân vật có thể làm cho Jason tộc trưởng tự mình gọi điện thoại, hơn nữa lấy vô cùng nghiêm túc khẩu khí công đạo, cần phải muốn đem hắn trở thành so với Rothschild gia tộc tộc trưởng còn muốn tôn quý gấp trăm lần đại nhân vật tới tiếp đãi.

Bất quá mặc kệ cỡ nào tò mò cùng khiếp sợ, Jason tộc trưởng lời nói, David là không dám có nửa điểm chậm trễ. Bởi vì mặc kệ là Rockefeller gia tộc còn là Morgan gia tộc, từng đều là thuộc loại Rothschild gia tộc. Cứ việc nay hai nhà sớm đã cánh chim đầy đặn, không hề hoàn toàn dựa vào Rothschild gia tộc hơi thở sống, nhưng Rothschild gia tộc đối bọn họ gia tộc lực ảnh hưởng còn là không chỗ không ở, mà bọn họ gia tộc cũng thủy chung không thể thoát khỏi kia chích vô hình bàn tay to khống chế.

Rất nhanh, David liền đến mái nhà tổng thống phòng.

Làm David nhìn đến từng ở trước mặt hắn cực độ kiêu ngạo cùng cuồng vọng, tận tình triển lộ tộc trưởng quyền uy Brad giống tử cẩu giống nhau nằm trên mặt đất, toàn thân bị mồ hôi lạnh sũng nước, lại nhìn đến kia từng ở trước mặt hắn triển lộ quá đáng sợ siêu năng lực người biến dị một trái một phải đứng ở một Đông Phương người trẻ tuổi phía sau, trong mắt toát ra kính sợ sắc,

giống hai trung thành tận tâm chó săn giống nhau, dù là David là Rockefeller gia tộc đệ tam hào đại nhân vật, tương lai tộc trưởng tối hữu lực người cạnh tranh, còn là nhịn không được mãnh hít một ngụm lãnh khí, sắc mặt đột nhiên biến, trong mắt thấu bắn ra kinh hãi sắc.

Về phần kia Tommy Mangano, ở Mỹ quốc coi như là tiếng tăm lừng lẫy đại nhân vật, ở phía sau tương đối cho Brad, Ba Lỗ, Ngải Lị ba người biểu hiện, lại trực tiếp bị David cấp bỏ qua.

“Ngài nhất định chính là tôn quý Hạ Vân Kiệt Hạ tiên sinh, ta là David? Rockefeller, ngài bảo ta David là có thể, thật cao hứng nhìn thấy ngài, cũng thật cao hứng tài cán vì ngài cống hiến sức lực.” David không hổ là Rockefeller gia tộc đệ tam hào đại nhân vật, rất nhanh liền cưỡng chế trong lòng kinh hãi, đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, đưa tay đặt ở bộ ngực, thực thân sĩ hơi hơi cúi đầu nói.

“Ta cũng thật cao hứng nhìn thấy ngài.” Hạ Vân Kiệt đứng dậy chủ động hướng David vươn tay, mặt mang ôn hòa thân thiết tươi cười nói.

David hơi hơi giật mình, bất quá lập tức liền cao hứng thân thủ cùng Hạ Vân Kiệt nắm ở tại cùng nhau.

“Ngươi đã đến đây, Brad liền giao cho ngươi đi. Chờ Jason đến Los Angeles, ngươi sẽ đem hắn chuyển giao cho hắn đi, ta không nghĩ lại nhìn đến hắn, cũng không tưởng tái bởi vì hắn mà ảnh hưởng tâm tình.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Này……” David nghe vậy không khỏi sắc mặt khẽ biến, tâm tình chợt trở nên trầm trọng đứng lên.

Tuy rằng Jason lập tức sẽ trở về Mỹ quốc, tuy rằng Brad kết cục khẳng định hội thực bi thảm, nhưng Brad dù sao

từng là Rothschild gia tộc xử lý công việc, cũng từng ngắn ngủi ngồi quá tộc trưởng ngai vàng, thủ hạ khẳng định có một đám tử trung, một khi làm cho bọn họ biết Brad ở bọn họ Rockefeller gia tộc trong tay, bọn họ khẳng định sẽ ra tay cứu giúp.

David cũng không nắm chắc hay không có thể thủ được Brad!

Brad hiển nhiên cũng tưởng đến điểm này, nghe vậy vốn là thống khổ vạn phần ánh mắt nhịn không được sáng sáng ngời, nổi lên một tia hy vọng.

“Brad tiên sinh, ngươi còn là rất thiên chân, rất hội ảo tưởng, ngươi cảm thấy ngươi còn có chạy trốn hy vọng sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Brad trong mắt nổi lên hy vọng sắc, khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh, ngón tay hướng hắn nhất câu, Brad cả người liền chậm rãi lên không dựng lên, phảng phất có một chích vô hình tay đem hắn linh lên, mặc hắn như thế nào giãy dụa cũng chưa biện pháp thoát khỏi.

Một tia màu đen sương khói theo Brad trên người xông ra, dần dần ngưng tụ thành một cái dữ tợn đầu rắn, đầu rắn giương miệng, lộ ra răng nanh sắc bén, mà nó thân mình lại gắt gao quấn quít lấy Brad thân mình.

David tuy rằng là Rockefeller gia tộc đệ tam hào đại nhân vật, nhưng lại chưa từng gặp qua bực này thần kỳ khủng bố lực lượng, hai mắt lập tức mở lão đại, toát ra vô cùng kinh hãi sắc.

“Ta đã muốn ở ngươi trên người hạ cấm chế, bất luận kẻ nào tưởng cứu ngươi đều đã chết ở xà khẩu dưới!” Hạ Vân Kiệt tiếp tục nhẹ nhàng bâng quơ nói.

Hạ Vân Kiệt khi nói chuyện, dữ tợn đáng sợ hắc xà lại dần dần hóa thành một đoàn màu đen sương khói nhập

vào Brad thân mình, sau đó Brad cả người thật mạnh từ không trung ngã ở mặt đất.

“David, hiện tại ngươi hẳn là yên tâm đi. Đương nhiên, Ba Lỗ cùng Ngải Lị cũng sẽ tạm thời đi theo ngươi.” Hạ Vân Kiệt đem ánh mắt chuyển hướng về phía David, thản nhiên nói.

“Ta nhất định hội đem Brad hoàn hảo vô khuyết chuyển giao đến Jason tiên sinh trong tay.” David nghe được Hạ Vân Kiệt thanh âm, cả người đều nhịn không được chấn một chút, vẻ mặt chính sắc thật sâu khom người nói, nhìn hắn ánh mắt bất tri bất giác giữa lưu lộ ra một tia phát ra từ linh hồn ở chỗ sâu trong kính sợ.

Giờ khắc này, David rốt cục hiểu được vì cái gì Jason muốn công đạo hắn đối vị này đến từ Trung Quốc người trẻ tuổi muốn bảo trì tối cao thượng kính ý, cũng rốt cục hiểu được vì cái gì Ba Lỗ cùng Ngải Lị đều phải tất cung tất kính đứng ở hắn phía sau.

“David tiên sinh, còn có một việc cần phiền toái ngươi. Bạn gái của ta ở dưới lầu tham gia tiệc tối, ta cần một thân chính trang.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó mặt lộ vẻ mỉm cười nói.

“Việc nhỏ một kiện, ta cái này gọi người lại đây cấp Hạ tiên sinh lượng thân chế tạo gấp gáp.” David trả lời, trong mắt lại lóe ra một tia nghi hoặc tò mò sắc, không biết hắn bạn gái là ai, như thế nào sẽ ở dưới lầu tham gia tiệc tối?

“Không cần phiền toái, ta đem của ta cỡ nói cho ngươi, ngươi trực tiếp gọi người đem có sẵn đưa lại đây chính là.” Hạ Vân Kiệt khoát tay cười nói, tiếp theo đem chính mình cỡ nói cho David.

David đổ không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt tốt như vậy nói

chuyện, sau khi nghe xong nói:“Vậy càng đơn giản. Beverly sơn trang có thiệt nhiều nhà hàng hiệu cửa hàng, ta cái này làm cho người ta ấn ngài cỡ đem quần áo đưa lại đây.”

Nói xong, David gọi tới một người, thấp giọng phân phó một phen, người nọ liền vội vàng rời đi.

Chuyện này sau, Hạ Vân Kiệt cười mời David đi phòng khách, về phần chủ phòng ngủ Brad cùng Tommy Mangano tắc giống như bị hắn cấp trực tiếp quên đi.

“Hạ tiên sinh, ở Beverly sơn trang ta có một tòa biệt thự, hoàn cảnh cũng không tệ lắm, tầm nhìn cũng tốt lắm, nhưng thật ra cái không sai nghỉ phép nơi. Nếu ngài không chê khí, ta làm cho người ta hảo hảo thu thập một phen, tùy thời hoan nghênh ngài cùng ngài bằng hữu vào ở.” Ở trong phòng khách hai người hàn huyên một phen, David dần dần phát hiện Hạ Vân Kiệt kỳ thật cũng không giống trong tưởng tượng lãnh khốc như vậy, khó có thể tiếp cận, trên thực tế, ngược lại thực hiền hoà dễ thân, khẩn trương tâm tình không khỏi dần dần trầm tĩnh lại, cười hướng Hạ Vân Kiệt đề nghị nói.

“Ta kia bạn gái vừa rồi cùng Brad ở trong này náo loạn điểm không thoải mái sự tình, trong lòng khẳng định không thích nơi này, hơn nữa ta cũng không thích nhiều người ồn ào địa phương. Ngươi đã tại đây Beverly sơn trang có nghỉ phép nơi, ta đây cũng sẽ không với ngươi khách khí.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

David gặp Hạ Vân Kiệt không có cự tuyệt chính mình ý tốt, không khỏi đại thị vui mừng, vội vàng nói:“Hạ tiên sinh khách khí, ngài khẳng vào ở, đó là ta cũng vậy nhà chúng ta vinh hạnh.”

Nói xong, David vội vàng kêu lên đến một người, cẩn thận dặn dò một phen, thế này mới tiếp tục hồi chỗ ngồi

cùng Hạ Vân Kiệt.

Rockefeller gia tộc không hổ là Mỹ quốc cường đại nhất gia tộc chi nhất, không trong chốc lát, người của hắn liền đem đủ loại kiểu dáng, các loại nhãn hiệu, các loại nhan sắc tây trang đưa đến tổng thống phòng.

Hạ Vân Kiệt nhìn cơ hồ phóng đầy một cái phòng xa xỉ phẩm bài trang phục, không khỏi âm thầm một trận dở khóc dở cười, bất quá nhưng cũng khó mà nói cái gì, tùy ý chọn một bộ chính mình cũng kêu không ra cái gì nhãn hiệu âu phục mặc vào, gặp vừa lúc thích hợp, cũng liền lười tái chọn lựa.

“Vậy như vậy đi David, Brad giao cho ngươi, ta đi xuống cùng ta bạn gái, đỡ phải nàng nhắc tới ta.” Hạ Vân Kiệt mặc vào tây trang hướng David mỉm cười nói.

“Tốt Hạ tiên sinh, ta trước đem chuyện này xử lý một chút, đợi lát nữa nhi lại đi dưới lầu bái kiến ngài bằng hữu.” David mang theo khiêm tốn mỉm cười đứng dậy đưa Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt cười gật gật đầu, vốn chuẩn bị cất bước đi ra ngoài, nhưng tựa hồ đột nhiên nhớ tới cái gì, hồi đầu hướng chủ phòng ngủ nhìn thoáng qua, vốn là mang theo mỉm cười mặt chuyển thành rét lạnh, nói:“Tommy, hiện tại ngươi có thể cút cho ta lại đây.”

Hạ Vân Kiệt nói vừa mới nói ra, vốn là chính thừa nhận vạn nghĩ phệ tâm chi thống khổ Tommy Mangano cảm giác cả người buông lỏng, cái loại cảm giác này tựa như lập tức theo địa ngục lên tới thiên đường.

Bất quá Tommy Mangano lại căn bản không có thời gian đi hảo hảo thưởng thức này phân theo địa ngục lên tới thiên đường tốt đẹp cảm giác, lược hiển mập ra thân mình sớm đã té đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, cung thân,

trên mặt mang theo nịnh nọt cùng sợ hãi tham gia cùng một chỗ biểu tình, nói:“Cảm ơn Hạ tiên sinh, có việc ngài thỉnh phân phó.”

Giờ khắc này, Tommy Mangano tái không có nửa điểm giáo phụ kiêu ngạo!

Nói đùa, ngay cả kia từng cao cao tại thượng Brad nay cũng bất quá chính là một chích ngay cả muốn chết cơ hội đều không có kẻ đáng thương mà thôi, hắn Tommy Mangano lại bị cho là cái gì?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 674 : Đánh ngươi một chút xem như nhẹ

“Theo ta đi xuống đi.” Hạ Vân Kiệt liếc Tommy Mangano liếc mắt một cái, thản nhiên nói.

“Là, là, Hạ tiên sinh thỉnh.” Tommy Mangano nghe vậy vội vàng khom người bày ra Hạ Vân Kiệt đi trước tư thế.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không theo Tommy Mangano khách khí, hướng David gật gật đầu ý bảo một chút, liền cất bước hướng thang máy đi đến.

Tommy Mangano nhìn Hạ Vân Kiệt rời đi bóng dáng, thế này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, nâng tay lau hạ cái trán mồ hôi lạnh, sau đó lại vội vàng đuổi theo. Chờ nhanh đến thang máy khi, Tommy Mangano giành trước một bước ấn mở thang máy.

Hạ Vân Kiệt nhìn như không thấy bước vào thang máy, Tommy Mangano tắc do dự hạ, sau đó thật cẩn thận, nơm nớp lo sợ theo đi rồi đi vào.

“Đi kim cầu thưởng trao giải tiệc tối hiện trường.” Hạ Vân Kiệt gặp Tommy Mangano đi theo tiến vào, thản nhiên nói một câu.

“Tốt, Hạ tiên sinh.” Tommy Mangano nghe vậy cuống quít ấn cái cái nút.

“Tommy tiên sinh, xét thấy ngươi thân là Mario bằng hữu, phía trước lại ngay cả Mario tiên sinh cùng Dương Tiếu Mai trò chuyện cơ hội cũng không cấp biểu hiện, hiện tại có hai con đường cho ngươi lựa chọn. Một cái là trở nên hai bàn tay trắng, Lucchese gia tộc từ nay về sau theo Mỹ quốc Mafia đại gia tộc xoá tên, một cái là ngươi còn có Lucchese gia tộc từ nay về sau quy phục

Mario cùng hắn Fiero gia tộc, chung thân không thể phản bội. Chính ngươi lựa chọn đi.” Thang máy khởi động, Hạ Vân Kiệt nhìn thang máy con số ở biến hóa, vẻ mặt bình tĩnh nói.

Thang máy một đường đi xuống hàng, Tommy Mangano tâm cũng một đường đi xuống hàng.

Nếu đổi thành một người dám cùng hắn nói như vậy, hắn đã sớm lấy súng chỉ vào đối phương đầu. Nhưng đối mặt vẻ mặt bình tĩnh, nhìn như cả người lẫn vật vô hại Hạ Vân Kiệt, Tommy Mangano lại ngay cả cầu xin tha thứ dũng khí đều không có. Hắn chỉ có thể ở Hạ Vân Kiệt cấp ra hai con đường tuyển một cái.

“Ta nguyện ý quy phục Mario tiên sinh!” Tommy Mangano cuối cùng còn là lựa chọn người sau, quá quán xa hoa lãng phí cuộc sống, hắn là tình nguyện làm Mario tay sai cũng không nguyện ý đi làm cái quỷ nghèo.

Làm Tommy Mangano làm ra lựa chọn khi, một giọt máu đột nhiên theo hắn mi tâm chỗ bay đi ra, huyền phù ở không trung.

“Nhớ kỹ ngươi vừa rồi nói lời nói, nếu không một khi vi phạm hôm nay trong lời nói, ngươi đem sống không bằng chết!” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói, khi nói chuyện, hắn thủ hướng kia giọt máu phù ở không trung huyết nhất chỉ, kia lấy máu ở không trung hóa thành một cái tản ra từ xưa hơi thở ký hiệu, sau đó khắc ở Tommy Mangano mi tâm, dần dần nhập vào biến mất.

Làm kia tản ra từ xưa hơi thở ký hiệu nhất nhập vào Tommy Mangano mi tâm, Tommy Mangano không hiểu cảm thấy cả người phát lạnh, nhịn không được rùng mình một cái, trong đầu tựa hồ đột nhiên hơn một kiện phi thường đáng sợ gì đó, tựa hồ chỉ cần nhất xúc phạm kia này nọ, đầu sẽ nổ mạnh ra bình thường.

“Ta nhất định hội nhớ kỹ !” Tommy Mangano cả người nhịn không được lại run run một chút, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt tràn ngập sợ hãi.

Làm Tommy Mangano nói xong câu đó, thang máy cũng đến tiệc tối hiện trường kia một tầng lâu, cửa chậm rãi mở ra.

Tommy Mangano vội vàng đi đến cạnh cửa vươn một bàn tay ngăn trở thang máy môn đạo, để tránh thang máy khép lại.

“Hạ tiên sinh thỉnh.” Tommy Mangano cung kính nói.

Hạ Vân Kiệt cất bước đi ra, Tommy Mangano thế này mới giống cái người hầu tiểu đệ giống nhau theo đuôi mà ra, thấy qua lộ trình phục vụ sinh tất cả đều hai mắt đăm đăm.

Tommy Mangano nhưng là giải trí giới đại ngạc, thường xuyên xuất nhập Beverly sơn trang Hilton đại tửu điếm, mỗi lần xuất nhập đều là ngôi sao, đạo diễn ủng đám, nơi này người phục vụ không ít đều nhận được Tommy Mangano, chính là lại không nghĩ rằng có một ngày hắn thế nhưng hội đối một vị Đông Phương người trẻ tuổi biểu hiện như thế cung khiêm.

Kim cầu thưởng trao giải tiệc tối hiện trường, trao giải nghi thức còn không có chân chính bắt đầu.

Đến từ thế giới các nơi ngôi sao, xã hội nhân vật nổi tiếng danh viện tốp năm tốp ba tụ cùng một chỗ trò chuyện.

Dương Tiếu Mai cũng không ngoại lệ, lúc này nàng đang theo [mạt thế thiên sứ] điện ảnh kịch tổ đạo diễn Cameron cùng mặt khác hai vị xinh đẹp mạt thế thiên sứ

còn có Tây Ban Nha t5 đài truyền hình đại cổ đông Anthony, đài trưởng Pablo, cùng với gợi cảm Tây Ban Nha ngôi sao Ida cùng Pilar đứng chung một chỗ nói chuyện phiếm.

“Dương tiểu thư, ngươi là ta mấy năm nay nhận thức trung tối tao nhã xinh đẹp nhất nữ tính Hoa nhân. Bất quá thứ ta nói câu lời nói thật, ở chúng ta Tây Ban Nha, Hoa nhân là cho ta ấn tượng kém cỏi nhất dân tộc. Bọn họ trốn thuế lậu thuế, bọn họ bóc lột viên công, bọn họ thấp kém không thú vị, bọn họ trộm đạo cướp bóc, bọn họ thị tài như mạng, tóm lại, nhân loại ác liệt căn tính tựa hồ đều có thể ở bọn họ trên người tìm được.” Tây Ban Nha t5 đài truyền hình đại cổ đông Anthony gặp chính mình nhiều lần hướng Dương Tiếu Mai kì hảo sau, Dương Tiếu Mai đối hắn thái độ như trước có vẻ lãnh đạm rụt rè, tựa hồ áp căn liền chướng mắt hắn này Tây Ban Nha giải trí giới đại ngạc, trong mắt không khỏi lóe ra một tia căm tức sắc, khóe miệng gợi lên một chút khinh thường nói.

“Ta nghe nói ở Tây Ban Nha trạm phố nữ lang rất nhiều đều là đến từ Trung Quốc, các nàng dơ bẩn rẻ tiền, năm âu mười âu đều khẳng làm, Anthony tiên sinh đây là không phải thật sự?” Ida gặp vài nam sĩ ánh mắt luôn ở Dương Tiếu Mai trên người đảo quanh, trong lòng vốn cũng rất không phải tư vị, nay gặp Anthony tiên sinh rốt cục mất đi kiên nhẫn cố ý nói nói móc châm biếm Dương Tiếu Mai, lập tức đi theo nói.

“Trời ạ! Đây là thật vậy chăng? Quả thực không thể tưởng tượng, năm âu mười âu thế nhưng cũng chịu làm kia việc!” Pilar nghe vậy lập tức khoa trương hô nhỏ nói, trên mặt toát ra khoa trương khinh bỉ cùng khinh thường biểu tình.

“Anthony tiên sinh, còn có hai vị tiểu thư, các ngươi không biết là nói lời này vừa mới bại lộ các ngươi ti tiện

thấp kém nhân loại ác liệt bản tính sao?” Dương Tiếu Mai gặp Anthony đám người Tây Ban Nha trước mặt của nàng cố ý chửi bới Hoa nhân, trên mặt mê người rất nhanh chuyển thành rét lạnh, khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh phản kích nói.

“Dương tiểu thư phản ứng có phải hay không rất kịch liệt ? Chúng ta lại cũng không nói gì ngươi, ta chỉ là ăn ngay nói thật mà thôi.” Anthony gặp Dương Tiếu Mai nho nhỏ một Trung Quốc đến con hát cũng dám giáp mặt quở trách chính hắn một Tây Ban Nha giải trí trùm, sắc mặt không khỏi âm trầm xuống dưới.

“Đúng vậy, Dương Tiếu Mai của ngươi phản ứng quá khích một ít. Anthony tiên sinh chính là ăn ngay nói thật, cũng không có nhằm vào ngươi ý tứ.” Trong đó một vị tên là Bích Lệ Ti “Tận thế thiên sứ” Dùng cánh tay khửu tay nhẹ nhàng huých hạ Dương Tiếu Mai, sử cái ánh mắt nói.

Đối với các nàng mà nói, Anthony là Tây Ban Nha giải trí đại ngạc, cho dù đại đạo diễn Cameron cũng phải bán hắn mặt mũi, các nàng loại này vừa mới nổi danh người mới đương nhiên không thể đắc tội hắn.

“Thực xin lỗi, Cameron tiên sinh, Bích Lệ Ti, Linda, ta không có biện pháp cùng loại này không tố chất cùng nhau nói chuyện phiếm uống rượu.” Dương Tiếu Mai lại tựa hồ căn bản không chú ý tới Bích Lệ Ti ám chỉ, hướng Cameron ba người mặt mang xin lỗi cử nâng chén, nói.

Nói xong, Dương Tiếu Mai liền chuẩn bị rời đi.

“Dương tiểu thư, ngươi phải cho ngươi vừa rồi những lời này hướng Anthony tiên sinh bọn họ xin lỗi!” Anthony đám người nghe vậy sắc mặt chợt âm trầm xuống dưới, bọn họ vốn liền theo trong khung khinh thường người

Trung Quốc, lại sao có thể chịu được Dương Tiếu Mai như thế khinh bỉ châm chọc, hơn nữa t5 đài truyền hình đài trưởng vì lấy lòng lão bản lại trực tiếp thân thủ ngăn cản Dương Tiếu Mai, mắt lộ ra uy hiếp sắc nói.

“Mọi người đều là giải trí vòng bằng hữu, các ngươi làm cái gì vậy?” Cameron gặp song phương huyên không thoải mái, mày không khỏi cau, ra mặt hoà giải nói.

“Cameron, ngươi cũng biết ta Anthony, tuy rằng không phải cái gì đại nhân vật, nhưng cũng cho tới bây giờ không bị người như vậy chửi bới quá. Pablo nói đúng, Dương tiểu thư hôm nay phải hướng ta còn có này hai vị xinh đẹp tiểu thư xin lỗi.” Anthony nhưng không có cấp Cameron mặt mũi, vẻ mặt ngang ngược kiêu ngạo mà nói.

“Không thành vấn đề, nhưng các ngươi cũng trước hết vì vừa rồi chửi bới chúng ta Hoa nhân lời nói, hướng ta xin lỗi.” Dương Tiếu Mai đối chọi gay gắt không chút nào thoái nhượng nói.

“Dương tiểu thư, ngươi lại tính cái gì vậy. Ngươi bất quá chính là con hát, một kỹ……” Anthony gặp Dương Tiếu Mai thế nhưng muốn hắn trước hướng nàng xin lỗi, vẻ mặt hèn mọn khinh thường nói.

Bất quá Anthony câu nói kế tiếp còn chưa nói xong, một cái mang theo Đông Phương gương mặt người trẻ tuổi đã muốn bước đi đi lên, nâng lên bàn tay, không chút khách khí một bàn tay quăng đi qua.

“Ba!” Thanh thúy bàn tay thanh bao phủ ở đại sảnh âm nhạc trong tiếng, cũng không có khiến cho bao nhiêu người chú ý, nhưng rõ ràng ở Cameron chờ đứng ở Anthony người bên người bên tai vang lên.

Cameron đám người người người đều mắt lộ ra không

thể tưởng tượng ánh mắt nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem, trong lúc nhất thời cũng chưa có thể hiểu được đến tột cùng đã xảy ra sự tình gì, người trẻ tuổi này đến tột cùng là ai? Chỉ có đi theo Hạ Vân Kiệt mà đến Tommy Mangano nhìn Anthony, trong mắt tràn ngập thương hại, tựa như thấy được một ăn mày một thân lam lũ, một lão nhân gần đất xa trời.

Thật sự là không biết sống chết a, cũng dám mắng Hạ tiên sinh nữ nhân là kỹ nữ!

“Ta thảo, ngươi mẹ nó là ai? Vì cái gì đánh lão tử?” Anthony một hồi lâu nhi mới hồi phục tinh thần lại, một bên phẫn nộ mắng liệt, một bên huy quyền liền chuẩn bị hướng Hạ Vân Kiệt đánh đi.

Bất quá Anthony vừa mới ra tay, Tommy Mangano đã muốn nhanh chóng xông lên đi, cầm trụ tay hắn nói:“Anthony ngươi muốn làm gì?”

Đừng nhìn Tommy Mangano thân mình đã muốn mập ra, bất quá dù sao cũng là Mỹ quốc Mafia Lucchese gia tộc giáo phụ, thân thủ cùng khí lực còn là không nhỏ, này một trảo, Anthony quyền đầu sẽ thấy cũng huy không ra đi.

“Ta nghĩ làm gì? Tommy tiên sinh, chẳng lẽ ngươi không thấy được này hoàng quỷ vừa rồi đánh ta sao?” Anthony đổ không nghĩ tới Tommy Mangano thế nhưng đã ở tràng, càng không nghĩ tới hắn thế nhưng sẽ ra tay ngăn đón hắn, đầu tiên là lắp bắp kinh hãi, bất quá lập tức liền giận không thể nghỉ chỉ vào Hạ Vân Kiệt chất vấn nói.

“Ngươi mắng ta bạn gái! Ta đánh ngươi một chút xem như nhẹ.” Hạ Vân Kiệt nói xong nắm quá Dương Tiếu Mai tay, quan tâm hỏi:“Không có việc gì đi Tiếu Mai?”

“Không có việc gì.” Dương Tiếu Mai gặp Hạ Vân Kiệt

vừa đến liền đánh Anthony một bàn tay, trong lòng tức giận cùng ủy khuất đã sớm biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, nắm chặt tay hắn, lắc lắc đầu.

“Vừa rồi đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?” Hạ Vân Kiệt vỗ nhẹ nhẹ chụp Dương Tiếu Mai mu bàn tay, ôn nhu hỏi nói.

“Cũng không có gì sự tình, này vài người Tây Ban Nha vừa rồi trước mặt của ta mặt cố ý nói chúng ta Hoa nhân như thế nào như thế nào không tốt, ta khí bất quá mắng bọn họ một câu, này Anthony không nên ta hướng bọn họ xin lỗi, ta không chịu, hắn liền mắng ta.” Dương Tiếu Mai giản yếu trả lời.

“Các ngươi người Trung Quốc vốn chính là rác rưởi, ta vẫn rất bội phục vị kia sáng tạo ‘Hoa nhân cùng cẩu không thể đi vào’ này bài.” Anthony bị Tommy Mangano gắt gao lôi kéo không thể ra tay, đành phải xanh mặt mắng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 675 : Trừng phạt rất nhẹ

Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong mắt hàn mang chợt lóe, bất quá lúc này lại không lại ra tay đánh Anthony, mà là chỉ chỉ đại sảnh một cái không bao nhiêu người góc, đối Dương Tiếu Mai nói:“Cùng cẩu này nọ không có gì hay tán gẫu, chúng ta đến bên kia đi.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt liền lôi kéo Dương Tiếu Mai tay xoay người rời đi.

Anthony chưa từng bị người như vậy không nhìn cùng nhục mạ quá, càng đừng nói còn là một cái hắn trong khung khinh thường người Trung Quốc, nhất thời tức giận đến nổi trận lôi đình, cũng không biết làm sao đến khí lực, mạnh một chút thế nhưng giãy Tommy Mangano tay, sau đó liền chuẩn bị nhằm phía Hạ Vân Kiệt.

Bất quá Anthony vừa mới mại khai cước bộ, hai chân đầu gối thế nhưng không chịu khống chế một khúc, phù phù một tiếng, Anthony đã muốn quỳ gối mặt đất, tứ chi bò đất, hắn phẫn nộ tiếng kêu cũng đột nhiên biến thành “Uông uông” chó sủa.

Nhìn Anthony đột nhiên tứ chi bò đất phẫn chó sủa, trừ bỏ Tommy Mangano không có cảm thấy bao nhiêu sửng sốt, Cameron đám người tất cả đều xem mắt choáng váng, không biết Anthony này xướng là thế nào ra diễn.

Kỳ thật làm trong họng đột nhiên phát ra chó sủa thanh âm khi, Anthony cũng dọa choáng váng, hắn cũng không biết chính mình xướng là thế nào ra diễn.

Bất quá rất nhanh, Anthony liền trở nên sốt ruột cùng khủng hoảng đứng lên, nhưng càng khủng hoảng càng sốt ruột hắn lại càng kêu, rất nhanh liền khiến cho không ít người chú ý.

Mọi người ánh mắt ào ào hướng hắn bên này xem ra, gặp Anthony học chó giống nhau trên mặt đất một bên xoay quanh một bên kêu, còn tưởng rằng hắn đang đùa cái gì trò chơi, không ít người cảm thấy thú vị ào ào phá lên cười, cũng có chút người tắc mắt lộ ra chán ghét cùng khinh bỉ ánh mắt.

Giải trí vòng, thượng lưu xã hội vòng, rất nhiều thời điểm bọn họ liền thích ngoạn một ít ngạc nhiên cổ quái hoang đường sự tình, cho nên trong lúc nhất thời đổ không có người nghĩ đến này hắn phương diện đi. Chỉ có Cameron đám người, thấy mọi người ào ào cười to, tựa hồ đột nhiên ý thức được cái gì, không hẹn mà cùng quay đầu hướng kia đối người trẻ tuổi bóng dáng nhìn lại, đứng ở ấm khí mười phần trong đại sảnh, thế nhưng còn cảm thấy một tia hàn khí dọc theo lưng hướng lên trên mạo.

Bất quá, Cameron đám người nói đến cùng còn là phàm nhân, trong lòng tuy rằng cảm thấy chuyện này lộ ra quỷ dị cùng âm trầm, tựa hồ cùng Hạ Vân Kiệt có quan hệ, nhưng cuối cùng lại cảm thấy ý nghĩ của chính mình thực hoang đường buồn cười.

Một người như thế nào khả năng cái gì cũng chưa làm, khiến cho một người khác biến thành chó đâu? Kia chẳng phải là thành ma huyễn điện ảnh ?

Bất quá mặc kệ là chuyện gì xảy ra, Pablo cũng không có thể tùy ý hắn lão bản học cẩu giống nhau ở trước công chúng dưới gọi bậy, cho nên tại tiếng cười còn có khinh bỉ dưới ánh mắt, hắn vội vàng dùng hết khí lực đem hắn lão bản lôi ra hiện trường.

Cameron gặp Pablo đem Anthony kéo cách hiện trường, mặt không đổi sắc hướng người chung quanh cử cử chén rượu, tựa hồ tưởng nói cho bọn họ vừa rồi nơi này

chính là một hồi vui đùa, một hồi trò khôi hài. Đám người nhóm ào ào thu hồi bọn họ ánh mắt, Cameron thế này mới nhìn Tommy Mangano vẻ mặt kinh ngạc nghi hoặc hỏi:“Tommy tiên sinh, kia người trẻ tuổi là ai? Còn có ngươi không phải nói Dương tiểu thư……”

Làm Cameron hỏi cái này nói khi, Idaờ bốn nữ ngôi sao cũng đều dựng lên lỗ tai, mắt đẹp nháy mắt không nháy mắt nhìn chằm chằm Tommy Mangano.

Các nàng đồng dạng cũng rất ngạc nhiên kia người trẻ tuổi là ai, cũng dám đánh Anthony cái tát, đương nhiên vừa rồi Anthony đột nhiên học chó sủa, cũng làm cho các nàng trong lòng ẩn ẩn trung đối kia người trẻ tuổi sinh ra một tia không hiểu sợ hãi cảm.

“Chuyện này ta về sau tái với ngươi nói đi, hiện tại ta phải hãy đi trước.” Tommy Mangano nói xong ánh mắt thương hại nhìn Ida cùng Pilar liếc mắt một cái, sau đó vội vàng hướng Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai phương hướng ly khai đi đến.

“Này……” Gặp Tommy Mangano rời đi phương hướng, đúng là Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai phương hướng ly khai, Cameron đám người trong mắt đều nổi lên sửng sốt vạn phần ánh mắt, mà Ida cùng Pilar lại cảm thấy một tia khủng hoảng.

Tương đối cho Anthony này Tây Ban Nha giải trí đại ngạc, Tommy Mangano này Mỹ quốc Mafia Lucchese gia tộc giáo phụ, này Mỹ quốc giải trí giới đại ngạc, tự nhiên cường đại hơn rất nhiều. Tựa như Mỹ quốc so với Tây Ban Nha cường đại rất nhiều giống nhau!

Mà hiện tại đâu? Tommy Mangano tựa hồ là đuổi theo kia Trung Quốc người trẻ tuổi, hơn nữa hiện tại tái quay đầu lại tinh tế hồi tưởng vừa rồi chuyện đã xảy ra, bọn họ đột nhiên phát hiện, Tommy Mangano vừa rồi tựa hồ

là cùng kia Trung Quốc người trẻ tuổi tới được, hơn nữa Trung Quốc người trẻ tuổi đánh Anthony một bàn tay sau, hắn không chỉ có không có trách cứ kia Trung Quốc người trẻ tuổi, ngược lại còn gắt gao ngăn cản Anthony!

Như vậy nhất tưởng, ngay cả Cameron trong mắt đều nổi lên một tia kinh hoảng sắc. Hắn lại nhớ tới Anthony đột nhiên học chó sủa sự tình.

“Kiệt ca, ngươi thật là xấu, thế nhưng làm cho Anthony học chó sủa. Ngươi có biết hay không hắn nhưng là Tây Ban Nha giải trí giới đại ngạc, là Tây Ban Nha rất có lực ảnh hưởng nhân vật! Bất quá cũng xứng đáng, loại này luôn tuyên dương bài hoa nhân tra nên cho hắn điểm nhan sắc nhìn một cái.” Xa xa, Dương Tiếu Mai thân mật kéo Hạ Vân Kiệt cánh tay, tiếu mâu hoành hắn liếc mắt một cái nói.

“Nhìn ngươi này phúc biểu tình, tựa hồ ta có thể tái thêm đại điểm trừng phạt độ mạnh yếu a!” Hạ Vân Kiệt hơi lộ ra một tia kinh ngạc sắc nói.

Hắn biết Dương Tiếu Mai không phải cái loại này nữ nhân được lý không buông tha người!

“Kiệt ca ngươi không biết, này Anthony khả hỏng rồi. Hắn là Tây Ban Nha t5 đài truyền hình đại lão bản. Mà này đài truyền hình luôn truyền phát tin vũ nhục Hoa nhân tiết mục. Trước đó không lâu, t5 đài truyền hình một tiết mục khinh hài kịch trung, còn công nhiên xuất hiện nhục hoa loại ngôn ngữ cùng với “Hoa nhân cùng cẩu không thể đi vào” chiêu bài. Chuyện này khiến cho Hoa nhân mãnh liệt bất mãn cùng kháng nghị, nhưng cuối cùng hắn cũng chỉ là một phen không đến nơi đến chốn xin lỗi xong việc, chúng ta Hoa nhân nhưng cũng lấy hắn không có cách nào.” Dương Tiếu Mai căm giận nói.

“Thế nhưng có việc này!” Hạ Vân Kiệt bình thường cũng không như thế nào chú ý võng lạc cùng tin tức, nghe vậy sắc mặt lập tức âm trầm xuống dưới:“Xem ra, của ta trừng phạt thật đúng là nhẹ. Kia mặt khác ba người Tây Ban Nha đâu?”

“Kia nam là t5 đài truyền hình đài trưởng. Mặt khác hai cái là ở Hollywood phát triển Tây Ban Nha ngôi sao, các nàng cũng đều phi thường ****, thường thường sẽ nói một ít vũ nhục Hoa nhân ngôn luận. Vừa rồi các nàng còn tại giễu cợt nói chúng ta Trung Quốc nữ nhân bẩn bẩn rẻ tiền.” Dương Tiếu Mai mặt lộ vẻ giận dữ sắc nói.

Dương Tiếu Mai nói vừa mới nói xong, Tommy Mangano vội vàng đuổi lại đây, bất quá gặp hai người đang nói chuyện, hắn không dám lên tiền quấy rầy, chỉ dám đứng ở mấy thước có hơn, tùy thời chờ Hạ Vân Kiệt phân phó.

“Lão Tommy ngươi tới vừa lúc.” Hạ Vân Kiệt gặp Tommy Mangano đứng ở mấy thước có hơn, hướng hắn vẫy vẫy tay nói.

“Hạ tiên sinh có cái gì phân phó sao?” Tommy Mangano gặp Hạ Vân Kiệt gọi hắn, vội vàng tiến lên cung kính xin chỉ thị nói.

“Vừa rồi kia hai Tây Ban Nha nữ ngôi sao ngươi nhận thức sao?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Nhận thức, các nàng một người tên là Ida, một người tên là……” Tommy Mangano cung kính trả lời.

“Hủy bỏ các nàng sở hữu đã muốn ở đóng hoặc là sắp muốn đóng điện ảnh nhân vật, còn có sở hữu quảng cáo đại ngôn cũng đều hủy bỏ. Ngươi có thể làm được đến sao? Năng lực của ngươi nếu làm không được ta làm cho Jason đi làm.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Chính là hai Tây Ban Nha kỹ nữ, không cần phiền toái Jason tiên sinh, ta cái này phân phó đi xuống.” Tommy Mangano hiện tại là hận không thể có thể thay Hạ Vân Kiệt làm việc, làm cho hắn đối hắn ấn tượng có thể hơi chút chuyển hảo, nghe vậy vội vàng nói.

Trên thực tế, lấy Tommy Mangano Mỹ quốc Mafia đại gia tộc giáo phụ cùng Mỹ quốc giải trí giới đại ngạc song trọng thân phận, muốn phá đổ hai nữ ngôi sao quả thật chính là việc nhỏ một kiện.

“Ngươi đã có thể làm, vậy ngươi làm đi.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

“Kia Anthony cùng Pablo đâu? Cần ta làm chút cái gì sao?” Tommy Mangano gặp Hạ Vân Kiệt đồng ý làm cho hắn làm việc, không khỏi mừng rỡ, theo sát sau lại cẩn thận hỏi.

“Ta nghe Tiếu Mai nói này hai vị này thường xuyên làm một ít vũ nhục Hoa nhân sự tình, ta không biết cũng liền thôi, nếu hiện tại đã biết, khẳng định không thể như vậy từ bỏ. Bất quá ta nghĩ lấy năng lực của ngươi hẳn là còn không đủ để ảnh hưởng đến Tây Ban Nha bên kia đi?” Hạ Vân Kiệt nói, trong mắt mang theo một tia hàn quang.

“Này Anthony ở Tây Ban Nha quả thật không nhỏ tài lực cùng thế lực, ta còn không có năng lực đối phó hắn.” Tommy Mangano ánh mắt nhất đụng tới Hạ Vân Kiệt ánh mắt, trái tim đều nhịn không được chiến một chút, vội vàng cúi đầu khiêm tốn trả lời.

“Kia Anthony cùng kia cái gì Pablo sự tình ngươi sẽ không dùng quản, ngươi đi trước làm vừa rồi nói kia sự kiện đi.” Hạ Vân Kiệt huy phất tay nói.

“Là.” Tommy Mangano cung kính lên tiếng, sau đó chuẩn bị lui qua một bên gọi điện thoại gọi người xử lý Ida cùng Pilar sự tình. Bất quá Tommy Mangano vừa mới chuẩn bị lui ra liền nhìn đến Anthony cùng Pablo xanh mặt hướng Hạ Vân Kiệt bên này hùng hổ đi tới.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 676 : Không tìm chết sẽ không chết

“Anthony ngươi muốn làm gì?” Tommy Mangano gặp Anthony cùng Pablo thế tới hung mãnh, không đợi Hạ Vân Kiệt phân phó đã muốn mặt âm trầm tiến lên thấp giọng trách cứ nói.

Tommy Mangano dù sao cũng là Mỹ quốc giải trí giới thậm chí thế giới giải trí giới đều rất lực ảnh hưởng nhân vật, Anthony thấy hắn mặt âm trầm đi lên cản lại trách cứ, rõ ràng là đứng ở Hạ Vân Kiệt kia một bên, sắc mặt không khỏi thay đổi vài lần, trong mắt toát ra một tia do dự ánh mắt. Nhưng cuối cùng lửa giận hiển nhiên còn là hướng hôn hắn đầu, Anthony hạ giọng âm mặt nói:“Tommy tiên sinh, còn mời ngươi không cần can thiệp của ta tư nhân ân oán!”

“Anthony, ta khuyên ngươi còn là phóng thành thật một ít, Hạ tiên sinh là ta Tommy tôn quý nhất khách nhân, ngươi nếu dám nữa càn quấy, thì phải là theo ta Tommy không qua được.” Tommy Mangano gặp Anthony không nghe chính mình khuyên can, ngữ khí trở nên càng thêm cường ngạnh, đe dọa ý hiển lộ không bỏ sót.

“Vì cái gì? Tommy ngươi muốn che chở hắn, hắn bất quá chính là một ti tiện người Trung Quốc mà thôi!” Lửa giận hướng hôn đầu Anthony còn không có ý thức được Hạ Vân Kiệt tôn quý cùng đáng sợ, hắn còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt sở dĩ biểu hiện như thế “Kiêu ngạo”, là ỷ vào Tommy Mangano duyên cớ, về phần vừa rồi vì cái gì chính mình hội đột nhiên học chó sủa, Anthony lúc này còn không có suy nghĩ cẩn thận đến tột cùng là vì cái gì, chỉ nghĩ đến chính mình xuất hiện ngắn ngủi thần kinh thác loạn, thậm chí vì vậy thần kinh thác loạn, Anthony càng phát ra thẹn quá thành giận, càng phát ra giận chó đánh mèo cùng Hạ Vân Kiệt.

“Anthony, chúng ta Trung Quốc có một câu kêu họa là từ ở miệng mà ra, còn có một câu kêu không tìm chết sẽ không phải chết. Ta đem hai câu này nói tặng cho ngươi, ta nghĩ ngươi rất nhanh sẽ hiểu được hai câu này nói hàm nghĩa, hiện tại ngươi có thể cút đi !” Hạ Vân Kiệt ánh mắt lạnh lùng mà vô tình nhìn giận không thể nghỉ Anthony, cười lạnh nói.

“Tommy ngươi xem đến không có? Một hoàng quỷ thế nhưng cũng dám hướng chúng ta……” Anthony gặp Hạ Vân Kiệt một bộ cao cao tại thượng, đối hắn khinh thường nhất cố bộ dáng, tức giận đến cả người thịt béo đều đẩu cái không ngừng, nếu không phải cố kỵ đến Tommy Mangano, chỉ sợ lúc này hắn đã muốn xông lên đi đối Hạ Vân Kiệt huy quyền tướng hướng về phía.

“Vị tiên sinh này, ta mặc kệ ngươi là ai, lại đây tự làm sao, ngươi những lời này không chỉ có là vũ nhục Hạ tiên sinh, cũng vũ nhục chúng ta Rockefeller gia tộc, bởi vì Hạ tiên sinh là chúng ta Rockefeller gia tộc tôn quý nhất khách nhân, cũng là ta David tối kính ngưỡng bằng hữu.” Bất quá Anthony lời nói còn không có nói xong, một nam tử bộ dạng rất giống Marlon? Brando sắc mặt rét lạnh đi rồi đi lên, ánh mắt như lạnh như băng lợi kiếm bắn về phía Anthony.

Đến đúng là David? Rockefeller.

Tuy rằng Brad sự tình phi thường quan trọng hơn, nhưng ở David? Rockefeller xem ra, hiển nhiên Hạ Vân Kiệt so với xử lý Brad sự tình muốn trọng yếu gấp trăm lần, cho nên ở trên lầu cùng gia tộc tộc trưởng một phen câu thông sau, lại làm cho người ta dàn xếp tốt Brad, David? Rockefeller liền vội vàng tới rồi trao giải tiệc tối hiện trường. Hy vọng có thể cùng vị này Đông Phương thần tiên ngay cả Rothschild gia tộc đều có thể hàng phục làm tốt quan hệ. Chính là David? Rockefeller

không nghĩ tới chính mình mới đến tiệc tối hiện trường, liền nhìn đến một nam tử thế nhưng chỉ vào Hạ Vân Kiệt mắng ra rõ ràng có chứa cực kì vũ nhục kỳ thị lời nói, nhất thời tức giận cấp trên, cũng không quản đối phương cái gì đến đây, trực tiếp húc đầu liền một chút lăng nhục.

“Rockefeller gia tộc! David? Rockefeller!” Tuy rằng David? Rockefeller như vậy đại nhân vật cũng không nhận thức Anthony cùng Pablo, nhưng bọn hắn hai người lại nhận ra Rockefeller đệ tam hào đại nhân vật, sắc mặt lập tức liền bá tái nhợt xuống dưới.

Nói đùa, Rockefeller gia tộc a. Đây chính là Mỹ quốc công nghiệp đế quốc “Napoleon đại đế”, ở Mỹ quốc thậm chí quốc tế chính kinh giới đều có hết sức quan trọng lực ảnh hưởng. Anthony có thể không sợ Tommy Mangano, có thể không bán hắn mặt mũi, bởi vì chẳng sợ Tommy Mangano ở Hollywood quyền thế tái lớn, hắn còn không có biện pháp đưa hắn tay thân đến Tây Ban Nha, nhưng Rockefeller gia tộc liền hoàn toàn bất đồng, bọn họ tài phú lần đến toàn thế giới, bọn họ lực ảnh hưởng đồng dạng cũng lần đến toàn thế giới. Rockefeller gia tộc chính là một quốc tế hóa quái vật lớn, cho dù Anthony căn cơ ở Tây Ban Nha, nếu Rockefeller sẽ đối phó hắn, hắn ngày còn là phi thường khổ sở.

Đáng thương Anthony còn không biết, đừng nói Rockefeller, liền ngay cả Rothschild gia tộc tộc trưởng Jason tối kính ngưỡng người cũng là Hạ Vân Kiệt, nếu không hắn sẽ không gần chính là sắc mặt tái nhợt.

Bất quá dù là như thế, David? Rockefeller xuất hiện còn là đem Anthony cùng Pablo sợ tới mức quá, rốt cục phóng thấp tư thái thấp giọng nói:“Thực xin lỗi, David? Rockefeller tiên sinh, chúng ta không biết bọn họ nguyên lai là ngài bằng hữu, trong lời nói nhiều có……”

“Ngươi không cần hướng ta xin lỗi, ngươi hẳn là hướng Hạ tiên sinh cùng Dương tiểu thư xin lỗi, thỉnh cầu bọn họ tha thứ!” David? Rockefeller không lưu tình chút nào mặt ngắt lời nói.

Anthony trong khung đối Hoa nhân có một loại trời sinh kì thị chủng tộc, cảm thấy bọn họ Âu Mĩ nhân chủng chính là cao người Hoa nhất đẳng, gặp chính mình đã muốn phóng thấp tư thái, nhưng David? Rockefeller lại hay là muốn hắn hướng Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai xin lỗi, sắc mặt lập tức trở nên cực kì khó coi, trong mắt lóe ra do dự ánh mắt.

Nếu đổi thành một người khác, cho dù Anthony đắc tội không nổi, nghe nói như thế nhưng cũng đã sớm nén giận phất tay áo dựng lên, nhưng đổi thành Rockefeller gia tộc đệ tam hào nhân vật, Anthony trong lòng đúng là vẫn còn sợ hãi bọn họ cường đại thế lực, trong lúc nhất thời có chút do dự.

“Ta không tiếp thụ như thế nhân tra xin lỗi, David, làm cho bọn họ cút đi đi!” Bất quá Anthony còn không có hạ quyết định quyết tâm, Hạ Vân Kiệt đã muốn lạnh lùng nhìn hắn một cái, thản nhiên nói.

“Ngươi……” Anthony không nghĩ tới chính mình xem ở David? Rockefeller mặt mũi, đều đã muốn ở lo lắng hay không muốn chịu thua nói thượng một hai câu trường hợp thượng lời nói, không nghĩ tới kia Trung Quốc người trẻ tuổi nhưng thật ra đắc thế không buông tha người, đúng là trực tiếp làm cho David? Rockefeller đuổi bọn họ đi, giống như hắn đường đường Tây Ban Nha giải trí trùm chính là một con chó dường như, nhất thời một đoàn lửa giận lại xông lên đầu.

Anthony lại nào biết đâu rằng, nếu hắn chính là ở lời nói đắc tội Hạ Vân Kiệt hoặc là Dương Tiếu Mai, nếu hắn nguyện ý xin lỗi, Hạ Vân Kiệt khẳng định cũng cứ như

vậy tính. Nhưng Anthony ngàn không nên vạn không nên thế nhưng còn mượn dùng chính mình nắm trong tay hạ đài truyền hình nhiều lần công nhiên vũ nhục Hoa nhân, kể từ đó, sự kiện tính chất liền hoàn toàn thay đổi, Hạ Vân Kiệt lại sao lại dễ dàng buông tha hắn?

Tommy Mangano gặp được phía sau Anthony còn không biết chính mình đã muốn đại họa lâm đầu, thế nhưng còn dám tức giận, nhìn hắn ánh mắt không khỏi tràn ngập châm biếm cùng đáng thương.

Này thật đúng là không tìm chết sẽ không phải chết a!

“Thỉnh này hai vị tiên sinh đi ra ngoài, nơi này không chào đón hắn!” Bất quá Anthony câu nói kế tiếp còn không có tới kịp mắng ra, David? Rockefeller đã muốn hướng đứng ở cách đó không xa tùy tùng vẫy tay, âm thanh lạnh lùng nói.

Xa xa tùy tùng lập tức liền vẻ mặt lạnh lùng đi lên đến, ánh mắt lạnh lùng mà vô tình nhìn hắn nói:“Hai vị tiên sinh, các ngươi là hy vọng cứ như vậy tùy chúng ta đi ra ngoài, còn là chúng ta giá các ngươi đi ra ngoài đâu?”

Anthony thấy thế sắc mặt không khỏi đại biến, ánh mắt căm giận nhìn David? Rockefeller, nói:“David? Rockefeller tiên sinh, ngươi rất giống không có quyền đuổi chúng ta đi ra ngoài?”

“Vị tiên sinh này, ngươi nói đứng lên cũng là thượng tầng xã hội nhân sĩ, ngươi không biết là những lời này ngây thơ một ít sao? Đừng quên nơi này là Mỹ quốc!” David? Rockefeller khinh thường cười lạnh nói.

David? Rockefeller nói mới nói xong, kia vài vị tùy tùng vốn là lạnh lùng vô tình hai mắt chợt thấu bắn ra một chút làm cho người ta tim đập nhanh sát khí.

Anthony cảm nhận được kia vài vị tùy tùng đột nhiên hiển lộ ra đến sát khí, trên mặt huyết sắc lập tức thốn không còn một mảnh.

Ở Mỹ quốc, Rockefeller gia tộc là có thể trực tiếp ảnh hưởng đến Mỹ quốc tổng thống tuyển cử cùng quốc gia chính sách cự vô phách tồn tại, chính mình chính là một Tây Ban Nha phú hào thế nhưng giáp mặt chất vấn cùng chọc giận này đáng sợ gia tộc đệ tam hào đại nhân vật, thật sự là ngu xuẩn ngây thơ đến cực điểm.

Là, hiện tại David? Rockefeller là không quyền lực đuổi bọn hắn đi ra ngoài, nhưng chính như David? Rockefeller nói, nơi này là Mỹ quốc, nếu bọn họ không xứng hợp, người đó có thể cam đoan sẽ không ở Mỹ quốc phát sinh điểm ngoài ý muốn đâu?

Mỹ quốc nhưng là Rockefeller gia tộc đại bản doanh a!

“Một khi đã như vậy, kia cáo từ !” Anthony đối mặt kia vài vị tùy tùng đột nhiên hiển lộ ra đến sát khí, trừ bỏ phát hiện chính mình thật sự ngu xuẩn ngây thơ ở ngoài, cuối cùng cũng không có đảm phách tái tiếp tục ở trong này ngốc đi xuống, xoay người mang theo Pablo như chó nhà có tang vội vàng rời đi.

“David, tuy rằng ta không thích can thiệp quốc gia trong lúc đó đại sự, nhưng ta trong khung lưu là Viêm Hoàng con cháu máu, ta còn là quan tâm ta tổ quốc phát triển, ta còn là cực kì chán ghét này người vũ nhục ta tổ quốc nhân dân. Ta nghe ta bạn gái nói, này Anthony khống chế Tây Ban Nha t5 đài truyền hình thường xuyên công nhiên vũ nhục chúng ta Hoa nhân, hơn nữa ở chúng ta Hoa nhân đưa ra nhiều lần phản đối sau, như trước không có nhận thức đến sai lầm, một mà tái thói cũ trọng phạm, ta xem này đài truyền hình đã muốn không có tồn tại tất yếu, kia hai người nếu như vậy thích lấy chó cùng người làm so đối, ta nghĩ bọn họ khẳng định thực hướng

tới chó ngày! Chuyện này ngươi cũng cùng Jason nói một chút.” Anthony cùng Pablo sau khi rời khỏi, Hạ Vân Kiệt nâng chén cùng David? Rockefeller nhẹ nhàng huých hạ, thản nhiên nói.

“Hạ tiên sinh ngài yên tâm, này hai ngày ngài sẽ nhìn đến vừa lòng đáp án.” David? Rockefeller mỉm cười trả lời.

“Kia cảm ơn.” Hạ Vân Kiệt lại cùng David? Rockefeller huých hạ chén, mỉm cười nói.

“Tài cán vì Hạ tiên sinh cống hiến sức lực, là của chúng ta vinh hạnh!” David? Rockefeller vội vàng khiêm tốn nói.

Hạ Vân Kiệt cười cười, lại cùng David? Rockefeller tùy ý hàn huyên một trận tử, sau đó cười nói:“David, ngươi việc chính ngươi đi, hơn nữa ngươi là đại nhân vật, ngươi luôn theo ta cùng một chỗ, chỉ sợ rất nhanh các phóng viên sẽ tràng thượng ta, ta cũng không tưởng đi lên các ngươi Mỹ quốc giải trí tin tức đầu đề.”

David? Rockefeller cùng Hạ Vân Kiệt ở chung một đoạn thời gian sau, cũng là dần dần đụng đến điểm Hạ Vân Kiệt tính cách, biết chỉ cần ngươi không xúc phạm hắn nghịch lân, Hạ Vân Kiệt còn là người thực hiền hoà tốt lắm ở chung, cũng là không tất yếu cố ý đi nịnh bợ lấy lòng hắn, thật muốn như vậy có đôi khi ngược lại hoàn toàn ngược lại, cho nên nghe vậy David cũng là không khách khí, kêu lên một vị nam tử rất khí chất, tuổi đại khái ở năm mươi tuổi tả hữu, cười nói:“Tốt lắm Hạ tiên sinh, ta sẽ không quấy rầy ngài cùng Dương tiểu thư. Đây là của ta quản gia Burton, hắn sẽ ở bên ngoài hầu, ngươi có chuyện tùy thời gọi hắn đó là.”

Bởi vì này bên kết thúc sau khi, Hạ Vân Kiệt còn chuẩn bị đi ở David ở Beverly sơn trang biệt thự, hơn nữa Mỹ quốc hắn cũng là lần đầu tiên đến, có người quen thuộc

tại bên người dễ làm sự, cho nên nghe vậy cũng sẽ không cùng David khách khí, cười gật gật đầu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 677 : Ngậm lại các ngươi miệng thối

David? Rockefeller đi rồi, Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai vốn tưởng rằng có thể lạc cái thanh nhàn, chính là chẳng được bao lâu, Cameron liền mang theo kịch tổ mặt khác hai vị “Mạt thế thiên sứ” Blythe cùng Linda đã đi tới.

“Dương tiểu thư, vị tiên sinh này đối với vừa rồi chuyện đã xảy ra, ta cảm thấy thực thật có lỗi.” Đến gần sau, Cameron chủ động mặt mang xin lỗi đối Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai xin lỗi nói.

Hiển nhiên Cameron đã muốn ý thức được có thể làm cho Tommy Mangano như vậy khẩn trương để ý người Trung Quốc, tuyệt đối không phải bình thường người Trung Quốc. Hơn nữa Trung Quốc này thật lớn thị trường đối với Hollywood mà nói cũng càng ngày càng đến trọng yếu, ít nhất so với Tây Ban Nha muốn trọng yếu rất nhiều. Cho nên Cameron tuy rằng thân là thế giới cấp đạo diễn đại sư, ở trải qua một phen châm chước sau, còn là quyết định chủ động tìm tới Hạ Vân Kiệt kì hảo.

“Ha ha, Cameron tiên sinh nói quá lời. Nghe Tiếu Mai nói mấy ngày nay ngươi thực chiếu cố nàng, ta thực cảm tạ. Nga, đúng rồi, ta họ hạ, ngươi bảo ta hạ là có thể.” Hạ Vân Kiệt đối Cameron vị này thế giới cấp đạo diễn đại sư còn là có chút bội phục, hơn nữa Dương Tiếu Mai cũng từng cùng hắn đề cập qua, Cameron là đạo diễn công tác thực nghiêm cẩn, đối diễn viên cũng sẽ không làm cái gì loạn thất bát tao trò, cho nên tuy rằng biết rõ Cameron sở dĩ chủ động tìm tới cửa chủ yếu còn là bởi vì Tommy Mangano duyên cớ, nhưng Hạ Vân Kiệt còn là chủ động hướng hắn vươn tay.

“Đó là ta thân là đạo diễn phải làm, hơn nữa Dương tiểu thư thân mình cũng là một cái rất thiên phú diễn viên, có thể cùng nàng hợp tác là vinh hạnh của ta.” Cameron cười nói.

“Cameron tiên sinh quá khen, cùng ngài đóng phim, ta học được rất nhiều!” Dương Tiếu Mai nghe vậy mỉm cười khiêm tốn nói.

“Nga, đúng rồi Hạ tiên sinh, ngươi phải cẩn thận kia Anthony. Đương nhiên ở Mỹ quốc hắn khẳng định không dám xằng bậy, bất quá đi Tây Ban Nha liền nhất định phải cẩn thận rồi. Người này ở Tây Ban Nha còn là có không nhỏ thế lực, hơn nữa nghe nói cùng địa phương hắc bang cũng có lui tới.” Cameron cùng Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai khách sáo hàn huyên một phen sau, vẻ mặt nghiêm túc chân thành đối Hạ Vân Kiệt nói.

“Đúng vậy, Hạ tiên sinh, vừa rồi ngươi vốn không nên như vậy xúc động. Bất quá ai làm cho Dương Tiếu Mai bộ dạng như vậy mê người đâu, đổi thành ta có như vậy bạn gái cũng sẽ không chấp nhận được nàng chịu nửa điểm thương tổn. Nga, đúng rồi, Hạ tiên sinh, vừa rồi ngươi kia động tác quả thực khốc ngây người, ta rất thích!” Blythe hiển nhiên cùng Dương Tiếu Mai quan hệ thực không sai, thân mật kéo nàng, một đôi mị nhãn lòe lòe tỏa sáng nhìn Hạ Vân Kiệt, câu người tâm hồn.

“Cảm ơn các ngươi quan tâm.” Hạ Vân Kiệt mỉm cười hướng hai người cử nâng chén tỏ vẻ lòng biết ơn, trên mặt cũng không có toát ra chẳng sợ một tia lo lắng biểu tình.

Cameron ba người gặp Hạ Vân Kiệt cũng không có coi trọng bọn họ nói lời nói, cũng không tốt nói cái gì nữa, chính là trong lòng hơi chút có chút không vui, cho rằng Hạ Vân Kiệt này tuổi trẻ người Trung Quốc quá mức cuồng vọng một ít, về sau thật muốn phải đi Tây Ban

Nha khẳng định có nếm mùi đau khổ.

Đang lúc Cameron ba người trong lòng hơi chút có chút không vui khi, đột nhiên một trận hương khí đánh úp lại.

Mọi người theo bản năng quay đầu hướng hương khí đánh úp lại phương hướng nhìn lại, chỉ thấy phía trước còn vẻ mặt khinh thường khinh bỉ trào phúng Trung Quốc nữ nhân Tây Ban Nha tịch ngôi sao Ida cùng Pilar chính vẻ mặt tái nhợt không có chút máu hướng bên này vội vàng đi tới.

Cameron đám người thấy thế đều mặt lộ vẻ nghi hoặc kinh ngạc sắc, chỉ có Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai trong lòng biết rõ ràng các nàng đến vì cái gì, chính là trong lòng cũng là khó tránh khỏi có một tia kinh ngạc Tommy Mangano làm việc hiệu suất.

Quả nhiên chính như Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai sở liệu, phía trước còn bày ra một bộ cao ngạo tư thái, tựa hồ đối người Trung Quốc khinh thường nhất cố Ida cùng Pilar vừa đi gần, vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt cùng Dương tiểu thư liền cuống quít loan hạ eo, xin lỗi nói:“Thực xin lỗi Dương tiểu thư, thực xin lỗi vị tiên sinh này, chúng ta cho chúng ta phía trước hành vi cùng ngôn hành cảm thấy mười hai vạn phần thật có lỗi, còn mời các ngươi tha thứ.”

Làm các nàng loan hạ eo khi, trước ngực một đôi đầy đặn khoa trương rủ xuống xuống dưới, chọc người mắt. Bất quá Hạ Vân Kiệt lại chỉ cảm thấy buồn nôn dơ bẩn.

“Này……” Cameron, Blythe còn có Linda gặp phía trước tư thái còn rất cao ngạo Ida cùng Pilar dĩ nhiên là hướng Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai xin lỗi, hơn nữa tư thái còn phá lệ thấp, không khỏi đều cảm thấy rất là kinh ngạc, nhìn hai người đều có điểm không thể tin được ánh mắt chỗ đã thấy.

“Các ngươi không cần hướng chúng ta xin lỗi, các ngươi đi thôi.” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng phất phất tay nói, giống như thấy được chán ghét ruồi bọ giống nhau.

“Không, không, tôn quý Dương tiểu thư cùng vị tiên sinh này, các ngươi nhất định phải nhận chúng ta thành khẩn xin lỗi! Nếu không, nếu không, chúng ta cũng chỉ có thể lưu lạc đầu đường !” Hai người gặp Hạ Vân Kiệt nói như thế, càng phát ra kinh hoảng cầu xin nói.

“Vì cái gì muốn lưu lạc đầu đường?” Blythe cùng Linda nghe vậy đều lắp bắp kinh hãi, khó hiểu tò mò hỏi, chỉ có Cameron trong mắt lóe ra kinh nghi ánh mắt, tựa hồ nghĩ tới cái gì, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt đều bắt đầu đã xảy ra một tia biến hóa.

“Bởi vì, bởi vì nếu vị tiên sinh này cùng Dương tiểu thư không tiếp thụ chúng ta xin lỗi, chúng ta đem mất đi sở hữu diễn xuất cơ hội, sở hữu quảng cáo đại ngôn, thậm chí sở hữu hợp đồng!” Hai người rơi lệ ướt át nói, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt tràn ngập đáng thương hề hề bộ dáng, thế nào còn có nửa điểm vừa rồi cao cao tại thượng kiêu ngạo.

“Này……” Blythe cùng Linda, thậm chí ngay cả sớm đã đoán được một ít Cameron nghe vậy cũng đều nhịn không được mãnh hấp một ngụm lãnh khí.

Có thể bước vào kim cầu thưởng tiệc tối, thậm chí vừa rồi có thể cùng Tommy Mangano đối lại nói, Ida cùng Pilar ở Hollywood tự nhiên cũng là có nhất định danh khí ngôi sao, không nghĩ tới liền bởi vì vừa rồi nhục hoa lời nói, liền như vậy một lát sau, liền lâm vào mất đi sở hữu diễn xuất, quảng cáo đại ngôn thậm chí sở hữu hợp đồng khốn cảnh. Có thể nghĩ, sau lưng người ra tay ở giải trí giới năng lượng loại nào kinh người!

Tommy Mangano! Cameron, Blythe còn có Linda rất nhanh đã nghĩ đến hắn, trái tim đều nhịn không được rút vừa kéo. Bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới, vì lấy lòng Hạ Vân Kiệt, Tommy Mangano không chỉ có tự mình ra tay, nhưng lại nhanh như vậy như vậy ngoan!

“Hai vị tiểu thư, chúng ta Trung Quốc có câu kêu tự làm bậy không thể sống. Các ngươi có hay không nghĩ tới phía trước các ngươi xuất khẩu nhục nhã Dương Tiếu Mai, nhục nhã Trung Quốc nữ tính khi, người khác cảm thụ! Được rồi, đi thôi, ta biết cho dù các ngươi mất đi này đó hợp đồng, cũng còn không về phần lưu lạc đầu đường!” Hạ Vân Kiệt nhìn hai người đáng thương sở sở diễn trò bộ dáng, nhưng không có nửa điểm thương hại ý.

“Không, không, vị tiên sinh này, Dương tiểu thư, các ngươi không thể như vậy đối chúng ta, chúng ta bất quá chính là nói vài câu……” Ida cùng Pilar gặp Hạ Vân Kiệt như trước không hề động thương hại chi tâm, không khỏi có chút không phục kêu lên.

“Ngậm lại các ngươi thối miệng! Vậy các ngươi như thế nào không đi đối với các ngươi quốc vương, Thủ tướng nói vũ nhục, giẫm lên nhân cách lời nói a? Vì cái gì không đi đối Anthony, đối Tommy Mangano nói vũ nhục giẫm lên nhân cách lời nói a?” Hạ Vân Kiệt mắt lộ ra chán ghét sắc ngắt lời nói.

Nói xong, Hạ Vân Kiệt hướng cửa chiêu xuống tay, lập tức kia rất khí chất quản gia Burton liền bước nhanh đã đi tới.

Burton đi tới khi, Cameron chợt thay đổi sắc mặt, trong mắt thấu bắn ra một tia kinh hãi ánh mắt, bởi vì hắn thấy được Burton tây trang cổ lật một cái huy chương.

Đó là Rockefeller gia tộc người mới có thể đeo huy

chương!

“Hạ tiên sinh, xin hỏi có cái gì cần ta cống hiến sức lực ?” Quản gia Burton xoay người xin chỉ thị nói.

“Mang này hai vị nữ sĩ đi ra ngoài, ta không nghĩ nhìn thấy các nàng.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Là!” Quản gia Burton lại xoay người nói một tiếng, sau đó xoay người mặt mang tao nhã mỉm cười, đối Ida cùng Pilar nói:“Hai vị tiểu thư, thỉnh không cần quấy rầy chúng ta Rockefeller gia tộc tôn quý khách nhân nhã hứng.”

Nói xong Burton làm cái tao nhã mời thủ thế.

Nhìn động tác không một không tiêu tan phát ra chỉ có quý tộc gia tộc lão quản gia mới có khí chất, nhớ tới Burton nhắc tới Rockefeller gia tộc, Ida cùng Pilar trong mắt toát ra đến toàn là kinh hãi khủng hoảng còn có hối hận.

Đến giờ phút này, các nàng mới chính thức ý thức được chính mình đắc tội cái dạng gì đại nhân vật! Cũng mới ý thức được cũng không phải sở hữu Hoa nhân đều có thể dễ dàng nhục nhã giẫm lên.

Chỉ tiếc các nàng nhận thức đến một chút đã quá muộn!

Gặp Ida cùng Pilar cũng không có lập tức chạy lấy người, quản gia Burton trên mặt như trước mang theo ấm áp mỉm cười, nhưng hắn ánh mắt cũng đã thấu bắn ra một chút hàn quang, lộ ra một chút ngoan sắc.

Ida cùng Pilar đột nhiên cảm thấy cả người lạnh lùng, thế này mới phát hiện Burton ánh mắt lạnh như băng dọa người, nhất thời rốt cuộc không có tiếp tục dây dưa dũng khí, cuống quít xoay người rời đi.

Nhìn Ida cùng Pilar chật vật rời đi, Burton tắc không vội không chậm chạp ở phía sau đi theo, Cameron ba người đều cảm thấy một tia hàn khí theo sau lưng hướng lên trên đi.

Giờ khắc này, bọn họ mới hiểu được vì cái gì vừa rồi nhắc nhở lời nói Hạ Vân Kiệt cũng không có để ở trong lòng, cũng mới hiểu được Hạ Vân Kiệt vì cái gì dám đánh Anthony cái tát! Nguyên lai hắn sau lưng đứng không chỉ có là Tommy Mangano, còn đứng Rockefeller gia tộc! Mà trên thực tế, bọn họ lại cái gì cũng chưa hiểu được.

Hạ Vân Kiệt đảm phách nơi phát ra căn bản không phải này đó, mà là chính hắn!

Theo Hạ Vân Kiệt thân phận biến hóa, trường hợp một lần xuất hiện tẻ ngắt.

Cameron trong lúc nhất thời lại có điểm không biết nên như thế nào cùng Hạ Vân Kiệt giao tiếp, nguyên bản trong khung có một tia cảm giác về sự ưu việt theo Rockefeller gia tộc quản gia ở Hạ Vân Kiệt trước mặt loan hạ eo, theo Ida cùng Pilar chật vật rời đi, không còn sót lại chút gì.

Điều này làm cho Cameron thực không thích ứng, rất nhiều thời điểm hắn biểu hiện thật sự thân sĩ khiêm tốn, rơi tự nhiên, đó là bởi vì hắn tự cho là chính mình đứng ở một cái độ cao, cho dù nói sai làm sai cái gì cũng chưa quan hệ, nhưng hiện tại cũng không giống nhau, Hạ Vân Kiệt thân phận tựa hồ so với hắn trong tưởng tượng muốn cao quý thần bí rất nhiều.

“Dương tiểu thư!” Đang lúc trường hợp xuất hiện tẻ ngắt là lúc, một đạo kinh hỉ thanh âm theo phía sau truyền tới.

Cameron đám người ào ào quay đầu hướng thanh âm truyền đến phương hướng nhìn lại, thấy được một cái có song cằm, mắt túi rất lớn, tuổi đại khái ở sáu mươi tuổi tả hữu Italy lão nam nhân chính vẻ mặt kinh hỉ nhìn Dương Tiếu Mai.

“Scola tiên sinh!” Nhìn đến này Italy lão nam nhân, dẫn đầu kinh hô ra tiếng không phải Dương Tiếu Mai, cũng không phải Cameron mà là Blythe cùng Linda.

“Các ngươi đều nhận thức Scola?” Hạ Vân Kiệt đổ không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp được Scola, cũng không nghĩ tới Blythe cùng Linda thế nhưng đều nhận thức Scola, không khỏi có chút kinh ngạc hỏi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 678 : Không đồng dạng như vậy Trung Quốc nam nhân

“Đương nhiên nhận thức, Scola tiên sinh là mốt đại sư, là chúng ta giải trí trong vòng tối lóng lánh ngôi sao.” Blythe cùng Linda biểu tình khoa trương nói, xem Scola ánh mắt lộ ra một tia cực nóng, phảng phất truy tinh tộc gặp trong lòng thần tượng ngôi sao bình thường.

“Nga, của ta Thượng Đế, ta ánh mắt không có hoa đi! Hạ tiên sinh, ngài hôm nay thế nhưng đã ở!” Bất quá Scola lại tựa hồ căn bản không chú ý tới hai cái mỹ nữ đầu hướng hắn cuồng nhiệt ánh mắt, mà là nhìn Hạ Vân Kiệt kinh hỉ vạn phần nói.

“Scola tiên sinh, ngươi, ngươi nhận thức Hạ tiên sinh?” Lúc này lại đến phiên Blythe cùng Linda hai người kinh ngạc.

“Đương nhiên nhận thức, Hạ tiên sinh là ta Scola sinh mệnh tôn quý nhất bằng hữu.” Scola vẻ mặt nghiêm túc trả lời, phảng phất đây là một kiện phi thường thần thánh sự tình.

Gặp thế giới cấp mốt đại sư, ngôi sao trong vòng chạm tay có thể bỏng Italy lão nam nhân nói tới Hạ Vân Kiệt khi, thế nhưng toát ra như thế một bộ biểu tình, lúc này đừng nói Blythe cùng Linda nghe được trợn mắt há hốc mồm, liền ngay cả Cameron đều nhịn không được mắt lộ ra vẻ khiếp sợ.

Phải biết rằng Scola ở mốt giới địa vị liền cùng hắn Cameron ở ảnh thị giới địa vị giống nhau, tuy rằng không có biện pháp cùng Tommy Mangano bực này đại phú hào so sánh với, nhưng là có thuộc loại chính hắn kiêu ngạo, cũng có thường nhân căn bản không thể so sánh với địa vị. Nếu không Blythe cùng Linda nhìn đến

hắn cũng sẽ không như vậy kích động, nhìn hắn ánh mắt cũng sẽ không như vậy cực nóng ! Không nghĩ tới như vậy một người, đối mặt Hạ Vân Kiệt thái độ thế nhưng khiêm tốn đến gần như hèn mọn bộ.

“Ha ha, Scola thật cao hứng lại nhìn thấy ngươi, không nghĩ tới ngươi ở giải trí giới như vậy được hoan nghênh!” Hạ Vân Kiệt cười hướng Scola vươn tay nói.

“Scola cũng thật cao hứng có thể lại nhìn thấy ngài!” Scola gặp Hạ Vân Kiệt chủ động hướng hắn thân thủ, vội vàng thụ sủng nhược kinh vươn hai tay nhiệt tình theo Hạ Vân Kiệt cầm.

Gặp Scola kia thụ sủng nhược kinh bộ dáng, Cameron đám người tâm lý tự nhiên lại khó tránh khỏi lại một lần nữa đã bị đánh sâu vào.

Một hồi lâu nhi, cùng Dương Tiếu Mai quan hệ có vẻ thân mật Blythe kéo tay nàng, bám vào nàng bên tai thấp giọng nói:“Dương, Scola tiên sinh đối với ngươi bạn trai thực tôn trọng, có biện pháp nào không mời ngươi bạn trai ra mặt thỉnh Scola tiên sinh giúp ta thiết kế một bộ lễ phục dạ hội? Ta vẫn khát vọng có thể có một kiện Scola tiên sinh tự mình giúp ta thiết kế may lễ phục dạ hội.”

“Phải không? Ngươi cho tới bây giờ không theo ta nhắc tới quá chuyện này.” Dương Tiếu Mai mỉm cười nói.

“Ta nào biết đâu rằng ngươi bạn trai cùng Scola tiên sinh quan hệ tốt như vậy, ta muốn là sớm biết rằng ta đã sớm mời ngươi ra mặt hỗ trợ. Ngươi không biết này Scola rất cái giá, trừ phi là hắn xem vừa mắt ngôi sao, tình hình chung hạ hắn là tuyệt không nguyện ý tự mình ra tay.” Blythe thấp giọng nói.

Dương Tiếu Mai nghe vậy mắt hàm mỉm cười nhìn về

phía Hạ Vân Kiệt, nàng biết Blythe cho dù nói chuyện thanh âm tái thấp cũng trốn bất quá Kiệt ca lỗ tai.

Hạ Vân Kiệt gặp Dương Tiếu Mai nhìn về phía chính mình, đành phải cười cười, đối Scola nói:“Scola, này hai vị xinh đẹp tiểu thư là ngươi fan, các nàng đều muốn có được một kiện ngươi tự mình cấp các nàng thiết kế may trang phục, ngươi xem có rảnh giúp các nàng thiết kế một bộ có hay không vấn đề?”

“Đương nhiên không có vấn đề, giúp hai vị xinh đẹp tiểu thư thiết kế may trang phục đó là vinh hạnh của ta, về sau các nàng chính là ta Scola siêu cấp vip hộ khách, tùy thời có thể ấn các nàng yêu cầu tìm ta thiết kế trang phục.” Scola cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền lập tức trả lời.

Nói đùa, Hạ tiên sinh chịu mở này miệng, đó là hắn Scola vinh hạnh, hắn thế nào còn cần lo lắng?

Blythe cùng Linda không nghĩ tới chính mình hai người còn không có mở miệng cầu Hạ Vân Kiệt hỗ trợ, Hạ Vân Kiệt đã muốn chủ động giúp các nàng hướng Scola nhắc tới thiết kế trang phục sự tình, càng không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt tùy ý như vậy nhắc tới, Scola không chỉ có ngay cả lo lắng cũng chưa lo lắng đáp ứng xuống dưới, nhưng lại nói về sau các nàng có thể tùy thời tìm hắn thiết kế trang phục, hai người không khỏi vui mừng cùng kinh ngạc mắt đẹp đều trợn tròn.

Một hồi lâu nhi, Blythe cùng Linda mới hồi phục tinh thần lại.

“Cảm ơn Scola tiên sinh, cảm ơn Hạ tiên sinh! Nga, đúng rồi, dương, hay không ngại chúng ta hôn Hạ tiên sinh một chút tỏ vẻ cảm tạ a?” Phục hồi tinh thần lại sau, Blythe cùng Linda đầu tiên là tạ quá hai người, sau đó đối Dương Tiếu Mai nói, chính là nói chuyện khi, một đôi

màu lam, lộ ra nước khác phong tình mắt đẹp lại vô hạn quyến rũ câu hồn nhìn Hạ Vân Kiệt.

Đến lúc này, này hai vị tây phương xinh đẹp “Mạt thế thiên sứ” Tự nhiên hiểu được Hạ Vân Kiệt thân phận tôn quý viễn siêu các nàng tưởng tượng ở ngoài, mà Scola đột nhiên đảo qua phía trước lận cùng ra tay làm việc phong cách, cũng tất cả đều là xem ở hắn mặt mũi phía trên.

Gặp hai vị mặc gợi cảm bại lộ,******** dương nữu ánh mắt câu hồn nhìn chính mình, thế nhưng còn nói muốn hôn mình, Hạ Vân Kiệt không khỏi hoảng sợ, trên mặt lộ ra một tia xấu hổ mất tự nhiên sắc.

Dương Tiếu Mai gặp Hạ Vân Kiệt khó được lộ ra xấu hổ sắc, nhưng thật ra cảm thấy phá lệ thú vị, trong mắt lóe ra một chút bỡn cợt sắc, hướng Blythe cùng Linda cười nói:“Chỉ cần Hạ tiên sinh không ngại, ta đương nhiên là không ngại.”

Nói xong, Dương Tiếu Mai còn nghịch ngợm theo Hạ Vân Kiệt chớp hạ đôi mắt xinh đẹp, buồn bực Hạ Vân Kiệt hận không thể đương trường đem nàng bắt lại hung hăng đánh nàng kia lại viên lại kiều mông một chút.

“Hạ tiên sinh ngươi hội để ý sao?” Blythe cùng Linda nghe vậy mị nhãn như nước nhìn Hạ Vân Kiệt, kiều diễm ướt át môi đỏ mọng ở thủy tinh dưới đèn chiết xạ ra mê người sáng bóng.

“Khụ khụ!” Đối mặt hai vị dương nữu như thế không kiêng nể gì, lớn mật khiêu khích, dù là Hạ Vân Kiệt thần thông quảng đại, lúc này cũng cảm thấy cả người mất tự nhiên, không biết nên như thế nào trả lời vấn đề này.

Bất quá không đợi Hạ Vân Kiệt tưởng hảo như thế nào trả lời, một chút Mai Côi nước hoa vị đánh úp lại, tiếp

theo đó là hai luồng no đủ, giàu có lực đàn hồi thịt cầu đặt ở hắn ngực, tiếp theo Hạ Vân Kiệt liền cảm thấy hai má bị thật mạnh hôn một cái, thậm chí “Ba” một tiếng đều rõ ràng lọt vào tai.

“Cảm ơn ngươi Hạ tiên sinh, ngươi là ta đã thấy tối mê người, tối săn sóc, tối có thân sĩ phong độ nam nhân.” Hôn Hạ Vân Kiệt một chút sau, Blythe cũng không có lập tức buông ra hắn, mà là như trước nhẹ nhàng ôm hắn, tùy ý trước ngực hai luồng đầy đặn đỉnh ở hắn ngực, bám vào hắn bên tai thấp giọng nói một câu vô cùng câu nhân trong lời nói, thế này mới ửng đỏ mặt buông lỏng tay ra, lui trở về.

Bất quá Blythe kia đôi đầy đặn tuyết trắng ngọc nữ phong lại ở rộng mở lễ phục dạ hội trung hơi hơi phập phồng, hiển nhiên vừa rồi kia nhìn như nhẹ nhàng nhất ôm làm cho nàng xuân tâm rục rịch.

Blythe buông ra tay sau, Hạ Vân Kiệt còn không có tới thể hội cùng xinh đẹp dương nữu ôm nhau tuyệt vời tư vị, lại một vị xinh đẹp “Mạt thế thiên sứ” Hào phóng mở ra hai tay ôm lấy hắn cổ, sau đó cũng cùng Blythe giống nhau “Ba” một tiếng, ở hắn trên gương mặt thật mạnh hôn một cái.

“Dương, rất ghen tị ngươi, ta lần đầu tiên sinh ra cùng người khác cướp bạn trai ý tưởng!” Blythe nhìn Linda ôm lấy Hạ Vân Kiệt cổ, chủ động hôn hắn hai má, trong mắt toát ra một tia mê ly ánh mắt.

Blythe nói lời này không chỉ có là vì Hạ Vân Kiệt thân phận tôn quý thần bí, còn bởi vì vừa rồi ôm nhau khi, nàng cảm nhận được một cỗ trước nay chưa có dương cương hơi thở, kia nhìn như cao to gầy thân mình, tựa hồ cất giấu làm cho nàng tâm tinh lay động cường đại nam tính lực lượng!

“Trời ạ, Blythe nguyên lai ngươi cũng có loại này ý tưởng! Ta cho tới bây giờ không nghĩ tới cùng một nam nhân đơn giản ôm nhau thế nhưng cũng sẽ sinh ra như thế say lòng người cảm giác. Hạ tiên sinh trên người tựa hồ có một loại ma lực, đúng, chính là một loại ma lực. Có phải hay không các ngươi Trung Quốc nam nhân trên thân đều có loại này ma lực?” Làm Blythe nói cho hết lời khi, Linda đã muốn buông lỏng ra Hạ Vân Kiệt, vẻ mặt không thể tưởng tượng tiếp nhận nói nói, một đôi câu hồn lam ánh mắt cực nóng nhìn Hạ Vân Kiệt, tựa hồ hận không thể phác đi lên cùng hắn triền miên một phen.

“Điều này sao có thể? Phàm phu tục tử như thế nào có thể cùng tôn quý Hạ tiên sinh đánh đồng đâu! Nếu đúng như ngươi theo như lời, chúng ta đây này đó nam nhân không đều đánh quang côn ! Phải biết rằng, Trung Quốc nhưng là trên thế giới có được dân cư nhiều nhất quốc gia, đương nhiên nam nhân cũng là nhiều nhất.” Scola cười phản bác nói.

“Ai, hy vọng tan biến ! Nói thật, vừa rồi ôm Hạ tiên sinh kia một khắc, ta còn thật muốn tìm trung quốc bạn trai đâu.” Linda nghe vậy tiếc hận nói.

Nhìn hai dương nữu không chút nào cố kỵ đàm luận nam nữ trong lúc đó sự tình, Hạ Vân Kiệt có loại dở khóc dở cười cảm giác.

Hắn không thể không cảm thán đông tây phương văn hóa sai biệt, cũng không thể không cảm khái tây phương giải trí vòng mở ra.

Cảm khái là lúc, Hạ Vân Kiệt trong đầu đột nhiên lóe ra hai cái đầy đặn hỏa bạo thân thể.

Một cái là ở Italy phật luân la tát gặp được gia đình khách sạn lão bản nương Monica. Kia đẫy đà thân mình, no đủ cao ngất hai vú, thon dài đầy đặn đùi đẹp, còn có

hai chân trong lúc đó tư mật……

Đó là Hạ Vân Kiệt cuộc đời trung lần đầu tiên nhìn đến tây phương nữ nhân thân mình, đó là một loại có khác cho Trung Quốc nữ tính tao nhã cổ điển hàm súc mĩ. Đó là nóng bỏng, không bị cản trở, tràn ngập dã tính mĩ.

Một cái khác là hắn trong lúc vô ý biến thân vu tổ Đế Giang phi lâm Âu châu trên không khi nhìn đến nữ vương.

Nữ vương thân mình so với Monica càng thêm gợi cảm, thân mình tỉ lệ gần như hoàn mỹ……

Đó là Hạ Vân Kiệt cuộc đời lần đầu tiên chân chính đụng chạm đến tây phương nữ nhân thân mình, hơn nữa hai người còn đều là trần như nhộng. Đầy đặn mà giàu có co dãn, tuy rằng chính là nhất bính tức phân, nhưng này chỉ khoảng nửa khắc mất hồn tư vị, làm cho Hạ Vân Kiệt đến bây giờ nhớ tới đến đều khó tránh khỏi có chút rục rịch.

Ta đây là làm sao vậy? Như thế nào đột nhiên nhớ tới hai người bọn họ! Rất nhanh Hạ Vân Kiệt liền ý thức được chính mình thất thần, trong lòng không khỏi ngầm một trận cười khổ cùng khinh bỉ chính mình.

Nói giỡn gian, trao giải nghi thức rốt cục chính thức rớt ra mở màn, mọi người cũng ào ào tìm địa phương ngồi xuống.

“Kiệt ca, đợi lát nữa khẳng định sẽ có màn ảnh nhắm ngay chúng ta, nếu không ngươi……” Dương Tiếu Mai biết Hạ Vân Kiệt xưa nay điệu thấp, hôm nay có thể bồi chính mình tham gia tiệc tối đến bây giờ nàng đã muốn cảm giác thực thỏa mãn thực hạnh phúc, gặp trao giải nghi thức muốn chính thức bắt đầu, không khỏi mặt lộ vẻ lo lắng sắc nói.

“Ha ha, ngươi làm minh tinh điện ảnh thời gian dài như vậy đến, ta này bạn trai còn chưa có không thăm quá một lần ban, cũng không cùng ngươi tham gia quá một lần cùng loại trao giải hoạt động, nhưng là phi thường thất trách. Hôm nay ta là nhất định phải từ đầu bồi đến đuôi, bằng không ngày nào đó bạn gái không hài lòng chạy theo người khác, ta đã có thể muốn khóc cũng không kịp.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Nói bừa! Trừ phi ngươi đuổi ta đi, nếu không ta mới luyến tiếc rời đi ngươi đâu!” Dương Tiếu Mai nghe vậy tiếu mâu mang cười trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, trên mặt mang theo vô cùng hạnh phúc biểu tình.

“Có thể gặp được ngươi đó là ông trời đối ta chiếu cố, ta như thế nào bỏ được đuổi ngươi đi đâu! Tốt lắm, chúng ta cũng có thể đi qua.” Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng quát hạ Dương Tiếu Mai cái mũi cười nói.

“Thật sự không quan hệ sao?” Dương Tiếu Mai còn là có điểm lo lắng.

“Có cái gì hảo lo lắng, đã quên ngươi lão công là thần tiên sống sao? Xem ra buổi tối đánh đòn !” Hạ Vân Kiệt ôm Dương Tiếu Mai, thừa dịp nhân không chú ý nhẹ tay khinh lướt qua nàng mềm mại vòng eo dừng ở nàng rất tròn cử kiều mĩ mông, nhẹ nhàng phát một chút nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 679 : Cường đại trả thù lực lượng

Dương Tiếu Mai thân thể mềm mại hơi hơi chiến một chút, tiếu mâu hoành hạ vân kiệt liếc mắt một cái, này nhất hoành mới phát hiện Hạ Vân Kiệt dĩ nhiên thay đổi một bộ gương mặt.

“Ngươi……” Dương Tiếu Mai tiếu mâu mạnh sáng ngời, lộ ra một tia kinh ngạc cùng vui mừng sắc.

“Như vậy sẽ tùy tiện bọn họ chụp.” Hạ Vân Kiệt đắc ý hướng Dương Tiếu Mai cười cười, tay lại nhịn không được nhẹ nhàng ở của nàng mĩ mông vuốt ve một chút.

“Hạ tiên sinh, mặt của ngươi?” Lúc này Cameron bọn họ cũng đều phát hiện Hạ Vân Kiệt tướng mạo biến hóa.

“Hư! Cameron tiên sinh ngươi là đại đạo diễn, kiến thức rộng rãi, hẳn là biết Trung Quốc có một loại từ xưa mà thần kỳ bí thuật kêu thuật dịch dung đi?” Hạ Vân Kiệt gặp trừ bỏ Scola chính là hơi hơi lộ ra một tia kinh ngạc sắc, người khác đều mắt kinh miệng ngốc theo dõi hắn xem, giống như gặp được quái vật bình thường, vội vàng làm cái “Chớ có lên tiếng” Thủ thế, ý bảo bọn họ đừng ngạc nhiên, sau đó giải thích nói.

Cameron có thể trở thành danh văn thế giới cấp đại sư đạo diễn quả nhiên kiến thức rộng rãi, thế nhưng thật đúng là biết Trung Quốc thuật dịch dung thuyết, nghe vậy kinh ngạc vạn phần nói:“Hay là các ngươi Trung Quốc trong truyền thuyết thuật dịch dung là thật ?”

“Ngươi nói đâu?” Hạ Vân Kiệt cười hỏi ngược lại.

“Ta vẫn nghĩ đến chính là truyền thuyết hoặc là cho dù từng tồn tại quá từ lâu kinh thất truyền, không nghĩ tới

Hạ tiên sinh thế nhưng hội như vậy từ xưa mà thần kỳ bí thuật. Các ngươi Trung Quốc văn hóa thực làm cho người ta ngạc nhiên. Ngươi biết không? Trước kia Lý An tiên sinh quay [ngọa hổ tàng long] khi, kia vượt nóc băng tường trường hợp, ta vẫn đều tưởng khoa trương mà giả dối, người như thế nào có thể vi phạm địa cầu lực vạn vật hấp dẫn định luật đâu? Hiện tại ta có điểm hoài nghi từng chân thật tồn tại quá. Chính là ta cô lậu quả văn không biết mà thôi.” Cameron nao nao, lập tức vẻ mặt ngạc nhiên cùng hướng tới nói, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt bất tri bất giác trung mang theo một chút thật sâu kính sợ.

Bởi vì hắn nhớ tới phía trước Anthony đột nhiên quỳ trên mặt đất học chó sủa, lúc ấy hắn từng hoài nghi quá là Hạ Vân Kiệt động tay chân, nhưng lại cảm thấy này đoán rằng thực hư ảo thực hoang đường, nhưng hiện tại Cameron lại trên cơ bản khẳng định chuyện này hẳn là Hạ Vân Kiệt động tay chân.

Nhưng là như thế nào động tay chân, hắn lại như thế nào có thể làm đến như vậy quỷ dị sự tình, Cameron lại căn bản không thể biết cũng vô pháp tưởng tượng, nguyên nhân vì không biết cũng vô pháp tưởng tượng, Cameron mới chính thức đối Hạ Vân Kiệt nổi lên kính sợ ý.

Làm Cameron xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt đã xảy ra biến hóa khi, Blythe cùng Linda xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt đồng dạng đã xảy ra biến hóa. Vừa rồi Anthony đột nhiên học chó sủa, các nàng cũng là ở đây. Cameron có thể liên tưởng đến điểm ấy, các nàng lại không ngốc tự nhiên cũng tưởng đến điểm ấy.

Bất quá các nàng xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt trừ bỏ kính sợ, còn mang theo một chút trắng trợn cuồng nhiệt.

“Về vượt nóc băng tường, Cameron tiên sinh không cần

có gì hoài nghi!” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Hay là Hạ tiên sinh ngươi……” Cameron, Blythe còn có Linda ba người nghe vậy cả người chấn động, đều dùng vạn phần kinh hãi ánh mắt nhìn về phía Hạ Vân Kiệt, giờ khắc này bọn họ kinh hãi biểu tình tựa hồ so với vừa rồi nhìn đến hắn đột nhiên thay đổi tướng mạo còn muốn chỉ có hơn chớ không kém.

Thuật dịch dung tuy rằng cũng thực thần kỳ, nhưng theo hiện tại hoá trang kỹ thuật còn có chỉnh dung kỹ thuật không ngừng phát triển, cũng không phải không thể làm đến, đơn giản không có biện pháp làm được giống Hạ Vân Kiệt như vậy hoàn mỹ rất nhanh thôi. Nhưng vượt nóc băng tường, kia đã muốn hoàn toàn vượt quá bọn họ tưởng tượng ở ngoài, ở bọn họ xem ra này căn bản là không phải nhân lực có khả năng làm được. Tựa như Harry Potter ma pháp giống nhau, căn bản chính là mọi người ảo tưởng.

Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến cười cười, cũng không có ngay mặt trả lời.

Bất quá Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến tươi cười cũng đã đủ thuyết minh hết thảy, chấn Cameron đám người thẳng ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt phát ra một hồi lâu nhi ngốc, mới vừa rồi phục hồi tinh thần lại.

Lúc này, Cameron bắt đầu có điểm hiểu được vì cái gì Dương Tiếu Mai bị Brad kêu về phía sau không chỉ có có thể hoàn bích không tỳ vết trở về, hơn nữa Tommy Mangano đối Dương Tiếu Mai trước sau thái độ còn đã xảy ra hoàn toàn tương phản biến hóa nguyên nhân.

Dương Tiếu Mai là [mạt thế thiên sứ] tam đại nữ nhân vật chính chi nhất, tự nhiên cùng [mạt thế thiên sứ] kịch tạo thành viên ngồi ở cùng hàng. Scola bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ, cũng lựa chọn cùng [mạt thế thiên sứ]

kịch tổ thành viên xen lẫn trong cùng nhau.

Làm [mạt thế thiên sứ] kịch tạo thành viên đều ngồi xuống khi, mọi người đều thực kinh ngạc phát hiện Scola rõ ràng ở đây, bất quá này cũng không phải để cho bọn họ kinh ngạc, để cho bọn họ kinh ngạc là, tam đại “Mạt thế thiên sứ” Thế nhưng không có lựa chọn lần lượt Cameron ngồi xuống, cũng không có lựa chọn lần lượt Scola ngồi xuống, mà là lựa chọn một người Trung Quốc lạ mặt mà tuổi trẻ.

Bởi vì [mạt thế thiên sứ] này bộ điện ảnh là đêm nay kim cầu thưởng đứng đầu đoạt thưởng điện ảnh chi nhất, mà ba vị tại đây bộ điện ảnh trung đều có không tầm thường biểu hiện xinh đẹp thiên sứ lại đêm nay kim cầu thưởng tốt nhất nữ nhân vật chính đứng đầu đoạt thưởng nữ ngôi sao chi nhất, cho nên làm [mạt thế thiên sứ] kịch tổ chính thức đi vào trao giải hiện trường ngồi xuống khi, các phóng viên đều ào ào đem màn ảnh nhắm ngay bọn họ, cũng rất nhanh phát hiện kia trương xa lạ trẻ tuổi gương mặt.

Gặp người trẻ tuổi kia nổi bật rõ ràng cái qua đại đạo diễn Cameron cùng mốt giới đại sư Scola, bên trái ngồi Trung Quốc mỹ nữ Dương Tiếu Mai, cùng nàng mười ngón nắm chặt, bên phải ngồi mỹ nữ ngôi sao Blythe cùng Linda, hai người thỉnh thoảng hướng hắn phao đi mị nhãn, hơn nữa cạnh nhau hắn Blythe lại thường thường tiến đến hắn bên tai nói nhỏ nói chuyện, một đôi **** lơ đãng gian liền đỉnh ở tại hắn nghiêng người, thái độ rất là thân mật, mọi người không khỏi tất cả đều cảm thấy vạn phần kinh ngạc, đều ào ào đoán vị này người trẻ tuổi đến tột cùng là ai?

Làm theo kim cầu thưởng giải thưởng cuối cùng kết quả nhất nhất công bố, hiện trường không khí càng ngày càng lửa nóng khi, tràng ngoại, một hồi nhằm vào Tây Ban Nha t5 đài truyền hình nhục hoa sự kiện hành động

cũng đang ở hừng hực khí thế tiến hành.

Vốn Tây Ban Nha t5 đài truyền hình nhục hoa sự kiện sớm đã có chi, trước hai ngày ở tiết mục trung công nhiên chiếu ra “Hoa nhân cùng cẩu không thể đi vào” bài đem nhục hoa sự kiện đẩy hướng về phía một cái tân cao triều. Hoa nhân thế giới, đại lục, Hong Kong đài đồng bào còn có thế giới các nơi Hoa nhân tất cả đều ào ào phát ra oán giận chỉ trích, thậm chí bộ ngoại giao cũng phát ra khiển trách, Tây Ban Nha địa phương Hoa nhân hướng đài truyền hình trình kháng nghị thư. Bất quá sở hữu này đó hành động, sở hữu này đó kháng nghị, tây phương quốc gia bất quá chính là giống xem trò khôi hài chế giễu giống nhau đang nhìn, bọn họ ai cũng sẽ không đem chuyện này để ở trong lòng. Bọn họ sẽ không cố ý đi phê bình Tây Ban Nha t5 đài truyền hình kì thị chủng tộc, bọn họ cũng sẽ không hướng tây ban nha chính phủ tạo áp lực, yêu cầu bọn họ làm ra xin lỗi.

Nhưng đêm nay theo một người Trung Quốc tuổi còn trẻ phát ra câu nói kia sau, chuyện này tính chất cùng nghiêm trọng tính nhanh chóng đã xảy ra chuyển biến. Cùng Rothschild gia tộc có liên quan liên sở hữu thế lực bao gồm Rockefeller gia tộc ở bên trong, ở không hề dấu hiệu tình huống hạ phát động một hồi nhằm vào Tây Ban Nha nhục hoa sự kiện chậm rãi hành động.

Các quốc gia chính phủ thủ lãnh, chính đảng người trọng yếu, bao gồm Mỹ quốc tổng thống tiên sinh ở bên trong đều khẩn cấp phát biểu khiển trách Tây Ban Nha nhục hoa sự kiện thanh minh, này còn là tiếp theo, điểm chết người là rất nhiều cường đại cơ quan tài chính bao gồm thế giới nổi tiếng Soros lượng tử quỹ ở không hề dấu hiệu tình huống hạ đột nhiên đối Tây Ban Nha tài chính giới phát động một hồi vô cùng công kích mãnh liệt, loại công kích này cơ hồ này đây giết địch một ngàn tự tổn hại tám trăm phương thức, làm cho người ta cảm

giác chính là bất kể hết thảy đại giới trả thù.

Tây Ban Nha thời gian, sáng sớm, Moncloa cung lâm thời mời dự họp hội nghị khẩn cấp thương nghị đối sách, tham dự hội nghị không chỉ có bao gồm Thủ tướng tiên sinh ở bên trong chính phủ chính khách, còn có quốc vương bệ hạ cũng tới rồi tham dự hội nghị.

Ở Moncloa cung lâm thời mời dự họp hội nghị khẩn cấp trước một khắc, còn tại Hilton khách sạn trong phòng phát hỏa lôi đình, hận Hạ Vân Kiệt tận xương Anthony đột nhiên nhận được quốc nội điện thoại.

Gọi điện thoại cấp Anthony là Thủ tướng tiên sinh.

“Chó nuôi dưỡng Anthony, ngươi mẹ nó là tưởng đem Tây Ban Nha cấp chỉnh suy sụp sao? Ngươi mẹ nó một ngày không muốn làm **** tiết mục sẽ chết sao? Ngươi mẹ nó lập tức cấp lão tử chạy trở về Madrid!” Thủ tướng tiên sinh đối Anthony vị này nắm trong tay một ít tin tức tuyên truyền con đường phú hào hướng đến thái độ đều là thực khách khí, thậm chí đã xảy ra đài truyền hình nhục hoa sự kiện sau khiến cho không ít kháng nghị thanh âm sau, hắn cũng không như thế nào để ở trong lòng, nhưng lúc này đây gọi điện thoại, Thủ tướng tiên sinh lại cơ hồ là rít gào, lời nói cũng cực kì khó nghe.

“Thủ tướng tiên sinh, phát lớn như vậy cơn tức làm gì? Đến tột cùng đã xảy ra sự tình gì?” Anthony đang ở Mỹ quốc lại còn không biết Tây Ban Nha bên kia bởi vì hắn duyên cớ, trời đều phải sập xuống dưới, nghe vậy vừa sợ vừa vội hỏi.

“Đã xảy ra sự tình gì? Ngươi mẹ nó thế nhưng còn không biết? Đều bởi vì ngươi kia cái gì chó má nhục hoa tiết mục, ngươi có biết hay không mới ngắn ngủn nửa giờ trong vòng, đều có ai gọi cho ta điện thoại? Nhà Trắng, đường ninh phố, khải tát cung, còn có Berlin kia

nữ nhân……” Thủ tướng tiên sinh gặp Anthony thế nhưng còn không biết tình, tức giận đến nổi trận lôi đình, rít gào càng phát ra điên cuồng.

“Như thế nào khả năng? Bọn họ khi nào thì thế nhưng có tâm tư quan tâm khởi loại chuyện này ? Chẳng lẽ bọn họ đều ăn no rửng mỡ không có chuyện gì sao?” Anthony nghe được trợn mắt há hốc mồm, không dám tin bật thốt lên nói.

“Chân chính gặp quỷ là Rothschild gia, Rockefeller gia, Morgan gia, còn có Capet gia…… Toàn mẹ nó đều ở hành động!” Thủ tướng tiên sinh tiếp tục rít gào nói.

“Cái gì!” Lúc này Anthony cũng là sợ tới mức thiếu chút nữa ngay cả hồn đều phải bay, trong tay điện thoại cũng thiếu chút rơi xuống trên mặt đất.

Mặc kệ là Mỹ quốc tổng thống tiên sinh điện thoại cũng tốt còn là Đức tổng l ý điện thoại cũng thế, dù sao chính là điện thoại, tạm thời chỉ là trong lời nói khiển trách, nhưng này đó đại gia tộc đã có thể không giống với, bọn họ một khi hành động, kia tuyệt đối là trực tiếp “Thực kim bạc trắng, đao thật thật thương”. Huống hồ này đó gia tộc, tùy tiện một cái gia tộc sở nắm giữ tài phú cùng lực lượng cũng đều xa không phải Anthony này mới phát phú hào có khả năng so sánh với, nay nhiều như vậy gia tộc cùng nhau phát lực, đừng nói đối với Anthony là một hồi tai nạn, cho dù đối với một quốc gia đều là một hồi tai nạn.

Lời này là một chút cũng không khoa trương, năm đó lấy Soros cầm đầu quỹ, ở chín mươi niên đại trực tiếp làm cho Anh quốc, Italy, Tây Ban Nha trực tiếp rời khỏi Âu châu tỉ suất hối đoái hệ thống, thậm chí sau lại nhấc lên một hồi chấn động toàn cầu Á châu tài chính nguy cơ, khiến cho Đông Nam Á rất nhiều quốc gia mấy chục năm kinh tế tăng trưởng trong khoảnh khắc hóa thành

tro tàn. Mà nay, này đó gia tộc liên hợp cùng một chỗ lực lượng so với năm đó lấy Soros cầm đầu liên hợp lại lực lượng không biết cường đại hơn bao nhiêu.

Nguyên nhân thủ tướng tiên sinh rõ ràng điểm này, cho nên mới hội khẩn cấp mời dự họp hội nghị, mới có thể như thế thất thố đối Anthony rít gào.

Chuyện này nếu xử lý không tốt, đối với Tây Ban Nha mà nói tuyệt đối là một hồi tai nạn, hội trực tiếp làm cho này quốc gia phá sản!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 680 : Tốt nhất nữ nhân vật chính

“Ta mặc kệ cái gì không cái gì, ngươi này kỹ nữ dưỡng tên phải hiện tại lập tức cút cho ta hồi Madrid, nếu không ngươi sẽ chờ ngồi tù đi! Ta lời này cũng không phải uy hiếp, ngươi hẳn là biết ta vừa rồi nhắc tới này gia tộc năng lượng!” Thủ tướng tiên sinh mới mặc kệ Anthony hay không bị dọa đến, mắng những lời này trực tiếp liền treo điện thoại.

Hắn nếu không quản Anthony lăn không chạy trở về Madrid đều đã muốn nhất định xong đời ! Mà hắn này Thủ tướng hay không còn có thể bảo trụ mông phía dưới vị trí này lại còn là cái không biết bao nhiêu!

“Loảng xoảng” Một tiếng, Anthony trong tay lấy kia đính kim cương Nokia vertu di động rơi xuống trên mặt đất, một khuôn mặt tái nhợt như tuyết.

Anthony nằm mơ cũng không nghĩ tới trước một khắc hắn còn đường làm quan rộng mở, còn tại tận tình cười nhạo châm chọc người Trung Quốc, giờ khắc này lại thành Thủ tướng tiên sinh trong miệng kỹ nữ dạng tên, lại thành này ở thượng tầng trong vòng như quái vật lớn tồn tại các gia tộc công kích mục tiêu!

“Nhất định là hắn, nhất định là kia người Trung Quốc!” Anthony mắt lộ ra hoảng sợ sắc lẩm bẩm nói.

“Lão bản hiện tại chúng ta nên làm cái gì bây giờ?” Vừa rồi Thủ tướng tiên sinh thanh âm rất lớn, Pablo tuy rằng không có tiếp điện thoại nhưng cũng ở bên cạnh nghe được nhất thanh nhị sở, gặp Anthony thất thần nghèo túng bộ dáng, cũng đi theo sắc mặt tái nhợt hỏi.

Nhục hoa sự kiện, nếu nói Anthony là phía sau màn tay,

như vậy hắn Pablo chính là kia chấp hành giả. Ngay cả Anthony như vậy đại phú hào nay đều là tai vạ đến nơi, hắn Pablo chẳng lẽ còn có thể may mắn thoát khỏi cho khó không thành?

“Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ? Vô nghĩa, đương nhiên phải đi cầu kia người Trung Quốc!” Anthony nghe vậy hoang mang lo sợ ở tại chỗ qua lại đánh vài cái chuyển, đột nhiên hướng Pablo rít gào nói.

“Đúng, đúng, đi cầu kia người Trung Quốc!” Pablo giật mình bừng tỉnh lại đây.

Khi nói chuyện, hai người đã muốn vẻ mặt kích động chạy ra khỏi phòng.

Bất quá hai người vừa mới vọt tới trao giải tiệc tối đại sảnh cửa đã bị Rockefeller gia tộc người cấp ngăn cản.

“Chúng ta muốn gặp Hạ tiên sinh cùng Dương tiểu thư, còn thỉnh dàn xếp một chút.” Anthony gặp Rockefeller gia tộc người ngăn lại bọn họ, lại thấy bọn họ người người dáng người khoẻ mạnh, ánh mắt lạnh như băng như đao, nhưng thật ra không dám xông vào, vội vàng cầu xin.

“Nếu các ngươi là đến xin lỗi cầu xin tha thứ, ta khuyên các ngươi trở về đi. Lão bản đã muốn theo ta nói qua, Hạ tiên sinh không muốn nhận các ngươi người như thế xin lỗi!” Đại Vệ quản gia Burton mặt mang ấm áp mỉm cười, không vội không chậm chạp nói.

“Không, không, chúng ta phải cùng Hạ tiên sinh cùng Dương tiểu thư gặp một lần mặt.” Anthony nghe vậy sắc mặt đại biến nói.

“Thực xin lỗi, ta nghĩ ta đã muốn nói được đủ hiểu được.” Burton sắc mặt hơi hơi trầm xuống, hướng bên

cạnh người sử cái ánh mắt, lập tức vài cái dáng người bưu hãn, thần sắc lạnh lùng nam tử trực tiếp đem Anthony cùng Pablo mang đi.

Ngay từ đầu Anthony cùng Pablo đương nhiên không cam lòng, còn há mồm muốn kêu la, bất quá bọn họ vừa mới nhất mở miệng, phần eo lập tức bị nhất lạnh như băng cứng rắn gì đó cấp đứng vững.

“Các ngươi như thế nào có thể như vậy đối ta, ta nhất định phải khởi tố các ngươi, nói các ngươi……” Anthony uy hiếp nói.

“Không thành vấn đề, nếu ngươi còn có tiền thỉnh được rất tốt luật sư trong lời nói.” Một vị nam tử đầu bạc, dáng người cực kì khoẻ mạnh, ánh mắt sắc bén như đao, vừa thấy tựa như Bắc Âu nhân chủng lạnh lùng nói.

“Ngươi lời này là cái gì ý tứ?” Anthony nghe vậy sắc mặt đại biến.

“Anthony tiên sinh, chúng ta lão bản lo lắng các ngươi bên người không có mang cũng đủ tiền mặt, cho nên cố ý phát thiện tâm cho các ngươi đính đường về vé máy bay, vốn ta là chuẩn bị đưa đến ngươi phòng, nay xem ra không này tất yếu. Còn có ta tưởng, ngươi tốt nhất hiện tại liền rời đi Los Angeles, nếu không ta cam đoan không vượt qua một giờ, ngươi sẽ thu được liên bang bộ ngoại giao môn phát đến khu trục lệnh. Ngươi còn có vị tiên sinh này đã muốn bị xếp vào liên bang sổ đen, nếu ngươi đêm nay không ly khai, ta nghĩ chờ đợi các ngươi tựu thành phi pháp lưu lại, các ngươi an toàn, hắc hắc……” Bắc Âu nhân lộ ra hai hàng tuyết trắng lạnh lẽo răng nanh.

Anthony cùng Pablo nghe vậy sắc mặt đại biến, vội vã chạy hướng cách bọn họ gần nhất khách sạn cửa hàng, tùy tiện cầm lấy một kiện thương phẩm, sau đó lấy ra

thẻ tín dụng yêu cầu xoát thẻ.

Kết quả không cần nói cũng biết, thẻ tín dụng bị đông lại. Anthony cùng Pablo đương nhiên chưa từ bỏ ý định, liên tiếp lại lấy ra vài cái thẻ, kết quả như trước giống nhau.

Anthony cùng Pablo cầm một đống thẻ, hai chân đều ở phát run, cái trán mồ hôi lại như thác nước xuống.

Nếu nói Thủ tướng tiên sinh nhắc tới cái gì vài đại gia tộc đối phó hắn, cấp Anthony cùng Pablo cảm giác còn thực trừu tượng, không thể lập tức cảm giác được thiết thân đau đớn, nhưng hiện tại rốt cục cảm giác được.

Đó là một loại phảng phất mạt thế tiến đến khủng bố!

Bọn họ đã muốn theo hàng tỉ phú ông, theo công ty cao tầng quản lý, đột nhiên biến thành kẻ nghèo hèn!

Ở tuyệt đối cường đại lực lượng trước mặt, chính như Bắc Âu người ta nói, bọn họ ngay cả khởi tố tiền đều tiền trả không nổi, nói cách khác bọn họ căn bản ngay cả phản kháng cơ hội đều không có.

“Lão bản, hiện tại làm sao bây giờ?” Hồi lâu, Pablo hai mắt vô thần trống rỗng hỏi.

“Hồi Madrid đi, có lẽ ở nơi nào chúng ta còn có như vậy một tia cơ hội.” Anthony đang cầm đầu hung hăng loạn bắt một lần tóc sau, mới có khí vô lực nói.

Giờ khắc này, hắn mới hoàn toàn ý thức được từng chính mình ở đồng hành trước mặt, tây phương thượng lưu xã hội trong vòng khoe ra nhục hoa sự kiện là một kiện cỡ nào ngu xuẩn sự tình.

Hiện tại hắn sở hữu hết thảy vì vậy mà hoàn toàn hủy diệt rồi!

“Kim cầu thưởng tốt nhất kịch tình phiến nữ nhân vật chính là đến từ Trung Quốc xinh đẹp mạt thế thiên sứ, Dương Tiếu Mai, Dương tiểu thư!” Làm Anthony cùng Pablo thất hồn lạc phách ly khai Los Angeles khi, trao giải hiện trường, xinh đẹp lại không mất khôi hài cơ trí người chủ trì Tina vạch trần tốt nhất nữ nhân vật chính cuối cùng kết quả.

“A!” Dương Tiếu Mai hai tay che miệng, vẻ mặt kích động cùng không thể tin được, sau đó rất nhanh nàng kìm lòng không được ôm lấy ngồi ở bên người nàng Hạ Vân Kiệt, dâng lên hôn nồng nhiệt.

“Cảm ơn Kiệt ca! Cảm ơn! Cảm ơn! Ta hảo vui vẻ! Ta thật sự hảo vui vẻ!” Hôn nồng nhiệt qua đi, Dương Tiếu Mai nói năng lộn xộn, nhiệt lệ hốc mắt nói.

Cảm nhận được Dương Tiếu Mai kia kích động vạn phần tâm tình, lần đầu tiên Hạ Vân Kiệt cảm thấy theo một cái khác góc độ đến giảng chính mình tựa hồ hẳn là cảm tạ Brad. Nếu không phải bởi vì hắn, chính mình chỉ sợ cũng bỏ lỡ này đối với Dương Tiếu Mai nhân sinh mà nói trọng yếu phi thường thời khắc, liền không thể cùng nàng chia xẻ giờ này khắc này nàng kia kích động mà vui mừng tâm tình. Mà nàng khẳng định cũng sẽ vì tại đây dạng trọng yếu thời khắc, chính mình bạn trai nhưng không có tại bên người cùng đi mà cảm thấy tiếc nuối cùng mất mát.

“Ngốc cô gái, nhanh lên đi lên lĩnh thưởng đi, mọi người đều đang chờ ngươi đâu!” Hồi lâu, Hạ Vân Kiệt mới vỗ nhẹ nhẹ chụp Dương Tiếu Mai vai, thấp giọng ở nàng bên tai nói.

“A!” Kích động trung Dương Tiếu Mai, thế này mới cuống quít đẩy ra Hạ Vân Kiệt, thế này mới một lần nữa nghe được kia như sấm vỗ tay cùng tiếng thét chói tai.

“Chúc mừng ngươi dương!” Làm Dương Tiếu Mai đứng dậy khi, mặt khác hai vị xinh đẹp mạt thế thiên sứ đều cùng nàng ôm nhau một chút, thiếp thiếp hai má.

Làm Dương Tiếu Mai theo thượng một lần kim cầu thưởng tốt nhất nữ nhân vật chính trong tay phủng quá khen chén khi, xinh đẹp mà cơ trí người chủ trì Tina nói:“Dương, thực thành thực nói, ta hiện tại tối muốn nghe kỳ thật không phải của ngươi lấy được thưởng cảm nghĩ, mà là ngươi bạn trai cảm nghĩ. Ta nghĩ có được như vậy một vị xinh đẹp động lòng người, như thiên sứ bạn gái, hắn cảm nghĩ khẳng định thực phấn khích. Đương nhiên ngươi là đêm nay nữ nhân vật chính, ngươi có phát biểu cảm nghĩ ưu tiên quyền!”

Tina lời nói khiến cho một trận nhiệt liệt vỗ tay, hiển nhiên tuy rằng đây là một câu vui đùa cùng trêu chọc trong lời nói, nhưng Hạ Vân Kiệt xuất hiện cũng quả thật làm cho đêm nay hiện trường người tràn ngập tò mò, cũng bao gồm người chủ trì ở bên trong, nếu không nàng tuyệt không hội đột nhiên nhắc tới Hạ Vân Kiệt.

Bọn họ tò mò không chỉ có chính là hắn là Dương Tiếu Mai bạn trai, bọn họ rất hiếu kì là hắn nổi bật thế nhưng có thể cái quá Cameron cùng Scola, khiến cho ba vị “Mạt thế thiên sứ” Đều quay chung quanh ở hắn bên người.

Một trận nhiệt liệt vỗ tay sau, người chủ trì còn nói một hai câu hài hước trong lời nói, sau đó chính thức mời Dương Tiếu Mai nói lấy được thưởng cảm nghĩ.

Dương Tiếu Mai phi thường kích động cũng thực hạnh phúc, thế cho nên lấy được thưởng cảm nghĩ nói được đều có điểm nói năng lộn xộn, bất quá lại chân tình biểu lộ làm cho người ta cảm động.

Lấy được thưởng cảm nghĩ trung Dương Tiếu Mai ánh mắt cơ hồ vẫn cũng chưa rời đi Hạ Vân Kiệt, nhiếp tượng màn ảnh cũng luôn luôn tại nàng cùng Hạ Vân Kiệt trên mặt qua lại cắt.

Làm Dương Tiếu Mai nói xong lấy được thưởng cảm nghĩ, chuẩn bị xuống đài khi, người chủ trì lại gọi lại nàng, nói:“Ta biết các ngươi Trung Quốc có một câu từ xưa thành ngữ kêu Kim Đồng Ngọc Nữ, có thể phiền toái ngươi bạn trai lên đài với ngươi đứng chung một chỗ, làm cho chúng ta kiến thức một chút cái gì kêu Kim Đồng Ngọc Nữ sao?”

Người chủ trì nói vừa mới nói xong, hội trường liền vang lên một trận nhiệt liệt vỗ tay.

Dương Tiếu Mai không nghĩ tới người chủ trì hội đột nhiên đề như vậy một cái yêu cầu, cũng là ngượng ngùng lại có chút chờ mong khó xử nhìn phía Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt cũng không nghĩ tới người chủ trì hội xướng như vậy vừa ra diễn, gặp tiếng vỗ tay vang lên, Dương Tiếu Mai ánh mắt đầu hướng chính mình, cũng chỉ đành mặt mang mỉm cười đứng dậy đi hướng vũ đài.

Gặp Hạ Vân Kiệt vì chính mình thế nhưng nguyện ý lên đài, đối mặt sở hữu người, Dương Tiếu Mai kích động trực tiếp đi đến trước đài kéo tay hắn, nhìn xem sở hữu nam sĩ đều một trận hâm mộ đỏ mắt, mà các nữ sĩ tắc đều âm thầm ở đoán Hạ Vân Kiệt đến tột cùng có gì mị lực, thế nhưng có thể làm cho một như thế xinh đẹp động lòng người, nay lại thanh danh lên cao quốc tế ngôi sao như thế ái mộ, trong đó cũng bao gồm kia hai vị nữ người chủ trì.

“Ngươi hiện tại nhưng là kim cầu thưởng tốt nhất nữ nhân vật chính, muốn rụt rè một ít mới đúng.” Gặp nếu

không phải chính mình đi nhanh vài bước, Dương Tiếu Mai đều phải đi xuống đài tới đón chính mình, Hạ Vân Kiệt trong lòng nhịn không được một trận ngọt ngào hạnh phúc, thấp giọng nói.

“Người ta mới mặc kệ đâu! Bởi vì ta hiện tại là trên đời này tối hạnh phúc nữ nhân!” Dương Tiếu Mai thấp giọng nói, trong mắt tràn đầy hạnh phúc.

“Cảm ơn hai vị, hiện tại ta rốt cục hiểu được Hán ngữ trung Kim Đồng Ngọc Nữ ý tứ. Bất quá còn xin cho hứa ta bát quái một chút, hôm nay ngươi bạn gái đạt được tốt nhất nữ nhân vật chính, ngươi có cái gì sẽ đối ngươi bạn gái nói sao?” Tina mặt mang mê người mỉm cười cùng Hạ Vân Kiệt nắm tay sau, nói.

Mặc kệ là mời Hạ Vân Kiệt lên đài cũng tốt, còn là thỉnh Hạ Vân Kiệt lên tiếng cũng thế, đều là người chủ trì hiện trường lâm thời hỗ động, mà này nhân lại vừa vặn là kim cầu thưởng nữ nhân vật chính bạn trai, nhưng lại là một vị người Trung Quốc, nhưng thật ra cho sở hữu hiện trường người xem còn có đang ở quan khán trực tiếp người xem một loại trước nay chưa có mới mẻ cảm.

Không ít người hy vọng nhìn đến Hạ Vân Kiệt ra làm trò cười cho thiên hạ, còn có không ít người hy vọng nhìn đến Hạ Vân Kiệt có thể nói ra một phen muốn nổi bật cảm nghĩ, đương nhiên người trước lấy người phương tây chiếm đa số, rồi sau đó giả chủ yếu là Hoa nhân, nhưng mặc kệ nói như thế nào, lúc này đây, mọi người so với dĩ vãng hơn không ít mới mẻ cùng chờ mong cảm, nhất là Trung Quốc người xem.

“Đương nhiên là có, bất quá ta là một gã ma thuật sư, có thể cho ta một phút đồng hồ thời gian lấy biểu diễn ma thuật phương thức đến biểu đạt trong lòng chúc mừng sao?” Hạ Vân Kiệt mặt mang mỉm cười hỏi nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 681 : Ma thuật

Thỉnh Hạ Vân Kiệt lên đài vốn chính là người chủ trì gặp một Trung Quốc người trẻ tuổi nổi bật rõ ràng cái quá Cameron cùng Scola, mặc kệ là nàng bản nhân còn là những người khác đều nhịn không được nổi lên lòng hiếu kỳ, mà hắn bạn gái lại vừa vặn đạt được tốt nhất nữ nhân vật chính giải thưởng, người chủ trì thế này mới đột phát kì tưởng, lâm thời nảy lòng mời Hạ Vân Kiệt lên đài. Nguyên bản nàng chỉ tính toán hơi chút trêu chọc hài hước một phen, hơi chút điều động một chút hiện trường không khí liền xong việc, không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thế nhưng nói chính mình là ma thuật sư, càng không nghĩ tới hắn thế nhưng còn muốn trước mặt toàn cầu người xem biểu diễn một lần ma thuật.

Trong lúc nhất thời, người chủ trì trên mặt mỉm cười đều cương một chút, bất quá Tina không hổ là phản ứng cơ trí người chủ trì, lập tức nói:“Đương nhiên có thể, bất quá chúng ta cũng không chuẩn bị đạo cụ, ngươi còn kịp lâm thời đổi tiết mục.”

Người chủ trì hài hước trêu chọc lời nói trung sở ẩn hàm ý tứ kỳ thật tái rõ ràng bất quá, thì phải là hy vọng Hạ Vân Kiệt còn là đánh mất này ý niệm trong đầu. Dù sao toàn thế giới mê điện ảnh đều ở chú ý kim cầu thưởng trao giải, này cũng ý nghĩa chỉ có quốc tế cấp bậc ma thuật khả năng đi lên này vũ đài. Nếu chính là bất nhập lưu tiểu ma thuật, ngược lại đồ tăng người chê cười, còn không bằng nói một hai câu tới rõ ràng.

Dưới đài người xem gặp người chủ trì nói như vậy, đều cười vỗ tay. Thường xuyên tham gia loại này hoạt động, bọn họ còn là nhìn ra được đến cái gì là tiết mục tổ trước tiên có an bài còn là trường thi hỗ động. Chỉ có trước TV màn hình khán giả không thể phân rõ sở điểm ấy, bất quá đại bộ phận nhưng cũng cũng không xem

trọng Hạ Vân Kiệt ma thuật.

Dù sao Trung Quốc tuy rằng là ma thuật khởi nguyên quốc chi nhất, nhưng trước mắt phát triển trình độ còn lạc hậu cho Âu Mĩ quốc gia không ít, hơn nữa Hạ Vân Kiệt còn nói chính là dùng một phút đồng hồ thời gian đến biểu diễn ma thuật, có năng lực biểu diễn ra cái gì cao cấp ma thuật đâu? Đơn giản cũng liền một ít già cỗi phác khắc linh tinh tiểu ma thuật.

“Cảm ơn, không cần.” Hạ Vân Kiệt rất là bình tĩnh cười, sau đó học ma thuật sư giống nhau hướng người xem triển lãm một chút hai tay.

Rỗng tuếch, hơn nữa hợp thể tây trang, không có gì cùng loại cho ma thuật vũ đài bối cảnh bố trí, cho dù người không hiểu ma thuật cũng có thể nhìn ra được đến, trừ bỏ có thể tàng một ít phác khắc linh tinh tiểu ngoạn ý, Hạ Vân Kiệt trên người căn bản không có khả năng tái có dấu có thể biểu diễn ra ngạc nhiên ma thuật đạo cụ.

Này cũng đang như tuyệt toàn cục người xem suy nghĩ đến, cho nên gặp Hạ Vân Kiệt còn cố ý hướng khán giả triển lãm một chút rỗng tuếch hai tay, mặc kệ là dưới đài người xem còn là trước TV màn hình người xem đều cảm thấy nguyên bản còn khí chất siêu nhiên Hạ Vân Kiệt giống như một tiểu sửu bình thường.

Hắn biểu diễn không phải ma thuật, mà là kịch hài !

Không phải sao? Một cái lên không được mặt bàn đầu đường tiểu ma thuật thế nhưng muốn ở thế giới trên sân khấu bày ra cấp toàn thế giới mê điện ảnh, nhưng lại là ở tố có “Ma thuật thánh địa” Danh xưng Hollywood.

Hạ Vân Kiệt lại tựa hồ căn bản không có nhận thấy được dưới đài người xem trong mắt toát ra đến châm

biếm cùng khinh thị, hắn hai mắt chính là ôn nhu nhìn Dương Tiếu Mai, nhẹ giọng nói:“Chúc mừng ngươi, thân ái !”

Nói xong Hạ Vân Kiệt đánh cái thanh thúy vang chỉ, đột nhiên gian ở trên sân khấu còn có vũ đài hạ, giữa không trung đột nhiên bay lả tả rơi hạ nhan sắc tựa như ảo mộng đóa hoa.

Đầy trời hoa vũ !

Kia đóa hoa xinh đẹp đến cực điểm, làm cho sở hữu người xem nhìn xem kìm lòng không được đứng lên, thân thủ muốn đi bắt lấy một đóa, nhưng khi bọn hắn thân thủ muốn đi trảo khi, Hạ Vân Kiệt lại vươn phía trước kia rỗng tuếch hai tay, ở không trung đánh cái phi thường duyên dáng Thái Cực thủ.

Nhất thời kia đầy trời tựa như ảo mộng đóa hoa phảng phất đã bị thật lớn lực hấp dẫn, đột nhiên hội tụ thành chín điều đóa hoa hợp thành con sông, ở giữa không trung theo bốn phương tám hướng hướng Hạ Vân Kiệt tay chậm rãi chảy tới.

Kia trường hợp phảng phất mọi người đỉnh đầu đáp chín điều đóa hoa tạo thành thải hồng bình thường, mĩ đến cực điểm, mĩ ngay cả phản ứng cơ trí người chủ trì đều xem ngây người mắt, đã quên nói một câu ca ngợi lời nói.

Trường hợp im ắng một mảnh, tất cả mọi người nâng đầu, nhìn thiên thượng kia chưa bao giờ gặp qua xinh đẹp mà rung động tâm linh trường hợp.

Cameron cũng không ngoại lệ, hắn là đại đạo diễn, hắn biết này cũng không phải gì hiện tại vũ đài ngọn đèn kỹ thuật có thể xây dựng ra đến trường hợp, cho dù trên thế giới tối nổi danh ma thuật đại sư David Copperfield

cũng tuyệt đối không thể có thể làm đến điểm này.

Dương Tiếu Mai cũng xem ngây người, cũng hạnh phúc đến ngây người, nàng lăng lăng nhìn thiên không, xinh đẹp sắc thái ảnh ngược nhập nàng kia tối đen con ngươi, cuối cùng kia xinh đẹp sắc thái lại biến thành một tuổi trẻ mặt.

Gặp Dương Tiếu Mai ánh mắt theo kia tựa như ảo mộng đóa hoa thải hồng chuyển qua mặt mình, không còn nguyện ý dời đi, Hạ Vân Kiệt khóe miệng dật ra một chút hạnh phúc mỉm cười, bàn tay hướng về phía không trung, sau đó tựa như trích hoa bình thường, nhẹ nhàng nhất trích, một cái đóa hoa thải hồng phút chốc lui ở tại cùng nhau, biến thành một mảnh thật thật nhất thiết đóa hoa, kia đóa hoa phảng phất kim cương thủy tinh chế tác mà thành, ở ngọn đèn hạ chiết xạ ra trong suốt trong sáng màu quang.

Một mảnh, hai phiến, ba phiến…… Chín phiến.

Hạ Vân Kiệt ở không trung hái được 9 lần, không trung 9 điều đóa hoa thải hồng nhất nhất biến thành đóa hoa, 9 cánh hoa cánh hoa hợp cùng một chỗ, thành một đóa lóe ra vô cùng ánh sáng ngọc hoa mỹ đóa hoa.

“Tặng cho ngươi!” Hạ Vân Kiệt đem kia đóa hoa cắm ở Dương Tiếu Mai như mây bàn đen thùi mái tóc thượng, sau đó lôi kéo tay nàng hướng vũ đài hạ người xem hơi hơi cúi mình vái chào, phiêu nhiên xuống vũ đài.

Thẳng đến Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai sắp mại hạ vũ đài khi, hiện trường mọi người mới đột nhiên bừng tỉnh lại đây, ào ào đứng dậy, hiện trường vang lên như sấm vỗ tay, về phần hướng đến lấy cơ trí hài hước trứ danh người chủ trì, phía sau cũng tựa hồ trở nên từ cùng, chính là không ngừng mà lặp lại “Thật mỹ lệ, rất ngạc nhiên, không gì so sánh nổi……” Đằng đằng linh

tinh ca ngợi nói.

Los Angeles đêm khuya, tinh không ánh sáng ngọc.

Beverly sơn trang, một tòa siêu cấp xa hoa biệt thự tọa lạc tại lưng chừng núi. Biệt thự phía trước trừ bỏ thật lớn bể bơi cùng hoa viên, đó là không hề ngăn cản, nhìn một cái không sót gì Los Angeles cảnh đêm cùng mênh mông vô bờ Thái Bình Dương.

Đối mặt tinh không, quan sát vạn gia đèn đuốc Los Angeles cảnh đêm còn có kia mênh mông bát ngát đại hải, một khối tuyết trắng đẫy đà thân thể đang dùng hai tay chống đỡ ở thật lớn cửa sổ sát đất cửa sổ, kiều rất tròn cử kiều mông, miệng phát ra mê người đến cực điểm tiếng rên rỉ, càng không ngừng vặn vẹo mông.

Hạ Vân Kiệt từ phía sau cầm lấy kia hai cái rủ xuống xuống dưới tuyết trắng nhũ phong, cử động eo, miệng thỉnh thoảng phát ra ồ ồ thở thanh……

Một vòng lửa đỏ thái dương theo hải bình tuyến phương hướng dâng lên, xuyên thấu qua bức màn loang lổ bác bác rơi ở một giường lớn.

Giường lớn, Dương Tiếu Mai trần như nhộng ghé vào Hạ Vân Kiệt trên người, trên mặt tràn ngập thỏa mãn cùng hạnh phúc.

Tối hôm qua, trao giải điển lễ sau khi chấm dứt, bằng vào kia một tay ma huyễn ma thuật, Hạ Vân Kiệt thành đêm đó tối chói mắt ngôi sao. Rất nhiều người đều thành hắn fan, thậm chí cơ hồ sở hữu nữ nhân đều đối hắn sinh ra vô cùng nồng hậu hứng thú.

Trao giải điển lễ nhất chấm dứt, Hạ Vân Kiệt còn kém điểm muốn bao phủ tại kia chút tùy tiện đi ra một cái đều có thể khiến cho vô số các nam nhân đỏ mắt Hollywood

nữ ngôi sao hình thành vòng vây trung, cũng may Hạ Vân Kiệt sớm đã đoán trước đến điểm này, trao giải điển lễ nhất chấm dứt, hắn liền làm tốt lắm khai lưu chuẩn bị. Cho nên nhìn thấy một đám trang điểm xinh đẹp, lộ cánh tay lộ chân lộ ngực gợi cảm nữ ngôi sao ào ào hướng hắn vọt tới khi, hắn liền kéo Dương Tiếu Mai tay phiêu nhiên đi ra đại sảnh. Ở quản gia Burton an bài hạ, ngồi trên dài hơn Rolls-Royce ảo ảnh xe hơi, phiêu nhiên nhi khứ.

Vừa hồi đến David ở Beverly sơn trang biệt thự, không đợi Hạ Vân Kiệt chủ động, Dương Tiếu Mai cũng đã khẩn cấp dâng lên hôn nồng nhiệt cùng thân mình.

Đêm nay, Dương Tiếu Mai biểu hiện ra trước nay chưa có điên cuồng, tựa như một dâm phụ muốn tìm bất mãn, lần lượt đòi lấy, lần lượt bày ra mất hồn tư thái, làm cho Hạ Vân Kiệt chiếm được thật lớn thỏa mãn.

Cảm nhận được ánh mặt trời nhiệt lượng, Hạ Vân Kiệt chậm rãi mở hai mắt, nhìn Dương Tiếu Mai giống bạch tuộc giống nhau ghé vào chính mình trên người, khóe miệng không khỏi dào dạt ra một chút hạnh phúc mỉm cười, thủ ôn nhu mà yêu thương vuốt ve nàng mềm mại mái tóc.

Làm Hạ Vân Kiệt đắm chìm ở hạnh phúc trung khi, Thái Bình Dương bờ đối diện, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh hai xinh đẹp tiếp viên hàng không tất cả đều trợn tròn ánh mắt, vẻ mặt khiếp sợ gắt gao nhìn chằm chằm trên báo chí kia quen thuộc nam nhân gương mặt.

Hôm nay mặc kệ là đại lục báo chí đầu đề tin tức, còn là Hong Kong báo chí đầu đề tin tức, đều là về Dương Tiếu Mai đoạt được kim cầu thưởng tốt nhất nữ nhân vật chính, còn có nàng vị kia thần bí Hoa nhân ma thuật sư bạn trai đưa tin.

“Hạ đại thiếu!” Hải Châu cùng Hong Kong, hai cái bất đồng thành thị, hai nữ nhân nhìn kia trương quen thuộc mặt đều là nhịn không được một tiếng thét kinh hãi.

Bất quá kinh hô qua đi, nhìn đưa tin trung kia một trương trương ảnh chụp, không chỉ có có Hạ đại thiếu ôm Dương Tiếu Mai vòng eo thân mật chiếu, còn có cùng cơ hồ loã lồ nửa thịt cầu tóc vàng mỹ nữ chụp ảnh chung, hai người lại đều nhịn không được một trận phi phi, liên tục mắng:“Tử đại thiếu đại sắc lang dâm tặc……”

Mắng qua đi, hai vị tiếp viên hàng không tựa hồ còn cảm thấy bất quá nghiện, đều đào di động gọi hắn dãy số, bất quá kia dãy số trước sau như một còn là tắt máy.

Làm hai vị mỹ nữ tiếp viên hàng không đang mắng kia Hạ đại thiếu là dâm tặc, là đại sắc lang khi, toàn thế giới Hoa nhân lại đều có một loại hãnh diện cảm giác, đều nhịn không được hướng ảnh chụp trung kia thần bí ngay cả tên đều không có đưa tin nam nhân giơ ngón tay cái lên.

Thật sự là ngưu bức a, không chỉ có đem Trung Quốc mỹ nữ cấp ôm, đem Hollywood dương nữu cũng cấp thông đồng!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 682 : Chuyển sơn

Bởi vì trong lòng nhớ thương Thái Bình Dương đáy biển linh phong, Hạ Vân Kiệt cũng không có ở Los Angeles ngốc lâu lắm. Ngày hôm sau đứng lên cùng đuổi tới Los Angeles Jason còn có David đám người hơi chút hàn huyên một phen, bồi Dương Tiếu Mai tiếp tục ở Beverly sơn trang lưu lại một đêm liền rời đi Los Angeles.

Hạ Vân Kiệt rời đi Los Angeles ngày nào đó, Tây Ban Nha Thủ tướng phủ mời dự họp phóng viên hội, ở phóng viên hội chính thức công khai liền t5 đài truyền hình nhục hoa sự kiện hướng Trung Quốc còn có toàn thế giới Hoa nhân xin lỗi. Về phần kia người khởi xướng Anthony cùng Pablo thì tại một đêm trong lúc đó trở thành thân vô xu lưu lạc hán.

Này tin tức ở thời gian rất ngắn nội truyền khắp toàn thế giới, khiến cho một hồi không nhỏ oanh động, bất quá phía sau Hạ Vân Kiệt đã muốn một lần nữa về tới Thái Bình Dương đáy biển.

Nhìn thấy chưởng môn một lần nữa phản hồi đáy biển, Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà đều cung kính lên trước nghênh đón chưởng môn đại giá.

Hạ Vân Kiệt cùng Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà chào hỏi, ánh mắt liền dừng ở kia phiêu phù ở 5 tòa linh phong trên không kia đoàn tử uân tiên khí.

Kia vốn là mười trượng phạm vi tử uân tiên khí nay đã muốn rút nhỏ ít nhất một phần ba.

Nhìn kia đoàn thể tích rõ ràng rút nhỏ không ít tử uân tiên khí, Hạ Vân Kiệt trong mắt toát ra một tia phức tạp ánh mắt. Ngay tại hắn rời đi đáy biển chạy tới Los Angeles trước, nương đoạn thời gian trước khắc bố trí

trận pháp lĩnh ngộ cùng với tử uân tiên khí, hắn lại đột phá.

Địa vu tứ đỉnh trung kỳ cảnh giới, nguyên anh trung kỳ cảnh giới.

Phía trước đột phá khi, Hạ Vân Kiệt bởi vì đột nhiên cảm ứng được Dương Tiếu Mai đeo bùa hộ mệnh có biến động, vội vàng tiến đến. Sau lại vội vàng xử lý sự tình cùng với cùng Dương Tiếu Mai triền miên, thiếu chút nữa liền đã quên cảnh giới đột phá việc. Nay một lần nữa trở lại đáy biển, nhìn kia thể tích rõ ràng rút nhỏ tử uân tiên khí, Hạ Vân Kiệt thế này mới đột nhiên ý thức được chính mình lại đi tới một bước.

Ánh mắt phức tạp nhìn kia đoàn tử uân tiên khí một hồi lâu nhi, Hạ Vân Kiệt mới đưa ánh mắt chuyển tới kia năm tòa linh phong phía trên, toát ra trầm tư sắc.

Linh phong như năm ngón tay có chiều cao thấp, tối cao có sáu trăm mét tả hữu, thấp nhất cũng có bốn trăm tám mươi mét. Mỗi một tòa cái đáy chiếm ít nhất hai trăm dư mẫu. Bực này độ cao, bực này chiếm diện tích tuy rằng không thể cùng quốc nội đại sơn so sánh, nhưng người đứng ở chân núi cũng đã có vẻ rất là nhỏ bé, này sức nặng lại lớn dọa người, muốn tưởng đem như vậy năm tòa sơn phong cấp bàn hồi quát sơn đối với người thường mà nói căn bản chính là si nhân nằm mơ, ý nghĩ kỳ lạ.

Kỳ thật cho dù lấy Hạ Vân Kiệt tu vi, muốn tưởng đem này năm tòa sơn phong cấp bàn hồi quát sơn cũng là độ khó thật lớn, trừ phi biến hóa thành vu tổ Đế Giang thân, mượn Đế Giang kia cường đại thân xác mới vừa có khả năng đem này năm tòa sơn phong thần không biết quỷ không hay bàn hồi quát sơn. Chính là đoạn thời gian trước biến thân Đế Giang đột nhiên dẫn động trong thiên địa tự do không biết bao nhiêu năm vu tổ Đế Giang tinh

hồn vu lực, làm cho hắn đến bây giờ còn lòng còn sợ hãi. Vốn Hạ Vân Kiệt lúc trước ở đáy biển tìm kiếm linh phong cũng đã tồn tái mạo một lần hiểm tính, nếu không hắn cũng sẽ không ở đáy biển tìm tìm kiếm mịch. Chính là Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới chính mình còn không có biến thân Đế Giang bắt đầu vận chuyển linh phong, bên này cảnh giới thế nhưng lại đột phá.

Kể từ đó, nguyên bản Hạ Vân Kiệt trong lòng còn có lo lắng, nay lại càng phát có chút lo lắng, không biết chính mình một khi biến thân Đế Giang lại sẽ khiến cho nhiều thay đổi.

Kia hai rùa biển sống hai ngàn dư năm, cũng là thông minh, gặp Hạ Vân Kiệt nhìn ngọn núi trong mắt lóe ra do dự khó xử ánh mắt, biết hắn là ở vì vận chuyển ngọn núi sự tình phiền não, hai rùa biển nhìn nhau liếc mắt một cái, Vu Huyền Tử liền tiến lên hướng Hạ Vân Kiệt thật sâu cúc nhất cung, thật cẩn thận nói:“Chưởng môn, ta cùng Thải Hà trời sinh có thần lực, này ngọn núi chúng ta có thể đà động.”

Nói xong Vu Huyền Tử tựa hồ sợ Hạ Vân Kiệt không tin, diêu thân biến trở về rùa biển. Biến trở về rùa biển sau, hắn há mồm khẽ quát một tiếng, nhất thời thân mình phát ra một trận ca ca ca thanh âm, chỉ chốc lát sau, nguyên bản quy xác có mười trượng viên phương đại rùa biển lại thành lớn bảy tám lần, bốn chân so với Phi Châu voi chân còn muốn tráng kiện rất nhiều, làm cho người ta một loại tràn ngập vô cùng lực lượng cảm giác.

Gặp Vu Huyền Tử đột nhiên biến thành cự quy chi dạng, cả người tản ra lực lượng hơi thở, Hạ Vân Kiệt hai mắt lóe ra kinh ngạc sắc, trong đầu không khỏi xẹt qua một đoạn trí nhớ.

Trong truyền thuyết long sinh cửu tử, trong đó nhất tử danh viết phách hạ, bộ dáng giống như quy, thích phụ

trọng. Thượng cổ thời đại thường thường thích lưng tam sơn ngũ nhạc gây sóng gió, sau lại bị vu vương Hạ Vũ thu phục, ở thượng cổ thống trị hồng thủy trung lập hạ không ít công lao.

“Nguyên lai các ngươi là phách hạ hậu đại, trách không được minh minh trung thế nhưng mở ra linh trí, đụng đến một tia tu luyện chi đạo. Nguyên bản lấy các ngươi lực lượng vận chuyển này ngọn núi thật đúng là không là vấn đề, chính là lục địa cùng đáy biển bất đồng. Kia mặt trên đều đã chật cứng loài người, xây đầy vật kiến trúc, các ngươi chuyển một ngọn núi ở mặt trên đi khẳng định không được.” Một hồi lâu nhi, Hạ Vân Kiệt mới thu hồi trong lòng kinh ngạc, lắc lắc đầu nói.

Hắn biết Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà tuy rằng là phách hạ hậu duệ, lực đại vô cùng, nhưng lấy bọn họ nay Kim Đan kỳ tu vi, muốn bay lên không vận chuyển này năm tòa linh phong căn bản chính là si nhân nằm mơ.

Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà nghe vậy trong mắt toát ra hoang mang sắc, bọn họ không ở trên đất bằng cuộc sống quá, ở bọn họ xem ra chính mình vận chuyển ngọn núi cùng những người đó, này kiến trúc lại có quan hệ như thế nào. Tựa như bọn họ tại đây đáy biển muốn thế nào được cái đó, cùng đáy biển này khác sinh vật lại có quan hệ như thế nào.

Hạ Vân Kiệt gặp Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà mắt lộ ra hoang mang sắc, thế này mới nhớ tới bọn họ hàng năm sinh hoạt tại đáy biển, căn bản không biết nhân gian thế giới, đành phải nại tính tình theo chân bọn họ đại khái giới thiệu một lần, cũng miễn cho bọn họ vào thế làm việc không cái điều lệ đúng mực.

Một phen nói nghe xuống dưới, Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà thế mới biết nhân gian xã hội phấn khích, cũng

mới biết được chưởng môn vì cái gì gặp lộ ngượng nghịu.

Này ngọn núi loại nào thật lớn, cho dù lấy bọn họ trời sinh đại lực cũng chỉ có thể miễn cưỡng đà chậm rãi đi, hơn nữa đi một đoạn đường phải nghỉ ngơi một chút. Nay nghe chưởng môn ý tứ dĩ nhiên là muốn mang ngọn núi phi hành, kia lại như thế nào khả năng đâu?

Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà cũng là không biết chưởng môn kỳ thật là có năng lực mang theo ngọn núi phi hành, chỉ là có chút lo lắng hậu quả mà thôi.

“Thôi, thôi, dù sao lần trước đã muốn trải qua quá một lần biến thân, lượng đến cho dù lại có cái gì biến hóa, hẳn là cũng không về phần giống lần trước giống nhau trở tay không kịp, nhiều lắm cảnh giới lại thăng một ít. Huống hồ nếu biết biến thân Đế Giang chi thần thông, hay là về sau ta cũng không dùng bất thành?” Hạ Vân Kiệt hướng Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà giới thiệu một lần sau, lại do dự một phen, cuối cùng còn là khẽ cắn môi âm thầm hạ quyết tâm.

Nếu đã muốn hạ quyết định quyết định, Hạ Vân Kiệt liền không muốn chậm trễ nữa, hướng Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà nói:“Ta hiện tại liền chuẩn bị đem ngọn núi dời hồi động phủ, các ngươi đợi lát nữa liền đứng ở này trên ngọn núi, tùy ta cùng trở về đi.”

Không đợi Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà hiểu được chưởng môn lời này ra sao ý? Vì sao bọn họ cần đứng ở ngọn núi phía trên khi, đột nhiên bọn họ cảm giác được một tia viễn cổ đáng sợ hơi thở theo chưởng môn trên người tán phát đi ra.

Một tia viễn cổ đáng sợ hơi thở trong nháy mắt liền tràn ngập khắp hải vực, cho dù lấy Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà tu vi cảnh giới cũng nhịn không được cảm thấy

run rẩy bất an, ào ào vận chuyển [thần võ quy tướng tâm kinh], mới vừa rồi miễn cưỡng có thể ở này hơi thở đứng trước mặt ổn cước bộ.

Mới đứng vững cước bộ, Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà liền nghe được một tiếng gầm rú, tiếp theo liền nhìn đến chưởng môn huyền phù ở trong biển, bốn lửa đỏ thịt sí theo hắn phía sau lưng phá thể mà ra, cực nóng dòng khí theo thịt sí sinh trưởng thổi quét quá khắp hải vực, bình tĩnh đáy biển thế giới nhất thời sôi trào lên, một mảnh lửa đỏ.

Thịt sí càng dài càng dài, trong nháy mắt liền thành che thiên cái địa chi thế. Không chỉ có như thế, ngay sau đó lại có sáu cái cự trảo theo Hạ Vân Kiệt trong ngực, bụng thân đi ra, sắc bén móng vuốt ở trong nước biển lóe ra nhiều điểm hàn mang, làm cho người ta cảm thấy kinh sợ.

Làm Hạ Vân Kiệt biến hóa thành Đế Giang thân mình khi, lập tức hắn liền cảm ứng được trong thiên địa tự do cường đại mà tinh thuần vu lực. Này Đế Giang còn sót lại ở thiên địa đem tinh hồn vu lực phảng phất thất lạc đứa nhỏ tìm được rồi mẫu thân bình thường, nháy mắt theo bốn phương tám hướng vân dũng mà đến.

Tinh hồn vu lực vân dũng mà đến, cũng không quản Hạ Vân Kiệt đồng ý không đồng ý, liền một cỗ não hướng Hạ Vân Kiệt trong cơ thể chui.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt sớm đã từng có như vậy một lần trải qua, cũng có tâm lý chuẩn bị, nhưng khi hắn cảm thấy quanh thân ba vạn sáu ngàn cái mao khổng phảng phất đột nhiên vỡ đê đập, vô số cường đại tinh hồn vu lực như chạy chồm hồng thủy gào thét vọt tiến vào, còn là nhịn không được ngửa mặt lên trời một tiếng dài rống, hai mắt trở nên đỏ đậm như hỏa.

“Còn không lên núi!” Cả người bị khủng bố lực lượng sở tràn ngập, hận không thể hung hăng giương cánh cao tường Hạ Vân Kiệt gặp Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà chỉ biết là nhìn hắn ngẩn người, hồn nhiên đã muốn đã quên nên làm gì, không khỏi hét lớn một tiếng.

Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà bị Hạ Vân Kiệt như thế vừa quát, thế này mới cả người chấn động, cuống quít phi thân thượng một ngọn núi.

Gặp Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà đã muốn lên núi, hóa thân Đế Giang Hạ Vân Kiệt lại quát chói tai một tiếng, sắc bén móng vuốt như cự đao bình thường xẹt qua ngọn núi, nhất thời ngọn núi theo gốc như đậu hủ bình thường bị chặt đứt, cùng sơn thể thoát ly. Chặt đứt năm tòa sơn phong, Đế Giang lợi trảo lại ở đã muốn hóa thành bình sơn thể trung ương tìm một cái phạm vi trăm mẫu tả hữu vòng tròn.

Kia vòng tròn đúng là năm tòa sơn phong lúc trước sở quay chung quanh sơn cốc, cũng là địa mạch lưu kinh chi mạt, kia làm tiên phủ căn cơ cùng trận pháp trung tâm vực Huyền Ngọc đúng là đào tự này khối. Này ngày đêm chịu địa mạch ôn dưỡng, lại có năm tòa sơn phong linh khí dễ chịu, địa chất cùng sơn thể này khác bộ vị cũng không giống nhau, đúng là Hạ Vân Kiệt chuẩn bị dùng để thành lập môn phái nơi.

Gặp ngọn núi đã muốn bị chặt đứt, bình địa đã hoa, Đế Giang thật lớn móng vuốt theo thiên trảo hạ, phảng phất diều hâu trảo con gà con bình thường, nhất trảo bắt lấy một tòa linh phong, còn có kia khối hoa cắt đi ra thổ địa.

“Khởi!” Hạ Vân Kiệt hét lớn một tiếng, bốn thịt sí mạnh nhất phiến, nhất thời lục trảo cầm lấy năm tòa sơn phong, còn có một khối thượng bộ là bình, hạ bộ là thân đốt hình thổ địa, hóa thành một đạo lửa đỏ quang mang theo đáy biển hướng trên mặt biển phá hải mà ra. Mà

kia đoàn tử uân tiên khí theo kia bốn thật lớn thịt sí nhất phiến, đã sớm bị một trận cuồng phong thổi quét lên, theo kia nói náo nhiệt quang mang phá hải mà ra.

Vừa ra mặt biển, một tia vu lực theo Đế Giang trên người phóng thích mà ra, khiến cho bốn phía không gian vặn vẹo, ở thiên thượng vệ tinh liền căn bản không thể quay chụp đến Đế Giang cầm lấy năm tòa sơn phong cùng một khối thật lớn thổ địa kinh người trường hợp.

Lăng không đại hải phía trên, biến thân Đế Giang Hạ Vân Kiệt đại khái nhận một chút phương hướng, lại mạnh mở ra thịt sí.

Hô một tiếng, trên biển nhất thời nhấc lên nghìn trượng sóng biển, một đạo hồng quang lấy tia chớp tốc độ hướng giang châu thị thương bắc huyện quát sơn phương hướng vọt tới.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 683 : Lại đột phá

Làm Hạ Vân Kiệt biến thân vu tổ Đế Giang triển khai bốn thật lớn thịt sí phi tường, nhưng hắn phát hiện tự do ở trong thiên địa vu tổ tinh hồn vu lực điên rồi giống như hướng hắn vân dũng mà đến, điên cuồng mà dũng mãnh vào thân thể hắn khi, hắn đột nhiên ý thức được chính mình phạm vào một cái trí mạng sơ sẩy.

Trước một lần, hắn biến thân Đế Giang khi bất quá chính là kim đan sơ kì mà thôi, mà lúc này đây hắn cũng đã là nguyên anh trung kỳ.

Đây là hai cái đại cảnh giới trong lúc đó chênh lệch, là một loại vô cùng thật lớn chênh lệch. Không chỉ có như thế, lần trước hắn mở mang bất quá chính là Nê Hoàn cung, mà khi hắn đột phá đến Nguyên Anh kỳ khi, trong lồng ngực huyệt Thiên Trung, dưới rốn ba tấc nhâm mạch quan nguyên huyệt, cũng chính là trung đan điền cùng hạ đan điền trung cũng đột nhiên hơn một tôn vu đỉnh còn có một tôn tử phủ nguyên anh. Tuy rằng trung đan điền cùng hạ đan điền hình thành tử phủ nguyên anh cùng Nê Hoàn cung cũng chính là thượng đan điền hình thành tử phủ nguyên anh không thể đồng nhất mà nói, nhưng trống rỗng lại nhiều hai tôn vu đỉnh cùng hai tôn tử phủ nguyên anh, trong đó sở nhiều ra đến năng lượng còn là phi thường khả quan.

Nếu nói thượng một lần, Hạ Vân Kiệt kích động cánh phi hành khi, hắn tựa như “Con bướm hiệu ứng” Lý luận trung Mỹ quốc khí tượng học gia Edward? Norton? La luân tư sở nhắc tới kia chỉ tại Brazil vỗ nhẹ cánh, có thể làm cho một tháng sau Texas châu một hồi lốc xoáy con bướm, như vậy hiện tại tu vi cảnh giới vượt qua trước một lần rất nhiều hắn, đã muốn không hề chính là một chích con bướm, mà là một chích diều hâu!

Lúc này hóa thân vì Đế Giang Hạ Vân Kiệt có thể dẫn động lưu lại vu tổ tinh hồn vu lực so với trước một lần không biết hơn bao nhiêu!

Lớn bàng bạc, tinh thuần vô cùng vu tổ tinh hồn vu lực như núi băng sóng thần vọt vào Hạ Vân Kiệt thân thể, trong nháy mắt liền đem hắn kia cực lớn đến đều có thể trực tiếp nắm lên ngọn núi thân xác tràn ngập tràn đầy.

Tử phủ bên trong ba tôn nguyên anh, trong thân thể bốn tôn vu đỉnh, còn có huyền phù ở trong tử phủ ba tôn cổ đỉnh, tất cả đều điên cuồng mà hấp thu dâng mà vào vu tổ tinh hồn vu lực.

Nguyên anh tựa như bị thổi khí khí cầu, điên cuồng mà bành trướng, mà vu đỉnh tắc nở rộ ra vạn trượng hào quang, càng ngày càng chói mắt, sở chất chứa lực lượng cũng càng ngày càng đáng sợ, phảng phất có thể hủy thiên diệt địa bình thường.

Lửa đỏ mồ hôi theo Đế Giang như thép chú liền thân xác một chút toát ra đến, hắn bắp thịt vặn vẹo, thân thể hắn phát ra bùm bùm thanh âm, thân mình đang không ngừng thành lớn, phảng phất đang tiến hành một lần nữa cấu tạo.

Một đôi lửa đỏ ánh mắt càng ngày càng lượng, phảng phất tùy thời muốn theo hốc mắt bính đi ra.

Hạ Vân Kiệt cảm giác được chính mình phảng phất tùy thời muốn nổ mạnh bình thường, khó chịu hận không thể trực tiếp buông ra móng vuốt, tùy ý kia vài toà ngọn núi ngã xuống không trung.

Chính là nhất tưởng khởi này ngọn núi nếu hạ xuống đi, không biết muốn tạp chết bao nhiêu người, đương nhiên cũng luyến tiếc này tân tân khổ khổ tìm kiếm mà đến ngọn núi như vậy hóa thành đá vụn, Hạ Vân Kiệt cuối

cùng còn là vẫn duy trì một tia thanh tỉnh, cắn răng mạnh kích động cánh.

Hắn biết, cho dù hắn phụ trọng phi hành, cũng chỉ cần mười đến lần kích động có thể phi gần đến giờ quát sơn trên không, đảo mắt liền có thể chịu đi qua.

Cảm nhận được chưởng môn trên người hơi thở càng ngày càng cường hãn đáng sợ, phảng phất thượng cổ hồng hoang tuyệt thế hung thú bình thường, Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà nắm chặt ngọn núi, cả người đều xông ra mồ hôi lạnh, [thần võ quy tướng tâm kinh] lại toàn lực vận chuyển đứng lên.

Này quá trình miêu tả đứng lên tựa hồ rất dài, kỳ thật cũng liền vài cái hô hấp thời gian.

Đảo mắt, hóa thân Đế Giang Hạ Vân Kiệt đã muốn phi gần đến giờ quát sơn, hắn lựa chọn động phủ chỗ trên không.

“Hô! Hô!”, nhất phi lâm quát sơn trên không, Hạ Vân Kiệt liền khẩn cấp ấn “Kim mộc thủy hỏa thổ” Phương vị, đem năm tòa linh phong đối với đại địa ngọn núi ném đi xuống.

Làm năm tòa linh phong ném xuống khi, đột nhiên gian, thiên địa phong vân biến hóa. Có vạn trượng sáng mờ theo kia giấu ở không trung Bích Hà Huyền Ngọc trung nở rộ đi ra.

Bích Hà Huyền Ngọc đúng là tiên phủ căn cơ, trận pháp trung tâm chỗ, nó mở ra động, nhất thời kia tọa lạc tại đại địa năm tòa sơn phong liền cùng địa mạch tương liên, vô số thiên địa linh khí vân dũng tới, phong tiêm lại có bao quanh ngũ hành linh khí dật ra, rất nhanh ngay tại giữa không trung hình thành một đoàn đoàn đám mây.

Năm tòa linh phong hạ xuống, vừa vặn dừng ở kia đám mây bên trong.

Năm tòa sơn phong cùng kia đám mây trung sở chất chứa linh khí vừa tiếp xúc, sơn thể mạnh sáng một chút, thế nhưng liền phiêu phù ở kia đám mây trung, chỉ lộ ra một phần ba ngọn núi, phảng phất tiên cảnh bình thường.

Đây đúng là trận pháp ảo diệu chỗ chỗ, Hạ Vân Kiệt lấy Bích Hà Huyền Ngọc làm trận pháp trung tâm, dẫn động đại địa lực, khiến cho kia năm tòa sơn phong cùng phiêu phù ở giữa không trung năm tòa linh phong gắn bó nhất thể. Nhìn như kia năm tòa linh phong phiêu phù ở giữa không trung bên trong, trên thực tế chúng nó đã muốn nương phía dưới năm tòa sơn phong cùng đại địa tương liên, phảng phất tọa lạc tại đại địa phía trên, huyền phù không rơi.

Năm tòa linh phong cùng đại địa tương liên, treo ở năm tòa sơn phong trên không không rơi sau, có một tia thanh, hồng, hắc, hoàng, bạch ngũ sắc linh khí phân biệt theo phong tiêm dật ra, lượn lờ dâng lên, sau đó phảng phất đã bị cái gì lực lượng, ào ào hướng trung ương bộ vị dũng đi, rất nhanh là ở chỗ này ngưng tụ thành một đoàn ngũ sắc mây tía.

Lại có một đoàn tử uân tiên khí từ không trung bay tới, rất nhanh cũng cùng này đoàn ngũ sắc mây tía dung hợp ở tại cùng nhau.

Kia trung ương bộ vị đúng là tiên phủ căn cơ, trận pháp trung tâm chỗ.

Hạ Vân Kiệt thấy thế, việc này không nên chậm trễ, lập tức đem kia đào từ đáy biển kia khối hơn trăm mẫu lớn nhỏ thổ thạch hướng trung ương ngưng tụ mà thành

ngũ sắc mây tía nhất ném.

Kia khối thổ thạch liền từ không trung rơi xuống mây tía bên trong. Thổ thạch cùng mây tía nhất đụng chạm, nháy mắt cũng nương mây tía cùng đại địa tương liên, cũng phiêu phù ở mây tía bên trong, trời quang mây tạnh, thật sự là giống như tiên cảnh bình thường. Duy nhất không được hoàn mỹ là, này hơn trăm mẫu đại thổ thạch phía trên rỗng tuếch, cái gì đều không có.

Hạ Vân Kiệt bất chấp thưởng thức này như tiên cảnh cảnh đẹp, đem tiên phủ đại dàn giáo bố trí thỏa đáng sau, sớm đã một lần nữa biến ảo làm hình người, cuồn cuộn nổi lên một đoàn mây tía, ngã ngồi ở phiêu phù ở giữa không trung kia khối hơn trăm mẫu lớn nhỏ bình phía trên.

Dù là Hạ Vân Kiệt cấp tốc biến trở về nhân thân, nhưng bởi vì trên người đã muốn ngưng tụ không ít vu tổ tinh hồn vu lực, kia phân tán ở trong thiên địa Đế Giang tinh hồn vu lực tựa hồ ngửi được hắn trên người hơi thở, như trước cuồn cuộn không ngừng mà hội tụ mà đến, chính là mặc kệ là tốc độ còn là số lượng so với phía trước còn là thiếu rất nhiều.

Hội tụ mà đến Đế Giang tinh hồn vu lực tốc độ tổng số lượng nhất giảm bớt, Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà biết vậy nên áp lực nhất khinh, không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó theo ngọn núi phía trên bay lên dừng ở kia khối phiêu phù ở tiên phủ trung ương bình địa phía trên, một trái một phải thủ hộ ở Hạ Vân Kiệt bên người.

Quát sơn, Vu Hàm môn động phủ dưới, bị Hạ Vân Kiệt lựa chọn làm mặt đất căn cơ năm tòa sơn phong, trong đó một ngọn núi phía trên, một lão nhân chính ngồi xếp bằng ngồi ở một khối vách núi đen bàn thạch phía trên, đối mặt Đông Phương nhắm mắt phun nạp hấp khí.

Chân núi, không biết khi nào hơn rất nhiều giản dị kho hàng. Núi cửa vào có súng vác vai, đạn lên nòng, thần sắc lạnh lùng binh lính gác.

Đột nhiên gian, lão nhân mở hai tròng mắt, một đạo sắc nhọn quang mang theo hắn trong mắt chợt lóe mà qua.

Lão nhân đúng là Lý Thanh Hồng, từ đoạn thời gian trước Hạ Vân Kiệt công đạo bọn họ có thể đem chuẩn bị gì đó lục tục vận đến quát sơn sau, Lý Thanh Hồng lập tức liền trong tay làm chuyện này, chính hắn bản nhân cũng cố ý lưu tại quát sơn, tùy thời chờ sư thúc phân phó.

“Sư thúc!” Cảm nhận được trong thiên địa linh khí đột nhiên thật lớn biến hóa, Lý Thanh Hồng không khỏi kinh hỉ vạn phần ngẩng đầu nhìn thiên không, chính là lấy hắn địa vu nhị đỉnh tu vi nhìn đến như trước chính là mây trắng phiêu phiêu, cũng là nhìn không tới bị đại trận che dấu tiên gia động phủ.

Lý Thanh Hồng tự nhiên không biết hắn sư thúc lúc này chính ở nước sôi lửa bỏng, tâm chí nghị lực hơi chút không kiên định chỉ sợ cũng muốn hóa thành tro tàn, hắn gặp rõ ràng có thật lớn linh khí dao động, chưởng môn sư thúc lại không hiện thân, trong lòng tuy là kích động, chờ mong vạn phần, nhưng cũng chỉ có thể tiếp tục ngồi xếp bằng ở bàn thạch lẳng lặng chờ.

Mây tía bên trong, Hạ Vân Kiệt cả người bắp thịt vặn vẹo, một giọt giọt máu theo bắp thịt chảy ra, rất nhanh hắn tựu thành một huyết nhân.

Máu loãng đọng lại, lại có máu loãng thẩm thấu đi ra, chảy ra máu loãng lại đọng lại, như thế tuần hoàn, máu loãng một tầng tầng đọng lại thêm hậu, dần dần Hạ Vân Kiệt biến mất không thấy, ở lại mây tía bên trong là một

thật lớn màu đỏ “Kén tằm”.

Đang ở trải qua như luyện ngục dày vò đau đớn Hạ Vân Kiệt cũng không biết lúc này chính mình đã muốn như một con tằm bị nhốt ở kén tằm, lúc này hắn chỉ biết là mỗi một phút mỗi một giây, hắn thân xác đều ở biến hóa, đều ở trải qua thống khổ. Tựa như gang ở cực nóng lô nóng chảy rèn luyện, sau đó lại bị lấy ra trải qua thợ rèn không gián đoạn đập, loại này thống khổ, căn bản không thể diễn tả bằng ngôn từ, cố tình lại rõ ràng vô cùng truyền đến hắn đầu óc thần kinh.

Vài lần, Hạ Vân Kiệt đều muốn cứ như vậy hôn đi qua, cái gì cũng không quản. Nhưng hắn biết, giờ khắc này so với trước một lần còn muốn hung hiểm rất nhiều, trong cơ thể tụ tập thượng cổ vu tổ Đế Giang lưu lại tinh hồn vu lực cũng so với trước một lần không biết hơn bao nhiêu lần, một khi chính mình không thủ trụ kia một tia chưa diệt linh trí, không vận chuyển vũ vương quyết, tùy ý này ở trong cơ thể loạn nhảy lên, chỉ sợ hắn vừa ngất đi qua, ngay sau đó, hắn liền bụi bụi yên diệt.

Suốt bảy ngày bảy đêm, vài thứ, Hạ Vân Kiệt đều muốn rõ ràng cứ như vậy chết đi tính. Nhưng nhất tưởng khởi cha mẹ, nhất tưởng khởi kia từng đạo tịnh lệ thân ảnh, còn có thế gian kia làm cho hắn lần cảm ấm áp khoái hoạt cuộc sống cùng hữu tình, cuối cùng hắn còn là thủ vững ở kia một chút lay động dục diệt linh trí, nhịn lại đây.

“Oành!” Một tiếng vang nhỏ, kia bao vây lấy Hạ Vân Kiệt thật lớn “Kén tằm” Hóa thành lạp lạp bụi, phân tán cùng thổ thạch trung.

Mây tía trung, Hạ Vân Kiệt chậm rãi mở mắt, trong mắt toát ra sống sót sau tai nạn phức tạp ánh mắt.

“Đông! Đông!” Trong cơ thể, một viên màu đỏ trái tim lấy

phi thường thong thả tốc độ ở nhảy lên, nhưng mỗi một lần nhảy lên đều tựa hồ thả ra trời long đất nở lực lượng. Màu đỏ trái tim trung tâm có một tôn phong cách cổ xưa mà tràn ngập lực lượng vu đỉnh, trái tim mỗi một lần nhảy lên, còn có đại lượng vu lực như hồng thủy theo vu đỉnh trung dâng mà ra, lưu trải qua toàn thân sở hữu kinh mạch, bắp thịt, cốt cách, huyết mạch, sau đó lại theo trái tim nhảy lên lưu hồi vu đỉnh.

Như thế theo trái tim nhảy lên lặp lại tuần hoàn, mỗi một lần tuần hoàn chính là đối toàn thân thân thể một lần dễ chịu, rèn luyện.

Một tia thân xác trung tạp chất, theo lúc này đây thứ dễ chịu, rèn luyện phảng phất bọt biển trung một chút hơi nước bị tễ đi ra.

Này tạp chất nhất bị rèn luyện đi ra, liền đã bị một cái thật lớn lực hấp dẫn, ào ào chảy về phía nhân thể lớn nhất khí quan gan!

Gan trung đồng dạng nổi lơ lửng một tôn vu đỉnh, kia một tia tạp chất hội tụ cùng vu đỉnh……

Địa vu phân cửu đỉnh, ở tứ chi cùng tâm, can, tì, phế, thận ngũ tạng trung chú liền vu đỉnh, đó là địa vu cửu đỉnh, tái đột phá đó là thiên vu, khả trực tiếp xé rách hư không phi thăng rời đi phàm giới. Mà hiện tại Hạ Vân Kiệt ở tứ chi cùng trái tim, gan trung chú liền vu đỉnh, hơn nữa kia gan trung vu đỉnh chỉ kém nhất nhĩ, đã là địa vu lục đỉnh hậu kỳ chi cảnh, cũng chính là tương đương với tiên gia phân thần hậu kỳ cảnh giới.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 684 : Hoàng ngưu

Địa vu lục đỉnh hậu kỳ !

Nhớ tới liền như vậy ngắn ngủn đã hơn một năm thời gian, chính mình tựa như ngồi hỏa tiễn giống nhau theo địa vu nhị đỉnh một đường đột phá đến địa vu lục đỉnh chi cảnh, Hạ Vân Kiệt tâm tình nặng trịch, thực phức tạp.

Hắn có loại chính mình nắm trong tay không được chính mình đường cùng vận mệnh cảm giác, thậm chí ở sâu trong nội tâm còn sinh ra một tia không hiểu sợ hãi, sợ hãi có một ngày chính mình hội không khỏi chính mình làm chủ đột nhiên ly khai này trần thế, ly khai chính mình yêu người.

Khi đó không có thân nhân, không có người yêu, cho dù thật sự chiếm được cường đại lực lượng, thật sự chiếm được suốt đời bất diệt, hay không còn có thể có khóc có cười, có bi thương có sung sướng?

Hồi lâu, Hạ Vân Kiệt lắc lắc đầu.

Hắn biết chính mình hiện tại cho dù tưởng tái nhiều cũng vô dụng, hắn có thể nhìn thấu phàm nhân đường, suy tính bọn họ tương lai vận mệnh, nhưng hắn cũng là không có biện pháp nhìn thấu chính mình phía trước đường, chính mình vận mệnh, chỉ có thể tận lực cẩn thận lực khống chế lượng, tận lực ổn định tu luyện tốc độ.

Ít nhất, cho dù thật sự có một ngày bất đắc dĩ cần rời đi này trần thế, hắn hy vọng cũng là hắn cha mẹ thân qua đời sau khi, nữ nhân của hắn chân chính bước trên tu tiên đường sau.

Nghĩ thông suốt điểm ấy, Hạ Vân Kiệt thần thức lại nhìn

quét một phen thân thể của chính mình.

Thượng trung hạ ba tòa tử phủ nay đã muốn so với trước kia rộng lớn rất nhiều, huyền phù bên trong ở tử phủ cổ đỉnh phát ra hơi thở càng phát ra du cổ tang thương. Cổ đỉnh trong vòng tử phủ nguyên anh, nay tựa như đã muốn trưởng thành, người người cao lớn uy mãnh, bắp thịt cầu kết, nhè nhẹ tử khí lượn lờ ở quanh thân, tản ra đáng sợ hơi thở.

Phân thần hậu kỳ! Hạ Vân Kiệt gặp quả nhiên chính mình ở tiên gia cảnh giới đồng dạng cũng đột phá, cũng không biết là nên khóc hay nên cười, sớm bị để qua sau đầu hồi lâu hoang mang lại nảy lên trong lòng.

Vì cái gì chính mình tu luyện vũ vương quyết rõ ràng là truyền tự thượng cổ vu vương Hạ Vũ, hẳn là tối chính tông vu tộc pháp quyết mới đúng, vì sao sẽ ở trong cơ thể lại tu thành tiên gia gì đó đâu? Không chỉ có như thế, theo cảnh giới đột phá, hắn phát hiện chính mình trong đầu nhiều không chỉ có Vu Môn pháp môn, còn có rất nhiều tiên gia đạo pháp.

Chính là tùy ý Hạ Vân Kiệt tưởng phá đầu cũng không theo cởi bỏ này hoang mang, cuối cùng cũng chỉ giống như trước kia giống nhau bắt nó phao đến sau đầu, sau đó tâm niệm vừa động, một đạo thần niệm truyền đi ra ngoài.

Lẳng lặng chờ ở ngọn núi phía trên Lý Thanh Hồng đột nhiên mở hai mắt, trong mắt khó nén kích động sợ hãi lẫn vui mừng, cao to gầy thân mình dĩ nhiên ở kinh hỉ mạnh đứng lên, như núi trong rừng linh dương, rất nhanh hướng chân núi chạy đi.

Đến chân núi, ở lâm thời dựng khởi giản dị trong phòng, Lý Thanh Hồng rất nhanh tìm kiếm một bộ quần áo mới, sau đó lại như linh dương giống nhau ở núi rừng trung

xuyên qua bay vọt !

Bất quá không đợi Lý Thanh Hồng bay vọt đến đỉnh núi, đột nhiên có một đạo nhu hòa gió núi thổi tới, đưa hắn cả người cấp cuốn lên, trong nháy mắt Lý Thanh Hồng liền biến mất ở núi rừng trung. Chờ Lý Thanh Hồng phục hồi tinh thần lại, hắn đã muốn đứng ở kia khối phiêu phù ở giữa không trung hơn trăm mẫu lớn nhỏ thổ thạch phía trên.

Đại trận bày ra, nay đã qua bảy ngày bảy đêm. Trải qua bảy ngày thất đêm vận chuyển, tuy rằng năm tòa linh phong còn là trụi lủi không có cây rừng linh thảo, phiêu phù ở trung ương căn cơ nơi cũng là không có một ngọn cỏ, nhưng toàn bộ động phủ nơi trời quang mây tạnh, tiên linh khí quanh quẩn, sinh cơ dạt dào, dĩ nhiên có một phần tiên cảnh chi tượng. Kia nồng đậm linh khí, Lý Thanh Hồng chính là hít vào một ngụm, liền cảm thấy trong cơ thể vu lực kích động, bách hải sinh lực, thoải mái đến cực điểm.

“Này, đây là chúng ta động phủ” Lý Thanh Hồng thân lập căn cơ nơi, nhìn bốn phía năm tòa sơn phong hoàn toàn trái với lực vạn vật hấp dẫn định luật, trống rỗng trôi nổi giữa không trung bên trong, tiên vân lượn lờ, cách trong đó một ngọn núi phía dưới mấy chục thước khoảng cách, rõ ràng đó là hắn vừa rồi chỗ kia tòa sơn phong, tuy rằng hắn sớm đã có sở liệu, nhưng còn là nhìn xem trợn mắt há hốc mồm, phảng phất thân ở cảnh trong mơ.

“Đúng, đây là chúng ta Vu Hàm môn động phủ. Ngươi kế tiếp nhiệm vụ chính là ở động phủ trồng đủ loại thảm thực vật, tiến cử các loại chim bay cá nhảy, còn muốn tại đây mặt trên xây phòng ở, ở năm tòa linh phong cùng trung ương này khối lập phủ nơi nối liền cầu. Này đó nhiệm vụ sẽ không có thể tái mượn phàm nhân tay, chỉ có thể từ các ngươi chính mình đến hoàn thành.” Đang

lúc Lý Thanh Hồng trợn mắt há hốc mồm là lúc, một đoàn mây tía tản ra, đã muốn mặc xong quần áo Hạ Vân Kiệt từ giữa đi ra, mặt mang mỉm cười đối Lý Thanh Hồng nói.

“Bái kiến chưởng môn sư thúc!” Gặp Hạ Vân Kiệt đi ra, Lý Thanh Hồng cả người chấn động, hai mắt bắn ra đăm đăm nội tâm kính sợ, hai đầu gối một khúc liền chuẩn bị quỳ xuống bái kiến.

“Không cần này đó nghi thức xã giao.” Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng bắt tay ngăn, Lý Thanh Hồng liền cảm thấy một đoàn nhu hòa lực lượng nâng hắn.

Lý Thanh Hồng bị kia đoàn lực lượng nâng, đành phải thuận thế đứng thẳng thân mình, nhưng toát ra đến thái độ lại càng phát ra tôn kính.

“Bọn họ hai người là ta lần này ở đáy biển tìm kiếm linh phong khi gặp được đồng đạo, một vị Vu Huyền Tử, một vị Vu Thải Hà, hai người đều là Kim Đan kỳ cảnh giới, chính là thượng cổ long tử phách hạ hậu duệ, năm nay đã có hai ngàn dư tuổi, nay cũng là chúng ta hộ phái trưởng lão.” Hạ Vân Kiệt chờ Lý Thanh Hồng đứng thẳng thân mình sau mỉm cười hướng hắn giới thiệu Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà, sau đó lại đối Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà nói:“Vị này là Lý Thanh Hồng, ta đã qua đời đại sư huynh đồ đệ, nay môn trung ta này đồng lứa chỉ ta một người, hắn này bối phận cũng liền hai người, về sau hắn này đồng lứa đó là chúng ta trưởng lão đi, các ngươi dùng cùng thế hệ tương xứng đi.”

Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà tuy rằng nhìn ra được đến Lý Thanh Hồng thực lực xa không bằng bọn họ, nhưng nghe Hạ Vân Kiệt này phiên giới thiệu lại nào dám có nửa điểm chậm trễ, vội vàng thi lễ chào hỏi nói:“Gặp qua Lý trưởng lão.”

Lý Thanh Hồng vừa nghe nói này hai vị lưng còng nam nữ dĩ nhiên là Trung Quốc thần thoại trong truyền thuyết phách hạ hậu duệ, Kim Đan kỳ cảnh giới, hơn nữa còn đã muốn sống hai ngàn dư năm, không khỏi cả kinh cả người đều run run một chút, gặp hai người khiêm tốn về phía chính mình hành lễ, cũng vội vàng đáp lễ nói:“Gặp qua hai vị trưởng lão.”

“Di, các ngươi như thế nào hội nói chuyện ?” Hạ Vân Kiệt gặp Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà đột nhiên đã mở miệng, không khỏi giật mình hỏi.

Ngôn ngữ là một môn đặc thù kỹ thuật, cũng không phải nói vài ngày thời gian có thể học được. Phía trước, Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà bởi vì vẫn sinh hoạt tại đáy biển, lại không thuộc mình loại, sơ ngộ khi Hạ Vân Kiệt chỉ có thể dụng thần niệm cùng bọn họ trao đổi. Nhưng hôm nay mới qua không bao lâu thời gian, bọn họ cũng không tiếp xúc người khác, lại đột nhiên mở miệng nói ra tiếng người, tự nhiên khó tránh khỏi làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy giật mình.

“Chúng ta cũng không biết vì sao, từ chưởng môn truyền thụ chúng ta [thần võ quy tướng tâm kinh], chúng ta mượn này đột phá đến Kim Đan kỳ, khả hóa thân làm người sau, giống như bất tri bất giác trung chợt nghe hiểu các ngươi lời nói, hơn nữa cũng sẽ nói các ngươi lời nói, chính là hơi chút có chút khác nhau, giống như này đó vốn liền sớm đã tồn tại chúng ta trong não.” Vu Huyền Tử trả lời.

Hay là này đó là thượng cổ thời đại sở hữu chủng tộc cộng đồng lời nói sao? Hạ Vân Kiệt nghe vậy tự nhiên lại là khó tránh khỏi một trận ngạc nhiên, trong lòng âm thầm đoán nói.

Bất quá dù sao không có trải qua quá thượng cổ thời đại, Hạ Vân Kiệt cũng chỉ có thể dừng lại cùng đoán

rằng. Bất quá mặc kệ nói như thế nào, Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà đột nhiên có thể mở miệng nói chuyện, nhưng thật ra ở bọn họ cùng Lý Thanh Hồng đám người trao đổi phía trên thiếu rất nhiều phiền toái.

Dù sao Lý Thanh Hồng còn có Cù Vệ Quốc đám người tu vi thượng thấp, dụng thần niệm trao đổi đối với bọn họ mà nói còn là có rất đại khó khăn.

“Như vậy cũng tốt. Chúng ta động phủ ta tuy rằng đã muốn mở mang, nhưng mặt trên bố cục kiến trúc đằng đằng còn là cái thật lớn công trình, này đó công tác chủ yếu còn là cần các ngươi hai người đến giúp Thanh Hồng đến hoàn thành, vốn ta lo lắng các ngươi trao đổi sẽ có khó khăn, nay xem ra là hoàn toàn không thành vấn đề.” Đoán rằng trong chốc lát, Hạ Vân Kiệt đối Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà cười nói.

“Chưởng môn yên tâm, chúng ta tất hội nghe Lý trưởng lão an bài, đem động phủ bố trí thỏa đáng!” Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà khom người nói.

“Như vậy liền vất vả các ngươi.” Hạ Vân Kiệt cười gật gật đầu, sau đó đối Lý Thanh Hồng nói:“Có hai vị Vu trưởng lão hiệp trợ ngươi, ta nghĩ nơi này hẳn là không làm khó được ngươi. Về phần cụ thể như thế nào bố trí, ngươi cuộc sống lịch duyệt so với ta phong phú, đi qua địa phương, gặp qua quen mặt cũng nhiều, ngươi cùng hai vị Vu trưởng lão còn có Văn Bác, Vệ Quốc bọn họ thương lượng thiết kế đi, ta sẽ không tái tham gia, ta còn là đi làm của ta dạy học lang đi.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt ha ha cười, cuồn cuộn nổi lên một đoàn mây tía, đảo mắt liền biến mất ở động phủ hướng thương bắc huyện trung y bệnh viện mà đi.

Theo Hạ Vân Kiệt biến mất, một đạo mở ra động phủ pháp quyết không hề dấu hiệu chui vào bọn họ trong

đầu.

Hướng Hạ Vân Kiệt biến mất phương hướng, ba người hơi hơi cúi đầu sau, Lý Thanh Hồng liền năn nỉ Vu Huyền Tử, Vu Thải Hà theo hắn xuống núi.

Động phủ cùng phía dưới ngọn núi cách mấy chục thước độ cao, lấy Lý Thanh Hồng nay tu vi muốn tưởng nhảy xuống cũng là không phải cái gì việc khó, nhưng muốn phi thân vào động phủ, lấy hắn nay tu vi lại còn là kém một ít.

Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà từ nghe xong Hạ Vân Kiệt lời nói sau, đã sớm tưởng nhập thế vừa thấy, chính là vừa đến quát sơn, Hạ Vân Kiệt liền cuồn cuộn nổi lên một đoàn mây tía tĩnh tọa đột phá, bọn họ không có hắn cho phép tự nhiên không dám tự tiện rời đi. Nay cuối cùng được cơ hội, lại làm sao không muốn, không đợi Lý Thanh Hồng nói hai lời, Vu Huyền Tử đã muốn trực tiếp kéo Lý Thanh Hồng phi lạc ngọn núi.

Thương bắc thị trấn không có gì biến hóa, chính là hơn một ít vào đông rét lạnh tiêu điều, bởi vì rét lạnh, tuy là ban ngày ban mặt, trên đường lại thiếu dĩ vãng náo nhiệt cùng người đến người đi.

Bất quá thương bắc huyện trung y viện lại vừa mới hảo tương phản, vốn là không có bao nhiêu bệnh nhân ra vào bệnh viện đại môn, hôm nay so với ngày xưa náo nhiệt rất nhiều, người tiến người ra.

Hạ Vân Kiệt xem chuẩn một cái cơ hội lặng yên ở thương bắc huyện trung y viện phụ cận rơi xuống đất, sau đó sân vắng lững thững hướng bệnh viện đại môn đi đến.

“Vị tiên sinh này, muốn đăng ký sao? Ta có thể giúp ngươi quải đến Lưu Nhất Duy chuyên gia hào?” Đang

lúc Hạ Vân Kiệt đi tới, một nam tử thấu đi lên hỏi.

“Lưu Nhất Duy chuyên gia hào?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi nao nao.

Bởi vì này đoạn thời gian đầu tiên là ép buộc đáy biển linh phong việc, sau đó lại đi Mỹ quốc việc một trận, trở về sau lại đột phát biến hóa ở động phủ trung tu luyện bảy ngày bảy đêm, lại nói tiếp, mặc kệ là trường học còn là này thương bắc huyện trung y viện đều có một đoạn thời gian không đi. Cũng may từ ép buộc đáy biển linh phong việc khởi, Hạ Vân Kiệt còn có chút dự cảm, đã muốn trước tiên cùng Hồng viện trưởng cùng Lưu Nhất Duy đám người trước đó chào hỏi, học viện bên kia Hồng viện trưởng thấy hắn không ở khẳng định hội an bài lão sư dạy thay, mà Lưu Nhất Duy bọn họ bên này, theo Lưu Nhất Duy y thuật càng ngày càng cao, ít nhất không phải gặp được đặc biệt khó giải quyết tật bệnh, hắn cùng Cố Thiến Lâm còn có Đới Vĩnh Chu ba người thương lượng cũng là hẳn là có thể ứng phó quá.

Chính là Hạ Vân Kiệt thật đúng là không nghĩ tới, chính mình mới bất quá nửa tháng nhiều một ít không có tới thương bắc huyện trung y viện, không chỉ có Lưu Nhất Duy lên cấp vì chuyên gia, hơn nữa trung y viện cửa thế nhưng còn có chuyên môn đầu cơ trục lợi hắn chuyên gia đăng ký hoàng ngưu.

Đầu cơ trục lợi chuyên gia hào hoàng ngưu ở Trung Quốc một ít đại bệnh viện cũng không ít gặp, giống Giang Châu đại học phụ thuộc thứ nhất bệnh viện, Giang Châu thị nhân dân bệnh viện này đó đại bệnh viện đều có. Loại này hiện tượng xuất hiện chủ yếu là bởi vì bệnh nhân nhiều thầy thuốc thiếu, nhất là y thuật cao minh thầy thuốc thiếu, vì thế có chút quải không đến chuyên gia hào bệnh nhân đã nghĩ tìm điểm tiệp kính, mà có chút người tâm tư lung lay muốn kiếm này hắc tâm tiền, vì thế bệnh viện đầu cơ trục lợi chuyên gia hào

hoàng ngưu, loại này dị dạng kỳ quái hình tượng ngay tại Trung Quốc xuất hiện.

Nhưng thương bắc huyện trung y viện là cái gì cấp bậc bệnh viện a? Đừng nói ở toàn bộ Giang Châu thị, cho dù ở thương bắc thị trấn đều chỉ có thể xem như tiểu bệnh viện. Hơn nữa hiện tại người có bệnh đầu tiên nghĩ đến trên cơ bản phải đi xem Tây y, đi đại bệnh viện, lại có mấy người hội nghĩ đến chạy thương bắc huyện trung y viện đến xem bệnh. Cho nên đến thương bắc huyện trung y viện xem bệnh hoạn giả vẫn cũng không nhiều, thu vào cũng liền miễn cưỡng có thể duy hộ bệnh viện vận chuyển đi. Nhưng chính là như vậy một cái bệnh viện, hôm nay cửa thế nhưng xuất hiện đầu cơ trục lợi chuyên gia hào hoàng ngưu!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 685 : Lưu chuyên gia

Bò tiểu thương gặp Hạ Vân Kiệt sững sờ, còn tưởng rằng hắn ở lo lắng, lại vội vàng thấp giọng nói:“Đúng, chính là Lưu Nhất Duy chuyên gia. Ta xem vị tiên sinh này hẳn là cũng không phải chúng ta người Thương Bắc huyện, ngươi cũng khẳng định là vì nghe xong Lưu chuyên gia đại danh mộ danh mà đến đi? Hắn nhưng là đại chuyên gia ở quốc tế trung y nghiên cứu thảo luận đại hội đọc diễn văn trường, có một gã ung thư dạ dày lúc đầu hoạn giả chính là bị hắn châm cứu vài lần, uống hắn khai phương thuốc, ngay phẫu thuật cũng chưa động liền khỏi hẳn. Hiện tại mỗi ngày cả nước các nơi đều có giống ngươi giống nhau mộ danh đến tìm hắn xem bệnh thầy thuốc, hắn hào hiện tại có thể sánh bằng thị bệnh viện lão chuyên gia hào còn muốn khó treo lên. Không tin ngươi đi đăng ký thính sẽ biết, Lưu chuyên gia hào khẳng định đã muốn không có.”

“Nếu Lưu chuyên gia hào không có, vậy ngươi như thế nào còn có?” Hạ Vân Kiệt mày hơi hơi nhíu hạ hỏi, về phần kia cái gì ung thư dạ dày lúc đầu hoạn giả chữa khỏi, cũng là không phải này bò tiểu thương xuy ngưu, chẳng qua chân chính chữa khỏi kia ung thư dạ dày lúc đầu hoạn giả cũng không phải Lưu Nhất Duy mà là hắn Hạ Vân Kiệt.

“Hắc hắc, chúng ta là ăn này khẩu cơm, các ngươi quải không đến hào, chúng ta cũng là có biện pháp. Muốn hay không, một trăm khối một cái hào? Ngươi không cần có rất nhiều người muốn. Hơn nữa ta nói cho ngươi, nếu dựa theo hiện tại mộ danh mà đến bệnh nhân số lượng này tốc độ phát triển đi xuống, quá vài ngày không hai trăm khối, ngươi đừng tưởng mua được hào.” Bò gặp Hạ Vân Kiệt hỏi ra như vậy ngu ngốc lời nói, nhịn không được lại là khinh bỉ lại là đắc ý nói.

“Ta không cần, ta đề nghị ngươi cũng không nếu đầu cơ trục lợi bò phiếu, ngươi làm như vậy nghiêm trọng phá hủy chạy chữa thứ tự, là không phù hợp pháp luật, rất nhanh sẽ có chấp pháp nhân viên lại đây quản.” Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không mua cái gì bò phiếu, nghe vậy sắc mặt hơi hơi trầm xuống nói.

Bò tiểu phiến gặp Hạ Vân Kiệt không chỉ có không mua ngược lại cảnh cáo khởi hắn đến, không khỏi tức giận trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, khinh bỉ nói:“Tiểu tử, ngươi không cần sẽ không muốn, đừng xen vào việc của người khác! Chúng ta dám ở nơi này bán, lại làm sao sợ cái gì chấp pháp nhân viên lại đây quản.”

Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không theo một cái bò tiểu phiến dây dưa không rõ, thấy hắn không chỉ có không nghe khuyên bảo còn ngưu bức hò hét bộ dáng, lắc lắc đầu đang chuẩn bị rời đi, chỉ thấy một trung niên phụ nữ theo đăng ký trong phòng đi ra, thẳng đến bò tiểu phiến mà đến.

“Còn có Lưu chuyên gia hào đi?” Trung niên phụ nữ nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, trực tiếp đối bò tiểu phiến nói.

“Có, bất quá chỉ còn cuối cùng hai cái, ngươi nếu không những đến đã có thể không có. Đại tỷ có phải hay không bên trong quải không đến hào ? Ta đã sớm với ngươi nói qua, mỗi ngày đến tìm Lưu chuyên gia xem bệnh nhiều người như ngưu mao, hắn hào hiện tại phi thường nơi tiêu thụ tốt, trừ phi bệnh viện đăng ký thất còn không có mở cửa ngươi ngay tại nơi này chờ, nếu không là tuyệt đối quải không đến hào.” Bò tiểu phiến rất đắc ý nói, nói xong còn cố ý khoe ra phiêu Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

“Ta nói vị này đại tỷ, ngươi chính là thời mãn kinh đến, bình thường chú ý nghỉ ngơi cùng nhẹ ẩm thực, chú ý

rèn luyện, tận lực điều tiết tâm tình, bảo trì tâm tình thư sướng, có thời gian nhiều ra đi đi một chút, du lịch du lịch, không tất yếu dùng này tiền tiêu uổng phí cố ý tìm Lưu thầy thuốc xem bệnh.” Hạ Vân Kiệt ra sao đám người, hắn liếc mắt một cái liền nhìn ra đến trung niên phụ nữ kỳ thật không có gì bệnh, chính là người đến thời mãn kinh, trong lúc nhất thời thân thể cùng tâm lý cũng chưa điều chỉnh lại đây, cho nên cảm giác người lòng phiền khí táo, giấc ngủ không tốt, chỉ cần hơi chút chú ý điều trị một phen cũng sẽ không sự, căn bản là không tất yếu cố ý tìm Lưu Nhất Duy xem bệnh, càng không tất yếu dùng một trăm khối tiền tiêu uổng phí mua bò phiếu.

“Ai thời mãn kinh a? Ai thời mãn kinh a? Ngươi mới thời mãn kinh đâu! Lão nương ta có tiền, liền yêu tiêu này tiền như thế nào a?” Bất quá Hạ Vân Kiệt hiển nhiên xem nhẹ thời mãn kinh phụ nữ lực công kích, nói vừa mới nói xong trung niên phụ nữ liền hướng về phía Hạ Vân Kiệt nước miếng vẩy ra, còn kém đem ngón tay đầu điểm ở hắn cái mũi.

“Chính là, tiểu tử ngươi cái gì ánh mắt? Vị này đại tỷ rõ ràng còn không đến bốn mươi tuổi, đúng là phong vận do tồn, phong nhã hào hoa tuổi, cái gì chó má thời mãn kinh, rất còn xa xôi!” Bò tiểu phiến gặp Hạ Vân Kiệt bị trung niên phụ nữ mắng cẩu huyết lâm đầu, không khỏi vẻ mặt vui sướng khi người gặp họa nói.

Hạ Vân Kiệt nhìn xem trung niên phụ nữ, lại nhìn xem bò tiểu phiến, biết chính mình là hảo tâm bị làm lòng lang dạ thú, nhưng cũng chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu đi rồi.

Hắn tổng không thể bởi vì này sự kiện cùng trung niên phụ nữ tranh cãi đi?

Vào bệnh viện đại lâu, dọc theo đường đi Hạ Vân Kiệt lại đụng phải mấy đám người, có vì không quải đến hào lại

luyến tiếc tiêu một trăm đồng tiền mà bất đắc dĩ thở dài lắc đầu, cũng có giống vừa rồi vị kia trung niên phụ nữ giống nhau chạy đi tìm bò mua hào.

Vốn dạy dỗ vài học sinh một thân cao siêu y thuật, đề hồ tế thế là một kiện việc thiện, nhưng ở lơ đãng gian dưỡng phì một ít người đi đường ngang ngõ tắt, không chỉ có như thế, có chút bệnh nhân chân chính cần Lưu Nhất Duy xem bệnh lại quải không đến hào, sai thất chữa bệnh cơ hội, này hiện tượng cùng phát hiện làm cho Hạ Vân Kiệt tâm tình hơi hơi có chút không tốt, bất quá hắn cũng biết đại hoàn cảnh như thế, cũng là không phải liền Thương Bắc huyện trung y viện này một chỗ.

Bất quá địa phương khác Hạ Vân Kiệt là không xen vào, nơi này hắn cũng là khẳng định không dung hứa loại này hiện trường tồn tại.

Vào bệnh viện đại lâu đại sảnh, ở một cái tối rõ ràng địa phương thả một cái tuyên truyền biển quảng cáo.

Bài tử mặt trên có Lưu Nhất Duy ở trung y quốc tế học thuật nghiên cứu thảo luận hội lên tiếng ảnh chụp, mặt trên còn có hắn rất nhiều giới thiệu. Trong đó chức danh nhất lan đã muốn không hề là chủ trị thầy thuốc mà là phó chủ nhiệm thầy thuốc. Sư theo nhất lan thật không có viết ra Hạ Vân Kiệt tên, mà là viết sư theo đương đại lánh đời kì y.

Biển quảng cáo bên cạnh còn chuyên môn có một chỉ đường.

Hạ Vân Kiệt thế mới biết chính mình ngắn ngủn hơn nửa tháng không có tới, Lưu Nhất Duy không chỉ có đã muốn thần tốc bàn lên cấp làm phó chủ nhiệm thầy thuốc, hơn nữa đã muốn thành Thương Bắc huyện trung y học viện chiêu bài nhân vật, liền ngay cả phòng mạch đều thay đổi.

Biến hóa thật đúng là mau a! Nhìn không ít người dọc theo chỉ đường hướng lầu hai đi đến, hiển nhiên đều là đến tìm Lưu Nhất Duy xem bệnh, Hạ Vân Kiệt không khỏi có chút cảm khái lắc lắc đầu, sau đó cũng nâng bước hướng lầu hai đi đến.

Vừa đến lầu hai, Hạ Vân Kiệt không khỏi hoảng sợ, chỉ thấy quải có Lưu Nhất Duy chuyên gia phòng mạch cửa thế nhưng có vài chục người đang chờ, những người đó trong mắt đều tràn đầy chờ mong.

Này ở luôn luôn trước cửa giăng lưới bắt chim Thương Bắc huyện trung y viện mà nói quả thực chính là cái kỳ tích, đối với một cái mỗi ngày phòng khám bệnh số người chỉ có bảy tám người Lưu thầy thuốc mà nói lại kỳ tích trong kỳ tích.

“Lưu thầy thuốc khả thần, ta trong thôn có người hoạn mạn tính thận bệnh, không biết nhìn bao nhiêu thầy thuốc, tìm bao nhiêu tiền, cũng chưa có thể trị hảo, trước một đoạn thời gian ôm thử xem xem thái độ đến tìm Lưu thầy thuốc xem bệnh, không nghĩ tới uống mấy tề dược sau, thế nhưng tốt lắm rất nhiều.”

“Mạn tính thận bệnh nhưng là rất khó trị.”

“Đúng vậy! Cho nên nói Lưu thầy thuốc lợi hại.”

“Ta trong thôn có cái ngoan cố tính bệnh ngoài da, ngươi không biết a, kia làn da quả thực là vô cùng thê thảm, cũng là đến Lưu thầy thuốc bên này nhìn, uống mấy tề dược thì tốt rồi.”

“Đúng vậy, hơn nữa Lưu thầy thuốc cùng này khác thầy thuốc không giống với, hắn thái độ phi thường thân thiết hòa ái, khai dược cũng đều không quý. Nhưng thật ra này bò tâm ngoan, một cái hào sẽ bán một trăm khối.”

“……”

Hoạn giả ở bên ngoài chờ nhàm chán, tự nhiên khó tránh khỏi muốn nói chuyện phiếm, này nhất tán gẫu phát hiện bên người mọi người có ở trong này xem bệnh chữa khỏi trải qua, người người nhìn về phía phòng mạch trong ánh mắt chờ mong sắc càng phát ra nùng đứng lên.

Một truyền mười, mười truyền trăm, xem ra Lưu Nhất Duy danh khí là đánh ra, Hạ Vân Kiệt nghe mọi người nghị luận ào ào, nhìn bọn họ người người trên mặt tràn ngập chờ mong, tuy rằng sớm đã dự đoán được luôn luôn như vậy một ngày, nhưng đối với này tốc độ còn là cảm thấy một tia kinh ngạc.

Trong lòng cảm khái, Hạ Vân Kiệt đang muốn đi vào khi, chỉ thấy một trẻ tuổi nam tử mạt một bả đầy mặt, trên trán còn dài vài cái thanh xuân đậu, cùng một vị một thân hàng hiệu, trên cổ tay đội một cái Patek Philippe đồng hồ, mặt mang ngạo sắc, nhưng thần sắc có điểm tiều tụy người trẻ tuổi đã đi tới.

Kia trên trán dài thanh xuân đậu người trẻ tuổi, Hạ Vân Kiệt cảm thấy có vài phần quen mặt, suy nghĩ trong chốc lát mới đột nhiên nhớ tới nguyên lai là lần trước bồi Tô Chỉ Nghiên đi Thương Bắc huyện tìm gieo trồng linh dịch thảm thực vật căn cứ, ở Thương Bắc huyện cao tốc đoạn phục vụ trạm gặp được một vị công tử ca.

Vị công tử này ca ở phục vụ trạm toilet cửa gặp được Tô Chỉ Nghiên, gặp sắc nảy lòng đùa giỡn nàng lại bị Hạ Vân Kiệt giáo huấn một chút, lại nói tiếp còn có điểm quá tiết.

Mơ hồ trung, Hạ Vân Kiệt còn nhớ rõ hắn họ Mã.

Kia họ Mã tên lúc này tâm tư tựa hồ đều tại kia mặt mang ngạo sắc người trẻ tuổi trên người, một đường đi tới thỉnh thoảng nói với hắn lời hay, trên mặt mang theo nịnh nọt lấy lòng tươi cười.

“Tăng ca chính là nơi này, ngài yên tâm, Lưu thầy thuốc y thuật cao minh, hắn khẳng định có thể trị tốt ngươi ù tai vấn đề.” Họ Mã tên một bên mang theo kia Tăng ca trực tiếp lướt qua người xếp hàng, thẳng đến phòng mạch mà đi, một bên mặt mang lấy lòng biểu tình nói.

“Ân!” Tăng ca từ chối cho ý kiến điểm gật đầu.

Nói lời này khi, họ Mã tên đã muốn mang theo Tăng ca đi tới phòng mạch, sau đó thân thủ chuẩn bị trực tiếp đẩy cửa ra.

Kia nguyên bản lập tức sẽ sắp xếp đến một trung niên nữ tính hoạn giả thấy thế sẽ không vui, nói:“Người trẻ tuổi, mọi người đều là ấn dãy số xếp hàng, ngươi chen ngang là không đúng.”

“Chính là, mọi người đều xếp hàng, ngươi cũng muốn xếp hàng!” Này khác người mặt sau cũng đều đi theo nói.

Thấy mọi người ào ào ra tiếng chỉ trích, kia thần sắc ngạo mạn nam tử sắc mặt rõ ràng có chút khó coi xuống dưới, mà kia họ Mã tên thấy thế tắc quay đầu hướng phía sau người hung hăng nhìn lướt qua, mắt lộ ra hung quang nói:“Nhượng cái gì nhượng? Cái gì dãy số không dãy số, ta đã sớm cùng Lưu thầy thuốc hẹn tốt lắm.”

Họ Mã tên như vậy trừng mắt, mặc dù có người sợ hãi, nhưng càng nhiều nhân cũng là buồn bực, nhất là vị kia lập tức muốn đến phiên vị kia trung niên nữ tính hoạn giả, mặt tức giận sắc, há mồm đã nghĩ mắng hắn, bất quá hắn người bên người lại giữ nàng lại thấp giọng

nói:“Nói ít đi một câu, hắn là Mã cục trưởng con trai.”

“Mã cục trưởng, cái nào Mã cục trưởng?” Có người thấp giọng hỏi nói.

“Huyện công an cục cục trưởng.” Có nhân trả lời.

“Huyện công an cục cục trưởng!” Này trả lời nhất thời làm cho vốn mắt lộ ra sắc mặt giận dữ, muốn tìm kia họ mã tên lý luận hoạn giả cùng người nhà đều ào ào ngậm miệng lại, trong mắt toát ra một tia giận mà không dám nói gì ánh mắt.

Tới nơi này xem bệnh còn là người địa phương chiếm đa số, bọn họ tự nhiên là không dám đắc tội công an cục cục trưởng con trai, về phần người bên ngoài, người ở tha hương lại nào dám đắc tội như vậy một vị lợi hại địa đầu xà!

Thấy mọi người toàn ngậm miệng lại, trong mắt toát ra giận mà không dám nói gì ánh mắt, kia họ mã nam tử không chỉ có không cảm thấy cảm thấy thẹn, ngược lại mặt lộ vẻ đắc ý sắc, mà kia nguyên bản thần sắc ngạo mạn Tăng ca cũng tựa hồ sớm thói quen loại này trường hợp, thấy thế khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh, theo họ mã nam tử đẩy cửa ra, không vội không chậm chạp mại đi vào.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 686 : Muốn gọi điện thoại đi ra ngoài gọi

Vì bận tâm bệnh nhân riêng tư, cũng vì xem bệnh không bị người đã quấy rầy, từ hoạn giả chen chúc mà đến sau, Lưu Nhất Duy liền lập quy củ. Xem bệnh khi cửa phòng mạch thủy chung là đóng cửa, chỉ có người ở bên trong xem xong đi ra ngoài, bên ngoài người mới có thể ấn số tiến vào.

Chính là hôm nay hiển nhiên có người không hợp quy củ, không gõ cửa liền trực tiếp đẩy tiến vào, chính dựa bàn cấp bệnh nhân khai phương thuốc Lưu Nhất Duy có chút không vui ngẩng đầu hướng đẩy cửa vào hai người nhìn lại.

“Còn mời các ngươi trước đi ra ngoài chờ một chút, chờ vị này bệnh nhân sau khi rời khỏi đây các ngươi tái tiến vào.” Lưu Nhất Duy dừng viết phương thuốc, ấn hạ tâm đầu không vui đối kia hai người trẻ tuổi nói.

Kia Tăng ca gặp Lưu Nhất Duy muốn thỉnh bọn họ trước đi ra ngoài, trên mặt lộ ra một tia không vui, mà kia Mã cục trưởng con trai tắc có điểm bị quét mặt cảm giác, sắc mặt trầm xuống, trực tiếp tự giới thiệu nói:“Ta ba là Mã Thuận Thụ, vị này là tỉnh công an thính Tăng trưởng phòng con trai.”

Gặp họ Mã tên tự giới thiệu, hiển nhiên có uy hiếp khoe ra ý, Lưu Nhất Duy trong mắt rõ ràng lóe ra một tia chán ghét sắc, bất quá hắn là người từng trải, góc cạnh sớm không có Cố Thiến Lâm, Đới Vĩnh Chu hai người trẻ tuổi như vậy sắc bén, cũng là không nghĩ khởi tranh cãi, hướng về phía tưởng mở miệng Cố Thiến Lâm sử cái ánh mắt, cười nói:“Nguyên lai là Mã cục trưởng công tử cùng tỉnh thính lãnh đạo, kia mời các ngươi hơi chút chờ một chút.”

Gặp chính mình vừa báo gia môn, Lưu Nhất Duy thái độ rõ ràng chuyển hảo, kia họ Mã tên trên mặt lộ ra một tia đắc ý sắc, mà Tăng ca sắc mặt cũng rõ ràng chuyển hoãn, sau đó đỉnh đạc kéo trương ghế dựa ngồi ở bên cạnh chờ. Chính là trong lòng hai người lại còn là ẩn ẩn có điểm không vui ý, cảm thấy Lưu Nhất Duy thái độ còn chưa đủ nhiệt tình, hẳn là lập tức trước cho bọn hắn xem bệnh. Bất quá dù sao cũng là đến xem bệnh, có cầu cho Lưu Nhất Duy, nếu Lưu Nhất Duy đã muốn làm cho bọn họ ở bên cạnh chờ, bọn họ cũng là không tốt biểu hiện quá mức bá đạo.

Rất nhanh Lưu Nhất Duy viết tốt lắm phương thuốc, lại rất đối hoạn giả dặn dò một phen cũng đuổi rồi hắn sau, thế này mới cười đối hai người nói:“Xin hỏi các ngươi đăng ký đan đâu?”

“Đăng ký đan? Nhiều người ta sẽ không treo.” Họ Mã tên sắc mặt hơi hơi trầm xuống, trong mắt lóe ra một tia tức giận sắc nói.

Ở hắn xem ra, chính mình thân là công an cục cục trưởng con trai, mang tỉnh thính lãnh đạo con trai đến nho nhỏ trung y viện xem cái bệnh, lại nói tiếp còn là coi trọng trung y viện, thế nào còn cần khó khăn chuyên môn xếp hàng đăng ký a? Thậm chí họ Mã tên ngay cả trung y viện lãnh đạo cũng chưa tìm, hiển nhiên là cho rằng bằng chính mình ở Thương Bắc huyện hàng đầu cũng đã xa xa vậy là đủ rồi.

Này cũng dễ dàng lý giải, công an cục ở quốc nội hướng tới là cường thế ngành, so với phân công quản lý bệnh viện vệ sinh cục cường thế không ít. Họ Mã tên phụ thân là Thương Bắc huyện công an cục cục trưởng, tự nhiên có hắn cuồng ngạo địa phương.

“Thực xin lỗi, Mã tiên sinh, Tăng tiên sinh, đi làm trong

lúc bằng hào xem bệnh là quy củ. Đương nhiên nếu các ngươi là tan tầm thời gian tìm ta xem bệnh, đó là không sao cả, đó là ta tư nhân thời gian, ta cũng vậy rất thích ý cấp Tăng tiên sinh chẩn đoán một phen.” Lưu Nhất Duy gặp hai người thế nhưng ngay cả hào cũng chưa treo liền xông tới, sắc mặt không khỏi khẽ biến, bất quá dù sao hai người đều có chút đến đây, Lưu Nhất Duy còn là không nghĩ gây chuyện, cho nên nói này lời nói khi trên mặt còn là mang theo mỉm cười, ngữ khí cũng uyển chuyển khách khí, thậm chí cũng minh xác tỏ vẻ hắn có thể ở lén miễn phí cấp Tăng ca xem bệnh.

“Lưu Nhất Duy, ngươi đây là cái gì ý tứ? Đừng tưởng rằng treo cái chuyên gia danh hiệu liền ngưu bức hò hét, đừng quên nơi này là Thương Bắc huyện! Ở Thương Bắc huyện còn không có người dám không cho ta Mã Kì Huy mặt mũi !” Tuy rằng Lưu Nhất Duy đã muốn nói được đủ khách khí, cũng đã muốn đủ cấp Mã Kì Huy mặt mũi, nhưng Mã Kì Huy lại hoàn toàn không như vậy cho rằng, hắn cảm giác Lưu Nhất Duy làm như vậy quả thực chính là trước mặt mọi người đánh hắn mặt, tức giận đến đều nhịn không được vỗ hạ cái bàn. Mà Tăng ca sắc mặt cũng trở nên rất là khó coi, hắn ba nhưng là tỉnh công an thính trưởng phòng, là chính nhi bát kinh xử cấp cán bộ, nếu phóng tới Thương Bắc huyện thì phải là Huyện trưởng, huyện ủy bí thư cấp bậc, không nghĩ tới đến một cái Thương Bắc huyện nho nhỏ trung y viện xem cái bệnh, thế nhưng cũng có người không cho mặt mũi.

Lưu Nhất Duy gặp Mã Kì Huy tức giận, tự nhiên sẽ không sợ hãi, hắn lão sư một cuộc điện thoại có thể trực tiếp làm cho Thương Bắc huyện phó Huyện trưởng tạm thời cách chức, Mã Kì Huy ba ba tuy rằng là huyện công an cục cục trưởng nhưng đối với hắn lão sư mà nói căn bản tính không được cái gì. Chính là không đến vạn bất đắc dĩ, Lưu Nhất Duy cũng không tưởng phiền toái lão sư, đương nhiên lão sư dạy bảo do ở bên tai, Lưu Nhất

Duy là quyết không cho phép có người như thế công khai phá hư xem bệnh quy củ.

Này không chỉ có là đối bệnh nhân cùng hắn Lưu Nhất Duy không tôn trọng, lại đối Lưu Nhất Duy lão sư không tôn trọng, bởi vì nơi này nhưng là hắn lão sư mang học sinh thực hành xem bệnh địa phương, lại khởi dung có người cậy thế xằng bậy?

Chính là đối phương dù sao có chút đến đây, Lưu Nhất Duy trong lúc nhất thời nhưng cũng cảm thấy một tia khó giải quyết, không biết nên như thế nào hóa giải.

“Chẳng lẽ công an cục cục trưởng con trai là có thể không nhìn bệnh viện quy định sao? Xem bệnh cũng không dùng đăng ký sao?” Lưu Nhất Duy làm việc lão thành, trầm được tính tình, nhưng Cố Thiến Lâm này tính cách hướng đến ngay thẳng, không chấp nhận được hạt cát mỹ nữ tiến sĩ lại kiềm chế không được tính tình, trực tiếp chỉ vào Mã Kì Huy cùng Tăng ca trách cứ nói.

Mã Kì Huy cùng Tăng ca gặp có người dám trách cứ bọn họ, vốn đang thực tức giận, bất quá chờ bọn hắn phát hiện nói chuyện là một vị khó gặp mỹ nữ thầy thuốc, lập tức liền hai mắt tỏa ánh sáng, trên mặt lộ ra một tia lỗ mãng ý cười nói:“Mỹ nữ, ngưu không ngưu bức không phải ta nói tính. Như vậy đi, ta kêu các ngươi Diệp viện trưởng lại đây, xem hắn nói như thế nào đi.”

Nói xong Mã Kì Huy lấy di động ra sẽ cấp Diệp Chính Thụy viện trưởng gọi điện thoại.

“Muốn gọi điện thoại đi ra ngoài gọi!” Đang lúc Mã Kì Huy tròng mắt một bên mê đắm ở Cố Thiến Lâm trên người đảo quanh, một bên đắc ý dào dạt lấy di động ra khi, một đạo chân thật đáng tin thanh âm đột nhiên theo cửa vang lên.

Một người trẻ tuổi cất bước đi đến, không phải người khác đúng là Hạ Vân Kiệt.

Gặp hồi lâu không thấy lão sư đột nhiên xuất hiện, Cố Thiến Lâm ba người tất cả đều hai mắt sáng ngời, cuống quít đứng lên.

“Tiểu tử là ngươi!” Mã Kì Huy cùng Tăng ca lúc này đã muốn quay đầu ánh mắt hung ác căm tức bắn thẳng đến Hạ Vân Kiệt, đổ cũng chưa chú ý tới Lưu Nhất Duy ba người thái độ biến hóa, hơn nữa Mã Kì Huy ánh mắt rơi xuống đến Hạ Vân Kiệt trên mặt, nhất thời như thấy thù sâu như biển địch nhân bình thường, chỉ vào hắn mặt lộ vẻ dữ tợn sắc, hai mắt lại hung mang lộ.

Đối với Mã Kì Huy mà nói, lần trước ở cao tốc phục vụ trạm chuyện đã xảy ra tuyệt đối là vô cùng nhục nhã, chính là lúc ấy Hạ Vân Kiệt xuất thủ phi thường ngoan, trực tiếp bẻ gãy tay hắn, vừa ngoan ngoan đem hắn gạt ngã ở, sợ tới mức hắn cùng hai vị thủ hạ đều mộng ở, chờ bọn hắn phục hồi tinh thần lại khi, Hạ Vân Kiệt cùng Tô Chỉ Nghiên sớm đã nghênh ngang mà đi. Mã Kì Huy sau muốn tìm hắn tính sổ cũng không địa phương tìm, bất quá tìm Hạ Vân Kiệt báo thù tâm tư, Mã Kì Huy cũng là vẫn cũng chưa các hạ, cho nên nay vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt, hắn lập tức liền nhận thức đi ra.

“Xem ra, Mã công tử là tốt lắm vết sẹo đã quên đau, như thế nào còn muốn đến một lần?” Hạ Vân Kiệt cười nhẹ, ánh mắt cố ý vô ý dừng ở tay hắn cổ tay phía trên.

Mã Kì Huy gặp Hạ Vân Kiệt ánh mắt dừng ở tay hắn, nhớ tới hắn ra tay ngoan kính, trong đầu lóe ra một tia ý sợ hãi, trong lúc nhất thời nhưng thật ra không dám giống phía trước như vậy kiêu ngạo.

“Tiểu Mã, tiểu tử này là ai?” Tăng ca gặp Mã Kì Huy rõ

ràng cùng Hạ Vân Kiệt có cừu oán, nhưng tựa hồ lại có chút kiêng kị, trong mắt nhưng thật ra toát ra một tia thận trọng ý.

Nho nhỏ trong sơn thành bệnh viện một gã trung y chuyên gia, hắn Tăng ca đương nhiên có thể không để ở trong mắt, khí diễm kiêu ngạo một ít cũng là vô phương, bất quá ngay cả Mã Kì Huy đều phải kiêng kị người, hắn Tăng ca đã có thể không dám đại ý.

“Có chút qua lại, bất quá cái gì đến đây ta không biết.” Đối mặt Tăng ca Mã Kì Huy đổ không dám mò mẩm, ăn ngay nói thật nói.

Hạ Vân Kiệt lại không tái để ý tới hai người, mà là tự cố tự lướt qua bọn họ hướng phòng mạch nội ốc đi đến.

Trung y bệnh viện thầy thuốc không nhiều lắm, làm công nơi sân nhưng thật ra dư dả, hơn nữa nay Lưu Nhất Duy lại lên cấp thành trung y viện chiêu bài nhân vật, hắn chuyên gia phòng mạch còn chuyên môn tìm một cái thay quần áo cùng phòng nghỉ. Hạ Vân Kiệt đó là tiến buồng trong đổi mới áo dài trắng.

Gặp Hạ Vân Kiệt trực tiếp tiến nội ốc, Cố Thiến Lâm tắc vội vàng theo vào đi, chuẩn bị giúp hắn lấy áo dài trắng. Gặp mỹ nữ đi theo đi vào, Mã Kì Huy cùng Tăng ca trong mắt đều toát ra một tia ghen ghét, mà Lưu Nhất Duy lúc này lại trực tiếp mặt băng bó hướng hai người nói:“Mã tiên sinh, Tăng tiên sinh, còn mời các ngươi đi ra ngoài không cần quấy rầy ta xem bệnh.”

Nếu lão sư đều đã muốn hạ lệnh, Lưu Nhất Duy tự nhiên sẽ không lại có cái gì cố kỵ, lại càng không sẽ cho bọn họ cái gì hoà nhã sắc.

Gặp Lưu Nhất Duy lại hạ khu trục lệnh, Mã Kì Huy cùng vị kia Tăng ca sắc mặt đều trở nên rất khó xem. Hơn

nữa Mã Kì Huy lại tức giận đến chỉ vào Lưu Nhất Duy nói:“Lưu Nhất Duy, ngươi cho ta chờ xem!”

Nói xong hai người xoay người bước đi, xoay người là lúc, bọn họ nhìn đến vừa rồi kia người trẻ tuổi mặc áo dài trắng đi ra.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 687 : Dựa thế áp người

“Nguyên lai chính là cái thực tập sinh!” Mã Kì Huy cùng Tăng ca thấy thế khóe miệng đều gợi lên một chút miệt thị cười lạnh, bất quá sắc mặt cũng là càng phát ra khó coi.

Một cái là huyện công an cục cục trưởng con trai, một cái tỉnh công an thính pháp chế phòng trưởng phòng con trai, mặc dù ở Giang Nam tỉnh không coi là lợi hại nha nội, nhưng ở Thương Bắc huyện tuyệt đối là nhất đẳng nhất nha nội, không nghĩ tới hôm nay lại bị Thương Bắc huyện trung y viện một thực tập sinh cấp quát mắng, bọn họ sắc mặt có thể đẹp mặt mới là lạ? Hơn nữa Mã Kì Huy phía trước còn bị Hạ Vân Kiệt đánh gãy qua tay, tự nhiên càng phát ra phẫn nộ.

Bất quá Mã Kì Huy nếm qua Hạ Vân Kiệt mệt, cũng là hiểu được hắn lợi hại, không dám trực tiếp động thủ.

“Tiểu Mã, ta xem ngươi này công an cục cục trưởng con trai thật đúng là mẹ nó đủ uất ức, ngay cả cái chính là huyện trung y viện chuyên gia cũng không điểu ngươi, còn có kia tiểu tử, ngươi rất giống còn có điểm sợ hắn.” Ra cửa phòng, Tăng ca không nể mặt nhìn hắn ánh mắt đều có điểm vui sướng khi người gặp họa, còn kém vỗ tay trầm trồ khen ngợi bộ dáng, sắc mặt cực kì khó coi nhìn Mã Kì Huy trào phúng nói.

“Sợ cái rắm, bất quá kia tiểu tử thân thủ có điểm lợi hại, không thể trực tiếp cùng hắn chơi cứng rắn. Bất quá hiện tại nếu biết hắn là trung y viện thực tập sinh, ta muốn không đem hắn đùa chết, ta sẽ không họ Mã. Còn có kia chó má Lưu chuyên gia cũng giống nhau, mẹ nó, ở Thương Bắc huyện cũng dám cùng lão tử tự cao tự đại!” Mã Kì Huy xanh mặt, nghiến răng nghiến lợi nói.

“Hắc hắc, muốn chơi bọn họ, tính ta một cái! Còn có kia mỹ nữ thầy thuốc.” Tăng ca nói đến mặt sau trong mắt toát ra mê đắm ánh mắt.

“Hắc hắc, kia nữ thầy thuốc thật đúng là mẹ nó đúng giờ, ta trước kia như thế nào cũng chưa phát hiện đâu.” Mã Kì Huy cũng đi theo toát ra mê đắm bộ dáng.

“Hiện tại phát hiện cũng không muộn a! Liền nhìn ngươi này Mã đại thiếu có bản lĩnh hay không thu phục.” Tăng ca nói.

“Ở Thương Bắc huyện còn không có ta Mã Kì Huy muốn làm không chừng nữ nhân.” Mã Kì Huy ngưu bức hò hét nói.

“Trước thiếu mẹ nó cho ta xuy ngưu, ngươi ngay từ đầu cũng nói kia Lưu chuyên gia như thế nào như thế nào ngưu bức, nói khẳng định có thể trị tốt của ta bệnh, hiện tại đâu?” Gặp Mã Kì Huy ngưu bức hò hét bộ dáng, Tăng ca nhớ tới chuyện vừa rồi, trong lòng liền đặc khó chịu, nhịn không được châm chọc nói.

Mã Kì Huy bị châm chọc hơi hơi lộ ra một tia xấu hổ sắc, bất quá rất nhanh liền lộ ra một chút âm ngoan sắc nói:“Tăng ca ngươi yên tâm, ta hiện tại đã kêu người thu thập bọn họ.”

“Ta dựa vào, Tiểu Mã ngươi nhưng đừng xằng bậy, nơi này là bệnh viện, sự tình nháo lớn, ngươi ta không thiếu được muốn chịu lão đầu một chút thoá mạ.” Tăng ca tuy rằng cũng hận không thể hiện tại hãy thu thập cái gì chó má Lưu chuyên gia bọn họ, nhưng đúng là vẫn còn biết điểm đúng mực.

“Yên tâm Tăng ca, ta còn không như vậy ngốc. Ta tìm bọn họ viện trưởng đi, ta đổ muốn nhìn một chút viện trưởng ra mặt, bọn họ còn như thế nào túm!” Mã Kì Huy

nói.

Tăng ca nghe vậy nhìn Mã Kì Huy liếc mắt một cái, khóe miệng gợi lên một chút âm hiểm mỉm cười, nói:“Ta thảo, xem ra tiểu tử ngươi còn là có điểm môn đạo, hiểu được dựa thế phát lực.”

“Đó là đương nhiên! Vừa rồi chính là không nghĩ như vậy phiền toái thôi, không nghĩ tới kia chó má Lưu chuyên gia thế nhưng không biết điều.” Mã Kì Huy khóe miệng gợi lên một chút đắc ý sắc.

Khi nói chuyện hai người đi tới trung y viện viện trưởng Diệp Chính Thụy văn phòng cửa, chính là cửa phòng làm việc đóng chặt, hiển nhiên Diệp Chính Thụy không ở.

Mã Kì Huy gặp Diệp Chính Thụy không ở, đang chuẩn bị đào di động cho hắn gọi điện thoại, nhìn đến một gã có chút hói đầu trung niên nam tử vẻ mặt mang cười nghênh diện đi tới.

Gặp kia hói đầu nam tử mặt mang tươi cười chào đón, Mã Kì Huy lại đem di động nhét trở về.

Mã Kì Huy vừa mới đem di động một lần nữa thu hồi đến, hói đầu nam tử đã muốn nhiệt tình hướng hắn vươn hai tay, cười nói:“Mã khoa trưởng hôm nay như thế nào có rảnh đến chúng ta này tiểu bệnh viện thị sát công tác a?”

Năm gần đây ở người trẻ tuổi giữa lưu truyền một câu, kêu “Học giỏi toán lý hoá, không bằng có cái quan ba ba.”, những lời này mặc dù có chút cực đoan, nhưng nhất ngữ nói toạc ra hiện nay xã hội một loại hiện tượng. Tựa như Mã Kì Huy, năm gần đây bất quá hai mươi bốn tuổi, trung học tốt nghiệp chỉ khảo cái bất nhập lưu trường cao đẳng, tốt nghiệp sau cầm trường cao đẳng

văn bằng, dựa vào huyện công an cục cục trưởng phụ thân an bài, trực tiếp vào không biết bao nhiêu sinh viên chưa tốt nghiệp kiếm phá đầu đều tễ không đi vào huyện tài chính cục. Cái này cũng chưa tính cái gì, trường cao đẳng văn bằng Mã Kì Huy tiến vào tài chính cục công tác gần một năm, liền theo một gã làm việc khoa viên tấn chức làm tài chính cục kinh tế kiến thiết khoa phó khoa trưởng. Tuy rằng này phó khoa trưởng chính là huyện tài chính cục bên trong phòng phân chia, cũng không phải chân chính phó khoa cấp cán bộ, nhưng là đã muốn là rất nhiều công chức cả đời đều không thể đạt tới độ cao, càng đừng nói còn là chính phủ ngành trung cực kì đứng đầu tài chính cục.

Hói đầu trung niên nam tử hiển nhiên nhận thức Mã Kì Huy, cũng biết hắn bối cảnh, cho nên há mồm liền xưng hô hắn là Mã khoa trưởng, hơn nữa còn khen tặng nói hắn là lãnh đạo đến thị sát công tác.

“Ta tính cái gì nha, chính là tài chính cục một cái chạy chân tiểu la la, giống như ngươi Vương viện trưởng phía dưới quản vài chục hào nhân.” Mã Kì Huy cười cùng hói đầu nam tử nắm tay, sau đó thay song phương giới thiệu nói:“Ta đến giới thiệu một chút, vị này là tỉnh công an thính pháp chế phòng Tăng trưởng phòng con trai Tăng Tiểu Tiến, hiện tại ở tỉnh tư pháp thính đi làm, Tăng ca, vị này là trung y học viện Vương Nguyên Thông phó viện trưởng, hắn nữ nhi đã ở chúng ta huyện tài chính cục công tác.”

“Nguyên lai là tư pháp thính lãnh đạo, hạnh ngộ hạnh ngộ.” Nghe nói trước mắt vị này cùng Mã Kì Huy trạm cùng nhau dĩ nhiên là tỉnh công an thính pháp chế phòng trưởng phòng con trai, so với Mã Kì Huy đến đây còn muốn đại, Vương Nguyên Thông phó viện trưởng lại là vẻ mặt nhiệt tình chủ động thân thủ gắt gao cầm Tăng Tiểu Tiến tay.

“Vương viện trưởng khách khí.” Tăng Tiểu Tiến không lạnh không đạm theo Vương viện trưởng nắm xuống tay, nói.

“Diệp viện trưởng hôm nay đi Giang Châu thị. Hai vị đây là muốn tìm Diệp viện trưởng sao?” Cùng Mã Kì Huy cùng Tăng Tiểu Tiến nắm qua tay sau, Vương Nguyên Thông mặt mang nghi hoặc sắc hỏi.

“Tìm ngươi cũng là giống nhau.” Mã Kì Huy khoát tay nói.

“Tìm ta? Chẳng lẽ……” Vương Nguyên Thông nao nao, nhìn hai người chần chờ nói.

“Đúng vậy, ta gần nhất đột nhiên ù tai, nhìn không ít danh y nhưng hiệu quả cũng chưa dùng, hơn nữa gần nhất tựa hồ có xu cho nghiêm trọng dấu hiệu. Ngày hôm qua Tiểu Mã đến tỉnh thành công, ăn cơm khi trong lúc vô ý nói lên, hắn nói cho ta biết các ngươi Thương Bắc huyện Lưu Nhất Duy thầy thuốc y thuật cao minh, không ít nghi nan tạp chứng đến trong tay hắn đều chiếm được trị liệu, này không, ta liền cố ý chạy đến. Chính là không nghĩ tới, Lưu Nhất Duy thầy thuốc cái giá rất lớn a, này không chỉ có thể đến tìm Vương viện trưởng ngươi hỗ trợ.” Tăng Tiểu Tiến nói, nói xong lời cuối cùng một câu khi trong giọng nói rõ ràng lộ ra bất mãn châm chọc ý.

Nói đến cũng khéo, này Vương Nguyên Thông phó viện trưởng vừa vặn cùng Lưu Nhất Duy có chút quá tiết. Lưu Nhất Duy làm nghề y gần hai mươi năm, vẫn không có thể bình thượng phó chủ nhiệm thầy thuốc chức danh, cùng hắn ở trong đó làm khó dễ có rất lớn quan hệ. Chính là từ Lưu Nhất Duy đọc nghiên sau, ở y thuật có đột nhiên tăng mạnh dấu hiệu, tìm hắn xem bệnh người càng đến càng nhiều, hơn nữa đoạn thời gian trước còn tại trung y quốc tế học thuật nghiên cứu thảo luận hội phát ngôn, trong lúc nhất thời hào quang diệu

nhân, Vương Nguyên Thông trong lòng tuy rằng ghen tị vạn phần, cũng tưởng tiếp tục đè nặng hắn, nhưng cuối cùng bởi vì Lưu Nhất Duy hào quang rất thịnh, lại có Diệp Chính Thụy viện trưởng toàn lực duy trì, đoạn thời gian trước rốt cục bị Lưu Nhất Duy như nguyện lấy thường bình thượng phó chủ nhiệm thầy thuốc chức danh, hơn nữa nhanh chóng lên cấp làm trung y viện chiêu bài chuyên gia, mỗi ngày người đến tìm hắn xem bệnh nối liền không dứt.

Vương Nguyên Thông trơ mắt nhìn Lưu Nhất Duy hào quang càng ngày càng nhiều chói mắt, trừ bỏ ghen tị lại không hề này hắn biện pháp. Hôm nay nghe Tăng Tiểu Tiến như vậy vừa nói, hai mắt không khỏi mạnh sáng ngời, lập tức theo Tăng Tiểu Tiến ngữ khí, bình tĩnh mặt nói:“Tăng lãnh đạo ngươi đừng sinh khí, ta hiện tại liền mang bọn ngươi đi qua, này Lưu Nhất Duy gần nhất thật sự là càng ngày càng kỳ cục.”

Mã Kì Huy cùng Tăng Tiểu Tiến dù sao tuổi trẻ, còn không biết Vương Nguyên Thông gần nhất cũng đang phiền lòng phải như thế nào áp chế Lưu Nhất Duy, nay bọn họ vừa đến, vừa vặn cho hắn một cái dựa thế cơ hội. Nếu Lưu Nhất Duy biết điều, kia Vương Nguyên Thông không chỉ có người cơ hội đè ép áp hắn khí diễm, cũng thuận đường bán một cái nhân tình cấp Mã Kì Huy cùng Tăng Tiểu Tiến, nếu Lưu Nhất Duy còn là một bộ thối tính tình, kia tự nhiên là cùng Mã Kì Huy cùng Tăng Tiểu Tiến kết thù hội càng sâu, Vương Nguyên Thông tự nhiên vui nhìn thấy kết quả này, thuận đường Mã Kì Huy cùng Tăng Tiểu Tiến còn là thiếu hắn một cái nhân tình, cho nên vô luận tình thế như thế nào phát triển, đối với Vương Nguyên Thông mà nói đây đều là một cục đá hai con chim hảo cơ hội.

“Vậy phiền toái Vương viện trưởng.” Mã Kì Huy cùng Tăng Tiểu Tiến xem Vương Nguyên Thông mặt lộ vẻ tức giận, quả thực đối Vương Nguyên Thông ấn tượng tốt,

đồng thời cũng âm thầm vui sướng khi người gặp họa cùng đắc ý.

Hừ, ngay cả các ngươi viện trưởng đều nịnh bợ lão tử, các ngươi thế nhưng cùng lão tử đấu, lão tử còn không đùa chết ngươi!

“Lưu chuyên gia, hiện tại đầu năm nay giống ngươi tốt như vậy thầy thuốc thực không nhiều lắm a, ngươi cần phải cẩn thận một chút, vừa rồi kia hai tiểu tử đều không phải cái gì hảo đến đây a!” Lưu Nhất Duy chuyên gia phòng mạch, làm Lưu Nhất Duy khai hảo phương thuốc, đối hoạn giả vẻ mặt ôn hoà một phen dặn dò sau, vị kia hoạn giả mặt mang lo lắng sắc nói.

“Ha ha, cảm ơn đại tỷ quan tâm. Mặc kệ bọn họ cái gì đến đây, ta ấn quy củ xem bệnh tổng không có việc gì tình.” Lưu Nhất Duy cười nói, khóe mắt dư quang lại theo bản năng vụng trộm ngắm bên cạnh lão sư liếc mắt một cái, trong lòng không khỏi âm thầm cảm khái, may mắn chính mình có như vậy một vị lão sư, nếu không chính mình thứ lập tức đắc tội hai vị nha nội, về sau ngày khẳng định sẽ không quá. Bất quá hiện tại hẳn là lo lắng là bọn họ, hy vọng bọn họ có thể thức thời, nếu không……

Lưu Nhất Duy không có tiếp tục tưởng đi xuống, bởi vì hắn nhìn đến bệnh viện Vương Nguyên Thông phó viện trưởng chính mặt trầm như nước đi đến, mặt sau còn đi theo hai cái vẻ mặt đắc ý, giống như ăn định rồi hắn tiểu tử, đúng là Mã Kì Huy cùng Tăng Tiểu Tiến.

“Vương viện trưởng có chuyện sao?” Lưu Nhất Duy sắc mặt khẽ biến, biết rõ còn cố hỏi nói.

“Vị này Tăng Tiểu Tiến tiên sinh là tỉnh thành đến lãnh đạo, ngươi trước giúp hắn……” Vương Nguyên Thông trực tiếp lấy lãnh đạo chân thật đáng tin khẩu khí phân

phó nói.

“Xem bệnh không thành vấn đề, thỉnh vị này Tăng tiên sinh đưa ra đăng ký.” Lưu Nhất Duy thản nhiên nói.

Lưu Nhất Duy lời kia vừa thốt ra, Vương Nguyên Thông ba người sắc mặt đột nhiên biến.

“Lưu Nhất Duy, ngươi lời này là cái gì ý tứ? Ngươi trong mắt còn có không có ta này lãnh đạo ?” Vương Nguyên Thông sắc mặt khó coi trách cứ nói.

“Đương nhiên là có, bất quá cho dù ngươi là lãnh đạo cũng phải ấn quy củ xem bệnh không phải sao? Tốt lắm, Vương viện trưởng hiện tại là đi làm trong lúc, nếu ngươi không có này khác chỉ thị, còn thỉnh trước đi ra ngoài, bên ngoài còn có bệnh nhân chờ đâu.” Lưu Nhất Duy cùng Vương Nguyên Thông vốn sẽ không đúng đầu, hơn nữa nay có lão sư chỗ dựa, tự nhiên sẽ không khuất phục.

Chương 688 : Mau thành kẻ điếc

“Hảo, hảo, Lưu Nhất Duy ngươi túm, nhưng ta xem ngươi còn có thể túm vài ngày!” Vương viện trưởng gặp Lưu Nhất Duy chút mặt mũi cũng không cho hắn, tức giận đến trên mặt thịt đều đẩu cái không ngừng !

“Lưu thầy thuốc, vốn ta cũng không phải không nên tìm ngươi xem bệnh không thể, không phải chính là tiểu sơn thành một cái tiểu bệnh viện một gã trung y sao? Bất quá ngươi nếu cái giá lớn như vậy, như vậy một ngày nào đó, ta còn phi sẽ cho ngươi cầu vội tới ta xem bệnh!” Tăng Tiểu Tiến kiến chính mình tìm đến đây bệnh viện phó viện trưởng còn là vô dụng, rốt cục hoàn toàn thẹn quá thành giận, nhìn Lưu Nhất Duy mục thấu ngoan sắc nói.

Này đối với hắn Tăng ca mà nói tuyệt đối là trước nay chưa có nhục nhã

“Lưu thầy thuốc ngươi không phải thực túm sao? Như vậy ta nói cho ngươi, người kia đoạn thời gian trước ở cao tốc phục vụ trạm đánh gãy quá tay của ta. Này vụ án là ở huyện công an cục bị quá án, vốn ta là tưởng chờ ngươi giúp Tăng ca xem qua bệnh sau tái cùng tiểu tử này tính nợ cũ, nếu lưu thầy thuốc thực sự một tay có thể trị lành Tăng ca bệnh, nói không chừng ta còn có thể giơ cao đánh khẽ phóng hắn một con ngựa. Nay xem ra là hoàn toàn không tất yếu. Bất quá như vậy cũng tốt, ta đã sớm muốn thu thập tiểu tử này.” Nói xong đồng dạng thẹn quá thành giận Mã Kì Huy xuất ra điện thoại di động, một bên bấm dãy số, một bên mặt lộ vẻ dữ tợn sắc đối Hạ Vân Kiệt cười lạnh nói:“Tiểu tử, ngươi sẽ chờ ngồi tù đi.”

Hạ Vân Kiệt gặp ba người một cái so với một cái kiêu ngạo, lại thấy bên ngoài đợi không ít người, mày không

khỏi cau, đứng lên.

“Tiểu tử, ngươi tưởng làm cái gì?” Gặp Hạ Vân Kiệt đột nhiên đứng lên, Mã Kì Huy sắc mặt không khỏi mạnh biến đổi, cước bộ theo bản năng sau này lui một bước, trong mắt lóe ra một tia kinh hoảng sắc.

Hắn nhưng là tự mình cảm thụ Hạ Vân Kiệt âm độc thủ đoạn, thật là có điểm sợ Hạ Vân Kiệt ác hướng đảm biên sinh, lại đối hắn ra tay.

“Yên tâm, đánh ngươi còn bẩn tay của ta, ta chỉ là đóng lại cửa mà thôi.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Ta đến đóng, ta đến đóng.” Gặp lão sư nguyên lai là chuẩn bị đóng cửa, không đợi Hạ Vân Kiệt khởi bước, Đới Vĩnh Chu đã muốn vội vàng đứng dậy tiến lên đóng cửa lại.

Gặp đồng dạng là thực tập sinh, Hạ Vân Kiệt uy vọng tựa hồ phá lệ cao, Mã Kì Huy ba người trong mắt đều lóe ra một tia kinh ngạc sắc, bất quá nhưng cũng không nghĩ nhiều.

“Tốt lắm, bên ngoài còn có rất nhiều bệnh nhân đang chờ, ta cũng không tưởng ở các ngươi trên người lãng phí thời gian, lại càng không tưởng đợi lát nữa có cảnh sát tới cửa.” Hạ Vân Kiệt gặp Đới Vĩnh Chu hỗ trợ quan môn, lại lần nữa ngồi trở lại vị trí, thản nhiên nói.

“Như thế nào tiểu tử, sợ hãi a tưởng cầu xin tha thứ ? Ta thảo, muốn tưởng cầu xin tha thứ ngươi con mẹ nó sẽ có cầu xin tha thứ thái độ, đừng chỉnh ngưu bức hò hét, túm nhị bát kinh, lão tử ghét nhất có người ở lão tử mặt!” Mã Kì Huy nghe vậy còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt khiếp đảm, lập tức khí thế liền xông lên, nhìn Hạ Vân Kiệt một bộ cao cao tại thượng nói.

“Miệng thực thối!” Hạ Vân Kiệt gặp Mã Kì Huy há mồm ngậm miệng lão tử, sắc mặt hơi hơi trầm xuống, tùy tay cầm lấy trên bàn bình mực nước nhất ném.

Kia bình mực nước công bằng vừa vặn đem Mã Kì Huy miệng nhét nghiêm kín, gấp đến độ hắn vội vàng thân thủ đi bạt bình mực nước.

Lại cứ kia bình mực nước tựa hồ có dính tính bình thường, Mã Kì Huy dùng sức rút vài cái cũng chưa có thể rút ra, ngược lại đau ô ô thẳng kêu.

Hạ Vân Kiệt giống như căn bản không thấy được Mã Kì Huy chật vật bộ dáng, thản nhiên nói:“Nghe nói các ngươi huyện Trương Thiên Hợp phó Huyện trưởng còn tại tạm thời cách chức trung, ngươi có biết vì cái gì sao 1”

Vốn chuẩn bị tiến lên giúp Mã Kì Huy việc Vương Nguyên Thông phó viện trưởng nghe vậy cả người đều nhịn không được chiến một chút, sắc mặt đều nháy mắt tái nhợt một phần.

Trương Thiên Hợp phó Huyện trưởng thân là phân công quản lý chữa bệnh vệ sinh, giáo dục các ngành lãnh đạo, hắn đột nhiên bị tạm thời cách chức chuyện này Vương Nguyên Thông thân là trung y viện phó viện trưởng đương nhiên biết. Bất quá Trương Thiên Hợp vì gì hội đột nhiên bị tạm thời cách chức, cụ thể nguyên nhân Vương Nguyên Thông cũng là không biết, hắn chỉ biết là chuyện này là tỉnh ủy thường ủy kiêm Giang Châu thị thị ủy bí thư Phùng Chính Thành ra mặt, mơ hồ nghe người ta nói hình như là Trương Thiên Hợp đắc tội một vị đại nhân vật, về phần vị đại nhân này vật là ai, ai cũng không thể nói rõ đến. Chính là Vương Nguyên Thông lại không nghĩ rằng, Hạ Vân Kiệt hội đột nhiên nhắc tới Trương Thiên Hợp, trong lòng không hiểu có một loại thật không tốt dự cảm.

Hạ Vân Kiệt tựa hồ cũng không tính Vương Nguyên Thông đám người trả lời, mà là tiếp tục nhìn Mã Kì Huy thản nhiên nói:“Nếu ngươi không nghĩ ngươi ba cũng giống nhau bị tạm thời cách chức, ngươi liền không chịu thua kém điểm, đừng không có việc gì cho ngươi ba tìm việc.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt lại chuyển hướng Tăng Tiểu Tiến, lắc lắc đầu, trong mắt toát ra một tia xem người sắp chết giống nhau nói:“Đều nhanh thành kẻ điếc, còn như vậy kiêu ngạo tính, xem ở của ngươi ngày lành dù sao cũng lập tức muốn tới đầu, ta cũng lười với ngươi so đo, đều đi thôi, đừng nữa đến quấy rầy Lưu thầy thuốc xem bệnh, nếu không cũng đừng trách ta không khách khí.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt giống đuổi ruồi bọ giống nhau, mặt lộ vẻ chán ghét không kiên nhẫn sắc phất phất tay.

Hạ Vân Kiệt phất tay là lúc, Mã Kì Huy đột nhiên liền rút ra nhét ở trong miệng bình mực nước, bất quá nhìn Hạ Vân Kiệt, hắn cũng rốt cuộc không có dũng khí kêu gào. Về phần kia Tăng Tiểu Tiến tắc hai mắt lại là giật mình lại là kinh hoảng nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt.

Tăng Tiểu Tiến rõ ràng nhớ rõ, về ù tai sự tình, ở đây trừ bỏ Mã Kì Huy cùng Vương Nguyên Thông phó viện trưởng, hắn căn bản là không cùng Hạ Vân Kiệt bọn họ nhắc tới, khả vì cái gì Hạ Vân Kiệt tựa hồ liếc mắt một cái liền nhìn thấu hắn vấn đề là ở lỗ tai đâu?

Tuy rằng đánh chết Tăng Tiểu Tiến cũng không tin tưởng chính mình hội tai điếc, nhưng Hạ Vân Kiệt hảo đề không đề cập tới cố tình nhắc tới lỗ tai phương diện, còn là làm cho Tăng Tiểu Tiến cảm thấy một loại nói không nên lời khủng hoảng.

“Còn không đều cút cho ta đản!” Hạ Vân Kiệt gặp ba

người giống như không có nghe đến chính mình trong lời nói bình thường, còn ngây ngốc ở phòng mạch, đột nhiên không nể mặt, lạnh giọng quát.

Hạ Vân Kiệt như vậy vừa quát, ba người tất cả đều đột nhiên thanh tỉnh lại đây, người người sắc mặt khó coi hung hăng trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, sau đó xoay người ra cửa phòng.

Ra cửa phòng, lại nhìn đến này phóng tới được chán ghét cùng vui sướng khi người gặp họa ánh mắt, ba người cảm thấy cả người không được tự nhiên, giống như bọn họ thành quá phố con chuột bình thường.

“Mẹ nó, Vương viện trưởng, kia thực tập thầy thuốc đến tột cùng cái gì đến đây? Ta như thế nào cảm giác con mẹ nó phá lệ tà môn a!” Vội vã thoát đi mọi người ánh mắt, trở lại Vương Nguyên Thông văn phòng, Tăng Tiểu Tiến sắc mặt cực kì khó coi hỏi.

“Hẳn là Giang Châu đại học trung y học viện học sinh.” Vương Nguyên Thông nghĩ nghĩ trả lời.

Về Hạ Vân Kiệt thân phận, ngay từ đầu Hồng viện trưởng liền công đạo quá Diệp Chính Thụy giữ bí mật. Hơn nữa Vương Nguyên Thông cùng Lưu Nhất Duy vốn là không hợp, lại làm sao đi quan tâm người của hắn, chỉ nghĩ đến Đới Vĩnh Chu bọn người là Giang Châu đại học trung y học viện học sinh, mượn Lưu Nhất Duy công tác chi liền tích lũy lâm sàng kinh nghiệm thôi.

“Mẹ nó, chính là một Giang Châu đại học trung y học viện học sinh, cũng dám nói lão tử hội biến thành kẻ điếc!” Tăng Tiểu Tiến kiến Vương Nguyên Thông nói Hạ Vân Kiệt chính là Giang Châu đại học trung y học viện một gã học sinh, ngoài miệng mắng liệt, trong lòng nhưng thật ra âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Dù sao, hắn vừa vặn mắc bệnh tai, mà Hạ Vân Kiệt lại vừa vặn nhắc tới tai điếc, còn là làm cho Tăng Tiểu Tiến trong lòng cảm thấy một tia bất an. Nay nghe Vương Nguyên Thông nói hắn chính là học sinh, Tăng Tiểu Tiến thế này mới hoàn toàn yên lòng.

“Tăng ca đừng nghe kia tiểu tử nói hươu nói vượn, nếu kia chó má Lưu chuyên gia làm dáng, cùng lắm thì hôm khác đi Giang Châu thị tìm Phùng lão giáo thụ nhìn xem đó là.” Mã Kì Huy nhu nhu miệng, oán hận nói.

Lại bị Hạ Vân Kiệt sửa chữa một lần, đến bây giờ cái miệng của hắn đều còn có điểm đau, lúc này Mã Kì Huy là thật đem Hạ Vân Kiệt cấp hận đến tận xương tủy đi.

“Mẹ nó, này không phải ngại quải Phùng lão giáo thụ hào phiền toái sao? Bằng không lại thế nào cần chịu bực này chó má khí!” Tăng Tiểu Tiến căm giận nói.

Mã Kì Huy cùng Tăng Tiểu Tiến trong lời Phùng lão giáo thụ tự nhiên đó là Phùng Văn Bác.

Phùng Văn Bác nguyên bản chính là trung y giới ngôi sao sáng cấp nhân vật, hàng năm bệnh nhân mộ danh đến tìm hắn xem bệnh nối liền không dứt. Này một năm đến lại Hạ Vân Kiệt nhiều mặt chỉ điểm, y thuật tự nhiên lại đề cao không ít, bệnh nhân mộ danh đến tìm hắn xem bệnh tự nhiên càng nhiều. Bất quá Phùng Văn Bác thân phận không giống tầm thường, hắn bản nhân cũng cực kì phản cảm bò tiểu thương, cho nên Giang Châu thị không ít bệnh viện, không ít danh y chuyên gia ký hiệu đều có bò tiểu thương ở đầu cơ trục lợi, chỉ có Phùng Văn Bác ký hiệu nhưng không có một cái bò tiểu thương dám đầu cơ trục lợi.

Nói đùa, đây chính là tỉnh ủy thường ủy kiêm Giang Châu thị thị ủy nhân vật số một lão ba, ai ăn Báo tử dám can đảm đầu cơ trục lợi hắn số!

Cũng đang bởi vì này dạng, cho dù lấy Tăng Tiểu Tiến thân phận, muốn tìm hắn lão nhân gia xem bệnh kia cũng phải thành thành thật thật xếp hàng đăng ký. Khả lại cứ hắn lão nhân gia số thập phần nhanh hết, không đề trước cái hai ba ngày đăng ký, căn bản là treo không đến hào. Tăng Tiểu Tiến ngại phiền toái, liền vẫn kéo, hơn nữa Tăng Tiểu Tiến cũng giống tuyệt đại đa số người Trung Quốc giống nhau, cả đời bệnh đầu tiên nghĩ đến chính là Tây y, ngay từ đầu đều là tìm Tây y xem, cũng không có nghĩ đến muốn tìm trung y. Nhìn một đoạn thời gian gặp ù tai thủy chung không thể tốt, nhưng lại có nghiêm trọng lên xu thế, Tăng Tiểu Tiến thế này mới nghĩ đến muốn tìm trung y. Nghĩ đến tìm trung y khi, ngay từ đầu Tăng Tiểu Tiến cũng không lo lắng Phùng Văn Bác, dù sao tỉnh thành danh trung y cũng rất nhiều, Tăng Tiểu Tiến cũng lười cố ý chạy đến Giang Châu đại học thứ nhất phụ thuộc bệnh viện xếp hàng đăng ký. Chính là nhìn không ít trung y còn là không có gì hiệu quả, Tăng Tiểu Tiến thế này mới nghĩ đến muốn tới Giang Châu thị tìm y. Đến trước một ngày, Tăng Tiểu Tiến vừa vặn đụng phải Mã Kì Huy. Mã Kì Huy có nghĩ rằng nịnh bợ Tăng Tiểu Tiến, hơn nữa Lưu Nhất Duy gần nhất ở Thương Bắc huyện thanh danh quả thật thực vang, liền khuyên bảo Tăng Tiểu Tiến vào Thương Bắc huyện xem bệnh. Tăng Tiểu Tiến ngẫm lại tìm Phùng Văn Bác xem bệnh quả thật phiền toái, hơn nữa tỉnh thành này danh y lại nói tiếp cũng người người đều là lão chuyên gia, cuối cùng nhưng cũng không gặp có bao nhiêu lợi hại, ngầm khó tránh khỏi cho rằng Phùng Văn Bác phỏng chừng cũng còn kém không nhiều lắm, Mã Kì Huy như vậy vừa nói, Tăng Tiểu Tiến trước hết chạy Thương Bắc huyện đến đây. Không nghĩ tới người ta một tiểu thị trấn nho nhỏ trung y thế nhưng căn bản không điểu hắn này tỉnh thành đến công tử ca.

“Phiền toái cũng không phiền toái, chính là chờ thời gian dài, không thể lập tức xem bệnh.” Mã Kì Huy nói.

“Thí nói, ở trong này có thể lập tức xem bệnh sao?” Tăng Tiểu Tiến mắt trợn trắng nói.

“Tăng ca ngươi trước đừng nóng giận,, sớm muộn gì có một ngày ta sẽ hung hăng thu thập bọn họ.” Mã Kì Huy mắt lộ ra hung quang nói.

“Sửa chữa? Kia tên nói cái gì Trương Thiên Hợp phó Huyện trưởng là chuyện gì xảy ra?” Tăng Tiểu Tiến đương nhiên cũng tưởng sửa chữa Hạ Vân Kiệt bọn họ, chính là hắn dù sao cũng là tỉnh thành đến, làm việc so với Mã Kì Huy này thổ bá vương nhưng thật ra thận trọng không ít, nghe vậy do dự hạ hỏi.

“Trương Thiên Hợp? Chuyện này ta cũng không phải rất rõ ràng. Chỉ biết là đột nhiên trong thị đến văn kiện yêu cầu tạm dừng Trương Thiên Hợp chức vụ, nghe nói là Phùng Chính Thành bí thư mở miệng.” Mã Kì Huy nghe vậy sắc mặt hơi hơi đổi đổi nói.

“Phùng Chính Thành bí thư mở miệng!” Tăng Tiểu Tiến nghe vậy không khỏi hít khẩu lãnh khí.

Phùng Chính Thành không chỉ có riêng chính là Giang Châu thị thị ủy bí thư, nhưng lại là Giang Nam tỉnh tỉnh ủy thường ủy, là Giang Nam tỉnh chân chính có thực quyền đầu sỏ chi nhất, cho dù Tăng Tiểu Tiến phụ thân là tỉnh thành lý quan, Phùng Chính Thành này tỉnh ủy thường ủy cũng là quản được đến.

“Hình như là như vậy, bất quá cụ thể là chuyện gì xảy ra Trương Thiên Hợp không nói, chúng ta cũng đều không rõ ràng lắm. Tăng ca ngươi sẽ không thực tin kia tiểu tử lời nói đi?” Gặp Tăng Tiểu Tiến thay đổi sắc mặt, Mã Kì Huy nhíu nhíu mày nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 689 : Vị nào thực tập sinh

“Tin cái rắm! Ngươi cho là Phùng Chính Thành là ai? Đó là tỉnh ủy thường ủy, cho dù tỉnh ủy bí thư Triệu Hưng Quân con trai thấy hắn đều khách khách khí khí tiếng kêu phùng thúc thúc, ngươi cảm thấy một trung y học viện học sinh có thể thỉnh động Phùng Chính Thành ra mặt bãi miễn một cái phó Huyện trưởng sao?” Tăng Tiểu Tiến nghe vậy hơi hơi giật mình, bất quá rất nhanh liền giận tái mặt mắng.

Miệng mắng, Tăng Tiểu Tiến trong lòng cũng là nhịn không được thầm mắng chính mình đầu óc nước vào, bởi vì vừa rồi hắn tựa hồ thực sự điểm bị Hạ Vân Kiệt lời nói cấp hù ở.

Đồng dạng ngầm mắng chính mình đầu óc nước vào còn có Vương Nguyên Thông, bởi vì vừa rồi hắn thật là là bị Hạ Vân Kiệt một phen nói cấp hách nhất đại khiêu, nay nghe Tăng Tiểu Tiến như vậy vừa nói, mới phát hiện chính mình thật đúng là mẹ nó đầu óc có vấn đề.

“Hắc hắc, Tăng ca nói là, nói là.” Mã Kì Huy gặp từng tiểu xuất phát hỏa, vội vàng cười làm lành nói.

Gặp Mã Kì Huy cười theo mặt, Tăng Tiểu Tiến sắc mặt thế này mới hơi hơi chuyển hoãn, bất quá như trước là vẻ mặt giận hiện ra sắc.

“Tăng ca ngươi yên tâm, chính là cái học sinh, mẹ nó cho dù thân thủ tái lợi hại, ta cũng làm cho hắn chịu không nổi.” Mã Kì Huy biết Tăng Tiểu Tiến trong lòng cùng chính mình giống nhau nghẹn một ngụm hỏa, cười làm lành một phen sau lại lấy ra điện thoại di động.

“Kia tiểu tử khẩu khí như vậy cuồng, nói không chừng thật là có điểm đến đây, đừng lật thuyền trong mương.”

Tăng Tiểu Tiến biết Mã Kì Huy chuẩn bị kêu công an cục người đến bắt người, thấy thế thân thủ ngăn cản hắn, sau đó đối Vương Nguyên Thông nói:“Vương viện trưởng, nếu người ở các ngươi bệnh viện thực tập, ngươi hẳn là dễ dàng điều tra hắn đến đây đi?”

“Không thành vấn đề, Lưu Nhất Duy mang học sinh tới nơi này thực tập là hướng Diệp viện trưởng chào hỏi, hắn hẳn là rõ ràng, hơn nữa hôm nay chuyện đã xảy ra cũng cần cùng Diệp viện trưởng hội báo một chút, ta hiện tại liền gọi điện thoại hỏi một chút xem.” Vương Nguyên Thông hôm nay cũng bị một bụng điểu khí, cũng đang nghĩ hướng Diệp viện trưởng cáo trạng, Tăng Tiểu Tiến này lời nói chính hợp hắn ý.

Nói xong Vương Nguyên Thông liền lấy di động ra cấp Diệp Chính Thụy viện trưởng gọi điện thoại.

Điện thoại vừa gọi thông, Vương Nguyên Thông liền thêm mắm thêm muối đem Lưu Nhất Duy tố cáo nhất trạng, nói hắn từ bình thượng phó chủ nhiệm thầy thuốc sau liền trở nên cuồng vọng tự đại, người nào cũng không để vào mắt. Không chỉ có chính hắn một phó viện trưởng nói chuyện một chút cũng không dùng được, liền ngay cả huyện, tỉnh lãnh đạo tử nữ cũng một chút cũng không điểu. Đương nhiên Vương Nguyên Thông trọng điểm miêu tả là ở Lưu Nhất Duy mạo phạm huyện, tỉnh lãnh đạo tử nữ sự tình. Vương Nguyên Thông rất rõ ràng Diệp Chính Thụy đang lúc tráng niên, còn là có một chút con đường làm quan khát vọng, tự nhiên hội căm tức trong bệnh viện thầy thuốc đắc tội huyện, tỉnh lãnh đạo.

“Này Lưu Nhất Duy thật đúng là cái tử cân não, chẳng lẽ sẽ không biết nói nhìn xem đối tượng biến báo một chút sao?” Quả nhiên Diệp Chính Thụy nghe vậy rất là căm tức nói.

“Hừ, hắn này không phải tử cân não mà là thị tài kiêu ngạo, cuồng vọng tự đại! Loại này thầy thuốc, ta xem phải chuyên môn mời dự họp công nhân viên chức hội nghị cho phê bình giáo dục, nếu tùy ý loại này tác phong đi xuống, chúng ta trung y viện về sau sớm hay muộn muốn hủy ở tay hắn.” Vương Nguyên Thông gặp Diệp Chính Thụy quả nhiên bị chính mình khơi mào cơn tức, mày hơi hơi một điều, tiếp tục cổ động nói.

“Lão Vương a, ngươi cái này nói được rất nghiêm trọng đi. Dù sao Lưu Nhất Duy y thuật quả thật cao minh, hiện tại chúng ta trung y viện thu vào có rõ ràng đề cao cũng chủ yếu là dựa vào hắn kéo. Này người có bản lĩnh luôn khó tránh khỏi có điểm thị tài kiêu ngạo, như vậy đi, chờ ta hôm nay trở lại bệnh viện, ta nhất định sẽ tìm hắn hảo hảo đàm nói chuyện.” Gặp Vương Nguyên Thông thế nhưng nói muốn chuyên môn mời dự họp công nhân viên chức hội nghị phê bình giáo dục Lưu Nhất Duy, Diệp Chính Thụy không khỏi nhíu mày nói.

Hắn đương nhiên là có điểm căm tức Lưu Nhất Duy thái độ, nhưng đồng thời Lưu Nhất Duy hiện tại cũng là trung y viện chiêu bài nhân vật, lại sao có thể như thế đối đãi hắn.

“Được rồi, nếu Diệp viện trưởng ngươi nói như vậy, ta cũng không hảo tái kiên trì. Bất quá Lưu Nhất Duy có vị thực tập sinh phải đuổi đi, không thể tái làm cho hắn tiếp tục ở lại chúng ta bệnh viện.” Vương Nguyên Thông kỳ thật cũng biết lấy Lưu Nhất Duy nay danh khí, cho dù Thương Bắc huyện trung y viện dung không dưới hắn, tự nhiên có này khác bệnh viện ước gì hắn đi ăn máng khác đi qua, cho nên biết thật muốn trực tiếp đối phó hắn có vẻ khó, cho nên gặp Diệp Chính Thụy là này thái độ cũng không có cảm thấy ngoài ý muốn, do dự hạ bất đắc dĩ trở về một câu, sau đó ngược lại nhắc tới Hạ Vân Kiệt sự tình.

Vương Nguyên Thông biết tương đối cho Lưu Nhất Duy, mặc kệ là Mã Kì Huy còn là Tăng Tiểu Tiến chân chính căm tức còn là kia thực tập sinh. Đương nhiên nếu xử lý kia thực tập sinh, kỳ thật cũng là tương đương với hung hăng đánh Lưu Nhất Duy một bàn tay.

“Thực tập sinh? Vị nào thực tập sinh?” Diệp Chính Thụy nao nao, bật thốt lên hỏi.

“Hình như là một vị họ Hạ.” Vương Nguyên Thông suy nghĩ lần tới nói.

“Hạ Vân Kiệt? Hắn hôm nay cũng đến đây?” Diệp Chính Thụy nghe vậy không khỏi hoảng sợ, lại bật thốt lên hỏi.

Trung y trong viện, trừ bỏ Lưu Nhất Duy bọn họ, chỉ có Diệp Chính Thụy biết Hạ Vân Kiệt kỳ thật không phải thực tập sinh mà là Giang Châu đại học trung y học viện phó giáo sư, Lưu Nhất Duy đạo sư, thậm chí ngay cả Hồng Văn Cảnh đối hắn đều rất là kính trọng. Hơn nữa Diệp Chính Thụy hiện tại cũng trên cơ bản đã muốn khẳng định, Lưu Nhất Duy y thuật đột nhiên đột nhiên tăng mạnh, hẳn là cùng hắn có rất đại quan hệ. Chính là cụ thể có bao nhiêu đại quan hệ, Diệp Chính Thụy cũng không đâu có, bởi vì Hạ Vân Kiệt thật sự rất tuổi trẻ, Diệp Chính Thụy tổng rất khó tin tưởng hắn có được phi thường cao minh y thuật.

“Đúng, chính là hắn! Hắn hôm nay không chỉ có đến đây, hơn nữa hắn thật to mạo phạm đắc tội Mã khoa trưởng cùng Tăng trưởng phòng con trai. Hiện tại bọn họ đều thực tức giận, Mã khoa trưởng đã muốn chuẩn bị báo cảnh, vì vậy Hạ Vân Kiệt trước kia liền từng động thủ đánh quá hắn. Cho nên, này thực tập sinh phải đuổi đi!” Vương Nguyên Thông bình tĩnh mặt nói.

“Lão vương, chuyện này ngươi không cần tham gia, từ chính bọn họ đi giải quyết đi.” Diệp Chính Thụy gặp quả

thật là Hạ Vân Kiệt, trên mặt lộ ra một tia ngưng trọng, trầm ngâm một lát, chỉ thị nói.

Tuy rằng Mã Kì Huy cùng Tăng Tiểu Tiến bối cảnh không đơn giản, nhưng Hạ Vân Kiệt bối cảnh đồng dạng không đơn giản. Ít nhất Hồng viện trưởng chính là tương đương với xử cấp cán bộ, trừ bỏ quyền lực ở ngoài, luận chức cấp cùng Mã Kì Huy cùng Tăng Tiểu Tiến phụ thân là tương xứng.

“Vì cái gì? Này thực tập sinh có phải hay không có chút đến đây?” Vương Nguyên Thông cố ý nhắc tới Hạ Vân Kiệt vốn cũng tồn tham Diệp Chính Thụy khẩu khí dụng ý, nay gặp Diệp Chính Thụy thế nhưng trực tiếp gọi hắn không cần tham gia chuyện này, không khỏi sắc mặt đại biến, vội vàng hỏi.

“Hắn cùng Hồng Văn Cảnh viện trưởng có chút quan hệ.” Diệp Chính Thụy do dự hạ, hơi hơi lộ ra nói.

“Hắn cùng Hồng Văn Cảnh viện trưởng có quan hệ!” Vương Nguyên Thông nghe vậy sắc mặt tái biến, nhịn không được bật thốt lên kinh hô.

Vương Nguyên Thông đương nhiên biết Hồng Văn Cảnh phân lượng. Tuy rằng quyền lực so ra kém huyện công an cục cục trưởng cùng tỉnh công an thính pháp chế phòng trưởng phòng, nhưng là không phải có thể tùy tiện niết quả hồng, hơn nữa thân là thầy thuốc, bình thường nhân mạch quan hệ đều rất rộng.

“Đúng, quan hệ sâu!” Diệp Chính Thụy tăng thêm ngữ khí nói. Theo lập trường đến giảng, Diệp Chính Thụy tự nhiên là đứng ở chính mình đạo sư bên này, cho nên hắn cũng không hy vọng Vương Nguyên Thông cùng Mã Kì Huy bọn họ cùng nhau đối phó Hạ Vân Kiệt.

“Tốt, ta đã biết.” Vương Nguyên Thông cũng không phải

ngốc tử, gặp Diệp Chính Thụy lại cố ý điểm một câu đành phải lên tiếng treo điện thoại, trong lòng không khỏi âm thầm hối hận chính mình phía trước nhiều chuyện. Nay đổ tốt, không chỉ có không có thể đem Lưu Nhất Duy khí diễm áp chế đi, ngược lại đắc tội người của Hồng Văn Cảnh.

Hồng Văn Cảnh nhưng là Giang Nam tỉnh trung y chuyên gia, Vương Nguyên Thông cũng là một gã trung y, hắn nếu còn muốn tiếp tục ở trung y giới phát triển tự nhiên không nên đắc tội hắn.

“Hồng Văn Cảnh viện trưởng là ai?” Gặp Vương Nguyên Thông sắc mặt có chút khó coi treo điện thoại, Mã Kì Huy cùng Tăng Tiểu Tiến mặt mang nghi hoặc hỏi.

Vừa rồi Vương Nguyên Thông gọi điện thoại cũng không có tránh bọn họ, Vương Nguyên Thông nói trong lời nói bọn họ đều nghe được, chỉ là bọn hắn không phải trung y vòng, cũng không phải người giáo dục trong vòng, nhưng thật ra chưa từng nghe qua Hồng Văn Cảnh đại danh.

“Giang Châu đại học trung y học viện viện trưởng, cũng là chúng ta Giang Nam tỉnh bảo vệ sức khoẻ cục chuyên gia tổ chuyên gia.” Vương Nguyên Thông hiểu thích nói.

“Ta thảo, trách không được như vậy cuồng, quả nhiên là có điểm bối cảnh !” Mã Kì Huy cùng Tăng Tiểu Tiến nghe vậy sắc mặt đều âm trầm xuống dưới, trong mắt hào quang lóe ra không chừng.

Bọn họ nhưng thật ra không sợ Hồng Văn Cảnh, nhưng người có bối cảnh xử lý đứng lên tổng so với không bối cảnh phiền toái một ít.

“Nếu không cứ như vậy coi như hết!” Gặp Mã Kì Huy cùng Tăng Tiểu Tiến ánh mắt lóe ra không chừng,

Vương Nguyên Thông do dự hạ nói.

Hắn bất quá chính là Thương Bắc huyện trung y viện một phó viện trưởng, ngay cả cái khoa cấp cán bộ đều không tính là, bình thường ở trung y viện công nhân viên chức trước mặt còn có thể đùa giỡn đùa giỡn uy phong, nhưng nhất liên lụy đến Hồng Văn Cảnh bực này cấp bậc, hắn liền khiếp đảm.

“Tính cái rắm! Kia tiểu tử đánh gãy quá tay của ta, vừa rồi ở trong văn phòng cũng dám trực tiếp dùng bình mực nước ném ta, lão tử nếu cứ như vậy tính, lão tử này mặt hướng thế nào các?” Gặp Vương Nguyên Thông nói tính, Mã Kì Huy không khỏi như mèo bị đạp trúng cái đuôi, nổi trận lôi đình nói.

“Đúng, chuyện này không thể liền như vậy tính. Ta thảo, có trung y học viện viện trưởng chỗ dựa cũng rất ngưu bức sao? Tiểu Mã, trước ngươi không phải nói kia tiểu tử đánh ngươi sự tình, trước ngươi báo quá án, ở công an cục bị quá án sao? Ngươi mẹ nó hiện tại liền báo cảnh, ta thảo, ta mẹ nó cũng không tin, một đại học viện trưởng có thể bắt tay cấp trực tiếp với vào chúng ta tư pháp hệ thống đến?” Tăng Tiểu Tiến kiến Mã Kì Huy nổi trận lôi đình, cũng đi theo thật mạnh vỗ hạ cái bàn nói.

Phía trước, Tăng Tiểu Tiến còn hơi chút có điểm ném chuột sợ vỡ đồ cảm giác, trong lòng tổng không nỡ. Nhưng nay biết nguyên lai Hạ Vân Kiệt dựa vào là Giang Châu đại học trung y học viện viện trưởng, tuy rằng cũng có chút khó giải quyết, nhưng hắn trong lòng ngược lại có để, kiên định.

Gặp Tăng Tiểu Tiến nói như vậy, Mã Kì Huy trên mặt lộ ra một tia dữ tợn cười lạnh nói:“Lão tử hiện tại liền báo án. Mẹ nó, ở lão tử địa bàn đều dám như vậy kiêu ngạo! Xem lão tử không muốn làm chết hắn!”

Hắn cùng Tăng Tiểu Tiến là cùng dạng ý tưởng, phía trước hắn còn hơi chút có điểm kiêng kị, nay biết đối phương trụ cột, lại có tỉnh công an thính pháp chế phòng trưởng phòng con trai duy trì, hắn ngược lại buông ra.

“Dù sao có chút đến đây, muốn làm hắn một đầu bụi là được, phá án thủ đoạn nhất định phải chính quy. Còn có hiện tại là đi làm trong lúc, bệnh viện nhiều người, vì tránh cho mọi người không rõ chân tướng loạn nói láo, còn là chờ tan tầm rồi nói sau.” Tăng Tiểu Tiến không hổ là ở tư pháp chủ tịch ban, cũng là biết làm việc đúng mực, gặp Mã Kì Huy sắc mặt dữ tợn, tựa hồ hận không thể đem Hạ Vân Kiệt cấp muốn làm tử, cười lạnh một tiếng, vỗ vỗ bờ vai của hắn nói.

“Còn là Tăng ca ổn trọng, ta nghe lời ngươi.” Mã Kì Huy âm mặt gật gật đầu, lại đem di động chậm rãi nhét trở về túi quần.

Chương 690 : Hắn thật sự là ngài lão sư?

Chuyên gia phòng mạch, Hạ Vân Kiệt đương nhiên không biết cuối cùng Mã Kì Huy bọn họ còn là tự cho là chính mình biết rõ ràng hắn chi tiết, còn là quyết định muốn báo án bắt hắn.

Đương nhiên cho dù Hạ Vân Kiệt biết Mã Kì Huy đám người quyết định, chỉ cần bọn họ không ở đi làm thời gian đến quấy rối, tất nhiên là sẽ không đi quan tâm bọn họ.

Phòng mạch, có Hạ Vân Kiệt tọa trấn, cũng liền ý nghĩa có người trấn, cho nên Lưu Nhất Duy xem bệnh tốc độ rõ ràng nhanh đứng lên.

“Di, ngươi như thế nào đã ở nơi này?” Nhanh đến tan tầm thời điểm, một đôi trung niên vợ chồng đi đến, nàng kia đúng là phía trước mua bò phiếu thời mãn kinh phụ nữ, nàng vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt thế nhưng cũng ngồi ở chỗ kia, biểu tình lập tức liền phấn khích lên.

“Như thế nào Lý Bình ngươi nhận thức vị này thầy thuốc sao?” Nam tử kỳ quái hỏi.

“Khụ khụ, vừa rồi ở bệnh viện cửa đụng tới quá.” Được xưng là Lý Bình thời mãn kinh phụ nữ đương nhiên khó mà nói chính mình mua bò phiếu cùng Hạ Vân Kiệt phát sinh quá một hồi hiểu lầm, nghe vậy sắc mặt có chút xấu hổ trả lời.

“Này, thực xin lỗi a, vừa rồi ta không biết nguyên lai ngươi là Lưu chuyên gia mang thực tập……” Lý Bình cùng trượng phu giải thích một câu sau, nhìn Hạ Vân Kiệt, sắc mặt càng phát ra xấu hổ nói.

“Đi qua liền trôi qua, ta chỉ là không nghĩ có người cổ vũ cái loại này bất chính chi phong. Bất quá ta còn là cách ngôn một câu, ngươi thực không tất yếu dùng kia tiền tiêu uổng phí quải Lưu thầy thuốc hào, ngươi chính là thời mãn kinh đến mà thôi. Bất quá……” Hạ Vân Kiệt khoát tay ngắt lời nói.

“Ngươi……” Lý Bình gặp chính mình đều đã muốn xin lỗi, nhưng Hạ Vân Kiệt lại rõ ràng còn ghi hận chuyện vừa rồi, sắc mặt không khỏi đổi đổi, có chút căm tức nói.

“Ngươi trước đừng nóng giận, ngươi trước hết nghe ta nói xong.” Hạ Vân Kiệt cũng không có tức giận, mà là lại lần nữa xua tay ngắt lời nói.

“Tốt lắm, ngươi nói đi.” Bởi vì hôm nay còn muốn thỉnh Lưu chuyên gia bang chính mình xem bệnh, Lý Bình gặp Hạ Vân Kiệt lại lần nữa đánh gãy, đành phải tạm thời nhẫn hạ tâm đầu khí.

“Ngươi là không tất yếu dùng kia tiền tiêu uổng phí, bất quá chó ngáp phải ruồi, nay xem ra ngươi này tiền cũng là không phí phạm.” Hạ Vân Kiệt gặp Lý Bình không hề ra tiếng, thản nhiên nói một câu, sau đó chỉ chỉ Lý Bình trượng phu đối Lưu Nhất Duy bọn họ nói:“Nhất Duy, Thiến Lâm còn có Vĩnh Chu, các ngươi hảo hảo giúp vị tiên sinh này nhìn xem.”

“Uy, ngươi người này đầu óc có phải hay không có vấn đề a? Xem bệnh là ta nha!” Lý Bình gặp Hạ Vân Kiệt nói được mạc danh kỳ diệu, rốt cục lại nhịn không được chỉ trích nói.

“Lý Bình, ngươi nói ít đi một câu!” Lý Bình trượng phu gặp chính mình lão bà lại bắt đầu phát giận, vội vàng lôi kéo tay nàng, hướng nàng nháy mắt nói.

Nhưng Lý Bình trượng phu ở nhà địa vị hiển nhiên cũng

không như thế nào cao, Lý Bình căn bản là không nghe hắn, trực tiếp một tay bỏ ra hắn, sau đó đặt mông ngồi vào Lưu Nhất Duy đối diện nói:“Lưu chuyên gia, ta tiêu tiền là tới xem bệnh, không phải tới nghe người của ngươi hồ ngôn loạn ngữ.”

Lý Bình mắng Hạ Vân Kiệt không đầu óc, Lưu Nhất Duy thân là học sinh đương nhiên không có gì hay sắc mặt, đương trường đã nghĩ phát tác, bất quá Hạ Vân Kiệt lại cười nhẹ hướng hắn nói:“Tính, Nhất Duy, ngươi trước giúp nàng nhìn một cái đi.”

Đây là Hạ Vân Kiệt lần thứ hai trực tiếp xưng hô Lưu Nhất Duy tên, ngay từ đầu Lý Bình cùng nàng trượng phu cũng chưa khiến cho chú ý, nhưng làm Hạ Vân Kiệt lần thứ hai mở miệng khi, bọn họ mới đột nhiên sửng sốt, có chút giật mình nhìn về phía Hạ Vân Kiệt.

Ở phòng mạch, Hạ Vân Kiệt vì không cho bệnh nhân biết thân phận, bình thường không lớn chủ động mở miệng, chỉ biết sau nói giải thích một phen, nhưng hôm nay lại chủ động mở miệng, hiển nhiên có khác dụng ý, cho nên Lưu Nhất Duy cũng sẽ không che che giấu giấu, đứng dậy nói:“Tốt lão sư.”

Nói xong Lưu Nhất Duy lại ngồi trở về.

“Lão sư?” Nhìn Lưu Nhất Duy cố ý đứng dậy trả lời, hơn nữa xưng hô Hạ Vân Kiệt lão sư, Lý Bình cùng trượng phu của nàng tất cả đều trợn tròn mắt.

“Bắt tay đặt lên bàn!” Lưu Nhất Duy bởi vì buồn bực vừa rồi Lý Bình ngôn hành, ngồi xuống sau đối của nàng ngữ khí cũng không phải thực thân mật, có vẻ rất là đông cứng.

“Này, này Lưu chuyên gia, hắn thật sự là ngài lão sư?” Lý Bình dường như không có nghe đến Lưu Nhất Duy

trong lời nói, vẻ mặt không thể tưởng tượng hỏi.

“Ha ha, có phải hay không không nghĩ tới Lưu thầy thuốc lão sư đã vậy còn quá tuổi trẻ a?” Hạ Vân Kiệt gặp Lưu Nhất Duy vừa muốn tức giận bộ dáng, cười đứng lên, vỗ vỗ Lưu Nhất Duy bả vai, ý bảo hắn tránh ra.

Lưu Nhất Duy gặp lão sư ra mặt, đành phải trừng mắt nhìn Lý Bình liếc mắt một cái, đứng dậy ngồi vào một bên đi.

Lý Bình gặp Hạ Vân Kiệt ngồi vào Lưu chuyên gia vị trí, trong lòng tuy rằng tin Hạ Vân Kiệt thân phận, nhưng trên mặt kinh ngạc biểu tình lại càng đậm.

“Lý Bình là đi? Kỳ thật bệnh của ngươi vừa rồi ta ở cửa liền cho ngươi chẩn đoán, ngươi căn bản không cần lo lắng. Ngươi muốn lo lắng ngươi trượng phu.” Hạ Vân Kiệt cầm lấy trên bàn bệnh lịch bản nhìn thoáng qua, lại thả trở về, sau đó nói.

“Ý của ngươi là ta trượng phu có bệnh?” Bởi vì biết Hạ Vân Kiệt dĩ nhiên là Lưu Nhất Duy lão sư, Lý Bình nhưng thật ra không dám tái khinh thị hắn lời nói, bất quá nghe vậy như trước còn là vẻ mặt không dám tin cùng kinh ngạc.

Bởi vì tới thủy tới chung Hạ Vân Kiệt cũng chưa cấp nàng trượng phu xem qua bệnh, lại như thế nào biết nàng trượng phu có bệnh đâu?

“Không chỉ có có bệnh nhưng lại có vẻ nghiêm trọng, cho nên ta nói ngươi này trương bò phiếu cũng không xem như uổng mua. Như vậy đi, trước làm cho Lưu thầy thuốc bọn họ cho ngươi trượng phu chẩn đoán một phen, đợi lát nữa ta lại tự cấp hắn nhìn xem.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

Tuy rằng Lý Bình như trước không tin Hạ Vân Kiệt trong lời nói, nhưng Lưu chuyên gia danh khí đặt tại nơi nào, nàng cuối cùng còn là khách khí nói:“Vậy phiền toái thầy thuốc.”

“Không cần đi, ta thân thể ta biết, ta không bệnh.” Bất quá Lý Bình trượng phu lại lắc đầu nói.

“Ngươi muốn chính mình biết được, hôm nay ta sẽ không hội cố ý ra mặt nhắc nhở ngươi. Chính là bởi vì này bệnh giai đoạn trước thường thường sẽ bị bỏ qua, chờ ngươi phát hiện bình thường liền chậm, ta thế này mới hảo tâm nhắc nhở ngươi. Ngươi một tuần trước có phải hay không phát sốt quá một lần, phát còn là sốt nhẹ, còn có gần nhất có vẻ dễ dàng ho khan?” Hạ Vân Kiệt nói.

Hạ Vân Kiệt thốt ra lời này ra, Lý Bình cùng trượng phu của nàng đều sắc mặt đại biến, nhìn hắn ánh mắt liền cùng ban ngày ban mặt thấy quỷ dường như. Bởi vì hắn nói toàn bộ chính xác, phảng phất tự mình thấy giống nhau. Nhưng là Lý Bình cùng trượng phu của nàng lại trăm phần trăm khẳng định phía trước bọn họ căn bản không biết trước mắt vị này tuổi trẻ trung y.

Một hồi lâu nhi, Lý Bình vợ chồng thế này mới phục hồi tinh thần lại, cuống quít gật đầu nói:“Thầy thuốc ngươi nói đều đối, Trầm Thi Triển một tuần trước quả thật phát sốt quá, giằng co vài ngày mới tốt, có thể hay không có cái gì vấn đề lớn?”

“Không cần lo lắng, trước làm cho Lưu thầy thuốc bọn họ hỗ trợ chẩn đoán quá nói sau.” Hạ Vân Kiệt trấn an nói.

Lý Bình vợ chồng gặp Hạ Vân Kiệt thực bình tĩnh, tâm tình thoải mái không ít.

Lưu Nhất Duy, Cố Thiến Lâm còn có Đới Vĩnh Chu theo lời nhất nhất giúp Lý Bình trượng phu bắt mạch chẩn đoán, lại hỏi chút vấn đề, cuối cùng trừ bỏ Đới Vĩnh Chu còn mặt mang hoang mang sắc, không thể làm ra định luận, Lưu Nhất Duy cùng Cố Thiến Lâm biểu tình đều có điểm ngưng trọng.

“Các ngươi đều chẩn đoán đi ra ?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Ân, hẳn là phổi xảy ra vấn đề, hẳn là có vẻ nghiêm trọng, nhưng cụ thể có bao nhiêu nghiêm trọng ta còn không thể kết luận.” Lưu Nhất Duy gật gật đầu, biểu tình ngưng trọng nói.

“Thiến Lâm, ngươi cũng là này kết luận sao?” Hạ Vân Kiệt nhìn về phía Cố Thiến Lâm.

“Đúng vậy.” Cố Thiến Lâm gật gật đầu trả lời.

“Không sai, ngươi tiến bộ rất nhanh.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy ánh mắt có chút ngoài ý muốn nhìn Cố Thiến Lâm liếc mắt một cái, nói.

Lưu Nhất Duy có thể chẩn đoán ra vấn đề đến, Hạ Vân Kiệt cũng không có cảm thấy ngoài ý muốn. Lưu Nhất Duy vốn là là một gã lão trung y, nay hắn dốc lòng truyền thụ, y thuật đã muốn thẳng bức Phùng Văn Bác, bất quá Cố Thiến Lâm dù sao còn chính là một gã học sinh, thấy nàng thế nhưng cũng nhìn ra vấn đề đến, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra cảm thấy có chút ngoài ý muốn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 691 : Lãnh đạo thị sát

Gặp Hạ Vân Kiệt khích lệ chính mình, Cố Thiến Lâm mặt đẹp ửng đỏ, lộ ra một tia vui mừng sắc, khiêm tốn nói:“Đều là bởi vì lão sư dạy.”

“Hạ thầy thuốc, ta trượng phu hắn phổi đến tột cùng bị bệnh gì?” Lý Bình vợ chồng gặp Lưu Nhất Duy cùng Cố Thiến Lâm biểu tình đều có vẻ ngưng trọng, ra kết luận cũng có vẻ nghiêm trọng, không khỏi sốt ruột.

“Hẳn là ung thư phổi, bất quá phát hiện sớm, là lúc đầu.” Hạ Vân Kiệt do dự hạ, ăn ngay nói thật nói.

“Ung thư phổi! Như thế nào khả năng?” Lý Bình vợ chồng cơ hồ đồng thời thất thanh kêu lên.

“Hạ lão sư nói là ung thư phổi lúc đầu vậy nhất định là ung thư phổi lúc đầu.” Lưu Nhất Duy gặp Lý Bình vợ chồng vẻ mặt khiếp sợ cùng không tin, trong lòng tuy là có chút mất hứng, nhưng nhớ tới kia Trầm Thi Triển là ung thư phổi, còn là động thương hại chi tâm, cố ý đề điểm nói, miễn cho lão sư hảo ý tự mình giúp hắn chẩn đoán, bọn họ lại không biết nặng nhẹ đắc tội lão sư.

“Điều đó không có khả năng, các ngươi dựa vào cái gì hạ chẩn đoán nói ta trượng phu bị ung thư phổi? Chẳng lẽ liền gần bằng bắt mạch, hỏi một ít vấn đề…… Này đó đơn giản thủ đoạn có thể có kết luận sao? Chúng ta tuy rằng không hiểu y, nhưng là biết cho dù là Tây y, muốn chẩn đoán một người hay không được ung thư phổi cũng là cần các loại dụng cụ kiểm tra đo lường, hơn nữa muốn phán đoán ung thư giai đoạn bình thường đều là cần cơ thể sống kiểm tra đo lường. Ngươi nhất định là nói hươu nói vượn, cố ý làm người nghe kinh sợ tưởng lừa tiền!” Rất nhanh Lý Bình theo ngay từ đầu lo lắng chuyển vì khinh bỉ cùng chất vấn.

“Tính Lý Bình, chúng ta đi thôi.” Trầm Thi Triển tương đối mà nói tính cách có vẻ yếu đuối một ít, gặp lão bà lại lần nữa tức giận, lôi kéo tay nàng khuyên nhủ, khuyên bảo khi, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng có chút căm tức.

Chính như Lý Bình sở chất vấn, Trầm Thi Triển cũng là không tin một trung y có thể dễ dàng chẩn đoán ra ung thư phổi, hơn nữa còn minh xác kết luận nham kì. Nếu không tin, như vậy Hạ Vân Kiệt nói như vậy hiển nhiên chính là có lừa tiền hiềm nghi.

Lưu Nhất Duy đám người không nghĩ tới chính mình lão sư tâm tồn thương hại, thế này mới cố ý nhắc nhở, không nghĩ tới đối phương không tin cũng liền thôi, ngược lại nói xấu bọn họ lão sư lừa tiền, người người đều vẻ mặt tức giận. Nhưng thật ra Hạ Vân Kiệt gặp Lý Bình vợ chồng không tin, cũng không có biểu hiện ra gì bất khoái sắc, chính là khoát tay ý bảo Lưu Nhất Duy đám người không cần phát hỏa, sau đó tâm bình khí hòa đối Lý Bình vợ chồng nói:“Nếu không tin được trung y quên đi, bất quá ung thư phổi phát triển tốc độ rất nhanh, các ngươi nếu tin tưởng Tây y kiểm tra đo lường thủ đoạn, đề nghị mau chóng đi làm cái kiểm tra đo lường, sớm làm phẫu thuật, vấn đề cũng không phải……”

“Làm rắm! Ta lão công hảo hảo, không cần phải ngươi……” Lý Bình không đợi Hạ Vân Kiệt đem nói cho hết lời, lại lần nữa tức giận.

“Tốt lắm, tốt lắm, chúng ta đi thôi.” Trầm Thi Triển gặp lão bà thối tính tình lại tái phát, vội vàng kéo nàng đi ra ngoài.

Nhìn Trầm Thi Triển lôi kéo Lý Bình tay đi ra ngoài, Hạ Vân Kiệt lắc lắc đầu, không khuyên nữa nói cũng không

tái giải thích.

Tuy là một mảnh hảo tâm, kia cũng phải đối phương nhận mới được.

“Lão sư……” Gặp Lý Bình vợ chồng đem lão sư hảo tâm làm như lòng lang dạ thú, Cố Thiến Lâm có chút lo lắng nhìn Hạ Vân Kiệt, sợ hắn tâm tình hội không tốt.

“Không có việc gì, người làm nghề y nhìn đến đối phương bệnh hiểm nghèo không đề tỉnh một chút, trong lòng luôn băn khoăn, nhưng nếu bọn họ không tiếp thụ, kia cũng chỉ có thể hết thảy thuận theo tự nhiên. Nhất Duy, các ngươi tiếp tục đi.” Hạ Vân Kiệt khoát tay, một lần nữa ngồi trở lại chính mình vị trí.

“Lý Bình, nếu không hôm khác ta đi chụp cái phim?” Ra cửa phòng, đi ở về nhà trên đường, Trầm Thi Triển do dự hồi lâu nói.

“Như thế nào? Ngươi thật đúng là tin tưởng kia mao cũng chưa dài tề tên trong lời nói?” Lý Bình mắt trợn trắng nói.

“Đương nhiên không tin, chính là bị hắn nói được trong lòng luôn luôn điểm nghi thần nghi quỷ.” Trầm Thi Triển nói.

“Muốn chụp phải đi chụp bái, bất quá hôm nay thời gian khẳng định không còn kịp rồi, chờ ngày mai đi. Nếu đánh ra đến không thành vấn đề, ta phi tìm kia tên tính sổ. Người nào thôi? Vì kiếm tiền, nói cái gì đều dám loạn giảng!” Lý Bình gặp trượng phu nói như vậy, trong lòng cũng hiểu được không muốn làm cái rõ ràng, tổng cũng có chút không nỡ.

“Kia nếu có đâu?” Trầm Thi Triển ma xui quỷ khiến bật thốt lên hỏi một câu.

Lý Bình nghe vậy sửng sốt sửng sốt, sau đó lập tức “Phi phi phi” Ngay cả phi tam hạ nói:“Ngươi nói hươu nói vượn cái gì, đây là tuyệt đối không có khả năng !”

“Xem ta này miệng, đều do kia tiểu tử!” Trầm Thi Triển cũng hiểu được chính mình nói có điểm khác người, nhẹ nhàng đánh hạ miệng mình.

Thương Bắc huyện cao tốc xuất khẩu, hai lượng xe cảnh sát gào thét ở phía trước khai đạo, mặt sau đi theo một chiếc quải có “jj0001 cảnh” Bài Audi xe cảnh sát.

Audi xe cảnh sát sau xe vị ngồi hai vị trung niên nam tử, trong đó một vị rõ ràng đó là Giang Châu thị thị ủy thường ủy kiêm công an cục cục trưởng Diệp Hồng Ba, mặt khác một vị trung niên nam tử mập mạp, dĩ nhiên có chút mập ra, tuy rằng mặc cảnh phục nhưng không có nửa điểm cảnh sát uy vũ. Này nam tử không phải người khác đúng là Mã Kì Huy phụ thân, Thương Bắc huyện công an cục cục trưởng Mã Thuận Thụ.

“Mã Thuận Thụ đồng chí, ta nói rồi bao nhiêu lần, ta chỉ là xuống dưới nhìn xem, cũng không phải trung ương lãnh đạo hạ cơ sở thị sát, làm cho phía trước xe đem cảnh đăng đều cấp đóng!” Audi xe cảnh sát, Giang Châu thị thị ủy thường ủy kiêm công an cục cục trưởng Diệp Hồng Ba nhìn phía trước xe cảnh sát đèn xe lóe ra, còi cảnh sát gào thét, phía trước xe người đi đường ào ào làm cho đi, tuy là uy phong vô cùng, nhưng Diệp Hồng Ba lại như xương cá ở họng, nhịn không được không nể mặt nói.

“Diệp cục, chúng ta tiểu địa phương mặc kệ là người đi đường còn là xe cũng không như thành phố lớn như vậy văn minh, hơn nữa hiện tại cũng đến tan tầm thời gian, nếu không như vậy, ta lo lắng……” Mã Thuận Thụ gặp Diệp Hồng Ba sắc mặt không vui, còn là lấy không

chuẩn hắn là cố ý lúc lắc cái giá, trang chính phái, còn là thiệt tình không thích xe cảnh sát mở đường, nghe vậy đành phải thật cẩn thận nói, ánh mắt nhưng vẫn vụng trộm ở đánh giá Diệp Hồng Ba.

Mặc kệ lấy chuẩn còn là lấy không chuẩn, hiện tại quan trường hướng tới là thà rằng đem cấp bậc lễ nghĩa làm long trọng cũng không có thể có nửa điểm sơ sẩy. Đây là một loại đối lãnh đạo tôn trọng thái độ. Chính như có một câu kêu, lễ nhiều người không trách, cho dù giáp mặt bị lãnh đạo mắng vài câu, phỏng chừng hắn trong lòng còn là hưởng thụ. Trái lại, nếu thực phế đi này đó, nói không chừng ở mặt ngoài lãnh đạo vì tỏ vẻ chính mình tác phong thanh liêm chính phái, ở mặt ngoài thực vừa lòng, nhưng đáy lòng khả năng liền nhận định ngươi không tôn trọng hắn, vậy ngươi sẽ chờ vẫn tại chỗ đạp bước đi.

Đây là quan trường thượng một ít vi diệu chỗ.

Mã Thuận Thụ hiển nhiên am hiểu sâu này đạo, cho nên tuy rằng đã muốn bị Diệp Hồng Ba nói qua vài lần, nhưng còn là “Dạy mãi không sửa”.

“Nếu là tan tầm thời gian, chúng ta thân là cảnh sát liền lại càng không hẳn là cấp dân chúng ngột ngạt. Tất cả đều đóng, còn có lần sau không được viện dẫn lẽ này nữa, nếu lại có lần sau ngươi sẽ chờ xử phạt đi!” Mã Thuận Thụ loại tâm tính này Diệp Hồng Ba hiển nhiên cũng nhìn xem rất rõ ràng, biết không nói một ít ngoan nói, lần sau người này khẳng định còn là làm như vậy, rốt cục hoàn toàn không nể mặt, mắt thấu nghiêm túc sắc nói.

“Ta nghe Diệp cục, nhất định lần sau không được viện dẫn lẽ này nữa.” Mã Thuận Thụ gặp Diệp Hồng Ba ngay cả xử phạt lời này đều nói đi ra, mới hoàn toàn muốn làm hiểu được Diệp Hồng Ba là nói còn thật sự, vội vàng

ngồi thẳng eo, vẻ mặt nghiêm mặt nói, trong lòng cũng là càng phát ra nghi hoặc.

Thân là Thương Bắc huyện công an cục cục trưởng Mã Thuận Thụ tự nhiên không phải lần đầu tiên cùng thị cục cục trưởng tiếp xúc, đối hắn tính nết cũng là có chút hiểu biết. Trước kia Diệp Hồng Ba đối xe cảnh sát khai đạo cái gì, tuy rằng cũng biểu hiện ra một ít không hài lòng, nhưng chưa bao giờ hướng này vài lần biểu hiện như vậy kiên quyết, Mã Thuận Thụ đúng là giám cùng dĩ vãng kinh nghiệm, thế này mới "Dạy mãi không sửa", không nghĩ tới Diệp cục trưởng lần này cũng là một chút cũng không mua trướng, hơn nữa hiển nhiên là thật động tức giận. Đây là một cái nghi hoặc, còn có một cái lớn hơn nữa nghi hoặc là gần nhất này nửa năm tới nay, Diệp cục trưởng liên tiếp đến Thương Bắc huyện thị sát công tác, nhất là trị an phương diện công tác, mỗi lần đều phải cẩn thận tự mình hỏi đến. Tựa hồ đột nhiên gian Thương Bắc huyện này dĩ vãng thường thường bị xem nhẹ lạc hậu tiểu sơn thành nhảy trở thành trong thành phố này kinh tế phát đạt huyện khu, lần chịu thành phố coi trọng.

Đương nhiên thị lãnh đạo coi trọng Thương Bắc huyện công tác, chỉ cần không phải bởi vì huyện ra cái gì vấn đề lớn, đối với Mã Thuận Thụ này cục trưởng mà nói tuyệt đối là kiện chuyện tốt. Một phương diện có thể nhiều cùng thị lãnh đạo tiếp xúc, tăng tiến cảm tình, mặt khác một phương diện cũng nhiều cái ở lãnh đạo trước mặt biểu hiện chiến tích cơ hội. Nếu không lãnh đạo không đến, ngươi làm được tái nhiều lãnh đạo nếu nhìn không tới, tự nhiên cũng sẽ không có tăng lên cơ hội.

Một ngày này là thứ năm, ngày mai còn có một ngày tọa chẩn, cho nên tan tầm sau, Hạ Vân Kiệt cũng không có hồi Giang Châu thị, mà là giống thường lui tới giống nhau ở Đới Vĩnh Chu cùng Cố Thiến Lâm cùng đi hạ đi bộ hồi bọn họ thuê trụ thương linh tiểu khu.

Đới Vĩnh Chu tiểu tử này nhìn như chất phác, kỳ thật người còn là thực thông minh, ở đi đến một nửa trải qua chợ khi, chủ động chạy tới mua đồ ăn, sau đó từ Cố Thiến Lâm cùng Hạ Vân Kiệt về trước tiểu khu.

Gặp Đới Vĩnh Chu nhanh như chớp chạy đến không ảnh, chỉ còn lại có mỹ nữ tiến sĩ cùng chính mình, thỉnh thoảng có người đi đường hướng bọn họ xem ra, hơn nữa một ít nam trong mắt rõ ràng toát ra hâm mộ ghen tị hận ánh mắt, hiển nhiên là đem bọn họ xem thành một đôi người yêu, điều này làm cho Hạ Vân Kiệt trong lòng một trận dở khóc dở cười.

Nhưng thật ra Cố Thiến Lâm tựa hồ đối người khác đầu tới được ánh mắt có vẻ mẫn cảm, mặt đẹp ửng đỏ, thỉnh thoảng vụng trộm ngắm liếc mắt một cái Hạ Vân Kiệt, ở tịch dương dưới, tựa như mối tình đầu ngượng ngùng cô gái, phá lệ thanh thuần động lòng người.

“Trong khoảng thời gian này ta không ở trường học, trong trường học còn tạm được? Hồng viện trưởng có an bài lão sư cho ta dạy thay đi?” Hạ Vân Kiệt vừa đi, một bên quay đầu hỏi.

“Ân, ách, cái gì?” Cố Thiến Lâm đang ở vụng trộm xem Hạ Vân Kiệt, không nghĩ tới hắn đột nhiên quay đầu câu hỏi, trong lúc nhất thời tựa như tiểu thâu bị bắt vừa vặn, đỏ mặt, ánh mắt bối rối nói.

Gặp lần đầu tiên nhìn thấy chính mình khi còn giống cái kiêu ngạo công chúa mỹ nữ tiến sĩ, nay lại ngượng ngùng như cô gái, dù là Hạ Vân Kiệt hiện tại coi như là ở bách hoa trung đánh quá lăn nam nhân, thấy thế tâm hồ cũng kìm lòng không được tạo nên một tia sóng gợn, vội vàng thu hồi ánh mắt, ra vẻ cái gì cũng chưa phát hiện giống nhau, cũ nói nhắc lại nói:“Trong khoảng thời gian này ta không ở trường học, trong trường học còn tạm

được? Hồng viện trưởng có an bài lão sư cho ta dạy thay đi?”

“Đều tốt lắm, kia Ngô Vĩnh Bình từ bị triệt phó viện trưởng thành thật rất nhiều, có vài lần còn cố ý chạy trong văn phòng đến tìm ngài, hẳn là muốn mời ngài biện hộ cho đi. Ngài không ở thời điểm, ta cùng lưu sư huynh phân biệt giúp ngài dạy quá khóa. Bất quá bởi vì lập tức muốn cuối kỳ khảo, kỳ thật cũng chủ yếu chính là ôn tập.” Cố Thiến Lâm gặp Hạ Vân Kiệt tựa hồ cũng không có phát hiện cái gì, thế này mới thu nạp tâm tình, thanh thanh cổ họng nói, chính là trong lòng không biết vì cái gì lại ẩn ẩn có như vậy một tia mất mát.

“Ta thảo! Hảo cải trắng đều cấp trư củng !” Làm Hạ Vân Kiệt cùng Cố Thiến Lâm không vội không chậm chạp ở bên đường cái đi tới khi, cách đó không xa một chiếc xe cảnh sát, Mã Kì Huy nghiến răng nghiến lợi nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 692 : Miệng phóng sạch sẽ một chút

“Hắc hắc, như vậy cũng tốt. Chúng ta đem kia chích trư cấp bắt, hảo cải trắng không phải là của chúng ta sao? Nói không chừng này khỏa như nước trong veo cải trắng còn có thể cầu chúng ta đâu!” Tăng Tiểu Tiến mắt lộ ra dâm quang nói.

“Quả thật là khỏa như nước trong veo cải trắng. Kì Huy, Tăng ca, các ngươi nói chính là người kia sao?” Trong xe, một vị trên mặt dài mặt rỗ, mặc cảnh phục nam tử, đồng dạng mắt lộ ra dâm quang nói.

Vị này trên mặt dài mặt rỗ nam tử là Thương Bắc huyện công an cục trị an đại đội phó đội trưởng Lâm Hiếu Sơn, cùng Mã Kì Huy quan hệ thực thiết.

“Đúng, Lâm ca, chính là kia tiểu bạch kiểm lúc trước ở phục vụ trạm đánh gãy tay của ta, bất quá hắn thân thủ có điểm lợi hại, gọi người của ngươi phải cẩn thận một ít.” Mã Kì Huy mắt lộ ra hung quang nói.

“Đầu năm nay quyền đầu lợi hại có cái rắm dùng. Hắn nếu dám chống lại lệnh bắt, lão tử làm cho người ta dùng điện côn trừu chết hắn!” Lâm Hiếu Sơn mặt lộ vẻ khinh thường nói.

Nói xong cầm lấy bộ đàm đối với hạ một đạo mệnh lệnh, theo sát sau lập tức còi cảnh sát thanh gào thét dựng lên, đứng ở ven đường hai lượng xe cảnh sát một trước một sau gào thét hướng Hạ Vân Kiệt cùng Cố Thiến Lâm lái đi.

Người đi đường xe gặp xe cảnh sát gào thét mà đến, ào ào né tránh, mà Hạ Vân Kiệt tắc hơi hơi nhíu hạ mày, trong mắt lóe ra một chút hàn mang.

Trong nháy mắt, hai lượng xe cảnh sát một trước một sau gào thét theo Hạ Vân Kiệt bên người lái quá, sau đó đứng ở bọn họ phía trước.

Lúc này Hạ Vân Kiệt cùng Cố Thiến Lâm đã muốn không sai biệt lắm đi tới thương linh tiểu khu cửa.

Hai lượng xe cảnh sát dừng lại xuống dưới, theo xe cảnh sát liền ào ào xuống dưới vài vị cảnh sát, Mã Kì Huy cũng đi theo đi rồi xuống dưới, bất quá Tăng Tiểu Tiến lại như trước ngồi ở trong xe mặt, mắt lạnh nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Lâm đội trưởng, chính là hắn ở Thương Bắc huyện đường cao tốc đoạn phục vụ trạm đánh gãy tay của ta.” Mã Kì Huy một chút xe liền chỉ vào Hạ Vân Kiệt, vẻ mặt âm hiểm nói.

“Vị tiên sinh này, phiền toái ngươi theo chúng ta đi một chuyến.” Lâm Hiếu Sơn đi lên tiến đến, vẻ mặt cao cao tại thượng nói, khóe môi nhếch lên một chút cười lạnh.

“Còn có ngươi cũng theo chúng ta đi một chuyến.” Nói xong Lâm Hiếu Sơn lại chỉ chỉ Cố Thiến Lâm nói, tròng mắt ở nàng phình bộ ngực nhìn lướt qua, toát ra một tia mê đắm ánh mắt.

“Ta quả thật đánh quá này nhân tra, theo các ngươi đi một chuyến công an cục đổ không có gì vấn đề, bất quá ta bằng hữu cũng là sự tình gì cũng chưa làm, vì cái gì cũng muốn theo các ngươi cùng nhau đi?” Hạ Vân Kiệt thần sắc bình tĩnh hỏi.

“Ta hoài nghi nàng với ngươi có không chính đáng tiền tài giao dịch quan hệ” Lâm Hiếu Sơn cười lạnh nói.

Ngôn ngoại ý chính là Cố Thiến Lâm là kỹ nữ.

“Ngươi, ngươi nói bậy, ngươi, ngươi……” Cố Thiến Lâm nhưng là đường đường Giang Châu đại học tiến sĩ sinh, cao cấp phần tử trí thức, làm sao từng bị người nói xấu vì kỹ nữ quá, nghe vậy tức giận đến lập tức đầy đặn bộ ngực đều ba đào mãnh liệt, chỉ vào Lâm Hiếu Sơn nói đều có điểm giảng bất lợi tác.

“Có mặt làm cái loại này sự tình, còn sợ người ta nói sao?” Lâm Hiếu Sơn miệng tiếp tục không sạch sẽ châm chọc nói.

Bên cạnh Mã Kì Huy gặp Lâm Hiếu Sơn một chậu thỉ khấu Cố Thiến Lâm tức giận đến cười run rẩy hết cả người, khóe miệng không khỏi gợi lên một chút vui sướng khi người gặp họa cười lạnh, ánh mắt lại khiêu khích nhìn Hạ Vân Kiệt, một bộ đem hắn ăn gắt gao kiêu ngạo bộ dáng.

Người Trung Quốc hướng đến không thiếu khuyết người vô giúp vui, theo xe cảnh sát dừng lại bắt đầu còn có không ít người qua đường dừng lại quan vọng. Nay gặp mặc cảnh phục Lâm Hiếu Sơn nói xấu Cố Thiến Lâm vì kỹ nữ, tuy rằng đại đa số mọi người không thể nào tin được giống Cố Thiến Lâm như vậy xinh đẹp thanh thuần nữ hài tử thế nhưng sẽ đi cho chuyện đó, nhưng là luôn luôn chút vui sướng khi người gặp họa, e sợ cho thiên hạ bất loạn, thấy thế mặt mang khinh thường chỉ trỏ nói:“Thoạt nhìn thanh thuần cô gái một cái, không nghĩ tới thế nhưng còn làm cái loại này sự tình!”

“Chậc chậc, như vậy xinh đẹp, không biết ngủ một giấc muốn bao nhiêu tiền?”

“Đầu năm nay, thật sự là thói đời ngày sau a!”

Người vây xem nghị luận ào ào, Cố Thiến Lâm tức giận đến sắc mặt trắng bệch, tay chân run run.

Đang lúc Cố Thiến Lâm tức giận đến mặt đều trắng bệch, tay chân run run khi, tay nàng đột nhiên bị một chích ấm áp mà hữu lực tay cấp nắm chặt.

Cố Thiến Lâm thân thể mềm mại mạnh run lên, một đôi đôi mắt đẹp trợn to nhìn về phía Hạ Vân Kiệt.

“Yên tâm, này thối miệng khẳng định hội đầu lưỡi dài sang, miệng dài phao!” Hạ Vân Kiệt ánh mắt lạnh lùng quét chung quanh liếc mắt một cái, sau đó vỗ vỗ Cố Thiến Lâm mu bàn tay, trấn an nói.

“Ân!” Không biết vì cái gì, bị Hạ Vân Kiệt như vậy cầm lấy tay nhất trấn an, Cố Thiến Lâm trong đầu tức giận sớm đã không cánh mà bay, còn lại chỉ có lòng tràn đầy vui mừng, hận không thể cứ như vậy vẫn cầm lấy lão sư tay.

“Lâm đội trưởng, có phải hay không có thể đem người mang đi ?” Gặp Cố Thiến Lâm mặt đẹp xấu hổ, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng là tràn ngập ngọt ngào, Mã Kì Huy liền nhất bụng khó chịu, lạnh giọng thúc giục nói.

“Mang đi!” Lâm Hiếu Sơn nghe vậy sắc mặt nghiêm, bàn tay to vung lên nói.

“Ta nói, ta đi có thể. Chuyện này theo ta vị này bằng hữu không có vấn đề gì.” Hạ Vân Kiệt gặp cảnh sát nảy lên đến muốn dẫn người, khoát tay nói.

Trước công chúng dưới, Hạ Vân Kiệt đúng là vẫn còn không nghĩ đem sự tình nháo đại.

“Ngươi lỗ tai điếc sao? Ta biết chuyện này cùng nàng không quan hệ, bất quá nàng đề cập đến, trái với……” Ở Thương Bắc huyện loại này tiểu địa phương, chấp pháp nhân viên tố chất vốn sẽ không như thành phố lớn,

hơi chút có điểm quyền lực trước mặt người khác nhân sau khó tránh khỏi đều phải đùa giỡn đùa giỡn uy phong, Lâm Hiếu Sơn thân là huyện công an cục trị an đại đội phó đội trưởng, bình thường lại uy phong quen, gặp Hạ Vân Kiệt một cái tiểu bạch kiểm đến bây giờ còn một bộ bình tĩnh bộ dáng, nhất thời cảm thấy thể diện có chút không nhịn được, nghe vậy trừng mắt phẫn nộ quát.

“Miệng phóng sạch sẽ một chút!”

“Ba!” Bất quá Lâm Hiếu Sơn trong lời nói còn chưa nói hoàn, liền cảm thấy thấy hoa mắt, tiếp theo trên mặt một trận hỏa lạt lạt đau, đúng là bị kia tiểu bạch kiểm trực tiếp nâng tay quăng hắn một bàn tay.

Hiện trường lập tức liền im lặng xuống dưới, tất cả mọi người thẳng lăng lăng nhìn Hạ Vân Kiệt, căn bản không thể tin được chính mình ánh mắt chỗ đã thấy.

Ở Thương Bắc huyện loại này tiểu địa phương, ở công an cục đi làm kia cái ngưu ra đến đi đường tròng mắt đều là hướng lên trời, bình thường tiểu dân chúng đụng tới đi đường đều là vòng quanh đi, lại nào có người dám súy bọn họ cái tát, càng đừng nói còn là súy rõ ràng là vị cảnh quan cái tát !

Đối với Thương Bắc huyện tiểu dân chúng mà nói, này căn bản chính là muốn chết a !

Lâm Hiếu Sơn trong lúc nhất thời cũng không có thể phục hồi tinh thần lại, hắn ở Thương Bắc huyện hoành hành nhiều năm, trừ bỏ một ít lãnh đạo, cái nào nhìn thấy hắn không phải khách khách khí khí, cung kính, làm sao nghĩ đến thế nhưng có người ở trước công chúng dưới đánh hắn cái tát.

“Tập cảnh! Ta thảo, lúc này ta xem cho dù có Hồng viện

trưởng ra mặt, ngươi con mẹ nó bất tử cũng phải lột da!” Trong xe, Tăng Tiểu Tiến kiến Hạ Vân Kiệt cũng dám đánh Lâm Hiếu Sơn cái tát, trước cũng là lắp bắp kinh hãi, bất quá rất nhanh trên mặt liền lộ ra một chút vui sướng khi người gặp họa cười lạnh.

Làm Tăng Tiểu Tiến trên mặt lộ ra vui sướng khi người gặp họa cười lạnh khi, Lâm Hiếu Sơn cũng rốt cục phục hồi tinh thần lại.

Một hồi quá thần đến, Lâm Hiếu Sơn lập tức liền nổi trận lôi đình, theo bên hông rút ra điện côn, vung khởi đối với Hạ Vân Kiệt liền bổ tới.

“Mẹ nó, cũng dám chống lại lệnh bắt tập cảnh, lão tử trừu tử ngươi!”

Gặp Lâm Hiếu Sơn giơ lên điện côn vẻ mặt hung ác đối với Hạ Vân Kiệt đánh tiếp, tuy rằng rõ ràng biết lão sư thân thủ phi phàm, Cố Thiến Lâm còn là nhịn không được lo lắng bật thốt lên kêu lên:“Lão sư cẩn thận!”

“Lão sư?” Trong xe Tăng Tiểu Tiến mày hơi hơi nhíu một chút, trong mắt lóe ra một tia nghi hoặc cùng bất an sắc, mà Mã Kì Huy nghe vậy cũng hơi hơi sợ run một chút, bất quá hắn cùng Hạ Vân Kiệt kết thù kết oán rất sâu, hơn nữa ở Thương Bắc huyện xưa nay ngang ngược quán, cũng chỉ là hơi hơi sợ run một chút, liền mắt lộ ra giải hận sắc nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem.

“Không có việc gì!” Tuy rằng điện côn bổ tới, bất quá Hạ Vân Kiệt lại còn là có thời gian cùng tâm tình quay đầu hướng Cố Thiến Lâm lộ ra một cái mỉm cười, bất quá khi hắn lại lần nữa xoay quá khi, trên mặt tươi cười đã muốn biến mất không thấy, thay vào đó là lạnh như băng.

“Chống lại lệnh bắt tập cảnh? Hảo đại mũ!” Hạ Vân Kiệt

quát lạnh một tiếng, nhấc chân đối với Lâm Hiếu Sơn bụng đó là một cước đạp đi qua.

Nhất thời Lâm Hiếu Sơn liền cả người bay đứng lên, sau đó “Phù phù” Một tiếng, thật mạnh té lăn trên đất, miệng cũng thật mạnh khái ở tại mặt đất, đến đây chó ăn cứt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 693 : Thỉnh cầu trợ giúp

Hiện trường lại lập tức im lặng xuống dưới, thậm chí tất cả mọi người cảm thấy lưng một trận rét lạnh.

Ta dựa vào, này người trẻ tuổi lá gan thật đúng là mẹ nó lớn, ra tay thực mẹ nó ngoan! Bất quá, thật đúng là mẹ nó thống khoái!

Tuy rằng người vây xem người người đều khiếp sợ cho Hạ Vân Kiệt to gan lớn mật, nhưng nhìn đến Lâm Hiếu Sơn ngã trên mặt đất, răng nanh đều khái rớt hai cái, chật vật không chịu nổi, trong lòng lại một trận sảng khoái. Bởi vì Thương Bắc huyện cũng liền như vậy thí điểm lớn địa phương, Lâm Hiếu Sơn này trị an đại đội phó đội trưởng bình thường lại không thiếu yêu đùa giỡn uy phong, hoành hành ngang ngược, cho nên vây xem trung không ít người nhưng thật ra nhận được hắn.

Bên trong xe Tăng Tiểu Tiến xem trạng kìm lòng không được rụt hạ cổ, trong mắt toát ra một tia sợ hãi sắc. Đến lúc này Tăng Tiểu Tiến mới tính hiểu được vì cái gì Mã Kì Huy tuy rằng thống hận Hạ Vân Kiệt nhưng nhìn hắn ánh mắt luôn có một chút sợ hãi. Người này ra tay thật sự là rất ngoan rất quyết đoán.

Thậm chí Tăng Tiểu Tiến trong lòng đều bắt đầu có điểm hối hận cùng Hạ Vân Kiệt kết thù, bởi vì tới thủy tới chung Hạ Vân Kiệt đều biểu hiện phi thường bình tĩnh, tựa hồ tập cảnh ở hắn trong mắt căn bản tính không được sự tình gì. Người như thế nếu không hoàn toàn chỉnh chết, về sau chờ hắn đi ra, một khi trả thù đứng lên, ngẫm lại Tăng Tiểu Tiến trong lòng đều có chút phát sấm.

“Mẹ ác, các ngươi còn người người thất thần làm gì? Cấp lão tử đánh, đánh chết hắn! Mẹ nó ngay cả cảnh sát

cũng dám đánh! Còn có không có vương pháp ?” Lâm Hiếu Sơn chỉ sợ nằm mơ cũng không nghĩ tới có một ngày hắn này đường đường huyện công an cục trị an đại đội phó đội trưởng thế nhưng sẽ ở trước công chúng dưới, trước bị người đánh cái tát tiếp theo lại bị người một cước đá ngã lăn ở, rất nhanh liền theo mặt đất đi lên, lau miệng bởi vì khái rớt răng nanh mà tràn đầy máu tươi, hổn hển chỉ vào Hạ Vân Kiệt rít gào nói. Kia biểu tình bởi vì miệng đầy là máu thật là dữ tợn đáng sợ, chính là bởi vì răng cửa rớt, nói chuyện hở, kia tiếng gầm gừ nghe đứng lên lại thật là buồn cười.

“Ta thảo! Tiểu tử ngươi ác mẹ nó ác muốn chết!” Lâm Hiếu Sơn như vậy nhất rống, này cùng nhau đến cảnh sát thế này mới mạnh phục hồi tinh thần lại, người người hùng hổ vung khởi cảnh côn đối với Hạ Vân Kiệt liền đánh đi qua.

“Không cần đánh, không cần đánh, các ngươi lầm, kia tuổi trẻ nữ hài tử là trung y viện Lưu chuyên gia mang thực tập thầy thuốc. Khẳng định không phải **** nữ!” Đang lúc cảnh sát vung khởi cảnh côn vây đi lên muốn đánh Hạ Vân Kiệt khi, người vây xem trung có một người nhận ra Cố Thiến Lâm, lớn tiếng kêu lên.

Người nọ như vậy nhất kêu, cảnh sát đều sửng sốt sửng sốt.

Lâm Hiếu Sơn lúc này sớm đã tức giận đến tròng mắt đỏ lên, gặp vây xem trung thế nhưng còn có người xen vào việc của người khác, tức giận đến hồng tròng mắt, tựa như vây thú bình thường gắt gao nhìn chằm chằm người nọ vẻ mặt hung lệ rít gào nói:“Nhượng cái gì nhượng? Lão tử nói nàng là kỹ nữ, thì phải là kỹ nữ!”

Lâm Hiếu Sơn như vậy nhất rít gào, người vây xem liền bắt đầu hiểu được. Người này không phải làm cái gì án, căn bản chính là bắt nạt dân chúng, thậm chí gặp sắc

nảy lòng đều nói không chừng.

Chờ sau lại có chút người nhận ra kia vừa rồi chỉ chứng Hạ Vân Kiệt nguyên lai là tố có Thương Bắc huyện tiểu bá vương danh xưng Mã Kì Huy, huyện công an cục cục trưởng con trai sau, bọn họ xem như hoàn toàn hiểu được, này thế nào mẹ nó là phá án, căn bản chính là hiện đại bản cao cầu a!

Hiểu được sau, người vây xem đều ào ào toát ra một tia bi phẫn sắc, bất quá đều kinh sợ cùng Lâm Hiếu Sơn hung ác, không có người còn dám mở miệng, thậm chí vừa rồi kia kêu ra tiếng mọi người sợ tới mức sắc mặt tái nhợt, lén lút sau này lui, sợ Lâm Hiếu Sơn bọn họ đem hắn cũng cấp bắt.

Ở tiểu thị trấn hoành hành quán Lâm Hiếu Sơn căn bản mặc kệ mọi người phẫn nộ ánh mắt, gặp chính mình thủ hạ bởi vì vừa rồi vây xem quần chúng tiếng kêu dừng lại còn không có động thủ, tức giận đến nhấc chân đối với trong đó một người mông trực tiếp liền đạp đi qua, mắng:“Còn thất thần làm gì? Cấp lão tử đánh!”

Lâm Hiếu Sơn như vậy nhất phát giận, này cảnh sát rốt cục lại mắt lộ ra hung quang, vung khởi cảnh côn hướng Hạ Vân Kiệt đánh đi.

Gặp ba bốn cảnh sát vung khởi cảnh côn không đầu không đuôi hướng Hạ Vân Kiệt trên người tiếp đón, trừ bỏ số ít vài cái mắt lộ ra hưng phấn, một bộ e sợ cho thiên hạ bất loạn bộ dáng, còn lại mọi người lộ ra bi phẫn cùng bất đắc dĩ sắc. Mà Mã Kì Huy còn lại là nắm chặt quyền đầu, vẻ mặt đều là phấn khởi, hận không thể chính mình cũng xông lên đi hung hăng đánh Hạ Vân Kiệt một chút. Bất quá chung quy lần trước bị đánh sợ, không kia dũng khí.

Bất quá cũng may mắn Mã Kì Huy không xông lên đi,

nếu không lúc này đây chỉ sợ lại không thiếu được chịu đốn đánh. Bởi vì cảnh sát cảnh côn còn không có đánh tới Hạ Vân Kiệt trên người, chỉ thấy Hạ Vân Kiệt tùy tay một trảo, liền trực tiếp túm qua một cây cảnh côn, sau đó tiếp theo đó là đầy trời côn ảnh.

“Ba! Ba! Ba!” Côn thanh như dày đặc hạt mưa gõ ở mái ngói phía trên, này cảnh sát bị Hạ Vân Kiệt đánh cho ôm đầu loạn nhảy lên.

Bất quá nói cũng kỳ quái, mặc kệ bọn họ như thế nào trốn, kia gậy gộc giống như liền cùng định rồi bọn họ, thật sự là như bóng với hình a, đánh tới mặt sau bọn họ chỉ có thể ôm đầu ngồi xổm mặt đất cầu xin tha thứ nói:“Đừng đánh, đừng đánh !”

“Hảo, hảo, tiểu tử ngươi có loại, ngươi có loại cho ta chờ!” Gặp chính mình thủ hạ người người bị đánh cho ngồi xổm mặt đất cầu xin tha thứ, mà đánh cho không sai biệt lắm Hạ Vân Kiệt lại ánh mắt nhìn thẳng hắn, chậm rãi hướng hắn tới gần, Lâm Hiếu Sơn một bên cầm bộ đàm sau này lui, một bên chỉ vào Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ ngoan sắc uy hiếp nói. Mà lúc này, vây xem quần chúng sớm đã xem ngây người ánh mắt.

Hôm nay phát sinh hết thảy tựa hồ hoàn toàn điên đảo bọn họ trong ấn tượng “Cảnh dân địa vị” A!

Chẳng lẽ không hẳn là kia người trẻ tuổi ôm đầu cầu xin tha thứ sao? Đầu năm nay như thế nào ngược lại thành cảnh sát cầu xin tha thứ đâu?

Ở bên trong xe Tăng Tiểu Tiến đã muốn bắt đầu cảm thấy có điểm đau đầu, Hạ Vân Kiệt so với hắn trong tưởng tượng thân thủ còn muốn lợi hại, ra tay so với hắn trong tưởng tượng còn muốn ngoan, một khi bị người như vậy nhớ thương, kia tuyệt đối không phải một kiện làm cho người ta vui vẻ sự tình.

“Thương Linh tiểu khu, có tên côn đồ hành hung, thỉnh cầu trợ giúp, thỉnh cầu trợ giúp!” Lâm Hiếu Sơn uy hiếp Hạ Vân Kiệt sau, một bên gắt gao cảnh giác theo dõi hắn, tựa hồ sợ hắn vung khởi cảnh côn đối với hắn cũng một lần loạn đánh, một bên đối với bộ đàm kêu lên.

Hạ Vân Kiệt gặp sự tình đã muốn nháo đại, ngược lại không sao cả, gặp Lâm Hiếu Sơn thỉnh cầu trợ giúp, trực tiếp đem cảnh côn hướng mặt đất nhất ném, ánh mắt chậm rãi đảo qua Lâm Hiếu Sơn, Mã Kì Huy, cuối cùng dừng ở trong xe Tăng Tiểu Tiến trên người, mỉm cười, lộ ra hai hàng chỉnh tề răng nanh, từ bạch từ bạch, nhưng dừng ở Tăng Tiểu Tiến bọn họ trong mắt cũng là bạch dày đặc, làm cho người ta tim đập nhanh.

“Nếu đến đây, Tăng lãnh đạo cần gì phải tránh ở trong xe đâu? Không phải là chưa cho ngươi mặt mũi, nhất định phải ngươi trước đăng ký khả năng xem bệnh thôi? Về phần cần như vậy hưng sư động chúng sao?” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Tiểu tử ngươi đừng kiêu ngạo, hiện tại niên đại bất đồng, quyền đầu là giải quyết không được vấn đề ! Ta khuyên ngươi, còn là thành thành thật thật đầu thú tự thú đi!” Tăng Tiểu Tiến trong lòng tuy rằng cũng kiêng kị Hạ Vân Kiệt thân thủ cùng kia sợi ngoan kính, nhưng chung quy cũng không phải cái gì nhuyễn quả hồng, thấy thế không chỉ có không có luống cuống, nhưng lại đẩy cửa ra, một bộ cao cao tại thượng, lời nói thấm thía khuyên nhủ.

“Quả nhiên là tỉnh thành đến, làm việc nói chuyện so với này mã cái gì chó má ngoạn ý nhưng thật ra cao minh hơn.” Hạ Vân Kiệt nhìn Tăng Tiểu Tiến liếc mắt một cái, mặt mang châm chọc nói.

“Tiểu tử, ngươi đừng kiêu ngạo, đừng tưởng rằng có

điểm thân thủ liền vô pháp vô thiên, đợi lát nữa có ngươi hảo xem !" Mã Kì Huy gặp Hạ Vân Kiệt mắng chính mình, tức giận đến thẳng cắn răng.

"Ai vô pháp vô thiên các ngươi trong lòng hẳn là so với ta còn rõ, lời này hẳn là đổi thành ta mà nói mới đúng." Hạ Vân Kiệt cười lạnh nói.

"Nơi nào như thế nào vây quanh nhiều người như vậy? Còn có xe cảnh sát!" Cùng điều ngã tư đường mặt khác một đầu, ngồi ở Audi xe cảnh sát Diệp Hồng Ba xuyên thấu qua cửa kính xe thấy được Thương Linh tiểu khu phụ cận vây quanh không ít người, nhưng lại có xe cảnh sát đình, sắc mặt không khỏi khẽ biến, nhíu nhíu mày hỏi.

"Ta cái này tìm người hỏi một chút." Ngồi ở Diệp Hồng Ba bên cạnh Thương Bắc huyện công an cục cục trưởng Mã Thuận Thụ cuống quít trả lời, trong lòng lại đem người nháo sự, còn có phá án dân cảnh cấp mắng cẩu huyết lâm đầu.

Mẹ nó, khi nào thì không tốt nháo sự, thế nhưng chọn phía sau!

Đang lúc Mã Thuận Thụ xuất ra di động muốn đánh điện thoại hỏi khi, Diệp Hồng Ba xuyên thấu qua trong đám người khe hở ẩn ẩn khuy đến một cái quen thuộc thân ảnh, sắc mặt không khỏi mạnh trầm xuống dưới, hướng Mã Thuận Thụ nói:"Không cần hỏi, trực tiếp đi qua nhìn xem."

Thị cục cục trưởng muốn đích thân đi qua xem, Mã Thuận Thụ tự nhiên khó mà nói không đi, đành phải phân phó người kéo vang còi cảnh sát, gào thét hướng Thương Linh tiểu khu khai đi.

Nghe được đột nhiên có còi cảnh sát thanh từ xa đến

gần vang lên, người vây xem ào ào quay đầu hướng thanh âm truyền đến phương hướng nhìn lại, chỉ thấy ngã tư đường có ba lượng xe cảnh sát lóe cảnh đăng hướng bên này đến, trong lòng đều nhịn không được thở dài một hơi.

“Người trẻ tuổi xem ra là muốn xong đời ! Cũng không biết đến trong cục hội chịu bao nhiêu khổ! Thật sự là làm bậy a!”

Hạ Vân Kiệt gặp xe cảnh sát mở ra, trong mắt lóe ra một tia kinh ngạc sắc, lấy hắn tu vi, một khi hắn cố ý đi chú ý, tự nhiên có thể phát hiện Diệp Hồng Ba ngay tại trong xe.

“Lão sư, hiện tại làm sao bây giờ?” Gặp lại có vài lượng xe cảnh sát khai lại đây, Cố Thiến Lâm không khỏi mặt lộ vẻ lo lắng sắc lôi kéo Hạ Vân Kiệt quần áo, hỏi.

“Làm sao bây giờ? Hiện tại mới nghĩ đến làm sao bây giờ? Đã muộn, các ngươi sẽ chờ ngồi tù đi! Đánh nhau hành hung, ****, còn tập cảnh, mỗi một hạng đều đủ mẹ ngươi ngồi một hồi lao!” Lâm Hiếu Sơn bọn họ mặc dù có chút kinh ngạc trợ giúp đã vậy còn quá mau liền đuổi tới, bất quá càng nhiều còn là đắc ý, hơn nữa gặp Cố Thiến Lâm rõ ràng mặt lộ vẻ sợ hãi sắc, trong lòng liền càng thích.

“Ba! Ba!” Bất quá Lâm Hiếu Sơn trong lời nói vừa mới nói xong, trên mặt lại đã trúng hai cái bàn tay.

“Ngươi mẹ nó……” Lâm Hiếu Sơn không nghĩ tới đến lúc này, Hạ Vân Kiệt thế nhưng còn dám như vậy kiêu ngạo.

“Ba! Ba!” Nghênh đón Lâm Hiếu Sơn lại là hai cái bàn tay.

“Ta đã nói rồi, miệng phóng sạch sẽ một chút!” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng nhìn Lâm Hiếu Sơn nói.

“Hảo, hảo, ngươi có loại!” Lâm Hiếu Sơn bụm mặt lui ra phía sau vài bước, thế này mới dám chỉ vào Hạ Vân Kiệt chửi bậy, trong lòng cũng là phi thường hối hận hôm nay không xứng thương.

“Tránh ra! Tránh ra!” Đang lúc Lâm Hiếu Sơn chửi bậy là lúc, mở đường hai lượng xe cảnh sát trước chạy đến xong việc phát điểm, xe cảnh sát dừng lại xuống dưới, còn có cảnh sát xuống xe xua tan đám người.

“Tiểu Chương, ngươi mẹ nó đến vừa lúc, khẩu súng cho ta!” Lâm Hiếu Sơn gặp trợ giúp đuổi tới, vội vàng quay đầu hướng phía sau nhìn lại, liếc mắt một cái liền thấy được đang ở xua tan đám người một gã cảnh sát mang theo thương, tiến lên liền thân thủ đi lấy hắn cắm ở bên hông súng.

“Lâm đội trưởng, không cần a!” Tên kia được xưng là Tiểu Chương cảnh sát không nghĩ tới Lâm đội trưởng đi lên liền trực tiếp lấy súng, không khỏi sợ tới mức kêu lên.

Phải biết rằng, hắn phía sau không chỉ có có huyện công an cục cục trưởng còn có thị công an cục cục trưởng, có bọn họ ở lại há có thể tùy tiện động súng?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 694 : Ta đã sớm khuyên quá ngươi

“Đến nha! Tiểu tử ngươi không phải thực ngưu bức, rất loại sao? Ngươi cấp lão tử tái kiêu ngạo một lần nhìn xem, ngươi cấp lão tử tái chống lại lệnh bắt một lần? Lão tử một phát bính ngươi!” Sớm đã khí hôn đầu Lâm Hiếu Sơn lại sao lại để ý Tiểu Chương quát to, cầm súng, lập tức liền mặt lộ vẻ dữ tợn đắc ý sắc giơ lên súng, đem tối như mực họng súng nhắm ngay Hạ Vân Kiệt.

“Dừng tay!” Đang lúc Lâm Hiếu Sơn đắc ý kêu gào là lúc, một đạo uy nghiêm tiếng hét phẫn nộ chợt vang lên. Ra tiếng đúng là đến Thương Bắc huyện thị sát thị công an cục cục trưởng Diệp Hồng Ba.

Hắn vừa xuống xe liền thấy được Lâm Hiếu Sơn cầm thương đối với Hạ Vân Kiệt, này một màn nhìn xem Diệp Hồng Ba thiếu chút nữa ngay cả hồn đều phải bay, đại mùa đông, cái trán đậu đại mồ hôi lạnh một khỏa khỏa đều xông ra.

Hạ Vân Kiệt cái gì đến đây a? Năm đó thị Vân Long khu công an phận cục bắt hắn, không chỉ có thị ủy bí thư Phùng Chính Thành tự mình tiến đến, thậm chí còn kinh động kinh thành đặc thù ngành Cù chủ nhiệm tự mình dẫn người trực tiếp vây quanh công an phận cục. Còn có sau lại hiển hách nhất thời kinh thành Lữ gia bởi vì đối Hạ Vân Kiệt bằng hữu Tần Lam động ý xấu, cơ hồ một đêm trong vòng liền ầm ầm sập. Việc này Diệp Hồng Ba đều là biết đến, thậm chí cũng là đương sự chi nhất.

Bực này nhân vật đừng nói hắn Diệp Hồng Ba căn bản đắc tội không nổi, chỉ sợ cũng ngay cả Giang Nam tỉnh tỉnh ủy bí thư Triệu Hưng Quân đều là đắc tội không nổi.

Hắn Diệp Hồng Ba này nửa năm qua vì sao đột nhiên coi trọng khởi Thương Bắc huyện công tác, kỳ thật chính là bởi vì hắn biết Hạ Vân Kiệt gần nhất đã ở Thương Bắc huyện, sợ này tiểu địa phương cảnh sát tác phong thô lỗ, trị an không xong, dẫn tới Hạ Vân Kiệt không hài lòng, thế này mới thường xuyên đến Thương Bắc huyện thị sát, gõ gõ Mã Thuận Thụ, hy vọng hắn có thể đem Thương Bắc huyện trị an quản tốt.

Không nghĩ tới trời tính không bằng số người, hắn Diệp Hồng Ba như thế dụng tâm lương khổ, kết quả là hắn lo lắng sự tình còn là đã xảy ra, không chỉ có đã xảy ra, hơn nữa so với hắn trong tưởng tượng còn nghiêm trọng rất nhiều rất nhiều.

Thương Bắc huyện cảnh sát thế nhưng ở trước công chúng dưới lấy súng chỉ vào Hạ Vân Kiệt đầu!

“Lão tử ở phá án, tất cả đều lăn một bên đi!” Đang đắc ý vong hình là lúc Lâm Hiếu Sơn căn bản không biết chính mình đã muốn xông thiên đại tai họa, cũng không quay đầu lại mắng.

“Ta thảo! Lâm Hiếu Sơn ngươi lập tức cấp lão tử đem súng buông!” Mã Thuận Thụ lúc này còn không biết Diệp cục trưởng này nửa năm nhiều lần tới Thương Bắc huyện thị sát chính là bởi vì bị Lâm Hiếu Sơn dùng súng chỉ vào người trẻ tuổi, hắn gặp Lâm Hiếu Sơn thế nhưng không nhìn Diệp cục trưởng gầm lên, tức giận đến hướng Lâm Hiếu Sơn rít gào lên.

Mặc dù có súng nơi tay, Lâm Hiếu Sơn mình cực độ bành trướng, bất quá Mã Thuận Thụ thanh âm hắn thật sự là rất quen thuộc bất quá, vừa nghe đến này thanh âm sợ tới mức phản xạ có điều kiện cả người run lên một chút, vội vàng xoay người lại, vừa thấy quả ác nhiên là Mã Thuận Thụ cục trưởng, lúc này hắn chính căm tức hắn, sắc mặt xanh mét xanh mét, mà hắn bên người còn

đứng một người, này người rất là uy nghiêm, thoạt nhìn tựa hồ có điểm nhìn quen mắt, bất quá Lâm Hiếu Sơn nhất thời đổ không nhớ tới tới là ai.

“Mã, Mã cục trưởng!” Bất quá lúc này Lâm Hiếu Sơn cũng bất chấp đi suy nghĩ sâu xa kia khí thế uy nghiêm nam tử là ai, gặp Mã Thuận Thụ rõ ràng thực sinh khí, cuống quít đứng thẳng thân mình nói.

“Vị này là thị cục Diệp cục trưởng, Lâm Hiếu Sơn ngươi giải thích một chút, vì cái gì muốn động súng?” Lâm Hiếu Sơn dù sao cũng là Mã Thuận Thụ thủ hạ, Mã Thuận Thụ cũng không tưởng cấp Diệp Hồng Ba lưu lại không tốt ấn tượng, gặp Lâm Hiếu Sơn xoay người lại, lập tức bình tĩnh mặt chất vấn nói, hai mắt lại hướng hắn hung hăng sử cái ánh mắt.

Lâm Hiếu Sơn nghe được thị cục hai chữ cũng đã nhận ra trước mắt vị này khí thế uy nghiêm nam tử, trái tim đều nhịn không được run rẩy một chút, vội vàng lại nghiêm thân mình, còn hướng Diệp Hồng Ba kính cái lễ, lớn tiếng nói:“Báo cáo Diệp cục trưởng, ta ở trên đường phát hiện một vị hành hung người bị tình nghi, bởi vì đối phương chống lại lệnh bắt cũng tập cảnh, cho nên ta bất đắc dĩ……”

“Ba!” Lâm Hiếu Sơn trong lời nói còn chưa nói xong, một đạo thanh thúy cái tát tiếng vang lên.

Bất quá lúc này đây đánh Lâm Hiếu Sơn cái tát cũng không phải Hạ Vân Kiệt mà là Diệp Hồng Ba.

Này một tiếng cái tát vang lên, hiện trường lập tức im lặng xuống dưới, trừ bỏ Hạ Vân Kiệt, tất cả mọi người không dám tin nhìn Diệp Hồng Ba.

Ở bọn họ xem ra, Diệp Hồng Ba nhưng là công an cục cục trưởng tự nhiên là đứng ở Lâm Hiếu Sơn bên này,

cho dù cho rằng Lâm Hiếu Sơn làm việc tình càn rỡ, cũng ít nhất muốn nghe xong hắn hội báo, không nghĩ tới Diệp cục trưởng lại trực tiếp cho Lâm Hiếu Sơn một bàn tay.

“Diệp, Diệp cục trưởng!” Lâm Hiếu Sơn bụm mặt lại là sợ hãi lại là không dám tin nhìn Diệp Hồng Ba.

“Diệp, Diệp cục trưởng, ngài đây là……” Mã Thuận Thụ cũng là lại giật mình lại là kích động nói, cái trán đã muốn toát ra đến vài giọt mồ hôi lạnh.

Hắn đương nhiên biết Diệp cục trưởng xưa nay ổn trọng, có thể trước mặt mọi người đột nhiên đánh Lâm Hiếu Sơn kia tuyệt đối là giận đến cực điểm, chính là vì sao phải như thế tức giận, cho dù Mã Thuận Thụ tưởng phá đầu tạm thời cũng sẽ không liên tưởng đến Hạ Vân Kiệt trên người.

Dù sao Thương Bắc huyện chính là tiểu địa phương mà thôi, theo cổ đến nay còn cho tới bây giờ không ra quá cái gì đại nhân vật!

Diệp Hồng Ba lại không để ý tới Mã Thuận Thụ, mà là bước nhanh đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, lau đem trên trán mồ hôi lạnh, trên mặt tức giận cũng chuyển thành mất tự nhiên tươi cười.

“Thực xin lỗi, Hạ lão sư, chuyện này……”

“Hạ lão sư!” Gặp Diệp Hồng Ba thế nhưng xưng hô Hạ Vân Kiệt là lão sư, nhưng lại cười làm lành xin lỗi, Mã Thuận Thụ đám người tất cả đều trợn tròn mắt, mà Lâm Hiếu Sơn, Mã Kì Huy đám thiệp án nhân viên lại sợ tới mức cả người đều nhịn không được run lên run lên.

Diệp Hồng Ba a, kia nhưng là thị công an cục cục trưởng, Giang Châu thị thị ủy đầu sỏ chi nhất, cũng là

Mã Thuận Thụ người lãnh đạo trực tiếp a! Nay đổ tốt, bọn họ những người này cũng dám bên đường bắt lấy người ngay cả Diệp Hồng Ba đều phải cung kính tiếng kêu lão sư, còn nói xấu hắn bạn gái là **** nữ, thậm chí còn dùng súng chỉ vào hắn đầu!

Trách không được Diệp Hồng Ba muốn đánh Lâm Hiếu Sơn cái tát!

“Xin lỗi lời nói không cần phải nói. Chuyện này ngươi tới xử lý đi, cụ thể chuyện gì xảy ra ta nghĩ vị này Mã công tử còn có tỉnh thành đến Tăng lãnh đạo đều rất rõ ràng. Bọn họ nếu không chịu thành thật công đạo, kia cũng tốt làm, trong khoảng thời gian này Cù Vệ Quốc đã ở Thương Bắc, ta đem hắn điện thoại cho ngươi, ngươi đánh hắn điện thoại, làm cho hắn gọi người đến xử lý.” Hạ Vân Kiệt trực tiếp xua tay đánh gãy Diệp Hồng Ba, sau đó tùy tay viết cái dãy số cấp Diệp Hồng Ba.

Diệp Hồng Ba đương nhiên biết Cù Vệ Quốc là ai, nghe thế tên trái tim đều nhịn không được bang bang bang loạn khiêu, sắc mặt đều tái nhợt vài phần.

Đây chính là chân chính có được tiên trảm hậu tấu đặc quyền đại nhân vật a!

“Là! Ngài yên tâm Hạ lão sư, chuyện này ta nhất định hội xử lý tốt.” Diệp Hồng Ba tiếp nhận viết có điện thoại trang giấy, vội vàng nghiêm nói.

Kia tư thế tuyệt đối dấu hiệu, còn kém nhấc tay cúi chào.

“Ân, kia phiền toái ngươi.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó quay đầu nhìn về phía Mã Kì Huy, cười nhẹ nói:“Mã công tử, ta đã sớm khuyên quá ngươi, không chịu thua kém điểm, đừng không có việc gì cho ba ngươi tìm phiền toái, ngươi xem, nhưng ngươi vẫn không vâng lời, hiện tại đã muốn đã muộn.”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt cũng không quản Mã Kì Huy sắc mặt có bao nhiêu tái nhợt, ánh mắt có bao nhiêu kinh hoảng, chỉ để ý lôi kéo còn có điểm không có thể phục hồi tinh thần lại Cố Thiến Lâm hướng Thương Linh tiểu khu đi đến.

“Diệp, Diệp cục trưởng, ngài xem……” Lúc này Mã Thuận Thụ đương nhiên cũng phát hiện chính mình con trai không chỉ có ở đây nhưng lại tham dự chuyện này, không khỏi vẻ mặt sợ hãi nói.

“Hồi trong cục nói sau!” Diệp Hồng Ba xanh mặt ném xuống một câu, trực tiếp xoay người lên Audi xe cảnh sát.

“Ngươi mẹ nó tẫn cấp lão tử gây họa!” Mã Thuận Thụ gặp Diệp Hồng Ba xanh mặt xoay người lên xe, hiển nhiên tình thế thực nghiêm trọng, không khỏi tức giận đến đối với con trai đầu đánh một bàn tay, sau đó vội vàng đuổi theo Diệp Hồng Ba.

“Kia tiểu tử như thế nào hội nhận thức Diệp Hồng Ba? Không phải nói chính là trung y học viện một gã học sinh, chỉ cùng Hồng viện trưởng có chút quan hệ sao?” Mã Kì Huy vuốt bị đánh một bàn tay đầu, vẻ mặt nghi hoặc cùng sợ hãi nói.

“Ta thảo, ta như thế nào biết! Lúc này sự tình phiền toái lớn, Diệp Hồng Ba cũng không phải là dễ chọc chủ.” Tăng Tiểu Tiến buồn bực trừng mắt nói.

“Tăng ca ngươi hẳn là không nhiều lắm sự tình, nói như thế nào ngươi ba cũng là tỉnh thính lãnh đạo, Diệp Hồng Ba tay còn quản không đến ngươi ba, cũng dù sao cũng phải cho ngươi ba điểm mặt mũi, ta đã có thể chết thảm la. Diệp Hồng Ba nhưng là ta ba người lãnh đạo trực tiếp a!” Mã Kì Huy như cha mẹ chết nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 695 : Tình thế nghiêm trọng

Nhìn Mã Kì Huy như chó nhà có tang bộ dáng, Tăng Tiểu Tiến đột nhiên may mắn chính mình là đến từ tỉnh thành, mà không phải đến từ Thương Bắc này tiểu thị trấn, một cỗ thân phận thượng ưu việt tính cùng tự tin tùy theo lặng yên nảy lên trong lòng.

Đúng vậy, chính mình phụ thân nhưng là tỉnh thính lãnh đạo, tuy rằng luận chức cấp so với Diệp Hồng Ba thấp nhất cấp, bất quá chính như cổ ngữ nói “Kinh quan đại ba cấp”, lượng đến Diệp Hồng Ba tuy rằng là Giang Châu thị công an cục cục trưởng cũng không dám dễ dàng đắc tội chính mình phụ thân đi. Nói sau chuyện này, chính mình chủ yếu còn là lấy những người đứng xem thân phận xuất hiện, cũng không giống Mã Kì Huy giống nhau trực tiếp tham dự, nghiêm trọng tính khẳng định đi khá xa.

Như vậy nhất tưởng, Tăng Tiểu Tiến vốn là buồn bực biểu tình dần dần chuyển hoãn, thật mạnh vỗ vỗ Mã Kì Huy bả vai trấn an nói:“Ngươi cũng đừng rất lo lắng, ở Giang Nam tỉnh chân chính có đến đây công tử ca cũng liền như vậy vài vị, này hạ tiểu tử rõ ràng không phải kia mấy người, vấn đề hẳn là không lớn. Vấn đề lớn nhất còn là Lâm Hiếu Sơn động súng.”

Tăng Tiểu Tiến như vậy nhất trấn an, Mã Kì Huy không khỏi hơi hơi thở dài nhẹ nhõm một hơi nói:“Hy vọng đi.”

“Kì Huy, Tăng ca, ta đây làm sao bây giờ?” Mã Kì Huy là thở dài nhẹ nhõm một hơi, bất quá Lâm Hiếu Sơn cũng là sợ tới mức sắc mặt tái nhợt, hai chân vô lực.

Chuyện này hắn nhưng là xông vào trước nhất mặt a, hơn nữa tối mấu chốt là Mã Kì Huy cùng Tăng Tiểu Tiến

đều có nhà bọn họ lão nhân che chở, khả hắn Lâm Hiếu Sơn có thể có cái gì? Hơn nữa Lâm Hiếu Sơn người tuy rằng ngang ngược, nhưng có thể ngồi vào huyện lị an đại đội phó đại đội trưởng đầu qua tự nhiên không ngu ngốc. Theo Diệp Hồng Ba tức giận rời đi khi, Lâm Hiếu Sơn liền ý thức được chính mình rất khả năng hội trở thành khí xe bảo suất kia bị vứt bỏ xe.

“Lâm ca, phát sinh loại chuyện này ai cũng là dự kiến không đến. Nay Diệp Hồng Ba đang ở khí đầu phía trên, tạm thời chỉ hảo ủy khuất ngươi một chút. Ngươi yên tâm, chờ phong ba qua đi, ta nhất định cầu ta ba nghĩ biện pháp.” Mã Kì Huy gặp Lâm Hiếu Sơn đột nhiên chen vào nói, trong mắt lóe ra một tia chán ghét khinh bỉ sắc, cảm thấy hắn ngay cả cái người trẻ tuổi đều thu thập không được, đem sự tình nháo thành nay như vậy bộ, thật sự vô năng. Bất quá Mã Kì Huy cũng là không ngốc, biết phía sau đối Lâm Hiếu Sơn nhất định phải áp dụng trấn an thái độ, nếu không hắn nếu phá bình phá suất, cho dù xuống ngựa cũng muốn kéo đến hắn Mã Kì Huy đã có thể không ổn.

“Đúng vậy, Lâm đội trưởng, phát sinh loại chuyện này là ai cũng không nguyện ý nhìn đến. Lần này ngươi liền nhiều đảm đương điểm, sau ta cùng Tiểu Mã khẳng định hội giúp ngươi ngẫm lại biện pháp.” Tăng Tiểu Tiến theo sát sau trấn an nói.

Lâm Hiếu Sơn nghe vậy sắc mặt lại tái nhợt vài phần, trong mắt có một tia phẫn hận cùng bất đắc dĩ chợt lóe mà qua. Hắn đương nhiên nghe được đi ra hai người ý tứ muốn hắn tận lực nhiều hướng chính mình trên người khiêng, tận lực giảm bớt bọn họ trách nhiệm.

Bất quá hiểu được về hiểu được, Lâm Hiếu Sơn nhưng cũng chỉ có thể gật gật đầu nói:“Các ngươi yên tâm, ta biết đúng mực. Bất quá còn thỉnh Kì Huy cùng Tăng ca sau khả nhất định không thể không quản tiểu đệ ta.”

“Ngươi yên tâm Lâm ca, ta Mã Kì Huy cùng Tăng ca cũng không phải là người không nói nghĩa khí !” Mã Kì Huy vỗ vỗ Lâm đội trưởng bả vai, sau đó thấp giọng một trận dặn dò sau, vội vàng việc việc cùng Tăng Tiểu Tiến cũng thượng xe cảnh sát, hướng công an cục lái đi.

“Phi vương bát ngoạn ý!” Nhìn Mã Kì Huy cùng Tăng Tiểu Tiến cùng nhau vào xe, bay nhanh mà đi, Lâm Hiếu Sơn vẻ mặt tức giận hướng mặt đất ói ra một ngụm còn sảm máu tươi nước miếng, mắng.

Mắng qua sau, Lâm Hiếu Sơn cũng chỉ có thể vẻ mặt bất đắc dĩ lên xe, đồng dạng hướng công an cục khai đi.

Không có biện pháp, cho dù hắn Lâm Hiếu Sơn có tái nhiều bất bình phẫn nộ, phía sau cũng không dám đắc tội Mã Kì Huy cùng Tăng Tiểu Tiến, nếu không hắn có thể là nhất thời thống khoái, khả chờ hắn đã có thể không chỉ có chính là Diệp Hồng Ba phẫn nộ, còn có Mã Thuận Thụ cùng Tăng Tiểu Tiến phụ thân phẫn nộ, thật muốn như vậy, hắn Lâm Hiếu Sơn liền hoàn toàn chơi xong rồi.

Đáng thương Lâm Hiếu Sơn còn không biết lần này đắc tội người nhưng là một vị thần tiên sống, ở thế tục trung địa vị quyền thế cao đến trình độ khủng bố, nếu không hắn khẳng định thà rằng hướng tử đắc tội Mã Kì Huy cùng Tăng Tiểu Tiến, cũng muốn tận lực đem chính mình cùng chuyện này phiết thanh quan hệ.

“Diệp cục trưởng, đều là ta quản giáo vô phương, ngài yên tâm, đợi lát nữa ta nhất định hội hảo hảo giáo huấn một chút.” Audi xe cảnh sát, Mã Thuận Thụ vẻ mặt đau kịch liệt về phía Diệp Hồng Ba nhận sai.

Diệp Hồng Ba chính là trong lỗ mũi phát ra một tiếng hừ lạnh, bình tĩnh mặt không có gì tỏ vẻ.

Mã Thuận Thụ thấy thế trong lòng không khỏi trầm xuống, thật cẩn thận dò ý nói:“Diệp cục trưởng, vị kia Hạ lão sư lạ mặt thật sự a, không biết là……”

“Này không phải ngươi hẳn là hỏi.” Diệp Hồng Ba lạnh lùng quét Mã Thuận Thụ liếc mắt một cái, sau đó cầm lấy di động bát đánh cái điện thoại, bình tĩnh mặt nói:“Nhất Minh đồng chí, ta lệnh cho ngươi hiện tại liền lập tức dẫn người đến Thương Bắc huyện công an cục.”

Mã Thuận Thụ gặp Diệp Hồng Ba ngay cả kia Hạ lão sư đến đây cũng không chịu báo cho biết một hai, trong lòng không có tới từ cảm thấy một trận tim đập nhanh bất an, chờ hắn gặp Diệp Hồng Ba gọi điện thoại nhắc tới “Nhất Minh đồng chí”, sắc mặt chợt đại biến, trong mắt toát ra thấp thỏm lo âu ánh mắt.

Thân là Thương Bắc huyện công an cục cục trưởng, hắn đương nhiên biết chủ yếu thị cục người lãnh đạo tên. Trong đó Nhất Minh đồng chí họ thái, đúng là thị công an cục phụ trách hình sự án kiện lãnh đạo hình trinh chi đội chi đội trưởng.

Này khởi án kiện, Mã Thuận Thụ vốn tưởng rằng chính mình cầu tình, nhiều hơn trách cứ con trai, đương nhiên kia Lâm Hiếu Sơn khẳng định muốn nghiêm túc xử lý, hắn cũng đã muốn làm tốt đem Lâm Hiếu Sơn làm thế tội sơn dương chuẩn bị. Như thế một phen xử lý, hẳn là có thể bình ổn Diệp Hồng Ba tức giận, cũng có thể làm cho kia người trẻ tuổi vừa lòng. Dù sao hắn Mã Thuận Thụ tốt xấu cũng là một cái huyện công an cục cục trưởng, còn là có điểm thực quyền cùng phân lượng.

Nhưng Mã Thuận Thụ vạn vạn không nghĩ tới, Diệp Hồng Ba thế nhưng trực tiếp điều thị hình trinh chi đội lại đây phá án, rõ ràng chính là không tín nhiệm bọn họ Thương Bắc huyện công an cục, cũng không chuẩn bị

làm cho hắn Mã Thuận Thụ nhúng tay, càng đừng nói cho hắn cái gì mặt mũi.

“Diệp cục trưởng, kia Lâm Hiếu Sơn quả thật vô pháp vô thiên một ít, bất quá dù sao cũng là chúng ta hệ thống bên trong. Hơn nữa kia cùng khuyển tử cùng một chỗ Tăng Tiểu Tiến là tỉnh thính Tăng Chính Hào con trai, ngài xem này vụ án có phải hay không……” Mã Thuận Thụ chờ Diệp Hồng Ba treo điện thoại, mặt lộ vẻ khó xử, thật cẩn thận nhắc nhở nói.

Ngôn ngoại ý tái rõ ràng bất quá, Diệp cục trưởng ngươi không cho ta mặt mũi không quan hệ, tỉnh thính lãnh đạo mặt mũi tổng yếu cấp một ít đi. Hơn nữa Tăng Chính Hào cùng tỉnh công an thính Trần Triết Bằng thính trưởng đến từ cùng cái trấn, từng là sơ trung đồng học, cùng Trần thính trưởng quan hệ thực thiết, xem như Trần thính trưởng thân tín thủ hạ, hai người tầng này quan hệ tỉnh công an hệ thống rất nhiều người đều biết đến. Thật muốn nháo lớn, kinh động Trần thính trưởng khẳng định là không tốt.

“Tăng Chính Hào lại như thế nào? Chẳng lẽ liền bởi vì hắn là Tăng Chính Hào con trai, ta nên chuyện lớn biến thành chuyện nhỏ sao? Ta nói cho ngươi, này vụ án cho dù liên lụy đến là Trần thính trưởng con trai, làm theo không lầm! Ngươi tốt nhất khuyên ngươi con trai đừng ôm có gì may mắn tâm tính, cũng ngàn vạn đừng nghĩ lủi cung, nếu không ai cũng không bảo đảm hắn!” Diệp Hồng Ba nghe vậy nao nao, hắn cũng không nghĩ tới kia người trẻ tuổi dĩ nhiên là tỉnh thính pháp chế phòng Tăng Chính Hào con trai, bất quá rất nhanh Diệp Hồng Ba liền mặt lộ vẻ sắc mặt giận dữ nói.

“Thử!” Mã Thuận Thụ nghe vậy nhịn không được mạnh hít một ngụm lãnh khí, cái trán mồ hôi lạnh nhiều điểm giọt giọt xông ra.

Diệp Hồng Ba trong miệng Trần thính trưởng tự nhiên chính là tỉnh công an thính Trần Triết Bằng thính trưởng, cũng là tỉnh ủy thường ủy, là Giang Nam tỉnh chân chính nắm có quyền to lực quan lớn. Đừng nói hắn Mã Thuận Thụ cùng Trần thính trưởng nhất so với chính là hạt vừng lớn quan viên, cho dù Diệp Hồng Ba cùng Trần thính trưởng cũng xa không thể so sánh với. Hiện tại nghe Diệp Hồng Ba ý tứ, cái này vụ án cho dù liên lụy đến con hắn đều phải làm theo không lầm, chỉ cần Mã Thuận Thụ không phải ngốc tử, lúc này cho dù dùng mông cũng có thể nghĩ vậy sự kiện phi thường nghiêm trọng.

Chính là mặc Mã Thuận Thụ tưởng phá đầu cũng vô pháp nghĩ ra kia tuổi trẻ Hạ lão sư đến đây !

Khi nói chuyện, xe cảnh sát chạy đến công an cục.

“Ta nói cho tiểu tử ngươi, đợi lát nữa thị cục Thái đội trưởng lại thân tự dẫn người điều tra này vụ án, tiểu tử ngươi nhất định phải phóng thông minh điểm, nếu không ta cũng không giữ được ngươi!” Đến công an cục, ở chính mình địa bàn Mã Thuận Thụ còn là có điểm đặc quyền, tư dưới tìm được Mã Kì Huy cùng Tăng Tiểu Tiến sắc mặt ngưng trọng hướng Mã Kì Huy nói.

“Không phải đâu, thế nhưng kêu thị cục người đến điều tra!” Mã Kì Huy kinh hô ra tiếng, mà Tăng Tiểu Tiến sắc mặt tắc trở nên rất là khó coi.

Hiển nhiên Tăng Tiểu Tiến cũng không nghĩ tới, Diệp Hồng Ba thế nhưng chút không cho hắn lão ba mặt mũi.

“Mã cục trưởng ta có thể đánh cái điện thoại sao?” Tăng Tiểu Tiến sắc mặt khó coi hỏi Mã Thuận Thụ.

“Tiểu Tiến a, chuyện này chỉ sợ có điểm khó giải quyết, ta xem…” Mã Thuận Thụ nhíu mày nói.

“Ta hiểu được, ta sẽ làm cho ta ba tìm Trần bá bá nói nói, ta nghĩ Diệp cục trưởng tổng yếu cấp điểm Trần bá bá mặt mũi đi?” Tăng Tiểu Tiến gật gật đầu, mặt lộ vẻ một tia ngạo sắc nói

Hắn trong miệng Trần bá bá tự nhiên đó là công an thính Trần thính trưởng, Diệp Hồng Ba người lãnh đạo trực tiếp.

“Kia không còn gì tốt hơn.” Mã Thuận Thụ tuy rằng cũng ý thức được sự tình phi thường khó giải quyết, nhưng hắn luôn có điểm không tin Diệp Hồng Ba vì kia người trẻ tuổi hội ngay cả Trần thính trưởng mặt mũi cũng không cấp. Quan trường thường thức, làm cho Mã Thuận Thụ chắc hẳn phải vậy cho rằng phía trước ở trên xe Diệp Hồng Ba kia kiên cường lời nói đơn giản cũng đã nói nói mà thôi, thật muốn là Trần thính trưởng ra mặt, hắn còn là khuất phục, cho nên nghe vậy mày hơi hơi giương lên, lộ ra một tia sắc mặt vui mừng, gật gật đầu nói.

Tăng Tiểu Tiến rất nhanh liền quay số hắn ba điện thoại, đem sự tình đại khái theo hắn nói một lần, đương nhiên đều là đứng ở chính hắn lập trường giảng, đem Hạ Vân Kiệt nói thành ỷ vào Diệp Hồng Ba chỗ dựa kiêu ngạo ngang ngược, không coi ai ra gì tính tình. Đương nhiên trong lúc cũng không quên nhắc tới Diệp Hồng Ba hiển nhiên muốn thay Hạ Vân Kiệt xuất đầu, trực tiếp điều động thị cục người lại đây điều tra sự tình.

“Hắn biết ngươi là con ta sao?” Tăng Chính Hào nghe xong con trai trong lời nói sau, tự nhiên khó tránh khỏi một trận cơn tức, bất quá hắn chức quan dù sao không bằng Diệp Hồng Ba, cũng là không dám trực tiếp gọi điện thoại hướng Diệp Hồng Ba chất vấn, mà là áp chế trong lòng tức giận trầm giọng hỏi.

“Mã Thuận Thụ cục trưởng đã muốn nói cho hắn.” Tăng Tiểu Tiến trả lời.

“Tốt, ta đã biết. Ngươi đừng vội, ta tìm ngươi Trần bá bá hỏi một chút xem.” Tăng Chính Hào nghe nói Diệp Hồng Ba rõ ràng biết Tăng Tiểu Tiến là chính mình con trai, thế nhưng còn cố ý điều thị cục người lại đây, hiển nhiên không chỉ có là một chút mặt mũi cũng không cho hắn, thậm chí có chuyên môn nhằm vào hắn ý tứ hàm xúc, nghe vậy tự nhiên càng phát ra tức giận. Bất quá Tăng Chính Hào có tự mình hiểu lấy, biết chuyện này hắn ra mặt là vô dụng, chỉ có lão đồng học Trần thính trưởng ra mặt mới có dùng.

“Cảm ơn ba ba, ngài lão mau một chút, kia Diệp Hồng Ba hùng hổ, ta xem hắn là tưởng động thật.” Tăng Tiểu Tiến kiến hắn ba nhắc tới Trần thính trưởng, trên mặt lộ ra một tia sắc mặt vui mừng, huyền một lòng rốt cục thả xuống dưới.

“Ân, tiểu tử ngươi cũng cho ta học thông minh một chút.” Tăng Chính Hào nghe vậy dặn dò một câu liền treo điện thoại.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 696 : Không chịu dừng tay

“Ngươi ba nói như thế nào?” Mã Thuận Thụ gặp Tăng Tiểu Tiến treo điện thoại, vội vàng hỏi.

“Hắn nói tìm Trần bá bá hỏi một chút xem.” Tăng Tiểu Tiến trên mặt lộ ra một tia sắc nói.

“Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi. Ta cũng không biết kia Hạ lão sư cái gì đến đây, vì cái gì Diệp cục trưởng hội như vậy để ý hắn, bất quá nghĩ đến nếu Trần thính trưởng khẳng ra mặt liền nhất định không có việc gì. Bất quá mặc kệ nói như thế nào, về sau các ngươi còn là thiếu nhạ kia Hạ lão sư. Ta đây đi trước bồi Diệp cục trưởng, các ngươi trước thành thành thật thật cho ta ở trong này, khả ngàn vạn đừng nữa muốn làm ra cái gì nhiễu loạn.” Nghe nói Tăng Chính Hào sẽ tìm Trần thính trưởng ra mặt, Mã Thuận Thụ cũng rốt cục thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Đã biết ba, có Tăng ca ở đâu, không có việc gì.” Mã Kì Huy nói.

“Hừ, ngươi nếu có Tiểu Tiến một nửa ổn trọng, ba ta cũng sẽ không dùng lo lắng.” Mã Thuận Thụ trừng mắt nhìn Mã Kì Huy liếc mắt một cái, sau đó hướng Tăng Tiểu Tiến gật gật đầu, thế này mới xoay người rời đi, trên mặt không còn có phía trước lo lắng, ngược lại ẩn ẩn có như vậy một tia mừng thầm.

Chính cái gọi là mất ở góc đông, thu lại góc tây, chuyện này tuy rằng nhạ Diệp cục trưởng mất hứng, nhưng nhà mình con trai cùng tỉnh thính lãnh đạo con trai Tăng Tiểu Tiến lại xem như cộng hoạn nạn một hồi, đối hắn tương lai phát triển khẳng định có ưu việt, hơn nữa thông qua chuyện này Mã Thuận Thụ phát hiện Tăng Chính Hào quả thực cùng Trần thính trưởng quan hệ thân mật,

chính mình nếu thông qua Tăng Tiểu Tiến này tuyến cùng Tăng Chính Hào đánh hảo quan hệ, tiến tới đặt lên Trần thính trưởng, nghĩ đến đối con đường làm quan tiền đồ ưu việt nhiều hơn.

Tăng Chính Hào nhà cách Trần Triết Bằng thính trưởng gia rất gần, làm Mã Thuận Thụ một lần nữa trở lại cục trưởng văn phòng sau không lâu Tăng Chính Hào cũng xao mở Trần Triết Bằng thính trưởng cửa.

Tuy rằng hai người chức quan kém có điểm lớn, bất quá dù sao cũng là đồng hương kiêm lão đồng học, tư dưới Trần Triết Bằng ở Tăng Chính Hào trước mặt đổ không nhiều lắm cái giá, thấy hắn đến đây cười đem hắn nghênh vào cửa, nói:“Chính hào có một đoạn thời gian không ở nhà chúng ta ăn cơm đi, vừa vặn đêm nay ngươi tẩu tử chuẩn bị vài sở trường hảo đồ ăn, đợi lát nữa cùng nhau ăn bữa cơm rau dưa đi.”

“Kia cần phải vất vả tẩu tử.” Tăng Chính Hào vội vàng khách khí nói.

“Ha ha, không vất vả, không vất vả. Ta nơi này còn muốn chuẩn bị trong chốc lát, ngươi trước cùng lão Trần nói chuyện nói đi.” Trần Triết Bằng thê tử cũng là bọn họ đồng hương, lại nói tiếp mọi người đều là đồng hương, đối Tăng Chính Hào cũng không cái giá, giúp hắn đổ chén nước trà, cười nói.

“Đến tột cùng sự tình gì muốn ngươi từng trưởng phòng đại buổi tối tự mình đăng môn?” Trần Triết Bằng khoát tay ý bảo Tăng Chính Hào ngồi xuống, một bên dùng mang theo một tia trêu chọc ngữ khí cười hỏi.

Đến Trần Triết Bằng loại này thân phận địa vị, ở Giang Nam tỉnh tuy rằng không dám nói cười xem thay đổi bất ngờ, nhưng trên cơ bản cũng không có gì sự tình có thể làm khó được hắn.

“Còn không phải là vì Tiểu Tiến này không hăng hái đứa nhỏ.” Tăng Chính Hào nói.

“Nga? Sao lại thế này.” Trần Triết Bằng nghe vậy trên mặt hơi hơi lộ ra một tia kinh ngạc sắc. Phải biết rằng Tăng Chính Hào tuy rằng không thể nói rõ là cái gì quan lớn, nhưng tốt xấu cũng là chính phòng cấp cán bộ, ở địa phương coi như là có điểm phân lượng.

“Là như vậy, đứa nhỏ này trước trận ù tai. Nghe nói Thương Bắc huyện ra cái lợi hại trung y, liền mộ danh mà đi, không nghĩ tới cùng một người tuổi còn trẻ trung y ơhats sinh điểm mâu thuẫn. Vốn cũng không có gì, được xảo bất xảo này trung y sinh cùng Diệp Hồng Ba có quan hệ, hơn nữa Diệp Hồng Ba lúc ấy cũng vừa cũng ở Thương Bắc huyện, huých vừa vặn.” Tăng Chính Hào đơn giản giới thiệu nói.

“Không ra cái gì đả thương linh tinh sự tình đi?” Trần Triết Bằng hỏi.

“Không có.” Tăng Chính Hào trả lời.

“Vậy không có việc gì, chính ngươi đánh cái điện thoại không phải được rồi sao? Ta nghĩ Diệp Hồng Ba điểm ấy mặt mũi tổng hội cho ngươi đi.” Trần Triết Bằng có chút trách cứ nhìn Tăng Chính Hào liếc mắt một cái nói.

Ở hắn xem ra, Tăng Chính Hào đây là có điểm chuyện bé xé ra to, xả hổ da lạp đại kỳ chi dụng tâm.

“Của ta mặt mũi chỉ sợ không đủ a, nghe Tiểu Tiến nói Diệp Hồng Ba ngay cả Mã Thuận Thụ cũng chính là Thương Bắc huyện công an cục cục trưởng cũng tin không nổi, trực tiếp điều động Giang Châu thị hình trinh chi đội.” Tăng Chính Hào cười khổ nói.

“Nga, này Diệp Hồng Ba hắn tưởng cho cái gì? Không phải là người trẻ tuổi náo loạn điểm mâu thuẫn sao? Về phần cần như vậy đại động can qua sao? Như vậy đi, ngươi cũng đừng vội, ta cấp Diệp Hồng Ba đánh cái điện thoại hỏi một chút tình huống xem.” Lão đồng học đều đã muốn cầu tới cửa đến, Trần Triết Bằng cũng là không tốt không cho mặt mũi, huống hồ hắn cũng vừa hảo là Diệp Hồng Ba người lãnh đạo trực tiếp, trực tiếp cấp Diệp Hồng Ba gọi điện thoại hỏi tình huống cũng chỉ là chuyện nhỏ một kiện.

“Cảm ơn Trần thính trưởng.” Tăng Chính Hào gặp Trần Triết Bằng nguyện ý ra mặt, không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Đừng vội tạ, Diệp Hồng Ba không giống như là cái loại này làm việc tình không đúng mực, nếu thật sự là Tiểu Tiến sự tình, ta này làm bá bá chỉ sợ cũng không tốt làm việc thiên tư a.” Trần Triết Bằng khoát tay nói.

“Này ngài yên tâm, Tiểu Tiến làm việc còn là nắm chắc tuyến, nhiều lắm cũng đã bị mẹ hắn nuông chiều, tính cách có điểm kiêu hoành thôi, sẽ không làm cái gì vi kỉ phạm pháp sự tình.” Tăng Chính Hào nói.

Đáng thương Tăng Chính Hào cũng không biết, nếu không phải Hạ Vân Kiệt có bối cảnh, đổi thành bình thường trung y sinh, chỉ sợ hắn con trai cùng kia Mã Kì Huy đã muốn ở đối Cố Thiến Lâm động thủ động cước.

Trần Triết Bằng từ chối cho ý kiến điểm gật đầu, sau đó cấp Diệp Hồng Ba gọi điện thoại.

Lúc này thị cục người còn không có đuổi tới Thương Bắc huyện, Diệp Hồng Ba còn ngồi ở Thương Bắc huyện công an cục cục trưởng văn phòng, chính là thần sắc nghiêm túc, trong mắt lóe ra trầm tư cùng phẫn nộ ánh mắt.

Trong khoảng thời gian này, Diệp Hồng Ba đã muốn theo thiệp án cảnh sát nhân dân trong miệng đại khái hiểu biết tình hình bên dưới huống. Biết chuyện này nguyên nhân là Mã Kì Huy báo án, nói tìm được rồi đoạn thời gian trước đánh gãy quá hắn thủ hành hung giả, sau đó bởi vì Hạ Vân Kiệt chống lại lệnh bắt, hơn nữa khí diễm kiêu ngạo mà đã xảy ra xung đột. Lời chứng phi thường có lợi Mã Kì Huy, Tăng Tiểu Tiến còn có thiệp án cảnh sát đám người, ngược lại phi thường bất lợi Hạ Vân Kiệt.

Nếu lần này thiệp án nhân viên đổi thành một người khác mà không phải Hạ Vân Kiệt, có lẽ Diệp Hồng Ba thật là có khả năng hội tin tưởng thiệp án cảnh sát lí do thoái thác. Nhưng Hạ Vân Kiệt là ai? Ở Thương Bắc huyện chỉ sợ cũng ngay cả Cố Thiến Lâm bọn họ cũng chưa hắn Diệp Hồng Ba rõ ràng

Lấy thân phận của hắn, lấy năng lực của hắn, nếu không phải bởi vì Mã Kì Huy đám người trước ỷ thế hiếp người, hắn lại sao lại vô duyên vô cớ đánh gãy Mã Kì Huy tay, lại sao lại trước mặt mọi người chống lại lệnh bắt? Đừng nói hắn, đổi thành hắn Diệp Hồng Ba cũng không tiết cùng Mã Kì Huy đám người bình thường so đo.

Kia chân thật tình huống là cái gì dạng đâu? Diệp Hồng Ba hiện tại dù sao chính là đan thương thất mã, Lâm Hiếu Sơn đám người muốn liên hợp lại lủi cung, hắn cho dù thân là cục trưởng cũng không khả nề hà, duy nhất biện pháp thì phải là chờ thị cục hình trinh chi đội người lại đây, từ bọn họ điều tra thẩm vấn, khi đó, một khi bị hắn Diệp Hồng Ba phát hiện sự tình có xuất nhập, đừng nói Mã Kì Huy đám người hắn Diệp Hồng Ba tuyệt không sẽ bỏ qua, cho dù Mã Thuận Thụ hắn đều phải trước đem hắn dời cục trưởng cương vị, hảo hảo điều tra.

Nói đùa, Hạ lão sư cũng là các ngươi có thể nói xấu đắc tội sao?

Bất quá cho tới bây giờ, Diệp Hồng Ba tâm địa coi như là nhân từ, nếu không hắn hiện tại trực tiếp một chuộc điện thoại đánh cấp Cù Vệ Quốc, chỉ sợ đừng nói Mã Kì Huy đám người hội lập tức bị khống chế đứng lên, cho dù Mã Thuận Thụ đều phải bị trực tiếp khống chế đứng lên, lại thế nào còn có cơ hội ngồi ở trước mặt hắn?

“Diệp cục trưởng, nếu không ta hung hăng giáo huấn nhi tử hỗn đản một hồi, tái thỉnh vị kia Hạ lão sư ăn bữa cơm nói lời xin lỗi, cứ như vậy coi như hết?” Bởi vì nghe xong thiệp án cảnh sát nhân dân lí do thoái thác, lại nghĩ tới vừa rồi Tăng Tiểu Tiến nói hắn ba hội thỉnh Trần thính trưởng ra mặt, Mã Thuận Thụ so với ngay từ đầu trấn định không ít, thậm chí trong lòng còn âm thầm thầm oán Diệp Hồng Ba đầu óc nước vào, vì điểm ấy sự tình thế nhưng còn phải tội tỉnh thính lãnh đạo.

“Mã Thuận Thụ đồng chí, ta là không tin Lâm Hiếu Sơn bọn họ lời khai. Hết thảy chờ Thái Nhất Minh bọn họ đến nói sau.” Diệp Hồng Ba xua tay lạnh lùng nói.

Mã Thuận Thụ gặp Diệp Hồng Ba thái độ cường ngạnh, sắc mặt khẽ biến, vừa còn muốn khuyên bảo một câu, Diệp Hồng Ba di động vang lên.

Mã Thuận Thụ vụng trộm ngắm liếc mắt một cái, ẩn ẩn trung tựa hồ thấy được Trần thính trưởng ba chữ, lông mi không khỏi dương giương lên, trong mắt lóe ra một tia vui sướng khi người gặp họa sắc, nghĩ rằng, hiện tại Trần thính trưởng cũng gọi điện thoại đến đây, ta xem ngươi Diệp Hồng Ba còn như thế nào cường ngạnh? Còn không phải ngoan ngoãn thả người!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 697 : Nguyên lai Trần thính trưởng cũng nhận thức Hạ lão sư

Gặp là Trần thính trưởng điện thoại, Diệp Hồng Ba hơi hơi nhíu hạ mày, trong mắt lóe ra một tia kinh ngạc sắc.

Trần thính trưởng phía sau gọi điện thoại lại đây, Diệp Hồng Ba tự nhiên có thể đoán được tất nhiên là vì Hạ Vân Kiệt này án kiện, chính là hắn không nghĩ tới Trần thính trưởng điện thoại sẽ đến nhanh như vậy, hiển nhiên Tăng Chính Hào cùng Trần Triết Bằng thính trưởng quan hệ so với nghe đồn tựa hồ còn muốn thiết một ít.

Kinh ngạc về kinh ngạc, Diệp Hồng Ba còn là không chút hoang mang tiếp nổi lên điện thoại. Này vụ án đề cập đến Hạ Vân Kiệt, chính như Diệp Hồng Ba phía trước nói, cho dù là Trần thính trưởng con trai phạm tội cũng làm theo không có lầm, huống chi nay chính là đề cập đến Tăng Chính Hào đâu.

Mã Thuận Thụ gặp Diệp Hồng Ba cũng không có gọi hắn lảng tránh, cũng liền ra vẻ hồ đồ ở lại trong văn phòng.

Diệp Hồng Ba khóe mắt liếc Mã Thuận Thụ liếc mắt một cái, thấy hắn khóe miệng nổi lên một tia đắc ý sắc, trong lòng lạnh lùng cười, ở quan trường trà trộn nhiều năm như vậy, lại là hình cảnh xuất thân, Diệp Hồng Ba đối với Mã Thuận Thụ điểm ấy tâm tư lại sao lại nhìn không ra đến?

“Trần thính trưởng, buổi tối hảo!” Diệp Hồng Ba chủ động khách khí chào hỏi nói.

“Hồng Ba a, nghe nói ngươi hiện tại ở thương bắc huyện phá án, vất vả.” Diệp Hồng Ba là Trần thính

trưởng cấp dưới, Trần thính trưởng cũng là không cùng Diệp Hồng Ba quanh co lòng vòng, nhất chuyển được điện thoại liền trực tiếp nhắc tới Thương Bắc huyện.

“Đây là công tác của ta, vất vả điểm hẳn là, không biết lãnh đạo có cái gì chỉ thị?” Diệp Hồng Ba gặp quả không ra chính mình sở liệu, lại nhíu nhíu mày, hỏi.

“Chỉ thị? Ha ha, ngươi Diệp Hồng Ba hướng tới là phá án năng thủ, ta đổ không có gì hay chỉ thị. Bất quá ta nghe Tăng Chính Hào nói này vụ án tựa hồ đề cập đến vài người trẻ tuổi, nếu chính là người trẻ tuổi trong lúc đó khí phách chi tranh, giáo dục phê bình một chút cũng là được. Đương nhiên nếu án kiện nghiêm trọng, kia nhất định phải theo nếp phá án.” Trần thính trưởng thản nhiên nói.

Trần thính trưởng lời này nói được tựa hồ bắt chước cái nào cũng được, nhưng ý tứ cũng đã tái rõ ràng bất quá, Diệp Hồng Ba vừa nghe liền hiểu được, trầm ngâm một lát trả lời:“Trần thính trưởng, này án kiện đề cập đến một vị người đặc thù, ở không điều tra rõ ràng phía trước, ta không có biện pháp kết luận, cũng không có biện pháp cho ngươi một cái minh xác trả lời thuyết phục.”

“Người đặc thù?” Trần thính trưởng nghe vậy sửng sốt sửng sốt, trên mặt toát ra một tia nghi hoặc suy tư sắc, trong lúc suy tư Trần thính trưởng trong đầu đột nhiên lóe ra một người trẻ tuổi thân ảnh, hắn bất chính là người Giang Châu thị sao?

“Ngươi là nói Hạ Vân Kiệt Hạ lão sư?” Trần thính trưởng sắc mặt lập tức trở nên cực kì ngưng trọng, thậm chí còn có như vậy một tia kinh hoảng.

“Nguyên lai Trần thính trưởng cũng nhận thức Hạ lão sư.” Diệp Hồng Ba gặp Trần thính trưởng nguyên lai cũng nhận thức Hạ Vân Kiệt, nhưng thật ra âm thầm thở

dài nhẹ nhõm một hơi, nếu không Trần thính trưởng thật muốn tạo áp lực, hắn chỉ sợ cũng vận dụng Cù Vệ Quốc này bài tẩy.

“Đương nhiên nhận thức……” Trần thính trưởng khóe miệng nổi lên một tia cười khổ, trong mắt toát ra một tia hoảng sợ sắc, đời này hắn vĩnh viễn cũng vô pháp quên năm trước ở Đông Thông thị nhìn đến một màn.

Đó là một cái đêm khuya, cũng là Trần thính trưởng cùng trong truyền thuyết kia đặc thù ngành chủ nhiệm “Lần đầu tiên thân mật tiếp xúc”. Kia một lần Đông Thông thị đã xảy ra một kiện phi thường quỷ dị án kiện, đêm hôm khuya khoắc hắn bị Cù chủ nhiệm trực tiếp mang theo quân dụng phi cơ trực thăng bay thẳng Đông Thông thị man đầu sơn.

Phi cơ trực thăng bay đến man đầu sơn khi, hắn ngửi được tử vong âm trầm hơi thở, thấy được đầy khắp núi đồi tử kê thi thể, khi đó hắn này đã muốn sống an nhàn sung sướng nhiều năm tỉnh công an thính thính trưởng thật là có điểm hai chân như nhũn ra, buồn nôn tưởng phun. Cũng không nghĩ đến kia lớn lên giống khô lâu bình thường Cù chủ nhiệm thế nhưng cầm lấy hắn cánh tay, không đợi phi cơ trực thăng dừng lại liền trực tiếp theo sáu bảy mét trời cao trực tiếp nhảy xuống tới.

Kia một lần nhưng là thực đem Trần thính trưởng sợ tới mức hai chân đều có chút như nhũn ra, cũng là lần đầu tiên kiến thức đến kia đặc thù ngành khủng bố. Bất quá chân chính dọa trụ Trần thính trưởng còn là chính là như vậy một đặc thù ngành đầu đầu, so với hắn quan còn muốn cao nhất cấp khủng bố nhân vật, thế nhưng thấp giọng cung kính xưng hô một người trẻ tuổi là sư thúc tổ.

Cũng là kia một lần, Trần thính trưởng thật sâu nhớ kỹ kia người trẻ tuổi, cũng rốt cục hiểu được Triệu Hưng

Quân bí thư vì Tần Lam biếm trích đột nhiên triệu tập vài tương quan tỉnh ủy thường ủy họp, cũng hướng hắn này công an thính thính trưởng giận dữ, cùng với không lâu sau từng hiếp bức Tần Lam Lữ gia đột nhiên ầm ầm sập chân tướng, nguyên lai này hết thảy đều là bởi vì kia người trẻ tuổi.

Từ nay về sau sau, Trần thính trưởng sẽ không biện pháp tái quên người trẻ tuổi này. Thậm chí man đầu sơn cương thi án kiện sau, hắn còn đã gặp vài lần ác mộng, ác mộng trung còn có kia sân vắng lững thững ở đầy khắp núi đồi tử kê thi thể trung người trẻ tuổi.

Không nghĩ tới khi cách nửa năm nhiều, hắn lại lại nghe được người trẻ tuổi này tin tức, hơn nữa thiếu chút nữa sẽ vì một cấp dưới tử nữ mà mạo phạm hắn.

“Nếu là Hạ lão sư, vậy ngươi còn thật sự phá án, mặc kệ đề cập đến người nào đều nhất tra được để!” Hồi lâu Trần thính trưởng thu hồi tung bay suy nghĩ, biểu tình ngưng trọng, khẩu khí nghiêm khắc nói.

“Là, ta hiểu được!” Diệp Hồng Ba chính sắc trả lời.

“Tốt lắm, ta không quấy rầy ngươi phá án.” Trần thính trưởng nói xong liền treo điện thoại.

Quải điệu điện thoại sau, lấy Trần thính trưởng thân phận đều nhịn không được thật dài thở phào nhẹ nhõm, lau đem cái trán, phát hiện cái trán không biết khi nào thì thế nhưng chảy ra vài giọt mồ hôi lạnh.

Không có biện pháp, kinh thành Lữ gia a, từng cỡ nào ngưu bức, thậm chí người của hắn ở Giang Nam tỉnh đều ngồi xuống tổ chức bộ thường vụ phó bộ trưởng vị trí, khả kết quả có thể liền bởi vì động nữ nhân của hắn, một đêm gian ầm ầm rơi đài. Này còn là tiếp theo, để cho Trần thính trưởng cảm thấy sợ hãi hay là hắn kia Cù

chủ nhiệm sư thúc tổ thân phận.

Lấy Trần thính trưởng đầu đều căn bản không có biện pháp tưởng tượng, giống Hạ Vân Kiệt như vậy người trẻ tuổi đến tột cùng dựa vào cái gì có thể làm cho Cù chủ nhiệm như vậy khủng bố đại nhân vật cung kính tiếng kêu sư thúc tổ!

“Trần thính……” Gặp Trần thính trưởng treo điện thoại, biểu tình rõ ràng không bình thường, Tăng Chính Hào có một loại thực cảm giác không ổn, không đợi hắn mở miệng, đã muốn có điểm kiềm chế không được mở miệng nói.

“Chuyện này ngươi không cần lo cho, hết thảy đều ấn trình tự đi.” Trần thính trưởng trực tiếp xua tay đánh gãy Tăng Chính Hào, vẻ mặt nghiêm túc nói.

“Ta hiểu được, không biết kia hạ……” Tăng Chính Hào gặp quả nhiên như chính mình sở liệu, sắc mặt không khỏi tái nhợt một phần, nhưng dù sao đề cập đến chính mình con trai, như trước có chút chưa từ bỏ ý định nói.

“Này ngươi không cần hỏi đến, đúng rồi, Tiểu Tiến đến tột cùng là như thế nào với ngươi nói, ngươi đem sự tình kể lại cho ta nói một lần nghe một chút xem.” Trần thính trưởng lại lần nữa xua tay đánh gãy Tăng Chính Hào.

“Là, sự tình là như vậy……” Tăng Chính Hào suy nghĩ một chút, đem con trai nói với hắn trong lời nóitám chín không rời mười thuật lại một lần.

“Nghe Tiểu Tiến ý tứ là kia Hạ lão sư cậy thế ức hiếp hắn ?” Nghe xong sau, Trần thính trưởng trên mặt toát ra tức giận cùng chán ghét sắc.

Vốn bởi vì Tăng Chính Hào duyên cớ, yêu ai yêu cả

đường đi, hơn nữa Tăng Tiểu Tiến ở trước mặt hắn cũng biểu hiện thật sự khiêm tốn nhu thuận, há mồm ngậm miệng trần bá bá, Trần thính trưởng còn là ưa Tăng Tiểu Tiến, cũng đem hắn làm nhà mình cháu trai đến đối đãi, nếu không lấy Trần thính trưởng thân phận cũng sẽ không cố ý gọi điện thoại cấp Diệp Hồng Ba. Nhưng nay nghe xong Tăng Chính Hào trong lời nói, Trần thính trưởng cho dù dùng mông tưởng cũng biết này Tăng Tiểu Tiến là miệng đầy nói hươu nói vượn!

Người khác không biết Hạ Vân Kiệt cái gì thân phận, chẳng lẽ hắn Trần thính trưởng còn không rõ ràng sao? Kia nhưng là ngay cả Cù Vệ Quốc đều muốn cung kính tiếng kêu tổ sư gia khủng bố nhân vật a, nhân vật như vậy hội không có việc gì cậy thế ức hiếp hắn Tăng Tiểu Tiến? Tăng Tiểu Tiến không khỏi cũng quá coi trọng chính mình.

Lời nói không chút nào quá phận trong lời nói, phỏng chừng liền ngay cả hắn này tỉnh công an thính thính trưởng, người ta cũng không thấy được xem ở trong mắt, hắn hội chủ động trêu chọc ngươi Tăng Tiểu Tiến? Này quả thực liền so với hắn này đường đường tỉnh công an thính thính trưởng cũng không có việc gì cậy thế ức hiếp Tăng Tiểu Tiến còn hoang đường buồn cười.

“Này……” Tăng Chính Hào cũng không ngốc, phía sau đương nhiên hiểu được con trai lời này có rất đại hơi nước.

“Quả thực mẹ nó nói hươu nói vượn, không biết sống chết!” Đang lúc Tăng Chính Hào nói quanh co là lúc, Trần thính trưởng đã muốn càng nghĩ càng căm tức, trực tiếp chụp nổi lên cái bàn.

Trần thính trưởng có thể không căm tức sao? Chuyện này nhưng là thiếu chút nữa đem hắn đều cấp hố đi vào,

may mắn hắn biết một ít Hạ Vân Kiệt đến đây, nếu không hắn nếu không biết sâu cạn, áp dụng cường ngạnh thủ đoạn, chỉ sợ hắn đỉnh đầu mũ cánh chuồn đều phải không bảo đảm !

“Đàm hảo hảo, như thế nào đột nhiên phát lớn như vậy tính tình a?” Nghe được Trần thính trưởng chụp cái bàn, hắn thê tử vội vàng đi ra hoà giải.

“Chính Hào, ta nói cho ngươi, chuyện này ngươi không cần lo cho, cũng không tư cách quản, khiến cho Tiểu Tiến ăn một lần đau khổ, đừng tưởng rằng trong nhà có cái làm quan lão ba là có thể muốn làm gì thì làm. Ta nghĩ Hạ lão sư còn là hy vọng hết thảy ấn pháp luật trình tự đi, nếu không Tiểu Tiến hiện tại sẽ không là ở công an cục!” Trần thính trưởng không để ý đến thê tử, mà là mặt băng bó tiếp tục nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 698 : Ám độ trần thương

“Lão Trần, ngươi nhưng đừng dọa Chính Hào. Không phải là người trẻ tuổi mình cảm giác rất tốt, làm việc không có nặng nhẹ quá một ít sao? Chẳng lẽ ở công an cục ở còn chưa đủ nghiêm trọng sao? Bằng không còn muốn thế nào?” Trần thính trưởng thê tử nghe vậy xem thường nói.

“Ta dọa hắn cho cái gì? Ta nói cho các ngươi, Tiểu Tiến hiện tại ở công an cục, thuyết minh tình thế là nhẹ, thuyết minh kia Hạ lão sư còn là khoan hồng độ lượng, lưu có thừa, nếu không Tiểu Tiến chính là trực tiếp bị……” Trần thính trưởng nói xong lấy tay bày cái súng lục tạo hình, đối với chính mình đầu chỉ một chút.

“Thử!” Trần thính trưởng thê tử cùng Tăng Chính Hào thấy thế đều sợ tới mức mãnh hấp một ngụm lãnh khí, sắc mặt bá tái nhợt xuống dưới.

“Không đến mức đi? Tiểu Tiến lại không có giết người phóng hỏa.” Trần thính trưởng thê tử bật thốt lên nói.

“Không đến mức? Kia chính là nhằm vào người thường mà nói. Nhưng một khi đề cập đến quốc gia mặt, ngươi cho là hết thảy còn có thể ấn pháp luật trình tự đi sao?” Trần thính trưởng âm thanh lạnh lùng nói, trong mắt lộ ra một tia sợ hãi sắc. Đến bây giờ hắn còn không có dám quên Cù Vệ Quốc cùng Hạ Vân Kiệt rời đi trước, sắc mặt lạnh lẽo đối lời hắn nói.

Thì phải là đêm đó hết thảy có liên quan Hạ đại sư sự tình tất cả đều là quốc gia cấp cơ mật, một khi tiết lộ đó là lấy cố ý tiết lộ quốc gia bí mật tội xử lý. Có thể nghĩ, Hạ Vân Kiệt loại này thần bí nhân vật tuyệt đối đã muốn là đề cập đến quốc gia mặt đại nhân vật, Hạ Vân Kiệt thật muốn là cái tâm ngoan thủ lạt, đối với hắn mà nói

trực tiếp vận dụng Cù Vệ Quốc lực lượng đem Tăng Tiểu Tiến cấp làm điệu bất quá cũng chỉ là việc rất nhỏ, hơn nữa sau, cho dù Trần thính trưởng cũng tuyệt không dám vì Tăng Tiểu Tiến nói nửa câu nói.

“Trần thính trưởng, ta hiểu được, Tiểu Tiến sự tình ta sẽ không tiếp qua hỏi. Hết thảy đều tôn trọng Diệp cục trưởng xử lý.” Nghe xong Trần thính trưởng trong lời nói, hồi lâu Tăng Chính Hào mới sắc mặt tái nhợt nói, cả người phảng phất lập tức thương lão rất nhiều.

Đến giờ phút này, Tăng Chính Hào mới chính thức ý thức được chính mình con trai đắc tội nhân vật so với Trần thính trưởng đều phải ngưu bức rất nhiều, căn bản không phải hắn có thể nhúng tay tham gia, nếu không một khi bởi vì hắn nhúng tay mà chọc giận người nọ, chỉ sợ ngay cả chính hắn đều phải chịu không nổi.

“Ân, tiểu tử này không biết trời cao đất rộng, là hẳn là hung hăng cho hắn một cái giáo huấn !” Trần thính trưởng bình tĩnh mặt nói, trong mắt không có chút thương hại sắc.

Thương Bắc huyện cục trưởng văn phòng, Mã Thuận Thụ gặp Diệp Hồng Ba treo điện thoại một lần nữa ngồi trở lại vị trí, vụng trộm đánh giá vẻ mặt của hắn, hy vọng có thể theo vẻ mặt của hắn nhìn trộm ra một chút này nọ đến.

Bất quá Diệp Hồng Ba như trước một bộ trong bình tĩnh mang theo một tia nghiêm túc biểu tình, Mã Thuận Thụ nhưng không cách nào đoán ra hắn nội tâm ý tưởng, cũng vô pháp theo vừa rồi nghe được chích ngôn phiến tự phán đoán ra nói chuyện kết quả đến tột cùng là cái gì.

“Dù sao Thái Nhất Minh đám người còn chưa tới, ngươi trước cho người của ngươi cho bọn hắn lục một phần

khẩu cung đi.” Diệp Hồng Ba ngồi ở ghế trên trầm tư một lát, hướng Mã Thuận Thụ huy phất tay nói.

“Là, Diệp cục.” Mã Thuận Thụ nghe vậy lông mi giương lên, trong mắt lóe ra một tia sắc mặt vui mừng, ở mặt ngoài lại vẻ mặt chính sắc đứng dậy trả lời.

Nếu làm cho người của hắn lục khẩu cung, hiển nhiên là Trần thính trưởng lời nói khởi hiệu quả.

Nhìn Mã Thuận Thụ xoay người rời đi bóng dáng, Diệp Hồng Ba khóe miệng gợi lên một chút cười lạnh, nghĩ thầm, hừ, ta đổ muốn nhìn ngươi một chút này đám người đến tột cùng muốn vô pháp vô thiên đến loại nào trình độ, mẹ nó, thế nhưng ngay cả Hạ lão sư cũng dám nhạ! Hoàn hảo ta hôm nay vừa vặn ở đây, nếu không chính không biết sắp bị các ngươi này đám tên cấp thống ra nhiều cái sọt đến

Mã Thuận Thụ tâm tư tự nhiên trốn bất quá Diệp Hồng Ba này lão đầu hồ ly độc ác ánh mắt.

Mã Thuận Thụ đi rồi, Diệp Hồng Ba xuất ra di động lại cấp thị hình trinh chi đội chi đội trưởng Thái Nhất Minh gọi điện thoại, trừ bỏ hỏi hắn tới nơi nào ở ngoài, còn bí mật dặn dò một phen.

Mã Thuận Thụ ra văn phòng liền trực tiếp đi thẩm vấn thất.

“Ba, sự tình thế nào ?” Gặp Mã Thuận Thụ tiến vào, sớm đã chờ sốt ruột bất an Mã Kì Huy lập tức hỏi.

“Hừ, hoàn hảo Tăng trưởng phòng mặt mũi lớn, thỉnh Trần thính trưởng ra mặt cấp Diệp Hồng Ba đánh tiếp đón, hiện tại Diệp cục trưởng ý tứ là trước từ ta an bài người cho các ngươi lục khẩu cung.” Mã Thuận Thụ tức giận trừng mắt nhìn con trai liếc mắt một cái nói.

“Hắc hắc, khiến cho ngưu bức hò hét, giống như ngay cả Tăng trưởng phòng mặt mũi cũng không bán, bây giờ còn không phải làm theo……” Nghe hắn ba như vậy vừa nói, Mã Kì Huy lập tức lộ ra nhị thế tổ bản tính, vẻ mặt khinh thường nói.

“Con mẹ nó, cấp lão tử ta ngậm miệng ! Ngươi con mẹ nó đừng tưởng rằng Diệp Hồng Ba hiện tại khẩu khí phóng nhuyễn liền nghĩ đến không có việc gì, người ta nhưng là thị cục cục trưởng, tùy tiện một ngón tay đều có thể đem ngươi tiểu tử cấp chỉnh tử.” Mã Thuận Thụ thấy hắn con trai lập tức thói cũ nảy mầm, thậm chí tựa hồ ngay cả Diệp Hồng Ba cũng không để vào mắt, không khỏi tức giận đến đối với hắn đầu thật mạnh quăng một bàn tay.

Bị hắn ba quăng một bàn tay, Mã Thuận Thụ thế này mới sờ sờ đầu, cúi đầu không dám hé răng.

Gặp con trai thành thật, Mã Thuận Thụ thế này mới nhìn về phía Tăng Tiểu Tiến còn có Lâm Hiếu Sơn đám thiệp án nhân viên nói:“Tuy rằng Diệp Hồng Ba hiện tại khẩu khí rõ ràng phóng nhuyễn, nhưng hắn dù sao cũng là thị cục cục trưởng, hắn mặt mũi khẳng định là muốn cấp, hơn nữa kia họ Hạ cũng khẳng định có chút đến đây, đợi lát nữa ta kêu người lại đây cho các ngươi lục khẩu cung khi, các ngươi tốt nhất thông minh một chút, đừng vì giải vây chính mình mà một cái kính đem nước bẩn hướng kia họ Hạ trên người hắt, nếu không làm cho Diệp cục trưởng mặt mũi không qua được, hắn muốn nhất căm tức, các ngươi đồng dạng cũng không hảo trái cây ăn.”

“Mã cục trưởng ngươi yên tâm, chỉ cần Diệp Hồng Ba không tiếp tục truy cứu, chúng ta trong lòng còn có tính.” Tăng Tiểu Tiến mặt lộ vẻ một tia đắc ý sắc nói.

Lúc này đây, Trần thính trưởng vì hắn tự mình ra mặt gọi điện thoại, làm cho Tăng Tiểu Tiến cảm thấy chính mình lần có mặt mũi, bất tri bất giác trung một cỗ cảm giác về sự ưu việt du nhiên nhi sinh.

“Ân, vậy là tốt rồi.” Mã Thuận Thụ gật gật đầu, sau đó đi ra ngoài an bài vài tin được cảnh sát nhân dân tiến vào cho bọn hắn lục khẩu cung.

Giang Châu thị đến Thương Bắc huyện đại khái cũng liền bốn mươi đến phút xe trình, làm Thương Bắc huyện cảnh sát nhân dân cấp Tăng Tiểu Tiến đám người lục khẩu cung khi, mấy lượng thị công an cục xe cảnh sát ở lặng yên không một tiếng động trung khai vào Thương Bắc huyện.

Xe cảnh sát nhất khai tiến Thương Bắc huyện cũng không có trực tiếp đi Thương Bắc huyện mà là binh phân hai đạo, một đạo đi Thương Bắc huyện trung y viện, một đạo đi thương linh tiểu khu. Tại đây phía trước còn có một đạo còn lại là đi Thương Bắc huyện đường cao tốc đoạn phục vụ trạm.

Làm theo thị cục điều tới được cảnh sát đang âm thầm điều tra khi, Mã Thuận Thụ đem Mã Kì Huy đám người khẩu cung đặt ở Diệp Hồng Ba cục trưởng trước mặt.

Diệp Hồng Ba cầm đứng lên tùy ý phiên, bất quá càng lộn hắn sắc mặt càng khó xem.

Có Trần thính trưởng làm hậu thuẫn, Mã Kì Huy đám người lá gan hiển nhiên lớn không ít. Trừ bỏ thừa nhận đang xem bệnh khi không có ấn quy định xếp hàng đăng ký phạm vào sai lầm, còn có ở chấp pháp khi thái độ hơi hiển thô lỗ, không đủ bình tĩnh ở ngoài, còn lại sự tình trên cơ bản đều đổ lên Hạ Vân Kiệt trên người, tỷ như đánh gãy Mã Kì Huy tay, chống lại lệnh bắt, tập cảnh đằng đằng.

Trên thực tế, Mã Kì Huy đám người khẩu cung rất lớn một bộ phận là chân thật, tỷ như Hạ Vân Kiệt đánh gãy Mã Kì Huy tay, chống lại lệnh bắt, tập cảnh đằng đằng. Nhưng bọn hắn lại đem Hạ Vân Kiệt vì sao hội đánh gãy Mã Kì Huy tay, vì sao hội chống lại lệnh bắt, vì sao hội tập cảnh nguyên nhân lại nhẹ nhàng bâng quơ. Chỉ tốt ở bề ngoài, hiển nhiên Mã Kì Huy đám người còn là tìm không ít tâm tư.

Chính là Diệp Hồng Ba là loại người nào? Hắn nhưng là thị công an cục cục trưởng, hắn lại khởi là dễ hồ lộng ? Càng đừng nói Diệp Hồng Ba còn biết một ít Hạ Vân Kiệt đến đây.

“Diệp cục trưởng, người trẻ tuổi tính tình đại điểm, nháo điểm sự luôn có, cũng may cũng không xảy ra chuyện gì, ngài xem có phải hay không……” Mã Thuận Thụ chờ Diệp Hồng Ba xem hoàn khẩu cung, thật cẩn thận nói.

“Hết thảy chờ Thái Nhất Minh đồng chí đến tái làm định luận đi.” Diệp Hồng Ba lại chính là lạnh lùng tà Mã Thuận Thụ liếc mắt một cái, đem ghi lại bản hướng trên bàn nhất các, thản nhiên nói.

Nói xong Diệp Hồng Ba sẽ không tái để ý tới Mã Thuận Thụ, chỉ để ý ngồi ở vị trí nhắm mắt dưỡng thần, khiến cho Mã Thuận Thụ trong lòng bất ổn, cũng không biết Diệp Hồng Ba lời này là cái gì ý tứ.

Chỉ có Diệp Hồng Ba chính mình trong lòng rõ ràng, vừa rồi hắn làm cho Mã Thuận Thụ gọi người lục khẩu cung là cho hắn một cái vãn hồi sai lầm cơ hội, cũng là đối hắn một lần khảo nghiệm, chỉ tiếc Mã Thuận Thụ biểu hiện thật sự làm cho hắn thất vọng. Hơn nữa bởi vậy đến xem, cũng không khó tưởng tượng trị an đại đội phó đội trưởng Lâm Hiếu Sơn, còn có con của hắn Mã Kì Huy đám người có này biểu hiện, cùng Mã Thuận Thụ

này cục trưởng có rất lớn quan hệ.

Ngồi ở trong văn phòng bồi thời gian dài quá, Mã Thuận Thụ trong lòng càng phát ra bất an đứng lên, trong lúc thật cẩn thận mở vài lần khẩu, bất quá Diệp Hồng Ba đều chính là thản nhiên nói chờ Thái Nhất Minh đồng chí đến đây xuống lần nữa định luận.

Rốt cục đại khái qua một giờ, vóc dáng không cao, nhưng thân mình cốt cũng rất rắn chắc, hai mắt lộ ra một tia khôn khéo nam tử gõ cửa đi đến, nam tử trong tay cầm nhất điệp tư liệu.

Này nam tử không phải người khác đúng là thị công an cục hình trinh chi đội chi đội trưởng Thái Nhất Minh đồng chí.

Gặp Thái Nhất Minh tiến vào, Mã Thuận Thụ vội vàng đứng lên, bất quá Thái Nhất Minh nhưng không có để ý tới Mã Thuận Thụ mà là đến Diệp Hồng Ba trước mặt kính cái lễ, cầm trong tay nhất điệp tư liệu đưa cho Diệp Hồng Ba, nói:“Diệp cục, này đó đều là chúng ta trong khoảng thời gian ngắn điều tra kết quả.”

“Điều tra kết quả?” Mã Thuận Thụ nghe vậy nao nao, bất quá hắn cũng không phải ngốc tử, lập tức nghĩ tới Giang Châu đến bên này bất quá chỉ cần bốn mươi phút, mà Thái Nhất Minh lại qua không sai biệt lắm ba giờ mới đuổi tới, hiển nhiên này trong lúc hắn đã muốn tư dưới gạt hắn triển khai nhằm vào này án kiện điều tra.

Nhất tưởng đến Thái Nhất Minh tư dưới thế nhưng đã muốn khai triển điều tra, Mã Thuận Thụ sắc mặt đại biến, trong mắt lóe ra kinh hoảng sắc, đến phía sau, hắn mới hiểu được từ đầu tới cuối Diệp Hồng Ba áp căn sẽ không chuẩn bị qua loa chấm dứt này án.

“Ân.” Diệp Hồng Ba gật gật đầu, từ chối cho ý kiến tiếp

nhận điều tra tư liệu.

“Chúng ta binh phân ba đường, hỏi một ít hiện trường nhân chứng, thuận đường cũng hỏi chút địa phương cư dân đối công an cục ấn tượng. Hiện tại ta đã muốn sai người đối Mã Kì Huy các thiệp án nhân viên triển khai thẩm vấn công tác.” Thái Nhất Minh tiếp tục nói.

“Ân.” Diệp Hồng Ba lại gật gật đầu, sau đó bắt đầu phiên điều tra tư liệu.

Càng lộn Diệp Hồng Ba sắc mặt càng khó xem, trong mắt nhảy lên lửa giận, hồi lâu Diệp Hồng Ba mới mạnh hợp lại tư liệu, sau đó ném hướng Mã Thuận Thụ, sắc mặt xanh mét âm thanh lạnh lùng nói:“Mã cục trưởng, ngươi cũng nhìn xem này phân điều tra kết quả đi?”

“Ở phục vụ trạm công nhiên đùa giỡn mỹ nữ, ở bệnh viện xem bệnh không đăng ký còn uy hiếp bệnh nhân thầy thuốc, trước công chúng dưới nói xấu Giang Châu đại học y học viện tiến sĩ sinh là kỹ nữ, mạnh hơn đi mang đi, Mã Thuận Thụ đồng chí ngươi cho ta giải thích một chút nhìn xem, vì cái gì này đó Lâm Hiếu Sơn đám người khẩu cung trung đều không có nhắc tới?” Diệp Hồng Ba sắc mặt xanh mét chất vấn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 699 : Nhất ngữ thành sấm

“Này, này đám hỗn đản quả thực vô pháp vô thiên, cũng dám làm ra bực này sự tình, hơn nữa còn lục giả khẩu cung! Diệp cục trưởng ngài yên tâm, chuyện này ta nhất định hội tra rõ đến cùng!” Mã Thuận Thụ nghe vậy đầu tiên là sắc mặt một trận tái nhợt, tiếp theo lập tức vẻ mặt phẫn nộ nói.

“Này vụ án sẽ không dùng làm phiền mã cục trưởng.” Diệp Hồng Ba lạnh lùng nói.

“Diệp cục trưởng, ngài nghe ta giải thích, ta cũng không biết này đám hỗn đản thế nhưng lá gan lớn đến……” Mã Thuận Thụ lau hạ cái trán mồ hôi lạnh, biện giải nói.

“Phải không? Tốt lắm, ta hỏi ngươi, tháng mười mộng lệ khách sạn một vị nữ phục vụ đột nhiên nhảy lầu bỏ mình là chuyện gì xảy ra? Đừng nói cho ta như vậy một kiện đại án ngươi thân là cục trưởng cũng không biết?” Diệp Hồng Ba hỏi.

“Đây là kia nữ người phục vụ uống rượu hơn, nhất thời thần trí không rõ, không cẩn thận trụy lâu bỏ mình.” Mã Thuận Thụ nghe vậy thân mình nhịn không được run lên hạ, bất quá lập tức mạnh mẽ trấn định nói.

“Bất quá, phía trước chúng ta thuận đường hỏi dân chúng có liên quan Mã Kì Huy sự tình khi, có người lại nhắc tới kia nữ người phục vụ là vì không muốn chịu Mã Kì Huy lăng nhục mà nhảy lầu, nhảy lầu khi trên thân quần áo cúc áo đều bị rớt vài cái.” Thái Nhất Minh sắc mặt lạnh như băng chen vào nói nói.

“Nói bậy, quả thực nhất phái nói bậy. Mã Kì Huy mặc dù có thời điểm quả thật kiêu hoành một ít, nhưng quyết không về phần làm ra chuyện như vậy đến.” Mã Thuận

Thụ nghe vậy lập tức như mèo bị đạp trúng cái đuôi, âm thanh kêu lên.

“Mã cục trưởng ngươi đừng vội, có phải hay không hắn làm, chúng ta khẳng định là muốn còn thật sự điều tra thủ chứng sau mới có thể kết luận. Bất quá hiện tại loại tình huống này, ngươi tạm thời đã muốn không thích hợp hành sử cục trưởng chức quyền.” Diệp Hồng Ba lạnh lùng nhìn Mã Thuận Thụ nói.

“Diệp cục trưởng ngươi không quyền lực làm như vậy, của ta nhậm mệnh là cần trải qua thị ủy thường ủy thảo luận.” Mã Thuận Thụ lúc này mới hoàn toàn hiểu được Diệp Hồng Ba theo ngay từ đầu muốn bắt sẽ không gần chính là con của hắn, còn có hắn này huyện công an cục cục trưởng, nghe vậy không khỏi kêu lên.

“Ngươi yên tâm, ta sẽ lập tức hướng Phùng bí thư cùng Trần thính trưởng xin chỉ thị, ta nghĩ bọn họ khẳng định sẽ đồng ý của ta quyết định. Vì vậy vụ án đề cập đến Hạ lão sư. Kỳ thật Mã cục trưởng ngươi hẳn là may mắn này vụ án hiện tại là ở trong tay ta xử lý mà không phải chuyển giao đến mỗ cái ngành, nếu không ngươi hiện tại sẽ không là ngồi ở chỗ này theo ta nói chuyện, mà là trực tiếp bị người dùng súng chỉ vào đầu nói chuyện. Kỳ thật vốn, ta cũng không muốn làm như vậy, ta đã muốn đã cho ngươi cơ hội, cũng đã cho ngươi con trai cơ hội, đáng tiếc các ngươi thật sự không hăng hái. Thái Nhất Minh đồng chí điều tra kết quả làm cho ta tâm hàn a!” Diệp Hồng Ba nhìn Mã Thuận Thụ, trong mắt có tức giận cũng có đau kịch liệt.

Dù sao Mã Thuận Thụ chưởng quản một huyện công an cục công tác, lại nói tiếp cũng là hắn Diệp Hồng Ba dưới trướng đại tướng chi nhất, hôm nay như vậy kết quả cũng không phải Diệp Hồng Ba muốn nhìn đến, nhưng không điều tra không biết, nhất điều tra, Diệp Hồng Ba mới biết được tại đây cái núi cao hoàng đế xa tiểu thị

trấn, Mã Thuận Thụ còn có người nhà của hắn ỷ vào trong tay quyền thế ra sao vô pháp vô thiên. Tuy rằng mấy tin tức này tạm thời còn không thể chứng thật, nhưng theo Hạ Vân Kiệt này vụ án, Diệp Hồng Ba đã muốn đoán được mấy tin tức này phỏng chừng rất nhanh có thể được đến chứng thật.

Mã Thuận Thụ nghe vậy cả người vô lực than ngồi ở ghế trên, hồi lâu mới đột nhiên hỏi:“Diệp cục trưởng, ngươi này nửa năm qua thường xuyên đến Thương Bắc huyện có phải hay không chính là bởi vì hắn?”

Diệp Hồng Ba không tiếng động gật gật đầu.

Nhìn đến Diệp Hồng Ba gật đầu, Mã Thuận Thụ sắc mặt một mảnh tro tàn. Đến lúc này hắn mới chính thức hiểu được kia Hạ lão sư so với hắn trong tưởng tượng muốn khủng bố rất nhiều rất nhiều, liền ngay cả Diệp Hồng Ba như vậy đại nhân vật vì hắn đều phải thường xuyên đến Thương Bắc huyện thị sát. Lúc này hắn cũng mới rốt cục có thể đem Diệp Hồng Ba cùng Trần thính trưởng trò chuyện khi chích ngôn phiến tự liên xuyến đứng lên. Nguyên lai, nguyên lai liền ngay cả Trần thính trưởng cũng nhận thức kia Hạ lão sư. Buồn cười hắn còn đem trọng điểm đặt ở Diệp Hồng Ba trên người, kỳ thật theo nào đó góc độ đến giảng Diệp Hồng Ba bất quá chính là người cấp kia Hạ lão sư làm việc mà thôi.

“Ngươi nói ngươi cùng chuyện này không hề quan hệ, như vậy ta hỏi ngươi, vì cái gì cảnh sát phá án khi, ngươi ở xe cảnh sát? Chẳng lẽ ngươi cũng có quyền lợi tham dự phá án bất thành? Còn là nói ngươi là xe công tư dùng?” Thẩm vấn thất, Giang Châu thị đến cảnh sát ánh mắt nghiêm khắc nhìn Tăng Tiểu Tiến hỏi.

“Này, này……” Tăng Tiểu Tiến không nói gì mà chống đỡ, hắn tổng không thể nói chính mình cùng Mã Kì Huy chính là phía sau màn cổ động xúi giục Lâm Hiếu Sơn

xuất mã trảo lấy Hạ Vân Kiệt đi?

“Ngươi cùng Mã Kì Huy bởi vì phòng khám bệnh chi cố, đối Hạ Vân Kiệt ghi hận trong lòng, lại vừa vặn ở phòng mạch thấy được Cố Thiến Lâm nữ tiến sĩ, đối nàng động sắc tâm, cho nên nương nhà có bối cảnh, xúi giục cổ động huyện trị an đội phó đại đội trưởng Lâm Hiếu Sơn ra cảnh trảo lấy Hạ Vân Kiệt, cũng lấy **** tội tên đồng thời ý đồ đem Cố Thiến Lâm cũng bắt hồi công an cục……” Thẩm vấn cảnh sát gặp Tăng Tiểu Tiến không nói gì mà chống đỡ, sắc mặt nghiêm túc nhất nhất nói tới.

“Ngươi nói bậy, ngươi có cái gì bằng chứng hạ này kết luận?” Tăng Tiểu Tiến kêu lên, ánh mắt kích động.

“Tốt lắm, vậy ngươi có thể giải thích một chút, ngươi rõ ràng ở phòng mạch gặp qua Cố Thiến Lâm nữ tiến sĩ, vì sao Lâm Hiếu Sơn nói xấu Cố Thiến Lâm có phi pháp **** hành vi khi, ngươi ngồi ở xe cảnh sát thờ ơ, chẳng lẽ ngươi không biết nàng?” Thẩm vấn cảnh sát gặp Tăng Tiểu Tiến miệng còn là thực cứng, ánh mắt càng phát ra sắc bén.

“Cho dù là, kia thì thế nào? Các ngươi có thể đem ta thế nào? Ta cảnh cáo ngươi, vừa rồi Trần thính trưởng nhưng là đã muốn cấp Diệp cục trưởng gọi điện thoại.” Tăng Tiểu Tiến kiến không thể nói sạo, rõ ràng thẳng thắn eo can, mặt lộ vẻ ngạo sắc nói.

Ngay tại phía sau cửa “Phanh” một tiếng bị đẩy mở ra, Diệp cục trưởng cùng một nam tử đi đến.

“Ba!” Tăng Tiểu Tiến kiến kia nam tử tiến vào, vẻ mặt kinh hỉ kêu lên.

Nam tử không phải người khác đúng là Tăng Tiểu Tiến phụ thân Tăng Chính Hào. Dù sao phụ tử liên tâm, Tăng

Chính Hào đúng là vẫn còn không thể yên tâm con trai, cố ý suốt đêm chạy tới Thương Bắc huyện công an cục. Đương nhiên hiện tại cấp Tăng Chính Hào một cái gan lớn như trời, cũng là không dám can thiệp phá án.

“Ba!” Bất quá nghênh đón Tăng Tiểu Tiến kinh hỉ tiếng kêu cũng không phải phụ thân đau lòng cùng duy hộ, mà là một cái hung hăng cái tát.

“Ba…… Ngươi, ngươi như thế nào đánh ta?” Tăng Tiểu Tiến bụm mặt vẻ mặt không dám tin theo dõi hắn ba. Hắn còn tưởng rằng hắn ba tới rồi là lao hắn đi ra ngoài, không nghĩ tới vừa đến liền trực tiếp cho hắn một bạt tai.

Tăng Chính Hào gặp con trai còn một bộ ủy khuất bộ dáng, thiếu chút nữa vừa muốn xông lên đi, cuối cùng còn là Diệp Hồng Ba ngăn cản hắn, thản nhiên nói:“Tăng trưởng phòng, hoàn hảo lúc ấy có Hạ lão sư ở, có liên quan Cố Thiến Lâm sự tình bị đúng lúc ngăn lại, cuối cùng không có nhưỡng hạ đại họa, Tăng Tiểu Tiến cũng không được thủ phạm chính, còn là hội theo khinh xử trí, bất quá thân là nhân viên chính phủ nhưng lại là tư pháp thính nhân viên công tác, tri pháp phạm pháp, tư pháp thính công tác sẽ không cần tưởng bảo lưu lại……”

“Cái gì?” Tăng Tiểu Tiến nghe vậy giật mình kêu lên, bất quá nghênh đón hắn lại là phụ thân một bàn tay.

“Cấp lão tử ta ngậm miệng!” Tăng Chính Hào sắc mặt nghiêm khắc hướng Tăng Tiểu Tiến mắng một tiếng, sau đó mặt mang cảm kích, thái độ khiêm tốn đối Diệp Hồng Ba nói:“Diệp cục trưởng, cảm ơn, cảm ơn.”

Diệp Hồng Ba từ chối cho ý kiến khoát tay, mà Tăng Tiểu Tiến kiến chính mình đều thảm như vậy, phụ thân còn muốn hướng Diệp Hồng Ba nói lời cảm tạ, rốt cục thành thành thật thật ngậm miệng lại, sắc mặt tái nhợt, trong mắt tràn đầy kinh hoàng.

Hắn không phải ngốc tử, đến lúc này thế nào còn không biết kia Hạ lão sư đến đây thật lớn, cho dù Trần thính trưởng mặt mũi cũng sẽ vô dụng!

Ở một cái khác thẩm vấn thất, Mã Kì Huy đồng dạng đã bị nghiêm khắc thẩm vấn.

“Các ngươi nói bậy, ngươi có biết ta ba là ai chăng? Ta ba là Mã Thuận Thụ, nơi này cục trưởng!” Mã Kì Huy không phục kêu la nói.

“Mã Thuận Thụ? Hắn hiện tại bởi vì ngươi đều ốc còn không mang nổi mình ốc!” Thẩm vấn cảnh sát cười lạnh nói.

“Có ý tứ gì?” Mã Kì Huy vẻ mặt kinh hoảng nói.

“Nói thật cho ngươi biết đi, ngươi ba đã muốn tạm thời bị cách chức cũng bị theo dõi đi lên.” Cảnh sát nói.

“Điều đó không có khả năng!” Mã Kì Huy nghe vậy cả người than ngồi ở ghế trên, phía sau hắn trong đầu quanh quẩn một câu:“Nếu ngươi không nghĩ ngươi ba cũng giống nhau bị tạm thời cách chức, ngươi liền không chịu thua kém điểm, đừng không có việc gì cho ngươi ba tìm việc.”

Nhất ngữ thành sấm a!

Làm Thương Bắc huyện công an cục toàn bộ đại viện bởi vì Hạ Vân Kiệt này vụ án kiện lộ ra khẩn trương xơ xác tiêu điều không khí khi, Thương Linh tiểu khu, Hạ Vân Kiệt đã muốn ngồi xếp bằng ở trên giường tĩnh tọa suy nghĩ, tiếp tục củng cố cảnh giới, mà cách vách Cố Thiến Lâm lại nằm ở trên giường trằn trọc khó ngủ, trong đầu thỉnh thoảng lóe ra lão sư duy hộ nàng khi hùng vĩ tư thế oai hùng.

Sáng sớm hôm sau, làm mọi người ngồi xuống ăn điểm tâm khi, Hạ Vân Kiệt nhìn đến Cố Thiến Lâm đôi mắt có điểm biến thành màu đen, còn tưởng rằng nàng ngày hôm qua đã bị kinh hách, ảnh hưởng giấc ngủ, không khỏi quan tâm nói:“Như thế nào tối hôm qua không ngủ hảo? Sự tình trôi qua sẽ không cần tưởng nó, có lão sư ở bọn họ hiên không nổi sóng gió đến.”

Cố Thiến Lâm còn tưởng rằng bị lão sư phát hiện tâm sự, nghe vậy “Đằng” một chút, mặt đẹp ửng hồng, cúi đầu nhẹ nhàng mà “Ân” một tiếng, lăng là không dám lại nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Cái loại này ngượng ngùng động lòng người bộ dáng thẳng đem Đới Vĩnh Chu nhìn xem ngay cả cơm đều đã quên ăn, thẳng đến Cố Thiến Lâm nhận thấy được khác thường, hung hăng trừng mắt nhìn Đới Vĩnh Chu liếc mắt một cái, hắn mới cuống quít dùng sức hướng miệng tắc cơm, trong lòng lại âm thầm cảm khái không biết chính mình khi nào thì có lão sư kia mị lực, tùy tiện một câu đều có thể làm cho tố có Giang Châu đại học thứ nhất giáo hoa danh xưng mỹ nữ xuân tâm nảy mầm.

Nhưng thật ra đương sự Hạ Vân Kiệt nhìn xem có điểm hồ đồ, không biết vì cái gì Cố Thiến Lâm đột nhiên trở nên như vậy ngượng ngùng đứng lên. Bất quá Hạ Vân Kiệt cũng không nghĩ nhiều, ăn cơm xong, chờ Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu thu thập hoàn bát đũa sau, liền đứng dậy cùng nhau xuống lầu.

Đến dưới lầu, Lưu Nhất Duy đã muốn ở tiểu khu cửa chờ bọn hắn, nhìn thấy Hạ Vân Kiệt bọn họ đi ra, vội vàng tiến lên cung kính theo Hạ Vân Kiệt chào hỏi, sau đó ba người một đạo cùng Hạ Vân Kiệt một đường hướng trung y viện đi đến.

Bốn người còn chưa tới Lưu Nhất Duy phòng mạch liền

nhìn đến phòng mạch cửa trung y viện Vương Nguyên Thông phó viện trưởng vẻ mặt sốt ruột bất an đi qua đi lại.

Làm Vương Nguyên Thông phó viện trưởng ngẩng đầu nhìn đến Lưu Nhất Duy bốn người nghênh diện đi tới khi, cả người chấn động, sau đó trên mặt lập tức đôi khởi dối trá lấy lòng tươi cười, thí điên thí điên bước nhanh đón nhận đi.

Không có biện pháp, hôm nay sáng sớm có liên quan huyện công an cục Mã Thuận Thụ cục trưởng bị tạm thời cách chức lập án điều tra tin tức liền như dài quá cánh diều, truyền khắp toàn bộ thị trấn. Hiện tại cơ hồ phố lớn ngõ nhỏ mọi người đều ở nghị luận chuyện này, người người đều vỗ tay trầm trồ khen ngợi, hơn nữa nghe nói con của hắn cũng bị bắt lại, lại mỗi người hô to thống khoái.

Bất quá tin tức này truyền đến Vương phó viện trưởng trong tai tự nhiên lại là mặt khác một phen cảm thụ, kia quả thực liền giống như tình thiên phích lịch a, bắt hắn cho sợ tới mức mệnh đều phải xóa nửa điều.

Hắn còn nhớ rõ ngày hôm qua ở phòng mạch vị kia họ Hạ y học sinh cảnh cáo Mã Kì Huy lời nói, lúc ấy hắn còn bị chấn ở một chút, bất quá sau lại cho rằng chính là lời nói vô căn cứ. Không nghĩ tới thế này mới qua một buổi tối, kia ở Thương Bắc huyện thực quyền ít nhất xếp hạng top 4 Mã Thuận Thụ cục trưởng thế nhưng đã bị tạm thời cách chức lập án !

Này như thế nào không đem Vương phó viện trưởng sợ tới mức gần chết? Như thế nào không thể sớm đến phòng mạch cửa hầu ? Nếu không kia Hạ thầy thuốc cũng nhẹ nhàng đến như vậy một câu, kia hắn Vương Nguyên Thông cũng không lập tức cuốn gói chạy lấy người sao?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 700 : Đại lão bản

“Hạ thầy thuốc buổi sáng tốt lành.” Vương phó viện trưởng vừa đi gần đi lập tức ân cần hướng Hạ Vân Kiệt cúi đầu chào hỏi, kia ân cần lấy lòng bộ dáng, may mắn bây giờ còn không tới đi làm thời gian, hành lang không có gì nhân viên công tác, nếu không còn không xem mù các thầy thuốc ánh mắt mới là lạ.

Hạ Vân Kiệt thấy thế hơi hơi nhíu hạ mày, trực tiếp huy phất tay, một chút mặt mũi cũng không cấp nói:“Chuyện này đi ra đây là dứng, quản tốt chính ngươi miệng, nên làm cái gì làm cái gì đi.”

Nếu đổi một cái thời gian Hạ Vân Kiệt lấy loại thái độ này cùng Vương phó viện trưởng nói như vậy, hắn khẳng định muốn vẻ mặt tức giận, nhưng lúc này đây, Hạ Vân Kiệt cái giá bãi càng lớn, càng không cho hắn mặt mũi, Vương phó viện trưởng lại càng kinh ngạc run sợ, đem eo chớp chớp càng thấp nói:“Hạ lão sư ngài yên tâm, ta hiểu được, ta hiểu được. Kia ngài việc, ngài việc, có chuyện ngài tùy thời phân phó.”

Nói xong, Vương phó viện trưởng liên tục gật đầu chuẩn bị rời đi.

“Chờ một chút.” Bất quá Vương phó viện trưởng còn không có rời đi, Hạ Vân Kiệt lại gọi lại hắn.

Vương phó viện trưởng nghe thế cái thanh âm, mập mạp thân mình đều nhịn không được run lên một chút, vội vàng lại cung thân mình hỏi:“Hạ lão sư có chuyện gì sao?”

“Bệnh viện bên ngoài buôn bán bò phiếu sự tình với ngươi có quan hệ đi? Ta không hy vọng lại nhìn đến loại này hiện tượng.” Hạ Vân Kiệt nói.

Bò tiểu thương muốn bán phiếu, tự nhiên là bởi vì trong bệnh viện có người trước tiên đem phiếu dự lưu đứng lên, song phương ích lợi chia làm. Nếu không nếu không có trong bệnh viện phối hợp, bò tiểu thương là căn bản bán không được phiếu.

Vương phó viện trưởng nghe vậy sắc mặt đều chợt tái nhợt xuống dưới, trong mắt lóe ra kinh hoàng sắc. Hắn không biết Hạ Vân Kiệt như thế nào sẽ biết bên ngoài bò tiểu thương cùng hắn có quan hệ, bất quá cấp cái gan lớn như trời cấp Vương phó viện trưởng hắn cũng không dám hỏi Hạ Vân Kiệt, lại càng không dám tranh cãi.

Không thấy được ngay cả đường đường Thương Bắc huyện công an cục cục trưởng một đêm trong lúc đó nói rơi đài gục đài sao? Cùng Mã Thuận Thụ cục trưởng so sánh với, hắn Vương Nguyên Thông chính là một huyện trung y viện phó viện trưởng lại tính cái rắm.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi! Hạ thầy thuốc, về sau ở chúng ta bệnh viện tuyệt không hội tái xuất hiện buôn bán bò hào hiện trường.” Vương phó viện trưởng cuống quít nói, nói chuyện khi nhịn không được nâng tay sờ soạng hạ cái trán mồ hôi lạnh.

Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến nhìn hắn một cái, sau đó ở Lưu Nhất Duy ba người cùng đi hạ trực tiếp lướt qua Vương Nguyên Thông cửa trước phòng đi đến.

Nhìn Hạ Vân Kiệt rời đi trẻ tuổi bóng dáng, Vương Nguyên Thông lại nâng tay lau hạ cái trán mồ hôi lạnh, sau đó vội vàng hướng dưới lầu đăng ký thất đi đến……

“Mẹ nó, này Vương Nguyên Thông thật đúng là không phải cái ngoạn ý. Bên này luôn cùng Lưu sư huynh không qua được, bên kia tư dưới lại nương Lưu sư

huynh hàng đầu kiếm tiền.” Phòng mạch, Đới Vĩnh Chu vẻ mặt khinh thường nói.

“Chính là, người như thế căn bản không xứng làm thầy thuốc, lão sư ngài thật sự là rất nhân từ !” Cố Thiến Lâm thuộc loại cái loại này yêu ghét phân biệt nữ hài tử, nghe vậy đi theo căm giận nói

“Ha ha, thế giới này giống Vương Nguyên Thông như vậy tiểu nhân còn nhiều mà, bọn họ cũng không có phạm hạ cái gì tội ác tày trời, cho hắn một cái giáo huấn cũng là được, cũng là không tất yếu đem sự tình làm tuyệt. Ta nghĩ trải qua chuyện này sau, hắn về sau khẳng định hội thu liễm.” Hạ Vân Kiệt cười lắc lắc đầu nói.

Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu gặp Hạ Vân Kiệt nói như thế sẽ không dám nữa hé răng.

Phòng mạch bệnh nhân nối liền không dứt, bận rộn trung một ngày rất nhanh liền trôi qua.

Theo phòng khám bệnh trung, Hạ Vân Kiệt phát hiện Lưu Nhất Duy ba người tiến bộ đều rất nhanh, giải quyết không ít bệnh nhân thống khổ, trong lòng thực cảm vui mừng, cũng vì chính mình lúc trước chính xác quyết định cảm thấy may mắn, âm thầm suy nghĩ có lẽ chờ sang năm bắt đầu mỗi tuần có thể an bài vài cái chính mình mang sinh viên chưa tốt nghiệp tới nơi này tùy Lưu Nhất Duy học tập.

Trung y là một môn kinh nghiệm ngành học, chỉ có không ngừng thực tiễn học tập, mới vừa rồi có thể trở thành một gã y thuật cao minh trung y sinh.

Hôm nay là thứ sáu, ngồi một ngày phòng khám bệnh sau, Hạ Vân Kiệt liền mang theo Đới Vĩnh Chu cùng Cố Thiến Lâm trở về Giang Châu đại học.

Gió lạnh thổi, vườn trường trên đường bay xuống một đất khô vàng ngô đồng diệp, có vẻ có vài phần hiu quạnh. Bất quá kia thanh xuân thân ảnh, chuông bạc tiếng cười lại cấp vườn trường thêm vài phần xuân ý.

Một hồi đến vườn trường, Hạ Vân Kiệt nhất thời cảm thấy một loại đã lâu ấm áp thoải mái, bản bởi vì cảnh giới phi thăng mà có chút mạnh mẽ nhảy lên tâm tình, thế nhưng bất tri bất giác trung bình tĩnh xuống dưới, phá lệ yên tĩnh bình thản.

Cái loại cảm giác này tựa như theo mạnh mẽ xã hội đột nhiên về tới một cái cùng thế vô tranh thế ngoại đào nguyên bình thường.

Cùng Cố Thiến Lâm, Đới Vĩnh Chu ở vườn trường cùng nhau ăn bữa cơm, Hạ Vân Kiệt về tới chính mình giáo sư độc thân ký túc xá. Nhàn rỗi vô sự Hạ Vân Kiệt mở ra một cái khác vẫn tắt máy di động.

Di động vừa mở ra, Hạ Vân Kiệt liền phát hiện thiệt nhiều cái chưa tiếp điện thoại còn có tin nhắn.

Điện thoại cùng tin nhắn đại bộ phận là Đỗ Hải Quỳnh, cũng có một hai cái là Trầm Lệ Đề.

“Hạ đại thiếu ngươi này đại sắc lang, thế nhưng phao thượng của ta thần tượng!”

“Hạ đại thiếu, ngươi cũng không thể lừa gạt ta thần tượng cảm tình a!”

“Hạ đại thiếu, khi nào thì lại cho ta chỉ điểm một chút mua mã phiếu kinh nghiệm đi. Hong Kong giá hàng rất cao, bổn tiểu thư kinh tế áp lực thật lớn a!”

“Kia ma thuật cực giỏi a, cái gì David Copperfield với

ngươi nhất so với quả thực nhược bạo. Bất quá ngươi này quỷ hẹp hòi, hội lợi hại như vậy ma thuật thế nhưng chưa từng cho chúng ta lộ quá một tay!”

Nhìn một cái điều tin nhắn, Hạ Vân Kiệt khóe miệng bất tri bất giác trung nổi lên một tia vui vẻ mỉm cười, đột nhiên có điểm rất muốn biết, nếu các nàng biết kia Hạ đại thiếu chính là các nàng nhận thức Hạ thần côn, không biết các nàng lại là cái gì một phen biểu tình?

Chính đang lật xem tin nhắn, có khi thậm chí nhịn không được hội vui vẻ cười ra tiếng khi, di động tiếng chuông đột nhiên vang lên, sợ tới mức Hạ Vân Kiệt tay đều nhịn không được run lên một chút

Bất quá rất nhanh Hạ Vân Kiệt chính mình đều phì cười không được nở nụ cười, nguyên lai vang là một cái khác di động.

Di động cầm lấy đến vừa thấy dĩ nhiên là hồi lâu không có liên hệ cùng gặp mặt uy đại công ty mỹ nữ lão tổng Tô Chỉ Nghiên.

Không hiểu Hạ Vân Kiệt trong lòng chiến một chút, lại tắt đi kia trên cơ bản bị vây tắt máy trạng thái di động, sau đó ấn hạ tiếp nghe kiện.

“Tô tổng, có cái gì chỉ thị sao?” Tiếp khởi điện thoại, Hạ Vân Kiệt tận lực dùng tùy ý trêu chọc ngữ khí hỏi.

“Tô cái gì tổng? Chỉ cái gì thị? Hiện tại người ta nhưng là thay ngươi làm công, là hướng ngươi lão xin chỉ thị đến.” Điện thoại kia đầu vang lên Tô Chỉ Nghiên động lòng người hờn dỗi thanh

Không có gì dấu hiệu, Hạ Vân Kiệt trong đầu lóe ra ở Phi Châu khi hai người trải qua quá kiều diễm thời gian, lóe ra từ thiện tiệc tối ôm nàng khi kia mềm mại mất hồn

cảm giác.

“Ha ha, việc buôn bán ngươi ở hành, có chuyện chính ngươi quyết định không phải thành?” Hạ Vân Kiệt áp chế trong lòng dịch động, cười nói.

“Không được, chuyện này nhất định phải hướng ngươi giáp mặt xin chỉ thị. Hiện tại ở Giang Châu thị đi, đi ra cùng nhau uống chén cà phê!” Tô Chỉ Nghiên dùng có điểm làm nũng ngữ khí nói.

“Nói đi đến tột cùng sự tình gì? Uống cà phê liền miễn đi.” Hạ Vân Kiệt nhìn trước mắt gian, gặp đã muốn là buổi tối tám giờ đến, nghĩ nghĩ nói.

Không phải Hạ Vân Kiệt không nghĩ gặp Tô Chỉ Nghiên, chính là bởi vì hắn có điểm lo lắng cho mình chịu không nổi Tô Chỉ Nghiên cố ý vô ý dụ dỗ, lại nhạ hạ phong lưu trái.

Hạ Vân Kiệt vừa mới dứt lời chợt nghe đến điện thoại kia đầu truyền đến Tô Chỉ Nghiên oán trách thanh âm:“Chung tỷ, ngươi xem ta đã nói ta mị lực không đủ, ta kêu hắn đi ra đàm sự hắn khẳng định không cho mặt mũi. Cũng là ngươi nói với hắn đi, hắn vừa nghe của ngươi thanh âm khẳng định thí điên thí điên cứ tới đây.”

Hạ Vân Kiệt thế mới biết nguyên lai Chung Dương Dĩnh đã ở Tô Chỉ Nghiên bên người, khóe miệng không khỏi nổi lên một tia cười khổ.

Này cô gái nhỏ, quả nhiên không hổ là thương giới nữ vương cấp nhân vật, đã sớm trước tiên đào tốt hố làm cho chính mình nhảy.

“Ngươi nha đầu kia nói bừa cái gì nha?” Tiếp theo điện thoại kia đầu truyền đến Chung Dương Dĩnh tràn ngập nữ nhân vị thanh âm, vừa nghe đến này thanh âm, Hạ

Vân Kiệt Tâm nhi nhịn không được thật mạnh nhảy nhảy dựng, khóe miệng cười khổ tan mở ra.

“Không tin sao? Không tin ngươi nói với hắn, nhìn hắn tới hay không.” Nói xong Tô Chỉ Nghiên đối với micro nói:“Đại lão bản, Chung tỷ với ngươi nói chuyện.”

Theo sát sau, Hạ Vân Kiệt lại nghe được Chung Dương Dĩnh thanh âm:“Vân Kiệt, có hay không thời gian? Có thời gian trong lời nói……”

“Các ngươi ở nơi nào? Ta hiện tại liền đi qua.” Hạ Vân Kiệt không đợi Chung Dương Dĩnh đem nói cho hết lời liền trực tiếp hỏi.

Nếu Chung Dương Dĩnh đến đây, chỉ cần nàng mở miệng, hắn Hạ Vân Kiệt cho dù có ngàn vạn cái lý do cũng phải đuổi đi qua. Bởi vì Chung Dương Dĩnh hiện tại đã muốn là hắn nữ nhân!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 701 : Sản phẩm người phát ngôn

Chung Dương Dĩnh đổ thật không nghĩ tới nhất đổi thành chính mình, Hạ Vân Kiệt thế nhưng rõ ràng thái quá, nghe vậy không khỏi mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, có tật giật mình nhìn Tô Chỉ Nghiên liếc mắt một cái, sau đó trả lời:“Tác liệt cà phê quán.”

“Tốt, ta đại khái mười phút đến.” Hạ Vân Kiệt nói xong treo điện thoại, sau đó hơi chút thu thập một chút, cưỡi xe đạp ra giáo môn thẳng đến tác liệt cà phê quán mà đi! Tại đây cái cà phê quán Hạ Vân Kiệt cùng Chung Dương Dĩnh uống qua vài lần cà phê, tất nhiên là không cần Chung Dương Dĩnh nhiều giải thích. Đến cà phê quán, sớm có một gã mặc hắc bạch phối hợp quần áo lao động, có vẻ phá lệ thanh tú nữ người phục vụ ở cửa chờ. Nhìn thấy Hạ Vân Kiệt tiến vào, hơi hơi cúi đầu nói:“Xin hỏi ngài là Hạ tiên sinh sao?”

“Đúng vậy.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu.“Chúng ta lão bản đã muốn ở bên trong chờ ngài.” Nữ hài tử mắt lộ ra kinh ngạc sắc nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó nhợt nhạt cười nói.

“Các ngươi lão bản? Ngươi có lầm lẫn không, bằng hữu của ta họ chung.” Hạ Vân Kiệt hơi lộ ra kinh ngạc sắc nói.

“Không lầm a, vừa trước đó không lâu Chung nữ sĩ mua hạ chúng ta cà phê quán.” Nữ hài tử ngọt ngào cười trả lời, trong mắt lóe ra một tia tự hào. Hiển nhiên nữ thủ phú thành nhà này cà phê quán lão bản đối với các nàng này đó người phục vụ mà nói là một kiện thực đáng giá kiêu ngạo cùng vui vẻ sự tình. Trên thực tế, từ Chung Dương Dĩnh mua hạ tác liệt cà phê quán sau, nơi này nhân viên công tác tiền lương đều cơ hồ tăng gấp đôi.

“Nguyên lai đổi lão bản a.” Hạ Vân Kiệt cười gật gật đầu, trong lòng yên lặng chảy qua một chút hạnh phúc ấm áp. Hắn đương nhiên hiểu được Chung Dương Dĩnh mua hạ tác liệt cà phê quán chủ nếu bởi vì này nhà cà phê quán chịu tải bọn họ trong lúc đó một đoạn trí nhớ. Tuy rằng này đoạn trí nhớ kỳ thật thực bình thản, chính là uống uống cà phê, nhưng đối với Chung Dương Dĩnh mà nói này đoạn trí nhớ hiển nhiên thực di chừng trân quý.

“Đúng vậy.” Nữ người phục vụ cười gật gật đầu, sau đó ở phía trước dẫn đường. Rất nhanh người phục vụ liền mang theo Hạ Vân Kiệt đến cà phê quán một cái lâm cửa sổ góc u tĩnh nhã tòa, nhã tòa Chung Dương Dĩnh cùng Tô Chỉ Nghiên chính tao nhã quấy cà phê, một cái thành thục quyến rũ, một cái thanh tú mềm mại, một cái mặc màu trắng bó sát người nội đáp lông dê sam, một cái mặc màu đỏ bó sát người nội đáp lông dê sam, lông dê sam buộc vòng quanh đầy đặn ngực tuyến, ở nhu hòa ngọn đèn hạ lộ ra vô hạn.

Gặp Hạ Vân Kiệt đến đây, Chung Dương Dĩnh đôi mắt đẹp lập tức sáng ngời, vội vàng đứng dậy cười nói:“Ngươi tới a, đại mùa đông bên ngoài lạnh lẽo đi.”

Mà Tô Chỉ Nghiên gặp là Hạ Vân Kiệt đến, đầu tiên là đồng dạng đôi mắt đẹp sáng ngời, bất quá lập tức lại “Hừ” một tiếng, kiều khêu gợi môi đỏ mọng, xoay quá không quan tâm hắn. Chung Dương Dĩnh thấy thế hướng Hạ Vân Kiệt sử cái ánh mắt.

“Cồn tốt a.” Hạ Vân Kiệt cười lắc đầu, chỉ để ý ở hai người đối diện ngồi xuống. Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt biểu hiện thật sự bình tĩnh, tiếu mâu liếc trắng mắt nhưng cũng lấy hắn không có biện pháp, đành phải đối nữ người phục vụ nói:“Ngươi cho hắn đến một ly theo chúng ta giống nhau, sau đó lại đến chút táo đỏ

điểm tâm, hắn thích ăn.”

“Tốt lão bản.” Bộ dạng rất là thanh tú nữ người phục vụ cười gật gật đầu xoay người rời đi, chính là xoay người là lúc khóe mắt dư quang lại nhịn không được vụng trộm đánh giá Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái. Nàng thực kinh ngạc Hạ Vân Kiệt thân phận cùng mị lực, thế nhưng có thể làm cho hai vị như thế mỹ mạo mà giàu có nữ nhân cố ý mời hắn uống cà phê, nhưng lại là các nàng chờ hắn.

Nữ người phục vụ mới vừa đi, Hạ Vân Kiệt liền cảm thấy chính mình chân bị nhẹ nhàng đá một chút, biết là Chung Dương Dĩnh ở nhắc nhở chính mình, đành phải bất đắc dĩ đối còn bĩu môi, quay đầu không để ý tới hắn Tô Chỉ Nghiên cười cười nói:“Tô tổng, ngươi không phải nói có chuyện theo ta thương lượng sao? Đến tột cùng là chuyện gì a?”

“Hừ, ngươi hỏi ngươi Chung tỷ đi, đỡ phải ngươi xem đến ta nháo tâm?” Tô Chỉ Nghiên bĩu môi nói, tựa như cái dấm chua vị mười phần bình dấm chua.

“Tô tổng, cái gì kêu nhìn đến ngươi nháo tâm, ngươi nói như vậy không phải vũ nhục của ta thẩm mỹ quan sao?” Hạ Vân Kiệt cười khổ nói. Tô Chỉ Nghiên kỳ thật cũng trong lòng biết rõ ràng Hạ Vân Kiệt là hoài một loại trốn tránh tâm tính, chính là nữ nhân thôi, gặp Chung Dương Dĩnh vừa gọi điện thoại Hạ Vân Kiệt cứ tới đây, mà nàng gọi điện thoại hắn lại ra sức khước từ, trong lòng luôn không thoải mái, nay gặp Hạ Vân Kiệt chủ động chào hỏi, lại quải loan khen nàng xinh đẹp, trong đầu khí đã sớm tiêu, nghe vậy nhịn không được “Xì” Một tiếng nở nụ cười, xem thường nói:“Tính, lười với ngươi so đo, ai cho ngươi là lão bản ta là làm công đâu!”

Tô Chỉ Nghiên nói lời này khi, vị kia thanh tú nữ người phục vụ vừa vặn bưng tới cà phê, nghe vậy tay run lên,

thiếu chút nữa sẽ đem cà phê đều phải sái đi ra. Tô Chỉ Nghiên tuy rằng vẫn rất điệu thấp, nhưng bình thường cũng không thiếu cùng Chung Dương Dĩnh cùng nhau đến tác liệt cà phê quán uống cà phê. Nơi này người phục vụ cũng là đều nhận thức nàng, biết nàng chính là Giang Châu thị số một số hai công ty lớn uy đại công ty mỹ nữ lão tổng, ở Giang Nam tỉnh nữ cường nhân trung thứ tự cận thấp hơn Chung Dương Dĩnh.

Nay nghe nàng thế nhưng tự giễu chính mình là người làm công, mà Hạ Vân Kiệt là lão bản, như thế nào không cho nữ người phục vụ cảm thấy khiếp sợ.

“Gần nhất Phi Châu bên kia sinh ý thuận lợi đi?” Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên cuối cùng chuyển sân vì hỉ, cũng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, một bên giảo giảo cà phê, một bên thuận miệng hỏi.

“Còn thuận lợi a, tính ngươi có điểm lương tâm, còn biết quan tâm công ty sự tình, đến tỷ thưởng ngươi một khối táo đỏ cao!” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt hỏi Phi Châu sinh ý sự tình, tiếu mâu mỉm cười hoành Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó dùng dĩa ăn xoa khối táo đỏ cao đưa cho Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt nhìn Tô Chỉ Nghiên vô cùng thân thiết động tác, ánh mắt không khỏi có chút chột dạ nhìn về phía Chung Dương Dĩnh, chỉ thấy Chung Dương Dĩnh chính cười như không cười nhìn hắn, mặt không khỏi đỏ lên, vội vàng thân thủ tiếp nhận dĩa ăn nói:“Cảm ơn, ta chính mình đến, ta chính mình đến.”

Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt sắc mặt xấu hổ bộ dáng, thế này mới cười đắc ý, cảm thấy mỹ mãn khôi phục nữ cường nhân rụt rè tao nhã một mặt.

“Đúng rồi, các ngươi bảo ta đến đến tột cùng có chuyện gì?” Hạ Vân Kiệt ăn một khối táo đỏ cao, hỏi.

“Đồ trang điểm chúng ta đã muốn chính thức đầu tư, sang năm ba bốn tháng hẳn là là có thể đưa ra thị trường, hiện tại tưởng với ngươi nói chuyện có liên quan phẩm bài người phát ngôn sự tình. Ngươi có cái gì không chọn người?” Tô Chỉ Nghiên nhẹ nhàng nhấp khẩu cà phê, trả lời.

“Ta có thể có người nào, hơn nữa ta không hiểu này đó, các ngươi hai quyết định là được.” Hạ Vân Kiệt vừa nghe nguyên lai là chuyện này, lập tức lại làm nổi lên phủi tay chưởng quầy.

“Chỉ biết ngươi là này trả lời.” Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh nghe vậy không hẹn mà cùng hoành hắn liếc mắt một cái. Hai người đều là rất hương vị nữ nhân, song song như vậy tiếu mâu nhất hoành, kia sát kia gian phong tình, đem Hạ Vân Kiệt nhìn xem tâm nhi rung động, kìm lòng không được bật thốt lên nói:“Kỳ thật thật muốn ta tuyển trong lời nói, ta cảm thấy các ngươi hai người chính là tốt nhất người phát ngôn!”

“Làm đại học giáo thụ quả nhiên là không giống với, miệng đều lập tức ngọt nhiều như vậy, phao bao nhiêu giáo hoa ?” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt khen chính mình cùng Chung Dương Dĩnh, trong lòng là ngọt tư tư, miệng thượng lại thói quen tính cố ý kích thích nói.

“Ngươi có thể hoài nghi của ta nhân phẩm nhưng tuyệt không có thể hoài nghi của ta chức nghiệp giữ lễ tiết.” Hạ Vân Kiệt sắc mặt trầm xuống, tức giận nói.“Hì hì, tức giận a. Được rồi, được rồi, ngươi làm người gương tốt, là nhân loại vĩ đại linh hồn công trình sư tổng được rồi đi.”

Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt tựa hồ có điểm giận, lập tức hướng hắn ói ra hạ tiểu cái lưỡi thơm tho giả trang cái mặt quỷ, cười làm lành nói. Hạ Vân Kiệt thấy thế cho

dù thực sự cơn tức cũng phát không được, đành phải nghiêm mặt nói:“Về sau không cần khai loại này vui đùa.”

“Biết rồi!” Tô Chỉ Nghiên có điểm ủy khuất cúi đầu nói, nàng còn là rất sợ Hạ Vân Kiệt tức giận.

“Vân Kiệt ngươi xem Dương Tiếu Mai thế nào? Ta cùng Tô Chỉ Nghiên đều cho rằng Dương Tiếu Mai khí chất có vẻ phù hợp chúng ta sản phẩm, hơn nữa nàng đại ngôn đều là xa xỉ phẩm bài, tự thân mặc kệ ở quốc nội cùng quốc tế thượng cũng đều có rất đại danh khí, từ nàng đến đại ngôn, ngay từ đầu có thể đem chúng ta sản phẩm tăng tới cùng nước ngoài phẩm bài tương đương vị trí. Duy nhất khuyết điểm chính là Dương Tiếu Mai vừa mới được kim cầu thưởng tốt nhất nữ nhân vật chính thưởng, đại ngôn phí hội rất cao.” Chung Dương Dĩnh gặp không khí có chút không thích hợp, bất động thanh sắc đem đề tài chuyển dời đến chính sự đi lên.

“Dương Tiếu Mai quả thật không sai nga! Đáng tiếc nàng kiên quyết không chịu lộ ra nàng bạn trai tin tức, nếu không nếu có thể mời đến của nàng bạn trai cùng nàng cùng nhau đại ngôn chúng ta sản phẩm, vậy càng hoàn mỹ. Ngươi không quan tâm giải trí giới sự tình, khả năng không biết từ ở kim cầu thưởng bạn trai của nàng đột nhiên lộ một tay thần kỳ ma thuật, đã muốn thành rất nhiều nữ hài tử cảm nhận tình nhân trong mộng, thần tượng. Thậm chí có bát quái tin tức nói thế giới ma thuật đại sư David Copperfield tư dưới tìm khắp quá Dương Tiếu Mai, hy vọng có thể hướng của nàng bạn trai thỉnh giáo ma thuật, chính là Dương Tiếu Mai bạn trai ở kim cầu thưởng xuất hiện sau tựa như gió giống nhau đột nhiên tiêu thất, rốt cuộc không xuất hiện ở công chúng trước mặt. Cho nên ngươi tưởng, nếu chúng ta có thể mời đến hắn cùng Dương Tiếu Mai cùng nhau đại ngôn chúng ta sản phẩm, khẳng định lập tức có thể khiến cho thật lớn oanh động.” Tô Chỉ Nghiên mặt lộ vẻ tiếc hận

sắc nói.

Hạ Vân Kiệt càng nghe biểu tình càng phấn khích, nhìn Chung Dương Dĩnh cùng Tô Chỉ Nghiên, trong lòng là một trận dở khóc dở cười. Muốn làm nửa ngày, hai người muốn tìm sản phẩm người phát ngôn dĩ nhiên là Dương Tiếu Mai, hơn nữa Chung Dương Dĩnh còn nói duy nhất khuyết điểm là đại ngôn phí cao. Này, này áp căn sẽ không tính cái gì khuyết điểm a, này căn bản chính là điển hình nước phù sa không lưu ngoại nhân ruộng, theo túi tiền trái ra túi tiền phải tiến sự tình. Càng làm cho Hạ Vân Kiệt dở khóc dở cười là, Tô Chỉ Nghiên thế nhưng còn muốn kia Hạ Vân cùng nhau đại ngôn này sản phẩm!

“Uy, ngươi sẽ không không biết Dương Tiếu Mai là ai đi?” Chung Dương Dĩnh cùng Tô Chỉ Nghiên đều là khôn khéo thương nhân, lập tức liền phát hiện Hạ Vân Kiệt biểu tình có chút không thích hợp. Bất quá mặc các nàng sức tưởng tượng như thế nào phong phú, cũng không nghĩ tới nguyên lai trước mắt người kia thế nhưng cùng trước mắt tối đang hồng nữ ngôi sao Dương Tiếu Mai cũng có nhất chân.

“Khụ khụ” Hạ Vân Kiệt che miệng xấu hổ ho khan. Hắn tổng không thể cùng trước mắt hai vị mỹ nữ nói chính mình không chỉ có nhận thức Dương Tiếu Mai nhưng lại cùng nàng có một chân, thậm chí kia thần kỳ ma thuật sư chính là hắn đi?

“Ta chỉ biết ngươi người này là quái nhân, hoàn hảo ta sớm có chuẩn bị.” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt che miệng khụ cái không ngừng, tiếu mâu nhịn không được liếc trắng mắt, sau đó đắc ý theo giỏ xách lý xuất ra một cái ipad nói:“Ta cố ý đem Dương Tiếu Mai cùng nàng bạn trai ở kim cầu thưởng trao giải trên sân khấu tần số nhìn cấp tiễn xuống dưới, ngươi lại đây, ta phóng cho ngươi xem. Ngươi là nam nhân lại là đại lão bản, của

ngươi ý kiến còn là rất trọng yếu.” Nói xong Tô Chỉ Nghiên đứng lên, đứng ở hành lang thượng, ý bảo ngồi ở đối diện Hạ Vân Kiệt đứng lên ngồi vào dài điều sô pha trung gian, lấy phương tiện ba người cùng nhau quan khán tần số nhìn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 702 : Lòi

Tô Chỉ Nghiên vừa đứng đứng lên, Hạ Vân Kiệt mới phát hiện Tô Chỉ Nghiên đêm nay ăn mặc cùng dĩ vãng tao nhã, cao quý, lãnh diễm chức nghiệp nữ tính hoàn toàn không giống với. Đêm nay của nàng hạ thân mặc dĩ nhiên là một cái màu đen bó sát người da khố. Da khố đem nàng hai điều thon dài **** cùng viên kiều mông bao quá chặt chẽ, buộc vòng quanh làm người ta huyết mạch sôi sục đường cong, lộ ra một cỗ làm cho người ta tim đập dã tính.

Dù là Hạ Vân Kiệt cùng Tô Chỉ Nghiên ở chung thời gian không tính ngắn, nhưng chợt vừa thấy đến đột nhiên trở nên mang theo cuồng dã hương vị Tô Chỉ Nghiên, ánh mắt còn là nhịn không được vẫn, có loại tưởng thân thủ ôm kia mảnh khảnh vòng eo, sau đó theo kia kinh tâm động phách mông tuyến vuốt ve đi xuống xúc động.

Gặp Hạ Vân Kiệt trong ánh mắt mang theo một tia khác thường cực nóng, Tô Chỉ Nghiên mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, tiểu tâm can nhảy lên không hiểu nhanh hơn, bất quá tiếu mâu lại liếc trắng mắt sẳng giọng:“Còn thất thần làm gì? Để làm chi, sợ ta cùng Chung tỷ ăn ngươi sao?”

“Khụ khụ!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy chột dạ ho khan hai tiếng, vội vàng đứng dậy nhiễu quá cái bàn lần lượt Chung Dương Dĩnh ngồi xuống.

Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt tọa lạc, khóe miệng hơi hơi nhếch lên, lộ ra một chút mỉm cười đắc ý, sau đó lần lượt Hạ Vân Kiệt ngồi xuống.

Ngồi xuống khi cũng không biết là vô ý còn là cố ý, sườn mông cùng đùi gắt gao lần lượt Hạ Vân Kiệt, cách mềm mại buộc chặt da liêu, Hạ Vân Kiệt tựa hồ có thể rõ ràng cảm giác được bên trong đẫy đà gợi cảm, làm cho Hạ

Vân Kiệt máu bất tri bất giác trung nhanh hơn lưu động, mông theo bản năng hướng Chung Dương Dĩnh bên kia xê dịch.

Dù sao Chung Dương Dĩnh cùng hắn đã có da thịt chi thân, đã có vợ chồng chi thật, đơn giản chuyện này Tô Chỉ Nghiên còn không biết mà thôi.

Chính là Hạ Vân Kiệt mông vừa mới vừa hoạt động liền cảm thấy lần lượt Chung Dương Dĩnh đùi bị nhẹ nhàng kháp một chút, Hạ Vân Kiệt "Ăn đau", khó hiểu nhìn về phía Chung Dương Dĩnh, đã thấy nàng chính ửng đỏ mặt hướng hắn nháy mắt.

Hạ Vân Kiệt còn không có ý hội lại đây Chung Dương Dĩnh là cái gì ý tứ, mặt khác đùi cũng bị kháp một chút, Hạ Vân Kiệt vội vàng quay đầu, phát hiện Tô Chỉ Nghiên một đôi tiếu mâu đang lườm hắn, đô miệng nói:"Để làm chi? Là ta bộ dạng thực xấu, còn nói ta là lão hổ?"

Hạ Vân Kiệt thế này mới phát hiện bất tri bất giác trung chính mình cơ hồ đã muốn cùng Chung Dương Dĩnh nhanh nằm cùng nhau, mà cùng Tô Chỉ Nghiên lại ngăn cách nhất đoạn ngắn ác toàn khoảng cách.

"Còn không ngồi đi qua một chút? Tưởng đem ta cấp tễ đến góc tường đi sao?" Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt biểu tình ngượng ngùng, không biết nên như thế nào ứng đối đột nhiên trở nên "Điêu ngoa" Tô Chỉ Nghiên, nhịn không được mỉm cười nhẹ nhàng đẩy hắn một chút, đôi mắt đẹp lại hướng hắn sử cái ánh mắt.

Hạ Vân Kiệt lúc này đương nhiên đã muốn hiểu được Chung Dương Dĩnh vừa rồi kia ánh mắt ý tứ, trong lòng có một loại nói không nên lời khác thường cảm giác, cái loại cảm giác này làm cho hắn tim đập nhanh hơn, đầu óc cảm nghĩ trong đầu chỉ có.

Cảm nghĩ trong đầu là lúc, Hạ Vân Kiệt phản ứng nhưng thật ra nhất đẳng nhất mau, ra bên ngoài xê dịch mông.

“Hừ, bổn cô nương mới không hiếm lạ ngươi!” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt ra bên ngoài na, cũng theo sát sau ra bên ngoài na một chút mông, tựa hồ tưởng cách hắn rất xa.

Hạ Vân Kiệt thấy thế đành phải cười khổ làm cái gì cũng chưa nghe được, cái gì cũng chưa nhìn đến, bưng lên cà phê uống một ngụm.

Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt không phản ứng, buồn bực trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, sau đó nói:“Thế nhưng ngay cả Dương Tiếu Mai là ai cũng không biết? Thật không biết ngươi còn là không phải người địa cầu. Mở to hai mắt xem trọng, vị này nhưng là nhất đẳng nhất mỹ nữ, bất quá ngươi cũng không nên động oai tâm tư, người ta sớm đã danh hoa có chủ. Hơn nữa hắn bạn trai có thể sánh bằng ngươi này đại học giáo thụ giải phong tình hơn.”

Khi nói chuyện, Tô Chỉ Nghiên thực tự nhiên lại dính đi lên, cánh tay ngọc xuyên qua Hạ Vân Kiệt cánh tay loan vãn ở hắn cánh tay, mặt khác một bàn tay tắc cầm ipad.

Đầy đặn cao ngất ngọc nữ phong không chút nào tị hiềm đặt ở Hạ Vân Kiệt trên vai, rất thịt cảm sườn mông cùng đùi gắt gao lần lượt hắn sườn mông cùng đùi.

Cảm giác được kia động lòng người gợi cảm ngọc thể liền cạnh nhau chính mình, không ngừng mà kích thích khiêu chiến chính mình nội tiết tố, bất quá lúc này đây, Hạ Vân Kiệt lại học ngoan, không dám nữa hướng Chung Dương Dĩnh bên kia na, trên thực tế Hạ Vân Kiệt cũng căn bản không có biện pháp tái na, bởi vì Chung Dương Dĩnh cùng Tô Chỉ Nghiên cơ hồ là trước sau chân cũng đi theo đồng dạng cuốn lấy hắn, thoạt nhìn

tựa hồ là vì để sát vào một ít phương tiện xem tần số nhìn, nhưng này thân thể tiếp xúc thân mật trình độ, căn bản chỉ có tình lữ khả năng làm được đến.

Bị hai Giang Nam tỉnh tối giàu có xinh đẹp nữ nhân như vậy cấp tả hữu mang theo, một cái thanh xuân bức người, thân mình da thịt no đủ mà giàu có co dãn, một cái khác thành thục gợi cảm, thân mình đẫy đà mềm mại, Hạ Vân Kiệt hạ thân không tự giác liền đáp nổi lên lều trại, cả người khô nóng. Càng làm cho Hạ Vân Kiệt chịu không nổi cùng có chuyện nói không nên lời là, hai người muốn hắn xem thế nhưng còn là một nữ nhân cùng hắn có nhất chân cùng chính hắn tần số nhìn.

Này ****** tính chuyện gì thôi!

Vị kia chuyên môn thay này nhã tòa phục vụ thanh tú nữ người phục vụ cố ý đến xem lão bản có cái gì không phân phó, không cẩn thận liền thấy được này một màn, một đôi đôi mắt đẹp không khỏi trừng lão viên lão viên, quả thực tựa như ban ngày ban mặt gặp được quỷ bình thường. Một hồi lâu, thanh tú nữ người phục vụ mới hồi phục tinh thần lại, lặng lẽ thối lui, bất quá kia khỏa phương tâm lại còn do ở nhảy lên cái không ngừng, trong đầu luôn luôn tại đoán Hạ Vân Kiệt thân phận, không biết hắn đến tột cùng là ai, lại có cái gì mị lực, thế nhưng có thể dẫn tới hai vị xinh đẹp phú bà cơ hồ có thể nói có thể làm cho gì một cái Giang Nam tỉnh nam nhân điên cuồng như thế ưu ái cùng hắn.

“Ngươi xem, này chính là Dương Tiếu Mai. Xinh đẹp đi?” Tô Chỉ Nghiên chỉ vào trao giải điển lễ Dương Tiếu Mai nói.

“Ân!” Hạ Vân Kiệt chột dạ điểm đầu.

“Ngươi cảm thấy khí chất của nàng có phải hay không cử thích hợp cho chúng ta đại ngôn sản phẩm ?” Chung

Dương Dĩnh hỏi.

“Ân!” Hạ Vân Kiệt lại chột dạ điểm đầu, cái trán bắt đầu có điểm đổ mồ hôi.

Hắn đột nhiên nghĩ đến, nếu quảng cáo người phát ngôn xác định Dương Tiếu Mai, sau đó có một ngày ba nữ nhân tụ cùng một chỗ, tái sau đó nếu đột nhiên nhớ tới muốn đem hắn cũng cấp kêu đi, kia……

Hạ Vân Kiệt không dám tưởng đi xuống.

“Kính nhờ, ngươi là đại lão bản da, không cần chính là ‘Ân, ân’ hảo không?” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt chỉ biết là làm kẻ phụ hoạ, oán trách một câu, tiếu mâu lóe ra một tia kinh ngạc sắc. Tô Chỉ Nghiên có thể đem sinh ý làm được hôm nay bực này quy mô, tự nhiên là phi thường khôn khéo một nữ nhân, lại sao lại nhìn không ra đến Hạ Vân Kiệt hôm nay phản ứng có điểm quái dị.

Chính là mặc nàng sức tưởng tượng tái phong phú cũng không dự đoán được, nguyên lai Hạ Vân Kiệt không phải không biết Dương Tiếu Mai mà là cùng nàng có nhất chân.

Tô Chỉ Nghiên có thể phát hiện, Chung Dương Dĩnh tự nhiên cũng có thể phát hiện Hạ Vân Kiệt dị thường, bất quá nàng là người từng trải, đầu óc lại nghĩ đến địa phương khác, mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, âm thầm lý thối một ngụm, “Này tên vô lại, khẳng định động oai tâm tư !”

Ngầm thối một ngụm, ngọc thủ lại thần sứ quỷ kém theo hắn đùi căn sờ soạng, rất nhanh liền đụng đến một cây cứng rắn ngoạn ý.

“Quả nhiên!” Chung Dương Dĩnh mặt đẹp đỏ lên, tay ở mặt trên nhẹ nhàng sờ soạng một chút.

Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới Chung Dương Dĩnh sẽ ở phía sau, trường hợp này ngầm ra tay, không khỏi bị hách nhất đại khiêu, đồng thời cũng cảm thấy trước nay chưa có kích thích cùng mất hồn, nhịn không được "Ân" một tiếng.

Chung Dương Dĩnh lại bị Hạ Vân Kiệt đột nhiên vọng lại thanh âm hoảng sợ, vội vàng lùi về tay, một đôi đôi mắt đẹp lại có tật giật mình nhìn về phía Tô Chỉ Nghiên. Cũng may Tô Chỉ Nghiên căn bản không nghĩ tới Chung Dương Dĩnh này nữ thủ phú sớm đã cùng Hạ Vân Kiệt ở trên giường quay cuồng qua, càng không nghĩ tới nàng hội như vậy "Mở ra lớn mật", gặp Hạ Vân Kiệt lại là "Ân" Một tiếng, không khỏi thực không nói gì nói:"Lại tới nữa, ngươi đêm nay chẳng lẽ trừ bỏ 'Ân' sẽ không sẽ nói chút này khác sao?"

Chung Dương Dĩnh gặp Tô Chỉ Nghiên không phát hiện chính mình động tác nhỏ, thế này mới thật dài thở phào nhẹ nhõm, vụng trộm trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó ra vẻ sự tình gì cũng chưa đã làm chỉ chỉ màn hình nói:"Nhạ, nhìn đến không có kia chính là Dương Tiếu Mai bạn trai, một cái thực thần kỳ ma pháp sư."

"Của nàng bạn trai còn là cử suất, mặc tây trang cũng phi thường có hình, hơn nữa ngươi xem hắn nói chuyện cử chỉ cỡ nào có thân sĩ phong độ…… Di……" Đột nhiên nói xong nói xong, Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh tựa hồ đột nhiên phát hiện cái gì, không hẹn mà cùng nhìn về phía Hạ Vân Kiệt.

"Để làm chi?" Hạ Vân Kiệt gặp hai người đột nhiên nhìn về phía chính mình, một trận chột dạ nói.

"Ngươi đứng lên một chút." Tô Chỉ Nghiên chính mình dẫn đầu đứng lên cấp Hạ Vân Kiệt na ra vị trí, sau đó nói.

“Hảo hảo, đứng lên làm gì?” Hạ Vân Kiệt càng phát ra chột dạ nói.

“Gọi ngươi đứng lên ngươi liền đứng lên, có cái gì phải hỏi vì cái gì.” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt không đứng dậy, bất mãn nói.

Hạ Vân Kiệt đành phải tâm không cam lòng không muốn đứng lên.

Hạ Vân Kiệt vừa đứng đứng lên, Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh liền cao thấp bắt đầu đánh giá khởi hắn, hồi lâu, Tô Chỉ Nghiên nhìn về phía Chung Dương Dĩnh hỏi:“Chung tỷ, ngươi có hay không phát hiện kia Dương Tiếu Mai bạn trai thân hình cùng Hạ đại sư rất giống a!”

“Quả thật rất giống Vân Kiệt. Không chỉ có như thế, liền ngay cả khí chất tựa hồ cũng có chút giống, chính là tướng mạo không giống với.” Chung Dương Dĩnh mặt lộ vẻ kinh ngạc sắc nói.

“Nguyên lai Chung tỷ theo ta cảm giác là nhất trí.” Tô Chỉ Nghiên nghe vậy mắt đẹp mạnh sáng sáng ngời, sau đó đôi mắt đẹp đột nhiên chuyển hướng Hạ Vân Kiệt, khóe miệng gợi lên một chút ý vị thâm trường ý cười.

“Hạ đại sư, ngươi có thể giải thích một chút vì cái gì sao?” Tô Chỉ Nghiên nói xong lại từng bước tới gần Hạ Vân Kiệt, mặt đẹp lộ ra phi thường mê người mỉm cười.

Chính là không biết vì cái gì, Hạ Vân Kiệt đã có loại bị nhìn thấu mãnh liệt bất an cảm, ho khan hai tiếng hỏi ngược lại:“Cái gì vì cái gì?”

“Chính là này Dương Tiếu Mai bạn trai vì cái gì thân hình với ngươi thực tiếp cận, khí chất cũng có chút giống.” Tô

Chỉ Nghiên cười đến càng phát ra mê người.

Lúc này Chung Dương Dĩnh hiển nhiên cũng ý hội lại đây, hai mắt cũng rất có thâm ý nhìn về phía Hạ Vân Kiệt.

Hai vị mỹ nữ đều là nhân tinh, lại đều biết đến Hạ Vân Kiệt có chút thần kỳ bản sự, hơi chút nhất liên tưởng hắn phía trước dị thường phản ứng, tự nhiên liền đoán được chân tướng.

Bị hai vị mỹ nữ ánh mắt ép sát, Hạ Vân Kiệt chột dạ che miệng chích ho khan, hắn tưởng phủ nhận khả hắn lại biết giấy là bao không được lửa, chuyện này sớm hay muộn khẳng định sẽ bị các nàng biết, hơn nữa Hạ Vân Kiệt cho rằng chuyện này cũng là sớm hay muộn muốn cùng Chung Dương Dĩnh thuyết minh. Chính là nay nơi này hơn cái Tô Chỉ Nghiên, lại hơn nữa phía trước Hạ Vân Kiệt cố ý giả bộ hồ đồ không có nói ra chân tướng, nay muốn hắn gật đầu thừa nhận, thật đúng là một kiện xấu hổ sự tình.

“Ho khan cái gì? Có phải hay không chính mình cũng hiểu được kia nam nhân rất giống mỗ cá nhân a! Nga, đúng rồi, thiếu chút nữa đã quên nói cho ngươi, Dương Tiếu Mai gần nhất ngay tại quốc nội, muốn hay không ước cái thời gian mọi người ngồi xuống nói chuyện hợp tác sự tình?” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt che miệng ho khan, thế nào còn không biết kia thần kỳ ma thuật sư kỳ thật chính là trước mắt này thần kỳ nam nhân, cố ý nói.

Tô Chỉ Nghiên có thể đoán được, Chung Dương Dĩnh tự nhiên cũng không ngoại lệ, gặp Tô Chỉ Nghiên cố ý trêu cợt làm khó dễ Hạ Vân Kiệt, cũng không có chen vào nói mà là cười như không cười nhìn Hạ Vân Kiệt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 703 : Không muốn đợi lát nữa

“Được rồi, người kia chính là ta. Ta kỳ thật cùng Dương Tiếu Mai nhận thức.” Hạ Vân Kiệt ở hai vị mỹ nữ nhìn chăm chú hạ, rốt cục bại hạ trận đến, đặt mông ngồi trở lại sô pha, nói.

“Hừ chỉ biết ngươi là cái đại sắc lang, là cái hoa hoa công tử!” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu thừa nhận, tuy rằng sớm đã dự đoán được giống hắn như vậy nam nhân bên người không thể thiếu nữ nhân, hơn nữa nàng cũng sớm cùng Hạ Vân Kiệt cho thấy quá, cho dù hắn là cái hố lửa, nàng cũng sẽ nhảy xuống đi, nhưng làm Hạ Vân Kiệt thật sự thừa nhận kia vì Dương Tiếu Mai “Xuất đầu lộ diện”, vì nàng ở hàng tỉ người xem trước mặt biểu diễn ma thuật nam nhân chính là hắn khi, Tô Chỉ Nghiên trong lòng còn là có cổ nói không nên lời chua xót cùng khí phẫn, theo sát sau cũng đặt mông lần lượt Hạ Vân Kiệt ngồi xuống, sau đó ngón tay ngọc ở Hạ Vân Kiệt bên hông, trên đùi hung hăng kháp vài hạ.

Phía sau Hạ Vân Kiệt còn có thể nói cái gì đâu? Đành phải mặt mang cười khổ tùy ý Tô Chỉ Nghiên “Ngược đãi”.

Tô Chỉ Nghiên kháp vài cái sau, trong lòng khí cũng liền tiêu hơn phân nửa, hai mắt trừng mắt Hạ Vân Kiệt nói:“Nếu Dương Tiếu Mai là ngươi nữ nhân, vậy ngươi nói đi, đến tột cùng gọi không gọi nàng đại ngôn chúng ta sản phẩm?”

“Nàng thích hiện tại cuộc sống, cho người khác đại ngôn cũng là đại ngôn, lại có cái gì không tốt cho chúng ta đại ngôn ?” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Kia đại ngôn phí ngươi cùng nàng trao đổi, dù sao đây

là các ngươi đôi sự tình!” Tô Chỉ Nghiên chua nói.

“Này……” Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ cười khổ.

“Như thế nào không được sao?” Tô Chỉ Nghiên trừng mắt nói.

“Được rồi, chuyện này ta cùng Tiếu Mai nói một tiếng, bất quá cụ thể trù tính cái gì, các ngươi cùng Tiếu Mai thương lượng đi.” Hạ Vân Kiệt lại cười khổ nói.

“Trù tính ta đã muốn tưởng tốt lắm, ngươi lấy ma thuật sư thân phận xuất hiện, Dương Tiếu Mai lấy lão thái bà xuất hiện, sau đó ngươi thi triển ma thuật đem nàng biến thành tuổi thanh xuân……” Tô Chỉ Nghiên không hổ là lão tổng, trong đầu tức giận về tức giận, bất quá một khi biết được Hạ Vân Kiệt chính là kia thần kỳ ma thuật sư, lập tức còn có một cái không sai điểm tử.

“Đình!” Hạ Vân Kiệt vừa nghe Tô Chỉ Nghiên thế nhưng đem chính mình cũng đã tính toán rồi, vội vàng ngắt lời nói.

“Làm sao? Không được sao? Còn có thể tỉnh chút phí dụng đâu!” Tô Chỉ Nghiên lại trừng mắt nói.

“Tốt lắm Chỉ Nghiên, ngươi cũng đừng khó xử vân kiệt. Hắn chính là cái phủi tay chưởng quầy, ngươi làm cho hắn chụp quảng cáo, kia không phải tra tấn hắn sao?” Chung Dương Dĩnh đúng là vẫn còn đau lòng Hạ Vân Kiệt, gặp Tô Chỉ Nghiên còn tại khó xử hắn, nhịn không được chen vào nói nói

“Này có cái gì tra tấn, ở trao giải điển lễ biểu diễn ma thuật sẽ không thấy hắn có bị tra tấn bộ dáng, ngược lại là vui vẻ chịu đựng a!” Tô Chỉ Nghiên không phục nói.

“Kia không giống với, lần trước trao giải điển lễ đối với

Tiếu Mai ý nghĩa rất lớn, vừa vặn người chủ trì lại lâm thời đem ta kêu đi lên, ta tự nhiên muốn tưởng điểm biện pháp.” Hạ Vân Kiệt biện giải nói.

“Kia lần này sản phẩm mới đối ta cùng Chung tỷ đồng dạng ý nghĩa rất lớn.” Tô Chỉ Nghiên lập tức nói.

“Được rồi, tính ta không đúng. Không nên ngay từ đầu không thẳng thắn, hiện tại ngươi nói đi, muốn ta thế nào ngươi mới bằng lòng phóng ta một con ngựa. Bất quá chụp quảng cáo cho dù, ta muốn là nhìn đến mãn đường cái của ta quảng cáo, ta sẽ điên mất.” Hạ Vân Kiệt nhún vai nói.

“Hừ, đây chính là ngươi nói, quân tử nhất ngôn tứ mã nan truy!” Tô Chỉ Nghiên khóe miệng gợi lên một chút gian kế thực hiện được mê người mỉm cười.

“Đó là đương nhiên!” Hạ Vân Kiệt đột nhiên cảm thấy một loại bất an, nhưng nói đã muốn nói ra cũng chỉ có thể kiên trì tiếp tục nói.

Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt kiên trì gật đầu bộ dáng, đột nhiên gian mặt đẹp đằng nổi lên hai đóa mây đỏ, một hồi lâu nhi mới cắn răng một bộ bất cứ giá nào bộ dáng nói:“Tốt lắm, ta muốn cùng Dương Tiếu Mai giống nhau, làm của ngươi bạn gái.”

“Này……” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cả người ngây ngẩn cả người.

“Này cái gì này? Dù sao sớm hay muộn cũng là nhảy, ta không nghĩ đợi lát nữa đợi lát nữa đi xuống, ta sợ đến lúc đó ngay cả vị trí cũng chưa.” Nói xong mặc màu đen bó sát người da khố Tô Chỉ Nghiên tựa như cái mê người yêu tinh cơ hồ cả người dính ở tại Hạ Vân Kiệt trên người, ghé hắn lỗ tai thấp giọng nói:“Ngươi nếu cự tuyệt ta, ta đi ra cùng người nói Dương Tiếu Mai bạn trai

chính là ngươi, nga, đúng rồi, còn có chúng ta siêu thắng tập đoàn mỹ nữ lão tổng.”

“Ngươi……” Hạ Vân Kiệt giật mình nhìn Tô Chỉ Nghiên, hắn không nghĩ tới chính mình cùng Chung Dương Dĩnh quan hệ thế nhưng cũng bị nàng cấp nhìn thấu.

“Ngươi cái gì ngươi? Ngươi nghĩ rằng ta nhìn không ra đến ngươi cùng Chung tỷ quan hệ sao?” Tô Chỉ Nghiên đắc ý nói, nói lời này khi Tô Chỉ Nghiên không hề nhỏ giọng, hiển nhiên cũng là cố ý muốn nói cấp Chung Dương Dĩnh nghe.

“A ngươi này cô gái nhỏ, thế nhưng sớm biết rằng, còn giả bộ hồ đồ, làm hại người ta……” Chung Dương Dĩnh gặp nguyên lai “Gian tình” Đã sớm bị Tô Chỉ Nghiên nhìn thấu, dù là nàng ở thương trường oai phong một cõi, phía sau cũng nhịn không được xấu hổ đến vẻ mặt đỏ bừng, tức giận đến cách Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng đánh Tô Chỉ Nghiên một chút.

“Hì hì, này có thể trách ta sao? Là ngươi trong khoảng thời gian này trên mặt luôn tràn đầy hạnh phúc tươi cười, lại thực thường xuyên nhắc tới người này, hiển nhiên là chịu người này dễ chịu !” Tô Chỉ Nghiên khóe miệng hơi hơi nhếch lên, nói.

“A!” Chung Dương Dĩnh thế mới biết chính mình ở nơi nào lộ ra cái đuôi, trắng nõn khuôn mặt không khỏi càng phát ra đỏ tươi đứng lên, ánh mắt cũng là hạnh phúc nhìn về phía Hạ Vân Kiệt. Mà Hạ Vân Kiệt nghe nói nguyên lai Tô Chỉ Nghiên là thông qua Chung Dương Dĩnh ngôn hành cử chỉ này đó rất nhỏ biến hóa mà phát hiện chân tướng, trong lòng kìm lòng không được dâng lên một cỗ ngọt ngào, thân thủ lãm quá Chung Dương Dĩnh đẫy đà mềm mại vòng eo, sau đó cố ý mắt lộ ra ngoan sắc nhìn chằm chằm Tô Chỉ Nghiên nói:“Được rồi cho dù ngươi tất cả đều đã biết, cho dù ngươi dám nơi

nơi tuyên dương, kia thì thế nào? Chẳng lẽ ngươi đã quên ta là người như thế nào sao? Đã quên thủ đoạn của ta sao? Ta có thể tùy thời thi triển pháp thuật lau đi ngươi này bộ phận trí nhớ.”

“Thiết, ta rất hiểu được ngươi. Tuy rằng hoa tâm điểm, nhưng đối bằng hữu ngươi là tuyệt đối làm không ra loại này lau quệt nhân trí nhớ sự tình. Nếu không lúc ấy ngươi ở Phi Châu liền đem của ta trí nhớ cấp lau quệt.” Tô Chỉ Nghiên lại dương đầu không chút nào sợ hãi theo Hạ Vân Kiệt đối diện, một bộ đem hắn ăn gắt gao bộ dáng.

“Hảo, là ngươi chính mình muốn hướng hố lửa nhảy, đến lúc đó cũng đừng hối hận!” Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên căn bản chính là ăn định rồi hắn, rốt cục cắn chặt răng, vươn mặt khác một bàn tay một phen lãm quá của nàng vòng eo, tại kia bị màu đen da khố gắt gao bao vây lấy mĩ mông hung hăng xoa nhẹ mấy cái, nói.

“Có cái gì phải hối hận, ở Phi Châu thời điểm, ta này mệnh cũng đã là ngươi! Đơn giản là ngươi này căn đầu gỗ tử cân não, phi nói cái gì hố lửa không hố lửa.” Tô Chỉ Nghiên tuy rằng bị Hạ Vân Kiệt khinh bạc, cũng không cận không có nửa điểm tức giận, ngược lại phong tình vạn chủng nhéo xoay kia khêu gợi mông, đem toàn bộ thân mình thiếp lên hắn, tiếu mâu hàm sân hoành hắn liếc mắt một cái nói.

Trái ôm phải bế, lại cách buộc chặt da khố xoa bóp Tô Chỉ Nghiên mĩ mông, Hạ Vân Kiệt vốn là đã muốn cảm thấy kích thích **, nay Tô Chỉ Nghiên tái như vậy tiếu mâu nhất hoành, mông làm càn uốn éo, thiếu chút nữa sẽ không khiêu khích hắn đương trường thú tính đại phát.

“Ngươi người kia, còn làm cho không cho nhân uống cà phê ?” Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt trái ôm phải

bế, hai tay làm càn ở chính mình hai người mĩ mông hoạt động, mị nhãn như tơ nhìn Hạ Vân Kiệt, sẳng giọng.

“Không uống, ta muốn ăn thịt người” Dù sao đã muốn buông ra, Hạ Vân Kiệt rõ ràng cũng sẽ không tái che dấu nội tâm **, nghe vậy ánh mắt cực nóng nhìn hai người nói.

“Chỉ biết ngươi là cái đại sắc quỷ bất quá người ta còn không có chuẩn bị tâm lý thật tốt, ngươi muốn ăn thịt người tìm Chung tỷ đi.” Tô Chỉ Nghiên cười hì hì đẩy ra Hạ Vân Kiệt, đứng dậy làm được hắn đối diện đi, một bộ tiểu nhân gian kế thực hiện được đáng yêu bộ dáng.

“Ngươi……” Hạ Vân Kiệt nhìn cố ý khơi mào chính mình, lại bày ra một bộ sự không liên quan mình bộ dáng Tô Chỉ Nghiên, không khỏi hận thẳng cắn răng.

Mà Chung Dương Dĩnh tắc xấu hổ não trừng mắt nhìn Tô Chỉ Nghiên liếc mắt một cái nói:“Ngươi này phá hư nha đầu, chính mình nhạ hạ họa chính mình giải quyết, ta cũng mặc kệ.”

Hạ Vân Kiệt vừa nghe trợn tròn mắt.

Cảm tình, muốn làm nửa ngày hai cái đều bắt đầu lược trọng trách.

Gặp Hạ Vân Kiệt há hốc mồm bộ dáng, Chung Dương Dĩnh cùng Tô Chỉ Nghiên liếc nhau, nhịn không được hé miệng “Xì” Một tiếng nở nụ cười.

“Ngươi người này ở kim cầu thưởng trao giải điển lễ không phải thực hội thảo nữ hài tử thích cùng vui vẻ sao? Kia một lần không biết lũ lấy được bao nhiêu cô gái phương tâm, khiến cho các nàng đều ảo tưởng chính mình sinh mệnh cũng có như vậy một vị thần kỳ ma

thuật sư. Chẳng lẽ ngươi sẽ không hội ngẫm lại biện pháp?” Chung Dương Dĩnh ngón tay điểm hạ Hạ Vân Kiệt, oán trách nói.

“Có nghĩ là cùng ta cùng nhau ở bầu trời đêm hạ xem lưu tinh?” Hạ Vân Kiệt bị Chung Dương Dĩnh như vậy điểm một chút, đầu óc lập tức liền thông suốt, hai mắt mạnh sáng ngời nói.

“Thiết, ta còn nghĩ đến ngươi hội đưa ra cái gì sáng ý đâu? Thật đúng là lão thổ da. Này đại mùa đông ở bên ngoài xem lưu tinh, ngươi nghĩ rằng ta cùng Chung tỷ còn là cái loại này nhất luyến ái liền hướng hôn đầu cô gái sao?” Hạ Vân Kiệt này đề nghị vừa đề suất, lập tức liền nghênh đón Tô Chỉ Nghiên xem thường. Bất quá miệng tuy rằng nói như vậy, biểu tình tuy rằng khinh thường, nhưng trong nội tâm Tô Chỉ Nghiên hiển nhiên còn là ngọt tư tư, nói qua sau, không đợi Hạ Vân Kiệt phản bác, nàng đã muốn dẫn đầu đứng lên, thúc giục nói:“Còn thất thần làm cái gì?”

Hạ Vân Kiệt hiển nhiên còn có chút đoán không ra nữ hài tử tâm tư, nghe vậy không khỏi ngạc nhiên nói:“Làm sao?”

“Ngươi không phải nói muốn đi xem lưu tinh sao?” Tô Chỉ Nghiên xem thường nói.

“Ngươi không phải nói này thực lão thổ, đây là cô gái mới đùa sao? Hơn nữa hiện tại trời còn rất lạnh sao?” Hạ Vân Kiệt càng phát ra ngạc nhiên nói.

“Chẳng lẽ ngươi không biết nữ hài tử miệng nói thường thường cùng trong lòng chân thật ý tưởng là không đồng dạng như vậy sao? Hơn nữa, khó được chúng ta Hạ đại sư đưa ra như vậy một cái lão thổ đề nghị, chúng ta cũng tổng yếu cho ngươi điểm mặt mũi a!” Tô Chỉ Nghiên quăng tóc, khóe miệng kiều lên, một bộ đương

nhiên đắc ý nói.

Tuy rằng nói Hạ Vân Kiệt nghĩ đến bầu trời đêm hạ xem lưu tinh cùng Tô Chỉ Nghiên nhắc tới kỳ thật là hai chuyện khác nhau, nhưng là đúng là nàng ở hiểu lầm tình huống hạ, còn có thể biểu hiện ra như vậy khẩn cấp, làm cho Hạ Vân Kiệt nhìn trong lòng không khỏi một trận ngọt ngào ấm áp, lôi kéo Chung Dương Dĩnh tay đứng lên cười nói:“Cảm ơn Tô tổng cho ta mặt mũi, chúng ta hiện tại đi ngân than thế nào?”

“Hì hì, đại mùa đông đi ngân than xem lưu tinh, cũng chỉ có ngươi này du mộc đầu nghĩ ra. Bất quá còn đừng nói, đại mùa đông buổi tối thật đúng là không đi qua ngân than đâu!” Tô Chỉ Nghiên tiếu mâu hoành Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nói xong cánh tay ngọc đã muốn xuyên qua hắn cánh tay loan, thân mật kéo.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 704 : Mưa sao sa

Ban đêm, kỳ thật có thể che lấp rất nhiều này nọ cùng sự tình, tựa như đêm nay, làm Hạ Vân Kiệt bị Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh một trái một phải kéo ra đại môn, trên đường trừ không ít nam sĩ hâm mộ ở ngoài, thế nhưng không ai nhận ra đến kia hai vị đội mũ vây quanh khăn quàng cổ nữ tử là Giang Nam tỉnh tối tiếng tăm lừng lẫy "Phú bà". Nếu không này nam sĩ sẽ không là hâm mộ, mà là ghen tị đến đương tràng muốn ngửa đầu mắng thiên.

Hôm nay Chung Dương Dĩnh không lái xe lại đây, lái là Tô Chỉ Nghiên Volvo xe hơi. Đương nhiên hiện tại có Hạ Vân Kiệt ở, tài xế tự nhiên biến thành hắn.

Một xe ba người ở ban đêm hạ thẳng đến ngân than mà đi.

Mùa đông ngân than, chính như Tô Chỉ Nghiên nói chỉ có Hạ Vân Kiệt này du mộc đầu mới có thể nghĩ ra, trên cơ bản trừ bỏ này đang đứng ở tình yêu cuồng nhiệt cháy hỏng đầu thanh niên nam nữ, trên cơ bản không có du khách lựa chọn ở phía sau đến ngân than đến chơi.

Một vòng trăng sáng hạ, sóng biển nhẹ nhàng vuốt bờ cát, thành Nguyệt Nha hình trên bờ cát không có một bóng người.

Tô Chỉ Nghiên dù sao còn trẻ, bình thường bởi vì công tác cần trước mặt người khác tổng yếu biểu hiện ra một bộ giỏi giang thành thục bình tĩnh một mặt, áp lực không bị cản trở thanh xuân, nay đột nhiên đi vào này không đãng không người bãi biển, đối mặt dưới ánh trăng mở mang đại hải, nhịn không được liền mở ra hai tay, đón gió cảm khái nói:"A, đại hải!"

Nhìn Tô Chỉ Nghiên đón gió mở ra hai tay, đột nhiên gian Hạ Vân Kiệt trong đầu hiện lên đồng dạng quen thuộc một màn. Kia so với Tô Chỉ Nghiên còn muốn đầy đặn thành thục dáng người, kia so với nàng còn muốn mượt mà thon dài ****……

Hết thảy tựa hồ ngay tại hôm qua, nhưng không biết vì cái gì Hạ Vân Kiệt lại phát hiện chính mình tựa hồ cách này người trong trí nhớ càng đến càng xa, thậm chí có một loại không thể đối mặt nàng cảm giác, thế cho nên vẫn cũng chưa liên hệ nàng, mà nàng cũng không có liên hệ hắn, có phải là bởi vì biết giống hắn như vậy nam nhân cũng không phải nàng có thể một mình có được nam nhân, cho nên tình nguyện đem kia đoạn trí nhớ phong trần, tình nguyện không hề đi liên hệ đâu?

Bởi vì nàng vẫn là cái mạnh hơn nữ nhân, cho nên thân là một nữ hài tử nàng có thể một đường đi đến công ác an cục cục trưởng vị trí, cho nên chẳng sợ lúc ấy rõ ràng biết Lữ gia cường đại, Tần Lam cũng không nguyện ý khuất phục tại kia nam nhân dâm uy dưới……

“Đại mùa đông buổi tối đến ngân than tuy rằng là cái thực ngốc chủ ý, bất quá ta thích!” Đang lúc Hạ Vân Kiệt suy nghĩ bay loạn khi, đột nhiên cảm thấy trên gương mặt nhất thấp, cũng là Tô Chỉ Nghiên đột nhiên kiễng chân hôn hắn một chút.

Hạ Vân Kiệt run sợ một chút, suy nghĩ lập tức đã bị lạp về tới trong hiện thực đến, ánh mắt hướng Tô Chỉ Nghiên đầu đi.

“Tới bắt ta nha! Ta đếm 5 hạ, nếu ngươi có thể bắt đến ta, đêm nay liền như ngươi mong muốn! 1, 2……” Tô Chỉ Nghiên thấy hắn nhìn về phía chính mình, hướng Hạ Vân Kiệt bày bãi kia bị màu đen da khố gắt gao bao vây lấy màu mỡ kiều đồn, sau đó cười khanh khách dọc theo bờ cát bôn chạy.

Một khi mở rộng cửa lòng, luôn luôn lãnh ngạo Tô Chỉ Nghiên so với tuyệt đại đa số nữ nhân đều còn muốn lớn mật cùng phong tao.

Dưới ánh trăng, gió thổi phất của nàng tóc dài, thon dài **** mại động, cử kiều mĩ mông lắc lư, nhìn xem Hạ Vân Kiệt tâm tình lập tức mãnh liệt mênh mông đứng lên, thân thủ lãm quá Chung Dương Dĩnh đẫy đà vòng eo, sau đó chân nhất mại, ngay sau đó, Hạ Vân Kiệt đã muốn đến Tô Chỉ Nghiên phía trước, mặt mang mỉm cười nhìn nàng.

“A, điều này sao có thể? Vừa rồi ngươi rõ ràng ở nơi nào !” Tô Chỉ Nghiên thấy thế mở to hai mắt hồi đầu chỉ chỉ Hạ Vân Kiệt nguyên lai đứng thẳng địa phương, che miệng giật mình nói.

“Không có gì không có khả năng, ta này không phải đứng ở chỗ này sao? Giống như ngươi mới đếm tới 2 da.” Hạ Vân Kiệt cười xấu xa nói.

“Ngươi, ngươi xấu lắm! Này không tính.” Tô Chỉ Nghiên đột nhiên bừng tỉnh lại đây, đọa chân không phục nói.

“Này cũng không phải là một đại lão tổng hẳn là có phong độ u!” Hạ Vân Kiệt châm chọc một câu, sau đó ha ha cười, cũng không quản Tô Chỉ Nghiên đáp ứng không đáp ứng, thân thủ cũng lãm quá nàng mảnh khảnh vòng eo, không để ý Tô Chỉ Nghiên giãy dụa, ma trảo ở nàng kia rất tròn cử kiều mĩ mông hung hăng bắt một phen, nói:“Hiện tại ta mang bọn ngươi đi bầu trời đêm xem mưa sao sa.”

Nói xong, không đợi Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh hai vị nữ lão tổng hiểu được Hạ Vân Kiệt lời này đến tột cùng là cái gì ý tứ khi, Hạ Vân Kiệt chân trên mặt đất dĩ nhiên nhẹ nhàng nhất đọa, đêm tối hạ, ba người

lòng bàn chân hạ bờ cát trống rỗng dâng lên một đoàn mây tía.

Mây tía nâng ba người hướng trên biển không kia luân trăng sáng bay đi.

“A, này, này……”

“Trời ạ, ta đây là đang nằm mơ sao? Ta bay lên trời ! Ta sắp bắt đến ánh trăng !”

“……”

Dù là Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh hai người đều là gặp qua đại quen mặt, trải qua quá đại sóng gió nữ nhân, gặp chính mình đột nhiên đạp mây tía bay lên thiên không, cũng là giật mình rối tinh rối mù, nói năng lộn xộn.

Hạ Vân Kiệt nhìn hai nữ nhân giật mình mê người bộ dáng, một cỗ tự hào cảm du nhiên nhi sinh, ôm hai người vòng eo tay hơi hơi đem hai người ôm càng chặt một ít, làm cho kia hai cái động lòng người ngọc thể đều dính sát vào nhau chính mình, sau đó há mồm đối với bầu trời đêm thở ra một hơi.

Nhất thời một đạo tinh tế hơi thở theo hắn trong miệng như tên bắn về phía giắt ở chân trời kia luân trăng sáng.

Làm tinh tế hơi thở cách này luân trăng sáng càng ngày càng gần khi, đột nhiên tạc mở ra, hóa thành vô số ánh sáng ngọc sáng ngời quang điểm theo trăng sáng hạ hoa hướng thâm thúy rộng lớn bầu trời đêm.

“Lưu tinh! Mưa sao sa! Trời ạ, thật sự có mưa sao sa da, thật sự thật mỹ lệ, rất mê người, rất đồ sộ !” Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh nhịn không được vẻ mặt kinh hỉ hô to gọi nhỏ lên.

Giờ khắc này, các nàng thế nào còn có cái gì nữ lão tổng rụt rè cùng cao quý, hoàn toàn chính là cái ham chơi thanh xuân cô gái.

Kia đầy trời quang điểm tựa như ngày mùa hè khó gặp lưu tinh giống nhau, tới đột nhiên đi cũng nhanh. Rất nhanh thiên không lại khôi phục nguyên lai thâm thúy rộng lớn, chỉ có một vòng trăng sáng lẳng lặng giắt ở bầu trời đêm. Nhưng Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh đầu óc còn dừng lại ở vừa rồi rung động bên trong.

Kia đầy trời mưa sao sa, kia gần trong gang tấc thị giác đánh sâu vào, là các nàng đời này chưa từng có quá trải qua, cái loại này trải qua tựa như đồng thoại chuyện xưa trung cảnh tượng giống nhau, xa hoa cũng không chân thật.

Hồi lâu hai người mới đưa ánh mắt theo trong trời đêm thu trở về, quay đầu nhìn về phía Hạ Vân Kiệt.

Chỉ thấy Hạ Vân Kiệt chính khóe miệng tươi cười nhìn các nàng.

Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh ít ước mà đồng thân thể mềm mại hơi hơi chiến một chút, chỉ vào hắn bật thốt lên nói:“Lưu tinh cũng là của ngươi kiệt tác!”

“Ta xinh đẹp Tô tổng hiện tại ngươi còn cảm thấy mùa đông chạy đến ngân than đến xem lưu tinh thực ngốc thực lão thổ sao?” Hạ Vân Kiệt mỉm cười nhìn Tô Chỉ Nghiên, hỏi.

“Không! Đây là ta đời này chứng kiến quá tối có sáng ý tối lãng mạn xinh đẹp nhất ước hội! Hiện tại, chẳng sợ ngươi làm cho ta cho ngươi đi tìm chết, ta cũng nguyện ý!” Ra ngoài Hạ Vân Kiệt dự kiến, Tô Chỉ Nghiên lần này không chỉ có không có phản bác, tương phản mà là vẻ

mặt kích động thâm tình nhìn hắn nói.

Nói xong, Tô Chỉ Nghiên cũng không quản Chung Dương Dĩnh ngay tại bên người, hai tay trực tiếp ôm lấy Hạ Vân Kiệt cổ, đem hồng nhuận gợi cảm môi đặt ở bờ môi của hắn, tiểu cái lưỡi thơm tho điên cuồng mà ở Hạ Vân Kiệt trong miệng đòi lấy dây dưa.

Tô Chỉ Nghiên ra sao gợi cảm mê người một nữ nhân, nàng như vậy nhất chủ động ôm hắn hôn nồng nhiệt, cơ hồ chính là trong nháy mắt Hạ Vân Kiệt liền bị lạc ở hôn nồng nhiệt bên trong, hai tay theo nàng mềm mại vòng eo chảy xuống tại kia cao cao nhếch lên mĩ mông qua lại xoa bóp, hai giữa hai chân kiên đĩnh đã muốn không chút nào che dấu bại lộ ra nó cường thế xâm lược bản tính, hữu lực đỉnh ở tại một mảnh mềm mại trong lúc đó.

“Anh!” Tô Chỉ Nghiên rất nhanh liền cảm giác được nhất kiên đĩnh đỉnh ở tại chính mình hai giữa hai chân mẫn cảm vị trí, nhất thời mặt đẹp đỏ bừng, xuân tâm bắt đầu khởi động, cả người mềm mại vô lực.

“Ngươi, ngươi này đại phôi đản! Nơi này không được, đi, đi nhà của ta.” Ý loạn tình mê trung, Tô Chỉ Nghiên vô lực đẩy ra Hạ Vân Kiệt.

“Hảo, chúng ta hiện tại phải đi!” Hạ Vân Kiệt lúc này đã muốn **** đốt người, một khắc cũng không nguyện ý chờ, nói xong liền muốn cuồn cuộn nổi lên kia đoàn mây tía hướng Tô Chỉ Nghiên ở tây giao biệt thự bay đi.

“Ngươi này hầu cấp tên, ngươi không phải nói muốn dẫn chúng ta xem mưa sao sa sao? Nhanh như vậy liền……” Đẩy ra Hạ Vân Kiệt sau, Tô Chỉ Nghiên đầu óc cuối cùng thanh tỉnh một ít, ngón tay thật mạnh điểm hạ hắn đầu oán trách nói.

“Chỉ Nghiên, ngươi cũng đừng đùa Vân Kiệt ! Nam nhân

đều là hạ nửa người tự hỏi động vật, ngươi hiện tại điếu nổi lên hắn khẩu vị, vừa muốn làm cho hắn ngoan ngoãn……” Bên cạnh Chung Dương Dĩnh cười như không cười nhìn Tô Chỉ Nghiên chen vào nói nói.

“Chung tỷ, không chuẩn ngươi giễu cợt ta!” Tô Chỉ Nghiên dù sao còn là lần đầu tiên như thế cùng một nam nhân thân thiết, Chung Dương Dĩnh này vừa nói, nghe được nàng thẹn thùng không thôi, thẳng dậm chân nói.

Hạ Vân Kiệt gặp hai nữ nhân một cái thành thục gợi cảm, một cái thanh xuân xinh đẹp, tuy rằng hận không thể lập tức liền dẹp đường hồi phủ cùng các nàng một phen mây mưa thất thường, nhưng còn là áp chế trong lòng muốn động, một tay ôm một mỹ nữ, ôn nhu nói:“Cùng các ngươi cùng nhau lẳng lặng thưởng thức mưa sao sa, là ta nhân sinh trung hạnh phúc thời gian.”

Hạ Vân Kiệt vừa mới dứt lời, bầu trời đêm lại đầy trời “Lưu tinh” Xẹt qua.

Nhìn kia vô cùng hoa mỹ lưu tinh lại xẹt qua bầu trời đêm, Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh đều vẻ mặt hạnh phúc ngọt ngào tựa đầu ôm ở đầu vai hắn.

Các nàng chưa bao giờ nghĩ tới chính mình nhân sinh hội như thế mộng ảo bàn xinh đẹp, giờ khắc này, các nàng linh hồn thân thể đều bị bên người này nam nhân sở chiếm cứ. Các nàng biết, này cả đời, trừ bỏ hắn, các nàng trong lòng tuyệt không khả năng tái dung hạ gì một nam nhân.

Cứ như vậy ba người lẳng lặng ôm cùng một chỗ, bầu trời đêm không ngừng có đầy trời “Lưu tinh” Xẹt qua, thời không phảng phất đình chỉ lưu động, tựa hồ muốn đem này xinh đẹp mà ngọt ngào một màn vĩnh viễn dừng hình ảnh.

Hồi lâu, Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh tựa hồ lòng có Linh Tê bàn, song song hơi hơi kiễng mũi chân đối với Hạ Vân Kiệt hai má hôn một chút, mị nhãn hàm xuân nói:“Chúng ta trở về đi!”

Tuy rằng chính là vô cùng đơn giản một câu, nhưng trong nháy mắt liền châm Hạ Vân Kiệt trong lòng ****, hắn không nói hai lời cuồn cuộn nổi lên một đoàn mây tía hướng Tô Chỉ Nghiên ở địa phương bay đi.

Tây giao Mai Côi viên.

Đây là Giang Châu thị tối sa hoa khu biệt thự, vốn Tô Chỉ Nghiên vì đi làm phương tiện là ở tại nội thành một cái sa hoa tiểu khu, nhưng từ cùng Chung Dương Dĩnh nhận thức sau, liền đã ở Mai Côi viên mua nhất tràng biệt thự. Chung Dương Dĩnh là số tám biệt thự, mà Tô Chỉ Nghiên còn lại là số bảy biệt thự, hai người làm nổi lên hàng xóm.

Trong nháy mắt, Hạ Vân Kiệt liền mang theo hai nữ nhân đáp xuống số bảy biệt thự trong viện.

“Ta đi về trước.” Chân chạm đất, Chung Dương Dĩnh tự nhiên biết kế tiếp muốn phát sinh sự tình gì, đêm tối hạ, mặt đẹp phi hồng đối Hạ Vân Kiệt nói.

Chương 705 : Về sau ngươi sẽ minh bạch

Hạ Vân Kiệt tự nhiên là hy vọng Chung Dương Dĩnh có thể lưu lại, bất quá lời này hắn cũng là không dám nói ra, nghe vậy đang muốn gật đầu khi, lại kinh ngạc nhìn đến Tô Chỉ Nghiên thân thủ kéo lại Chung Dương Dĩnh tay, đỏ mặt thấp giọng nói:“Chung tỷ, không cần đi.”

Không phải đâu, cô gái nhỏ này đã vậy còn quá mở ra lớn mật! Hạ Vân Kiệt thấy thế giật mình rất nhiều, tim đập lập tức liền nhanh hơn nhảy lên, hai mắt lửa nóng nhìn chằm chằm trước mắt hai mỹ nữ lão tổng xem.

Một cái thanh xuân diễm lệ, một cái đẫy đà thành thục.

“Nhìn cái gì vậy? Ngươi nghĩ rằng ta không biết ngươi người này tâm tư sao?” Hạ Vân Kiệt chính nhìn chằm chằm hai người nhìn lên, Tô Chỉ Nghiên lại đột nhiên quay đầu hung hăng trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái.

“Hắc hắc!” Hạ Vân Kiệt lúc này nhưng thật ra không phủ nhận chính mình dã tâm, nhìn hai người ngượng ngùng cười.

“Chung tỷ, chúng ta đi, không để ý tới người này!” Hạ Vân Kiệt cười ngượng là lúc, Tô Chỉ Nghiên lại trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, sau đó lôi kéo Chung Dương Dĩnh tay hướng trong phòng đi.

Nhìn phía trước thướt tha thân mình lắc lư, Hạ Vân Kiệt cười cười, trong lòng một mảnh lửa nóng theo đi lên.

Vào phòng, lại lên lầu, làm Hạ Vân Kiệt tưởng đi theo hai người tiến vào chủ phòng ngủ khi, Tô Chỉ Nghiên lại đột nhiên ngăn lại hắn nói:“Hiện tại không chuẩn ngươi

tiến vào, ta muốn cùng Chung tỷ nói chút nói, ngươi đi trước cách vách hướng tắm rửa. Ta kêu ngươi tiến vào khi, ngươi khả năng tiến vào.”

Hạ Vân Kiệt vừa nghe không khỏi cúi đầu nhìn mắt chính mình hai giữa hai chân lều trại.

Gặp Hạ Vân Kiệt cúi đầu, Tô Chỉ Nghiên theo hắn ánh mắt nhìn lại, nhất thời mặt đẹp đằng một chút bay lên hai đóa mây đỏ, hướng Hạ Vân Kiệt thối một ngụm:“Ngươi này đại sắc lang!”

Nói xong cũng không chờ Hạ Vân Kiệt phản ứng lại đây, Tô Chỉ Nghiên đã muốn “Phanh” một tiếng đóng cửa lại.

Đương nhiên một cánh cửa là ngăn không được Hạ Vân Kiệt, bất quá hắn còn là ngoan ngoãn đi cách vách hướng tắm, về phần hai nữ nhân trốn ở trong phòng sẽ nói chút cái gì, hắn có nghĩ rằng nghe lén nhưng cuối cùng còn là buông tha cho.

“Chung tỷ hiện tại làm sao bây giờ?” Cửa vừa đóng, vừa rồi còn biểu hiện thật sự mở ra lớn mật Tô Chỉ Nghiên lại vẻ mặt sốt ruột lôi kéo Chung Dương Dĩnh tay hỏi.

“Cái gì làm sao bây giờ?” Chung Dương Dĩnh nghi hoặc nói.

“Chính là kia sự tình a, ta là lần đầu tiên. Ta nghe nói lần đầu tiên rất đau, hơn nữa ta một chút kinh nghiệm đều không có. Ngươi cũng biết người này bên ngoài khẳng định có không ít nữ nhân, ta cũng không tưởng bại bởi các nàng, cho nên ngươi nhất định phải dạy dạy……” Tô Chỉ Nghiên nói.

Chung Dương Dĩnh vừa nghe thế mới biết Tô Chỉ Nghiên lo lắng cái gì, mặt đẹp lập tức đỏ lên, ngón tay điểm hạ Tô Chỉ Nghiên đầu, nói:“Ngươi cô gái nhỏ này,

ở mặt ngoài thoạt nhìn kiêu ngạo lãnh diễm, không nghĩ tới tư dưới cũng là lớn mật như vậy, một chút cũng không rụt rè, này nếu làm cho này khác nam nhân biết, bọn họ cảm nhận trung nữ thần thế nhưng……”

“Chung tỷ, ngươi đừng nói ta. Chẳng lẽ ngươi cùng Vân Kiệt trong lúc đó, là Vân Kiệt áp dụng chủ động sao?” Tô Chỉ Nghiên phản bác nói.

“Ngươi cô gái nhỏ này, còn giễu cợt tỷ là không?” Chung Dương Dĩnh đỏ mặt xem thường nói, bất quá nhưng cũng tương đương với thừa nhận là nàng chủ động dụ dỗ Hạ Vân Kiệt sự tình.

“Này có cái gì hảo giễu cợt. Chung tỷ chúng ta đều là thương giới nữ cường nhân, nếu nhận định một việc, tự nhiên là muốn đem chuyện này làm được tối hoàn mỹ, không thể bại bởi người khác, nên quyết đoán liền quyết đoán! Hiện tại nếu ta nhận định Vân Kiệt là của ta nam nhân, ta đương nhiên cấp cho cùng hắn lớn nhất khoái hoạt cùng thỏa mãn.” Tô Chỉ Nghiên đương nhiên nói.

Chung Dương Dĩnh nghe vậy nhìn Tô Chỉ Nghiên sửng sốt một hồi lâu nhi, mới gật đầu nói:“Ngươi so với ta cường!”

“Chung tỷ, ngươi lại giễu cợt ta ! Ngươi nhưng là của ta thần tượng da, ta đâu có thể nào so với ngươi cường, bằng không tên kia cũng sẽ không trước tuyển ngươi.” Tô Chỉ Nghiên nghe vậy ôm Chung Dương Dĩnh cánh tay không thuận theo nói.

“Ngươi nha đầu kia!” Chung Dương Dĩnh nhịn không được lại lấy tay đầu ngón tay điểm hạ Tô Chỉ Nghiên trán.

“Tốt lắm, tốt lắm, nhanh lên truyền thụ một chút kinh nghiệm đi, tốt nhất ngươi ta liên thủ đem tên kia mê gắt

gao, không hề nơi nơi loạn hoa tâm.” Tô Chỉ Nghiên thúc giục nói.

Chung Dương Dĩnh nghe vậy trắng Tô Chỉ Nghiên liếc mắt một cái, bất quá rất nhanh còn là nhẹ giọng cùng Tô Chỉ Nghiên nói thầm đứng lên……

Hạ Vân Kiệt ở cách vách chờ thời gian cũng không dài, bất quá đối với đang đứng ở “Phát tình” Trung Hạ Vân Kiệt mà nói cũng là một đoạn thực dài dòng dày vò, bất quá khi hắn theo tiếng đẩy ra chủ phòng ngủ cửa, nhìn đến Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh một cái mặc hồng nhạt tình thú thấu thị nội y, một cái mặc màu tím thấu thị y, bày ra cực kì liêu nhân tư thế nằm nghiêng ở trên giường, tuyết trắng thân thể tại kia một tầng lụa mỏng phía dưới như ẩn như hiện khi, sở hữu dày vò đều hóa thành mênh mông kích tình……

Rất nhanh phòng ngủ liền quanh quẩn nổi lên làm cho người ta tim đập tiếng rên rỉ, tuyết trắng thân thể ở trên giường quay cuồng……

Tô Chỉ Nghiên quyết định hiển nhiên phi thường chính xác, lần đầu tiên nàng căn bản không chịu nổi Hạ Vân Kiệt tiến lên, rất nhanh nàng liền xụi lơ ở trên giường, mị nhãn đầy nước nhìn trước mặt, kia làm cho nàng tim đập không thôi nam nhân đang từ mặt sau ôm một cái đẫy đà tuyết trắng thân mình, hai tay cầm lấy kia đôi dài rộng tiểu bạch thỏ, càng không ngừng va chạm……

Ngày hôm sau là thứ bảy, ba người cũng không cần đi làm. Đương nhiên cho dù muốn đi làm, phỏng chừng trải qua một đêm triền miên sau, ba người cũng không nguyện ý sớm rời giường. Cho nên một ngày này, thẳng đến giữa trưa biên thời điểm, ba người mới rời khỏi giường.

Ngồi ở bên bàn ăn, nhìn đối diện hai xinh đẹp động lòng

người nữ nhân, nhớ tới các nàng là vô số Trung Quốc nữ nhân sùng bái đối tượng, là vô số Trung Quốc nam nhân tình nhân trong mộng, là Trung Quốc số một số hai "Phú bà", còn tưởng khởi tối hôm qua ba người thế nhưng cùng một chỗ điên cuồng, Hạ Vân Kiệt rất một loại không đúng thật cảm giác.

"Nhìn cái gì vậy? Tối hôm qua còn không có xem đủ nha!" Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt nhìn chằm chằm chính mình hai người xem, mặt đẹp không khỏi hơi hơi đỏ lên, mắt đẹp hoành hắn một chút nói.

"Như thế nào khả năng đủ đâu, ta là vĩnh viễn cũng sẽ không xem đủ." Hạ Vân Kiệt cười nói.

"Sẽ dỗ người! Chờ chúng ta thành lão thái bà, nhìn ngươi còn muốn không nghĩ xem!" Tô Chỉ Nghiên xem thường nói.

"Hắc hắc, này ngươi nhưng thật ra có thể yên tâm, chỉ cần ngươi thường xuyên theo ta làm chút tối hôm qua như vậy vận động, ta cam đoan ngươi vĩnh bảo thanh xuân." Hạ Vân Kiệt nói.

"Ngươi này đại sắc lang, nghĩ đến mĩ!" Tô Chỉ Nghiên hiển nhiên là không tin Hạ Vân Kiệt này chuyện ma quỷ, còn tưởng rằng hắn lại sắc tâm đại phát.

"Ta nói nhưng là lời nói thật, không tin ngươi hỏi Chung tỷ?" Hạ Vân Kiệt cười nói.

Tô Chỉ Nghiên nghe vậy chuyển hướng về phía Chung Dương Dĩnh, giật mình nói:"Chẳng lẽ Chung tỷ ngươi gần nhất trở nên phá lệ thanh xuân động lòng người, chẳng lẽ thật sự là……"

"Vân Kiệt không có lừa ngươi, về sau ngươi sẽ minh bạch." Chung Dương Dĩnh ửng đỏ mặt gật gật đầu nói.

Tô Chỉ Nghiên gặp quả thật là như vậy, trên mặt biểu tình trở nên càng phát ra phấn khích đứng lên.

Đang ở phía sau, Hạ Vân Kiệt di động tiếng chuông vang lên, tiếp theo trên mặt hắn biểu tình cũng đột nhiên trở nên phấn khích đứng lên.

Bởi vì gọi điện thoại tới không phải người khác, đúng là ngày hôm qua bọn họ đang nói Dương Tiếu Mai.

Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh loại nào nhân, vừa thấy Hạ Vân Kiệt kia phấn khích biểu tình, thế nào còn không biết điện thoại khẳng định là nữ nhân đánh tới, nhưng lại là nữ nhân theo hắn có một chân.

“Cái nào nữ nhân đánh tới ? Là Chu Hiểu Diễm, Thiệu Lệ Hồng, còn là Dương Tiếu Mai?” Tô Chỉ Nghiên tính cách cùng Chung Dương Dĩnh bất đồng, Chung Dương Dĩnh có vẻ càng dịu ngoan hiền thục một chút, cho nên cũng không hỏi đến Hạ Vân Kiệt nữ nhân vấn đề, nhưng Tô Chỉ Nghiên sẽ bất đồng, tối hôm qua dây dưa sau liền đem cùng Hạ Vân Kiệt thượng quá giường nữ nhân hỏi cái nhất thanh nhị sở.

“Tiếu Mai.” Hạ Vân Kiệt kiên trì trả lời.

“Vậy ngươi còn thất thần để làm chi? Mau tiếp nha, vừa vặn có thể cùng nàng nói chuyện đại ngôn sản phẩm vấn đề. Nga, đúng rồi, nếu không rõ ràng đem nàng cũng gọi tới Giang Châu thị đi, mọi người ngồi cùng nhau gặp cái mặt cũng không sai nga.” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt mặt mang xấu hổ bất an sắc, nhưng thật ra cười đến phá lệ sáng lạn.

“Kia còn là không cần đi!” Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên cười đến thực sáng lạn, không biết vì sao ngược lại càng phát ra chột dạ.

“Thiếu giả hề hề. Dù sao mọi người về sau khẳng định muốn gặp mặt, chọn ngày còn không bằng trùng ngày đâu.” Tô Chỉ Nghiên xem thường nói.

“Vân Kiệt yên tâm đi, Chỉ Nghiên nói cũng là có đạo lý, hơn nữa ta cùng Chỉ Nghiên trong lòng đều có tính, sẽ không làm cho Dương Tiếu Mai cảm thấy xấu hổ.” Chung Dương Dĩnh đi theo nói.

Hạ Vân Kiệt gặp hai người đều nói như vậy, đành phải gật gật đầu sau đó tiếp nổi lên điện thoại.

“Kiệt ca không quấy rầy đến ngươi đi?” Điện thoại nhất tiếp đứng lên chợt nghe đến ống nghe truyền đến Dương Tiếu Mai có chút bất an thanh âm.

“Như thế nào hội đâu! Nghe nói ngươi về nước, hiện tại ở nơi nào?” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Ngươi đoán?” Hiển nhiên Dương Tiếu Mai gặp Hạ Vân Kiệt chú ý chính mình, tâm tình tốt lắm, nghe vậy trong thanh âm lộ ra một tia nghịch ngợm hỏi ngược lại.

“Ngươi ở Hải Châu!” Dương Tiếu Mai như vậy vừa hỏi, Hạ Vân Kiệt trong lòng hơi hơi vừa động, liền đã nhận ra ở Hải Châu thị phương hướng có một tia chính mình quen thuộc hơi thở liên hệ, không khỏi kinh hỉ nói.

“Đúng rồi, ta rất muốn chạy đi Giang Châu tìm ngươi nga, đáng tiếc mỗi ngày có an bài, lại có phóng viên theo dõi, căn bản thoát không ra thân.” Dương Tiếu Mai nói.

Tuy rằng cách điện thoại nhìn không tới Dương Tiếu Mai, nhưng theo Dương Tiếu Mai trong giọng nói Hạ Vân Kiệt trong đầu không tự chủ được hiện ra Dương Tiếu Mai bĩu môi, vẻ mặt bất đắc dĩ bộ dáng, trong đầu không khỏi cảm thấy một trận đau lòng cùng ấm áp,

cười nói:“Này còn không đơn giản, ta cho ngươi an bài một chút, cam đoan có thể cho ngươi thần không biết quỷ không hay đến Giang Châu thị, hơn nữa vừa vặn ta muốn giới thiệu hai người cho ngươi nhận thức.”

“Là hai vị tỷ tỷ sao?” Nữ nhân ở mỗ ta phương diện thật là có thần kỳ trực giác, Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, Dương Tiếu Mai lập tức có chút không yên bất an hỏi.

“Đúng vậy, bất quá đừng lo lắng, các nàng đều là tốt lắm người nói chuyện.” Hạ Vân Kiệt nao nao, sau đó ăn ngay nói thật nói.

“Ân, ta đây như thế nào đi qua?” Dương Tiếu Mai hỏi, nhưng trong lòng còn là thực không yên bất an.

Dương Tiếu Mai xuất thân hèn mọn, ở trong lòng nàng trong mắt, Kiệt ca vẫn chính là thiên thần tồn tại. Nàng bởi vì hắn mà cải biến nhân sinh quỹ tích, đi hướng nhân sinh huy hoàng. Đối hắn, Dương Tiếu Mai có một loại thường nhân không thể lý giải mê luyến cùng sùng bái, đồng thời còn có một tia ẩn sâu ở bên trong tâm tự ti. Tổng cảm thấy chính mình xa xa không xứng với Kiệt ca, cũng so ra kém hắn này khác nữ nhân, cũng chưa từng nghĩ tới muốn cùng này khác nữ nhân ở Kiệt ca trước mặt tranh thủ tình cảm, thầm nghĩ ngẫu nhiên có thể làm bạn một chút Kiệt ca, có thể sử dụng chính mình thanh xuân mỹ mạo cùng thân thể an ủi một chút Kiệt ca, thì phải là nàng lớn nhất hạnh phúc cùng thỏa mãn. Nhưng Dương Tiếu Mai không nghĩ tới, hôm nay nàng hay là muốn đi hướng trước màn, muốn đối mặt Kiệt ca nữ nhân.

Giờ khắc này, nàng thực sự loại tiểu thiếp hoặc là tiểu tam muốn gặp chính quy thê tử bất an cùng tự ti.

“Này ngươi không cần phải xen vào, ta sẽ an bài.” Hạ Vân Kiệt nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 706 : Trở về vườn trường

Thương Bắc huyện, Chung Dương Dĩnh danh nghĩa kia tòa trà sơn.

Một chiếc màu trắng bảo mã 520 đứng ở trà sơn giữa sườn núi kia tràng biệt thự trong viện.

Biệt thự cửa, sớm đã chờ ở nơi nào Chung Dương Dĩnh cùng Tô Chỉ Nghiên nhìn trong xe xuống dưới ở màn huỳnh quang trung sáng rọi đoạt nhân, ở trong hiện thực càng thêm sáng rọi đoạt nhân Dương Tiếu Mai, mắt đẹp đều mạnh sáng ngời, sau đó mặt mang mỉm cười bước nhanh nghênh đón.

Nhìn Chung Dương Dĩnh cùng Tô Chỉ Nghiên nghênh diện đi tới, cười nhất nhăn mày, nhất cử nhất động đều lộ ra một loại theo trong khung phát ra cao quý tao nhã khí chất, Dương Tiếu Mai thân thể mềm mại không khỏi khẽ run lên, nhịn không được thấp giọng kinh hô:“Chung Dương Dĩnh!”

Đến trên đường Hạ Vân Kiệt không có nói rõ Dương Tiếu Mai hôm nay muốn gặp là ai, mà Dương Tiếu Mai cũng không xin hỏi. Hiện tại Dương Tiếu Mai mới biết được nguyên lai thế nhưng ngay cả nữ thủ phú Chung Dương Dĩnh đều là Kiệt ca nữ nhân.

“Xem ra ta còn là có chút danh tiếng, thế nhưng ngay cả quốc tế đại minh tinh đều nhận được ta.” Chung Dương Dĩnh đi lên đi lôi kéo Dương Tiếu Mai tay thân thiết cười nói:“Quả nhiên là quốc tế đại minh tinh, bộ dạng thật sự là xinh đẹp gợi cảm, ta đều phải ghen tị.”

“Ở Chung tổng trước mặt nào dám xưng cái gì quốc tế đại minh tinh!” Dương Tiếu Mai không nghĩ tới Chung Dương Dĩnh như vậy thân thiết, lập tức kia khỏa huyền

tâm buông xuống không ít, vội vàng khiêm tốn nói.

“Cái gì Chung tổng, bảo ta Chung tỷ.” Chung Dương Dĩnh cười nói.

Nói xong Chung Dương Dĩnh lại kéo qua Tô Chỉ Nghiên tay, cười nói:“Chỉ Nghiên có vẻ điệu thấp, cũng không đăng báo, cho nên ngươi không biết nàng. Bất quá ta muốn vừa nói của nàng đại danh ngươi liền nhất định đã biết.”

“Chỉ Nghiên? Chẳng lẽ là uy đại tập đoàn Tô Chỉ Nghiên Tô tổng!” Dương Tiếu Mai lại một lần nữa nhịn không được kinh hô ra tiếng.

Vốn tưởng rằng chính mình tốt xấu cũng là quốc tế đại minh tinh, lấy quá kim cầu thưởng tốt nhất nữ nhân vật chính, bất quá làm nghe nói một cái khác mặc kệ là tuổi, tướng mạo, dáng người đều không chút nào kém cỏi chính mình xinh đẹp nữ nhân thế nhưng chính là nữ cường nhân thanh danh, tài phú đều thẳng truy Chung Dương Dĩnh, Dương Tiếu Mai biết vậy nên áp lực nhân.

Dù sao ngôi sao ở quốc nhân trong mắt nói trắng ra là cũng chính là con hát, đơn giản Dương Tiếu Mai có vẻ nổi danh mà thôi, nhưng tái như thế nào nổi danh, ở tuyệt đại đa số người trong mắt, con hát còn là không có biện pháp cùng Tô Chỉ Nghiên loại này chưởng quản một cái tập đoàn công ty, tài phú đã muốn đạt tới kinh người trình độ nữ cường nhân so sánh với. Huống chi, này nữ cường nhân còn là như thế gợi cảm xinh đẹp, khí chất như thế tao nhã cao quý.

“Cái gì Tô tổng không Tô tổng, còn không đều nghe tên kia, đã kêu tên của ta.” Tô Chỉ Nghiên tiến lên đồng dạng thân thiết kéo Dương Tiếu Mai tay cười nói.

“Ta đây gọi ngươi Chỉ Nghiên tỷ.” Dương Tiếu Mai gặp

Tô Chỉ Nghiên cũng như thế thân thiết, huyền một lòng rốt cục hoàn toàn thả xuống dưới, miệng ngọt ngào nói.

“Hì hì, ta cũng làm tỷ da! Đi, chúng ta vào nhà uống trà đi, đừng để ý tên kia!” Tô Chỉ Nghiên nghe vậy đắc ý cười cười, sau đó kéo Dương Tiếu Mai tay hướng trong đi, chạy còn không quên hồi đầu đắc ý phiêu Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Hạ Vân Kiệt gặp trong nháy mắt ba nữ nhân liền thân mật như tỷ muội, bắt hắn cho ném tới phía sau, cũng không biết là nên cười hay là nên khóc, bất quá nhìn ba cái dáng người thướt tha nữ nhân, đi giày cao gót ở chính mình phía trước lắc lắc mĩ mông, kia đồ sộ đẹp mắt trường hợp nhìn xem Hạ Vân Kiệt trong lòng cảm giác đặc thích đặc thích ý, thậm chí khó tránh khỏi có chút cảm nghĩ trong đầu chỉ có đứng lên.

Tục ngữ nói “Ba nữ nhân nhất đài diễn”, những lời này thật đúng là chưa nói sai, cho dù lời này đặt ở siêu cấp nữ cường nhân cùng quốc tế đại minh tinh trên người cũng là đồng dạng áp dụng.

Ba nữ nhân tùy tiện cái nào tên xuất hiện đều có thể khiến cho một hồi oanh động, ngồi xuống xuống dưới liền líu ríu tán gẫu cái không ngừng.

Mốt, trang phục, ngôi sao trung bát quái tin tức đằng đằng, ngược lại tạm thời đem phẩm bài đại ngôn sự tình cấp gác qua một bên, một phen nói chuyện phiếm xuống dưới, thẳng đem Hạ Vân Kiệt cấp nghe được trợn mắt há hốc mồm, bất quá nhìn ba nữ nhân có nói có cười, hòa thuận ở chung bộ dáng, Hạ Vân Kiệt trong lòng huyền một lòng cũng thả xuống dưới, thậm chí có đôi khi sẽ ở tưởng, có phải hay không tìm cái thời gian làm cho Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng các nàng cũng cùng Chung Dương Dĩnh đám người cùng nhau ngồi xuống uống uống trà, tụ nhất tụ.

Đêm đó, cùng với ngày hôm sau chủ nhật, bốn người cũng chưa xuống núi……

Chu nhất, Hạ Vân Kiệt như thường lui tới giống nhau đúng giờ đến học viện đại lâu đi làm.

Bởi vì tới gần cuối kỳ khảo, trường học thiếu một ít tiếng hoan hô truyện cười, hơn một ít khẩn trương học tập không khí, bên hồ không hề thiếu đông học sinh ở thần đọc ngâm nga.

Tuy rằng trung y quốc tế học thuật nghiên cứu thảo luận hội sau, Đinh Chí Giang bị Giang Châu đại học đuổi ra khỏi nhà, Ngô Vĩnh Bình đột nhiên bị miễn đi phó viện trưởng vị, Lưu Nhất Duy thanh danh lên cao, này một loạt sự tình thoạt nhìn đều cùng Hạ Vân Kiệt có quan hệ, nhưng bởi vì Hạ Vân Kiệt như trước vẫn duy trì điệu thấp tác phong, thậm chí ngay cả văn phòng cũng chưa đổi, mà mặc kệ là Tống hiệu trưởng còn là Ngô Vĩnh Bình các đương sự lại cũng không dám lộ ra chân tướng, cho nên tuyệt đại bộ phận trung y học viện sư sinh còn là không thể xác định, cũng không tin tưởng chuyện này phía sau màn thôi thủ chính là Hạ Vân Kiệt.

Cũng là, Hạ Vân Kiệt bất quá mới hai mươi mốt tuổi, lại là đến từ Giang Châu thị hạ hạt thượng dương huyện một tiểu làng chài, có thể bởi vì sư phụ cùng Phùng Văn Bác bạn cũ tầng này quan hệ, tuổi còn trẻ ở trong trường học hỗn đến phó giáo sư, kia đã muốn xem như tổ tiên thắp hương, lại như thế nào khả năng đem quốc y đại sư đệ tử đuổi ra khỏi nhà, đem học viện lãnh đạo lạp hạ vị trí đâu? Càng đừng nói có thể dạy dỗ một gã học sinh dĩ nhiên có một thế hệ danh y dấu hiệu.

Bất quá mặc kệ nói như thế nào, trung y quốc tế học thuật nghiên cứu thảo luận hội sau, trung y học viện sư sinh tiềm thức trung cũng không dám tái coi khinh Hạ

Vân Kiệt, cũng ít có người nhắc lại “Hạ chuyên nhất” Này có chứa rõ ràng châm chọc giễu cợt ý ngoại hiệu. Nhất là cùng Hạ Vân Kiệt đồng văn phòng Lý Hiểu Thi, Lưu Lực Hoành đám người lại không dám coi khinh hắn, bởi vì bọn họ cùng Hạ Vân Kiệt cùng chỗ một cái văn phòng, người khác khả năng không biết Lưu Nhất Duy ba học sinh đối Hạ Vân Kiệt vị này đạo sư thái độ, bọn họ cũng là biết đến nhất thanh nhị sở.

Muốn nói Đới Vĩnh Chu đối Hạ Vân Kiệt tôn kính, bọn họ còn có thể lý giải. Dù sao chính là nghiên cứu sinh năm nhất học sinh, khả Cố Thiến Lâm đâu, kia nhưng là mỹ nữ tiến sĩ, lúc trước nhưng là ngay cả Ngô Vĩnh Bình giáo thụ mặt mũi cũng không cấp. Về phần Lưu Nhất Duy vậy lại càng không tất nói, người ta hiện tại khả đã muốn là danh phù kỳ thực chuyên gia, không biết có bao nhiêu nhà bệnh viện hướng hắn vươn cành oliu. Khả bọn họ đối mặt Hạ Vân Kiệt khi thái độ đâu? Thủy chung vẫn duy trì một loại làm cho Lý Hiểu Thi, Lưu Lực Hoành đám người ghen tị tôn kính trình độ. Thậm chí Hạ Vân Kiệt không ở trường học kia đoạn thời gian, bọn họ còn là mỗi ngày sáng sớm sẽ cho hắn thu thập sửa sang lại văn phòng, bàn công tác.

Lý Hiểu Thi đám người có thể lên làm đại học lão sư, tự nhiên không phải ngốc tử, cho dù bọn họ còn không thể khẳng định Đinh Chí Giang chính là bởi vì Hạ Vân Kiệt mà cút đi, vẻn vẹn bằng Lưu Nhất Duy đám người đối Hạ Vân Kiệt biểu hiện ra ngoài tôn kính thái độ, bọn họ đều chút không dám coi khinh Hạ Vân Kiệt.

“Hạ lão sư, ngươi rốt cục đến đi làm a. Ngươi không những đến, chúng ta đều chuẩn bị hướng công an cục báo mất tích.” Hạ Vân Kiệt đẩy cửa tiến văn phòng khi, Lý Hiểu Thi cùng Lưu Lực Hoành đều đã muốn ở tại, bọn họ gặp Hạ Vân Kiệt tiến vào đều vừa cảm thấy kinh ngạc lại cảm thấy vui vẻ.

“Trong nhà lâm thời có chút việc muốn xử lý, cho nên trong khoảng thời gian này không có thể đến đi làm.” Lại một lần nữa nhìn đến quen thuộc gương mặt, Hạ Vân Kiệt cảm thấy một tia thản nhiên ấm áp.

“Không có việc gì đi?” Lý Hiểu Thi quan tâm hỏi.

“Không có việc gì, không có việc gì.” Hạ Vân Kiệt vội vàng cười xua tay nói, trong lòng nhưng thật ra hơi hơi có chút băn khoăn.

“Không có việc gì là tốt rồi, mắt thấy cuối kỳ cuộc thi tiếp cận, chúng ta suy nghĩ ngươi nếu không những trở về, chỉ sợ ngay cả bài thi đều phải Lưu thầy thuốc giúp ngươi thay ra.” Lý Hiểu Thi thở dài nhẹ nhõm một hơi nói.

“Ha ha, kỳ thật cho dù Hạ lão sư đã trở lại, cuối kỳ bài thi cũng hoàn toàn có thể kêu Lưu thầy thuốc hỗ trợ ra.” Lưu Lực Hoành nói xong vẻ mặt hâm mộ nhìn về phía Hạ Vân Kiệt nói:“Thực hâm mộ ngươi a Hạ lão sư, thu như vậy một đệ tử tốt, phỏng chừng lúc trước không chịu thu Lưu thầy thuốc làm học sinh này giáo thụ hiện tại khẳng định hối hận không kịp a!”

“Đúng vậy, đúng vậy, hiện tại Lưu thầy thuốc ở chúng ta Giang Châu thị danh khí cũng không nhỏ a, nghe nói không ít người hiện tại đều mộ danh tiến đến Thương Bắc huyện trung y viện chạy chữa.” Lý Hiểu Thi theo sát sau gật đầu nói.

Hiển nhiên hai người đến bây giờ còn không có ý thức được Lưu Nhất Duy sở dĩ có hôm nay thành tựu đều là bởi vì Hạ Vân Kiệt dạy duyên cớ. Này cũng khó trách, dù sao Hạ Vân Kiệt thật sự rất tuổi trẻ, hai người căn bản không có biện pháp tưởng tượng hắn có thể ở trong khoảng thời gian ngắn dạy ra một chuyên gia cấp trung y.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy cũng không vạch trần, nhẹ nhàng bâng quơ cười nói:“Ha ha, Nhất Duy này học sinh còn là rất thiên phú.”

“Đâu chỉ là thiên phú a, hiện tại hắn nhưng là danh phù kỳ thực danh chuyên gia, cũng liền ngươi này đạo sư có tư cách tự cao tự đại như thế bình điểm, chúng ta cũng không dám. Lại nói tiếp, hắn hiện tại chức danh so với chúng ta còn muốn cao đâu.” Gặp Hạ Vân Kiệt một bộ phong khinh vân đạm bộ dáng, Lý Hiểu Thi nhịn không được hoành hắn liếc mắt một cái, nói.

“Ai, Lý lão sư ngươi đừng nói. Thật sự là người so với người tức chết người a! Chúng ta tuổi đều so với Hạ lão sư lớn, nhưng hôm nay đâu, người ta không chỉ có đã muốn là tiến sĩ sinh đạo sư, thậm chí danh nghĩa đều đã muốn có chuyên gia cấp học sinh.” Lưu Lực Hoành khoa trương thở dài nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 707 : Ngươi đi tìm hắn nhìn xem

“Không nói, không nói. Ta ngay cả chính mình khi nào thì hội bình thượng phó giáo sư lên làm chuyên gia đều còn là cái không biết bao nhiêu đâu.” Lý Hiểu Thi liên tục xua tay nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy tất nhiên là không tốt nói thêm cái gì, cười cười, ngồi trở lại chính mình vị trí bắt đầu chuẩn bị này học kỳ cuối kỳ khảo bài thi.

Đảo mắt lại là thứ tư, Hạ Vân Kiệt cùng thường lui tới giống nhau mang theo Lưu Nhất Duy ba nghiên cứu sinh đi Thương Bắc huyện trung y viện.

Tọa chẩn không bao lâu, Lưu Nhất Duy chuyên gia phòng mạch đến đây một đôi vợ chồng, đúng là trước tuần lễ bị Hạ Vân Kiệt chẩn đoán là được ung thư phổi lúc đầu Trầm Thi Triển cùng Lý Bình vợ chồng.

Trầm Thi Triển sắc mặt vàng như nến tiều tụy, cả người tựa hồ ngắn ngủn mấy ngày không thấy liền gầy một vòng. Vừa vào cửa nhìn thấy Hạ Vân Kiệt liền liên tục cúi đầu nói:“Hạ thầy thuốc, lần trước là chúng ta có mắt không nhìn được cao nhân, còn thỉnh ngài cần phải cứu cứu ta.”

Mà kia trước tuần lễ còn cực kì mạnh mẽ ngang ngược Lý Bình lại một phen nước mũi một phen lệ cầu xin nói:“Hạ thầy thuốc, ngươi khả nhất định phải cứu cứu Thi Triển, hắn là nhà chúng ta trụ cột, nếu hắn……”

Nguyên lai hai người cuối cùng còn là đi bệnh viện làm kiểm tra, phát hiện Trầm Thi Triển quả nhiên bị lúc đầu ung thư phổi, liền đem hai người sợ tới mức gần chết, đồng thời cũng rốt cục ý thức được Hạ Vân Kiệt y thuật

cao minh vô cùng, trong lòng tự nhiên hối tiếc không kịp.

Lý Bình nữ nhân này quá mức ngang ngược, Hạ Vân Kiệt đối nàng ấn tượng kỳ thật phi thường không tốt, bất quá xem ở nàng trượng phu nay bị ung thư phân thượng, Hạ Vân Kiệt cũng sẽ không tái kích thích nàng, thản nhiên nói:“Ngươi trượng phu hiện tại chính là ung thư phổi lúc đầu, đi khai cái đao đi, vấn đề không lớn.”

“Chẳng lẽ ngươi không thể trực tiếp khai phương thuốc trị liệu ta lão công bệnh sao?” Lý Bình gặp chính mình một phen nước mũi một phen lệ, Hạ Vân Kiệt cuối cùng còn là đề nghị hắn lão công đi khai đao, lau đem nước mắt, mặt lộ vẻ bất mãn hỏi.

Lưu Nhất Duy đám người tuy rằng cũng không đãi gặp này Lý Bình, bất quá thấy nàng vừa rồi khóc một phen nước mũi một phen lệ, trong lòng còn là nổi lên một tia thương hại, nhưng nay gặp chính mình lão sư như vậy vừa nói, nữ nhân này lập tức liền trở mặt, người người đều mặt lộ vẻ chán ghét sắc.

“Ta chỉ là trung y, cho dù ta khai phương thuốc, ngươi hội tin tưởng sao? Vạn nhất đến trễ ngươi trượng phu bệnh tình đâu?” Hạ Vân Kiệt khoát tay ngăn trở dục mở miệng Cố Thiến Lâm đám người.

Lý Bình vợ chồng nghe vậy sắc mặt thay đổi vài biến, cuối cùng Lý Bình mới nói:“Quên đi, còn tưởng rằng ngươi thật sự là thần y đâu!”

Ngôn ngoại ý là uổng phí nàng nhiều như vậy miệng lưỡi cùng nước mắt.

“Uy, ngươi người này như thế nào như vậy! Nếu không ta lão sư vạch ngươi……” Gặp Lý Bình như thế sự thật lợi thế, Cố Thiến Lâm rốt cục nhịn không được tức giận nói.

“Tính.” Hạ Vân Kiệt biểu tình bình thản ngăn trở Cố Thiến Lâm tiếp tục nói tiếp, sau đó hướng Lý Bình vợ chồng phất tay nói:“Ngươi này bệnh ta sẽ không trị liệu, các ngươi đi thôi.”

“Sẽ không trị liệu ngươi sớm điểm nói thôi.” Lý Bình nghe vậy bỏ lại một câu, kéo hắn trượng phu quay đầu bước đi.

“Không phải đâu, thế giới này như thế nào sẽ có người như thế a?” Lý Bình vừa đi, Đới Vĩnh Chu cũng nhịn không được nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười cười, trong lòng lại âm thầm cảm khái đây là nhân sinh trăm thái, có mĩ cũng có xấu xí, chỉ có hảo hảo thể hội người này sinh trăm thái, tâm tình mới có thể ngày càng hoàn mỹ.

Lại nói Lý Bình vợ chồng ra cửa phòng sau, vừa muốn xuống thang lầu khi gặp một đôi tuổi đại khái sáu mươi đến tuổi vợ chồng đi rồi đi lên, trong đó nam trong tay cầm một mặt cờ thưởng, mặt trên viết “Biển Thước diệu thủ, Hoa Đà nhân tâm” Tám chữ to, còn có dựng thẳng viết mấy hàng chữ nhỏ, trong đó một hàng viết “Cảm tạ Lưu Nhất Duy thầy thuốc”!

Lý Bình vợ chồng thấy thế theo bản năng cản lại ở hai người, hỏi:“Ngươi này mặt cờ thưởng là đưa cho Lưu Nhất Duy thầy thuốc sao?”

“Đúng vậy, Lưu chuyên gia quả thực là Hoa Đà tái thế a. Nhà của ta lão nhân đoạn thời gian trước bị chẩn đoán ra ung thư phổi màn cuối, thầy thuốc đề nghị làm trị bệnh bằng hoá chất, không có làm phẫu thuật tất yếu. Ngươi cũng biết làm trị bệnh bằng hoá chất là rất thống khổ, hơn nữa cũng không thấy có thể kéo dài sinh mệnh, cho nên cùng đường dưới, chúng ta đã nghĩ tìm

trung y. Vừa vặn nghe một vị bằng hữu nói lên, hắn có một vị thân thích bị ung thư dạ dày lúc đầu chính là Lưu chuyên gia cấp chữa khỏi, chúng ta cũng liền ôm nửa tin nửa ngờ tâm tính tới cửa cần y.” Không đợi trượng phu trả lời, thê tử đã muốn vẻ mặt kích động đoạt lấy nói nói.

“Kia kết quả đâu?” Lý Bình vợ chồng nghe vậy sắc mặt lập tức liền tái nhợt xuống dưới, nhịn không được bật thốt lên hỏi.

“Kết quả? Ha ha, các ngươi khẳng định không có biện pháp tin tưởng, nhà của ta lão nhân nham tế bào thế nhưng chiếm được hữu hiệu ức chế, thân thể trạng huống càng ngày càng nhiều tốt đứng lên.” Nữ tử cười ha ha trả lời, hiển nhiên sống sót sau tai nạn làm cho tâm tình của nàng phá lệ vui vẻ.

“Cái gì” Tuy rằng mơ hồ đoán được kết quả này, nhưng Lý Bình vợ chồng nghe vậy còn là nhịn không được kinh hô ra tiếng, trên mặt tràn ngập hối hận sắc.

“Di, các ngươi đây là làm sao vậy? Sắc mặt vì cái gì khó coi như vậy?” Lúc này kia đôi vợ chồng rốt cục phát hiện Lý Bình vợ chồng dị thường, kỳ quái hỏi.

Bất quá Lý Bình vợ chồng căn bản bất chấp trả lời vấn đề này, xoay người liền lại vội vàng hướng Lưu Nhất Duy chuyên gia phòng mạch đi đến.

Bất quá bọn họ còn chưa tới phòng mạch liền thấy được Đới Vĩnh Chu hướng bọn họ đi tới, cũng ngăn cản bọn họ.

“Ta lão sư nói, các ngươi mời trở về đi. Giống các ngươi người như vậy, vốn là không đáng hắn ra tay. Bất quá xuất phát từ y giả chi tâm, hắn còn là cố ý vạch Trầm tiên sinh bệnh tình, cho các ngươi có thể đúng lúc phát hiện bệnh tình, đã muốn xem như hết lòng quan tâm

giúp đỡ. Về phần Trầm tiên sinh bệnh, hắn là sẽ không trị liệu.” Đới Vĩnh Chu nói.

Lý Bình vợ chồng nghe vậy hai chân mềm nhũn, thiếu chút nữa sẽ đặt mông than ngồi dưới đất. Phía sau Lý Bình vợ chồng mới chính thức hiểu được Hạ Vân Kiệt nói “Sẽ không trị liệu”, cũng không phải “Sẽ không” Mà là “Không muốn” ý tứ, buồn cười chính mình vừa rồi đi lên thế nhưng còn trách cứ hắn không nói sớm.

“Chúng ta biết sai lầm rồi, còn thỉnh……” Một hồi lâu nhi, Lý Bình vợ chồng mới mạnh phục hồi tinh thần lại, lôi kéo Đới Vĩnh Chu tay cầu xin nói.

“Kỳ thật lão sư đã cho các ngươi vài lần cơ hội, hiện tại nói cái gì cũng đã muộn, đi mổ đi, lúc đầu còn là có thể cứu được. Về sau làm người chú ý một chút đi.” Đới Vĩnh Chu nói xong câu đó liền xoay người đi rồi.

Đối Lý Bình vợ chồng như vậy bệnh nhân, Đới Vĩnh Chu cũng không có gì hảo cảm, có thể đem nói đến này phân thượng, coi như là hảo tâm.

Nhìn Đới Vĩnh Chu rời đi bóng dáng, Lý Bình vợ chồng rốt cục đặt mông than ngồi dưới đất, dẫn tới rất nhiều bệnh nhân ào ào nghỉ chân dùng kỳ quái ánh mắt nhìn bọn họ……

Làm Lý Bình vợ chồng đặt mông than ngồi dưới đất khi, Giang Châu đại học thứ nhất phụ thuộc bệnh viện trung y quán Phùng Văn Bác lão giáo thụ phòng mạch, Phùng Văn Bác thần sắc trầm trọng hướng tỉnh công an thính Tăng Chính Hào trưởng phòng vợ chồng lắc đầu nói:“Ngươi nếu sớm vài ngày mang ngươi con trai đến, có lẽ ta còn có biện pháp, nhưng hiện tại hy vọng rất nhỏ.”

“Phùng lão, ngài, ngài ý tứ là Tiểu Tiến về sau tựu thành

kẻ điếc ” Tăng Chính Hào vợ chồng cả người phảng phất bị lôi điện bổ trúng giống nhau, hoàn toàn ngây dại, mà Tăng Tiểu Tiến lúc này tuy rằng hai tai đã điếc, nhưng thấy Phùng Văn Bác cùng cha mẹ thân biểu tình, đại khái cũng có thể đoán ra kết quả thật không tốt, không khỏi gấp đến độ lôi kéo Phùng Văn Bác tay nói:“Phùng lão, phùng lão ngài nhất định phải nghĩ biện pháp cứu cứu ta, cứu cứu ta!”

“Nếu không tìm Tây y nhìn xem đi.” Phùng Văn Bác lắc đầu đề nghị nói.

“Không nói gạt ngươi, Tiểu Tiến ù tai khi tìm quá tỉnh thành tốt nhất nhĩ khoa thầy thuốc, bọn họ chữa bệnh thủ đoạn căn bản vô dụng. Nay tai điếc liền càng không thể trông cậy vào bọn họ. Phùng lão ngài là trung y ngôi sao sáng, ta cũng nghe nói trung y ở trị liệu ù tai, tai điếc các loại này tật bệnh thượng có Tây y không thể so sánh với hiệu quả, ngài lão nhất định phải hỗ trợ ngẫm lại biện pháp. Tiểu Tiến năm nay mới hai mươi lăm tuổi, còn thực tuổi trẻ, về sau nhân sinh lộ còn rất dài, nếu hiện tại liền……” Tăng Chính Hào cầu xin, mà hắn bên cạnh thê tử lại đã muốn bắt đầu điệu nước mắt.

Phùng Văn Bác xem Tăng Chính Hào vợ chồng yêu tử sốt ruột, lại thấy Tăng Tiểu Tiến quả thật tuổi trẻ, nhân cũng bộ dạng tuấn tú lịch sự, nhưng thật ra động y giả nhân tâm, do dự hạ nói:“Tiểu Tiến này bệnh không nên kéo dài, thời gian tha càng dài cứu trị tỷ lệ càng nhỏ. Đối với Tiểu Tiến này bệnh ta quả thật là một chút nắm chắc đều không có, cho nên không nghĩ chậm trễ hắn thời gian. Như vậy đi, ta biết Thương Bắc huyện trung y viện Lưu Nhất Duy thầy thuốc ở nghi nan tạp chứng rất độc đáo giải thích, ngươi đi tìm hắn nhìn xem.”

“Thương Bắc huyện trung y viện Lưu Nhất Duy thầy thuốc?” Tăng Chính Hào nghe vậy theo bản năng bật thốt lên kinh hô ra tiếng, trên mặt biểu tình có vẻ thực

phức tạp.

Phùng Văn Bác cũng không biết Tăng Chính Hào sở dĩ biểu hiện kinh ngạc như thế, cũng không gần chính là bởi vì Thương Bắc huyện trung y viện là tiểu bệnh viện, càng bởi vì trước tuần lễ con của hắn cùng Lưu Nhất Duy nháo quá mâu thuẫn, không nghĩ tới kia Lưu Nhất Duy y thuật như thế cao minh, thế nhưng ngay cả Phùng Văn Bác như vậy trung y ngôi sao sáng đều đề cử hắn. Cho nên Phùng Văn Bác xem Tăng Chính Hào như thế biểu tình, biểu tình trịnh trọng giải thích nói:"Đừng nhìn chính là tiểu thị trấn bệnh viện, bất quá Lưu Nhất Duy thầy thuốc y thuật quả thật cao minh, nếu hắn nói cũng không có biện pháp, vậy thực không có biện pháp, các ngươi cho dù là tái quay đầu tìm ta cũng vô dụng."

"Này……" Tăng Chính Hào nghe vậy cả người đều choáng váng. Hắn vạn vạn không nghĩ tới Phùng Văn Bác không chỉ có đề cử Lưu Nhất Duy, hơn nữa nói giữa các hàng lại nói thẳng chính mình y thuật không bằng hắn. Đương nhiên Tăng Chính Hào càng muốn không đến Phùng Văn Bác lời này kỳ thật là chỉ một người khác nói mà không phải Lưu Nhất Duy.

"Ba! Phùng lão nói như thế nào?" Tăng Tiểu Tiến nay có thể nói nói lại nghe không thấy, thấy thế không khỏi sốt ruột hỏi.

Tăng Tiểu Tiến như vậy vừa hỏi, Tăng Chính Hào thế này mới mạnh phục hồi tinh thần lại, thần sắc phức tạp nhìn con trai liếc mắt một cái, thấy hắn nay như thế đáng thương, có nghĩ rằng mắng hắn đánh hắn lại không hạ thủ được, cuối cùng còn là lấy quá bút đem Phùng Văn Bác nói trong lời nói viết cho hắn xem.

Tăng Tiểu Tiến vừa thấy đến kia nói, cả người hoàn toàn ngốc ở, phảng phất đã mất hồn bình thường.

Thương Bắc huyện kia sự kiện Tăng Tiểu Tiến dù sao còn không có xúc phạm đến hình pháp, bị giáo dục câu lưu một ngày, lại đã mất tư pháp thính công tác sau, sự tình tạm thời cũng không tính trôi qua. Hơn nữa sau Tăng Tiểu Tiến ù tai đột nhiên nghiêm trọng đứng lên, đến nỗi sau lại trực tiếp tai điếc, một lòng một dạ đều ở vì tai điếc sự tình sốt ruột, tạm thời cũng sẽ không thời gian cùng tâm tình lại đi hối tiếc Thương Bắc huyện kia chuyện.

Chính là Tăng Tiểu Tiến vạn vạn không nghĩ tới, sự tình dạo qua một vòng tựa hồ lại về tới nguyên điểm, Phùng Văn Bác lão giáo thụ thế nhưng đề nghị hắn đi Thương Bắc huyện trung y viện tìm Lưu Nhất Duy.

“Sao lại thế này? Vì cái gì Tiểu Tiến là này phiên biểu tình?” Phùng Văn Bác xem Tăng Tiểu Tiến một bộ đã ném hồn bộ dáng, mày hơi hơi nhíu một chút, kỳ quái hỏi.

“Ai, nói đến cũng là ta không giáo dục hảo đứa nhỏ này, trước tuần đứa nhỏ này cùng vị kia Lưu thầy thuốc cùng với còn có một vị họ Hạ thầy thuốc náo loạn điểm mâu thuẫn.” Tăng Chính Hào thở dài trả lời.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 708 : Lão đồng học

“Nếu như vậy, vậy các ngươi sẽ không cần đi Thương Bắc huyện trung y viện, cũng không dùng cầu ta cho ngươi con trai trị liệu.” Tăng Chính Hào vừa mới dứt lời, Phùng Văn Bác đã muốn lạnh khuôn mặt nói.

Lúc này Phùng Văn Bác rốt cuộc không có phía trước hòa ái dễ gần.

“Phùng lão, ngài đây là……” Tăng Chính Hào không nghĩ tới phía trước còn hòa ái nhân từ, một chút cái giá đều không có Phùng lão đột nhiên liền thay đổi sắc mặt, không khỏi mặt lộ vẻ kinh hoảng sắc nói.

“Tăng Tiểu Tiến bệnh ta không có biện pháp trị liệu, các ngươi đi thôi, tiếp theo vị bệnh nhân.” Phùng Văn Bác lại không đợi Tăng Chính Hào đem nói cho hết lời, trực tiếp xua tay ngắt lời nói.

Phùng Văn Bác ra sao thân phận, hắn không chỉ có riêng chính là trung y giới ngôi sao sáng, còn là Phùng Chính Thành bí thư phụ thân, cho dù tỉnh công an thính thính trưởng đối mặt hắn cũng phải khiêm tốn có thêm, chấp vãn bối chi lễ. Nay hắn sắc mặt lạnh như băng địa hạ khu trục lệnh, Tăng Chính Hào cho dù có tái nhiều nghi hoặc cùng bất mãn, phía sau cũng chỉ có thể ngoan ngoãn mà dẫn dắt thê tử cùng con trai cáo từ rời đi.

“Ba, ngươi nói Phùng lão đột nhiên tức giận có thể hay không là vì kia Hạ Vân Kiệt duyên cớ?” Ra cửa phòng, Tăng Tiểu Tiến nhìn phụ thân viết câu chữ, trên mặt lộ ra kinh nghi sắc nói:“Kỳ thật trước tuần lễ ta đi tìm Lưu Nhất duy khi, kia Hạ Vân Kiệt đã nói quá ta sẽ ở ngắn hạn tai trong điếc, bất quá lúc trước ta còn nghĩ đến hắn cố ý nguyền rủa ta. Hiện tại ngẫm lại vừa rồi Phùng lão nhắc tới muốn chúng ta đi tìm Thương Bắc huyện trung

y viện, hay là……”

“Ngươi nha ngươi…” Tăng Chính Hào vừa nghe lời này tức giận đến giơ lên tay đã nghĩ cho hắn con trai một bàn tay, nhưng cuối cùng tay nâng ở giữa không trung nửa ngày lạc không dưới đến.

“Chính Hào, ngươi trước đừng nóng giận hiện tại tối mấu chốt là muốn chữa khỏi con trai bệnh, nếu không hắn như vậy tuổi trẻ liền tai điếc, về sau khả làm sao bây giờ nha!” Tăng Chính Hào thê tử thấy thế hàm chứa lệ kéo xuống tay hắn, vẻ mặt lo lắng lo lắng khuyên nhủ.

“Làm sao bây giờ? Ta có thể có biện pháp gì? Ngươi cũng thấy đấy Phùng lão vừa rồi thái độ, Phùng lão nhưng là Phùng Chính Thành phụ thân a, chẳng lẽ ta còn có thể bắt buộc hắn bất thành? Về phần kia Hạ Vân Kiệt ngươi liền lại càng không muốn tưởng, vì hắn Trần thính trưởng cũng không dám ra mặt biện hộ cho.” Tăng Chính Hào gãi gãi đầu phát, vẻ mặt buồn rầu nói.

“Kia, vậy ngươi ý tứ chính là nhìn con trai tai điếc !” Thê tử gặp Tăng Chính Hào nói như vậy, nhất thời tức giận đến chảy ròng nước mắt.

Nhìn thê tử tức giận đến chảy ròng nước mắt, từng quý là tỉnh công an thính pháp chế phòng trưởng phòng, cùng thính trưởng lại là lão đồng học quan hệ, bình thường loại nào hăng hái, loại nào ngăn nắp, người bình thường căn bản không để ở trong mắt Tăng Chính Hào, giờ này khắc này lại chỉ có lắc đầu thở dài.

“Trần thính trưởng cùng Phùng Chính Thành bí thư quan hệ không phải còn có thể sao? Nếu không thỉnh hắn ra mặt cùng Phùng Chính Thành nói nói tình, xem xem khẩu khí, chỉ cần hắn chịu ra mặt, ta nghĩ sự tình hẳn là sẽ dễ dàng rất nhiều đi. Mặc kệ nói như thế nào Lưu Nhất duy cũng tốt, Hạ Vân Kiệt cũng thế đều là Giang

Châu thị thầy thuốc, hơn nữa hắn còn là Phùng lão con trai, Phùng lão không cho ngươi mặt mũi chẳng lẽ còn không cho con trai mặt mũi sao?" Thê tử gặp Tăng Chính Hào chính là lắc đầu thở dài, suy nghĩ trong chốc lát cẩn thận đề nghị nói.

"Được rồi, hiện tại cũng chỉ có thể tái phiền toái Trần thính trưởng." Tăng Chính Hào nhìn xem thê tử lại nhìn xem con trai, cuối cùng cũng chỉ có thể lại dày mặt cấp Trần Triết Bằng đánh đi điện thoại.

Điện thoại đả thông sau, Tăng Chính Hào đem đại khái tình huống cùng Trần Triết Bằng nói một lần. Trần Triết Bằng tuy rằng không nghĩ quản Tăng Chính Hào sự tình, nhưng ngại cho lão đồng học kia phân tình cảm cuối cùng còn là đáp ứng cấp Phùng Chính Thành đánh cái điện thoại hỏi một chút.

Bất quá rất nhanh Trần Triết Bằng trở về Tăng Chính Hào điện thoại, nói:"Tiểu Tiến sự tình ngươi mặt khác nghĩ biện pháp đi, chuyện này ngươi cho dù thỉnh Triệu bí thư ra mặt cũng chưa dùng !"

Triệu bí thư đúng là Giang Nam tỉnh tỉnh ủy nhân vật số một Triệu Hưng Quân.

Tăng Chính Hào nghe xong đương trường liền ngây người.

"Trần thính trưởng nói như thế nào?" Nhìn một bộ thất thần lạc phách trượng phu, thê tử tuy rằng đã muốn đoán được kết quả, nhưng còn là chưa từ bỏ ý định hỏi.

"Về nhà đi, sẽ tìm này hắn thầy thuốc nhìn xem." Hồi lâu Tăng Chính Hào mới thở dài một hơi nói.

"Không, không, nếu bọn họ cũng không chịu hỗ trợ, chúng ta đây liền trực tiếp đi Thương Bắc huyện bệnh

viện……”

“Tự làm bậy không thể sống, về đi!” Bất quá làm Tăng Chính Hào người một nhà đến Thương Bắc huyện trung y viện, mặc kệ Tăng Chính Hào người một nhà như thế nào cầu xin, trả lời bọn họ chính là một câu lạnh như băng lời nói.

Thời gian cực nhanh, đảo mắt cuối năm tới gần, các học sinh cùng các sư phụ cũng nghênh đón bọn họ nghỉ đông.

Nghỉ ngày hôm sau, Hạ Vân Kiệt kéo va ly ngồi trên khai hướng Thượng Dương huyện xe lửa.

Hạ Vân Kiệt không có lái Thiệu Lệ Hồng cho hắn lưu lại kia lượng bảo mã bởi vì hắn gia hương chính là cái tiểu làng chài, cũng chỉ có thôn trưởng số rất ít mấy hộ người ta có được xe, trong đó bao gồm trang hóa tiểu xe vận tải. Có thể nghĩ hắn một trung chuyên tốt nghiệp, đi ra ngoài công tác mới một năm rưỡi tả hữu tiểu tử nếu mở ra một chiếc xe BMW trở về, xác định vững chắc muốn khiến cho toàn bộ thôn oanh động. Chỉ sợ ngày đó hắn nhà cửa sẽ bị người trong thôn san bằng, mà hắn cũng khẳng định sẽ bị trong thôn bác gái đại thẩm đám người bát quái vấn đề cấp hỏi nổi điên mới thôi. Cho nên Hạ Vân Kiệt cuối cùng còn là lựa chọn xe lửa, chẳng sợ xe lửa cũng không thể trực tiếp chạy đến hắn gia, hạ xe lửa sau còn cần một phen trắc trở.

Thượng Dương huyện là Giang Châu thị tối phía nam huyện, cũng là Giang Châu thị cùng đông thông thị giáp giới huyện.

Đại khái một giờ, xe lửa đến Thượng Dương huyện nhà ga.

Hạ Vân Kiệt xuống xe lửa, ra nhà ga.

Dù sao cũng là thị trấn cùng Giang Châu thị loại này thành phố lớn không giống với, nhà ga ngoại thực loạn, tiếng người ồn ào, thỉnh thoảng có thể nghe được xe taxi, xe ba bánh kiếm khách thanh âm.

Hạ Vân Kiệt đưa mắt nhìn xung quanh, chuẩn bị tìm xe taxi về nhà.

“Hạ Vân Kiệt! Hạ thần côn!” Hạ Vân Kiệt chính đưa mắt nhìn xung quanh là lúc, đột nhiên nghe được phía sau có người gọi hắn.

Hạ Vân Kiệt nghe thế cái tiếng kêu, trên mặt lóe ra một tia sợ hãi lẫn vui mừng, vội vàng xoay người hướng sau nhìn lại.

“Thật đúng là ngươi!” Vừa mới chuyển thân Hạ Vân Kiệt liền nhìn thấy một cái quyền đầu đối với hắn ngực đánh lại đây.

Đánh hắn là một người trẻ tuổi tuổi cùng Hạ Vân Kiệt xấp xỉ, vóc dáng không cao, nhưng người so góc khỏe mạnh. Cái mũi ải ải, môi dày, vừa thấy chính là người có vẻ thật sự thuần hậu.

“Vương Chí Nam!” Hạ Vân Kiệt rắn chắc tiếp được một cái quyền đầu, vẻ mặt kinh hỉ nói:“Ngươi như thế nào lại ở chỗ này?”

“Đương nhiên là tiếp khách a.” Nói xong Vương Chí Nam chỉ chỉ cách đó không xa đình một chiếc màu lam phú khang xe taxi, trong xe đã muốn ngồi hai người.

“Ngươi lái taxi ?” Hạ Vân Kiệt hơi có chút ngoài ý muốn nói.

Vương Chí Nam là hắn trung chuyên đồng học, cùng

hắn học là thương vụ trợ lý chuyên nghiệp.

“Không ra xe taxi có thể làm gì? Chẳng lẽ bằng chúng ta điểm ấy văn bằng còn có chuyên nghiệp, thật có thể trở thành thương vụ trợ lý, ngồi ở trong văn phòng uống trà thổi điều hòa sao?” Vương Chí Nam tự giễu nói.

Vương Chí Nam lời nói lập tức đem Hạ Vân Kiệt trí nhớ kéo về tới tốt nghiệp sau mới tới Giang Châu thị kia đoạn thời gian. Lúc ấy hắn ôm tốt đẹp nguyện vọng chạy đến Giang Châu thị nhân tài thị trường, nhưng kết quả lại như bị một chậu nước lạnh từ đầu lâm đến chân, liền hắn văn bằng cùng chuyên nghiệp, áp căn sẽ không người muốn. Áp căn liền sẽ không giống lúc trước đến trường khi lão sư thổi trúng dễ nghe như vậy, tốt nghiệp sau có thể làm thương vụ hoạt động, có thể làm làm công thành phần tri thức……

Cuối cùng bị cuộc sống bức bách, Hạ Vân Kiệt còn đi công trường chuyển quá chuyên, đi quán bar làm quá phục vụ sinh……

“Nga, đúng rồi nghe nói ngươi đi Giang Châu thị phát triển? Thế nào, lần này là y cẩm hồi hương sao?” Vương Chí Nam lời nói đem Hạ Vân Kiệt suy nghĩ kéo lại.

“Ha ha.” Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến cười cười, mà Vương Chí Nam đã muốn nhiệt tình thân thủ muốn đi hỗ trợ kéo hắn va ly nói:“Ta đưa ngươi về nhà.”

Hiển nhiên Vương Chí Nam phía trước hỏi lời nói chính là tùy tiện hỏi hỏi, càng xác thực nói chính là trêu chọc vui đùa nói.

Cũng là, một thị trấn chức nghiệp trường học trung chuyên sinh, mới tốt nghiệp một năm rưỡi, có năng lực có cái gì tốt phát triển, về phần cái gì y cẩm hồi hương

càng chính là một câu vui đùa nói mà thôi.

“Không cần, không cần, ngươi trong xe đã muốn có người.” Hạ Vân Kiệt vội vàng nói.

“Ta dựa vào, này có cái gì quan hệ, nơi này là Thượng Dương cũng không phải Giang Châu thị, mọi người đều là hợp lại xe. Bất quá hôm nay lão đồng học ngồi của ta xe, như thế nào cũng không thể như vậy khó coi, ta đem kia hai hành khách tặng cho người khác chính là.” Vương Chí Nam nói xong liền chuẩn bị ngoắc đem cách đó không xa mặt khác một vị cũng đang ở kiếm khách xe taxi tài xế kêu lên đến

“Không cần, ta cũng không phải cái gì nuông chiều từ bé công tử ca, chỉ cần không quá nhiễu đường không sao cả a.” Hạ Vân Kiệt gặp lão đồng học như vậy nhiệt tâm, đại mùa đông trong lòng một mảnh ấm áp, vội vàng ngăn lại hắn nói.

“Nhà ngươi là ở tín an hương đi?” Vương Chí Nam dù sao kiếm là vất vả tiền, ngoài miệng tuy rằng nói được rõ ràng, kỳ thật trong lòng còn là luyến tiếc kia hai khách hàng, gặp Hạ Vân Kiệt ngăn lại hắn cũng sẽ không kiên trì, mà là nhìn Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Đúng vậy, tín an hương Hạ gia thôn.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu trả lời.

“Bọn họ hai cái phải đi dịch thiện trấn, kia tiện đường nhưng thật ra tiện đường, bất quá trong trấn khẳng định muốn hơi đổi một chút, cần chậm trễ điểm……” Vương Chí Nam nói.

“Kia không có việc gì, vừa vặn chúng ta cũng có thể nhiều tán gẫu một lát.” Hạ Vân Kiệt ngắt lời nói.

“Tốt lắm, ngươi lên xe, ta giúp ngươi mang hành lý.”

Gặp Hạ Vân Kiệt nói không thành vấn đề, Vương Chí Nam thực vui vẻ cầm lấy hắn va ly liền hướng cốp xe nhét.

Hết thảy làm tốt sau, hai người lên xe, tiếp theo Vương Chí Nam liền phát động xe ly khai nhà ga.

“Vân Kiệt, ở Giang Châu thị hỗn thế nào? Không đi đầu cầu bãi quán đi? Ta nghe nói hiện tại này một hàng ở thành phố lớn nhưng là thực ăn ngon.” Xe thúc đẩy sau, Vương Chí Nam cũ nói nhắc lại. Bất quá lúc này đây liền có vẻ “Chính thức” Rất nhiều, mà không giống phía trước giống nhau nói cái gì “Y cẩm hồi hương”, áp căn cũng chỉ là trêu chọc vui đùa

Dù sao cũng là cùng trường ba năm đồng học, hơn nữa lúc trước đọc trung chuyên khi Hạ Vân Kiệt cũng còn là vị thiếu niên, không thiếu được hội tiết lộ ra một ít tin tức, cho nên không ít đồng học đều biết đến Hạ Vân Kiệt cùng một lão nhân học quá một chút chu dịch bát quái, cho hắn lấy cái “Thần côn” ngoại hiệu.

Đương nhiên không có người tin hắn kia một bộ, tựa như Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh hai vị mỹ nữ tiếp viên hàng không giống nhau.

“Ha ha, còn đi đi. Ngươi đâu? Tốt nghiệp sau liền vẫn lái taxi sao?” Hạ Vân Kiệt không nghĩ nói thêm chính mình sự tình, thuận miệng trở về một câu, sau đó hỏi ngược lại

Vương Chí Nam gặp Hạ Vân Kiệt không nghĩ nói thêm chính mình sự tình, còn tưởng rằng hắn ở Giang Châu thị hỗn không như thế nào, cũng sẽ không tái truy vấn đi xuống, cười trả lời:“Vừa tốt nghiệp khi đi nhà xưởng làm một đoạn thời gian, sau lại cảm thấy không có bôn đầu liền đi ra lái taxi. Bất quá lái taxi trừ bỏ vất vả một chút, thu vào nhưng thật ra so với nhà xưởng cao không ít.

Thế nào? Ngươi phải có hứng thú, ta có thể giới thiệu ngươi nhập đi.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 709 : Chiêu tài phù

“Ha ha, cảm ơn, quá xong tết âm lịch sau ta còn muốn hồi Giang Châu thị.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Đi Giang Châu thị cũng tốt, thành phố lớn cơ hội nhiều. Kỳ thật ta còn là có vẻ bội phục ngươi, dám một mình chạy đến Giang Châu thị đi xông pha, ta lại không được, về sau nha xem ra chỉ có thể tại đây tiểu địa phương lăn lộn.” Vương Chí Nam nói.

“Ha ha, kỳ thật nhân sinh làm sao hỗn đều giống nhau, chỉ cần vui vẻ là tốt rồi. Hơn nữa ta xem ngươi sắc mặt hồng nhuận, ấn đường sáng ngời, hiển nhiên vất vả là vất vả một chút, cuộc sống còn là cử thuận lợi vui vẻ. Bạn gái hẳn là có đi?” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ta dựa vào, ngươi thần côn này bất quá thật đúng là bị ngươi nói chuẩn, lái taxi tuy rằng vất vả một chút, bất quá cuộc sống còn là cử vui vẻ. Đoạn thời gian trước vừa mới giao cái bạn gái, cảm giác cũng không tệ lắm, cho nên muốn cố gắng kiếm tiền, tranh thủ này một hai năm đem lão bà bản cấp kiếm được.” Vương Chí Nam vẻ mặt tươi cười nói.

Gặp lão đồng học cuộc sống quá vui vẻ thỏa mãn, Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng đi theo vui vẻ. Hai người nói nói cười cười, chỉ chốc lát sau liền đem trên xe hành khách đưa đến mục đích

“Còn nhớ rõ chúng ta ban ban hoa lớp trưởng Diệp Hiểu Quyên sao?” Khách nhân xuống xe sau, Vương Chí Nam một bên quay lại xe đầu hướng tín an hương lái đi, một bên hỏi.

“Đương nhiên nhớ rõ, nàng làm sao vậy?” Hạ Vân Kiệt cười hỏi, trong đầu theo bản năng hiện lên quá một nữ

tử tóc dài cao gầy gợi cảm, tuổi trẻ mỹ mạo.

“Lập gia đình.” Vương Chí Nam nói.

“Lập gia đình ? Nhanh như vậy” Hạ Vân Kiệt có chút kinh ngạc nói.

Bọn họ đều là trung chuyên sinh, tốt nghiệp khi bình thường cũng liền hai mươi đến tuổi mà thôi.

“Có phải hay không thực mất mát a? Ban hoa lập gia đình chú rể cũng là người khác.” Vương Chí Nam nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, hỏi.

“Thiết, tiểu tử ngươi nói cái gì đâu ngươi nghĩ rằng ta theo các ngươi giống nhau sao? Vừa thấy đến Diệp Hiểu Quyên liền chảy ròng nước miếng sao?” Hạ Vân Kiệt tức giận trừng mắt nhìn Vương Chí Nam liếc mắt một cái nói.

“Cáp, ta đổ đã quên, tiểu tử ngươi kia thời điểm chỉ đối cái gì chu dịch bát quái cảm thấy hứng thú, cả ngày biến thành cùng một thần côn dường như.” Vương Chí Nam nghe vậy cười vỗ hạ chính mình cái trán.

“Nga, đúng rồi Diệp Hiểu Quyên gả cho ai? Là chúng ta lớp học đồng học sao?” Hạ Vân Kiệt lại trừng mắt nhìn Vương Chí Nam liếc mắt một cái, hỏi.

“Thiết, như thế nào khả năng đầu năm nay nữ hài tử đều sự thật thật sự, chúng ta lớp học này nam sinh có mấy cái có tiền đồ, giống ta, ngươi đừng xem chính là lái taxi, ở trong ban coi như là kiếm tiền không sai một vị. Diệp Hiểu Quyên như vậy xinh đẹp nữ hài tử như thế nào hội coi trọng chúng ta đâu? Nàng nha, gả cho thị trấn một vị kẻ có tiền con trai. Nga, đúng rồi thị trấn thụy viên khách sạn ngươi hẳn là còn có ấn tượng đi? Chính là nhà này khách sạn lão bản con trai.” Vương Chí Nam nói.

Trước kia Hạ Vân Kiệt bọn họ đọc chức nghiệp trường học ngay tại thị trấn, mà thụy viên khách sạn xem như thị trấn sắp xếp được với đại tửu điếm, Hạ Vân Kiệt cũng là là biết, nghe vậy cười nói:“Thật đúng là gả cho cái kẻ có tiền. Không biết hiện tại cuộc sống thế nào?”

“Cụ thể thế nào sang năm tháng giêng gặp mặt ngươi hỏi nàng chẳng phải sẽ biết.” Vương Chí Nam nói xong lại vỗ hạ chính mình cái trán, cười nói:“Thiếu chút nữa đã quên nói cho ngươi, ban hoa lớp trưởng đã muốn phát ra thông tri, sang năm tháng giêng mồng 5 ở thụy viên khách sạn khai đồng học hội, phí dụng nàng ra.”

“Phải không? Kia cảm tình tốt. Lại nói tiếp cũng có đã hơn một năm không cùng các học sinh gặp mặt. Bất quá phí dụng nàng ra không tốt đi? Cần phải mọi người gánh vác.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy một trận cao hứng nói.

“Ta cũng vậy như vậy cho rằng, bất quá ngươi cũng biết Diệp Hiểu Quyên người này lúc trước đọc sách khi liền đặc sĩ diện, nay lại gả cho cái kẻ có tiền, vừa vặn nhà chồng lại là mở khách sạn, nàng kiên trì muốn như vậy, chúng ta cũng không hảo phất của nàng mặt mũi, trừ phi không ở thụy viên khách sạn mở đồng học hội. Khả người ta nhà chồng chính là mở khách sạn, chúng ta lớp mở đồng học hội ngược lại phóng tới nhà khác khách sạn đi, này hiển nhiên lại càng không thích hợp, lại càng không nể tình.” Vương Chí Nam bất đắc dĩ nói.

Hạ Vân Kiệt nghĩ nghĩ quả thật như vậy một hồi sự, đành phải cười lắc lắc đầu.

Khi nói chuyện, xe chạy đến Hạ gia thôn đầu cầu.

Hạ Vân Kiệt nhà ngay tại đầu cầu biên vài bước xa địa phương, cửa nhà xi măng đường cũng không rộng, xe quay đầu cũng không dễ dàng. Vương Chí Nam đem xe

đứng ở đầu cầu bên, nói:“Vân Kiệt, lập tức muốn lễ mừng năm mới, sinh ý có vẻ tốt, ta sẽ không đưa ngươi đi xuống, chúng ta sang năm tháng giêng mồng 5 đồng học hội kiến mặt tái tán gẫu.”

“Kia đi, ta sẽ không chậm trễ nữa ngươi việc buôn bán. Ta biết ta muốn với ngươi tính tiền, ngươi xác định vững chắc đánh ta, như vậy ta đưa ngươi hai trương phù, một là bình an phù, một là chiêu tài phù. Ngươi bắt nó đặt ở trên xe, bảo ngươi xuất nhập bình an, sinh ý thịnh vượng.” Hạ Vân Kiệt theo tùy thân bối đơn vai trong bao lấy ra hai trương “Quỷ họa phù”, đưa cho Vương Chí Nam nói.

“Ta dựa vào, thực chịu không nổi ngươi thần côn này!” Vương Chí Nam một bên tiếp nhận kia hai trương “Quỷ họa phù”, một bên cười mắng.

Bất quá mắng về mắng, không tin về không tin, bất quá dù sao cũng là đồng học hảo tâm cấp phù, Vương Chí Nam cũng là không tốt tùy tay cấp ném, còn là bắt bọn nó cấp bỏ vào phòng điều khiển bên cạnh trữ vật quỹ. Đương nhiên tổng thể mà nói còn là thực tùy ý, nếu không thật muốn để ý trong lời nói sẽ trân mà trọng nơi tìm một chỗ treo đứng lên hoặc là thiếp đứng lên.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không để ý này đó, gặp Vương Chí Nam đem hai trương phù phóng đứng lên, cũng liền cười cười không nói cái gì nữa.

Xuống xe, cầm hành lý, Hạ Vân Kiệt liền lôi kéo va ly hạ đầu cầu hướng gia đi đến, mà Vương Chí Nam tắc rớt cái đầu, sau đó mãnh nhất giẫm chân ga hướng thị trấn phương hướng lái đi.

Chính như Vương Chí Nam nói, lập tức muốn lễ mừng năm mới, sinh ý có vẻ hảo, hắn tự nhiên không muốn ở thôn trang nhỏ lý chậm trễ thời gian.

Loại này ở nông thôn địa phương là rất khó tái đến khách nhân.

Bất quá nói cũng lạ, Vương Chí Nam mãnh nhất giẫm chân ga không lái ra rất xa, liền nhìn đến đường cái biên có một đôi người trẻ tuổi phất tay.

“Xe đi thị trấn!” Người trẻ tuổi lên xe, thực rõ ràng nói.

“Thị trấn xe tải muốn một trăm.” Vương Chí Nam nhìn kia đối người trẻ tuổi liếc mắt một cái, trong lòng châm chước một chút nói.

Kỳ thật Vương Chí Nam này chào giá có điểm cao, bình thường bình thường là bảy mươi tả hữu.

“Đi, ngươi lái ổn một ít.” Người trẻ tuổi gật gật đầu đồng ý nói.

“Ta dựa vào, sẽ không là kia tiểu tử chiêu tài phù có tác dụng đi? Loại địa phương này không chỉ có có thể bắt đến khách, hơn nữa giá còn tốt như vậy nói?” Gặp người trẻ tuổi gật đầu, Vương Chí Nam trong lòng âm thầm nói thầm nói.

Đương nhiên cũng gần chính là nói thầm một chút mà thôi, Vương Chí Nam là tuyệt không tín kia ngoạn ý, huống hồ kia ngoạn ý còn là xuất từ chính mình đồng học, một cái người trẻ tuổi tay.

Bất quá nói đến cũng lạ, từ đem Hạ Vân Kiệt đưa đến Hạ gia thôn sau, Vương Chí Nam sinh ý rõ ràng so với ngày xưa tốt lắm không ít, mệt nhọc một ngày đến buổi tối ngồi xuống đếm tiền khi, Vương Chí Nam kinh hỉ phát hiện thế nhưng so với ngày xưa hơn gần hai trăm nguyên thu vào.

Lái taxi so với không thể làm đại sinh ý, hơn nữa hiện tại lái taxi nhiều người, này ngành sản xuất cạnh tranh kịch liệt, một ngày vất vả xuống dưới, kỳ thật cũng kiếm không bao nhiêu tiền. Giống ở Thượng Dương loại này tiểu địa phương, một tháng khấu điệu nhận thầu phí [phần tiền], tiền xăng, duy tu phí đằng đằng, kỳ thật tịnh kiếm cũng liền hai ngàn nhiều, ba ngàn tả hữu. Có thể nghĩ, một ngày nếu nhiều một hai trăm nguyên thu vào, kia một tháng thu vào đã có thể phiên một phen còn muốn nhiều, kia tuyệt đối là thật sự tình.

“Ta dựa vào, chẳng lẽ thực bắt đầu đi tài vận ?” Vương Chí Nam sổ hoàn tiền, đem tiền hướng lòng bàn tay lắc lắc, vui vẻ lẩm bẩm.

Đương nhiên cái gì tài vận không tài vận, Vương Chí Nam chính là miệng nói nói mà thôi, áp căn sẽ không chân chính suy nghĩ kia trương chiêu tài phù.

Dù sao xe taxi sinh ý vốn cũng là khi hảo khi phá hư, nay lại tiếp cận cuối năm, đột nhiên kiếm nhiều một ít kỳ thật cũng không phải cái gì đáng giá kỳ quái sự tình.

Không nói đến Vương Chí Nam còn không biết hắn sinh ý đột nhiên tốt đứng lên, cố nhiên cùng tiếp cận cuối năm có liên quan, kỳ thật còn có một cái nguyên nhân chủ yếu là Hạ Vân Kiệt cấp kia trương chiêu tài phù bắt đầu nổi lên tác dụng, lại nói Hạ Vân Kiệt kéo va ly hướng gia đi đến, còn chưa tới cửa nhà chợt nghe đến “Meo” Một tiếng, một đạo bóng trắng theo trong phòng nhảy lên đi ra, đảo mắt đi ra Hạ Vân Kiệt bên chân, đúng là Hạ Vân Kiệt cố ý ở lại trong nhà bảo hộ cha mẹ thân hai thiên phú dị bẩm động vật chi nhất, bạch miêu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 710 : Bạn gái vấn đề

Bạch miêu nhất chạy đến Hạ Vân Kiệt bên chân liền lấy lòng dùng đầu cọ hắn quần.

“Tiểu Bạch, ngươi khả dài béo a.” Hạ Vân Kiệt cười xoay người ôm lấy Tiểu Bạch, thân thủ nhẹ nhàng vuốt ve nó kia bóng loáng trắng noãn da lông.

“Meo meo” Tiểu Bạch gặp Hạ Vân Kiệt nói nó béo, lập tức ngẩng đầu hướng hắn gọi hai tiếng, một đôi như ngọc bích mắt mèo chảy ra một tia phản kháng cùng bất mãn.

Tiểu Bạch trời sinh dị cốt, Hạ Vân Kiệt theo tiểu liền đối nó phạt mao tẩy tủy, lại mạnh mẽ dẫn đường nó dựa theo hắn lộ tuyến phun nạp hấp khí, trừ bỏ tu vi xa tốn Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà kia hai phách hạ hậu duệ, cùng với không thể biến hình ở ngoài, nó chỉ số thông minh nhưng thật ra không thấp, cũng nghe hiểu người lời nói.

“Hảo, hảo, ngươi không dài béo, ngươi càng dài càng xinh đẹp.” Hạ Vân Kiệt gặp Tiểu Bạch kia bất mãn đáng yêu bộ dáng, cười lại sờ sờ nó da lông.

“Meo” Lúc này Tiểu Bạch mới vừa lòng, hướng Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng kêu một tiếng, còn vươn đầu lưỡi ôn nhu liếm hạ tay hắn, sau đó híp mắt, quyền thân mình thích ý hưởng thụ Hạ Vân Kiệt vuốt ve.

“Ta nói đâu, Tiểu Bạch hướng đến thực nhu thuận, một bước cũng không chịu rời đi mẹ, như thế nào lại đột nhiên chạy ra, nguyên lai là A Kiệt đã trở lại.” Hạ Vân Kiệt chính vuốt ve Tiểu Bạch, cửa phòng xuất hiện một quen thuộc nữ nhân thân ảnh, đúng là Hạ Vân Kiệt mẫu thân Tưởng Tiếu Quyên, nàng vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt

trên mặt lập tức liền che kín vui vẻ tươi cười, vừa nói một bên kéo qua tay hắn nói:“Hài tử ngốc, này đại mùa đông bên ngoài phong đại, còn không mau vào nhà!”

“Mẹ, trong nhà hết thảy đều tốt?” Hạ Vân Kiệt một bên cười tùy mẫu thân vào phòng, một bên quan tâm hỏi.

“Hảo, hảo, hết thảy đều hảo. Chính là ngươi đứa nhỏ này gần nhất cầm lại nhà tiền lập tức nhiều lắm, ngươi ba mẹ ta cũng không biết nên xài như thế nào.” Mẫu thân cười nói, trong mắt tất cả đều là cưng chiều ánh mắt.

“Ha ha, thật muốn không biết nên xài như thế nào, liền nhiều ra đi du lịch du lịch. Ngươi cũng biết ta cùng sư phụ học một thân bản sự, không phải người thường, ta bên này là không cần các ngươi quan tâm, chỉ cần ngài cùng ba cuộc sống vui vẻ hài lòng là tốt rồi.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Vui vẻ, dưỡng như vậy một con trai có tiền đồ, ngươi ba cùng ta còn có cái gì không vui. Muốn nói thực sự không vui, thì phải là đến bây giờ ngươi còn không có cấp mẹ mang cái bạn gái trở về nhìn một cái. Nga, đúng rồi, ở trong thành công tác cũng có một năm rưỡi hơn, hơn nữa ngươi hiện tại lại chạy đến đại học công tác, cùng mẹ nói thực ra có hay không đàm bằng hữu ?” Tưởng Tiếu Quyên lôi kéo Hạ Vân Kiệt tay vẻ mặt chờ mong hỏi.

“Khụ khụ!” Hạ Vân Kiệt bị mẫu thân hỏi lập tức chột dạ được yêu thích đều đỏ.

“Ngươi đứa nhỏ này, khụ cái gì khụ, cùng mẹ có cái gì khó mà nói.” Hiểu con không ai bằng mẹ, Tưởng Tiếu Quyên gặp con trai chột dạ mặt đỏ liền lập tức ý thức được phỏng chừng là có, hai mắt không khỏi sáng đứng lên.

Bất quá mặc Tưởng Tiếu Quyên sức tưởng tượng tái lợi hại, cũng liêu không đến nhà mình con trai không chỉ có đã muốn nói chuyện bằng hữu, nhưng lại nói chuyện vài cái, thậm chí ngay cả nữ thủ phú đều là nữ nhân của hắn.

“Mẹ, ba đâu? Như thế nào không thấy được hắn.” Hạ Vân Kiệt không dám tiếp mẫu thân lời nói, ngược lại hỏi hắn ba Hạ Minh Bằng.

“Đừng nói sang chuyện khác” Tưởng Tiếu Quyên nâng tay gõ Hạ Vân Kiệt đầu một chút, bất mãn nói.

“Mẹ, ta năm nay mới hai mươi mốt tuổi, đều còn chưa tới pháp định kết hôn tuổi đâu, ngươi gấp cái gì cấp nha.” Hạ Vân Kiệt sờ sờ đầu cười khổ nói.

“Ta không vội là ngươi ba cấp nha, ngươi Hạ gia bốn đời đơn truyền, ngươi nếu không sớm điểm cho ngươi ba một tôn tử đi ra, hắn vội!” Tưởng Tiếu Quyên xem thường nói.

“Ai nói ta nóng nảy? Hiện tại đều cái gì niên đại, còn cái gì bốn đời đơn truyền, rõ ràng là ngươi chính mình tưởng sớm điểm ôm tôn tử thôi.” Tưởng Tiếu Quyên lời nói còn chưa nói xong, cửa phòng vang lên một trung khí mười phần to thanh âm, một cái bộ dạng cao lớn khỏe mạnh, khuôn mặt ngăm đen nam tử đi đến, đúng là Hạ Vân Kiệt phụ thân Hạ Minh Bằng. Hắn bên người còn đi theo một hoàng cẩu.

Kia hoàng cẩu động vừa thấy tựa như nông thôn thổ cẩu, nhưng nếu cẩn thận quan sát hội phát hiện da lông hắn đặc biệt có sáng bóng, hơn nữa nó đầu lưỡi cũng không giống này khác cẩu giống nhau luôn bắt tại bên miệng, càng không ngừng hồng hộc.

Kia hoàng cẩu đúng là Hạ gia hai thiên phú dị bẩm động vật chi nhất…… Tiểu Hoàng.

Tiểu Hoàng tiến ốc vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt liền lập tức vây quanh hắn bên người càng không ngừng phe phẩy cái đuôi, thẳng đến Hạ Vân Kiệt thân thủ sờ soạng hạ nó đầu, nó mới ngoan ngoãn ghé vào một bên, lẳng lặng nhìn Hạ Vân Kiệt một nhà ba người.

“Thiếu cho ta mạnh miệng, chẳng lẽ ngươi sẽ không tưởng sao?” Tưởng Tiếu Quyên bất mãn trừng mắt nói.

“Hắc hắc, tưởng là có điểm tưởng. Bất quá ngươi cũng phải nhìn xem nhà chúng ta A Kiệt mấy tuổi a!” Hạ Minh Bằng tuy rằng bộ dạng cao lớn khỏe mạnh, nhưng hiển nhiên còn là có điểm sợ vợ, Tưởng Tiếu Quyên đem trừng mắt, hắn lập tức liền vòng vo khẩu khí.

“Ta lại cũng không nói gì làm cho A Kiệt lập tức kết hôn, ta chỉ là làm cho hắn trước tìm cái bạn gái.” Tưởng Tiếu Quyên nói.

“Này ngươi có thể yên tâm, chỉ bằng chúng ta con trai năng lực, muốn tìm cái bạn gái còn không dễ dàng.” Hạ Minh Bằng nói.

“Tốt lắm, tốt lắm, chúng ta không nói chuyện này đề tài được không? Sang năm, tối trễ sang năm ta nhất định đem bạn gái mang cho các ngươi xem qua.” Hạ Vân Kiệt gặp cha mẹ thân vì chính mình sự tình tranh luận, dở khóc dở cười ngắt lời nói.

“Đây chính là ngươi nói, đến lúc đó nếu không cho ta mang cái xinh đẹp bạn gái trở về, xem ta làm cho không cho ngươi tiến cửa nhà!” Tưởng Tiếu Quyên nghe vậy trên mặt thế này mới một lần nữa lộ ra tươi cười.

“Nhất định, nhất định.” Hạ Vân Kiệt liên tục gật đầu nói,

trong lòng lại ở âm thầm kêu khổ, không biết đến lúc đó đem một đám bạn gái mang về đến, mẹ nó đến tột cùng là hội khen hắn đâu còn là hội đánh hắn.

Bất quá xấu tức phụ chung quy muốn gặp cha mẹ chồng, nhân sinh trăm năm nhoáng lên một cái mà qua, nếu cha mẹ giống Phùng Văn Bác giống nhau bỏ lỡ tốt nhất tu luyện thời gian, không thể dẫn bọn hắn đi lên trường sinh chi đạo, thân là con trai, Hạ Vân Kiệt tổng tưởng ở bọn họ sinh thời làm cho bọn họ quá vui vẻ, nên có con dâu con cháu chi phúc cũng phải để bọn họ có được, cũng là không nghĩ vẫn gạt bọn họ.

Chính là nay, Hạ Vân Kiệt cảm thấy mặc kệ là chính mình, cha mẹ, còn là Chung Dương Dĩnh đám người phỏng chừng đều còn không có chuẩn bị tâm lý thật tốt, cho nên Hạ Vân Kiệt còn là quyết định tạm thời hoãn vừa chậm.

“Đây mới là của ta ngoan con trai!” Tưởng Tiếu Quyên vừa lòng sờ soạng hạ Hạ Vân Kiệt đầu, sau đó cười nói:“Các ngươi gia hai trước tâm sự, ta cho các ngươi chỉnh vài cái nhắm rượu đồ ăn, hôm nay con trai trở về, cao hứng cao hứng.”

“Lần trước ngươi nói đi Giang Châu đại học dạy học, tuy rằng ta biết ngươi bản sự lợi hại, chung phi vật trong ao, ta và ngươi mẹ cũng dính của ngươi quang, nay thân nhẹ như yến, thân thể cường tráng, chỉ sợ mười đến tuổi trẻ tiểu tử đều gần không được ngươi ba thân. Nhưng mộc tú cho lâm, phong tất tồi chi, sư phụ ngươi trước khi đi cũng là công đạo quá ngươi muốn tận lực giống người thường giống nhau cuộc sống, không cần rất lộ mũi nhọn, ngươi hiện tại tuổi còn trẻ phải đi đại học dạy học, có phải hay không không thích hợp?” Phụ thân cùng mẫu thân quan tâm sự tình chung quy là bất đồng, chờ thê tử đi nấu đồ ăn nấu cơm sau, hắn lôi kéo Hạ Vân Kiệt ngồi vào trên sô pha, thần sắc nghiêm túc

hỏi.

“Ba, sư phụ dạy bảo ta vẫn nhớ kỹ trong lòng. Kỳ thật dạy học cũng là của ta lịch lãm chi nhất…… Hơn nữa là phi thường có ý nghĩa lịch lãm……” Hạ Vân Kiệt đem hắn trong truyền bá y, tế thế cứu nhân ý tưởng cùng phụ thân nói một phen, sau đó lại nói:“Về phần cái gì mộc tú cho lâm, phong tất tồi chi, ba, ngươi tẫn khả yên tâm, này một năm rưỡi nhiều đến, ta vẫn đều tận lực điệu thấp, hơn nữa ta tu vi sớm phi ngày đó có thể sánh bằng, đã không thuộc nhân gian lực lượng có thể đối phó được.”

“Ý tứ của ngươi liền ngay cả quân đội đều không đối phó được ngươi?” Hạ Minh Bằng nghe vậy khiếp sợ nhìn con trai hỏi.

“Đoạn thời gian trước phát sinh điếu ngư đảo sự kiện ngươi biết không?” Hạ Vân Kiệt nghĩ nghĩ hỏi ngược lại.

“Đương nhiên biết, chuyện này nhưng là……” Hạ Minh Bằng vừa nghe cảm xúc lập tức kích động lên, chính là nói đến một nửa khi, hắn đột nhiên kinh ngạc vạn phần chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói:“Chuyện này sẽ không là……”

“Là ta.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu.

Hạ Minh Bằng đương trường liền ngây dại, kia sự kiện đến bây giờ còn là một cái mê, có người nói là Long vương gia hiển linh, cũng có người nói là người ngoài hành tinh cho, dù sao các loại phiên bản đều có, nhưng Hạ Minh Bằng không nghĩ tới người khởi xướng thế nhưng chính là chính mình con trai.

Bất quá càng làm cho Hạ Minh Bằng khiếp sợ còn là con trai mặt sau nói ra lời nói.

“Kỳ thật, lấy ta hiện tại năng lực cho dù trực tiếp tiêu diệt

điệu một quốc gia cũng không là cái gì việc khó. Bất quá kia chung quy là có bội thiên đạo, cũng không phải của ta tính tình làm được đi ra sự tình.”

“Ta hiểu được, về sau chuyện của ngươi chính ngươi làm chủ là có thể, ba sẽ không tiếp qua hỏi.” Hồi lâu, Hạ Minh Bằng thật sâu nhìn con trai liếc mắt một cái, trầm giọng nói

“Còn có, ta hiện tại kỳ thật có được rất nhiều tài phú……” Hạ Vân Kiệt trầm mặc trong chốc lát, lại mở miệng nói.

“Ha ha, ta biết ý tứ của ngươi, bất quá ta và ngươi mẹ thói quen trong thôn cuộc sống, áo cơm không lo, cuộc sống cũng phi thường thoải mái thích ý, hơn nữa theo tuổi tăng lớn liền lại càng không tưởng hoạt động. Nhiều lắm về sau với ngươi mẹ hàng năm rút ra điểm thời giờ đi một chút, trống trải trống trải nhãn giới, dù sao con ta có bản lĩnh, không lo không có tiền tiêu!” Hạ Minh Bằng không đợi Hạ Vân Kiệt đem nói cho hết lời liền xua tay đánh gãy hắn.

Kỳ thật Hạ Vân Kiệt rất lớn một bộ phận tính cách đều là di truyền tự cha mẹ, cho nên chẳng sợ hiện tại hắn giá trị con người kỳ thật cũng không biết bao nhiêu, thân phận không biết cao siêu bao nhiêu, nhưng hắn lại chưa bao giờ hướng tới thượng tầng xã hội kia kiêu căng xa hoa lãng phí cuộc sống, ngược lại càng nguyện ý tránh ở đại học lẳng lặng dạy học dục nhân, hưởng thụ mạnh mẽ phồn hoa đô thị trung khó được một mảnh yên tĩnh. Cho nên đối với cho phụ thân trả lời, Hạ Vân Kiệt một chút cũng chưa cảm thấy kỳ quái, nghe vậy cười cười nói:“Kia tùy các ngươi.”

Này qua tuổi thật sự thư thái cũng thực ấm áp, mỗi ngày Hạ Vân Kiệt trên cơ bản đều bồi ở cha mẹ tự mình biên, trong lúc cũng đi sư phụ mộ phần bái tế một phen.

Đảo mắt liền đến tháng giêng mồng 5, khai đồng học hội thời gian.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 711 : Một đóa hoa tươi cắm ở trên bãi phân trâu

Thượng Dương huyện ở Giang Châu thị là thuộc loại trung đẳng phát đạt thiên thượng một ít huyện, ở toàn bộ Giang Châu thị giữ lấy kinh tế trọng so với Thương Bắc huyện mạnh hơn thượng không ít. Thị trấn Côn Linh trấn y sơn bàng thủy là cái phong cảnh coi như không sai địa phương.

Hạ Vân Kiệt trước ngồi thành hương giao thông công cộng tới thị trấn Côn Linh trấn, sau đó dọc theo quen thuộc phố lớn ngõ nhỏ một đường hướng Thượng Dương huyện chức nghiệp trung đẳng chuyên nghiệp trường học đi đến.

Thượng Dương huyện chức nghiệp trung đẳng chuyên nghiệp trường học vào chỗ cho Côn Linh trấn công viên chân núi, chiếm hơn trăm mẫu, ở giáo học sinh có gần hai ngàn danh, khắp nơi toàn bộ Giang Nam tỉnh chức nghiệp trung chuyên loại trong trường học coi như là có chút danh tiếng.

Đương nhiên trung chuyên dù sao cũng là trung chuyên, hơn nữa lại tọa lạc tại một cái thị trấn, cùng Giang Châu đại học các cao đẳng viện giáo còn là xa không thể so sánh với.

Thượng Dương huyện chức nghiệp trung đẳng chuyên nghiệp trường học cách thụy viên khách sạn cũng không xa, lớp trưởng Diệp Hiểu Quyên thông tri lớp học đồng học trước tiên ở trường học tập hợp, ở quen thuộc vườn trường chụp mấy tấm ảnh, tâm sự thiên, đang tìm kiếm năm đó cùng trường khi trí nhớ, sau đó đẳng cấp không nhiều lắm cơm chiều thời điểm lại đi thụy viên khách sạn liên hoan.

Thị trấn cũng không lớn, không vội không hoãn trung, Hạ Vân Kiệt xa xa thấy được ở thành trấn trung cao bất quá trăm đến mét tiểu sơn khâu, kia tiểu sơn khâu chính là Côn Linh trấn công viên sơn. Sơn mặc dù không cao, nhưng cho dù là mùa đông cũng là xanh um tươi tốt, có thềm đá theo chân núi uốn lượn đến đỉnh núi.

Dọc theo chân núi tha một đoạn đường, Hạ Vân Kiệt liền thấy được chân núi một mảnh bằng phẳng thổ địa, một tòa tòa hiện đại hoá dạy học lâu đột ngột từ mặt đất mọc lên.

Tuy nói trước mắt này sở chức nghiệp trung đẳng chuyên nghiệp trường học, bất luận là quy mô, quy hoạch, còn có phát ra cái loại này nội tình hơi thở đều xa xa kém cỏi cùng Giang Châu đại học, nhưng nơi này dù sao ghi lại Hạ Vân Kiệt ba năm thanh xuân trí nhớ, cho nên gặp trường học ngay tại trước mắt, dù là Hạ Vân Kiệt nay sớm xưa đâu bằng nay, nhưng còn là nhịn không được tình cảm dâng, cước bộ cũng không biết bất giác trung nhanh hơn tốc độ.

Còn chưa tới trường học, Hạ Vân Kiệt liền thấy được một đám tuổi trẻ nam nữ đứng ở vườn trường cửa, đang ở có nói có cười, lái taxi Vương Chí Nam đã ở.

“Cáp, Hạ thần côn đến đây!” Đang nói, Vương Chí Nam thấy được Hạ Vân Kiệt, chỉ vào hắn cười nói.

“Quả thật là Hạ thần côn đến đây!” Mọi người theo Vương Chí Nam tay nhìn lại, đều một bên cười một bên hướng Hạ Vân Kiệt phất tay.

Nhìn đến một trương trương trong trí nhớ quen thuộc khuôn mặt, Hạ Vân Kiệt vội vàng đi mau vài bước, đến trước mặt khi, hướng ở mọi người chính giữa, mặc một kiện màu trắng điêu mao da thảo, lưu trữ một đầu đại cuộn sóng, có vẻ phá lệ thành thục mốt trẻ tuổi nữ tử

nghiêm trang kính cái lễ nói:“Lớp trưởng đại nhân, Hạ Vân Kiệt lại báo đến!”

“Khanh khách, ngươi này Hạ Vân Kiệt, đã hơn một năm không thấy biến hóa thật đúng là lớn nha. Ta nhớ rõ trước kia ngươi trừ bỏ hội giả thần giả quỷ, giống như rất khó nhìn thấy đến ngươi nói đùa nga!” Thành thục mốt nữ tử cũng chính là lớp trưởng Diệp Hiểu Quyên tiếu mâu hoành Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nói xong còn thuận tay nhẹ nhàng đánh hạ Hạ Vân Kiệt đầu vai.

Tuy rằng chính là thực tùy ý nhẹ nhàng đánh một chút, nhưng Hạ Vân Kiệt trên mặt biểu tình còn là hơi hơi run một chút.

Y hi còn nhớ rõ vừa mới tiến giáo môn khi người người đều còn là ngây ngô thiếu nam thiếu nữ, nữ sinh cùng nam sinh hơi chút đi được gần một ít, nói nhiều lắm một ít, các học sinh đều đã vụng trộm hoài nghi có “Gian tình”, càng đừng nói trước mặt nhiều người như vậy mặt lại là xem thường lại là nhẹ nhàng chủy đánh.

Chính là không nghĩ tới đã hơn một năm không thấy, lại lần nữa muốn gặp, từng vẻ mặt ngây ngô tính trẻ con các học sinh trên mặt đã muốn hơn vài phần thành thục cùng tang thương.

Trong lòng âm thầm cảm khái ngày xưa đồng học biến hóa, trên mặt Hạ Vân Kiệt cũng rất mau khôi phục bình thường, cười nói:“Ngươi cũng biến hóa rất lớn a, trở nên nhiều hấp dẫn tao nhã, quả thực chính là một hào môn phu nhân, nếu ở trên đường gặp được ta khẳng định không dám nhận thức.”

Chính là nói ra sau, Hạ Vân Kiệt trong lòng không khỏi lại một phen cảm khái, các học sinh biến hóa lớn, chính mình làm sao thường không phải đâu? Những lời này đổi thành trước kia chính mình là tuyệt đối nói không

nên lời, nhưng nay lại thuận miệng liền nói đi ra.

“Khanh khách, miệng cũng trở nên ngọt rất nhiều, quả nhiên ở thành phố lớn hỗn chính là không giống với!” Nữ nhân nào có không thích nam nhân khen, Diệp Hiểu Quyên gặp Hạ Vân Kiệt khen nàng, tiếu mâu lại hoành hắn liếc mắt một cái, khanh khách vui vẻ nở nụ cười.

“Triệu Nhạc, Thiên Thiên…… Đã lâu không thấy.” Hạ Vân Kiệt không có tiếp tục tiếp theo Diệp Hiểu Quyên trong lời nói nói, mà là đem ánh mắt chuyển hướng này khác đồng học, theo chân bọn họ nhất nhất đánh tiếp đón.

Một năm rưỡi thời gian nói dài cũng không dài lắm, bảo ngắn cũng không ngắn lắm, nếu đổi thành tốt nghiệp đại học sinh, có chút khả năng đã muốn hỗn ra một chút trò. Bất quá theo các học sinh ăn mặc đi lên xem, tuyệt đại bộ phận hỗn đến độ thực bình thường.

Này cũng đang thường, dù sao chính là trung chuyên tốt nghiệp, hơn nữa cũng không có gì gia đình bối cảnh.

Mọi người trung hỗn tốt nhất hiển nhiên là Diệp Hiểu Quyên, mặc kệ là ăn mặc, còn là ngôn hành cử chỉ giữa dòng lộ ra đến tự tin, đều làm cho người ta một loại hạc trong bầy gà cảm giác.

Đứng ở vườn trường cửa nói chuyện phiếm một trận, lục tục lại có đồng học đến trường học.

Gặp người tới không sai biệt lắm, có đồng học cấp thủ vệ bảo vệ cửa đệ bao thuốc lá, chào hỏi, mọi người liền tốp năm tốp ba có nói có cười vào giáo môn.

“Hạ thần côn, ngươi hiện tại ở Giang Châu thị làm gì công tác?” Vào giáo môn, ở quen thuộc vườn trường lý cuống, trò chuyện trò chuyện Diệp Hiểu Quyên đột nhiên

hỏi.

Diệp Hiểu Quyên như vậy vừa hỏi, không ít đồng học liền đem ánh mắt đầu hướng về phía Hạ Vân Kiệt, trong mắt toát ra một tia tò mò sắc.

Dù sao chính là trung văn chuyên đề bằng, hơn nữa theo đại học khoách chiêu, liền ngay cả sinh viên tốt nghiệp sau tìm công tác đều thành một cái đại nan đề, Vương Chí Nam đám người tìm công tác liền càng khó. Cho nên Hạ Vân Kiệt liền đọc thương vụ trợ lý chuyên nghiệp này lớp học sinh tổng cộng có hai mươi chín người, tốt nghiệp sau tuyệt đại bộ phận mọi người lưu tại quen thuộc lão gia vụ công, chỉ có số ít vài người đi ra gia môn, Hạ Vân Kiệt đó là trong đó một cái, cho nên các học sinh còn là rất ngạc nhiên hắn hiện tại ở Giang Châu thị công tác tình huống.

“Ân, ta hiện tại ở đại học dạy học.” Hạ Vân Kiệt do dự hạ, cuối cùng còn là ăn ngay nói thật nói.

Dù sao mọi người đều là đồng học, hơn nữa chức nghiệp là đặt tại bên ngoài, sớm hay muộn cũng sẽ cho sáng tỏ, cũng là không tất yếu cố ý lén gạt đi.

“Ta dựa vào! Đại học dạy học? Vân Kiệt ngươi so với đọc sách thời điểm càng ****** hội giả thần giả quỷ !” Gặp Hạ Vân Kiệt một trung chuyên sinh nói ra ở đại học dạy học công tác, lập tức có nam sinh nhịn không được nổ lên lời thô tục, mà Diệp Hiểu Quyên các nữ sinh tắc người người cười khanh khách lên, một hồi lâu nhi mới hung hăng liếc trắng mắt, nói:“Còn tưởng rằng Vân Kiệt ngươi là cái người thành thật, nguyên lai cũng cùng này khác nam nhân giống nhau! Nói chuyện ngay cả cái phổ đều không có.”

Hiển nhiên Hạ Vân Kiệt lời nói không một đồng học tin tưởng, cũng là một trung chuyên sinh đi đại học dạy học,

này không vô nghĩa sao?

Hạ Vân Kiệt gặp các học sinh người người vẻ mặt khoa trương biểu tình, cũng ý thức được có đôi khi cho dù ngươi tưởng giảng lời nói thật, cũng không thấy còn có người hội tin tưởng, đành phải cười cười. Mà các học sinh miệng mắng về mắng, khinh bỉ về khinh bỉ, nhưng cuối cùng cũng không có tái tiếp tục truy vấn đi xuống.

Bọn họ trong lòng đều vào trước là chủ cho rằng Hạ Vân Kiệt khẳng định ở Giang Châu thị hỗn không tốt, không nghĩ đề chuyện này, cho nên mới như vậy không đáng tin cậy khoe khoang.

Mùa đông mặt trời lặn tới sớm. Thái dương phiến diện tây, thiên lập tức liền lạnh xuống dưới.

Một đám tuổi trẻ nam nữ ở vườn trường lý đi dạo vài vòng, vỗ chút ảnh chụp, gặp thái dương thiên hướng, đã muốn mất đi ấm áp, liền quyết định đi khách sạn.

Thụy viên khách sạn cách chức nghiệp trường học cũng không xa, đi bộ cũng liền năm sáu phút thời gian. Bất quá Diệp Hiểu Quyên cũng là lái xe đến.

Nàng lái là một chiếc màu đỏ giáp xác trùng, rất là phong cách tây tiếp đón ba nữ đồng học lên xe, sau đó hướng mọi người huy phất tay, nói ở khách sạn chờ bọn hắn, sau đó liền tiêu sái nhanh như chớp khai đi rồi.

Nhìn màu đỏ giáp xác trùng tuyệt trần mà đi, Hạ Vân Kiệt phát hiện rất nhiều nữ sinh trong mắt đều toát ra hâm mộ ánh mắt, mà nam sinh tắc đều nếu có chút sở thất.

“Mẹ nó, có tiền chính là ****** thích! Nếu lão tử cũng có tiền, lão tử liền mua một chiếc bảo mã, sau đó lái xe BMW đi mua đồ ăn!” Triệu Nhạc nhìn màu đỏ giáp xác

trùng biến mất ở ngã tư đường thượng, lấy tay đẩy tóc, mắng liệt liệt nói.

Năm đó, Triệu Nhạc là Diệp Hiểu Quyên trung thực người theo đuổi chi nhất, bất quá Diệp Hiểu Quyên lại không thấy thượng hắn.

“Thiết, ngươi ****** cũng đừng nằm mơ. Xe BMW? Ngươi không thấy được người ta Hạ thần côn đều đã muốn là đại học lão sư, còn ngồi xe công sao?” Vương Chí Nam đối với Triệu Nhạc trước ngực cho một quyền, cười mắng.

Vương Chí Nam như vậy vừa nói, các học sinh liền đều nở nụ cười.

Hạ Vân Kiệt gặp mọi người đều cười hắn, biết mọi người đều là khổ trung mua vui, đều là ôm tám mươi bước cười một trăm bước tâm tính, đồ cái mình cười nhạo nhạc a, tất nhiên là sẽ không để ý, ngược lại nghiêm trang nói:“Chí Nam, kỳ thật ta là có một chiếc xe BMW, chính là không lái về nhà.”

“Ha ha!”

“Khanh khách!”

Hạ Vân Kiệt vừa dứt lời, nam sinh các nữ sinh đều cười thành một đoàn, thậm chí có vị nữ nhân nhịn không được đánh Hạ Vân Kiệt một chút nói:“Vân Kiệt, kỳ thật ngươi bộ dạng còn là cử thanh tú suất khí, chính là trước kia rất chất phác một ít, nếu giống như bây giờ, nói không chừng……”

“Tú Vân, kỳ thật hiện tại cũng không muộn.” Lập tức còn có người ồn ào nói.

“Hì hì, bất quá người ta hiện tại đã muốn danh hoa có

chủ.” Được xưng là Tú Vân nữ sinh cười nói.

“Kia có cái gì quan hệ, trực tiếp đạp chính là. Người ta Hạ Vân Kiệt hiện tại nhưng là đại học lão sư, lái nhưng là xe BMW, so với Hiểu Quyên nhà Hàn Húc còn muốn ngưu nga.” Có nữ sinh lập tức nói.

“Chính là, chính là! Đạp!” Nữ sinh lời nói vừa hạ, một đám người lập tức đi theo ồn ào.

Nói nói cười cười trung, bất tri bất giác trung mọi người tới đến thụy viên khách sạn.

Thụy viên khách sạn có tám tầng, nhất, nhị tầng là nhà ăn, ba tầng cùng đã ngoài là dừng chân, trang hoàng thật là khí phái xa hoa, là Thượng Dương huyện bài danh hàng đầu sa hoa khách sạn.

Hạ Vân Kiệt đám người đến thụy viên khách sạn khi, Diệp Hiểu Quyên chờ ngồi xe đi trước bốn nữ sinh đã muốn ở đại đường chờ bọn hắn, cùng các nàng đứng chung một chỗ còn có một vị dài một viên bính mặt, ải cái mũi, béo lùn tuổi trẻ nam tử.

Lại cứ chính là như vậy một cái bộ dạng có thể nói có chút xấu nam tử, lúc này cánh tay hắn đang bị cao gầy gợi cảm ban hoa Diệp Hiểu Quyên gắt gao kéo, làm cho người ta không khỏi nhớ tới một câu: Một đóa hoa tươi cắm ở trên bãi phân trâu.

“Kia chính là Diệp Hiểu Quyên lão công Hàn Húc, thụy viên khách sạn lão bản con trai.” Vương Chí Nam bám vào Hạ Vân Kiệt bên tai thấp giọng nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 712 : Vừa vào hào môn thâm như biển

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt cũng không thích trông mặt mà bắt hình dong, nhưng nghe Vương Chí Nam nhỏ giọng giới thiệu, nhìn Diệp Hiểu Quyên cùng béo lùn Hàn Húc đứng chung một chỗ, trong lòng còn là nhịn không được một trận cảm khái.

Bất quá mỗi người có mỗi người lựa chọn quyền lực, mỗi người có mỗi người theo đuổi. Có chút người theo đuổi thuần khiết tình yêu, có chút nhân theo đuổi danh lợi, có chút người theo đuổi tiền tài…… Mà làm người ngoài cuộc, có lẽ đối với hắn còn có này khác nam sinh mà nói, trong lòng hoặc nhiều hoặc ít đều vì Diệp Hiểu Quyên cảm thấy không đáng giá, nhưng Hạ Vân Kiệt cũng không thể nói Diệp Hiểu Quyên lựa chọn là không đúng, ít nhất theo Diệp Hiểu Quyên trên mặt tràn đầy hạnh phúc cùng kiêu ngạo có thể nhìn đến đi ra, này hiển nhiên chính là nàng chỗ hồ sở theo đuổi hôn nhân cùng nhân sinh. Hơn nữa theo này khác nữ sinh trong mắt toát ra đến hâm mộ sắc, Hạ Vân Kiệt cũng không khó phán đoán, kỳ thật Diệp Hiểu Quyên lựa chọn cũng là tuyệt đại đa số nữ nhân lựa chọn.

Tương đối cho lãng mạn tình yêu, anh tuấn nam nhân, nữ nhân càng nguyện ý lựa chọn an ổn mà giàu có cuộc sống. Dù sao tình yêu cùng anh tuấn khuôn mặt không thể làm cơm ăn, mà hôn nhân cũng là cả đời sự tình. Theo điểm này xem, nữ nhân là sự thật, đổi một câu nói kỳ thật cũng là lý trí.

Đương nhiên đây là nhân giả kiến nhân trí giả kiến trí, cũng là cá nhân lựa chọn, cho nên Hạ Vân Kiệt trong lòng chỉ có cảm khái mà không có tư dưới bình luận thậm chí nói khinh bỉ Diệp Hiểu Quyên.

Mặc kệ Diệp Hiểu Quyên lựa chọn như thế nào, mặc kệ nàng là giàu có còn là bần cùng, chỉ cần nàng còn tại hồ kia phân đồng học tình nghị, thì phải là đồng học.

Đồng học phía trước cảm tình kỳ thật cứ như vậy thuần túy!

“Các ngươi tới rồi, ta giới thiệu một chút, vị này là của ta lão công Hàn Húc, các ngươi trung rất lớn một bộ phận người khả năng cũng không nhận thức.” Gặp Hạ Vân Kiệt đám người đuổi tới, Diệp Hiểu Quyên kéo Hàn Húc đón đi lên, cười khanh khách giới thiệu nói.

“Hoan nghênh các vị hiểu quyên đồng học quang lâm thụy viên khách sạn, đêm nay nhất định phải ăn được uống hảo.” Hàn Húc nhân tuy rằng bộ dạng xấu điểm, nhưng còn là cử có thân sĩ phong độ, Diệp Hiểu Quyên giới thiệu khi, hắn trước chủ động mặt mang tươi cười hướng mọi người bế ôm quyền, sau đó nhất nhất cùng Vương Chí Nam chờ bắt tay.

“Vị này là Hạ Vân Kiệt, hiện tại ở Giang Châu thị công tác.” Rất nhanh Diệp Hiểu Quyên giới thiệu đến Hạ Vân Kiệt.

“Ha ha, kia nhưng là người trong thành, không biết hạ lão đệ hiện tại làm thế nào một nghề?” Hàn Húc mập mạp tay cầm Hạ Vân Kiệt tay, cười ha ha hỏi.

Hàn Húc người tuy rằng bộ dạng khó coi một chút, tuy rằng lời nói lơ đãng gian hội toát ra một tia kẻ có tiền cảm giác về sự ưu việt, nhưng theo hắn nại tính tình cùng các học sinh chào hỏi thái độ, không khó nhìn ra đến hắn còn là thực để ý Diệp Hiểu Quyên, cho nên Hạ Vân Kiệt đối hắn ấn tượng coi như không sai, nhiệt tình theo hắn nắm tay, cười trả lời:“Ở đại học dạy học.”

“Xì!” Diệp Hiểu Quyên dẫn đầu nở nụ cười ra tiếng, này

khác đồng học cũng đều đi theo nở nụ cười, Hàn Húc hiển nhiên không dự đoán được sẽ là này đáp án, nghe vậy sửng sốt sửng sốt, sau đó đi theo cười nói:“Hảo công tác! Hảo công tác!”

Hàn Húc như vậy vừa nói, các học sinh cười đến lợi hại hơn, trong lúc nhất thời đại đường đều phiêu đãng tiếng cười.

“Ầm ầm, Hàn Húc đây đều là bằng hữu của ngươi sao?” Các học sinh chính cười đùa là lúc, một đạo không vui thanh âm ở cửa vang lên.

Nghe thế nói thanh âm, đại đường lập tức im lặng xuống dưới, các học sinh ào ào quay đầu cửa trước nhìn lại.

Chỉ thấy không biết khi nào thì, cửa đến đây một đám người. Đứng ở mọi người trung gian là một vị nữ tử mặc da thảo, đội trân châu vòng cổ, một bộ quý phụ nhân ăn mặc, tuổi hẳn là ở năm mươi tuổi đã ngoài. Nói chuyện cũng đang là vị này nữ tử.

Vừa thấy đến vị này nữ tử, vốn là vẻ mặt hồng nhuận Diệp Hiểu Quyên sắc mặt rõ ràng trắng một tia xuống dưới, trong mắt có một tia ý sợ hãi chợt lóe mà qua, mà Hàn Húc tắc đã muốn lôi kéo Diệp Hiểu Quyên nghênh đón, cười nói:“Mẹ, ca, tẩu tử, các ngươi cũng tới rồi.”

“Sao lại thế này Hàn Húc, ngươi không biết hiện tại là tháng giêng sao? Là khách sạn sinh ý tốt nhất thời điểm, các ngươi như vậy loạn……” Bị Hàn Húc xưng là ca ca nam tử nhưng thật ra bộ dạng có chút cao lớn anh tuấn, thấy thế nhíu nhíu mày, trầm giọng nói.

“Mẹ, ca, thực xin lỗi, này đó đều là của ta đồng học, chúng ta hôm nay mở đồng học hội, trong lúc nhất thời kích động vui vẻ, cho nên……” Diệp Hiểu Quyên tiến lên cúi đầu xin lỗi nói.

Giờ khắc này, nàng hoàn toàn không có phía trước tự tin cùng kiêu ngạo!

“Đồng học hội? Một đám trung chuyên sinh vừa tốt nghiệp một hai năm có cái gì đồng học hội phải mở ? Nhưng lại chọn lúc này mở!” Gặp Diệp Hiểu Quyên cúi đầu xin lỗi, bị Hàn Húc xưng là tẩu tử nữ tử vẻ mặt khinh bỉ nói.

“Tẩu tử, ngươi……” Diệp Hiểu Quyên gặp tẩu tử nói như vậy, mặt bá liền trắng, trong mắt toát ra khuất nhục ánh mắt.

“Được rồi, mở đồng học hội liền khai đồng học hội, các ngươi chú ý điểm.” Diệp Hiểu Quyên bà bà hiển nhiên thực không thích cũng thực khinh thường Diệp Hiểu Quyên này thấp văn bằng, xuất thân lại bình thường con dâu, gặp con trai cả tức phụ trắng trợn làm thấp đi châm chọc tiểu nhi tức phụ, không chỉ có không có thay Diệp Hiểu Quyên nói chuyện, ngược lại trực tiếp ngắt lời nói.

“Ngươi cũng cho ta chú ý điểm, đừng sự tình gì đều từ nàng!” Diệp Hiểu Quyên bà bà nói Diệp Hiểu Quyên một câu sau, lại trừng mắt nhìn con trai liếc mắt một cái, nói hắn một câu, sau đó xem cũng không thấy Hạ Vân Kiệt đám người liền lập tức hướng trên lầu ghế lô đi đến.

“Hừ, chỉ biết phá sản!” Diệp Hiểu Quyên tẩu tử gặp bà bà đứng ở nàng bên này, không khỏi càng phát ra đắc ý kiêu ngạo đứng lên, trải qua Diệp Hiểu Quyên bên người khi còn cố ý nói một câu.

Diệp Hiểu Quyên đương trường còn có điểm kiềm chế không được, bất quá lại bị Hàn Húc cấp ngăn lại ở.

“Tính, ngươi cũng không phải không biết tẩu tử tính tình cùng đến đây, liền ngay cả ta mẹ cũng phải nhường

nàng một ít.” Hàn Húc cười khổ nói.

Hàn Húc như vậy vừa nói, Diệp Hiểu Quyên sẽ không tái lên tiếng, một hồi lâu nhi trên mặt mới một lần nữa lộ ra tươi cười, hướng Hạ Vân Kiệt đám người cười cười nói:“Đi ghế lô đi, Hàn Húc đều đã muốn cho chúng ta an bài tốt lắm.”

Vương Chí Nam bọn người nhìn ra được đến Diệp Hiểu Quyên tươi cười có chút mất tự nhiên, bất quá đều cho rằng cái gì cũng chưa nhìn đến, rất nhanh liền cười ha ha nói:“Đi, đi ghế lô!”

Vừa vào hào môn thâm như biển, những lời này thật đúng là chưa nói sai a! Hạ Vân Kiệt đi theo mọi người cùng nhau hướng trên lầu ghế lô đi đến, trong lòng cũng là âm thầm cảm khái nói. Hắn nhĩ lực hảo, vừa rồi Diệp Hiểu Quyên cùng nàng bà bà đám người đối thoại, Vương Chí Nam đám người khả năng chỉ nghe đến cái chích ngôn phiến tự, Hạ Vân Kiệt cũng là nghe được nhất thanh nhị sở.

“Ta dựa vào, này ghế lô rất xa hoa a! Ta lớn như vậy còn không có đã tới như vậy sa hoa địa phương đâu!” Dù sao chính là hai mươi đến tuổi người trẻ tuổi, đồng thời bọn họ cũng biết chính mình cùng Hàn gia bực này “Hào môn” cách xa chênh lệch, Diệp Hiểu Quyên bà bà đám người khinh thường bọn họ cũng là bình thường, cho nên rất nhanh liền đem vừa rồi không thoải mái sự tình cấp phao đến sau đầu, nói giỡn gian đẩy mở cửa, vừa đi tiến ghế lô còn có nam sinh khoa trương kêu lên.

“Ha ha, đây là chúng ta khách sạn trừ bỏ dự lưu đứng lên chuyên môn tiếp đãi lãnh đạo ghế lô ở ngoài tốt nhất ghế lô.” Gặp các học sinh hai mắt tỏa sáng, vẻ mặt hưng phấn bộ dáng, vốn là tâm tình có chút hạ Diệp Hiểu Quyên trên mặt lại khôi phục nét mặt, không phải không có tự hào giới thiệu nói.

“Kia không phải rất tiêu pha sao? Kỳ thật chúng ta những người này cũng không phải cái gì làm quan cũng không phải đại lão bản, tất cả đều là số khổ người làm công, ngươi tùy tiện an bài cái ghế lô cũng dễ làm thôi.” Vương Chí Nam nói.

“Như vậy sao được! Các ngươi đều là ta Diệp Hiểu Quyên đồng học. Vừa vặn ta lão công nhà là mở khách sạn, tự nhiên là muốn an bài tốt.” Các học sinh càng nói như vậy, Diệp Hiểu Quyên càng cảm thấy trên mặt có mặt mũi.

“Hiểu Quyên nói được đúng vậy, các ngươi là hiểu quyên đồng học cũng chính là bằng hữu của ta, khó được các ngươi tụ cùng một chỗ khai đồng học hội, tự nhiên muốn an bài tốt. Ngồi, ngồi, mọi người đều ghế trên, ta kêu nhân thượng đồ ăn.” Hàn Húc hô.

Mọi người đều là người trẻ tuổi, tự nhiên sẽ không theo Hàn Húc quá nhiều khách khí, thấy hắn tiếp đón, liền cũng đã nói cười ào ào ngồi xuống.

Hạ Vân Kiệt ban có hai mươi chín người, bất quá chân chính đến chỉ có hai mươi ba cái, hai trương mười hai người vị bàn ăn vừa mới hảo.

Gặp mọi người ngồi xuống sau, Hàn Húc liền gọi tới người phục vụ, làm cho nàng thượng rượu và thức ăn.

Làm Hạ Vân Kiệt đám người bên này ngồi xuống khi, một cái khác ghế lô, cũng chính là Diệp Hiểu Quyên nói khách sạn dự lưu đứng lên chuyên môn tiếp đãi lãnh đạo ghế lô, Diệp Hiểu Quyên bà bà đám người cũng cười nói ào ào ngồi xuống.

Tháng giêng tết âm lịch, ở Trung Quốc thường thường là một năm khó được gặp nhau thân bằng bạn tốt tụ

cùng một chỗ ăn uống ngày, mà nay tối đúng là Hàn Húc ca ca Hàn Hoa làm ông chủ mở tiệc chiêu đãi thê tử Chu Tuyết Linh nhà mẹ đẻ ngày.

Nếu là gia đình liên hoan, tự nhiên là đại nhân tiểu hài tử nhiều đến, Chu Tuyết Linh nhà mẹ đẻ là đại gia đình. Người một nhà to nhỏ ngồi xuống, thế nhưng cũng kém không nhiều lắm ngồi đầy hai trương bàn tròn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 713 : Ghế lô vấn đề

“Thân gia vừa rồi cho các ngươi chế giễu, ta này tiểu nhi tử chính là không hăng hái, thiệt nhiều tốt gia đình nữ hài tử không cưới, cố tình cưới một nông thôn nữ hài tử, nhưng lại chính là trung chuyên văn bằng.” Mọi người sau khi ngồi xuống, Diệp Hiểu Quyên bà bà Lý Vũ Tình ngồi đối diện ở nàng bên cạnh một đôi trung niên vợ chồng nói.

“Ha ha, hiện tại người trẻ tuổi đều như vậy, chỉ nhìn bề ngoài, chúng ta là quản không được.” Chu Tuyết Linh mẫu thân cười trả lời, bất quá trên mặt rõ ràng toát ra một tia khinh thường sắc. Trong lời nói ý tái hiểu không quá, ngươi chỗ tức phụ cũng liền kia khuôn mặt xinh đẹp một ít, này khác cái gì cũng không là.

“Đúng vậy đứa nhỏ lớn, có đôi khi chúng ta cũng quản không được.” Lý Vũ Tình thở dài nói.

“Bất quá mẹ, có một số việc ngươi còn là nói một câu quản quản, giống sự tình hôm nay. Ta nghe Hàn Hoa nói Hiểu Quyên không chỉ có từ lúc năm trước liền đem tốt nhất ghế lô cấp dự định tốt lắm, hơn nữa phí dụng còn toàn bộ từ khách sạn ra. Nếu bình thường cũng là liền thôi, nhưng tháng giêng đúng là sinh ý tốt nhất thời điểm, giá hàng cũng cao, nhà chúng ta mặc dù có tiền cũng kinh không nổi như vậy ép buộc a.” Chu Tuyết Linh nói.

“Phải không? Này Diệp Hiểu Quyên thật sự là càng ngày càng kỳ cục ” Lý Vũ Tình sắc mặt một chút liền trầm xuống dưới.

“Người trẻ tuổi thôi, sĩ diện là khó tránh khỏi hơn nữa ngươi này tiểu nhi tức phụ đến từ nông thôn, đột nhiên gian gả nhập nhà các ngươi, trước sau thật lớn cuộc

sống chênh lệch, tự nhiên hội cũng có một loại khoe ra tâm lý, này đều bình thường, thân gia ngươi cũng đừng rất tức giận.” Chu Tuyết Linh mẫu thân ở mặt ngoài khuyên bảo, trên thực tế nói ra trong lời nói lại nghe Lý Vũ Tình trong đầu càng phát ra thượng hoả. Tổng cảm thấy này tiểu nhi tức phụ thật to đã mất của nàng thể diện.

“Cổ ngữ nói môn đương hộ đối còn là có đạo lý, thân gia lúc trước thái độ hẳn là hay là muốn cường ngạnh một ít, nay nếu đã muốn thành hôn, về sau chỉ có thể nhiều hơn giáo dục, nhanh chóng đem của nàng phá hư tật xấu bỏ.” Chu Tuyết Linh phụ thân gật gật đầu nói.

Chu Tuyết Linh phụ thân là Thượng Dương huyện thị trấn Côn Linh trấn trưởng trấn, ở Côn Linh trấn thực quyền rất lớn, mấy năm nay thụy viên khách sạn có thể ở Côn Linh khai xuôi gió xuôi nước, hỏa hỏa hồng hồng cùng Chu Tuyết Linh phụ thân chiếu cố có rất lớn quan hệ. Cho nên ngay cả hắn cũng nói như vậy, Lý Vũ Tình trong lòng tự nhiên càng phát ra khó chịu, nhưng ở mặt ngoài lại chỉ có thể liên tục gật đầu nói:“Chu trưởng trấn nói là, này con dâu quả thật hảo hảo giáo dục giáo dục.”

Gặp bà bà ở chính mình cha mẹ thân chỉ giáo hạ liên tục gật đầu, Chu Tuyết Linh khóe miệng không khỏi gợi lên một chút đắc ý, vui sướng khi người gặp họa ý cười.

Chu Tuyết Linh bộ dạng rất là bình thường, mà lại cứ Diệp Hiểu Quyên bộ dạng gợi cảm xinh đẹp, điều này làm cho xuất thân lương hảo, tự nhận là tài trí hơn người Chu Tuyết Linh thực khó chịu Diệp Hiểu Quyên, tổng nghĩ tìm cơ hội giẫm giẫm nàng.

Mọi người đang nói, Chu Tuyết Linh di động vang lên.

Chu Tuyết Linh xuất ra di động vừa thấy, vốn là mang theo một tia cao ngạo khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức đôi

nổi lên ân cần mỉm cười, người từ lâu kinh đứng lên, hướng mọi người làm cái chớ có lên tiếng động tác, nói:“Ngụy cục trưởng điện thoại.”

Nghe Chu Tuyết Linh nhắc tới Ngụy cục trưởng, ghế lô lập tức im lặng xuống dưới, liền ngay cả Chu Tuyết Linh phụ thân đều lập tức ngậm miệng lại.

“Ngụy cục, tân niên hảo!” Chu Tuyết Linh nhất tiếp khởi điện thoại lập tức ngọt ngào chào hỏi nói.

“Tiểu Chu a, tỉnh thính tuyên truyền chỗ Lỗ trưởng phòng lâm thời đến chúng ta huyện làm điều tra, ngươi hiện tại lập tức ở thụy viên khách sạn an bài cái ghế lô, Lưu huyện trưởng cũng tới.” Ngụy cục trưởng chưa cùng Chu Tuyết Linh vô nghĩa, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề nói.

“Không thành vấn đề lãnh đạo, ta lập tức an bài.” Chu Tuyết Linh vẻ mặt tươi cười nói.

“Hảo, kia chuyện này liền giao cho ngươi.” Ngụy cục trưởng nói xong liền treo điện thoại.

“Ngụy cục trưởng như thế nào đột nhiên cho ngươi gọi điện thoại ? Có cái gì việc gấp sao?” Chu Tuyết Linh điện thoại nhất quải điệu, Chu trưởng trấn tuy rằng thân là thành quan trấn trưởng trấn còn là nhịn không được lập tức vẻ mặt quan tâm hỏi.

Bởi vì Ngụy cục trưởng cũng không phải là huyện chính phủ hạ hạt bình thường khoa cục cục trưởng, mà là thực quyền thật lớn huyện công an cục cục trưởng kiêm huyện ủy thường ủy. Hắn đột nhiên chủ động cấp chính mình nữ nhi gọi điện thoại, Chu trưởng trấn tự nhiên là muốn quan tâm hỏi đến. Huống hồ hắn nữ nhi ngay tại huyện công an cục công tác, trước mắt là huyện công an cục văn phòng cán sự, mà huyện công an cục văn

phòng phó chủ nhiệm năm nay trước nửa năm sẽ về hưu, vì nữ nhi có thể ngồi trên vị trí này, Chu trưởng trấn cũng không thiếu thỉnh Ngụy cục trưởng ăn cơm.

“Tỉnh thính tuyên truyền chỗ Lỗ trưởng phòng lâm thời đến ta huyện làm điều tra, Lưu huyện trưởng cũng muốn đến, Ngụy cục trưởng muốn ta lập tức an bài cái ghế lô, nhưng là……” Chu Tuyết Linh nói xong, ánh mắt đảo qua bốn phía, trên mặt hơi hơi lộ ra một tia khó xử sắc.

Mặc kệ là Lỗ trưởng phòng còn là Lưu huyện trưởng đối với bọn họ mà nói đều là đại quan, này an bài ghế lô tự nhiên là Thụy Viên khách sạn tốt nhất ghế lô, mà Thụy Viên khách sạn tốt nhất ghế lô hiển nhiên đó là bọn họ hiện tại chỗ ghế lô.

“Này có cái gì hảo nhưng là, chúng ta lập tức đằng phương tiện là.” Chu trưởng trấn không đợi nữ nhi đem nói nói xong liền trực tiếp ngắt lời nói, ngay sau đó vừa cười nói:“Đây chính là một kiện tốt sự, ngươi có hay không nghĩ tới Ngụy cục trưởng vì cái gì hội trực tiếp cho ngươi gọi điện thoại?”

“Chẳng lẽ không đúng bởi vì nhà chúng ta vừa lúc kinh doanh Thụy Viên khách sạn, trực tiếp tìm ta phương tiện sao?” Chu Tuyết Linh mặt lộ vẻ nghi hoặc hỏi ngược lại.

“Tuyết Linh của ngươi quan trường kinh nghiệm còn là không đủ a. Ngươi công công bà bà bọn họ tuy rằng kinh doanh khách sạn, nhưng cái khó nói lấy Ngụy cục trưởng thân phận muốn lâm thời tìm một nhà khách sạn tìm không thấy sao? Còn cần thông qua ngươi sao? Huống hồ Ngụy cục trưởng cái gì thân phận, ngươi mặc dù có ba ba tầng này quan hệ, nhưng dù sao chính là cái bình thường cán sự, hắn tự mình cho ngươi gọi điện thoại, ngươi còn không hiểu được trong đó vi diệu chỗ sao?” Chu trưởng trấn mặt lộ vẻ sắc mặt vui mừng nói.

“Ba, ý của ngươi là……” Chu Tuyết Linh mặt lộ vẻ sợ hãi lẫn vui mừng nói.

“Đúng, ngươi ngẫm lại xem văn phòng chủ nhiệm là làm cái gì? Hiện tại Ngụy cục trưởng trực tiếp cho ngươi gọi điện thoại rõ ràng là có đề bạt ngươi vì văn phòng phó chủ nhiệm ý tứ a” Chu trưởng trấn không đợi nữ nhi đem nói cho hết lời đã muốn gật đầu, mặt lộ vẻ đắc ý sắc nói.

Chu trưởng trấn như vậy vừa phân tích, trừ bỏ này tiểu hài tử còn sửng sốt sửng sốt, không biết đại nhân đang nói cái gì, Lý Vũ Tình đám người lại đều trong nháy mắt hiểu được lại đây, người người đều vui vẻ nhìn Chu Tuyết Linh. Hơn nữa bà bà Lý Vũ Tình lại vẻ mặt tươi cười.

Này khai khách sạn nhất cần cùng công an cục làm tốt quan hệ, nếu về sau nhà mình con dâu lên làm công an cục văn phòng phó chủ nhiệm, Thụy Viên khách sạn ở Thượng Dương huyện tự nhiên có thể hỗn càng phát ra như cá gặp nước.

“Chuyện tốt là chuyện tốt, bất quá nếu chúng ta đem này ghế lô đằng đi ra, chúng ta lại làm sao bây giờ?” Rất nhanh Chu Tuyết Linh mẫu thân đề suất vấn đề, nói chuyện khi ánh mắt nhìn về phía thân gia Lý Vũ Tình.

“Đúng vậy, hôm nay là tháng giêng, ghế lô ở năm trước cũng đã bị đặt trước không còn. Chúng ta nếu đem này ghế lô đằng đi ra, chẳng lẽ đi đại sảnh ngồi bất thành?” Chu Tuyết Linh theo sát sau nhíu mày nói, khi nói chuyện cũng đem ánh mắt đầu hướng về phía Lý Vũ Tình, do dự hạ, nói:“Mẹ, nếu không kêu Diệp Hiểu Quyên bọn họ đằng đến đại sảnh đi? Dù sao chính là một đám trung chuyên sinh muốn làm đồng học hội, lại là miễn phí.”

Tuy rằng Lý Vũ Tình không thích tiểu nhi tức phụ, cũng xem thường nàng kia bạn học nghèo, nhưng dù sao Diệp Hiểu Quyên là nàng con dâu, ghế lô lại là năm trước liền đính tốt, thật muốn làm cho bọn họ na vị trí tặng cho Chu Tuyết Linh nhà mẹ đẻ, cái này không khỏi thật quá đáng một ít cho nên Lý Vũ Tình nghe vậy không khỏi mặt lộ vẻ khó xử sắc.

“Tuyết Linh như vậy không tốt đi, dù sao Hiểu Quyên khó được mở một lần……” Hàn Hoa cũng mặt lộ vẻ khó xử nói.

“Kia chẳng lẽ đầu năm làm cho ta ba bọn họ đi ra đại sảnh? Còn là nói chúng ta gọi điện thoại cấp này khác khách sạn tìm ghế lô?” Chu Tuyết Linh không đợi trượng phu đem nói cho hết lời, lập tức đánh gãy hỏi ngược lại.

Hàn Hoa bị Chu Tuyết Linh hỏi nhất thời á khẩu không trả lời được.

Đúng vậy, chính mình cha vợ nhưng là Côn Linh trấn trưởng trấn, rất có thể diện nhân vật, này đầu năm đến nhà nữ nhi ăn cơm, thế nhưng lưu lạc đến ra đại sảnh phân thượng, lời này nếu truyền ra đi, thể diện gì tồn? Về phần gọi điện thoại tìm này khác khách sạn tìm ghế lô, vậy lại càng không đáng tin cậy, phải biết rằng nhà bọn họ nhưng là mở khách sạn !

Gặp con trai bị con dâu câu nói đầu tiên cấp làm cho á khẩu không trả lời được, Lý Vũ Tình trong lòng âm thầm bất đắc dĩ thở dài một hơi.

Này con trai cả tức phụ hảo mặc dù tốt, nhưng chính là quá cường thế, chính mình con trai ở nàng trước mặt căn bản là không bao nhiêu nam nhân uy nghiêm, có đôi khi Lý Vũ Tình lại ngược lại hy vọng con lớn nhất cũng cưới cái giống Diệp Hiểu Quyên như vậy nữ nhân, ít nhất có thể sống được giống nam nhân.

Đương nhiên này ý tưởng chỉ biết ngẫu nhiên chợt lóe mà qua.

“Kia không tốt, còn là ta đi cùng Diệp Hiểu Quyên nói một chút. Hàn Hoa, ngươi cũng phân phó người lập tức đem nơi này ghế lô an bài một chút.” Lý Vũ Tình cuối cùng còn là lựa chọn khuynh hướng con trai cả tức phụ.

Dù sao một cái là quan gia tử nữ, hơn nữa về sau này con dâu thân mình cũng sẽ là quan viên, mà một cái khác chính là đến từ nông thôn nha đầu. Tuy rằng rõ ràng biết làm như vậy thực thương Diệp Hiểu Quyên mặt mũi, nhưng lúc này Lý Vũ Tình cũng cố không được nhiều như vậy.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 714 : Nhường ghế lô

Gặp bà bà rất nhanh sẽ đồng ý chính mình đề nghị, Chu Tuyết Linh trong mắt toát ra rất cao ý cùng vui sướng khi người gặp họa ý cười, nàng mẫu thân đám người còn lại là một bộ đương nhiên bộ dáng, tựa hồ kêu Lý Vũ Tình tiểu nhi tức phụ nhường vị trí cho bọn hắn Chu gia là thiên kinh địa nghĩa sự tình.

Bởi vì Ngụy cục trưởng đám người khả năng rất nhanh sẽ lại đây, Lý Vũ Tình không dám chậm trễ, công đạo qua đi lập tức liền đứng dậy hướng Hạ Vân Kiệt đám người chỗ ghế lô đi đến.

Làm Lý Vũ Tình xao mở cửa ghế lô, gặp bên trong náo nhiệt dị thường, kêu loạn một mảnh, người phục vụ đang chuẩn bị thượng rượu và thức ăn, không khỏi hơi hơi nhíu hạ mày.

Vương Chí Nam bọn người không nghĩ tới Lý Vũ Tình thế nhưng hội cố ý lại đây theo chân bọn họ chào hỏi, đều hách nhất đại khiêu, ào ào đứng dậy chủ động kêu “A di”, mà Diệp Hiểu Quyên cùng Hàn Húc lại vội vàng cách tịch hướng Lý Vũ Tình nghênh đi.

Lý Vũ Tình hướng mọi người không nói hơi hơi gật đầu, xem như đánh qua tiếp đón, sau đó hướng Diệp Hiểu Quyên cùng Hàn Húc vẫy tay nói:“Các ngươi theo ta đi ra một chút.”

“Mẹ có chuyện gì sao?” Diệp Hiểu Quyên cùng Hàn Húc đi theo Lý Vũ Tình ra ghế lô sau, ký không yên bất an lại là tò mò hỏi.

“Mẹ có sự tình theo các ngươi thương lượng một chút.” Lý Vũ Tình nói, dù sao cũng là người ta đồng học tụ hội vui mừng ngày, Lý Vũ Tình cho dù tái xem thường bọn

họ cùng này tiểu nhi tức phụ, nhưng đột nhiên muốn bọn họ nhường vị trí cấp con trai cả tức phụ người một nhà, trong lòng tổng còn là có điểm băn khoăn, cho nên nói chuyện ngữ khí coi như uyển chuyển, không giống trước kia như vậy cường ngạnh.

“Mẹ có chuyện gì ngài phân phó chính là, thế nào cần thương lượng a!” Diệp Hiểu Quyên còn chưa từng gặp qua bà bà cùng nàng khách khí như vậy quá, trong lúc nhất thời quả thực chính là thụ sủng nhược kinh, cuống quít nói.

Nhìn tiểu nhi tức phụ thụ sủng nhược kinh bộ dáng, nói chuyện lại như thế khiêm tốn tôn kính chính mình, Lý Vũ Tình trong đầu không khỏi hơi hơi run một chút, lóe ra một tia tiếc nuối, nếu của nàng xuất thân cũng cùng Chu Tuyết Linh giống nhau thật là tốt biết bao.

Đương nhiên sự thật chính là sự thật, này tia tiếc nuối cũng ngay tại Lý Vũ Tình trong lòng chợt lóe liền trôi qua.

“Là như vậy, trong huyện lãnh đạo lâm thời thông tri nói muốn ở chúng ta khách sạn tiếp đãi trong tỉnh lãnh đạo. Bởi vì ghế lô đều là năm trước đính tốt……” Lý Vũ Tình nói.

“Không phải còn có một cái chuyên môn cấp lãnh đạo dự lưu ghế lô sao? Chẳng lẽ kia ghế lô cũng đặt trước đi ra ngoài?” Hàn Húc hơi hơi nhíu hạ mày hỏi.

“Không có, ngươi tẩu tử nàng ba lúc đó chẳng phải lãnh đạo sao? Đại ca ngươi lâm thời dùng để tiếp đón ngươi tẩu tử người nhà. Nhưng hiện tại muốn tới không chỉ có là Lưu huyện trưởng, công an cục Ngụy cục trưởng, còn có tỉnh công an thính lãnh đạo, cho nên bọn họ kia ghế lô là khẳng định muốn nhường đi ra.” Lý Vũ Tình trả lời.

Diệp Hiểu Quyên xuất thân tuy rằng bình thường, văn bằng cũng chỉ có trung chuyên, nhưng nàng người cũng không ngốc, nghe vậy sắc mặt lập tức trở nên tuyết trắng một mảnh, một đôi đôi mắt xinh đẹp đã muốn có nước mắt chớp động, giấu ở nước mắt mặt sau tất cả đều là ủy khuất.

“Mẹ, ý của ngươi là làm cho chúng ta thỉnh Diệp Hiểu Quyên đồng học đem ghế lô nhường đi ra tặng cho tẩu tử bọn họ người một nhà? Dựa vào cái gì? Vì cái gì bọn họ không đề trước đặt trước hảo ghế lô? Chúng ta nhưng là năm trước liền dự định tốt. Tốt lắm, hiện tại đến đây lãnh đạo, hơn nữa là nàng người công an cục, tẩu tử vì lấy lòng lãnh đạo, đại có thể chính mình đằng ra ghế lô, vì cái gì còn muốn chúng ta cho bọn hắn đằng ghế lô? Bọn họ đem chúng ta xem thành người nào ?” Hàn Húc lúc này tự nhiên cũng nghe ra hắn mẫu thân lời nói ý, nhất thời mặt lộ vẻ sắc mặt giận dữ nói.

“Này cũng không có biện pháp a, các ngươi liền ủy khuất một chút đi.” Lý Vũ Tình cũng biết chuyện này Chu Tuyết Linh quả thật làm được có điểm quá phận, cho nên gặp tiểu nhi tử phát hỏa cũng là không có tức giận, mà là rất an ủi.

“Ủy khuất? Mẹ, ngươi cho rằng này gần chính là ủy khuất sao? Đây là nhục nhã. Ngươi làm cho Diệp Hiểu Quyên về sau như thế nào ở nàng đồng học trước mặt làm người a? Muốn nói cấp lãnh đạo đằng vị trí, vì đại cục xuất phát, ta không lời nào để nói, nhưng là hiện tại đâu, ngươi là làm cho chúng ta cấp tẩu tử người một nhà đằng ghế lô a! Ta đổ muốn hỏi hỏi tẩu tử cùng đại ca, bọn họ đến cùng còn có không có đem ta làm đệ đệ xem, còn có không có đem Diệp Hiểu Quyên làm em dâu xem ?” Đừng nhìn Hàn Húc người bộ dạng ục ịch khó coi, một bộ thành thật dạng, nhưng lúc này cơn tức bị câu lên, nhưng cũng là có như vậy vài phần uy phong.

“Đủ! Đừng quên ngươi tẩu tử nàng ba là Côn Linh trấn trưởng trấn, chẳng lẽ ngươi làm cho mẹ thỉnh bọn họ đi đại sảnh ngồi sao?” Gặp con trai cơn tức càng lúc càng lớn, Lý Vũ Tình rốt cục giận tái mặt quát mắng nói.

“Chẳng lẽ chúng ta nên……” Hàn Húc lập tức ngạnh cổ phản bác nói.

“Không có việc gì Hàn Húc, ta cùng các học sinh thương lượng một chút đi đại sảnh ăn chính là, mọi người đều là nhà người thường xuất thân, không chú ý nhiều như vậy.” Gặp trượng phu cùng bà bà rất có sảo lên xu thế, Diệp Hiểu Quyên trong lòng ủy khuất không hiểu tiêu thất không ít, vụng trộm lau khóe mắt nước mắt, trái lại lôi kéo trượng phu tay khuyên nhủ.

“Còn là Hiểu Quyên hiểu chuyện, như vậy các ngươi đêm nay nhiều điểm vài cái hảo đồ ăn, hảo tửu, hảo hảo chiêu đãi các ngươi đồng học.” Lý Vũ Tình gặp Diệp Hiểu Quyên ra mặt nói chuyện, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng nói.

“Mẹ, ngươi cho là loại chuyện này là vài cái hảo đồ ăn hảo tửu có thể bù lại sao? Ngươi cho là Hiểu Quyên kia bạn học ngay cả vài cái rượu và thức ăn đều……” Hàn Húc nói.

“Tốt lắm Hàn Húc, mẹ kẹp ở bên trong kỳ thật cũng rất khó làm người.” Không đợi Hàn Húc đem nói cho hết lời, Diệp Hiểu Quyên lại kéo hạ trượng phu tay ngắt lời nói.

Gặp tiểu nhi tức phụ nói như vậy, Lý Vũ Tình trong lòng không khỏi cảm thấy một trận xấu hổ, bởi vì nàng trong lòng biết rõ ràng, nàng chính là xem thường này tiểu nhi tức phụ, xem thường kia đám trung chuyên sinh, nếu không chỉ cần nàng này tiểu nhi tức phụ hơi chút có điểm trò, nàng kia bạn học hơi chút có mấy cái có đến đây, nàng cũng là vạn vạn sẽ không thỉnh bọn họ đằng

ghế lô !

Bất quá này xấu hổ đảo mắt cũng liền tiêu thất, Lý Vũ Tình còn là thực sự thật, nàng ở sâu trong nội tâm còn là cảm thấy làm như vậy là chính xác, là đương nhiên.

“Vậy nói như vậy định rồi, các ngươi lập tức đi theo các học sinh nói một chút, ta cũng đi với ngươi tẩu tử bên kia nói một chút.” Lý Vũ Tình nhìn con trai cùng con dâu liếc mắt một cái, nói.

Nói xong, Lý Vũ Tình bước đi.

“Hiểu Quyên, thực xin lỗi, ủy khuất ngươi.” Hàn Húc nhìn mẫu thân rời đi bóng dáng, hồi lâu mới xoay quá mặt nhìn Diệp Hiểu Quyên áy náy nói.

“Ta không quan hệ, chính là đồng học bên kia…… Ai……” Diệp Hiểu Quyên lắc đầu vẻ mặt buồn bực khó xử.

“Chuyện này đều là ta ca bọn họ làm việc không đúng, ngươi không cần lo cho, ta ra mặt hướng của ngươi các học sinh xin lỗi chính là.” Hàn Húc gặp thê tử khó xử bộ dáng, cười khổ kéo qua tay nàng một bên hướng ghế lô đi đến, vừa nói nói.

“Cùng nhau đi.” Gặp trượng phu bảo hộ chính mình, Diệp Hiểu Quyên tâm tình tốt lắm một ít.

Hàn Húc rất sớm liền tham dự khách sạn kinh doanh, cũng là có vài phần xử sự năng lực. Tiến phòng ở liền trực tiếp mở ra một bình rượu nho, sau đó ở chính mình trước mặt bày ba cái rượu nho chén, mỗi một chén đều mãn thượng rượu vang.

Vương Chí Nam đám người không biết Hàn Húc đây là xướng là thế nào ra diễn, người người đều vẻ mặt nghi

hoặc nhìn hắn rót rượu.

Đối mặt mọi người nghi hoặc ánh mắt, Hàn Húc không nói chuyện, mà là đổ đầy rượu sau, trực tiếp cầm lấy một ly ngửa đầu mà tẫn, sau đó còn là không nói chuyện, tiếp tục đi lấy thứ hai chén !

“Hàn Húc, ngươi này uống rượu phương thức không tốt, thực dễ dàng thương thân, có chuyện ngươi nói chính là.” Bất quá Hàn Húc còn không có cầm lấy thứ hai chén, Hạ Vân Kiệt ra tiếng cản lại nói.

Hàn Húc kỳ thật chờ chính là những lời này, nếu không hắn cũng chỉ có thể một hơi trước đem ba chén rượu nho uống quang nói sau, cho nên nghe vậy không khỏi cảm kích nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó hướng trong ghế lô các học sinh bế ôm quyền, mặt mang xin lỗi nói:“Bởi vì có lãnh đạo lâm thời muốn lại đây, khách sạn ghế lô có chút điều hành bất quá đến, cho nên muốn phiền toái các vị đồng học đằng đến đại sảnh đi mở đồng học hội. Thật có lỗi trong lời nói ta không biết nên như thế nào mở miệng, chỉ có dùng rượu đến biểu đạt.”

Nói xong Hàn Húc lại bưng lên thứ hai chén rượu nhất cạn mà tẫn.

Hàn Húc tuy rằng tửu lượng không sai, nhưng liên tiếp cho hai chén rượu nho mặt còn là lập tức liền đỏ lên, chờ hắn muốn bắt đệ tam chén khi, Diệp Hiểu Quyên đã muốn đoạt đi qua, nói:“Đều là chúng ta không tốt, còn thỉnh……”

Mọi người đều là đồng học, gặp Hàn Húc vợ chồng như vậy xin lỗi, bọn họ trong lòng cho dù có tái nhiều không hài lòng, phía sau từ lâu kinh tan thành mây khói, không đợi Diệp Hiểu Quyên nâng cốc uống xong đi, sớm đã có một vị nữ sinh một phen đoạt lấy nàng trong tay chén

rượu nói:“Uy, Hiểu Quyên ngươi làm cái gì nha? Chúng ta cũng không phải cái gì nhà giàu công tử tiểu thư, đi đại sảnh ăn cơm phải đi đại sảnh ăn cơm bái.”

“Chính là, đại sảnh náo nhiệt rất tốt.” Các học sinh ào ào phụ họa nói.

Hàn Húc cùng Diệp Hiểu Quyên gặp các học sinh nói như vậy trong lòng đều thở dài nhẹ nhõm một hơi đồng thời cũng là càng thêm áy náy.

Vì thế một đám người trẻ tuổi mông còn không có ở sa hoa trong ghế lô ngồi nóng, vì không cho Diệp Hiểu Quyên bọn họ khó xử, lại đều ào ào đứng dậy có nói có cười ly khai ghế lô

Bất quá làm Vương Chí Nam đám người vừa mới đi ra ghế lô, liền nhìn đến hành lang Lý Vũ Tình cùng người Chu gia có nói có cười hướng bên này đi tới.

Hàn Húc cùng Diệp Hiểu Quyên hiển nhiên không nghĩ tới Chu Tuyết Linh đám người động tác nhanh như vậy, thấy bọn họ đi tới sắc mặt thay đổi vài lần, hơn nữa Diệp Hiểu Quyên thực sự loại muốn tìm cái khe chui đi xuống xúc động, tuyết trắng hàm răng cắn chặt môi, sắc mặt trở nên rất là tái nhợt.

“Mẹ nó, không phải đâu, chúng ta đằng ghế lô chính là cho bọn hắn sao? Này không phải ức hiếp người sao? Lão tử tái nghèo cũng không phải tiêu không nổi này tiền.” Các học sinh người người đều đã muốn ở xã hội lịch lãm quá, tự nhiên không hề giống học sinh thời đại như vậy ngây ngốc, vừa thấy người Chu gia lại đây, rất nhanh liền ẩn ẩn đoán được một ít chân tướng, người người trên mặt đều lộ ra một tia bị nhục nhã tức giận.

“Mẹ nó, xem thường người sao? Lão tử không ra này đồng học hội.”

“Được rồi, nói nhỏ thôi. Không thấy được đi ở giữa người nọ là Chu trưởng trấn sao? Nghe nói hắn là Hiểu Quyên đại tẩu lão ba.”

“Tính, đại sảnh liền đại sảnh đi, bằng không Hiểu Quyên rất khó làm người.”

“Đúng vậy, không thấy được Hiểu Quyên sắc mặt đều biến trắng sao?”

Các học sinh theo ngay từ đầu tức giận rất nhanh liền chuyển vì đối Diệp Hiểu Quyên lý giải, cũng đều biết phía sau chính mình đám người nếu nháo khai rời đi, khó nhất quá khẳng định là Diệp Hiểu Quyên.

Vì thế ở trải qua vừa mới bắt đầu bực tức sau, các học sinh đều khôi phục bình tĩnh, chính là xem Chu Tuyết Linh bọn họ ánh mắt lại lộ ra một tia chán ghét, Hạ Vân Kiệt cũng không ngoại lệ. Mà Chu Tuyết Linh bọn họ lại như là căn bản không thấy được bọn họ, một bộ thực thản nhiên theo bọn họ bên người gặp thoáng qua, sau đó đi vào vốn là Diệp Hiểu Quyên năm trước liền dự định tốt ghế lô.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 715 : Lăn

Gặp Chu Tuyết Linh đám người không coi ai ra gì đi vào nguyên bản thuộc loại bọn họ ghế lô, các học sinh trừ bỏ trong mắt toát ra một tia phẫn nộ, bất đắc dĩ, chán ghét ở ngoài, cũng chưa nói cái gì nữa, chính là lẳng lặng hướng đại sảnh đi đến.

Một năm rưỡi nói dài cũng không dài lắm, bảo ngắn cũng không ngắn lắm, cũng đã đủ làm cho bọn họ biết xã hội này sự thật cùng tàn khốc, cũng cũng đủ đem bọn họ vốn thuộc loại người trẻ tuổi nên có góc cạnh cấp ma khéo đưa đẩy.

Một cái là nông thôn cô gái, một cái là trưởng trấn nữ nhi, một cái là một đám trung chuyên sinh mở đồng học hội, một cái là trưởng trấn người nhà liên hoan, ai nhẹ ai nặng, ai hơn đủ tư cách vào kia sa hoa ghế lô, ở xã hội ngã đánh sờ lăn quá một năm rưỡi người trẻ tuổi trong lòng đều rất rõ ràng. Thậm chí cho dù bọn họ rõ ràng ức hiếp người, kia thì thế nào?

Đi qua hành lang đó là đại sảnh.

Người Trung Quốc thực chú ý lễ mừng năm mới, cũng thực chú ý mặt mũi, cho nên bình thường chẳng sợ người tái cần kiệm tiết kiệm, đến tháng giêng, bọn họ đều giống như đột nhiên chuyển biến tính tình, tiêu tiền trở nên tiêu tiền như nước, hơn nữa ở khách sạn ăn cơm mặt trên, tiểu địa phương người lại như thế. Bọn họ không giống thành phố lớn, bình thường không có việc gì là rất ít đi khách sạn ăn cơm, đại đa số gia đình cũng chỉ có ngày lễ ngày tết hoặc là làm việc vui mới có thể lựa chọn ở khách sạn liên hoan. Cho nên một năm khó được vài lần thượng khách sạn ăn cơm, nay lại là tháng giêng, tự nhiên đều là khẳng khái một hồi lựa chọn ghế lô mà không phải đại sảnh. Cho nên Thụy Viên khách

sạn ghế lô ở năm trước liền sớm bị đặt trước không còn người người chật ních, mà đại sảnh ngược lại trống trơn đãng đãng, không có bao nhiêu người ở ăn cơm.

“Ta dựa vào, chúng ta không phải đặt bao hết đi?” Vào đại sảnh, gặp khách hàng ít ỏi không có mấy, có đồng học khoa trương kêu lên.

“Như vậy rất tốt, siêu cấp đại ghế lô!” Có người đi theo phụ họa nói, bất quá đại đa số mọi người nghe được đi ra đây là một loại tự giễu, cũng là vì làm cho Diệp Hiểu Quyên trong lòng cảm giác thoải mái một ít.

“Chính là, như vậy rất tốt. Trong ghế lô các nam sinh vừa hút thuốc liền sương khói lượn lờ, chán ghét đã chết.” Nữ sinh cũng đi theo phụ họa nói.

“……”

Tuổi trẻ chính là hảo, các học sinh cười nói coi như đã muốn hoàn toàn đã quên vừa rồi không thoải mái sự tình, ào ào tìm vị trí ngồi xuống.

Làm các học sinh cười nói ào ào ngồi xuống khi, Diệp Hiểu Quyên cùng Hàn Húc đã muốn ngoắc kêu lên người phục vụ làm cho các nàng thượng rượu và thức ăn.

Thượng Dương huyện ven biển, không ít hải sản món ăn nguội đều là đã muốn chuẩn bị tốt, giống huyết cáp, tôm he, man ngư, thủy nấu con mực phiến…… Cho nên, Diệp Hiểu Quyên nhất phân phó, rất nhanh nhắm rượu món ăn nguội liền ào ào bưng đi lên, sẽ đem rượu thủy đồ uống nhất khai, mỗi người rượu thủy nhất đổ, mọi người nâng chén huých bính, không khí lập tức cũng liền náo nhiệt lên.

“Ta nói Hàn ca, hôm nay đến tột cùng là vị nào lãnh đạo

lại đây, thế nhưng ngay cả Chu trưởng trấn cũng phải cho bọn hắn đằng vị trí?" Ăn uống, rất nhanh còn có một vị đồng học uống hơn, tò mò hỏi.

"Ta thảo, mỗi ngày, chúng ta đều đã quên chuyện này, ngươi ****** như thế nào thế nào hồ không ra đề thế nào hồ a?" Vương Thiên Thiên nói vừa mới hỏi ra, Triệu Nhạc lập tức hồng cổ trừng mắt mắng.

Năm đó đọc sách khi, Triệu Nhạc là Diệp Hiểu Quyên cuồng nhiệt người theo đuổi chi nhất, tuy rằng cuối cùng Diệp Hiểu Quyên còn là lựa chọn gả nhập "Hào môn", nhưng Triệu Nhạc còn là quan tâm vị này ngày xưa tình nhân trong mộng, gặp Vương Thiên Thiên đột nhiên cũ nói nhắc lại, sợ Diệp Hiểu Quyên thể diện không nhịn được, cho nên phản ứng liền khó tránh khỏi kịch liệt một ít.

"Ta chỉ là tò mò mà thôi." Vương Thiên Thiên lúc này cũng ý thức được chính mình đề này đề tài không thích hợp, nhưng nói đã muốn nói ra, cũng chỉ cứng quá da đầu nói.

"Tò mò cái rắm, không phải là ngươi ba làm cái thôn trưởng sao? Thật đúng là đem chính mình cũng làm quan nhị đại, hỏi cái này hỏi kia. Mặc kệ đến cái gì lãnh đạo, với ngươi mao quan hệ đều không có." Triệu Nhạc không chút khách khí quở trách nói.

"Uy, Triệu Nhạc, ngươi lời này là cái gì ý tứ? Ta khi nào thì……" Vương Thiên Thiên gặp Triệu Nhạc nói như vậy nhất thời mất hứng.

Hạ Vân Kiệt gặp đồng học nháo nổi lên mâu thuẫn, không khỏi âm thầm cười khổ lắc đầu, đồng thời cũng đột nhiên ý thức được, tuy rằng kia phân đồng học tình nghĩa còn tại, nhưng ở xã hội này đại chảo nhuộm dưới, các học sinh các phương diện còn đều là đã xảy ra

không nhỏ biến hóa.

“Ha ha, tốt lắm, kỳ thật Vương Thiên Thiên hỏi cũng không xem như cái gì bí mật. Nghe ta mẹ nói đến không chỉ có có Lưu huyện trưởng các trong huyện lãnh đạo, còn có tỉnh công an thính lãnh đạo.” Hàn Húc gặp hai người tựa hồ muốn sảo đứng lên, đành phải cười hoà giải nói.

Nghe nói đến không chỉ có có Huyện trưởng đại nhân còn có tỉnh công an thính lãnh đạo, đừng nói Vương Thiên Thiên liền ngay cả vừa rồi tựa hồ chẳng hề để ý Triệu Nhạc lập tức đều mãnh hít một ngụm lãnh khí.

“Trách không được, Chu trưởng trấn đều lập tức đằng vị trí !” Vương Thiên Thiên sửng sốt trong chốc lát, mới hoàn toàn tỉnh ngộ nói.

“Tốt lắm, tốt lắm, đừng động nhiều như vậy. Dù sao theo chúng ta cũng chưa quan hệ, uống rượu uống rượu, khó được đồng học tụ hội, ta hôm nay không ra xe có thể buông ra uống, các ngươi nhưng không cho nói không ác đi.” Vương Chí Nam gặp đột nhiên tẻ ngắt, bưng lên chén rượu reo lên.

Vương Chí Nam như vậy vừa nói, mọi người liền đều nở nụ cười, ào ào bưng lên chén rượu nói:“Chính là, chúng ta chính là một đám trung chuyên sinh, một đám thí dân, cái gì Huyện trưởng, tỉnh thính lãnh đạo theo chúng ta có cái gì thí quan hệ. Mọi người uống rượu, uống rượu, không say không về!”

Vì thế trong đại sảnh lại trở nên náo nhiệt một mảnh, thường thường phát ra một trận cười vang.

“Như thế nào như vậy sảo!” Làm Hạ Vân Kiệt một đám đồng học tụ cùng một chỗ, nói đến vui vẻ chỗ thỉnh thoảng phát ra từng trận tiếng cười khi, Chu trưởng trấn

mang theo nữ nhi con rể còn có Lý Vũ Tình theo ghế lô đi tới đại sảnh hành lang, gặp trong đại sảnh ầm ầm, nhịn không được nhíu nhíu mày không vui nói.

“Trung chuyên sinh ra được là trung chuyên sinh, một chút tố chất đều không có.” Chu Tuyết Linh vẻ mặt khinh thường nói một tiếng, sau đó cũng không chờ bà bà cùng trượng phu mở miệng, đã muốn đi giày cao gót đặng đặng đặng hướng Hạ Vân Kiệt đám người đi đến.

“Hiểu Quyên có biết hay không lãnh đạo lập tức sẽ đến đây, của ngươi đồng học như vậy ầm ĩ giống bộ dáng gì nữa?” Chu Tuyết Linh nhất lại đây liền trên cao nhìn xuống hướng Diệp Hiểu Quyên khiển trách, nói chuyện khi ánh mắt lại khinh thường đảo qua Hạ Vân Kiệt đám người.

Vốn Chu Tuyết Linh hảo hảo nói chuyện, kỳ thật Vương Chí Nam đám người cũng là biết đến, lãnh đạo lại đây hay là muốn hơi chút chú ý một chút, nhưng Chu Tuyết Linh dùng loại này khẩu khí nói chuyện, bọn họ người người tự nhiên đều thực khó chịu, về phần Diệp Hiểu Quyên trên mặt lại lộ ra vài phần khuất nhục tức giận, nhớ tới thân phản bác lại bị Hàn Húc cấp kéo lại.

Đừng nhìn Hàn Húc vừa rồi ở mẹ hắn trước che chở Diệp Hiểu Quyên, nhưng dù sao lãnh đạo lập tức sẽ đến đây, hơn nữa Chu Tuyết Linh khẩu mũ lại lớn, hắn còn là phân rõ ràng thế cục, biết phía sau Diệp Hiểu Quyên nếu cùng Chu Tuyết Linh nháo đứng lên, chỉ sợ đừng nói Diệp Hiểu Quyên muốn chịu mắng, liền ngay cả hắn cũng sẽ bị chịu mắng, nói bọn họ phân không rõ ràng lắm sự tình nặng nhẹ.

Chu Tuyết Linh gặp Hàn Húc đem Diệp Hiểu Quyên cấp đè lại, nàng kia cùng làm học cũng đều im lặng xuống dưới, không dám huyên náo, trên mặt khinh thường sắc càng đậm, khóe miệng gợi lên một chút đắc ý cười lạnh

nói:“Đều im lặng một ít, ta khả nói cho các ngươi, hôm nay đến đều là đại lãnh đạo, nếu bởi vì các ngươi……”

“Đến, đến, uống rượu, uống rượu, khó được mọi người tốt nghiệp một năm rưỡi sau lại tụ cùng một chỗ, nhất định phải uống cái thống khoái.” Đang lúc Chu Tuyết Linh ánh mắt cao cao tại thượng đảo qua mọi người, vẻ mặt đắc ý nói xong khi, đột nhiên một nam tử dáng người cao to, tướng mạo thanh tú đứng lên, bưng chén rượu cười ha ha hướng mọi người nói.

Người này tự nhiên chính là Hạ Vân Kiệt.

Vừa rồi theo ghế lô đằng đến đại sảnh, Hạ Vân Kiệt trong lòng kỳ thật còn có điểm không thoải mái, nhưng vì không cho Diệp Hiểu Quyên xấu hổ, đồng thời cũng không tưởng sự tình nháo đại, còn chưa tính. Không nghĩ tới đến đại sảnh, Diệp Hiểu Quyên tẩu tử thế nhưng còn là như thế ức hiếp người, Hạ Vân Kiệt trong lòng thật là có điểm căm tức.

Mặc kệ nói như thế nào, Diệp Hiểu Quyên cũng là hắn đồng học, lại khởi là nói làm cho người ta ức hiếp liền ức hiếp ? Huống hồ hôm nay hay là hắn nhóm đồng học hội, lần nữa bị mất hứng, Hạ Vân Kiệt cho dù là tượng đất phía sau cũng là trong lòng bốc hỏa.

Gặp trừ bỏ ngay từ đầu nói qua “Ta là đại học lão sư” Câu này khác người trong lời nói ở ngoài, vẫn đều biểu hiện thật sự nhã nhặn Hạ Vân Kiệt đột nhiên ở phía sau đứng dậy tiếp đón mọi người uống rượu, Vương Chí Nam cùng các học sinh không khỏi tất cả đều xem trợn tròn mắt, đồng thời trong lòng cũng âm thầm kêu không xong.

Phải biết rằng đối phương không chỉ có riêng chính là Hàn gia con trai cả tức phụ nhưng lại là Côn Linh trấn trưởng trấn nữ nhi, tư dưới tức giận một chút, phát vài

câu bực tức, mắng vài câu cũng là được, nay như vậy giáp mặt cùng nàng cổ đối cổ đến la đối la, này cũng không phải là đùa giỡn nha!

Quả ác nhiên Chu Tuyết Linh gặp một cái trung chuyên sinh cũng dám nhảy ra cùng nàng làm trái lại, một chút cũng chưa đem nàng để vào mắt, không khỏi tức giận đến sắc mặt xanh mét, chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói:“Uy, ngươi không có nghe đến ta vừa rồi nói lời nói sao?”

“Chẳng lẽ lãnh đạo đến đây, còn không chuẩn người uống rượu sao? Ta đổ muốn nhìn một chút cái gì lãnh đạo cái giá lớn như vậy!” Hạ Vân Kiệt lạnh giọng trở về một câu, sau đó tiếp tục giơ chén rượu đối Vương Chí Nam đám người cười mắng:“Ta dựa vào, Chí Nam ngươi vừa rồi không nói hôm nay không lái xe muốn uống nhiều điểm sao? Còn có các ngươi, vừa rồi không đều thực ngưu sao? Hiện tại như thế nào túng !”

Các học sinh nhìn Hạ Vân Kiệt điên đều là vẻ mặt cười ngượng, đồng thời cũng dùng sức hướng hắn nháy mắt, ý bảo hắn ngồi xuống đừng nữa nháo đi xuống.

Bất quá Chu Tuyết Linh còn lại là sớm đã tức giận đến chỉ vào Hạ Vân Kiệt mắng:“Ngươi, ngươi, ngươi hảo đại lá gan, ngươi không biết……”

“Lăn! Đừng ảnh hưởng chúng ta tâm tình!” Bất quá Chu Tuyết Linh nói còn chưa nói hoàn, Hạ Vân Kiệt đã muốn không chút khách khí khiển trách.

Hạ Vân Kiệt thốt ra lời này ra miệng, đại sảnh nhất thời tĩnh gần như đáng sợ.

Tất cả mọi người mở to hai mắt nhìn, vẻ mặt không thể tưởng tượng nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem, hơn nữa Diệp Hiểu Quyên lại sắc mặt đều trong nháy mắt trở nên không hề huyết sắc.

Ai cũng không thể tưởng được Hạ Vân Kiệt cũng dám dùng loại này khẩu khí cùng Chu Tuyết Linh nói chuyện! Này quả thực chính là thái tuế gia thượng động thổ a!

Các học sinh không thể tưởng được, Chu Tuyết Linh càng muốn không đến. Ở nàng trong mắt Diệp Hiểu Quyên này đám người bất quá chính là hương ba lão, bất quá chính là tối hạ tầng người làm công, cùng nàng này trưởng trấn nữ nhi, này lập tức muốn thăng nhiệm làm huyện công an cục văn phòng phó chủ nhiệm công chức căn bản không thể đánh đồng. Nhưng chính là nàng trong mắt hương ba lão, tối tầng dưới chót người làm công, hiện tại thế nhưng trước mặt nhiều người như vậy mặt trực tiếp kêu nàng cút đi!

Chu Tuyết Linh sửng sốt một hồi lâu nhi, mới cả người phát run chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói:“Tiểu tử, ngươi tên là gì, lão nương ta phi……”

Bất quá Chu Tuyết Linh trong lời nói còn chưa nói hoàn, đại sảnh mặt khác một đầu hành lang truyền đến Chu trưởng trấn tiếng kêu:“Tuyết Linh nhanh lên, Lưu huyện trưởng bọn họ xe lập tức đến.”

Chu Tuyết Linh gặp phụ thân gọi hắn, đành phải oán hận chà chà chân nói:“Tiểu tử ngươi cho ta chờ coi, còn có Diệp Hiểu Quyên đây là của ngươi đồng học sao? Ta xem ngươi đến lúc đó như thế nào cùng mẹ giải thích!”

Nói xong Chu Tuyết Linh xoay người vội vàng đuổi theo nàng ba đi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 716 : Nghênh đón [cầu một vé tháng]

Làm Chu Tuyết Linh vội vã đuổi theo Chu trưởng trấn đám người khi, trên mặt tức giận do tồn, một bộ tức giận bộ dáng.

“Sao lại thế này, lãnh đạo đều lập tức muốn tới, ngươi sắc mặt lại khó coi như vậy?” Chu trưởng trấn gặp nữ nhi sắc mặt khó coi, không khỏi nhíu nhíu mày hỏi.

“Còn không phải bị Diệp Hiểu Quyên còn có của nàng đồng học cấp tức.” Chu Tuyết Linh oán hận nói.

“Hiểu Quyên lại làm sao vậy?” Lý Vũ Tình tuy rằng xem thường tiểu nhi tức phụ, nhưng đêm nay mặc kệ nói như thế nào Diệp Hiểu Quyên còn là thực thức đại thế, không làm cho nàng này bà bà khó làm, cho nên gặp con trai cả tức phụ còn nói Diệp Hiểu Quyên không phải, Lý Vũ Tình nhịn không được cũng nhíu mày.

“Làm sao vậy? Mẹ, ngươi không biết Hiểu Quyên nàng còn có của nàng đồng học có bao nhiêu quá phận. Này không lãnh đạo lập tức muốn tới sao? Ta thấy bọn họ rất sảo, cố ý đi theo bọn họ lên tiếng kêu gọi, thỉnh bọn họ chú ý một chút, mà bọn họ không chỉ có không có nghe ta khuyên bảo, thế nhưng còn cố ý ồn ào, còn kêu ta cút đi! Quả thực chính là rất ức hiếp người !” Chu Tuyết Linh thở phì phì nói.

Lý Vũ Tình tuy rằng biết Chu Tuyết Linh lời nói khẳng định có hơi nước, nhưng nghe vậy sắc mặt còn là nhịn không được trầm xuống dưới, mà Chu Tuyết Linh phụ thân Chu trưởng trấn gặp nữ nhi bị ủy khuất tắc sớm đã mặt âm trầm mở miệng nói:“Thật sự kỳ cục, thân gia ngươi này tiểu nhi tức phụ nhất định phải hảo hảo giáo dục giáo dục, còn có ta xem nàng kia đám cái gì đồng

học cũng đều không phải cái gì người trong sạch đứa nhỏ, về sau còn là làm cho nàng thiếu lui tới cho thỏa đáng, đỡ phải đã ném các ngươi Hàn gia mặt.”

“Thân gia ngươi yên tâm, hồi đầu ta nhất định phải hảo hảo phê bình.” Lý Vũ Tình gặp Chu trưởng trấn tức giận, sắc mặt không khỏi hơi hơi đổi đổi, nói.

“Ân, hiện tại quả thật không đếm xỉa tới hội bọn họ. Tốt lắm, lãnh đạo lập tức muốn tới, nữ nhi ngươi cũng trước đừng nóng giận, nếu không làm cho lãnh đạo nhìn đến ngươi này phó biểu tình vậy không tốt.” Chu trưởng trấn trong đầu tuy rằng cũng có giận, nhưng thấy thân gia nói như vậy cũng là không tốt tiếp tục nói cái gì, mà là quay đầu đối Chu Tuyết Linh nói.

“Ba, ta biết đến. Vừa rồi chính là giận bất quá, bất quá hết thảy đều chờ sau rồi nói sau.” Chu Tuyết Linh tự nhiên cũng biết nghênh đón lãnh đạo trọng yếu, nghe vậy gật gật đầu, sau đó tận lực làm cho chính mình trên mặt lộ ra một tia mỉm cười.

Chu trưởng trấn thấy thế gật gật đầu, đi nhanh hướng khách sạn đại môn đi đến.

Làm Chu trưởng trấn đám người đi tới cửa khi liền nhìn đến ba lượng Audi xe chính chậm rãi đứng ở đại môn khẩu, cầm đầu kia chiếc xe đúng là Thượng Dương huyện nhị hào lãnh đạo, Lưu Giai Huy Huyện trưởng tòa giá.

Lưu Giai Huy tuy rằng mới đến Thượng Dương huyện bất quá nửa năm tả hữu, cũng đã không chỉ có ở Thượng Dương huyện quan trường đứng vững vàng cước bộ nhưng lại lấy hỏa tiễn tốc độ theo thường vụ phó Huyện trưởng tấn chức đến Huyện trưởng vị trí.

Đương nhiên giấu ở quan trường tấn chức mặt sau

nguyên nhân thực vi diệu cũng thực phức tạp, tựa như Lưu Giai Huy, hắn có thể nhanh như vậy theo thường vụ phó Huyện trưởng tấn chức đến Huyện trưởng vị trí, cố nhiên cùng năng lực của hắn có rất lớn quan hệ, nhưng còn có một cái rất trọng yếu nguyên nhân thì phải là hắn là tỉnh ủy thường ủy kiêm Giang Châu thị thị ủy bí thư Phùng Chính Thành thư ký cũ.

Thân là Phùng Chính Thành từng tối thân tín bên người, Phùng Chính Thành đem hắn hạ phóng tới Thượng Dương huyện vốn còn có thâm ý ở bên trong, bởi vì Thượng Dương huyện là hắn thúc gia cố hương, nơi này hắn là tuyệt không cho phép có mất, cho nên Lưu Giai Huy đến Thượng Dương huyện đầu tiên là nhâm phó Huyện trưởng, rất nhanh trước mặt nhậm Huyện trưởng bởi vì tuổi duyên cớ về hưu sau, Lưu Giai Huy đã được tăng tới Huyện trưởng vị trí.

Lưu Giai Huy theo hàng không Thượng Dương huyện ngắn ngủn nửa năm lập tức lại bị đề bạt làm Huyện trưởng, này hỏa tiễn đề bạt tốc độ, hơn nữa hắn từng thư ký thân phận, không một hướng Thượng Dương huyện quan trường phóng thích một cái tín hiệu, thì phải là Lưu Giai Huy là thâm thị ủy bí thư Phùng Chính Thành tín nhiệm cùng trọng dụng, mà trên thực tế cũng quả thật như thế. Cho nên Lưu Giai Huy tuy rằng mới đến Thượng Dương huyện nửa năm tả hữu, nhưng đã muốn hoàn toàn có thứ hai tay uy tín.

Xe dừng lại xuống dưới, không đợi điều khiển viên cùng thư ký xuống xe, Chu trưởng trấn đã muốn giành trước một bước tiến lên rớt ra cửa ghế sau.

“Lưu Huyện trưởng, buổi tối hảo!” Cửa xe vừa mở ra, Chu trưởng trấn liền vẻ mặt tươi cười chào hỏi nói, mặt khác một bàn tay đã muốn đặt ở cửa xe duyên thượng, tựa hồ sợ Lưu huyện trưởng đầu đụng vào cửa xe đỉnh.

“Tương Tiến đồng chí buổi tối đã ở nha.” Lưu Giai Huy đổ không nghĩ tới lại ở chỗ này đụng tới Chu trưởng trấn, hơi hơi ngẩn ra, gật gật đầu nói.

“Ha ha, vừa vặn con rể mời chúng ta người một nhà ở trong này ăn cơm.” Chu trưởng trấn hơi hơi cung thân, vẻ mặt khiêm tốn tươi cười.

“Một năm việc đến cuối năm, tháng giêng người nhà thân thích là hẳn là nhiều hơn tụ nhất tụ.” Lưu Giai Huy gật đầu nói.

Lưu Giai Huy đang theo Chu trưởng trấn nói chuyện khi, trong xe lại xuống dưới một người. Người này Hạ Vân Kiệt nếu ở đây khẳng định hội nhận thức, chính là năm trước ở Đông Khải khách sạn gặp được quá tỉnh công an thính tuyên truyền phòng trưởng phòng Lỗ Thông Tiên.

Lỗ Thông Tiên năm trước đến Giang Châu thị điều tra, thị công an cục cục trưởng Diệp Hồng Ba cố ý tự mình tiếp đãi hắn, mà Lưu Giai Huy khi đó còn là Phùng Chính Thành thư ký, bởi vì vừa vặn cùng Lỗ Thông Tiên là đồng hương, bị Diệp Hồng Ba kéo đến khách. Bởi vì Diệp Hồng Ba cùng Lưu Giai Huy duyên cớ, Lỗ Thông Tiên còn cố ý đến trong ghế lô kính Hạ Vân Kiệt rượu, nhận thức Hạ Vân Kiệt. Sau lại Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm ở Hải Châu thị đã xảy ra giao thông tranh cãi, Hạ Vân Kiệt vì không mở rộng tình thế còn từng cố ý cấp Lỗ Thông Tiên gọi điện, thỉnh hắn ra mặt hỗ trợ. Chính là bởi vì Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm đắc tội là Hải Châu thị chính pháp ủy bí thư con trai Trương Lôi bạn gái, đài truyền hình thành phố người chủ trì Dương Tiểu Phỉ, liền ngay cả Lỗ Thông Tiên cũng muốn làm không chừng, cuối cùng bất đắc dĩ mới cố ý cấp tỉnh ủy bí thư Triệu Hưng Quân gọi điện thoại. Cũng đang là vì chuyện này, Lỗ Thông Tiên mới biết được bị Diệp Hồng Ba xưng là Hạ lão sư thế nhưng cùng tỉnh ủy bí

thư đều là bằng hữu. Thậm chí vì về điểm này việc nhỏ, tỉnh ủy bí thư thư ký Trần Hữu Lương đều tự mình chạy một chuyến tây viên khu giao cảnh đại đội.

“Lỗ xử, ta đến giới thiệu một chút, vị này là chúng ta thị trấn Côn Linh trấn trưởng trấn Chu Tương Tiến đồng chí, Tương Tiến đồng chí vị này là tỉnh công an thính tuyên truyền chỗ lãnh đạo Lỗ Thông Tiên trưởng phòng.” Gặp Lỗ Thông Tiên xuống xe, Lưu Giai Huy cười thay song phương giới thiệu nói.

“Lỗ xử ngài hảo, ngài hảo!” Chu Tương Tiến trên mặt lại đôi nổi lên ân cần tươi cười, vội vàng tiến lên nhiệt tình cầm thật chặt Lỗ Thông Tiên tay.

Lỗ Thông Tiên này tỉnh thính công an thính trưởng phòng cái giá nhưng thật ra không lớn, cười cùng Chu Tương Tiến nắm tay nói:“Nguyên lai là Côn Linh trấn quan phụ mẫu a.”

“Không dám nhận, không dám nhận!” Chu Tương Tiến vội vàng khiêm tốn nói.

Khi nói chuyện, này khác mấy chiếc xe người trên cũng đều ào ào đi rồi xuống dưới, trong đó một vị vóc dáng cao lớn khôi ngô trung niên nam tử nhất rõ ràng, này nam tử không phải người khác đúng là Thượng Dương huyện công an cục cục trưởng Ngụy Đại Vi.

Gặp Ngụy cục trưởng cũng xuống dưới, Chu Tương Tiến tự nhiên lại tiến lên một trận nhiệt tình chào hỏi. Bất quá bởi vì nữ nhi ngay tại công an cục công tác, mà hắn thân mình chính là Côn Linh trấn trưởng trấn cùng Ngụy cục trưởng nhiều có tiếp xúc lui tới, hai người là lão người quen thật không có quá nhiều khách khí.

“Tuyết Linh đã ở nha, đêm nay vất vả ngươi.” Ngụy cục trưởng cùng Chu Tương Tiến nắm qua tay sau, vừa

cười hướng Chu Tuyết Linh gật đầu ý bảo nói.

“Không vất vả, không vất vả, vì lãnh đạo phục vụ là hẳn là.” Chu Tuyết Linh cuống quít vẻ mặt khiêm tốn lấy lòng nói, một chút cũng chưa phía trước kiêu ngạo.

“Vị này là?” Lưu Giai Huy gặp Ngụy cục trưởng cố ý cùng trong đó một vị lạ mặt nữ tử chào hỏi, không khỏi kỳ quái nói.

“Nói lên vị này Chu Tuyết Linh đồng chí thân phận, vậy phức tạp.” Ngụy Đại Vi hiển nhiên là có đề bạt Chu Tuyết Linh ý tứ, gặp Lưu Giai Huy hỏi, cười bán nổi lên cái nút.

“Phải không? Ta đây thật đúng là muốn biết.” Lưu Giai Huy cười nói.

“Ha ha, nhất, nàng là chúng ta cục văn phòng viên chức, nhị, nàng là Chu trưởng trấn thiên kim, tam, nàng là Thụy Viên khách sạn lão bản con dâu.” Ngụy Đại Vi cười trả lời.

“Ha ha, thật đúng là có điểm phức tạp. Nói như vậy, buổi tối này bữa ăn chính là Chu Tuyết Linh đồng chí hỗ trợ thu xếp a.” Lưu Giai Huy nghe vậy vui vẻ nở nụ cười.

“Nếu có chiêu đãi không đến địa phương, còn thỉnh các vị lãnh đạo không lấy làm phiền lòng.” Chu Tuyết Linh khiêm tốn cười làm lành nói, trong lòng cũng là nhạc nở hoa.

Tuy rằng Chu Tuyết Linh coi như là gia thế xa xỉ, có cái có tiền bà bà, có cái làm trưởng trấn lão ba, nhưng giống Lưu Giai Huy, Lỗ Thông Tiên như vậy cấp bậc lãnh đạo, nàng lại như trước chính là tiểu nhân vật, bình thường còn là rất khó tiếp xúc đến, này đối nàng mà nói tự nhiên là cái khó được cơ hội.

Lý Vũ Tình gặp con dâu ở lãnh đạo trước mặt mặt mày rạng rỡ, ngôn hành cử chỉ đều rất đắc thể, trong lòng không khỏi nhớ tới tiểu nhi tức phụ, cảm thấy nàng cùng nàng nhất so với thật sự là kém xa.

“Ha ha, sẽ không, sẽ không, Thụy Viên khách sạn ở chúng ta huyện nhưng là thật to nổi danh a.” Lưu Giai Huy cười khoát tay nói một câu, sau đó lại cùng Lý Vũ Tình còn có Hàn Hoa đánh tiếp đón, thế này mới cùng Lỗ Thông Tiên có nói có cười hướng trong đi đến.

Không trong chốc lát, đoàn người đi ra đại sảnh đi thông ghế lô thông đạo.

Chương 717 : Tiểu Lưu [cầu một vé tháng]

Đại sảnh trống trơn đãng đãng, hai ba bàn khách nhân lẳng lặng dùng cơm, không có một chút người Trung Quốc khách sạn lễ mừng năm mới sở nên có náo nhiệt không khí, nhất là Hạ Vân Kiệt đồng học hội kia hai bàn cơ hồ là lặng ngắt như tờ, trừ bỏ Hạ Vân Kiệt, mọi người biểu tình thoạt nhìn đều có điểm trầm trọng, tâm sự thật mạnh bộ dáng.

Không có người cử chiếc đũa gắp đồ ăn, càng không có người nâng chén uống rượu, thỉnh thoảng có đồng học dùng lo lắng khác thường ánh mắt xem Hạ Vân Kiệt vài lần.

Đến bây giờ còn có không ít đồng học không thể tin được Hạ Vân Kiệt này ngày xưa rất là trầm mặc ít lời đồng học vừa rồi thế nhưng kêu Hàn gia đại thiếu nãi nãi, Chu trưởng trấn nữ nhi cút đi!

Nhưng sự thật chính là sự thật, Hạ Vân Kiệt này ngày xưa trầm mặc ít lời đồng học vừa rồi quả thật đột nhiên tức giận, xác thực nói là nổi điên.

“Các ngươi như vậy nhìn ta làm gì? Ta trên mặt có hoa sao? Đừng như vậy không khí trầm lặng, uống rượu, uống rượu.” Hạ Vân Kiệt thật sự chịu không nổi các học sinh ánh mắt, giơ cái chén nói.

“Uống cái gì rượu a! Ta nói Hạ Vân Kiệt, ngươi đêm nay còn giống như không uống bao nhiêu rượu a, đầu óc như thế nào sẽ không thanh tỉnh đâu?” Vương Chí Nam gặp Hạ Vân Kiệt phía sau thế nhưng còn có tâm tình đề uống rượu sự tình, nhịn không được xem thường nói.

“Ta đầu óc thanh tỉnh thực.” Hạ Vân Kiệt gặp các học

sinh không có người nâng chén, tự cố tự uống một ngụm nói.

“Thanh tỉnh cái rắm!” Vương Chí Nam không khách khí mắng:“Nếu thanh tỉnh ngươi vừa rồi hội kêu Hiểu Quyên đại tẩu cút đi! Ngươi cũng không phải không biết nàng cái gì đến đây? Lúc này tốt lắm, người ta sau khẳng định sẽ không từ bỏ ý đồ, hơn nữa Diệp Hiểu Quyên cũng khẳng định hội đi theo vất vả.”

“Ta không quan hệ, lại nói tiếp đều là ta không tốt, đem hảo hảo một cái đồng học hội khiến cho như vậy không thoải mái. Ta liền lo lắng ta tẩu tử này người sự sau hội……” Diệp Hiểu Quyên nghe vậy khổ khuôn mặt nói.

“Này không liên quan chuyện của ngươi, chủ yếu cũng là ngươi đại tẩu này người rất lợi thế, rất ức hiếp người. Người như thế phải hảo hảo cấp nàng điểm nhan sắc, về phần ta ngươi không cần lo lắng, liền ngươi tẩu tử ta còn thực không để ở trong mắt.” Chuyện tới nay, Hạ Vân Kiệt cũng không tưởng giấu diếm, gặp Diệp Hiểu Quyên lại là tự trách lại là thay hắn lo lắng, không đợi nàng đem nói cho hết lời liền trực tiếp xua tay ngắt lời nói, ngữ khí thật là cuồng ngạo. Ít nhất ở các học sinh xem ra lúc này Hạ Vân Kiệt nói chuyện là thực cuồng ngạo.

“Ta dựa vào, kính nhờ Hạ Vân Kiệt ngươi chính là một vị trung chuyên sinh da, ngươi thật đúng là nghĩ đến chính mình là đại học lão sư a! Cho dù là đại học lão sư, ra vẻ cũng quá đi.” Triệu Nhạc gặp Hạ Vân Kiệt ngữ khí “Bừa bãi”, cũng nhịn không được bẩn thỉu nói.

“Triệu Nhạc quá hẳn là lớp trưởng tẩu tử đi?” Hạ Vân Kiệt gặp Triệu Nhạc bẩn thỉu chính mình, tức giận nói.

Triệu Nhạc sửng sốt sửng sốt, sau đó hỏi ngược lại:“Người ta có tư cách, ngươi có sao?”

“Được rồi, đều điểm nhẹ tiếng, bọn họ đến đây.” Vương Chí Nam gặp Hạ Vân Kiệt còn muốn mở miệng, trực tiếp dùng cánh tay khửu tay huých hạ hắn, sau đó hướng đại sảnh hành lang bĩu môi, nói.

Lúc này mọi người mới phát hiện không biết khi nào thì đại sảnh hành lang hơn một đám người. Vừa rồi còn rất là cao ngạo Chu Tuyết Linh nay vẻ mặt cười quyến rũ ở bên cạnh làm nổi lên tiếp khách tiểu thư nhân vật, mang theo ba cái rõ ràng có chứa quan viên uy phong khí thế nam tử hướng ghế lô đi đến. Mà ở Côn Linh trấn cũng coi như được với một đại nhân vật Chu trưởng trấn, Lý Vũ Tình, còn có Hàn Húcca ca Hàn Hoa liền ngay cả ở phía trước cùng kia ba người cùng nhau song song đi tư cách đều không có, chỉ có thể ở phía sau cùng này khác sáu bảy người cùng nhau nhắm mắt theo đuôi theo, hơn nữa trên mặt còn mang theo ân cần khiêm tốn tươi cười.

“Ta thảo, quả nhiên là đại lãnh đạo, thế nhưng ngay cả Chu trưởng trấn đều chỉ có thể làm người hầu.” Có cái thôn trưởng lão ba Vương Nhạc Nhạc hạ giọng nói.

Kỳ thật không cần Vương Nhạc Nhạc nói, trên bàn rượu các học sinh cũng đều phát hiện điểm này, người người trong mắt đều lóe ra một tia khẩn trương cùng hiếu kì. Dù sao bọn họ chính là trung chuyên sinh, xen lẫn trong xã hội tối tầng dưới chót người làm công, lớn như vậy bọn họ còn là lần đầu tiên chính mắt thấy một đám “Quan lớn” Cũng không xa xa đi qua.

Làm Vương Nhạc Nhạc hạ giọng nói chuyện, làm trên bàn rượu các học sinh đều dùng mang theo một tia khẩn trương cùng hiếu kì ánh mắt vụng trộm đánh giá Lưu huyện trưởng đám người khi, Chu Tuyết Linh ánh mắt hướng Hạ Vân Kiệt bọn họ bên này phiêu liếc mắt một cái, trên mặt lóe ra một tia sắt khoe ra biểu tình, hình như là ở nói cho bọn họ, các ngươi này đám hương ba lão, người làm công thấy rõ ràng, bổn cô nương nhưng

là đại nhân vật có thể ở Huyện trưởng, tỉnh công an thính lãnh đạo trước mặt nói được thượng nói, các ngươi cũng dám đắc tội bổn cô nương, các ngươi sẽ chờ khóc đi!

“Tiểu Lưu, các ngươi lại đây một chút!” Đang lúc Chu Tuyết Linh âm thầm sắt, đang lúc các học sinh lại là khẩn trương lại là tò mò khi, đột nhiên một đạo thanh âm ở trong đại sảnh vang lên.

Nói chuyện tự nhiên đó là Hạ Vân Kiệt, hắn không chỉ có nói chuyện nhưng lại đứng dậy hướng Lưu huyện trưởng đám người vẫy vẫy tay, tựa như kêu một gã người phục vụ dường như.

Đại sảnh nhất thời tĩnh tựa hồ ngay cả căn châm rơi trên mặt đất đều có thể nghe được đến, tất cả mọi người chỉ ngây ngốc nhìn Hạ Vân Kiệt, tựa như đột nhiên không biết hắn. Bất quá lúc này bọn họ đều còn không có ý thức được Hạ Vân Kiệt kêu Tiểu Lưu là ở kêu Lưu huyện trưởng, bất quá dù là như thế, cũng đã muốn đem bọn họ cấp sợ tới mức không nhẹ, hơn nữa Diệp Hiểu Quyên lại sợ tới mức thiếu chút nữa ngay cả hồn đều phải bay.

Thoạt nhìn phạm tội là Hạ Vân Kiệt, khả vấn đề là Hạ Vân Kiệt là của nàng đồng học, lần này đồng học hội cũng là nàng muốn làm lên, này nếu đem tỉnh công an thính lãnh đạo, đem Huyện trưởng đại nhân, công an cục cục trưởng các đại nhân vật cấp đắc tội, kia vốn là xem nàng không vừa mắt bà bà còn không đem nàng đuổi ra Hàn gia mới là lạ.

“Vân Kiệt ngươi điên rồi sao? Ngươi nhượng cái gì nhượng? Kia đều là lãnh đạo a!” Phản ứng nhanh nhất là ngồi ở Hạ Vân Kiệt bên người Vương Chí Nam, hắn rất nhanh liền ý thức được đại ác sự không ổn, vội vàng dùng sức đem Hạ Vân Kiệt kéo hồi chỗ ngồi.

Bất quá hiển nhiên đã muốn đã muộn. Đại sảnh trống trơn đãng đãng, không vài khách hàng, Hạ Vân Kiệt thanh âm lại đại, cơ hồ Hạ Vân Kiệt thanh âm vừa mới hạ xuống, bên kia các lãnh đạo liền ào ào quay đầu hướng bọn họ bên này xem ra.

Như thế tiếp theo, điểm chết người kia Lưu huyện trưởng cùng tỉnh công an thính đến lãnh đạo thế nhưng lập tức liền bỏ ra cánh tay đi nhanh hướng bọn họ bên này đi tới.

Vương Chí Nam đám người thấy thế sắc mặt lập tức trở nên có chút tái nhợt, trong mắt toát ra một tia kinh hoảng sắc. Dù sao bọn họ đều chính là vừa tốt nghiệp không đến hai năm trung chuyên sinh, lại đều chính là tầng dưới chót người làm công, bình thường một cái nho nhỏ dân cảnh theo bên người đi qua đều có thể làm cho bọn họ cảm thấy một tia kinh hoảng, nay chỉ tại trong TV nhìn đến Huyện trưởng đại nhân đột nhiên bởi vì Hạ Vân Kiệt tiếng kêu mà hướng bọn họ đi tới, này như thế nào không cho bọn họ cảm thấy kinh hoảng?

Kỳ thật kinh hoảng không chỉ có chính là Vương Chí Nam đám người, Chu Tuyết Linh, Lý Vũ Tình đám người cũng đều có chút kinh hoảng, đương nhiên càng nhiều là tức giận. Cho nên ở Lưu huyện trưởng cùng Lỗ trưởng phòng hướng Hạ Vân Kiệt đám người đi đến khi, Chu Tuyết Linh phụ nữ đã muốn giành trước một bước bình tĩnh mặt rất nhanh hướng bọn họ đi đến.

Bởi vì sự ra đột nhiên, mọi người lại áp căn không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt cùng Lưu Giai Huy cùng lỗ thông đầu tiên là nhận thức, cho nên cũng chưa người chú ý tới Lưu huyện trưởng cùng Lỗ trưởng phòng đi đường khi trên mặt mang theo là khiêm tốn mỉm cười. Thậm chí Ngụy cục trưởng còn cố ý cười khuyên một câu nói:“Lỗ xử, Lưu huyện trưởng, không cần để ý đến bọn họ,

chính là một đám người trẻ tuổi uống hơn.”

“Đúng vậy, đúng vậy, lỗ chỗ, Lưu huyện trưởng thực xin lỗi, thực xin lỗi a, người trẻ tuổi uống rượu hơn, có đôi khi sẽ không quy không cự, các ngươi không cần hướng trong lòng đi.” Lý Vũ Tình cũng vội vàng đuổi kịp vài bước vẻ mặt kích động nói xin lỗi, trong lòng lại sớm đã đem Diệp Hiểu Quyên cấp mắng cẩu huyết lâm đầu.

Nàng cũng mặc kệ kỳ thật hướng Lưu huyện trưởng đám người ngoắc kêu to là Hạ Vân Kiệt, nàng chỉ biết là những người này đều là Diệp Hiểu Quyên đồng học, đều là một ít người không tố chất.

“Cái gì người trẻ tuổi uống hơn, các ngươi đừng nói lung tung nói!” Lưu huyện trưởng cùng Lỗ Thông Tiên nghe vậy không khỏi hoảng sợ, vội vàng quay đầu hướng Ngụy cục trưởng cùng Lý Vũ Tình trừng mắt nhìn liếc mắt một cái nói.

Nói đùa, người khác không biết người trẻ tuổi kia là ai, Lưu Giai Huy nhưng là nhất thanh nhị sở kia nhưng là thị ủy bí thư thúc gia, cho dù thị ủy Phùng bí thư ở trước mặt hắn cũng chỉ có thể làm tôn tử. Mà Lỗ Thông Tiên tuy rằng không biết Hạ Vân Kiệt cùng Phùng Chính Thành quan hệ, bất quá vì Hạ Vân Kiệt hai bằng hữu, tỉnh ủy bí thư tự mình phái bên người thư ký đi giao cảnh đại đội xử lý, Lỗ Thông Tiên cũng là nhất thanh nhị sở.

Tỉnh ủy bí thư a, hắn Lỗ Thông Tiên tuy rằng cũng là cái trưởng phòng, nhưng đến bây giờ còn không có quá cùng tỉnh ủy bí thư nói chuyện cơ hội đâu, khả người ta đâu, hai bằng hữu náo loạn điểm giao thông tiểu tranh cãi, tỉnh ủy bí thư liền trực tiếp phái bên người thư ký tự mình đi một chuyến giao cảnh đại đội a, này quả thực chính là thiên soa địa biệt chênh lệch a! Về phần Diệp Hồng Ba cùng Lưu Giai Huy kêu Hạ Vân Kiệt Hạ lão sư,

kia đều đã muốn không tính sự.

Ngụy cục trưởng cùng Lý Vũ Tình gặp Lưu huyện trưởng cùng Lỗ trưởng phòng cơ hồ đồng thời quay đầu hướng bọn họ trừng mắt răn dạy, không khỏi đều sợ tới mức tiểu tâm can mạnh nhảy khiêu, bất quá cũng là áp căn không rõ Lưu huyện trưởng cùng Lỗ trưởng phòng vì cái gì phản ứng lớn như vậy.

Lưu huyện trưởng cùng Lỗ trưởng phòng phản ứng tuy rằng rất nhanh cũng rất lớn, nhưng bọn hắn lại bỏ qua Chu trưởng trấn phụ nữ lấy lòng thượng cấp lãnh đạo kia phiến “Chân thành chi tâm”. Khi bọn hắn vừa mới quay đầu răn dạy xong Ngụy cục trưởng cùng Lý Vũ Tình, Chu trưởng trấn phụ nữ đã muốn bước nhanh đi tới rượu trước bàn, hơn nữa Chu Tuyết Linh vừa đến lập tức liền chỉ vào Hạ Vân Kiệt khiển trách:“Không thấy được lãnh đạo sao? Hô to gọi nhỏ ! Còn có Hiểu Quyên, ngươi này đó đều là cái gì đồng học, loạn thất bát tao, còn không gọi bọn hắn nhanh chóng đi?”

Giờ khắc này Chu Tuyết Linh so với tiền một khắc còn muốn uy phong còn muốn cao cao tại thượng, phảng phất Hạ Vân Kiệt đám người căn bản chính là một đám rác rưởi, xã hội bại hoại.

“Hàn Húc, ngươi an bài một chút! Còn có ngươi, cho ta đứng lên, lập tức hướng lãnh đạo xin lỗi!” Chu trưởng trấn làm việc tình so với nữ nhi tự nhiên trầm ổn không ít, đổ không giống nàng như vậy sính miệng lưỡi vui vẻ, nói chuyện chói tai khó nghe. Bất quá hắn lời nói cũng là hoàn toàn mệnh lệnh khẩu khí, căn bản không dung người phản kháng.

“Tiểu Lưu làm Huyện trưởng cái giá tựa hồ lớn không ít a! Ngươi vừa đến, ta này bạn học phải đằng ghế lô, nay càng ngay cả đại sảnh cũng không làm cho người ta ở lại.” Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không đứng lên, mà là nhìn

vội vàng đuổi tới Lưu Giai Huy mặt lộ vẻ không vui nói.

Hạ Vân Kiệt thốt ra lời này ra, các học sinh mặt bá một chút liền tất cả đều biến trắng. Lúc này bọn họ mới biết được Hạ Vân Kiệt vừa rồi đứng lên kêu Tiểu Lưu chính là hướng về phía Lưu huyện trưởng kêu. Mà Chu trưởng trấn phụ nữ lúc này đương nhiên cũng đồng dạng ý hội lại đây, Hạ Vân Kiệt này Tiểu Lưu là hướng về phía Lưu huyện trưởng kêu, lập tức vẻ mặt tức giận trách cứ nói:“Lớn mật, Lưu huyện trưởng cũng là ngươi……”

“Ngươi mới lớn mật, cút cho ta một bên đi!” Bất quá Chu trưởng trấn câu nói kế tiếp còn không có mắng đi ra, đã bị gấp đến độ đầu đầy mồ hôi lạnh Lưu huyện trưởng một phen cấp đổ lên một bên đi.

Chương 718 : Hạ lão sư [đệ tam canh cầu vé tháng]

Chu trưởng trấn chỉ sợ nằm mơ cũng không nghĩ tới chính mình vỗ mông ngựa đến trên đùi, bị Lưu Giai Huy đẩy một cái lảo đảo thiếu chút nữa sẽ té lăn trên đất, hoàn hảo hắn thân mình cốt coi như kiện khang, rất nhanh liền đứng vững vàng cước bộ.

Vừa đứng ổn cước bộ, không hiểu ra sao Chu trưởng trấn đã đi xuống ý thức bật thốt lên kêu lên:“Lưu huyện trưởng ngài đây là……”

Bất quá Chu trưởng trấn câu nói kế tiếp còn không có kêu ra liền ngạnh sinh sinh nuốt trở về, sau đó vẻ mặt hoảng sợ nhìn Lưu Giai Huy.

Đồng dạng vẻ mặt hoảng sợ nhìn Lưu Giai Huy còn có Chu Tuyết Linh đám người. Bởi vì lúc này Lưu Giai Huy Lưu huyện trưởng sớm không có ngày xưa hăng hái, càng không có Huyện trưởng nên có uy nghiêm. Lúc này hắn chính đầu đầy mồ hôi lạnh, vừa thỉnh thoảng lấy tay lau cái trán mồ hôi lạnh, một bên liên tục hướng Hạ Vân Kiệt cúi đầu nói:“Hạ lão sư thực xin lỗi, thực xin lỗi, đều là ta không đúng, thế cho nên phát sinh loại này……”

Hạ lão sư!

Chu trưởng trấn nghe thế ba chữ cả người đều nhịn không được run run đứng lên, mà Chu Tuyết Linh sớm đã sợ tới mức sắc mặt tái nhợt, hai chân như nhũn ra, nếu không nàng trượng phu đỡ nàng, chỉ sợ nàng đã muốn đặt mông than ngồi dưới đất.

Trời ạ, này, người kia chẳng lẽ không đúng Diệp Hiểu Quyên đồng học sao? Chẳng lẽ không đúng một trung chuyên sinh sao? Như thế nào Lưu huyện trưởng thế

nhưng gọi hắn lão sư a!

Vương Chí Nam đám người đồng dạng bị sợ hãi, bọn họ người người dùng dại ra ánh mắt ngây ngốc nhìn Hạ Vân Kiệt cùng Lưu huyện trưởng.

Này, này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ Hạ Vân Kiệt thật sự là đại học lão sư? Đã có thể tính hắn thật sự là đại học lão sư, ra vẻ Huyện trưởng cũng không hẳn là như vậy sợ hắn đi?

Đương nhiên đồng dạng bị dọa phá hư còn có hối hận không kịp có Diệp Hiểu Quyên bà bà Lý Vũ Tình. Nàng trăm phương nghìn kế muốn đánh tốt quan trường quan hệ, thậm chí không để ý tiểu nhi tức phụ mặt mũi, cũng muốn làm cho nàng đằng ra khai đồng học hội ghế lô cấp con trai cả tức phụ người nhà, nhưng hôm nay đâu, không nghĩ tới của nàng đồng học trung thế nhưng còn có đại nhân vật ngay cả Huyện trưởng đại nhân đều phải tiếng kêu lão sư.

“Tính Tiểu Lưu, này cũng lạ không thể ngươi, chính là đêm nay vốn hảo hảo đồng học hội, vốn là khó được vui vẻ ngày, lại bị khiến cho rối tinh rối mù, cho nên khó tránh khỏi có điểm căm tức, ngươi cũng đừng hướng trong lòng đi.” Hạ Vân Kiệt gặp Lưu Giai Huy sợ tới mức đầu đầy mồ hôi lạnh, lại là liên tục xin lỗi, trong lòng nhưng thật ra có chút băn khoăn, đứng dậy khoát tay nói.

“Không, không, đều là ta công tác không có làm đúng chỗ, không có làm đúng chỗ a!” Tuy rằng Hạ Vân Kiệt đã muốn không hề trách tội hắn, nhưng Lưu Giai Huy còn là không dám có chút thả lỏng, liên tục mình kiểm điểm nói.

Nói đùa, đây chính là thị ủy bí thư thúc gia a! Này nếu làm cho Phùng bí thư biết bởi vì chính mình giảo hắn đồng học hội, kia còn không đem chính mình mắng cẩu

huyết lâm đầu mới là lạ!

Gặp Hạ Vân Kiệt đều nói như vậy, đường đường một huyện trưởng còn như thế liên tục mình kiểm điểm, như vậy tựa như phạm tội học sinh gặp được dạy chỗ chủ nhiệm giống nhau, Chu trưởng trấn đám người trái tim nhịn không được liền bùm bùm loạn khiêu, phảng phất tùy thời đều phải theo trong lồng ngực bính đi ra giống nhau, mồ hôi lạnh sớm như mưa xuống. Mà Vương Chí Nam một đám đồng học tắc hoàn toàn choáng váng, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt hai mắt đều là dại ra, phảng phất áp căn sẽ không nhận thức hắn.

Hạ Vân Kiệt cảm nhận được các học sinh nhìn về phía chính mình kia xa lạ ánh mắt, trong lòng âm thầm thở dài một hơi, hắn tuy rằng biết sớm hay muộn có như vậy một ngày, nhưng một ngày này nhanh như vậy đi ra đến, còn là làm cho hắn trong lòng cảm thấy một trận mất mát, giống như đột nhiên gian mất đi cái gì trân quý gì đó.

Kia trân quý gì đó chính là các học sinh trong lúc đó chất phác cùng trường loại tình cảm!

Hạ Vân Kiệt biết chính mình cùng các học sinh trong lúc đó ở chung rốt cuộc không thể trở lại giống vừa rồi kia tùy ý hòa hợp !

Cũng đang bởi vì này dạng, Hạ Vân Kiệt trong lòng càng phát ra chán ghét Chu Tuyết Linh đám người, nếu không phải bọn họ làm rối, Hạ Vân Kiệt cũng không về phần chủ động cùng Lưu Giai Huy chào hỏi, thật sự là bọn họ khinh người quá đáng, Hạ Vân Kiệt không muốn lại nhìn đến chính mình ngày xưa đồng học chịu kia uất khí, thế này mới nhất thời xúc động bại lộ thân phận.

Đương nhiên sự tình nếu đã muốn phát sinh, tựa như hắt nước đi ra ngoài giống nhau rốt cuộc thu không trở

lại, Hạ Vân Kiệt cũng chỉ có thể nhận các học sinh xem chính mình ánh mắt biến hóa này sự thật, gặp Lưu huyện trưởng còn tại liên tục mình kiểm điểm, rời chỗ vỗ vỗ bờ vai của hắn thản nhiên nói:“Nói không trách ngươi sẽ không trách ngươi, ngươi cũng đừng tái tự trách.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt đem ánh mắt đầu hướng về phía vẻ mặt cung khiêm đứng ở một bên Lỗ Thông Tiên.

Lỗ Thông Tiên xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt đầu hướng chính mình, vội vàng một bên vươn hai tay một bên hơi hơi khom người chào hỏi nói:“Hạ lão sư, ngài hảo, không nghĩ tới ở trong này lại cùng ngài gặp mặt.”

“Ha ha, nguyên lai là Lỗ trưởng phòng, thật dài thời gian không thấy, ngươi còn tạm được?” Hạ Vân Kiệt cười cùng Lỗ trưởng phòng nắm tay nói.

“Cảm ơn Hạ lão sư quan tâm, nhờ ngài phúc hết thảy đều tốt lắm.” Lỗ trưởng phòng hơi hơi loan eo, hai tay gắt gao cầm Hạ Vân Kiệt tay, nhiệt tình phe phẩy, kia cung khiêm nhiệt tình thái độ quả thực liền cùng hạ cấp gặp mặt thượng cấp lãnh đạo không có gì khác nhau.

Chu trưởng trấn phụ nữ, còn có Lý Vũ Tình, Chu Tuyết Linh trượng phu Hàn Hoa gặp tỉnh công an thính lãnh đạo thấy Hạ Vân Kiệt đều cùng hạ cấp gặp thượng cấp giống nhau, trong lòng kia run a! Hơn nữa Chu Tuyết Linh lúc này trên mặt sớm đã ngay cả một chút huyết sắc đều không có.

Muốn Diệp Hiểu Quyên các học sinh đằng ghế lô là nàng, sau lại chỉ vào bọn họ răn dạy không cần sảo còn là nàng, nhưng còn bây giờ thì sao? Người ta đem Huyện trưởng đại nhân kêu Tiểu Lưu, thậm chí liền ngay cả tỉnh thính lãnh đạo thấy hắn đều cùng chuột thấy mèo giống nhau! Chu Tuyết Linh hiện tại cho dù dùng mông tưởng cũng biết, kế tiếp cùng đợi chính mình chính là

các lãnh đạo loại nào đại phẫn nộ!

“Ha ha, sự tình lần trước lại nói tiếp ta còn muốn cảm ơn Lỗ trưởng phòng đâu.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Hạ lão sư nói quá lời, nói quá lời. Sự tình lần trước lại nói tiếp hổ thẹn, ta căn bản không giúp đỡ việc a.” Lỗ trưởng phòng gặp Hạ Vân Kiệt như vậy đại nhân vật còn nhớ rõ sự tình lần trước, quả thực chính là thụ sủng nhược kinh, đồng thời thái độ cũng càng phát ra khiêm tốn.

“Nói không nói như vậy, chủ yếu còn là kia phân tình nghĩa, lòng ta nhớ kỹ, về sau có chuyện gì ngươi có thể gọi điện thoại tìm ta.” Hạ Vân Kiệt cười vỗ vỗ Lỗ Thông Tiên mu bàn tay, sau đó lỏng rồi rời ra.

“Cảm ơn, cảm ơn Hạ lão sư!” Hạ Vân Kiệt loại nào nhân vật, ở Lỗ Thông Tiên xem ra kia nhưng là nối thẳng tỉnh ủy bí thư đại nhân vật, hắn những lời này phân lượng tự nhiên không phải là nhỏ, nghe vậy kích động liên tục nói lời cảm tạ.

“Hạ lão sư, ngài hảo, ta là……” Vẫn đứng ở mặt sau, trong lòng đồng dạng khiếp sợ rối tinh rối mù Ngụy Đại Vi cục trưởng, gặp Lỗ Thông Tiên cùng Hạ Vân Kiệt trong lúc đó hàn huyên cuối cùng là cáo một đoạn lạc, vội vàng mang theo vẻ mặt khiêm tốn tươi cười hướng Hạ Vân Kiệt vươn tay.

“Đến, Tiểu Lưu, Lỗ trưởng phòng ta cho các ngươi giới thiệu một chút của ta đồng học.” Bất quá Hạ Vân Kiệt lại phảng phất không thấy được Ngụy Đại Vi vươn đến tay, cũng không có nghe đến hắn chủ động cùng chính mình chào hỏi thanh âm, mà là hướng Lưu Giai Huy cùng Lỗ Thông Tiên vẫy tay nói.

Ngụy Đại Vi thân là Thượng Dương huyện công an cục

cục trưởng, ở Thượng Dương huyện ra sao thân phận đại nhân vật, nhưng hắn lại vạn vạn không nghĩ tới chính mình chủ động thân thủ cùng Hạ Vân Kiệt chào hỏi, người ta lại căn bản để ý cũng không để ý đến hắn, trong lúc nhất thời trên mặt biểu tình lập tức liền cứng lại rồi, trong mắt có một chút tức giận sắc chợt lóe mà qua. Bất quá Ngụy Đại Vi lăng là không dám có gì bất mãn tỏ vẻ.

Không có biện pháp, ngay cả Lưu huyện trưởng cùng Lỗ trưởng phòng đối Hạ Vân Kiệt đều như thế tôn kính có thêm, hắn Ngụy Đại Vi bình thường cho dù tái tự cao tự đại, cũng biết trước mắt này người chính mình là vạn vạn đắc tội không nổi.

Chu Tuyết Linh đám người gặp Ngụy Đại Vi cục trưởng chủ động thân thủ cùng Hạ Vân Kiệt chào hỏi, Hạ Vân Kiệt thế nhưng để ý cũng không để ý đến hắn, trong mắt kinh hoàng sắc không khỏi càng đậm một ít, mà Vương Chí Nam các học sinh cuối cùng hồi quá một ít thần đến thấy thế người người xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt tràn ngập cuồng nhiệt sùng bái.

Mẹ ác, ngay cả huyện công an cục cục trưởng điểu cũng không điểu một chút, này cũng quá ****** ngưu bức, rất ****** !

Kỳ thật Vương Chí Nam đám người lại nào biết đâu rằng, Hạ Vân Kiệt vừa thấy Ngụy Đại Vi liền ẩn ẩn nhìn ra đến thằng nhãi này không phải cái gì hảo hóa, hơn nữa hắn lại là Chu Tuyết Linh lãnh đạo, hắn tự nhiên không có hoà nhã sắc cho hắn xem.

Cái gì ngoạn ý, thực tưởng cái huyện công an cục cục trưởng, Hạ lão sư sẽ điểu hắn sao?

“Vị này là chúng ta lớp trưởng, Diệp Hiểu Quyên, vị này là trượng phu của nàng Hàn Húc, cũng là nhà này khách

sạn lão bản tiểu nhi tử, vị này là Vương Chí Nam, vị này là Vương Thiên Thiên……” Hạ Vân Kiệt quả thực một đám hướng Lưu Giai Huy cùng Lỗ Thông Tiên giới thiệu khởi hắn đồng học.

“Ngươi hảo, thật cao hứng nhận thức ngươi!”

“……”

Tuy rằng vừa thấy này đám người trẻ tuổi chỉ biết chính là một đám mới ra giáo môn không lâu, ở xã hội tầng dưới chót lăn lộn người làm công, nhưng Lưu Giai Huy cùng Lỗ Thông Tiên lại một chút cũng không dám chậm trễ, nhất nhất khách khí nhiệt tình theo bọn họ bắt tay chào hỏi.

Gặp Huyện trưởng đại nhân cùng tỉnh công an thính lãnh đạo đều cùng chính mình khách khí bắt tay chào hỏi, Vương Chí Nam đám người tự nhiên lại là kích động lại là tự hào, hơn nữa Diệp Hiểu Quyên khuôn mặt nhỏ nhắn đều là đỏ bừng, áp lực hồi lâu tự ti tại đây một khắc rốt cục có hãnh diện cảm giác.

Trung chuyên sinh, mẹ nó, trung chuyên sinh là dễ như vậy ức hiếp sao? Trung chuyên sinh cũng là có ngưu bức một ngày, cũng là có ngưu nhân ! Nhìn xem, hiện tại không phải ngay cả Huyện trưởng cùng tỉnh công an thính lãnh đạo đều khách khí cùng chính mình bắt tay chào hỏi sao?

Nhất nhất đem đồng học giới thiệu một phen, Hạ Vân Kiệt thế này mới đối Lưu Giai Huy cùng Lỗ Thông Tiên tiên là nói về nói:“Được rồi, các ngươi việc các ngươi, ta cùng các học sinh tái náo nhiệt náo nhiệt.”

“Này……” Lưu Giai Huy cùng Lỗ Thông Tiên cái trán lại toát ra mồ hôi lạnh.

Nói đùa, làm cho Hạ lão sư đằng ra ghế lô ra đại sảnh mở đồng học hội, mà chính mình ngồi ghế lô dùng cơm, này giống nói sao? Này còn làm cho bọn họ có thể nuốt trôi cơm, uống được rượu sao?

“Này không ổn, này không ổn. Hạ lão sư, trên lầu còn có ghế lô, còn mời các ngươi đến ghế lô an vị.” Chu trưởng trấn nghe vậy rốt cục chờ đến đây cơ hội, một đầu mồ hôi mặt đất tiền, trên mặt đôi so với khóc còn khó coi hơn tươi cười nói.

“Đúng vậy, đúng vậy, Hạ lão sư vừa rồi là ta có mắt như mù, còn thỉnh ngài đại nhân không nhớ tiểu nhân tội, thỉnh đến trong ghế lô dùng cơm.” Chu Tuyết Linh cũng là đôi vẻ mặt so với khóc còn khó coi hơn tươi cười liên tục cúi đầu nói, nói chuyện thanh âm đều là mang theo khóc nức nở.

Nhưng thật ra Lý Vũ Tình lúc này không nói gì, chính là vẻ mặt hối hận lẫn lộn đứng ở tại chỗ nhìn Chu trưởng trấn phụ nữ ở Hạ Vân Kiệt trước mặt khúm núm lấy lòng, làm mất bò mới lo làm chuồng sự tình.

Nhìn Chu trưởng trấn phụ nữ cầu Hạ Vân Kiệt đi ghế lô mở đồng học hội đáng thương dạng, Vương Chí Nam đám người trong lòng rốt cục thật to ra một ngụm ác khí, người người đem eo tọa thẳng tắp, dùng trên cao nhìn xuống, khinh thường ánh mắt nhìn Chu trưởng trấn phụ nữ.

Mẹ ác, mắt chó xem thấp người ngoạn ý! Có loại tiếp tục đi xuống a? Bây giờ còn không phải cầu chúng ta đi ghế lô mở đồng học hội!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 719 : Không xứng làm trưởng trấn

“Các ngươi đã cho chúng ta đang đùa chuyển nhà trò chơi sao? Trong chốc lát ghế lô trong chốc lát đại sảnh !” Hạ Vân Kiệt dùng vô cùng chán ghét ánh mắt quét Chu trưởng trấn cùng Chu Tuyết Linh liếc mắt một cái, nói.

Vô cùng đơn giản một câu, Hạ Vân Kiệt thái độ biểu lộ không bỏ sót. Sự tình nếu đã muốn sinh, tái hồi đầu mà nói lời hay là vô dụng.

Bởi vì vừa rồi Chu trưởng trấn phụ nữ nhục nhã không chỉ có chính là Hạ Vân Kiệt, mà là hắn sở hữu đồng học !

Chu trưởng trấn phụ nữ nghe vậy nhất thời như trụy hầm băng, từ đầu vẫn lạnh đến chân, một hồi lâu nhi Chu Tuyết Linh mới đột nhiên bừng tỉnh lại đây, vội vàng đi đến Diệp Hiểu Quyên bên người lôi kéo tay nàng cầu xin nói:“Hiểu Quyên, Hiểu Quyên, trước kia đều là ta không đúng, van cầu ngươi giúp chúng ta nói một câu nói đi!”

Diệp Hiểu Quyên gặp luôn luôn ở nàng trước mặt cao cao tại thượng, động bất động châm chọc nàng vài câu, đạp nàng mấy đá đại tẩu nay ở trước mắt bao người cầu xin chính mình, vẻ mặt khó xử đồng thời, trong lòng như mùa hè uống nước đá, thích đến cực điểm, cái gì ủy khuất tất cả đều trong nháy mắt này chiếm được phóng thích.

“Được rồi Tiểu Lưu, ngươi là lãnh đạo, dẫn bọn hắn đi thôi, đừng ở chỗ này ảnh hưởng chúng ta mở đồng học hội tâm tình.” Hạ Vân Kiệt gặp Chu Tuyết Linh lôi kéo Diệp Hiểu Quyên khóc khóc giọt giọt bộ dáng, trong mắt không có nửa điểm thương hại chỉ có chán ghét, cũng

không chờ Diệp Hiểu Quyên trả lời, trực tiếp đối Lưu Giai Huy nói.

“Thực xin lỗi Hạ lão sư, ta cái này dẫn bọn hắn đi.” Hạ Vân Kiệt mở miệng, Lưu Giai Huy nào dám chậm trễ, lập tức hơi hơi khom người, sau đó ánh mắt nghiêm khắc đảo qua Chu trưởng trấn còn có Chu Tuyết Linh đám người, mặt băng bó nói:“Không thấy được Hạ lão sư bọn họ ở khai đồng học hội sao? Các ngươi như vậy giống bộ dáng gì nữa, còn không đều chạy lấy người.”

Lưu Giai Huy nhưng là một huyện trưởng, hắn như vậy mặt băng bó vừa nói, mặc kệ là Chu trưởng trấn cũng tốt còn là Chu Tuyết Linh cũng thế, lập tức liền dừng thanh âm, bọn họ biết Hạ Vân Kiệt lúc này đang ở nổi nóng, bọn họ tái cầu đi xuống ngược lại hoàn toàn ngược lại.

Vì thế ở Lưu Giai Huy cùng Lỗ Thông Tiên dẫn dắt hạ, mọi người rất nhanh liền ly khai đại sảnh.

“Lỗ trưởng phòng, Lưu huyện trưởng chúng ta bên này đã muốn an bài bữa tối, hiện tại có phải hay không……” Mọi người rời đi đại sảnh sau, Ngụy Đại Vi thật cẩn thận hỏi.

“Bữa tối? Còn cái gì cơm tối!” Lưu Giai Huy trực tiếp húc đầu liền mắng đi qua.

Phùng bí thư vì cái gì không hạ phóng Lưu Giai Huy đến này khác huyện khu, vì cái gì cố tình lựa chọn Thượng Dương huyện, một cái rất lớn nguyên nhân không phải là vì phòng hắn thúc gia lão gia vạn nhất sinh sự tình gì, hắn có thể trước tiên biết cũng xử lý sao? Nay đổ tốt, chính mình đến Thượng Dương huyện mới nửa năm thời gian, còn có người ỷ vào điểm quyền thế liền kỵ đến Phùng bí thư thúc gia trên đầu. Lưu Giai Huy lại thế nào còn có tâm tình ăn cơm, khí đều cấp khí no rồi. Huống

hồ Hạ lão sư còn tại trong đại sảnh ngồi đâu, hắn Lưu Giai Huy còn có thể yên tâm thoải mái đi ngồi xa hoa đại ghế lô ăn ngon uống lạt sao? Phải biết rằng Hạ lão sư nhưng là bởi vì bọn họ đột nhiên đến Thụy Viên khách sạn duyên cớ mà bị bắt đằng đến đại sảnh mở đồng học hội !

“Lưu huyện trưởng chúng ta không ăn bữa tối không có việc gì, nhưng là Lỗ trưởng phòng ở xa tới là khách, như vậy có phải hay không!” Kỳ thật đêm nay Ngụy Đại Vi cũng là nghẹn một bụng cơn tức, vừa rồi ở đại sảnh trước mắt bao người, chính mình chủ động thân thủ tưởng cùng kia Hạ lão sư bắt tay, người ta căn bản ngay cả điểu cũng không điểu hắn, nay chính mình vừa mới đề ăn cơm, Lưu huyện trưởng liền húc đầu một chút mắng, Ngụy Đại Vi sắc mặt nhất thời khó coi vài phần.

Mặc kệ nói như thế nào, hắn Ngụy Đại Vi cũng là Thượng Dương huyện công an cục cục trưởng, huyện ủy thường ủy, đừng nói ngươi Lưu Giai Huy vừa mới đến Thượng Dương huyện bất quá nửa năm thời gian, cho dù Thượng Dương huyện quan trường lão nhân, một tay huyện ủy Chương bí thư nếu không có gì đặc biệt nguyên nhân, cũng không dùng tốt loại thái độ này đối hắn.

“Ngụy cục trưởng, ngàn vạn đừng nữa nói cái gì ở xa tới là khách, cái gì ăn cơm, ngươi đây là đem ta đặt ở trên lửa nướng a. May mắn Hạ lão sư không phải người lòng dạ hẹp hòi, nếu không hôm nay ta nhưng là bị ngươi cấp hại thảm !” Không đợi Ngụy Đại Vi đem nói cho hết lời, Lỗ Thông Tiên vội vàng liên tục xua tay, sau một lúc sợ nói.

Lỗ Thông Tiên có thể không sau một lúc sợ sao? Phải biết rằng Ngụy Đại Vi bọn họ vì tiếp đãi hắn mà hỏng rồi Hạ lão sư đồng học hội, dám đem hắn lão nhân gia theo ghế lô chạy tới đại sảnh a chuyện này nếu đổi thành này

khác đại nhân vật, sau biết nguyên lai ngọn nguồn chính là hắn Lỗ Thông Tiên, hắn Lỗ Thông Tiên sau nửa đời người chỉ sợ cũng không cần còn tưởng đề bạt! Hoàn hảo, Hạ lão sư làm việc tình thị phi rõ ràng, cũng không phải lòng dạ hẹp hòi, không chỉ có không có trách hắn Lỗ Thông Tiên, còn cố ý nhắc tới sự tình lần trước, Lỗ Thông Tiên thế này mới đem một viên huyền tâm thả trở về, bất quá dù là như thế, hắn trái tim đến bây giờ còn là phác phác khiêu phá lệ vui.

“Không đến mức như vậy nghiêm trọng đi!” Ngụy Đại Vi gặp Lỗ Thông Tiên cũng là nói như thế, nhưng lại vẻ mặt nghĩ mà sợ bộ dáng, nhất thời sắc mặt đại biến kìm lòng không được bật thốt lên nói.

Phải biết rằng Lỗ Thông Tiên nhưng là tỉnh công an thính lão bài trưởng phòng, hiện tại Giang Nam tỉnh công an hệ thống nội đều ở truyền thuyết Lỗ Thông Tiên rất khả năng hội tiếp nhận chức vụ sắp về hưu Tưởng phó thính trưởng vị trí. Hắn ở quan trường căn cơ có thể sánh bằng vừa mới tấn chức vì Huyện trưởng Lưu Giai Huy dày cường đại không ít. Nay gặp Lỗ Thông Tiên cũng là này thái độ, thậm chí nghe hắn khẩu khí tựa hồ kia Hạ lão sư muốn chỉnh hắn rất là thoải mái dễ dàng, điều này làm cho Ngụy Đại Vi như thế nào không sắc mặt đại biến?

Phải biết rằng hắn Ngụy Đại Vi ở Thượng Dương huyện tái ngưu bức cũng bất quá chính là một huyện công an cục cục trưởng, cùng Lỗ Thông Tiên này tỉnh công an thính lão bài trưởng phòng căn bản không thể so sánh với a !

Ngụy Đại Vi còn sợ tới mức sắc mặt đại biến, Chu trưởng trấn đám người liền lại càng không tất nói, người người đều hướng Lỗ Thông Tiên đầu đi kinh hoàng khẩn trương ánh mắt, hy vọng có thể theo hắn trong miệng nghe được chẳng sợ một chút tốt tin tức.

Bất quá Lỗ Thông Tiên kế tiếp lời nói lại hoàn toàn tiêu diệt bọn họ trong đầu hy vọng.

“Không đến mức như vậy nghiêm trọng? Thành thật nói cho ngươi đi, chuyện này chỉ có càng nghiêm trọng”

“Khách sạn phòng họp đêm nay có trống sao?” Ở mọi người còn tại kinh hãi cùng Lỗ Thông Tiên trả lời khi, Lưu Giai Huy mặt lạnh lùng hỏi Lý Vũ Tình.

“Có, có.” Lý Vũ Tình cuống quít trả lời.

“Vậy đi phòng họp đi!” Lưu Giai Huy âm thanh lạnh lùng nói.

“Không tới……” Ngụy Đại Vi gặp vì chuyện này Lưu Giai Huy không chỉ có ngay cả bữa tối cũng không ăn, hơn nữa thế nhưng còn muốn họp, sắc mặt không khỏi tái biến, bất quá khi hắn nhìn đến Lưu Giai Huy cùng Lỗ Thông Tiên đồng thời hướng hắn phóng tới lãnh lệ ánh mắt khi, câu nói kế tiếp sẽ thấy cũng nói không nên lời.

Đoàn người không có đi ghế lô mà là trực tiếp đi khách sạn phòng họp.

“Nói đi, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Ta cần biết toàn bộ trải qua, không cần có gì giấu diếm, cũng không phải có gì giả dối tin tức!” Ở trong phòng hội nghị ngồi xuống, Lưu Giai Huy liền lãnh khuôn mặt đi thẳng vào vấn đề hỏi, ánh mắt lạnh lùng đảo qua Chu trưởng trấn cùng Chu Tuyết Linh, cuối cùng dừng ở Chu Tuyết Linh kia tái nhợt trên mặt.

“Ta, ta……” Chu Tuyết Linh đối mặt Lưu huyện trưởng kia lạnh như băng ánh mắt, cảm giác cả người máu tựa hồ đều đình chỉ lưu động, sợ hãi ngay cả nói đều giảng không được.

“Lưu huyện trưởng, còn là ta đến giảng đi, chuyện này lại nói tiếp ta cũng rất lớn trách nhiệm. Diệp Hiểu Quyên là của ta tiểu nhi tức phụ, nàng là chúng ta Thượng Dương huyện chức nghiệp trung chuyên trường học tốt nghiệp học sinh, tốt nghiệp sau lại chúng ta khách sạn làm công, ta tiểu nhi tử Hàn Húc vừa thấy đến nàng liền mê thượng nàng, không để ý chúng ta phản đối kiên quyết cưới nàng. Bởi vì Diệp Hiểu Quyên xuất thân, ta này bà bà vẫn xem thường nàng, liên quan con trai cả tức phụ đám người cũng đều xem thường nàng, khắp nơi khó xử nàng. Lần này nàng đem đồng học sẽ ở chúng ta khách sạn mời dự họp……” Lý Vũ Tình gặp con trai cả tức phụ sợ tới mức ngay cả nói đều giảng bất lợi tác, đành phải tiếp nhận nói đem tiền căn hậu quả cùng với hôm nay sinh sự tình nhất nhất nói tới cấp Lưu Giai Huy đám người nghe.

Lưu Giai Huy cùng Lỗ Thông Tiên hết nghe đến Chu Tuyết Linh vì lấy lòng lãnh đạo, lại không nghĩ bạc đãi người nhà, thế nhưng mạnh mẽ muốn Diệp Hiểu Quyên cùng của nàng đồng học đằng ra ghế lô cấp người nhà nàng, sắc mặt đã muốn trở nên rất là khó coi, khi bọn hắn nghe được Hạ Vân Kiệt đám người cuối cùng lựa chọn thoái nhượng, đằng ra ghế lô cấp người nhà nàng, mà sau nàng thế nhưng còn muốn tới cửa đập phá, hai người rốt cục nhịn không được “Ba” một tiếng, thật mạnh vỗ án dựng lên.

“Chu trưởng trấn ngươi dạy tốt nữ nhi a, còn có ngươi cũng thực uy phong a, liền ngươi này phẩm hạnh, ngươi làm cho ta như thế nào tin tưởng ngươi có thể quản hảo một trấn? Ngươi, ngươi căn bản là không xứng làm trưởng trấn!” Lưu Giai Huy chỉ vào Chu trưởng trấn càng mắng càng giận, về phần Chu Tuyết Linh hắn đã muốn lười tái mắng, hơn nữa hắn cũng biết Chu Tuyết Linh sở dĩ như vậy kiêu ngạo, kỳ thật cũng là bởi vì có Chu trưởng trấn chỗ dựa duyên cớ.

“Lưu huyện trưởng, Lưu huyện trưởng ngài nghe ta giải thích……” Chu trưởng trấn tuy rằng ý thức được lần này sự tình huyên rất lớn, nhưng hắn vạn vạn cũng không nghĩ tới chuyện này sẽ làm hắn điệu quan mũ, gặp Lưu Giai Huy thế nhưng mắng ra hắn không xứng làm trưởng trấn lời nói, không khỏi sợ tới mức đầu đầy mồ hôi lạnh liên tục nói.

“Giải thích! Có cái gì hảo giải thích! Khuy đốm hiểu rõ toàn bộ sự vật, Hạ lão sư đám người như thế nhường nhịn, các ngươi còn như thế, có thể nghĩ bình thường các ngươi là loại nào kiêu hoành, ngươi chính là cao cao tại thượng quan lão gia!” Lưu Giai Huy căn bản không nghe Chu trưởng trấn biện giải, chỉ vào hắn tiếp tục mắng.

Chu trưởng trấn gặp Lưu Giai Huy tư thế rõ ràng là xác định vững chắc muốn miễn hắn này trưởng trấn chức quan, không khỏi đem xin giúp đỡ ánh mắt đầu hướng về phía Ngụy Đại Vi. Tuy rằng nói thị trấn trưởng trấn không giống bình thường, cũng không phải Lưu huyện trưởng nói miễn có thể miễn, còn cần huyện ủy bí thư đồng ý, huyện ủy thường ủy thảo luận. Nhưng Huyện trưởng dù sao cũng là Huyện trưởng, Thượng Dương huyện nhị hào nhân vật, hắn lời nói còn là rất phân lượng, nếu hắn muốn xác định vững chắc miễn điệu Chu Tương Tiến chức vị, Chu Tương Tiến này trưởng trấn vị trí còn là rất nguy hiểm.

“Lưu huyện trưởng, chuyện này quả thật là Chu trưởng trấn bọn họ làm được không đúng, nhưng muốn nói Chu Tương Tiến đồng chí không thích hợp làm trưởng trấn lời này có phải hay không có chút qua?” Ngụy Đại Vi gặp Chu trưởng trấn hướng hắn đầu đến xin giúp đỡ ánh mắt, do dự hạ nói.

“Qua? Nếu hôm nay khai đồng học hội là Phùng bí thư?

Chu Tương Tiến phụ nữ loại này ương ngạnh thái độ, ngươi cho rằng ta này xử lý là quá còn là bất quá?” Lưu Giai Huy mặt lạnh lùng hỏi.

“Lưu huyện trưởng nói quá lời, chuyện này như thế nào có thể cùng Phùng bí thư mở đồng học hội đánh đồng đâu!” Ngụy Đại Vi gặp Lưu Giai Huy đột nhiên nhắc tới Phùng bí thư, không khỏi hách nhất đại khiêu, vội vàng xua tay nói.

Hiển nhiên ở Ngụy Đại Vi cục trưởng xem ra kia Hạ lão sư tuy rằng thân phận không đơn giản, nhưng cùng Phùng bí thư còn là không có biện pháp so với.

Cũng là, Phùng Chính Thành nhưng là tỉnh ủy thường ủy kiêm Giang Châu thị thị ủy bí thư, phó bộ cấp cán bộ, là toàn bộ Giang Nam tỉnh chính đàn mười hai đầu sỏ chi nhất, đến hắn như vậy cấp bậc quan viên, liền ngay nhậm mệnh đều là muốn thông qua trung ương phê chuẩn, lại khởi là Hạ lão sư một người trẻ tuổi có thể so sánh với ?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 720 : Đồng học

Đáng thương Ngụy Đại Vi lại không biết nói sự thật hoàn toàn tương phản, không phải Hạ Vân Kiệt không có biện pháp cùng Phùng bí thư so sánh với, mà là Phùng bí thư căn bản không có biện pháp cùng Hạ Vân Kiệt so sánh với.

Ngụy Đại Vi không biết, Lỗ Thông Tiên lại biết một ít, cho nên gặp Ngụy Đại Vi xua tay, Lỗ Thông Tiên bình tĩnh mặt nói:“Ngụy cục trưởng, lời nói thật nói đi, cho dù các ngươi Diệp cục trưởng ở trong này, hắn đồng dạng cũng phải khách khí kêu Hạ Vân Kiệt một tiếng lão sư.”

Lỗ Thông Tiên trong miệng Diệp cục trưởng tự nhiên là Giang Châu thị thị ủy thường ủy kiêm công an cục cục trưởng Diệp Hồng Ba, cũng là Giang Châu thị chân chính có thực quyền quan viên, ở toàn bộ Giang Châu thị có thể nói chỉ có thị ủy bí thư cùng thị trưởng chức vị cùng quyền lực là chân chính bao trùm ở hắn phía trên. Lỗ Thông Tiên ngôn ngoại ý tái rõ ràng bất quá, ngay cả Diệp Hồng Ba cũng muốn tiếng kêu Hạ Vân Kiệt lão sư, hắn lại khởi không có tư cách cùng Phùng bí thư đánh đồng?

Lỗ Thông Tiên lời này vừa nói ra, Ngụy Đại Vi đám người cả người đều nhịn không được run lên, phòng họp lập tức im lặng xuống dưới.

Trong đại sảnh, làm Lưu Giai Huy đám người đi rồi im lặng một mảnh, tất cả mọi người dùng mang theo kính sợ ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt, giờ khắc này, bọn họ tựa hồ thật sự không hề nhận thức trước mắt vị này ba năm cùng trường.

Trực tiếp kêu Huyện trưởng Tiểu Lưu, cùng tỉnh công an thính lãnh đạo nhận thức, này còn là năm đó lớp học kia

trừ bỏ ngẫu nhiên giả thần giả quỷ một chút, đại bộ phận thời gian đều trầm mặc ít lời trung Hạ thần côn sao?

“Các ngươi như vậy nhìn ta làm gì? Đừng nói cho ta các ngươi cũng không nhận thức ta ?” Hạ Vân Kiệt cảm thụ được các học sinh trong ánh mắt sở mang kính sợ còn có một tia xa lạ cùng lảng tránh, trong lòng âm thầm thở dài một hơi, ở mặt ngoài lại tận lực lấy bình thường khẩu khí cười hỏi.

Các học sinh nghe vậy ngươi xem xem ta, ta xem nhìn ngươi, cuối cùng thế nhưng không hẹn mà cùng điểm gật đầu.

Đúng vậy, từng kia Hạ Vân Kiệt không phải theo chân bọn họ giống nhau sao? Không phải chính là một trung chuyên sinh tốt nghiệp sao? Khả trước mắt vị này Hạ Vân Kiệt đâu? Lại sớm đã siêu việt bọn họ có thể tưởng tượng phạm vi.

Gặp các học sinh thế nhưng không hẹn mà cùng điểm đầu, Hạ Vân Kiệt không khỏi nao nao, lập tức khóe miệng gợi lên một chút cười khổ nói:“Không đến mức khoa trương như vậy chứ. Nói như thế nào chúng ta cũng từng cùng trường ba năm quá, hiện tại như thế nào vừa chuyển đầu đã nói không biết ta đâu?”

“Không phải chúng ta khoa trương, mà là ngươi rất khoa trương. Ngươi ngẫm lại xem, chúng ta người nào, chúng ta bất quá chính là một đám khổ ha ha tiểu dân chúng, mà ngươi đâu lại đột nhiên ngay cả Huyện trưởng, tỉnh thính lãnh đạo đều nhận thức, ngươi nói xem, nhất thời nửa khắc chúng ta như thế nào có thể tiêu điệu này thật lớn biến hóa tương phản?” Hồi lâu, ngồi ở Hạ Vân Kiệt bên người Vương Chí Nam nuốt hạ nước miếng, gian nan nói.

“Mặc kệ ta cùng Huyện trưởng nhận thức cũng tốt, cùng

tỉnh thính lãnh đạo nhận thức cũng thế, ta là các ngươi ba năm cùng trường đồng học tổng đúng vậy đi! Mà tầng này quan hệ là nhất định, cũng là thay đổi không được, cho nên các ngươi đại có thể quên mất chuyện vừa rồi. Ta Hạ Vân Kiệt, còn là kia Hạ Vân Kiệt, các ngươi đồng học!" Hạ Vân Kiệt vẻ mặt chân thành nói.

Hạ Vân Kiệt lời nói nghe được các học sinh cả người đều nhịn không được cương một chút, trên mặt không thể áp lực lộ ra một tia kích động sắc, hồi lâu, Vương Chí Nam mới thật cẩn thận thử nói:"Ta đây về sau còn có thể gọi ngươi Hạ thần côn sao?"

"Ta dựa vào, kia không phải vô nghĩa sao?" Hạ Vân Kiệt cười đối với Vương Chí Nam ngực đánh một quyền.

Vương Chí Nam bị Hạ Vân Kiệt đánh một quyền sau, sửng sốt một hồi lâu nhi, lại thật cẩn thận nói:"Nếu ta lái taxi, về sau có giao cảnh tìm ta phiền toái, cho ta loạn khai danh sách, ta có thể gọi điện thoại tìm ngươi sao?"

"Vương Chí Nam, ngươi nếu còn như vậy nói chuyện, cẩn thận ta đem ngươi đánh răng rơi đầy đất! Chẳng lẽ ta không phải của ngươi đồng học sao?" Hạ Vân Kiệt nghe vậy tức giận lại đối với Vương Chí Nam ngực cho một quyền nói.

"Đúng, đúng, đồng học, đồng học!" Vương Chí Nam nghe vậy nao nao, sau đó một phen ôm chầm Hạ Vân Kiệt đầu vai, vẻ mặt kích động cười ha ha nói:"Ta dựa vào, có ngươi như vậy đồng học, ta đây không phải thực ngưu xoa ? Xem về sau cái nào giao cảnh không có mắt dám cho ta loạn khai danh sách!"

"Bất quá nói ở phía trước, chính ngươi vi quy ta cũng mặc kệ." Hạ Vân Kiệt gặp Vương Chí Nam ôm chính mình bả vai kích động bộ dáng, trong lòng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, cười nói.

Cùng các học sinh quan hệ cuối cùng lại đã trở lại, loại cảm giác này thật sự tốt lắm.

“Đó là đương nhiên, chúng ta đều là người khổ tới được, biết tầng dưới chót dân chúng vất vả, cũng sẽ không giống kia Chu Tuyết Linh giống nhau, có điểm quyền thế liền mắt chó xem thấp người. Hơn nữa, Kiệt ca ngươi như vậy ngưu xoa, ta này làm đồng học lại há có thể mất ngươi mặt mũi, làm ra vi quy sự tình?” Vương Chí Nam vỗ ngực nói.

“Kiệt ca? Ngươi không phải thích bảo ta Hạ thần côn sao?” Hạ Vân Kiệt nao nao nói.

“Hắc hắc, nói như thế nào Lưu huyện trưởng đều phải gọi ngươi một tiếng Hạ lão sư, ta còn là đổi giọng gọi ngươi Kiệt ca đi, bằng không như thế nào hiện ra của ngươi uy phong đâu! Ta dựa vào, đúng rồi, ngươi không phải thật sự ở đại học làm lão sư đi?” Trong lòng xa lạ sợ hãi cảm dần dần biến mất, Vương Chí Nam bắt đầu khôi phục người trẻ tuổi sở nên có sức sống, cười hì hì nói.

“Ta dựa vào, nói như vậy các ngươi phía trước căn bản là không đem của ta nói làm một hồi sự!” Hạ Vân Kiệt cười bạo câu lời thô tục.

“Ha ha!”

“Khanh khách!”

“Này có thể trách chúng ta sao? Ai dám tưởng tượng một trung chuyên sinh thế nhưng chạy đến đại học làm lão sư!”

“Chính là, trung chuyên sinh làm đại học lão sư này không phải xả đản sao? Bất quá lần này giống như thật

sự xả đến đản ! Ta dựa vào!”

“……”

Theo trong đầu kết mở ra, lại thấy Hạ Vân Kiệt như trước thân thiết quen thuộc như trước, náo nhiệt không khí dần dần lại đã trở lại, thỉnh thoảng có tiếng cười quanh quẩn ở trống rỗng đại sảnh. Các học sinh một người tiếp một người hướng Hạ Vân Kiệt kính rượu, trên mặt tràn ngập kích động cùng tự hào.

Đúng vậy, mặc cho ai có được như vậy một vị ngưu bức đồng học, cũng là muốn kích động cùng tự hào !

Bất quá Vương Chí Nam đám người dù sao đã muốn ở xã hội lăn lộn một năm rưỡi nhiều, không còn là năm đó vườn trường ngây ngô không hiểu chuyện đại đứa nhỏ. Tuy rằng rượu một ly tiếp một ly kính, mặc dù có nói có cười, nhưng đối với Hạ Vân Kiệt vì cái gì hội từ trung chuyên sinh đột nhiên thành đại học lão sư, vì cái gì ngay cả Huyện trưởng đối hắn đều là tôn kính có thêm, mấy vấn đề này Hạ Vân Kiệt chưa nói, các học sinh cũng không có một người hỏi.

Bọn họ đều hiểu được, bực này trình tự sự tình không phải bọn họ hẳn là hỏi. Bọn họ chỉ cần biết rằng Hạ Vân Kiệt như trước còn đem bọn họ làm đồng học đối đãi, như trước coi trọng năm đó kia phân tình nghĩa cũng đã vậy là đủ rồi.

Rượu một ly tiếp một ly kính, Hạ Vân Kiệt người tới không cự, ăn uống linh đình trung, uống rượu nhiều nhất Hạ Vân Kiệt hồn nhiên không có việc gì, nhưng các học sinh lại nào có Hạ Vân Kiệt tửu lượng, dần dần cảm giác say cấp trên.

Cảm giác say vừa lên đầu, các học sinh tự nhiên cũng để lại càng khai.

“Kiệt ca, hiện tại ngươi như vậy ngưu bức, có thể hay không mang huynh đệ tỷ muội một phen, cũng đỡ phải về sau giống hôm nay giống nhau bị người mắt chó xem thấp người?” Uống uống, Vương Thiên Thiên ôm Hạ Vân Kiệt bả vai hộc một ngụm mùi rượu nói.

Vương Thiên Thiên hắn lão ba là thôn trưởng, ở sở hữu đồng học trung xem như tư tưởng tối lung lay, chỉ tiếc hắn chỗ thôn là cái vùng núi thôn trang nhỏ, hắn lão ba người lại có vẻ thật sự, đổ không giống những người khác nhà giống nhau, nhất lên làm thôn trưởng liền đại lao đặc lao, cuộc sống dễ chịu giàu có, nhà bọn họ gia cảnh còn là thực bình thường. Cho nên từ gặp Huyện trưởng đều phải kêu Hạ Vân Kiệt một tiếng Hạ lão sư bắt đầu, Vương Thiên Thiên cũng rất muốn mượn hắn lực trở nên nổi bật làm một phen. Bất quá song phương chênh lệch dù sao quá lớn, hắn cũng không biết Hạ Vân Kiệt trong lòng còn như thế nào đối đãi lúc trước kia phân đồng học tình nghĩa, cho nên này ý tưởng vẫn đặt ở trong lòng không dám nói ra. Nay uống rượu hơn, lại thấy Hạ Vân Kiệt quả thật một chút cái giá đều không có, còn là cùng trước kia ở trong trường học giống nhau, Vương Thiên Thiên rốt cục nhịn không được nói ra trong lòng đè nặng sự tình.

Tuy rằng các học sinh rượu đều có điểm uống hơn, cảm xúc tăng vọt, nói chuyện lớn tiếng, nhưng làm Vương Thiên Thiên những lời này vừa nói ra, đại sảnh lập tức đều im lặng xuống dưới, vốn là cảm xúc tăng vọt các học sinh người người đều đem ánh mắt đầu hướng về phía Hạ Vân Kiệt, mang theo một tia khẩn trương cùng chờ mong.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 721 : Phát tài điểm tử

Vinh hoa phú quý, trở nên nổi bật, ai không muốn đuổi theo? Bằng không Diệp Hiểu Quyên cũng không thấy sẽ lựa chọn lại lùn lại xấu Hàn Húc. Đương nhiên hiện tại theo Hàn Húc đối nàng trân trọng trình độ đến xem, Diệp Hiểu Quyên lựa chọn coi như là chính xác.

Vương Thiên Thiên trong lời nói nói ra mọi người tiếng lòng, bọn họ tuy rằng chính là trung chuyên tốt nghiệp, tuy rằng xuất thân bình thường, nhưng bọn hắn đồng dạng cũng có một viên trở nên nổi bật, theo đuổi vinh hoa phú quý tâm. Đơn giản trước kia bọn họ có tự mình hiểu lấy, biết cái gì trở nên nổi bật, cái gì vinh hoa phú quý cách sự thật rất xa xôi, đem này phân dã tâm cấp thật sâu chôn dấu mà thôi. Nay đột nhiên gian toát ra như vậy một ngưu xoa đồng học, bọn họ này phân chôn sâu dã tâm tự nhiên liền bắt đầu rục rịch đứng lên.

Kỳ thật cho dù Vương Thiên Thiên không nói ra, nhìn đến các học sinh hôm nay gặp được, Hạ Vân Kiệt cũng đã sinh ra giúp bạn học một phen tâm tư. Chính là cho người cá không bằng dạy người bắt cá, hơn nữa các học sinh đều còn trẻ, lấy Hạ Vân Kiệt nay giá trị con người tuy rằng tùy tùy tiện tiện đều có thể cấp ngày xưa các học sinh một bút tiền, nhưng này không chỉ có không phải giúp các học sinh, nói không chừng ngược lại lầm bọn họ, dẫn đường bọn họ đi hướng lạc lối, đương nhiên làm như vậy cũng dễ dàng đả thương người tự tôn. Cho nên Hạ Vân Kiệt mặc dù có giúp bạn học một phen tâm tư, nhưng ở chưa nghĩ ra phía trước vẫn không dám mở miệng.

Nay Vương Thiên Thiên nhịn không được nâng lên đi ra, các học sinh lại đều dùng khẩn trương chờ mong ánh mắt theo dõi hắn xem, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không tốt tái lảng tránh vấn đề này, rất là hào sảng vỗ vỗ Vương

Thiên Thiên bả vai nói:“Mọi người đồng học một hồi, có thể giúp ta tự nhiên phải giúp, bất quá như thế nào giúp cũng là cái vấn đề.”

“Này dễ dàng a, ngươi không phải ngay cả Lưu huyện trưởng đều nhận thức sao? Đầu năm nay chỉ cần có quyền muốn kiếm tiền còn không dễ dàng, chỉ cần ngươi ra mặt cùng hắn lên tiếng kêu gọi, hơi chút phê cái tiểu hạng mục cho chúng ta làm, cũng đủ chúng ta này bạn học……” Vương Thiên Thiên gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu đáp ứng, không khỏi mừng rỡ, lập tức vẻ mặt kích động nói.

Bất quá hắn nói còn chưa nói xong đã bị Vương Chí Nam dùng cánh tay khửu tay hung hăng đỉnh một chút, Vương Thiên Thiên cả kinh, vừa muốn hỏi Vương Chí Nam vì cái gì đỉnh hắn, ánh mắt lại thấy được một từng rất là thân thiết quen thuộc nay lại trở nên lạnh như băng mà xa lạ mặt.

Vương Thiên Thiên cả người kìm lòng không được run run một chút, đến bên miệng trong lời nói ngạnh sinh sinh nuốt trở về.

“Các ngươi đều là Thiên Thiên loại này ý tưởng sao?” Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua đồng học, ngữ khí bình thản hỏi.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt ngữ khí thực bình thản, nhưng tất cả mọi người không hiểu cảm thấy một tia e ngại.

“Đương nhiên không phải. Kiệt ca, ngươi đừng nghe Vương Thiên Thiên bậy bạ, tiểu tử này từ hắn ba lên làm thôn trưởng sau, muốn kiếm tiền tưởng điên rồi, cả ngày cũng chỉ hội dùng tới não cân!” Vương Chí Nam lập tức trả lời, nói xong Vương Chí Nam trước ngực cho Vương Thiên Thiên một quyền mắng:“Ngươi đã quên chúng ta thân phận sao? Đã quên chúng ta bình thường

dân chúng tối thống hận là cái gì sao? Ngươi nay đổ tốt, vừa thấy Kiệt ca có năng lực quan trường có người, lập tức liền quên gốc, lão tử thực thay ta có ngươi như vậy cái đồng học cảm thấy cảm thấy thẹn!”

“Chính là, Vương Thiên Thiên, ngươi này không phải hố Kiệt ca sao?”

“Chính là, chúng ta muốn kiếm tiền cũng muốn quang minh chính đại kiếm!”

Hạ Vân Kiệt gặp này hắn đồng học ào ào đối Vương Thiên Thiên triển khai phê bình, mà Vương Thiên Thiên còn lại là vẻ mặt xấu hổ bộ dáng, tâm tình thế này mới chuyển tốt, sắc mặt cũng bắt đầu chuyển hoãn.

“Kiệt ca ngươi cũng đừng rất trách Vương Thiên Thiên, hiện tại đại hoàn cảnh như vậy, cho nên Vương Thiên Thiên gặp ngươi cùng Lưu huyện trưởng nhận thức, tự nhiên mà vậy đã nghĩ ra như vậy một cái oai điểm tử.” Diệp Hiểu Quyên dù sao gả vào “Hào môn”, nghe xem so với này khác đồng học hơn rất nhiều, ở tư tưởng cũng so với này khác đồng học thành thục không ít, gặp Hạ Vân Kiệt sắc mặt chuyển hoãn, thế này mới thật cẩn thận khuyên nhủ.

Hạ Vân Kiệt làm sao thường không biết này đó, bất quá nay hắn ở các học sinh trước mặt bại lộ một ít thân phận, hắn cũng không tưởng chính mình đồng học ỷ vào chính mình học cái xấu, lại càng không nguyện ý nhìn chính mình đồng học tùy đại lưu đi vào lạc lối, cho nên mới đột nhiên biến sắc mặt, vì chính là cấp các học sinh một cái khắc sâu cảnh cáo. Ta Hạ Vân Kiệt là các ngươi đồng học đúng vậy, cũng rất trọng thị này phân đồng học tình nghĩa, cũng nhất định hội giúp các ngươi, nhưng nếu các ngươi làm vi quy phạm pháp sự tình, cũng đừng trách ta Hạ Vân Kiệt trở mặt

Cũng may đại bộ phận đồng học tư tưởng còn là có vẻ thuần phác, theo Vương Thiên Thiên trên mặt xấu hổ biểu tình cũng không khó coi ra hắn cũng nhận thức đến chính mình sai lầm, nay Diệp Hiểu Quyên lại như vậy nhất khuyên bảo, Hạ Vân Kiệt trên mặt rét lạnh thế này mới hoàn toàn hóa đi, gật gật đầu, lời nói thấm thía nói:“Này ta biết, nhưng chúng ta còn trẻ, ta không hy vọng của ta đồng học tùy đại lưu học cái xấu, ta hy vọng của ta đồng học người người đều có thể đường đường chính chính làm người, quang minh chính đại kiếm tiền.”

Các học sinh nghe vậy đều vẻ mặt nghiêm túc điểm gật đầu, mà Vương Thiên Thiên tắc vẻ mặt xấu hổ hướng Hạ Vân Kiệt cúi đầu nói:“Kiệt ca, ta sai lầm rồi, ta không nên bị ma quỷ ám ảnh ”

“Được rồi, ngươi cũng không dùng quá mức tự trách. Ta chỉ là đem sự tình trước tiên theo các ngươi nói rõ ràng, đồng học gian hỗ trợ vốn là hẳn là, nhưng tuyệt không có thể đi oai lộ.” Hạ Vân Kiệt gặp Vương Thiên Thiên cúi đầu tự trách, vỗ vỗ bờ vai của hắn nói.

Nói xong sau, Hạ Vân Kiệt đem ánh mắt đầu hướng về phía Diệp Hiểu Quyên. Vừa rồi Diệp Hiểu Quyên đột nhiên thái độ khác thường, ngược lại giúp Vương Thiên Thiên khuyên bảo Hạ Vân Kiệt, không chỉ có làm cho Hạ Vân Kiệt thấy được các học sinh chân chính trở nên thành thục đứng lên, còn làm cho hắn đột nhiên nghĩ tới một cái giúp bạn học điểm tử.

“Hàn Húc, lớp trưởng, các ngươi là mở khách sạn, có hay không nghe qua Nhậm gia khách sạn?” Đang lúc Diệp Hiểu Quyên đột nhiên kinh ngạc Hạ Vân Kiệt vì cái gì nhìn chằm chằm nàng xem khi, Hạ Vân Kiệt đột nhiên mở miệng hỏi nói.

“Nhậm gia khách sạn? Đương nhiên nghe nói qua, hiện tại ở Giang Châu thị mở khách sạn không có chưa từng

nghe qua Nhậm gia khách sạn đại danh. Đoạn thời gian trước chúng ta còn cố ý tùy công công bà bà đi chuyến thanh sơn hồ Nhậm gia sơn trang khách sạn, khách sạn không còn chỗ ngồi, nghe nói muốn dự định vị trí ít nhất muốn trước tiên ba ngày. Không chỉ có như thế, nghe nói Nhậm gia khách sạn ở Bắc Kinh đệ tam gia chi nhánh đã muốn khai trương, sinh ý phi thường hỏa bạo." Diệp Hiểu Quyên không biết Hạ Vân Kiệt vì cái gì đột nhiên hỏi Nhậm gia khách sạn, bất quá còn là lập tức gật đầu trả lời.

"Đúng vậy, Nhậm gia khách sạn sinh ý quả thực hỏa bạo đến làm cho người ta đỏ mắt. Từ lần trước chúng ta đi Nhậm gia sơn trang khách sạn sau, chúng ta liền vẫn tưởng theo chân bọn họ hiệp đàm ở Thượng Dương huyện hợp tác khai chi nhánh sự tình, bất quá bọn họ căn bản chướng mắt chúng ta Thụy Viên khách sạn, đồng thời cũng minh xác tỏ vẻ không có mở gia nhập liên minh điếm kế hoạch." Hàn Húc mặt lộ vẻ tiếc nuối sắc nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Diệp Hiểu Quyên cùng Hàn Húc nói như vậy, trong lòng không khỏi dâng lên một tia tự hào.

Nghĩ năm đó đầu trọc Cường lưu lạc đến loại nào bộ, liền bởi vì hắn nhất ngữ đánh thức người trong mộng, nay lại sáng lập hưởng dự cả nước Nhậm gia khách sạn.

"Nói như vậy, các ngươi cũng là thực xem trọng Nhậm gia khách sạn ?" Hạ Vân Kiệt cười hỏi.

"Đó là đương nhiên. Chúng ta là làm nhà hàng, tối hiểu được một cái khách sạn muốn thành công trừ bỏ phục vụ thái độ, khách sạn phương tiện các phần cứng thiết bị, tối mấu chốt hay là muốn dựa vào thức ăn mỹ vị. Mà Nhậm gia khách sạn chúng ta đi nếm qua, kia hương vị tuyệt đối là chính tông hoàng gia thức ăn, tuyệt đối mỹ

vị. Nếu có thể gia nhập liên minh Nhậm gia khách sạn, sinh ý tưởng không hỏa đều khó. Chỉ tiếc bọn họ chích áp dụng thẳng doanh phương thức.” Hàn Húc người tuy rằng bộ dạng lùn xấu, nhưng xuất thân cơm ẩm nghiệp gia đình, không chỉ có đối cơm ẩm nghiệp tình có chú ý, đối mỹ thực lại tràn đầy nghiên cứu, cho nên nói chuyện khởi khách sạn cả người tinh thần diện mạo đều hoàn toàn không giống với, tràn ngập tự tin.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên biết liền bằng vào đầu trọc Cường kia siêu cường vô cùng tài vận, hắn làm đại cổ đông mở khách sạn sinh ý cũng tất nhiên thịnh vượng vô cùng, huống chi còn có chính tông hoàng gia ngự thiện phòng trù nghệ, còn có hắn Hạ Vân Kiệt duy trì. Cho nên gặp Hàn Húc đối Nhậm gia khách sạn cũng tin tưởng như vậy, Hạ Vân Kiệt không khỏi cười nói:“Nếu như vậy, ta đổ có cái phát tài hảo đề nghị.”

“Kiệt ca ngươi cũng đừng thừa nước đục thả câu, nói mau ngươi như vậy ngưu xoa, chỉ cần ngươi nói, chúng ta đều đi theo ngươi cho.” Vương Chí Nam đám người nghe vậy lập tức thúc giục nói.

“Kiệt ca, ngươi sẽ không là nghĩ làm cho chúng ta gia nhập liên minh Nhậm gia khách sạn đi? Nhưng là bọn họ……” Diệp Hiểu Quyên đầu óc nhưng thật ra xoay chuyển mau, mắt đẹp lập tức sáng đứng lên.

“Ha ha, bọn họ bên kia không thành vấn đề. Ta cùng Nhậm gia khách sạn sở hữu cổ đông đều là bạn tốt, chỉ cần các ngươi có hứng thú, các ngươi có thể trở thành Nhậm gia khách sạn đệ nhất gia cũng là duy nhất một nhà gia nhập liên minh điểm.” Hạ Vân Kiệt khoát tay đánh gãy Diệp Hiểu Quyên cười nói.

“Thật vậy chăng? Ngươi thật tốt quá, chúng ta Thụy Viên khách sạn đã sớm tưởng gia nhập liên minh Nhậm gia khách sạn.” Hàn Húc nghe vậy hai mắt mạnh sáng

đứng lên, kích động nói.

“Không phải các ngươi Thụy Viên khách sạn, mà là Hiểu Quyên, Chí Nam đám người cùng nhau kết phường ở Thượng Dương huyện mở Nhậm gia khách sạn. Ta cũng không tưởng chúng ta lớp trưởng lại bị người nhà ngươi xem thường” Hạ Vân Kiệt xua tay nói.

Hàn Húc nghe vậy kích động biểu tình lập tức liền đọng lại ở, sau đó dần dần cúi đầu xuống.

“Kết phường mở khách sạn!” Vương Chí Nam đám người lại vừa mới cùng Hàn Húc tương phản, lập tức kích động lên, mà Diệp Hiểu Quyên kia đối con ngươi đen lại lòe lòe tỏa sáng.

Nàng ở Hàn gia vì cái gì bị ức hiếp, bị nhân xem thường, không phải là người Hàn gia cho rằng nàng xuất thân thấp hèn, văn bằng thấp, trèo cao Hàn gia sao? Nếu Diệp Hiểu Quyên có được chính mình sự nghiệp, hơn nữa còn là ngay cả Hàn gia cũng căn bản không có biện pháp đàm xuống dưới Nhậm gia khách sạn Thượng Dương huyện chi nhánh, về sau người Hàn gia tự nhiên không dám lại coi thường nàng, nàng cũng có thể ở Hàn gia trước mặt người thản nhiên thẳng thắn eo, ngang ngẩng đầu lên làm người.

Bất quá mọi người hiện tại đều là người trưởng thành, tư tưởng sớm đã không giống đọc sách khi như vậy thiên chân, rất nhanh, mọi người trong mắt kích động chuyển làm ảm đạm.

“Kiệt ca, chúng ta cho dù người ở Thượng Dương huyện cũng nghe quá Nhậm gia khách sạn đại danh, biết nếu có thể gia nhập liên minh Nhậm gia khách sạn, xác định vững chắc kiếm tiền, nếu không Thụy Viên khách sạn cũng sẽ không đánh này chủ ý. Nhưng ngươi cũng biết chúng ta người người đều là kẻ nghèo hèn,

muốn mở một nhà khách sạn, này tài chính…” Một hồi lâu nhi Vương Chí Nam mới vẻ mặt chua sót nói.

Hắn lời nói cũng nói ra sở hữu các học sinh tiếng lòng. Đúng vậy, chủ ý là cái phát tài hảo chủ ý, hơn nữa Kiệt ca có thể trực tiếp làm cho Nhậm gia khách sạn cho bọn hắn một cái gia nhập liên minh danh ngạch, mà này gia nhập liên minh danh ngạch chẳng sợ Thụy Viên khách sạn đều là căn bản lấy không được. Nếu đổi thành một người là cầu đều cầu không được, đã sớm đánh nhịp nói tốt. Khả bọn họ đâu? Cho dù có gia nhập liên minh danh ngạch đặt tại trước mặt, bọn họ cũng căn bản không tài chính bắt, chỉ có lực bất tòng tâm phân.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 722 : Suốt đêm chạy tới

“Ha ha, vấn đề này không lớn. Tài chính vấn đề có thể Nhậm gia khách sạn trước điếm thượng, chờ các ngươi gia nhập liên minh điếm bắt đầu kiếm tiền lợi nhuận sau, theo giai đoạn trả chính là.” Các học sinh tài chính có khó khăn Hạ Vân Kiệt lại như thế nào khả năng không biết đâu, nghe vậy cười nói.

“Cái gì kia, kia không phải chúng ta cũng không dùng ra tiền ?” Hạ Vân Kiệt thốt ra lời này ra miệng, các học sinh lập tức liền sôi trào lên.

“Tiền các ngươi là không cần ra, nhưng các ngươi phải ra lực, hơn nữa phải đem khách sạn kinh doanh hảo, không thể tạp người ta khách sạn này chiêu bài. Đương nhiên ngay từ đầu ta sẽ thỉnh Nhậm gia khách sạn người lại đây cho các ngươi hỗ trợ cùng huấn luyện nhưng về sau kiếm nhiều kiếm thiếu vậy gặp các ngươi chính mình bản sự. Thế nào? Có hay không hứng thú, có hứng thú phải đi lớp trưởng bên kia báo danh. Nàng cùng Hàn Húc chính là mở khách sạn, hơn nữa nàng vốn chính là chúng ta lớp trưởng, ta nghĩ nàng đảm đương đầu lĩnh có vẻ thích hợp.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Có hứng thú, đương nhiên là có hứng thú loại này không ra tiền có năng lực kiếm tiền nhưng lại là làm lão bản sự tình ai không cảm thấy hứng thú không phải đầu đất sao?” Các học sinh nghe vậy tất cả đều ào ào kích động vạn phần nói, mà mọi người trung tối kích động chớ quá cho Diệp Hiểu Quyên.

Từ gả nhập Hàn gia sau, tuy rằng áo cơm không lo, ngày quá thật sự giàu có, nhưng sở chịu khí cùng xem thường cũng làm cho nàng không có lúc nào là cảm thấy ủy khuất cùng buồn bực, nay bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ, chính mình không chỉ có đem có được chính mình

sự nghiệp, nhưng lại là ngay cả Hàn gia tưởng gia nhập liên minh đều gia nhập liên minh không được Nhậm gia khách sạn, rốt cục có thể ở Hàn gia cử khởi eo can làm người

Hạ Vân Kiệt gặp các học sinh đều cảm xúc kích động, ào ào nói tốt, coi như là một kiện tâm sự, cười đối Diệp Hiểu Quyên nói:“Lớp trưởng này khác đêm nay không có tới đồng học, ngươi cũng hỗ trợ liên hệ một chút hỏi một chút xem.”

“Không thành vấn đề, ta hiện tại liền gọi điện thoại cho bọn hắn. Ta xem bọn họ mở đồng học hội không tích cực, muốn nói có thể kiếm tiền làm lão bản, bọn họ khẳng định hội so với ai khác đều tích cực.” Diệp Hiểu Quyên vui vẻ cười nói.

Các học sinh nghe vậy đều cười vang, người người tâm tình đều nói không ra hảo.

“Này, Kiệt ca, kia gia nhập liên minh điếm khi nào thì có thể bắt đầu a?” Cười qua đi, Vương Thiên Thiên có chút ngượng ngùng hỏi.

Hắn như vậy vừa hỏi, đại sảnh liền lập tức im lặng xuống dưới, mọi người lại lần nữa đem ánh mắt đầu hướng về phía Hạ Vân Kiệt.

“Ha ha, như vậy đi, ta hiện tại liền cấp Nhậm gia khách sạn lão tổng gọi cái điện thoại, làm cho hắn này hai ngày liền tự mình đến một chuyến Thượng Dương huyện theo các ngươi đàm nói chuyện, tranh thủ mau chóng đem điếm khai xuống dưới.” Hạ Vân Kiệt biết các học sinh đều nóng vội, nghe vậy cười cười đem di động đào đi ra.

“Hắc hắc, Kiệt ca ta chỉ là hỏi một chút, cũng là không cần như vậy cấp.” Gặp Hạ Vân Kiệt đào di động, Vương Thiên Thiên có chút không tốt ý gãi gãi đầu nói.

“Ha ha, thiệt tình nói?” Hạ Vân Kiệt trêu chọc nói.

“Hắc hắc!” Vương Thiên Thiên tiếp tục vò đầu.

“Đi tới, đều là đồng học lại cho ta đến này một bộ!” Hạ Vân Kiệt cười cho Vương Thiên Thiên một quyền, sau đó bắt đầu gọi điện thoại.

“Kiệt ca, tân niên hảo!” Điện thoại rất nhanh đã bị tiếp lên, bên trong truyền đến nhâm vĩnh cường đăm đăm nội tâm tôn trọng thanh âm.

“Lão Nhậm, tân niên hảo. Ngươi hiện tại ở nơi nào đâu?” Hạ Vân Kiệt cùng Nhậm Vĩnh Cường đánh thanh tiếp đón, sau đó cười hỏi.

Theo Nhậm gia khách sạn càng ngày càng vào quỹ đạo môn quy, tuy rằng Nhậm Vĩnh Cường lần nữa kiên trì tiểu cường xưng hô, nhưng Hạ Vân Kiệt tóm lại cảm thấy còn là có điểm không thích hợp, hơn nữa Nhậm Vĩnh Cường nói như thế nào cùng Chu Hiểu Diễm, Thiệu Lệ Hồng còn là phía đối tác quan hệ, cho nên liền đổi thành hiện tại lão Nhậm.

“Ở Giang Châu thị a. Nơi này dù sao cũng là ta cùng các huynh đệ hang ổ, lễ mừng năm mới tổng yếu hồi hang ổ ngốc một đoạn thời gian. Bất quá nguyên tiêu qua đi liền khó nói, không biết Kiệt ca có chuyện gì phân phó sao?” Nhậm Vĩnh Cường trả lời.

“Kia vừa vặn, ta có cùng làm học tưởng gia nhập liên minh các ngươi khách sạn, ngươi xem có hay không vấn đề? Nếu không thành vấn đề trong lời nói, thừa dịp mấy ngày nay ngươi còn tại Giang Châu thị, trừu không đến một chuyến Thượng Dương huyện, theo ta này cùng làm học đàm nói chuyện gia nhập liên minh sự tình.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Không thành vấn đề, đương nhiên không thành vấn đề. Vừa vặn ta hiện tại sẽ không sự, Thượng Dương huyện cũng gần, ta hiện tại liền lái xe đi Thượng Dương huyện, buổi tối liền ở Thượng Dương huyện, khi nào thì đàm từ ngài đồng học quyết định.” Nhậm Vĩnh Cường có thể có hôm nay, có thể nói đều nhờ Hạ Vân Kiệt ban tặng, hắn lão nhân gia mở miệng, Nhậm Vĩnh Cường nào có cái gì vấn đề, nghe vậy lập tức nói.

“Kia đổ không tất yếu như vậy cấp, ngươi phải có thời gian ngày mai đến chính là.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Không có việc gì Kiệt ca, dù sao ta hiện tại cũng không có việc gì, ta hiện tại trước hết đi Thượng Dương huyện, về phần thời gian cái gì liền xem ngài đồng học an bài đi.” Nhậm Vĩnh Cường nói

Cùng Nhậm Vĩnh Cường đổ không có gì hay khách khí, thấy hắn nói như vậy, Hạ Vân Kiệt rõ ràng nói:“Kia đi, vậy ngươi liền trực tiếp đến Thượng Dương huyện Thụy Viên khách sạn đi. Ta cùng một đám đồng học vừa vặn ở mở đồng học hội, nhất thời nửa khắc còn không hội tán, ngươi này đại lão bản cũng đến thấu cái náo nhiệt, thuận tiện nói chuyện gia nhập liên minh sự tình đi, loại chuyện này ta người thường.”

“Hảo, hảo, ta hiện tại liền xuất phát.” Nhậm Vĩnh Cường nói xong cùng Hạ Vân Kiệt nói thanh biệt, sau đó treo điện thoại.

“Kiệt ca, không phải đâu, Nhậm gia khách sạn lão bản đêm nay liền chạy tới?” Gặp Hạ Vân Kiệt treo điện thoại, Vương Chí Nam bọn người dùng giật mình ánh mắt nhìn hắn, không dám tin hỏi.

Vừa rồi Hạ Vân Kiệt gọi điện thoại cũng không có lảng tránh bọn họ, tuy rằng nghe không được điện thoại kia

đầu thanh âm, nhưng Hạ Vân Kiệt lời nói bọn họ cũng là nghe được rành mạch.

“Các ngươi không phải đều vội vã tưởng sớm điểm mở điếm kiếm tiền sao? Vừa vặn Nhậm Vĩnh Cường hôm nay ngay tại Giang Châu thị, buổi tối cũng không có gì sự tình, rõ ràng hiện tại liền lái xe lại đây.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, nhẹ nhàng bâng quơ nói.

Hạ Vân Kiệt nói là thoải mái, nhưng Diệp Hiểu Quyên mọi người nghe được sửng sốt sửng sốt, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt đều không chút nào che dấu toát ra cuồng nhiệt sùng bái sắc

Nhậm gia khách sạn cùng Thụy Viên khách sạn khả hoàn toàn không phải cùng cái cấp bậc khách sạn a, người ta nhưng là đem đánh hoàng gia thức ăn bài tử đem chi nhánh chạy đến kinh thành, lăng là ở hoàng thành căn hạ đứng vững vàng cước bộ, hơn nữa sinh ý hỏa bạo rối tinh rối mù. Này khách sạn lão bản tài sản ít nhất cũng là lấy trăm triệu tính toán, hơn nữa có thể đem khách sạn chạy đến kinh thành, hơn nữa đứng vững cước bộ, có thể nghĩ nhân mạch cũng tuyệt đối là rất rộng. Chính là như vậy một người, nay Hạ Vân Kiệt một chiếc điện thoại, người ta đường đường một đại lão bản liền đại tháng giêng suốt đêm theo Giang Châu thị lái xe chạy tới. Có thể nghĩ, Hạ Vân Kiệt ở đối phương trong lòng phân lượng có bao nhiêu trọng.

Hạ Vân Kiệt gọi điện thoại sau, Diệp Hiểu Quyên cũng cấp đêm nay không có tới đồng học gọi điện thoại. Quả nhiên như nàng theo như lời, lễ mừng năm mới mọi người đều việc, có chút đồng học phân không ra thân liền đem đồng học hội tạm thời các hạ, nhưng vừa nghe nói kiếm tiền làm lão bản, người người đều rất là tích cực, đều nói lập tức chạy tới.

Còn thừa vài vị đồng học tới rồi sau, mọi người khó

tránh khỏi lại là một trận hàn huyên cùng giải thích. Kia sau lại vài vị đồng học nghe Vương Chí Nam đám người giải thích, cảm giác tựa như nghe thiên thư giống nhau, nghe được sửng sốt nhất chợt, như thế nào cũng không dám tin tưởng đồng dạng trung chuyên tốt nghiệp, đồng dạng ở xã hội hỗn không đến hai năm lão đồng học lập tức thế nhưng trở nên như vậy ngưu bức.

Thẳng đến Nhậm Vĩnh Cường sau lại cũng chạy tới Thụy Viên khách sạn, mọi người đều vẻ mặt còn thật sự thảo luận mở gia nhập liên minh điểm khi, kia sau lại tới rồi vài vị đồng học mới hoàn toàn phục hồi tinh thần lại, mới hoàn toàn hiểu được này hết thảy cũng không là mộng!

Hạ Vân Kiệt đối mở điểm sự tình không ở đi, hắn liền đem chính mình các học sinh hiện trạng hơi chút cùng Nhậm Vĩnh Cường thuyết minh một chút, gồm chính mình ý kiến nâng lên một chút, sau đó này chuyện khác liền giao cho có khách sạn kinh doanh kinh nghiệm Diệp Hiểu Quyên vợ chồng cùng Nhậm Vĩnh Cường đàm, hắn chỉ tại bên cạnh nghe.

Nhậm Vĩnh Cường nay cùng trước kia kia đầu đường đại côn đồ so sánh với mặc kệ là phái đoàn còn là tình thương cũng không biết cường không ít lần, Hạ Vân Kiệt vừa nói, hắn tái nhìn quét trên bàn Vương Chí Nam đám người vài lần liền đại khái hiểu được Hạ Vân Kiệt tưởng giúp bạn học một phen khổ tâm.

Kiệt ca tưởng giúp hắn đồng học, Nhậm Vĩnh Cường tự nhiên là bất lưu dư lực, đừng nói ngay từ đầu tài chính khởi động, nhân viên đều căn bản không cần Diệp Hiểu Quyên đám người quan tâm, hơn nữa Nhậm Vĩnh Cường còn đương trường đánh nhịp toàn bộ Giang Châu thị địa khu trừ bỏ Giang Châu thị nội thành ở ngoài, chỉ cần Diệp Hiểu Quyên đám người đem khách sạn kinh doanh hảo, về sau bọn họ có thể ở Giang Châu

thị hạ hạt sở hữu huyện khai Nhậm gia khách sạn chi nhánh.

Này cũng ý nghĩa Nhậm Vĩnh Cường đem Giang Châu thị địa khu trừ bỏ nội thành ở ngoài sở hữu huyện Nhậm gia khách sạn kinh doanh quyền cho Diệp Hiểu Quyên bọn họ, để tránh bọn họ chỉ có thể ở Thượng Dương huyện tiểu đánh tiểu nháo. Đương nhiên về sau mở chi nhánh, tài chính sẽ chính bọn họ ra.

Thời gian cực nhanh, đảo mắt đã qua nguyên tiêu, trường học đã một lần nữa khai giảng, Hạ Vân Kiệt cũng một lần nữa về tới trường học quá khởi nhàn nhã đơn giản mà phong phú cuộc sống.

Ở Hạ Vân Kiệt trở về trường học phía trước, Diệp Hiểu Quyên đám người trực tiếp bàn hạ một nhà kinh doanh trạng huống cũng không lớn tốt khách sạn, hiện tại đang ở đối khách sạn tiến hành toàn diện cải tạo trang hoàng, đương nhiên tài chính giống như trước nói toàn bộ từ Nhậm gia khách sạn tạm thời điếm tư. Mắt thấy chính mình chút trung chuyên tốt nghiệp đều đem trở thành khách sạn cổ đông chi nhất…… Trải qua quá tốt nghiệp sau đã hơn một năm gian khổ cuộc sống, Vương Chí Nam bọn người phi thường quý trọng lần này cơ hội, tất cả mọi người đối lần này gây dựng sự nghiệp đầu nhập vào thật lớn nhiệt tình. Ở mọi người cố gắng hạ, bảo thủ phỏng chừng tháng tư tả hữu, Nhậm gia khách sạn Thượng Dương huyện chi nhánh có thể khai trương.

So sánh cùng Diệp Hiểu Quyên đám người khí thế ngất trời, Chu trưởng trấn phụ nữ liền có vẻ thực thê thảm. Tại kia ngày đồng học hội sau không lâu, còn chưa tới lui cư nhị tuyến tuổi Chu trưởng trấn trước tiên thối lui đến huyện hội nghị hiệp thương chính trị dưỡng lão, mà Chu Tuyết Linh cũng tốt không đến chạy đi đâu, không chỉ có không thăng nhiệm làm huyện công an cục văn phòng phó chủ nhiệm nhưng lại trực tiếp bị dời huyện

công an cục đi địa phương chí văn phòng chỉnh tư liệu hồ sơ đi.

Về phần Thụy Viên khách sạn nhưng thật ra không chịu cái gì ảnh hưởng, hoàn toàn tương phản mặc kệ nói như thế nào Lý Vũ Tình là Diệp Hiểu Quyên bà bà, Hàn Húc cũng là Thụy Viên khách sạn người thừa kế chi nhất…… Có Diệp Hiểu Quyên cùng Hạ Vân Kiệt tầng này đồng học quan hệ, chỉ cần Thụy Viên khách sạn tuân kỉ thủ pháp, nhưng thật ra căn bản không cần tái lo lắng công an cục, phòng cháy cục, công thương cục, vệ sinh cục cái gì cố ý tới cửa đập phá. Cho nên đã trải qua kia chuyện sau, Lý Vũ Tình đối Diệp Hiểu Quyên thái độ lập tức tốt lắm đứng lên. Không chỉ có trước mặt người khác sau thường xuyên khen này tiểu nhi tức phụ, còn tại tiết nguyên tiêu ngày đó cố ý mời Diệp Hiểu Quyên người một nhà đến Thụy Viên khách sạn ăn cơm, ăn cơm thời điểm thân gia dài thân gia ngắn rất là khách khí nhiệt tình, điều này làm cho Diệp Hiểu Quyên rốt cục có hãnh diện cảm giác.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 723 : Động phủ hoàn công

Các học sinh sự tình có Nhậm Vĩnh Cường hỗ trợ, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không cần quan tâm, trở lại trường học sau, Hạ Vân Kiệt trừ bỏ tu luyện, còn có cùng Tô Chỉ Nghiên đám người gặp nhau, đó là mỗi ngày dạy học dục nhân, về phần Vu Hàm môn tiên gia động phủ, tối mấu chốt bố cục hắn đều đã muốn bố trí thỏa đáng, còn lại sự tình có Lý Thanh Hồng đám người làm lụng vất vả, tự nhiên cũng không cần hắn quan tâm.

Ngày một ngày một ngày đi qua, Hạ Vân Kiệt mỗi ngày đều quá thật sự là tiêu dao phong phú, ít nhất hắn là như vậy cho rằng, cho nên hắn tâm vẫn đều bị vây thực bình tĩnh thỏa mãn, cùng thế vô tranh trạng thái. Kể từ đó chính hợp tu đạo chi tâm, tâm tình ngày trăn hoàn mỹ, tu vi đã ở từng bước tăng lên.

Bất tri bất giác trung, thời gian đã muốn đến mùa xuân ba tháng, xuân về hoa nở tốt đẹp mùa.

“Xuân về hoa nở, đúng là du xuân là lúc, năm rồi phía sau học viện bình thường đều đã từng nhóm tổ chức du lịch, không biết năm nay sẽ đi làm sao?” Một ngày này, trong văn phòng đang lúc Lý Hiểu Thi đám người đang đàm luận chơi xuân là lúc, Hạ Vân Kiệt nhận được sư điệt Lý Thanh Hồng điện thoại, nói Vu Hàm môn tiên gia động phủ đã muốn trên cơ bản hoàn công, thỉnh hắn đến quát sơn một chuyến, kiểm tra xem qua.

Hạ Vân Kiệt tiếp hoàn điện thoại vừa mới chuẩn bị phản hồi văn phòng khi, nhìn đến học viện thư ký Dương Thục Cầm mặc hắc bạch xứng đôi chức nghiệp sáo trang, đi màu đen giày cao gót hướng bên này đi tới.

“Hạ lão sư buổi chiều hảo.” Dương Thục Cầm nhìn đến Hạ Vân Kiệt đứng ở cửa, tiếu mâu mạnh sáng sáng

ngời, hướng hắn ngọt ngào cười nói.

“Ngươi hảo Dương thư ký, hôm nay như thế nào có rảnh đến chúng ta nơi này? Có phải hay không có cái gì tin tức tốt a?” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Là nha, học viện gần nhất muốn tổ chức chơi xuân, ta lại đây hỏi một chút các vị lão sư ý kiến. Không biết Hạ lão sư có hay không đặc biệt tưởng đi địa phương?” Dương Thục Cầm lại cười nói.

“Giống như không có, ngươi còn là hỏi một chút Lưu lão sư bọn họ ý kiến đi?” Hạ Vân Kiệt cười bang Dương Thục Cầm đẩy ra cửa.

“Không phải đâu, chúng ta vừa mới còn tại thảo luận chơi xuân sự tình, Dương thư ký ngươi đã tới rồi. Thế nào? Năm nay học viện đối chơi xuân sự tình có cái gì không tân hoa văn? Tỷ như Âu Mĩ du, không đi đông nam á, Hong Kong du cũng được a!” Gặp Dương Thục Cầm tiến vào, Lưu Lực Hoành lập tức hai mắt tỏa sáng hỏi.

“Ta đi, Lưu lão sư hiện tại trời còn không có tối đâu, ngươi mà bắt đầu nằm mơ. Ta xem có thể ra tỉnh sẽ không sai lầm rồi, còn Âu Mĩ du đâu! Hơn nữa, cho dù có cái gì Âu Mĩ du, Hong Kong du cũng không tới phiên ngươi một giảng sư a!” Lý Hiểu Thi lập tức xem thường nói.

Nói xong Lý Hiểu Thi đem ánh mắt đầu hướng về phía Dương Thục Cầm cười nói:“Dương thư ký, ta nói đúng vậy đi?”

Dương Thục Cầm hơi hơi có chút xấu hổ cười cười nói:“Lý lão sư nói đúng vậy, năm nay còn là cùng năm rồi giống nhau. Đây là lãnh đạo tạm định vài cái địa phương, cùng với du lịch thời gian, các ngươi có thể căn

cứ chính mình công tác an bài cùng yêu thích, tự do lựa chọn."

Nói xong Dương Thục Cầm cầm trong tay tư liệu đưa cho Lý Hiểu Thi đám người.

"Ôn châu Nhạn Đãng sơn, địa phương nhưng thật ra hảo địa phương, bất quá ta đã muốn đi qua. Đông Thông thị Đông Bình hồ, di, này không phải Lưu lão sư lão gia sao? Ha ha, Lưu Lực Hoành ngươi luôn theo chúng ta thổi ngươi lão gia có bao nhiêu xinh đẹp, bất quá nói rất nhiều lần cũng chưa mời chúng ta đi chơi quá một lần, lần này vừa vặn, ta quyết định phải đi ngươi lão gia !" Lý Hiểu Thi nhìn lướt qua trong tay tư liệu, đột nhiên hai mắt sáng ngời nói.

"Ha ha, phải đi Đông Bình hồ. Lão Lưu ngươi này địa chủ nên hảo hảo chiêu đãi nga!" Lục Cao Đại bọn người đi theo ào ào phụ họa nói.

"Đó là đương nhiên, đến lúc đó ta cho các ngươi làm hướng dẫn du lịch, bao các ngươi ngoạn ăn ngon hảo." Lưu Lực Hoành lập tức vỗ trong ngực cam đoan nói.

"Vậy nói định rồi, chúng ta văn phòng mọi người đi Đông Bình hồ." Lục Cao Đại vui vẻ nói.

"Đi, đi, ngươi nói toàn bộ đi tựu Đông Bình hồ liền toàn bộ đi Đông Bình hồ a, Hạ lão sư còn chưa nói muốn đi đâu đâu?" Lý Hiểu Thi trắng Lục Cao Đại liếc mắt một cái, nói.

"Ta đương nhiên theo các ngươi giống nhau." Hạ Vân Kiệt nghe vậy nao nao, lập tức nói, nhưng trong đầu lại tất cả đều là Tần Lam thân ảnh.

Lại nói tiếp đã muốn thời gian rất lâu không có Tần Lam âm tín, từ năm trước lại cùng Tô Chỉ Nghiên tốt hơn sau,

Hạ Vân Kiệt càng phát ra không dám đi tưởng Tần Lam. Chính là vừa rồi Lý Hiểu Thi đột nhiên nhắc tới Đông Thông thị, lập tức lại gợi lên hắn đối Tần Lam tưởng niệm.

Bởi vì Tần Lam hiện tại ngay tại Đông Thông thị!

“Đi Đông Bình hồ thời gian định tại thứ sáu tuần sau buổi sáng xuất phát, chủ nhật sau ngọ phản hồi, các vị lão sư nếu quyết định đi Đông Bình hồ, ta đây liền báo lên rồi, cũng mời các ngươi căn cứ lúc này an bài một chút đỉnh đầu công tác.” Dương Thục Cầm gặp 306 văn phòng lão sư đều quyết định đi Đông Bình hồ, cười đem tên của bọn họ viết ở tại bảng, viết xong sau ngẩng đầu nói.

……

Thương Bắc huyện, quát sơn.

Mặt trời chiều ngã về tây, Lạc Nhật ánh chiều tà rơi ở đàn sơn, đem đỉnh núi mây mù chiếu rọi một mảnh sáng mờ.

Phía chân trời biên ẩn ẩn có một chút hồng quang cắt tới, trong nháy mắt nhập vào kia mây mù bên trong biến mất không thấy.

Ngay sau đó, về điểm này hồng quang đã muốn hóa thành một thân tài cao to thanh niên đứng thẳng ở một ngọn núi đỉnh.

Thanh niên ngửa đầu nhìn phía thiên không, thâm thúy hai tròng mắt thấu bắn ra hai đạo tinh quang, tinh quang nơi đi qua mây mù quay cuồng tiêu tán, hiện ra trên không một mảnh thế nhân mắt thường sở nhìn không thấy kỳ cảnh.

Chỉ thấy giữa không trung năm tòa sơn phong nhẹ nhàng mà nổi, ngọn núi tiên vụ lượn lờ, ở tịch dương hạ chiết xạ ra trước mắt sáng mờ. Năm tòa sơn phong các hữu nhất bạch ngọc tạo thành dài cầu hợp với trung gian một chỗ hơn trăm mẫu lớn nhỏ bình.

Dài cầu trình hình vòm, chiết xạ tịch ánh mặt trời, ở tiên vụ trung như ẩn như hiện. Mặc dù chưa đích thân tới này cảnh, nhưng xa xa nhìn lên, đã muốn phảng phất thân ở tiên cảnh trung bình thường.

Này thanh niên tự nhiên chính là Hạ Vân Kiệt, hắn đứng ở ngọn núi đỉnh nhìn lên một trận, khóe miệng gợi lên một chút vừa lòng mỉm cười, trong lòng vừa động, người dĩ nhiên phiêu nhiên hướng tiên gia động phủ trung ác ương, cũng chính là kia khối hơn trăm mẫu lớn nhỏ cự thạch bay đi.

Trong nháy mắt, Hạ Vân Kiệt đã muốn đứng ở bình phía trên, đưa mắt nhìn lại, chỉ thấy tử uân khí theo mặt đất bốc lên mà lên, trăm ngàn chu cây đào trải rộng đại địa, treo đầy muôn hồng nghìn tía hoa đào, mùi thơm lạ lùng nồng đậm, bao phủ toàn bộ tiên phủ. Một trận thanh gió thổi đến, đóa hoa phi vũ, như đặt mình trong hoa hải thế giới.

Ở rừng cây bên trong, có thỏ ngọc chạy vội, có con nai nhàn nhã đi tới, có các loại xinh đẹp phi điểu ở chi đầu vui minh đề, thậm chí còn có tiên hạc ở không trung cao tường.

Bình trung tâm, rõ ràng là một tòa từ bạch ngọc trụ cấu thành cung điện, hoàn cung điện là một loạt hành lang. Hành lang mỗi cách nhất đoạn ngắn còn có một cái đình, đình trung ngọc bàn ghế đá khả cung người nghỉ ngơi thừa lương.

Trừ bỏ tiên phủ trung ương như thế, kia năm tòa linh

phong cũng là như thế, mỗi tòa linh phong đều là thông xanh um úc, ở núi rừng bên trong không chỉ có tùy ý có thể thấy được chim bay cá nhảy, còn có thể nhìn đến ở núi rừng trung như ẩn như hiện quỳnh lâu điện ngọc.

Chỉ sợ chân chính tiên cảnh cũng bất quá như thế đi! Nhìn vào mục kia xa hoa, tràn ngập hư ảo cảm giác kỳ cảnh, Hạ Vân Kiệt nhịn không được cảm khái nói.

“Bái kiến sư thúc!”

“Bái kiến chưởng môn!”

Đang lúc Hạ Vân Kiệt đưa mắt nhìn ra xa, cảm khái không thôi khi, mấy đạo bóng người theo bốn phía ngọn núi bay vọt mà đến, đảo mắt đến hắn trước mặt, đúng là Lý Thanh Hồng thầy trò còn có Vu Huyền Tử đám người.

Mấy tháng không thấy, Hạ Vân Kiệt phát hiện Lý Thanh Hồng tu vi so với trước kia rõ ràng tiến bộ không ít, tinh khí thần cũng thực chừng, hiển nhiên ở như thế linh khí sung túc địa phương, tuy rằng mỗi ngày vì kiến tạo động phủ mà vất vả lao động, nhưng Lý Thanh Hồng tu vi không chỉ có không chịu ảnh hưởng, ngược lại đột nhiên tăng mạnh.

“Vất vả các ngươi, động phủ kiến tạo phi thường tốt.” Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua Lý Thanh Hồng đám người, vừa lòng gật đầu nói.

“Đa tạ chưởng môn, đây là đệ tử phải làm.” Vu Huyền Tử đám người gặp Hạ Vân Kiệt vừa lòng, tất cả đều vui vẻ cúi đầu trả lời.

Hạ Vân Kiệt thấy thế cười cười, lại lững thững bốn phía đi rồi một vòng. Càng xem, Hạ Vân Kiệt đối Vu Huyền Tử đám người công tác càng vừa lòng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 724 : Đón cha mẹ

Đi rồi một vòng về tới chủ điện, Hạ Vân Kiệt ở chủ điện chính phía trên đại biểu cho chưởng môn vị trí ghế trên ngồi xuống, lại khoát tay ý bảo Lý Thanh Hồng đám người cũng ngồi xuống. Chờ Lý Thanh Hồng đám người ngồi xuống sau, Hạ Vân Kiệt cười hỏi:“Thanh Hồng, ngươi về sau có tính toán gì không?”

“Đệ tử sớm qua về hưu chi năm, trần thế trung đã không có gì lưu luyến, tính về sau ngay tại sơn môn trung tu luyện, tranh thủ ở sinh thời có thể đột phá đến địa vu tam đỉnh chi cảnh.” Lý Thanh Hồng đứng dậy trả lời.

Lý Thanh Hồng trả lời ở Hạ Vân Kiệt dự kiến bên trong, nghe vậy mỉm cười gật gật đầu nói:“Ngươi tuổi tác tuy rằng đã lớn, nhưng thiên phú hơn người, nơi này linh khí sung túc lại viễn siêu ta lúc trước mong muốn, vậy ngươi liền ở tại chỗ này tu luyện đi, ta cũng sẽ thỉnh thoảng trở về chỉ điểm, địa vu tam đỉnh không phải việc khó. Lại cao thành tựu sẽ nhìn ngươi chính mình.”

“Đa tạ sư thúc!” Lý Thanh Hồng nghe vậy cả người chấn động, sau đó cúi đầu cảm kích nói.

“Vu Huyền Tử, Vu Thải Hà các ngươi đâu?” Hạ Vân Kiệt lại nhìn về phía hai phách hạ hậu duệ, hỏi.

“Chúng ta đại bộ phận thời gian sẽ ở sơn môn trung tu luyện, ngẫu nhiên cũng sẽ xuống núi đi hồng trần trung đi một chút nhìn xem.” Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà đứng dậy trả lời.

“Như thế rất tốt. Tuy rằng các ngươi tu luyện thời gian đạt hai ngàn dư năm, nhưng nhân sinh trải qua phương diện cũng là cơ hồ trống rỗng, xuống núi đi một chút nhìn xem, hẳn là đối với các ngươi sẽ có sở giúp.” Hạ

Vân Kiệt gật gật đầu nói.

Nói xong Hạ Vân Kiệt lại đem ánh mắt đầu hướng về phía Cù Vệ Quốc phụ tử, hỏi:“Các ngươi đâu?”

“Đệ tử tưởng đem Cù Lãnh ở lại sơn môn trung tu luyện, đệ tử lại đi vì nước cống hiến sức lực mười năm, mười năm sau đệ tử về hưu đi học sư phụ giống nhau ở lại sơn môn trung tĩnh tu, tìm hiểu thiên địa trường sinh huyền diệu.” Cù Vệ Quốc đứng dậy trả lời.

“Như vậy cũng tốt, bất quá Cù Lãnh tuổi thượng tiểu, luôn luôn tại sơn môn trung tu luyện không nhất định chính là chuyện tốt. Còn là làm cho hắn theo ngươi làm việc đi, một năm lưu ra nửa năm qua này tu luyện đó là. Tâm tình lịch lãm cũng là tu luyện một bộ phận.” Hạ Vân Kiệt nghĩ nghĩ nói.

“Đa tạ sư thúc tổ chỉ điểm.” Cù Vệ Quốc phụ tử nghe vậy tất cung tất kính cúi đầu nói lời cảm tạ nói.

“Sau này sơn môn ta không ở là lúc liền từ Thanh Hồng phụ trách đi.” Hạ Vân Kiệt chờ Cù Vệ Quốc phụ tử ngồi xuống sau, trầm ngâm một lát nói.

“Là, Thanh Hồng tất không phụ sư thúc phó thác.” Lý Thanh Hồng nghe vậy vội vàng đứng dậy khom người nói.

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó lại cùng Lý Thanh Hồng đám người hàn huyên vài câu, liền đứng dậy ly khai Vu Hàm môn động phủ.

Rời đi động phủ sau, Hạ Vân Kiệt cũng không có hồi trường học mà là trực tiếp trở về Hạ gia thôn.

Làm Hạ Vân Kiệt trở lại Hạ gia thôn khi, tịch dương còn không có hoàn toàn lạc sơn. Nhìn đến con trai đột nhiên

trở về, Hạ Minh Bằng cùng Tưởng Tiếu Quyên đều cảm thấy thực kinh ngạc.

“Di, ngươi đứa nhỏ này trở về như thế nào cũng không trước tiên lên tiếng kêu gọi? Ta cũng tốt cho ngươi chuẩn bị cơm chiều a!” Mẫu thân oán trách nói, trong mắt lại tất cả đều là vui mừng ánh mắt.

“Ha ha, bởi vì gặp điểm việc vui tưởng sớm điểm nói cho các ngươi, cho nên liền trực tiếp gấp trở về.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Cái gì việc vui, có phải hay không có vừa nữ hài tử ?” Mẫu thân kinh hỉ nói.

“Mẹ, ngươi nghĩ đến đâu đi! Nói sau ta năm nay mới bao nhiêu tuổi nha, ngươi liền như vậy cấp.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy dở khóc dở cười nói.

“Mẹ ngươi hiện tại áo cơm không lo, ngươi lại như vậy có tiền đồ, tự nhiên đã nghĩ sớm điểm ôm tôn tử a.” Mẫu thân cười nói.

“Tốt lắm, tốt lắm, ta còn nghĩ tới vài năm thanh nhàn ngày đâu, ngươi nha cũng đừng luôn động bất động liền thúc giục nói tôn tử tôn tử. A kiệt, ngươi như vậy vội vã trở về đến tột cùng có cái gì sự tình tốt?” Phụ thân trắng mẫu thân liếc mắt một cái, sau đó cười hỏi.

“Hắc hắc, trước giữ bí mật, ta mang bọn ngươi đi cái địa phương các ngươi sẽ biết.” Hạ Vân Kiệt thần bí nói.

“Ngươi này xú tiểu tử, cùng ba mẹ đều còn giữ bí mật.” Hạ Minh Bằng nhẹ nhàng gõ hạ Hạ Vân Kiệt đầu, cười mắng.

Hạ Vân Kiệt lại hắc hắc cười cười, nói:“Ba mẹ, các ngươi đem trong nhà hơi chút thu thập một chút đi, cũng

mang chút tắm rửa quần áo, liền cùng tả hữu hàng xóm bọn họ nói đi nội thành chơi vài ngày.”

“Tiểu tử ngươi, nói thực ra đến tột cùng muốn dẫn chúng ta đi làm sao?” Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, cha mẹ sẽ thấy cũng kiềm chế không được nội tâm hiếu kì, theo dõi hắn hỏi.

Hạ Vân Kiệt gặp cha mẹ theo dõi hắn xem, rất có hắn nếu không thành thật trả lời liền đánh hắn một chút dấu hiệu, đành phải gãi gãi đầu thấp giọng nói:“Ta bố trí cái địa phương, kia địa phương rất là tuyệt vời, muốn mang các ngươi đi ở vài ngày.”

“Ngươi sẽ không là ở nội thành mua bộ căn phòng lớn đi, chúng ta đây nhất định phải đi nhìn xem.” Cha mẹ nghe vậy cho nhau liếc nhau, sau đó vui vẻ cười nói.

Bọn họ tuy rằng biết con trai rất bản sự, chính bọn họ thân mình kỳ thật coi như là võ lâm cao thủ, nhưng dù sao ở nông thôn sinh hoạt hơn phân nửa đời, rất lớn bộ phận tư duy còn là người thường tư duy, gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, lập tức liền liên tưởng đến căn phòng lớn.

Hạ Vân Kiệt tưởng cấp cha mẹ hôn một cái kinh hỉ, nghe vậy từ chối cho ý kiến cười cười.

Gặp Hạ Vân Kiệt chỉ biết là cười, cha mẹ còn tưởng rằng bị chính mình hai người nói trúng rồi, vui vẻ trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái nói:“Vậy ngươi chờ một chút, chúng ta thu thập một chút, sau đó cùng cách vách hàng xóm lên tiếng kêu gọi liền với ngươi cùng nhau đi.”

Vì thế cha mẹ thu thập một ít tắm rửa quần áo, lại cùng cách vách hàng xóm lên tiếng kêu gọi, nói đi nội thành ở vài ngày, thỉnh bọn họ hỗ trợ chiếu khán phòng ở, sau đó ở cách vách hàng xóm hâm mộ dưới ánh mắt ly khai

nhà.

Người một nhà rời đi gia, Hạ Vân Kiệt thừa dịp bốn phía không có người, ở cha mẹ tự mình thượng đánh hai đạo phù, sau đó trống rỗng một trận gió, cuồn cuộn nổi lên hai người đảo mắt liền biến mất ở tại chỗ.

“Này…… Ông trời, ta, ta ở bay!” Cha mẹ tuy rằng biết con trai rất bản sự, bọn họ thân mình cũng có tu vi trong người, nhưng ở không trung phi tường còn là lần đầu tiên, đột nhiên gian phát hiện người của mình ở giữa không trung, dưới chân đạp áng mây, còn là nhịn không được kinh ngạc kêu lên.

“Ba mẹ, này không tính cái gì, đợi lát nữa nhi các ngươi hội phát hiện càng thần kỳ sự tình.” Hạ Vân Kiệt gặp cha mẹ ngạc nhiên bộ dáng, trên mặt không khỏi toát ra một chút tự hào.

“A…… A kiệt ngươi, ngươi có thể mang chúng ta bay?” Mẫu thân lại tựa hồ căn bản không có nghe đến con trai nói trong lời nói, một hồi lâu nhi đột nhiên nhìn chằm chằm con trai hỏi.

“Ngươi này không phải vô nghĩa sao? Không phải con trai mang chúng ta bay, chẳng lẽ chúng ta có thể chính mình bay bất thành?” Hạ Minh Bằng chung quy là nam nhân, nhận năng lực cường không ít, nghe vậy nói, bất quá trên mặt như trước tràn ngập khiếp sợ biểu tình.

“Kia, kia a kiệt ngươi bất thành thần tiên ? Ông trời, con ta thành thần tiên, đó là không phải liền trường sinh bất lão ?” Mẫu thân càng phát ra khoa trương kêu lên, trong mắt không biết khi nào thì đã muốn cầm đầy nước mắt.

Ai không hy vọng con trai có tiền đồ, càng đừng nói thành thần tiên. Tưởng Tiếu Quyên đây là kích động vui mừng nước mắt.

“Ha ha, miễn cưỡng xem như nửa thần tiên đi, cách trường sinh bất lão còn rất xa!” Nhìn mẫu thân trong mắt cầm mãn nước mắt, tuy rằng biết rõ đó là mẫu thân kích động vui mừng nước mắt, nhưng Hạ Vân Kiệt không biết vì cái gì đột nhiên cảm thấy một trận đau lòng.

Đúng vậy, chính mình thành nửa thần tiên, về sau có thể ít nhất sống cái mấy trăm hơn một ngàn năm, khả cha mẹ đâu? Không được, ta nhất định phải nghĩ biện pháp kéo dài cha mẹ sống lâu, ít nhất cũng muốn cùng chính mình cuộc sống cái mấy trăm năm, nhìn đến con cháu đầy đàn!

“Kia cũng vậy là đủ rồi, vậy là đủ rồi!” Mẫu thân lau đem khóe mắt nước mắt, liên tục nói.

“Đến ba mẹ!” Áp chế trong lòng sầu não, Hạ Vân Kiệt lấy ngón tay ở cha mẹ mí mắt sờ soạng một chút, sau đó chỉ vào xa xa nói.

Hạ Vân Kiệt ở hắn cha mẹ mí mắt nhất sờ, bọn họ nhất thời cảm thấy ánh mắt mạnh sáng ngời, giống như ngay cả gió thổi qua thiên không quỹ tích đều có thể nhìn đến. Bất quá không đợi bọn họ theo thị lực đột nhiên biến hóa trung phục hồi tinh thần lại, bọn họ tròng mắt liền chợt đình chỉ chuyển động, thẳng ngoắc ngoắc nhìn Hạ Vân Kiệt ngón tay phương hướng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 725 : Xuất phát

Chỉ thấy năm tòa sơn phong lăng không phiêu phù ở giữa không trung bên trong, bốn phía mây mù lượn lờ, như ẩn như hiện, cùng kia trong truyền thuyết tiên cảnh giống hệt nhau.

“Kia, kia chẳng lẽ chính là trong truyền thuyết thần tiên ở địa phương sao?” Hồi lâu, mẫu thân Tưởng Tiếu Quyên mới vẻ mặt kích động khẩn trương kết ba nói.

“Mẹ, không phải a, đó là ta cùng ta môn trung người đang kiến tạo.” Hạ Vân Kiệt một bên mang theo cha mẹ thản nhiên hướng quát sơn tiên cảnh bay đi, một bên cười giải thích nói.

“Cái gì!” Cha mẹ nghe vậy đều vẻ mặt không dám tin nhìn con trai.

Từng trước đây, trước mắt con trai còn tại chính mình trong lòng kêu đói, từng trước đây, hắn còn tại khoan thai học bước…… Nhưng hôm nay con trai cũng đã có thể kiến tạo ra như thế một cái trong truyền thuyết thần tiên ở địa phương. Tuy rằng cha mẹ sớm đã biết con trai không người tầm thường, nhưng nhất thời nửa khắc gian còn là không thể nhận như thế thật lớn biến hóa.

“Ha ha, ba mẹ, ngươi con trai bản sự rất cường. Tốt lắm, chúng ta đến.” Hạ Vân Kiệt cười mang theo cha mẹ phiêu nhiên dừng ở cung điện trước.

Đưa mắt ngàn vạn hoa đào muôn hồng nghìn tía nở rộ, thỏ ngọc chạy vội, tiên hạc cao tường, tử uân khí lượn lờ bốc lên dựng lên, trời quang mây tạnh, so với đứng ở xa xa quan vọng có một loại càng trực tiếp toàn phương vị cảm quan đánh sâu vào.

Cha mẹ thấy thế lại há to miệng.

“Bái kiến hai vị tiền bối!” Đang lúc Hạ Vân Kiệt cha mẹ vẻ mặt khiếp sợ là lúc, Lý Thanh Hồng đã muốn mang theo Vu Huyền Tử một đám Vu Hàm môn đệ tử thật sâu hướng bọn họ cúi đầu thi lễ.

Lý Thanh Hồng nhưng là cái tóc trắng phiêu dật, thể diện gầy, tiên phong đạo cốt lão nhân, hắn mang theo mọi người như vậy khom người chào thi lễ, nhưng làm Hạ Vân Kiệt cha mẹ hách nhất đại khiêu, cũng vội vàng đối với bọn họ liên tục cúi đầu nói:“Không dám nhận, không dám nhận!”

“Ba, mẹ, bọn họ đều là ta Vu Hàm môn đệ tử. Vị này là Lý Thanh Hồng, nguyên lai là quốc gia……” Chờ song phương đều gặp qua lễ sau, Hạ Vân Kiệt cười thay song phương làm giới thiệu.

Hạ Vân Kiệt giới thiệu tự nhiên lại làm cho Hạ Minh Bằng vợ chồng hách nhất đại khiêu.

Ngoan ngoãn, vừa rồi cho bọn hắn cúi đầu thi lễ thế nhưng không chỉ có có quốc gia tỉnh bộ cấp quan lớn, nhưng lại có trong truyền thuyết quy tiên !

Bất quá cũng may con trai là chưởng môn, Lý Thanh Hồng đám người lại đối bọn họ phá lệ tôn kính khách khí, Hạ Minh Bằng vợ chồng ở trải qua ban đầu khiếp sợ khẩn trương sau, thế này mới dần dần khôi phục bình thường.

Đêm đó, Hạ Minh Bằng vợ chồng liền lưu tại quát sơn tiên cảnh, Hạ Vân Kiệt cũng ở lại tiên cảnh cùng cha mẹ, ngày thứ hai mới vừa rồi rời đi tiên cảnh phản hồi trường học.

Kế tiếp mấy ngày, Hạ Vân Kiệt đều là ban ngày đi làm,

buổi tối liền phản hồi quát sơn tiên cảnh bồi cha mẹ, trong lúc đem đều là Vu Hàm môn đệ tử Phùng Văn Bác vợ chồng tiếp thượng quát sơn tiên cảnh, lại cố ý đi chuyến Lư Sơn cùng Nga Mi sơn, đem hai vị ở huyền môn đại hội kết bái nghĩa huynh đại cước tiên lô trăn cùng vô danh kiếm tiên đưa đến quát sơn tiên cảnh.

Đại cước tiên cùng vô danh kiếm tiên đều là người thiên phú dị bẩm, ở hiện nay thiên địa linh khí bần cùng, đạo pháp xuống dốc niên đại, hai người dám tu luyện đến Trúc Cơ kì. Chính là nề hà sinh không phùng khi, muốn đạo pháp không đạo pháp, muốn linh khí cũng không đủ linh khí cung ứng, tu vi đến Trúc Cơ kì sau liền tiến triển cực kì thong thả. Sau lại ở huyền môn đại hội gặp Hạ Vân Kiệt, kết làm khác họ huynh đệ, được Hạ Vân Kiệt một ít chỉ điểm, tu vi lại có đột phá, huyền môn đại hội sau ngạnh sinh sinh lại đột phá đến Trúc Cơ trung kỳ. Nhưng nề hà thiên địa linh khí không đủ, đột phá đến Trúc Cơ trung kỳ sau, tu luyện tốc độ lại thong thả xuống dưới, muốn tưởng sinh thời đột phá đến Kim Đan kỳ hy vọng xa vời. Có thể nghĩ làm Hạ Vân Kiệt đem hai người dẫn tới quát sơn tiên cảnh, hai người tâm tình ra sao kích động.

Đương trường hai người liền vui mừng lão lệ tung hoành, cũng mãnh liệt yêu cầu cũng gia nhập Vu Hàm môn, thành Vu Hàm môn hai vị trưởng lão.

Cùng đại cước tiên cùng vô danh kiếm tiên còn có Lý Thanh Hồng đám người hoàn toàn tương phản, bọn họ một lòng theo đuổi trường sinh chi đạo, mỗi ngày ngộ đạo cần tu, quá tự nhiên là trong núi vô giáp, hàn tẫn không biết năm cuộc sống, nhưng mặc kệ là Hạ Vân Kiệt cha mẹ cũng tốt còn là Phùng Văn Bác vợ chồng cũng thế, tuy rằng cũng rất là thích quát sơn tiên cảnh bực này chân chính thế ngoại đào nguyên, nhưng quát sơn tiên cảnh địa phương dù sao còn là rất nhỏ, cũng không bao nhiêu người, một lúc sau, bọn họ liền cảm

thấy buồn tẻ nhàm chán.

Vì thế Hạ Minh Bằng vợ chồng còn có Phùng Văn Bác vợ chồng ở tiên cảnh ở đại khái một tuần liền hạ sơn, dựa theo bọn họ cách nói, này tiên cảnh tốt là tốt, nhưng bọn hắn cũng đã thói quen thế tục gian cuộc sống, ngẫu nhiên đến tu dưỡng mấy ngày còn có thể, nhưng nếu mỗi ngày đứng ở như vậy điểm tiểu địa phương, không vài cái có thể tán gẫu, có thể chà xát mạt trượt đánh bài đồng bọn, không địa phương lủi môn, nhưng cũng cùng ngồi tù không có gì khác nhau.

Cha mẹ ở tiên cảnh ở một tuần liền lựa chọn về nhà, điều này làm cho vốn hy vọng cha mẹ có thể ở lại tiên cảnh an hưởng lúc tuổi già, kéo dài tuổi thọ Hạ Vân Kiệt rốt cục hiểu được vì cái gì Trung Quốc có “Chích tiện uyên ương không tiện tiên” chuyện xưa.

Tiên cảnh mặc dù tốt, nhưng sinh động, có khóc có người cười gian cuộc sống mới là cha mẹ muốn cuộc sống.

Này cũng làm cho Hạ Vân Kiệt tạm thời đánh mất tiếp Thiệu Lệ Hồng đám người thượng tiên cảnh tính, cảm thấy còn là làm cho các nàng trước tiên ở thế tục trung nhiều trải qua một ít cuộc sống tái mang các nàng lên tiên cảnh cũng không muộn.

Một ngày này, ánh nắng tươi sáng, xuân phong ấm áp.

Một chiếc du lịch xe buýt khai ra Giang Châu đại học giáo môn, một đường hướng Giang Châu thị đi thông Đông Thông thị đường cao tốc xuất khẩu lái đi.

Xe khai quá Giang Châu đại học đại môn, theo trong xe truyền đến từng trận tiếng hoan hô truyện cười.

Hôm nay đúng là trung y học viện các sư phụ du lịch

ngày, khó được hưu nhàn thả lỏng ngày, trong xe các sư phụ người người trên mặt đều tràn ngập tươi cười, có nói có cười !

Trong xe chỉ có Hạ Vân Kiệt lẳng lặng ngồi ở dựa vào cửa sổ vị trí, nhìn ngoài cửa sổ trời xanh mây trắng, ánh mắt có chút mê mang lung tung.

Rốt cục muốn đi Đông Thông thị, tuy rằng cùng Tần Lam gặp gỡ tỷ lệ rất nhỏ, nhưng Hạ Vân Kiệt còn là cảm thấy tâm tình lung tung.

Tuy rằng hắn lần nữa ức chế chính mình không thèm nghĩ nữa Tần Lam, thậm chí ý đồ đi quên mất nàng, nhưng lần lượt ức chế lại làm cho Hạ Vân Kiệt không thể không thừa nhận, này tính cách kiên cường, dáng người kiện mỹ, thành thục khêu gợi nữ nhân đã muốn ở hắn trong đầu để lại thật sâu không thể xóa nhòa khắc.

Nhân sinh lần đầu tiên cùng nữ nhân ôm nhau, lần đầu tiên thấy được kia đầy đặn mà khêu gợi thân thể, thậm chí thiếu chút nữa cùng nàng lần đầu tiên ở bờ biển khách sạn cùng đêm xuân……

Hết thảy hết thảy, đều làm cho Hạ Vân Kiệt không thể đem Tần Lam bóng dáng theo hắn trong đầu lau đi. Mà hiện tại, hắn khởi hành đi nàng công tác địa phương. Lại một lần nữa, bị hắn vẫn áp lực tưởng niệm không chịu khống chế nảy lên trong lòng.

Nhưng là, hắn đã muốn có được nhiều như vậy nữ nhân, lại có gì mặt có thể tái hy vọng xa vời cùng nàng cùng một chỗ đâu?

Ai, còn là đã quên đi Hạ Vân Kiệt bất đắc dĩ nói cho chính mình.

“Hạ lão sư, trước kia đi qua Đông Bình hồ sao?” Một cái

dễ nghe thanh âm ghé vào lỗ tai hắn vang lên.

Nói chuyện không phải người khác, đúng là học viện dạy học thư ký Dương Thục Cầm.

Một đầu lăng toái tóc ngắn, tiểu cổ lật tố thân màu đỏ lông dê sam đem một đôi ngọc nữ phong vẽ bề ngoài phá lệ đầy đặn đột khởi, lúc này Dương Thục Cầm đang dùng một đôi mắt đẹp nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem, kia lão luyện anh khí trên mặt mang theo một tia thản nhiên xấu hổ.

Lại nói tiếp Dương Thục Cầm ở trung y học viện coi như là sắp xếp được với hào thanh xuân mỹ nữ chi nhất, lần này du lịch, nhưng là không hề thiếu nam lão sư đều nhìn trông mong chờ mong nàng có thể ngồi ở bọn họ bên cạnh, nhưng Dương Thục Cầm lại lựa chọn Hạ Vân Kiệt.

Thứ nhất là vì Hạ Vân Kiệt hình tượng ở trung y học viện nam lão sư tuyệt đối bài danh hàng đầu; Thứ hai, đến học viện nửa năm nhiều cũng chưa bao giờ truyền quá chuyện xấu, thậm chí vì Cố Thiến Lâm không tiếc cùng Ngô Vĩnh Bình phó viện trưởng đối kháng, này vì Hạ Vân Kiệt ở nữ lão sư thắng được không ít ấn tượng tốt; Thứ ba, Hạ Vân Kiệt tuổi còn trẻ làm đến phó giáo sư, bỏ qua một bên Phùng lão viện trưởng kia tầng quan hệ, tuyệt đối được cho tuổi trẻ đầy hứa hẹn.

Yểu điệu thục nữ quân tử hảo cầu, phụ nữ tâm thái tự nhiên cũng là đồng dạng, cho nên vừa lên xe, Dương Thục Cầm mục tiêu liền tập trung Hạ Vân Kiệt, chính là Dương Thục Cầm lại vạn vạn không nghĩ tới, chính mình ngồi ở Hạ Vân Kiệt bên người cả buổi, hắn chỉ biết là nhìn ngoài cửa sổ ngẩn người, giống như nàng căn bản không tồn tại dường như. Điều này làm cho Dương Thục Cầm lại như thế nào không cảm thấy xấu hổ.

Cũng may Dương Thục Cầm còn biết chính mình thân phận, cũng không phải ngang ngược không phân rõ phải trái nữ hài tử, nếu không không thiếu được sẽ đối Hạ Vân Kiệt nhíu mũi trừng mắt.

“Ân, ách, không đi qua.” Dương Thục Cầm câu hỏi rốt cục đánh gãy Hạ Vân Kiệt suy nghĩ, theo bản năng quay đầu, thế này mới phát hiện học viện mỹ nữ thư ký đang ngồi ở chính mình bên người, màu đỏ lông dê sam đâu ở một đôi đầy đặn vú, đều ở gang tấc, phá lệ hấp người tròng mắt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 726 : Quả thực chính là cầm thú a

Dương Thục Cầm gặp Hạ Vân Kiệt rõ ràng không yên lòng bộ dáng, nga một tiếng, liền hơi hơi nghiêng đi thân mình, có chút dỗi không hề để ý tới hắn.

Hạ Vân Kiệt nay sớm đã phi mới ra giáo môn ngây ngô tiểu tử, gặp Dương Thục Cầm hơi hơi nghiêng đi thân mình, thướt tha bóng dáng lộ ra một tia tức giận, biết vừa rồi chính mình không thanh không cổ họng có mất lễ mạo, chọc giận bên người vị này mỹ nữ thư ký, trên mặt không khỏi hơi hơi lộ ra một tia xấu hổ cùng băn khoăn sắc, do dự hạ chủ động hỏi:“Kia Dương thư ký ngươi đi quá Đông Bình hồ sao?”

“Ta cũng không có, bất quá nghe nói nơi nào phong cảnh rất đẹp, hơn nữa này mùa, đúng là màu hồng liễu lục, xuân về hoa nở là lúc, phơi nắng ấm dào dạt thái dương, dọc theo liễu thụ thùy ấm ngạn đê chậm rãi thưởng thức ba quang gợn sóng hồ cảnh, khẳng định phi thường thích ý.” Dương Thục Cầm kỳ thật cũng không có chân chính tức giận, gặp Hạ Vân Kiệt chủ động mở miệng, lập tức liền lại xoay người lại, trên mặt một lần nữa hiện lên một tia ngọt mỉm cười, trong mắt toát ra một tia hướng tới cùng chờ mong sắc.

“Ha ha, nghe ngươi như vậy vừa nói, ta hận không thể hiện tại cũng đã đến Đông Bình hồ.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười nói, trong đầu cũng không từ tự chủ mơ mộng, nếu có thể ở như vậy ngày, cùng Tần Lam cùng nhau nắm tay dạo bước ở bên hồ, thật là là cỡ nào tốt đẹp.

“Hì hì!” Dương Thục Cầm nghe vậy hé miệng nhẹ giọng cười cười, tiếu mâu hoành Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái dịu dàng nói:“Ngươi nghĩ rằng chúng ta ngồi hỏa tiễn sao? Từ nơi này xuất phát đến Đông Bình hồ ít nhất

cũng phải ngồi ba giờ xe buýt, chúng ta hiện tại vừa mới xuất phát đâu, nào có nhanh như vậy đến nha!”

“Ha ha!” Hạ Vân Kiệt cười cười.

“Nga, đúng rồi, hạ lão sư ngươi đều đi qua nào địa phương?” Dương Thục Cầm thân là dạy học thư ký, tính cách tương đối mà nói còn là thực sáng sủa, cũng giỏi về cùng người nói chuyện, gặp Hạ Vân Kiệt chính là cười cười, lập tức từ Đông Bình hồ đã hỏi tới một cái khác vấn đề.

“Ta?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nghĩ nghĩ nói:“Không phải rất nhiều, đi qua vân lĩnh xuân thành, tây lĩnh tỉnh, Hong Kong, Thái quốc, còn có Italy, Mỹ quốc, Phi Châu A Cập Á.”

“Trời ạ, không phải đâu, ngươi ngay cả Phi Châu đều đi qua, cái này cũng chưa tính nhiều a! Người ta đến bây giờ ngay cả Hong Kong đặc khu cũng chưa bước vào đi qua, càng đừng nói xuất ngoại!” Dương Thục Cầm hiển nhiên không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt tuổi còn trẻ đi qua nhiều như vậy địa phương, nghe vậy vẻ mặt kinh ngạc nói.

“Ha ha.” Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến cười cười.

“Hạ lão sư ngươi trước kia là đang làm gì? Như thế nào sẽ đi nhiều như vậy địa phương?” Dương Thục Cầm vấn đề hiển nhiên không có dừng ở đây, rất nhanh liền tràn ngập tò mò hỏi.

Hạ Vân Kiệt gặp Dương Thục Cầm vẻ mặt tò mò, một đôi con ngươi nhìn chằm chằm chính mình lòe lòe tỏa sáng, trong lòng không khỏi một trận cười khổ, nghĩ thầm, chính mình thật đúng là hồ đồ, nữ nhân trời sinh chính là bát quái, chính mình sao thẳng thắn không phải tự tìm phiền toái sao?

Bất quá đối mặt Dương Thục Cầm ham học hỏi như khát bát quái ánh mắt, Hạ Vân Kiệt cũng chỉ cứng quá da đầu nửa thật nửa giả trả lời:“Trước kia làm quá một đoạn thời gian bảo tiêu, cho nên đi địa phương có chút nhiều.”

“Ngươi làm bảo tiêu?” Dương Thục Cầm nghe vậy cả người lập tức liền ngồi thẳng, bị tố thân dương mao sam gắt gao đâu một đôi cao ngất nhũ phong theo eo thẳng thắn, có vẻ càng phát ra cao ngất no đủ, một đôi tiếu mâu không dám tin nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt cao thấp đánh giá.

Thật sự là Hạ Vân Kiệt bộ dạng thanh thanh tú tú, không giống như là cái làm bảo tiêu liêu, nói trung y học đồ đổ còn nói đi qua.

“Như vậy nhìn ta làm gì? Đừng nhìn ta không khôi ngô, nhưng ta khí lực rất lớn, tầm thường vài người trẻ tuổi căn bản gần không được của ta thân.” Hạ Vân Kiệt bị Dương Thục Cầm kia đôi tiếu mâu đánh giá cả người hãn mao đều lập lên, đành phải vội vàng nói.

“Tầm thường vài người trẻ tuổi căn bản gần không được của ngươi thân?” Dương Thục Cầm nghe vậy mở to hai mắt nhìn nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt nhìn một hồi lâu nhi, sau đó đột nhiên “Khanh khách!” Lên tiếng nở nụ cười, cười đáp sau lại đều có điểm thượng khí không tiếp hạ khí, bàn tay đều khoát lên Hạ Vân Kiệt trên vai.

Tiếng cười ở xe buýt quanh quẩn, hấp dẫn sở hữu nam các sư phụ hâm mộ ánh mắt.

“Ta dựa vào, Hạ lão sư bình thường thoạt nhìn tư văn nhã nhặn, nói cũng không nhiều, một bộ thành thật dạng, không nghĩ tới dĩ nhiên là cái thâm tàng bất lộ tán gái cao thủ a!” Cách đó không xa Lưu Lực Hoành vẻ mặt

“Khinh bỉ” Nói.

“Chính là, thế này mới lên xe bao lâu thời gian a, thế nhưng liền đem chúng ta học viện mỹ nữ thư ký cấp thông đồng đi! Quả thực chính là cầm thú a!” Phạm Học Văn cũng là vẻ mặt “Khinh bỉ” Nói.

“Thiết, các ngươi nha cũng đừng ghen tị, người ta Hạ Vân Kiệt bộ dạng lại cao lại suất, nhưng lại là phó giáo sư, các ngươi có sao?” Ngồi ở bên cạnh Lý Hiểu Thi trắng hai người liếc mắt một cái, sau đó hé miệng khẽ cười nói.

“Các ngươi nữ nhân ánh mắt chính là nông cạn a! Cao suất hữu dụng sao? Tìm nam nhân sẽ tìm thật sự, tựa như ta cùng Phạm lão sư giống nhau.” Lưu Lực Hoành lập tức phản bác nói.

“Thôi đi, các ngươi thành thật? Cố Thiến Lâm mỗi lần đến văn phòng khi, cũng không biết ai tròng mắt vẫn đều ở trên người nàng đảo quanh!” Lý Hiểu Thi vẻ mặt khinh bỉ xem thường nói.

“Khụ khụ!” Lưu Lực Hoành cùng Phạm Học Văn lập tức xấu hổ che miệng ho khan đứng lên.

Làm Lưu Lực Hoành đám người ở tư dưới nói thầm khi, bên kia Dương Thục Cầm rốt cục hoãn quá mức đến, lau hạ khóe mắt nước mắt, tiếu mâu hung hăng trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói:“Bình thường xem Hạ lão sư ngươi một bộ nho nhã nhã nhặn, cùng này hắn lão sư có chút bất đồng, không nghĩ tới cũng là một bộ tính tình! Xuy ngưu đều ngay cả điểm phổ đều không có!”

“Không tin thì thôi.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt không sao cả nói.

“Tin ngươi mới là lạ!” Dương Thục Cầm lại lần nữa xem

thường nói.

Hạ Vân Kiệt sớm đoán được Dương Thục Cầm không tin, nghe vậy không sao cả cười cười, cũng không tranh cãi.

Nữ nhân chính là kỳ quái, Dương Thục Cầm ngoài miệng nói không tin, nhưng thấy Hạ Vân Kiệt không tranh cãi lại nhịn không được lại hỏi:“Ngươi thật sự đi qua Phi Châu A Cập Á?”

“Đúng vậy, ta cùng A Cập Á đại thổ vương Ba Lỗ còn là bạn tốt, đi qua hắn hoàng cung, gặp qua hắn phần đông phi tử.” Hạ Vân Kiệt biết dù sao mặc kệ chính mình nói như thế nào, Dương Thục Cầm cũng không thấy hội tin tưởng, rõ ràng cũng không giấu diếm.

“Chán ghét! Ngươi rõ ràng nói ngươi năm đó chính là trong truyền thuyết uy đại tập đoàn mỹ nữ lão tổng Tô Chỉ Nghiên cận vệ tính!” Dương Thục Cầm tự nhiên không tin Hạ Vân Kiệt “Chuyện ma quỷ”, nhưng lại cứ Hạ Vân Kiệt lại tín khẩu nói tới, sát có chuyện bộ dáng, nhịn không được giơ lên phấn quyền đánh hắn một chút, xem thường nói.

Uy đại tập đoàn ngay tại Giang Châu thị, lúc trước A Cập Á tân nhậm tổng thống Địch Á ? Tang Thác Tư đến hoa phỏng vấn khi, cố ý đến uy đại tập đoàn đi thăm, chuyện này lúc ấy ở Giang Châu thị nhưng là chấn động một thời, không người không biết, hơn nữa Tô Chỉ Nghiên theo uy đại tập đoàn rất nhanh phát triển, bản nhân tuy rằng không ở tin tức trên báo chí lộ diện, nhưng danh khí lại sớm đã như mặt trời ban trưa, thẳng truy nữ thủ phú Chung Dương Dĩnh, không chỉ có trở thành các nam nhân tình nhân trong mộng, đồng thời cũng thành vì các nữ nhân thần tượng. Cho nên Dương Thục Cầm mới có này vừa nói.

“Ân, thật đúng là bị ngươi nói trúng!” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, nói khoác mà không biết ngượng nói.

Xuy ngưu cũng liền xuy ngưu đi, nhưng Dương Thục Cầm tối chịu không nổi Hạ Vân Kiệt xuy ngưu còn có thể thổi như thế bình tĩnh, nghiêm trang, phấn quyền rốt cục nhịn không được đối với Hạ Vân Kiệt bả vai như mưa xuống.

“Ta dựa vào, như vậy cũng được!” Ngồi ở mặt sau Lưu Lực Hoành gặp Hạ Vân Kiệt một trận khoe khoang loạn khản, thế nhưng dẫn tới Dương Thục Cầm làm ra như thế thân thiết động tác, không khỏi thẳng mắt trợn trắng.

Tuy nói Hạ Vân Kiệt đối Dương Thục Cầm không có gì không an phận chi tưởng, nhưng nhìn nàng vẻ mặt thẹn thùng giơ phấn quyền đối với chính mình bả vai một trận loạn chủy, chặt ở dương mao sam bên trong một đôi nhũ phòng như nghịch ngợm tiểu bạch thỏ giống nhau cao thấp nhảy bắn, tựa hồ hận không thể theo bên trong nhảy bắn đi ra, kìm lòng không được cũng có chút tâm tình nhộn nhạo, trong lúc nhất thời nguyên bản bởi vì Tần Lam mà có chút lung tung suy nghĩ về tới trong hiện thực đến, khóe miệng nổi lên một tia vui vẻ ý cười.

“Kia nếu như vậy, ngươi cùng Tô Chỉ Nghiên quan hệ có vẻ tốt lắm?” Tuy rằng biết rõ Hạ Vân Kiệt miệng đầy chạy xe lửa, nhưng đi chung đường nhàm chán, Dương Thục Cầm cũng là mừng rỡ nghe hắn hạt bậy bạ, phấn quyền loạn chủy hắn một lần sau, đè lại chính mình phập phồng đầy đặn ****, tiếu mâu hoành hắn liếc mắt một cái, cố ý hỏi.

“Còn đi.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

“Kia đi, Uy Đại công ty gần nhất ở nhận người, ta một biểu tỷ báo danh. Bất quá ngươi cũng biết Uy Đại công ty đãi ngộ ở cả nước đều sắp xếp được với hào, cạnh

tranh rất là kịch liệt, ta biểu tỷ đã muốn thông qua vòng thứ nhất phỏng vấn, quá một đoạn thời gian muốn vào đi đợt thứ hai phỏng vấn, cũng là cuối cùng một vòng phỏng vấn. Ngươi nếu cùng Tô Chỉ Nghiên quan hệ có vẻ tốt, vậy ngươi có biện pháp nào không hơi chút giúp hạ việc đâu?" Dương Thục Cầm nói xong cố ý chọn thị Hạ Vân Kiệt.

"Ngươi biểu tỷ chỉ cần năng lực còn không có trở ngại, mướn không thành vấn đề." Hạ Vân Kiệt rất là khẳng định nói, giống như hắn chính là Uy Đại công ty lão tổng dường như.

Trên thực tế, Hạ Vân Kiệt thật đúng là chính là Uy Đại công ty đại lão bản! Hắn tưởng chiêu một người, còn không chính là một câu sự tình.

"Vô nghĩa, ta biểu tỷ nếu không có điểm năng lực, nàng dám đi nhận lời mời Uy Đại công ty sao?" Dương Thục Cầm xem thường nói.

"Vậy khẳng định không thành vấn đề, ngươi biểu tỷ tên gọi là gì?" Hạ Vân Kiệt hỏi.

"Ta biểu tỷ tên Tiền Hiểu Đồng! Đây chính là ngươi nói, nếu ta biểu tỷ lên không được Uy Đại công ty, ta tìm ngươi tính sổ." Dương Thục Cầm gặp Hạ Vân Kiệt nghiêm trang bộ dáng, nhịn không được lại liếc trắng mắt, nhưng còn là đem nàng biểu tỷ tên nói cho Hạ Vân Kiệt.

"Tiền Hiểu Đồng, ok, ta nhớ kỹ!" Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

Nhìn Hạ Vân Kiệt kia một bộ phảng phất có thể đánh nhịp quyết định phái đoàn, Dương Thục Cầm một trận không nói gì, một hồi lâu nhi mới bính ra một câu nói:"Hạ lão sư, hôm nay ta thực đối với ngươi nhìn với cặp mắt

khác xưa !”

……

Đông Thông thị, thị công an cục đại lâu cục trưởng văn phòng.

Một thân cảnh phục Tần Lam một mình một người đứng ở cửa sổ nhìn ra xa phồn hoa đô thị đường cái.

Hai điều **** ở cảnh khố bao hạ có vẻ càng phát ra thẳng tắp thon dài, đầy đặn **** ở cảnh phục cao gồ cao khởi, phảng phất tùy thời muốn đem cảnh phục cúc áo cấp băng khai.

Tần Lam như trước là anh khí lộ ra vô hạn thành thục tính ác cảm!

“Cục trưởng, ta là cục trưởng !” Đứng ở cửa sổ, Tần Lam thì thào tự nói, trong mắt toát ra một tia phức tạp thần sắc.

Trước đó không lâu, Đông Thông thị công an cục cục trưởng Phùng Tân Hùng về hưu, mà ngay tại ngày hôm qua, thị ủy thường ủy thông qua Tần Lam làm cục trưởng nhân sự nhậm mệnh.

Ấn Đông Thông thị lệ thường, công an cục cục trưởng còn nghĩ nhập thị ủy thường ủy. Tuy rằng thị ủy thường ủy này nhậm mệnh còn không có xuống dưới, nhưng trên cơ bản đã muốn là cái đinh trên thiết bản. Này cũng ý nghĩa không lâu tương lai, Tần Lam còn nghĩ là Đông Thông thị thị ủy thường ủy, cũng là toàn bộ Giang Nam tỉnh tối tuổi trẻ phó thính cấp nữ cán bộ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 727 : Nhìn xa

Vốn nhanh như vậy theo phó cục trưởng đi đến cục trưởng, thậm chí không lâu tương lai thị ủy thường ủy, Tần Lam hẳn là thực kích động, thật cao hứng mới đúng, nhưng giờ khắc này, nàng có cũng là vô cùng phức tạp tâm tình, của nàng trong đầu thỉnh thoảng thoáng hiện là một tuổi trẻ mặt.

Tần Lam rất rõ ràng lần này Phùng lão cục trưởng lui ra đến, nàng có thể thượng vị, trừ bỏ nàng quả thật công tác xuất sắc cùng cố gắng ở ngoài, rất lớn một bộ phận nguyên nhân còn là bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ.

Trước một lần man đầu sơn án kiện, mặc kệ là Phùng lão cục trưởng, Tiền thị trưởng còn là tỉnh công an thính Trần thính trưởng, đều biết đến nàng Tần Lam sau lưng còn có một cái Hạ lão sư, cho nên lúc này đây của nàng thượng vị liền trở nên phá lệ thuận lợi. Cũng là kia một lần, Tần Lam mới biết được chính mình có thể theo lịch sử Đảng nghiên cứu thất một lần nữa trở lại công an cục, nàng thúc thúc ở con đường làm quan chuyển nguy thành an cùng với Lữ gia ầm ầm sập đều là bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ, cũng là kia một lần Tần Lam mới biết được, nguyên lai vẫn bị chính mình trở thành tri âm tiểu đệ đệ, vẫn bị chính mình trở thành người làm công Hạ Vân Kiệt, dĩ nhiên là một người có được thần kỳ năng lực kỳ.

Này hết thảy đều làm cho Tần Lam đột nhiên cảm thấy từng kia quen thuộc tiểu quỷ đầu, từng đại nam hài thứ nhất xem qua chính mình thân thể, cái thứ nhất ôm nhau chính mình, trở nên xa xôi mà xa lạ đứng lên. Đồng thời nàng cũng tưởng nổi lên đêm đó ở đức nhã tiểu khu đụng tới vị kia xinh đẹp tiếp viên hàng không, tuy rằng lúc ấy nàng chính là hoài nghi Hạ Vân Kiệt cùng nàng quan hệ, dù sao Hạ Vân Kiệt chính là người làm công,

nàng còn là không lớn tin tưởng như vậy một vị xinh đẹp tiếp viên hàng không hội coi trọng hắn, nhưng man đầu sơn án kiện sau, nàng liền trăm phần trăm khẳng định hai người có quan hệ.

Qua năm, Tần Lam đã muốn ba mươi mốt tuổi, nàng sớm đã qua thiên chân tuổi nàng vị trí vị trí cũng làm cho của nàng kiến thức cùng tư tưởng xa so với bạn cùng lứa tuổi thành thục. Giống Hạ Vân Kiệt như vậy nam nhân, có được một thậm chí vài cái xinh đẹp nữ nhân, ở nay xã hội lại bị cho là cái gì đâu?

Nhưng biết về biết, Tần Lam còn là không thể nhận kia tay từng ôm nhau chính mình thân thể đều đã phát run ngây ngô đại nam hài, đột nhiên hoa lệ xoay người biến đổi, thành nam nhân tùy tiện có thể có được vài cái mỹ nữ này sự thật.

Tuy rằng từng bởi vì tuổi chênh lệch, thân phận chênh lệch, nàng khả năng không lớn cùng hắn kết hôn, nhưng nàng tình nguyện Hạ Vân Kiệt còn là từng kia ngây ngô đại nam hài. Nàng cũng nguyện ý giống lúc trước nàng nói đùa khi nói, ở hắn tìm được bạn gái trước, hai người làm một đôi tình nhân. Bởi vì cho tới bây giờ, Hạ Vân Kiệt là duy nhất một nam nhân nàng có thể nhận, cũng là duy nhất một nam nhân xem qua nàng thân mình, duy nhất một cái nàng ôm lấy cùng nhau xem mặt trời mọc.

Nhưng hiện tại hết thảy đều thay đổi, tuy rằng nàng thường thường hội nhớ tới Hạ Vân Kiệt, thậm chí ở trong mộng cũng không tình hình đặc biệt lúc ấy xuất hiện ngân than trung hai người ôm cùng một chỗ tình cảnh, nhưng nàng còn là lựa chọn trốn tránh.

Hạ Vân Kiệt không gọi điện thoại cấp nàng, nàng cũng không chủ động gọi điện thoại cho hắn, dường như hắn đã muốn biến mất ở tại của nàng trong trí nhớ bình thường.

Chính là thật sự tiêu thất sao?

Có lẽ, làm công tác bận rộn thời điểm Tần Lam không thời gian suy nghĩ này khác sự tình khi, Hạ Vân Kiệt quả thật tiêu thất, nhưng làm đêm dài nhân tĩnh khi, kia trương tuổi trẻ mặt tựa như vô khổng bất nhập u linh hội đột nhiên xuất hiện ở của nàng trong đầu, ở của nàng trước mắt, mà nay ngày, làm Tần Lam biết chính mình bị chính thức nhậm mệnh vì công an cục cục trưởng khi, kia tuổi trẻ mặt trở nên càng phát ra rõ ràng, như thế nào huy cũng huy không đi.

Hắn còn có thể nhớ tới ta sao?

Hắn sẽ biết ta lên làm công an cục cục trưởng sao?

Có lẽ hắn sớm đã quên hết ta !

Đứng ở phía trước cửa sổ, Tần Lam suy nghĩ trước nay chưa có lung tung.

Xe buýt, Hạ Vân Kiệt suy nghĩ đồng dạng trước nay chưa có lung tung. Không phải bởi vì bên người ngồi vị mỹ nữ thư ký, mà là bởi vì xe buýt hạ cao tốc xuất khẩu, đi vào Đông Thông thị nội thành.

Hạ Vân Kiệt tựa hồ ngửi được trong không khí tràn ngập một cái quen thuộc nữ nhân hơi thở.

Đây là nàng hiện tại cuộc sống thành thị, không biết nàng hiện tại quá thế nào? Không biết nàng hay không đã muốn đã quên ta? Hay không đã muốn có bạn trai……

Đột nhiên gian rất nhiều vấn đề nảy lên trong lòng, làm cho Hạ Vân Kiệt có loại tưởng kháp chỉ tính toán xúc động, nhưng cuối cùng còn là áp chế này cổ xúc động.

Nếu chính mình đã muốn có nhiều như vậy nữ nhân, cần gì phải lại đi quấy rầy nàng bình tĩnh cuộc sống đâu? Thời gian dài như vậy nàng không gọi điện thoại cấp chính mình, chẳng lẽ còn không đủ cho thấy tâm ý của nàng sao?

Một tia sầu não, một tia mất mát ở trong lòng nhộn nhạo.

“Phía trước chính là chúng ta Đông Thông thị thị trung tâm, kia tràng đại lâu là chúng ta lớn nhất thương trường, ngân thái bách hóa, kia tràng là chúng ta lớn nhất siêu thị, siêu thắng siêu thị…… Xem, đó là chúng ta thị công an cục, ta tuy rằng là người địa phương, bất quá các vị buổi tối nếu có hoạt động không cẩn thận vào kia địa phương, ta cũng không biện pháp lao người, cho nên còn thỉnh các vị giữ mình trong sạch!” Tuy rằng trong xe có hướng dẫn du lịch, bất quá Lưu Lực Hoành này người sinh trưởng ở địa phương Đông Thông thị lại thay thế được hướng dẫn du lịch vị trí, bắt đầu chỉ trỏ giới thiệu Đông Thông thị nội thành.

“Thiết ngươi cho là người người đều giống ngươi giống nhau sao? Mỗi ngày có phong phú sống về đêm!”

“Lưu lão sư, ngươi đối công an cục ấn tượng như vậy khắc sâu, sẽ không là trước đây đi vào đi?”

“Quả thực không thể tin được giữ mình trong sạch này từ thế nhưng xảy ra tự Lưu lão sư chi khẩu!”

“Uy uy, các ngươi đây là cái gì biểu tình a ta Lưu Lực Hoành băng thanh ngọc khiết, thủ thân như ngọc ba mươi năm như một ngày, các ngươi nhưng đừng làm bẩn trong sạch của ta!”

“Ta muốn ói ra!”

“Không phải đâu, Lý lão sư ngươi chừng nào thì có?”

Lần này đến Đông Thông thị lão sư lấy thanh niên lão sư chiếm đa số, đừng nhìn này đó đại học lão sư bình thường ở học sinh trước mặt nghiêm trang, nhưng tư dưới nói chuyện khởi nam nữ việc, cũng là “Bản tính” Biểu lộ, ngươi nhất ngữ ta một lời, náo nhiệt phi phàm.

Chỉ có Hạ Vân Kiệt ở Lưu Lực Hoành giới thiệu đến thị công an cục đại lâu khi, giống như đột nhiên bị thi triển định thân thuật, ánh mắt xuyên qua cửa kính xe vẫn không nhúc nhích dừng ở xa xa thị công an cục đại lâu.

Nếu có một người có được cùng Hạ Vân Kiệt giống nhau tốt thị lực, theo hắn ánh mắt nhìn lại, sẽ gặp nhìn đến hắn ánh mắt dừng ở năm tầng một cái thủy tinh cửa sổ, tại kia cái thủy tinh sau cửa sổ mặt đang đứng một nữ cảnh sát người mặc cảnh phục.

Nữ cảnh sát khuôn mặt kiều mỵ lộ ra một tia anh khí, cảnh ăn vào hai vú cao ngất, một đôi tối đen con ngươi giữa lưu lộ làm cho người ta đau lòng mê mang cùng thương cảm.

Mặc dù ở này nửa năm, Hạ Vân Kiệt xa không chỉ một lần nhớ tới Tần Lam, ở hôm nay theo trường học xuất phát trước cũng không chỉ một lần nghĩ đến vạn nhất cùng Tần Lam gặp nhau tình cảnh, nhưng hắn còn chưa có không nghĩ tới chính mình hội cách xa như vậy, cách hai đạo thủy tinh cửa sổ cùng nàng gặp lại.

Làm Hạ Vân Kiệt xuyên thấu qua cửa kính xe xa xa nhìn Tần Lam khi, Tần Lam tựa hồ cảm ứng được cái gì, ánh mắt hướng phía dưới đường cái nhìn lại, nhưng trừ bỏ lui tới xe, lại cái gì cũng chưa nhìn đến.

Tần Lam có chút thất vọng thu hồi ánh mắt, chậm rãi xoay người.

Ta xem được đến nàng, nàng lại nhìn không tới ta, Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam chậm rãi xoay người sang chỗ khác, trong lòng không hiểu đau xót.

Xe đảo mắt liền sử quá thị công an cục đại lâu trước ngã tư đường, một đường hướng Đông Bình hồ lái đi.

Vừa gầy một ít, công tác khẳng định thực vất vả đi ánh mắt của nàng vì cái gì có chút thương cảm? Có phải hay không gặp cái gì không hài lòng sự tình? Xe dần dần rời xa thị trung tâm, nhưng Hạ Vân Kiệt trước mắt lại còn là vừa rồi đột nhiên gian nhìn đến kia trương mặt đẹp, tâm tình thật lâu không thể bình tĩnh, thậm chí có một loại nói không nên lời đau lòng.

“Làm sao vậy Hạ lão sư? Nhân không thoải mái sao?” Nữ hài tử tâm tư luôn có vẻ mẫn cảm, làm Hạ Vân Kiệt đột nhiên thái độ khác thường khi, ngồi ở bên người Dương Thục Cầm lập tức liền đã nhận ra, quan tâm hỏi.

“Nga, không có gì, cảm ơn Dương thư ký.” Dương Thục Cầm quan tâm, đem Hạ Vân Kiệt theo hạ tâm tình kéo lại, cuống quít lắc đầu nói.

“Vậy là tốt rồi. Ngồi ba bốn mấy giờ xe còn là có điểm mệt, cũng may Đông Bình hồ lập tức sẽ đến, đến lúc đó xuống xe dọc theo bên hồ đi một chút, hô hấp hạ mới mẻ không khí, nhân khẳng định sẽ cảm giác thoải mái đứng lên.” Tuy rằng Hạ Vân Kiệt lắc đầu phủ nhận, bất quá Dương Thục Cầm lại còn là vào trước là chủ cho rằng Hạ Vân Kiệt phỏng chừng là ngồi xe mệt nhọc, cười trấn an nói.

Không có biện pháp, ai làm cho Hạ Vân Kiệt thoạt nhìn có vẻ nhã nhặn thanh tú, không giống như là cái thân thể rất mạnh tráng nam nhân đâu

Hạ Vân Kiệt nghe vậy tuy rằng âm thầm dở khóc dở cười, nhưng trong lòng còn là cảm thấy một tia ấm áp, cười cười nói:“Thiên nhiên cảnh đẹp luôn có thể làm cho người ta thả lỏng thể xác và tinh thần!”

“Đúng vậy, hơn nữa giống chúng ta này đó bình thường ngồi văn phòng, khuyết thiếu rèn luyện nhân càng hẳn là nhiều hơn đi lại, thân cận thiên nhiên.” Dương Thục Cầm cười gật đầu nói.

Khi nói chuyện, thành thị cao lầu đại hạ dần dần biến mất, thay vào đó là thông xanh um úc núi rừng, còn có dần dần trở nên ướt át không khí. Làm xe nhiễu quá một cái triền núi đường vòng khi, trước mắt tầm nhìn chợt trống trải đứng lên.

Lồng lộng đàn trong núi vây quanh nhất hồ bích thủy, vạn khuynh bích ba trung rơi lớn nhỏ so le, chi chít như sao trên trời thúy đảo, còn có các thức du thuyền ở trong hồ phiêu đãng.

Nhân công tạo thành ngạn đê liễu thụ thùy ấm, chim nhỏ kêu to, một ít tinh cấp bất đồng, thiết kế phong cách bất đồng khách sạn chằng chịt tọa lạc tại bên hồ.

“Oa, đẹp quá!” Trong xe rất nhiều người đều kinh hô đứng lên, Dương Thục Cầm cũng không ngoại lệ, người người đưa mắt hướng ngoài cửa sổ xe nhìn xung quanh.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng cũng đi quá không ít địa phương, nhưng là bị này như thế ngoại đào nguyên thanh sơn nước biếc cấp hấp dẫn ở tròng mắt.

“Nơi này chính là Đông Bình hồ. Hiện tại đã muốn là buổi chiều một giờ rữoi, đợi lát nữa chúng ta trước xuống xe đi khách sạn trụ hạ, sau đó hơi chỉ nghỉ ngơi, hai giờ đồng hồ dùng cơm. Bởi vì lo lắng đến mọi người

một đường đi chung đường mệt nhọc, dùng cơm sau thời gian cũng không sớm, hôm nay chúng ta sẽ không an bài hoạt động. Mọi người tự do hoạt động, ở bên hồ tán tản bộ, hoặc là đi phụ cận ngã tư đường cùng cảnh điểm cuống nhất cuống. Ngày mai chúng ta tái ngồi thuyền du lịch.” Hướng dẫn du lịch là cái hai mươi bảy tám tuổi, tướng mạo coi như đoan chính nữ tử, làm xe quải quá triền núi đường vòng, một đường hướng khách sạn đi khi, nàng đứng dậy nói.

Hạ Vân Kiệt đám người vào ở là một nhà y sơn lâm hồ, bốn phía hoàn cảnh u nhã bốn sao cấp du lịch khách sạn. Phòng ấn hai người một cái tiêu chuẩn gian phân phối, nhân viên tự do phối hợp.

“Hạ lão sư, chúng ta hai người một cái phòng đi!” Khách sạn trong đại sảnh, mỗi người đều ở tìm đều tự vào ở hợp tác, đồng văn phòng Lưu Lực Hoành rất là nhiệt tình dùng phì đô đô béo tay kéo Hạ Vân Kiệt bả vai, nói.

Phạm Học Văn cùng lục cao lớn hai người gặp Lưu Lực Hoành thông đồng Hạ Vân Kiệt bả vai, vừa định mở miệng đã bị hắn hung hăng trừng mắt nhìn liếc mắt một cái, toại ngậm miệng lại.

“Đi a” Chỉ cần không phải nữ lão sư, Hạ Vân Kiệt tự nhiên là không sao cả với ai cùng cái phòng, nghe vậy rất thích ý gật đầu nói.

“Hảo huynh đệ a! Ta đây đi lấy phòng tạp.” Lưu Lực Hoành gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu, vui vẻ thật mạnh vỗ hạ bờ vai của hắn, sau đó đi hướng dẫn du lịch bên kia lấy phòng tạp.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 728 : Xảo ngộ

Lưu Lực Hoành mới vừa đi, Lý Hiểu Thi liền cùng Dương Thục Cầm rất là thân thiết tay trong tay đi tới, hỏi:“Hạ lão sư, ngươi với ai cùng cái phòng?”

Hiển nhiên Lý Hiểu Thi là theo Dương Thục Cầm cùng cái phòng.

Lý Hiểu Thi vừa hỏi, Lục Cao Đại cùng Phạm Học Văn hai người liền nở nụ cười.

“Nga ông trời, ngươi sẽ không là theo Lưu lão sư một cái phòng đi?” Lý Hiểu Thi gặp Lục Cao Đại cùng Phạm Học Văn ở bên cạnh cười, lập tức vỗ hạ cái trán, nói.

“Có vấn đề sao?” Hạ Vân Kiệt kỳ quái hỏi.

“Cười! Cười! Các ngươi còn hảo ý tứ cười! Nói như thế nào mọi người cũng là cùng cái văn phòng, các ngươi chính là như vậy trơ mắt nhìn Hạ lão sư hướng hố lửa nhảy sao?” Lý Hiểu Thi không có trả lời Hạ Vân Kiệt, mà là hướng Lục Cao Đại cùng Phạm Học Văn hung hăng trừng mắt nhìn liếc mắt một cái nói.

“Lý lão sư, chúng ta cũng là bị buộc bất đắc dĩ a, ngươi vừa rồi không thấy được Lưu lão sư kia ánh mắt, đó là thật sự hội giết người giọt!” Lục Cao Đại cùng Phạm Học Văn một bộ ủy khuất nói, bất quá Hạ Vân Kiệt lại như thế nào nghe đều cảm thấy có một loại vui sướng khi người gặp họa hương vị.

“Đến tột cùng sao lại thế này? Sẽ không là Lưu lão sư có kia khuynh hướng đi?” Hạ Vân Kiệt nhịn không được cả người khởi nổi da gà.

“Ha ha!” Lục Cao Đại cùng Phạm Học Văn nghe vậy đều

lớn tiếng nở nụ cười, mà Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm cũng nhịn không được hé miệng cười khanh khách ra tiếng.

Một hồi lâu nhi Lý Hiểu Thi tài trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói:“Hạ lão sư ngươi nghĩ đến đâu đi! Nếu Lưu lão sư có kia khuynh hướng, ngươi bộ dạng như vậy thanh tú suất khí, đã sớm chịu khổ độc thủ.”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy thẳng mắt trợn trắng, này cái gì cùng cái gì sao? Tuy rằng Lưu Lực Hoành bộ dạng cao lớn mập mạp điểm, nhưng cái khó nói chính mình thoạt nhìn liền như vậy gầy yếu sao?

“Lý lão sư, này ngươi liền coi khinh Hạ lão sư. Hắn trước kia làm quá bảo tiêu, thân thủ tốt lắm, bình thường vài người trẻ tuổi căn bản gần không được thân.” Dương Thục Cầm nói, vừa nói xong, chính nàng liền nhịn không được nở nụ cười ra tiếng, mà Lý Hiểu Thi đám người liền lại càng không tất nói.

“Các ngươi đang cười cái gì đâu?” Lý Hiểu Thi đám người chính một bên cười một bên cố ý cao thấp đánh giá Hạ Vân Kiệt khi, Lưu Lực Hoành cầm phòng tạp đã đi tới, cười hỏi.

“Chúng ta đang cười Lưu lão sư ngươi lúc này tìm lầm đối tượng, Hạ lão sư thân thủ nhưng là rất lợi hại, ngươi buổi tối nếu dám ngáy như sấm trong lời nói, người ta tùy tay có thể đem ngươi xách lên đến ném ra ngoài cửa sổ.” Lý Hiểu Thi hé miệng cười nói.

Hạ Vân Kiệt thế mới biết nguyên lai Lưu Lực Hoành ngủ ngáy ngủ thực vang.

“Phải không? Thật sự là chân nhân dấu diếm tướng a!” Lưu Lực Hoành nghe vậy khoa trương mãnh hấp một ngụm lãnh khí, rút lui một bước, hai mắt trợn to nhìn

chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem.

“Cho nên ta nói Lưu lão sư ngươi còn là nhanh chóng mặt khác tìm cái hợp tác đi.” Lý Hiểu Thi cười nói.

“Thôi đi Lý lão sư, ngươi cảm thấy trừ bỏ Hạ lão sư người tài cao gan lớn, dám cùng Lưu lão sư ở cùng cái phòng, chúng ta này nhóm người còn có ai dám?” Lục Cao Đại cười nói.

Quả nhiên, Lưu Lực Hoành hai mắt đảo qua, tất cả mọi người tị khủng không kịp lảng tránh hắn ánh mắt.

“Nén bi thương đi, Hạ lão sư, ngươi là người mới, lần này ủy khuất ngươi.” Lục Cao Đại vỗ vỗ Hạ Vân Kiệt bả vai, mắt lộ ra thương hại sắc nói.

“Yên tâm đi Hạ lão sư, ta gần nhất giảm béo rất có hiệu quả, tiếng ngáy đã muốn so với trước kia nhỏ hơn.” Lưu Lực Hoành trừng mắt nhìn Lục Cao Đại đám người liếc mắt một cái, rất trấn an nói.

“Thiết!” Lục Cao Đại đám người không hẹn mà cùng cho Lưu Lực Hoành một cái khinh bỉ ánh mắt.

“Ha ha, không có việc gì. Bất quá ngáy ngủ tiếng vang cũng là một loại bệnh, cần trị liệu!” Chỉ cần Lưu Lực Hoành không phải thủy tinh, này hắn Hạ Vân Kiệt tự nhiên không sao cả, nghe vậy nói.

“Này ta biết, bất quá đây là thế giới nan đề, nói dễ hơn làm a!” Lưu Lực Hoành lắc đầu thở dài nói.

“Chờ hồi trường học ta giúp ngươi nhìn xem.” Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ Lưu Lực Hoành bả vai, cười nói.

“Còn là Hạ lão sư trượng nghĩa, buổi tối ta mang ngươi đi ăn ngon uống lạt.” Lưu Lực Hoành tuy rằng không

đem Hạ Vân Kiệt lời nói làm một hồi sự, bất quá còn là thực vui vẻ vỗ vỗ Hạ Vân Kiệt bả vai nói.

“Uy, còn có ta nhóm!” Lục Cao Đại cùng Phạm Học Văn lập tức nói.

“Lăn!” Lưu Lực Hoành không chút khách khí nói.

……

Lưu Lực Hoành đương nhiên chính là miệng nói nói mà thôi, buổi chiều ở khách sạn nhà ăn ăn cơm xong, Lưu Lực Hoành này địa chủ liền mang theo đồng văn phòng bốn lão sư, cộng thêm một vị Dương Thục Cầm thư ký ở Đông Bình hồ bốn phía chung quanh du lịch.

Một hàng tuổi hai ba mươi tuổi sáu người trẻ tuổi, ở phong cảnh mê người Đông Bình bên hồ một bên thưởng thức cảnh đẹp, vừa đi đi nói nói, thời gian quá rất nhanh, đảo mắt đó là mặt trời chiều ngã về tây, đỏ lên dương quang rơi ở vạn khuynh bích ba thượng, đem Đông Bình hồ nhuộm thành một mảnh kim hồng, phá lệ xinh đẹp.

“Trời tối, Đông Bình hồ cũng không có gì hay xem, hiện tại ta mang bọn ngươi đi nội thành đi dạo, thuận tiện nếm thử chúng ta đông thông thị chân chính mỹ thực.” Lưu Lực Hoành nói.

Lý Hiểu Thi đám người tự nhiên đều vỗ tay trầm trồ khen ngợi, vì thế một hàng sáu người liền đánh hai lượng sĩ hồi nội thành.

Bất quá lên xe khi, có một việc làm cho Lưu Lực Hoành, Phạm Học Văn còn có Lục Cao Đại ba người có vẻ buồn bực, thì phải là hai chiếc xe, Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm cứng rắn lôi kéo Hạ Vân Kiệt lên các nàng kia chiếc xe, đem bọn họ ba đại nam nhân cấp ném tới mặt

khác trên một chiếc xe.

“Ta dựa vào, không phải dài quá một tiểu bạch kiểm sao? Có gì đặc biệt hơn người !” Ba đại nam nhân buồn bực lên xe taxi, miệng mắng.

Toàn bộ Đông Thông thị hạ hạt ba khu sáu huyện, Đông Bình hồ ở tây giao, thuộc loại nội thành Đông Bình khu hạt.

Sáu người phân thừa hai xe taxi, rất nhanh đi ra chân chính thị trung tâm.

Lưu Lực Hoành còn là thực khẳng khái, vừa đến thị trung tâm liền mang theo Hạ Vân Kiệt đám người trực tiếp đi Đông Thông thị nhất tối nổi danh tiệm rượu ăn cơm.

“Lực Hoành!” Còn không có tiến khách sạn đại môn, Hạ Vân Kiệt đám người liền nhìn đến một nam tử tuổi cùng Lưu Lực Hoành xấp xỉ, tướng mạo thanh tú, đội nhất viền vàng kính mắt, vẻ mặt kinh hỉ đón đi lên.

“Vệ Thần!” Lưu Lực Hoành nhìn thấy kia nam tử cũng là vẻ mặt kinh hỉ, tiến lên cùng hắn đến đây cái nhiệt tình hùng ôm.

“Ta dựa vào, tiểu tử ngươi lại béo ! Thực hoài nghi ngươi là khách sạn đại trù mà không phải học trung y đại học lão sư!” Được xưng là Vệ Thần nam tử buông ra ôm nhau sau, đối với Lưu Lực Hoành trong ngực thật mạnh cho một quyền, cười nói.

“Đừng nói ta, ngươi cũng không giống nhau sao? Người ta làm quan người người đều dài hơn tai to mặt lớn, ngươi đâu? Gầy thành cùng Phi Châu dân chạy nạn dường như, người không biết còn tưởng rằng ngươi chạy nạn tới.” Lưu Lực Hoành không chút khách khí

châm chọc nói.

Nghe được “Làm quan” Hai chữ, Vệ Thần trên mặt biểu tình lóe ra một tia mất tự nhiên, bất quá rất nhanh liền ha ha nở nụ cười, chỉ vào Lưu Lực Hoành nói:“Ngươi người này, miệng còn là như vậy được lý không buông tha người! Đúng rồi, khi nào thì trở về ? Trở về cũng không cấp huynh đệ ta đánh cái điện thoại!”

“Vừa mới hôm nay đến, bởi vì này lần là cùng đồng sự đến chúng ta Đông Bình hồ du lịch, là có tổ chức hành động, không phải một mình hành động, cho nên sẽ không với ngươi liên hệ.” Lưu Lực Hoành cười nói.

Nói xong Lưu Lực Hoành chỉ chỉ Vệ Thần đối Hạ Vân Kiệt đám người nói:“Ta cho các ngươi giới thiệu một chút, vị này là ta trung học ngồi cùng bàn Vệ Thần, bảo vệ vệ, sáng sớm thần. Các ngươi đừng nhìn hắn bộ dạng cao gầy cao gầy, giống cái dinh dưỡng bất lương tên. Bất quá hắn đọc sách khi chính là cái quan, nay như trước là cái quan, cũng là chúng ta lần này du lịch Đông Bình khu chính phủ đại quản gia, thư ký trưởng.”

Vệ Thần gặp Lưu Lực Hoành giới thiệu đến chính phủ đại quản gia khi, biểu tình rõ ràng toát ra một tia mất tự nhiên, môi giật giật tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng còn là vỡ ra miệng, cười trước hướng Lý Hiểu Thi vươn tay tự giễu nói:“Cái gì quan không quan, đầu năm nay, cũng là các ngươi đại học lão sư tốt. Vừa nói khởi đại học lão sư, dân chúng liền thản nhiên sinh ra một cỗ tôn kính ý, vừa nói khởi làm quan, bọn họ thường thường liền nghiến răng nghiến lợi a!”

“Vệ thư ký trưởng ngươi hảo, ta tên Lý Hiểu Thi, của ngươi nói ta cũng không đồng ý nga. Dân chúng nghiến răng nghiến lợi đối tượng là tham quan ô lại, đối quan tốt còn là thực tôn trọng. Vừa thấy Vệ thư ký trưởng này dáng người, chỉ biết nhất định là tốt quan thanh quan.”

Lý Hiểu Thi cười cùng Vệ Thần nhiệt tình nắm tay nói.

“Ha ha, đại học lão sư trình độ quả nhiên chính là cao, ngươi này vừa nói, ta biết vậy nên chính mình hình tượng cao lớn lên.” Vệ Thần nghe vậy vui vẻ nở nụ cười.

“Trước gia tăng mấy cân thịt nói sau cao lớn đi!” Lưu Lực Hoành lập tức trào phúng nói.

“Ta dựa vào, ngươi tiểu tử này, tốt xấu cũng là đồng học một hồi, đừng như vậy luôn đả kích ta biết không!” Vệ Thần cười trừng mắt nhìn Lưu Lực Hoành liếc mắt một cái, sau đó lại phân biệt cùng Phạm Học Văn, Lục Cao Đại nắm tay. Đến phiên Dương Thục Cầm khi, Vệ Thần hai mắt lập tức sáng đứng lên, cười nói:“Ta như thế nào cảm giác vị này nữ sĩ giống giáo hoa mà không giống đại học lão sư a!”

“Lý lão sư, nhìn xem người này không phải tốt quan đi. Vừa thấy đến mỹ nữ, miệng mà bắt đầu hoa hoa.” Lưu Lực Hoành lập tức nói.

“Đi đi, người ta Vệ thư ký trưởng lại chưa nói sai, Thục Cầm vốn tựa như đóa giáo hoa a!” Lý Hiểu Thi xem thường nói.

“Vệ thư ký trưởng, nghiêm khắc đến nói ta cùng Lưu lão sư bọn họ này đó chính quy đại học lão sư không giống với, ta là trong học viện dạy học thư ký.” Dương Thục Cầm cười cùng Vệ Thần bắt tay giải thích nói.

“Chúng ta đây nhưng là đồng hành, có thời gian cần phải nhiều hơn tham thảo tham thảo.” Vệ Thần hiển nhiên là người thực hội nói chuyện, nghe vậy thoải mái đồng thời, lập tức cười nói, lập tức đã đến gần cùng Dương Thục Cầm quan hệ.

“Xì!” Dương Thục Cầm hé miệng nhẹ giọng nở nụ cười, tiếu mâu hoành Vệ Thần liếc mắt một cái nói:“Ta này thư ký sao có thể cùng ngài so sánh với a!”

“Này ngươi liền khiêm tốn, Giang Châu đại học hành chính cấp bậc nhưng là so với chúng ta khu chính phủ còn muốn cao, hơn nữa đại học là cái gì địa phương, kia nhưng là cao cấp phần tử trí thức tập hợp địa phương, ngươi ở đại học làm thư ký, độ khó có thể sánh bằng ta đại a!” Vệ Thần vẻ mặt còn thật sự nói.

Vệ Thần lời nói nói được Dương Thục Cầm cười cái không chỉ, lại đem Lưu Lực Hoành cấp nhìn xem đỏ mắt, một phen ôm chầm bờ vai của hắn, chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói:“Đừng vừa thấy đến mỹ nữ miệng liền hoa hoa không ngừng, ta với ngươi giới thiệu một chút chúng ta đêm nay đoàn người trung cấp quan trọng nhân vật.”

“Ha ha, Vệ thư ký trưởng ngươi hảo, đừng nghe Lưu lão sư mò mẩm, ta theo chân bọn họ đều giống nhau, ta tên Hạ Vân Kiệt.” Hạ Vân Kiệt cười chủ động hướng Vệ Thần vươn tay chào hỏi nói.

“Nguyên lai là Hạ lão sư, hoan nghênh đến Đông Thông thị!” Vệ Thần cười cùng Hạ Vân Kiệt nắm tay chào hỏi nói, về phần Lưu Lực Hoành lời nói, hắn cũng là căn bản không có nghe đi vào. Ở hắn xem ra, Hạ Vân Kiệt như vậy tuổi trẻ, hẳn là cũng cùng Dương Thục Cầm đồng dạng, thuộc loại học viện hành chính nhân viên mà không phải dạy học nhân viên.

“Cái gì giống nhau, Hạ lão sư nhưng là……” Lưu Lực Hoành lập tức phản bác nói.

“Vệ thư ký trưởng, Hứa chủ nhiệm đến đây.” Lưu Lực Hoành nói còn chưa nói hoàn, vừa rồi cùng Vệ Thần cùng nhau đứng ở đại đường người đi rồi đi lên, thấp giọng nhắc nhở nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 729 : Hứa chủ nhiệm

Vừa rồi cùng Vệ Thần cùng một chỗ có hai nàng một nam, bọn họ vừa nói Hứa chủ nhiệm đến đây, Vệ Thần lập tức liền quay đầu cửa trước khẩu nhìn lại.

Quả nhiên, một chiếc Passat đứng ở khách sạn cửa, trong xe xuống dưới hai người, trong đó một người cùng Vệ Thần giống nhau cũng là gầy gầy cao cao, cái mũi giá phó viền vàng kính mắt, ở mặt ngoài thoạt nhìn như là người đọc sách, tư văn nhã nhặn, nhưng theo hắn ngẩng cao đầu, trên mặt biểu tình, lại làm cho người ta một loại cao cao tại thượng cảm giác.

Vệ Thần vừa thấy đến người nọ, sắc mặt nhất thời khẽ biến, vội vàng về phía Hạ Vân Kiệt đám người bế ôm quyền nói:“Thực xin lỗi, các vị lão sư trước thất bồi, ta chờ lãnh đạo đến đây, ta đi trước nghênh đón bọn họ.” Nói xong, Vệ Thần lại vội vàng đối Lưu Lực Hoành nói:“Trễ chút ta cho ngươi điện thoại.”

“Lãnh đạo trọng yếu, ngươi chỉ để ý đi việc đi, đến lúc đó điện thoại liên hệ chính là.” Đừng nhìn vừa rồi Lưu Lực Hoành cùng Vệ Thần không cái đứng đắn, bất quá nặng nhẹ hắn còn là phân rõ ràng, lập tức gật đầu nói.

Phía sau Vệ Thần cũng sẽ không cùng Lưu Lực Hoành khách khí, vội vàng hướng trên xe xuống dưới nhân đón nhận đi, trên mặt đôi khiêm tốn mỉm cười, vừa đến trước mặt liền vươn hai tay nhiệt tình theo kia mang ánh mắt cao gầy nam tử bắt tay nói:“Hứa chủ nhiệm buổi tối hảo.”

“Ân.” Kia cao gầy nam tử lại chính là cao ngạo điểm gật đầu, sau đó đem ánh mắt đầu hướng về phía cùng Vệ Thần cùng nhau đến trong đó một vị xinh đẹp thiếu phụ trên người, cao ngạo trên mặt rốt cục lộ ra một tia mỉm

cười, nói:“Thi Linh Nguyệt hồi lâu không thấy, ngươi so với trước kia nhiều hấp dẫn !”

“Cảm ơn Hứa chủ nhiệm khích lệ, bất quá ta nhưng là lão la.” Kia được xưng là Thi Linh Nguyệt nữ tử sờ soạng hạ mặt mình, cười nói.

“Ha ha, ta khả một chút cũng chưa cảm thấy ngươi lão.” Hứa chủ nhiệm cười nói, ánh mắt có chút mê đắm nhìn chằm chằm Thi Linh Nguyệt kia đầy đặn ****.

“Hứa chủ nhiệm, ta đã muốn đính tốt ghế lô, nếu không chúng ta đi trước ghế lô tái tán gẫu đi.” Gặp Hứa chủ nhiệm ánh mắt mê đắm dừng ở Thi Linh Nguyệt bộ ngực, Vệ Thần trong mắt có một tia tức giận sắc chợt lóe rồi biến mất, tiến lên cười chen vào nói nói.

“Cũng tốt, Thi Linh Nguyệt chúng ta cái nào cũng được là đã lâu không thấy, đêm nay khả nhất định phải uống nhiều mấy chén.” Hứa chủ nhiệm gật gật đầu, nhưng ánh mắt lại thủy chung còn là dừng ở Thi Linh Nguyệt trên người.

Vệ Thần trong mắt lại dấy lên một tia sắc mặt giận dữ, bất quá rất nhanh liền tiêu thất, cười bày cái thủ thế nói:“Hứa chủ nhiệm thỉnh.”

Hứa chủ nhiệm gật gật đầu, thế này mới ở mọi người ủng đám hạ hướng thang máy đi đến.

Khách sạn cơm ẩm ghế lô ở bát lâu.

Đêm nay khách sạn sinh ý tựa hồ tốt lắm, làm Hứa chủ nhiệm đám người đi đến thang máy khi, Hạ Vân Kiệt đám người cũng còn tại chờ thang máy.

Gặp Vệ Thần đám người lại đây, Lý Hiểu Thi đám người tự nhiên không tốt thị chỉ không thấy, cười hướng Vệ

Thần bọn họ gật gật đầu:“Vệ thư ký trưởng các ngươi cũng đi trên lầu ghế lô a?”

“Đúng vậy.” Vệ Thần gật gật đầu.

“Tiểu Vệ, người quen?” Hứa chủ nhiệm thuận miệng hỏi, ánh mắt đảo qua Dương Thục Cầm khi, hơi hơi sáng sáng ngời.

Gặp kia Hứa chủ nhiệm tuổi thoạt nhìn tựa hồ so với Vệ Thần còn nhỏ, lại trước mặt nhiều người như vậy mặt kêu Vệ Thần Tiểu Vệ, kiểu cách nhà quan bãi mười phần, Lưu Lực Hoành bọn người âm thầm đoán đối phương quan chức, đồng thời trong mắt đều lóe ra một tia chán ghét sắc, hơn nữa Dương Thục Cầm gặp kia Hứa chủ nhiệm ánh mắt có chút làm càn dừng ở chính mình bộ ngực, trong lòng càng cảm người này chán ghét.

“Đúng vậy, ta đồng học cùng hắn đồng sự, bọn họ đều là Giang Châu đại học lão sư.” Vệ Thần nói.

“Nga, Giang Châu đại học lão sư, không sai, không sai a!” Hứa chủ nhiệm nghe vậy trên mặt hơi hơi lóe ra một tia kinh ngạc sắc, sau đó giọng quan mười phần gật đầu nói.

Đại học lão sư tuy rằng thân phận siêu nhiên, bất quá không quan không chức, không quyền không thế, hơn nữa Giang Châu đại học cũng chỉ là một khu nhà tọa lạc tại địa cấp thị đại học, Hạ Vân Kiệt đám người lại nhìn tuổi trẻ, hiển nhiên Hứa chủ nhiệm người này còn không đem bọn họ để vào mắt.

Hứa chủ nhiệm vừa dứt lời, thang máy cửa mở ra.

Kia Hứa chủ nhiệm tựa hồ chút không có thứ tự đến trước và sau giác ngộ, gặp thang máy cửa mở, liền cất

bước hướng trong đi đến, giống như hắn trước đi thang máy là đương nhiên sự tình.

Gặp Hứa chủ nhiệm đi vào trước, Vệ Thần đương nhiên không dám chậm trễ, vội vàng một bên theo đi vào, một bên hướng Hạ Vân Kiệt đám người xin lỗi cười cười.

Hạ Vân Kiệt bên này có sáu người, tự nhiên không tốt chen vào đi, đành phải chờ đã một chuyến thang máy.

Nhìn cửa thang máy đóng, thang máy phía trên màu đỏ Ảrập con số ở khiêu, Dương Thục Cầm nhíu mày nói:“Kia cái gì Hứa chủ nhiệm cái giá thật đúng là đại da, cũng không biết là cái gì quan, chán ghét đã chết!”

“Vệ Thần là Đông Bình khu chính phủ thư ký trưởng, kia Hứa chủ nhiệm quan hiển nhiên so với hắn lớn, hẳn là thị lãnh đạo đi. Về phần cái gì lãnh đạo, vậy không rõ ràng lắm.” Lưu Lực Hoành nói.

“Khu chính phủ thư ký trưởng là chính khoa cấp cán bộ, kia Hứa chủ nhiệm tuổi thoạt nhìn tựa hồ so với Vệ thư ký trưởng còn muốn nhỏ, hẳn là không có khả năng là cái gì chân chính thị lãnh đạo, phỏng chừng cũng chính là thị trưởng thư ký hoặc là thị ủy bí thư thư ký linh tinh chức vị.” Hạ Vân Kiệt phân tích nói.

“Không phải đâu, ngươi không gặp Vệ thư ký trưởng xưng người nọ là Hứa chủ nhiệm sao?” Lý Hiểu Thi phản bác nói.

“Bình thường thị trưởng thư ký hoặc là thị ủy bí thư thư ký đều kiêm nhiệm văn phòng phó chủ nhiệm vị trí, người như vậy chức cấp tuy rằng không cao, nhưng bởi vì là thị trưởng hoặc là thị ủy bí thư người bên người, ở quan trường trung lực ảnh hưởng lại rất lớn. Bất quá bình thường làm thư ký đều có vẻ điệu thấp, giống Hứa chủ nhiệm như vậy ngạo mạn nhưng thật ra hiếm thấy.”

Hạ Vân Kiệt khoát tay giải thích nói.

“Di, nhìn không ra đến a, Hạ lão sư ngươi tuy rằng tuổi còn trẻ, nhưng đối quan trường sự tình cử hiểu biết. Bất quá Hứa chủ nhiệm như vậy ngạo mạn kỳ thật cũng đang thường, bọn họ điệu thấp là muốn xem đối tượng. Chúng ta chính là đại học lão sư, không quan không chức, không quyền không thế, hắn tự nhiên muốn lúc lắc cái giá.” Lưu Lực Hoành đám người nghe vậy đều có chút kinh ngạc nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Kia cũng là là.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười gật gật đầu, hoàn toàn tỉnh ngộ lại đây, chính mình là bị trước kia tiếp xúc quá Phùng Chính Thành, Triệu Hưng Quân các lãnh đạo thư ký cấp lầm đạo, vào trước là chủ.

Thư ký điệu thấp cũng là xem người hạ đồ ăn. Ở thị ủy lãnh đạo trước mặt, bọn họ chính là thư ký, nhưng ở Lưu Lực Hoành đám người trước mặt, bọn họ cũng là quan!

Khi nói chuyện, thang máy rốt cục lại tới nữa, Hạ Vân Kiệt đám người vào thang máy.

Lưu Lực Hoành đính là tiểu bao sương, nhưng điểm đồ ăn cũng là tràn đầy một bàn sinh mãnh hải sản.

“Lưu lão sư, ngươi điểm có phải hay không nhiều lắm?” Gặp tràn đầy một bàn sinh mãnh hải sản, hảo tửu hảo đồ ăn, Lý Hiểu Thi nói.

“Đúng vậy, Lưu lão sư ngươi xem chúng ta sáu người hình thể, Hạ lão sư vừa vặn là thuộc loại chiết trung, ngươi hẳn là lấy hắn phân lượng vì tiêu chuẩn đến điểm, ngươi không thể ấn của ngươi phân lượng đến điểm a!” Phạm Học Văn nói.

“Đừng, khó được các ngươi đến một chuyến Đông

Thông thị, ta này địa chủ nếu không cho các ngươi ăn uống no đủ, hồi trường học còn không bị các ngươi cấp thầm oán chết! Đêm nay, các ngươi đều bằng cho ta khách khí nga! Ăn được uống hảo, ăn không hết ta liền đâu đi.” Lưu Lực Hoành phì vung tay lên nói.

Gặp Lưu Lực Hoành nói như vậy, mọi người cũng sẽ không tái khách khí.

Rất nhanh trong ghế lô liền ăn uống linh đình, được không náo nhiệt.

Làm Lưu Lực Hoành bên kia ăn uống linh đình, được không náo nhiệt khi, Vệ Thần bên kia lại không khí trầm lặng, không khí áp lực, vừa rồi còn bị mọi người như chúng tinh củng nguyệt bàn vây quanh Hứa chủ nhiệm, lúc này cũng không ở trong ghế lô.

“Thực xin lỗi, Vệ thư ký trưởng, lần này không có thể giúp đỡ ngươi việc.” Hồi lâu, Thi Linh Nguyệt đánh vỡ trầm mặc, mặt mang xin lỗi đối Vệ Thần nói.

“Hẳn là ta nói thực xin lỗi mới đúng, vốn ta là muốn mượn ngươi cùng Hứa Truyền Vân đồng học quan hệ, nhìn xem có thể hay không đi một chút hắn con đường này, thỉnh hắn ra mặt cùng Trương Hoài Văn lên tiếng kêu gọi, không nghĩ tới này Hứa Truyền Vân làm người cũng là không chịu được như thế, ỷ vào thân phận cũng là hoàn toàn đã quên đồng học trong lúc đó tình nghị, thế nhưng đối với ngươi cũng động thủ động cước.” Vệ Thần sắc mặt khó coi nói.

“Đúng vậy, ta cũng tưởng không đến hắn hội biến thành cái dạng này! Kia hiện tại làm sao bây giờ?” Thi Linh Nguyệt thở dài nói.

“Ha ha, có thể làm sao bây giờ. Trước tiếp tục ngốc bái, thật muốn không được cũng chỉ có thể từ chức xuống

biển.” Vệ Thần rất là chán nản nói.

“Kia Trương Hoài Văn cũng quá quá phận, cùng hắn có mâu thuẫn là đã qua đời Khổng khu trưởng, cũng không phải ngươi. Hơn nữa Khổng khu trưởng người đều đã qua đời, hắn như vậy chỉnh ngươi lại tính cái gì?” Thi Linh Nguyệt gặp Vệ Thần một bộ uể oải bộ dáng, nhịn không được tức giận bất bình nói.

“Ha ha, mặt trên đấu pháp phía dưới tao ương, Linh Nguyệt ngươi không phải người quan trường, ngươi sẽ không biết này trong đó phức tạp quan hệ. Muốn trách chỉ có thể trách ta vận khí không tốt, làm cái khu chính phủ thư ký trưởng, huyện chính phủ một tay lại đã qua đời!” Vệ Thần xua tay nói.

“Ta nghe người ta nói Khổng khu trưởng là Phùng Tân Hùng cục trưởng đẩy đi lên, thực không được tìm Phùng cục trưởng ra mặt nói vài câu?” Thi Linh Nguyệt nghĩ nghĩ, đề nghị nói.

“Phùng cục trưởng đều đã muốn về hưu, ta cần gì phải tái phiền toái hắn! Nói sau người đi trà lạnh, kia Trương Hoài Văn lúc này đúng là đường làm quan rộng mở là lúc, không nhất thiết sẽ bán hắn mặt mũi. Muốn làm không tốt, ngược lại làm cho Phùng cục trưởng đã mất thể diện.” Vệ Thần lắc đầu nói.

“Kia……” Thi Linh Nguyệt lại há mồm, bất quá Vệ Thần đã có chút nản lòng thoái chí khoát tay nói:“Tính, không có việc gì. Ít nhất ta Vệ Thần đi chính ngồi thẳng, Trương Hoài Văn cho dù xem ta không vừa mắt, nhưng cũng không tư cách vô duyên vô cớ khai trừ ta, nhiều lắm cũng khiến cho ta trước tiên dưỡng lão. Như vậy đi, hôm nay đi ra nơi này, các ngươi đi về trước, ta còn muốn theo ta trung học đồng học uống vài chén, sau đó lại đi.”

Thi Linh Nguyệt đám người cũng biết Vệ Thần hôm nay tâm tình không tốt, chính mình đám người lại không giúp được gì, đành phải gật gật đầu đứng dậy nói:“Kia đi, Vệ thư ký trưởng, chúng ta đi trước.”

Thi Linh Nguyệt đi rồi, Vệ Thần một mình một người ở trong ghế lô ngẩn người.

Vệ Thần năm nay vừa mãn ba mươi, vốn là Đông Bình khu văn phòng một gã bình thường thư ký, sau lại được khu trưởng coi trọng, theo bình thường thư ký thăng chức vì chuyên trách thư ký, sau đó một đường thuận thuận lợi lợi, ở năm trước hai mươi chín tuổi khi ngồi xuống khu chính phủ thư ký trưởng kiêm văn phòng chủ nhiệm. Hai mươi chín tuổi an vị thượng khu chính phủ thư ký trưởng chức vị, chính khoa cấp cán bộ, ở rất nhiều người trong mắt kia coi như là tương đương lợi hại. Rất nhiều người ở chính phủ ngành trung lăn lộn cả đời, cuối cùng cũng không có thể lao trước phó khoa cấp cán bộ, càng đừng nói rất thực quyền khu chính phủ thư ký trưởng.

Vệ Thần chính mình cũng rất là vừa lòng, cho rằng về sau chỉ cần đi theo Khổng khu trưởng hảo hảo làm đi xuống, ở về hưu tiền ít nhất còn có thể bay lên nhất cấp, lộng cái phó khu trưởng cái gì đương đương. Nhưng là người định không bằng trời định, ngay tại Vệ Thần đường làm quan rộng mở, đối con đường làm quan tiền đồ tràn ngập tin tưởng khi, Khổng khu trưởng đột nhiên bị ung thư phổi, ở năm trước buông tay quy thiên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 730 : Vận làm quan không tốt

Ở Trung Quốc quan trường có một rất kỳ quái đồng thời cũng là thực phổ biến hiện tượng, thì phải là một tay cùng hai tay thường thường là rất khó nước tiểu đến một cái hố. Đông Bình khu một tay khu ủy bí thư cùng hai tay Khổng khu trưởng đồng dạng như thế, bọn họ ở mặt ngoài vẫn duy trì hòa thuận ở chung bộ dáng, nhưng trên thực tế tư dưới lại ở quyền lực đấu tranh phi thường lợi hại. Vốn Khổng khu trưởng là cái rất tài cán rất khát vọng quan viên, ở hai người đánh nhau trung cũng dần dần có cái sau vượt cái trước xu thế, nhưng nề hà Khổng khu trưởng lại bại bởi vận mệnh. Ở hắn còn không có đem Trương Hoài Văn bí thư đấu đi, chính mình lên làm khu ủy bí thư ngày nào đó, ung thư phổi lại đoạt đi hắn sinh mệnh, hết thảy tranh đấu đều biến thành một hồi hư không.

Khổng khu trưởng này vừa qua đời, vừa vặn đại lực đem Khổng khu trưởng đề bạt đi lên thị ủy thường ủy, công an cục cục trưởng Phùng Tân Hùng đã ở năm trước về hưu xuống dưới, tục ngữ nói vua nào triều thần nấy, như thế ngàn năm một thuở cơ hội, Trương Hoài Văn tự nhiên sẽ không buông. Vì thế hắn không chỉ có dùng đại lực khí đem luôn luôn cùng hắn đi được rất gần một vị phó khu trưởng đẩy lên khu trưởng vị trí, hơn nữa cũng nhân cơ hội dứt khoát hẳn hoi đem nguyên lai thuộc loại Khổng khu trưởng người đá ra quyền lực trung tâm.

Vệ Thần từng nhâm quá Khổng khu trưởng nhất bí, sau lại lại là chính phủ đại quản gia, xem như Khổng khu trưởng tối hệ quan viên, Trương Hoài Văn tự nhiên sẽ không bỏ qua hắn. Vì thế ở tân khu thượng nhậm sau không lâu, Vệ Thần này chính phủ thư ký trưởng liền bởi vì một kiện sơ sẩy chuyện nhỏ, trực tiếp bị hàng thành

phó thư ký trưởng, nhưng lại là cái loại này sự tình gì cũng không phân công quản lý phó thư ký trưởng. Trên thực tế là không chỉ có bắt hắn cho giáng cấp, nhưng lại mất quyền lực.

Có thể nói hiện tại ở khu chính phủ, Vệ Thần tuy rằng treo cái phó thư ký trưởng danh hiệu, nhưng trên thực tế hắn lại ngay cả một gã bình thường cán sự đều không điều động được.

Trước sau loại này mãnh liệt địa vị tương phản, hơn nữa lại mỗi ngày còn tại quen thuộc làm công trong hoàn cảnh đi lại, mỗi ngày chịu người quen thuộc châm chọc khinh bỉ, Vệ Thần tự nhiên lần cảm uất ức. Hắn nhưng thật ra tình nguyện bị trực tiếp cấp biếm trích đến một cái xa xôi hương trấn làm cái hương trưởng hoặc là đi một cái nước trong nha môn cũng có thể. Chính là từ Khổng khu trưởng qua đời sau, sở hữu sự tình cũng đã không phải do Vệ Thần.

Đêm nay, kia Hứa chủ nhiệm chính như Hạ Vân Kiệt đoán là Đông Thông thị thị trưởng thượng nhậm mới nửa năm thư ký, cũng chính là ở man đầu sơn cùng Hạ Vân Kiệt từng có gặp mặt một lần Đông Thông thị thị trưởng Tiền Trác Phi thư ký, mà Trương Hoài Văn là Tiền Trác Phi đề bạt đi lên quan viên, cho nên Vệ Thần ở cùng đường hạ, nghĩ tới Tiền thị trưởng thư ký con đường này.

Vừa vặn Thi Linh Nguyệt là Hứa Truyền Vân sơ trung đồng học, mà Vệ Thần trước kia giúp quá Thi Linh Nguyệt một cái đại ân, liền thỉnh nàng ra mặt khiên cái tuyến. Nhưng Vệ Thần cùng Thi Linh Nguyệt cũng chưa nghĩ đến, Hứa Truyền Vân từ lên làm thị trưởng thư ký sau, cả ngày chịu phía dưới người thổi phồng thúc ngựa, mình bắt đầu cực độ bành trướng đứng lên. Ở thị ủy lãnh đạo trước mặt còn có thể thu liễm, biểu hiện trung quy trung củ, nhưng một khi cùng phía dưới người

cùng một chỗ, lập tức sẽ gặp bản tính biểu lộ, trở nên không kiêng nể gì. Tựa như đêm nay, Vệ Thần vốn chỉ là nghĩ thỉnh Thi Linh Nguyệt hỗ trợ khiên cái tuyến, điều tiết nhắm trên bàn rượu không khí, kia Hứa Truyền Vân gặp ngày xưa sơ trung đồng học nay trổ mã thành thục gợi cảm, thế nhưng ở trên bàn rượu mà bắt đầu động thủ động cước. Kia Thi Linh Nguyệt là đàng hoàng phụ nữ cũng không phải cái gì không đứng đắn nữ nhân, tự nhiên chịu không nổi Hứa Truyền Vân này một bộ, khó tránh khỏi liền cho sắc mặt.

Kia Hứa Truyền Vân bình thường bị người phủng quen, nay Vệ Thần lại là có cầu cho hắn, Thi Linh Nguyệt nhất cấp sắc mặt, kia còn rất cao, đương trường Hứa Truyền Vân liền phẩy tay áo bỏ đi. Thế này mới có vừa rồi Thi Linh Nguyệt cùng Vệ Thần một phen đối thoại.

“Ai!” Ở trong ghế lô phát ra hảo một trận ngốc, Vệ Thần mới lắc đầu thở dài một hơi, cường đánh lên tinh thần lấy di động ra cấp Lưu Lực Hoành gọi điện thoại.

Vệ Thần người này còn là rất nặng đồng học tình nghĩa, tuy rằng nay con đường làm quan không thuận, đêm nay lại gặp được như vậy nhất việc sự tình, nhưng nếu biết đồng học ở trong này, hắn hay là muốn đi qua lên tiếng kêu gọi, uống thượng mấy chén.

Điện thoại rất nhanh liền quay số, hỏi Lưu Lực Hoành ghế lô hào, Vệ Thần thật mạnh nhu nhu mặt, thật dài thở phào nhẹ nhõm, tựa hồ muốn mượn này điều tiết một chút tâm tình, làm cho chính mình có vẻ càng ánh mặt trời tự nhiên một ít, thế này mới bưng chén rượu ra ghế lô.

“Ngượng ngùng a, vừa rồi vội vàng tiếp đón lãnh đạo, cũng chưa không lại đây theo các ngươi uống vài chén.” Đẩy khai Lưu Lực Hoành đám người chỗ ghế lô môn, Vệ Thần liền vẻ mặt xin lỗi nói khiểm nói.

“Ha ha, Vệ thư ký trưởng khách khí, khách khí.” Lý Hiểu Thi đám người vội vàng đứng dậy khách khí nói.

Đối với bọn họ mà nói, khu chính phủ thư ký trưởng còn là cử ngưu xoa, Vệ Thần có thể trừu không cố ý chạy tới cho bọn hắn kính rượu, Lý Hiểu Thi đám người còn là có loại thụ sủng nhược kinh cảm giác, mà Lưu Lực Hoành tắc cảm thấy lần có mặt mũi, đứng dậy thông đồng Vệ Thần bả vai nói:“Một đời hai huynh đệ, ngươi không đến kính rượu ta cũng có thể lý giải. Nga, đúng rồi, vừa rồi kia cái gì Hứa chủ nhiệm đến tột cùng là cái gì đến đây nha?”

“Tiền thị trưởng thư ký.” Vệ Thần nói.

“Thư ký? Hạ lão sư thật đúng là bị ngươi nói trúng.” Lưu Lực Hoành đám người nghe vậy đều có chút kinh ngạc nhìn về phía Hạ Vân Kiệt.

“Hạ lão sư nói trúng cái gì ?” Vệ Thần tò mò hỏi.

“Vừa rồi chúng ta đều ở đoán kia Hứa chủ nhiệm là cái gì đến đây thị lãnh đạo, Hạ lão sư nói hắn tuổi thoạt nhìn so với ngươi nhỏ, mười có tám chín không phải thị trưởng chính là thị ủy bí thư thư ký, không nghĩ tới thật đúng là bị hắn nói trúng rồi.” Lưu Lực Hoành trả lời.

Vệ Thần thân mình chính là người trong quan trường đổ không cảm thấy có cái gì hảo ngạc nhiên, hơn nữa hắn hôm nay tâm tình vốn liền thiếu giai, nghe vậy cũng là không nghĩ nhiều, cười cười nói:“Xem ra Hạ lão sư bình thường khẳng định ưa xem quan trường tiểu thuyết.”

Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến cười cười, hắn đương nhiên khó mà nói chính mình cháu trai bối trung còn có không ít chính phủ quan viên, tiếp xúc hơn, tự nhiên cũng liền dần dần đối quan trường một ít chức vị hiểu

biết nhiều lắm đứng lên.

Lưu Lực Hoành đám người gặp Hạ Vân Kiệt không phản bác, ào ào lộ ra một bộ thoải mái biểu tình, cười nói:“Nguyên lai là như vậy, ta nói đâu, Hạ lão sư tuổi còn trẻ, đối quan trường hiểu biết như thế nào hội so với chúng ta còn nhiều đâu.”

Nói giỡn gian, Vệ Thần nhất nhất khách khí về phía Hạ Vân Kiệt đám người kính rượu.

Bởi vì tâm tình chung quy không phải tốt lắm, Vệ Thần hướng Hạ Vân Kiệt đám người nhất nhất kính quá rượu sau, lại hơi chút hàn huyên vài câu, liền lấy cớ còn có chuyện cáo từ rời đi. Rời đi trước, Vệ Thần đối Hạ Vân Kiệt đám người nói:“Các vị lão sư, lần này có Lưu Lực Hoành này địa chủ cùng các ngươi, ta sẽ không cùng hắn đoạt. Lần sau, các ngươi nếu ai tới Đông Thông thị, mặc kệ là việc tư còn là công sự, nhất định phải gọi cho ta điện thoại, ta nhất định tẫn hảo người chủ địa phương. Nga, đúng rồi, Lực Hoành, mấy ngày nay nếu có chuyện gì cần ta hỗ trợ, cũng cứ việc đánh cho ta điện thoại.”

Tuy rằng biết Vệ Thần giảng là khách khí nói, mọi người còn đều là thực hưởng thụ, ào ào cười nói hảo.

“Lưu lão sư, ngươi này đồng học thực không sai, tuy rằng làm lãnh đạo lại một chút không có lãnh đạo cái giá.” Vệ Thần đi rồi, Lý Hiểu Thi nói.

“Đúng vậy, như bây giờ không cái giá quan thiếu a.” Mọi người nghe vậy ào ào gật đầu, Hạ Vân Kiệt cũng gật đầu tỏ vẻ đồng ý, bất quá hắn trong mắt lại lóe một tia có chút suy nghĩ ánh mắt.

Tuy rằng vừa rồi hắn không có cố ý giúp Vệ Thần xem tướng, nhưng còn là ẩn ẩn nhận thấy được hắn gần

nhất vận làm quan tựa hồ thật không tốt. Bất quá quan trường lên lạc, có cao phong có thung lũng, vốn cũng bình thường, có đôi khi thung lũng cũng là một cái quan viên hẳn là trải qua rèn luyện, hơn nữa hắn cùng Vệ Thần là lần đầu tiên gặp mặt, cũng sẽ không cố ý hỏi đến.

“Đó là đương nhiên! Ta lão Lưu đồng học còn có thể kém sao?” Lưu Lực Hoành rất là đắc ý nói.

“Thiết, cho ngươi điểm ánh mặt trời liền sáng lạn!” Lý Hiểu Thi gặp Lưu Lực Hoành vẻ mặt dáng vẻ đắc ý, lập tức xem thường nói.

“Ta có sao? Đến, đến uống rượu, uống rượu.” Lưu Lực Hoành cười bưng lên chén rượu.

Ghế lô lại ăn uống linh đình, tràn ngập tiếng hoan hô truyện cười.

Đại khái ở buổi tối tám giờ tả hữu, Hạ Vân Kiệt đám người đã xong bữa tối.

Ra khách sạn, mọi người bụng đều có điểm chống đỡ, Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm đề nghị đi dạo phố, thuận đường đem trong bụng thức ăn cấp tiêu hóa điệu.

Nữ sĩ đề nghị đi dạo phố, Lưu Lực Hoành các độc thân nam sĩ đương nhiên là ước gì. Vì thế một đám người ở Lưu Lực Hoành dẫn đường hạ bắt đầu cuống khởi phố đến.

Nữ nhân cuống khởi phố đến tinh lực luôn phá lệ tràn đầy, Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm hai người đi dạo Đông Thông thị tối nổi danh thương hạ, lại la hét cuống chợ đêm, mĩ kỳ danh viết thể nghiệm Đông Thông thị bình thường dân chúng sống về đêm.

Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm muốn tiếp tục cuống, Lưu Lực Hoành đám người có năng lực có biện pháp nào, tự nhiên là tiếp tục “Liều mình bồi quân tử”.

Nữ nhân một khi ngoạn đứng lên, có đôi khi so với nam nhân còn muốn điên cuồng, những lời này lại nói tiếp thật đúng là đúng vậy. Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm cuống xong chợ đêm sau đã muốn không sai biệt lắm là mười giờ, vốn là chuẩn bị phải về Đông Bình hồ khách sạn. Không nghĩ tới chợ đêm vừa vặn lần lượt Đông Thông thị tối nổi danh quán bar một cái phố, Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm thế nhưng nói khó được đi ra ngoạn, trước kia ở Giang Châu thị bởi vì một nữ nhân gia không dám đi quán bar ngoạn, khó được hôm nay vừa vặn có bốn nam nhân cùng, mãnh liệt đề nghị muốn đi phao hồi quán bar.

Đi dạo phố đối với rất nhiều nam nhân mà nói là một kiện khổ sai sự, bất quá quán bar ký có rượu ngon lại có mỹ nữ, vận khí tốt trong lời nói còn có thể đến đoạn diễm ngộ, tự nhiên là các nam nhân thích đi địa phương, cho nên Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm như vậy nhắc tới nghị, Lưu Lực Hoành đám người ánh mắt lập tức sáng đứng lên, ào ào nói tốt.

Vì thế ở Lưu Lực Hoành dẫn đường hạ, mọi người vào một nhà quán bar tên là “Tim đập mang”.

Buổi tối mười giờ, đúng là quán bar tối náo nhiệt, không khí tối hải thời gian đoạn.

Lưu Lực Hoành đám người vừa mới tiến quán bar liền thấy được quán bar trên sân khấu, vài cái mặc thực bại lộ nữ hài tử ở khiêu ống tuýp vũ.

Kia nóng bỏng khiêu khích động tác, làm cho hiện trường không khí rất là hưng phấn. Bất quá Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm dù sao cũng là đại học lão sư,

bình thường cơ hồ cũng không như thế nào đến quán bar loại địa phương này, chính là đêm nay bởi vì khó được thả lỏng, lại vừa vặn có Hạ Vân Kiệt bốn nam sĩ cùng đi, thế này mới tâm huyết dâng trào muốn đi quán bar nhìn xem, không nghĩ tới vừa vào cửa liền nhìn đến như vậy một bộ hương diễm nóng bỏng trường hợp, hai người mặt lập tức liền đỏ, tưởng xoay người nói trở về, nhưng đề nghị là các nàng đề suất, chung quy có chút ngượng ngùng khai này khẩu, đành phải kiên trì đi theo Lưu Lực Hoành đám người hướng trong đi.

Mà Lưu Lực Hoành chờ nam nhân đều là đại học lão sư, bình thường làm người cũng còn là có vẻ chính phái, cực nhỏ phao quán bar, cho dù phao quán bar bình thường cũng là tìm cái loại này thuộc loại có vẻ tiểu tư im lặng kia một loại, loại này vừa tiến đến chính là ống tuýp vũ còn là lần đầu tiên. Nhất thời đem Lưu Lực Hoành đám người nhìn xem mặt đỏ tai hồng, tròng mắt đều có bắn tỉa thẳng, nếu không bên người còn có Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm hai vị nữ lão sư ở, phỏng chừng bọn họ đã sớm hướng vũ đài biên tễ. Nhưng thật ra Hạ Vân Kiệt, trước kia ngay tại quán bar công tác quá, loại này trường hợp sớm đã gặp qua không trách, chính là phiêu liếc mắt một cái, ánh mắt liền chuyển tới quán bar nơi khác tìm khởi thích hợp vị trí đến.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 731 : Còn là Hạ lão sư chính phái

Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm tự nhiên không biết Hạ Vân Kiệt trước kia ở quán bar công tác quá, loại này diễm vũ sớm đã thấy nhưng không thể trách, càng không biết liền ngay cả trước mắt vô số nam nhân cảm nhận trung nữ thần, quốc tế làm cô gái trẻ ngôi sao Dương Tiếu Mai đều là nữ nhân của hắn, này đó dong chi tục phấn lại như thế nào vào khỏi Hạ Vân Kiệt mắt, các nàng gặp Lưu Lực Hoành ba người ánh mắt đăm đăm, hận không thể đến gần xem cái thống khoái bộ dáng, mà Hạ Vân Kiệt lại sắc mặt như thường chung quanh đánh giá, nhịn không được âm thầm đối với Lưu Lực Hoành ba người thối một ngụm, nghĩ rằng, còn là Hạ lão sư chính phái một chút!

Trong lòng nghĩ, hai người đều theo bản năng đến gần rồi Hạ Vân Kiệt một ít. Dù sao quán bar là xà long hỗn tạp địa phương, các nàng loại này rất ít đến loại địa phương này lòng của nữ nhân lý còn là có chút khẩn trương.

Đang ở phía sau, một cái mặc ******, trên thân màu trắng sơ-mi cố ý cởi bỏ vài cái cúc áo, lộ ra bên trong trắng noãn nộn thật sâu chiến hào quán bar nữ lang đã đi tới, hướng Hạ Vân Kiệt đám người phao cái mị nhãn nói:“Dễ nhìn, mỹ nữ buổi tối hảo, bên trong thỉnh.”

Kia quán bar nữ lang đi tới khi, một đôi tuyết trắng đầy đặn bộ ngực ở sơ-mi lý khiêu cái không ngừng, phảng phất tùy thời hội nhảy ra, so với cởi hết còn muốn mê người, Lưu Lực Hoành ba người sớm đã xem mắt choáng váng.

Phải biết rằng trong trường học nữ lão sư người người đều là đàng hoàng nữ tử, ít nhất ở mặt ngoài đều là như

vậy. Tựa như đại học giáo thụ giống nhau, ở mặt ngoài đều là một bộ chính nhân quân tử bộ dáng, về phần hóa thân “Khiếu thú” Đó là trong bóng đêm tiến hành. Cho nên cho dù đại mùa hè, trong trường học nữ lão sư giọt sương cánh tay cùng đùi cũng rất rất giỏi, giống như trước mắt này quán bar nữ lang, còn là chợt ấm còn hàn mùa sẽ mặc như thế bại lộ câu nhân, ngắn ngủn váy chích kham kham che cái mông. Loại này đột nhiên đến thị giác đánh sâu vào, đối với Lưu Lực Hoành ba hảo nam nhân mà nói tuyệt đối là trí mạng.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt biểu hiện như trước phi thường bình tĩnh, xem quán bar nữ lang ánh mắt cũng là thực trong suốt không mang theo tà niệm.

Nói đùa, năm đó hắn ở quán bar công tác khi, nhưng là mỗi ngày trà trộn ở Ô Vũ Kì các quán bar nữ lang bên trong. Ô Vũ Kì các quán bar nữ lang, người người đều so với trước mắt vị này muốn gợi cảm mê người, hơn nữa người người đối Kiệt ca đều là không bố trí phòng vệ. Có thể nói Hạ Vân Kiệt năm đó tuyệt đối là kinh nghiệm khảo nghiệm ! Trước mắt điểm ấy dụ hoặc lại bị cho là cái gì?

“Buổi tối hảo, cảm ơn, bên kia không có người đi? Chúng ta ngồi bên kia.” Hạ Vân Kiệt thực tùy ý tự nhiên chỉ chỉ cách đó không xa một cái không phải thực dẫn người chú ý góc ghế dài nói.

“Bên kia không có người dễ nhìn!” Quán bar nữ lang trả lời, nói xong nàng liền làm cái thỉnh tư thế, ở phía trước dẫn bọn hắn qua bên kia ghế dài.

Gặp quán bar nữ lang ở phía trước dẫn đường, Lưu Lực Hoành đám người thế này mới như mộng mới tỉnh, bất quá rất nhanh bọn họ ánh mắt lại bị quán bar nữ lang kia ****** che khuất hào mông cùng lõa lồ **** cấp hấp dẫn ở.

“Phi! Phi! Phi! Ba đầu đại sắc lang!” Lưu Lực Hoành ba người trư ca dạng tự nhiên đều dừng ở Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm trong mắt, hai người nhịn không được lại âm thầm thối khẩu mắng.

Rất nhanh quán bar nữ lang đem đoàn người dẫn tới ghế dài, sau khi ngồi xuống, Hạ Vân Kiệt trưng cầu mọi người ý kiến sau điểm mười đến chai bia cùng một ít ăn vặt.

Quán bar nữ lang nhất nhất ghi nhớ sau, thu tiền, hướng Hạ Vân Kiệt bọn họ phao cái mị nhãn, sau đó xoay người lắc mông chi đi rồi.

“Có phải hay không rất được nha?” Lý Hiểu Thi gặp Lưu Lực Hoành đám người ánh mắt lại theo quán bar nữ lang mà đi, nhịn không được cắn răng hỏi.

Lưu Lực Hoành ba người theo bản năng gật gật đầu “Ân” Một tiếng, chờ bọn hắn phản ứng lại đây không ổn khi, Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm đã muốn dùng chân đối với bọn họ chân một trận loạn đá, một bên đá còn một bên mắng:“Bình thường gặp các ngươi còn đều cử thành thật, nguyên lai cũng là một đám đại sắc lang, mệt các ngươi còn là làm người gương tốt đâu!”

“Hắc hắc, nam nhân thôi, không vài cái không sắc !” Lưu Lực Hoành ba người biểu tình ngượng ngùng biện giải nói.

“Thiếu nói sạo, các ngươi nhìn xem người ta Hạ lão sư. Hắn so với các ngươi còn trẻ đâu, ngươi xem nhìn hắn biểu hiện nhiều lắm bình tĩnh, nhìn không chớp mắt, giống như các ngươi người người người một bộ trư ca dạng, trí thức quét rác!” Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm trừng mắt nói.

Nói xong hai người còn cố ý ôm lấy Hạ Vân Kiệt cánh tay, đem đầu tựa vào đầu vai hắn nói:“Giống hắn như vậy nam nhân khả năng làm cho người ta yên tâm!”

Hạ Vân Kiệt tuy rằng chưa bao giờ đối Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm sinh ra quá cái gì kiều diễm ý tưởng, nhưng lúc này đột nhiên bị hai người ôm cánh tay, đụng chạm đến là hai luồng mềm mại, dù là hắn vốn là tâm không tạp niệm, phía sau trong lòng cũng là nhịn không được đãng một chút, trên mặt hơi hơi lộ ra một tia xấu hổ sắc.

Hắn vạn vạn không nghĩ tới, chính hắn một có được vài nữ nhân hoa tâm đại cây cải củ giờ này khắc này thế nhưng thành tuyệt thế hảo nam nhân.

Lưu Lực Hoành ba người gặp Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm một trái một phải ngồi ở Hạ Vân Kiệt bên người, hơn nữa ôm lấy hắn cánh tay, đem đầu tựa vào đầu vai hắn, tự nhiên là ghen tị rối tinh rối mù, lập tức nói:“Kia cũng không nhất định, nói không chừng Hạ lão sư thích là nam nhân đâu!”

“Kia Lưu lão sư buổi tối ngươi đã có thể thảm !” Phạm Học Văn cùng Lục Cao Đại hai người lập tức nhìn Lưu Lực Hoành, lộ ra vẻ mặt khoa trương đồng tình biểu tình.

“Yên tâm, liền Lưu lão sư ngươi này dáng người, Hạ lão sư cho dù thích nam nhân cũng sẽ không tìm ngươi xuống tay !” Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm lập tức vẻ mặt khinh thường phản bác nói, mà Hạ Vân Kiệt cũng là đã muốn nghe được đủ số đầu hắc tuyến, nhịn không được xem thường nói:“Các ngươi này đến cùng là biếm ta đâu, còn là biếm Lưu lão sư?”

“Chúng ta đây là……” Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm nghe vậy ngẩn người, sau đó đột nhiên hé miệng

cười khanh khách lên, hiển nhiên cũng ý thức được chính mình vừa rồi giảng lời nói có vấn đề.

Chính nói giỡn là lúc, vừa rồi vị kia quán bar nữ lang nâng cốc cùng ăn vặt bưng đi lên.

Đi dạo thương trường lại cuống chợ đêm, Lý Hiểu Thi đám người vừa rồi rượu kính sớm đã quá không sai biệt lắm, bụng cũng lại không xuống dưới, gặp rượu thủy cùng ăn vặt bưng lên, mọi người cũng không khách khí, đều tự cầm chai bia, tiêu sái huých xuống dưới, sau đó trực tiếp đối với bình khẩu uống.

Kính bạo âm nhạc, ầm ỹ thanh âm, u ám ngọn đèn, mặc bại lộ nữ lang, làm càn ôm nhau hôn nồng nhiệt nam nữ, cồn kích thích…… Hết thảy hết thảy đều cấu thành quán bar độc hữu bầu không khí, làm cho người ta bất tri bất giác trung rộng mở nội tâm, buông ra ước thúc, liền ngay cả Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm như vậy bình thường thực chính phái đại học lão sư cũng không ngoại lệ, rất nhanh buông ra bình thường rụt rè, trở nên có chút phóng đãng đứng lên.

“Lý lão sư, có dám đi hay không bính vài cái?” Uống đến hưng phấn chỗ, bị dj phiến tình thanh âm một điều đậu, lại thấy sân nhảy lý cả trai lẫn gái kia hoàn toàn thả lỏng không bị cản trở bộ dáng, Dương Thục Cầm đột nhiên hỏi.

“Bính liền bính, có cái gì không dám !” Lý Hiểu Thi nói xong liền đứng lên lạp Dương Thục Cầm tay nói.

“Tốt nhất, đi bính vài cái!” Lưu Lực Hoành ba người gặp sân nhảy trung cả trai lẫn gái tễ cùng một chỗ xoay bãi, đã sớm trong lòng ngứa, chính là phía trước bị Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm giễu cợt quá, sợ các nàng lại giễu cợt bọn họ tâm thuật bất chính, muốn đi ăn bớt, thế này mới không dám đề suất, nay gặp hai vị nữ sĩ chủ

động đề suất, tự nhiên là lập tức vẻ mặt hưng phấn mà phụ họa nói.

“Các ngươi đi thôi, ta sẽ không đi.” Hạ Vân Kiệt cũng không thích tễ ở nhân trung xoay mông, khoát tay nói.

“Hại cái gì xấu hổ a! Đi a!” Dương Thục Cầm cũng không từ phân trần đem Hạ Vân Kiệt theo chỗ ngồi thượng kéo đến.

Lưu Lực Hoành đám người gặp Dương Thục Cầm tay lôi kéo Hạ Vân Kiệt tay, trong mắt đều toát ra một tia hâm mộ sắc, nghĩ rằng, khuôn mặt bộ dạng đẹp mặt,****** chính là chiếm tiện nghi a!

Hạ Vân Kiệt cũng không nghĩ tới Dương Thục Cầm hội thân thủ kéo chính mình, bị nàng nhu nhạ không xương tay nhỏ bé lôi kéo, cũng là không tốt tái cự tuyệt, đành phải theo các nàng cùng nhau chen vào đám người, học người chung quanh giống nhau, theo âm nhạc tiết tấu, giơ tay cầm bãi.

Sân nhảy người rất nhiều, lắc lư trung cũng không biết ai đụng tới ai, chỉ chốc lát sau, Hạ Vân Kiệt còn có điểm chịu không nổi loại này chật chội cảm giác, cùng Dương Thục Cầm đám người đánh thanh tiếp đón liền trước tiên cách tràng.

Dương Thục Cầm đám người lại đều thực thích loại này xoay bãi phóng túng cảm giác, cũng không có bởi vì Hạ Vân Kiệt mà rời đi, mà là giữ lại tiếp tục theo âm nhạc tiết tấu xoay bãi.

Một mình một người trở lại ghế dài, nhìn sân nhảy trung tận tình xoay bãi mọi người, lẳng lặng uống bia, bất tri bất giác trung, Hạ Vân Kiệt suy nghĩ về tới chính mình lần đầu tiên thượng quán bar làm công khi tình cảnh. Cũng là tại kia một lần, hắn gặp Tần Lam.

Kia một năm đêm hôm đó, Hạ Vân Kiệt còn nhớ rõ rất rõ ràng. Tần Lam ngồi ở quán bar một cái không chớp mắt trong góc, mặc màu trắng áo sơmi, màu đen bút máy khố, hai vú cao ngất no đủ, coi như tùy thời muốn nứt vỡ áo sơmi cúc áo, miêu tả sinh động, kia gợi cảm đô thị thành phần tri thức tinh anh hình tượng hấp dẫn một đám nam sĩ tiến lên đến gần, nhưng không có ngoại lệ, này nam nhân không phải huých nhất cái mũi bụi, đó là trực tiếp bị lược đổ.

Cũng là kia một lần Hạ Vân Kiệt trong đầu đối này nữ nhân để lại khắc sâu ấn tượng, mà tái sau lại khi hắn tan tầm nhìn đến nàng túy đổ đầu đường, đem nàng ôm về nhà, bình sinh lần đầu tiên nhìn đến nữ nhân kia hoàn mỹ thân thể khi, liền nhất định hắn đời này rốt cuộc không thể đem này nữ nhân theo trong đầu lau đi.

“Ta thảo! Ngay cả lão tử sự tình đều dám quản, có phải hay không chán sống!” Đang lúc Hạ Vân Kiệt suy nghĩ bay tán loạn là lúc, một đạo kêu gào thanh âm đột nhiên bừng tỉnh hắn.

Hạ Vân Kiệt theo bản năng ngẩng đầu hướng thanh âm truyền đến phương hướng nhìn lại, chỉ thấy không biết khi nào thì bắt đầu, sân nhảy giữa không đi ra. Xuyên thấu qua trong đám người khe hở, Hạ Vân Kiệt có thể nhìn đến vài nam tử ăn mặc có chút tiền vệ đem Lưu Lực Hoành đám người vây quanh đứng lên, trong đó Lưu Lực Hoành hiển nhiên bị người đá một cước, chính ôm bụng theo mặt đất đi lên, mà Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm sắc mặt đều có chút tái nhợt, trong mắt biểu lộ kinh hoảng ánh mắt.

“Các ngươi muốn làm gì? Các nàng là bằng hữu của ta!” Lưu Lực Hoành đứng lên, đem Lý Hiểu Thi đám người che ở mặt sau nói.

“Ta thảo, ngươi tính thế nào củ hành thế nào củ tỏi, là ngươi bằng hữu thì thế nào?” Một cái lưu trữ một đầu toái tóc ngắn, cằm có khỏa hắc chí trẻ tuổi nam tử chỉ vào Lưu Lực Hoành, vẻ mặt ương ngạnh kiêu ngạo nói.

“Lưu lão sư, tính, chúng ta đi.” Lý Hiểu Thi kéo hạ Lưu Lực Hoành nói.

“Ta thảo, nguyên lai là lão sư a, trách không được như vậy kiêu ngạo, ta rất sợ đó nga!” Kia toái tóc ngắn nam tử khoa trương vỗ ngực nói, trong mắt tràn đầy khinh thường.

“Ha ha, lão sư thực rất giỏi a!” Còn lại vây quanh Lưu Lực Hoành bọn họ người trẻ tuổi đều đi theo cười vang đứng lên, trên mặt tràn ngập cười nhạo cùng khinh thường.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 732 : Quá phận là muốn trả giá đại giới

Lưu Lực Hoành gặp những người đó cười nhạo hắn, tuy rằng trong mắt phun lửa, nhưng thấy bọn họ nhiều người, chính mình bên còn có hai vị nữ lão sư, đúng là vẫn còn lựa chọn khuất phục, xanh mặt nói:“Chúng ta đi.”

“Các ngươi đi có thể, bất quá ngươi này hai vị bằng hữu lưu lại bồi bạn hữu chúng ta chơi tận hứng!” Kia đoản toái tóc nam tử chỉ chỉ Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm nói.

“Các ngươi, các ngươi đừng quá quá phận!” Lưu Lực Hoành nói như thế nào cũng là người địa phương, cũng là có này nhân mạch, thân mình lại là đại học lão sư, lại làm sao chịu được vài người trẻ tuổi như vậy nhục nhã, nghe vậy tức giận đến cả người thịt béo loạn đẩu chỉ vào nam tử nói.

“Lão tử liền quá phận thì thế nào? Mẹ nó, chơi không nổi sẽ không muốn tới nơi này chơi!” Nam tử lại trực tiếp nhấc chân lại hướng Lưu Lực Hoành bụng đá đi qua.

“Quá phận là muốn trả giá đại giới !” Đang ở phía sau, một đạo lạnh như băng trẻ tuổi thanh âm vang lên, tiếp theo Lưu Lực Hoành trước mặt hơn một người trẻ tuổi, kia người trẻ tuổi vừa xuất hiện liền thân thủ cầm ở kia đoản toái phát nam tử chân, sau đó uốn éo, một hiên, nhất thời “Phù phù!” Một tiếng, người trẻ tuổi kia cả người liền sau này thật mạnh phiên té trên mặt đất.

“Ai nha! Lão tử đầu, lão tử chân!” Người trẻ tuổi nhất ngã sấp xuống mặt đất liền liên tiếp kêu thảm thiết.

Gặp người trẻ tuổi té lăn trên đất, cùng hắn cùng nhau

người trẻ tuổi ào ào vẻ mặt quan tâm vây đi lên.

“Tiền thiếu thế nào?”

“Tiền ca ngài không có việc gì đi?”

“……”

Mà làm này người trẻ tuổi đều vây quanh kia tiền không bao lâu, Lý Hiểu Thi bọn người có điểm sững sờ nhìn hạ vân kiệt.

Bọn họ thật đúng là không nghĩ tới luôn luôn nhã nhặn thanh tú Hạ Vân Kiệt, ra tay đã vậy còn quá rõ ràng lưu loát.

“Các ngươi không có việc gì đi?” Hạ Vân Kiệt gặp Lý Hiểu Thi đám người nhìn về phía chính mình, quan tâm hỏi.

“Không có việc gì, không có việc gì.” Lý Hiểu Thi bọn người ào ào lắc đầu nói.

“Nếu không có việc gì, chúng ta hồi đi.” Hạ Vân Kiệt nói.

Lý Hiểu Thi đám người dù sao đều là đại học lão sư, lần này lại là đi ra ngoạn nhạc, tự nhiên không nghĩ đem sự tình nháo đại, nghe vậy đều ào ào gật đầu nói:“Ân, trở về đi.”

“Đi! Ta thảo! Lược đổ lão tử đã nghĩ vỗ vỗ ** vừa đi chi, trên đời này không có như vậy tiện nghi sự tình!” Ngay tại Hạ Vân Kiệt đám người chuẩn bị xoay người rời đi khi, kia Tiền thiếu đã muốn đứng lên, sắc mặt xanh mét chỉ vào bọn họ nói.

“Vậy các ngươi muốn thế nào?” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng hỏi.

“Muốn thế nào? Trước làm cho lão tử đánh một chút xin bớt giận nói sau!” Nói xong kia Tiền thiếu vung tay lên, đi theo hắn sáu bảy người trẻ tuổi lập tức vây quanh đi lên.

“Ngươi, các ngươi đừng xằng bậy, chúng ta đều là……” Gặp sáu bảy cái người trẻ tuổi vây đi lên, Lý Hiểu Thi đám người chung quy là lão sư, thế nào từng gặp qua bực này trường hợp, lập tức liền hoảng.

Lý Hiểu Thi đám người kinh hoảng biểu tình, ngược lại càng phát ra cổ vũ này người trẻ tuổi khí diễm, bọn họ người người nhe răng cười, học điện ảnh đánh võ ngôi sao giống nhau vặn vẹo cổ cùng quyền đầu, một bộ muốn hung hăng đánh Hạ Vân Kiệt một chút tư thế.

Bất quá này người trẻ tuổi còn tại khoe khoang khi, Hạ Vân Kiệt đã muốn ngăn cản chuẩn bị lại lần nữa tiến lên Lưu Lực Hoành, cười lạnh một tiếng, ở Lý Hiểu Thi đám người vạn phần kinh ngạc dưới ánh mắt, hắn không lùi mà tiến tới, trực tiếp đi nhanh tiến lên, một tay bắt lấy cách hắn gần nhất một người trẻ tuổi cổ, không đợi người trẻ tuổi kia kêu ra tiếng đến, hắn đã muốn giống xách con gà con giống nhau trực tiếp đem hắn xách lên, sau đó đem hắn toàn bộ thân mình cấp quăng đi ra ngoài.

“Phanh! Phanh!” Người trẻ tuổi thân mình quăng đi ra ngoài, tựa như trầm trọng bao cát giống nhau lập tức chàng phiên hắn phía sau hai người trẻ tuổi, sau đó thật mạnh đặt ở bọn họ trên người.

Bất quá này hiển nhiên còn không có xong, Hạ Vân Kiệt không đợi những người khác phục hồi tinh thần lại, lại như lấy đồ trong túi bình thường, lại là thân thủ trực tiếp bắt lấy hai người trẻ tuổi cổ, giống như bọn họ chính là đưa lên cửa cho hắn bắt dường như.

Hạ Vân Kiệt cầm trong tay hai người trực tiếp đầu đối đầu cấp đụng phải một chút, nhất thời “Oành!” Một thanh âm vang lên, hai người lập tức liền mắt mạo kim tinh, lắc lắc lúc lắc ngã xuống mặt đất.

Tuy rằng quán bar âm nhạc còn tại kính bạo vang, nhưng giờ khắc này, quán bar sân nhảy mọi người lại đều cảm giác bốn phía lập tức im lặng xuống dưới, người người đều hai mắt hoảng sợ nhìn kia thoạt nhìn vẻ mặt nhã nhặn thanh tú người trẻ tuổi.

Quán bar đánh nhau thường xuyên có, đánh đơn đàn đấu đều có, hơn nữa không ít thời điểm còn thực kịch liệt thực bạo lực huyết tinh, nhưng giống hôm nay như vậy, một người trẻ tuổi sân vắng lững thững gian, dễ dàng không đến ba giây liền lược đổ năm người trẻ tuổi, người trong quán bar còn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Tuy rằng mặt đất không có vết máu, cũng không có kịch liệt đánh nhau trường hợp, nhưng trong quán bar nhân lại đều không hiểu cảm thấy một cỗ hàn khí theo lưng hướng lên trên đi.

“Xem ra, vừa rồi kia lập tức rơi ngươi không đủ thảm!” Hạ Vân Kiệt không có xem còn lại một cái khác người trẻ tuổi, mà là mặt mang mỉm cười hướng kia Tiền thiếu đi đến.

“Ngươi, ngươi muốn làm gì? Ta, ta là……” Tiền thiếu vừa rồi tuy rằng rất là kiêu ngạo, nhưng giờ khắc này hiển nhiên cũng bị Hạ Vân Kiệt như thế nhất phái cao thủ phong phạm cấp chấn ở, gặp Hạ Vân Kiệt hướng hắn đi tới, mồm mép tuy rằng còn thực cứng, nhưng hai chân nhưng vẫn sau này lui.

“Không nghĩ làm gì? Ta nói rồi quá phận là muốn trả giá đại giới ! Ngươi thật sự thực quá phận nha!” Hạ Vân Kiệt khóe miệng gợi lên một chút khinh thường, lại tay duỗi

ra.

Lúc này đây, Tiền thiếu rốt cục hiểu được vì cái gì hắn này thủ hạ giống như chủ động đem cổ thấu đi lên cấp trước mắt người trẻ tuổi này bắt. Bởi vì hắn cũng rõ ràng nhìn đến kia bàn tay hướng chính mình cổ, nhưng không biết vì cái gì, hắn tựa như đột nhiên đầu óc không tốt sử giống nhau, thế nhưng có loại không chỗ trốn tránh cảm giác. Chờ hắn hiểu được muốn trốn khi, cổ đã muốn bị lãnh ngạnh như kìm sắt tay cấp bắt được, sau đó Tiền thiếu liền cảm thấy cả người đằng vân giá vũ, tái sau đó chính là “Oành!” Một tiếng thật mạnh ngã trên mặt đất, rơi hắn cảm giác cả người đều phải tán giá bình thường, đau hắn thẳng kêu thảm thiết.

“Đi thôi! Cùng những người này không có gì hay đùa.” Hạ Vân Kiệt lại giáo huấn Tiền thiếu một chút sau, thế này mới vỗ vỗ tay, đối chính hai mắt đăm đăm theo dõi hắn xem Lý Hiểu Thi đám người nói.

“Nga, ân!” Lý Hiểu Thi đám người gặp Hạ Vân Kiệt nói đi, trong lúc nhất thời còn không có có thể hoàn toàn theo vừa rồi khiếp sợ một màn phục hồi tinh thần lại, chỉ biết là theo bản năng điểm gật đầu, có chút thất thần theo Hạ Vân Kiệt đi ra ngoài.

Thẳng đến ra quán bar, ban đêm gió lạnh nhất thổi, Lý Hiểu Thi đám người cả người rùng mình một cái, đầu thế này mới lập tức tỉnh táo lại, người người dùng không thể tưởng tượng ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt, giống như lập tức không biết hắn.

“Như vậy nhìn ta làm gì? Sẽ không không biết ta đi?” Hạ Vân Kiệt gặp Lý Hiểu Thi đám người nhìn chằm chằm chính mình xem, khóe miệng nổi lên một tia bất đắc dĩ ý cười nói.

Vốn đang tưởng ẩn dấu, không nghĩ tới trong lúc vô ý

đến đây tranh quán bar lại nháo ra như vậy một sự tình. Cũng may chính là hơi chút bại lộ điểm thân thủ mà thôi, nếu không Hạ Vân Kiệt thật không biết bọn họ nếu biết ngay cả Phùng Văn Bác đều là hắn sư điệt khi, bọn họ sẽ là như thế nào một bộ biểu tình.

“Hạ lão sư, ngươi hội võ công?” Lưu Lực Hoành giật mình hỏi.

“Chẳng lẽ Hạ lão sư ngươi trước kia thực làm quá bảo tiêu?” Dương Thục Cầm đột nhiên kêu đứng lên.

“Cái gì bảo tiêu?” Lý Hiểu Thi lập tức bát quái hỏi.

Dương Thục Cầm nghe vậy lập tức trả lời:“Hôm nay ở xe buýt khi, ta hỏi Hạ lão sư trước kia đang làm gì, hắn nói làm quá bảo tiêu, bình thường vài người trẻ tuổi căn bản gần hắn không được thân. Lúc ấy ta còn không tin, cho rằng liền hắn này thân mình bản không phải làm bảo tiêu liêu, không nghĩ tới, Hạ lão sư thân thủ tốt như vậy, liền như vậy vài cái liền lược đổ sáu bảy người trẻ tuổi. Vừa rồi như vậy thật sự rất khốc, quá sung sướng!”

Nói xong Dương Thục Cầm hai mắt mạo tinh nhìn Hạ Vân Kiệt, giống như Hạ Vân Kiệt lập tức thành mỗ đại minh tinh!

“Đúng vậy, vừa rồi Hạ lão sư bộ dáng thật sự rất khốc, Hạ lão sư, ta đột nhiên phát hiện ta thực sùng bái ngươi da. Tuổi còn trẻ không chỉ có là đại học giáo thụ, hơn nữa thân thủ còn tốt như vậy! Đáng tiếc ta tuổi so với ngươi lớn không ít, nếu không nhất định phải đổ truy ngươi!” Lý Hiểu Thi cũng đồng dạng hai mắt mạo tinh nhìn Hạ Vân Kiệt.

Gặp Dương Thục Cầm cùng Lý Hiểu Thi hai mắt cuồng nhiệt nhìn chằm chằm chính mình xem, Hạ Vân Kiệt nhất thời cảm thấy một trận da đầu run lên, mà Lưu Lực

Hoành ba người thấy thế tự nhiên là đỏ mắt hâm mộ, nghĩ rằng, sớm biết rằng học võ cũng có thể lừa mỹ nhân phương tâm, lúc trước tuổi trẻ thời điểm cũng có thể học mấy thủ a!

Cũng may vừa vặn có hai lượng xe trống di lại đây, Hạ Vân Kiệt vội vàng phất tay đón xe.

Xe dừng lại xuống dưới, Dương Thục Cầm cùng Lý Hiểu Thi lập tức nói:“Hạ lão sư, chúng ta với ngươi ngồi một chiếc.”

Nói xong không khỏi phân trần một trái một phải đem Hạ Vân Kiệt cấp giá lên xe, nhìn xem Lưu Lực Hoành đám người lại là nhịn không được một trận ghen tị đỏ mắt.

Thật sự là người so với người tức chết người a, bọn họ ba đại nam nhân còn là quang côn một cái, khả người ta Hạ lão sư đâu, đã muốn bắt đầu “Trái ôm phải bế” !

“Hạ lão sư, ngươi trước kia thật sự cấp Tô Chỉ Nghiên làm quá bảo tiêu sao? Thật sự bồi nàng cùng đi quá A Cập Á sao?” Vừa lên xe, Dương Thục Cầm miệng tựa như súng máy giống nhau, càng không ngừng hỏi bát quái vấn đề.

“Cái gì Tô Chỉ Nghiên? Cái gì A Cập Á? Ngươi nói sẽ không là công ty Uy Đại nữ lão tổng đi?” Lý Hiểu Thi mặt mang nghi hoặc hỏi.

“Đúng rồi, chính là nàng!” Dương Thục Cầm nói.

“Trời ạ!” Vừa nghe nói thế nhưng thật sự là công ty Uy Đại lão tổng, Lý Hiểu Thi lập tức liền kích động lên, cầm trụ Hạ Vân Kiệt cánh tay, hai mắt lòe lòe tỏa sáng nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, nói:“Hạ lão sư, ngươi thật sự cấp Tô Chỉ Nghiên làm quá bảo tiêu sao? Nàng nhưng là của ta thần tượng a!”

Bị hai nữ nhân giáp ở bên trong ** hỏi, trốn không thể trốn, Hạ Vân Kiệt đột nhiên bắt đầu hâm mộ khởi Lưu Lực Hoành đám người. Hắn kỳ thật thật sự không muốn cùng hai bát quái nữ cưỡi cùng chiếc xe.

“Đúng rồi, vừa rồi là chuyện gì xảy ra?” Trước khác nay khác, lúc này Hạ Vân Kiệt tự nhiên không dám tái liền Tô Chỉ Nghiên chủ đề nói tiếp, cố ý nói sang chuyện khác nói.

“Vừa rồi? Hừ, còn không phải kia cái gì Tiền thiếu đùa giỡn lưu manh! Hắn gặp Dương Thục Cầm bộ dạng xinh đẹp, cố ý vây quanh nàng khiêu vũ, còn cố ý va chạm nàng, chúng ta tự nhiên giận bất quá liền nổi lên tranh chấp. May mắn ngươi thân thủ hảo, sạch sẽ lưu loát thu thập bọn họ, nếu không còn không biết hội nháo thành cái dạng gì đâu!” Lý Hiểu Thi trong lòng kỳ thật còn là không tin Hạ Vân Kiệt cấp Tô Chỉ Nghiên làm quá bảo tiêu, gặp Hạ Vân Kiệt nói sang chuyện khác cũng sẽ không tái truy vấn đi xuống, mà là vẻ mặt tức giận trả lời.

“Đúng vậy, hoàn hảo có Hạ lão sư, xem ra về sau hồi Giang Châu đi quán bar chơi, nhất định phải kêu lên Hạ lão sư!” Dương Thục Cầm gật đầu nói.

“Quán bar không thích hợp các ngươi, còn là ít đi đi!” Hạ Vân Kiệt lắc đầu nói.

“Ngẫu nhiên đi quán bar còn là cảm giác không sai, cử kích thích, thật muốn có người ức hiếp, không phải có ngươi sao?” Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm cười nói.

Hiển nhiên đêm nay quán bar hành cuối cùng tuy rằng náo loạn điểm không thoải mái, nhưng hai người còn là có điểm thích quán bar không khí.

Hạ Vân Kiệt cười cười, vừa muốn nói gì, trên mặt tươi cười đột nhiên cứng lại rồi, ánh mắt xuyên thấu qua cửa kính xe, thẳng tắp dừng ở xa xa ngã tư đường, một cái quen thuộc bóng dáng chính lắc lắc lắc lắc quải quá đầu phố.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 733 : Phải chú ý an toàn a

“Sư phó, phiền toái ngươi ở ven đường dừng lại xe.” Hạ Vân Kiệt ít giả suy tư kêu lên.

“Có chuyện gì sao? Hạ lão sư.” Dương Thục Cầm cùng Lý Hiểu Thi đều có điểm kỳ quái nhìn Hạ Vân Kiệt, không biết hắn vì cái gì đột nhiên kêu dừng xe.

“Ta đột nhiên có chút việc, các ngươi đi về trước đi.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Sự tình? Đã trễ thế này còn có cái gì……” Lý Hiểu Thi kinh ngạc hỏi, bất quá lên tiếng đến một nửa, nàng đột nhiên phát hiện xe đình địa phương vừa vặn đối với một cái ngõ nhỏ. Ngõ nhỏ thật sâu, lượng mờ nhạt đèn nê ông, vài cái “Hưu nhàn gội đầu” chữ ở trong đêm đen lộ ra một tia khác ý tứ, Lý Hiểu Thi mặt lập tức liền đỏ, câu nói kế tiếp rốt cuộc hỏi không ra, trong lòng lại âm thầm thối một ngụm, nguyên lai người này cũng không phải tốt hóa!

“Lý lão sư, phiền toái ngươi trước xuống xe, làm cho ta quá một chút được không?” Hạ Vân Kiệt tự nhiên không biết Lý Hiểu Thi từ ngõ nhỏ khẩu đèn nê ông liên tưởng đến mặt khác một sự kiện, hắn gặp Lý Hiểu Thi ửng đỏ mặt ngồi ở cửa xe bên, cũng không biết trước xuống xe làm cho hắn nhất làm cho, đành phải thúc giục nói.

Lý Hiểu Thi thế này mới giật mình bừng tỉnh lại đây, vội vàng đẩy cửa xuống xe, làm cho ngồi ở trung gian Hạ Vân Kiệt xuống xe.

“Hạ lão sư, ngươi còn trẻ, phải chú ý an toàn a!” Gặp Hạ Vân Kiệt xuống xe, Lý Hiểu Thi trong lòng tuy rằng thực khinh bỉ hắn kế tiếp hành vi, nhưng đối Hạ Vân Kiệt đúng là vẫn còn không hề thiếu hảo cảm, do dự hạ, mặt

đỏ lên nhắc nhở nói.

“Ân, ta sẽ, đừng quên ta biết võ công!” Hạ Vân Kiệt tự nhiên không biết Lý Hiểu Thi chỉ là tìm nữ nhân sự tình, còn tưởng rằng nàng lo lắng hắn một người đại buổi tối ở bên ngoài không an toàn, nghe vậy gật gật đầu nói.

“Phi, này cùng võ công có cái gì quan hệ, ta là nói nhớ kỹ bao a!” Lý Hiểu Thi trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó liền đỏ mặt trốn cũng giống như mặt đất xe.

“Mang bao?” Nhìn xe taxi đảo mắt lại hối nhập dòng xe cộ trung, Hạ Vân Kiệt có loại trượng nhị hòa thượng sờ không tới ý nghĩ cảm giác, không biết Lý Hiểu Thi chỉ là cái gì, bất quá khi hắn thu hồi tầm mắt, chuẩn bị đuổi theo phía trước kia đã muốn biến mất ở ngã tư đường góc quen thuộc bóng dáng khi, hắn thấy được thật sâu trong ngõ, thấy được ngõ nhỏ đèn nê ông cùng lộ ra hồng nhạt “Hưu nhàn gội đầu” chữ.

“Ta dựa vào! Sức tưởng tượng không khỏi cũng quá phong phú đi!” Dù là Hạ Vân Kiệt là người nhã nhặn, phía sau cũng nhịn không được nổ lên lời thô tục.

Hắn đường đường thần tiên sống, cho dù tái sa đọa cũng không về phần sa đọa đến bực này trình độ a!

Nhưng là xe taxi đã muốn đi xa, Hạ Vân Kiệt cho dù tưởng biện giải cũng không chỗ biện giải, đành phải buồn bực lắc đầu, sau đó đi nhanh hướng ngã tư đường mà đi.

“Thật không nghĩ tới, Hạ lão sư thoạt nhìn như vậy chính phái nhã nhặn một người, thế nhưng cũng sẽ đi chỗ đó loại địa phương!” Dương Thục Cầm hiển nhiên cũng thấy được ngõ nhỏ đèn nê ông, làm xe hối nhập dòng xe cộ khi, nàng nhịn không được hồi đầu nhìn thoáng qua

đứng ở hạng khẩu Hạ Vân Kiệt, lắc đầu cảm khái nói.

“Nam nhân tất cả đều là một bộ đức hạnh!” Lý Hiểu Thi oán hận nói.

“Ngươi nói có phải hay không bởi vì Hạ lão sư luyện võ công duyên cớ, tinh lực có vẻ tràn đầy, cần……” Dương Thục Cầm luôn có điểm không muốn tin tưởng giống Hạ Vân Kiệt thoạt nhìn như vậy nhã nhặn chính phái sẽ đi cái loại này dơ bẩn địa phương, nghĩ nghĩ nói.

“Phi, ngươi cho là đây là đánh võ tiểu thuyết sao? Luyện tà công cần nữ nhân phát tiết sao?” Lý Hiểu Thi lập tức phản bác nói.

“Hắc hắc, hai vị nữ sĩ, này các ngươi sẽ không đã hiểu. Tục ngữ nói thê không bằng thiếp, thiếp không bằng kĩ, kĩ không bằng trộm, trộm không bằng trộm không được, vị kia tiểu huynh đệ xem ra là am hiểu sâu này đạo a!” Đang lúc Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm nói chuyện khi, xe taxi tài xế đột nhiên xoay quá, vẻ mặt sỗ sàng nói.

“Phi! Phi! Lái xe của ngươi tử, các ngươi nam nhân không có một thứ tốt!” Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm lập tức công kích nói.

“Hắc hắc! Nam nhân không xấu nữ nhân không thương a!” Xe taxi tài xế bỏ lại một câu kinh điển lời nói, xoay quá tiếp tục lái xe.

Khách hàng chính là Thượng Đế, xe taxi tài xế tuy rằng rất muốn liền vấn đề này cùng hai vị nữ sĩ triển khai thảo luận, nhưng đúng là vẫn còn sợ giận các nàng không trả tiền hoặc là khiếu nại.

“Di, Hạ lão sư như thế nào xuống xe ?” Làm Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm ở trong xe đàm luận nam nhân

khi, mặt khác một chiếc xe taxi Lưu Lực Hoành bọn họ cũng thấy được Hạ Vân Kiệt xuống xe, rất là kinh ngạc nói.

“Sẽ không là……” Rất nhanh ba người cũng thấy được thật sâu hạng trong miệng lộ ra đến hồng nhạt ngọn đèn, trên mặt lộ ra một tia kinh ngạc cùng thoải mái.

“Người trẻ tuổi tinh lực tràn đầy có thể lý giải!”

“Bất quá, muốn hay không nhắc nhở hắn chú ý an toàn a?”

“Ngươi không thấy được hắn một mình hành động sao? Chính là không nghĩ làm cho chúng ta biết, chúng ta như thế nào hảo nhắc nhở đâu?”

“Kia cũng là là. Bất quá hắn nói như thế nào cũng là học y, an toàn hẳn là còn là biết đến.”

“……”

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không biết lúc này hai xe taxi đồng sự đều ở thảo luận hắn, hắn kia cao lớn thanh thuần hình tượng đã muốn hoàn toàn sập, thay vào đó là tinh trùng thượng não tên. Lúc này, hắn chính đại chạy bộ đến ngã tư đường, sau đó đi phía trái quải.

Một quải quá đầu phố, Hạ Vân Kiệt liền thấy được kia quen thuộc bóng dáng.

Như trước là như vậy thướt tha động lòng người, màu đen bút máy khố hoàn mỹ buộc vòng quanh cử kiều no đủ mĩ mông cùng hai điều thẳng tắp chân dài. Chính là kia luôn luôn đi đường thẳng tắp hữu lực cước bộ nay đã có chút hỗn độn lay động.

“Ai!” Hạ Vân Kiệt trong mắt toát ra một tia yêu thương

đau lòng ánh mắt, cước bộ lặng yên theo đi lên.

Tần Lam cũng không biết vì cái gì đêm nay chính mình đến này giờ còn không về nhà, còn tại trên đường mạn vô mục đích đi tới.

Vừa rồi vài trong cục đồng sự vì chúc mừng nàng thăng chức, cố ý thỉnh nàng ăn cơm. Tần Lam tuy rằng không có gì tâm tình, nhưng loại chuyện này cũng không hảo từ chối, nếu không hội rét lạnh cấp dưới tâm, cũng liền đáp ứng lời mời ăn bữa cơm.

Ăn cơm gian, Tần Lam uống rượu cũng không nhiều, nhưng rượu lại làm dấy lên nàng một ít tâm sự. Cơm chiều sau, nàng xin miễn cấp dưới đưa tiễn, nói muốn đi một mình đi. Vừa đi hai đi, bất tri bất giác trung vào một nhà quán bar, vào quán bar tự nhiên lại điểm rượu.

Rượu nhập khổ tâm sầu càng sầu, lời này nói được thật đúng là đúng vậy. Tần Lam hôm nay vốn có tâm sự, càng uống rượu nỗi lòng tựa hồ càng loạn, càng loạn nàng uống rượu lại càng nhiều. Chờ nàng ý thức được không thể tái uống nhiều khi, nàng đã muốn uống hơn.

Ra quán bar, Tần Lam lắc lắc lắc lắc đi tới, nàng không nghĩ ngồi xe, bởi vì nàng có điểm tưởng phun, nàng muốn cho gió lạnh đem nàng thổi tỉnh.

Đêm khuya đèn đường lạp dài quá Tần Lam thân ảnh, thoạt nhìn phá lệ cô đơn.

Phố mặt khác một đầu, hai không có việc gì người trẻ tuổi tay cắm ở trong túi ở ngã tư đường lắc lư, rất nhanh bọn họ liền thấy được Tần Lam.

Tần Lam kia kiều mỵ khuôn mặt, đầy đặn gợi cảm thân mình, lập tức liền hấp dẫn bọn họ tròng mắt. Bọn họ cho nhau liếc nhau, khóe miệng toát ra một tia dâm tà ý

cười, sau đó nghênh ngang đi lên đến, ngăn cản Tần Lam đường đi.

Lắc lắc lắc lắc trung Tần Lam đột nhiên cảm thấy trước mắt nhất hắc, ngẩng đầu vừa thấy là một đôi người trẻ tuổi ngăn cản của nàng đường đi.

“Tránh ra, đừng ngăn cản đường của ta.” Tần Lam nói xong lấy tay đi thôi người trẻ tuổi.

“Hắc hắc, mỹ nữ có hay không hứng thú cùng ca chơi một chút a!” Hai người gặp Tần Lam lắc lắc lắc lắc, một đôi mắt đẹp phiếm men say, lại liếc nhau, sau đó vẻ mặt cười dâm đãng hướng Tần Lam tay chộp đi.

“Còn là ta cùng các ngươi chơi đi!” Bất quá hai người trẻ tuổi tay còn không có đụng tới Tần Lam tay khi, một người trẻ tuổi đột nhiên xuất hiện ở hai người trước mặt, không đợi hai người phục hồi tinh thần lại, liền lập tức cảm thấy một cỗ thật lớn lực đánh vào hung hăng đánh lên bọn họ bụng, bụng đau xót, hai người đã muốn bay lên trời, suốt bay ra đi ba bốn mét xa, sau đó “Oành!” một tiếng thật mạnh ngã trên mặt đất, nửa ngày cũng chưa biện pháp đứng lên.

Tần Lam tựa hồ hoàn toàn không phát hiện hai người trẻ tuổi bị đá bay, kia đối phiếm men say mắt đẹp chính là lẳng lặng dừng ở trước mắt đột nhiên xuất hiện kia quen thuộc gương mặt.

Hạ Vân Kiệt cũng lẳng lặng nhìn Tần Lam.

Tần Lam như trước là như vậy xinh đẹp mê người, thân thể của nàng tựa hồ mang theo một loại ma lực, lập tức có thể làm cho Hạ Vân Kiệt hoàn toàn bị nàng hấp dẫn.

“Là ngươi sao? Vân Kiệt? Ta là đang nằm mơ sao? Này hết thảy tựa hồ ngay tại hôm qua, rất quen thuộc tất!”

Hồi lâu, Tần Lam vươn tay nhẹ nhàng đang cầm Hạ Vân Kiệt mặt, một đôi con ngươi ở hắn trên mặt cẩn thận đánh giá, tựa hồ muốn nhìn cái rõ ràng.

“Lam tỷ, là ta! Ta lần đầu tiên gặp được ngươi khi ngươi uống hơn, hôm nay ngươi lại uống hơn, ngươi có khỏe không?” Hạ Vân Kiệt cảm thụ được bàn tay ấm áp cùng run run, nhịn không được thân thủ đi bắt tay nàng.

“Đúng vậy, thời gian quá thực mau a! Chỉ chớp mắt chúng ta nhận thức đã muốn một năm rưỡi hơn. Ta hiện tại quá rất khá, ngươi biết không? Ta thăng làm cục trưởng, cho nên đêm nay ta thật cao hứng liền uống nhiều chút rượu.” Tần Lam cười nói, nhưng trên mặt tươi cười rõ ràng mang theo một tia thương cảm.

“Kia thực chúc mừng ngươi !” Hạ Vân Kiệt cười nói, nhưng hắn tươi cười thực mất tự nhiên. Hắn nhìn ra được đến, Tần Lam có tâm sự, nhưng lại là vì hắn.

Chính là hắn có thể nói cái gì? Hắn có năng lực cấp nàng cái gì đâu?

Tần Lam hiển nhiên cũng biết điểm ấy, cho nên hắn mới có thể giống hiện tại cái dạng này!

“Cũng chỉ có chúc mừng sao? Chẳng lẽ không hẳn là mời ta uống một chén sao?” Tần Lam ánh mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Lam tỷ, ngươi đêm nay đã muốn uống quá nhiều, hôm khác đi.” Hạ Vân Kiệt không dám nhìn thẳng vào Tần Lam ánh mắt, nói.

“Ngươi còn biết ta uống hơn? Còn biết quan tâm ta sao? Kia vì cái gì thời gian dài như vậy cũng không gọi cho ta điện thoại?” Tần Lam tiếp tục nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Ta……” Hạ Vân Kiệt tiếp tục không dám nhìn thẳng vào Tần Lam ánh mắt, nói quanh co nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt không dám nhìn thẳng vào chính mình, cúi đầu nói quanh co, tựa như phạm vào sai lầm đứa nhỏ giống nhau, Tần Lam ánh mắt từ sắc bén chuyển thành vô hạn nhu tình, đột nhiên thân thủ vãn nghỉ mát Vân Kiệt cánh tay, ngón tay nhẹ nhàng đối với hắn cái trán điểm hạ nói:“Tiểu quỷ đầu, chỉ biết ngươi sẽ là này phó bộ dáng!”

Lại đụng chạm đến kia quen thuộc mềm mại, chóp mũi ngửi được kia quen thuộc mùi thơm, Hạ Vân Kiệt thân mình nhịn không được cương một chút, theo bản năng quay đầu hướng Tần Lam nhìn lại, này vừa thấy, Hạ Vân Kiệt lập tức liền ngây dại.

Ngọn đèn hạ, xinh đẹp khuôn mặt thượng một mảnh đà hồng, một đôi mắt đẹp giống như kiều giống như sân nhìn hắn, nói không nên lời quyến rũ mê người.

“Lam tỷ, ngươi thật xinh đẹp!” Hạ Vân Kiệt bật thốt lên khen.

“Những lời này ngươi còn là lưu trữ đối với ngươi này khác nữ nhân nói đi!” Tần Lam tiếu mâu nhất hoành nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 734 : Hôm qua tái hiện

“Thực xin lỗi Lam tỷ!” Hạ Vân Kiệt thân mình lại cương một chút, mắt lộ áy náy nói.

Tuy rằng sớm đã dự đoán được Hạ Vân Kiệt khẳng định còn có này khác nữ nhân, nhưng nghe đến hắn nói “Thực xin lỗi!” Ba chữ, Tần Lam thân thể mềm mại còn là hơi hơi chiến một chút, trái tim cảm giác tựa như bị châm đâm một chút bàn, đau làm cho nàng co rút.

Bất quá làm Tần Lam nhìn đến Hạ Vân Kiệt trong mắt lưu lộ đi ra áy náy khi, nàng co rút trái tim rất nhanh liền khôi phục bình tĩnh.

Này vốn chính là nàng muốn đáp án, nếu Hạ Vân Kiệt phía sau có nửa câu biện giải, chẳng lẽ nàng hội vui vẻ sao? Không, nàng Tần Lam chỉ biết càng thương tâm, nàng hội lập tức quay đầu bước đi, tuy rằng đời này khả năng còn là không thể quên mất này nam nhân, nhưng tuyệt không hội tái vì hắn mà nỗi lòng phiền loạn, vì hắn mà trằn trọc khó ngủ.

“Lam tỷ!” Gặp Tần Lam nửa ngày không nói chuyện, trong mắt lưu lộ ra thống khổ thần sắc, Hạ Vân Kiệt thật cẩn thận thấp giọng kêu lên, mười phần giống cái đã làm sai sự tình đại nam hài !

“Đứa ngốc, vì cái gì nói xin lỗi đâu? Ngươi chưa từng có thiếu quá ta cái gì, tương phản ta thiếu ngươi rất nhiều rất nhiều, hơn nữa đêm nay giống như ta lại thiếu ngươi một lần!” Tần Lam đột nhiên ôm chặt một ít Hạ Vân Kiệt cánh tay, hai luồng kiên đĩnh no đủ không e dè đặt ở hắn cánh tay.

“Lam tỷ, ta……” Cảm nhận được Tần Lam kia lửa nóng thân thể mềm mại, Hạ Vân Kiệt trái tim nhảy lên chợt

nhanh hơn.

“Tiểu quỷ đầu, không chuẩn hồ tư loạn tưởng!” Tần Lam tựa hồ cũng cảm giác được Hạ Vân Kiệt chợt nhanh hơn tim đập, phương tâm kìm lòng không được run lên, bật thốt lên nói.

“Giống như có chút khó khăn, nếu không ngươi còn là buông tay đi.” Hạ Vân Kiệt cười khổ nói.

Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt đến mức vẻ mặt thống khổ, không biết vì cái gì, mấy ngày nay sở hữu áp lực trong lòng đầu phiền não tất cả đều không cánh mà bay, tiếu mâu nhu tình nhìn hắn một cái hỏi:“Biết ta thích ngươi cái gì sao?”

“Thích!” Hạ Vân Kiệt cả người lập tức tựa như bị thi triển định thân thuật bình thường, đứng ở tại chỗ.

Tuy rằng hắn cùng Tần Lam quan hệ phi thường thân mật, thân mật đến có thể tay cầm tay, có thể ôm nhau, có thể cùng nhau ôm cùng một chỗ xem mặt trời mọc, nhưng “Thích” Này hai chữ, lại còn là lần đầu tiên theo Tần Lam trong miệng nói ra đến.

“Ngu ngốc chẳng lẽ ngươi cho rằng ngươi tỷ ta là người như vậy tùy tiện sao? Không thích ngươi hội với ngươi tay trong tay, hội như vậy kéo ngươi?” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt cả người đều ngây người, tuy rằng rõ ràng biết hắn còn có này khác nữ nhân, nhưng trong lòng còn là không thể ức chế cảm thấy một tia ngọt tư tư, ngón tay nhẹ nhàng điểm hạ hắn đầu, sẳng giọng.

“Nhưng là ta……” Hạ Vân Kiệt ‘Dục’ ngôn lại chỉ nói.

“Ngươi đừng suy nghĩ nhiều, ta chỉ là nói thích ngươi, nhưng cũng không tỏ vẻ ta có thể nhận ngươi có này khác nữ nhân! Ta cũng sẽ không gả cho ngươi!” Tần

Lam nói.

“Ta hiểu được!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy gật gật đầu nói, tuy rằng theo Tần Lam không gọi điện thoại cấp chính mình các dấu hiệu, hắn đã sớm biết Tần Lam là này thái độ, nhưng trong lòng còn là cảm thấy phá lệ chua sót cùng cô đơn.

Gặp Hạ Vân Kiệt trong mắt lưu lộ đi ra chua sót cùng cô đơn, Tần Lam trong lòng hơi hơi đau xót, đem đầu tựa vào đầu vai hắn nói:“Nhưng giống như bây giờ còn là có thể, ai làm cho này khác nam nhân ta đều chướng mắt đâu.”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười khổ lại gật gật đầu nói:“Ta hiểu được, kia hiện tại thực đã muộn, hơn nữa ngươi cũng uống không ít rượu, có phải hay không hẳn là trở về nghỉ ngơi ?”

“Ân, ngươi đưa ta trở về, dọc theo con đường này vẫn đi xuống đi.” Tần Lam gật gật đầu nói.

“Hảo.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, cũng không có hỏi Tần Lam nhà cụ thể ở nơi nào.

Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu cũng không có nói cái gì nữa, chính là kéo cánh tay hắn, đem đầu tựa vào đầu vai hắn, cứ như vậy ôm lấy hắn lẳng lặng đi ở đầu đường.

Đêm khuya đầu đường trừ bỏ liếc mắt một cái vọng không đến cuối đèn đường, chạy vội mà qua ô tô, cơ hồ nhìn không tới vài người đi đường.

Hai người lẳng lặng đi tới, hai trái tim đập thanh âm ở yên tĩnh ban đêm tựa hồ rõ ràng khả nghe.

“Thật mệt, cõng ta được không?” Tần Lam thấp giọng

lẩm bẩm nói.

Ngọn đèn hạ, Tần Lam híp lại ánh mắt, trắng nõn hai má đà hồng một mảnh, hiển nhiên theo bên người có dựa vào, tâm tình lẳng lặng bình tĩnh trở lại sau, rượu kính cũng không đoạn dũng đi lên.

“Đương…… Nhiên có thể.” Hạ Vân Kiệt do dự hạ, sau đó ngồi xổm xuống thân mình.

Tần Lam thấy thế không chút khách khí ghé vào hắn trên lưng, một đôi cánh tay ngọc ôm chặt lấy Hạ Vân Kiệt cổ.

Lửa nóng động lòng người thân thể mềm mại dán tại trên lưng, hơn nữa kia hai luồng ngực khí đặt ở trên lưng khi kiên đĩnh cùng no đủ, làm cho pháp lực vô biên Hạ Vân Kiệt thiếu chút nữa có loại không thể đứng lên cảm giác.

Phản thủ cô trụ Tần Lam hai điều mượt mà mà giàu có lực đàn hồi đùi, bàn tay đụng chạm đến kia rắn chắc no đủ mông, Hạ Vân Kiệt cảm giác chính mình muốn điên rồi, lại cứ lúc này Tần Lam cảm giác say cấp trên, tựa hồ hồn nhiên không biết chính mình đối với dưới thân này nam nhân căn bản chính là một đoàn hỏa.

Đi ở không có một bóng người đầu đường, làm lơ đãng nghe được bên tai vang lên rất nhỏ tiếng ngáy, quay đầu nhìn đến hé ra giống tiểu nữ hài bàn ngọt ngủ mặt, Hạ Vân Kiệt trong lòng lập tức biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, còn lại chỉ có vô tận nồng đậm tình yêu.

Phố cuối là thị cục người nhà lâu, đứng ở mấy chục thước có hơn, Hạ Vân Kiệt nhìn đêm tối hạ người nhà lâu, quay đầu nhìn nhìn chính ghé vào đầu vai của chính mình, cùng chính mình vành tai và tóc mai chạm vào

nhau Tần Lam, cuối cùng hắn còn là không đành lòng đánh thức nàng. Đương nhiên Hạ Vân Kiệt cũng không dám lưng công an cục cục trưởng trực tiếp đến hỏi bảo vệ cục trưởng trụ thế nào một tầng lâu. Thật muốn làm như vậy, ngày hôm sau thị cục còn không lập tức bát quái tin tức bay đầy trời mới là lạ.

Đêm tối hạ, Hạ Vân Kiệt dụng tâm cảm thụ một chút, rất nhanh liền tập trung một bộ nhà trọ phòng, nơi nào tản ra một tia cùng phía sau nữ nhân đồng dạng hơi thở.

Tập trung phòng sau, trong đêm đen Hạ Vân Kiệt tùy ý kháp một cái pháp phù, sau đó liền thoải mái lưng Tần Lam hướng thị công an cục người nhà lâu đi đến.

Người nhà lâu tiểu khu bảo vệ đứng ở tại chỗ, phảng phất cái gì cũng chưa nhìn đến, tùy ý Hạ Vân Kiệt lưng Tần Lam vào tiểu khu.

Tần Lam gia ở lầu ba, cửa là khóa, bất quá làm Hạ Vân Kiệt đứng ở cửa khi, cửa lại “Tự động” Mở.

Đây là Hạ Vân Kiệt lần đầu tiên tiến Tần Lam ở phòng, vừa đi đi vào, Hạ Vân Kiệt liền cảm thấy một loại làm cho hắn thoải mái hơi thở, đó là Tần Lam hơi thở.

Điểm bật đèn, bên trong không có gì lòe loẹt bố trí, chỉ có đơn giản cái bàn, sô pha, TV, bố trí phi thường cho tịnh nhẹ nhàng khoan khoái, ngay ngắn có tự, liền như Tần Lam người giống nhau, luôn eo lưng thẳng tắp, sạch sẽ.

Phòng không lớn, hai phòng nhất trù hai vệ nhất thính, diện tích đại khái cũng liền chín mươi cái bình phương tả hữu, là chính xử cấp cán bộ phối trí, đương nhiên hiện tại chính xử cấp cán bộ phối trí thường thường là vượt chỉ tiêu chuẩn, giống Tần Lam như vậy phi thường hiếm thấy.

Bởi vì người nhà lâu có chút năm đầu, phòng ở cục diện thực kiểu cũ, trang hoàng nhưng thật ra có vẻ mới.

Phòng bếp đối diện nhập cửa địa phương, phòng khách ở bên trong, hai cái phòng đều là hướng nam, một cái là chủ phòng ngủ, một cái bị Tần Lam bố trí thành thư phòng.

Hạ Vân Kiệt đại khái đánh giá một chút bốn phía, trong lòng nhịn không được càng phát ra yêu thương thưởng thức sau lưng này nữ nhân.

Đầu năm nay làm quan có mấy cái không ham hưởng thụ ? Hơn nữa giống Tần Lam loại này vừa có gia tộc bối cảnh, chính mình lại ngồi ở thực quyền bộ môn lãnh đạo vị trí thượng quan viên, đổi thành một người khác lại sao lại ở tại như vậy trong phòng? Trong nhà bố trí lại sao lại là như thế đơn giản?

Đẩy ra chủ phòng ngủ cửa, đối mặt Hạ Vân Kiệt là hé ra một mét năm giường, giường thượng phô là đạm tử sắc giường đệm cùng chăn, ngọn đèn cũng rất là nhu hòa, trên giường còn có hai cái xinh đẹp đáng yêu gối ôm.

Tại đây một khắc, Hạ Vân Kiệt tựa hồ thấy được Tần Lam ẩn sâu ở bên trong tâm ở chỗ sâu trong thuộc loại nữ tính quyến rũ, ôn nhu, lãng mạn một mặt.

Nhìn phòng ngủ mà ngơ ngẩn cả người, khẩn cấp dán chính mình hai má đầu đột nhiên giật mình khi, Hạ Vân Kiệt mới đột nhiên cảm thấy một trận đau đầu.

Hắn còn phải hầu hạ mĩ nữ cục trưởng ngủ đâu !

Xốc lên chăn, thật cẩn thận cởi Tần Lam giầy, đem nàng nhẹ nhàng đặt ở giường.

Nhìn quần áo hạ đầy đặn theo hô hấp cao thấp phập phồng, hai điều dài chân tuy rằng mặc quần, nhưng các ở giường lại cùng đi đường khi làm cho người ta thị giác lực đánh vào lại hoàn toàn không giống với.

Hạ Vân Kiệt không dám nhiều xem, hắn lại càng không dám đi thoát Tần Lam quần áo, mà là kéo qua chăn ôn nhu cấp nàng đắp, sau đó thật sâu nhìn nàng một cái, xoay người chuẩn bị rời đi.

Đã có thể ở Hạ Vân Kiệt xoay người chuẩn bị rời đi khi, ngủ say trung Tần Lam tựa hồ cảm giác được cái gì, đột nhiên mở mắt thân thủ kéo hắn lại tay lẩm bẩm nói:“Không chuẩn đi, lưu lại cùng ta!”

Hạ Vân Kiệt trái tim lập tức gia tốc nhảy lên, nhìn Tần Lam kia so với trước kia gầy không ít khuôn mặt, trong mắt lưu lộ đi ra mê mang cùng không tha, ôn nhu nói:“Hảo, ngươi ngủ đi ta sẽ không đi.”

Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Tần Lam thế này mới một lần nữa nhắm hai mắt lại, sẽ không nhi liền phát ra rất nhỏ tiếng ngáy, bất quá tay nàng lại còn là cầm lấy Hạ Vân Kiệt tay, tựa hồ sợ hắn đào tẩu giống nhau. Một hồi lâu nhi, phỏng chừng Tần Lam cảm thấy tư thế ngủ không thoải mái, thế này mới buông ra tay, một cái xoay người, củng mông đưa lưng về nhau hướng về phía Hạ Vân Kiệt.

Tuy rằng thân mình bị chăn che đậy, bất quá làm Tần Lam xoay người đưa lưng về phía hắn khi, Hạ Vân Kiệt còn là cảm thấy kia kinh người phập phồng đường cong.

Ánh mắt không tha theo kia kinh người trên đường cong na khai, Hạ Vân Kiệt đứng dậy ly khai chủ phòng ngủ, một mình một người về tới phòng khách.

Trở lại phòng khách, Hạ Vân Kiệt cấp Lưu Lực Hoành

gọi cái điện thoại, nói chính mình buổi tối có việc không quay về.

“Hạ lão sư a, nghe nói chúng ta thị công an cục mới thay đổi cái lãnh đạo, ngươi phải chú ý an toàn a!” Điện thoại kia đầu Lưu Lực Hoành nghe nói Hạ Vân Kiệt buổi tối không trở về khách sạn ngủ, cái thứ nhất phản ứng chính là tiểu tử này đi ra ngoài quỷ hỗn bao đêm, hảo tâm nhắc nhở nói.

Này cũng khó trách Lưu Lực Hoành có này ý tưởng, một nhân sinh không quen địa phương, ngươi Hạ lão sư trắng đêm không về, không phải tìm nữ nhân đi còn có thể cho cái gì sự tình tốt?

“Thị công an cục đổi tân lãnh đạo theo ta có cái gì quan hệ?” Hạ Vân Kiệt trong lúc nhất thời đầu óc không chuyển quá loan đến, tức giận nói.

“Tân quan tiền nhiệm tam thanh hỏa a, gần nhất kia phương diện khẳng định quản được hội có vẻ nghiêm, thân là nam nhân ta có thể lý giải cái loại này nghẹn thống khổ, bất quá tốt nhất còn là tìm cái cố định nữ bằng hữu, hoặc là nhịn một chút có vẻ tốt. Nếu không thật muốn đi vào, chuyện này liền phiền toái.” Mọi người đều là nam nhân, Lưu Lực Hoành cũng là không tất yếu quá mức che che giấu giấu, gặp Hạ Vân Kiệt không có nghe hiểu được, rõ ràng trực tiếp khuyên nhủ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 735 : Lần thứ hai

“Ta dựa vào, ngươi nghĩ đến đâu đi! Ta chỉ là gặp cái bằng hữu mà thôi!” Hạ Vân Kiệt rốt cục hiểu được thị công an cục đổi tân lãnh đạo cùng chính mình quan hệ, nhịn không được bạo lời thô tục nói.

“Hắc hắc, vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi. Tóm lại, ở bên ngoài qua đêm nhất định phải chú ý an toàn!” Gặp Hạ Vân Kiệt bạo lời thô tục, Lưu Lực Hoành còn tưởng rằng người trẻ tuổi da mặt mỏng, bị chính mình vạch trần thẹn quá thành giận, đành phải ra vẻ hiểu được nói, chính là cuối cùng một câu lại biểu lộ Lưu Lực Hoành căn bản không tin Hạ Vân Kiệt chuyện ma quỷ.

“Ta dựa vào, tính, tùy ngươi nghĩ như thế nào!” Hạ Vân Kiệt lại là buồn cười lại là thoải mái trực tiếp treo điện thoại.

“Không phải đâu, Hạ lão sư đêm nay không trở lại?” Hạ Vân Kiệt cấp Lưu Lực Hoành đám người gọi điện thoại khi, Lưu Lực Hoành mấy người vừa đến khách sạn, còn không có tách ra, cho nên này hắn mấy người tuy rằng không có nghe đến Hạ Vân Kiệt nói cái gì, nhưng Lưu Lực Hoành giảng lời nói bọn họ đều nghe được nhất thanh nhị sở, chờ Lưu Lực Hoành nhất quải điện thoại lập tức giật mình hỏi.

“Đúng vậy! Hạ lão sư nói gặp cái bằng hữu buổi tối không trở lại ngủ.” Lưu Lực Hoành gật gật đầu nói.

“Này Hạ lão sư, thật đúng là không biết tự ái. Nơi này nhưng là Đông Thông thị cũng không phải Giang Châu thị, như thế nào có thể tùy tiện đến đâu!” Lý Hiểu Thi tức giận dậm chân nói, trong mắt toát ra một tia lo lắng sắc.

“Người trẻ tuổi thôi, tinh lực vượng thịnh có thể lý giải,

có thể lý giải.” Phạm Học Văn lấy thác mũi kính mắt, nói.

“Lý giải cái rắm! Vạn nhất nếu xảy ra chuyện làm sao bây giờ?” Lý Hiểu Thi trừng mắt nói.

“Này không trả có Lưu Lực Hoành sao? Nói như thế nào hắn đồng học cũng là khu chính phủ thư ký trưởng, điểm ấy sự tình còn có thể khó được đổ hắn? Hơn nữa, Hạ lão sư vận khí hẳn là sẽ không như vậy tao đi!” Phạm Học Văn phản bác nói.

“Chẳng lẽ như vậy là có thể cho phép hắn xằng bậy sao? Các ngươi nam nhân đều một bộ đức hạnh!” Lý Hiểu Thi lại trừng mắt nhìn Phạm Học Văn liếc mắt một cái, thuận đường còn nhấc chân thật mạnh đối với hắn chân bối thải một chút, sau đó kéo dương thục cầm nói:“Thục Cầm, chúng ta đi, đừng để ý đến bọn họ này đó xú nam nhân!”

“Uy, uy, Lý lão sư, phạm tội là Hạ lão sư cũng không phải chúng ta, chúng ta đều là hảo nam nhân a!” Phạm Học Văn ôm chân, lần cảm ủy khuất kêu lên.

Tần Lam nhà, Hạ Vân Kiệt một mình một người ngồi ở trên sô pha, tâm tình thật lâu không thể bình tĩnh, hồi lâu mới nhắm mắt lại dựa vào sô pha mơ mơ màng màng đang ngủ.

Ở nhanh đến giờ mẹo khi, Hạ Vân Kiệt đúng giờ tỉnh lại. Tỉnh lại sau, tinh tế nghe xong hạ gặp trong phòng không có động tĩnh, Hạ Vân Kiệt liền đứng dậy đi phòng bếp, mở ra tủ lạnh.

Tủ lạnh trừ bỏ điểm gầy thịt, rau xanh không có gì này nọ, Hạ Vân Kiệt không khỏi lắc lắc đầu, biết Tần Lam một mình một người cuộc sống quá thật sự là tùy ý.

Nghĩ nghĩ, Hạ Vân Kiệt đem tủ lạnh thặng một chút gầy

thịt, rau xanh lấy ra nữa, lại vo điểm gạo. Trước đem gầy thịt cắt toái quá thủy đi tinh, sau đó bắt đầu đặt ở lửa nấu cháo thịt, trước đại hỏa, sau đó tiểu hỏa.

Chờ lửa chạy đến tiểu hỏa khi, Hạ Vân Kiệt liền một lần nữa về tới sô pha, ngồi xếp bằng nhắm mắt bắt đầu mỗi ngày giờ mẹo tu luyện.

“A!” Chính tu luyện là lúc, Hạ Vân Kiệt nghe được chủ phòng ngủ truyền đến một đạo tiếng kinh hô.

Ít giả suy tư, Hạ Vân Kiệt liền thu công rất nhanh đẩy ra chủ phòng ngủ cửa.

Cửa đẩy ra, Hạ Vân Kiệt cả người nhất thời như thạch hóa ngốc đứng ở cửa, hai mắt thẳng ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm trên giường ngọc thể ngang dọc, nhất ti không quải mỹ nữ cục trưởng.

Tuyết trắng hồn viên đùi, hai tòa lồng lộng chiến chiến cao ngất dựng lên ngọc nữ phong, bạch tích phong du ngọc thể……

Đây là Hạ Vân Kiệt lần thứ hai nhìn đến Tần Lam thân mình, mang cho hắn cũng là tựa hồ so với lần đầu tiên còn mãnh liệt hơn thị giác đánh sâu vào.

Theo bản năng quen thuộc lời kịch lại theo Hạ Vân Kiệt trong miệng bính đi ra:“Kia, kia Lam tỷ, đêm qua ta cũng không thoát của ngươi quần áo!”

“Còn, còn không cho ta đi ra ngoài!” Tần Lam cũng rốt cục phục hồi tinh thần lại, một phen kéo qua chăn đem kia làm tức giận đỗng thể cấp nghiêm kín thật che đậy lên.

“Là, là, ta cái này đi ra ngoài.” Hạ Vân Kiệt vội vàng nói, ánh mắt lại theo bản năng đảo qua rơi một đất lăng loạn

quần áo, màu trắng áo sơmi, màu đen bút máy khố, màu vàng lôi ti biên ngực tráo, thậm chí còn có một kiện bàn tay đại mang theo hai căn dây lưng màu đen gợi cảm tiểu nội khố, hết thảy tựa hồ đều như vậy quen thuộc.

“Còn ngây ngốc làm gì, mau đi ra a!” Tần Lam gấp đến độ mặt đều hồng cùng mới từ tầng mây trung phá vỡ thần dương giống nhau.

“Lam tỷ, tối hôm qua ta thực không thoát ngươi quần áo!” Hạ Vân Kiệt vội vàng thối lui đến cửa, cửa đóng đến một nửa khi, đột nhiên lại lo lắng thăm dò giải thích nói.

Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt rời khỏi cửa, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó thân thủ xốc lên một chút chăn, lộ ra nửa người trên, cũng không nghĩ đến, nàng vừa xốc lên một chút chăn, kia đáng giận tên thế nhưng lại đột nhiên vươn đầu, một đôi “Ánh mắt gian tà” Chuẩn xác không có lầm dừng ở chính mình kia đôi lại bại lộ ở trong không khí tiểu bạch thỏ, xấu hổ não Tần Lam tùy tay cầm lấy bên cạnh ôm chẩm đối với Hạ Vân Kiệt liền ném đi qua:“Ngươi, ngươi còn nói!”

Chính là xấu hổ não trung Tần Lam lại không ý thức được chính hắn một động tác biên độ khá lớn, trong lúc nhất thời hai tuyết trắng con thỏ bính đáp, lại thiếu chút nữa xem tìm Hạ Vân Kiệt tròng mắt. Cũng may Hạ Vân Kiệt thân thủ tốt lắm, cuối cùng còn là đúng lúc lùi về đầu đóng cửa lại.

Nhìn đóng chặt cửa, nhìn nhìn lại rơi một đất quần áo, còn có chính mình sợi nhỏ không quải ngạo nhân thân tử, Tần Lam cảm thấy mặt mình nóng bỏng nóng bỏng.

Nàng đương nhiên biết quần áo là chính mình tối hôm qua ngủ mơ mơ màng màng khi thoát, bởi vì nàng có lỏa ngủ thói quen. Khả làm cho nàng không thể tưởng được, làm cho nàng khóc không ra nước mắt là, vì cái gì

mỗi lần đều đã bị Hạ Vân Kiệt cấp xem vừa vặn?

Lần đầu tiên như thế, lần thứ hai còn là như thế!

Hai tay đang cầm nóng bỏng hai má, Tần Lam ở trên giường ngồi yên một hồi lâu nhi, nhớ tới vừa rồi Hạ Vân Kiệt kia kích động biện giải biểu tình, không biết vì cái gì liền "Xì" Một tiếng nở nụ cười.

"Lại tiện nghi người kia!" Tần Lam âm thầm thối một ngụm, rốt cục đứng dậy mặc xong quần áo, lại đi phòng rửa mặt rửa mặt một phen, sau đó mới ra phòng ngủ.

Vừa ra phòng ngủ, Tần Lam đã nghe đến một cỗ mùi làm cho người ta thèm ăn đại chấn, nhịn không được rút khụt khịt, hỏi:"Ngươi nấu cái gì nha?"

"Gầy thịt cháo!" Hạ Vân Kiệt nói, ánh mắt lại theo bản năng dừng ở nay đã muốn bị quần áo nghiêm kín thật che lấp lên kia phong mãn ****.

"Còn không có xem đủ sao?" Tần Lam trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

"Khụ khụ, đủ, đủ!" Hạ Vân Kiệt bị Tần Lam đãi vừa vặn, thần sắc xấu hổ bối rối nói.

"Người nhỏ quỷ đại!" Tần Lam lại trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó lắc mông chi đi nhanh hướng phòng bếp đi đến.

"Thơm quá a! Có thể ăn sao?" Vừa đi đến phòng bếp, Tần Lam liền nhịn không được thật sâu hít một ngụm hương khí, sau đó hỏi, trong lòng cũng là tràn đầy ấm áp cùng ngọt ngào.

Từ cảnh giáo tốt nghiệp, không rên một tiếng một mình chạy đến Giang Nam tỉnh sau, này mười năm sau, Tần

Lam vẫn một mình một người cuộc sống. Này còn là lần đầu tiên, sáng sớm đứng lên còn có nam nhân cấp nàng chuẩn bị như thế hương nùng bữa sáng.

“Có thể, ngươi ngồi, ta giúp ngươi múc.” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam hiển nhiên không có vừa rồi xấu hổ não, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, nghe vậy vội vàng tiến lên nói.

“Động tay động chân, ta đến, ngươi đi rửa mặt một chút.” Tần Lam trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

Gặp Tần Lam kêu chính mình đi rửa mặt, Hạ Vân Kiệt trong lúc nhất thời có điểm không biết theo ai, bởi vì rửa mặt dụng cụ hắn cũng chưa mang nha.

“Ta cũng không dẫn người đến nhà của ta qua đêm, cho nên trong nhà không có bao nhiêu dư rửa mặt dụng cụ, ngươi trước dùng của ta rửa đi.” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt đứng không nhúc nhích, đột nhiên nhớ tới hắn không mang rửa mặt đồ dùng, đỏ mặt nói.

“Không có việc gì, ta tùy tiện hướng đem mặt, súc miệng chính là.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng nhịn không được rung động, ngoài miệng lại theo bản năng bật thốt lên khách khí nói.

Bất quá nói xuất khẩu sau, Hạ Vân Kiệt liền cảm thấy có điểm không xong. Quả nhiên Tần Lam gặp chính mình đều nói như vậy, Hạ Vân Kiệt thế nhưng còn cùng chính mình khách khí đứng lên, nhất thời trừng mắt nói:“Để làm chi? Ghét bỏ ta sao?”

“Không, không, ta cái này đi!” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam trừng mắt, cuống quít nói.

Nhìn Hạ Vân Kiệt “Chạy trối chết” bóng dáng, Tần Lam nhịn không được xì một tiếng nở nụ cười.

“Không xong!” Rất nhanh Tần Lam liền cười không ra tiếng, bởi vì nàng nhớ tới phòng rửa mặt còn có vừa mới buổi sáng đổi mới xuống dưới nội khố.

“Không nhận ra, không có gì cùng lắm thì !” Bất quá Tần Lam cũng không có tiến lên thu thập, mà là đỏ mặt ám thối một ngụm.

Hạ Vân Kiệt vào phòng rửa mặt, nhìn mặt đất rơi gợi cảm nội khố cùng áo lót…… Trong đầu nhịn không được liền hiện ra vừa rồi nhìn đến kinh diễm một màn, trong lòng khó tránh khỏi một trận xuẩn xuẩn dục động, hồi lâu mới ấn áp chế đi, cầm lấy Tần Lam bàn chải đánh răng bắt đầu đánh răng.

Tuy rằng chính là một chi phổ thông bình thường bàn chải đánh răng, nhưng bởi vì là Tần Lam dùng quá, tựa hồ mang theo một tia nàng lưu lại đến mồm miệng mùi thơm ngát, làm cho Hạ Vân Kiệt xoát khi trong lòng tạo nên một tia gợn sóng, đồng thời cũng cảm thấy nói không nên lời ngọt ngào.

Rửa mặt đi ra khi, Hạ Vân Kiệt nhìn đến trên bàn dọn xong gầy thịt cháo, mà Tần Lam đã muốn nhịn không được thèm ăn, không đợi hắn lên bàn đã muốn ăn non nửa bát.

“Ngươi như thế nào hội đột nhiên đến Đông Thông thị?” Hạ Vân Kiệt lên bàn sau, Tần Lam rốt cục tò mò hỏi.

“Ta hiện tại là Giang Châu đại học trung y học viện lão sư, lần này học viện tổ chức chơi xuân, ta liền cùng lại đây.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Nguyên lai là như vậy.” Tần Lam trong mắt lóe ra một tia mất mát sắc, bất quá rất nhanh liền chuyển thành thật sâu nhu tình.

Tần Lam là người thông minh, nàng lại sao lại không rõ Hạ Vân Kiệt vì cái gì không chủ động đến tìm nàng? Nguyên nhân vì rất để ý nàng, cho nên mới không muốn ủy khuất nàng, không muốn thương tổn nàng, đem hết thảy lựa chọn thời gian cùng không gian đều lưu cho nàng.

Đơn giản biết là một hồi sự, nghe được khi phản xạ có điều kiện lại là mặt khác một hồi sự.

“Chơi vài ngày?” Tần Lam hỏi.

“Ngày mai buổi chiều trở về.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Vậy ngươi tối hôm qua không trở về, các đồng sự không có ý kiến đi?” Tần Lam lại hỏi.

“Ý kiến đổ không có ý kiến, chính là bị bọn họ hiểu lầm ta đi ra ngoài hoa tâm.” Tần Lam này vừa hỏi, làm cho Hạ Vân Kiệt nhớ tới đồng sự hiểu lầm, không khỏi rất là buồn bực nói.

“Khanh khách!” Tần Lam nghe vậy vui vẻ nở nụ cười nói:“Xứng đáng! Ngươi vốn chính là hoa tâm đại cây cải củ!”

“Ngươi……” Hạ Vân Kiệt nhìn Tần Lam này “Yêu tinh hại người” Vẻ mặt vui sướng khi người gặp họa vui vẻ bộ dáng, không khỏi một trận không nói gì.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 736 : Ghen tị chết bọn họ

“Tốt lắm, tốt lắm, đừng ngươi của ngươi, nhanh ăn đi, bằng không của ngươi đồng sự còn tưởng rằng ngươi tối hôm qua làm lụng vất vả quá độ, khởi không được giường đâu!” Tần Lam nói, nói xong chính mình lại nhịn không được hé miệng nở nụ cười, hai luồng mây đỏ ở hé miệng cười khẽ gian lặng yên leo lên hai má.

Nàng còn là lần đầu tiên ở nam nhân trước mặt như thế không kiêng nể gì liền loại chuyện này nói đùa.

Hạ Vân Kiệt thấy thế đành phải buồn bực vùi đầu ăn cháo.

“Nga, đúng rồi, các ngươi hôm nay ở nơi nào chơi? Đông Bình hồ sao?” Tần Lam hỏi.

“Ân, chúng ta liền ở Đông Bình hồ bên kia.” Hạ Vân Kiệt gật đầu trả lời.

“Ta cũng có thật dài một đoạn thời gian không đi Đông Bình hồ, hôm nay vừa vặn cuối tuần, khó được ngươi đã ở nơi này, nếu không đợi lát nữa ta với ngươi cùng đi?” Tần Lam nghe vậy tiếu mâu đột nhiên sáng ngời nói.

“Ngươi theo ta cùng đi?” Hạ Vân Kiệt đột nhiên cảm thấy một trận đau đầu, Tần Lam bộ dạng như vậy xinh đẹp gợi cảm, chính mình nếu đem nàng mang đi qua, này tin tức tuyệt đối so với chính mình tối hôm qua thật sự tìm nữ nhân bao đêm còn muốn oanh động.

“Xem đem ngươi ngốc, ta chỉ là nói nói mà thôi a.” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt khó xử bộ dáng, cũng ý thức được chính hắn một đề nghị có chút đột ngột, cố ý liếc trắng mắt, vẻ mặt nói đùa bộ dáng nói.

“Ngươi hiện tại nhưng là Đông Thông thị công an cục cục trưởng, thân là cục trưởng như thế nào có thể lật lọng, vừa mới nói cùng nhau đi như thế nào chỉ chớp mắt còn nói không đi đâu? Này cũng không được.” Tuy rằng Tần Lam cố ý giả bộ một bộ nói đùa bộ dáng, nhưng Hạ Vân Kiệt còn là nhìn ra đến nàng kỳ thật là thật tưởng cùng chính mình cùng đi Đông Bình hồ du ngoạn, mà chính hắn làm sao thường không phải đâu? Về phần đồng sự yêu nghĩ như thế nào, kia tự nhiên sẽ theo bọn họ đi.

“Tiểu quỷ đầu, ta này không phải thay ngươi lo lắng sao? Ta này vừa đi, ngươi như thế nào với ngươi đồng sự giải thích?” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, tiếu mâu lại liếc trắng mắt, bất quá nhìn ra được đến tâm tình của nàng lại trở nên phá lệ vui vẻ đứng lên.

“Có cái gì không tốt giải thích, ta liền theo chân bọn họ nói đây là Đông Thông thị công an cục cục trưởng Tần Lam, là bạn gái của ta, ta tối hôm qua ngay tại nhà nàng quá đêm, ghen tị chết bọn họ!” Hạ Vân Kiệt dào dạt đắc ý nói.

“Tiểu quỷ đầu, ngươi phải chết a! Ngươi như vậy giới thiệu, về sau ta còn như thế nào ở Đông Thông thị hỗn?” Tuy rằng biết Hạ Vân Kiệt là nói đùa, nhưng Tần Lam còn là bị hắn cấp nói được vẻ mặt đỏ bừng, thân thủ ở dưới bàn hung hăng kháp hắn đùi vài cái.

“Có cái gì không tốt hỗn ? Dù sao ta tối hôm qua cõng ngươi về nhà, bảo vệ cửa bọn họ đều thấy được.” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam đỏ bừng mặt bộ dáng có khác một phen bất đồng mê người hương vị, nhịn không được thân thủ bắt được nàng ngọc thủ chính kháp chính mình đùi, cố ý vẻ mặt khó hiểu nói.

“Cái gì? Ngươi tối hôm qua cứ như vậy nghênh ngang lưng ta về nhà?” Tần Lam nghe vậy lập tức liền nhảy

dựng lên.

“Đúng rồi. Bằng không làm sao bây giờ? Nơi này nhưng là thị công an cục người nhà lâu, đề phòng thực nghiêm, chẳng lẽ ngươi nghĩ rằng ta có thể trộm trà trộn vào đến bất thành?” Hạ Vân Kiệt gặp đường đường thị công an cục mỹ nữ cục trưởng dáng vẻ khẩn trương, trong lòng thiếu chút nữa muốn cười phá bụng, nhưng còn là cố nén ý cười, tiếp tục trang nói.

“Điều này cũng đúng nha!” Bất quá Hạ Vân Kiệt nhìn đến cũng không phải Tần Lam càng phát ra dáng vẻ khẩn trương, mà là vẻ mặt còn thật sự điểm đầu chung nhận thức, đồng thời người đang nói chuyện khi đứng lên, nhiễu đến Hạ Vân Kiệt phía sau.

Hạ Vân Kiệt nhất thời cảm thấy một tia không ổn, bất quá cũng đã đã muộn, chỉ thấy Tần Lam đột nhiên vươn hai tay lập tức linh ở hắn lỗ tai, nghiến răng nghiến lợi nói:“Tốt nhất, một đoạn thời gian không thấy, lá gan lớn, ngay tỷ ta đều dám hồ lộng. Đừng quên tỷ ta là đang làm gì? Liền ngươi điểm ấy kỹ xảo cũng dám lừa gạt ta!”

“Điểm nhẹ, điểm nhẹ, Lam tỷ, lỗ tai sắp bị ngươi vặn gãy !” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt thống khổ kêu thảm thiết lên.

“Còn dám gạt người, ngươi không phải Hạ đại sư, sống thần tiên sao? Như vậy xoay một chút hội đoạn?” Tần Lam áp căn không tin nói, nhưng tay lại còn là buông lỏng ra, trong mắt lóe ra một tia đau lòng sắc.

Tuy rằng đưa lưng về phía Tần Lam, nhưng Hạ Vân Kiệt còn là cảm giác được Tần Lam đối chính mình nồng đậm tình yêu, kìm lòng không được đột nhiên xoay người cầm ở Tần Lam tay, nhẹ nhàng lôi kéo.

Tần Lam không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt hội thân thủ kéo nàng, trở tay không kịp trong lúc đó đặt mông ngồi ở hắn

trong lòng.

“Ngươi!” Tần Lam trong mắt lóe ra một tia kinh hoảng sắc.

“Biết không? Với ngươi cùng một chỗ ta vĩnh viễn chính là một gã phàm nhân.” Hạ Vân Kiệt ôm trong lòng động lòng người thân thể mềm mại, nhu tình nhìn Tần Lam nói.

“Lời này ngươi cùng bao nhiêu……” Tần Lam lập tức xem thường nói, chính là nói đến một nửa, đón nhận Hạ Vân Kiệt kia hai mắt thật sâu dừng ở nàng, câu nói kế tiếp cũng là như thế nào cũng nói không nên lời, một đôi động lòng người con ngươi đồng dạng thật sâu dừng ở Hạ Vân Kiệt.

Hồi lâu, cũng không biết khi nào thì, Tần Lam ngửa đầu hơi hơi nhắm hai mắt lại, thật dài tiệp mao run nhè nhẹ, kiều diễm ướt át môi đỏ mọng khẽ mở.

Hạ Vân Kiệt nhìn dưới mắt mặc quân thải kiết mỹ nữ cục trưởng, rốt cuộc nhịn không được trong đầu xúc động, chậm rãi cúi đầu hôn lên kia kiều diễm ướt át môi đỏ mọng.

Đôi môi nhất gặp phải, phảng phất hỏa tinh đụng phải củi đốt, liệt liệt hỏa diễm đằng lập tức ở hai người đáy lòng hừng hực bốc cháy lên.

Bất tri bất giác trung hai người đầu lưỡi đã muốn liều chết dây dưa cùng một chỗ, hai người thân thể cũng đã muốn gắt gao ôm nhau cùng một chỗ, Hạ Vân Kiệt tay cũng không biết khi nào thì đã muốn hai bút cùng vẽ, một bàn tay đặt lên kia cao ngất vú, một bàn tay theo vòng eo chảy xuống đến kia rất tròn cử kiều cái mông.

Bởi vì chức nghiệp duyên cớ, Tần Lam thường xuyên

rèn luyện thân thể, không chỉ có dáng người làm cho người ta phá lệ khỏe mạnh xinh đẹp cảm giác, hơn nữa xúc tu lại phi thường no đủ có lực đàn hồi, cái loại này mất hồn tư vị, làm cho Hạ Vân Kiệt rất nhanh sẽ không thỏa mãn cách quần áo, một bàn tay đã muốn cởi bỏ quần áo cúc áo.

Tần Lam ở công tác tuy rằng xưa nay ổn trọng bình tĩnh, nhưng giờ khắc này nàng lại hoàn toàn bị lạc mình, thậm chí Hạ Vân Kiệt ma thủ bắt đầu cởi của nàng cúc áo đều hồn nhiên chưa thấy, thẳng đến Tần Lam cảm giác được hai cánh hoa cái mông trong lúc đó đột nhiên hơn một lửa nóng cứng rắn gì đó, thế này mới “A!” một tiếng, vẻ mặt kích động đỏ bừng đẩy ra Hạ Vân Kiệt, cả người cũng đã như bị kinh hách tiểu bạch thỏ, theo Hạ Vân Kiệt trong lòng nhảy bắn ra đi.

Này nhất nhảy bắn ra đi, Tần Lam mới phát hiện chính mình quần áo cúc áo đã muốn bị cởi ra hai cái, lộ ra nhất hơn phân nửa tuyết trắng đầy đặn ****, như thế tiếp theo, để cho Tần Lam cảm thấy mặt đỏ tai hồng, hoảng hốt không thôi cũng là Hạ Vân Kiệt kia như đáp nổi lên lều trại hai chân trong lúc đó.

Tuy rằng Tần Lam còn là xử nữ một quả, nhưng dù sao không phải tiểu cô nương, kia ý nghĩa cái gì nàng tự nhiên nhất thanh nhị sở, cũng phi thường rõ ràng vừa rồi đỉnh đến chính mình mông là cái gì.

“Khụ khụ!” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam hai mắt nhìn chằm chằm chính mình hai chân trong lúc đó xem, ánh mắt từ ngay từ đầu bối rối dần dần biến thành sắc bén, vội vàng che đũng quần, vẻ mặt chột dạ xấu hổ.

Bất quá trong đầu, Hạ Vân Kiệt lại như thế nào cũng vô pháp huy đi vừa rồi xúc tu khi mất hồn tư vị.

Gặp Hạ Vân Kiệt ôm đũng quần, vẻ mặt chột dạ xấu hổ

bộ dáng, Tần Lam sắc bén ánh mắt lại dần dần nổi lên mỉm cười, cuối cùng tiếu mâu hung hăng trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái nói:“Ngươi này người nhỏ quỷ đại tên, càng ngày càng tệ !”

Nói xong, Tần Lam tùy tay cầm lấy trên bàn bát đũa, xoay người hướng phòng bếp đi đến, rất tròn kiều đồn ở quần bò bao hạ, uốn éo ngăn, làm cho Hạ Vân Kiệt nhịn không được một trận mê tít mắt, vừa rồi sờ qua kia kiều đồn bàn tay truyền đến từng trận cảm giác khác thường.

Hạ Vân Kiệt như thế, kỳ thật Tần Lam làm sao thường không phải?

Vừa rồi nàng biểu hiện hung hãn, cùng với hiện tại khẩn cấp thu thập bát đũa hướng phòng bếp đi đến, bất quá chính là nàng che dấu nội tâm bối rối ngượng ngùng một loại phương thức mà thôi, lúc này thân thể của nàng hơn nữa vừa rồi bị Hạ Vân Kiệt vuốt ve quá địa phương, đồng dạng nổi lên một tia cảm giác khác thường, làm cho nàng cảm thấy phá lệ ngượng ngùng cùng khô nóng.

Nếu bị Tần Lam đẩy ra, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không dám tái áp dụng hành động, ở trên bàn cơm thẳng đến bình phục tâm tình sau, thế này mới đứng dậy hướng phòng bếp đi đến.

Tại trong bếp, Tần Lam nhất sửa thường lui tới tư thế oai hùng hiên ngang hình tượng, lúc này nàng vây quanh tạp dề đứng ở rửa chén trì tiền im lặng mà cẩn thận tẩy bát đũa, tựa như một cái ôn nhu mà xinh đẹp gợi cảm thấy cực điểm đầu bếp nữ, căn bản làm cho người ta không thể đem nàng cùng có thể làm cho phạm tội phần tử còn có Đông Thông thị cảnh sát cảm thấy kinh hãi đảm khiêu, làm việc mạnh mẽ vang dội, uy nghiêm không qua loa công an cục cục trưởng liên hệ cùng một chỗ.

Thấy như vậy một màn, Hạ Vân Kiệt vốn đã kinh bình tĩnh tâm tình lại nhấc lên gợn sóng, kìm lòng không được đi đến nàng phía sau, giang hai tay tưởng vây quanh nàng kia động lòng người vòng eo, mở ra một nửa lại ngừng lại.

“Muốn ôm liền ôm! Bất quá không chuẩn ngươi động thủ động cước, lại càng không hứa miên man suy nghĩ.” Bất quá làm Hạ Vân Kiệt do dự mà khi, Tần Lam đột nhiên quay đầu liếc trắng mắt nói.

“Ta đây hay là thôi đi, tay chân ta còn có thể khống chế được, nhưng ôm ngươi không miên man suy nghĩ ta thật sự làm không được nha.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy do dự hạ, lau cái mũi buồn bực nói.

“Ngu ngốc! Ngươi liền như vậy thành thật sao? Ngươi không nói, ta như thế nào biết ngươi trong đầu tưởng cái gì? Yêu ôm liền ôm a, bất quá tuyệt đối không cần động thủ động cước.” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt buồn bực bộ dáng, nhịn không được lại liếc trắng mắt, oán trách nói, nói xong Tần Lam liền rất nhanh quay đầu, mặt đẹp lặng yên bay lên một chút rặng mây đỏ.

“Hắc hắc!” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam nói như vậy, thế nào còn đuổi theo chần chờ, lập tức mở ra hai tay từ phía sau vây quanh ở nàng kia tinh tế lại tràn ngập co dãn vòng eo.

Đột nhiên bị Hạ Vân Kiệt từ phía sau ôm lấy, cảm nhận được lưng ấm áp cùng rắn chắc, còn có kia nồng đậm nam tử hơi thở, Tần Lam thân thể mềm mại nhịn không được chiến một chút, trắng nõn cổ lập tức liền biến đỏ, một hồi lâu nhi Tần Lam mới áp chế trong lòng xao động, hỏi:“Nói còn thật sự, ngươi đến tột cùng là như thế nào đem ta mang về nhà ?”

“Thực không lừa ngươi, ta là trực tiếp lưng ngươi nghênh ngang theo đại môn vào.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Cái gì? Ngươi…… Ngươi, ta bị ngươi hại thảm !” Tần Lam lúc này thực nóng nảy, nhịn không được liền dậm chân cũng xoay người.

Nàng này nhất dậm chân, quay người lại đổ không có gì, nhưng Hạ Vân Kiệt đã có thể thực bị nàng hại thảm ! Ôm nàng khi, vì phòng ngừa chính mình khó kìm lòng nổi, không tuân thủ quy củ, Hạ Vân Kiệt cố ý hơi hơi đề mông, để tránh mấu chốt vị trí đụng tới của nàng cái mông. Nhưng Tần Lam như vậy nhất dậm chân, quay người lại, khó tránh khỏi cái mông đong đưa biên độ lớn một ít, Hạ Vân Kiệt lập tức cảm thấy chính mình kia mấu chốt bộ vị đỉnh đến một mảnh mềm mại, sau đó không chịu khống chế lập tức nổi lên phản ứng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 737 : Cùng đi

“Đừng nhúc nhích, Lam tỷ ngươi hãy nghe ta nói xong thôi.” Hạ Vân Kiệt đương nhiên không dám làm cho Tần Lam cả người xoay người lại đây, nếu như vậy chẳng phải là mặt đối mặt đứng vững ? Cho nên vội vàng ôm sát nàng vòng eo dán nàng bên tai thấp giọng nói.

Tần Lam lúc này đương nhiên cũng cảm giác được mặt sau không thích hợp, mắc cỡ đỏ mặt âm thầm thối một ngụm, tưởng đẩy ra hắn lại không biết nói là luyến tiếc còn là không đành lòng, cuối cùng còn là tùy ý Hạ Vân Kiệt tiếp tục ôm sát của nàng vòng eo, tức giận nói:“Đều bị bảo vệ cửa bọn họ thấy được, còn có cái gì đâu có !”

“Ngươi không phải mới vừa nói ta là thần tiên sống sao? Hắc hắc, chẳng lẽ ngươi chưa từng nghe qua có một loại tiên gia pháp thuật kêu ẩn thân thuật sao?” Gặp Tần Lam buồn bực bộ dáng, Hạ Vân Kiệt nhịn không được đem miệng bám vào nàng bên tai đắc ý nói.

“Ẩn thân thuật, ý của ngươi là……” Tần Lam nghe vậy mạnh xoay người, hai tròng mắt kinh hỉ nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt.

Thân là thị cục cục trưởng, nhưng lại là nữ cục trưởng, uống say bị một người trẻ tuổi cõng về nhà, nếu như bị người trong cục nhìn đến, đối với Tần Lam mà nói còn là không nhỏ áp lực tâm lý. Nay quanh co, tự nhiên là khó tránh khỏi kích động.

Chính là Tần Lam này quay người lại lại đã quên phía sau kia nam nhân lúc này có cái bộ vị chính không rất thành thật, nhất thời cảm thấy phúc hạ bị nhất kiên đĩnh cấp rắn chắc đứng vững.

“Anh!” Dù là Tần Lam coi như là trải qua rất nhiều sóng

to gió lớn, coi như là quát tháo Đông Thông thị nữ quan lớn, lúc này cũng là vẻ mặt đỏ bừng, mị nhãn như tơ, cả người mềm mại vô lực. Mà Hạ Vân Kiệt đỉnh đến kia phiến mềm mại, tự nhiên lại "Khó chịu", muốn tách rời khỏi lại luyến tiếc, tưởng tiếp tục như vậy duy trì đi xuống thậm chí ôm sát Tần Lam vòng eo lại sợ nàng tức giận.

"Ngươi này tiểu sắc quỷ, còn không có ôm đủ sao?" Đang lúc Hạ Vân Kiệt "Gian nan lựa chọn" Khi, bên tai vang lên Tần Lam oán trách thanh.

"Khụ khụ!" Hạ Vân Kiệt thế này mới cuống quít buông ra tay, sau đó nhanh chóng ôm đũng quần.

"Ô cái gì ô, ngươi còn biết thẹn thùng sao? Ngươi này vô sỉ tiểu quỷ đầu, thật sự là càng ngày càng tệ." Tần Lam đỏ mặt cắn răng trừng mắt nói.

"Ngoài ý muốn, thật là ngoài ý muốn, ta cũng không biết Lam tỷ ngươi hội……" Hạ Vân Kiệt có chút vô tội ủy khuất nói.

"Ngươi còn nói, được tiện nghi còn khoe mã, chẳng lẽ là ta sai lầm rồi bất thành?" Tần Lam lại trừng mắt nói.

"Là ta sai lầm rồi, là ta sai lầm rồi." Hạ Vân Kiệt đối mặt Tần Lam "Bá đạo", đành phải thành thành thật thật cúi đầu nhận sai.

"Xì!" Tần Lam tự nhiên biết chuyện này không thể hoàn toàn quái Hạ Vân Kiệt, thấy hắn cúi đầu nhận sai thành thật dạng, phì cười không được vừa cười lên, một hồi lâu nhi mới dùng ngón tay ngọc điểm hạ hắn đầu, sau đó còn mang theo một tia đỏ mặt mặt lộ ra tò mò biểu tình nói:"Ẩn thân thuật là cái gì bộ dáng ? Ngươi có thể hay không thi triển một chút cho ta xem?"

Hạ Vân Kiệt cười cười, tùy tay kháp cái pháp quyết, tiếp theo cả người bỗng biến mất ở tại trong bếp.

Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt đột nhiên biến mất, tuy rằng sớm đã biết hắn ở thi triển ẩn thân thuật, nhưng còn là kinh ngạc cái miệng nhỏ nhắn trương mở ra, đôi mắt cũng trừng tròn tròn, chung quanh nhìn xung quanh, chính là lại cái gì cũng không thấy được. Một hồi lâu nhi, Tần Lam mới nghĩ đến một cái biện pháp, dựa vào trí nhớ, thật cẩn thận thân thủ đi sờ Hạ Vân Kiệt.

Lập tức nàng liền đụng đến Hạ Vân Kiệt mặt, không biết vì cái gì đụng đến hắn mặt sau, trong lòng nàng không hiểu thở dài nhẹ nhõm một hơi, không biết là sợ Hạ Vân Kiệt thật sự chính là biến mất không thấy, còn là sợ phía trước phát sinh hết thảy đều chính là mộng.

Làm Tần Lam dấu tay đến Hạ Vân Kiệt mặt sau, Hạ Vân Kiệt rất nhanh lại lần nữa xuất hiện ở của nàng trước mắt.

“Rất thần kì!” Tần Lam tay cũng không có rời đi Hạ Vân Kiệt mặt, mà là tiếp tục tràn ngập tò mò cùng không tha đang cầm hắn mặt, thẳng đến Hạ Vân Kiệt di động đột nhiên vang lên, Tần Lam mới tựa hồ mạnh bừng tỉnh lại đây, ửng đỏ mặt lùi về tay.

Điện thoại là Lưu Lực Hoành đánh tới.

Hạ Vân Kiệt nhất tiếp khởi trong điện thoại mặt liền truyền đến Lưu Lực Hoành ân cần thăm hỏi thanh:“Hạ lão sư ngươi không sao chứ?”

“Ta có thể có sự tình gì?” Hạ Vân Kiệt tức giận hỏi ngược lại.

“Không có việc gì là tốt rồi, không có việc gì là tốt rồi.” Lưu Lực Hoành hắc hắc cười nói, “Tối hôm qua kia đúng

giờ đi? So với Giang Châu thị như thế nào?”

“Dựa vào! Có việc nói sự, không có việc gì ta treo.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cái trán nhất thời đi đầy hắc tuyến, mà cố ý thấu lại đây nghe Tần Lam tắc nhịn không được hé miệng vui sướng khi người gặp họa “Khanh khách” Nở nụ cười.

“Di, có nữ nhân thanh âm. Ta dựa vào, không phải đâu Hạ lão sư, ngươi hay là chính là trong truyền thuyết một đêm bảy lần lang, đến bây giờ còn tại làm vận động. Vậy ngươi hôm nay còn thức dậy giường không? Còn có thể tới tham gia hôm nay hoạt động không? Đây chính là tập thể hoạt động, ngươi nếu không đến……” Lưu Lực Hoành nghe được nữ nhân tiếng cười, nhất thời tinh thần đầu càng chừng.

“Đương nhiên tham gia, hơn nữa ngươi giúp ta cùng Dương thư ký nói một chút, ta còn dẫn theo cái bằng hữu.” Hạ Vân Kiệt không đợi Lưu Lực Hoành đem nói cho hết lời, liền tức giận ngắt lời nói.

Bất quá Hạ Vân Kiệt nói vừa mới nói xong, phần eo lại đột nhiên đau một chút, Hạ Vân Kiệt uốn éo đầu chỉ thấy Tần Lam chính một bên dùng sức kháp hắn eo, một bên nghiến răng nghiến lợi hạ giọng nói:“Ai nói muốn với ngươi cùng đi ?”

Hạ Vân Kiệt lại hướng nàng đắc ý cười cười, sau đó chỉ chỉ điện thoại, ý bảo hắn còn tại gọi điện, không có phương tiện cùng nàng giải thích, mà làm Tần Lam buồn bực đang chuẩn bị tiếp tục hạ ngoan thủ khi, nhĩ tiêm nàng đột nhiên nghe được trong điện thoại truyền đến một nam nhân khoa trương kinh ngạc thanh.

“Không phải đâu Hạ lão sư, ngươi thế nhưng còn chuẩn bị mang nàng lại đây, ngươi sẽ không động thực cảm tình đi? Ngươi hãy nghe ta nói, tục ngữ nói kỹ nữ vô tình

con hát vô nghĩa, ngươi tuổi còn nhỏ, thiệp thế chưa thâm, ngươi khả ngàn vạn đừng bị nữ nhân……”

Vừa rồi còn tại vui sướng khi người gặp họa Tần Lam, nghe Lưu Lực Hoành khuyên bảo, không biết vì cái gì càng nghe cảm giác càng kỳ cục, càng không thích hợp! Mà Hạ Vân Kiệt tắc sớm đã vội vàng ngắt lời nói:“Lưu lão sư tưởng tượng của ngươi lực đừng như vậy phong phú được không? Ngươi nghe rõ rồi chứ, ta dẫn theo một bằng hữu, một bằng hữu ở Giang Châu thị liền nhận thức!”

“Thật sự?” Lưu Lực Hoành không tin nói.

“Vô nghĩa, đương nhiên là thật.” Hạ Vân Kiệt tức giận nói.

“Vậy được rồi, ta cùng Dương thư ký nói một chút. Chín giờ thuyền, chúng ta tám giờ bốn mươi theo khách sạn xuất phát, ngươi nếu không thể ở tám giờ bốn mươi đến khách sạn, liền trực tiếp đi bến tàu.” Lưu Lực Hoành gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, tuy rằng còn có chút không tin, nhưng là không tốt tái tiếp tục khuyên bảo đi xuống, để tránh người trẻ tuổi da mặt mỏng thẹn quá thành giận.

“Ta đã biết, cảm ơn Lưu lão sư.” Hạ Vân Kiệt gặp Lưu Lực Hoành miễn cưỡng tin tưởng khẩu khí, dở khóc dở cười nói, nói xong liền treo điện thoại.

“Tiểu quỷ đầu, ai cho ngươi tự chủ trương nói ta cũng phải đi ?” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt treo điện thoại, chất vấn nói.

“Không phải ngươi vừa rồi nói muốn theo ta cùng đi sao? Ngươi đường đường cục trưởng cũng không thể lật lọng.” Hạ Vân Kiệt ra vẻ hồ đồ nói.

“Ngươi…… Tính, cùng đi liền cùng đi. Bất quá ngươi

không thể cùng đồng sự lộ ra thân phận của ta.” Tần Lam trong lòng đúng là vẫn còn tưởng cùng Hạ Vân Kiệt cùng đi, thấy hắn ra vẻ hồ đồ, tức giận trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, cuối cùng còn là bất đắc dĩ nói.

“Được rồi, ta không lộ ra, bất quá nếu là người khác đem ngươi nhận ra đến, kia đã có thể không liên quan chuyện của ta.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Này ngươi không cần lo lắng, ta đến Đông Thông thị thời gian còn thiếu, hơn nữa cũng là vừa mới này hai ngày ngồi trên cục trưởng vị trí, rất ít xuất hiện ở thị báo chí hoặc là TV tin tức, không phải công an cục hoặc là quan viên hẳn là không biết của ta, hơn nữa ngươi đừng đã quên ta nhưng là hình cảnh xuất thân, có đôi khi vì che giấu tung tích, đã lừa gạt phạm tội phần tử, hơi chút đơn giản điểm dịch dung ta còn là hội.” Tần Lam nói, nói đến mặt sau khi còn nhịn không được đắc ý hướng Hạ Vân Kiệt dương hạ cằm, kia biểu tình thế nào còn có nửa điểm thị công an cục cục trưởng bộ dáng, nhưng thật ra cùng bị vây tình yêu cuồng nhiệt trung nữ nhân giống hệt nhau.

Hạ Vân Kiệt lời nói mới rồi vốn chỉ là đùa đùa Tần Lam, muốn tưởng để cho người khác nhận thức không ra nàng đến, đối với hắn mà nói bất quá chính là việc nhỏ một kiện, bất quá gặp Tần Lam nói như vậy, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không tốt nói sau chính mình có thể giúp nàng hoàn toàn dịch dung, nghe vậy ra vẻ bừng tỉnh đại ngộ nói:“Ta thiếu chút nữa đã quên, Lam tỷ ngươi nhưng là chúng ta Giang Nam tỉnh tối tuổi trẻ tối có khả năng công an cục cục trưởng đâu, điểm ấy sự thế nào còn có thể làm khó ngươi!”

Tần Lam nghe vậy càng phát ra đắc ý, “Hừ” một tiếng, vẻ mặt khinh thường xoay quá thân mình, lay động vòng eo hướng phòng ngủ đi đến. Bất quá đi chưa được mấy bước, Tần Lam liền nhịn không được “Xì” Một tiếng nở

nụ cười, hiển nhiên là vì vừa rồi chính mình ngôn hành cử chỉ cảm thấy buồn cười.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 738 : Oan gia ngõ hẹp

“Không chuẩn lại đây nhìn lén!” Cười qua đi, Tần Lam đột nhiên quay đầu đối đang chuẩn bị theo kịp Hạ Vân Kiệt nói.

“Không phải đâu nhỏ mọn như vậy, xem cũng không chuẩn xem.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Đây chính là Tần thức độc môn bí quyết!” Tần Lam phiêu Hạ Vân Kiệt một chút, sau đó bỏ lại dở khóc dở cười Hạ Vân Kiệt phiêu nhiên vào phòng ngủ, sau đó phanh một tiếng đóng cửa lại.

Gặp Tần Lam đóng cửa lại, Hạ Vân Kiệt đành phải trở lại phòng khách chờ.

Này nhất đợi liền suốt đợi nửa giờ, đang lúc Hạ Vân Kiệt chờ có điểm không kiên nhẫn khi, cửa đột nhiên mở ra.

Hạ Vân Kiệt nhất thời cảm thấy trước mắt mạnh sáng ngời, chỉ thấy cửa đứng là một người mặc trung dài khoản hai hàng cúc áo tu thân thu eo áo gió, màu đen tất chân, đoản giày, tú xảo cái mũi đeo một khoản màu trà kính râm, cánh tay ngọc kéo một cái Gucci bao Tần Lam.

Giờ khắc này Tần Lam thiếu một ít anh khí lại hơn không ít mốt mỹ nữ quyến rũ cùng nữ nhân vị, hơn nữa làn váy hạ tất chân ****, lại dài lại thẳng, tựa hồ làm cho nắng mùa xuân đều ảm đạm thất sắc.

“Thế nào? Nhìn không ra đến ta là công an cục cục trưởng đi?” Tần Lam ở cửa cố ý bày cá gợi cảm tư thế, tu thân làn váy bao hạ mĩ mông cao điểm cao kiều lên.

“Thật là ngươi sao Lam tỷ?” Hạ Vân Kiệt hai mắt có chút

đăm đăm hỏi.

Giờ khắc này Tần Lam có khác một phen liêu nhân phong tình, làm cho Hạ Vân Kiệt trái tim nổ lớn gia tốc nhảy lên.

Không có gì ca ngợi lời nói so với Hạ Vân Kiệt kia cực nóng đăm đăm ánh mắt tới càng trực tiếp càng hoa lệ, nhìn đến Hạ Vân Kiệt kia thất thần bộ dáng, Tần Lam vô cùng vui vẻ nở nụ cười.

“Đi a đứa ngốc!” Hạ Vân Kiệt ngẩn người là lúc, Tần Lam lay động kia làm cho người ta kinh hãi động phách vòng eo đi lên đến thân mật vãn ở cánh tay hắn, tiếu mâu hoành hắn liếc mắt một cái nói.

“Ân, hảo!” Hạ Vân Kiệt phát hiện chính mình tựa hồ lại về tới lần đầu tiên ở quán bar đi làm thời gian, kia thời điểm hắn còn thực ngây ngô, trong quán bar nữ lang hơi chút một trêu đùa, hắn trái tim liền nhịn không được bang bang đập loạn.

“Ngươi sẽ không chuẩn bị cứ như vậy theo ta đi ra đi thôi?” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, liền chuẩn bị đi ra ngoài, nhịn không được lại liếc trắng mắt nói.

“Không như vậy đi ra ngoài, kia thế nào đi ra ngoài?” Hạ Vân Kiệt khó hiểu hỏi.

“Kính nhờ nơi này nhưng là công an cục người nhà lâu, tuy rằng ta hơi chút cải biến hạ dĩ vãng hình tượng, chẳng lẽ ngươi cho là ở nơi này người liền nhận thức không được sao?” Tần Lam tức giận nói.

“Ha ha, ta thiếu chút nữa đã quên.” Hạ Vân Kiệt vỗ hạ cái trán, sau đó phân biệt ở chính mình cùng Tần Lam trên người vẽ hai cái pháp phù, lại cố ý bắt Tần Lam kính râm, lấy ngón tay ở của nàng mí mắt nhẹ nhàng lau

một chút. Kể từ đó, Tần Lam là có thể nhìn đến chính mình cùng hắn, không đến mức bởi vì hắn thi triển ẩn thân thuật chi cố, ngay cả chính mình cùng hắn đều nhìn không thấy.

“Ngươi tin tưởng người khác thật sự nhìn không tới chúng ta?” Ra cửa, Tần Lam kéo Hạ Vân Kiệt tay, một đôi mắt đẹp lại giống làm tặc giống nhau chung quanh chột dạ ngắm.

Thật sự là Tần Lam căn bản không cảm giác có cái gì bất đồng, thiên còn là kia thiên, bên người nam nhân còn là kia nam nhân, tiểu khu cũng còn là kia quen thuộc tiểu khu, rành mạch, nhìn một cái không sót gì.

“Người khác là nhìn không tới chúng ta, bất quá bọn họ lại có thể nghe được chúng ta nói chuyện thanh âm.” Hạ Vân Kiệt gặp đường đường thị công an cục cục trưởng lén lút đáng yêu bộ dáng, nhịn không được buồn cười nói.

“A! Ta thiếu chút nữa đã quên!” Tần Lam vội vàng bưng kín của nàng cái miệng nhỏ nhắn, chính là của nàng hai mắt còn là nhịn không được chung quanh nhìn xung quanh, thẳng đợi cho nàng phát hiện nghênh diện đi tới người thế nhưng ngay cả xem cũng chưa liếc nhìn nàng một cái khi, thế này mới hoàn toàn phóng tâm mà cùng Hạ Vân Kiệt nghênh ngang đi ra người nhà viện đại môn.

Ra công an cục người nhà viện đại môn sau, Tần Lam còn nhịn không được hồi đầu nhìn thoáng qua, có một loại giống đang nằm mơ cảm giác.

Này cửa, nàng không biết tiến tiến xuất xuất đi rồi bao nhiêu lần, mỗi một lần nghênh đón nàng đều là kính sợ ánh mắt, mà lúc này đây, nàng này thị công an cục cục trưởng triệt để thành không khí giống nhau bị người

không nhìn.

“Hiện tại phải đi Đông Bình hồ sao?” Chuyển quá một cái phố, ở một cái không có người chú ý góc, Hạ Vân Kiệt hủy bỏ hai người trên người ẩn thân thuật, sau đó hỏi.

“Khách sạn nhiều người mắt tạp, khó bảo toàn hội ngộ đến người quen, còn là trễ một chút trực tiếp đi bến tàu, hiện tại cùng ta chung quanh đi một chút đi.” Tần Lam nghĩ nghĩ nói.

“Cũng tốt.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

“Hạ lão sư đâu? Còn không có trở về sao?” Hoành đô khách sạn bữa sáng thính, cũng chính là Giang Châu đại học các sư phụ ngủ lại khách sạn, Lý Hiểu Thi cùng Duông Thục Cầm nhất gặp được đang ở ăn bữa sáng Lưu Lực Hoành lập tức liền húc đầu hỏi.

“Nga, Dương thư ký ta đang chuẩn bị tìm ngươi đâu. Hạ lão sư hắn nói còn muốn mang cái bằng hữu lại đây cùng nhau chơi, vé tàu không thành vấn đề đi?” Lưu Lực Hoành một bên liền sữa từng ngụm từng ngụm nuốt diện bao, một bên trả lời.

“Chúng ta là bao thuyền, nhiều một người đổ không có gì vấn đề. Bất quá hạ lão sư kia bằng hữu sẽ không là……” Duông Thục Cầm nghe vậy đại mi lập tức nhíu lại nói.

“Hắc hắc, Hạ lão sư nói là hắn ở Giang Châu thị liền nhận thức bằng hữu, tối hôm qua ngay tại nhà nàng quá đêm, bất quá ta là không tin, các ngươi đâu?” Lưu Lực Hoành cầm trong tay diện bao toàn nhét vào trong miệng, mãnh quán hai khẩu sữa, sau đó mặt lộ vẻ ái muội sắc nói.

“Chúng ta……” Duông Thục Cầm cùng Lý Hiểu Thi nhìn nhau liếc mắt một cái, nói quanh co.

Tối hôm qua các nàng nhưng là rõ ràng nhìn đến Hạ Vân Kiệt xuống xe địa phương đúng là “Làng chơi”.

Một hồi lâu nhi Lý Hiểu Thi tài trừng mắt nhìn Lưu Lực Hoành liếc mắt một cái nói:“Sự thật là cái gì chúng ta cũng không biết, loại chuyện này chúng ta đoán đoán là có thể, ngươi nhưng đừng nơi nơi nói lung tung.”

“Lý lão sư ngươi yên tâm, nói như thế nào ta cùng Hạ lão sư cũng là cùng cái văn phòng, loại sự tình này ta như thế nào sẽ tới chỗ nói lung tung đâu.” Lưu Lực Hoành nói.

“Vậy là tốt rồi, loại chuyện này chúng ta nữ nhân không tốt khuyên, đợi lát nữa Hạ lão sư đến đây, ngươi tìm một cơ hội nói với hắn nói nói, hắn dù sao còn trẻ, này đường cũng không thể đi sai lệch.” Lý Hiểu Thi gặp Lưu Lực Hoành nói như vậy, sắc mặt rõ ràng buông lỏng, sau đó lời nói thấm thía nói.

“Ân, này ta có sổ. Hạ lão sư người này còn là thực không sai, người trẻ tuổi ngẫu nhiên phạm sai lầm cũng có thể lý giải.” Lưu Lực Hoành nói.

“Hừ, xem ra Lưu lão sư tuổi trẻ thời điểm cũng không thiếu phạm cùng loại sai lầm nga.” Lý Hiểu Thi cùng Duông Thục Cầm song song khinh bỉ nhìn Lưu Lực Hoành liếc mắt một cái nói.

“Uy uy, ta Lưu Lực Hoành hướng đến giữ mình trong sạch, các ngươi cũng không thể đem ta cùng Hạ lão sư nói nhập làm một.” Lưu Lực Hoành nghe vậy lập tức vẻ mặt chính khí phản bác nói. Bất quá Lý Hiểu Thi cùng Duông Thục Cầm lại căn bản không có nghe hắn đem nói cho hết lời, đã muốn xoay người đi rồi, buồn bực

Lưu Lực Hoành nhịn không được mắng liệt nói:“Ta dựa vào, cá chưa ăn đến một cái nhưng thật ra chọc một thân tinh!”

“Hắc hắc, nếu dù sao Lý lão sư cùng Dương lão sư đều đã muốn vào trước là chủ, rõ ràng Lưu lão sư phá bình phá suất tốt lắm, buổi tối phải đi phong lưu một lần làm sao phương?” Cùng Lưu Lực Hoành cùng nhau Phạm Học Văn cùng Lục Cao Đại vui sướng khi người gặp họa nói.

“Các ngươi mới phá bình đâu.” Lưu Lực Hoành xem thường nói.

Ba người vừa nói một bên rời đi bữa sáng thính đến khách sạn đại đường tập hợp.

“Tiền thiếu, ngươi xem kia mập mạp không phải là tối hôm qua ở trong quán bar theo chúng ta đánh nhau tên sao?” Đang lúc ba người vừa đi vừa nói chuyện khi, lại không thấy được phía sau cửa thang máy mở ra, theo bên trong đi ra bốn nam tử. Trong đó có hai cái rõ ràng đó là người trẻ tuổi tối hôm qua ở quán bar cùng Lưu Lực Hoành đánh nhau, trong đó kia kêu vìlà Tiền thiếu người trẻ tuổi lúc này tay trái cánh tay đánh thạch cao, treo băng vải, hiển nhiên tối hôm qua Hạ Vân Kiệt cuối cùng vung đem cánh tay hắn cấp ngã gãy.

“Ta thảo!” Tiền thiếu vừa thấy quả thực chính là tối hôm qua kia vài tên, thật sự là kẻ thù gặp lại, hết sức đỏ mắt, nhất thời nổi giận đùng đùng liền chuẩn bị xông lên đi.

“Tiền Khải ngươi đây là muốn làm gì? Chẳng lẽ đã quên tối hôm qua ăn mệt sao?” Tiền thiếu còn không có xông lên đi, đã bị một vị bộ dáng nhã nhặn nam tử cấp kéo lại cánh tay. Này nam tử Lưu Lực Hoành cũng nhận thức, đúng là tối hôm qua ở khách sạn gặp được Tiền thị trưởng thư ký Hứa Truyền Vân.

“Hứa thư ký ngươi làm cái gì vậy? Chẳng lẽ chuyện này liền như vậy tính sao? Ta Tiền Khải lớn như vậy còn cho tới bây giờ chưa ăn quá lớn như vậy mệt đâu!” Tiền Khải vẻ mặt tức giận nhìn Hứa Truyền Vân chất vấn nói.

Mặt khác một gã tối hôm qua cũng tham dự đánh nhau người trẻ tuổi đồng dạng nhìn Hứa Truyền Vân, bất quá thân phận của hắn cùng Tiền Khải không thể so sánh với, đổ không dám trực tiếp mở miệng chất vấn Hứa Truyền Vân.

“Đây chính là ở chúng ta Đông Thông thị, đánh chúng ta Tiền thiếu lại như thế nào khả năng cứ như vậy tính đâu?” Cùng Tiền thiếu bọn họ cùng nhau theo trong thang máy đi ra, béo cùng một đầu trư dường như trung niên nam tử híp mắt, vẻ mặt âm hiểm cười lạnh nói.

“Ngô tổng nói được đúng vậy, ở chúng ta Đông Thông thị đánh ngươi lại như thế nào khả năng cứ như vậy tính đâu? Tiền Khải a, tính tình của ngươi chính là rất xúc động một ít, bằng không lấy ngươi Tiền thị trưởng cháu trai thân phận, hơn nữa Tiền thị trưởng lại không tử nữ, ngươi đã sớm làm ra một phen đại sự nghiệp.” Hứa Truyền Vân vỗ vỗ Tiền Khải bả vai, lời nói thấm thía nói.

“Kia Hứa đại ca ý tứ là?” Tiền Khải tính cách tuy rằng xúc động, nhưng dù sao không phải ngốc tử, Hứa Truyền Vân như vậy vừa nói, hắn dần dần cũng liền bình tĩnh xuống dưới, đối Hứa Truyền Vân xưng hô cũng từ hứa thư ký chuyển thành Hứa đại ca.

“Không phải vài cái du khách sao? Muốn chỉnh bọn họ có khi là biện pháp, huống chi bọn họ quả thật đả thương ngươi, vậy tái đơn giản bất quá. Trực tiếp báo án, làm cho cảnh khu phái xuất sở người đến xử lý. Đừng quên, ngươi thúc thúc nhưng là Đông Thông thị thị trưởng. Đến lúc đó còn không phải từ ngươi ngoạn!

Ngươi tối hôm qua nếu liền làm như vậy, cũng không về phần chịu này da thịt khổ.” Hứa Truyền Vân híp mắt, khóe miệng gợi lên một chút âm hiểm ngoan độc cười lạnh nói.

Tiền Khải ngượng ngùng cười cười, hắn ở một đám người trẻ tuổi trung hô phong hoán vũ, hoành hành quen, hơn nữa người khác biết hắn là Tiền thị trưởng cháu trai, cũng đều bán hắn vài phần mặt mũi, cho nên báo cảnh loại chuyện này thật đúng là không suy nghĩ quá. Đương nhiên tối hôm qua hắn là nghĩ tới báo cảnh, bất quá chờ hắn phục hồi tinh thần lại khi, Hạ Vân Kiệt đám người đã muốn không thấy bóng dáng.

“Hứa đại ca nói rất đúng!” Nói xong Tiền Khải trừng mắt nhìn liếc mắt một cái bên người vị kia người trẻ tuổi nói:“Còn thất thần làm gì, cấp cảnh khu phái xuất sở gọi điện thoại báo cảnh nha!”

“Này điện thoại cũng là ngươi đánh, ngươi gọi phân lượng lớn! Đợi lát nữa chỉ chứng nhưng thật ra có thể cho tiểu Trần ra mặt.” Hứa Truyền Vân khoát tay nói.

Hứa Truyền Vân lời này nói được ký có đạo lý lại làm cho Tiền Khải thực hưởng thụ, hắn gật gật đầu nói:“Kia cũng là là, vậy ta đến gọi đi.”

Nói xong Tiền Khải lấy ra điện thoại di động bắt đầu gọi điện thoại báo cảnh.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 739 : Tú tài gặp gỡ binh

Theo các sư phụ dùng xong bữa sáng càng ngày càng nhiều người tụ tập ở khách sạn đại đường, chuẩn bị xuất phát đi bến tàu đi thuyền đi ra ngoài du ngoạn.

Mọi người đang đợi thời điểm đều có nói có cười trò chuyện thiên, Lưu Lực Hoành đám người tự nhiên cũng không ngoại lệ, bọn họ hồn nhiên không biết chính mình đã muốn bị người tràng thượng, cũng bị báo án.

“Tiếp qua năm phút đồng hồ chúng ta nơi này liền xuất phát, Hạ lão sư còn không có lại đây, xem ra tối hôm qua quả thật làm lụng vất vả quá độ !” Đại đường một chỗ góc, Lục Cao Đại nâng tay nhìn nhìn đồng hồ, đối Lưu Lực Hoành đám người ái muội nói.

“Tuổi trẻ cũng không biết tiết chế a!” Lưu Lực Hoành cùng Phạm Học Văn ra vẻ lão thành lắc đầu cảm khái nói.

Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm gặp ba người kẻ xướng người hoạ, giống như bọn họ chính là cái gì chính nhân quân tử dường như, nhịn không được tức giận trắng bọn họ liếc mắt một cái nói:“Cũng không biết đêm qua ở quán bar, ai tròng mắt loạn ngắm loạn xem, còn có mặt mũi nói Hạ lão sư!”

“Khụ khụ, kia không giống với, chúng ta chính là nhìn xem, nhưng chúng ta hành vi cũng tuyệt đối……” Lưu Lực Hoành ba người sắc mặt xấu hổ phản bác nói.

Bất quá Lưu Lực Hoành bọn họ trong lời nói còn chưa nói xong, nghe được khách sạn ngoại vang lên còi cảnh sát thanh, đoàn người đều ào ào tò mò hướng ra ngoài nhìn lại.

Chỉ thấy “Dát! Dát! Dát!” Ba lượng xe cảnh sát khẩn cấp đứng ở khách sạn cửa, tiếp theo trên xe rất nhanh xuống đến một cảnh sát mặc cảnh phục, biểu tình uy nghiêm lạnh lùng.

Cùng cảnh sát cùng nhau xuống dưới còn có kia bị Hứa Truyền Vân xưng là Tiểu Trần người trẻ tuổi, người trẻ tuổi không biết khi nào thì trên tay cũng trói lại băng vải, một chút xe liền vẻ mặt tức giận chỉ vào Lưu Lực Hoành đám người nói:“Cảnh sát đồng chí, tối hôm qua là bọn họ ở “Tim đập mang” Quán bar đánh chúng ta.”

Lưu Lực Hoành đám người lúc này đương nhiên cũng nhận ra kia người trẻ tuổi, thấy hắn bị cắn ngược lại một cái, không khỏi sắc mặt đại biến, vội vàng đối một vị thoạt nhìn giống đầu lĩnh cảnh sát giải thích nói:“Cảnh sát đồng chí, ngươi đừng nghe hắn nói lung tung, là bọn hắn đùa giỡn lưu manh đánh chúng ta trước đây.”

“Ta hỏi ngươi, các ngươi tối hôm qua có hay không cùng hắn đánh nhau?” Cảnh sát khỏi bày giải ngắt lời nói.

“Có! Nhưng là……” Sự thật như thế, Lưu Lực Hoành đổ không tốt phủ nhận, nghe vậy gật đầu nói.

“Vậy không có gì hay nói, hết thảy đều đến phái xuất sở rồi nói sau.” Cảnh sát lại không khỏi phân trần ngắt lời nói.

“Cung sở trưởng, bọn họ đều là Giang Châu đại học lại đây Đông Bình hồ du ngoạn lão sư, ngài xem này trong đó có phải hay không có cái gì hiểu lầm?” Tiếp hướng dẫn du lịch tự nhiên nhận được cảnh khu phái xuất sở sở trưởng, người cũng lanh lợi, gặp sự tình tựa hồ không ổn, lập tức tiến lên bày ra Lưu Lực Hoành đám người thân phận.

Đầu năm nay, đại học lão sư tuy rằng không quyền

không thế, nhưng thân phận cũng rất là siêu nhiên, ở xã hội cũng rất địa vị, cũng là không phải nói tùy tiện có thể niết nhuyễn quả hồng.

Quả nhiên Cung sở trưởng vừa nghe Lưu Lực Hoành đám người là Giang Châu đại học lão sư, nhất thời có điểm do dự khó xử lên.

Đại học lão sư cũng không phải là nói bắt đã bắt, muốn làm không tốt sự tình nháo lớn, hắn này phái xuất sở sở trưởng đều chịu không nổi. Bất quá Tiền thị trưởng cháu trai báo án Cung sở trưởng cũng không dám chậm trễ.

Ở Đông Thông thị quan trường, chỉ cần hơi chút có điểm dã tâm, có điểm tiến tới tâm quan viên, ai chẳng biết đến Tiền thị trưởng không có con cái, chỉ có Tiền Khải như vậy một vị cháu trai, hướng đảm đương con trai đối đãi, hơn nữa hắn cánh tay bị đánh cho bẻ gẫy cũng là xác thực quả thật thật sự tình, này vụ án chính mình nếu không làm tốt, đến lúc đó hắn nếu bẩm báo Tiền thị trưởng nơi nào, chỉ sợ chính hắn một sở trưởng vị trí an vị đến cùng. Trên thực tế, liền ngay cả hiện tại này lại đây chỉ chứng người trẻ tuổi, tuy rằng thân phận địa vị không bằng Tiền Khải, nhưng cũng không phải cái gì đơn giản đến đây, mà là Đông Bình thị khu ủy bí thư Trương Hoài Văn cháu ngoại trai.

“Để làm chi? Đại học lão sư liền rất giỏi sao? Có thể tùy tiện đánh người sao?” Đang lúc Cung sở trưởng do dự, thế khó xử là lúc, kia Tiểu Trần cũng không phạm, đem tay đối với Lưu Lực Hoành đám người nhất chỉ, vẻ mặt tức giận nói. Nói khi, Tiểu Trần còn hướng kia tiếp hướng dẫn du lịch hung tợn trừng mắt nhìn liếc mắt một cái, tràn ngập cảnh cáo hương vị.

Làm hướng dẫn du lịch người bình thường sát ngôn quan sắc bản sự rất mạnh, hắn tuy rằng không biết khu ủy bí thư cháu ngoại trai, nhưng thấy Cung sở trưởng

khó xử bộ dáng, lại thấy Tiểu Trần cảnh cáo ánh mắt, lập tức liền hiểu được trước mắt này người trẻ tuổi có chút đến đây, nhất thời có chút hối hận chính mình vừa rồi không nhẹ không nặng chen vào nói.

Tiểu Trần lời nói nhắc nhở Cung sở trưởng, đại học lão sư là không thể tùy tiện bắt, nhưng đánh người lão sư lại có thể bắt, chỉ cần cắn lao chuyện này, cho dù sự tình nháo lớn, cũng lạ không đến hắn này phái xuất sở sở trưởng trên đầu.

“Trần tiên sinh ngươi trước đừng kích động, các vị lão sư các ngươi cũng đừng kích động. Chúng ta cảnh sát là theo lẽ công bằng phá án, vừa không hội oan uổng một người tốt, cũng tuyệt không sẽ bỏ qua một người xấu. Mọi người đã đều thừa nhận tối hôm qua quả thật từng có đánh nhau bác sát sự thật, kia hết thảy là phi đúng sai đều đến phái xuất sở chờ chúng ta điều tra xuống lần nữa kết luận như thế nào?” Tuy rằng Tiểu Trần lời nói nhắc nhở Cung sở trưởng, làm cho hắn lập tức lại có đảm lượng, bất quá Lưu Lực Hoành đám người dù sao cũng là đại học lão sư, Cung sở trưởng cũng là không dám lấy thô lỗ dã man chấp pháp thái độ đến đối mặt bọn họ, mỗi tiếng nói cử động đều trung quy trung củ.

Cung sở trưởng bày ra một bộ theo lẽ công bằng chấp pháp tư thái, Lưu Lực Hoành đám người cho dù rõ ràng biết đối phương cùng tối hôm qua kia đám người trẻ tuổi hẳn là có chút quan hệ, nhưng cũng không tốt tái cùng hắn tranh chấp, nếu không chính là kháng cự chấp pháp, cuối cùng Lưu Lực Hoành nhìn Phạm Học Văn đám người liếc mắt một cái, bất đắc dĩ nói:“Cung sở trưởng ta là người địa phương, này Đông Bình hồ trước kia không thiếu đến, chơi không chơi cũng là không sao cả. Nhưng ta này đó đồng sự khó được đi ra thả lỏng du ngoạn một lần, có thể hay không sẽ không dùng đi? Tối hôm qua sự tình ta là chủ yếu tham dự giả, cụ thể sự

tình ta cũng đều nhất thanh nhị sở, hơn nữa chuyện này nói đến để cũng chỉ là điểm tiểu tranh cãi.”

Cung sở trưởng nghe vậy trên mặt không khỏi lộ ra một tia khó xử sắc, hắn nhưng thật ra chung nhận thức Lưu Lực Hoành cách nói. Quán bar uống rượu thôi, ngẫu nhiên đánh nhau bác sát thật sự rất bình thường bất quá, cũng rất khó nói rõ ràng ai đúng ai sai, nếu đổi thành một người báo án, Cung sở trưởng thật đúng là không muốn hưng sư động chúng, bất quá đổi thành Tiền thị trưởng cháu trai Tiền Khải, vậy hoàn toàn không giống với.

“Lưu lão sư ngươi nói gì vậy? Như thế nào có thể chỉ làm cho ngươi một người đi phái xuất sở, tối hôm qua sự tình chúng ta cũng có phân, muốn đi mọi người vừa đi!” Bất quá Cung sở trưởng còn không có tới kịp cự tuyệt, Lý Hiểu Thi đám người đã muốn cùng chung mối thù nói.

“Các ngươi làm cái gì vậy? Cũng không phải cái gì đại sự tình, ta chỉ phải đi đem sự tình nói cái hiểu được, ghi cái khẩu cung mà thôi. Ngươi chỉ để ý chơi của các ngươi.” Lưu Lực Hoành không nghĩ tới Cung sở trưởng bên này tư tưởng còn không có làm thông, Lý Hiểu Thi đám người ngược lại trước có ý kiến.

“Dù sao cho ngươi một người đi không được!” Lý Hiểu Thi đám người kiên quyết nói.

Nói xong Lý Hiểu Thi cũng không chờ Lưu Lực Hoành phản bác, đối này hắn lão sư nói nói:“Chúng ta chỉ sợ là cản không nổi chín giờ thuyền, các ngươi đều đi trước chơi đi, không tất yếu vì chúng ta chậm trễ mọi người hành trình. Chúng ta ghi xong khẩu cung sẽ tiến đến bến tàu, mặt khác mua phiếu đi cùng các ngươi ở trên đảo hội hợp.”

Này khác lão sư đều có chút do dự, lúc này Cung sở trưởng mở miệng :“Cùng bản án không quan hệ người sẽ không muốn đi phái xuất sở, đi cũng vu sự vô bổ, chúng ta nhất định hội theo lẽ công bằng phá án.”

Cung sở trưởng tự nhiên là không muốn một đoàn đại học lão sư đi phái xuất sở.

Này khác lão sư vốn đang có chút do dự, gặp Cung sở trưởng nói như vậy, ngẫm lại cũng liền quán bar đánh nhau về điểm này việc nhỏ, sẽ không nói sau kiên trì, chính là dặn dò Lý Hiểu Thi đám người hết thảy cẩn thận, nếu có chuyện gì đúng lúc gọi điện thoại cho bọn hắn.

Lưu Lực Hoành cùng các vị lão sư còn có hướng dẫn du lịch nói tốt sau, liền chuẩn bị cùng Cung sở trưởng lên xe cảnh sát.

“Còn có một vị người trẻ tuổi đâu?” Gặp Lưu Lực Hoành đám người nhất nhất lên xe cảnh sát, duy nhất không gặp tối hôm qua kia thân thủ phá lệ ngưu xoa người trẻ tuổi, Tiểu Trần không khỏi thay đổi sắc mặt.

Kia tên mới là mấu chốt tính nhân vật a! Tiền thiếu tay cũng chính là bị kia tên cấp đánh đoạn.

“Chúng ta không biết.” Lưu Lực Hoành đám người nghe vậy đều sắc mặt khẽ biến, sau đó trả lời.

Tối hôm qua chân chính đánh người là Hạ Vân Kiệt, lại nói tiếp mặc kệ là Lưu Lực Hoành bọn họ còn là Tiền thiếu bọn họ đều là người bị đánh, đơn giản Lưu Lực Hoành đám người là bị Tiền thiếu bọn họ đánh, mà Tiền thiếu bọn họ là bị Hạ Vân Kiệt đánh mà thôi. Cho nên này án kiện mấu chốt tính nhân vật hiển nhiên là Hạ Vân Kiệt, hơn nữa Lưu Lực Hoành đám người cũng nhìn ra được đến, Tiểu Trần đám người nếu cùng này Cung sở

trưởng thực sự cái gì cấu kết quan hệ, đầu tiên sẽ đối phó cũng tất nhiên là Hạ Vân Kiệt. Lúc này, Lưu Lực Hoành đám người chọn lọc tự nhiên trả lời không biết.

“Các ngươi như thế nào hội không biết?” Tiểu Trần lập mã trừng mắt nói.

“Ai quy định chúng ta liền nhất định phải biết đến, hơn nữa ngươi là cảnh sát sao? Ngươi có cái gì tư cách hỏi chúng ta?” Lưu Lực Hoành gặp Tiểu Trần trừng mắt nhất thời mặt lộ vẻ sắc mặt giận dữ nói. Này khác lão sư cũng đều ào ào lộ ra một tia sắc mặt giận dữ.

Chính cái gọi là nhiều người tức giận khó phạm, hơn nữa trước mắt những người này lại đều là đại học lão sư, Cung sở trưởng gặp Tiểu Trần thái độ khiến cho mọi người bất mãn, sợ phức tạp, vội vàng tiến lên trầm giọng nói:“Tiểu Trần ngươi làm gì? Hết thảy đều chờ hồi phái xuất sở rồi nói sau!”

Nói xong Cung sở trưởng hướng Tiểu Trần sử cái ánh mắt.

Tiểu Trần tuy rằng hướng đến kiêu ngạo ngang ngược quen, nhưng hắn cũng không phải cái gì không đầu óc, biết ba năm đại học lão sư nhạ được rất tốt, nhưng một đám đại học lão sư hắn còn là không thể trêu vào, dù sao ảnh hưởng quá lớn, cho nên Cung sở trưởng nhất mở miệng, hắn cũng cũng rất thức thời lựa chọn câm miệng.

Rất nhanh, Lưu Lực Hoành đám người liền thượng xe cảnh sát ly khai khách sạn.

“Ta nói Lưu lão sư, hiện tại làm sao bây giờ? Ta xem tối hôm qua kia đi đầu tiểu tử thái độ như vậy kiêu ngạo, chỉ sợ có điểm đến đây a! Chúng ta đi phái xuất sở sẽ không cho chúng ta đến âm đi?” Xe cảnh sát, mọi người

trung vóc dáng nhỏ nhất Lục Cao Đại mặt lộ vẻ lo lắng sắc nói.

“Nếu sợ hãi, vậy ngươi còn đi theo đến?” Lưu Lực Hoành tức giận nói.

“Khụ khụ, có phúc cùng hưởng có họa cùng chịu thôi, sợ hãi là một chuyện, nhưng cùng nhau đến lại là mặt khác một hồi sự!” Lục Cao Đại cử thẳng lưng cột nói.

“Nhìn không ra đến, Lục lão sư còn cử giảng nghĩa khí, điều này làm cho ta lập tức đối với ngươi nhìn với cặp mắt khác xưa a!” Lý Hiểu Thi hai mắt hơi hơi sáng ngời, lộ ra một tia thưởng thức sắc nói.

“Ngươi hiện tại mới biết được nha! Đừng nhìn ta Lục Cao Đại vóc dáng nhỏ, nhưng ta cũng là cái đại trượng phu nam tử hán! Giống như Hạ lão sư một mình phong lưu khoái hoạt đi, ném xuống cục diện rối rắm làm cho chúng ta khiêng!” Lục Cao Đại ngang ngực nói.

“Nửa câu đầu ta chung nhận thức, bất quá nửa câu sau ta sẽ không chung nhận thức. Tối hôm qua nếu không Hạ lão sư, chỉ bằng ngươi, nói không chừng hôm nay đánh thạch cao điếu băng vải chính là chúng ta.” Lý Hiểu Thi trắng Lục Cao Đại liếc mắt một cái nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 740 : Trượng nghĩa đồng học

“Lý lão sư ngươi nói chuyện có thể không thể không cần như vậy trực tiếp sao? Nói như thế nào hiện tại cũng là chúng ta ngồi ở xe cảnh sát, mà Hạ lão sư lại ở phong lưu khoái hoạt, còn không có thể làm cho ta phát điểm bực tức sao?” Lục Cao Đại ngượng ngùng nói.

“Được rồi, được rồi, ngươi rất lợi hại, ngươi rất cao lớn, ngươi quyền đánh Trấn Quan Tây chân đá tưởng môn thần tổng được rồi đi!” Lý Hiểu Thi tức giận nói.

“Khụ khụ, không dám nhận, không dám nhận!” Lục Cao Đại nói.

“Tốt lắm, tốt lắm, hiện tại giống như không phải nói này đó thời điểm, ta cảm thấy Lục lão sư vừa rồi nói còn là có vài phần đạo lý. Đầu năm nay dám kiêu ngạo người trẻ tuổi ra vẻ đều có điểm đến đây, hơn nữa ta xem kia Cung sở trưởng đối kia cái gì Tiểu Trần thái độ rõ ràng không sai. Tuy rằng chúng ta là đại học lão sư, theo lý mà nói đối phương hẳn là không dám đối chúng ta thế nào, nhưng nơi này dù sao cũng là Đông Thông thị không phải Giang Châu thị, nhân sinh không quen, vạn nhất người ta đối chúng ta sử âm, thật đúng là sẽ có đại phiền toái.” Phạm Học Văn đánh gãy hai người, lo lắng lo lắng nói.

“Lưu lão sư đồng học không vừa vặn là Đông Bình khu chính phủ thư ký trưởng sao? Nếu không Lưu lão sư ngươi cho hắn gọi cái điện thoại?” Dương Thục Cầm nói.

“Đúng rồi, chúng ta như thế nào bắt hắn cho đã quên đâu.” Tất cả mọi người thật mạnh vỗ hạ đùi, trên mặt lo lắng sắc nhất thời trở thành hư không.

Khu chính phủ thư ký trưởng ở toàn bộ Đông Thông thị quan trường tuy rằng không tính là cái gì đại quan, nhưng ở Đông Bình khu cũng tuyệt đối là cái có thể nói được với nói chính phủ quan viên.

“Kia đi, ta cấp Vệ Thần đánh cái điện thoại. Mẹ nó, nói như thế nào hắn cũng là quan, tổng còn có thể nói thượng điểm nói đi.” Lưu Lực Hoành mặt lộ vẻ một tia tự hào đắc ý sắc nói, vừa nói, một bên xuất ra điện thoại di động.

“Lão đồng học, sáng sớm liền gọi điện thoại cho ta, có chuyện gì sao?” Đông Bình khu chính phủ, thư ký thất, Vệ Thần một người cô đơn ngồi ở văn phòng một cái không chớp mắt góc, mà này khác thư ký đều ở bận rộn, ai cũng không thấy hắn liếc mắt một cái.

Mà ngay tại năm trước, hắn còn là một người độc hưởng một cái văn phòng, sở hữu khu chính phủ văn phòng người, mặc kệ là thư ký còn là văn viên còn là hậu cần tài xế, nhìn đến hắn đều bị cung kính tiếng kêu Vệ chủ nhiệm hoặc là thư ký trưởng. Nhưng nay đâu, hắn lại bị an bài đến thư ký thất một cái tối không chớp mắt góc, mà các đồng sự cũng đều giống tránh né ôn thần giống nhau trốn tránh hắn.

“Là có sự tình muốn phiền toái ngươi. Ngày hôm qua ta cùng vài vị đồng sự đi tranh quán bar, không nghĩ tới ở trong quán bar cùng người nổi lên chút tranh cãi……” Lưu Lực Hoành đem sự tình trước sau đại khái cùng Vệ Thần nói một lần, cuối cùng nói:“Ngươi là khu chính phủ lãnh đạo, ngươi xem xem có thể hay không hỏi đến hỏi đến, chuyện này thực không phải chúng ta lỗi, là đối phương đùa giỡn lưu manh trước đây, sau đó ta kia đồng sự ra tay hơi chút trọng điểm.”

“Lực Hoành ngươi làm người chẳng lẽ ta còn không biết

sao? Ngươi đừng vội, ta cái này gọi cái điện thoại hỏi một chút xem.” Vệ Thần nghe nói lão đồng học đám người bị người cảnh khu phái xuất sở mang đi, vội vàng trấn an nói.

“Tốt lắm liền phiền toái ngươi.” Lưu Lực Hoành nói.

“Đều là lão đồng học, cái gì phiền toái không phiền toái. Trước như vậy, ta gọi trước cái điện thoại hỏi một chút xem.” Vệ Thần nói xong liền treo điện thoại.

Treo điện thoại sau, Vệ Thần mạnh hút khẩu thuốc lá, sau đó đem thuốc lá hướng gạt tàn nặng nề mà ấn diệt, kiên trì cầm lấy điện thoại cấp Đông Bình hồ cảnh khu phái xuất sở gọi điện thoại.

Đổi thành trước kia, loại chuyện này đối với Vệ Thần tự nhiên là việc nhỏ một kiện, cảnh khu phái xuất sở Cung sở trưởng cũng không dám không bán hắn Vệ Thần mặt mũi, nhưng trước khác nay khác, nay ở Đông Bình khu quan trường người trong mắt, hắn Vệ Thần chỉ sợ ngay cả khu chính phủ trong văn phòng bình thường nhất thư ký cũng không như.

Bất quá lão đồng học gặp chuyện không may, điện thoại lại đánh tới hắn nơi này đến, cho dù khó xử tái đại, Vệ Thần cũng không thể mặc kệ.

“Lão Vệ a, có chuyện gì sao?” Điện thoại rất nhanh đã bị tiếp lên, bên trong truyền đến Cung sở trưởng đánh giọng quan thanh âm.

Vệ Thần nghe vậy mày thật sâu nhíu lại, trước kia mỗi lần hắn gọi điện thoại cấp Cung sở trưởng, Cung sở trưởng đều là nhiệt tình có thêm, không phải xưng hô hắn là Vệ chủ nhiệm chính là lãnh đạo, nay cũng là hoàn toàn mặt khác một bộ khẩu khí.

“Cung sở trưởng ngươi hảo, là như vậy, ta có cái đồng học là Giang Châu đại học lão sư, ngày hôm qua cùng vài người trẻ tuổi đã xảy ra điểm hiểu lầm cùng xung đột, nghe nói……” Vệ Thần âm thầm cảm khái lòng người dễ thay đổi, ngoài miệng cũng rất là khách khí nói.

“Lão Vệ, chuyện này phiền toái, ta không thể giúp ngươi việc.” Không đợi Vệ Thần đem nói cho hết lời, điện thoại kia đầu liền truyền đến Cung sở trưởng đạm mạc thanh âm.

“Phiền toái? Kia vài người trẻ tuổi là cái gì đến đây?” Vệ Thần nghe vậy trong lòng nhất thời lộp bộp một chút, cũng bất chấp tái cảm khái lòng người dễ thay đổi, vội vàng hỏi.

“Đến đây rất lớn nha, Tiền thị trưởng cháu trai. Ngươi này đồng học lá gan nhưng thật ra cử lớn, thế nhưng đem tay hắn đều cấp đánh gãy!” Cung sở trưởng tiếp tục đánh giọng quan, giọng quan trung thậm chí mang theo một tia trách cứ cùng vui sướng khi người gặp họa hương vị.

“Cái gì Tiền thị trưởng cháu trai?” Vệ Thần nghe vậy sắc mặt đại biến.

Thân là từng Đông Bình khu chính phủ thư ký trưởng, Vệ Thần tự nhiên biết Tiền thị trưởng không có con cái, chỉ có một tên là Tiền Khải cháu trai, này cháu trai tuy rằng không thế nào tiến tới, nhưng cũng là hắn ưa. Nay Lưu Lực Hoành đám người dĩ nhiên là đem tay hắn cấp đánh gãy, tuy rằng Vệ Thần rõ ràng biết không sai là Lưu Lực Hoành đám người, nhưng là là bị hách nhất đại khiêu, đồng thời cũng âm thầm trách cứ Lưu Lực Hoành đám người xuống tay ngoan một ít.

“Cho nên, lão Vệ không phải ta không giúp ngươi a, là chuyện này ta cũng giúp không được việc.” Cung sở

trưởng nói xong liền trực tiếp treo điện thoại.

Gặp Cung sở trưởng không chút khách khí treo chính mình điện thoại, Vệ Thần cầm điện thoại ngây người một hồi lâu nhi mới hoãn quá mức đến.

“Ai!” Vệ Thần dùng sức gãi gãi đầu.

Nếu Khổng khu trưởng còn khoẻ mạnh, nếu hắn Vệ Thần còn ngồi ở khu chính phủ thư ký trưởng vị trí thượng, tuy rằng chuyện này thực khó giải quyết, hắn còn là có thể sử dụng thượng lực. Dù sao đuối lý là Tiền Khải, dù sao Tiền Khải không phải Tiền thị trưởng con trai, lại càng không là Tiền thị trưởng bản nhân, cùng lắm thì nhận thức cái sai, chịu nhận lỗi một phen, phỏng chừng cũng có thể đại sự hóa nhỏ, việc nhỏ hóa không. Nhưng hiện tại sẽ rất khó nói, nếu Tiền Khải thái độ cường ngạnh, Cung sở trưởng vì lấy lòng hắn lại cố ý gấp khúc sự thật, như vậy muốn làm không tốt Lưu Lực Hoành đám người không chỉ có muốn đảm đương dân sự trách nhiệm, còn muốn đảm đương hình sự trách nhiệm, không thiếu được bị câu lưu cái mười ngày qua. Dù sao đem người cánh tay gãy xương đã muốn ít nhất là vết thương nhẹ, cũng liền ý nghĩa cấu thành phạm tội. Đương nhiên, trên thực tế Lưu Lực Hoành đám người chính là ngăn cản Tiền Khải đám người đùa giỡn lưu manh cũng tự vệ.

Nhưng sự thật là tàn khốc, chuyện này nếu đề cập đến Tiền thị trưởng cháu trai, tưởng đem này án kiện định vị là cái gì ngăn cản đùa giỡn lưu manh, cái gì tự vệ căn bản là một kiện không có khả năng sự tình. Có thể không miệt mài theo đuổi, có thể theo khinh xử lý Lưu Lực Hoành đám người, kia còn phải xem Tiền Khải tâm tình.

Vệ Thần trà trộn quan trường mười năm, rất rõ ràng này trong đó hắc ám cùng tàn khốc sự thật, cũng đang bởi vì

này dạng, hắn mới có thể dùng sức vò đầu.

Lão đồng học ngươi nhưng là cho ta ra cái thiên địa nan đề a! Vệ Thần âm thầm thở dài nói.

Nhưng tái đại nan đề, ba năm ngồi cùng bàn tình nghĩa cũng là giống như huynh đệ loại tình cảm, Vệ Thần cũng làm không được ngồi xem mặc kệ, hồi lâu sau, Vệ Thần bất đắc dĩ đứng lên, một bên rời đi thư ký văn phòng một bên cấp Lưu Lực Hoành gọi điện thoại.

Hiện tại Vệ Thần quan trường không như ý, trong tay không quyền không thế, bất quá nhưng cũng có chỗ tốt, thì phải là hiện tại trên cơ bản tất cả mọi người đem hắn làm không khí, hắn muốn đi thì đi, cũng không có người quản hắn, càng không có người quan tâm hắn. Không giống trước kia giống nhau, thân là chính phủ đại quản gia, lớn nhỏ sự tình đều phải quản, việc mỗi ngày đều xoay quanh, một khắc cũng không hảo tư cách cương vị.

Xe cảnh sát, Lý Hiểu Thi đám người đã muốn xa xa vọng đến phố cuối cảnh khu phái xuất sở, trên mặt đều toát ra một tia lo lắng khẩn trương sắc.

Có thể lên làm đại học lão sư, Lý Hiểu Thi đám người có thể nói theo nhỏ chính là ngoan tiểu hài tử, đệ tử tốt, còn cho tới bây giờ không ngồi xe cảnh sát tiến phái xuất sở quá, không nghĩ tới hôm nay lại đại cô nương thượng hoa kiều lần đầu tiên bởi vì đánh nhau bác sát vào phái xuất sở.

Đang lúc Lý Hiểu Thi đám người tâm tình có chút khẩn trương lo lắng là lúc, Lưu Lực Hoành di động vang lên.

“Các ngươi không cần lo lắng, ta đồng học điện thoại.” Lưu Lực Hoành một cái giật mình, một bên vội vàng tiếp khởi điện thoại, một bên còn không vong hướng Lý Hiểu

Thi đám người trấn an một câu.

Gặp Lưu Lực Hoành nói như vậy, Lý Hiểu Thi đám người tâm tình đều thả lỏng không ít. Dù sao chính là tầm thường đánh nhau bác sát, đuối lý cũng không phải chính mình biên, nay có Vệ Thần này khu chính phủ thư ký trưởng ra mặt, hẳn là không có cái gì vấn đề.

“Vệ Thần, phái xuất sở người nói như thế nào?” Nhất tiếp khởi điện thoại, Lưu Lực Hoành lập tức đi thẳng vào vấn đề hỏi.

“Lực Hoành, ngươi hãy nghe ta nói, chuyện này có vẻ khó giải quyết. Ta hỏi qua, tối hôm qua ở quán bar bị các ngươi đánh cho cánh tay gãy xương là chúng ta thị trưởng cháu trai.” Vệ Thần cũng không cùng Lưu Lực Hoành vòng quanh, nói thẳng sáng tỏ sự tình nghiêm trọng tính.

“Kia thì thế nào? Là bọn hắn đùa giỡn lưu manh động thủ trước đây, chúng ta là chính đáng phòng vệ!” Lưu Lực Hoành nghe vậy đầu tiên là mãnh hấp một ngụm lãnh khí, nhưng rất nhanh dáng vẻ thư sinh liền lên đây, vẻ mặt không phục nói.

“Này ta biết, nhưng người phái xuất sở cũng không hội nghe a! Cho nên Lực Hoành ngươi hiện tại hãy nghe ta nói, đợi lát nữa đi phái xuất sở khi thái độ nhất định phải phóng thấp, nhìn đến kia Tiền Khải, cũng chính là tối hôm qua bị các ngươi đánh người kia cũng tận lực bồi cái lễ xin lỗi.” Vệ Thần vội vàng dặn dò nói.

“Dựa vào cái gì nha? Rõ ràng là bọn hắn không đúng trước đây, vì cái gì……” Lưu Lực Hoành vẻ mặt tức giận nói.

“Ngươi xem xem, ngươi xem xem, nhiều năm như vậy, của ngươi lão tính tình như thế nào còn không có thay

đổi a! Ngươi cho là nơi này là trường học sao? Nơi này là sự thật xã hội, ngươi hãy nghe ta nói, Tiền thị trưởng không nhi không nữ, liền như vậy một cháu trai, hướng đến rất thương yêu hắn, ngươi nhất định phải nhịn xuống, bằng không là hội thiệt thòi lớn." Vệ Thần gặp Lưu Lực Hoành dáng vẻ thư sinh đi lên, không khỏi gấp đến độ thẳng dậm chân nói.

"Nhưng là……" Dù sao hiện tại cũng là lão sư, Lưu Lực Hoành tự nhiên không phải không không biết xã hội này sự thật cùng tàn khốc, nhưng một khi sự tình phát sinh ở chính mình trên người luôn rất khó nhận.

"Không có gì nhưng là, lần này ngươi nghe ta, ta hiện tại cũng đang hướng cảnh khu phái xuất sở đuổi." Vệ Thần không khỏi phân trần ngắt lời nói.

"Vậy được rồi, ta tận lực." Lưu Lực Hoành cũng biết Vệ Thần là vì chính mình hảo, cuối cùng bất đắc dĩ nói.

"Nhớ kỹ, thái độ nhất định phải phóng thấp." Vệ Thần lại dặn dò một câu liền treo điện thoại.

"Ngươi sắc mặt như thế nào khó coi như vậy? Sự tình thế nào ?" Lý Hiểu Thi đám người gặp Lưu Lực Hoành cầm di động, sắc mặt rõ ràng thật không tốt xem, không khỏi sốt ruột hỏi.

"Vệ Thần nói chúng ta tối hôm qua đánh người là Tiền thị trưởng cháu trai." Lưu Lực Hoành buồn bực gãi gãi đầu nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 741 : Mặt mũi

“Ta dựa vào, không phải đâu, như vậy trùng hợp!” Lục Cao Đại cùng Phạm Học Văn bật thốt lên bạo lời thô tục nói.

Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm tuy rằng không có bật thốt lên nói lời thô tục, bất quá sắc mặt cũng rõ ràng trở nên thật không tốt xem.

Tuy rằng là đại học lão sư, cùng bên ngoài phức tạp xã hội tiếp xúc cũng không phải đặc biệt nhiều, nhưng thị trưởng phân lượng bọn họ đều còn là rất rõ ràng.

Bọn họ như thế nào cũng không nghĩ tới, tối hôm qua nhất thời nảy lòng đi một chuyến quán bar không chỉ có cùng người đánh một trận, hơn nữa bị đánh người nọ thế nhưng còn là Tiền thị trưởng cháu trai.

“Kia Vệ thư ký trưởng nói như thế nào?” Mọi người một hồi lâu nhi mới từ này không tốt tin tức trung phục hồi tinh thần lại, sau đó ào ào nhìn về phía Lưu Lực Hoành hỏi.

“Hắn nói Tiền thị trưởng không nhi không nữ liền như vậy một cháu trai, hướng đến rất đau hắn, khuyên chúng ta đợi lát nữa thái độ phóng thấp một ít, nhìn thấy hắn tốt nhất chịu nhận lỗi.” Lưu Lực Hoành vẻ mặt buồn bực nói.

“Ta dựa vào, dựa vào cái gì nha! Là bọn hắn trước đùa giỡn lưu manh, sau đó lại động thủ đánh người. Nay đổ tốt, còn muốn chúng ta hướng bọn họ chịu nhận lỗi!” Phạm Học Văn đám người lập tức ào ào mặt lộ vẻ oán giận sắc nói.

“Không như vậy, bằng không làm sao bây giờ?” Lưu Lực

Hoành nhìn mọi người vẻ mặt oán giận bộ dáng, cười khổ hỏi.

Xe cảnh sát tất cả mọi người cúi đầu trầm mặc xuống dưới.

Đại học lão sư thân phận là siêu nhiên, ở xã hội là có địa vị, nhưng này là tương đối cho bình thường dân chúng mà nói. Đổi thành thị trưởng, kia bọn họ này đại học lão sư thân phận liền xa xa không đủ nhìn.

Trầm mặc trung, xe cảnh sát ở phái xuất sở trong đại viện ngừng lại.

Gặp xe cảnh sát dừng lại, có cảnh sát lại đây mở cửa xe, thúc giục bọn họ xuống xe, mọi người sắc mặt đều đổi đổi, Lưu Lực Hoành vội vàng thấp giọng công đạo nói:“Vệ Thần cũng đang hướng bên này đuổi, đợi lát nữa mọi người còn là nhịn một chút đi, dù sao nơi này không phải Giang Châu thị, thật muốn xảy ra chuyện gì, cho dù trường học cũng không phương tiện cho chúng ta xuất đầu a!”

Lục Cao Đại đám người tuy rằng nghe lời này thực nghẹn khuất, nhưng là biết Lưu Lực Hoành nói là sự thật, bất đắc dĩ điểm gật đầu, sau đó cùng nhau xuống xe.

Mọi người vừa mới xuống xe liền thấy được phái xuất sở đại môn khẩu, kia tối hôm qua đối Dương Thục Cầm động thủ động cước Tiền thiếu chính vẻ mặt cao ngạo cười lạnh nhìn bọn họ, hắn bên người còn đứng tối hôm qua ở khách sạn đụng tới quá kia Hứa chủ nhiệm.

“Các vị lão sư, không nghĩ tới đi, nhanh như vậy chúng ta lại thấy mặt.” Tiền Khải ánh mắt đảo qua mọi người, vẻ mặt đắc ý kiêu ngạo nói, giống như trước mắt những người này đều đã muốn thành mặc hắn giết trên thớt gỗ

thịt cá.

Dương Thục Cầm đám người gặp Tiền Khải kia kiêu ngạo đắc ý biểu tình cùng ngữ khí, trong lòng liền nghẹn một bụng hỏa, hận không thể lại xông lên đi đối với hắn kia đánh thạch cao cánh tay trái hung hăng đá nó hai chân. Bất quá cuối cùng bọn họ còn là áp chế trong lòng cơn tức, cúi đầu, mà Lưu Lực Hoành lại âm thầm một tiếng cười khổ, kiên trì tiến lên nói:“Tiền thiếu, đối với tối hôm qua sự tình chúng ta cảm thấy thật có lỗi. Bất quá kia sự kiện ngươi cũng có sai, như vậy đi, ngươi xem chúng ta đều thối lui một bước, ta đại biểu của ta đồng sự trịnh trọng hướng ngươi xin lỗi, nói tiếng thực xin lỗi, cụ thể chữa bệnh phí dụng chúng ta ra, chuyện này cứ như vậy tính, ngươi xem thế nào?”

“Như thế nào hiện tại biết sợ hãi a? Các ngươi không phải lão sư, không phải thực ngưu xoa sao? Ta dựa vào! Liền như vậy tính? Ta đây này cánh tay làm sao bây giờ? Nếu không lão tử cũng đánh gãy các ngươi một cái cánh tay, sau đó nói bồi điểm tiền cho dù có thể không thể?” Tiền thiếu nghe vậy hướng xem tiểu sửu giống nhau nhìn Lưu Lực Hoành đám người, vẻ mặt hèn mọn khinh thường nói.

“Vậy ngươi muốn thế nào? Tối hôm qua là ngươi đối ta động thủ động cước trước đây !” Dương Thục Cầm gặp Lưu Lực Hoành đều đã muốn xin lỗi cũng tỏ vẻ bồi thường tiền thuốc men dùng, Tiền Khải còn như thế kiêu ngạo, không khỏi lại là sợ hãi lại là tức giận nói.

“Có sao? Rõ ràng là ngươi gặp ta có tiền, rõ ràng chủ động thiếp đi lên, ta không chịu nổi ngươi quấy rầy, thế này mới đẩy ngươi một chút, như thế nào trái lại lại thành ta đối với ngươi động thủ động cước đâu?” Tiền Khải vẻ mặt vô tội nói.

“Ngươi, ngươi, ngươi quá vô sỉ hạ lưu!” Dương Thục

Cầm gặp qua người vô sỉ, còn không có gặp qua như vậy vô sỉ, trong lúc nhất thời tức giận đến cả người phát run.

“Ồn ào cái gì? Ồn ào cái gì? Nơi này là phái xuất sở, không phải chợ! Tiểu Bành, Tiểu Lí, đem bọn họ tất cả đều mang đi vào phân biệt ghi lại khẩu cung!” Đang lúc Dương Thục Cầm đám người bị tức không thôi, Cung sở trưởng bình tĩnh khuôn mặt đi lên đến quát mắng nói.

Cung sở trưởng thân là phái xuất sở sở trưởng, mặc cảnh phục, hắn này nhất quát mắng, còn là có vài phần uy phong, đem Dương Thục Cầm đám người sợ tới mức sắc mặt đều trắng một phần, cũng không dám nữa hé răng.

“Không đúng, tối hôm qua đánh ta kia tên đâu?” Gặp cảnh sát chuẩn bị mang Lưu Lực Hoành đám người đi vào, Tiền thiếu đột nhiên thay đổi sắc mặt, ánh mắt hung lệ nhìn chằm chằm Lưu Lực Hoành đám người.

Chuyện tới nay, Lưu Lực Hoành đương nhiên sẽ không trả lời Tiền thiếu vấn đề này.

“Còn có một cái không ở khách sạn. Bất quá ngươi cũng đừng cấp, lưới trời tuy thưa nhưng khó lọt, nếu bọn họ đều ở trong này, một cái khác tự nhiên không là vấn đề.” Cung sở trưởng nói, vốn là âm trầm sắc mặt không biết khi nào đã muốn trở nên như mùa xuân ấm áp.

“Nguyên lai là như vậy, Cung sở trưởng ta tin tưởng các ngươi đều là hảo cảnh sát theo lẽ công bằng chấp pháp, bảo hộ dân chúng, ta cũng nhất định hội hảo hảo phối hợp cảnh sát công tác, tri vô bất ngôn ngôn vô bất tẫn !” Tiền Khải nghe vậy sắc mặt chuyển hoãn, cười đối Cung sở trưởng gật gật đầu nói. Nói xong còn cố ý hướng Dương Thục Cầm đám người trát hạ ánh mắt, coi rẻ khiêu khích hương vị tái rõ ràng bất quá.

“Cảnh dân vốn là là một nhà, vì dân chấp pháp là của chúng ta chức trách.” Cung sở trưởng một bộ ra vẻ đạo mạo nói.

Lưu Lực Hoành đám người thấy thế trừ bỏ tức giận điền ưng ở ngoài, một lòng cũng không đoạn đi xuống trầm.

Bọn họ cũng không phải ngốc tử, thế nào còn nhìn không ra đến Cung sở trưởng rõ ràng là thiên hướng Tiền thiếu bọn họ.

Nhưng lại cứ Tiền Khải cùng Cung sở trưởng lại bày ra một bộ ra vẻ đạo mạo, giải quyết việc chung bộ dáng, cho dù Lưu Lực Hoành bọn người nhìn ra trong đó miêu nị, trong lòng đều thực tức giận, nhưng cũng lấy bọn họ chút biện pháp đều không có.

Nay duy nhất biện pháp cũng cũng chỉ có thể chờ Vệ Thần chạy tới, nhìn xem có hay không dịu đi đường sống.

Tức giận bất an trung, Lưu Lực Hoành đám người bị cảnh sát nhóm phân biệt mang vào thẩm vấn thất, mà Tiền Khải thì tại Cung sở trưởng cùng Hứa chủ nhiệm cùng đi hạ ở phía sau chậm rì rì hướng sở trưởng văn phòng đi đến.

“Tiền Khải, Hứa chủ nhiệm, vừa rồi ta hỏi thăm qua, những người này đều là Giang Châu đại học lão sư. Các ngươi xem có phải hay không hơi chút chỉnh một chút cho dù ?” Vào sở trưởng văn phòng, Cung sở trưởng trả Tiền Khải cùng hứa thư ký rót chén nước, sau đó hỏi.

“Giang Châu đại học lão sư?” Hứa thư ký nghe vậy mày không khỏi nhíu lại.

Hắn là thị trưởng thư ký, người bên người, tự nhiên biết

muốn xử lý đại học lão sư còn là có điểm khó giải quyết, hơn nữa Giang Châu đại học cùng tỉnh ủy thường ủy Phùng Chính Thành còn có điểm sâu xa quan hệ.

“Đúng vậy, chúng ta cũng là đi bắt bọn họ thời điểm mới biết được.” Cung sở trưởng gật đầu nói. Hắn là ký tưởng lấy lòng Tiền Khải, lại không nghĩ đem sự tình nháo đại.

“Đại học lão sư lại làm sao vậy? Còn không phải lão sư sao? Hơn nữa, chính là Giang Châu đại học lão sư mà thôi, cũng không phải cái gì thanh hoa Bắc đại lão sư!” Tiền Khải không sao cả nói.

“Tiền Khải, nói là nói như vậy đúng vậy. Bất quá đại học lão sư xử lý đứng lên đúng là vẫn còn có điểm khó giải quyết a!” Hứa thư ký nhu nhu mũi nói.

“Chẳng lẽ ta bị người đánh gãy cánh tay cứ như vậy tính?” Tiền Khải nghe vậy hai hàng lông mày nhất dựng thẳng, vẻ mặt bất khoái nói.

“Kia đương nhiên không phải, chính là xử lý phương pháp muốn càng cẩn thận càng chu toàn một ít, không thể lạc người miệng lữoi thôi.” Hứa chủ nhiệm khoát tay, nói, trong mắt lóe ra âm hiểm ánh mắt.

Hứa Truyền Vân nay tuy rằng thành Tiền thị trưởng thư ký, hơn nữa ngồi trên chính phủ văn phòng phó chủ nhiệm vị trí, nhưng vị trí này dù sao vừa ngồi trên không lâu, còn chưa đủ ổn, cho nên hắn còn cần ở Tiền thị trưởng bên người thân nhân mặt trên thêm cảm thấy tình đầu nhập, Tiền Khải chính là trong đó một cái.

“Còn là Hứa đại ca nghĩ đến chu toàn. Việc này đơn giản, trong quán bar không có nhiếp tượng đầu, nơi này lại là chúng ta địa đầu, chỉ cần ta cùng quán bar bên kia người lên tiếng kêu gọi, tự nhiên không có cái gì quên.”

Tiền Khải tính cách tuy rằng xúc động, kiêu ngạo một ít, nhưng nhân cũng không ngốc, nghe vậy lập tức hiểu được nói.

“Vậy không có gì vấn đề. Đầu năm nay sự tình gì đều phải giảng đạo lý, nói pháp luật, cho dù đại học lão sư cũng không ngoại lệ, ngươi nói có phải hay không Cung sở trưởng?” Hứa Truyền Vân gật gật đầu, sau đó nhìn về phía Cung sở trưởng hỏi.

“Đó là đương nhiên! Tiền Khải, Hứa chủ nhiệm các ngươi yên tâm, ta nhất định hội theo nếp làm việc.” Cung sở trưởng nói.

Nói xong, ba người đều hiểu lòng không tuyên nở nụ cười.

Chính cười là lúc, tiếng đập cửa vang lên.

“Tiến vào!” Cung sở trưởng nói.

Môn theo tiếng bị đẩy mở ra, vào đúng là nay con đường làm quan không thuận Vệ Thần.

Vệ Thần đẩy cửa tiến vào liền thấy được Tiền Khải cùng Hứa Truyền Vân, nhất thời sắc mặt khẽ biến, một lòng không ngừng trầm đi xuống.

Vốn nếu chỉ có Tiền Khải cùng Cung sở trưởng ở, hắn còn có thể đánh bạc nét mặt già nua thử van cầu tình, nay lại hơn cái Hứa Truyền Vân, Vệ Thần biết chuyện này muốn khó giải quyết rất nhiều.

Bởi vì tối hôm qua hắn nhưng là cùng Hứa Truyền Vân huyên tan rã trong không vui!

Quả nhiên Vệ Thần còn không có mở miệng, Hứa Truyền Vân khóe miệng đã muốn gợi lên một chút khinh

thường cười lạnh nói:“Ta tưởng ai đâu, nguyên lai là chúng ta Vệ đại thư ký trưởng a? Nga, ta thiếu chút nữa đã quên, này đánh người giống như là ngươi đồng học cùng hắn đồng sự!”

“Đúng vậy, Hứa chủ nhiệm, ngài đã ở nha!” Vệ Thần ra vẻ không có nghe ra Hứa Truyền Vân lời nói châm chọc, hơi hơi khom người trả lời.

“Như thế nào, này lão sư trung có một là ngươi đồng học?” Tiền Khải hai mắt trừng nói.

“Đúng vậy, Tiền thiếu, Hứa chủ nhiệm còn có Cung sở trưởng, ngươi xem mọi người cũng đều là hiểu lầm, các ngươi xem có thể hay không bán ta điểm tiểu mặt mũi, chuyện này có thể hay không theo khinh xử lý?” Sự tình đến nay bực này bộ, Vệ Thần biết không tất yếu quanh co lòng vòng, rõ ràng trực tiếp cầu xin, eo cũng thật sâu loan đi xuống.

“Mặt mũi? Tiểu Vệ ngươi không biết là ngươi rất để mắt chính ngươi sao? Ngươi cảm thấy ngươi bây giờ còn có mặt mũi đáng nói sao?” Hứa Truyền Vân tối hôm qua không lao đến ưu việt, ngược lại chọc nhất bụng cơn tức, xem như não thượng Vệ Thần, nghe vậy không chút khách khí dùng chanh chua ngữ khí trào phúng nói.

Nói như thế nào Vệ Thần trước kia cũng là khu chính phủ đại quản gia, cũng là chính khoa cấp cán bộ, Hứa Truyền Vân như vậy **** lỏa đánh mặt, nhất thời làm cho Vệ Thần cảm thấy một cỗ cơn tức nhắm thẳng sau gáy hướng, nhưng cuối cùng hắn còn là gắt gao ngăn chặn.

Hắn biết, chính mình cơn tức một khi bộc phát ra đến, không chỉ có chính mình hội lọt vào càng kịch liệt đánh ác áp, chỉ sợ còn có thể liên luỵ đến Lưu Lực Hoành đám người.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 742 : Bọn họ như thế nào không ở

“Hứa chủ nhiệm, Tiền thiếu, Cung sở trưởng, vậy các ngươi xem chuyện này xử lý như thế nào thích hợp? Lưu Lực Hoành bọn họ dù sao cũng là đại học lão sư, thật muốn nháo lớn cũng không được rồi!” Áp chế trong lòng tức giận sau, Vệ Thần tiếp tục phóng thấp tư thái nói.

“Như thế nào, ngươi là ở uy hiếp chúng ta sao?” Hứa Truyền Vân híp mắt nói.

“Hứa chủ nhiệm ngươi nói đùa, ta làm sao dám uy hiếp ngài đâu! Ta chỉ là thuyết minh sự thật mà thôi.” Vệ Thần cười khổ nói.

“Kỳ thật cho dù ngươi uy hiếp ta cũng vô dụng, thời cổ còn có vương tử phạm pháp cùng dân đồng tội, chẳng lẽ hiện tại pháp chế xã hội, đại học lão sư ngược lại có đặc quyền bất thành? Đánh người còn có thể nhơn nhơn ngoài vòng pháp luật bất thành?” Hứa Truyền Vân vẻ mặt khinh thường nói.

Vệ Thần nghe vậy nhất thời sắc mặt đại biến.

Hắn là người trong quan trường, tự nhiên hiểu được Hứa Truyền Vân lời này ý là cái gì.

“Không đến mức như vậy nghiêm trọng đi, mọi người đều thoái nhượng một bước thôi! Cung sở trưởng, nói như thế nào chúng ta đều là nhiều năm đồng nghiệp, trước kia cũng cùng nhau uống qua rượu đánh quá bài, có một lần mẫu thân ngươi……” Vệ Thần chưa từ bỏ ý định nói.

“Vệ Thần, ngươi lời này là cái gì ý tứ? Ngươi đây là

đang can thiệp chấp pháp biết không?” Cung sở trưởng gặp Vệ Thần nhắc tới tình bạn cũ, lập tức thay đổi sắc mặt ngắt lời nói.

“Can thiệp chấp pháp? Ha ha, thật đúng là buồn cười! Các ngươi đây là ở chấp pháp sao? Các ngươi đây là ở biết pháp phạm pháp!” Vệ Thần nghe vậy rốt cục hoàn toàn tuyệt vọng, chỉ vào Cung sở trưởng vẻ mặt trào phúng khinh thường nói.

“Vệ Thần ngươi, ngươi cho ta đi ra ngoài!” Cung sở trưởng gặp Vệ Thần chỉ vào hắn mắng, nhất thời thẹn quá thành giận chỉ vào đại môn nói.

“Yên tâm, ta sẽ đi. Bất quá ta nói cho ngươi, chuyện này các ngươi nếu dám xằng bậy, ta liền dám bẩm báo Tần cục trưởng bên kia đi.” Vệ Thần mặt lạnh lùng, một bộ bất cứ giá nào bộ dáng nói.

“Tần cục trưởng? Tỉnh tỉnh đi Vệ Thần, ngươi cho là ngươi còn là trước kia kia Vệ Thần sao? Ngươi cho là Tần cục trưởng còn là trước kia kia Tần cục trưởng sao? Nàng hiện tại nhưng là chính cục trưởng, ngươi có cái gì tư cách đến nàng trước mặt cáo trạng, hơn nữa cáo hay là bọn họ công an người bên trong. Hơn nữa, đánh người ngươi kia bạn học, bị đả thương là Tiền thị trưởng cháu trai, ngươi cảm thấy cho dù ngươi có thể bẩm báo Tần cục trưởng bên kia, nàng hội nghe ai đâu?” Hứa Truyền Vân híp mắt, lắc đầu nói.

Phảng phất Vệ Thần chính là cái đầu óc nước vào kẻ đáng thương.

Hứa Truyền Vân trong lời nói tựa như một chậu nước lạnh từ đầu đến chân đem Vệ Thần lâm cái thấu tâm lạnh.

Đúng vậy, hắn Vệ Thần hiện tại cái gì thân phận, Tần

cục trưởng hiện tại lại cái gì thân phận? Lưu Lực Hoành đám người đánh người lại là cái gì thân phận?

Đông Bình hồ du thuyền bến tàu, các sư phụ đều có chút không yên lòng ở bến tàu chờ du thuyền.

Dù sao Lưu Lực Hoành đám người bị mang đi phái xuất sở, tuy rằng lấy bọn họ đại học lão sư thân phận, phái xuất sở người hẳn là không dám đem bọn họ thế nào, nhưng các sư phụ trong lòng tổng còn là có điểm nhớ.

Chính tâm không ở yên là lúc, các sư phụ thấy được học viện tối tuổi trẻ Hạ lão sư chính lôi kéo một mốt nữ nhân thành thục gợi cảm, dáng người tướng mạo đều đúng giờ đến làm cho người ta kinh diễm đã đi tới.

“Ta dựa vào! Hạ lão sư đây là cái gì tiết tấu a! Thế nhưng mang đến một đại mỹ nữ!”

“Này tuyệt đối là nữ thần cấp a!”

“Nguyên lai Hạ lão sư là ngự tỷ khống a!”

“……”

Mọi người lực chú ý lập tức đều bị Hạ Vân Kiệt cùng hắn bên người đội màu trà kính râm tràn ngập mốt cảm ma đăng nữ lang cấp hấp dẫn đi, người người sợ hãi than.

“Này đó thật sự là đại học lão sư sao? Ta như thế nào cảm giác người người đều là sắc lang cùng bát quái bà a!” Tần Lam nhẹ nhàng kháp hạ Hạ Vân Kiệt, thấp giọng nói.

“Kính nhờ, này có thể oán bọn họ sao? Ai cho ngươi ăn mặc như vậy xinh đẹp, đại học lão sư cũng là người nha, chẳng lẽ còn không chuẩn bọn họ phát vài tiếng cảm khái sao? Hoàn hảo bọn họ không biết ngươi là

công an cục cục trưởng, bằng không này nam lão sư khẳng định hội đem ta ăn sống nuốt tươi !" Hạ Vân Kiệt thấp giọng nói.

"Xì, có ngươi nói như vậy khoa trương sao?" Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt biến đổi biện pháp khen chính mình, không khỏi vui vẻ nở nụ cười, giấu ở kính râm sau tiếu mâu quyến rũ hoành hắn liếc mắt một cái.

Tuy rằng Tần Lam đội kính râm, nàng kia đôi mắt đẹp cũng giấu ở kính râm sau, các sư phụ nhìn không tới nàng xem thường khi quyến rũ bộ dáng, nhưng nàng đột nhiên cười, còn là làm cho các sư phụ có loại chúng sinh khuynh đảo, bốn phía cảnh sắc ảm đạm thất sắc cảm giác, hơn nữa nàng cặp kia bị tất chân đen bọc **** lại dài lại thẳng, mỗi bước ra một bước tựa như mại ở tại bọn họ trong lòng giống nhau, làm cho người ta tròng mắt kìm lòng không được liền đi theo chúng nó di động.

"Di, Chu lão sư, ta văn phòng Lưu lão sư đám người cùng Dương Thục Cầm thư ký đâu? Bọn họ như thế nào không ở chỗ này chờ thuyền?" Đang lúc các sư phụ đều ở sợ hãi than Tần Lam xinh đẹp cùng mê người khí chất khi, Hạ Vân Kiệt phát hiện trong đám người thiếu vài người tối quen thuộc, mày không khỏi hơi hơi vừa nhíu, kéo qua một vị cách hắn gần nhất lão sư hỏi.

"Tối hôm qua ngươi là không phải cùng Lưu lão sư bọn họ cùng đi phao quán bar còn cùng người đánh nhau ?" Bị Hạ Vân Kiệt như vậy vừa hỏi, vị này chu lão sư lực chú ý rốt cục theo Tần Lam trên người thu trở về, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt hỏi.

"Đúng vậy, làm sao vậy? Bọn họ đã tìm tới cửa?" Hạ Vân Kiệt mày lại hơi hơi vừa nhíu, trong mắt có một chút hàn quang chợt lóe mà qua.

"Đâu chỉ đã tìm tới cửa, còn đem cảnh sát cấp kêu đến.

Hiện tại Lưu lão sư bọn họ đều bị đưa cảnh khu phái xuất sở đi ghi khẩu cung đâu, cũng không biết sự tình hiện tại thế nào ? Nga, đúng rồi, vừa rồi ở khách sạn bọn họ còn tìm ngươi đâu, hoàn hảo ngươi không ở, bằng không cũng muốn bị đưa phái xuất sở đi.” Chu lão sư nói nói, trên mặt lộ ra một tia lo lắng sắc.

“Bị đưa cảnh khu phái xuất sở đi? Đi đã bao lâu?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Có trong chốc lát, liền như vậy một chút sự tình, ghi xong khẩu cung hẳn là rất nhanh, bất quá đến bây giờ ngay cả cái điện thoại đều không có, vừa rồi chúng ta còn cố ý đánh đi qua, di động dĩ nhiên là tắt máy, về phần như vậy nghiêm khắc sao? Nga, đúng rồi, có phải hay không tối hôm qua các ngươi đem những người đó đánh cho rất nặng a? Lưu lão sư bọn họ sẽ không phụ cái gì hình sự trách nhiệm đi?” Chu lão sư nói nói xong đột nhiên nhớ tới một loại khả năng, không khỏi sắc mặt đại biến.

“Chu lão sư ngươi yên tâm, chúng ta đều là lão sư, cũng không phải hỗn xã hội đen, như thế nào khả năng hạ nặng tay đâu?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy vội vàng trấn an nói, nhưng trong mắt ánh mắt lại rõ ràng lạnh xuống dưới.

“Kia cũng là là, chính là thuyền lập tức sẽ đến đây, bọn họ không những đến, chúng ta chỉ có thể đi trước. Thật là, thật vất vả đi ra du ngoạn một lần, thế nhưng quán thượng loại chuyện này.” Chu lão sư nghe vậy cũng cho rằng chính mình loại bỏ, gật gật đầu nói.

“Chu lão sư ngươi yên tâm, bọn họ hẳn là rất nhanh cứ tới đây. Như vậy ta đi bên kia lộ khẩu xem bọn hắn có hay không ngồi xe lại đây, nếu thuyền tới, bọn họ đều còn không có đến, các ngươi trước hết đi chơi tốt lắm, ta ở bên cạnh chờ bọn hắn.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ngươi ở chỗ này chờ cũng vô dụng, còn là theo chúng ta cùng nhau đi.” Chu lão sư nói nói.

“Không có việc gì, mặc kệ nói như thế nào ta cùng Lưu lão sư bọn họ đều là cùng cái văn phòng, tối hôm qua lại là cùng sấm họa, chờ bọn hắn là hẳn là.” Nói xong Hạ Vân Kiệt liền mang theo Tần Lam hướng bến tàu lộ khẩu đi đến.

Chờ tránh ra một đoạn đường, xác nhận Chu lão sư bọn họ khẳng định nghe không được chính mình nói chuyện khi, Hạ Vân Kiệt lãnh mặt trực tiếp đối Tần Lam nói:“Lam tỷ, muốn phiền toái ngươi cấp cảnh khu phái xuất sở gọi cái……”

Hạ Vân Kiệt nói đến một nửa liền ngừng lại, bởi vì hắn phát hiện Tần Lam đã muốn theo giỏ xách lấy ra điện thoại di động. Của nàng sắc mặt đồng dạng có chút lạnh.

Tần Lam tái hiểu biết Hạ Vân Kiệt bất quá, tự nhiên biết hắn tuyệt không hội vô duyên vô cớ ở quán bar cùng người đánh nhau bác sát, sai khẳng định không ở hắn. Nếu không Hạ Vân Kiệt thật muốn cố ý đối phó người nào đó, bọn họ lại sao lại có cơ hội báo cảnh?

Nếu không sai ở Hạ Vân Kiệt, kia khẳng định là mặt khác phương thậm chí cảnh khu phái xuất sở bên kia xảy ra vấn đề, cho nên mới hội đem một đám lão sư mang đi ghi khẩu cung đến bây giờ còn không có thả ra.

Tần Lam là thị công an cục cục trưởng, toàn bộ Đông Thông thị cảnh viên đều là nàng cấp dưới, nếu cảnh khu phái xuất sở rất khả năng không có theo nếp phá án, có thể nghĩ Tần Lam này cục trưởng sắc mặt lại làm sao đẹp mặt đâu!

Kia căn bản chính là làm cho nàng ở Hạ Vân Kiệt trước mặt mất mặt a!

“Ta hiện tại liền gọi, nếu chuyện này là người cảnh khu phái xuất sở không có theo nếp phá án, ta nhất định sẽ cho ngươi cùng của ngươi đồng sự một cái công đạo.” Tần Lam mặt lạnh lùng lạnh giọng nói. Giờ khắc này, của nàng ăn mặc tuy rằng như trước mốt gợi cảm, nhưng lộ ra một cỗ làm cho người ta trái tim băng giá hơi thở.

“Lam tỷ, ngươi cũng đừng tức giận, mặc kệ làm sao, bại hoại luôn có. Chuyện này ta xem cụ thể truy cứu về sau rồi nói sau, hiện tại mấu chốt là làm cho bọn họ thả người. Thật vất vả đến Đông Bình hồ chơi một lần, đừng huyên ngay cả Đông Bình hồ cũng chưa đi thành.” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam tựa hồ so với chính mình còn tức giận, một thân sát khí, nhanh chóng khuyên nhủ.

“Được rồi, xem ở của ngươi mặt mũi chuyện này trước chậm vừa chậm, ta trước cho ngươi lao người.” Tần Lam nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, gật gật đầu nói, sau đó lại theo túi xách trung xuất ra một quyển thông tin lục. Đây là Đông Thông thị sở hữu phái xuất sở cùng đã ngoài công an cục hạ hạt ngành làm công cùng người phụ trách điện thoại.

“Ta nói, Vệ đại thư ký trưởng, chuyện này ngươi cũng đừng tự tìm mất mặt, còn là trước hảo hảo lo lắng lo lắng chính mình vấn đề đi!” Cảnh khu phái xuất sở sở trưởng văn phòng, Hứa Truyền Vân gặp Vệ Thần sắc mặt khó coi ngây ngốc ở tại chỗ, khóe miệng lại lần nữa gợi lên một chút khinh thường cười lạnh, châm chọc nói.

“Đúng vậy, lão Vệ, ta có thể lý giải tâm tình của ngươi, bất quá ngươi hiện tại chính mình cũng là nê Bồ Tát qua sông tự thân khó bảo toàn, cũng đừng tái xen vào việc của người khác, về phần Tần cục trưởng bên kia, ngươi

liền lại càng không muốn tồn kia tâm tư ! Nói thật, ngươi hiện tại thật sự không đủ tư cách!” Cung sở trưởng vỗ vỗ Vệ Thần bả vai, khuyên nhủ, chính là nói chuyện ngữ khí mang theo một cỗ tử nồng đậm khinh bỉ cùng mình cảm giác về sự ưu việt.

Cung sở trưởng thực hưởng thụ hiện tại loại cảm giác này, từng trước đây Vệ Thần nhưng là hắn muốn nhìn lên quan viên, mà hiện tại đâu, hắn lại có thể ý khinh bỉ.

Nhìn Cung sở trưởng tiểu nhân đắc chí bộ dáng, Vệ Thần thật muốn trực tiếp cho hắn một cái quyền đầu. Nếu Khổng khu trưởng còn khoẻ mạnh, nếu chính mình còn là khu chính phủ thư ký trưởng, hắn dám như vậy cùng chính mình nói chuyện sao? Hắn chính là cái quy tôn tử!

Nhưng Vệ Thần biết trước khác nay khác, hiện tại hắn thật sự liền như Cung sở trưởng nói nê Bồ Tát qua sông tự thân khó bảo toàn.

Gặp Vệ Thần thành thành thật thật nghe chính mình chế nhạo, Cung sở trưởng càng phát ra đắc ý, vừa định tiếp qua nhất đã nghiền đầu khi, hắn di động tiếng chuông vang lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 743 : Đánh mặt

Cung sở trưởng ý do chưa hết theo trong túi lấy ra điện thoại di động, nhìn thoáng qua màn hình dãy số, là cái xa lạ dãy số.

Gặp là cái xa lạ dãy số, Cung sở trưởng liền tùy tay tiếp lên, thực không kiên nhẫn nói:“Vị nào?”

Bình thường trọng yếu dãy số Cung sở trưởng di động đều có ghi lại, tỷ như khu công an cục lãnh đạo, khu chính phủ lãnh đạo đằng đằng, giống Vệ Thần điện thoại hắn di động liền tồn, đương nhiên nay Vệ Thần số điện thoại tựa như hiện tại này đột nhiên gọi tới xa lạ dãy số giống nhau, cái gì cũng không là.

Đáng thương Cung sở trưởng nằm mơ cũng không nghĩ tới, có đôi khi xa lạ dãy số cũng không phải không trọng yếu, mà là bởi vì hắn không đủ tư cách biết. Tựa như hiện tại này dãy số, thị công an cục cục trưởng số di động, hắn một cái nho nhỏ phái xuất sở sở trưởng sẽ không tư cách biết.

“Là Cung Húc Đông đồng chí sao?” Tần Lam gặp điện thoại kia đầu thanh âm thực thô bạo cùng không kiên nhẫn, hơi hơi nhíu hạ mày, nhưng còn là áp chế trong lòng không vui, dùng thực bình thản ngữ khí hỏi.

“Ta là Cung Húc Đông, xin hỏi ngài là vị nào?” Cung Húc Đông dù sao coi như là ở con đường làm quan trung lăn lộn nhiều năm, vừa nghe đến đối phương ngay cả tên mang họ kêu chính mình hơn nữa còn mang theo đồng chí hai chữ, một cái giật mình, thái độ lập mã trở nên khách khí đứng lên.

“Ta Tần Lam.” Tần Lam ngữ khí như trước thực bình thản trả lời.

Chợt vừa nghe đến Tần Lam hai chữ Cung Húc Đông nhất thời còn không có có thể phục hồi tinh thần lại, theo bản năng bật thốt lên nói: “Tần Lam? Cái nào Tần Lam, trước kia chúng ta nhận thức sao?”

Này cũng không trách Cung Húc Đông, hắn là nằm mơ cũng sẽ không nghĩ đến thị công an cục cục trưởng lại tự thân gọi điện thoại cho hắn này nho nhỏ sở trưởng, cho nên đầu óc trong lúc nhất thời xuất hiện đường ngắn.

Bất quá nói vừa nói ra, Cung Húc Đông trái tim liền không chịu khống chế thật mạnh nhảy lên một chút, hai chân cũng theo bản năng khép lại nghiêm, dùng mang theo một tia run run thanh âm, khẩn trương nói:“Thực xin lỗi Tần cục trưởng, thực xin lỗi Tần cục trưởng, Cung Húc Đông thỉnh cầu lãnh đạo chỉ thị !”

“Ta hỏi ngươi một việc, các ngươi phái xuất sở hiện tại có phải hay không khấu lưu năm vị Giang Châu đại học lão sư?” Tần Lam tự nhiên sẽ không theo Cung sở trưởng so đo này đó chuyện nhỏ, nghe vậy trực tiếp hỏi.

“Đúng vậy!” Cung sở trưởng cao giọng trả lời, ánh mắt có chút nghi hoặc nhìn về phía Hứa chủ nhiệm cùng Tiền Khải, nghĩ rằng, chẳng lẽ chuyện này đã muốn kinh động Tiền thị trưởng, sau đó Tiền thị trưởng cố ý tìm Tần cục trưởng? Xem ra Tiền thị trưởng đối này cháu trai thật đúng là rất thương yêu a !”

“Tốt lắm, nếu không có gì vấn đề, ngươi tạm thời trước thả bọn họ.” Tần Lam gặp người quả thực ở cảnh khu phái xuất sở, đại mi hơi hơi nhíu một chút, sau đó dùng chân thật đáng tin ngữ khí trực tiếp hạ mệnh lệnh nói.

“Thả bọn họ đi?” Cung sở trưởng nghe vậy nhất thời trợn tròn mắt. Hắn còn tưởng rằng Tần Lam cũng là thay

Tiền Khải xuất đầu đâu, dù sao Tần Lam vừa mới vừa ngồi trên cục trưởng vị trí, căn cơ còn chưa đủ ổn, hơn nữa nghe nói lần này Tần Lam có thể ngồi trên cục trưởng vị trí, trừ bỏ bởi vì Phùng lão cục trưởng đề cử ở ngoài, còn có một cái rất lớn nguyên nhân là Tiền thị trưởng đại lực tiến cử nàng. Cho nên nay Tiền thị trưởng thương yêu nhất cháu trai bị người đánh cho cánh tay gãy xương, ở Cung sở trưởng xem ra Tần cục trưởng tự mình hỏi đến mặc dù có chút ngoài ý muốn, nhưng là có thể giải thích thông. Nhưng Cung sở trưởng vạn vạn không tới Tần cục trưởng gọi điện thoại lại đây, dĩ nhiên là muốn hắn trực tiếp thả người

“Như thế nào có vấn đề?” Tần Lam trong giọng nói rốt cục mang theo một tia không vui.

“Không, không, Tần cục ngài nói muốn thả người, chúng ta tự nhiên thả người. Chính là này năm vị lão sư tối hôm qua đem Tiền thị trưởng cháu trai Tiền Khải cánh tay trái cấp đánh gãy xương, nếu cứ như vậy thả, có phải hay không có chút không thích hợp?” Cung sở trưởng đương nhiên không dám cùng Tần cục trưởng hăng hái, nghe vậy vội vàng thật cẩn thận giải thích nói.

“Kia trách nhiệm ở ai? Ngươi điều tra rõ ràng sao?” Tần Lam hỏi, thanh âm trở nên phá lệ lạnh như băng. Lấy Tần Lam chuyên nghiệp tiêu chuẩn, đến bây giờ nàng đương nhiên biết vấn đề ra ở nơi nào, cũng biết vì sao Cung sở trưởng như vậy tích cực công việc này khởi án kiện, bởi vì Hạ Vân Kiệt đám người đánh người là Tiền thị trưởng cháu trai.

“Đã muốn điều tra không sai biệt lắm, trách nhiệm ở, ở…” Cung sở trưởng tuy rằng chưa cùng Tần Lam mặt đối mặt, nhưng tựa hồ cảm giác được một cỗ hàn khí theo trong điện thoại truyền tới, không hiểu một trận chột dạ, vừa rồi đã muốn cùng Hứa Truyền Vân đám người đàm tốt kết luận nhất thời nửa khắc thế nhưng không

dám nói ra, trở nên ấp a ấp úng đứng lên.

“Ở ai?” Tần Lam gặp Cung sở trưởng ấp a ấp úng, tự nhiên càng phát ra hiểu được trong đó có dấu miêu nị, thanh âm càng phát ra lạnh như băng hỏi.

“Ở Giang Châu đại học lão sư bên kia.” Cuối cùng Cung sở trưởng còn là lựa chọn nguyên lai đã sớm hạ tốt kết luận.

“Xem ra nay đại học lão sư tố chất rất kém cỏi a, bọn họ lá gan cũng rất lớn a, đến Đông Thông thị du ngoạn vô duyên vô cớ thế nhưng còn dám đem thị trưởng cháu trai cánh tay trái đánh gãy xương. Cung sở trưởng ngươi hẳn là cũng là lão cảnh sát đi?” Tần Lam ngữ khí đột nhiên gian lại khôi phục nguyên lai bình thản.

Cũng không biết nói vì cái gì Tần Lam ngữ khí đột nhiên chuyển đạm Cung sở trưởng lại ngược lại cả người bắt đầu đổ mồ hôi lạnh, tay bất tri bất giác trung lau đem cái trán mồ hôi lạnh trả lời: “Đúng vậy, ta đã muốn có mười lăm năm cảnh linh !”

“Mười lăm năm, kia thật đúng là không ngắn a! Làm như vậy dài cảnh sát, ngươi thế nhưng ngay cả như vậy điểm đơn giản ăn khớp đều phân tích không được, liền dám dễ dàng như vậy hạ kết luận, ta xem ngươi mấy năm nay cảnh sát đều uổng làm! Lập tức thả người, đi đem án kiện từ đầu tới đuôi thủ chứng điều tra rõ ràng! Nói sau, bọn họ là đại học lão sư, còn không về phần chạy án!” Tần Lam lạnh lùng nói, nói xong cũng không chờ Cung sở trưởng trả lời liền trực tiếp treo điện thoại.

Nghe điện thoại kia đầu cắt đứt âm, Cung sở trưởng lau đem cái trán mồ hôi lạnh, sắc mặt có chút tái nhợt.

Ở quan trường trà trộn nhiều năm, Cung sở trưởng đương nhiên nghe được đi ra Tần cục trưởng bất mãn,

hơn nữa câu kia ta xem ngươi mấy năm nay cảnh sát đều uổng làm lại như một búa tạ hung hăng giã ở hắn trái tim, làm cho hắn cảm thấy từng trận tim đập nhanh.

Lãnh đạo nói ra nói như vậy, nhưng là thật không tốt dấu a !

“Là Tần Lam Tần cục trưởng điện thoại?” Hứa Truyền Vân cùng Tiền Khải gặp Cung sở trưởng sắc mặt trở nên có chút khó coi, không khỏi đều nhíu mày, sắc mặt đồng dạng trở nên có chút khó coi.

“Đúng vậy, Tần cục trưởng ra lệnh cho ta thả người!” Cung sở trưởng hữu khí vô lực nói.

“Thả người? Ngươi không phải nói cho nàng trách nhiệm ở đại học lão sư bên kia sao? Nàng thế nhưng còn gọi ngươi thả người?” Tiền Khải sắc mặt đại biến nói.

“Đúng vậy, hơn nữa nàng cũng không chung nhận thức của ta điều tra kết luận, muốn ta trước thả người, sau đó một lần nữa thủ chứng điều tra rõ ràng.” Cung sở trưởng vẻ mặt bất đắc dĩ trả lời.

“Được, uổng phí ta thúc thúc còn lớn hơn lực đề cử nàng. Không nghĩ tới cũng là vong ân phụ nghĩa nữ nhân, thì phải là nói ngươi hiện tại phải thả mấy người kia đi rồi?” Tiền Khải căm giận nói.

“Lãnh đạo muốn ta thả người, ta cũng không có biện pháp a Tiền Khải, thực xin lỗi.” Cung sở trưởng nói.

“Ta kháo!” Tiền Khải cùng Hứa Truyền Vân đồng thời mắng một câu. Bọn họ biết bằng Cung sở trưởng còn có bọn họ căn bản không thể cùng Tần Lam hăng hái, trừ phi nói động Tiền thị trưởng ra mặt.

“Ba vị, các ngươi chậm rãi tán gẫu, ta đi trước.” Vệ Thần nằm mơ cũng không nghĩ tới báo ứng tới nhanh như vậy, chính mình còn chưa có đi tìm Tần Lam, Tần Lam thế nhưng tự mình gọi điện thoại mệnh lệnh bọn họ thả người, nhìn ba người vẻ mặt bất đắc dĩ cùng khí phẫn bộ dáng, Vệ Thần cố ý theo chân bọn họ đánh thanh tiếp đón, sau đó xoay người ra sở trưởng văn phòng, trong lòng quả thực thích đến cực điểm.

Hắn biết rõ, Tần cục trưởng mệnh lệnh cấp cái Cung sở trưởng thiên đại lá gan, hắn cũng không dám tái tiếp tục giam Lưu Lực Hoành đám người.

Nhìn Vệ Thần đánh thanh tiếp đón, xoay người chạy lấy người, nhớ tới trước một khắc bọn họ còn tại cười nhạo Vệ Thần cùng Tần cục trưởng nói chuyện tư cách đều không có, ngay sau đó Tần cục trưởng thế nhưng liền tự mình gọi tới điện thoại, nhưng lại muốn bọn họ lập tức thả người, Tiền Khải ba người cảm giác chính mình tựa hồ bị người giáp mặt rút một bàn tay, hơn nữa này bàn tay trừu vừa ngoan lại vang !

Ta kháo! Lần này ba người cùng nhau buồn bực mắng một câu.

Mắng qua đi, Cung sở trưởng chung quy không dám khinh thị cục trưởng mệnh lệnh, mặt mang bất đắc dĩ sắc đối Tiền Khải nói:“Tiền Khải, thực xin lỗi, ta hiện tại muốn đi thả bọn họ đi.”

“Ta kháo, về phần muốn như vậy vội vã thả người sao? Ghi khẩu cung lúc đó chẳng phải thủ chứng sao? Lão tử nhưng là bị người đánh gãy cánh tay, sự thật liền đặt tại nơi này, chẳng lẽ nàng Tần Lam một cuộc điện thoại nói thả người sẽ lập tức thả người sao? Chẳng lẽ lão tử cánh tay liền không công bị người cấp đánh gãy bất thành?” Tiền Khải gặp Cung sở trưởng vội vã muốn đi thả người, sắc mặt rất là khó coi nói.

Tiền Khải như vậy vừa nói, Cung sở trưởng cái trán nhịn không được mà bắt đầu đổ mồ hôi lạnh, ánh mắt xin giúp đỡ đầu hướng Hứa Truyền Vân.

Ngoan ngoãn, kia nhưng là Tần cục trưởng a, toàn bộ Đông Thông thị cảnh sát đều là về nàng quản, ngươi Tiền Khải là Tiền thị trưởng cháu trai tự nhiên có thể đứng nói chuyện không eo đau, khả chính mình nào dám cùng nàng lão nhân gia đỉnh làm a, trừ phi chính mình không nghĩ làm này sở trưởng. Huống hồ Tần cục trưởng nhưng là toàn bộ Giang Nam tỉnh cảnh giới tiếng tăm lừng lẫy nữ thần thám, này vụ án nàng không biết đổ hoàn hảo, nay nàng đã biết, chính mình thế nào còn dám lung tung a !

Hứa Truyền Vân chung quy là làm người thị trưởng thư ký, gặp được loại chuyện này còn là có vẻ bình tĩnh. Nếu gần chính là đại học lão sư, hắn tự nhiên còn không để vào mắt, nhưng nay Tần Lam lên tiếng, Hứa Truyền Vân cũng không dám tái như vậy làm càn. Dù sao cho dù là hắn lão bản Tiền thị trưởng đối mặt thị công an cục cục trưởng cũng phải kính nàng ba phần, càng đừng nói hắn này thị trưởng thư ký.

“Tiền Khải, Tần Lam dù sao cũng là thị công an cục cục trưởng, nếu nàng mở miệng nói thả người, kia tạm thời chỉ có thể trước thả người, nếu không chính là không cho nàng mặt mũi.” Hứa Truyền Vân do dự hạ khuyên nhủ.

“Ta đây đâu? Hiện tại ai cho ta mặt mũi lão tử bị người đánh gãy cánh tay, còn muốn nhìn bọn họ nghênh ngang mà đi, này khẩu khí ta nuốt không dưới.” Tiền Khải tức giận nói.

“Người ta nhưng là thị công an cục cục trưởng, này khẩu khí ngươi nuốt không dưới hiện tại cũng phải nuốt,

trừ phi ngươi thúc thúc khẳng cho ngươi ra mặt.” Hứa Truyền Vân nói.

Này gặp Hứa Truyền Vân nhắc tới hắn thúc thúc, Tiền Khải lập tức có điểm túng.

Tiền thị trưởng còn là tác phong có vẻ nghiêm khắc một người, Tiền Khải đối hắn có một loại trời sinh sợ hãi cảm. Nếu chuyện này là hắn vô duyên vô cớ bị người đánh, Tiền Khải tự nhiên có thể đúng lý hợp tình tìm hắn thúc thúc giúp hắn xuất đầu, khả vấn đề là đuối lý là chính hắn, cho nên đến bây giờ mới thôi, Tiền Khải cũng chưa dám kinh động hắn thúc thúc, chính là bằng vào chính mình thúc thúc hàng đầu tìm người xử lý chuyện này. Nhưng Tiền Khải vạn vạn không nghĩ tới nửa đường hội sát ra một cái Tần cục trưởng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 744 : Đó là bằng hữu của ta

Gặp Tiền Khải do dự, Hứa Truyền Vân trong lòng âm thầm thở dài một hơi, hướng Cung sở trưởng huy phất tay nói:“Đi thôi Cung sở trưởng.”

Kỳ thật Hứa Truyền Vân lúc này cũng thực không cam lòng, chính là hắn so với Tiền Khải càng bình tĩnh một ít thôi.

Cung sở trưởng nhìn Tiền Khải liếc mắt một cái, thấy hắn không có phản ứng, do dự hạ cuối cùng còn là ly khai văn phòng.

“Các ngươi có thể đi rồi.” Cung sở trưởng đi vào thẩm vấn thất đối Lưu Lực Hoành đám người nói.

Chính cấp Lưu Lực Hoành đám người ghi khẩu cung cảnh sát đều thực kinh ngạc nhìn Cung sở trưởng, phía trước Cung sở trưởng nhưng là công đạo quá bọn họ, nhất định phải hảo hảo thẩm nhất thẩm bọn họ, thẩm đến bọn họ “Thẳng thắn” Là bọn hắn phạm vào sai lầm. Nhưng hôm nay còn cách kết quả này còn kém cách xa vạn dặm, như thế nào Cung sở trưởng cứ tới đây muốn bọn họ thả người đâu?

Đồng dạng kinh ngạc còn có Lưu Lực Hoành, vừa rồi cho bọn hắn ghi khẩu cung cảnh sát lần lượt đem bọn họ hướng cạm bẫy dẫn, dụng tâm tuyệt đối âm hiểm ác độc, đương nhiên bọn họ là sẽ không thừa nhận là bọn hắn phạm tội trước đây, nhưng lại cũng dần dần không chịu nổi cảnh sát cưỡng bức lợi dụ, chính âm thầm sốt ruột phẫn nộ là lúc, không nghĩ tới Cung sở trưởng thế nhưng nói bọn họ có thể đi rồi.

Này lại là cái gì tiết tấu đâu? Chẳng lẽ Cung sở trưởng

đột nhiên đổi tính, hoặc là kia Tiền thị trưởng cháu trai đột nhiên lương tâm phát hiện ?

Làm Lưu Lực Hoành đám người ra thẩm vấn thất, nhìn đến Vệ Thần chờ ở bên ngoài khi, bọn họ lập tức liền hiểu được, nguyên lai là bởi vì Vệ Thần quan hệ.

“Cảm ơn ngươi Vệ Thần! Lần này cần không phải ngươi, chúng ta đã có thể thảm la.” Lưu Lực Hoành bước nhanh tiến lên gắt gao nắm Vệ Thần tay, cảm kích nói.

“Đúng vậy, Vệ thư ký trưởng, lần này thật muốn cảm ơn ngươi!” Lý Hiểu Thi đám người đồng dạng vẻ mặt cảm kích nói.

“Các ngươi không cần cảm tạ ta, ta cũng không kia bản sự đem các ngươi lao đi ra.” Vệ Thần thấy mọi người đều ào ào đối hắn tỏ vẻ cảm tạ, không khỏi có chút xấu hổ lắc đầu nói.

“Không phải ngươi? Đó là ai? Chẳng lẽ là bọn họ lương tâm phát hiện bất thành?” Lưu Lực Hoành đám người vẻ mặt nghi hoặc nói.

“Điều này sao có thể? Có chút người lương tâm sớm đã không biết đi nơi nào, chúng ta đi thôi.” Vệ Thần có khác thâm ý hồi đầu nhìn Cung sở trưởng liếc mắt một cái, nói.

Nhìn Vệ Thần rời đi bóng dáng, Cung sở trưởng trên mặt thịt co rúm một chút, trong mắt lóe ra một tia tức giận, nhưng không có đuổi theo đi.

“Kia đến tột cùng là ai Vệ Thần, ngươi sẽ không thỉnh động khu trưởng thay chúng ta nói chuyện đi?” Ra phái xuất sở Lưu Lực Hoành càng phát ra nghi hoặc hỏi.

“Các ngươi sở dĩ có thể nhanh như vậy liền đi ra, là vì chúng ta thị tân nhậm công an cục Tần cục trưởng gọi tới điện thoại, nga, đúng rồi, các ngươi nhận thức Tần cục trưởng sao?” Vệ Thần hỏi.

“Tần cục trưởng? Khai cái gì vui đùa, chúng ta nếu nhận thức hắn, còn có thể bị bắt tiến phái xuất sở sao?” Lưu Lực Hoành không cần nghĩ ngợi xem thường nói, trên mặt nghi hoặc sắc lại càng đậm.

“Vậy kỳ quái, Tần cục trưởng như thế nào hội đột nhiên gọi điện thoại lại đây đâu?” Vệ Thần nghe vậy cũng hiểu được rất kỳ quái.

“Mặc kệ chúng ta là vì ai được thả ra, Vệ Thần ngươi có thể chạy tới, chúng ta hay là muốn cảm ơn ngươi.” Lưu Lực Hoành nói.

“Ta thực không giúp đỡ gấp cái gì, thậm chí thiếu chút nữa…… Nga, đúng rồi, Tần cục trưởng trước kia là từ các ngươi Giang Châu thị điều tới được, nói không chừng nàng nghe nói các ngươi là Giang Châu đại học lão sư, cho nên lòng mang cũ tình, cố ý ra mặt gọi điện thoại.” Vệ Thần liên tục xua tay, nói đến một nửa lại đột nhiên vừa chuyển, hắn cũng không muốn cho lão đồng học vì hắn lo lắng.

“Cũng chỉ có thể như vậy giải thích. Chúng ta chính là đại học lão sư, thật sự không biết cái gì cục trưởng.” Lý Hiểu Thi đám người nói.

“Ai nha, thuyền tiếp qua bốn phút sẽ đi, chúng ta trước đừng cố nói chuyện, còn là trước tiến đến bến tàu đi.” Dương Thục Cầm nâng tay nhìn xuống đồng hồ, đột nhiên kêu lên.

“Đúng, đúng, trước tiến đến bến tàu đi. Khó được đến Đông Bình hồ ngoạn một chuyến, đừng ngay cả Đông

Bình hồ cũng chưa đi thành.” Tất cả mọi người ào ào gật đầu, sau đó chung quanh nhìn xung quanh, nhìn xem có xe taxi không có.

Bất quá sự tình cũng khéo, lập tức lộ lại ngay cả một chiếc xe taxi cũng chưa nhìn đến, cho dù là chở khách xe taxi đều không có.

“Xem ra là đuổi không nổi !” Dương Thục Cầm lại nâng tay nhìn xuống đồng hồ, sốt ruột buồn bực dậm chân nói.

“Đuổi không nổi liền cản không nổi, thực không được ta cho các ngươi tìm lượng du thuyền, đem các ngươi đưa đến thải thạch đảo, các ngươi ở nơi nào đồng sự hội hợp đó là.” Vệ Thần thấy mọi người sốt ruột, nghĩ nghĩ đề nghị nói.

“Nay xem ra cũng chỉ có thể như vậy.” Lý Hiểu Thi đám người gật gật đầu nói.

“Hứa đại ca, ta còn là nuốt không dưới này khẩu khí!” Cảnh khu phái xuất sở sở trưởng văn phòng, Tiền Khải xanh mặt căm giận nói.

Cũng là, thân là Tiền thị trưởng duy nhất cháu trai, bị người đánh cho tay trái cánh tay gãy xương, lại chỉ có thể tùy ý người đánh hắn nghênh ngang mà đi, này khẩu khí thật đúng là rất khó nhẫn xuống dưới.

“Tần cục trưởng nếu mở miệng, cùng nàng cứng đối cứng khẳng định không làm được. Bất quá sự tình cũng không phải tuyệt đối, bắt người không được, chẳng lẽ ngươi vốn không có biện pháp khác ra này khẩu khí sao?” Hứa Truyền Vân gặp Tiền Khải xanh mặt bộ dáng, biết hắn khẳng định không chịu từ bỏ ý đồ, sờ sờ cằm, trầm ngâm một lát nói.

“Biện pháp khác?” Tiền Khải nghe vậy hai mắt không khỏi mạnh sáng ngời, cũng học Hứa Truyền Vân sờ nổi lên cằm.

“Tiền thiếu, ta đổ có cái biện pháp.” Luôn luôn tại bên cạnh không có mở miệng cơ hội Tiểu Trần, cũng chính là Đông Bình chính là ủy bí thư Trương Hoài Văn cháu ngoại trai thật cẩn thận chen vào nói nói.

“Nga, kia còn dong dài cái gì? Nói mau!” Tiền Khải nghe vậy lập tức trừng mắt nói, Hứa Truyền Vân cũng đem ánh mắt đầu hướng về phía Tiểu Trần. Nói thật Hứa Truyền Vân là quả thật không dám cùng Tần cục trưởng chống đối, nhưng vốn tiến hành hảo hảo một sự kiện đột nhiên bị bỏ dở, hắn cũng cảm giác phá lệ khó chịu.

“Cảnh sát phá án bắt người, này đó đều là về Tần cục trưởng quản, nàng nói thả người, chúng ta cũng không có biện pháp. Nhưng du lịch cục cái gì, giống như Tần cục trưởng còn không xen vào đi.” Tiểu Trần mặt lộ vẻ âm hiểm sắc nói.

“Ý của ngươi là……” Tiền Khải cùng Hứa Truyền Vân nghe vậy hai mắt lập tức sáng đứng lên.

……

Lưu Lực Hoành đám người đúng là vẫn còn bỏ lỡ du thuyền, trên bến tàu trung y học viện các sư phụ đều đã muốn ngồi du thuyền rời đi.

“Vệ đại thư ký trưởng, ngươi quen biết nhiều, nhân mạch quảng, xem ra muốn phiền toái ngươi giúp chúng ta tìm chiếc du thuyền.” Gặp các đồng sự đều đã muốn rời đi, Lưu Lực Hoành cười khổ đối Vệ Thần nói.

Vệ Thần còn không có tới kịp trả lời, mọi người thấy đến Hạ Vân Kiệt mặt mang mỉm cười hướng bọn họ đi tới.

“Ta dựa vào! Hạ lão sư ngươi sẽ không cũng là vừa đến đi? Như thế nào không theo chân bọn họ cùng nhau ngồi du thuyền a?” Lưu Lực Hoành đám người gặp Hạ Vân Kiệt đi tới, đều có chút kinh ngạc nói.

“Không có, ta sớm đi ra, phía trước sự tình ta đều nghe nói, cho nên chuyên môn ở chỗ này chờ các ngươi.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Coi như ngươi giảng nghĩa khí, không uổng công chúng ta vừa rồi ở phái xuất sở không có đem ngươi cắn đi ra.” Lưu Lực Hoành đối với Hạ Vân Kiệt trong ngực cho một quyền.

“Thế nào? Không bị tổn hại gì đi?” Hạ Vân Kiệt quan tâm hỏi.

“Ăn đổ không bị tổn hại gì, chính là có điểm nín thở.” Lý Hiểu Thi trả lời.

Hạ Vân Kiệt gặp Lý Hiểu Thi nói như vậy, cảm thấy an tâm một chút, gật gật đầu nói:“Vậy là tốt rồi.” Nói xong, Hạ Vân Kiệt hướng Vệ Thần chủ động vươn tay cảm kích nói:“Vệ thư ký trưởng chúng ta lại thấy mặt, sự tình hôm nay phiền toái ngươi.”

“Không có gì phiền toái, nói sau ta cũng không giúp đỡ gấp cái gì, chủ yếu là Tần cục trưởng điện thoại nổi lên mấu chốt tính tác dụng.” Vệ Thần cùng Hạ Vân Kiệt nắm tay, có chút ngượng ngùng nói.

Hiển nhiên hắn nghĩ đến Hạ Vân Kiệt hiểu lầm là hắn đem Lưu Lực Hoành đám người theo phái xuất sở lao đi ra, lại không biết nói Hạ Vân Kiệt biết được so với hắn còn rõ.

“Mặc kệ nói như thế nào, hay là muốn cảm ơn Vệ thư ký

trưởng. Ngươi là người tốt, quan tốt, người tốt quan tốt là có hảo báo.” Hạ Vân Kiệt cười vỗ vỗ Vệ Thần mu bàn tay vẻ mặt chân thành nói.

“Đó là khẳng định, ngươi không thấy được ta vị này đồng học mới đến mà đứng chi năm cũng đã là khu chính phủ thư ký trưởng sao?” Lưu Lực Hoành tự hào nói.

Vệ Thần nghe vậy trên mặt mất tự nhiên cười cười.

“Đó là, đó là.” Hạ Vân Kiệt cười liên tục gật đầu nói.

“Ngươi đừng chỉ biết là nói là, ngươi không phải nói còn muốn mang cái bằng hữu lại đây sao? Người đâu?” Lưu Lực Hoành nói xong đưa mắt nhìn xung quanh.

Lý Hiểu Thi đám người nghe vậy cũng đột nhiên nhớ tới chuyện này, ào ào cùng Lưu Lực Hoành giống nhau đưa mắt nhìn xung quanh.

Tuy rằng bọn họ cũng không hy vọng Hạ Vân Kiệt trầm mê cùng phong trần nữ tử, nhưng thấy hắn chính là một người, lại nhịn không được tò mò kia phong trần nữ tử đến tột cùng bộ dạng như thế nào.

Dáng người được không? Khuôn mặt xinh đẹp không xinh đẹp?

“Nàng ở im lặng địa phương tiếp cái điện thoại, lập tức lại đây.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ngươi thật đúng là mang đến a!” Lý Hiểu Thi nghe vậy tức giận xem thường nói.

“Có cái gì không ổn sao?” Hạ Vân Kiệt hỏi ngược lại.

“Đương nhiên…… Tính, chuyện của ngươi ta không xen

vào, ngươi yêu thế nào được cái đó đi, dù sao chính ngươi ở để cái tâm, chú ý an toàn chính là!" Lý Hiểu Thi gặp Hạ Vân Kiệt giả bộ hồ đồ, nhịn không được lại trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái nói.

Hạ Vân Kiệt vừa nghe lời này, thế nào còn không biết Lý Hiểu Thi đám người còn tại tiếp tục hiểu lầm tối hôm qua sự tình, trong lúc nhất thời thật sự là dở khóc dở cười, tưởng giải thích lại không biết nên như thế nào giải thích, chính dở khóc dở cười là lúc, Lục Cao Đại hai mắt đột nhiên sáng đứng lên, dùng cánh tay khửu tay huých hạ bên người Lưu Lực Hoành, nói:"Lưu lão sư, ngươi xem, kia nữ nhân xinh đẹp đi?"

"Xinh đẹp, thật sự là xinh đẹp cực!" Lưu Lực Hoành cùng Phạm Học Văn đều nhịn không được tán thưởng nói, ánh mắt không thể khống chế gắt gao nhìn chằm chằm kia nữ nhân xem. Mà bản chuẩn bị lấy di động ra gọi điện thoại chứng thực du thuyền sự tình Vệ Thần cả người lại nhịn không được run run một chút, hai mắt kinh nghi nhìn kia chính lay động thướt tha gợi cảm vòng eo, mại hai điều lại dài lại thẳng **** hướng bọn họ đi tới mỹ nữ.

Kia nữ nhân thoạt nhìn vừa xa lạ lại có như vậy một tia quen thuộc, Vệ Thần tổng cảm giác tựa hồ ở nơi nào gặp qua nàng, nhưng như thế nào cũng tưởng không đứng dậy chính mình khi nào thì gặp qua một vị như thế xinh đẹp gợi cảm, khí chất như thế mê người mỹ nữ, hơn nữa như vậy một vị mỹ nữ, nếu hắn trước kia gặp qua, tuyệt đối không đạo lý quên.

"Đừng nhìn, sự thật một chút đi, kia nữ nhân không phải các ngươi có thể hy vọng xa vời !" Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm gặp lưu lão sư ba người một bộ trư ca dạng, nhịn không được chế nhạo nói.

"Đừng như vậy đả kích người được không? Không phải

chúng ta có thể hy vọng xa vời, nhưng cái khó nói còn không chuẩn chúng ta nhìn một cái, quá nhất quá…… Ta dựa vào, không nhìn lầm đi, nữ thần giống như chính hướng chúng ta đi đến da, nàng còn hướng chúng ta cười da, đã chết, đây là đòi mạng nha!” Lưu Lực Hoành ba người nói đến một nửa, hai mắt đều đăm đăm, khóe miệng tựa hồ đều có nước miếng muốn chảy xuống đến.

“Hướng các ngươi cái đầu nha, đó là bằng hữu của ta.” Hạ Vân Kiệt gặp Lưu Lực Hoành ba người một bộ trư ca dạng, tức giận trừng mắt nói.

“Bằng hữu của ngươi? Ý tứ của ngươi tối hôm qua ngươi chính là ở nhà nàng quá đêm?” Lưu Lực Hoành ba người lập tức hỏi ngược lại.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 745 : Ta tên Tần Lam

“Đúng vậy!” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

“Ở nhà nàng qua đêm? Ta dựa vào, ngươi đi chết đi! Xuy ngưu cũng không giống ngươi như vậy không có yên lòng !” Lưu Lực Hoành ba người không chút khách khí tập thể khinh bỉ nói, liền ngay cả Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm cũng nhịn không được trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, cho rằng hắn này da trâu thổi lớn, chỉ có Vệ Thần còn gắt gao nhìn chằm chằm Tần Lam xem, sưu tràng quát bụng tưởng chính mình đến tột cùng ở nơi nào gặp qua này mỹ nữ.

Đáng thương Vệ Thần phỏng chừng nằm mơ cũng không nghĩ tới có một ngày xưa nay lấy tác phong cường ngạnh, thái độ nghiêm túc, bất cẩu ngôn tiếu nổi tiếng đông thông thị công an hệ thống mỹ nữ cục trưởng, có một ngày thế nhưng hội ăn mặc như thế mốt gợi cảm, còn mặc màu đen tất chân! Đương nhiên hắn càng muốn không đến, Tần cục trưởng sẽ xuất hiện ở trong này, cùng một Giang Châu đại học trẻ tuổi lão sư xen lẫn trong cùng nhau.

“Xì!” Tần Lam nhĩ lực tốt lắm, nhân còn chưa đi gần, nhưng đã muốn nghe được Hạ Vân Kiệt cùng Lưu Lực Hoành mấy người đối thoại, gặp Hạ Vân Kiệt bị các đồng sự tập thể khinh bỉ, phì cười không được hé miệng nở nụ cười.

Tần Lam này cười thiếu chút nữa không đem Lưu Lực Hoành ba người nhìn xem tròng mắt đều phải rơi xuống một đất.

Ngoan ngoãn, mỹ nữ thế nhưng thực hướng ta nở nụ cười! Trách không được tục ngữ nói đại nạn không chết tất có hạnh phúc cuối đời, chẳng lẽ hôm nay đi tranh

phái xuất sở, rốt cục hết cùng lại thông, đến phiên lão tử đi đào hoa vận sao?

“Vân Kiệt, bọn họ chính là ngươi đại học đồng sự sao?” Đang lúc Lưu Lực Hoành ba người cảm nghĩ trong đầu chỉ có khi, động lòng người dễ nghe thanh âm phảng phất một đạo tình thiên phích lịch ở bọn họ bên tai vang lên.

“Vân Kiệt? Ta dựa vào! Không phải đâu!” Đừng nói Lưu Lực Hoành ba người nghe được hoàn toàn mắt choáng váng, liền ngay cả Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm đều nghe ngây người, người người nhìn xem Hạ Vân Kiệt lại nhìn xem kia lại đẹp lại thành thục, khí chất lại tốt mỹ nữ, như thế nào cũng không có cách nào khác tin tưởng, tối hôm qua Hạ Vân Kiệt chính là ở nhà nàng quá đêm.

Lúc này, bọn họ đương nhiên ý thức được tối hôm qua chính mình hiểu lầm Hạ Vân Kiệt. Cái loại này u ám ngõ nhỏ gội đầu trong phòng, đương nhiên không có khả năng ra như thế lại xinh đẹp, khí chất lại tốt nữ nhân.

Bất quá càng làm cho bọn họ xem há hốc mồm là, kia nữ nhân trước mặt bọn họ mặt thế nhưng thoải mái vãn ở Hạ Vân Kiệt cánh tay.

Lúc này Lưu Lực Hoành chờ ba nam lão sư thực sự đâm Hạ Vân Kiệt mấy đao xúc động, “Ta dựa vào, này cũng quá ****** kích thích người!” Đồng dạng là nam nhân, đồng dạng là lão sư, kia tiểu tử tuổi còn trẻ làm đến phó giáo sư, làm bác đạo, nay rất tốt, đi ra ngoạn một chuyến, còn có như thế mỹ nữ cùng qua đêm cùng du ngoạn!

Thậm chí liền ngay cả Vệ Thần này sớm đã kết hôn cũng có đứa nhỏ nam nhân cũng nhịn không được cảm thấy một trận ghen tị.

“Đúng vậy, Lam tỷ.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó cười nói:“Ta cho các ngươi song phương giới thiệu một chút, vị này chính là ta phía trước theo các ngươi đề cập qua bằng hữu Tần Lam Lam tỷ, tối hôm qua ta trong lúc vô ý ở trên đường thấy được nàng, sau đó mới xuống xe.”

Phía trước Vệ Thần chính là nhắc tới Tần cục trưởng cũng không có nhắc tới Tần Lam tên, cho nên “Tần Lam” Này hai chữ dừng ở Lưu Lực Hoành đám người trong tai cũng không có gì đặc thù hàm nghĩa, ngược lại là Hạ Vân Kiệt mặt sau giải thích nghe được Lý Hiểu Thi đám người hoàn toàn hiểu được, nguyên lai tối hôm qua hắn là bởi vì nàng mới xuống xe, đương nhiên đồng thời cũng tưởng đến tối hôm qua tiểu tử này chính là ở nhà nàng quá đêm. Người người là vừa cảm thấy không thể tưởng tượng lại không thể không nhận này sự thật.

Hạ lão sư vị này học viện tối tuổi trẻ phó giáo sư, ở Đông Thông thị thế nhưng có cái như thế mỹ mạo gợi cảm tình nhân!

Bất quá “Tần Lam” Này hai chữ dừng ở Vệ Thần trong tai vậy hoàn toàn không giống với, kia quả thực chính là tiếng sấm nổ vang a!

Hắn cũng rốt cục hiểu được vì cái gì phía trước chính mình tổng cảm thấy trước mắt vị này mỹ nữ có chút nhìn quen mắt, đây chẳng phải là Đông Thông thị mới nhậm chức công an cục cục trưởng sao? Hắn cũng rốt cục hiểu được vì cái gì Tần cục trưởng hội gọi điện thoại cấp Cung sở trưởng làm cho hắn lập tức thả người, nguyên lai Tần cục trưởng dĩ nhiên là Hạ lão sư bằng hữu. Nhưng có một chút Vệ Thần lại như thế nào cũng vô pháp suy nghĩ cẩn thận, Tần cục trưởng như thế nào khả năng hội cùng Giang Châu đại học một vị muốn làm hành chính trẻ tuổi lão sư pha trộn cùng một chỗ đâu?

Nhưng lại biểu hiện như thế thân mật? Nhưng lại lưu hắn qua đêm?

Lúc này, Vệ Thần còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt ở trong trường học cương vị cùng Dương Thục Cầm không sai biệt lắm, là hành chính hậu cần linh tinh chức vụ mà không phải dạy học lão sư.

Đương nhiên lúc này Vệ Thần căn bản không thời gian đi tự hỏi mấy vấn đề này, hắn đầu óc trải qua ngắn ngủi chỗ trống sau, lập tức liền cướp tiến lên hướng Tần Lam vươn tay, lại kích động lại khẩn trương nói:“Tần……”

“Ta tên Tần Lam!” Tần Lam là loại người nào, nàng tuy rằng cùng Vệ Thần không quen, nhưng thấy Vệ Thần như vậy liền biết hắn nhận ra chính mình, không đợi hắn đem mặt sau “Cục trưởng” Hai chữ nói ra, đã muốn cười đánh gãy hắn lời nói, tay cũng đã muốn nhẹ nhàng cầm Vệ Thần tay. Chính là mặt đẹp bất tri bất giác lại bay lên một chút đỏ bừng, hai mắt lại ở màu trà kính râm mặt sau xấu hổ não trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Tự nhiên là trách cứ hắn không nên mang nàng đến, nay lại bị người cấp nhận thức đi ra.

“Lam tỷ, vị này là Đông Bình khu chính phủ thư ký trưởng Vệ Thần, cũng là ta cngf văn phòng đồng sự Lưu Lực Hoành trung học ngồi cùng bàn đồng học.” Hạ Vân Kiệt hợp thời giới thiệu nói, cố ý làm bộ như không thấy được Tần Lam hướng hắn đầu đến xấu hổ não ánh mắt.

Hắn lại không có cố ý làm cho này sự tình suy tính, tự nhiên không biết sẽ ở bến tàu gặp được Vệ Thần.

Nghe nói nhận ra chính mình nam tử thế nhưng còn là khu chính phủ thư ký trưởng, Tần Lam trong lòng không khỏi càng phát ra ngượng ngùng, cũng may nàng dù sao

cũng là cảnh sát xuất thân, mặc kệ là tâm lý tố chất còn là che lấp công phu đều tốt lắm, nhưng thật ra không làm cho Lưu Lực Hoành đám người nhìn ra dị đoan đến. Đương nhiên Lưu Lực Hoành đám người cho dù nằm mơ cũng sẽ không nghĩ đến trước mắt vị này nữ nhân không chỉ có mĩ làm cho người ta kinh diễm, nhưng lại là thị công an cục cục trưởng, lúc này bọn họ đổ có hơn phân nửa lực chú ý đều dừng ở thần sắc kích động khẩn trương, so với vừa rồi Lưu Lực Hoành đám người biểu hiện đều còn muốn không chịu nổi Vệ Thần trên người. Người người trong lòng đều là nhịn không được từng trận ai thán.

Mất mặt a, đường đường khu chính phủ thư ký trưởng thế nhưng cũng sẽ bị nữ nhân cấp mê như thế thần hồn điên đảo, thật sự có tổn hại chúng ta chính phủ quan viên cao lớn hình tượng!

“Nguyên lai là Vệ thư ký trưởng, thật cao hứng nhận thức ngươi.” Tần Lam bất động thanh sắc, lạc lạc hào phóng nói.

“Ta cũng thật cao hứng nhận thức ngài.” Có thể lên làm khu chính phủ thư ký trưởng tự nhiên là thất khiếu linh lung người thông minh, rất nhanh Vệ Thần liền theo ngay từ đầu khiếp sợ cùng khẩn trương trung phục hồi tinh thần lại, đồng dạng bất động thanh sắc chào hỏi nói, bất quá nắm Tần Lam tay lại rõ ràng có chút run run.

Có thể không run run thôi! Vệ Thần vốn tưởng rằng chính mình con đường làm quan chạy tới cuối, không còn sẽ có cái gì Đông Sơn tái khởi cơ hội, nhưng bởi vì Tần Lam ngoài ý muốn xuất hiện, hắn lại thấy được hy vọng!

Thị công an cục cục trưởng, nếu ấn dĩ vãng Đông Thông thị lệ thường, đó là nhất định muốn vào thị ủy thường ủy. Toàn bộ Đông Thông thị thị ủy thường ủy hội cũng chỉ có

mười một thường ủy, một khi Tần Lam trở thành trong đó một gã, kia đó là chân chính thị cấp lãnh đạo, chân chính tả hữu Đông Thông thị trọng đại quyết sách cùng nhân sự nhậm mệnh mười một đầu sỏ chi nhất. Như vậy cấp bậc lãnh đạo, đừng nói Vệ Thần vị kia đã muốn mất đi lãnh đạo Khổng khu trưởng không thể so sánh với, cho dù hiện tại Đông Bình khu khu ủy bí thư Trương Hoài Văn cũng là không thể so sánh với.

Có thể nghĩ, nếu Tần Lam khẳng kéo hắn Vệ Thần một phen, Vệ Thần tự nhiên liền có Đông Sơn tái khởi cơ hội. Đương nhiên hiện tại nói này đó còn quá xa, bất quá Vệ Thần ít nhất thấy được một đường hy vọng.

Này đó vi diệu chỗ, Lưu Lực Hoành đám người tự nhiên không biết, Vệ Thần cùng Tần Lam chào hỏi sau, bọn họ cũng đều nhất nhất cùng Tần Lam bắt tay đánh tiếp đón.

“Tần nữ sĩ, Hạ lão sư còn có các vị, các ngươi trước chờ một lát, ta cái này đi an bài du thuyền.” Vệ Thần chờ mọi người cùng Tần Lam chào hỏi sau, lập tức ân cần nói.

“Phiền toái ngươi Vệ Thần.” Lưu Lực Hoành nói.

“Không khách khí, không khách khí.” Vệ Thần liên tục xua tay nói, nói xong ánh mắt vụng trộm ngắm Tần Lam liếc mắt một cái, thấy nàng hơi hơi hướng chính mình gật gật đầu, quả thực là giống như đại mùa hè uống một ly đồ uống lạnh, thích đến cực điểm.

Vệ Thần tuy rằng hiện tại đã muốn hư danh, thành khu chính phủ văn phòng trung người rảnh rỗi, nhưng dù sao ở Đông Bình khu quan trường kinh doanh nhiều năm, nhân mạch còn là rất rộng, lâm thời gọi tới một chiếc du thuyền còn là rất đơn giản.

Chỉ chốc lát sau một chiếc ngoại lực là mười người du

thuyền liền đứng ở bến tàu.

“Vệ thư ký trưởng, dù sao hôm nay là cuối tuần, nếu không có gì sự tình trong lời nói, không bằng cũng cùng nhau đi.” Hạ Vân Kiệt gặp Vệ Thần đem mọi người nhất nhất đưa lên du thuyền, chính mình lại do dự mà không thì ra tác chủ trương theo sau, cười cười đối hắn nói.

Vệ Thần vốn là có nghĩ rằng cùng Tần cục trưởng nhiều ở chung nhiều hơn thâm giao lưu, lại lo lắng Tần cục trưởng không thích hắn quấy rầy, cho nên trong lòng vẫn do dự mà, Hạ Vân Kiệt như vậy nhất mời quả thực đã nói đến hắn tâm oa oa đi, nhưng Vệ Thần còn là không dám đáp ứng lời mời rời thuyền, mà là đem ánh mắt đầu hướng về phía Tần Lam.

“Đúng vậy, Vệ Thần, ta biết ngươi này chính phủ đại quản gia nhật lí vạn ky, nhưng thích hợp thời điểm cũng có thể cấp chính mình thả lỏng thả lỏng, nếu không hôm nay liền cùng nhau chơi một chút, thuận tiện cũng khách mời một hồi hướng dẫn du lịch.” Lưu Lực Hoành đương nhiên không biết Vệ Thần kỳ thật là rất muốn rời thuyền, nghe vậy cũng đi theo nói.

“Cùng nhau đi, nhiều người náo nhiệt.” Tần Lam đối Vệ Thần không có gì tốt ấn tượng cũng không có gì phá hư ấn tượng, nhưng Hạ Vân Kiệt nếu chủ động mở miệng mời, nàng cũng liền theo ý tứ của hắn, chính là tay lại thừa dịp người khác không chú ý thời điểm vụng trộm kháp hắn một chút.

Kia ý tứ tự nhiên là trách hắn rõ ràng biết Vệ Thần nhận ra chính mình, thế nhưng còn mời hắn cùng nhau du ngoạn.

Hạ Vân Kiệt bị Tần Lam kháp một chút, không khỏi âm thầm một trận cười khổ, nhưng trong lòng cũng là một trận ngọt ngào. Hắn tự nhiên nhìn ra được đến, chẳng

sợ Vệ Thần nhận ra Tần Lam, Tần Lam cũng không lớn nguyện ý hắn ở bên cạnh chướng mắt, nhưng còn là nhân nhượng ý tứ của hắn.

Bất quá chính như Hạ Vân Kiệt phía trước nói, Vệ Thần là người tốt quan tốt, nếu sự tình phát triển đến bây giờ như vậy bộ, lại nói tiếp mọi người cũng là có duyên, cũng là bằng hữu, ở rõ ràng biết Vệ Thần tâm ý dưới tình huống, làm cho hắn mất mát rời đi, Hạ Vân Kiệt còn đang có chút cho tâm không đành lòng.

Vệ Thần tự nhiên không biết này trên thuyền chân chính ngưu bức kỳ thật là Hạ Vân Kiệt, có Lưu Lực Hoành tầng này quan hệ ở, lại có Hạ Vân Kiệt phía trước câu nói kia, hắn đã sớm nhất định muốn Đông Sơn tái khởi, cho nên gặp Tần Lam mở miệng, Vệ Thần không khỏi mừng rỡ, vội vàng nói:“Tốt lắm, hôm nay ta thật cao hứng có thể cho các ngươi làm hướng dẫn du lịch.”

Sự thật chứng minh mời Vệ Thần lên thuyền là phi thường chính xác quyết định.

Vệ Thần thư ký xuất thân, văn thải tốt lắm, hơn nữa tốt nghiệp sau vẫn ngay tại Đông Bình khu nhậm chức, đối Đông Bình khu nhân văn địa lý, phong tục lịch sử đều phi thường hiểu biết, ngồi ở du thuyền, theo du thuyền ở vạn khoảnh bích ba thượng ngao du, nghe Vệ Thần êm tai giới thiệu Đông Bình hồ, nhưng thật ra nói không nên lời thích ý, cũng làm cho này xinh đẹp Đông Bình hồ bởi vì Vệ Thần phấn khích giảng giải trở nên càng phát ra huyến lệ mê người.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 746 : Chịu gió lạnh [cầu một vé tháng]

Đông Bình hồ hồ khu diện tích có một trăm linh một kilomet vuông, trong hồ chi chít như sao trên trời gần trăm cái diện tích lớn nhỏ không đồng nhất lục đảo. Trong đó thải thạch thạch là Đông Bình hồ phong cảnh đẹp nhất kỳ lạ nhất đảo nhỏ chi nhất. Trên đảo cây xanh xanh um, các loại hình dạng tảng đá rơi thải thạch thạch các góc, ngày đó đầu theo mặt hồ dâng lên chiếu xạ ở mặt trên tình hình đặc biệt lúc ấy phát ra hoa mỹ màu quang, phảng phất ráng màu lưu ly bình thường, cho nên được xưng là thải thạch thạch.

Thải thạch thạch đó là trung y học viện các sư phụ lần này Đông Bình hồ du thứ nhất tòa đảo nhỏ.

Du thuyền khai so với tàu du lịch còn muốn mau, tuy rằng Hạ Vân Kiệt đám người trễ một ít xuất phát, ngược lại so với đại bộ đội sớm vài phút đến thải thạch thạch.

Đến trên đảo cùng đại bộ đội hội hợp, tự nhiên sẽ không tái cần du thuyền. Lưu Lực Hoành đám người vốn định chính mình trả tiền, nhưng Vệ Thần chết sống phải giúp việc trả tiền, Lưu Lực Hoành đám người cũng chỉ đành theo hắn.

Chu lão sư các lão sư gặp Lưu Lực Hoành đám người trở về đều cảm thấy thực vui vẻ, hỏi qua bọn họ không có việc gì sau, liền phóng tâm mà cùng nhau du ngoạn khởi thải thạch thạch.

Du xong thải thạch thạch, các sư phụ lại cưỡi du thuyền du ngoạn vài toà đảo nhỏ. Khi bọn hắn du xong rồi khổng tước đảo, một tòa tùy ý khả thưởng khổng tước xòe đuôi, khả nghe khổng tước kêu lên vui mừng xanh tươi đảo nhỏ khi, thái dương đã muốn tây thùy, ánh

nắng chiều đầy trời, vốn là bình tĩnh mặt hồ cũng bắt đầu nổi lên một tia sóng gió.

Mọi người ấn hướng dẫn du lịch ước định thời gian trở lại du thuyền bến tàu, chuẩn bị lên thuyền phản hồi khách sạn, chấm dứt một ngày Đông Bình hồ chi du.

Bất quá khi bọn hắn phản hồi bến tàu khi, hướng dẫn du lịch lại đầu đầy đại hãn nói cho Dương Thục Cầm đám người nói du thuyền ra điểm trục trặc, trở về địa điểm xuất phát về bờ sửa chữa đến bây giờ còn không có phản hồi.

“Kia khi nào thì có thể trở về?” Vệ Thần nghe vậy không khỏi nóng nảy, kéo qua hướng dẫn du lịch hỏi.

Bây giờ còn chính là đầu tháng ba, có thái dương thời điểm cố nhiên cảnh xuân tươi đẹp, ánh mặt trời ấm áp, nhưng một khi thái dương xuống núi, thời tiết lại còn là có vẻ rét lạnh, hơn nữa ở trên đảo nhỏ, lại bởi vì bốn phía hoàn thủy nhiều vài phần thấp lạnh.

Nếu đổi chính mình chịu gió lạnh, Vệ Thần cũng là không sao cả, cùng lắm thì khiêng nhất khiêng chính là, khả vấn đề là hôm nay du khách trung còn có một vị thực đặc thù, Đông Thông thị công an cục cục trưởng, này nếu làm cho nàng trúng gió lạnh, Vệ Thần khả không đảm đương nổi.

“Bọn họ nói nhanh, làm cho chúng ta đợi đã.” Hướng dẫn du lịch trả lời.

Dù sao chính là ngoài ý muốn, gặp hướng dẫn du lịch nói như thế, Vệ Thần cũng không hảo nói cái gì nữa, đành phải cùng Hạ Vân Kiệt đám người ở trên đảo chờ du thuyền.

Này một chờ hai chờ, mắt thấy thái dương lập tức muốn

hoàn toàn rơi xuống phía sau núi mặt, du thuyền lại ngay cả cái bóng dáng đều không có.

“Sao lại thế này, ngươi không phải nói nhanh sao? Này đều đi qua nửa giờ, như thế nào ngay cả cái bóng dáng đều còn không có nhìn đến.” Gặp mặt hồ dần dần khởi gió, có chút nữ lão sư rõ ràng đã muốn bắt đầu cảm thấy một tia hàn ý, ôm chặt hai tay, Vệ Thần kéo qua hướng dẫn du lịch, có chút tức giận hỏi.

“Vệ chủ nhiệm ngươi đừng vội, ta tái gọi cái điện thoại hỏi một chút xem.” Hướng dẫn du lịch tuy rằng không phải người trong quan trường, nhưng làm hướng dẫn du lịch tiếp xúc nhiều người, tin tức cũng linh thông, đổ nghe nói qua Vệ Thần đại danh, biết hắn là khu chính phủ văn phòng chủ nhiệm kiêm thư ký trưởng, cũng biết từ Khổng khu trưởng qua đời sau, hắn ở quan trường hỗn thật sự không thuận lợi. Bất quá lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, hướng dẫn du lịch cũng là không dám khinh mạn đắc tội Vệ Thần, nghe vậy vội vàng bồi cười nói.

“Vậy ngươi mau gọi đi.” Vệ Thần sắc mặt hơi hoãn nói.

Hướng dẫn du lịch vội vàng xuất ra di động gọi, rất nhanh hắn liền treo điện thoại, sắc mặt rất là khó xử nhìn Vệ Thần nói:“Bọn họ nói du thuyền còn tại sửa chữa trung, nhất thời nửa khắc khả năng rất khó sửa tốt.”

“Bọn họ đây là ở nói đùa sao? Nếu biết nhất thời nửa khắc rất khó sửa tốt, chẳng lẽ không hội lập tức phái này khác du thuyền lại đây tiếp sao?” Vệ Thần sinh khí nói.

“Công ty người ta nói, này khác du thuyền đều ở trở về địa điểm xuất phát trung, trước mắt không có biện pháp tới đón chúng ta. Khả năng còn phải chờ một chút.” Hướng dẫn du lịch trả lời, chính là nói chuyện thời điểm, ánh mắt lại lóe ra không chừng, phiếm một tia nghi hoặc

ánh mắt.

Hướng dẫn du lịch hàng năm ở Đông Bình hồ mang khách, đương nhiên rõ ràng Đông Bình hồ du thuyền tình huống. Hiện tại Đông Bình hồ du lịch còn chưa tới chân chính mùa thịnh vượng thời điểm, con thuyền không đến mức như vậy khẩn trương, như thế nào khả năng phái không ra con thuyền đâu? Hơn nữa, hôm nay này chiếc tiếp đưa bọn họ du thuyền còn là năm trước vừa mua, như thế nào hội đột nhiên ra trục trặc đâu?

Đương nhiên này đó nghi hoặc hướng dẫn du lịch là không dám cùng Vệ Thần đám người nói.

Bất quá hướng dẫn du lịch tuy rằng không nói, nhưng Vệ Thần dù sao cũng là khu chính phủ thư ký trưởng, chính phủ đại quản gia, đối Đông Bình hồ cảnh khu tình huống cũng là có một ít hiểu biết, hướng dẫn du lịch như vậy một hồi đáp, hắn bắt đầu nghe được một tia dị thường, sắc mặt bắt đầu trở nên có chút khó coi đứng lên.

“Các ngươi công ty bên này người phụ trách điện thoại là bao nhiêu? Ta cho hắn gọi điện thoại, rất kỳ cục. Nếu sớm biết rằng du thuyền ra vấn đề, như thế nào không đề trước chuẩn bị cứu lại thi thố, hiện tại mới theo chúng ta nói không thuyền có phải hay không vẫn không thuyền, chúng ta buổi tối phải ở trên đảo thổi cả đêm gió lạnh?

Hướng dẫn du lịch không dám cùng Vệ Thần chống đối, đem công ty ở Đông Bình hồ khu người phụ trách điện thoại báo cho Vệ Thần.

Vệ Thần hỏi tên, trực tiếp cấp du lịch công ty Đông Bình hồ cảnh khu người phụ trách gọi điện thoại. Bất quá người phụ trách lại nói cho Vệ Thần vừa mới nhận được khu du lịch cục thông tri, buổi tối Đông Bình hồ có đại

sóng gió, vì an ác toàn khởi kiến, sở hữu con thuyền trở về địa điểm xuất phát sau không thể lại ra hàng.

Vệ Thần rốt cục nhận thấy được không thích hợp, treo điện thoại trực tiếp cấp khu du lịch cục cục trưởng Trịnh Viêm gọi điện thoại.

“Vị nào a?” Điện thoại bị tiếp lên, truyền đến một đạo chậm rãi thanh âm.

“Là Trịnh cục trưởng sao? Ta khu chính phủ văn phòng Vệ Thần a!” Vệ Thần cau mày trả lời. Hắn biết Trịnh Viêm di động đang có hắn dãy số, trước kia mỗi lần đánh đi qua nhất tiếp khởi luôn nhiệt tình dào dạt Vệ chủ nhiệm, nay lại hoàn toàn thay đổi một loại thái độ.

“Nguyên lai là lão Vệ a, có chuyện gì sao?” Trịnh Viêm tiếp tục chậm rãi hỏi.

“Là như vậy, ta hiện tại cùng một đám Giang Châu đại học lão sư, cũng là đến chúng ta Đông Bình hồ du ngoạn du khách bị ngưng lại ở tại khổng tước đảo, phiền toái ngươi an bài du thuyền tới đón một chút.” Vệ Thần đi thẳng vào vấn đề nói.

“Này chỉ sợ có khó khăn a lão Vệ, vừa mới nhận được khí tượng cục thông tri, nói buổi tối hồ khu hội khởi đại sóng gió, không nên ra lại hàng, ta xem các ngươi buổi tối chỉ có thể ở khổng tước trên đảo chấp nhận cả đêm.” Trịnh Viêm không chút hoang mang nói.

“Trịnh cục trưởng ngươi không phải nói đùa đi? Loại này thời tiết ngươi làm cho chúng ta ở khổng tước trên đảo chấp nhận một buổi tối?” Vệ Thần tức giận nói. Ở quan trường ngã đánh sờ lăn nhiều năm, hắn đương nhiên nghe được đi ra Trịnh Viêm căn bản không đem hắn nói chuyện này để ở trong lòng, thậm chí hắn hoài nghi này căn bản chính là người du lịch cục cố ý ở chỉnh bọn họ.

“Lão Vệ ta cũng vậy không có biện pháp a, loại quan hệ này sinh mệnh an ác toàn sự tình ta dám nói đùa sao? Nếu ra an ác toàn vấn đề, ngươi có thể phụ trách sao?” Trịnh Viêm không âm không dương hỏi ngược lại.

Nói xong Trịnh Viêm cũng không quản lão Vệ cái gì phản ứng, trực tiếp liền treo điện thoại.

“Trịnh cục trưởng, Vệ Thần điện thoại?” Một nhà lâm hồ ngắm cảnh ghế lô, Tiền Khải ói ra một ngụm yên vòng, híp mắt hỏi.

“Không phải hắn còn có thể là ai? Hắn còn tưởng rằng chính mình là khu chính phủ thư ký trưởng, thế nhưng hướng ta ra lệnh.” Trịnh cục trưởng đồng dạng ói ra một ngụm yên vòng, khinh thường nói.

“Ha ha, đáng tiếc a! Nơi này cách khổng tước đảo quá xa, nhìn không tới nơi nào, bằng không nếu có thể gần gũi thưởng thức một chút bọn họ ở trên đảo lạnh run bộ dáng, thật là nhiều thích!” Tiền Khải sờ soạng hạ chính mình còn đánh thạch cao cánh tay trái, mục thấu hận ý nói.

“Kỳ thật Tiền Khải ngươi cần gì phải lớn như vậy phí hoảng hốt đâu, trực tiếp gọi người đem bọn họ bắt lại ngồi vài ngày nhà tù nhiều bớt việc.” Trịnh Viêm nói.

“Dù sao cũng là đại học lão sư, thực bắt lại nháo lớn ảnh hưởng không tốt. Như vậy cho bọn hắn một cái ngoài ý muốn giáo huấn vừa vặn câm điếc ăn hoàng liên, có khổ nói không được.” Tiền Khải bất động thanh sắc trả lời. Trong lòng lại ở thầm mắng, lão tử đương nhiên là nghĩ đem bọn họ bắt lại ngồi nhà tù, đáng tiếc Tần Lam che chở bọn họ.

Đương nhiên lời này Tiền Khải là sẽ không nói, nếu

không Trịnh Viêm chỉ sợ không nhất thiết liền dám lạm dụng tư quyền đến giúp hắn chỉnh Hạ Vân Kiệt đám người. Đương nhiên Tiền Khải cũng không biết Tần Lam thế nhưng đã ở này đám du khách trung, nếu không cấp cái hắn thiên đại lá gan, hắn cũng không dám trực tiếp hố Tần Lam !

Đương nhiên Trịnh Viêm càng không biết này đó, nếu không hắn hiện tại sẽ không là thích ý hộc yên vòng, mà là khóc đều phải không còn kịp rồi.

Thị công an cục cục trưởng a, cho dù Đông Bình hồ khu ủy bí thư thấy cũng phải tiếng kêu lãnh đạo, khách khí tiếp đãi, hắn chính là một khu du lịch cục cục trưởng thế nhưng thiết cạm bẫy đem nàng cấp hố ở tại trên đảo chịu gió lạnh, này quả thực chính là động thủ trên đầu thái tuế, tự tìm tử lộ !

“Kia cũng là là, đại học lão sư này đó phần tử trí thức tự cho là thanh cao khó nhất muốn làm. Bất quá tháng ba ban đêm hồ phong hẳn là đủ bọn họ ăn nhất hồ, Tiền Khải, Hứa chủ nhiệm các ngươi ngày mai sẽ chờ xem bọn hắn người người một phen nước mũi một phen lệ lên bờ đi.” Trịnh Viêm vui sướng khi người gặp họa nói.

“Ha ha, kia thật muốn cảm ơn Trịnh cục trưởng, ngươi nhưng là giúp ta hung hăng ra một ngụm trong lòng ác khí a đến, đến ta kính ngươi một ly!” Tiền Khải nghe vậy không khỏi vui vẻ nở nụ cười.

“Ta cũng kính ngươi Trịnh cục trưởng, Tiền thị trưởng tối thưởng thức giống ngươi như vậy tuổi trẻ đầy hứa hẹn cán bộ, tiền đồ vô lượng a!” Hứa Truyền Vân cũng cười bưng lên chén rượu.

“Hứa chủ nhiệm quá khen, quá khen, có phải hay không tiền đồ vô lượng còn cần hai vị lãnh đạo dẫn a!” Trịnh Viêm như thế xuất lực, vì không phải là những lời này

sao? Nghe vậy không khỏi tâm hoa nộ phóng, vội vàng đứng dậy bưng lên chén rượu, vẻ mặt nịnh nọt lấy lòng nói.

“Ha ha, đều là người của mình, đều là người của mình!” Hứa Truyền Vân cùng Tiền Khải cùng Trịnh Viêm huých hạ cái chén, cười ha ha nói.

Lâm hồ ngắm cảnh trong ghế lô, Hứa Truyền Vân đám người ăn uống linh đình, tiếng hoan hô truyện cười, nhưng khổng tước đảo bến tàu chỗ, Vệ Thần sắc mặt lại âm lãnh liền giống như lúc này Đông Bình hồ hồ nước giống nhau.

Vừa rồi hắn chính là hoài nghi, nhưng hiện tại hắn đã muốn có phần trăm chi bảy tám mươi khẳng định là có người ở thành quỷ, mà nếu thật là có người ở thành quỷ, Vệ Thần cho dù dùng đầu ngón chân tưởng cũng có thể nghĩ đến nhất định là Tiền Khải bọn họ. Chính là Vệ Thần nằm mơ cũng không nghĩ tới, Tiền Khải bọn họ đã vậy còn quá âm hiểm, lá gan đã vậy còn quá lớn.

Du thuyền ra trục trặc, đại sóng gió, hảo một cái liên hoàn lấy cớ a! Nếu là đổi thành một cái thời điểm, Lưu Lực Hoành các lão sư thật đúng là chỉ có thể ăn cái này ngậm bồ hòn, bao gồm Vệ Thần ở bên trong.

Đáng tiếc a, đáng tiếc, Tiền Khải, Hứa Truyền Vân, Trịnh Viêm, các ngươi chỉ sợ nằm mơ cũng không nghĩ tới, hôm nay Tần cục trưởng đã ở nơi này đi cùng nàng ngầm mưu, các ngươi đây là chơi với lửa tự thiêu !

Vệ Thần trong mắt lóe ra một chút hàn quang, sau đó xoay người đưa mắt tìm kiếm Tần Lam.

Hiện tại chỉ có Tần Lam ra mặt khả năng giải quyết trước mắt khốn cục.

“Yên tâm đi Vệ thư ký trưởng, chúng ta đều biết đến.” Vệ Thần chính đưa mắt tìm kiếm khi, Hạ Vân Kiệt đi lên đến vỗ nhẹ nhẹ chụp bờ vai của hắn, thản nhiên nói. Ánh mắt nhìn ra xa xa xa ẩn ẩn có thể thấy được vạn gia đèn đuốc hồ ngạn, lộ ra một tia lạnh như băng.

ps cầu hé ra vé tháng, buổi chiều còn có thứ hai càng, cảm ơn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 747 : Thuyền cảnh sát

“Hạ lão sư ngươi có biết cái gì nha? Vệ thư ký trưởng còn chưa nói đến tột cùng ra sao đâu?” Lý Hiểu Thi trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó vẻ mặt sốt ruột nhìn Vệ Thần.

“Không có việc gì Lý lão sư, thuyền ra điểm trục trặc, bất quá lập tức sẽ có thuyền tới tiếp chúng ta.” Vệ Thần là người thông minh, Hạ Vân Kiệt vừa nói bọn họ đã muốn đã biết, làm cho hắn yên tâm, hắn chỉ biết Tần cục trưởng khẳng định đã muốn đang âm thầm làm an bài, bọn họ khẳng định không cần ở phượng hoàng đảo qua đêm.

“Hoàn hảo có Vệ thư ký trưởng ở, bằng không chúng ta còn không biết muốn ở chỗ này chờ bao lâu đâu.” Lý Hiểu Thi nghe vậy thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, mặt mang cảm kích cùng cảm khái nói.

Cảm kích là Vệ Thần hỗ trợ, cảm khái là đầu năm nay còn là làm quan tốt a!

Còn lại lão sư nghe vậy cũng đều ào ào thở dài nhẹ nhõm một hơi, cũng ào ào đi lên hướng Vệ Thần tỏ vẻ cảm tạ, điều này làm cho Vệ Thần rất là “Alexander”. Cũng may hắn biết Tần Lam nay không thích hợp cho sáng tỏ, hẳn là sẽ không trách tội hắn đoạt của nàng công lao, nếu không Vệ Thần hiện tại khẳng định là đầu đầy mồ hôi lạnh.

Quả nhiên Vệ Thần dứt lời âm không quá nhiều lâu, đã muốn đằng sương mù bay khí mặt hồ xuất hiện vài điểm đỏ. Làm điểm đỏ càng ngày càng gần khi, các sư phụ rất nhanh phát hiện đó là bốn chiếc thuyền cảnh sát.

“Thuyền cảnh sát? Ta dựa vào Vệ Thần ngươi này khu

chính phủ thư ký trưởng thật đúng là ****** ngưu bức, thế nhưng đem thuyền cảnh sát đều cho chúng ta điều lại đây.” Lưu Lực Hoành đương trường liền đối với Vệ Thần trong ngực đánh một quyền, vẻ mặt giật mình cùng bội phục nói, mà còn lại các sư phụ cũng đều ào ào hướng Vệ Thần đầu đi giật mình cùng bội phục ánh mắt.

Vệ Thần biểu tình mất tự nhiên cười cười, thừa dịp mọi người không chú ý khi còn vụng trộm sờ soạng hạ cái trán mồ hôi lạnh.

Đến đúng là bình hồ khu thủy thượng cảnh sát đại đội, đổi thành trước kia, Vệ Thần còn làm khu chính phủ văn phòng chủ nhiệm khi, hắn cũng là có thể cho thủy thượng cảnh sát đại đội gọi điện thoại, thỉnh bọn họ hỗ trợ, nhưng hiện tại ngay cả cái phái xuất sở sở trưởng cũng không điểu hắn, hắn tự nhiên cũng kêu bất động thủy thượng cảnh sát đại đội.

Đương nhiên đổi thành Tần Lam Tần cục trưởng liền hoàn toàn không giống với! Theo thuyền cảnh sát càng ngày càng gần, Vệ Thần đã muốn nhìn đến đầu thuyền đứng một vị vóc dáng cao lớn, một thân cảnh phục, vẻ mặt nghiêm túc nam tử, này nam tử không phải người khác đúng là thủy thượng cảnh sát đại đội Hình đại đội trưởng.

Không có biện pháp, Tần cục trưởng tự mình điện thoại, Hình đại đội trưởng lại không dám chậm trễ? Đương nhiên lúc này hắn còn không biết Tần cục trưởng đã ở này đàn du khách trung, nếu không đến sẽ không gần chỉ có hắn, chỉ sợ ngay cả khu công an cục cục trưởng đều tự mình đi thuyền tới rồi “Cứu giá”.

Thuyền cảnh sát cập bờ, Hình đại đội trưởng nhảy xuống thuyền, sau đó nghiêm hướng mọi người kính cái lễ, nói:“Đông Bình khu thủy thượng cảnh sát đại đội phụng mệnh đến hộ tống các vị đến Đông Bình hồ du

ngoạn các sư phụ về bờ, còn thỉnh các vị cẩn thận lên thuyền.”

“Cảm ơn cảnh sát đồng chí! Vất vả các ngươi!” Tuy rằng rõ ràng biết thủy thượng cảnh sát đại đội nhanh như vậy tới rồi, chủ yếu là bởi vì Vệ Thần này khu chính phủ văn phòng chủ nhiệm mặt mũi, nhưng ăn đủ gió lạnh khổ Giang Châu đại học các sư phụ gặp cảnh sát đồng chí buông tha cho nghỉ ngơi thời gian, thổi rét lạnh gió hồ tới đón bọn họ, còn là ào ào phát ra từ nội tâm cảm tạ nói.

“Vì người dân phục vụ hẳn là, hẳn là, các vị lão sư còn thỉnh cẩn thận lên thuyền.” Hình đại đội trưởng mặt mang mỉm cười, thái độ hòa ái đối các sư phụ nói.

Về phần Hình đại đội trưởng bình thường công tác thái độ liền tốt như vậy, còn là bởi vì Tần cục trưởng điện thoại vậy chỉ có chính hắn, Vệ Thần, đương nhiên còn có Hạ Vân Kiệt đã biết.

Nhưng có một chút là tuyệt đối có thể khẳng định, hắn hôm nay như thế hòa ái thái độ khẳng định cùng Tần cục trưởng là có nhất định quan hệ.

“Hình đội trưởng, vất vả ngươi.” Vệ Thần gặp Hình đội trưởng đứng ở bên bờ chỉ huy cảnh viên hộ tống các sư phụ lên thuyền, đi lên trước cười đối hắn nói.

“Vệ chủ nhiệm ngươi đã ở?” Phía trước bởi vì lo lắng Hình đội trưởng lòi, Vệ Thần cố ý tránh ở đám người mặt sau, ở hơn nữa hiện tại sắc trời đã tối muộn, ánh sáng không tốt, Hình đội trưởng thật đúng là không phát hiện Vệ Thần, nay thấy hắn đột nhiên mạo không được, không khỏi rất là cảm thấy giật mình cùng ngoài ý muốn.

“Ha ha, cái gì chủ nhiệm? Ta hiện tại ngay cả cái tiểu bí cũng không như.” Vệ Thần thấp giọng tự giễu nói, nhưng trong mắt lại lóe ra một tia cảm khái sắc.

Thân là khu chính phủ văn phòng chủ nhiệm kiêm thư ký trưởng, chính phủ đại quản gia, Vệ Thần cùng chính phủ các ngành lãnh đạo tiếp xúc nhiều nhất, cũng đều rất quen thuộc. Trước kia những người đó đối hắn đều phi thường nhiệt tình khách khí, tựa như phía trước kia Cung sở trưởng còn có Trịnh Viêm cục trưởng, có thể nói đối hắn là thúc ngựa nịnh hót, nhiệt tình vô cùng, Vệ Thần theo chân bọn họ quan hệ cũng cử thân mật, thậm chí có một lần Cung sở trưởng mẫu thân đột phát tật bệnh, hay là hắn phát hiện đem nàng đưa đến bệnh viện. Không nghĩ tới, một khi hắn thất thế, những người này không chỉ có không có kéo hắn một phen, ngược lại dùng sức đạp hắn, ngược lại là trước mắt vị này trước kia cùng hắn giao tình hời hợt Hình đội trưởng vừa thấy đến hắn liền xưng hắn Vệ thư ký trưởng.

“Ai, chuyện của ngươi ta cũng nghe nói, bất quá quan trường cứ như vậy, ngươi cũng đừng rất hướng trong lòng đi.” Hình đội trưởng thở dài nói.

Tuy rằng cùng Vệ Thần giao tình hời hợt, nhưng Hình đội trưởng lại biết Vệ Thần là cái không sai chính phủ đại quản gia, thanh danh tốt lắm, chính là vua nào triều thần nấy, Khổng khu trưởng đột nhiên qua đời, này cũng là ai cũng liệu không đến sự tình.

“Nga, đúng rồi, Vệ chủ nhiệm ngươi như thế nào lại ở chỗ này?” Thở dài sau, Hình đội trưởng cũ nói nhắc lại.

“Ta có cái trung học đồng học vừa vặn chính là hôm nay du khách chi nhất, ta là lại đây lâm thời khách mời một chút hướng dẫn du lịch, không nghĩ tới lại gặp được chuyện này.” Vệ Thần nói.

“Nguyên lai là như vậy. Đúng rồi, Vệ chủ nhiệm, hôm nay này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Như thế nào hội đột nhiên phát sinh lữ khách bị ngưng lại ở khổng

tước đảo sự tình đâu? Nhưng lại kinh động Tần cục trưởng gọi cho ta điện thoại, chẳng lẽ du lịch cục mọi người là **** sao?" Hình đội trưởng gật gật đầu tỏ vẻ hiểu được, sau đó mặt mang nghi hoặc sắc hỏi.

Vệ Thần nghe vậy vụng trộm ngắm liếc mắt một cái đang cùng Hạ Vân Kiệt tay cầm tay đi lên thuyền cảnh sát Tần Lam, lúc này Tần Lam trên đầu không biết khi nào hơn một mũ lưỡi trai, che khuất mũi đã ngoài bộ vị, rõ ràng là không nghĩ bị người nhận ra đến.

"Thuyền hỏng rồi, nhất thời nửa khắc sửa không tốt, lại nghe nói buổi tối sẽ có đại sóng gió, không nên cất cánh, cho nên chúng ta đã bị ngưng lại ở tại khổng tước đảo." Vệ Thần hơi chút châm chước một chút, trả lời.

"Phải không? Buổi tối là nói có sóng gió, bất quá lúc này còn là an toàn." Hình đại đội trưởng mặt lộ vẻ nghi hoặc khó hiểu sắc nói.

"Ha ha, lần này vất vả ngươi Hình đội trưởng, hôm khác ta mời ngươi ăn cơm." Vệ Thần biết nói càng nhiều, lộ ra điểm đáng ngờ cùng sơ hở càng nhiều, cười cùng Hình đại đội trưởng nói một tiếng, liền chuẩn bị cũng đi theo lên thuyền.

"Xem ta chỉ lo với ngươi nói chuyện, đổ đã quên bên ngoài gió lớn, Vệ chủ nhiệm ngươi nhanh chóng lên thuyền đi." Hình đại đội trưởng xin lỗi hướng Vệ Thần cười cười.

"Lam tỷ, may mắn có ngươi này cục trưởng ở, bằng không chúng ta buổi tối sẽ ở trên đảo chịu gió lạnh la." Hạ Vân Kiệt lên thuyền cảnh sát, lần lượt Tần Lam ngồi ngay ngắn sau, đem miệng tiến đến nàng bên tai thấp giọng nói.

"Nào dám với ngươi Hạ đại sư so sánh với a, ngươi Hạ

đại sư một cuộc điện thoại nhưng là có thể điều đến quân dụng phi cơ trực thăng !” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt chụp chính mình mã thí, lại là buồn cười lại là thoải mái liếc trắng mắt, bám vào hắn bên tai thấp giọng nói.

“Còn là không có biện pháp cùng Lam tỷ ngươi so với, ngươi một cuộc điện thoại nhưng là có thể đem ta cấp điều lại đây giọt.” Hạ Vân Kiệt tiếp tục thấp giọng nói.

“Quỷ mới tin tưởng! Lời này ngươi còn là lưu trữ cùng này khác nữ nhân nói đi.” Tần Lam đỏ mặt kháp Hạ Vân Kiệt một chút, xem thường nói. Bất quá trong lòng lại rõ ràng cảm thấy một tia ngọt tư tư.

Lưu Lực Hoành đám người gặp Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam nị cùng một chỗ châu đầu ghé tai, tròng mắt đều là lục, mà Vệ Thần tắc trừ bỏ hâm mộ ghen tị trong lòng còn có nồng đậm không yên bất an.

Đúng vậy, đặt lên Tần cục trưởng này tuyến cố nhiên tốt lắm, khả đồng khi hắn cũng đánh vỡ Tần cục trưởng “Gian tình” A!

Thuyền cảnh sát ngoại lực nhân viên cùng Hạ Vân Kiệt đám người buổi sáng bao du thuyền giống nhau, chỉ có mười người. 306 văn phòng các sư phụ còn có Dương Thục Cầm, Vệ Thần đám người như trước ở cùng chiếc thuyền, không có gì biến hóa, duy nhất biến hóa là điều khiển viên còn có cuối cùng một vị lên thuyền Hình đại đội trưởng.

Nhìn đến Hình đại đội trưởng lên chính mình chiếc thuyền cảnh sát, Vệ Thần trong lòng liền thầm kêu một tiếng không xong. Quả nhiên vốn tưởng nhập khoang thuyền cùng Vệ Thần còn có các sư phụ lên tiếng kêu gọi Hình đại đội trưởng, tiến khoang thuyền liền ngạnh sinh sinh đánh cái rùng mình, ánh mắt kinh hãi dừng ở Tần Lam trên người.

Thân là Đông Bình khu thủy thượng cảnh sát đại đội trưởng, Hình đội trưởng tuy rằng chính là xa xa ở một ít đại hội gặp qua Tần cục trưởng vài lần, nhưng ấn tượng cũng là cực kì khắc sâu. Hơn nữa cảnh sát nhận thức bản sự vốn liền so với người bình thường mạnh hơn một ít.

“Tần……” Hình đại đội trưởng theo bản năng liền khép lại hai chân, tay cũng muốn nâng lên đến cúi chào.

“Hình đội trưởng, ngươi tới a, ta tại đây đâu!” Vệ Thần phản ứng còn là rất nhanh, không đợi Hình đại đội trưởng đem “Cục trưởng” Hai chữ kêu đi ra, đã muốn cướp trên người tiền kéo qua Hình đại đội trưởng muốn nâng lên tay, chủ động chào hỏi nói. Giống như Hình đại đội trưởng là tới tìm hắn.

“A, nguyên lai Vệ chủ nhiệm ở trong này, ta còn nghĩ đến ngươi không ở này chiếc thuyền cảnh sát đâu!” Hình đại đội trưởng coi như là phản ứng rất nhanh nhân, lập tức ra vẻ không thấy được Tần Lam bộ dáng, phản tay nắm chặt Vệ Thần tay, bất quá trong lòng bàn tay cũng đã tất cả đều là mồ hôi.

Nguy hiểm thật a, thiếu chút nữa sẽ bại lộ cục trưởng thân phận !

Gặp chính nàng một thị cục cục trưởng cuối cùng còn là bị chính mình cấp dưới cấp nhận thức đi ra, Tần Lam thật sự là vừa thẹn vừa giận, thừa dịp Lưu Lực Hoành đám người lực chú ý đều đặt ở Hình đại đội trưởng cùng Vệ Thần trên người khi, đối với Hạ Vân Kiệt đùi hung hăng kháp một chút, thấp giọng nói:“Đều oán ngươi, ngươi làm cho ta này cục trưởng về sau còn như thế nào chỉ huy thủ hạ?”

Hạ Vân Kiệt thử nhe răng, bất đắc dĩ cười khổ nói:“Yên

tâm, ngươi muốn thực không thích, ta trực tiếp lau này Hình đội trưởng trí nhớ.”

“Còn là tính, ngươi đó là xâm phạm nhân quyền!” Tần Lam do dự hạ, xem thường nói.

“Nguy hiểm thật, ta thiếu chút nữa sẽ chui đầu vô lưới !” Hạ Vân Kiệt khoa trương lau một phen cái trán.

“Xì!” Tần Lam hé miệng thấp giọng cười khẽ, tiếu mâu hoành hắn liếc mắt một cái nói:“Miệng lưỡi trơn tru!”

Khoang thuyền liền như vậy điểm địa phương, tuy rằng bởi vì Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam cố ý hạ giọng châu đầu ghé tai, Hình đại đội trưởng nghe không được nội dung, nhưng Tần cục trưởng kia nữ tính quyến rũ hờn dỗi một mặt cũng là tẫn rơi vào rồi Hình đại đội trưởng trong mắt. Liền đem Hình đại đội trưởng nhìn xem kinh hãi đảm khiêu, âm thầm kháp chính mình đùi vài hạ.

Không có biện pháp, ở Hình đại đội trưởng trong ấn tượng, Tần cục trưởng chính là cái thiết diện vô tư mặt lạnh la sát, cho dù chính là họp xa xa nhìn đến nàng, hắn trong lòng đều đã có điểm chột dạ, lại làm sao dự đoán được Tần cục trưởng thế nhưng sẽ có như thế quyến rũ nữ tính một mặt, nhưng lại là theo một vị như thế tuổi trẻ lão sư, nếu không phải đùi kháp đi xuống là đau, Hình đại đội trưởng thực hoài nghi chính mình là ở nằm mơ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 748 : Thông minh bị thông minh lầm [cầu vé tháng]

“Hình đội trưởng, lần này thực phiền toái ngươi.” Đang lúc Hình đại đội trưởng nhìn xem kinh hãi đảm khiêu, không dám tin khi, đột nhiên nhìn đến Tần cục trưởng giương mắt hướng hắn xem ra, ánh mắt sắc bén nghiêm khắc.

Hình đại đội trưởng kìm lòng không được cảm thấy cả người lạnh lùng, ngạnh sinh sinh lại đánh cái rùng mình, theo bản năng sẽ đứng lên đáp lời, nhưng cuối cùng còn là áp chế trong lòng run sợ, trên mặt bài trừ một tia thực cứng ngắc mất tự nhiên tươi cười nói:“Là chúng ta cảnh khu công tác làm được không đến vị, thế này mới làm cho các vị ngưng lại ở khổng tước đảo, chúng ta hẳn là hướng các ngươi xin lỗi.”

“Hình đội trưởng nói quá lời, làm quan nếu người người đều giống ngươi giống nhau vậy là tốt rồi.” Hạ Vân Kiệt tiếp nhận nói cảm khái nói.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng không có cố ý xem Hình đội trưởng tướng, nhưng cũng ẩn ẩn nhìn ra được đến, hắn là cái bản tính chính trực quan viên.

“Làm sao, làm sao, vị này lão sư quá khen, quá khen.” Hình đại đội trưởng thực chột dạ vội vàng nói. Trong lòng lại nhịn không được âm thầm suy nghĩ, này tuổi trẻ tên đến tột cùng là ai đâu? Chẳng lẽ là Tần cục trưởng tiểu tình nhân? Bất quá ta nên cẩn thận, chuyện này nhất định bảo vệ cho khẩu phong, nếu không liền phiền toái lớn.

“Đúng vậy, Hình đội trưởng ngươi cũng đừng khiêm tốn, quan tốt quan xấu dân chúng tròng mắt sáng sủa rất.” Lưu Lực Hoành đám người ào ào tán dương.

Lưu Lực Hoành đám người khen ngợi thanh nghe được Hình đại đội trưởng càng phát ra như đứng đống lửa, như ngồi đống than, phải biết rằng hắn tà đối diện tọa nhưng chỉ có thị cục cục trưởng a!

“Cái gì? Hình Bằng Cử thế nhưng mang thuyền cảnh sát đi đem bọn họ cấp tiếp đã trở lại? Ta ác thảo! Hình Bằng Cử ****** thật đúng là bắt chó đi cày xen vào việc của người khác!” Lâm hồ ngắm cảnh trong ghế lô, Tiền Khải điện thoại nhận được một nửa, tức giận trực tiếp đem di động cấp ném.

“Tiền Khải, ngươi trước đừng nóng giận. Ta cấp Hình Bằng Cử gọi cái điện thoại hỏi một chút xem.” Trong ghế lô, Cung sở trưởng gặp Tiền Khải giận dữ, cười khổ đem di động nhặt lên đến trả lại cho hắn, nói.

“Vậy ngươi cấp Hình Bằng Cử gọi cái điện thoại, ngươi liền nói cho hắn, làm cho hắn đừng xen vào việc của người khác.” Tiền Khải vẻ mặt giận dữ nói.

Hắn là nằm mơ cũng không nghĩ tới, chính mình thật vất vả thiết cái cục lại bị thủy thượng cảnh sát đại đội cấp phá hủy.

Cung sở trưởng gật gật đầu, ban ngày hắn không thể không khuất phục cùng Tần cục trưởng mệnh lệnh, chính phát sầu nên thế nào một lần nữa lấy lòng Tiền Khải cùng Hứa Truyền Vân, nay cuối cùng lại có một cơ hội, tự nhiên muốn biểu hiện một chút.

“Không thành vấn đề, ta cùng Hình Bằng Cử là lão giao tình.” Cung sở trưởng vỗ vỗ trong ngực nói.

Nói xong hắn liền cấp Hình Bằng Cử gọi điện thoại.

Thuyền cảnh sát, Hình Bằng Cử đang ngồi lập bất an là

lúc, đột nhiên nghe được chính mình di động vang lên, không khỏi như lấy được trọng thích, vội vàng mặt mang xin lỗi đứng dậy đối mọi người nói:“Ta đi ra ngoài tiếp cái điện thoại.”

Gặp Hình Bằng Cử này thủy thượng cảnh sát đại đội trưởng tiếp cái điện thoại còn cố ý cùng chính mình đám người đánh cái tiếp đón, Lưu Lực Hoành đám người thật đúng là cảm giác được có chút thụ sủng nhược kinh, càng phát ra cảm thấy này đội trưởng không sai, cũng là không biết Hình Bằng Cử kia tiếp đón kỳ thật là hướng về phía Hạ Vân Kiệt bên người Tần Lam đi.

Hình Bằng Cử ra khoang thuyền đến sàn tàu tiếp nổi lên điện thoại.

“Hình đội trưởng, ngươi hiện tại có phải hay không chính chở một đám du khách trở về địa điểm xuất phát a?” Điện thoại nhất tiếp khởi, Hình đại đội trưởng liền nghe được điện thoại kia đầu truyền đến Cung sở trưởng chất vấn thanh.

“Đúng vậy, có cái gì vấn đề sao Cung sở trưởng?” Hình đại đội trưởng khó hiểu hỏi.

“Tiếp đưa du khách là du lịch công ty cùng du lịch cục sự tình, Hình đội trưởng sẽ không dùng quản nhiều như vậy đi.” Cung sở trưởng trong lời nói có chuyện nói.

“Ngươi lời này là cái gì ý tứ Cung sở trưởng? Chẳng lẽ nói hôm nay du khách ngưng lại sự tình là……” Hình đội trưởng nhưng là cảnh sát, thấy rõ lực tự nhiên so với người bình thường cường, nghe vậy trong lòng không khỏi cả kinh nói.

“Ta khả cái gì cũng chưa nói. Ta chỉ là nghĩ nhắc nhở ngươi, Hình đội trưởng chúng ta làm cảnh sát, là tối trọng yếu là làm tốt chính mình bản chức công tác.

Ngươi nói có phải hay không?” Có một số việc tuy rằng là không cần nói cũng biết, nhưng lại tuyệt không có thể nói phá, càng không thể thừa nhận, tựa như hôm nay chuyện này, Cung sở trưởng tuy rằng cho Hình đội trưởng nêu lên cũng là tuyệt không hội thừa nhận, này cũng là vì chính mình lưu một cái đường lui, vạn nhất ra cái gì ngoài ý muốn, cũng tốt không cho chính mình liên lụy đi vào.

Chỉ tiếc Cung sở trưởng không biết Tần Lam nay đã ở này phê du khách trung, nếu không đừng nói thừa nhận, cho dù này đơn giản nhắc nhở điện thoại, Cung sở trưởng cũng là tuyệt không dám đánh.

“Cung sở trưởng ngươi sai lầm rồi, chẳng lẽ đem du khách vứt bỏ ở trên đảo mặc kệ không hỏi mới xem như chúng ta tuân thủ nghiêm ngặt chức trách sao?” Hình đội trưởng không phải ngốc tử, Cung sở trưởng như vậy vừa nói, hắn thế nào còn không biết hôm nay du khách ngưng lại thuần túy là một kiện có ý định làm sự tình, lập tức nghĩa chính lời nói chỉ trích nói.

“Hình Bằng Cử ngươi…… Hảo, tính ta nhiều chuyện, ngươi hảo tự vi chi ba!” Cung sở trưởng không nghĩ tới Hình Bằng Cử không chỉ có không nghe chính mình nhắc nhở, ngược lại chỉ trích chính mình, không khỏi buồn bực cúp điện thoại.

“Ai!” Hình Bằng Cử không nghĩ tới Cung sở trưởng một câu chỉ trích lời nói đều nghe không tiến, trực tiếp treo điện thoại, không khỏi lắc lắc đầu thở dài một tiếng.

Hắn biết, Cung sở trưởng lần này là thông minh bị thông minh lầm, chuyển khởi tảng đá tạp chính mình chân.

Ngay cả Tần cục trưởng cùng của nàng bằng hữu đều dám tính kế, sau Tần cục trưởng lại sao lại từ bỏ ý đồ?

Thuyền cảnh sát tốc độ rất nhanh, không quá nhiều lâu, tất cả mọi người an ác toàn về bờ. Lúc này màn đêm đã muốn hoàn toàn buông xuống, bên bờ vạn gia đèn đuốc, đem nhiễu hồ vùng cảnh khu làm đẹp xa hoa, nhìn trước mắt cảnh đẹp, Lưu Lực Hoành bọn người có một loại sống sót sau tai nạn may mắn, thiếu chút nữa, đêm nay bọn họ sẽ ở lại trên đảo cùng khổng tước cộng miên.

“Rốt cục đã trở lại, Vệ thư ký trưởng, Hình đội trưởng, các vị cảnh sát đồng chí vất vả các ngươi, thời gian cũng không sớm, buổi tối cùng nhau ăn bữa cơm rau dưa đi!” Dương Thục Cầm thư ký nhiệt tình mời nói.

“Đây là chúng ta phải làm sự tình, buổi tối còn có công tác, sẽ không quấy rầy các ngươi, chúc các ngươi dùng cơm khoái trá.” Hình Bằng Cử lúc này trốn đều không kịp, thế nào còn dám quấy rầy cục trưởng đại nhân cùng của nàng tiểu tình nhân tụ hội, nghe vậy vội vàng khách khí chối từ.

“Dương thư ký, Lực Hoành buổi tối ta cũng còn có điểm sự tình, sẽ không tham gia các ngươi liên hoan.” Vệ Thần cũng theo sát sau chối từ nói. Hôm nay chuyện đã xảy ra rất nhiều, hắn nhanh chóng yên lặng một chút, để ý nhất để ý, hơn nữa hôm nay tưởng đạt tới mục đích trên cơ bản đã muốn đạt tới, nếu tái tiếp tục lưu lại vô giúp vui, khó tránh khỏi sẽ làm Tần cục trưởng cảm thấy mất tự nhiên, cũng sẽ cấp nàng lưu lại không tốt ấn tượng.

Dương Thục Cầm cùng Lưu Lực Hoành giữ lại một phen, nhưng Hình Bằng Cử cùng Vệ Thần thái độ có vẻ kiên quyết cũng chỉ hảo theo bọn họ đi.

“Lam tỷ buổi tối còn có điểm sự tình, ta trước đưa nàng trở về, buổi tối cũng sẽ không cùng các ngươi cùng nhau dùng cơm.” Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử đi rồi, Hạ Vân Kiệt tiến lên đối Dương Thục Cầm đám người nói.

Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, Dương Thục Cầm bọn người ào ào dùng ái muội ánh mắt nhìn về phía hắn cùng Tần Lam.

“Buổi tối ta là không phải vừa muốn một mình trông phòng ?” Lưu Lực Hoành lại cố ý một bộ u oán hỏi.

“Này còn dùng hỏi sao? Liền ngươi này một thân thịt béo có thể cùng Lam tỷ so sánh với sao?” Phạm Học Văn đả kích nói.

“Khanh khách!” Dương Thục Cầm cùng Lý Hiểu Thi nghe vậy đều nhịn không được hé miệng nở nụ cười.

Gặp Lưu Lực Hoành đám người trêu chọc chính mình cùng Hạ Vân Kiệt, dù là Tần Lam thân là thị công an cục cục trưởng, lúc này cũng nhịn không được xấu hổ đến sắc mặt đỏ lên, ánh mắt lại hung hăng quát Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, mà còn chưa đi xa Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử, nghe được Lưu Lực Hoành đám người trêu chọc, hai chân mềm nhũn, thiếu chút nữa sẽ đặt mông than ngồi dưới đất.

Ngoan ngoãn, này đám tên thật đúng là to gan lớn mật a, thế nhưng ngay cả Tần cục trưởng đều dám trêu chọc!

“Tốt lắm, tốt lắm, thu hồi các ngươi ác tha tư tưởng, ta cùng Lam tỷ quan hệ không phải các ngươi tưởng như vậy.” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam lấy mắt hung hăng trừng chính mình, sợ nàng mặt mũi không nhịn được, thẹn quá thành giận, vội vàng hướng Lưu Lực Hoành đám người trừng mắt giải thích nói.

“Chúng ta biết, chúng ta lý giải, ngươi cùng Lam tỷ quan hệ là phi thường thuần khiết giọt!” Lưu Lực Hoành đám người lập tức cợt nhả nói.

“Tùy các ngươi nghĩ như thế nào đi, các vị lão sư, ta cùng Vân Kiệt đi trước.” Hạ Vân Kiệt gặp Lưu Lực Hoành đám người một bộ cợt nhả bộ dáng, chính vẻ mặt bất đắc dĩ vô kế khả thi khi, Tần Lam tiến lên trực tiếp thoải mái vãn ở hắn cánh tay, một bộ không sao cả đối Lưu Lực Hoành đám người nói.

Lưu Lực Hoành đám người đối mặt Tần Lam đã có thể không dám như vậy làm càn, hơn nữa Tần Lam lại biểu hiện như thế hào phóng, trong lúc nhất thời bọn họ nhưng thật ra không nói gì mà chống đỡ, ngượng ngùng cười đưa bọn họ hai người tay trong tay rời đi.

“Ta dựa vào, ta như thế nào sẽ không này diễm phúc đâu!”

“Nữ thần a!”

“Ngự tỷ a!”

“Hảo cải trắng vì cái gì tổng không tới phiên chúng ta a!”

“Thanh tỉnh một chút đi!”

“Đừng có nằm mộng, loại này cải trắng cả đời đều không tới phiên các ngươi củng !”

“……”

Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam vừa đi xa, Lưu Lực Hoành ba vị nam lão sư nhịn không được liền chủy ngực dậm chân kêu thảm, mà Dương Thục Cầm cùng Lý Hiểu Thi hai vị nữ lão sư tắc không chút khách khí đả kích bọn họ.

“Đều tại ngươi! Không nên ta lại đây, hiện tại tốt lắm, ngươi cao hứng, người không biết còn tưởng rằng ta

này cục trưởng mê thượng ngươi này tiểu quỷ đầu đâu!” Mà mặt khác một bên, vừa đi ra Lưu Lực Hoành đám người lão sư tầm mắt, vốn đang lạc lạc hào phóng kéo Hạ Vân Kiệt cánh tay Tần Lam lập tức đối Hạ Vân Kiệt triển khai một phen “Nghiêm hình khốc đánh”.

“Ai dám nghĩ như vậy? Ta giết hắn, rõ ràng là ta mê thượng Lam tỷ.” Hạ Vân Kiệt một bên nhe răng khóe miệng, bày ra một bộ đau đớn bộ dáng, một bên vỗ ngực nói.

“Thiết! Ngươi người này càng ngày càng miệng lưỡi trơn tru, trước kia ta như thế nào sẽ không phát hiện đâu.” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt này phó bộ dáng, lại là buồn cười lại là thoải mái, nhưng “Ma thủ” Lại cuối cùng ngừng lại.

“Khụ khụ!” Hạ Vân Kiệt che miệng ho nhẹ.

“Thiếu cho ta trang. Nói đi, hôm nay chuyện này làm sao bây giờ?” Tần Lam lấy đầu ngón tay nhẹ nhàng điểm hạ Hạ Vân Kiệt trán, cánh tay ngọc lại thân mật vãn thượng hắn cánh tay, hỏi.

Tần Lam cũng nói không rõ, vì cái gì nhất gặp được Hạ Vân Kiệt chính mình liền hoàn toàn như là thay đổi cá nhân dường như.

“Đương nhiên là tùy ý Lam tỷ ngươi trừng phạt a.” Hạ Vân Kiệt không cần nghĩ ngợi nói.

“Người ta mới lười trừng phạt ngươi, ta là hỏi hôm nay bị ngưng lại ở khổng tước đảo còn có phía trước Lưu lão sư đám người bị bắt đi phái xuất sở sự tình.” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt trong đầu còn đang suy nghĩ chính mình bị người nhận ra đến sự tình, tiếu mâu nhịn không được hoành hắn liếc mắt một cái, nói.

“Ngươi nói đâu?” Hạ Vân Kiệt thế mới biết Tần Lam hỏi là Tiền Khải bọn họ chỉnh Lưu Lực Hoành đám người sự tình, thần sắc nhất thời nghiêm, trong mắt lóe ra một tia hàn quang.

Hạ Vân Kiệt cũng không phải người tâm ngoan thủ lạt, trừng mắt tất báo, nhưng Tiền Khải không chừng mực, một mà tái bắt nạt người, thậm chí Tần Lam đều đã muốn tự mình gọi điện thoại, hắn thế nhưng còn muốn làm ra khổng tước đảo sự kiện, cho dù Hạ Vân Kiệt tính tình tốt nữa, cũng tuyệt đối không thể có thể như vậy từ bỏ.

Chương 749 : Mời

“Hừ, như thế vô pháp vô thiên, ta tự nhiên muốn truy cứu đến cùng. Nhưng này cái Tiền Khải là Tiền Trác Phi thị trưởng duy nhất cháu trai, thật muốn xử trí hắn còn là có chút khó giải quyết, tốt nhất còn là trước tiên cùng Tiền thị trưởng thông cái khí, bằng không trực tiếp đối Tiền Khải xuống tay, Tiền thị trưởng mặc kệ là trong lòng còn là mặt mũi đều đã có chút không qua được.” Tần Lam đồng dạng nghiêm sắc mặt, một đôi tiếu mâu trung lộ ra một tia hàn ý cùng khó xử.

Cũng là, thân là một thị thị trưởng, thị ủy người đứng thứ hai, thế nhưng ngay cả duy nhất cháu trai đều bị người cấp nghiêm khắc xử trí, không biết tình lại hội thấy thế nào hắn này thị trưởng? Tự nhiên cho rằng hắn này thị trưởng vô năng, ngay cả cái thị công an cục cục trưởng đều áp không được. Mặc cái nào người làm thị trưởng, trong lòng cũng sẽ không thoải mái, mặt mũi cũng sẽ không đẹp mặt, đương nhiên công an cục cục trưởng đối xử trí hắn cháu trai cũng khẳng định hội sinh ra ý kiến.

“Kia Tiền Trác Phi lần trước man đầu sơn án kiện khi, ta đã thấy một mặt. Theo tướng mạo xem, hẳn là coi như là cái chính phái quan viên.” Hạ Vân Kiệt nhớ lại nói.

“Đúng vậy, Tiền thị trưởng người này làm quan thanh danh coi như không sai, cho nên ta mới cảm thấy có chút khó xử.” Tần Lam gật đầu nói, về phần lần này Tiền thị trưởng đại lực đề cử nàng ngồi trên công an cục cục trưởng vị trí, Tần Lam không cố ý nhắc tới, nàng trong lòng rất rõ ràng, Tiền thị trưởng làm quan chính phái là một chuyện, nhưng đề cử nàng thượng vị lại là mặt khác một hồi sự, chủ yếu còn là bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ, nếu không hắn không nhất thiết sẽ đề cử chính mình.

Năm đó man đầu sơn nhất án, không chỉ có kinh động tỉnh công an thính Trần thính trưởng, lại kinh động kinh thành đặc thù ngành người phụ trách Cù chủ nhiệm, mà lúc ấy Cù chủ nhiệm đối mặt Tiền Trác Phi đám người khi cũng không có kiêng dè, trực tiếp xưng hô Hạ Vân Kiệt là sư thúc tổ. Lúc ấy kia trường hợp Tần Lam là cả đời đều không thể quên, đồng dạng cả đời không thể quên này trường hợp còn có Tiền Trác Phi, Phùng cục trưởng các thị lãnh đạo. Cho nên Phùng cục trưởng về hưu khi không chút do dự đề cử Tần Lam, Tiền thị trưởng đồng dạng như thế.

“Nếu như vậy, nếu không ước Tiền thị trưởng cùng nhau ăn bữa cơm đi, thuận đường đem Vệ Thần cùng kia Hình đội trưởng cũng kêu lên. Hôm nay phái xuất đã phát sinh sự tình, còn có chuyện đêm nay, bọn họ đều rõ ràng, hơn nữa Vệ Thần là người trọng tình trọng nghĩa, ta thực thưởng thức hắn.” Hạ Vân Kiệt trầm ngâm một lát nói.

“Như vậy tốt nhất. Có ngươi Hạ đại sư ở, ta nghĩ Tiền thị trưởng hẳn là sẽ không sẽ có ý kiến.” Tần Lam gật gật đầu nói.

Vì thế Tần Lam gọi điện thoại cấp cục văn phòng chủ nhiệm, thỉnh hắn hỗ trợ đính cái tiểu bao sương.

Chờ cục văn phòng chủ nhiệm trở về điện thoại, nói cho nàng ghế lô đã muốn đính tốt sau, Tần Lam mới cho Tiền Trác Phi đánh đi điện thoại.

Nghe nói Tần Lam thỉnh chính mình ăn cơm, Tiền Trác Phi cảm thấy thực ngoài ý muốn, nhưng còn là lập tức vui vẻ đáp ứng rồi xuống dưới.

Trả Tiền Trác Phi gọi điện thoại sau, Tần Lam lại phân biệt cấp Hình Bằng Cử cùng Vệ Thần gọi điện thoại. Hình Bằng Cử cùng Vệ Thần nhận được Tần Lam điện

thoại kia đã có thể không chỉ có chính là ngoài ý muốn, quả thực là ký kích động khẩn trương lại cực kỳ không yên bất an.

Kích động khẩn trương là có cơ hội có thể cùng Tần cục trưởng cùng nhau ăn cơm, không yên bất an là hôm nay đánh vỡ Tần cục trưởng "Địa hạ tình", mà Tần cục trưởng đột nhiên hạ mình tự mình gọi điện thoại kêu chính mình đi qua cùng nhau ăn cơm, tất nhiên cùng chuyện này có quan hệ!

Đương nhiên mặc kệ là khẩn trương kích động cũng tốt, còn là không yên bất an cũng thế, Tần cục trưởng bữa ăn Hình Bằng Cử cùng Vệ Thần tự nhiên là không dám thoái thác, việc không ngừng liền đáp ứng rồi xuống dưới.

Đem ăn cơm sự tình chứng thực sau, Tần Lam lại gọi một cuộc điện thoại, bất quá này điện thoại lại cùng ăn cơm không quan hệ mà là cùng điều tra phá án có liên quan.

Tần Lam cùng Tiền Trác Phi đám người ước tốt thời gian là sáu giờ rưỡi, bất quá làm nàng cùng Hạ Vân Kiệt đến khách sạn khi, Hình Bằng Cử cùng Vệ Thần đã muốn ở khách sạn cửa chờ đã lâu.

Nay Lưu Lực Hoành bọn người không ở, Hình Bằng Cử cùng Vệ Thần tự nhiên không hề cần che che giấu giấu, hai người gặp Tần Lam cùng Hạ Vân Kiệt lại đây, vội vàng đón nhận đi chào hỏi nói:"Tần cục trưởng, Hạ lão sư buổi tối hảo."

"Buổi tối hảo, đi ghế lô đi!" Tần Lam gật gật đầu, thực rõ ràng trực tiếp nói.

Giờ khắc này, Tần Lam rốt cục lại khôi phục dĩ vãng bất cẩu ngôn tiếu, làm việc rõ ràng lưu loát nữ cục trưởng

phong cách.

“Là!” Hình Bằng Cử theo bản năng hai chân khép lại nghiêm nói, mà Vệ Thần tuy rằng không có giống Hình Bằng Cử giống nhau hai chân khép lại nghiêm, nhưng là là biến sắc, đồng dạng nói thanh “Là”, sau đó nhẹ tay nhẹ chân theo ở Tần Lam cùng Hạ Vân Kiệt phía sau hướng thang máy đi đến.

Khách sạn là vị cho thị trung tâm bốn sao cấp khách sạn, sinh ý thịnh vượng, nhiều người mắt tạp, lại lấy bản thị bởi vì chủ, Tần Lam tại đây loại trường hợp tự nhiên là không dám tái cùng Hạ Vân Kiệt tay trong tay.

Khôi phục cục trưởng thân phận, Tần Lam liền ngay cả đi đường đều lộ ra một cỗ tư thế oai hùng hiên ngang, làm cho theo ở phía sau Hình Bằng Cử cùng Vệ Thần trong lòng bất ổn đánh cổ, không biết đợi lát nữa vào được ghế lô nên như thế nào cùng Tần cục trưởng nói chuyện, lại càng không dám xác định Tần cục trưởng hôm nay chuyên môn thỉnh bọn họ ăn cơm đến tột cùng ôm cái gì mục đích? Có phải hay không cảnh cáo bọn họ quản tốt chính mình miệng? Còn là này hắn sự tình gì.

Tóm lại, hai người trong lòng đều thực hư. Dù sao Tần Lam là thị công an cục cục trưởng, chức quan so với bọn họ cao thật sự nhiều lắm.

Trong ghế lô có hầu khách sô pha, bởi vì Tiền thị trưởng còn không có đến, Tần Lam tự nhiên không tốt trước ghế trên, chỉ chỉ sô pha ý bảo Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử ngồi xuống, về phần Hạ Vân Kiệt là người một nhà, tự nhiên không cần cố ý tiếp đón.

Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử chờ Tần Lam cùng Hạ Vân Kiệt ngồi xuống, thế này mới nửa mông dính ghế dựa ngồi xuống, hai tay đặt ở đầu gối thượng, eo can tọa thẳng, mắt xem mũi mũi hướng tâm, đại khí cũng không

dám suyễn một chút.

“Sự tình hôm nay……” Tần Lam chờ hai người sau khi ngồi xuống, mở miệng nói.

“Tần cục, ngài yên tâm, ngài cùng Hạ lão sư sự tình chúng ta khẳng định sẽ không nói đi ra ngoài!” Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử gặp Tần Lam quả nhiên nhắc tới sự tình hôm nay, lập tức đứng lên lời thề son sắt nói.

“Cái gì loạn thất bát tao! Ta cùng Hạ lão sư sự tình, các ngươi tự nhiên không tốt tùy ý nói lung tung. Nhưng hiện tại ta nói là hôm nay ngưng lại khổng tước đảo sự tình.” Tần Lam gặp Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử lời thề son sắt bộ dáng tức giận trừng mắt nhìn hai người liếc mắt một cái, chính là mặt đẹp lại ở bất tri bất giác tung còn là bay lên một chút đỏ ửng.

Gặp chính mình hiểu lầm Tần cục trưởng ý tứ, hai người càng phát ra hoảng hốt, thẳng đến Tần Lam lại lần nữa gọi bọn hắn ngồi xuống, bọn họ thế này mới chậm rãi tỉnh táo lại.

“Chuyện này khẳng định có vấn đề, hơn nữa mười có tám chín hẳn là Tiền Khải bọn họ ở sau lưng giở trò quỷ. Hôm nay buổi sáng Tiền Khải cổ động cảnh khu phái xuất sở bắt người, ta đi thời điểm, Tiền Khải còn có Hứa Truyền Vân đều ở Cung Lỗi văn phòng. Vốn ta nghĩ thỉnh bọn họ đại sự hóa nhỏ việc nhỏ hóa không, nhưng bọn hắn kiên quyết không chịu. Hơn nữa sau ta cũng hỏi qua Lưu Lực Hoành đám người, bọn họ nói vừa đến phái xuất sở bọn họ cũng đã hướng Tiền Khải xin lỗi, tỏ vẻ nguyện ý bồi thường hắn tiền thuốc men dùng, nhưng Tiền Khải thái độ cũng rất kiêu ngạo. May mắn sau lại Tần cục trưởng ngài gọi tới điện thoại, Cung Lỗi bọn họ thế này mới bất đắc dĩ thả người, nhưng ta xem bọn họ bộ dáng là phi thường tức giận cùng không cam lòng.” Vệ Thần phân tích nói, nói xong hai mắt cố ý nhìn

Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Hắn theo Lưu Lực Hoành đám người trong miệng biết, Tiền Khải tay là bị Hạ Vân Kiệt đánh gãy xương, nhưng Hạ Vân Kiệt thoạt nhìn nhã nhặn thanh tú, thật sự không giống như là cái có thể đem người cánh tay đánh gãy xương ngoan nhân vật. Đương nhiên ở Vệ Thần trong mắt Hạ Vân Kiệt lại càng không như là nam nhân có thể mê hoặc Tần Lam, bởi vì hai người thân phận địa vị kém thật sự quá lớn. Ở Vệ Thần xem ra giống Tần Lam như vậy xinh đẹp nữ cường nhân, chỉ có càng cường đại càng vĩ đại nam nhân khả năng xứng đôi nàng, mới đối nàng có lực hấp dẫn. Nhưng ở Hạ Vân Kiệt trên người, hắn trừ bỏ nhìn đến tuổi trẻ còn có một chút suất khí ở ngoài, này khác cái gì quyền thế, cái gì vĩ đại tựa hồ đều cùng hắn không có gì quan hệ.

“Hình đội trưởng, vừa rồi ở thuyền cảnh sát có phải hay không Cung Lỗi bọn họ cho ngươi gọi điện thoại?” Tần Lam hướng Vệ Thần gật gật đầu, sau đó chuyển hướng Hình Bằng Cử hỏi.

“Đúng vậy Tần cục, Cung Lỗi nhắc nhở ta không cần xen vào việc của người khác.” Hình Bằng Cử thần sắc nghiêm túc trả lời, trong lòng lại âm thầm thở dài một hơi, hắn biết Cung Lỗi xong rồi.

Ở Hình Bằng Cử xem ra, Vệ Thần vừa rồi nhắc tới Tiền Khải cùng Hứa Truyền Vân có lẽ Tần Lam không nhất định có năng lực cùng quyết tâm xử trí, dù sao này hai người một cái là Tiền thị trưởng yêu thương cháu trai một cái là Tiền thị trưởng bên người thư ký, động bọn họ liền tương đương với đánh Tiền thị trưởng mặt. Nhưng Cung Lỗi lại hoàn toàn không giống với, hắn là phái xuất sở sở trưởng, phái xuất sở là công an hệ thống cơ sở tổ chức, là thượng cấp công an cơ quan phái ra cơ cấu, mà Tần Lam cũng là thị công an cục cục trưởng. Thay lời khác nói, Cung Lỗi bất quá chính là Tần Lam phía

dưới một tiểu binh mà thôi. Có thể nghĩ, Tần Lam không nhất định động được Tiền Khải cùng Hứa Truyền Vân, nhưng động Cung Lỗi cũng là phân giây phút giây sự tình, hơn nữa Cung Lỗi làm việc này, đổi thành gì một cái cục trưởng cũng nhất định hội động hắn.

“Này Cung Lỗi lá gan thật đúng là đại a! Biết pháp phạm pháp, tội thêm nhất đẳng!” Quả nhiên Tần Lam xác nhận sau, mặt đẹp phát lạnh, lạnh lùng nói.

“Kia cái gì Đông Bình khu du lịch cục cục trưởng cũng không phải cái gì hảo hóa, thân là du lịch cục cục trưởng, thế nhưng trái lại thiết cục hãm hại du khách, ta xem trực tiếp làm cho hắn tan tốt lắm, thuận tiện cũng tra tra hắn có cái gì không kinh tế miêu nị.” Hạ Vân Kiệt thần sắc bình tĩnh bổ sung nói.

Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử tuy rằng đồng ý Hạ Vân Kiệt lời nói, nhưng lời này xuất từ Hạ Vân Kiệt chi khẩu, hơn nữa nói được còn như vậy nhẹ nhàng bâng quơ, giống như khu du lịch cục cục trưởng tan chính là hắn một câu dường như, hai người lại đều âm thầm lắc đầu, cho rằng Hạ Vân Kiệt người trẻ tuổi này có chút càn rỡ, có chút không biết trời cao đất rộng.

Khu du lịch cục cục trưởng nói như thế nào cũng là cái chính khoa cấp cán bộ, nếu không có gì chứng cứ rõ ràng, cho dù Tần Lam ở không có tiến vào thị ủy thường ủy hội phía trước, muốn làm cho hắn lui cũng muốn hao chút tâm tư, lại khởi là hắn một cái nho nhỏ đại học lão sư nói làm cho hắn lui khiến cho hắn lui ?

Đương nhiên những lời này hai người là khẳng định sẽ không nói xuất khẩu.

“Ta đã muốn phái người đi điều tra hồ khu thời tiết tình huống, cảnh khu hôm nay du thuyền đi làm trục trặc tình huống, cùng với sự phát khi kia cục trưởng hành tung.

Một khi chứng thật, lui là phải.” Tần Lam chính khí nghiêm nghị nói.

Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử nhìn Tần Lam chỉ cảm thấy đến cả người đều là lạnh buốt, giờ khắc này, bọn họ rốt cục thiết thân cảm nhận được mặt lạnh la sát không nói tình cảm, lãnh khốc quyết đoán làm việc phong cách.

“Ân.” Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến điểm gật đầu, sau đó đem ánh mắt đầu hướng về phía Vệ Thần, trên mặt lộ ra một tia mỉm cười, quan tâm hỏi:“Vệ thư ký trưởng, nghe nói ngươi gần nhất ở con đường làm quan pha chịu áp chế, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, thừa dịp hiện tại Lam tỷ đã ở, ngươi nói tới cho chúng ta nghe nghe xem.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 750 : Bảo ta Hạ lão sư đi

Vệ Thần hiển nhiên không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt hội đột nhiên đem đề tài chuyển dời đến hắn con đường làm quan đi lên, không khỏi ngây người một chút, sau đó theo bản năng đem ánh mắt đầu hướng về phía Tần Lam.

Hiển nhiên ở Vệ Thần trong mắt, Tần Lam mới là đêm nay trong ghế lô mấu chốt tính nhân vật, cũng là có thể quyết định hắn Đông Sơn tái khởi mấu chốt tính nhân vật.

Tần Lam gặp Vệ Thần có mắt như mù, trí chánh chủ vươn đến cành oliu không để ý, ngược lại đem ánh mắt đầu hướng chính mình, không khỏi dở khóc dở cười nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó bất đắc dĩ hướng Vệ Thần gật gật đầu ý bảo nói:“Nói một chút đi. Theo lý mà nói khu chính phủ thư ký trưởng quyền lực còn là cử lớn, nhưng ta xem mặc kệ người phái xuất sở còn là khu du lịch cục tựa hồ cũng chưa đem ngươi để vào mắt a, nếu không rõ ràng biết có ngươi này thư ký trưởng ở, cho dù Cung Lỗi cùng Trịnh Viêm lá gan tái lớn, cũng không dám như vậy xằng bậy. Hơn nữa đợi lát nữa Tiền thị trưởng cũng sẽ lại đây, chính phủ hắn là chủ quản, thật muốn có cái gì không công chính hoặc là ác ý đánh áp sự tình, ta cũng tốt cùng hắn nhắc tới, thỉnh hắn giúp ngươi làm chủ.”

“Tiền thị trưởng cũng muốn lại đây?” Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử nghe vậy đều nhịn không được sắc mặt đại biến, trong mắt lóe ra một tia kinh hoảng sắc.

Nói đùa, bọn họ đêm nay tụ ở trong này cũng không chính là bởi vì Tiền thị trưởng cháu trai phạm sai lầm duyên cớ sao? Mà Tần cục trưởng đem Tiền thị trưởng cũng mời lại đây, hiển nhiên là có muốn mời bọn họ hỗ

trợ chỉ chứng ý đồ.

Trước mặt Tiền thị trưởng mặt chỉ chứng hắn cháu trai, Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử lại như thế nào không khẩn trương kinh hoảng đâu?

“Đừng khẩn trương, Tiền thị trưởng không phải người không nói đạo lý.” Tần Lam gặp hai người sắc mặt đại biến, trong mắt rõ ràng toát ra một tia kinh hoảng sắc, tự nhiên biết bọn họ lo lắng cái gì, cười trấn an nói.

“Là, Tần cục trưởng nói là, Tiền thị trưởng là tốt thị trưởng.” Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử nghe vậy vội vàng gật đầu nói, trong lòng lại âm thầm kêu khổ không thôi.

Ở bọn họ xem ra Tần cục trưởng tự nhiên có thể nói như vậy, nàng là thị công an cục cục trưởng, không lâu sau còn có thể tiến thị ủy thường ủy, có thể nói Tần cục trưởng đã muốn cụ bị một bộ phận cùng Tiền thị trưởng gọi nhịp thực lực, nàng tự nhiên không cần quá mức kiêng kị Tiền thị trưởng. Khả bọn họ cũng không giống nhau, bọn họ một cái bất quá là bị biếm trích chính khoa cấp cán bộ, một cái khác lại ngay cả chính khoa cấp cán bộ đều không tính là, còn chính là một cái phó khoa cấp cán bộ, bọn họ lại như thế nào có thể cùng Tần cục trưởng so sánh với đâu? Tiền thị trưởng cho dù e ngại Tần cục trưởng tình mặt, ở mặt ngoài giả bộ không sao cả rất đại độ bộ dáng, khả sau hắn muốn thu thập bọn họ cũng tuyệt đối là phân giây phút giây sự tình.

“Kia Vệ Thần đồng chí ngươi đã nói nói gần nhất công tác tình huống đi.” Tần Lam nhìn ra được đến hai người đều là nghĩ một đằng nói một nẻo, nhưng nàng biết một khi Tiền thị trưởng đến đây, bọn họ liền hết thảy đều hiểu được. Đêm nay chính mình không phải hại bọn họ, mà là giúp bọn hắn.

Cũng là, Tiền thị trưởng tuy rằng quyền cao chức trọng,

nhưng đối mặt Hạ Vân Kiệt còn xa không đủ xem. Đêm nay đem hắn mời lại đây, lại nói tiếp coi như là Hạ Vân Kiệt cho hắn mặt mũi, nếu không chỉ bằng hắn cháu trai như thế kiêu hoành hoành hành, Hạ Vân Kiệt thật muốn tức giận truy cứu, chỉ sợ ngay cả hắn này thị trưởng đều phải đã bị liên lụy.

“Ai, lời này nói đến cũng dài.” Vệ Thần gặp Tần Lam cũ nói nhắc lại, thở dài một hơi, cả người dường như đều già đi không ít.

Tiếp theo Vệ Thần đem Khổng khu trưởng qua đời, cùng với hắn bởi vì Khổng khu trưởng qua đời đã bị liên lụy đánh áp sự tình, nhất nhất nói cho Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam nghe.

Nói xong sau, ghế lô đều im lặng xuống dưới, không khí có chút trầm trọng.

Theo xã hội trải qua tiệm dài, Hạ Vân Kiệt tự cho là đã muốn bắt đầu hiểu xã hội này bao gồm quan trường, nhưng hôm nay hắn mới phát hiện, chính mình hiểu biết bất quá như trước chính là băng sơn một góc, sự thật tàn khốc, quan trường quyền thế đấu tranh phức tạp trình độ xa xa vượt qua hắn tưởng tượng.

Một quan tốt, một cái trọng tình trọng nghĩa, chính trực quan viên, đơn giản là hắn lãnh đạo qua đời, thế nhưng có thể không hỏi thị phi đúng sai bị trực tiếp đánh áp, thậm chí cơ hồ bị tước đoạt sở hữu quyền lực, thành một tai tinh người người e sợ cho tránh né không kịp.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt không phải Vệ Thần, không có hắn này đoạn trải qua, nhưng cũng có thể tưởng tượng được đến kia đoạn thời gian hắn sở trải qua dày vò cùng thống khổ.

Tần Lam đối sự thật đối quan trường nhận thức so với

Hạ Vân Kiệt khắc sâu rất nhiều, nàng chính là không biết nguyên lai Vệ Thần biếm trích thế nhưng cũng là bởi vì Tiền thị trưởng kia một phái hệ người gây nên. Kể từ đó, không thể nghi ngờ muốn đề bạt Vệ Thần tất nhiên muốn tác động đến Tiền thị trưởng kia phe phái thế lực. Này cũng ý nghĩa, đêm nay muốn đánh đánh Tiền thị trưởng ít nhất hai lần.

Dù là Tần Lam biết có Hạ Vân Kiệt ở, Tiền thị trưởng tuyệt không dám có ý kiến, nhưng còn là cảm thấy một ít áp lực.

Về phần Vệ Thần đem nói cho hết lời sau cũng đã thật sâu lâm vào tuyệt vọng, vốn hắn còn hy vọng có thể thông qua Tần Lam Đông Sơn tái khởi, khả vạn vạn không nghĩ tới Tần cục trưởng đem hắn kéo qua đến muốn hắn trước mặt Tiền thị trưởng mặt chỉ chứng hắn cháu trai, có thể nghĩ, Tiền thị trưởng cho dù ở mặt ngoài không nói cái gì, lén để lại như thế nào khẳng làm cho hắn Đông Sơn tái khởi đâu? Không chỉ thị Trương Hoài Văn đối hắn đặc biệt “Chiếu cố” Xem như đại từ đại bi.

“Có cơ hội ta đổ muốn gặp gặp kia Trương Hoài Văn, xem hắn đến tột cùng có bao nhiêu bá đạo?” Hồi lâu, Hạ Vân Kiệt ngữ khí lạnh như băng nói.

“Vân Kiệt, quan trường theo các ngươi trường học không giống với, này kỳ thật cũng không phải cái gì đặc biệt kỳ quái hiện tượng!” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt ngữ khí lạnh như băng, biết hắn động tức giận, cười khổ khuyên nhủ.

“Này không tính kỳ quái hiện tượng kia cái gì kêu kỳ quái hiện trường? Khổng khu trưởng đã qua đời, cùng lắm thì hắn đem Vệ Thần hạ phái ra đi cũng được, đem hắn ở lại khu chính phủ văn phòng, lại làm cho hắn làm cái cái gì cũng không quản phó thư ký trưởng lại tính có ý tứ

gì? Này không phải rõ ràng nhục nhã tra tấn người sao? Loại này lòng dạ hẹp hòi cũng xứng làm khu ủy bí thư sao? Ta không biết còn chưa tính, nếu đã biết, đợi lát nữa Tiền thị trưởng đến đây, ta còn không nên hướng hắn để hỏi hiểu được, thảo cái cách nói!" Tuy rằng Hạ Vân Kiệt biết Tần Lam nói là sự thật, nhưng hắn còn là không thể tiêu tan, nghe vậy âm thanh lạnh lùng nói.

"Đừng, đừng, Hạ lão sư, ngài thật muốn làm như vậy, kia không phải giúp ta, mà là bức ta lập tức từ chức a!" Gặp Hạ Vân Kiệt nói như thế, Vệ Thần trong lòng cảm động đồng thời, cũng bị hách nhất đại khiêu, vội vàng xua tay nói.

Nói đùa, lời này chính mình mấy người tư dưới nói nói cũng là được, thật muốn đi chất vấn Tiền thị trưởng, kia không phải chính mình muốn chết sao?

"Đúng vậy Hạ lão sư, hiện tại Vệ chủ nhiệm tuy rằng tình cảnh không tốt, nhưng tốt xấu cũng nhận thức Tần cục trưởng, về sau tổng cũng có thể chậm rãi tốt đứng lên, ngươi nếu trực tiếp chất vấn Tiền thị trưởng, kia đã có thể cái gì đều xong rồi." Hình Bằng Cử cũng bị Hạ Vân Kiệt ngôn ngữ cấp hách nhất đại khiêu, vội vàng đi theo phụ họa nói.

"Ha ha, có chuyện gì cần hỏi ta nha?" Hình Bằng Cử vừa dứt lời, che đậy cửa ghế lô bị đẩy mở ra, Tiền thị trưởng vẻ mặt mang cười đi đến.

Gặp Tiền thị trưởng tiến vào, Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử nhất thời sợ tới mức sắc mặt bá một chút biến trắng, vội vàng theo vị trí thượng đứng lên, nửa câu nói cũng không dám nói.

"Tiền thị trưởng đã lâu không thấy, ta quả thật có chút nói muốn hỏi ngươi này thị trưởng đại nhân." Đang lúc Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử sợ tới mức trái tim bang

bang thẳng khiêu khi, một đạo tuổi trẻ thanh âm đột nhiên ở trong ghế lô vang lên.

Xong rồi! Vừa thấy Hạ Vân Kiệt này dạy học lang quả thực mở miệng chất vấn thị trưởng đại nhân, Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử trong mắt đều lộ ra tuyệt vọng sắc.

Ông trời a, đây chính là thị trưởng, không phải của ngươi Tần cục trưởng a! Ngươi cho là cùng Tần cục trưởng quan hệ tốt, có thể không coi ai ra gì, ngay cả thị trưởng cũng không để vào mắt sao? Người ta nhưng là so với Tần cục trưởng còn muốn lớn nhất cấp a!

Tiền thị trưởng nghe được tuổi trẻ thanh âm đột nhiên ở ghế lô vang lên, thân mình rõ ràng cương một chút, ánh mắt chợt hướng thanh âm truyền đến phương hướng nhìn lại.

Này vừa nhìn, hé ra làm cho Tiền thị trưởng cả đời đều không thể quên trẻ tuổi mặt ánh vào hắn mi mắt.

Nhìn đến này khuôn mặt, tựa như phía trước Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử đột nhiên nhận ra Tần Lam giống nhau, Tiền thị trưởng đứng ở thổi ấm điều hòa trong ghế lô thế nhưng cũng nhịn không được sinh sôi đánh cái rùng mình, theo sát sau Tiền thị trưởng trên mặt lập tức đôi nổi lên khoa trương tươi cười, bước nhanh hướng Hạ Vân Kiệt đi đến.

“Hạ đại sư, ngài khi nào thì đến Đông Thông thị ? Như thế nào cũng không trước tiên nói một tiếng, ta cũng tốt tẫn một phen người chủ địa phương.” Còn chưa đi đến trước mặt, Tiền thị trưởng đã muốn vươn hai tay, vẻ mặt nhiệt tình nói.

“Ngày hôm qua đến, bởi vì là theo đồng sự cùng nhau đến Đông Bình hồ du ngoạn, thuộc loại tập thể hoạt động, cho nên sẽ không thông tri ngươi.” Thân thủ

không đánh người khuôn mặt tươi cười, gặp Tiền thị trưởng như vậy nhiệt tình, Hạ Vân Kiệt nhất thời cũng là không tốt tức giận, thân thủ cùng hắn cầm, mặt mang mỉm cười nói.

“Đồng sự?” Tiền thị trưởng trên mặt hiện lên một tia nghi hoặc sắc. Hắn nhưng là rất rõ ràng nhớ rõ trước mắt vị này Hạ đại sư nhưng là vị kia mang theo Trần thính trưởng trực tiếp theo quân dụng phi cơ trực thăng nhảy xuống Cù chủ nhiệm sư thúc tổ, bực này kỳ nhân chẳng lẽ còn cần công tác? Chẳng lẽ còn có người xứng làm hắn đồng sự?

“Vân Kiệt hiện tại là Giang Châu đại học lão sư!” Tần Lam ở bên cạnh hỗ trợ giải thích nói.

“Đúng vậy, về sau Tiền thị trưởng còn là bảo ta Hạ lão sư đi.” Hạ Vân Kiệt nói.

Tiền thị trưởng nghe vậy giật mình, bất quá dù sao cũng là người làm thị trưởng, phản ứng đảo khoái, lập tức liền phục hồi tinh thần lại, cung kính nói:“Ta đây về sau kêu ngài Hạ lão sư!”

“Như vậy tốt nhất, đến, Tiền thị trưởng ta cho ngươi giới thiệu hạ ta đến Đông Thông thị sau nhận thức hai vị bằng hữu.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó chỉ chỉ sớm đã nhìn xem hoàn toàn ngu si Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử nói.

Nghe được “Bằng hữu” Hai chữ, Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử như là đột nhiên bị lôi điện bổ trúng bình thường, cả người đánh giật mình, rốt cục thanh tỉnh một chút lại đây.

“Vị này là Vệ Thần, cũng là các ngươi Đông Bình khu chính phủ văn phòng nguyên chủ nhiệm kiêm thư ký trưởng, vị này là Hình Bằng Cử là các ngươi Đông Bình

khu thủy thượng cảnh sát đại đội đội trưởng. Vệ thư ký trưởng, Hình đội trưởng, Tiền thị trưởng không cần ta giới thiệu đi.” Hạ Vân Kiệt cười tiếp tục nói.

“Không cần, không cần.” Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử vội vàng lắc lắc đầu, sau đó rất là khẩn trương hướng Tiền thị trưởng vươn hai tay nói:“Tiền thị trưởng, buổi tối hảo.”

“Ngươi hảo, Vệ Thần đồng chí.”

“Ngươi hảo, Bằng Cử đồng chí.”

Tiền thị trưởng trong lòng tuy rằng phi thường nghi hoặc, Hạ Vân Kiệt như thế nào hội nhận thức Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử hai người, lại cố ý đem bọn họ hẹn đứng lên cùng nhau ăn cơm, nhưng nếu Hạ Vân Kiệt nói là hắn bằng hữu, Tiền thị trưởng cũng là không dám chậm trễ, nhất nhất mặt mang tươi cười theo Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử nắm tay.

“Lam tỷ, nếu Tiền thị trưởng đến, chúng ta đây mà bắt đầu vào bàn đi.” Hạ Vân Kiệt chờ Tiền thị trưởng cùng Vệ Thần bọn họ chào hỏi sau, nói.

“Tốt, Tiền thị trưởng xin mời ngồi.” Tần Lam gật gật đầu, thân thủ hướng Tiền thị trưởng làm cái thỉnh động tác.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 751 : Mất bò mới lo làm chuồng

“Tần Lam đồng chí, ngươi đây chính là chiết sát ta cũng. Có Hạ lão sư ở trong này, nào có ta Tiền Trác Phi ngồi trên đạo lý.” Tiền thị trưởng vội vàng khiêm tốn nói, “Hạ lão sư, ngài xin mời ngồi.”

Gặp đường đường Đông Thông thị thị trưởng, thị ủy thứ hai tay, Tiền Trác Phi ở Hạ Vân Kiệt này người trẻ tuổi trước mặt thế nhưng khiêm tốn đến như thế trình độ, Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử lại lâm vào dại ra trạng huống.

Lấy bọn họ đầu óc thật sự không thể tưởng tượng đến tột cùng là cần cái dạng gì nhân vật, khả năng làm cho Tiền thị trưởng như thế khiêm tốn? Chỉ sợ ít nhất cũng cần tỉnh ủy thường ủy đã ngoài quan lớn đi? Khả tỉnh ủy thường ủy, toàn bộ Giang Nam tỉnh cũng bất quá chỉ có mười ba cái mà thôi a Hạ Vân Kiệt một người trẻ tuổi, một đại học lão sư lại như thế nào khả năng theo chân bọn họ sánh vai đâu?

Khả sự thật đặt tại trước mặt lại không phải do Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử không tin, trước mắt vị này người trẻ tuổi chính là có thể so với Giang Nam tỉnh tỉnh ủy thường ủy cấp lãnh đạo.

Đáng thương Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử cũng không biết Hạ Vân Kiệt đâu chỉ là có thể so với Giang Nam tỉnh tỉnh ủy thường ủy a, liền ngay cả quốc gia mỗ đặc thù ngành Cù chủ nhiệm đều phải gọi hắn một tiếng sư thúc tổ

Hạ Vân Kiệt biết chính mình thân phận đặt tại nơi nào, cũng sẽ không tái cùng Tiền thị trưởng khách khí, lôi kéo Tần Lam tay thoải mái ngồi ở thượng vị, chờ Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam ngồi xuống sau, Tiền thị trưởng thế

này mới lần lượt hắn ngồi xuống, mà Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử lại lăng là không dám ngồi vào vị trí, thẳng đến Hạ Vân Kiệt tiếp đón bọn họ, bọn họ thế này mới như đứng đống lửa, như ngồi đống than tại hạ thủ bồi tọa.

Bất quá tuy rằng như đứng đống lửa, như ngồi đống than, nhưng hai người tâm tình đều cực kỳ kích động, hơn nữa Vệ Thần, lúc này đây hắn rốt cục chân chính thấy được chính mình Đông Sơn tái khởi ánh rạng đông, cũng rốt cục hiểu được vì cái gì Hạ Vân Kiệt vừa rồi khẩu khí lớn như vậy.

Nguyên lai hắn thế nhưng so với Tiền thị trưởng còn muốn ngưu xoa a!

Tất cả mọi người sau khi ngồi xuống, người phục vụ liền bắt đầu thượng rượu và thức ăn.

“Hạ lão sư hoan nghênh ngài đến Đông Thông thị du ngoạn, hôm nay ta đến chậm, ta tự phạt một ly, còn thỉnh ngài tha thứ.” Người phục vụ thượng rượu và thức ăn sau, Tiền Trác Phi trực tiếp cấp chính mình tràn đầy đổ một chén rượu đế, đứng lên uống một hơi cạn sạch.

Trung Quốc quan trường dự tiệc cũng là rất chú ý, bình thường là quan lớn nhất cuối cùng một cái đến, nếu không thành lãnh đạo chờ hạ chúc vậy làm trò cười. Cho nên Tiền Trác Phi là thải điểm đến, để tránh đến sớm thành hắn này thị trưởng phải đợi công an cục cục trưởng. Khả Tiền Trác Phi vạn vạn không nghĩ tới, đêm nay thế nhưng còn cái Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt nhưng là Cù chủ nhiệm sư thúc tổ, có thể nghĩ làm cho Hạ Vân Kiệt chờ hắn ra sao thất lễ việc.

Gặp bữa ăn vừa mới bắt đầu, Tiền thị trưởng liền tự phạt một ly, Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử thiếu chút nữa

trực tiếp xem mù một đôi ánh mắt.

Này đến tột cùng là cái gì tiết tấu? Này Hạ lão sư đến tột cùng là cái gì đến đây? Như thế nào như vậy ngưu xoa a! Phải biết rằng bình thường ăn cơm uống rượu, Tiền thị trưởng như vậy quan viên kia nhưng là Lã Vọng buông cần, chỉ có người khác mãn chén kính hắn rượu phân, ít có hắn mãn chén kính người khác rượu cơ hội, càng đừng nói bữa ăn vừa mới bắt đầu liền tự phạt một ly. Này quả thực chính là nói nhảm mà thôi, nếu không phải tận mắt nhìn thấy đánh chết Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử cũng sẽ không tin tưởng.

Tiền thị trưởng tự phạt một ly sau, lại cấp chính mình tràn đầy đổ một ly, nâng chén nói:“Hạ lão sư ta kính ngài, ngài tùy ý.”

“Ha ha, Tiền thị trưởng ngươi này uống rượu phương thức không đúng, thực dễ dàng uống thương thân thể. Đến đến, trước ngồi xuống ăn chút đồ ăn, hôm nay đâu, ta cố ý thỉnh Lam tỷ ước ngươi ăn cơm, là có hai kiện sự muốn với ngươi nói một câu.” Hạ Vân Kiệt người này tối không thể gặp người khác nhiệt tình, gặp Tiền thị trưởng ngay từ đầu lại là tự phạt lại là kính rượu, cười đem hắn kéo vị trí.

“Hạ lão sư ngài mời nói.” Tiền thị trưởng nghe vậy lập tức ngồi thẳng lưng, vẻ mặt nghiêm mặt nói.

“Một kiện là về ngươi cháu trai Tiền Khải.” Hạ Vân Kiệt nhìn Tiền thị trưởng nói.

“Tiền Khải? Hắn làm sao vậy?” Tiền thị trưởng nghe vậy mí mắt mạnh nhảy dựng, hơi hơi biến sắc nói.

“Ngươi này cháu trai cũng không giống ngươi, hắn thực kiêu ngạo ngang ngược a!” Hạ Vân Kiệt ngữ khí hơi hơi có chút chuyển lạnh, cũng là bởi vì nói đến Tiền Khải

trong lòng lại bị gợi lên một tia không vui.

“Này thằng nhóc, có phải hay không hắn không lâu mắt đắc tội ngài, ta cái này đem hắn gọi lại đây hung hăng sửa chữa hắn một chút.” Tiền thị trưởng nghe vậy rốt cục sắc mặt đại biến, mạnh đứng lên nói.

“Hắn muốn chính là đắc tội ta, cũng là không sao cả, ngươi sửa chữa giáo dục hắn một chút cũng là được.” Hạ Vân Kiệt khoát tay ý bảo Tiền thị trưởng ngồi xuống, sau đó tiếp tục nói:“Bất quá sự tình không đơn giản như vậy. Ngươi kia cháu trai đầu tiên là ở quán bar gặp sắc nảy lòng, đùa giỡn ta đồng sự không nói, còn cậy thế đánh ta đồng sự, bị ta giáo huấn một phen sau, sau không chỉ có không biết tư quá hối cải, ngược lại làm trầm trọng thêm, ngày hôm sau thế nhưng thông đồng người phái xuất sở bắt của ta kia các đồng sự. Vệ chủ nhiệm vì thế sự còn cố ý chạy chuyến phái xuất sở, bất quá lại không làm nên chuyện gì, cuối cùng còn là Lam tỷ cố ý gọi cái điện thoại tạo áp lực, phái xuất sở mới thả người. Bất quá ngươi kia cháu trai lại còn không biết thu liễm, hôm nay lại làm trầm trọng thêm. Chuyện này ta là nhất định phải xử lý, nhưng lo lắng đến ngươi ta nói như thế nào cũng có quá gặp mặt một lần, ta nghe Lam tỷ nói ngươi làm quan thanh danh cũng coi như thanh liêm chính trực, ta thế này mới thỉnh Lam tỷ hẹn ngươi cùng nhau ăn bữa cơm. Đúng rồi, còn có ngươi kia Hứa thư ký, cũng là người đáng giận. Chuyện này chi tiết phương diện, Vệ chủ nhiệm cùng Hình đội trưởng biết đến rõ ràng hơn, làm cho bọn họ với ngươi nói đi.”

Hạ Vân Kiệt nói cho hết lời khi, Tiền thị trưởng không chỉ có sắc mặt đã muốn xanh mét, cái trán lại toát ra nhiều điểm mồ hôi lạnh.

Hắn biết rõ, lấy Hạ Vân Kiệt thân phận, nếu không phải hắn cùng Hạ Vân Kiệt gặp qua một mặt, làm quan coi như thanh liêm, chỉ sợ đừng nói hắn cháu trai, liền ngay

cả hắn này thị trưởng đều rất khả năng muốn chịu việc này liên lụy.

“Thực xin lỗi Hạ lão sư, ta bởi vì không có con cái đối này cháu trai hướng đến có vẻ sủng ái, không nghĩ tới hắn ở bên ngoài thế nhưng như thế làm xằng làm bậy cụ thể xử trí như thế nào, hết thảy từ Hạ lão sư ngài đến……” Tiền thị trưởng đứng dậy cúi đầu nói.

“Này không phải từ ta đến quyết định, mà là từ pháp luật đến quyết định. Cụ thể còn có chút chi tiết ngươi tái nghe Vệ chủ nhiệm cùng Hình đội trưởng nói một câu đi, chuyện này đề cập đến không chỉ có chính là của ngươi cháu trai, còn có một ít quan viên, ngươi là thị trưởng, ngươi là cần xét xử lý.” Hạ Vân Kiệt không đợi Tiền thị trưởng đem nói cho hết lời, xua tay đánh gãy hắn.

“Là!” Tiền thị trưởng lau một phen cái trán mồ hôi lạnh, sau đó xanh mặt hướng Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử gật gật đầu nói:“Vệ Thần đồng chí, Bằng Cử đồng chí, phiền toái các ngươi đem cụ thể kể lại tình huống tái theo ta nói một câu.”

Vì thế Vệ Thần đem chính mình đi phái xuất sở cầu tình sự tình từ đầu tới đuôi nói một lần, Hình Bằng Cử cũng đem hắn tiếp Hạ Vân Kiệt đám người trở về địa điểm xuất phát khi nhận được Cung Lỗi điện thoại sự tình cũng nói một lần.

Ở hai người nói chuyện trong lúc, Tần Lam cũng nhận được một cuộc điện thoại, tiếp xong điện thoại sau, tuy rằng Tần Lam sớm đã dự đoán được là kết quả này, nhưng sắc mặt còn là có điểm khó coi.

“Tiền thị trưởng, vừa rồi ta nhận được hình trinh chi đội điện thoại, bọn họ điều tra qua, ở chúng ta bị ngưng lại khổng tước đảo khi, Tiền Khải cùng Hứa Truyền Vân, Đông Bình hồ cảnh khu phái xuất sở sở trưởng còn có

Đông Bình khu du lịch cục cục trưởng cùng một chỗ.” Tần Lam chờ Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử đem sự tình nói xong sau, ngữ khí bình tĩnh đối Tiền thị trưởng hội báo nói.

“Này vô liêm sỉ này nọ, quả thực là vô pháp vô thiên may mắn hôm nay có Hạ lão sư cùng Tần cục trưởng các ngươi ở, nếu không nếu đem du khách ngưng lại ở khổng tước đảo cả đêm, vạn nhất phát sinh cái gì ngoài ý muốn, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi!” Tiền thị trưởng nghe xong Tần Lam hội báo, sẽ đem phía trước Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử nói sự tình nhất liên hệ đứng lên, thế nào còn không biết khổng tước đảo sự tình cũng là hắn cháu trai không cam lòng nghĩ ra được âm hiểm thủ đoạn, tức giận đến thiếu chút nữa muốn chụp cái bàn, may mắn nhớ tới bên người còn ngồi Hạ lão sư, hắn thế này mới mạnh mẽ nhịn xuống chụp cái bàn xúc động, nhưng sắc mặt cũng đã trở nên cực kì khó coi.

Hồi lâu, Tiền thị trưởng mới khôi phục bình tĩnh, hữu khí vô lực đối Tần Lam nói:“Hết thảy ấn pháp luật trình tự đi thôi!”

Nói xong, Tiền thị trưởng cả người phảng phất đều già đi không ít. Hắn chẳng thể nghĩ tới, chính mình cháu trai thế nhưng hội biến thành này phó bộ dáng, nếu chuyện này không phải đề cập đến Hạ Vân Kiệt, biết lấy Hạ Vân Kiệt thân phận tuyệt không tiết cho nói xấu hắn cháu trai, nói không chừng hắn thật đúng là muốn tưởng người khác nói hươu nói vượn.

“Mất bò mới lo làm chuồng, gắn với thời gian không muộn, phía sau phát hiện tổng so với hắn xúc phạm càng nghiêm trọng pháp luật khi mới phát hiện tốt, cho nên Tiền thị trưởng ngươi hẳn là cảm thấy may mắn!” Hạ Vân Kiệt gặp Tiền thị trưởng cảm xúc hạ, vỗ vỗ bờ vai của hắn trấn an nói.

“Cảm ơn Hạ lão sư, ngài là nhất ngữ đánh thức người trong mộng a! Quả thật nếu không phải ngài sớm cho kịp phát hiện cũng ngăn lại, ta còn bị chẳng hay biết gì, thậm chí còn có thể đi theo cùng nhau phạm sai lầm, đến lúc đó thật muốn chờ này vô liêm sỉ phạm vào đại sai, liền thật sự hối tiếc không kịp.” Tiền thị trưởng thân mình hơi hơi chấn động, hoàn toàn tỉnh ngộ lại đây, vội vàng mặt mang cảm kích nói.

Gặp người ta Hạ lão sư đi thẳng vào vấn đề nói muốn nghiêm khắc xử trí Tiền thị trưởng cháu trai, mà Tiền thị trưởng lại ngược lại muốn cảm tạ Hạ lão sư, Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử đều là âm thầm cảm khái không thôi, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt tràn ngập sùng bái loại tình cảm.

Nhìn xem, đây mới là chân chính ngưu bức người trẻ tuổi a, xử trí thị trưởng cháu trai, thị trưởng đều trái lại cảm kích hắn. Mà Tiền Khải bọn họ kia loại người trẻ tuổi cùng Hạ lão sư nhất so với, quả thực chính là rắm cũng không là !

Nói xong Tiền thị trưởng lại chuyển hướng Tần Lam nói:“Tần Lam đồng chí, ngươi gọi điện thoại an bài đi, ta tuyệt không dị nghị.”

Tần Lam gật gật đầu, đứng dậy đến bên cạnh gọi cái điện thoại, làm một ít chỉ thị, sau đó mới trở về ghế.

Gặp Tần cục trưởng mặt không chút thay đổi trở về ghế, Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử biết Tiền Khải, Cung Lỗi còn có đông hồ khu du lịch cục cục trưởng Trịnh Viêm bọn họ đều xong rồi !

Mà Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam trở về chỗ ngồi, bưng lên chén rượu cùng Tiền Trác Phi thị trưởng nhẹ nhàng huých một chút, nói:“Tiền thị trưởng, người trẻ tuổi chịu

điểm giáo huấn là chuyện tốt, hiện tại ta tái với ngươi nói nói chuyện thứ hai đi.”

Tiền Trác Phi thị trưởng nghe vậy tay bưng chén rượu không chịu khống chế run nhè nhẹ một chút, trong lòng âm thầm cười khổ, không biết lần này trước mắt vị này Hạ đại sư lại hội đưa ra sự tình gì? Mà Vệ Thần tắc nhịn không được cả người mạnh chấn động, cả người theo bản năng thẳng thắn eo can, hai mắt khẩn trương mà chờ mong nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt.

Hắn biết kế tiếp Hạ lão sư nói sự tình rất khả năng đem trở thành hắn nhân sinh con đường làm quan bước ngoặt.

Bất quá không đợi Hạ Vân Kiệt lại lần nữa mở miệng, ghế lô ngoại truyện đến đây tiếng đập cửa.

“Tiến vào!” Hạ Vân Kiệt trong mắt hơi hơi lóe ra một tia kinh ngạc sắc, hắn nhớ rõ Tần Lam liền hẹn trước mắt mấy người, cũng không có tái hẹn những người khác.

Ghế lô cửa tùy thanh bị đẩy mở ra, cửa xuất hiện ba nam tử bưng chén rượu.

Trong đó hai vị là tuổi ở bốn năm mươi tuổi trong lúc đó, phệ, mặc khảo cứu, tóc sơ mạt một bả tỏa sáng, vừa thấy chỉ biết không phải phú thương đó là quan viên. Mặt khác một vị còn lại là vị người trẻ tuổi, người trẻ tuổi giơ tay nhấc chân gian đều tản ra một tia tự tin, hiển nhiên xuất thân phi phú tức quý!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 752 : Cáo già

“Tiền thị trưởng, Tần cục, các vị lãnh đạo quấy rầy !” Hai vị trung niên nam tử đẩy mở cửa liền hơi hơi loan eo, đôi vẻ mặt ân cần lấy lòng tươi cười xin lỗi nói, chính là khi bọn hắn ánh mắt đảo qua ngồi ở Tiền thị trưởng cùng Tần Lam trung gian Hạ Vân Kiệt khi, trên mặt tươi cười rõ ràng cứng ngắc một chút, trong mắt lóe ra một tia kinh nghi sắc. Đầu óc đã muốn ở rất nhanh chuyển động, sưu tràng quát bụng suy nghĩ trước mắt vị này người trẻ tuổi đến tột cùng là ai? Chính mình trước kia hay không gặp qua. Về phần đưa lưng về phía cửa, tại hạ thủ bồi tọa Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử hai người, bọn họ cũng là căn bản không thời gian cũng không tâm tư đi chú ý.

Tương đối cho hai vị trung niên nam tử, vị kia người trẻ tuổi biểu hiện liền có vẻ có chút thất lễ cùng kỳ quái. Hắn vừa mới tiến môn, ánh mắt vừa mới nhìn đến đối diện cửa mà ngồi Hạ Vân Kiệt thời điểm thân mình liền rõ ràng chấn động, trong mắt toát ra nồng đậm kính sợ khủng hoảng sắc, miệng mở ra lại lập tức đóng đứng lên.

Nhìn đến ba người đẩy cửa tiến vào, Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử phản ứng đồng dạng rất kỳ quái, hơn nữa Vệ Thần sát kia gian ngay cả sắc mặt đều tái nhợt một phần, trong mắt toát ra một tia khẩn trương bất an.

“Hoài Văn, Tôn Dịch đồng chí, còn có Lý tiên sinh các ngươi như thế nào lại đây ? Đến đến, ta trước cho các ngươi giới thiệu một chút, vị này là Giang Châu đại học Hạ Vân Kiệt lão sư, Hạ lão sư, bọn họ ba người vừa rồi ta đến thời điểm vừa vặn ở đại sảnh đụng phải. Vị này tuổi trẻ đầy hứa hẹn Lý tiên sinh là Italy hoa thương Lý Thế Phẩm tiên sinh, hắn lần này trở về là chuẩn bị đầu tư gia hương, vì gia hương kinh tế phát triển cống hiến

một phần lực lượng.” Tiền thị trưởng gặp ba người tiến vào tạm thời thu hồi không tốt tâm tình, mặt mang tươi cười thay song phương giới thiệu nói.

“Hạ lão sư ngài hảo, quấy rầy chỗ còn thỉnh không lấy làm phiền lòng.” Tiền thị trưởng giới thiệu xong Lý Thế Phẩm khi, Lý Thế Phẩm lập tức thật sâu cúi đầu, mặt mang xin lỗi nói, thái độ cực kì kính cẩn.

“Trở về vì tổ quốc cống hiến lực lượng là sự tình tốt, gì có quấy rầy thuyết.” Hạ Vân Kiệt mỉm cười gật đầu nói.

Lý Thế Phẩm gặp Hạ Vân Kiệt nói như thế, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi. Hắn tự nhiên nhận được Hạ Vân Kiệt, năm đó huyền môn đại hội hắn thị tài kiêu ngạo đắc tội Hạ Vân Kiệt, không chỉ có chính mình thiếu chút nữa thành phế nhân một cái, ngay cả hắn gia gia đều thiếu chút nữa chịu hắn liên lụy đồng dạng trở thành phế nhân một cái. Cũng may cuối cùng Hạ Vân Kiệt còn là xem ở đồng đạo phân thượng, tha bọn họ gia tôn hai một mạng. Bất quá tội chết có thể miễn tội sống khó thoát, bọn họ gia tôn hai đều đối mặt Hạ Vân Kiệt phát ra một phần huyết thệ, quy phục cùng hắn, chỉ cần bọn họ hơi có dị tâm, bọn họ liền lập mã bụi bụi yên diệt.

Bất quá sau lại nghe qua Hạ Vân Kiệt giảng đạo, kiến thức quá hắn lấy thân khiêng thiên lôi thần nhân cử chỉ, cho dù không có kia huyết thệ, bọn họ gia tôn hai người cũng không dám có nửa điểm dị tâm, thậm chí còn âm thầm may mắn nhân họa đắc phúc tìm được rồi một tòa đại dựa vào sơn.

Kia hai vị trung niên nam tử nghe Tiền thị trưởng giới thiệu nói ngồi ở chủ vị người trẻ tuổi chính là một vị Giang Châu đại học lão sư cũng đã cảm thấy phi thường ngoài ý muốn cùng kỳ quái, nay gặp lúc trước bọn họ còn vẫn duy trì một phần hải quy hoa thương cảm giác về sự ưu việt Lý Thế Phẩm đối mặt vị này Hạ lão sư thái

độ thế nhưng như thế kính cẩn khiêm tốn, trong lòng lại càng phát ngoài ý muốn thậm chí kinh nghi.

“Hạ lão sư, này hai vị phân biệt là chúng ta Đông Bình khu khu ủy bí thư Trương Hoài Văn đồng chí cùng khu trưởng Tôn Dịch đồng chí.” Tiền Trác Phi tiếp tục giới thiệu nói.

“Nguyên lai các ngươi chính là Trương Hoài Văn cùng Tôn Dịch?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy sắc mặt hơi hơi trầm xuống nói.

“Thứ ta mắt vụng về, hay là phía trước chúng ta cùng Hạ lão sư ngài đã gặp mặt sao?” Gặp Hạ lão sư sắc mặt hơi trầm xuống, tuy rằng Trương Hoài Văn cùng Tôn Dịch cũng không đem một đại học lão sư để vào mắt, nhưng nề hà trước mắt vị này đại học lão sư rõ ràng có chút đặc thù, cho nên hai người đều là trong lòng một cái lộp bộp, thật cẩn thận hỏi.

“Không có, bất quá ta nghe qua các ngươi tên! Nghe nói các ngươi rất lợi hại a!” Hạ Vân Kiệt nói.

“Làm sao! Làm sao!” Trương Hoài Văn cùng Tôn Dịch đều là quan trường lão nhân, lại sao lại nghe không hiểu Hạ Vân Kiệt đây là nói mát, hơn nữa lúc này bọn họ cũng đã muốn phát hiện Vệ Thần, nhất thời cái trán toát ra nhiều điểm mồ hôi lạnh, cười làm lành nói.

“Nhìn không ra đến các ngươi còn cử khiêm tốn ? Ta đây hỏi các ngươi, Vệ Thần đến tột cùng ở công tác làm sao ra vấn đề ? Các ngươi đem hắn theo văn phòng chủ nhiệm kiêm thư ký trưởng trực tiếp biếm làm phó thư ký trưởng, hơn nữa cái gì phân công quản lý công tác đều không có?” Hạ Vân Kiệt gặp hai người cười làm lành, khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh, hỏi ngược lại.

“Này…… Kỳ thật chúng ta đối Vệ Thần đồng chí công tác có an bài khác, hiện tại này chức vụ chính là quá độ tính.” Trương Hoài Văn cùng Tôn Dịch bị Hạ Vân Kiệt hỏi cái trán mồ hôi lạnh mạo càng vui, bất quá bọn họ phản ứng cũng là nhất đẳng nhất mau, lập tức giải thích nói.

“Là như vậy một hồi sự sao?” Tiền thị trưởng lúc này rốt cục hiểu được Hạ Vân Kiệt muốn nói chuyện thứ hai là cái gì, nghe vậy không nể mặt hướng Trương Hoài Văn cùng Tôn Dịch chất vấn nói.

“Quả thật là như thế, Tiền thị trưởng ngài cũng biết văn phòng chủ nhiệm kiêm thư ký trưởng này chức vị rất trọng yếu, này người tốt nhất là khu trưởng hiểu biết cùng tín nhiệm người, như vậy khả năng tốt lắm phối hợp khu trưởng khai triển công tác, mà Vệ Thần là một đường đi theo Khổng khu trưởng trưởng thành lên, ở công tác phương pháp tác phong cùng Tôn Dịch đồng chí cũng không phải thực hợp phách. Vừa vặn triều minh ngã tư đường phòng chủ nhiệm tháng sáu phân liền đến lui cư nhị tuyến tuổi, cho nên ta cùng Tôn Dịch còn có thường ủy cùng giải quyết chí thương lượng qua sau, tạm thời đem Vệ Thần dời phía trước công tác cương vị, chuẩn bị chờ triều minh ngã tư đường phòng chủ nhiệm lui cư nhị tuyến sau, đem Vệ Thần đồng chí phái đi triều minh ngã tư đường làm chủ trì công tác.” Trương Hoài Văn không hổ là quan trường lão nhân, rất nhanh theo kinh hoảng trung làm theo ý nghĩ, nói năng hùng hồn đầy lý lẽ giải thích nói.

Tiền thị trưởng thân là thị trưởng tự nhiên là biết Trương Hoài Văn trước kia cùng Khổng khu trưởng cũng không phải thực hợp phách, bất quá loại này không hợp phách chỉ cần là ở có thể nhận trong phạm vi, bình thường làm thượng cấp lãnh đạo cũng là sẽ không trực tiếp nhúng tay, tương phản có đôi khi làm lên cấp lãnh đạo còn có thể vui nhìn thấy loại này không hợp phách, này cũng là

một loại quyền lực chế hành phương thức. Hơn nữa ở trong quan trường chính như Trương Hoài Văn nói, văn phòng chủ nhiệm, thư ký trưởng này chức vị trọng yếu phi thường, bình thường tân thượng nhậm một hai tay, này chức vị thượng xếp vào phải là hắn người của chính mình, này cũng là quan trường một loại bất thành văn quy củ, nếu không một hai tay là rất khó khai triển công tác. Cho nên Trương Hoài Văn như vậy nhất giải thích, Tiền thị trưởng trên mặt liền dịu đi xuống dưới.

Tiền thị trưởng là người trong quan trường là có thể lý giải Trương Hoài Văn thực hiện, huống hồ Trương Hoài Văn bản đến chính là hắn đề bạt đi lên người, coi như là hắn ở Đông Thông thị quan trường trung một rất trọng yếu bài, đối hắn tự nhiên cũng là có chút tín nhiệm.

“Chuyện này lại nói tiếp cũng là ngươi cùng Tôn Dịch đồng chí thực hiện có thiếu lo lắng, các ngươi vốn hẳn là sớm điểm cùng Vệ Thần đồng chí câu thông một phen, cũng không về phần Vệ Thần đồng chí ngạnh ở trong lòng không thoải mái.” Tuy rằng Tiền thị trưởng đã muốn chung nhận thức Trương Hoài Văn cách nói, thậm chí trong lòng âm thầm có chút trách Hạ Vân Kiệt xen vào việc của người khác, nhưng Tiền thị trưởng đúng là vẫn còn không dám đắc tội Hạ Vân Kiệt, như trước bình tĩnh mặt hướng Trương Hoài Văn hai người trách nói.

Bất quá chỉ cần là người thông minh đều có thể nghe được đi ra, Tiền thị trưởng ở mặt ngoài là ở trách cứ Trương Hoài Văn cùng Tôn Dịch, kỳ thật là đã muốn ở thay bọn họ giải vây.

Gặp Tiền thị trưởng ở mặt ngoài trách cứ chính mình hai người, trên thực tế đã muốn chung nhận thức chính mình hai người thực hiện, Trương Hoài Văn cùng Tôn Dịch đều thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi. Mặc kệ Hạ Vân Kiệt cái gì đến đây, ở Trương Hoài Văn cùng Tôn Dịch xem ra chung quy không phải Đông Thông thị thị

trưởng, cũng không phải Đông Thông thị thị ủy bí thư, hắn đối bọn họ không những vừa lòng, chung quy không thể quyết định bọn họ con đường làm quan tiền đồ, chân chính quyết định bọn họ con đường làm quan tiền đồ hay là hắn nhóm thượng cấp lãnh đạo. Đương nhiên nếu Tiền thị trưởng rất trọng thị này cái gì Hạ lão sư, bọn họ trong lòng tuy rằng đối Hạ Vân Kiệt sớm đã nghiến răng nghiến lợi, nhưng ở mặt ngoài còn là không có biểu hiện ra ngoài chút, tương phản bọn họ còn lập tức thái độ khiêm tốn thành khẩn nói:“Tiền thị trưởng phê bình là, chuyện này là chúng ta công tác thượng có thiếu lo lắng, chúng ta muốn hướng Vệ Thần đồng chí xin lỗi, cũng muốn cảm ơn Hạ lão sư đúng lúc vạch chúng ta công tác sơ sẩy.”

Chính là nói lời này khi, bọn họ nhìn về phía Vệ Thần khóe mắt dư quang cũng là tràn ngập hận ý.

******, lão tử không đem ngươi nhất triệt đến cùng xem như thực khách khí, ngươi ****** thế nhưng còn không thức tốt xấu, thế nhưng còn dám hướng Hạ lão sư cáo trạng. ****, ngươi ****** nghĩ đến Hạ lão sư có thể giúp ngươi làm chủ sao? Ngươi cho là chính là một đại học lão sư có thể ban đổ lão tử sao? Hồi đầu xem lão tử như thế nào thu thập ngươi!

Gặp Tiền thị trưởng rõ ràng sắc mặt chuyển hoãn, lại thấy Trương Hoài Văn cùng Tôn Dịch tuy rằng ở mặt ngoài miệng đầy lời hay, nhưng tà hướng chính mình ánh mắt lại lộ ra một chút âm ngoan, Vệ Thần chỉ cảm thấy đến khắp cả người phát lạnh, tứ chi lạnh như băng, cả người phảng phất rơi vào hầm băng trung giống nhau.

Hắn vốn tưởng rằng chính mình chờ đến đây nhân sinh con đường làm quan Đông Sơn tái khởi bước ngoặt, nhưng không nghĩ tới chờ đến lại tựa hồ là càng hắc ám tương lai. Bất quá Trương Hoài Văn đem nói như vậy

chu toàn, tốt như vậy nghe, Tiền thị trưởng lại đã muốn lên tiếng, Vệ Thần cho dù trong lòng ý thức được thật to không ổn, nhưng ở phía sau, trường hợp này, hắn cũng là vạn vạn không dám mở miệng phản bác, nếu không chính là ngay cả Tiền thị trưởng cũng phải tội.

Vệ Thần là không dám mở miệng phản bác, nhưng cũng không ý nghĩa Hạ Vân Kiệt cũng không dám, hắn gặp Trương Hoài Văn hai người không chỉ có không giả tâm thừa nhận sai lầm, ngược lại đem sự tình nói được ba hoa chích choè, còn giống như là bọn hắn chiếm lý, là Vệ Thần quá mức nóng vội, là hắn không có hỏi rõ ràng liền loạn thay Vệ Thần xuất đầu bình thường, sắc mặt không khỏi lại lạnh một phần, khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh nói:“Hảo một cái công tác có thiếu lo lắng! Các ngươi như vậy trợn tròn mắt nói nói dối sẽ không hội cảm thấy mặt đỏ sao?”

Gặp Hạ Vân Kiệt không lưu tình chút nào mặt châm chọc chính mình hai người, Trương Hoài Văn cùng Tôn Dịch rốt cục thay đổi sắc mặt, trong mắt lóe ra một tia tức giận, mà Tiền thị trưởng lúc này cũng sắc mặt khẽ biến, nhịn không được nói:“Hạ lão sư, Hoài Văn cùng Tôn Dịch đồng chí đối Vệ Thần đồng chí công tác an bài quả thật có thiếu lo lắng, bọn họ cũng nhận thức đến điểm này, ngài xem có phải hay không cứ như vậy tính?”

Tiền thị trưởng ngôn ngoại ý tái hiểu không qua, ngươi thân phận tuy rằng không giống tầm thường, nhưng là hẳn là có chừng có mực a!

“Tiền thị trưởng có phải hay không cảm thấy ta có điểm cường thế bá đạo, cố tình gây sự?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhìn về phía Tiền thị trưởng thản nhiên hỏi.

“Vốn chính là!” Tiền thị trưởng còn không có trả lời, Tôn Dịch chung quy không bằng Trương Hoài Văn âm hiểm lão trầm, nhịn không được có chút bất mãn thấp giọng

nói thầm một tiếng.

“Làm càn!” Tiền thị trưởng khả năng không có nghe rõ ràng Tôn Dịch nói thầm thanh, nhưng đứng ở hắn bên cạnh Lý Thế Phẩm lại nghe nhất thanh nhị sở, gặp Tôn Dịch cũng dám nói Hạ đại sư cường thế bá đạo, cố tình gây sự, nhất thời cũng bất chấp tái che che giấu giấu, mắt lộ ra hung quang quát lạnh một tiếng, thân thủ trực tiếp một cái Long Trảo Thủ nắm chặt Tôn Dịch cổ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 753 : Êm tai nói tới [cầu một vé tháng]

Lý Thế Phẩm lúc ấy ở huyền môn đại hội thượng khi chính là trẻ tuổi trung xuất sắc hơn người một vị tu sĩ. Sau lại lại nghe Hạ Vân Kiệt giảng đạo, này đã hơn một năm tu vi tiến triển thần tốc, đã đạt luyện khí hậu kỳ. Hơn nữa hắn vốn là người kiêu ngạo, sau lại tuy rằng bởi vì Hạ Vân Kiệt chi cố, nhiều có thu liễm, nhưng trong khung kia sợi kiêu ngạo lại như trước còn tại, tự nhiên là không dung người trước mặt chính mình mặt chửi bới Hạ đại sư.

Này vừa ra tay, Lý Thế Phẩm tất nhiên là dùng vài phần ngoan kính, không chỉ có cầm lấy Tôn Dịch cổ đem hắn theo mặt đất trực tiếp xách lên, hơn nữa cũng có vài phần hàn kình theo hắn bàn tay bắn ra xâm nhập Tôn Dịch thể nội.

Nhất thời gian Tôn Dịch không chỉ có cả người không thể động đậy, cả người lại như trụy hầm băng, cao thấp răng nanh run lên, môi trắng bệch.

Trừ bỏ Hạ Vân Kiệt, chỉ sợ ai cũng không dự đoán được cùng Trương Hoài Văn cùng Tôn Dịch cùng tiến đến kính rượu Italy hoa thương Lý Thế Phẩm thế nhưng hội đột nhiên đối chính mình đồng bạn xuống tay, càng muốn không đến kia thoạt nhìn khí chất cao quý, thân mình cũng không cường tráng Italy hoa thương Lý Thế Phẩm khí lực đã vậy còn quá lớn, có thể trực tiếp đem mập ra đã muốn tượng đầu trư, thể trọng ít nhất ở một trăm bảy mươi cân đã ngoài Tôn Dịch cấp trực tiếp hai chân cách mặt đất xách lên đến. Thậm chí ngay cả tự cao có chút khí lực Hình Bằng Cử đại đội trưởng thấy Lý Thế Phẩm giống xách con gà con giống nhau xách Tôn Dịch đều nhịn không được cảm thấy một trận hàn khí theo lòng bàn chân nhắm thẳng thượng hướng.

Này cần nhiều khí lực a !

“Lý Thế Phẩm ngươi làm cái gì vậy? Còn không đem Tôn Dịch buông đến!” Trương Hoài Văn vẻ mặt tức giận kêu lên.

“Làm càn còn không đem người cấp buông đến!” Tiền thị trưởng chụp nổi lên cái bàn.

Nhưng Lý Thế Phẩm lại căn bản ngay cả xem cũng không thấy Trương Hoài Văn cùng Tiền thị trưởng liếc mắt một cái, mà là ánh mắt kính sợ nhìn Hạ Vân Kiệt, cung kính hỏi:“Hạ lão sư, này vô liêm sỉ dám vụng trộm chửi bới ngài, ngài xem phải như thế nào xử trí?”

Trừ bỏ Tần Lam sớm đã dự đoán được một ít, cũng không có cảm thấy nhiều ngoài ý muốn, Tiền thị trưởng bọn người là cả người chấn động, trong mắt thấu bắn ra một chút kinh hãi sắc.

Lúc này bọn họ mới biết được Lý Thế Phẩm thế nhưng nhận thức Hạ Vân Kiệt, mà ra tay nguyên nhân lại thái quá, dĩ nhiên là bởi vì Tôn Dịch ở dưới mặt ám nói thầm chửi bới Hạ Vân Kiệt một câu duyên cớ.

Nhất là Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử lại cả kinh trợn mắt há hốc mồm, một trái tim oành oành oành loạn khiêu không chỉ.

Ông trời, đây chính là Đông Bình khu khu trưởng, đặt ở trước kia kia nhưng là thất phẩm Huyện lệnh đại nhân, nay thế nhưng chính là bởi vì chửi bới Hạ lão sư một câu, này Italy hoa thương Lý Thế Phẩm thế nhưng liền trực tiếp bắt hắn cho xách lên này, này không khỏi cũng quá khoa trương khi nào thì khu trưởng trở nên như vậy không đáng giá tiền ? Khi nào thì đại học lão sư thân phận trở nên như vậy tôn quý, thế nhưng ngay cả hoa

thương đều như thế tôn kính hắn, không tha gì người khác có nửa điểm chửi bới?

Kỳ thật đêm nay theo Trương Hoài Văn bọn họ bắt đầu ngoạn tâm nhãn, Tiền thị trưởng trong lòng cân bằng bắt đầu khuynh hướng Trương Hoài Văn bọn họ khi khởi, Hạ Vân Kiệt chỉ biết đêm nay chính mình là không có biện pháp tái ẩn dấu, cho nên gặp Lý Thế Phẩm xin chỉ thị chính mình, Hạ Vân Kiệt cũng sẽ không tái khách khí, khoát tay ý bảo Lý Thế Phẩm đem người thả hạ, nói:“Thế Phẩm đi đem cửa đóng, nếu Tiền thị trưởng bọn họ đều cho rằng là ta kiêu hoành không phân rõ phải trái, ta đây liền theo chân bọn họ hảo hảo đàm nói chuyện.”

“Là!” Lý Thế Phẩm giống ném tử cẩu giống nhau tùy tay đem Tôn Dịch ném xuống đất, sau đó thật sâu hướng Hạ Vân Kiệt cúi mình vái chào, thế này mới xoay người đem ghế lô đóng cửa, sau đó thúc thủ thẳng đứng ở ghế lô cạnh cửa, thật giống như trông cửa bảo vệ cửa bình thường.

Tiền thị trưởng cùng Trương Hoài Văn gặp đường đường Italy trở về, gia tộc giá trị con người gần chục tỷ đôla hoa thương Lý Thế Phẩm thế nhưng đối Hạ Vân Kiệt cung kính đến như thế trình độ, thậm chí chủ động làm khởi bảo vệ cửa bảo tiêu chức trách, sắc mặt đều trở nên có chút khó coi, nhất là Trương Hoài Văn lại cảm thấy không hiểu hoảng hốt. Về phần kia Tôn Dịch, lại cảm giác phảng phất ở sinh tử bên cạnh đi rồi cái qua lại, trong lòng lại hoảng đòi mạng.

“Hạ lão sư, vừa rồi……” Tiền thị trưởng nói quanh co suy nghĩ giải thích. Mắt thấy Hạ Vân Kiệt tựa hồ có chút tức giận, lại thấy Lý Thế Phẩm ở Hạ Vân Kiệt trước mặt khiêm tốn đến như thế trình độ, Tiền thị trưởng nhớ tới năm đó man đầu sơn nhìn đến một màn, trong lòng đồng dạng cũng bắt đầu kinh hoảng đứng lên, ý đồ vãn

hồi.

“Ngươi trước không cần phải nói, thân là thị trưởng dùng người không thục kỳ thật cũng là một loại thất trách.” Hạ Vân Kiệt trực tiếp bá đạo xua tay đánh gãy Tiền thị trưởng.

Hạ Vân Kiệt mặc dù không phải người trong quan trường, nhưng là biết vừa rồi Trương Hoài Văn tuy rằng giải thích tráng lệ, nhưng lỗ hổng nhưng cũng thực rõ ràng. Thì phải là Trương Hoài Văn cho dù có tính đem Vệ Thần bình điều đến triều minh ngã tư đường làm làm chủ nhiệm, cũng không tất yếu trước đem Vệ Thần biếm trích vì cái gì cũng không quản phó thư ký trưởng. Điểm ấy Hạ Vân Kiệt có thể nhìn ra được đến, Tiền thị trưởng lại sao lại nhìn không ra đến? Cho nên làm Tiền thị trưởng thay Trương Hoài Văn cùng Tôn Dịch nói chuyện khi, Hạ Vân Kiệt trong đầu đối Tiền thị trưởng cũng đã sinh ra một tia bất mãn.

“Này……” Tiền thị trưởng sắc mặt có điểm hồng, muốn nói lại thôi.

“Ta biết ngươi không phục, tốt lắm, ngươi cứ ngồi ở trong này cho ta nhìn nghe.” Hạ Vân Kiệt lại bá đạo xua tay nói.

Tiền thị trưởng môi giật giật, cuối cùng còn là không dám cùng Hạ Vân Kiệt lõi.

Hạ Vân Kiệt nhìn Tiền thị trưởng liếc mắt một cái, thấy hắn không nói lời gì nữa, thế này mới đem ánh mắt đầu hướng Trương Hoài Văn cùng Tôn Dịch, lạnh lùng nói:“Nếu các ngươi thành thành thật thật thừa nhận sai lầm, nói không chừng ta còn sẽ cho các ngươi một cái bình an lui ra cơ hội. Nhưng các ngươi ngàn không nên vạn không nên ở trước mặt ta ngoạn tâm kế.”

“Hạ, Hạ lão sư, ngài, ngài lời này có ý tứ gì? Chúng ta nói là lời nói thật, lại như thế nào hội cùng ngài ngoạn cái gì tâm kế đâu?” Trương Hoài Văn cùng Tôn Dịch nghe vậy cái trán đều bắt đầu đổ mồ hôi lạnh, nhưng miệng còn là thực cứng.

Bọn họ là không tin chỉ cần chính mình cắn lao, cho dù hắn này đại học lão sư có điểm đặc thù, có năng lực lấy bọn họ làm sao bây giờ? Chẳng lẽ thật có thể làm cho bọn họ lui bất thành? Tái nói như thế nào bọn họ cũng là khu ủy bí thư cùng khu trưởng, quản sổ mười vạn nhân quan phụ mẫu, lại khởi là một đại học lão sư nói làm cho bọn họ lui có thể lui ?

“Phải không? Kia trương bí thư ngươi hiện tại nhìn ta.” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng cười nói.

Trương Hoài Văn theo bản năng liền giương mắt nhìn về phía Hạ Vân Kiệt, này vừa thấy, hắn ánh mắt nhất thời trở nên ngây dại ra. Lúc này cùng Trương Hoài Văn song song mà đứng Tôn Dịch cũng không có phát hiện dị thường, nhưng ngay mặt đối với Trương Hoài Văn mà ngồi Tiền thị trưởng cùng Tần Lam bọn họ đều phát hiện Trương Hoài Văn biến hóa. Tần Lam đổ hoàn hảo, nàng đã muốn kiến thức Hạ Vân Kiệt không ít thần kỳ thủ đoạn, trên mặt kinh ngạc sắc rất nhanh liền chuyển vì thoải mái, mà Tiền thị trưởng tắc liền hoàn toàn là vẻ mặt kinh hãi, thẳng đến Hạ Vân Kiệt mở miệng, hắn mới hồi phục tinh thần lại.

“Chuyện tới nay, Vệ Thần sự tình hiện tại đã muốn không có gì hay nói chuyện, Trương bí thư, ngươi trước cùng Tiền thị trưởng nói chuyện của ngươi phòng ở cùng tình nhân đi.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Là.” Trương Hoài Văn vẻ mặt dại ra hướng Hạ Vân Kiệt hơi hơi cúi đầu, sau đó nói:“Ta ở bên ngoài có mười phòng, tám tình nhân. Mỹ quốc Los Angeles một bộ,

Australia Sydney một bộ, Hải Châu thị tam bộ, Hải Khẩu hai bộ……, có cái tình nhân ở thanh đảo, là ta đi thanh đảo du lịch khi nhận thức khách sạn người phục vụ, có vị ở Bắc Kinh, là Bắc Kinh điện ảnh học viện ở đọc sinh…… Ta cùng khu du lịch cục Trịnh Viêm lão bà cũng vẫn duy trì không bình thường quan hệ !”

Nghe Trương Hoài Văn nhất nhất “Êm tai” Nói tới, Tiền thị trưởng biểu tình từ ngay từ đầu kinh ngạc dần dần chuyển vì tức giận, đến sau lại là thật sâu hối hận cùng tự trách.

Tiền thị trưởng không thể tưởng tượng, như vậy một vị quan viên dĩ nhiên là hắn một tay đề bạt đi lên, mà ngay tại vừa rồi hắn thế nhưng còn thay hắn nói chuyện, thay hắn biện giải !

Nghe Trương Hoài Văn giống triệt để đem chính mình bí mật cấp nói ra, Tôn Dịch càng nghe sắc mặt càng tái nhợt, đến sau lại cả người lại nhịn không được run run đứng lên, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt tràn ngập sợ hãi, tựa như đang nhìn một ác ma theo mười tám tầng địa ngục leo lên đến bình thường.

Mà Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử tắc sớm đã nghe được miệng trương ở nơi nào tới thủy tới chung cũng chưa biện pháp khép lại, bọn họ có thể nhận Trương Hoài Văn có mười phòng, tám tình nhân nổ mạnh tính tin tức, nhưng bọn hắn lại như thế nào cũng vô pháp nhận Hạ Vân Kiệt vừa hỏi, Trương Hoài Văn liền như triệt để đem việc này đều đổ đi ra.

Điều này sao có thể đâu? Này quả thực chính là rất không thể tưởng tượng, chẳng lẽ Hạ lão sư biết ma pháp bất thành?

“Hiện tại nói sau nói này phòng ở đều là như thế nào đến? Mấy năm nay ngươi lại thu người nào tiền?” Hạ

Vân Kiệt tựa như không thấy được Tiền thị trưởng, Tôn Dịch còn có Vệ Thần đám người mãnh liệt phản ứng, chờ Trương Hoài Văn đem phòng ở cùng tình nhân sự tình công đạo sau, tiếp tục nhẹ nhàng bâng quơ hỏi. Kia ngữ khí kia biểu tình, không biết nhân còn tưởng rằng hắn ở cùng Trương Hoài Văn hai người đang nói chuyện thiên. Nhưng Tiền thị trưởng đám người nghe xong đã có loại xông ra hàn khí cảm giác, hơn nữa Tôn Dịch lại "A" một tiếng, trái tim rốt cục thừa nhận không được như thế áp lực cực lớn, xoay người liều lĩnh mà chuẩn bị ra bên ngoài chạy.

Không ai so với Tôn Dịch chính mình rõ ràng hơn chính mình chút năm làm bao nhiêu ăn hối lộ trái pháp luật sự tình, này nếu cũng giống Trương Hoài Văn giống nhau như triệt để đổ đi ra, kia chờ hắn khẳng định là lạnh như băng lãnh thiết lao.

Chính là Tôn Dịch mới chạy đến cửa, còn không có tới kịp thân thủ mở cửa, đứng ở cửa Lý Thế Phẩm đã muốn thân thủ lại bắt được hắn cổ, thản nhiên nói:"Hạ lão sư còn không có cho ngươi đi đâu!"

Bị Lý Thế Phẩm một trảo nắm cổ, Tôn Dịch liền rốt cuộc không thể động đậy, chỉ có tròng mắt còn tại chuyển động, toát ra vô cùng khủng bố cùng tuyệt vọng ánh mắt

Hồi lâu Trương Hoài Văn rốt cục công đạo xong, trong ghế lô lâm vào một mảnh tĩnh mịch. Lúc này Tiền thị trưởng trên mặt phẫn nộ đã muốn bị tái nhợt thay thế, trên trán cũng không biết bất giác tràn đầy đậu đại mồ hôi.

Chính như Hạ Vân Kiệt nói, hắn là thị trưởng, hắn có dùng người không thục thất trách chi trách, phía trước Tiền thị trưởng có lẽ có thể không cho là đúng, cho rằng Hạ Vân Kiệt nói ngoa, nhưng hiện tại hắn mới biết được hắn này dùng người không thục thất trách chi trách có

bao nhiêu sao thật lớn đây là một chút, còn có một chút chính là Trương Hoài Văn thẳng thắn tin tức lượng thật sự quá lớn, một khi truy cứu đứng lên, không chỉ có là toàn bộ Đông Bình khu quan trường muốn phát sinh động đất, liền ngay cả Đông Thông thị quan trường đều phải thâm chịu ảnh hưởng.

“Hiện tại đến phiên ngươi, Tôn khu trưởng.” Hồi lâu, Hạ Vân Kiệt ánh mắt theo Trương Hoài Văn chuyển tới Tôn Dịch trên mặt, đánh vỡ ghế lô tĩnh mịch.

Làm Hạ Vân Kiệt ánh mắt theo Trương Hoài Văn trên người chuyển ra, Trương Hoài Văn nhất thời cả người rùng mình một cái, vẻ mặt hoang mang mê mang nhìn bốn phía, mà lúc này Tôn Dịch cũng đã khôi phục tự do, gặp Hạ Vân Kiệt ánh mắt đầu hướng chính mình, sợ tới mức cả người run cái không ngừng, thế nhưng phù phù một tiếng quỳ gối mặt đất, liên tục dập đầu nói:“Hạ lão sư tha mạng, Hạ lão sư tha mạng, ta cái gì đều nói, ta cái gì đều nói, ngươi đừng cho ta xem ngươi nha.”

Tôn Dịch biết chính mình chủ động công đạo ít nhất còn có thể hơi chút tránh nặng tìm nhẹ một chút, nhưng nếu giống Trương Hoài Văn giống nhau cùng Hạ Vân Kiệt chống lại mắt, kia chỉ sợ ngay cả chính mình hôm nay mặc cái gì quần lót đều đã toàn bộ vạch trần đi ra !

ps này hai ngày bị cảm, người thực không thoải mái, vốn tưởng hôm nay hoãn vừa chậm chích đổi mới nhất chương, nhưng nhìn đến rất nhiều thư hữu đánh thưởng thúc giục canh, trong lòng thập phần cảm động, kiên trì lại mã nhất chương, cảm tạ các vị thư hữu duy trì

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 754 : Mời các ngươi phối hợp

“Tôn khu trưởng, ngươi làm cái gì vậy?” Trương Hoài Văn gặp Tôn Dịch thế nhưng quỳ xuống cầu xin tha thứ, nhưng lại mạc danh kỳ diệu nói cái gì đều nói, trên mặt hoang mang mê mang sắc càng đậm, đồng thời trong lòng cũng cảm thấy mãnh liệt bất an cùng nguy cơ, tựa hồ lập tức hội đại họa lâm đầu bình thường.

“Xong rồi, Trương Hoài Văn ngươi xong rồi! Chẳng lẽ ngươi đã quên sao? Vừa rồi ngươi đem sự tình gì đều nói, bao gồm ngươi có mười phòng, tám tình nhân……” Tôn Dịch khóc nói.

“Như thế nào khả năng? Ngươi bậy bạ! Tiền thị trưởng ngài ngàn vạn đừng nghe bọn họ……” Trương Hoài Văn vừa nghe sợ tới mức thiếu chút nữa đặt mông than ngồi ở mặt đất, trong đầu ẩn ẩn tựa hồ nhớ tới cái gì, nhưng hắn còn là chưa từ bỏ ý định, còn là làm cuối cùng giãy dụa.

“Đã muộn, Trương Hoài Văn, ngươi nghe một chút xem ai vậy thanh âm?” Tần Lam lạnh như băng ngắt lời nói, sau đó ấn hạ ghi âm bút, nhất thời bên trong truyền phát tin ra vừa rồi Trương Hoài Văn lời nói.

Thân là công an cục cục trưởng, Tần Lam vẫn thói quen tùy thân mang theo một chi ghi âm bút.

Trương Hoài Văn nghe ghi âm bút truyền phát tin đi ra quen thuộc thanh âm, rốt cục đặt mông than ngồi ở mặt đất, miệng lại còn hãy còn không tin lẩm bẩm nói:“Điều đó không có khả năng! Điều đó không có khả năng!”

Nhìn Trương Hoài Văn than ngồi dưới đất thì thào tự nói, trừ bỏ Tôn Dịch trong mắt toát ra đồng bệnh tương

liên tuyệt vọng, trong ghế lô mọi người bao gồm một đường đem hắn đề bạt đi lên Tiền thị trưởng đều không có toát ra gì thương hại đồng tình sắc.

Bực này người lại có gì đáng giá đồng tình ?

Làm Trương Hoài Văn mắng to Tôn Dịch bậy bạ khi, ở Đông Bình hồ cảnh khu, kia lâm hồ cảnh quan ghế lô, Tiền Khải còn có Hứa Truyền Vân bọn họ đồng dạng sắc mặt cực kì khó coi chỉ vào cảnh sát đột nhiên xông tới muốn bắt bọn họ mắng to.

“Các ngươi ****** có phải hay không đầu óc nước vào ? Ngươi có biết hay không lão tử là ai? Thế nhưng muốn bắt chúng ta!” Tiền Khải vỗ cái bàn khí diễm cực kì kiêu ngạo mắng.

“Tiền Khải đồng chí, chúng ta đương nhiên rõ ràng các ngươi là ai, nhưng cấp trên ra lệnh cho chúng ta cũng không có biện pháp, còn mời các ngươi phối hợp theo chúng ta đi một chuyến đi.” Tiền Khải dù sao cũng là Tiền thị trưởng duy nhất cháu trai, đối mặt hắn dẫn đầu cảnh sát thái độ cũng là không dám quá mạnh mẽ cứng rắn.

“Phối hợp? Ngươi bảo chúng ta như thế nào phối hợp, vô duyên vô cớ vọt vào đến muốn dẫn chúng ta đi công an cục, ngươi nghĩ rằng chúng ta là ai? Tưởng niết liền niết sao?” Hứa Truyền Vân so với Tiền Khải tự nhiên muốn bình tĩnh rất nhiều, nhưng phía sau cũng phi thường tức giận.

Nói đùa, hắn nhưng là thị trưởng thư ký, nếu cứ như vậy bị cảnh sát cấp mang đi công an cục, về sau hắn còn như thế nào ở thị chính phủ bên kia hỗn, còn như thế nào trấn được phía dưới này thư ký văn viên?

“Hứa chủ nhiệm, chúng ta đương nhiên không phải ý tứ

này. Bất quá căn cứ chúng ta điều tra, các ngươi liên lụy tới tối hôm qua một hồi quán bar bác sát sự kiện, cùng với hôm nay kết phường chế tạo một vụ du khách ngưng lại khổng tước đảo ác liệt sự kiện, cho nên mời các ngươi phối hợp chúng ta trở về nhận điều tra.” Dẫn đầu cảnh sát ở mặt ngoài thực bình tĩnh, một bộ giải quyết việc chung trả lời, trong đầu lại âm thầm kêu khổ không thôi.

Đến bây giờ hắn còn muốn làm không hiểu Tần cục trưởng đến tột cùng muốn xướng thế nào ra diễn, mới tân quan thượng nhậm không vài ngày thế nhưng cầm thị trưởng cháu trai, thị trưởng thư ký động đao!

Bọn họ sau lưng nhưng là một thị chi trưởng, lại nói tiếp thị công an cục đều là thị chính phủ hạ hạt ngành chi nhất đâu! Nói nhẹ một chút, bọn họ là ở phá án, nói nặng một chút, bọn họ đây là ở đánh thượng cấp lãnh đạo, cũng chính là thị trưởng đại nhân mặt a! Hơn nữa này vụ án lại nói tiếp cũng không phải cái gì đại án, không phải là trong quán bar người trẻ tuổi đánh nhau bác sát sao? Không phải là thị trưởng công tử không cam lòng sau tìm những người này chỉnh kia đám người sao? Hơn nữa cuối cùng cũng không thành công, càng không nháo ra cái gì đâm thiên đại sự.

Nhưng này vụ án là Tần cục trưởng tự mình hạ lệnh làm, dẫn đầu cảnh sát trong lòng cho dù lại có ý kiến, tái kêu khổ, nhưng cũng chỉ có thể kiên trì làm đi xuống.

“Cái gì, ngươi ****** nói cái gì?” Tiền Khải vừa nghe dĩ nhiên là lưu lực hoành đám người “Cắn ngược lại” Một ngụm, tức giận đến nhất thời nổi trận lôi đình, chỉ vào chính mình còn đánh thạch cao cánh tay trái nói:“Ngươi mở to hai mắt thấy rõ ràng, tối hôm qua người thụ hại là ta, là ta nha! Còn có hôm nay ngưng lại sự kiện lại quan chúng ta sự tình gì?”

“Tiền Khải đồng chí, ngươi trước đừng có động giận, chúng ta chính là nói các ngươi liên lụy tới này đó án kiện, cũng không có nói liền nhất định là các ngươi không phải, còn mời các ngươi phối hợp.” Dẫn đầu cảnh sát khuyên nhủ, trong lòng càng phát ra kêu khổ không thôi.

“Phối hợp? Lão tử minh xác nói cho các ngươi, môn đều không có. Đi, tất cả đều cho ta đi, đừng đánh nhiễu chúng ta ăn cơm uống rượu.” Tiền Khải rít gào nói.

Tiền Khải hôm nay xem như buồn bực đến cực điểm, đầu tiên là bắt người tưởng ép buộc một chút, không nghĩ tới Tần cục trưởng một chiếc điện thoại cũng không thể không thả người. Thật vất vả khác khởi nhất kế, không nghĩ tới lại bị thủy thượng cảnh sát đại đội cấp giảo cục, hiện tại càng khoa trương, thị công an cục người thế nhưng ngược lại tới cửa tới bắt hắn.

“Tiền Khải đồng chí, ngươi như vậy làm cho chúng ta thực khó xử a!” Dẫn đầu cảnh sát mặt lộ vẻ khó xử nói.

Gặp dẫn đầu cảnh sát không cảm thấy được, Tiền Khải vừa chuẩn bị tức giận, bất quá Hứa Truyền Vân lại bình tĩnh mặt ngăn cản hắn, sau đó mặt âm trầm nhìn dẫn đầu cảnh sát, lạnh giọng hỏi:“Ngô đội, ta hỏi ngươi muốn dẫn chúng ta đi công an cục có phải hay không Tần cục trưởng ý tứ?”

“Tần Lam? ******, này nữ nhân đến tột cùng muốn làm gì? Nàng cũng không ngẫm lại nếu không ta thúc thúc đại lực đề cử nàng, nàng có thể ngồi trên thị công an cục cục trưởng vị trí sao? ****** hiện tại đổ tốt, mông còn không có ngồi nóng liền trái lại muốn cắn chúng ta!” Tiền Khải cũng không phải cái ngu ngốc, Hứa Truyền Vân như vậy vừa hỏi, hắn lập tức ý hội lại đây chuyện này nếu không có Tần Lam bày mưu đặt kế, này đó cảnh sát tuyệt đối không dám tới trảo chính mình đám người,

chẳng sợ việc này bọn họ có chứng cứ rõ ràng, cũng tuyệt không hội dễ dàng vì điểm ấy sự tình trảo bọn họ, sắc mặt cực kì khó coi mắng.

Cảnh khu phái xuất sở Cung Lỗi sở trưởng cùng khu du lịch cục Trịnh Viêm cục trưởng nghe vậy sắc mặt đều đột nhiên trở nên có chút tái nhợt, trong mắt toát ra một tia hối hận sắc.

Tiền Khải cùng Hứa Truyền Vân sau lưng đều đứng so với Tần Lam còn muốn cao nhất cấp Tiền thị trưởng, vì như vậy điểm sự tình, bọn họ tự nhiên không cần sợ Tần Lam. Nhưng bọn hắn hai người cũng không giống nhau, nếu chuyện này thật sự là Tần Lam hạ mệnh lệnh, kia tuyệt đối thuyết minh Tần Lam đối chuyện này cảm thấy phi thường bất mãn thậm chí phẫn nộ, nếu không nàng cũng sẽ không biết rõ chuyện này đề cập đến Tiền thị trưởng cháu trai cùng thư ký còn hạ lệnh thủ hạ tới bắt người. Có lẽ cuối cùng Tần Lam đối mặt Tiền thị trưởng hội thỏa hiệp, nhưng Cung Lỗi cùng Trịnh Viêm lại đừng nghĩ có thể thoải mái ứng phó đi qua, ít nhất Cung Lỗi hắn thân là phái xuất sở sở trưởng, thân mình chính là Tần Lam cấp dưới, ở đắc tội Tần Lam tình huống hạ về sau tuyệt đối không có ngày lành quá, muốn làm không tốt sở trưởng đều làm bất thành.

“Tiền Khải đồng chí, mời ngươi chú ý của ngươi lời nói! Nếu không đừng trách chúng ta không khách khí!” Gặp Tiền Khải trước mặt chính mình mặt mắng cục trưởng, ngô đội trưởng sắc mặt chợt trầm xuống dưới.

Tần Lam không chỉ có là thị công an cục cục trưởng, là bọn hắn lãnh đạo, lại bọn họ cảm nhận trung nữ thần, lại khởi dung người khác trước mặt bọn họ mặt nhục mạ.

“Ta sẽ……” Tiền Khải nổi trận lôi đình nói.

“Tiền Khải!” Hứa Truyền Vân ngăn cản Tiền Khải,

nói:“An tâm một chút chớ táo. Ta xem chuyện này không đơn giản, ta cho Tiền thị trưởng gọi cái điện thoại hội báo một chút.”

Tiền Khải tự nhiên không phải ngốc tử, biết chuyện này nếu đề cập đến Tần Lam chỉ sợ cũng không đơn giản như vậy, cho nên nghe vậy nổi giận đùng đùng “Hừ” một tiếng, cuối cùng còn là không có tiếp tục mắng đi xuống.

Hứa Truyền Vân gặp Tiền Khải an tĩnh lại, thế này mới đối dẫn đầu cảnh sát nói:“Ngô đội, ta trước cho Tiền thị trưởng đánh cái điện thoại tổng đi đi?”

“Có thể.” Ngô đội trưởng gật gật đầu nói, chính là nói lời này khi ngô đội trưởng cũng là một cái đầu hai cái lớn. Một bên là chủ quản thượng cấp lãnh đạo, một cái là thị trưởng, thật muốn là thị trưởng lên tiếng, hắn đến tột cùng muốn nghe ai đâu?

Gặp Hứa Truyền Vân cấp cho thị trưởng gọi điện thoại, Cung Lỗi cùng Trịnh Viêm tựa hồ đều thấy được hy vọng, hai mắt mạnh sáng ngời, trên mặt một lần nữa khôi phục một ít nét mặt.

Chương 755 : Hi vọng lại một thôn

Điện thoại kia đầu, Tiền thị trưởng nhìn di động màn hình lóe ra dãy số, lại nhìn xem vẻ mặt tuyệt vọng như chó nhà có tang Trương Hoài Văn cùng Tôn Dịch, thật sự là mọi cách tư vị nảy lên trong lòng, hồi lâu hắn mới thở dài một tiếng, cùng Hạ Vân Kiệt nói tiếng xin lỗi, sau đó đứng dậy đi đến ghế lô một góc tiếp nổi lên điện thoại.

“Tiền thị trưởng, buổi tối hảo, có chuyện ta cần lập tức hướng ngài hội báo.” Điện thoại nhất tiếp khởi, ống nghe liền truyền đến Hứa Truyền Vân cung kính mà lại có chút tức giận bất bình hương vị thanh âm.

Từng Tiền thị trưởng đối này Hứa thư ký coi như là có vẻ vừa lòng, cũng đã muốn tính trường kỳ dùng hắn, nhưng hôm nay nghe được hắn thanh âm đã có loại phát ra từ nội tâm chán ghét, rất muốn trực tiếp treo hắn điện thoại, nhưng cuối cùng Tiền thị trưởng còn là mặt âm trầm trầm giọng nói:“Nói, ta nghe.”

“Sự tình là có quan Tiền Khải.” Hứa Truyền Vân biết Tiền thị trưởng không thích người khác cùng hắn quanh co lòng vòng, cho nên nghe vậy lập tức liền thẳng đến chủ đề.

Kỳ thật Tiền thị trưởng gặp Hứa Truyền Vân gọi điện thoại lại đây khi cũng đã đoán được sự tình gì, nay Hứa Truyền Vân nhất mở miệng quả thực liền nhắc tới Tiền Khải, Tiền thị trưởng sắc mặt không khỏi lại âm trầm vài phần, âm thanh lạnh lùng nói:“Ngươi hiện tại có phải hay không cùng Tiền Khải cùng một chỗ?”

“Đúng vậy.” Hứa Truyền Vân nao nao, thành thật trả lời.

“Theo các ngươi cùng một chỗ là không phải còn có

Đông Bình khu du lịch cục cục trưởng? Đông Bình hồ cảnh khu phái xuất sở sở trưởng?" Tiền thị trưởng tiếp tục hỏi.

"Này……" Hứa Truyền Vân cùng Tiền thị trưởng cũng có một đoạn thời gian, cũng là rõ ràng hắn tính nết, rất nhanh liền theo Tiền thị trưởng trong giọng nói nghe ra một tia dị thường, không khỏi có chút chột dạ đứng lên.

"Này rất khó trả lời sao?" Tiền thị trưởng gặp Hứa Truyền Vân trả lời nói quanh co, trong lòng nhất thời một đoàn hỏa liền đằng đi lên, lạnh giọng hỏi.

"Đương nhiên không, chúng ta đang cùng Trịnh cục trưởng còn có Cung sở trưởng cùng một chỗ." Hứa Truyền Vân kích động nói, một loại thực không ổn dự cảm lúc này đã muốn nảy lên trong lòng, mồ hôi lạnh chỉ không được theo trên trán xông ra.

"Ha ha, thật là có ý tứ, ngươi một thị trưởng thư ký, Tiền Khải một thị trưởng cháu trai, như thế nào đột nhiên có nhã hứng cùng Đông Bình khu du lịch cục cục trưởng còn có Đông Bình hồ cảnh khu phái xuất sở sở trưởng tiến đến cùng nhau ăn cơm ?" Tiền thị trưởng giận dữ phản cười nói.

"Tiền thị trưởng ngài hãy nghe ta nói, đây là bởi vì chúng ta vừa vặn đến Đông Bình hồ du ngoạn, trùng hợp ngộ……" Hứa Truyền Vân một bên lau cái trán mồ hôi lạnh, một bên giải thích nói.

"Chuyện này ngươi không cần theo ta giải thích, ngươi cùng thị công an cục người đi giải thích, đem điện thoại cho Tiền Khải." Hứa Truyền Vân giải thích càng nhiều, Tiền thị trưởng đối hắn chỉ có càng chán ghét, căn bản là không đợi hắn tiếp tục giải thích đi xuống, trực tiếp lạnh như băng ngắt lời nói.

“Tiền…… Tiền thị trưởng” Tiền thị trưởng thốt ra lời này, Hứa Truyền Vân thế nào còn không biết đêm nay chuyện này Tiền thị trưởng đã muốn đã biết, không khỏi cả người tứ chi lạnh lẽo, cả người đều choáng váng.

Hắn lớn nhất dựa vào chính là thị trưởng, nay ngay cả thị trưởng cũng không tái che chở hắn, kia hắn này thị trưởng thư ký coi như cái rắm.

“Của ta nói ngươi nghe không hiểu sao?” Tiền thị trưởng âm thanh lạnh lùng nói.

“Là, là, ta cái này đem điện thoại cho Tiền Khải.” Hứa Truyền Vân biết Tiền thị trưởng hiện tại ở giận trên đầu, nghe vậy không dám tái biện giải cầu tình, vội vàng đem di động đưa cho Tiền Khải, vẻ mặt cầu xin nói:“Tiền thị trưởng, hắn đang ở tức giận.”

Tiền Khải theo Hứa Truyền Vân vừa rồi giảng trong lời nói cùng biểu tình trung đã muốn đọc ra một ít này nọ, tiếp nhận điện thoại, thật cẩn thận kêu một tiếng:“Nhị thúc.”

“Nhị thúc? Ngươi còn biết ta này Nhị thúc sao? Ta bình thường là như thế nào giáo dục ngươi? Hiện tại ngươi trưởng thành, ngươi năng lực, đầu tiên là ở quán bar đùa giỡn người ta nữ lão sư, tiếp theo cùng người đánh nhau, tái tiếp theo làm cho người phái xuất sở bắt người, tái tiếp theo thế nhưng còn cổ động người du lịch cục cùng nhau hãm hại du khách, ai cho ngươi lớn như vậy lá gan? Ngươi nói cho ta biết!” Tiền Khải này thanh Nhị thúc nhất kêu, Tiền thị trưởng đêm nay bị áp lực lửa giận rốt cục nhịn không được như núi lửa bình thường bạo phát đi ra.

Đêm nay Tiền thị trưởng thật có thể nói là liên tiếp chịu đả kích, đầu tiên là chính mình thương yêu nhất cháu trai, tiếp theo là chính mình bên người thư ký, tái tiếp

theo là chính mình nể trọng, một mình đảm đương một phía thủ hạ đại tướng.

“Nhị thúc, ngài, ngài đừng nghe tần cục trưởng nói bừa, ta ta còn bị bọn họ đánh gãy cánh tay đâu?” Tiền Khải là lại sợ hãi lại không phục nói.

“Ngươi hẳn là may mắn ngươi chính là bị đánh gãy một cánh tay. Hiện tại ta trịnh trọng nói cho ngươi, hảo hảo hướng cảnh sát nhận sai, nhận trừng phạt, nếu không ngay cả ngươi Nhị thúc cũng không thể nào cứu được ngươi!” Tiền Khải dù sao cũng là Tiền thị trưởng duy nhất cháu trai, tuy rằng thực tức giận hắn ác liệt hành vi, nhưng đúng là vẫn còn lo lắng hắn không biết nặng nhẹ, cố ý nghiêm khắc cảnh cáo nói.

Tiền Khải những lời khác không nhất định có thể nghe được đi vào, nhưng hắn thúc thúc nói cuối cùng một câu “Ngay cả ngươi Nhị thúc cũng không thể nào cứu được ngươi” Lời này cũng là lập tức nghe lọt được, nghe vậy rốt cục hoàn toàn hoảng, sắc mặt tái nhợt liên tục hỏi:“Nhị thúc chuyện này thực nghiêm trọng sao? Có phải hay không này đó lão sư trung có cái gì đặc biệt lớn đến đây nhân vật?”

Gặp cháu trai đến bây giờ tối chú ý còn là này đó mà không phải ý thức được chính mình phạm vào sai, Tiền thị trưởng thất vọng trực tiếp treo điện thoại.

Gặp chính mình hướng đến dựa vào Nhị thúc trực tiếp treo chính mình điện thoại, Tiền Khải càng phát ra kinh hoảng đứng lên, cầm điện thoại thẳng lăng lăng nhìn Hứa Truyền Vân hỏi:“Hứa ca, chúng ta hiện tại làm sao bây giờ?”

“Ngươi hỏi ta, ta hỏi ai, lão tử bị ngươi hại thảm !” Tiền Khải không hỏi hoàn hảo, này vừa hỏi Hứa Truyền Vân nhịn không được đem nhất bụng tức giận đều phát

hướng về phía Tiền Khải.

Thông minh lại bị thông minh lầm a, Hứa Truyền Vân vạn vạn không nghĩ tới chính mình thật vất vả tranh thủ đến thị trưởng thư ký chức vị cứ như vậy bị mất ở tại chính mình tiểu thông minh !

Hứa Truyền Vân này nhất rống nhưng thật ra đem Tiền Khải rống tỉnh, hắn dùng thương hại ánh mắt nhìn thoáng qua Hứa Truyền Vân, sau đó chuyển hướng cảnh sát nói:“Ta và các ngươi đi, sở hữu sự tình ta đều đã công đạo.”

“Tiền Khải, ngươi, chúng ta đây làm sao bây giờ?” Trịnh Viêm cùng Cung Lỗi tuy rằng đã muốn ý thức được sự tình không ổn, nhưng thấy Tiền Khải như vậy một bộ bó tay chịu trói thái độ, còn là sợ tới mức sắc mặt tái nhợt kêu lên.

“Các ngươi……” Tiền Khải quay đầu nhìn bọn họ liếc mắt một cái, sau đó lắc đầu nói:“Ta không biết.”

“Ta thảo a!” Trịnh Viêm cùng Cung Lỗi cả người vô lực than ngồi ở ghế trên.

Ở Tiền Khải đám người bị cảnh sát theo trong ghế lô mang đi sau không lâu, Đông Bình khu thị ủy bí thư Trương Hoài Văn cùng khu trưởng Tôn Dịch cũng bị chấp pháp nhân viên trực tiếp theo ghế lô mang đi.

Nhìn Trương Hoài Văn cùng Tôn Dịch bị chấp pháp nhân viên mang đi, Tiền thị trưởng, Vệ Thần còn có Hình Bằng Cử tâm tình thật lâu không thể bình tĩnh.

Ai có thể dự đoán được liền như vậy một cái hai mắt đối diện, một cái khu khu ủy bí thư cùng khu trưởng song song thành tù nhân đâu?

Hồi lâu, Tiền thị trưởng bọn họ mới thu hồi ánh mắt, sau đó người người dùng phức tạp mà kính sợ ánh mắt nhìn như trước vẻ mặt bình tĩnh ngồi ở thượng vị Hạ Vân Kiệt.

“Thực xin lỗi, Hạ lão sư, vừa rồi ta……” Tiền thị trưởng mặt mang áy náy cùng bất an sắc nói. Hắn đã muốn có chút hiểu được vì cái gì ngay cả kinh thành đến Cù chủ nhiệm đều phải cung kính kêu Hạ Vân Kiệt một tiếng sư thúc tổ. Hắn theo chân bọn họ căn bản chính là hai loại người! Tiền thị trưởng rất rõ ràng hắn cháu trai đến bây giờ chính là cánh tay trái gãy xương, lại nói tiếp tuyệt đối là tính may mắn nếu không giống Hạ Vân Kiệt loại người này, thật muốn là không ấn lẽ thường ra bài, trực tiếp lấy hắn cháu trai tánh mạng, lại có ai có thể tra ra đến? Huống hồ hắn phía sau còn có cái đặc thù ngành chủ nhiệm tôn chất.

Này ngành làm việc, cho dù hắn này thị trưởng cũng là không tư cách hỏi đến !

“Ta biết Trương Hoài Văn cùng Tôn Dịch liên lụy sự tình rất lớn, ngươi này thị trưởng còn có Lam tỷ chỉ sợ đều lập tức chạy trở về xử lý, này lời khách sáo sẽ không tất nhiều lời.” Hạ Vân Kiệt xua tay ngắt lời nói.

“Đúng vậy, Tiền thị trưởng ngươi yên tâm đi, Vân Kiệt không phải cái loại này lòng dạ hẹp hòi. Ngươi làm quan thanh liêm, hắn trong lòng rõ ràng.” Tần Lam gặp Tiền thị trưởng còn do dự mà muốn mở miệng, đứng dậy trấn an nói, nói xong lại đối Hạ Vân Kiệt nói:“Phát sinh chuyện lớn như vậy tình, ta cùng Tiền thị trưởng quả thật muốn lập tức chạy trở về, đêm nay sẽ không cùng ngươi tiếp tục dùng cơm, làm cho Vệ Thần cùng Bằng Cử cùng ngươi đi.”

Tần Lam trong lời nói làm cho Tiền thị trưởng yên tâm không tốt, đồng thời hắn cũng quả thật nóng vội sự tình

hôm nay, liền cũng liền đi theo đứng dậy.

“Sự ra đột nhiên, các ngươi thị ủy bí thư trong lòng khẳng định có không ít nghi hoặc, cũng khẳng định hội truy vấn các ngươi một ít chi tiết. Như vậy đi Tiền thị trưởng, ở chạy trở về trên đường ngươi cùng tỉnh ủy Triệu bí thư thông cái nói, đã nói chuyện này là ta nhúng tay, làm cho hắn theo các ngươi thị ủy bí thư thông cái nói công đạo một chút. Này vụ án chỉ nhằm vào thiệp án người cùng sự, sẽ không nếu nhắc tới ta, lại càng không muốn đem ta liên lụy đi vào.” Gặp Tần Lam cùng Tiền thị trưởng đứng lên cách tịch, Hạ Vân Kiệt cũng đi theo đứng lên, một bên đưa bọn họ đi ra ngoài, vừa nói.

Hạ Vân Kiệt lời này nói được là phong khinh vân đạm, giống như chính là thực bình thường công đạo, nhưng nghe ở Tiền thị trưởng còn có Vệ Thần, Hình Bằng Cử ba người trong tai quả thực liền giống như lôi đình nổ vang. Hơn nữa Vệ Thần hai người cũng không biết Hạ Vân Kiệt là Cù chủ nhiệm sư thúc tổ, nghe vậy quả thực liền cả kinh thiếu chút nữa muốn nhảy dựng lên.

Ngoan ngoãn a, rất ngưu xoa, hay là ngay cả tỉnh ủy bí thư đều phải nghe hắn sao?

Mà Tiền thị trưởng tuy rằng không có Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử hai người như vậy khiếp sợ, nhưng là kém không bao nhiêu. Đồng thời hắn còn có một phần không thể diễn tả bằng ngôn từ kinh hỉ.

Đêm nay người bị bắt, mặc kệ là Tiền Khải, Hứa Truyền Vân còn là Trương Hoài Văn, Tôn Dịch, lại nói tiếp tất cả đều là người của hắn, có thể nghĩ, tin tức này nếu ở Đông Thông thị quan trường nhất truyền ra, hắn Tiền thị trưởng uy vọng sắp sửa đã bị loại nào đại đả kích, mà phía sau nếu thị ủy bí thư nhân cơ hội tái làm khó dễ tạo áp lực, chỉ sợ Tiền thị trưởng này thứ hai tay liền hoàn toàn bị thị ủy bí thư cấp đặt ở phía dưới, chỉ có làm cái

theo đuôi phân.

Chính là sự tình đã muốn phát triển đến bực này bộ, Tiền thị trưởng cũng chỉ có thể không thể nề hà nhận sự thật, thậm chí hắn đã muốn làm tốt ở Đông Thông thị chính trị đánh cờ trung toàn diện bại lui, về sau lui khởi đầu làm người tính.

Khả Tiền thị trưởng vạn vạn không nghĩ tới, khi hắn đã muốn làm tốt buông tha cho chuẩn bị khi, thế nhưng hi vọng lại một thôn, Hạ Vân Kiệt đột nhiên nhắc tới Giang Nam tỉnh tỉnh ủy bí thư, hơn nữa còn làm cho hắn tự mình cùng tỉnh ủy bí thư trò chuyện.

Này ý nghĩa cái gì, có lẽ không phải người trong quan trường không thể thể hội trong đó vi diệu chỗ, nhưng Tiền thị trưởng cũng là tái rõ ràng bất quá. Có lẽ lần này quan trường động đất trung, hắn tổn thất đắc lực tài tướng, tổn thất danh vọng uy nghiêm, nhưng mất ở góc đông, thu lại góc tây, hắn được đến sẽ là tương lai tỉnh ủy Triệu bí thư tín nhiệm cùng duy trì !

Người sau cơ hồ là sở hữu Giang Nam tỉnh quan viên đều muốn được đến cũng rất làm khó

Đương nhiên Tiền thị trưởng cuối cùng có thể hi vọng lại một thôn, trừ bỏ Hạ Vân Kiệt quả thật không nghĩ bại lộ nhiều lắm chính mình tin tức ở ngoài, chủ yếu là bởi vì Tiền thị trưởng thân mình quả thật coi như là một quan tốt.

ps cảm tạ thư hữu nhóm quan tâm, hôm nay thân thể tốt hơn nhiều. Hôm nay hơi chút tái chậm vừa chậm, nghỉ ngơi một chút, chích đổi mới 1 chương, ngày mai tranh thủ hai chương đổi mới.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 756 : Ta sẽ tận lực gấp trở về

“Cảm ơn Hạ lão sư, ngài yên tâm, chuyện này ta nhất định hội xử lý tốt.” Tiền thị trưởng kinh hỉ qua đi, hướng Hạ Vân Kiệt hơi hơi cúi đầu, vẻ mặt trịnh trọng nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy gật gật đầu nói:“Không khách khí.”

Nói xong đem ánh mắt chuyển hướng về phía Tần Lam, hơi có chút không tha.

Đông Thông thị quan trường phát sinh như thế trọng đại chấn động, Tần Lam thân là thị công an cục cục trưởng đêm nay nhất định không thể nhập miên, thậm chí mấy ngày kế tiếp đều phải việc không có thở thời gian, mà Hạ Vân Kiệt ngày mai sẽ hồi Đông Thông thị, tuy nói lấy hắn bản sự nghĩ đến Đông Thông thị tái dễ dàng bất quá, nhưng chính mình chung quy đã muốn có không ít nữ nhân, không có lần này như vậy thuận đường đi ngang qua lý do, mặc kệ là hắn chính mình còn là Tần Lam, chỉ sợ trong lòng đều đã có một phần kỳ cục.

Gặp Hạ Vân Kiệt trong ánh mắt mang theo một tia không tha, Tần Lam phương tâm nhịn không được khẽ run lên, rất muốn liều lĩnh đầu nhập hắn trong lòng, rất muốn nói cho chính mình cứ như vậy liều lĩnh theo hắn tính, nhưng nhất tưởng khởi Hạ Vân Kiệt bên ngoài còn có vài nữ nhân, Tần Lam trong lòng chung quy không thể nhận nam nhân của chính mình bên ngoài còn có này khác nữ nhân. Chẳng sợ hắn là thần tiên !

“Lam tỷ bảo trọng!” Hạ Vân Kiệt bao hàm thâm tình nói.

“Ngươi lại đây một chút.” Tần Lam nhưng không có dùng đồng dạng nói hồi Hạ Vân Kiệt, mà là lôi kéo tay hắn tránh được thị trưởng, sau đó bám vào hắn bên tai

thấp giọng nói:“Buổi tối còn là ở ta nơi nào đi, cái chìa khóa ta sẽ không cho ngươi, ta biết ngươi có bản lĩnh đi vào.”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhịn không được chấn động, có chút không thể tin được nhìn Tần Lam.

“Ngươi đừng miên man suy nghĩ, ta chỉ là không nghĩ ngươi tới hồi chạy, nói sau buổi tối ta cũng rất khả năng muốn suốt đêm tăng ca.” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt hai mắt cực nóng nhìn chằm chằm chính mình xem, phương tâm không có tới từ một trận đập loạn, tiếu mâu hung hăng trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái nói.

Nàng cũng không biết vì cái gì đột nhiên lâm thời thay đổi chủ ý để lại Hạ Vân Kiệt. Có lẽ tuy rằng nàng không thể nhận hắn bên ngoài có nữ nhân, nhưng đồng thời nàng cũng đồng dạng luyến tiếc cứ như vậy cùng Hạ Vân Kiệt vội vàng ly biệt.

“Được rồi!” Hạ Vân Kiệt khó tránh khỏi thất vọng nói.

“Ta sẽ tận lực gấp trở về.” Gặp Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ thất vọng sắc, Tần Lam vừa cảm thấy thoải mái lại cảm thấy vui mừng liếc trắng mắt, sau đó ửng đỏ mặt kiễng mũi chân bám vào hắn bên tai thấp giọng nói một câu.

Bất quá làm Tần Lam xoay người là lúc, nàng đã muốn khôi phục dĩ vãng nghiêm túc đoan trang.

“Tiền thị trưởng chúng ta đi thôi.” Tần Lam vẻ mặt nghiêm túc nghiêm mặt nói.

“Tốt.” Tiền thị trưởng nhìn Tần Lam liếc mắt một cái, sau đó lại hướng Hạ Vân Kiệt ôm quyền, thế này mới cất bước rời đi.

Tần Lam cùng Tiền thị trưởng vừa đi, trong nháy mắt,

trong ghế lô liền chỉ còn lại có ba đại nam nhân, mà Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử hai người cảm xúc rõ ràng rất là khẩn trương, khiến cho ghế lô không khí có chút là lạ.

Này cũng khó trách Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử, ngay từ đầu bọn họ còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt chính là Tần cục trưởng tiểu tình nhân, là Hạ Vân Kiệt vận may, đặt lên Tần cục trưởng. Nhưng trải qua vừa rồi phát sinh một loạt sự tình, bọn họ mới đột nhiên phát hiện, chính mình hai người mười phần sai. Trước mắt vị này Hạ lão sư thân phận địa vị còn có bản sự căn bản đã muốn vượt qua bọn họ tưởng tượng phạm vi. Không chỉ có thị trưởng đối hắn cung kính có thêm, thậm chí đến sau lại nghe hắn ý tứ thế nhưng ngay cả tỉnh ủy bí thư tựa hồ đều bán hắn mặt mũi, đương nhiên cấp Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử ấn tượng sâu nhất, làm cho bọn họ ở sâu trong nội tâm đối Hạ Vân Kiệt không thể khắc chế sản sinh nồng đậm sợ hãi hay là hắn cùng Trương Hoài Văn kia tùy ý "Đối diện".

"Vệ chủ nhiệm, Lưu lão sư bên kia còn phiền toái ngươi giúp ta bảo cái mật, ta cũng không tưởng bọn họ cũng dùng ngươi như bây giờ ánh mắt xem ta." Một lần nữa ngồi trở lại vị trí, gặp Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử xem chính mình ánh mắt rõ ràng mang theo một tia sợ hãi cùng khẩn trương, Hạ Vân Kiệt cười khổ nói.

"Hạ lão sư ngài yên tâm, chuyện đêm nay ta nhất định sẽ không nói đi ra ngoài." Vệ Thần lập tức mạnh đứng lên nói.

"Thỉnh Hạ lão sư yên tâm, ta nhất định giữ bí mật!" Hình Bằng Cử càng khoa trương, mạnh đứng lên hai chân khép lại, nhấc tay cúi chào nói.

"Không cần khoa trương như vậy, mọi người tùy ý một chút, ta hiện tại chính là đại học lão sư." Hạ Vân Kiệt thấy thế dở khóc dở cười khoát tay nói.

“Là!” Hai người trăm miệng một lời trở về một tiếng, sau đó mới một lần nữa ngồi xuống.

Bởi vì Tần Lam đã đi, hơn nữa mặc kệ Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử cố gắng, đối mặt Hạ Vân Kiệt khi ngôn hành cử chỉ tổng còn là có chút khẩn trương cùng mất tự nhiên, Hạ Vân Kiệt cũng sẽ không có bao nhiêu tâm tình tiếp tục ăn uống đi xuống, tượng trưng tính lại ăn một ít, hàn huyên vài câu, thuận đường lại cố gắng Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử vài câu, thỉnh bọn họ về sau làm quan cần phải muốn thanh liêm, nên vì dân chúng suy nghĩ, chỉ cần làm được này đó, về sau nếu có khó khăn có thể cứ việc gọi điện thoại tìm hắn.

Vệ Thần cùng Hình Bằng Cử tự nhiên lại là kích động lại là vui mừng đáp ứng xuống dưới. Bọn họ rất rõ ràng, có đêm nay trải qua, có đêm nay Hạ Vân Kiệt những lời này, bọn họ ở con đường làm quan phát triển tất nhiên là quang minh một mảnh.

Quả nhiên, chịu Trương Hoài Văn cùng Tôn Dịch vụ án ảnh hưởng, Đông Thông thị quan trường đã xảy ra một hồi động đất, rất nhiều quan viên, nhất là Đông Bình khu không chỉ có khu ủy bí thư cùng khu trưởng song song xuống ngựa, nhưng lại có một vị phó khu trưởng, khu du lịch cục, khu công an cục phó cục trưởng đằng đằng không ít quan viên xuống ngựa, không ra rất nhiều chỗ trống.

Quan trường xưa nay là một cái cây cải củ một cái hố, lập tức đằng ra nhiều như vậy chỗ trống, đương nhiên là có rất nhiều quan viên đỏ mắt, cũng không nguyện ý buông tha như vậy một cái cơ hội tốt, mọi người đều bát tiên quá hải các hiển thần thông, ào ào toàn lực tranh thủ. Tại đây tràng cạnh tranh, ngoài mọi người dự kiến là, cơ hồ đã muốn bị người cấp quên đi nguyên khu chính phủ văn phòng chủ nhiệm Vệ Thần không chỉ có

không có tiếp tục bị bên cạnh hóa, tương phản thế nhưng bị đề bạt đến phó khu trưởng vị trí, nhưng lại là thường vụ phó khu trưởng, vừa mới trở thành Đông Bình khu tối có quyền lực vài đầu sỏ chi nhất, mà kia Hình Bằng Cử đại đội trưởng cũng bị đề bạt đến khu công an cục phó cục trưởng vị trí.

Vệ Thần hàm ngư xoay người, đột nhiên tấn chức đến thường vụ phó khu trưởng vị trí, tự nhiên làm cho rất nhiều vốn cùng hắn tương giao rất tốt, sau lại thấy hắn con đường làm quan ảm đạm bỏ đá xuống giếng bọn quan viên đều hối tiếc không kịp, đồng thời cũng làm cho Vệ Thần chân chính đã trải qua quan trường nhân tình ấm lạnh lòng người dễ thay đổi, sẽ không tái lấy mặt ngoài nịnh hót ân cần đến phán đoán một quan viên tốt xấu, ở sau này dùng người thượng sẽ không tái dẫm vào Tiền thị trưởng đường xưa, đồng thời ngày ấy buổi tối ở trong ghế lô phát sinh hết thảy cũng thành hắn trong lòng thật sâu cảnh giới. Cho nên chung thứ nhất sinh, Vệ Thần đều nhớ kỹ Hạ Vân Kiệt ngày ấy cố gắng, trở thành Đông Thông thị từ trước tới nay khó được thanh liêm quan tốt.

Đương nhiên này đó đều là về sau chuyện đã xảy ra, nơi này sẽ không tái nói rõ.

Lại nói, Hạ Vân Kiệt cùng Vệ Thần, Hình Bằng Cử hai người tách ra sau, một mình một người không có việc gì ở trên đường hạt đi dạo một vòng, bất tri bất giác trung đi tới thị công an cục người nhà lâu trước.

Nghĩ nghĩ, Hạ Vân Kiệt tùy tay kháp cái pháp quyết, sau đó đi vào thị công an cục người nhà viện đại môn.

Một lần nữa đi vào Tần Lam nhà, ngửi được kia phân quen thuộc hơi thở, Hạ Vân Kiệt không hiểu có loại về nhà ấm áp cảm giác.

Không dám đánh bật đèn, một người lẳng lặng ngồi ở trên sô pha hồi tưởng cùng Tần Lam trong lúc đó phát sinh đủ loại hết thảy.

Quán bar, qua đêm, công an cục, ngân than……

Hết thảy phảng phất ngay tại hôm qua.

Bất tri bất giác trung trên tường đồng hồ báo thức kim đồng hồ theo buổi tối chín giờ một đường chuyển tới rạng sáng 4 giờ, bất quá Tần Lam lại còn không có trở về.

Nàng đúng là vẫn còn quyết định không trở lại !

Hạ Vân Kiệt âm thầm thở dài một hơi, trong lòng có một loại nói không nên lời mất mát.

Rạng sáng 4 giờ, toàn bộ thành thị còn thật sâu hãm ở ngủ say trung, nhưng thị công an cục đại lâu lại ngọn đèn thông minh, đại lâu bên trong mặc cảnh phục cảnh sát thỉnh thoảng sắc mặt nghiêm túc tiến tiến xuất xuất, thỉnh thoảng có xe cảnh sát gào thét ra vào đại môn.

Đêm nay chính như Tần Lam suy nghĩ là cái không miên chi đêm.

Trương Hoài Văn cùng Tôn Dịch công đạo càng nhiều, liên lụy người càng nhiều, bọn họ công tác lại càng bận rộn

Tần Lam chính là công tác cuồng, mỗi khi phía sau, nàng luôn giống đánh kê huyết giống nhau hưng phấn, nàng có thể một ly nùng trà tiếp theo một ly nùng trà uống, có thể không ngớt không miên lại như trước vẫn duy trì dư thừa tinh lực cùng thanh tỉnh ý nghĩ.

Nàng điểm này làm cho người cùng nàng cảm thấy kính

nể đồng thời cũng cảm thấy kêu khổ không thôi. Bởi vì cục trưởng gương cho binh sĩ không nghỉ ngơi, bọn họ lại nào có nghỉ ngơi đạo lý?

Nhưng hôm nay, Tần Lam lại tựa hồ đã không có ngày xưa hưng phấn, nàng thỉnh thoảng lại nâng tay xem đồng hồ, thỉnh thoảng lại quay đầu xem ngoài cửa sổ, tựa hồ sợ thái dương đột nhiên liền theo phía đông nhảy đi ra.

Bình sinh lần đầu tiên, Tần Lam đối thủ trung công tác sinh ra chán ghét! Lần đầu tiên nàng chán ghét trong tay có nhiều như vậy công tác, lần đầu tiên tại như vậy bận rộn nàng nghĩ tới về nhà.

Nhưng là đêm nay vụ án thật sự quá lớn, liên lụy nhân viên thật sự nhiều lắm, thân là thị công an cục cục trưởng, chức trách chỗ, làm cho nàng là một khắc cũng không dám thả lỏng.

“Tần cục, trời sẽ mau sáng, nếu không ngươi về trước nhà hơi chút nghỉ ngơi một chút, nơi này từ ta cùng Cố đội trưởng trước nhìn chằm chằm, không có sự tình gì.” Làm bên trời tựa hồ bắt đầu xuất hiện một tia mặt trời khi, thị cục chủ quản hình trinh trương phó cục trưởng nhẹ giọng đối Tần Lam nói.

Trước kia Tần Lam là chủ quản hình trinh phó cục trưởng, mà Trương phó cục trưởng còn lại là hình trinh chi đội đội trưởng, là nàng tối nể trọng thủ hạ đại tướng, nàng tấn chức làm cục trưởng sau, Trương phó cục trưởng tắc thay thế nàng nguyên lai vị trí.

Đổi thành bình thường, Tần Lam là tuyệt đối không chịu trở về nghỉ ngơi, nhưng hôm nay Trương phó cục trưởng vừa đề nghị, Tần Lam ít giả suy tư liền đứng lên, nói:“Cũng tốt, ta trở về hơi chỉ nghỉ ngơi, các ngươi trước tràng lao, nhất có cái gì tình huống lập tức gọi điện

thoại hướng ta hội báo.”

Nói xong, tựa như nàng nhất quán mạnh mẽ vang dội tác phong giống nhau, Tần Lam xoay người liền ra phòng họp.

“Lão Cố, ngươi có hay không cảm thấy Tần cục hôm nay có điểm khác thường a?” Nhìn Tần Lam ra phòng họp, Trương phó cục trưởng dùng cánh tay khửu tay huých hạ Cố đội trưởng, cũng chính là hình trinh chi đội đội trưởng, biểu tình có chút nghi hoặc hỏi.

“Không có gì khác thường a? Tần cục làm việc còn là như vậy quyết đoán anh minh, đương nhiên người cũng như trước như vậy xinh đẹp đoan trang.” Cố đội trưởng nhu nhu ánh mắt nói. Việc một buổi tối, hắn quả thật có chút mệt mỏi.

“Mệt ngươi còn là hình trinh chi đội đội trưởng đâu? Điểm ấy nhãn lực đều không có. Nếu đổi thành dĩ vãng, ta muốn là thỉnh Tần cục đi về trước nghỉ ngơi, nàng hội như vậy rõ ràng đáp ứng sao?” Trương phó cục trưởng tức giận trừng mắt nhìn cố đội trưởng liếc mắt một cái.

“Di, hình như là a!” Cố đội trưởng nghi hoặc gãi gãi đầu.

Đáng thương Trương phó cục trưởng cùng Cố đội trưởng nếu biết bọn họ cảm nhận trung kính yêu mà xinh đẹp Tần cục trưởng, như vậy vội vã chạy trở về dĩ nhiên là bởi vì một nam nhân, chỉ sợ bọn họ đầu óc hội đương trường “Tử cơ”!

: hôm nay sẽ có hai canh, thứ hai canh muốn ở buổi tối hơi trễ một ít.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 757 : Cùng ta

“Giờ mẹo, ta cũng có thể luyện công !” Ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái trên tường treo đồng hồ báo thức kim đồng hồ bắt đầu chỉ hướng 5 giờ, Hạ Vân Kiệt lắc lắc đầu, khóe miệng gợi lên một chút tự giễu.

Hắn có thể lý giải Tần Lam, nhưng không biết vì cái gì tâm tình luôn thực phức tạp, cụ thể như thế nào phức tạp, liền ngay cả chính hắn cũng nói không rõ.

Nói xong, Hạ Vân Kiệt ngồi xếp bằng ngồi ở trên sô pha, sau đó nhắm hai mắt lại.

Có một câu kêu tiền có thể mua được nữ nhân, nhưng mua không được tình yêu. Trước kia Hạ Vân Kiệt không thể khắc sâu thể hội những lời này, nhưng giờ khắc này hắn tựa hồ ẩn ẩn cảm nhận được.

Lấy hắn nay bản sự, chỉ cần hắn nguyện ý, cái gì mỹ nữ hắn không chiếm được, thậm chí Hạ Vân Kiệt cũng biết chỉ cần hắn cường thế một ít, Tần Lam cuối cùng cũng sẽ lựa chọn đi theo, dù sao Tần Lam đối hắn là có cảm tình, nhưng là như vậy là hắn muốn ? Như vậy là đối Tần Lam tôn trọng sao? Như vậy Tần Lam hội hạnh phúc sao? Như vậy Tần Lam hay là hắn sở nhận thức Tần Lam sao……

Làm Hạ Vân Kiệt tâm tình phức tạp nhắm mắt lại khi, một chiếc lục sắc Bắc Kinh cát phổ ở rạng sáng 5 giờ trên đường cái rất nhanh trên đường, trong xe Tần Lam hai tay gắt gao nắm tay lái, kia đối mắt đẹp giữa dòng lộ ra một tia sốt ruột.

Nàng không biết giờ khắc này vì cái gì hội quy tâm giống như tên! Là nghĩ niệm hắn, là lo lắng hắn thất vọng, còn là lo lắng về nhà khi, trong nhà đã muốn người đi nhà

trống đâu?

Tần Lam không biết.

Rạng sáng 5 giờ giao thông trạng huống rất nhanh, xe chạy vội quá ngã tư đường lại không phanh lại thẳng đến thị công an cục người nhà lâu đại môn, sợ tới mức thủ vệ bảo vệ cửa xa xa liền vội việc mở ra đại môn.

Bảo vệ cửa tự nhiên nhận được đây là cục trưởng đại nhân tòa giá!

“Dát!” Một cái dừng ngay, Bắc Kinh cát phổ vững vàng đứng ở đại lâu hạ, Tần Lam rất nhanh xuống xe, sau đó thẳng đến chính mình phòng mà đi.

Cửa đẩy ra, Tần Lam thấy được chính ngồi xếp bằng ngồi ở trên sô pha Hạ Vân Kiệt, không khỏi thật dài thở phào nhẹ nhõm, mà lúc này trong bóng đêm Hạ Vân Kiệt mở hai mắt, hai mắt trong bóng đêm lóe ra sinh huy nhìn chằm chằm Tần Lam.

“Ta nghĩ đến ngươi sẽ không về……” Hồi lâu Hạ Vân Kiệt gian nan mở miệng nói.

Bất quá hắn câu nói kế tiếp lại chưa nói ra, bởi vì hắn trong lòng đã muốn hơn một lửa nóng thân thể mềm mại.

“Ngươi này ngu ngốc, ngươi cứ như vậy ngồi ở chỗ này vẫn chờ sao? Ngươi sẽ không đến ta ngủ trên giường sao?” Tần Lam gắt gao ôm Hạ Vân Kiệt, đau lòng trách cứ nói.

“Ngồi ở chỗ này chờ, ngươi nhất mở cửa ta có thể nhìn đến ngươi!” Thực buồn nôn một câu, nhưng không biết vì cái gì Hạ Vân Kiệt phát hiện chính mình thế nhưng có thể thực tự nhiên thốt ra.

Không thể phủ nhận, nữ nhân có đôi khi liền thích nghe tình nhân buồn nôn trong lời nói, chẳng sợ như Tần Lam như vậy nữ cường nhân cũng không ngoại lệ.

Nghe được Hạ Vân Kiệt những lời này, Tần Lam thân thể mềm mại nhịn không được run lên, lửa nóng môi ngay sau đó đã muốn khắc ở Hạ Vân Kiệt trên môi.

Một cái hôn nồng nhiệt, hồi lâu sau hai người môi mới mở ra, mà lúc này Tần Lam mặt cũng không biết là vì ngượng ngùng còn là bởi vì quá mức kịch liệt duyên cớ trở nên đỏ bừng đỏ bừng, đầy đặn **** ở cảnh phục kịch liệt phập phồng, phảng phất tùy thời muốn bính khai cảnh phục cúc áo.

“Mệt mỏi đi, nhanh đi nghỉ ngơi một chút đi.” Hạ Vân Kiệt khó được không nhìn kia mê người ngực khí, mà là nhẹ nhàng vuốt ve Tần Lam mái tóc, đau lòng nói.

“Quả thật có điểm mệt mỏi.” Tần Lam ôm ở Hạ Vân Kiệt trong ngực, thanh âm có chút khàn khàn nói.

Ban ngày cùng Hạ Vân Kiệt chơi một ngày, theo sát sau buổi tối tăng ca đến rạng sáng 5 giờ, cho dù Tần Lam thân thể là làm bằng sắt, phía sau cũng quả thật cảm giác được mệt mỏi, hơn nữa làm nàng ôm ở Hạ Vân Kiệt trên người khi, tựa như buộc chặt huyền đột nhiên thả lỏng xuống dưới, mệt mỏi cảm một đợt tiếp một đợt thổi quét đi lên.

“Kia nhanh lên đi nghỉ ngơi đi.” Hạ Vân Kiệt thân thủ chuẩn bị đem Tần Lam theo hắn trên người đẩy ra.

“Mỗi lần ngươi ôm ta đều là người ta say hi lý hồ đồ thời điểm, lần này ta muốn thanh tỉnh nhìn ngươi ôm ta vào phòng.” Tần Lam lại nói nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng một mảnh lửa nóng, thân thủ đem nàng cả người hoành ôm đứng lên.

Đột nhiên cảm giác cả người bị bế đứng lên, hai mắt hé ra bắt đầu chiếu đập vào mắt liêm đó là Hạ Vân Kiệt kia trương quen thuộc mặt, Tần Lam phương tâm nhảy lên không thôi, trong đầu kìm lòng không được nghĩ:“Trước kia, ta uống say khi, hắn chính là như vậy ôm ta sao?”

“Lam tỷ, có thể buông ra tay.” Đang muốn là lúc, Tần Lam bên tai vang lên Hạ Vân Kiệt thanh âm.

Tần Lam mạnh bừng tỉnh lại đây, thế này mới phát hiện không biết khi nào Hạ Vân Kiệt đã muốn đem chính mình ôm đến bên giường, mà chính mình hai tay lại không biết nói khi nào thế nhưng câu ôm hắn cổ.

“Ngươi sẽ không chuẩn bị cứ như vậy đem ta phóng tới trên giường đi?” Tần Lam mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, dở khóc dở cười nói.

“Không như vậy còn có thể thế nào? Trước kia ta chính là như vậy đem ngươi đặt ở trên giường.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ngươi này ngu ngốc, trước kia ta là uống say, hiện tại ta có say sao? Chẳng lẽ cứ như vậy mặc quần áo ngủ bất thành?” Tần Lam tức giận xem thường nói.

“Xem ta này đầu, ngủ đương nhiên là muốn cởi áo……” Hạ Vân Kiệt nói. Chính là nói đến quần áo khi, mặc kệ là Hạ Vân Kiệt còn là Tần Lam đều đột nhiên nhớ tới một việc, lập tức Hạ Vân Kiệt câu nói kế tiếp liền dừng lại, mà Tần Lam mặt lập tức đỏ lên, thân thủ kháp hắn một chút, sẳng giọng:“Còn thất thần làm gì? Còn không thả ta xuống dưới.”

Hạ Vân Kiệt bị Tần Lam kháp một chút, ngượng ngùng

cười cười, vội vàng đem Tần Lam đặt ở trên giường.

“Ngươi, ngươi…… Ta là cho ngươi phóng ta đến mặt đất a, ai cho ngươi đem ta phóng trên giường, người ta quần áo còn không có……” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt đem nàng trực tiếp cấp phóng trên giường, không khỏi lại là buồn cười lại là thoải mái, bất quá nói đến mặt sau, kia “Thoát” Tự lại như thế nào cũng nói không nên lời.

“Ta……” Hạ Vân Kiệt lúc này cũng ý thức được chính mình đầu óc xuất hiện đường ngắn, trong lúc nhất thời bị Tần Lam cấp oán trách không nói gì mà chống đỡ.

Gặp Hạ Vân Kiệt “Ta” nửa ngày, một bộ xấu hổ bộ dáng, Tần Lam cảm giác được ở sâu trong nội tâm tựa hồ bị cái gì vậy hung hăng đụng phải một chút, trong mắt toát ra một tia mê ly ánh mắt.

Tần Lam làm sao thường không biết, giống Hạ Vân Kiệt như vậy thần tiên sống, nếu không phải thực để ý nàng, nếu không phải thực thích nàng, lại sao lại phạm như vậy nhược trí sai lầm? Lại sao lại biểu hiện như thế chân tay luống cuống bộ dáng?

Nhưng là hắn cũng không phải của ta! Nhưng là hắn đã muốn có này nữ nhân khác……

Mê ly ánh mắt dần dần lại khôi phục bình thường, nhưng sâu nhất chỗ lại cất giấu một tia sầu não.

“Ta rửa cái mặt, đánh cái răng, ngươi muốn hay không cũng cùng nhau?” Tần Lam hỏi.

“Không cần, ngươi rửa xong lên giường ngủ một giấc đi, đến đi làm thời gian ta kêu ngươi, ta hiện tại đi bên ngoài luyện hạ công.” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam nhìn chính mình mê ly ánh mắt dần dần khôi phục bình thường, trong lòng không hiểu đau xót, thậm chí còn có

như vậy một tia nản lòng thoái chí, nhìn nàng thản nhiên nói.

Nói xong, Hạ Vân Kiệt liền xoay người cửa trước đi đến.

Nhìn Hạ Vân Kiệt xoay người cửa trước đi đến bóng dáng, Tần Lam cảm giác chính mình tâm tựa như bị sinh sôi xé mở bình thường, giống như sinh mệnh tối trân quý gì đó đang dần dần cách xa nàng đi, cuối cùng biến mất.

“Tiểu quỷ đầu, cùng ta!” Mắt thấy Hạ Vân Kiệt lập tức sẽ biến mất ở phòng ngủ cửa, Tần Lam đột nhiên không chịu khống chế từ phía sau đánh tiếp, ôm chặt lấy Hạ Vân Kiệt eo, một đôi đầy đặn cao ngất ngọc nữ phong bởi vì trọng áp mà biến hình đều hồn nhiên bất giác.

“Lam tỷ, ngươi đây là……” Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới Tần Lam hội đột nhiên từ phía sau ôm lấy hắn, trong lúc nhất thời ngây ngẩn cả người.

“Ta biết ta thực ngốc, ta biết ta hẳn là bắt lấy ngươi, nhưng ta chính là hội nhịn không được suy nghĩ ngươi còn có này khác nữ……” Tần Lam gắt gao ôm Hạ Vân Kiệt không chịu buông ra, giống như muốn dùng nàng toàn bộ khí lực không cho hắn rời đi.

“Không, Lam tỷ, hết thảy đều là ta không tốt, ta không nên xuất hiện, không nên đánh vỡ ngươi bình tĩnh……” Hạ Vân Kiệt xoay người, nhìn Tần Lam nói, trong mắt cất giấu thật sâu áy náy cùng tự trách.

“Ngươi này đứa ngốc, theo ngày đầu tiên ngươi đem ta ôm về nhà, ngươi cũng đã đánh vỡ ta bình tĩnh cuộc sống!” Tần Lam lau đem khóe mắt nước mắt nói.

“Lam tỷ……” Hạ Vân Kiệt ngốc ở.

“Cái gì cũng không dùng nói, kỳ thật chúng ta như vậy cũng thực không sai, nói không chừng ngày nào đó ta đã nghĩ thông đâu!” Tần Lam đem ngón tay ngọc đặt ở Hạ Vân Kiệt trên môi, cản lại nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy hai mắt mạnh sáng ngời, tâm tình cũng tựa hồ lập tức trong sáng lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 758 : Như vậy rất tốt [cầu một vé tháng]

“Ta cùng ngươi!” Hạ Vân Kiệt bắt được Tần Lam tay đặt ở chính mình trên môi, động tình nói.

“Ân!” Tần Lam gật gật đầu, tùy ý Hạ Vân Kiệt lôi kéo chính mình tay hướng phòng rửa mặt đi đến, ánh mắt lại dần dần trở nên mê ly đứng lên.

Lẳng lặng cùng Tần Lam rửa mặt, lại yên lặng cùng nàng theo phòng rửa mặt đi ra.

“Hiện tại ngươi nghỉ ngơi một chút, đợi lát nữa ta kêu ngươi.” Theo phòng rửa mặt đi ra sau, Hạ Vân Kiệt ôn nhu nói.

“Ở trên sô pha ngồi cả đêm còn chưa đủ sao? Cùng ta nằm trong chốc lát đi.” Tần Lam lại giữ chặt Hạ Vân Kiệt tay, xem thường nói, mặt đẹp bay lên một chút động lòng người đỏ ửng.

“Lam tỷ!” Hạ Vân Kiệt trái tim nhịn không được thật mạnh nhảy một chút, có chút không dám tin nhìn Tần Lam.

“Xì!” Gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt không dám tin bộ dáng, Tần Lam nhịn không được hé miệng nở nụ cười, ngón tay ngọc nhẹ nhàng điểm Hạ Vân Kiệt trán một chút sẳng giọng:“Nhớ rõ ở ngân than khi, ngươi đã nghĩ theo ta thuê phòng, hôm nay như ngươi mong muốn, bất quá không chuẩn miên man suy nghĩ!”

“Ta đây còn là đi ra ngoài đi!” Hạ Vân Kiệt nao nao, lập tức vẻ mặt cười khổ nói.

Nằm ở một cái như thế thành thục gợi cảm mỹ nữ bên

cạnh, lại như thế nào khả năng không miên man suy nghĩ đâu?

“Ngươi……” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng nói muốn đi ra ngoài, không khỏi tức giận đến kháp hắn một chút, đỏ mặt nói:“Không cho phép có động thủ động cước tổng được rồi đi? Thật là, cũng không biết có phải hay không đời trước thiếu ngươi!”

“Được rồi, ta tuyệt không động thủ động cước.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt khổ qua nói.

Tuy rằng khống chế tay chân so với khống chế tư tưởng muốn dễ dàng không ít, nhưng đối với một nam nhân thể xác và tinh thần thủ hướng các phương diện đều thực khỏe mạnh mà nói, bên người nằm một mỹ nữ cục trưởng mà không động thủ cũng không động cước, hiển nhiên cũng là một kiện thực dày vò sự tình.

“Uy, ngươi đây là cái gì biểu tình, chẳng lẽ còn là ngươi chịu thiệt bất thành? Lập tức cởi quần áo lên giường.” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt khổ qua dạng, thật sự là vừa thẹn vừa giận, nhịn không được dậm chân, đôi mắt đẹp trừng trừng nói.

“Có thể không thoát sao?” Chuyện tới trước mắt, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra cảm giác có chút không tự nhiên đứng lên.

“Xì!” Lần đầu tiên nhìn đến Hạ Vân Kiệt cũng có kỳ cục không được tự nhiên bộ dáng, Tần Lam phì cười không được nở nụ cười ra tiếng, một hồi lâu nhi mới lau đem khóe mắt nước mắt, cố ý banh khởi mặt nói:“Mau thoát, chẳng lẽ còn sợ ta ăn ngươi bất thành?”

“Sĩ khả sát không thể nhục! Ta đây thoát, ngươi cũng không thể nói ta đùa giỡn lưu manh!” Hạ Vân Kiệt nói xong liền bắt đầu thuần thục cởi quần áo cùng quần.

“Thiết, tỷ ta nhưng là công an cục cục trưởng, cái gì trường hợp không……” Tần Lam vẻ mặt khinh thường nói, bất quá lời của nàng còn chưa nói hoàn, Hạ Vân Kiệt đã muốn thoát chỉ còn lại có một cái quần cộc.

Kia ở quần áo che lấp hạ nhìn như cao to gầy thân mình, thật sao chính giải điệu che lấp vật sau, Tần Lam mới phát hiện dĩ nhiên là như thế tràn ngập dương cương hơi thở, kia một khối khối bắp thịt phảng phất cương thiết chú liền bình thường, rắn chắc mà tràn ngập lực lượng, cho dù Tần Lam thân là công an cục cục trưởng, đã sớm xem quen thủ hạ một bộ mãnh nam dáng người, nhưng giờ này khắc này nhưng cũng có một loại cảm giác, này nam nhân nhìn như khôi ngô hùng tráng tượng kiện mỹ tiên sinh dáng người, cùng Hạ Vân Kiệt nhất so với, thật giống như nhà giàu mới nổi giống nhau thô tục, mà Hạ Vân Kiệt tựa như chân chính trải qua tang thương, có đã lâu thuần hậu nội tình thế gia đệ tử giống nhau, cao quý, tao nhã, tự nhiên!

“Còn không lên giường?” Tần Lam đột nhiên có chút hối hận đem Hạ Vân Kiệt lưu lại, nàng cảm thấy hiện tại không phải Hạ Vân Kiệt hay không hội miên man suy nghĩ, hội phủ động thủ động cước vấn đề, mà là nàng hay không có thể ngăn cản được như thế hoàn mỹ thân mình dụ hoặc vấn đề.

Phải biết rằng, nàng Tần Lam cũng là cái thể xác và tinh thần khỏe mạnh nữ nhân a! Huống chi, Hạ Vân Kiệt còn là nàng vẫn cũng là duy nhất ái mộ nam tử.

“Là.” Hạ Vân Kiệt theo Tần Lam trong mắt thấy được một tia mê loạn, trong lòng không khỏi âm thầm cũng có một tia đắc ý, nghe vậy một cái dược thân rất nhanh chui vào chăn, sau đó một đôi đôi mắt hỏa lạt lạt nhìn chằm chằm Tần Lam, cố ý nói:“Lam tỷ, hiện tại đến phiên ngươi.”

“Nhìn cái gì vậy? Ta sợ ngươi sao? Xoay người sang chỗ khác!” Tần Lam bị Hạ Vân Kiệt hỏa lạt lạt ánh mắt tràng một viên phương tâm khiêu phá lệ vui, nhịn không được xấu hổ não trừng mắt nói.

“Không cần đi, cũng không phải chưa thấy qua!” Hạ Vân Kiệt lúc này ngược lại buông ra lá gan.

“Ta nói chuyển liền chuyển!” Tần Lam lại trừng mắt nói.

Hạ Vân Kiệt chung quy không dám nhạ cấp Tần Lam, nghe vậy đành phải xoay người đối mặt vách tường.

Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt xoay người sang chỗ khác, thế này mới đỏ mặt rất nhanh cởi cảnh phục, sau đó do dự hạ, còn là cởi cảnh phục bên trong uất năng có lăng có giác sơ-mi, còn có cảnh khố, đảo mắt chỉ còn lại có một cái gợi cảm màu tím quần lót cùng màu tím Bra.

Tuyết trắng da thịt, thẳng tắp đầy đặn chân dài, cao ngất ngọc nữ phong ở ngọn đèn hạ lóe ra mê người sáng bóng, chỉ tiếc Hạ Vân Kiệt lại nhìn không tới.

Cởi chỉ còn quần lót cùng Bra sau, Tần Lam do dự hạ, cuối cùng cắn chặt răng xốc lên chăn một góc, sau đó chui đi vào.

Giường là một mét ngũ giường, cũng không phải cái gì giường lớn, Tần Lam nhất tiến vào ổ chăn, Hạ Vân Kiệt liền cảm thấy chính mình phía sau lưng đụng phải như tơ lụa mềm mại da thịt, trong lúc nhất thời tựa như điện giật bình thường, toàn thân bắp thịt đều nhịn không được căng thẳng lên, lăng là không dám xoay người sang chỗ khác.

Hạ Vân Kiệt như thế, Tần Lam làm sao thường không phải như thế? Làm thân thể của nàng đụng tới kia tràn

ngập dương cương cùng lực lượng da thịt khi, toàn bộ thân mình đều thiếu chút nữa nhịn không được muốn run run đứng lên, hồi lâu mới dần dần bình ổn xuống dưới.

Bình tĩnh trở lại sau, Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt quả thực thực thành thật, đưa lưng về phía chính mình vẫn không nhúc nhích, không khỏi lại là buồn cười lại là cảm động, lấy tay đầu ngón tay trạc hạ hắn phía sau lưng nói:“Uy, ngươi liền chuẩn bị như vậy vẫn đưa lưng về phía ta nằm đến hừng đông sao?”

“Ân, như vậy rất tốt.” Hạ Vân Kiệt cũng không quay đầu lại nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt căn bản không dám hồi đầu, Tần Lam nhưng thật ra nhịn không được nổi lên một tia khiêu khích trêu cợt chi tâm, cố ý nói:“Như thế nào đối chính mình dáng người như vậy không tin tưởng, ngay cả xoay người đối mặt ta cũng không dám sao?”

“Ta……” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam cố ý châm chọc hắn, thiếu chút nữa sẽ xoay người sang chỗ khác, nhưng cuối cùng còn là nói:“Ngươi nhanh lên nhắm mắt lại nghỉ ngơi một chút đi.”

“Ngươi lưng ta cảm giác là lạ, ngươi chuyển lại đây, ta liền nhắm mắt lại!” Tần Lam nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy đành phải hít sâu một hơi, sau đó xoay người lại, mông còn lại là hướng mặt sau cao cao mân mê. Không có biện pháp, tiểu đệ đệ nay chính hưng phấn rất, vạn nhất không cẩn thận đụng tới Tần Lam, kia đã có thể không phải động thủ động cước đơn giản như vậy.

Tần Lam tuy rằng còn là xử nữ, nhưng nói như thế nào cũng là ba mươi tuổi nữ nhân, huống chi còn là cái cảnh

ác sát, cho dù chưa ăn quá trư thịt cũng sớm gặp qua trư chạy, gặp Hạ Vân Kiệt xoay người khi biểu tình cùng động tác rõ ràng rất quái lạ dị, ngay từ đầu còn hơi hơi ngây người một chút, bất quá rất nhanh liền hiểu được là chuyện gì xảy ra, mặt đẹp lập tức liền trở nên nóng bỏng nóng bỏng.

“Có phải hay không rất khó chịu?” Tần Lam đùi cố ý duỗi thân một chút, quả nhiên đụng phải nhất cứng rắn nóng, phương tâm nhịn không được thật mạnh nhảy một chút, run run thanh âm hỏi.

“Khụ khụ, hoàn hảo a, chỉ cần ngươi nhắm mắt lại ngủ, ta sẽ không hội miên man suy nghĩ !” Hạ Vân Kiệt nói.

Hạ Vân Kiệt vừa dứt lời, đột nhiên cảm thấy trong lòng một trận nóng bỏng nhuyễn hương, cũng là Tần Lam đã muốn ôm chặt lấy hắn.

“Nếu khó chịu, kia hiện tại muốn ta đi. Dù sao cho dù ta cuối cùng còn là không thể nghĩ thông suốt, sẽ không theo ngươi đi, nhưng này thân mình tổng hay là muốn đưa cho ngươi!” Đang lúc Hạ Vân Kiệt bị Tần Lam đột nhiên yêu thương nhung nhớ khiến cho chân tay luống cuống, không biết là hẳn là xoay người mà lên hay là nên đem nàng đẩy ra khi, bên tai đã muốn vang lên Tần Lam mê người thở gấp thanh.

“Lam tỷ!” Hạ Vân Kiệt cả người chấn động, hai mắt giật mình nhìn trong lòng sớm đã vẻ mặt xuân triều bắt đầu khởi động, vô cùng quyến rũ câu nhân Tần Lam.

“Cái gì cũng không muốn nói, kỳ thật ngày đó ở ngân than, nếu không phải chủ nhiệm đúng lúc gọi điện thoại lại đây nói cho ta biết Lữ Đông Nghĩa bị bắt sự tình, ta là thực tính với ngươi cùng đi khách sạn thuê phòng. Biết không? Ngươi là nam nhân thứ nhất xem qua ta thân thể, cũng là nam nhân ta duy nhất có thể nhận tiến vào

ta thân thể, chẳng sợ khi đó ngươi chính là cái quán bar phục vụ sinh!” Tần Lam lấy tay chỉ chặn Hạ Vân Kiệt môi, hai mắt thâm tình nhìn hắn nói.

“Lam tỷ!” Hạ Vân Kiệt lại động tình kêu một tiếng, người đã muốn một cái xoay người đặt ở Tần Lam kia đầy đặn động lòng người thân thể phía trên.

……

Dồn dập di động tiếng chuông đem Tần Lam theo ngủ say cấp bừng tỉnh, lúc này thái dương đã muốn đi thật cao thật cao!

Nhiều năm huấn luyện luyện liền Tần Lam cảnh giác thần kinh, di động tiếng chuông nhất vang, Tần Lam ghi chép kiện phản xạ rất nhanh theo trên giường ngồi dậy.

Này ngồi xuống đứng lên Tần Lam mới phát hiện bên người còn có một nam nhân chính cười dài nhìn chính mình, tái cúi đầu vừa thấy, Tần Lam theo bản năng bưng kín trắng noãn đầy đặn bộ ngực.

“Ngươi…… Ta……” Tần Lam trừng lớn tròng mắt, rốt cục nhớ tới rạng sáng chuyện đã xảy ra.

“Lam tỷ ngươi là không phải muốn trước tiếp được điện thoại?” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam trừng lớn tròng mắt, tựa hồ hận không thể đem chính mình cấp ăn luôn bộ dáng, thật cẩn thận chỉ chỉ còn tại vang cái không ngừng di động.

Tần Lam nghe vậy quay đầu hướng ngoài cửa sổ vừa thấy, nhất thời sắc mặt đại biến, nói:“Hiện tại mấy giờ?”

“Giống như mười giờ rưỡi.” Hạ Vân Kiệt nhỏ giọng nói.

“Cái gì? Mười giờ rưỡi ! Ngươi, ngươi, ta bị ngươi hại

thảm !” Tần Lam nghe vậy rốt cuộc bất chấp che bộ ngực, một bên chỉ vào Hạ Vân Kiệt mắng, một bên mạnh xốc lên chăn quang thân mình liền xuống giường.

Kỳ thật còn có một việc, Hạ Vân Kiệt chưa nói, này điện thoại kỳ thật hai mươi phút phía trước cũng vang quá một lần, bất quá lại bị hắn cấp “Cách âm”, nếu không Tần Lam phỏng chừng muốn bắt khởi gối đầu tạp hắn.

Tần Lam cùng nhau giường, nhất thời mặt ngoài có hứng thú, trung ngoại tỉ tỉ lệ hoàn mỹ dáng người lập tức triển lộ không bỏ sót, đem Hạ Vân Kiệt nhìn xem nhịn không được lại nghĩ tới rạng sáng khi phát sinh đại chiến.

Nhiều năm huấn luyện, không chỉ có sử Tần Lam da thịt tràn ngập buộc chặt cùng co dãn, hơn nữa cũng làm cho thân thể của nàng phá lệ sự mềm dẻo có khí lực, hơn nữa nhiều năm áp lực **** một khi thả ra đến lại phá lệ điên cuồng.

Rạng sáng 5 giờ nhiều không ngừng tiến lên, làm cho hai người lần lượt đặt lên cao triều, đến bây giờ Hạ Vân Kiệt đều trở về chỗ cũ vô cùng.

Chỉ tiếc, cảnh đội nhiều năm huấn luyện, không chỉ có làm cho Tần Lam có được tốt lắm thân thể tố chất, cũng làm cho nàng mặc quần áo động tác phi thường lưu loát rất nhanh, không đợi Hạ Vân Kiệt thưởng thức đủ kia kinh tâm động phách ngọc thể, Tần Lam đã muốn mặc quần áo cũng tiếp nổi lên điện thoại.

Chương 759 : Tán gái cao thủ

“Ai điện thoại? Không có việc gì đi?” Làm Tần Lam tiếp xong điện thoại, Hạ Vân Kiệt cũng đã muốn mặc quần áo, thật cẩn thận quan tâm hỏi.

“Là thị ủy bí thư điện thoại! Người ta khả bị ngươi hại chết ! Ngươi nói tối hôm qua phát sinh như vậy sự tình, ta này thị cục cục trưởng lại ở nhà ngủ ngon, ngay cả thị ủy bí thư gọi hai cái điện thoại mới tiếp đứng lên, ngươi nói có hay không sự tình? Nga, đúng rồi, phía trước kia chưa tiếp điện thoại là chuyện gì xảy ra? Ta cho dù ngủ thật sự tử, nhưng điện thoại tiếng chuông vang lên ta khẳng định hồi tỉnh tới được!” Tần Lam hai mắt giống thẩm vấn tội nhân giống nhau nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Khụ khụ, ta sợ ngươi theo ta kia mệt, cho nên gặp điện thoại vang liền cấp nó cách hạ âm.” Hạ Vân Kiệt chột dạ nói.

“Cái gì? Ngươi, ngươi người kia! Ta thực bị ngươi tức chết rồi!” Tần Lam tức giận đến đối với Hạ Vân Kiệt lại là kháp lại là đánh.

“Thị ủy bí thư hẳn là sẽ không chửi đi? Hắn nếu dám mắng ngươi, ngươi theo ta nói, ta đi sửa chữa hắn. Nói đùa, ngay cả ta Hạ Vân Kiệt lão bà cũng dám mắng, còn muốn không nghĩ làm thị ủy……” Hạ Vân Kiệt một bên xoa bị Tần Lam kháp đánh điện thoại, một bên khoa trương nói.

“Ta cho ngươi sửa chữa, ta cho ngươi sửa chữa, còn có ai là lão bà của ngươi? Ta nói cho ngươi, đừng cho là ta với ngươi lên giường, người ta sẽ giống này nữ nhân khácgiống nhau ngoan ngoãn đi theo ngươi.” Tần Lam hai tay nhất chống nạnh,“Uy phong lẫm lẫm” Nói.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng sớm đoán được là này đáp án, nhưng nghe vậy thần sắc còn là nhịn không được buồn bã, gật gật đầu nói:“Ta biết!”

Nguyên bản còn “Uy phong lẫm lẫm”“Hùng hổ” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt đột nhiên thần sắc ảm đạm, trong lòng không khỏi mềm nhũn, nhẹ nhàng vây quanh trụ Hạ Vân Kiệt vòng eo, hai mắt nhìn hắn nhẹ giọng nói:“Như thế nào tức giận?”

“Ha ha, có cái gì giận, là ta đã làm sai sự tình, là ta rất lòng tham !” Hạ Vân Kiệt miễn cưỡng cười cười nói.

“Ta làm sao thường không lòng tham đâu?” Tần Lam ôm chặt Hạ Vân Kiệt, đem mặt dán tại hắn trong ngực nói:“Nhưng ta biết, cho ngươi buông tha cho này khác nữ nhân là không sự thật, cũng là thực tàn nhẫn, cho nên Vân Kiệt ngươi đừng giận, cho ta một chút thời gian đi.”

“Cảm ơn ngươi Lam tỷ!” Hạ Vân Kiệt cảm động nói.

“Ngươi này tiểu bại hoại, chúng ta trong lúc đó lại có cái gì phải nói cảm ơn đâu?” Tần Lam xem thường nói.

Nói xong Tần Lam đột nhiên nhớ tới thị ủy bí thư điện thoại, không khỏi sắc mặt đại biến nói:“A, thảm !”

Tiếp theo Tần Lam vội vàng buông tay, sau đó mại khai hai chân liền bước nhanh hướng phòng rửa mặt phóng đi.

Chính là còn không có mại vài bước, của nàng mày liền nhíu lại, toát ra một tia thống khổ sắc.

“Làm sao vậy?” Hạ Vân Kiệt tiến lên quan tâm hỏi.

“Còn hỏi? Đều là ngươi làm hại! Như vậy dùng sức, hiện tại người ta như vậy còn như thế nào đi đi làm a!” Tần Lam gấp đến độ thiếu chút nữa khóc lên.

Phía trước xuống giường còn không lợi hại, khả vừa rồi mại khai chân bước nhanh vừa đi mới cảm giác được phía dưới hỏa lạt lạt đau.

“Này, này đều là ta không tốt. Bất quá ngươi không cần cấp, đem quần thoát đi, ta cho ngươi……” Hạ Vân Kiệt thế này mới đột nhiên tỉnh ngộ lại đây, đau lòng nói.

“Cái gì? Này đều khi nào thì, ngươi còn……” Tần Lam nghe vậy tức giận đến trừng mắt nói.

“Lam tỷ, ngươi cảm thấy ta như là cái loại này người sao?” Hạ Vân Kiệt dở khóc dở cười nói.

“Ngươi chính là cái loại này người!” Tần Lam kỳ thật nói đến một nửa liền ý thức được chính mình hiểu lầm Hạ Vân Kiệt, nhưng còn là trừng mắt nói.

Nữ nhân thôi, có đôi khi chính là hội không phân rõ phải trái !

……

“Ta nói Hạ lão sư, đến tột cùng khi nào thì ngươi có thể dạy ta hai chiêu a? Yêu cầu của ta không cao, chỉ cần có thể thông đồng đến một cái có kia Lam tỷ một nửa, không, một phần ba tiêu chuẩn là có thể.” Giang Châu đại học, trung y học viện 306 văn phòng, Lưu Lực Hoành trên mặt treo một bộ thèm nhỏ dãi biểu tình, nói.

Thời gian quá thật sự mau, đảo mắt theo Đông Bình hồ du lịch trở về đã muốn không sai biệt lắm gần một tháng, nhưng Lưu Lực Hoành đám người như trước đối Tần Lam nhớ mãi không quên, luôn luôn liền ương Hạ Vân

Kiệt truyền thụ một hai chiêu tán gái diệu chiêu. Thậm chí mỗi lần nói chuyện khởi Tần Lam, Lưu Lực Hoành các nam lão sư liền khó tránh khỏi chảy nước miếng.

“Lưu lão sư, ngươi hãy bỏ qua ta đi, ta thực không có gì chiêu số a.” Hạ Vân Kiệt một trận đau đầu nói.

“Lưu lão sư ngươi liền nhận này sự thật đi, không phải Hạ lão sư có tán gái biện pháp hay, mà là người ta bộ dạng chính là so với ngươi suất so với ngươi tuổi trẻ.” Lý Hiểu Thi trong khoảng thời gian này cũng bị Lưu Lực Hoành ba vị nam lão sư cấp lải nhải đau đầu không thôi thậm chí đều có chút ghen tị.

Cũng là, vốn Lý Hiểu Thi tốt xấu coi như là 306 văn phòng duy nhất “Mỹ nữ”, nhưng hôm nay đổ tốt, từ Đông Bình hồ bơi một chuyến trở về sau, Lưu Lực Hoành ba người liền đối vị kia Lam tỷ nhớ mãi không quên, cho dù Lý Hiểu Thi rõ ràng biết chính mình cùng Lam tỷ không có biện pháp so sánh với, luôn nghe bọn hắn nói đến, cũng khó miễn ghen.

“Điểm ấy ta thừa nhận, bất quá muốn nói chỉ bằng Hạ lão sư này điều kiện nếu không có mấy chiêu tuyệt hoạt có thể phao đến Lam tỷ cái loại này nữ thần cấp bậc mỹ nữ, ta là kiên quyết không tin.” Lưu Lực Hoành nói.

“Ta cũng không tin.” Lục Cao Đại đứng lên phụ họa một câu, sau đó bắt tay khoát lên Hạ Vân Kiệt trên vai, vẻ mặt dâm loạn nói:“Hạ lão sư, còn có một việc ta vẫn không lộng hiểu được, ngươi ở nhà Lam tỷ ngủ hai cái buổi tối, đến tột cùng có hay không lên của nàng giường a?”

“Lý lão sư, ta muốn hỏng mất, thật không biết ngươi này vài năm là như thế nào theo chân bọn họ ở chung xuống dưới.” Hạ Vân Kiệt nói xong liền cầm lấy trên bàn sách giáo khoa chuẩn bị chạy lấy người.

Hạ Vân Kiệt vừa mới chuẩn bị chạy lấy người, cửa đột nhiên bị đẩy mở ra, một trận hương khí đánh úp lại, vào không phải người khác đúng là dạy học thư ký Dương Thục Cầm.

“Hạ lão sư đã ở nha, kia vừa vặn.” Dương Thục Cầm cùng Hạ Vân Kiệt đón cái ngay mặt, không khỏi hai mắt sáng ngời nói.

“Có chuyện gì sao? Dương thư ký.” Hạ Vân Kiệt đành phải dậm chân hỏi.

“Hôm nay là cuối tuần, buổi tối có cái gì không an bài?” Dương Thục Cầm hỏi.

“Không có.” Hạ Vân Kiệt lắc lắc đầu, trên mặt lóe ra một tia nghi hoặc sắc nói.

“Kia thật tốt quá, Lưu lão sư các ngươi đâu?” Dương Thục Cầm lại hỏi Lưu Lực Hoành đám người.

“Chúng ta đều là người đàn ông độc thân, có thể có sự tình gì? Như thế nào Dương thư ký muốn mời chúng ta ăn cơm sao?” Lưu Lực Hoành xoa xoa phì thủ, một bộ kích động biểu tình nói.

“Ngươi này Lưu Lực Hoành, khó trách phao không đến mỹ nữ. Nào có nhất mở miệng đã nghĩ Dương mỹ nữ mời ngươi ăn cơm, hẳn là ngươi chủ động mở miệng thỉnh người ta mới đúng nha.” Lý Hiểu Thi trắng Lưu Lực Hoành liếc mắt một cái, nói móc nói.

“Lý lão sư ngươi không cần như vậy đả kích ta thôi, ta này bất chính cố gắng hướng Hạ lão sư học tập thôi.” Lưu Lực Hoành nói.

“Ha ha, chỉ ngoài miệng học tập là không đủ, còn cần

thực tiễn a. Đêm nay ta còn có tốt đề nghị, mọi người cùng đi phao bar thế nào?” Dương Thục Cầm tiếu mâu lòe lòe sinh huy nói.

“Phao bar! Đương nhiên hảo!” Lưu Lực Hoành ba nam lão sư lập tức cử hai tay tán thành nói.

“Ngẫu nhiên phao bar hảo ngoạn là hảo ngoạn, nhưng có thể hay không lại gặp chuyện không may a?” Lý Hiểu Thi do dự nói.

Lần trước Đông Thông thị phao đi nếu không phải ra điểm ngoài ý muốn, còn là thực đã nghiền, cũng làm cho Lý Hiểu Thi thực hoài niệm, nhưng xảy ra sự tình sau, nàng trong lòng tổng khó tránh khỏi có chút lo lắng.

“Không phải có Hạ lão sư sao?” Dương Thục Cầm không cho là đúng chỉ chỉ Hạ Vân Kiệt nói.

“Ta cũng không nói đi.” Hạ Vân Kiệt vội vàng nói.

“Hạ lão sư ngươi sẽ không như vậy không trượng nghĩa đi? Nhớ ngày đó ở Đông Thông thị chúng ta bị bắt đi phái xuất sở cũng không đem ngươi cắn đi ra. Hiện tại thật vất vả Dương thư ký đề nghị đi quán bar, ngươi thế nhưng nói không đi? Vạn nhất có sắc lang đem ma trảo thân hướng Dương thư ký, thân hướng Lý lão sư làm sao bây giờ?” Lưu Lực Hoành chờ ba nam lão sư lập mã lòng đầy căm phẫn đối Hạ Vân Kiệt khởi xướng khiển trách.

“Vậy được rồi, ta đi còn không được sao?” Hạ Vân Kiệt đối mặt Lưu Lực Hoành ba vị khiển trách, còn có thể nói cái gì đâu, tổng không thể nói kỳ thật cuối cùng đem các ngươi theo phái xuất sở lao đi ra là ta Hạ lão sư.

“Hạ lão sư nếu như đi sẽ không vấn đề. Nơi này là Giang Châu thị, ta nghĩ Giang Châu đại học này chiêu

bài hẳn là còn là dùng tốt đi.” Lý Hiểu Thi gặp Hạ Vân Kiệt nói đi, nhất thời thở dài nhẹ nhõm một hơi nói.

“Vậy nói như vậy định rồi, tan tầm sau chúng ta ở trường học căn tin ăn, sau đó chậm rãi hướng nam sơn đạo cuống đi qua. Nga, đúng rồi Lưu lão sư, Cao lão sư, Phạm lão sư, ta còn hẹn hai vị ở Giang Châu thị công tác đại học cùng lớp nữ đồng học nga!” Dương Thục Cầm nói.

“Thật vậy chăng? Còn là Dương thư ký tốt!” Lưu Lực Hoành đám người vừa nghe, lập tức hai mắt trở nên tặc lượng tặc lượng, ngoài miệng cũng không đình cảm kích nói.

“Hì hì, cảm ơn sẽ không dùng a. Nếu các ngươi thật là có bản lĩnh theo ta kia hai vị đồng học đàm thượng, đến lúc đó cũng không thể đã quên ta này hồng nương nga! Nga, đúng rồi, ta này hai vị nữ đồng học nhưng là rất được giọt!” Dương Thục Cầm cười nói.

“Xem Dương thư ký chỉ biết của ngươi đồng học khẳng định rất được!” Lưu Lực Hoành nghe vậy hai mắt càng phát ra tặc sáng lên đến, miệng cũng không mất cơ hội cơ vuốt mông ngựa nói.

“Di, Lưu lão sư, có tiến bộ thôi. Ngươi buổi tối nếu phát huy ra như vậy tiêu chuẩn, ta xem có hi vọng!” Lý Hiểu Thi hướng Lưu Lực Hoành dựng thẳng hạ ngón tay cái cười nói.

Nói giỡn gian, chỉ chốc lát sau liền đến tan tầm thời gian, mọi người cùng đi căn tin ăn cơm, sau đó theo vườn trường lâm ấm một đường hướng Giang Châu thị tối nổi danh quán bar một cái phố nam sơn đạo đi đến.

Nam sơn đạo cách Giang Châu đại học mặc dù không xa, nhưng mọi người nói nói cười cười, chậm rãi từ từ,

đợi cho nam sơn đạo khi sáng sớm đã muốn hoàn toàn đen xuống dưới, nơi nơi là đèn nê ông quang lóe ra.

Hy vọng không phải đi blue night, đến quen thuộc nam sơn đạo, Hạ Vân Kiệt hơi có chút không yên.

Hiện tại hắn đã muốn bị Lưu Lực Hoành đám người khấu thượng tán gái cao thủ danh hiệu, nếu đợi lát nữa đi là blue nighquán bar, Ô Vũ Kì đám người nhất nảy lên đến, chỉ sợ hắn ở Lưu Lực Hoành đám người trong mắt muốn lập tức thăng cấp thành tán gái cao thủ cao cao thủ. Đương nhiên ở Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm hai vị nữ lão sư trong mắt chỉ sợ cũng thành đại sắc lang, phong lưu quỷ.

Bất quá thế gian sự tình thường thường chính là như vậy xảo, Hạ Vân Kiệt cố tình không nghĩ đi bulenight, mà Dương Thục Cầm đám người một đường đi tới cố tình không hẹn mà cùng liếc mắt một cái liền nhìn trúng blue night.

“Nhà này bên ngoài phong cách thoạt nhìn không sai.”

“Quang tên này ta liền thích.”

“Ta nghe người ta nói quá, nam sơn đạo này phố liền nhà này quán bar trị an tốt nhất!”

“……”

Ai, có thể không được không? Ngay cả nam sơn đạo vùng tráo quán bar bãi lão đại đều không dám đến nhà này quán bar thu phí a! Hạ Vân Kiệt âm thầm thở dài.

Thở dài gian, Hạ Vân Kiệt nhìn đến Lưu Lực Hoành đám người đã muốn khẩn cấp hướng trong quán bar hướng, đành phải bất đắc dĩ theo ở phía sau bọn họ hướng trong đi.

Ký đến chi tắc an chi đi, cùng lắm thì liền thăng cấp vì tán gái cao thủ cao cao thủ đi! Hạ Vân Kiệt mình an ủi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 760 : Quả nhiên là cao thủ a [cầu một vé tháng]

Từng cùng Hạ Vân Kiệt quan hệ tốt hơn Ô Vũ Kì ba người nay tuy rằng sớm đã thăng cấp làm quán bar cổ đông, nhưng quán bar vốn chỉ là buôn bán nhỏ cùng đại tửu điếm không thể so sánh với, cho nên trừ bỏ nhất ổn trọng cơ trí Ô Vũ Kì thay thế được Chu Hiểu Diễm vị trí thành quán bar chủ quản, Lưu Kha cùng Từ Giai như trước làm lão chức nghiệp, một cái làm tiếp khách công tác, một cái làm người phục vụ. Đương nhiên sau lưng, hai người cũng là quán bar cổ đông, thu vào so với trước kia đến muốn cao rất nhiều.

Cũng đang bởi vì này dạng, tuy rằng như trước làm nguyên lai công tác, nhưng ba người tâm tính cũng đã hoàn toàn không giống với, không chỉ có hơn phân người chủ ý thức trách nhiệm, càng nhiều một phần tự tin. Cho nên làm Lưu Lực Hoành đám người nhất rảo bước tiến lên quán bar, lập tức đã bị đứng ở cửa tiếp khách Lưu Kha cấp hấp dẫn ở.

Cao xẻ tà màu vàng váy liền áo, không chỉ có hoàn mỹ buộc vòng quanh Lưu Kha cao gầy gợi cảm dáng người, càng hoàn mỹ phụ trợ ra nàng tự tin tao nhã khí chất, xứng thượng kia tựa hồ hoàn toàn phát ra từ nội tâm ngọt mỉm cười, theo ngay từ đầu liền thật sâu hấp ở khách hàng ánh mắt cùng cước bộ, làm cho bọn họ sẽ không lại có đi cái thứ hai quán bar lựa chọn.

Gặp Lưu Lực Hoành đám người còn không có tiến tràng đã bị Lưu Kha cấp hấp dẫn, hơn nữa một đôi ánh mắt gian tà thỉnh thoảng vụng trộm ngắm hướng kia cao xẻ tà làn váy lộ ra đến tuyết trắng đùi, thế nào còn có nửa điểm làm người gương tốt bộ dáng, sớm liền trí thức quét rác, Hạ Vân Kiệt không khỏi cười khổ thẳng lắc đầu.

“Xin hỏi……” Ở quán bar công tác, Lưu Kha sớm đã thói quen nam nhân kia mê đắm ánh mắt, thấy thế trên mặt như trước mang theo ngọt mê người mỉm cười nghênh đón hỏi, bất quá vừa mới mở miệng, Lưu Kha liền lập tức “A” một tiếng bưng kín miệng, ánh mắt lướt qua Lưu Lực Hoành đám người, mở to hai mắt không dám tin nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem.

Hạ Vân Kiệt chỉ biết tránh không khỏi này một kiếp, thấy thế đành phải ở Lưu Lực Hoành đám người kinh ngạc khó hiểu dưới ánh mắt, lướt qua Phạm Học Văn nghênh hướng Lưu Kha nói:“Đã lâu không thấy Lưu Kha, bọn họ đều là của ta……”

“Kiệt ca nhớ chết người ta !” Bất quá Hạ Vân Kiệt lời nói còn chưa nói xong, Lưu Kha đã muốn phác đi lên, giống một xinh đẹp xà tinh giống nhau gắt gao cuốn lấy hắn, đai đeo váy thâm lĩnh hạ bán lộ một đôi “Tuyết lê” Không chút khách khí đặt ở cánh tay hắn, bài trừ một cái thật sâu chiến hào

“Thử!” Lưu Lực Hoành đám người thấy thế tất cả đều mãnh hấp một ngụm lãnh khí, cước bộ đều nhịn không được lui ra phía sau một bước, một đôi đôi mắt lại gắt gao dừng ở Lưu Kha cặp kia ngọc thủ gắt gao ôm Hạ Vân Kiệt cánh tay, giống như muốn theo hốc mắt bính đi ra giống nhau.

Ta dựa vào, Kiệt ca không phải đâu, chẳng lẽ Hạ lão sư ở trong này cũng có thân mật ?

“Khụ khụ!” Hạ Vân Kiệt lấy tay mạt mở Lưu Kha ôm chặt lấy chính mình cánh tay, mặt mang xấu hổ sắc nói:“Này Lưu Kha, bọn họ đều là ta đại học đồng sự, hôm nay tới nơi này phao bar, ngươi cấp hỗ trợ tìm tốt vị trí.”

“Kia đương nhiên, kia đương nhiên!” Lưu Kha lúc này

cũng ý thức được chính mình có chút thất thố, vội vàng buông lỏng tay ra, sau đó phi thường nhiệt tình hướng Lưu Lực Hoành đám người nói:“Các vị lão sư, ngượng ngùng a! Đột nhiên nhìn đến Kiệt ca đến có điểm kích động, bên trong mời.”

Nói xong Lưu Kha lay động thướt tha vòng eo ở phía trước dẫn đường.

Nhìn một chút tuyết trắng theo Lưu Kha cước bộ mại động ở khai phùng chỗ nhoáng lên một cái nhoáng lên một cái, thướt tha vòng eo giống như rắn nước gợi cảm, Lưu Lực Hoành đám người hơn nửa ngày mới hoãn quá mức đến, vội vàng theo đi lên.

“Hạ lão sư, quả nhiên là cao thủ a!” Theo đi lên, Lưu Lực Hoành một phen ôm chầm Hạ Vân Kiệt đầu vai, hướng hắn bội phục giơ ngón tay cái lên.

Phạm Học Văn cùng Lục Cao Đại tuy rằng không nói chuyện, nhưng đều hướng Hạ Vân Kiệt giơ ngón tay cái lên, chỉ có Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm hai vị nữ lão sư xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt là lạ, tựa hồ có chút tiếc hận lại tựa hồ có chút khinh thường, thậm chí còn giống như có như vậy điểm tò mò.

“Khụ khụ, Lưu lão sư không phải ngươi tưởng cái loại này, chúng ta chính là……” Hạ Vân Kiệt ý đồ giải thích.

Bất quá Hạ Vân Kiệt còn không có tới kịp chân chính giải thích, lại là kinh hỉ thanh âm nghênh diện truyền tới.

“Kiệt ca!”

Tiếp theo là một lũ dễ ngửi Mai Côi nước hoa vị đánh úp lại, sau đó Hạ Vân Kiệt cánh tay sẽ thấy lại bị ôm chặt lấy.

Đúng là vóc dáng kiều tiểu nhưng một đôi ngực khí lại phi thường đồ sộ Từ Giai.

“Thời gian dài như vậy cũng chưa đến, nhớ chết chúng ta !” Kích động trong thanh âm mang theo một tia làm nũng làm nũng, thiếu chút nữa không đem Lưu Lực Hoành ba vị nam lão sư nghe được cả người xương cốt đều mềm yếu, xem Hạ Vân Kiệt lại tràn ngập bội phục thậm chí đều có điểm sùng bái.

Ngoan ngoãn, lại là một vị mỹ nữ, nhưng lại là trong truyền thuyết đồng nhan cự cái gì tới a !

Về phần Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm trong ánh mắt tiếc hận cùng khinh thường tự nhiên liền càng đậm một ít, đương nhiên còn có tò mò.

Thoạt nhìn thật tốt một vị lão sư a, không nghĩ tới dĩ nhiên là một đầu sói đội lốt cừu, ai đầu năm nay……

Hạ Vân Kiệt vừa thấy mọi người kia ánh mắt chỉ biết chính mình hồi là nhảy vào Hoàng Hà chỉ sợ cũng tẩy không rõ, tương phản chỉ sợ còn muốn càng mạt càng hắc, rõ ràng cũng liền lười tái xoay xoay ny ny, mở miệng hỏi nói:“Vũ Kì đâu?”

“Kiệt ca ngươi bất công, vừa đến liền hỏi Vũ Kì!” Từ Giai lập tức không thuận theo loạng choạng Hạ Vân Kiệt cánh tay, một đôi cực đại ngực khí cũng đi theo lay động, hoảng Lưu Lực Hoành đám người tròng mắt đều phải mạo tinh quang.

“Nào có a, năm đó chúng ta đều là một cái chiến hào chiến hữu!” Hạ Vân Kiệt ha ha cười nói.

“Kỳ thật cho dù Kiệt ca bất công chúng ta cũng không ý kiến a, ai làm cho Vũ Kì bộ dạng tối xinh đẹp đâu! Hì hì, ta cái này đi đem Vũ Kì gọi tới, nàng nếu biết ngươi đã

đến rồi, khẳng định cao hứng hỏng rồi.” Nói xong Từ Giai hướng Lưu Lực Hoành đám người ngọt ngào cười, sau đó buông ra tay đi gọi Ô Vũ Kì đi.

“Thành thật công đạo, ngươi là không phải nơi này lão khách? Nơi này đến tột cùng có mấy thân mật ? Có như vậy một hảo địa phương thế nhưng giấu diếm, cũng không sớm điểm mang các huynh đệ lại đây? Ngươi còn coi chúng ta là huynh đệ sao?” Chờ mọi người tìm tốt vị trí ngồi xuống, Lưu Kha vừa ly khai, Lưu Lực Hoành đám người lập tức bùm bùm hỏi.

Tuy rằng Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm có chút khinh thường Hạ Vân Kiệt thế nhưng như thế phong lưu khoái hoạt, nhưng nghe vậy còn là nhịn không được dựng lên lỗ tai.

“Các ngươi suy nghĩ nhiều, kỳ thật, ta trước kia ở trong này làm quá công, cùng Lưu Kha các nàng đều là đồng sự.” Hạ Vân Kiệt ăn ngay nói thật nói.

“Thiết, lừa quỷ đi thôi ta cùng Lý lão sư đừng nói đồng sự, đều cùng cái văn phòng đã nhiều năm, cũng không gặp Lý lão sư vừa thấy đến ta đã nói, Lưu lão sư, nhớ chết người ta !” Lưu Lực Hoành nói đến mặt sau còn cố ý học Lưu Kha các nàng giống nhau nũng nịu kêu lên.

“Ngươi đi chết đi! Liền ngươi kia thân thịt béo, tưởng buồn nôn chết ta nha!” Lý lão sư lập tức ở bàn dưới đối với Lưu Lực Hoành hung hăng đá hai chân, mà Dương Thục Cầm đám người sớm đã cười đến nước mắt đều chảy ra.

Một hồi lâu nhi, Dương Thục Cầm mới lau khóe mắt nước mắt, tò mò nhìn Hạ Vân Kiệt nói:“Hạ lão sư, ngươi trước kia thực ở trong này làm quá công?

“Có phải hay không cảm thấy thực không thể tưởng

tượng? Bất quá sự thật chính là như thế.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

Dương Thục Cầm có chút suy nghĩ nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, không lên tiếng nữa, mà Lưu Lực Hoành ba vị nam lão sư còn có Lý Hiểu Thi tắc như trước vẻ mặt không tin !

Hạ Vân Kiệt thân phận còn có trải qua vốn là thực kỳ lạ, có đôi khi là kinh không nổi người truy vấn cùng cân nhắc, cho nên gặp Lưu Lực Hoành đám người không tin, hắn cũng không cố ý tái giải thích, lại càng không sẽ đi kêu Lưu Kha các nàng lại đây làm chứng.

“Kiệt ca ngài tới rồi!” Hạ Vân Kiệt đám người đang ở nói chuyện là lúc, Ô Vũ Kì đã đi tới, cùng nàng cùng đi đến còn có một vị tuổi trẻ suất khí nam tử.

Kia nam tử tây trang thẳng, thoạt nhìn còn cử có hình. Mà làm chủ quản sau Ô Vũ Kì cũng không giống năm đó Chu Hiểu Diễm giống nhau ăn mặc gợi cảm mở ra, mà là một thân chức nghiệp nữ tính ăn mặc, hiện ra vài phần thành phần tri thức mỹ nhân giỏi giang, có khác một phen bất đồng dĩ vãng ý nhị.

“Kiệt ca ngươi hảo, ta tên Vương Triết, Vũ Kì bạn trai, sớm nghe Vũ Kì nói đến ngươi, hôm nay rốt cục có cơ hội nhìn thấy ngươi, thật sự thực vinh hạnh.” Nói xong tuổi trẻ nam tử tiến lên hướng Hạ Vân Kiệt vươn tay, trong mắt có một chút ghen tị cùng hận ý chợt lóe rồi biến mất.

“Hắn là ngươi bạn trai?” Hạ Vân Kiệt không có đi nắm nam tử tay, mà là nhìn về phía Ô Vũ Kì hỏi.

Ô Vũ Kì ánh mắt không dám trực tiếp Hạ Vân Kiệt, tuy rằng theo một đêm kia Kiệt ca cứu nàng, Lưu Kha còn có Từ Giai ba người khởi, nàng ba người trong lòng còn

có Kiệt ca bóng dáng, đàm nhiều nhất cũng là hắn, nhưng các nàng đều biết đến đời này chính mình ba người khẳng định cũng không khả năng trở thành Kiệt ca bạn gái, bởi vì hắn thật sự rất vĩ đại, rất hoàn mỹ! Cho nên làm Vương Triết đối nàng khởi xướng cùng truy mãnh đánh tiến công khi, Ô Vũ Kì cuối cùng còn là tâm động tiếp nhận rồi, nhưng không biết vì cái gì, làm nhìn đến Kiệt ca khi, Ô Vũ Kì lại không hiểu có một loại phản bội hắn chột dạ.

“Đúng vậy, Kiệt ca, vừa mới trước một tháng xác định quan hệ.” Ô Vũ Kì thấp giọng trả lời, ánh mắt như trước không dám nhìn thẳng vào Hạ Vân Kiệt.

“Cùng hắn chia tay đi, hắn không phải tốt nam nhân, đồ chính là của ngươi thân thể cùng tiền.” Hạ Vân Kiệt nói.

Vừa rồi Hạ Vân Kiệt không đi theo Vương Triết bắt tay, Lưu Lực Hoành đám người liền cảm thấy thực ngoài ý muốn, cũng hiểu được Hạ Vân Kiệt thực thất lễ, đồng thời cũng ẩn ẩn nhìn ra đến Ô Vũ Kì hẳn là cùng phía trước Lưu Kha cùng Từ Giai giống nhau, cùng Hạ Vân Kiệt hẳn là cũng có một chân, nay thấy hắn đột nhiên mở miệng bảo người ta chia tay, không khỏi tất cả đều trợn tròn mắt.

Không phải đâu, này Hạ lão sư cũng không tránh khỏi rất bá đạo đi, chính mình ở bên ngoài phong lưu khoái hoạt, còn không chuẩn người ta nữ hài tử mặt khác tìm bạn trai sao? Hơn nữa như vậy chửi bới đối phương, cũng thật sự rất ti bỉ hạ lưu đi?

Về phần Vương Triết nghe vậy nhất thời đột nhiên biến sắc, căm tức Hạ Vân Kiệt nói:“Ngươi tính cái gì vậy? Xem ở Vũ Kì mặt mũi, ta kêu ngươi một tiếng Kiệt ca, kỳ thật ngươi……”

“Câm miệng!” Bất quá Vương Triết lời nói còn chưa

xong hoàn, một đạo lạnh như băng trung mang theo phẫn nộ thanh âm đánh gãy hắn.

Vương Triết có chút không dám tin nhìn chính hai mắt căm tức hắn Ô Vũ Kì, Lưu Lực Hoành đám người đồng dạng không dám tin, ở bọn họ xem ra, Ô Vũ Kì hẳn là mắng Hạ Vân Kiệt nói hươu nói vượn mới đúng nha? Như thế nào trái lại cánh tay ra bên ngoài quải, trái lại kêu chính mình bạn trai câm miệng đâu?

“Vũ Kì ngươi làm cái gì vậy?” Vương Triết cả giận nói.

“Cút cho ta!” Ô Vũ Kì lại tựa hồ ngay cả trả lời đều lười trả lời Vương Triết, mặt đẹp hàm sương trực tiếp nổi giận nói.

Ô Vũ Kì lời nói càng làm cho Lưu Lực Hoành đám người cảm thấy không thể tưởng tượng, mà Vương Triết sắc mặt tắc đã muốn trở nên cực kì khó coi, hỏi:“Vì cái gì?”

“Bởi vì ta tin tưởng Kiệt ca!” Ô Vũ Kì thực rõ ràng kiên định trả lời.

Chương 761 : Khủng bố mị lực giá trị

“Lão tử mới là của ngươi bạn trai? Này tiểu bạch kiểm tính cái gì vậy? Ngươi thế nhưng thà rằng tin tưởng hắn lời nói, mà không……” Ô Vũ Kì lời nói nghe được Vương Triết mặt bộ biểu tình đều trở nên vặn vẹo biến hình, chỉ vào Hạ Vân Kiệt đối Ô Vũ Kì hổn hển quát.

“Ba” Nghênh đón Vương Triết là lạnh như băng lãnh một bàn tay.

“Nếu ngươi không nghĩ ta kêu người đến đánh ngươi đi trong lời nói, ngươi tốt nhất hiện tại liền cút cho ta!” Ô Vũ Kì thu hồi thủ, lạnh như băng nói. Làm một đoạn thời gian chủ quản, lúc này Ô Vũ Kì đã muốn có một ít chủ quản khí thế.

“Kì tỷ, cần ta hỗ trợ sao?” Ô Vũ Kì vừa dứt lời, một vị nam tử bộ dạng cũng không cao lớn, nhưng cả người thoạt nhìn lại có vẻ thực xốc vác không biết khi nào thì đột nhiên xông ra, đầu tiên là dùng mang theo một tia kính sợ ánh mắt mịt mờ nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó hai mắt hung lệ nhìn chằm chằm Vương Triết, hỏi.

Nhìn đến này nam tử xuất hiện, Vương Triết sắc mặt nhất thời tái nhợt vài phần, trong mắt lóe ra một tia sợ hãi sắc, cuối cùng bụm mặt nhìn Ô Vũ Kì nói:“Xem như ngươi lợi hại, chúng ta chờ xem!”

Nói xong, Vương Triết đi nhanh đi ra ngoài. Bất quá Vương Triết vừa mới đi vài bước, kia thoạt nhìn thực xốc vác nam tử lại đuổi theo, một phen ôm bờ vai của hắn nói:“Vương lão đệ đừng nóng vội đi, chúng ta tìm một chỗ hảo hảo đàm nói chuyện đi.”

“Hoa ca, ngài đây là cái gì ý tứ?” Vương Triết thân mình nhịn không được run lên một chút.

“Đợi lát nữa ngươi sẽ biết” Được xưng là Hoa ca đúng là nam sơn đạo vùng tráo bãi lão đại Trịnh Chí Hoa. Năm đó hắn cậu em vợ Trần Tán Đăng bởi vì ỷ vào hắn này tỷ phu đối Chu Hiểu Diễm động thủ động cước, thiếu chút nữa không làm hại ngay cả hắn đều phải chịu không nổi, cũng may hắn xoay chuyển mau, mà Hạ Vân Kiệt cũng không phải cái loại này tâm ngoan thủ lạt hạng người, không chỉ có cho phép hắn tiếp tục ở nam sơn đạo vùng kiếm cơm ăn nhưng lại dùng tiên gia pháp thuật đem hắn cậu em vợ chém đứt ngón áp út cùng ngón út cấp tiếp lên. Cũng đang bởi vì này dạng, cũng không có việc gì Trịnh Chí Hoa đều đã tự mình đến blue night quán bar chuyển vừa chuyển.

Vừa rồi Trịnh Chí Hoa vốn là không tính tìm Vương Triết “Nói chuyện”, là vì có cái thanh âm cho hắn một đạo chỉ thị, hắn thế này mới lại đuổi theo.

“Hoa ca, kỳ thật ta cũng liền cùng Vũ Kì chỉ đùa một chút mà thôi. Ngài cũng biết ta cùng nàng hiện tại là nam nữ bằng hữu quan hệ, ta lại như thế nào khả năng……” Vương Triết dự cảm đến một tia không ổn, vội vàng bồi cười nói, sau lưng đã muốn có mồ hôi lạnh chảy xuống dưới.

“Nếu ngươi không nghĩ đợi lát nữa ta đập nát miệng của ngươi trong lời nói, ngươi cũng đừng ở lão tử trước mặt đề cùng Kì tỷ là nam nữ bằng hữu quan hệ, ngươi không xứng!” Trịnh Chí Hoa kỳ thật sớm liền xem Vương Triết không vừa mắt, nhưng nề hà hắn đặt lên Ô Vũ Kì, mà Ô Vũ Kì còn có Lưu Kha, Từ Giai ba người cùng Hạ Vân Kiệt quan hệ tốt lắm, điểm ấy Trịnh Chí Hoa là biết đến, cho nên cũng cũng chỉ có thể chịu Vương Triết, hôm nay nếu Kiệt ca đã muốn mở miệng muốn chính mình hảo hảo giáo huấn một phen này Vương Triết, hắn

tự nhiên sẽ không hội tái khách khí, thậm chí hắn ám ở phỏng đoán có phải hay không Kiệt ca đối Ô Vũ Kì có ý tứ, nếu thực sự ý tứ, kia Vương Triết đã có thể thật sự muốn chết.

Nhìn kia cái gì Vương Triết bị một vị hiển nhiên là quán bar tráo bãi mang đi, Lưu Lực Hoành đám người thiếu chút nữa tròng mắt đều phải rơi xuống một đất.

Bọn họ đoán được Vương Triết phản ứng, nhưng đoán không được Ô Vũ Kì phản ứng, càng đoán không được Ô Vũ Kì như vậy kịch liệt phản ứng thế nhưng gần chính là bởi vì tin tưởng Kiệt ca lời nói.

Hồi lâu, thẳng đến Ô Vũ Kì lần lượt Hạ Vân Kiệt bên người ngồi xuống, nhẹ tay nhẹ kéo hắn cánh tay, Lưu Lực Hoành đám người mới đột nhiên bừng tỉnh lại đây, người người hai mắt cực nóng nhìn Hạ Vân Kiệt, tràn ngập sùng bái ánh mắt.

Ta dựa vào, gần một câu, khiến cho một mỹ nữ lập tức liền đem bạn trai một cước cấp đá văng ra, này mị lực giá trị hẳn là cỡ nào khủng bố a !

Mà Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm hai vị nữ lão sư tuy rằng sẽ không giống Lưu Lực Hoành bọn họ nghĩ như vậy, nhưng xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt hiển nhiên cũng trở nên không giống với. Giống như đột nhiên gian đều có điểm không biết hắn.

Đến tột cùng cái dạng gì nam nhân, khả năng làm cho một nữ nhân mù quáng tin tưởng đến bực này trình độ đâu?

Thậm chí các nàng đều có điểm đáng thương khởi kia Ô Vũ Kì. Vì một nam nhân làm như vậy, đáng giá sao?

Đương nhiên mặc kệ có đáng giá hay không, Hạ Vân

Kiệt chung quy là các nàng đồng sự, các nàng đổ không đến mức trước mặt Hạ Vân Kiệt mặt sách hắn đài, khuyên Ô Vũ Kì không cần bị hắn lừa dối, mê hoặc.

“Cảm ơn ngươi Kiệt ca, may mắn ngươi đúng lúc nhắc nhở, bằng không ta liền hối hận không kịp.” Ô Vũ Kì dựa vào Hạ Vân Kiệt, thấp giọng nói.

Trừ bỏ cảm tạ, kỳ thật nàng cũng là ở nói cho Hạ Vân Kiệt, cho tới bây giờ nàng cũng không có ăn cái gì mệt.

“Đừng nói này đó khách khí trong lời nói. Đến, ta cho ngươi giới thiệu một chút, này đó đều là của ta đồng sự, vị này là Lý Hiểu Thi lão sư, vị này là Dương Thục Cầm lão sư……” Hạ Vân Kiệt vỗ nhẹ nhẹ chụp Ô Vũ Kì tay, sau đó cười nhất nhất thay song phương làm giới thiệu.

“Thật cao hứng nhận thức các ngươi, các ngươi là Kiệt ca bằng hữu cũng chính là bằng hữu của ta, buổi tối chơi vui vẻ một ít, có cái gì cần cứ việc bảo ta.” Ô Vũ Kì nhất nhất cùng Lưu Lực Hoành đám người bắt tay, vẻ mặt chân thành tha thiết nhiệt tình nói, giống như một chút cũng chưa chịu vừa rồi Vương Triết sự tình ảnh hưởng.

Trên thực tế, lúc này Ô Vũ Kì ngược lại cảm giác cả người một trận thoải mái, giống như có một khối đặt cự thạch ở chính mình trong lòng đột nhiên bị chuyển khai đi giống nhau.

“Cảm ơn, cảm ơn.” Lưu Lực Hoành đám người vội vàng nói.

“Ta đây sẽ không quấy rầy các ngươi.” Ô Vũ Kì đứng lên, lạc lạc hào phóng theo mọi người cáo từ, đi lên lại cố ý cùng Hạ Vân Kiệt nói nhỏ một câu, thế này mới rời đi.

“Ta kháo, Hạ lão sư ngươi chính là của ta thần tượng a không được, ngươi nhất định dạy ta hai chiêu!” Ô Vũ Kì vừa đi, Lưu Lực Hoành đám người lập tức liền nổ tung oa, ào ào cầu xin.

“Đi, đi, dạy cái gì dạy! Dạy các ngươi nơi nơi lừa nữ hài tử sao?” Lý Hiểu Thi lập tức xem thường nói.

Nói xong, Lý Hiểu Thi lại đối Hạ Vân Kiệt nói:“Ta nói Hạ lão sư, ngươi đến tột cùng có mấy bạn gái? Ngươi như vậy có phải hay không không tốt lắm?”

“Chúng ta cùng các nàng ba cái thật sự chính là bằng hữu.” Hạ Vân Kiệt gặp Lý Hiểu Thi khuyên chính mình, không khỏi dở khóc dở cười nói.

“Lừa quỷ đi thôi. Nếu chính là bằng hữu, vậy ngươi êm đẹp phá hư người ta nam nữ bằng hữu quan hệ cho thôi? Hơn nữa ngươi vừa nói, kia Ô tiểu thư liền đá kia nam nhân, hiển nhiên nàng đối với ngươi khẳng định là mối tình thắm thiết, nếu không nàng làm gì phải nghe ngươi.” Lý Hiểu Thi không tin nói.

“Ta cũng không tin. Chỉ có một nữ nhân tâm lý kỳ thật còn chứa một cái khác nam nhân khi, nàng mới có thể làm ra chuyện như vậy.” Dương Thục Cầm đi theo đồng ý nói.

Hạ Vân Kiệt gặp hai nữ nhân rất có sẽ đối hắn triển khai thẩm phán cùng phê đấu, không khỏi một trận đau đầu. Hắn tổng không thể nói cho các nàng, Ô Vũ Kì các nàng có thể có hôm nay đều là bởi vì hắn duyên cớ, hơn nữa các nàng cũng đều biết hắn không giống tầm thường, đoạn sẽ không vô duyên vô cớ lừa các nàng.

“Thật vậy chăng? Kia Hạ lão sư càng nhất định phải dạy chúng ta một hai chiêu.” Lưu Lực Hoành đám người nghe vậy xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt càng phát ra cực

nóng. Phảng phất chỉ cần Hạ Vân Kiệt tùy tay chỉ điểm bọn họ một hai chiêu, bọn họ có thể trở thành tán gái cao thủ, cáo biệt độc thân.

“Các ngươi sẽ không muốn hạt ồn ào được không? Các ngươi không thấy được Lý lão sư cùng Dương lão sư ánh mắt đều nhanh muốn đem ta cấp trực tiếp giết sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Lưu Lực Hoành đám người còn đi theo ồn ào, không khỏi tức giận trừng mắt nói.

“Kia còn không đơn giản, trực tiếp đem Lý lão sư cùng Dương lão sư cũng cấp thu!” Lưu Lực Hoành bật thốt lên nói.

“Tử mập mạp, ngươi nói cái gì ngươi là không phải không muốn sống chăng!” Lưu Lực Hoành thốt ra lời này ra miệng, nghênh đón hắn chính là Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm một trận quyền đấm cước đá, thẳng đem Lưu Lực Hoành cho hắn gào khóc thảm thiết, liên tục cầu xin tha thứ, hai vị nữ lão sư thế này mới ngừng tay.

“Lưu lão sư, vốn xem ở đi Đông Bình hồ du lịch khi ngươi trượng nghĩa biểu hiện, đêm nay ta còn nghĩ thay ngươi ở của ta hai vị đồng học trước mặt nói ngọt ngươi vài câu, bất quá hiện tại ta minh xác nói cho ngươi, đợi lát nữa ta sẽ nói cho các nàng, ngươi chính là trong truyền thuyết quái thúc thúc, xấu xa dâm loạn!” Dương Thục Cầm tuy rằng ngừng tay, nhưng còn là không giải hận cắn răng nói.

“Không phải đâu, không đến mức như vậy ngoan độc đi ngươi liền như vậy nguyện ý nhìn ta cả đời đánh quang côn sao?” Lưu Lực Hoành căm giận nói.

“Thiếu đến, ngươi nghĩ rằng ta không biết sao? Ngươi tự cho là đúng đại học lão sư, nhãn giới cao, cho nên đến bây giờ còn quang côn một cái. Nếu thực phóng

thấp yêu cầu, lấy ngươi đại học lão sư thân phận sẽ tìm không đến đối tượng?” Dương Thục Cầm khinh thường nói.

“Dương thư ký, nói không thể nói như vậy. Người hướng chỗ cao đi lấy nước hướng thấp chỗ lưu, huống chi tìm đối tượng là cả đời sự tình, tự nhiên muốn tìm cái vừa lòng a. Chỉ tiếc ta vừa không giống Hạ lão sư như vậy tuổi trẻ suất khí, lại không có hắn kia lừa nữ nhân bản sự, bằng không cũng sẽ không đến ba mươi tuổi còn độc thân một cái, đáng thương mẫu thân của ta còn ngóng trông sớm một ngày ôm tôn tử đâu!” Lưu Lực Hoành thở dài nói.

“Thục Cầm, hắn ở trang đáng thương, đừng để ý đến hắn!” Lý Hiểu Thi gặp Dương Thục Cầm tựa hồ có chút bị nói động, trực tiếp vạch trần Lưu Lực Hoành “Quỷ kế”.

“Ai ở trang đáng thương a!” Lý Hiểu Thi vừa dứt lời, ghế dài biên hành lang hơn hai vị trổ mã duyên dáng yêu kiều trẻ tuổi nữ tử.

Hai vị tuổi trẻ nữ tử tuy rằng không bằng Lưu Kha các nàng như vậy cao gầy xinh đẹp, nhưng là kém cỏi không bao nhiêu. Ít nhất theo Lưu Lực Hoành, Phạm Học Văn, Lục Cao Đại ba người lòe lòe tỏa sáng ánh mắt sẽ không có thể nhìn ra đến, này hai vị tuổi trẻ nữ tử còn là có không nhỏ mị lực.

“Trần Tĩnh, Vũ Hàm các ngươi đến đây ta cho các ngươi giới thiệu một chút. Này hai vị chính là đại học đồng học cùng ta giống nhau ở lại Giang Châu thị công tác, vị này là Trần Tĩnh, vị này Vương Vũ Hàm. Các nàng so với ta tốt, khảo thượng công chức, Trần Tĩnh ở Vân Long khu dân chính cục lý công tác, Vương Vũ Hàm ở thị nông nghiệp cục.” Dương Thục Cầm đứng lên, kéo qua hai vị tuổi trẻ nữ tử cười giới thiệu nói.

“Chúng ta nha đều là nước trong nha môn, dưỡng lão đơn vị, nào có các ngươi đại học lão sư tốt có thân phận có thu vào, hàng năm còn có nghỉ đông và nghỉ hè.” Trần Tĩnh cùng Vương Vũ Hàm cười nói.

“Thiếu đến, ngươi nói loại này đại học lão sư cũng không phải là ta này dạy học thư ký.” Dương Thục Cầm trắng hai người liếc mắt một cái, sau đó tiếp tục giới thiệu nói:“Ngươi nói là bọn họ, nhạ, vị này là Lý Hiểu Thi lão sư, cũng là một vị trung y phụ khoa thầy thuốc, vị này là Lưu Lực Hoành lão sư, là trung y khoa chỉnh hình thầy thuốc, hắn bó xương thủ pháp là gia truyền, rất lợi hại, ở chúng ta trung y học viện còn là cử nổi danh……”

Tuy rằng vừa rồi miệng nói đợi lát nữa muốn nói cho đồng học Lưu Lực Hoành là quái thúc thúc, nhưng chuyện tới trước mắt, Dương Thục Cầm còn là một cái kính hướng tốt khen Lưu Lực Hoành.

“Nào có, nào có, đừng nghe dương thư ký nói bừa, liền bình thường, liền bình thường. Hai vị mỹ nữ, thật cao hứng nhận thức các ngươi!” Gặp Dương Thục Cầm khen chính mình, Lưu Lực Hoành vội vàng đứng lên, miệng thượng khiêm tốn, hàm trư thủ lại sớm đã thân hướng về phía Trần Tĩnh cùng Vương Vũ Hàm.

Bất quá làm cho Lưu Lực Hoành buồn bực là, rõ ràng Dương Thục Cầm giới thiệu là chính mình, khen là chính mình, hơn nữa chính mình cũng đã muốn đứng lên hướng hai vị mỹ nữ vươn tay, nhưng hai vị mỹ nữ ánh mắt lại lạc ở tại ngồi ở hắn đối diện Hạ Vân Kiệt trên người.

“Ngươi, ngươi là, ngươi là……” Hai vị mỹ nữ chỉ vào Hạ Vân Kiệt, kích động vạn phần kêu lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 762 : Hiện tại có bạn gái sao

“Ngươi là năm kia kia ở Giang Châu đại học đã cứu chúng ta vị kia đồng học!” Cuối cùng còn là Trần Tĩnh ở kích động trung trước nói ra Hạ Vân Kiệt “Thân phận”.

“Đúng, đúng, chính là hắn, chính là hắn” Vương Vũ Hàm muốn nói lời nói bị Trần Tĩnh trước tiên là nói về đi ra, kích động liên tục gật đầu nói.

“Các ngươi là năm kia lật thuyền rơi xuống nước nữ sinh?” Hạ Vân Kiệt lúc này cũng nhận ra trước mắt hai vị mỹ nữ.

Năm ấy hay là hắn lần đầu tiên đi Giang Châu đại học, sau đó thực trùng hợp gặp được có thuyền nhỏ ở trong hồ lộn một vòng, tình thế cấp bách hạ hắn trực tiếp nhảy vào trong nước đem các nàng cứu đi lên, hơn nữa sau còn đối với các nàng tiến hành rồi cứu giúp. Cũng là kia một lần, Hạ Vân Kiệt gặp Phùng Văn Bác cũng nhận thức hắn.

Bởi vì lúc ấy các nữ sinh được cứu đi lên khi người người quần áo dán thân mình cùng mặc bikini không có gì khác nhau, hơn nữa Hạ Vân Kiệt cũng không tưởng bị người đưa tin, cứu các nàng sau liền vội vàng rời đi, cũng không có nhìn kỹ các nàng diện mạo, qua đi cũng không lại đi tưởng nó, cho nên động vừa thấy đến Trần Tĩnh cùng Vương Vũ Hàm, cũng không có lập tức nhận ra đến. Bất quá Hạ Vân Kiệt dù sao trí nhớ phi phàm, Trần Tĩnh cùng Vương Vũ Hàm như vậy vừa nói, hắn nhưng thật ra nhớ tới này hai người.

“Đúng, đúng, chính là chúng ta!” Kích động trung Trần Tĩnh cùng Vương Vũ Hàm vừa nói, một bên một cái lần lượt Hạ Vân Kiệt bên ngoài ngồi đi xuống, một cái tắc đi

đến bên trong không chút khách khí tễ ra ngồi ở Hạ Vân Kiệt bên người Phạm Học Văn.

“Lúc ấy chúng ta bởi vì quần áo đều ướt đẫm, ngươi lại chỉ lo chính mình đi, chúng ta đuổi theo trong chốc lát đành phải trước tiên hồi ký túc xá. Chờ chúng ta thay quần áo đi ra, ngươi đã sớm không thấy bóng dáng. Sau lại, chúng ta ở vườn trường nơi nơi tìm kiếm hỏi thăm ngươi đều không có tin tức của ngươi, chúng ta còn tưởng rằng đời này sẽ không còn được gặp lại ngươi đâu!” Trần Tĩnh cùng Vương Vũ Hàm hai người nói đến kích động chỗ, một người một bên cầm lấy Hạ Vân Kiệt cánh tay, giống như sợ hắn lại giống lần trước giống nhau đào tẩu dường như.

Ta kháo! Không phải đâu, loại chuyện tốt này như thế nào không làm cho chúng ta cấp gặp phải đâu! Lưu Lực Hoành ba người rất không dễ dàng phán đến đây hai vị mỹ nữ, không nghĩ tới cùng mỹ nữ ngay tay còn không có tới kịp nắm một chút, hai vị mỹ nữ đã muốn một trái một phải vây quanh Hạ Vân Kiệt chuyển, căn bản ngay cả xem cũng chưa xem bọn hắn liếc mắt một cái, trong lòng thật sự là kia hâm mộ ghen tị hận a !

Thiên lý ở đâu a !

“Không phải đâu, như vậy trùng hợp, nguyên lai dĩ nhiên là Hạ lão sư cứu các ngươi a!” Dương Thục Cầm hiển nhiên biết năm đó kia sự kiện, thấy thế vẻ mặt không thể tưởng tượng nói.

“Hạ lão sư? Ân nhân, ngươi cũng cùng Thục Cầm giống nhau lưu giáo làm dạy học thư ký sao?” Trần Tĩnh gặp Dương Thục Cầm kêu Hạ Vân Kiệt lão sư, hiếu kỳ nói.

“Cũng có thể là chính trị phụ đạo viên!” Vương Vũ Hàm đi theo bổ sung nói.

Hiển nhiên Hạ Vân Kiệt kia trương tuổi trẻ mặt rất khó làm cho các nàng đem hắn cùng đại học lão sư liên tưởng cùng một chỗ, cho rằng hắn ở đại học công tác cương vị hẳn là cùng Dương Thục Cầm cùng loại, thuộc loại hành chính cương vị.

“Cái gì dạy học thư ký, chính trị phụ đạo viên a? Người ta Hạ lão sư nhưng là chúng ta học viện tối tuổi trẻ phó giáo sư!” Dương Thục Cầm nói.

“Phó giáo sư? Trời ạ điều này sao có thể?” Trần Tĩnh cùng Vương Vũ Hàm nghe vậy giật mình mở to hai mắt, bưng kín miệng, giống như nghe được cái gì thiên đại kinh người tin tức bình thường.

“Sự thật chính là như thế!” Dương Thục Cầm cười nói.

“Thật sự, rất không thể tưởng tượng ân nhân, ngươi năm nay bao nhiêu tuổi ?” Trần Tĩnh cầm lấy Hạ Vân Kiệt cánh tay, hai mắt lòe lòe tỏa sáng theo dõi hắn xem.

“Hai mươi hai tuổi.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Hai mươi hai tuổi phó giáo sư! Trời ạ! Ta hai mươi hai tuổi thời điểm đại học còn không có tốt nghiệp đâu!” Trần Tĩnh cùng Vương Vũ Hàm lại làm ra kia khoa trương động tác, kinh hô.

“Khụ khụ, bởi vì trung y chuyên nghiệp cùng này khác chuyên nghiệp hơi chút có điểm bất đồng, có sư thừa vừa nói, ta chủ yếu là mượn ta lão sư quang.” Hạ Vân Kiệt bị Trần Tĩnh cùng Vương Vũ Hàm hai người khoa trương biểu tình cấp biến thành có chút ngượng ngùng, vội vàng giải thích nói.

“Kia cũng là phó giáo sư a! Hai mươi hai tuổi phó giáo sư a! Trời ạ, hôm nay ta xem như mở nhãn giới. Nga, đúng rồi, Hạ giáo thụ, ngươi hiện tại có bạn gái sao?

Ngươi xem ta thế nào? Tuy rằng ta tuổi so với ngươi lớn ba tuổi, nhưng tục ngữ nói nữ đại tam ôm kim chuyên ta đối với ngươi khẳng định hội thực ôn nhu thực săn sóc ” Đột nhiên Trần Tĩnh hai tay ôm lấy Hạ Vân Kiệt cánh tay, hai mắt ôn nhu nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

“Còn có ta, ta muốn làm gia vụ tuyệt đối nhất lưu, hơn nữa nấu đồ ăn phi thường bổng nga, không tin ngươi hỏi Thục Cầm, nàng thường xuyên đến ta bên kia cọ cơm!” Vương Vũ Hàm gặp Trần Tĩnh tiên hạ thủ vi cường, cũng không cam lạc hậu nói, một đôi hoa đào mắt đồng dạng chớp, ôn nhu nhìn Hạ Vân Kiệt.

Không phải đâu! Ta ngay cả tay còn không có bính một chút đâu, hai vị mỹ nữ cũng đã chủ động đối Hạ lão sư yêu thương nhung nhớ ?

Ông trời, không công bình a !

Ông trời, chẳng lẽ ngươi không có mắt sao?

Không mang theo như vậy chơi người đi !

Lưu Lực Hoành, Phạm Học Văn còn có Lục Cao Đại ba người gặp chính mình đều còn không có tới kịp mở miệng, hai vị mỹ nữ đã muốn bỏ bọn họ mà đi, tranh nhau phải làm Hạ Vân Kiệt bạn gái, thật sự là hận không thể chủy ngực hỏi trời, trong lòng kia hâm mộ ghen tị hận a !

Lý Hiểu Thi là nữ nhân, tuy rằng không cần hâm mộ ghen tị hận, nhưng trong lúc nhất thời cũng là xem mắt choáng váng. Không phải đâu, Hạ lão sư mị lực thực sự cao như vậy sao? Mà Dương Thục Cầm gặp chính mình hai đồng học biểu hiện như thế hoa si khoa trương, sớm đã mặt đẹp đỏ bừng, tức giận nói:“Uy, cho dù Hạ lão sư là một vị thực tuổi trẻ phó giáo sư, các ngươi cũng không về phần muốn khoa trương như vậy, biểu hiện

như vậy hoa si đi!”

“Kính nhờ Thục Cầm, tỷ năm nay đã muốn hai mươi lăm tuổi nha! Nếu không những tìm được thích hợp đối tượng, kia đã có thể thành thặng nữ! Ngươi xem Hạ lão sư thật tốt, nguòi tuổi trẻ suất khí, lại là đại học phó giáo sư, khó nhất là, hắn còn đã cứu ta, cái này kêu là duyên phận ! Ngươi nói, ta không những bắt lấy cơ hội, còn muốn chờ cái gì thời điểm?” Trần Tĩnh cùng Vương Vũ Hàm lập tức đúng lý hợp tình phản bác nói.

“Vậy ngươi cũng muốn trước hiểu biết một phen đối phương, nhìn xem thích hợp không thích hợp mới nói nha! Nào có giống các ngươi như vậy, vừa lên đến đã nói phải làm người ta bạn gái.” Dương Thục Cầm dở khóc dở cười nói.

“Không thử quá như thế nào biết thích hợp không thích hợp? Hơn nữa, vĩ đại nam sinh bình thường đều phi thường cướp thủ, chúng ta đương nhiên muốn trước chiếm vị trí, chờ phát hiện không thích hợp nói sau a!” Trần Tĩnh thực đương nhiên nói.

“Được rồi!” Dương Thục Cầm gặp hai người nói được nói năng hùng hồn đầy lý lẽ, đành phải bất đắc dĩ nhún nhún vai, đối Hạ Vân Kiệt nói:“Ta không biết các nàng, nếu nhìn cảm thấy coi như thuận mắt hãy thu đi, dù sao ngươi bạn gái nhiều như vậy, cũng không kém nhiều các nàng hai cái.”

“Cái gì? Hạ lão sư đã muốn có bạn gái ?” Trần Tĩnh cùng Vương Vũ Hàm rất là thất vọng nói.

“Đâu chỉ có, còn có vài cái đâu” Lưu Lực Hoành gặp cuối cùng đãi đến cơ hội, lập tức cho Hạ Vân Kiệt một cái thật có lỗi ánh mắt, sau đó bắt đầu mạnh tố giác Hạ Vân Kiệt.

Không tố giác, tái tùy ý như vậy phát triển đi xuống, thế nào còn có hắn Lưu Lực Hoành cơ hội a

“Đúng vậy, này trong quán bar hắn còn có nhận thức hồng nhan tri kỷ!” Phạm Học Văn tiếp tục tố giác.

“Ở Đông Thông thị cũng có.” Lục Cao Đại vẻ mặt khinh thường cùng Hạ Vân Kiệt làm bạn tiếp tục tố giác.

“Cho nên hai vị mỹ nữ, Hạ lão sư có phiêu lưu muốn thận trọng a” Cuối cùng ba người không hẹn mà cùng lời nói thấm thía khuyên nhủ.

“Chỉ biết giống Hạ lão sư như vậy vĩ đại nam nhân khẳng định phi thường cướp thủ, quả nhiên a!” Trần Tĩnh cùng Vương Vũ Hàm hai người nghe vậy liên tục tiếc hận cảm thán nói.

“Kỳ thật nam nhân rất suất rất vĩ đại cũng không làm cho người ta yên tâm, còn là giống ta như vậy trung hậu thành thật, lại không chớp mắt nam nhân có vẻ làm cho người ta yên tâm.” Lưu Lực Hoành dày mặt mình đẩy mạnh tiêu thụ nói.

“Ngươi trả không được mắt? Nơi này liền ngươi tối thu hút ” Trần Tĩnh cùng Vương Vũ Hàm lập tức xem thường nói, nói xong hé miệng cười khẽ lên, mà Dương Thục Cầm cùng Lý Hiểu Thi cũng đi theo nở nụ cười.

Lưu Lực Hoành bị phản bác buồn bực không thôi, đồng dạng là nam nhân, đồng dạng là lão sư, vì cái gì chênh lệch liền lớn như vậy đâu một cái là người ta chủ động yêu thương nhung nhớ, một cái cũng là bị người trêu chọc giễu cợt.

“Tốt lắm, không náo loạn ta tiếp tục cho các ngươi giới thiệu đi. Vị này là Phạm Học Văn lão sư, trung y nội khoa thầy thuốc, vị này là Lục Cao Đại lão sư, trung y

toàn khoa thầy thuốc, còn có vị này Hạ Vân Kiệt lão sư, sẽ không dùng ta nhiều giới thiệu đi!" Tuy rằng chính là nói đùa, nhưng Dương Thục Cầm đúng là vẫn còn có điểm lo lắng Lưu Lực Hoành mất hứng, nở nụ cười trong chốc lát, dời đi đề tài, tiếp tục giới thiệu nói.

Ở Dương Thục Cầm giới thiệu khi, Trần Tĩnh cùng Vương Vũ Hàm nhất nhất cùng Phạm Học Văn đám người mỉm cười chào hỏi.

Tuy rằng Lưu Lực Hoành đám người lần nữa yết Hạ Vân Kiệt đoản, còn kém trực tiếp cho hắn ấn thượng "Đại sắc lang" danh hiệu, nhưng Trần Tĩnh cùng Vương Vũ Hàm hứng thú hiển nhiên như trước ở Hạ Vân Kiệt trên người, đồng Phạm Học Văn đám người chào hỏi, hơi chút hàn huyên vài câu sau, hai người rất nhanh lại đem lực chú ý đặt ở Hạ Vân Kiệt trên người.

"Hạ lão sư, ngươi đã là trường học lão sư, chúng ta năm đó như thế nào sẽ tìm không đến ngươi đâu?" Trần Tĩnh khó hiểu hỏi.

"Ha ha, ta là năm trước vừa mới đến Giang Châu đại học nhâm giáo." Hạ Vân Kiệt trả lời.

"Nguyên lai là như vậy, ta nói đâu, giống Hạ lão sư như vậy tuổi trẻ suất khí lão sư, ở Giang Châu đại học hẳn là rất danh mới đúng, chúng ta như thế nào khả năng một chút cũng không biết đâu!" Trần Tĩnh cùng Vương Vũ Hàm hoàn toàn hiểu ra nói.

"Nga, đúng rồi, ta nhớ rõ năm đó giống như rớt trong nước có năm người, này khác ba cái hiện tại thế nào ?" Hạ Vân Kiệt hỏi.

"Không phải đâu, năm đều là ngươi một người cứu ?" Lưu Lực Hoành đám người không biết tình nghe vậy tròng mắt nhất thời trừng lão đại lão đại.

Xuống nước cứu người cũng không phải là sự tình đơn giản, có đôi khi ngay cả kỹ năng bơi tốt lắm xuống nước cứu người đều là cứu người bất thành, ngược lại chính mình cũng bị tha đi xuống, càng đừng nói một người cứu năm.

“Đúng vậy, sau chúng ta hồi tưởng đứng lên đều cảm thấy không thể tưởng tượng có nhìn đến đồng học đều nói, Hạ lão sư bơi lội tốc độ liền cùng cá mập giống nhau đâu!” Vương Vũ Hàm gật đầu nói.

“Hạ lão sư ngươi đến tột cùng còn có cái gì bản sự là chúng ta không biết ?” Lưu Lực Hoành đám người bao gồm Lý Hiểu Thi ở bên trong đều giống xem quái vật giống nhau nhìn Hạ Vân Kiệt.

Phía trước ở Đông Thông thị, Hạ Vân Kiệt biểu hiện cũng đã làm cho bọn họ cảm thấy thực giật mình cùng ngoài ý muốn, không chỉ có đánh nhau rất lợi hại, tán gái rất lợi hại, hiện tại càng khoa trương thế nhưng ngay cả bơi lội đều như vậy cường hãn !

“Ha ha!” Hạ Vân Kiệt cười mà không nói.

Kỳ thật liền này đó bản sự cũng đã muốn đủ dọa người, Lưu Lực Hoành đám người vốn cũng sẽ không kỳ vọng Hạ Vân Kiệt tái tuôn ra cái gì liêu đến, thấy hắn cười mà không nói, cũng sẽ không tái truy vấn đi xuống. Mà Trần Tĩnh gặp Lưu Lực Hoành đám người không tái truy vấn đi xuống, liền liền Hạ Vân Kiệt phía trước hỏi trong lời nói trả lời:“Mặt khác ba người cũng chưa ở lại Giang Châu thị, một cái lưu học, mặt khác hai cái đều trở về lão gia phát triển. Nếu ta nói cho các nàng đã muốn tìm được ngươi, các nàng khẳng định thực vui vẻ.”

Quán bar, lầu hai trong một cái ghế lô.

Trịnh Chí Hoa trong tay vui đùa một thanh tiểu đao, ánh mắt lạnh lùng nhìn Vương Triết, nói:“Vương lão đệ, ngươi hẳn là biết ta Hoa ca hướng tới là nói một không hai, ta hiện tại cho ngươi một cái cơ hội, ngươi thật là Anh quốc lưu học trở về cao tài sinh? Trả lời trước ngươi tốt nhất hiểu rõ rồi chứ, ngươi nói một câu lời nói dối, ta liền chém điệu ngươi một bàn tay đầu ngón tay.”

Chương 763 : Hảo thủ đoạn a [tân niên khoái hoạt]

“Ta, ta……” Vương Triết nhìn mắt ngồi ở trên sô pha không nói được một lời Ô Vũ Kì, lại nhìn xem Trịnh Chí Hoa trong tay súy động tiểu đao, cái trán tràn đầy mồ hôi lạnh.

“Không phải!” Cuối cùng Vương Triết còn là không dám mạo hiểm, lắc lắc đầu nói.

Ô Vũ Kì tuy rằng theo Hạ Vân Kiệt nói cho nàng Vương Triết đồ là của nàng tiền cùng thân thể bắt đầu cũng đã biết Vương Triết trước kia cùng nàng nói lời nói tám phần đều là lời nói dối, nhưng chính tai thấy hắn lắc đầu thừa nhận, mặt đẹp còn là nhịn không được hơi hơi biến sắc.

“Không phải Anh quốc lưu học trở về cao tài sinh, vậy ngươi phía trước là làm cái gì?” Trịnh Chí Hoa hỏi.

“Là, là một nhà buôn bán bên ngoài công ty quản lí.” Vương Triết đầu đầy đại hãn nói.

Ô Vũ Kì nghe vậy sắc mặt hơi hoãn, nghĩ rằng, hắn trong lời nói cũng không tất cả đều là gạt ta !

Bất quá này ý niệm trong đầu vừa mới theo Ô Vũ Kì trong đầu lóe ra, Trịnh Chí Hoa sắc mặt lại mạnh trầm xuống, đối đứng ở Vương Triết phía sau hai thủ hạ âm thanh lạnh lùng nói:“Chém điệu hắn một chích đầu ngón út.”

“Không, không, Hoa ca, ta nói, ta nói, ta nói lời nói thật, ta kỳ thật kỳ thật là lão thiên, chuyên môn lừa tài thiên sắc kia một loại.” Vương Triết gặp Trịnh Chí Hoa tiếng nói vừa dứt hạ, đứng ở hắn phía sau mã tử đã muốn

trực tiếp đem tay hắn cầm lấy đặt tại trên bàn, không khỏi sợ tới mức vội vàng kêu lên.

Ô Vũ Kì nghe nói như thế chỉnh khuôn mặt nhất thời trở nên trắng bệch trắng bệch, nàng cũng không hoài nghi Hạ Vân Kiệt lời nói, nhưng nàng cũng là nằm mơ cũng không nghĩ tới Vương Triết dĩ nhiên là cái chuyên môn lừa tài lừa sắc chức nghiệp lão thiên.

“Kì tỷ, ngài xem người này muốn xử lý như thế nào?” Trịnh Chí Hoa gặp Ô Vũ Kì sắc mặt rất khó xem, hồi lâu mới thật cẩn thận xin chỉ thị nói.

“Vũ Kì, van cầu ngươi tha ta đi ta tuy rằng là lão thiên, nhưng ta đối với ngươi cũng là thiệt tình. Nếu không phải đêm nay gặp được kia cái gì Kiệt ca, nếu ngươi thật sự lựa chọn ta, ta khẳng định hội chậu vàng rửa tay, hồi tâm với ngươi……” Gặp Trịnh Chí Hoa xin chỉ thị Ô Vũ Kì, Vương Triết biết chính mình lần có không tránh được này một kiếp, mấu chốt còn là ở Ô Vũ Kì trên người, lập tức té quỳ đến nàng trước mặt khóc rống lưu nước mắt cầu xin nói.

Ô Vũ Kì nhìn Vương Triết kia uất ức bộ dáng, nhịn không được nhấc chân, đầy giày cao gót hung hăng đối với hắn ngực đạp đi qua.

“A!” Lại tiêm lại cao gót giầy tựa như thương giống nhau hung hăng đâm vào Vương Triết ngực, đau hắn cả người đều phiên té trên mặt đất, kiết nhanh ôm ngực.

“Ngươi làm cho ta cảm thấy buồn nôn!” Ô Vũ Kì cũng không có bởi vì Vương Triết thống khổ mà sinh ra chút thương hại ý, tương phản nàng chỉ cảm thấy càng buồn nôn, trực tiếp đứng lên nhấc chân đối với hắn đùi vừa ngoan ngoan đạp một cước, thế này mới trước cửa đi đến.

“Hoa ca, người như thế tra, ngươi xem rồi làm đi.” Ô Vũ Kì đi tới cửa ném xuống một câu, sau đó liền đi.

“Hoa ca, Hoa ca, chuyện gì cũng từ từ, chuyện gì cũng từ từ!” Gặp Ô Vũ Kì đi rồi, Trịnh Chí Hoa đám người người người mặt lộ vẻ dữ tợn sắc theo dõi hắn xem, Vương Triết sợ tới mức cả người lạnh run.

“Chuyện gì cũng từ từ, tiểu tử, ngươi có biết ngươi phạm sai lầm lớn nhất là cái gì sao?” Trịnh Chí Hoa ngồi xổm xuống thân, dùng tiểu đao dán tại Vương Triết trên mặt nhẹ nhàng qua lại thổi mạnh !

“Hoa ca, ngài đừng dọa ta biết không? Ta nhát gan” Vương Triết bị dọa đến khóc lên.

“Ngươi nhát gan ta thảo, ngươi nhát gan, vậy ngươi còn dám đánh Kiệt ca nữ nhân chủ ý, ta xem ngươi quả thực là to gan lớn mật!” Trịnh Chí Hoa nghe vậy trực tiếp một bàn tay quăng đi qua.

Súy qua đi, Trịnh Chí Hoa đứng lên, âm thanh lạnh lùng nói:“Cấp lão tử đánh, chỉ cần không đánh cho tàn phế không đánh chết, như thế nào đánh đều có thể ăn nhuyễn cơm thế nhưng ăn đến Kiệt ca nữ nhân trên đầu, thật không biết tử tự là viết như thế nào.”

Đến lúc này Vương Triết mới biết được, chân chính ngưu xoa là phía trước bị chính mình mắng tiểu bạch kiểm vị kia Kiệt ca !

Chỉ tiếc Vương Triết biết được đã muốn đã muộn, Trịnh Chí Hoa vừa dứt lời hạ, thủ hạ của hắn liền xông lên đối với hắn một trận quyền đấm cước đá, đánh cho hắn gào khóc thảm thiết, kêu trời trời không biết kêu đất đất chẳng hay.

Thẳng đến Trịnh Chí Hoa cảm thấy hỏa hậu không sai

biệt lắm, hắn mới xua tay ý bảo thủ hạ dừng tay, sau đó tái ngồi xổm xuống thân đến đối Vương Triết nói:“Hôm nay buổi tối ngươi liền cấp lão tử cút ra Giang Châu thị, nếu không ta thấy một lần đánh một lần, còn có đừng nghĩ trả thù Kiệt ca, không phải ngươi có thể nhạ!”

Trong quán bar, làm Trần Tĩnh cùng Vương Vũ Hàm sau lại nhìn đến Lưu Kha, Từ Giai thậm chí Ô Vũ Kì thay nhau cho bọn hắn đưa rượu cùng tinh mỹ điểm tâm, không chỉ có không thu bọn họ tiền, hơn nữa mỗi lần đều phải ngọt ngào kêu vài tiếng Kiệt ca, như vậy phỏng chừng nếu không phải có mấy người bọn họ ở, chỉ sợ hội trực tiếp nị ở Hạ Vân Kiệt bên người không chịu đi. Hai người bọn họ rốt cục phát hiện xuất sắc nam nhân quả nhiên thực cướp thủ, quả nhiên đã muốn không tới phiên hai người bọn họ, dần dần tự nhiên không hề đối Hạ Vân Kiệt phát động mãnh liệt thế công, lực chú ý bắt đầu có chút chuyển hướng Lưu Lực Hoành ba vị nam lão sư.

Cổ ngữ nói nữ nhân không tài đó là đức, mà nam nhân lại hoàn toàn tương phản, chân chính trọng yếu không phải tướng mạo, mà là khả năng.

Lưu Lực Hoành ba người tuy rằng bộ dạng cũng không suất, thậm chí tướng mạo có thể nói là trung đẳng thiên hạ nhiều điểm, nhưng không chịu nổi hai người lại là đại học lão sư lại là thầy thuốc song trọng thân phận, này song trọng thân phận phảng phất cho bọn hắn trên người bộ thượng một tầng quang quyển giống nhau, làm cho người ta thực dễ dàng xem nhẹ bọn họ tướng mạo.

Lưu Lực Hoành ba người gặp Trần Tĩnh cùng Vương Vũ Hàm cuối cùng bắt đầu chú ý khởi bọn họ, tự nhiên là đại lực biểu hiện, lại là thỉnh thoảng hướng các nàng kính rượu, lại là cùng các nàng ngoạn xúc xắc.

Trần Tĩnh cùng Vương Vũ Hàm hiển nhiên là thuộc loại

tính cách có vẻ sáng sủa nữ hài tử, ở Lưu Lực Hoành ba vị nam lão sư cố ý lấy lòng hạ, rất nhanh liền cùng Lưu Lực Hoành ba người ngoạn lửa nóng, nhưng thật ra làm cho Hạ Vân Kiệt thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi. Nếu không luôn bị Trần Tĩnh cùng Vương Vũ Hàm cấp quấn quít lấy, Hạ Vân Kiệt thật đúng là cử có áp lực.

Uống rượu, ngoạn xúc xắc, đến sau lại cùng đi lắc lư nhảy bắn, Lưu Lực Hoành đám người ngoạn phi thường hải, nhưng thật ra Hạ Vân Kiệt còn là giống như trước giống nhau chỉ thích một người lẳng lặng ngồi ở ghế dài thượng uống rượu, nhìn bọn họ ngoạn.

Hắn như vậy hành động bị Lưu Lực Hoành ba người cười nhạo là “Ngoạn thâm trầm”, mà Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm tuy rằng không đồng ý Lưu Lực Hoành bọn họ trong lời nói, nhưng trong lòng đều âm thầm kỳ quái Hạ Vân Kiệt đến tột cùng là dựa vào cái gì thông đồng thượng nhiều như vậy mỹ nữ? Chẳng lẽ chỉ bằng hắn kia trương tiểu bạch kiểm, chỉ bằng hắn như vậy lẳng lặng một người ngồi ở chỗ kia uống rượu giải sầu?

Lão sư chung quy là làm người gương tốt, tự hạn chế tính còn là có một chút, không sai biệt lắm chơi đến mười hai giờ, Lưu Lực Hoành đám người liền bắt đầu chuẩn bị chạy lấy người.

“Các ngươi đi về trước đi, ta còn có chút việc.” Hạ Vân Kiệt đối Lý Hiểu Thi đám người nói.

“Người trẻ tuổi muốn tiết chế a!”

“Hạ lão sư phải chú ý thân thể a!”

“Đừng mệt muốn chết rồi a!”

Lưu Lực Hoành đám người nghe vậy đều là lại hâm mộ

ghen tị lại là ái muội hướng Hạ Vân Kiệt dặn dò.

Hạ Vân Kiệt hiện tại cùng Lưu Lực Hoành bọn người đã muốn hỗn lăn thục, sớm đã nhìn thấu bọn họ đức hạnh, tự nhiên sẽ không theo bọn họ khách khí, nghe vậy thực rõ ràng nói:“Lăn!”

Tuy rằng bị Hạ Vân Kiệt mắng lăn, nhưng Lưu Lực Hoành đám người lại ngược lại đắc ý cười ha ha đứng lên, mà Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm các nữ nhân tắc ý vị thâm trường nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, trong ánh mắt tiếc hận, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép hương vị đậm đậm.

Các nữ nhân ánh mắt nhìn xem Hạ Vân Kiệt thực nghẹn khuất, nhịn không được đối Lý Hiểu Thi đám người nói:“Đừng nghe Lưu lão sư bọn họ nói bừa, không phải các ngươi tưởng kia một loại, Ô Vũ Kì vừa mới cùng nàng bạn trai chia tay, ta nghĩ đả kích khẳng định có điểm lớn, ta lưu lại an ủi nàng vài câu.”

“Nga…… An ủi a!” Lưu Lực Hoành ba người lập tức một bộ bừng tỉnh đại ngộ chỉ vào Hạ Vân Kiệt, nói:“Hảo thủ đoạn a, hảo thủ đoạn!”

Mà Lý Hiểu Thi bốn nữ nhân tắc tề xoát xoát hướng Hạ Vân Kiệt đầu đi khinh bỉ ánh mắt:“Là thừa dịp hư mà vào đi!”

“Các ngươi? Tính, tính, theo các ngươi này phê tư tưởng không khỏe mạnh tên giảng không thông, đi mau, đi mau!” Hạ Vân Kiệt thấy thế buồn bực vô cùng huy phất tay nói.

Hắn hiện tại cuối cùng hiểu được cái gì kêu càng mạt càng đen !

“Chúng ta cái này đi, không ngại ngại ngươi, không ngại

ngại ngươi ha ha!” Lưu Lực Hoành ba người thấy thế vẻ mặt vui sướng khi người gặp họa ha ha cười nói.

“Lăn!” Hạ Vân Kiệt lại hướng Lưu Lực Hoành ba người hung hăng trừng mắt nhìn liếc mắt một cái, sau đó xoay người bay thẳng đến quầy bar đi đến, lười tái để ý này ba tổn hữu.

Cùng Hạ Vân Kiệt cùng một chỗ, Lưu Lực Hoành này ba tên mỗi ngày đều ở đả kích trung vượt qua, hôm nay cuối cùng hòa nhau một ván, cho nên gặp Hạ Vân Kiệt buồn bực quay đầu bước đi, ba cái “Gian kế thực hiện được” tên lại cười ha ha lên.

Bất quá rất nhanh ba cái tên liền ngậm miệng lại, thẳng ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm tiền phương, bởi vì bọn họ một buổi tối đều ở ra sức lấy lòng hai vị mỹ nữ, Trần Tĩnh cùng Vương Vũ Hàm thế nhưng đột nhiên đuổi theo Hạ Vân Kiệt, một người một bên lôi kéo Hạ Vân Kiệt cánh tay, sau đó kiễng mũi chân đối với hắn hai má “Ba” hôn một cái.

“Hạ lão sư, thật sự cảm ơn ngươi đã cứu chúng ta, mặc kệ ngươi làm cái gì, chúng ta đều duy trì ngươi, bất quá thật sự phải chú ý thân thể nga!” Nói xong, Trần Tĩnh cùng Vương Vũ Hàm ửng đỏ mặt xoay người chạy về đội ngũ, trừng mắt nhìn liếc mắt một cái ba cái thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm các nàng xem Lưu Lực Hoành ba người nói:“Nhìn cái gì vậy? Các ngươi nếu có Hạ lão sư kia cứu người bản sự, bổn cô nương cũng không để ý chủ động hiến hôn!”

Lưu Lực Hoành ba người nghe vậy lập tức hai mắt sáng ngời, xoa tay nói:“Ngày mai phải đi bơi lội quán khổ luyện bơi lội bản lĩnh.”

“Khá lắm khổ luyện bơi lội bản sự! Lăn chúng ta điệu một lần thủy còn chưa đủ sao? Các ngươi thế nhưng

còn chú chúng ta!” Trần Tĩnh cùng Vương Vũ Hàm lập tức nhấc chân đối với Lưu Lực Hoành đám người chân hung hăng đạp đi xuống.

Lưu Lực Hoành ba người không nghĩ tới vỗ mông ngựa đến mã trên đùi, nhất thời đau nhe răng nhếch miệng, trong đầu buồn bực vô cùng. Mà ở Lưu Lực Hoành ba người trong mắt “Diễm phúc khôn cùng” Hạ Vân Kiệt vuốt hai bên bị hôn quá hai má đồng dạng buồn bực vô cùng.

“Chẳng lẽ ta liền giống như sắc lang? Chẳng lẽ nam nữ trong lúc đó lại không thể lấy có đơn thuần hữu tình quan hệ sao?”

Lưu Lực Hoành đám người vừa mới rời đi quán bar, Ô Vũ Kì vội vã theo trên lầu đuổi xuống dưới, nghênh diện đối diện Hạ Vân Kiệt, không khỏi thật dài thở dài nhẹ nhõm một hơi nói:“Kiệt ca, thực xin lỗi, vừa rồi có chút việc không ở, nghe nói các ngươi phải đi, ta đưa ngài.”

“Không cần, bọn họ đều đã muốn đi rồi. Cùng nhau uống hai chén đi.” Hạ Vân Kiệt ngồi trên quầy bar, lại chỉ chỉ bên người kia ghế nói.

“Ân” Ô Vũ Kì gật gật đầu, sau đó ngồi trên ghế dựa, làn váy hạ hai điều tất chân chân dài đan xen, ở quán bar ngọn đèn hạ sáng loáng đầy đặn, phá lệ mê người.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 764 : Đoạt cửa mà chạy

Hạ Vân Kiệt giúp chính mình cùng Ô Vũ Kì muốn hai chén “Thất sắc thải hồng” Rượu cốc tai, sau đó nâng chén cùng Ô Vũ Kì nhẹ nhàng huých hạ, nói:“Ta biết ngươi hôm nay tâm tình không tốt, bất quá chuyện quá khứ sẽ không cần suy nghĩ. Thế giới này còn có rất nhiều hảo nam nhân.”

“Ta biết, cảm ơn Kiệt ca.” Ô Vũ Kì nhấp khẩu rượu cốc tai, gật gật đầu nói, chính là tâm tình cũng là nói không nên lời phức tạp.

Hạ Vân Kiệt cũng không phải người thực hội an an ủi người, gặp Ô Vũ Kì gật đầu nói biết, mặt sau hắn sẽ không biết nói nên như thế nào tái an ủi đi xuống, đành phải lẳng lặng cùng nàng uống rượu.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt không hiểu an ủi người, nhưng hắn biết làm một người tâm tình không tốt khi, có cái bằng hữu tại bên người yên lặng cùng lại có thể cho người sẽ không cảm thấy cô đơn.

Mùa còn chưa tới mùa hè, đến một chút sau, quán bar đã muốn không có bao nhiêu khách nhân. Có rảnh xuống dưới Lưu Kha cùng Từ Giai rất nhanh cũng gia nhập tiến vào

Theo quán bar tạm rời cương vị công tác một năm rưỡi nhiều, bốn từng quan hệ chặt chẽ đồng sự, bằng hữu rốt cục lại lần nữa tụ uống rượu.

Một loại vi diệu mà quen thuộc cảm giác nảy lên trong lòng, phảng phất hết thảy đều ở hôm qua.

“Hảo tưởng tái cùng Kiệt ca cùng nhau đạp xe đạp tan tầm a!”

“Đúng vậy, khi đó thổi gió, ở không rộng rãi ngã tư đường thượng cưỡi xe nói nói cười cười cảm giác cuộc sống cỡ nào thích ý.”

“Còn nhớ rõ ngân than sao? Lần đó còn là ta lần đầu tiên xuống biển, không nghĩ tới ở Kiệt ca chỉ điểm hạ, thế nhưng đi học hội bơi lội.”

“Đương nhiên nhớ rõ a, vài lần ta còn mơ thấy đâu”

Bất tri bất giác trung, rượu càng uống càng nhiều, nói cũng càng nói càng nhiều, chân tình ở bất tri bất giác giữa lưu lộ đi ra.

Hạ Vân Kiệt nhìn trước mắt ba vị ánh mắt đã muốn có chút men say mông lung nữ đồng sự, suy nghĩ cũng bay tới kia đoạn năm tháng. Khi đó hắn xa so với hiện tại thuần phác, khi đó hắn không có tiền, khi đó hắn còn tại đau khổ vì sống giãy dụa, khi đó trong quán bar còn có một nữ hài tử tên là Trình Phinh, nhưng hiện tại hết thảy tựa hồ đều đã muốn cách hắn thực xa xôi. Bao gồm hắn ở trong quán bar nhận thức đệ nhất vị nữ hài tử Trình Phinh.

Từ Trình Phinh đi Bắc Kinh sau, hai người cũng đã rất ít liên hệ, đến sau lại Hạ Vân Kiệt có một lần cấp nàng gọi điện thoại khi, ngay cả kia dãy số đều đã muốn không hề dùng, cũng không biết nàng có phải hay không tưởng hoàn toàn cùng trước kia nói tái kiến, tái sau lại liền hoàn toàn chặt đứt liên hệ.

Nghe được càng nhiều, nhớ lại càng nhiều, đột nhiên gian Hạ Vân Kiệt có chút hâm mộ khởi Ô Vũ Kì các nàng.

Các nàng có thể uống say, các nàng có thể nương cảm giác say hoàn toàn buông ra chính mình, khả chính mình

đâu? Chính mình giống như cho tới bây giờ sẽ không say quá, say rượu đến tột cùng là một loại cái gì tư vị đâu? Hạ Vân Kiệt không biết. Bởi vì hắn thể chất thật sự thật tốt quá, hắn thần kinh thật sự quá cường đại, cồn lại như thế nào có thể gây tê được hắn?

Hắn biết chính mình cách người thường cuộc sống càng lúc càng xa, rốt cuộc trở về không được.

“Kiệt ca, ngươi vì cái gì luôn như vậy phong khinh vân đạm, luôn cao như vậy cao ở thượng? Mỗi một lần nhìn đến ngươi, tổng cảm giác trở nên xa lạ, trở nên xa xôi. Vì cái gì hội như vậy?” Ô Vũ Kì bưng chén rượu, mắt say lờ đờ mê ly nhìn Hạ Vân Kiệt, trong thanh âm mang theo một tia sầu não.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong đầu không khỏi đau xót, thân thủ đi lấy Ô Vũ Kì trong tay chén rượu nói:“Ngươi đã muốn uống hơn, đêm nay đi ra nơi này đi.”

“Ta sẽ uống nhiều, ta sẽ uống say! Kiệt ca, ngươi không cần như vậy thanh tỉnh được không? Ngươi cũng cùng chúng ta say một hồi được không? Bằng không ta cuối cùng cảm thấy ngươi cách chúng ta thực xa xôi.” Ô Vũ Kì lại tránh thoát Hạ Vân Kiệt tay, một ngụm uống cạn chén trung rượu, sau đó ánh mắt mê ly nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

Uống say? Ta có thể sao? Hạ Vân Kiệt chuyển động chén rượu, do dự mà, bất quá khi hắn ánh mắt đột nhiên đụng chạm đến Ô Vũ Kì kia mê ly trung mang theo một tia sầu não ánh mắt, hắn trong mắt lộ ra một chút bất cứ giá nào ánh mắt.

“Uống say liền uống say, chẳng lẽ thành thần tiên sống thế nhưng ngay cả say một lần cũng không dám sao?”

“Nhân sinh khó được vài lần say, hảo, đêm nay ta liền

cùng các ngươi say một hồi!” Hạ Vân Kiệt bưng lên chén rượu uống một hơi cạn sạch, sau đó cùng phục vụ sinh nói:“Đem trong quán tối liệt rượu cho ta lấy đến.”

“Nga Kiệt ca muốn phát uy la!” Gặp Hạ Vân Kiệt đột nhiên bùng nổ, Ô Vũ Kì, Từ Giai còn có Lưu Kha ba nữ tử tử tựa như bị đánh hưng phấn tề giống nhau, lập tức hưng phấn ngồi ở đi ghế, giơ lên hai tay, trên thân theo âm nhạc tiết tấu động tình lắc lư đứng lên.

Rượu không say mỗi người tự say, tuy rằng Hạ Vân Kiệt còn không có bắt đầu uống say, nhưng nhìn ba vị blue night quán bar tối gợi cảm nữ nhân ở chính mình trước mắt lắc lư gợi cảm thân mình, người tựa hồ đã muốn bắt đầu say.

Người phục vụ rất nhanh liền đem trong quán tối liệt rượu cấp Hạ Vân Kiệt bưng đi lên, Hạ Vân Kiệt nhìn trước mắt rượu, trong mắt thấu xạ ra một tia hưng phấn. Nhiều năm như vậy, hắn đại đa số thời điểm đều ở tự hạn chế sinh hoạt, chẳng sợ có được siêu năng lực, hắn như trước áp lực chính mình dã tâm, nhớ kỹ sư phụ giáo huấn, thật cẩn thận, như đi miếng băng mỏng, sợ không nghĩ qua là chính mình hội lầm nhập lạc lối, trở thành hại nước hại dân đại ma đầu. Hôm nay hắn rốt cục muốn hoàn toàn buông ra chính mình một hồi, về phần kết quả hội thế nào, Hạ Vân Kiệt hiện tại không nghĩ suy nghĩ.

Nhân sinh khó được vài lần say, hôm nay say một lần làm sao phương? Hạ Vân Kiệt một tay bưng lên chén rượu, mặt khác một tay liên tiếp ấn vài cái pháp quyết.

Hắn phong ấn chính mình năng lực.

Giờ khắc này, hắn thành chân chính người thường, trừ phi cảm được nguy hiểm hơi thở, năng lực của hắn là sẽ không tự động giải phong.

“Đến, cụng ly!” Hạ Vân Kiệt trực tiếp cầm lấy bình rượu hào sảng nói.

“Kiệt ca vạn tuế, cụng ly!” Ô Vũ Kì ba người đồng dạng trực tiếp cầm lấy bình rượu.

Rạng sáng hai giờ rưỡi, bốn người trẻ tuổi cho nhau thông đồng, một đường lắc lắc lắc lắc.

Tam nữ nhất nam.

Ngẫu có người theo bọn họ bên người trải qua, ngẫu có xe theo bọn họ bên cạnh khai quá, nữ nhân không một dấu diếm ra khinh bỉ ánh mắt, mà nam nhân lại không một không toát ra hâm mộ ghen tị ánh mắt.

Ta dựa vào, này nam ngưu xoa a, 1 tha 3!

Rạng sáng ba giờ, Ô Vũ Kì ba người rốt cục như nguyện lấy thường đem các nàng Kiệt ca đưa các nàng trong phòng…

Mùa đã là giữa tháng tư, sáng sớm mười giờ thái dương tuy rằng xa không bằng nóng bức mùa hè như vậy độc ác nhưng đã muốn thực chói mắt. Chẳng sợ cách bức màn, mãnh liệt ánh sáng như trước còn là thấu tiến vào.

Tượng thụ viên tiểu khu, cách nam sơn đạo cũng không xa một cái tân nhà trọ lâu tiểu khu.

Loang lổ dương quang hạ, một gian phòng ngủ giường lớn hoành thất thụ bát nằm tam nữ nhất nam.

Trường hợp rất hương diễm, thực nhi đồng không nên. Nằm ở trung gian trẻ tuổi nam tử chỉ mặc điều quần cộc, tả hữu trong ngực thượng các bát cái chỉ mặc Bra cùng quần lót nữ tử. Tuyết trắng đùi có đặt ở hắn trên đùi,

cũng có hoành đặt ở hắn bụng.

Trên sàn gỗ là một đất hỗn độn quần áo.

Loang lổ dương quang hạ, Hạ Vân Kiệt cau mày mở mắt, đầu có một chút điểm đau, đầu óc có điểm hỗn loạn mơ hồ.

Ta đây là ở nơi nào? Nhìn xa lạ trần nhà, Hạ Vân Kiệt dùng sức đi nhớ lại.

Đột nhiên gian Hạ Vân Kiệt sắc mặt đại biến, vội vàng cúi đầu vừa thấy……

Sau đó Hạ Vân Kiệt thấy được kia hương diễm một màn, thấy được Ô Vũ Kì đầy đặn gợi cảm, tỉ lệ phối hợp, chỉ mặc tam điểm thức thân thể, thấy được Lưu Kha có thể so với người mẫu tuyết trắng chân dài, thấy được Từ Giai kia đôi cùng nàng thân thể so sánh với mà nói có vẻ phá lệ cực đại, ngay cả Bra cũng che lấp không được ngực khí.

Nếu Hạ Vân Kiệt thường xuyên xem xét mỗ đảo quốc “Nghệ thuật” Phiến trong lời nói, hắn sẽ biết kia tráo chén hẳn là ít nhất là f cấp.

Này hương diễm một màn dừng ở Hạ Vân Kiệt trong mắt, làm cho Hạ Vân Kiệt phảng phất người thường ban ngày ban mặt nhìn thấy quỷ dường như, một khuôn mặt sát kia gian đều có chút biến trắng, trong mắt kìm lòng không được toát ra một tia kinh hoảng sắc, lại cứ tại đây loại thời điểm kia ngoạn ý thế nhưng còn đột nhiên ngang nhiên đứng thẳng đứng lên, vừa vặn đỉnh đến đùi đặt ở hắn trên người.

Kia đùi là thuộc loại cao gầy Lưu Kha, nàng cảm giác được trên đùi khác thường, “Anh” một tiếng, sau đó mở ra ánh mắt.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt nay sớm đã không tính non, nhưng phía sau kia trái tim thế nhưng cũng lập tức nhắc tới cổ họng, thiếu chút nữa nhịn không được sẽ trực tiếp đối với Lưu Kha ngủ huyệt điểm một chút, làm cho nàng một lần nữa nhắm mắt lại.

“A!” Hạ Vân Kiệt còn không có đem này ý tưởng phó chư hành động khi, nhất bén nhọn tiếng kêu sợ hãi ở trong phòng vang lên.

Lưu Kha mở to hai mắt nhìn chỉ mặc một cái quần cộc Kiệt ca, rất nhanh ánh mắt lại chuyển dời đến chính mình đùi đè nặng địa phương……

Lưu Kha tiếng thét chói tai lập tức đem Ô Vũ Kì cùng Từ Giai cũng cấp đánh thức, các nàng đồng dạng đầu tiên là một tiếng thét chói tai, sau đó đồng dạng mở to hai mắt nhìn, vẻ mặt không dám tin nhìn chằm chằm mặc một cái quần cộc nằm ở các nàng giường lớn Kiệt ca.

Đối mặt ba cái tam điểm thức Ô Vũ Kì ba người, Hạ Vân Kiệt rất nhanh theo trên giường đi lên.

Cuống quít trung hắn đã quên chính mình phong ấn chính mình năng lực, tay chân trở nên bất lợi tác không ít, kinh hoảng bò lên trung tay còn đặt ở Từ Giai kia ít nhất f cấp tráo chén.

“Kiệt ca ngươi……” Từ Giai mặt đỏ lên, không dám tin nhìn Hạ Vân Kiệt, còn có hắn đặt ở chính mình chưa bao giờ bị người chạm qua ** thượng.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi, ta không phải cố ý.” Hạ Vân Kiệt rốt cục hoàn toàn bừng tỉnh lại đây, một bên rất nhanh giải khai chính mình năng lực, một bên là xấu hổ hận không thể tìm điều khe cấp tiến vào đi được.

“Kiệt ca, kỳ thật không có quan hệ.” Từ Giai nhìn thất kinh, mặt đỏ cùng hầu mông giống nhau Kiệt ca, đỏ mặt thấp giọng nói.

Dù là Hạ Vân Kiệt đã muốn khôi phục năng lực, nghe nói như thế, theo trên giường bay vọt hai chân đều thiếu chút nữa nhịn không được mềm nhũn, đứng thẳng không xong.

“Ngượng ngùng, ta đi trước, các ngươi ngủ tiếp trong chốc lát, ngủ tiếp trong chốc lát.” Rơi xuống, Hạ Vân Kiệt tựa như yêu đương vụng trộm nam nhân nghe được bên ngoài mở cửa, sợ tới mức theo mặt đất lung tung nắm lên thuộc loại hắn quần áo cùng quần, một cái lắc mình liền ra phòng ngủ, tái sau đó rất nhanh mặc vào, tái sau đó tự nhiên chính là đoạt cửa mà chạy.

Hạ Vân Kiệt tốc độ ra sao chờ mau, chờ Ô Vũ Kì ba người hoàn toàn phục hồi tinh thần lại khi, Hạ Vân Kiệt đã muốn không thấy bóng dáng.

Ba người ngươi xem xem ta, ta xem nhìn ngươi, hồi lâu Ô Vũ Kì mới mở miệng nói:“Đến tột cùng phát sinh sự tình gì ?”

“Này, giống như chúng ta ba người cùng Kiệt ca ngủ cùng nhau.”

“Cái gì giống như, chính là ngủ cùng nhau.”

“Kia, kia tối hôm qua có hay không phát sinh cái gì?”

Ba người vội vàng cúi đầu nhìn về phía hai chân trong lúc đó, tuy rằng quần lót thực gợi cảm, có chữ “T” khố, có thấu thị, còn có đáng yêu phim hoạt hoạ, nhưng đều hoàn hảo vô chỉnh.

“Giống như cái gì đều không có phát sinh da!” Ba người

xem qua sau, tâm tình phức tạp nói. Các nàng cũng nói không rõ, chính mình đến tột cùng là hy vọng mơ hồ theo Kiệt ca phát sinh quan hệ, còn là cái gì cũng chưa phát sinh tốt.

“Chúng ta đây đến cùng có tính không ngủ Kiệt ca?” Hồi lâu, ba người đột nhiên không hẹn mà cùng hỏi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 765 : Làm cho người ta hướng tới

“Ta như thế nào liền uống say đâu? Ta như thế nào có thể uống say đâu? Hiện tại tốt lắm, sự tình nháo lớn đi!” Trốn cũng giống như thoát đi Ô Vũ Kì ba người phòng ở, ngẩng đầu nhìn thiên không chói mắt dương quang, nhớ tới vừa rồi nhìn đến chói mắt một màn, Hạ Vân Kiệt vì tối hôm qua chính mình nhất thời xúc động mà khóc không ra nước mắt.

Cúi đầu, thất hồn lạc phách trung, mãn đầu óc còn lộn xộn nghĩ chuyện vừa rồi khi, Hạ Vân Kiệt bên tai đột nhiên vang lên một đạo quen thuộc mà có chút tò mò thanh âm:“Hạ lão sư, vừa trở về a?”

“Đúng vậy!” Hạ Vân Kiệt theo bản năng ngẩng đầu trả lời.

Này vừa nhấc đầu, Hạ Vân Kiệt mới phát hiện chính mình bất tri bất giác trung thế nhưng đã muốn về tới độc thân ký túc xá. Nghênh diện hai vị lão sư thập giai xuống, đúng là đồng văn phòng Lưu Lực Hoành cùng Lục Cao Đại.

“Không phải đâu, ngươi thật sự vừa trở về? Ngươi tối hôm qua sẽ không vẫn cùng kia Ô Vũ Kì các nàng ba người cùng một chỗ đi?” Lưu Lực Hoành cùng Lục Cao Đại nghe vậy nhất thời hai mắt mạnh sáng ngời, có chút không thể tin được nói.

Hạ Vân Kiệt lúc này chính tâm hư là lúc, hơn nữa cũng không phải cái loại này há mồm là có thể nói ra nói dối, đột nhiên gian bị Lưu Lực Hoành cùng Lục Cao Đại nhất ngữ nói trúng, trong lúc nhất thời không khỏi xấu hổ chột dạ che miệng chỉ ho khan.

“Ta kháo!”

“Ta kháo!”

Lưu Lực Hoành cùng Lục Cao Đại gặp Hạ Vân Kiệt xấu hổ chột dạ bộ dáng, thế nào còn không biết thực bị chính mình hai người nói trúng rồi, không khỏi nghe được trợn mắt há hốc mồm, miệng theo bản năng bật thốt lên nổ lên lời thô tục.

“Khụ khụ, các ngươi đừng hiểu lầm, ta tối hôm qua chính là uống say, cùng các nàng cùng một chỗ ngủ một giấc, này khác cái gì cũng chưa làm!” Hạ Vân Kiệt gặp hai người trợn mắt há hốc mồm bộ dáng, không khỏi càng phát ra chột dạ nói.

“Ta dựa vào, nam nhân cùng nữ nhân đều ngủ cùng nhau, kia còn gọi cái gì cũng chưa làm? Vậy ngươi có thể nói cho ta biết, cái gì mới tên là sao?” Lưu Lực Hoành gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, tròng mắt đều tái rồi, thiếu chút nữa sẽ thân thủ đi bắt Hạ Vân Kiệt áo.

Thật sự là người so với người tức chết người nha, chính mình đều người ba mươi tuổi, còn tại vì thoát khỏi quang côn mà phấn đấu, khả người ta đâu, mới hai mươi tuổi xuất đầu liền cùng ba nữ nhân cùng nhau ngủ, thế nhưng còn dày hơn nhan vô sỉ nói này khác cái gì cũng chưa làm

“Nhưng lại là ba cái ! Ông trời a, kia nhiều lắm hạnh phúc a! Rất làm cho người ta hướng tới !” Lục Cao Đại vẻ mặt hướng tới bổ sung nói, mãn đầu óc nhi đồng không nên trường hợp.

“Hướng tới cái gì nha? Này giữa trưa không đi căn tin ăn cơm, đổ ở thang lầu hạt ồn ào !” Đang nói, Dương Thục Cầm thư ký theo thang lầu đi rồi xuống dưới.

Dương Thục Cầm cũng là độc thân giáo sư, tạm thời lại không có thực lực ở bên ngoài mua phòng ở, tự nhiên cũng là ở tại giáo sư độc thân ký túc xá lâu.

“Hướng tới cùng ba nữ nhân ngủ cùng nhau a!” Lục Cao Đại theo bản năng bật thốt lên trả lời.

Bất quá Lục Cao Đại nói vừa nói ra liền cảm giác thật to không ổn, đây chính là Dương Thục Cầm thư ký a, loại này nói như thế nào có thể cùng một vị nữ lão sư nói đâu !

“Phi phi các ngươi nam nhân tư tưởng như thế nào như vậy xấu xa, giữa trưa, ban ngày ban mặt đổ ở thang lầu thế nhưng nói loại chuyện này, cũng không sợ bị học sinh nghe được, mang hỏng rồi học sinh!” Dương Thục Cầm nghe vậy không khỏi vẻ mặt đỏ bừng, liên tục phi nói.

Nói xong Dương Thục Cầm phi giống như theo Lục Cao Đại bọn họ bên người sát vai hướng dưới lầu đi đến, nàng dù sao cũng là một nữ lão sư, hơn nữa tuổi cũng không lớn, cho dù trong lòng thực khinh thường Lục Cao Đại ngôn hành, tổng cũng không không biết xấu hổ đứng ở thang lầu theo chân bọn họ thảo luận ngủ mấy phụ nhân này đề tài đi.

“Uy, Dương thư ký, ta chỉ là hướng tới mà thôi, Hạ lão sư tối hôm qua thật đúng là ngủ đâu!” Lục Cao Đại gặp Dương Thục Cầm đem hắn xem thành một xấu xa đại sắc lang, không khỏi gấp đến độ bật thốt lên giải thích nói.

Nói vừa nói ra, Lục Cao Đại liền phát hiện làm như vậy thực không nói, dù sao giống tối hôm qua giống nhau nói đùa giống như yết nói rõ chỗ yếu không ảnh hưởng toàn cục, nhưng hôm nay đây chính là thật sự tình, cũng là không tốt tùy tiện cùng nữ lão sư nhắc tới.

Quả nhiên Dương Thục Cầm nghe vậy cước bộ mạnh một chút, ánh mắt dừng ở Hạ Vân Kiệt trên người. Lúc này nàng rốt cục phát hiện Hạ Vân Kiệt là hướng trên lầu đi, y quan cũng có chút không chỉnh, hiển nhiên tối hôm qua là trắng đêm chưa về, hiện tại vừa mới trở về.

“Khụ khụ, Hạ lão sư, thực xin lỗi, ta chỉ là nhất thời tình thế cấp bách, nói lỡ miệng.” Lục Cao Đại gặp Dương Thục Cầm dừng bước đem ánh mắt dừng ở Hạ Vân Kiệt trên người, không khỏi vẻ mặt xấu hổ xin lỗi đối Hạ Vân Kiệt nói.

Lục Cao Đại không xin lỗi hoàn hảo, này một đạo khiểm tự nhiên là càng tọa thật hắn phía trước nhắc tới sự tình, nghe được vốn đối Hạ Vân Kiệt ấn tượng thực không sai, thậm chí đối hắn âm thầm cũng sinh ra một tia mông lung ý tứ Dương Thục Cầm xấu hổ não liên tục đọa mấy đá, sau đó đặng đặng đặng đi xuống lầu.

Hạ Vân Kiệt gặp Dương Thục Cầm hiểu lầm chính mình, tưởng thân thủ gọi lại nàng, cuối cùng lại lùi về tay.

Có cái gì hảo giải thích, chính mình vốn còn có vài nữ nhân !

“Hạ lão sư……” Lục Cao Đại gặp Dương Thục Cầm thở phì phì rời đi, nhìn Hạ Vân Kiệt càng phát ra cảm giác áy náy.

Bọn họ là những người đứng xem, ẩn ẩn trung nhưng thật ra nhìn ra đến Dương Thục Cầm kỳ thật đối Hạ Vân Kiệt cũng có như vậy một tia ý tứ, đương nhiên nay tự nhiên là có ý tứ gì cũng chưa.

“Không quan hệ.” Hạ Vân Kiệt khoát tay cười khổ nói.

Xem ra chính mình thật vất vả trích rớt “Hạ chuyên nhất”

ngoại hiệu, nay lại nhiều một cái “Hạ sắc lang” ngoại hiệu.

“Lục lão sư ngươi cũng thật là, loại chuyện này chúng ta nam lão sư trong lúc đó nói nói cũng là được, ngươi như thế nào có thể cùng Dương Thục Cầm nói đi!” Đương sự nói không quan hệ, nhưng thật ra Lưu Lực Hoành vẻ mặt buồn bực trừng mắt nhìn liếc mắt một cái Lục Cao Đại phê bình nói.

“Là, là, là ta nhất thời hồ đồ.” Lục Cao Đại liên tục gật đầu thừa nhận sai lầm.

“Bất quá Hạ lão sư, tuy rằng Dương thư ký các nàng không ủng hộ ngươi, bất quá ta cũng là từ trong lòng trong mắt bội phục ngươi! Ngươi thật sự rất ngưu xoa, quả thực so với kia chút làm quan còn ngưu xoa!” Phê bình qua Lục Cao Đại sau, Lưu Lực Hoành đi đến Hạ Vân Kiệt bên người, dùng hắn kia chích phì tay một phen ôm Hạ Vân Kiệt bả vai, hướng hắn giơ ngón tay cái lên.

“Đúng vậy, đúng vậy, quả thực chính là của ta thần tượng a!” Lục Cao Đại liên tục gật đầu nói.

“Thần tượng, tối hôm qua kia Trần Tĩnh ta rất cảm giác, ngươi là giúp đỡ, dạy ta mấy chiêu đi!” Lưu Lực Hoành vẻ mặt lấy lòng cười nói.

“Đi, đi, chính mình nghĩ biện pháp đi, ta chỉ là một gã lão sư, cũng không phải tán gái chuyên gia!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy tức giận một phen chụp mở Lưu Lực Hoành phì thủ ôm vào chính mình trên vai nói.

“Hạ lão sư đừng như vậy khiêm tốn, 1 tha 3 a, không phải tán gái chuyên gia là cái gì? Ngươi sẽ dạy ta hai chiêu đi.” Lưu Lực Hoành dày mặt thấu đi lên nói.

“Muốn đuổi theo Trần Tĩnh phải không?” Hạ Vân Kiệt bị Lưu Lực Hoành cấp cuốn lấy không có biện pháp, đành phải trừng mắt hỏi.

“Đúng, đúng, ngài chưa từng thấy nhanh cấp chi một hai chiêu.” Lưu Lực Hoành ưỡn trương nét mặt già nua, liên tục gật đầu nói.

“Này rất đơn giản.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Thật vậy chăng? Nói mau, nói mau” Lưu Lực Hoành nghe vậy hai mắt nhất thời lòe lòe tỏa sáng, thúc giục nói.

“Hai chữ!” Hạ Vân Kiệt hướng Lưu Lực Hoành cười cười, vươn hai cái ngón tay, nghiêm trang nói:“Giảm béo!”

“Ta đi ngươi này không phải cùng chưa nói giống nhau sao? Ta muốn là có thể giảm béo, chỉ bằng ta từng ngọc thụ lâm phong hình tượng, ta còn cần cầu ngươi chi chiêu sao? Sớm đã có nữ hài tử chủ động yêu thương nhung nhớ.” Lưu Lực Hoành nghe vậy không khỏi tức giận trừng mắt nói.

“Lưu lão sư, ra vẻ theo ta thấy đến ngươi ngày nào đó khởi, ngươi rất giống chính là hiện tại này phúc bộ dáng.” Lục Cao Đại “Hảo tâm” Nhắc nhở nói.

“Thiết, chẳng lẽ ngươi từng cao lớn quá?” Lưu Lực Hoành một chút cũng không mặt đỏ hỏi ngược lại.

Lục Cao Đại nhất thời buồn bực cúi hạ đầu, người ta Lưu Lực Hoành tái nói như thế nào còn có giảm béo thành công hy vọng, hắn đến này tuổi lại căn bản ngay cả một chút tăng cao hy vọng đều không có.

“Kỳ thật mặc kệ là giảm béo còn là tăng cao, ta còn là có

điểm độc môn bí quyết, châm cứu thêm độc môn phương thuốc, các ngươi muốn hay không thử một lần?" Hạ Vân Kiệt hỏi.

"Cảm ơn Hạ lão sư hảo ý, ta còn là cùng lục lão sư đi căn tin ăn cơm đi, ta ăn ít điểm, hắn ăn nhiều một chút, hiệu quả hẳn là so với ngươi kia cái gì độc môn bí quyết càng mạnh một ít." Lưu Lực Hoành vỗ vỗ Hạ Vân Kiệt bả vai, nói.

"Ngươi nếu thật có thể làm được ăn ít một chút, hẳn là có hiệu quả, ta cho dù, hiện tại quốc gia lương thực khẩn trương, sẽ không lãng phí, còn là ăn ít một chút đi." Lục Cao Đại tự giễu nói.

"Kỳ thật giảm béo cùng tăng cao đối ta thực không phải cái gì quá khó khăn……" Hạ Vân Kiệt nói.

Bất quá Hạ Vân Kiệt nói còn chưa nói xong, Lục Cao Đại cùng Lưu Lực Hoành đã muốn đi xuống lầu.

Gặp này hai gia hỏa căn bản không tin chính mình trong lời nói, Hạ Vân Kiệt đành phải cười lắc đầu, cũng là không có đuổi theo đi. Thứ nhất là lúc này không có gì tâm tình, thứ hai hắn cảm thấy Lục Cao Đại cùng Lưu Lực Hoành hiện tại cái dạng này cũng rất tốt, không tất yếu không nên đến cái đại "Chỉnh dung".

Trở lại độc thân ký túc xá, Hạ Vân Kiệt rửa mặt một phen sau cũng không đi căn tin ăn cơm, toàn bộ buổi chiều đều ở tinh tế nhớ lại tối hôm qua say rượu sau phát sinh sự tình, kết quả chính như hắn cùng Lưu Lực Hoành cùng Lục Cao Đại nói, thật sự chính là mọi người cùng nhau ngủ một giấc, này hắn cái gì cũng chưa làm.

Đương nhiên ngủ khi tứ chi khó tránh khỏi có tiếp xúc, còn có quần áo tựa hồ mặc thiếu một ít.

Cứ việc lý thanh ý nghĩ, cứ việc biết hắn cùng Ô Vũ Kì ba người trong lúc đó cũng không có phát sinh cái gì thực chất tính quan hệ, nhưng toàn bộ buổi chiều Hạ Vân Kiệt còn là có loại tâm thần không yên cảm giác, sợ Ô Vũ Kì các nàng gọi điện thoại lại đây.

Thật muốn là gọi điện thoại lại đây, Hạ Vân Kiệt thật đúng là không biết nên như thế nào cùng các nàng nói chuyện. Cũng may thẳng đến thái dương sắp xuống núi, các nàng cũng không gọi điện thoại lại đây, điều này làm cho Hạ Vân Kiệt bất an tâm tình lẳng lặng bình tĩnh xuống dưới.

Hy vọng chuyện này cứ như vậy đi qua đi, Hạ Vân Kiệt nhìn lửa đỏ thái dương dần dần lạc sơn, trong lòng cầu nguyện.

Thái dương rốt cục lạc sơn, màn đêm bắt đầu buông xuống, Hạ Vân Kiệt cũng rốt cục không hề suy nghĩ tối hôm qua kia chuyện. Lúc này hắn nhớ tới cấp cha mẹ gọi điện thoại

Mấy ngày hôm trước cha mẹ đột nhiên nói Hong Kong du gần nhất có vẻ đứng đầu, bọn họ tưởng thừa dịp hiện tại thân thể cường tráng tưởng cùng đoàn đi đặc khu nhìn xem. Hạ Vân Kiệt nghe nói cha mẹ thân muốn đi Hong Kong du, lo lắng bọn họ không ra quá xa nhà liền nói chính mình bồi bọn họ đi, gọi bọn hắn không cần cùng đoàn đi, cũng nói cho chính bọn họ Hong Kong cũng có nhận thức người, hội an bài hết thảy. Không nghĩ tới cha mẹ nhưng thật ra rất ý tưởng, nói bọn họ hiện tại thích quá chính mình cuộc sống, không cần hắn người trẻ tuổi này đi theo, lại càng không thích phiền toái người khác, nhưng lại nói hiện tại không ít nông thôn mọi người là theo đoàn đi ra ngoài ngoạn, trở về sau nói được ba hoa chích choè, bọn họ hai người cũng tưởng đi thể nghiệm một phen.

Hạ Vân Kiệt biết cha mẹ trong khung còn là nông dân, kỳ thật bọn họ nghĩ đến muốn cùng đoàn đi Hong Kong du tương đối cho nông thôn người đến nói đã muốn xem như đi ở thời đại hàng đầu, chính mình thật muốn là an bài thỏa thỏa đáng làm, lập tức chiều ngang quá lớn, có lẽ bọn họ ngược lại không được tự nhiên. Tựa như chính mình từng nghĩ đến bọn họ sẽ thích quát sơn tiên cảnh giống nhau, khả bọn họ ở không đến một tuần đã nghĩ về nhà giống nhau. Cái này giống hiện tại rất nhiều trong thành sự nghiệp có thành người trẻ tuổi đem lão nhân theo nông thôn nhận được trong thành, muốn cho bọn họ quá nhất quá trong thành cuộc sống, hưởng hưởng phúc, nhưng trên thực tế đâu? Các lão nhân thường thường còn là thích trở lại bọn họ quen thuộc mà im lặng nông thôn. Cho nên cuối cùng Hạ Vân Kiệt cũng sẽ theo cha mẹ, dù sao hắn đã muốn cho bọn hắn thẻ đánh một bút không nhỏ khoản tiền hạng, bọn họ tưởng như thế nào cuộc sống, tưởng như thế nào du lịch đều theo bọn họ đi, chỉ cần bọn họ thích vui vẻ là tốt rồi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 766 : Nói đều là thật sự

Điện thoại rất nhanh liền đả thông, Hạ Vân Kiệt còn không có mở miệng ống nghe liền truyền đến mẫu thân vui vẻ tiếng cười.

“A kiệt, có phải hay không lo lắng ba mẹ nha? Yên tâm đi, chúng ta chơi thật sự vui vẻ. Này hai ngày chúng ta đi hải dương công viên, đi nước cạn loan, đi Victoria cảng, đúng rồi còn đi thái bình đỉnh núi xa xa thấy được Lý Gia Thành hào trạch nga! Còn có, còn có ta cùng ngươi ba đi quần ngựa đổ mã, tuy rằng đầu tiền tất cả đều đánh thủy phiêu, nhưng thật sự rất có ý tứ, rất kích thích. Hướng dẫn du lịch còn mang chúng ta đi không ít thương trường, ta và ngươi ba đều mua một ít. Hôm nay là Hong Kong cuối cùng một ngày, ngày mai chúng ta sẽ ngồi du thuyền đi Macao, ở Macao ngốc một buổi tối, sau đó thứ Hai chúng ta hội trực tiếp ngồi xe buýt trở lại Đông Châu thị, ở Đông Châu thị hơi chút du lịch một phen, sau đó liền cưỡi phi cơ về nhà.”

“Ha ha, chơi vui vẻ là tốt rồi, có chuyện gì nhớ rõ đánh cho ta điện thoại.” Hạ Vân Kiệt gặp mẫu thân tâm tình tốt lắm cũng an tâm, cười nói.

“Đi a, đi a, ngươi ba mẹ chúng ta còn không có lão hồ đồ, tuổi trẻ thời điểm ta và ngươi ba cũng là gặp qua một ít quen mặt !” Mẫu thân hiển nhiên bất mãn Hạ Vân Kiệt luôn dặn dò bọn họ, giống như bọn họ đã muốn đến cần người chiếu cố lão nhân gia, là một chút quen mặt cũng chưa gặp qua nông dân, nghe vậy hơi có chút không kiên nhẫn nói.

“Ha ha, hảo, hảo, ta không nói, ta không nói. Ngươi cùng ba đều thực tuổi trẻ, đều là người gặp qua đại quen mặt.” Hạ Vân Kiệt gặp mẫu thân không vui ý, không khỏi nở nụ cười, vội vàng vuốt mông ngựa nói.

“Này còn kém không nhiều lắm, ngươi nha chỉ để ý quản tốt chính ngươi, sớm điểm cho ngươi mẹ ta tìm cái bạn gái!” Mẫu thân thế này mới chuyển sân vì hỉ, cười nói.

“Khụ khụ, mẹ, kia không có việc gì ta liền treo.” Hạ Vân Kiệt nay sợ nhất nghe được chính là bạn gái này ba chữ, bởi vì tối hôm qua hắn còn vừa mới vừa hi lý hồ đồ cùng ba nữ nhân ngủ thẳng trên một cái giường đi đâu, cho nên nghe vậy cuống quít nói.

“Đứa nhỏ này!” Gặp chính mình nhắc tới bạn gái, con trai liền vội vã cúp điện thoại, Tưởng Tiếu Quyên cầm di động tức giận lẩm bẩm.

“Ngươi cũng thật là, liền ngươi con trai kia bản sự, ngươi tại sao phải sợ hắn tìm không thấy bạn gái sao? Chỉ sợ đến lúc đó hắn cho ngươi tìm vài con dâu, nhìn ngươi làm sao bây giờ?” Bên cạnh Hạ Minh Bằng cười nói.

“Kia tốt nhất! Ta còn có thể nhiều ôm vài tôn tử cháu gái đâu!” Tưởng Tiếu Quyên lập tức nói.

“Có ngươi như vậy làm mẹ nó sao? Thế nhưng cổ vũ con trai nhiều tìm vài tức phụ?” Hạ Minh Bằng nghe vậy dở khóc dở cười nói.

“Ngươi không có nghe hướng dẫn du lịch nói sao? Hong Kong này đại phú hào đều cũng có vài phòng lão bà. Con ta nhưng là thần tiên sống da, chẳng lẽ còn so với bất quá bọn họ, chẳng lẽ còn không thể nhiều cưới vài tức phụ?” Tưởng Tiếu Quyên nói năng hùng hồn đầy lý lẽ hỏi ngược lại.

Hạ Minh Bằng bị thê tử nói được á khẩu không trả lời được, hơn nữa tinh tế nhất tưởng thật là có điểm đạo lý, chính mình con trai cũng không phải thường nhân, lại há

có thể lấy người thường tiêu chuẩn đến cân nhắc hắn?

“Đương nhiên, ngươi sẽ không muốn tưởng !” Nói xong ngừng lại một chút, Tưởng Tiếu Quyên hoành Hạ Minh Bằng liếc mắt một cái bổ sung nói.

“Khụ khụ!”

……

“Biểu tỷ, ngươi như thế nào đột nhiên nghĩ đến mời ta ăn cơm ?” Giang Châu đại học phụ cận tử hiên các khách sạn, Dương Thục Cầm nhìn ngồi ở nàng đối diện một vị tóc ngắn tuổi trẻ nữ tử, mỉm cười hỏi.

“Ngươi đoán?” Tóc ngắn nữ tử thừa nước đục thả câu nói.

“Sẽ không là tìm đến chân mệnh thiên tử đi? Bất quá nhân đâu? Như thế nào cũng không mang đến cấp biểu muội ta xem qua xem qua?” Dương Thục Cầm ngọc thủ nâng cằm suy nghĩ trong chốc lát, đột nhiên hai mắt sáng ngời nói.

“Phi, phi, cái gì chân mệnh thiên tử a! Ngươi biểu tỷ ta mới sẽ không sớm như vậy ngay tại một thân cây thắt cổ.” Tóc ngắn nữ tử xem thường nói.

“Kia đến tột cùng là cái gì việc vui đâu?” Dương Thục Cầm gặp đoán sai đành phải tiếp tục nâng cằm suy nghĩ.

“Hì hì, đoán không ra đến đây đi. Nói cho ngươi đi, ta được công ty Uy Đại tuyển chọn, xí nghiệp trù tính bộ nga!” Tóc ngắn nữ tử vẻ mặt đắc ý nói.

“Công ty Uy Đại? Ngươi thực bị công ty Uy Đại tuyển chọn?” Dương Thục Cầm nghe vậy thân thể mềm mại

không khỏi hơi hơi chấn động, vẻ mặt không dám tin nhìn của nàng biểu tỷ.

Tháng trước đi Đông Thông thị du lịch, Hạ Vân Kiệt "Xuy ngưu" Nói chính mình cấp công ty Uy Đại lão tổng Tô Chỉ Nghiên làm quá cận vệ, lúc ấy Dương Thục Cầm còn lấy nói đùa ngữ khí cùng Hạ Vân Kiệt nói đến nàng biểu tỷ Tiền Hiểu Đồng tưởng tiến công ty Uy Đại, thỉnh hắn cùng công ty Uy Đại lão tổng lên tiếng kêu gọi sự tình. Đương nhiên sự tình sau khi nói qua, Dương Thục Cầm liền đem chuyện này cấp đã quên.

Cũng là, Hạ Vân Kiệt cho dù tuổi còn trẻ lên làm Giang Châu đại học phó giáo sư, nhưng cùng Tô Chỉ Nghiên như vậy gần như truyền kỳ nữ cường nhân trong lúc đó còn là có vô cùng cách xa chênh lệch. Người sau nhưng là Trung Quốc kế Chung Dương Dĩnh sau, tối có hi vọng vấn đỉnh nữ thủ phú nữ cường nhân a, nhưng lại là độc thân mỹ nữ. Hạ Vân Kiệt lại như thế nào khả năng thực cùng nàng đặt lên quan hệ đâu?

"Uy, ngươi đây là cái gì biểu tình? Chẳng lẽ ngươi biểu tỷ ta liền như vậy tốn sao? Sẽ không có thể đi vào công ty Uy Đại sao?" Dương Thục Cầm biểu tỷ thấy thế thực mất hứng nói.

"Không, không, đương nhiên không phải a. Biểu tỷ ngươi là hàng hiệu tốt nghiệp đại học, tự nhiên rất lợi hại, chính là lần trước ngươi không phải nói đợt thứ hai biểu hiện không thế nào tốt? Mười có tám chín sắp bị đào thải rồi chứ?" Dương Thục Cầm vội vàng xua tay nói.

"Đúng vậy, chuyện này ta cũng hiểu được có điểm kỳ quái, đợt thứ hai ta là biểu hiện không phải tốt lắm. Vốn đợt thứ hai sau liền đã xong, nhưng không biết vì cái gì mấy ngày hôm trước công ty đột nhiên cho ta biết đi tiến hành vòng thứ ba phỏng vấn, hơn nữa ngươi đoán

người cho ta phỏng vấn là ai?” Dương Thục Cầm biểu tỷ, cũng chính là Tiền Hiểu Đồng nói xong trên mặt lộ ra một tia tự hào còn có một tia tựa hồ đến bây giờ còn cảm thấy có chút không thể tưởng tượng biểu tình.

“Ai nha? Tổng sẽ không là công ty Uy Đại lão tổng Tô Chỉ Nghiên đi?” Dương Thục Cầm bật thốt lên hỏi.

“Không phải đâu, này ngươi đều có thể đoán trúng. Thật đúng là Tô tổng tự mình phỏng vấn ta. Ngay từ đầu ta cũng không biết vị kia mĩ cùng thiên tiên, khí chất rất giống như nữ vương chính là Tô tổng, thầm nghĩ lúc này đây chính mình nhất định phải bắt lấy cơ hội, sau đó phỏng vấn hảo sau, Tô tổng trực tiếp đã kêu ta đi xí nghiệp trù tính bộ báo danh, sau lại ta mới biết được nguyên lai cuối cùng một vị cho ta phỏng vấn thế nhưng chính là của ta thần tượng Tô Chỉ Nghiên.” Tiền Hiểu Đồng vẻ mặt tự hào nói.

“Không phải đâu, chẳng lẽ Hạ lão sư ngày đó nói đều là thật sự, hắn thật sự……” Dương Thục Cầm sau khi nghe xong, cả người đều ngây dại, miệng lầm bầm lầu bầu.

“Cái gì Hạ lão sư? Thục cầm ngươi lầm bầm lầu bầu đang nói cái gì đâu?” Tiền Hiểu Đồng gặp Dương Thục Cầm cả người đột nhiên trở nên vẻ mặt hoảng hốt, không khỏi tò mò ngắt lời nói.

“A, nga, không có gì.” Dương Thục Cầm một cái giật mình, nhân rốt cục phục hồi tinh thần lại, trong lòng lại âm thầm cười khổ, nếu này hết thảy đều là thật sự, kia chính mình chẳng phải là thiếu Hạ lão sư một cái thiên đại nhân tình? Còn có, ngày đó chính mình còn giống như giễu cợt hắn nói đối hắn nhìn với cặp mắt khác xưa tới, này……

Nghĩ đến đây Dương Thục Cầm rốt cục nhịn không

được đối Tiền Hiểu Đồng nói:“Biểu tỷ, ngươi có hay không ở ngươi công ty bên trong nghe qua Hạ Vân Kiệt tên này?”

“Không có nha, như thế nào này người rất danh khí sao? Ngay cả ngươi này làm lão sư đều biết đến?” Tiền Hiểu Đồng cười nói.

“Khụ khụ, không có là được rồi, không có là được rồi.” Dương Thục Cầm nghe vậy không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi nói.

“Nhìn ngươi thần không thủ xá bộ dáng, ngươi cùng này nam nhân khẳng định có chuyện xưa. Không được, ta phải gọi cái điện thoại hỏi một chút người văn phòng, ta không có nghe nói qua, cũng không thấy được bọn họ sẽ không nghe nói qua, ta ở công ty Uy Đại đi làm thêm đứng lên còn không có hai ngày đâu.” Tiền Hiểu Đồng nói xong cầm lấy điện thoại.

Dương Thục Cầm vừa nghe vốn là trầm tĩnh lại một lòng lại lập tức nâng lên đứng lên. Đúng vậy, cho dù Hạ Vân Kiệt trước kia thực làm quá Tô Chỉ Nghiên cận vệ, khả chính mình biểu tỷ vừa mới đi làm đâu, lại như thế nào khả năng nghe qua tên của hắn đâu.

“Uy, Tiểu Linh tỷ, là ta Tiền Hiểu Đồng a! Không quấy rầy đến ngươi đi? Ta muốn hỏi thăm ngươi cá nhân, Hạ Vân Kiệt, không biết ngươi có hay không nghe qua này người?” Làm Dương Thục Cầm một lòng lại nhấc = đến khi, Tiền Hiểu Đồng đã muốn quay số đồng cái văn phòng đồng sự điện thoại.

“Hạ Vân Kiệt? Ngươi như thế nào hội đột nhiên hỏi hắn, ngươi sẽ không nhận thức hắn đi?” Trong điện thoại truyền đến Tiểu Linh tỷ tò mò thanh âm.

“Không phải đâu, chúng ta công ty thực sự như vậy một

hào người?” Tiền Hiểu Đồng kinh ngạc nhìn Dương Thục Cầm liếc mắt một cái, bật thốt lên nói.

“Đương nhiên là có a, nghe nói võ công tốt lắm, còn làm quá chúng ta Tô tổng cận vệ đâu. Ngươi hiện tại nếu đi phòng an ninh vừa hỏi, bảo quản bọn họ có thể lôi kéo ngươi nói một buổi sáng, hắn nhưng là bọn họ thần tượng a! Bất quá năm trước liền tạm rời cương vị công tác. Cho thôi? Như thế nào đột nhiên hỏi hắn ?”

“Không có gì, chính là trong lúc vô ý nghe một vị bằng hữu nhắc tới hắn, cho nên liền hỏi một chút ngươi xem. Này khác không có việc gì, cảm ơn ngươi Tiểu Linh tỷ.” Tiền Hiểu Đồng giải thích một câu liền treo điện thoại. Treo điện thoại sau, nàng vẻ mặt kinh ngạc tò mò nhìn Dương Thục Cầm.

“Hỏi qua, nghe nói làm quá chúng ta Tô tổng cận vệ, như thế nào Thục Cầm ngươi thật sự nhận thức này cái gì Hạ Vân Kiệt?” Tiền Hiểu Đồng tò mò hỏi.

“Cận vệ!” Dương Thục Cầm nghe vậy cả người đều ngốc ở.

Nàng vẫn nghĩ đến ngày đó trên xe buýt Hạ Vân Kiệt đều là ở nói hươu nói vượn, loạn xuy ngưu, không nghĩ tới dĩ nhiên là thật sự. Như vậy hắn nói đi qua cái gì Hong Kong, Thái quốc, Italy, Mỹ quốc các địa phương tất cả đều là sự thật. Tái bởi vậy phỏng đoán đi xuống, hắn nói cùng quán bar kia ba nữ nhân chính là bằng hữu quan hệ có phải hay không cũng là thật sự? Phi phi, ta nghĩ đến bên kia đi cho cái gì, người ta không đều nói, tối hôm qua đều cùng nhau đã ngủ đâu?

“Uy, Thục Cầm, ngươi ở phát cái gì ngốc nha? Ngươi đến tột cùng có nhận biết hay không thức kia cái gì Hạ Vân Kiệt a?” Tiền Hiểu Đồng gặp Dương Thục Cầm chỉ biết là ngẩn người, nhịn không được đẩy nàng một chút

nói.

“Nga, a, ha ha, nhận thức, hắn hiện tại ngay tại chúng ta trường học làm lão sư.” Dương Thục Cầm rốt cục tỉnh táo lại, cười khổ trả lời.

“A, ngươi vừa rồi nói cái gì Hạ lão sư nguyên lai nói đúng là hắn nha. Này khóa đi thật là có điểm lớn. Nga, đúng rồi người khác bộ dạng suất không suất? Có phải hay không rất cường tráng kia một loại loại hình? Nếu không hiện tại gọi điện thoại thỉnh hắn đi ra cùng nhau ăn bữa cơm?” Tiền Hiểu Đồng nghe vậy cũng rốt cục hiểu được Dương Thục Cầm vì cái gì hội đột nhiên hỏi Hạ Vân Kiệt, nguyên lai hắn hiện tại là của nàng đồng sự.

“Hôm nay có điểm vội vàng, hôm khác đi.” Dương Thục Cầm gặp Tiền Hiểu Đồng nói muốn mời Hạ Vân Kiệt đi ra đến ăn cơm, trong lòng không khỏi cảm thấy một trận chột dạ, vội vàng nói

Vừa mới hôm nay giữa trưa, nàng còn bởi vì Lưu Lực Hoành lời nói mà hung tợn khách sáo hắn một chút, súy đầu bước đi đâu, càng đừng nói lần trước còn giễu cợt hắn xuy ngưu, nay lại thế nào không biết xấu hổ sẽ đem hắn mời đi ra.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 767 : Thỏ không ăn cỏ gần hang

“Vậy nói như vậy định rồi, hôm khác tái hẹn! Ta còn thật muốn gặp một lần vị này Tô tổng cận vệ đâu.” Tiền Hiểu Đồng nghe vậy đổ không cưỡng cầu.

Gặp biểu tỷ không cưỡng cầu, Dương Thục Cầm âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Thứ hai, một ngày này buổi sáng, 306 văn phòng lão sư cũng không cần đi bệnh viện tọa chẩn, mọi người hội tụ nhất đường.

Phạm Học Văn lão sư hiển nhiên đã muốn theo Lưu Lực Hoành cùng Lục Cao Đại hai người trong miệng đã biết thứ sáu buổi tối Hạ Vân Kiệt cùng Ô Vũ Kì ba nữ tử tử ngủ cùng nhau sự tình, Hạ Vân Kiệt đẩy cửa tiến vào, Phạm Học Văn hay dùng hâm mộ ánh mắt nhìn hắn, hơn nữa còn có khác thâm ý chào hỏi nói:“Tuổi trẻ chính là tốt, Hạ lão sư, hôm nay tinh thần không sai a”

“Đúng vậy, tuổi trẻ chính là tốt! Khôi phục cũng mau!” Lục Cao Đại cùng Lưu Lực Hoành trên mặt mang theo ý vị thâm trường ý cười gật đầu nói.

“Không phải đâu, các ngươi ra vẻ cũng mới ba mươi đến tuổi đi, như thế nào mà bắt đầu cảm khái khởi năm tháng ?” Lý Hiểu Thi cười nói.

Phạm Học Văn ba người nghe vậy nao nao, cho nhau liếc nhau, sau đó đều ha ha nở nụ cười.

“Thật không biết các ngươi làm cái gì trò, này có cái gì buồn cười.” Lý Hiểu Thi tự nhiên không biết Phạm Học Văn ba người nói người trẻ tuổi chính là hảo là có khác sở chỉ, nàng gặp chính mình một câu, ba người đột

nhiên mạc danh kỳ diệu cười ha ha đứng lên, nhịn không được trắng Lưu Lực Hoành đám người liếc mắt một cái.

Mà cơ hồ đồng thời, Hạ Vân Kiệt cũng dùng cảnh cáo ánh mắt trừng mắt nhìn Lưu Lực Hoành đám người liếc mắt một cái.

Lưu Lực Hoành đám người gặp Hạ Vân Kiệt trừng bọn họ, biết loại này vui đùa không thể tiếp tục trước mặt Lý Hiểu Thi mặt khai đi xuống, nếu không thật muốn bị nàng cũng cấp phát hiện, không thiếu được nàng cũng muốn giống Dương Thục Cầm giống nhau đem Hạ Vân Kiệt xem thành Giang Châu đại học thứ nhất hào đại sắc lang.

“Hôm nay thời tiết tốt, tâm tình cũng đi theo tốt!” Phạm Học Văn thu cười, giấu đầu hở đuôi giải thích nói.

“Thời tiết tốt!”

“Thời tiết tốt!”

Lục Cao Đại cùng Lưu Lực Hoành cũng đi theo phụ họa.

Lý Hiểu Thi dùng kỳ quái ánh mắt quét Lưu Lực Hoành ba người liếc mắt một cái, hơn nửa ngày hộc ra hai chữ “Tật xấu”!

Lý Hiểu Thi vừa phun ra này hai chữ, Dương Thục Cầm gõ cửa đi đến.

“Dương thư ký?” Lưu Lực Hoành ba người gặp gõ cửa vào dĩ nhiên là Dương Thục Cầm, hai mắt lập tức đều trợn tròn.

Này trong văn phòng nhưng là ngồi một cái Giang Châu đại học thứ nhất hào đại sắc lang a, nàng chẳng lẽ

không sợ sao?

“Uy, các ngươi tròng mắt trừng lớn như vậy làm gì? Chưa thấy qua mỹ nữ sao?” Lý Hiểu Thi gặp Lưu Lực Hoành ba người gặp Dương Thục Cầm tiến vào, người người tròng mắt đều thẳng, không khỏi tức giận cầm lấy trên bàn sách vở nhất nhất gõ đi qua.

Lưu Lực Hoành ba người bị Lý Hiểu Thi như vậy vừa đánh, thế này mới ý thức được chính mình đám người biểu hiện tựa hồ có chút quá, đều che lấp “Hắc hắc” Cười, ánh mắt cuối cùng khôi phục một ít bình thường, chính là trong lòng lại còn là âm thầm nói thầm tò mò không thôi, không biết trải qua quá thứ bảy thang lầu kia sự kiện sau, Dương Thục Cầm sáng sớm chạy 306 văn phòng tới làm gì?

“Dương đại bí, sáng sớm lại đây có phải hay không có cái gì tin tức tốt a?” Gặp Lưu Lực Hoành ba người cuối cùng thu hồi kia “Mê đắm” ánh mắt, Lý Hiểu Thi thế này mới cười hướng Dương Thục Cầm hỏi.

“Ta tìm Hạ lão sư có chút việc.” Dương Thục Cầm mặt đẹp hơi hơi đỏ lên nói.

“Tìm Hạ lão sư?” Lưu Lực Hoành ba người vốn khôi phục bình thường ánh mắt lập tức lại tất cả đều thẳng

Đây chính là Giang Châu đại học thứ nhất hào đại sắc lang a, đây chính là đêm thứ sáu cùng ba nữ nhân ngủ cùng nhau hoa hoa công tử a, Dương đại thư ký ngươi nhưng là trong lòng biết rõ ràng, như thế nào có thể sáng sớm sẽ tìm hắn đâu?

“Uy, các ngươi đây là cái gì biểu tình a? Chẳng lẽ Dương Thục Cầm sáng sớm lại đây sẽ không có thể tìm Hạ lão sư sao? Chẳng lẽ tìm các ngươi mới có thể sao?” Lý Hiểu Thi gặp ba người một bộ giật mình biểu

tình, nhịn không được lại cầm lấy sách vở nhất nhất gõ đi qua.

“Khụ khụ, đương nhiên có thể, đương nhiên có thể.” Lưu Lực Hoành ba người bị đánh, thế này mới phục hồi tinh thần lại, cuống quít nói.

“Dương thư ký, tìm ta có chuyện gì sao?” Hạ Vân Kiệt đối với Dương Thục Cầm sáng sớm đến tìm hắn cũng cảm thấy rất là kỳ quái, hắn còn nhớ rõ hôm trước giữa trưa Dương Thục Cầm nhìn hắn ánh mắt nhưng là thực bất hữu thiện a, còn kém trước mặt hắn mặt mắng hắn “Lưu manh”.

“Kia Hạ lão sư, giữa trưa có rảnh sao? Ta nghĩ mời ngươi cùng nhau ăn bữa cơm.” Dương Thục Cầm đỏ mặt nói.

Dù sao đối diện người kia nhưng là cả đêm liền ngủ ba nữ nhân hoa hoa công tử, muốn nói đối mặt hắn Dương Thục Cầm trong lòng không chột dạ đó là giả. Khả người ta xác thực quả thật thật giúp nàng biểu tỷ một cái đại ân, nàng nếu không hơi chút tỏ vẻ một chút, trong lòng lại thật sự băn khoăn.

Ta kháo, thỉnh Hạ lão sư cùng nhau ăn cơm trưa? Lưu Lực Hoành ba người nghe vậy thiếu chút nữa tròng mắt đều phải trực tiếp rơi xuống ở tại mặt đất.

Đây là cái gì xã hội a? Giống chúng ta như vậy thuần khiết hảo nam nhân không người hỏi thăm, khả giống Hạ lão sư như vậy đại sắc lang, thế nhưng một mà tái có nữ nhân chủ động yêu thương nhung nhớ, chẳng lẽ đầu năm nay thật là nam nhân không xấu nữ nhân không thương sao?

Hạ Vân Kiệt cũng là vạn vạn không nghĩ tới Dương Thục Cầm sáng sớm lại đây dĩ nhiên là muốn thỉnh hắn ăn

giữa trưa cơm, trong lúc nhất thời cũng lăng đã quên trả lời.

Lý Hiểu Thi cũng cảm thấy cử ngoài ý muốn, phải biết rằng ở Đông Thông thị nàng cùng Dương Thục Cầm đều là tận mắt đến quá hắn cùng kia Lam tỷ thân mật bộ dáng, về phần blue night quán bar kia ba vị nữ nhân tuy rằng Hạ Vân Kiệt hay không nhận thức, nhưng người sáng suốt còn là có thể nhìn ra được đến, hắn cùng các nàng quan hệ còn là thực ái muội. Nhưng thấy Hạ Vân Kiệt thế nhưng nửa ngày không trả lời, Lý Hiểu Thi lại là có chút xem bất quá đi, trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái nói:“Uy, Hạ lão sư, người ta Dương mỹ nữ mời ngươi ăn cơm đâu, ngươi như thế nào hàng đều không hàng một chút a?”

“Muốn là đổi thành ta đã sớm không ngừng đáp ứng xuống dưới.” Lưu Lực Hoành ba người lại là ghen tị lại là chua nói.

“Đương nhiên là có rảnh.” Lưu Lực Hoành bọn người nói như vậy, Hạ Vân Kiệt còn có thể như thế nào trả lời, đương nhiên đành phải gật đầu nói.

“Vậy nói định rồi, giữa trưa tan tầm sau chúng ta cùng đi trường học phỉ thúy cư ăn cơm.” Dương Thục Cầm đỏ mặt nói.

Như vậy không biết nhân, còn tưởng rằng nàng ở đổ truy Hạ Vân Kiệt đâu !

“Đi.” Hạ Vân Kiệt gật đầu nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu nói tốt, Dương Thục Cầm cũng gật gật đầu, sau đó cùng Lý Hiểu Thi đám người đánh thanh tiếp đón liền rời đi 306 văn phòng.

Dương Thục Cầm vừa đi, người trong văn phòng tất cả

đều dùng quái dị ánh mắt đối với Hạ Vân Kiệt cao thấp đánh giá, đánh giá Hạ Vân Kiệt cả người sợ hãi, nhịn không được nói:“Uy, làm gì như vậy nhìn chằm chằm ta xem?”

“Hạ lão sư, ta hiện tại thật sự đối với ngươi là bội phục sát đất a, lợi hại, thật sự lợi hại a!”

“Hạ lão sư, ta Phạm Học Văn cho tới bây giờ không chân chính phục hơn người, lần này thật sự phục rồi ngươi, cao, thật sự cao a!”

“Hạ lão sư, ngươi chính là ta nhân sinh thần tượng a!”

Lưu Lực Hoành ba người ào ào đối với Hạ Vân Kiệt giơ ngón tay cái lên, một trận cuồng thổi loạn phủng, trong mắt toát ra sùng bái ánh mắt.

Thật là không sùng bái không được a, sự thật đều đã muốn như vậy minh xác đặt tại Dương Thục Cầm trước mặt, hắn Hạ Vân Kiệt là cái hoang dâm vô độ tên, khả kết quả đâu? Dương Thục Cầm không chỉ có chưa cùng hắn đoạn tuyệt lui tới, còn chủ động tới cửa mời hắn ăn cơm.

Này quả thực chính là tán gái cao thủ cao cao thủ a !

“Cái gì loạn thất bát tao đi đi, nên làm gì làm gì đi!” Lý Hiểu Thi gặp Lưu Lực Hoành đám người đối với Hạ Vân Kiệt một bộ sùng bái bộ dáng, không khỏi tức giận cầm lấy sách vở đuổi bọn hắn đi.

Lưu Lực Hoành đám người gặp Lý Hiểu Thi đuổi bọn hắn đi, đều cười ha hả né tránh về tới chính mình vị trí.

Lý Hiểu Thi gặp Lưu Lực Hoành bọn người về tới vị trí thượng, thế này mới vẻ mặt còn thật sự đối Hạ Vân Kiệt nói:“Hạ lão sư, Dương Thục Cầm là cái thực không sai

nữ hài tử, cũng là tâm địa thiện lương nữ hài tử, ngươi nếu đối nàng không có ý liền minh xác nói cho nàng, ngàn vạn không thể đùa bỡn của nàng cảm tình.”

“Đúng, đúng, thỏ không ăn cỏ gần hang, Hạ lão sư, ngươi đều đã muốn có nhiều như vậy bạn gái, hãy bỏ qua Dương Thục Cầm đi!” Lưu Lực Hoành đám người nghe vậy đều ào ào gật đầu nói.

“Kính nhờ chính là ăn một chút cơm mà thôi, chẳng lẽ trước kia Dương thư ký không mời các ngươi ăn cơm sao? Về phần sức tưởng tượng như vậy phong phú sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy dở khóc dở cười nói.

“Có, bất quá chưa từng có một mình thỉnh quá.” Lưu Lực Hoành đám người lập tức trả lời.

“Cho dù không một mình thỉnh quá, chẳng lẽ các ngươi cảm thấy ta như là cái loại này đùa bỡn người cảm tình sao?” Hạ Vân Kiệt nói.

“Giống, phi thường giống!” Trả lời Hạ Vân Kiệt là phi thường nhất trí thanh âm.

“Các ngươi……” Hạ Vân Kiệt một trận không nói gì, một hồi lâu nhi mới tức giận nói:“Tính, các ngươi yêu nghĩ như thế nào liền nghĩ như thế nào đi!”

Nói xong Hạ Vân Kiệt rõ ràng đứng dậy ly khai văn phòng, hắn biết tái ở đi xuống, không thiếu được lại bị bọn họ một chút lải nhải.

Gặp Hạ Vân Kiệt đứng dậy ly khai văn phòng, Lưu Lực Hoành đám người ngươi xem xem ta, ta xem nhìn ngươi, một hồi lâu nhi, Lưu Lực Hoành nói:“Chúng ta vừa rồi có phải hay không nói được có điểm quá phận, kỳ thật Hạ lão sư tuy rằng hoa tâm một chút, nhưng người kỳ thật còn là thực không sai.”

“Ta cũng hiểu được có điểm quá phận, Hạ lão sư tuy rằng hoa tâm điểm, nhưng hẳn là sẽ không đối Dương Thục Cầm hạ ma thủ đi.” Phạm Học Văn gật đầu nói.

“Không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất a, hôm trước hắn còn cùng ba nữ nhân ngủ một khối đi đâu, chúng ta còn là có tất yếu cho hắn đề cái tỉnh, đánh đánh dự phòng châm.” Lục Cao Đại nói.

“Cái gì cùng ba nữ nhân ngủ một khối a?” Lý Hiểu Thi nghe vậy lập tức trợn tròn ánh mắt hỏi.

Lý Hiểu Thi này vừa hỏi, Lục Cao Đại thế này mới đột nhiên ý thức được chính mình còn nói nói lộ hết, nâng tay nhẹ nhàng đánh hạ miệng mình, mà Lưu Lực Hoành cùng Phạm Học Văn tắc lấy tay đầu ngón tay chỉ vào hắn chỉ trích nói:“Ngươi này miệng, nên đánh, thật là đáng đánh đòn nha!”

Đông Châu thị là Châu Giang khẩu tây ngạn trung tâm thành thị, lệ thuộc vân lĩnh tỉnh, đông cùng Hong Kong cách hải tương vọng, nam cùng Macao tương liên, là cái sinh thái hoàn cảnh tuyệt đẹp, khí hậu hợp lòng người, phong cảnh mê người thành thị. Nhân cùng Macao tương liên, thường thường bị lữ hành đoàn tuyển vì Hong Kong du cuối cùng vừa đứng.

Hạ Minh Bằng cùng Tưởng Tiếu Quyên là ở buổi sáng tám giờ rữoi tả hữu rời đi Macao về tới Đông Châu thị. Phi cơ là buổi chiều 5 giờ, cơ quan du lịch đại ba chở lữ khách cưỡi ngựa xem hoa du lãm tình lữ lộ, Đông Châu ngư nữ các cảnh điểm, sau đó chở bọn họ đứng ở một nhà châu báu ngọc khí điếm trước.

“Nhà này điếm là chúng ta Đông Châu thị chuyên môn tiếp đãi ngoại tân điếm, giá có chút quý, nhưng này nọ tuyệt đối nói. Mặc kệ các ngươi mua không mua, nếu đi

tới chúng ta Đông Châu đi khai mở nhãn giới cũng là tốt.” Đông Châu tiếp hướng dẫn du lịch chờ xe dừng lại sau, chỉ vào châu báu ngọc khí điếm nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 768 : Đồng hương

Nghe nói là chuyên môn tiếp đãi ngoại tân điếm, không ít du khách ánh mắt đều sáng sáng ngời, chính là nghe được này nọ giá có chút quý khi, trong mắt lại đều lóe ra một tia vẻ cảnh giác.

Cùng đoàn đi ra chơi, đại đa số cũng chỉ có thể xem như giàu có nhà đình, cũng không phải cái gì đại phú đại quý nhà đình, đi ra tiền, cũng nghe quá không ít người mua sắm mắc mưu sự tình. Nếu tiền trinh cũng là không sao cả, bị lừa cũng liền lừa, chỉ làm này nọ mua quý. Nhưng thật muốn là bị lừa đồng tiền lớn, kia đã có thể không giống với. Cho nên nghe được nói này nọ giá quý, du khách đều nổi lên một tia cảnh giác chi tâm.

Hướng dẫn du lịch xuống xe, đem du khách nhóm đưa cửa hàng trang sức bước đi.

Cửa hàng trang sức không nhỏ, bên trong trưng bày không ít châu báu Ngọc Thạch, còn có hoàng kim trang sức, trong tiệm trừ bỏ hướng dẫn mua tiểu thư, chỉ có hai cái người nước ngoài ở đông nhìn một cái tây nhìn một cái, không có nhìn đến Trung Quốc gương mặt. Du khách thấy thế trong đầu nhưng thật ra tin vài phần phía trước hướng dẫn du lịch nói trong lời nói, tái cúi đầu vừa thấy quầy trưng bày châu báu Ngọc Thạch giá, quả thực giá không thấp, trên cơ bản đều là vạn nguyên đã ngoài, có chút thậm chí đều là hơn mười vạn.

Hướng dẫn mua tiểu thư thái độ rất tốt, không có thúc giục du khách mua châu báu Ngọc Thạch mà là kiên nhẫn về phía du khách nhất nhất giới thiệu trong tiệm châu báu Ngọc Thạch. Chính giới thiệu là lúc, lại có vị hướng dẫn mua tiểu thư đi đến, đối lúc trước vị kia hướng dẫn mua tiểu thư nói:“Tiểu Mẫn, Hàn thiếu đợi lát nữa muốn lại đây, ngươi tốt tốt biểu hiện nga, Hàn thiếu

người này nhất hào phóng, nói không chừng nhất vui vẻ sẽ đưa ngươi một khối lão hố phỉ thúy đâu.”

“Hắn không phải vẫn đều ở Hong Kong, Băng Cốc, Macao ba đất ở sao? Như thế nào đột nhiên chạy bên này ?” Được xưng là Tiểu Mẫn hướng dẫn mua tiểu thư tròng mắt mạnh sáng ngời, kinh ngạc nói.

“Này ta như thế nào biết, hắn là có tiền công tử ca, yêu nhất tiêu tiền, cũng tối chịu lão gia tử thích, hắn tự nhiên là yêu hướng thế nào chạy liền hướng thế nào chạy a!”

“Điều này cũng đúng.” Tiểu Mẫn gật gật đầu nói.

Hai người nói chuyện thanh âm cũng không tiểu, mọi người lại đều đứng gần, Hạ Minh Bằng đám người tự nhiên đều nghe được nhất thanh nhị sở, trong lòng tự nhiên khó tránh khỏi âm thầm tò mò kia Hàn thiếu, đồng thời đã ở tưởng người này khẳng định là cái phá sản ăn chơi trác táng.

Mọi người chính âm thầm nghĩ, một trẻ tuổi nam tử tuổi đại khái ở hai mươi bốn năm tuổi đi đến. Nam tử lưu trữ đản thát kiểu tóc, trên cổ đeo một cái phỉ thúy vòng cổ, ngón tay đội thật to phỉ thúy nhẫn, trên cổ tay đội ánh vàng rực rỡ Rolex kim biểu, vừa thấy chính là cái yêu đàng hoàng có tiền công tử ca.

Gặp người trẻ tuổi kia nam tử tiến vào, vị kia Tiểu Mẫn lập tức liền nghênh đón nói:“Hàn thiếu ngài hảo.”

“Ân, ta tùy tiện nhìn xem, ngươi chỉ để ý đi tiếp đón khách nhân đi.” Vị kia Hàn thiếu huy phất tay nói, nói xong lại hướng Hạ Minh Bằng đám người mỉm cười gật đầu ý bảo một chút.

Du khách lúc này đã muốn đoán được Hàn thiếu thân phận, thấy hắn hướng chính mình đám người gật đầu

đổ đều cũng có điểm thụ sủng nhược kinh cảm giác, cũng ào ào hướng hắn gật đầu.

“Các ngươi là đến Đông Châu du lịch đi?” Hàn thiếu thấy du khách hướng hắn gật đầu, chủ động mở miệng hỏi nói.

“Đúng vậy, chúng ta là Hong Kong du, bởi vì muốn theo Đông Châu đi, Đông Châu thị là chúng ta cuối cùng một trạm.” Có một vị trung niên phụ nữ trả lời.

“Hong Kong tốt. Ông nội của ta trước kia chính là ở Hong Kong lập nghiệp. Các ngươi có hay không nghe qua Hong Kong trùm Dương Kỳ Phu, còn có kia Ngô Bỉnh Hùng, trước kia đều là ông nội của ta hảo bằng hữu. Bất quá sau lại ông nội của ta sự nghiệp trung tâm chuyển dời đến Thái quốc, cho nên danh khí đổ không bọn họ như vậy vang. Nga, thiếu chút nữa đã quên tự giới thiệu, ta họ hàn, tên là tiểu long, là chính trung tập đoàn chủ tịch trưởng tôn. Không biết các ngươi là cái nào địa phương tới được?” Tự xưng Hàn Tiểu Long người trẻ tuổi hỏi.

“Chúng ta là từ Giang Châu thị tới được.” Còn là vị kia trung niên phụ nữ trả lời, xem nàng hưng phấn bộ dáng, tựa hồ cảm thấy có thể cùng như vậy một vị có tiền công tử ca nói chuyện là một kiện thực vinh hạnh sự tình.

“Giang Châu thị? Thật vậy chăng? Ông nội của ta trước kia chính là theo Giang Châu thị chạy nạn đến Hong Kong, ta bà nội cũng là người Giang Châu thị, bất quá không phải nội thành, là người phía dưới Thượng Bình huyện!” Hàn Tiểu Long nghe vậy lập tức vẻ mặt kinh hỉ nói.

“Thật vậy chăng? Kia thật sự rất xảo ! Bất quá ta đổ chưa từng nghe qua chúng ta Giang Châu thị có cái gì Thượng Bình huyện.” Trung niên phụ nữ nghe vậy đồng

dạng vẻ mặt kinh hỉ, chính là nói đến Thượng Bình huyện khi trên mặt lộ ra một tia mê hoặc sắc.

“Như thế nào hội không Thượng Bình huyện, chúng ta Thượng Dương huyện ở giải phóng trước đã kêu Thượng Bình huyện, là giải phóng sau mới sửa tên.” Một vị tuổi hơi trưởng trung niên nam tử tiếp lời.

“Đúng, đúng, chúng ta Thượng Dương huyện trước kia đã kêu Thượng Bình huyện.” Lần này tổ chức thành đoàn thể tới được đều là người Thượng Dương huyện, có không ít người còn là biết chuyện này, nghe vậy đều ào ào đi theo phụ họa, trên mặt đều tràn đầy tươi cười cùng một tia tự hào, tựa hồ đều vì chính mình là Thượng Dương nhân mà cảm thấy tự hào.

“Đúng, đúng, ta bà nội cũng theo ta nhắc tới quá, sau lại đổi tên kêu Thượng Dương huyện. Xem ra hôm nay thật sự là tới xảo, thế nhưng gặp cố hương đến khách nhân! Cao hứng, cao hứng a!” Hàn Tiểu Long gặp du khách ào ào gật đầu nói đúng, cảm xúc lập tức liền tăng vọt đứng lên, kích động thân thủ nhất nhất cùng du khách bắt tay.

“Ta bà nội **** hàng đêm nhắc tới muốn hồi một chuyến Thượng Dương huyện, chính là nàng thân thể không tốt, thẳng đến qua đời cũng chưa có thể trở về xem một chuyến. Nàng nếu hôm nay biết ta ở trong tiệm gặp đến từ quê nhà nàng thân nhân, khẳng định hội rất cao hứng!” Gắt gao nắm du khách tay, nói đến động tình chỗ Hàn Tiểu Long trong ánh mắt đều tựa hồ có trong suốt gì đó ở lóe ra.

Gặp Hàn thiếu động tình, trong đoàn không ít cảm tình phong phú nữ nhân đều nhịn không được đi theo rơi lệ, thậm chí vừa rồi vị kia nói chuyện nhiều nhất trung niên phụ nữ còn lôi kéo Hàn Tiểu Long tay nói:“Hiện tại Thượng Dương huyện kinh tế phát triển, biến hóa rất lớn, ngươi bà nội là không cơ hội gặp được, có rảnh a,

ngươi trở về nhìn xem, coi như về nhà mẹ đẻ!”

“Nhất định, nhất định, đây là của ta danh thiếp, đến lúc đó ta đi tìm đại tỷ ngài dẫn đường.” Hàn Tiểu Long hai tay đệ một danh thiếp cấp trung niên phụ nữ, lại khách khí muốn của nàng liên hệ phương thức.

Trung niên phụ nữ trên mặt lần có vinh quang cấp Hàn Tiểu Long để lại điện thoại, nói:“Không thành vấn đề, ngươi muốn lại đây, ta toàn bộ hành trình cùng đi.”

“Ha ha, vậy nói như vậy định rồi!” Hàn Tiểu Long vui vẻ lên tiếng nở nụ cười.

Cười qua đi, hắn quay đầu đối vị kia hướng dẫn mua tiểu thư Tiểu Mẫn nói:“Nhanh đi lấy chút phỉ thúy bình an khấu đến, cho ta này đó cố hương đến đại ca đại tỷ, thúc thúc thẩm thẩm mỗi người đều đưa một cái, làm lễ gặp mặt!”

“Hàn thiếu, đây là không phải……” Hướng dẫn mua tiểu thư Tiểu Mẫn vẻ mặt do dự nói.

Hiển nhiên là luyến tiếc lấy phỉ thúy bình an khấu tặng người.

Trong đoàn du khách vốn đều đối vị này hướng dẫn mua tiểu thư ấn tượng rất tốt, nhưng nay gặp Hàn thiếu rõ ràng tưởng đưa bọn họ phỉ thúy bình an khấu làm lễ gặp mặt, đưa cũng không phải của nàng tiền, nàng lại ở nơi nào đau lòng cản lại, đều hướng nàng đầu đi không vui ánh mắt, cho rằng nàng bắt chó đi cày xen vào việc của người khác.

“Gọi ngươi đi bắt ngươi phải đi lấy, hôm nay khó được ở trong tiệm gặp được đến từ gia hương thân nhân, liền này trăm đến khối phỉ thúy bình an khấu ta còn lấy không ra tay đâu!” Hàn Tiểu Long sắc mặt lôi kéo, khiển

trách.

“Đó là phí tổn giá, bán ít nhất cũng muốn hai ba trăm khối.” Tiểu Mẫn bất mãn nói thầm nói.

“Đâu đến nhiều như vậy vô nghĩa, còn không mau đi!” Lần này Hàn Tiểu Long rốt cục tức giận, lông mi dựng thẳng lên, vẻ mặt giận dữ nói.

Tiểu Mẫn gặp Hàn thiếu tức giận, rốt cục không dám tái dong dài, vội vàng sau này mặt phỏng chừng là phóng hóa địa phương chạy.

Gặp Tiểu Mẫn đi lấy phỉ thúy bình an khấu, lại nghe nói này ngoạn ý giá trị hai ba trăm nguyên, trừ bỏ Hạ Minh Bằng vợ chồng biểu tình không có gì biến hóa, còn lại người trong mắt đều toát ra một tia chờ mong, xem Hàn Tiểu Long vị này phá sản nhị thế tổ cũng là càng xem càng thuận mắt, cảm thấy người này tuy rằng phá sản một ít, nhưng trọng tình trọng nghĩa.

“Làm cho các vị đại ca đại tỷ, thúc thúc thẩm thẩm chê cười, đi, đi chúng ta đi mặt sau phòng khách uống chén trà, đợi lát nữa thuận tiện ta cũng cấp các vị giới thiệu một chút như thế nào nhận Ngọc Thạch, cũng miễn cho về sau các ngươi đi mua Ngọc Thạch chịu thiệt.” Hàn Tiểu Long vẻ mặt chân thành nói, sau đó mời mọi người đi mặt tiền cửa hàng mặt sau phòng tiếp khách an vị.

Quả nhiên mọi người ngồi xuống sau, không trong chốc lát đầu tiên là có người phục vụ lại đây cho mỗi người đổ chén nước trà, tiếp theo Tiểu Mẫn mang theo nhất túi trang có cái hộp nhỏ gì đó đi đến.

Hàn Tiểu Long lấy quá gói to, đem bên trong cái hộp nhỏ lấy ra nữa, tự mình cấp du khách một đám gửi đi đi qua. Cũng có số ít vài du khách bao gồm Hạ Minh Bằng vợ chồng ở bên trong tưởng cự tuyệt, nhưng Hàn Tiểu

Long nói đây là không cho hắn mặt mũi, bọn họ cũng cũng chỉ hảo nhận. Tuyệt đại đa số người thu được cái hộp nhỏ đều thực vui vẻ, ào ào mở ra gặp bên trong một cái hệ hồng dây lưng viên khổng phỉ thúy, tuy rằng cảm thấy này phỉ thúy tỉ lệ tựa hồ không thế nào tốt, hơi chút có điểm mất mát, nhưng ngẫm lại dù sao là lấy không, cũng đáng cái hai ba trăm nguyên, về điểm này mất mát cũng liền lập tức tiêu thất.

Cấp mọi người phái phát hảo lễ gặp mặt sau, Hàn Tiểu Long lại bắt đầu cùng du khách lao việc nhà, giảng hắn gia gia phát tích sử, giảng bọn họ Hàn gia ở nơi nào làm sao có đầu tư, xả mọi người hai mắt tỏa sáng khi, Hàn Tiểu Long lại xả đến Ngọc Thạch này một hàng, nói này một hàng lợi nhuận kỳ thật là rất cao.

“Tựa như này khối bình an khấu phỉ thúy, chúng ta phí tổn giá kỳ thật cũng liền một trăm khối, nhưng thị trường lại muốn mua hai ba trăm khối. Này còn là tiểu vật, nếu rất tốt ngọc, này trong đó hơi nước liền rất cao. Bởi vì ngọc thứ này không giống hoàng kim có minh xác giá giá thị trường, hơn nữa người không hiểu ngọc liền càng dễ dàng mua giá cả. Bất quá khó được hôm nay gặp được gia hương đến thân nhân, các ngươi yên tâm, hôm nay ta Hàn Tiểu Long vỗ ngực hướng các ngươi cam đoan, chúng ta nơi này Ngọc Thạch tuyệt đối là nói hóa, về phần giá, các ngươi lại càng không cần lo lắng, mặt trên yết giá ngươi trực tiếp đem cuối cùng số đuôi lau quệt, nói cách khác mặt trên nếu là một vạn năm ngàn, ngươi cấp một ngàn ngũ là được.”

“Hàn thiếu, như vậy chúng ta ngay giá vốn đều……” Lúc này Tiểu Mẫn lại nhịn không được vẻ mặt đau lòng ở bên cạnh nhắc nhở.

Hàn thiếu trực tiếp trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, chờ hắn một lần nữa chuyển hướng du khách khi, trên mặt toát ra một tia sầu não nói:“Ta bà nội mới trước đây

thương nhất ta, nhìn đến các ngươi ta thật sự có loại nhìn đến thân nhân cảm giác. Bất quá thật sự thật có lỗi, hôm nay giữa trưa ta Hong Kong còn có cái bữa ăn, hiện tại muốn lập tức thừa phi cơ trực thăng đi qua, sẽ không có thể tái cùng các ngươi ôn chuyện. Bất quá các ngươi yên tâm, ta sẽ công đạo nơi này người phụ trách, các ngươi thích cái gì, coi trọng cái gì chỉ để ý lấy, về phần yết giá bài cuối cùng một con số sẽ không muốn đi xem nó."

Nói xong Hàn Tiểu Long lại liên tục hướng mọi người ôm quyền nói lời từ biệt, còn cố ý cùng vị kia trung niên phụ nữ nhẹ nhàng ôm nhau hạ, động tình nói:"Đại tỷ, đến lúc đó ta cũng thật đi tìm ngươi nha!"

Vị kia trung niên phụ nữ vẻ mặt kích động nói:"Hoan nghênh, hoan nghênh!"

Như thế một phen sau, Hàn Tiểu Long thế này mới xoay người cất bước rời đi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 769 : Vạch trần

Hàn Tiểu Long vừa đi, các du khách liền đều có chút kiềm chế không được nội tâm kích động, ào ào dũng hướng về phía buôn bán thính.

Vừa rồi nhìn trong quầy động bất động chính là mấy vạn đồng tiền yết giá, tất cả mọi người cảm thấy đặc quý, nay trực tiếp không nhìn tới cuối cùng một con số, đột nhiên lại cảm thấy đặc tiện nghi, giống như không mua chính là ngốc tử, liền mệt lớn giống nhau.

Vì thế du khách ào ào bắt đầu chọn chính mình thích Ngọc Thạch trang sức, có nói này thủ trạc không sai, giá cũng không quý liền một ngàn khối xuất đầu, có thể cho ta mẹ mua một đôi, không, rõ ràng tái nhiều mua một đôi, dù sao tiện nghi, cho ngươi mẹ cũng đưa một đôi, đỡ phải mẹ ngươi luôn lải nhải nói ta này con dâu bất hiếu. Hiện tại cấp nàng lão nhân gia mua giá trị thượng vạn tay vòng tay, nàng tổng biết ta tốt lắm đi.

Tuy rằng đại đa số du khách ào ào không cần tiền dường như nảy lên đi mua, hơn nữa vừa rồi vị kia cấp Hàn Tiểu Long để lại điện thoại trung niên phụ nữ lại đại mua đặc mua, phía trước ở Hong Kong, Macao khi nàng còn kiệt cùng Grandet dường như, một phân tiền đều luyến tiếc tiêu, nhưng là có số ít vài du khách bảo trì bình tĩnh, chính là nhìn xem cũng không có xuống tay. Trong đó liền bao gồm Hạ Minh Bằng vợ chồng.

Hạ Minh Bằng vợ chồng thân mình sẽ không là người ham món lợi nhỏ tiện nghi, hơn nữa hàng năm tu luyện, con trai lại lợi hại như vậy, bọn họ tâm tình nhãn giới tự nhiên đi theo nước lên thì thuyền lên, liền lại càng không hội ham này đó tiểu tiện nghi.

Cái gọi là “Ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc u mê trong

cuộc giả mê……” một khi không ham tiểu tiện nghi, tự nhiên cũng tựu thành thanh tỉnh những người đứng xem. Hạ Minh Bằng vợ chồng đó là thuộc loại loại này thanh tỉnh những người đứng xem.

“Minh Bằng, ta như thế nào tổng cảm giác sự tình không như vậy xảo, còn có kia Hàn Tiểu Long có vấn đề đâu?” Tưởng Tiếu Quyên ở buôn bán đại sảnh nhìn chính mình đoàn hữu ào ào ra tay mua Ngọc Thạch, phảng phất này Ngọc Thạch không cần tiền dường như, nhịn không được dùng cánh tay khửu tay nhẹ nhàng huých Hạ Minh Bằng một chút, thấp giọng nói.

“Ta cũng như vậy thấy, hơn nữa ta như thế nào tổng cảm thấy này đó Ngọc Thạch giống quán ven đường bãi hàng hóa giống nhau, áp căn sẽ không đáng giá đâu!” Hạ Minh Bằng gật gật đầu, tùy tay đem chính mình trong tay yết giá vì hai vạn tám ngàn tám trăm tám mươi tám một khối Ngọc Thạch đưa cho Tưởng Tiếu Quyên nói.

Hạ Minh Bằng vợ chồng tuy rằng bởi vì tuổi duyên cớ, bỏ lỡ tu luyện tốt nhất thời kì, tạm thời vô vọng trường sinh chi đạo, nhưng nói như thế nào bọn họ coi như là người nửa chích chân bước vào tu hành cửa, này ánh mắt tự nhiên có vẻ độc ác. Hơn nữa người tu hành đối Ngọc Thạch loại này có chứa một tia thiên địa linh khí tự nhiên vật cũng đặc biệt có cảm giác, cho nên Hạ Minh Bằng nhìn mấy khối Ngọc Thạch sau, rất nhanh còn có định luận.

“Ta cũng như vậy cho rằng.” Tưởng Tiếu Quyên nhìn nhìn, đem Ngọc Thạch đưa trả lại cho nhân viên mậu dịch, thấp giọng nói.

Nói xong sau, hai người nhìn nhau liếc mắt một cái, trong mắt đều biểu lộ ra một tia vẻ mặt ngưng trọng, hiển nhiên nếu bọn họ phán đoán đúng vậy trong lời nói, này cửa hàng trang sức chính là cái trò bịp, mà kia cái gì

Hàn thiếu thì là cái đại phiến tử.

“Hiện tại làm sao bây giờ?” Hạ Minh Bằng gặp cùng chính mình vài ngày ở chung xuống dưới đoàn hữu càng mua càng nhiều, trong lòng không khỏi có chút bối rối.

“Ai làm cho bọn họ yêu tham tiện nghi ! Nhiều một chuyện không bằng thiếu một chuyện, hơn nữa nhân sinh không quen, ngươi không cần lo cho.” Tưởng Tiếu Quyên dùng cánh tay khửu tay huých hạ trượng phu, nhắc nhở nói.

“Mặc kệ sao được, mọi người đều là đồng hương, đều là vài ngày ở chung xuống dưới đoàn hữu, tổng không thể trơ mắt nhìn bọn họ bị lừa đi, tổng yếu nhắc nhở một chút đi.” Hạ Minh Bằng lắc đầu nói.

“Vậy được rồi, chúng ta vụng trộm nhắc nhở chính là, bọn họ thật muốn không nghe như vậy tùy bọn họ đi.” Tưởng Tiếu Quyên kỳ thật cũng là dao nhỏ khẩu đậu hủ tâm, gặp đoàn hữu bó lớn bó lớn bỏ tiền đi ra ngoài, trong lòng kỳ thật cũng sốt ruột, chính là bởi vì nữ nhân trời sinh sợ phiền phức, thế này mới nhắc nhở trượng phu, nay gặp trượng phu nếu kiên trì, cũng cũng chỉ đành tùy hắn.

“Dương tỷ, ta xem này ngọc không như thế nào, hơn nữa chuyện này ta cuối cùng cảm thấy có chút kỳ quái, ngươi mua này nọ cần phải cẩn thận một chút a!”

“Chung lão đệ, cẩn thận cạm bẫy a, trên đời này nào có như vậy xảo sự tình, lại nào có người ngu như vậy a?”

Đôi đi qua cùng đoàn hữu nhóm âm thầm nhắc nhở, có người nghe xong hoàn toàn tỉnh ngộ lại đây, cũng có người si mê không tỉnh. Nhưng mặc kệ nói như thế nào, dần dần không ít người mua nhiệt tình biến mất đi

xuống.

Buôn bán đại sảnh người rất nhanh liền phát hiện Hạ Minh Bằng vợ chồng khác loại hành vi, người người xem bọn hắn trong ánh mắt biểu lộ ra một tia không tốt. Rất nhanh có hai vị tây trang giày da người trẻ tuổi đi rồi đi lên, đối Hạ Minh Bằng vợ chồng nói:“Vị tiên sinh này, nữ sĩ, có phải hay không nơi này châu báu Ngọc Thạch nhập không được các ngươi mắt, như vậy, chúng ta mặt sau còn có càng tinh mĩ rất cao đương Ngọc Thạch, bằng không đến mặt sau đánh giá như thế nào?”

“Không cần, chúng ta đối châu báu Ngọc Thạch không có hứng thú.” Hạ Minh Bằng trả lời, trong mắt lóe ra một tia vẻ cảnh giác.

“Nếu không có hứng thú, kia còn thỉnh hai vị đến bên trong uống trà hoặc là đi bên ngoài chờ như thế nào?” Trong đó một vị người trẻ tuổi nói, ánh mắt mang theo nồng đậm cảnh cáo ý.

“Không cần, chúng ta ở chỗ này chờ chúng ta đoàn hữu.” Hạ Minh Bằng không để ý người trẻ tuổi trong mắt cảnh cáo, trực tiếp trả lời.

“Tiên sinh, còn thỉnh thức thời điểm, đừng rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt!” Người trẻ tuổi gặp Hạ Minh Bằng không hơn lộ, thấu đi lên ghé vào lỗ tai hắn thấp giọng lạnh lùng nói.

“Ta nghĩ ở trong này nhìn xem châu báu không phạm pháp đi?” Hạ Minh Bằng nói như thế nào nay cũng là có chút thân thủ bàng thân, con trai cũng là thần tiên sống, lại sao lại sợ này đó nhảy nhót tiểu sửu, nghe vậy sắc mặt trầm xuống, lạnh giọng hỏi ngược lại.

Buôn bán đại sảnh cũng liền lớn như vậy, Hạ Minh Bằng vợ chồng cùng hai vị người trẻ tuổi thần sắc không tốt

giằng co trường hợp rất nhanh liền rơi vào rồi những người khác trong mắt.

Có thể đi ra du lịch trên cơ bản đều là người trưởng thành, cũng đều là người có chút xã hội trải qua, chính là phía trước bị liên tiếp lừa dối cấp mơ hồ tâm hồn mà thôi, nay gặp Hạ Vân Kiệt phu phụ cùng người trẻ tuổi thần sắc không tốt giằng co, nhớ tới vừa rồi bọn họ vợ chồng nhắc nhở, không ít người đều thay đổi sắc mặt, bắt đầu chân chính ý thức được hôm nay lần này mua sắm là cái đại cạm bẫy, đại trò bịp.

“Ta không mua !” Một vị bác gái vốn chuẩn bị bỏ tiền tiền trả, đột nhiên cải biến chú ý.

“Ta muốn lui hóa.” Một vị đại thúc vốn đã muốn mua này nọ, đột nhiên cảm thấy không thích hợp, quyết định lui hóa.

“Hàng hóa một khi thụ ra, khái không lùi khoản!” Thu ngân viên sắc mặt khẽ biến nói.

“Đây là cái gì đạo lý, chúng ta người còn chưa đi nhân viên chưa đưa hàng đâu?” Vị kia đại thúc mặc kệ.

Cửa hàng trang sức người hiển nhiên không dự đoán được Hạ Minh Bằng vợ chồng thái độ hội như vậy kiên quyết, đến nỗi tình thế đại biến, trường hợp có chút không khống chế được, trước kia bình thường cho dù có vài người thanh tỉnh, bình thường đã cảnh cáo sau, bọn họ liền ngoan ngoãn không dám hé răng.

Bất quá tuy rằng tình thế phát triển có chút bất ngờ, bất quá làm bọn họ này một hàng, đối mọi người tâm lý đều mò thực thấu, cũng là không đến mức hoảng thần, tại kia vị đại thúc chính la hét muốn lui hóa khi, một vị mặc tây trang đánh cà vạt, áo thượng đừng quản lí bài tử nam tử mang theo hảo năm sáu thân thể hình bưu hãn,

người người vẻ mặt hung hãn nam tử đi ra.

“Ở xa tới là khách, nếu hai vị chướng mắt nơi này châu báu, mọi người cùng đi mặt sau phòng tiếp khách uống chén trà thế nào?” Quản lí vừa lên đến hay dùng tay đáp lên Hạ Minh Bằng bả vai, còn lại vài nam tử cũng đều rất kinh nghiệm ngăn chặn hắn cùng Tưởng Tiếu Quyên đường lui.

Gặp quản lí này tư thế ngăn đi ra, nhất thời vừa rồi còn ồn ào muốn lui hóa đại thúc lập tức liền ủ rũ đi, mà còn lại đã muốn xuống tay cũng chuẩn bị đi theo lui hóa, thấy thế cũng đều trở nên do dự đứng lên.

“Tính, tái nói như thế nào cũng là mấy vạn đồng tiền yết giá, mấy ngàn đồng tiền liền mua xuống dưới, tái mệt phỏng chừng cũng mệt không đến chạy đi đâu.” Có người mình trấn an.

Gặp du khách trên mặt đều rõ ràng lộ ra khiếp ý, quản lí khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh, sau đó hướng những người khác sử cái ánh mắt, những người đó liền đối thủ trung còn cầm Ngọc Thạch chuẩn bị tiền trả, nhưng nay lại chuẩn bị thả lại đi du khách nói:“Đều chọn tốt lắm đi, chọn hảo phải đi trả tiền.”

Du khách trung có lá gan đại nhân liền la hét nói:“Nào có đạo lý này, ta lại chưa nói nhất định phải mua!”

“Các ngươi đều đã muốn chọn tốt lắm, không phải muốn mua là làm gì? Chẳng lẽ là đùa giỡn chúng ta bất thành?” Có nam tử hung ba ba nói, mà lúc này quản lí vì gia tăng giết gà dọa khỉ hiệu quả, lại vỗ vỗ Hạ Minh Bằng bả vai nói:“Như thế nào vị này đại ca, chẳng lẽ uống chén trà mặt mũi cũng không cấp sao?”

Nói xong nam tử tay chụp Hạ Minh Bằng bả vai biến thành trảo, hơn nữa theo hắn sắc mặt mạnh trầm xuống,

cùng với mu bàn tay thượng gân xanh hung hăng bạo khởi, hiển nhiên là hạ đại lực khí.

Này du khách thấy thế tất cả đều thay đổi sắc mặt, trong mắt lộ ra sợ hãi cùng phẫn nộ sắc, nhưng không có một người ra mặt thay Hạ Minh Bằng vợ chồng nói chuyện.

Hạ Minh Bằng thấy thế trong lòng khó tránh khỏi có chút mất mát, âm thầm thở dài một hơi, tay đột nhiên hướng chính mình trên vai nhất đáp, bắt được vị kia quản lí tay, sau đó dùng lại kính nhất xả sờ, nhất thời vị kia quản lí liền giết heo kêu lên.

“Đau, đau, ngươi ….. Mau buông tay!”

“Bây giờ còn muốn mời ta uống trà sao?” Hạ Minh Bằng mặt lạnh lùng hỏi.

Còn lại người thấy thế sắc mặt đều đại biến, nhưng thấy vị kia quản lí vẻ mặt trắng bệch bộ dáng nhưng thật ra không dám mạo muội xông lên đi, sợ chọc giận Hạ Minh Bằng một tay lấy vị kia quản lí tay cấp bài đoạn.

“Không được, không được!” Quản lí vội vàng nói.

Hạ Minh Bằng đúng là vẫn còn tâm địa thuần phác dân quê, gặp quản lí nói như vậy cũng liền buông lỏng tay ra.

Bất quá Hạ Minh Bằng nhẹ buông tay khai, quản lí liền lập tức lui ra phía sau vài bước, dùng sức nhu nhu chính mình tay, sau đó đột nhiên ngẩng đầu, sắc mặt xanh mét chỉ vào Hạ Minh Bằng nói:“Cấp lão tử đánh, hung hăng đánh! Ở lão tử địa bàn cũng dám giương oai, cũng không nhìn xem đây là cái gì địa phương?”

Quản lí như vậy nhất kêu, này hình thể hung hãn bọn nam tử liền lập tức mắt lộ ra hung quang hướng Hạ Minh Bằng cùng Tưởng Tiếu Quyên bức đi. Lúc này rốt

cục có trẻ tuổi tiểu tử đứng ra, chỉ vào những người đó nói:“Các ngươi muốn làm gì? Chẳng lẽ cường mua cường bán bất thành, còn muốn đánh người sao?”

Người trẻ tuổi nói chuyện khi môi run lợi hại, cũng không biết là vì tức giận duyên cớ, còn là bởi vì sợ hãi duyên cớ.

Hạ Minh Bằng vợ chồng gặp có người đứng ra, hơn nữa này người trẻ tuổi tuổi cũng cùng chính mình con trai xấp xỉ, trên mặt lộ ra một tia vui mừng sắc.

Ít nhất còn là có đoàn hữu vì bọn họ xuất đầu, này cũng thuyết minh bọn họ vừa rồi nhắc nhở là đáng giá.

Loại chuyện này, sợ nhất chính là có người xuất đầu, cho nên gặp nhiều năm khinh nhân xuất đầu, lập tức còn có một vị vóc dáng cao lớn nam tử nhấc chân đối với người trẻ tuổi bụng liền đá đi qua nói:“Lão tử liền đánh người, như thế nào giọt!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 770 : Cao thủ vợ chồng

Gặp người trẻ tuổi mới ra đầu, đối phương liền nhấc chân đánh người, không ít du khách theo bản năng lui ra phía sau một bước, trong mắt đều lộ ra khiếp đảm sắc. Chỉ có Hạ Minh Bằng thấy thế, sắc mặt trầm xuống, tay vừa nhấc tia chớp bắt được nam tử cao lớn đá tới được chân, sau đó tái hướng lên trên nhất bát, nhất thời kia nam tử cao lớn liền "Ai nha" Một tiếng, thân mình ngửa ra sau té ngã trên đất.

"Ta thảo!" Người trong tiệm gặp Hạ Minh Bằng lại lược đổ một người, người người đều thẹn quá thành giận, cũng bất chấp lại đi quản kia người trẻ tuổi, kêu gào, như lang giống như hổ hướng Hạ Minh Bằng đánh tới.

Hạ Minh Bằng nhưng là nhân vật nửa chích chân bước vào tu chân cửa, luận thân thủ cùng Cù Vệ Quốc đám Vu Hàm môn đệ tử tuy rằng không thể so sánh với, nhưng đối với này đó bình thường đả thủ cũng là không nói chơi, gặp những người đó như lang giống như hổ hướng hắn phác đi lên, cũng sẽ không tái theo chân bọn họ khách khí, hét lớn một tiếng, nhất thời như mãnh hổ xuống núi, người qua chỗ thế nhưng cuồn cuộn nổi lên một trận kình phong, huy quyền phách chân, trong nháy mắt liền phóng đổ ba bốn đại hán.

Buôn bán thính tuy rằng không nhỏ, nhưng không gian chung quy hữu hạn, lại bãi thả không ít thủy tinh quầy, thế nào chống lại kéo bè kéo lũ đánh nhau, này một tá, khó tránh khỏi có người đụng tới thủy tinh quầy, nhất thời theo ba bốn đại hán bị phóng đổ, thủy tinh quầy cũng là "Rầm, rầm" Bị chàng phiên tạp nát không ít, rơi một đất thủy tinh mảnh nhỏ cùng phỉ thúy ngọc thạch.

Kia phỉ thúy ngọc thạch đều là dễ toái phẩm, này vừa rơi xuống đất tự nhiên không ít cũng đều tạp nát.

Tuy nói này đó phỉ thúy ngọc thạch đại đa số là hồ lộng người, cũng không phải cái gì chân chính hảo phỉ thúy ngọc thạch, nhưng tốt xấu cũng là phỉ thúy ngọc thạch, cũng là giá trị điểm tiền, nay nát như vậy một đất, nhất thời đem những người đó tức giận đến gấp đến độ oa oa thẳng kêu, nhưng Hạ Minh Bằng thân thủ thật sự quá cường hãn, nhất thời nửa khắc đừng nói đem hắn đả đảo, chính mình biên không bị hắn đả đảo cho dù may mắn, cho nên kêu về kêu, cũng là không có người có lá gan tái xông lên đi.

“Một đám đồ vô dụng, chẳng lẽ không hội trước đem kia nữ nhân cấp bắt lại sao?” Đang ở phía sau vẫn tránh ở phía sau màn kia Hàn Tiểu Long đi ra, âm lãnh mặt nói.

Vốn du khách trung còn là có số ít như vậy vài cái si mê không tỉnh, trong đó còn có kia cấp Hàn Tiểu Long để lại điện thoại trung niên phụ nữ, nay gặp sớm đã rời đi Hàn Tiểu Long đột nhiên lại xuất hiện, sở hữu người rốt cục hoàn toàn hiểu được hôm nay này hết thảy đều là cái trò bịp.

“Ngươi, ngươi…… Phía trước nói tất cả đều là gạt người !” Vị kia trung niên phụ nữ hiển nhiên bị thương lợi hại nhất, chỉ vào Hàn Tiểu Long vẻ mặt không tin cùng khí phẫn nói.

“Lừa chính là các ngươi này đàn yêu ham món lợi nhỏ tiện nghi.” Hàn Tiểu Long mặt mang châm chọc cười nói.

Nói xong, Hàn Tiểu Long hướng này còn sững sờ ở nơi nào bọn nam tử quát lạnh một tiếng nói:“Còn thất thần làm gì? Còn không đem kia nữ nhân cho ta bắt lại!”

Hàn Tiểu Long này vừa quát, này tây trang giày da khoẻ mạnh đại hán rốt cuộc bất chấp liêm sỉ, một đám đại nam nhân thế nhưng giương nanh múa vuốt hướng

Tưởng Tiểu Quyên phóng đi.

Gặp này đó người xấu đánh không lại Hạ Minh Bằng, ngược lại âm hiểm đi bắt hắn lão bà, không ít du khách đều biểu hiện phi thường tức giận.

“Ai dám ngăn cản trở liền cấp lão tử hung hăng đánh ai.******, cũng dám tạp lão tử điếm, lão tử muốn ngươi ngồi tù, lão tử muốn các ngươi bồi táng gia bại sản!” Hàn Tiểu Long gặp này du khách người người mặt lộ vẻ tức giận sắc, rất có gặp chuyện bất bình rút đao tương trợ chi thế, lập tức liền mục thấu hung quang nhất nhất chỉ quá các du khách.

Hàn Tiểu Long như vậy nhất kêu gào, này du khách nhóm lại đều sợ tới mức ngừng cước bộ.

Mẹ nó, một đám người nhát gan! Hàn Tiểu Long thấy thế khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh, mà lúc này đám kia đả thủ đã muốn mặt lộ vẻ dữ tợn sắc hướng Tưởng Tiểu Quyên vươn ma thủ.

Gặp một đám đại nam nhân hướng Tưởng Tiểu Quyên vươn ma thủ, không ít người trên mặt đều lộ ra không đành lòng thấy biểu tình, mà Hàn Tiểu Long khóe miệng đã muốn gợi lên nắm chắc thắng lợi nắm cười lạnh.

Mẹ nó, lại có thể đánh thì thế nào? Bất quá chính là một mãng phu mà thôi, chờ lão tử bắt của ngươi lão bà, xem lão tử như thế nào tra tấn ngươi!

Bất quá Hàn Tiểu Long trên mặt tươi cười lập tức cương cố ở, mà cácdu khách trên mặt cũng đều lộ ra không dám tin kinh hỉ biểu tình.

Chỉ thấy nhìn như hình thể bưu hãn nam nhân, thế nhưng “Oành! Oành!” Hai hạ, trực tiếp bị Tưởng Tiểu Quyên đá bay, sau đó thật mạnh đụng vào phía sau thủy

tinh quỹ.

“Rầm! Rầm!” Lại là một đất toái thủy tinh cùng phỉ thúy ngọc thạch, thậm chí trong đó một người còn bị toái thủy tinh cấp cắt vỡ rảnh tay chân, đỏ tươi huyết theo miệng vết thương chảy một đất, thoạt nhìn phá lệ chói mắt.

Buôn bán thính một mảnh im lặng, liền ngay cả này đả thủ vây quanh Hạ Minh Bằng lúc này cũng đều theo bản năng đình chỉ hành động.

Ai có thể dự đoán được, như vậy một đôi nông thôn đến người thành thật, không chỉ có lão công có thể đánh, lão bà thế nhưng cũng thực có thể đánh!

“Hảo! Đáng đánh!” Hồi lâu các du khách bộc phát ra một trận kêu lên vui mừng thanh.

“Ba! Ba!” Du khách kêu lên vui mừng thanh bị đột nhiên vang lên vỗ tay cấp đánh gãy, tất cả mọi người lăng lăng nhìn về phía ngoài miệng treo cười lạnh, chính không vội không hoãn vỗ tay Hàn Tiểu Long.

“Tốt lắm, trách không được dám tạp lão tử điếm, bất quá đừng quên nơi này là Đông Châu, không phải các ngươi thượng dương.” Nói xong Hàn Tiểu Long sắc mặt chợt lạnh lùng, đối vị kia quản lí nói:“Báo cảnh! Lão tử đổ muốn nhìn tạp chúng ta nhiều như vậy gì đó, lại đả thương chúng ta nhiều người như vậy, cảnh sát đến đây hội như thế nào phán án!”

“Còn có các ngươi, lão tử không ngại nói thật cho ngươi biết đi. Này điếm không phải của ta, ta cũng bất quá chính là cái tiểu la la mà thôi, chân chính lão bản là Hong Kong cùng Macao đại lão, cho nên tốt nhất quản tốt các ngươi miệng, nếu không ta rất khó cam đoan sẽ phát sinh sự tình gì. Có khác tiền đi ra ngoạn nhạc, lại mất mạng về nhà!” Hàn Tiểu Long phân phó quá vị kia

quản lí sau, ánh mắt lạnh lùng như độc xà nhất nhất đảo qua các du khách.

Vốn đại đa số du khách còn muốn thay Hạ Minh Bằng vợ chồng bênh vực kẻ yếu, bất quá bị Hàn Tiểu Long lời nói như vậy nhất cảnh cáo, âm lãnh ánh mắt như vậy đảo qua, nhất thời đến bên miệng lời nói lại nuốt trở về. Thậm chí có mấy cái nhát gan sợ phiền phức đều âm thầm trách khởi Hạ Minh Bằng vợ chồng nhiều chuyện, không phải một chút tiền thôi, bị lừa đã bị lừa bái, khiến cho hiện tại mọi người đều lo lắng đề phòng, cũng không biết có thể hay không bình an về nhà.

“Nếu các ngươi không gạt người, nếu các ngươi không động thủ trước, sẽ phát sinh loại chuyện này sao?” Tưởng Tiểu Quyên chung quy là nữ nhân gia, gặp Hàn Tiểu Long nói báo cảnh, nói bọn họ đập phá bọn họ điếm, nhất thời giận không thể át phản bác nói.

“Phải không? Một cái nguyện mua một cái nguyện bán, này cũng kêu lừa sao? Không tin, ngươi hỏi một chút bọn họ xem, ta đến tột cùng có hay không lừa bọn họ?” Hàn Tiểu Long cười lạnh nói.

Tưởng Tiểu Quyên cùng Hạ Minh Bằng ánh mắt đầu hướng mấy ngày nay đến vẫn theo chân bọn họ có nói có cười đoàn hữu nhóm, nhưng bọn hắn lại đều ào ào cúi đầu hoặc là xoay quá, không dám cùng Hạ Minh Bằng vợ chồng đối diện, chỉ có vừa rồi kia người trẻ tuổi cắn chặt răng, đứng ở Hạ Minh Bằng vợ chồng bên người, chỉ vào Hàn Tiểu Long nói:“Ngươi, ngươi này đây là lừa!”

“Tốt lắm! Kia đập phá chúng ta điếm cũng coi như ngươi một phần!” Hàn Tiểu Long lạnh lùng nói.

Hạ Minh Bằng cùng Tưởng Tiểu Quyên gặp đúng là vẫn còn có vị người trẻ tuổi đứng ra, trên mặt hơn một tia nét

mặt, vỗ nhẹ nhẹ chụp kia người trẻ tuổi bả vai nói:“Tiểu Trương, chuyện này ngươi sẽ không muốn tham gia. Chúng ta không có việc gì.”

“Không có việc gì? Ha ha!” Hàn Tiểu Long nghe vậy giống như nghe được trên đời này tối buồn cười sự tình, ngửa mặt lên trời phá lên cười, một hồi lâu nhi, mới đột nhiên đem mặt trầm xuống, chỉ chỉ đầy đất toái thủy tinh cùng toái phỉ thúy ngọc thạch nói:“Mở to hai mắt nhìn xem này đó, này đó đều là giá trị lấy vạn kế tốt nhất phỉ thúy ngọc thạch, ngươi nói không có việc gì sẽ không sự sao?”

“Ngươi……” Tưởng Tiểu Quyên tức giận đến lại muốn theo chân bọn họ lý luận, nhưng bị Hạ Minh Bằng cấp ngăn cản, trầm giọng nói:“Hết thảy đều chờ cảnh sát đến đây nói sau, ta cũng không tin này hắc còn có thể nói thành bạch.”

Chương 771 : Hắc bạch điên đảo

Song phương đối diện trì là lúc, còi cảnh sát thanh từ xa đến gần truyền đến, rất nhanh ba bốn lượng xe cảnh sát đứng ở phỉ thúy ngọc thạch điếm cửa.

Xe cảnh sát dừng lại xuống dưới, cảnh ác sát ào ào theo bên trong xuống dưới.

Cầm đầu là một vị béo cảnh quan, hắn hiển nhiên là không dự đoán được trường hợp sẽ là như thế một mảnh đống hỗn độn, vừa mới vào cửa tiệm đã bị đầy đất toái thủy tinh cùng toái phỉ thúy ngọc thạch cấp hoảng sợ. Bất quá rất nhanh hắn sắc mặt liền trầm xuống dưới, ánh mắt nhất nhất đảo qua mọi người cuối cùng dừng ở bị một đám người vây quanh ở trung gian Hạ Minh Bằng vợ chồng còn có vị kia tiểu trương trên người, vẻ mặt nao nao, trong mắt thoáng hiện nét nghi ngờ sắc, sau đó rất nhanh liền tức giận quát:“Là ai như vậy to gan lớn mật? Rõ như ban ngày dưới thế nhưng đánh phá cửa tiệm!”

Các du khách đều là người trưởng thành, cũng đều có một chút xã hội trải qua, gặp béo cảnh quan chân vừa mới bước vào đại môn, ngay cả cơ bản nhất hỏi ý điều tra đều không có, liền trực tiếp đem sự tình tính chất định vì đánh phá cửa tiệm, lại thấy Hàn Tiểu Long đám người trên mặt đều lộ ra một tia đắc ý sắc, không khỏi tất cả đều thay đổi sắc mặt, trong mắt toát ra một tia phẫn nộ cùng sợ hãi pha cùng một chỗ ánh mắt.

Bọn họ hiện tại đã muốn hiểu được Hàn Tiểu Long vì cái gì khí diễm như vậy kiêu ngạo, vì cái gì bày ra một bộ hoàn toàn ăn định bọn họ biểu tình.

Nguyên lai nhà này điếm không chỉ có có hắc đạo bối cảnh, hơn nữa hiển nhiên còn có bạch đạo bối cảnh,

thay lời khác nói là hắc bạch lưỡng đạo đều có người.

“Lâm sở trưởng là bọn hắn. Bọn họ không chỉ có đập phá chúng ta môn điếm, nhưng lại đả thương người của chúng ta!” Hàn Tiểu Long lập tức tiến lên vẻ mặt chỉ vào Hạ Minh Bằng vợ chồng còn có kia Tiểu Trương vẻ mặt tức giận nói.

“Cái gì, còn đả thương người! Các ngươi, các ngươi quả thực vô pháp vô thiên! Quả thực vô pháp vô thiên!” Lâm sở trưởng chỉ vào Hạ Minh Bằng vợ chồng còn có Tiểu Trương lớn tiếng nổi giận nói.

Gặp Lâm sở trưởng như thế giận xích, này cảnh sát căn bản không cần hắn phân phó, đã muốn lấy ra còng tay, vẻ mặt không tốt xông tới.

“Lâm sở trưởng, đúng vậy là ta đả thương bọn họ, bất quá ta cũng không đập phá bọn họ môn điếm, là bọn hắn ngã sấp xuống đụng vào quầy, còn có cũng không phải chúng ta trước động tay, là bọn hắn lừa gạt chúng ta trước đây, bị ta vạch trần trò bịp sau, thẹn quá thành giận đối chúng ta trước động tay, chúng ta là hoàn toàn xuất phát từ tự vệ mới động tay.” Hạ Minh Bằng nghe vậy cử trong ngực đứng dậy, nghĩa chính lời nói nói.

“Lừa gạt? Ngươi đây là ngậm máu phun người! Ngươi xem xem chúng ta này trên tường treo là cái gì bài tử? ‘Tân bình khu thành tín cửa hàng’ ‘Người tiêu thụ tin được cửa hàng’……, này đó đều là chúng ta khu công thương cục cùng sở hữu người tiêu thụ đối chúng ta đánh giá! Lừa gạt? Chẳng lẽ ngươi cho là người của công thương cục còn có người tiêu thụ đều mắt bị mù sao?” Hàn Tiểu Long như là đã bị thật lớn nhục nhã, chỉ vào trên tường treo một đám vinh dự, lòng đầy căm phẫn phản bác nói.

Hàn Tiểu Long vốn là là phiến tử trung cao thủ, này một

phen phản bác thật sự là thanh tình tịnh mậu, nếu không phải các du khách sớm đã biết người này là đại phiến tử, thật đúng là sắp bị hắn cấp mê hoặc. Chính là nay bởi vì sớm đã biết người này là cái đại phiến tử, người người thấy hắn như thế biểu diễn, chỉ cảm thấy đến vô cùng buồn nôn, nhìn hắn ánh mắt tràn ngập chán ghét cùng khinh bỉ.

Kia Hàn Tiểu Long phảng phất hồn nhiên không thấy được các du khách kia đầu đến chán ghét cùng khinh bỉ ánh mắt, hắn lòng đầy căm phẫn phản bác sau, lại đối Lâm sở trưởng nói:“Lâm sở trưởng, ngươi khả nhất định phải cho chúng ta chủ trì chính nghĩa, đem này đám người vô pháp vô thiên, làm xằng làm bậy toàn bộ đem ra công lý mới được a!”

“Ngươi, ngươi, nói hươu nói vượn, rõ ràng là ngươi thiết trò bịp gạt chúng ta, nói cái gì là của chúng ta đồng hương, nói cái gì chính mình là chính trung tập đoàn chủ tịch trưởng tôn……” Tưởng Tiếu Quyên gặp Hàn Tiểu Long miệng đầy nói bậy, ngậm máu phun người, rốt cuộc bất chấp trượng phu ngăn lại, nhảy đi ra, vẻ mặt tức giận chỉ vào Hàn Tiểu Long nói.

“Nói bậy, chúng ta việc buôn bán là đường đường chính chính, điểm ấy Lâm sở trưởng bọn họ đều rõ ràng. Còn có ngươi nói chúng ta thiết trò bịp, ngươi có cái gì chứng cớ?” Hàn Tiểu Long không đợi Tưởng Tiếu Quyên đem nói cho hết lời liền ngắt lời nói.

“Ta……” Tưởng Tiếu Quyên nao nao, dưới ánh mắt ý thức hướng đoàn hữu xem qua đi, nhưng đoàn hữu lại đều ào ào lảng tránh của nàng ánh mắt.

Tưởng Tiếu Quyên thấy thế sắc mặt không khỏi tái nhợt một phần, trong mắt dấy lên vô cùng phẫn nộ ánh mắt, chỉ vào bọn họ nói:“Các ngươi lương tâm đâu? Các ngươi dũng khí đâu? Các ngươi có hay không nghĩ tới

chúng ta là vì cái gì mới rơi xuống như bây giờ quang cảnh? Chẳng lẽ các ngươi ngay cả hỗ trợ nói một câu nói dũng khí đều không có sao?”

Gặp Tưởng Tiếu Quyên nói như thế, đại đa số đoàn hữu trên mặt đều toát ra một tia xấu hổ sắc. Bọn họ đương nhiên biết nếu không có Hạ Minh Bằng cùng Tưởng Tiếu Quyên vợ chồng, bọn họ tổn thất đem lớn hơn nữa. Mà Hàn Tiểu Long thấy thế, khóe miệng tắc gợi lên một chút đắc ý cười lạnh, hắn biết chính mình vừa rồi đe dọa, Lâm sở trưởng nhất lại đây sở hạ định luận, đã muốn hoàn toàn chấn ở này bang chỉ biết là bo bo giữ mình người nhát gan.

“Nhượng cái gì nhượng! Thị phi hắc bạch, sở hữu sự tình đều đợi cho phái xuất sở nói sau!” Lâm sở trưởng thấy thế sắc mặt mạnh trầm xuống, uy nghiêm phẫn nộ quát.

Nói xong, Lâm sở trưởng ánh mắt lại nhất nhất đảo qua các du khách, trong mắt mang theo một tia khinh bỉ cùng khinh thường đương nhiên còn có một tia hung lệ, nói:“Các ngươi đều là người chứng kiến sao? Nếu là cũng xin theo chúng ta trở về ghi cái khẩu cung.”

Lâm sở trưởng như vậy vừa nói, này các du khách đều theo bản năng sau này lui một bước, ào ào cúi đầu không hé răng.

Vốn vẻ mặt tức giận Tưởng Tiếu Quyên thấy thế, ngược lại không tức giận, chỉ có thật sâu thất vọng cùng thương tâm. Nàng không nghĩ tới những người này xuất liên tục đến hỗ trợ làm chứng dũng khí đều không có.

Bất quá làm của nàng ánh mắt dừng ở bên người Tiểu Trương trên người khi, trong mắt dấy lên một tia hy vọng, mặc kệ nói như thế nào, còn là có người có dũng khí đứng ra thay bọn họ nói chuyện.

“Chúng ta tùy ngươi đi một chuyến phái xuất sở, bất quá chuyện này cùng Tiểu Trương không có gì quan hệ.” Tưởng Tiếu Quyên nói.

“Tưởng a di, ngươi làm cái gì vậy? Ta……” Tiểu Trương kinh ngạc nói

“Đừng choáng váng Tiểu Trương, này không liên quan chuyện của ngươi, hơn nữa ngươi cũng không dùng lo lắng ta với ngươi Tưởng a di, chúng ta không có việc gì.” Hạ Minh Bằng vỗ vỗ Tiểu Trương bả vai nói.

“Hảo giảng nghĩa khí a! Bất quá các ngươi đả thương chúng ta nhân viên công tác, lại đập phá chúng ta điếm, làm hại chúng ta ít nhất tổn thất hai trăm vạn phỉ thúy ngọc thạch, không đem chuyện này nói rõ ràng, không có bồi thường chúng ta tổn thất phía trước, các ngươi ba cái một cái đều đừng nghĩ đi!” Hàn Tiểu Long nói.

“Liền này đó quán hóa, hai trăm vạn? Ngươi rõ ràng đi cướp tốt lắm!” Tưởng Tiếu Quyên rốt cục lại nhịn không được kêu lên.

Mà Tiểu Trương tắc đã muốn sợ tới mức sắc mặt trắng bệch, hắn lần này đi ra du lịch vốn chính là bởi vì bạn gái ngại hắn không có tiền không thế, đầu nhập vào một cái khác nam nhân ôm ấp. Hắn thương tâm phẫn nộ dưới, thu thập hành lý cũng cùng đoàn đi ra Hong Kong du lịch, vừa đến tưởng tán giải sầu, thứ hai cũng là tưởng chứng minh cung cấp bạn gái cũ xem, hắn cũng là có năng lực Hong Kong du, bởi vì bạn gái trước kia nhắc tới quá Hong Kong du liền thuận tiện mua sắm, hắn lại lắc đầu cự tuyệt, bởi vì hắn tưởng cố gắng kiếm tiền, tranh thủ ở trước kết hôn mua bộ nho nhỏ hôn phòng. Nhưng không nghĩ tới chuyện này sau không bao lâu, bạn gái liền đầu nhập vào một cái khác nam nhân ôm ấp, một kẻ có tiền nam nhân, một nam nhân có

thể bồi nàng đi Hong Kong du lại mua đồ.

Bất quá lần này Hong Kong du xuống dưới, Tiểu Trương còn có chút hối hận. Bởi vì hắn vốn là người mới đến Giang Châu thị làm công không hai năm, vừa mới vừa ở Giang Châu đứng vững cước bộ người làm công, đỉnh đầu vốn là không bao nhiêu tích tụ, nay bởi vì nhất thời tức giận, như vậy một chuyến Hong Kong du xuống dưới, nhưng thật ra đem thật vất vả tích góp từng tí một xuống dưới tích tụ cấp dùng rớt một nửa. Muốn tưởng tái một lần nữa bổ thượng, chỉ sợ lại vất vả công tác vài tháng.

Khả Tiểu Trương vạn vạn không nghĩ tới, chính mình còn đắm chìm ở phía sau hối lần này Hong Kong du dùng hắn vài ngàn nhân dân tệ trung khi, cuối cùng vừa đứng thế nhưng họa trời giáng, này đại phiến tử Hàn Tiểu Long thế nhưng hé ra khẩu đã nói tổn thất ít nhất hai trăm vạn, muốn bọn họ bồi thường hai trăm vạn.

Ông trời, hai trăm vạn, chỉ sợ hắn làm công cả đời đều kiếm không đến này sổ a! Nếu thực bị hố, hắn lại nào có tiền bồi a!

“Ta không với ngươi tranh luận, hết thảy đều từ chấp pháp nhân viên đến định. Ta tin quá bọn họ, ta nghĩ bọn họ nhất định hội theo lẽ công bằng xử lý.” Hàn Tiểu Long mặt lộ vẻ khinh thường nói, nói xong chuyển hướng Lâm sở trưởng nói:“Lâm sở trưởng, chúng ta đều là mục kích chứng nhân cũng là người bị hại, chúng ta nguyện ý đi phái xuất sở làm chứng.”

“Ân!” Lâm sở trưởng gật gật đầu, sau đó bàn tay to vung lên nói:“Dẫn bọn hắn đi.”

Cảnh sát tuân lệnh liền cầm còng tay đi lên muốn khảo Hạ Minh Bằng ba người, Tưởng Tiếu Quyên thấy thế khí bất quá tay chân đều bắt đầu phát lực, rất có ngay cả

cảnh sát đều phải đánh tư thế, bất quá Hạ Minh Bằng dù sao cũng là nam nhân, phía sau nhưng thật ra trầm được khí, ngăn cản thê tử, sau đó đối Lâm sở trưởng nói:“Lâm sở trưởng, chúng ta hội theo các ngươi đi phái xuất sở lục khẩu cung, nhưng mặc kệ ai là người bị hại, ta nghĩ tại án không có cuối cùng có kết luận trước, các ngươi hẳn là không quyền lực lấy còng tay khảo chúng ta đi?”

Lâm sở trưởng gặp Hạ Minh Bằng mặc bình thường, làn da ngăm đen, trên tay đều là vết chai, hiển nhiên là lao khổ đại chúng xuất thân, nhưng thấy hắn nói chuyện cũng rất trầm ổn, cũng không có biểu hiện ra gì kinh hoảng biểu tình, hơn nữa chỉ dựa vào hai người liền đánh cho trong tiệm này đả thủ thúc thủ vô sách, cũng là không dám quá coi thường hắn, nghe vậy huy phất tay, ý bảo thủ hạ của hắn đem còng tay thu hồi đến.

“Như vậy cũng tốt, bất quá ta cảnh cáo các ngươi đừng đùa giỡn hoa văn!” Lâm sở trưởng phất tay sau, trầm giọng nói.

“Điểm ấy ngươi yên tâm Lâm sở trưởng, chúng ta còn không tới cùng nửa đường chạy trốn.” Hạ Minh Bằng lạnh giọng cười, lại nói:“Còn có Lâm sở trưởng, chuyện này thực không liên quan vị này tiểu tử sự tình, hắn chính là xem bất quá đi đi ra lời nói nói mà thôi, hơn nữa cho dù thật muốn bồi thường, hắn cũng không có tiền, cần gì phải không nên khó xử hắn đâu?”

“Như thế nào không liên quan chuyện của ta, ta là mục kích chứng nhân.” Tiểu Trương tuy rằng bị kia hai trăm vạn cấp sợ tới mức sắc mặt tái nhợt, nhưng thấy Hạ Minh Bằng đến lúc này còn thay hắn mở đầu, nhất thời một cỗ huyết khí nảy lên đầu, nhưng thật ra đã quên sợ hãi, nhất ưỡn ngực, nói.

“Nói không liên quan chuyện của ngươi sẽ không quan

chuyện của ngươi! Hơn nữa chuyện này nhiều ngươi một người cũng vô dụng!” Hạ Minh Bằng gặp Tiểu Trương còn kiên trì, vừa cảm thấy vui mừng lại có một tia tức giận.

Thân là phụ thân, hắn tuy rằng biết rõ con trai có bản lĩnh, nhưng chung quy có một phần thân là phụ thân lòng tự trọng, không muốn làm cho này sự kiện kinh động con trai, khiến cho hắn này lão cha lão mẹ như vậy một phen tuổi giống như chỉ biết gặp rắc rối, chỉ biết phiền toái con trai dường như. Đương nhiên Hạ Minh Bằng này trung thực nông dân, hắn thế giới quan còn là thực thuần phác, tổng cảm thấy có lý có thể đi khắp thiên hạ, tổng cảm thấy chỉ cần chính mình kiên trì, cảnh sát còn không về phần có thể đem chính mình thế nào?

Bất quá Lâm sở trưởng biểu hiện còn là làm cho thuần phác Hạ Minh Bằng trong lòng sinh ra một tia bóng ma, xuất phát từ thận trọng lo lắng, hắn không muốn đem Tiểu Trương cấp liên lụy tiến vào, miễn cho làm cho hắn chịu thiệt. Về phần chính hắn cùng lão bà, Hạ Minh Bằng nhưng thật ra không sợ, thật muốn nhạ nóng nảy hắn, cùng lắm thì đánh bạc nét mặt già nua kêu con trai ra mặt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 772 : Lưu lại

Lâm sở trưởng kỳ thật cũng trong lòng biết rõ ràng chuyện này ai thị ai phi, đơn giản bình thường không thiếu thu Hàn Tiểu Long ưu việt, hơn nữa cũng biết này Hàn Tiểu Long quả thật không nhỏ bối cảnh, thậm chí có một lần bị tỉnh đài truyền hình cho sáng tỏ sau lại như trước bình yên vô sự, như trước công khai tiếp tục dùng loại này hạ tam lạm thủ đoạn hố du khách. Cho nên chuyện này mặc kệ ai là ai phi, kết quả cũng đã định rồi.

Bất quá Lâm sở trưởng dù sao trong lòng biết rõ ràng chuyện này sai khẳng định ở Hàn Tiểu Long bọn họ, cho nên cũng là không muốn tình thế mở rộng, liên lụy quá nhiều người, nếu nghe Hạ Minh Bằng ý tứ cùng kia Tiểu Trương không quan hệ, cũng không nguyện ý làm cho hắn liên lụy tiến vào, Lâm sở trưởng nhưng thật ra lạc cái rõ ràng, lại bắt tay vung lên nói:“Vậy các ngươi hai cái theo chúng ta đi một chuyến phái xuất sở đi.”

Hàn Tiểu Long thấy thế môi giật giật, nhưng cuối cùng còn là ngậm miệng lại. Hắn cho dù có dựa vào lại chung quy cũng là không muốn đem tình thế lộng lớn.

Dù sao đối phó người một nhà dễ dàng, đối phó hai nhà sẽ không dễ dàng như vậy. Thậm chí nếu này khác du khách đều giống Tiểu Trương giống nhau, rất nhiều nhà liên hợp lại, chỉ sợ cũng tính Hàn Tiểu Long có dựa vào cũng không dám như thế kiêu ngạo làm bậy.

Tiểu Trương thấy thế còn muốn nói cái gì, nhưng bị Hạ Minh Bằng nặng nề mà vỗ vỗ bả vai, cùng với ánh mắt trừng mắt nhìn liếc mắt một cái sau, rốt cục còn là nắm chặt quyền đầu, ngậm miệng lại. Hắn hiện tại đã muốn đã nhìn ra, chuyện này Lâm sở trưởng cùng kia Hàn Tiểu Long rõ ràng là rắn chuột một ổ, chính mình cho dù thật sự đi chỉ sợ cũng không có tác dụng, thậm chí còn

khả năng cũng bị giam ở bên trong thoát không được thân, sự tình gì đều làm không được, như vậy chẳng bằng ở lại bên ngoài, có lẽ thực sự sự tình gì còn có thể giúp đỡ điểm việc, ít nhất có thể ở bên ngoài hỗ trợ chạy động chạy động, tìm xem cơ quan du lịch, tìm xem này khác ngành……

Xe cảnh sát rất nhanh khai đi rồi, Hàn Tiểu Long, còn có trong tiệm vài người cũng đều đi theo đi phái xuất sở. Về phần các du khách, vốn định thừa dịp xe cảnh sát cùng nhau rời đi, lại bị người trong tiệm cấp đổ ở tại cửa.

“Mẹ nó, đem chúng ta điếm tạp thành như vậy tử, còn muốn cứ như vậy đi sao?” Vị kia treo quản lí bài tử nam tử thần sắc dữ tợn hung lệ nói.

“Kia, vậy ngươi muốn thế nào? Cường mua cường bán sao?” Có người run run thanh âm chất vấn nói.

“Chúng ta là có thành tín cửa hàng, tự nhiên sẽ không làm cường mua cường bán hoạt động, nhưng là mời các ngươi làm có thành tín khách hàng, vừa rồi đã muốn mở tiền giấy khách hàng, còn mời các ngươi đi đem tiền trao, nếu không các ngươi cũng thấy được vừa rồi chuyện đã xảy ra, chúng ta là không ngại tái báo một lần cảnh.” Quản lí bộ dáng nam tử sờ soạng hạ chính mình tóc, khóe miệng gợi lên một chút cười lạnh, ánh mắt cảnh cáo nhất nhất đảo qua mọi người.

Này vốn đã kinh nhìn trúng một ít phỉ thúy ngọc thạch, cũng làm cho người phục vụ mở tiền giấy chuẩn bị trả tiền, nhưng sau lại lại bởi vì Hạ Minh Bằng mà gián đoạn các du khách người người đều thay đổi sắc mặt, trong mắt toát ra phẫn nộ bất bình ánh mắt, nhưng ở quản lí cảnh cáo dưới ánh mắt, còn có trong tiệm này bưu hãn nam tử giống muốn giết người giống nhau ánh mắt dưới, cuối cùng lại còn là ngoan ngoãn đi thanh toán tiền.

Nhìn này các du khách ngoan ngoãn đi thanh toán tiền, quản lí đám người trên mặt đều toát ra rất đắc ý sắc. Tuy rằng bọn họ cũng sợ phiền toái, cũng sợ phát sinh giống hôm nay chuyện như vậy, nhưng nhìn này đó các du khách ở bọn họ đe dọa dưới ngoan ngoãn giao tiền mua này nọ, trong lòng đã có một loại nói không nên lời thỏa mãn cùng cảm giác thành tựu, giống như những người này đều bị bọn họ dẫm nát dưới chân, tưởng như thế nào xoa bóp liền như thế nào xoa bóp!

Mua xong rồi này nọ ra cửa tiệm, mọi người mà bắt đầu chung quanh tìm hướng dẫn du lịch, nhưng tiếp hướng dẫn du lịch lại không có tới, đến là Giang Nam tỉnh cơ quan du lịch, cũng chính là tổ chức bọn họ Hong Kong du hướng dẫn du lịch.

“Cố đạo, đây là chuyện gì xảy ra? Các ngươi cơ quan du lịch là ở hố chúng ta sao?”

“Ngươi nhất định phải cho chúng ta một cái cách nói!”

“Trở lại Giang Châu thị sau, ta nhất định phải hướng tin tức báo chí cho sáng tỏ các ngươi cơ quan du lịch!”

“……”

Vừa thấy đến cơ quan du lịch hướng dẫn du lịch đến đây, này các du khách nhất thời khôi phục dũng khí, người người lòng đầy căm phẫn chỉ vào hướng dẫn du lịch chửi bậy.

Hướng dẫn du lịch trong mắt lóe ra một tia khinh bỉ ánh mắt, nghĩ rằng, mẹ ác, vừa rồi ở trong tiệm người người cùng quy tôn tử giống nhau, có loại các ngươi đi trong tiệm tức giận a! Hướng lão tử tức giận tính cái rắm!

Đương nhiên trong lòng khinh bỉ về khinh bỉ, hướng dẫn

du lịch dù sao cũng là Giang Châu thị người bên kia, cũng là không dám theo chân bọn họ giằng co, cười theo mặt nói:“Các vị đại thúc đại thẩm, đại ca đại tỷ, trời đất chứng giám a, chuyện này thực theo ta không quan hệ, các ngươi cẩn thận ngẫm lại xem, trước xuất phát ta có chưa cùng các ngươi công đạo quá, Hong Kong du còn có cuối cùng một trạm Đông Châu thị, mua sắm khi nhất định phải thận trọng, phương diện này nước rất sâu……”

Hướng dẫn du lịch khuyên can mãi, có chút tổn thất không lớn bắt đầu dần dần tiêu khí, đồng thời cũng ôm nhiều một chuyện không bằng thiếu một chuyện tâm tính, không hề hướng hướng dẫn du lịch chửi bậy, cá biệt tổn thất lớn hơn một chút hoặc là tính tình hướng một ít còn tại lải nhải hướng hướng dẫn du lịch kêu gào.

“Vị này đại thẩm, đại tỷ, tục ngữ nói cường long không áp địa đầu xà, đến nơi này quy củ không phải chúng ta định rồi. Ta cũng chỉ có thể trước đó nhắc nhở các ngươi một phen, về phần này khác cũng chỉ có thể dựa vào các ngươi chính mình, nếu không ta sẽ bị bọn họ bắt lại ném Châu Giang, ta lời này thực không phải nói đùa. Kỳ thật bọn họ mánh khoé bịp người đến quay lại đi cũng liền như vậy mấy chiêu, chỉ cần các ngươi đầu óc hơi chút bình tĩnh một chút……” Hướng dẫn du lịch giải thích miệng đều thiếu chút nữa phạm, đến cuối cùng bắt đầu cũng có chút căm tức đứng lên.

“Ý của ngươi là chúng ta bổn, chúng ta xứng đáng bị lừa?” Vị kia phía trước cùng Hàn Tiểu Long bộ gần như trung niên phụ nữ nhảy dựng lên, đưa tay đầu ngón tay điểm ở tại hướng dẫn du lịch cái mũi giận không thể nghỉ chửi bậy nói.

“Kêu, kêu, kêu cái rắm! Ngươi ****** vốn chính là ngốc! Không phải các ngươi ngốc, Hạ đại thúc còn có Tưởng thẩm hội theo chân bọn họ phát sinh xung đột sao? Sẽ

bị bọn họ bắt lại sao? ****** đều nhắc nhở các ngươi này điểm có vấn đề, người người còn tâm tồn lòng tham, muốn làm đến sau lại Hạ đại thúc theo chân bọn họ đánh lên đến. Hiện tại nhưng thật ra ****** hung, vừa rồi đều để làm chi đi? Ngay cả cái rắm cũng không dám phóng!" Tiểu Trương tâm tình vốn là không tốt, gặp kia trung niên phụ nữ nhảy lên nhảy xuống, rốt cục kiềm chế không được nhảy ra húc đầu mắng.

"Đó là bọn họ xứng đáng! Nếu không bọn họ nhiều chuyện, chúng ta cũng không về phần ép buộc thành như vậy!" Trung niên phụ nữ bật thốt lên nói.

"Ngươi ****** lặp lại lần nữa!" Tiểu Trương gặp trung niên phụ nữ thế nhưng nói ra loại này nói, tức giận đến trực tiếp tiến lên bắt lấy của nàng cổ áo, hai mắt phun lửa gắt gao nhìn chằm chằm nàng, còn kém một bàn tay phiến đi qua.

Trung niên phụ nữ đúng là vẫn còn chột dạ, gặp Tiểu Trương tức giận lập tức ngậm miệng lại, mà còn lại du khách tắc đều ào ào cúi đầu, trong mắt toát ra một tia xấu hổ sắc.

Bọn họ kỳ thật cũng đều trong lòng biết rõ ràng, nếu vừa rồi bọn họ đoàn kết đứng lên, Hàn Tiểu Long bọn họ khẳng định là không dám như vậy kiêu ngạo, như vậy vô pháp vô thiên, sau lại đến cảnh sát cũng khẳng định không dám như vậy thiên vị, như vậy tùy ý bắt người.

Nhưng xuất phát từ bo bo giữ mình, xuất phát từ thương đánh ra đầu điểu lo lắng, bọn họ chỉ nguyện ý nhìn đến người khác giống Tiểu Trương giống nhau đứng ra, chính mình cũng không nguyện ý trước đứng ra.

Kia hướng dẫn du lịch là người cơ trí, thấy mọi người đều ào ào cúi đầu, biết chính mình nguy cơ hẳn là trôi qua, vội vàng nói:"Tốt lắm các vị, sự tình đều đã muốn

đã xảy ra, tái nghĩ nhiều cũng vô dụng. Tiếp theo dài hơn cái tâm nhãn chính là, nơi này bất đồng địa phương khác, hơn nữa chúng ta còn muốn đuổi buổi chiều phi cơ, còn là sớm điểm rời đi nơi này đi.”

“Kia Hạ thúc cùng Tưởng thẩm làm sao bây giờ?” Tiểu Trương gặp hướng dẫn du lịch nói đi, không khỏi nóng nảy.

“Trương tiên sinh, ngươi cũng thấy đấy Hạ tiên sinh Tưởng nữ sĩ đem người ta tiệm cấp tạp thành cái dạng này, nhất thời nửa khắc bọn họ là khẳng định sẽ không tha bọn họ đi. Chúng ta tổng không thể bởi vì bọn họ hai người mà chậm trễ toàn bộ đoàn hành trình đi? Huống hồ chúng ta ở tại chỗ này cũng vô dụng, chuyện này còn là cần chúng ta cơ quan du lịch ra mặt theo chân bọn họ can thiệp, nhưng cụ thể như thế nào can thiệp, ta cũng chỉ là cái tiểu hướng dẫn du lịch, ta là không có biện pháp tham gia đi vào. Ta hiện tại trách nhiệm chính là đem các ngươi an toàn mang về Giang Châu thị.” Hướng dẫn du lịch cười khổ đối Tiểu Trương nói.

“Đúng vậy, Tiểu Trương, lão hạ bọn họ đem người ta tiệm tạp thành kia bộ dáng, bọn họ khẳng định sẽ không cứ như vậy thả bọn họ đi, chúng ta tổng không thể bởi vì bọn họ mà vẫn ở tại chỗ này đi?” Đại bộ phận người đều phụ họa hướng dẫn du lịch trong lời nói.

Liền vài ngày giao tình, bọn họ là không muốn vì Hạ Minh Bằng vợ chồng mà ngưng lại ở Đông Châu thị. Huống hồ đã xảy ra loại chuyện này, bọn họ cũng là ước gì rời đi đây thị phi nơi.

“Kia điếm là Hạ thúc bọn họ tạp sao? Còn có các ngươi sờ sờ chính mình lương tâm nhìn xem, Hạ thúc bọn họ là vì cái gì bị bắt ?” Tiểu Trương tức giận đến vẻ mặt đỏ bừng nói.

Mọi người lại một lần nữa cúi đầu, hồi lâu có vị trát đuôi ngựa biện nữ hài tử đi ra nói:“Quả thật là chúng ta thẹn với Hạ thúc bọn họ, ta cũng lưu lại. Tuy rằng không thể giúp gấp cái gì, nhưng ít ra cũng phải nhìn xem bọn hắn đến tột cùng hội xử lý như thế nào Hạ thúc bọn họ, vạn nhất cấp cho người nhà bọn họ mang cái nói cái gì, cũng tổng yếu có người ở nơi này.”

Gặp trát đuôi ngựa biện nữ hài tử đi ra, Tiểu Trương hai mắt sáng lên, sau đó đem ánh mắt nhất nhất đảo qua các du khách, nhưng bọn hắn lại đều lách mình tránh ra, yên lặng không tiếng động đi lên du lịch xe buýt, sau đó rất nhanh du lịch đại ba khai đi rồi, lưu lại Tiểu Trương cùng vị kia trát đuôi ngựa biện nữ hài tử.

“Triệu Khiết, không nghĩ tới ngươi hội lưu lại.” Tiểu Trương nói.

“Ta cũng không nghĩ tới ngươi hội như vậy dũng cảm!” Được xưng là Triệu Khiết nữ hài tử nhìn Tiểu Trương nói.

“Dũng cảm lại có cái gì dùng?” Tiểu Trương thở dài nói, trong mắt toát ra một tia mê mang. Hắn cũng từng vài lần thấy việc nghĩa hăng hái làm, nhưng hắn từng bạn gái lại cười hắn ngốc.

“Mặc kệ nói như thế nào, như vậy chúng ta có thể hỏi tâm không thẹn. Nga, đúng rồi, hiện tại chúng ta hẳn là làm sao bây giờ?” Triệu Khiết hỏi.

“Đi trước phái xuất sở chờ xem.” Tiểu Trương nói.

……

Giang Châu đại học, Hạ Vân Kiệt thu thập bàn công tác thượng sách vở, chuẩn bị tan tầm cùng Dương Thục Cầm đi ra đi ăn giữa trưa cơm.

Chính là không biết vì cái gì, Hạ Vân Kiệt trong lòng đột nhiên nhớ tới cha mẹ, do dự hạ liền cầm lấy điện thoại cấp phụ thân gọi điện thoại.

“Vị nào?” Điện thoại bị tiếp lên, vang lên cũng không phải phụ thân thanh âm.

“Ngươi là ai? Ta ba di động như thế nào sẽ ở ngươi trong tay?” Hạ Vân Kiệt mày nhất thời nhíu lại, hỏi.

“Ngươi là Hạ Minh Bằng con trai?” Tiếp điện thoại đúng là phái xuất sở Lâm sở trưởng, nghe vậy không đáp hỏi ngược lại.

“Đối, ngươi là ai?” Hạ Vân Kiệt lại hỏi.

“Ta là Đông Châu thị tân bình khu nam hoàn ngã tư đường phái xuất sở, cha mẹ ngươi thân ở trong này cùng người đã xảy ra đánh nhau bác sát, hơn nữa còn tạp người ta phỉ thúy ngọc thạch mặt tiền cửa hàng, tạo thành tổn thất thật lớn, trước mắt đang ở nhận chúng ta thẩm vấn.” Lâm sở trưởng nói.

Chương 773 : Bỏ mạng đồ đệ

“Phụ mẫu ta thân cùng người đánh nhau bác sát hơn nữa tạp người ta phỉ thúy ngọc thạch điếm? Còn đang ở nhận các ngươi thẩm vấn?” Hạ Vân Kiệt trên mặt nhất thời che kín hàn khí, trong mắt sát khí vội hiện, thanh âm lại lạnh như băng giống như băng rơi trên mặt đất bình thường.

Chính mình cha mẹ là loại người nào, thân là con cái lại sao lại không rõ ràng lắm? Hạ Vân Kiệt cho dù dùng đầu ngón chân tưởng cũng có thể nghĩ vậy tất là cùng nhau tấm màn đen.

“Ngươi đây là cái gì nói chuyện thái độ? Chẳng lẽ ngươi hoài nghi chúng ta oan uổng cha mẹ ngươi bất thành? Ta nói cho ngươi, hiện tại người bị hại chính mãnh liệt yêu cầu khởi tố cha mẹ ngươi thân, thật muốn khởi tố, ta nói thật cho ngươi biết đi, cha mẹ ngươi thân ít nhất cũng muốn ngồi cái ba năm năm lao. May mắn ta đau khổ khuyên ở, hy vọng người bị hại có thể tư dưới giải quyết. Hiện tại bọn họ cũng đồng ý, bất quá lần này cha mẹ ngươi thân không chỉ có đả thương người của bọn họ, hơn nữa cũng tạo thành bọn họ trong tiệm tổn thất thật lớn, bọn họ nói ít nhất muốn hai trăm vạn mới bằng lòng giải hòa, nếu không pháp viện thượng gặp!” Lâm sở trưởng gặp Hạ Vân Kiệt ngữ khí lạnh như băng, không khỏi buồn bực đe dọa nói.

“Ngồi tù? Tốt lắm, hiện tại ta nói cho ngươi, lập tức thả phụ mẫu ta, nếu không ta sẽ cho ngươi hối hận cả đời!” Hạ Vân Kiệt cưỡng chế tức giận nghe xong Lâm sở trưởng lời nói, rốt cục hoàn toàn phán đoán ra này Lâm sở trưởng cùng kia cái gọi là người bị hại là cá mè một lứa, cũng rốt cục nhịn không được trong đầu tức giận, lấy không tha đặt ngữ khí càng phát ra lạnh như băng nói.

Lâm sở trưởng đem Hạ Minh Bằng vợ chồng mang về phái xuất sở sau, cũng đã kiểm tra rồi bọn họ sở hữu giấy chứng nhận, bao gồm thân phận chứng, Hong Kong giấy thông hành đằng đằng, mặt trên tin tức đều bị biểu hiện bọn họ vợ chồng hai bất quá chính là một nông thôn đến thôn dân. Này tin tức làm cho Lâm sở trưởng yên tâm không ít, đồng thời cũng âm thầm tiếc hận lần này phỏng chừng trá không ra bao nhiêu bồi thường khoản, nếu trá không ra bao nhiêu bồi thường khoản, hắn tự nhiên cũng chia không đến bao nhiêu tiền. Nếu không kia Hàn Tiểu Long nếu thật có thể trá ra hai trăm vạn, cho dù Hàn Tiểu Long hắc bạch lưỡng đạo bối cảnh đều rất sâu, lại không thiếu được cũng phải phân cái mấy chục vạn cho hắn Lâm sở trưởng.

Vốn Hạ Vân Kiệt cho dù không gọi điện thoại lại đây, Lâm sở trưởng cũng muốn ấn di động điện thoại cấp Hạ Vân Kiệt đánh đi qua, bởi vì Hạ Minh Bằng vợ chồng thái độ thật sự quá cường nhạnh, hắn chỉ có thể theo bọn họ con trai trên người đánh ra chỗ hổng, ít nhất cũng muốn làm cho bọn họ ra điểm huyết, nếu không đừng nói hắn Lâm sở trưởng một phần ưu việt lao không đến, chỉ sợ kia Hàn Tiểu Long càng muốn chọc giận hộc máu mới thôi.

Vốn tưởng rằng hai nông dân con trai vừa nghe đến chính mình trong lời nói, khẳng định hội sợ tới mức hoảng thần, khả thật to ra ngoài Lâm sở trưởng dự kiến là, đối phương thái độ thế nhưng thần kỳ cường ngạnh, nay lại khoa trương đến nói nhảm mà thôi trình độ, không chỉ có muốn hắn lập tức thả người, hơn nữa thế nhưng còn cảnh cáo hắn nói không để nhân khiến cho hắn Lâm sở trưởng hối hận cả đời!

Lời này nghe được Lâm sở trưởng đầu tiên là hơi hơi nhất kinh ngạc, theo sát sau chính là giận tím mặt, chụp cái bàn nói:“****, làm cho lão tử hối hận cả đời? Đừng

quên cha mẹ ngươi thân còn tại chúng ta này! Ngươi đã như vậy kiêu ngạo, ta đây đổ muốn nhìn cha mẹ ngươi xương cốt có bao nhiêu cứng rắn!”

Tuy rằng biết rõ lấy cha mẹ thủ hơn nữa có chính mình bùa hộ mệnh bàng thân, Lâm sở trưởng bọn họ căn bản thương không đến bọn họ, nhưng Hạ Vân Kiệt nghe vậy còn là sát khí phát ra, trong đầu âm thầm sốt ruột, hàn thanh âm nói:“Không ai có thể đụng đến ta cha mẹ, Thiên Vương lão tử cũng không được! Cho nên nếu ngươi dám động bọn họ một cây tóc gáy, ta tất cho ngươi sống không bằng chết!”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt trực tiếp liền treo điện thoại.

Treo điện thoại sau, Hạ Vân Kiệt trực tiếp vào WC, sau đó ẩn thân bay vọt đến mây trắng phía trên.

Đến mây trắng phía trên sau, Hạ Vân Kiệt âm thầm cảm ứng một phen, nhận thức chuẩn Đông Châu thị phương hướng, cũng bất chấp biến thân Đế Giang sẽ cho hắn một ít dự kiến không đến hậu quả, hô một chút, tứ trương thật lớn vô cùng thịt sí theo Hạ Vân Kiệt trên lưng dài đi ra, lại có thật lớn sắc bén lục trảo theo hắn trước ngực, bụng vươn ra đến.

Bốn thịt sí nhất phiến, nhất thời cuồng phong gào thét, một đạo đỏ như lửa diễm quang mang như tia chớp bình thường nhắm hướng Đông Châu thị phương hướng vạch tới.

Một tia bay xuống ở trong thiên địa Đế Giang tinh hồn lại theo bốn phương tám hướng tập hợp mà đến, dũng mãnh vào Hạ Vân Kiệt nay đã muốn trở nên che thiên tế nhật thật lớn thân mình.

Thượng trung hạ ba tòa tử bên trong phủ nguyên anh mở lớn miệng như trường kình hấp thủy bình thường

hấp nuốt cuồn cuộn dũng mãnh vào tử phủ Đế Giang tinh hồn, mà phân bố ở trong cơ thể tứ chi còn có trái tim, gan lục tòa vu đỉnh lại đại lượng hấp thụ Đế Giang tinh hồn, nở rộ ra vạn trượng hào quang, có vẻ càng phát ra cao lớn hùng vĩ.

Bất quá Hạ Vân Kiệt bởi vì tâm hệ cha mẹ, căn bản không đi chú ý này đó, hơn nữa theo trước một lần đột phá, Hạ Vân Kiệt thân thể đã muốn có thể cất chứa càng nhiều Đế Giang tinh hồn, trong thời gian ngắn tụ tập mà đến tinh hồn tuy rằng nồng hậu tinh thuần, nhưng đã muốn sẽ không giống trước kia giống nhau, làm cho Hạ Vân Kiệt cảm giác được tê tâm liệt phế đau đớn.

Đế Giang tốc độ loại nào cực nhanh, chẳng sợ Hạ Vân Kiệt nay cảnh giới cách Đế Giang còn có cách xa vạn dặm, nhưng này tốc độ còn là mau vô cùng. Bất quá vài cái hô hấp trong lúc đó, Hạ Vân Kiệt liền bay đến Đông Châu thị trên không.

Nay Hạ Vân Kiệt đã muốn có kinh nghiệm, tự nhiên ở trước biến thân hãy thu hảo quần áo. Gặp được Đông Châu thị trên không, liền một lần nữa biến trở về nguyên lai bộ dáng, cũng mặc xong quần áo.

Mặc xong quần áo sau, Hạ Vân Kiệt lại phân biệt một chút phương hướng, rất nhanh hắn ánh mắt liền sát khí bắn ra bốn phía đầu hướng về phía Đông Châu thị tân phẩm khu nam hoàn ngã tư đường phái xuất sở.

Ngay sau đó, hắn đã muốn xuất hiện ở tại phái xuất sở cửa.

“Đồng chí, ngươi có chuyện gì?” Gặp một người trẻ tuổi đột nhiên xuất hiện ở phái xuất sở cửa, sau đó cũng không hỏi đi nơi nào, thế nhưng trực tiếp hướng trong mặt thẩm vấn thất đi đến, một cảnh sát lập tức tiến lên, thần sắc không tốt hỏi.

Bất quá vừa mới mở miệng, vị này cảnh sát liền nhịn không được cả người một cái giật mình, bởi vì hắn phát hiện vị này đột nhiên xuất hiện người trẻ tuổi không khỏi cả người tản ra một cỗ làm cho hắn cảm thấy khắp cả người phát lạnh thô bạo hơi thở, hơn nữa hắn một đôi tròng mắt dĩ nhiên là màu đỏ.

“Ngươi, ngươi muốn làm cái gì……” Cảnh sát thanh âm đều nhịn không được run run đứng lên.

“Cút ngay!” Hạ Vân Kiệt trong mắt hàn mangchợt lóe, trực tiếp thân thủ đó là vung lên, kia cảnh sát nhất thời đứng thẳng không được quay cuồng đến một bên.

Không đợi cảnh sát theo mặt đất đứng lên, Hạ Vân Kiệt đã muốn biến mất ở hành lang, nếu không phải trên người còn đau, cảnh sát thật muốn hoài nghi vừa rồi là ảo giác.

Chính mình nói như thế nào cũng là chịu quá vài năm cảnh giáo đặc huấn, không nghĩ tới bị người nhẹ như vậy khinh vung tay lên, chính mình thế nhưng liền quay cuồng ở.

“Không tốt!” Chờ cảnh sát đột nhiên ý thức được tình thế không đúng khi, hành lang quẹo vào chỗ truyền đến “Phanh!” một tiếng đá cửa thanh âm.

Hạ Vân Kiệt đã muốn một cước đá văng thẩm vấn thất cửa, cửa nhất đá văng, Hạ Vân Kiệt liền thấy được cha mẹ đang bị đội còng tay ngồi ở thẩm vấn ghế trên, hai vị cảnh sát chính trên cao nhìn xuống nhìn bọn họ.

“Ngươi là ai? Có biết hay không nơi này là cái gì……” Cửa mạnh bị đá văng thanh âm bừng tỉnh hai vị cảnh sát, bọn họ mạnh quay đầu, thanh sắc câu lệ chỉ vào Hạ Vân Kiệt hỏi.

Hạ Vân Kiệt đi nhanh tiến lên, không nói hai lời trực tiếp nắm lên hai vị cảnh sát ném đi ra ngoài.

“Oành! Oành!” Hai tiếng, hai vị cảnh sát nhất thời bị Hạ Vân Kiệt ném thật mạnh đánh vào trên vách tường, sau đó dán vách tường chậm rãi chảy xuống ở, nửa ngày cũng chưa biện pháp hoãn quá mức đến.

“A……” Hạ Minh Bằng cùng Tưởng Tiếu Quyên gặp con trai đột nhiên xông tới, đầu tiên là kinh hỉ kinh hô ra tiếng, bất quá không đợi phía sau bọn họ kia “Kiệt” Tự kêu ra, bọn họ hai mắt liền trợn tròn nhìn chằm chằm con trai tùy tay đem hai cảnh sát ném tới trên vách tường.

“Ba mẹ, các ngươi không có việc gì đi?” Hạ Vân Kiệt căn bản ngay cả xem cũng chưa xem kia hai cảnh sát liếc mắt một cái, vội vàng tiến lên một bước, trực tiếp thân thủ giống xé trang giấy giống nhau, trực tiếp đem khấu ở cha mẹ tự tay thượng còng tay cấp xé rách điệu.

“Chúng ta không có việc gì, ngươi như thế nào sẽ đến ? Còn có ngươi như thế nào có thể tùy tiện đánh cảnh sát?” Cha mẹ lắc đầu, vẻ mặt kinh ngạc nói.

“Ta vừa rồi gọi điện thoại cho ngươi, mới biết được các ngươi bị phái xuất sở câu lưu, cho nên liền chạy tới.” Hạ Vân Kiệt nói.

Tuy rằng sớm đã biết chính mình con trai lợi hại, nhưng Hạ Minh Bằng cùng Tưởng Tiếu Quyên nghe vậy còn là nhịn không được há to miệng.

Thế này mới bao lâu công phu a, con trai thế nhưng theo Giang Châu thị chạy tới Đông Châu thị!

“Toàn bộ đều cho ta giơ lên tay đến!******, muốn tạo

phản sao? Thế nhưng chạy đến phái xuất sở đến giương oai!" Đang lúc Hạ Minh Bằng vợ chồng vẻ mặt khiếp sợ là lúc, cửa đột nhiên vang lên tiếng hét phẫn nộ, cũng là Lâm sở trưởng đám người nghe được tin tức đuổi lại đây, lúc này đang dùng súng chỉ vào Hạ Vân Kiệt người một nhà.

Bất quá làm Lâm sở trưởng dùng súng chỉ vào Hạ Vân Kiệt người một nhà khi, hắn khóe mắt dư quang theo bản năng đảo qua thẩm vấn thất. Này đảo qua, dù là Lâm sở trưởng có súng nơi tay, mặt sau còn đi theo vài cảnh sát nhân dân, trái tim cũng nhịn không được một trận kinh hoàng, trong mắt lóe ra một tia kinh hoảng sắc. Bởi vì hắn nhìn đến liền như vậy trong chốc lát công phu, hai vị thẩm vấn cảnh sát lúc này chính than ngồi ở bên tường, cái này cũng chưa tính cái gì, đáng sợ nhất là kia cương thiết chú liền còng tay lúc này thế nhưng thất linh bát lạc rơi trên mặt đất, thoạt nhìn thế nhưng như là sinh sôi bị xả đoạn bộ dáng.

"Ta nói rồi, ta sẽ cho ngươi sống không bằng chết !" Lâm sở trưởng trong đầu còn tại âm thầm kinh hoảng là lúc, đột nhiên liền cảm thấy trên cổ chợt lạnh, một kiên cường lạnh như băng như kìm sắt tay đã muốn chế trụ hắn cổ, hít thở không thông cảm trong nháy mắt liền bao phủ hắn, bên tai vang lên làm cho Lâm sở trưởng hoàn toàn kinh hoảng lạnh như băng thanh âm.

Theo bản năng Lâm sở trưởng một bên giãy dụa một bên ngẩng đầu nhìn hướng người cầm lấy chính mình cổ, đón nhận hắn là một đôi đỏ đậm ánh mắt.

Lâm sở trưởng nghĩ tới bỏ mạng đồ đệ, mồ hôi lạnh chỉ không được theo cái trán toát ra đến, hắn bắt đầu có chút hối hận nhúng tay Hàn Tiểu Long chuyện này.

Tục ngữ nói, đầu trọc đâu sợ bị nắm tóc. Lâm sở trưởng tuy rằng là phái xuất sở sở trưởng, bình thường sống an

nhàn sung sướng, uy phong vô cùng, nhưng là đúng là bởi vì này dạng, hắn nay cũng phá lệ yêu quý chính mình sinh mệnh, hiện tại lại phát hiện trước mắt vị này người trẻ tuổi dĩ nhiên là cái bỏ mạng đồ đệ, hắn tự nhiên sợ hãi hối hận!

“Lập tức buông ra Lâm sở trưởng! Lập tức buông ra Lâm sở trưởng!” Đang lúc Lâm sở trưởng cái trán đổ mồ hôi, trong lòng sợ hãi hối hận khi, còn lại cảnh sát rốt cục phản ứng lại đây, người người vẻ mặt khẩn trương dùng súng chỉ vào Hạ Vân Kiệt.

Đến bây giờ bọn họ còn không có lộng hiểu được, như thế nào nháy mắt Lâm sở trưởng đi ra đối phương trong tay.

“Đi, vậy các ngươi tiếp theo!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy lạnh lùng cười, trực tiếp xách lên Lâm sở trưởng đó là sau này vung.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 774 : Trước hoãn trụ bọn họ

Nhất thời Lâm sở trưởng kia mập mạp thân mình liền bay lên trời, kia mập mạp thân thể đem đứng ở hắn phía sau này cảnh sát đụng phải cái trở tay không kịp, “Oành oành oành”, lãnh không kịp phòng các cảnh sát ào ào bị chàng phiên ở, thậm chí ngay cả súng, cảnh côn cũng chưa có thể cầm chắc, rơi một đất.

Chờ này cảnh sát phục hồi tinh thần lại khi, mặt đất súng cùng cảnh côn đã muốn toàn bộ đôi ở tại Hạ Vân Kiệt dưới chân, không chỉ có như thế, Hạ Vân Kiệt trong tay còn cầm một khẩu súng

Nhất thời này cảnh sát sợ tới mức nhịn không được sắc mặt có chút trắng bệch.

Bọn họ chỉ sợ nằm mơ cũng không nghĩ tới, liền như vậy một lát sau, chính mình những người này không chỉ có đổ một đất, hơn nữa ngay cả súng cùng cảnh côn đều toàn bộ rơi xuống đối phương trong tay.

“Phụ mẫu ta phạm vào cái gì sai? Thế nhưng đem bọn họ cấp giam đứng lên? Đã vậy còn quá nhiều người chạy tới lấy súng chỉ vào chúng ta?” Hạ Vân Kiệt một cước giẫm tại Lâm sở trưởng kia đầu heo giống nhau trên đầu, lạnh lùng nói.

“Ta, ta……” Lâm sở trưởng đầu đầy đại hãn, căn bản ngay cả nói đều nói không rõ ràng lắm.

Hắn đã muốn ý thức được Hạ Vân Kiệt là cái bỏ mạng đồ đệ, nhưng không nghĩ tới này bỏ mạng đồ đệ bản sự còn như vậy khủng bố.

“A kiệt, không cần như vậy, có chuyện chậm rãi nói.”

Đang lúc Lâm sở trưởng ngay cả nói đều nói không rõ ràng lắm khi, Hạ Minh Bằng đi lên tiến đến, vỗ vỗ con trai bả vai nói.

“Đúng vậy, a kiệt, ngươi đã quên sư phụ ngươi nói trong lời nói sao? Nghe mẹ nó nói, khẩu súng buông. Kỳ thật ba mẹ cũng không chịu nhiều ủy khuất, sự tình giải nghĩa sở cũng là được.” Tưởng Tiếu Quyên theo sát sau tiến lên đây khuyên.

Lúc này Hạ Vân Kiệt sắc mặt lạnh như băng, hai mắt đỏ đậm, trên người tản ra thô bạo khí, đừng nói Lâm sở trưởng bọn họ sợ tới mức quá, liền ngay cả thân là cha mẹ cũng đều cảm thấy một tia xa lạ cùng sợ hãi.

Từng trước đây, bọn họ con trai còn là thuần phác thiện lương đứa nhỏ, nhưng hôm nay đâu?

Bọn họ cho tới bây giờ chưa thấy qua con trai như thế hung thần một mặt. Đương nhiên bọn họ cũng biết con trai này hết thảy đều là bởi vì bọn họ duyên cớ, nhưng thiện lương bọn họ còn là không thích nhìn đến con trai như thế hung thần một mặt, thậm chí còn có chút lo lắng. Dù sao hiện tại con trai đã muốn là gần như thần tiên sống, nếu một khi động sát giới, không chừng tựu thành trong TV diễn giết người ma vương.

Phụ thân trong lời nói cũng không có làm cho Hạ Vân Kiệt trên người sát khí yếu bớt bao nhiêu, nhưng mẫu thân nhắc tới “Sư phụ” Hai chữ lại lập tức như một chậu nước lạnh từ đầu đem Hạ Vân Kiệt rót cái thấu tâm lạnh, làm cho hắn nhịn không được cả người đánh cái giật mình, trong mắt đỏ đậm dần dần rút đi chuyển vì nguyên lai trong suốt bình tĩnh, trên người thô bạo khí cũng dần dần biến mất không thấy.

“Ba mẹ thực xin lỗi, cho các ngươi lo lắng.” Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ vẻ xấu hổ đối cha mẹ nói, trong lòng âm thầm

may mắn cha mẹ kịp khi nhắc nhở.

Hạ Vân Kiệt biết chính mình vừa rồi bởi vì tâm hệ cha mẹ động tức giận, lại chịu biến thân Đế Giang hút lấy tinh hồn trung sở hàm thô bạo khí ảnh hưởng, nếu không có cha mẹ nhắc nhở, nếu không những khống chế, không chừng sẽ đại khai sát giới.

Gặp con trai khôi phục bình thường, Hạ Minh Bằng vợ chồng đều thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhìn hắn nói:“Hài tử ngốc, ba mẹ biết ngươi làm như vậy đều là bởi vì chúng ta duyên cớ.”

Mà Lâm sở trưởng đám người thấy thế cũng đều thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, vốn là bao phủ ở bọn họ trên người nguy cơ cảm đều tại đây khi biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Nếu không phải gặp Hạ Vân Kiệt trước chân còn đôi một đống cảnh côn cùng súng lục, bọn họ thật đúng là muốn hoài nghi vừa rồi nguy cơ cảm có phải hay không ảo giác.

“Vị này Hạ tiên sinh còn mời ngươi khẩu súng trả lại cho chúng ta, cha mẹ ngươi thân nói đến để cũng chỉ là phạm vào điểm việc nhỏ, chỉ cần bồi thường người bị hại tổn thất, kỳ thật cũng sẽ không sự, nhưng ngươi nếu khăng khăng một mực đi xuống, chỉ sợ……” Gặp Hạ Vân Kiệt cha mẹ đúng là vẫn còn sợ phiền phức, lại thấy Hạ Vân Kiệt trên người không có phía trước sát khí, Lâm sở trưởng không khỏi khôi phục vài phần dũng khí.

“Chỉ sợ như thế nào?” Đã muốn thu liễm trong lòng thô bạo sát ý Hạ Vân Kiệt, nghe vậy nhìn Lâm sở trưởng liếc mắt một cái, lạnh lùng hỏi.

“Chỉ sợ, chỉ sợ……” Lâm sở trưởng đối mặt Hạ Vân Kiệt chất vấn, cái trán lại đại hãn đầm đìa.

“A kiệt!” Mẫu thân Tưởng Tiếu Quyên thấy thế nhịn

không được lại lo lắng kêu một tiếng.

“Mẹ, ngươi yên tâm, ta sẽ không đối những người này động thủ.” Hạ Vân Kiệt gặp mẫu thân lo lắng, quay đầu mỉm cười hướng nàng trấn an một câu.

Trấn an quá mẫu thân sau, Hạ Vân Kiệt lại quay đầu nhìn về phía Lâm sở trưởng nói:“Lâm sở trưởng, xem ở phụ mẫu ta mặt mũi, ta hiện tại cho ngươi một cái bổ cứu cơ hội, lập tức cho ta đi đem này cái gọi là người bị hại cho ta bắt lại đây, ta đổ muốn nhìn một chút đến tột cùng người nào cũng dám nói xấu phụ mẫu ta!”

Nói xong Hạ Vân Kiệt tùy tay khẩu súng ném cho Lâm sở trưởng.

Lâm sở trưởng cuống quít tiếp nhận súng lục, trên mặt một trận âm một trận tình. Tuy rằng hiện tại có súng lục nơi tay, nhưng hắn đã muốn hoàn toàn không có vừa rồi nắm chắc thắng lợi nắm cảm giác.

“Các ngươi cũng đều cầm lại các ngươi gì đó đi! Ta nghĩ ai là người bị hại, các ngươi hẳn là so với ta còn rõ ràng hơn, hiện tại ta đồng dạng cũng cho các ngươi một cái bổ cứu cơ hội. Đi con đường nào, các ngươi chính mình lựa chọn đi.” Nói xong, Hạ Vân Kiệt không còn xem bọn hắn liếc mắt một cái, mà là đối hắn cha mẹ nói:“Ba mẹ, chúng ta đi.”

Này cảnh sát gặp Hạ Vân Kiệt nói như thế, tự nhiên đều việc không ngừng xoay người lại cầm lại thuộc loại chính mình súng ống.

Cầm lại đến sau, người người đều hướng Lâm sở trưởng đầu đi cố vấn ánh mắt.

“Lâm sở, hiện tại làm sao bây giờ?” Mắt thấy Hạ Vân Kiệt cùng phụ mẫu của chính mình ly khai thẩm vấn thất,

một vị cảnh sát nhỏ giọng hỏi Lâm sở trưởng.

“Trước hoãn trụ bọn họ.” Lâm sở trưởng sắc mặt âm tình biến ảo, cuối cùng sắc mặt trầm xuống, thấp giọng nói.

Nói xong sau, Lâm sở trưởng đi nhanh đuổi theo, nói:“Hạ tiên sinh xin dừng bước.”

Hạ Vân Kiệt người một nhà dừng lại cước bộ, Hạ Vân Kiệt lạnh lùng nhìn Lâm sở trưởng, vừa rồi lời hắn nói hắn đương nhiên đều nghe được.

“Hạ tiên sinh, ngươi lời này làm cho ta thực khó xử a, bất quá người bị hại Hàn tiên sinh hiện tại đã ở chúng ta phái xuất sở, nếu không các ngươi tư dưới hiệp thương như thế nào?” Lâm sở trưởng không dám dựa vào Hạ Vân Kiệt thân cận quá, mà là cách hắn hai ba mét liền dừng lại cước bộ, nói.

“Lâm sở trưởng, xem ở ta ba mẹ mềm lòng phân thượng, vừa rồi ta đã muốn đã cho ngươi cơ hội, vốn ngươi có lẽ còn có thể an độ lúc tuổi già, đáng tiếc ngươi không hiểu quý trọng a!” Hạ Vân Kiệt nhìn Lâm sở trưởng kia trương dối trá sắc mặt, lại thấy hắn luôn mồm còn tại nói đối phương là người bị hại, hơn nữa nghe hắn ý tứ là chính mình còn phải cùng kia cái gì chó má Hàn tiên sinh thương lượng bồi thường sự tình, Hạ Vân Kiệt trong đầu sát ý lại bị câu động lên.

Bất quá cũng may cha mẹ vừa rồi nói trong lời nói đã muốn làm cho Hạ Vân Kiệt ý thức được chính mình hiện tại cảm xúc có một bộ phận chịu vừa rồi hấp thu Đế Giang tinh hồn ảnh hưởng, cho nên tuy rằng sát ý bị câu động đứng lên, nhưng còn là tận lực khắc chế, không cho nó không khống chế được.

“Ta thảo, liền một hương ba lão, kiêu ngạo cái gì kiêu

ngạo ngươi cho là ngươi là ai? Đông Châu thị công an cục cục trưởng còn là Đông Châu thị thị ủy bí thư?" Hạ Vân Kiệt thanh âm chưa dứt, Hàn Tiểu Long mang theo hai thủ hạ vẻ mặt bừa bãi theo sở trưởng trong văn phòng đi ra.

Vừa rồi Lâm sở trưởng vội vàng đuổi đi qua khi, Hàn Tiểu Long đang ở tiếp một cuộc điện thoại cho nên không đuổi đi qua, cũng không biết thẩm vấn trong phòng chuyện đã xảy ra. Khi hắn chính tiếp xong điện thoại, chuẩn bị đi xem tình huống khi, nghe được Hạ Vân Kiệt lời nói.

"Ta nghĩ ngươi chính là kia cái gọi là người bị hại, phỉ thúy ngọc thạch điếm lão bản đi?" Hạ Vân Kiệt hỏi.

"Tính ngươi còn có điểm ánh mắt, muốn mang ngươi ba mẹ đi cũng có thể, hai trăm vạn!" Hàn Tiểu Long tiếp tục vẻ mặt bừa bãi nói.

"Ba ba." Trả lời Hàn Tiểu Long cũng là trực tiếp hai cái vang dội bàn tay.

"Ngươi dám đánh ta? Ngươi có biết hay không lão tử là thay ai làm việc ? Ngươi, ngươi, Lâm sở trưởng, ngươi còn thất thần cho cái gì, còn không đem tiểu tử này cho ta bắt lại không thấy được hắn ở phái xuất sở đánh người sao?" Hàn Tiểu Long không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thế nhưng trực tiếp đi lên cầm lấy hắn cổ phiến hắn cái tát, nhất thời tức giận đến nổi trận lôi đình, trên mặt bắp thịt đều bởi vì phẫn nộ mà vặn vẹo dữ tợn.

"Ba ba." Trả lời Hàn Tiểu Long cũng là mặt khác hai cái bàn tay, mà Lâm sở trưởng nhìn Hạ Vân Kiệt tát Hàn Tiểu Long cái tát sắc mặt rất là khó coi, nhưng lăng là không tiến lên bắt Hạ Vân Kiệt.

Không phải không nghĩ a, mà là vừa rồi Hạ Vân Kiệt quỷ

dị thân thủ thật sự làm cho hắn lòng còn sợ hãi, không dám dễ dàng tiến lên bắt hắn.

Hàn Tiểu Long có thể đem người lữ hành đoàn lừa xoay quanh, tự nhiên là thuộc loại cái loại này ký có biểu diễn đi lừa thiên phú lại thực lanh lợi tên, hắn gặp Lâm sở trưởng thế nhưng không dám tiến lên, lập tức ý thức được tình thế không đúng, vội vàng nói:“Vị này huynh đệ, chuyện gì cũng từ từ, chuyện gì cũng từ từ.”

“Ba ba.” Trả lời Hàn Tiểu Long như trước là hai cái thanh thúy bàn tay, sau đó Hạ Vân Kiệt mới tùy tay đem Hàn Tiểu Long hướng Lâm sở trưởng nhất ném nói:“Lâm sở trưởng, ngươi xem rồi làm đi”

Hàn Tiểu Long bị Hạ Vân Kiệt đánh cho thất điên bát đảo, thật vất vả mới hoãn quá mức đến, nhìn Hạ Vân Kiệt trong mắt lộ ra một chút hận ý cùng sợ hãi sắc. Mà hắn kia hai vị thủ hạ đồng dạng như thế.

Tuy rằng vừa rồi bọn họ hai người không lĩnh giáo qua Hạ Vân Kiệt thân thủ, nhưng bọn hắn cũng là lĩnh giáo qua Hạ Minh Bằng vợ chồng thân thủ, nay ngay cả Lâm sở trưởng tựa hồ cũng không dám dễ dàng động thủ, bọn họ lại không dám tiến lên tự mình chuốc lấy cực khổ?

Lâm sở trưởng sắc mặt trở nên càng phát ra khó coi, hắn lên làm sở trưởng cũng có mấy năm thời gian, luôn luôn đến đều là uy phong quán, hôm nay thế nhưng bị một người trẻ tuổi ở chính mình phái xuất sở lý ngược một lần lại một lần, hắn trong lòng quả thực là uất ức đến cực điểm, hận không thể bạt súng trực tiếp tễ Hạ Vân Kiệt.

Bất quá nhất tưởng khởi vừa rồi Hạ Vân Kiệt kia đối đỏ đậm ánh mắt, còn có trên người phát ra sát khí, Lâm sở trưởng sẽ không có bạt súng dũng khí.

Đang ở phía sau, phái xuất sở bên ngoài đột nhiên còi cảnh sát tiếng nổ lớn, tiếp theo đó là chỉnh tề hữu lực chạy bộ thanh, tái sau đó là một đám hạng nặng võ trang cảnh sát xuất hiện ở tại Lâm sở trưởng đám người trước mắt, tại kia cảnh sát mặt sau là một vị ngẩng đầu ưỡn ngực cảnh quan.

Lâm sở trưởng vừa thấy khu công an cục trợ giúp bộ đội rốt cục đuổi tới, nhất thời khôi phục vài phần thần khí, mà kia Hàn Tiểu Long lại vẻ mặt kinh hỉ hướng vị kia ngẩng đầu ưỡn ngực cảnh quan đón nhận đi, kêu lên:“Hình cục trưởng, ngươi tới vừa lúc này ba người thật sự quá kiêu ngạo, không chỉ có đập phá chúng ta điếm, còn đả thương người của chúng ta, ngươi xem xem ta mặt, ngay tại vừa rồi bọn họ còn trước mặt Lâm sở trưởng mặt hành hung đâu”

“Hàn tổng ngươi yên tâm, loại này vô pháp vô thiên phạm tội phần tử, chúng ta nhất định hội đem bọn họ đem ra công lý, nghiêm trị không tha !” Được xưng là Hình cục trưởng cảnh quan vẻ mặt uy nghiêm nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 775 : Làm cho hắn gọi

Hình cục trưởng vừa dứt lời, người của khu công an cục lập tức đem Hạ Vân Kiệt ba người vây quanh lên, hơn nữa như lâm đại địch bình thường đem họng súng nhắm ngay bọn họ một nhà ba người.

Hình cục trưởng sở dĩ lại thân tự mang đội cấp tốc đuổi tới nam hoàn ngã tư đường phái xuất sở chính là bởi vì nhận được phái xuất sở thỉnh cầu trợ giúp điện thoại, trước đó tự nhiên biết trước mắt này ba người tuy rằng nhìn như tay không tấc sắt, nhưng người người đều là người thân thủ rất lợi hại, cho nên cũng không dám có gì coi thường chi tâm.

Lâm sở trưởng gặp ít nhất có mười đến khẩu súng nhắm ngay Hạ Vân Kiệt ba người, thế này mới hoàn toàn thở dài nhẹ nhõm một hơi, mắt thấu một tia đắc ý cùng hung ác nhìn Hạ Vân Kiệt ba người nói:“Các ngươi không phải thực có thể đánh sao? Có bản lĩnh hiện tại có lá gan tái động một chút nhìn xem?”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong mắt lại nổi lên một tia đỏ đậm sắc, một tia thô bạo hơi thở lại theo hắn trên người phát ra. Toàn bộ phái xuất sở độ ấm đều chợt rơi chậm lại, một tia hàn ý nháy mắt tràn ngập mở ra, làm cho người ta không hiểu cảm thấy một tia khủng hoảng, phảng phất mạt thế sắp buông xuống giống nhau.

Đồng dạng cảm thấy bốn phía hàn ý tràn ngập còn có Hạ Minh Bằng vợ chồng, hai người trong mắt không khỏi lóe ra một tia lo lắng sắc, cơ hồ đồng thanh kêu lên:“A kiệt, không cần xúc động !”

Cha mẹ trong lời nói lại giống như một chậu nước lạnh từ đầu kiêu hạ, khiến cho Hạ Vân Kiệt kia cơ hồ muốn phát ra đi ra thô bạo khí lại chậm rãi thu liễm lên.

“Ba mẹ, các ngươi yên tâm, ta sẽ không động bọn họ !” Nói xong Hạ Vân Kiệt đưa tay với vào túi tiền.

“Hai tay đặt ở trên đầu, sau đó lập tức ngồi xổm xuống, nếu không chúng ta liền nổ súng ” Gặp Hạ Vân Kiệt đưa tay với vào túi tiền, này cảnh sát không hiểu một trận khẩn trương, ào ào quát.

“Yên tâm, ta muốn là động thủ, các ngươi đã sớm không cơ hội mở miệng, ta chỉ là gọi cái điện thoại mà thôi. Như thế nào Hình cục trưởng, nhiều như vậy súng đối với ta chẳng lẽ ngay cả làm cho ta gọi cái điện thoại đảm lượng đều không có sao?” Hạ Vân Kiệt khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh châm chọc nói.

“Làm cho hắn gọi!” Hình cục trưởng nói như thế nào cũng là một cái khu công an cục cục trưởng, lại khởi chịu được Hạ Vân Kiệt châm chọc, nghe vậy xua tay quát lạnh nói.

Gặp con trai chính là chuẩn bị gọi điện thoại, Hạ Minh Bằng vợ chồng đều âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi. Nơi này mọi người không biết bọn họ con trai có bao nhiêu lợi hại, nhưng bọn hắn lại rõ ràng bất quá.

Một người có thể trên thế gian mở mang tiên gia động phủ, một cái có thể theo Giang Châu thị nháy mắt đuổi tới Đông Châu thị, lại khởi là này đó cảnh sát có thể đối phó được ?

Gặp Hạ Vân Kiệt quả thực lấy ra điện thoại di động, Lâm sở trưởng, hàn tiểu long đám người trong mắt lóe ra một tia nghi hoặc sắc, bất quá càng nhiều cũng là khinh thường cười lạnh.

Cho dù Hạ Vân Kiệt lại có thể đánh, cũng bất quá chính là một cái đến từ nông thôn gia đình người trẻ tuổi, nay

lại thân ở Đông Châu thị, hay là chính là một chiếc điện thoại còn có thể phiên cục bất thành?

Đông Châu thị lệ thuộc Vân Lĩnh tỉnh khu trực thuộc, Hạ Vân Kiệt này điện thoại tự nhiên là gọi cấp Hoàng lão con lớn nhất, Vân Lĩnh tỉnh tỉnh ủy bí thư Hoàng Bồi Hạo.

Vân Lĩnh tỉnh, tỉnh ủy bí thư văn phòng, Hoàng Bồi Hạo đang ở lật xem một phần báo cáo khi, hắn kia bình thường ít đại hội vang lên di động đột nhiên vang lên.

Hoàng Bồi Hạo trong mắt thoáng hiện nét nghi ngờ sắc, người cũng đã không chút do dự buông đỉnh đầu báo cáo, cầm lấy kia thuộc loại chỉ có số ít người biết dãy số tư nhân di động.

Di động thượng biểu hiện là “Hạ lão sư” Ba chữ, Hoàng Bồi Hạo trong mắt kinh nghi sắc càng đậm.

Vị này nhưng là thần tiên sống thế ngoại cao nhân, như thế nào hội đột nhiên gọi điện thoại cho hắn đâu?

Bất quá Hoàng Bồi Hạo lúc này lại bất chấp suy nghĩ sâu xa, vội vàng xoa bóp tiếp nghe kiện, vẻ mặt cung kính nói:“Hạ lão sư, ngài hảo, ta là Hoàng Bồi Hạo.”

“Ta hiện tại ở Đông Châu thị tân bình khu nam hoàn phái xuất sở, ngươi hiện tại lập tức gọi điện thoại cấp nơi này lãnh đạo, làm cho bọn họ thả người!” Trong điện thoại truyền đến Hạ Vân Kiệt lạnh như băng thanh âm.

“Tốt, Hạ…” Hoàng Bồi Hạo nghe vậy trong lòng không khỏi vừa sợ vừa giận, vội vàng cung kính trả lời. Bất quá hắn lời nói còn chưa nói xong, bên kia đã muốn trực tiếp treo hắn điện thoại.

Cầm trong tay di động, Hoàng Bồi Hạo cái trán mồ hôi

lạnh bất tri bất giác liền một khỏa khỏa xông ra.

Hạ Vân Kiệt, Hoàng Bồi Hạo tự nhiên tiếp xúc quá, biết hắn hướng tới là một vị hiền lành thân thiết, cũng không tự cao tự đại. Nếu không phải giận tới cực điểm lại sao lại như thế khác thường?

Hạ Vân Kiệt nơi nào người? Có cái gì bản sự, trước kia Hoàng Bồi Hạo có lẽ không rõ ràng lắm. Nhưng hiện tại hắn lại hiểu không quá, kia nhưng là hắn phụ thân nghiêm nghiêm đã cảnh cáo là quan hệ quốc gia an nguy đại nhân vật! Có thể nói, Hạ Vân Kiệt tức giận thoạt nhìn chính là hắn một người sự tình, trên thực tế, nếu mất đi khống chế tuyệt đối sẽ đề cập đến xã tắc an nguy quốc gia đại sự. Càng đừng nói, chuyện này còn là phát sinh ở hắn khu trực thuộc.

Lau đem cái trán mồ hôi lạnh, Hoàng Bồi Hạo bất chấp đi phỏng đoán Hạ Vân Kiệt đến tột cùng là vì sao mà tức giận.

Thiên tử giận dữ, phục thi trăm vạn, đổ máu ngàn dặm, Hạ Vân Kiệt mặc dù không phải thiên tử, chính là nhất giới bố y, nhưng này nhất giới bố y nếu tức giận cũng là phiên thủ gian có thể diệt một quốc gia khủng bố nhân vật, nay hắn như thế tức giận, lại há có thể chậm trễ?

Hoàng Bồi Hạo không ấn thường quy trình tự, trước kêu thư ký quay số Đông Châu thị ủy bí thư điện thoại, mà là chính mình trực tiếp cầm lấy bàn công tác điện thoại trực tiếp liền cấp Đông Châu thị thị ủy bí thư gọi điện thoại.

“Xin hỏi vị nào?” Hoàng Bồi Hạo quay số thị ủy bí thư văn phòng điện thoại, bất quá tiếp điện thoại cũng là thị ủy bí thư thư ký.

“Ta Hoàng Bồi Hạo, kêu Hác Nham đồng chí tiếp điện

thoại.” Hoàng Bồi Hạo lấy chân thật đáng tin khẩu khí trực tiếp mệnh lệnh nói.

“Hoàng…… Hoàng bí thư, ngài chờ, ta lập tức thỉnh Hác bí thư tiếp điện thoại.” Đông Châu thị thị ủy bí thư thư ký gặp là tỉnh ủy bí thư tự mình đến điện thoại, không khỏi hách nhất đại khiêu, vội vàng cung kính trả lời.

Nói xong, thư ký vội vàng đem điện thoại đưa cho Hác Nham, thấp giọng nhắc nhở nói:“Hác bí thư, tỉnh ủy bí thư điện thoại.”

Hác Nham vừa nghe nói là tỉnh ủy bí thư tự mình điện báo cũng là hách nhất đại khiêu, vội vàng một phen đoạt lấy thư ký trong tay điện thoại, cung kính chào hỏi nói:“Hoàng bí thư ngài hảo, ta là Hác Nham, xin hỏi có cái gì chỉ thị sao?”

Tuy rằng đến tột cùng đã xảy ra sự tình gì, Hoàng Bồi Hạo cũng không rõ ràng, nhưng sự tình phát sinh ở Đông Châu thị cũng là không thể nghi ngờ, cho nên nghe được Đông Châu thị một tay Hác Nham thanh âm, Hoàng Bồi Hạo trong lòng là hận không thể lập tức húc đầu đem hắn thoá mạ một chút, bất quá hắn còn là nhịn xuống, việc cấp bách là trước đem người thả, sau đó tái điều tra truy cứu trách nhiệm.

“Ngươi lập tức phân phó đi xuống, kêu tân bình khu nam hoàn phái xuất sở người lập tức đem một vị họ Hạ người trẻ tuổi còn có cùng hắn có liên quan liên mọi người thả!” Hoàng Bồi Hạo trực tiếp mệnh lệnh nói, trong thanh âm lộ ra một tia lạnh như băng.

Tỉnh ủy bí thư tự mình đánh tới điện thoại, Hác Nham lại nào dám chậm trễ, lại càng không dám nói cái “Không” Tự, trong lòng liền đem tân bình khu công an cục lãnh đạo mắng chó huyết lâm đầu, ngoài miệng lại sớm đã việc không ngừng đáp ứng rồi xuống dưới.

Đáp ứng xuống dưới sau, Hác Nham bản còn muốn cùng Hoàng Bồi Hạo nhấc lên hai câu, xem xem hắn khẩu khí, nhưng Hoàng Bồi Hạo lại nói thẳng:“Hiện tại lập tức đi làm chuyện này, hơn nữa lập tức điều tra rõ ràng đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, sau đó hội báo cho ta!”

Nói xong Hoàng Bồi Hạo liền treo điện thoại.

Hác Nham gặp Hoàng bí thư trực tiếp treo điện thoại, càng phát ra ý thức được chuyện này khẩn cấp, cũng lười lại cho tân bình chính là ủy bí thư gọi điện thoại, mà là trực tiếp lướt qua hắn cấp tân bình khu công an cục Hình cục trưởng gọi điện thoại.

Nam hoàn phái xuất sở, Hình cục trưởng đám người lúc này chính nhìn Hạ Vân Kiệt không vội không chậm chạp đem di động thu vào túi tiền, trên mặt đều mang theo một tia quái dị biểu tình.

Vừa rồi Hạ Vân Kiệt nói lời nói, Hình cục trưởng bọn họ tự nhiên đều nghe được. Kia kiêu ngạo, kia bình tĩnh khẩu khí, làm cho bọn họ thật sự cảm thấy rất quái dị.

Bọn họ không nghĩ ra, một người Giang Châu thị nông thôn, dựa vào cái gì như vậy kiêu ngạo, dựa vào cái gì như vậy bình tĩnh? Còn là nói này căn bản chính là hắn cố ý đang đùa bọn họ !

Càng nghĩ, Hình cục trưởng đám người càng cảm thấy Hạ Vân Kiệt là ở cố ý đùa giỡn bọn họ nếu không căn bản giải thích không thông một người Giang Châu thị nông thôn đến như thế nào có thể ngưu bức đến lấy mệnh lệnh khẩu khí kêu nơi này lãnh đạo phân phó bọn họ thả người đâu? Càng giải thích không thông, nếu này hạ tiểu tử như vậy ngưu xoa, cha mẹ hắn lại như thế nào hội cùng mua sắm đoàn du lịch đâu? Loại này mua

sắm đoàn bình thường cũng chính là một ít hơi chút có điểm tiền trinh, muốn gặp từng trải đùa. Đầu năm nay, chân chính có tiền, muốn thôi chính là cùng thuần ngoạn đoàn, muốn thôi chính là tự do đi, đương nhiên càng giàu, hoặc là nói giống Hạ Vân Kiệt vừa rồi gọi điện thoại là biểu hiện ra ngoài ngưu xoa dạng, kia như thế nào đều là có chuyên gia tiếp đãi, chuyên gia cùng du ngoạn, lại như thế nào khả năng tham gia bực này sơ cấp mua sắm đoàn du lịch đâu?

“Tiểu tử, ngươi cũng dám đùa giỡn chúng ta?” Càng muốn, Hình cục trưởng cũng càng căm tức. Hắn nói như thế nào cũng là một cái khu công an cục cục trưởng, đừng nói ở tân bình khu cho dù ở Đông Châu thị lớn nhỏ coi như là cái nhân vật, làm sao từng bị một cái nông thôn đến tiểu tử cấp như thế trêu đùa quá?

Hình cục trưởng thốt ra lời này xuất khẩu, Hàn Tiểu Long cùng Lâm sở trưởng trên mặt đều lộ ra vui sướng khi người gặp họa, còn có giải hận biểu tình. Về phần này cảnh sát tắc người người lại tức giận quát:“Hai tay ôm đầu, toàn bộ ngồi xổm mặt đất, nếu không……”

Các cảnh sát “Nếu không” Câu nói kế tiếp còn chưa nói ra, Hình cục trưởng di động tiếng chuông đột nhiên vang lên. Hình cục trưởng gặp chính mình di động đột nhiên vang lên, trong lòng không có tới trọng trọng nhảy một chút, ánh mắt tái đảo qua mặt trên điện báo biểu hiện dãy số dĩ nhiên là thị ủy bên kia dãy số, sắc mặt không khỏi đổi đổi, vội vàng xua tay ý bảo thủ hạ trước đừng động thủ, sau đó mới tiếp khởi điện thoại.

Hình cục trưởng điện thoại vừa mới tiếp đứng lên, còn không có tới kịp mở miệng, ống nghe liền truyền đến thị ủy bí thư Hác Nham uy nghiêm thanh âm:“Ta là Hác Nham.”

“Hác bí thư, ngài hảo ta là Hình Chí, thỉnh lãnh đạo chỉ

thị!” Hình Chí cũng chính là Hình cục trưởng vừa nghe dĩ nhiên là thị ủy bí thư tự mình cho hắn này chính là khu công an cục cục cục trưởng gọi điện thoại, sợ tới mức cả người đều nhịn không được đánh cái giật mình, sau đó điều kiện phóng ra hai chân khép lại nghiêm nói.

“Nam hoàn ngã tư đường phái xuất sở có phải hay không khấu lưu một vị họ Hạ người trẻ tuổi? Ngươi phân phó đi xuống gọi bọn hắn lập tức thả người. Còn có ta mặc kệ ngươi hiện tại ở nơi nào, lập tức cho ta đuổi tới nam hoàn ngã tư đường phái xuất sở điều tra rõ ràng đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?” Hác Nham lấy chân thật đáng tin khẩu khí mệnh lệnh nói.

Hình cục trưởng vừa nghe nhất thời hoàn toàn trợn tròn mắt, mồ hôi lạnh không chịu khống chế theo hắn cái trán như mưa điểm bình thường ngã nhào xuống, hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt vừa rồi kia điện thoại thật sự đã kêu đến đây lãnh đạo, hơn nữa thế nhưng còn là Đông Châu thị nhân vật số một!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 776 : Hiểu lầm giải trừ?

Quan lớn một cấp áp người chết, càng đừng nói Hác Nham bí thư quan so với Hình cục trưởng lớn vài cấp.

Hác Nham bí thư này ra lệnh một tiếng, Hình cục trưởng ở sợ tới mức đầu đầy đại hãn đồng thời, căn bản không dám có nửa điểm kéo dài, nghe vậy lập tức trả lời:“Là, ta cái này mệnh lệnh bọn họ thả người cũng lập tức điều tra rõ ràng đến tột cùng là chuyện gì xảy ra.”

“Nhất có điều tra kết quả lập tức hội báo cùng ta.” Hác Nham bí thư nghe vậy ngữ khí nghiêm túc dặn dò một câu, sau đó mới treo điện thoại.

Không có biện pháp, tỉnh ủy bí thư còn chờ bên này điều tra kết quả đâu!

Gặp Hác Nham bí thư treo điện thoại, Hình cục trưởng theo bản năng lau cái trán mồ hôi lạnh, sau đó ngẩng đầu lên.

Này vừa nhấc đầu, Hình cục trưởng thiếu chút nữa hồn cũng chưa bị dọa đến bay lên đến, bởi vì hắn nhìn đến chính mình thủ hạ lúc này thế nhưng còn tại dùng súng chỉ vào hạ vân kiệt ba người.

“Các ngươi làm cái gì vậy? Các ngươi làm cái gì vậy? Ta cho các ngươi bạt súng sao? Ta cho các ngươi bạt súng sao? Còn không mau cho ta khẩu súng thu hồi đến!” Hình cục trưởng vội vàng không nể mặt, chỉ vào kia giúp hắn mang tới được cảnh sát nhất nhất răn dạy đi qua.

Các cảnh sát người người sắc mặt nhìn nhau ngươi xem xem ta, ta xem nhìn ngươi, không biết Hình cục trưởng này trong hồ lô đến tột cùng bán là cái gì thuốc.

Không phải vừa rồi hắn còn cùng Hàn Tiểu Long nói đối phạm tội phần tử muốn đem ra công lý, nghiêm trị không tha sao? Không phải vừa rồi hắn còn vẻ mặt tức giận chỉ vào kia tiểu tử mắng sao? Như thế nào trong nháy mắt lại mắng bọn họ vì cái gì bạt súng đâu?

“Không có nghe biết của ta nói sao? Còn không khẩu súng thu hồi đến!” Hình cục trưởng gặp các cảnh sát người người sắc mặt nhìn nhau đối diện, thế nhưng không có ở trước tiên khẩu súng thu hồi đến, không khỏi gấp đến độ đầu đầy đại hãn.

Ngoan ngoãn, đây chính là thị ủy bí thư tự mình gọi điện thoại hạ mệnh lệnh muốn hắn thả người a! Có thể nghĩ, trước mắt người này ở thị ủy bí thư Hác Nham trong lòng ra sao chờ trọng yếu, nói không chừng chính là hắn cái gì có vẻ gần thân thích bằng hữu! Chính mình hiện tại thế nhưng dẫn người lại đây dùng thương chỉ vào bọn họ, có thể nghĩ, nếu không nhanh chóng vãn hồi cục diện, không bình tức bọn họ tức giận, này nếu chờ bọn hắn giận dữ dưới, đem hôm nay chính mình dẫn người lấy súng chỉ vào bọn họ sự tình bẩm báo thị ủy bí thư bên kia, kia hắn này cục trưởng còn có thể tiếp tục làm sao?

Đáng thương Hình cục trưởng còn không biết, kỳ thật chân chính gọi điện thoại mệnh lệnh chuyện này là tỉnh ủy bí thư Hoàng Bồi Hạo. Nếu không hiện tại hắn sẽ không là gấp đến độ đầu đầy đại hãn, phỏng chừng hai chân đều phải phát run như nhũn ra.

Tỉnh ủy bí thư, đặt ở đi qua kia nhưng là biên giới đại quan a! Càng đừng nói vị này Hoàng Bồi Hạo bí thư còn là đến từ kia như mặt trời ban trưa Hoàng gia, luận phân lượng cũng không phải là bình thường tỉnh ủy bí thư có thể so sánh với.

Hình cục trưởng lại như vậy giận dữ uống, các cảnh sát

rốt cục xem như hiểu được, đầu nhi cũng không có ở bán thuốc, mà là thật muốn làm cho bọn họ thu súng. Vì thế các cảnh sát người người khẩu súng thu đứng lên, sau đó đem ánh mắt đầu hướng Hình cục trưởng, nhìn xem đầu nhi bước tiếp theo đến tột cùng có cái gì chỉ thị.

Bất quá chờ đợi bọn họ cũng không phải Hình cục trưởng bước tiếp theo chỉ thị, mà là Hình cục trưởng làm cho bọn họ nhĩ trừng khẩu ngốc kinh người cử chỉ.

Chỉ thấy Hình cục trưởng trực tiếp đẩy ra một cảnh sát ngăn trở hắn đi lộ, sau đó bước đi như bay hướng Hạ Minh Bằng vợ chồng đi đến, vừa đi gần, cũng không quản Hạ Minh Bằng nguyện ý không muốn, lập tức liền vươn hai tay gắt gao cầm tay hắn, thanh tình cũng mậu nói:“Hạ lão ca, là ta này cục trưởng không làm tốt, làm cho ngài chịu vất vả chịu ủy khuất.”

Hạ Minh Bằng tuy rằng sớm đã dự đoán được là chính mình con trai kia điện thoại nổi lên tác dụng, nhưng nhìn đột nhiên đến đây cái một trăm tám mươi độ đại chuyển biến Hình cục trưởng, còn là có điểm há hốc mồm cảm giác, trong lúc nhất thời bị Hình cục trưởng gắt gao nắm tay, thế nhưng không có gì phản ứng.

Hạ Vân Kiệt cũng có chút xem há hốc mồm cảm giác, hắn là biết nay có chút người da mặt rất dầy, biến sắc mặt liền cùng ngoạn dường như, nhưng chưa từng thấy quá người giống Hình cục trưởng như vậy biến sắc mặt như thế nhanh chóng.

Bất quá Hình cục trưởng này phiên trước cứ sau cung rất nhanh biến hóa lại chỉ làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy hắn càng xấu xí đáng giận, cho nên không đợi hắn ba phản ứng lại đây, đã muốn tiến lên trực tiếp đem Hình cục trưởng tay lấy ra, sau đó đối hắn cha mẹ nói:“Ba mẹ, chúng ta đi thôi. Chuyện này các ngươi không cần phải xen vào, ta sẽ thay các ngươi ra này khẩu khí.”

Gặp chính mình như thế không để ý cục trưởng thân phận, cố ý khúm núm, nhưng Hạ Vân Kiệt lại căn bản không cảm kích, Hình cục trưởng không khỏi sững sờ ở tại chỗ, trên mặt biểu tình âm tình bất định.

“Đứng lại!” Đang lúc Hình cục trưởng sững sờ ở tại chỗ, biểu tình biến ảo không chừng, Hạ Vân Kiệt cùng hắn cha mẹ không nhanh không chậm đi ra ngoài khi, Hàn Tiểu Long đột nhiên sắc mặt cực kì khó coi kêu lên.

Ngay sau đó, Hàn Tiểu Long lại đi đến Hình cục trưởng bên người, thần sắc không vui nói:“Hình cục trưởng, ngươi đây là cái gì ý tứ? Chẳng lẽ cứ như vậy làm cho bọn họ đi, chẳng lẽ người của ta cứ như vậy bị không công đánh, của ta điếm cứ như vậy không công bị tạp rồi chứ?”

Gặp chính mình bên kia còn không có có thể bình ổn Hạ Vân Kiệt bọn họ tức giận, bên này Hàn Tiểu Long thế nhưng còn nhảy ra thêm phiền, Hình Chí hận không thể một cước đem Hàn Tiểu Long cấp gạt ngã, thật muốn mắng hắn là cái ngu ngốc.

Nếu không phải có đặc thù nguyên nhân, hắn hội như vậy khúm núm sao? Chẳng lẽ hắn liền nguyện ý chỉ tiện chính mình sao.

Bất quá Hình Chí lại biết Hàn Tiểu Long phía sau cũng có không nhỏ bối cảnh, nếu không lấy hắn loại này hại lừa gạt phương thức kinh doanh, lại như thế nào có thể dài kì không ngã? Đương nhiên hắn Hình Chí bình thường cũng không thiếu thu ưu việt, đảm đương loại này bất chính làm kinh doanh ô dù. Cho nên tuy rằng hận không thể một cước đem Hàn Tiểu Long gạt ngã, nhưng cuối cùng Hình Chí còn là áp chế trong đầu lửa giận, thấp giọng khó xử nói:“Ta cũng không tưởng a, nhưng vừa rồi Hác Nham bí thư đánh tới điện thoại,

ngươi nói, ta còn có thể làm sao bây giờ?”

“Hác Nham bí thư?” Hàn Tiểu Long nghe vậy không khỏi hoảng sợ, mắt thấu vẻ khiếp sợ.

“Ân, cho nên Hàn tổng, chuyện này không phải ta không giúp ngươi, mà là không có biện pháp giúp. Còn có chuyện này chỉ sợ ngươi còn phải hơi chút hỗ trợ cấp cái giải thích, nếu không Hác bí thư bên kia ta còn không có biện pháp báo cáo kết quả công tác.” Hình Chí gật gật đầu, nói.

Hiển nhiên ở Hàn Tiểu Long trong lòng Hác Nham bí thư phân lượng cũng là rất nặng, hắn cũng không dám cùng Hác Nham bí thư minh chống đối, cho nên nghe vậy sắc mặt không khỏi trở nên phá lệ khó coi.

Một hồi lâu nhi, Hàn Tiểu Long sắc mặt mới dần dần chuyển hảo, hướng Hình Chí gật gật đầu nói:“Nếu là Hác Nham bí thư nhân, kia chuyện này cứ như vậy đi.”

Nói xong Hàn Tiểu Long ánh mắt chuyển hướng về phía Hạ Vân Kiệt ba người, trên mặt hiện lên một tia mỉm cười, hướng Hạ Minh Bằng vợ chồng ôm quyền nói:“Ngượng ngùng đại thúc đại thẩm, phía trước không biết các ngươi nhận thức Hác Nham bí thư, cho nên khó tránh khỏi có chút hiểu lầm. Hiện tại hiểu lầm giải trừ, còn mời các ngươi không lấy làm phiền lòng.”

“Hiểu lầm giải trừ?” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng cười, nói:“Hàn tổng ngươi là không phải đem sự tình nghĩ đến rất đơn giản ?”

Hàn Tiểu Long nghe vậy sắc mặt khẽ biến nói:“Oan gia nên giải không nên kết, Hạ tiên sinh lần này cấp Hàn mỗ một cái mặt mũi như thế nào? Về sau các ngươi nếu đến Hong Kong du ngoạn, hết thảy phí dụng đều tính của ta. Hơn nữa Dương Kỳ Phu tiên sinh đại danh

ngươi hẳn là nghe nói qua đi, thật không dám dấu diếm, hắn chính là chúng ta phía sau màn lão đại, dương tiên sinh không chỉ có cùng Hác Nham bí thư có vài phần giao tình, liền ngay cả Bắc Kinh bên kia đều có không nhỏ nhân mạch."

"Đúng vậy, đều là người của mình, Hạ tiên sinh không bằng chuyện này cứ như vậy coi như hết." Hình cục trưởng đi theo khuyên nhủ.

"Chuyện này có thể coi là cũng không khó, chỉ cần các ngươi đáp ứng ta phía dưới này đó điều kiện." Hạ Vân Kiệt lạnh lùng nói.

Hàn Tiểu Long cùng Hình cục trưởng nghe vậy sắc mặt lại khẽ biến, nhưng Hác Nham bí thư đến đây thật sự có chút đại, bọn họ cuối cùng còn là lựa chọn thỏa hiệp nói:"Điều kiện gì ngươi nói."

"Đem tiệm đóng, ngươi tự đoạn một tay, còn có ngươi Hình cục trưởng, Lâm sở trưởng chính mình chủ động viết thư từ chức, gồm mấy năm nay các ngươi thu chỗ tốt nộp lên trên, chuyện này ta có thể lo lắng cứ như vậy tính." Hạ Vân Kiệt nói.

"Tiểu tử, đừng bức người quá đáng, tuy rằng ngươi nhận thức Hác Nham bí thư, nhưng Đông Châu thị cũng không phải Hác Nham một người định đoạt !" Hàn Tiểu Long không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thế nhưng đưa ra bực này hà khắc điều kiện, không khỏi đột nhiên biến sắc nói, mà Hình cục trưởng cùng Lâm sở trưởng cũng đồng dạng sắc mặt đại biến, hướng Hạ Vân Kiệt đầu đi phẫn nộ ánh mắt.

Bọn họ vì sao đối Hạ Vân Kiệt như thế nhất nhường tái nhường, không phải là sợ Hác Nham bí thư trách cứ xuống dưới không bảo đảm trên đầu mũ cánh chuồn sao? Nay Hạ Vân Kiệt muốn chính bọn họ chủ động từ

chức, còn muốn đem mấy năm nay thu tiền nộp lên trên, này cùng Hác Nham bí thư lấy điệu bọn họ mũ cánh chuồn có gì khác nhau?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 777 : Bà con xa thân thích

“Ta đã muốn đã cho các ngươi cơ hội, đáng tiếc các ngươi không hiểu quý trọng.” Hạ Vân Kiệt không mang theo một tia thương hại ánh mắt lạnh lùng đảo qua Hàn Tiểu Long đám người, lắc đầu, sau đó cùng cha mẹ lại không vội không chậm chạp bước ra phái xuất sở đại sảnh.

“Ta thảo!” Nhìn Hạ Vân Kiệt một nhà ba người “Khí diễm kiêu ngạo” đi ra phái xuất sở, Hàn Tiểu Long đám người sắc mặt đều là xanh mét một mảnh.

Bất quá bởi vì Hác Nham bí thư tự mình gọi điện thoại công đạo, cho nên chẳng sợ Hình cục trưởng đám người trong lòng tái phẫn nộ, lúc này nhưng cũng là không dám tái lưu lại bọn họ.

“Hiện tại làm sao bây giờ, Hình cục?” Hồi lâu, mập mạp Lâm sở trưởng mới vẻ mặt lo lắng, thật cẩn thận về phía Hình Chí xin chỉ thị.

Hàn Tiểu Long không phải người chính phủ, hơn nữa hắn phía sau màn lão bản mặc kệ ở Đông Châu thị còn là Hong Kong đều cũng có chút bối cảnh nhân vật, chỉ sợ Hác Nham bí thư thực sự chút bất mãn, phỏng chừng cũng sẽ không cùng hắn gây chiến, nhưng Lâm sở trưởng sẽ không giống nhau. Hắn này nam hoàn ngã tư đường phái xuất sở người thường trong mắt khả năng rất là uy phong, nhưng ở Hác Nham bí thư trong mắt hắn bất quá chính là quản hạt hạ một tiểu la la mà thôi, muốn triệt hắn này sở trưởng, căn bản chính là Hác Nham bí thư một câu sự tình. Kỳ thật đừng nói hắn Lâm sở trưởng, cho dù hắn người lãnh đạo trực tiếp Tân Bình khu công an cục cục trưởng Hình Chí, Hác Nham bí thư thật muốn động hắn, kỳ thật cũng liền mở miệng sự tình. Dù sao bọn họ cùng Hác Nham bí thư trong lúc

đó cấp bậc kém thật sự quá lớn.

“Hàn tổng, ngươi nói hiện tại làm sao bây giờ? Hác Nham bí thư chúng ta khả không thể trêu vào, chuyện này nếu không xử lý tốt, chỉ sợ ta cùng Lâm Đào cho dù không bị miễn chức đời này cũng không dùng còn tưởng lên chức.” Hình Chí không có trả lời Lâm sở trưởng vấn đề, mà là đem ánh mắt chuyển hướng Hàn Tiểu Long hỏi.

Hàn Tiểu Long nghe vậy sắc mặt thay đổi vài lần, nói đến để hắn cũng bất quá chính là ở trước màn hại lừa gạt tiểu nhân vật mà thôi, nếu không phải sau lưng có khác đại lão chống, chỉ sợ hắn tiệm đã sớm đóng cửa, nay không nghĩ qua là thế nhưng trông nhầm, gặp phải người cùng Hác Nham bí thư có quan hệ, hắn tự nhiên cũng là lại lo lắng lại hối hận. Hơn nữa Hình Chí đem vấn đề này vứt cho hắn, hiển nhiên có làm cho hắn gánh vác lần này sự tình ý tứ.

“Hác Nham bí thư ta đương nhiên biết không thể trêu vào, nhưng chọc đều đã muốn chọc, chuyện tới nay nói sau này đó vô dụng. Hiện tại tối mấu chốt còn là như thế nào đem đại sự hóa nhỏ, việc nhỏ hóa không.” Hồi lâu Hàn Tiểu Long mới sắc mặt khó coi nói.

“Ta đương nhiên là nghĩ đại sự hóa nhỏ, việc nhỏ hóa không, nhưng ngươi cũng thấy đấy, kia ba tên ỷ vào có Hác Nham bí thư chỗ dựa, căn bản là không chịu dừng tay, nếu không chuyện này Hàn tổng ngươi nhiều đảm đương điểm, dù sao ngươi không phải nhân viên chính phủ, lại có Hong Kong bối cảnh, quay về đường sống hội nhiều một ít.” Hình Chí gặp sự tình là Hàn Tiểu Long gây ra, nhưng tiểu tử này lại căn bản không nghĩ gánh vác trách nhiệm, rõ ràng cũng không tái cùng hắn vòng quanh, trực tiếp đem nói làm rõ.

“Hình cục trưởng, này không nói đi, mọi người đều là

người trên một thuyền, không thể mới có lợi mọi người cùng nhau phân, xảy ra sự tình lại từ huynh đệ ta một người gánh vác đi.” Hàn Tiểu Long gặp Hình Chí đem nói làm rõ, sắc mặt không khỏi càng phát ra khó coi nói.

“Hàn tổng, ngươi lời này là cái gì ý tứ?” Hình Chí nghe vậy sắc mặt khẽ biến nói.

“Hình cục trưởng ngươi trước đừng có giận, ta chỉ là nghĩ nói chuyện này ngươi không thể đem sở hữu nước bẩn đều hướng ta trên người hắt. Dù sao Hác Nham bí thư thân phận không giống tầm thường, lần này thật muốn đem sự tình chi tiết nói ra, chỉ sợ cũng tính ta có Hong Kong bối cảnh, huynh đệ ta đều không thiếu được cũng phải tiến nhà tù a! Về phần kia nhà phỉ thúy châu báu đóng cửa nhưng thật ra việc nhỏ.” Hàn Tiểu Long nói.

“Vậy ngươi ý tứ là?” Hình Chí tự nhiên cũng biết nếu đem sở hữu sự tình đều hướng Hàn Tiểu Long trên người đẩy là không sự thật, nghe vậy cũng là không cảm thấy có gì ngoài ý muốn.

“Đầu tiên chúng ta muốn phân tích rõ ràng này ba người cùng Hác Nham bí thư quan hệ, không thể vừa nghe đến Hác Nham bí thư liền hoảng thần. Theo thân phận chứng đến xem, này ba người đến từ Giang Châu thị thượng dương huyện một cái nông thôn khẳng định là sai không được, hơn nữa theo bọn họ cùng đoàn du lịch điểm ấy đến xem, gia cảnh khẳng định cũng tốt không đến chạy đi đâu. Một khi đã như vậy, Hác Nham bí thư vì cái gì còn có thể vì bọn họ xuất đầu đâu? Ta xem tám phần cùng Hác Nham bí thư có điểm quan hệ họ hàng mang cố quan hệ. Các ngươi cũng biết thân thích tầng này quan hệ nhất vi diệu. Chẳng sợ Hác Nham bí thư làm thị ủy bí thư, chẳng sợ hắn trong lòng lại nhìn không nổi hắn này không tiền đồ cùng thân thích, nhưng thân thích tầng này quan hệ dù sao cũng là thiên nhất định,

hắn cho dù thân là thị ủy bí thư cũng là không có biện pháp lảng tránh tầng này quan hệ. Có đôi khi thân thích bị ủy khuất, hắn này thị ủy bí thư không thiếu được cũng phải làm bộ dáng ra mặt lên tiếng kêu gọi, nếu không hắn ở hắn thân thích trong vòng sẽ mất đi thể diện, sẽ bị thân thích ở sau lưng trạc cột sống.” Hàn Tiểu Long gặp Hình Chí cũng không có muốn đem sở hữu trách nhiệm đều đổ lên hắn trên người ý tứ, sắc mặt hơi hoãn, trầm ngâm một lát nói.

“Hàn tổng phân tích thật sự có đạo lý, giống như Hác Nham bí thư lão gia ngay tại Giang Nam tỉnh, nói không chừng ở Giang Châu thị thật là có một bà con xa thân thích đâu.” Hình Chí nghe vậy hai mắt không khỏi mạnh sáng đứng lên, thần sắc cũng rõ ràng thả lỏng không ít.

“Vậy càng thuyết minh của ta suy đoán đúng vậy. Một khi đã như vậy, chúng ta lại đến phân tích, này thân thích ở Hác Nham bí thư trong đầu vị trí đi.” Hàn Tiểu Long nói, trên mặt bắt đầu hơi hơi lộ ra một tia hết thảy đều ở hắn nắm trong tay đắc ý sắc.

“Này còn dùng phân tích sao? Nếu này thân thích ở Hác bí thư trong đầu rất địa vị trong lời nói, còn có thể đứng ở nông thôn sao? Đã sớm đi theo Hác bí thư thăng chức rất nhanh.” Lâm Đào sở trưởng tiếp nhận nói, đương nhiên nói.

“Nếu không có gì địa vị, vậy là tốt rồi làm. Nhân chúng ta đã muốn thả, coi như là cho Hác bí thư một cái mặt mũi cùng công đạo. Về phần kế tiếp, chúng ta nửa thật nửa giả đem sự tình hội báo đi lên, sau đó ở thái độ biểu hiện thành khẩn một ít, cấp chừng Hác bí thư mặt mũi, ta nghĩ hắn không đến mức vì cái bà con xa thân thích mà gây chiến đi. Đừng quên, ta Hàn Tiểu Long còn là có điểm bối cảnh.” Phân tích đến nơi đây, Hàn Tiểu Long trên mặt rốt cục khôi phục phía trước tự tin.

“Ha ha, còn là Hàn tổng có biện pháp a!” Hình cục trưởng cùng Lâm Đào nghe vậy cũng đều hoàn toàn yên tâm đến.

Kế tiếp ba người lại ghé vào cùng nhau, đem sự tình trước sau để ý một lần, lại châm chước một phen lí do thoái thác, cảm thấy không sai biệt lắm sau, Hình cục trưởng thế này mới tráng lá gan cấp Hác bí thư gọi điện thoại.

Lần này tiếp điện thoại là Hác bí thư thư ký, thư ký gặp chính là một cái Tân Bình khu công an cục cục trưởng thế nhưng trực tiếp lướt qua vài cấp cấp thị ủy bí thư bát gọi điện thoại, hơi có chút kỳ quái cùng bất mãn, vốn định trực tiếp đem hắn đuổi đi, nhưng nghe Hình cục trưởng nói là Hác bí thư vừa rồi tự mình cho hắn đánh điện thoại, thế này mới đầy cõi lòng kinh ngạc cầm điện thoại hỏi Hác bí thư muốn hay không tiếp Tân Bình khu công an cục cục trưởng điện thoại.

“Sự tình điều tra rõ ràng sao?” Hác bí thư lấy bị điện giật nói, thẳng đến chủ đề nói. Về phần bọn họ thả không thả người, Hác bí thư căn bản không hỏi một tiếng, ở Đông Châu thị, hắn Hác bí thư là nhân vật số một, nếu ngay cả điểm ấy ra mệnh lệnh mặt mọi người dám cãi lời, kia hắn này bí thư coi như là làm được gia.

“Báo cáo bí thư, sự tình đã muốn điều tra rõ ràng. Nguyên nhân là như vậy, nam hoàn ngã tư đường ngọc kì phỉ thúy cửa hàng trang sức hôm nay buổi sáng tiếp đãi một đám đến từ Giang Châu thị Hong Kong du du lịch đoàn, trong đó vị kia Hạ tiên sinh cha mẹ Hạ Minh Bằng cùng Tưởng Tiếu Quyên ngay tại này du lịch đoàn trung.” Nói tới đây, Hình Chí cố ý ngừng lại một chút, muốn nhìn một chút Hác bí thư nghe thế hai người tên đến tột cùng sẽ có cái gì phản ứng.

“Ân, tiếp tục nói tiếp.” Hác bí thư tự nhiên không biết cái

gì Hạ Minh Bằng cùng Tưởng Tiếu Quyên, gặp Hình Chí đột nhiên dừng lại, phản xạ có điều kiện thúc dục một chút.

“Là bí thư.” Hình Chí gặp Hác bí thư cũng không có cái gì quan tâm tỏ vẻ, trong lòng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng tiếp tục hội báo nói:“Chuyện này lại nói tiếp còn là ngọc kì phỉ thúy cửa hàng trang sức không tốt, ở báo giá phương diện hư cao một ít, vừa vặn Hạ Minh Bằng vợ chồng chính nghĩa rất mạnh, cũng biết một ít phỉ thúy châu báu tri thức, cảm thấy chủ quán bán giới rất cao, liền khuyên đoàn hữu không cần mua. Lại nói tiếp, cũng là trong tiệm người phục vụ thái độ không tốt, thấy bọn họ vợ chồng khuyên đoàn hữu không cần mua, cảm thấy bọn họ phá hủy bọn họ sinh ý liền tiến lên theo chân bọn họ lý luận, lý luận gian không cẩn thận có tứ chi va chạm, vừa vặn đánh nát một cái quầy, hơn nữa vỡ nát không ít phỉ thúy ngọc thạch. Chủ quán liền báo cảnh, nói Hạ Minh Bằng vợ chồng đập phá bọn họ mặt tiền cửa hàng, yêu cầu bọn họ bồi thường bọn họ tổn thất, thế này mới có bọn họ vợ chồng bị khấu lưu ở nam hoàn phái xuất sở sự tình. Bất quá hiện tại chủ quán đã muốn thừa nhận chính mình ở kinh doanh thái độ không đủ chỗ, hơn nữa tỏ vẻ hết thảy tổn thất chính bọn họ gánh vác, chúng ta cũng điều tra rõ hết thảy đều chính là song phương hiểu lầm tạo thành, đã muốn thả Hạ Minh Bằng vợ chồng.”

“Nguyên lai là như vậy, kia chuyện này cứ như vậy đi. Bất quá ngọc kì phỉ thúy cửa hàng trang sức hư nâng giá còn là không đúng, các ngươi sẽ đối bọn họ tiến hành giáo dục phê bình.” Hác Nham nghe xong sau âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, chuyện này là tỉnh ủy bí thư tự mình gọi điện thoại hỏi đến sự tình, hắn tự nhiên cũng lo lắng tình thế nghiêm trọng, nay vừa nghe nguyên lai chính là như vậy điểm tiểu tranh cãi, tự nhiên cũng an tâm.

“Bí thư ngài yên tâm, chúng ta nhất định hội đối bọn họ tiến hành giáo dục phê bình.” Hình Chí nghe vậy thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, tay cũng theo bản năng lau đem cái trán mồ hôi lạnh.

Chuyện này cuối cùng là trôi qua!

“Thế nào, Hình cục trưởng?” Gặp Hình Chí treo điện thoại, Hàn Tiểu Long cùng Lâm Đào đều có chút khẩn cấp hỏi.

“Hác bí thư muốn ta đối với các ngươi loại này hư nâng giá hàng hành vi tiến hành nghiêm khắc phê bình!” Hình Chí banh khởi mặt nói.

Hàn Tiểu Long cùng Lâm Đào nghe vậy nao nao, sau đó lên tiếng cười ha ha lên.

Bất quá sau khi cười xong, ba người tâm tình lại dần dần buồn bực lên.

Bởi vì nói đến để, lần này chịu thiệt hảo giống hay là bọn họ! Hơn nữa Hàn Tiểu Long, không chỉ có bị người phá hủy “Chuyện tốt”, còn bị đả thương người, tạp điếm môn, nhưng hôm nay đâu? Lại cái gì ưu việt cũng chưa lao đến, thậm chí thiếu chút nữa còn phải tội Hác Nham bí thư.

“Mẹ nó, lần này tính lão tử không hay ho, lần sau nếu làm cho lão tử ở Hong Kong hoặc là Macao nhìn đến các ngươi, phi chỉnh tử các ngươi!” Hồi lâu, Hàn Tiểu Long oán hận ói ra một ngụm đờ!

Hình Chí cùng Lâm Đào thấy thế cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, cái gì cũng chưa nói, bọn họ còn muốn ở chính phủ hỗn đi xuống, cho dù biết rõ Hạ Minh Bằng vợ chồng cùng Hác Nham bí thư chính là bà con xa thân thích quan hệ, cũng là không dám lại đi trêu chọc bọn

họ.

Đông Châu thị thị ủy bí thư văn phòng, Hác Nham bí thư đang nghe xong Hình Chí hội báo sau, châm chước sau một lát, quay số tỉnh ủy bí thư Hoàng Bồi Hạo điện thoại.

Chương 778 : Tình thế nghiêm trọng

Hoàng Bồi Hạo thư ký hiển nhiên đã muốn bị công đạo quá, vừa thấy là Đông Châu thị thị ủy bí thư điện thoại, lập tức liền đem điện thoại chuyển giao cho Hoàng Bồi Hạo.

“Mọi người thả đi?” Hoàng Bồi Hạo tuy rằng biết chính mình một câu, phía dưới khẳng định sẽ thả người, nhưng chuyện này dù sao liên lụy tới Hạ Vân Kiệt, hắn còn là không dám đại ý, nhất tiếp khởi điện thoại liền cố ý hỏi một câu.

Ở quan trường trà trộn nhiều năm, Hác Nham tự nhiên am hiểu sâu quan trường chi đạo. Hoàng Bồi Hạo câu nói kia nhìn như dư thừa, nhưng lộ ra rất nhiều tin tức, tỷ như nói Hoàng bí thư đối hắn Hác Nham làm việc lo lắng, tỷ như nói kia ba người đối với Hoàng bí thư mà nói so với Hác Nham trong tưởng tượng còn muốn trọng yếu, lại tỷ như Hoàng bí thư cố ý nói như vậy một câu, tưởng biểu đạt một chút hắn đối hắn có chút bất mãn, cố ý gõ gõ hắn……

Bất quá phía sau Hác Nham lại không thời gian đi suy nghĩ sâu xa này trong đó vi diệu, nghe vậy trong lòng một cái lộp bộp, sau đó vội vàng trả lời:“Đều thả.”

“Ân, sự tình điều tra rõ ràng sao?” Hoàng Bồi Hạo hơi hơi thở dài nhẹ nhõm một hơi, tiếp tục hỏi.

“Đều đã điều tra xong, chuyện này là vì vị kia Hạ tiên sinh cha mẹ cùng một nhà phỉ thúy ngọc thạch điếm bởi vì giá mà khiến cho hiểu lầm cùng tranh cãi, hiện tại chuyện này đã……” Hác Nham gặp Hoàng bí thư cũng không có này hắn tỏ vẻ mà là theo sát sau hỏi vừa rồi kia chuyện, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó

cung kính trả lời.

“Cái gì? Ngươi nói chuyện này đề cập đến Hạ tiên sinh cha mẹ?” Hác Nham câu nói kế tiếp còn chưa nói ra, Hoàng Bồi Hạo bí thư đã muốn bị cả kinh tâm thần đại chấn, cả người bỗng nhiên chụp bàn đứng lên.

Hiện tại, hắn rốt cục hiểu được vì cái gì luôn luôn thái độ hiền lành thân thiết Hạ Vân Kiệt hội thái độ khác thường, nguyên lai người nam hoàn phái xuất sở thế nhưng đem Hạ Vân Kiệt cha mẹ cấp bắt đứng lên

Hạ lão sư cha mẹ đều dám bắt, này còn rất cao đây chính là đâm thiên đại sự tình a !

“Là…… Là, Hoàng bí thư này, này có cái gì vấn đề sao?” Hác Nham bí thư nằm mơ cũng không nghĩ tới Hoàng bí thư phản ứng hội như vậy kịch liệt, nhất thời bị dọa đến nói chuyện đều có điểm bất lợi tác đứng lên.

“Ngươi tiếp tục nói tiếp!” Hoàng Bồi Hạo thật sâu hít một hơi, tận lực làm cho chính mình trở nên bối rối cảm xúc ổn định xuống dưới.

“Là.” Hác Nham bí thư lau đem cái trán mồ hôi lạnh, sau đó lại là khẩn trương lại là thật cẩn thận đem Hình Chí hội báo thuật lại một lần.

“Ngươi tin tưởng này hết thảy đều là thật vậy chăng? Ngươi chứng thực qua sao?” Nghe xong Hác Nham hội báo, tình thế tựa hồ cũng không có trong tưởng tượng nghiêm trọng, thậm chí có thể nói ra vẻ còn là Hạ Minh Bằng vợ chồng có điểm quá phận, nhưng Hoàng Bồi Hạo tâm tình lại càng phát ra trầm trọng cùng kinh hoảng.

Hắn rất hiểu biết Hạ Vân Kiệt, giống hắn như vậy một vị khủng bố nhân vật phiên thủ gian có thể diệt một quốc

gia, có thể cam tâm bình thản làm cái lão sư, có thể tới thủy tới chung lấy bình thường tâm theo chân bọn họ này đó phàm nhân kết giao, nếu không phải Đông Châu thị bên kia người làm quá phận, hắn lại sao lại như thế tức giận? Hơn nữa, có thể có Hạ Vân Kiệt như vậy con trai, cho dù Hạ Minh Bằng vợ chồng thật sự chính là cái bình thường nông dân, nếu không phải đã bị cái gì không công bình đãi ngộ, bọn họ lại sao lại dễ dàng vì như vậy điểm sự tình cùng người trong tiệm động thủ?

“Này…… Đây là sự phát khu trực thuộc công an cục cục trưởng điều tra kết quả.” Gặp Hoàng bí thư trong thanh âm lộ ra vô cùng nghiêm khắc, Hác Nham vốn muốn nói này hết thảy đều là thật sự, nhưng cuối cùng còn là sửa lại miệng, cấp chính mình lưu chút quay về đường sống.

“Chuyện này ngươi làm cho người thị cục trực tiếp tham dự điều tra, mặc kệ đề cập đến ai, một khi phát hiện có che chở trái pháp luật hành vi, giống nhau khai trừ còn có kia nhà phỉ thúy ngọc thạch điếm, ngươi cũng làm cho người ta hảo hảo điều tra! Ta hiện tại liền xuất phát đi Đông Châu thị!” Hoàng Bồi Hạo vừa nghe này điều tra kết quả là xuất từ sự phát khu trực thuộc công an cục cục trưởng tay, trong lòng càng phát ra bất an, trầm ngâm một lát, mặt băng bó, trước kia sở không có nghiêm khắc ngữ khí đối Hác Nham nói.

Nghe Hoàng bí thư phía trước chỉ thị, Hác Nham đã muốn cảm thấy kinh hãi đảm khiêu, âm thầm hối hận phía trước chính mình đối chuyện này còn là không đủ coi trọng, thế cho nên khiến cho Hoàng bí thư bất mãn. Chờ Hác Nham nghe được Hoàng Bồi Hạo nói hiện tại muốn đích thân tới rồi Đông Châu thị, cả người thiếu chút nữa sẽ hoàn toàn trợn tròn mắt, cuống quít cam đoan nói:“Hoàng bí thư, ngài yên tâm, chuyện này ta hiện tại liền tự mình đôn đốc điều tra, cho ngài một cái vừa lòng công đạo.”

Nói lời này khi, Hác Nham đã muốn là đầu đầy đại hãn.

Tỉnh ủy bí thư a, đặt ở trước kia kia nhưng là biên giới đại quan a, thế nhưng vì như vậy điểm sự tình muốn đích thân tới rồi Đông Châu thị, có thể thấy được chuyện này cũng không phải là bình thường nghiêm trọng a, thậm chí đổi một câu nói, đây là Hoàng bí thư đối hắn Hác Nham cực độ bất mãn cùng không tín nhiệm.

Tỉnh ủy bí thư là một tỉnh nhân vật số một, ở nhân sự an bài có tối hết sức quan trọng lời nói quyền, hắn nếu đối Hác Nham bất mãn, hắn Hác Nham ở thị ủy bí thư vị trí này thượng còn có thể ngồi ổn sao?

Đáp án không cần nói cũng biết !

“Ta yên tâm? Ta muốn có thể yên tâm ta cần tự mình tiến đến Đông Châu thị sao? Ta hiện tại trịnh trọng nói cho ngươi Hác Nham đồng chí, chuyện này phi thường nghiêm trọng, ngươi nếu ở ta đuổi tới Đông Châu thị phía trước còn không có đem sự tình tiền căn hậu quả nhất nhất điều tra rõ ràng, ngươi liền trực tiếp đánh báo cáo yêu cầu từ chức đi!” Nói xong Hoàng Bồi Hạo trực tiếp liền treo điện thoại, sau đó đối thư ký đứng ở một bên cũng bị hắn tức giận cấp sợ tới mức không nhẹ nói:“Đem buổi chiều sở hữu an bài đều cho ta đẩy điệu, cũng lập tức an bài một chút chiếc xe cùng nhân viên, ta muốn đi một chuyến Đông Châu thị.”

“Là bí thư, bất quá lần này đi Đông Châu thị, cần an bài người nào hộ tống?” Thư ký thật cẩn thận hỏi.

“Trừ bỏ cảnh vệ cục nhân viên, kêu người công an thính an bài một ít phá án năng thủ hộ tống, còn có cũng thỉnh kỉ ủy an bài vài người hộ tống, tốc độ phải nhanh” Hoàng Bồi Hạo lại hít sâu một hơi, tận lực ổn định chính mình cảm xúc, sau đó nhất nhất hạ chỉ thị nói.

Nếu phía trước Hác Nham nhắc tới kia khu công an cục cục trưởng hội báo có vấn đề, như vậy chuyện này tất nhiên đề cập đến ô dù vấn đề, cho nên Hoàng Bồi Hạo tuy rằng bởi vì Hạ Vân Kiệt cha mẹ xuất hiện mà rối loạn tâm thần, nhưng thân là một tỉnh bí thư, hắn ý nghĩ lại như trước thực rõ ràng.

Lần này đi không chỉ có muốn phá án, chỉ sợ còn phải bắt vài cái ăn hối lộ trái pháp luật, cấp một ít không hợp pháp phần tử đảm đương ô dù quan viên.

“Là, ta cái này đi an bài” Thư ký nghe vậy biến sắc, trả lời.

Nam hoàn phái xuất sở cửa, Triệu Khiết thần sắc khẩn trương kinh hoảng nhìn phái xuất sở cửa đình một chiếc chiếc xe cảnh sát, nhỏ giọng hỏi Tiểu Trương nói:“Tiểu Trương, hiện tại làm sao bây giờ? Chúng ta đến cùng là đi vào còn là không đi vào?”

Tiểu Trương nhìn phái xuất sở cửa một chiếc chiếc xe cảnh sát, đồng dạng thần sắc khẩn trương kinh hoảng. Ngay tại vừa rồi bọn họ đuổi tới phái xuất sở khi, đột nhiên nhìn đến có một chiếc chiếc xe cảnh sát gào thét khai lại đây đứng ở phái xuất sở cửa, sau đó theo trong xe xuống dưới một đám hạng nặng võ trang, thần sắc lạnh lùng cảnh sát.

Này đó cảnh sát vừa xuống xe người người liền nhanh chóng vọt vào phái xuất sở.

Này một màn làm cho vốn chuẩn bị tiến phái xuất sở bên trong chờ tin tức Triệu Khiết cùng Tiểu Trương đều cảm thấy thực sợ hãi, trong lúc nhất thời không dám mại chân đi vào.

Này cũng không trách bọn họ, nói đến để, bọn họ hai đều chính là bình thường tiểu dân chúng, vì Hạ Minh

Bằng vợ chồng, bọn họ có gan đứng ra, hơn nữa còn chạy đến phái xuất sở đến, có thể nói đã muốn là phi thường dũng cảm. Nay phái xuất sở đột nhiên đến đây nhiều như vậy mang súng cảnh sát, bốn phía tràn ngập như lâm đại địch tiêu sát bầu không khí, trong lòng tự nhiên khó tránh khỏi kinh hoảng khẩn trương đứng lên.

“Nếu không, ta vào xem, ngươi đứng ở bên ngoài chờ tin tức?” Tiểu Trương do dự nửa ngày, cuối cùng khẽ cắn môi, sắc mặt có chút tái nhợt nói.

“Ta, ta, với ngươi cùng nhau đi vào. Chúng ta lại không ăn trộm lại không cướp, bọn họ tổng sẽ không đem chúng ta bắt lại đi” Triệu Khiết do dự nửa ngày, cắn răng nói, sắc mặt so với Tiểu Trương càng tái nhợt.

“Còn là ta một người trước……” Tiểu Trương không nghĩ tới Triệu Khiết một nữ hài tử đã vậy còn quá dũng cảm, có chút ngoài ý muốn nhìn nàng một cái, nhưng cuối cùng còn là lắc đầu phủ định nói.

Bất quá Tiểu Trương trong lời nói còn chưa nói xong, hắn liền nhìn đến phái xuất sở cửa xuất hiện ba người, trong đó hai người đúng là mấy ngày nay cùng một chỗ du ngoạn Hạ Minh Bằng vợ chồng.

“A, Hạ thúc cùng tưởng a di đi ra !” Triệu Khiết cũng rất nhanh phát hiện Hạ Minh Bằng vợ chồng, không khỏi kinh hỉ kêu lên.

Một bên kêu, hai người đã muốn một bên bước nhanh nghênh đón.

“Di, Tiểu Trương, tiểu Triệu, các ngươi hai người như thế nào lại ở chỗ này?” Hạ Minh Bằng vợ chồng tự nhiên cũng phát hiện Tiểu Trương cùng Triệu Khiết hai người, không khỏi cảm thấy ngoài ý muốn nói.

“Cố hướng dẫn du lịch mang theo này khác đoàn hữu đi sân bay chờ phi cơ, ta cùng Triệu Khiết lo lắng đại thúc cùng a di, cho nên bỏ chạy đến nơi đây đến xem.” Tiểu Trương trả lời.

“Hảo hài tử, các ngươi đều là hảo hài tử, cảm ơn các ngươi!” Hạ Minh Bằng vợ chồng nghe vậy đều rất là cảm động, hơn nữa Tưởng Tiếu Quyên lại cảm động lôi kéo hai người tay liên tục khen nói, trong mắt đều có trong suốt nước mắt.

“Ba mẹ bọn họ là các ngươi lần này Hong Kong du đoàn hữu sao?” Hạ Vân Kiệt gặp mẫu thân cảm động nước mắt chỉ tại hốc mắt lăn lộn, sợ nàng lão nhân gia thực khống chế không được hội rơi lệ, cười tiến lên ngắt lời nói.

“Đúng vậy, đúng vậy, vị này là Tiểu Trương, vị này là Triệu Khiết. Phía trước ở trong tiệm Tiểu Trương liền từng dũng cảm đứng dậy, ta và ngươi ba sợ liên lụy hắn, cố ý bỏ qua một bên hắn. Không nghĩ tới hắn còn là đến đây, càng không nghĩ tới Triệu Khiết một nữ hài tử cũng đến đây.” Tưởng Tiếu Quyên vụng trộm lau đem khóe mắt nước mắt, vui vẻ giới thiệu nói.

Phía trước chính mình một mảnh hảo tâm lại đổi lấy như vậy kết quả, Tưởng Tiếu Quyên trong lòng thật sự cảm giác thực không thoải mái, cảm giác tựa như bị người bán bình thường, cảm giác chính mình cùng trượng phu tựa như hai đứa ngốc, hai tiểu sửu, nhưng hiện tại nhìn đến Tiểu Trương cùng Triệu Khiết ở trong này, nàng cảm thấy phía trước chính mình sở làm đều là đáng giá, tâm tình cũng đi theo một lần nữa vui vẻ lên.

“Ta kêu Hạ Vân Kiệt, cảm ơn các ngươi thay ta cha mẹ bênh vực kẻ yếu, cảm ơn các ngươi đối phụ mẫu ta thân không rời không khí!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cảm kích phân biệt hướng Tiểu Trương cùng Triệu Khiết vươn tay.

“Đây là hẳn là, chúng ta không thể làm cho anh hùng Hạ thúc cùng a di lại đổ máu lại rơi lệ a” Triệu Khiết hiển nhiên là cái có vẻ hội nói chuyện nhân, nghe vậy cười nói.

“Liền bọn họ như vậy điểm bản sự muốn cho a di ta đổ máu còn kém xa lắm đâu, nhưng thật ra các ngươi hai hảo hài tử làm cho a di ta rơi lệ !” Tưởng Tiếu Quyên một bên lại đem khóe mắt lưu lại một chút nước mắt lau khô tịnh, một bên cười nói.

“Chúng ta kỳ thật gấp cái gì cũng chưa giúp đỡ!” Tiểu Trương cùng Triệu Khiết hổ thẹn nói.

“Các ngươi như vậy kỳ thật đã muốn giúp ta và ngươi thúc thúc một cái đại ân, nếu không ta và ngươi thúc a về sau nhìn đến loại chuyện này khẳng định nản lòng thoái chí, sẽ không tái dễ dàng ra tay.” Tưởng Tiếu Quyên nói.

Tưởng Tiếu Quyên trong lời nói nói được Tiểu Trương cùng Triệu Khiết đều thật không tốt ý tứ, bất quá rất nhanh Tiểu Trương liền vỗ hạ đầu nói:“Chỉ lo ở trong này nói chuyện, đều thiếu chút nữa đã quên chúng ta còn cần đuổi phi cơ đâu. Hạ thúc, a di, các ngươi bên này hẳn là không có việc gì đi? Nếu không có việc gì, chúng ta hiện tại liền tiến đến sân bay đi.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 779 : Điều này sao có thể?

“Ai nha, ngươi không nói ta cũng thiếu chút đã quên, kia nhanh đi sân bay đi.” Tưởng Tiếu Quyên nghe vậy cũng đột nhiên nhớ tới hôm nay thừa phi cơ về nhà sự tình.

“Không cần phải gấp gáp, không cần phải gấp gáp, trở về sự tình ta đến an bài đi.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Không cần ngươi an bài, nếu chúng ta là theo đoàn đi ra du lịch, đương nhiên muốn cùng đoàn trở về, đỡ phải những người đó còn tưởng rằng ta và ngươi ba còn tại phái xuất sở ngồi.” Tưởng Tiếu Quyên nghe vậy xua tay nói, hơn nữa nói đến mặt sau trong giọng nói rõ ràng có chút tức giận hương vị.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi âm thầm một trận cười khổ, hắn biết mẫu thân hiện tại tuy rằng theo phái xuất sở đi ra, nhưng đối phía trước này đoàn hữu hành vi còn là canh cánh trong lòng, cho nên mới không nên lại chạy về sân bay cùng đoàn hữu hội tụ.

“Vậy được rồi, ta đưa các ngươi đi sân bay.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ngươi việc của ngươi, không cần ngươi đưa, chúng ta bốn người một chiếc xe taxi vừa vặn.” Tưởng Tiếu Quyên biết con trai bản sự lợi hại, đi tới đi lui, vài phút chỉ sợ cũng có thể bay trở về Giang Châu thị, cho nên nghe vậy trực tiếp lại xua tay nói, nhìn xem Tiểu Trương cùng Triệu Khiết đều có điểm kỳ quái.

Hạ Vân Kiệt gặp cha mẹ thân cũng không tưởng chính mình giống cái tha du bình giống nhau đi theo bên cạnh, đành phải gật gật đầu nói thanh tốt, sau đó lại đối Tiểu Trương cùng Triệu Khiết nói:“Tiểu Trương, Triệu Khiết, chúng ta cho nhau lưu cái điện thoại đi, về sau mặc kệ

cũng không có việc gì thường liên hệ.”

Tiểu Trương cùng Triệu Khiết tuy rằng xã hội trải qua không phải rất nhiều, nhưng thấy Hạ Minh Bằng vợ chồng có thể theo phái xuất sở đi ra, cũng là ẩn ẩn đoán được chuyện này hơn phân nửa cùng đột nhiên xuất hiện Hạ Vân Kiệt có quan hệ, lại thấy hắn nói như vậy, càng phát ra nhận định chính mình trong lòng đoán, đều vui vẻ cấp Hạ Vân Kiệt để lại điện thoại, cũng nhớ kỹ hắn điện thoại.

Cho nhau để lại điện thoại sau, vừa vặn có một chiếc xe taxi lại đây, Hạ Minh Bằng bốn người liền tùy tay ngăn lại, ngồi trên xe đi rồi.

Mặt mang mỉm cười hướng taxi phất tay, làm xe taxi dần dần đi xa khi, Hạ Vân Kiệt trên mặt mỉm cười dần dần biến mất, chuyển vì lộ ra một tia hàn ý bình tĩnh.

Hạ Vân Kiệt quả thật không có gì chí lớn hướng, thầm nghĩ quá cùng thế vô tranh cuộc sống, nhưng người khác đều ức hiếp đến sinh hắn dưỡng cha mẹ hắn trên đầu, hắn lại sao lại cứ như vậy dễ dàng buông tha bọn họ?

Không chỉ có sẽ không dễ dàng buông tha bọn họ, hơn nữa Hạ Vân Kiệt còn muốn đem bọn họ sau lưng thế lực cũng tất cả đều cấp nhổ đứng lên !

Không ai có thể ức hiếp hắn cha mẹ thân Thiên Vương lão tử đều không được !

Đây là nay trên thế giới Hạ Vân Kiệt tối không thể xúc phạm nghịch lân! Mà Hàn Tiểu Long, Lâm sở trưởng còn có kia Hình cục trưởng đều xúc phạm !

Thị ủy bí thư văn phòng, Hác Nham bí thư cùng Hoàng Bồi Hạo đã xong trò chuyện sau, một hồi lâu nhi mới

đứng vững bối rối cảm xúc, sau đó vội vàng việc việc làm cho thư ký an bài xe đi tân bình khu nam hoàn ngã tư đường phái xuất sở, ở trên xe lại phát ra liên tiếp mệnh lệnh, bao gồm mệnh lệnh thị công an cục cục trưởng lập tức phái thị cục người điều tra ngọc kì phỉ thúy ngọc thạch điếm cùng với hôm nay buổi sáng phát sinh ở trong tiệm sự tình, mệnh lệnh thị cục cục trưởng cũng tiến đến nam hoàn phái xuất sở, mệnh lệnh Hình cục trưởng các thiệp án nhân viên tất cả đều ở lại phái xuất sở, không thể rời đi, đương nhiên Hác Nham bí thư cũng không quên làm cho người ta hỏi thăm Hạ Minh Bằng hôm nay rời đi kia chuyến bay thời gian……

Làm Hình cục trưởng nhận được điện thoại nói, Hác Nham bí thư hiện tại chính tự mình tới rồi nam hoàn ngã tư đường phái xuất sở khi, cả người thiếu chút nữa đều choáng váng, tiếp theo đó là chỉ không được kinh hoảng

Hắn vốn tưởng rằng Hạ Minh Bằng này vụ án đã qua đi, thậm chí trước một khắc bọn họ còn tại vì bọn họ “Khí diễm kiêu ngạo” rời đi mà cảm thấy buồn bực tức giận, không nghĩ tới ngay sau đó, Hác Nham bí thư thế nhưng bản án cũ nhắc lại, thậm chí còn tự mình hướng nam hoàn ngã tư đường phái xuất sở đuổi này rõ ràng là bí thư đại động can qua, thật to tức giận dấu hiệu a

Nhưng này như thế nào khả năng? Cho dù là có vẻ gần thân thích, cũng không chính là vài nông dân sao?

“Hình cục trưởng làm sao vậy?” Hàn Tiểu Long cùng Lâm sở trưởng đều phát hiện Hình cục trưởng dị thường biểu tình.

“Hác Nham bí thư hiện tại đang ở tới rồi trên đường, muốn chúng ta đều ở tại chỗ này chờ hắn.” Hình Chí thất hồn lạc phách trả lời.

“Cái gì?” Hàn Tiểu Long cùng Lâm sở trưởng nghe vậy

đều nhịn không được kinh hô ra tiếng, sắc mặt đại biến.

“Điều này sao có thể? Ngươi không phải mới vừa nói không có việc gì sao? Hơn nữa, liền như vậy điểm sự tình, đến Hác Nham bí thư như vậy cấp bậc quan lớn còn cần cố ý tự mình tới rồi phái xuất sở sao?” Theo sát sau, Hàn Tiểu Long lại vẻ mặt không dám tin liên tục hỏi ngược lại.

Hàn Tiểu Long lại nào biết đâu rằng, đừng nói Hác Nham bí thư như vậy cấp bậc quan lớn tự mình tới rồi phái xuất sở, liền ngay cả Vân Lĩnh tỉnh tỉnh ủy bí thư vì này vụ án, lúc này cũng đang hỏa liệu khẩn cấp theo Xuân thành hướng Đông Châu thị đuổi !

“Ngươi hỏi ta, ta hỏi ai? Chẳng lẽ hỏi Hác bí thư sao?” Hình Chí lúc này tâm tình vốn là cực độ không xong, hơn nữa sự tình lại là bởi vì Hàn Tiểu Long dựng lên, thấy hắn liên tục hỏi lại, rất có nghi ngờ hương vị, nhịn không được buồn bực trừng mắt nói.

Hàn Tiểu Long cũng biết chính mình lời nói mới rồi hỏi không phải thời điểm, bị Hình Chí trừng mắt nhìn liếc mắt một cái cũng là không phát hỏa, trên thực tế lúc này hắn cũng căn bản thời gian so đo này đó. Hác Nham bí thư tự mình tới rồi, này ý nghĩa cái gì, Hình Chí rõ ràng, Hàn Tiểu Long tự nhiên cũng rõ ràng. Hắn phải ở Hác Nham bí thư đã đến phía trước đem sự tình làm theo, đem đối sách tưởng tốt, nếu không một khi Hác Nham bí thư phát lực, vậy thực hồi thiên vô lực.

Đáng thương Hàn Tiểu Long lại không biết nói theo hắn gọi nhân trảo Hạ Minh Bằng vợ chồng kia một khắc khởi, kỳ thật hắn cũng đã đi lên một đường không về.

“Hình cục trưởng, ngươi đừng vội. Cho dù Hác Nham bí thư là một tay, nhưng tổng cũng phải giảng đạo lý không phải? Chỉ cần chúng ta cắn định vừa rồi lí do thoái thác,

hơn nữa kia Hạ Minh Bằng vợ chồng lại không có chịu cái gì tổn thất thương tổn, ta nghĩ sự tình hẳn là không đến mức không xong đi nơi nào! Hơn nữa ta hiện tại cũng sẽ lập tức cấp Siêu ca gọi cái điện thoại, thỉnh hắn hỗ trợ ra mặt lên tiếng kêu gọi.” Hàn Tiểu Long trầm tư trong chốc lát, nói.

Hàn Tiểu Long trong lời nói làm cho Hình Chí cùng xào xạc bối rối cảm xúc ổn định không ít, hơn nữa nghe được hắn nhắc tới Siêu ca, Hình Chí cùng xào xạc hai mắt rõ ràng sáng sáng ngời, vốn là trắng bệch trên mặt hơn một tia huyết sắc.

“Nếu Siêu ca có thể ra mặt chào hỏi, đó là tốt nhất.” Hình Chí gật đầu nói.

Siêu ca tên đầy đủ Lỗ Siêu, trước kia là theo Dương Kỳ Phu hỗn, sau lại Dương Kỳ Phu tẩy trắng lên bờ, không hề quản xã đoàn nội sự tình, mà Lỗ Siêu lại tiếp tục ở xã đoàn hỗn, ở Hong Kong cũng là có chút danh khí. Sau lại Hong Kong trở về sau, Lỗ Siêu bắt đầu thu tay lại, có tẩy trắng lên bờ tính, cho nên ở đại lục, hơn nữa ở Đông Châu thị đầu tư không ít sản nghiệp, quay người lại thành thực chịu địa phương chính phủ hoan nghênh thương nhân Hồng Kông, bởi vì ở Đông Châu thị đầu tư nhiều nhất, cùng Đông Châu thị lãnh đạo kết giao tự nhiên nhiều một ít, hơn nữa Lỗ Siêu cố ý giao hảo bọn họ, dần dần tự nhiên cùng một ít Đông Châu thị lãnh đạo có “Giao tình”. Bất quá Lỗ Siêu tẩy trắng quyết tâm cũng không như Dương Kỳ Phu lớn, hắn luyến tiếc này đến tiền mau “Sản nghiệp”, cho nên một phương diện hắn bên ngoài đầu tư không ít chính đáng sinh ý, nhưng ngầm còn tại kinh doanh không thiếu không thể gặp sáng sinh ý. Giống Hàn Tiểu Long Ngọc Thạch điếm bất quá chính là hắn này “Sinh ý” Trung một cái.

Hàn Tiểu Long phía trước cùng Hạ Vân Kiệt nhắc tới cái gì Dương Kỳ Phu, kỳ thật chính là lạp hổ da xả đại kỳ,

đến Dương Kỳ Phu bực này thân phận địa vị lại như thế nào để ý điểm ấy lên không được mặt bàn tiểu sinh ý? Nói sau chỉ bằng Hàn Tiểu Long điểm ấy thân phận lại như thế nào tiếp xúc được đến Dương Kỳ Phu bực này cùng Bắc Kinh bên kia cao tầng đều có thể thông thượng nói đỉnh cấp đại lão đâu?

Bất quá Hàn Tiểu Long cùng hắn lão đại Lỗ Siêu nay nhưng thật ra quan hệ không giống bình thường, bởi vì vừa mới nửa năm trước hắn muội muội thành Lỗ Siêu tình nhân, pha được sủng ái, liên quan thân phận của hắn cũng là nước lên thì thuyền lên.

Bởi vì này sự kiện còn cần Hình Chí bọn họ phối hợp, cho nên gặp Hình Chí bọn họ cảm xúc ổn định xuống dưới, Hàn Tiểu Long âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó xuất ra di động cấp Lỗ Siêu gọi điện thoại.

ps: thật có lỗi, hôm nay cũng chỉ có nhiều như vậy.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 780 : Lần này tuyệt đối là tốt nhất phỉ thúy

Lỗ Siêu nghe nói tiện nghi đại cữu tử thế nhưng đem thị ủy bí thư đều cấp kinh động, tự nhiên là vừa vội vừa giận, đem Hàn Tiểu Long thoá mạ một chút sau, mới nhớ tới hỏi đến tột cùng là chuyện gì xảy ra.

Hàn Tiểu Long đem sự tình từ đầu tới đuôi cùng Lỗ Siêu nói một lần, Lỗ Siêu nghe xong sau nhưng thật ra cả người hồ đồ, đoán không ra đến Hác Nham bí thư đến tột cùng ăn sai lầm rồi cái gì thuốc, thế nhưng sẽ vì vài hương ba lão gây chiến! Hắn cũng tuyệt không tin tưởng Hác Nham bí thư tự mình xuất động gần chỉ là vì như vậy điểm chuyện nhỏ, nếu như vậy điểm việc nhỏ thị ủy bí thư liền tự mình xuất động, kia hắn còn không việc chết.

Chẳng lẽ là mượn đề tài để nói chuyện của mình, chân chính mục tiêu là ta bất thành? Lỗ Siêu bị chính mình đột nhiên toát ra đến ý tưởng cấp hoảng sợ.

Bất quá Lỗ Siêu rất nhanh liền phủ định chính mình ý tưởng, làm ở Đông Châu thị thương nhân Hồng Kông đầu tư nhà giàu, Lỗ Siêu cùng Hác Nham bí thư cũng là gặp qua vài lần mặt, nếm qua vài lần cơm, tuy rằng chưa nói tới bao sâu giao tình, nhưng nhìn ra được đến Hác Nham bí thư đối với thương nhân Hồng Kông đầu tư này một khối rất trọng thị, liên quan đối hắn thương nhân Hồng Kông đầu tư nhà giàu cũng là có chút coi trọng, không đạo lý đột nhiên mượn điểm ấy việc nhỏ đối hắn động thủ. Huống hồ nếu không có này khác phương diện án phát, liền Hàn Tiểu Long điểm ấy phá sự, cũng vô pháp ban đổ hắn Lỗ Siêu a! Dù sao, hắn Lỗ Siêu cũng là có đầu có mặt nhân vật, thân phận lại là thương nhân Hồng Kông thân phận, nếu không có phạm vào nghiêm trọng sự tình, dễ dàng đối hắn động thủ, đó

là sẽ khiến cho rất nhiều thương nhân Hồng Kông kháng nghị triệt tư, Hác Nham bí thư lại không ngốc, điểm ấy tự nhiên hiểu được.

Nếu mục tiêu hẳn là không phải chính mình, Lỗ Siêu nhất thời nửa khắc liền thật nghĩ không ra đến Hác bí thư việc này như thế nào, đành phải nhắc nhở Hàn Tiểu Long cẩn thận ứng đối, không cần kinh hoảng, chính mình bên tắc hội cùng thị lãnh đạo thông cái khí.

Ở Hàn Tiểu Long trong mắt, Siêu ca nhưng là thực ngưu xoa nhân vật, nếu không phía trước hắn cũng không dám như vậy kiêu ngạo, cùng Lỗ Siêu thông điện thoại sau, cả người liền hồi phục vài phần tinh khí thần, không giống phía trước như vậy kinh hoảng.

Lỗ Siêu bản sự thật đúng là cử lớn, tuy rằng Hác Nham bí thư điều động người thị công an cục, nhưng cuối cùng điều tra kết quả thế nhưng cùng Hàn Tiểu Long bọn họ báo kém không có mấy, cũng không có Hàn Tiểu Long thiết lập mưu lừa người đốt, vấn đề nguyên nhân chủ yếu còn là chính là giá hàng hư cao mà khiến cho.

Điều tra kết quả, cùng với ngọc kì phỉ thúy ngọc thạch điếm cảng phương đầu tư đều làm cho Hác Nham bí thư rất là khó xử. Làm quan nhiều năm, Hác Nham tự nhiên nghe được đi ra Hoàng bí thư là đứng ở Hạ Vân Kiệt người một nhà bên kia, hơn nữa rõ ràng là nghĩ muốn nghiêm trị Hàn Tiểu Long một đám người, khả vấn đề là cho dù Hác Nham là thị ủy bí thư, hắn cũng không thể lung tung đến a, huống hồ chuyện này còn đề cập đến thương nhân Hồng Kông.

Hàn Tiểu Long đám người gặp thị ủy bí thư cũng lấy bọn họ không cách, trong lòng tự nhiên khó tránh khỏi có vài phần đắc ý, bất quá trên mặt lại càng phát ra khiêm tốn đứng lên, liên tục thừa nhận chính mình không đúng, nên hướng Hạ Minh Bằng vợ chồng chịu nhận lỗi.

Hác Nham ngẫm lại cũng chỉ có thể như thế, ít nhất coi như là cho Hoàng bí thư một cái công đạo.

Vì thế Hàn Tiểu Long đám người khởi hành hướng sân bay đuổi, mà Hác Nham bởi vì Hoàng bí thư lập tức sẽ đến Đông Châu thị, xử lý bên này sự tình sau, mã bất đình đề tiến đến Đông Châu thị cao tốc xuất khẩu nghênh đón tỉnh ủy bí thư đại giá.

Tỉnh ủy bí thư đại giá quang lâm Đông Châu thị, hắn thị ủy bí thư tự nhiên muốn đích thân đi trước nghênh đón!

Đông Châu thị sân bay đại sảnh, lữ hành đoàn người còn có hướng dẫn du lịch nhìn đến Hạ Minh Bằng vợ chồng bình yên vô sự cùng Tiểu Trương, Triệu Khiết hai người có nói có cười đón bọn họ đi tới, người người đều như là thấy quỷ bình thường, không dám tin nhìn bọn họ.

“Thấy thế nào đến chúng ta có phải hay không thực thất vọng?” Tưởng Tiếu Quyên đối với đoàn hữu ở trong tiệm không giúp bọn hắn đổ còn không phải thực tức giận, nhưng đối với chính mình vợ chồng nhất bị người phái xuất sở mang đi, bọn họ lại lập tức chẳng quan tâm chạy tới sân bay lại còn là canh cánh trong lòng, nay thấy mọi người vẻ mặt không dám tin nhìn bọn họ, cũng không có cái gì sợ hãi lẫn vui mừng, trong lòng lại càng phát không thoải mái, nhịn không được nói châm chọc nói.

“Như thế nào hội đâu! Như thế nào hội đâu! Vừa rồi ta còn đang theo chúng ta quản lí trò chuyện, thỉnh hắn nhất định phải ngẫm lại biện pháp, giải cứu Hạ thúc cùng a di đi ra.” Hướng dẫn du lịch là nhân tinh, trong đầu tuy rằng rất là kinh ngạc Hạ Minh Bằng vợ chồng như thế nào nhanh như vậy liền đi ra, nhưng trên mặt lại lập tức đôi đầy lấy lòng tươi cười.

Gặp hướng dẫn du lịch nói như vậy, Tưởng Tiếu Quyên sắc mặt hơi hoãn, mà những người khác chung quy cũng là có quý trong lòng, gặp Tưởng Tiếu Quyên sắc mặt hơi hoãn, cũng liền người người tiến lên cùng nói tốt.

Hạ Minh Bằng vợ chồng bản tính tâm địa thiện lương thuần phác hạng người, đoàn hữu như vậy vừa nói, cũng sẽ không không biết xấu hổ tái theo chân bọn họ so đo.

Gặp Hạ Minh Bằng vợ chồng thái độ rõ ràng chuyển hảo, còn có tò mò hạng người hỏi bọn họ đến phái xuất sở sự tình, hỏi bọn hắn như thế nào đem bọn họ phóng ra ? Này cũng là này đó đoàn hữu hiếu kì nhất chuyện.

Ở bọn họ xem ra, Hàn Tiểu Long bọn họ thực rõ ràng cùng người phái xuất sở là có cấu kết, Hạ Minh Bằng vợ chồng đả thương người của bọn họ lại tạp bọn họ điếm, bọn họ như thế nào khả năng liền dễ dàng như vậy thả bọn họ đi đâu?

Đối với chuyện này, Hạ Minh Bằng vợ chồng tự nhiên sẽ không chi tiết hội báo, chỉ nói chính mình con trai ở bên cạnh vừa vặn có người quen, mọi người đem sự tình nói rõ ràng, bọn họ cũng liền đem bọn họ cấp thả.

“Sớm biết rằng như vậy, ta cũng cùng lão Hạ ngươi cùng đi, nói không chừng còn có thể đem tiền đòi về đến.” Một vị năm mươi đến tuổi nam tử nghe vậy rất là buồn bực nói.

“Đúng vậy, này đó cái gì chó má lão hố phỉ thúy, cái gì hòa điền ngọc, toàn ****** đều là rác rưởi! Ta ****** dùng suốt 3 vạn đồng tiền a!” Có người bắt đầu mắng đứng lên, cũng có mấy phụ nhân bắt đầu đau lòng mạt thu hút lệ đến.

Đối với đoàn hữu chửi bậy, mạt nước mắt, lần này Hạ Minh Bằng vợ chồng nhưng thật ra không lên tiếng nữa, chính là yên lặng nhìn.

Có câu kêu tự làm bậy không thể sống, bọn họ vợ chồng phía trước đã muốn giúp quá bọn họ, mà khi không chỉ có rất nhiều người không tin bọn họ, hơn nữa sau trừ bỏ Tiểu Trương cũng không có người nguyện ý đứng ra thay bọn họ nói chuyện, cho nên này thời điểm bọn họ tự nhiên cũng sẽ không sẽ giúp bọn họ xuất đầu. Vốn nếu cho dù lúc ấy bọn họ không đứng ra, sau có thể hơi chút ở nội thành chờ bọn hắn một chút, nhìn xem tình huống, không phải lập tức khí bọn họ mà đi, lấy Hạ Minh Bằng vợ chồng tâm tính nói không chừng hiện tại liền động trắc ẩn chi tâm, gọi hắn con trai hỗ trợ đem bọn họ tổn thất tiền đòi về đến.

Đoàn hữu như thế chửi bậy, vốn là tồn hy vọng Hạ Minh Bằng vợ chồng lại giúp bọn hắn xuất đầu một lần, nhưng nói nửa ngày gặp Hạ Minh Bằng vợ chồng không có động tĩnh, rốt cục có người nhịn không được nói:“Hạ đại ca, nhà các ngươi con trai ở bên cạnh không phải có người quen sao? Ngươi xem có hay không biện pháp mời ngươi con trai ra mặt giúp chúng ta đem……”

“Ta nói Lí a di, ngươi yêu cầu có phải hay không thật quá đáng? Phía trước Hạ thúc bọn họ bị đánh bị bắt thời điểm, ngươi ở nơi nào? Cố hướng dẫn du lịch nói đi thời điểm, cũng là ngươi cái thứ nhất hòa cùng. Hiện tại đổ tốt, gặp Hạ thúc con trai có bản lĩnh đem bọn họ cứu ra, ngươi đã nghĩ đem chính mình tổn thất cũng cấp lao trở về! Hơn nữa, ngươi động nói chuyện dễ dàng, ngươi cho là theo những người đó trong tay đòi tiền cũng dễ dàng sao?” Tiểu Trương gặp đoàn hữu như vậy không biết xấu hổ, nhịn không được đứng ra châm chọc nói.

“Không ra mặt sẽ không ra mặt bái, ta nghĩ Hạ đại ca

con trai cũng không kia bản sự!” Được xưng là Lí a di đúng là lúc trước cùng Hàn Tiểu Long phàn giao tình trung niên phụ nữ, gặp Tiểu Trương đứng ra châm chọc nàng, hơi hơi đổi đổi sắc mặt, khinh thường nói.

Lí a di như vậy vừa nói, du lịch đoàn rất nhanh liền chia làm hai phái, nhất phái là theo Lí a di giống nhau, gặp Hạ Minh Bằng vợ chồng không chịu gọi hắn con trai hỗ trợ ra mặt, hơi có chút không tức giận, giống như Hạ Minh Bằng vợ chồng gọi bọn hắn con trai ra mặt thay bọn họ đòi tiền là thiên kinh địa nghĩa sự tình, thậm chí cá biệt còn cùng Lí a di giống nhau nói chút nói mát, mà mặt khác nhất phái chung quy có cảm thấy thẹn tâm, còn là hoài một viên áy náy tâm, thường thường hướng Hạ Minh Bằng vợ chồng nói thượng vài câu xin lỗi lời nói.

Đang nói, Lí a di đám người thấy được Hàn Tiểu Long đám người bước nhanh hướng bọn họ đi tới.

“Hạ thúc, a di, kia, kia không phải Hàn Tiểu Long, Lâm sở trưởng bọn họ sao? Bọn họ, bọn họ sẽ không là lại đây……” Tiểu Trương thấy thế sắc mặt khẽ biến nói.

Dù sao mấy ngày cùng nhau ngoạn xuống dưới, Tiểu Trương còn là biết chút Hạ gia tình thế, biết bọn họ còn sinh hoạt tại nông thôn, cho nên đối với cho bọn họ con trai có thể nhanh như vậy đem bọn họ lao đi ra, tổng cảm giác có chút không đúng thật, nay gặp Hàn Tiểu Long bọn họ bước nhanh đi tới, trong lòng tự nhiên khó tránh khỏi có chút lo lắng.

“Hạ đại ca, Tưởng đại tỷ, xem ra các ngươi con trai mặt mũi không đủ lớn a! Hiện tại làm thế nào mới tốt a?” Lí a di “Sốt ruột” Nói, nhưng mặc cho ai đều nghe ra đến nàng hiện tại là ở vui sướng khi người gặp họa.

Có chút người bản tính thực ác liệt, không thể gặp

người khác tốt. Không ít người vừa rồi gặp Hạ Minh Bằng vợ chồng một chút không tổn thất sẽ trở lại, hơn nữa nghe bọn hắn ý tứ thế nhưng còn có cái có bản lĩnh con trai, mà trái lại bọn họ cũng là tổn thất không ít tiền, người người trong lòng tự nhiên ghen tị, tự nhiên bất bình hành. Trong đó Lí a di là tối điển hình một cái. Cho nên gặp Lí a di vui sướng khi người gặp họa, thế nhưng cũng có như vậy vài người cũng cùng nàng giống nhau, đem Tiểu Trương cùng Triệu Khiết đám người tức giận đến không được, xem bọn hắn ánh mắt đều là hung ba ba, nhưng thật ra Hạ Minh Bằng vợ chồng hiện tại biểu tình thật sự thản nhiên bình tĩnh.

Phía trước một loạt sự tình, bọn họ coi như là đã thấy ra. Có chút người chính là kia phó đức hạnh, vì bọn họ mà tức giận, mà khiến cho tâm tình không tốt thật sự tính không ra.

Đang lúc mọi người nói cái gì đều có khi, Hàn Tiểu Long bọn họ đã muốn đầu đầy đại hãn đi tới du lịch đoàn trước mặt.

Vừa đến trước mặt bọn họ lập tức liền đi tới Hạ Minh Bằng vợ chồng trước mặt, thật sâu cúi đầu nói:“Hạ tiên sinh, Hạ nữ sĩ, đối với phía trước hiểu lầm, chúng ta cảm giác sâu sắc thật có lỗi, đây là tốt nhất lão hố phỉ thúy, xem như của ta một chút xin lỗi thỉnh ngài nhận lấy.”

Nói xong Hàn Tiểu Long hai tay phủng thượng một cái đóng gói rất là tinh mỹ hòm.

Người trong du lịch đoàn ai cũng không dự đoán được, Hạ Minh Bằng vợ chồng đánh người của Hàn Tiểu Long, tạp hắn điếm, không chỉ có hồn nhiên không có việc gì theo phái xuất sở đi ra, hơn nữa hiện tại Hàn Tiểu Long bọn họ thế nhưng còn cố ý đuổi tới sân bay hướng bọn họ chịu nhận lỗi, người người không khỏi tất cả đều nhìn

xem tròng mắt đều thiếu chút nữa rơi xuống ở. Hơn nữa kia Cố hướng dẫn du lịch lại giương miệng nửa ngày cũng chưa cách khép lại. Hắn thường xuyên chạy này đường dẫn, tự nhiên biết Hàn Tiểu Long bọn họ cũng không là dễ chọc hóa, sau lưng hắc bạch lưỡng đạo đều có người, lại khởi là chịu thiệt chủ? Càng đừng nói chịu thiệt còn tới cửa xin lỗi nhận lỗi.

“Không cần, như vậy quý trọng gì đó chúng ta khả không đảm đương nổi.” Hạ Minh Bằng lạnh lùng nói.

“Hạ tiên sinh phía trước đều là ta không đúng, lần này ngài yên tâm, lần này tuyệt đối là tốt nhất phỉ thúy!” Hàn Tiểu Long gặp Hạ Minh Bằng cố ý nhắc tới “Quý trọng”, còn tưởng rằng Hạ Minh Bằng là ở châm chọc hắn phía trước lấy giả mạo tốt hoạt động, vội vàng cười theo mặt nói.

Hàn Tiểu Long lại lần nữa mở miệng, mọi người thế này mới mạnh phục hồi tinh thần lại, người người dùng phức tạp ánh mắt nhìn Hạ Minh Bằng, có khiếp sợ, có hâm mộ, đương nhiên cũng có hối hận vạn phần.

Hối hận vạn phần tự nhiên là Lí a di này nhận không ra người tốt tên. Bọn họ tính tình mặc dù ác liệt nhưng người cũng không ngốc, gặp Hàn Tiểu Long đều cố ý tới rồi chịu nhận lỗi, thế nào còn không biết chính mình đám người vừa rồi nếu thái độ đỡ, nhiều van cầu, xem Hạ Minh Bằng hiện tại ngưu xoa dạng, chỉ cần hắn mềm lòng thay bọn họ mở miệng, bọn họ tổn thất tự nhiên cũng sẽ trở lại. Nhưng hiện tại mặc cho bọn hắn da mặt tái dầy, cũng là mở không được miệng! Cho dù bọn họ mở được miệng, đã xảy ra chuyện vừa rồi, Hạ Minh Bằng vợ chồng lại sao lại tái vì bọn họ ra mặt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 781 : Trung đoàn trưởng

“Là tuyệt đối tốt nhất phỉ thúy thì thế nào? Ngươi nghĩ rằng chúng ta hội hiếm lạ sao?” Hạ Minh Bằng xem cũng không thấy kia khối làm cho không ít người hối hận cùng đỏ mắt phỉ thúy, lạnh lùng nói.

Là, đúng vậy, hắn cùng thê tử như trước chính là Trung Quốc hàng tỉ nông dân trung một cái, kia chính là bởi vì bọn họ đã muốn thói quen nông thôn đơn giản mà giản dị cuộc sống, thói quen nhàn khi cùng hàng xóm tụ cùng một chỗ tâm sự việc nhà cuộc sống, thói quen đủ loại đồ ăn lưu lưu cẩu phơi nắng phơi nắng cuộc sống, nhưng không phải nói bọn họ thiếu tiền.

Đối với phụ mẫu của chính mình thân, trừ bỏ bạn gái chuyện này ở ngoài, Hạ Vân Kiệt cơ hồ cái gì cũng chưa giấu diếm, bao gồm quát sơn tiên cảnh, bao gồm hắn nay đã muốn là đại phú hào…… Đương nhiên hắn cũng không thiếu hướng cha mẹ thân trong thẻ tồn tiền. Có thể nói hiện tại Hạ Minh Bằng vợ chồng nhìn như bình thường, nhưng thật sự là tài không ngoài lộ thổ tài chủ, ở trong lòng đầu có khí thời điểm, lại sao lại để ý một khối phỉ thúy?

Hàn Tiểu Long không nghĩ tới chính mình nhìn trông mong tới rồi xin lỗi, lại bồi từ thiếu giá trị mười đến vạn tốt nhất phỉ thúy, nhưng người ta lại căn bản không để ở trong mắt, trong lúc nhất thời đang cầm phỉ thúy tay đều cương ở giữa không trung trung, trong lòng là vừa sợ vừa giận.

Kinh là, chính là một nông dân thế nhưng ngưu xoa đến bực này trình độ, vừa có thể kinh động Hác Nham bí thư tự mình ra mặt, lại xem không hơn bực này tốt nhất phỉ thúy. Giận là, chính mình nói như thế nào ở Đông Châu thị coi như là hắc bạch lưỡng đạo đều xài được nhân

vật, như thế hạ mình hàng hu, đối phương thế nhưng như trước không thuận theo bất nạo, một chút mặt mũi cũng không cấp.

Đồng Hàn Tiểu Long cùng nhau đến Lâm sở trưởng cùng Hình cục trưởng đồng dạng cũng là vừa sợ vừa giận, sắc mặt có chút khó coi.

Từng trước đây, thân là phái xuất sở sở trưởng cùng khu công an cục cục trưởng như thế không đáng giá tiền, thế nhưng ngay cả cái nông dân cũng không đem bọn họ để vào mắt?

“Đừng nữa đứng ở chỗ này, nhìn đến các ngươi ta liền cảm thấy buồn nôn!” Gặp Hàn Tiểu Long đám người sắc mặt âm tình biến ảo, Tưởng Tiếu Quyên cũng là cảm thấy phá lệ chán ghét phiền lòng, không chút khách khí hướng bọn họ khiển trách.

Tưởng Tiếu Quyên thốt ra lời này ra lời, Hàn Tiểu Long ba người rốt cục đột nhiên biến sắc, trong mắt lộ ra phẫn nộ đến cực điểm ánh mắt.

Cái gì ngoạn ý, không phải là theo Hác Nham bí thư đặt lên điểm quan hệ sao? Còn không phải nông dân một cái, kiêu ngạo cái gì kiêu ngạo!

“Xin hỏi các ngươi là Giang Nam tỉnh Giang Châu thị tới được du lịch đoàn sao?” Hàn Tiểu Long ba người chính đột nhiên biến sắc là lúc, có điểm khó có thể khống chế trong lòng phẫn nộ khi, một đạo uy nghiêm trung lại mang theo một tia khách khí thanh âm đột nhiên vang lên.

Hàn Tiểu Long ba người nghe vậy mạnh vừa quay đầu lại, thấy được bảy mặc cảnh phục cảnh sát không biết khi nào đứng ở bọn họ phía sau cách đó không xa, trong đó một vị dáng người phá lệ cao lớn uy vũ nam tử chính

vẻ mặt khách khí hỏi nói.

Lâm sở trưởng cùng Hình cục trưởng thân mình chính là cảnh sát, đối với người mặc cảnh phục sớm đã nhìn quen lắm rồi, theo lý mà nói nhìn đến đột nhiên xuất hiện bảy mặc cảnh phục đồng hành hẳn là lần cảm thân thiết mới đúng, bất quá làm Hình cục trưởng cùng Lâm sở trưởng thấy rõ trước mắt này bảy vị mặc cảnh phục người trên đầu vai cảnh hàm, hơn nữa vị kia câu hỏi cảnh sát đầu vai cảnh hàm sau, tất cả đều chợt biến sắc, cái trán bất tri bất giác trung còn có mồ hôi lạnh một khỏa khỏa xông ra.

Kia câu hỏi cảnh sát đầu vai cảnh hàm là một quả màu bạc cành oliu cùng một viên tứ giác tinh hoa. Thân là phái xuất sở sở trưởng cùng khu công an cục cục trưởng, xào xạc cùng Hình Chí tái rõ ràng bất quá kia một màu bạc cành oliu cùng một viên tứ giác tinh hoa đại biểu cho cái gì.

Kia đại biểu nhưng là ba cấp cảnh giam, ít nhất là chính xử cấp cán bộ đã ngoài mới có tư cách đeo, nói cách khác ở Đông Châu thị chỉ có thị công an cục cục trưởng cùng số ít vài vị phó cục trưởng có tư cách đeo, về phần khu công an cục cục trưởng cũng là xa không đủ tư cách đeo. Giống Hình Chí thân là khu công an cục cục trưởng, nhưng cũng bất quá chính là nhị cấp cảnh đốc mà thôi, cùng ba cấp cảnh giam trong lúc đó còn cách cái nhất cấp cảnh đốc.

Ba cấp cảnh giam ở Đông Châu thị công an hệ thống nội liền như vậy vài vị lãnh đạo có tư cách đeo, Lâm sở trưởng cùng Hình cục trưởng tự nhiên đều nhận thức, nhưng trước mắt vị này Hình cục trưởng nhận thức, Lâm sở trưởng cũng không nhận thức, bởi vì người sau chính là cái nho nhỏ sở trưởng còn không có tư cách nhận thức đến từ tỉnh công an thính hình trinh trung đoàn trung đoàn trưởng.

“Báo cáo Trình trung đoàn trưởng, bọn họ đúng là Giang Châu thị tới được du lịch đoàn!” Nhất nhận ra trước mắt câu hỏi là tỉnh công an thính hình trinh trung đoàn trung đoàn trưởng, Hình Chí cũng là bất chấp kinh hoảng, vội vàng nghiêm cúi chào nói.

Tuy rằng sớm đã hiểu được trước mắt vị này cảnh hàm rất cao, ít nhất là tỉnh đại thính đến lãnh đạo, nhưng nghe đến “Trình trung đoàn trưởng” Này bốn chữ, Lâm sở trưởng trái tim còn là nhịn không được bị hung hăng thu một chút.

Thân là người trong công an hệ thống, Lâm sở trưởng tuy rằng không biết Trình trung đoàn trưởng cũng là sớm nghe qua hắn đại danh. Trình trung đoàn trưởng từng không chỉ có là Vân Lĩnh tỉnh thứ nhất phá án cao thủ, tối mấu chốt là hắn lão nhân gia chức cấp nhưng là phó thính cấp, cùng Đông Châu thị công an cục cục trưởng đều là cùng cấp.

Mà người du lịch đoàn gặp Hình Chí đều phải hướng vừa rồi câu hỏi cảnh quan cúi chào, cũng kính xưng hắn là trung đoàn trưởng, người người đều nhịn không được cả người chấn động, có chút không dám tin nhìn Trình trung đoàn trưởng, không biết hắn như vậy đại nhân vật tìm bọn họ có chuyện gì?

“Ngươi là tân bình khu công an cục cục trưởng Hình Chí?” Trình trung đoàn trưởng gặp Hình Chí nghiêm hướng hắn cúi chào, nhìn về phía Hình Chí ánh mắt theo ngay từ đầu nghi hoặc chuyển thành sắc bén.

Một tỉnh lớn như vậy, Trình trung đoàn trưởng tự nhiên không có khả năng đem sở hữu khu huyện công an cục cục trưởng nhớ rõ, nhưng này vụ án kinh động tỉnh ủy bí thư, ở cùng tỉnh ủy bí thư binh chia làm hai đường, hoả tốc chạy tới sân bay khi, Trình trung đoàn trưởng sớm

đã đem tân bình khu công an cục cục trưởng còn có kia nam hoàn ngã tư đường phái xuất sở sở trưởng tư liệu cố ý điều đi ra nhìn một lần.

“Báo cáo Trình trung đoàn trưởng, tại hạ đúng là Hình Chí!” Hình Chí lại nghiêm trả lời, hai mắt đối mặt Trình trung đoàn trưởng kia sắc bén ánh mắt khi, trong lòng lại bất ổn, chột dạ rối tinh rối mù, chút không có bị Trình trung đoàn trưởng liếc mắt một cái nhận ra đến vui sướng.

Đương nhiên nếu đổi thành dĩ vãng, tỉnh thính lãnh đạo có thể liếc mắt một cái nhận ra chính mình, Hình Chí khẳng định vui sướng vạn phần! Bởi vì này thuyết minh, tỉnh thính lãnh đạo coi trọng chính mình a! Nhưng hôm nay, tỉnh thính lãnh đạo liếc mắt một cái nhận ra chính mình hiển nhiên không phải hảo dấu.

Quả ác nhiên Trình trung đoàn trưởng gặp Hình Chí thừa nhận, ánh mắt lại đảo qua Hàn Tiểu Long cùng Lâm sở trưởng, nói:“Vậy các ngươi hẳn là phân biệt là nam hoàn phái xuất sở sở trưởng cùng ngọc kì phỉ thúy ngọc thạch điếm lão bản Hàn Tiểu Long?”

“Lãnh đạo hảo, tại hạ đúng là Hàn Tiểu Long, hạnh ngộ, hạnh ngộ!” Hàn Tiểu Long phản ứng nhưng thật ra so với sắc mặt tái nhợt Lâm sở trưởng nhanh không ít, gặp Trình trung đoàn trưởng nhìn về phía chính mình hai người, trên mặt vội vàng đôi nổi lên ân cần lấy lòng tươi cười, vươn hai tay.

“Kia vừa vặn, cũng đỡ phải ta tái chạy chuyến nam hoàn ngã tư đường. Như vậy đi, này vụ án cấp trên có vẻ coi trọng, cần sở hữu thiệp án nhân viên làm ghi chép, còn thỉnh Hàn lão bản phối hợp.” Trình trung đoàn trưởng nói.

Tuy rằng gặp Trình trung đoàn trưởng đột nhiên xuất

hiện ở sân bay, lại thẳng đến du lịch đoàn, cũng liếc mắt một cái liền nhận ra bọn họ ba người, Hàn Tiểu Long đám người đã muốn ẩn ẩn đoán được tất nhiên là theo phía trước kia vụ án có quan hệ, nhưng nay nghe Trình trung đoàn trưởng chính miệng nói ra, Hàn Tiểu Long ba người nghe vậy còn là nhịn không được sắc mặt đại biến, tứ chi lạnh như băng.

Này nho nhỏ vụ án, chính là hai nông dân đến từ Giang Nam tỉnh Giang Châu thị Thượng Dương huyện phía dưới một thôn trang kinh động Hác Nham bí thư tự mình ra mặt, cũng đã làm cho Hàn Tiểu Long đám người cảm thấy ngoài ý muốn, cảm thấy thực không thể tưởng tượng. Nhưng bọn hắn ngay cả nằm mơ cũng không nghĩ tới, này hai nông dân kinh động không chỉ có là thị lãnh đạo, còn kinh động tỉnh lãnh đạo, không chỉ có như thế, vì như vậy cái nho nhỏ vụ án, tỉnh công an thính hình trinh trung đoàn trung đoàn trưởng thế nhưng tự mình mang đội đi Đông Châu thị sân bay điều tra.

Này là nhiều vụ án a? Này cấp trên lãnh đạo có bao nhiêu coi trọng a? Này hai nông dân lại đến tột cùng là cái gì đến đây a?

Nếu Hàn Tiểu Long ba người biết vì này hai nông dân, liền ngay cả tỉnh ủy bí thư đều tự mình tới rồi Đông Châu thị, bọn họ sẽ không hội kỳ quái tỉnh công an thính hình trinh trung đoàn trung đoàn trưởng sẽ xuất hiện ở trong này !

Du lịch đoàn người dù sao đều là bình thường dân chúng, cũng không biết này Trình trung đoàn trưởng đến tột cùng là cái gì chức quan, nhưng Hình Chí là khu công an cục cục trưởng liền tương đương với Thượng Dương huyện công an cục cục trưởng, điểm ấy du lịch đoàn đại đa số người còn là biết. Thấy hắn thấy Trình trung đoàn trưởng đều giống chuột thấy mèo vậy, lại làm sao không rõ này Trình trung đoàn trưởng quan chỉ sợ

so với bọn hắn Thượng Dương huyện Huyện trưởng, huyện ủy bí thư còn muốn lớn, người người tất cả đều khiếp sợ rối tinh rối mù. Hơn nữa Lí a di đám tiểu nhân, khiếp sợ sau tự nhiên chính là hối hận rối tinh rối mù.

Bọn họ đồng dạng nằm mơ cũng không nghĩ tới, này Hạ Minh Bằng vợ chồng rõ ràng theo chân bọn họ giống nhau đều chính là tiểu dân chúng, như thế nào liền ngưu xoa đến hệ so sánh bọn họ Huyện trưởng, huyện ủy bí thư còn muốn đại quan viên tự mình tới rồi phá án đâu?

Kỳ thật du lịch đoàn trung tối khiếp sợ, cuối cùng hối chỉ sợ còn là thuộc loại kia Cố hướng dẫn du lịch. Hắn là nằm mơ cũng không nghĩ tới chính mình lần mang đoàn thế nhưng có khách quý, nếu hắn biết, kia lần này vô luận như thế nào đều phải hảo hảo biểu hiện, hảo hảo nịnh bợ một phen, nay được, không chỉ có gián tiếp hố bọn họ, sau còn cổ động mọi người vừa đi chi. Có thể nghĩ, chuyện này sau, không chỉ có hắn này hướng dẫn du lịch khẳng định muốn không hay ho, chỉ sợ bọn họ du lịch công ty phỏng chừng đều phải đi theo đổ đại môi.

“Ta đương nhiên phối hợp, bất quá Trình trung đoàn trưởng, kỳ thật này chính là cái tiểu hiểu lầm, chúng ta cũng đã muốn hướng Hạ tiên sinh bọn họ……” Hàn Tiểu Long kinh sợ qua đi, lập tức sắc mặt tái nhợt nói, nói chuyện khi còn không có quên hướng Hạ Minh Bằng vợ chồng đầu đi cầu xin ánh mắt.

Đến lúc này, Hàn Tiểu Long đương nhiên hiểu được chính mình hồi chỉ sợ là đâm thiên ! Chỉ sợ ngay cả hắn vị kia tiện nghi muội phu đều đã muốn không có biện pháp giúp hắn, trừ phi hắn vị kia tiện nghi muội phu có thể thỉnh động Dương Kỳ Phu ra mặt, có lẽ còn có hy vọng.

“Cái gì tiểu hiểu lầm? Trình lãnh đạo, ngài đừng nghe hắn nói bừa, hắn kia căn bản chính là thiết lập mưu lừa

người, bị Hạ đại ca bọn họ vạch trần sau lại thẹn quá thành giận, không chỉ có gọi người vây ẩu Hạ đại ca Tưởng đại tỷ, nhưng lại cường bán cường mua, còn có vị này Lâm sở trưởng, hắn vừa đến đã kêu người bắt lấy Hạ đại ca cùng Tưởng đại tỷ." Vội vã nói chỉ trích bọn họ không phải Hạ Minh Bằng vợ chồng, mà là vị kia Lí a di. Lúc này vị này phía trước ở trong tiệm còn cùng Hàn Tiểu Long biểu hiện thật sự thân mật Lí a di, nhìn Hàn Tiểu Long là hận không thể xông lên đi bắt hắn cho hung hăng cắn thượng mấy khẩu.

"Đúng, đúng, Trình lãnh đạo ngài ngàn vạn đừng nghe bọn họ nói bừa, này Hàn Tiểu Long khả hỏng rồi, hắn giả trang cái gì chính trung tập đoàn chủ tịch trưởng tôn, còn nói là của chúng ta……" Gặp có có thể trừng trị Hàn Tiểu Long đám người đại quan, người du lịch đoàn phảng phất tìm được rồi chỗ dựa nhân, nhất thời người người lá gan lớn đứng lên, đi theo Lí a di mặt sau ào ào lên án Hàn Tiểu Long bọn họ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 782 : Tra ra manh mối

Nếu phía trước này đó hương ba lão nếu dám như thế lên án bọn họ, Hàn Tiểu Long bọn họ đã sớm đối bọn họ giương nanh múa vuốt, nhưng giờ khắc này, nghe bọn họ ào ào lên án, nhìn Trình trung đoàn trưởng kia uy nghiêm mà xơ xác tiêu điều biểu tình, Hàn Tiểu Long bọn họ chỉ cảm thấy đến hai chân như nhũn ra, trên người đổ mồ hôi lạnh.

Trước khác nay khác, bọn họ đương nhiên biết, giờ khắc này, án kiện không còn là bọn hắn định đoạt, mà là trước mắt vị này Trình trung đoàn trưởng.

“Trình trung đoàn trưởng, ngài đừng nghe bọn họ nói lung tung, chúng ta trong lúc đó thật sự chính là hiểu lầm, chúng ta làm cũng là đang lúc sinh ý……” Đối mặt mọi người ào ào chỉ trích, Hàn Tiểu Long rốt cuộc không có biện pháp bảo trì bình tĩnh, một bên lau cái trán mồ hôi lạnh, một bên liên tục vô lực biện giải, làm giãy dụa.

“Có phải hay không hiểu lầm, có phải hay không chính đáng sinh ý, chờ điều tra sau tự nhiên liền hiểu được.” Trình trung đoàn trưởng từng nhưng là Vân Lĩnh tỉnh thứ nhất phá án cao thủ, tuy rằng mấy năm nay vị cư địa vị cao, rất ít lại thân lực thân vì phá án, nhưng điểm ấy tiểu vụ án lại như thế nào khó được đổ hắn, lại như thế nào man quá hắn hoả nhãn kim tinh, gặp Hàn Tiểu Long vô lực biện giải, sắc mặt trầm xuống, lạnh lùng ngắt lời nói.

Nói xong, Trình trung đoàn trưởng lại đối phía sau mang đến người nói:“Gọi người lại đây dẫn bọn hắn đi xe cảnh sát lấy khẩu cung.”

“Là Trình trung đoàn!” Trả lời Trình trung đoàn trưởng là một vị cảnh quan cảnh hàm cùng Hình Chí giống nhau.

Vị này cảnh quan lĩnh mệnh sau, rất nhanh lại tới nữa vài vị hạng nặng võ trang, thần sắc lạnh lùng cảnh sát, sau đó tại kia vị cảnh quan chỉ huy hạ, mang theo Hàn Tiểu Long đám người ly khai sân bay.

Hàn Tiểu Long đám người bị mang đi sau, Trình trung đoàn trưởng vốn là nghiêm túc biểu tình lộ ra một tia thân thiết mỉm cười, hỏi:“Ta là tỉnh công an thính hình trinh trung đoàn Trình Văn Lực, xin hỏi các ngươi trung vị nào là Hạ Minh Bằng tiên sinh cùng Tưởng Tiếu Quyên nữ sĩ?”

Trình trung đoàn trưởng như vậy vừa hỏi, mọi người theo bản năng đều hướng Hạ Minh Bằng vợ chồng đầu đi ánh mắt, trong lòng đều âm thầm khiếp sợ không thôi. Đến phía sau, bọn họ mới biết được Trình trung đoàn trưởng nguyên lai là tỉnh công an thính hình trinh trung đoàn một tay.

Gặp mọi người ánh mắt đều đầu hướng Hạ Minh Bằng vợ chồng, Trình trung đoàn trưởng thế nào còn không biết bọn họ chính là Hạ Minh Bằng đôi, trong lòng tuy rằng kinh ngạc cùng bọn họ bình thường, nhưng còn là vội vàng tiến lên, khách khí hướng Hạ Minh Bằng vươn hai tay.

Không có biện pháp, ngay cả tỉnh ủy bí thư đều vội vã theo tỉnh lị chạy tới Đông Châu thị, hơn nữa tự mình nghiêm nghiêm công đạo hắn nhất định phải còn thật sự công việc này vụ án, mặc kệ này vụ án đề cập đến ai đều phải nhất làm được để, cho dù là thị ủy bí thư đều làm theo không lầm. Hắn Trình trung đoàn trưởng trên vai cũng bất quá liền một cái tứ giác tinh hoa, nào có lá gan tại đây hai vị nông dân có thể đem tỉnh ủy bí thư kinh động thành như vậy trước tự cao tự đại a !

“Hạ tiên sinh, ngài hảo, vì có thể đem vụ án điều tra rõ ràng, chỉ sợ muốn đánh nhiễu các ngươi.” Trình trung

đoàn trưởng hai tay nắm Hạ Minh Bằng tay, khách khí nói.

“Trình trung đoàn trưởng khách khí, đây là chúng ta hẳn là, vì này vụ án phiền toái ngươi tự mình đi một chuyến, nhưng thật ra vất vả ngươi.” Hạ Minh Bằng tuy rằng chính là nông dân, nhưng nói như thế nào cũng là người có cái thần sống tiên con trai, cũng là có tu vi trong người, gặp qua tiên gia động phủ, đối mặt Trình trung đoàn trưởng đổ còn không về phần kinh hoảng, hai tay đồng dạng nhiệt tình theo Trình trung đoàn trưởng cầm, khách khí trả lời.

Trình trung đoàn trưởng gặp Hạ Minh Bằng chính là một nông dân đối mặt chính mình không kiêu ngạo không siểm nịnh, trong lòng nhưng thật ra càng phát ra không dám coi thường hắn, đồng thời cũng càng phát ra kinh nghi hắn đến tột cùng là loại người nào, vì sao Hoàng bí thư đối hắn như thế coi trọng. Đương nhiên Trình trung đoàn trưởng cũng chỉ là trong lòng có chút kinh nghi cùng hiếu kì mà thôi, đến hắn như vậy vị trí, hắn còn là biết sự tình gì chính mình có thể truy vấn cùng biết, sự tình gì chính mình không nên truy vấn cùng biết đến.

“Không vất vả, không vất vả, đây là chúng ta chức trách chỗ.” Trình trung đoàn trưởng liên tục khiêm tốn nói.

Khiêm tốn qua đi, kế tiếp tự nhiên chính là làm chút ghi chép.

Phía trước ở trong tiệm Lâm sở trưởng mang cảnh sát vừa qua khỏi đi khi, du lịch đoàn trung trừ bỏ Tiểu Trương còn lại nhân cơ hồ là rắm cũng không dám phóng một cái, trơ mắt nhìn Hạ Minh Bằng vợ chồng bị cảnh sát mang đi, nay cũng là bất đồng, hận không thể đem nhất bụng ủy khuất tất cả đều đổ cấp cảnh sát đồng chí, hơn nữa kia Lý a di lại nói được nước miếng bay tứ tung, liền đem cấp nàng làm ghi chép cảnh sát thỉnh

thoảng lại thay đổi sắc mặt, giống như này vô cùng rộng mở sân bay đại sảnh nóng không được dường như.

Ở Trình trung đoàn trưởng bên này ở đối du lịch đoàn đám người tiến hành ghi chép khi, đồng thời còn tại tiến hành có đối ngọc kì phỉ thúy ngọc thạch điếm điều tra, không chỉ có bên trong viên công điểm đừng bị mang đi hỏi, trong tiệm rất nhiều phỉ thúy ngọc thạch, còn có mặt trên giá quy định tất cả đều làm chứng cớ bị phong đứng lên, đương nhiên là có quan lần trước đối ngọc kì phỉ thúy ngọc thạch điếm lừa gạt khách nhân tin tức đưa tin cũng bị người tỉnh thính cấp phiên đi ra.

Rất nhanh, có liên quan sáng nay ở trong tiệm phát sinh vụ án liền hoàn toàn tra ra manh mối, sở hữu kết quả đều chứng thật ngọc kì phỉ thúy ngọc thạch điếm quả thật có lừa gạt khách nhân hành vi, kiểm chứng nam hoàn phái xuất sở Lâm sở trưởng còn có tân bình khu công an cục Hình cục trưởng tại đây chút sự kiện trung đảm đương ô dù phạm tội sự thật, đương nhiên còn có Hạ Minh Bằng vợ chồng ở trong tiệm cùng với ở phái xuất sở sở gặp đến không công chính đãi ngộ……

Này vụ án cần tỉnh công an thính cảnh sát lại đây mới phá án, cũng không phải nói này vụ án phức tạp, kỳ thật này vụ án rất đơn giản. Chân chính phức tạp là người địa vị cùng quan hệ. Đông Châu thị cục người điều tra, đúng là vẫn còn người trong nhà điều tra người trong nhà, lại có ở Đông Châu thị kinh doanh nhiều năm, có được rất rộng nhân mạch Lỗ Siêu ở sau lưng hoạt động đi quan hệ, này vụ án muốn tưởng điều tra ra chân tướng tự nhiên có chút khó khăn. Nhưng Lỗ Siêu năng lực chung quy hữu hạn, còn không thể ảnh hưởng đến người tỉnh công an thính, càng đừng nói tỉnh ủy bí thư đều vì cái này vụ án tự mình theo tỉnh lị tiến đến Đông Châu thị, lại tự mình triệu kiến tỉnh công an thính lãnh đạo hạ đạt mệnh lệnh, người tỉnh thính tự nhiên là đem hết toàn lực phá án, không dám có chút chậm trễ, lại

càng không dám ở này mặt trên làm việc thiên tư trái pháp luật.

Điểm ấy theo vì như vậy điểm tiểu vụ án, ngay cả phó thính cấp hình trinh trung đoàn trung đoàn trưởng đều tự mình xuất động làm điều tra sẽ không khó coi ra.

Vụ án tuy nhỏ, nhưng có đôi khi lại tác động rất nhiều.

Hạ Minh Bằng này vụ án chính là như thế, làm Hàn Tiểu Long bọn họ bị người tỉnh thính mang đi khi, bọn họ liền hoàn toàn hoảng, ở còn không có bị mang theo xe cảnh sát chính thức làm ghi chép trước, ào ào hướng đều tự người sau lưng cầu viện.

Hàn Tiểu Long cầu viện đối tượng tự nhiên là Lỗ Siêu, mà Hình Chí cục trưởng cầu viện đối tượng là tân bình khu khu ủy bí thư cùng với thị một vị phó thị trưởng, này hai người đều là hắn Hình Chí dựa vào sơn. Về phần Lâm sở trưởng, cấp bậc thật sự quá thấp, tỉnh thính hình trinh trung đoàn trưởng vừa xuất hiện, hắn trên cơ bản liền chặt đứt cầu viện tâm tư, chỉ có thể kí hy vọng Hàn Tiểu Long cùng Hình Chí trên người, hy vọng bọn họ có thể tìm được cường viện.

Người giang hồ bình thường đều có vẻ chú ý nghĩa khí, Hàn Tiểu Long cũng là Lỗ Siêu tiểu đệ, lại là hắn tình nhân ca ca, Lỗ Siêu tự nhiên là không thể ngồi xem mặc kệ, tiếp Hàn Tiểu Long cầu viện tin tức sau, liền bắt đầu đại lực tìm người hoạt động. Mà Hình Chí nói như thế nào cũng là khu công an cục cục trưởng, phó xử cấp cán bộ, đối với khu ủy bí thư cùng phó thị trưởng mà nói còn là một đắc lực tài tướng, huống hồ mọi người đều là một cái dây thừng châu chấu, có thể nói nhất vinh câu vinh nhất tổn câu tổn, tự nhiên cũng là không thể ngồi xem mặc kệ.

Quan trường chính là một cái thật lớn võng, đến khu ủy

bí thư, phó thị trưởng bực này cấp bậc, tự nhiên ở tỉnh cũng có người, cũng có cùng tỉnh thính lãnh đạo trực tiếp có quan hệ, không ít người đem tiếp đón đều đánh tới tỉnh thính lãnh đạo nơi nào. Chỉ tiếc bọn họ không biết này vụ án là tỉnh ủy bí thư tự mình hạ đạt mệnh lệnh, tỉnh thính người lại nào dám nể mặt cấp những người đó, thậm chí tỉnh ủy bí thư còn cố ý đề cập qua, này vụ án ai đánh tiếp đón đều phải cho hắn nhớ kỹ.

Hác Nham bí thư ở cao tốc xuất khẩu nhận được Hoàng bí thư xe, bất quá Hoàng bí thư lại căn bản không xuống xe, xe liền lập tức hướng nội thành khai đi, hoảng Hác Nham bí thư vội vàng lên xe đuổi theo.

Bởi vì này thứ là vì Hạ Vân Kiệt cha mẹ mà đến, lại là vội vàng mà đến, Hoàng Bồi Hạo trừ bỏ thông tri Đông Châu thị thị ủy bí thư cùng thị trưởng biết được cũng là không muốn kinh động những người khác, cho nên hắn không đi thị ủy đại lâu, mà là trực tiếp vào thị chính phủ nhà khách.

Đương nhiên tỉnh ủy bí thư đại giá quang lâm Đông Châu thị, Đông Châu thị quan trường thượng này khác thị lãnh đạo là không có khả năng không biết, bất quá Hoàng bí thư nếu không nghĩ thấy bọn họ, bọn họ tự nhiên cũng không dám tùy tiện đến bái kiến.

Trước bị Hoàng bí thư tiếp kiến là Hác Nham bí thư.

Gặp Hoàng bí thư sắc mặt âm u ngồi ở ghế trên, phảng phất tùy thời đều đã sét đánh trời mưa, Hác Nham bí thư tâm tình phá lệ không yên bất an.

“Vụ án điều tra thế nào ?” Hoàng bí thư hỏi.

Gặp Hoàng bí thư nhất mở miệng liền hỏi vụ án sự tình, Hác Nham bí thư trong lòng khó tránh khỏi chấn một chút, thật cẩn thận đem thị cục điều tra kết quả một năm

một mười thuật lại cho Hoàng bí thư, gặp Hoàng bí thư sắc mặt tựa hồ càng phát ra âm trầm, không có phát biểu gì ý kiến cùng chỉ thị, Hác Nham tâm cũng càng phát ra không yên bất an đứng lên, mồ hôi khống chế không được theo cái trán từng giọt từng giọt xông ra.

Hồi lâu Hác Nham mới nhịn không được lại lần nữa thật cẩn thận nói:“Bí thư, kia điếm lão bản còn có vài vị phá án nhân viên, nay cố ý chạy tới sân bay, chuẩn bị hướng đương sự chịu nhận lỗi, ngài xem chuyện này……”

“Chuyện này đợi đã rồi nói sau.” Hoàng bí thư không đợi Hác Nham đem nói cho hết lời, trực tiếp xua tay đánh gãy hắn, sau đó ngược lại hỏi Đông Châu thị thị ủy công tác tình huống.

Hác Nham tự nhiên không biết Hoàng bí thư sớm đã binh chia làm hai đường, trực tiếp vận dụng người tỉnh thính tiến hành điều tra, lúc này đang ở chờ bên kia điều tra kết quả, hắn gặp Hoàng bí thư ngược lại hỏi Đông Châu thị thị ủy công tác tình huống, không chắc Hoàng bí thư ý tưởng, đành phải đem năm nay thị ủy công tác nhất nhất hướng Hoàng bí thư làm hội báo.

Hoàng bí thư như trước là một bộ âm u biểu tình, cũng không biết là vừa lòng còn là không hài lòng, bất quá ấn Hác Nham nhiều năm làm quan kinh nghiệm đến xem, hơn phân nửa cũng là bất mãn

Nghe xong Hác Nham hội báo sau, Hoàng bí thư lại làm cho thư ký đem thị trưởng gọi tới, cùng hắn cũng tiến hành rồi một phen nói chuyện với nhau, tựa hồ hắn đã muốn dần dần đã quên Hạ Minh Bằng kia vụ án.

Đang lúc Hác Nham cho rằng kia sự kiện đã muốn yết đi qua, Hoàng bí thư thư ký cầm điện thoại đi đến hắn bên người, thấp giọng nói:“Bí thư, Trình Văn Lực đồng chí điện thoại.

Hoàng bí thư gật gật đầu, sau đó mặt không chút thay đổi tiếp nhận điện thoại, nói:“Sự tình điều tra thế nào?”

Trình Văn Lực đem sự tình một năm một mười đối Hoàng Bồi Hạo tiến hành rồi hội báo, bao gồm Hàn Tiểu Long phía sau màn lão bản là thương nhân Hồng Kông Lỗ Siêu, bao gồm trong lúc này người nào ra mặt nói nói, đương nhiên còn bao gồm Hạ Minh Bằng vợ chồng ở trong tiệm cùng với ở phái xuất sở gặp đến không công chính đãi ngộ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 783 : Đâm thiên

Hoàng Bồi Hạo nghe xong Trình Văn Lực hội báo sau, ngạnh sinh sinh dọa ra một thân mồ hôi lạnh.

Nguyên bản Hoàng Bồi Hạo còn là hy vọng sự tình có thể như Hác Nham hội báo giống nhau, cho dù có xuất nhập, cũng hy vọng xuất nhập không cần quá lớn, như vậy hắn cũng tốt xử lý, cũng tốt hướng Hạ lão sư công đạo.

Nay nghe xong Trình Văn Lực hội báo sau, Hoàng Bồi Hạo mới phát hiện sự tình so với trong tưởng tượng nghiêm trọng vô số lần.

Hạ lão sư cha mẹ a, loại nào thân phận nhân vật, đầu tiên là bị nhân vây ẩu, tiếp theo bị người phái xuất sở không phân tốt xấu bắt đến phái xuất sở, tái tiếp theo còn bị người dùng súng chỉ vào. Cũng may Hạ lão sư còn có thể khống chế được cảm xúc, nếu không nếu kích hắn hung tính đại phát, đừng nói chính là một cái phái xuất sở, hắn đem toàn bộ Đông Châu thị giảo cái long trời lở đất cũng không là cái gì ngoài ý muốn việc.

Thật muốn là vì chuyện này kích phát rồi Hạ lão sư hung tính, làm ra cái gì sinh linh đồ thán sự tình, đừng nói hắn Hoàng Bồi Hạo này tỉnh ủy bí thư trách nhiệm trọng đại, này cái gì Hàn Tiểu Long, Lâm sở trưởng đằng đằng cho dù bắn chết cũng không có biện pháp bù lại bọn họ phạm hạ sai lầm.

“Đem sở hữu thiệp án nhân viên tất cả đều khống chế đứng lên, Lỗ Siêu cũng muốn lập tức khống chế, còn có này trong lúc người ra mặt cầu tình cũng tất cả đều thỉnh người kỉ ủy phối hợp tiến hành điều tra!” Thu hồi nội tâm khủng hoảng cùng phẫn nộ, Hoàng Bồi Hạo sắc mặt cực kì khó coi hạ mệnh lệnh nói.

Trình Văn Lực nghe xong Hoàng bí thư mệnh lệnh, không khỏi hách nhất đại khiêu. Hắn là biết Hoàng bí thư đối này vụ án rất trọng thị, nhưng không nghĩ tới thế nhưng coi trọng đến trình độ này, thậm chí có thể nói đã muốn hoàn toàn vượt quá hắn tưởng tượng.

Trình Văn Lực lại nào biết đâu rằng kia đôi nông dân vợ chồng là một vị thần sống tiên cha mẹ, là một vị quan hệ quốc gia an nguy, phiên tay gian thậm chí có thể tiêu diệt một quốc gia khủng bố nhân vật cha mẹ. Chuyện này nếu xử lý không tốt, dẫn tới Hạ lão sư tức giận, cho dù hắn Hoàng Bồi Hạo đều không đảm đương nổi.

Hoàng Bồi Hạo mệnh lệnh là trước mặt Đông Châu thị thị ủy bí thư cùng thị trưởng hạ phát, đem bọn họ hai người cũng cấp sợ tới mức đầu đầy đổ mồ hôi, nhất là Hác Nham bí thư trong lòng lại bất ổn. Đến phía sau, hắn đương nhiên biết Hoàng bí thư còn điều động tỉnh thính nhân mã điều tra, hơn nữa kết quả cùng hắn điều tra là không đồng dạng như vậy.

“Hoàng bí thư, Lỗ Siêu là Đông Châu thị danh khí pha vang thương nhân Hồng Kông đầu tư thương, đem hắn khống chế đứng lên chỉ sợ……” Thị trưởng do dự mà nhắc nhở nói.

“Triệu Lỗi đồng chí, ngươi đây là cái gì tư tưởng? Đây là ngươi chủ chính một phương lý niệm sao? Vì hấp dẫn đầu tư, vì kinh tế phát triển, chẳng lẽ rõ ràng biết thương nhân Hồng Kông phạm vào pháp, chúng ta còn mở một con mắt nhắm một con mắt sao?” Hoàng bí thư thần sắc nghiêm khắc phê bình nói.

Vốn cũng tưởng mở miệng khuyên bảo một hai câu Hác Nham gặp bí thư tức giận, đến bên miệng trong lời nói lại nuốt trở vào, trong lòng cũng càng phát ra không yên bất an đứng lên.

……

Hàn Tiểu Long đám người tuy rằng bị đã khống chế đứng lên, nhưng tạm thời còn không có đoạt lại bọn họ thông tin công cụ, cũng không có cấm bọn họ cùng ngoại giới trò chuyện, đương nhiên sở hữu trò chuyện đều ở cảnh sát theo dõi bên trong.

“Ngươi ****** đến cùng đắc tội người nào? Vì cái gì ngay cả tỉnh công an thính mọi người xuất động, còn đem lão tử cũng cấp bắt đứng lên!” Hàn Tiểu Long vốn tưởng rằng có lão đại ở bên ngoài hoạt động, chính mình hẳn là rất nhanh có thể thả ra đi, nhưng không nghĩ tới chờ đến cũng là lão đại tiếng gầm gừ.

“Cái gì, ngài, ngài cũng bị bắt lại ?” Hàn Tiểu Long nơm nớp lo sợ nói, cái trán sớm đã treo đầy mồ hôi lạnh. Đến lúc này, hắn mới chính thức ý thức được sắp đại họa lâm đầu.

“Vô nghĩa! Ngay cả thay lão tử đệ nói lãnh đạo hiện tại đều bị tỉnh kỉ ủy kêu đi nói chuyện, ngươi ****** mau cùng lão tử nói thật, đến tột cùng đắc tội người nào?” Lỗ Siêu tiếp tục rít gào nói.

Hắn có thể không rít gào sao? Vốn là lần chịu người tôn trọng đại thương nhân Hồng Kông, nay lại thành tù nhân!

“Siêu ca, thực, thật sự chính là một đôi nông thôn đến vợ chồng a!” Hàn Tiểu Long lắp bắp trả lời.

“Ngươi mẹ nó tái vô nghĩa, tin hay không lão tử đem ngươi trực tiếp cấp ném Châu Giang, một đôi nông thôn vợ chồng có lớn như vậy năng lực? Có thể làm cho người tỉnh thính đem lão tử đều cấp bắt lại!” Lỗ Siêu gặp được phía sau Hàn Tiểu Long còn miệng đầy nói bậy,

không khỏi tức giận đến nổi trận lôi đình.

“Siêu ca, thật là một đôi nông thôn đến vợ chồng a. Ta cũng không nghĩ tới bọn họ đã vậy còn quá ngưu a!” Hàn Tiểu Long bị Lỗ Siêu mắng thầm nghĩ khóc.

Hắn nếu biết này thế gian có như vậy ngưu xoa nông dân, đánh chết hắn cũng không dám hố nông dân a!

“Cái này kỳ quái, cái gì nông dân ****** như vậy ngưu bức a?” Lỗ Siêu cũng biết phía sau Hàn Tiểu Long không dám lừa hắn, nghe vậy mãn đầu óc tương hồ.

Hắn thật sự không nghĩ ra khi nào thì nông dân trở nên như vậy ngưu xoa, thế nhưng ngay cả hắn này đại thương nhân Hồng Kông đều phải tài bọn họ trong tay, lại hoặc là khi nào thì lơ đãng đắc tội mỗ vị lãnh đạo, sau đó vị này lãnh đạo mượn đề tài để nói chuyện của mình lấy hắn Lỗ Siêu làm khó dễ? Nhưng điều đó không có khả năng nha, chính mình luôn luôn đến đều đầu quan viên sở hảo, hơn nữa chính mình còn là thương nhân Hồng Kông, tình hình chung hạ, lại như thế nào sẽ có quan viên như vậy không cảm thấy được mượn như vậy điểm chuyện nhỏ đem chính mình cũng cấp dụ dỗ đâu? Chẳng lẽ hắn sẽ không sợ khiến cho này khác thương nhân Hồng Kông kháng nghị sao? Không sợ này khác lãnh đạo trách cứ sao?

Nếu không nghĩ ra, Lỗ Siêu cũng sẽ không lại đi tưởng, hiện tại tối mấu chốt là trước đem chính mình cấp lao đi ra, về phần Hàn Tiểu Long bọn họ, hiện tại Lỗ Siêu là nê Bồ Tát qua sông tự thân khó bảo toàn, tạm thời chỉ có thể không quản hắn.

Treo Hàn Tiểu Long điện thoại, Lỗ Siêu nghĩ nghĩ cấp Dương Kỳ Phu gọi điện thoại.

Lỗ Siêu trước kia chính là cùng Dương Kỳ Phu hỗn,

chính là sau lại Dương Kỳ Phu một lòng muốn tẩy bạch mới phân đạo dương tiêu, tự lập môn hộ. Bất quá tuy rằng không hề đi theo Dương Kỳ Phu làm việc tình, nhưng đối Dương Kỳ Phu này lão đại, Lỗ Siêu vẫn tâm tồn kính ý, ngày lễ ngày tết đều phải đi bái kiến.

Hiện tại xảy ra sự tình, Lỗ Siêu tự nhiên mà nhiên đã nghĩ đến này lão đại. Đương nhiên Dương Kỳ Phu này Hong Kong trùm mặc kệ ở Hong Kong còn là đại lục lực ảnh hưởng cũng cũng không phải Lỗ Siêu có khả năng so với.

Lỗ Siêu rất nhanh liền quay số Dương Kỳ Phu điện thoại, cũng thỉnh cầu hắn cùng trên đầu lên tiếng kêu gọi. Hắn biết Dương Kỳ Phu nhận thức rất nhiều đại lục quan lớn, theo chân bọn họ quan hệ cũng không sai, chỉ cần hắn ra mặt, chỉ cần không phải bị chứng thật giết người phóng hỏa tội lớn, thả cá nhân là việc nhỏ một kiện, càng đừng nói lần này hắn gần chính là chịu hắn tiểu đệ đi lừa sở liên lụy.

Dương Kỳ Phu có thể hỗn đến giờ này ngày này địa vị, hắn chỉ số thông minh cùng ánh mắt tự nhiên không phải Lỗ Siêu bọn họ có khả năng so sánh với, hắn vừa nghe nói Lỗ Siêu bởi vì tiểu đệ đi lừa bị người tỉnh thính cấp bắt lại, lập tức liền ý thức được chuyện này lộ ra quỷ dị.

Bình thường sự tình không đáng sợ, chẳng sợ độ khó lại cao, lấy Dương Kỳ Phu giờ này ngày này địa vị tổng cũng có thể tìm được biện pháp giải quyết, quỷ dị sự tình mới đáng sợ, bởi vì nó làm cho người ta nhìn không thấu.

“Không đạo lý a, nói như thế nào ngươi cũng là thương nhân Hồng Kông, mấy năm nay ở Đông Châu thị cũng đầu tư không ít, không nên vì như vậy điểm sự tình liền lập tức đem ngươi bắt lại a? Ngươi cẩn thận ngẫm lại xem, có cái gì không địa phương ngươi xem nhẹ điệu.”

Dương Kỳ Phu hỏi.

“Dương ca, ta phía trước phía sau đều muốn qua, hẳn là không có xem nhẹ, hơn nữa mấy năm nay ở đại lục ta làm việc cũng đều rất thận trọng, hẳn là không đắc tội người nào.” Lỗ Siêu nói.

“Nói như thế đến, mấu chốt còn là ở bị ngươi tiểu đệ lừa kia đám người trên người.” Dương Kỳ Phu trầm ngâm một lát nói.

“Vậy càng không có thể, Tiểu Long nói nháo sự chính là một đôi đến từ nông thôn nông dân vợ chồng.” Lỗ Siêu nói.

“Một đôi nông dân?” Dương Kỳ Phu nghe vậy cảm thấy sự tình càng phát ra quỷ dị.

“Đúng, ta hỏi qua vài lần, Tiểu Long tại đây mặt trên là không dám gạt ta. Dương ca, ngài nói nông dân tổng không lớn như vậy năng lực đi?” Lỗ Siêu nói.

“Có biết hay không bọn họ họ gì?” Dương Kỳ Phu không biết vì cái gì trong đầu đột nhiên lóe ra một quen thuộc mặt, cả người không có tới từ đánh cái rùng mình, vội vàng hỏi.

“Này ta đổ không có hỏi, ta hiện tại gọi điện thoại hỏi một chút xem.” Lỗ Siêu nói xong tạm thời trước treo Dương Kỳ Phu điện thoại, sau đó một lần nữa cấp Hàn Tiểu Long gọi điện thoại, hỏi rõ ràng đối phương tên, bởi vì lo lắng Dương Kỳ Phu đợi lát nữa còn có này hắn vấn đề, rõ ràng lại đem chỉnh chuyện kể lại hỏi một lần.

Hỏi qua sau, Lỗ Siêu trọng tân cấp Dương Kỳ Phu gọi điện thoại.

“Dương ca, hỏi rõ ràng, kia đôi vợ chồng, nam họ Hạ,

nữ……” Điện thoại bị tiếp đứng lên sau, Lỗ Siêu nói.

“Cái gì? Họ Hạ!” Dương Kỳ Phu cả người lại nhịn không được đánh cái rùng mình, một giọt giọt mồ hôi lạnh trong nháy mắt theo cái trán xông ra, thậm chí ngay cả nói chuyện thanh âm đều có điểm run run.

Hắn bắt đầu có một loại thực cảm giác không ổn!

“Dương ca, chẳng lẽ ngài nhận thức bọn họ? Nghe Tiểu Long nói, bọn họ đều thực có thể đánh, nhưng lại có con trai, tựa hồ hắn này con trai có điểm nhân mạch quan hệ.” Lỗ Siêu gặp chính mình nói còn chưa dứt lời, Dương Kỳ Phu liền kinh hô ra, trong lòng đồng dạng có một loại thực cảm giác không ổn.

“Bọn họ có phải hay không người Giang Nam tỉnh Giang Châu thị?” Dương Kỳ Phu nghe đến đó thiếu chút nữa sẽ một hơi vận lên không được, vựng qua đi, hồi lâu mới mạnh mẽ ổn định cảm xúc, ôm cuối cùng một tia hy vọng hỏi.

“Đúng vậy, như thế nào Dương ca ngài nhận thức bọn họ sao?” Lỗ Siêu gặp lão đại một ngụm nói ra bọn họ đến chỗ, trong lòng cảm giác càng phát ra không ổn.

Nghe được Lỗ Siêu nói “Đúng vậy”, Dương Kỳ Phu vội vàng lấy tay đè lại cái bàn, thế này mới không đặt mông than ngồi dưới đất.

Kiệt ca cha mẹ a! Này, đây là đâm thiên a!

“Dương ca, Dương ca, ngài làm sao vậy?” Lỗ Siêu bên kia gặp lão đại nửa ngày không hồi âm, không khỏi có chút bối rối.

“Ta làm sao vậy? Lão tử hiện tại tưởng hung hăng đá ngươi ****** hai chân!” Dương Kỳ Phu rốt cục hoãn quá

một ngụm kính đến.

“Dương ca, này, đây là vì cái gì?” Lỗ Siêu theo điện thoại trong thanh âm có thể cảm giác được đến một cỗ tử hàn ý, không khỏi nơm nớp lo sợ hỏi.

“Vì cái gì? Liền vì bọn họ con trai ta phải kêu một tiếng ca! Chuyện này ta sẽ không giúp ngươi, duy nhất có thể giúp ngươi chính là nhắc nhở ngươi nhận tội thái độ đỡ, không cần tồn có gì may mắn tâm lý. Về phần kia cái gì Tiểu Long, ngươi tốt nhất khẩn cầu cảnh sát có thể nhốt hắn cái mười năm hai mươi năm, nếu không cho dù hắn hiện tại có thể đi ra, lão tử cũng sẽ gọi người đánh gãy hắn chân chó!” Dương Kỳ Phu thanh âm lạnh như băng nói.

Người khác không biết Hạ Vân Kiệt có cái gì bản sự, Dương Kỳ Phu lại rõ ràng bất quá. Năm đó ở Tam Giác Vàng hắn cứu hắn khi, nhưng là phất tay gian khiến cho mấy trăm người lên trời a! Nay bọn họ thế nhưng gạt người lừa đến cha mẹ hắn trên đầu, còn làm hại bọn họ bị cảnh sát bắt lại, này còn rất cao!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 784 : Sợ hãi

Nghe nói ngay cả Dương Kỳ Phu đều phải đem kia đôi nông dân vợ chồng con trai kêu tiếng ca, Lỗ Siêu một hơi thiếu chút nữa sẽ không có thể đề đi lên, sắc mặt trong nháy mắt trở nên tái nhợt vô cùng.

Đến phía sau, hắn mới biết được chính mình tiểu đệ đi lừa thế nhưng đi lừa đến lão đại trưởng bối trên đầu, hắn cũng mới chính thức hiểu được, chính mình lần là bị Hàn Tiểu Long cấp hại thảm !

“Là, Dương ca ta hiểu được.” Hồi lâu, Lỗ Siêu lòng tràn đầy chua sót trả lời.

“Ngươi hiểu được là tốt rồi, lại nói tiếp ngươi cũng theo ta nhiều năm, ta cũng thoát không được can hệ, chuyện này ta cũng muốn tự mình hướng Kiệt ca thỉnh tội, hy vọng sự tình không cần rất không xong, nếu không ngươi ngồi vài năm lao đều là nhẹ.” Dương Kỳ Phu nghe được đi ra Lỗ Siêu trong lòng ủy khuất cùng bất đắc dĩ, thở dài một hơi nói.

Nghe nói Dương Kỳ Phu vì như vậy điểm sự đều phải tự mình hướng Hạ Vân Kiệt thỉnh tội, Lỗ Siêu sắc mặt lại lần nữa tái nhợt một phần, trong đầu rốt cuộc không có gì nghẹn khuất.

Thử nghĩ ngay cả Dương ca đều phải loan hạ eo, hắn Lỗ Siêu này phía sau màn lão bản, đầu sỏ gây nên, chịu điểm tội lại bị cho là cái gì?

“Thực xin lỗi Dương ca, liên lụy ngài.” Lỗ Siêu xin lỗi nói.

“Ai, ta đã sớm khuyên ngươi thu tay lại, khả ngươi không nghe, hiện tại mới chọc ra lớn như vậy cái sọt.” Dương Kỳ Phu thở dài nói.

“Thực xin lỗi Dương ca, bất quá Dương ca, vị này Kiệt ca đến tột cùng là cái gì đến đây, vì sao ta cho tới bây giờ không có nghe ngài nhắc tới quá?” Lỗ Siêu tuy rằng đã muốn nhận mệnh, nhưng trong lòng lại như thế nào cũng vô pháp ức chế trụ kia phân tò mò.

“Này không phải ngươi hẳn là hỏi, dù sao này không phải ngươi ta có thể đắc tội khởi, tốt lắm, ngươi hảo hảo phối hợp cảnh sát công tác đi.” Dương Kỳ Phu nói xong liền treo điện thoại.

Cầm di động, Lỗ Siêu sửng sốt hồi lâu, mới lại cấp Hàn Tiểu Long gọi điện thoại, sau đó điên rồi giống như đem hắn cấp hung hăng mắng một chút.

Cùng thời gian bị mắng trừ bỏ Hàn Tiểu Long còn có Hình Chí, bởi vì giúp Hình Chí xuất đầu phó thị trưởng lúc này đã muốn biết này vụ án là tỉnh ủy bí thư khiên đầu.

Tỉnh ủy bí thư a! Hắn vụ án đều dám nhúng tay, hắn này phó thị trưởng có mấy cái đầu a! Này Hình Chí không phải hố hắn là cái gì?

……

Hạ Vân Kiệt không có lập tức hồi Giang Châu thị, chuyện này đề cập đến hắn cha mẹ, nếu không phải hắn cha mẹ không cho phép, nếu không phải hắn lo lắng cho mình thô bạo khí bùng nổ, hắn đã sớm trực tiếp gạt bỏ Hàn Tiểu Long bọn họ. Bất quá dù là như thế, chuyện này không có cuối cùng kết luận trước, hắn là sẽ không như vậy dẹp đường hồi phủ. Cho nên làm hoàng bồi hạo đem Đông Châu thị thị ủy bí thư cùng thị trưởng hung hăng răn dạy khi, Hạ Vân Kiệt liền xuất hiện ở tại hoàng bồi hạo ngủ lại phòng.

Tuy rằng biết một tỉnh rất lớn, Hoàng Bồi Hạo thân là tỉnh ủy bí thư cũng không khả năng mọi chuyện đều quản đến, nhưng bởi vì đề cập đến cha mẹ, Hạ Vân Kiệt đối Hoàng Bồi Hạo còn là có chút bất mãn. Cho nên đối mặt Hoàng Bồi Hạo Hạ Vân Kiệt khó được bày một lần cái giá, tùy ý hắn tự mình cấp chính mình bưng trà, tùy ý hắn vẻ mặt không yên bất an đứng ở bên cạnh không dám ngồi xuống.

Hoàng bí thư a, loại nào đại nhân vật! Nhìn đến hắn đối mặt Hạ Vân Kiệt không chỉ có muốn đích thân bưng trà đổ nước, thậm chí còn không dám ngồi xuống, quả thực liền đem hắn làm trưởng bối đến đối đãi, thẳng đem Hác Nham bọn họ cấp sợ tới mức tiểu tâm can bùm bùm thẳng khiêu.

Đến phía sau, bọn họ mới hoàn toàn hiểu được Hoàng bí thư vì cái gì muốn hấp tấp tự mình chạy tới !

Kia đôi vợ chồng nhưng là trước mắt vị này người trẻ tuổi cha mẹ a!

Đương nhiên Hoàng bí thư không ngồi, Hác Nham bọn họ tự nhiên cũng không dám ngồi xuống, tất cả đều bồi hắn đứng.

Nhìn vài quan lớn tuổi so với chính mình lớn ít nhất gấp đôi đầu đầy đại hãn đứng, không dám ngồi xuống, Hạ Vân Kiệt trong lòng tức giận cuối cùng tiêu tán một ít, hướng Hoàng Bồi Hạo khoát tay nói:“Đừng đứng, ngồi đi.”

Về phần Đông Châu thị thị ủy bí thư cùng thị trưởng, Hạ Vân Kiệt lại còn tồn oán khí, tùy ý bọn họ tiếp tục đứng. Ngọc kì phỉ thúy ngọc thạch điểm như thế quang minh chính đại thiết cục đi lừa, bọn họ thân là Đông Châu thị một hai tay tự nhiên khó thoát khỏi trách nhiệm.

“Hạ lão sư, là ta công tác sơ sẩy, thế cho nên làm cho ngài cha mẹ bị ủy khuất, ngài yên tâm, chuyện này ta nhất định nghiêm trị không tha!” Nửa mông lần lượt sô pha ngồi xuống, Hoàng Bồi Hạo vụng trộm lau đem cái trán mồ hôi lạnh, nơm nớp lo sợ nói.

Phải biết rằng trước mắt vị này không chỉ có riêng là vị thần tiên sống, nhưng lại là con của hắn cùng hắn lão ba ân nhân cứu mạng, đương nhiên hay là hắn lão ba bạn vong niên, mặc kệ theo kia một chút xuất phát, cha mẹ hắn ở chính mình khu trực thuộc đã bị không công chính đối đãi, hắn trong lòng đều thật không dễ chịu. Thậm chí chuyện này nếu làm cho hắn phụ thân biết, Hoàng Bồi Hạo trăm phần trăm khẳng định hắn lão ba không đá hắn mấy đá không thể!

Gặp bí thư đều phải nơm nớp lo sợ nói khiểm, Hác Nham cùng Triệu Lỗi cái trán mồ hôi lạnh mạo càng hoan, đại khí cũng không dám suyễn một tiếng.

“Hiện tại vụ án điều tra thế nào ? Cần ta cho ngươi cung cấp manh mối sao?” Hạ Vân Kiệt chung quy không phải vững tâm hạng người, gặp Hoàng Bồi Hạo chiến căng áy náy bộ dáng, rốt cục cũng không tái trách hắn, mở miệng hỏi nói.

“Cảm ơn Hạ lão sư, điều tra không sai biệt lắm.” Hoàng Bồi Hạo tự nhiên biết Hạ Vân Kiệt nói cung cấp manh mối chỉ là cái gì, nghe vậy vội vàng nói.

Hạ lão sư cha mẹ ở chính mình khu trực thuộc chịu ủy khuất, chính mình đường đường một tỉnh ủy bí thư, nếu ngay cả điểm ấy vụ án đều điều tra không rõ ràng lắm, còn cần Hạ lão sư tự thân xuất mã suy tính, hắn Hoàng Bồi Hạo cũng tốt trực tiếp đập đầu vào tường được.

“Ân.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, hắn cũng biết này vụ án kỳ thật chính là cái tiểu vụ án, chỉ cần không ai ở trong

đó làm khó dễ, tự nhiên không có gì độ khó. Nay Hoàng Bồi Hạo tự thân xuất mã, lại có cái nào không có mắt dám ra mặt làm khó dễ đâu?

Hác Nham cùng Triệu Lỗi đương nhiên không biết Hạ Vân Kiệt là thần tiên sống, thấy hắn nói khoác mà không biết ngượng nói cấp cho Hoàng bí thư cung cấp manh mối, đều có điểm trượng nhị hòa thượng sờ không tới ý nghĩ.

Đang lúc Hác Nham cùng Triệu Lỗi trượng nhị hòa thượng sờ không tới ý nghĩ khi, Hạ Vân Kiệt di động tiếng chuông vang lên.

Hạ Vân Kiệt không có kiêng dè bọn họ, trực tiếp xuất ra điện thoại di động, ánh mắt đảo qua màn hình gặp là Dương Kỳ Phu liền tiếp lên.

“Kì Phu, chẳng lẽ kia Hàn Tiểu Long thực với ngươi có cái gì liên hệ bất thành?” Hạ Vân Kiệt không có suy tính Dương Kỳ Phu cùng Hàn Tiểu Long quan hệ, cho nên thấy hắn đột nhiên gọi điện thoại lại đây, nhớ tới Hàn Tiểu Long phía trước ở phái xuất sở nâng ra Dương Kỳ Phu mà nói nói, theo bản năng liền hỏi nói.

“Hàn Tiểu Long ta không biết, bất quá hắn lão đại Lỗ Siêu trước kia cùng quá ta một đoạn thời gian. Vừa mới nghe nói hắn có mắt không tròng mạo phạm Kiệt ca ngài cha mẹ, ta cảm giác sâu sắc bất an cùng áy náy, còn thỉnh Kiệt ca tha thứ ta nhận thức không thục chi quá.” Dương Kỳ Phu xin lỗi nói.

“Nếu kia cái gì Lỗ Siêu sớm với ngươi mỗi người đi một ngả, chuyện này cũng oán không đến ngươi trên đầu, ngươi cũng không tất vì thế áy náy.” Hạ Vân Kiệt tự nhiên không phải cái loại này thị phi chẳng phân biệt được, nghe vậy hảo ngôn trấn an nói.

“Cảm ơn Kiệt ca!” Gặp Hạ Vân Kiệt nói như thế, Dương Kỳ Phu thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, về phần thay Lỗ Siêu biện hộ cho, hắn cũng là đề cũng không dám đề, phải biết rằng Lỗ Siêu đắc tội nhưng là Kiệt ca cha mẹ a! Thật muốn ấn trước kia xã đoàn quy củ, ba đao sáu động đều là bình thường.

“Này vụ án khả năng hội ảnh hưởng thương nhân Hồng Kông ở Đông Châu thị đầu tư nhiệt tình, ngươi có thời gian hỗ trợ làm hạ trấn an công tác đi.” Hạ Vân Kiệt do dự hạ nói.

“Này ngài yên tâm Kiệt ca, ta nhất định hội làm tốt trấn an công tác, sẽ không làm cho bọn họ sinh ra hiểu lầm.” Dương Kỳ Phu vội vàng nói.

“Ân.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, lại cùng Dương Kỳ Phu nói vài câu liền treo điện thoại.

Làm Hạ Vân Kiệt dập điệu điện thoại khi, Hác Nham cùng Triệu Lỗi nhìn hắn ánh mắt càng phát ra tràn ngập sợ hãi sắc. Dương Kỳ Phu nhưng là Hong Kong trùm có thể so với Lí siêu nhân a, hơn nữa đối Hong Kong xã đoàn ảnh hưởng lại không người có thể sánh bằng. Phía trước Hạ Vân Kiệt tiếp điện thoại khi nhắc tới “Kì Phu”, Hác Nham cùng Triệu Lỗi còn tại âm thầm kỳ quái này hai chữ rất quen thuộc, làm sau lại Hạ Vân Kiệt nhắc tới Lỗ Siêu khi, bọn họ mới đột nhiên hiểu được, Hạ Vân Kiệt trong miệng “Kì Phu”, cũng không chính là Hong Kong lừng lẫy đại danh trùm Dương Kỳ Phu sao? Hơn nữa theo Hạ Vân Kiệt nói lời nói, cùng với ống nghe truyền đến chích ngôn phiến tự, Hác Nham cùng Triệu Lỗi cũng không khó đoán được, Dương Kỳ Phu ở phía sau gọi điện thoại lại đây, là cố ý vì Hàn Tiểu Long phạm sự tình hướng trước mắt vị này Hạ lão sư xin lỗi.

Phía trước Hoàng bí thư thái độ cũng đã làm cho Hác Nham cùng Triệu Lỗi lại là khiếp sợ cùng sợ hãi, nay

đường đường có thể so với Lý siêu nhân Dương Kỳ Phu lại cố ý gọi điện thoại xin lỗi, lại như thế nào không cho càng phát ra cảm thấy khiếp sợ cùng sợ hãi.

Phải biết rằng lại nói tiếp Lỗ Siêu cùng Dương Kỳ Phu mỗi người đi một ngả đã muốn rất nhiều năm a! Này đều phải gọi điện thoại xin lỗi, có thể nghĩ Dương Kỳ Phu ra sao tôn kính hắn.

“Cảm ơn Hạ lão sư.” Hạ Vân Kiệt quải điệu điện thoại sau, Hoàng Bồi Hạo thiệt tình thành ý cảm kích nói.

Hạ Vân Kiệt khoát tay đứng dậy nói:“Tốt lắm, ngươi việc của ngươi đi, ta cũng nên đi.”

Gặp Hạ Vân Kiệt phải đi, Hoàng Bồi Hạo cũng không dám giữ lại, vẫn đem hắn đưa đến thang máy, thẳng đến Hạ Vân Kiệt không cho hắn đưa nữa, hắn thế này mới dừng lại cước bộ.

Đi xuống lầu, ngẫm lại này vô liêm sỉ đều có luật pháp trừng phạt chờ bọn họ, Hạ Vân Kiệt trong lòng lửa giận dần dần tán đi, tìm cái không có người chú ý địa phương, bay lên trời, hướng Giang Châu thị phương hướng bay đi.

Hạ Vân Kiệt trở lại Giang Châu thị khi sớm đã qua buổi chiều đi làm thời gian, đẩy ra cửa phòng làm việc, Lý Hiểu Thi cùng cấp sự đều ở, người người đều dùng xem quái vật ánh mắt đang nhìn hắn.

“Để làm chi như vậy nhìn ta? Ta trên mặt có hoa sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Lý Hiểu Thi đám người dùng quái dị ánh mắt nhìn chằm chằm chính mình xem, tức giận hỏi.

“Huynh đệ ta thật sự là phục rồi ngươi, thả Dương mỹ nữ bồ câu, thế nhưng còn có thể như vậy dường như không có việc gì!” Lưu Lực Hoành lắc đầu cảm khái nói.

“Thật sự là bạch mù Dương mỹ nữ một đôi thu thủy mắt đẹp a!” Lục Cao Đại đi theo cảm khái nói.

“Ta nói Hạ lão sư, ngươi đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, nếu đáp ứng rồi người ta Dương Thục Cầm, như thế nào lại vô thanh vô tức bỏ chạy đâu!” Lý Hiểu Thi đổ không giống Lưu Lực Hoành các nam đồng bào diêu đầu hoảng não, vui sướng khi người gặp họa, mà là buồn bực trừng mắt chỉ trích nói.

Hạ Vân Kiệt thế này mới đột nhiên nhớ tới giữa trưa còn cùng Dương Thục Cầm ước tốt lắm cùng nhau ăn cơm, nhưng bởi vì cha mẹ duyên cớ thế nhưng đem chuyện này cấp quên không còn một mảnh.

“Này, lâm thời có điểm việc gấp, nhất thời đã quên chuyện này, Dương thư ký không giận đi?” Hạ Vân Kiệt ngượng ngùng nói.

“Ngươi nói đâu?” Lý Hiểu Thi hỏi ngược lại.

“Không phải ta nói ngươi nha Hạ lão sư, còn có chuyện gì so với cùng mỹ nữ cùng nhau ăn cơm quan trọng hơn đâu?” Lưu Lực Hoành ba nam nhân rất có giận này không tranh nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 785 : Ai là viện trưởng

Cũng là, cỡ nào xinh đẹp thanh xuân một vị nữ tử a. Cho dù ngươi Hạ Vân Kiệt ở bên ngoài trêu hoa ghẹo nguyệt, phong lưu khoái hoạt, đại sắc lang một đầu, nàng như trước giống thiêu thân lao đầu vào lửa giống nhau, chủ động mời ngươi cùng nhau ăn cơm, ngươi Hạ Vân Kiệt thế nhưng còn phóng nàng bồ câu, thật sự là phí phạm thiên vật, thật sự là thục khả nhẫn thục không thể nhẫn a!

Như thế nào loại chuyện tốt này liền lâm không đến chúng ta trên người đâu?

Hạ Vân Kiệt đương nhiên không tốt nói cho bọn họ chính hắn cha mẹ ở đông châu thị bị ức hiếp, chính mình lâm thời đuổi đi qua, nghe vậy đành phải yên lặng nhận Lưu Lực Hoành đám người phê đấu chỉ trích.

Lưu Lực Hoành đám người chỉ trích một trận, gặp Hạ Vân Kiệt chính là không rên một tiếng nhận, một lúc sau cũng liền vô hứng thú, giận trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, chỉ vào đại môn gầm lên một tiếng nói:“Còn đứng ở trong này làm gì, còn chưa cút đi ra ngoài tìm Dương thư ký xin lỗi!”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy rốt cục ngẩng đầu nhìn “Giận không thể át” Lưu Lực Hoành đám người.

“Nhìn cái gì vậy, nói cho ngươi, hôm nay nếu không cho Dương thư ký vừa lòng, thoải mái, chúng ta về sau sẽ không nhận thức ngươi này huynh đệ!” Lưu Lực Hoành đám người gặp Hạ Vân Kiệt ngẩng đầu nhìn hướng bọn họ, lại gầm lên cũng uy hiếp nói.

“Được rồi, ta cái này đi về phía nàng xin lỗi.” Đối mặt Lưu Lực Hoành đám người uy hiếp, Hạ Vân Kiệt còn có

thể có biện pháp nào đâu, đành phải cúi đầu lên tiếng, sau đó ngoan ngoãn xoay người xuất môn tìm Dương Thục Cầm đi.

“Ngươi xem nhìn hắn kia tâm không cam lòng không muốn bộ dáng, ông trời thật sự là đui mù a! Như thế nào loại chuyện tốt này liền không tới phiên ta trên người đâu!” Lưu Lực Hoành ngửa mặt lên trời đấm ngực nói.

“Ngươi còn là đem ngươi một thân phì phiêu cấp trừ nói sau những lời này đi.” Lý Hiểu Thi không chút khách khí chèn ép nói.

“Ta này một thân phì phiêu lại làm sao vậy? Lại giữ ấm lại khiêng đánh, thật tốt a! Hơn nữa, cho dù này một thân phì phiêu có chút khó coi, nhưng nói như thế nào cũng là băng thanh ngọc khiết a!” Lưu Lực Hoành không phục phản bác nói.

Chính là hắn kia “Băng thanh ngọc khiết” Lại lập tức dẫn tới trong văn phòng làm ra nôn mửa trạng, đem hắn buồn bực thẳng mắt trợn trắng, hồi lâu mới ưỡn trương nét mặt già nua, hỏi Lý Hiểu Thi nói:“Lý lão sư, ngươi là nữ nhân, nữ nhân tâm tư ngươi hẳn là tối hiểu được. Ngươi nói, có phải hay không thật là nam nhân không xấu nữ nhân không thương đâu? Vì cái gì giống ta còn có Lục lão sư, Phạm lão sư tốt như vậy nam nhân, vốn không có hảo nữ nhân coi trọng đâu?”

“Ta đây hỏi ngươi cái vấn đề, ngươi nói một nữ nhân là bề ngoài mĩ trọng yếu đâu còn là nội tại mĩ trọng yếu đâu?” Lý Hiểu Thi hỏi ngược lại.

“Kia đương nhiên là nội tại mĩ trọng yếu.” Lưu Lực Hoành ba vị nam lão sư lập tức vẻ mặt “Chính khí” trả lời.

“Kia nếu cho các ngươi một nữ nhân nội tâm rất đẹp,

nhưng lớn lên giống như hoa, các ngươi thích không?” Lý Hiểu Thi lại hỏi.

Lưu Lực Hoành ba người lập tức cả người rùng mình một cái, liên tục lắc đầu nói:“Kia còn không bằng giết ta!”

“Kia không phải được, cái gì nam nhân không xấu nữ nhân không thương, xét đến cùng, thích một người, cũng không phải hoàn toàn có một người nội tại quyết định, mà là ngoại tại cùng nội tại đồng thời khởi tác dụng, liền xem cái nào thức dậy tác dụng càng cường đại một ít. Thực bất hạnh, Hạ lão sư trẻ tuổi suất khí, còn có hắn một thân phi phàm bản lĩnh, tựa hồ cái qua hắn này không tốt phương diện. Tựa như nếu có vị mỹ nữ đặt ở các ngươi trước mặt, chỉ sợ các ngươi chỉ biết hai mắt tỏa ánh sáng, căn bản không có tâm tư suy nghĩ nàng nội tại đến cùng có đẹp hay không.” Lý Hiểu Thi nói.

Lưu Lực Hoành đám người hình như có sở ngộ gật đầu nói:“Không nghĩ tới Lý lão sư nói chuyện còn như vậy có nhân sinh triết lý. A, không đúng, ngươi là ở châm chọc chúng ta ba người diện mạo rất tốn!”

“Khanh khách!” Lý Hiểu Thi lên tiếng nở nụ cười, cười đến thượng khí không tiếp hạ cả giận:“Ta cũng không kia ý tứ, là các ngươi chính mình nói.”

Nhìn Lý Hiểu Thi cười đến thượng khí không tiếp hạ khí bộ dáng, Lưu Lực Hoành ba người buồn bực cúi hạ đầu, bất quá rất nhanh bọn họ cũng rất a q ngẩng đầu nói:“Triệu truyền còn xướng quá một bài kêu [ta thực xấu nhưng ta thực ôn nhu] đâu, chúng ta không chỉ có ôn nhu, nhưng lại rất học thức, cũng không tin không có nữ nhân hiểu được thưởng thức.”

……

Dương Thục Cầm là dạy học thư ký, lại nói tiếp coi như là viện trưởng nửa bên người thư ký, viện trưởng một ít "Ý chỉ" Chính là thông qua nàng đến nhắn dùm đi xuống. Của nàng văn phòng cùng viện trưởng là cùng một tầng, phỏng chừng cũng là xuất phát từ viện trưởng triệu kiến nàng phương tiện duyên cớ lo lắng.

Hạ Vân Kiệt đi tìm Dương Thục Cầm khi, vừa vặn nhìn đến Dương Thục Cầm bị tiện đường theo nàng văn phòng trước cửa đi qua viện trưởng Hồng Văn Cảnh kêu đi, chính một bên cùng Hồng viện trưởng nói chuyện một bên theo hắn hướng viện trưởng văn phòng đi đến.

Hồng viện trưởng đang theo Dương Thục Cầm nói chuyện, lơ đãng giương mắt thấy được Hạ Vân Kiệt, không khỏi hách nhất đại khiêu.

Từ trải qua quá cao tốc tai nạn xe cộ cứu người sự kiện cùng với trung y quốc tế học thuật nghiên cứu thảo luận xảy ra sự kiện sau, Hồng Văn Cảnh hiện tại trong lòng đối vị này hạ phó giáo sư nhưng là tôn kính sùng bái vô cùng, còn kém làm tổ tông cấp cung. Trên thực tế, thực ấn bối phận sắp xếp, hắn đem Hạ Vân Kiệt kêu tiếng sư tổ. Đương nhiên ở trong học viện này sư tổ là xác định vững chắc không thể kêu, nếu không còn không dọa đổ toàn bộ học viện sư sinh, đương nhiên cũng bao gồm trước mắt vị này Dương Thục Cầm thư ký.

"Hạ lão sư, ngươi có việc tìm ta sao?" Tuy rằng không thể kêu sư tổ, nhưng Hồng viện trưởng này thanh lão sư còn là kêu phá lệ thân thiết khách khí, tươi cười khả cúc, thẳng đem Dương Thục Cầm thư ký nhìn xem ngầm thẳng lắc đầu, có đôi khi nàng cũng tưởng không thông, vì cái gì đồng dạng là lão sư, Hồng viện trưởng đối Hạ Vân Kiệt này lão sư không nghiên cứu y thuật lại cả ngày thông đồng nữ nhân luôn biểu hiện phá lệ thân thiết cùng khoan dung?

“Không phải, là có điểm sự tìm Dương thư ký.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

Yểu điệu thục nữ quân tử hảo cầu, này Dương Thục Cầm tuy rằng không tính là tuyệt thế đại mỹ nữ, nhưng ở trung y học viện cũng tuyệt đối xem như sắp xếp được với hào mỹ nữ, gặp Hạ Vân Kiệt nói là đến tìm Dương Thục Cầm, Hồng viện trưởng khó tránh khỏi có chút nghĩ sai lệch, vội vàng nói:“Nguyên lai là tìm Tiểu Dương a, kia có chuyện các ngươi trước tán gẫu.”

Hồng viện trưởng lời nói nghe được Dương Thục Cầm ngầm thẳng buồn bực, này đến tột cùng ai mới là viện trưởng a? Như thế nào Hạ lão sư tìm chính mình có chuyện chẳng lẽ so với viện trưởng tìm chính mình có chuyện còn trọng yếu sao?

Đương nhiên Hồng viện trưởng có thể nói như vậy, Dương Thục Cầm cũng không dám liền như vậy đáp ứng xuống dưới, tuy rằng nàng cũng rất muốn sớm một chút hỏi một chút Hạ Vân Kiệt vì cái gì muốn thả nàng bồ câu? Chẳng lẽ nàng liền như vậy không mị lực sao?

“Viện trưởng, ta cùng Hạ lão sư sự tình trước không vội, trì chút ta đi tìm hắn là được. Ngài không phải nói tưởng theo ta đàm nói chuyện có liên quan……” Dương Thục Cầm không đợi Hạ Vân Kiệt đáp ứng xuống dưới, vội vàng nhắc nhở Hồng viện trưởng nói.

Dương Thục Cầm lời nói nghe được Hồng viện trưởng là kinh hồn táng đảm. Của ta cô nãi nãi a, trước mắt vị này nhưng là ta đạo sư sư thúc, ta dám vì học viện về điểm này phá sự, phá hư hắn lão nhân gia hảo sự sao?

“Tiểu Dương, bên này sự tình không vội, Hạ lão sư sự tình quan trọng hơn, cứ như vậy nói định rồi.” Nói xong Hồng viện trưởng còn cố ý hướng Hạ Vân Kiệt cười cười nói:“Kia Hạ lão sư, ngươi cùng Tiểu Dương chậm

rãi tán gẫu, ta đi trước một bước.”

Nói xong Hồng viện trưởng bỏ chạy cũng giống như đi nhanh hướng chính mình văn phòng đi đến.

Không có biện pháp, cấp cái gan lớn như trời cấp Hồng viện trưởng hắn cũng không dám giáp ở Hạ phó giáo sư cùng Dương tiểu bí trong lúc đó làm bóng đèn a, vạn nhất nhạ hắn lão nhân gia hỏa khởi, trực tiếp giết hắn làm sao bây giờ?

Gặp Hồng viện trưởng nói chính mình sự tình không vội, Hạ lão sư sự tình quan trọng hơn, Dương Thục Cầm là nửa ngày cũng chưa có thể phục hồi tinh thần lại, thẳng đến Hồng viện trưởng đi nhanh rời đi, Dương Thục Cầm thế này mới hoãn quá thần đến, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt là lạ.

Nàng hiện tại càng phát ra cảm thấy Hạ Vân Kiệt chính là cái mê, tựa như hắn làm quá Tô Chỉ Nghiên cận vệ giống nhau, ngay từ đầu nàng còn cảm thấy không thể tưởng tượng, làm cái chê cười tới nghe, không nghĩ tới kết quả là dĩ nhiên là thật sự.

“Như vậy nhìn ta làm gì? Không phải là đột nhiên đã xảy ra điểm việc gấp, sau đó đã quên với ngươi hẹn cùng nhau ăn cơm trưa sự tình sao? Ngươi sẽ không chuẩn bị đánh ta đi?” Hạ Vân Kiệt gặp Dương Thục Cầm theo dõi hắn xem, ánh mắt là lạ, không khỏi có loại tóc gáy vẻ sợ hãi cảm giác, lui ra phía sau một bước, khoa trương nói.

“Thiết, đánh ngươi, ta mới sẽ không như vậy nhàm chán đâu!” Dương Thục Cầm gặp Hạ Vân Kiệt bị chính mình ánh mắt sợ tới mức lui về phía sau một bước, khinh thường bĩu môi nói.

“Như vậy là tốt rồi, thực xin lỗi a Dương thư ký, hôm nay

thật sự lâm thời đã xảy ra một chút việc gấp, cho nên……” Hạ Vân Kiệt gặp Dương Thục Cầm nói như vậy, thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi nói. Xem ra hôm nay phóng nàng bồ câu, hậu quả cũng không có Lý Hiểu Thi đám người nói như vậy nghiêm trọng, ít nhất cho tới bây giờ Hạ Vân Kiệt còn không có nhìn ra đến Dương Thục Cầm có tức giận dấu hiệu.

“Thật sự?” Dương Thục Cầm dương khởi cằm, mắt lé Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Đương nhiên là thật.” Hạ Vân Kiệt gật đầu trả lời.

“Không phải tự mình đa tình đã cho ta thích ngươi, sau đó lại lo lắng chính mình ở bên ngoài câu tam đáp tứ về sau khẳng định sẽ làm bị thương hại đến ta, cho nên cố ý khinh mạn ta, phóng ta bồ câu? Hảo bảo ta đối với ngươi hết hy vọng?” Dương Thục Cầm hỏi, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, tựa hồ tưởng đem hắn nội tâm thế giới xem cái nhất thanh nhị sở.

Hạ Vân Kiệt bị Dương Thục Cầm lời nói cấp nghe được trợn mắt há hốc mồm, giống như đang nghe thiên thư bình thường.

Hắn thật không nghĩ tới nữ nhân sức tưởng tượng thế nhưng hội như vậy phong phú! Thế nhưng hội theo ăn cơm leo cây liên tưởng đến như thế cẩu huyết cảm tình kịch.

Gặp Hạ Vân Kiệt trợn mắt há hốc mồm bộ dáng, Dương Thục Cầm chỉ biết chính mình lần hiểu lầm lớn, trong lòng không khỏi tràn đầy ngượng ngùng còn có một tia tức giận, nghĩ rằng, chẳng lẽ ngươi liền đối bổn cô nương một chút kiều diễm, không an phận chi tưởng đều không có?

Đương nhiên biết về biết, nữ tính rụt rè lại làm cho

Dương Thục Cầm không đợi Hạ Vân Kiệt mở miệng, lại khinh thường bĩu môi nói:“Hạ lão sư, ngươi đại có thể yên tâm, ta mới sẽ không thích đại sắc lang cả đêm cùng ba nữ nhân ngủ một khối. Ta mời ngươi ăn cơm là vì cảm tạ ngươi giúp ta biểu tỷ chứng thực một phần tốt công tác.”

Sự thật cuộc sống trung, nếu không thiết yếu, Hạ Vân Kiệt rất ít hội động tâm tư suy tính, nếu không nếu mọi chuyện đều tiên tri tiên giác, hắn cũng liền mất đi làm cái người thường lạc thú, cho nên nghe xong Dương Thục Cầm này lời nói, Hạ Vân Kiệt thế mới biết nguyên lai nàng đột nhiên thỉnh hắn ăn cơm là vì nàng biểu tỷ duyên cớ, cũng không phải bởi vì hắn suất khí, niên thiểu hữu vi, trong lòng đổ ẩn ẩn có như vậy một tia nam nhân sở hẳn là có mất mát phản ứng, bất quá càng nhiều cũng là cảm thấy oan uổng.

Ta kia cũng coi như cùng ba nữ nhân ngủ một khối? Có như ta vậy đại sắc lang chỉ cùng ba nữ nhân ngủ cả đêm sự tình gì cũng chưa làm sao?

Bất quá lần cảm oan uổng qua đi, tế nhất tưởng, chính mình thật đúng là không thiếu làm kia bao nhiêu p hoang dâm việc, đầu tiên là cùng Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng cùng nhau quá, sau lại ở trà sơn cùng Chung Dương Dĩnh, Tô Chỉ Nghiên còn có Dương Tiếu Mai cũng cùng nhau “Hoang đường” Quá. Như vậy nhất tưởng, tính toán, Dương Thục Cầm đổ thật đúng là không oan uổng hắn.

Trong lúc nhất thời, Hạ Vân Kiệt nhìn Dương Thục Cầm căn bản ngay cả cái phản bác biện giải trong lời nói đều nói không ra.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 786 : Thật tốt lão sư a

Dương Thục Cầm nhưng thật ra hy vọng Hạ Vân Kiệt có thể phản bác chính mình một câu, cũng tốt thuyết minh ngày đó ở thang lầu nghe được không phải thật sự, nhưng thấy hắn nửa ngày cũng chưa phản bác, tự nhiên cho rằng ngày đó nghe được đều là thật sự, Hạ Vân Kiệt thật sự kia buổi tối cùng quán bar kia ba mỹ nữ điên loan đảo phượng một buổi tối.

Vốn chân tướng rõ ràng, Dương Thục Cầm hẳn là cực độ khinh bỉ Hạ Vân Kiệt mới đúng, nhưng không biết vì cái gì trong lòng lại chỉ có thật to thất vọng.

Thẳng đến hồi lâu đã nhận ra chính mình kỳ quái thất vọng tâm tình, Dương Thục Cầm mới âm thầm thối một ngụm, ta lại không tính làm hắn bạn gái, hắn yêu cùng mấy phụ nhân trên giường cùng mấy phụ nhân trên giường đi bái, đâu có chuyện gì liên quan tới ta?

“Khụ khụ, nguyên lai là vì ngươi biểu tỷ sự tình a. Mọi người đều là đồng sự, vừa vặn trùng hợp có thể giúp đỡ điểm việc, giúp điểm việc là hẳn là, Dương thư ký ngươi không tất yếu khách khí như vậy.” Đang lúc Dương Thục Cầm âm thầm mắng chính mình xen vào việc của người khác khi, Hạ Vân Kiệt rốt cục thần sắc có chút xấu hổ nói.

Cũng là, trừ bỏ này chân chính đại dâm tặc, mặc cho ai bị một nữ nhân, nhưng lại là có vẻ thân nữ đồng sự giáp mặt chỉ trích vì cùng ba nữ nhân ngủ một giường đại sắc lang, chỉ sợ cũng không thể thản nhiên chỗ chi.

“Giao tình về giao tình, uy đại công ty nhưng là rất giỏi công ty lớn, bao nhiêu người tễ phá đầu còn không thể nào vào được đâu. Nay ta biểu tỷ có thể đi vào uy đại công ty, không biết cao bao nhiêu hưng, có bao nhiêu

người hâm mộ, ta đương nhiên muốn mời ngươi ăn bữa cơm tỏ vẻ lòng biết ơn.” Gặp Hạ Vân Kiệt biểu tình xấu hổ mười phần coi như biết liêm sỉ chi tâm, lại thấy lớn như vậy nhân tình hắn sự trước không chỉ có không có cố ý nhắc tới tranh công, sau cũng muốn chính mình nhắc nhở mới nhớ tới đến, hiển nhiên giúp bằng hữu việc đối với hắn mà nói thật sự như hắn vừa rồi lời nói là hẳn là, căn bản không cần so đo cái gì thù lao, như vậy nhất tưởng, Dương Thục Cầm nhưng thật ra có điểm ngượng ngùng đứng lên, trong lòng không khỏi âm thầm tự trách đứng lên.

Ngươi xem nhìn ngươi, người ta đem ngươi làm chân chính bằng hữu, hảo tâm giúp ngươi một cái đại ân, sau ngay cả đề cũng không đề, ngươi đổ tốt, thế nhưng còn trước mặt hắn mặt khinh bỉ trào phúng hắn đại sắc lang. Mọi người đều là người trưởng thành, đều tự có đều tự tự do, hắn cùng mấy nữ hài tử ngủ lại e ngại ngươi Dương Thục Cầm chuyện gì ? Hắn phi lễ ngươi sao? Hắn đối nói cái gì ngả ngớn trong lời nói sao?

Càng tự trách Dương Thục Cầm càng cảm giác chính mình không tốt, biểu tình cũng càng phát ra ngượng ngùng đứng lên.

“Không có việc gì, không có việc gì, chính là việc nhỏ một kiện. Giữa trưa là ta không đúng, nếu không buổi tối ta mời ngươi đi, cho rằng thất ước bồi tội.” Hạ Vân Kiệt gặp Dương Thục Cầm biểu tình ngượng ngùng, cũng không biết nàng trong lòng tưởng chút cái gì, chính là mướn nàng biểu tỷ đối với hắn mà nói quả thật là việc nhỏ một kiện, không đủ nhắc tới, mà thả bằng hữu bồ câu đối với hắn mà nói ngược lại là một kiện thất tín cho người đại sự, tự nhiên là muốn chịu nhận lỗi.

Dương Thục Cầm gặp Hạ Vân Kiệt nói giúp nàng biểu tỷ tiến công ty Uy Đại chính là việc nhỏ một kiện, còn nói muốn thỉnh nàng ăn cơm chiều tính nhận lỗi, nghĩ rằng

thật tốt lão sư a, ta như thế nào liền thu hắn nam nữ việc tư không để đâu? Muốn nói có chút nam nhân tại phương diện này so với hắn còn muốn ác liệt hơn một ngàn gấp trăm lần đâu, giống trong học viện kia Ngô Vĩnh Bình lão kêu thú, ỷ vào chính mình là Cố Thiến Lâm đạo sư lại là học viện lãnh đạo không nên phi lễ nàng, sự tình bại lộ sau lại báo thù nàng, vừa không giáo thụ nàng học nghiệp lại không chuẩn nàng chuyển đầu này khác đạo sư môn hạ, kia mới kêu chân chính cầm thú. Hạ lão sư kia nhiều nhất hẳn là chỉ có thể xưng là còn trẻ phong lưu đi. Đúng rồi, lại nói tiếp, còn là Hạ lão sư đến đây sau, mới ngạnh sinh sinh đem Cố Thiến Lâm theo Ngô khiếu thú trong tay cứu xuống dưới

Như vậy nhất tưởng, Dương Thục Cầm thế nhưng hoàn toàn buông xuống đối Hạ Vân Kiệt thành kiến, thấy thế nào hắn đều giống cái người phong lưu mà không phải hạ lưu nhân vật, vội vàng nói:“Không được, ngươi là có việc gấp cũng không phải cố ý. Buổi tối ta mời ngươi, bất quá nói tốt, buổi tối cũng không thể tái phóng ta bồ câu, bằng không ta không nên ngươi hảo xem !”

Nói xong Dương Thục Cầm còn cố ý bĩu môi huy huy quyền đầu, như vậy khiến cho vốn là có một thân văn phòng thành phần tri thức khí chất nàng càng nhiều vài phần quyến rũ vị, nhìn xem Hạ Vân Kiệt một cái ngây người, sau đó cuống quít xua tay nói: “Cũng không dám nữa, ngươi không biết, vừa rồi ta hồi văn phòng, Lưu lão sư đám người nghe nói ta thả ngươi bồ câu, thiếu chút nữa không đem ta trục xuất 306, trọn đời không thể trở về a !”

Xì! Dương Thục Cầm gặp Hạ Vân Kiệt nói được khoa trương thú vị, nhịn không được hé miệng nở nụ cười ra tiếng, như thu thủy mắt đẹp liếc trắng mắt nói: “Trách không được quán bar này mỹ nữ như vậy dán ngươi, ngươi là không phải chính là như vậy đem các nàng cấp lừa tới tay ?”

Hạ Vân Kiệt gặp Dương Thục Cầm chuyện xưa nhắc lại, lại cứ đêm đó cùng Ô Vũ Kì các nàng đồng giường cộng chẩm là thiết bình thường sự thật, thật đúng là không tốt biện giải, đành phải xấu hổ đem tay nắm thành quyền đầu đặt ở bên miệng thẳng ho khan.

Gặp Hạ Vân Kiệt bị chính mình nói vẻ mặt xấu hổ, Dương Thục Cầm đắc ý nở nụ cười, quăng hạ cằm nói:“Vậy nói như vậy định rồi, tan tầm sau ta đi tìm ngươi, hiện tại ta đi trước viện trưởng kia.”

“Đi, đi, ngươi nhanh đi việc đi.” Hạ Vân Kiệt nhanh chóng nói, hắn hiện tại sợ nhất chính là nghe được Dương Thục Cầm cùng nàng đàm nam nữ sự tình, nói xong, chính mình nhưng thật ra đi trước một bước.

Gặp Hạ Vân Kiệt trốn cũng giống như rời đi, Dương Thục Cầm lại nhịn không được hé miệng nhẹ giọng nở nụ cười, xem Hạ Vân Kiệt kia rời đi bóng dáng bất tri bất giác hơn một tia nhu tình.

Một lần nữa đẩy ra 306 văn phòng, lại đối mặt như trước là tám đạo thẩm vấn người dường như hung lệ ánh mắt.

“Để làm chi lại như vậy nhìn ta?” Hạ Vân Kiệt thực buồn bực nói.

“Như thế nào nhanh như vậy sẽ trở lại ? Thục Cầm nói như thế nào?” Duy nhất nữ lão sư Lý Hiểu Thi vẻ mặt bát quái hỏi. Mà Lưu Lực Hoành ba nam lão sư tắc đều lập tức dựng lên lỗ tai, trên mặt tràn đầy vui sướng khi người gặp họa biểu tình.

Cho ngươi so với chúng ta bộ dạng tuổi trẻ bộ dạng suất cho ngươi phí phạm thiên vật, phóng mỹ nữ bồ câu lúc này khẳng định ở dương mỹ nữ bên kia bị sập cửa vào mặt đi? Mỹ nữ bồ câu đều dám trả về thật sự là to gan

lớn mật a !

“Chưa nói cái gì, đã nói nếu giữa trưa chưa ăn thành, buổi tối tiếp tục mời ta ăn cơm.” Hạ Vân Kiệt một bên trả lời một bên hướng chính mình vị trí đi đến

Bất quá Hạ Vân Kiệt còn không có tới kịp ngồi xuống, liền cảm thấy bốn phía lạnh lẽo, mãnh nhất nhìn chung quanh, chỉ thấy Lưu Lực Hoành ba nam lão sư đều vẻ mặt sát khí theo dõi hắn xem.

“Các ngươi muốn làm gì?” Hạ Vân Kiệt không khỏi hoảng sợ, bật thốt lên hỏi.

“Thục khả nhẫn thục không thể nhẫn a ta, ta nghĩ bóp chết ngươi nha” Ba nam nhân mạnh đứng lên, trảo Hạ Vân Kiệt cổ áo trảo cổ áo, kháp cổ kháp cổ.

Hồi lâu thẳng đến Hạ Vân Kiệt liên tục cầu xin tha thứ, Lưu Lực Hoành đám người thế này mới thở phì phò buông tay.

Buông ra tay sau, Lục Cao Đại liên tục đấm ngực nói: “Nghĩ năm đó ta cùng đệ nhất vị bạn gái ước hội, chính là đến muộn một phút đồng hồ, nàng liền trực tiếp theo ta nói chia tay a !”

Nói xong Lục Cao Đại nhịn không được chỉ vào Hạ Vân Kiệt, giống như hắn là cái nhân thần cộng phẫn bại hoại bình thường, “Khả, khả ngươi thả Dương thư ký bồ câu, nàng buổi tối thế nhưng còn mời ngươi ăn cơm này rất không có thiên lý, rất đáng giận.”

“Ngươi kia tính cái gì? Ta lần đầu tiên cùng nữ hài tử ước hội, còn cố ý mới đến mười phút, không nghĩ tới nàng thế nhưng nói ta chỉ trước tiên mười phút, căn bản một chút thành ý đều không có, sau đó liền cùng một cái khác nam chạy. Ta dựa vào, kia nhưng là mùa đông a!”

Phạm Học Văn càng khoa trương nói.

“Các ngươi kia đều tính cái rắm, lão tử ta đến bây giờ còn không có cùng nữ hài tử ước quá hội đâu!” Lưu Lực Hoành nói.

Lưu Lực Hoành vừa nói xong, toàn bộ văn phòng liền bỗng nhiên im lặng xuống dưới, ba đại nam nhân ngươi xem xem ta, ta xem nhìn ngươi, kia hai mắt đều là nước mắt lưng tròng, lại nói tiếp đều là một phen chua xót lệ a !

“Kỳ thật ta cùng Dương thư ký thật sự không…” Hạ Vân Kiệt gặp Lưu Lực Hoành ba người bộ dáng, cũng là một phen lòng chua xót, nhịn không được mở miệng trấn an nói

“Không chuẩn ngươi đề Dương thư ký, ngươi nếu đề, ta liền với ngươi cấp!” Ba người trăm miệng một lời chỉ vào Hạ Vân Kiệt ngắt lời nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy đành phải ngoan ngoãn ngậm miệng, mà Lý Hiểu Thi nhìn xem Hạ Vân Kiệt lại nhìn xem Lưu Lực Hoành ba người, muốn cười lại không dám cười.

Nàng cũng không nghĩ tới có một ngày chính mình thế nhưng hội cùng này bốn kỳ quái nam nhân tổ hợp ngồi ở cùng cái văn phòng đi làm. Một cái là siêu cấp vô địch tán gái cao thủ, mà mặt khác ba cái cũng là vô cùng thê thảm quang côn nam.

Cũng may Lưu Lực Hoành đám người cảm xúc tới cũng nhanh đi cũng nhanh, rất nhanh liền đem hận không thể muốn giết Hạ Vân Kiệt cho hả giận tâm tình cấp thu thập lên, bắt đầu vây quanh hắn truy vấn như thế nào thông đồng thượng Ô Vũ Kì ba quán bar mỹ nữ anh hùng sự tích, đương nhiên cũng không quên nói bóng nói gió

ngày đó buổi tối nhất nam chiến tam nữ quang huy sự tích. Về phần có hay không Lý Hiểu Thi ở đây, bọn họ đã muốn không cần. Dù sao Lý Hiểu Thi đã muốn đã biết hơn nữa, cho dù Lý Hiểu Thi không biết, hiện tại làm cho nàng biết cũng không có gì, không gặp kia cái gì Dương Thục Cầm biết sau, còn không làm theo quyết chí thề không di thỉnh Hạ Vân Kiệt ăn cơm sao? Lại thế nào từng đem hắn làm đại sắc lang đến đối đãi qua?

Lý Hiểu Thi hàng năm cùng Lưu Lực Hoành ba cái quang côn nam pha trộn cùng một chỗ, sớm đã thành thói quen bọn họ nam nhân chủ đề, đơn giản hôm nay đàm là trong văn phòng một cái khác nam lão sư rõ ràng hương diễm sự tích thôi. Tuy rằng nghe đứng lên có điểm làm cho Lý Hiểu Thi hai má nóng lên, nhưng là châm nàng thân là nữ nhân cùng sinh câu đến hừng hực bát quái chi tâm, cho nên thế nhưng cũng hai mắt nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, dựng lên hai lỗ tai, hận không thể có thể theo Hạ Vân Kiệt trong miệng nghe được chích ngôn phiến tự hắn như thế nào thông đồng nữ nhân xấu xa sự tích đến.

Nhìn trong văn phòng tam nam nhất nữ đồng sự, người người vẻ mặt dâm loạn bộ dáng, thế nào còn có nửa điểm làm người gương tốt bộ dáng, Hạ Vân Kiệt đành phải trực tiếp nước tiểu độn mà đi. Thẳng đến mau tan tầm khi mới dám hồi văn phòng, hắn cũng không dám tái làm cho Dương Thục Cầm tìm không thấy hắn thân ảnh.

Không nghĩ tới hắn vừa mới đẩy ra cửa phòng làm việc, nghênh đón hắn đó là 6 đạo giết người ánh mắt, còn có lưỡng đạo tràn đầy bát quái cùng hai đạo vui sướng khi người gặp họa ánh mắt.

6 đạo giết người ánh mắt tự nhiên là đến từ Lưu Lực Hoành ba vị nam lão sư, mà kia hai đạo tràn đầy bát quái ánh mắt là đến từ Lý Hiểu Thi, về phần kia vui sướng khi người gặp họa ánh mắt còn lại là đến từ cố ý

trước tiên đến văn phòng chờ hắn Dương Thục Cầm thư ký.

Muốn nói nữ nhân bị leo cây một chút cũng không mang thù kia khẳng định là giả, cho nên gặp Lưu Lực Hoành ba người bị chính mình đã đến gợi lên đối Hạ lão sư lòng đố kị, Dương Thục Cầm tự nhiên là một bộ vui sướng khi người gặp họa.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 787 : Tiểu Trương

Đối mặt trước mắt này năm vị ở trong học viện cùng chính mình ở chung cùng ngoạn tốt nhất lão sư, Hạ Vân Kiệt trừ bỏ cảm khái chính mình ngộ người không thục ở ngoài, rốt cuộc không có biện pháp giống phía trước giống nhau bỏ chạy, đành phải ra vẻ không thấy được bọn họ khác nhau ánh mắt, cười đối Dương Thục Cầm nói:“Dương thư ký, ngươi tới a.”

“Ân.” Dương Thục Cầm gật gật đầu, nâng lên cổ tay nhìn xuống tay đồng hồ nói:“Thời gian cũng kém không nhiều lắm, nếu không hiện tại cùng đi ăn cơm đi.”

Vừa nghe Dương Thục Cầm nói cùng đi ăn cơm, Lưu Lực Hoành đám người tròng mắt lại bắt đầu biến tái rồi.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên quyền làm không thấy được, gật đầu nói:“Tốt nhất.”

Nói xong liền thực “Tiêu sái” Theo Dương Thục Cầm cùng nhau rời đi văn phòng đi ăn cơm đi, đem Lưu Lực Hoành đám người buồn bực ngay cả đi căn tin ăn cơm hứng thú đều không có.

Kỳ thật Hạ Vân Kiệt so với Lưu Lực Hoành đám người thật buồn bực, kia Dương Thục Cầm nói là thỉnh Hạ Vân Kiệt ăn cơm lấy tỏ vẻ cảm tạ loại tình cảm, mà khi hai người chân chính ngồi ở cùng nhau ăn cơm khi, nàng lại tẫn hỏi chút bát quái tin tức. Tỷ như hắn làm Tô Chỉ Nghiên cận vệ khi có hay không phát sinh quá cái gì kiều diễm sự tình, lại tỷ như Tô Chỉ Nghiên có cái gì hứng thú ham đằng đằng, bất quá mấy vấn đề này đều lấy Hạ Vân Kiệt đề cập đến cố chủ riêng tư vì lấy cớ cự tuyệt.

Bất quá Hạ Vân Kiệt cự tuyệt căn bản không thể kiêu diệt Dương Thục Cầm hừng hực thiêu đốt bát quái chi

tâm, tiếp theo nàng lại ngược lại hỏi Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam là như thế nào nhận thức, Tần Lam là làm cái gì linh tinh vấn đề.

Bởi vì Tần Lam cấp nàng ấn tượng thật sự quá sâu, người bộ dạng xinh đẹp, dáng người tốt, càng khó là khí chất lại như vậy xuất chúng, làm cho Dương Thục Cầm thấy đều khó tránh khỏi sinh ra một tia tự biết xấu hổ. Đến bây giờ, có đôi khi Dương Thục Cầm đều nghĩ không thông, như thế một cực phẩm mỹ nữ như thế nào sẽ thích thượng Hạ Vân Kiệt này đại sắc lang?

Thật muốn nói Hạ Vân Kiệt suất khí, kia còn xa không đạt tới "Nữ tính sát thủ" cấp bậc. Giống Tần Lam như vậy cực phẩm mỹ nữ, bên người lại sao lại khuyết thiếu Hạ Vân Kiệt bực này cấp bậc đã ngoài dễ nhìn?

"Này có thể không trả lời sao?" Hạ Vân Kiệt vẻ mặt buồn khổ hỏi.

"Không thể." Dương Thục Cầm không cần nghĩ ngợi trả lời.

"Kỳ thật cũng không có gì, cùng Lam tỷ là ở Giang Châu thị nhận thức, nàng là một vị cảnh sát." Lần này Hạ Vân Kiệt không có biện pháp tái lấy chức nghiệp thủ tục đến trốn tránh vấn đề, đành phải ăn ngay nói thật nói.

"Trời ạ, nàng dĩ nhiên là một vị cảnh sát, trách không được đi đường như vậy có tinh thần, hai chân như vậy thẳng." Dương Thục Cầm nghe nói Tần Lam dĩ nhiên là một vị cảnh sát, không khỏi kinh hô lên.

"Nga, đúng rồi nàng ở cảnh đội là đang làm gì?" Kinh hô qua đi, Dương Thục Cầm càng phát ra tò mò đứng lên, theo sát sau hỏi.

"Nàng là Đông Thông thị công an cục cục trưởng." Hạ

Vân Kiệt do dự hạ rõ ràng ăn ngay nói thật trả lời. Tần Lam, Dương Thục Cầm bọn người gặp qua, hơn nữa coi hắn thân phận, cho dù tái điệu thấp, về sau không thiếu được cũng sẽ bị bọn họ phát hiện, tái lừa đi xuống cũng không có gì ý tứ. Về phần Dương Thục Cầm tin hay không, vậy không liên quan Hạ Vân Kiệt sự tình.

Dương Thục Cầm nghe xong sau nhịn không được cầm lấy chiếc đũa gõ hạ Hạ Vân Kiệt cầm chiếc đũa đang chuẩn bị gắp đồ ăn mu bàn tay, trên mặt lộ ra bất mãn biểu tình nói:“Không nói đánh đổ, Đông Thông thị công an cục cục trưởng, ngươi rõ ràng nói là Đông Thông thị thị trưởng tốt lắm ngươi cho là ngươi là Châu Nhuận Phát a, Đông Thông thị công an cục cục trưởng hội coi trọng ngươi? Còn với ngươi như vậy thân mật? Còn lưu ngươi qua đêm?”

“Không tin đánh đổ.” Hạ Vân Kiệt lùi về rảnh tay, vẻ mặt không sao cả nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt này phó biểu tình, Dương Thục Cầm càng phát ra nhận định Hạ Vân Kiệt chính là ở hồ lộng nàng, nhịn không được liếc trắng mắt nói:“Muốn ta tin, ngươi cũng phải nói được đáng tin cậy một ít a. Tính, không hỏi Tần Lam, nói nói Ô Vũ Kì các nàng tổng được rồi đi.”

Nói tới đây, Dương Thục Cầm tròng mắt lại sáng đứng lên, khuôn mặt nhỏ nhắn đã ở ngọn đèn hạ đỏ bừng, lộ ra một tia hưng phấn.

“Ta nói, ngươi hôm nay đến tột cùng là mời ta ăn cơm đâu, còn là muốn làm điều tra đâu?” Hạ Vân Kiệt buồn bực vô cùng nói.

“Mời ngươi ăn cơm đồng thời thuận tiện điều tra một chút chúng ta học viện tối tuổi trẻ phó giáo sư phong lưu sử, chẳng lẽ không được không?” Dương Thục Cầm

đắc ý dương hạ cầm nói.

Hạ Vân Kiệt nhìn vẻ mặt đắc ý Dương Thục Cầm, hoàn toàn không nói gì. Hắn hoài nghi nàng đây là tái trả thù hắn giữa trưa phóng nàng bồ câu.

Làm người gương tốt sinh hoạt tại tiếp tục, mỗi ngày đi làm tan tầm, có khi là ở trong học viện, có khi là ở Thương Bắc huyện trung y viện, nhàn hạ khi cùng Lưu Lực Hoành đám người tâm sự thiên, ngẫu nhiên cũng sẽ bị bọn họ lại lần nữa kéo đi quán bar tiêu sái một hồi.

Quán bar đương nhiên là xác định địa điểm ở blue night quán bar, ngay từ đầu Hạ Vân Kiệt còn có điểm lo lắng cùng Ô Vũ Kì ba người gặp mặt hội không được tự nhiên. Nhưng Ô Vũ Kì ba người hiển nhiên thực phóng khai, cũng không có nhắc tới đêm đó sự tình, cũng không biểu hiện ra cái gì dị thường, muốn nói có dị thường thì phải là tứ chi thân mật đụng chạm tựa hồ có vẻ so với trước kia càng tự nhiên.

Cũng là, đều không sai biệt lắm cởi sạch ở trên giường cùng nhau ngủ, mặc quần áo khi một ít thân mật đụng chạm lại bị cho là cái gì? Thậm chí liền ngay cả Hạ Vân Kiệt cũng chưa tái cảm giác có cái gì mất tự nhiên hoặc là kỳ cục. Tựa như người nước ngoài nam nữ trong lúc đó gặp mặt đi ôm nhau kề mặt lễ giống nhau, ở người Trung Quốc xem ra rất thân mật, nhưng đối với bọn họ mà nói thói quen cũng liền tự nhiên.

Đương nhiên là có mỹ nữ chủ động yêu thương nhung nhớ, Lưu Lực Hoành ba nam nhân tự nhiên khó tránh khỏi ghen tị đỏ mắt, nhưng cũng không nại, ai làm cho người ta Hạ lão sư thủ đoạn cao đâu, không chỉ có có thể làm cho ba nữ nhân chủ động yêu thương nhung nhớ, còn không cho nhau ghen, còn chung sống hoà bình

Có đôi khi ba người nhịn không được hội tưởng, vì cái gì đồng dạng là người, đồng dạng là lão sư, chênh lệch hội lớn như vậy

Một ngày này, làm Hạ Vân Kiệt ở trong văn phòng đi làm khi, hắn nhận được Hoàng Bồi Hạo điện thoại.

Hoàng Bồi Hạo là cố ý điện thoại hướng Hạ Vân Kiệt hội báo lần trước hắn cha mẹ bị vây ẩu kia vụ án xử lý kết quả.

Vụ án là tiểu vụ án, nhưng ở tỉnh ủy bí thư tức giận dưới, thâm đào đi xuống, liên lụy đi ra người cũng rất nhiều. Có hắc đạo, cũng có bạch đạo, thậm chí liền ngay cả thị ủy bí thư bởi vì này sự kiện đều bị điều đến tỉnh tuyên truyền bộ làm cái thường vụ phó bộ trưởng. Có thể nói Đông Châu thị các giới đều trải qua một hồi địa chấn, không khí lâm vào nghiêm.

Hạ Vân Kiệt nghe được thiệp án chủ yếu nhân viên đều bị phán hình, tuy rằng không tưởng tượng trung như vậy trọng, nhưng là biết luật pháp chính là luật pháp, cũng không phải từ chính mình ngẫm lại liền định, Hoàng Bồi Hạo không có vì đón ý nói hùa chính mình mà cố ý đem mấy người kia hướng tử chỉnh, cũng thuyết minh đối chính mình tôn kính là một chuyện, nhưng chân chính đề cập đến luật pháp, hắn còn là có chính mình chuẩn tắc.

Đối với điểm này, Hạ Vân Kiệt không có giận, tương phản hắn ngược lại thực thưởng thức Hoàng Bồi Hạo loại này tác phong, nói vài tiếng tạ liền treo điện thoại. Về phần muốn hay không cấp kia vài chủ yếu thiệp án nhân viên, tỷ như Hàn Tiểu Long, tỷ như Lâm sở trưởng bổ khuyết thêm một chút cá nhân trừng phạt, Hạ Vân Kiệt nghĩ nghĩ cuối cùng còn là tính. Nếu đi rồi thế tục trình tự, vậy hết thảy ấn luật pháp đến định đi.

Hoàng Bồi Hạo điện thoại làm cho Hạ Vân Kiệt nhớ tới ngày ấy thay chính mình cha mẹ xuất đầu Tiểu Trương cùng với sau lại lương tâm phát hiện cuối cùng lưu lại Triệu Khiết hai người. Lại nói tiếp, lần đó chính mình còn cố ý theo chân bọn họ hai người hỗ để lại liên hệ phương thức, nhưng thẳng đến hôm nay lại còn không có liên hệ quá.

Hạ Vân Kiệt cảm thấy hẳn là cùng hai người liên hệ một chút, hẹn cái thời gian cùng nhau ăn bữa cơm tụ nhất tụ, dù sao ngày ấy nếu không có bọn họ hai người xuất hiện, đối cha mẹ tâm lý đả kích chỉ sợ so với bị cảnh sát hắc bạch điên đảo còn muốn lớn rất nhiều, là bọn hắn xuất hiện, mới làm cho cha mẹ kia khỏa thiện lương thuần phác tâm đắc đến rất lớn an ủi.

Đã có này ý tưởng, Hạ Vân Kiệt cũng sẽ không tái chần chờ, cùng Hoàng Bồi Hạo thông xong điện thoại không bao lâu liền cấp Tiểu Trương gọi điện thoại.

Tiểu Trương nhận được Hạ Vân Kiệt điện thoại lại là ngoài ý muốn lại là kích động. Ngày ấy nhìn thấy Hạ Vân Kiệt cùng Hạ Minh Bằng vợ chồng theo phái xuất sở đi ra, Tiểu Trương còn không có cảm thấy Hạ Vân Kiệt có bao nhiêu đại năng lực, bất quá làm Hàn Tiểu Long đám người cố ý chạy đến sân bay hướng Hạ Minh Bằng vợ chồng xin lỗi, sau lại lại có tỉnh công an thính hình trinh trung đoàn trung đoàn trưởng tự mình mang đội chạy đến sân bay điều tra kia vụ án khi, Tiểu Trương mới chính thức ý thức được, Hạ Minh Bằng vợ chồng kia con trai không đơn giản. Đương nhiên cụ thể có bao nhiêu không đơn giản, Tiểu Trương là không biết. Chỉ biết là, cùng hắn như vậy người làm công khẳng định là hai cái cấp bậc nhân vật. Bởi vì thân phận chênh lệch, trở lại Giang Châu thị sau, Tiểu Trương sẽ không nghĩ đến quá cấp Hạ Vân Kiệt gọi điện thoại, không nghĩ tới hôm nay hắn lại chủ động cho hắn này người làm công gọi điện thoại.

“Hạ tiên sinh ngài hảo.” Tiểu Trương trong thanh âm mang theo một tia khẩn trương.

“Mọi người đều là bằng hữu, gọi là gì Hạ tiên sinh a, bảo ta a kiệt là được.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ta đây còn là gọi ngươi Kiệt ca đi.” Tiểu Trương người mặc dù chính trực, nhưng tình thương đổ không thấp, lập tức nói.

“Ha ha, ta đây đã có thể thác lớn.” Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó lại nói:“Buổi tối có rảnh sao? Ta mời ngươi ăn bữa cơm.”

“Buổi tối? Kiệt ca thỉnh ăn cơm tự nhiên có rảnh.” Tiểu Trương rõ ràng sửng sốt sửng sốt, lại do dự hạ, sau đó trả lời.

“Vậy định hồng hà ngã tư đường Nhậm gia khách sạn, sáu giờ rữoi thế nào?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

Hạ Vân Kiệt trong miệng Nhậm gia khách sạn tự nhiên đó là hắn hai vị kiều thê cùng đầu trọc Cường khai xích khách sạn, nay khách sạn sinh ý càng phát ra thịnh vượng, ngay cả Bắc Kinh đều mở vài nhà chi nhánh, Giang Châu thị làm bọn họ làm giàu địa phương, tự nhiên không có khả năng không hề mở rộng.

Hạ Vân Kiệt trong miệng hồng hà ngã tư đường đó là Nhậm gia khách sạn ở hà quan khu mở Giang Châu phân điếm, bất quá xuất phát từ kinh doanh sách lược lo lắng, Nhậm gia khách sạn ở Giang Châu nội thành cũng liền mở như vậy một nhà chi nhánh, cũng không chuẩn bị mở nhà thứ hai nhà.

“Nhậm gia khách sạn, tốt tốt!” Nghe được Nhậm gia khách sạn, Tiểu Trương thanh âm rõ ràng có chút kích

động.

“Vậy như vậy định rồi, đúng rồi, ngươi cùng kia Triệu Khiết có liên hệ sao?” Hạ Vân Kiệt lại hỏi.

“Du lịch trở về sau sẽ không liên hệ.” Tiểu Trương nghe vậy ngẩn ra, cảm xúc hơi hơi có chút hạ trả lời.

Từ Đông Châu thị lần đó sự kiện sau, Tiểu Trương đối Triệu Khiết hảo cảm tăng nhiều, cảm thấy đây mới là một chân chính hảo cô nương, không giống hắn tiền nhiệm bạn gái giống nhau, quá mức ái mộ tiền tài hư vinh, một chút đều nhìn không tới hắn cố gắng một mặt, thậm chí liền bởi vì hắn vì cố gắng toàn tiền mà không đáp ứng mang nàng đi Hong Kong du mà trực tiếp đầu nhập vào một cái khác có tiền nam nhân ôm ấp. Nếu không phải bởi vì chịu kia chuyện kích thích, hắn một người làm công cũng sẽ không nghĩ đến muốn đi Hong Kong du. Nhưng Triệu Khiết liền rõ ràng không giống với, vì Hạ Minh Bằng vợ chồng có thể lựa chọn lưu lại, hiển nhiên là cái tâm địa thiện lương dũng cảm nữ hài tử.

Cũng đang bởi vì này dạng, Tiểu Trương trước nghĩ đến chính mình mất đi một cái không đáng quý trọng bạn gái lại gặp một nữ hài tử đáng giá chính mình cả đời vì nàng giao tranh, ở hồi trên đường tâm tình kích động, cùng Triệu Khiết hàn huyên không ít. Chính là đang nói chuyện, Tiểu Trương mới biết được, Triệu Khiết là vị khoa chính quy tốt nghiệp đại học sinh, gia cảnh cũng có chút giàu có, lần này đi ra là vì tham gia công chức cuộc thi thành tích không sai, cố ý đi ra thả lỏng một chút. Nghe xong này đó, Tiểu Trương kia nhiệt tình tăng vọt tâm lập tức liền lạnh xuống dưới.

Hắn bất quá chính là đầu bếp trường học tốt nghiệp trung chuyên sinh, đến năm nay vừa mới mới vừa ở đầu bếp giới dốc sức làm hai năm, trước mắt còn bị vây cấp

một vị tiểu khách sạn chủ trù lập tức thủ giai đoạn, lại như thế nào xứng đôi như vậy một nữ hài tử ở hắn xem ra là thiên chi kiêu nữ đâu? Cho nên trở về Đông Châu thị sau, Tiểu Trương sẽ không dám liên hệ Triệu Khiết.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 788 : Uất ức hóa

“Phải không? Kia vừa vặn ta gọi điện thoại đem nàng cũng cấp kêu lên, các ngươi vừa vặn có thể tự ôn chuyện.” Hạ Vân Kiệt không có nghe đi ra Tiểu Trương cảm xúc trung hạ, cười nói.

Tuy rằng nói thân phận chênh lệch bóp chết Tiểu Trương kia vừa bị vây nảy sinh trạng thái cảm tình, nhưng đối Triệu Khiết hắn đúng là vẫn còn tồn một phần nói không nên lời hảo cảm, tự nhiên còn là thích có thể lại nhìn thấy nàng, cho nên nghe vậy lập tức nói:“Kia cảm tình tốt.”

“Vậy nói như vậy định rồi, ta hiện tại liền cấp Triệu Khiết đánh cái điện thoại.” Hạ Vân Kiệt nói xong treo Tiểu Trương điện thoại, sau đó cấp Triệu Khiết gọi đi qua.

Triệu Khiết nhận được Hạ Vân Kiệt điện thoại đồng dạng có chút ngoài ý muốn cùng kích động.

“Là Hạ tiên sinh sao? Như thế nào đột nhiên nhớ tới gọi cho ta điện thoại ?” Triệu Khiết hiển nhiên là cái có vẻ sáng sủa nữ hài tử, nhất tiếp khởi điện thoại trước hết mở miệng hỏi lại Hạ Vân Kiệt.

“Ngươi như thế nào cũng học Tiểu Trương như vậy khách khí, gọi là gì Hạ tiên sinh a, bảo ta a kiệt hoặc là Vân Kiệt là có thể a.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Đi, ta đây đã kêu ngươi a kiệt.” Triệu Khiết tuổi so với Tiểu Trương lớn một ít, đồng thời thân phận chênh lệch, xã hội trải qua chênh lệch, ở đạo lí đối nhân xử thế phương diện ngược lại không Tiểu Trương như vậy lanh lợi, nghe vậy đổ chưa nói cái gì Kiệt ca, mà là trực tiếp liền theo Hạ Vân Kiệt ý tứ kêu nổi lên a kiệt.

“Cái này đúng rồi, buổi tối có rảnh sao? Ta nghĩ mời ngươi cùng Tiểu Trương cùng nhau ăn bữa cơm. Lần trước ta ba mẹ sự tình, còn không có hảo hảo cảm ơn các ngươi đâu.” Hạ Vân Kiệt nói.

“A! Buổi tối!” Triệu Khiết kêu một tiếng.

“Như thế nào buổi tối đã muốn có an bài ?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy hỏi.

“Ngượng ngùng a a kiệt, hôm khác ta mời các ngươi đi, đêm nay thật sự có chuyện thoát không ra thân.” Triệu Khiết nói.

“Ha ha, có cái gì ngượng ngùng. Là ta lo lắng không chu toàn đến, không nghĩ tới của ngươi đương kì như vậy việc, hẳn là tiên hạ thủ vi cường. Lần này không được, ta đây buổi tối cùng Tiểu Trương trước tụ nhất tụ nói sau, đến lúc đó hỏi một chút hắn lần sau khi nào thì có thời gian, ta lại trước hẹn ngươi.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Hì hì, đi, vậy ước lần sau.” Triệu Khiết cười cùng Hạ Vân Kiệt lại xả vài câu, liền treo điện thoại.

“Hạ lão sư, buổi tối đi quán bar uống hai chén thế nào?” Làm Hạ Vân Kiệt nói chuyện điện thoại xong trở lại văn phòng vừa mới ngồi xuống, Lưu Lực Hoành kia chích phì thủ liền khoát lên bờ vai của hắn, nói.

Cũng không biết Lưu Lực Hoành là mê thượng quán bar không khí, còn là trong quán bar mỹ nữ, hiện tại động bất động liền đề nghị đi phao đi.

“Cũng không phải cuối tuần, đi cái gì quán bar?” Hạ Vân Kiệt không chút khách khí chụp mở Lưu Lực Hoành tay nói.

“Ta thực xem không hiểu ngươi Hạ lão sư, nếu ta trong

quán bar có như vậy ba vị xinh đẹp tình nhân, ta khẳng định mỗi ngày đi ngâm mình ở trong quán bar, như thế nào mỗi lần gọi ngươi liền cùng kéo ngươi đi chịu tội dường như.” Lưu Lực Hoành không chút nào để ý lại đem phì thủ phóng tới Hạ Vân Kiệt trên vai.

“Ngươi cũng nói, đó là ngươi!” Hạ Vân Kiệt mắt trợn trắng nói.

“Ta dựa vào, tiểu tử ngươi ngưu, không đi đánh đổ, còn cầu ngươi đi bất thành!” Lưu Lực Hoành buồn bực thật mạnh đánh hạ Hạ Vân Kiệt bả vai, một lần nữa ngồi trở lại vị trí.

Từ lần trước ở Đông Thông thị quán bar đã xảy ra đánh nhau bác sát sự tình sau, chỉ cần Hạ Vân Kiệt không cùng đi, Lưu Lực Hoành đám người là kiên quyết không đi quán bar. Đương nhiên cùng Hạ Vân Kiệt cùng đi trừ bỏ nhân sinh an toàn có bảo đảm ở ngoài còn có một cái ưu việt, thì phải là có thể hưởng thụ đến siêu cấp khách quý đãi ngộ.

“Không phải không cùng ngươi đi, là buổi tối ta đã muốn có an bài.” Hạ Vân Kiệt gặp Lưu Lực Hoành buồn bực ngồi trở lại vị trí, cười giải thích một câu.

“Có an bài? Có phải hay không lại phao đến tân mĩ mi ? Tiểu tử ngươi thực sự một tay a!” Bản còn là vẻ mặt buồn bực Lưu Lực Hoành lập tức lại tới nữa tinh thần.

“Ngươi trong đầu chẳng lẽ sẽ không có thể có điểm khỏe mạnh gì đó sao? Là cùng một vị nam tính bằng hữu có hẹn.”

“Không phải đâu, ngươi chừng nào thì thay đổi tính thú ?”

“Lăn!” Lần này mắng Lưu Lực Hoành không chỉ có là Hạ

Vân Kiệt, còn có một vị thật sự nghe không dưới đi Lý Hiểu Thi.

Thân là đầu bếp, Tiểu Trương trong đầu vẫn có cái, thì phải là có một ngày có thể ở Nhậm gia khách sạn tại trong bếp chưởng chước, đồng thời hắn trong lòng còn có một vị thần tượng, thì phải là Nhậm gia khách sạn chủ tịch kiêm tổng đầu bếp trưởng Nhậm Vĩnh Cường tiên sinh. Chỉ tiếc lấy Tiểu Trương nay ở đầu bếp giới tư lịch căn bản là vào không được Nhậm gia khách sạn phòng bếp. Nơi nào nay đã muốn thành trù nghệ điện phủ, không những được học được trù nghệ, hơn nữa đãi ngộ so với này khác khách sạn cũng cao rất nhiều, không biết bao nhiêu đầu bếp chen phá đầu muốn vào đi, lại làm sao luân được đến hắn này trung chuyên sinh mới tốt nghiệp hai năm thời gian còn tại tiểu khách sạn làm đầu bếp trợ thủ. Thậm chí Tiểu Trương cũng không làm sao dám đem chân bước vào Nhậm gia khách sạn đại môn, bởi vì hắn chính là người làm công, trong túi tiền rất ít, mà Nhậm gia khách sạn tiêu phí hiển nhiên sẽ không thấp. Cho nên làm Hạ Vân Kiệt nhắc tới Nhậm gia khách sạn khi, Tiểu Trương thật là có chút kích động.

6 giờ rưỡi, hiện tại Giang Châu thị vừa mới đèn rực rỡ mới lên.

Đứng ở đèn nê ông quang lóe ra, bị trang sức cổ kính lại không mất rộng rãi Nhậm gia khách sạn trước, ngẩng đầu nhìn “Nhậm gia khách sạn” Bốn chữ to, Tiểu Trương trong mắt toát ra cuồng nhiệt cùng sùng bái ánh mắt, phảng phất kia bốn chữ đại biểu chính là trù giới thánh địa bình thường.

“Trương Nhất Phàm, không cần lại nhìn, ngươi cả đời cũng là không có khả năng bước vào Nhậm gia khách sạn phòng bếp.” Đang lúc Tiểu Trương, cũng chính là Trương Nhất Phàm ngửa đầu nhìn “Nhậm gia khách sạn” Bốn chữ to khi, bên tai vang lên vùng châm chọc

quen thuộc nữ nhân thanh âm.

Tiểu Trương nghe thế thanh âm, sắc mặt nhất thời đại biến, mạnh quay đầu hướng nói chuyện nữ nhân nhìn lại.

Đó là một trẻ tuổi nữ tử mặt trái xoan, hoa đào mắt, dáng người thướt tha, lúc này tay nàng đang gắt gao kéo một vị trung niên nam tử cánh tay.

Tiểu Trương tay hạ ý thức nắm thành quyền đầu, trong bóng đêm gân xanh căn căn bạo khởi.

Hắn đương nhiên nhận được này khuôn mặt, đây là một khuôn mặt cho dù hóa thành bụi hắn đều đã nhận được. Từng hắn vì này khuôn mặt chủ nhân mê muội, từng hắn vì này khuôn mặt chủ nhân không ngớt không miên cố gắng công tác, khổ luyện trù nghệ, từng hắn vì này khuôn mặt chủ nhân cố gắng tiết kiệm mỗi một phân có thể tiết kiệm tiền, vì tương lai có thể làm cho nàng phong phong cảnh quang gả lại đây, vì tương lai có thể cho nàng tại đây cái thành thị an một cái nho nhỏ nhà. Nhưng kết quả đâu? Ở trả giá cảm tình cùng mồ hôi sau, làm nàng thông đồng đến một kẻ có tiền nhân sau, liền không chút do dự đầu nhập vào hắn trong lòng.

Mà trước mắt này trung niên nam tử chính là kia kẻ có tiền.

“Kỳ thật cũng là có hy vọng tiến Nhậm gia khách sạn phòng bếp thái rau, chỉ cần ngươi hướng ta dập đầu ba cái, ta liền theo chúng ta khách sạn quản lí nói một tiếng.” Trung niên nam tử mặt mang khinh thường biểu tình mở miệng nói, trong mắt hơi hơi lóe ra một tia ghen tị sắc.

Hắn ghen tị Tiểu Trương so với hắn tuổi trẻ, so với hắn suất khí, cho nên hắn không ngại ở chính mình nữ nhân

trước mặt giẫm nhất giẫm của nàng bạn trai cũ, làm cho nàng xem rõ ràng của nàng nam nhân cũ là thế nào một cái rác rưởi.

“Đúng vậy, Trương Nhất Phàm, Chu Đại Châu nhưng là Nhậm gia khách sạn tiêu thụ bộ phó quản lí, muốn an bài ngươi tiến Nhậm gia khách sạn phòng bếp còn là dễ dàng.” Nữ nhân vẻ mặt trêu tức khinh bỉ nhìn Tiểu Trương, nói.

Nàng vì chính mình năm đó không biết thiên chân rồi sau đó hối, hiện tại nàng mới biết được chính mình trước kia là cỡ nào ngu xuẩn, thế nhưng hội tin tưởng này tiểu tử nghèo cấp nàng miêu tả tốt đẹp tiền cảnh, không công lãng phí một năm tốt thanh xuân. Cho nên hiện tại nàng tốt tốt nhục nhã trước mắt này tiểu tử nghèo từng lãng phí nàng thanh xuân, cũng tưởng chứng minh cấp Chu Đại Châu xem, chính mình hiện tại thật sự cùng hắn đã muốn không hề liên quan, đối hắn đã muốn không có chút cảm tình.

Tiểu Trương quyền đầu nắm thật chặt, thở hổn hển, mặt ở ngọn đèn hạ trướng đỏ bừng, hiển nhiên hắn đang ở cố gắng khắc chế chính mình lửa giận.

Hắn biết, chính mình ở Giang Châu thị chính là cái tối tầng dưới chót người làm công, thật muốn cùng người đánh giá, đừng nói hội đã mất hiện tại công tác, chỉ sợ một khi ở phái xuất sở để lại án để, về sau ngay cả công tác tìm khắp không đến. Huống chi, nơi này nhưng là Nhậm gia khách sạn, trước mắt này nam tử nhưng là Nhậm gia khách sạn tiêu thụ bộ phó quản lí, thực đánh lên đến, chỉ sợ rất nhanh hắn Tiểu Trương sẽ bị quần ẩu.

Gặp Tiểu Trương nắm quyền đầu, thở hổn hển, nữ nhân cùng Chu Đại Châu trong mắt đều lóe ra một tia khinh thường cùng khoái ý.

“Uất ức hóa!” Nữ nhân thấp giọng mắng một câu, sau đó thân mật kéo Chu Đại Châu cánh tay lạc lạc lạc lạc nói:“Thân **, chúng ta đi!”

“Uất ức hóa” Ba chữ rốt cục hoàn toàn chọc giận Tiểu Trương, Tiểu Trương nhịn không được hướng về phía hai người gầm nhẹ nói:“Ngươi, các ngươi cho ta đứng lại.”

Ngọn đèn hạ, Tiểu Trương ánh mắt là màu đỏ, tựa như muốn giết người.

Xoay người nhìn thấy Tiểu Trương kia đỏ lên ánh mắt, nữ nhân cùng Chu Đại Châu khinh thường biểu tình đều đọng lại ở tại trên mặt, cước bộ không tự chủ được sau này lui lui.

Bất quá chờ Chu Đại Châu phát hiện chính mình thế nhưng bị một tiểu tử nghèo đến Giang Châu thị làm công cấp dọa trụ khi, rất nhanh liền thẹn quá thành giận đứng lên, chỉ vào Tiểu Trương nói:“Tiểu tử, kiêu ngạo cái gì? Ngươi muốn đánh giá sao?”

Tiểu Trương cùng Chu Đại Châu tranh chấp liền phát sinh ở khách sạn bãi đỗ xe cũng là khách sạn cửa chính trên quảng trường, Chu Đại Châu như vậy nhất chỉ nhất nhượng, lui tới khách hàng đổ không có gì cảm giác, đầu năm nay làm sao không thấy được có tranh chấp sự tình, nhưng khách sạn xe đồng cùng bảo an nhưng là nhận được Chu Đại Châu, tự nhiên sẽ không ngồi xem mặc kệ, thấy thế đều ào ào đã đi tới.

“Chu quản lí sao lại thế này? Ai nghĩ đánh nhau?” Có vị mặc bảo an phục nam tử hướng Chu Đại Châu hỏi, ánh mắt lại hơi có chút không tốt nhìn Tiểu Trương.

Làm khách sạn bảo an, tự nhiên cũng là có vài phần

nhãn lực. Hắn vừa thấy chỉ biết Tiểu Trương theo chân bọn họ giống nhau, chính là làm công nghèo, không phải tới nơi này ăn cơm, cho nên không chút nào che dấu trong mắt hung quang, khẩu khí cũng là thực hướng, tựa hồ chỉ cần Chu Đại Châu có một tiếng bất mãn, hắn liền dám huy khởi gậy gộc đánh Tiểu Trương. Nếu không đổi một khách nhân, hắn nào dám như vậy.

Khách sạn là mở cửa việc buôn bán, tự nhiên có khách sạn quy củ.

“Không phải là tiểu tử này sao? Tưởng tiến chúng ta Nhậm gia khách sạn phòng bếp, cũng không tát nước tiểu chiếu chiếu chính mình!” Chu Đại Châu gặp các nhân viên an ninh đi tới, tự nhiên càng phát ra bừa bãi, chỉ vào Tiểu Trương tận tình khinh bỉ nói.

“Tát đem nước tiểu chiếu chiếu chính mình hẳn là ngươi!” Một đạo lạnh như băng thanh âm đột nhiên vang lên.

Chu Đại Châu bọn họ nghe nói như thế sắc mặt nhất thời đại biến, mạnh quay đầu hướng phía sau nhìn lại, nhìn đến một người trẻ tuổi chính dắt xe đạp nhìn hắn, ánh mắt rất là lạnh như băng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 789 : A Phi

Trừ bỏ kia đám từng cùng Nhậm Vĩnh Cường cùng nhau hỗn, còn có tổng bộ số ít vài nhân viên công tác tiếp đãi qua Hạ Vân Kiệt, Nhậm gia khách sạn tuyệt đại bộ phận viên công cũng không nhận thức Hạ Vân Kiệt, Chu Đại Châu đám người tự nhiên cũng không nhận thức Hạ Vân Kiệt Kiệt ca. Hắn gặp đột nhiên toát ra một tiểu tử dắt xe đạp thế nhưng kiêu ngạo gọi hắn tát đem nước tiểu chiếu chiếu chính mình, không khỏi tức giận đến sắc mặt xanh mét chỉ vào hắn nói:“Ngươi ****** là ai, có biết hay không nơi này là địa phương nào, cũng là ngươi giương oai ra vẻ ta đây địa phương sao? ****** lập tức cấp lão tử lăn xa một chút, nếu không lão tử gọi người đánh gãy chân của ngươi!”

Một cái đạp xe đạp, Chu Đại Châu thật đúng là không để ở trong mắt. Thân là khách sạn doanh tiêu bộ phó quản lí, Chu Đại Châu còn là ẩn ẩn biết Nhậm gia khách sạn có rất lợi hại bối cảnh, thậm chí liền ngay cả làm cho bình thường khách sạn tối đau đầu, không dám chậm trễ công an ngành, vệ sinh ngành, công thương ngành đằng đằng, mỗi lần đến kiểm tra đều là giải quyết việc chung, mười phần nhân dân hảo công bộc, không dám loạn tự cao tự đại, càng đừng nói lấy việc công làm việc tư đòi tốt chỗ. Nghe nói từng có thị vệ sinh cục cục trưởng công tử loạn dùng chức quyền, thỉnh vệ sinh cục còn có công thương sở người đến cố ý làm khó dễ Nhậm gia khách sạn, kết quả không chỉ có cục trưởng con trai đã mất quan, còn lại người tham dự tất cả đều đã mất quan cùng công chức. Càng đừng nói Nhậm gia khách sạn đem chi nhánh đều chạy đến kinh thành đi hơn nữa còn hồng náo nhiệt hỏa, kinh thành địa phương nào? Kia nhưng là thiên tử dưới chân, trên trời tùy tiện nện xuống tảng đá, đều nói không chừng có thể tạp trung một vị giống Giang Châu thị vệ sinh cục cục trưởng như vậy cấp bậc quan viên. Có thể ở nơi nào dừng bước bước

hơn nữa còn khai hồng náo nhiệt hỏa, không điểm cường ngạnh bối cảnh được không?

Có như vậy nội tình bối cảnh, đừng nói một cái kỵ xe đạp, cho dù là cái quan viên dám mắng hắn, hắn Chu Đại Châu cũng dám mắng trở về.

Đáng thương Chu Đại Châu cũng không biết, kỵ xe đạp cũng không đều là quỷ nghèo, cũng có chút người liền thích kỵ xe đạp, tỷ như trước mắt vị này Kiệt ca. Hắn tuy rằng có thể mua toàn thế giới tốt nhất xe, nhưng hắn cũng không thích oa ở trong xe bị đổ ở bận rộn đường cái cảm giác, hắn càng thích chậm rì rì đạp chân đạp, thổi gió, cùng thiên địa thân mật tiếp xúc cái loại cảm giác này.

“Thật đúng là kì quái? Này không phải Nhậm gia khách sạn sao? Hay là khi nào thì thành hoàng cung đại viện bất thành? Thế nhưng trở nên như vậy vênh váo tận trời!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy sắc mặt chợt trầm xuống dưới.

Hắn là cấp Nhậm gia khách sạn chống đỡ eo, không nghĩ làm cho chúng nó đã bị không công chính đãi ngộ, nhưng hiện tại xem ra, hắn chỗ dựa làm cho mỗ ta nhân có điểm quên hết tất cả.

“Chỉ bằng quan viên đến chúng ta nơi này ăn cơm đều ấn quy định trước tiên hẹn trước vị trí, nếu không cũng chỉ có thể ngồi đại sảnh! Tiểu tử hiện tại biết lợi hại đi! Hiện tại các ngươi cấp lão tử lập tức cút đi, bởi vì lão tử gặp các ngươi thực không vừa mắt!” Chu Đại Châu vênh váo hò hét nói.

“Kiệt ca, tính chúng ta đi thôi.” Tiểu Trương đúng là vẫn còn sờ không rõ Hạ Vân Kiệt chi tiết, cũng ẩn ẩn nghe nói qua Nhậm gia khách sạn bối cảnh thâm hậu, nay lại nghe Chu Đại Châu như vậy nói chuyện, chung quy

không nghĩ liên lụy Hạ Vân Kiệt, đi lên tiến đến, mặt âm trầm nói khẽ với hắn nói.

Gặp Tiểu Trương nói phải đi, Chu Đại Châu cùng kia nữ nhân trên mặt lại lộ ra khinh bỉ biểu tình, bĩu môi nói:“Uất ức hóa chính là uất ức hóa, còn muốn tiến Nhậm gia khách sạn phòng bếp đâu! Kiếp sau đi!”

“Không phải tiến Nhậm gia khách sạn phòng bếp sao? Tiểu Trương, nếu nhận được ngươi bảo ta một tiếng ca, ca đêm nay liền cho ngươi an bài, ngày mai ngươi phải đi đem ngươi kia tiểu khách sạn công tác từ, đến Nhậm gia khách sạn đi làm.” Hạ Vân Kiệt giữ chặt thiếu chút nữa nhịn không được tưởng xông lên đi Tiểu Trương, hèn mọn quét Chu Đại Châu cùng kia nữ nhân liếc mắt một cái, cuối cùng dừng ở kia nữ nhân trên mặt, lắc đầu nói:“Về phần này nữ nhân bạch mù một đôi xinh đẹp ánh mắt, tình nguyện lựa chọn một tên lập tức muốn thành không việc làm cũng không lựa chọn ngươi như vậy tốt nam nhân, không đáng vì nàng động khí.”

“Tiểu tử, đừng nói mạnh miệng thiểm đầu lưỡi! Tiến Nhậm gia khách sạn phòng bếp, ngươi ****** nghĩ đến chỉ cần là a miêu a cẩu có thể tiến sao?” Chu Đại Châu gặp Hạ Vân Kiệt như vậy ngưu bức hò hét, tức giận đến thiếu chút nữa đã nghĩ nhấc chân đá hắn.

“Còn đừng nói, a miêu a cẩu thực có thể tiến Nhậm gia khách sạn, nhưng ngươi người như thế cũng không có thể.” Hạ Vân Kiệt đột nhiên giận tái mặt nói một câu, sau đó lấy ra điện thoại di động, trực tiếp quay số Nhậm Tiêu điện thoại.

Nhậm Tiêu, cao lớn thô kệch nam tử, từng là Nhậm Vĩnh Cường tài xế, nay cũng là Giang Châu thị Nhậm gia khách sạn người phụ trách, mà Nhậm Vĩnh Cường cùng Thiệu Lệ Hồng, Chu Hiểu Diễm bọn họ sự nghiệp trọng tâm chủ yếu là đặt ở kinh thành cùng khuếch trương đại

lí mặt trên.

“Kiệt ca, ngài hảo, không biết ngài có chuyện gì phân phó?” Nhậm Tiêu gặp là Kiệt ca điện thoại, kích động tay cầm điện thoại đều là run run.

Nghĩ năm đó, hắn bất quá chính là cái có bữa trước không biết bữa sau ở nơi nào đầu đường tên côn đồ, nhưng từ gặp Kiệt ca bắt đầu, vận mệnh liền đã xảy ra nghiêng trời lệch đất biến hóa lớn, nay không chỉ có lên làm Nhậm gia khách sạn quản lí, lại khách sạn cổ đông, trước người sau người không biết có bao nhiêu ngăn nắp, năm trước cuối năm còn cưới cái nũng nịu nữ nhân, nay kia nũng nịu nữ nhân đều đã muốn hoài thượng hắn loại, về sau chính là cái phú nhị đại mệnh. Này nếu đổi ở trước kia, Nhậm Tiêu nằm mơ cũng là không dám tưởng, cho dù thực kết hôn sinh con trai, cũng là cùng hắn lưu lạc đầu đường mệnh, còn rắm cái phú nhị đại! Cho nên hiện tại mỗi khi Nhậm Tiêu nhớ tới nay cùng với tương lai khả đoán được tốt đẹp cuộc sống, hắn liền khóe miệng cười, đã nghĩ cấp Hạ Vân Kiệt cung cái bài vị, mỗi ngày thắp một nén nhang, bất quá ngẫm lại, hắn lão nhân gia bây giờ còn rất sinh hoạt, cho hắn lão nhân gia thắp hương tựa hồ lại không ổn, đành phải đem kia phân cảm kích cùng tôn kính đặt ở trong lòng.

Nay Kiệt ca lão nhân gia tự mình cho hắn A Tiêu gọi điện thoại, hắn có thể không kích động hai tay run run sao?

“A Tiêu, ngươi là như thế nào quản lý khách sạn ? Cái gì a miêu a cẩu mọi người chiêu tiến vào sao?” Cùng A Tiêu người như thế, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không tất yếu khách khí, gặp điện thoại một lần, liền húc đầu khiển trách.

“A, Kiệt ca, là cái nào đui mù tên đắc tội ngài, lão…… Ta

nhất định hung hăng thu thập hắn!” Nhậm Tiêu nghe được Kiệt ca răn dạy, sợ tới mức thiếu chút nữa ngay di động đều bắt không được.

“Tiểu Trương, người này tên gọi là gì?” Hạ Vân Kiệt thế này mới nhớ tới đến còn không biết trước mắt này đáng giận tên tên gọi là gì đâu, nghe vậy nghiêng đầu hỏi Trương Nhất Phàm.

“Chu Đại Châu, tiêu thụ bộ phó quản lí! Ta thảo, lão tử đổ muốn nhìn ngươi……” Chu Đại Châu đoạt lấy nói, xem diễn giống nhau phiêu thị Hạ Vân Kiệt.

“Chu quản lí, giống như chúng ta thị Nhậm gia khách sạn tổng giám đốc tên đã kêu Nhậm Tiêu!” Một bảo an không đợi Chu Đại Châu đem nói cho hết lời, thấu lại đây thật cẩn thận nhắc nhở nói.

Nghe nói như thế Chu Đại Châu cả người nhịn không được đánh cái rùng mình, Nhậm Tiêu Chu Đại Châu tự nhiên biết. Đó là thủ hạ cùng Nhậm tổng cùng nhau tranh đấu giành thiên hạ, Nhậm tổng đi kinh thành sau, này Giang Châu thị sinh ý liền đều về hắn phụ trách cùng quản lý.

“Hồng hà ngã tư đường chi nhánh, chu lục, còn là cái gì tiêu thụ bộ phó quản lí, ta hiện tại đang theo hắn đứng ở bãi đỗ xe.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ta thảo ****** Chu Đại Châu ! Kiệt ca, thực xin lỗi, thực xin lỗi a, về sau ở nhân sự phương diện ta nhất định nghiêm khắc trấn, hiện tại ta lập tức kêu A Phi đi gặp ngài. Ta cũng lập tức theo thanh sơn hồ tiến đến nội thành.” Nhậm Tiêu vừa tức vừa vội nói.

Hắn có thể không cấp sao? Hắn này đám huynh đệ có thể có hôm nay tốt như vậy ngày, đều là bởi vì Kiệt ca xuất hiện, hiện tại đổ tốt, kia Chu Đại Châu thế nhưng

đem Kiệt ca cấp đắc tội, này còn rất cao!

“Nhân sự phương diện quả thật cần khiến cho coi trọng, không thể bởi vì ta, các ngươi đắc ý vong hình, tự cao tự đại. Chuyện này về sau nói sau, ngươi hiện tại trước đem này cái gì Chu Đại Châu cấp xử lý điệu, nhìn khiến cho người đến giận!” Hạ Vân Kiệt nói xong liền treo điện thoại.

“Ngươi, ngươi nhận thức chúng ta Tiêu tổng?” Làm Hạ Vân Kiệt cắt đứt điện thoại khi, Chu Đại Châu không dám tin nhìn Hạ Vân Kiệt, hỏi.

Bất quá rất nhanh Chu Đại Châu liền vì chính mình nghi ngờ mà cảm thấy buồn cười.

Này dưới trời kêu A Tiêu nhiều người là đâu! Hơn nữa, liền trước mắt này kỵ xe đạp tiểu tử nghèo cũng xứng kêu Tiêu tổng kêu A Tiêu? Có thể kêu Tiêu tổng a bia khách sạn trừ bỏ Nhậm tổng, hai vị xinh đẹp nữ lão tổng, một cái bàn tay đều có thể sổ lại đây.

Vốn Hạ Vân Kiệt là không nghĩ khoe khoang, nhưng vì thay Trương Nhất Phàm ra một ngụm ác khí, hơn nữa vì kích thích kích thích kia điệu bộ nữ nhân, Hạ Vân Kiệt nghe vậy cố ý khinh thường bĩu môi nói:“Đừng nói Tiêu tổng, các ngươi Nhậm tổng ta cũng nhận thức.”

“Liền ngươi? Một cái kỵ phá xe đạp hội nhận thức Nhậm tổng? Ngươi muốn thực nhận thức Tiêu tổng, Nhậm tổng, Trương Nhất Phàm còn cần tại kia cái phá khách sạn làm hạ thủ sao?” Nữ nhân khinh thường phản bác nói.

“Ta thảo, còn là bảo bối ngươi lời nói sắc bén! Ta còn thiếu chút nữa bị tiểu tử này cấp hù ở đâu, nhưng thật ra đã quên liền Trương Nhất Phàm này uất ức hóa lại như thế nào khả năng nhận thức cái gì đại nhân vật đâu!”

Chu Đại Châu nói xong còn hướng mặt đất ói ra khẩu nước miếng.

“Oa, oa cái đầu mẹ ngươi!” Chu Đại Châu này khẩu nước miếng vừa mới phun ra khẩu, trước mắt đột nhiên chạy vội đến một chân, đối với hắn bụng hung hăng đạp đi qua.

Nhất thời Chu Đại Châu cả người bay đứng lên, sau đó thật mạnh ngã ở mặt đất, phun đã có thể không chỉ có chính là nước miếng, ngay cả vừa mới ăn đi gì đó đều ói ra điểm đi ra.

Lau đem khóe miệng, Chu Đại Châu há mồm đã nghĩ mắng chửi người, bất quá khi hắn thấy rõ ràng trước mắt nhân khi, sợ tới mức nhịn không được cả người run lên một chút, một bên chụp mông đứng lên, một bên lắp bắp nói:“Vương, Vương tổng!”

“Vương cái đầu mẹ ngươi a!” Tây trang giày da Vương tổng lại bay lên một cước đem Chu Đại Châu gạt ngã ở đất.

“A Phi, một đoạn thời gian không thấy, thân thủ lưu loát không ít, thực uy phong a!” Làm Chu Đại Châu lại bị gạt ngã ở khi, một đạo mang theo một tia trêu chọc thanh âm khoan thai vang lên.

Này theo khách sạn bôn chạy đi ra đá Chu Đại Châu không phải người khác, đúng là quyển sách mở đầu Hạ Vân Kiệt theo nhân tài thị trường đi ra khi gặp được vị kia cướp Trình Phinh giỏ xách xe bay tặc.

Vừa nghe Hạ Vân Kiệt há mồm chính là “A Phi”, vốn là chính giãy dụa lại đứng lên Chu Đại Châu, chống đỡ hai tay nhất thời mềm nhũn, lại đặt mông than ngồi dưới đất.

Vương tổng tên cũng không chính là kêu Vương Phi sao?

Bất quá làm cho Chu Đại Châu còn có kia bang bảo an cùng Tiểu Trương bạn gái cũ sợ tới mức sắc mặt tái nhợt lại còn tại phía sau, kia Vương Phi vừa nghe Hạ Vân Kiệt nói mang thứ trêu chọc hắn, trên trán lập tức mồ hôi như mưa hạ, cáp eo, nâng tay đối với chính mình hai bên khuôn mặt liền đánh hai bàn tay, vẻ mặt cầu xin nói:“Kiệt ca, ở ngài trước mặt ta nào dám đề uy phong hai chữ a! Ngài tạm tha ta lần này đi! Ngài yên tâm, ta nhất định hội hảo hảo thu thập tiểu tử này !”

Chương 790 : Hối tiếc không kịp

Vương Phi, Vương tổng a! Mặc dù ở Nhậm gia khách sạn địa vị không bằng Tiêu tổng cao, kia cũng là năm đó cùng Nhậm tổng đang tranh đấu giành thiên hạ chủ, cũng là Nhậm gia khách sạn đại nhân vật chi nhất, bằng không này hồng hà ngã tư đường chi nhánh cũng không tới phiên hắn đến phụ trách!

Nhưng hôm nay đâu, hắn ở Kiệt ca trước mặt tựa như con chó Nhật giống nhau!

Này một màn nhìn xem Chu Đại Châu đám người hoàn toàn mắt choáng váng, chờ bọn hắn ý thức lại đây đã xảy ra sự tình gì khi, người người mặt tất cả đều bá một chút, trở nên tái nhợt một mảnh, hơn nữa kia nữ nhân, hiện tại thật sự là hối thầm nghĩ lấy đầu đi đập đầu vào tường.

Nàng hiện tại mới phát hiện chính mình thật là bạch mù một đôi xinh đẹp ánh mắt, thế nhưng hội nhìn không tới Trương Nhất Phàm có mệnh gặp quý nhân.

Ngay cả Vương tổng ở trước mặt hắn đều chỉ có thể giống điều chó Nhật a, Trương Nhất Phàm cùng hắn thành bằng hữu, muốn tưởng hỗn cái trở nên nổi bật lại có khách khí a? Nếu, nàng còn cùng Trương Nhất Phàm cùng một chỗ, lấy Trương Nhất Phàm đối nàng cảm tình, kia nàng về sau chẳng phải là mỗi ngày đi dạo phố quý phụ nhân mệnh sao?

Thế giới này không có thuốc hối hận, kia nữ nhân ở phía sau hối, Chu Đại Châu, các nhân viên an ninh đồng dạng ở phía sau hối.

Nhậm gia khách sạn chỉ sợ là trên thế giới này khách sạn cấp viên công đãi ngộ tốt nhất. Một phương diện là

vì Nhậm gia khách sạn sinh ý thật sự thật tốt quá, mặt khác một phương diện nghe nói Nhậm lão tổng là giang hồ xuất thân, tối chú ý có phúc cùng hưởng có họa cùng chịu, cho nên nếu sinh ý tốt như vậy, kiếm tiền nhiều như vậy, hắn lão nhân gia đương nhiên sẽ không bạc đãi viên công. Cái gì ngũ hiểm nhất kim, cái gì ngày lễ ngày tết năm hóa, tiền lì xì, tất cả đều không ít, kia đãi ngộ cùng quốc tế công ty lớn so sánh với đều không chút nào kém cỏi.

Đương nhiên hiện tại xem ra này hết thảy cũng không hội lại có !

“Thiếu cho ta buồn nôn, đứng thẳng eo, đừng tưởng rằng như vậy chuyện này cho dù, Tiểu Cường đem khách sạn giao cho ngươi, ngươi chính là như vậy quản lý ? Chiêu đều là người nào? Có phải hay không về sau đến Nhậm gia khách sạn còn phải nhất định phải lái ra bốn bánh xe khả năng được đến tôn trọng?” Hạ Vân Kiệt lại căn bản không bán A Phi tình, trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái nói

Ở A Phi trước mặt, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không tất yếu kêu Nhậm Vĩnh Cường Nhậm tổng, trực tiếp há mồm chính là Tiểu Cường.

Tiểu Cường? Hắn thế nhưng kêu Nhậm tổng kêu Tiểu Cường! Chu Đại Châu đám người tròng mắt đều trợn tròn, mà Trương Nhất Phàm cũng đồng dạng trợn tròn tròng mắt. Kia nhưng là hắn thần tượng a! “Đều là ta không đúng, Kiệt ca ngài như thế nào trừng phạt ta A Phi đều cao hứng tiếp nhận.” A Phi cũng là đem lưng chớp chớp càng thấp. Nói đùa, Kiệt ca kêu Cường ca tiếng kêu Tiểu Cường còn là để mắt hắn đâu! Về phần trừng phạt cái gì, A Phi là thật một chút câu oán hận đều không có.

Không có Kiệt ca vốn không có hắn A Phi còn có hắn

các huynh đệ hôm nay, hôm nay bởi vì chính mình dùng người không thục, nhạ Kiệt ca mất hứng, nếu không cái trừng phạt, hắn A Phi chính mình trong lòng đều băn khoăn.

“Ta cũng không phải lão bản, ta trừng phạt ngươi làm gì, chính ngươi đi tìm Tiểu Cường lĩnh phạt đi. Nga, đúng rồi, vị này là Trương Nhất Phàm, là bằng hữu của ta. Ngày mai khiến cho hắn đến các ngươi khách sạn phòng bếp đi làm, ngươi trước tìm cái tốt nhất đầu bếp mang dẫn hắn, chờ Tiểu Cường khi nào thì hồi Giang Châu thị, làm cho hắn tự mình dẫn hắn.” Hạ Vân Kiệt kéo qua Trương Nhất Phàm đối A Phi nói. Người tốt nên có hảo báo, Trương Nhất Phàm là người tốt.

“Này, này, kiệt, Kiệt ca, kia, kia Tiểu Cường có phải hay không chính là Nhậm Vĩnh Cường Nhậm tổng a? Ta, ta thật sự có thể cùng hắn học trù nghệ sao?” Tuy rằng trương Tiểu Phàm đã muốn thực khẳng định Hạ Vân Kiệt trong miệng Tiểu Cường chính là hắn trong lòng thần tượng, nhưng này hết thảy thật sự tới rất đột nhiên, rất không thể tưởng tượng, thế cho nên hắn tổng cảm giác hết thảy đều giống đang nằm mơ, hết thảy đều thực không chân thật, cho nên nhịn không được lắp bắp hỏi, tổng tưởng chứng thực một chút.

“Yên tâm a tiểu huynh đệ, Kiệt ca phân phó sự tình, Cường ca tuyệt không sẽ nói nửa chữ không, ngươi nha sẽ chờ Cường ca trở về sau cùng hắn học trù nghệ đi.” A Phi ngầm khách sáo Tiểu Trương liếc mắt một cái, cướp trả lời

Nói đùa, nếu không có Kiệt ca, lão đại hiện tại nói không chừng còn quang đầu tại đầu đường hỗn đâu? Kiệt ca nói lời nói, hắn lão đại dám không nghe sao?

“A!” Kia nữ nhân gặp Vương tổng đều phải kêu Trương Nhất Phàm một tiếng huynh đệ, còn nói hắn về sau xác

định vững chắc có thể cùng Nhậm gia khách sạn đại lão bản học trù nghệ, không thể khống chế hét lên một tiếng, hai chân mềm nhũn, một mông ngồi ở mặt đất, hai điều tuyết trắng đùi mở ra, cảnh xuân tiết lộ.

Nàng hối hận a! Trong lòng nàng ở nhỏ máu a!

Cỡ nào có tiền đồ một nam nhân a, đối chính mình cỡ nào tốt một nam nhân a, cứ như vậy sinh sôi bị chính mình từ bỏ!

Lúc này không có người đi chú ý này nữ nhân, cũng không có người đi thưởng thức kia tiết lộ cảnh xuân.

Bọn họ đều ở bị Hạ Vân Kiệt cùng A Phi nói lời nói cấp sinh sôi khiếp sợ choáng váng! Hơn nữa Chu Đại Châu hiện tại cảm giác chính mình tựa như một tiểu sửu, một đống cứt!

Hắn thế nhưng châm chọc kia tiểu tử ngay Nhậm gia khách sạn phòng bếp còn không thể nào vào được, hiện tại đâu? Kia tiểu tử đều phải cùng đại lão bản học trù nghệ !

Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không tiếp tục cùng Chu Đại Châu bực này người dây dưa đi xuống, mắt thản nhiên quét bọn họ liếc mắt một cái, sau đó vỗ vỗ Trương Nhất Phàm bả vai nói;“Đi thôi, Tiểu Trương, chúng ta ăn cơm đi.”

“Đợi lát nữa tái thu thập các ngươi!” A Phi gặp Hạ Vân Kiệt cùng Trương Nhất Phàm muốn đi ăn cơm, hung hăng trừng mắt nhìn Chu Đại Châu đám người liếc mắt một cái, sau đó thật cẩn thận đem Kiệt ca xe đạp dừng tốt, tựa hồ đó là một chiếc Rolls-Royce

Dừng sau, A Phi mới chạy vội giống như đuổi theo, ở phía trước một bên dẫn đường, một bên đối với tai nghe

phân phó cơm ẩm bộ quản lí nhanh chóng gọi người đem kia cho tới bây giờ mới thôi còn không có khai trương chí tôn ghế lô quản lý một chút, đó là chỉ có Kiệt ca cùng hắn bằng hữu mới có tư cách hưởng thụ ghế lô.

“A Phi, ta cùng Tiểu Trương hai đại nam nhân oa ở trong một cái đại ghế lô ăn cơm, ngươi không biết là kỳ cục sao? Làm cho người ta cho ta cùng Tiểu Trương an bài một cái đại sảnh lâm cửa sổ vị trí là có thể, tùy ý một ít, ngươi cũng chỉ quản việc chính ngươi.” Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ A Phi bả vai nói.

A Phi bị Hạ Vân Kiệt như vậy vỗ bả vai, cả người xương cốt tựa hồ đều nhuyễn, vội vàng nói:“Kiệt ca ngài nói như thế nào liền như thế nào, ta cái này phân phó người đi làm.”

A Phi tiếp theo lại đối với tai nghe nói một lần, A Phi đang nói chuyện khi, mặt sau đột nhiên truyền đến một đạo cực kỳ bi ai tiếng kêu:“Nhất Phàm, Nhất Phàm, ta sai lầm rồi, ta sai lầm rồi, chúng ta tái một lần nữa bắt đầu được không?”

Theo này cực kỳ bi ai tiếng kêu, một cái hương diễm diễm thân thể từ phía sau xông lên ôm lấy Trương Nhất Phàm eo, hai má gắt gao dán hắn phía sau lưng, nước mắt theo hai má chảy tới Trương Nhất Phàm trên lưng.

Hạ Vân Kiệt trong mắt lóe ra một tia trào phúng sắc, hướng A Phi khoát tay, ý bảo hắn chỉ để ý chính mình đi việc, sau đó lại vỗ vỗ Trương Nhất Phàm bả vai, nói:“Ta đi bên trong chờ ngươi.” Nói xong liền mại khai cước bộ hướng khách sạn đại môn đi đến, đây là Trương Nhất Phàm việc tư, đến tột cùng nên như thế nào lựa chọn hắn tự nhiên sẽ không đi nhúng tay.

“Tiểu Ngọc, buông ta ra.” Trương Nhất Phàm trong mắt lóe ra một tia thương hại sắc, nhưng này thương hại sắc

rất nhanh liền chuyển vì lạnh như băng.

“Ta không buông, ta không buông!” Tiểu Ngọc lại ôm càng chặt.

“Ngươi như vậy sẽ chỉ làm ta cảm thấy càng buồn nôn!” Trương Nhất Phàm dùng sức bài khai Tiểu Ngọc ôm hắn vòng eo tay, sau đó đi nhanh đuổi theo Hạ Vân Kiệt, lưu lại Tiểu Ngọc ngồi dưới đất lau nước mắt.

Bất quá Tiểu Ngọc không lau mấy cái nước mắt đã bị bảo vệ chỗ nhân cấp thỉnh đi rồi. Nhậm gia khách sạn là mở cửa việc buôn bán, một nữ nhân ngồi ở trước cửa khóc sướt mướt lại giống nói cái gì?

“Vương tổng, Vương tổng, lại cho ta một lần cơ hội đi! Lại cho ta một lần cơ hội đi!” Mặt khác một chỗ, Chu Đại Châu đồng dạng ở lau nước mắt.

“Cho ngươi cút đi chính là cho ngươi lớn nhất cơ hội, nếu không nếu ấn ta cùng Tiêu tổng bọn họ trước kia tác phong, tiểu tử ngươi cũng đừng muốn dùng chính mình hai cái đùi đi tới đi ra ngoài.” Vương Phi mắt lộ hung quang nói.

Nói như thế nào Vương Phi trước kia cũng là ở đầu đường hỗn, dụng quyền đầu kiếm ăn, ngày tích tháng kuyx hung hãn mấy năm nay tuy rằng thật sâu ẩn tàng rồi đứng lên, nhưng chưa từng biến mất, tương phản theo xã hội địa vị biến hóa, này sợi hung điệu khí bộc phát ra đến khi, càng dẫn theo một tia trước kia sở không có uy nghiêm khí thế, liền đem Chu Đại Châu sợ tới mức tiểu tâm can đều bính bính đập loạn.

Lúc này hắn mới nhớ tới đến, nghe nói Nhậm tổng còn có kia đám tiểu cổ đông trước kia đều là anh em kết nghĩa, đều là hỗn giang hồ.

“Còn không cấp lão tử cút đi!” Vương Phi gặp Chu Đại Châu sợ tới mức cả người lạnh run phát run, lại không biết nói đi, tức giận đến nhấc chân đối với hắn mông liền một cước đạp đi qua, đem hắn đạp chó ăn cứt, sau đó xoay người bước đi, không còn để ý tới Chu Đại Châu. Về phần kia vài bảo an, tự nhiên có bảo an đội trưởng đến giáo huấn bọn họ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 791 : Trùng hợp

Nhậm gia khách sạn sinh ý như nhau thường lui tới hỏa bạo, chẳng sợ đại sảnh đều cơ hồ không còn chỗ ngồi.

Cơm ẩm bộ quản lí tự mình đem Hạ Vân Kiệt cùng Trương Nhất Phàm nghênh đến một lâm cửa sổ bàn ăn. Bởi vì chỉ có hai người, lại đều là đại nam nhân, tự nhiên không như vậy chú ý, Hạ Vân Kiệt hỏi qua Trương Nhất Phàm có hay không ăn kiêng thức ăn sau, liền làm chủ điểm hai món ăn nguội bốn đồ ăn nóng, cũng muốn một bình rượu nho.

Điểm quá rượu và thức ăn, Hạ Vân Kiệt liền đuổi rồi cơm ẩm bộ quản lí, cũng nói cho nàng kế tiếp nàng sẽ không tất yếu lại tự thân lại đây, coi như bọn họ là bình thường khách hàng là có thể.

Cơm ẩm bộ quản lí lên tiếng lui xuống, bất quá nàng lại sờ không chuẩn Hạ Vân Kiệt tính tình, cho nên cố ý tìm Vương Phi Vương tổng, đem Hạ Vân Kiệt ý tứ nói cho hắn, hỏi hắn chính mình đến tột cùng nên làm cái gì bây giờ? Vương Phi nhưng thật ra rõ ràng Hạ Vân Kiệt tính tình, trực tiếp nói cho cơm ẩm bộ quản lí, Kiệt ca nói cái gì nên cái gì, chỉ để ý ấn ý tứ của hắn làm chính là, bất quá thức ăn nhất định phải kêu chủ trù chính mình tự mình cẩn thận nấu nướng, không thể có nửa điểm qua loa.

Cơm ẩm bộ quản lí thế này mới buông tâm đi, tự mình đi phòng bếp công đạo.

“Ta nói Tiểu Trương, hiện tại nhăn nhó cũng không giống ngươi, ta ba mẹ nói, ngày đó ngươi ở Đông Châu thị biểu hiện nhưng là thực dũng cảm.” Hạ Vân Kiệt gặp Trương Nhất Phàm ngồi ở hắn đối diện, một bộ như đứng đống lửa, như ngồi đống than khẩn trương bộ

dáng, không khỏi cười nói.

“Kia, kia không giống với.” Trương Nhất Phàm mặt đỏ lên nói.

“Ha ha, có cái gì không giống với?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Ngươi so với kia chút cảnh sát ngưu hơn!” Trương Nhất Phàm nghe vậy nghẹn hồi lâu, mới nghẹn ra như vậy một câu. Hắn thật sự là không biết nên hình dung như thế nào Hạ Vân Kiệt.

“Bằng hữu chi giao quý ở chân tình, cùng ngưu không ngưu không có gì quan hệ. Ta chính là ngươi kia nhận thức Hạ đại thúc con trai, hiện tại là Giang Châu đại học một gã lão sư, này khác ngươi cũng đừng suy nghĩ.” Hạ Vân Kiệt cười khai đạo nói.

“Tốt, ta nghe lời ngươi Kiệt ca.” Trương Nhất Phàm còn là cử phóng khai, lại thấy Hạ Vân Kiệt thân thiết hòa ái căn bản không có gì cái giá, khẩn trương cảm xúc đi không ít, cười ngây ngô gật gật đầu, lại do dự hạ, vò đầu cười hỏi:“Kiệt ca, ta thật sự có thể cùng Nhậm tổng học trù nghệ sao? Ta nghe nói đại sư trạch đồ đều là thực nghiêm khắc, theo ta này trình độ, hắn hội để ý sao?”

“Yên tâm a, ngươi là bằng hữu của ta, ta mở miệng, hắn khẳng định hội dốc lòng dạy ngươi. Ngươi muốn thực lo lắng, ta hiện tại cho hắn gọi cái điện thoại, ngươi ngày mai đem công tác từ trực tiếp đi Bắc Kinh tìm hắn, đỡ phải ngươi đêm dài lắm mộng, trong lòng không nỡ.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Sẽ không, sẽ không, Kiệt ca lời nói ta tin. Chính là rất kích động, ngươi không biết, Nhậm tổng nhưng là của ta thần tượng a! Trước kia nằm mơ cũng không dám tưởng có thể cùng hắn học trù nghệ.” Trương Nhất Phàm vò đầu cười nói.

Nói chuyện khi, có người phục vụ bưng lên hai bàn đồ ăn nguội cùng rượu nho.

Hạ Vân Kiệt làm cho nàng cấp mở, cũng cấp chính mình cùng Trương Nhất Phàm phân biệt đổ thượng.

Đang chuẩn bị bính một chút chén khi, Trương Nhất Phàm chỉ vào nhà ăn đi vào mấy người nói:“Di, kia không phải triệu khiết sao?”

Hạ Vân Kiệt đưa lưng về phía nhà ăn đại môn nhưng thật ra không thấy được Triệu Khiết đám người, nghe vậy nhìn lại, còn quả thật là Triệu Khiết.

Cùng Triệu Khiết cùng nhau có sáu người, trong đó có bốn người đã muốn có năm mươi đến tuổi quang cảnh, hẳn là nàng trưởng bối, mặt khác một đôi tuổi thoạt nhìn so với nàng hơi lớn, đại khái ở ba mươi đến tuổi tả hữu, hẳn là của nàng cùng thế hệ.

“Triệu Khiết!” Trương Nhất Phàm tính tình có vẻ cấp, nhìn đến Triệu Khiết có vẻ kích động, không đợi Triệu Khiết đến gần, đã muốn đứng lên hướng nàng phất tay.

“Tiểu Trương, a kiệt.” Ngoài ý muốn nhìn thấy Trương Nhất Phàm cùng Hạ Vân Kiệt, Triệu Khiết hiển nhiên cũng có chút ngoài ý muốn cùng tiểu kích động, vội vàng cũng hướng Trương Nhất Phàm cùng Hạ Vân Kiệt phất tay.

“Bọn họ ai nha? Ở khách sạn hô to gọi nhỏ một chút tố chất đều không có.” Một vị nữ tử tuổi so với Triệu Khiết hơi lớn, khóe miệng gợi lên một chút hèn mọn, hỏi.

“Biểu tẩu, bọn họ là ta trước đó vài ngày đi Hong Kong du khi nhận thức bằng hữu.” Triệu Khiết trên mặt hơi hơi lóe ra một tia xấu hổ bất mãn sắc, nhưng còn là cười

theo mặt nói.

“Phải không?” Biểu tẩu có chút không tin nói một câu, trên mặt hèn mọn sắc nhưng thật ra thu hồi một ít. Tuy rằng nay Hong Kong du thực dễ dàng, nhưng tuổi còn trẻ có thể đi Hong Kong du hẳn là coi như là có điểm thành tựu, nàng nhưng thật ra hơi hơi xem trọng bọn họ liếc mắt một cái.

“Là nha, chúng ta cũng có một đoạn thời gian không gặp, vốn bọn họ đêm nay còn hẹn ta cùng nhau ăn cơm, không phải vừa vặn gặp gỡ chúng ta người một nhà liên hoan sao? Ta cũng chỉ đành cự tuyệt, không nghĩ tới bọn họ nguyên lai cũng ước ở Nhậm gia khách sạn ăn cơm.” Triệu Khiết cười nói.

“Triệu Khiết, không nghĩ tới có thể ở nơi này gặp ngươi.” Triệu Khiết cùng nàng biểu tẩu đang nói chuyện, Hạ Vân Kiệt cùng trương Tiểu Phàm đã muốn đi rồi đi lên, cười hướng Triệu Khiết chào hỏi nói.

“Đúng vậy, ta cũng không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp được các ngươi.” Triệu Khiết cười nói.

“Bọn họ nhất định là người nhà ngươi đi?” Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó chuyển hướng người cùng Triệu Khiết cùng nhau đến, vẻ mặt mỉm cười nói.

“Là nha, này hai vị là ta ba mẹ, này hai vị là của ta cậu cùng mợ, bọn họ là của ta biểu ca cùng biểu tẩu.” Triệu Khiết cười giới thiệu nói.

Hạ Vân Kiệt cùng Trương Nhất Phàm theo Triệu Khiết giới thiệu nhất nhất khách khí theo Triệu Khiết cha mẹ đám người đánh tiếp đón.

Triệu Khiết cha mẹ còn có của nàng cậu thái độ đều rất hợp ái, nhưng Triệu Khiết mợ còn có nàng kia đôi biểu

ca vợ chồng thái độ hơi chút có vẻ lãnh đạm, lơ đãng gian còn toát ra một tia kiêu căng, tựa hồ tự nhận là tài trí hơn người.

Trương Nhất Phàm đối Triệu Khiết mợ bọn họ thái độ có chút bất mãn, nghĩ rằng, ở Kiệt ca trước mặt ngưu cái gì ngưu. Bất quá Hạ Vân Kiệt đổ không cảm thấy có cái gì, người thôi, có điểm bản sự tổng khó tránh khỏi sẽ có chút kiêu ngạo nảy sinh, chỉ cần mặc kệ cái gì làm xằng làm bậy sự tình, kỳ thật cũng không có gì. Nói sau, chính mình kết giao người là Triệu Khiết cũng không phải bọn họ, bọn họ kiêu ngạo không kiêu ngạo quan hắn Hạ Vân Kiệt sự tình gì.

“Người ở đây nhiều, Triệu Khiết, ta đây cùng Tiểu Trương sẽ không quấy rầy các ngươi, ngươi nói cho ta biết ghế lô hào, đợi lát nữa ta đi ghế lô kính thúc thúc a di một ly.” Hạ Vân Kiệt cùng Triệu Khiết người nhà thân thích chào hỏi, cười đối Triệu Khiết nói.

Người kính ta một thước ta kính người một trượng, Triệu Khiết một nữ hài tử, ở Đông Châu thị khi vì hắn cha mẹ có thể dũng cảm cùng Trương Nhất Phàm lưu lại, Hạ Vân Kiệt còn là thực cảm kích nàng, liên quan đối phụ mẫu nàng thân trong lòng đều là trở thành trưởng bối đối đãi.

“Cậu bọn họ liền thích Nhậm gia khách sạn thức ăn hương vị, khả Nhậm gia khách sạn ghế lô hào cần trước tiên ba ngày đặt trước, ta là ngày hôm qua lâm thời mới cùng cậu người nhà hẹn cùng nhau ăn cơm, cho nên cũng chỉ đành ngồi đại sảnh.” Triệu Khiết hơi có chút ngượng ngùng nói.

“Chính mình người nhà cùng nhau ăn cơm nào có cái gì chú ý, ta còn là thích đại sảnh, náo nhiệt.” Triệu Khiết cậu hiển nhiên nhìn ra đến ngoại sinh nữ có chút xấu hổ, cười ha ha thay nàng giải vây nói.

“Ha ha, kia đổ càng phương tiện.” Hạ Vân Kiệt cười nói một câu, sau đó lại cố ý cùng Triệu Khiết cha mẹ đám người đánh thanh tiếp đón, thế này mới mang theo Trương Nhất Phàm về tới vị trí đi lên.

“Kia Hạ Vân Kiệt là đang làm gì? Tiểu tử thoạt nhìn còn cử không sai.” Hạ Vân Kiệt cùng Trương Nhất Phàm đi rồi, Triệu Khiết mẫu thân hỏi.

“Không lớn rõ ràng, bất quá cũng là người của chúng ta Thượng Dương huyện. Trương Nhất Phàm ta nhưng thật ra biết, là cái đầu bếp, cũng là người chúng ta Thượng Dương huyện.” Triệu Khiết trả lời.

Triệu Khiết mẫu thân kỳ thật cũng sẽ theo miệng vừa hỏi, gặp hỏi không ra trò, “Nga” một tiếng, cũng sẽ không nói cái gì, mà Triệu Khiết mợ lại phiết hạ miệng nói:“Nguyên lai là cái đầu bếp! Ta nói Triệu Khiết, về sau ngươi muốn tìm bạn trai khả ngàn vạn đừng tìm đầu bếp, rất không tiền đồ.”

Triệu Khiết kỳ thật đối Trương Nhất Phàm ấn tượng so với đối Hạ Vân Kiệt còn muốn tốt rất nhiều. Trương Nhất Phàm làm người sáng sủa nhiệt tình, chính trực dũng cảm, mà Hạ Vân Kiệt Triệu Khiết chỉ là thấy một mặt, hiểu biết rất ít. Cho nên hắn nghe mợ làm thấp đi Trương Nhất Phàm, bật thốt lên sẽ không chịu phục phản bác nói:“Nói không thể nói như vậy mợ, nghe nói này Nhậm gia khách sạn lão tổng chính là đầu bếp.”

“Ngươi nha đầu kia, như thế nào cùng mợ nói chuyện, Nhậm gia khách sạn lão tổng có thể cùng bình thường đầu bếp giống nhau sao?” Triệu Khiết mẫu thân nghe vậy tức giận trừng mắt nhìn nữ nhi liếc mắt một cái.

“Chính là, Nhậm gia khách sạn Nhậm tổng nay nhưng là khách sạn nghiệp đầu sỏ, ngươi nếu tìm được giống

hắn như vậy bạn trai, dượng cùng cô cô còn cần vì ngươi công tác sự tình quan tâm sao?” Biểu tẩu tiếp nhận nói nói, trong mắt lóe ra một tia hướng tới sắc.

Hiển nhiên nàng cũng hướng tới có thể gả nhập giống Nhậm gia như vậy hào môn, chỉ tiếc……

Khi nói chuyện, người phục vụ đem bọn họ lĩnh đến một cái tám người vị bàn tròn trước.

Nói đến cũng khéo, kia bàn tròn liền cùng Hạ Vân Kiệt bọn họ hai cách vách.

Song phương cho nhau nhìn nhìn, nhịn không được liền nở nụ cười, đều nói rất xảo.

Bất quá tái xảo, người ta dù sao cũng là gia đình liên hoan, hơn nữa xem ra hiển nhiên có lời muốn nói, Hạ Vân Kiệt cùng Trương Nhất Phàm cũng là không tốt thấu đi lên, sau khi cười xong, tự nhiên còn là ngồi nguyên lai vị trí thượng tiếp tục dùng bữa uống rượu.

“Tâm Di, Triệu Khiết thi viết thành tích tốt như vậy, chẳng lẽ liền thật sự không hy vọng? Nếu cần tiền quản lý, ngươi cùng cô cô nói, cô cô cùng dượng mấy năm nay còn là tích góp từng tí một một chút.” Triệu Khiết người nhà thân thích ngồi xuống không một hồi, Triệu Khiết mẫu thân liền nhịn không được dùng cầu xin ánh mắt nhìn Triệu Khiết biểu tẩu hỏi.

“Đúng vậy, đều là người trong nhà, Tâm Di, nếu có thể hỗ trợ ngươi tận lực giúp một chút Triệu Khiết.” Cậu đi theo hỗ trợ nói.

“Ngươi nói đổ nhẹ, ngươi cho là là tiến xí nghiệp đơn vị sao? Kia nhưng là chính phủ ngành, nhưng là thiên quân vạn mã quá cầu độc mộc a?” Mợ trắng cậu liếc mắt một cái nói.

“Này ta biết tẩu tử, này ta biết tẩu tử. Cho nên này không chúng ta mới muốn phiền toái Tâm Di cùng Lực Vinh sao? Bọn họ một cái là thị tài chính cục, một cái là thị công thương cục, đều như vậy có tiền đồ, cùng lãnh đạo cũng thục, không giống chúng ta đều ở Thượng Dương cái loại này tiểu địa phương, đối thị là hai mắt một chút hắc, căn bản sử không hơn lực a.” Triệu Khiết mẫu thân nói.

“Điều này cũng đúng, Tâm Di cùng Lực Vinh bọn họ còn là thực tiến tới, Tâm Di năm nay còn lên làm phòng khoa trưởng đâu. Ngươi phải biết rằng, kia nhưng là thị tài chính cục, là là tối trọng yếu chính phủ ngành, đừng nhìn chính là cái khoa trưởng, nhưng cho dù các ngươi Thượng Dương huyện Huyện trưởng thấy nàng đều khách khí vài phần.” Mợ rất là đắc ý nói.

“Đó là, nếu chúng ta Triệu Khiết tương lai có thể có Tâm Di cùng Lực Vinh một nửa như vậy tiền đồ, ta cùng triệu tân cũng liền cười đến cười toe tóe.” Triệu Khiết mẫu thân khen tặng nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 792 : Thân thích

Gặp em gái của chồng cũng chính là Triệu Khiết mẫu thân như thế khen tặng chính mình, Triệu Khiết mợ trên mặt đắc ý sắc càng đậm, cười nói:“Hiện tại công chức là càng ngày càng khó khảo, ta nghe Lực Vinh nói, khảo công chức số người hiện tại là một năm một cái phiên a, càng đừng nói tiến thị tài chính cục cùng công thương cục.”

Mợ ý tứ tái hiểu không quá, ngươi Triệu Khiết muốn con ta cùng con dâu một nửa tiền đồ đều khó, bởi vì nàng hiện tại ngay cả rảo bước tiến lên bọn họ đơn vị cửa đều khó rảo bước tiến lên đi.

Triệu Khiết người một nhà nghe xong, sắc mặt đều hơi hơi có chút biến hóa, nhưng còn là tận lực cười theo dung.

Không có biện pháp, có việc cầu người dù sao cũng phải so với người thấp ba phần.

“Tiến thị tài chính cục cùng công thương cục hiện tại đương nhiên khó, bất quá Triệu Khiết chính là tưởng tiến thị lâm viên cục.” Triệu Khiết mẫu thân cười theo châm chước dùng từ nói.

“Tuệ Lâm, này ngươi sẽ không đã hiểu. Hiện tại nơi nơi đang làm thành thị mĩ hóa, lâm viên cục sớm đã không phải cái gì nước trong nha môn, mà là phú lưu du ngành đơn vị, lại làm sao là dễ dàng như vậy tiến ?” Mợ không chút khách khí phản bác nói.

“Này ta biết một ít, bất quá Triệu Khiết nàng chuyên nghiệp trình độ cũng thực không sai, thi viết lại cầm thứ hai, nếu cứ như vậy buông tha cho thật sự đáng tiếc, Tâm Di cùng Lực Vinh hiện tại cũng là đơn vị lãnh đạo,

nhân mạch cũng rộng, này thật đúng là muốn mời các ngươi nhiều hơn lo lắng, hỗ trợ.” Triệu Khiết mẫu thân tiếp tục cười làm lành nói.

“Cô cô, hỗ trợ là hẳn là. Bất quá lâm viên cục lần này chiêu danh ngạch chỉ có bốn, trừ bỏ thi viết thứ nhất danh ở ngoài, này khác trên cơ bản đều đã muốn có chú ý, lần này ta xem Triệu Khiết cho dù đi. Dù sao còn trẻ, ở xã hội trước tôi luyện một năm, sang năm tái tiếp tục khảo chính là. Tranh thủ thi viết khảo cái thứ nhất danh, như vậy ta cùng Tâm Di là tốt rồi làm công tác.” Tiền Lực Vinh cũng chính là Triệu Khiết biểu huynh nói.

Nói khách khí, nhưng tha một vòng kỳ thật chính là không nghĩ giúp này việc. Dù sao hỗ trợ là muốn xuất lực, là muốn thiếu người nhân tình, hơn nữa không chừng còn có thể đắc tội mỗ lãnh đạo tưởng hướng trong nhét người.

“Lực Vinh ngươi cùng Tâm Di sẽ không có thể hỗ trợ sao? Tâm Di không phải ở tài chính cục công tác sao? Đầu năm nay thần tài lớn nhất, cái nào ngành đòi tiền không cần chạy tài chính cục a? Liền thực không thể ngẫm lại biện pháp?” Triệu Khiết mẫu thân nghe vậy không khỏi có chút nóng nảy.

“Tuệ Lâm ngươi nói gì vậy, thần tài tái lớn cũng quản không đến người ta lâm viên cục a! Muốn trách thì trách Triệu Khiết khảo còn chưa đủ tốt, giống Lực Vinh nói thi viết khảo cái thứ nhất danh, chuyện này là tốt rồi thao tác hơn.” Gặp Triệu Khiết mẫu thân gấp đến độ rất có chất vấn ý tứ, mợ lập tức không nể mặt, mất hứng.

“Được rồi, được rồi. Triệu Khiết khảo cái thứ hai danh cũng đã muốn thực không dễ dàng, chủ yếu là đầu năm nay đường vòng sự tình nhiều lắm, Tâm Di cùng Lực Vinh tận lực còn tưởng nghĩ biện pháp đi, này công chức một năm so với một năm khó khảo, thật muốn đến

sang năm, nói không chừng thứ hai danh đều khó bảo toàn đâu.” Cậu đúng là vẫn còn yêu thương chính mình ngoại sinh nữ, nghe vậy mất hứng đánh gãy mợ lời nói.

“Ngươi có năng lực ngươi đi tưởng, thật là, ngươi không biết hiện tại muốn muốn làm cái công chức danh ngạch có bao nhiêu khó, cho dù bọn họ lâm viên cục lãnh đạo tưởng an bài cái chỉ tiêu chỉ sợ đều phí không ít tâm tư.” Mợ gặp trượng phu đánh gãy chính mình lời nói, thực mất hứng xem thường nói.

“Ca, tẩu tử nói cũng có đạo lý. Chuyện này quả thật làm cho Tâm Di cùng Lực Vinh khó xử, chúng ta chờ một chút xem đi, không được liền chiếu Lực Vinh nói ở xã hội tái tôi luyện một năm, sang năm tái khảo chính là.” Gặp ca ca cùng tẩu tử vì chính mình nữ nhi huyên không vui, Tiền Tuệ Lâm cũng chính là Triệu Khiết mẫu thân trong lòng mặc dù có giận tẩu tử không niệm thân tình, nhưng còn là cố nén bất mãn, cười giải vây nói.

Triệu Khiết cậu gặp muội muội nói như vậy, trong lòng càng phát ra khó chịu, nhưng này nhà hắn hướng đến nhược thế quen, cũng là không thể nói rõ nói cái gì, chỉ có thể bảo trì trầm mặc.

“Khó xử đổ không có gì, chính là chuyện này thật sự khó làm a!” Mợ giả mù sa mưa nói.

Đang nói Tiền Lực Vinh cùng Diệp Tâm Di đột nhiên đứng lên hướng cửa phất tay.

Cửa lúc này chính đi vào đến sáu bảy người, nhìn đến Tiền Lực Vinh cùng Diệp Tâm Di hướng bọn họ phất tay, hai mắt hơi hơi sáng ngời, liền mặt mang tươi cười hướng bọn họ đi tới.

“Lực Vinh, Tâm Di các ngươi đã ở nơi này ăn cơm a!” Trong đó một vị trung niên nam tử đeo Rolex kim biểu

cười ha ha hướng Lực Vinh vợ chồng chào hỏi nói.

“Đúng vậy, Nhị thúc đêm nay đã ở nơi này mời khách nhân ăn cơm a?” Tâm Di cười hỏi.

“Đúng vậy, hẹn vài sinh ý bằng hữu. Đúng rồi, nghe nói này hai ngày công chức phỏng vấn kết quả sẽ công bố, Diệp Kha chuyện không thành vấn đề đi?” Diệp Tâm Di Nhị thúc cười hỏi.

“Nhị thúc ngươi cứ yên tâm đi, không thành vấn đề.” Diệp Tâm Di cười nói.

“Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi.” Diệp Tâm Di Nhị thúc vui vẻ cười cười, sau đó hướng người trên bàn nhất nhất cười đánh tiếp đón, thế này mới tiếp đón hắn bằng hữu đi.

Diệp Tâm Di Nhị thúc đi rồi, Triệu Khiết người một nhà sắc mặt đều có điểm khó coi, Triệu Khiết cậu còn lại là vẻ mặt xấu hổ.

Đồng dạng là thân thích, Diệp Tâm Di lại hiển nhiên là thân sơ có khác. Này nếu không gặp đến cũng liền thôi, nay giáp mặt gặp gỡ, Triệu Khiết người một nhà có thể vui vẻ mới là lạ.

“Tuệ Lâm, Triệu Tân, vừa rồi vị kia là Tâm Di Nhị thúc, nàng Nhị thúc là làm buôn bán bên ngoài, sinh ý làm được rất lớn, sản phẩm đều bán được Âu châu quốc gia.” Làm Triệu Khiết người một nhà tâm tình không được tốt khi, mợ cũng là thế nào hồ không ra đề thế nào hồ, thế nhưng còn khoe ra khởi Diệp Tâm Di Nhị thúc sinh ý, giống như con dâu Nhị thúc thực ngưu, nàng cũng đi theo triêm quang dường như.

Triệu Khiết người một nhà nghe xong trong lòng tự nhiên đổ càng hoảng, hơn nữa Triệu Khiết dù sao cũng là người trẻ tuổi có vài lần đều muốn xuất khẩu châm chọc,

đều bị nàng mẹ ánh mắt cấp ngừng.

“Kia thật đúng là rất lợi hại.” Tiền Tuệ Lâm không yên lòng có lệ nói, nàng hiện tại lại nào có tâm tình nghe nàng tẩu tử khoe ra này đó, buồn bực đều buồn bực đã chết.

Lại cứ nàng tẩu tử chính là thiếu căn cân, lại hoặc là khó được đãi đến một cái khoe ra cơ hội, tựa hồ căn bản nhìn không ra đến em gái của chồng tâm tình thiếu giai, còn tiếp tục vẻ mặt đắc ý nói:“Đúng vậy, rất lợi hại, nghe nói tài sản đều hơn một ngàn vạn. Bất quá tiền tái nhiều, trong lòng lại tổng không nỡ, cho nên còn là nghĩ biện pháp làm cho nữ nhi đi khảo công chức, thu vào ổn định lại có thân phận địa vị.”

Tha một vòng, Triệu Khiết mợ còn là ở khen chính mình con trai cùng con dâu công tác ngưu bức, chính là có tiền cũng mua không đến.

“Kia nhưng thật ra, nữ hài tử làm cái công chức, chúng ta này làm ba mẹ cũng sẽ không dùng quan tâm, cũng không biết Triệu Khiết lần này có hay không này hảo mệnh?” Tuy rằng biết rõ tẩu tử ở khoe ra, nhưng nàng nói trong lời nói lại nói đến Triệu Khiết mẫu thân tâm oa oa đi, nhịn không được phụ họa nói, đồng thời cũng tẫn cuối cùng một lần cố gắng quải loan cầu tẩu tử gia có thể xem ở thân thích mặt mũi thượng giúp cái việc.

“Lần này không được đã lần sau thôi rất nhiều người khảo công chức đều là khảo vài lần.” Bất quá trả lời Vương Tuệ Lâm cũng là một phen vô nghĩa.

“Kiệt ca…… Ngài xem……” Cách vách bàn Trương Nhất Phàm tâm tư vẫn đều phân một bộ phận ra đến đặt ở Triệu Khiết trên người, trước kia hắn là không dám đối Triệu Khiết có không an phận chi tưởng, nhưng nay lập tức sẽ trở thành Nhậm tổng đệ tử, kia khỏa vốn đã kinh

đã chết tâm tự nhiên lại tro tàn lại cháy, rục rịch đứng lên, gặp Triệu Khiết nhà rõ ràng không chịu bọn họ cậu gia đãi gặp, nhịn không được dùng cầu xin ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt, thật cẩn thận nói.

Cách vách bàn Triệu Khiết cậu người một nhà thái độ Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng đều xem ở trong mắt, trong lòng cũng hơi có chút bất mãn, chính là đây là người ta thân thích gian sự tình, hắn một ngoại nhân tựa hồ không tốt nhúng tay, nhưng nay gặp Triệu Khiết mợ đám người tựa hồ càng ngày càng quá phận, lại thấy Trương Nhất Phàm cầu xin hắn, đành phải cười cười, bưng chén rượu đứng lên.

Trương Nhất Phàm gặp Hạ Vân Kiệt bưng chén rượu đứng lên, trên mặt không khỏi lộ ra một tia sắc mặt vui mừng, cũng vội vàng đi theo hắn đứng lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 793 : Đừng ở chỗ này quấy rối

Kính rượu tự nhiên là trước kính trưởng bối, Hạ Vân Kiệt bưng rượu cùng Trương Nhất Phàm cùng nhau trước kính Triệu Khiết cha mẹ, tiếp theo liền ngừng lại, thuận miệng hỏi:“Triệu Khiết, ta nghe Tiểu Trương nói trước đó vài ngày ngươi tham gia công chức cuộc thi, thi viết thành tích thực không sai, nay phỏng vấn thành tích xuống dưới không có? Tình huống thế nào? Có cần hay không ta hỗ trợ?”

Trương Nhất Phàm gặp Hạ Vân Kiệt hỏi vấn đề này, trái tim liền nhịn không được nhảy dựng lên, hắn hiện tại khả xem như xem hiểu được, Kiệt ca bản sự lớn đâu, chỉ cần hắn chịu hỗ trợ, Triệu Khiết công chức cuộc thi xác định vững chắc không thành vấn đề.

Bất quá Trương Nhất Phàm có này nhận thức, Triệu gia còn có Tiền gia lại hiển nhiên không có này nhận thức, người người đều dùng có chút quái dị ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt, phỏng chừng đều cho rằng Hạ Vân Kiệt đang nói mạnh miệng xuy ngưu bức.

Cũng là, nay công chức cực độ đứng đầu, hình dung khảo công chức là thiên quân vạn mã quá cầu độc mộc là một chút cũng không tính quá phận. Hắn một cái hai mươi đến tuổi mới xuất đầu người trẻ tuổi có thể ở này mặt trên khiến cho hăng hái mới là lạ?

Nhưng thật ra Triệu Khiết nghe vậy trong lòng hơi hơi động vừa động, đồng thời cũng rất là cảm kích trả lời:“Cảm ơn ngươi a kiệt, phỏng vấn thành tích còn không có xuống dưới, bất quá nghe nói danh ngạch đều đã muốn định tốt lắm, tám chín phần mười là không diễn.”

Lại nói tiếp, năm đó nhà cậu khốn cùng thất vọng, biểu ca tiền học đại học còn là cha mẹ hỗ trợ giúp đỡ đâu, nay đổ tốt, còn không bằng một ngoại nhân. Gặp mặt một lần ngoại nhân ít nhất cũng sẽ khách khí hai câu, hỏi hạ có cần hay không hỗ trợ.

“Danh ngạch như thế nào không phải ấn cuộc thi thành tích đến sắp xếp sao? Như thế nào có thể nói đã muốn định tốt lắm đâu?” Hạ Vân Kiệt mày hơi hơi một điều, hỏi.

“Còn hỏi có thể hay không hỗ trợ, khẩu khí lớn như vậy, ngay cả điểm ấy đạo lý cũng đều không hiểu, làm hại chúng ta bạch cao hứng một hồi.” Tiền Lực Vinh cùng Diệp Tâm Di bĩu môi khinh thường nói.

Vừa rồi Hạ Vân Kiệt há mồm liền hỏi có cần hay không hỗ trợ, tự nhiên làm cho bọn họ hai người lần cảm thật mất mặt.

“Ai, Tiểu Hạ ngươi còn trẻ, có một số việc không có ngươi tưởng tượng đơn giản như vậy. Này công chức cuộc thi, thi viết tự nhiên là thật làm không thể giả, nhưng phỏng vấn vì sao nhân tố có thể to lắm, người có năng lực đã sớm trước tiên đánh tiếp đón, cho dù Triệu Khiết thi viết khảo thứ hai danh, nếu không quan hệ, phỏng vấn bị người xoát xuống dưới cũng là thực bình thường.” Hạ Vân Kiệt dù sao cũng là một phen hảo ý, Triệu Khiết mẫu thân nhưng thật ra không đành lòng hắn chịu người chế nhạo, thở dài một hơi cùng hắn giải thích nói.

“Phỏng vấn bị người xoát xuống dưới tính cái gì, có chút người thi viết phỏng vấn đều qua, có năng lực nhân làm theo có thể ở kiểm tra sức khoẻ này một cửa cho ngươi xoát xuống dưới.” Diệp Tâm Di khóe miệng nhất phiết, mặt mang đắc ý sắc nói, phảng phất nàng chính là kia người có năng lực.

“Đúng vậy, Tiểu Hạ, phương diện này nước rất sâu.” Triệu Khiết cha mẹ cũng đi theo nói.

“Triệu Khiết ngươi khảo là cái nào ngành đơn vị?” Hạ Vân Kiệt hướng Triệu Khiết cha mẹ gật gật đầu, sau đó hỏi Triệu Khiết.

“Thị lâm viên cục, của ta chuyên nghiệp chính là lâm viên học.” Triệu Khiết trả lời.

“Đúng vậy, Triệu Khiết chuyên nghiệp cùng lâm viên cục là đúng khẩu, hơn nữa nàng đại học thành tích tốt lắm, lâm viên thiết kế còn từng quá khen đâu.” Triệu Khiết mẫu thân tiếp nhận nói, lại là kiêu ngạo lại là có một tia tiếc hận cùng không cam lòng nói.

Tiếc hận cùng không cam lòng tự nhiên là chính mình nữ nhi như vậy vĩ đại, thế nhưng tám chín phần mười vào không được lâm viên cục.

“Tốt nữa có ích lợi gì? Phải có quan hệ mới được!” Mợ trên mặt mang theo một tia không chút nào che dấu khinh miệt nói.

“Cho dù có quan hệ vào lâm viên cục, nếu không có bản lãnh thật sự bàng thân, cũng bất quá chính là cái ăn dân chúng tiền mồ hôi nước mắt sâu mọt, người như thế lại có cái gì dùng? Ta nhưng thật ra cho rằng mặc kệ cái gì cương vị, tổng yếu tự thân bản sự cường mới được, như vậy cầm tiền cũng yên tâm thoải mái.” Hạ Vân Kiệt không lưu tình chút nào mặt quở trách Triệu Khiết mợ.

Triệu Khiết mợ còn có con trai của nàng cùng con dâu nghe vậy tất cả đều thay đổi sắc mặt, hơn nữa mợ lại tức giận nói:“Với ngươi loại này cái gì cũng đều không hiểu, giảng cũng là uổng giảng.”

“Kiệt ca mới……” Trương Nhất Phàm gặp Triệu Khiết mợ nói châm chọc Hạ Vân Kiệt cái gì cũng đều không hiểu, tự nhiên không chịu phạm, lập tức động thân mà ra nói.

Bất quá Hạ Vân Kiệt lại ngăn cản hắn, cười nhẹ nói:“Bằng quan hệ đem người chân chính có khả năng xoát đi xuống, loại sự tình này ta là thực không hiểu a, ta chỉ biết vàng đến làm sao đều là có thể sáng lên, Triệu Khiết ta xem cho dù không đi làm công chức về sau cũng khẳng định có thể có đại tiền đồ, đương nhiên nàng nếu thật muốn đi làm công chức, này cũng không phải cái gì việc khó, ta đổ muốn nhìn một chút Giang Châu thị ai có lớn như vậy lá gan, dám đem nàng cấp xoát xuống dưới.”

“Triệu Khiết, ngươi đây là làm sao tìm đến bằng hữu, như thế nào khẩu khí lớn như vậy, mau làm cho hắn đi!” Gặp Hạ Vân Kiệt một cái hai mươi đến tuổi tiểu tử khẩu khí lớn như vậy, Triệu Khiết mợ bọn người căm tức, vẻ mặt hèn mọn hướng Triệu Khiết nói.

Triệu Khiết người một nhà cũng không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt khẩu khí đã vậy còn quá lớn, nhất là Triệu Khiết cha mẹ không trải qua quá Đông Châu thị sự tình, liền càng cảm thấy Hạ Vân Kiệt khẩu khí lớn thái quá, vốn đối hắn ấn tượng còn cử không sai, lúc này thấy hắn chọc giận chính mình ca ca người một nhà, nữ nhi sự tình chỉ sợ cũng càng không tin tức, trong lúc nhất thời đối hắn cũng cải biến ấn tượng, nhìn hắn là vừa tức vừa vội.

Nhưng người ta là tới cửa đến kính rượu, muốn nói đuổi hắn đi, lời này Triệu Khiết cha mẹ còn là làm không được.

Đang lúc Triệu Khiết người một nhà thực khó xử, Trương Nhất Phàm bị vây bùng nổ bên cạnh, chỉ có Hạ Vân Kiệt như trước bưng chén rượu, biểu tình bình tĩnh

khi, Tiền Lực Vinh đột nhiên dùng cánh tay khửu tay đỉnh hạ Diệp Tâm Di nói:“Tâm Di, ngươi xem kia không phải Phùng bí thư thư ký cũ, hiện tại Thượng Dương huyện Huyện trưởng Lưu Giai Huy sao?”

“Thật đúng là hắn da! Hắn giống như chính hướng chúng ta đi đến đâu!” Diệp Tâm Di thanh âm có chút run run nói.

Tuy rằng vừa rồi nàng bà bà ngưu bức hò hét nói, hiện tại nàng làm thị tài chính cục phòng khoa trưởng, cho dù Thượng Dương huyện Huyện trưởng thấy nàng cũng muốn khách khí vài phần. Nhưng Diệp Tâm Di lại trong lòng biết rõ ràng, lời này chỉ có thể đối ngoại người đi đường nói nói. Một huyện Huyện trưởng ở Giang Châu thị kia lại nói tiếp nhưng là “Một phương chư hầu”, lại sao lại chân chính đem nàng một cái thị tài chính cục phòng khoa trưởng để vào mắt? Ít nhất cũng phải tài chính cục trưởng phòng mới được, trên thực tế, tài chính cục là xử cấp đơn vị, tài chính cục trưởng phòng nói là trưởng phòng kỳ thật cũng cũng chỉ là khoa cấp cán bộ, cùng người ta một huyện Huyện trưởng còn kém xa lắm. Huyện trưởng cùng tài chính cục cục trưởng là cùng cấp, đương nhiên tài chính cục cục trưởng dù sao chưởng quản tài chính quyền to, luận phân lượng là tài chính cục cục trưởng lớn hơn một chút. Đương nhiên trước mắt vị này Thượng Dương huyện Huyện trưởng có chút đặc thù, hắn nhưng là theo Phùng bí thư thiệt nhiều năm bên người thư ký, tuyệt đối xem như Phùng bí thư thân tín, phân lượng tự nhiên không giống với.

Cho nên Diệp Tâm Di bà bà phía trước nói được thực ngưu bức, nhưng làm Thượng Dương huyện Huyện trưởng thực đột nhiên xuất hiện, cũng hướng nàng đi tới khi, Diệp Tâm Di liền ngay cả nói chuyện thanh âm đều là run run.

“Thật đúng là, chẳng lẽ hắn là lại đây đánh với ngươi tiếp đón ?” Tiền Lực Vinh thanh âm cũng đi theo có chút run run.

“Hẳn là, hôm nay Lưu huyện trưởng đến chúng ta cục muốn tài chính, ta cùng chúng ta trưởng phòng cùng nhau tiếp đãi hắn.” Diệp Tâm Di thanh âm run run trung lộ ra kích động, trắng nõn mặt ở ngọn đèn hạ lộ ra hồng quang.

“Tiểu Hạ, ngươi mau trở lại vị trí đi lên, đừng ở chỗ này quấy rối, không thấy được Lưu huyện trưởng lại đây sao?” Mợ gặp Lưu huyện trưởng lại đây, tự nhiên trên mặt có quang, lập tức chỉ cao khí ngang hướng Hạ Vân Kiệt nói. Mà Triệu Khiết cha mẹ là người Thượng Dương huyện, tự nhiên cũng nhận được Lưu Giai Huy Huyện trưởng, thấy hắn thật đúng là cố ý lại đây cùng Diệp Tâm Di chào hỏi, xem Tiền gia người một nhà ánh mắt không tự giác mang một tia hâm mộ cùng núi cao ngưỡng chỉ hương vị.

Trương Nhất Phàm chung quy là thảo dân một cái, đột nhiên nghe được Huyện trưởng muốn lại đây, trong lòng khó tránh khỏi có chút chột dạ nhìn về phía Hạ Vân Kiệt.

Triệu Khiết còn lại là càng vẻ mặt khó xử nhìn Hạ Vân Kiệt, vừa rồi Hạ Vân Kiệt ngôn hành cử chỉ ở nàng xem đến quả thật xuy ngưu có chút thổi quá đầu, nay nàng thật là có chút lo lắng, đợi lát nữa hắn hội chẳng phân biệt được nặng nhẹ ở Huyện trưởng trước mặt cũng là như thế ngưu bức hò hét.

Đáng thương Triệu Khiết bọn người không thấy được, vừa rồi Lưu Giai Huy xuất hiện ở đại sảnh cửa nhìn đến Hạ Vân Kiệt khi là hung hăng bị chấn một chút, nhưng không dám lên tiền chào hỏi, thẳng đến gặp Hạ Vân Kiệt hướng hắn mỉm cười gật gật đầu, vẫy tay, thế này mới mừng rỡ như điên, đánh bạo tiến lên đây cùng Hạ Vân

Kiệt chào hỏi.

Lưu huyện trưởng cố ý lại đây chào hỏi, Tiền gia tự nhiên đều là trên mặt có vinh quang, hơn nữa mợ lại cảm thấy ở em gái của chồng người một nhà trước mặt thật to tăng thể diện, vênh mặt hất hàm sai khiến phân phó Hạ Vân Kiệt sau, đã sớm ào ào đứng dậy, hơn nữa Diệp Tâm Di đôi lại vội vàng cách tịch, vẻ mặt tươi cười hướng Lưu Giai Huy nghênh đón.

Lưu Giai Huy gặp Hạ lão sư cùng Diệp Tâm Di đám người cùng một chỗ, gặp Diệp Tâm Di đám người đón nhận tiến đến, tự nhiên không dám chậm trễ, khách khí theo bọn họ đôi nắm tay.

“Thấy được không có tuệ lâm, tài chính cục cũng không phải là bình thường đơn vị a! Ngay cả Huyện trưởng đều chủ động lại đây chào hỏi đâu.” Mợ trên mặt càng phát ra có nét mặt, nhịn không được nói khẽ với bên người nàng Triệu Khiết mẫu thân khoe ra nói.

Chính là vừa mới dứt lời, mợ tròng mắt liền biến tròn. Bởi vì nàng xem đến vị kia Lưu huyện trưởng cùng chính mình con trai cùng con dâu khách khí nắm tay sau, thế nhưng lập tức lướt qua bọn họ đi nhanh hướng kia phía trước bị nàng chỉ uống tiểu tử đi đến, trên mặt đôi đầy khiêm tốn tươi cười, chỉ cần là cá nhân có thể nhìn ra đến, kia Lưu huyện trưởng không phải muốn đi đánh kia họ Hạ tiểu tử mà là đi nịnh bợ hắn, tựa như con trai của nàng cùng con dâu vừa rồi vội vàng việc việc đi nịnh bợ Lưu huyện trưởng giống nhau.

Quả nhiên Lưu huyện trưởng còn cách Tiểu Hạ ba bốn bước xa, đã muốn vươn hai tay, vẻ mặt khiêm tốn nhiệt tình tươi cười nói:“Hạ lão sư, thật sự là trùng hợp, ngài đã ở nơi này dùng cơm a!”

Hạ lão sư?

Lưu huyện trưởng thốt ra lời này ra, bốn phía tựa hồ lập tức đều im lặng xuống dưới, người Tiền gia, Triệu gia còn có kia Trương Nhất Phàm bên tai tựa hồ chỉ còn lại có Hạ Vân Kiệt cùng Lưu huyện trưởng thanh âm.

“Đúng vậy, ngươi hôm nay như thế nào cũng chạy nội thành đến đây.” Hạ Vân Kiệt cùng Lưu Giai Huy nắm tay, cười hỏi.

“Thượng Dương huyện phải nhanh tốc phát triển, chỉ dựa vào trong huyện tự nhiên không được, này không phải chạy trong thành phố há mồm muốn điểm tài chính cùng chính sách? Sau đó đêm nay Phùng bí thư vừa vặn có rảnh, ta liền mời hắn cùng nhau ăn cái cơm rau dưa.” Lưu Giai Huy tựa như hướng lãnh đạo hội báo công tác giống nhau, hơi hơi cung thân, nhất nhất trả lời.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 794 : Trước cứ sau cung

“Nguyên lai ngươi đêm nay thỉnh Chính Thành ăn cơm a, vừa vặn ta hôm nay còn có điểm sự tình tìm hắn, hơn nữa ta nói đứng lên cũng là người Thượng Dương huyện, cũng có thể thay gia hương ra điểm lực, không thể tổng cho ngươi này quan phụ mẫu chạy lên chạy xuống. Như vậy đi, ngươi đem ghế lô nói cho ta biết, đợi lát nữa ta đi ngồi ngồi, thuận tiện ngươi cũng theo ta nói nói trong huyện khó khăn. Chính sách cái gì, ta không phải chính phủ quan viên cấp không được ngươi, nhưng tài chính cái gì, ta nhưng thật ra nhận thức những người này, có thể cho ngươi kéo một ít lại đây.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy thuận miệng cười nói.

Hạ Vân Kiệt nói được dễ dàng, hình như là tái đơn giản bất quá, nhưng “Chính Thành” Hai chữ thuận miệng vừa nói đến, cũng là sợ tới mức Tiền gia hơn nữa kia đôi theo sau đuổi tới thiếu chút nữa không hai chân mềm nhũn bát té trên mặt đất.

Ngoan ngoãn, Phùng Chính Thành nhưng là tỉnh ủy thường ủy kiêm Giang Châu thị thị ủy bí thư a, đừng nói ở Giang Châu thị là nhân vật số một, cho dù đặt ở tỉnh kia cũng là mười hai đầu sỏ chi nhất a, không nghĩ tới phía trước bị bọn họ chế nhạo rối tinh rối mù Tiểu Hạ, thế nhưng há mồm liền thẳng hô kỳ danh, càng làm cho người ở đây cảm thấy khủng bố là, kia Lưu huyện trưởng, Phùng bí thư tiền nhiệm thư ký nghe xong thế nhưng một chút bất mãn phản ứng đều không có, tương phản còn mừng rỡ như điên nói:“Cảm ơn Hạ lão sư, cảm ơn Hạ lão sư.”

“Thân là người Thượng Dương huyện, này cũng là ta phải làm. Nga, đúng rồi cho ngươi giới thiệu vài vị cũng là đến từ Thượng Dương huyện bằng hữu. Vị này là Trương Nhất Phàm, vị này là Triệu Khiết, này hai vị là

Triệu Khiết cha mẹ, Triệu Tân thúc thúc cùng Vương Tuệ Lâm a di.” Hạ Vân Kiệt cười khoát tay, sau đó đem Triệu Khiết người một nhà giới thiệu cho Lưu Giai Huy.

Lưu Giai Huy nhưng là thư ký xuất thân, làm người chính trực, nhưng đồng thời cũng khôn khéo cùng khỉ dường như, một bàn, Hạ Vân Kiệt cô đơn không giới thiệu vừa rồi cùng chính mình bắt tay Diệp Tâm Di đám người, chỉ giới thiệu Trương Nhất Phàm còn có Triệu Khiết người một nhà, thế nào còn không hiểu được Hạ lão sư không thích Diệp Tâm Di đám người, trong lòng không khỏi âm thầm thay bọn họ tiếc hận, thật sự là mắt chó xem thấp người, này tốt cơ hội cứ như vậy không công lãng phí. Nếu không lấy Hạ lão sư thân phận, cùng với Phùng bí thư đối hắn lão nhân gia tôn kính, các ngươi thật muốn được hắn lão nhân gia coi trọng, chỉ cần công tác năng lực còn có thể, tưởng không thăng chức đều khó a!

Đương nhiên lời này Lưu Giai Huy là sẽ không nói ra, phi thường nhiệt tình khách khí nhất nhất cùng Triệu Khiết đám người nắm tay, hơn nữa cùng Triệu Tân vợ chồng bắt tay khi, lại hai tay gắt gao nắm.

Không có biện pháp, không gặp Hạ lão sư đều gọi người ta thúc thúc a di sao? Hắn Lưu Giai Huy lại nào dám chậm trễ?

Lưu Giai Huy thái độ nhìn xem người Tiền gia đùi thẳng run, trong lòng là vừa hối hận lại sợ hãi, thật muốn tát chính mình hai cái. Bọn họ tự nhiên nhìn ra được đến, này hết thảy đều là Hạ Vân Kiệt mặt mũi duyên cớ. Mà Triệu Khiết người một nhà tắc kích động thiếu chút nữa ngay cả nói đều giảng bất lợi tác, hơn nữa Triệu Tân vợ chồng lại kích động nắm Lưu Giai Huy hai tay đều là run run, vốn nghĩ đến nữ nhi công chức sự tình mười có tám chín là muốn thất bại, nay cho dù dùng đầu ngón chân tưởng cũng biết, chuyện này chỉ cần Hạ Vân Kiệt chịu

hỗ trợ, đừng nói là lâm viên cục, cho dù tiến tẩu tử vừa rồi dào dạt đắc ý không thôi thị tài chính cục cũng không thành vấn đề.

Cùng Triệu Tân vợ chồng nhiệt tình nắm qua tay sau, Lưu Giai Huy đem số ghế lô nói cho Hạ Vân Kiệt.

“Lưu huyện trưởng ngươi đi việc đi, đợi lát nữa Chính Thành đến đây, ngươi nói cho hắn sẽ không dùng đến nơi đây đến đây, đỡ phải chọc người mắt, ta đi qua là được.” Hạ Vân Kiệt ghi nhớ ghế lô hào, cười đối Lưu Giai Huy nói.

Hạ Vân Kiệt lời này nghe được đầy bàn mọi người thiếu chút nữa muốn chui cái bàn dưới đi, cảm tình, này Hạ lão sư so với Phùng bí thư còn muốn ngưu a! Cho dù Phùng bí thư đều chủ động đến bái kiến hắn!

“Tốt Hạ lão sư, ta đây cáo lui trước.” Nói xong Lưu Giai Huy lại hướng Triệu Khiết đám người gật gật đầu đánh tiếp đón, về phần người Tiền gia, hắn lại tới thủy tới chung không tái con mắt xem thượng một chút, càng đừng nói chào hỏi.

Không gặp người ta Hạ lão sư không thích bọn họ sao?

“Triệu Khiết, các ngươi tiếp tục đi, ta sẽ không quấy rầy các ngươi, trễ chút chờ Phùng bí thư đến đây, ta mang ngươi đi theo hắn gặp cái mặt.” Lưu Giai Huy đi rồi, Hạ Vân Kiệt hướng Triệu Khiết cười nói.

“Hạ lão sư, ngài sao lại nói như vậy? Không quấy rầy, không quấy rầy!” Trả lời Hạ Vân Kiệt cũng không phải Triệu Khiết, mà là đầu đầy đại hãn Diệp Tâm Di.

Vừa rồi, nàng bà bà nhưng là há mồm nói hắn quấy rối, muốn đuổi hắn đi nha, đương nhiên nàng cùng trượng phu của nàng cũng không thiếu chèn ép nói móc hắn,

này nếu làm cho hắn nhất ngữ cấp bẩm báo Phùng bí thư nơi nào đây, kia hắn vợ chồng lưỡng về sau còn có thể con đường làm quan tiếp tục hỗn đi xuống sao?

“Yên tâm ăn cơm của ngươi uống rượu của ngươi, ta còn không đến mức đem sự tình hôm nay chọc đến Phùng bí thư nơi nào đây.” Nói xong Hạ Vân Kiệt xem cũng lười xem Diệp Tâm Di đám người liếc mắt một cái, mang theo Trương Nhất Phàm về tới chính mình vị trí đi lên.

Loại này thân thích, Hạ Vân Kiệt thật sự là nhìn mất khẩu vị. Không hỗ trợ cũng là được, còn một cái kính khoe ra! Này tính cái gì? Làm cho thân thích tiêu tiền, nguyện vọng rơi vào khoảng không, còn không nên cho bọn hắn thêm điểm đổ sao?

Gặp Hạ Vân Kiệt xem cũng không xem bọn hắn liếc mắt một cái trở về chính mình bàn ăn, Tiền gia người người vẻ mặt màu đất.

“Các ngươi nhìn xem, các ngươi nhìn xem, bình thường tròng mắt vừa được trên đầu, không nghe ta nói, hiện tại tốt lắm, ai!” Triệu Khiết cậu chỉ vào thê tử đám người chích lắc đầu thở dài.

Nếu đổi thành trước kia, Triệu Khiết cậu dám nói như vậy bọn họ, lúc này mợ đã sớm đem ngón tay đầu trạc đến hắn sau gáy, nhưng lúc này đây lại đem đầu cúi thấp thấp, nàng biết lần này chính mình xác thực quả thật thật xông họa. Tuy rằng kia Hạ lão sư nói sẽ không đem chuyện này thống đến Phùng bí thư nơi nào, nhưng con trai cùng con dâu về sau tưởng tái hướng lên trên đi chỉ sợ không cơ hội.

Triệu Khiết cha mẹ tự nhiên không phải cái gì thánh nhân, phía trước bị một bụng uất khí, nay gặp tẩu tử bọn họ kinh ngạc, trong lòng nhưng thật ra thật dài ra khẩu

ác khí.

Lại nói tiếp, bọn họ trước kia cũng không thiếu giúp đỡ Tiền gia! Tiền gia nay được thế lại như vậy đối đãi bọn họ, thật là làm cho bọn họ trong lòng không thoải mái.

“Này, Triệu Khiết, vừa rồi mợ lời nói ngươi ngàn vạn đừng để trong lòng a!” Đem đầu cúi thấp thấp trong chốc lát, mợ điều chỉnh tâm tình, ngẩng đầu nhìn Triệu Khiết thật cẩn thận bồi cười nói.

Giống như giờ khắc này, Triệu Khiết đột nhiên thành cái gì quan to quý nhân.

“Đúng vậy, Triệu Khiết, mọi người đều là thân thích, chuyện của ngươi kỳ thật phía trước ta và ngươi biểu ca cũng đi hỏi thăm quá, nhưng bởi vì đề cập người bối cảnh có vẻ cứng rắn, chúng ta cũng sẽ không dám nhúng tay, hiện tại tốt lắm, có Hạ lão sư, ngươi tiến lâm viên cục là thiết bản cái đinh, chúng ta cũng sẽ không dùng tái quan tâm.” Diệp Tâm Di cũng đi theo bồi cười nói, buông xuống phía trước kiêu ngạo.

Không có biện pháp, người ta Triệu Khiết hiện tại nhưng là đặt lên đại nhân vật có thể làm cho thị ủy bí thư đều phải chủ động tới gặp hắn, nàng Diệp Tâm Di chính là thị tài chính cục một phòng nho nhỏ khoa trưởng, lại nào dám đắc tội Triệu Khiết.

Có câu kêu, hoạn nạn gặp chân tình. Những lời này dùng ở trong này tuy rằng không lớn thích hợp, nhưng lúc này Triệu Khiết xem nhà cậu hơn nữa trước mắt vị này biểu tẩu tâm tính đại thế chính là như thế.

Nếu đổi thành phía trước biểu tẩu bọn họ người một nhà đối nàng Triệu Khiết cho dù không nhiệt tình giúp đỡ, chính là hảo ngôn hảo ngữ vài câu, lúc này nói không chừng Triệu Khiết trong lòng cũng thừa bọn họ này phân

tình, nhưng hiện tại nhìn biểu tẩu trước cứ sau cung hoàn toàn tương phản thái độ, Triệu Khiết lại chỉ cảm thấy đến buồn nôn.

Nàng rất rõ ràng, nếu không có Hạ Vân Kiệt xuất hiện, lúc này biểu tẩu bọn họ khẳng định hội tiếp tục khoe ra chính mình nhà, tiếp tục chế nhạo nhà nàng.

Bất quá xem ở cậu phân thượng, Triệu Khiết trên mặt còn là miễn cưỡng bài trừ vẻ tươi cười, lắc đầu đối cậu nói:“Cậu ngươi yên tâm, mọi người đều là thân thích, có thể hỗ trợ cố nhiên tốt, giúp không được gì ta cũng vậy sẽ không hướng trong lòng đi.”

Mợ đám người gặp xin lỗi là chính mình ba người, nhưng Triệu Khiết nói chuyện đối tượng cũng là nàng cậu, rõ ràng nha đầu kia hiện tại trong lòng liền đem cậu làm thân nhân xem, trong lòng đều cảm giác thực khó chịu, nhưng cũng không dám biểu hiện ra ngoài.

Trước khác nay khác, muốn làm không tốt về sau Diệp Tâm Di cùng Tiền Lực Vinh còn phải cầu Triệu Khiết đề bạt đâu!

Hạ Vân Kiệt mang theo Trương Nhất Phàm trở về chính mình bàn ăn, hai người câu được câu không uống rượu trò chuyện, Trương Nhất Phàm xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt càng phát ra tràn ngập sùng bái, thậm chí có đôi khi hội nhịn không được tưởng, nếu lần trước người cùng chính mình cùng nhau du lịch biết chính mình bởi vì xuất phát từ chính nghĩa ra đầu, nay kết giao như vậy một vị có năng lực đại nhân vật, không biết bọn họ sẽ là như thế nào một bộ biểu tình?

Hạ Vân Kiệt cùng Trương Nhất Phàm không uống trong chốc lát rượu, Triệu Khiết cùng nàng ba mẹ liền bưng chén rượu qua lại kính, đem Hạ Vân Kiệt cấp hoảng vội vàng đứng lên, nhìn Triệu Khiết cha mẹ khiêm tốn

nói:“Thúc thúc, a di, các ngươi như thế nào đến kính ta rượu, ta nhưng là không đảm đương nổi a!”

“Như thế nào hội, như thế nào hội! Vừa rồi nhiều có đắc tội, còn thỉnh Hạ lão sư không cần hướng trong lòng đi, Triệu Khiết sự tình đợi lát nữa cũng thỉnh ngài nhiều hơn hỗ trợ.” Triệu Tân vợ chồng vội vàng nói.

“Ha ha, thúc thúc a di khách khí, Triệu Khiết cùng ta là bằng hữu, lần trước Hong Kong du còn giúp phụ mẫu ta cái đại ân đâu, ta giúp nàng là hẳn là.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Phải không?” Triệu Khiết cha mẹ đều có chút kinh ngạc nhìn về phía nữ nhi, sự tình lần trước nữ nhi cũng không có theo chân bọn họ trước tiên.

Cha mẹ kinh ngạc ánh mắt pha làm cho Triệu Khiết cảm thấy ngượng ngùng, bởi vì kỳ thật lại nói tiếp lần trước ở Đông Châu thị nàng căn bản là không hỗ trợ cái gì, chẳng qua ở lại trong chốc lát mà thôi. Huống hồ thật muốn tích cực đứng lên, Hạ Vân Kiệt cha mẹ bị phái xuất sở mang đi cũng là vì bọn họ lữ hành đoàn, này trong đó tự nhiên cũng bao gồm Triệu Khiết. Triệu Khiết lưu lại kỳ thật là hẳn là.

“Kỳ thật lần trước là hạ thúc thúc cùng a di giúp chúng ta việc mới là, là chúng ta làm việc không đúng, đem……” Triệu Khiết đỏ mặt nói.

“Ha ha, thật muốn tích cực sẽ rất khó nói rõ, chính yếu còn là nhân tâm. Ngươi cùng Tiểu Trương đều thực không sai, có một viên thiện lương chính trực tâm, các ngươi xuất hiện làm cho phụ mẫu ta thân tuy rằng bị oan uổng cũng không hội cảm thấy hối hận cùng cô đơn! Cho nên ta là thật muốn cảm ơn các ngươi.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Cười nói, Hạ Vân Kiệt cùng Trương Nhất Phàm phân biệt cùng Triệu Khiết người một nhà chạm cái chén.

Cho nhau kính quá rượu, lại hàn huyên vài câu, Triệu Khiết người một nhà liền lại về tới chính mình cái bàn đi.

Trở lại chính mình cái bàn, đầy mình nghi hoặc Triệu Khiết cha mẹ tự mình nhiên khó tránh khỏi muốn hỏi khởi nữ nhi Hong Kong du sự tình.

Triệu Khiết đem đại khái sự tình nói một lần, trừ bỏ Hạ Minh Bằng vợ chồng trượng nghĩa động thân nhắc nhở, sau đó bị bắt, cùng với sau lại Hạ Vân Kiệt xuất mặt lao người đương nhiên cũng bao gồm Vân Lĩnh tỉnh công an thính hình trinh trung đoàn trung đoàn trưởng tự mình ra mặt đi sân bay điều tra đằng đằng trải qua.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 795 : Người tốt có tốt báo

Triệu Khiết nói được đơn giản thoải mái, nhưng một bàn người, hơn nữa Diệp Tâm Di cùng Tiền Lực Vinh này đối trà trộn quan trường cũng có bảy tám năm tiểu vợ chồng cũng là nghe được kinh hồn táng đảm, đầu đầy đại hãn.

Bọn họ tuy rằng không coi là cái gì chân chính chính phủ quan viên, nhưng nói như thế nào cũng là người trong con đường làm quan, này quan trường môn môn đạo đạo so với người thường lại rõ ràng nhiều lắm, so với Triệu Khiết này vừa mới nhập xã hội người trẻ tuổi hiểu được liền càng nhiều.

Cái gọi là cường long không áp địa đầu xà, một người tỉnh ngoài trực tiếp theo phái xuất sở đem đánh người phá điếm cha mẹ lao đi ra cũng đã phi thường rất giỏi, huống chi như vậy một cái đơn giản vụ án, không quá nhiều lâu ngay cả tỉnh công an thính hình trinh trung đoàn trung đoàn trưởng đều tự mình ra mặt đi sân bay điều tra.

Kia nhưng là phó thính cấp cán bộ, tương đương với Giang Châu thị phó thị trưởng, công an cục cục trưởng cấp bậc a! Liền ngay cả Diệp Tâm Di chỗ thị tài chính cục cục trưởng đều phải thấp nhất cấp quan lớn a! Có thể nghĩ, kia Hạ lão sư năng lượng có bao nhiêu lớn!

Quả thực là lớn làm cho Diệp Tâm Di cùng Tiền Lực Vinh ngẫm lại liền hết hồn, hận không thể nâng tay phiến chính mình vài cái cái tát.

Thật tốt cơ hội a, nếu bắt được, vốn chính mình về sau sẽ không chính là khoa trưởng, mà là trưởng phòng, thậm chí cục trưởng đều có khả năng, nhưng hôm nay đâu, không chỉ có không bắt lấy cơ hội kết bạn, ngược

lại còn đem người ta cấp đắc tội !

Triệu Khiết các trưởng bối tuy rằng hiểu được không bằng Diệp Tâm Di cùng Tiền Lực Vinh nhiều như vậy, nhưng nói như thế nào cũng là có nhiều năm xã hội trải qua lão nhân, nghe xong sau đồng dạng cũng là khiếp sợ không thôi. Đương nhiên Triệu Khiết cha mẹ càng nhiều là vui mừng. Không chỉ có là vì nữ nhi nhân phẩm, hơn nữ nhi có thể kết giao như vậy một vị đại nhân vật.

“Người tốt có tốt báo a! Tâm Di, Lực Vinh, tuy rằng Triệu Khiết tuổi còn trẻ, nhưng các ngươi về sau muốn nhiều hơn hướng Triệu Khiết học tập mới được a.” Hồi lâu, cậu cảm khái nói.

“Đúng vậy, đúng vậy, Tâm Di, Lực Vinh các ngươi về sau muốn nhiều hơn hướng Triệu Khiết học tập.” Mợ cũng khó không được gật đầu phụ họa nói.

Đây là “Người tốt có tốt báo, ác nhân có ác báo” rõ ràng ví dụ a. Ngươi xem Triệu Khiết làm như vậy điểm chuyện tốt, nàng liền đáp thượng như vậy một vị quý nhân, mà các nàng nhà vừa rồi liền bởi vì đối thân thích không phúc hậu, ngươi xem đắc tội một vị đại quý nhân, liên quan ngay cả Triệu gia như vậy một môn hảo thân thích về sau chỉ sợ đều làm bất thành.

“Ân, chúng ta về sau nhất định hướng biểu muội học tập.” Tuy rằng trong lòng có trăm ngàn không muốn, nhưng Diệp Tâm Di cùng Tiền Lực Vinh cũng chỉ có thể gật đầu khiêm tốn nói.

Có đôi khi thân thích gian cảm tình nói tan liền tan, muốn tưởng tái tụ đứng lên là thực khó khăn. Tuy rằng mợ, còn có biểu ca biểu tẩu lần nữa cùng nói tốt, nhưng Triệu Khiết cảm nhận được lại chính là dối trá, bất quá e ngại cậu mặt mũi, cũng chỉ có thể lá mặt lá trái ứng phó, trong lòng cũng là ước gì sớm điểm chấm dứt bữa tối,

cũng đỡ phải như vậy không dứt. Lại cứ, phía sau mợ người một nhà cũng là ước gì cùng Triệu Khiết nhiều ở trong chốc lát, nói nhiều trong chốc lát nói, hảo đem phía trước phạm hạ sai lầm cấp bù lại thượng, hảo đem hai nhà cái khe cấp tu bổ.

Đang lúc Triệu Khiết trong lòng có điểm không kiên nhẫn khi, Hạ Vân Kiệt cùng Trương Nhất Phàm đi tới kêu nàng nói:“Triệu Khiết, nếu không hiện tại ta mang ngươi đi theo Phùng bí thư nhận thức một chút, cũng đỡ phải ngươi vì công chức sự tình trong lòng không tin tức.”

Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, Triệu Khiết lập tức liền bưng chén rượu vẻ mặt kích động đứng lên, mà Diệp Tâm Di cùng Tiền Lực Vinh đám người tắc vẻ mặt hâm mộ ghen tị nhìn Triệu Khiết.

Thị ủy bí thư a, kia nhưng là Giang Châu thị nhân vật số một, bọn họ ở chính phủ ngành công tác bảy tám năm đều còn không có cơ hội cùng hắn giáp mặt gặp được một mặt đâu, nay Triệu Khiết chân ngay cả chính phủ đơn vị cửa còn không có rảo bước tiến lên đi, cũng đã có tư cách đi theo thị ủy bí thư nói chuyện phiếm uống rượu.

“Rượu sẽ không muốn dẫn đi, ta cùng Phùng bí thư không chú ý nhiều như vậy, ngươi hiện tại là ta bằng hữu, không phải chính phủ viên chức, đợi lát nữa coi như bằng hữu trò chuyện.” Hạ Vân Kiệt gặp Triệu Khiết bưng rượu, lại là khẩn trương lại là kích động bộ dáng, không khỏi lắc đầu cười đem nàng trong tay chén rượu cấp bỏ, một lần nữa thả lại cái bàn.

Người khác đi thị ủy bí thư ghế lô đều là đi kính rượu đi nịnh bợ, khả hắn Hạ Vân Kiệt làm sao cần như thế? Không làm cho Phùng bí thư tới gặp hắn mà là hắn đi thấy hắn cũng đã cho Phùng Chính Thành thiên đại mặt mũi. Phải biết rằng hắn nhưng là Phùng Chính Thành

thúc gia a.

Đương nhiên tầng này quan hệ Diệp Tâm Di đám người không biết, bọn họ gặp Hạ Vân Kiệt đem Triệu Khiết chén rượu cấp bắt đến, lại vẻ mặt thoải mái mà cùng nàng nói đợi lát nữa liền đem Phùng bí thư làm bằng hữu trò chuyện, thiếu chút nữa không một đầu cấp đập ở trên bàn.

Này chân đều ngay cả chính phủ đơn vị cửa còn không có rảo bước tiến lên đi, này đều đã muốn thành thị ủy bí thư bằng hữu, này về sau còn rất cao? Ông trời a, Triệu Khiết như thế nào sẽ có loại này mệnh tốt a!

Tiền gia đám người nhìn Triệu Khiết cùng Trương Nhất Phàm cùng Hạ Vân Kiệt hướng ghế lô phương hướng đi đến, thật muốn đấm ngực dậm chân, chất vấn ông trời, lại không tưởng bọn họ nếu lúc nào cũng khắc khắc làm người hòa thiện, chỉ sợ lúc này xem ở Triệu Khiết trên mặt, Hạ Vân Kiệt cũng sẽ giới thiệu Phùng bí thư cho bọn hắn nhận thức.

Đi theo Hạ Vân Kiệt xao khai ghế lô cửa, Trương Nhất Phàm cùng Triệu Khiết rốt cục thấy được thường xuyên xuất hiện ở Giang Châu tin tức cùng trên báo chí Phùng Chính Thành bí thư chân nhân, cùng Phùng bí thư đang ngồi ở trong ghế lô trừ bỏ Lưu Giai Huy còn có Giang Châu thị công an cục cục trưởng Diệp Hồng Ba, cùng với Phùng bí thư tân thư ký Phí Hưng Hoa, một cái thoạt nhìn thực nhã nhặn thanh tú người trẻ tuổi.

Nhìn đến Hạ Vân Kiệt bọn họ gõ cửa tiến vào, Phùng bí thư bọn người cuống quít đứng lên, đem Trương Nhất Phàm cùng Triệu Khiết cấp sợ tới mức cả người đều run lên run lên.

“Hạ lão sư, ngài đã tới, xin mời ngồi.” Phùng bí thư tiến lên cung kính mời nói.

Lúc này Trương Nhất Phàm cùng Triệu Khiết mới phát hiện đối diện ghế lô cửa chủ vị dĩ nhiên là không, hiển nhiên là chuyên môn vì Hạ Vân Kiệt cấp lưu.

Thị ủy bí thư bữa ăn, đơn giản là Hạ Vân Kiệt nói một câu muốn lại đây, chủ vị liền không, này ý nghĩa cái gì, ngẫm lại đều làm cho Trương Nhất Phàm cùng Triệu Khiết cũng là kích động lại là sợ hãi.

Chính mình ở Đông Châu thị kết bạn đến tột cùng là loại người nào a?

Ở đây trừ bỏ kia tân thư ký Phí Hưng Hoa đều là người quen, mà thư ký là Phùng bí thư người bên người, cho nên Hạ Vân Kiệt cũng là không có gì hay khách khí, cười gật gật đầu liền ngồi ở chủ vị, thẳng đem Phí Hưng Hoa còn có Trương Nhất Phàm, Triệu Khiết cấp nhìn xem hai mắt đăm đăm.

Hạ Vân Kiệt ngồi xuống sau khi, Phùng Chính Thành tự mình cho hắn châm rượu, về phần Trương Nhất Phàm cùng Triệu Khiết Diệp Hồng Ba đám người tự nhiên hội tiếp đón bọn họ ngồi vào vị trí.

Trương Nhất Phàm cùng Triệu Khiết đời này còn cho tới bây giờ không cùng nhiều như vậy quan lớn đồng tịch quá, ngồi ở vị trí tổng cảm giác mông phía dưới có cái gì, cả người khẩn trương không được tự nhiên.

Hạ Vân Kiệt đem Trương Nhất Phàm cùng Triệu Khiết hướng Phùng Chính Thành đám người giới thiệu một phen, thuận tiện cũng nhắc tới Triệu Khiết khảo lâm viên cục sự tình, nói trong đó có miêu nị, hy vọng Phùng Chính Thành tra nhất tra.

Thúc gia bằng hữu muốn khảo công chức thế nhưng cũng có người dám giở trò quỷ, Phùng Chính Thành tự

nhiên tức giận, lập tức nói:“Hạ lão sư ngài yên tâm, chuyện này ta nhất định hội hảo hảo hỏi đến.”

Nếu lúc này Diệp Tâm Di đám người ở đây, khẳng định biết tuy rằng Phùng bí thư nói chính là vô cùng đơn giản một câu, nhưng này đám đánh lâm viên cục biên chế chủ ý, còn có chủ trì phỏng vấn lãnh đạo chỉ sợ đều phải không hay ho, về phần Triệu Khiết tiến lâm viên cục tự nhiên là thiết bản cái đinh.

Hạ Vân Kiệt biết Triệu Khiết tiến lâm viên cục đối với Phùng Chính Thành chính là việc nhỏ một kiện, đồng thời cũng không tưởng muốn làm hỏng rồi trong ghế lô không khí, cho nên đề cập qua cũng sẽ không tái liền kia đề tài nói tiếp.

Phùng Chính Thành gặp thúc gia không tái liền công chức cuộc thi chủ đề nói tiếp âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, hiện tại hắn Phùng Chính Thành sợ nhất chính là hắn vị này thúc gia phát hỏa, đương nhiên tối kính nể cũng là hắn lão nhân gia.

Trong lòng thở dài nhẹ nhõm một hơi sau, Phùng Chính Thành bắt đầu cấp thúc gia kính rượu, kính thúc gia sau, lại cố ý kính Trương Nhất Phàm cùng Triệu Khiết rượu, đem bọn họ cấp khẩn trương thiếu chút nữa ngay cả chén rượu đều lấy không xong.

Kính rượu khi, Phùng Chính Thành còn cố ý vì công chức cuộc thi sự tình hướng Triệu Khiết tỏ vẻ xin lỗi, điều này làm cho Triệu Khiết càng phát ra thụ sủng nhược kinh, đồng thời cũng càng phát ra cảm giác được Hạ Vân Kiệt thân phận không thể tưởng tượng.

Rượu vừa uống đứng lên, hơn nữa Hạ Vân Kiệt cũng không yêu tự cao tự đại, trong ghế lô không khí lại dần dần bắt đầu trở nên hòa hợp đứng lên, có nói có cười.

Uống một lát rượu, hàn huyên trong chốc lát, Hạ Vân Kiệt bắt đầu hỏi Lưu Giai Huy có liên quan Thượng Dương Huyện lão gia sự tình.

Lưu Giai Huy gặp Hạ Vân Kiệt quả thực hỏi Thượng Dương huyện sự tình, không khỏi rất là kích động.

Có một câu kêu không lo nhà không biết củi gạo quý, trước kia Lưu Giai Huy chính là thị ủy bí thư thư ký, không có để ý để ý quá một cái huyện, cũng không cảm thấy quản lý một cái huyện có bao nhiêu khó. Nay Phùng Chính Thành đem hắn đặt ở Huyện trưởng vị trí thượng, hắn Lưu Giai Huy mới biết được này Huyện trưởng không chịu nổi a.

Kinh tế muốn phát triển, cần tài chính đầu nhập, giáo dục muốn phát triển, cần tiền, giao thông muốn phát triển, cần tiền, chính phủ nhân viên công tác phát tiền lương, đồng dạng cần tiền……

Thượng Dương huyện ở Giang Châu thị chỉ có thể xem như trung đẳng phát triển huyện, muốn tưởng Thượng Dương huyện phát triển thượng một cái bậc thang, hắn này Huyện trưởng trừ bỏ muốn cố gắng khai quật trong huyện tiềm lực, phải còn phải nhiều hơn tranh thủ thượng cấp ngành chính sách duy trì đương nhiên còn có tài chính. Vừa vặn hắn Lưu Giai Huy trước kia là thị ủy bí thư thư ký, không chỉ có cùng thị ủy bí thư quan hệ hảo, cùng thị các chính phủ ngành lãnh đạo cũng đều rất quen thuộc, cho nên đến thị muốn chính sách muốn tài chính sự tình tựu ít đi không thể hắn này Huyện trưởng tự mình ra mặt chạy động.

Chính là tái chạy, này Giang Châu thị tài nguyên liền nhiều như vậy, nếu hướng Thượng Dương huyện khuynh hướng, này khác huyện phân chia đến tài nguyên khẳng định tựu ít đi. Phùng Chính Thành ngồi ở thị ủy bí thư vị trí, mặc dù có nghĩ rằng nhiều giúp đỡ

một chút Lưu Giai Huy, nhưng hắn lại đứng ở toàn bộ thị độ cao nhìn vấn đề, cho nên đêm nay cùng Lưu Giai Huy nói chuyện không ít, trên cơ bản này đây cố gắng làm chủ, chân chính rơi xuống thật chỗ cũng là không nhiều lắm.

Không có biện pháp, tăng nhiều thịt thiếu, cho dù Phùng Chính Thành thân là thị ủy bí thư cũng không có biện pháp a.

Cho nên ở Hạ Vân Kiệt tiến vào trước, Lưu Giai Huy trong đầu kỳ thật là có vẻ uể oải, bởi vì đêm nay cũng không có theo Phùng bí thư trong miệng đào đến cái gì ưu việt. Nhưng Hạ Vân Kiệt Hạ lão sư mở miệng kia đã có thể hoàn toàn không giống với, Phùng bí thư tân thư ký Phí Hưng Hoa khả năng còn không biết Hạ lão sư đến tột cùng có cái gì năng lực, cùng Phùng bí thư lại là cái gì quan hệ, nhưng Lưu Giai Huy này tiền nhiệm thư ký nhưng là nhất thanh nhị sở.

Hắn trăm phần trăm khẳng định, chỉ cần Hạ lão sư vì chính mình gia hương hướng Phùng bí thư mở miệng muốn chính sách cùng tài chính, Phùng bí thư cho dù có trăm ngàn cái không muốn, chỉ sợ cũng khẽ cắn môi bài trừ một chút ưu đãi chính sách cùng tài chính đến.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 796 : Không thể lộng rối loạn

Kích động dưới, Lưu Giai Huy liền thao thao bất tuyệt đem Thượng Dương huyện tình trạng cùng khó khăn cấp Hạ Vân Kiệt nói một lần.

Hạ Vân Kiệt đối như thế nào quản lý một huyện tự nhiên là không có gì kinh nghiệm, cũng không hiểu cái gì kinh tế kiến thiết quy hoạch, bất quá Lưu Giai Huy nói nhất đại thông, có một chút Hạ Vân Kiệt cũng là nghe hiểu được, thì phải là Thượng Dương huyện thiếu tiền, nhu cầu cấp bách ưu đãi địa phương chính sách hấp dẫn ngoại lai xí nghiệp đầu tư Thượng Dương huyện. Chỉ cần có ngoại lai xí nghiệp đầu tư Thượng Dương huyện, như vậy không những được giải quyết vào nghề vấn đề, còn có thể gia tăng thuế địa phương thu vào……

Muốn Hạ lão sư một đại học lão sư đến Thượng Dương huyện đầu tư hiển nhiên là không sự thật, kỳ thật Lưu Giai Huy nói nhất đại thông kỳ thật chính là tưởng Hạ Vân Kiệt có thể hơi chút thay Thượng Dương huyện nói vài câu, làm cho Phùng bí thư tùng nhả ra cấp huyện lý một ít hấp dẫn đầu tư bên ngoài ưu đãi chính sách.

Chỉ cần chính sách ưu đãi, có lực hấp dẫn, tự nhiên sẽ không sầu đầu tư bên ngoài không tiến vào.

“Lưu huyện trưởng, ý tứ của ngươi chỉ cần có thể chiêu thương dẫn tư có thể giải quyết chúng ta huyện giáo dục, chữa bệnh, giao thông đằng đằng một loạt vấn đề?” Hạ Vân Kiệt nghe xong sau, trầm ngâm một lát hỏi.

“Đúng vậy, có xí nghiệp, còn có vào nghề, còn có thu nhập từ thuế, có thu nhập từ thuế, chính phủ có tiền tự nhiên có thể đại lực làm tốt giáo dục, chữa bệnh đằng đằng công tác, bất quá đầu năm nay xí nghiệp lớn đều

hướng thành phố lớn tễ, Thượng Dương huyện chính là trung đẳng huyện, nếu không có tốt ưu đãi chính sách, tỷ như tiện nghi thậm chí không ràng buộc nhượng lại thổ địa, thu nhập từ thuế ưu đãi đằng đằng, này công ty lớn xí nghiệp lớn là sẽ không đem tiền đầu đến Thượng Dương huyện đến." Lưu Giai Huy đáng thương hề hề nói, khóe mắt dư quang cũng không ngừng ngắm hướng Phùng Chính Thành.

Vì Thượng Dương huyện phát triển, Lưu Giai Huy này Huyện trưởng cũng là là cử hết sức.

"Ngươi không cần xem Chính Thành, không phải là muốn kéo chút xí nghiệp lại đây đầu tư Thượng Dương huyện, làm sao cần cái gì tiện nghi thậm chí không ràng buộc nhượng lại thổ địa cho bọn hắn, như vậy không phải bằng lấy không Thượng Dương huyện tài nguyên tiện nghi bọn họ, điều này sao đi? Hơn nữa nếu đối phương là ngoại quốc xí nghiệp, vậy lại càng không được rồi, còn không có cho chúng ta Thượng Dương huyện kinh tế làm ra cống hiến, ưu việt nhưng thật ra trước cầm một đống lớn." Hạ Vân Kiệt gặp Lưu Giai Huy lấy mắt ngắm Phùng Chính Thành, không khỏi cười lắc đầu nói.

Lưu Giai Huy vốn là muốn mượn Hạ Vân Kiệt mặt mũi hy vọng Phùng bí thư nhiều cấp điểm ưu đãi chính sách hấp dẫn đầu tư bên ngoài, không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt không giúp hắn nói chuyện cũng là liền thôi, thế nhưng còn nói không thể uổng tiện nghi đầu tư giả, thật muốn như vậy, người nào còn nguyện ý đến Thượng Dương huyện đầu tư a? Này Phùng bí thư thật muốn là vì Hạ lão sư này lời nói một chút ưu đãi chính sách cũng không cấp, kia hắn Lưu Giai Huy chẳng phải là thông minh bị thông minh lầm, chuyển khởi tảng đá tạp chính mình chân sao?

Cho nên Hạ Vân Kiệt nói vừa xong, Lưu Giai Huy liền

nóng nảy, nói:“Hạ lão sư, ta cũng biết có chút ưu đãi chính sách thật sự tiện nghi bọn họ nhất là đầu tư bên ngoài hưởng thụ ưu đãi chính sách càng nhiều, so với bản thổ xí nghiệp còn muốn nhiều, nhưng luyến tiếc đứa nhỏ bắt không được lang a, chúng ta tưởng tiến cử hắn tài chính, bọn họ kỹ thuật, bọn họ tiên tiến quản lý phương pháp, dù sao cũng phải có chút dứt bỏ.”

“Hạ lão sư, Giai Huy đồng chí nói là có đạo lý, mấu chốt là này độ muốn nắm giữ tốt, không thể muốn làm nửa ngày, không chỉ có không theo người nước ngoài trên người lao đến ưu việt, ngược lại đem quốc gia tài nguyên không công tiện nghi người nước ngoài, còn bị thương bản thổ xí nghiệp gia tâm.” Phùng Chính Thành biết thúc gia không hiểu phương diện này đầu đầu đạo đạo, gặp Lưu Giai Huy nóng nảy, sợ hắn nói được không dễ chọc thúc gia không vui, liền tiếp nhận nói giải thích nói.

“Ha ha, ta tuy rằng chính là trung chuyên sinh, nhưng trước kia học chuyên nghiệp nói như thế nào cũng là thương vụ trợ lý, này đó còn là biết một ít. Bất quá địa phương khác ta không xen vào, này Thượng Dương huyện là ta lão gia, cũng không có thể tiện nghi kia đám người nước ngoài.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt còn là này giọng, Lưu Giai Huy càng nóng nảy, vừa định lại lần nữa mở miệng, Hạ Vân Kiệt đã muốn cười xua tay ngăn trở hắn, nói:“Lưu huyện trưởng, ngươi yên tâm, ta nói như thế nào cũng là uống nước Thượng Dương huyện lớn lên. Nếu hôm nay gặp gỡ chuyện này, tự nhiên cũng muốn thuận đường vì gia hương làm điểm cống hiến. Chiêu thương dẫn tư thôi, đơn giản, ngươi hồi Thượng Dương huyện chờ chính là. Quá đoạn thời gian thì sẽ có một chút ngoại quốc xí nghiệp tới cửa tìm ngươi hiệp đàm đầu tư sự tình, ngươi chỉ cần cho ta nhớ kỹ, đừng làm cái gì ưu đãi chính sách cho bọn hắn, bọn họ nếu cò kè mặc cả, ngươi liền đuổi

bọn họ đi.”

Hạ Vân Kiệt lời nói nghe được Lưu huyện trưởng sửng sốt sửng sốt. Hắn chỉ biết là Hạ Vân Kiệt hiện tại là Giang Châu đại học lão sư, là Phùng bí thư thúc gia trưởng bối, khi nào thì ngay cả đầu tư bên ngoài xí nghiệp hắn đều rất quen thuộc, thậm chí nghe hắn ý tứ, chỉ cần hắn mở miệng, này đầu tư bên ngoài xí nghiệp sẽ ngoan ngoãn đến Thượng Dương huyện đầu tư, còn có thể không cho ưu đãi chính sách? Khi nào thì địa phương chính phủ như vậy ngưu qua, không phải mỗi lần ngoại quốc xí nghiệp đến đây, đều làm thần tài giống nhau rất cung cầu, muốn thổ địa cấp thổ địa, muốn thấp thu nhập từ thuế liền thấp thu nhập từ thuế sao?

Lưu Giai Huy sửng sốt sửng sốt, Phùng bí thư lại nghe tròng mắt đều tái rồi.

Ở ngồi sẽ không người so với hắn rõ ràng hơn nhà mình thúc gia thông thiên bản sự, hắn nói có ngoại quốc xí nghiệp tới cửa hiệp đàm đầu tư sự tình, vậy nhất định có, hắn nói không cho ưu đãi chính sách vậy tuyệt đối không cho ưu đãi chính sách.

“Này, này, Hạ lão sư, ngươi không chỉ có là người Thượng Dương huyện, hơn nữa cũng là người Giang Châu thị, ngài xem có thể hay không cũng cho chúng ta thị cũng tìm chút ngoại quốc xí nghiệp đến?” Phùng bí thư dày mặt, nơm nớp lo sợ, thật cẩn thận hướng thúc gia cầu xin.

“Ngươi này Chính Thành, chẳng lẽ Thượng Dương huyện không phải lệ thuộc cho Giang Châu thị sao? Thượng Dương huyện có đầu tư bên ngoài tiến vào, không phải là tương đương với Giang Châu thị có đầu tư bên ngoài vào được sao?” Hạ Vân Kiệt phe phẩy đầu cười chỉ chỉ Phùng Chính Thành.

Đối mặt người khác Phùng Chính Thành hướng tới là uy nghiêm ổn trọng, nhưng đối mặt thúc gia, lúc này lại chỉ có cười ngượng phân.

“Được rồi, ta đây nhiều kéo mấy nhà xí nghiệp chính là, bất quá có sự tình ngươi muốn lộng hiểu được, lần này là bọn hắn cầu đến chúng ta nơi này đầu tư, không phải chúng ta cầu bọn họ đến chúng ta này đầu tư, này trong đó khác nhau không thể lộng rối loạn.” Hạ Vân Kiệt gặp Phùng Chính Thành nhìn cười ngượng, lại cười lấy đầu ngón tay chỉ chỉ hắn, sau đó nói.

Hạ Vân Kiệt lời nói nghe được Lưu Giai Huy đám người tựa như nghe thiên thư giống nhau, mãn đầu óc tương hồ, khi nào thì đầu tư bên ngoài như vậy không đáng giá tiền, thế nhưng yêu cầu chúng ta làm cho bọn họ đầu tư?

Chỉ có Phùng Chính Thành nghe xong, không khỏi mừng rỡ, vội vàng đứng lên hướng Hạ Vân Kiệt ôm quyền cúi đầu nói:“Hạ lão sư, ta đại biểu Giang Châu thị sáu trăm vạn dân chúng cảm ơn ngài.”

Lưu Giai Huy đầu óc tuy rằng bị Hạ Vân Kiệt lời nói giảo rối tinh rối mù, nhưng thấy Phùng bí thư đều đứng dậy cúi đầu, thế nào còn dám chậm trễ, vội vàng cũng đi theo đứng dậy cúi đầu nói lời cảm tạ.

“Được rồi, đừng quên ta cũng vậy người Giang Châu thị.” Hạ Vân Kiệt huy phất tay cười nói.

Phùng Chính Thành cùng Lưu Giai Huy thế này mới một lần nữa ngồi xuống.

Công sự đã muốn nói qua, còn lại tự nhiên đó là thiên nam địa bắc tùy ý nói chuyện, nói chuyện gian, Hạ Vân Kiệt dùng ánh mắt lộ vẻ kỳ quái nhìn Phùng Chính Thành vài mắt, nhìn xem hắn trong lòng có chút sợ hãi,

không biết chính mình làm sao nói được không đúng đắc tội thúc gia.

Đang lúc Phùng Chính Thành tâm lý sợ hãi, chiến căng không thôi khi, Hạ Vân Kiệt hướng Phùng Chính Thành hỏi một câu:“Ngươi gần nhất có hay không cùng Quốc Minh liên hệ quá?”

Hạ Vân Kiệt trong miệng Quốc Minh tự nhiên chính là Phùng Chính Thành ở Anh quốc lưu học con trai Phùng Quốc Minh.

“Gần nhất không liên hệ quá, có chuyện sao?” Phùng Chính Thành tâm lý không khỏi một cái lộp bộp, có loại cảm giác không ổn.

Thúc gia là sẽ không vô duyên vô cớ nhắc tới con của hắn sự tình.

“Không thể nói rõ đến, hình như là việc vui lại giống như không phải, ngươi gọi cái điện thoại cấp Quốc Minh nhìn xem.” Hạ Vân Kiệt trên mặt lộ ra một tia nghi hoặc sắc. Hắn cũng là trong lúc vô ý phát hiện Phùng Chính Thành đột nhiên tựa hồ có con cháu chi phú, nhưng lại có một tầng u ám bao phủ.

Phùng Chính Thành làm người Hạ Vân Kiệt còn là biết đến, đoạn không có khả năng ở bên ngoài dưỡng tiểu tình nhân sinh con riêng, nếu không phải hắn tự nhiên chính là hắn kia ở Anh quốc lưu học, đã muốn bị Hạ Vân Kiệt đáp ứng thu vào Vu Hàm môn môn hạ bảo bối con trai chỉnh đi ra tình trái.

Gặp thúc gia nói như vậy, Phùng Chính Thành nào dám kéo dài, lập tức đứng dậy cách tịch cấp con trai gọi điện thoại, nhưng di động tắt máy. Nếu đổi thành trước kia, Phùng Chính Thành khẩn định cứ như vậy tính, dù sao có thời gian kém, Anh quốc bên kia hiện tại đúng là rạng

sáng đâu. Bất quá thúc gia trong lời nói làm cho Phùng Chính Thành tâm lý rất là không nỡ, nghĩ nghĩ lại cấp con trai ở nhà trọ điện thoại đánh đi qua.

Phùng Quốc Minh tuy rằng là quan nhị đại, cô cô phu gia lại là Hong Kong đều biết hào môn, nhưng bởi vì gia giáo nghiêm khắc, hắn ở Anh quốc quá ngày nhưng thật ra túng quẫn, không giống có chút quan nhị đại phú nhị đại giống nhau tiêu tiền như nước, mà là cùng hai người cùng là quốc nội lưu học cùng nhau thấu tiền thuê bộ nhà trọ.

Điện thoại vang hồi lâu mới có người tiếp lên, bên trong truyền đến mơ mơ màng màng thanh âm, nói là tiếng Anh.

Phùng Chính Thành nghe đối phương tiếng Anh trung mang theo tiếng Trung khang, biết là cùng chính mình con trai hợp thuê Trung Quốc lưu học sinh, liền trực tiếp dùng tiếng Trung hỏi:“Ngượng ngùng, quấy rầy các ngươi ngủ, ta là Quốc Minh phụ thân, xin hỏi Phùng Quốc Minh ở sao?”

Phùng Chính Thành như vậy vừa nói, điện thoại kia đầu tựa hồ đột nhiên tỉnh táo lại, vội vàng khách khí nói:“Không quan hệ thúc thúc, bất quá Quốc Minh không nhiều lắm một tuần không trở về ở, lớp học cũng không thấy được hắn, đánh hắn điện thoại lại là tắt máy, mấy ngày nay chúng ta chính suy nghĩ cấp cho ngài gọi điện thoại đâu.”

“Cảm ơn, chuyện này ta đã biết, cho ngươi quan tâm.” Phùng Chính Thành vừa nghe con trai một tuần không hồi nhà trọ, trong lòng không khỏi khẩn trương, bất quá hắn là thị ủy bí thư, cấp về cấp, nhưng nói chuyện còn là rất bình tĩnh.

“Như thế nào, Quốc Minh có một tuần không gặp bóng

người ?” Hạ Vân Kiệt gặp Phùng Chính Thành thần sắc có chút lo lắng phản hồi, trầm giọng hỏi.

“Đúng vậy, đứa nhỏ này bình thường làm việc tình sẽ không như vậy không có yên lòng ? Thúc gia, hắn có thể hay không có……” Dù sao cũng là chính mình con trai, lại xa ở dị quốc tha hương, đột nhiên có một tuần lễ không thấy người, dù là Phùng Chính Thành thân là thị ủy bí thư, tình thế cấp bách hạ “Thúc gia” Này xưng hô cũng không chịu khống chế bật thốt lên bính đi ra.

“Thúc gia!” Trừ bỏ Lưu Giai Huy sớm biết hai người quan hệ ở ngoài, đừng nói Trương Nhất Phàm bọn họ không biết, liền ngay cả Diệp Hồng Ba cũng không biết, nay gặp đường đường thị ủy bí thư há mồm kêu Hạ Vân Kiệt vì thúc gia, thiếu chút nữa không đem bọn họ tất cả đều cấp dọa ngất đi qua.

Lúc này Hạ Vân Kiệt tự nhiên không tốt trách Phùng Chính Thành gọi hắn “Thúc gia”, huống hồ Phùng Quốc Minh nói đứng lên cũng là hắn Vu Hàm môn đệ tử, hắn này môn chủ trong lòng cũng cấp, nghe vậy khoát tay ý bảo Phùng Chính Thành không chỉ nói, sau đó liền hơi hơi nhắm mắt lại, ngón tay ở bàn dưới không ngừng bấm đốt ngón tay.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 797 : Tôn kính Hạ tiên sinh

Bói toán thuật hướng đến có tính người không tính mình thuyết, này đổ cũng không phải thầy tướng ra vẻ thần bí hồ lộng người, mà là một khi tính đến chính mình cùng người cùng chính mình quan hệ có vẻ thân cận, đề cập đến huyền bí thật nhiều, rất khó tính rõ ràng.

Này cũng đang như một câu ngạn ngữ lời nói, đương sự giả mê ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc u mê. Một khi bặc tính người là chính mình hoặc là thân cận người, cho dù Hạ Vân Kiệt pháp thuật cao minh, lúc này liền cũng thành sảng khoái sự giả, muốn tưởng tính cái đến tột cùng cũng thật là khó khăn.

Cũng may Phùng Quốc Minh chính là môn trung đệ tử, không coi là Hạ Vân Kiệt chí thân người, tuy là có chút khó khăn nhưng cũng khó không được hắn, chính là dù sao cũng là môn trung đệ tử, muốn so với suy tính người khác nhiều háo chút tâm lực cũng là khó tránh khỏi.

Gặp Hạ Vân Kiệt kháp chỉ ở tính, Trương Nhất Phàm đám người nhìn xem như lọt vào trong sương mù, nhưng Phùng Chính Thành thân là thị ủy bí thư lại khó được lộ ra một bộ túc mục thần sắc.

Sau một lúc lâu công phu, Hạ Vân Kiệt mở mắt, nhìn Phùng Chính Thành cười cười nói:“Ngươi cũng đừng nóng vội, Quốc Minh ra điểm ngoài ý muốn, chính là cần chịu điểm da thịt khổ cùng tâm linh dày vò, không có tánh mạng chi ưu, quá mấy ngày đó là 1/5 nghỉ dài hạn, ta tự mình đi một chuyến Anh quốc chính là.”

Đối thúc gia lời nói, Phùng Chính Thành tự nhiên là rất tin không nghi ngờ, nghe vậy thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói:“Chỉ cần không tánh mạng chi ưu là tốt rồi,

người trẻ tuổi nhiều chịu khổ một chút không có gì.”

“Vốn cũng không dùng chịu khổ, chính là Quốc Minh chính mình muốn thảo khổ ăn, nhưng cũng xứng đáng.” Hạ Vân Kiệt trên mặt hơi hơi lộ ra một tia nghiêm khắc sắc nói.

“Đứa nhỏ này, cũng dám không đem thúc gia ngài……” Phùng Chính Thành là người thông minh, gặp Hạ Vân Kiệt như vậy nói, lập tức liền hiểu được nhà mình đứa nhỏ khẳng định không có đem thúc gia ban cho bùa hộ mệnh tùy thân mang theo, nhịn không được giận này không tranh nói.

“Tốt lắm, có lẽ cũng chỉ là Quốc Minh nhất thời sơ sẩy, quên đeo, chuyện này ngươi cũng không tất cùng Lệ Trân còn có cha mẹ ngươi thân nhắc tới, đỡ phải bọn họ lo lắng.” Hạ Vân Kiệt xua tay ngắt lời nói.

“Là thúc gia, chuyện này liền phiền toái ngài.” Nếu đã muốn mở miệng kêu thúc gia, Phùng Chính Thành biết rốt cuộc không thể giấu diếm, rõ ràng tiếp tục kêu thúc gia, thái độ cũng so với vừa rồi kêu Hạ lão sư cung kính rất nhiều, liền đem Trương Nhất Phàm đám người nhìn xem hết hồn, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt đều nhịn không được mang theo sợ hãi sắc.

Bọn họ cho dù nằm mơ cũng không nghĩ tới, bọn họ trong lúc vô ý kết bạn Hạ Vân Kiệt thế nhưng sẽ là thị ủy bí thư trưởng bối!

Bởi vì Phùng Chính Thành này tiếng thúc gia, hơn nữa lại ra Phùng Quốc Minh chuyện này, kế tiếp ghế lô không khí rõ ràng khẩn trương cùng nặng nề không ít, Hạ Vân Kiệt thấy thế cũng sẽ không có hứng thú tiếp tục ăn uống đi xuống, hơi chút lại hàn huyên vài câu, uống chút rượu liền mang theo Trương Nhất Phàm cùng Triệu Khiết ly khai ghế lô.

Một lần nữa trở lại đại sảnh, Hạ Vân Kiệt cố gắng Trương Nhất Phàm cùng Triệu Khiết một phen, nói cho bọn họ có khó khăn tùy thời có thể tìm chính mình, nhưng chính mình lại nhất định phải cố gắng, cũng không thể bởi vì hắn quan hệ liền tự cao tự đại.

Trương Nhất Phàm cùng Triệu Khiết đều là nhà người thường xuất thân, tự nhiên là hiểu được quý trọng này ngàn năm một thuở cơ hội tốt, liên tục gật đầu ứng hạ.

Hạ Vân Kiệt biết hai người bản tính thiện lương thuần phác, cũng là không lo lắng bọn họ về sau hội đi lối rẽ, hơi chút cố gắng nhắc nhở một phen cũng sẽ không tái tiếp tục, theo chân bọn họ lại uống chút rượu liền đi.

Trương Nhất Phàm cùng Triệu Khiết tự mình đem Hạ Vân Kiệt đưa đến khách sạn cửa, nhìn hắn đạp xe đạp rời đi hồi lâu, hai người mới cho nhau liếc nhau, sau đó nhịn không được một tiếng hoan hô, nhìn xem chung quanh đi ngang qua mọi người ào ào hướng bọn họ đầu đi khinh bỉ ánh mắt.

Bọn họ tự nhiên không biết, theo đêm nay bắt đầu, trước mắt này hai vị người trẻ tuổi đem đi lên một cái tiền đồ vô lượng quang minh đại đạo.

Đạp xe đạp, thổi thanh lương gió đêm, Hạ Vân Kiệt về tới trường học giáo sư độc thân ký túc xá.

Nhớ tới Thượng Dương huyện chiêu thương dẫn tư sự tình, Hạ Vân Kiệt trong lòng cân nhắc một phen.

Hắn nhận thức người làm xí nghiệp rất nhiều, quốc nội người trong huyền môn còn có một đám lớn, nước ngoài cũng có, chỉ cần hắn một chiếc điện thoại, Hạ Vân Kiệt rất rõ ràng, những người này đều đã lập tức hướng Thượng Dương huyện bó lớn bó lớn tạp tiền. Bất quá

kiếm chính mình quốc nhân tiền lại nào có kiếm người ngoại quốc tiền thích? Cho nên cuối cùng Hạ Vân Kiệt còn là quyết định không kinh động quốc nội huyền môn người trong, mà là cầm lấy điện thoại cấp Rothschild đương nhiệm tộc trưởng Jason gọi điện thoại.

Từ đã xảy ra Brad phản nghịch sự kiện sau, Jason rốt cuộc không có phía trước thân là thứ sáu đế quốc người chưởng đà kiêu ngạo, hắn biết chính hắn một thứ sáu đế quốc người chưởng đà ở Đông Phương vị kia thần tiên trong mắt bất quá chính là con kiến một chích mà thôi, căn bản không có gì đáng giá kiêu ngạo. Hắn cũng luôn luôn tại nghĩ khi nào thì có cơ hội tái kiến vừa thấy vị kia Đông Phương thần tiên mặt. Trừ bỏ tỏ vẻ cảm tạ ân cứu mạng ở ngoài, Jason đã ở nghĩ có thể cùng vị này sống thần tiên làm tốt quan hệ.

Dù sao hắn thứ sáu đế quốc lại cường đại, cũng kinh không nổi người ta thần tiên sống một bàn tay, tự nhiên muốn đem tầng này quan hệ làm tốt.

Trung Quốc thời gian là buổi tối, Mỹ quốc cũng là ban ngày. Hạ Vân Kiệt gọi điện thoại cấp Jason khi, Jason đang ở mở gia tộc ban trị sự.

Bất quá Hạ Vân Kiệt một cuộc điện thoại, Jason lập tức ở giữa dừng lại ban trị sự, lại là kích động lại là cung kính tiếp nổi lên điện thoại.

“Tôn kính Hạ tiên sinh, xin hỏi có chuyện gì cần Jason vì ngài cống hiến sức lực sao?”

“Ha ha, cống hiến sức lực không dám nhận. Bất quá thật là có một ít sự tình muốn phiền toái ngươi vị này đại tài chủ.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Không phiền toái, không phiền toái, các ngươi Trung Quốc có một câu kêu giọt thủy chi ân lúc này lấy dũng

hồi tuyền tương báo, Hạ tiên sinh ngài không chỉ có cứu lại Jason tánh mạng, cũng cứu lại Rothschild gia tộc miễn cùng dừng ở người phát rồ trong tay, mặc kệ sự tình gì, Jason đều rất thích ý vì ngài cống hiến sức lực." Jason lại là kích động lại là vui mừng nói.

Hắn hiện tại lo lắng nhất không phải vị kia cùng chính mình có thể cứu mạng chi ân Đông Phương thần tiên đến tìm chính mình, mà là lo lắng hắn như vậy biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, thực đem hắn làm con kiến đối đãi, không còn liên hệ hắn. Nay vị kia Đông Phương thần tiên thế nhưng có chuyện phiền toái hắn, đối với Jason mà nói quả thực chính là thụ sủng nhược kinh a, bởi vì này ý nghĩa, vị này Đông Phương thần tiên còn là nhớ rõ hắn Jason, cũng không có đem hắn làm con kiến đối đãi.

"Ha ha, trước cảm ơn ngươi Jason. Là như vậy, ngươi cũng biết Trung Quốc kinh tế bây giờ còn bị vây lúc đầu phát triển giai đoạn trung, quê quán của ta cũng không ngoại lệ. Đêm nay ta ăn cơm khi gặp nhà chúng ta chính phủ quan viên, hắn theo ta nói đến quê nhà của ta kinh tế trạng huống, hy vọng ta có thể giúp cái việc, kéo điểm đầu tư, này không ta đã nghĩ nổi lên ngươi là nắm giữ thế giới kinh tế mạch máu đại tài chủ. Ngươi xem có thể hay không đi quê nhà của ta đầu tư một ít xí nghiệp, lạp động một chút địa phương kinh tế, đương nhiên ô nhiễm xí nghiệp sẽ không muốn trôi qua, ta thích quê quán của ta như trước bảo trì non xanh nước biếc, trời xanh mây trắng hoàn cảnh." Hạ Vân Kiệt cười nói.

Hạ Vân Kiệt lời nói làm cho Jason cũng là thụ sủng nhược kinh, trên mặt rất có vinh quang, lại là cảm động không thôi.

Nói đùa, đây chính là chân chính có đại pháp lực thần tiên, hắn thật muốn tiền, tùy tiện há mồm muốn cái trăm tỷ, ngàn tỷ Jason cũng phải lập tức ngoan ngoãn hai tay

phủng thượng. Nhưng nay đâu? Hắn lại xưng hô hắn là nắm giữ thế giới kinh tế mạch máu đại tài chủ, kéo điểm đầu tư cũng là dùng thương lượng ngữ khí nói với hắn nói, này như thế nào không cho Jason cảm động, không cho hắn có loại thụ sủng nhược kinh cảm giác? Đương nhiên trên mặt cũng là rất có vinh quang. Phải biết rằng, trên thế giới này có thể làm cho thần tiên nhớ thương, cũng có thể làm cho thần tiên mở miệng thỉnh hắn hỗ trợ lại có vài cái?

Đương nhiên Jason là người thông minh, hắn cũng không dám bởi vì Hạ Vân Kiệt mở miệng thỉnh hắn hỗ trợ liền thật sự lâng lâng đứng lên, sẽ không nhớ rõ chính mình họ gì.

“Cảm ơn Hạ tiên sinh cho ta một cái vì ngài gia hương làm điểm cống hiến cơ hội, ngài yên tâm, ta nhất định hội cùng ngài gia hương chính phủ cùng nhau hợp tác, đem ngài gia hương kiến thiết trở thành một cái dồi dào mà xinh đẹp địa phương.” Jason cung kính mà chân thành nói.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên tin tưởng một cái có được mấy chục vạn ức Mĩ kim gia tộc, muốn đem nho nhỏ một cái huyện thậm chí Giang Châu thị kiến thiết trở thành một cái dồi dào mà xinh đẹp địa phương cũng không phải cái gì việc khó, tương phản Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra lo lắng Jason quá mức nhiệt tình, lập tức làm cho Thượng Dương huyện, Giang Châu thị bay lên quá nhanh.

Cũng là, liền như vậy điểm địa phương, Jason nếu nóng lên tình đứng lên, tạp cái hơn một ngàn thượng vạn ức Mĩ kim đi xuống, kia còn rất cao!

“Ta muốn cảm ơn ngươi mới đúng, bất quá Jason a, sự tình phát triển đều phải tiến hành theo chất lượng, quá nhanh cũng không phải chuyện tốt, ngươi cần phải kiềm chế điểm a, không thể lập tức tạp nhiều lắm tiền đi

vào……” Xuất phát từ lo lắng Jason quá mức nhiệt tình, Hạ Vân Kiệt tạ quá hắn sau, cố ý giao cho vài câu.

Có Rothschild gia tộc hỗ trợ, kỳ thật đã muốn cũng đủ Lưu Giai Huy đại triển tay chân, tương phản, Hạ Vân Kiệt còn phải lo lắng Jason quá mức nhiệt tình, cho nên kỳ thật kêu Jason, Hạ Vân Kiệt đã muốn hoàn toàn không tất yếu tái mời những người khác. Nhưng lo lắng đến Italy Mafia giáo hoàng Mario đối chính mình thực giảng nghĩa khí, chính mình gia hương kiến thiết kêu Jason mà không gọi hắn, phỏng chừng sau hắn biết chỉ sợ khó tránh khỏi tâm tình mất mát, lại cố ý cấp Mario gọi điện thoại.

Từ lần trước vì Dương Tiếu Mai xuất đầu sự kiện sau, Mario tiểu tử này không chỉ có đem tổn thất toàn bộ mò trở về, lại nương Rothschild gia tộc hỗ trợ, gồm thâu vài đại gia tộc đối hắn có dị tâm, nay tiểu tử này không chỉ có hoàn toàn tọa ổn Italy Mafia đại giáo phụ vị trí, tài phú gia tăng mãnh liệt ở ngoài, càng bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ, cùng Jason thân nhau, xưng huynh gọi đệ.

Cùng Rothschild gia tộc xưng huynh gọi đệ, trên thế giới này có năng lực có mấy người? Mario hiện tại tại Ý có thể nói ngưu rối tinh rối mù, đã muốn có người cho rằng hắn là cái thứ hai Đường? Veytaux.

Đường làm quan rộng mở Mario nhận được Hạ đại sư điện thoại tự nhiên rất là kích động vui vẻ, vừa nghe nói nên vì Hạ đại sư gia hương cống hiến một phần lực lượng của chính mình, Mario lại giống như đánh thuốc kích thích giống nhau, thiếu chút nữa liền la hét nói đem Gucci linh tinh thế giới xa xỉ phẩm bài, còn có một ít ảnh thị công ty tất cả đều chuyển tới Thượng Dương huyện được, tranh thủ đem Thượng Dương huyện kiến thiết thành một cái khác giống Paris, Milan giống nhau mốt giải trí quốc tế đại đô thị.

Hạ Vân Kiệt dở khóc dở cười cự tuyệt Mario hảo ý, làm cho hắn hơi chút đầu tư một ít là được.

Cùng Mario gọi điện thoại sau, Hạ Vân Kiệt ngẫm lại lại cấp Ma Sinh Sa Thụ cùng Thiên Diệp Giai Tử gọi điện thoại. Tiểu Nhật Bản sớm năm ở Trung Quốc phạm vào không ít ngập trời tội lớn, nay lại đánh đầu tư bên ngoài xí nghiệp hàng đầu, không chỉ có ở Trung Quốc đại lao đặc lao, còn hưởng thụ một bó to ưu đãi chính sách, Hạ Vân Kiệt cảm thấy lần này hẳn là làm cho bọn họ ra điểm huyết, ít nhất cái gì loạn thất bát tao ưu đãi là không thể lại cho bọn họ hưởng thụ, coi như là bù lại một chút bọn họ các tiền bối phạm hạ sai lầm.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 798 : Phiến tử

Ma Sinh Sa Thụ bởi vì hãm hại Chung Dương Dĩnh sự tình bị Hạ Vân Kiệt hạ huyết thệ, sớm liền thành hắn nô bộc, Hạ Vân Kiệt nói 1 hắn tự nhiên không dám nói 2. Huống hồ Hạ Vân Kiệt là thần tiên sống, theo như vậy một chủ tử không chỉ có một siêu cường dựa vào sơn ở ngoài, Ma Sinh gia sự nghiệp cũng bởi vì Hạ Vân Kiệt tầng này quan hệ chiếm được Thiên Diệp Giai Tử âm thầm sở nắm giữ tập đoàn tài chính đại lực duy trì phát triển không ngừng, hơn nữa Ma Sinh Sa Thụ gia chủ vị trí cũng là ngồi trước nay chưa có củng cố. Cho nên ngay từ đầu Ma Sinh Sa Thụ khả năng đối bị Hạ Vân Kiệt hạ huyết thệ có điểm canh cánh trong lòng, nhưng nay còn lại cũng chỉ có hoàn toàn thần phục cùng may mắn.

Hiện tại nhận được chủ tử mệnh lệnh nói muốn đi quê nhà của hắn đầu điểm tiền, Ma Sinh Sa Thụ phản ứng đầu tiên muốn bắt tay đầu sở hữu có thể điều động vốn lưu động tất cả đều tạp đi lên. Về phần Thiên Diệp Giai Tử, này **** hàng đêm ngóng trông chủ nhân sủng hạnh nữ nhân, nhận được Hạ Vân Kiệt điện thoại, thiếu chút nữa liền chuẩn bị đem toàn bộ Thiên Diệp gia tài sản đều chuyển dời đến Thượng Dương huyện đi.

Đương nhiên hai người ở Hạ Vân Kiệt dặn dò hạ cuối cùng còn là đánh mất quá độ nhiệt tình thực hiện.

Tài cán vì gia hương nhân dân làm điểm cống hiến, còn là cử làm cho người ta vui vẻ một việc, cho nên Hạ Vân Kiệt gọi một lần điện thoại sau, tâm tình rất là thư sướng, hừ tiểu khúc rửa mặt hướng tắm, thẳng đến nằm ở trên giường, nhìn trần nhà nhớ tới Phùng Quốc Minh sự tình, hắn sung sướng tâm tình mới đã bị một tia ảnh hưởng.

Trong đêm đen, hai điểm hàn mang ở Hạ Vân Kiệt kia như tinh không bàn thâm thúy con ngươi lóe ra.

Cách xa đại dương Anh quốc, một tòa từ xưa tòa thành, mặc màu đen trường bào, chính cuộn mình thân mình ngồi ở lò sưởi trong tường bên một lão nhân không hiểu cả người đánh cái rùng mình.

“Xem ra lưu cho ta thời gian càng ngày càng ít, may mắn Olivia tìm được rồi một cái thể chất đặc thù người Trung Quốc, cũng hoài hắn đứa nhỏ. Huyết tộc thuần khiết máu cùng kia người Trung Quốc tràn ngập lực lượng máu hoàn mỹ kết hợp, nhất định sẽ làm ta trọng lấy được tân sinh, nhật bất lạc đế quốc quang huy đem nhất định hội một lần nữa buông xuống này phiến đại địa.” Lão nhân nói xong vươn đầu lưỡi liếm hạ miệng mình thần, một đôi gần như đục ngầu tròng mắt thấu bắn ra gần như điên cuồng cực nóng ánh mắt.

……

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt đã muốn công đạo quá Jason đám người hơi chút ý tứ một chút là có thể, nhưng hắn còn là xem nhẹ này đó tài đại khí thô tên hơi chút ý tứ một chút cũng xa không phải bình thường xí nghiệp gia có thể sánh bằng. Hơn nữa Rothschild gia tộc, bọn họ tài sản lấy vạn ức Mĩ kim vì đơn vị tính toán, tùy tiện ý tứ một chút kia cũng là một cái khủng bố con số, hơn nữa Hạ đại sư công đạo sự tình, bọn họ là một khắc cũng không tưởng cũng không dám chậm trễ a.

Cho nên ngày hôm sau, làm Lưu Giai Huy sáng sớm trở lại chính mình Huyện trưởng văn phòng, ngồi ở chủ bàn mặt sau, nghĩ ngày hôm qua một chút ưu đãi chính sách cũng chưa lấy đến, chỉ lấy đến Hạ lão sư một cái miệng nói không bằng chứng, ngay cả người đầu tư bóng dáng ở nơi nào cũng không biết hứa hẹn, Lưu Giai Huy còn lại cũng chỉ có vẻ mặt khuôn mặt u sầu.

Hắn đương nhiên không dám đi truy vấn Hạ lão sư hắn tối hôm qua nhắc tới người đầu tư đến tột cùng là ai? Cũng không dám lại đi Phùng bí thư nơi nào muốn ưu đãi chính sách.

Không có nghe Hạ lão sư nói sao? Hắn hội hỗ trợ tìm những người này đến đầu tư, nhưng lại không cho ưu đãi chính sách sao? Mà Hạ lão sư là ai? Kia nhưng là Phùng bí thư thúc gia, hắn Lưu Giai Huy nếu lại đi Phùng bí thư kia muốn chiêu thương dẫn tư ưu đãi chính sách, không phải rõ ràng không tin hắn thúc gia lời nói sao? Phùng bí thư sẽ cho hắn Lưu Giai Huy hoà nhã sắc xem mới là lạ!

Khả vấn đề là, Hạ lão sư bối phận lại cao, bối cảnh lại cường đại, người ta người nước ngoài cũng không ăn kia một bộ a! Không gặp Clinton tiên sinh chính là bởi vì phao cái trong văn phòng thư ký, còn bị người đuổi xuống tổng thống vị trí đâu, ngươi Hạ lão sư có cái thị ủy bí thư tôn chất, ở người Trung Quốc trong mắt tự nhiên là khó lường đại nhân vật, nhưng người ta người nước ngoài lại làm sao quản ngươi Hạ lão sư là thế nào củ hành thế nào củ tỏi? Muốn bọn họ đầu tiền có thể, ưu đãi chính sách lấy đến, kiếm tiền tốt đẹp tiền cảnh bày ra đến, nếu không hết thảy tự nhiên là không bàn nữa, bọn họ mới sẽ không ngốc hồ hồ phiêu dương quá hải đến ngươi Trung Quốc làm việc thiện đâu.

Đang lúc Lưu Giai Huy vẻ mặt khuôn mặt u sầu khi, thư ký biểu tình phức tạp cầm điện thoại, nhìn Lưu Giai Huy muốn nói lại thôi.

“Sự tình gì?” Lưu Giai Huy chính tâm phiền, gặp thư ký cầm điện thoại một bộ muốn nói lại thôi bộ dáng, nhịn không được tức giận hỏi.

“Này, Lưu huyện trưởng, có vị tự xưng là Rockefeller tập

đoàn tài chính phụ trách Á châu địa khu đầu tư Cáp Bá tiên sinh gọi điện thoại tới, nói này thứ tư hội dẫn đoàn đến chúng ta huyện khảo sát, hy vọng tới khi có thể cùng ngài gặp cái mặt.” Thư ký gặp Lưu huyện trưởng tâm tình tựa hồ không tốt, vội vàng trả lời, nhưng theo hắn không lưu loát trả lời trung, không khó nhìn ra đến hắn đối này điện thoại hoài cực độ hoài nghi thái độ.

Cũng là, Rockefeller tập đoàn tài chính a, kia nhưng là Mỹ quốc “Nổi tiếng, phụ nhụ đều biết” siêu cấp tập đoàn tài chính, nay đột nhiên gọi điện thoại tới nói muốn tới này ở quốc tế danh không dùng truyền, thậm chí trừ bỏ ở Giang Nam tỉnh có điểm tiểu nổi tiếng ở ngoài, chẳng sợ ở này khác tỉnh cũng đều là danh không dùng truyền nho nhỏ Thượng Dương huyện khảo sát, chuẩn bị đầu tư, này không phải gạt cục là cái gì?

Trước kia từng có phiến tử quá giả mạo cảng đài thương nhân đến Thượng Dương huyện hết ăn lại uống còn có lừa tiền, nhưng này cũng ít nhất có chút đáng tin cậy không phải, nay thế nhưng xả đến Rockefeller tập đoàn tài chính, này quả thực ****** chính là đem Thượng Dương huyện chính phủ nhân viên công tác đương nhiên cũng bao gồm Huyện trưởng ở bên trong làm ngu ngốc xem a!

Chẳng lẽ Rockefeller tập đoàn tài chính tiền nhiều không địa phương đầu tư sao? Thế nhưng điên tìm được Thượng Dương huyện này tiểu thị trấn? Khi nào thì Thượng Dương huyện danh khí lớn như vậy, thế nhưng ngay cả Mỹ quốc đại tập đoàn tài chính đều bắt đầu chú ý ?

Nhưng đối phương thái độ thực khách khí, hơn nữa điện thoại biểu hiện dãy số cũng quả thật là đến từ Thái Bình Dương bờ đối diện, cho nên thư ký trong lòng tuy rằng hoài cực độ hoài nghi thái độ, thậm chí có thể nói là trăm phần trăm khẳng định đối phương hẳn là cái trò bịp,

nhưng còn là không dám tự tiện dập đối phương điện thoại.

“Rockefeller tập đoàn tài chính?” Lưu Giai Huy bị này hàng đầu cấp thật to hách nhất đại khiêu, trước tiên phản ứng cũng cùng thư ký giống nhau, trò bịp, đây là một cái ngu ngốc hoang đường đến cực điểm trò bịp.

Cho nên Lưu Giai Huy hoảng sợ sau, còn lại cũng chỉ là phẫn nộ rồi.

Sĩ khả sát không thể nhục a, này bang phiến tử cũng quá ****** kiêu ngạo, cũng dám đem hắn này Huyện trưởng làm ngu ngốc đùa giỡn!

Rockefeller tập đoàn tài chính Á châu địa khu đầu tư người phụ trách, ngươi ****** để làm chi không nói là Mỹ quốc tổng thống a!

“Trước ổn định hắn, lập tức thỉnh người công an cục điều tra điện thoại nơi phát ra.” Lưu Giai Huy sắc mặt khó coi nói.

“Lưu huyện trưởng chỉ sợ có điểm khó khăn, điện thoại biểu hiện dãy số là đến từ Mỹ quốc.” Thư ký ôm điện thoại mic, ấp úng nói.

“Mỹ quốc ? Chẳng lẽ còn là khóa quốc đi lừa đội bất thành?” Lưu Giai Huy nghe vậy sửng sốt sửng sốt, hắn biết chỉ bằng Thượng Dương huyện về điểm này cảnh sát phá án năng lực, còn không có biện pháp tiến hành khóa quốc lùng bắt.

“Đem điện thoại cho ta.” Lưu Giai Huy sửng sốt sửng sốt sau, thân thủ hướng thư ký muốn qua điện thoại.

“Ngươi hảo Cáp Bá tiên sinh, ta là Thượng Dương huyện Huyện trưởng Lưu Giai Huy.” Lưu Giai Huy bởi vì

có vào trước là chủ phán đoán, cho nên tiếp nhận điện thoại tuy rằng nói chuyện ngữ khí là trung quy trung củ, nhưng giảng trong lời nói cũng là tiếng phổ thông, cũng không quản đối phương nghe hiểu được nghe không hiểu.

“Lưu tiên sinh ngài hảo, thực mạo muội quấy rầy ngài, ta là Rockefeller tập đoàn tài chính phụ trách Á châu địa khu đầu tư Cáp Bá, này thứ tư chúng ta dẫn đoàn đến Thượng Dương huyện khảo sát, giới khi còn hy vọng có thể cùng ngài có cái khoái trá hội đàm.” Trong điện thoại truyền đến bí mật mang theo một tia không chú ý nghe căn bản chú ý không đến ngoại quốc khẩu âm tiếng phổ thông.

Nhiều năm thư ký kiếp sống, cho Lưu Giai Huy một cái viễn siêu thường nhân nhẫn nhụi thấy rõ lực, tuy rằng cách điện thoại nhìn không tới Cáp Bá, nhưng theo Cáp Bá nói chuyện khi trong giọng nói tự nhiên mà vậy phát ra tự tin, Lưu Giai Huy thần sắc nhất thời lâm vào biến đổi, hắn có một loại trực giác, này không phải cái trò bịp, điện thoại kia đầu Cáp Bá cũng không phải cái phiến tử. Tuy rằng Lưu Giai Huy đầu trong lúc nhất thời còn không có có thể suy nghĩ cẩn thận, vì cái gì Rockefeller như vậy thế giới đỉnh cấp đại tập đoàn tài chính hội mạc danh kỳ diệu nhìn trúng Thượng Dương huyện, nhưng này cũng không gây trở ngại hắn trực giác phán đoán.

“Thật cao hứng quý tập đoàn tài chính đến chúng ta Thượng Dương huyện khảo sát, giới khi chúng ta nhất định đổ lí đón chào, cũng sẽ an bài một cái thích hợp thời gian cùng quý đoàn tiến hành một lần khoái trá hội đàm.” Này nhiều năm thư ký kiếp sống dưỡng thành trực giác phán đoán, làm cho Lưu Giai Huy thu hồi nội tâm phẫn nộ, vẻ mặt còn thật sự khách khí nói.

Cáp Bá đổ không nghĩ tới chính mình mạo muội điện thoại thiếu chút nữa sắp bị người hiểu lầm vì phiến tử,

gặp Lưu Giai Huy nói như thế thật cao hứng theo hắn hàn huyên hai câu, sau đó song phương đạt thành một cái chung nhận thức, sẽ đàm thời gian giao cho đều tự thư ký đi câu thông an bài, từ bọn họ phát hàm xác định cuối cùng hội đàm an bài.

“Đem này thứ tư sau của ta nhật trình an bài lấy vội tới ta xem một chút.” Lưu Giai Huy treo điện thoại, đối thư ký nói.

“Lưu huyện trưởng, chẳng lẽ này Cáp Bá thật sự là Rockefeller tập đoàn tài chính ?” Thư ký không phải người thích lắm miệng, nhưng thấy Lưu Giai Huy mặt lộ vẻ sắc mặt vui mừng, rõ ràng bị này theo thiên thượng đến rơi xuống hãm bính cấp tạp hôn đầu, nhịn không được nhắc nhở nói.

“Mặc kệ có phải hay không thật sự, trước trước tiên làm chút chuẩn bị luôn đúng vậy, dù sao chúng ta cũng không tổn thất cái gì.” Lưu Giai Huy nói, trong lòng lại ở cân nhắc này Cáp Bá đến tột cùng là thật còn là phiến tử? Nếu là thật Rockefeller tập đoàn tài chính vì cái gì hội đột nhiên coi trọng Thượng Dương huyện đâu?

“Nhưng là, vạn nhất là giả, bị người truyền ra đi, đã có thể thành cười to nói.” Thư ký gặp Huyện trưởng rõ ràng quỷ mê tâm hồn, nhịn không được trạng lá gan lại nói.

Thư ký lời nói nghe được Lưu Giai Huy trong lòng cũng bắt đầu có chút do dự, đúng vậy, nếu này hết thảy là giả, truyền ra đi còn không bị người cười chết!

Đáng thương Lưu Giai Huy thông minh nhất thế lại hồ đồ nhất thời, thế nhưng nhất thời nửa khắc gian không đem chuyện này cùng Hạ Vân Kiệt tối hôm qua nói sự tình cấp liên hệ cùng một chỗ.

Bất quá này cũng không thể trách Lưu Giai Huy, hắn đối

Hạ Vân Kiệt hiểu biết dù sao hữu hạn, lại như thế nào khả năng dự đoán được Hạ lão sư thủ pháp thông thiên đến thế nhưng có thể cổ động Rockefeller tập đoàn tài chính người đến Thượng Dương huyện đầu tư, càng đừng nói chuyện này còn là tối hôm qua vừa mới nhắc tới.

Đang lúc Lưu Giai Huy trong lòng chính do dự khi, điện thoại lại vang lên. Thư ký tiếp lên, cùng đối thoại kia đầu nhân nói vài câu sau, lập tức liền biểu tình phức tạp nhìn Huyện trưởng đại nhân.

Gặp quỷ, hay là phiến tử mọi người cho rằng Thượng Dương huyện chính phủ nhân viên công tác đều là một đám ngốc tử sao? Vừa mới có người giả mạo người của Rockefeller tập đoàn tài chính, hiện tại thế nhưng lại có người giả mạo Morgan gia tộc.

Thư ký đương nhiên không biết, có một câu kêu dân chủ đảng là thuộc loại Morgan gia tộc, Đảng Cộng Hòa là thuộc loại Rockefeller gia tộc, mà Morgan cùng Rockefeller, đều từng là thuộc loại Rothschild ! Đương nhiên hiện tại chỉ sợ còn phải hơn nữa một câu, Rothschild là nghe Hạ đại sư.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 799 : Đi Anh quốc

Lưu Giai Huy gặp thư ký cầm điện thoại, biểu tình phức tạp, ánh mắt cổ quái nhìn chính mình, chỉ biết này điện thoại có vấn đề, nhịn không được hỏi:“Ai điện thoại?”

“Morgan gia tộc.” Lần này thư ký ngay cả đối phương tên đều lười báo, trực tiếp báo đại danh đỉnh đỉnh Morgan gia tộc bốn chữ.

Không thể không nói, Mỹ quốc cường đại kinh tế cùng lực lượng quân sự cho bọn họ cường đại nổi tiếng, thế cho nên thư ký báo ra Morgan gia tộc bốn chữ, Lưu Giai Huy này Trung Quốc huyện chính phủ Huyện trưởng liền lập tức biết đây là cùng Rockefeller gia tộc nổi danh đại gia tộc.

“Morgan gia tộc ?” Lưu Giai Huy cả người chấn động, đồng dạng vẻ mặt cổ quái.

Nếu nói có một tên ý nghĩ kỳ lạ giả mạo Rockefeller gia tộc người đến đi lừa cũng đã trăm ngàn năm khó được nhất gặp, nay lại có cái tên toát ra đến giả mạo Morgan gia tộc, như vậy chuyện này liền trở nên quỷ dị, ít nhất ở Lưu Giai Huy xem ra là như vậy.

“Chẳng lẽ là?” Lưu Giai Huy chung quy là thông minh người, nếu không cũng không khả năng ở Phùng Chính Thành bên người cùng đã nhiều năm, càng không thể có thể ở tá điệu thư ký chức vụ sau bị Phùng Chính Thành đặt ở Huyện trưởng trọng yếu như vậy một vị trí thượng, ở phát hiện sự tình hôm nay lộ ra quỷ dị sau, Lưu Giai Huy rốt cục nhớ tới Hạ Vân Kiệt.

Tuy rằng không phải thực khẳng định, nhưng ít ra hắn còn là nhớ tới Hạ Vân Kiệt.

“Đem điện thoại cho ta.” Lưu Giai Huy thân thủ muốn qua điện thoại.

Điện thoại kia đầu trong lời nói cùng phía trước Cáp Bá nói trong lời nói cơ hồ là không có sai biệt. Có kinh nghiệm Lưu Giai Huy ngựa quen đường cũ ứng phó rồi một lần, lại đem an bài hội đàm sự tình giao cho thư ký.

Thư ký vài lần muốn nói lại thôi, nhưng bị Lưu Giai Huy huy phất tay đuổi rồi.

Bất quá thư ký bị phái không bao lâu lại vẻ mặt cổ quái biểu tình cầm điện thoại tiến vào.

Lúc này là Italy bên kia điện thoại, là một nhà xa xỉ phẩm bài, nói muốn ở Thượng Dương huyện muốn làm cái gia công phân hán.

Trải qua quá Rockefeller cùng Morgan hai đại gia tộc sự tình sau, Lưu Giai Huy thần kinh thừa nhận năng lực rõ ràng mạnh hơn nhiều, nghe nói là một nhà Italy xa xỉ phẩm bài nghĩ đến Thượng Dương huyện mở gia công phân hán, tuy rằng cảm thấy lại là kinh ngạc lại là vui mừng, nhưng còn là có thể bình tĩnh theo đối phương thông một phen nói.

Bất quá Lưu Giai Huy thần kinh thừa nhận năng lực tuy rằng rõ ràng biến cường, nhưng làm liên tiếp không ngừng Italy công ty, Âu Mĩ không ít nổi danh tập đoàn công ty, đương nhiên còn có Nhật Bản Ma Sinh thương sự các thế giới năm trăm cường tập đoàn, còn có Hollywood mỗ ảnh thị công ty lớn cũng gọi điện thoại tới nói muốn đến Thượng Dương huyện ngọc hoàng sơn lấy cảnh khi, Lưu Giai Huy thần kinh rốt cục không chịu nổi thừa trọng, ngồi ở chủ bàn sau dựa vào ghế, cả người như điêu khắc giống nhau, choáng váng!

Tương đối cho Lưu Giai Huy, Phùng Chính Thành mặc

kệ là phản ứng năng lực cùng thần kinh thừa nhận năng lực đều so với hắn mạnh hơn nhiều. Khi hắn đã ở cùng thời gian nhận được đại tập đoàn tài chính đầu tư khảo sát thỉnh cầu khi, hắn trước tiên đã nghĩ đến chính mình thúc gia, khi hắn điện thoại một người tiếp một người tiếp khi, trừ bỏ bội phục thúc gia chính là ngưu bức ở ngoài, còn lại liền tất cả đều là hưng phấn.

Này đó đều là tạo phúc Giang Châu thị sáu trăm vạn dân chúng tốt sự tình a, đều là không thể chửi bới đại chính tích a!

Bất quá hai ngày sau, làm một đám đám khảo sát đoàn đến Giang Châu thị còn có Thượng Dương huyện, làm lần lượt đàm phán lấy đáng sợ thuận lợi tốc độ tiến hành sau, đừng nói Lưu Giai Huy, liền ngay cả Phùng Chính Thành thần kinh đều thiếu chút nữa muốn hỏng mất.

Thổ địa ưu đãi chính sách không có, thu nhập từ thuế ưu đãi chính sách không có, dù sao cái gì ưu đãi chính sách đều không có, điều kiện cũng là từ Thượng Dương huyện chính phủ cùng Giang Châu thị chính phủ đề, không có gì cò kè mặc cả đường sống, không chỉ có như thế, không ít khóa quốc tập đoàn còn chủ động không ràng buộc về phía Thượng Dương huyện cùng Giang Châu thị đầu tiền phát triển giáo dục, phát triển giao thông, bảo hộ hoàn cảnh đằng đằng.

Tỷ như Rockefeller tập đoàn tài chính liền không ràng buộc đầu tiền ở Thượng Dương huyện một ít vùng núi thành lập thiệt nhiều tòa trường học, còn làm đường, còn có không ít công ty đầu tiền cấp Giang Châu đại học thành lập nghiên cứu khoa học cách tân quỹ, hiện tại Giang Châu đại học nghiên cứu khoa học cách tân quỹ có hai trăm triệu Mĩ kim, này còn là này tên thận trọng tái thận trọng không ràng buộc đầu nhập, thật muốn là Hạ đại sư buông ra lỗ hổng, chỉ sợ bọn họ mấy chục thượng trăm ức Mĩ kim đều dám nện xuống đi. Nhưng

dù là như thế Giang Châu đại học nghiên cứu khoa học tài chính giàu có còn là làm cho rất nhiều quốc nội học thuật danh nhân đều hai mắt đỏ lên, không hề thiếu giáo thụ liền để không được tiền tài dụ hoặc, ào ào đi ăn máng khác đến Giang Châu đại học, đương nhiên này hết thảy đều là nói sau.

Hạ Vân Kiệt người này như trước còn là hướng dĩ vãng giống nhau nhàn nhã, nên đi làm đi làm, nên tan tầm tan tầm, về phần Giang Châu đại học gần nhất huyên phí sôi trào đằng nghiên cứu khoa học cách tân quỹ sự kiện, gần nhất trong trường học thỉnh thoảng xuất hiện người ngoại quốc gương mặt, hắn áp căn liền lười hỏi đến cùng chú ý, về phần Thượng Dương huyện cùng Giang Châu thị chiêu thương dẫn tư sổ nhảy trở thành cả nước thủ vị, cũng thượng đầu đề tin tức, hắn nhưng thật ra hỏi đến một chút.

Bởi vì bất quá hỏi thật sự không được rồi, Jason đám người vì lấy lòng hắn vị này thần tiên sống, quả thực không đem tiền làm tiền dùng a. Chỉ gọi bọn hắn hơi chút ý tứ một chút, ít nhất 20 tỷ Mĩ kim liền tạp xuống dưới, không những gọi bọn hắn thu liễm một chút, chỉ sợ bọn họ còn có thể tiếp tục đi xuống tạp, không chừng còn có thể đem bọn họ tổng bộ đều chuyển đến Giang Châu thị đến.

Người không thể một ngụm ăn thành một mập mạp, thành thị phát triển đồng dạng như thế, Hạ Vân Kiệt không nghĩ chính mình hảo tâm làm chuyện xấu, cho nên gặp sự tình không đúng, lại cấp Jason đám người gọi điện thoại, thế này mới làm cho này cỗ mùa xuân đầu tư sự tăng vọt dần dần đánh xuống ôn đến. Nhưng dù là như thế lần này nhiều gia khóa quốc xí nghiệp tập đoàn đột nhiên đối Giang Châu thị nhất là Thượng Dương huyện tiến hành đầu tư, còn là khiến cho nhiều mặt chú ý, thậm chí ngay cả Bắc Kinh bên kia đều bị kinh động.

Bất quá Bắc Kinh bên kia có Hoàng lão cùng Cù Vệ Quốc ở, tự nhiên không cần Hạ Vân Kiệt quan tâm, về phần ngoại giới, Jason đám người không nói, ai cũng không thể tưởng được chuyện này người khởi xướng thế nhưng hội chính là một vị đại học lão sư.

……

a340-600 là trước mắt toàn cầu hàng không dân dụng cơ thân máy bay dài nhất phi cơ, so với Boeing 747-400 còn muốn dài 4 mét, so với không trung cự vô phách a380 còn muốn dài 2 mét.

Hạ Vân Kiệt lần này theo Thượng Hải cất cánh bay đi Luân Đôn ngồi chính là này toàn cầu hàng không dân dụng cơ bên trong thân máy bay dài nhất phi cơ.

Anh quốc là cái đảo quốc, điển hình ôn đới khí hậu biển, cả năm cơ hồ đều bị ẩm ướt khí hậu bao phủ, trời luôn âm u, trời mưa hạ đến độ có thể làm cho người ta mốc meo. Cho nên xem Anh quốc chụp TV cùng điện ảnh, ấn tượng rất sâu chính là một Anh quốc thân sĩ cầm một cái màu đen ô che có thể làm quải trượng dùng là, xem Harry Potter điện ảnh luôn có thể nhìn đến thiên không đông nghìn nghịt phảng phất tà ác thế lực buông xuống bộ dáng, kỳ thật làm người chân chính đến Anh quốc, hội phát hiện kia bất quá chính là thực bình thường tự nhiên hiện tượng.

Bởi vì khí hậu duyên cớ, Anh quốc chân chính thích hợp lữ hành mùa kỳ thật thực ngắn, tháng năm đến tháng sáu, tháng chín đến tháng 10, đây là Anh quốc khó được thời tiết sáng sủa, ánh nắng tươi sáng ngày.

Hạ Vân Kiệt lựa chọn đi Luân Đôn ngày vừa lúc chính là tháng năm ngày 1, 1/5 lao động nghỉ dài hạn hơn nữa thích hợp Anh quốc du lịch mùa, nhất định lần này trên

máy bay ngồi đầy bay đi Luân Đôn du lịch.

Lúc này đây xuất hành, Hạ Vân Kiệt không có kinh động bất luận kẻ nào, cũng không có chiếm dụng gì công tác thời gian. Chính hắn làm du lịch ký, chính mình mua vé máy bay, khoang phổ thông. Trong khung Hạ Vân Kiệt còn là nông dân đứa nhỏ, ở không cần phải lãng phí tình huống hạ, hắn còn là lựa chọn tiết kiệm. Dù sao liền hắn một người xuất hành, mười mấy cái giờ phi hành, chỉ chớp mắt liền trôi qua, tọa làm sao đều là giống nhau.

a340 là đại phi cơ, khoang phổ thông có hai điều hành lang, hai điều hành lang dựa vào cửa sổ là hai cái song song vị trí, giáp ở hai điều hành lang trung gian còn lại là bốn song song vị trí.

Cùng Hạ Vân Kiệt song song ngồi ở cùng nhau là hai vị tuổi đại khái hai mươi sáu bảy tuổi nữ nhân cùng một vị tuổi đại khái bốn mươi đến tuổi Anh quốc lão.

Hai vị nữ nhân đều không thể nói rõ xinh đẹp, ít nhất đối với nhìn quen mỹ nữ Hạ Vân Kiệt mà nói không tính là xinh đẹp. Bất quá quý ở đúng là thanh xuân thì giờ, cũng là là tản ra thanh xuân bức người hơi thở, đối khác phái bất tri bất giác trung sinh ra lực hấp dẫn.

Cho dù Hạ Vân Kiệt cũng không ngoại lệ. Mặc kệ nói như thế nào hắn cũng là nam nhân, cùng hai trẻ tuổi nữ nhân bộ dạng coi như không có trở ngại vượt qua hơn mười mấy giờ gian, tổng so với cùng hai cái xa lạ đại nam nhân vượt qua hơn mười mấy giờ tới thích ý.

Phỏng chừng đối với kia hai vị nữ nhân cũng là như thế, cùng một vị giống Hạ Vân Kiệt như vậy tuổi trẻ thanh tú dễ nhìn cùng nhau phi mười mấy giờ, tổng so với cùng Trung Quốc bác gái cùng nhau phi mười mấy giờ cường, cho nên theo Hạ Vân Kiệt giúp các nàng đem bao bao nhét vào hành lý quỹ trung, hai vị nữ nhân trên

mặt liền lộ ra vui vẻ tươi cười, hiển nhiên đối với đi chung đường trung có thể gặp được giống Hạ Vân Kiệt như vậy tuổi trẻ thanh tú dễ nhìn cảm thấy rất là may mắn.

Bất quá kia Anh quốc lão còn có điểm chán ghét, bốn mươi tuổi hơn đại thúc cấp nhân vật, bộ dáng cũng bộ dạng không suất, lại cứ mình cảm giác tốt lắm, thỉnh thoảng tìm cùng hắn ngồi cùng nhau nữ tử đến gần.

“Ta ghét nhất loại này ở Trung Quốc hỗn cùng lão bánh quẩy giống nhau người nước ngoài, tự cho là đúng Âu Mĩ nhân, cũng rất rất giỏi, liền nghĩ đến Trung Quốc nữ nhân sẽ thiếp đi lên.” Ngồi ở Hạ Vân Kiệt bên người nữ tử phỏng chừng là xem bất quá đi, nhịn không được nói khẽ với Hạ Vân Kiệt nói.

“Nếu không thích nhìn đến hắn tìm ngươi bằng hữu đến gần, phái hắn là được.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười cười, đối bên người nữ nhân càng phát hơn một tia hảo cảm, thân là quốc nhân, hắn tự nhiên cũng là chán ghét loại này người nước ngoài ở Trung Quốc nữ nhân trước mặt đến gần khoe ra. Đương nhiên cũng thực chán ghét cái loại này nữ nhân nhìn đến người nước ngoài liền hướng bọn họ trên người thiếp, giống như bọn họ kia cả người tóc gáy thượng tất cả đều dán Mĩ kim, đồng Euro dường như, đã mất quốc nhân thể diện.

Nữ nhân gặp Hạ Vân Kiệt nói như thế, đang chuẩn bị mở miệng hỏi hắn như thế nào mở miệng khi, Hạ Vân Kiệt đã muốn trên thân hơi hơi tiền khuynh, thăm dò dùng thuần khiết Luân Đôn khang tiếng Anh đối vị kia Anh quốc lão nói:“Thực xin lỗi tiên sinh, ngươi miệng mùi đậm, làm cho bằng hữu của ta cảm thấy khó chịu, còn mời ngươi không cần tái quấy rầy nàng.”

Hai vị nữ nhân không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thế nhưng hội như vậy trực tiếp phái kia Anh quốc lão, không khỏi tất

cả đều trừng lớn tú mục, trên mặt hơi hơi toát ra một tia kinh hoảng.

Bất quá có một chút còn là cần bội phục Anh quốc lão, ở nữ sĩ trước mặt bọn họ còn là có vẻ chú ý thân sĩ phong độ. Kia Anh quốc lão nghe vậy đổ không giống quốc nhân giống nhau thẹn quá thành giận, mà là nói tiếng thực xin lỗi, vội vàng đứng dậy hướng toilet đi.

Miệng mùi nùng, kia nhiều mất mặt, nhiều không phong độ a!

“Không phải đâu, như vậy cũng được?” Gặp vị kia chán ghét Anh quốc lão đứng dậy hướng toilet đi, hai vị nữ tử đều mở to hai mắt nhìn, không thể tin được nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Có cái gì không làm được, các ngươi nha chính là rất nhường nhịn, nếu chán ghét hắn vậy rõ ràng nói cho hắn, không để ý tới hắn là được, có cái gì phải cùng hắn khách khí, chúng ta lại không nợ hắn.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 800 : Fans hâm mộ

Hai nữ nhân ngẫm lại cũng thế, nhẹ gật đầu, sau đó ngồi ở Hạ Vân Kiệt bên cạnh nữ tử mặt mỉm cười xông hắn nói ra: “Ta gọi Phùng Kỳ Tuyết, nàng gọi Trần Ngữ Thi, đều là thừa dịp ngày nghỉ đi Nước Anh du lịch, ngươi thì sao?”

“Ta gọi Hạ Vân Kiệt, cũng là đi Nước Anh du lịch.” Hạ Vân Kiệt cười trả lời.

“Vậy sao? Thật đúng là xảo vừa rồi gặp ngươi Anh ngữ nói được tốt như vậy, còn tưởng rằng ngươi là tại Nước Anh đọc sách du học sinh đây này.” Phùng Kỳ Tuyết kinh hỉ nói.

“Vậy ngươi lần này tại Luân Đôn chuẩn bị ngốc bao lâu? Khách sạn đính sao?” Trần Ngữ Thi thăm dò hỏi.

Phùng Kỳ Tuyết gặp Trần Ngữ Thi hỏi vấn đề này, tựa hồ đột nhiên nhớ ra cái gì đó, mang trên mặt một tia chờ mong mà nhìn xem Hạ Vân Kiệt.

“Thời gian còn không xác định, xem chơi tình huống a. Về phần khách sạn, còn không có đính, chuẩn bị đến lại nhìn.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

Trần Ngữ Thi cùng Phùng Kỳ Tuyết nghe vậy giúp nhau liếc nhau một cái, sau đó đột nhiên vui vẻ mà nhấc tay giúp nhau vỗ xuống, làm cái chúc mừng cử động.

Hạ Vân Kiệt nhìn xem hai người vẻ mặt chúc mừng vui vẻ bộ dạng, không khỏi vẻ mặt nghi hoặc.

Bất quá kế tiếp, Hạ Vân Kiệt rất nhanh tựu minh bạch vì sao hai nữ nhân vui vẻ như vậy rồi. Nguyên lai lần này các nàng vốn là bốn người kết bạn lữ hành đấy, khách

sạn cũng đã tại trên mạng sớm dự định tốt. Bởi vì đính khách sạn là giá đặc biệt phòng, đính sau không thể lui, không nghĩ tới cái kia hai cái bằng hữu tạm thời trong nhà xảy ra sự tình, đi không thành. Kể từ đó, bằng bạch liền có hơn cái không thể lui gian phòng đi ra.

Luân Đôn giá phòng phi thường quý, Phùng Kỳ Tuyết lần này đính khách sạn lại thì tốt hơn, dù là đánh giá đặc biệt đều còn cần 150 bảng Anh, tương đương tiền thật tựu là 1500 tả hữu, các nàng tại Luân Đôn chuẩn bị ở ba cái buổi tối, cũng tựu ý nghĩa hơn bốn nghìn tiền thật. Tuy nhiên Phùng Kỳ Tuyết cùng Trần Ngữ Thi sinh ra Thượng Hải, gia cảnh coi như giàu có, nhưng bằng bạch lãng phí nhiều tiền như vậy, hai người vẫn là rất đau lòng đấy. Nhưng bằng hữu tạm thời có chuyện đi không được, giá đặc biệt phòng đính lại không thể lui, các nàng thực sự không có biện pháp. Hôm nay nghe nói Hạ Vân Kiệt còn không có đặt trước khách sạn tự nhiên là đem chủ ý đánh tới trên người của hắn.

“Chúng ta đặt trước hoàng gia hoa viên khách sạn là khách sạn năm sao, đi bộ vài phút có thể đến chịu Tân Đốn Cung cùng Hải Đức công viên, cách trạm xe lửa cũng chỉ cần chừng mười phút đồng hồ đi bộ. Bình thường loại rượu này điếm nhãn hiệu gian ít nhất cũng muốn ba năm trăm bảng Anh, chớ nói chi là hiện tại từng bước tiến vào Luân Đôn lữ hành mùa thịnh vượng rồi. Chúng ta vận khí tốt, đoạt rơi xuống bọn hắn cuối cùng hai gian giá đặc biệt phòng, mỗi gian phòng mới cần 150 bảng Anh. Bởi vì bằng hữu tạm thời có việc không một gian, chuyển cho ngươi thế nào, ngươi chỉ cần cho số không đầu, 50 bảng Anh có thể. Tại Luân Đôn cho dù thanh niên khách sạn một cái giường vị cũng là muốn hai mươi Bảng đã ngoài, hai sao cấp khách sạn đều muốn tám mươi Bảng tả hữu. Ngươi 50 bảng Anh có thể ở khách sạn năm sao ah” Trần Ngữ Thi hiển nhiên là cái biết ăn nói, làm kinh doanh liệu, lời nói này nói rằng ra, đều biết theo có đối lập, chỉ đem người

nghe được nếu không đáp ứng quả thực là được kẻ đần rồi.

Hạ Vân Kiệt kỳ thật không sao cả nghỉ ngơi ở đâu, hắn không có đính khách sạn cũng là vì đến lúc đó đến Luân Đôn có thể tùy tâm sở dục, muốn ở khách sạn lúc tìm gian xem thuận mắt ở lại, hôm nay gặp Trần Ngữ Thi nói như vậy, cũng là không có ý tứ cự tuyệt, nói sau cùng người thuận tiện cũng là kiện sự tình tốt, nghe vậy cười cười nói: “Có thể nha, cũng tránh khỏi ta tìm rượu điếm ở, bất quá…”

“Đừng bất quá rồi, ta biết rõ giống như ngươi vậy độc thân người trẻ tuổi du lịch vì tiết kiệm tiền bình thường đều ở thanh niên lữ quán, bất quá ngẫu nhiên xa xỉ thoáng một phát cũng là tất yếu, hơn nữa thanh niên lữ quán một cái giường vị cũng muốn hai mươi bảng Anh đã ngoài.” Trần Ngữ Thi gặp Hạ Vân Kiệt ngữ khí chuyển hướng, còn tưởng rằng hắn ngại 50 bảng Anh quý, không đợi hắn nói tiếp đi, liền cười ngắt lời nói.

“Đúng vậy, đúng vậy.” Hạ Vân Kiệt gặp Trần Ngữ Thi đã hiểu lầm ý của mình, có chút dở khóc dở cười gật gật đầu nói, “Chỉ là các ngươi bỏ ra 150 bảng Anh, ta 50 bảng Anh tựu vào ở, như vậy quá chiếm các ngươi tiện nghi rồi. Ta vẫn là theo như các ngươi giá gốc trả cho ngươi bọn họ, bởi vì cho dù không có gặp được các ngươi, ta cũng là cần ở khách sạn đấy, lại nói tiếp, 150 bảng Anh ở khách sạn năm sao vẫn là vận khí tốt gặp các ngươi đây này.”

Trần Ngữ Thi cùng Phùng Kỳ Tuyết không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt vừa rồi cái kia chuyển hướng ý tứ dĩ nhiên là muốn giá gốc tiền trả phòng của các nàng giá, song mắt thấy Hạ Vân Kiệt sững sờ sững sờ đấy, không thể tin được đầu năm nay còn có “Ngốc” được đáng yêu như thế bảnh trai.

Hồi lâu hai người mới hồi phục tinh thần lại, đối với Hạ Vân Kiệt tràn đầy hảo cảm.

“Như vậy sao được, nếu không có gặp được ngươi, gian phòng của chúng ta không thể lui, còn phải không công lãng phí đây này.” Phùng Kỳ Tuyết nói ra.

“Đúng đấy, tựu là, hiện tại 50 bảng Anh chuyển cho ngươi, chúng ta tựu cùng bạch nhặt tiền tựa như, sao có thể thu ngươi giá gốc ah” Trần Ngữ Thi nói ra.

Đều nói nữ nhân gia tâm nhãn nhiều, không phóng khoáng, nhưng trước mắt hai vị này nữ tử thật ra khiến Hạ Vân Kiệt vài phần kính trọng, nghe vậy không khỏi vui vẻ mà cười nói: “Cũng không thể nói như vậy, không có gặp được các ngươi, ta còn phải đi đầy đường tìm rượu điếm vào ở đâu rồi, hôm nay ngược lại tốt giảm đi phiền toái, còn 150 bảng Anh ở khách sạn năm sao, lại nói tiếp ta cũng buôn bán lời. Cho nên đây là Cộng Doanh kết quả, các ngươi cũng đừng có khách khí với ta rồi.”

“Cộng Doanh? Hì hì, nói hay lắm như là quốc gia người lãnh đạo đàm phán tựa như. Bất quá đây chính là ngươi cam tâm tình nguyện lần lượt làm thịt, sau đó cũng không thể nói chúng ta chiếm ngươi tiện nghi ah” Phùng Kỳ Tuyết hiển nhiên cũng không phải cái ưa thích loại người bụng đang đói có người mời ăn thì kêu no rồi mà từ chối, gặp Hạ Vân Kiệt kiên trì, liền vui vẻ mà cười rộ lên nói.

“Đó là đương nhiên.” Hạ Vân Kiệt gật đầu nói.

“Này, Hạ Vân Kiệt nếu không ngươi ngồi chính giữa đến đây đi, tránh khỏi ta nghe các ngươi nói chuyện luôn muốn dò xét cái đầu, dựng thẳng lấy lỗ tai, cảm thấy mệt, thấy buồn đấy.” Ngồi bên trong Trần Ngữ Thi hiện tại hiển nhiên đối với Hạ Vân Kiệt hảo cảm tăng nhiều,

vậy mà mời ngồi lối đi nhỏ bên cạnh Hạ Vân Kiệt cùng Phùng Kỳ Tuyết đổi cái vị trí, ngồi trong hai người gian.

“Đúng, đúng, ngươi ngồi chính giữa a. Cái này máy bay có hơn mười cái giờ đồng hồ tốt phi đâu rồi, rất nhàm chán đấy, mọi người tâm sự cũng không tệ.” Phùng Kỳ Tuyết nói xong đứng lên.

Hạ Vân Kiệt tuy nhiên cảm giác một đại nam nhân ngồi ở hai cái lần đầu gặp mặt nữ sinh chính giữa có chút không được tự nhiên, nhưng người ta nữ sinh đều chủ động mời rồi, hắn tự nhiên không tốt cự tuyệt, đành phải cùng Phùng Kỳ Tuyết thay đổi cái vị trí.

“Hạ Vân Kiệt, ngươi không phải là nhà giàu đại thiếu a? Độc thân đi Nước Anh du lịch, còn không nên nhiều kín đáo đưa cho chúng ta bảng Anh?” Hạ Vân Kiệt vừa cùng Phùng Kỳ Tuyết thay đổi cái vị trí ngồi xuống, Trần Ngữ Thi lập tức vẻ mặt hiếu kỳ chờ mong mà nhìn xem hắn hỏi.

“Ha ha, không phải nhà giàu đại thiếu mà là ức vạn phú hào.” Hạ Vân Kiệt rất thưởng thức bên người hai cái nữ hài tử phẩm tính, nghe vậy nhịn không được hay nói giỡn nói.

Mà trên thực tế, hắn cũng xác thực là ức vạn phú hào.

“Thôi đi pa ơi…, ức cái đầu của ngươi nha, ức vạn phú ông sẽ ngồi khoang phổ thông sao?” Vốn Trần Ngữ Thi trong nội tâm còn có như vậy điểm nữ hài tử không thực tế liên tưởng, nhưng thấy Hạ Vân Kiệt tự xưng là cái gì ức vạn phú ông, cái kia một tia không thực tế liên tưởng lập tức như bọt khí bị một châm cho đâm rách, hóa thành hư ảo, mắt trắng không còn chút máu nói.

“Ha ha, không tin thì thôi.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt không sao cả nói.

“Tốt rồi, nói rất nghiêm túc, ngươi người ở nơi nào?” Trần Ngữ Thi tức giận mà trắng rồi Hạ Vân Kiệt liếc, tiếp tục hỏi.

“Giang Châu thành phố đấy.” Hạ Vân Kiệt trả lời, sau đó theo sát lấy lại hỏi: “Các ngươi đâu này?”

Bất quá hai người nghe vậy cũng không trả lời Hạ Vân Kiệt vấn đề, mà là vẻ mặt kinh ngạc mà chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói: “Ngươi Giang Châu thành phố hay sao?”

“Có vấn đề gì sao? Đừng nói cho ta các ngươi cũng là Giang Châu thành phố đấy.” Hạ Vân Kiệt không hiểu thấu mà nhìn xem hai người nói.

“Mới không phải, chúng ta là Thượng Hải đấy. Bất quá thần tượng của chúng ta là Giang Châu thành phố đấy.” Phùng Kỳ Tuyết nói ra.

“Thần tượng của các ngươi? Giang Châu thành phố giống như không có xảy ra đặc biệt gì nổi danh minh tinh ah” Hạ Vân Kiệt khó hiểu nói.

“Thôi đi pa ơi…, chúng ta mới không có thèm cái gì minh tinh đây này đó là tiểu nữ hài chơi đùa đấy. Thần tượng của chúng ta là các ngươi Giang Châu thành phố uy công ty lớn tổng giám đốc Tô Chỉ Nghiên, còn có Siêu Thắng Tập Đoàn tổng giám đốc Chung Dương Dĩnh, nghe nói nàng cũng là Giang Châu thành phố người. Các nàng thật sự thật lợi hại, tuổi còn trẻ tựu có lớn như vậy sự nghiệp, trả hết phú hào bảng, hơn nữa người cũng dài được phi thường xinh đẹp, quả thực tựu là chúng ta nữ nhân kiêu ngạo, cũng không biết cái dạng gì nam nhân mới có thể xứng đôi các nàng.” Phùng Kỳ Tuyết vẻ mặt sùng bái hướng tới nói

“Căn bản cũng không có nam nhân xứng đôi các nàng”

Trần Ngữ Thi chém đinh chặt sắt nói, không khó nhìn ra, nàng là Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh siêu cấp não tàn Fans hâm mộ.

Hạ Vân Kiệt vừa mới nhấp một hớp trên máy bay tiếp viên hàng không ngược lại cho hắn nước táo, nghe vậy thiếu chút nữa không có một ngụm cho phun tới.

Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, Phùng Kỳ Tuyết cùng Trần Ngữ Thi dĩ nhiên là chính mình nữ nhân Fans hâm mộ, hơn nữa nghe ngữ khí của các nàng , đoán chừng chính mình nếu nói cho các nàng biết, hắn tựu là Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh nam nhân, trăm phần trăm cũng bị các nàng cho đang sống đánh chết
Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 801 : Ngạo Mạn

“Này, ngươi đây là cái gì biểu lộ? Đừng nói cho ta ngươi chưa từng nghe qua Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh đại danh?” Trần Ngữ Thi cùng Phùng Kỳ Tuyết gặp Hạ Vân Kiệt biểu lộ rất cổ quái, không khỏi song song xông hắn trợn mắt nói. Hiển nhiên đối với Hạ Vân Kiệt nghe được các nàng thần tượng danh tự, bày ra như vậy một bộ biểu lộ rất không hài lòng.

“Nghe qua, đương nhiên nghe qua, ta cùng các nàng lưỡng vẫn là bạn tốt đây này.” Hạ Vân Kiệt vội vàng trả lời.

“Cắt khoác lác cũng không sợ đau đầu lưỡi” hai người nghe vậy song song khinh bỉ nói.

Hạ Vân Kiệt nhìn xem hai người, bất đắc dĩ mà nhún nhún vai. Lúc nào tự ngươi nói cùng nữ nhân của mình là bạn tốt vậy mà cũng thành khoác lác

“Ah, đúng rồi, ngươi là tại cái gì công tác hay sao?” Nữ nhân bát quái tâm tựu là tương đối mạnh liệt, hỏi Hạ Vân Kiệt đến từ ở đâu về sau, lại bắt đầu hỏi hắn tại cái đó một chuyến, tựu cùng cảnh sát ghi khẩu cung đồng dạng.

Hạ Vân Kiệt đột nhiên phát hiện đường đi dài đằng đẵng, kỳ thật vẫn là cùng nam nhân ngồi cùng một chỗ càng đỡ một ít.

Đem làm Hạ Vân Kiệt nghĩ đến nam nhân lúc, cái kia đám người Anh rốt cục trở về rồi.

Hắn chứng kiến Hạ Vân Kiệt theo lối đi nhỏ bên cạnh vị trí đổi thành hai nữ nhân chính giữa, trong mắt hiện lên một tia oán hận, bất quá lại cũng đành chịu, ai bảo cái

này ** nữ hài không có thèm bọn hắn người nước ngoài đây này

“Tại trong đại học làm lão sư.” Hạ Vân Kiệt lời nói thật trả lời, cái này hai cái nữ hài tử người cũng không tệ lắm, chính mình cái nghề nghiệp này cũng không phải cái gì không thể lộ ra ngoài ánh sáng chức nghiệp, không cần phải che che lấp lấp đấy.

“Lại tới nữa thật sự là chịu không được ngươi, ngươi không thể nói điểm người bình thường nói lời sao?” Trần Ngữ Thi xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt đã rõ ràng mang theo một tia cái này người đã không có thuốc nào cứu được hương vị.

“Đúng đấy, xem ngươi vóc người nhã nhặn đấy, như thế nào thổi bay ngưu đến tựu không dứt đây này.” Phùng Kỳ Tuyết cũng đi theo bạch nhãn nói.

“Ta…” Hạ Vân Kiệt nhìn xem hai người một hồi im lặng.

“Ta cái gì ta? Không nói xong rồi.” Hai người một hồi bạch nhãn nói.

“Ta thật sự là giảng viên đại học.” Hạ Vân Kiệt dở khóc dở cười nói.

“Ta không tin, ngươi năm nay mới bao nhiêu tuổi, hai mươi mốt vẫn là hai mươi hai? Cho dù đem làm đại học phụ đạo viên đều ngại tuổi trẻ, đừng nói cho chúng ta biết ngươi là đại học bảo an chỗ đấy, hai mươi hai mốt tuổi đúng là tuổi trẻ khỏe mạnh cường tráng tuổi thọ, tại trong đại học đem làm bảo an ngược lại là có khả năng.” Hai người tiếp tục bạch nhãn nói.

“Ngươi có từng thấy trường học bảo an một người ngồi phi cơ Nước Anh du đấy sao?” Hạ Vân Kiệt tức giận nói.

“Vậy cũng so ngươi cái gì ức vạn phú hào, cái gì nhận thức Tô Chỉ Nghiên, Chung Dương Dĩnh, cái gì giảng viên đại học cần nhờ phổ ah” hai người nhất trí trả lời.

Hạ Vân Kiệt đột nhiên phát hiện nữ nhân một khi nhận định sự tình thật sự rất khó lại đem các nàng cho nói trở về, tại giòn chuyển biến sách lược, lời nói xoay chuyển, chủ động xuất kích nói: “Đúng rồi, các ngươi là người ở nơi nào? Lại là làm cái đó một chuyến hay sao?”

“Chúng ta đều là người Thượng Hải, hai người chúng ta là sinh ý phía đối tác, tại Lục gia miệng chỗ đó kinh doanh lấy một nhà tiểu quán cafe, ngươi về sau nếu là có đã đến giờ Thượng Hải chơi, trải qua chúng ta cái kia uống cà phê chúng ta nhất định miễn phí chiêu đãi ngươi. Thế nào bạn chí cốt a? Dáng vẻ này ngươi, một câu nói thật đều không có.” Phùng Tuyết kỳ trả lời, thuận đường trả lại cho Hạ Vân Kiệt một cái khinh bỉ ánh mắt.

“Trời đất chứng giám, ta mới vừa nói đều là nói thật, hơn nữa ta vẫn là phó giáo sư đâu rồi, chỉ tiếc lần này xuất hành không mang giáo viên chứng nhận, bằng không nhất định khiến ngươi biết một chút về, cho các ngươi biết rõ ta là thật không có lừa ngươi.” Hạ Vân Kiệt không khỏi kêu lên khuất đến.

Đoán chừng là kinh thương nguyên nhân, Phùng Tuyết kỳ cùng Trần Ngữ Thi hiển nhiên là hai cái rất dễ dàng lấy người thân quen nữ nhân, gặp Hạ Vân Kiệt nói được càng phát ra không có yên lòng, cũng mặc kệ cùng hắn chỉ là đường đi gặp gỡ bất ngờ, không chút nào khách khí mà cắn răng nhảy ra một chữ chỉ ở bạn tốt hoặc là cừu địch tầm đó mới nói lời “Lăn “

Hạ Vân Kiệt đành phải lần nữa bất đắc dĩ mà nhún nhún vai.

Đường đi có lưỡng người trẻ tuổi nữ hài tử cùng, mặc

dù có chút bát quái, có chút tra tấn người, nhưng tóm lại là hai cái tính tình phẩm tính lại để cho người thưởng thức nữ nhân, cho nên đoạn đường này Hạ Vân Kiệt cũng là đau nhức cũng khoái hoạt lấy, chờ đến Luân Đôn hi tư la sân bay, ba người nghiễm nhiên đã trở thành bằng hữu cũ.

Phùng Tuyết kỳ cùng Trần Ngữ Thi đã không hề liền tên mang họ mà gọi Hạ Vân Kiệt, mà gọi là Tiểu Hạ, hơn nữa còn hở ra là dùng tỷ tự cho mình là.

Hạ Vân Kiệt cầu chính là một cái thành tâm, tự nhiên là sẽ không so đo hai người bọn họ đối với hắn vị này thần tiên sống không tôn trọng, trái lại hắn còn vui vẻ chịu đựng, cảm thấy đây mới là hắn muốn sinh hoạt cùng với người với người bình thường kết giao.

Phùng Tuyết kỳ cùng Trần Ngữ Thi hiển nhiên thường xuyên du lịch, các nàng rất hiểu được tiết kiệm tiền phương pháp xử lý. Vừa đến liền mua nội thành du lịch giao thông vé suốt, sau đó cố định thiết, đi đường, tại hai giờ rưỡi tả hữu, ba người trẻ tuổi rốt cục triển chuyển đến hoàng gia hoa viên khách sạn.

Khách sạn năm sao vẫn là rất khí phái rất xa hoa, đại đường cũng bố trí được tráng lệ, có hoàng gia phái đoàn. Bất quá lúc này trải qua mười mấy giờ xóc nảy, Phùng Tuyết kỳ cùng Trần Ngữ Thi đã sớm mệt nhọc không chịu nổi, căn bản không có tâm tư đi thưởng thức xa hoa mà không mất cổ điển đèn thủy tinh, cũng không tâm tư đi thưởng thức cái kia tinh mỹ mà đại khí bích hoạ, các nàng thầm nghĩ một đầu đâm vào trên giường ngon lành là nghỉ ngơi một chút. Cho nên hai người vừa đến khách sạn tựu thẳng đến trước sân khấu mà đi.

Vừa nhắc tới Nước Anh, rất nhiều người đều liên tưởng đến quý tộc cùng thân sĩ, nhưng giấu ở quý tộc cùng thân sĩ nhẹ nhàng hữu lễ ngôn hành cử chỉ đằng sau kỳ

thật nhưng lại phát ra từ thực chất bên trong kiêu ngạo cùng mình cảm giác về sự ưu việt. Thực tế Luân Đôn, với tư cách đại Anh Quốc Đế Quốc thủ đô, tại đây cư dân cho dù là bình thường nhất người làm công đối với người từ ngoài đến, nhất là đến từ thế giới thứ ba nhân dân đều có được một loại tự nhiên kiêu ngạo cùng cảm giác về sự ưu việt, dù là những ngững người này ngàn dặm xa xôi qua vội tới kinh tế của bọn hắn phát triển làm cống hiến.

Không thể nghi ngờ thần thái trước khi xuất phát vội vàng, sắc mặt tiều tụy Phùng Tuyết kỳ bị trước sân khấu một vị nữ lang tóc vàng phần này thân là Luân Đôn người cảm giác về sự ưu việt cho bao quát rồi. Đem làm Phùng Tuyết kỳ dùng không phải rất lưu loát Anh văn đem các nàng đã dự định gian phòng sự tình cáo tri vị kia nữ lang tóc vàng, nàng bắt đầu rất chân thành mà lật xem nàng hộ chiếu, lật xem dự định ghi chép, trong mắt thỉnh thoảng hiện lên một tia khinh miệt chi sắc, đem làm hết thảy đều kiểm tra đối chiếu sự thật không sai về sau, nữ lang tóc vàng rất đông cứng mà một giọng nói thật có lỗi, khách sạn ba giờ về sau mới có thể vào ở, hiện tại còn kém 25’ chung, cần các nàng kiên nhẫn chờ.

Hạ Vân Kiệt gặp Phùng Tuyết kỳ cùng Trần Ngữ Thi rất mệt a bộ dạng, liền tiến lên cùng nữ lang tóc vàng nói bằng hữu của mình một đường đường đi mệt nhọc, nếu như gian phòng đã sửa sang lại đi ra, phải chăng có thể sớm vào ở.

Nữ lang tóc vàng nhìn Hạ Vân Kiệt liếc, tựa như xem không hiểu quy củ nông dân, sau đó nói: “Thực xin lỗi tiên sinh, đây là khách sạn quy định, còn mời các ngươi kiên nhẫn chờ.”

Nếu là quy định, Hạ Vân Kiệt ngược lại cũng không tiện phát tác, đành phải đối với Phùng Tuyết kỳ cùng Trần Ngữ Thi lưỡng có người nói: “Dù sao cũng tựu hai

chừng mười phút đồng hồ rồi, chúng ta ngay ở chỗ này chờ một chút a.”

Hạ Vân Kiệt vừa rồi thay hai người nói chuyện, vẫn là rất lại để cho hai người cảm thấy ôn hòa đấy, nhẹ gật đầu, nói: “Không có sao, nước ngoài khách sạn đều như vậy, nói ba giờ tựu là ba giờ.”

Hạ Vân Kiệt cười cười, kéo lấy rương hành lý chuẩn bị tại đại đường tìm cái vị trí ngồi xuống nghỉ ngơi, lúc này đi tới một vị nước Mỹ nam tử, cũng là đến vào ở đấy.

Cái kia nữ lang tóc vàng gặp đối phương hộ chiếu là nước Mỹ hộ chiếu, nụ cười trên mặt rõ ràng nhiệt tình nhiều hơn, câu hỏi ngữ khí cũng khách khí không ít. Bất quá khi nói đến vào ở lúc, nàng vẫn là rất uyển chuyển mà nói cho người Mỹ, cần ba giờ về sau mới có thể vào ở.

Nữ lang tóc vàng những thái độnày phương diện rất nhỏ biến hóa, Hạ Vân Kiệt cho dù lòng dạ biết rõ cũng sẽ không có bao nhiêu để ý, dù sao bất kể là ở đâu, điệu bộ người luôn tồn tại đấy. Nhưng chuyện kế tiếp tựu lại để cho Hạ Vân Kiệt còn có Phùng Tuyết kỳ, Trần Ngữ Thi có chút căm tức rồi.

Cái kia người Mỹ nghe nói còn phải đợi hai chừng mười phút đồng hồ, cũng nói ra cùng Hạ Vân Kiệt đồng dạng yêu cầu, hy vọng có thể sớm vào ở. Lần này nữ lang tóc vàng cũng không có giống cự tuyệt Hạ Vân Kiệt đồng dạng cự tuyệt người Mỹ, mà là nói tiếng chờ một chốc, ta hỏi một chút xem, sau đó gọi điện thoại hỏi phòng trọ bộ, hàn huyên hai câu cúp điện thoại, sau đó xông người Mỹ cười cười, một giọng nói có thể, sau đó đem cái chìa khóa lấy ra cho hắn.

“Vị tiểu thư này, ta cảm thấy cho ngươi tựa hồ cần cho ta một lời giải thích, vì cái gì vị tiên sinh này có thể sớm

vào ở, mà chúng ta lại phải chờ?” Hạ Vân Kiệt tiến lên hỏi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 802 : Thân Yêu Kiệt Ca

Nữ lang tóc vàng cũng không để ý gì tới sẽ Hạ Vân Kiệt, mà là tỉ mỉ đối với vị kia người Mỹ giải thích bữa sáng khi nào, trả phòng khi nào, thậm chí còn cố ý chỉ điểm hạ hắn thang máy phương hướng, sau đó mới chuyển hướng Hạ Vân Kiệt.

Đem làm nàng chuyển hướng Hạ Vân Kiệt lúc, trên mặt nàng mỉm cười rõ ràng chuyển thành cứng ngắc, dùng rất đông cứng thậm chí có chút không kiên nhẫn khẩu khí nói ra: “Thực xin lỗi tiên sinh, các ngươi vào ở thời gian còn chưa tới, thỉnh kiên nhẫn chờ.”

Hiển nhiên nữ lang tóc vàng cảm thấy Hạ Vân Kiệt cái này “Nông dân” chất vấn rất không có có lễ phép, thậm chí là đối với nàng Luân Đôn thân người phần mạo phạm.

Cái kia người Mỹ hiển nhiên cũng có loại cảm giác này, dùng mang theo một tia giễu cợt ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc, sau đó đối với nữ lang tóc vàng rất khách khí mà một giọng nói cám ơn, sau đó mang theo rương hành lý hướng thang máy đi đến.

Bất quá người Mỹ vừa mới chuyển thân, hai mắt tựu có chút đăm đăm mà chằm chằm vào cửa ra vào vào hai vị tóc vàng mắt xanh, bất kể là dáng người vẫn là tướng mạo đều gợi cảm đến cực điểm nữ nhân.

Nữ nhân một người mặc bó sát người báo vân quần, một người mặc bó sát người màu rám nắng quần da, đem hai cái chân dài cùng rất tròn bờ mông ậ (ba lô) bao khỏa được có thể làm cho nam nhân thấy huyết mạch sôi sục. Trên thân cổ áo rất thấp, lộ ra một đạo thật sâu Bạch Câu.

Hai vị tóc vàng mắt xanh mỹ nữ đi theo phía sau nhiều cái bưu hãn bảo tiêu, có người da trắng cũng có người da đen.

Hai nữ nhân này không phải người khác, đúng là cùng Dương Tiếu Mai cùng một chỗ biểu diễn 《 tận thế thiên sứ 》 mặt khác hai vị thiên sứ, Bích Lệ Ti cùng Lynda.

“Ah, Oh My GOD, Oh My GOD” người Mỹ kích động được hai mắt tỏa sáng, bờ môi phát run, cái kia trước sân khấu nữ lang tóc vàng nhìn xem hai người vẻ mặt hâm mộ, thì thào lấy: “Oh My GOD, thật sự thật đẹp, quá tình cảm “

Phùng Kỳ Tuyết cùng Trần Ngữ Thi hiển nhiên cũng nhận ra Bích Lệ Ti cùng Lynda, trong lúc nhất thời cũng đều đã quên trong nội tâm tức giận, kích động mà chằm chằm vào hai người bọn họ thấp giọng nói: “Không thể nào, chúng ta vậy mà cùng diễn 《 tận thế thiên sứ 》 Bích Lệ Ti cùng Lynda ở cùng một cái khách sạn.”

Đeo thời thượng kính râm Bích Lệ Ti cùng Lynda hiển nhiên đối với loại tình huống này nhìn quen lắm rồi, giẫm phải giày cao gót nhìn cũng chưa từng nhìn trong đại sảnh người trực tiếp nhắm thang máy đi đến, hai bên tự nhiên có bảo tiêu che chở, không cho tạp vụ người quấy rối đến hai vị đến từ Hollywood hợp lý hồng minh tinh.

Đem làm một đám người cùng đi, thực tế bảo tiêu còn muốn chảy ra đầy đủ không gian cho hai vị đang hot minh tinh lúc, rộng rãi đại sảnh tựu lộ ra tựa hồ có chút hẹp hòi, thế cho nên trong sự kích động đã quên hướng bên cạnh chuyển vị trí Phùng Kỳ Tuyết cùng Trần Ngữ Thi trở thành Bích Lệ Ti cùng Lynda tiến lên trên đường chướng ngại vật.

“Thực xin lỗi, hai vị phu nhân, có thể không mời các ngươi nhường một chút?” Giày Tây bảo tiêu tiến lên

khuyên nhủ, trong mắt toát ra một tia khinh thường.

Đi theo minh tinh, bọn hắn đã sớm gặp nhiều hơn những cái…kia cuồng nhiệt truy tinh tộc, còn có ngạc nhiên mọi người.

Phùng Kỳ Tuyết cùng Trần Ngữ Thi lúc này mới chú ý tới mình hai người chặn đối phương đường, cuống quít nói tiếng xin lỗi, sau đó lại để cho qua một bên.

Đối với một màn này, Bích Lệ Ti cùng Lynda tự nhiên là quá quen thuộc, thấy thế cũng không có nhìn nhiều Phùng Kỳ Tuyết cùng Trần Ngữ Thi liếc, như cái gì đều không có phát sinh đồng dạng, giẫm phải các nàng giày cao gót, lắc lắc các nàng cái kia khoa trương hào mông, chuẩn bị tiếp tục đi lên phía trước.

Chỉ là không có Phùng Kỳ Tuyết cùng Trần Ngữ Thi ánh mắt trở ngại, trong lúc lơ đãng hai người cơ hồ cùng một thời gian thấy được một trương quen thuộc mặt, thoáng cái thân thể mềm mại cũng nhịn không được chấn động, nới rộng ra con mắt cùng khêu gợi cặp môi đỏ mọng, vẻ mặt không dám tin, sau đó hai người đột nhiên âm thanh kêu lên: “Ah, thân yêu kiệt ca Oh My GOD, ngươi vậy mà cũng ở nơi đây.”

Trong tiếng thét chói tai, hai người đã sớm giẫm phải giày cao gót, tựa như thấy được ngày nhớ đêm mong tình nhân đồng dạng, hướng Hạ Vân Kiệt nhào tới, mặc kệ hắn có nguyện ý hay không, ôm mặt của hắn tựu “Ba ba ba” liên tiếp nặng nề mà hôn rồi vài xuống.

Nhất thời, trước đại sảnh đài phục vụ viên, đương nhiên cũng kể cả vị kia ngạo mạn mỹ nữ tóc vàng, còn có vị kia mình cảm giác rất tốt nước Mỹ, còn có Phùng Kỳ Tuyết, Trần Ngữ Thi bọn người tất cả đều thấy miệng há to đấy, cái cằm đều tựa hồ muốn phanh đến đại sảnh trên mặt đất lót đường bóng loáng đá cẩm thạch.

Ai có thể nghĩ đến, một cái đến từ Trung Quốc tiểu tuổi trẻ vậy mà sẽ để cho hai vị Hollywood đang hot nữ minh tinh kích động thành cái dạng này, sẽ làm cho các nàng chủ động yêu thương nhung nhớ còn có hôn môi đâu này?

Chỉ có Bích Lệ Ti cùng Lynda trong nội tâm minh bạch, nếu như không phải trước mắt vị này kiệt ca tựa hồ chướng mắt các nàng cái này trong mắt người ngoài xem ra như như ma quỷ dáng người, các nàng là rất thích ý cùng kiệt ca trên giường phát sinh một ít thân thiết hơn mật trao đổi.

Ở đây không có người so các nàng rõ ràng hơn trước mắt vị này đến từ Trung Quốc người trẻ tuổi đáng sợ đến cỡ nào Rockefeller gia tộc số thứ ba nhân vật tự mình tiếp khách, tại nước Mỹ ngành giải trí có thể nói một tay che trời cá sấu lớn cấp nhân vật, nước Mỹ Mafia lô khải nhét gia tộc giáo phụ Thomas man thêm dạ, ở trước mặt hắn tựu cùng một con chó đồng dạng. Những…này căn bản đều tính toán không được cái gì, đêm hôm đó đắc tội Dương Tiếu Mai Tây Ban Nha 15 đài truyền hình lão bản Anthony bọn hắn đáng sợ kết cục, mới là lại để cho Bích Lệ Ti cùng Lynda nghĩ tới đến tựu không rét mà run, đồng thời cũng đúng vị này Trung Quốc người trẻ tuổi càng phát ra nhiệt tâm, hận không thể có thể đem hắn lừa gạt trên giường, hảo hảo mà lấy lòng hắn.

Muốn biết ngày đó kim cầu thưởng trao giải tiệc tối về sau, các nàng chỉ là nho nhỏ mà ngủ một giấc, ngày hôm sau tỉnh lại, chứng kiến đúng là khắp nơi phô thiên cái địa khiển trách 15 đài truyền hình nhục hoa sự kiện tin tức, còn có Tây Ban Nha Thủ tướng phủ tổ chức họp báo, tại họp báo bên trên chính thức công khai tựu 15 đài truyền hình nhục hoa sự kiện hướng Trung Quốc còn có toàn bộ thế giới người Hoa xin lỗi tin tức. Từ nay về

sau 15 đài truyền hình chính thức phá sản, thậm chí còn nghe nói không ít tập đoàn đối với Tây Ban Nha tài chính kinh tế tiến hành một lần đánh lén (*súng ngắm), chỉ là thứ hai không có đăng báo, nhưng Bích Lệ Ti cùng Lynda đều nghe nói. Đối với chuyện này, tại bên ngoài xem ra chỉ sợ là ngày càng cường đại người Hoa lực lượng một lần có dự mưu có chuẩn bị Đại Lực phản kích, nhưng trải qua một đêm kia sự tình Bích Lệ Ti cùng Lynda nhưng lại lại hiểu không qua, đây hết thảy có lẽ đều là người trẻ tuổi kia mấy câu.

Hạ Vân Kiệt cũng không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp được Dương Tiếu Mai từng đã là hợp tác đồng bọn, xinh đẹp mà khêu gợi Hollywood minh tinh Bích Lệ Ti cùng Lynda, mặt đối với nhiệt tình của các nàng không bị cản trở, còn có các nàng cái kia dán tại trên người nóng nảy thân thể, thực tế trước ngực vậy đối với cao cao nhô lên đầy đặn, rất có chủng (trồng) không chỗ ra tay cảm giác. Tối chung vẫn là xuất phát từ lễ tiết cần, nhẹ nhàng ôm hai người thoáng một phát, cũng cũng tượng trưng mà tại hai người trên gương mặt nhẹ nhàng ba thoáng một phát, xem như đã thành cái Tây Phương kề mặt lễ.

Cũng không thể người ta nữ hài tử nhiệt tình như vậy cùng hắn lại ôm lại thân đấy, hắn như căn Mộc Đầu đồng dạng câu nệ a? Đây chính là ném người trong nước thể diện ah

Nhìn xem Hạ Vân Kiệt thoải mái mà ôm hai cái lại để cho toàn bộ thế giới vô số nam nhân điên cuồng Hollywood mỹ nữ minh tinh hôn môi, mới vừa rồi còn ngạo mạn được rất nữ lang tóc vàng bắt đầu cảm giác được tứ chi có chút lạnh, lúc này nàng bắt đầu ý thức được cái này người phương Đông thật không đơn giản, làm không tốt, công việc của nàng đều muốn bởi vì hôm nay chuyện này cho mất mất.

Hiện tại Châu Âu kể cả Nước Anh ở bên trong kinh tế

đều không kinh tế, thất nghiệp suất (*tỉ lệ) giá cao không hạ, tuy nhiên trước tửu điếm đài cũng không phải tốt công tác, nhưng nếu vứt bỏ phần này công tác, muốn một lần nữa tìm khách sạn năm sao trước sân khấu công tác nhưng lại khó khăn trùng trùng điệp điệp.

Cái kia vừa rồi mình cảm giác hài lòng người Mỹ kéo lấy rương hành lý xám xịt mà chạy.

Thật sự mất mặt ah nước Mỹ trong lòng nam nhân Nữ Thần, chứng kiến một cái Trung Quốc nam nhân vậy mà hận không thể lột sạch quần áo lại để cho hắn lên, hơn nữa còn là vừa xuất hiện tựu là hai cái

Phùng Tuyết kỳ cùng Trần Ngữ Thi miệng từ khi mở ra về sau tựu không có biện pháp khép lại, hết thảy trước mắt đã hoàn toàn phá vỡ thế giới của các nàng xem.

Một màn này không phải vẫn luôn là Trung Quốc nữ nhân tại sự tình sao? Thực tế tại Thượng Hải, người nước ngoài nhiều, luôn có thể ở trong quán cà phê chứng kiến lớn lên giống hoa đồng dạng Trung Quốc nữ nhân bàng lấy cái có thể đem làm ba ba của nàng xấu người nước ngoài, còn mình cảm giác rất hài lòng, mỗi đem làm thấy như vậy một màn, Phùng Tuyết kỳ cùng Trần Ngữ Thi tựu có loại muốn đem cà phê nóng giội đến các nàng trên mặt xúc động. Nhưng hôm nay lại bất đồng rồi, hai cái bất kể là tướng mạo cùng dáng người đều gợi cảm được có thể làm cho nam nhân cầm chân dung đồ đánh máy bay Hollywood đang hot nữ minh tinh, vậy mà song song vùi đầu vào một cái Trung Quốc người trẻ tuổi trong ngực, cái kia nhiệt tình kình, cái kia phóng đãng kình, Phùng Tuyết kỳ cùng Trần Ngữ Thi không chút nào hoài nghi, nếu như Hạ Vân Kiệt nguyện ý, các nàng khẳng định không ngại cùng một chỗ cùng hắn trên giường đến một hồi quốc tế thi đấu hữu nghị.

Phùng Tuyết kỳ cùng Trần Ngữ Thi đại não không cách

nào bình thường vận chuyển, lúc nào Trung Quốc nam nhân như vậy ngưu bức đã qua? Hơn nữa ngoại quốc little Girl không đều là ưa thích như Schwarzenegger đồng dạng cường tráng mãnh nam sao? Cái này Hạ Vân Kiệt thấy thế nào đều càng giống tay trói gà không chặt thư sinh một quả?

Đem làm Phùng Tuyết kỳ cùng Trần Ngữ Thi đầu không cách nào bình thường vận chuyển lúc, Bích Lệ Ti cùng Lynda lại bởi vì có thể cùng Hạ Vân Kiệt đến thân mật ôm cùng kề mặt hôn môi mà cảm thấy tung tăng như chim sẻ không thôi, mượn cơ hội một người một bên thân mật mà ôm Hạ Vân Kiệt cánh tay, cái kia y như là chim non nép vào người, cái kia lẳng lơ nịnh nọt bộ dạng, thấy thế nào Bích Lệ Ti cùng Lynda đều không giống như là cái gì Hollywood đang hot minh tinh, mà là như dính vào người giàu có mỹ nữ. Chỉ tiếc, bị bàng cái vị kia lại thấy thế nào đều không giống người giàu có.

Hạ Vân Kiệt có chút chịu không được Bích Lệ Ti cùng Lynda thân mật kình, nhất là các nàng vậy đối với cùng bowling hiểu được vừa so sánh với hung khí, càng chịu không được Phùng Tuyết kỳ cùng Trần Ngữ Thi như xem người ngoài hành tinh đồng dạng xem ánh mắt của hắn, liền khóe miệng có nước miếng nhỏ đến đều hồn nhiên chưa phát giác ra bộ dạng.

Quá ném Trung Quốc nữ nhân hình tượng

“Khục khục, tuyết kỳ, ngữ thơ, ta cho các ngươi giới thiệu thoáng một phát, vị này chính là đến từ nước Mỹ Bích Lệ Ti, vị này chính là Lynda. Bích Lệ Ti, Lynda, hai vị này là của ta Thượng Hải bằng hữu, Phùng Tuyết kỳ cùng Trần Ngữ Thi.” Hạ Vân Kiệt hợp thời mà đánh thức Phùng Tuyết kỳ cùng Trần Ngữ Thi.

Đối với có thể đem tùy thời có năng lực quy tắc ngầm các nàng lão Tom đem làm cẩu đồng dạng sai sử, đối

với có thể trong vòng một đêm lại để cho Tây Ban Nha 15 đài truyền hình xong đời kiệt ca bằng hữu, Bích Lệ Ti cùng Lynda đương nhiên không dám lãnh đạm, theo Hạ Vân Kiệt giới thiệu, vội vàng buông ra cánh tay của hắn, phân biệt cùng Phùng Tuyết kỳ cùng Trần Ngữ Thi đến thân mật kề mặt lễ.

Đây chính là Hollywood đang hot đại minh tinh ah, hai người nhiệt tình lại để cho Phùng Tuyết kỳ cùng Trần Ngữ Thi cực kỳ khẩn trương, toàn thân cơ bắp đều là có chút cứng ngắc, thật ra khiến Hạ Vân Kiệt sâu sắc thở dài một hơi, có một loại giải thoát cảm giác.

Hắn cũng không phải thánh nhân, bị hai cái Hollywood đại mỹ nữ tả hữu ôm, trong nội tâm tự nhiên khó tránh khỏi có chút rục rịch. Ngày ấy tại so Phất Lợi Sơn Trang Hilton khách sạn còn có Dương Tiếu Mai tại bên người cùng, rục rịch tự nhiên là không có sao, không sợ phạm cái gì sai lầm. Nơi này chính là Luân Đôn, nữ nhân của mình đều không ở chỗ này, nếu như bị hai nữ nhân này cho khơi gợi lên tà hỏa, tự nhiên không phải cái gì sự tình tốt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 803 : Bình thường mới là thật

Chính là Hạ Vân Kiệt này khẩu khí tựa hồ tùng quá sớm, Blythe cùng Linda này hai vị Hollywood đang hồng nữ ngôi sao thật vất vả ở Luân Đôn cùng Hạ Vân Kiệt gặp lại, lại làm sao dễ dàng như vậy buông tha như vậy một lần cùng Kiệt ca làm sâu sắc cảm tình cơ hội, cùng Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi nhiệt tình đến đây cái kề mặt lễ sau, lập tức lại lùi về Hạ Vân Kiệt bên người, thân mật một trái một phải kéo hắn cánh tay, sợ hắn đào tẩu dường như.

Lại lần nữa bị hai cái làm tức giận vưu vật cấp kéo cánh tay, Hạ Vân Kiệt đành phải âm thầm hít sâu một hơi, lặng yên vận chuyển một tia tâm pháp, đem trong đầu kia vừa mới dấy lên một tia tà hỏa hoàn toàn cấp kiêu diệt. Hắn cũng không tưởng trêu chọc này hai nữ nhân, chẳng sợ các nàng là hại nước hại dân cấp mỹ nữ.

Tà hỏa vừa bị kiêu diệt, Hạ Vân Kiệt liền có vẻ tự nhiên rất nhiều, tùy ý hai người kéo chính mình cánh tay, thực tiêu sái cười nói:“Ta đi trước đem phòng tạp cầm, tái theo các ngươi tế tán gẫu.”

Hai nữ nhân tự nhiên là vui không nhịn được gật đầu, sau đó kéo tay hắn đi đến quầy tiền, đối mặt vị kia sớm đã nhìn xem trợn mắt há hốc mồm tóc vàng nữ lang.

“Vị này tiểu thư, không biết hiện tại chúng ta hay không có thể vào ở ?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Có thể, đương nhiên có thể!” Tóc vàng nữ lang liên tục gật đầu nói, trên mặt bài trừ một tia so với khóc còn khó coi hơn tươi cười.

Nàng cũng không tưởng vứt bỏ hiện tại này phân công

tác, mà hiển nhiên nếu trước mắt vị tiên sinh này không hài lòng, nàng đem rất khả năng hội vứt bỏ công tác.

Hạ Vân Kiệt gặp tóc vàng nữ lang đã muốn ý thức được chính mình mắt chó xem thấp người sai lầm, tự nhiên lười cùng nàng một cái trước sân khấu tiểu thư so đo, nghe vậy gật gật đầu, thản nhiên nói:“Cảm ơn.”

Nói xong liền đứng ở trước quầy chờ nàng lấy cái chìa khóa cho hắn, mà Blythe cùng Linda tắc như trước gắt gao quấn quít lấy Hạ Vân Kiệt, chút không có nguyên nhân vì muốn đứng ở trước sân khấu chờ cái chìa khóa mà toát ra một tia không kiên nhẫn.

Rất nhanh tóc vàng nữ lang cầm cái chìa khóa cấp Hạ Vân Kiệt, nói cho hắn phòng hào, hơn nữa lấy thập phần khách khí ngữ khí dặn dò khi nào giờ ăn sáng đằng đằng hạng mục công việc.

Blythe cùng Linda có chút ngây người nhìn xem Hạ Vân Kiệt trong tay cầm cái chìa khóa, lại nhìn xem bên người nam nhân. Ở các nàng xem ra, giống Kiệt ca như vậy có thể đem lão Tommy như chó giống nhau sai sử, trụ khách sạn tự nhiên là muốn tổng thống phòng mới xứng đôi thân phận của hắn, như thế nào mới muốn cái tiêu gian đâu.

Bất quá hai người đều là người thông minh, thật không có ngốc hồ hồ hỏi vì cái gì.

Cầm cái chìa khóa, Hạ Vân Kiệt đám người liền hướng thang máy đi đến, về phần hắn hành lý còn có Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi hành lý tự nhiên có Blythe các nàng đi theo bảo tiêu hỗ trợ xách.

Blythe cùng Linda ở là tổng thống phòng, cùng Hạ Vân Kiệt bọn họ không ở cùng tầng, vốn các nàng là nghĩ đi theo Hạ Vân Kiệt bọn họ đi ra thang máy, nhưng bị Hạ

Vân Kiệt lấy đi chung đường mệt nhọc vì từ uyển cự, hơn nữa còn nói hơi làm nghỉ ngơi sau, buổi tối mọi người cùng nhau cùng ăn bữa tối, hai người thế này mới lòng tràn đầy vui mừng từ Hạ Vân Kiệt đám người đi trước dàn xếp, cũng nói bữa tối từ các nàng đến chuẩn bị.

Ra thang máy, kéo va ly đứng ở phòng hành lang, Hạ Vân Kiệt cảm giác thực mất tự nhiên, bởi vì Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi đều dùng xem người ngoài hành tinh giống nhau ánh mắt theo dõi hắn xem.

“Ngươi chẳng lẽ thật sự là hàng tỉ phú hào?” Hồi lâu, Phùng Kì Tuyết nhịn không được nội tâm hiếu kì hỏi.

“Ngươi sẽ không thực cùng Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh là bạn tốt đi?” Trần Ngữ Thi cũng đi theo hỏi.

Ở trên máy bay, đánh chết các nàng cũng sẽ không tin tưởng Hạ Vân Kiệt nói lời nói, nhưng hiện tại các nàng có chút tin. Nếu không rất khó giải thích hai Hollywood đang hồng ngôi sao vì cái gì đối mặt hắn hội biểu hiện như thế nhiệt tình?

“Để làm chi? Các ngươi sẽ không gặp ta có tiền, chuẩn bị hung hăng tể ta một đao, trướng ta giá phòng đi? Ta khả nói cho ngươi, ta mặc dù có tiền, cũng không hội làm coi tiền như rác, nói tốt một trăm năm mươi bảng Anh liền một trăm năm mươi bảng Anh nga.” Hạ Vân Kiệt khoa trương lui ra phía sau một bước, vẻ mặt cảnh giác nhìn hai người nói.

Vốn gặp Hạ Vân Kiệt như vậy ngưu bức, ngay cả hai cái ở người thường xem ra dao không thể thành, cao không thể phàn Hollywood đang hồng ngôi sao ở trước mặt hắn đều giống phong trần nữ hận không thể mặc quân thải kiết, Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi trong lòng

kỳ thật đều thực khẩn trương không yên. Dù sao nói đến để, các nàng hai cũng cũng chỉ là một nhà tiểu cà phê quán tiểu lão bản. Nay gặp Hạ Vân Kiệt nói được như vậy thú vị, một chút đều không có cái gọi là đại nhân vật vương bát khí, nhịn không được "Xì" Một tiếng nở nụ cười, trong đầu khẩn trương không yên lập tức biến mất thất thất bát bát.

"Quỷ hẹp hòi! Như vậy có tiền còn theo ta cùng nhau tễ khoang phổ thông, còn ở giá đặc biệt phòng! Khinh bỉ ngươi!" Hai người cười qua đi nhất tề cấp Hạ Vân Kiệt đã ném cái khinh bỉ tròng mắt, bất quá nói qua sau, lại nhịn không được hé miệng nở nụ cười.

Hạ Vân Kiệt gặp Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi khôi phục bình thường, không khỏi cũng đi theo vui vẻ nở nụ cười, nói:"Tài chủ tiền cũng không phải trống rỗng gió thổi đến, cũng là một phần một hào kiếm đến, đương nhiên có thể tỉnh tắc tỉnh a. Hơn nữa, ta không phải theo các ngươi nói sao? Ta là đại học lão sư, đầu năm nay đại học lão sư tiền lương cũng không cao nga!"

"Ngươi thật sự là đại học lão sư?" Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi nghe vậy lại giống xem người ngoài hành tinh giống nhau nhìn Hạ Vân Kiệt.

"Như giả bao hoán!" Hạ Vân Kiệt gật đầu trả lời.

"Đều nói kẻ có tiền có điểm cổ quái, theo chúng ta người thường không giống với, quả nhiên như thế a! Nếu đổi thành chúng ta có hàng tỉ tài sản, chúng ta đã sớm mỗi ngày sống phóng túng, đúng rồi, còn có hoàn du thế giới!" Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu, lúc này nhưng thật ra tin, chính là xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt đã có điểm như là đang nhìn ngốc mạo hương vị.

"Ha ha, bình thường mới là thật a! Các ngươi còn chưa

tới của ta này cảnh giới, làm các ngươi đến ta này cảnh giới, có lẽ các ngươi sẽ minh bạch một ít ta hiện tại lựa chọn.” Hạ Vân Kiệt cười cười nói.

“Này còn không đơn giản, nếu bình thường mới là thật. Kia thuyết minh tiền đối với ngươi mà nói căn bản tính không được cái gì, vậy ngươi rõ ràng phân chúng ta một nửa, làm cho chúng ta cũng sớm ngày đạt tới ngươi hiện tại cảnh giới!” Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi cười nói.

“Thiết, nghĩ đến mĩ. Ta thật muốn như vậy làm, vậy thực thành các ngươi trong mắt ngốc mạo. Đến, nhanh đi nghỉ ngơi một chút đi, buổi tối cùng Blythe cùng Linda cùng nhau ăn cơm.” Hạ Vân Kiệt tức giận trắng hai người liếc mắt một cái, đem phòng tạp cho các nàng một tấm nói.

“Ngươi cảm thấy chúng ta bây giờ còn có thể tĩnh quyết tâm đến nghỉ ngơi sao? Đầu năm nay chân chính cao phú suất cũng không phải là tùy tiện có thể gặp được, nhưng lại cùng Blythe cùng Linda cùng nhau ăn cơm! Ông trời, ta nằm mơ cũng chưa nghĩ đến a! Không được, hơi chút rửa mặt một chút, chúng ta phải đi tìm ngươi.” Phùng Kì Tuyết tiếp nhận phòng tạp, một bên mở ra cửa phòng, một bên đối cách vách đồng dạng ở mở cửa phòng Hạ Vân Kiệt nói.

“Các ngươi không cần nghỉ ngơi, ta còn muốn nghỉ ngơi đâu!” Hạ Vân Kiệt vừa thấy hai người trong mắt nhảy lên hừng hực thiêu đốt bát quái hỏa diễm, lập tức trốn cũng giống như trốn vào trong phòng đi.

Bất quá nữ nhân một khi nổi lên bát quái chi tâm, cùng này cẩu tử đội tuyệt đối liều mạng, cho nên Hạ Vân Kiệt cuối cùng còn là không có thể im lặng nằm ở trên giường hảo hảo nghỉ ngơi một phen, không quá nhiều thời gian dài, tiếng đập cửa liền vang lên.

Hạ Vân Kiệt thống khổ vỗ hạ đầu.

Kiếp nạn a!

Mở ra cửa, quả ác nhiên nhìn đến chính là hai khuôn mặt tò mò cùng hưng phấn.

“Kiệt ca, chúng ta vừa rồi hai người ở trong phòng nghĩ tới, giống ngươi như vậy tuổi trẻ hàng tỉ phú ông, ngay cả Hollywood đang hồng ngôi sao đều nhận thức ngươi, hẳn là ở quốc nội rất danh mới đúng, chúng ta như thế nào cho tới bây giờ chưa từng nghe qua đại danh của ngươi a?” Vừa vào cửa, Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi liền đều tự tìm vị trí ngồi xuống, sau đó há mồm bùm bùm hỏi, tựa hồ chút không có chịu Hạ Vân Kiệt thân phận ảnh hưởng, như trước vẫn duy trì ở trên máy bay khi sáng sủa hoạt bát tính cách.

Bất quá theo các nàng đối chính mình xưng hô từ Tiểu Hạ đổi thành Kiệt ca, Hạ Vân Kiệt còn là biết chính mình ở các nàng trong lòng địa vị còn là nổi lên biến hóa lớn. Nhưng hai người còn có thể cùng chính mình bảo trì như thế sáng sủa hoạt bát tính cách, đã muốn làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy vui mừng, cũng là không dám quá nhiều xa cầu.

“Ha ha, ta luôn luôn rất điệu thấp, cùng Blythe cùng Linda nhận thức chính là trùng hợp mà thôi.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Là đủ điệu thấp, thiếu chút nữa làm hại chúng ta nghĩ đến ngươi là cùng du bộ tộc, đem phòng lấy năm mươi bảng Anh chuyển cho ngươi, may mắn ngươi này phú hào có điểm lương tâm, không chiếm chúng ta tiện nghi, nếu không phi khinh bỉ chết ngươi không thể.” Trần Ngữ Thi gật đầu nói.

“Đừng nói phòng giới, nói nói Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh đi, các nàng nhưng là chúng ta thần tượng, ngươi nếu là các nàng hảo bằng hữu, được không theo chúng ta lộ ra lộ ra một chút các nàng sinh hoạt cá nhân? Tỷ như ham a, tỷ như thích cái dạng gì nam nhân a, tỷ như thích mặc cái gì quần áo a?” Phùng Kì Tuyết ngăn trở Trần Ngữ Thi tiếp tục nói tiếp, đôi mắt tràn ngập cuồng nhiệt nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Nếu là bạn tốt, đương nhiên không tốt lộ ra các nàng sinh hoạt cá nhân cho các ngươi, bất quá có một chút có thể nói cho các ngươi, các nàng lưỡng đều là thích giống ta như vậy nam nhân!” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Lăn!” Hai người gặp Hạ Vân Kiệt như thế vô liêm sỉ, như thế chửi bới các nàng cảm nhận trung thần tượng, hàm răng trung nhịn không được lại bính ra một chữ chỉ tồn tại cho rất quen thuộc bằng hữu cùng địch nhân trong lúc đó.

“Để làm chi? Xem thường người sao? Ta bộ dạng lại suất khí lại có tiền, dựa vào cái gì Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh hai người sẽ không có thể thích ta?” Hạ Vân Kiệt không phục nói.

Hắn thực thích cùng Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi giống bằng hữu bình thường giống nhau nói giỡn.

“Thôi đi! Ngươi suất khí, này không giả, bất quá chính là tương đối cho chúng ta như vậy tư sắc, theo chúng ta thần tượng nhất so với, ngươi liền một con cóc! Về phần tiền, ngươi ngay cả phú hào bảng cũng chưa thượng, có thể theo chúng ta thần tượng so với sao? Các nàng nhưng là chiếm cứ nữ tính phú hào bảng top hai vị nga!” Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi nhất tề khinh bỉ khinh thường nói.

Hạ Vân Kiệt nhìn hai người vẻ mặt khinh bỉ khinh

thường bộ dáng, buồn bực vô cùng. Chính mình nhưng là Tô Chỉ Nghiên đại lão bản da! Còn có chính mình khi nào thì thế nhưng thành con cóc ?

Gặp Hạ Vân Kiệt buồn bực bộ dáng, Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi lại vui vẻ nở nụ cười, tựa hồ có thể đả kích một chút Hạ Vân Kiệt là một kiện thực đáng giá cao hứng kiêu ngạo sự tình.

“Các ngươi liền cười đi, cơm chiều các ngươi chính mình giải quyết.” Hạ Vân Kiệt gặp hai người cười cái không ngừng, khinh phiêu phiêu nói.

Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi tiếng cười lập tức im bặt mà chỉ, lộ ra một bộ tội nghiệp biểu tình nhìn Hạ Vân Kiệt nói:“Kiệt ca, chúng ta sai lầm rồi, ngươi là chân chính dễ nhìn, đại phú hào!”

“Vậy các ngươi hiện tại có phải hay không cho rằng Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh đều thích như ta vậy nam nhân?” Hạ Vân Kiệt dào dạt đắc ý nói.

Bất quá làm cho Hạ Vân Kiệt rất là buồn bực là, Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi lần này tuy rằng không lại ra miệng châm chọc, nhưng đều lựa chọn lắc đầu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 804 : Rõ ràng mời

“Kiệt ca, Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh nhưng là chúng ta thần tượng, chúng ta là không thể ở các nàng mặt sau chửi bới các nàng, chẳng sợ đêm nay không thể đi tham gia Blythe cùng Linda an bài bữa tối.” Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi nói, rất có vì thần tượng bất cứ giá nào tư thế.

“Các ngươi chờ coi, chờ coi!” Hạ Vân Kiệt thật là có điểm “Hổn hển”. Này hai người lời nói nếu làm cho Chung Dương Dĩnh nghe được đổ không có gì, nếu làm cho Tô Chỉ Nghiên kia cô gái nhỏ nghe được, còn không đem nàng cấp đắc ý cái đuôi kiều lên trời mới là lạ. Nàng nhưng là vẫn canh cánh trong lòng chính mình dạng thiên chi kiêu nữ dám chủ động hướng hố lửa nhảy chuyện này.

Hồi lâu, Hạ Vân Kiệt mới bình ổn tâm tình, huy phất tay nói:“Tính, không theo các ngươi loại này không nhãn lực chấp nhặt.”

“Cảm ơn Kiệt ca, hì hì, chúng ta đây không nói Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh tổng được rồi đi, chúng ta nói Blythe cùng Linda đi? Ngươi đến tột cùng là như thế nào cùng hai người bọn họ nhận thức, ngươi cùng các nàng có phải hay không có kia quan hệ a?” Gặp Hạ Vân Kiệt tâm tình bình phục, Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi bát quái chi hỏa lại hừng hực bốc cháy lên.

“Quan hệ các ngươi cái đầu a! Tính, tính, mọi người đã như vậy yêu bát quái, lại không chịu hảo hảo nghỉ ngơi, rõ ràng ta mang bọn ngươi đi tìm Blythe các nàng đi, đỡ phải đến phiền ta.” Hạ Vân Kiệt gặp Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi lại đem đề tài chuyển dời đến Blythe cùng Linda trên người, hơn nữa thế nhưng còn hỏi hắn

cùng các nàng có hay không phát sinh quá quan hệ, không khỏi đại thị đau đầu, rõ ràng quyết định trước tiên đi tìm Blythe cùng Linda, làm cho các nàng một đám nữ nhân chính mình đi tán gẫu đi.

“A! Thật vậy chăng? Chúng ta hiện tại có thể đi tìm Blythe cùng Linda sao? Các nàng nhưng là Hollywood đại minh tinh da, chúng ta hiện tại đi tìm các nàng có thể hay không quấy rầy các nàng a? Có thể hay không rất tùy tiện ?” Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi nghe nói hiện tại đi tìm Blythe cùng Linda mặt đối mặt trao đổi, lại là kích động lại là lo được lo mất nói.

Dù sao, kia hai người đều là Hollywood đại minh tinh, bình thường muốn hướng các nàng đòi lấy cái kí tên chỉ sợ đều rất là khó khăn, càng đừng nói đi các nàng phòng tìm các nàng mặt đối mặt nói chuyện phiếm !

“Các ngươi tới tìm ta bát quái như thế nào sẽ không nghĩ đến quấy rầy cùng tùy tiện đâu?” Hạ Vân Kiệt tức giận hỏi ngược lại.

“Hì hì, kia không giống với! Chúng ta đều biết đến Kiệt ca là người tốt, sẽ không theo chúng ta như vậy tiểu nữ tử so đo. Khả người ta Blythe cùng Linda bất đồng nha, các nàng đều là quốc tế đại minh tinh, lại là người Mỹ quốc, chúng ta cứ như vậy mậu tùy tiện đi……” Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi cười hì hì nói, cùng Hạ Vân Kiệt tiếp xúc càng nhiều, các nàng càng phát ra cảm thấy trước mắt vị này tuổi trẻ mà thần bí hàng tỉ phú ông tựa như nhà bên đại nam hài giống nhau, thực thân thiết, một chút cái giá đều không có.

“Thiếu vuốt mông ngựa! Ta cùng Blythe cùng Linda còn là có điểm giao tình, các nàng là sẽ không để ý ta đi quấy rầy các nàng.” Hạ Vân Kiệt trừng mắt nhìn hai người liếc mắt một cái, tức giận nói.

“Phải không? Xem ra Kiệt ca trước kia không thiếu quấy rầy hai người bọn họ nga!” Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi nghe vậy lập tức vẻ mặt ái muội nói.

“Muốn hay không đi, không đi đánh đổ!” Hạ Vân Kiệt nhìn hai người vẻ mặt ái muội bộ dáng, không khỏi lại là buồn cười lại là thoải mái trừng mắt nhìn hai người liếc mắt một cái. Tuy rằng Blythe cùng Linda hai người rất được, dáng người cũng thực gợi cảm, nhưng coi các nàng mở ra tính cách, cũng không biết cùng bao nhiêu nam nhân từng có quan hệ, chính mình lại làm sao đối với các nàng thực cảm thấy hứng thú, nhiều lắm cũng liền ôm nam nhân thưởng thức ánh mắt đối đãi các nàng khuôn mặt cùng dáng người thôi. Đương nhiên hai người phẩm tính cũng không tệ lắm, đóng phim khi cùng Dương Tiếu Mai ở chung cũng thực hòa hợp. Dương Tiếu Mai vài lần cùng hắn nhắc tới các nàng, cho nên Hạ Vân Kiệt còn là vui cùng các nàng kết giao. Về phần các nàng cùng bao nhiêu nam nhân phát sinh quá quan hệ, đó là các nàng sinh hoạt cá nhân, Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không để ý.

“Đi, đương nhiên đi. Ta lớn như vậy, còn cho tới bây giờ không cùng Hollywood ngôi sao cùng nhau mặt đối mặt tán gẫu đâu!” Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi cuống quít nói.

“Các ngươi phía trước ở trên máy bay không phải nói, truy tinh đó là tiểu cô nương đùa sao?” Hạ Vân Kiệt một bên đứng dậy đi ra ngoài, một bên không mất thời cơ châm chọc nói.

“Có sao? Chúng ta có nói quá sao? Hơn nữa, chúng ta này không phải truy tinh, chính là cùng ngôi sao cùng nhau tâm sự thiên mà thôi!” Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi thề thốt phủ nhận.

Hạ Vân Kiệt nhìn hai người vẻ mặt “Mờ mịt” bộ dáng,

cười lắc lắc đầu.

Nữ nhân a nữ nhân, xấu lắm vốn chính là các nàng tinh thông.

Tổng thống phòng cùng tiêu chuẩn gian chính là không giống với, không chỉ có diện tích đại, bố trí xa hoa, hơn nữa vô cùng đơn giản cao thấp hai tầng không chỉ có có tay vịn thang lầu, thế nhưng còn trang bị cái thang máy, tựa hồ không như vậy không đủ để bày ra tổng thống phòng xa hoa.

Tháng năm sơ Anh quốc thời tiết còn là có chút thấp lãnh, tổng thống phòng ấm khí khai thật sự chừng. Dương nữu chính là mở ra, ở ấm dào dạt trong phòng, Blythe cùng Linda sớm đã cởi quần áo, thay khinh bạc tơ lụa áo ngủ, này còn chưa tính, vì làm cho bộ ngực có thể được đến hoàn toàn thả lỏng, hai người thế nhưng ngay cả Bra cũng chưa mang, cũng may quần lót còn là có mặc, nhưng chính là kham kham che khuất tối mấu chốt bộ vị chữ “T” khố.

Làm các nàng gặp đến là Hạ Vân Kiệt ba người sau, không chỉ có không có nửa điểm thẹn thùng, ngược lại vẻ mặt kinh hỉ, súy hai cái không chịu ước thúc “Bowling”, đi lên liền cho Hạ Vân Kiệt một cái nhiệt tình kề mặt lễ.

Cũng may Hạ Vân Kiệt sớm đã có trong lòng chuẩn bị, sớm đã lặng yên vận chuyển tâm pháp, không bị kia che lấp ở khinh bạc tơ lụa áo ngủ thân thể cấp dụ hoặc, thực thản nhiên theo hai người nhẹ nhàng ôm nhau một chút, chính là tay ôm các nàng vòng eo khi, kia cách tơ lụa còn có thể cảm giác được đến nhẵn nhụi trơn trượt, còn là có điểm tim đập.

Hạ Vân Kiệt biểu hiện thật sự thản nhiên, nhưng thật ra Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi hai nữ nhân lại biểu

hiện thật sự ngượng ngùng, khuôn mặt nhỏ nhắn trướng đỏ bừng, đôi mắt đều có điểm không dám nhìn thẳng vào kia ngạo nghễ đứng thẳng ở áo ngủ lý tòa ngọc nữ phong.

Này thật sự rất khiêu chiến các nàng thế giới quan ! Như thế nào có thể trước mặt một nam nhân không phải trượng phu mở ra đến bực này trình độ đâu!

Gặp Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi khẩn trương ngượng ngùng bộ dáng, Hạ Vân Kiệt trong lòng nhưng thật ra nho nhỏ có điểm đánh thắng trận mừng thầm cùng đắc ý, cố ý hướng các nàng cười nhạo tễ hạ mắt, sau đó mới cười đối Blythe cùng Linda nói:“Không quấy rầy đến các ngươi đi!”

“Không có! Đương nhiên không có. Kiệt ca ngươi cùng bằng hữu của ngươi có thể đến, ta cùng Linda đều phi thường cao hứng.” Blythe cười thân mật kéo Hạ Vân Kiệt hướng phòng khách đi đến, mà Linda tắc tiếp đón Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi.

Phòng khách là cái bị thật lớn nửa vòng tròn hình cửa sổ sát đất vây quanh không gian, ngồi ở bên trong có thể vừa xem Luân Đôn cảnh đẹp.

“Kì Tuyết cùng Ngữ Thi đều thực thích các ngươi diễn điện ảnh, cho nên rất muốn theo các ngươi gần gũi tâm sự.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Kia thật sự rất vinh hạnh !” Blythe vẻ mặt khoa trương kinh hỉ nói.

“Nơi này phong cảnh không sai, các ngươi tán gẫu đi, ta ở trong này nhìn xem phong cảnh.” Hạ Vân Kiệt cười cười, lững thững đi đến thật lớn cửa sổ sát đất trước.

“Kiệt ca, ngài nếu thích nơi này, rõ ràng buổi tối liền ở

nơi này đi.” Blythe nghe vậy mắt đẹp mạnh sáng ngời, dán Hạ Vân Kiệt cánh tay một đôi cực đại ngực khí khiêu khích qua lại cọ xát vài cái.

Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi nghe vậy thân thể mềm mại đều kìm lòng không được hơi hơi chiến một chút, tuy rằng phía trước các nàng cũng ẩn ẩn nhìn ra đến Blythe cùng Linda tựa hồ không ngại cùng Hạ Vân Kiệt phát sinh quan hệ, nhưng tổng cảm thấy không lớn sự thật. Dù sao hai người nhưng là Hollywood đang hồng nữ ngôi sao, thu vào tuy rằng không thể cùng Angelina? Jolie, Jennifer? Aniston các lão bài Hollywood nữ ngôi sao so sánh với, nhưng một năm thu vào cũng có mấy trăm hơn một ngàn vạn đôla, đổi thành nhân dân tệ kia cũng là vài ngàn vạn. Trừ phi Trung Quốc này bài danh thực dựa vào trước đại phú hào, bình thường hàng tỉ phú ông, các nàng thật đúng là sẽ không tha ở trong mắt, bởi vì các nàng chính mình thân mình giá trị con người nếu đổi thành nhân dân tệ, cũng là hàng tỉ phú ông, càng đừng nói muốn các nàng hiến thân hầu hạ. Nhưng hiện tại, Blythe mời tái rõ ràng bất quá, chỉ cần không phải ngốc tử đều có thể nghe được đi ra, đây là lưu hắn cùng các nàng qua đêm ý tứ.

Nhưng này như thế nào khả năng đâu? Kiệt ca cho dù tái lợi hại, cũng bất quá chính là một Trung Quốc hàng tỉ phú hào, lại như thế nào khả năng làm cho giá trị con người ấn nhân dân tệ tính cũng có thượng ức Hollywood đang hồng ngôi sao Blythe cùng Linda chủ động hiến thân đâu?

Chương 805 : Quý tộc yến hội

Hạ Vân Kiệt bị dương nữu lớn mật cấp hoảng sợ, loại này nói tư dưới nói nói cũng là được, như thế nào có thể trước mặt chính mình hai bằng hữu nói đi? Đây chính là thực dễ dàng khiến cho các nàng hiểu lầm.

“Cảm ơn, không cần, ta còn là ở ta chính mình phòng đi.” Hạ Vân Kiệt bất động thanh sắc rút ra bản thân cánh tay, rất thân sĩ phong độ cho Blythe một cái xin lỗi mỉm cười.

Không phải đâu chuyện tốt như vậy thế nhưng cũng cự tuyệt Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng không cần nghĩ ngợi liền cự tuyệt, không khỏi mở to hai mắt nhìn, vẻ mặt kinh ngạc.

Ở các nàng xem ra, hôm nay dưới nam nhân lại có vài cái là không thích hái hoa, càng đừng nói giống Blythe cùng Linda loại này hại nước hại dân cấp nữ ngôi sao chủ động thiếp đi lên nhâm quân hái.

Nhưng thật ra Blythe cũng không có cảm thấy chút ngoài ý muốn, chỉ là có chút mất mát thôi, loát hạ mái tóc, phao cái khiêu khích mị nhãn cấp Hạ Vân Kiệt nói:“Kia thật sự là tiếc nuối, bất quá chúng ta tùy thời hoan nghênh ngươi nga!”

Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó liền đứng ở trước thật lớn cửa sổ sát đất, quan sát phồn hoa Luân Đôn thành.

Blythe thấy thế mang theo một tia mất mát xoay người trở lại phòng khách, sau đó cùng Linda cùng nhau cùng Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi nói chuyện phiếm.

Nữ nhân tựa hồ trời sinh chính là nói lao, hai cái Mỹ quốc nữ nhân, **** nữ nhân, bốn nữ nhân ngồi ở cùng

nhau không trong chốc lát thế nhưng cũng có thể tán gẫu bất diệc nhạc hồ.

Hạ Vân Kiệt gặp Phùng Kì Tuyết đám người tán gẫu vui vẻ, khóe miệng không khỏi gợi lên một chút thản nhiên mỉm cười, một đôi thâm thúy như tinh không con ngươi lại nổi lên nhiều điểm hàn quang, từng đợt từng đợt cường đại thần niệm giống như đâm tủa bình thường tham hướng này thành thị từng cái góc, sưu tầm kia quen thuộc hơi thở.

Chỉ chốc lát sau, Hạ Vân Kiệt ánh mắt liền dừng ở Luân Đôn đông giao, nơi nào có một tòa từ xưa tòa thành tọa lạc tại đồi núi phía trên, bốn phía là xanh tươi tùng bách cùng xanh biếc mặt cỏ, còn có chậm rãi con sông chảy qua.

Tìm được rồi kia lũ quen thuộc hơi thở, Hạ Vân Kiệt lại cố ý kháp chỉ yên lặng tính một phen, biết Phùng Quốc Minh tạm thời không có nguy hiểm, liền cũng sẽ thu hồi thần niệm, xoay người cũng về tới phòng khách.

Gặp Phùng Kì Tuyết bốn người có nói có cười, liền một bên tìm vị trí ngồi xuống, một bên cười hỏi:“Tán gẫu cái gì đâu? Như vậy vui vẻ?”

“Chúng ta ở cùng Blythe cùng Linda giới thiệu Thượng Hải đâu, các nàng nói bảy tháng phân tả hữu các nàng có một bộ điện ảnh cảnh tượng ngay tại Thượng Hải quay chụp, sẽ đến Thượng Hải.” Phùng Kì Tuyết trả lời.

“Nga!” Hạ Vân Kiệt cười cười, chuyển hướng Blythe cùng Linda nói:“Đến lúc đó các ngươi có thể thỉnh Kì Tuyết cùng Ngữ Thi làm các ngươi hướng dẫn du lịch, thuận tiện còn có thể đi các nàng cà phê quán uống chén cà phê.”

Nghe được làm hướng dẫn du lịch hai chữ, Phùng Kì

Tuyết cùng Trần Ngữ Thi còn không có nhiều kinh hỉ, bất quá nghe tới Hạ Vân Kiệt nói thỉnh Blythe cùng Linda đi các nàng cà phê quán uống cà phê, hai người ánh mắt lập tức liền sáng đứng lên, lộ ra khẩn trương chờ mong biểu tình.

Hai nữ nhân đều là thương nhân, tự nhiên hiểu được ngôi sao hiệu quả và lợi ích, nếu Blythe cùng Linda này hai vị Hollywood đang hồng nữ ngôi sao khẳng đến các nàng kia tiểu cà phê quán uống cà phê, kia nhưng là so với cái gì quảng cáo đều cường, chỉ sợ không mấy ngày, các nàng cà phê quán có thể danh dương Lục gia chủy thậm chí đại Thượng Hải.

“Kia thật sự là quá tốt, đến lúc đó ta có thể tái kêu lên dương sao? Từ nàng trở lại Trung Quốc sau, ta cùng Linda đã muốn thật lâu không gặp được nàng.” Blythe vui vẻ nói.

Đối với nàng mà nói, có thể làm cho Kiệt ca bằng hữu làm các nàng hướng dẫn du lịch, hơn nữa còn đi các nàng cà phê quán uống cà phê, đó là thực vinh hạnh cũng thực đáng giá cao hứng sự tình.

“Đương nhiên, ta nghĩ nàng khẳng định thật cao hứng tái kiến các ngươi. Bất quá nàng có hay không đương kì ta cũng không biết, các ngươi có thể trước tiên cùng nàng hẹn tốt.” Hạ Vân Kiệt cười trả lời.

“Các ngươi nói dương là ai? Dương Tiếu Mai sao?” Phùng Kì Tuyết thật cẩn thận hỏi, nàng cảm giác chính mình trái tim đều nhanh muốn nhảy ra cổ họng.

Blythe cùng Linda khẳng đến các nàng cà phê quán uống cà phê, vậy đã muốn là thiên đại việc vui, nếu hơn nữa kim cầu thưởng tốt nhất nữ nhân vật chính Dương Tiếu Mai, ông trời Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi cơ hồ đã muốn thấy được các nàng cà phê quán sự nghiệp

trải rộng Thượng Hải, thậm chí cả nước, các nàng đã muốn thấy được trước mắt đôi đầy nhân dân tệ.

“Đúng vậy, nàng là chúng ta tốt nhất Trung Quốc bằng hữu.” Blythe cùng Linda gật đầu trả lời.

Các nàng trả lời nghe được Hạ Vân Kiệt dở khóc dở cười, nếu nàng là các nàng tốt nhất bằng hữu, như thế nào vừa rồi còn như thế khiêu khích chính mình, chẳng lẽ sẽ không sợ bị thương bằng hữu tâm?

Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi nghe vậy cơ hồ hạnh phúc muốn trực tiếp hôn đi qua, các nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới, này một chuyến Luân Đôn đi, thế nhưng tìm được rồi miễn phí siêu cấp ngôi sao người phát ngôn.

“Này, này, Blythe, Linda, đến lúc đó ta có thể theo các ngươi chụp ảnh chung, gồm ảnh chụp dán tại chúng ta trong tiệm sao?” Phùng Kì Tuyết dùng sức nuốt hạ nước miếng, sau đó nhìn Blythe cùng Linda khẩn trương hỏi.

“Đương nhiên có thể, bất quá dương ngươi sẽ hỏi Kiệt ca ?” Blythe cùng Linda đương nhiên cũng hiểu được chính mình ngôi sao hiệu quả và lợi ích, nghe vậy cười gật đầu nói

Kiệt ca mặt mũi, các nàng tự nhiên là cấp cho.

“Dương muốn hỏi Kiệt ca!” Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi vừa nghe thiếu chút nữa vừa muốn hôn mê qua đi, chẳng lẽ nói Kiệt ca không chỉ có nhận thức kia nay đã muốn là Trung Quốc tối kiếm tiền nữ ngôi sao, nghe nói một năm quang quảng cáo thu vào còn có thượng ức nhân dân tệ Dương Tiếu Mai, hơn nữa cùng nàng quan hệ còn không giống bình thường sao?

“Các ngươi yên tâm đi, nếu Tiếu Mai đương kì không

thành vấn đề, ta nhất định làm cho nàng đến các ngươi bên kia uống nhiều vài lần cà phê. Bất quá điều kiện tiên quyết là các ngươi cà phê nhất định phải nấu đủ trình độ. Của nàng ảnh chụp các ngươi yêu thiếp liền thiếp, dù sao hiện tại mãn đường cái đều là của nàng quảng cáo áp phích." Hạ Vân Kiệt gặp Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi bộ dáng giật mình, cười cười nói.

"Kiệt ca, ngươi cùng Dương Tiếu Mai không có kia quan hệ đi? Nhưng là ta nhớ rõ giống như Dương Tiếu Mai đã muốn có bạn trai, nhưng lại ở kim cầu thưởng trao giải tiệc tối lộ quá mặt đâu." Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi gặp Hạ Vân Kiệt nói được như thế thoải mái, nhịn không được vạn phần ngạc nhiên nói.

"Người kia chính là Kiệt ca, hắn hội các ngươi Trung Quốc từ xưa ma thuật thuật dịch dung!" Blythe nhưng thật ra nghe hiểu một ít tiếng Trung, chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói.

"A!" Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi nghe được hoàn toàn choáng váng.

Các nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới, chính mình ở trên máy bay gặp được này tuổi trẻ nam nhân nguyên lai chính là thần bí ma thuật sư trước mấy tháng oanh động toàn cầu, không biết mê đảo bao nhiêu nữ nhân, thắng được bao nhiêu Trung Quốc nam nhân sùng bái.

"Nga, đúng rồi, Blythe, Linda, các ngươi lần này đến Luân Đôn là đóng phim sao?" Hạ Vân Kiệt hợp thời dời đi đề tài, hắn cũng không tưởng nên cái gì thuật dịch dung, ma thuật sư linh tinh chủ đề nói tiếp.

"Không phải, là tới tham gia Brook bá tước sinh nhật party, thuận tiện đến Luân Đôn du ngoạn thả lỏng một chút." Blythe trả lời.

“Nga, nguyên lai là như vậy.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu trả lời, về phần Brook bá tước là ai, hắn là một chút cũng chưa hứng thú biết.

“Thân ái Kiệt ca, ngày mai buổi tối ngươi có thể khi ta cùng Blythe bạn nhảy sao? Ta chán ghét này ở mặt ngoài xem khởi phong độ chỉ có, tràn ngập thân sĩ phong độ, nhưng trên thực tế tròng mắt lại tổng nhìn chằm chằm ta bộ ngực xem cái gọi là quý tộc cùng thượng lưu xã hội nam sĩ.” Linda nói xong còn cố ý lấy tay lấy hạ trước ngực kia đôi “Bowling”, hai mắt tràn ngập chờ mong nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Đúng vậy, thân ái Kiệt ca, ta cũng chán ghét quý tộc yến hội, còn có những người đó tròng mắt nhưng Brook bá tước là Anh quốc giải trí trùm, ở Hollywood cũng có hắn đầu tư ảnh thị công ty, hắn phát ra mời, ta cùng Linda cũng không có thể không đến. Đương nhiên nếu có ngươi cùng chúng ta, chúng ta sẽ không hội đã bị quấy rầy cùng thương tổn.” Nói xong Blythe một đôi quyến rũ ánh mắt đội thật dài giả lông mi, tội nghiệp nhìn Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt nhìn hai người khinh bạc áo ngủ hạ ngay cả Bra cũng không mang, thoải mái lộ một đôi đầy đặn cao thẳng ngực khí, tự nhiên không tin các nàng sẽ ở hồ này nam nhân ánh mắt, phỏng chừng là ước gì đem bọn họ tròng mắt hấp dẫn lại đây mới đúng. Nhưng nếu hai người đánh cần bảo hộ bi tình bài, Hạ Vân Kiệt tìm không đến lý do cự tuyệt. Mặc kệ nói như thế nào, hai người đều là Dương Tiếu Mai bằng hữu, lúc ấy ở kim cầu thưởng trao giải tiệc tối hắn cùng các nàng cũng ở chung có chút khoái trá.

“Ha ha, ta rất thích ý làm hai vị xinh đẹp nữ sĩ hộ hoa sứ giả.” Nếu không có biện pháp cự tuyệt, Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng liền thoải mái đáp ứng xuống dưới.

“Nga, của ta Thượng Đế, Kiệt ca ngươi thật sự thật tốt quá”

“Thân ái Kiệt ca, ta rất chờ mong ngày mai đã đến”

Hạ Vân Kiệt vừa mới đáp ứng xuống dưới, liền cảm thấy kia liêu nhân nước hoa hơi thở theo hai cái đầy đặn thân thể nghênh diện đánh úp lại, không đợi hắn phản ứng lại đây, đã muốn bị Blythe cùng Linda cấp đặt ở ghế trên, một người một bên, ôm hắn cổ, đối với hắn hai má chính là một trận vui sướng vạn phần hôn !

Lọt vào trong tầm mắt là tuyết trắng no đủ một mảnh, hít đến trong lỗ mũi là liêu nhân nước hoa vị, áp đến trên người là đầy đặn thân thể, đem Hạ Vân Kiệt cấp kích thích đột nhiên hối hận khởi vừa rồi đáp ứng sự tình.

Hắn hiện tại thực sự chút sợ này hai cái quá độ không bị cản trở nhiệt tình Hollywood dương nữu. Về phần Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi nhìn Hạ Vân Kiệt bị Blythe cùng Linda hai Hollywood đang hồng nữ ngôi sao cấp ôm cổ, đầu cơ hồ bị bốn thật to thịt cầu cấp bao phủ, đã sớm hoàn toàn trợn tròn mắt.

Các nàng thật sự không thể tưởng tượng Hạ Vân Kiệt ở Blythe cùng Linda cảm nhận đến cùng chiếm cứ cái gì vị trí, về phần vì một cái tiệc tối liền kích động thành như vậy tử, về phần mỗi thời mỗi khắc đều muốn biện pháp dụ dỗ Kiệt ca trên giường sao?

Đương nhiên nếu Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi biết ngay cả Hollywood giải trí trùm lão Tommy ở Hạ Vân Kiệt trước mặt đều cùng chó giống nhau, ngay cả Tây Ban Nha như mặt trời ban trưa 15 đài truyền hình bởi vì đắc tội Kiệt ca ngày hôm sau liền ầm ầm sập… Có lẽ, các nàng sẽ không khó lý giải lúc này Blythe cùng Linda ngôn hành cử chỉ !

Dù sao, nói đến để Blythe cùng Linda còn chính là hai ngôi sao vừa mới nổi danh không bao lâu, đừng nhìn các nàng hôm nay tựa hồ vinh quang tột đỉnh, nhưng chỉ muốn lão Tommy một câu, chỉ sợ không bao lâu thời gian, các nàng sẽ ở giải trí vòng mai danh ẩn tích.

Đây là ngôi sao, mặt ngoài nhìn như ngăn nắp đã có các nàng bất đắc dĩ cùng chua xót.

Kiệt ca lợi hại như vậy, ngay cả lão Tommy ở trước mặt hắn đều cùng chó giống nhau, đã có hạnh gặp gỡ, Blythe cùng Linda tự nhiên hy vọng có thể bàng thượng chỗ tòa này núi cao. Kể từ đó, các nàng về sau ở giải trí vòng sẽ không sầu không phát triển tiền đồ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 806 : Lão Brad

Hạ Vân Kiệt đương nhiên hiểu được Blythe cùng Linda lấy lòng chính mình tâm tính cùng mục đích, nếu hai người bọn họ lúc ấy cùng Dương Tiếu Mai hợp tác chụp diễn khi ôm có kỳ thị của nàng thái độ, hắn tự nhiên tùy vào các nàng đi, sẽ không để ý tới các nàng. Nhưng nếu các nàng cùng Dương Tiếu Mai ở chung hòa hợp, coi như là giải trí vòng bằng hữu, Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng vui vẻ giúp các nàng một phen.

Về phần các nàng như thế cùng hắn kết giao, kỳ thật là tồn hiệu quả và lợi ích tâm cũng không phải thực thuần túy hữu tình, Hạ Vân Kiệt cũng không sẽ thả trong lòng.

Đầu năm nay lại có mấy người không có công lợi tâm đâu?

“Nếu các ngươi tiếp tục như vậy ôm ta, ta nghĩ ta sẽ bởi vì hít thở không thông mà không có biện pháp tham gia ngày mai tiệc tối.” Hạ Vân Kiệt hơi hơi nhắm hai mắt lại, khóe miệng dật ra một tia cười khổ nói.

Trước mắt trắng bóng một mảnh thật sự làm cho hắn không dám thấy, thậm chí ngay cả nói chuyện Hạ Vân Kiệt đều có thể cảm giác được nhiệt khí thổi tới kia đầy đặn bắn ngược.

“Kiệt ca, ngươi mới là chân chính thân sĩ!” Blythe cùng Linda gặp Hạ Vân Kiệt tựa hồ cũng không thích các nàng như vậy bên người khiêu khích, vội vàng buông lỏng tay ra, một đôi quyến rũ ánh mắt theo dõi hắn, vẻ mặt chính sắc khen nói.

Hạ Vân Kiệt chột dạ cười cười, có phải hay không thân sĩ chính hắn trong lòng rõ ràng thật sự. Đơn giản trước mắt hai nữ nhân dáng người tái gợi cảm làm tức giận,

cũng tuyệt không sẽ là hắn đồ ăn, nếu không hắn đối mặt kia tứ tòa bánh bao sơn, lại sao lại đúng như này bình tĩnh thản nhiên?

Nói định rồi đêm mai tiệc tối sự tình, Blythe cùng Linda tâm tình rõ ràng phi thường tốt, thỉnh thoảng cùng Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi các nàng giảng chút chụp diễn tin đồn thú vị, một ít Hollywood ngôi sao bát quái tin tức, thẳng đem hai người bọn họ nghe được hưng phấn khuôn mặt nhỏ nhắn đều là đỏ bừng.

Đây mới là chân chính tin tức, chân chính bát quái tin tức, so với giải trí trên báo chí này nghi ngờ lung tung đưa tin không biết chân thật bao nhiêu lần.

Bữa tối là ánh nến bữa tối, địa điểm ngay tại tổng thống phòng nhà ăn.

Bữa tối sau, bốn nữ nhân tùy ý ngồi ở phiêu phía trước cửa sổ, một người trong tay bưng non nửa chén rượu nho, cách thủy tinh cửa sổ thưởng thức Luân Đôn thành đèn đuốc huy hoàng cảnh đêm.

Hạ Vân Kiệt gặp bốn nữ nhân ở chung hòa hợp, hơn nữa Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi thực hưởng thụ hiện tại loại này giọng, nhưng thật ra hắn một đại nam nhân tổng cảm giác chính mình có chút không hợp nhau, đương nhiên cũng có chút kiêng kị Blythe cùng Linda thường thường khiêu khích, liền cùng các nàng nói chính mình đêm nay có một số việc, đi trước một bước.

Nếu đổi thành phía trước, Hạ Vân Kiệt nói lời này, Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi không thiếu được muốn hỏi hạ hắn đi ra ngoài làm gì, hoặc là nói cùng hắn đi ra đi thuận tiện đi dạo đêm Luân Đôn, nhưng theo ở chung thời gian càng dài, các nàng càng phát ra phát hiện Blythe cùng Linda đối mặt Hạ Vân Kiệt khi ngôn

hành cử chỉ nhìn như nhiệt tình khiêu khích kỳ thật lại khắp nơi lộ ra một tia cẩn thận cung kính, này phát hiện chung quy làm cho hai Thượng Hải nữ nhân tính cách sáng sủa đối mặt Hạ Vân Kiệt ở mặt ngoài thoạt nhìn như trước tùy tiện, nhưng trong lòng đồng dạng cũng lộ ra một tia cẩn thận thận trọng, không dám quá mức tùy ý. Tựa như lúc này Hạ Vân Kiệt nói muốn đi ra ngoài một chuyến, các nàng cũng rất thức thời không có hỏi đông hỏi tây. Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi còn như thế, biết một ít Hạ Vân Kiệt khủng bố chỗ Blythe cùng Linda liền lại càng không dám tùy tiện hỏi đến Kiệt ca việc tư.

Bốn người đem Hạ Vân Kiệt đưa đến cửa, sau đó trở về phiêu cửa sổ tiếp tục các nàng bốn người bát quái.

Hạ Vân Kiệt cách khách sạn, phân rõ phía dưới hướng, nhìn như không vội không chậm chạp hướng Luân Đôn đông giao đi đến, nhưng một lát công phu lại đi qua vài điều ngã tư đường.

Đúng là tiên gia thuật pháp, súc địa thành thốn!

Luân Đôn đông giao, tùng bách xanh tươi đồi núi phía trên, từ xưa tòa thành ở trong đêm đen giống như một tôn cự thú bình thường lẳng lặng nhìn xuống toàn bộ Luân Đôn thành.

Phùng Quốc Minh hai tay bị ngón cái thô dây thừng gắt gao cột vào mặt sau, hành tẩu ở một cái đi thông địa hạ âm triều đường, nói hai bên đốt một trản trản ngọn đèn, chiếu sáng chỉnh điều thông đạo.

Phùng Quốc Minh bên người là một cái cử mang thai tóc vàng nữ lang, kia cao cao thẳng khởi mang thai tựa hồ đều không thể che lấp tóc vàng nữ lang xinh đẹp. Màu vàng tóc như thác nước giống nhau trút xuống xuống, một đôi mắt đẹp ở mờ nhạt đèn đuốc hạ lóe ra một tia

tràn ngập nước khác mê hoặc hương vị xanh biếc hào quang.

Xinh đẹp phụ nữ có thai trên mặt mang theo một tia bi thương một tia tuyệt nhiên, làm của nàng cước bộ còn là cố định dọc theo đường đi xuống dưới đi.

“Vấn đề đổ không có gì, chính là có điểm đặc thù. Nếu hai người là thật tâm yêu nhau cũng là không sao cả, nếu chính là nam nữ trong lúc đó thân thể vui thích, ta đề nghị Quốc Minh còn là sớm làm cùng nàng chia tay đi.” Nhìn bên người xinh đẹp phụ nữ có thai, Phùng Quốc Minh không khỏi nhớ tới lần đầu cùng thái thúc gia gặp mặt khi hắn nói qua lời nói, lúc ấy hắn còn không chịu phục, cho rằng thái thúc gia nói hươu nói vượn, cũng quản được nhiều lắm, nay hồi tưởng đứng lên cũng là hối tiếc không kịp.

Nghĩ đến đây, Phùng Quốc Minh nhìn xinh đẹp phụ nữ có thai trong mắt toát ra phức tạp ánh mắt, hỏi:“Olivia, chẳng lẽ ngươi thật muốn đem con của chúng ta còn có ta hiến cho của ngươi gia gia sao?”

“Thực xin lỗi minh, ta thiết yếu làm như vậy, nếu không ông nội của ta đem chịu bất quá này mùa hè! Ông nội của ta một khi mất, chúng ta Stuart gia tộc còn có đại anh đế quốc sẽ hoàn toàn đi hướng suy sụp.” Xinh đẹp phụ nữ có thai cũng chính là Olivia chảy nước mắt trả lời.

“Ta đây đâu, con của chúng ta đâu? Chẳng lẽ ngươi sẽ không yêu chúng ta sao?” Phùng Quốc Minh bi thương hỏi.

Hắn phát hiện chính mình rất khó đối từng chính mình thật sâu yêu nữ nhân dâng lên chẳng sợ một tia hận ý.

“Không, không, ta yêu các ngươi, ta yêu các ngươi!”

Olivia khóc nói.

Nhìn Olivia rơi lệ khóc rống bộ dáng, Phùng Quốc Minh không nói lời gì nữa ép hỏi, hắn hiện tại thật sự không trách Olivia, hắn biết nàng hiện tại khẳng định tình nguyện chính mình đi tìm chết, cũng không nguyện ý đem hắn cùng bọn họ đứa nhỏ đưa đến dàn tế.

Địa đạo sâu thẳm khúc chiết, tựa hồ liếc mắt một cái nhìn không tới để, nhưng cuối cùng bọn họ còn là đi tới cuối.

Cuối là một cái rộng mở cùng sáng ngời tầng hầm ngầm, nhưng tràn ngập huyết tinh hơi thở, còn có làm cho người ta cả người không thoải mái âm lãnh hơi thở.

Huyết tinh hơi thở đến từ tầng hầm ngầm trung gian một cái dài rộng đều ở bốn năm mét tả hữu ao, ao ở ngọn đèn hạ chiếu rọi xuống chiết xạ ra chói mắt huyết sắc, một tia huyết tinh hơi thở bắt đầu từ kia Huyết Trì phiêu dật mà ra.

Một khô gầy lão nhân lúc này chính ngâm ở Huyết Trì, đúng là kia từng ngồi ở lò sưởi trong tường trước sưởi ấm, sắc mặt tái nhợt lão nhân, nhưng lúc này hắn kia tái nhợt mặt lại hiện lên một tia không khỏe mạnh huyết sắc, làm nổi bật kia mãn ao máu tươi, làm cho người ta cảm thấy âm trầm khủng bố.

Huyết Trì bốn phía hoặc ngồi hoặc quỳ một ít người bao phủ ở màu đen y bào, những người này trên mặt đều tràn ngập kích động cùng chờ mong. Hơn nữa làm Phùng Quốc Minh cùng Olivia xuất hiện khi, bọn họ kia âm lãnh ánh mắt tất cả đều hướng bọn họ vọt tới, nổi lên nhiều điểm cực nóng huyết sắc.

Phùng Quốc Minh vừa thấy đến kia Huyết Trì, liền cảm thấy bụng một trận buồn nôn, thiếu chút nữa sẽ đem

buổi tối ăn một chút diện bao pho mát tất cả đều cấp nhổ ra. Nhưng Olivia lại tựa hồ đã muốn quá quen thuộc, cũng không có toát ra một chút sợ hãi biểu tình, của nàng trên mặt chỉ có vô tận bi thương.

“Gia gia!” Olivia thấp giọng kêu lên.

“Đứa nhỏ, lần này là gia gia cùng gia tộc thua thiệt ngươi, ta cùng gia tộc hội làm ra bồi thường !” Lão nhân thanh âm ở tầng hầm vang lên, mang theo một tia thương lão còn có một tia kích động.

Hắn vốn tưởng rằng từ lần đó bị thương sau, hắn rốt cuộc không cơ hội trở lại cường thịnh thời kì, theo sinh cơ trôi qua, cả người máu hội dần dần đóng băng đứng lên, trơ mắt nhìn thân thể của chính mình trở thành một khối lạnh như băng lãnh thi thể. Nhưng làm cháu gái Olivia sau khi thành niên lần đầu tiên sơ ủng, không chỉ có không có thể làm cho kia cái thứ nhất bị nàng lựa chọn con mồi quy thuận nàng, không làm cho của nàng sơ ủng giả thích thượng máu tươi hương vị, hơn nữa chính nàng ở hút nàng vị kia sơ ủng giả máu tươi sau, ở ngắn ngủn trong vòng vài ngày theo một nam tước tiến hóa thành tử tước sau, hắn thấy được chính mình một lần nữa khôi phục thanh xuân hy vọng.

Hắn cần kia Đông Phương nam nhân trên thân kỳ lạ máu tươi, nhưng làm cháu gái sử dụng điểm thủ đoạn nhỏ lấy kia nam nhân mạch máu một ly máu tươi cho hắn uống khi, hắn kia đã trở nên thập phần gầy yếu thân mình lại thiếu chút nữa sẽ bị kia trong máu tươi ẩn chứa thượng cổ cuồng bạo năng lượng rõ ràng cấp hướng bạo.

Này phát hiện làm cho lão nhân vui sướng vạn phần cũng làm cho hắn sợ hãi không thôi, hắn không dám tái uống này Đông Phương nam nhân trên thân máu tươi, hắn muốn hắn cháu gái hoài thượng này nam nhân đứa

nhỏ. Một khi cháu gái hoài thượng kia người Trung Quốc đứa nhỏ, kia đứa nhỏ trên người chảy xuôi đem không chỉ có là kia nam nhân máu tươi còn có hắn Stuart gia tộc máu tươi. Giới khi hai loại máu tươi ở đứa nhỏ trên người hoàn mỹ dung hợp, bởi vì kia huyết trung có hắn Stuart gia tộc huyết mạch truyền thừa, hắn sẽ không dùng lo lắng kia máu hội đánh sâu vào hắn gầy yếu thân thể. Một khi hắn hấp thu đứa nhỏ trong cơ thể máu tươi, thân thể hắn đem không chỉ có trở nên cường tráng cường đại, hơn nữa bởi vì dung hợp một bộ phận kia nam nhân máu tươi, liền không cần tái lo lắng kia nam nhân máu tươi trung sở ẩn chứa thượng cổ cuồng bạo năng lượng. Khi đó, hắn là có thể đại lượng uống kia nam nhân huyết, trở về thanh xuân, một lần nữa đi lên lực lượng cao nhất.

Mà hiện tại, kia làm cho hắn chờ mong đã lâu thời khắc rốt cục đến.

“Bù lại? Ha ha, ngươi này quỷ hút máu, ngươi này ác ma, ngươi có cái gì mặt nói bù lại này hai chữ? Ngươi cướp đi Olivia nam nhân, cướp đi của nàng đứa nhỏ, ngươi có thể lấy cái gì bù lại?” Phùng Quốc Minh sắc mặt dữ tợn hướng kia Huyết Trì trung lão nhân rít gào.

Gặp Phùng Quốc Minh hướng lão nhân rít gào, trong đó một hắc bào nam nhân bỗng nhiên đứng lên, giơ lên bàn tay liền chuẩn bị đối với hắn mặt phiến đi xuống.

“Ban Sâm tính, hắn nói được đúng vậy.” Lão nhân phất tay ngăn trở kia nam nhân hành vi.

Phùng Quốc Minh căn bản không thấy kia chuẩn bị dương tay đánh hắn Hắc y nhân, ánh mắt chính là nhìn chằm chằm lão nhân, tiếp tục vẻ mặt dữ tợn nói:“Lão Brad ta biết ngươi tưởng trọng lấy được thanh xuân, trọng lấy được lực lượng, trọng chấn gia tộc thậm chí các ngươi đại anh đế quốc. Nhưng là ta nói cho ngươi,

ngươi nếu động ta còn có hài tử của ta, ngươi còn có gia tộc của ngươi nghênh đón sẽ là khủng bố lửa giận, ta có thể khẳng định nói cho các ngươi, các ngươi đem toàn bộ đều phải đi xuống địa ngục.”

“Người nhà của ngươi, ta sớm đã tìm người điều tra qua, trừ bỏ ở xã hội có chút thân phận địa vị đều chính là người thường. Ngươi bất quá vận khí tốt kế thừa ngươi mỗ vị tổ tiên cường đại mà cao quý huyết mạch mà thôi. Còn nữa nói, một khi ta trở về lực lượng cao nhất, ngươi cho rằng trên thế giới này còn có ai có thể uy hiếp đến ta sao? Đứa nhỏ, ngươi nhất định không biết, từng Anh quốc được xưng là nhật bất lạc đế quốc chân chính nguyên nhân đi! Đó là bởi vì có ta ở đây! Ta Brad, huyết tộc duy nhất đạt tới công tước tu vi bất thế thiên tài! Ở ta nhật bất lạc đế quốc cường đại nhất khi, sở hữu hiện tại cường đại quốc gia, bao gồm Mỹ quốc đều là chúng ta thuộc địa.” Brad nói xong nói xong, cả người trở nên trào dâng mênh mông đứng lên, cả người tựa hồ lâm vào ngày xưa huy hoàng bên trong.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 807 : Ngươi thái thúc gia ta còn không chết

Phùng Quốc Minh tuy rằng biết chính mình thái thúc gia tại kia sao sớm trước liền cấp chính mình đưa ra cảnh cáo, hẳn là cũng rất lợi hại, sau cũng khẳng định có thể suy tính ra bản thân bị ai hại chết, cho nên mới có vừa rồi kia phiên ngoan nói. Nhưng nay Phùng Quốc Minh nghe xong Brad lời nói sau, hắn một lòng lại trầm đến không đáy vực sâu, đối với chính mình thái thúc gia không còn có nửa điểm tin tưởng.

Hắn cũng không cho rằng chính mình thái thúc gia có thể cùng một cái từng ở phía sau màn dẫn dắt đại Anh Quốc đế quốc đi hướng huy hoàng, sống vài trăm tuổi cường giả chống đỡ.

Nhìn Brad trào dâng mênh mông bộ dáng, Huyết Trì người chung quanh đồng dạng là tâm huyết mênh mông, kích động vạn phần.

Từng trước đây, Stuart gia tộc cường đại đến dẫn theo nhật bất lạc đế quốc quang huy cơ hồ chiếu rọi đến trên thế giới từng cái góc, có được toàn thế giới một phần tư thổ địa, là có sử tới nay trên thế giới diện tích lớn nhất quốc gia, nhưng nay đâu? Lại chỉ có thể co đầu rút cổ ở bắc Đại Tây Dương một tòa diện tích bất quá hai mươi vạn kilomet vuông xuất đầu đại Anh Quốc trên đảo.

Tuy rằng Stuart gia tộc mỗi người đều biết đến, xã hội kinh tế khoa học kỹ thuật phát triển đến hiện nay giai đoạn, cho dù Brad thực khôi phục tới đỉnh phong trạng thái, cũng đã muốn không thể tái ngăn cản một ít lực sát thương rất mạnh hiện đại hoá vũ khí, rốt cuộc không thể dẫn dắt Anh quốc đi hướng từng không thể địch nổi huy hoàng, nhưng bọn hắn như trước chưa từ bỏ ý định, như trước chờ mong cường điệu hiện Stuart gia tộc

ngày xưa huy hoàng.

Hiện tại hết thảy hy vọng ngay tại này tên là Phùng Quốc Minh Trung Quốc người trẻ tuổi còn có hắn kia lập tức đã đem xuất thế con trai trên người. Về phần con hắn cũng có chứa bọn họ huyết tộc huyết mạch, bọn họ nhưng không có một người để ý!

Tương đối cho gia tộc huy hoàng, hy sinh một cái chưa sinh ra hậu duệ lại bị cho là cái gì?

Nhìn Stuart gia tộc tất cả mọi người lâm vào phấn khởi bên trong, Phùng Quốc Minh chậm rãi nhắm hai mắt lại, hai giọt nước mắt trong suốt theo khóe mắt chảy xuống dưới.

“Ba mẹ, con trai bất hiếu! Nếu có kiếp sau, ta nhất định hội hảo hảo hiếu thuận các ngươi. Gia gia bà nội, các ngươi ngàn vạn không cần cho ta thương tâm! Thái thúc gia, ta sai lầm rồi, hối không nên nghe ngài lúc trước trong lời nói! Nếu ngài có thể suy tính cho tới hôm nay hết thảy, thỉnh ngài tha thứ tiểu tử ngay lúc đó bất kính, thỉnh ngài không cần báo thù cho, này hết thảy đều là ta gieo gió gặt bão !” Nước mắt chậm rãi chảy xuống, đăm đăm phế phủ bi thương hối hận chi ngữ ở Phùng Quốc Minh trong miệng thì thào phun ra.

“Ngươi thái thúc gia ta còn không chết đâu! Còn không tới phiên mấy chích thối biên bức ức hiếp ta Vu Hàm môn hạ đệ tử!” Làm Phùng Quốc Minh chính bi thương sám hối khi, đột nhiên một đạo mang theo vô cùng ngạo khí trẻ tuổi thanh âm ở đầu đường vang lên.

“Thái thúc gia!” Phùng Quốc Minh đột nhiên mở mắt, còn mang theo nước mắt hai mắt ít dám tin nhìn phía địa đạo khẩu kia thoạt nhìn so với hắn đều tựa hồ còn muốn tuổi trẻ quen thuộc gương mặt.

“Ngươi là ai?” Tầng hầm ngầm sở hữu người tất cả đều vừa sợ vừa giận nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, một tia lạnh lẽo sát khí chợt gian tràn đầy toàn bộ tầng hầm ngầm.

Tầng hầm ngầm, Stuart gia tộc trọng, trừ phi gia tộc đích truyền đệ tử, không ai có thể tiến vào. Cửa lại có gia tộc thực lực cường đại hơn nữa trung tâm huyết tộc trông coi, lại khởi là tùy tiện người nào đều có thể xông tới, càng đừng nói phía trước ngay cả một chút báo động đều không có.

“Các ngươi ngay cả ta là ai cũng không biết liền dám động của ta môn hạ vãn bối, lá gan thật đúng là không nhỏ a!” Hạ Vân Kiệt đối huyết tộc nhóm sát ý nhìn như không thấy, sân vắng lững thững đi vào tầng hầm ngầm.

“Thái thúc gia ngươi đi mau, bọn họ tất cả đều không phải nhân loại, bọn họ là tây phương trong truyền thuyết quỷ hút máu, người người thực lực cường đại, hơn nữa bọn họ còn đều có súng!” Phùng Quốc Minh giật mình qua đi, ngay sau đó cũng là gấp đến độ ngay cả gân xanh đều căn căn bạo khởi.

Hắn chỉ thấy quá thái thúc gia kia thần bí khó lường bói toán thuật, còn chưa có chưa thấy qua hắn thân thủ, nay thấy hắn đột nhiên xuất hiện ở trong này, nhớ tới quỷ hút máu cường đại, nhớ tới bọn họ có được súng ống, duy nhất nghĩ đến chính là hy vọng thái thúc gia nhanh chóng đi.

“Câm miệng! Ta Vu Hàm môn thể diện tất cả đều bị ngươi mất hết ! Cho ngươi hảo hảo bên người mang tốt bùa hộ mệnh lại tai trái tiến tai phải ra, nếu không ngươi có bùa hộ mệnh bên người, liền này mấy chích thối biên bức có thể đem ngươi như vậy trói đứng lên, muốn giết liền giết sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Phùng Quốc Minh quan tâm hắn an nguy, trong lòng tuy là cảm thấy ấm áp,

nhưng nhớ tới chính mình ban cho hắn bùa hộ mệnh nhưng không có tùy thân mang theo, thế cho nên gặp lần này kiếp nạn, lại nhịn không được banh khởi mặt khiển trách.

Phùng Quốc Minh nghe vậy cả người chấn động, vẻ mặt kinh hãi nhìn thái thúc gia, trong mắt còn hãy còn toát ra một tia không dám tin. Lúc này hắn nhớ tới đây là chính mình lần thứ hai nghe được “Thối biên bức” Này ba chữ, tựa hồ thái thúc gia không chỉ có theo ngay từ đầu chỉ biết chính mình đối mặt là cái dạng gì đối thủ, nhưng lại căn bản không đem bọn họ để vào mắt.

Nhưng này như thế nào khả năng đâu? Đây chính là từng ở phía sau màn dẫn theo đại anh đế quốc đi hướng huy hoàng Stuart gia tộc, đây chính là trong truyền thuyết không thuộc nhân loại, quỷ hút máu a!

Ở Phùng Quốc Minh khiếp sợ, không thể tin được là lúc, sớm đã có hai hắc bào nhân đứng lên, giương miệng, lộ ra hai sắp xếp bạch dày đặc răng nanh, trong đó hai răng nanh sắc bén như đao, ở ánh lửa hạ phá lệ khủng bố âm trầm.

“Thương!” Một tiếng, binh khí ra khỏi vỏ thanh âm ở tầng hầm lý chợt vang lên, cũng là kia hai hắc bào nhân đột nhiên mở ra hai tay, một đám ở ánh lửa hạ chiết xạ kim chúc hàn quang lợi trảo theo bọn họ mười ngón dò xét đi ra, sau đó xẹt qua không khí, “Hô” một cái đối với Hạ Vân Kiệt đầu đâm tới, một cái đối với Hạ Vân Kiệt ngực đâm tới.

Lợi trảo xẹt qua không khí tốc độ cực nhanh, Phùng Quốc Minh có thể nhìn đến chính là bốn đạo hàn quang, căn bản không thể thấy rõ ràng quỹ tích.

Phùng Quốc Minh trên mặt khiếp sợ lập tức liền đọng lại ở, trắng bệch một mảnh, hắn biết rõ lấy chính mình thân

thủ nếu đối mặt như vậy mau tốc độ, hẳn phải chết không thể nghi ngờ, chỉ sợ còn không có phản ứng lại đây, lợi trảo đã muốn xuyên thấu đầu của hắn cùng bộ ngực.

Tầng hầm ngầm, này khác huyết tộc nhân trên mặt đều lộ ra một tia tàn nhẫn đắc ý cười lạnh thiên thành giận sử.

Hôm nay có tư cách đến tầng hầm ngầm thủ hộ cũng chứng kiến tộc trưởng trở về lực lượng cao nhất không chỗ nào không phải là trong gia tộc tối trung tâm cũng là người lợi hại nhất, kia người thủ hộ cửa vào theo chân bọn họ tự nhiên không có biện pháp so sánh với. Nay có hai người đồng thời ra tay, kia đột nhiên xuất hiện người Trung Quốc nhìn lợi trảo đâm tới tựa hồ bị dọa đến căn bản phản ứng bất quá đến, thế nhưng đứng ở nơi đó vẫn không nhúc nhích, còn không phải hẳn phải chết không thể nghi ngờ?

Chỉ có Brad trên mặt lộ ra cực kì ngưng trọng biểu tình.

Từng cao thủ, huyết tộc duy nhất công tước, chẳng sợ hiện tại đã muốn thực gầy yếu, nhưng thân là cao thủ khứu giác lại còn là ở. Hạ Vân Kiệt tuy rằng vẫn không nhúc nhích, không có phản ứng, nhưng Brad biết kia cũng không phải bị dọa đến, mà là cao thủ tự tin cùng khinh thường nhất cố!

Quả nhiên, mắt thấy lợi trảo sẽ đâm đến kia người Trung Quốc trên người khi, đột nhiên một đạo tiếng hừ lạnh ở tầng hầm như sấm rền bàn vang lên, tiếp theo cũng không gặp hắn có gì động tác, hai cái ra tay Stuart gia tộc cao thủ giống bị hai vô hình tay cấp bắt được cổ, thế nhưng rốt cuộc bất chấp ra tay mà là đột nhiên ôm chính mình cổ dùng sức bài, hai chân cũng dùng sức trên mặt đất đặng.

Nhưng mặc cho bọn hắn như thế nào dùng sức bài, như thế nào dùng sức duỗi chân, bọn họ thân mình lại chậm rãi bị kia chích vô hình tay cấp xách đến giữa không trung.

Tầng hầm ngầm thực âm lãnh, nhưng trong nháy mắt sở hữu Stuart gia tộc nhân tất cả đều đầu đầy đại hãn.

Bọn họ đều là Stuart gia tộc cao thủ, đều là không thuộc nhân loại, đều có nhân loại sở không dám tưởng bản sự, tỷ như hóa thân biên bức phi tường, tỷ như bọn họ tốc độ kì mau vô cùng, tỷ như bọn họ thân thể phi thường cường đại, cho dù bị bình thường viên đạn đánh thượng mấy phát cũng chỉ là chịu một ít da thịt chi thương, nhưng lại có thể rất nhanh khôi phục lại, nhưng bọn hắn cũng làm không được giống trước mắt vị này người trẻ tuổi giống nhau, toàn thân không chút sứt mẻ có thể đem hai người xách lên đến, hơn nữa hai người kia hay là bọn họ Stuart gia tộc cao thủ!

Bất chấp sát vẻ mặt mồ hôi lạnh, cơ hồ trong nháy mắt, tầng hầm ngầm mang súng tên không cần nghĩ ngợi liền lấy ra súng, sau đó tối như mực lỗ châu mai nhắm ngay Hạ Vân Kiệt chính là liên tục “Phanh! Phanh!” Xạ kích.

Nhưng làm cho mọi người sợ tới mức cơ hồ hồn phi phách tán là, viên đạn gào thét xẹt qua không khí bên trong, tại kia người Trung Quốc phía trước một mét có hơn liền toàn bộ đứng ở không trung, phảng phất có một đổ vô hình lực lượng chặn chúng nó.

Phùng Quốc Minh nhìn xem miệng há hốc lão đại, hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới kia chỉ có xuất hiện ở điện ảnh trung một màn, thế nhưng sẽ xuất hiện ở chính mình trước mắt, mà nhân vật chính chính là chính mình thái thúc gia.

Giờ khắc này, Phùng Quốc Minh mới chính thức hiểu

được, vì cái gì chính mình gia gia, chính mình bà nội, phụ mẫu của chính mình đối thái thúc gia là đăm đăm nội tâm tôn kính, cũng mới hiểu được vì sao làm gia gia nghe được thái thúc gia cho phép hắn đem điều tức thuật truyền cho hắn khi, hai mắt ướt át, không nên lôi kéo hắn quỳ xuống đất lễ bái !

“Hừ!” Một đạo sấm rền bàn lạnh như băng thanh âm lại ở tầng hầm vang lên đến, tiếp theo kia bị linh ở không trung hai người đột nhiên như hai tử cẩu giống nhau, bị hung hăng quăng đi ra ngoài, thật mạnh nện ở tầng hầm ngầm tảng đá chú liền trên vách tường, một khỏa khỏa đứng ở giữa không trung viên đạn gào thét phản hồi, đầy trời tên bàn hướng tầng hầm ngầm còn thừa Stuart gia tộc cao thủ vọt tới.

“A! A! A!” Chợt gian, tiếng kêu thảm thiết không dứt bên tai, sở hữu Stuart gia tộc cao thủ người người lấy tay che chở chính mình đầu, chung quanh trốn tránh.

Bọn họ thân thể tuy rằng cường đại, nhưng còn không có gan lớn đến dùng đầu đi đỡ đạn, huống chi này viên đạn còn là kia thần bí cao nhân phản xạ trở về, trời mới biết lực đạo có bao nhiêu lớn!

Bất quá thực hiển nhiên, bọn họ lựa chọn là chính xác, bởi vì này viên đạn dừng ở bọn họ trên người tất cả đều là khỏa khỏa kiến huyết, tuy rằng không đến mức muốn bọn họ tánh mạng lại làm cho bọn họ đau đớn không thôi, rốt cuộc không có nửa điểm năng lực phản kháng.

Mọi người trung chỉ có Huyết Trì trung Brad vẫn duy trì lông tóc không tổn hao gì, bất quá xem Brad vẻ mặt tái nhợt, còn có hai mắt giữa lưu lộ ra đến khủng hoảng tuyệt vọng, phỏng chừng hắn khẳng định càng vui cùng mọi người giống nhau bị đạn bắn trúng, ít nhất như vậy chính là đau đớn một trận, nhưng hiện tại người trẻ tuổi kia cô đơn lưu lại hắn, trời mới biết hắn phải như thế

nào tra tấn hắn.

“Ngươi này máu chảy đầm đìa bộ dáng, làm cho ta xem liền cảm thấy buồn nôn!” Hạ Vân Kiệt không có lập tức ra tay tra tấn Brad, mà là cau mày chán ghét nhìn hắn một cái, sau đó xoay người hướng địa đạo khẩu đi đến, ném xuống một câu nói:“Ta ở mặt trên chờ ngươi, cho ta rửa tới gặp ta. Đừng nghĩ chạy, liền ngươi về điểm này bản sự cho dù trốn được nam cực cùng chim cánh cụt ở cùng nhau, ta đều có thể đem ngươi cấp xách đi ra!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 808 : Cầu ngài thủ hạ lưu tình

“Tại hạ không dám, tại hạ không dám!” Brad cơ hồ khóc nói.

Hắn chút không nghi ngờ Hạ Vân Kiệt lời nói, bực này quỷ thần khó lường bản sự cho dù hắn hiện tại ở tối cao nhất thời kì cũng cũng không phải đối thủ của hắn, càng đừng nói hiện tại hắn đã muốn nửa chích chân bước vào địa ngục chi môn.

Gặp thái thúc gia xoay người hướng lên trên đi, Phùng Quốc Minh vội vàng xoay người theo sau, hắn này vừa động, mới phát hiện vốn cột lấy hắn hai tay dây thừng không biết khi nào thì đã muốn tấc đứt từng khúc khai, rơi xuống cùng.

Đi theo thái thúc gia đi rồi vài bước, Phùng Quốc Minh đột nhiên suy nghĩ Olivia, lại xoay người vội vàng kéo nàng một chút, thấp giọng nói:“Còn đứng ở trong này làm gì, còn không mau đi theo ta!”

Tuy rằng nói Olivia muốn đem hắn cùng hắn đứa nhỏ hiến cho chính mình gia gia, nhưng nàng chung quy là hắn từng yêu nữ nhân, là nàng đứa nhỏ mẫu thân, Phùng Quốc Minh tự nhiên không đành lòng nhìn nàng cùng nhà nàng tộc nhân cùng nhau chịu khổ, tự nhiên hy vọng đợi lát nữa nàng có thể mau chóng ở thái thúc gia trước mặt cầu thượng vài câu, có lẽ thái thúc gia có thể tha nàng một mạng.

Cổ bảo địa hạ thông đạo cùng tầng hầm ngầm còn giữ lại từ xưa chiếu sáng phương tiện, nhưng trên mặt cổ bảo, theo thời đại cước bộ, trừ bỏ kiến trúc thể như trước giữ lại ban đầu phong mạo, lộ ra lịch sử dầy trọng cùng tang thương, bên trong rất nhiều phương tiện bao

gồm chiếu sáng ở bên trong đều đã muốn hiện đại hoá.

Cổ điển phong cách đèn đường, hành lang đèn tường, trong đại sảnh thật lớn thủy tinh đăng, chiếu sáng tường vây nội cổ bảo.

Olivia là thông minh nữ nhân, tuy rằng trong lòng cực kì kinh hoàng không yên, nhưng ra nói sau, lập tức liền thật cẩn thận dẫn Hạ Vân Kiệt hướng tòa thành nội lớn nhất phòng tiếp khách đi đến.

Tòa thành nội người hầu tuy rằng rất kỳ quái Olivia nơm nớp lo sợ cùng một Trung Quốc người trẻ tuổi, nhưng không có hỏi nhiều mà là chiếu Olivia phân phó, đi chuẩn bị nước trà cùng món điểm tâm ngọt.

Làm người hầu cấp Hạ Vân Kiệt bưng lên nước trà cùng tự chế món điểm tâm ngọt khi, Brad cũng rốt cục cảnh tượng vội vàng mà dẫn dắt tầng hầm ngầm này bởi vì mất máu mà có vẻ sắc mặt càng phát ra tái nhợt trong tộc trung tâm nhân vật chạy tới tiếp khách đại sảnh.

Không thể không nói ở Huyết Trì Brad làm cho người ta ấn tượng là cực kì âm trầm khủng bố, nhưng khi hắn mặc vào một thân cắt hợp thể, năng thường thường suốt tây trang xuất hiện trước mặt người khác khi, chẳng sợ cảnh tượng vội vàng lại như trước lộ ra cổ làm cho người thường tâm sinh ngưỡng mộ quý tộc tao nhã khí chất.

Nhìn đến tộc trưởng mang theo trong gia tộc trung tâm nhân vật vội vàng tới rồi, phòng tiếp khách người hầu giật nảy mình, vội vàng hơi hơi khom người chào hỏi nói:“Buổi tối hảo, công tước điện hạ, xin hỏi có cái gì có thể vì ngài cống hiến sức lực sao?”

Bất quá làm cho người hầu càng dọa nhảy dựng là, bọn họ lời nói vừa mới hạ xuống, kia xa lạ Trung Quốc người

trẻ tuổi thế nhưng đột nhiên đứng lên đối với bọn họ tôn quý công tước điện hạ một cước liền đạp đi qua.

“Lão nhược” công tước điện hạ lập tức đã bị gạt ngã trên mặt đất, không đợi người hầu theo kinh hách trung phục hồi tinh thần lại, kia xa lạ Trung Quốc người trẻ tuổi thế nhưng lại nhấc chân đối với công tước điện hạ liên tục đạp.

“Ngươi này chích thối biên bức, lão biên bức, cũng không xem chính mình cái gì thân phận, cũng dám bắt ta vãn bối đệ tử, cũng dám mưu đồ hắn máu tươi! Còn bất thế thiên tài, duy nhất công tước, tin hay không ta hôm nay liền diệt các ngươi Stuart gia tộc!” Hạ Vân Kiệt một bên đạp một bên mắng.

Hạ Vân Kiệt chửi bậy sợ tới mức lão Brad còn có Stuart gia tộc này trung tâm nhân viên người người đều cả người xông ra lãnh khí, bọn họ đương nhiên biết lấy trước mắt vị này Trung Quốc người trẻ tuổi vừa rồi triển lộ đi ra đáng sợ năng lực, muốn tiêu diệt bọn họ Stuart gia tộc quả thật không phải cái gì việc khó.

Làm Hạ Vân Kiệt chửi bậy khi, này người hầu tự nhiên đã muốn phục hồi tinh thần lại, vốn tưởng xông lên đi đem trước mắt vị này thô bạo người Trung Quốc cấp đả đảo, nhưng thấy này bình thường cao cao tại thượng quý tộc người người đều câm như hến, không có một người dám lên trước khuyên can thậm chí rớt ra kia thô bạo người Trung Quốc, người người lại rụt trở về, trong lòng kinh hãi rối tinh rối mù.

Stuart gia tộc là cái từ xưa gia tộc, gia tộc bọn họ người hầu tự nhiên cũng có không thấp chỉ số thông minh, tự nhiên nhìn ra được đến trước mắt vị này thô bạo người Trung Quốc thực không đơn giản, nếu không lấy hắn đối công tước điện hạ quyền đấm cước đá hung ác, đã sớm bị đạn cấp bắn thành cái sàng.

“Tôn, tôn quý tiên sinh, ông nội của ta tuổi đã muốn già nua, ngài có thể hay không……” Gặp gia gia cuộn mình trên mặt đất, đáng thương rối tinh rối mù, Olivia đi lên tiến đến, nơm nớp lo sợ cầu xin.

“Câm miệng của ngươi lại! Nếu không xem ở ngươi trong bụng đứa nhỏ phân thượng, ngươi cho là ngươi gia gia bây giờ còn có thể nằm trên mặt đất trang đáng thương sao? Hắn đã sớm xuống địa ngục !” Hạ Vân Kiệt không chút khách khí quát mắng nói.

Bởi vì Olivia duyên cớ, Phùng Quốc Minh cùng hắn đứa nhỏ thiếu chút nữa sẽ mệnh tang Huyết Trì, Hạ Vân Kiệt đối nàng lại đàm được với có gì hảo cảm? Lại cứ nàng trong bụng hoài Phùng Quốc Minh đứa nhỏ, Hạ Vân Kiệt cho dù đối nàng còn có Stuart gia tộc có lửa giận nhưng cũng không tốt hạ độc thủ, thế này mới làm cho làm Hạ Vân Kiệt nhìn đến toàn thân tản ra quý tộc khí chất lão Brad nhịn không được có hành hung hắn một chút xúc động.

“Còn có ngươi, thiếu cho ta trang đáng thương! Công tước, ngươi nghĩ rằng ta không biết ngươi có bao nhiêu đại bản sự sao? Liền này mấy đá còn đạp không chết ngươi!” Hạ Vân Kiệt vừa trọng trọng đá lão Brad một cước, sau đó mới thu hồi chân.

Sống mấy trăm tuổi, cho dù là trẻ đần độn phỏng chừng đều có thể thành nhân tinh. Brad gặp Hạ Vân Kiệt hướng chính mình đột nhiên ra chân ngoan đá khi chỉ biết chính mình điều mạng già còn có Stuart gia tộc bảo vệ. Nếu không lấy Hạ Vân Kiệt vừa rồi bày ra đi ra khủng bố thực lực, chỉ sợ chính như hắn nói, nếu không phải bởi vì Olivia trong bụng đứa nhỏ duyên cớ, bọn họ đã sớm xuống địa ngục.

“Đa tạ các hạ thủ hạ lưu tình, chờ Olivia trong bụng đứa

nhỏ sau trưởng thành, hắn đó là chúng ta Stuart gia tộc tiếp theo nhâm tộc trưởng.” Brad đứng lên, kéo kéo trên người bị Hạ Vân Kiệt thải hỏng bét quần áo, đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt thật sâu cúi đầu nói.

Giờ khắc này, hắn lại khôi phục quý tộc tao nhã mà cao quý khí chất, căn bản nhìn không ra nửa điểm vừa rồi ở hạ cuộn mình đáng thương dạng.

Gặp Brad há mồm liền đem gia tộc tộc trưởng vị trí tặng cho một cái còn không có sinh ra nhưng lại là mang theo người Trung Quốc huyết thống đứa nhỏ, gia tộc này khác trung tâm nhân viên tất cả đều sắc mặt đột nhiên biến, nhưng không có một người dám mở miệng phản đối.

Bọn họ rất rõ ràng, bọn họ bây giờ còn có thể đứng ở trong này đều là bởi vì Olivia trong bụng đứa nhỏ duyên cớ.

“Ngươi nghĩ rằng ta hội hiếm lạ ngươi này cái gì Stuart gia tộc sao? Đừng tưởng rằng nói như vậy hai câu ta sẽ buông tha ngươi! Ngươi, ngươi, còn có các ngươi, hiện tại đến phiên các ngươi đánh các ngươi tôn quý công tước điện hạ rồi! Không cần thủ hạ lưu tình, nếu không hắn chỉ biết đã bị càng nghiêm khắc tra tấn!” Hạ Vân Kiệt khinh thường nhìn lão Brad liếc mắt một cái, sau đó ngón tay chỉ chỉ này Stuart gia tộc thành viên trung tâm, lạnh giọng nói.

Bọn người kia vừa rồi không chỉ có thiếu chút nữa muốn Phùng Quốc Minh cùng hắn đứa nhỏ tánh mạng, vừa rồi ở tầng hầm đối hắn cũng là không có chút lưu tình, vừa lên đến chính là hạ tử thủ, Hạ Vân Kiệt lại sao lại cứ như vậy thả bọn họ một con ngựa?

Stuart gia tộc này trung tâm nhân viên nghe vậy tất cả đều thay đổi sắc mặt, người người ngươi xem xem ta, ta

xem nhìn ngươi, căn bản không có một người dám ra tay.

Hạ Vân Kiệt thấy thế, lạnh lùng cười, cũng không thấy hắn có cái gì động tác, Stuart gia tộc tối trung tâm sáu người tất cả đều đột nhiên bay đứng lên hung hăng bị súy đến trên vách tường, sau đó theo vách tường chảy xuống cùng.

Không đợi bọn họ theo đầu óc mê muội cùng đau đớn trung phục hồi tinh thần lại, sáu người lại lại bị trống rỗng linh lên, lại một lần nữa hung hăng bị ném vào vách tường……

Vốn là họa tinh mỹ bích hoạ vách tường rất nhanh liền gồ ghề, không ít địa phương còn nhiễm thượng đỏ tươi máu.

Người hầu thế mới biết vì cái gì vừa rồi liền ngay cả tôn quý công tước điện hạ đều cuộn mình tùy ý trước mắt này người Trung Quốc loạn đá loạn đạp, nguyên lai trước mắt này người Trung Quốc căn bản chính là đến từ địa ngục ác ma!

“Các hạ, các hạ, van cầu ngài thủ hạ lưu tình, thủ hạ lưu tình, ngài còn như vậy bỏ lại đi hội muốn bọn họ mệnh.” Lão công tước gặp lấy bọn họ huyết tộc kia cường hãn thân thể, nay đều bị súy huyết nhục mơ hồ, không khỏi đầu đầy mồ hôi lạnh liên tục hướng Hạ Vân Kiệt cúi đầu cầu xin tha thứ, rốt cuộc không thể bảo trì quý tộc tao nhã khí chất.

“Yên tâm, chỉ cần ta không muốn, bọn họ là hạ không được địa ngục. Nhưng thật ra ngươi, ta xem nhiều nhất chỉ có hai tháng sẽ xuống địa ngục. Vốn ta là có biện pháp không cho ngươi xuống địa ngục, nhưng ngươi cũng dám thiết kế hại ta vãn bối cùng con hắn, này khẩu khí ta thật sự rất khó nuốt xuống, vốn định làm cho này

mấy chích thối biên bức hung hăng đánh ngươi một chút, nói không chừng ta tâm tình chuyển hảo, xem ở ngươi coi như là Olivia trong bụng đứa nhỏ trưởng bối, cứu ngươi nhất cứu, không nghĩ tới này mấy chích thối biên bức thế nhưng còn không cảm kích. Xem ra, ngươi chỉ có thể sớm điểm đi địa ngục gặp ngươi thủy tổ đi." Hạ Vân Kiệt ngồi ở ghế trên, nhìn xuống lão công tước chậm rãi nói.

Nếu đổi thành một người nói có thể cứu hắn, Brad khẳng định không tin, phải biết rằng ở mấy trăm năm trước hắn đó là này trong hắc ám thế giới cao nhất cao thủ. Từng rong ruổi hải dương cường quốc Tây Ban Nha, Bồ Đào Nha đều bởi vì hắn ngang trời xuất thế mà đi hướng suy sụp, luân làm nhị lưu trên biển cường quốc, thậm chí sau lại lại thôi động đại anh đế quốc bộ pháp cơ hồ đạp lần toàn thế giới, nếu không phải bởi vì một lần ngoài ý muốn, làm cho hắn tiệm gầy yếu thậm chí đi hướng tử vong, đại anh đế quốc lại sao lại sụp đổ, trở về vì từng đảo quốc? Giống hắn như vậy cường giả, làm có một ngày phải đi hướng tử vong, thế giới này lại có ai có thể cứu được hắn?

Nhưng kiến thức Hạ Vân Kiệt khủng bố mà quỷ dị năng lực, không chỉ có Brad tin tưởng, Stuart gia tộc trung tâm nhân vật cũng tin tưởng, cho nên Hạ Vân Kiệt đang nói vừa mới vừa hạ, Brad tựa như mèo bị đạp trúng cái đuôi giống nhau, nhảy dựng lên, xông lên đi đối với đám kia bị Hạ Vân Kiệt dùng vô hình pháp lực cấp rơi huyết nhục mơ hồ gia tộc trung tâm nhân vật chính là một trận quyền đấm cước đá.

"Một đám ngu xuẩn! Còn bát làm gì, muốn nhìn ta xuống địa ngục sao? Còn không cút cho ta đứng lên!" Brad hai mắt đỏ lên rít gào.

Kỳ thật không cần Brad quyền đấm cước đá, này gia tộc trung tâm nhân vật liền sớm đã bất cố trên thân như tan

giá đau đớn, người người theo mặt đất đi lên.

Bọn họ thật sự tái rõ ràng bất quá tộc trưởng Brad đối với Stuart gia tộc tầm quan trọng !

Toàn bộ Stuart gia tộc, trừ bỏ Brad tu vi đạt tới không người địch nổi công tước cảnh giới, còn lại người lợi hại nhất cũng bất quá chính là bá tước mà thôi. Mà Âu Mĩ hắc ám thế lực tuy rằng theo mới phát võ trang chính trị lực lượng quật khởi, từ từ suy sụp, thậm chí có chút đi hướng diệt vong, nhưng còn là có hai ba cái cường đại gia tộc thờ phụng hầu tước cảnh giới cường giả, mà này số ít vài cái cường đại gia tộc trên cơ bản cùng Stuart gia tộc bao nhiêu có chút cừu hận. Nếu không phải Brad dư uy còn tại, chỉ sợ bọn họ đã sớm hợp lực đem Stuart gia tộc cấp diệt.

Có thể nói, một khi Brad chân bước vào địa ngục, kỳ thật cũng chính là Stuart gia tộc chân bước vào địa ngục chi môn bắt đầu.

Chương 809 : Ta còn có thể thừa nhận

Vì thế một màn thực quỷ dị trường hợp xuất hiện, sáu cái trong gia tộc tối trung tâm nhân vật, lộ dữ tợn răng nanh sắc bén, vây ẩu trong tộc cao nhất công tước điện hạ, hơn nữa không ai dám thủ hạ lưu tình, đều là liều mạng ẩu đả, tựa hồ hận không thể trước tiên đem công tước điện hạ cấp một cước đá xuống đất ngục vực sâu.

“Các ngươi tiếp tục, chúng ta đi ra ngoài đi một chút.” Hạ Vân Kiệt biết huyết tộc thân thể rất cường đại, cùng chính mình trong đầu ghi lại yêu tộc chỉ sợ hiểu được nhất so với, hoặc là nói huyết tộc vốn chính là hấp huyết biên bức yêu, cho nên căn bản không lo lắng những người đó hội đem lão Brad cấp đánh chết, không hứng thú nhìn trong chốc lát quần ẩu sau, thật sự chịu không nổi kia này đó các quý tộc thô bạo hành vi cùng kia mùi máu tươi, đứng dậy nói.

Phùng Quốc Minh vội vàng theo đi lên, lúc này hắn đối vị này thái thúc gia quả thực sùng bái đến cực điểm. Trước kia hắn cũng không biết Olivia gia tộc đến đây, từ đoạn thời gian trước hắn bị Olivia nhốt sau, mới biết được Olivia nguyên lai sinh ra tại như vậy một cái cường đại gia tộc. Nhưng nay đâu, chính là này cường đại vô cùng gia tộc, lúc này lại bị thái thúc gia đùa bỡn trong bàn tay, muốn bọn họ sống thì sống, muốn bọn họ chết thì chết, muốn bọn họ quần ẩu liền quần ẩu! Thế nào còn có nửa điểm quý tộc tao nhã cùng cao ngạo, quả thực liền cùng tiểu sửu giống hệt nhau.

Olivia nhìn gia gia còn có trong tộc các trưởng bối liếc mắt một cái, nơm nớp lo sợ theo ở phía sau.

Đối vị này Phùng Quốc Minh thái thúc gia như thế chà đạp nàng gia gia còn có trong tộc trưởng bối, Olivia

trong đầu cũng không có nửa điểm oán hận, tương phản trừ bỏ phát ra từ linh hồn ở chỗ sâu trong sợ hãi, còn có đó là cảm kích.

Tuy rằng mùa đã muốn là tháng năm, Luân Đôn buổi tối còn là có chút thấp lãnh, thiên không cũng âm u nhìn không tới tinh quang.

“Cho ngươi ba gọi cái điện thoại đi, ngươi ba này đó ngày tuy rằng không dám thúc giục ta cũng không xin hỏi ta, phỏng chừng hắn trong lòng cũng là sốt ruột thật sự.” Ra phòng tiếp khách, ngẩng đầu nhìn mắt âm u bầu trời đêm, Hạ Vân Kiệt đối Phùng Quốc Minh nói.

“Chẳng lẽ ta ba sớm đã đã biết?” Phùng Quốc Minh nghe vậy hoảng sợ nói.

“Hừ! Nếu không phải trước đó vài ngày ta trùng hợp với ngươi ba ăn một bữa cơm, theo hắn tướng mạo phát hiện điểm manh mối, suy tính ra ngươi có kiếp nạn, chỉ sợ ngươi ba bọn họ sẽ thấy cũng không thấy được ngươi còn có bọn họ chưa xuất thế tôn tử !” Hạ Vân Kiệt trầm giọng nói.

“Đều là Quốc Minh tâm cao khí ngạo, không lĩnh hội trưởng bối ban ân, đến nỗi làm cho cha mẹ lo lắng, còn muốn làm phiền thái thúc gia vì Quốc Minh bôn ba.” Phùng Quốc Minh nghe vậy vội vàng vẻ mặt áy náy quỳ xuống.

Olivia thấy thế cũng cuống quít đi theo chuẩn bị cùng nhau quỳ xuống.

“Được rồi, ngươi một cái mang thai quỳ cái gì quỳ. Nếu không xem ở ngươi đối Quốc Minh là thật tâm, cùng tồn tại theo đuôi Quốc Minh mà đi quyết tâm, cho dù ngươi trong bụng có Quốc Minh đứa nhỏ, hôm nay ta cũng vậy sẽ không ra tay cứu ngươi gia gia.” Hạ Vân Kiệt vung

tay lên không làm cho Olivia quỳ xuống.

“Cảm ơn tiên sinh.” Olivia cảm kích nói.

“Chúng ta người Trung Quốc chú ý lấy gà theo gà lấy chó theo chó, ngươi đã cùng Quốc Minh có vợ chồng chi thật, nay lại ngay cả đứa nhỏ đều có, liền cùng Quốc Minh giống nhau bảo ta thái thúc gia đi.” Hạ Vân Kiệt nói.

Olivia chung quy là người ngoại quốc, còn không thể hiểu được Trung Quốc văn tự bác đại tinh thâm, nghe vậy thuận theo đổi giọng gọi tiếng “Thái thúc gia”, mà Phùng Quốc Minh lại sớm đã kích động liên tục dập đầu nói:“Cảm ơn thái thúc gia thành toàn, cảm ơn thái thúc gia thành toàn.”

Phùng gia hiện tại lại nói tiếp cũng là có danh vọng gia tộc, Phùng Văn Bác lại một gã lão trung y, tư tưởng khó tránh khỏi truyền thống thủ cựu một ít. Nay Phùng Quốc Minh tìm cái dương nữu không tính, này dương nữu thế nhưng còn là cái quỷ hút máu, hơn nữa này quỷ hút máu còn kém điểm làm hại hắn mất đi tôn tử cùng tằng tôn tử, có thể nghĩ người Phùng gia sẽ đồng ý Olivia tiến Phùng gia mới là lạ?

Hạ Vân Kiệt vừa rồi kia lời nói nói là nói cho Olivia nghe, còn không bằng nói là nói cho Phùng Quốc Minh nghe, an hắn tâm.

“Đứng lên đi, trước nhanh chóng cho ngươi ba ba báo cái bình an!” Hạ Vân Kiệt gặp Phùng Quốc Minh liên tục dập đầu, rốt cục rốt cuộc không thể cứng rắn tâm địa mặt băng bó, huy phất tay nói, thanh âm cũng nhu hòa rất nhiều.

Phùng Quốc Minh lại dập cái đầu, thế này mới đứng dậy theo Hạ Vân Kiệt trong tay tiếp nhận di động, sau đó cho

hắn phụ thân Phùng Chính Thành gọi điện thoại.

Tuy rằng cách điện thoại, Phùng Quốc Minh còn là có thể cảm giác được đến bình thường đối hắn luôn luôn nghiêm khắc yêu cầu phụ thân nhận được chính mình điện thoại khi kích động, nhịn không được hai mắt ướt át, hắn không thể tưởng tượng nếu thái thúc gia không có tới, hắn lặng yên không một tiếng động đã chết, đối hắn phụ thân đả kích chính là loại nào thật lớn.

Giờ khắc này, hắn mới chính thức cảm nhận được phụ thân đối hắn yêu nguyên lai là thật sâu giấu ở đáy lòng.

Phùng Quốc Minh cùng phụ thân thông trong chốc lát nói, sau đó điện thoại liền chuyển tới Hạ Vân Kiệt trong tay, Hạ Vân Kiệt hơi chút cùng Phùng Chính Thành nói hai câu liền treo điện thoại.

Treo điện thoại sau, Hạ Vân Kiệt cũng không có lập tức lộn trở lại phòng tiếp khách, mà là ở Olivia dẫn đường hạ, nhàn nhã du lãm một phen cổ bảo.

Lãnh hội một phen cổ bảo phong cảnh sau, Hạ Vân Kiệt vốn là có chút thô bạo tâm tình dần dần bình phục xuống dưới, khi hắn trở lại nguyên điểm, y hi nghe được phòng tiếp khách hỗn loạn mà mỏng manh thở thanh khi, trầm mặc một lát, rốt cục xoay người đi vòng vèo phòng tiếp khách.

Dọc theo đường đi khẩn trương không thôi Olivia gặp thái thúc gia rốt cục đi vòng vèo phòng tiếp khách, không khỏi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Huyết tộc thân xác tuy rằng cường đại, nhưng là kinh không nổi hơn phân nửa mấy giờ thô bạo quần ẩu a!

Làm Hạ Vân Kiệt đám người trở lại phòng tiếp khách khi, trường hợp quả thực là vô cùng thê thảm. Nguyên

bản cao cao tại thượng, khắp nơi lộ ra tôn quý tao nhã khí chất lão công tước, lúc này cuộn mình trên mặt đất, mình đầy thương tích, hấp hối, liền cùng vừa mới bị một đám mãnh nam cấp cường bạo bình thường. Này ẩu đả gia tộc trung tâm nhân vật hình tượng tuy rằng tốt một chút, nhưng là được không đi nơi nào, người người bởi vì phía trước bị Hạ Vân Kiệt súy khắp cả người là thương, nay lại phát lực ẩu đả lão công tước, không chỉ có ban đầu miệng vết thương băng liệt càng phát ra lợi hại, cả người khí lực cũng bởi vì hành hung công tước mà biến mất hầu như không còn. Nay này đó từng đồng dạng cao cao tại thượng, khắp nơi lộ ra tôn quý tao nhã khí chất các quý tộc, lúc này người người thở phì phò, ngay cả căn ngón tay đều lười nâng một chút.

Bất quá khi bọn hắn nhìn đến Hạ Vân Kiệt tiến vào khi, lại đều mạnh hai mắt sáng ngời, lóe ra một tia kinh sợ sắc, lại vội vàng giãy dụa đứng lên đối với lão công tước một trận quyền đấm cước đá.

Không có biện pháp, đánh công tước chính là cứu công tước a! Không đem hắn đánh cho làm cho vị này khủng bố Trung Quốc người trẻ tuổi vừa lòng, lại như thế nào có thể làm cho hắn tâm tình chuyển tốt đâu? Hắn tâm tình nếu không tốt, công tước lại nào có cơ hội trọng lấy được tân sinh đâu?

“Được rồi!” Hạ Vân Kiệt thấy thế vô hứng thú phất phất tay nói.

“Không có việc gì các hạ, ta còn có thể thừa nhận!” Công tước gặp Hạ Vân Kiệt nói “Được rồi”, cũng rất hạ lưu cầu xin.

Không có biện pháp, trời mới biết vị này Trung Quốc người trẻ tuổi đến tột cùng vừa lòng không có!

“Tuy rằng ta có biện pháp đem ngươi theo địa ngục cửa

cấp cướp về, nhưng ngươi nếu thực một cước bước vào địa ngục, ta đây cũng liền bất lực.” Hạ Vân Kiệt gặp đã muốn đánh cho không thành người dạng công tước còn cầu bị đánh, dở khóc dở cười nói.

Chẳng lẽ bị đánh cũng hội nghiện bất thành?

Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, công tước mới biết được trước mắt vị này Trung Quốc người trẻ tuổi đã muốn vừa lòng, vội vàng té đến hắn trước mặt, vẻ mặt nịnh nọt lấy lòng nhìn hắn, cùng đợi hắn thi cứu.

Chính là hắn kia bị chà đạp bất thành bộ dáng nét mặt già nua xứng thượng nịnh nọt lấy lòng biểu tình, quả thực chính là đối Hạ Vân Kiệt tâm lý thừa nhận năng lực lớn nhất khảo nghiệm, đem hắn buồn nôn trực tiếp nhấc chân một cước liền đem lão công tước đá bay xa, nói:“Lăn, cho ta rửa lại đến gặp ta!”

Không phải đâu, còn phải tắm! Công tước buồn bực trong lòng kêu rên một tiếng, sau đó ở người hầu nâng hạ tiếp tục đi tắm.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 810 : Quen thuộc hơi thở

Sạch sẽ quần áo, quản lý cẩn thận tỉ mỉ tóc……

Làm công tước lại xuất hiện ở phòng tiếp khách khi, tuy rằng mặt mũi bầm dập, tuy rằng cần dựa vào quải trượng đi đường mới không còn ngã sấp xuống, nhưng theo hắn trên người không còn nhìn đến chút chật vật, có chính là theo trong khung phát ra quý tộc khí chất.

Không thể không nói, Hạ Vân Kiệt còn là cử thưởng thức loại này theo trong khung phát ra quý tộc khí chất, này cũng không phải tùy tiện cái nào kẻ có tiền hoặc là có địa vị có thể có được khí chất, là cần dài lâu năm tháng lắng đọng lại.

Bất quá làm lão công tước đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt khi, trên mặt hắn không tự chủ được toát ra đến nịnh nọt lấy lòng tươi cười lại làm cho Hạ Vân Kiệt đối quý tộc tốt đẹp ấn tượng lập tức biến mất hầu như không còn.

Ở tử vong trước mặt, ở gia tộc tồn vong kéo dài trước mặt, chẳng sợ tái tôn quý quý tộc, như trước không thể tránh cho toát ra hắn hèn mọn một mặt.

Hạ Vân Kiệt huy phất tay, đuổi đi mọi người, chỉ để lại lão Brad.

“Thân qua tay vội tới ta xem xem.” Hạ Vân Kiệt đối lão Brad nói.

Brad nghe vậy nơm nớp lo sợ cung thân đem tay thân hướng về phía Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt thân thủ chế trụ tay hắn cổ tay, một tia vu lực lặng yên vô tức theo hắn huyết mạch tham nhập hắn trong cơ thể.

Thân là thượng cổ vu vương huyết mạch người thừa kế, Hạ Vân Kiệt ở thân xác tạo nghệ phía trên không người có thể sánh bằng.

Vu lực tìm tòi nhập Brad trong cơ thể, Hạ Vân Kiệt không thể không cảm khái người này thân xác thật sự phi thường cường hãn, nếu là ở cường thịnh thời kì, hắn thân xác cường hãn trình độ chỉ sợ có thể so với Tu Chân Giới trung kim đan sơ kì tu sĩ. Đương nhiên thật muốn luận thực lực, sẽ không pháp thuật, thuần túy chỉ có so sánh kim đan sơ kì tu sĩ thân xác cùng lực lượng Brad tuyệt đối không phải kim đan sơ kì tu sĩ đối thủ. Nhưng ở đạo pháp xuống dốc niên đại, cùng với thế chiến thứ 1 phía trước lạc hậu vũ khí, lấy Brad cường thịnh thời kì thực lực, quả thật cũng đủ ở phía sau màn thôi động Anh quốc quát tháo thế giới phong vân.

Đương nhiên hiện tại Brad thân xác lại bị lực lượng nào đó cấp phá hư vỡ nát, sớm đã không còn nữa năm đó cường hãn.

“Di!” Theo vu lực tham nhập, Hạ Vân Kiệt đột nhiên cảm giác được một cỗ quen thuộc mà bá đạo cực nóng hơi thở, cũng đang là này cổ chích nhiệt hơi thở phá hủy Brad vốn là thuộc loại âm lãnh thân thể.

“Ngươi đi quá Phi Châu A Cập Á, ngươi này thương thế là ở A Cập Á hạ xuống ?” Hạ Vân Kiệt hơi hơi lộ ra một tia kinh ngạc tò mò sắc nói.

Hai năm phía trước tham gia xuân thành huyền môn đại hội, Hạ Vân Kiệt gặp hiện nay A Cập Á đại thổ vương Ba Lỗ đại vương, lúc ấy hắn chịu hỏa độc khổ, đó là hiện tại ở Brad trên người tàn sát bừa bãi hỏa độc, chính là lúc ấy Ba Lỗ đại vương trên người hỏa độc phi thường nhỏ yếu, Hạ Vân Kiệt tùy tay liền cấp bỏ, sau cũng không để ở trong lòng. Nhưng nay gặp Brad như vậy cường giả

thế nhưng cũng này hỏa độc, Hạ Vân Kiệt mới bắt đầu ý thức được năm đó Ba Lỗ đại vương sở mạo phạm thánh hỏa Thiên Long chỉ sợ cũng không khả coi thường.

Brad gặp Hạ Vân Kiệt nhất ngữ nói toạc ra hai trăm năm trước chuyện đã xảy ra, nhất thời như mèo bị đạp trúng cái đuôi giống nhau, lập tức nhảy dựng lên, vô cùng khiếp sợ nhìn Hạ Vân Kiệt nói:“Các hạ làm sao mà biết được?”

“Ta trước kia gặp được quá đồng dạng một người chịu này hỏa độc, chính là lúc ấy tùy tay liền cấp trừ bỏ kia hỏa độc lại không để ở trong lòng, không nghĩ tới lấy ngươi công tước thực lực thế nhưng cũng nói, xem ra kia cái gì thánh hỏa Thiên Long còn có chút bản sự.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

Brad vừa nghe hai mắt đều lập tức trừng tròn tròn, xem Hạ Vân Kiệt tựa như xem quái vật giống nhau. Này hỏa độc nhưng là tra tấn hắn gần hai trăm nhiều năm a, ngạnh sinh sinh đem một cái từng bễ nghễ thiên hạ hào hùng huyết tộc công tước cấp tra tấn thành một gầy yếu lão nhân, vốn tưởng rằng cho dù giống Hạ Vân Kiệt như vậy cường giả chỉ sợ cũng không nhất định có thể giúp hắn trừ bỏ này hỏa độc, không nghĩ tới hắn thế nhưng nói tùy tay có thể trừ bỏ, hơn nữa còn nói căn bản không để ở trong lòng, càng khoa trương là hắn thế nhưng nói kia khủng bố thánh hỏa Thiên Long chỉ là có chút bản sự. Phải biết rằng năm đó hắn nhưng là bị vây cường thịnh thời kì, hơn nữa còn dẫn theo một đám gia tộc người lợi hại nhất, trong đó còn có ba vị là hầu tước tu vi, khả kết quả, trừ bỏ hắn còn sống, còn lại người tất cả đều bị kia thánh hỏa Thiên Long một ngụm hỏa cấp đốt thành bụi. Cũng là trận chiến ấy sau, Stuart gia tộc đi hướng suy sụp, đến hiện tại gia tộc trừ bỏ hắn tối cao tu vi tộc nhân cũng cũng chỉ có bá tước cảnh giới.

Khiếp sợ qua đi, Brad trên mặt nịnh nọt lấy lòng sắc

càng đậm, nùng Hạ Vân Kiệt nhìn đều cảm giác buồn nôn, quả thực không thể tin được trước mắt vị này dĩ nhiên là Anh quốc quý tộc trong quý tộc, một vị sống vài trăm năm công tước.

“Thu hồi ngươi kia phó buồn nôn sắc mặt, ngươi này hỏa độc ta có thể giúp ngươi giải quyết, hơn nữa còn có thể giúp ngươi khôi phục đến nguyên lai thực lực, nhưng ngươi thiếu chút nữa muốn Phùng Quốc Minh còn có hắn đứa nhỏ tánh mạng, ngươi có thể nói cho ta biết, ta giúp ngươi lý do sao? Ngươi sẽ không thiên chân nghĩ đến chịu một chút đánh là có thể đổi lấy của ngươi tánh mạng, thực lực của ngươi, còn có ngươi gia tộc kéo dài đi?” Hạ Vân Kiệt thu hồi tay nắm Brad cổ tay, hỏi.

Brad nghe vậy quả nhiên thu hồi nịnh nọt lấy lòng biểu tình, nửa ngày không có ngôn ngữ, trong mắt trong chốc lát lóe ra kích động ánh mắt, trong chốc lát lại lóe ra khó có thể lựa chọn mâu thuẫn ánh mắt.

Kích động tự nhiên là tra tấn hắn gần hai trăm năm hỏa độc sắp cách hắn mà đi, hơn nữa thực lực của hắn còn có thể khôi phục đến nguyên lai thực lực, này ở trước kia, chẳng sợ hắn tìm được rồi Phùng Quốc Minh loại này truyền thừa thượng cổ nào đó lợi hại huyết mạch người Trung Quốc, hắn cũng không có mười phần nắm chắc, nhưng hiện tại hắn ở trước mắt vị này người trẻ tuổi trên người thấy được mười phần nắm chắc.

Mâu thuẫn là chính như trước mắt vị này người trẻ tuổi theo như lời, hắn có cái gì giúp hắn lý do?

Sống mấy trăm tuổi, Brad lại sao lại không biết trên thế giới này không có miễn phí cơm trưa, huống chi phía trước hắn còn kém điểm hại Phùng Quốc Minh cùng hắn đứa nhỏ tánh mạng, nay lại muốn hắn cứu hắn tánh mạng, giúp hắn khôi phục thực lực, đổi thành là hắn, nếu không có thiên đại chỗ tốt, hắn cũng là tuyệt đối sẽ

không làm loại này ngu xuẩn sự tình.

Ưu việt? Hắn có thể cho cùng trước mắt nhân cái gì ưu việt đâu?

Tiền tài? Địa vị? Còn là nữ nhân? Brad đầu óc cấp tốc chuyển, nhưng đều bị chính mình cấp phủ định.

Mấy thứ này ngay cả hắn đều có thể có được, thậm chí từng dẫn theo đại anh đế quốc chiếm lĩnh thế giới một phần tư thổ địa, trước mắt vị này thực lực so với hắn cường không biết bao nhiêu người trẻ tuổi lại sao lại hiếm lạ?

Càng nghĩ Brad sắc mặt càng là tái nhợt, hắn phát hiện hắn tựa hồ căn bản không thể cho trước mắt vị này người trẻ tuổi vừa lòng trả lời thuyết phục.

“Phù phù!” Brad đột nhiên quỳ một gối xuống, nói:“Một mạng còn một mạng, ta Brad lấy ta huyết tộc tổ tiên danh nghĩa thề, nếu các hạ có thể cứu ta tánh mạng cũng khôi phục thực lực của ta, ta đem trở thành ngài trung thành nô bộc, vĩnh viễn tùy tùng ngài cước bộ.”

“Tuy rằng ngươi về điểm này thực lực ta cũng không để vào mắt, nhưng đối với thế nhân thực lực của ngươi cũng là khủng bố tồn tại, cần này lời thề ước thúc, ngươi đã chính mình làm ra lựa chọn như vậy cũng tốt, ta liền tạm thời thu của ngươi lời thề, chờ Phùng Quốc Minh đứa nhỏ chân chính trở thành cường giả, có năng lực chưởng quản Stuart gia tộc sau, ta lại nhìn tình huống lo lắng cho ngươi tự do đi.” Hạ Vân Kiệt gặp Brad quả nhiên là nhân tinh, cũng liền lười cùng hắn vòng quanh, gật gật đầu, ngón tay nhất câu, nhất thời một điểm máu tươi từ Brad ban đầu miệng vết thương nhẹ nhàng đi ra, huyền phù ở giữa không trung bên trong.

“Ngươi thề đi!” Hạ Vân Kiệt nghiêm mặt nói.

Brad nhìn huyền phù ở chính mình trước mắt kia giọt máu tươi, thần sắc túc mục phát ra thề.

Làm Brad thề khi, hắn cảm giác được một tia vi diệu gì đó theo hắn linh hồn ở chỗ sâu trong bị rút đi ra, tiến nhập không trung kia giọt máu tươi.

Máu tươi ở không trung nở rộ ra khác thường quang mang, hình thành một cái từ xưa mà kỳ lạ phù văn, làm Brad phát hoàn lời thề sau, phù văn một phân thành hai, một nửa nhập vào Brad mi tâm, một nửa bị Hạ Vân Kiệt thu vào tay bên trong biến mất không thấy.

“Đây là huyết thệ, chẳng sợ ngàn vạn dặm ở ngoài, ngươi nếu có chút nửa điểm dị tâm, ta cũng có thể nhận thấy được cũng nháy mắt cho ngươi hồn phi phách tán!” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Tôn quý chủ nhân, nô bộc hiểu được.” Brad như trước quỳ một gối xuống trên mặt đất trả lời, cái trán lại toát ra nhiều điểm mồ hôi lạnh.

Hạ Vân Kiệt quỷ thần khó lường năng lực xa xa vượt quá hắn tưởng tượng ở ngoài.

Hạ Vân Kiệt cũng không vạch trần Brad nội tâm sợ hãi, huy phất tay nói:“Đứng lên đi, về sau trước mặt người ở bên ngoài ngươi sẽ không dùng như vậy hành lễ, trong lòng đều biết là đến nơi. Về phần ta, tên đầy đủ kêu Hạ Vân Kiệt, ngươi bảo ta Hạ tiên sinh liền có thể.”

“Là!” Brad theo lời đứng lên.

“Hiện tại ta trước cho ngươi đi trừ hỏa độc cũng chữa trị thân thể của ngươi đi, ngươi ngồi xếp bằng ngồi vào ta trước mặt đến.” Hạ Vân Kiệt nói.

Brad đối với thành Hạ Vân Kiệt nô bộc, trong lòng mặc dù có điểm anh hùng mạt lộ bi thương, nghe tới đi trừ hỏa độc cùng chữa trị thân thể, trong đầu kia ti bi thương lập tức liền bị kích động cấp thay thế được, vội vàng ngồi xếp bằng ngồi xuống Hạ Vân Kiệt trước mặt.

Hạ Vân Kiệt bắt tay đặt tại Brad não đỉnh huyệt Bách Hội, mênh mông vu lực theo huyệt Bách Hội trút xuống xuống.

Quay quanh ở Brad trái tim chung quanh hỏa độc nhất cảm nhận được kia nước cuộn trào vu lực, nhất thời như nô bộc gặp được chủ nhân giống nhau, ào ào thu liễm hỏa độc thô bạo, dịu ngoan tùy ý kia vu lực đem nó toàn bộ thu mà đi.

Trong nháy mắt, quay quanh ở Brad trái tim chung quanh hỏa độc liền bị thu không còn một mảnh. Chính là kia vu lực cũng không có như vậy thu hồi đi, mà là theo trái tim xuất phát, liền như kia rắc rối khó gỡ mạch máu giống nhau nhất từng đợt từng đợt phô trương mở ra, thân đến Brad thân thể các góc.

Đại khái một canh giờ, kia vu lực liền đem Brad vỡ nát thân xác tu bổ lên, cũng nhân cơ hội rèn luyện đánh chùy một phen, chờ Hạ Vân Kiệt đưa tay thu hồi đến, cảm giác được cả người tràn ngập lực lượng Brad nhịn không được một tiếng thét dài, một đôi màu tím trung các phiếm sổ điểm ngân quang thật lớn cánh theo hắn phía sau lưng xuyên thấu quần áo, hiện ra ở ngọn đèn dưới.

“Ngân, ngân quang!” Nhìn màu tím cánh trung ngân quang, Brad kích động nhịn không được cả người run run.

Huyết tộc thực lực ấn quý tộc tước vị đến phân chia, nam tước, tử tước, bá tước, hầu tước, theo công tước

bắt đầu, đây là huyết tộc chân chính bước vào cường giả hàng ngũ, cũng có được ít nhất sáu trăm năm sống lâu giới tuyến. Theo công tước bắt đầu phân chia làm một đẳng công tước, hai bậc công tước, tam đẳng công tước, mặt sau thân vương cũng là như thế.

Brad tuy rằng là tây phương thế giới bảy trăm năm đến duy nhất một huyết tộc bước vào công tước, nhưng vẫn đều là kém cỏi nhất tam đẳng công tước, thuần màu tím cánh đó là tam đẳng công tước dấu hiệu, hiện tại xuất hiện ngân quang cũng là hai bậc công tước dấu hiệu!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 811 : Ban ân

Nhị đẳng công tước nhìn như cùng tam đẳng công tước chỉ kém một cái cấp bậc, nhưng Brad từ hai trăm tuổi bước vào tam đẳng công tước sau sẽ thấy không đi tới quá một bước, có thể nghĩ muốn theo tam đẳng công tước tiến giai đến nhị đẳng công tước ra sao khó khăn.

Nhưng là liền như vậy một canh giờ công phu, Brad lại phát hiện chính mình không chỉ có trên người hỏa độc diệt hết, hơn nữa tu vi thế nhưng lập tức theo tam đẳng công tước đột phá đến nhị đẳng công tước, điều này làm cho hắn như thế nào không kích động? Như thế nào không khiếp sợ vạn phần?

“Không cần rất giật mình, của ngươi thiên phú quả thật là vạn trung không một, thánh hỏa thiên long hỏa độc tuy rằng thiếu chút nữa hao hết ngươi trên người cuối cùng một tia khí lực, nhưng cũng cho ngươi thân thể tại đây hai trăm năm không có lúc nào là không hề trải qua nó rèn luyện, ta bất quá ở đi trừ ngươi trên người hỏa độc là lúc, biết thời biết thế giúp ngươi một phen mà thôi.” Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng bâng quơ nói.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng nói được nhẹ, giống như thật sự là biết thời biết thế bình thường, nhưng Brad sống năm trăm năm mươi tuổi, lại sao lại không biết nếu không phải chủ nhân công tham tạo hóa, đừng nói chính mình có thể càng tiến thêm một bước đột phá đến nhị đẳng công tước, chỉ sợ ngay cả này hỏa độc cũng chưa biện pháp bỏ.

Phải biết rằng hắn nhưng là suốt cùng hỏa độc đấu hai trăm năm a, mà chủ nhân đâu? Bất quá chính là một canh giờ công phu, không chỉ có đi trừ bỏ hỏa độc, lại giúp hắn khôi phục thân xác cũng đột phá đến nhị đẳng công tước, này lại khởi là biết thời biết thế đơn giản như

vậy?

Đến giờ phút này, Brad mới chính thức hiểu được chính mình cùng chủ nhân chênh lệch ra sao cách xa, cũng mới chính thức hiểu được, chủ nhân vừa rồi nói hắn chút thực lực ấy hắn căn bản không để ở trong mắt không có nửa điểm khoa trương thành phần.

“Nô bộc Brad chân thành cảm tạ chủ nhân giúp!” Brad quỳ một gối xuống lòng tràn đầy cảm kích nói.

“Ta không biết ngươi huyết tộc công tước chân chính sống lâu có bao nhiêu dài, nhưng ta vừa rồi giúp ngươi khu trừ hỏa độc cũng chữa trị thân thể khi, ta phát hiện ngươi còn lại năm tháng hẳn là cũng là có hạn.” Hạ Vân Kiệt nhìn Brad nói, trong mắt lóe ra một tia tự hỏi ánh mắt.

“Hồi chủ nhân, theo ta huyết tộc ghi lại, công tước sống lâu hẳn là ở sáu trăm tuổi tả hữu, nô bộc năm nay đã là năm trăm năm mươi tuổi, cho dù hôm nay có chủ nhân giúp có thể đột phá đến nhị đẳng công tước, nhưng còn thừa sống lâu chỉ sợ nhiều nhất cũng liền trăm năm sau. Bất quá nô bộc đã muốn phi thường thỏa mãn, nếu không phải chủ nhân giúp, chỉ sợ nô bộc ngay cả này mùa hè đều nhịn không quá đi.” Brad nói.

“Cũng thế, nếu đã muốn cứu ngươi một mạng, ta rõ ràng sẽ thấy truyền cho ngươi một loại tu luyện pháp môn đi, lấy của ngươi thiên phú nếu không có gì bất ngờ xảy ra, tu luyện đến thân vương cảnh giới luôn không thành vấn đề.” Hạ Vân Kiệt nói, cũng là vừa rồi giúp Brad khu trừ hỏa độc khi động một tia ái tài chi tâm.

“Thân vương cảnh giới!” Brad đương trường chợt nghe choáng váng, thậm chí đều đã quên chủ tớ tôn ti, đôi mắt thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt.

Thân vương cảnh giới, đối với Brad đó là một loại trong truyền thuyết tồn tại, cho dù lấy hắn thiên phú từng cũng không dám đi hy vọng xa vời, nhưng nay vị này đến từ Trung Quốc người trẻ tuổi, hắn vừa mới nhận thức chủ nhân thế nhưng nhẹ nhàng bâng quơ nói chỉ cần truyền hắn một loại tu luyện pháp môn, hắn là có thể tu luyện đến thân vương cảnh giới.

Điều này sao có thể?

Nếu đây là thật sự, kia hắn vị này chủ nhân cường đại đến loại nào trình độ? Có phải hay không ngay cả huyết tộc trong truyền thuyết thân vương ở trước mặt hắn cũng căn bản tính không được cái gì?

“Của ngươi bản thể đối với chúng ta Trung Quốc mà nói miễn cưỡng xem như yêu! Hôm nay ta truyền cho ngươi chính là đến từ Trung Quốc thượng cổ thời đại yêu tộc tu luyện một loại pháp môn, tên là minh âm huyền công. Này pháp nãi nhất âm độc công pháp, cũng là thích hợp ngươi gần như thuần âm thân thể. Chính là ngươi trong tộc chỉ cho ngươi một người tu luyện, trừ phi ngươi trong tộc lại có công tước xuất hiện cầu được ta đồng ý sau lại vừa truyền thụ, nếu tự tiện truyền thụ, không chỉ có ngươi tức khắc hôi phi yên diệt, liền ngay cả ngươi Stuart gia tộc ta cũng tất không nhẹ tha.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Đa tạ chủ nhân ban ân, nô bộc tuyệt không hội tự tiện ngoại truyền này pháp.” Brad vội vàng nói.

“Ngươi có biết là tốt rồi, ta hiện tại liền đem minh âm huyền công truyền cho ngươi đi.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó đem minh âm huyền công truyền cho Brad.

Huyết tộc có thể xem như tây phương một loại được trời ưu ái yêu, không chỉ có sống lâu so với người bình thường dài, hơn nữa trời sinh có được người cùng biên

bức hai loại ngoại hình, có được tiếp cận nhân loại trí tuệ, hơn nữa trưởng thành huyết tộc có so với người bình thường cường hãn thân xác. Đương nhiên huyết tộc cũng có nó chỗ thiếu hụt chỗ, tỷ như sợ hãi ánh mặt trời, tỷ như cần máu đến thu hoạch năng lượng, khi còn nhỏ phá lệ yếu ớt trữ hàng dẫn rất thấp đằng đằng.

Nhưng mặc kệ nói như thế nào, huyết tộc một khi trưởng thành đứng lên, thực lực của hắn là làm cho nhân loại sợ hãi, Brad chính là một cái điển hình ví dụ. Từng thực lực đạt tới công tước hắn, cơ hồ thôi động đại anh đế quốc quét ngang toàn bộ thế giới!

Bất quá Brad thiên phú tốt nữa, không có tốt tu luyện pháp môn duy trì, thực lực của hắn rất nhanh liền đạt tới cực hạn, công tước chính là hắn có thể đạt tới cực hạn, cho nên Brad cũng không dám hy vọng xa vời chính mình có một ngày có thể đạt tới thân vương cảnh giới, nếu không phải Hạ Vân Kiệt vừa rồi biểu hiện thật sự rất khủng bố, hắn cũng tuyệt đối hội cho rằng Hạ Vân Kiệt nói hươu nói vượn.

Nhưng dù là như thế, Brad ở khiếp sợ qua đi trong đầu đối Hạ Vân Kiệt nói lời nói còn là đang có rất lớn hoài nghi.

Thân vương lại khởi là ai đều có thể đạt tới ? Cho dù công tước, ở huyết tộc trong thế giới này bảy trăm năm cũng mới xuất hiện hắn một cái!

Bất quá làm Hạ Vân Kiệt đem tâm pháp truyền cho hắn, cũng làm cho hắn dựa theo hắn phân phó vận chuyển tâm pháp, làm cổ bảo trên không ánh trăng xuyên thấu qua tầng mây hướng hắn trút xuống hạ Thái Âm tinh hoa, làm kia tinh thuần Thái Âm tinh hoa theo hắn tu luyện lộ tuyến dễ chịu tràn đầy thân thể hắn là lúc, Brad trong lòng trừ bỏ đối chủ nhân ngũ thể đầu địa cúng bái, không còn có nửa điểm hoài nghi. Đồng thời nguyên bản

Brad đối trở thành Hạ Vân Kiệt nô bộc còn đang có một tia anh hùng mạt lộ thương cảm, nhưng giờ khắc này, hắn trong lòng còn lại cũng chỉ có may mắn cùng cảm kích.

Bởi vì huyết tộc thế giới hướng đến chính là cường giả vi tôn, mà Hạ Vân Kiệt không chỉ có là một vị tuyệt thế cường giả, lại cứu hắn tánh mạng cùng với dẫn dắt hắn đi hướng càng cường đại ân nhân, đi theo như vậy cường giả cùng ân nhân, đối với Brad mà nói là hắn nhân sinh tối chính xác lựa chọn!

“Cũng không biết Ba Lỗ cùng Đại Tế Ti Tang Đạt trong miệng thiên hỏa thánh long đến tột cùng có bao nhiêu lợi hại, lại là cái cái dạng gì quái vật, thế nhưng có thể đem Brad giết hại hai trăm năm. Nay uy đại công ty chủ yếu hải ngoại sản nghiệp ngay tại A Cập Á, nhưng thật ra không tốt quá lớn ý, hôm khác còn là nhìn vừa thấy có vẻ thỏa đáng.” Nhìn Thái Âm tinh hoa như thủy ngân trút xuống đến tu luyện trung Brad trên người, Hạ Vân Kiệt ngồi ở ghế trên có chút suy nghĩ.

Bất quá tu luyện nửa giờ tả hữu, Brad liền cảm giác được chính mình tinh thần lực đã muốn không thể tái khống chế huyền công vận chuyển, đành phải ý do chưa hết thu công.

Vừa rồi đắm chìm trong Thái Âm tinh hoa trung rõ ràng cảm giác được chính mình biến cường cảm giác thật sự quá mỹ diệu !

“Các ngươi huyết tộc cường hãn chỗ ở thân xác, nhưng ở tinh thần lực phương diện cũng không như nhân loại, về sau mỗi ngày nhiều suy nghĩ rèn luyện tinh thần lực, về sau tu luyện thời gian tự nhiên hội tăng trưởng.” Hạ Vân Kiệt gặp Brad ý do chưa hết bộ dáng, cười cố gắng một câu, sau đó đứng dậy nói:“Ngày kia chúng ta đi một chuyến A Cập Á hội một hồi kia thánh hỏa thiên long,

ngươi an bài một chút đi.”

Nghe được thánh hỏa thiên long này bốn chữ, Brad phản xạ có điều kiện cả người run run một chút, trong mắt toát ra sợ hãi sắc, bất quá rất nhanh Brad liền trấn định xuống dưới.

Bởi vì hắn nhớ tới lần này là tùy chủ nhân đi gặp kia thánh hỏa thiên long. Tuy rằng thánh hỏa thiên long rất lợi hại, Brad cũng không cho rằng nó có thể so sánh chủ nhân còn muốn lợi hại.

“Là chủ nhân, nô bộc hội an bài thỏa đáng.” Brad khom người cung kính trả lời.

“Vậy như vậy, chúng ta đi ra ngoài đi, phỏng chừng gia tộc của ngươi mọi người sốt ruột chờ.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

“Là, chủ nhân.” Brad tất cung tất kính khom người nói, lộ ra một cỗ Anh quốc từ xưa quý tộc lão quản gia phong độ.

“Lão Brad, sau khi rời khỏi đây sẽ không cần bảo ta chủ nhân.” Hạ Vân Kiệt cười vỗ vỗ Brad bả vai nói.

Chương 812 : Cường đại hơi thở

“Nô bộc hiểu được.” Brad lại cẩn thận tỉ mỉ cúi đầu nói, đầy đủ thể hiện rồi Anh quốc quý tộc kia làm cho người ta cảnh đẹp ý vui thân sĩ phong độ.

Hạ Vân Kiệt cười cười, hắn phát hiện Brad này nô bộc không uổng công hắn tìm điểm tâm lực, so với Ma Sinh Sa Thụ kia Nhật Bản thương nhân thoạt nhìn thuận mắt hơn, tên kia thấy thế nào như thế nào đều là một cỗ nô tài cùng dâm loạn tướng, giống như Brad chẳng sợ thân phận là nô bộc lại còn là lộ ra một cỗ tao nhã quý tộc khí chất, liên quan hắn này chủ tử đều lập tức có vẻ có cấp bậc đứng lên.

Trách không được hiện tại quản gia ở quốc nội người giàu có trong vòng thực lưu hành, xem ra còn là có vài phần đạo lý. Nếu Brad cùng Ma Sinh Sa Thụ đang làm quản gia chức nghiệp, Brad không biết muốn đem Ma Sinh Sa Thụ súy đến mấy cái phố ngoại.

Phòng tiếp khách ngoại, Stuart gia tộc nhân quả thật đều chờ lòng nóng như lửa đốt, nhưng lại không dám đi vào quấy rầy, thẳng đến công tước điện hạ mở ra phòng tiếp khách cửa, hoàn hảo không tổn hao gì đứng ở cạnh cửa tĩnh hầu khi, Stuart gia tộc nhân tài hoàn toàn yên lòng, đồng thời trong lòng cũng tràn ngập nghi hoặc, không biết vừa rồi ở bên trong đến tột cùng đã xảy ra sự tình gì, tộc trưởng nội thể hỏa độc hay không đã muốn đi trừ?

Mặc dù ở bên ngoài chờ đợi này đó Stuart gia tộc trung tâm nhân vật đều không có trải qua quá A Cập Á thánh hỏa thiên long sự kiện, nhưng này một lần trong gia tộc tinh anh tẫn tang hỏa độc dưới, chỉ có tộc trưởng thoát được một mạng, từ nay về sau hai trăm năm sau nhận hết hỏa độc tra tấn, chuyện này này đó chờ đợi ở bên

ngoài trung tâm nhân vật lại đều là biết được nhất thanh nhị sở, cho nên đối với cho kia thánh hỏa thiên long hỏa độc, mọi người sớm đã kiêng kị sâu đậm. Chẳng sợ Hạ Vân Kiệt phía trước biểu hiện ra cực kì thực lực khủng bố, kỳ thật bọn họ đối với Hạ Vân Kiệt hay không có năng lực trừ tận gốc tộc trưởng trong cơ thể hỏa độc còn là đang có hoài nghi chi tâm.

“Lão Brad, ta ở tại hoàng gia hoa viên khách sạn, ngươi ngày kia buổi sáng tám giờ tới đón ta đi.” Hạ Vân Kiệt vừa đi ra phòng tiếp khách một bên đối hơi hơi khom người đứng ở cạnh cửa Brad nói.

“Là, Hạ tiên sinh.” Brad rất thân sĩ phong độ cúi đầu nói.

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó lại đối Phùng Quốc Minh nói:“Ta xem Olivia sinh sản ngày cũng ngay tại này hơn mười hai mươi ngày, này mấy **** liền mang theo nàng hồi Giang Châu trông thấy ngươi gia gia bọn họ, cũng tốt làm cho bọn họ có cái chuẩn bị tâm lý. Đứa nhỏ tốt nhất ngay tại Giang Châu sinh sản đi, đến lúc đó ta cũng tốt phương tiện hỗ trợ nhìn một cái.”

“Là, thái thúc gia, ta ngày mai liền mang Olivia hồi Giang Châu thị.” Phùng Quốc Minh cung kính trả lời.

“Ân, ngày mai hồi cũng tốt!” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó lại lấy ra hai lá bùa hộ mệnh, đưa cho Phùng Quốc Minh nói:“Lần này cũng không được tái đại ý, một tờ chính mình bên người mang hảo, một tờ cấp Olivia, miễn cho trên đường ra ngoài ý muốn.”

“Cảm ơn thái thúc gia.” Phùng Quốc Minh mặt không khỏi đỏ lên, vội vàng khom người hai tay cung kính tiếp nhận bùa hộ mệnh.

Nên công đạo đều đã muốn công đạo, Hạ Vân Kiệt cũng sẽ không tái lưu lại, cùng Phùng Quốc Minh đám người

đánh thanh tiếp đón, cũng không muốn Brad an bài người đưa tiễn, huy phất tay, tự cố tự đem chân nhất mại, người đã muốn phiêu nhiên ra cổ bảo.

Đúng là tiên gia thuật pháp súc địa thành thốn.

Brad đám người bao gồm Phùng Quốc Minh ở bên trong làm sao từng gặp qua bực này thần kỳ pháp thuật, gặp Hạ Vân Kiệt chính là vừa nhấc chân bước, ngay sau đó liền biến mất ở cổ bảo đại môn khẩu, người người tất cả đều há to miệng, nửa ngày không có thể phục hồi tinh thần lại.

“Đừng nhìn, Hạ tiên sinh là một vị chân chính Đông Phương thần tiên.” Trước hết phục hồi tinh thần lại là Brad, thấy mọi người đều một bộ mất hồn mất vía bộ dáng, trong mắt lóe ra một tia cảm khái sắc, đánh thức mọi người.

“A!” Mọi người thế này mới hoàn toàn tỉnh ngộ lại đây.

“Công tước điện hạ, ngài thân thể thế nào?”

“Phụ thân ngài trong cơ thể hỏa độc đi trừ bỏ sao?”

“Tộc trưởng, kia Hạ tiên sinh thực sự năng lực giúp ngươi khu trừ hỏa độc sao?”

“Gia gia, rất……”

Stuart gia tộc tối trung tâm nhân ào ào hỏi, xưng hô các không giống với.

“Hỏa độc đối với Hạ tiên sinh căn bản tính không được cái gì!” Brad xua tay cản lại Olivia đám người câu hỏi, nhìn phía cổ bảo ngoại hai mắt toát ra sùng bái hướng về ánh mắt.

“Các ngươi xem!” Brad rất nhanh thu hồi ánh mắt, khóe miệng gợi lên một chút mỉm cười đắc ý.

“Hô!” một tiếng, trong đêm đen, hai trương thật lớn màu tím cánh theo Brad phía sau lưng mạnh vươn ra, đón gió mở ra, nhiều điểm ngân quang ở màu tím cánh lóe ra, một tia huyết tộc thượng vị giả cường đại hơi thở theo Brad biến thân theo hắn trên người tán phát đi ra.

Nguyên bản đứng ở Brad trước mặt gia tộc tinh anh căn bản không thể tại đây cỗ huyết tộc thượng vị giả cường đại hơi thở đứng trước mặt ổn, ào ào nơm nớp lo sợ phủ phục trên mặt đất, chỉ có Phùng Quốc Minh cùng Olivia không có tại đây cổ cường đại hơi thở trước mặt phủ phục quỳ xuống, bởi vì có một tia màu vàng quang mang theo bùa hộ mệnh trung phát ra, đem kia cường đại hơi thở bài trừ bên ngoài.

Nhìn này quỷ dị một màn, Phùng Quốc Minh mới chính thức hiểu được năm đó thái thúc gia cho hắn bùa hộ mệnh là một kiện chân chính pháp bảo, nếu hắn tùy thân mang theo, Brad đám người cho dù bắt chính mình, cũng tuyệt vô pháp hấp đến chính mình máu tươi.

Nhìn phủ phục ở chính mình trước chân gia tộc tinh anh, một cỗ đã lâu bễ nghễ thiên hạ, sinh sát đoạt dư tẫn bắt trong tay tự hào cảm nhất thời nảy lên Brad trong lòng, bất quá khi hắn ánh mắt đảo qua Phùng Quốc Minh cùng Olivia khi, trong lòng nhất thời rùng mình, thu hồi sau lưng kia đôi đại biểu cho nhị đẳng công tước cánh, cũng thu hồi huyết tộc thượng vị giả cường đại hơi thở.

Brad vừa thu lại liễm khởi hơi thở, Stuart gia tộc tinh anh nhất thời thở dài nhẹ nhõm một hơi, một trận gió đêm thổi tới, sau lưng lạnh lẽo lạnh, cũng là ở bất tri bất giác trung vừa rồi ra một thân mồ hôi lạnh.

“Phụ thân hay là ngài hiện tại đã muốn đột phá đến nhị

đẳng công tước?” Một vị ánh mắt gian cùng Brad có chút tương tự, bộ dạng cao cao gầy gầy, màu vàng tóc, đặc biệt có Anh quốc quý tộc khí chất trung niên nam tử vẻ mặt không dám tin nhìn Brad hỏi.

Đây là Brad hiện nay duy nhất con trai Ba Nại Đặc, là một vị có hầu tước danh hiệu Anh quốc quý tộc, nhưng cũng không phải Olivia phụ thân, Olivia phụ thân ở hơn mười năm trước liền đã qua đời.

Còn lại người cũng đều phát hiện điểm này, nghe vậy đồng dạng vẻ mặt không dám tin nhìn phía Brad.

Tại đây phía trước, bọn họ trong lòng đối với Hạ Vân Kiệt hay không có thể trừ bỏ Brad trên người hỏa độc còn đang có hoài nghi, nhưng nay Brad thế nhưng đột nhiên bày ra ra nhị đẳng công tước tu vi, so với hắn toàn thịnh thời kì còn muốn cao hơn một cái cảnh giới, này lại như thế nào không cho bọn họ cảm thấy khiếp sợ cùng không thể tin được?

Chẳng lẽ nói, kia người Trung Quốc không chỉ có trừ bỏ công tước điện hạ hỏa độc, hơn nữa còn giúp trợ hắn đột phá đến nhị đẳng công tước cảnh giới bất thành?

Điều đó không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng! Nhị đẳng công tước a, đó là loại nào khủng bố tồn tại, lại khởi là một người tùy tùy tiện tiện ở hai ba giờ trong vòng có thể tạo nên ? Nếu thực như vậy, kia làm cho bọn họ này đó tử tước, bá tước tình dùng cái gì kham?

“Hạ tiên sinh khu trừ ta trên người hỏa độc, hơn nữa giúp ta đột phá đến nhị đẳng công tước!” Brad biết mọi người trong lòng khiếp sợ cùng nghi hoặc, ánh mắt nhất nhất đảo qua mọi người, vẻ mặt túc mục nói.

Trường hợp lập tức tĩnh xuống dưới, chỉ có ồ ồ thở

thanh hòa phong thổi qua cổ bảo vù vù thanh âm.

Ba Nại Đặc đám người mặc dù có quá hoài nghi, nhưng bọn hắn cũng không thể tin được kia Trung Quốc người trẻ tuổi thế nhưng khủng bố đến tùy tay thật có thể tạo nên ra một cái nhị đẳng công tước trình độ. Nhưng Brad lời nói lại làm cho bọn họ không thể không tin tưởng, kia Trung Quốc người trẻ tuổi quả thật lợi hại đến kia khủng bố trình độ.

Một trận gió đêm thổi tới, tất cả mọi người nhịn không được đánh cái rùng mình, nhìn về phía Phùng Quốc Minh cùng Olivia ánh mắt mang theo không thể áp lực nghĩ mà sợ.

Bọn họ không dám đi tưởng, nếu phía trước bọn họ thực giết Phùng Quốc Minh còn có Olivia trong bụng đứa nhỏ, chờ đợi Stuart gia tộc sẽ là một loại thế nào đáng sợ kết cục.

“Hạ tiên sinh pháp lực là chúng ta sở không thể tưởng tượng, ta đã muốn thề làm hắn trung thực nô bộc, về sau Stuart gia tộc cũng đều đem tôn Hạ tiên sinh làm chủ, nếu có chút người trái với, ta tất sát chi!” Brad ánh mắt lại nhất nhất đảo qua mọi người, lúc này đây lại mang theo lãnh lệ sát khí.

“Là, tộc trưởng!” Mọi người đưa tay đặt ở bụng, thật sâu loan hạ eo, không có một người dám nói ra nửa không tự, cũng không có người có nửa điểm cảm giác ủy khuất, thậm chí bọn họ trong thanh âm còn mang theo một tia kích động.

Huyết tộc lấy cường giả vi tôn, một tuyệt thế cường giả có thể tùy tay tạo nên một nhị đẳng công tước, bọn họ lấy thân là hắn tôi tớ làm vinh!

Brad đối với Ba Nại Đặc đám người phản ứng cũng

không có cảm thấy nửa điểm ngoài ý muốn, thấy thế gật gật đầu, sau đó đem ánh mắt chuyển hướng Phùng Quốc Minh, trên mặt lộ ra một tia xin lỗi sắc nói:“Phùng tiên sinh, phía trước nhiều hiểu được tội, còn thỉnh tha thứ.”

“Đều là người của mình, công tước điện hạ nói quá lời.” Tuy rằng thái thúc gia có thể đem Brad làm nô bộc sai sử, nhưng Phùng Quốc Minh lại bởi vì Olivia duyên cớ đối Brad bảo trì vài phần tôn kính.

Brad nghe vậy trên mặt lóe ra một tia kích động sắc, ánh mắt nhìn về phía Olivia nói:“Đứa nhỏ, ngươi là may mắn ! Đáng tiếc phụ thân cùng mẫu thân ngươi không có cơ hội đợi cho hôm nay, nếu không bọn họ nhất định hội phi thường cao hứng.”

“Công tước điện hạ, nếu ngài cho phép ta hy vọng ngày mai mang Olivia hồi Trung Quốc đi gặp của ta thân nhân, hơn nữa ở nơi nào đem con của chúng ta sinh sản xuống dưới.” Phùng Quốc Minh đối Brad hơi hơi cúi đầu nói, tuy rằng phía trước thái thúc gia đã muốn giảng quá việc này, nhưng dù sao Brad là Olivia gia gia, xuất phát từ đối Olivia tôn trọng, hắn còn là cần cùng Brad đề một chút.

“Việc này các ngươi làm chủ là có thể, hơn nữa đứa nhỏ ở các ngươi quê nhà sinh ra tất nhiên phải nhận được ngươi thái thúc gia chúc phúc! Ta thực chờ mong có một ngày đứa nhỏ này có thể dẫn dắt chúng ta Stuart gia tộc đi hướng một cái khác huy hoàng. Bất quá ở các ngươi hồi Trung Quốc trước, ta hy vọng ngươi có thể quên điệu chúng ta phía trước không thoải mái sự tình, bảo ta một tiếng gia gia.” Brad nhìn Phùng Quốc Minh vẻ mặt chân thành nói.

Phùng Quốc Minh nhìn Olivia liếc mắt một cái, thấy nàng trong mắt tràn đầy chờ mong, trong lòng tuy rằng đối

Brad còn có chút hứa khúc mắc, nhưng còn là cung kính kêu một tiếng:“Gia gia.”

Phùng Quốc Minh này thanh gia gia nghe được Brad rất là kích động, vỗ Phùng Quốc Minh bả vai cảm khái nói:“Cảm ơn ngươi đứa nhỏ, ta biết Hạ tiên sinh chịu ra tay cứu ta là vì ngươi duyên cớ, ta xem ra đến hắn là người rất nặng cảm tình, cũng không nguyện ý nhìn đến bởi vì ta mà ảnh hưởng các ngươi vợ chồng trong lúc đó còn có các ngươi phụ tử tương lai cảm tình. Nếu không lấy hắn bực này đại năng, lại sao lại để ý ta?”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 813 : Tham gia yến hội

Brad quả thật là lão thành tinh, hắn nhất ngữ nói trúng Hạ Vân Kiệt tính cách trung là tối trọng yếu một mặt, thì phải là trọng cảm tình. Nếu không Hạ Vân Kiệt mới sẽ không quản một chích biên bức chết sống, nhưng lại là một chích ngoại quốc biên bức. Nhưng Phùng Quốc Minh là hắn tằng đồ tôn, kia hắn nhất định phải lo lắng đến hắn nhân tố.

Cuối cùng Hạ Vân Kiệt còn là ra tay cứu Brad, hơn nữa cuối cùng bởi vì Brad vạn trung không một thiên phú còn động một tia ái tài chi tâm, truyền hắn một môn thượng cổ yêu tộc tu luyện công pháp.

Hạ Vân Kiệt trở lại hoàng gia hoa viên khách sạn khi đã muốn là buổi tối mười một giờ, trải qua Phùng Kỳ Tuyết các nàng phòng cửa khi lại không cảm giác các nàng hơi thở, Hạ Vân Kiệt không khỏi lắc lắc đầu, biết các nàng khẳng định còn tại Blythe các nàng bên kia.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không muốn lại đi nữ nhân đôi vô giúp vui, trở lại phòng rửa mặt một phen liền trên giường nghỉ ngơi.

Sáng sớm hôm sau, Hạ Vân Kiệt giống thường lui tới giống nhau rời giường tu luyện, rửa mặt, sau đó hơi chỉ mặc sửa sang lại, đại khái ở bảy giờ rưỡi tả hữu mở ra cửa phòng, chuẩn bị đi nhà ăn ăn bữa sáng.

Hạ Vân Kiệt vừa mới mở ra cửa chỉ thấy cách vách cửa cũng đi theo mở ra, Phùng Kỳ Tuyết cùng Trần Ngữ Thi theo phía sau cửa đi ra, ửng đỏ mặt, hai mắt có chút chột dạ lóe ra nói:“Kiệt ca rất xảo a, ngươi cũng chuẩn bị đi nhà ăn ăn bữa sáng a?”

Hạ Vân Kiệt nay sớm đã không phải lúc trước thiệp thế

chưa thâm người trẻ tuổi, thấy thế thế nào còn không biết Phùng Kỳ Tuyết cùng Trần Ngữ Thi hai người đã sớm rời giường, sau đó vẫn chú ý hắn bên này động tĩnh, cho nên mới hội như vậy "Xảo".

"Đúng vậy, cùng đi đi." Hạ Vân Kiệt cười gật gật đầu nói, cũng không vạch trần.

"Tốt nhất, tốt nhất." Phùng Kỳ Tuyết cùng Trần Ngữ Thi liên tục gật đầu nói.

"Tối hôm qua sau lại cùng Blythe các nàng tán gẫu còn vui vẻ đi?" Một bên hướng thang máy đi đến, Hạ Vân Kiệt một bên hỏi.

"Thực vui vẻ a! Vốn chúng ta còn muốn hôm nay đi ra đi chơi, đáng tiếc các nàng hai người danh khí lớn, nếu ra khách sạn trời mới biết sẽ có bao nhiêu cẩu tử đội màn ảnh đang âm thầm nhắm ngay các nàng, cho nên chúng ta còn là không dám cùng các nàng cùng nhau hành động. Bất quá Kiệt ca ngươi hôm nay có cái gì an bài? Nếu không chúng ta ba người cùng nhau chung quanh cuống nhất cuống?" Phùng Kỳ Tuyết nói.

"Đi a, ngày mai ta có chuyện phải rời khỏi Luân Đôn, hôm nay đang chuẩn bị chung quanh đi một chút nhìn xem, tổng không thể tới Luân Đôn cái gì cũng chưa xem bước đi a." Hạ Vân Kiệt cười nói.

"A, ngày mai muốn đi a!" Phùng Kỳ Tuyết cùng Trần Ngữ Thi nghe vậy đều có chút giật mình cùng thất vọng.

"Ha ha, đúng vậy, lâm thời có chút việc, về sau nếu có cơ hội đi Thượng Hải đi các ngươi cà phê quán uống miễn phí cà phê, các ngươi nhưng là đáp ứng rồi, không thể xấu lắm." Hạ Vân Kiệt gật gật đầu cười nói.

"Đây chính là ngươi nói, nếu về sau đến Thượng Hải

không đến chúng ta cà phê quán uống cà phê, chúng ta với ngươi không để yên.” Phùng Kỳ Tuyết cùng Trần Ngữ Thi gặp Hạ Vân Kiệt nói như thế, vốn là thất vọng tâm tình chuyển thành cao hứng.

“Ta Thượng Hải không bằng hữu, về sau đến Thượng Hải khẳng định tìm các ngươi, uống nghèo các ngươi.” Hạ Vân Kiệt trêu ghẹo nói.

“Uống nghèo chúng ta? Thiết, có Blythe các nàng cho chúng ta cà phê quán làm quảng cáo, ta cùng Ngữ Thi rất nhanh sẽ trở thành phú bà ! Đừng nói liền ngươi một người, cho dù ngươi kêu một đám người đến uống, cũng uống bất tận chúng ta.” Phùng Kỳ Tuyết đắc ý nói.

“Ha ha, nhanh như vậy liền làm khởi phú bà mộng a!” Hạ Vân Kiệt cười trêu nói.

“Không có biện pháp, ai làm cho chúng ta gặp Kiệt ca ngươi vị này quý nhân đâu, không làm phú bà mộng không phải thực xin lỗi ngươi sao?” Phùng Kỳ Tuyết mãnh vuốt mông ngựa nói.

“Ha ha, các ngươi nói như vậy, không đem các ngươi phủng thành phú bà ta lần sau thật đúng là ngượng ngùng đi ngươi bên kia uống miễn phí cà phê.” Hạ Vân Kiệt vui vẻ cười nói.

Nói giỡn gian, ba người đến bữa sáng thính.

Ăn bữa sáng trong lúc, vì có thể làm cho Hạ Vân Kiệt tận lực ở trong vòng một ngày đã mắt Luân Đôn thắng cảnh, Phùng Kỳ Tuyết cùng Trần Ngữ Thi cố ý vì hắn nghiên cứu một cái Luân Đôn một ngày du lộ tuyến.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt lần nữa nói không này tất yếu, ấn các nàng ban đầu kế hoạch lộ tuyến du lãm là có thể, nhưng các nàng còn là kiên trì một ngày du lộ tuyến.

Dùng xong bữa sáng, ba người đi khách sạn phụ cận thiết trạm thuê lượng xe đạp, kỵ đi du lãm gần nhất Hải Đức công viên, Bạch Kim hán cung, uy tư mẫn tư đặc giáo đường, đại bản chung cùng với Luân Đôn mắt. Sau đó còn xe, theo Luân Đôn mắt bên cạnh bến tàu đi thuyền đi trước cách lâm uy trị……

Vội vàng du lãm một phen Luân Đôn, rất nhanh màn đêm liền lặng yên buông xuống. Vốn buổi tối còn có thể chung quanh đi một chút nhìn xem, thuận tiện đi Trung Quốc thành ăn đốn cơm chiều, bất quá bởi vì Hạ Vân Kiệt tối hôm qua đã muốn đáp ứng rồi Blythe cùng Lâm Đạt thỉnh cầu, đành phải dẹp đường hồi phủ.

Trở lại khách sạn, Blythe cùng Lâm Đạt sớm đã mặc lễ phục dạ hội đang đợi Hạ Vân Kiệt.

Luôn luôn ăn mặc thực mở ra, thích lộ ngực lộ chân các nàng đêm nay lại ăn mặc thực bảo thủ, lĩnh là viên lĩnh, váy là váy dài, bất quá Hạ Vân Kiệt lại cảm thấy như vậy các nàng càng mê người càng gợi cảm, thậm chí còn lộ ra một tia cao quý. Bên người váy dài bãi lễ phục dạ hội buộc vòng quanh các nàng gợi cảm thướt tha thân mình, hơn nữa kia khoa trương mông tuyến càng hấp người tròng mắt.

Gặp Phùng Kỳ Tuyết cùng Trần Ngữ Thi cùng Hạ Vân Kiệt cùng nhau trở về, Blythe cùng Linda đều lóe ra một tia hâm mộ sắc, các nàng tự nhiên cũng hy vọng chính mình có thể cùng Kiệt ca nhiều ở chung, tăng tiến cảm tình. Tựa như đêm nay, nói cái gì chán ghét cái gọi là quý tộc mê đắm tròng mắt, kỳ thật chẳng qua là mời Kiệt ca, tưởng cùng Kiệt ca nhiều ở chung một cái lấy cớ mà thôi.

“Kì Tuyết, Ngữ Thi, nếu không các ngươi cũng cùng đi đi?” Blythe hiển nhiên là cái so với Linda càng lanh lợi

một ít, gặp Hạ Vân Kiệt có vẻ coi trọng Phùng Kỳ Tuyết cùng Trần Ngữ Thi, liền cười mời nói.

“Chúng ta cũng có thể đi sao?” Phùng Kỳ Tuyết cùng Trần Ngữ Thi chỉ vào chính mình không thể tin được hỏi.

“Đương nhiên có thể, cũng không phải đàm luận cái gì quốc gia cơ mật đại sự, chính là sinh nhật party, người càng nhiều càng náo nhiệt.” Linda lúc này cũng ý hội lại đây Blythe dụng tâm, cười đoạt lấy nói trả lời.

Ở quốc nội Phùng Kỳ Tuyết cùng Trần Ngữ Thi chưa bao giờ tham gia quá thượng lưu xã hội yến hội party, về phần Anh quốc quý tộc giai tầng party, đừng nói tham gia, các nàng ngay cả không hề nghĩ ngợi quá. Nay đột nhiên có một cơ hội đi kiến thức kiến thức cái gọi là Anh quốc quý tộc giai tầng yến hội, các nàng thật đúng là phi thường động tâm.

Bất quá cuối cùng Phùng Kỳ Tuyết cùng Trần Ngữ Thi còn là lắc lắc đầu nói:“Cảm ơn các ngươi, hay là thôi đi. Chúng ta lễ phục dạ hội cũng không có chuẩn bị, hơn nữa cái loại này trường hợp chúng ta cho tới bây giờ không đi qua, muốn làm không tốt hội làm ra chê cười.”

Blythe cùng Linda cũng liền khách khí một chút, gặp Phùng Kỳ Tuyết cùng Trần Ngữ Thi cự tuyệt cũng sẽ không miễn cưỡng, cười nói:“Kia lần sau ta làm sinh nhật party mời các ngươi tới tham gia, các ngươi trước tiên chuẩn bị, hơn nữa cũng không bao nhiêu đại nhân vật, các ngươi cái gì cũng không dùng lo lắng, tận tình ngoạn nhạc là được.”

“Cảm ơn, đến lúc đó chúng ta nhất định đi.” Phùng Kỳ Tuyết cùng Trần Ngữ Thi vui vẻ nói.

Blythe đám người đang nói chuyện thiên thời, Hạ Vân Kiệt trở về phòng thay đổi một bộ quốc tế mốt đại sư

Scola tự mình cho hắn thiết kế chế tác phục sức.

Nay mỗi cách một đoạn thời gian, Scola sẽ cấp Hạ Vân Kiệt còn có Chu Hiểu Diễm đám người gửi đến hắn tự mình cho bọn hắn thiết kế chế tác quần áo.

Gặp Hạ Vân Kiệt trở về, Blythe cùng Linda liền một trái một phải kéo hắn cánh tay chuẩn bị ra khách sạn dự tiệc.

Làm hai người kéo Hạ Vân Kiệt tay đi ra khách sạn cửa khi, ai cũng không phát hiện Hạ Vân Kiệt mặt ở lặng yên gian biến thành mặt khác một bộ tướng mạo. Thẳng đến hai người lên xe, đang chuẩn bị hướng Hạ Vân Kiệt nói chuyện khi, mới phát hiện bên người ngồi dĩ nhiên là một xa lạ nam nhân.

Hai người phản xạ có điều kiện liền chuẩn bị âm thanh kêu đứng lên, cũng may Hạ Vân Kiệt đúng lúc mở miệng nói:“Các ngươi sẽ không quên ta sẽ một loại Trung Quốc thất truyền thuật dịch dung đi?”

Hai người thế này mới mạnh nhớ tới ở kim cầu thưởng trao giải tiệc tối thượng Hạ Vân Kiệt lên đài trước biến dung sự tình, vẻ mặt ngạc nhiên nhìn Hạ Vân Kiệt nói:“Kiệt ca, này thật sự rất thần kỳ ! Ngươi hiện tại cùng lần trước trở nên lại không giống với. Ta nhớ rõ không lâu trước xem qua các ngươi Trung Quốc một quyển tiểu thuyết kêu [hầu vương], tiểu thuyết lý kia lợi hại hầu vương hội bảy mươi hai biến, chẳng lẽ ngươi cũng sẽ bảy mươi hai loại biến hóa sao?”

“Ha ha! Kia chính là tiểu thuyết mà thôi, bất quá Trung Quốc một ít từ xưa pháp thuật quả thật có rất nhiều thần kỳ chỗ.” Hạ Vân Kiệt cười nói, trong đầu lại lóe ra một đạo thượng cổ vu tộc thuật pháp, mặc dù không phải [Tây Du kí] trung bát cửu huyền công, nhưng trăm sông đổ về một biển, nếu thực thi triển đứng lên cũng có thể

thiên biến vạn hóa.

“Này thật sự là rất thần kỳ ! Ta quả thực không dám tưởng tượng một người có thể biến thành này khác hình dạng sinh vật.” Blythe cùng Linda ào ào sợ hãi than nói.

Hạ Vân Kiệt cười cười, mấy thứ này đối với phàm nhân mà nói quả thật quá mức thần kỳ.

“Nga, đúng rồi, Kiệt ca thế nào khuôn mặt mới là ngươi chân chính tướng mạo?” Sợ hãi than qua đi, Blythe đột nhiên nhớ tới một vấn đề.

“Các ngươi lần đầu tiên nhìn đến kia chính là của ta chân thật tướng mạo, sau lại lên đài còn có đêm nay đều là không tồn tại.” Hạ Vân Kiệt thật trả lời.

Blythe cùng Linda gặp Hạ Vân Kiệt cũng không có lảng tránh vấn đề này, đều cảm thấy thực vui vẻ, lại cảm thán một phen sau, liền song song vô cùng thân thiết ôm lấy Hạ Vân Kiệt, chỉ vào ngoài cửa sổ nhất nhất hướng hắn giới thiệu khởi Luân Đôn đến.

Party địa điểm là giải trí trùm Brook bá tước ở vùng ngoại thành một tòa trang viên.

Trang viên rất lớn, phòng ở cũng rất lớn thực khí phái, nhưng thiếu Stuart gia kia trải qua năm tháng lịch sử tang thương cùng rất nặng cảm, người sau chỉ cần làm cho người ta quang xem phòng ở, liền cảm thấy có một cỗ tử từ xưa quý tộc hơi thở tràn ngập ở không trung, làm cho người ta không tự chủ được nghiêm nghị khởi kính, mà người trước, càng nhiều làm cho người ta chính là giàu có cảm giác, lại thiếu quý tộc cái loại này ở bên trong ý nhị.

Xanh biếc san bằng mặt cỏ, thẳng tắp bách thụ, cổ điển đèn đường, suối phun ở du dương âm nhạc trong tiếng

vũ động, thỉnh thoảng có hào xe dừng lại, xuống dưới một đám hoặc xinh đẹp động lòng người nữ tử, hoặc tràn ngập thân sĩ phong độ nam tử……

Có điểm cùng loại cung điện bàn thật lớn biệt thự đại môn rộng mở, xuyên thấu qua rộng mở đại môn có thể nhìn đến bưng chén rượu thượng lưu nhân sĩ, mặc lưu ở trong đám người mặc chỉnh tề bồi bàn, còn có bãi đầy mỹ thực rượu ngon dài điều cái bàn, thật lớn Swarovski thủy tinh đăng theo thiên hoa đỉnh rủ xuống xuống, nở rộ hoa mỹ hào quang……

Nhất phái thượng lưu xã hội yến hội xa hoa cảnh tượng!

Làm Blythe cùng Linda kéo Hạ Vân Kiệt tay tư thái tao nhã cao quý xuất hiện ở đại sảnh cửa khi, cơ hồ ánh mắt mọi người đều cửa trước khẩu đầu đi qua, mang theo một tia kinh ngạc.

Bọn họ kinh ngạc không phải Blythe cùng Linda xinh đẹp, lại càng không là các nàng ở mặc phong cách biến hóa, mà là các nàng hai Hollywood đang hồng ngôi sao thân mật kéo dĩ nhiên là một vị có được Đông Phương gương mặt trẻ tuổi nam tử.

Chương 814 : Anh quốc quý tộc

Trước mặt mọi người mọi người ở ào ào kinh ngạc cùng đoán kia Đông Phương gương mặt tuổi trẻ nam tử đến đây khi, Blythe cùng Linda đã muốn thoải mái kéo Hạ Vân Kiệt tay rảo bước tiến lên đại sảnh.

Anh quốc nhân tựa hồ xa không có người Trung Quốc tới bát quái, hoặc là nói đến yến hội hiện trường những người này thân phận căn bản khinh thường cho đi bát quái hai Hollywood nữ ngôi sao sinh hoạt cá nhân. Ít nhất ở mặt ngoài, làm Blythe cùng Linda kéo Hạ Vân Kiệt vào đại sảnh sau, những người đó rất nhanh liền khôi phục bình thường, ào ào xoay quá, bưng chén rượu tiếp tục cùng đồng bọn nói chuyện phiếm.

Blythe cùng Linda hiển nhiên thực thói quen như vậy trường hợp, tùy tay theo bồi bàn trong khay lấy ra ba chén rượu nho, một ly cho Hạ Vân Kiệt, bám vào hắn bên tai thấp giọng nói:“Kiệt ca ngươi hiện tại này khuôn mặt giống như thực được hoan nghênh nga, ta vừa rồi phát hiện nhiều nữ nhân đều nhìn chằm chằm ngươi xem đâu!”

“Còn là quản tốt các ngươi chính mình đi, vừa rồi ta phát hiện có vài nam nhân đều đối với các ngươi lộ ra thèm nhỏ dãi ánh mắt.” Hạ Vân Kiệt bưng lên chén rượu cùng Blythe cùng Linda nhẹ nhàng huých một chút, nhợt nhạt uống một ngụm, mặt mang mỉm cười nhẹ giọng nói.

Tuy rằng đối loại này thượng lưu xã hội party còn là không bao nhiêu dung nhập cùng thích cảm giác, nay Hạ Vân Kiệt nhưng cũng dần dần có chút thói quen bưng chén rượu nơi nơi chuyển hoặc là bưng chén rượu tốp năm tốp ba đứng chung một chỗ nói chuyện phiếm bầu không khí.

“Có Kiệt ca ngươi cho chúng ta hộ hoa sứ giả, ta mới không lo lắng đâu!” Blythe uống son môi rượu, hướng Hạ Vân Kiệt phao cái mị nhãn.

“Chính là, ta đều bắt đầu đáng thương kia vài hoa hoa công tử !” Linda đồng dạng hướng Hạ Vân Kiệt phao cái mị nhãn, sau đó vẻ mặt vui sướng khi người gặp họa nhìn hai người trẻ tuổi chính bưng chén rượu hướng các nàng đi tới, thậm chí khi bọn hắn đến gần khi, còn cố ý cử kia đôi cực đại ngực khí đặt ở Hạ Vân Kiệt cánh tay, bày ra một bộ cùng Hạ Vân Kiệt phi thường thân mật bộ dáng.

Hạ Vân Kiệt gặp Linda này dương nữu một bộ e sợ cho thiên hạ bất loạn bộ dáng, đột nhiên phát hiện này đó ở người thường trước nhìn như phi thường ngăn nắp đại minh tinh, kỳ thật cũng có các nàng bị người sở không biết tiểu cô nương nghịch ngợm một mặt, không khỏi lại là buồn cười lại là thoải mái.

Bất quá ở sâu trong nội tâm Hạ Vân Kiệt ngược lại đối bên người này hai vị Hollywood đang hồng ngôi sao đột nhiên hơn một tia hảo cảm.

Hắn nhìn đến đi ra, các nàng nội tâm kỳ thật là thật chán ghét động bất động đánh các nàng thân thể chủ ý hoa hoa công tử, đơn giản đang ở này vòng, thân là nữ nhân, vì thượng vị, có khi cũng không không đi đón ý nói hùa, cũng là cũng không phải liền thật sự thích phóng túng chính mình.

Như vậy nhất tưởng, Hạ Vân Kiệt càng phát ra cảm thấy Dương Tiếu Mai đáng quý!

Ra nước bùn mà bất nhiễm, lại có vài người có thể làm đến? Dương Tiếu Mai làm được, ít nhất ở hắn cùng nàng trên giường trước, nàng vẫn thủ thân như ngọc, còn tại đau khổ kiên trì của nàng điểm mấu chốt.

Hạ Vân Kiệt tư tưởng chính xuất thần khi, hai người trẻ tuổi bưng chén rượu đi tới trước mặt.

“Blythe, Linda có đoạn thời gian không thấy, các ngươi càng ngày càng gợi cảm đẹp!” Trong đó một nam tử trên mặt dài một cái cực kì khoa trương mũi cao vừa lên đến, liền rất thân sĩ phong độ hướng Blythe cùng Linda cử hạ cái chén tán dương, chính là hắn cặp kia ánh mắt làm bộ như lơ đãng đảo qua Blythe cùng Linda bị nghiêm kín thật bao ở lễ phục dạ hội bên trong kia đôi đầy đặn khi sở toát ra đến khát vọng, lại bán đứng hắn nội tâm cùng thân sĩ phong độ hoàn toàn tương phản xấu xa.

“Cảm ơn, Gary nam tước.” Blythe cùng Linda nâng chén ý bảo một chút, nói.

Gặp Blythe cùng Linda cố ý ở chính mình tên mặt sau bỏ thêm nam tước danh hiệu, Gary nam tước trên mặt không khỏi lóe ra một tia đắc ý kiêu ngạo sắc, ánh mắt rốt cục theo Blythe cùng Linda trên người chuyển dời đến Hạ Vân Kiệt trên người.

“Ngươi hảo tiên sinh, ta là Gary thật cao hứng nhận thức ngươi, vị này là bằng hữu của ta Harrison, hắn là một vị xuất sắc nghị viên.” Gary nam tước hướng Hạ Vân Kiệt cử hạ cái chén, mặt mang mỉm cười chào hỏi nói.

“Ta là Hạ Vân, thật cao hứng nhận thức các ngươi.” Hạ Vân Kiệt đồng dạng mặt mang mỉm cười nâng chén ý bảo một chút, hơn nữa lại bắt đầu dùng từng ở Hong Kong giải trí trùm thọ yến dùng quá tên giả.

“Hạ Vân? Đây là Trung Quốc tên, ta còn nghĩ đến Hạ tiên sinh là người Nhật Bản hoặc là người Hàn Quốc đâu. Thỉnh tha thứ ta, các ngươi Á châu nhân gương mặt đều rất giống, rất khó nhận ra là cái nào quốc gia. Vài lần ta đều vì thế náo loạn chê cười.” Gary nam tước

như trước mặt mang mỉm cười nói, nhưng nói giữa các hàng đối Trung Quốc khinh miệt cũng đã hiển lộ không thể nghi ngờ, tựa hồ chỉ có người Nhật Bản hoặc là người Hàn Quốc mới có tư cách tới tham gia bọn họ Anh quốc quý tộc tiệc tối.

“Đúng vậy, ta cũng luôn không thể nhận. Không biết Hạ tiên sinh đến từ làm sao, Hong Kong sao?” Harrison nghị viên đi theo mặt mang mỉm cười nói, nhìn như rất lễ phép, nhưng khóe miệng lơ đãng gian dật ra một tia khinh miệt lại lộ ra hắn nội tâm cao cao tại thượng cùng đối Hạ Vân Kiệt khinh miệt cùng châm chọc.

“Không phải, Trung Quốc đại lục.” Hạ Vân Kiệt thần sắc bình tĩnh trả lời, Trung Quốc hiện tại các phương diện đều còn bị vây quật khởi giai đoạn, chính mình lại bị hai Hollywood nữ ngôi sao thân mật bàng, hai người trẻ tuổi xuất phát từ Anh quốc quý tộc cảm giác về sự ưu việt, nói giữa các hàng lộ ra một tia khinh thị làm thấp đi ý cũng thực bình thường, Hạ Vân Kiệt tất nhiên là khinh thường theo chân bọn họ so đo.

“Nguyên lai là Trung Quốc đại lục, trước đó vài ngày ta đi một chuyến, ấn tượng phi thường không xong, bọn họ luôn xông loạn đèn đỏ, tùy chỗ loạn phun đờm……” Gary nghe vậy cau mày toát ra một tia chán ghét sắc nói, nói trong chốc lát sau, lại tựa hồ đột nhiên suy nghĩ khởi cái gì, nhìn Hạ Vân Kiệt “Xin lỗi” cười cười nói:“Nga, thực xin lỗi, ta cũng không phải cố ý nói như vậy, chúng ta Anh quốc người ta nói nói luôn luôn đến có vẻ trực tiếp cùng thành thực.”

“Trung Quốc còn tại phát triển trung, về sau này hết thảy đều đã chậm rãi biến tốt. Kỳ thật các ngươi Anh quốc trước chút năm so với Trung Quốc kém hơn, các ngươi vài thế hệ làm cường đạo, cướp đoạt đại lượng nước khác tài phú, thế này mới có hiện tại tốt vật chất trụ cột, bằng không các ngươi hiện tại chỉ sợ còn bị vây bần

cùng lạc hậu hoàn cảnh! Về phần thành thực, ha ha, các ngươi nếu thật sự thành thực nên đem trước kia theo nhà người khác cướp đi gì đó trả lại, nếu không các ngươi vĩnh viễn cũng chưa tư cách đề thành thực này hai chữ.” Hạ Vân Kiệt không kiêu ngạo không siểm nịnh trở về một câu, sau đó hướng sắc mặt trở nên có chút khó coi Gary cùng Harrison nâng chén ý bảo hạ, rất thân sĩ phong độ nói:“Thất bồi, lời nói thực thành thực trong lời nói, vốn ta đối Anh quốc quý tộc còn là có vài phần ấn tượng tốt, nhưng các ngươi lại cải biến ta đối Anh quốc quý tộc ấn tượng.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt liền rốt cuộc lười xem Gary cùng Harrison hai người liếc mắt một cái, bưng chén rượu hướng nhân không nhiều lắm một góc đi đến.

Blythe cùng Linda tức giận trừng mắt nhìn Gary cùng Harrison liếc mắt một cái, ngay cả nói tiếng “Thất bồi” Cũng lười nói một câu, vội vàng đuổi theo Hạ Vân Kiệt.

Các nàng vốn tưởng rằng Gary cùng Harrison hơn phân nửa là tới quấy rầy chính mình hai người, không nghĩ tới hai người bởi vì ghen tị cùng xuất phát từ đối người Trung Quốc kỳ thị, thế nhưng trước mặt Hạ Vân Kiệt mặt trào phúng thân phận của hắn cùng với Trung Quốc lạc hậu một mặt, điều này làm cho các nàng trong lòng cảm thấy lại là tức giận lại là kinh hoảng.

Gặp Blythe cùng Linda coi trọng kia người Trung Quốc xa quá mức bọn họ hai người, Gary cùng Harrison sắc mặt đều trở nên càng phát ra khó coi, bất quá Anh quốc nhân hướng đến chú trọng lễ tiết, bọn họ đổ không giống ăn chơi trác táng giống nhau xông lên đi, chính là cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, đều theo đối phương trong mắt thấy được một tia không cam lòng cùng hận ý.

“Thực xin lỗi Kiệt ca, chúng ta không nghĩ tới……” Đuổi

theo Hạ Vân Kiệt sau, Blythe cùng Linda như là hai cái phạm vào sai lầm tiểu hài tử giống nhau, thật cẩn thận nói khiểm nói.

“Ha ha, có cái gì hảo xin lỗi, bọn họ nói cũng đều là sự thật, đơn giản ta là người Trung Quốc, nghe nói như thế cảm thấy phá lệ chói tai thôi, ta còn không đến mức vì điểm ấy sự tình tức giận. Hơn nữa, một quốc gia phát triển giống như người giống nhau, cũng là cần theo tiểu hài tử chậm rãi trưởng thành. Của ta quốc gia đang đứng ở trưởng thành giai đoạn, có một số việc làm được không đủ thực bình thường, nhưng sẽ có một ngày hắn hội chân chính lớn lên, trở thành cường giả.” Hạ Vân Kiệt cười nhẹ nói.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt nói được nhẹ nhàng bâng quơ thực không sao cả, nhưng Blythe cùng Linda còn là cảm giác được hắn động một tia tức giận.

“Kiệt ca nói là, ta không hiểu cái gì đạo lý lớn, nhưng ta biết trước kia Mỹ quốc là không coi trọng Trung Quốc điện ảnh thị trường, nhưng hiện tại lại càng ngày càng trọng thị Trung Quốc thị trường, ngươi xem ta năm nay sẽ đi Thượng Hải lấy cảnh, đây là vì đón ý nói hùa Trung Quốc người xem, có thể thấy được Trung Quốc đang ở đi bước một đi hướng cường đại, ai vậy cũng không có không định.” Blythe cùng Linda thật cẩn thận ý đồ trấn an Hạ Vân Kiệt trong đầu tức giận.

“Ha ha! Quả nhiên là diễn điện ảnh, miệng chính là hội nói chuyện.” Hạ Vân Kiệt gặp Blythe cùng Linda thật cẩn thận lấy lòng chính mình bộ dáng, không khỏi vui vẻ nở nụ cười.

“Của ta miệng không chỉ có riêng chính là hội nói chuyện nga!” Blythe gặp Hạ Vân Kiệt tâm tình chuyển hảo, đánh bạo thiếp đi lên, bám vào Hạ Vân Kiệt bên tai thấp giọng nói.

“Ta cũng vậy nga!” Linda đi theo thấp giọng nói.

Hạ Vân Kiệt nghe thế câu thiếu chút nữa không bị uống đến trong miệng rượu vang đỏ cấp sang, một cỗ tà hỏa cơ hồ khống chế không được theo phúc để bốc lên đi lên.

Này hai dương nữu thật đúng là lớn mật a, loại này trắng trợn khiêu khích trong lời nói đều dám nói, Hạ Vân Kiệt áp chế phúc để nảy lên đến tà hỏa, nhìn Blythe cùng Linda kia kiều diễm ướt át gợi cảm môi, rất là không nói gì.

Gặp Kiệt ca nhìn chính mình hai người môi, Blythe cùng Linda còn tưởng rằng hắn rốt cục bị chính mình hai người khơi mào ****, trên mặt không khỏi lộ ra một tia kích động sắc, một đôi mị nhãn lại hàm đất vụ xuân nhìn Hạ Vân Kiệt, tựa hồ hận không thể hiện tại liền lôi kéo hắn đi toilet mất hồn một phen.

“Blythe, Linda, các ngươi là Dương Tiếu Mai bằng hữu, cũng chính là bằng hữu của ta, về sau nên giúp địa phương ta tự nhiên là hội giúp ngươi, các ngươi không cần tưởng này loạn thất bát tao phương pháp, như vậy ta thực không thói quen.” Bất quá nghênh đón Blythe cùng Linda mị nhãn cũng là Hạ Vân Kiệt nghiêm trang biểu tình.

Hai người nghe vậy trong mắt thần thái lập tức liền ảm đạm rồi xuống dưới, cúi đầu không dám nhìn thẳng vào Hạ Vân Kiệt.

Bất quá rất nhanh, hai người liền ngẩng đầu lên, hai mắt cực nóng nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, kia xanh biếc ánh mắt lóe ra nước khác dụ hoặc hào quang, thủ cũng đem hắn vãn càng chặt, tựa hồ hận không thể đem chính mình cả người đều cấp dung tiến thân thể hắn.

“Các ngươi đây là……” Hạ Vân Kiệt gặp chính mình rốt cục nhịn không được nói một lần nghiêm trang trong lời nói, không nghĩ tới không chỉ có không có khởi đến chính mình đoán trước trung hiệu quả, hơn nữa tình huống tựa hồ trở nên càng thêm không xong, không khỏi choáng váng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 815 : Hận ý

“Chúng ta Mỹ quốc nữ hài tử đều là thực nhiệt tình không bị cản trở, không giống các ngươi Trung Quốc nữ hài tử như vậy hàm súc bảo thủ, càng không có nam nữ thụ thụ bất thân cách nói, nếu là bằng hữu, tự nhiên muốn thân mật một ít a.” Nhìn Hạ Vân Kiệt sững sờ biểu tình, Blythe cùng Linda cười đến ánh mắt đều mị lên.

Phía trước các nàng mọi cách lấy lòng Hạ Vân Kiệt, còn là tồn rất lớn hiệu quả và lợi ích tâm tại bên trong, còn là cho rằng hắn cùng này nam nhân mơ ước các nàng thân thể cho dù có khác nhau nhưng cũng không lớn, cho nên mới sẽ ở hắn bên người mọi cách khoe khoang phong tình cùng khiêu khích, thẳng đến trước một khắc, các nàng mới biết được trước mắt vị này nam nhân thật sự cùng này khác nam nhân bất đồng. Hắn cùng các nàng giao hảo cũng không phải bởi vì các nàng thân thể, thuần túy là xuất phát từ các nàng cùng Dương Tiếu Mai trong lúc đó này tình nghĩa.

Cho nên ở trải qua ngắn ngủi thất vọng sau, các nàng không chỉ có không có trách Hạ Vân Kiệt cự tuyệt, tương phản các nàng thực cảm kích hắn, hơn nữa ở sâu trong nội tâm đối hắn cũng sinh ra chân chính tinh thuần hữu tình.

Đương nhiên nếu Hạ Vân Kiệt thích, các nàng còn là không ngại cùng hắn ở trên giường gặp dịp thì chơi một hồi, dù sao các nàng cũng không phải cái gì băng thanh ngọc khiết nữ nhân.

Nhìn Blythe cùng Linda hai người trên mặt đăm đăm nội tâm tươi cười, Hạ Vân Kiệt rất nhanh liền cảm giác được các nàng đối hắn cảm tình vi diệu biến hóa, huyền một lòng rốt cục thả xuống dưới, cũng đi theo nở nụ cười.

Tuy nói hắn đã muốn hạ quyết tâm không cùng trước mắt này hai vị dương nữu có được ma quỷ dáng người cùng thiên sứ mỹ mạo phát sinh trên giường quan hệ, nhưng đối mặt các nàng một mà tái khiêu khích cũng là một loại "Thống khổ" dày vò. Nay các nàng đối hắn dụng tâm kín đáo khiêu khích chuyển thành bằng hữu gian thân thiết, tự nhiên làm cho hắn yên tâm rất nhiều.

Đương nhiên như vậy bên người bằng hữu gian thân thiết phương thức như trước làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy có điểm "Thống khổ".

"Tuy rằng nói các ngươi người Mỹ quốc không có nam nữ thụ thụ bất thân cách nói, nhưng ta nghĩ các ngươi nam nữ khác phái bằng hữu bình thường ở chung hẳn là cũng không về phần thân mật đến bực này trình độ đi?" Hạ Vân Kiệt dùng ánh mắt nhìn nhìn chính mình bị ôm chặt lấy cánh tay, cười khổ nói.

"Bình thường đương nhiên không có rồi, nhưng hôm nay là party, như vậy thân mật cũng rất bình thường. Không tin ngươi xem xem, này cả trai lẫn gái cùng một chỗ, có mấy cái không phải như vậy thân mật kéo tay, ta khả nói cho các ngươi, bọn họ trung rất nhiều người cũng không là tình nhân hoặc là vợ chồng quan hệ nga, thậm chí ngay cả bằng hữu đều không tính là." Blythe nói, trong mắt lóe ra một tia giảo hoạt ánh mắt.

Hạ Vân Kiệt đưa mắt nhìn nhìn, quả nhiên không ít nam nữ tay kéo tay, nữ nhân kia sưởng lộ hơn phân nửa bộ ngực không chút nào tị hiềm dán nam sĩ tay.

"Nói là nói như vậy đúng vậy, bất quá các ngươi có thể hay không hơi chút ôm lỏng một ít, ta là cái bình thường nam nhân, các ngươi lại bộ dạng như vậy gợi cảm xinh đẹp, thực dễ dàng làm cho lòng ta có ý tưởng." Hạ Vân Kiệt nói thẳng nói. Hiện tại hắn là nhìn thấu bên người

này hai dương nữu, căn bản không tất yếu cùng các nàng ngoạn người Trung Quốc kia bộ che che giấu giấu, quanh co lòng vòng xiếc, cho dù là nam nữ trong lúc đó một ít rõ ràng sự tình.

“Trời ạ, Kiệt ca ngươi không phải nói chúng ta là bằng hữu sao? Chẳng lẽ đối chúng ta còn có không an phận chi tưởng? Đương nhiên, Kiệt ca ngươi bộ dạng như vậy suất, lại như vậy có bản lĩnh, ngươi muốn thực có ý tưởng, ta nghĩ Linda theo ta giống nhau đều là sẽ không để ý.” Nói xong Blythe còn cố ý dùng kia đôi ngực khí cọ xát hạ Hạ Vân Kiệt cánh tay.

Hạ Vân Kiệt nhất thời buồn bực thầm nghĩ lấy đầu đi đập đầu vào tường, thật sự là chuyển khởi tảng đá tạp chính mình chân a, phía trước này hai cái dương nữu còn có điểm kiêng kị, nay đổ tốt, ỷ vào bằng hữu danh nghĩa hiện tại nhưng thật ra quang minh chính đại, một chút kiêng kị cũng chưa.

Làm Hạ Vân Kiệt cùng Blythe các nàng ở liền “Bằng hữu” Này đứng đắn mà nghiêm túc chủ đề tiến hành thảo luận khi, cách đó không xa Gary nam tước cùng Harrison nghị viên thỉnh thoảng lấy mắt hướng bọn họ bên kia nhìn lại, trong mắt thỉnh thoảng lóe ra phẫn nộ ánh mắt.

Ở bọn họ xem ra, Hạ Vân Kiệt cùng Blythe còn có Linda tự nhiên là đang tiến hành hạ lưu tán tỉnh.

Bất quá bọn họ hai ở Luân Đôn tuy rằng cũng có không nhỏ năng lượng, nhưng còn xa chưa nói tới có thể tùy tiện hướng hai Hollywood nữ ngôi sao tức giận trình độ, cho nên trong lòng tuy rằng khó chịu nhưng cũng không có đi lên tự thảo mất mặt. Về phần kia đến từ Trung Quốc đại lục người trẻ tuổi, xuất phát từ người phương tây trong khung trời sinh cảm giác về sự ưu việt, bọn họ đổ không để ở trong mắt. Cho dù kia người trẻ tuổi là

Trung Quốc đại lục thực ngưu bức quan nhị đại hoặc là phú nhị đại, bọn họ làm theo không để ở trong mắt. Bởi vì nơi này là Anh quốc, nơi này là Luân Đôn! Bọn họ có thể ở chính bọn họ địa bàn hoành hành ngang ngược, nhưng ở trong này lại còn không tới phiên người Trung Quốc kiêu ngạo làm càn!

Đang lúc Gary nam tước cùng Harrison nghị viên âm thầm căm tức buồn bực khi, bọn họ thấy được hai người trẻ tuổi có nói có cười đi đến, trong đó một người trẻ tuổi hai má gầy, làn da phá lệ trắng, phảng phất hàng năm tránh ở âm u chỗ không thấy ánh mặt trời bình thường, nhưng trên người lại lộ ra một cỗ theo trong khung phát ra quý tộc khí chất. Mặt khác một vị lại có vẻ tiền vệ không ít, lỗ tai đánh vài cái nhĩ đinh, khóe môi nhếch lên một tia xấu xa tươi cười.

Gary nam tước cùng Harrison hai mắt không khỏi sáng ngời, cho nhau liếc nhau, lóe ra một tia âm hiểm sắc, sau đó song song bưng chén rượu mặt mang mỉm cười hướng kia hai người trẻ tuổi nghênh đón.

“Edward, hôm nay vì ngươi, ta nhưng là đem diễn [mạt thế thiên sứ] Blythe cùng Linda đều cấp thỉnh lại đây, bất quá vị kia Trung Quốc nữu không cho mặt mũi, nói đương kì sắp xếp không ra không có tới.” Ăn mặc tiền vệ một ít nam tử, vừa đi một bên đối làn da phá lệ trắng nam tử nói, trên mặt lộ ra một tia xấu xa tươi cười.

“Kia thật sự là đáng tiếc Eric, ta kỳ thật tối cảm thấy hứng thú là vị kia Trung Quốc nữu.” Được xưng là Edward nam tử tùy tay lấy ra một ly rượu vang đỏ, tao nhã chuyển chuyển chén rượu, nói.

“Kia thật sự là đáng tiếc, bất quá Blythe cùng Linda cũng không sai, nghe nói hiện tại Mỹ quốc có không ít người đánh các nàng hai người chủ ý.” Eric đồng dạng tùy tay lấy ra một ly rượu vang đỏ, nhẹ nhàng chuyển nói.

“Ha ha, ta nhưng thật ra thiếu chút nữa đã quên, các nàng trước kia ở ngươi ba công ty công tác quá một đoạn thời gian, các ngươi phụ tử hẳn là rất rõ ràng các nàng đến tột cùng tốt còn là không tốt.” Edward khóe miệng gợi lên một chút trêu tức tà ác tươi cười.

“Ha ha, trước khác nay khác, khi đó các nàng bất quá chính là kẻ chạy cờ tiểu nhân vật, nhưng hiện tại các nàng cũng là Hollywood đang hồng tân tú, thao đứng lên cảm giác hẳn là cũng có hương vị càng mỹ diệu. Nói thật, nếu đêm nay ngươi không có tới, ta là khẳng định sẽ không bỏ qua các nàng.” Eric cười xấu xa nói.

“Ta là không ngại với ngươi đang chia xẻ.” Edward uống một ngụm rượu, ánh mắt bắt đầu chung quanh nhìn quét đứng lên.

“Nếu Edward tiên sinh nói là Blythe cùng Linda tiểu thư, ta nghĩ kia đến từ Trung Quốc đại lục Hạ Vân tiên sinh chỉ sợ hội để ý với ngươi cùng chia xẻ.” Edward ánh mắt vừa mới bắt đầu nhìn quét, Gary cùng Harrison đã muốn bưng chén rượu đi tới bọn họ trước mặt, mặt mang mỉm cười chỉ chỉ Hạ Vân Kiệt ba người chỗ góc.

“Nga!” Edward đôi mắt nhất thời liền mị lên, bắn ra một đạo âm lãnh ánh mắt.

Eric gặp Blythe cùng Linda một trái một phải kéo một Đông Phương gương mặt người trẻ tuổi cánh tay, cùng hắn có nói có cười, sắc mặt cũng nhất thời khó coi lên.

“Kia người Trung Quốc cái gì đến đây? Ta trong ấn tượng giống như không mời quá như vậy nhất hào người, còn có Blythe cùng Linda như thế nào hội cùng hắn cùng một chỗ?” Eric vừa nói đã muốn một bên cất bước hướng Hạ Vân Kiệt bọn họ đi đến.

Gần nhất bọn họ Stephen gia tộc tưởng đầu tư một cái trọng đại hạng mục, cần được đến Stuart gia tộc đồng ý cùng duy trì, mà Edward đúng là Stuart gia tộc thành viên chi nhất, tuy rằng không tính là gia tộc trung tâm nhân viên, nhưng ở trẻ tuổi trung coi như là Stuart gia tộc người nổi bật, nói được nói mấy câu. Này Edward trừ bỏ thích râm mát địa phương ở ngoài, thích nhất chính là nữ nhân, Eric liền đầu này sở hảo, thừa dịp phụ thân Brook bá tước sinh nhật party cơ hội, đem Blythe cùng Linda thỉnh lại đây, tưởng đó là dùng này hai người đến lấy lòng Edward.

Không nghĩ tới Edward còn không có cùng Blythe cùng Linda thông đồng thượng, nhưng thật ra bị một người Trung Quốc cấp nhanh chân đến trước, Eric tự nhiên không có hoà nhã sắc.

“Ai sẽ đi quan tâm một Trung Quốc đại lục đến người trẻ tuổi là cái gì thân phận? Nơi này là Luân Đôn cũng không phải Trung Quốc, chẳng lẽ bọn họ tay còn có thể thân đến nơi đây bất thành? Nhưng thật ra Blythe cùng Linda tựa hồ đối hắn thực cảm thấy hứng thú, các nàng hiện tại nhưng là Hollywood đang hồng ngôi sao, Edward tiên sinh nếu đối với các nàng có ý tưởng, chỉ sợ hảo hảo ngẫm lại biện pháp mới được.” Gary nam tước nói, trong mắt nhảy lên vui sướng khi người gặp họa ánh mắt.

Thân là Luân Đôn thượng tầng xã hội nhân sĩ, quý tộc giai tầng, Gary nam tước còn là biết một ít Stuart gia tộc cường đại chỗ. Chính hắn không thực lực hướng Blythe cùng Linda tức giận, nhưng Edward cũng tuyệt đối có thực lực này. Nếu thành công khơi mào hắn phẫn nộ, chỉ sợ kia người Trung Quốc sẽ kinh ngạc.

Gary nam tước cùng Harrison đối với chính mình hai cái thân là Anh quốc thượng lưu xã hội quý tộc thân sĩ, thế nhưng sẽ bị một Trung Quốc đại lục đến người trẻ tuổi

cấp so với đi xuống, bị hắn phản bác trào phúng, vẫn cảm thấy phá lệ khó chịu, thậm chí cảm thấy là nhân sinh sỉ nhục.

“Không phải là vừa hồng lên hai con hát sao? Ta Stephen gia nếu có thể đem các nàng phủng hồng, cũng đồng dạng có thể đem các nàng đánh hồi nguyên hình. Về phần người trẻ tuổi kia thân phận quả thật không có gì tất yếu đi quan tâm.” Eric khinh thường nói.

Gary cùng Harrison nghe vậy trong mắt lóe ra một tia không cho là đúng thần sắc.

Lấy Stephen gia tộc ở giải trí vòng trung địa vị cùng lực ảnh hưởng, bọn họ quả thật có thực lực đem Blythe cùng Linda đánh hồi nguyên hình, nhưng Blythe cùng Linda cũng không phải Stephen gia tộc phủng hồng, các nàng là ly khai Stephen gia tộc danh nghĩa công ty sau mới hồng lên. Eric vừa rồi nói lời nói hiển nhiên là hướng Stephen gia tộc trên mặt thiếp vàng. Đương nhiên ở đây mọi người trong lòng biết rõ ràng cũng không hội vạch trần.

Khi nói chuyện, bốn người tới gần Hạ Vân Kiệt ba người.

Blythe cùng Linda trong lúc vô ý giương mắt nhìn đến bốn người đi tới, sắc mặt không khỏi khẽ biến, hơn nữa nhìn đến Eric khi các nàng trong mắt kìm lòng không được lóe ra một tia kinh hoảng còn có một tia khắc cốt hận ý.

“Làm sao vậy?” Hạ Vân Kiệt gặp Blythe cùng Linda đột nhiên thay đổi sắc mặt, quan tâm hỏi.

Không đợi Blythe cùng Linda trả lời, bên kia Eric đã muốn mở ra hai tay nói:“Hải, thân ái Blythe, Linda nhìn thấy các ngươi thật cao hứng! Các ngươi đều được rồi.”

Mặc dù ở Anh quốc, một ít tốt khác phái bằng hữu gian gặp mặt đến cái ôm nhau thiếp mặt thực bình thường, nhưng Blythe cùng Linda nhìn thấy Eric hướng các nàng mở ra hai tay trong mắt rõ ràng lóe ra một tia do dự còn có một tia không dễ cảm thấy hận ý, bất quá, rất nhanh, các nàng còn là buông lỏng ra Hạ Vân Kiệt cánh tay.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 816 : Ta thực mất hứng

“Thân ái, ngươi so với trước kia càng gợi cảm đẹp!” Eric trước ôm nhau là Blythe, ôm nhau khi tay theo nàng mềm mại vòng eo nhẹ nhàng sờ soạng hạ của nàng hào mông, có chút ngả ngớn nói.

“Cảm ơn!” Blythe trong mắt lóe ra một tia chán ghét sắc, ở mặt ngoài lại mang theo mỉm cười thực tự nhiên buông lỏng ra hai tay, thối lui đến Hạ Vân Kiệt bên người.

Eric gặp Blythe thường thường thản nhiên liền buông lỏng ra chính mình, hơn nữa còn lui trở lại kia Trung Quốc người trẻ tuổi bên người, trong mắt lóe ra một tia tức giận sắc, bất quá cũng không có phát tác, mà là tiếp tục mở ra hai tay lại ôm nhau Linda.

“Thân ái Linda, ngươi cũng so với trước kia càng gợi cảm đẹp!” Eric lần này cố ý mang điểm khoa trương vỗ nhẹ nhẹ hạ Linda hào mông, phát ra “Ba!” một tiếng vang nhỏ.

Linda mày hơi hơi nhíu một chút, bất quá còn là cùng Blythe giống nhau nói thanh cảm ơn, sau đó bất động thanh sắc đẩy ra Eric thối lui đến Hạ Vân Kiệt bên người một thế hệ tiên kiều mới nhất chương và tiết.

Hạ Vân Kiệt đồng dạng hơi hơi nhíu hạ mày, tuy rằng hắn nhìn ra được đến Blythe cùng Linda trước kia hẳn là cùng Eric từng có thân mật quan hệ, nhưng thấy đến Eric trước mặt mọi người cố ý lỗ mãng Blythe cùng Linda, trong lòng còn là cảm thấy có chút khó chịu.

Đương nhiên đây là bọn họ nam nữ trong lúc đó sự tình, hơn nữa người nước ngoài làm việc vốn liền có vẻ mở ra, nhất là giải trí vòng, thượng lưu xã hội trung, nam nữ

quan hệ thực loạn, như vậy hành động thật sự tính không được cái gì, cho nên Hạ Vân Kiệt còn không về phần ngạc nhiên tức giận quát bảo ngưng lại.

“Blythe, Linda, ta cho các ngươi giới thiệu một vị chúng ta Anh quốc chân chính quý tộc, đến từ Stuart công tước gia Edward tử tước, hắn thực thưởng thức các ngươi ở [mạt thế thiên sứ] trung biểu hiện.” Eric gặp Linda đối chính mình phản ứng đồng dạng là thường thường thản nhiên, không có ngày xưa nhiệt tình, trong mắt lại lóe ra một tia tức giận sắc, bất quá người Anh quốc ở mặt ngoài dù sao còn là chú ý thân sĩ phong độ, Eric thật không có đem trong đầu tức giận biểu hiện ở trên mặt, mà là rất phong độ cười nhẹ, dùng rất là kính ngưỡng ngữ khí giới thiệu Edward.

Stuart gia tộc tuy rằng đã muốn suy sụp, nhưng bọn hắn gia tộc âm thầm thao túng thế lực cực kì cường đại, thậm chí ở toàn thế giới đều có bọn họ sản nghiệp, ở Anh quốc thượng tầng giai tầng cũng có không người có thể sánh bằng lực ảnh hưởng, nhưng giới bên ngoài, ở đại chúng trước mặt, bọn họ tựa như Rothschild gia tộc giống nhau, cũng không phải thập phần xông ra chói mắt. Đương nhiên Anh quốc chân chính đại nhân vật, tỷ như nữ vương bệ hạ, tỷ như Thủ tướng tiên sinh…… Bọn họ đều là biết rõ Stuart gia tộc cường đại, rất nhiều đại sự tình đều là muốn trưng cầu quá bọn họ ý kiến sau khả năng vỗ án quyết định. Về phần Eric biết Stuart gia tộc cường đại hoàn toàn là vì hắn sinh ra ở Stephen gia tộc duyên cớ.

Stephen gia tộc tổ tiên từng là Stuart gia tộc tộc trưởng Brad hỗ trợ, lập điểm công, sau lại được tước vị thế này mới tễ thân quý tộc giai tầng, lại nói tiếp Stephen đến bây giờ cũng là Stuart gia tộc phụ thuộc.

Blythe cùng Linda dù sao cũng là người Mỹ quốc, hơn nữa Stuart gia tộc từ Brad bị thương sau mà bắt đầu áp

dụng náu mình chờ thời chính sách, cho nên Blythe cùng Linda đối Stuart gia tộc cũng không có cái gì mãnh liệt ấn tượng. Bất quá nếu là người công tước gia tộc, tuổi còn trẻ lại được trao tặng tử tước tước vị, hơn nữa Eric lại là dùng khen tặng kính ngưỡng ngữ khí giới thiệu Edward, Blythe cùng Linda ở giải trí vòng trà trộn nhiều năm, tự nhiên nhìn ra được đến này Edward đến đây thực không đơn giản, rất thực lực, không phải các nàng có thể đắc tội khởi, cho nên nghe vậy lập tức mặt mang mỉm cười nâng chén hướng Edward chào hỏi nói:“Phi thường vinh hạnh Edward tử tước thích chúng ta diễn điện ảnh.”

“Có thể nhìn thấy hai vị cũng là vinh hạnh của ta, các ngươi bản nhân so với màn huỳnh quang thượng càng thêm xinh đẹp động lòng người!” Edward rất thân sĩ phong độ cử hạ cái chén, khóe miệng gợi lên một chút có thể mê chết nữ nhân mỉm cười.

“Cảm ơn khích lệ!” Blythe cùng Linda lại nâng chén ý bảo một chút.

“Vị tiên sinh này là các ngươi bằng hữu sao? Có thể phiền toái các ngươi hỗ trợ giới thiệu một chút sao?” Edward vốn tưởng rằng Eric kia phiên giới thiệu, còn có chính mình một phen khen ngợi, hẳn là có thể khiến cho Blythe cùng Linda một phen kích động, thậm chí bên người đi lên lấy lòng chính mình, không nghĩ tới hai người như trước biểu hiện không kiêu ngạo không siểm nịnh, không có nửa điểm kích động bộ dáng, hơn nữa xem các nàng thỉnh thoảng ngắm hướng kia Trung Quốc người trẻ tuổi ánh mắt, hiển nhiên các nàng lực chú ý tới thủy tới chung đều tại kia người trẻ tuổi trên người, Edward trong lòng không khỏi âm thầm có chút căm tức, nhưng ở mặt ngoài lại còn là mang theo thực thân sĩ thực tao nhã mỉm cười hỏi nói.

“Vị này là đến từ Trung Quốc Hạ Vân tiên sinh, là của

chúng ta bạn tốt, cũng là chúng ta đêm nay bạn nhảy." Blythe mặt mang mỉm cười giới thiệu nói.

Gặp Blythe cố ý nhắc tới Hạ Vân Kiệt là các nàng đêm nay bạn nhảy, Edward đám người sắc mặt đều hơi hơi đổi đổi, bất quá Edward đúng là vẫn còn bận tâm đến chính mình thân phận, không muốn mất phong độ, rất nhanh liền khôi phục bình thường, mặt mang mỉm cười hướng Hạ Vân Kiệt cử nâng chén tử nói:"Thật cao hứng nhận thức ngươi Hạ tiên sinh! Ngươi có như vậy hai vị xinh đẹp bạn nhảy, thật sự là làm cho người ta hâm mộ."

"Ta cũng thực hâm mộ a! Không biết Hạ tiên sinh đêm nay có không nhiệt đau bỏ những thứ yêu thích, đem Blythe cùng Linda cho chúng ta mượn?" Eric tổ tiên chung quy chính là cái hỗ trợ, gia tộc nội tình cùng giáo dưỡng xa không bằng Edward, hắn sẽ không Edward tốt như vậy phong độ, ngoài cười nhưng trong không cười đối Hạ Vân Kiệt nói, ở mặt ngoài tựa hồ nói được khách khí, trên thực tế lại trắng trợn vô lễ.

"Này ta quyết định không được, ta tôn trọng ta bằng hữu ý kiến." Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Eric sắc mặt hơi hơi trầm xuống, trong mắt lóe ra một tia tức giận, bất quá như trước chịu đựng không phát tác mà là đem ánh mắt đầu hướng về phía Blythe cùng Linda.

"Thực xin lỗi Eric tiên sinh, khiến ngươi thất vọng rồi." Blythe cùng Linda gặp Eric nhìn về phía chính mình hai người, trong mắt uy hiếp ý tẫn lộ không thể nghi ngờ, sắc mặt không khỏi hơi hơi trở nên có chút trắng bệch, nhưng còn là cố nén nội tâm hoảng sợ, mặt mang xin lỗi nói.

Blythe cùng Linda cự tuyệt rốt cục kích phát rồi Eric tức giận, mà vừa rồi biểu hiện thật sự có phong độ Edward

giờ khắc này cũng chợt đem mặt kéo xuống dưới.

Thân là Stuart gia tộc tuổi trẻ trung nhân tài kiệt xuất, Edward muốn cái gì nữ nhân không có, làm sao từng bị hai cái Hollywood tân tú cấp cự tuyệt quá? Huống chi còn là bởi vì một cái đến từ Trung Quốc người trẻ tuổi!

“Một đoạn thời gian không thấy, hay là các ngươi khẩu vị thay đổi, thích thượng da vàng? Còn là nói các ngươi hiện tại đỏ, liền đem cái đuôi kiều lên trời, ngay cả ta này lão ông chủ cũng không để vào mắt ? Nga, đúng rồi, đêm nay Tommy tiên sinh cũng lại đây.” Eric mặt âm trầm, không lưu tình chút nào mặt nói, tay lại còn tại nhẹ nhàng loạng choạng chén rượu.

Eric trong miệng Tommy tự nhiên đó là Hollywood giải trí trùm, Mỹ quốc Mafia Lucchese gia tộc giáo phụ Tommy Mangano!

“Nga, lão Tommy cũng lại đây sao? Xem ra ta muốn cùng hắn hảo hảo đàm nói chuyện, còn có nói lên khẩu vị, kỳ thật ta vẫn đối kia da vàng Trung Quốc nữ nhân thực cảm thấy hứng thú, chính là theo các ngươi cùng nhau diễn [mạt thế thiên sứ], tên gọi là gì tới?” Gặp Eric hoàn toàn kéo xuống da mặt, Edward cũng liền lười giả bộ cái gì thân sĩ phong độ, phe phẩy chén rượu, một bộ không chút để ý nói.

“Dương Tiếu Mai! Kia nữ nhân quả thật có hương vị.” Gary nam tước cười tủm tỉm nhắc nhở nói, trong mắt toát ra một tia mê đắm ánh mắt.

“Đúng, đúng, chính là Dương Tiếu Mai, người Trung Quốc tên chính là khó nhớ.” Edward nói, khóe miệng gợi lên một chút khinh thường.

Ba người trước mặt Hạ Vân Kiệt ba người mặt vừa nói nhất cùng, hoàn toàn không đem bọn họ để vào mắt, lại

không phát hiện vị kia người Trung Quốc ánh mắt đã muốn mị lên, lộ ra một tia hàn quang, mà Blythe cùng Linda xem bọn hắn ánh mắt đã muốn lộ ra một tia thương hại.

Người khác không biết Hạ Vân Kiệt khủng bố, chẳng lẽ Blythe cùng Linda còn không rõ ràng sao? Eric bọn họ châm chọc uy hiếp chính mình hai người còn chưa tính, thế nhưng còn dám trước mặt Hạ Vân Kiệt mặt nói khoác mà không biết ngượng đánh Dương Tiếu Mai chủ ý, này không phải muốn chết là cái gì?

“Edward tử tước, kỳ thật người Trung Quốc không chỉ có tên khó nhớ, nhưng lại rất khó nhạ a! Vốn chúng ta ngoạn chúng ta, các ngươi ngoạn các ngươi, mọi người đều vui vẻ hài lòng không phải tốt lắm sao? Vì cái gì liền không nên đến từ thảo mất mặt đâu? Hiện tại tốt lắm, ta thực mất hứng !” Hạ Vân Kiệt nhẹ tay khinh chuyển động chén rượu, híp mắt nhìn trong tay chén rượu, chậm rãi nói.

Hạ Vân Kiệt không coi ai ra gì kiêu ngạo bộ dáng, còn có kia cuồng vọng ngữ khí lập tức liền dẫn bạo Edward đám người tức giận.

Bọn họ thân là Anh quốc thượng tầng giai tầng, quý tộc nhân sĩ, trong khung đối mặt người Trung Quốc vốn là có một loại trời sinh cảm giác về sự ưu việt, chẳng sợ ở mặt ngoài biểu hiện khách khách khí khí, nhưng trên thực tế trong lòng lại như trước cho rằng đối phương là thô tục lạc hậu hương ba lão. Nay bị bọn họ cho rằng thô tục lạc hậu hương ba lão lại trước mặt bọn họ mặt khiêu khích bọn họ, châm chọc bọn họ, này lại như thế nào làm cho bọn họ nuốt hạ này khẩu khí?

“Phải không? Xem ra Hạ tiên sinh ở Trung Quốc khẳng định là đến từ rất quyền thế gia tộc, cho nên khẩu khí mới có thể như vậy cuồng vọng. Bất quá ta nghĩ nhắc

nhở một chút Hạ tiên sinh, nơi này là Anh quốc, là Luân Đôn!” Edward vẻ mặt khinh thường nói.

“Ta nghĩ Edward tử tước chỉ sợ nghĩ sai rồi, kỳ thật ta chỉ là một gã lão sư, cũng không phải tới tự cái gì rất quyền thế gia tộc. Bất quá đối với ta mà nói, chỉ cần ta mất hứng, mặc kệ ở Trung Quốc còn là Anh quốc đều giống nhau, ta đều đã làm cho chọc ta mất hứng nhân trả giá đại giới ! Ta nghĩ, về điểm ấy, các ngươi Stuart gia lão Brad……” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt bình thản nói, nhưng chính là này vẻ mặt bình thản ngược lại lộ ra đến cực điểm bừa bãi.

“Kia không phải Tommy tiên sinh sao? Nga, của ta Thượng Đế, Boris hầu tước thế nhưng cũng đến đây.” Hạ Vân Kiệt câu nói kế tiếp còn chưa nói đi ra, Gary đột nhiên chỉ vào cách đó không xa chính bưng chén rượu theo trên lầu không vội không hoãn đi xuống đến ba nam tử nói.

Trong đó có hai cái Hạ Vân Kiệt là nhận thức, một cái đó là Mỹ quốc Hollywood giải trí trùm Tommy Mangano, còn có một cái đó là bị Gary chỉ vì Boris hầu tước, sắc mặt đồng dạng phá lệ tái nhợt trung niên nam tử, kia nam tử đúng là Hạ Vân Kiệt tối hôm qua gặp qua Stuart gia tộc trung tâm nhân viên chi nhất.

Về phần một cái khác nam tử, theo hắn cùng Eric có chút gần tướng mạo thượng không khó đoán ra đúng là đêm nay thọ tinh Brook bá tước.

Chương 817 : Vui vì ngài cống hiến sức lực

Brook tuy rằng thân là đêm nay thọ tinh, chủ nhân, nhưng đối mặt Boris hầu tước cũng là vẻ mặt khiêm tốn mỉm cười, một bên theo hắn đi xuống thang lầu, một bên cùng hắn thật cẩn thận nói chuyện, nhưng thật ra Tommy Mangano vị này đến từ Mỹ quốc giải trí trùm, Brook biểu hiện cũng không phải thập phần nhiệt tình.

Bất quá Tommy Mangano làm như Mỹ quốc Mafia Lucchese gia tộc giáo phụ, lại cùng Brook tố có hợp tác quan hệ, nhưng thật ra ẩn ẩn biết Stephen gia tộc cùng Stuart gia tộc sâu xa quan hệ, cho nên đối với cho Brook lần này được cái này mất cái khác cử chỉ cũng là có thể lý giải.

Dù sao một cái chính là sinh ý hợp tác đồng bọn, một cái cũng là gia tộc bọn họ chúa tể, ai nhẹ ai nặng, đổi thành Tommy Mangano phía sau cũng chỉ có thể trước đem người trước đặt ở một bên.

Đêm nay tới tham gia Brook sinh nhật yến hội không hề thiếu giải trí giới ngôi sao, lão Tommy vị này đến từ Mỹ quốc giải trí giới đại nhân vật tuy rằng đã bị Brook trình độ nhất định thượng chậm trễ, nhưng khi hắn một chút lâu xuất hiện ở trong đại sảnh, lập tức còn có rất nhiều ngôi sao nảy lên đến cùng hắn chào hỏi, một ít tự cao có vài phần tư sắc nữ ngôi sao lại lạc lạc thanh lạc lạc khí ở trước mặt hắn khoe khoang kia một thân thịt, hận không thể hắn lão nhân gia có thể thượng nàng, như vậy nàng còn có cơ hội ở giải trí vòng thượng vị nổi danh.

Phải biết rằng lão Tommy nhưng là Hollywood số một số hai giải trí trùm a! Hắn muốn phủng hồng một người còn không dễ dàng!

“Xem ra lão Tommy thực chịu nữ nhân hoan nghênh a! Thân ái Blythe tiểu thư cùng Linda tiểu thư cũng có thể nhận thức lão Tommy đi, không bằng ta đi đem hắn mời đi theo nói một chút.” Edward khóe miệng gợi lên một chút đắc ý cười lạnh, đi lên còn cố ý nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Coi rẻ khiêu khích ý tứ hàm xúc tái rõ ràng bất quá.

Xem Edward muốn đi mời lão Tommy, Eric đám người lại làm sao không biết hắn muốn làm gì, người người nghiền ngẫm nhìn Hạ Vân Kiệt ba người liếc mắt một cái, sau đó cũng đi theo đi.

“Các ngươi trước kia cùng kia Brook phụ tử có liên quan? Ta xem các ngươi vừa rồi nhìn đến bọn họ khi biểu tình giống như có chút không thích hợp.” Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không để ý kia cái gì lão Tommy, được yêu quý đức hoa bốn người đi mời hắn, quay đầu nhìn về phía Blythe cùng Linda hỏi.

Blythe cùng Linda nghe vậy trong mắt toát ra hận ý cùng thống khổ ánh mắt, cúi đầu không trả lời.

“Ta hiểu được, này Brook phụ tử ta sẽ gọi người thu thập !” Hạ Vân Kiệt thấy thế trong mắt lóe ra một tia hàn quang, nói.

“Cảm ơn Kiệt ca, bọn họ phụ tử ở mặt ngoài thoạt nhìn nhất phái thân sĩ phong độ, kỳ thật tất cả đều là cầm thú, ta cùng Linda……” Gặp Hạ Vân Kiệt nói phải giúp các nàng thu thập Brook phụ tử, hai người thân thể mềm mại cũng không cấm run run một chút, ngẩng đầu nhìn về phía Hạ Vân Kiệt, luôn luôn không bị cản trở nhiệt tình, tựa hồ vĩnh viễn không biết thương tâm là cái gì hai người, trong mắt thế nhưng cầm nước mắt trong suốt.

“Đi qua liền đều đi qua đi, không cần lại đi tưởng chúng

nó. Là ta không đúng, nếu ta sớm một chút biết các ngươi trong lòng nguyên lai là hận Brook phụ tử, hôm nay ta sẽ không sẽ làm các ngươi ủy khuất tới nơi này. Hiện tại chúng ta đi thôi.” Hạ Vân Kiệt thấy thế mở ra hai tay ôm hai người đẫy đà vòng eo, không cho hai người nói thêm gì đi nữa.

Hắn biết đây là một đoạn chua xót, nghĩ lại mà kinh chuyện cũ. Một khi đã như vậy, cần gì phải tái làm cho các nàng đi nhớ lại một lần đâu?

“Nhưng là Kiệt ca, Stephen gia tộc còn là không hề nhỏ……” Gặp Hạ Vân Kiệt chủ động thân thủ ôm chính mình vòng eo, Blythe cùng Linda thân thể mềm mại lại nhịn không được run run một chút, lau đem khóe mắt nước mắt, lại là cảm kích lại là lo lắng nói.

“Yên tâm đi, chính là chính là một bá tước, căn bản không cần Kiệt ca ta tự mình động thủ.” Hạ Vân Kiệt dùng sức kéo đi hạ hai người, cười nói.

Nhận thấy được cặp kia tay lực lượng, hai người nhất thời có một loại cường hữu lực dựa vào cảm giác, trong lòng lập tức liền kiên định xuống dưới, trên mặt một lần nữa nở rộ ra mỉm cười.

Gặp hai người trên mặt trọng lộ tươi cười, Hạ Vân Kiệt cười buông lỏng tay ra, mà Blythe cùng Linda hai người tắc thực tự nhiên thân thủ một trái một phải vãn ở hắn y lộ vinh hoa.

“Thân ái Blythe, Linda, hay là các ngươi phải đi sao? Tiệc tối còn không có chính thức bắt đầu đâu? Tommy tiên sinh cũng đến, ta nghĩ không cần ta cố ý giới thiệu đi.” Đang lúc Hạ Vân Kiệt bị Blythe cùng Linda một trái một phải kéo chuẩn bị rời đi hiện trường khi, Eric lại đi rồi đi lên, ngăn cản bọn họ, khóe miệng ôm lấy một chút mỉm cười đắc ý nói.

Ở hắn phía sau là đang theo Edward có nói có cười lão Tommy, còn có bưng chén rượu giống người hầu giống nhau Gary nam tước cùng Harrison nghị viên.

Thân là Mỹ quốc Mafia Lucchese gia tộc giáo phụ, Stuart gia tộc âm thầm thế lực, lão Tommy còn là biết một ít, cho nên chẳng sợ Edward chính là Stuart trong gia tộc một vãn bối, hắn còn là thực cho hắn mặt mũi.

“Blythe, Linda các ngươi cũng……” Lão Tommy nghe vậy giương mắt hướng Blythe cùng Linda nhìn lại, bật thốt lên nói, bất quá nói đến một nửa, khi hắn ánh mắt đảo qua Hạ Vân Kiệt khi, câu nói kế tiếp liền tạp ở trong cổ họng.

Bởi vì trước mắt người này tuy rằng kia khuôn mặt thực xa lạ nhưng mặc kệ là hình thể còn là kia ánh mắt lại cấp lão Tommy một loại rất quen thuộc cảm giác, hơn nữa Blythe cùng Linda còn như vậy thân mật kéo tay hắn, điều này làm cho lão Tommy càng thêm có một loại giống như đã từng gặp qua cảm giác.

“Lão Tommy, có một đoạn thời gian không gặp, ngươi khí sắc không sai nha.” Hạ Vân Kiệt nhìn lão Tommy, thản nhiên nói.

Nghe thế quen thuộc Luân Đôn khang tiếng Anh, lão Tommy cả người đều nhịn không được đánh cái rùng mình, ngoan ngoãn, thế nhưng thật là này khủng bố chủ a!

“Nga, của ta Thượng Đế, Hạ tiên sinh ngài như thế nào đã ở nơi này, thật sự thật cao hứng lại nhìn thấy ngài!” Bất quá lập tức lão Tommy tựa như nhìn thấy nhiều năm không thấy bằng hữu giống nhau, kích động lên trước cúi đầu nói.

Edward đám người vốn là muốn mượn Tommy đến nhục nhã Hạ Vân Kiệt một phen, hơn nữa cũng làm cho Blythe cùng Linda biết một chút, chính mình là có thể tả hữu các nàng tinh quang tiền đồ, không nghĩ tới trước mắt vị này đến từ Trung Quốc người trẻ tuổi thế nhưng cùng Tommy nhận thức, người người cũng không cấm thay đổi sắc mặt.

“Ta nhưng là có điểm mất hứng.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

Nghe được “Mất hứng” Ba chữ, lão Tommy hai chân đều nhịn không được run lên một chút.

Hắn thật sự quá rõ ràng bất quá trước mắt vị này chủ tử mất hứng đáng sợ, Hilton khách sạn kia một màn màn làm cho hắn nay nhớ tới còn kinh hồn táng đảm trường hợp còn rõ ràng ở mắt đâu, thậm chí ngay cả cường đại như Rothschild gia tộc soán vị gia chủ đều bị hắn đùa bỡn cho bàn tay, hắn lão nhân gia nếu mất hứng, ai thừa nhận được rất tốt a?

“Không biết là ai nhạ Hạ tiên sinh ngài mất hứng, Tommy rất thích ý vì Hạ tiên sinh ngài cống hiến sức lực.” Lão Tommy chân đẩu về đẩu, này miệng phản ứng cũng rất mau, cung thân, thật cẩn thận nói.

Lão Tommy khiêm tốn lấy lòng một màn, nhìn xem Edward đám người thiếu chút nữa không rớt một đất tròng mắt.

Đây chính là Hollywood số một số hai giải trí đại ngạc a! Như thế nào đối mặt trước mắt vị này Hạ tiên sinh liền cùng chuột thấy mèo vậy đâu? Nghe nói hiện tại người Trung Quốc rất tiền, chẳng lẽ nói hắn công ty tài vụ xảy ra vấn đề, đã muốn bị trước mắt vị này người Trung Quốc âm thầm cấp thu mua đi?

“Trong đó có một giống như chính là Tommy ngươi.” Hạ Vân Kiệt nói.

Lão Tommy nghe nói như thế lập tức đầu gối nhất loan sẽ quỳ xuống đến, bất quá đã có một cỗ lực lượng nâng hắn, làm cho hắn quỳ không dưới đi.

Năm đó Hạ Vân Kiệt ngón tay đối với hắn nhất chỉ, làm cho hắn thống khổ đầy đất lăn lộn, cái loại này thống khổ hắn đời này cũng không nguyện ý lại đi nhớ tới đến. Hạ Vân Kiệt thế nhưng nói người nhạ hắn mất hứng có hắn một cái, quả thực chính là bắt hắn cho sợ tới mức thiếu chút nữa hồn phi phách tán.

“Hạ, hạ……” Tommy cao thấp răng nanh đánh chiến, trên trán tràn đầy mồ hôi lạnh.

“Được rồi, không cần như vậy khẩn trương. Chuyện này lại nói tiếp cũng không trách ngươi, ngươi cũng khẳng định không biết kỳ thật Edward tử tước bọn họ đem ngươi mời đến, kỳ thật là nghĩ cho ngươi chèn ép Blythe cùng Linda.” Hạ Vân Kiệt gặp Tommy sợ tới mức quá, cũng liền lười tái tra tấn hắn, ngắt lời nói.

Tommy nghe được phía trước trong lời nói cả người nhất thời thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau khi nghe được mặt trong lời nói khi, thiếu chút nữa sẽ nhịn không được xoay người nhấc chân đi đá Edward bọn họ.

Ta dựa vào, này quả thực chính là hướng chết hố lão tử a!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 818 : Chạy lấy người

“Edward, Eric này hết thảy là thật sao? Các ngươi thế nhưng muốn cho ta chèn ép Blythe cùng Linda. Nga, của ta Thượng Đế, các ngươi điên rồi sao? Blythe cùng Linda là trời sinh hiểu được diễn trò thiên tài, ta ngày hôm qua còn cùng Spielberg thảo luận kế tiếp quay phim mới nữ nhân vật chính phi các nàng đừng chúc, các ngươi thế nhưng muốn chèn ép các nàng!” Tommy cuối cùng cũng không có nhấc chân đá Edward cùng Eric, nhưng dùng liếc si ánh mắt nhìn bọn họ, khoa trương nói.

“Nga, của ta Thượng Đế Spielberg, đây là thật vậy chăng, Tommy tiên sinh?” Blythe cùng Linda che miệng ba, không dám tin nhìn Tommy Mangano.

“Đương nhiên là thật ! Cho dù các ngươi đương kì tạm thời sắp xếp không được, chúng ta cũng có thể chờ các ngươi.” Tommy nói.

“Tommy tiên sinh, ngươi đây là cái gì ý tứ?” Edward cùng Eric hoàn toàn thay đổi sắc mặt, bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới vốn muốn mời Tommy đến khoe ra cũng đánh Hạ Vân Kiệt đám người mặt, không nghĩ tới kết quả ngược lại là bọn hắn trước mặt mọi người bị hung hăng đánh mặt.

“Ý tứ? Có ý tứ gì! Chẳng lẽ ta Tommy muốn thỉnh ai làm nữ nhân vật chính còn cần các ngươi đồng ý sao?” Tommy Mangano lập tức vẻ mặt bất mãn trừng mắt nói.

Nói đùa, hắn Tommy Mangano tốt xấu cũng là cái Mafia gia tộc một cái giáo phụ, là Hollywood số một số hai giải trí đại ngạc, trừ bỏ trước mắt vị này biến thái Hạ tiên sinh làm cho hắn sợ hãi đòi mạng, người khác hắn lại sao lại để vào mắt? Cho dù kia bị Brook giống thủ

trưởng giống nhau cung Boris hầu tước, hắn Tommy Mangano thân là người Mỹ quốc tưởng không bán hắn mặt mũi sẽ không bán hắn mặt mũi, huống chi trước mắt này vài tuổi trẻ vãn bối.

“Này, này……” Gặp Tommy Mangano tức giận, Edward cùng Eric tuy rằng sắc mặt rất là khó coi, nhưng không nói gì mà chống đỡ, mà Gary nam tước cùng kia Harrison nghị viên đã muốn âm thầm có chút lo lắng cùng hối hận đi lên.

Bọn họ không phải ngốc tử, lại sao lại nhìn không ra Tommy Mangano thực tôn trọng kia Trung Quốc đại lục đến người trẻ tuổi? Ngay cả Mỹ quốc nhân, hơn nữa lớn nhỏ còn là có tiền tài quyền thế người Mỹ quốc đều muốn như thế tôn trọng vị này người trẻ tuổi, này thuyết minh cái gì? Thuyết minh vị này người Trung Quốc thực không đơn giản, thậm chí ngay cả người Mỹ quốc đều muốn kiêng kị hắn.

Đương nhiên Edward tử tước đến từ Stuart gia tộc, Eric đến từ Stephen gia tộc, hai người bối cảnh so với Gary nam tước cùng Harrison nghị viên cường không chỉ nhỏ tí tẹo, cho dù Tommy Mangano kiêng kị kia người Trung Quốc, bọn họ cũng có thể hoàn toàn không để trong lòng, nhưng Gary cùng Harrison lại không được.

Thực lực của bọn họ còn kém xa lắm đâu!

Hạ Vân Kiệt đạm mạc nhìn Edward đám người liếc mắt một cái, sau đó đối Tommy nói:“Tommy, chúng ta đi trước.”

“Hạ tiên sinh các ngươi nhanh như vậy bước đi sao? Nga, của ta Thượng Đế, xem ta này đầu óc, ta có thể theo các ngươi cùng nhau đi sao?” Tommy gặp Hạ Vân Kiệt nói phải đi, đầu tiên là lắp bắp kinh hãi, tiếp theo thiếu chút nữa sẽ nâng tay cấp chính mình miệng một

bàn tay, người ta con trai đều đem chủ ý đánh tới Blythe cùng Linda trên người, đều nhạ Hạ tiên sinh mất hứng, chẳng lẽ hắn còn tiếp tục ở xuống dưới bất thành?

Lúc này Tommy còn không biết, Edward vừa rồi còn từng trước mặt Hạ Vân Kiệt mặt nói ra vài câu có nhục nhã dương tiếu hồng trong lời nói, nếu không, Tommy sớm đã đem Edward xem thành người chết.

Nói đùa, trước đó không lâu kim cầu thưởng trao giải tiệc tối, liền bởi vì kia Rothschild soán vị gia chủ đắc tội Dương Tiếu Mai, kết quả như thế nào? Không chỉ có tới tay gia chủ vị trí bay, người tức thì bị tra tấn sống không bằng chết, liên quan hắn Tommy Mangano cũng tao gặp rất lớn tội, về phần kia Tây Ban Nha t5 đài truyền hình lão bản cái gì liền lại càng không tất nói.

“Tùy tiện ngươi.” Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến trả lời.

Tommy ngượng ngùng cười cười, tùy tay buông chén rượu liền đi theo Hạ Vân Kiệt bọn họ đi ra ngoài.

Một khi bị rắn cắn mười năm sợ thảo thừng a, Tommy năm đó chính là cùng người đắc tội Hạ Vân Kiệt đi cùng một chỗ, thiếu chút nữa sẽ đã mất này tánh mạng, nay Brook con trai đắc tội Hạ tiên sinh, hắn lại làm sao dám tiếp tục cùng hắn pha trộn cùng một chỗ?

Tommy Mangano nhưng là đại nhân vật, này nói đi là đi, cũng không phải là đùa giỡn, đây là muốn cùng Brook quyết liệt a!

Edward bọn người là người xuất thân hào môn, điểm ấy sức phán đoán tự nhiên là có, thấy thế không khỏi cả người đều ngây ngẩn cả người.

Bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới, Tommy Mangano thế nhưng sẽ vì như vậy điểm sự tình, vì một người

Trung Quốc, muốn cùng Brook đoạn tuyệt quan hệ!

“Uy, ông bạn già, ngươi đây là muốn hướng chạy đi đâu? Di, này không phải Blythe cùng Linda sao? Nhiều ngày không thấy, các ngươi bộ dạng càng phát ra gợi cảm đẹp!” Tommy đi theo Hạ Vân Kiệt ba người đang chuẩn bị đi ra ngoài, đêm nay chủ nhân Brook bá tước cùng Boris hầu tước bưng chén rượu đã đi tới. Bất quá làm Brook bá tước ánh mắt đảo qua Blythe cùng Linda khi, một đôi ánh mắt rõ ràng sáng đứng lên, lộ ra một tia dâm tà sắc. Chính là khi hắn ánh mắt nhìn đến bị Blythe cùng Linda tả hữu thân mật kéo Hạ Vân Kiệt khi, sắc mặt lại hơi hơi thay đổi biến đổi.

Đồng dạng biến sắc mặt sắc còn có Boris hầu tước, hắn không nhận ra Hạ Vân Kiệt đến, nhưng hắn lại cảm thấy một tia quen thuộc hơi thở, điều này làm cho hắn trái tim lập tức liền bị thu lên.

“Blythe, vị này tuổi trẻ tiên sinh là ai?” Brook bá tước híp mắt hỏi Blythe, trong lời nói đã muốn lộ ra một tia chất vấn.

Này cũng khó trách Brook trong lòng hội căm tức, hắn nhưng là giải trí trùm, Blythe cùng Linda từng lão bản, hôm nay chính mình chủ động cùng Blythe cùng Linda chào hỏi, các nàng thế nhưng một chút phản ứng đều không có, tay còn là gắt gao kéo kia Trung Quốc tuổi trẻ tiểu tử tay, điều này làm cho Brook biết vậy nên mặt mất hết.

Blythe gặp Brook chất vấn, vừa định đáp lời, Hạ Vân Kiệt lại ngăn cản nàng, hướng Boris hầu tước vẫy tay nói:“Ngươi lại đây.”

Hạ Vân Kiệt nhất mở miệng, Boris lập tức liền nhận ra trước mắt vị này người trẻ tuổi chính là tối hôm qua vị kia khủng bố Hạ thần tiên, cũng là nay gia chủ Brad

công tước chủ nhân, nhất thời cả người run run một chút, sau đó vội vàng đi qua đi, hơi hơi cung thân nói:“Tôn quý Hạ tiên sinh, xin hỏi có cái gì phân phó?”

“Edward tử tước là người của Stuart gia tộc đi?” Hạ Vân Kiệt thản nhiên hỏi, mà lúc này theo sát mà đến Edward gặp gia tộc lục đại xử lý công việc thành viên chi nhất Boris tại kia trong đó quốc trước mặt người thế nhưng hơi hơi cung thân, vẻ mặt tôn kính biểu tình, sớm đã sợ tới mức hai chân đều có chút như nhũn ra.

“Đúng vậy.” Boris trả lời.

“Hắn làm cho ta thực mất hứng! Còn có ta về sau không nghĩ tái ở các ngươi Anh quốc quý tộc giai tầng nghe được có Stephen gia tộc này danh hào, bọn họ phụ tử làm cho ta cảm thấy buồn nôn cùng phẫn nộ!” Hạ Vân Kiệt lại thản nhiên nói, nói xong liền vẻ mặt bình tĩnh đi rồi, thoạt nhìn một chút cũng không giống dáng vẻ phẫn nộ.

“Là!” Tuy rằng Hạ Vân Kiệt nói xong liền đi, căn bản không đi quản Boris phản ứng, nhưng Boris còn là giống cái rất phong độ quý tộc, cẩn thận tỉ mỉ hơi hơi cúi đầu lên tiếng, sau đó mới đứng thẳng thân mình.

“Boris hầu tước các hạ, người trẻ tuổi này là ai, thế nhưng như thế cuồng ngạo?” Brook nhìn Hạ Vân Kiệt bốn người dương tay mà đi, như trước không thể nhận vừa rồi nhìn đến một màn, sắc mặt có chút khó coi đối Boris hầu tước nói.

Này cũng khó trách Brook bá tước, hắn nhưng là biết Stuart gia tộc từng loại nào cường đại quá, cũng biết trước mắt vị này Boris hầu tước thân thủ loại nào lợi hại, không phải cái gì người thường, muốn nói một người Trung Quốc đột nhiên toát ra đến có thể tùy ý chỉ huy Stuart gia tộc hầu tước, thật là làm cho hắn khó có thể

tin. Đương nhiên Boris vừa rồi biểu hiện còn là dọa ở hắn, làm cho hắn không dám đuổi theo đi tức giận, nếu không bằng Hạ Vân Kiệt vừa rồi kia kiêu ngạo biểu hiện, Brook bá tước cho dù tạm thời thả hắn đi, cũng khẳng định sẽ không làm cho hắn thư thư phục phục rời đi Luân Đôn, hơn nữa Blythe cùng Linda ở Brook bá tước xem ra, lại tùy ý hắn đắn đo nữ nhân, nếu không phải Boris vừa rồi biểu hiện dị thường, vừa rồi hắn sẽ gọi lại kia hai kỹ nữ, làm cho các nàng đẹp mặt.

Kia Trung Quốc người trẻ tuổi hắn nhìn không thấu, chẳng lẽ kia hai thối kỹ nữ hắn còn nhìn không thấu sao?

“Đúng vậy, Boris hầu tước, này người trẻ tuổi đến tột cùng là ai? Thế nhưng như thế kiêu ngạo vô lễ?” Edward gặp Brook sắc mặt khó coi hỏi Boris hầu tước, cuối cùng cũng khôi phục lại một tia dũng khí, tiến lên thật cẩn thận hỏi.

Đến bây giờ, hắn còn là không thể tin được gia tộc của chính mình ban trị sự vì một Trung Quốc người trẻ tuổi xử trí hắn! Phải biết rằng hắn nói như thế nào cũng là gia tộc trọng điểm bồi dưỡng hậu bối đệ tử chi nhất, điểm ấy theo hắn có được tử tước tước vị sẽ không khó coi đi ra. Đương nhiên Edward thân mình thực lực cũng không nhược, đã muốn sắp đột phá nam tước.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 819 : Hiện tại làm sao bây giờ

Boris hầu tước sắc mặt rất là khó coi.

Cuồng ngạo, kiêu ngạo vô lễ, này vài cái từ dùng ở ai trên người đều có thể, chẳng sợ dùng ở Stuart gia tộc tộc trưởng Brad công tước trên người cũng có thể, nhưng tuyệt đối không thể dùng ở Hạ tiên sinh trên người.

Hắn lão nhân gia là ai? Kia nhưng là khủng bố nhân vật mẹ nó ngay cả hắn Boris hầu tước bá phụ, đường đường huyết tộc công tước Brad, từng ở phía sau màn thôi động đại anh đế quốc chiếm trước thế giới gần một phần tư thổ địa đại nhân vật đều phải cung kính gọi hắn một tiếng chủ nhân!

Mà Brook là ai? Bất quá chính là cái chính là bá tước, cho dù này bá tước cũng là lấy hắn tổ tiên phúc mà thôi, mà hắn vị kia đem bá tước vị trí truyền xuống tới tổ tiên từng cũng không quá chính là Brad công tước một hỗ trợ mà thôi! Về phần Edward, tuy rằng là Stuart gia tộc mới xuất hiện tân tú, nhưng đối với vĩ đại công tước điện hạ chủ nhân mà nói, căn bản ngay cả rắm cũng không là.

Hiện tại Hạ tiên sinh bất quá chính là muốn thu thập như vậy vài tiểu nhân vật nhạ hắn mất hứng, nay này đó tiểu nhân vật cũng dám trước mặt hắn Boris hầu tước mặt nói cao nhất Hạ tiên sinh cuồng ngạo, kiêu ngạo vô lễ!

Có thể nghĩ, Boris hầu tước sắc mặt có thể đẹp mặt sao?

“Edward ngươi theo ta đi!” Boris hầu tước không có trả lời hai người vấn đề, mà là mặt không chút thay đổi nhìn

Edward lạnh lùng nói.

Chỉ bằng bọn họ lại có cái gì tư cách biết Hạ tiên sinh thân phận?

“Boris hầu tước, ngài đây là……” Gặp Boris hầu tước không chỉ có không trả lời chính mình vấn đề, nhưng lại phải đi, Brook bá tước hoàn toàn hoảng, bối rối trung Brook bá tước theo bản năng bắt được Boris hầu tước cánh tay.

“Brook, nếu ngươi không nghĩ lập tức mất đi này tay trong lời nói, ngươi tốt nhất hiện tại buông tay!” Boris hầu tước mắt thấu hung quang nhìn thoáng qua Brook bắt lấy chính mình cánh tay tay, âm thanh lạnh lùng nói.

Brook nhìn đến Boris hầu tước trong mắt lộ ra đến hung quang, cả người đều như trụy hầm băng, tay sớm đã cuống quít buông ra.

Thân là Stuart gia tộc phụ thuộc gia tộc tộc trưởng, Brook bá tước mơ hồ còn là biết Boris hầu tước cũng không phải người thường, hắn nói muốn phế điệu hắn này chích tay, vậy tuyệt đối có thể lập tức phế bỏ hắn này chích tay.

“Hầu tước đại nhân……” Edward nhìn Boris hầu tước trong mắt lộ ra hung quang, cao thấp răng nanh bắt đầu có điểm run lên, giờ khắc này, hắn mới chính thức ý thức được vị kia Hạ tiên sinh mất hứng hậu quả thập phần nghiêm trọng.

Mặc kệ là ở Trung Quốc còn là ở đại anh đế quốc!

Boris không có trả lời Edward, chỉ để ý mại cước bộ hướng đại môn đi đến.

Edward nhìn Boris hầu tước rời đi bóng dáng, khẽ cắn

môi theo đi lên. Hắn biết, hiện tại hắn nếu không theo sau, chờ hắn chắc chắn là chỉ còn đường chết.

Huyết tộc thế giới, cường giả vi tôn, tôn ti cấp bậc phi thường nghiêm khắc. Boris ở thế tục xã hội trung là hầu tước, ở huyết tộc thế giới trung cũng là Stuart gia tộc lục đại xử lý công việc chi nhất, bá tước cảnh giới, mà hắn Edward ở huyết tộc thế giới trung bất quá chính là huyết tộc thành viên ngay cả nam tước còn không có đột phá, nếu dám cãi lời Boris mệnh lệnh, Boris căn bản không cần xin chỉ thị công tước điện hạ là có thể trực tiếp đem hắn giết chết.

Đương nhiên lấy Boris tu vi muốn giết hắn Edward cũng căn bản như giết gà bình thường thoải mái!

“Phụ thân, hiện tại làm sao bây giờ?” Nhìn Boris hầu tước lập tức rời đi, Eric cũng biết hậu quả cực kì nghiêm trọng, nơm nớp lo sợ hỏi Brook.

“Ba!” Brook trực tiếp nâng tay quăng Eric một bàn tay, cắn răng nói:“Còn không lập tức cấp lão tử lăn đi tìm Blythe kia thối…… Còn có Linda, thỉnh cầu các nàng tha thứ.”

Thối kỹ nữ, kia kỹ nữ hai chữ, Brook chung quy không dám nói ra.

Eric bụm mặt, lúc này đã muốn không rảnh bận tâm trong đại sảnh vô số ánh mắt theo dõi hắn xem khiếp sợ ánh mắt, vội vàng gật đầu nói:“Là, là, ta cái này đi.”

Nói xong, Eric liền lập tức ra bên ngoài chạy.

Eric vừa đi, Gary cùng Harrison nghị viên cho nhau liếc nhau, sau đó cũng vội vàng ra bên ngoài lưu. Vừa rồi bọn họ nhưng là không thiếu châm chọc nói móc kia khủng bố Trung Quốc người trẻ tuổi a.

Eric ba người đi rồi, Brook cũng không nhàn rỗi, bưng chén rượu cùng mọi người nói một tiếng xin lỗi, nói lâm thời có việc gấp muốn thất bồi một đoạn thời gian, trong khoảng thời gian này từ hắn phu nhân cùng nữ nhi thay hắn tiếp đón mọi người.

Nói xong sau, Brook cũng vội vàng rời đi, lập tức nhắm hướng đông giao Stuart gia tộc cổ bảo mà đi.

“Lão Tommy, gần nhất quá thế nào? Không tái ức hiếp Hoa nhân ngôi sao đi?” Ngồi ở trong xe, Hạ Vân Kiệt bị Blythe cùng Linda ủng đám ở bên trong, ôn hương nhuyễn ngọc, thoạt nhìn thập phần thích ý, chỉ có chính hắn biết hắn tình nguyện cùng ngồi ở phó điều khiển vị, đầu đầy mồ hôi lạnh Tommy đổi vị trí. Mà hắn cố ý vô ý hỏi chút vấn đề, đơn giản chính là tưởng dời đi lực chú ý mà thôi.

“Hạ tiên sinh nói đùa, nói đùa, Tommy nào dám ức hiếp Hạ tiên sinh ngài đồng bào a! Ta đang chuẩn bị đề cao Hoa nhân ngôi sao đãi ngộ đâu.” Tommy nghe vậy thiếu chút nữa sợ tới mức ngay cả trái tim đều phải nhảy ra cổ họng mắt, lau đem cái trán mồ hôi lạnh, vội vàng nói.

“Này đại minh tinh cho dù, nên bao nhiêu cát xê liền bao nhiêu cát xê, bọn họ kiếm được cũng cử nhiều, nhưng thật ra này kẻ chạy cờ Hoa nhân, một ít hậu cần nhân viên công tác, ngươi nếu thật có lòng không ngại chiếu cố nhiều hơn.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Hạ tiên sinh nói, ta nhất định làm theo, nhất định làm theo.” Lão Tommy vội vàng liên tục gật đầu nói.

“Vậy đa tạ ngươi, như vậy đi, buổi tối làm hại ngươi ngay cả bữa tối đều ăn bất thành, không bằng cùng nhau theo chúng ta đi khách sạn cùng ăn bữa tối đi.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

“Cảm ơn Hạ tiên sinh, có thể cùng ngài cùng hai vị xinh đẹp nữ sĩ cùng nhau cùng ăn bữa tối là vinh hạnh của ta!” Tommy Mangano gặp Hạ Vân Kiệt mời hắn cùng nhau cùng ăn bữa tối, thế này mới thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng nói, nói xong lời này, hắn mới phát hiện không biết khi nào chính mình bên người sơ-mi tựa hồ đều đã muốn ướt đẫm.

Hạ Vân Kiệt gặp Tommy nói như thế, đồng dạng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi. Hắn thật là có điểm sợ cùng Blythe cùng Linda hai người một mình cùng một chỗ, đổ không phải sợ chính mình hội khống chế không được, mà là hai người luôn thường thường lộ ra một bộ câu người bộ dáng, hắn tổng khó tránh khỏi có chút không được tự nhiên, tổng khó tránh khỏi hội không cẩn thận thất thần.

Eric so với Hạ Vân Kiệt đám người còn muốn sớm một bước đến hoàng gia hoa viên khách sạn, làm Hạ Vân Kiệt đám người đến đại đường khi, Eric đã muốn lo âu bất an ở đại đường chờ, liền ngay cả đại đường trước sân khấu này tóc vàng mắt xanh nữ lang thỉnh thoảng dùng cực nóng ánh mắt theo dõi hắn xem đều hồn nhiên chưa thấy.

Thân là giải trí trùm Brook bá tước con trai, Eric tự nhiên cũng là Luân Đôn giải trí vòng nổi danh công tử ca. Có giải trí báo chí đem hắn đưa tin thành có lễ thân sĩ quý tộc, cũng có giải trí báo chí đem hắn đưa tin thành nơi nơi lưu tình, cùng rất nhiều ngôi sao có một chân hoa hoa công tử. Tóm lại, Eric là cái danh nhân, là rất nhiều hướng tới danh lợi tràng nữ nhân trong mắt bạch mã vương tử. Rất nhiều nữ nhân đều ảo tưởng cùng hắn phát sinh quan hệ, đều muốn mượn hắn nổi danh, liền tỷ như trước sân khấu mặt sau này tóc vàng mắt xanh nữ lang, nhận ra vừa rồi vội vã xông vào khách sạn, một thân hàng hiệu phục sức người trẻ tuổi là giải trí trùm

con trai Eric sau, vài người bắt đầu cố ý lạp thấp cổ áo, cố ý cởi bỏ sơ-mi mặt trên cúc áo, hướng hắn triển lộ chính mình đầy đặn ****, hướng hắn phao mị nhãn, tuy rằng các nàng biết Eric tiên sinh là sẽ không coi trọng các nàng, nhưng này cũng không gây trở ngại mỗi người đàn bà trong lòng đều có một cô bé lọ lem giấc mộng. Trong đó còn có kia từng kỳ thị người Trung Quốc, cố ý chậm trễ Hạ Vân Kiệt ba người vị kia tóc vàng nữ lang.

Lúc này nàng màu trắng sơ-mi cúc áo mặt trên hai cái đều là cởi bỏ, lộ ra một cái thật sâu trắng noãn ****, chỉ tiếc, Eric lại ngay cả con mắt cũng chưa xem qua nàng liếc mắt một cái.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 820 : Lưu trữ cùng công tước đại nhân nói đi

Đang lúc trước sân khấu tóc vàng mắt xanh nữ lang nhóm ở khoe khoang phong tao, hy vọng có thể khiến cho Eric chú ý khi, các nàng thấy được Blythe cùng Linda tả hữu kéo Hạ Vân Kiệt đi đến, bên người còn đi theo một vị thoạt nhìn rất phong độ trung niên nam tử.

Khách sạn không có gì cẩu tử đội, chân nhất rảo bước tiến lên khách sạn, Hạ Vân Kiệt cũng đã biến trở về chính mình nguyên lai diện mạo.

Không cần phải trong lời nói, Hạ Vân Kiệt còn là thích lấy chính mình chân diện mục kì người.

Eric trong lúc nhất thời đổ không chú ý tới Hạ Vân Kiệt diện mạo biến hóa, hơn nữa người nước ngoài nhìn người Trung Quốc mặt luôn có loại đại đồng tiểu dị cảm giác, kỳ thật chúng ta quốc nhân xem người nước ngoài rất nhiều thời điểm cũng có loại cảm giác này. Eric vừa thấy đến Blythe cùng Linda kéo Hạ Vân Kiệt tiến vào, bên cạnh còn đi theo lão Tommy, căn bản là không đi nhìn kỹ Hạ Vân Kiệt tướng mạo, chắc hẳn phải vậy liền vội vàng nghênh đón, cung thân liên tục nói:“Tôn kính Hạ tiên sinh, thật sự thực xin lỗi, vừa rồi……”

Eric cúi đầu xin lỗi lập tức liền lượng mù sở hữu trước sân khấu tóc vàng mắt xanh nữ lang ánh mắt, nhất là vị kia từng kỳ thị chậm trễ Hạ Vân Kiệt còn có Phùng Kì Tuyết cùng Trần Ngữ Thi vị kia nữ lang, lúc này miệng nàng mở lớn cơ hồ có thể trực tiếp nhét xuống một quả trứng gà.

Nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới, kia đến từ Trung Quốc đại lục người trẻ tuổi không chỉ có làm cho hai vị Hollywood ngôi sao thân mật bên người tay trong tay,

hơn nữa liền ngay cả thân là Luân Đôn giải trí vòng nhân vật phong vân, xuất thân quý tộc giai tầng Eric tiên sinh sốt ruột chờ ở nơi này mục đích dĩ nhiên là hướng hắn chịu nhận lỗi.

Bất quá càng làm cho trước sân khấu nữ lang không thể tưởng được là, vị kia đến từ Trung Quốc đại lục người trẻ tuổi thế nhưng căn bản để ý cũng chưa để ý kia ở các nàng trong mắt rất là tôn quý giàu có Eric, lập tức từ Blythe cùng Linda kéo tay hắn hướng thang máy đi đến.

Eric gặp Hạ Vân Kiệt không để ý tới hắn, tự nhiên chưa từ bỏ ý định, liền đi theo muốn đuổi kịp đi.

Lão Tommy gặp tôn quý Hạ tiên sinh căn bản không muốn quan tâm Eric, âm thầm thay hắn lắc lắc đầu, nghĩ rằng, ngươi người nào không tốt đắc tội, thế nhưng đắc tội Hạ tiên sinh, này không phải muốn chết là cái gì? Trong lòng nghĩ, lão Tommy không lưu tình chút nào mặt đối tùy tùng bảo tiêu mệnh lệnh nói:“Đem hắn đuổi ra đi!”

Lão Tommy bảo tiêu đều là cao lớn khôi ngô Mỹ quốc xuất ngũ binh, nghe được lão Tommy ra lệnh, không chút khách khí một trái một phải tựa như diều hâu trảo con gà con giống nhau đem Eric cấp bắt đứng lên.

“Hạ tiên sinh, ngài không thể đối với ta như vậy, ngài không thể đối với ta như vậy nha! Van cầu ngài, vừa rồi ta thật sự không phải……” Eric một bên giãy dụa một bên kêu, kia bi thảm bất lực bộ dáng, nhìn xem trước sân khấu nữ lang tất cả đều trợn mắt há hốc mồm.

Này còn là các nàng cảm nhận trung kia làm cho người ta hướng tới cao phú suất sao? Còn là kia ở giải trí giới cùng rất nhiều ngôi sao đều có nhất chân đại nhân vật sao?

Eric còn không có bị ném ra khách sạn đại đường ngoại,

Gary nam tước cùng Harrison nghị viên vội vàng chạy tới.

Bọn họ vừa thấy đến Eric kia trực tiếp bị bảo tiêu giá đi ra bi thảm trạng liền cảm thấy chính mình hai chân như nhũn ra, hai mắt biến thành màu đen.

Đến giờ phút này, bọn họ mới chính thức hiểu được, tại kia cái đến từ Trung Quốc đại lục Hạ tiên sinh trong mắt, bọn họ bất quá chính là a miêu a cẩu giống nhau, hắn căn bản sẽ không đem bọn họ để vào mắt, buồn cười bọn họ còn nhảy trên nhảy dưới, cao hơn nữa cao ở thượng trào phúng khinh bỉ hắn.

“Eric, hiện tại chúng ta làm sao bây giờ?” Làm bảo tiêu giống ném tử cẩu giống nhau trực tiếp đem Eric ném tới khách sạn bên ngoài, Gary cùng Harrison nghị viên vội vàng tiến lên đây đem hắn đỡ lấy, vẻ mặt cầu xin hỏi.

“Hiện tại chỉ có thể nhìn ta ba bên kia tình huống, thật sự là ****** gặp quỷ, người này như thế nào hội nhận thức Boris hầu tước đâu?” Eric để ý để ý chính mình hỗn độn tóc, buồn bực nói.

Đến bây giờ hắn còn muốn không thông Hạ Vân Kiệt như thế nào sẽ nhận thức Boris hầu tước, về phần Tommy, Eric đổ còn không lo lắng, nhiều lắm về sau đoạn tuyệt hợp tác quan hệ đó là, nhưng Boris hầu tước sẽ bất đồng, hắn là Stuart gia tộc 6 đại xử lý công việc chi nhất, một khi hắn tức giận nói động Stuart gia tộc đối bọn họ Stephen gia tộc động thủ, kia Stephen gia tộc tuyệt đối đem đi vào vạn kiếp bất phục hoàn cảnh.

Cũng đang là vì Stuart gia tộc đáng sợ, Eric này hướng đến cao cao tại thượng công tử ca mới có thể chạy tới nơi này khiêm tốn về phía Hạ Vân Kiệt xin lỗi, Brook bá tước mới có thể ngay cả chính mình sinh nhật tiệc tối đều cố không hơn, trực tiếp đuổi theo Stuart gia.

Gặp Eric vẻ mặt buồn bực bộ dáng, Gary cùng Harrison lại thầm nghĩ khóc. Gia tộc bọn họ thực lực so với Stephen kém xa, vạn nhất Boris hầu tước cũng hướng bọn họ phát tiết lửa giận, trời mới biết bọn họ hội rơi vào như thế nào đáng thương kết cục.

Eric chờ mong hắn phụ thân Brook bên kia có tiến triển, đáng thương hắn lại không biết nói cùng đợi hắn phụ thân là loại nào khủng bố phẫn nộ.

Brook đồng dạng cũng không biết chờ đợi chính mình sẽ là hắn đời này đều tưởng tượng không đến khủng bố phẫn nộ, ngồi ở trong xe, hắn một bên thúc giục tài xế mau chóng hướng Stuart gia đuổi, ý đồ trước tiên vuốt lên Boris hầu tước tức giận, một bên tinh tế hồi tưởng chỉnh chuyện đến tột cùng làm sao xảy ra vấn đề.

Khả mặc hắn Brook như thế nào tinh tế hồi tưởng, cũng tưởng không thông làm sao xảy ra vấn đề.

Người khác không biết Stuart gia tộc có bao nhiêu cường đại, hắn Brook thân là lão Brad từng hỗ trợ hậu duệ, lại sao lại không biết Stuart gia tộc có bao nhiêu cường đại! Từng liền ngay cả Anh quốc vương thất ở lão Brad trước mặt đều là muốn run run nha! Cho nên Brook nghĩ như thế nào, cũng vô pháp nghĩ thông suốt chính là như vậy một cái cường đại gia tộc 6 đại xử lý công việc chi nhất, không chỉ có nhận thức một cái đến từ Trung Quốc đại lục người trẻ tuổi, hơn nữa thế nhưng còn đối hắn biểu hiện như thế tôn trọng!

“Có phải hay không Boris hầu tước ở Trung Quốc làm sự tình gì, có nhược điểm dừng ở người trẻ tuổi kia trong tay, cho nên hắn mới có thể như thế để bảo toàn người trẻ tuổi kia, thậm chí không tiếc đối ta tức giận?” Brook thiên mã hành không nghĩ, thật sự là chuyện này hắn ngay cả gật đầu một cái tự đều để ý không được.

Cũng may trải qua một đoạn thời gian giảm xóc cùng tự hỏi, Brook nhớ tới gia tộc của chính mình mấy năm nay phát triển, cùng với cùng Stuart gia tộc sâu xa quan hệ, kích động tâm tình dần dần nhưng thật ra bình tĩnh xuống dưới, cho rằng Boris hầu tước cho dù tái tức giận, tổng còn không về phần giống người trẻ tuổi kia nói muốn đem bọn họ Stephen gia tộc theo quý tộc giai tầng trung loại bỏ. Hơn nữa, hay không đem Stephen gia tộc theo quý tộc giai tầng trung loại bỏ cũng cũng không phải Boris hầu tước định đoạt, còn là cần Brad công tước gật đầu đồng ý.

Nhưng mặc kệ nói như thế nào, Boris hầu tước thân là Stuart gia tộc 6 đại xử lý công việc chi nhất, trong tay hắn sở nắm giữ thế lực còn xa không phải Brook dám dễ dàng chống cự, cho nên Brook bá tước trước một bước Boris hầu tước đến Stuart gia tộc sau, liền thành thành thật thật ở tòa thành cửa xin đợi Boris hầu tước.

Rất nhanh Boris hầu tước liền đến cổ bảo, Brook vội vàng đón nhận đi, cười theo mặt nói:“Hầu tước đại nhân, phía trước ta cùng Eric thật sự cũng không biết kia Hạ tiên sinh nguyên lai là ngài bằng hữu, nhiều có hiểu lầm cùng chậm trễ còn thỉnh hầu tước đại nhân tha thứ!”

“Tha thứ?” Boris hầu tước khinh thường cười lạnh một tiếng, nói:“Lời này ngươi còn là lưu trữ cùng công tước đại nhân nói đi.”

“Công tước đại nhân! Chẳng lẽ kia Hạ tiên sinh còn nhận thức công tước đại nhân?” Brook nghe vậy mặt xoát một chút trở nên tái nhợt vô cùng, quả thực so với Boris hầu tước còn muốn giống trong truyền thuyết quỷ hút máu.

Edward trải qua một đường giảm xóc, nhớ tới Ba Nại

Đặc hầu tước cũng chính là công tước duy nhất con trai hướng đến ưa coi trọng chính mình, hẳn là không đến mức nhìn chính mình vì một người Trung Quốc mà chịu Boris hầu tước xử phạt, xuống xe khi bối rối tâm tình vốn bình tĩnh không ít, nay nghe được Boris hầu tước toát ra như vậy một câu, nhất thời tứ chi lạnh lẽo, trong mắt thấu bắn ra vô cùng kinh hãi ánh mắt.

Brad công tước nhưng là Stuart gia tộc cao nhất thần, hắn một câu muốn ai sống ai liền sống, muốn ai chết ai nhất định phải chết, mà hiện tại kia Trung Quốc đại lục đến người trẻ tuổi thế nhưng còn nhận thức công tước đại nhân!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 821 : Ngươi còn muốn về sau!

Boris hầu tước không có trả lời Brook câu hỏi, mà là dùng xem người chết bình thường ánh mắt nhìn hắn một cái, sau đó liền lập tức hướng trong đi, bẩm báo công tước đại nhân đi.

“Sẽ không, điều đó không có khả năng! Công tước đại nhân đã muốn rất nhiều năm không thấy người ngoài, kia người Trung Quốc như thế nào hội nhận thức công tước đại nhân đâu? Edward, Edward, ngươi nói có phải hay không?” Brook gặp Boris hầu tước chính là nhìn hắn một cái liền hướng trong đi, hoảng đã muốn hoang mang lo sợ, lôi kéo đồng dạng trong lòng kinh hoảng vô cùng Edward liên tục hỏi, tựa hồ muốn từ hắn trả lời được đến một ít an ủi.

Edward đồng dạng không có trả lời Brook bá tước, chính là đờ đẫn gật gật đầu.

Xem Edward gật đầu, Brook bá tước đầu tiên là vui vẻ, nhưng khi hắn thấy rõ Edward kia mặt xám như tro tàn biểu tình còn có mờ mịt thất thố ánh mắt, một lòng lại cùng cảm lạnh xuống dưới.

Brook bá tước lại sao lại không biết, chính mình hỏi Edward, bất quá chính là lừa mình dối người, mình trấn an một loại hành vi thôi. Boris hầu tước loại nào thân phận, lại khởi tiết cùng theo chân bọn họ tại đây loại sự tình nói đùa?

Cũng may Stephen gia tộc trải qua mấy năm nay phát triển, cũng có được nhất định thế lực, công tước đại nhân hẳn là không đến mức vì một người Trung Quốc mà thực đem hắn Stephen gia tộc theo quý tộc giai tầng trung loại bỏ đi, này cũng là trước mắt Brook bá tước

duy nhất có thể mình an ủi dựa vào.

Đáng thương Brook không biết kia người Trung Quốc nhưng là công tước đại nhân chủ nhân, đừng nói hắn chính là một cái Stephen gia tộc, cho dù kia người Trung Quốc hạ lệnh đem Anh quốc vương thất bắt, công tước đại nhân cũng phải kiên trì đi làm.

Bất quá Brook rất nhanh liền hiểu được chuyện này khủng bố hậu quả, bởi vì hầu tước đại nhân đi vào không trong chốc lát, Brook bá tước cùng Edward liền nhìn đến công tước đại nhân cầm một cây roi, thần sắc âm trầm vô cùng hướng bọn họ bước đi đến.

“Công tước đại nhân!” Brook bá tước cùng Edward nhìn đến công tước đại nhân nhanh như vậy xuất hiện, không khỏi sợ tới mức cả người phát run, vội vàng khom người kêu lên.

Bất quá trả lời hai người cũng là “Ba!” Một tiếng roi súy quá không trung, sau đó hung hăng trừu ở bọn họ trên người thanh âm.

“A!” Brook bá tước cùng Edward bị trừu nhịn không được kêu thảm thiết lên.

Brad công tước giống như căn bản không có nghe đến hai người tiếng kêu thảm thiết, tiếp tục vung roi quật, thẳng đánh cho hai người trên mặt đất đầy đất lăn lộn, thẳng đến hai người khắp cả người vết thương, cổ họng đều kêu khàn khàn, Brad công tước thế này mới thu hồi roi, lạnh lùng đối Boris hầu tước nói:“Từ hôm nay trở đi Stephen gia tộc theo Luân Đôn quý tộc giai tầng biến mất, về phần Edward, trực tiếp ném vào Huyết Trì.”

“Công tước đại nhân, công tước đại nhân, ngài không thể đối với ta như vậy nha, ngài không thể đối với ta như vậy nha, chúng ta Stephen gia tộc vẫn đối ngài trung

thành tận tâm……” Brook bá tước nghe được công tước đại nhân phán phạt, hoảng sợ té đến Brad công tước chân trước, khóc cầu.

Quá quán thượng lưu xã hội xa xỉ ngày, nếu một khi đem bọn họ đánh hồi kẻ nghèo hèn, kia thật đúng là so với giết bọn họ còn làm cho bọn họ khó chịu.

Về phần Edward, lúc này đã muốn trực tiếp hai mắt vừa lật chết ngất trôi qua. Huyết Trì, đó là Brad công tước trước kia tu luyện mật địa, cũng là tộc nhân tử vong cấm địa, một khi bị ném nhập Huyết Trì liền đoạn không còn sống cơ hội.

“Trung thành tận tâm? Ngươi nghĩ rằng ta không biết, từ ta đóng cửa không ra, các ngươi Stephen gia tộc mà bắt đầu ẩn chứa tư tâm sao?” Brad công tước sắc mặt âm lãnh nói.

“Công tước đại nhân thứ tội, thứ tội, về sau chúng ta không dám, không dám !” Brook kinh sợ cầu xin nói.

“Về sau? Ngươi còn muốn về sau! Ha ha, ngươi có biết kia Hạ tiên sinh là ai chăng?” Brad nói xong đột nhiên lại giơ lên trong tay roi, sắc mặt dữ tợn hung lệ đối với Brook sẽ thấy lại hung hăng rút đi qua, nói:“Đó là bản công tước chủ nhân, ngươi cũng dám đắc tội hắn!”

“A!” Brad nghe xong sau hai tròng mắt đều trợn tròn, vẻ mặt hoảng sợ đến cực điểm nhìn chằm chằm Brad, thậm chí ngay cả roi trừu ở trên người đều tựa hồ không cảm giác đau đớn.

Sự tình chân tướng, vị kia đến từ Trung Quốc đại lục người trẻ tuổi thân phận hoàn toàn vượt quá hắn sức tưởng tượng ở ngoài!

“A!” Ở tuyệt vọng trung từ từ thức tỉnh tới được Edward

tử tước, nghe được lão Brad công tước những lời này lại một lần nữa chết ngất đi qua.

“Đêm nay gì người từng có mạo phạm Hạ tiên sinh, mặc kệ là ai tất cả đều cho ta xử lý điệu! Hừ, bản công tước còn chưa có chết đâu, còn không tới phiên này đó tiểu nhân vật làm càn!” Nhìn thoáng qua lại chết ngất đi qua Edward, Brad sắc mặt lạnh lẽo hướng Boris hầu tước nói.

Một cỗ cường đại huyết tộc hơi thở theo hắn trên người bính thể mà ra, bao phủ toàn bộ cổ bảo.

“Là, công tước đại nhân!” Boris hầu tước vội vàng quỳ một gối xuống lĩnh mệnh, mà cổ bảo nội này khác huyết tộc cảm nhận được công tước tức giận thả ra đến cường đại hơi thở, tất cả đều cảm thấy từng trận da đầu run lên, chiến căng không thôi.

Nhìn Boris hầu tước nơm nớp lo sợ quỳ trên mặt đất lĩnh mệnh bộ dáng, Brad thế này mới cảm thấy mỹ mãn đem roi tùy tay nhất ném, xoay người hướng nơi đi đến.

Đã muốn hai trăm năm, một khi trọng lấy được thực lực, cái loại này bễ nghễ thiên hạ, cao cao tại thượng cảm giác thật sự tốt đẹp.

Hoàng gia hoa viên khách sạn tổng thống phòng nội, Hạ Vân Kiệt cùng lão Tommy ba người cùng ăn bữa tối, rượu vang đỏ mỹ thực, ngọn đèn nhu hòa, không khí hài hòa.

Bất quá lão Tommy thông minh nhất thế hồ đồ nhất thời, không biết Hạ Vân Kiệt đem hắn kéo qua đến cùng nhau ăn cơm là vì tránh cho cùng Blythe cùng Linda một mình chung sống khi xấu hổ, thế nhưng tự cho là thông minh tìm cái lấy cớ trước tiên ra khỏi hội trường, lưu lại Hạ Vân Kiệt cùng Blythe cùng Linda hưởng thụ tốt đẹp lãng

mạn bữa tối thời gian, đem Hạ Vân Kiệt tức giận đến thiếu chút nữa sẽ gọi điện thoại cấp Mario, làm cho hắn hảo hảo sửa chữa Tommy Mangano một chút.

Hiện tại Mario ở Mafia trung, nghiễm nhiên đã muốn thành đường? Veytaux truyền kỳ nhân vật, quyền thế vang trời, Tommy Mangano này ở Mỹ quốc coi như phong cảnh Mafia giáo phụ, ở trước mặt hắn bất quá chính là chó Nhật một chích thôi.

Đương nhiên cuối cùng Hạ Vân Kiệt còn là không gọi điện thoại cấp Mario, mà là nại tính tình cùng Blythe cùng Linda cùng nhau cùng ăn bữa tối.

Cũng may này hai dương nữu còn nhớ rõ Hạ Vân Kiệt giúp các nàng cũng không phải bởi vì các nàng thân thể, mà là bởi vì hiện tại mọi người là bằng hữu, cũng không có cố ý đi khiêu khích dụ dỗ Hạ Vân Kiệt, đương nhiên phao cái mị nhãn, cố ý đẩu vài cái đầy đặn **** tự nhiên là khó tránh khỏi, nhưng thật ra vừa đúng cấp bữa tối làm đẹp một ít cảnh xuân, thế nhưng làm cho Hạ Vân Kiệt bữa tiệc này bữa tối ăn phá lệ thư thái.

Tổng thống phòng nội, Hạ Vân Kiệt có hai xinh đẹp dương nữu bồi, ăn thật là thư thái, mà Eric, Gart nam tước còn có Harrison nghị viên đã có thể quá một chút cũng không thư thái. Bọn họ bị bảo tiêu đuổi ra đến, bất đắc dĩ rời đi hoàng gia hoa viên khách sạn sau, vô tâm ở bên ngoài tìm hoan mua vui, liền trực tiếp dẹp đường hồi phủ.

Bất quá ở bọn họ vừa về nhà cửa đã bị cảnh sát cấp mang đi.

Stuart gia tộc từng loại nào cường đại, cho dù mấy năm nay dần dần đi hướng suy sụp, nhưng làm bọn họ căn cứ, Luân Đôn nhất cử nhất động còn là hoàn toàn ở bọn họ nắm giữ cùng theo dõi dưới, nếu muốn tìm vài cái lý

do bắt này vài cái Anh quốc thượng lưu xã hội trung nhân tra căn bản chính là một bữa ăn sáng.

Này hết thảy Hạ Vân Kiệt đương nhiên sẽ không đi quản, bất quá là mấy chích nhảy nhót tiểu sửu mà thôi, Stuart gia tộc tự nhiên hội thu thập thỏa thỏa đáng làm, lại thế nào còn luân được đến hắn đi thao này tâm.

Thư thái hưởng dụng xong bữa tối, Hạ Vân Kiệt liền cáo biệt Blythe cùng Linda chuẩn bị trở về phòng nghỉ ngơi.

“Kiệt ca, ta cùng Linda đều biết đến ngươi không phải người thường, ngươi ngày mai sẽ rời đi Luân Đôn, này từ biệt về sau cũng không biết khi nào thì khả năng gặp lại. Ở cáo biệt trước, ta có một cái nho nhỏ yêu cầu, ngươi có thể đáp ứng chúng ta sao?” Lay động khêu gợi vòng eo, còn có kia đường cong khoa trương mĩ mông, Blythe đem Hạ Vân Kiệt đưa đến cửa, một đôi mắt đẹp đột nhiên dừng ở hắn nói.

Hạ Vân Kiệt có chút kinh ngạc nhìn Blythe không dám trả lời.

Có lẽ yêu cầu hắn cùng các nàng trên giường đối với các nàng mà nói cũng chỉ là nho nhỏ yêu cầu, Hạ Vân Kiệt lại nào dám đáp ứng, hơn nữa, hắn rõ ràng thấy được Blythe trong mắt nhảy lên khát vọng hỏa diễm.

“Yên tâm, không phải muốn ngươi theo chúng ta trên giường, tuy rằng ta cũng rất muốn! Nói thật, này thật là ta lần đầu tiên mãnh liệt sinh ra tưởng cùng một nam nhân trên giường xúc động, nhưng ta biết ngươi cùng này nam nhân không giống với, cho nên ta sẽ không đề như vậy yêu cầu. Ngươi không phải nói sao? Chúng ta là bằng hữu! Bằng hữu đề một chút nho nhỏ yêu cầu, hẳn là có thể đi?” Blythe tựa hồ nhìn thấu Hạ Vân Kiệt tâm tư, gặp Hạ Vân Kiệt nhìn nàng thật lâu không trả lời, loát hạ tóc vàng, nói.

Hạ Vân Kiệt bị Blythe nói trúng tâm tư nhưng thật ra hơi có chút ngượng ngùng, khiến cho hắn giống như rất keo kiệt dường như, bất đắc dĩ cười cười trả lời:“Đương nhiên có thể, chúng ta là bằng hữu.”

“Ta chỉ biết Kiệt ca là người tốt, kia cách biệt trước cho ta một cái hôn đi, ta rất muốn cảm thụ một chút của ngươi môi hay không với ngươi người giống nhau cũng có ma lực.” Blythe nói.

Hạ Vân Kiệt vừa nghe đến lời này chỉ biết chính mình còn là coi thường Mỹ quốc nữ nhân nhiệt tình không bị cản trở, chỉ tiếc biết đã quá muộn, Blythe đang nói xong nói sau, kia kiều diễm ướt át gợi cảm môi đỏ mọng liền khẩn cấp che lại Hạ Vân Kiệt môi.

Hai tay sớm đã gắt gao ôm lấy Hạ Vân Kiệt cổ, đầy đặn thân mình không chút nào tị hiềm dính sát vào nhau Hạ Vân Kiệt thân mình.

Cảm nhận được kia thần lửa nóng, Hạ Vân Kiệt cuối cùng còn là không thể nhẫn tâm đẩy ra, đành phải đem hai tay đặt ở Blythe trên lưng, miệng đối miệng theo nàng hôn một cái.

Bất quá cảm giác được Blythe tưởng đem đầu lưỡi với vào đến, Hạ Vân Kiệt liền lập tức buông lỏng ra hai tay.

Nói đùa, đây chính là cái yêu cơ cấp nữ nhân, phong eo phì mông, hai tay đặt ở của nàng vòng eo Hạ Vân Kiệt đều có thể cảm giác được kia kinh người đường cong phập phồng, làm cho tay hắn thiếu chút nữa đã nghĩ theo vòng eo hoạt đi xuống.

Nếu cùng Blythe đều đã muốn thân qua, Hạ Vân Kiệt rõ ràng liền thoải mái mở ra hai tay cùng Linda cũng đến đây cái hôn biệt, bất quá đồng dạng cũng là có chừng có

mực, điều này làm cho Blythe cùng Linda đều có điểm tiếc nuối.

Các nàng chung quy là không chết tâm, muốn mượn lần này miệng đối miệng hôn gợi lên Hạ Vân Kiệt ****, chỉ tiếc hắn lại có chừng có mực.

Bất quá mặc dù có điểm tiếc nuối, nhưng hai người nhưng cũng theo trong lòng càng phát ra quý trọng tôn trọng vị này đến từ Trung Quốc bằng hữu.

Bởi vì hắn cùng này khác nam nhân là như vậy bất đồng!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 822 : Chuyên cơ

Ngày hôm sau, một hàng Rolls-Royce đứng ở hoàng gia hoa viên khách sạn cửa, hơn mười nam tử mặc thẳng màu đen tây trang, người người thần sắc lạnh lùng phân hai liệt xếp hạng cửa, màu đỏ thảm theo khách sạn thang máy khẩu vẫn phô đến đứng ở cửa màu đen Rolls-Royce trước xe.

Một nam tử lưu trữ màu trắng chòm râu, màu bạc tóc, cả người thoạt nhìn tràn ngập quý tộc khí chất, tuổi thoạt nhìn đại khái ở năm mươi đến tuổi đứng ở đội ngũ hàng đầu, toát ra một tia xin đợi mỗ đại nhân vật tư thế.

Đại đường, hôm nay trừ bỏ trước sân khấu nhân viên công tác còn hơn khách sạn tổng giám đốc cùng lão bản, lúc này bọn họ chính nơm nớp lo sợ đứng ở nơi đó, dùng khiếp sợ mà sợ hãi ánh mắt thỉnh thoảng nhìn về phía kia ngân phát nam tử.

Trước sân khấu nhân viên công tác có lẽ không biết kia ngân phát nam tử, nhưng thân là năm sao cấp hoàng gia hoa viên khách sạn tổng giám đốc cùng lão bản, bọn họ lại nhận được đó là Stuart gia tộc lâu chưa lộ diện tộc trưởng Brad công tước, là một vị từng đứng ở Anh quốc quyền lực cao nhất đại nhân vật.

Bọn họ không thể tưởng tượng, vị này liền ngay cả Bạch Kim hán cung chủ nhân đều phải nhiệt tình khách khí chiêu đãi đại nhân vật, hôm nay như thế nào sẽ đến nơi này, hơn nữa còn bày ra như thế một bộ tư thế.

Trên thế giới này, còn có ai có thể đáng giá hắn lão nhân gia như thế hưng sư động chúng xin đợi?

Bọn họ không nghĩ ra được.

Bất quá làm một vị có được Đông Phương gương mặt người trẻ tuổi xuất hiện ở đại đường khi, vị kia ở khách sạn tổng giám đốc cùng lão bản trong mắt là Anh quốc chân chính đại nhân vật Brad công tước lại nghênh đón, thật sâu cúi đầu nói:“Tôn kính Hạ tiên sinh, hết thảy đều đã muốn chuẩn bị tốt, chúng ta hay không hiện tại liền khởi hành?”

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó ở Brad công tước cung kính cùng đi hạ, ở khách sạn tổng giám đốc cùng lão bản đám người vô cùng khiếp sợ ánh mắt dưới, hướng đứng ở cửa chính màu đen Rolls-Royce xe đi đến.

Brad công tước giành trước một bước mở ra cửa xe, sau đó đứng ở cửa xe bên hơi hơi khom người chờ.

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu xoay người chui vào xe, cũng cùng Brad công tước nói:“Ngươi theo ta cùng nhau ngồi mặt sau đi.”

Brad công tước nghe thế câu trên mặt lộ ra một tia thụ sủng nhược kinh biểu tình, sau đó cũng đi theo ngồi vào sau xe vị.

Cửa xe đóng, Rolls-Royce xe chậm rãi nhanh chóng cách rời hoàng gia hoa viên khách sạn, thẳng đến sân bay mà đi.

“Luân Đôn là quốc tế đại đô thị, tin tức thông tin khoa học kỹ thuật phát đạt, về sau tại đây loại công chúng trường hợp sẽ không muốn như vậy hưng sư động chúng, khiến cho như vậy long trọng cao điệu.” Hạ Vân Kiệt nhìn trước mắt sau vây quanh chính mình thật dài xa hoa đoàn xe, đối Brad nói.

“Chủ nhân ngài yên tâm, trước đó nô bộc đã muốn sai người ở chung quanh làm tiêu trừ công tác, hơn nữa nô bộc này mấy trăm năm ở Luân Đôn còn là tích lũy chút

năng lượng, này tin tức giải trí công ty, bọn họ có thể tùy ý đưa tin vương thất bê bối, nhưng không có của ta trao quyền, bọn họ là tuyệt không dám đưa tin có liên quan nô bộc tin tức.” Brad cung kính trả lời.

“Một khi đã như vậy, vậy ngươi chính mình nhìn làm chính là.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói, dù sao nơi này là Anh quốc không phải Trung Quốc, chỉ cần tin tức sẽ không đưa tin, hắn mới lười quản Brad ép buộc đâu.

Stuart gia tộc từng ở phía sau màn dẫn theo Anh quốc chiếm trước thế giới gần một phần tư lãnh thổ, cho dù gia tộc sau lại bởi vì thánh hỏa Thiên Long duyên cớ đi hướng suy sụp, nhưng gia tộc hơn một ngàn năm tích lũy xuống dưới nội tình hơn nữa ở Brad làm tộc trưởng kia mấy trăm năm tích lũy xuống dưới nội tình có thể nói là thập phần kinh người. Vừa rồi Brad cùng Hạ Vân Kiệt nói kia lời nói là một chút khoa trương thành phần đều không có, thậm chí có thể nói là phi thường khiêm tốn.

Điểm này theo sân bay Brad kia giá so với Anh quốc nữ vương cưỡi “Không quân nhất hào” Đều phải xa hoa rộng mở, sở hữu thiết bị bao gồm vũ khí thiết bị đều phải tiên tiến chuyên cơ không khó nhìn ra đến, Stuart gia tộc như trước là Anh quốc phía sau màn cường đại nhất gia tộc!

Nó ở Anh quốc như trước có được không người có thể sánh bằng quyền thế cùng tài phú.

Này còn là Hạ Vân Kiệt lần đầu tiên cưỡi so với quốc gia nguyên thủ cưỡi “Không quân nhất hào” Còn muốn sa hoa xa hoa chuyên cơ. Bốn ngàn mét vuông không gian quả thực có thể nói không trung xa hoa biệt thự, phòng bếp, phòng ngủ, văn phòng, vận động thất, quầy bar…… Hết thảy cái gì cần có đều có. Đương nhiên còn có tiếp viên hàng không, này đó tiếp viên hàng không người người gợi cảm xinh đẹp, khí chất tao nhã, so với Blythe

cùng Linda kia hai vị Hollywood đang hồng mỹ nữ ngôi sao cũng không kém.

Này tiếp viên hàng không nhìn thấy công tước đại nhân tự mình cùng một vị Đông Phương gương mặt người trẻ tuổi đi lên chuyên cơ, thái độ cung kính khách khí, trong lòng đều âm thầm rung động không thôi.

Đây là các nàng thượng này giá trên máy bay ban khởi chưa bao giờ gặp qua sự tình. Không chỉ có như thế, vài lần các nàng tại đây giá trên máy bay gặp được thường xuyên thượng Anh quốc TV báo chí đại nhân vật, này đại nhân vật ở công chúng trước mặt ngăn nắp vô cùng, nhưng đến này giá trên máy bay, nhìn thấy công tước đại nhân lại tất cả đều cùng điều chó Nhật dường như.

“Lão Brad, ngươi này chuyên cơ không sai nha.” Hạ Vân Kiệt ngồi ở cửa sổ bên, thủ vuốt ve da thật ghế, nhìn bên ngoài mây trắng như hải, không khỏi tán thưởng nói.

“Cảm ơn Hạ tiên sinh khoa trương, ngài muốn thích ta liền đem này giá chuyên cơ chuyên môn lưu trữ cho ngài sử dụng!” Brad gặp Hạ Vân Kiệt tâm tình không sai, nghe vậy vội vàng lấy lòng nói.

Tuy rằng mới tu luyện một ngày minh âm huyền công, Brad lại rõ ràng cảm giác được chính mình tu vi có rõ ràng tăng tiến, chỉ sợ quá không được bao lâu là có thể thăng cấp nhất đẳng công tước, về phần thân vương cảnh giới, hiện tại tuy rằng còn cảm chạm không đến, nhưng Brad lại biết chỉ cần chính mình kiên trì tu luyện đi xuống, một ngày này cũng sẽ không rất xa xôi.

Thân vương a, này nếu đổi thành trước kia, đừng nói thân vương rồi, cho dù là nhị đẳng công tước, nhất đẳng công tước, Brad cũng không dám hy vọng xa vời, nay hắn cũng đã thấy được nhất đẳng công tước sắp tới, mà

thân vương nhưng cũng không hề là mộng. Cho nên hiện tại đối mặt vị này không chỉ có cứu chính mình tánh mạng, khôi phục chính mình tu vi, còn truyền thụ chính mình chờ thần kỳ công pháp chủ nhân, Brad là từ tâm nhãn cảm kích cũng tưởng thảo hắn vui mừng cao hứng.

“Ha ha, ngươi cho ta chuyên cơ làm gì? Kia không phải lãng phí thôi!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười xua tay nói.

Brad biết Hạ Vân Kiệt là chân chính thần tiên người, huống hồ chính hắn thân mình chính là Hạ Vân Kiệt nô bộc, hắn còn không chính là chủ nhân, cho nên gặp Hạ Vân Kiệt xua tay, tự nhiên cũng sẽ không hội khuyên nữa nói, chỉ chỉ bên ngoài, nói:“Hạ tiên sinh phía dưới chính là bắc Đại Tây Dương, A Cập Á ở Phi Châu tây nam bộ, chúng ta muốn bay vọt bắc Đại Tây Dương, Ghine loan, đại khái tám giờ rưỡi sau đến A Cập Á nam bộ tạp tân tỉnh thủ phủ lô nạp qua thị. Từ gia tộc bọn ta ở A Cập Á cơ hồ toàn quân hủy diệt sau, ta sẽ thấy cũng không từng bước trên A Cập Á. Bất quá ở A Cập Á chúng ta còn giữ lại một ít thế lực, A Cập Á độc lập sau, chúng ta cũng đến đỡ một ít bản địa thế lực.”

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, chút không có cảm thấy ngoài ý muốn.

A Cập Á từng là Anh quốc thuộc địa, tuy rằng cuối cùng bất đắc dĩ cho phép nàng độc lập, lại sao lại thật sự hoàn toàn buông tay? Chỉ sợ A Cập Á rất nhiều bộ tộc mặt sau đều có người Anh quốc bóng dáng. Bất quá Ba Lỗ đại vương sở thống trị áo ôn tô khắc tộc tiền nhiệm tộc trưởng, cũng chính là Ba Lỗ phụ thân thân mình chính là phủ định Anh quốc thực dân thống trị độc lập chiến tranh anh hùng, cho nên cùng Anh quốc nhân nhưng thật ra không nhiều lắm can hệ. Cũng đang bởi vì này dạng, nghe nói Ba Lỗ thúc thúc Địch Á ? Tang Thác Tư, A Cập Á đương nhiệm tổng thống, từ tiền nhiệm sau

rất nhiều chính lệnh đều rất khó khai triển, nguyên nhân ngay tại cho ngừoi Anh quốc cũng không nguyện ý áo ôn tô khắc tộc cầm quyền. Địch Á ? Tang Thác Tư vừa lên nhâm liền phóng hoa, trừ bỏ Hạ Vân Kiệt nguyên nhân ở ngoài, kỳ thật cũng là muốn từ Trung Quốc tìm kiếm giúp.

Đoạn thời gian trước, Hạ Vân Kiệt còn nghe Tô Chỉ Nghiên hướng nàng lải nhải nói hiện tại A Cập Á bên kia tình thế có điểm loạn, không ít bộ tộc đều rục rịch tưởng đem Địch Á ? Tang Thác Tư đuổi hạ vị, trong đó lớn nhất phản đối thế lực đó là A Cập Á thứ hai đại bộ tộc Mạc Cát Đề bộ tộc, nghe nói hai người đã muốn đã xảy ra không ít xung đột. Lúc ấy Hạ Vân Kiệt nghe xong cũng chỉ là cười mà qua, chính là dặn Tô Chỉ Nghiên chú ý bên kia Trung Quốc công nhân an toàn, không cần đem sự nghiệp phát triển đến hai người xung đột địa bàn đi lên. Về phần này khác, như không tất yếu, Hạ Vân Kiệt là tuyệt đối sẽ không thân thủ can thiệp A Cập Á sự tình của quốc gia. Này sự tình hẳn là lưu cho Ba Lỗ bọn họ đi làm lụng vất vả, hẳn là lưu cho A Cập Á nhân dân đi lựa chọn. Đương nhiên nếu bọn họ người xúc phạm tới công ty Uy Đại công nhân còn có ích lợi, thì phải là mặt khác một hồi sự.

Nay nghe Brad nhắc tới A Cập Á sự tình, Hạ Vân Kiệt cũng là không khỏi nhớ tới Tô Chỉ Nghiên trước trận lải nhải, lúc ấy nàng còn bĩu môi, đối Hạ Vân Kiệt bất quá hỏi A Cập Á sự tình tỏ vẻ bất mãn, nói lấy hắn bản sự, hắn nếu chịu hỏi đến, áo ôn tô khắc tộc thế lực có thể trải rộng A Cập Á cả nước, bọn họ thống trị địa vị liền lao không thể cáo, mà công ty Uy Đại tất nhiên cũng đi theo triêm quang, ở A Cập Á xây dựng càng nhiều nhà xưởng, hứng lấy càng nhiều công trình, kiếm thủ càng nhiều lợi nhuận, đem Hạ Vân Kiệt cấp nghe được nhịn không được nhẹ nhàng quát hạ của nàng cái mũi, nói nàng đều rơi vào tiền lỗ thủng, đều như vậy giàu có còn không thỏa mãn.

Nghĩ đến đây, Hạ Vân Kiệt khóe miệng không khỏi gợi lên một chút hạnh phúc mỉm cười, nghĩ rằng, sớm biết rằng lần này còn muốn đi một chuyến A Cập Á, trước hai ngày đi Luân Đôn tiền nên đem nàng cấp mang theo, cũng tốt mang nàng chốn cũ trọng du một phen.

Brad gặp Hạ Vân Kiệt tựa hồ nhớ tới cái gì vui vẻ sự tình, nhất thời thế nhưng có chút nhập thần, tự nhiên không dám quấy rầy hắn, chính là lẳng lặng ở bên cạnh ngồi.

Tám giờ rưỡi nói dài cũng không dài lắm, nói đoản kỳ thật cũng đoản, hơn nữa chuyên cơ bố trí cùng không trung di động xa hoa biệt thự giống nhau, cabin lại thỉnh thoảng có xinh đẹp khêu gợi tóc vàng nữ lang ở qua lại đi lại, thậm chí có một lần Brad còn cố ý hướng Hạ Vân Kiệt xin chỉ thị hay không muốn kêu vài tóc vàng nữ lang cho hắn thả lỏng thả lỏng…… Loại này đế vương không trung chi lữ, thật sự rất khó sẽ làm người sinh ra dài lâu buồn tẻ cảm giác.

Hạ Vân Kiệt cảm giác thời gian không quá nhiều lâu, phi cơ cũng đã bay đến Ghine loan kia phiến Đại Tây Dương hải vực trên không.

Bay qua này phiến hải vực trên không kế tiếp đó là A Cập Á.

“Hạ tiên sinh, nơi này đã muốn là Ghine loan.” Brad hợp thời cấp Hạ Vân Kiệt giới thiệu mỗi một đoạn lữ trình.

“Ân!” Hạ Vân Kiệt híp mắt vẻ mặt thích ý điểm gật đầu.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt không hướng tới các phú hào xa xỉ cuộc sống, nhưng hắn cũng không không thừa nhận loại này cuộc sống quả thật làm cho người ta cảm thấy thoải mái hưởng thụ.

Bất quá theo sát sau Hạ Vân Kiệt lại đột nhiên mở hai mắt, trong mắt lóe ra một tia kinh ngạc nghi hoặc sắc.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 823 : Nữ vương hào [tân xuân khoái hoạt]

Cơ nặc duy lan tọa lạc tại bên sông Ranh, Alpes chân núi, là một tiểu quốc có được mê người phong cảnh, làm cho vô số người hướng tới Âu châu, nhưng trên thế giới này sự tình có đôi khi chính là như vậy có ý tứ, thân là nước lục địa cơ nặc duy lan nữ vương, Catherine cũng là hàng hải cuồng nhiệt ham giả. Nàng nhi khi giấc mộng là điều khiển chính mình thuyền buồm hoàn du thế giới, bất quá làm nàng sau khi lớn lên, biết chính mình là cơ nặc duy lan vương vị duy nhất người thừa kế sau, nàng chỉ biết này hết thảy đều chính là mộng tưởng, vĩnh viễn cũng không khả năng thực hiện.

Thân là nữ vương điều khiển chính mình thuyền buồm hoàn du thế giới là không có khả năng, nhưng đối với đại hải hướng tới cùng nhiệt tình yêu thương, đối với hoàn cầu hàng hải khát vọng, nàng trong đầu còn chưa có vốn không có yếu bớt quá. Nàng ở trong hoàng cung hoa viên kiến tạo bể bơi, thời tiết ấm áp cùng, không có việc gì liền thích ngâm mình ở bể bơi, đều là bởi vì nàng trong lòng hướng tới kia một mảnh màu lam đại hải.

Bởi vì trong lòng này phân nhiệt tình yêu thương, Catherine nữ vương cố ý hoa cự tư ở trung hải đảo quốc, ái thần Venus sinh ra nơi cộng hòa Síp có được một tòa vô địch hải cảnh biệt thự cùng tư nhân bãi biển, du thuyền bến tàu, tư nhân du thuyền…… Một khi rỗi rãnh, nàng liền ngồi tư nhân phi cơ bay về phía kia tòa lấy ánh mặt trời bờ cát nổi tiếng Âu châu Địa Trung Hải đảo quốc.

Tuy rằng Catherine nữ vương có được Địa Trung Hải vô địch hải cảnh biệt thự, tư nhân bờ cát, du thuyền bến tàu, tư nhân du thuyền…… Nghỉ ngơi thời gian có thể ở nơi nào đầy đủ hưởng thụ ánh mặt trời bờ cát, nhưng

nhi khi điều khiển chính mình thuyền buồm hoàn du thế giới giấc mộng lại luôn thỉnh thoảng toát ra đến, làm cho nàng cảm thấy tiếc nuối.

Có một lần, Catherine rốt cục nhịn không được đem ý nghĩ của chính mình cùng cơ nặc duy lan Thủ tướng Klaus nói đến, sợ tới mức Thủ tướng tiên sinh lập tức triệu tập một đám chính phủ còn có hội nghị các đại thần hướng Catherine nữ vương tiến gián, thỉnh nàng buông tha cho này mạo hiểm ý tưởng.

Này cũng khó trách Thủ tướng tiên sinh như vậy kinh hoàng, cơ nặc duy lan tuy rằng là một cái quân chủ lập hiến quốc gia, nhưng nàng cùng Âu châu này khác cận cụ tượng trưng ý nghĩa nhưng không có chính trị thực quyền vương thất bất đồng, cơ nặc duy lan nữ vương không chỉ có là quốc gia tượng trưng, cũng là quốc gia trên thực tế cầm quyền nguyên thủ. Nữ vương bệ hạ đừng nói mạo hiểm sinh mệnh uy hiếp điều khiển thuyền buồm hoàn du thế giới, vẻn vẹn thời gian dài rời đi hoàng cung, quốc cũng đem không quốc nha!

Các đại thần tiến gián làm cho Catherine phi thường buồn bực, vì thế đại phát một lần cơn tức.

Nữ vương bệ hạ ở cơ nặc duy lan dù sao có được cao nhất địa vị, các đại thần thấy nàng tức giận, cuối cùng đành phải suy nghĩ cái chiết trung biện pháp, thì phải là nữ vương bệ hạ có thể thực hiện hoàn cầu hàng hải giấc mộng, nhưng không thể điều khiển thuyền buồm, mà phải là an toàn ổn thỏa du thuyền. Nữ vương bệ hạ có thể ở kinh nghiệm phong phú thuyền trưởng hiệp trợ hạ điều khiển du thuyền, cũng có thể ở trên thuyền tùy thời làm công, tùy thời có thể cùng quốc nội trò chuyện. Đương nhiên còn muốn trang bị hạng nặng võ trang thị vệ.

Tuy rằng các đại thần đề nghị càng như là một lần điều

khiển chính mình tư nhân du thuyền ở trung hải tới lui tuần tra, không hề mạo hiểm kích thích đáng nói, nhưng Catherine nữ vương cũng biết này đã muốn là các đại thần có thể làm ra lớn nhất nhượng bộ, ít nhất lúc này đây không hề là giới hạn cho Địa Trung Hải, mà là một lần chân chính ý nghĩa hoàn cầu hàng hải.

Vì thế trải qua tỉ mỉ mà thời gian dài chuẩn bị sau, Catherine nữ vương điều khiển nàng dùng cự tư chuyên môn đính chế xa hoa tư nhân du thuyền theo cộng hòa Síp Limassol cảng xuất phát. Đương nhiên cái gọi là hoàn cầu hàng hải cũng không phải duy nhất thực đem toàn bộ địa cầu nhiễu một lần, như vậy cần trải qua thời gian quá mức dài lâu, tuy rằng cơ nặc duy lan là cái rất nhỏ quốc gia, quốc gia hiện tại vận hành một bộ trình tự đã muốn phi thường thành thục hoàn thiện, cho dù nữ vương bệ hạ buông tay một năm nửa năm cũng sẽ không xuất hiện cái gì trạng huống, nhưng thân là một quốc gia chi vương, quốc gia trên thực tế cầm quyền giả, thời gian dài không ở quốc nội đúng là vẫn còn không ổn. Cho nên lần này thủ hàng, Catherine nữ vương cuối cùng mục đích là Trung Quốc Thượng Hải cảng.

Các đại thần không ai biết Catherine nữ vương vì sao hội lựa chọn Trung Quốc Thượng Hải cảng làm lần này hàng hải chung điểm, đều cho rằng đi Trung Quốc Thượng Hải cần thông qua kênh đào Xuy-ê, kinh á đinh loan, Somalia kia vùng trên thế giới hải tặc tối xương quyết nguy hiểm mang, mà cơ nặc duy lan chính là cái Âu châu đất liền tiểu quốc, cũng không có chính mình tàu chiến, nữ vương bệ hạ lựa chọn không thể nghi ngờ là một cái lựa chọn làm cho các đại thần lo lắng, cho nên cứ việc trên thực tế gặp gỡ hải tặc tỷ lệ phi thường thấp, nhưng các đại thần còn là ào ào đề nghị nữ vương bệ hạ lần đầu hàng hải hẳn là lựa chọn Đại Tây Dương bờ đối diện Mỹ quốc hội càng thỏa đáng một ít. Thứ nhất sở phải đi hàng tuyến an toàn, thứ hai cũng có thể làm sâu

sắc cơ nặc duy lan cùng Mỹ quốc nhân dân hữu nghị.

Đối với cơ nặc duy lan các đại thần mà nói, Mỹ quốc hiển nhiên so với Trung Quốc quan trọng hơn một ít.

Nhưng Catherine nữ vương bệ hạ lại kiên trì thủ hàng chung điểm phải là Trung Quốc, các đại thần gặp nữ vương bệ hạ kiên trì, cuối cùng chỉ có thể lại bất đắc dĩ thỏa hiệp, lựa chọn một cái chiết trung phương thức, thì phải là thay đổi hàng tuyến, không đi kênh đào Xuy-ê, nhiễu khai nguy hiểm nhất á đinh loan, sửa kinh thẳng bố la đà eo biển tiến vào bắc Đại Tây Dương, kinh Đại Tây Dương nhiễu quá hảo vọng giác tái tiến vào Ấn Độ Dương, sau đó xuyên qua Ấn Độ Dương đến Thái Bình Dương.

Dài hơn hàng tuyến đối với Catherine nữ vương là một kiện đáng giá cao hứng sự tình, cho nên nàng thực vui vẻ tiếp nhận rồi các đại thần đề nghị, vì thế ở một cái ánh nắng tươi sáng ngày, Catherine điều khiển chính mình “Nữ vương hào” Xa hoa du thuyền theo cộng hòa Síp lợi mã tác cảng xuất phát, kinh thẳng bố la đà eo biển tiến nhập bắc Đại Tây Dương, dọc theo Phi Châu tây đường ven biển Ma Lạc Ca, tây Sahara sa mạc, Mauritania các quốc gia khu vực, một đường chạy đến Đại Tây Dương thượng Ghine loan phụ cận.

Ghine loan, tây khởi Liberia mạt nhĩ mã tư giác, đông chỉ Gia Bông lạc bội tư giác, thị phi châu lớn nhất cảng.

Đó là một hải tặc báo cáo sự kiện xa xa thiếu cho Somalia khu vực, nhưng trên thực tế bởi vì các quốc gia bỏ qua, cùng với năm gần đây ven bờ quốc gia thế cục rung chuyển cùng chiến tranh, nơi này đã muốn trở thành gần với Somalia thứ hai đại hải tặc thường lui tới khu vực.

Đây là một cái ánh nắng tươi sáng, gió êm sóng lặng

ngày.

“Nữ vương hào” Du thuyền đỉnh tầng sàn tàu bể bơi bên cạnh, Catherine nữ vương bệ hạ mặc tam điểm thức áo tắm, vẻ mặt thích ý nằm ở ghế nằm, hưởng thụ Ghine loan tắm nắng.

Gợi cảm đầy đặn thân thể, hơn nữa kia thẳng sáp tận trời hai vú có thể trong nháy mắt gợi lên nam nhân ****, làm cho bọn họ huyết mạch sôi sục, bất quá trên du thuyền có tư cách gần gũi thưởng thức nữ vương bệ hạ kia gợi cảm bikini trang chỉ có của nàng bên người nữ tùy tùng cùng nữ hầu vệ.

Cùng đỉnh tầng sàn tàu, bể bơi bên nữ vương bệ hạ thích ý tương phản, du thuyền sàn tàu bốn phía vòng bảo hộ biên, một đám hạng nặng võ trang, thần sắc lạnh lùng thị vệ chính thần sắc cảnh giác chú ý bốn phía.

Mặc dù có quan Ghine loan hải tặc báo cáo rất ít, nhưng tại đây phiến hải vực, này đó phụ trách nữ vương bệ hạ an toàn bọn thị vệ còn là không dám thả lỏng cảnh giác.

Đột nhiên, xa xa, trời xanh biển xanh cuối, mấy chiếc ca nô xông ra, rất nhiều người da đen cầm súng tự động, thậm chí khiêng pháo cối bưu hãn đứng ở đầu thuyền, há mồm ở kêu gào.

Tiếng cảnh báo chợt ở đại hải trên không bén nhọn vang lên.

“Phát sinh sự tình gì ?” Catherine nữ vương một bên lấy ra khăn tắm đem chính mình kia xinh đẹp khêu gợi thân mình khỏa lên, một bên không chút hoang mang hỏi.

Thân là nữ vương, Catherine đều có nàng bình tĩnh trầm ổn một mặt.

“Báo cáo nữ vương bệ hạ, là hải tặc, còn thỉnh bệ hạ lập tức phản hồi khoang thuyền.” Một vị dáng người mạnh mẽ nữ hầu vệ cúi đầu trả lời.

“Đáng chết! Như thế nào lại ở chỗ này gặp được hải tặc!” Catherine nữ vương bệ hạ sắc mặt khẽ biến, buồn bực nói.

Vừa nói, nữ vương bệ hạ một bên hạ đỉnh tầng sàn tàu hướng chính mình xa hoa phòng đi đến.

Catherine trở lại phòng, thay quần áo không bao lâu, trên biển liền vang lên tiếng súng còn có bọn hải tặc kêu gào thanh âm.

Rất nhanh Catherine lại nghe đến pháo kích thanh âm, còn có pháo dừng ở trên biển kia thật lớn tiếng vang, dù là nàng thân là nữ vương, tính cách ổn trọng, phía sau sắc mặt cũng trở nên có chút tái nhợt, ở trong phòng có chút sợ hãi bối rối.

Vài lần Catherine nữ vương nghĩ ra nhìn vừa thấy, nhưng đều bị thị vệ cấp ngăn cản.

Sàn tàu đang ở tiến hành kịch liệt đấu tranh, viên đạn không có mắt, thị vệ lại nào dám làm cho nữ vương bệ hạ đi ra ngoài mạo hiểm.

“Nữ vương bệ hạ, chúng ta đã muốn bị vây quanh, hơn nữa đối phương hỏa lực thực mãnh, chúng ta chỉ sợ chỉ có thể đầu hàng !” Đang lúc bên ngoài tiếng súng càng phát ra kịch liệt đứng lên, Catherine nữ vương rốt cuộc kiềm chế không được muốn xông đi ra ngoài khi, thị vệ trưởng thần sắc sốt ruột vọt tiến vào, nói.

“Đầu hàng? Chẳng lẽ không có biện pháp liên hệ thượng gần nhất quân hạm sao?” Catherine nữ vương sắc mặt không khỏi đại biến, nàng không nghĩ tới chính

mình thủ hàng thế nhưng sẽ là như vậy một cái không tưởng được kết cục.

“Vùng này cũng không phải các quốc gia quân hạm tuần tra trọng điểm, gần nhất quân hạm chỉ sợ đều phải một ngày sau khả năng đuổi tới, cho nên chúng ta hiện tại trừ bỏ lựa chọn đầu hàng, không còn này khác biện pháp, trừ phi chúng ta tưởng thuyền hủy nhân vong!” Thị vệ trưởng thần sắc ảm đạm trả lời.

“Thuyền hủy nhân vong?” Catherine nữ vương trong lòng nổi lên một trận chua sót, nàng đương nhiên sẽ không làm ra như vậy ngu xuẩn lựa chọn.

“Vậy đầu hàng đi, nhưng ngươi nói cho bọn họ phải cam đoan chúng ta sinh mệnh an toàn, nếu không chúng ta nhất định chống cự đến cùng!” Catherine nữ vương nói.

“Là, nữ vương bệ hạ.” Thị vệ trưởng cúi đầu trả lời, sau đó cấp tốc ra nữ vương bệ hạ phòng.

Thị vệ trưởng sau khi ra ngoài, tiếng súng rất nhanh liền tiêu thất, tiếp theo nữ vương bệ hạ nghe được kỳ quái ngôn ngữ, còn có thôi thôi ồn ào thanh âm.

Nữ vương bệ hạ sửa sang lại chính mình dung nhan, tận lực bảo trì chính mình tao nhã tư thái, sau đó không vội không chậm chạp đi ra phòng, đi tới sàn tàu.

Vừa đến sàn tàu thượng, nữ vương bệ hạ liền thấy được chính mình bọn thị vệ còn có thuyền trưởng, tài công chính, bọn thủy thủ đều bị tập trung đến sàn tàu thượng, một đám cởi trần, thần sắc dữ tợn hung hãn người da đen chính cầm súng đối với bọn họ.

Trong đó có mấy hải tặc nhìn đến sàn tàu thượng làn da trắng noãn nữ nhân, vẻ mặt cười dâm đãng đi xé rách các nàng quần áo, các nam nhân thấy như vậy một màn

tất cả đều mặt lộ vẻ phẫn nộ sắc muốn xông đi lên, nhưng bị tối như mực họng súng cấp bức trở về.

Hải tặc trung cầm đầu người da đen tựa như trong truyền thuyết hải tặc đầu mục giống nhau, là cái độc nhãn long. Hắn đánh giá này chiếc xa hoa du thuyền, ánh mắt lộ ra vô cùng tham lam hưng phấn ánh mắt, về phần thủ hạ nhóm xé rách nữ nhân quần áo, không chỉ có không khiến cho hắn phẫn nộ bất mãn, ngược lại làm cho hắn nhìn xem càng phát ra hưng phấn.

“Dừng tay!” Catherine nữ vương nhìn thấy này một màn, sắc mặt xanh mét quát.

Chương 824 : Ngoài ý muốn gặp lại

Nhiều năm vị cư vương giả vị, nữ vương bệ hạ tự nhiên có một cỗ không giận tự uy khí thế, nay nén giận quát mắng, nhưng thật ra lập tức chấn ở sở hữu hải tặc.

Bất quá làm bọn hải tặc thấy rõ ràng ra tiếng quát mắng là một mạch chất đoan trang cao quý, dáng người gợi cảm động lòng người xinh đẹp nữ nhân sau, người người tất cả đều mắt lộ ra dâm quang, hơn nữa vị kia độc nhãn long hải tặc đầu mục lại lấy tay lau cái mũi, sau đó mặt mang cười dâm đãng đi hướng Catherine nói:“Muốn bọn họ dừng tay cũng có thể, ngươi cùng ta thích một chút.”

“Lớn mật! Vị này là nữ vương bệ hạ!” Gặp hải tặc đầu mục cũng dám tiết độc nữ vương bệ hạ, trên thuyền bọn thị vệ ào ào gầm lên đứng lên.

“Nữ vương bệ hạ? Ngươi là nữ vương?” Hải tặc đầu mục trong đầu nhưng thật ra không khỏi cả kinh, độc nhãn nhìn từ trên xuống dưới Catherine.

“Ta là Âu châu cơ nặc duy lan nữ vương Catherine, ta mặc kệ ngươi là đến từ cái nào quốc gia hải tặc, lần này gặp được các ngươi là chúng ta bất hạnh, ngươi có thể lấy đi chúng ta sở hữu tài vật, nhưng ngươi nếu dám thương tổn ta, tất nhiên sẽ cho của ngươi quốc gia còn có này phiến hải vực thượng hải tặc mang đến tai họa thật lớn.” Catherine nữ vương thẳng thắn eo, mặt lạnh lùng nói.

Catherine lời này cũng không có chút khoa trương, cơ nặc duy lan tuy rằng chính là một Âu châu tiểu quốc gia, nhưng dù sao cũng là âu minh thành viên quốc chi nhất. Nếu nữ vương bệ hạ ở Ghine loan đã bị thương tổn, âu minh quân hạm khẳng định muốn quét ngang này phiến

hải vực.

“Ngươi là cơ nặc duy lan nữ vương? Kia không phải Âu châu một đất liền tiểu quốc sao? Ngươi như thế nào sẽ xuất hiện ở trong này?” Hải tặc đầu mục trong mắt toát ra một tia hoang mang cùng ngưng trọng.

Thân là hải tặc đầu mục, hắn còn là biết cơ nặc duy lan tuy rằng chính là Âu châu tiểu quốc, nhưng này giàu có mà phát đạt quốc gia có thể điều động tài lực còn có vũ lực là tuyệt đối không thể coi thường.

“Đồ Lôi, lá gan của ngươi chẳng lẽ bị linh cẩu ăn luôn sao? Đừng quên chúng ta là hải tặc, cái gì chó má nữ vương, đến chúng ta trong tay đều là giống nhau, chính là một nữ nhân, một kỹ nữ! Ngươi nếu không dám lên, làm cho lão tử đến!” Một người da đen bộ dạng phá lệ cao lớn, trên mặt có một cái giống đi con rết giống nhau dữ tợn vết sẹo đã đi tới nói.

Đây là một cái khác hải tặc đầu mục, kêu Tạp Mã Lạp. Lần này hành động là hai cái hải tặc đội liên hợp hành động, hỏa lực cường đại, nếu không “Nữ vương hào” Cũng không về phần nhanh như vậy liền đầu hàng.

“Mẹ nó Tạp Mã Lạp, nữ nhân này là lão tử trước nhìn đến, chờ lão tử ngoạn tận hứng, mới ****** đến phiên ngươi!” Đồ Lôi nghe vậy sắc mặt khẽ biến, lập tức vẻ mặt tức giận hướng Tạp Mã Lạp rít gào nói.

Thân là hải tặc đầu mục, muốn tưởng phục chúng tự nhiên không thể làm cho thủ hạ xem thành người nhát gan.

“Các ngươi dám!” Catherine hai hàng lông mày dựng thẳng lên, căm tức Đồ Lôi cùng Tạp Mã Lạp.

“Ngươi nếu Anh quốc nữ vương, chúng ta thật đúng là

không dám, hơn nữa kia lão thái bà chúng ta cũng không có hứng thú. Nhưng thực đáng tiếc ngươi là cơ nặc duy lan nữ vương, ta nghĩ Âu châu này tên, có lẽ thực hội như ngươi lời nói hội phái quân hạm đến này phiến hải vực càn quét, bất quá bọn họ đều là vì tư lợi tên, chỉ sợ một lúc sau sẽ không có kiên nhẫn! Hơn nữa, nữ vương bệ hạ chẳng lẽ không sợ này bê bối truyền ra đi, hội làm vương thất hổ thẹn sao? Đương nhiên, chúng ta còn có thể trực tiếp giết các ngươi, ta nghĩ đến lúc đó liền ngay cả bê bối cũng chưa, có lẽ như vậy càng rõ ràng lưu loát không phải sao?" Đồ Lôi nói xong vẻ mặt cười dâm đãng thân thủ đi sờ Catherine kia cao ngất đầy đặn ****, theo Catherine vừa xuất hiện, hắn kia chích độc nhãn cũng đã theo dõi nơi nào, nếu không phải bận tâm đến thân phận của nàng, hắn đã sớm xuống tay. Nay bị Tạp Mã Lạp nhất kích, cũng rốt cuộc lười suy nghĩ hậu quả.

Đồ Lôi hành động làm cho Catherine trong mắt toát ra tuyệt vọng ánh mắt, một bên sau này lui một bên quan sát đến chung quanh, sau đó đột nhiên điên rồi bình thường hướng vòng bảo hộ bôn chạy mà đi.

Nàng là tình nguyện chết cũng là sẽ không làm cho này tàn bạo dơ bẩn hải tặc làm bẩn chính mình cao quý thuần khiết thân mình!

Không có người hội nghĩ đến nữ vương bệ hạ thế nhưng hội lựa chọn nhảy xuống biển tự sát, cho nên nữ vương bệ hạ đột nhiên phát lực bôn chạy, nhất thời nửa khắc thế nhưng không có người có thể đúng lúc phản ứng lại đây, liền ngay cả cách nàng gần nhất Đồ Lôi cũng không kịp.

"****!" Đồ Lôi chỉ tới kịp mắng như vậy một câu, sau đó liền trơ mắt nhìn nữ vương bệ hạ bay qua vòng bảo hộ khiêu hướng đại hải, mà "Nữ vương hào" toàn thể thành viên tất cả đều hai mắt đỏ đậm, cực kỳ bi ai gọi:"Nữ

vương bệ hạ!”

Nữ vương kia cao cao nhảy lên bi tráng sắc đẹp thân ảnh, còn có “Nữ vương hào” Toàn thể thành viên cực kỳ bi ai tiếng kêu, tựa hồ ngay cả đại hải đều lâm vào động tình.

Đột nhiên gian, trên biển cuồng phong gào thét, mây đen dâng.

Cuồng phong cuồn cuộn nổi lên cơn sóng gió động trời, cơn sóng gió động trời đem sở hữu bọn hải tặc cuồn cuộn nổi lên đến, hung hăng ném đại hải, một chiếc chiếc thuyền hải tặc cũng bị sóng to cấp ném đi, chỉ có “Nữ vương hào” Cùng với “Nữ vương hào” Thượng toàn thể thành viên bình yên vô sự.

Sóng gió tới đột nhiên đi cũng đột nhiên, trong nháy mắt vốn là mây đen dâng thiên không lại chuyển thành ánh nắng tươi sáng, mà vốn đã kinh khiêu hướng đại hải nữ vương lúc này chính bình yên vô sự đứng thẳng ở sàn tàu, chính ngơ ngác nhìn phía không trung một mảnh đám mây chính càng phiêu càng xa, cuối cùng biến mất ở cuối.

Trên biển, sàn tàu một mảnh yên tĩnh, chỉ có hải tặc ở trong biển không ngừng phịch cùng kêu cứu thanh âm.

Thần thoại biến chuyển, làm cho “Nữ vương hào” Thượng sở hữu thành viên lâm vào dại ra bên trong, đầu óc căn bản là không thể bình thường vận chuyển.

Hồi lâu, hồi lâu, sàn tàu mới đột nhiên nổ lên vui mừng phấn khởi gọi thanh, có cảm tạ Thượng Đế, có cảm tạ hải thần…… Tóm lại, những người này mặc kệ là có thần luận còn là thuyết vô thần, giờ khắc này đều tin tưởng có thần linh tồn tại, cũng tin tưởng nữ vương là đã được thần linh bảo hộ.

Nếu không vì sao làm nữ vương nhảy xuống biển khi, đột nhiên cuồng phong gào thét, sóng biển đem sở hữu hải tặc đều cuốn vào đại hải, đem sở hữu thuyền hải tặc ném đi, cô đơn còn lại người của “Nữ vương hào” đâu? Mà nữ vương bệ hạ lại kỳ tích một lần nữa sừng sững ở tại sàn tàu.

Cảm tạ quá đều tự trong lòng sùng bái thần linh sau, người trên sàn tàu đều hướng nữ vương bệ hạ quỳ một gối xuống đi xuống, hoan hô “Nữ vương bệ hạ vạn tuế!”

Kích động trung, đối nữ vương bệ hạ hoài vô hạn sùng bái mọi người cũng không có phát hiện nữ vương bệ hạ nhìn phía phương xa ánh mắt là dại ra, càng không phát hiện nữ vương bệ hạ trên cổ không biết khi nào hơn một khối Đào Mộc khắc chế cổ kính tiểu điếu trụy.

“Nữ vương bệ hạ vạn tuế! Nữ vương bệ hạ vạn tuế!” tiếng hoan hô bừng tỉnh Catherine.

Nàng thu hồi ánh mắt, nhìn mọi người nhìn phía chính mình kia quỳ bái sùng bái ánh mắt, phương tâm không khỏi khẽ run lên, tay tao nhã vừa nhấc, nói:“Cảm ơn các vị, đều đứng lên đi, tiếp tục giương buồm.”

“Nữ vương bệ hạ, này hải tặc làm sao bây giờ?” Thị vệ trưởng tiến tiến đến, cúi đầu xin chỉ thị nói.

Đại hải, này hải tặc còn tại phịch, có chút còn ý đồ leo lên “Nữ vương hào”, nhưng đều bị bọn thị vệ không chút khách khí dùng súng trực tiếp cấp bắn trở về đại hải.

“Từ bọn họ tự sinh tự diệt đi.” Nữ vương trong mắt lóe ra một tia sát khí, cuối cùng còn là khoát tay nói.

Kế tiếp, nữ vương bệ hạ trấn an một phen thủ hạ nhóm, sau đó về tới chính mình phòng.

Trở lại chính mình phòng, nữ vương bệ hạ cởi xuống trên cổ kia khối hệ màu đỏ sợi tơ Đào Mộc phù, ngọc thủ nhẹ nhàng vuốt ve kia khối Đào Mộc phù, xinh đẹp đôi mắt dần dần trở nên mê ly.

Ngay tại vừa rồi nàng ôm hẳn phải chết quyết tâm nhảy xuống biển tự sát khi, đột nhiên cuồng phong gào thét, cuồng phong trung một cỗ nhu hòa lực lượng đem nàng cả người cuốn lên.

Không biết vì cái gì, làm kia cổ nhu hòa lực lượng đem Catherine cả người cuồn cuộn nổi lên đến khi, nàng tựa hồ ngửi được một tia quen thuộc hơi thở, theo bản năng nàng đột nhiên ngẩng đầu nhìn phía thiên không, tựa hồ hồn nhiên đã quên chính mình nguy hiểm tình cảnh, càng đã quên trên biển lúc này chính cuồng phong gào thét, ba đào mãnh liệt.

Này vừa nhấc đầu, Catherine thấy được kia quen thuộc mặt, kia sau lại ở trong mộng thường xuyên trắng trợn xuất hiện ở chính mình trước mặt, sau đó đặt ở chính mình trên người Đông Phương thần tiên.

Kia đem đầu vươn ra mây đen Đông Phương thần tiên hiển nhiên không dự đoán được Catherine hội ngẩng đầu nhìn trời, trên mặt rõ ràng lóe ra một tia bối rối, tuy rằng trên thực tế Catherine cách thật xa cũng thấy không rõ lắm, nhưng nữ nhân trực giác tựa hồ làm cho Catherine thấy được trên mặt hắn kinh hoảng.

Nghĩ đến đây, Catherine đỏ mặt cầm trong tay Đào Mộc phù dính sát vào nhau ở tại nàng kia đầy đặn bộ ngực.

Này khối Đào Mộc phù chính là nàng xem đến hắn khi, hắn từ không trung ném xuống đến bộ ở nàng trên cổ, hơn nữa nói cho nàng về sau có này khối này nọ là có thể bảo nàng bình an.

“Nhưng là ngươi vì cái gì không xuống đến tự mình cho ta đội đâu? Ngươi vì cái gì không xuống đến theo ta cùng nhau nói một chút đâu? Chẳng lẽ ngươi không biết từ ngày đó sau, ta luôn luôn tại nghĩ ngươi sao?” Đào Mộc phù đặt ở đầy đặn bộ ngực, Catherine vẻ mặt trở nên hoảng hốt cùng ai oán đứng lên.

Xa hoa chuyên cơ bên trong, im ắng một mảnh.

Mọi người bao gồm sớm đã kiến thức quá chủ nhân cường đại Brad đều ngốc như tượng đất bình thường ngồi ở vị trí, thậm chí ngay cả đại khí cũng không dám suyễn một chút.

Hắn bên cạnh vị trí trống trơn, cái gì đều không có.

Đã có thể ở vừa rồi, kia mặt trên còn ngồi một người rõ ràng.

Cũng chính là ở vừa rồi, người nọ thế nhưng trực tiếp mở ra cabin lối thoát hiểm, sau đó sân vắng lững thững đi ra lối thoát hiểm, đạp hướng về phía hư không.

Khả, nhưng này là 1 vạn mét trời cao a! Người như thế nào có thể trực tiếp đi ra cabin đâu? Còn, còn có, vì cái gì cabin lối thoát hiểm ở 1 vạn mét trời cao có thể mở ra đâu? Vì cái gì mở ra sau không có dị thường không khí lưu động đâu? Chẳng lẽ là chính mình hoa mắt nhìn lầm rồi, chẳng lẽ là chính mình thần kinh xảy ra vấn đề, phía trước nhìn đến hết thảy bao gồm kia người trẻ tuổi đều là hư ảo, nhưng vì cái gì những người khác cũng là như vậy một bộ biểu tình đâu?

Cabin, này tóc vàng nữ lang, này Brad công tước tùy tùng, trong đầu lộn xộn, bọn họ chưa bao giờ trải qua quá bực này quỷ dị sự tình.

Ngay tại mọi người đầu óc lộn xộn khi, cabin lối thoát hiểm đột nhiên tự động chậm rãi mở ra, kia người trẻ tuổi vẻ mặt có chút chán nản đi đến.

Không có một tia rét lạnh không khí vọt vào đến, cũng không có trong tưởng tượng gì vật phẩm bởi vì bất đồng áp lực không khí đối lưu mà đầy trời bay loạn. Hết thảy thật giống như người trẻ tuổi kia mở ra hắn cửa phòng ngủ giống nhau, sau đó không chút hoang mang đi đến.

Nếu không phải bên ngoài trống rỗng, làm cho người ta ra bên ngoài vọng liếc mắt một cái đều cảm thấy hai chân như nhũn ra, người trong cabin thật muốn nghĩ đến hiện tại là ở trên đất bằng mà không phải ở 1 vạn mét trời cao.

Cabin lối thoát hiểm mở ra lại đóng, kia người trẻ tuổi sân vắng lững thững hướng chính mình vị trí đi đến, hắn mỗi đi một bước, người trong cabin cả người liền nhịn không được run run một chút, thẳng đến người trẻ tuổi một lần nữa ngồi xuống, người trong cabin mới như trút được gánh nặng bình thường thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhưng lúc này bọn họ nội y tựa hồ đều ướt đẫm.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 825 : Lần thứ hai Phi Châu hành

Ngồi xuống sau, Hạ Vân Kiệt vẫy tay, hướng hận không thể hướng chính mình quỳ bái tiếp viên hàng không muốn tới một ly rượu vang đỏ, nhợt nhạt uống một ngụm, sau đó nhìn ngoài cửa sổ sững sờ một trận.

Vừa rồi ở trên máy bay hắn cảm giác được phía dưới sát khí, dụng thần niệm tìm tòi thế nhưng phát hiện vị kia nữ vương từng cùng chính mình từng có **** tương đối quá, hơn nữa kia nữ vương thế nhưng còn bị một đám hải tặc cấp bắt cóc.

Lần trước ngoài ý muốn, Hạ Vân Kiệt tự nhận thua thiệt kia nữ vương rất nhiều, nay thấy nàng gặp nạn tự nhiên muốn tiến đến cứu giúp, thế này mới ra phi cơ.

Vốn định thi triển một phen pháp thuật, thần không biết quỷ không hay đem nữ vương bệ hạ còn có người của nàng cứu lên đến, trừng phạt kia hải tặc một phen là xong sự. Chính là thi triển pháp thuật khi, trong lòng không khỏi nhớ tới lần đó kinh diễm một màn, thế nhưng động lại nhìn kia nữ vương liếc mắt một cái xúc động, liền đem đầu vươn ra đám mây, vốn tưởng rằng nữ vương ở sinh tử là lúc, lại đối mặt như thế cuồng phong sóng to, hẳn là sẽ không chú ý tới thiên thượng hành động, lại không ngờ, kia nữ vương ở sinh tử là lúc thế nhưng còn có nhàn tình ngẩng đầu nhìn trời, bị nàng cấp bắt tại trận.

Trước một lần cũng là nữ vương ngửa đầu nhìn trời thấy hắn, lúc này đây lại là như thế, duy nhất khác nhau là lần trước hai người đều là trơn cái gì cũng chưa mặc, mà lúc này đây hai người đều mặc chỉnh tề, làm cho Hạ Vân Kiệt trong đầu hoảng hốt đồng thời, không khỏi âm thầm hoài nghi hay là này nhân sinh gặp nhau thật là

minh minh trung ông trời nhất định. Nếu không sự tình vì sao hội như vậy xảo, trước một lần chính mình biến thân không khống chế được từ không trung hạ xuống, công bằng vừa vặn đặt ở thân thể của nàng, lúc này đây cưỡi chuyên cơ đi A Cập Á lại gặp được nàng gặp nạn, còn bị nàng phát hiện chính mình hành tung.

Mang theo một tia bị người đụng phải vừa vặn bối rối trung, Hạ Vân Kiệt cũng không biết thế nào căn cân ra loạn, thế nhưng còn tặng khối Đào Mộc phù cấp nàng, thế này mới thu phong vân quay lại chuyên cơ.

Nhớ tới nữ vương bệ hạ ngửa đầu nhìn trời khi kia kinh diễm dung nhan, hơn nữa kia đôi xanh lam ánh mắt quả thực liền cùng bảo thạch giống nhau, lộ ra vô hạn mê người mị lực, Hạ Vân Kiệt nhịn không được lại uống một ngụm rượu, sau đó đem tầm mắt theo ngoài cửa sổ thu trở về, quay đầu hỏi Brad nói:“Lão Brad, ngươi nhận thức cơ nặc duy lan nữ vương sao?”

Dọc theo đường đi cùng Brad nói được hơn, hai người quan hệ cũng trở nên rất quen đứng lên, Hạ Vân Kiệt ngại kêu Brad tên này kỳ cục, vì vậy tên luôn làm cho hắn nhớ tới Rothschild gia tộc kia soán vị, hơn nữa mưu đồ Dương Tiếu Mai sắc đẹp tên, rõ ràng liền đổi giọng gọi hắn lão Brad, như vậy kêu đứng lên dễ gọi, cũng mang theo một ít Trung Quốc nguyên tố thân thiết vị.

Brad cũng phá lệ thích Hạ Vân Kiệt gọi hắn lão Brad, cảm thấy đây là chủ nhân không đem hắn làm ngoại nhân xem một loại biểu hiện.

“Gặp qua hai lần, đó là một xinh đẹp mà thiện lương nữ nhân.” Brad công tước trả lời, trong mắt lóe ra một tia nghi hoặc sắc, hắn không biết vì cái gì chủ nhân hội đột nhiên hỏi này Âu châu tiểu quốc nữ vương bệ hạ.

“Nga, nàng thực thiện lương sao?” Hạ Vân Kiệt đối với

nữ vương bệ hạ xinh đẹp là biết đến, mặc kệ là của nàng tướng mạo còn là thân thể của nàng, nhưng nữ vương bệ hạ thực thiện lương, Hạ Vân Kiệt cũng là không biết.

Trước một lần trong lúc vô ý mạo phạm Catherine nữ vương, sau khi trở về Hạ Vân Kiệt cố ý kiểm chứng dưới, biết đó là cơ nặc duy lan nữ vương sau sẽ không tái xâm nhập điều tra.

Dù sao chính là một lần ngoài ý muốn gặp nhau, địa cầu lớn như vậy, nàng lại là nữ vương bệ hạ, về sau chỉ sợ cũng sẽ không lại có gặp nhau cơ hội, cần gì phải biết nhiều như vậy đâu? Chính là lúc này đây thế nhưng lại ngoài ý muốn gặp nhau, cái này làm cho Hạ Vân Kiệt khó tránh khỏi động một tia suy nghĩ tìm hiểu nữ vương lòng hiếu kỳ.

“Đúng vậy, ta cùng nàng gặp qua hai lần, lần đầu tiên là nàng cha mẹ còn tại thế khi nhìn thấy, khi đó nàng còn là vị cô gái. Một vị nô bộc không cẩn thận đánh vỡ hoàng cung trung một kiện thực trân quý thủy tinh bình, vì thế phụ mẫu nàng thực tức giận, muốn trừng phạt kia nô bộc, là Catherine hàm chứa nước mắt cầu tình mới miễn đi kia nô bộc trừng phạt. Còn có một lần là Catherine vừa mới đi lên vương vị sau đó không lâu đến Anh quốc phỏng vấn khi gặp được, tại đây phía trước, cũng chính là nàng vừa mới đi lên vương vị ngày nào đó, nàng làm ra một kiện kinh người hành động, thì phải là đem nàng cá nhân kế thừa tài sản một phần ba quyên đi ra làm từ thiện. La Bối Nhĩ vương thất mấy trăm năm tích lũy tài phú còn là phi thường kinh người, cũng là đương thời vài cái tối giàu có vương thất chi nhất, Catherine làm vương vị người thừa kế, nàng cá nhân tài phú ta không phải rất rõ ràng, nhưng hẳn là cũng có bốn năm mươi ức đồng Euro đi, nếu chủ nhân muốn biết thiết xác thực số liệu, ta lập tức liền sai người điều tra Catherine năm đó đến tột cùng quyên ra bao nhiêu tiền làm từ thiện.

Hiện tại nàng còn hàng năm đem nàng danh nghĩa sản nghiệp tiền lời một phần năm quyên đi ra làm từ thiện. Cho nên ta nói này Catherine nữ vương không chỉ có bộ dạng xinh đẹp, người cũng thiện lương.” Brad trả lời.

“Ha ha, xem ra là cái không sai nữ vương.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy vui vẻ uống một hớp rượu lớn.

Hắn cũng không tưởng chính mình bùa hộ mệnh đưa tặng đối tượng là cái rắn rết mỹ nhân.

……

A Cập Á nam bộ tạp tân tỉnh thủ phủ lô nạp qua thị là A Cập Á cận thứ cùng thủ đô la an bố kinh tế văn hóa chính trị trung tâm, cũng là A Cập Á thứ hai đại bộ tộc đừng cát đề truyền thống thế lực địa bàn. Bất quá theo A Cập Á xã hội kinh tế công nghiệp giao thông phát triển, các bộ tộc mọi người bắt đầu dũng hướng thành phố lớn tìm kiếm sinh kế, nay lô nạp qua thị sớm đã thành các đại bộ tộc đại lò luyện, đương nhiên Mạc Cát Đề bộ tộc như trước chặt chẽ nắm giữ lô nạp qua thị chủ đạo địa vị.

Làm phi cơ rớt xuống lô nạp qua thị sân bay khi, quay xong tràng thượng sớm đã đình một chiếc màu đen Rolls-Royce còn có một hàng Hãn Mã quân xe. Hãn Mã quân trên xe đều có súng vác vai, đạn lên nòng Anh quốc người cùng người da đen.

Màu đỏ thảm theo phi cơ lên xuống thê vẫn phô đến Rolls-Royce xe hơi trước, màu đỏ thảm hai bên là trạm tư chỉnh tề người da đen binh lính, màu đỏ thảm trung ương đứng là một vị Anh quốc nhân cùng một vị mặc màu vàng tù trưởng phục, ngón tay mang đầy được khảm có bảo thạch kim giới tử mập mạp người da đen.

Làm Hạ Vân Kiệt cùng Brad xuất hiện ở cabin cửa khi,

có thân mặc quân trang người da đen tấu vang âm nhạc, vị kia Anh quốc nhân cùng mập mạp người da đen mặt mang mỉm cười nghênh đón, thẳng đến cây thang bên mới dừng lại cước bộ.

Hạ Vân Kiệt nhìn dưới mắt long trọng một màn, thấy thế nào đều cảm giác lại quen thuộc lại làm cho hắn cảm thấy kỳ cục.

Chính mình nhưng là một gã lão sư a! Điều này làm cho chính mình tình dùng cái gì kham a! Không được, tiếp theo kiên quyết muốn Brad điệu thấp, tái tùy ý hắn cao điệu đi xuống, chính mình đều phân không rõ ràng lắm chính mình đến tột cùng là cái gì thân phận.

“Hoan nghênh tôn kính công tước điện hạ!” Làm Brad đi xuống đến, vị kia mập mạp người da đen vội vàng tiến lên cúi đầu nói, biểu tình thập phần cung kính, trong mắt lóe ra một tia sợ hãi sắc.

“Hoan nghênh tôn kính công tước điện hạ!” Vị kia Anh quốc nhân cũng theo sát sau tiến lên cúi đầu hành lễ.

Brad chính là hơi hơi gật đầu tỏ vẻ đáp lễ, sau đó đối Hạ Vân Kiệt giới thiệu nói:“Hạ tiên sinh, vị này là Ô Ba, Mạc Cát Đề bộ tộc thổ vương, ta lần trước đến khi hay là hắn gia gia tiếp đãi, hắn còn là tiểu hài tử. Vị này là Will bá tước, cũng là gia tộc bọn ta ở A Cập Á người phụ trách.”

Ô Ba nghe nói như thế trong mắt sợ hãi sắc càng đậm, hiển nhiên hắn còn là biết một ít Brad lợi hại chỗ. Bất quá khi hắn ánh mắt nhìn về phía Hạ Vân Kiệt khi lại lộ ra phức tạp thần sắc, có khiếp sợ, nghi hoặc còn có một tia cừu hận.

Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến điểm gật đầu, hắn mới lười quản trước mắt này hai người là ai, hắn chỉ biết là kia chỉnh tề đội danh dự, còn có kia to âm nhạc làm cho

hắn cảm thấy thập phần kỳ cục.

Brad nhân lão thành tinh, thấy thế thế nào còn không biết Hạ Vân Kiệt không thích này một bộ, trực tiếp huy phất tay nói:“Triệt, làm cho bọn họ đều triệt, trực tiếp đi chỗ ở.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 826 : Chờ mong ngày mai

Ô Ba cùng Will bá tước gặp Brad muốn bọn họ triệt đội danh dự, cũng không có ý thức được Brad đây là đón ý nói hùa Hạ Vân Kiệt ý tứ, còn tưởng rằng là Brad công tước không thích, cũng không cấm cảm thấy một trận kinh hoảng, vội vàng gọi người triệt đội danh dự, ngừng tấu nhạc, sau đó thật cẩn thận ở bên cạnh dẫn đường.

Màu đen Rolls-Royce cửa xe bên sớm có bảo tiêu hầu, gặp Brad công tước cùng Hạ Vân Kiệt lại đây, vội vàng mở cửa xe.

Kỳ thật đến phía sau Ô Ba cùng Will bá tước còn là không chắc Brad bên người vị này người trẻ tuổi thân phận, bất quá khi bọn hắn nhìn đến Brad công tước cố ý hướng bên cạnh làm cho nhất nhường, cúi đầu thỉnh Hạ Vân Kiệt trước nhập tòa, mà người trẻ tuổi kia cũng một bộ thản nhiên xoay người chui vào xe, lúc này hai người mới thật to khiếp sợ, thế cho nên Ô Ba kia đầy người thịt béo đều nhịn không được run lên run lên, mà Will trong mắt lại thấu bắn ra vô cùng kinh hãi ánh mắt.

Brad công tước chân chính thân phận là cái gì, Ô Ba biết đến kỳ thật cũng không nhiều, nhưng Will thân là Stuart gia tộc ở A Cập Á người phụ trách cũng là biết đến nhất thanh nhị sở.

Đây chính là Stuart gia tộc sống năm trăm năm mươi năm lão tổ tông a, ngoại nhân đều nghĩ đến trước mắt Brad công tước kỳ thật là Brad công tước nhất thế con cháu, trên thực tế này căn bản chính là hắn bản nhân, đơn giản quá mấy chục một trăm năm đổi cái thân phận chứng thôi. Nếu không phải hai trăm năm trước bại cùng thánh hỏa thiên long, nói không chừng hiện tại bởi vì hắn, đại anh đế quốc đã muốn chiếm lĩnh toàn bộ thế giới.

Nhân vật như vậy, lại như thế nào khả năng ở một người khác trước mặt biểu hiện như thế khiêm tốn đâu? Chẳng lẽ nói, người trẻ tuổi này so với Brad công tước còn muốn lợi hại bất thành?

Ở Ô Ba cùng Will khiếp sợ ánh mắt dưới, Hạ Vân Kiệt cùng Brad đều ngồi vào Rolls-Royce xe.

Hai người ngồi xuống tiến xe, toàn bộ đoàn xe liền chậm rãi thúc đẩy.

Trước sau đều là Hãn Mã quân xe, Rolls-Royce ở giữa, trên Hãn Mã quân xe tối om họng súng uy hiếp đối với bốn phía, kiêu ngạo chương hiển Rolls-Royce trong xe hành khách tôn quý thân phận.

“Brad, ngươi một người khi yêu như thế nào muốn làm liền như thế nào muốn làm, ta với ngươi cùng một chỗ khi, sẽ không dùng vừa rồi kia một bộ !” Ngồi ở trong xe, nhìn xe sử ra sân bay, ở phía trước sau Hãn Mã quân xe ủng đám hạ, đàng hoàng chạy ở lô nạp qua thị ngã tư đường thượng, sở hữu chiếc xe người đi đường sớm đã bị cảnh sát cấp ngăn lại, hiển nhiên vì nghênh đón Brad công tước, Brad công tước sở hành kinh đường thực hành giao thông quản chế, Hạ Vân Kiệt thản nhiên phân phó nói.

“Là, hạ tiên sinh.” Brad vụng trộm lau cái trán mồ hôi lạnh, cung kính trả lời.

Xe không vội không chậm chạp chạy quá ngã tư đường, Hạ Vân Kiệt nhìn đến ngã tư đường hai bên chờ khôi phục giao thông trong đám người không hề thiếu là người Trung Quốc gương mặt, điều này làm cho Hạ Vân Kiệt không khỏi nhớ tới chính mình bồi Tô Chỉ Nghiên ở vạn bác tỉnh nhiệt mã lan thị này ngày, còn có này ở nhiệt mã lan thị nhận thức uy đại công ty viên công.

Xem ra những năm gần đây A Cập Á xông pha người Trung Quốc càng ngày càng nhiều, Hạ Vân Kiệt trong lòng cảm khái, đoàn xe nhanh chóng cách rời khu náo nhiệt, đi tới vùng ngoại thành một mảnh lục thảo thê thê, tùng bách thành rừng, hoàn cảnh im lặng u nhã, địa thế so với thành nội cao một ít, tầm nhìn cực kì trống trải bằng phẳng trên sườn núi.

Một tòa cung điện thật lớn như tòa thành liền tọa lạc tại lục thảo tùng lâm bên trong, một cái thẳng tắp rộng lớn đại lộ nối thẳng đến cung điện đại môn.

“Lão Brad, đây là Ô Ba hoàng cung sao?” Nhìn về nơi xa bốn phía tùng lâm quay chung quanh, có được vô cùng thật lớn mặt cỏ, suối phun cung điện, Hạ Vân Kiệt hơi hơi nhíu hạ mày, hỏi.

Hắn là tình nguyện đi ở khách sạn, cũng không nguyện ý ở tại nơi nơi là thái giám, cung nữ còn có khổng lồ phi tử đàn thổ vương trong vương cung.

“Đây là ta trước kia sai người ở A Cập Á tu kiến hành cung, chính là đã muốn nhiều năm không có tới.” Brad cung kính trả lời.

“Ngươi nhưng thật ra hiểu được hưởng thụ!” Hạ Vân Kiệt nhìn thoáng qua Brad, nói.

“Khi đó nơi này bất quá chính là nguyên thủy lạc hậu nơi, mọi người cũng ngu muội không biết, không kiến tạo một ít rộng rãi cung điện không đủ để làm cho kia đám người hiểu được ta đại anh đế quốc cường đại.” Brad nói.

“Đại anh đế quốc? Có phải hay không còn thực hướng tới từng huy hoàng?” Hạ Vân Kiệt trong thanh âm lộ ra một tia hàn ý.

Trung Quốc cũng là năm đó Anh quốc quật khởi khi người bị hại, Brad hiện tại cùng hắn nói cái gì đại anh đế quốc, hắn tự nhiên không có cái gì hoà nhã sắc.

“Không, không, nô bộc không dám!” Brad thế này mới hoàn toàn theo từng đế quốc huy hoàng trung bừng tỉnh lại đây, đầu đầy mồ hôi lạnh nói.

Hạ Vân Kiệt nhìn thoáng qua Brad, không nói nữa, mà chính là này liếc mắt một cái lại làm cho Brad suốt đời cũng không dám tái ở Hạ Vân Kiệt trước mặt nhắc tới đại anh đế quốc này bốn chữ.

Nơi này là Brad từng sai người kiến tạo hành cung, cũng là nay Will bá tước đám Stuart gia tộc ở lô nạp qua thị nơi. Đương nhiên hành cung trung bố trí xa hoa nhất một bộ phòng, Will bá tước bọn họ là không dám vào ở.

Đoàn xe vừa đến cung điện cửa, sớm có ăn mặc còn có khí chất đều rất Anh quốc quý tộc lão quản gia phạm một vị Anh quốc lão đứng ở cạnh cửa mở cửa xe, sau đó cúi đầu cung nghênh Brad công tước đại giá.

Lúc này lô nạp qua thị đã muốn trời tối, Will công tước sớm đã sai người chuẩn bị tốt phong phú bữa tối.

Vào hành cung, Brad tự mình đem Hạ Vân Kiệt dàn xếp ở toàn bộ hành cung bố trí xa hoa nhất thoải mái trong phòng, một phen rửa mặt sau, thế này mới cùng nhau hưởng dụng bữa tối.

Ô Ba tuy rằng là A Cập Á thứ hai đại bộ tộc thổ vương, cũng là A Cập Á nam bộ thế lực lớn nhất thổ vương, xem như địa phương chủ nhân, nhưng Brad lại sợ hắn thô lỗ cử chỉ làm bẩn chủ nhân mắt, trực tiếp làm cho Will đem hắn khiển đi, cũng không có lưu hắn ở hành cung dùng cơm.

Ô Ba trong lòng tuy rằng khó chịu, nhưng biết rõ người Anh quốc lợi hại, hơn nữa nay áo ôn tô khắc tộc thế đại, Mạc Cát Đề bộ tộc muốn tưởng cùng áo ôn tô khắc tộc chống lại, thậm chí bao trùm ở bọn họ phía trên lại nhu dựa vào người Anh. Mà hiện tại, bởi vì áo ôn tô khắc tộc thổ vương Ba Lỗ, còn có Ba Lỗ thúc thúc Địch Á ? Tang Thác Tư, A Cập Á đương nhiệm tổng thống đều có nghiêm trọng thân hoa tình kết, thậm chí Địch Á ? Tang Thác Tư vừa tiền nhiệm không lâu liền phỏng vấn Trung Quốc, một phản trước kia trước phỏng vấn Anh quốc cũng bái phỏng Anh quốc nữ vương lệ thường, đã muốn thật lớn chọc giận người Anh, hiện tại người Anh đối Mạc Cát Đề bộ tộc duy trì độ mạnh yếu rất lớn, cũng thêm lớn đối áo ôn tô khắc tộc chèn ép. Này đối với Ô Ba mà nói là một cơ hội tốt ngàn năm một thuở, ở phía sau hắn là nhất định phải chặt chẽ nịnh bợ người Anh, hơn nữa ở A Cập Á có rất lớn thế lực Stuart gia tộc. Cho nên Ô Ba trong lòng tuy rằng khó chịu, nhưng còn là bất động thanh sắc đi rồi.

Bất quá làm Ô Ba vừa hồi đến chính mình hoàng cung, hắn liền tức giận ngập trời đánh nghiêng một đống lớn trong vương cung bãi phóng ngà voi, gốm sứ các trân quý vật phẩm.

“Đại vương, Anh quốc thương nhân George tiên sinh cùng Nhật Bản thương nhân Sơn Bản Đại Lang tiên sinh cầu kiến.” Đang lúc Ô Ba tức giận khi, một vị thái giám tiến tiến đến bẩm báo nói.

Nghe nói người Anh cùng người Nhật Bản dắt tay nhau tiến đến, Ô Ba biểu tình hơi hơi sợ run một chút, bất quá lập tức liền sửa sang lại hạ dung nhan, thu thập một chút cảm xúc, nói:“Thỉnh bọn họ tiến vào điện ảnh tranh bá.”

Mặc kệ là người Anh George cùng người Nhật Bản Sơn

Bản Đại Lang đều là rất thực lực thương nhân, cũng là Ô Ba cùng áo ôn tô khắc tộc chống lại dựa vào chi nhất, người trước cùng Anh quốc vương thất có chút thân thích quan hệ, người sau, Ô Ba thông qua hắn mua không ít tiên tiến vũ khí.

Anh quốc nhân George là một cái cao cao gầy gầy, dài một cái mũi ưng nam nhân, mà người Nhật Bản còn lại là bộ dạng có chút ục ịch, hai người đứng chung một chỗ rất điểm hài kịch hiệu quả.

“Tôn kính Ô Ba đại vương, ta đối với các ngươi tạp tân tỉnh đầu tư hoàn cảnh tỏ vẻ thập phần thất vọng.” Vừa tiến đến, Sơn Bản Đại Lang liền vẻ mặt tức giận nói.

“Sơn Bản tiên sinh vì sao nói như vậy? Các ngươi Nhật Bản thương nhân vẫn là ta Mạc Cát Đề tộc tôn quý khách nhân, chúng ta nguyện ý bằng đại thành ý cùng nhiệt tình chiêu đãi các ngươi.” Ô Ba khó hiểu nói.

“Kia vì sao Lô Tháp tù trưởng thà rằng đem bọn họ khu mỏ bán cho người Trung Quốc, cũng không nguyện ý bán cho chúng ta? Chẳng lẽ đây là Ô Ba đại vương theo như lời thành ý cùng nhiệt tình sao?” Sơn Bản Đại Lang chất vấn nói.

“Đáng giận Lô Tháp, chẳng lẽ hắn không biết ta Ô Ba ghét nhất chính là người Trung Quốc sao? Sơn Bản tiên sinh ngươi yên tâm, ngày mai ta liền phái người đem khu mỏ cấp vây quanh, nhìn hắn người Trung Quốc còn như thế nào khai thác mỏ?” Ô Ba đại vương gặp Sơn Bản Đại Lang nhắc tới người Trung Quốc, không khỏi nhớ tới đêm nay chính mình đường đường một đại thổ vương thế nhưng ngay cả cùng kia người Trung Quốc cùng nhau dùng cơm tư cách đều không có, nhất thời liền đầy ngập lửa giận cùng cùng chung mối thù.

“Ô Ba đại vương quả nhiên là chúng ta người Nhật Bản

tốt nhất bằng hữu, ta chờ mong ngày mai đã đến.” Sơn Bản Đại Lang trên mặt lộ ra vui sướng khi người gặp họa cùng âm hiểm ý cười.

Kia khu mỏ hắn ỷ vào có Ô Ba đại vương chỗ dựa, đem giá ép tới rất thấp, mà người Trung Quốc khai giá rất cao, Lô Tháp tù trưởng tự nhiên sẽ không bán cho hắn. Bất quá giảo hoạt Sơn Bản Đại Lang lại biết Ô Ba đại vương xưa nay không phục áo ôn tô khắc tộc bao trùm ở hắn phía trên, liên quan đối người Trung Quốc đến đỡ áo ôn tô khắc tộc cũng tràn ngập oán hận, cho nên liền đến hoàng cung cáo trạng châm ngòi, quả nhiên được đền bù mong muốn.

“Sơn Bản tiên sinh khách khí, ngươi tặng cho ta hai vị Nhật Bản nữ nhân phi thường tốt, ta thực thích!” Ô Ba đại vương cười nói, nhắc tới kia hai vị Nhật Bản nữ nhân khi, nhớ tới kia hai kiều tiểu nữ nhân ở chính mình mập mạp thân mình dưới nước mắt uông uông lại không ngừng đón ý nói hùa khi bộ dáng, trong mắt không khỏi toát ra một tia mê đắm ánh mắt, giống như trước mắt vị này béo lùn người Nhật Bản là cái nũng nịu Nhật Bản nữ nhân dường như.

“Nếu đại vương thích, hôm khác ta cho nữa hai cái cùng ngài.” Sơn Bản Đại Lang lấy lòng nói.

Ô Ba đại vương nghe vậy tự nhiên là hảo một trận cao hứng, sau đem ánh mắt đầu hướng về phía George, nói:“Kia George tiên sinh đâu? Ngươi lại vì sự tình gì tình mà đến. Ngươi là biết đến, chúng ta A Cập Á nguyên lai chính là đại anh đế quốc thần dân, là các ngươi đem văn minh cùng tri thức mang cho chúng ta, hiện tại A Cập Á tuy rằng độc lập, nhưng đối từng mẫu quốc, chúng ta còn là có mang cao thượng kính ý, ít nhất chúng ta Mạc Cát Đề bộ tộc là như vậy, không giống kia chết tiệt vong ân phụ nghĩa áo ôn tô khắc tộc.”

“Ta đại anh đế quốc tuy rằng buông tha cho đối A Cập Á quyền thống trị, nhưng A Cập Á rất nhiều khoáng sản còn là chúng ta tư nhân tài sản, tư nhân tài sản là thần thánh không thể xâm phạm, kia vì sao Lô Tháp tù trưởng kết phường người Trung Quốc cùng nhau khai thác ta tổ phụ khu mỏ?” George tiên sinh chất vấn nói.

George lời này nói thoạt nhìn là có đạo lý, người Anh ở đồng ý buông tha cho đối A Cập Á thực dân quyền đồng thời, A Cập Á chính quyền lúc ấy cũng quả thật đồng ý người Anh như trước giữ lại bọn họ tư nhân tài sản, bao gồm trang viên, khu mỏ đằng đằng. Bất quá George vừa rồi nói kia tòa khu mỏ lúc ấy chính là hắn tổ phụ coi trọng, cũng cố gắng tranh đoạt trung, mắt thấy sẽ tới tay giải quyết xong bởi vì A Cập Á độc lập chiến tranh, người Anh rời khỏi A Cập Á mà thất bại trong gang tấc.

Nguyên bản George đối chỗ tòa này khu mỏ đã muốn hết hy vọng, nhưng không nghĩ tới A Cập Á độc lập chiến tranh anh hùng, tiền nhiệm tổng thống Tang Tác tư đột nhiên chết bệnh, làm cho áo ôn tô khắc tộc đại thổ vương thúc thúc Địch Á ? Tang Thác Tư tiền nhiệm. Áo ôn tô khắc tộc vốn là là A Cập Á lớn nhất bộ tộc, nay áo ôn tô khắc tộc đại thổ vương thúc thúc ngồi trên tổng thống ngai vàng, thế tất dẫn dắt áo ôn tô khắc tộc ở A Cập Á càng phát ra một chi độc đại, đối với A Cập Á thứ hai đại bộ tộc, vẫn tưởng cùng áo ôn tô khắc tộc chống lại Mạc Cát Đề bộ tộc tự nhiên là một kiện phi thường không xong sự tình, cho nên Ô Ba là Địch Á ? Tang Thác Tư tổng thống lớn nhất người phản đối, mà Địch Á ? Tang Thác Tư vừa lên nhâm liền biểu hiện ra nghiêng về một bên thân hoa thái độ, này cũng làm cho người Anh thập phần bất mãn. Kể từ đó, Mạc Cát Đề bộ tộc cùng Anh quốc liền gắt gao hợp tác ở tại cùng nhau, ý đồ đem Địch Á ? Tang Thác Tư đuổi xuống tổng thống vị trí.

Dưới tình huống như vậy, George một lần nữa cướp lấy

kia tòa khu mỏ tâm lập tức liền tro tàn lại cháy. Hắn biết phía sau Ô Ba là khẳng định không dám đắc tội chính mình, hơn nữa chính mình còn cùng Anh quốc vương thất có nhất định thân thích quan hệ. Về phần Anh quốc bên kia tự nhiên là duy trì người của mình, không đạo lý duy trì người Trung Quốc.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 827 : Đi phía trước thôn trang

Kia tòa khu mỏ là đồng quặng, môn quy không nhỏ, Ô Ba cũng là biết trong đó tranh cãi, gặp George một mực chắc chắn đó là hắn tổ phụ khu mỏ, trong lòng mặc dù có chút khó chịu, nhưng lúc này Ô Ba cũng không nguyện ý đắc tội George. Nói sau kia khu mỏ là Lô Tháp tộc cũng không phải hắn Mạc Cát Đề tộc, kia Lô Tháp tộc hợp tác đồng bọn lại là người Trung Quốc, Ô Ba khó chịu về khó chịu, cũng là mừng rỡ làm thuận nước giong thuyền.

“Anh quốc nhân tư hữu tài sản thần thánh không thể xâm phạm, đây là pháp luật văn bản rõ ràng quy định, Lô Tháp tù trưởng như thế nào có thể không trải qua các ngươi đồng ý liền tự tiện cùng người Trung Quốc cùng nhau khai thác đâu? George tiên sinh ngươi yên tâm, ngày mai ta liền phái người đi xử lý.” Ô Ba đại vương nói.

Áo ôn tô khắc tộc nay tuy rằng thế đại, nhưng ở tạp tân tỉnh Mạc Cát Đề bộ tộc còn là hoàn toàn xứng đáng bá chủ, Ô Ba đại vương nói lời này tuyệt đối là khí phách mười phần.

“Đại vương quả nhiên là vị minh lí lẽ minh quân, nếu A Cập Á tổng thống từ ngươi tới đảm nhiệm, sẽ không sẽ phát sinh loại này hoang đường sự tình.” George biết này Phi Châu thổ vương thích bị người thổi phồng, gặp tâm nguyện được đền bù liền dễ gọi phủng phủng hắn một chút.

Ô Ba đại vương gặp George nói như vậy, quả nhiên vui vẻ cười ha ha đứng lên.

……

Lô Tháp bộ tộc, đầy trời tinh quang hạ, Phương Tử Bạch đứng ở năm trăm đến mét trên ngọn núi, nhìn dưới chân một tòa tòa đồi núi, trong lòng không khỏi hào hùng vạn trượng.

Ngay tại hôm nay, hắn rốt cục dẫn dắt công ty Uy Đại A Cập Á hải ngoại bộ đem hạng mục phát triển đến tạp tân tỉnh Lô Tháp bộ tộc. Tại đây phía trước, công ty Uy Đại hạng mục đã muốn trải rộng A Cập Á bắc bộ bao gồm thủ đô la an bố ở bên trong khu vực. Nhưng nam bộ vẫn là công ty Uy Đại rất khó khai triển một cái khu vực, hôm nay trải qua công ty Uy Đại A Cập Á hải ngoại bộ toàn thể nhân viên cố gắng dưới, rốt cục đem công ty Uy Đại hạng mục phát triển đến A Cập Á nam bộ tạp tân tỉnh.

Lòng bàn chân hạ kia nhất đại phiến khu mỏ là bọn họ không ngừng cố gắng kết quả, đương nhiên hôm nay thành công còn không ly khai áo ôn tô khắc tộc đại thổ vương Ba Lỗ, cùng với A Cập Á đương nhiệm tổng thống Địch Á ? Tang Thác Tư đại lực duy trì.

“Ngày mai nơi này lại chính là một mảnh khí thế ngất trời cảnh tượng!” Phương Tử Bạch nhìn phía dưới, trong mắt toát ra khát khao sắc.

Này hai năm công ty Uy Đại ở A Cập Á cấp tốc phát triển, mang cho công ty dày lợi nhuận đồng thời, cũng mang cho Phương Tử Bạch này một đại công thần trước kia khó có thể tưởng tượng cao tiền lương còn có lớn tiền thưởng. Cho nên mặc kệ là vì công ty còn là vì chính mình, Phương Tử Bạch đều nhiệt tình tăng vọt tưởng mau chóng đem công ty Uy Đại hạng mục phát triển đến A Cập Á mỗi một cái tỉnh.

“Phương tổng, nơi này là tạp tân tỉnh, là Mạc Cát Đề bộ tộc thế lực phạm vi, mà Mạc Cát Đề bộ tộc hướng đến cùng áo ôn tô khắc tộc bất hòa, nay chúng ta ở bọn họ

nơi này khai thác mỏ, ta nghĩ Ô Ba đại vương khẳng định hội mất hứng, hắn một không có cao hứng sẽ phái quân đội lại đây, nhất phái quân đội lại đây, chúng ta này quặng chỉ sợ cũng mở không được.” Gặp Phương Tử Bạch hào hùng vạn trượng bộ dáng, Phương Tử Bạch tài xế A Mỗ, từng nói chính mình một cái có thể đánh vài cái Hạ Vân Kiệt kia người da đen, nhịn không được lo lắng nhắc nhở nói.

“Đây là ta cùng Lô Tháp bộ tộc nghiêm khắc căn cứ pháp luật tiến hành hợp pháp mua bán, lại có các ngươi trung ương chính phủ duy trì, Ô Ba đại vương chẳng lẽ muốn tạo phản sao? Hắn dám phái quân đội lại đây? Hơn nữa, chúng ta là người Trung Quốc, chẳng lẽ Ô Ba đại vương dám minh mục trương đảm xâm phạm chúng ta Trung Quốc xí nghiệp tư nhân tài sản sao?” Phương Tử Bạch không cho là đúng trả lời.

Tới nơi này phía trước, Phương Tử Bạch đương nhiên biết tạp tân tỉnh là Mạc Cát Đề bộ tộc thế lực phạm vi, nhưng này hai năm có Ba Lỗ thổ vương cùng Địch Á tổng thống tiên sinh duy trì, Phương Tử Bạch ở A Cập Á hạng mục khai triển đến độ thực thuận lợi, tự nhiên liền khó tránh khỏi xem thường Ô Ba đại vương vài phần, cho rằng chỉ cần chính mình sinh ý là hợp pháp, lại có A Cập Á chính phủ cùng Trung Quốc chính phủ song trọng duy trì, Ô Ba đại vương cũng không dám dễ dàng đối công ty Uy Đại động võ.

Phải biết rằng, lúc này công ty Uy Đại sớm đã phi ngày xưa công ty Uy Đại !

“Nhưng là Ô Ba đại vương có người Anh duy trì.” A Mỗ do dự mà nói, trong mắt toát ra một chút sợ hãi sắc.

Thống trị A Cập Á nhiều năm, Anh quốc ở A Cập Á nhân dân trong lòng còn là phi thường cường đại! Ít nhất theo A Mỗ trong mắt toát ra đến sợ hãi sắc không khó nhìn ra

hắn là cho rằng Anh quốc so với Trung Quốc cường đại.

“Yên tâm đi A Mỗ, hiện tại cùng trước kia không giống với. Hiện tại là các ngươi A Cập Á nhân dân chưởng quản A Cập Á, cho dù Ô Ba đại vương có người Anh duy trì, chẳng lẽ người Anh còn có thể giống như trước giống nhau phái quân đội lại đây bất thành? Hơn nữa chúng ta còn có Địch Á tổng thống duy trì đâu, Ô Ba đại vương là không dám dễ dàng phái binh.” Hào hùng vạn trượng, lòng tự tin chật ních trung Phương Tử Bạch căn bản không có biện pháp nghe tiến A Mỗ nhắc nhở.

A Mỗ nghe vậy do dự một chút, cuối cùng không lên tiếng nữa khuyên bảo.

Tuy rằng hắn không hoàn toàn đồng ý Phương Tử Bạch lời nói, ở A Cập Á thổ vương quyền lực có đôi khi là bao trùm ở chính phủ phía trên, nhưng hắn cũng nói không nên lời phản đối lý do, dù sao công ty Uy Đại sau lưng có Ba Lỗ đại thổ vương còn có tổng thống các hạ duy trì, nghĩ đến Ô Ba đại vương hay là muốn kiêng kị đi.

Ở Brad hành cung trung xa hoa nhất phòng, Hạ Vân Kiệt vượt qua một cái ban đêm. Ngày hôm sau buổi sáng, Hạ Vân Kiệt ở Brad cùng đi hạ hưởng dụng quá phong phú bữa sáng sau, đi lên sớm đã chờ ở hành cung sân bay hải vương hình quân dụng phi cơ trực thăng.

Thiên hỏa thánh long hàng năm oa cách lô nạp qua thị một trăm năm mươi km ở ngoài thánh sơn. Đó là một tòa còn tại mạo khói núi lửa hoạt động.

Lô nạp qua thị nội thành tuy rằng đường rộng mở bằng phẳng, nhưng nó chung quanh đường tình huống đã có thể không dám khen tặng, cho nên Brad tự nhiên muốn an bài phi cơ trực thăng, miễn cho này một trăm nhiều km một đường xóc nảy.

Đồng hành còn có này khác hai giá quân dụng phi cơ trực thăng, bọn họ tác dụng ở mặt ngoài thoạt nhìn là bảo hộ công tước cùng hắn khách quý, trên thực tế bất quá chính là tránh cho công tước đại nhân cùng hắn khách quý chịu cái gì không cần thiết quấy rầy mà thôi.

Lấy công tước đại nhân cùng Hạ Vân Kiệt năng lực, làm sao cần cái gì bảo hộ?

Phi cơ trực thăng bay qua Phi Châu đại địa, màu vàng cát đất, lục sắc ốc đảo, còn có thỉnh thoảng nhìn đến hoang dại động vật, hành tẩu ở bụi đất bay lên trung da đen người chăn dê, cấu thành một bộ thực nguyên nước nguyên vị Phi Châu hình ảnh giáp ngọ chi Hoa Hạ tân sử.

Phi cơ trực thăng một đường hướng phía nam khai, đột nhiên dày đặc tiếng súng chợt tại hạ phương một mảnh núi rừng trung thôn trang vang lên.

Hạ Vân Kiệt cúi đầu đi xuống nhìn lại, gặp được phía dưới mấy trăm cái cởi trần cầm súng người da đen vây quanh thôn trang, không ít người đem họng súng đối với thiên không một trận loạn xạ.

“Không biết lại là cái nào thổ vương lộn xộn vũ lực!” Hạ Vân Kiệt thấy thế không khỏi nhớ tới lần đó chính mình cùng Tô Chỉ Nghiên ở khách sạn ăn cơm, Tát Ước bộ tộc tù trưởng con trai đột nhiên điều động nhân mã đem khách sạn vây quanh sự tình, trong lòng âm thầm lắc đầu.

Hắn còn là thực chán ghét A Cập Á thổ vương như vậy thô bạo hành vi, bất quá nơi này là A Cập Á, hắn là sẽ không xen vào việc của người khác.

Brad đồng dạng không muốn xen vào việc của người khác, thấy thế cười đối Hạ Vân Kiệt nói:“Hạ tiên sinh,

loại này hiện tượng mặc kệ là ở Trung Quốc còn là chúng ta Anh quốc đều là không dám tưởng tượng sự tình, nhưng ở A Cập Á lại tính không được cái gì, bọn họ pháp luật, bọn họ chính phủ có đôi khi ở một ít thế lực cường đại thổ vương trước mặt căn bản chính là bài trí."

Hạ Vân Kiệt đồng ý điểm gật đầu, trước một lần ở nhiệt mã lan thị chuyện đã xảy ra, hắn còn ký ức hãy còn mới mẻ. Tuy rằng lần đó Ba Lỗ là vì hắn mà giận dữ, trực tiếp phái đại bộ đội đem Tát Ước bộ tộc tù trưởng còn có con hắn tất cả đều cấp bắt đứng lên, nhưng hắn cũng không không thừa nhận, kia kỳ thật là một kiện phi thường thô bạo dã man, giẫm lên pháp luật và kỷ luật pháp quy hành vi.

Brad cùng Hạ Vân Kiệt nói chuyện là lúc, quân dụng phi cơ trực thăng bắt đầu lệch khỏi quỹ đạo kia thôn trang phương hướng, hiển nhiên điều khiển viên cũng không tưởng phi cơ trực thăng bị này không có mắt viên đạn cấp bắn trúng, quấy nhiễu Brad công tước cùng hắn khách quý.

Chính là ngay tại quân dụng phi cơ trực thăng lệch khỏi quỹ đạo thôn trang phương hướng khi, Hạ Vân Kiệt lại đột nhiên thay đổi sắc mặt, trong mắt lóe ra một chút hàn quang nói:"Đi phía trước thôn trang."

"Nhưng là tiên sinh, đám kia dã man nhân chính cầm súng loạn xạ, qua bên kia có nguy hiểm." Điều khiển viên mặt lộ vẻ khó xử nói.

"Nhưng là nếu ngươi hiện tại không đi bên kia, ta hiện tại liền trực tiếp dùng súng đánh bạo đầu của ngươi." Brad gặp điều khiển viên thế nhưng nghịch hắn chủ tử ý tứ, lập tức mặt âm trầm, lạnh giọng nói.

Điều khiển viên là Stuart gia tộc bồi dưỡng đi ra hoàng gia không quân xuất ngũ quân nhân, tự nhiên biết công

tước điện hạ lời này cũng không phải cái gì vui đùa nói, sợ tới mức cả người đều nhịn không được run lên hạ, vội vàng nói:“Là công tước điện hạ, ta cái này đi thôn trang bên kia.”

“Nhớ kỹ, Hạ tiên sinh mệnh lệnh chính là mệnh lệnh của ta, nếu còn có tiếp theo, ngươi liền chính mình lấy súng đối với đầu bóp cò đi.” Brad nói.

“Là, công tước điện hạ!” Điều khiển số nhân viên đầu đổ mồ hôi lạnh trả lời.

“Brad, tính, vị này điều khiển viên tiên sinh nói cũng là tình hình thực tế. Bất quá điều khiển viên tiên sinh, ngươi yên tâm, chẳng sợ phía dưới có châu tế hạch đạn đạo đối với của ngươi phi cơ trực thăng phóng ra, có ta ở đây cũng sẽ không phát sinh gì nguy hiểm.” Hạ Vân Kiệt gặp điều khiển viên đầu đầy mồ hôi lạnh đáng thương dạng, nhịn không được vỗ vỗ Brad bả vai, lạnh nhạt nói.

“Là! Tôn quý hạ tiên sinh!” Lần này điều khiển viên học thông minh, nghe vậy lập tức ngồi thẳng thân mình trả lời, tuy rằng hắn trong lòng áp căn liền cho rằng Hạ Vân Kiệt ở loạn xuy ngưu.

Còn châu tế hạch đạn đạo, một viên lựu đạn có thể làm cho phi cơ trực thăng cùng hắn cùng nhau đi gặp thượng đế đi!

Làm phi cơ trực thăng bay đến thôn trang trên không khi, chiến đấu đã muốn chấm dứt.

Trên thực tế cũng không có phát sinh cái gì chiến đấu, chính là kia mấy trăm người da đen biểu hiện một ít bọn họ lực lượng vũ trang mà thôi.

Một vị mặc tù trưởng phục người da đen chính cười

theo mặt cùng vị mặc quân trang mập mạp người da đen nói xong lời hay, nhưng này mập mạp người da đen lại bày ra một bộ cao cao tại thượng, căn bản khinh thường nhất cố biểu tình. Cách bọn họ cách đó không xa, vài cái bị thái dương phơi nắng ngăm đen người Trung Quốc còn có mấy người da đen bị dây thừng phản thủ trói lại đứng lên, trong đó một vị bộ dạng phá lệ cao lớn hùng vĩ đúng là công ty Uy Đại ở A Cập Á hạng mục người phụ trách Phương Tử Bạch.

Hắn vẻ mặt tức giận súy động bả vai, miệng chửi bậy, nhưng bị mấy người da đen trực tiếp dùng báng súng hung hăng gõ té lăn quay mặt đất.

“Phương tiên sinh, ta đã sớm theo như ngươi nói, các ngươi người Trung Quốc là đấu không lại chúng ta người Nhật Bản, trước kia không được, hiện tại cũng không được.” Lại thấp lại béo người Nhật Bản Sơn Bản Đại Lang đi lên tiến đến, ngồi thân mình nhẹ nhàng mà vuốt Phương Tử Bạch khuôn mặt, đắc ý dào dạt nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 828 : Nói nhảm mà thôi

“Còn có chúng ta người Anh! Đừng tưởng rằng Địch Á duy trì các ngươi, các ngươi là có thể ở chúng ta Anh quốc trước mặt người đùa giỡn uy phong, đừng quên, A Cập Á từng là chúng ta đại anh đế quốc thuộc. Chỉ cần chúng ta người Anh không đồng ý, Địch Á sớm hay muộn có một ngày hội xong đời, đương nhiên cũng bao gồm các ngươi công ty Uy Đại ở A Cập Á sản nghiệp!” Đi theo cùng nhau đến xem náo nhiệt Anh quốc lão George đi lên tiến đến, đối với nằm trên mặt đất Phương Tử Bạch bụng hung hăng đá một cước.

Nếu không phải Phương Tử Bạch chặn ngang một chân, hắn thiếu chút nữa sẽ sợ tới mức Lô Tháp tù trưởng đem kia đồng quặng “Trả” Cho hắn. Bất quá Phương Tử Bạch vừa đến, đánh ra tổng thống này bài tẩy, còn có kia khả quan hợp tác khai phá lợi nhuận, lớn mạnh Lô Tháp tù trưởng lá gan, cuối cùng Lô Tháp tù trưởng còn là quyết định mạo hiểm cùng công ty Uy Đại hợp tác. Cho nên George phi thường thống hận Phương Tử Bạch, cho rằng là hắn đoạt đi rồi hắn vài trăm triệu bảng Anh đồng quặng.

“******, tiểu Nhật Bản, Anh quốc lão, này đàn người da đen dã man không phân rõ phải trái cũng liền thôi, chẳng lẽ các ngươi tự xưng là văn minh người Nhật Bản, người Anh ****** cũng theo chân bọn họ giống nhau không học quá pháp luật, giống nhau dã man sao?” Phương Tử Bạch tuy rằng bị đá cả người đau đớn, nhưng miệng cũng rất kiên cường.

“Các ngươi người Trung Quốc không phải có một câu kêu nhập gia tùy tục sao? Nơi này là A Cập Á, không phải chúng ta Nhật Bản, ta đương nhiên cũng muốn nhập gia tùy tục a.” Sơn Bản Đại Lang trên mặt cười, thủ lại thân đi qua muốn quá người da đen súng trong tay,

sau đó dùng báng súng đối với Phương Tử Bạch bả vai liền hung hăng tạp đi xuống.

Bất quá ngay tại phía sau, một bàn tay thân lại đây, một phen đoạt quá Sơn Bản Đại Lang trong tay thương, sau đó giơ súng lên đối với Sơn Bản Đại Lang bả vai trực tiếp liền tạp đi xuống.

Cùng với xương cốt vỡ vụn thanh âm, Sơn Bản Đại Lang “A” hét thảm một tiếng, cả người đều đặt mông ngồi ở mặt đất.

“Kiệt ca!”

“Hạ tiên sinh!”

Bị trói vài cái người Trung Quốc bao gồm Phương Tử Bạch ở bên trong, còn có trong đó một người da đen vẻ mặt kinh hỉ nhìn không biết khi nào thì đột nhiên xuất hiện ở trước mắt Hạ Vân Kiệt, thế cho nên đều đã quên đi chú ý bị xao nát bả vai xương cốt Sơn Bản Đại Lang.

“Ngươi, ngươi là ai? Lập tức cho ta đem hắn bắt lại!” Ngay tại Phương Tử Bạch đám người kinh hô ra tiếng là lúc, George sắc mặt đại biến chỉ vào Hạ Vân Kiệt kêu lên.

Bất quá George thanh âm lập tức bị đỉnh đầu thật lớn phi cơ trực thăng cánh quạt thanh âm cấp bao phủ.

Mọi người ào ào ngẩng đầu nhìn trời, phát hiện thiên thượng không biết khi nào thì hơn ba giá quân dụng phi cơ trực thăng, một chiếc giá súng máy trực tiếp nhắm ngay phía dưới.

Không đợi đám người da đen phục hồi tinh thần lại, có người thế nhưng trực tiếp theo phi cơ trực thăng thượng nhảy xuống tới, giống như diều hâu chụp mồi bình

thường, trực tiếp đánh về phía George.

Kia như diều hâu chụp mồi bình thường tự nhiên là Brad.

Vừa rồi ở phi cơ trực thăng hướng thôn trang bên này bay tới khi, Hạ Vân Kiệt phát hiện Sơn Bản Đại Lang cùng George thế nhưng động thủ đánh Phương Tử Bạch, liền trước hạ phi cơ trực thăng, bay vút tới.

Phi cơ trực thăng tốc độ rất nhanh, hơn nữa cách thôn trang khoảng cách thân mình cũng không xa, Hạ Vân Kiệt động thủ đánh Sơn Bản Đại Lang, phi cơ trực thăng lập tức liền cũng chạy tới thôn trang trên không.

Phi cơ trực thăng vừa đến thôn trang trên không, Brad liền phát hiện một người Anh mặt hung lệ chỉ vào hắn chủ tử rít gào, không khỏi bị dọa ra một thân mồ hôi lạnh, căn bản ngay cả không chút suy nghĩ liền trực tiếp theo phi cơ trực thăng thượng toát ra xuống.

Brad nay loại nào tu vi, muốn bắt cái phàm nhân còn không dễ như trở bàn tay? Người đến, tay đã muốn giống diều hâu trảo con gà con bàn đem George cấp xách lên.

“Buông ta! Mau buông ta! Ta là Anh quốc George nam tước, nữ vương bệ hạ là của ta……” George không hề phòng bị bị Brad cấp bắt đứng lên, tự nhiên là vừa sợ vừa giận, một bên giãy dụa, một bên kêu la nâng ra bản thân thân phận uy hiếp đối phương.

Bất quá Brad lại đâu thèm cái gì nữ vương bệ hạ không nữ vương bệ hạ, về phần Anh quốc nam tước cái gì, Brad liền lại càng không sẽ thả ở trong mắt, không đợi George đem nói cho hết lời, trực tiếp liền quăng hắn hai bàn tay.

“Ngươi, ngươi, ngươi cũng là người Anh! Ngươi cũng dám đánh ta? Ta muốn cáo ngươi! Ta muốn cáo ngươi!” George bị quăng hai bàn tay, đầu tiên là ngây ngẩn cả người, tiếp theo chờ hắn phát hiện đánh miệng hắn dĩ nhiên là một người Anh, không khỏi hổn hển kêu to lên.

Bất quá đối mặt đồng dạng là người Anh, George đổ không dám kêu người da đen lấy súng đối phó hắn, mà là kêu gào muốn cáo Brad.

Làm George kêu to khi, Sơn Bản Đại Lang rốt cục theo đau nhức trung phục hồi tinh thần lại, sắc mặt vặn vẹo chỉ vào Hạ Vân Kiệt quát:“Giết hắn! Giết hắn!”

Brad gặp Sơn Bản Đại Lang cũng dám kêu gào giết chính mình chủ nhân, kia còn rất cao, trực tiếp đi lên một tay cầm lấy Sơn Bản Đại Lang đầu, một tay cầm lấy hắn cổ liền chuẩn bị trực tiếp ninh đoạn hắn cổ.

“Ta là người Nhật Bản, ta là người Nhật Bản!” Sơn Bản Đại Lang cảm nhận được Brad trên người phát ra sát ý, sợ tới mức lớn tiếng kêu lên.

“Răng rắc!” Một tiếng, Brad vừa nghe đối phương dĩ nhiên là từng đối người Trung Quốc tạo hạ sâu nặng tội nghiệt người Nhật Bản, nay thế nhưng còn dám kêu gào giết chính mình chủ nhân, thế nào còn có thể có nửa điểm do dự, trực tiếp liền ninh gãy Sơn Bản Đại Lang cổ.

Trường hợp lập tức im lặng xuống dưới.

Có một chút thật sự không thể phủ nhận, thì phải là Nhật Bản quả thật cường đại, cũng là thế giới công nhận cường quốc, từng nó kinh tế thiếu chút nữa sẽ đuổi kịp và vượt qua Mỹ quốc. Cho nên người A Cập Á đối người Nhật Bản còn là có chứa kính sợ, tình hình chung hạ không dám đắc tội người Nhật Bản, mà trước mắt vị

này Sơn Bản Đại Lang lại càng không là bình thường người Nhật Bản, hắn là Sơn Bản thương sự ở A Cập Á người phụ trách, đang âm thầm còn cùng Ô Ba thổ vương tiến hành quân hỏa giao dịch, là Ô Ba đại vương tòa thượng tân, ở tạp tân tỉnh kia tuyệt đối chắn đi. Không nghĩ tới, hôm nay kia phi cơ trực thăng thượng toát ra xuống dưới nhân thế nhưng trực tiếp liền vặn gãy Sơn Bản Đại Lang cổ.

Chẳng lẽ hắn không biết giết một người Nhật Bản, cùng giết một người A Cập Á là hoàn toàn hai loại bất đồng khái niệm sao? Chẳng lẽ hắn không biết Sơn Bản Đại Lang là đại nhân vật, hắn chết tất nhiên sẽ khiến cho Nhật Bản chính phủ truy cứu sao?

“Ngươi, ngươi thế nhưng giết Sơn Bản Đại Lang!” George đánh vỡ im lặng trường hợp, vẻ mặt không dám tin chỉ vào Brad nói.

“Bố Cát tướng quân ngươi còn thất thần làm gì? Không thấy được hắn giết Sơn Bản Đại Lang sao?” Theo sát sau George lại hướng về phía vị kia Lô Tháp tù trưởng vẫn cùng nói tốt béo tướng quân kêu lên.

George lúc đó, Bố Cát tướng quân thế này mới hồi thần đến, chỉ vào Brad liền kêu lên:“Còn không bắt hắn cho ta……”

Bố Cát tướng quân nói còn chưa nói hoàn, chỉ thấy Will bá tước bước đi đi lên, đối với Bố Cát tướng quân đó là một cước đem hắn đá ngã lăn trên mặt đất.

Brad công tước đích thân tới A Cập Á, Will bá tước thân là nơi này người phụ trách tự nhiên là tự mình cùng đi. Chính là Will bá tước tu vi cùng Brad công tước kém khá xa, vừa rồi cũng là không dám trực tiếp theo phi cơ trực thăng toát ra xuống dưới, thế này mới đến chậm một bước.

Không nghĩ tới Will bá tước vừa mới vừa đuổi tới chợt nghe đến Bố Cát tướng quân chỉ vào Brad công tước kêu gào muốn đem hắn cấp bắt lại, nghe được hắn là lại kinh hãi đảm khiêu lại là tức giận vô cùng, vội vàng tiến lên không khỏi phân trần liền gạt ngã Bố Cát tướng quân.

Các binh sĩ gặp đột nhiên chạy tới một cái người Anh thế nhưng gạt ngã tướng quân đại nhân, kia còn rất cao, người người cầm lấy súng liền nhắm ngay Will bá tước.

Bất quá bởi vì đối phương là người Anh, nhưng thật ra không có một binh lính dám nổ súng.

“****** cái nào chó nuôi dưỡng dám……” Bố Cát tướng quân không nghĩ tới thế nhưng có người dám đá chính mình, tức giận đến há mồm liền mắng, bất quá nói vừa mới mắng đến một nửa, Bố Cát tướng quân liền thấy rõ đá chính mình người nọ diện mạo, không khỏi cả người một cái giật mình, đến bên miệng lời nói ngạnh sinh sinh nuốt trở về, vội vàng cười theo nói:“Bá tước các hạ, ngài như thế nào đến đây?”

“Bá tước các hạ, ngài tới vừa lúc, người này vừa rồi không chỉ có đánh ta, nhưng lại vặn gãy Sơn Bản Đại Lang tiên sinh cổ.” Làm Bố Cát tướng quân thấy rõ người đến là Will bá tước khi, George nam tước cũng nhận ra Will bá tước, vội vàng tiến lên chỉ vào Brad công tước hổn hển nói.

Đáng thương George nam tước bị Brad công tước bàn tay đánh bất tỉnh đầu, đến phía sau còn căn bản phân không rõ ràng lắm tình thế.

“Công tước điện hạ, cần ta vặn gãy người này cổ sao?” Will bá tước cũng không có trả lời George vấn đề, mà là trực tiếp thân thủ bắt lấy George cổ, hướng Brad công

tước hơi hơi khom người xin chỉ thị nói.

Brad công tước đem ánh mắt đầu hướng về phía Hạ Vân Kiệt, sau đó hơi hơi khom người nói:“Hạ tiên sinh, hết thảy đều dựa theo ngài ý tứ chấp hành.”

Dù sao cũng là người Anh, Brad đúng là vẫn còn có điểm nhớ tình bạn cũ, không có giống đối đãi người Nhật Bản giống nhau trực tiếp xuống tay vặn gãy cổ, mà là xin chỉ thị Hạ Vân Kiệt.

Vừa thấy Will bá tước thế nhưng xưng hô vừa rồi súy chính mình miệng bởi vì công tước điện hạ, George sắc mặt liền lập tức trở nên tái nhợt vô cùng, trong mắt để lộ ra đến tất cả đều là hoảng sợ.

Lúc này hắn đương nhiên nghĩ tới Brad thân phận.

Bất quá dù là như thế, George đầu óc còn là vẫn duy trì một phần thanh tỉnh, nhưng khi hắn nhìn đến Brad công tước thế nhưng cúi đầu xin chỉ thị vị kia người Trung Quốc khi, George toàn bộ đầu liền “Oanh” một tiếng, phảng phất nổ mạnh giống nhau, hoàn toàn mất đi tự hỏi năng lực.

Đồng dạng mất đi tự hỏi năng lực còn có Bố Cát tướng quân đám người A Cập Á cùng với Phương Tử Bạch đám người Trung Quốc.

Ở Bố Cát tướng quân đám người A Cập Á xem ra, người Anh tự nhiên là rất cao đắt tiền, hơn nữa Will bá tước lại ngay cả Ô Ba đại vương đều phải khách khí nịnh bợ. Mà nay đâu, đến đây cái ngay cả Will bá tước đều phải cung kính có thêm công tước điện hạ, mà này công tước điện hạ thế nhưng đối một người Trung Quốc cung kính xin chỉ thị!

Này quả thực chính là nói nhảm mà thôi!

“Hắn vừa rồi dùng chân đá Phương quản lí, cũng may hắn không mở miệng nói giết ta, cho nên vặn gãy cổ cho dù.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

Nghe được Hạ Vân Kiệt nói vặn gãy cổ cho dù, mọi người đều thở dài nhẹ nhõm một hơi, lại có một loại rất quái lạ dị cảm giác. Tổng cảm thấy lời này không nên là xuất từ một người Trung Quốc trong miệng, càng đừng nói hắn tuyên án đối tượng còn là một vị Anh quốc nam tước.

Bất quá công tước điện hạ cũng là cảm kích hướng Hạ Vân Kiệt hơi hơi cúc nhất cung, hắn biết chủ nhân còn là cố kỵ đến hắn cảm thụ, cho nên không có mệnh hắn trực tiếp vặn gãy George cổ.

Cúi đầu qua đi, công tước điện hạ lạnh lùng đối Will bá tước nói:“Đánh gãy hắn hai cái đùi!”

Nghe được công tước lời này, mọi người tất cả đều nhịn không được cảm thấy một cỗ hàn khí từ sau bối mạo đi lên.

Bọn họ còn tưởng rằng George không có việc gì, không nghĩ tới liền bởi vì kia người Trung Quốc khinh phiêu phiêu nâng lên hạ George dùng chân đá Phương quản lí, công tước điện hạ liền muốn người đánh gãy George hai chân!

Kia nhưng là Anh quốc quý tộc, nam tước a!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 829 : Nhúng tay

“Không, không, công tước điện hạ, ngươi không thể như vậy đối ta! Ngươi không có quyền như vậy đối ta! Đây là trái pháp luật !” George cũng không nghĩ tới công tước điện hạ thế nhưng hội mệnh lệnh Will bá tước đánh gãy chính mình hai chân, sợ tới mức lớn tiếng kêu lên.

Bất quá George kêu to cùng phản kháng cũng là uổng công.

Brad công tước nhưng là một chích sống năm trăm năm mươi tuổi lão biên bức, là khủng bố nhân vật từng dẫn dắt quá Anh quốc cơ hồ chiếm lĩnh thế giới một phần tư thổ địa, từng hắn chính là Anh quốc pháp luật. Nay bất quá là muốn đánh gãy một nho nhỏ nam tước hai chân, đối hắn mà nói lại bị cho là cái gì.

Đáng thương George nam tước cũng không biết điểm này, cho nên hắn lớn tiếng quát to phản kháng, còn nói cái gì “Trái pháp luật”, nhưng Will bá tước thân là người Stuart gia tộc cũng là thực hiểu được Brad công tước khủng bố, cho nên đối với cho nghe được công tước điện hạ muốn đánh đoạn George nam tước hai chân mệnh lệnh, Will bá tước căn bản ngay cả do dự một chút đều không có, trực tiếp liền cầm lấy một khẩu súng tự động, luận đứng lên đối với George hai chân đầu gối chỗ liền hung hăng tạp đi xuống.

Nhất thời George liền đau đến ôm đầu gối trên mặt đất lăn lộn.

“Tướng quân ngươi còn đứng ở trong này làm gì? Chẳng lẽ cũng tưởng ta sai người đánh gãy của ngươi hai chân sao?” Brad chuyển biến tốt mấy trăm cái người da đen còn ghìm súng vây quanh ở chung quanh, trong mắt lóe ra một tia sát khí, thanh âm lạnh như băng đối

Bố Cát tướng quân nói.

Bố Cát tướng quân nghe nói như thế, nhìn thoáng qua trên mặt đất ôm hai chân lăn lộn George, không khỏi cả người sợ run cả người, cuống quít mang theo nhân nhanh như chớp toàn chạy đến không ảnh.

“Sai người đem người này mang đi, còn có kia cái gì người Nhật Bản cũng mang đi.” Bố Cát tướng quân đi rồi, Brad hướng Will bá tước mệnh lệnh nói.

“Là công tước điện hạ, bất quá này người Nhật Bản còn là có chút đến đây, nay hắn chết ở trong này, ngài xem xử lý như thế nào thích hợp?” Will bá tước trước khom người lĩnh mệnh, sau đó mặt lộ vẻ khó xử sắc xin chỉ thị nói vô hạn xuyên qua giả mới nhất chương và tiết.

“A Cập Á chưa khai phá nguyên thủy thảo nguyên rừng rậm nhiều là, này đó nguy hiểm địa phương không cẩn thận chết cái người Nhật Bản có cái gì thật kỳ quái. Ngươi làm cho Ô Ba đem người của hắn quản tốt mình miệng chính là.” Brad bất mãn nhìn Will bá tước liếc mắt một cái nói.

Will bá tước hai mắt hơi hơi sáng một chút, sau đó vội vàng cúi đầu lĩnh mệnh phân phó người đi công việc.

Hạ Vân Kiệt ở bên cạnh nghe được không khỏi âm thầm cảm khái, lão biên bức chính là lão biên bức, thật sự là lại giảo hoạt vừa ngoan độc, xem ra này Sơn Bản Đại Lang ngay cả thi cốt đều phải nuôi sói.

“Đây là chuyện gì xảy ra? Các ngươi như thế nào lại ở chỗ này?” Âm thầm cảm khái một chút, Hạ Vân Kiệt nhìn về phía Phương Tử Bạch hỏi.

“Chúng ta ở Lô Tháp có hai cái hạng mục, một cái là mạnh quặng, cùng người Nhật Bản hợp lại giá bắt, một

cái khác là đồng quặng, chuẩn bị cùng Lô Tháp bộ tộc đang khai thác, này đồng quặng kia người Anh thực vô lại nói là hắn tổ phụ, kỳ thật căn bản là không lần này……” Phương Tử Bạch nhất nhất giải thích nói.

Hạ Vân Kiệt nghe xong sắc mặt có chút khó coi, một phương diện là vì Sơn Bản Đại Lang cùng George ác liệt thủ đoạn, mặt khác một phương diện là vì chính mình rõ ràng đã cảnh cáo Tô Chỉ Nghiên không cần đem hạng mục phát triển đến không an toàn khu vực, nhưng cuối cùng Tô Chỉ Nghiên dã tâm còn là làm cho nàng bắt tay thân đến nguy hiểm địa khu, còn có một phương diện hắn thấy được Ba Lỗ đại thổ vương cùng Địch Á tổng thống tại đây sự kiện trợ giúp. Ở mặt ngoài bọn họ là ở đại lực duy trì công ty Uy Đại hướng nam bộ phát triển, trên thực tế bọn họ là làm cho công ty Uy Đại cùng Mạc Cát Đề bộ tộc bọn họ còn có người Anh khởi xung đột, sau đó dẫn phát hắn vị này thần thông quảng đại sát mã ra tay.

Bất quá Hạ Vân Kiệt trong lòng mặc dù có chút khó chịu, nhưng nếu Tô Chỉ Nghiên đều đã muốn đem tay thân lại đây, hắn cũng không có thể bỏ mặc mặc kệ. Cũng may lần này đi Anh quốc thu phục Stuart gia tộc, chuyện này xử lý đứng lên rất là phương tiện, bất quá lại lần thật to tiện nghi Ba Lỗ đại vương cùng Địch Á tổng thống.

“Will bá tước, Ô Ba đại thổ vương bên kia, ngươi hảo hảo gõ gõ, làm cho bọn họ hảo hảo phục tùng chính phủ lãnh đạo đi.” Hạ Vân Kiệt nghĩ nghĩ trực tiếp đối Will bá tước nói.

“Là Hạ tiên sinh, chuyện này dễ làm. Mạc Cát Đề tộc thực lực so với áo ôn tô khắc tộc còn là kém không ít, chủ yếu bởi vì có chúng ta duy trì, bọn họ mới có cùng chính phủ gọi nhịp dựa vào, nếu ngài phân phó, ta làm cho bọn họ hảo hảo phục tùng phối hợp chính phủ công tác. Nếu không chúng ta liền ngược lại duy trì áo ôn tô

khắc tộc, kể từ đó, Mạc Cát Đề sẽ xong đời.” Will bá tước cung kính trả lời.

Tối hôm qua Brad công tước cũng đã nói cho quá Will bá tước, Hạ Vân Kiệt là hắn chủ nhân, cho nên đối mặt Hạ Vân Kiệt phân phó, Will bá tước có vẻ càng thêm cung kính chiến căng.

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, suy nghĩ một chút sau đó cầm lấy điện thoại cấp Ba Lỗ đại thổ vương gọi điện thoại.

Ba Lỗ đại thổ vương gần nhất ngày quá thật sự không tốt, Mạc Cát Đề bộ tộc cùng với này khác không ít tiểu bộ tộc ở người Anh duy trì hạ, đối áo ôn tô khắc tộc phản đối độ mạnh yếu càng lúc càng lớn, thế cho nên hắn thúc thúc nắm trong tay hạ chính phủ công tác rất khó khai triển. Hắn thúc thúc liền đề nghị đại lực thôi động công ty Uy Đại hướng nam phát triển, đem công ty Uy Đại dụ dỗ, như vậy một khi phát sinh xung đột liền tương đương với đem Trung Quốc cùng thần thông quảng đại Hạ tiên sinh đều dụ dỗ.

Ba Lỗ đại thổ vương ngay từ đầu là không đồng ý, nhưng không chịu nổi hắn thúc thúc Địch Á tổng thống thường xuyên tố khổ, hơn nữa hắn cũng nhìn đến nếu tùy ý thế cục còn như vậy phát triển đi xuống, chỉ sợ A Cập Á hội lâm vào nội chiến cục diện, cuối cùng còn là đồng ý hắn thúc thúc đề nghị.

Bất quá tuy rằng đồng ý, nhưng Ba Lỗ đại thổ vương nhớ tới Hạ Vân Kiệt đối hắn ân tình, cùng với hắn kia đáng sợ năng lực, trong lòng liền cảm thấy thập phần áy náy cùng sợ hãi bất an.

Bởi vì này phân áy náy cùng sợ hãi bất an, khi hắn nhận được Hạ Vân Kiệt điện thoại còn kém điểm sợ tới mức hồn đều phải bay.

“Hạ, Hạ đại sư, thực xin lỗi, có sự tình ta cần hướng ngài chi tiết bẩm báo, về công ty Uy Đại hướng tạp tân tỉnh phát triển hạng mục, kỳ thật là……” Tiếp khởi điện thoại, Ba Lỗ đại thổ vương lập tức như đổ đậu tử đem hắn thúc thúc Địch Á dụng tâm tất cả đều nói ra.

“Này đó ta đều biết đến. Hoàn hảo lần này bị ta gặp được, không trêu chọc xảy ra chuyện gì đến, nếu không ta nhất định không tha cho ngươi thúc thúc. Hiện tại ta đã muốn cùng Will bá tước nói tốt, làm cho hắn gõ gõ Mạc Cát Đề bộ tộc, về sau người Anh cũng sẽ không tại ở sau lưng duy trì các bộ tộc phản đối chính phủ công tác. Bất quá ngươi muốn nói cho ngươi thúc thúc Địch Á, nhất định phải làm hảo tổng thống, thống trị tốt A Cập Á, nếu không ta có thể cho hắn ngồi ổn tổng thống vị trí, cũng có thể cho hắn tức khắc theo tổng thống vị trí thượng cút đi xuống dưới.” Hạ Vân Kiệt vốn đang là có chút khó chịu Ba Lỗ bọn họ thực hiện, nhưng nghe Ba Lỗ chi tiết bẩm báo, cũng là có thể lý giải hắn tình cảnh cùng với thực hiện, cũng liền lười tái trách cứ bọn họ, bất quá cuối cùng còn là để lại một câu cảnh cáo.

“Cảm ơn Hđại sư, cảm ơn hạ đại sư, ngài yên tâm, nếu ta thúc thúc không làm tốt tổng thống, ta liền đem hắn đuổi ra áo ôn tô khắc tộc!” Ba Lỗ nghe vậy thế này mới hoàn toàn yên lòng, đồng thời trong lòng cũng càng phát ra cảm kích.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy từ chối cho ý kiến “Ân” một tiếng, sau đó lại công đạo vài câu liền treo điện thoại.

Treo điện thoại sau lại cùng Phương Tử Bạch công đạo một câu, thế này mới một lần nữa đi lên phi cơ trực thăng hướng thánh sơn bay đi.

Một trăm năm mươi km, nếu làm cho ô tô một đường xóc nảy trên đường, chỉ sợ hai ba mấy giờ, nhưng đối với phi cơ trực thăng mà nói cũng rất mau.

Rời đi Lô Tháp bộ tộc không bao lâu, Hạ Vân Kiệt liền xa xa thấy được một tòa trùy hình núi lửa, miệng núi lửa còn mạo ra khói trắng, thỉnh thoảng có mấy đốt lửa quang lao ra.

Theo gió thổi đến, mang đến nồng đậm lưu hoàng vị, cũng mang đến người thường không cảm giác cường đại hơi thở.

Cảm giác được kia cổ cường đại hơi thở, Brad công tước trong mắt toát ra một tia kinh hoảng.

Hai trăm năm trước kia một màn cho tới bây giờ hắn còn trí nhớ khắc sâu, không chỉ có hắn mang đến gia tộc tinh anh toàn bộ bị hỏa diễm thôn tính tiêu diệt, liền ngay cả chính hắn cũng thiếu chút rớt mạng già.

Bất quá cảm giác được kia cổ cường đại hơi thở, Hạ Vân Kiệt trong mắt lại toát ra một tia thất vọng.

Đó là tương đương với Kim Đan kỳ tu vi cường đại hơi thở, luận hùng hậu trình độ cùng lúc trước Hạ Vân Kiệt ở đáy biển gặp được hai đầu phách hạ hậu duệ còn muốn kém một ít.

Này cổ hơi thở nếu đổi thành Hạ Vân Kiệt cùng Catherine nữ vương **** tương đối phía trước gặp được, có lẽ hắn hội hưng phấn, hội khẩn trương, nhưng nay, trải qua bố trí động phủ khi ngoài ý muốn đột phá, hắn đã muốn là địa vu lục đỉnh hậu kỳ chi cảnh, mà ở đạo gia phương diện cảnh giới đã là phân thần hậu kỳ, chính là Kim Đan kỳ tu vi cái gì thiên hỏa thánh long, thật đúng là chọn không nổi Hạ Vân Kiệt bao nhiêu hưng phấn.

Núi lửa yên trần rất lớn, không tới miệng núi lửa, Hạ Vân Kiệt cùng Brad đã đi xuống phi cơ trực thăng.

Hạ Vân Kiệt đạp hư không hướng miệng núi lửa đi đến, mà Brad còn không có Hạ Vân Kiệt này phân bản sự, đành phải hiện ra biên bức chân thân.

Nhất thời một đôi cánh mở ra có bảy tám mét thật lớn biên bức xuất hiện ở tại không trung, một tia cường đại huyết tộc hơi thở tràn ngập ở thiên địa trong lúc đó.

Xa xa trên máy bay Will bá tước cảm giác được kia cổ cường đại huyết tộc hơi thở, cùng với ánh mặt trời hạ kia màu tím cánh lóe ra nhiều điểm ngân quang, đương trường liền khiếp sợ ở cabin trung phủ phục ở.

Hắn không nghĩ tới lão công tước không chỉ có khôi phục khỏe mạnh, tu vi thế nhưng càng tiến thêm một bước đạt tới trong truyền thuyết hai bậc công tước hoàn cảnh.

Bất quá cũng đang bởi vì này dạng, hắn càng khiếp sợ!

Đến tột cùng cần người cỡ nào cường đại, mới có tư cách làm hai bậc công tước chủ nhân a!

Brad hơi thở nhất tản mác ra đi, miệng núi lửa ánh lửa rõ ràng trở nên chói mắt đứng lên, có nham thạch nóng chảy theo miệng núi lửa đột nhiên phun dũng mà ra, theo sát sau một phi long thân mình thô to giống thủy dũng, chiều dài ba bốn mươi mét, trên lưng dài một đôi thật lớn cánh, cả người phiếm hồng quang, trong lỗ mũi thỉnh thoảng phun khói lửa theo miệng núi lửa vọt ra.

Phi long cánh chim mở ra, cuồn cuộn nổi lên miệng núi lửa đầy trời bụi đất khói đặc, kia cánh chim mở ra đến ít nhất có bốn năm mươi mét khoan, che thiên tế nhật, Brad kia đã muốn tiến hóa cánh chim ở nó trước mặt nhất so với, quả thực chính là gặp sư phụ.

Will bá tước thật xa nhìn đến kia phi long lao ra miệng núi lửa, cảm giác được kia cực nóng mà cường đại hơi thở, sợ tới mức thiếu chút nữa đặt mông liền than ngồi dưới đất, mà điều khiển phi cơ phi công cũng là sợ tới mức tay thẳng run run, thiếu chút nữa sẽ giá phi cơ chàng hướng về phía đối diện một ngọn núi.

Brad nhìn trước mắt mặc kệ là khổng lồ thân thể còn là kia khủng bố hơi thở đều càng hơn hai trăm năm trước phi long, trong mắt toát ra sợ hãi thật sâu, một đôi cánh ở không trung rất nhanh kích động, mang theo một tia run run.

Nếu không phải bên người còn đứng chủ tử, Brad lúc này chỉ sợ đã muốn xoay người bỏ chạy.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 830 : Tiểu hỏa long

“Tiểu biên bức thật dài thời gian không thấy, ngươi như thế nào lại tới nữa? Chẳng lẽ không sợ ta hỏa nướng biên bức sao?” Thiên hỏa thánh long hé miệng một bên phun mang theo hỏa diễm khói đặc, vừa nói nói. Một đôi đèn lồng bàn đại hồng mắt tình cao cao nhìn xuống Brad, tràn ngập khinh thường.

Thiên hỏa thánh long không giống kia hai phách hạ hậu duệ, vẫn giấu ở đáy biển ở chỗ sâu trong, căn bản không cùng người tiếp xúc quá, cho nên ngay từ đầu căn bản không hiểu ngôn ngữ. Nó trên mặt đất sinh hoạt gần ngàn năm kia, còn là tiếp xúc quá một ít nhân loại, thời gian dài quá, cũng là hiểu được một ít nhân loại ngôn ngữ. Hiện tại hắn cùng Brad nói chính là tiếng Anh.

Hạ Vân Kiệt gặp tây phương trong truyền thuyết phi long quả nhiên tồn tại, đã muốn cảm thấy có chút ngoài ý muốn cùng hứng thú, nay gặp nó lại mở miệng nói chuyện, không khỏi càng phát ra ngoài ý muốn cùng hứng thú nhìn nó, không đợi Brad mở miệng đã muốn tiếp nhận nói dùng tiếng Anh nói:“Uy, tiểu hỏa long, không phải Brad muốn tới, là ta muốn hắn mang ta đến. Hắn hiện tại là của ta nô bộc, nghe nói ngươi trước kia đả thương quá hắn, còn giết không ít hắn tộc nhân.”

“Ngươi? Ngươi một ti tiện nhân loại dĩ nhiên là này chích tiểu biên bức chủ nhân!” Nói xong thiên hỏa thánh long liền ngửa mặt lên trời phát ra như sét đánh tiếng cười, giống như nghe được trên đời này tối hoang đường sự tình.

“Lớn mật!” Brad xem thiên hỏa thánh long cũng dám mắng chính mình chủ nhân là ti tiện nhân loại, thế nhưng nhất thời đã quên sợ hãi, một bên gầm lên, một bên kích động cánh liền vọt đi qua, sắc bén móng vuốt

đối với thiên hỏa thánh long tròng mắt hung hăng chộp đi.

“Phốc!” Thiên hỏa thánh long gặp Brad chủ động xông lên, há mồm liền hướng hắn phun ra một ngụm liệt hỏa.

Brad hiển nhiên rất sợ kia hỏa, gặp hỏa hướng chính mình phun đến, vội vàng lóe ra, sửa hướng về phía thiên hỏa thánh long thân mình chộp đi.

Huyết tộc trời sinh am hiểu tốc độ, nay Brad cảnh giới lại tăng lên tới hai bậc công tước, tốc độ liền nhanh hơn, mà thiên hỏa thánh long tương đối cùng Brad mà nói liền ngốc không ít. Brad nhất tránh thoát hắn phun ra hỏa, nó tưởng quay đầu đối với Brad một lần nữa phun hỏa khi, Brad sắc bén móng vuốt đã muốn nặng nề mà theo nó trên người xẹt qua.

Thiên hỏa thánh long thân mình cũng không giống Trung Quốc trong truyền thuyết cự long có vảy bao trùm, chính là da kiên thịt hậu một ít, Brad kia sắc bén móng vuốt nhất hoa, nhất thời da phiên thịt bong, đau thiên hỏa thánh long cái đuôi hung hăng đảo qua, đem Brad đánh cho liên tiếp ở không trung đảo lộn vài hạ, toàn bộ thân mình cốt đều cảm giác muốn rời ra từng mảnh, một hồi lâu nhi mới thở hổn hển ở không trung ổn định thân mình.

“Ngươi này tiểu biên bức, cũng dám trảo thương ta, ta muốn giết ngươi!” Thiên hỏa thánh long không nghĩ tới Brad tu vi so với hai trăm năm trước tinh tiến rất nhiều, thình lình bị hắn trảo bị thương thân mình, không khỏi tức giận đến nổi trận lôi đình.

“Ta thừa nhận của ngươi hỏa diễm thực bá đạo, thân xác lực lượng rất lớn, ta không phải đối thủ của ngươi. Có lẽ hai trăm năm trước ngươi hạ quyết định quyết tâm đuổi giết ta, ta khẳng định đào thoát không được, nhưng

hiện tại ngươi là đuổi không kịp ta.” Brad dùng móng vuốt trảo bị thương thiên hỏa thánh long sau, tuy rằng biết chính mình như trước không phải thiên hỏa thánh long đối thủ, nhưng tin tưởng đã muốn tăng nhiều, đối nó đã muốn không nữa bao nhiêu sợ hãi cảm.

Hạ Vân Kiệt vừa rồi gặp Brad vì chính mình nổi giận đùng đùng sát đi lên, trong lòng còn là rất có điểm cảm động, nay thấy hắn một cái đối mặt lại lập tức thoát được rất xa, chỉ dám cách không cùng thiên hỏa thánh long đối mắng, còn nói chính mình nếu ý định chạy trốn, thiên hỏa thánh long đuổi không kịp hắn, lại không khỏi có chút dở khóc dở cười, nhịn không được nói:“Uy, tiểu hỏa long, ngươi muốn giết ta nô bộc, còn không có được đến ta đồng ý đâu!”

“Ti tiện vật nhỏ, đi tìm chết đi!” Thiên hỏa thánh long vốn là ở nổi giận bên trong, gặp Hạ Vân Kiệt lại xuất khẩu kêu nó tiểu hỏa long, nhất thời giận há mồm liền chuẩn bị một ngụm lửa đem Hạ Vân Kiệt cấp diệt.

“Cuồng vọng tên!” Hạ Vân Kiệt xem thiên hỏa thánh long lại nói ra “Ti tiện” Hai chữ, trong lòng cũng là một trận lửa giận bốc lên dựng lên, gầm lên một tiếng, thân mình ở không trung lắc lư.

Nhất thời thiên không cuồng phong gào thét, không gian bồng bềnh, Hạ Vân Kiệt thân mình đón cuồng phong cấp tốc thành lớn, đảo mắt thế nhưng liền thành thân cao ba bốn trăm mét cự nhân.

Cự nhân như núi bình thường sừng sững ở thiên địa trong lúc đó, cả người bắp thịt một khối khối phảng phất cương thiết chú liền bình thường, một cỗ mạnh mẽ bá đạo hồn hùng vô cùng lực lượng hơi thở trong nháy mắt tràn ngập ở thiên địa trong lúc đó.

Đúng là thượng cổ thuật pháp pháp thiên tượng địa!

Phía trước thiên hỏa thánh long thân mình vừa mới theo miệng núi lửa đi ra khi, làm cho người ta một loại phi thường khổng lồ cảm giác, nhưng giờ khắc này, thiên hỏa thánh long đứng ở Hạ Vân Kiệt trước mặt lại có vẻ phi thường nhỏ bé.

Nhìn đến vừa rồi vị kia bị nó xưng là ti tiện nhân loại cùng vật nhỏ tên nay đột nhiên biến thành che trời cự nhân, không chỉ có như thế trên người còn tản mác ra khủng bố đến cực điểm hơi thở, sợ tới mức thiên hỏa thánh long không hề nghĩ ngợi, cái đuôi vung, cánh nhất phiến, quay đầu đã nghĩ chạy trốn.

“Tiểu hỏa long, trốn chỗ nào!” Trên bầu trời vang lên Hạ Vân Kiệt từng trận như sấm tiếng hét phẫn nộ.

Theo kia từng trận như sấm tiếng hét phẫn nộ, Hạ Vân Kiệt như núi bàn tay to hướng lên thiên hỏa thánh long đầu vỗ đi.

Nhất thời “Đông!” một tiếng, động đất động, thiên hỏa thánh long kia thật lớn thân mình trực tiếp bị Hạ Vân Kiệt một bàn tay cấp chụp đến mặt đất, nửa ngày cũng chưa biện pháp đứng lên.

Hạ Vân Kiệt ngồi xổm xuống thân mình, tựa như diều hâu xách con gà con bình thường cầm lấy thiên hỏa thánh long cổ, bắt nó theo mặt đất bắt đứng lên.

“Hiện tại ngươi có biết ai ti tiện, ai là vật nhỏ sao?” Hạ Vân Kiệt đem thiên hỏa thánh long bắt lại, đối với nó đầu hung hăng đánh hai bàn tay nói.

Làm Hạ Vân Kiệt đối với thiên hỏa thánh long đầu đánh bàn tay khi, xa xa Will bá tước sớm đã sợ tới mức quỳ rạp trên mặt đất run run cái không ngừng.

Will bá tước nằm mơ cũng tưởng không đến cường đại như thiên hỏa thánh long quái vật lớn, tại kia thoạt nhìn tư văn nhã nhặn Hạ tiên sinh trong tay thế nhưng cùng một con rắn nhỏ không nửa phần khác nhau. Hắn càng không nghĩ tới một người có thể ở đột nhiên gian trở nên cao lớn như núi bình thường.

Đến giờ phút này, Will bá tước rốt cục hiểu được cường đại cao quý như công tước điện hạ vì sao phải xưng Hạ tiên sinh chủ nhân.

Liền thiên hỏa thánh long nay đều bị hắn giống con gà con giống nhau mang theo, công tước điện hạ ở trước mặt hắn lại bị cho là cái gì. Lại nói tiếp công tước điện hạ có thể làm hắn nô bộc tùy tùng, còn là công tước điện hạ vinh hạnh đâu.

Kỳ thật đừng nói xa xa Will bá tước sợ tới mức quỳ rạp trên mặt đất run run cái không ngừng, liền ngay cả đã sớm biết chủ tử lợi hại Brad cũng là sợ tới mức cả người run run cái không ngừng.

Hắn cũng là nằm mơ cũng không nghĩ tới, chủ tử thế nhưng cường đại đến như thế trình độ. Tùy tiện lay động thân mình, có thể trở nên như núi bình thường cao lớn, kia khủng bố hơi thở ép tới hắn căn bản ngay cả hô hấp đều thực khó khăn.

Thiên hỏa thánh long bị kia chích bàn tay khổng lồ cấp trảo không thể động đậy, thân mình bị Hạ Vân Kiệt vừa rồi kia một bàn tay cấp đánh cho lại như tan giá đau đớn, thế nào còn dám cùng Hạ Vân Kiệt tranh luận, một đôi như đèn lồng ánh mắt hoảng sợ nhìn hắn, liên tục nói:“Là ta, là ta.”

“Túng hóa!” Hạ Vân Kiệt xem thiên hỏa thánh long bị chính mình nhất dọa sẽ không có nửa điểm tính tình, nhất thời cũng liền mất đi hứng thú, tùy tay bắt nó nhất

ném, nói.

“Ta đây là hảo hán không ăn trước mắt mệt!” Thiên hỏa thánh long bị Hạ Vân Kiệt tùy tay cấp ném tới mặt đất, một bên đứng lên một bên thấp giọng nói thầm nói.

Chính là thiên hỏa thánh long nói thầm kỳ thật cùng nghi ngại không nhiều lắm khác nhau, nghe được Hạ Vân Kiệt lại là buồn cười lại là thoải mái nâng tay đối với nó đầu lại là một bàn tay nói:“Ngươi tính cái gì hảo hán!”

Thiên hỏa thánh long bị Hạ Vân Kiệt đánh một bàn tay, dùng móng vuốt sờ sờ đầu, cũng không dám nữa nói lung tung nói.

Hạ Vân Kiệt thấy thế nhưng thật ra pha thấy buồn cười, ha ha cười, sau đó đón gió lại lắc lắc thân mình, nhất thời hắn thân mình lại khôi phục nguyên lai lớn nhỏ.

Cũng may Hạ Vân Kiệt sớm có biến thân kinh nghiệm, vừa rồi biến thân khi đã sớm rút đi quần áo, vừa rồi cự nhân trên người quần áo đều là thủ thuật che mắt mà thôi, kỳ thật hắn là quang thân mình. Nếu không hiện tại hắn phải vẫn vẫn duy trì thủ thuật che mắt mới được.

Gặp Hạ Vân Kiệt đảo mắt lại biến trở về nguyên lai lớn nhỏ, thiên hỏa thánh long trong mắt không chỉ có không dám lưu ra nửa điểm coi thường, ngược lại càng phát ra hoảng sợ sợ hãi.

“Được rồi, ngươi cũng đừng một bộ sợ hãi bộ dáng, chỉ cần ngươi ở trong này hảo hảo tu hành, không làm hại nhân gian, ta sẽ không quản ngươi, đương nhiên nếu làm cho ta nghe được ngươi đi ra tai họa nhân loại tin tức, ngươi sẽ chờ ta đem ngươi lột da rút gân đi.” Hạ Vân Kiệt xem thiên hỏa thánh long sợ hãi sợ hãi bộ dáng, khoát tay nói.

Nơi này đầy trời phi trần, trong không khí tràn ngập lưu hoàng hương vị, Hạ Vân Kiệt dĩ nhiên không có hứng thú tái ở trong này ở đi xuống.

“Không dám, không dám!” Thiên hỏa thánh long vội vàng đem đầu diêu cùng trống bỏi giống nhau.

Nó lại không ngốc, trước mắt vị này nhân loại lợi hại như vậy, một cái bàn tay là có thể bắt nó đánh cho cả người tựa như tan giá giống nhau, thật muốn chọc giận hắn, nó thế nào còn có mệnh ở.

Hạ Vân Kiệt cũng biết có chính mình ở, thiên hỏa thánh long khẳng định không dám đi ra làm xằng làm bậy, hơn nữa hắn cũng nhìn ra được đến, nơi này là tối thích hợp thiên hỏa thánh long tu hành địa phương, phỏng chừng không có việc gì nó cũng không nguyện ý rời đi nơi này, cho nên thấy thế cười nhẹ, xoay người đạp hư không hướng xa xa phi cơ trực thăng đi đến.

Brad công tước thấy thế cánh nhất phiến, vội vàng theo đi lên.

Nhìn Brad phe phẩy mang theo nhiều điểm ngân quang màu tím cánh chim hướng Hạ Vân Kiệt đuổi theo, thiên hỏa thánh long kia đôi như đèn lồng cự mắt lóe ra một tia nghi hoặc ánh mắt.

Nó rõ ràng nhớ rõ hai trăm năm trước Brad cánh là màu tím, tu vi cũng so với hiện tại thấp không ít, hơn nữa trận chiến ấy Brad còn trúng nó hỏa độc, ở thiên hỏa thánh long đến xem, nó không chết đã muốn xem như kỳ tích, nay như thế nào ngược lại càng thêm lợi hại đứng lên đâu.

Phải biết rằng đến chúng nó như vậy cảnh giới yêu tộc, muốn tưởng lại thăng tu vi dĩ nhiên là phi thường khó khăn. Giống nó này hai trăm năm qua ở tu vi liền cơ hồ

nửa bước chưa tiến.

Trong mắt lóe nghi hoặc, mắt thấy Brad sẽ đuổi theo Hạ Vân Kiệt, thiên hỏa thánh long kia khổng lồ thân mình đột nhiên chấn động, sau đó như là nhớ tới cái gì, vội vàng cũng vỗ cánh một bên đuổi theo đi, một bên kêu lên:“Xin đợi chờ, xin đợi chờ.”

“Có chuyện gì?” Hạ Vân Kiệt dừng lại cước bộ, quay đầu có một chút khó hiểu nhìn về phía thiên hỏa thánh long.

“Thỉnh pháp lực vô biên tiên sinh cũng nhận lấy ta làm nô bộc đi, ta nguyện ý vĩnh viễn tùy tùng ngài cước bộ.” Thiên hỏa thánh long đối mặt Hạ Vân Kiệt thấp nó kia từng kiêu ngạo đầu.

Xem thiên hỏa thánh long thế nhưng chủ động yêu cầu làm Hạ Vân Kiệt nô bộc, Brad trong mắt không khỏi lóe nhiều điểm hưng phấn ánh mắt.

Đây chính là cự long a! Nếu có như vậy nô bộc thật là nhiều phong cách!

Bất quá Hạ Vân Kiệt lại hơi hơi nhíu hạ mày, một cự long mang đi ra ngoài cố nhiên phong cách, khả hắn có thể mang đi ra ngoài sao?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 831 : Một mặt “Gương”

“Ta ở thế tục gian cuộc sống hảo hảo, ta thu ngươi một con rồng làm nô bộc làm gì? Thu ngươi, ta còn phải truyền cho ngươi công pháp, còn phải nghĩ biện pháp tăng trưởng của ngươi sống lâu, ta này không phải tìm nô bộc, ta đây là cấp chính mình tìm trói buộc.” Hạ Vân Kiệt không chút do dự cự tuyệt nói.

Brad vừa nghe Hạ Vân Kiệt lời này, xem chủ tử ánh mắt quả thực sùng bái đến không cách nào hình dung bộ.

Cự long a, cầu phải làm chủ nhân nô bộc, chủ nhân thế nhưng không chút do dự cự tuyệt, đây là loại nào ngưu bức a!

Đồng thời Brad cũng âm thầm vì chính mình cảm thấy may mắn, thế nhưng có thể có may mắn theo như vậy một vị cường đại chủ nhân.

Trong lòng may mắn, Brad nhìn xem thiên hỏa thánh long ánh mắt toát ra một loại thật to cảm giác về sự ưu việt.

Ngươi thiên hỏa thánh long tuy rằng lợi hại, nhưng ngay cả làm chủ nhân nô bộc tư cách đều không có, mà ta Brad hiện tại nhưng là chủ nhân trung tâm nô bộc.

Thiên hỏa thánh long làm sao có thời giờ đi để ý tới Brad nhìn hắn ánh mắt, vừa nghe đến “Công pháp sống lâu” Này đó chữ, sớm đã kích động cả người phát run, đối với Hạ Vân Kiệt chính là liên tục dập đầu nói:“Van cầu ngài nhận lấy ta đi chủ nhân, ta đã muốn cảm giác được của ta đại nạn buông xuống, ngài nếu không giúp ta, ta sẽ chết, ô ô!”

Cầu, cầu, thiên hỏa thánh long mau một ngàn tuổi tên

thế nhưng khóc đến hi lý hoa lạp, trứng ngỗng bình thường lớn nước mắt rơi trên mặt đất bùm bùm vang.

Hạ Vân Kiệt nhất mềm lòng, hơn nữa gặp này thiên hỏa thánh long ở núi lửa tu hành gần một ngàn năm cũng không chủ động đi ra tai họa nhân loại, nếu không lấy nó tu vi đã sớm giảo tràn đầy thế giới tinh phong huyết vũ. Hơn nữa long tộc mặc dù ở thân xác cùng sống lâu giống như kia phách hạ hậu duệ giống nhau có trời sinh ưu thế, nhưng không có truyền thừa, hoàn toàn bằng bản năng phun nạp thiên địa nguyên khí, tu hành quả thật thực không dễ dàng, gặp nó khóc đến hi lý hoa lạp, cuối cùng còn là động một tia thương hại, bất đắc dĩ nói:“Được rồi, được rồi, ngươi cũng đừng khóc. Đều nhanh một ngàn tuổi lão già kia, khóc cùng tiểu hài tử dường như, ta nhận lấy ngươi là được.”

Kỳ thật Hạ Vân Kiệt vô tâm một câu thật đúng là nói đúng, này thiên hỏa thánh long hàng năm tránh ở núi lửa tu hành, tâm tính đơn giản thật đúng là cùng tiểu hài tử không nhiều lắm khác nhau.

“Cảm ơn chủ nhân, cảm ơn chủ nhân.” Thiên hỏa thánh long gặp Hạ Vân Kiệt đáp ứng lại lập tức nín khóc mỉm cười.

Hạ Vân Kiệt nhìn thật lớn long đầu liệt miệng đối chính mình ngây ngô cười, sẽ không cấm cảm thấy một trận đau đầu. Người khác gia đều là dưỡng mèo nuôi chó, chính mình cũng là dưỡng con rồng, mang cũng mang không ra đi, chỉ có thể bắt nó dưỡng tại đây núi lửa.

Nếu như Brad giống nhau thành Hạ Vân Kiệt nô bộc, tạ quá chủ tử sau, thiên hỏa thánh long tự nhiên muốn đại hiến ân cần, phe phẩy cái đuôi mời Hạ Vân Kiệt lên hắn lưng, thỉnh hắn lão nhân gia đi nhà của hắn làm khách.

Hạ Vân Kiệt còn là lần đầu tiên bị người mời tiến núi lửa

bên trong làm khách, cảm thấy tân kỳ đồng thời cũng là có chút dở khóc dở cười, nhưng thật ra Brad nhìn kia miệng núi lửa còn mạo ra khói, trong mắt toát ra một tia sợ hãi sắc, nao núng không dám đi vào.

Huyết tộc nãi động vật máu lạnh, ngay cả ánh mặt trời cũng không thích, càng đừng nói cực nóng núi lửa. Brad nay tuy rằng là hai bậc công tước, đối chói mắt cực nóng dương quang đã muốn không có gì không thoải mái cảm giác, nhưng đối còn tại phun dũng nham thạch nóng chảy miệng núi lửa còn là có chút sợ hãi.

“Âm dương chính là thiên địa đại đạo, cô âm không sinh, độc dương không dài, Brad ngươi nay tu luyện là minh âm huyền công, trời sinh thể chất cũng là Huyền Âm thân thể, tuy nói âm sát nơi chính là ngươi tốt nhất tu luyện nơi, nhưng ngẫu nhiên ở hỏa dương nơi tu luyện thối thể đối với ngươi cũng là có điểm rất tốt chỗ.” Hạ Vân Kiệt gặp Brad nao núng không dám đi vào, nhìn hắn một cái nói.

“Đa tạ chủ nhân chỉ điểm.” Brad đối Hạ Vân Kiệt trong lời nói tự nhiên là rất tin không nghi ngờ, nghe vậy hai mắt không khỏi sáng ngời, rốt cuộc không có sợ hãi sắc.

Hạ Vân Kiệt cười nhẹ, cưỡi ở thiên hỏa thánh long trên lưng theo hắn vào miệng núi lửa.

Tiến miệng núi lửa, Hạ Vân Kiệt liền cảm thấy một cỗ sóng nhiệt đập vào mặt mà đến, làm cho hắn hô hấp lâm vào cứng lại, cũng may hắn sớm có chuẩn bị, hơi hơi vận khởi một tia pháp lực, nhất thời ở bên ngoài thân trên mặt tráo một tầng màu lam cương khí, màu lam cương khí ánh cháy ánh sáng quang gợn sóng, rất là xinh đẹp.

Thiên hỏa thánh long gặp chủ nhân tiến chính mình động phủ, đối mặt sóng nhiệt tiêu sái tự nhiên, không

khỏi càng phát ra kính nể.

Bất quá tương đối cho Hạ Vân Kiệt tiêu sái tự nhiên, Brad liền chật vật hơn, đậu đại mồ hôi theo cái trán xông ra, đảo mắt tựu thành thủy khí, thậm chí hắn một thân thể mao đương nhiên cũng bao gồm tóc, về phần quần áo liền lại càng không tiêu nói, đảo mắt liền bốc khói, biến thành tro tàn, đem lãnh không kịp phòng Brad cấp cháy sạch oa oa thẳng kêu, bởi vì còn như vậy đi xuống, hắn chỉ sợ cũng thành nướng biên bức.

“Còn không vận chuyển minh âm huyền công!” Hạ Vân Kiệt gặp Brad thế nhưng cũng học chính mình cứ như vậy tiến miệng núi lửa, không khỏi lại là buồn cười lại là thoải mái.

Brad nghe vậy vội vàng vận chuyển khởi minh âm huyền công. Hắn nhất vận chuyển minh âm huyền công, nhất thời có một tia âm hàn khí theo trong cơ thể dật ra, quay chung quanh thân thể hắn. Sóng nhiệt đụng tới kia âm hàn khí sẽ rất khó tái đi tới, cùng nó dây dưa cùng một chỗ.

Bất quá chính như Hạ Vân Kiệt lời nói cô âm không sinh, độc dương không dài, kia âm hàn cùng nhiệt liệt tuy rằng hỗ khắc, dây dưa cùng một chỗ ai cũng không chịu làm cho ai, nhưng theo thời gian trôi qua, ở hai người giao chiến trung ương mang, thế nhưng chậm rãi ra hiện một loại nước lửa giao hòa dấu hiệu.

Thiên hỏa thánh long thấy thế không khỏi đại thị hâm mộ Brad, một mình hấp thu bật hơi gần ngàn năm, thiên hỏa thánh long tự nhiên nhìn ra được đến Brad nay tu luyện là một môn huyền diệu công pháp.

Nhất tưởng đến Brad này huyền diệu công pháp tất nhiên là truyền tự chính mình chủ tử, thiên hỏa thánh long không khỏi càng phát ra ân cần đứng lên.

“Chủ nhân, ngươi xem đây là ta bình thường tu luyện địa phương.” Chở Hạ Vân Kiệt thật cẩn thận dừng ở bình thượng, thiên hỏa thánh long chỉ vào bốn phía giới thiệu nói.

Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua chung quanh, không khỏi chậc chậc lấy làm kỳ.

Này núi lửa động so với bên ngoài thế nhưng lớn ít nhất trăm đến lần, tuyệt đại bộ phận địa phương đều là kiên cố nham thạch, chỉ có trung gian đại khái bốn năm trăm mét vuông địa phương có nham thạch nóng chảy phun dũng.

“Kia nham thạch nóng chảy độ ấm cực cao, cho dù ta cũng không dám thời gian dài đứng ở bên trong, chỉ có tu luyện khi mới có thể tiến vào, bình thường đều tại đây nham thạch mặt đất ngủ chơi đùa.” Nói xong thiên hỏa thánh long theo mặt đất nắm lên một nắm lóe ra chói mắt hào quang gì đó, sau đó tùy ý vài thứ kia theo hắn móng vuốt phùng chảy xuống đi, rơi trên mặt đất vang lên các loại ồn ào thanh âm.

Bất quá nhìn xem thiên hỏa thánh long kia híp lại khởi ánh mắt, không khó nhìn ra đến nó thực hưởng thụ này thanh âm.

“Không phải đâu! Trong truyền thuyết long thích nhất cất chứa bảo bối, nhất là sáng lên gì đó, dĩ nhiên là thật sự.” Hạ Vân Kiệt ánh mắt theo thanh âm phương hướng nhìn lại, hai mắt không khỏi lập tức sáng đứng lên.

Kia mặt đất thế nhưng đôi đầy các loại kim cương, bảo thạch, phỉ thúy còn có vàng các quý trọng này nọ.

Kia cực đại kim cương, kia nhan sắc mê huyễn ruby, còn có kia xanh biếc ướt át phỉ thúy, tùy tiện xuất ra thế nào

một khối chỉ sợ đều có thể khiến cho nữ nhân thét chói tai.

“Ngươi mấy thứ này đều là làm sao đến?” Hạ Vân Kiệt đương nhiên sẽ không mê luyến mấy thứ này, rất nhanh liền khôi phục bình thường, tò mò hỏi thiên hỏa thánh long.

Thiên hỏa thánh long thân hình khổng lồ, này nếu thường xuyên bay ra đi tìm bảo chỉ sợ đã sớm bị mãn thế giới đưa tin, chẳng sợ hắn thân ở lạc hậu A Cập Á cũng không ngoại lệ.

“Ta ở dưới tìm được.” Thiên hỏa thánh long không phải không có tự hào nói, nói xong lập tức lại lộ ra một bộ nịnh nọt lấy lòng biểu tình, nói:“Chủ nhân nếu thích, ngài tùy tiện cầm chính là.”

Hạ Vân Kiệt vừa nghe thế này mới hoàn toàn nhớ tới người này căn bản là không sợ địa nhiệt có thể ở địa hạ tầm bảo, chỉ sợ mấy năm nay hắn không đi ra ngoài tai họa nhân loại, rất lớn nguyên nhân ngay tại cho hắn ham thích ở dưới tầm bảo đi.

“Ha ha, mấy thứ này nếu đặt ở thế tục quả thật đều là đáng giá hảo này nọ, bất quá đối ta mà nói không nhiều lắm tác dụng, cũng là ngươi chính mình lưu trữ ngoạn đi.” Nói xong Hạ Vân Kiệt đem ánh mắt đầu hướng về phía địa phương khác.

“Đó là cái gì?” Đột nhiên, Hạ Vân Kiệt đồng tử đột nhiên co rụt lại, nhân đã muốn một cái lắc mình đến hắn yêu cầu địa phương.

Đó là nham thạch trên mặt một cái đường kính đại khái bảy tám mét, liếc mắt một cái nhìn lại phảng phất một mặt bình đặt ở mặt đất gương, chiết xạ ánh sáng, nhưng đến gần mới có thể phát hiện kia cũng không phải một

mặt gương.

Gương mặt ngoài là bóng loáng san bằng, này mặt "Gương" Cũng là như nước giống nhau nhộn nhạo. Nhộn nhạo nước gợn mặt sau dĩ nhiên là liếc mắt một cái vọng không đến đầu, rộng lớn như tinh không bàn không gian.

Kia không gian rung chuyển lợi hại, thỉnh thoảng có cuồng phong lôi điện thậm chí có rất nhiều cự thạch bay loạn.

"Ta cũng không biết." Thiên hỏa thánh long nhìn kia mặt "Gương", trong mắt toát ra sợ hãi ánh mắt.

"Ngươi cũng không biết?" Hạ Vân Kiệt hơi hơi nhíu hạ mày, tay nâng lên đến tưởng thân đến "Gương" nhìn một cái.

"Chủ nhân cẩn thận!" Thiên hỏa thánh long thấy thế vội vàng kêu lên.

Hạ Vân Kiệt khó hiểu nhìn về phía hắn, thiên hỏa thánh long gặp chủ nhân đem ánh mắt đầu hướng chính mình, nâng lên chính mình một chân.

Kia chân vốn có ngũ trảo, nhưng thiếu một cái móng vuốt.

"Ta này móng vuốt chính là bị này gương mặt sau hỗn loạn không gian cấp giảo thành phấn toái." Thiên hỏa thánh long nói, trong mắt toát ra một tia lòng còn sợ hãi ánh mắt.

"Thử!" Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhịn không được hít một ngụm lãnh khí.

Tuy rằng hắn có thể dễ dàng đem thiên hỏa thánh long

cấp thu thập, nhưng này cũng không đại biểu thiên hỏa thánh long rất yếu. Trên thực tế thân là long tộc, thiên hỏa thánh long cực kì cường đại, hơn nữa thân xác lại cường hãn vô cùng. Mà hắn móng vuốt còn lại là hắn trong thân thể mạnh nhất bộ vị. Nay thiên hỏa thánh long nói hắn móng vuốt dĩ nhiên là bị "Gương" Mặt sau hỗn loạn không gian cấp giảo thành phấn toái, có thể nghĩ bên trong hỗn loạn lực lượng có bao nhiêu đáng sợ.

Bất quá tuy rằng bị thiên hỏa thánh long lời nói cấp hoảng sợ, nhưng Hạ Vân Kiệt đúng là vẫn còn không có thể để ở lòng hiếu kỳ, hơn nữa cũng là kẻ tài cao gan cũng lớn.

"Rống!" Hạ Vân Kiệt gầm nhẹ một tiếng, ngay sau đó "Ca ca ca" Bốn thật lớn lửa đỏ thịt sí theo hắn phía sau lưng dài quá đi ra, lại có sáu cái móng vuốt theo hắn trong ngực, bụng thân đi ra.

Đúng là vu tổ Đế Giang thân.

Nay Hạ Vân Kiệt tuy rằng đã muốn tu luyện đến địa vu lục đỉnh chi cảnh, thân xác đã muốn phi thường cường hãn, nhưng còn cập không hơn biến thân Đế Giang tới cường hãn.

Đế Giang vu tổ thân, loại nào cường đại, chẳng sợ lúc này Hạ Vân Kiệt căn bản không kịp hắn hàng tỉ chi nhất, nhưng này chỉ sợ hơi thở phát ra, còn là trấn áp thiên hỏa thánh long còn có Brad tất cả đều phủ phục trên mặt đất, cả người lạnh run, trái tim trong nháy mắt đều đình chỉ nhảy lên.

Đến giờ phút này, mặc kệ là thiên hỏa thánh long còn là Brad mới biết được, bọn họ phía trước khuy đến bất quá là chủ nhân bản sự trung băng sơn một góc mà thôi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 832 : Thân thế

Hạ Vân Kiệt tất nhiên là sẽ không đi để ý tới thánh hỏa thiên long cùng Brad, biến thân Đế Giang sau, sắc mặt ngưng trọng, nâng lên nhất trảo thật cẩn thận đưa vào kia “Gương”.

Móng vuốt nhất đụng tới “Gương”, “Gương” Như vi ba nhộn nhạo mặt nước đột nhiên bị tạp vào một khối tảng đá, nhất thời thật to rung chuyển đứng lên, mà cơ hồ ở cùng thời khắc đó, Hạ Vân Kiệt cảm thấy một cỗ cỗ hỗn loạn vô cùng lực lượng phảng phất đầy trời sắc bén phi đao như ong vỡ tổ cắt quá hắn móng vuốt.

Bất quá Hạ Vân Kiệt đã là địa vu lục đỉnh chi cảnh, thân xác loại nào cường hãn, nay lại cố ý biến hóa thành thượng cổ vu tổ Đế Giang thân, kia hỗn loạn lực lượng tuy rằng cường đại sắc bén, trừ bỏ cấp Hạ Vân Kiệt hơi hơi mang đến một loại vào đông gió lạnh thổi qua hai má cảm giác đau đớn thấy, cũng là cái gì dấu vết cũng không ở hắn móng vuốt lưu lại, càng đừng nói giống thiên hỏa thánh long nói, trực tiếp bị giảo nát.

Thiên hỏa thánh long gặp chủ nhân móng vuốt thân hướng kia “Gương” Thế nhưng bình yên vô sự, hai mắt đều trợn tròn, toát ra vô cùng kinh hãi cùng sùng bái ánh mắt.

Phải biết rằng năm đó, hắn móng vuốt duỗi ra đi vào, lập tức liền không còn sót lại chút gì.

Gặp móng vuốt không có việc gì, Hạ Vân Kiệt trên mặt lộ ra một tia thoải mái biểu tình, bắt đầu thử thăm dò đem thân thể còn lại bộ phận cũng chậm chậm tiến vào kia “Gương” Trung.

“Gương” Mặt sau hỗn loạn lực lượng như trước sắc bén

cường đại, bất quá lại không làm gì được Hạ Vân Kiệt, cuối cùng Hạ Vân Kiệt phóng tâm mà cả người tiến nhập gương.

Cả người vừa tiến vào gương, Hạ Vân Kiệt nhất thời cảm thấy chính mình đi tới một cái địa phương cùng nguyên lai thế giới hoàn toàn bất đồng.

Bốn phía không gian rung chuyển, cuồng phong như đao theo bên người thổi qua, các loại hỗn độn lực lượng xé rách thân mình, chỉ cần thân xác hơi chút nhược một ít, chỉ sợ nháy mắt sẽ bị kia hỗn độn lực lượng cấp xé rách phá thành mảnh nhỏ.

Cái này cũng chưa tính cái gì, càng đáng sợ là kia trong hư không thỉnh thoảng lóe ra màu tím lôi điện. Cho dù lấy Hạ Vân Kiệt nay tu vi, xa xa cảm giác được kia màu tím lôi điện trung ẩn chứa cuồng bạo lực lượng, cũng không dám dễ dàng lấy thân thử.

“Không biết này hư không chi đạo thông hướng địa phương nào?” Ở trên hư không trung phiêu đi rồi một đoạn đường, Hạ Vân Kiệt nhìn liếc mắt một cái vọng không đến đầu hư không thông đạo, cuối cùng còn là dừng lại cước bộ.

Tuy rằng hắn trong đầu tò mò đòi mạng, tuy rằng hắn đã muốn ẩn ẩn đoán đến này hư không đường cuối hẳn là một cái khác không biết thế giới, hơn nữa hắn hiện tại cũng có nắm chắc lấy hắn cường hãn thân xác có thể bình yên vô sự thông qua này đồng đạo, nhưng tại đây cái thế giới, hắn có thân nhân, có người yêu, có bằng hữu, hắn không thể bỏ xuống bọn họ một mình đi không biết thế giới thám hiểm.

Ở hỗn loạn hư không trong thông đạo ngây người trong chốc lát, Hạ Vân Kiệt đạp hư không lại về tới núi lửa trung, một lần nữa biến trở về bản thể.

Gặp Hạ Vân Kiệt biến trở về bản thể, thu liễm hơi thở, thiên hỏa thánh long cùng Brad rõ ràng thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó hai mắt sùng bái mà chờ mong nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Đây là một cái thông đạo thông hướng một cái khác thế giới, nhưng bên trong không gian phi thường hỗn loạn, lấy các ngươi hiện tại tu vi tạm thời còn không thể ở bên trong thông hành.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Một cái khác thế giới!” Brad nghe nói như thế tròng mắt lập tức liền sáng đứng lên, lộ ra nồng hậu hứng thú cùng hướng tới.

Tại đây cái thế giới, Brad đã muốn sinh hoạt năm trăm năm mươi năm, nên hưởng thụ vinh hoa phú quý hắn đều hưởng thụ qua, thậm chí từng toàn bộ thế giới một phần tư lãnh thổ đều bị giẫm tại hắn lòng bàn chân hạ, có thể nói, thế giới này đã muốn không có bao nhiêu đáng giá Brad lưu luyến, cũng không có sự tình gì còn đáng giá hắn đi khiêu chiến. Cho nên Brad hướng tới không biết thế giới, nơi nào sẽ tràn ngập mạo hiểm, tràn ngập khiêu chiến, đương nhiên còn có rất nhiều kỳ ngộ cùng lạc thú.

“Lấy các ngươi huyết tộc trời sinh cường đại thân xác, ta nghĩ chỉ sợ cần đạt tới đế vương cảnh giới mới có hy vọng bình yên vô sự thông qua này hư không thông đạo.” Hạ Vân Kiệt nhìn Brad liếc mắt một cái, nói.

“Đế vương cảnh giới!” Brad cả người nhất thời giống như tiết khí bóng cao su giống nhau.

Ngay cả thân vương đối với từng Brad đều là trong truyền thuyết tồn tại, bình thường ngay cả tưởng cũng không dám suy nghĩ, thẳng đến gặp Hạ Vân Kiệt sau, Brad mới đối thân vương này trong truyền thuyết tồn tại

có một tia hi vọng. Nhưng đế vương, kia thật sự quá cường đại, rất xa xôi, thế cho nên chẳng sợ Brad hiện tại tu luyện minh âm huyền công, cũng không dám hy vọng xa vời có như vậy một ngày.

“Ngươi cũng không muốn nhụt chí, chỉ cần ngươi hảo hảo tu luyện minh âm huyền công, một ngày nào đó có thể đạt tới đế vương cảnh giới.” Hạ Vân Kiệt thấy thế, cười an ủi Brad nói.

“Là, cảm ơn chủ nhân.” Brad nghe vậy cả người mạnh chấn động, sau đó vẻ mặt kích động, cảm kích cúi đầu nói.

Lời này nếu đổi thành một người khác nói, Brad khẳng định cho rằng đối phương là kẻ điên, nhưng đổi thành Hạ Vân Kiệt mà nói, Brad lại biết đế vương chi cảnh có lẽ thật sự không hề chính là một cái xa xôi mộng.

Bởi vì hắn chủ tử có thể ở trong hư không quay lại tự nhiên, hiển nhiên hắn cảnh giới dĩ nhiên siêu việt làm cho Brad núi cao ngưỡng chỉ đế vương cảnh giới.

“Chủ nhân, chủ nhân, ta đây đâu?” Gặp chủ nhân trấn an Brad, thậm chí nói chỉ cần hắn hảo hảo tu luyện có một ngày cũng có thể tại kia hỗn loạn trong hư không hành tẩu, thiên hỏa thánh long mắt ba ba nhìn Hạ Vân Kiệt, vẻ mặt nịnh nọt cùng lấy lòng.

“Ngươi?” Hạ Vân Kiệt nhìn thoáng qua thiên hỏa thánh long, lại nhìn thoáng qua kia “Gương”, trong đầu đột nhiên lóe ra một ý niệm trong đầu, bật thốt lên hỏi:“Hỏa long, ngươi vẫn đều tại đây núi lửa trong động? Không có này khác thân nhân hoặc là đồng tộc sao?”

“Không có a! Ta tự hiểu chuyện khởi liền luôn luôn tại này núi lửa trong động, ta cũng thích này thoải mái hoàn cảnh.” Thiên hỏa thánh long vẻ mặt mờ mịt nói, giống

như này hết thảy đều là tái bình thường bất quá.

“Không có khả năng a! Không có thân nhân cùng đồng tộc, ngươi là làm sao đến? Chẳng lẽ là theo……” Brad tiếp nhận nói mà nói nói, nói đến một nửa, Brad chỉ vào kia “Gương”, hai mắt đột nhiên trừng lão đại lão đại.

Thiên hỏa thánh long hiển nhiên cho tới bây giờ không nghĩ tới vấn đề này, nghe vậy cả người không khỏi mạnh chấn động, nhìn kia mặt “Gương” Phát ra một hồi lâu nhi lăng, bất quá theo sát sau lại lập tức đem đầu diêu cùng trống bỏi giống nhau nói:“Không có khả năng, ta hiện tại đều như vậy cường đại rồi cũng không chịu nổi này hư không đồng đạo ép buộc, lấy ta còn nhỏ thân mình lại như thế nào khả năng thông qua này hư không chi đạo đâu?”

“Điều này cũng đúng, nhưng là ta sống năm trăm năm mươi năm trừ ngươi ra chưa bao giờ nghe qua còn có này khác long, chẳng lẽ nói ngươi là theo tảng đá trong khe bính đi ra ?” Brad vẻ mặt nghi hoặc nói.

Thiên hỏa thánh long tư tưởng tuy rằng đơn thuần, nhưng đầu óc cũng không ngốc, nghe Brad như vậy vừa nói, cũng hiểu được chính mình xuất thân có vấn đề, không khỏi bắt đầu lo âu ở trong sơn động đi tới đi lui.

“Hỏa long tám chín phần mười là từ một cái khác thế giới tới được, gì biện pháp làm cho hỏa long bình yên vô sự thông qua này hư không chi đạo, các ngươi không thể tưởng được cũng không đại biểu người có đại thần thông làm không được. Kỳ thật chỉ cần ta có thích hợp tài liệu, ta cũng có thể làm được.” Hạ Vân Kiệt xem thiên hỏa thánh long lo âu ở trong sơn động đi tới đi lui, trầm mặc hồi lâu mới mở miệng nói.

Nói lời này khi, Hạ Vân Kiệt tâm tình có chút trầm trọng.

Nếu không phải thiên hỏa thánh long cha mẹ hoặc là tộc nhân đã xảy ra cái gì ngoài ý muốn, bọn họ khẳng định sẽ không đem thiên hỏa thánh long theo một cái khác thế giới đưa đến nơi này đến.

Hạ Vân Kiệt lời nói hạ xuống, núi lửa động lập tức im lặng xuống dưới, chỉ còn lại có thiên hỏa thánh long ồ ồ thở thanh, mà Brad còn lại là vẻ mặt đồng tình nhìn thiên hỏa thánh long.

Brad nhân lão thành tinh, Hạ Vân Kiệt có thể phỏng đoán đến sự tình, hắn lại sao lại phỏng đoán không đến?

“Chủ nhân, van cầu ngươi nhất định phải dạy ta bản sự, ta nhất định phải thông qua này hư không chi đạo đi một cái khác thế giới! Chẳng sợ nháy mắt bị người giết chết ở nơi nào, ta cũng sáng mắt.” Hồi lâu, thiên hỏa thánh long đột nhiên quỳ gối Hạ Vân Kiệt trước mặt, vẻ mặt bi thương cầu xin nói, cực đại nước mắt theo hắn trong mắt ngã nhào xuống.

Quân tử nhất ngôn tứ mã nan truy, quân tử nhất ngôn tứ mã nan truy a!

Hạ Vân Kiệt không có trả lời thiên hỏa thánh long trả lời, mà là luống cuống dắt chính mình tóc.

Hắn hiện tại cuộc sống thực an nhàn, may mắn phúc mỹ mãn gia đình, có thương hắn còn có hắn yêu nữ nhân, có ở chung hòa thuận vui vẻ đồng sự các bằng hữu, còn có tôn kính kính yêu hắn các học sinh……

Hắn tưởng như vậy cuộc sống vẫn đi xuống, chẳng sợ một ngàn năm, một vạn năm hắn cũng đều là hội làm không biết mệt, sẽ không chán ghét.

Nhưng thánh hỏa thiên long xuất hiện đột nhiên đánh vỡ

hắn bình tĩnh mà an nhàn cuộc sống, bởi vì chỉ cần không phải ngốc tử đều có thể biết, một cái có thể thông qua hư không thông đạo đem thiên hỏa thánh long đưa đến địa cầu đến, tu vi tuyệt đối rất cao, mà ngay cả như vậy có bản lĩnh mọi người chỉ có thể lựa chọn cốt nhục cách ly, có thể nghĩ, nếu phía trước đoán đều là thật sự, thiên hỏa thánh long cừu gia có bao nhiêu sao cường đại.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt có thể mặc kệ thiên hỏa thánh long sự tình, dù sao chính là hắn tùy tay vừa mới thủ hạ một nô bộc mà thôi, hắn làm chủ tử căn bản không tất yếu đi quản cửa này nhàn sự.

Nhưng mỗi người có mỗi người làm việc nguyên tắc, tựa như thiên hỏa thánh long chuyện này, đối với rất nhiều người mà nói tái đơn giản bất quá, bất quá chính là cái nô bộc mà thôi, hơn nữa tương đối Hạ Vân Kiệt mà nói còn như vậy nhỏ yếu, mặc hắn tự sinh tự diệt đó là, làm sao quản được nhiều như vậy. Nhưng Hạ Vân Kiệt lại làm không được, nếu thiên hỏa thánh long lựa chọn đi theo hắn, mà hắn cũng đáp ứng rồi, như vậy hắn này chủ tử nhất định phải che chở chính mình nô bộc, tuyệt đối không thể có thể trơ mắt nhìn chính mình nô bộc chịu chết.

“Chủ nhân, tiểu long biết làm hại ta lưu lạc địa cầu cừu gia khẳng định rất lợi hại, bất quá chủ nhân ngài yên tâm, ta tuyệt không hội lộ ra nửa điểm ngài tin tức. Nhưng cầu chủ nhân đáng thương đáng thương ta, nhất định phải truyền ta bản sự, nếu không ta nếu đã muốn biết chính mình thân thế khác thường, lại muốn chết già nơi này, ta là chết cũng vô pháp sáng mắt, còn không bằng hiện tại liền thả người nhập này hư không thông đạo, cũng miễn cho sống không bằng chết.” Thiên hỏa thánh long không phải ngốc tử, gặp Hạ Vân Kiệt nôn nóng dắt chính mình tóc, thế nào còn không biết hắn băn khoăn, bất quá thiên hỏa thánh long một chút đều

không có trách cứ Hạ Vân Kiệt, tương phản hắn trong lòng ngược lại càng phát ra cảm kích cùng tôn kính Hạ Vân Kiệt.

Phải biết rằng lấy hắn nay tu vi, ở chủ nhân trong mắt bất quá như con kiến bình thường nhỏ yếu mà thôi. Ai lại từng gặp qua có bởi vì một chích con kiến thỉnh cầu mà biểu hiện như thế nôn nóng ? Bởi vậy không khó biết được, hắn này vừa bị chủ nhân thủ hạ nô bộc, ở chủ nhân trong lòng là rất địa vị cùng phân lượng, cũng không phải một cần giẫm liền giẫm, muốn giết cứ giết con kiến.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 833 : Cùng sinh cùng tử

“Câm miệng!” Thiên hỏa thánh long còn tiếp tục dập đầu cầu xin khi, đầu đột nhiên bị Hạ Vân Kiệt đánh một bàn tay, “Ta là nhìn người của mình đi chịu chết người sao? Muốn tưởng báo thù trước đem bản sự tu luyện hảo, chờ ngươi chính mình có cường đại năng lực, ta tự nhiên hội cùng ngươi cùng đi xông vào một lần. Bất quá nói xấu nói ở phía trước, nếu là các ngươi gia tộc trừng phạt đúng tội, thế cho nên ngươi bị người nhà đưa đến nơi này đến, ta sẽ không nhúng tay. Phản chi ta tất nhiên cùng ngươi cùng tiến thối. Tốt lắm, hiện tại ngươi cho ta đứng lên.”

“Cảm ơn chủ nhân, cảm ơn chủ nhân!” Thiên hỏa thánh long nhưng không có nghe Hạ Vân Kiệt mệnh lệnh đứng dậy, ngược lại đem đầu trên mặt đất dập thùng thùng vang lên, chấn sơn động dao động, đá vụn ào ào rơi xuống.

“Nô bộc Brad cũng nguyện cùng chủ nhân cùng hỏa long cùng tiến thối, cùng sinh cùng tử!” Đang quỳ xuống đất còn có Brad, lúc này hắn kia quý tộc bàn tao nhã trên mặt lộ ra kiên nghị biểu tình, hai mắt nhìn về phía Hạ Vân Kiệt phảng phất tín đồ nhìn về phía chính mình tín ngưỡng thần minh giống nhau, đăm đăm nội tâm tôn kính sùng bái.

Muốn nói trước kia, Brad bái Hạ Vân Kiệt vì chủ, rất lớn một bộ phận là vì hắn cường đại thực lực, là vì bọn họ huyết tộc thờ phụng là cường giả vi tôn chuẩn tắc, nhưng làm Hạ Vân Kiệt thế nhưng chịu vì vừa mới thu một gã “Nhỏ yếu” nô bộc xuất đầu, thậm chí không để ý có tánh mạng an nguy khi, Brad đối Hạ Vân Kiệt vị này chủ nhân tôn kính cùng sùng bái liền đã xảy ra chất lột xác.

Chẳng sợ tương lai hắn đụng tới cường giả so với hắn chủ nhân còn mạnh hơn rất nhiều lần, chẳng sợ hắn chủ nhân trở nên so với hắn Brad còn muốn nhỏ yếu, hắn Brad như trước chỉ có một chủ nhân, thì phải là trước mắt vị này đến từ Trung Quốc người trẻ tuổi.

“Cảm ơn ngươi lão biên bức!” Thiên hỏa thánh long nghe vậy cả người chấn động, vẻ mặt cảm kích đối Brad nói.

Bởi vì này phân cảm kích, Brad theo tiểu biên bức thăng cấp thành lão biên bức.

Nếu đã muốn làm ra quyết định, Hạ Vân Kiệt liền biểu hiện ra vu sư nên có tiêu sái, thật sâu nhìn Brad liếc mắt một cái, sau đó vẻ mặt bình tĩnh nói:“Trung Quốc có một câu kêu quân tử báo thù mười năm không muộn, mà chúng ta là tu luyện giả, sống lâu đối với người thường mà nói dài lâu vô cùng, chẳng sợ trăm năm, ngàn năm, chỉ cần có thể báo được cừu, cũng là không muộn. Cho nên hỏa long, ngươi cho ta nhớ kỹ, báo thù chúng ta hội với ngươi cùng nhau, nhưng chính ngươi cũng không thể nóng vội, muốn tĩnh tâm ở chỗ này hảo hảo tu luyện.”

“Nô bộc hiểu được!” Thiên hỏa thánh Long thần sắc nghiêm túc trả lời.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy gật gật đầu, nói:“Ngươi là phi long, lại là trời sinh dương hỏa thân thể, ta hảo hảo ngẫm lại xem, truyền cho ngươi cái gì công pháp thích hợp.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt liền ở trong sơn động đi qua đi lại, lâm vào trầm tư bên trong.

Hạ Vũ nãi thượng cổ vu vương, pháp lực vô biên, cường thịnh là lúc, quản lý thiên địa vạn tộc, các tộc

pháp môn hắn đều có biết được một ít. Từ Hạ Vũ huyết mạch sau khi giác tỉnh, Hạ Vân Kiệt trong đầu liền hơn rất nhiều thượng cổ công pháp, sau lại theo tu vi tăng lên, trong đầu toát ra đến thượng cổ công pháp càng nhiều càng nhiều, sau lại cùng kia mặt thập nhị đô thiên vu tổ kì dung hợp biến thân Đế Giang khi, rơi ở thiên gian Đế Giang còn sót lại tinh hồn dâng nhập thể khi, lại biết được không ít thượng cổ công pháp. Cho nên nay Hạ Vân Kiệt cũng không phải không có công pháp truyền cho thiên hỏa thánh long, mà là khó đang tìm tìm một môn thích hợp công pháp truyền cho thiên hỏa thánh long.

Gặp Hạ Vân Kiệt trầm tư, thiên hỏa thánh long cùng Brad cũng không dám hé răng, hơn nữa thiên hỏa thánh long lại ngừng thở, tràn ngập chờ mong nhìn chủ tử.

“Ta truyền cho ngươi đại nhật kim diễm quyết đi. Này pháp chính là cực kì bá đạo hỏa hệ công pháp, truyền tự một thượng cổ kim ô, luyện đến cực hạn khả phần thiên diệt địa. Ngươi tuy là long, nhưng có cánh, cũng khả quy về phi cầm, hẳn là luyện được này pháp. Ta hiện tại liền truyền cho ngươi này bộ công pháp, ngươi thả dốc lòng tu luyện một phen, nếu có thể làm, chỉ cần ngươi dụng công tu luyện, báo thù lại có khách khí?!” Hạ Vân Kiệt trầm tư một hồi lâu nhi, mới chậm rãi nói.

“Đa tạ chủ nhân.” Hạ Vân Kiệt trong lời nói nghe được thiên hỏa thánh long là nhiệt huyết sôi trào, vội vàng dập đầu cảm tạ.

Hạ Vân Kiệt chờ thiên hỏa thánh long dập đầu xong, liền đưa tay đầu ngón tay ở thiên hỏa thánh long trên trán một chút, khổng lồ tin tức liền theo kia một chút dâng nhập thiên hỏa thánh long đầu óc.

Chỉ chốc lát sau Hạ Vân Kiệt liền thu hồi rảnh tay, mà thiên hỏa thánh long thu bốn chân, vẻ mặt túc mục nhắm

hai mắt lại.

Thiên hỏa thánh long nhất nhắm mắt lại, nhất thời bốn phía hỏa nguyên lực liền dâng mà đến, trong nháy mắt thế nhưng bị hấp thụ không còn.

Hạ Vân Kiệt thấy thế mắt lộ ra sắc mặt vui mừng, giơ tay lên, đem thiên hỏa thánh long kia khổng lồ thân mình toàn bộ cấp nâng đứng lên, sau đó đưa vào đúng chỗ cho trong sơn động ương sôi trào nham thạch nóng chảy bên trong. Nơi nào nối thẳng địa để hỏa mạch, là hỏa nguyên lực tối sung túc địa phương.

Hồi lâu, một tiếng tiếng long rống ở trong sơn động vang lên, tràn ngập kích động cùng vui sướng.

Ngay sau đó một đạo khổng lồ thân mình theo nham thạch nóng chảy trung vọt đi lên, vững vàng dừng ở sơn động nham thạch phía trên.

Lúc này thiên hỏa thánh long thân mình tuy rằng như trước khổng lồ, nhưng so với phía trước đến lại nhỏ nhất hào, trên người nguyên bản là đỏ đậm đỏ đậm, phảng phất có hỏa diễm ở thiêu đốt, nay lại ảm đạm rồi rất nhiều, phảng phất hỏa diễm bị bắt vào trong cơ thể bình thường. Nếu nói phía trước thiên hỏa thánh long là đàng hoàng, là khí phách lộ ra ngoài, nhưng hiện tại cũng là nội liễm, là thâm tàng bất lộ, rồi sau đó giả cấp Brad cảm giác càng thêm khủng bố, càng thêm sâu không lường được. Hắn tình nguyện chống lại phía trước kia khí phách lộ ra ngoài thiên hỏa thánh long, cũng không nguyện ý chống lại trước mắt này thâm tàng bất lộ thiên hỏa thánh long.

“Đa tạ chủ nhân, này công pháp huyền diệu vô cùng, rất là thích hợp tiểu long tu luyện.” Thiên hỏa thánh long vừa ra nham thạch nóng chảy liền cảm kích vui sướng đối Hạ Vân Kiệt nói.

“Vậy là tốt rồi.” Hạ Vân Kiệt mỗi ngày hỏa thánh long có thể tu luyện này thượng cổ nhất đẳng nhất bá đạo công pháp, cũng thay hắn cảm thấy cao hứng, dặn dò một phen tu luyện khi cần chú ý sự tình sau, liền mang theo Brad ly khai núi lửa động.

“Lão biên bức, có rảnh thường xuyên đến chơi! Chủ nhân có thể nói, ngươi cần thường xuyên tới nơi này rèn luyện thân thể, đối với ngươi mới có lợi.” Thiên hỏa thánh long cung tặng Hạ Vân Kiệt sau, đối vị kia bị cháy sạch cùng cô gái giống nhau trơn Brad công tước nói.

Brad nghe được phía trước một câu, cả người đều nhịn không được run run một chút, vừa rồi ở sơn động dưới, hơn nữa thiên hỏa thánh long tu luyện điều động đại lượng hỏa nguyên lực, thiếu chút nữa sẽ không bắt hắn cho nướng thành nhân làm, kia địa phương hắn thật là một khắc cũng không tưởng ở, bất quá nghe tới mặt sau câu nói kia khi, Brad trong mắt lại bắn ra một chút kiên nghị ánh mắt.

Trở thành cường giả chân chính, vẫn là Brad theo đuổi! Vì này, chẳng sợ chịu tái nhiều cực khổ, đối hắn mà nói cũng là đáng giá.

“Bất quá lần sau nhớ kỹ nhiều bị mấy bộ quần áo nga!” Thiên hỏa thánh long kế tiếp một câu, nói được Brad trong mắt kiên nghị lập tức biến thành cười khổ.

Đường đường một công tước, nay lại quang mông, thật sự là mất mặt a!

“Ha ha, ta truyền cho ngươi một ít đơn giản thuật pháp đi, cũng đỡ phải ngươi có được một thân pháp lực lại chỉ có thể làm cậy mạnh đến sử dụng. Chờ ngươi học xong này đó thuật pháp, ngươi sẽ hiểu được pháp lực vận dụng thiên biến vạn hóa, ảo diệu vô cùng.” Hạ Vân

Kiệt gặp Brad chật vật bất đắc dĩ bộ dáng, cũng cảm thấy có một tia buồn cười, thân thủ ở Brad cái trán điểm một chút, nhất thời một ít đơn giản thuật pháp truyền đến hắn đầu óc.

Brad là huyết tộc mấy trăm năm qua bất thế ra kỳ tài, thiên phú tự nhiên rất cao, đơn giản pháp thuật vừa tiến vào đầu óc, hắn lược nhất cân nhắc liền có chút tâm đắc, tâm niệm vừa động, pháp lực lưu chuyển, trơn thân thể áo khoác thượng một kiện hợp thể xiêm y, cuối cùng khôi phục một tia quý tộc nên có phong phạm.

Thiên hỏa thánh long gặp chủ nhân tùy tiện nhất chỉ điểm, Brad liền học được kỳ diệu pháp thuật, một đôi long nhãn không khỏi nhìn trông mong nhìn phía Hạ Vân Kiệt.

“Ngươi hiện tại lại không có biện pháp biến thân, nhận không ra người, học này đó pháp thuật cũng vô dụng, còn là tập trung tinh thần đem tâm tư đặt ở đại nhật kim diễm quyết thượng đi.” Hạ Vân Kiệt xem thiên hỏa thánh long nhãn ba ba nhìn hắn, thế nào còn không biết tâm tư của hắn, trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái nói.

“Là!” Thiên hỏa thánh long bị Hạ Vân Kiệt trừng mắt nhìn liếc mắt một cái, cuống quít cúi đầu.

“Tốt tu luyện, mỗi quá một đoạn thời gian ta đều đã tới đây một chuyến.” Hạ Vân Kiệt nói xong liền bay ra miệng núi lửa.

Brad nay học điểm pháp thuật, nhưng thật ra không cần tái biến thân, trực tiếp đi theo Hạ Vân Kiệt bay ra miệng núi lửa, chính là phi lắc lắc lắc lắc, phảng phất uống say bình thường, nhạ thiên hỏa thánh long chỉ vào hắn cười cái không ngừng.

Chương 834 : Lạc Nhật bờ cát

Hạ Vân Kiệt cùng Brad một trước một sau đạp hư không quay trở về phi cơ trực thăng.

Nguyên bản Will bá tước đối Hạ Vân Kiệt cường đại cũng không có một cái trực quan khái niệm, không nghĩ ra giống công tước điện hạ như vậy cường đại nhân vật vì sao hội khuất phục ở một Trung Quốc người trẻ tuổi trước chân, bất quá vừa rồi gặp qua Hạ Vân Kiệt thi triển pháp thiên tượng địa pháp thuật, giống xách con gà con giống nhau đem thiên hỏa thánh long cấp xách lên đến, nay Will bá tước đã muốn hoàn toàn hiểu được, tại đây vị Hạ tiên sinh trước mặt, công tước đại nhân về điểm này bản sự căn bản cái gì cũng không là. Cho nên nhìn thấy Hạ Vân Kiệt phản hồi, Will bá tước thái độ càng phát ra cung kính đứng lên.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên mặc kệ hội Will bá tước đối hắn trước sau thái độ khác biệt, nhất phản hồi phi cơ trực thăng nhân tiện nói:“Nơi này sự tình nếu đã muốn xử lý xong, ta hôm nay liền nhích người hồi Trung Quốc đi.”

“Là, ta lập tức sai người chuẩn bị tốt chuyên cơ.” Brad công tước vội vàng khom người trả lời.

“Không tất yếu như vậy phiền toái, ta trực tiếp cưỡi hàng không công ty phi cơ trở về liền đi.” Hạ Vân Kiệt khoát tay nói.

Brad hiện tại đã muốn biết Hạ Vân Kiệt không thích cao điệu, lại càng không thích hưng sư động chúng, thấy hắn nói như thế tất nhiên là không dám khuyên bảo, nghe vậy nói:“Nếu Hạ tiên sinh không thích cưỡi chuyên cơ, ta này liền an bài người đi chứng thực vé máy bay.”

“Hạ tiên sinh, công tước điện hạ, lô nạp qua thị cũng

không có đến Trung Quốc chuyến bay, muốn cưỡi cao đến Trung Quốc chuyến bay còn cần đi thủ đô la an bố, nơi nào có cao đến Trung Quốc Thượng Hải, Bắc Kinh còn có Giang Nam tỉnh Hải Châu thị chuyến bay.” Will bá tước thật cẩn thận nhắc nhở nói.

“Nga, đến Giang Nam tỉnh Hải Châu thị chuyến bay cũng có sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy có chút ngoài ý muốn nói.

Hải Châu thị tới gần Thượng Hải thị, Thượng Hải là Trung Quốc kinh tế tài chính trung tâm, có hai cái sân bay, hành khách, chuyến bay lui tới rất nhiều, cho nên tình hình chung hạ không phải hành khách lui tới đặc biệt nhiều quốc tế chuyến bay ở Hải Châu thị là sẽ không thiết thẳng đường hàng hải tuyến, muốn cưỡi này thẳng hàng hàng tuyến có thể trực tiếp đi Thượng Hải. Giống Phi Châu thành thị, vốn là không phải cái gì đứng đầu mục, Hải Châu thị liền càng không thể có thể thiết thẳng hàng chuyến bay.

“Đúng vậy, này hai năm công ty Uy Đại ở A Cập Á phát triển phi thường tấn mãnh, cũng kéo các ngành các nghề nhân viên lui tới, mà công ty Uy Đại là Giang Nam tỉnh, cho nên la an bố có cao đến Hải Châu thị chuyến bay, bất quá cũng không phải mỗi ngày đều có chuyến bay. Hạ tiên sinh là muốn đi Hải Châu thị sao?” Will bá tước là Stuart gia tộc ở A Cập Á người phụ trách, đối A Cập Á tình huống nhưng thật ra hiểu biết thật sự toàn diện.

“Ta lão gia chính là Giang Nam tỉnh, tự nhiên là phải về Hải Châu thị.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ta đây này liền gọi người tra một chút phi Hải Châu thị chuyến bay.” Will bá tước nghe vậy cung kính nói.

“Cũng tốt, ngươi tra một chút, có thể không dùng chuyển

cơ còn là tận lực không cần chuyển đi.” Hạ Vân Kiệt tuy rằng không thích cao điệu cưỡi chuyên cơ về nước, nhưng cũng không thích ở trên đường qua lại ép buộc.

Will bá tước lĩnh mệnh tự nhiên lập tức liền gọi điện thoại tuần tra, mà Hạ Vân Kiệt di động ở Will bá tước gọi điện thoại khi vang lên.

Hạ Vân Kiệt lấy ra nữa vừa thấy là Tô Chỉ Nghiên dãy số, trên mặt đầu tiên là lộ ra một tia vui vẻ mỉm cười, bất quá khi hắn tiếp khởi điện thoại khi lại cố ý lạp hạ mặt, trầm giọng nói:“Tô tổng, sinh ý làm được rất lớn nha, đều phát triển đến tạp tân thị đi.”

“Tức giận a? Ta biết sai lầm rồi, lần sau nhất định không dám! Ngươi không cần tức giận được không?” Hạ Vân Kiệt vừa mới cố ý banh khởi mặt nói chuyện, điện thoại kia đầu lập tức liền truyền đến Tô Chỉ Nghiên tội nghiệp thanh âm.

Hạ Vân Kiệt trong đầu kỳ thật vốn vốn không có bao nhiêu cơn tức, vừa nghe đến Tô Chỉ Nghiên kia tội nghiệp nhận sai thanh âm, thế nào còn trang đi xuống, đành phải phóng nhuyễn thanh âm nói:“Biết là tốt rồi, ngươi về sau thật muốn làm việc này, ít nhất muốn trước tiên với ta tiếp đón a. Cũng miễn cho phát sinh ngoài ý muốn cùng nguy hiểm.”

“Ta đã biết, kia A Cập Á nam bộ hạng mục……” Tô Chỉ Nghiên lên tiếng, sau đó thật cẩn thận hỏi.

“Ngươi yêu như thế nào khai phá liền như thế nào khai phá đi, người Anh quốc hội áp chế Ô Ba đại vương.” Hạ Vân Kiệt gặp chính mình thái độ nhất phóng nhuyễn, Tô Chỉ Nghiên lập tức quan tâm khởi nàng ở A Cập Á nam bộ khuếch trương kế hoạch, không khỏi một trận dở khóc dở cười.

Nữ nhân này thật đúng là trời sinh chính là sinh ý tràng nữ cường nhân!

“Thật vậy chăng? Ta chỉ biết của ta nam nhân là trên đời này lợi hại nhất nam nhân! Ân nột, hôn một cái!” Tô Chỉ Nghiên nghe vậy một trận kích động, kích động dưới còn đối với điện thoại cách không thật mạnh “Ba” một chút.

“Ngươi cho là như vậy thân một chút là có thể sao?” Cách xa xôi không gian, Hạ Vân Kiệt tựa hồ cảm thấy kia phân nồng đậm tình yêu, trong lòng dâng lên từng trận hạnh phúc, nhưng ở mặt ngoài lại tức giận nói.

“Vậy ngươi muốn thế nào? Nhiều lắm chờ ngươi trở về sau, người ta tùy tiện ngươi như thế nào ép buộc chính là!” Tô Chỉ Nghiên nói đến mặt sau thanh âm rõ ràng thấp đi xuống.

“Hắc hắc, đây chính là ngươi nói !” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng không khỏi một trận lửa nóng, trong đầu đã muốn phản xạ có điều kiện hiện ra Tô Chỉ Nghiên kia trắng noãn mĩ mông.

Không biết là xuất phát từ nữ nhân ngượng ngùng còn là vì cái gì, Tô Chỉ Nghiên tổng không chịu làm cho Hạ Vân Kiệt từ phía sau tiến vào thân thể của nàng, điều này làm cho Hạ Vân Kiệt mỗi lần nhìn đến nàng kia trắng noãn mĩ mông khi, trong lòng liền ngứa.

“Ngươi này bại hoại!” Chẳng sợ cách ngàn vạn dặm không gian, Tô Chỉ Nghiên tựa hồ còn là đã nhận ra Hạ Vân Kiệt ý xấu, thối một ngụm liền treo điện thoại.

Tưởng tượng thấy Tô Chỉ Nghiên cắt đứt điện thoại khi xấu hổ sân mê người biểu tình, Hạ Vân Kiệt cầm điện thoại phát ra hảo một trận ngốc, trên mặt treo ngây ngốc tươi cười. Thẳng đem Brad nhìn xem trợn mắt há hốc mồm, căn bản không thể tưởng tượng loại vẻ mặt này

thế nhưng sẽ xuất hiện ở chủ nhân như vậy khủng bố nhân vật trên mặt.

Một hồi lâu nhi Hạ Vân Kiệt mới hồi phục tinh thần lại, lúc này Will bá tước cũng đã muốn tuần tra đến la an bố bay đi Hải Châu thị phi cơ chuyến bay.

“Tôn kính Hạ tiên sinh, gần nhất một chuyến bay đi Hải Châu thị chuyến bay là ở ngày mai buổi tối chín giờ, bất quá nếu Hạ tiên sinh cảm thấy cần, ta có thể thỉnh bọn họ lâm thời tăng thêm một chuyến chuyến bay.” Will bá tước khom người hướng Hạ Vân Kiệt hội báo nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi có chút dở khóc dở cười, cùng với thỉnh bọn họ lâm thời tăng thêm một chuyến chuyến bay, như vậy trắc trở, hắn còn không bằng kêu Brad an bài chuyên gia trực tiếp đưa hắn về nước được.

“Không cần như vậy phiền toái, thừa ngày mai chuyến bay cũng tốt, như vậy ta cũng vừa hảo có thể lãnh hội một phen lô nạp qua thị phong cảnh, dù sao đã muốn đến đây.” Hạ vân khoát tay nói.

“Lô nạp qua thị xinh đẹp nhất chớ quá cho Lạc Nhật bờ cát, ở nơi nào ngài có thể thưởng thức bắc Đại Tây Dương mặt trời lặn cảnh đẹp, còn có tịch dương hạ lô nạp qua thị xinh đẹp cảng.” Will bá tước nghe vậy lập tức vẻ mặt lấy lòng đề nghị nói.

“Thưởng thức mặt trời lặn cùng tịch dương hạ cảng? Ân, nghe đứng lên là cái cử không sai chủ ý.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy gật gật đầu nói.

“Xin hỏi Hạ tiên sinh, chúng ta là hiện tại trực tiếp qua bên kia đâu? Còn là về trước cung?” Will bá tước gặp Hạ Vân Kiệt đồng ý hắn đề nghị, không khỏi đại thị thụ sủng nhược kinh, thái độ càng phát ra ân cần đứng lên.

“Cung điện không có gì phải hồi, không bằng liền trực tiếp đi Lạc Nhật bờ cát đi. Nếu nơi nào là lô nạp qua đẹp nhất bờ cát cùng cảng, ta nghĩ hẳn là có tinh cấp khách sạn, ta buổi tối liền ở khách sạn đi, đỡ phải qua lại ép buộc.” Hạ Vân Kiệt nói.

Huyết tộc là âm hàn thân thể, hỉ âm không thích dương, cho nên Brad hành cung tuy rằng khí phái rộng rãi, nhưng sở lựa chọn vị trí cũng là có chút âm lãnh, Hạ Vân Kiệt cũng không phải thực thích kia chung quanh âm trầm sâm không khí.

“Là Hạ tiên sinh, ta cái này sai người an bài.” Will bá tước vội vàng nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 835 : Không hẹn mà gặp

Tịch dương hạ, màu vàng bờ cát chiếu rọi xanh lam đại hải, xa xa mấy chiếc thuyền buồm như mây màu bình thường làm đẹp ở mênh mông vô bờ xanh lam đại hải phía trên, thỉnh thoảng có thể nhìn đến mặc bikini hắc nữu còn có tóc vàng mắt xanh nữ lang, hoặc nằm ở bờ cát ghế hưởng thụ tịch dương cuối cùng quang mang, hoặc lắc mông chi ở trên bờ cát tản bộ, hoặc ở biển hí thủy.

Quả thật là khó được cảnh đẹp, Hạ Vân Kiệt đi chữ “T” dép lê cùng bờ cát khố thổi ấm áp gió biển, một mình một người nhàn nhã hành tẩu ở mềm mại nhẵn nhụi trên bờ cát, thưởng thức này khó gặp xinh đẹp hải cảnh. Về phần Brad đám người lại đã sớm bị Hạ Vân Kiệt cấp đuổi rồi, hắn cũng không nghĩ ra được tán cái bước còn có người hầu nhắm mắt theo đuôi theo, nhưng lại là cái tóc vàng mắt xanh Anh quốc lão.

Xa xa trên bờ cát, Kim Vũ Vi mặc màu trắng váy liền áo, lộ non nửa tiệt trơn bóng ****, giống Hạ Vân Kiệt giống nhau, một mình một người nhàn nhã ở trên bờ cát hành tẩu.

Thân là công ty Uy Đại nhân lực tài nguyên bộ quản lí, theo công ty Uy Đại tấn mãnh phát triển, Kim Vũ Vi đã muốn thời gian rất lâu không như vậy thả lỏng qua, mỗi ngày đều việc tựa hồ ngay cả uống trà công phu đều không có.

Lần này ngũ nhất ngày nghỉ, Kim Vũ Vi vốn có thể lựa chọn ở quốc nội hoặc là giống phổ cát đảo linh tinh Đông Nam Á nhiệt đới rừng mưa tiểu đảo hảo hảo thả lỏng một chút, nhưng chức nghiệp tâm rất cường Kim Vũ Vi lại lựa chọn A Cập Á này đối với công ty Uy Đại kinh tế cống hiến lớn nhất, tối có chiến lược ý nghĩa hải

ngoại thị trường chỗ. Vừa đến coi như là đến hải ngoại nghỉ phép, thứ hai tắc có thể thuận đường nhìn một cái công ty Uy Đại ở A Cập Á nhân lực tài nguyên tình huống, dù sao nàng là nhân lực tài nguyên bộ quản lí, cần hiểu biết hải ngoại phân công ty nhân lực tài nguyên phương diện tình huống, trước kia Kim Vũ Vi đều chính là nghe A Cập Á phân công ty nhân lực tài nguyên ngành người phụ trách hội báo, cũng không có đi A Cập Á phân công ty hiện trường xem qua, này vẫn là Kim Vũ Vi trong lòng một cái tiếc nuối, cho rằng là nàng công tác làm được không đủ địa phương.

Đương nhiên một nữ nhân gia, một công ty thành phần tri thức mỹ nhân đi Phi Châu một cái lạc hậu náo động quốc gia nghỉ phép, còn là cần nhất định dũng khí. Ngay từ đầu Kim Vũ Vi thật đúng là có chút lo lắng đề phòng, cũng cũng không cho rằng đây là một chuyến khoái trá du lịch nghỉ phép, càng nhiều còn là một loại công tác cần, về phần hải ngoại nghỉ phép bất quá chính là Kim Vũ Vi trấn an chính mình một loại lí do thoái thác thôi.

Bất quá đến A Cập Á sau, Kim Vũ Vi mới phát hiện nơi này thiên không là lam, nơi này nước biển cũng là lam, nơi này có thể nhìn thấy chỉ có ở “Động vật thế giới” Tiết mục trung khả năng nhìn đến Phi Châu đại thảo nguyên còn có kia mặt trên bôn chạy ngựa vằn linh dương…… Trừ bỏ kia hoang vắng cánh đồng bát ngát, cũ nát kiến trúc, còn có thỉnh thoảng có thể nhìn thấy y không che thận bần cùng người da đen, nơi này hết thảy ra vẻ đều rất mỹ hảo.

Ít nhất Kim Vũ Vi cho rằng chính mình tìm được rồi hải ngoại nghỉ phép cảm giác, tựa như hiện tại nàng một mình một người hành tẩu ở Lạc Nhật bãi biển, không những được nhìn đến mặt trời chiều ngã về tây xinh đẹp cảnh sắc, tùy ý còn có thể nhìn thấy rất nhiều da đen, da trắng thậm chí da vàng bikini mỹ nữ, thực dễ dàng làm cho nàng sinh ra một loại ảo giác, nàng không phải ở lạc

hậu Phi Châu A Cập Á mà là ở Đông Nam Á hoặc là Âu Mĩ mỗ cái bờ biển nghỉ phép thắng địa.

Đương nhiên này cũng cùng Kim Vũ Vi chỗ địa phương có quan hệ, này phiến bãi biển là Lạc Nhật đại tửu điếm tư nhân bãi biển, có thể vào ở nơi này, có thể ở nơi này phơi nắng tất cả đều là A Cập Á bản địa có tiền có thế hoặc là giống nàng như vậy người ngoại quốc. Nơi này trị an tốt lắm, đây là phương tử đến không lô nạp qua thị khuếch trương nghiệp vụ, thuận đường cũng đem đến A Cập Á nghỉ phép tổng bộ nhân lực tài nguyên bộ quản lí an bài đến Lạc Nhật khách sạn nguyên nhân chỗ.

Hắn cho rằng đó là một an toàn, cũng là cái có thể làm cho kim quản lí hưu nhàn thả lỏng hảo địa phương.

Bất quá sự tình luôn có ngoại lệ thời điểm.

“Tiểu thư ngươi là người Hàn Quốc sao?” Một nam tử dài đôi mắt nhỏ, khí chất rất giống đàn bà chặn Kim Vũ Vi đường đi, mặt mang mỉm cười hỏi, cùng hắn song song đứng là một vị bộ dạng cùng lợn rừng giống nhau, chích mặc điều quần cộc người da đen. Đi theo này hai người phía sau là vài cái cao lớn thô kệch người da đen.

“Không phải, ta là người Trung Quốc.” Kim Vũ Vi đại mi hơi hơi nhíu một chút, trong mắt lóe ra một tia kinh hoảng sắc, bất quá rất nhanh liền trấn định xuống dưới.

Nơi này là năm sao cấp khách sạn, theo Phương Tử Bạch nói nhà này khách sạn phía sau màn lão bản còn là Anh quốc nhân, Kim Vũ Vi cũng không cho rằng trước mắt những người này dám ở nơi này nháo sự.

“Người Trung Quốc?” Kia đôi mắt nhỏ tình, bộ dạng thực đàn bà nam tử mày chọn một điều, lóe ra một tia dâm tà sắc nói:“Kia nhưng thật ra xảo, ta là người Hàn Quốc, tên gọi Kim Vĩnh Kiện, chúng ta xem như cách vách

hàng xóm. Tiểu thư là ở tại nhà này khách sạn sao? Không biết buổi tối hay không có thể cùng tiểu thư cùng nhau tại đây lãng mạn xinh đẹp địa phương cùng ăn bữa tối?”

“Ngượng ngùng, ta buổi tối có hẹn.” Kim Vũ Vi gặp kia người Hàn Quốc rõ ràng đối nàng mưu đồ gây rối, đại mi lại hơi hơi nhíu một chút, không chút do dự cự tuyệt nói.

Kim Vĩnh Kiện gặp Kim Vũ Vi chút không cho mặt mũi, hướng bên người bộ dạng cùng lợn rừng giống nhau người da đen sử cái ánh mắt.

Kia người da đen liền cử cái tròn trịa hắc bụng, vẻ mặt cao ngạo đối Kim Vũ Vi nói:“Vị tiểu thư này, ta là Bố Lạp tộc vương tử Mã Trát Bặc, Kim tiên sinh là chúng ta Bố Lạp tộc tôn quý khách nhân, ngươi không cho Kim tiên sinh mặt mũi, chính là không cho chúng ta Bố Lạp tộc nhân cùng ta Mã Trát Bặc mặt mũi.”

Nghe được Bố Lạp tộc này ba chữ, Kim Vũ Vi vốn đã kinh khôi phục trấn định ánh mắt lại nổi lên một tia kinh hoảng.

Đến lô nạp qua thị cũng có mấy ngày, Kim Vũ Vi biết nơi này cường đại nhất bộ tộc là Mạc Cát Đề tộc, bài danh thứ hai chính là Bố Lạp tộc. Nếu là A Cập Á bắc bộ, hơn nữa thủ đô la an bố kia khu vực, là áo ôn tô khắc tộc truyền thống thế lực phạm vi, Kim Vũ Vi tự nhiên không cần sợ hãi Bố Lạp tộc. Nhưng nơi này là A Cập Á nam bộ, hoàn toàn là áo ôn tô khắc tộc đối thủ cạnh tranh thế lực phạm vi, bọn họ đối áo ôn tô khắc tộc hướng đến đang có đối địch thái độ, liên quan đối cùng áo ôn tô khắc tộc quan hệ thực thiết người Trung Quốc cũng sinh ra địch ý. Ở trong này cùng Bố Lạp tộc nhân khởi xung đột hiển nhiên cũng không phải một kiện thông minh sự tình, hơn nữa đối phương còn là Bố Lạp tộc thổ vương con trai.

“Thực xin lỗi, không phải ta không cho hai vị mặt mũi, mà là ta đã muốn có hẹn.” Kim Vũ Vi tận lực làm cho chính mình trấn định xuống dưới, không kiêu ngạo không siểm nịnh trả lời.

“Này ta mặc kệ, dù sao chỉ cần ngươi không đồng ý, thì phải là không cho ta Mã Trát Bặc cùng Bố Lạp tộc nhân mặt mũi.” Mã Trát Bặc ngang ngược không phân rõ phải trái nói.

Trên thực tế, nếu đối phương không phải người ngoại quốc sĩ, mà là A Cập Á nhân nếu dám cự tuyệt hắn Mã Trát Bặc, hắn đã sớm nhất thương đem nàng cấp băng. Cho nên đối với cho Mã Trát Bặc mà nói, hắn hiện tại đã muốn là thực giảng đạo lý rất kiên nhẫn.

Mã Trát Bặc nói lời này khi, hắn phía sau tùy tùng đã muốn bắt đầu đào súng.

“Thực xin lỗi vị tiểu thư này, ta cũng không nghĩ tới sự tình hội phát triển đến bây giờ như vậy hoàn cảnh, bất quá Mã Trát Bặc nhưng là giết người không chớp mắt bản địa quý tộc, hắn nếu tức giận đứng lên, ngay cả ta đều là thúc thủ vô sách, cho nên tiểu thư tốt nhất còn là cấp cái mặt mũi.” Kim Vĩnh Kiện giả mù sa mưa khuyên.

“Phải không? Kỳ thật ta khởi xướng giận đến cũng cử khủng bố, cho nên còn mời các ngươi tốt nhất lập tức cút đi!” Kim Vĩnh Kiện thanh âm vừa mới vừa hạ, một đạo tuổi trẻ thanh âm không vội không chậm chạp vang lên.

“Vân Kiệt! Ngươi như thế nào lại ở chỗ này?” Kim Vũ Vi gặp Mã Trát Bặc tùy tùng đều bắt đầu đào súng, vốn trái tim đều nhắc tới cổ họng mắt, bất quá làm nàng theo thanh âm phương hướng thấy được một quen thuộc khuôn mặt khi, cả người đều sợ ngây người.

“Kim quản lí, đã lâu không thấy.” Hạ Vân Kiệt không có trả lời Kim Vũ Vi vấn đề, cười đi đến bên người nàng.

Hắn kỳ thật cũng không nghĩ tới lại ở chỗ này cùng Kim Vũ Vi không hẹn mà gặp, nhưng lại là ở loại tình huống này dưới.

“Vân Kiệt, hiện tại làm sao bây giờ?” Gặp Hạ Vân Kiệt đi tới đứng ở bên người nàng, Kim Vũ Vi theo bản năng nắm chặt tay hắn, sốt ruột bất an hỏi, về phần vừa rồi thốt ra vấn đề, nay sớm đã bị nàng phao đến sau đầu.

Kim Vũ Vi tay thực mềm mại nhưng cũng thực lạnh như băng, trong lòng bàn tay còn có mồ hôi lạnh, điều này làm cho Hạ Vân Kiệt trong mắt hàn ý thịnh một tia.

Nói như thế nào Kim Vũ Vi từng cũng là hắn thủ trưởng, nhưng lại là cái thực chiếu cố hắn, thực quan tâm hắn thủ trưởng.

“Không có việc gì hết thảy có ta đâu?” Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ Kim Vũ Vi mu bàn tay, trấn an nói.

“Tiểu tử, nàng là ngươi bạn gái sao?” Kim Vĩnh Kiện gặp Kim Vũ Vi cùng Hạ Vân Kiệt mười ngón nhanh khấu, trong mắt lóe ra một tia ghen tị sắc, âm mặt nhìn Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Này không liên quan chuyện của ngươi, hiện tại các ngươi tốt nhất thừa dịp ta không có giận phía trước toàn bộ cút đi, nếu không chờ ta tức giận, hết thảy cũng đã muộn.” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng nói.

Từng nhân lực tài nguyên bộ đồng sự trung Suất Chân, còn có La Thu Bình là biết một ít hắn bản sự, tuy rằng các nàng sẽ không lắm miệng, nhưng nhân lực tài nguyên bộ văn phòng liền như vậy vài người, một ngày

nào đó giấy là bao không được hỏa, hơn nữa dù sao hắn hiện tại cũng đã muốn không ở công ty Uy Đại đi làm, một khi đã như vậy, hôm nay lại trùng hợp gặp gỡ chuyện này, Hạ Vân Kiệt cũng là không nghĩ tái cố ý gạt Kim Vũ Vi, nên hiển lộ còn là hiển lộ một ít.

“Ha ha!” Mã Trát Bặc giống như nghe được trên đời này tối buồn cười trong lời nói, không giận phản cười. Mà Kim Vĩnh Kiện đã ở cười, bất quá hắn cũng không phải ngửa mặt lên trời cười to, mà là âm trắc trắc cười, cười đến làm cho người ta trong lòng phát sấm.

Mã Trát Bặc cùng kim vĩnh khoẻ mạnh cười, Kim Vũ Vi lại kinh vừa vội muốn khóc.

Nàng đương nhiên biết Hạ Vân Kiệt thực có thể đánh, đây là nàng chính mắt thấy quá. Nàng cũng tin tưởng liền trước mắt này vài người căn bản không phải Hạ Vân Kiệt đối thủ, nhưng vấn đề là người ta có súng a, hơn nữa nơi này không phải Trung Quốc, cũng không phải la an bố, mà là tạp tân tỉnh lô nạp qua thị. Nơi này thổ vương đều là giết người không chớp mắt, quốc gia pháp luật ở bọn họ trong mắt căn bản chính là một tờ giấy mà thôi. Dưới tình huống như vậy, ở Bố Lạp tộc vương tử trước mặt thể hiện hiển nhiên là một kiện tự sát ngu xuẩn hành vi.

Kim Vũ Vi lo lắng hiển nhiên là chính xác, Mã Trát Bặc cười to sau, đột nhiên thổi cái khẩu tiếu, ngay sau đó ở Lạc Nhật bờ cát bên ngoài, cũng chính là hàng rào tường vây ở ngoài đột nhiên toát ra đến đông nghìn nghịt một mảnh người, người người trong tay đều cầm súng ống.

Bọn họ xuất hiện khiến cho một trận kinh hoảng, mà Mã Trát Bặc cùng Kim Vĩnh Kiện hiển nhiên rất đắc ý, cằm cao điểm cao giơ lên, ánh mắt nghiền ngẫm nhìn Hạ Vân Kiệt còn có Kim Vũ Vi, một bộ ăn định rồi bọn họ bộ

dáng.

Bất quá Hạ Vân Kiệt bình tĩnh biểu tình làm cho bọn họ thực thất vọng, cũng may ở sắc mặt kinh hoảng tái nhợt Kim Vũ Vi trên người, bọn họ cuối cùng tìm được rồi một ít mèo trảo con chuột, cao cao tại thượng khoái cảm.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 836 : Quân đội

“Tiểu thư, hiện tại ngươi có thể đồng ý theo ta cùng ăn bữa tối đi?” Kim Vĩnh Kiện khóe miệng ôm lấy một chút ăn định rồi Kim Vũ Vi mỉm cười, đắc ý dào dạt nói.

“Vị tiên sinh này, lần sau mời ngươi nhớ kỹ nơi này là A Cập Á không phải Trung Quốc, chọc giận ta hậu quả là phi thường khủng bố !” Mã Trát Bặc đối da vàng nữ nhân không có hứng thú, nhưng đối có thể ở da vàng trước mặt người khoe khoang cũng rất cảm thấy hứng thú, người sau có thể mang cho hắn một loại đặc biệt cảm giác thành tựu.

Nói xong Mã Trát Bặc lại cố ý nhìn lướt qua xa xa đông nghìn nghịt người, tiếp tục nói:“Hiện tại ta cho ngươi hai lựa chọn, một cái chính là làm cho của ta này thủ hạ dùng viên đạn đem ngươi đánh thành tổ ong vò vẽ, một người là ngươi quỳ trên mặt đất liếm của ta đầu ngón chân, thỉnh cầu của ta tha thứ.”

“Vân Kiệt!” Kim Vũ Vi đem Hạ Vân Kiệt tay cầm thật chặt, cũng hướng hắn sử cái ánh mắt, sau đó đối Kim Vĩnh Kiện nói:“Kim tiên sinh, ta có thể với ngươi đang cùng ăn bữa tối, nhưng mời ngươi……”

Gặp Kim Vũ Vi cắn môi bất đắc dĩ cầu xin điềm đạm đáng yêu dạng, Kim Vĩnh Kiện cùng Mã Trát Bặc trên mặt đắc ý sắc càng đậm, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng có vẻ càng phát ra khinh thường cùng trào phúng.

“Kim quản lí, yên tâm đi, chính là vài tiểu sửu mà thôi, làm sao dùng ngươi tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục a!” Hạ Vân Kiệt trong mắt phiếm quá một tia cảm động sắc, mặt mang mỉm cười đánh gãy Kim Vũ Vi nói.

Trước kia ở nhân lực tài nguyên bộ công tác khi, Kim Vũ

Vi vị này thủ trưởng cũng rất che chở hắn, nay như trước như thế, điều này làm cho Hạ Vân Kiệt trong lòng lần cảm ấm áp.

“Tiểu tử, đừng tưởng rằng ngươi là người Trung Quốc ta cũng không dám giết ngươi. Ta nói cho ngươi, ở lô nạp qua thị ta muốn giết một người Trung Quốc liền cùng đạp chết một con kiến giống nhau.” Gặp Hạ Vân Kiệt ở phía sau trên mặt còn treo một tia phong khinh vân đạm ngưu bức dạng, Mã Trát Bặc tức giận đến cắn bạch dày đặc răng nanh, lạnh như băng nói.

“Tiểu tử, ta khuyên ngươi còn là lập tức quỳ xuống đất liếm Mã Trát Bặc vương tử đầu ngón chân đi, ở lô nạp qua thị, chỉ có chúng ta đại hàn dân quốc như vậy phát đạt văn minh quốc gia mới xứng tôn trọng, các ngươi người Trung Quốc cái gì cũng không là!” Kim Vĩnh Kiện vẻ mặt khinh thường trào phúng nói.

“Phải không? Bất quá ta nghĩ người Anh quốc đại khái sẽ không như vậy cho rằng, bọn họ hội cho rằng ở trong này chỉ có người Trung Quốc khả năng được đến chân chính tôn trọng.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Anh quốc nhân! Chẳng lẽ ngươi cho là Anh quốc nhân còn có thể thay các ngươi người Trung Quốc xuất đầu bất thành? Ha ha!” Mã Trát Bặc cùng Kim Vĩnh Kiện như là nghe được trên thế giới tối hoang đường sự tình, lại một lần nữa ngửa mặt lên trời cười ha hả, trong tiếng cười mang theo trắng trợn trào phúng cùng khinh thường.

Ở lô tháp bộ tộc chuyện đã xảy ra cách hiện tại bất quá mới vài giờ, mà Hạ Vân Kiệt phân phó Will bá tước tốt tốt gõ Ô Ba đại thổ vương, muốn hắn hảo hảo phục tùng chính phủ công tác lãnh đạo đề cập đến là một quốc gia chính quyền đấu tranh sự tình, tự nhiên không phải nhất thời nửa khắc sẽ làm đến, cho nên Mã Trát Bặc cùng

Kim Vĩnh Kiện này hai người ngoài cuộc lúc này áp căn sẽ không biết nói, Anh quốc nhân ở A Cập Á đối người Trung Quốc thái độ đã sớm bởi vì trước mắt vị này người trẻ tuổi xuất hiện mà đã xảy ra một trăm tám mươi độ đại chuyển biến. Còn tưởng rằng Anh quốc nhân còn giống như trước giống nhau ở sau lưng duy trì Mạc Cát Đề, bố lạp các bộ tộc cùng áo ôn tô khắc tộc lãnh đạo thân Trung Quốc chính phủ chống lại.

Mã Trát Bặc cùng Kim Vĩnh Kiện thanh âm lập tức tựa như kêu lên vui mừng vịt đột nhiên bị người ách ở cổ giống nhau im bặt mà chỉ, bởi vì bọn họ nhìn đến không biết khi nào thì ở bọn họ bên ngoài này giơ súng kêu gào bố lạp tộc nhân trên đầu xuất hiện năm sáu gia giá quân dụng phi cơ trực thăng, phi cơ trực thăng thượng, tối om súng máy họng súng đối với bọn họ, cao hơn mặt, tầng mây dưới thậm chí còn có tiên tiến nhất máy bay chiến đấu như diều hâu quay về, tựa hồ tùy thời muốn đáp xuống, đem này rậm rạp binh lính toàn bộ cấp diệt thành tro bụi.

Mặc kệ là quân dụng phi cơ trực thăng còn là máy bay chiến đấu thượng đều có mỹ tự kì dấu hiệu, kia đúng là Anh quốc hoàng gia quân đội dấu hiệu.

Tựa như Mỹ quốc ở rất nhiều quốc gia địa khu có căn cứ quân sự giống nhau, Anh quốc nhân tuy rằng rời khỏi A Cập Á thực dân thống trị, nhưng bọn hắn ở A Cập Á tạp tân tỉnh lô nạp qua thị nam bộ cảng như trước giữ lại có bọn họ hải quân căn cứ, lấy cam đoan bọn họ ở Phi Châu còn có bắc Đại Tây Dương khu vực lợi ích.

“Anh quốc nhân! Đó là Anh quốc nhân! Gặp quỷ, bọn họ đây là muốn làm gì?” Mã Trát Bặc cùng Kim Vĩnh Kiện hồi lâu sau mới như là thấy quỷ bình thường âm thanh kêu lên, trên mặt đều lộ ra thật to kinh hoảng sắc. Chỉ cần là người thông minh đều có thể nhìn ra được đến, kia không trung Anh quốc nhân cũng không phải tới

cùng bố lạp tộc nhân liên hợp hành động, mà là muốn tiêu diệt bọn họ.

Ở Mã Trát Bặc cùng Kim Vĩnh Kiện thét chói tai là lúc, Mã Trát Bặc đóng quân ở ngoại vi binh lính đã sớm người người kinh hoảng chung quanh tán loạn, ở một loạt viên đạn bắn phá xuống dưới sau, người người lại đều ngoan ngoãn ôm đầu ngồi xổm mặt đất không dám động.

Đối với Anh quốc nhân, còn có không trung kia lộ răng nanh tiên tiến quân dụng phi cơ trực thăng cùng máy bay chiến đấu, này đó dân bản xứ nhân có trời sinh hèn mọn cùng sợ hãi cảm.

Mà phía sau, Kim Vũ Vi đã sớm nhìn xem trợn mắt há hốc mồm, của nàng đầu óc căn bản không có biện pháp đem trước mắt phát sinh một màn cùng Hạ Vân Kiệt liên hệ cùng một chỗ.

Cũng là, từng công ty viên chức, hiện tại đại học viên chức, Anh quốc quân đội như thế nào khả năng bởi vì hắn mà điều động đâu? Huống hồ tới thủy tới chung cũng không gặp hắn cùng Anh quốc nhân chào hỏi a!

“Đừng hoảng hốt Mã Trát Bặc vương tử, này trong đó khẳng định có cái gì hiểu lầm, này trong đó khẳng định có cái gì hiểu lầm. Cũng không phải này người Trung Quốc muốn làm đi ra.” Trước hoãn quá thần đến là Kim Vĩnh Kiện. Hắn biết rõ, Anh quốc nhân có thể đem này đó dân bản xứ nhân tánh mạng nhìn xem như cỏ giống nhau tiện, nhưng tuyệt không dám như thế đối đãi người Hàn Quốc tánh mạng. Cho dù Anh quốc nhân đem này dân bản xứ nhân tất cả đều giết sạch, cũng là sẽ không dễ dàng động hắn Kim Vĩnh Kiện tánh mạng, cho nên đối với cho Anh quốc không quân xuất hiện, Kim Vĩnh Kiện trừ bỏ ngay từ đầu kinh hoảng, rất nhanh có thể hoãn quá thần đến.

“Đúng, đúng, khẳng định là hiểu lầm, khẳng định là trùng hợp!” Mã Trát Bặc vương tử nghe Kim Vĩnh Kiện như vậy vừa nói, cũng đi theo bừng tỉnh lại đây.

Trả lời Mã Trát Bặc cũng là lạnh như băng họng súng, còn có một lạnh như băng mà tái nhợt khuôn mặt.

Đó là ở A Cập Á thượng tầng xã hội trong vòng tiếng tăm lừng lẫy Will bá tước mặt!

Ở Mã Trát Bặc cùng Kim Vĩnh Kiện đám người bị thình lình xảy ra không quân cấp chấn thất điên bát đảo, căn bản vô tâm tư đi chú ý những người khác khi, Will bá tước không biết khi nào thì mang theo một đám người đi vào trên bờ cát.

“Uy, Will bá tước đại nhân!” Mã Trát Bặc bị lạnh như băng nòng súng đỉnh đầu, cả người nhất thời cứng đờ, chờ hắn ngẩng đầu vừa nhìn thấy là Will bá tước khi, sợ tới mức hai chân đều có chút run đứng lên.

Đừng nhìn hắn Mã Trát Bặc là tạp tân tỉnh kế Mạc Cát Đề tộc phía dưới thứ hai đại bộ tộc bố lạp tộc thổ vương con trai, khả hắn lão ba phi tử hơn mười cái, con trai ít nhất thượng trăm cái, hắn này thổ vương con trai ở người bình thường trong mắt có lẽ phi thường uy phong ngưu bức, khả ở Will bá tước trước mặt lại căn bản tính không được cái gì. Hắn thật muốn một phát bắt hắn cho băng, phỏng chừng hắn ba cũng không dám tìm Will bá tước phiền toái.

“Hạ tiên sinh, thực xin lỗi, là ta thất trách, trước đó không đem những này nhân tra rửa sạch đi ra ngoài, đến nỗi đã xảy ra như vậy không thoải mái sự tình.” Will bá tước cũng không có xem Mã Trát Bặc còn có Kim Vĩnh Kiện liếc mắt một cái, mà là kinh sợ về phía Hạ Vân Kiệt thật sâu cúi đầu bồi tội, đậu đại mồ hôi lạnh

theo hắn trên trán một viên khỏa toát ra đến, tích lạc ở trên bờ cát.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng thích một mình một người tản bộ, tuy rằng không muốn Will bá tước còn có Brad công tước đi theo, thậm chí trực tiếp đuổi rồi Brad hồi hành cung tu luyện đi, nói chính mình cũng ngay tại nơi này hoàn toàn thả lỏng hưu nhàn một phen, có Will bá tước lưu trữ hầu mệnh như vậy đủ rồi, căn bản không tất yếu hưng sư động chúng cùng đi. Nhưng Brad công tước cùng Will bá tước lại áp căn không dám thả lỏng, Brad công tước trước khi đi nghiêm nghiêm công đạo Will bá tước nhất định phải chiếu cố tốt chủ tử, mà Will bá tước ở Brad công tước sau khi rời khỏi lại đứng ở khách sạn tầng cao nhất, chặt chẽ chú ý trên bờ cát nhất cử nhất động, để tránh phát sinh ngoài ý muốn.

Bất quá thực không may, Will bá tước tối không muốn nhìn đến ngoài ý muốn, cuối cùng còn là đã xảy ra.

Kia chó má bố lạp tộc thổ vương con trai, thế nhưng điều động quân đội đến uy hiếp Hạ tiên sinh, điều này làm cho Will bá tước sợ tới mức hồn phi phách tán đồng thời, cũng hận không thể lập tức một phát băng hắn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 837 : Ngươi là đại nhân vật

“Này không liên quan chuyện của ngươi, bất quá vị này Hàn Quốc đến tiên sinh đối bằng hữu của ta mưu đồ gây rối, còn có vị tiên sinh này ý đồ dùng võ lực uy hiếp ta bằng hữu đi vào khuôn khổ, thật sự là một kiện ác liệt sự kiện làm cho ta bằng hữu cùng ta không vui.” Hạ Vân Kiệt bình tĩnh mặt không vội không chậm chạp nói.

Hạ Vân Kiệt nói lời này thời điểm, Kim Vũ Vi tay cùng tay hắn còn là mười ngón gắt gao nắm chặt. Bất quá lúc này đây Kim Vũ Vi cũng không phải bởi vì sợ hãi, mà là bởi vì khiếp sợ, thế cho nên đều đã quên nguy hiểm đã muốn giải trừ, chính mình căn bản không tất yếu tái cầm lấy Hạ Vân Kiệt tay không để.

Will bá tước còn là hiểu lắm Trung Quốc văn hóa, biết người Trung Quốc, hơn nữa Trung Quốc nữ nhân tương đối cho bọn họ người Anh mà nói ở nam nữ kết giao mặt trên là phi thường hàm súc. Giống như vậy mười ngón nắm chặt, không phải nam nữ bằng hữu quan hệ, Trung Quốc nữ nhân bình thường là làm không được. Cho nên Will bá tước gặp Kim Vũ Vi cùng Hạ Vân Kiệt mười ngón nắm chặt, phản ứng đầu tiên chính là vị này nữ nhân cùng Hạ tiên sinh có phi thường không tầm thường quan hệ.

Cũng đang vì vậy đoán, Will bá tước nghe xong Hạ Vân Kiệt trong lời nói sau, xem Kim Vĩnh Kiện cùng Mã Trát Bặc tròng mắt đều là màu đỏ.

******, này quả thực là to gan lớn mật đến cực điểm a! Ngay cả chúng ta công tước điện hạ chủ nhân nữ nhân chủ ý đều dám đánh!

“Oành!” Một thanh âm vang lên, phẫn nộ trung Will bá tước trực tiếp liền nhấc chân đạp tự cho là người Hàn

Quốc thân phận rất giỏi Kim Vĩnh Kiện một chân.

Hiển nhiên ở Will bá tước trong mắt, tương đối cho Mã Trát Bặc vũ lực uy hiếp, Kim Vĩnh Kiện càng thêm thật giận!

Kim Vĩnh Kiện tại lô nạp qua thị hỗn, tự nhiên nhận được đại danh đỉnh đỉnh Will bá tước, tuy rằng lấy thân phận của hắn căn bản là khả năng không lớn tiếp xúc đến Will bá tước. Cho nên vừa rồi gặp Will bá tước thế nhưng mang theo người dùng súng chỉ vào bọn họ, cũng hướng Hạ Vân Kiệt cúi đầu xin lỗi khi liền sớm đã kinh hách rối tinh rối mù, căn bản không nghĩ ra trước mắt đến tột cùng là chuyện gì xảy ra.

Ngay tại Kim Vĩnh Kiện căn bản còn không có pháp lý thanh ý nghĩ khi, bụng liền hung hăng ăn một chân, cả người một cái đứng thẳng không xong, đến đây chó ăn cứt, cắn một miệng hạt cát.

“Will bá tước, này, vị này Kim Vĩnh Kiện tiên sinh là người Hàn Quốc!” Mã Trát Bặc đầu nhất thời có chút đường ngắn, gặp Will bá tước ẩu đả Kim Vĩnh Kiện, lắp bắp nhắc nhở nói. Hiển nhiên thói quen tính Mã Trát Bặc còn muốn đánh đánh người Hàn Quốc này bài tẩy, hy vọng có thể khiến cho Will bá tước kiêng kị.

Đáng thương Mã Trát Bặc cũng không biết, ngay tại hôm nay buổi sáng, có cái tên là Sơn Bản Đại Lang người Nhật Bản bởi vì sử dụng bất chính làm thủ đoạn cướp đoạt công ty Uy Đại khu mỏ, trực tiếp bị Brad công tước cấp vặn gãy cổ, mà kia người Nhật Bản nhưng là Ô Ba đại vương tòa thượng tân, so với trước mắt vị này chỉ có thể cùng Bố Lạp tộc vương tử giao tiếp người Hàn Quốc không biết cường thế ngưu bức bao nhiêu.

Kim Vĩnh Kiện đồng dạng cũng không biết điểm này, cho nên gặp Mã Trát Bặc cố ý nhắc tới chính mình người

Hàn Quốc thân phận, nhất cô lỗ theo mặt đất đi lên, lấy tay liên tục lau vài cái miệng thượng hạt cát, rất vài phần ngạo khí cùng cường ngạnh nói:“Will bá tước, ta là người Hàn Quốc, ngươi không có quyền như vậy đối ta!”

“Thao! Người Hàn Quốc rất giỏi sao?” Will bá tước trực tiếp lại nhấc chân đem Kim Vĩnh Kiện đạp chó ăn cứt.

Đối với Will bá tước hành động, Hạ Vân Kiệt cũng không có cảm thấy chút ngoài ý muốn, mà Mã Trát Bặc đám người bao gồm Kim Vũ Vi ở bên trong đã có thể hoàn toàn xem choáng váng.

Anh quốc nhân không phải luôn luôn thực giảng thân sĩ phong độ sao? Hàn Quốc hiện tại quốc tế địa vị không phải thực không sai sao? Hơn nữa Hàn Quốc sau lưng không phải còn đứng Mỹ quốc sao? Như thế nào Will bá tước rõ ràng biết Kim Vĩnh Kiện là người Hàn Quốc, còn cùng đánh chó giống nhau đâu?

“Kim quản lí, nơi này hết thảy Will bá tước đều đã xử lý, chúng ta đi thôi, miễn cho hỏng rồi tốt tâm tình.” Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng lôi kéo Kim Vũ Vi tay, ôn nhu nói.

“Ân, ách!” Kim Vũ Vi thế này mới hoàn toàn bừng tỉnh lại đây, cũng mới phát hiện chính mình tay thế nhưng còn nắm chặt Hạ Vân Kiệt tay, vội vàng buông lỏng tay ra, đỏ mặt có chút kinh hoảng điểm đầu.

Nhìn Kim Vũ Vi thất kinh ngượng ngùng bộ dáng, Hạ Vân Kiệt hơi hơi ngây người một chút, này cũng không giống hắn trước kia nhận thức kia giỏi giang ổn trọng lại không mất ôn nhu săn sóc chức tràng nữ nhân.

Cũng liền hơi hơi ngây người một chút, Hạ Vân Kiệt liền mặt mang mỉm cười mại bước chân, nhẹ nhàng hướng phía trước đi đến, cũng không có tái tiếp tục nhìn Kim Vũ Vi, cũng không có tái cùng nàng nói chuyện.

Công tác lâu, ở đạo lí đối nhân xử thế thượng Hạ Vân Kiệt bắt đầu trở nên so với trước kia thành thục đứng lên. Hắn biết phía sau hẳn là chừa chút thời gian cùng không gian cấp Kim Vũ Vi dịu đi một chút nàng bối rối cùng xấu hổ cảm xúc.

Quả nhiên Hạ Vân Kiệt đi chưa được mấy bước, Kim Vũ Vi liền theo đi lên.

Lúc này trừ bỏ trắng nõn trên mặt còn lộ ra một tia đỏ ửng, đã muốn không thể theo của nàng trên mặt nhìn đến vừa rồi xấu hổ cùng kinh hoảng.

Theo kịp sau, ra ngoài Hạ Vân Kiệt dự kiến, Kim Vũ Vi thế nhưng nói cái gì cũng chưa hỏi, chính là lẳng lặng cùng hắn ở bãi biển đi tới, ngẫu nhiên cũng sẽ hồi đầu xem liếc mắt một cái vừa rồi bọn họ sở đứng địa phương.

Bên kia Will bá tước chính đại phát thần uy, đem Kim Vĩnh Kiện còn có kia Mã Trát Bặc đánh cho gào khóc thảm thiết, thẳng đến bọn họ căn bản ngay cả đều đứng không đứng dậy sau, Will bá tước thế này mới gọi người giống tha tử cẩu giống nhau, đem bọn họ hai người hướng khách sạn phương hướng tha đi.

Hiển nhiên sự tình còn không có chấm dứt, vừa rồi Will bá tước cố ý trước mặt mọi người đem Kim Vĩnh Kiện cùng Mã Trát Bặc đánh cho gào khóc thảm thiết, không thể động đậy, chủ yếu là làm cấp đã muốn xoay người rời đi Hạ Vân Kiệt cùng Kim Vũ Vi xem. Về phần kế tiếp sẽ phát sinh cái gì, Kim Vũ Vi không biết, Kim Vĩnh Kiện cùng Mã Trát Bặc cũng không biết, chỉ có Hạ Vân Kiệt ẩn ẩn nghĩ tới một ít, bất quá nhưng cũng lười quản.

Trừ ác đó là làm việc thiện, như thế nhân tra, đã chết cũng sẽ chết !

“Kim quản lí, ngươi như thế nào không hỏi ta vì cái gì lại ở chỗ này, vì cái gì hội nhận thức Anh quốc nhân Will bá tước?” Hai người càng lúc càng xa, tịch dương cũng càng ngày càng hồng, phảng phất đem biển bên kia thiên cấp châm bình thường, Hạ Vân Kiệt rốt cục nhịn không được hỏi.

“Ngươi là đại nhân vật, ta chỉ là công ty nhân lực tài nguyên bộ quản lí, chuyện của ngươi ta còn là không nên hỏi tốt. Đương nhiên nếu ngươi không ngại nói cho ta biết trong lời nói, ta còn là thực nguyện ý biết đến.” Kim Vũ Vi ánh mắt phức tạp nhìn Hạ Vân Kiệt, nhẹ giọng nói.

Giờ khắc này, Hạ Vân Kiệt đối với nàng mà nói đã muốn trở nên phi thường xa lạ cùng xa xôi.

Từng trước đây, Hạ Vân Kiệt còn là nàng tự mình phỏng vấn bảo an, còn quỳ rạp trên mặt đất tập hít đất đâu, nhưng hôm nay đâu? Hắn không chỉ có nhận thức ở A Cập Á quyền thế thật lớn Will bá tước, hơn nữa vì như vậy một chút sự tình, Anh quốc nhân thậm chí xuất động quân đội. Chỉ sợ chỉ có Anh quốc vương tử mới có như vậy cao đãi ngộ đi!

Này còn là kia từng ngây ngô tiểu tử sao?

Kim Vũ Vi không có biện pháp đem trước mắt Hạ Vân Kiệt cùng trước kia Hạ Vân Kiệt trùng hợp cùng một chỗ của ta mỹ nữ tiểu hồ tiên.

“Cái gì đại nhân vật, Kim quản lí ngươi khách khí, trước kia ta nhưng là thủ hạ của ngươi, về ngươi quản.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Thiếu đến! Đó là ngươi đại nhân vật chơi trò chơi, làm không thể tính!” Kim Vũ Vi hơi có chút u oán trắng Hạ

Vân Kiệt liếc mắt một cái.

“Thực xin lỗi, Kim quản lí, ta không phải cố ý gạt của ngươi, hơn nữa kia cũng không phải cái gì trò chơi, là ta chân chính nhân sinh cuộc sống. Hiện tại mới là đại nhân vật đùa trò chơi, dựa vào chính là của ta năng lực cùng quyền thế, không có cảm tình đầu nhập, chỉ có lạnh lùng, chỉ có cao cao tại thượng nhìn xuống.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy vẻ mặt trịnh trọng đối Kim Vũ Vi nói.

“Thật sự?” Kim Vũ Vi mắt đẹp mạnh sáng ngời, có chút không dám tin nhìn Hạ Vân Kiệt.

Giờ khắc này, nàng tựa hồ lại nhìn đến từng kia quen thuộc Hạ Vân Kiệt.

“Đương nhiên, lúc ấy ta ở thủ hạ của ngươi công tác khi, trừ bỏ xin phép nhiều một ít, còn lại thời gian đều là cẩn trọng, phi thường chuyên nghiệp.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Kia cũng là là, lúc ấy ngươi từ chức phải đi, ta còn cảm giác thực tiếc hận đâu!” Kim Vũ Vi nghe vậy không khỏi nhớ tới chuyện cũ, hé miệng khẽ cười nói.

“Kỳ thật ta cũng cử luyến tiếc, quản lí cùng đồng sự đối ta đều tốt lắm, thực chiếu cố, nhưng lại đều là mỹ nữ, công ty bên trong nam đồng sự mỗi lần nhìn đến ta kia tròng mắt đều là lục, ta đột nhiên từ chức, bọn họ tư dưới khẳng định đang cười ta đầu óc có vấn đề.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Khanh khách, đâu chỉ là đầu óc có vấn đề a, bọn họ nha, tư dưới đều cho rằng ngươi kia phương diện thủ hướng có vấn đề.” Kim Vũ Vi nghe vậy nhịn không được nở nụ cười.

“Là cái nào tên nói ? Ta làm cho Tô tổng sao hắn vưu ngư, thế nhưng hoài nghi ta thủ hướng có vấn đề!” Hạ

Vân Kiệt nghiến răng nghiến lợi oán hận nói.

Kim Vũ Vi thấy thế lại nhịn không được khanh khách nở nụ cười, cười đến cười run rẩy hết cả người, một đôi đầy đặn **** ở trắng noãn váy liền áo bên trong vui nhảy lên.

“Tô tổng? Chẳng lẽ nói, công ty Uy Đại ở A Cập Á phát triển như thế thuận lợi, đều là bởi vì ngươi? Trách không được kia Lâm Vi Tiến thân là phó tổng giám đốc tưởng sao ngươi vưu ngư, ngược lại chính mình bị sao vưu ngư, nguyên lai Tô tổng đã sớm biết ngươi chi tiết, làm hại lúc ấy ta lo lắng nửa ngày. Thành thật công đạo, chúng ta công ty bên trong còn có ai là biết ngươi lợi hại như vậy ?” Kim Vũ Vi không hổ là nhân lực tài nguyên bộ quản lí, đầu óc phi thường hảo sử, nở nụ cười một trận sau, lập tức theo Hạ Vân Kiệt lời nói phỏng đoán ra không ít này nọ.

“Suất Chân, còn có La Thu Bình.” Hạ Vân Kiệt cười cười, thành thành thật thật công đạo nói.

“Tốt nhất, Suất Chân cùng La Thu Bình đều biết đến, ta này quản lí nhưng thật ra hiện tại mới biết được, còn nói cái gì ta này quản lí thực chiếu cố ngươi! Không để ý tới ngươi !” Nghe nói trong văn phòng đã muốn có hai người biết Hạ Vân Kiệt lợi hại, Kim Vũ Vi kìm lòng không được chà chà chân xoay người lưng hướng Hạ Vân Kiệt.

“Thực xin lỗi quản lí, ta là lo lắng các ngươi đã biết sau đối ta vài phần kính trọng, cho nên vẫn không dám thuyết minh. Suất Chân cùng La Thu Bình đều là ở ngẫu nhiên dưới tình huống biết đến, tựa như ngươi hôm nay gặp được sự tình giống nhau.” Hạ Vân Kiệt gặp Kim Vũ Vi xoay người không để ý tới hắn, gấp đến độ gãi gãi đầu, cuống quít giải thích nói.

“Này còn kém không nhiều lắm!” Kim Vũ Vi nghe vậy thế này mới chuyển sân vì hỉ.

“Kim quản lí, ngươi như thế nào hội đột nhiên xuất hiện ở lô nạp qua thị? Sẽ không bị công ty điều đến A Cập Á đến đây đi?” Gặp Kim Vũ Vi chuyển sân vì hỉ, Hạ Vân Kiệt thở dài nhẹ nhõm một hơi, tò mò hỏi.

“Vậy ngươi lại như thế nào sẽ xuất hiện ở trong này?” Kim Vũ Vi hỏi ngược lại.

“Ngươi không phải nói ta là đại nhân vật, chuyện của ta còn là không nên hỏi cho thỏa đáng sao?” Hạ Vân Kiệt nao nao, chế nhạo nói.

“Đó là vừa rồi, hiện tại không giống với !” Kim Vũ Vi một đôi đôi mắt đẹp mang theo một tia nghịch ngợm nhìn Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt nhìn cùng trước kia trong ấn tượng đại thị bất đồng Kim Vũ Vi, trong lòng không khỏi âm thầm cảm khái, xem ra mỗi người đều có nhiều mặt tính, đơn giản trước kia chính mình là Kim Vũ Vi thủ hạ, căn bản nhìn không tới nàng hiện tại nghịch ngợm không phân rõ phải trái một mặt thôi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 838 : Lão bản

“Được rồi, kỳ thật ta tới nơi này là hàng long đến, lại không nghĩ rằng gặp ngươi.” Trong lòng cảm khái, Hạ Vân Kiệt thành thành thật thật nói.

“Hàng long? Ngươi nói là có thể đằng vân giá vũ long?” Kim Vũ Vi mở to hai mắt, hỏi.

“Không phải cái loại này long, là phi long, cùng tây phương trong truyền thuyết long có vẻ giống.” Hạ Vân Kiệt sửa đúng nói.

“Phi long? Mang cánh long? Hội phun lửa ?” Kim Vũ Vi tiếp tục mở to ánh mắt hỏi.

“Đúng.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt còn thật sự gật đầu nói.

“Xì!” Vốn là mở to ánh mắt vẻ mặt kinh ngạc dạng Kim Vũ Vi, đột nhiên nở nụ cười ra tiếng, sau đó hung hăng quát Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói:“Biên, ngươi tiếp tục biên, rõ ràng cũng biên ra một bộ Harry Potter tính.”

“Không tin đánh đổ.” Hạ Vân Kiệt gặp Kim Vũ Vi không tin nàng, đành phải nhún nhún vai nói. Hắn tổng không thể mang nàng nhìn phi long đi, còn nữa, loại chuyện này nói còn chưa tính, về phần tin hay không, Hạ Vân Kiệt cũng không hội miễn cưỡng, tóm lại, chỉ cần hắn không tái lừa Kim Vũ Vi là được.

“Tốt lắm, ngươi nói sau nói ngươi là như thế nào nhận thức Will bá tước ?” Kim Vũ Vi gặp Hạ Vân Kiệt một bộ ngươi yêu tin hay không bộ dáng, nhịn không được lại liếc trắng mắt, bất quá nhưng cũng thực thức thời không tái truy vấn đi xuống, ngược lại hỏi trong lòng hiếu kì nhất vấn đề.

“Will bá tước? Ta theo chân bọn họ Stuart gia công tước có chút quan hệ, cho nên liền nhận thức hắn.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Nam, tử, bá, hầu, công. Không phải đâu, ngươi thế nhưng còn nhận thức nhà bọn họ công tước, trách không được Will bá tước đối với ngươi biểu hiện khách khí như vậy.” Kim Vũ Vi nghe vậy bấm đầu ngón tay đếm lên, chờ nàng phát hiện công tước so với bá tước còn lớn hơn hai cấp khi, hai mắt lại mở lão đại.

“Tốt lắm, Kim quản lí, hiện tại nên ngươi trả lời của ta vấn đề.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ta hiện tại cũng không phải là của ngươi cái gì quản lí thủ trưởng, ngươi còn là bảo ta tên đi.” Kim Vũ Vi gặp Hạ Vân Kiệt một ngụm một cái Kim quản lí, rốt cục nhịn không được liếc trắng mắt, sau đó loát hạ bị gió biển thổi loạn mái tóc, tiếp tục nói:“Không phải ngũ nhất phóng nghỉ dài hạn sao? Ta sẽ nơi này nghỉ phép la.”

“Tới nơi này nghỉ phép?” Hạ Vân Kiệt thật đúng là bị Kim Vũ Vi này trả lời cấp nghe mộng ở.

Nay công ty Uy Đại phát triển tấn mãnh vô cùng, Tô Chỉ Nghiên ở Hạ Vân Kiệt bày mưu đặt kế hạ lại đem không ít lợi nhuận tặng lại cho công ty viên chức, công ty Uy Đại viên chức có thể nói cho dù là bình thường nhất bảo an nhân viên, cũng là cao thu vào tiền lương giai tầng. Mà Kim Vũ Vi thân là nhân lực tài nguyên bộ quản lí, tiền lương thu vào tự nhiên rất cao, một năm ít nhất cũng có bốn năm mươi vạn. Này thu vào đừng nói ở 05 năm, cho dù ở hiện tại cũng tuyệt đối thuộc loại cao thu vào hàng ngũ. Giống như vậy cao thu vào nhân viên, nhưng lại là nữ hài tử, thế nhưng chạy đến Phi Châu A Cập Á này lạc hậu quốc gia nghỉ phép! Như thế nào không cho Hạ Vân Kiệt nghe mộng ?

“Để làm chi? Chỉ cho ngươi tới nơi này hàng long phục hổ, sẽ không chuẩn ta tới nơi này nghỉ phép sao?” Kim Vũ Vi quyến rũ trắng Hạ Vân Kiệt, oán trách nói.

“Khụ khụ! Đương nhiên có thể, đương nhiên có thể. Chính là ngươi không biết là nơi này hơi hiển lạc hậu, không an toàn một ít sao?” Hạ Vân Kiệt bị Kim Vũ Vi những lời này cấp đỉnh một trận không nói gì, một hồi lâu nhi mới ngượng ngùng nói.

“Bất quá nơi này có trời xanh đại hải, không khí thanh tân, còn có chúng ta công ty Uy Đại viên công.” Kim Vũ Vi mở ra hai tay đón đại hải phương hướng, thật sâu hít một ngụm không khí, vẻ mặt say mê.

Nhìn Kim Vũ Vi mở ra hai tay khi kia say mê biểu tình, Hạ Vân Kiệt tâm lại hơi hơi chấn một chút.

Lúc này hắn mới biết được, Kim Vũ Vi tới nơi này không chỉ có là nghỉ phép, còn có rất lớn một bộ phận nguyên nhân là xuất phát từ công tác lo lắng.

Nghĩ vậy cái, Hạ Vân Kiệt trong lòng nhưng thật ra hơi hơi có chút băn khoăn, lại nói tiếp, chính mình mới là công ty Uy Đại đại lão bản, khả chính mình cũng là cái điển hình phủi tay chưởng quầy, căn bản không đem chính mình công ty chân chính để ở trong lòng, khả công ty viên công đâu, hơn nữa trước mắt vị này từng mỹ nữ thủ trưởng, lại ngay cả nghỉ phép đều muốn vì công ty tẫn một phần lực, bọn họ là chân chính đem công ty trở thành chính mình gia a!

“Vũ Vi, ngươi thật đúng là tốt viên công, xem ra trở về sau ta nhất định phải đề nghị Tô tổng cho ngươi thăng chức.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Đừng, có thể ngồi vào hiện tại vị trí này ta đã muốn thực thỏa mãn, hơn nữa, ngươi này sẽ làm Tô tổng cảm

thấy khó xử, nàng có chính nàng an bài.” Kim Vũ Vi nghe vậy thân thể mềm mại hơi hơi chiến một chút, bất quá rất nhanh liền bình tĩnh xuống dưới, vẻ mặt còn thật sự mà cảm kích nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

Nếu trước kia Hạ Vân Kiệt nói lời này, Kim Vũ Vi tự nhiên hội cho rằng thực hoang đường, nhưng hiện tại nàng lại biết, Hạ Vân Kiệt hiện tại cũng là có năng lực đem chính mình đẩy lên rất cao vị trí lực ảnh hưởng.

“Ha ha, này ngươi sẽ không dùng lo lắng, thân là lão bản, ta nghĩ thăng một người chức vị quyền lực hẳn là vẫn phải có đi.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi nở nụ cười.

Nếu vừa rồi đã muốn cùng Kim Vũ Vi thẳng thắn thành khẩn tương đối, Hạ Vân Kiệt rõ ràng cũng liền thẳng thắn thành khẩn tương đối đến cùng, không hề che che giấu giấu.

“Thật sự, ngươi đừng xằng bậy, ta đối hiện tại thật sự thực……” Gặp Hạ Vân Kiệt kiên trì, Kim Vũ Vi nhưng thật ra có chút nóng nảy, vội vàng khuyên can nói, bất quá nói đến một nửa, Kim Vũ Vi lại đột nhiên như là gặp được quỷ dường như nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, thiên thiên ngón tay ngọc chỉ vào hắn, nói:“Lão bản? Ngươi, ngươi là công ty Uy Đại lão bản?”

Nhìn luôn luôn ổn trọng đoan trang lại lộ ra một tia cảm tính mĩ Kim Vũ Vi kia phó giật mình đáng yêu bộ dáng, Hạ Vân Kiệt trên mặt nhịn không được lộ ra một tia đắc ý tươi cười, chỉ chỉ cái mũi của mình nói:“Chẳng lẽ ta không giống sao?”

Kim Vũ Vi cao thấp đánh giá Hạ Vân Kiệt một phen, hồi lâu mới thật cẩn thận hỏi:“Ngươi thật là công ty Uy Đại lão bản? Kia Tô tổng đâu?”

“Tô tổng cũng là lão bản nha, chẳng lẽ một cái công ty không thể có hai lão bản sao?” Hạ Vân Kiệt hỏi ngược lại, vốn hắn là muốn nói Tô tổng là lão bản nương, nhưng cuối cùng còn là sửa lại miệng.

Kim Vũ Vi nghe vậy dùng rất quái dị ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt một hồi lâu nhi, mới có chút suy nghĩ nói:“Này hai năm công ty Uy Đại phát triển thực tấn mãnh, công nhân viên chức tiền lương cũng là tăng tái tăng, trong đó có phải hay không chủ yếu bởi vì ngươi duyên cớ?”

Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến cười cười.

Kim Vũ Vi gặp Hạ Vân Kiệt không phủ nhận, dùng thực phức tạp ánh mắt thật sâu nhìn hắn một cái nói:“Ngươi là người tốt, đáng tiếc……”

Nói tới đây, Kim Vũ Vi đột nhiên ngừng lời.

“Đáng tiếc cái gì?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi tò mò hỏi.

“Không có gì.” Kim Vũ Vi mặt đẹp bay qua một chút đỏ ửng, tay có chút bối rối loát hạ bị gió thổi hỗn độn mái tóc.

Nhìn tịch dương nhu hòa dương quang chiếu vào Kim Vũ Vi kia trắng nõn trung mang theo một chút đỏ ửng mặt đẹp, có vẻ phá lệ mê người, Hạ Vân Kiệt tựa hồ đột nhiên hiểu được Kim Vũ Vi đáng tiếc là cái gì, trong lòng không khỏi nhộn nhạo một chút, bất quá rất nhanh liền khôi phục bình tĩnh.

Gặp Hạ Vân Kiệt không có tiếp tục hỏi đi xuống, trên mặt biểu tình cũng không có gì dao động, Kim Vũ Vi trong lòng hơi hơi nổi lên một tia mất mát, bất quá rất nhanh hãy thu nhặt lên này phân mất mát.

Nàng biết, hai người chênh lệch rất lớn, có một số việc là không nên suy nghĩ.

“Ta ngày mai trở về Trung Quốc, ngươi đâu Hạ tổng?” Kim Vũ Vi hỏi.

“Ta cũng không gọi ngươi Kim quản lí, ngươi như thế nào lại bắt đầu bảo ta Hạ tổng. Hơn nữa, ta chỉ là công ty Uy Đại cổ đông cũng không phải cái gì lão tổng.” Hạ Vân Kiệt gặp Kim Vũ Vi đột nhiên toát ra “Hạ tổng” Này xưng hô, không khỏi dở khóc dở cười nói.

“Ta đây gọi ngươi Kiệt ca đi, tuy rằng ngươi so với ta nhỏ, nhưng ai cho ngươi là lão bản đâu, ta phải lấy lòng ngươi không phải, bằng không ngươi không có một cao hứng sao của ta vưu ngư, ta đã có thể chỉ có thể lưu lạc đầu đường la.” Kim Vũ Vi gặp Hạ Vân Kiệt là người thật tính tình, cùng nàng tiếp xúc quá một ít công ty lão tổng cũng không giống nhau, cũng sẽ không tái già mồm, một đôi mắt đẹp nhìn hắn mang theo một tia trêu chọc hương vị, nói.

“Giống ngươi như vậy có năng lực làm lại xinh đẹp nhân tài, phỏng chừng rất nhiều công ty đều ở ngóng trông ngươi bị cuốn gói, sau đó bọn họ còn có cơ hội, cho nên ta muốn lấy lòng ngươi mới đúng, bằng không ngày nào đó ngươi làm được không vui, chạy, ta đi làm sao tìm như vậy có năng lực làm lại xinh đẹp viên công.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Khanh khách!” Kim Vũ Vi nghe vậy mân miệng vui vẻ nở nụ cười, nở nụ cười trong chốc lát sau, mị nhãn liếc trắng mắt nói:“Này ngươi yên tâm, giống ngươi cùng Tô tổng tốt như vậy lão bản khả ngộ không thể cầu, chỉ cần các ngươi không sao ta vưu ngư, ta là chuẩn bị ở công ty Uy Đại làm đến về hưu dưỡng lão.”

“Ha ha!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy vui vẻ phá lên cười.

Nở nụ cười một trận tử sau, Hạ Vân Kiệt mới nói:“Ta cũng ngày mai trở về, ngươi là hồi la an bố sân bay cưỡi đêm mai bay thẳng Hải Châu thị chuyến bay sao?”

“Đúng vậy. Ngươi cũng là kia một chuyến chuyến bay sao?” Kim Vũ Vi hai mắt hơi hơi sáng ngời, lóe ra một tia sắc mặt vui mừng.

“Đúng vậy, kia vừa vặn ngày mai trên đường sẽ không nhàm chán.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Nga, đúng rồi, ngươi như thế nào đi la an bố? Ta nơi này là Phương Tử Bạch quản lí cho ta an bài xe, ngày mai buổi sáng xuất phát.” Kim Vũ Vi hỏi.

“Ngươi còn là theo ta cùng xuất phát đi, không cần Phương Tử Bạch an bài xe.” Hạ Vân Kiệt nói.

A Cập Á diện tích tuy rằng cùng Trung Quốc kém rất lớn, nhưng thủ đô la an bố cùng A Cập Á kinh tế trọng trấn lô nạp qua thị, nhất bắc nhất nam, còn là có chút khoảng cách, hơn nữa nơi này quốc lộ trạng huống, Hạ Vân Kiệt lần trước đến khi cũng là lĩnh giáo qua, kia xóc nảy trình độ tuyệt đối sẽ không làm cho người ta cảm thấy thoải mái.

“Ngươi là lão bản, ta nghe lời ngươi an bài.” Kim Vũ Vi mỉm cười gật đầu nói.

……

“Ngươi làm cái gì vậy?” Ngày hôm sau, làm Hạ Vân Kiệt mở ra cửa phòng, nhìn đến Kim Vũ Vi kéo lớn nhỏ va ly xuất hiện ở chính mình cửa phòng khi, có chút kỳ quái hỏi.

Hạ Vân Kiệt ở là tổng thống phòng, bữa sáng có chuyên

gia chuẩn bị cũng đưa đến nhà ăn hưởng dụng, cũng không cần xuất môn, tối hôm qua hắn liền cùng Kim Vũ Vi nói tốt, hôm nay buổi sáng ở hắn nhà ăn cùng ăn bữa sáng.

“Lô nạp qua đến la an bố lái xe muốn bảy giờ, chúng ta không phải ăn cơm liền cần xuất phát sao? Ta lười tái trở về phòng lấy hành lý, cái này trực tiếp tha lại đây.” Kim Vũ Vi cũng có chút kỳ quái nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

“Bọn họ nơi này quốc lộ trạng huống, ngồi bảy giờ xe đều có thể đem người xương cốt tọa tán giá, ta đã muốn làm cho người ta an bài phi cơ, đợi lát nữa chúng ta trực tiếp cưỡi phi cơ đi qua là có thể. Cho nên ngươi còn có nửa ngày thời gian đi hưởng thụ nơi này dương quang bờ cát.” Hạ Vân Kiệt nao nao, thế này mới hiểu được chính mình ngày hôm qua đã quên cùng Kim Vũ Vi đề cưỡi phi cơ sự tình.

Chương 839 : Có cần hay không ta hỗ trợ

“Nơi này quốc lộ xóc nảy lợi hại, này ta tràn đầy thể hội, nếu có lựa chọn ta khẳng định không chọn cưỡi ô tô. Bất quá ta phía trước tra qua, lô nạp qua bay la an bố chuyến bay thời gian cũng không thích hợp, cho nên ta mới lựa chọn cưỡi ô tô, chẳng lẽ ta xem sai lầm rồi? Còn là nói xem lậu ?” Kim Vũ Vi mặt mang nghi hoặc sắc nói.

“Ta an bài là tư nhân phi cơ.” Hạ Vân Kiệt giải thích nói.

“Tư nhân phi cơ?” Kim Vũ Vi nghe vậy thân thể mềm mại không khỏi khẽ run lên, hai mắt thẳng ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, hồi lâu mới hoãn quá thần đến, thanh âm có chút kích động nói:“Ta còn cho tới bây giờ không cưỡi quá tư nhân phi cơ đâu, trước kia chỉ tại TV báo chí tin tức đưa tin xem qua đến mỗ mỗ phú hào hoa cự tư mua tư nhân phi cơ. Hôm nay ta này làm công, nhờ phúc của ngươi, cũng rốt cục có thể đại mở mắt giới, cưỡi một hồi tư nhân phi cơ.”

“Ha ha.” Hạ Vân Kiệt cười cười nói, “Cho nên ngươi không cần như vậy đuổi, khó được đi ra một chuyến nghỉ phép, tận lực hảo hảo thả lỏng thả lỏng.”

“Ân, nói thật, thật sự luyến tiếc nơi này dương quang bờ cát. Ha ha, hiện tại lại có thể nhiều ở đã nửa ngày. Ta đây về trước phòng đem hành lý thả lại đi.” Kim Vũ Vi vui vẻ nói.

“Nếu đã muốn bắt đến đây, vậy không cần tái cầm lại đi, dù sao ta nơi này phòng còn nhiều mà.” Hạ Vân Kiệt cười một bên lấy quá Kim Vũ Vi trong tay va ly, vừa nói nói.

“Ta đây sẽ không khách khí, thuận tiện cũng cảm thụ một chút ở tổng thống phòng cảm giác.” Kim Vũ Vi nghe vậy cũng là không già mồm, cười nói.

Hạ Vân Kiệt đem Kim Vũ Vi va ly đặt ở một gian khách nằm lý, sau đó tiếp đón nàng cùng nhau ăn bữa sáng.

Cùng nhau nếm qua bữa sáng, hai người cùng nhau hàn huyên một lát, mắt thấy thái dương càng lên càng cao, trên bờ cát tản bộ, phơi nắng còn có đại hải bơi lội người càng đến càng nhiều, Kim Vũ Vi bắt đầu có điểm ngồi không yên.

“Kiệt ca, ngươi hội bơi lội sao?” Kim Vũ Vi hỏi.

“Hội bơi.” Hạ Vân Kiệt trả lời, “Nghĩ như thế nào hiện tại đi xuống bơi lội sao?”

“Ân.” Kim Vũ Vi gật gật đầu nói:“Bất quá ta sẽ không bơi lội, chỉ có thể ở nước cạn khu phao phao nước biển, nếu không đợi lát nữa ngươi dạy ta?”

Hạ Vân Kiệt nhìn Kim Vũ Vi trong mắt lóe ra một tia do dự sắc, nhưng cuối cùng còn là cười gật đầu nói:“Không thành vấn đề.”

Gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu nói tốt, Kim Vũ Vi rõ ràng thực vui vẻ, lập tức đứng lên nói:“Ta đây hiện tại phải đi đổi áo tắm.”

Nghe được áo tắm hai chữ, Hạ Vân Kiệt trong lòng hơi hơi khẩn trương một chút, âm thầm cầu nguyện, ngàn vạn đừng là tam điểm thức bikini a!

Không có biện pháp, Kim Vũ Vi là cái mỹ nữ, mỹ nữ luôn dễ dàng làm cho nam nhân phạm sai lầm.

Hạ Vân Kiệt không nghĩ tái phạm sai lầm!

Hạ Vân Kiệt lo lắng rõ ràng là dư thừa, Trung Quốc nữ nhân có thể giống dương nữu giống nhau thoải mái mặc tam điểm thức bikini dù sao còn là số ít, Kim Vũ Vi hiển nhiên cũng không phải kia loại số ít nữ nhân.

Bất quá dù là như thế, làm Kim Vũ Vi mặc toái hoa sắc liên thể áo tắm xuất hiện ở Hạ Vân Kiệt trước mặt khi, kia no đủ buộc chặt ****, đầy đặn tuyết trắng chân dài, còn là làm cho hắn có loại trước mắt sáng ngời, tim đập gia tốc cảm giác.

Kim Vũ Vi hiển nhiên có chút không thói quen mặc áo tắm cùng một nam nhân một mình cùng một chỗ, đỏ mặt, ánh mắt có chút không dám nhìn thẳng vào mặc điều quần bơi, khoác khăn tắm Hạ Vân Kiệt.

“Đi thôi.” Hạ Vân Kiệt nay kinh nghiệm chiến trường, mấy ngày hôm trước lại vừa mới trải qua quá Hollywood hai vị đang hồng mỹ nữ ngôi sao rõ ràng lớn mật khiêu khích, tuy nói nhìn trước mắt phá lệ đột nhiên trở nên phá lệ gợi cảm bại lộ Kim Vũ Vi, trong lòng khó tránh khỏi sẽ có chút có sai sót, nhưng biểu hiện cũng rất là thản nhiên tùy ý.

Hạ Vân Kiệt biểu hiện thật sự tự nhiên tùy ý, Kim Vũ Vi trong lòng kỳ cục cùng xấu hổ rất nhanh cũng liền tan đi, mặt hàm mỉm cười hướng Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, “Ân” một tiếng, sau đó đi theo hắn đi ra phòng ngủ.

Hai người tìm hai trương có ô che nắng ghế nằm, đem tùy thân mang theo gì đó đặt ở mặt trên.

Bọn họ bên trái cách vách là một cái không biết đến từ Âu Mĩ cái nào quốc gia người da trắng nữ nhân, lúc này chính thốn Bra, không coi ai ra gì hướng hai đầy đặn vú thượng bôi phòng phơi nắng sương.

Kim Vũ Vi vừa tới Lạc Nhật bờ cát thấy như vậy một màn thời điểm, còn có điểm kinh ngạc, sau lại gặp hơn cũng thành thói quen, chính là hôm nay cùng Hạ Vân Kiệt cùng một chỗ, thấy như vậy một màn mặt đẹp lại không biết nói vì sao có điểm đỏ lên, trong lòng có điểm bối rối cảm giác.

Bất quá làm Kim Vũ Vi gặp Hạ Vân Kiệt nhìn như không thấy chỉ để ý đem khăn tắm phô ở bờ cát ghế, thế này mới âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, cũng thối chính mình một ngụm, Kiệt ca là đại nhân vật, đại phú hào, điểm ấy trường hợp người ta đã sớm gặp nhiều không quái, cũng chỉ có ngươi mới có thể ngạc nhiên, miên man suy nghĩ.

“Kiệt ca, đồ điểm phòng phơi nắng sương đi.” Khôi phục bình thường tâm tính sau, Kim Vũ Vi hướng chính mình trên tay đổ chút phòng phơi nắng sương, sau đó đem trang có phòng phơi nắng sương cái chai đưa cho Hạ Vân Kiệt nói.

Hạ Vân Kiệt vốn định cự tuyệt, bởi vì bằng hắn bản sự, liền ngay cả nham thạch nóng chảy đều không gây thương tổn hắn, điểm ấy ánh nắng lại như thế nào bị thương hắn. Nhưng vì tránh cho Kim Vũ Vi xấu hổ, cũng sợ Kim Vũ Vi hội hỏi đông hỏi tây, hơi hơi do dự hạ, còn là tiếp nhận phòng phơi nắng sương, đổ điểm, hướng trên mặt, trên người bôi.

Diễn trò làm nguyên bộ, nếu đồ phòng phơi nắng sương, tổng không thể chích đồ một nửa, cho nên Hạ Vân Kiệt đồ xong rồi đời trước đồ phía sau lưng.

Phía sau lưng hiển nhiên là cái dựa vào chính mình rất khó bôi đến khu vực, lúc này Kim Vũ Vi liền làm cho này sự kiện phạm sầu. Phía trước hai ngày liền bởi vì phía sau lưng đồ không đến phòng phơi nắng sương, phía sau lưng rõ ràng có điểm phơi nắng thương, Kim Vũ Vi

cũng không tưởng tiếp tục bị thương đi xuống.

Sau này quải cánh tay tẫn cố gắng lớn nhất vẽ loạn, nhưng còn là có chút địa phương khó có thể với tới. Có chút rơi vào đường cùng, Kim Vũ Vi đem ánh mắt đầu hướng về phía Hạ Vân Kiệt.

Này vừa thấy, Kim Vũ Vi nhất thời giương anh đào cái miệng nhỏ nhắn nửa ngày cũng chưa biện pháp khép lại.

Chỉ thấy Hạ Vân Kiệt kia thon dài hơn nữa thoạt nhìn phi thường rắn chắc cánh tay phảng phất không xương ống đầu dường như, thế nhưng có thể tùy ý xoay, hướng sau lưng tùy ý vẽ loạn phòng phơi nắng sương.

“Sớm biết rằng ta cũng luyện võ thuật, như vậy tay chân sẽ không hội như vậy cứng ngắc, cũng không về phần đồ cái phòng phơi nắng sương đều vất vả như vậy.” Hồi lâu Kim Vũ Vi mới hồi phục tinh thần lại, cảm khái nói.

Nàng trước tiên liền hồi tưởng nổi lên Hạ Vân Kiệt năm đó ở đơn vị phòng tập thể thao quét ngang hơn mười khoẻ mạnh đại hán làm cho người ta sợ hãi trường hợp, cho rằng đây là luyện võ thuật duyên cớ.

“Ha ha.” Hạ Vân Kiệt cũng không nhiều hơn giải thích, cười nói:“Có cần hay không ta hỗ trợ?”

Kim Vũ Vi nghe vậy thân thể mềm mại khẽ run lên, trong mắt lóe ra một tia bối rối sắc, mặt đẹp lại không chịu khống chế nổi lên một đóa mây đỏ.

Lớn như vậy, tay nàng trừ bỏ lễ nghi cần cùng nam nhân nắm qua ngoại, còn không có cùng nam nhân nắm qua tay đâu, càng đừng nói lỏa phía sau lưng tùy ý một nam nhân ở mặt trên bôi phòng phơi nắng sương, ngẫm lại đều làm cho Kim Vũ Vi tiểu tâm can run run cái không

ngừng.

Hạ Vân Kiệt gặp Kim Vũ Vi che dấu không được ngượng ngùng bối rối biểu tình, lập tức ý thức được chính mình trước hai ngày cùng Blythe đám lớn mật mở ra dương nữu hỗn thói quen, ở tư tưởng khó tránh khỏi cũng bị một chút ảnh hưởng, thế nhưng nhất thời sơ sẩy trước mắt vị này nhưng là đoan trang ổn trọng thành phần tri thức mỹ nhân, cũng không phải ngay cả Bra cũng không mang, khoác kiện thấu thị trang là có thể thoải mái cùng hắn cùng nhau ăn cơm Blythe cùng Linda.

“Khụ khụ, ta trước xuống biển.” Hạ Vân Kiệt hơi có chút lúng túng nói.

Nói xong Hạ Vân Kiệt liền cất bước hướng đại hải đi đến.

“Uy, ngươi còn không có giúp ta đồ phòng phơi nắng sương đâu!” Gặp Hạ Vân Kiệt kia xấu hổ biểu tình, Kim Vũ Vi theo bản năng bật thốt lên kêu lên.

“Ân, ách, tốt.” Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới Kim Vũ Vi thế nhưng hội thực kêu chính mình giúp nàng đồ phòng phơi nắng sương, trong lúc nhất thời tư tưởng có chút chuẩn bị không đủ, trở nên có chút nói năng lộn xộn, ngược lại nhìn xem Kim Vũ Vi khóe miệng gợi lên một chút mỉm cười đắc ý.

Hừ, đừng tưởng rằng liền ngươi gặp qua đại trường hợp, bổn cô nương cũng không phải cái gì thôn cô, không phải đồ cái lưng sao? Có gì đặc biệt hơn người !

Bất quá làm Hạ Vân Kiệt tay thật sự vuốt ve Kim Vũ Vi phía sau lưng khi, nàng mới biết được kia thật là rất giỏi a! Thân mình không chịu khống chế nổi lên ti run run, hai má cũng phảng phất bị hỏa đốt bình thường, nóng nóng.

Nếu có gương, Kim Vũ Vi cho rằng chính mình hiện tại mặt khẳng định hồng cùng mông khỉ giống nhau.

Vuốt ve một nữ nhân lỏa bối, đối với Hạ Vân Kiệt phải nói thực tính không được cái gì, hắn ngay cả nữ nhân mông đều sờ qua vài cái. Nhưng Kim Vũ Vi phản ứng lại mang cho hắn một tia phạm tội kích thích cảm giác, hơn nữa Kim Vũ Vi bối cũng phá lệ trắng noãn trơn trượt, eo cùng cái mông trong lúc đó kia kinh người đường cong, cho dù Hạ Vân Kiệt lịch duyệt quá không ít mỹ nữ, cũng nhịn không được tâm động tưởng theo kia kinh người đường cong đi xuống bôi.

Dù sao cũng liền như vậy điểm địa phương, rất nhanh Hạ Vân Kiệt cũng liền giúp Kim Vũ Vi vẽ loạn tốt lắm phòng phơi nắng sương.

Kim Vũ Vi lại cảm giác như là qua một đoạn thực dài dòng thời gian, gặp cặp kia tựa hồ mang theo ma lực tay rốt cục ly khai chính mình phía sau lưng, không khỏi như trút được gánh nặng, nhưng ở sâu trong nội tâm lại không biết nói vì sao lại có như vậy một tia mất mát.

Bôi tốt lắm phòng phơi nắng sương, tự nhiên đó là xuống biển bơi lội.

Kim Vũ Vi cũng không có nói dối, nàng thật sự sẽ không bơi lội, chỉ tại vi ba nhộn nhạo xanh lam đại hải đi tới đi lui, cho dù như thế, nàng tựa hồ cũng thực hưởng thụ, chức nghiệp nữ tính trên mặt lộ ra một tia không nên xuất hiện ở trên mặt nàng hồn nhiên tươi cười.

Sẽ không bơi lội chung quy thiếu vài phần lạc thú, gặp Hạ Vân Kiệt tư thế tuyệt đẹp, như con cá bàn ở trên biển tự do tự tại ngao du, Kim Vũ Vi rốt cục áp chế trong đầu ngượng ngùng, kêu lên:“Kiệt ca, ngươi không phải nói muốn dạy ta bơi lội sao? Như thế nào chỉ lo chính mình

một người bơi?”

Nói ra sau, ngay cả Kim Vũ Vi chính mình đều cảm thấy kỳ quái, chính mình khi nào thì trở nên như vậy mở ra lớn mật ? Chẳng lẽ nói ta là cái ái mộ hư vinh, ham tiền tài phá hư nữ nhân? Thấy hắn là đại nhân vật, đại phú hào, cho nên liền không sao cả bị hắn lau điểm du?

Bất quá Kim Vũ Vi rất nhanh liền phủ định chính hắn một ý tưởng, coi nàng mỹ mạo, tài hoa còn có cao thu vào chức nghiệp, từng cũng không phải không có cao phú suất đối nàng có ý tưởng, nếu nàng thật là cái loại này ái mộ hư vinh, ham tiền tài phá hư nữ nhân, nàng chỉ sợ đã sớm cùng này cao phú suất thân nhau, lại như thế nào hội không thêm lời nói liền cự tuyệt ?

Nhưng là nếu ta không phải phá hư nữ nhân, kia lại vì cái gì đột nhiên trở nên như vậy mở ra lớn mật, chẳng lẽ là bởi vì đối Kiệt ca sinh ra cảm tình ? Không có khả năng, không có khả năng, cảm tình nào có tới nhanh như vậy. A cáp, ta đã biết, bởi vì hắn là người tốt, hắn còn đã cứu ta, chúng ta là chân chính bằng hữu, cho nên ta mới có thể biểu hiện như vậy mở ra lớn mật.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 840 : Chủ mẫu

Kim Vũ Vi miên man suy nghĩ là lúc, mãnh vừa nhấc đầu phát hiện Hạ Vân Kiệt đã muốn đến nàng trước mặt, mặt ngoài đang có điểm mất tự nhiên nhìn nàng.

Đúng vậy, vừa rồi chính là hỗ trợ bôi một chút phòng phơi nắng sương, song phương cảm giác liền như vậy vi diệu, nay tái tay bắt tay dạy bơi lội, Hạ Vân Kiệt trong lòng thật là có điểm bất ổn, có điểm không chỗ xuống tay cảm giác.

Vốn Kim Vũ Vi trong lòng còn có điểm ngượng ngùng xấu hổ, nhưng thấy Hạ Vân Kiệt tựa hồ so với chính mình được không đi nơi nào, ngược lại hoàn toàn buông ra.

“Kiệt ca, mau dạy ta bơi lội đi.” Kim Vũ Vi nói, một đôi mắt đẹp lớn mật trung mang theo một tia khiêu khích thị uy nhìn Hạ Vân Kiệt.

Dạy sẽ dạy, ai sợ ai, Kiệt ca ta cũng không phải không dạy qua nữ sinh bơi lội! Hạ Vân Kiệt nhìn ra được đến Kim Vũ Vi trong mắt khiêu khích thị uy hương vị, rõ ràng cũng sẽ không lại đi tưởng phía trước sự tình, cười nói:“Không thành vấn đề, ta nâng của ngươi bụng, ngươi cứ việc lớn mật bơi.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt tay nhẹ nhàng đụng chạm đến Kim Vũ Vi bụng.

Không có một tia sẹo lồi bằng phẳng bụng đụng chạm đến lúc đó cũng là giống bông giống nhau mềm mại, phá lệ có thịt cảm, đến nỗi Hạ Vân Kiệt vốn là đã muốn áp chế đến bình tĩnh tâm tình hơi hơi nổi lên một tia nhộn nhạo, mà vừa rồi giả dạng làm rất lớn mật Kim Vũ Vi, làm bụng lần đầu tiên bị nam sinh đụng chạm đến lúc

đó, toàn thân đều nhịn không được buộc chặt một chút, một lòng oành oành oành loạn đập cái không ngừng.

Cũng may Hạ Vân Kiệt là siêu cấp giáo luyện, có thể âm thầm khu động dòng nước, ở Kim Vũ Vi cảm thấy vô cùng khẩn trương, cảm xúc bối rối khi, một cỗ dòng nước lại đây, Kim Vũ Vi hai chân không chịu khống chế liền cách mặt đất phiêu phù ở trên mặt nước.

“Đừng khẩn trương, phóng thoải mái, hai chân đặng đứng lên, hai tay hoa đứng lên.” Hạ Vân Kiệt ôn nhu cổ vũ nói, hắn cũng không biết Kim Vũ Vi khẩn trương là vì hắn cái tay kia.

Có lẽ là vì Hạ Vân Kiệt nhu hòa thanh âm cổ vũ Kim Vũ Vi, cũng có lẽ là vì hai chân đã muốn cách mặt đất, Kim Vũ Vi lực chú ý rốt cục chuyển dời đến học tập bơi lội đi lên.

Nàng bắt đầu thử duỗi chân, hoa cánh tay.

Nhưng dù sao cũng là lần đầu tiên học bơi lội, Kim Vũ Vi hai tay hoa biên độ khó tránh khỏi có chút đại, thế cho nên Hạ Vân Kiệt nâng nàng bụng tay lơ đãng gian có thể đỉnh đến phía trên theo hai tay huy động mà hoạt động một đôi no đủ mềm mại. Nàng cặp kia lại dài lại tuyết trắng đầy đặn **** ở trong nước vừa lên một chút loạn đặng, cũng là phá lệ cảnh đẹp ý vui.

“Tận lực thả lỏng, duỗi chân không phải ngươi như vậy, mà là……” Hạ Vân Kiệt tận lực áp chế trong lòng kiều diễm, còn thật sự dạy Kim Vũ Vi bơi lội.

Thực đáng tiếc, Kim Vũ Vi ở nhân sự quản lý các phương diện có hơn người thiên phú tài hoa, nhưng ở vận động, ít nhất ở bơi lội tựa hồ căn bản không có gì thiên phú, vô luận Hạ Vân Kiệt như thế nào giải thích, nàng chính là không có biện pháp lĩnh hội.

Cuối cùng Hạ Vân Kiệt không có biện pháp, đành phải thỉnh thoảng bắt lấy của nàng cánh tay, nàng thon dài ****, tay bắt tay dạy.

Ngay từ đầu tứ chi đụng chạm, còn làm cho Kim Vũ Vi cảm thấy rất là thẹn thùng bối rối, nhưng dần dần nàng tìm được rồi học bơi lội lạc thú, lực chú ý cơ hồ hoàn toàn đặt ở bơi lội mặt trên, cũng liền đã quên nam nữ trong lúc đó về điểm này sự tình, nhưng thật ra Hạ Vân Kiệt theo cùng Kim Vũ Vi tứ chi tiếp xúc càng phát ra, càng phát ra cảm giác được nàng kia đầy đặn gợi cảm thân mình sở phát ra mị lực, dạy có chút vất vả.

Cũng may, Hạ Vân Kiệt chung quy là siêu cấp giáo luyện, Kim Vũ Vi ở vận động phương diện tái trì độn, cũng căn bản không làm khó được hắn thời gian nắm trong tay giả. Đại khái học hai mươi đến phút, Hạ Vân Kiệt vụng trộm buông ra tay, Kim Vũ Vi tiếp tục đắm chìm ở duỗi chân cùng hoa cánh tay khoái hoạt trung, thẳng đến du ra bốn năm mét, nàng mới đột nhiên phát hiện vẫn đi theo bên người nàng Hạ Vân Kiệt chính ôm hai tay nhìn nàng mỉm cười.

“Ngươi…… Ngươi không dùng tay nâng ta? Vừa rồi, ta…… Ta là chính mình bơi ?” Kim Vũ Vi dừng lại, vẻ mặt không dám tin nhìn xem Hạ Vân Kiệt, lại hồi đầu nhìn nhìn nàng phía sau du quá đại hải.

“Chúc mừng ngươi Kim Vũ Vi đồng học, ngươi đã muốn học được bơi lội.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“A! Ta học được bơi lội a! Ta sẽ bơi lội a!” Kim Vũ Vi nhìn mặt mang tươi cười Hạ Vân Kiệt, đầu tiên là một trận ngốc lăng, ngay sau đó liền đột nhiên hoan hô lên.

“Cảm ơn ngươi Kiệt ca!” Hoan hô kích động là lúc, Kim Vũ Vi đột nhiên phác đi lên ôm lấy Hạ Vân Kiệt.

“Ách!” Bị kia mềm mại thân mình ôm lấy, điểm chết người là song phương cũng chưa mặc cái gì quần áo, dù là Hạ Vân Kiệt coi như là trải qua trăm chiến, phía sau cũng là một đoàn tà hỏa phun dũng mà lên, bất tri bất giác trung nổi lên một tia phản ứng.

Kim Vũ Vi vừa rồi thật sự chính là bởi vì quá mức kích động quá mức vui vẻ, cho nên theo bản năng liền làm ra nhiệt tình ôm nhau Hạ Vân Kiệt động tác. Bất quá làm chân chính ôm lấy Hạ Vân Kiệt sau, Kim Vũ Vi mới phát hiện xúc tu chỗ là rắn chắc cũng không thô ráp lõa lồ thân mình, Kiệt ca hắn chích mặc điều quần cộc! Mà chính nàng tuy rằng mặc không phải tam điểm thức bikini, nhưng là là lộ cánh tay lộ chân lộ lưng bikini vịnh trang.

Mặc thành như vậy, nam nữ ôm nhau hiển nhiên là thực không thích hợp !

Làm Kim Vũ Vi ý thức được điểm này khi, của nàng hạ thân tựa hồ cảm giác được nhất kiên đĩnh lửa nóng.

Cơ hồ phản xạ có điều kiện Kim Vũ Vi đẩy ra Hạ Vân Kiệt, hai mắt căn bản không dám nhìn thẳng vào Hạ Vân Kiệt, một lòng loạn bính phảng phất tùy thời muốn nhảy ra lồng ngực.

“Khụ khụ! Ta đi lên nghỉ ngơi trong chốc lát, ngươi tái bơi một chút tìm xem cảm giác, củng cố một chút.” Hạ Vân Kiệt lúc này cũng là xấu hổ đòi mạng, hắn cũng không nghĩ tới chính mình thế nhưng hội khởi phản ứng.

Hạ Vân Kiệt không biết, hắn vốn là sẽ không dễ dàng như vậy khởi phản ứng. Vấn đề còn là ra ở tại hắn vừa mới không lâu trước biến thân Đế Giang chuyện này thượng.

Tuy rằng hiện tại biến thân Đế Giang sẽ không lại cho hắn mang đến trở tay không kịp thật lớn biến hóa, nhưng khi hắn biến thân Đế Giang khi, rơi ở trong thiên địa tàn hồn tinh phách còn là hội hội tụ mà đến, nhập vào hắn trong cơ thể, ở không có đem này bộ phận tàn hồn tinh phách luyện hóa điệu, liền phảng phất tuổi trẻ nam tử không đem dư thừa tinh lực phát tiết điệu giống nhau, dễ dàng tinh trùng thượng não. Hơn nữa, mấy ngày trước đây ở Luân Đôn, Blythe cùng Linda lại mọi cách khiêu khích, hắn trong cơ thể kỳ thật cũng là sủy một đoàn hỏa. Đương nhiên còn có thực mấu chốt một chút, Kim Vũ Vi là một vị hắn thưởng thức mỹ nữ. Nếu không nếu đổi thành một vị lợi thế nữ tử hắn chán ghét, chẳng sợ nàng đẹp như thiên tiên, chỉ sợ Hạ Vân Kiệt cũng sẽ không nghĩ nhiều.

Nhìn Hạ Vân Kiệt xoay người trốn cũng giống như ly khai đại hải, về tới bờ cát, vốn cũng rất là bối rối xấu hổ Kim Vũ Vi ngây người một hồi lâu nhi, đột nhiên khóe miệng gợi lên một chút đắc thắng mỉm cười.

Nguyên lai hắn so với ta còn không kham! Còn nói cái gì đại nhân vật, đại phú hào!

Mang theo đắc thắng bàn mỉm cười, Kim Vũ Vi cũng là không dám theo sát sau Hạ Vân Kiệt lên bờ, mà là y Hạ Vân Kiệt lời nói tiếp tục ở trong nước luyện tập bơi lội.

Người này, dạy bơi lội trình độ còn là rất lợi hại, cảm nhận được thủy theo bên người chảy qua, chính mình tắc giống con cá nhi giống nhau ở đại hải tự do tự tại ngao du, Kim Vũ Vi trong lòng nghĩ, hai má có điểm nóng lên.

Bởi vì đồng thời nàng cũng tưởng nổi lên, kia kiều diễm giáo thụ phương thức.

Khoái hoạt thời gian quá luôn đặc biệt mau, phao nửa

ngày đại hải, lại ở tổng thống phòng hưởng dụng phong phú cơm trưa, hơi chỉ nghỉ ngơi, hai người cuối cùng còn là ra phát đi la an bố.

Làm Hạ Vân Kiệt cùng Kim Vũ Vi lôi kéo va ly đẩy cửa ra khi, Brad công tước cùng Will bá tước sớm đã ở cửa xin đợi.

Will bá tước, Kim Vũ Vi là nhận thức, nhìn thấy hắn thế nhưng sớm đã đứng ở cửa xin đợi không khỏi hoảng sợ.

Bất quá càng làm cho Kim Vũ Vi hoảng sợ còn là, kia cùng Will bá tước đứng chung một chỗ nam nhân thấy bọn họ hai người đi ra, lập tức đó là thật sâu một cái cúi đầu, tiếp theo thế nhưng nói:“Chủ nhân, chủ mẫu, buổi chiều hảo.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 841 : Hắn là một vị công tước

“Chủ nhân? Chủ mẫu?” Kim Vũ Vi bị Brad cung kính xưng hô cấp khiếp sợ trợn mắt há hốc mồm, nếu không phải Brad bên người còn đứng nàng ngày hôm qua vừa nhận thức Will bá tước, nàng thật muốn hoài nghi làm sao chạy đến một cái bệnh thần kinh người nước ngoài.

Hạ Vân Kiệt bị Brad xưng hô cấp kêu dở khóc dở cười, nhịn không được trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái.

Này liếc mắt một cái nhưng là đem Brad cấp trừng cả người đều nhịn không được sợ run cả người.

Hỏng rồi, lần này là vỗ mông ngựa ở tại trên đùi, hắn nghĩ đến Kim Vũ Vi là Hạ Vân Kiệt nữ nhân, cho nên gặp không ngoại nhân liền ân cần lấy lòng kêu một tiếng chủ nhân cùng chủ mẫu, không nghĩ tới “Chủ mẫu” Đồng học phản ứng dĩ nhiên là như vậy sửng sốt, hiển nhiên sự tình cũng không giống Will bá tước sở hy vọng.

“Thực xin lỗi chủ nhân, ta còn nghĩ đến……” Brad lau đem cái trán mồ hôi lạnh, nơm nớp lo sợ nói.

“Chủ nhân!” Lại một lần nữa nghe thế xưng hô, Kim Vũ Vi rốt cục nhịn không được kinh thanh kêu lên.

Gặp Kim Vũ Vi hô to gọi nhỏ, Hạ Vân Kiệt không khỏi một trận đau đầu, lại nhịn không được trừng mắt nhìn Brad liếc mắt một cái, sau đó đối Kim Vũ Vi nói:“Vũ Vi, ngươi đừng để ý, Brad người này tuy rằng một phen tuổi nhưng thường xuyên muốn làm không rõ ràng lắm trạng huống.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt lại đối Brad giới thiệu nói:“Vị này là Kim Vũ Vi tiểu thư, là ta trước kia công tác khi ngành

lãnh đạo, cũng là của ta bạn tốt.”

Brad thế này mới biết rõ ràng Kim Vũ Vi thân phận, phiết đầu hung hăng trừng mắt nhìn Will bá tước liếc mắt một cái, sau đó lại hướng Kim Vũ Vi thật sâu cúc nhất cung nói:“Thực xin lỗi Kim nữ sĩ, ta vì vừa rồi hiểu lầm thâm biểu xin lỗi.”

“Không quan hệ, không quan hệ.” Kim Vũ Vi nói xong quay đầu ánh mắt vô cùng phức tạp nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, đến bây giờ nàng còn chỉ biết là Brad tên, nhưng không biết hắn cụ thể thân phận, bất quá theo gặp mặt đến bây giờ, Will bá tước ngay cả nói chuyện cơ hội đều không có, Kim Vũ Vi cũng không khó đoán ra, này Brad thân phận chỉ sợ chỉ biết so với Will bá tước rất cao quý.

Nhưng chỉ có người như vậy, thế nhưng xưng hô Hạ Vân Kiệt chủ nhân, điều này làm cho Kim Vũ Vi trong lòng vô cùng khiếp sợ đồng thời cảm giác càng phát ra nhìn không thấu bên người vị này nam nhân.

“Cảm ơn Kim nữ sĩ.” Brad lại thật sâu cúc nhất cung, sau đó thật cẩn thận hỏi:“Xin hỏi chủ nhân cùng Kim nữ sĩ, hiện tại chúng ta có thể xuất phát sao?”

Nếu đã muốn trước mặt Kim Vũ Vi mặt kêu lên chủ nhân, Brad cũng là không tái cố ý kiêng dè.

“Đi thôi.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu.

Gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu, Will bá tước vội vàng ân cần muốn đi hỗ trợ lấy Kim Vũ Vi cùng trong tay hắn va ly.

“Không cần, không cần, ta chính mình đến, ta chính mình đến.” Gặp một đường đường Anh quốc bá tước quý tộc thế nhưng phải giúp chính mình cầm hành lý, đem Kim Vũ Vi sợ tới mức liên tục xua tay nói.

“Kim nữ sĩ khách khí, đây là ta phải làm.” Will bá tước vội vàng cung khiêm nói.

Kim Vũ Vi thấy thế còn muốn cự tuyệt, Hạ Vân Kiệt lại cười nói:“Vũ Vi ngươi khiến cho Will hỗ trợ cầm đi, ngươi không cho hắn cầm, hắn trong lòng không nỡ.”

Kim Vũ Vi nghe nói như thế quả thực liền cùng nghe thiên thư giống nhau, này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Đường đường một Anh quốc bá tước, khi nào thì khiêm tốn đến bực này trình độ ? Lại hoặc là nói, Trung Quốc phú hào khi nào thì ngưu bức đến bực này trình độ, thế nhưng có thể cho một vị Anh quốc quý tộc ở trước mặt hắn khiêm tốn cùng người phục vụ giống nhau.

Tuy rằng cùng nghe thiên thư giống nhau, nhưng cuối cùng Kim Vũ Vi còn là đem va ly cho Will bá tước. Nàng xem ra đến, chính mình cự tuyệt quả thật làm cho Will bá tước thực không yên, ngay cả trên trán mồ hôi lạnh đều toát ra đến đây.

Đem va ly cho Will bá tước, mọi người đang thừa thang máy đi xuống lầu.

Mới ra thang máy, Kim Vũ Vi đã bị khách sạn cửa đứng hai liệt mặc màu đen tây trang, vẻ mặt lãnh khốc bảo tiêu, còn có một đoàn màu đen Rolls-Royce cấp hoảng sợ.

Lớn như vậy, loại này tư thế, nàng còn chỉ tại TV điện ảnh nhìn đến, còn cho tới bây giờ không ở trong hiện thực gặp qua, càng đừng nói tự mình đã trải qua.

Ở đường hai bên toàn thân màu đen ăn mặc lãnh khốc bảo tiêu cúi đầu hạ, hoài cực kì không yên khẩn trương tâm tình, Kim Vũ Vi đồng Hạ Vân Kiệt cùng nhau ngồi

trên xe.

“Kiệt ca, kia Brad đến tột cùng là ai? Ta xem Will bá tước giống như thực sợ hãi hắn.” Ngồi trên chưa bao giờ ngồi quá Rolls-Royce, Kim Vũ Vi nhẹ tay khẽ vuốt vuốt da thật ghế, trong lòng cảm khái hảo một phen, mới nhịn không được trong đầu hiếu kì, thật cẩn thận hỏi.

“Ha ha, hắn là Stuart gia tộc tộc trưởng, một vị công tước, Will bá tước bất quá chính là Stuart gia tộc ngoại phóng A Cập Á một người phụ trách, tự nhiên sợ hắn.” Hạ Vân Kiệt thật trả lời, cũng không có nửa điểm giấu diếm.

“Công tước!” Kim Vũ Vi nghe thế hai chữ, khiếp sợ tròng mắt đều thiếu chút nữa rớt xuống dưới.

Nàng tuy rằng không phải người Anh quốc, đối Anh quốc quý tộc lịch sử cũng không phải thực hiểu biết, nhưng là biết công tước là cận thứ cùng nữ vương tước vị. Lại nói tiếp, Âu châu từ Charlemagne đế quốc phân liệt sau, giống đức ý chí, Italy, liên bang Nga tất cả đều là công quốc, nói cách khác là công tước quản lý quốc gia, có thể nghĩ công tước ở Âu châu ra sao cao tước vị.

Nhưng chỉ có như thế cao quý công tước điện hạ, thế nhưng xưng hô Hạ Vân Kiệt chủ nhân, này như thế nào không cho Kim Vũ Vi khiếp sợ cơ hồ ngay cả tròng mắt đều phải đến rơi xuống.

Nàng quả thực ngay cả nằm mơ cũng vô pháp tưởng tượng, một vị công tước thế nhưng sẽ là Hạ Vân Kiệt nô bộc!

Khiếp sợ qua đi, Kim Vũ Vi đột nhiên phát hiện chính mình thế nhưng bắt đầu có chút tin tưởng Hạ Vân Kiệt đến A Cập Á thật sự là đến hàng long. Nếu không nàng thật sự không có biện pháp nghĩ thông suốt, một vị công

tước vì sao cam tâm tình nguyện làm một người Trung Quốc nô bộc. Đây chính là ngay cả Anh quốc nữ vương đều không có thù vinh a!

Dọc theo đường đi, Kim Vũ Vi đều đắm chìm ở “Công tước” Này hai chữ sở mang cho nàng khiếp sợ trung, cực nhỏ mở miệng, chính là thường thường dùng phức tạp trung mang theo một tia kính sợ ánh mắt vụng trộm xem Hạ Vân Kiệt vài lần.

Ngày hôm qua ở bãi biển, Anh quốc quân đội bởi vì Hạ Vân Kiệt mà xuất động, Kim Vũ Vi còn đơn thuần có thể vì là Hạ Vân Kiệt cùng Anh quốc quý tộc quan hệ thâm hậu duyên cớ, cho dù như thế, ngày hôm qua nàng cũng cảm thấy thật lớn kinh hãi. Bởi vì nàng rất khó tưởng tượng, có vị nào Trung Quốc phú hào có lớn như vậy lực ảnh hưởng, nhưng lại là như vậy một vị tuổi trẻ người Trung Quốc. Nhưng hôm nay phát sinh hết thảy, lại làm cho nàng đột nhiên phát hiện, ngày hôm qua của nàng đoán rằng căn bản tính không được cái gì.

Ở Kim Vũ Vi còn đắm chìm ở “Công tước” Này hai chữ sở mang cho của nàng khiếp sợ bên trong khi, Rolls-Royce xe chậm rãi ngừng lại, sau đó cửa xe bị mở ra.

Kim Vũ Vi chân vừa bước ra cửa xe, sẽ thấy một lần bị trước mắt kia giá phi cơ có thể so với Anh quốc nữ vương cưỡi “Không quân nhất hào” Còn muốn thật lớn thật sâu rung động ở.

Này căn bản chính là một chiếc Boeing 747 thôi! Mỹ quốc tổng thống chuyên cơ giống như chính là này nhất cơ hình.

“Kiệt ca, này, đây là ngươi nói an bài tư nhân phi cơ?” Kim Vũ Vi nhìn có “Không trung cự vô phách” Danh xưng Boeing 747 chuyên cơ, nói chuyện đều bắt đầu có điểm kết ba đứng lên.

Công tước tước vị lại cao, đối với một người Trung Quốc mà nói chung quy chính là cái trừu tượng khái niệm, xa không bằng trước mắt này giá có thể so với quốc gia nguyên thủ cưỡi “Không quân nhất hào” Khổng lồ phi cơ tới càng thêm trực quan cùng rung động. Mà có liên quan quốc nội phú hào tư nhân phi cơ cùng trước mắt này giá “Không trung cự vô phách” Nhất so với, lập tức liền có vẻ khó coi keo kiệt.

“Đây là Brad chuyên cơ, lão gia hỏa này sống được lâu, cho nên đặc biệt hiểu được hưởng thụ cuộc sống.” Hạ Vân Kiệt cười trả lời.

Công tước quả nhiên là cao cấp quý tộc a! Kim Vũ Vi nghe nói trước mắt này giá có thể so với quốc gia nguyên thủ chuyên cơ “Không trung cự vô phách” Là Brad công tước chuyên cơ, không khỏi âm thầm sợ hãi than nói.

Bất quá sợ hãi than qua đi, Kim Vũ Vi thân thể mềm mại lại nhịn không được mạnh run run một chút.

Brad công tước lại cao quý, lại có tiền, kia cũng bất quá chính là Kiệt ca một nô bộc mà thôi!

Nghĩ đến đây, Kim Vũ Vi một đôi mắt đẹp nhịn không được nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái. Giờ khắc này, bên người vị này nam nhân lại lần nữa trở nên xa xôi cùng xa lạ đứng lên.

“Đi thôi!” Hạ Vân Kiệt cũng không có nhận thấy được ở bất tri bất giác trung, Kim Vũ Vi cùng chính mình khoảng cách lại bắt đầu trở nên xa xôi cùng xa lạ đứng lên, giải thích một câu sau, cười bày cái thỉnh tư thế.

“Nga, ân!” Kim Vũ Vi có chút bối rối lên tiếng, sau đó cước bộ có chút bối rối theo Hạ Vân Kiệt song song đi

lên phi cơ.

Phi cơ, kia một đám người phục vụ có được thiên sứ dung mạo, ma quỷ dáng người, thật to chấn ở Kim Vũ Vi đồng thời, cũng làm cho nàng cảm thấy một loại nói không nên lời thất bại cảm.

Trách không được Kiệt ca có thể thực tự nhiên giúp ta bôi phòng phơi nắng sương, có thể thực tự nhiên nâng của ta bụng dạy ta bơi lội, đối với hắn mà nói, ta chỉ sợ bất quá chính là một vịt con xấu xí mà thôi.

Làm Kim Vũ Vi ở âm thầm sợ hãi than chuyên cơ thượng này người phục vụ mỹ mạo cùng khêu gợi dáng người, cảm thấy thật sâu thất bại cảm khi, lại không biết nói này tóc vàng mắt xanh nữ lang người người đều dùng vô cùng hâm mộ ánh mắt nhìn nàng, hận không thể thay thế được của nàng vị trí.

Này đến từ Trung Quốc Hạ tiên sinh nhưng là một vị đại nhân vật thần thông quảng đại, ngay cả công tước đại nhân đều phải nịnh bợ a!

“Buổi sáng bơi lội khẳng định bơi mệt mỏi đi, có cần hay không đi phòng ngủ hảo hảo nghỉ ngơi một chút? Trì chút đợi cho la an bố ta kêu ngươi.” Hạ Vân Kiệt gặp Kim Vũ Vi trên mặt toát ra một tia ảm đạm sắc, còn tưởng rằng nàng buổi sáng bơi lội bơi mệt mỏi, quan tâm hỏi.

“Ta không phiền mệt, như vậy xa hoa chuyên cơ ta còn là lần đầu tiên cưỡi đâu, ta nhất định phải hảo hảo thể nghiệm một hồi, cũng không tưởng ánh mắt nhất nhắm lập tức liền trôi qua.” Hạ Vân Kiệt quan tâm lời nói lập tức đem Kim Vũ Vi trong đầu thất bại cảm tảo không còn một mảnh, một đôi mắt đẹp thật sâu nhìn hắn một cái, lại cười nói.

Đúng vậy, này đó nữ nhân tái xinh đẹp, nhưng các nàng cũng không phải Kiệt ca bằng hữu, mà ta cũng là!

“Kim nữ sĩ nếu thích này chuyên cơ, về sau ngài đến A Cập Á hoặc là Anh quốc, trước tiên theo ta hoặc là Will nói một tiếng, ta làm cho nhà này chuyên cơ tùy thời đợi mệnh tiếp đãi ngài.” Brad lấy lòng nói.

Tuy rằng Brad hiện tại biết Kim Vũ Vi cũng không phải hắn chủ mẫu, nhưng theo Hạ Vân Kiệt đối Kim Vũ Vi thái độ, cáo già Brad không khó nhìn ra đến Kim Vũ Vi ở hắn chủ tử trong lòng địa vị không thấp, không chừng ngày nào đó tựu thành hắn chủ mẫu cũng không nhất định, nếu như vậy, tự nhiên muốn trước tiên nịnh bợ nịnh bợ.

“Không cần, không cần, cảm ơn công tước điện hạ!” Kim Vũ Vi nghe vậy sợ tới mức vội vàng xua tay.

Nói đùa, nàng bất quá chính là một công ty thành phần tri thức, làm sao làm được rất tốt bực này đãi ngộ a!

Đáng thương Kim Vũ Vi còn không biết, nếu không phải Brad sợ vỗ mông ngựa quá lợi hại hội hoàn toàn ngược lại, hắn nhưng thật ra tưởng trực tiếp đem này giá chuyên cơ đưa cho Kim Vũ Vi.

Đối với Brad mà nói, một trận chuyên cơ căn bản không coi là cái gì. Năm đó hắn nhưng là cơ hồ dẫn dắt Anh quốc chiếm lĩnh toàn thế giới một phần tư bản đồ a!

Chương 842 : Không dám cất bước

Gặp Kim Vũ Vi cự tuyệt, Brad trong mắt lóe ra một tia thất vọng sắc, bất quá nhưng cũng không dám miễn cưỡng, thực thân sĩ mỉm cười nói:“Kim nữ sĩ khách khí, ngài là ta gia chủ nhân bằng hữu, Brad vĩnh viễn vui vì ngài cống hiến sức lực!”

“Cảm ơn công tước điện hạ.” Kim Vũ Vi nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó đứng dậy hơi hơi hướng Brad cúi đầu nói lời cảm tạ nói.

Ba người không tán gẫu nói mấy câu, phi cơ liền bắt đầu thượng đường băng cất cánh xông lên tận trời. Hiển nhiên Brad chuyên cơ ở lô nạp qua thị sân bay có ưu tiên quyền.

Làm chuyên cơ bay lên tận trời, Kim Vũ Vi xuyên thấu qua cửa sổ nhìn ra bên ngoài, nhìn thấy ở phi cơ hai sườn thế nhưng có ấn có Anh quốc hoàng gia không quân dấu hiệu chiến cơ ở hộ tống trong lòng lại rung động không thôi, đồng thời cũng âm thầm sợ hãi than Brad công tước ở Anh quốc quyền thế.

Này căn bản chính là quốc gia nguyên thủ xuất hành phỏng vấn cấp bậc a!

Theo lô nạp qua đến la an bố lái xe một đường xóc nảy, cần bảy tám giờ, nhưng cưỡi phi cơ lại chỉ cần một giờ mà thôi.

Làm phi cơ chậm rãi đáp xuống la an bố sân bay khi, lần đầu tiên Kim Vũ Vi cảm thấy thời gian quá rất nhanh, cảm thấy còn không có cưỡi đủ phi cơ. Thật sự là phi cơ không gian quá lớn, bố trí rất xa hoa thoải mái, làm cho nàng cảm thấy chính mình đều còn không có tinh tế đem chỉnh giá phi cơ đi thăm hoàn, hành trình đã muốn đã

xong.

Đi đến cabin cửa, Kim Vũ Vi vừa định theo Hạ Vân Kiệt đi xuống dưới, thân thể mềm mại lại mạnh chấn động, cả người đều cứng lại rồi, cước bộ lăng là không dám xuống chút nữa mại.

Bởi vì Kim Vũ Vi nhìn đến phía dưới không biết khi nào thế nhưng đã muốn có một cái màu đỏ thảm thẳng phô đến cabin cửa, ở màu đỏ thảm hai bên trạm liệt chỉnh tề mà uy nghiêm, trong tay nắm có chứa lưỡi lê bộ thương quân nhân đội danh dự.

Hồng thảm, lúc này đang đứng ba người, trong đó có một người Kim Vũ Vi rất quen thuộc, rõ ràng đó là hơn một năm trước đã tới công ty Uy Đại đi thăm A Cập Á tổng thống Địch Á ? Tang Thác Tư tiên sinh. Còn lại hai người, còn có một người Kim Vũ Vi là thông qua mấy ngày nay ở A Cập Á cuộc sống, ở trên đường tùy ý có thể thấy được tranh vẽ nhận thức, kia đó là áo ôn tô khắc tộc đương nhiệm tộc trưởng, Ba Lỗ thổ vương. Ba người trung, chỉ có vị kia lớn tuổi nhất lão giả, Kim Vũ Vi không biết, nhưng theo hắn mặc đã muốn có thể cùng Ba Lỗ thổ vương còn có A Cập Á tổng thống tiên sinh đứng chung một chỗ, Kim Vũ Vi cho dù dùng nàng kia khêu gợi mông cũng có thể nghĩ đến, kia nhất định là một vị thực tôn quý nhân vật.

Trên thực tế, vị kia lão giả là áo ôn tô khắc tộc Đại Tế Ti, Tang Đạt.

Đây chính là nghênh đón quốc gia nguyên thủ tư thế a! Kim Vũ Vi nói đến để bất quá chính là một công ty lớn trung tầng cán bộ, thu vào so với người bình thường cao không ít mà thôi, làm sao từng gặp qua bực này tư thế! Nhìn phía dưới kia hàn quang lòe lòe lưỡi lê, Kim Vũ Vi quả thực chính là hết hồn a!

Hạ Vân Kiệt đối với Ba Lỗ đại vương đám người sẽ ở sân bay chờ bọn hắn cũng không có cảm thấy gì ngoài ý muốn. A Cập Á bắc bộ cùng nam bộ tuy rằng trên danh nghĩa thuộc loại cùng cái quốc gia, nhưng trên thực tế chính phủ lực lượng vẫn đều không thể nắm trong tay nam bộ thế lực. Lần này Brad chuyên cơ phi lâm la an bố, cũng chính là áo ôn tô khắc tộc thế lực chỗ, Địch Á ? Tang Thác Tư đám người tự nhiên thu được tin tức.

A Cập Á chính phủ sở dĩ khó có thể nắm trong tay phía nam bộ tộc, lớn nhất nhân tố chính là phía nam bộ tộc có Anh quốc nhân thế lực ở làm khó dễ, thậm chí Anh quốc ở lô nạp qua cảng còn có căn cứ quân sự, có thể nghĩ, Brad chuyên cơ phi lâm la an bố như thế nào khả năng không làm cho Địch Á ? Tang Thác Tư bọn họ độ cao coi trọng, thậm chí Địch Á ? Tang Thác Tư tổng thống tiên sinh còn tự mình cấp Will bá tước bát gọi điện thoại, lấy chứng thực hay không là hắn tự mình muốn tới la an bố.

Chứng thực kết quả cũng là dọa Địch Á ? Tang Thác Tư nhất cú sốc, đến không chỉ có là Will bá tước còn có Stuart gia tộc tộc trưởng Brad công tước, bất quá cái này cũng chưa tính cái gì, để cho Địch Á ? Tang Thác Tư hách nhất đại khiêu là còn có đến từ Trung Quốc, vô cùng tôn quý Hạ Vân Kiệt tiên sinh.

Thế này mới có trước mắt một màn, đương nhiên Địch Á ? Tang Thác Tư bọn họ đến sân bay nghênh đón là trải qua Hạ Vân Kiệt cho phép. Nếu công ty Uy Đại tay đã muốn thân đến tạp tân tỉnh, còn là cần áo ôn tô khắc tộc cùng Stuart gia tộc chân thành hợp tác, thế này mới có thể cam đoan công ty Uy Đại ở A Cập Á tài sản cùng nhân thân an toàn, cho nên Hạ Vân Kiệt tưởng thừa dịp chính mình vừa vặn ở A Cập Á, ở bên trong làm người hoà giải, làm cho Địch Á ? Tang Thác Tư bọn họ cùng Anh quốc nhân có thể hòa bình ngồi xuống nói chuyện.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt cũng biết, cho dù chính mình không ra mặt, lượng Anh quốc nhân cũng không dám tái loạn tham cùng A Cập Á sự tình. Bất quá nếu đến đây, cũng là không ngại ra mặt một chút, đương nhiên Ba Lỗ bọn họ đối công ty Uy Đại còn là cử chiếu cố, mọi người coi như là lão bằng hữu, Hạ Vân Kiệt cũng có cùng Ba Lỗ cùng Tang Đạt gặp một mặt, tự ôn chuyện tâm tư.

Chính là Hạ Vân Kiệt lại không nghĩ rằng Địch Á ? Tang Thác Tư bọn họ cũng cùng Brad giống nhau, thích muốn làm đại tư thế, không nghĩ qua là nhưng thật ra đem Kim Vũ Vi cấp sợ tới mức chân đều mại không ra.

Kỳ thật này cũng khó trách Địch Á ? Tang Thác Tư bọn họ, ở bọn họ trong lòng, tôn quý Hạ tiên sinh nhưng là Phi Châu thảo nguyên trong truyền thuyết sát mã, so với quốc gia nguyên thủ thân phận đều phải tôn quý, hắn lão nhân gia đại giá quang lâm, tự nhiên muốn lấy quốc gia lễ nghi nghênh đón.

Bất quá Địch Á ? Tang Thác Tư đám người cũng biết Hạ tiên sinh cũng không thích cho sáng tỏ, cho nên giờ này khắc này mặc dù có như vậy cao quy cách lễ nghi, nhưng không có một nhà tin tức truyền thông tham ngộ cùng tiến vào, không chỉ có như thế, bốn phía cũng sớm che kín quân nhân, cấm bất luận kẻ nào viên tới gần nhìn trộm.

Này đó, Hạ Vân Kiệt hơi chút thần niệm đảo qua liền đã muốn trong lòng hiểu rõ, nếu không hắn khó tránh khỏi muốn hướng Địch Á ? Tang Thác Tư bọn họ phát hỏa, nay nhưng cũng chỉ có thể bất đắc dĩ nhận bọn họ như vậy long trọng tiếp đãi nghi thức.

“Không có việc gì, bọn họ đều là bằng hữu của ta.” Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng kéo hạ Kim Vũ Vi, trấn an nói.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt nói không có việc gì, Kim Vũ Vi

còn là theo bản năng vãn ở cánh tay hắn, tựa hồ chỉ có như vậy khả năng áp chế trong lòng khẩn trương khủng hoảng cảm xúc.

Không có biện pháp, quốc gia nguyên thủ cấp nghênh đón nghi thức a, nàng nho nhỏ một cái công ty thành phần tri thức làm sao thừa nhận được rất tốt a! Đứng ở mặt trên coi trọng liếc mắt một cái kia chói lọi lưỡi lê, hai chân đều thẳng như nhũn ra.

Cảm nhận được Kim Vũ Vi mềm mại thân thể trung mang theo một tia khẩn trương, Hạ Vân Kiệt cũng chỉ hảo tùy ý nàng kéo chính mình cánh tay.

“Tôn kính Hạ đại sư, thực vinh hạnh ngài lại bước trên A Cập Á này phiến thổ địa !” Làm Hạ Vân Kiệt bị Kim Vũ Vi kéo tay đi xuống thang lầu khi, Địch Á ? Tang Thác Tư, Ba Lỗ còn có Đại Tế Ti Tang Đạt đi lên tiến đến, bắt tay đặt ở ngực, thật sâu cúi đầu nói.

“Thật cao hứng lại nhìn thấy các ngươi, Tang Đạt tế ti của ngươi tu vi lại tinh thâm.” Hạ Vân Kiệt cười gật gật đầu nói, cũng không có giống bọn họ giống nhau cúi đầu hồi lễ.

Lấy hắn ở Ba Lỗ đám người cảm nhận trung vị trí, hắn nếu đáp lễ là hội dọa đến Ba Lỗ đám người, làm cho bọn họ cảm thấy sợ hãi.

“Tang Đạt có thể có hôm nay tất cả đều bái đại sư ngài ban tặng.” Tang Đạt lại thật sâu cúi đầu, vẻ mặt chân thành mà cảm kích nói.

Năm đó đi tham gia huyền môn đại hội, Hạ Vân Kiệt giảng đạo đối Tang Đạt dẫn dắt rất lớn, thế này mới có hắn hôm nay tinh thâm tu vi.

“Tang Đạt tế ti khách khí.” Hạ Vân Kiệt cười khiêm tốn

một câu, sau đó vỗ vỗ Kim Vũ Vi tay, cười đối nàng giới thiệu nói:“Vị này là áo ôn tô khắc tộc Đại Tế Ti Tang Đạt, ta cùng hắn là ở Trung Quốc nhận thức, vị này là áo ôn tô khắc tộc tộc trưởng, mà Địch Á ? Tang Thác Tư tổng thống ngươi hẳn là không xa lạ, hắn đi quá công ty Uy Đại.”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt lại đối Tang Đạt đám người giới thiệu nói:“Vị này là công ty Uy Đại nhân lực tài nguyên bộ quản lí Kim Vũ Vi nữ sĩ, là của ta bạn tốt.”

Tang Đạt đám người nghe vậy đều ào ào tiến lên thực chính thức cung kính về phía Kim Vũ Vi hành lễ, đem nàng khẩn trương thiếu chút nữa chân tay luống cuống.

Chương 843 : Về nước

Địch Á ? Tang Thác Tư tổng thống đã muốn ở sân bay phụ cận khách sạn an bài một gian tổng thống phòng, đoàn người ở hồng thảm thượng hơi chút hàn huyên vài câu, Địch Á ? Tang Thác Tư liền an bài xe đem bọn họ đoàn người đưa đến tổng thống phòng.

Ở tổng thống phòng phòng tiếp khách, Ba Lỗ đại thổ vương đột nhiên phủ phục ở Hạ Vân Kiệt trước chân, cũng hôn hắn mặt giầy.

“Nhân từ mà vĩ đại hạ đại sư, đối mặt của ngươi nhân từ cùng vĩ đại, ta cảm giác sâu sắc chính mình là như vậy nhỏ bé cùng hèn mọn.”

Ba Lỗ đại vương đột nhiên đối Hạ Vân Kiệt đi A Cập Á nô bộc đối chủ nhân biểu đạt tôn kính tối cao lễ nghi, nhìn xem Kim Vũ Vi nghẹn họng nhìn trân trối, ngay cả hô hấp đều ngừng lại rồi.

Nếu không phải chính mắt thấy, nàng căn bản không có biện pháp tưởng tượng, một quốc gia lớn nhất thổ vương, quyền lực thậm chí chút không tốn sắc tổng thống đại nhân vật, thế nhưng hội phủ phục ở Hạ Vân Kiệt trước chân, hôn hắn mặt giầy.

Đây là trong lòng đối Hạ Vân Kiệt nên như thế nào tôn kính, thậm chí Kim Vũ Vi cho rằng, Hạ Vân Kiệt ở Ba Lỗ trong lòng căn bản chính là một tôn thần minh làm cho hắn quỳ bái.

Trên thực tế, Kim Vũ Vi đoán rằng là hoàn toàn chính xác.

Ở Ba Lỗ đại vương trong lòng, Hạ Vân Kiệt chính là một tôn cao nhất thần minh. Hắn cứu vớt tính mạng của hắn,

hắn tùy tay huy chắn trời đánh thiên lôi, hắn sớm liền thấy được hắn thúc thúc hội đi lên tổng thống vị trí, mà nay ngày, hắn lại mang đến Brad công tước cùng Will bá tước, cũng mang đến nam bắc A Cập Á hòa bình cùng có thể đoán được rất nhanh phát triển.

Này hết thảy đều làm cho Ba Lỗ đại thổ vương ở không có tạp vụ nhân viên ở đây khi, không thể khống chế phủ phục ở hôn Hạ Vân Kiệt mặt giầy, tựa như tín đồ thấy được hắn tín ngưỡng thần minh giống nhau.

Địch Á ? Tang Thác Tư, Tang Đạt hai người tuy rằng không giống Ba Lỗ giống nhau phủ phục hôn Hạ Vân Kiệt hài bối, nhưng đối với Ba Lỗ cử chỉ nhưng không có toát ra chẳng sợ một tia kỳ quái biểu tình, tựa hồ cảm thấy này hết thảy tái bình thường bất quá.

Bởi vì Ba Lỗ tánh mạng vốn chính là Hạ Vân Kiệt ban tặng ! Dựa theo A Cập Á truyền thống, Hạ Vân Kiệt chính là hắn chủ nhân, càng đừng nói Hạ Vân Kiệt là một vị Phi Châu thảo nguyên trong truyền thuyết sát mã.

Brad cùng Will bá tước cũng không có biểu hiện ra gì kỳ quái biểu tình, ngay cả hắn Brad loại này sống năm trăm nhiều năm lão quái vật, liền thiên hỏa thánh long như vậy ngưu bức tên đều đã bái Hạ Vân Kiệt chủ nhân, chính là một A Cập Á thổ vương lấy nô bộc nghi thức bái kiến Hạ Vân Kiệt lại bị cho là cái gì?

Lời nói không chút nào quá phận, ở Brad cùng Will bá tước xem ra, kia còn là Ba Lỗ trèo cao!

Hạ Vân Kiệt xoay người sờ sờ Ba Lỗ thổ vương kia một đầu tông nâu tóc quăn, hắn biết Ba Lỗ thổ vương vì cái gì sẽ nói chính mình nhỏ bé cùng hèn mọn, đó là bởi vì hắn cảm giác sâu sắc áy náy nương công ty Uy Đại bắt hắn cho tha xuống nước.

“Đứng lên đi Ba Lỗ, theo năm ấy ta giúp ngươi giải trừ tà hỏa bắt đầu, vận mệnh liền đem ta và ngươi an bài ở tại cùng nhau, ngươi không tất yếu vì đoạn thời gian trước sự tình mà cảm thấy áy náy. Bất quá có chuyện thật đúng là muốn nói ngươi một câu, về sau không cần rất trầm mê tửu sắc, ta cũng không nghĩ tới vài năm tái kiến ngươi khi, ngươi đã muốn thành một lão nhân.” Hạ Vân Kiệt nói.

Ở Hạ Vân Kiệt nói lời này khi, nhất lũ nguyên khí theo tay hắn dật ra, nhập vào Ba Lỗ huyệt Bách Hội, dễ chịu hắn quanh thân huyết mạch gân cốt.

“Cảm ơn nhân từ cùng vĩ đại đại sư!” Ba Lỗ bị Hạ Vân Kiệt sờ soạng phía dưới, nhất thời cảm thấy nguyên bản gần nhất trở nên bệnh có vẻ thân thể lập tức một lần nữa toả sáng thanh xuân cùng tinh lực, vội vàng phủ phục ở, cái trán thiếp bái tạ, sau đó mới vẻ mặt sắc mặt vui mừng đứng dậy, cũng không có chút bởi vì Hạ Vân Kiệt vừa rồi nói lời nói mà cảm thấy xấu hổ hoặc là ngượng ngùng.

Không có gì phải xấu hổ, thân là thổ vương, Ba Lỗ có vài chục hào phi tử, đây là mọi người đều biết.

Gặp cháu trai trong nháy mắt cả người tản ra thanh xuân sức sống, Địch Á ? Tang Thác Tư trong mắt không khỏi toát ra một tia hâm mộ cùng hối hận, sau đó nhìn trông mong nhìn phía Hạ Vân Kiệt.

A Cập Á cũng không phải chế độ một vợ một chồng, thân là A Cập Á tổng thống Địch Á ? Tang Thác Tư lão bà số lượng tuy rằng không có cháu trai nhiều như vậy, nhưng là có tám lão bà. Tuổi trẻ thời điểm, hắn còn ứng phó lại đây, nhưng gần nhất này vài năm cũng là càng ngày càng cảm giác được lực bất tòng tâm.

Chỉ tiếc Hạ Vân Kiệt lại căn bản không nhìn Địch Á ?

Tang Thác Tư kia nhìn trông mong cầu xin ánh mắt.

Đối này giảo hoạt lão gia này, Hạ Vân Kiệt xa không có đối Ba Lỗ này hàm hậu thổ vương như vậy tới có hảo cảm.

“Địch Á, Brad công tước hiện tại là người của ta, chỉ cần ngươi làm tốt tổng thống, hắn xem ở của ta mặt mũi hội giúp ngươi một phen. Về phần cụ thể như thế nào hợp tác, ta không can thiệp, ta cũng không cảm thấy hứng thú, các ngươi đợi lát nữa tư dưới chính mình nói chuyện với nhau đi.” Hạ Vân Kiệt thuận tay giúp Ba Lỗ một phen sau, đối Địch Á thản nhiên nói.

“Cảm ơn Hạ đại sư, ta nhất định sẽ không cô phụ ngài mong đợi, làm hảo tổng thống.” Địch Á cúi đầu trả lời.

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó ngồi xuống cùng Ba Lỗ đám người hàn huyên trong chốc lát. Sau, Địch Á đám người liền thức thời đứng dậy cáo từ, không dám tiếp tục quấy rầy Hạ đại sư cùng Kim nữ sĩ hai người thế giới.

Ba Lỗ đám người đi rồi, to như vậy tổng thống phòng liền chỉ còn lại có Hạ Vân Kiệt cùng Kim Vũ Vi hai người.

Nhìn Hạ Vân Kiệt, Kim Vũ Vi nửa ngày cũng không biết nên từ đâu nói lên, trong lòng bàn tay cũng bởi vì khẩn trương mà tất cả đều là mồ hôi.

Theo cùng Hạ Vân Kiệt tiếp xúc càng nhiều, Kim Vũ Vi càng phát ra hiện Hạ Vân Kiệt quyền thế so với nàng trong tưởng tượng còn cường đại hơn rất nhiều, thậm chí cường đại đến ngay cả A Cập Á cường đại nhất thổ vương đều cam tâm tình nguyện phủ phục ở, khiêm tốn hôn hắn mặt giầy.

“Đừng như vậy nhìn ta, ta không phải theo như ngươi

nói, trước kia ngươi nhận thức ta mới là thật thật ta, khi đó cuộc sống mới là ta chân chính nhân sinh cuộc sống. Hiện tại hết thảy bất quá chính là ta dựa vào của ta năng lực cùng quyền thế chơi trò chơi mà thôi, cũng không có bao nhiêu cảm tình đầu nhập, cho nên ngươi hoàn toàn có thể không nhìn vừa rồi phát sinh hết thảy sự tình, liền quyền làm bắt nó là nhân sinh một hồi trò chơi.” Hạ Vân Kiệt gặp Kim Vũ Vi rõ ràng thực khẩn trương, đi đến bên người nàng, cười nói.

“Có thể chứ?” Kim Vũ Vi nhìn Hạ Vân Kiệt, hỏi.

“Vì cái gì không thể? Nếu không có vừa rồi phát sinh hết thảy, ngươi xem ta như là cái gì đại nhân vật sao?” Hạ Vân Kiệt cười hỏi.

“Không giống!” Kim Vũ Vi thực sự cầu thị lắc đầu.

“Kia không phải được! Nếu không giống, ngươi sẽ không muốn đi tưởng nó chính là. Giống hôm nay buổi sáng như vậy không phải tốt lắm sao? Cùng nhau phơi nắng phơi nắng, cùng nhau bơi lội, nhiều vui vẻ.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nhắc tới bơi lội sự tình, Kim Vũ Vi đầu tiên là trên mặt lộ ra một tia hiểu ý mỉm cười, bất quá rất nhanh nàng lại nghĩ tới cùng Hạ Vân Kiệt ôm nhau khi, hạ thân bị đỉnh đến kia nhất kiên đĩnh lửa nóng, mặt đẹp lại nhịn không được hiện lên một tia bối rối ngượng ngùng mây đỏ.

Nàng biết, Hạ Vân Kiệt cũng khẳng định cảm giác được, nếu không hắn sẽ không chạy trối chết.

“Khụ khụ, kia ta thực không phải cố ý.” Này thế gian có đôi khi còn là thật sự tồn tại lòng có Linh Tê, Kim Vũ Vi trên mặt nhất lộ ra bối rối ngượng ngùng biểu tình, Hạ Vân Kiệt cũng lập tức nghĩ tới ở biển chính mình đối

nàng mạo phạm, không khỏi có chút xấu hổ.

“Không chuẩn nói!” Kim Vũ Vi không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt hội nhắc tới kia sự kiện, không khỏi xấu hổ đến vẻ mặt đỏ bừng.

Gặp Kim Vũ Vi xấu hổ đến vẻ mặt đỏ bừng, ở ngọn đèn hạ có khác một phen động lòng người hương vị, Hạ Vân Kiệt nhìn xem hơi hơi sửng sốt thần đồng thời, cũng nhịn không được yên lặng ở trong lòng nhẹ nhàng đánh chính mình một bàn tay.

Thật sự là bạch cùng nhiều như vậy nữ nhân pha trộn qua, như thế nào một chút tiến bộ đều không có, loại này nói như thế nào có thể nói ra đâu!

Bởi vì Hạ Vân Kiệt kia lời nói, bởi vì Kim Vũ Vi ngượng ngùng, trong phòng không khí lập tức trở nên ái muội vi diệu lên, thậm chí Kim Vũ Vi nhất thời đều đã quên vừa rồi trải qua kia làm cho nàng khẩn trương kinh hãi không thôi một màn.

“Xì! Nhìn ngươi như vậy, thật không dám tin tưởng ngay cả Anh quốc công tước, A Cập Á quốc gia nguyên thủ đều như vậy sợ ngươi!” Một hồi lâu nhi, Kim Vũ Vi gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt ngượng ngùng bộ dáng, lại nhịn không được nở nụ cười ra tiếng, mị nhãn hoành hắn liếc mắt một cái, sẳng giọng.

“Ha ha! Kỳ thật ta chính mình cũng không tin tưởng.” Hạ Vân Kiệt ha ha cười rộ lên.

Theo tiếng cười, trong phòng ái muội không khí sạch sành sanh không còn, hai người trong lúc đó xa lạ cùng xa xôi cảm cũng lập tức biến mất không thấy.

……

Hạ Vân Kiệt cùng Kim Vũ Vi là ở buổi chiều ba giờ đến Hải Châu thị sân bay.

Hạ phi cơ, nhìn Hạ Vân Kiệt hỗ trợ kéo chính mình va ly, cùng chính mình hành tẩu ở quen thuộc địa phương, Kim Vũ Vi nhớ tới phía trước ở A Cập Á chuyện đã xảy ra, tổng cảm giác giống như là đang nằm mơ bình thường không đúng thật.

Ai có thể nghĩ đến, ai có thể tin tưởng, vị này người trẻ tuổi thoạt nhìn tựa như nhà bên đại nam hài, thế nhưng có được công tước nô bộc, thế nhưng có thể làm cho A Cập Á lớn nhất thổ vương phủ phục trên mặt đất hôn hắn mặt giầy đâu?

Kéo va ly ra quan, bên ngoài có không ít người ở kiển chân chờ. Có giơ viết tên bài, cũng có trong tay đang cầm hoa tươi.

“Vũ Vi nơi này!” Đang lúc Hạ Vân Kiệt cùng Kim Vũ Vi kéo va ly có nói có cười đi ra khi, nghênh đón đội ngũ cuối, một cái mặc một thân hàng hiệu, tóc phiêu dật, vừa thấy giống như là cái cao phú suất trẻ tuổi nam tử lập tức hướng về phía Kim Vũ Vi dương trong tay trung hoa hồng, trên mặt tràn đầy nhiệt tình mà kích động tươi cười, chỉ có Hạ Vân Kiệt lại phát hiện kia nam tử ánh mắt lơ đãng đảo qua hắn khi, lóe ra một tia âm hàn dối trá sắc, cũng không giống hắn ở mặt ngoài biểu hiện ra ngoài kia nhiệt tình cùng kích động.

Nhìn đến kia cao phú suất đang cầm hoa tươi cố ý đến sân bay tiếp nhân, không ít nữ nhân trong mắt đều toát ra hâm mộ ánh mắt, hận không thể các nàng chính là kia cao phú suất sở chờ nghênh đón nữ nhân vật chính. Bất quá chân chính nữ nhân vật chính, Kim Vũ Vi nhìn đến kia đang cầm hoa hồng cao phú suất, đại mi lại hơi hơi nhíu lại, trong mắt toát ra một tia chán ghét cùng bất đắc dĩ sắc.

“Xem ra ngươi thực được hoan nghênh a, người trẻ tuổi kia thoạt nhìn cử không sai, lại suất lại có hình.” Hạ Vân Kiệt gặp Kim Vũ Vi đại mi hơi nhíu, biết kia nam tử là của nàng người theo đuổi cũng không phải nàng thích nam nhân, cố ý chế nhạo nói.

“Thiếu vui sướng khi người gặp họa, ngươi muốn thích ngươi lên.” Kim Vũ Vi hướng Hạ Vân Kiệt trắng liếc mắt một cái nói.

“Kính nhờ, ta lại không thích nam nhân.” Hạ Vân Kiệt dở khóc dở cười nói.

“Bất quá công ty bên trong rất nhiều người lại đều cho rằng ngươi thích là nam nhân, chẳng lẽ truyền thuyết có lầm?” Kim Vũ Vi hoành Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Có cần hay không ta giúp ngươi đem kia nam nhân súy điệu?” Hạ Vân Kiệt gặp chế nhạo bất thành, ngược lại bị Kim Vũ Vi cấp giễu cợt, đành phải dời đi sách lược nói.

Chương 844 : Ta là một gã lão sư

“Đương nhiên cần!” Kim Vũ Vi nghe vậy một đôi mắt đẹp lập tức liền sáng đứng lên, cánh tay ngọc theo sát liền thân lại đây thân mật vãn trụ Hạ Vân Kiệt cánh tay, gợi cảm động lòng người thân thể mềm mại cũng theo sát sau thiếp lại đây.

“Ngươi làm cái gì vậy?” Lại cảm nhận được Kim Vũ Vi kia gợi cảm thân mình mềm mại cùng co dãn, Hạ Vân Kiệt tâm nhi đãng một chút, bật thốt lên hỏi.

“Ngươi không phải nói phải giúp ta súy điệu kia nam nhân sao? Ngươi không giả trang ta bạn trai như thế nào làm cho tên kia hết hy vọng, như thế nào giúp ta súy điệu hắn?” Kim Vũ Vi hơi hơi sửng sốt, vẻ mặt nghi hoặc bật thốt lên hỏi ngược lại.

Hạ Vân Kiệt vừa nghe nhất thời dở khóc dở cười đứng lên, hắn không nghĩ tới này Kim Vũ Vi tuy rằng cũng là chỉ số thông minh hơn người tập đoàn công ty trung tầng cán bộ, nhưng cũng là thâm chịu TV, tiểu thuyết này cẩu huyết tình tiết độc hại. Chính mình vừa mới nhắc tới phải giúp nàng súy điệu kia nam nhân, nàng thế nhưng lập tức phản xạ có điều kiện đã nghĩ đến làm cho chính mình giả trang nàng bạn trai chiêu nhi. Trên thực tế, lấy hắn nay âm thầm sở nắm trong tay thực lực, phải giúp Kim Vũ Vi súy điệu một bạn trai làm sao cần như thế phí sức đâu?

Bất quá phía sau Hạ Vân Kiệt tưởng tái giải thích hiển nhiên đã muốn đã muộn, bởi vì làm Kim Vũ Vi thân mật vãn trụ cánh tay hắn khi, vị kia cao phú suất trên mặt nhiệt tình mà kích động tươi cười lập tức liền cương cố trụ, ánh mắt gắt gao theo dõi hắn, tựa hồ hận không thể bắt hắn cho giết.

“Kia dễ nhìn cái gì đến đây? Cũng dám đánh chúng ta Kim quản lí chủ ý!” Nếu tái giải thích đã muốn đã muộn, Hạ Vân Kiệt cũng liền lười tái giải thích, không đáp hỏi ngược lại.

“Hắn tên Viên Phi, là tỉnh nhân lực xã bảo thính cấp dưới ngành nhân tài khai phá cùng thị trường chỗ trưởng phòng. Ngươi cũng biết chúng ta công ty Uy Đại hiện tại dùng công lượng rất lớn, ta lại là nhân lực tài nguyên bộ quản lí, cùng hắn là tránh cho không được tiếp xúc.” Kim Vũ Vi thấp giọng trả lời.

“Tuổi còn trẻ làm đến trưởng phòng, tiền đồ một mảnh quang minh a! Hơn nữa người còn bộ dạng suất khí, Kim quản lí ngươi thực không tiếp thu thực lo lắng một chút?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhưng thật ra âm thầm lắp bắp kinh hãi.

Tỉnh nhân lực xã bảo thính là thính cấp đơn vị, nó cấp dưới ngành trưởng phòng nhưng là chính nhi bát kinh xử cấp cán bộ, luận chức cấp kia nhưng là cùng một cái huyện huyện ủy bí thư, Huyện trưởng là cùng cấp bậc, đương nhiên luận thực quyền lại kém không ít. Nhưng mặc kệ nói như thế nào, Viên Phi thoạt nhìn tuổi bất quá ba mươi đến tuổi, liền ngồi trên trưởng phòng vị trí, ở Trung Quốc quan trường đã muốn xem như rất lợi hại.

“Ngươi còn như vậy nói, ta tức giận a!” Kim Vũ Vi đối với Hạ Vân Kiệt eo thịt hung hăng kháp một chút, nghiến răng nghiến lợi thấp giọng nói.

“Hảo, hảo, ta không nói, ta giúp ngươi bãi bình hắn tổng được rồi đi.” Hạ Vân Kiệt vội vàng cầu xin tha thứ nói.

Hai người này một phen hành động dừng ở người bên ngoài hơn nữa Viên Phi trong mắt, tự nhiên liền thành tình lữ gian liếc mắt đưa tình, đem Viên Phi nhìn xem sắc mặt âm trầm rối tinh rối mù.

Bất quá người này tuổi còn trẻ có thể ngồi trên trưởng phòng vị trí, còn là có vài phần thành phủ, rất nhanh hãy thu nổi lên trên mặt âm trầm, một lần nữa nở rộ ra một tia mê người mỉm cười, đủ hài hước nói:“Một đường vất vả Vũ Vi, hoan nghênh trở lại tổ quốc ôm ấp, tổ quốc nhân dân hoan nghênh ngươi.”

Nói xong, Viên Phi thực tự nhiên đem trong tay hoa hồng đưa cho Kim Vũ Vi.

Kim Vũ Vi tuy rằng thực chán ghét Viên Phi tử triền lạn đánh, nhưng người ta nhìn trông mong tới đón máy bay, nàng cũng là không tốt bãi sắc mặt, huống hồ Viên Phi còn là chính phủ phương diện phụ trách xí nghiệp nhân tài thông báo tuyển dụng công tác ngành lãnh đạo, Kim Vũ Vi này xí nghiệp nhân lực tài nguyên bộ quản lí cần cùng hắn làm tốt quan hệ. Này cũng là Kim Vũ Vi bị Viên Phi bò lên cũng không tốt thoát khỏi nguyên nhân chi nhất.

“Cảm ơn Viên trưởng phòng.” Kim Vũ Vi tiếp nhận hoa hồng, không lạnh không đạm nói.

“Theo ta sẽ không dùng khách khí đi! Xin hỏi vị này là của ngươi đồng sự sao?” Viên Phi gặp Kim Vũ Vi thái độ lãnh đạm, trên mặt mỉm cười cương một chút, rất nhanh lại khôi phục lại đây, ánh mắt đầu hướng Hạ Vân Kiệt, mặt mang mỉm cười hỏi.

“Nga, thiếu chút nữa đã quên giới thiệu, vị này là của ta bạn trai Hạ Vân Kiệt.” Kim Vũ Vi ôm ở Hạ Vân Kiệt đầu vai, làm ra một bộ chim nhỏ nép vào người, vẻ mặt hạnh phúc biểu tình.

Hạ Vân Kiệt gặp Kim Vũ Vi ôm ở chính mình trên đầu vai, kia hạnh phúc ngọt ngào dạng một chút cũng không như là giả vờ, không khỏi âm thầm cảm khái, nữ nhân

trời sinh liền hiểu được diễn trò.

“Viên trưởng phòng cảm ơn ngươi này vài năm tới nay đối Vũ Vi công tác thượng duy trì.” Trong lòng cảm khái, Hạ Vân Kiệt cũng thực làm hết phận sự sắm vai hắn nhân vật, chủ động hướng Viên Phi vươn tay.

“Đây là của ta chức trách chỗ, bất quá ta trước kia cho tới bây giờ không gặp Vũ Vi nhắc tới quá ngươi, không biết Hạ tiên sinh ở đâu một hàng thăng chức?” Viên Phi không hổ là một vị trưởng phòng, thế nhưng còn có thể trầm được khí, bất động thanh sắc theo Hạ Vân Kiệt nắm tay, hỏi.

“Ha ha, ta là một gã lão sư.” Hạ Vân Kiệt cười trả lời.

“Lão sư? Ha ha, ngươi không biết là ngươi không xứng với Vũ Vi sao? Ta khuyên ngươi còn là sớm một ngày rời đi nàng đi, miễn cho tự thảo mất mặt.” Nghe nói Hạ Vân Kiệt chính là một gã lão sư, Viên Phi rốt cục chân tướng lộ, khinh thường nhìn Hạ Vân Kiệt châm chọc nói.

“Viên Phi, ta thích ai không cần……” Kim Vũ Vi nghe vậy không khỏi bỗng nhiên biến sắc, nàng thiên chân nghĩ đến, chỉ cần chính mình minh xác nói cho cũng làm cho Viên Phi nhìn đến nàng đã muốn có một vị bạn trai, hắn sẽ hết hy vọng, sẽ không tái dây dưa chính mình, nhưng không nghĩ tới sự tình căn bản không đơn giản như vậy, Viên Phi không chỉ có không chết tâm lui ra phía sau, ngược lại phóng nói cảnh cáo châm chọc Hạ Vân Kiệt.

Người khác không biết Hạ Vân Kiệt có bao nhiêu lợi hại, Kim Vũ Vi cũng là tái rõ ràng bất quá, thậm chí ngay cả Anh quốc công tước đều là hắn nô bộc a, lại khởi là Viên Phi chính là một vị trưởng phòng có thể cảnh cáo châm chọc ?

“Ta xứng không xứng được với Vũ Vi, đó là chuyện của

ta sẽ không lao ngươi nhiều lo lắng. Bất quá có một chút ta muốn trịnh trọng nhắc nhở ngươi, về sau mời ngươi không cần quấy rầy Vũ Vi.” Hạ Vân Kiệt xua tay đánh gãy Kim Vũ Vi, phi thường cường thế nói, một đôi ánh mắt lại không chút nào yếu thế nhìn Viên Phi.

Nói xong Hạ Vân Kiệt lấy quá Kim Vũ Vi trong tay hoa hồng, đưa cho Viên Phi nói:“Ta bạn gái hoa, ta tự nhiên hội mua, không nhọc ngươi quan tâm.”

Nếu Viên Phi không chỉ có không cảm thấy được nhưng lại phóng nói cảnh cáo châm chọc, Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng không cần lại đi bận tâm hắn cái gì mặt mũi.

“Tiểu tử, đừng quá đắc ý, cẩn thận vui quá hóa buồn!” Viên Phi đổ không ở sân bay nháo sự, tiếp nhận hoa âm lãnh nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó lại đối Kim Vũ Vi nói:“Kim Vũ Vi, ngươi làm cho ta thực thất vọng. Đừng tưởng rằng tùy tiện tìm nam nhân có thể đem ta đuổi đi, chỉ cần là ta Viên Phi coi trọng nữ nhân, còn cho tới bây giờ không có người có thể theo ta trong lòng bàn tay trốn.”

Nói xong Viên Phi liền âm khuôn mặt xoay người đi nhanh rời đi.

“Này Viên Phi, kiệt ca, thực xin lỗi, ta cũng không nghĩ tới hắn là người như vậy, sớm biết rằng, ta sẽ không hội mời ngươi giả trang ta bạn trai.” Gặp Viên Phi bỏ lại một phen ngoan nói, âm mặt xoay người đi nhanh rời đi, Kim Vũ Vi chà chà chân, lại là hối hận lại là lo lắng nói.

“Ha ha, đừng quên ta nhưng là của ngươi đại lão bản, ngươi là của ta viên công. Viên công chịu ức hiếp, ta này lão bản lại như thế nào khả năng khoanh tay đứng nhìn đâu.” Hạ Vân Kiệt cười trấn an nói, trong mắt lại lóe ra một chút hàn quang.

Nam nữ có cảm tình tranh cãi bản thực bình thường, nhưng Viên Phi trước khi đi nói lời nói lại sớm đã vượt qua nam nữ bình thường cảm tình tranh cãi phạm vi, làm cho Hạ Vân Kiệt trong lòng động một tia tức giận.

“Cảm ơn Kiệt ca, nhưng là hiện tại làm sao bây giờ? Này Viên Phi dù sao cũng là tỉnh nhân lực xã bảo thính cấp dưới ngành nhân tài khai phá cùng thị trường chỗ trưởng phòng, về sau công tác khẳng định còn muốn cùng hắn tiếp xúc, hắn nếu cố ý làm khó dễ, ta đây công tác sẽ không tốt khai triển. Hơn nữa, ta nghe người ta nói Viên Phi cậu là chúng ta tỉnh phó tỉnh trưởng.” Kim Vũ Vi cảm kích nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó không phải không có lo lắng nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 845 : Không đồng dạng như vậy tác phong

“Trách không được tuổi còn trẻ làm trưởng phòng, nhưng lại như vậy kiêu ngạo, nguyên lai còn có cái làm phó tỉnh trưởng cậu.” Hạ Vân Kiệt nhíu mày, trong lòng đối kia Viên Phi lại nhiều một tia chán ghét.

“Bất quá ngươi không cần lo lắng, nếu này Viên Phi quy củ làm việc cũng liền thôi, hắn nếu quan báo tư thù, cố ý làm khó dễ ngươi, đừng nói hắn cậu là phó tỉnh trưởng, cho dù là tỉnh trưởng cũng không giữ được hắn.” Hạ Vân Kiệt trấn an nói.

Nếu là trước kia Hạ Vân Kiệt nói lời này, Kim Vũ Vi khẳng định cho rằng hắn là miệng đầy chạy xe lửa, không biết trời cao đất rộng, nay nàng cũng sẽ không như vậy cho rằng.

Một đại nhân vật có được Anh quốc công tước nô bộc, cho dù ở Trung Quốc thế lực rất nhỏ, có năng lực nhỏ đến chạy đi đâu? Ít nhất cũng không phải Viên Phi như vậy một cái chính là trưởng phòng có thể đánh đồng.

Đương nhiên nếu không phải như vậy, Kim Vũ Vi cũng không dám thỉnh Hạ Vân Kiệt giả trang của nàng bạn trai, nếu không kia không phải thỉnh hắn hỗ trợ, mà là hại hắn.

“Cảm ơn Kiệt ca, may mắn có ngươi, bằng không ta còn không biết bị này Viên Phi dây dưa tới khi nào đâu.” Kim Vũ Vi thở dài nhẹ nhõm một hơi, cảm kích nói.

“Đều là bằng hữu, nói sau ngươi cũng là bởi vì công tác cần mới cùng hắn giao tiếp, bằng không cũng sẽ không bị hắn cấp dây dưa thượng.” Hạ Vân Kiệt nói.

Nói xong, Hạ Vân Kiệt nghĩ nghĩ lại theo trong bao lấy ra một lá bùa hộ mệnh đưa cho Kim Vũ Vi, nói:“Đây là một lá bùa hộ mệnh, ngươi mang theo bên người đi, khả bảo ngươi xuất nhập bình an.”

Kim Vũ Vi nhìn Hạ Vân Kiệt trong tay kia trương màu vàng, nhiều nếp nhăn lá bùa, mặt trên họa tự phù liền cùng vẽ xấu giống nhau, không khỏi vẻ mặt lỗi ngạc.

Này cũng kêu bùa hộ mệnh? Người ta đạo quan, chùa chiền cấp bùa hộ mệnh, kia đóng gói, kia mặt trên tự phù có thể sánh bằng này tinh mỹ hơn.

“Vốn nhưng thật ra có mấy khối trăm năm Đào Mộc chế tác mà thành bùa hộ mệnh, bất quá nay đều bị ta đưa hết, cho nên hiện tại chỉ có thể đưa ngươi này lá bùa, ngươi trước chấp nhận tùy thân mang theo đi, chờ ngày khác ta một lần nữa tìm được một gốc cây trăm năm cây đào, tái làm một đám bùa hộ mệnh khi đưa ngươi một khối.” Gặp Kim Vũ Vi nhìn chính mình trong tay nhiều nếp nhăn bùa hộ mệnh vẻ mặt kinh ngạc biểu tình, Hạ Vân Kiệt mang chút xin lỗi nói.

“Đào Mộc chế tác mà thành bùa hộ mệnh? Ba Lỗ xưng hô hắn vì đại sư, phía trước hắn còn nói đi A Cập Á là vì hàng long, chẳng lẽ hắn còn có thể pháp thuật bất thành?” Kim Vũ Vi vẻ mặt kinh nghi nhìn Hạ Vân Kiệt, tay lại không tái chần chờ tiếp nhận kia trương nhiều nếp nhăn bùa hộ mệnh giấy.

Làm Kim Vũ Vi tiếp nhận Hạ Vân Kiệt trong tay kia trương bùa hộ mệnh khi, Hạ Vân Kiệt đột nhiên cảm thấy có nhất quen thuộc ánh mắt đang xem hắn, không khỏi trong lòng run lên, vội vàng quay đầu hướng kia lũ cảm giác truyền đến phương hướng nhìn lại.

Chỉ thấy hơn mười mét khai hướng, người đến người đi lữ khách trung, Tần Lam chính một tay các ở hành lí

rương, một tay chống đỡ tú xảo cằm, cười như không cười nhìn hắn.

Tần Lam hôm nay trên thân mặc uất năng có lăng có giác màu trắng sơ-mi, một đôi đầy đặn ngọc nữ phong đem sơ-mi đỉnh cao cao, hạ thân mặc màu đen bút máy khố, đem nàng rất tròn mông cùng thon dài thẳng tắp hai chân vẽ bề ngoài vô cùng nhuần nhuyễn.

Hạ Vân Kiệt nhìn đến Tần Lam, đầu tiên là một trận kinh hỉ, tiếp theo đó là một trận chột dạ, vội vàng cùng Kim Vũ Vi nói thanh, sau đó hướng Tần Lam đi đến.

“Lam tỷ, thật trùng hợp, ngươi như thế nào đã ở nơi này?” Hạ Vân Kiệt đi đến Tần Lam trước mặt, lại là vui mừng lại là chột dạ nói.

Trên thực tế, hắn kỳ thật cái gì cũng chưa làm, nhưng không biết vì cái gì, vừa thấy đến Tần Lam hắn chính là có chút chột dạ, phảng phất nàng kia đôi như thu thủy bàn mắt đẹp có thể thấm nhuần nhân nội tâm bình thường.

“Ta muốn là không ở nơi này, như thế nào có cơ hội nhìn đến ngươi lừa nữ hài tử đâu!” Tần Lam tiếp tục cười như không cười nhìn Hạ Vân Kiệt, nói.

“Khụ khụ, Lam tỷ ngươi hiểu lầm, đó là ta trước kia thủ trưởng, cũng là trùng hợp gặp gỡ, cho nên……” Hạ Vân Kiệt vội vàng giải thích nói.

“Phải không? Ta đây vừa rồi như thế nào tựa hồ nhìn đến người nào đó cùng mỹ nữ tay kéo tay đâu.” Tần Lam nói.

Hạ Vân Kiệt vừa nghe trong lòng thầm kêu một tiếng không xong, đang muốn mở miệng giải thích khi, bên hông đã muốn bị ngọc thủ hung hăng kháp một chút,

bên tai vang lên Tần Lam thanh âm:“Hừ, ngươi này đại sắc lang, đợi lát nữa sẽ tìm ngươi tính sổ!”

Hạ Vân Kiệt còn không có ý thức lại đây chuyện gì xảy ra khi, cánh tay đột nhiên bị Tần Lam cấp thân mật vãn trụ, bên tai lại vang lên Tần Lam thanh âm:“Vân Kiệt, vị này nữ sĩ là……”

Hạ Vân Kiệt mãnh uốn éo đầu, thế này mới phát hiện nguyên lai là Kim Vũ Vi tiến lên đây, vừa rồi chính mình đưa lưng về phía nàng, tâm tư lại tất cả đều ở Tần Lam trên người, nhưng thật ra đem nàng cấp đã quên.

“A, ta đến giới thiệu một chút, vị này là Kim Vũ Vi, là công ty Uy Đại nhân lực tài nguyên bộ quản lí, cũng là ta trước kia ở công ty Uy Đại đi làm khi thủ trưởng. Vũ Vi, vị này là Tần Lam Lam tỷ.” Hạ Vân Kiệt giới thiệu nói.

“Nguyên lai là Kim quản lí, thật cao hứng nhận thức ngươi.” Tần Lam mỉm cười hướng Kim Vũ Vi vươn tay đi.

“Ta cũng thật cao hứng nhận thức ngươi.” Kim Vũ Vi cũng hướng Tần Lam vươn tay, trong mắt lóe ra một tia ảm đạm thất thần.

Tần Lam khuôn mặt xinh đẹp trung mang theo đoan trang ổn trọng, dáng người lại bởi vì hàng năm rèn luyện duyên cớ, không chỉ có mặt ngoài có hứng thú cực kì gợi cảm hơn nữa càng tràn ngập một loại khỏe mạnh sức sống mĩ. Dù là Kim Vũ Vi đối chính mình tư sắc có chút tự tin, nhưng thấy đến Tần Lam còn là nhịn không được sinh ra một tia tự biết xấu hổ, hơn nữa nhìn đến tay nàng gắt gao kéo Hạ Vân Kiệt, mà Hạ Vân Kiệt xem nàng ánh mắt thỉnh thoảng toát ra một tia đăm đăm nội tâm tình yêu, trong lòng cũng có một loại nói không nên lời chua xót mất mát.

Hai người chào hỏi, đơn giản hàn huyên hai câu, Kim Vũ Vi liền cáo từ đi trước.

Tần Lam nhưng thật ra nhiệt tâm nói chính mình có xe đứng ở sân bay, hỏi nàng muốn đi đâu, phương tiện trong lời nói có thể đưa nàng một chuyến, bất quá Kim Vũ Vi cũng là phải về Giang Châu thị, sân bay có khai hướng Giang Châu thị xe buýt, Tần Lam đành phải thôi.

Kim Vũ Vi vừa đi, Tần Lam liền buông lỏng ra Hạ Vân Kiệt cánh tay, chỉ để ý kéo hành lý hướng bãi đỗ xe đi đến.

“Lam tỷ, Lam tỷ, ta cùng Vũ Vi thật sự chính là bằng hữu, cũng thật sự chính là ngoài ý muốn đụng phải.” Hạ Vân Kiệt thấy thế vội vàng đuổi theo đi, một bên lấy ra nàng trong tay va ly, một bên giải thích nói.

“Thiết, này đâu có chuyện gì liên quan tới ta!” Tần Lam vẻ mặt không sao cả nói.

Hạ Vân Kiệt vừa nghe không chỉ có không não, trong lòng ngược lại một trận ngọt ngào. Hắn đương nhiên nhìn ra được đến Tần Lam thực để ý, thậm chí ghen tị, nếu không vì cái gì vừa rồi cố ý trước mặt Kim Vũ Vi mặt cùng chính mình biểu hiện như vậy thân mật, này cũng không phải Tần cục trưởng tác phong a!

“Là, là, này cũng không quan chuyện của ngươi. Chúng ta chỉ nói chuyện của chúng ta.” Hạ Vân Kiệt nói xong dày mặt tiến lên ôm Tần Lam vòng eo.

“Thiếu đến, ai với ngươi chúng ta, chính mình ngồi xe buýt xe đi, đừng đi theo ta.” Tần Lam trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nói.

Chính là miệng tuy rằng nói như vậy, nhưng trên tay nhưng không có gì hành động.

“Hắc hắc, ngươi không phải lái xe lại đây sao? Ta ngồi cái gì xe buýt nha.” Hạ Vân Kiệt tiếp tục hậu mặt mặt nói.

“Ngươi này tiểu quỷ đầu! Còn không đem ngươi tay lấy ra.” Tần Lam trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói, hô hấp trở nên có chút hỗn loạn đứng lên.

Hạ Vân Kiệt tay tựa hồ có chứa ma lực, làm cho Tần Lam cả người cảm thấy mềm mại khô nóng.

Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam hô hấp đều trở nên có chút dồn dập đứng lên, còn tưởng rằng nàng thực tức giận, cuống quít buông ra thủ, thật cẩn thận theo nàng, không dám tái làm càn lộn xộn tay chân.

Đang lúc Hạ Vân Kiệt trong lòng không yên, không dám lộn xộn tay chân khi, đột nhiên Tần Lam đem chìa khóa xe ném cho hắn, nói:“Ngươi lái xe.”

“Tốt, chúng ta đi làm sao?” Hạ Vân Kiệt tiếp nhận chìa khóa xe, thật cẩn thận hỏi.

“Ngươi yêu đi nơi nào phải đi làm sao, ta không xen vào.” Nói xong Tần Lam liền đặt mông ngồi trên phó điều khiển vị, tà nghiêng thân mình không để ý tới Hạ Vân Kiệt, bất quá hé ra mặt đẹp phía sau cũng là lộ ra một chút động lòng người mây đỏ.

“Hắc hắc!” Hạ Vân Kiệt tuy rằng không tính là cái gì tán gái cao thủ, nhưng tóm lại cũng là có trải qua nhân, nghe vậy nhất thời hiểu ý địa liệt miệng nở nụ cười.

Gặp Hạ Vân Kiệt liệt miệng cười đến “****”, Tần Lam hai má càng đỏ.

……

Một nhà năm sao cấp khách sạn xa hoa phòng, hai cụ tuyết trắng thân thể ở trên giường quay cuồng, mê người rên rỉ ở trong phòng liên tiếp, hồi lâu mới quy về bình tĩnh.

Một bàn tay từ Tần Lam đem đầu gối lên mặt trên, một bàn tay yêu thích không buông tay đem ngoạn nàng kia đôi no đủ kiên đĩnh vú.

Đây là một đôi có thể nói lên trời kiệt tác vú, làm cho Hạ Vân Kiệt mê muội, làm cho hắn trăm xem không nề.

“Thật không biết đời trước đến tột cùng thiếu ngươi cái gì!” Tần Lam nhìn Hạ Vân Kiệt kia mê muội ánh mắt, trong mắt toát ra phức tạp ánh mắt. Có thỏa mãn, có tình yêu cũng có u oán……

Nàng là cái mạnh hơn nữ nhân, là cái quật cường nữ nhân, là cái trong mắt dung không dưới một hạt cát nữ nhân, nhưng hiện tại nàng lại phát hiện chính mình bị một cái bên ngoài có được vài nữ nhân “Sắc lang” Đi bước một cấp dẫn hướng về phía “Vực sâu”, rốt cuộc không thể đi ra.

Ít nhất hiện tại nàng là như vậy mê luyến thân thể hắn, hắn trên người hơi thở, thậm chí làm Hạ Vân Kiệt dẫn nàng tiến vào phòng khi, thủ chính là vừa mới thân đến của nàng sơ-mi bên trong, nàng liền hoàn toàn đầu hàng. Rốt cuộc nhớ không nổi vừa rồi sân bay nhìn đến một màn, không còn suy nghĩ hắn bên người đến tột cùng có mấy nữ nhân.

“Đã đói bụng đi, nếu không ta kêu người đưa cơm lại đây?” Hạ Vân Kiệt ôm Tần Lam ôn nhu hỏi nói.

“Còn là đi ra ngoài ăn đi, thuận tiện cùng ta đi dạo phố.” Tần Lam trả lời, nói xong nàng liền đứng lên.

Vừa đứng đứng lên, Tần Lam kia kiện mỹ khêu gợi thân thể liền thi triển hết không thể nghi ngờ, nhìn xem Hạ Vân Kiệt lại là một trận tâm động, hai mắt cực nóng nhìn về phía Tần Lam.

Tần Lam cảm nhận được Hạ Vân Kiệt trong mắt cực nóng, ký vì chính mình cảm thấy kiêu ngạo, lại là một trận kinh hãi, vội vàng lấy quá một cái khăn tắm đem chính mình kia động lòng người thân mình cấp bao lên, nói:“Tiểu quỷ đầu, không chuẩn ngươi tái động oai tâm tư.”

“Hắc hắc.” Hạ Vân Kiệt ngượng ngùng gãi gãi đầu, cũng đi theo đứng dậy xuống giường.

Gặp Hạ Vân Kiệt trong mắt lóe ra một tia mất mát, Tần Lam trong đầu đột nhiên dâng lên một ý niệm trong đầu, người này, chính mình một người thật đúng là không thể thỏa mãn hắn. Phi! Phi! Phi! Ta đều miên man suy nghĩ cái gì, chẳng lẽ liền vì vậy, hắn là có thể tìm vài nữ nhân sao?

Hai người vọt tắm rửa, sau đó mặc chỉnh tề cùng nhau đi xuống lầu.

Tháng năm là Hải Châu thị tối thoải mái mùa, xuân phong ấm áp, không lạnh cũng không nhiệt.

Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam vào ở khách sạn khi, thái dương còn chính là hơi chút ngã về tây, nay cũng đã toàn bộ đều hạ xuống Tây Sơn, đèn đường theo thứ tự ở ngã tư đường hai bên sáng lên đến, cửa hàng đèn nê ông cũng đã muốn bắt đầu lóe ra nó kia ngũ thải tân phân sắc thái.

Chương 846 : Xem nhẹ bất kể

Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam cũng không có lựa chọn tại hạ tháp khách sạn dùng cơm, mà là đi Hải Châu thị tụ sống phóng túng hưu nhàn cùng một thể thanh lô bờ sông.

Nơi này có Hải Châu thị lớn nhất thương trường, tốt nhất khách sạn, tối sa hoa tiểu khu, tối hữu tình điều nhà ăn, tối nổi danh ăn vặt, quán ăn……

Lần trước tiếp viên hàng không Đỗ Hải Quỳnh mua đổ mã xổ số trúng thưởng, cố ý bay trở về Hải Châu thỉnh Trầm Lệ Đề cùng Hạ Vân Kiệt ăn cơm, Hạ Vân Kiệt lại bởi vì biến thân cự long ở đáy biển tìm kiếm linh phong mà đã quên thời gian, hai người vì trừng phạt hắn, chính là cố ý tránh ở này thanh lô bờ sông muốn Hạ Vân Kiệt tìm kiếm.

Chốn cũ trọng du, Hạ Vân Kiệt có như vậy trong nháy mắt nhớ tới kia hai vị xinh đẹp tiếp viên hàng không, lại nói tiếp hắn đã muốn có một đoạn thời gian chưa thấy qua các nàng, cũng không biết các nàng gần nhất quá được không. Bất quá làm Hạ Vân Kiệt nhìn luôn luôn trang trọng nghiêm túc Tần Lam, lúc này lại giống cái tiểu cô nương giống nhau một bên ôm lấy chính mình, một bên thưởng thức trong tay vừa rồi chính mình cấp nàng mua kẹo bông, hắn cũng không dám tái cho phép chính mình suy nghĩ Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh.

Cuộc sống đã muốn đủ tốt đẹp, thật sự không nên tái lòng tham !

“Đi chỗ đó nhà ăn ăn cơm đi.” Đi tới đi tới, Tần Lam đột nhiên chỉ vào cách đó không xa một nhà treo đèn lồng màu đỏ, ngoại bộ trang sức thoạt nhìn hơi có chút cổ kính nhà ăn nói.

“Hảo, nghe lời ngươi khẳng định đúng vậy.” Hạ Vân Kiệt cười vỗ hạ Tần Lam mã thí.

“Tiểu quỷ đầu, có phải hay không cùng nữ hài tử hỗn hơn, hiện tại miệng càng ngày càng có thể nói.” Bất quá Tần Lam tựa hồ cũng không cảm kích, tiếu mâu hoành hắn liếc mắt một cái, sẳng giọng.

“Khụ khụ!” Hạ Vân Kiệt xấu hổ ho khan, tại đây phương diện hắn thật đúng là không có biện pháp biện giải.

“Ngươi người này!” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt không phủ nhận, cắn răng hung hăng kháp một chút hắn eo thịt nói:“Thật không biết lúc trước ta vì cái gì hội cảm thấy ngươi thực đơn thuần giản dị!”

Hạ Vân Kiệt ngượng ngùng lau cái mũi, không dám nói tiếp.

Gặp Hạ Vân Kiệt không dám nói tiếp, Tần Lam thế này mới hơi chút hết giận, hai ba hạ đem trúc ký bông tất cả đều lấy xuống dưới, nhét vào Hạ Vân Kiệt miệng nói:“Đi a, người ta bụng đều nhanh muốn đói biển.”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy hai mắt nhịn không được hướng lên trên phiên phiên, này dọc theo đường đi ăn vặt hắn nhưng là không thiếu mua cấp Tần Lam ăn. Kẹo bông, mứt quả ghim thành xâu, đánh cao, nướng thịt dê xuyến……

“Uy, ngươi đây là cái gì biểu tình, ta bụng như vậy đói còn không đều là bị ngươi ép buộc.” Hạ Vân Kiệt kia rất nhỏ động tác cũng không có thể tránh được Tần Lam vị này “Lão hình cảnh” hoả nhãn kim tinh, lập tức nàng liền đỏ mặt cắn răng vừa ngoan ngoan kháp Hạ Vân Kiệt một chút.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy hơi hơi sợ run một chút, nhất thời nửa khắc thế nhưng không có nghe biết Tần Lam lời nói ý, bất quá khi hắn nhìn đến ngọn đèn hạ Tần Lam kia xưa nay đoan trang nghiêm túc trên mặt lộ ra một tia xấu hổ não bộ dáng, thế này mới lập tức hiểu được, hắc hắc cười nói:“Đều là ta không tốt, ta không tốt, buổi tối ta nhất định bị chút ăn khuya!”

“Này còn kém không nhiều lắm.” Tần Lam bật thốt lên nói, bất quá lập tức nàng liền ý thức được không thích hợp:“Phi, phi, ngươi này tiểu sắc lang, buổi tối ngươi mơ tưởng gặp mặt ta một chút.”

“Ta chỉ là sợ ngươi buổi tối đói mà thôi, chẳng lẽ Lam tỷ ngươi còn có ý tưởng?” Hạ Vân Kiệt ra vẻ hồ đồ nói.

“Ngươi, ngươi này tiểu bại hoại! Tức chết ta, tức chết ta !” Tần Lam không nghĩ tới không nghĩ qua là nhưng thật ra chui vào Hạ Vân Kiệt thiết kế bẫy, tức giận đến đối với hắn chính là một trận loạn véo.

“Lam tỷ tha mạng, tha mạng, nơi này nhưng là có rất nhiều người da, ngươi vị này đại cục dài cần phải chú ý hình tượng a!” Hạ Vân Kiệt một bên cầu xin tha thứ một bên nhắc nhở nói.

Tuy rằng rõ ràng biết này đại buổi tối, tỉnh lị thành thị khả năng không lớn có người hội nhận ra chính mình vị Đông Thông thị công an cục cục trưởng, nhưng Tần Lam chung quy là một vị phó thính cấp quan lớn, cuối cùng còn là ngừng tay, bất quá theo nàng cuộn sóng phập phồng đầy đặn ****, không khó nhìn ra đến nàng nội tâm còn là pha không bình tĩnh.

“Hiện tại trước tha ngươi, đợi lát nữa hồi khách sạn xem ta như thế nào thu thập ngươi!” Tần Lam cắn răng nói, bất quá nói ra sau, Tần Lam lập tức liền phát hiện chính mình trong lời nói giống như rất vấn đề, thực ái muội,

không khỏi lại buồn bực chà chà chân, nàng cũng nói không rõ sở, vì cái gì xưa nay bình tĩnh giỏi giang chính mình, cùng Hạ Vân Kiệt vừa đi đến cùng nhau, liền hoàn toàn không có phá án khi bình tĩnh cùng giỏi giang, đổ cực kỳ giống ngực đại ngốc nghếch nữ nhân.

Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam kia buồn bực bộ dáng, khóe miệng gợi lên một chút xấu xa mỉm cười đắc ý.

Khách sạn tên gọi ức Giang Nam, bên trong trang sức bài trí như nhau bên ngoài trang hoàng giống nhau, lộ ra cổ kính, liền ngay cả người phục vụ đều mặc ấn có hoa sen đồ án Giang Nam cổ trang.

Khách sạn sinh ý tốt lắm, trong đại sảnh cơ hồ ngồi đầy nhân, hơn nữa dựa vào bờ sông cửa sổ nhã tòa lại không còn chỗ ngồi.

Khách sạn y hà mà kiến, kiến trúc trang hoàng phong cách tao nhã, đúng là vừa ăn cơm vừa thưởng thức hai bờ sông vạn gia đèn đuốc hảo địa phương, Tần Lam cũng đang là bế này ý tưởng mới tuyển nhà này khách sạn, lại không nghĩ rằng dựa vào bờ sông cửa sổ nhã tòa dĩ nhiên không có phòng trống, trên mặt không khỏi toát ra một tia thất vọng sắc, vừa định cùng Hạ Vân Kiệt nói đổi một nhà, đột nhiên cửa sổ nhã tòa có vị tóc đã muốn bán bạch nam tử đứng lên, vẻ mặt tươi cười hướng nàng đi tới.

“Diệp chủ nhiệm!” Tần Lam nhìn đến nghênh diện đi tới nam tử, trên mặt không khỏi lộ ra ngoài ý muốn sắc.

Tần Lam trong miệng “Diệp chủ nhiệm” Cũng không phải người khác, đúng là Giang Nam tỉnh tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất chủ nhiệm Diệp Hải Bác. Năm kia, kinh thành Lữ gia trưởng tôn, ở Giang Nam tỉnh tỉnh ủy tổ chức bộ cán bộ ngũ chỗ nhâm trưởng phòng Lữ Đông Nghĩa coi trọng Tần Lam, tưởng bức Tần Lam đi vào

khuôn khổ bất thành, thông qua nhân sự thao tác, ngạnh sinh sinh đem Tần Lam này Giang Châu thị công an cục phó cục trưởng bình điều đến tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất một chỗ đảm nhiệm phó trưởng phòng. Bất quá Tần Lam đến tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất vừa mới công tác một tuần liền bởi vì Hạ Vân Kiệt nhúng tay, mà bị điều đến Đông Thông đảm nhâm thị công an cục thường vụ phó cục trưởng. Kia một lần, Tần Lam bởi vì Lữ gia đối Tần gia áp bách, nản lòng thoái chí dưới vốn định cùng Hạ Vân Kiệt ở ngân than nghỉ phép khách sạn khai phòng, đem tấm thân xử nữ giao cho hắn, chính là vị này Diệp chủ nhiệm kịp khi điện thoại, giảo thất bại Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam hảo sự.

“Tần cục trưởng, đã lâu không thấy, ngươi cũng tới nơi này ăn cơm a!” Tóc bán bạch nam tử, cũng chính là Diệp Hải Bác người còn chưa đi đến, cũng đã sớm vẻ mặt tươi cười hướng Tần Lam nhiệt tình vươn hai tay.

Tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất chủ nhiệm tuy rằng là chính thính cấp, luận chức cấp so với Tần Lam này phó thính cấp cán bộ còn muốn cao thượng nhất cấp, nhưng luận thực quyền lại ngược lại là người trước không bằng người sau.

Tuy rằng cùng Diệp chủ nhiệm cũng không phải rất quen thuộc, lại nói tiếp ở đơn vị từ đầu tới đuôi cũng chỉ thấy quá năm lần, một lần là vừa điều đến tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất đến chủ nhiệm văn phòng báo danh, một lần là đơn vị vì nàng tổ chức tiễn đưa tiệc rượu, còn lại ba lượt tắc đều là ở đơn vị thang lầu, nhưng dù sao từng coi như là cộng sự quá, hơn nữa Diệp Hải Bác từng còn là của nàng lãnh đạo, cho nên gặp Diệp Hải Bác nhiệt tình vươn hai tay, Tần Lam cũng vội vàng tiến lên cùng hắn nhiệt tình nắm tay, nói:“Đúng vậy đã lâu không thấy Diệp chủ nhiệm, hết thảy đều tốt chứ.”

“Ha ha, một phen tuổi cũng không có gì hay không tốt, sẽ chờ quang vinh về hưu. Không giống Tần cục trưởng ngươi, lúc ấy theo nghiên cứu thất rời đi khi còn chính là một vị phó trưởng phòng, nay tuổi còn trẻ cũng đã là Đông Thông thị công an cục cục trưởng, nói chuyện khởi ngươi, chúng ta nghiên cứu trong phòng mọi người khen không thôi a!” Diệp Hải Bác nắm Tần Lam tay, rất là cảm khái nói.

Diệp Hải Bác không thể không cảm khái a, năm đó Tần Lam đắc tội Lữ gia bị biếm trích đến lịch sử Đảng nghiên cứu thất, Diệp Hải Bác thân là lịch sử Đảng nghiên cứu thất chủ nhiệm còn là biết một ít tin tức. Lúc ấy hắn trong lòng còn âm thầm tiếc hận như vậy một vị mỹ mạo có khả năng thị công an cục phó cục trưởng, tuổi còn trẻ đã bị biếm trích đến lịch sử Đảng nghiên cứu thất đến dưỡng lão. Bất quá Diệp Hải Bác chính là không có chính thính cấp cao chức vị, trong tay lại không có gì thực quyền, cũng chỉ có thể trong lòng âm thầm tiếc hận, cũng là căn bản không dám nhúng tay chuyện này. Không nghĩ tới, Tần Lam bị biếm trích đến lịch sử Đảng nghiên cứu thất vừa mới vừa một tuần liền kinh động tỉnh ủy bí thư. Sau đó Tần Lam bị thăng điều đến Đông Thông thị nhâm công an cục thường vụ phó cục trưởng, nay lại thành Đông Thông thị chạm tay có thể bỏng công an cục cục trưởng, luận thực quyền so với hắn đều phải đại không ít, chức cấp cũng chỉ so với hắn kém nhất cấp. Không chỉ có như thế, lần đó sự kiện sau, Lữ gia thế nhưng đột nhiên rơi đài.

Thân là tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất chủ nhiệm, Tần Lam thượng cấp lãnh đạo, Diệp Hải Bác coi như là chuyện này liên lụy giả chi nhất, ở quan trường chìm nổi nhiều năm, tuy rằng nhìn không thấu Lữ gia vì sao đột nhiên rơi đài, nhưng ẩn ẩn trung còn là đoán được chuyện này tất nhiên cùng Tần Lam có nhất định quan hệ, chính là cụ thể cái gì quan hệ, cái này không phải Diệp Hải Bác bực này trình tự sao biết được.

Cũng đang bởi vì này dạng, đối mặt chức cấp so với chính mình thấp nhất cấp Tần Lam, Diệp Hải Bác chủ nhiệm đem chính mình tư thái phóng thật sự thấp, giống như Tần Lam mới là chính thính cấp cán bộ, mà hắn là một gã phó thính cấp cán bộ.

“Diệp chủ nhiệm nói đùa, nếu ta nhớ không lầm ngươi năm nay hẳn là bốn mươi tám tuổi đi, cách về hưu còn rất sớm.” Tần Lam nói.

“Ha ha, nói là nói như vậy đúng vậy, bất quá Tần cục trưởng ngươi đã ở nghiên cứu thất ở quá, hẳn là biết ta này tuổi đứng ở nơi nào trên cơ bản cũng liền tương đương với trước tiên về hưu.” Diệp Hải Bác hiển nhiên đối với chính mình mới năm mươi tuổi không đến liền oa ở tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất rất có câu oán hận cùng không cam lòng, cho nên nói lên lời này khi hơi có chút anh hùng mạt lộ nản lòng.

Tần Lam hiện tại tuy rằng coi như là tay cầm quyền to trẻ tuổi quan lớn, nhưng hiển nhiên cũng không phải am hiểu quan trường giao tế, gặp Diệp Hải Bác nói như thế, trong lúc nhất thời có chút không nói gì mà chống đỡ. Nhưng thật ra Diệp Hải Bác là cái quan trường lão nhân, hiểu lắm xem nhan sát sắc, cũng rất ánh mắt, biết Tần Lam tuổi còn trẻ ngồi trên như thế trọng yếu vị trí, tương lai tất nhiên tiền đồ vô lượng, đêm nay trùng hợp gặp gỡ, tự nhiên tốt tốt kết giao một phen, cho nên gặp Tần Lam vẻ mặt tựa hồ có chút xấu hổ, lập tức cười nói:“Xem ta này chính trị giác ngộ, quả thật hẳn là hảo hảo học tập học tập lịch sử Đảng, Tần cục trưởng ngươi nhưng đừng chịu ta ảnh hưởng. Nga, đúng rồi, Tần cục trưởng đêm nay là một mình tới nơi này dùng cơm còn là hẹn nhân? Nếu không hẹn người, cùng nhau đi. Ngươi đến chúng ta nghiên cứu thất công tác, tới vội vàng đi cũng vội vàng, ta này chủ nhiệm cũng chưa cơ hội mời ngươi ăn một chút, trong lòng vẫn cảm thấy thật

đáng tiếc.”

Diệp Hải Bác lời nói nghe được Hạ Vân Kiệt chích mắt trợn trắng, cảm tình chính hắn một đại người sống không xem như người? Cái gì ánh mắt thôi.

Kỳ thật này cũng không thể trách Diệp Hải Bác. Tần Lam tuy còn trẻ tuổi, nhưng là Đông Thông thị công an cục cục trưởng, tay cầm thực quyền phó thính cấp cán bộ, ngay cả hắn đều phải cố ý kết giao, ở hắn xem ra, có thể có tư cách cùng Tần Lam cùng ngồi cùng ăn cùng nhau ăn cơm, tự nhiên cũng là thân phận tương đương đại nhân vật. Mà Hạ Vân Kiệt thoạt nhìn nhiều lắm mới hai mươi tuổi xuất đầu, hiển nhiên không kia tư cách, hơn phân nửa không phải Tần Lam tài xế đó là của nàng thư ký. Một khi đã như vậy, Diệp Hải Bác tự nhiên mà vậy liền đem Hạ Vân Kiệt cấp xem nhẹ bất kể.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 847 : Đi theo Tần cục trưởng hảo hảo làm

Vừa rồi cùng Hạ Vân Kiệt đấu võ mồm, liên tiếp vài lần ăn “Mệt”, Tần Lam trong lòng còn âm thầm có chút xấu hổ não, nay gặp Hạ Vân Kiệt bị Diệp Hải Bác bỏ qua, nhưng thật ra có chút vui sướng khi người gặp họa, trong mắt lóe ra một tia hiệp xúc ý cười, nói:“Cũng không ước người nào, liền cùng vị này Hạ Vân Kiệt đồng chí tùy tiện đi ra ăn một chút gì.”

Nói xong Tần Lam còn cố ý hướng Hạ Vân Kiệt tễ hạ ánh mắt.

Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam rõ ràng muốn cố ý trêu cợt một chút chính mình, không khỏi ngầm dở khóc dở cười, lại không tốt vạch trần, hơn nữa, Tần Lam lời này nói được cũng đúng vậy.

Hạ Vân Kiệt ngầm là dở khóc dở cười, Diệp Hải Bác nghe vậy cũng là hỉ thượng đuôi lông mày, nói:“Kia vừa lúc, kia vừa lúc, đêm nay ta mời ngươi, thuận tiện cũng tự ôn chuyện.”

“Kia cảm ơn Diệp chủ nhiệm.” Tần Lam vốn là không nghĩ cùng Diệp Hải Bác ghé vào cùng nhau ăn cơm, thứ nhất không chịu nổi lão lãnh đạo nhiệt tình, thứ hai cũng tưởng nhìn xem Hạ Vân Kiệt kinh ngạc bộ dáng, cho nên Tần Lam do dự hạ cũng liền ứng thừa xuống dưới.

Gặp Tần Lam ứng thừa xuống dưới, Diệp Hải Bác càng phát ra vui vẻ, bày cái thủ thế liên tục nói thỉnh, về phần Hạ Vân Kiệt này tài xế hoặc là tiểu bí đồng chí, tự nhiên lại một lần bị Diệp chủ nhiệm cấp bỏ qua.

Này cũng không trách Diệp chủ nhiệm, nói như thế nào hắn cũng là chính thính cấp cán bộ, Tần Lam lão lãnh

đạo, tổng không đến mức vì giao hảo Tần Lam, còn muốn hạ mình hàng hu tiếp đón Tần Lam tài xế hoặc là tiểu bí.

Diệp Hải Bác tiếp đón không chiêu hô, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không sao cả, nhưng Tần Lam rõ ràng muốn nhìn hắn kinh ngạc bộ dáng, Hạ Vân Kiệt cũng chỉ đành toại của nàng nguyện. Ai làm cho hắn yêu nàng đâu, ai làm cho hắn phong lưu đâu, ở bên ngoài tìm vài nữ nhân, chẳng lẽ chỉ cho hắn ở bên ngoài tìm này khác nữ nhân phong lưu khoái hoạt, còn không chuẩn Tần Lam hơi chút trêu cợt hắn một chút, xả giận sao? Cho nên gặp Diệp Hải Bác không tiếp đón chính mình, Hạ Vân Kiệt liền thành thành thật thật làm hảo hắn tài xế, cố ý tội nghiệp nhìn chằm chằm Tần Lam xem, cũng là không dám theo sau.

Diệp hải nhìn xa trông rộng Hạ Vân Kiệt không thức thời rời đi, chính mình tìm địa phương ăn cơm đi, mày mịt mờ cau, lóe ra một tia không vui sắc.

Quan trường xưa nay có quan trường quy củ, hơn nữa Trung Quốc mấy ngàn năm quan trường truyền thừa, trong đó quy củ tuyệt đối sâm nghiêm. Lãnh đạo nói chuyện ăn cơm, nếu là cơ sở cán bộ tiểu địa phương cũng là liền thôi, còn có thể thượng bàn cùng lãnh đạo cùng nhau ăn cơm, giống đến Diệp Hải Bác, Tần Lam bực này cấp bậc, căn bản không cần lãnh đạo mở miệng, thân là tài xế nên có tự mình hiểu lấy, lập tức tìm một chỗ ăn cơm, cơm nước xong sau ở trên xe lẳng lặng chờ lãnh đạo. Nào có giống Hạ Vân Kiệt như vậy, còn lại không đi, chẳng lẽ còn tưởng lãnh đạo mời ngươi thượng bàn cùng nhau ăn cơm bất thành?

Cho nên Hạ Vân Kiệt này phiên hành động ở Diệp Hải Bác xem ra, này tiểu hạ đồng chí tình thương rất thấp, căn bản không thích hợp đi theo lãnh đạo bên người làm tài xế hoặc là tiểu bí, nghĩ rằng, đợi lát nữa ăn cơm thời

điểm, tốt tốt cùng Tần Lam nói nói chính mình quan trường một ít lợi hại kinh nghiệm, cũng đỡ phải nàng ngay cả cái tài xế đều xem xét không tốt, cũng miễn cho tương lai cùng chính mình giống nhau, bởi vì ở trong quan trường kinh nghiệm không đủ, hậu tri hậu giác, đắc tội không ít người, tuổi còn trẻ đã bị người cấp biếm lãnh cung, ở tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất nghiên cứu lịch sử dưỡng lão, hiện tại cũng là biết chi trễ hĩ, hối hận cũng vô dụng.

Tần Lam trong lòng quả thật vẫn đối Hạ Vân Kiệt bên ngoài có vài nữ nhân, chính mình lại lại cứ lại bị hắn ăn gắt gao, chuyện này cảm thấy thực không cam lòng, thường thường tổng muốn cho người này ăn cái thiệt, đả kích hắn một chút, cũng đỡ phải làm cho hắn rất đường làm quan rộng mở. Nay gặp Hạ Vân Kiệt như vậy một vị thần thông quảng đại tên, lăng là không dám theo kịp, tội nghiệp nhìn chằm chằm chính mình xem, chờ chính mình mở miệng, trong lòng vừa cảm thấy buồn cười hết giận, lại nảy lên đến một cỗ nùng hóa không ra ngọt ngào hạnh phúc.

“Còn thất thần làm gì? Vân Kiệt ngươi cũng đi lên cùng nhau ăn đi.” Tần Lam quay đầu hướng Hạ Vân Kiệt hoành liếc mắt một cái, nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam mở miệng nhất thời như trút được gánh nặng, vội vàng theo đi lên, mà Diệp Hải Bác chủ nhiệm mày lại nhíu một chút, trong lòng đối với Tần Lam ngự phía dưới thức rất có dị nghị, cảm thấy nàng tuổi còn trẻ ngồi trên như vậy cao vị trí, quả nhiên còn là nộn điểm.

Lãnh đạo nghệ thuật, cố nhiên muốn thi chi lấy ân, nhưng cũng không thể quên tạo uy nghiêm, nếu không một ngày nào đó phía dưới nhân hội đem lãnh đạo ân thi xem thành là lãnh đạo yếu đuối hòa hảo ức hiếp, ở hành vì thượng hội càng ngày càng làm càn cùng không tôn

trọng lãnh đạo, làm cho sau lại lãnh đạo hạ phát mệnh lệnh đều đánh chiết khấu, không có người bắt nó làm một hồi sự.

Bất quá Hạ Vân Kiệt là Tần Lam nhân, Diệp Hải Bác này chủ nhân tự nhiên không tốt bác Tần Lam mặt mũi, nghe vậy cười nói:“Đúng vậy, Tiểu Hạ lại đây cùng nhau ăn đi.”

Gặp Diệp Hải Bác rõ ràng đem Hạ Vân Kiệt xem thành chính mình tài xế, Tần Lam khóe miệng run lên, thiếu chút nữa sẽ cười ra tiếng.

Tiểu quỷ đầu, cho ngươi ức hiếp, cho ngươi nơi nơi phong lưu, cho ngươi túm, cho ngươi nơi nơi ra oai, hôm nay kinh ngạc đi!

“Cảm ơn Diệp chủ nhiệm.” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam rõ ràng thực vui vẻ bộ dáng, chính mình tuy rằng kinh ngạc tâm tình nhưng cũng tốt lắm, liên quan một chút cũng không căm tức Diệp Hải Bác đem chính mình làm tài xế đối đãi. Thậm chí trong lòng đều có điểm cảm kích Diệp Hải Bác, hắn đang lo không biết nên như thế nào làm cho Tần Lam lấy chính mình ra hết giận đâu.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt cảm thấy chính mình thật sự rất thua thiệt nàng ! Lúc trước hắn còn chính là cái tiểu người làm công thời điểm, Tần Lam này Giang Châu thị công an cục phó cục trưởng liền đem hắn làm thật tâm bằng hữu đối đãi, nhưng hôm nay đâu, chính mình lại nơi nơi nhạ hạ phong lưu trái, còn đem nàng tha xuống nước.

Gặp Hạ Vân Kiệt ngay cả một chút uyển cự ý tứ đều không có, thí điên thí điên liền theo đi lên, Diệp Hải Bác ngầm thẳng lắc đầu.

Đêm nay cùng Diệp Hải Bác cùng nhau ăn cơm là hắn thê tử Lý Hồng Mai, là cái bốn mươi tuổi hơn nữ nhân,

đội một bộ kính mắt, thoạt nhìn rất phần tử trí thức khí chất, nhìn đến trượng phu bọn họ lại đây, lập tức vẻ mặt tươi cười đứng lên, thân thủ cùng Tần Lam cùng Hạ Vân Kiệt bắt tay, đổ không giống Diệp Hải Bác giống nhau trực tiếp đem Hạ Vân Kiệt cấp bỏ qua.

Cái bàn vốn chính là bốn người vị, ghế dựa nhưng thật ra có sẵn còn có, chờ thê tử cùng Tần Lam, Hạ Vân Kiệt chào hỏi sau, Diệp Hải Bác nhiệt tình tiếp đón bọn họ ngồi xuống, cũng kêu lên người phục vụ, thỉnh nàng tăng thêm hai bộ bát đĩa, cũng lại trưng cầu quá Tần Lam ý tứ sau, lại tăng thêm vài món thức ăn.

Rất nhanh người phục vụ liền cấp Tần Lam cùng Hạ Vân Kiệt thêm thượng bát đĩa, Diệp Hải Bác cấp Tần Lam đổ thượng một ly rượu vang đỏ, về phần Hạ Vân Kiệt là lãnh đạo tài xế, tự nhiên không tốt cho hắn thêm rượu. Bất quá nếu đã muốn mời hắn thượng bàn, trong lòng tuy rằng cũng có chút bất mãn Tiểu Hạ đồng học không hiểu đạo lí đối nhân xử thế, Diệp Hải Bác cấp Tần Lam đổ thượng một ly rượu vang đỏ sau, còn là cố ý cho hắn cũng đổ chén đồ uống.

Hạ Vân Kiệt thực thản nhiên từ Diệp Hải Bác cấp chính mình đổ thượng đồ uống, chờ hắn cấp chính mình mãn thượng sau, lại thực thản nhiên nói thanh cảm ơn, giống như hắn này tiểu tài xế hưởng thụ chính thính cấp cán bộ cho hắn đổ đồ uống thực bình thường giống nhau.

Gặp Hạ Vân Kiệt kia một bộ trấn định thản nhiên, thậm chí có thể nói là đương nhiên bộ dáng, Diệp Hải Bác trong lòng âm thầm thẳng lắc đầu, cho rằng Hạ Vân Kiệt người này sớm hay muộn có một ngày hội chịu thiệt, sẽ bị cuốn gói. Về phần Hạ Vân Kiệt này phó thái độ đối đãi chính mình vị chính thính cấp cán bộ cho hắn đổ đồ uống, Diệp Hải Bác trong lòng nhưng thật ra không căm tức.

Ngồi bốn năm năm ghẻ lạnh, Diệp Hải Bác sớm ma bình tuổi trẻ thời điểm góc cạnh sắc nhọn, tâm tính cũng đã muốn trở nên so với trước kia khoan dung bình thản rất nhiều, rất nhiều chuyện cũng đều đã thấy ra.

Bất quá tuy nói ngồi bốn năm năm ghẻ lạnh, Diệp Hải Bác tâm tính sớm đã cùng trước kia không giống với, rất nhiều chuyện cũng đều đã thấy ra, nhưng dù sao cũng là người trong quan trường, ngồi xuống xuống dưới sau, không lập tức thực tự nhiên theo Tần Lam xả đến quan trường một ít người cùng sự tình đi lên. Đương nhiên trong đó cũng có không ít làm người từng trải hảo tâm khuyến khích, nhưng thật ra làm cho Tần Lam hơi có chút thu hoạch.

Về phần Hạ Vân Kiệt, Diệp Hải Bác cho hắn đổ quá một lần đồ uống sau, thực tự nhiên sẽ thấy lại bắt hắn cho xem nhẹ, nhưng thật ra Lý Hồng Mai tựa hồ đối quan trường sự tình cũng không cảm thấy hứng thú, nghe nghe liền đem lực chú ý chuyển tới đồng dạng đối quan trường sự tình không nhiều lắm hứng thú Hạ Vân Kiệt trên người.

“Tiểu Hạ, ngươi năm nay bao nhiêu tuổi nha? Người ở nơi nào?” Thượng tuổi nữ nhân, quan tâm luôn này đó vụn vặt sự tình, cho nên nhất mở miệng, Lý Hồng Mai liền hỏi Hạ Vân Kiệt mấy tuổi cùng xuất thân.

“Ta năm nay hai mươi hai tuổi, Giang Châu thị.” Hạ Vân Kiệt thành thành thật thật trả lời.

“A, hai mươi hai tuổi, kia vừa vặn theo ta con trai Diệp Thiên cùng tuổi! Bất quá ngươi có thể sánh bằng hắn hiểu chuyện hơn, còn tuổi nhỏ đi theo Tần cục trưởng công tác, không giống ta kia đứa nhỏ, cả ngày chỉ biết là ngoạn. Này không, thừa dịp ngũ nhất ngày nghỉ không nên cùng bạn gái chạy Âu châu đi chơi. Hoàn hảo, chúng ta hai người thu vào đều coi như có thể, nếu

không còn không bị hắn cấp bại quang!” Lý Hồng Mai nghe nói Hạ Vân Kiệt mới hai mươi hai tuổi liền đi ra công tác, lại vừa vặn cùng nàng con trai cùng tuổi, trong mắt không khỏi toát ra một tia mẫu tính từ ái.

“Tiểu Hạ, Tần cục trưởng là vị tuổi trẻ đầy hứa hẹn hảo lãnh đạo, ngươi chỉ cần có thể đi theo nàng hảo hảo làm, lấy việc nhiều thay lãnh đạo lo lắng, làm việc tình cũng muốn nhiều tự hỏi, cái gì nên làm, cái gì không nên làm nhất định phải lấy hảo chừng mực, về sau nhất định tiền đồ vô lượng.” Nghe nói Hạ Vân Kiệt cùng con trai cùng tuổi, Diệp Hải Bác nhưng thật ra yêu ai yêu cả đường đi, nhịn không được hảo tâm nhắc nhở khuyến khích nói.

Gặp Diệp Hải Bác vợ chồng tất cả đều đem Hạ Vân Kiệt xem thành là chính mình người hầu tài xế, hơn nữa Diệp Hải Bác còn bày ra một bộ trưởng giả tư thái lời nói thấm thía khuyến khích hắn, muốn hắn hảo hảo đi theo chính mình làm, về sau nhất định tiền đồ vô lượng, Tần Lam rốt cục nhịn không được “Xì!” Một tiếng nở nụ cười ra tiếng.

Gặp Tần Lam đột nhiên cười ra tiếng, Diệp Hải Bác vợ chồng đều vẻ mặt khó hiểu nhìn nàng, không biết chính mình đến cùng làm sao nói sai nói.

Gặp Diệp Hải Bác vợ chồng vẻ mặt khó hiểu nhìn chính mình, Tần Lam nhưng thật ra hơi có chút ngượng ngùng, mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, rốt cục mở miệng giải thích nói:“Diệp chủ nhiệm, Lý giáo thụ, các ngươi hiểu lầm a, Vân Kiệt cũng không phải của ta tài xế cũng không phải của ta tiểu bí, hắn nha, cùng Lý giáo thụ ngươi là đồng hành, cũng là một gã lão sư.”

Lý Hồng Mai là Giang Nam đại học một vị giáo thụ, điểm ấy, Tần Lam ở tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất khi nghe đồng sự nói đến quá.

“A! Tiểu Hạ nguyên lai là một vị lão sư a.” Nghe nói Hạ Vân Kiệt nguyên lai là vị lão sư, Diệp Hải Bác vợ chồng đều cảm thấy một trận ngoài ý muốn cùng ngượng ngùng, hơn nữa Diệp Hải Bác nhớ tới vừa rồi chính mình vẫn đem Hạ Vân Kiệt cấp bỏ qua, hơn nữa thiếu chút nữa cũng chưa mời hắn thượng bàn, cảm thấy phá lệ xấu hổ.

Nếu không phải Tần Lam tài xế, tự nhiên không thể ấn quan trường quy củ đến xem đãi Hạ Vân Kiệt, cho nên theo nào đó góc độ thượng giảng, vừa rồi Diệp Hải Bác là thất lễ. Cũng may Hạ Vân Kiệt dù sao tuổi trẻ, luận tuổi hắn làm hắn ba đều dư dả, cho nên rất nhanh Diệp Hải Bác cũng liền khôi phục bình thường, cười nói:“Lão sư tốt, dạy học dục nhân, ta cũng hy vọng con trai sau khi lớn lên làm một gã lão sư, bất quá tiểu tử này này ngoạn lòng rất trọng, căn bản là không phải làm lão sư liêu.”

Chương 848 : Một tiểu nhân

“Ha ha, ba trăm sáu mươi nghề nghề nghề ra Trạng Nguyên, chỉ cần làm được xuất sắc ở đâu một nghề đều giống nhau.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Nhìn không ra đến Tiểu Hạ ngươi tuổi còn trẻ, nói chuyện cũng rất là có lý, hy vọng tương lai Diệp Thiên có thể có tiền đồ.” Diệp Hải Bác khen nói, xem như gián tiếp về phía phía trước bỏ qua Hạ Vân Kiệt hành vi làm ra xin lỗi.

“Nga, đúng rồi Tiểu Hạ, ngươi hiện tại ở nơi nào dạy học? Hải Châu thị còn là ở lão gia Giang Châu thị?” Lý Hồng Mai hỏi.

“Ở Giang Châu thị.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Ha ha, đáng tiếc. Nếu ngươi ở Hải Châu thị, ta nhưng thật ra nhận thức một ít tiểu học cùng sơ trung hiệu trưởng, có thể giúp ngươi lên tiếng kêu gọi, Giang Châu thị giáo dục giới người ta nhận thức tựu ít đi, chỉ có một ít Giang Châu đại học lão sư.” Lý Hồng Mai nghe vậy có chút tiếc hận nói.

Hiển nhiên nàng gặp Hạ Vân Kiệt năm nay mới hai mươi hai tuổi, vào trước là chủ cho rằng Hạ Vân Kiệt là một gã tiểu học hoặc là sơ trung lão sư. Bất quá này cũng không thể trách Lý Hồng Mai, nay lão sư này phân chức nghiệp cũng là phi thường hút hàng náo nhiệt, hơn nữa giống tỉnh lị thành thị, đối lão sư văn bằng yêu cầu thấp nhất đều là khoa chính quy, một ít sơ trung học nhất là trung học thậm chí yêu cầu phải là thạc sĩ văn bằng. Hạ Vân Kiệt năm nay mới hai mươi hai tuổi, lấy hắn mấy tuổi, tính toán đâu ra đấy nhiều lắm cũng liền khoa chính quy tốt nghiệp, rất lớn khả năng còn là trường cao đẳng tốt nghiệp, Lý Hồng Mai tự nhiên sẽ không cho rằng hắn

là trung học lão sư, làm cái sơ trung lão sư cho dù là đỉnh thiên.

“Ngươi nha ngươi, cũng đừng thao này phân tâm, Tần cục trưởng sớm nhất chính là ở Giang Châu thị công an cục nhâm phó chức, có Tần cục trưởng ở, còn cần ngươi đánh cái chiêu gì hô.” Diệp Hải Bác cười lắc đầu nói.

“Ai nha, xem ta này đầu chính là không có ngươi này người làm quan đầu xoay chuyển mau.” Lý Hồng Mai nghe vậy vỗ hạ cái trán, tự giễu cười nói.

Tần Lam gặp Diệp Hải Bác vợ chồng hai kẻ xướng người hoạ, không khỏi nghiền ngẫm nhìn Hạ Vân Kiệt, khóe môi nhếch lên một tia vui sướng khi người gặp họa ý cười, mà Hạ Vân Kiệt tắc hơi có chút dở khóc dở cười, không biết nên như thế nào mở miệng giải thích mới tốt.

Bởi vì hắn rõ ràng chính là đại học lão sư a!

Đang lúc Hạ Vân Kiệt có chút không biết nên như thế nào mở miệng giải thích khi, hắn phát hiện Diệp Hải Bác sắc mặt đột nhiên đổi đổi, theo hắn ánh mắt nhìn lại, Hạ Vân Kiệt nhìn đến khách sạn cửa không biết khi nào đến đây một đám người, trong đó một cái đỉnh đầu có chút hói đỉnh, cử cái bụng, hơi có chút quan uy trung niên nam tử như chúng tinh củng nguyệt bị mọi người vây quanh ở bên trong, ở khách sạn quản lí tự mình dẫn đường hạ, đang chuẩn bị đi trên lầu ghế lô.

Hạ Vân Kiệt cũng không nhận thức kia nam tử, bất quá Tần Lam hiển nhiên nhận thức, thấp giọng nói thầm một câu nói:“Kia không phải Chu Cửu Phúc phó tỉnh trưởng sao? Không nghĩ tới hắn đêm nay cũng tới nơi này ăn cơm.”

“Cũng không chính là hắn!” Lý Hồng Mai hiển nhiên đối

kia Chu Cửu Phúc phó tỉnh trưởng xem không vừa mắt, nghe vậy khóe miệng nhất phiết, rất là khinh thường chán ghét nói.

Gặp Lý Hồng Mai lơ đãng gian toát ra đến khinh thường cùng chán ghét, Tần Lam không khỏi nhớ tới năm đó ở tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất đi làm khi nghe được có liên quan Diệp Hải Bác bị biếm đến lịch sử Đảng nghiên cứu thất làm chủ nhiệm cùng Chu Cửu Phúc có rất đại quan hệ, bất quá lúc ấy nàng tự thân khó bảo toàn, tâm tình hạ, căn bản vô tâm tư đi quan tâm này đó, nay nhìn thấy Lý Hồng Mai kia biểu tình cùng ngữ khí, cảm thấy không khỏi nghĩ thầm, xem ra Diệp chủ nhiệm bị biếm đến lịch sử Đảng nghiên cứu thất làm chủ nhiệm thực cùng Chu Cửu Phúc phó tỉnh trưởng có quan hệ.

“Một tiểu nhân!” Lý Hồng Mai lại bổ sung một câu.

“Hồng Mai, loại này nói bớt tranh cãi.” Diệp hải nhìn xa trông rộng thê tử trước mặt Tần Lam nói chuyện không cái nặng nhẹ, vội vàng quát bảo ngưng lại nói.

“Có cái gì quan hệ, dù sao ngươi đã muốn trước tiên dưỡng lão, ta nói thêm nữa vài câu có năng lực thế nào? Chẳng lẽ Chu Cửu Phúc còn có bản sự đem ngươi theo lịch sử Đảng nghiên cứu thất chủ nhiệm vị trí kéo xuống dưới bất thành?” Lý Hồng Mai không cho là đúng nói.

Diệp Hải Bác há miệng thở dốc, cuối cùng lại đóng đứng lên, hiển nhiên hắn cũng hiểu được tình thế không có biện pháp tái hỏng rồi, thê tử trong lòng có oán khí có bực tức, nàng yêu nói sẽ theo nàng nói đi thôi.

Bất quá cuối cùng Lý Hồng Mai cũng không tái tiếp tục nói tiếp, nhưng thật ra Hạ Vân Kiệt hồi đầu lại nhìn thoáng qua bị mọi người chúng tinh củng nguyệt vây

quanh đang chuẩn bị hướng trên lầu ghế lô đi Chu Cửu Phúc, trong mắt lóe ra một tia có chút suy nghĩ ánh mắt.

Nói đến cũng khéo, đang ở phía sau Chu Cửu Phúc tựa hồ cảm giác được có người ở chú ý hắn dường như, đột nhiên hướng Hạ Vân Kiệt bọn họ bên này xem ra.

Này vừa thấy, Chu Cửu Phúc mày hơi hơi nhíu hạ, lóe ra một tia không vui sắc, đang chuẩn bị tiếp tục đi phía trước chạy, hai mắt lại đột nhiên mạnh sáng ngời, dừng ở Tần Lam trên người.

Tần Lam, Giang Nam tỉnh tối tuổi trẻ phó thính cấp nữ cán bộ, lúc trước theo tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất phó trưởng phòng vị trí đột nhiên hí kịch tính bị điều đến Đông Thông thị thường vụ phó cục trưởng vị trí, Chu Cửu Phúc thân là phó tỉnh trưởng hay là nghe đến một ít tiếng gió, biết tại đây sự kiện trung tỉnh ủy Triệu bí thư lên tiếng. Cụ thể vì cái gì Triệu bí thư sẽ vì một vị chính là phó trưởng phòng lên tiếng, vậy không phải Chu Cửu Phúc sao biết được nói. Ngay cả Triệu bí thư đều tự mình chú ý cán bộ, nay lại là như thế tuổi trẻ liền thân cư địa vị cao, có thể nghĩ tương lai ở con đường làm quan thượng tất là một mảnh quang minh. Chu Cửu Phúc thân là phó tỉnh trưởng tư dưới tự nhiên cũng là đặc biệt chú ý cùng coi trọng Tần Lam, đương nhiên trừ bỏ này một tầng quan hệ ở ngoài, Tần Lam Nhị thúc Tần Diệc Trăn nay là tây lĩnh tỉnh thường vụ phó tỉnh trưởng, coi như là quyền cao chức trọng đại nhân vật, Tần Lam thân là hắn cháu gái, này phân lượng tự nhiên vừa nặng thượng một phần.

Cho nên gặp Tần Lam đã ở, tuy rằng Tần Lam vị này Đông Thông thị công an cục cục trưởng thân phận so với hắn vị này phó tỉnh trưởng còn kém hai cái cấp bậc, nhưng Chu Cửu Phúc trên mặt còn là lập tức đôi nổi lên một tia thân thiết mỉm cười, cười ha ha hướng Tần Lam bọn họ kia một bàn đi đến.

Còn lại người gặp chu phó tỉnh trưởng đột nhiên thay đổi phương hướng, tự nhiên lại vây quanh hắn hướng Tần Lam bên kia đi đến.

Tần Lam tuy rằng cùng chu phó tỉnh trưởng không quen, nhưng thấy hắn cười ha ha hướng chính mình biên đi tới, cũng là không dám chậm trễ, vội vàng đứng lên.

Tư dưới Diệp Hải Bác cùng Lý Hồng Mai tuy rằng đối Chu Cửu Phúc thực bất mãn, nhưng thực thấy hắn đi tới, nhưng cũng chỉ có thể cùng Tần Lam giống nhau, tâm không cam lòng tình không muốn đứng lên.

Hạ Vân Kiệt thấy bọn họ đều đứng lên, chính mình một người nhưng thật ra không tốt ngồi, đành phải cũng đi theo đứng lên.

“Tiểu Tần đồng chí, ngươi hôm nay như thế nào đã ở nơi này ăn cơm?” Chu Cửu Phúc nhất lại đây liền tiến lên thân thiết theo Tần Lam bắt tay, một đôi mắt túi rất lớn lão mắt bất động thanh sắc đảo qua Tần Lam kia cao cao ngất khởi ****, mịt mờ lóe ra một chút mê đắm ánh mắt.

“Chu tỉnh trưởng buổi tối hảo, ngũ nhất nghỉ dài hạn trở về tranh lão gia, trở về trải qua Hải Châu liền lưu lại một ngày, không nghĩ tới ở trong này gặp lão lãnh đạo liền cùng nhau ăn bữa cơm rau dưa.” Tần Lam tựa hồ cảm giác được Chu Cửu Phúc kia mê đắm ánh mắt, đại mi mịt mờ nhíu một chút, bất động thanh sắc rút về tay, mỉm cười trả lời.

“Nguyên lai Hải Bác đồng chí cùng Lý giáo thụ đã ở a! Vừa vặn ta trên lầu đính cái ghế lô, nếu không mọi người cùng tiến lên đi, nhiều người cũng náo nhiệt chút.” Chu Cửu Phúc thế này mới như là vừa phát hiện Diệp Hải Bác vợ chồng, trên mặt thịt béo run lên, nói.

Lúc này đây, cùng đang đứng lên Hạ Vân Kiệt lại bị xem nhẹ.

Phó tỉnh trưởng tự mình mở miệng mời, này cũng không phải là chuyện nhỏ, ở rất nhiều người đến xem kia nhưng là thực vinh hạnh sự tình. Về phần cự tuyệt, kia căn bản là không nên lo lắng. Phải biết rằng lãnh đạo đều mở miệng mời, ngươi nếu cự tuyệt, kia chẳng phải là không cho lãnh đạo mặt mũi, trước mặt mọi người đánh hắn thể diện sao? Có thể nghĩ, sau lãnh đạo hội thấy thế nào ngươi?

Dù là Diệp Hải Bác vợ chồng trong lòng kỳ thật đối Chu Cửu Phúc thực khó chịu, thực không nghĩ cùng hắn cùng nhau ăn cơm, phía sau cũng chỉ là trên mặt hơi hơi lộ ra một tia khó xử sắc, cũng không dám trực tiếp mở miệng cự tuyệt.

Nói đến để, còn là quan đại nhất cấp áp người chết, chẳng sợ Diệp Hải Bác con đường làm quan tiền đồ trên cơ bản là cục diện đáng buồn, tuyệt không khả năng khởi tử hồi sinh, nhưng là không dám trước Chu Cửu Phúc mặt cùng hắn đối nghịch. Dù sao Chu Cửu Phúc là vị phó tỉnh trưởng, tay cầm quyền to, Diệp Hải Bác cho dù không vì chính mình lo lắng, cũng muốn vì người nhà thân thích tiền đồ nhiều hơn lo lắng.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không có gì có dám hay không, chân mày cau lại, không chút nào che dấu chính mình trong lòng đối Chu Cửu Phúc này người còn có hắn đề nghị phản cảm.

“Cảm ơn Chu tỉnh trưởng, chúng ta còn là an vị nơi này, không đi vô giúp vui.” Phía trước Tần Lam tuy rằng vui nhìn thấy Hạ Vân Kiệt kinh ngạc, nhưng thực làm Hạ Vân Kiệt không thích sự tình, nàng cũng là tuyệt không sẽ đi làm. Cho nên gặp Hạ Vân Kiệt mày nhăn lại đến, rõ

ràng không thích cùng Chu Cửu Phúc đám người cùng nhau ăn cơm, Tần Lam cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền mở miệng cự tuyệt nói.

Trên thực tế, chính nàng cũng không thích Chu Cửu Phúc này người!

Mình cảm giác tốt lắm Chu Cửu Phúc, nghĩ đến chính mình một khi mở miệng, Tần Lam vị này mỹ nữ cục trưởng khẳng định hội vui vẻ đáp ứng xuống dưới, không nghĩ tới đối phương lại không hề nghĩ ngợi liền cự tuyệt, sắc mặt hơi hơi trầm xuống, bất quá lập tức lại khôi phục bình thường, nói:“Vậy các ngươi tiếp tục, ta sẽ không quấy rầy.”

Nói xong Chu Cửu Phúc liền xoay người sang chỗ khác, tuy rằng trên mặt như trước mang theo thản nhiên mỉm cười, nhưng người quen thuộc hắn đều thấy được hắn trong mắt lóe ra một tia âm hàn, biết giờ khắc này Chu phó tỉnh trưởng dĩ nhiên động tức giận.

Diệp Hải Bác cũng thấy được Chu Cửu Phúc trong mắt lóe ra kia một tia âm hàn, tâm không khỏi trầm xuống, trong mắt lóe ra một tia lo lắng sắc.

Tuy rằng hắn cũng không cho rằng Chu Cửu Phúc có thể đem Tần Lam biếm trích đến tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất linh tinh ít lưu ý đơn vị, nhưng hai người cấp bậc dù sao kém quá lớn, Chu Cửu Phúc về sau thật muốn cố ý khó xử Tần Lam, chỉ sợ của nàng ngày cũng sẽ không quá.

“Tần cục trưởng, vừa rồi ngươi không nên cự tuyệt Chu Cửu Phúc. Cho dù ngươi trong lòng không muốn, ngươi cũng không thể nói ra.” Chu Cửu Phúc đi rồi, Diệp Hải Bác mặt mang lo lắng sắc nhắc nhở nói.

“Hắn mời không mời là hắn sự tình, chúng ta đồng ý

không đồng ý là của chúng ta sự tình, chẳng lẽ liền bởi vì hắn là vị phó tỉnh trưởng, chúng ta ngay cả lựa chọn ở nơi nào ăn cơm quyền lực tự do đều không có sao?" Hạ Vân Kiệt khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh, một bộ không sao cả nói.

"Tiểu Hạ, ngươi còn trẻ, lại chính là lão sư, quan trường nước rất sâu, ngươi nha không hiểu. Huống hồ này Chu Cửu Phúc ngươi đừng nhìn hắn vẻ mặt thịt béo cười đến cùng phật Di Lặc dường như, kỳ thật tâm nhãn là lại nhỏ lại độc, lần này a, Tần cục trưởng quả thật càn rỡ một ít." Lý Hồng Mai lắc đầu, lời nói thấm thía đối Hạ Vân Kiệt dạy nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt lại bị xem thường, Tần Lam nhịn không được hé miệng nhẹ giọng nở nụ cười, tiếu mâu mang theo một tia tình yêu hoành Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó đối Diệp chủ nhiệm cùng Lý Hồng Mai nói:"Diệp chủ nhiệm, Lý giáo thụ đều do ta không giới thiệu rõ ràng, chúng ta Vân Kiệt lão sư cũng không phải là mới ra đời mao đầu tiểu tử, cũng không phải cái gì bình thường lão sư, hắn nha cũng là đại học một gã giáo thụ, quan trường sâu cạn hắn là biết một ít."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 849 : Ngươi nói đâu? Vân Kiệt

“Cái gì? Hai mươi hai tuổi giáo thụ, điều này sao có thể!” Diệp Hải Bác cùng Lý Hồng Mai bật thốt lên kinh hô.

Bọn họ coi như là gặp qua không ít đại trường hợp, từng có không ít nhân sinh trải qua, nhưng cũng chưa từng gặp qua như vậy tuổi trẻ giáo thụ.

“Ha ha, tình hình chung hạ quả thật là không có khả năng. Bất quá ta học trung y, trung y này chuyên nghiệp có vẻ đặc thù, trường học là thừa nhận sư thừa truyền thừa, ta có vẻ may mắn đã bái một vị lợi hại lão sư, cho nên tựu thành Giang Châu đại học một gã phó giáo sư.” Hạ Vân Kiệt cười lược lược giải thích nói.

Diệp Hải Bác cùng Lý Hồng Mai nghe vậy mặc dù có chút thoải mái, nhưng còn là vẻ mặt kinh ngạc, hồi lâu Diệp Hải Bác mới nói:“Cho dù là trung y, hai mươi hai tuổi phó giáo sư kia cũng tuyệt đối đủ khoa trương. Nga, đúng rồi, ngươi lão sư là vị nào trung y ngôi sao sáng? Giang Nam tỉnh ta còn là nhận thức vài tên danh trung y, giống các ngươi Giang Châu đại học trung y học viện viện trưởng Hồng Văn Cảnh ta cũng vậy nhận thức.”

“Ta lão sư đã qua đời, hắn y thuật rất cao minh, nhưng ở trung y giới lại không có gì danh khí.” Hạ Vân Kiệt trả lời, trong mắt lóe ra một tia ảm đạm thần thương.

Nếu hắn sư phụ còn tại, nhìn đến hắn lấy được nay như vậy thành tựu thật là là một kiện cỡ nào tốt sự tình.

“Nguyên lai là vị thế ngoại cao nhân!” Diệp Hải Bác tán thưởng nói.

Mặc kệ Diệp Hải Bác này một tiếng tán thưởng là đăm

đăm nội tâm, còn chính là lời khách sáo, nhưng bởi vì này câu nói đầu tiên làm cho Hạ Vân Kiệt đối Diệp Hải Bác hơn một tia hảo cảm.

“Đúng vậy, lão sư quả thật là một vị thế ngoại cao nhân!” Hạ Vân Kiệt đi theo cảm khái một câu, sau đó hỏi:“Nga, đúng rồi, ta nghe Lý giáo thụ vừa rồi nói Chu Cửu Phúc là tiểu nhân, hơn nữa gặp các ngươi bộ dáng, tựa hồ các ngươi cùng hắn còn có chút quá tiết, này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?”

Này cũng là Tần Lam sở tò mò, nghe vậy hai nhĩ nhất thời dựng thẳng lên.

“Đây đều là chuyện quá khứ, cũng không có gì hay nhắc lại.” Diệp Hải Bác khoát tay, ảm đạm thần thương nói.

“Vì cái gì không đề cập tới, ngươi không nói ta nói!” Lý Hồng Mai hiển nhiên còn nghẹn khẩu khí, gặp Diệp Hải Bác xua tay không chịu nhắc lại chuyện xưa, lại thở phì phì đoạt lấy nói mà nói nói.

Gặp thê tử đoạt lấy nói, Diệp Hải Bác giật giật mồm mép, cuối cùng còn là từ nàng.

“Lại nói tiếp bảy năm trước, Chu Cửu Phúc cùng Diệp Hải Bác còn là đồng nghiệp đâu, hai người cũng thường xuyên cùng nhau ăn cơm uống rượu. Khi đó tỉnh có cái đại hạng mục, Chu Cửu Phúc cùng Diệp Hải Bác đều tham dự, hơn nữa đều là này hạng mục phó tổ trưởng, đảm nhiệm tổ trưởng là ngay lúc đó Tôn Chấn phó tỉnh trưởng. Hạng mục chấp hành đến một nửa khi, Diệp Hải Bác phát hiện không đúng, lúc ấy hắn liền hướng Chu Cửu Phúc cùng Tôn Chấn phó tỉnh trưởng nâng lên đi ra, cho rằng muốn lập tức bỏ dở, một lần nữa thỉnh chuyên gia đánh giá quy hoạch. Nhưng lúc ấy Chu Cửu Phúc cùng Tôn Chấn phó tỉnh trưởng đều nghe không vào, nói nếu xảy ra chuyện, bọn họ hội phụ trách. Diệp

Hải Bác xem bọn họ nói như vậy, cũng chỉ hảo từ bỏ, nghĩ rằng lại nhìn đoạn thời gian, nếu thật sự có vấn đề lại càng cấp đăng báo đi. Khả hắn vạn vạn không nghĩ tới không quá nhiều thời gian dài, kia hạng mục thế nhưng liền xảy ra sự tình, hơn nữa còn đã chết năm người. Xảy ra sự tình, hơn nữa còn đã chết người, chuyện này tổng yếu có người phụ trách đi. Diệp Hải Bác thân là hạng mục phó tổ trưởng, cho dù hắn từng nửa đường đưa ra dị nghị, nếu không nên hắn gánh vác nhất định trách nhiệm, chúng ta cũng không ý kiến, dù sao hắn là hạng mục phó tổ trưởng. Nhưng chúng ta như thế nào cũng không nghĩ tới, sự tình phát sinh sau, Chu Cửu Phúc cùng Tôn Chấn thế nhưng đem trách nhiệm tất cả đều hướng Diệp Hải Bác trên người đẩy. Kết quả, sau Diệp Hải Bác theo Hải Châu thị phó thị trưởng chức vị bị điều đến tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất làm chủ nhiệm.” Lý Hồng Mai nói tới đây, hiển nhiên phá lệ tức giận, bộ ngực càng không ngừng phập phồng.

Hải Châu thị là tỉnh lị thành thị, thuộc loại phó tỉnh cấp hành chính cấp bậc. Phó thị trưởng chức cấp cùng Giang Châu thị thị trưởng cấp bậc giống nhau, chính thính cấp. Tuy rằng tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất chủ nhiệm cũng là chính thính cấp, nhưng luận thực quyền so với Hải Châu thị phó thị trưởng kém không ít. Tối mấu chốt là, Hải Châu thị phó thị trưởng hướng lên trên phát triển không gian rất lớn, hơn nữa thất năm trước, Diệp Hải Bác còn chính là bốn mươi xuất đầu, hoàn toàn là có khả năng tái hướng lên trên đi, thường vụ phó thị trưởng, thị trưởng…… Nhưng đến tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất, con đường làm quan trên cơ bản đi ra đầu, tái hướng lên trên cơ hồ đã muốn không có khả năng.

Này đó quan trường nói nói cùng phùng chính thành đám người tiếp xúc hơn, Hạ Vân Kiệt cũng biết một ít, gặp Lý Hồng Mai tức giận đến không nhẹ, giúp nàng đổ

chút đồ uống, trấn an nói:“Lý giáo thụ ngươi uống trước điểm đồ uống, xin bớt giận.”

“Cảm ơn.” Lý Hồng Mai bưng lên đồ uống uống một hớp lớn, sau đó thật mạnh hô một hơi, tiếp tục nói:“Tuy rằng Tôn Chấn phó tỉnh trưởng cùng Chu Cửu Phúc đem trách nhiệm đều giao cho Diệp Hải Bác, nhưng Tôn Chấn dù sao cũng là tổ trưởng, hắn là không có biện pháp toàn bộ trút bỏ trách nhiệm, cho nên cuối cùng hắn còn là trước tiên bị an bài đến tỉnh hội nghị hiệp thương chính trị, nhưng bởi vì lúc ấy Chu Cửu Phúc cùng hắn đứng là cùng trận tuyến, Tôn Chấn bị trước tiên an bài đến tỉnh hội nghị hiệp thương chính trị phía trước, cố ý hướng tỉnh ủy lãnh đạo đề cử Chu Cửu Phúc, xem như vì tương lai an bài đường lui. Tôn Chấn dù sao cũng là lão bài phó tỉnh trưởng, nay tỉnh ủy lãnh đạo lại bất đắc dĩ đem hắn trước tiên an bài đến tỉnh hội nghị hiệp thương chính trị, nhưng thật ra không tốt tái đánh hồi hắn đề cử, kể từ đó, Chu Cửu Phúc ngược lại nhân họa đắc phúc thành Hải Châu thị thị trưởng, trước hai năm lại được điều đến tỉnh làm phó tỉnh trưởng. Vốn Chu Cửu Phúc làm phó tỉnh trưởng sau, chúng ta còn muốn hắn có lẽ hội xem ở từng cùng Diệp Hải Bác đồng nghiệp phân thượng, hội giúp hắn một phen, cho nên còn cố ý tìm tới hắn, hy vọng hắn hỗ trợ trò chuyện, hoạt động hoạt động, cấp Diệp Hải Bác na vị trí, không nghĩ tới hắn không chỉ có không hỗ trợ, ngược lại còn nghĩa chính lời nói đem chúng ta răn dạy một chút, nói chúng ta muốn làm đường ngang ngõ tắt. Thật không biết hắn lương tâm có phải hay không bị chó ăn, năm đó nếu không Diệp Hải Bác giúp bọn hắn đỉnh, vượt cấp cắn ngược lại bọn họ một ngụm, chẳng lẽ hắn còn có thể……”

“Tính, Hồng Mai, hiện tại nói này đó làm gì. Lúc ấy kia chuyện ta cũng quả thật có trách nhiệm.” Gặp Lý Hồng Mai càng nói càng khí, càng nói càng nhiều, Diệp Hải Bác rốt cục nhịn không được mở miệng ngắt lời nói.

“Hiện tại nói này đó là vô dụng, lúc ấy ngươi nếu nghe ta, không đem chuyện này một người khiêng xuống dưới, vượt cấp đăng báo, xem Chu Cửu Phúc bây giờ còn có thể như vậy kiêu ngạo ngăn nắp sao?” Lý Hồng Mai thở phì phì nói.

“Quan trường sự tình ngươi không hiểu, lúc ấy cho dù ta vượt cấp đăng báo, của ta xử phạt như trước không thể thiếu, ngược lại sẽ làm lãnh đạo cho rằng ta không có đảm đương, sự tình chỉ sợ hội càng không xong.” Diệp Hải Bác nói.

“Chẳng lẽ ngươi tình huống hiện tại sẽ không không xong, hơn nữa cho dù càng không xong, ít nhất ta cũng đem Chu Cửu Phúc cấp kéo xuống dưới, ra một ngụm ác khí.” Lý Hồng Mai thở phì phì nói.

Tần Lam vốn là là cái yêu ghét rõ ràng nữ nhân, cho nên theo tiểu liền lập chí phải làm cái nữ cảnh sát, chuyên môn trảo người xấu. Nay nghe xong Lý Hồng Mai, không khỏi cũng nổi lên cùng chung mối thù cảm xúc, nói:“Lý giáo thụ nói đúng vậy, giống Chu Cửu Phúc người như thế lúc trước nên kéo hắn xuống ngựa, không thể tiện nghi hắn.”

Nói xong Tần Lam có khác thâm ý nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, hỏi:“Ngươi nói đâu? Vân Kiệt.”

“Ta cảm thấy giống Chu Cửu Phúc người như thế là hẳn là kéo hắn xuống ngựa, còn có ta cảm thấy lúc ấy chủ yếu trách nhiệm ở Chu Cửu Phúc cùng kia Tôn Chấn trên người, bọn họ nếu lúc ấy nghe theo Diệp chủ nhiệm đề nghị, chỉ sợ cũng sẽ không phát sinh sau lại bi kịch.” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam cố ý hỏi chính mình ý kiến, thế nào còn không biết nàng trong lòng tồn cái gì ý tưởng, ngoài miệng vội vàng trả lời, trong lòng cũng không tùy vào âm thầm lắc đầu, xem ra chuyện này là

mặc kệ không được.

Lý Hồng Mai cùng Diệp Hải Bác đương nhiên không biết Tần Lam này vừa hỏi, Hạ Vân Kiệt này nhất đáp, trên cơ bản liền quyết định Chu Cửu Phúc con đường làm quan vận mệnh, bọn họ một cái gặp Tần Lam cùng Hạ Vân Kiệt đều đồng ý chính mình ý kiến, như là tìm được rồi tri âm giống nhau, tâm tình tốt lắm không ít, bưng lên đồ uống thật to uống hai khẩu, xem ánh mắt hai người cũng phá lệ thân thiết, một cái khác cũng chính là Diệp Hải Bác cũng là vẻ mặt cười khổ, nhìn Tần Lam nói:“Tần cục trưởng, Hồng Mai cùng Tiểu Hạ đều là lão sư, bọn họ nói như vậy không gì đáng trách, nhưng ngươi nói như thế nào cũng là Đông Thông thị công an cục cục trưởng, ngươi này tư tưởng cũng không thể có nha. Nhớ kỹ, quá cương dễ chiết, ở quan trường có đôi khi hay là muốn học được thỏa hiệp a.”

“Quá cương dễ chiết là đối, học được thỏa hiệp cũng là đúng, nhưng là Diệp chủ nhiệm, kia muốn xem khi nào thì. Chính xác nên kiên trì mà không phải thỏa hiệp, nếu không thì phải là cô phụ nhân dân giao cho các ngươi quyền lực, chính là cô phụ nhân dân đối với các ngươi kỳ vọng. Ngươi thân là cao cấp cán bộ, càng hẳn là như thế!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy vẻ mặt nghiêm mặt nói.

Diệp Hải Bác nghe vậy cả người mạnh chấn động, một đôi vốn là ảm đạm vô thần hai mắt chợt nở rộ ra một đoàn chói mắt quang mang, bất quá rất nhanh kia đoàn hào quang liền ảm đạm rồi đi xuống, một lần nữa khôi phục ban đầu ảm đạm vô thần.

Hiện tại nói này đó có ích lợi gì đâu? Hắn hiện tại chính là cái nghiên cứu đảng lịch lão nhân, không còn là từng kia hăng hái, tràn ngập khát vọng tỉnh lị thành thị phó thị trưởng.

“Ha ha, vì những lời này, Diệp chủ nhiệm, Lý giáo thụ ta

cảm thấy các ngươi hẳn là kính chúng ta Hạ lão sư một ly.” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt nói ra này lời nói, trong lòng thảng quá một chút hạnh phúc, thâm tình nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó đối Diệp Hải Bác nói.

Người khác không biết Hạ Vân Kiệt những lời này phân lượng cùng thâm ý, Tần Lam cũng rất rõ ràng.

Diệp Hải Bác cùng Lý Hồng Mai nghe vậy cũng không cấm ngây người, không biết Tần Lam những lời này là cái gì ý tứ, bất quá rất nhanh hai người còn là bưng lên chén rượu cười nói:“Tiểu Hạ, vì ngươi vừa rồi kia phiên khiến người tỉnh ngộ lời nói, chúng ta kính ngươi một ly.”

“Cảm ơn các ngươi.” Hạ Vân Kiệt bưng lên đồ uống cùng Diệp Hải Bác cùng Lý Hồng Mai huých một chút, ánh mắt lại mịt mờ tà ngay mặt mang hạnh phúc mỉm cười Tần Lam liếc mắt một cái.

Phỏng chừng là Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam hai người tính nết đúng Diệp Hải Bác cùng Lý Hồng Mai khẩu vị, cũng có lẽ là vừa mới kia lời nói khơi mào bọn họ cảm xúc, Diệp Hải Bác cùng Lý Hồng Mai thế nhưng thật đúng là đem chén trung rượu cùng đồ uống tất cả đều uống quang, coi như là phi thường cấp Hạ Vân Kiệt mặt mũi.

Phải biết rằng, nói đến để Hạ Vân Kiệt cũng bất quá chính là Giang Châu đại học chính là một gã phó giáo sư, cùng Diệp Hải Bác cùng Lý Hồng Mai thân phận địa vị còn kém không ít, về phần mấy tuổi liền lại càng không tiêu nói.

Hạ Vân Kiệt thấy thế trong mắt lóe ra một tia thưởng thức sắc, hắn hiện tại tu vi cao thâm, cho dù không thi triển tướng nhân thuật, thông qua này đó rất nhỏ biểu tượng cũng có thể nhìn thấu một người bản tính, hắn nhìn ra được đến trước mắt này đôi vợ chồng không sai,

cho nên thế này mới hội đối Diệp Hải Bác nói kia lời nói.

Thấy bọn họ uống quang chén trung rượu cùng đồ uống, Tần Lam vừa mới chuẩn bị cho bọn hắn rót rượu thủy, đột nhiên Diệp Hải Bác điện thoại vang lên.

Diệp Hải Bác đào ra tay cơ, nhìn thoáng qua, trên mặt lóe ra một tia nghi hoặc sắc nói:“Di, hôm nay thái dương từ phía tây đi ra, tiểu tử này ở nước ngoài ngoạn thế nhưng còn biết gọi điện thoại cho ta!”

Nói xong Diệp Hải Bác hướng Tần Lam cùng Hạ Vân Kiệt nói thanh khiểm, sau đó tiếp nổi lên điện thoại.

Điện thoại vừa tiếp đứng lên, Diệp Hải Bác vừa mới chuẩn bị mở miệng, trong điện thoại truyền đến một cái trung niên nam tử thanh âm:“Ngươi hảo, ta là trú Milan tổng lãnh sự quán nhân viên công tác Ngô Hạo, xin hỏi ngươi là Diệp Thiên phụ thân Diệp Hải Bác đồng chí sao?”

Chương 850 : Ngựa chết làm ngựa sống trị

“Đúng, ta là, xin hỏi có phải hay không Diệp Thiên xảy ra chuyện gì ?” Nghe được điện thoại kia đầu thanh âm, Diệp Hải Bác đương trường sắc mặt liền thay đổi, vẻ mặt sốt ruột lo lắng hỏi.

“Đúng vậy, Diệp Thiên tối hôm qua ở trong quán bar cùng địa phương một vị nghị viên con trai đã xảy ra xung đột, hiện tại bị giữ ở lại địa phương cảnh sát cục. Đối phương muốn khởi tố ngươi con trai, Diệp Thiên chỉ sợ sẽ bị hình phạt, đương nhiên chúng ta hội tận lực làm quay vần công tác.” Điện thoại kia đầu lại truyền đến tổng lãnh sự quán nhân viên công tác Ngô Hạo thanh âm.

“Cái gì? Hình phạt?” Diệp Hải Bác sắc mặt kịch biến.

“Đúng vậy, rất khả năng, đối phương là địa phương một vị rất danh vọng nghị viên con trai, chuyện này hội có vẻ khó giải quyết.” Ngô Hạo nói.

“Ngô đồng chí, các ngươi nhất định phải ngẫm lại biện pháp, hết sức quay vần, cần bồi thường cái gì, chúng ta đều nguyện ý ra. Con ta năm nay mới hai mươi hai tuổi, nếu ở nước ngoài bị hình câu hội hủy hắn cả đời.” Diệp Hải Bác phía sau sớm không có chính thính cấp cán bộ cái giá cùng bình tĩnh, liên tục cầu xin.

“Này ngài yên tâm, chúng ta nhất định hội hết sức. Kia trước như vậy, có tình huống ta sẽ cùng các ngươi liên hệ.” Điện thoại kia đầu an ủi một câu sau liền treo.

Treo điện thoại sau, Diệp Hải Bác cả người đều choáng váng.

Hắn từng quý là tỉnh lị thành thị phó thị trưởng, cho dù hiện tại ăn không ngồi chờ, kia cũng chỉ là cùng trước kia tương đối mà nói, đặt ở người thường trong mắt kia còn là cần nhìn lên quan lớn. Có thể nói, chỉ cần là ở quốc nội, lấy thân phận của hắn tổng cũng có thể nhờ đến điểm quan hệ, nhưng ở nước ngoài, hắn này chính thính cấp cán bộ cũng là ngay cả nửa điểm biện pháp đều không có.

“Diệp Thiên làm sao vậy? Diệp Thiên làm sao vậy?” Vừa rồi Diệp Hải Bác cùng trú Milan tổng lãnh sự quán trò chuyện, Lý Hồng Mai tuy rằng chỉ nghe cái chích ngôn phiến tự, nhưng này cũng không gây trở ngại nàng đoán ra con trai ở nước ngoài có đại sự xảy ra tình.

“Diệp Thiên tối hôm qua để ý đại lợi Milan một nhà trong quán bar cùng người đánh nhau, hiện tại bị câu ở lại cảnh sát cục, sự tình sẽ có điểm phiền toái.” Thê tử quýnh lên, Diệp Hải Bác ngược lại bình tĩnh xuống dưới, đại khái nói hạ.

“Cái gì, bị giữ ở lại cảnh sát cục! Của ta trời ạ, kia khả làm sao bây giờ? Đại sứ quán người nói như thế nào, nghiêm trọng không nghiêm trọng?” Lý Hồng Mai vừa nghe nước mắt đều thiếu chút nữa muốn chảy xuống đến.

Con trai là mẫu thân ưa, làm sao té ngã một chút, nàng đều hảo tâm đau, càng đừng nói nay bị giữ ở lại xa ở vạn dặm ở ngoài nước ngoài cảnh sát cục.

“Phỏng chừng có điểm nghiêm trọng, nghe nói cùng Diệp Thiên khởi xung đột là địa phương một vị rất danh vọng nghị viên con trai.” Diệp Hải Bác trả lời.

“Kia khả làm sao bây giờ? Kia khả làm sao bây giờ? Nga, đúng rồi, ngươi không phải quan viên sao? Mau ngẫm lại biện pháp a!” Lý Hồng Mai vừa nghe lại kích

động.

“Đó là Italy, không phải Trung Quốc, ta có thể có biện pháp gì! Này cũng đều trách ngươi, bình thường như vậy sủng hắn, hiện tại tốt lắm, đều chạy đến nước ngoài đi đánh nhau !” Diệp Hải Bác xem Lý Hồng Mai lôi kéo hắn cấp, cũng không cấm có chút phiền lòng khí táo đứng lên.

“Diệp chủ nhiệm, Lý giáo thụ, Diệp Thiên người tại Ý, các ngươi ở trong này sốt ruột cũng vô dụng. Cũng may nhân không có việc gì tình chính là vạn hạnh, như vậy ta giúp ngươi gọi cái điện thoại hỏi một chút xem, ta tại Ý còn là có mấy bằng hữu.” Hạ Vân Kiệt gặp hai người gấp đến độ xoay quanh, vội vàng an ủi nói.

“Cảm ơn ngươi Tiểu Hạ, bất quá, ai, vừa rồi tổng lãnh sự quán người ta nói, chuyện này liên lụy tới một vị rất danh vọng nghị viên con trai, phỏng chừng ngươi kia bằng hữu rất khó giúp đỡ việc a!” Gặp phía sau Hạ Vân Kiệt thế nhưng mở miệng nói hỗ trợ gọi điện thoại, Diệp Hải Bác cùng Lý Hồng Mai đều ngẩn ra, cảm thấy rất là ngoài ý muốn. Bất quá rất nhanh, Diệp Hải Bác liền phe phẩy đầu thở dài nói.

Ngay cả hắn vị này chính thính cấp quan lớn đều thúc thủ vô thố, Diệp Hải Bác cũng không cho rằng chính là một vị giang châu đại học phó giáo sư có thể có biện pháp gì.

“Yên tâm đi Diệp chủ nhiệm, Lý giáo thụ, ngươi đừng xem Vân Kiệt chính là một vị đại học phó giáo sư, nhưng hắn nhân mạch rất rộng, chỉ cần hắn mở miệng, Diệp Thiên hẳn là không thành vấn đề.” Tần Lam gặp Diệp Hải Bác vợ chồng lúc này như trước xem thường Hạ Vân Kiệt, nhịn không được mở miệng nói.

Tần Lam nhưng là Đông Thông thị công an cục cục

trưởng, nàng nói chuyện phân lượng cùng có thể tin độ tự nhiên không phải Hạ Vân Kiệt có thể so sánh, cho nên hắn này nhất mở miệng, Diệp Hải Bác cùng Lý Hồng Mai đều thực giật mình nhìn xem Tần Lam lại nhìn xem Hạ Vân Kiệt.

Thấy thế nào, bọn họ đều rất khó tin tưởng Hạ Vân Kiệt thế nhưng ở nước ngoài đều có rất rộng nhân mạch, đương nhiên nếu Tần Lam đều nói như vậy, bọn họ trong lòng còn là dâng lên một tia hy vọng, tuy rằng bọn họ còn là không lớn tin tưởng.

“Nhưng là muốn xem lý đứng ở ai kia một bên, nếu đuối lý là Diệp Thiên, ta đây cũng không thật mạnh đè nặng, nên xin lỗi, nên bồi thường, chúng ta bên này còn là cần làm.” Hạ Vân Kiệt không có phủ nhận Tần Lam lời nói mà là bổ sung một câu.

“Đó là đương nhiên, đó là đương nhiên. Bất quá Diệp Thiên đứa nhỏ này tính tình tuy rằng dã chút, một chút cũng không giống chúng ta hai, nhưng hắn tâm địa vẫn đều là thực thiện lương, nhìn đến lão nhân quá đường cái đều đã đỡ một phen, ở nước ngoài sẽ không vô duyên vô cớ cùng người đánh nhau.” Lý Hồng Mai nói.

“Đều khi nào thì, ngươi còn thay kia xú tiểu tử nói chuyện. Mặc kệ cái gì lý do, chạy đến nước ngoài còn cùng người đánh nhau chính là không đúng!” Diệp Hải Bác buồn bực nói.

“Tốt lắm, Diệp chủ nhiệm, Lý giáo thụ các ngươi cũng đừng tranh, hết thảy đều chờ ta gọi điện thoại, thỉnh bằng hữu điều tra rõ ràng nói sau.” Hạ Vân Kiệt ngắt lời nói, trong lòng nhưng thật ra thở dài nhẹ nhõm một hơi, chỉ cần Diệp Thiên bản tính tốt, kia chuyện này xử lý đứng lên liền đơn giản, hắn cũng không tưởng trợ Trụ vi ngược, tuy rằng Diệp Thiên là người Trung Quốc.

Điện thoại tự nhiên là đánh cấp Mario, hắn hiện tại là Italy Mafia đại giáo phụ, là Italy vua không ngai. Giống loại này sự tình hắn điều tra xử lý đứng lên, chỉ sợ so với Italy tổng lý còn muốn đơn giản nhanh chóng.

Điện thoại rất nhanh liền đả thông, bên trong truyền đến Mario kích động thanh âm:“Buổi chiều hảo, Hạ tiên sinh, ngài đến Ý sao?”

Italy hiện tại là thực hành mùa hạ khi, cùng Trung Quốc sai giờ sáu giờ, hiện tại Hải Châu bên này là buổi tối, nhưng tại Ý lại còn chính là buổi chiều.

“Ha ha, chẳng lẽ ta không tới tại Ý sẽ không có thể cho ngươi gọi điện thoại sao?” Hạ Vân Kiệt cười hỏi.

“A, đương nhiên không phải, đương nhiên không phải, Hạ tiên sinh gì thời điểm gọi điện thoại lại đây, Mario đều cảm thấy vô cùng vinh hạnh.” Mario cuống quít nói.

“Ha ha, Italy là cái rất mỹ lệ địa phương, về sau có rảnh ta nhất định hội lại đi. Bất quá hôm nay ta có điểm sự tình muốn phiền toái ngươi.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Có chuyện ngài phân phó.” Mario nghe vậy vội vàng cung khiêm nói.

“Là như vậy, ta có cái bằng hữu con trai, tên gọi Diệp Thiên, hắn tối hôm qua ở Milan một nhà quán bar cùng địa phương một vị nghe nói rất danh vọng nghị viên con trai nổi lên xung đột, hiện tại bị giữ ở lại cảnh sát cục. Ngươi giúp ta điều tra một chút, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, nếu sai là ở Diệp Thiên trên người, ngươi tận lực giúp ta quay vần giống nhau, nên xin lỗi, nên bồi thường chúng ta đều nguyện ý gánh vác, nhưng nếu sai ở đối phương trên người, ta nghĩ ngươi hẳn là biết làm như thế nào đi.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ta hiểu được, Hạ tiên sinh, ngài yên tâm, ta hiện tại liền sai người điều tra, nhất có kết quả ta lập tức liền cho ngài đáp lời.” Mario cung kính trả lời, trong mắt lại lóe một tia hàn quang, trong lòng nghĩ thầm, sai tốt nhất không phải tại kia nghị viên con trai trên người, nếu không hắn không đánh hắn lão ba cũng không nhận thức hắn mới thôi, cũng dám nhạ Hạ tiên sinh bằng hữu con trai.

“Kia đi, phiền toái ngươi Mario.” Hạ Vân Kiệt tạ nói.

“Hạ tiên sinh khách khí, tài cán vì Hạ tiên sinh cống hiến sức lực vĩnh viễn là Mario cùng Fiero gia tộc vinh quang.” Mario càng phát ra cung khiêm nói.

Mario có thể có hôm nay tất cả đều là Hạ Vân Kiệt ban tặng, chỉ tánh mạng liền đã cứu hai lần, cho nên cùng hắn Hạ Vân Kiệt cũng là không có gì hay khách khí, rất nhanh liền treo điện thoại, sau đó đối chính vẻ mặt chờ mong khẩn trương Diệp Hải Bác cùng Lý Hồng Mai nói:“Diệp chủ nhiệm, Lý giáo thụ, các ngươi yên tâm đi, ta hiện tại đã muốn phó thác ta bằng hữu đi điều tra xử lý, ta nghĩ rất nhanh sẽ có tin tức.”

“Ngươi vị kia bằng hữu tại Ý làm cái gì? Hắn thật sự có thể giúp đỡ việc sao?” Lý Hồng Mai thân là mẫu thân càng khẩn trương con trai, nghe vậy vẻ mặt lo lắng hỏi. Nhưng thật ra Diệp Hải Bác trong lòng tuy là đồng dạng lo lắng khẩn trương, nhưng dù sao cũng là quan trường người trong, nếu Hạ Vân Kiệt đã muốn nói như vậy, Tần Lam phía trước lại đánh quá cam đoan, hắn cũng là không tốt lại mở miệng nghi ngờ.

“Ta vị này bằng hữu tại Ý còn là có điểm thế lực, điểm ấy sự tình không làm khó được hắn, các ngươi yên tâm đi.” Hạ Vân Kiệt thần sắc thoải mái mà trấn an nói, nhưng cũng không có trả lời Lý Hồng Mai cái thứ nhất vấn đề.

Hắn tổng không thể nói cho Lý Hồng Mai, hắn hiện tại phó thác người là Italy Mafia đại giáo phụ đi! Thật muốn như vậy trả lời, còn không đem bọn họ cấp hù chết. Đương nhiên trên thực tế, cho dù Hạ Vân Kiệt lời nói thật trả lời, Diệp Hải Bác cùng Lý Hồng Mai cũng không khả năng tin tưởng.

Italy Mafia đại giáo phụ a, kia nhưng là Italy vua không ngai! Lại khởi là một đại học lão sư có thể tiếp xúc đến, càng đừng nói trực tiếp cho hắn gọi điện thoại thỉnh hắn hỗ trợ làm việc!

Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Lý Hồng Mai còn là lo lắng, còn muốn há mồm câu hỏi, tựa hồ chỉ có đánh vỡ sa oa hỏi để mới vừa rồi có thể hơi chút yên tâm một ít, bất quá Diệp Hải Bác lại ở cái bàn hạ đá nàng một cước, không chuẩn nàng hỏi lại.

Loại chuyện này, mặc kệ Hạ Vân Kiệt bằng hữu có thể hay không thực giúp đỡ việc, phía sau cũng không thể vừa hỏi hỏi lại, nếu không thì phải là không tin Hạ Vân Kiệt, tuy rằng trên thực tế, Diệp Hải Bác cũng không như thế nào tin tưởng. Nhưng con trai xa tại Ý Milan, hắn này chính thính cấp lão ba cũng không có cách nha, nay cũng chỉ có thể ngựa chết làm ngựa sống trị. Ít nhất Hạ Vân Kiệt còn tuổi nhỏ làm đến Giang Châu đại học phó giáo sư, lại cùng Tần Lam cục trưởng đi cùng một chỗ, hẳn là còn là có điểm phổ.

Italy Milan, quốc tế mốt đại đô thị, Italy bắc bộ là tối trọng yếu kinh tế trọng trấn. Palermo, Italy tối nam đoan Sicily đảo thủ phủ.

Này hai cái địa phương nhất nam nhất bắc cách ngàn dặm, nhưng này xa xôi khoảng cách không chút nào không thể ảnh hưởng đến thân cư Mafia tổng bộ Sicily đảo thủ phủ Palermo Mario mệnh lệnh nhắn dùm cùng chấp hành.

Tìm hiểu tin tức, này một môn đạo, địa hạ thế lực hiệu suất vĩnh viễn so với cảnh sát ngành còn muốn tới cao thượng rất nhiều, hơn nữa làm này mệnh lệnh còn là Italy địa hạ thế lực hoàng đế Mario tự mình hạ đạt khi, kia hiệu suất lại cao chỉ sợ ngay cả Mỹ quốc quốc an cục đều phải sợ hãi than không bằng.

Gần mười lăm phút, sở hữu có liên quan tối hôm qua Diệp Thiên ở Milan một nhà quán bar cùng địa phương một vị nghị viên con trai xung đột đánh nhau sự tình, liền tường kể lại tế bị hội báo đến Mario trước mặt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 851 : Không có việc gì

Sự tình xung đột là vì cùng Diệp Thiên đồng hành một vị xinh đẹp Trung Quốc nữ hài tử dựng lên. Lúc ấy nghị viên con trai Anthony có điểm uống cao, nhìn đến vị kia xinh đẹp Trung Quốc nữ hài tử liền đi lên đến gần, nghĩ đến cái một đêm tình linh tinh diễm ngộ.

Đáng tiếc vị kia Trung Quốc nữ hài tử lại chướng mắt hắn, thân là địa phương có danh vọng nghị viên con trai, Anthony đương nhiên không phải khiêm tốn tên, hơn nữa lại uống cao một ít, khó tránh khỏi liền đối kia nữ hài tử nói chút không nên nói lời nói, động không nên động tay, kết quả có thể nghĩ, thân là nữ hài tử đồng bạn Diệp Thiên tự nhiên không chịu phạm, vì thế song phương liền đánh đứng lên.

Có lẽ là thiên tính hảo ngoạn duyên cớ, Diệp Thiên thân thể tố chất thế nhưng so với hắn sớm liền trắng một nửa tóc phụ thân mạnh hơn rất nhiều, cùng vóc người cao lớn Anthony động thủ, cuối cùng kết quả dĩ nhiên là hắn thắng lợi, hơn nữa còn đem Anthony kia bộ dạng đặc biệt có Âu châu nhân đặc điểm mũi cao cấp đánh gãy xương. Đương nhiên đánh nhau là đánh thắng, nhưng chờ đợi Diệp Thiên cũng không phải anh hùng đãi ngộ, mà là trực tiếp bị mang đi cảnh sát cục.

Vốn mang đi cảnh sát cục cũng không phải cái gì đại sự tình, dù sao ngay từ đầu là Anthony không đúng, Anthony thương cũng cũng không phải cái gì đại thương, đơn giản cái mũi triền băng trắng khó coi một ít, chỉ cần đem sự tình hiểu rõ, hẳn là cũng sẽ không sự. Nhưng vấn đề là Anthony phụ thân là địa phương phi thường có danh vọng con trai.

Ở gì quốc gia, chẳng sợ phát đạt quốc gia, cũng cũng không có tồn tại tuyệt đối công bình, quyền lực một khi

tham gia đi vào, pháp luật liền mất đi nó nên có công bình công chính. Loại này hiện tượng ở Diệp Thiên này vụ án liền bày ra vô cùng nhuần nhuyễn. Bởi vì Anthony phụ thân tham gia, hơn nữa mọi người đều là đồng bào, căn cứ giúp trong không giúp ngoài nguyên tắc, cảnh sát cục ở phá án khi liền xuất hiện rõ ràng thiên vị.

Tại đây điểm, Âu Mĩ quốc gia làm việc phong cách liền cùng quốc nội hoàn toàn không giống với, ở quốc nội đề cập đến quốc tế bạn bè, luôn làm cho người của mình lui một bước, bày ra đại quốc bao dung phong phạm, mà bọn họ lại hoàn toàn tương phản, tận lực giúp đỡ người của mình, càng đừng nói Anthony phụ thân còn là địa phương rất danh vọng nghị viên.

Mario nghe xong sự tình sau khi trải qua, trong mắt lộ ra một tia sát khí, cấp Milan khu Mafia người phụ trách gọi điện thoại, thản nhiên nói:“Gọi người đánh gãy Anthony chân, thuận tiện nói cho hắn phụ thân lão Mễ Cáp Lợi, nếu hắn không nghĩ chính mình bê bối đăng báo, nếu không nghĩ con của hắn cả đời nằm ở trên giường vượt qua, tốt nhất lập tức mang theo hắn bị đánh gãy hai chân con trai cút cho ta đến cảnh sát cục, hướng Diệp tiên sinh chịu nhận lỗi.”

“Là, Mario tiên sinh.” Điện thoại kia một đầu truyền đến Milan khu Mafia gia tộc người phụ trách cung kính thanh âm.

Hiện tại Mario nghiễm nhiên đã muốn thành Đường? Veytaux, không có cái nào Mafia gia tộc còn dám cãi lời mệnh lệnh của hắn.

……

Hạ Vân Kiệt nhận được tin tức so với Mario đã muộn mười phút, bất quá liền này mười phút, Anthony đã muốn bị người đánh gãy hai chân, chỉ sợ ở trên xe lăn ít

nhất ngồi trên mấy tháng, mà hắn phụ thân lão Mễ Cáp Lợi không chỉ có không dám báo cảnh, ngược lại chính mang theo hắn bị đánh thuốc giảm đau con trai cấp tốc tiến đến cảnh sát cục hướng Diệp Thiên chịu nhận lỗi.

“Thực xin lỗi Hạ tiên sinh, ta vì này sự kiện cảm thấy thật có lỗi cùng cảm thấy thẹn, hiện tại ta đã muốn sai người đánh gãy Anthony hai chân, cũng muốn hắn đi cảnh sát cục hướng Diệp tiên sinh chịu nhận lỗi.” Nói xong chỉnh sự kiện sau khi trải qua, Anthony thật cẩn thận hội báo hắn xử lý phương thức.

“Tốt lắm, cảm ơn ngươi Mario, ngày nào đó đi Italy chúng ta cùng nhau uống rượu.” Hạ Vân Kiệt nghe xong Anthony cuối cùng xử lý phương thức, vốn là có chút nhăn lại mày chậm rãi thư giãn mở ra, thản nhiên nói.

“Cảm ơn Hạ tiên sinh, ta chờ mong một ngày này.” Mario kích động nói.

Hạ Vân Kiệt nói thanh tốt, liền treo điện thoại.

“Thế nào Tiểu Hạ? Ngươi bằng hữu nói như thế nào?” Gặp Hạ Vân Kiệt treo điện thoại, Diệp Hải Bác cùng Lý Hồng Mai khẩn trương hỏi.

“Không thành vấn đề, trách nhiệm ở đối phương, bọn họ đã muốn đồng ý hướng Diệp Thiên chịu nhận lỗi.” Hạ Vân Kiệt mỉm cười trả lời.

“Chỉ cần không câu nệ lưu, chịu nhận lỗi không thành vấn đề, không……” Diệp Hải Bác nghe vậy cuống quít nói, bất quá nói đến một nửa, lại đột nhiên ngừng lại, đôi mắt trừng lão đại lão đại, vẻ mặt không dám tin, một hồi lâu nhi mới dùng sức nuốt hạ nước miếng, nói:“Ngươi, ngươi nói bọn họ đồng ý hướng Diệp Thiên chịu nhận lỗi, ngươi không có nghe sai đi Tiểu Hạ? Vừa rồi kia trú Milan tổng lãnh sự quán Ngô đồng chí theo ta nói, đối

phương phụ thân là địa phương rất danh vọng nghị viên, bọn họ muốn khởi tố Diệp Thiên, chuyện này phi thường khó giải quyết, Diệp Thiên rất khả năng sẽ vì việc này ngồi tù, hiện tại như thế nào thành bọn họ đồng ý hướng Diệp Thiên xin lỗi ?”

“Ha ha, Diệp chủ nhiệm ngươi cứ yên tâm đi, ta không có nghe sai, ngươi nếu không yên tâm, đợi lát nữa ngươi cấp Diệp Thiên gọi cái điện thoại xác nhận một chút không phải được rồi, như vậy ngươi cũng có thể yên tâm một ít.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Diệp Hải Bác vừa nghe cũng là, lập tức liền xuất ra điện thoại cấp con trai bát gọi đi qua, nhưng kết quả cũng là con trai bên kia như trước là tắt máy trạng thái.

Diệp Hải Bác đành phải bất đắc dĩ buông điện thoại, nhìn tuổi trẻ Hạ Vân Kiệt, bên tai tiếng vọng hắn vừa rồi nói lời nói, tổng cảm giác là như vậy không đúng thật.

Nếu một chiếc điện thoại thật sự nhanh như vậy khiến cho con của hắn vô tội phóng thích, hơn nữa địa phương có danh vọng nghị viên con trai còn hướng chính mình con trai chịu nhận lỗi, kia trước mắt vị này Giang Châu đại học Hạ Vân Kiệt phó giáo sư thật là có bao nhiêu sao đại lực ảnh hưởng a. Phải biết rằng chuyện này ngay cả hắn vị này chính thính cấp cán bộ đều thúc thủ vô sách, chỉ có thể năn nỉ trú Milan tổng lãnh sự quán nhân viên công tác tận lực quay vần.

“Còn là tắt máy sao?” Lý Hồng Mai cũng không dám tin tưởng, cho nên cố ý hỏi trượng phu một câu.

“Không có, phỏng chừng sự tình còn không có hoàn toàn giải quyết.” Diệp Hải Bác nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, trước mặt hắn mặt, hắn không không biết xấu hổ nói con trai hiện tại khẳng định còn bị nhốt tại cảnh sát cục.

Bất quá Diệp Hải Bác vừa dứt lời, di động tiếng chuông liền vang lên.

Diệp Hải Bác cầm lấy vừa thấy, gặp là vừa mới tổng lãnh sự quán vị kia Ngô đồng chí gọi tới được dãy số, vội vàng tiếp lên, nói:“Ngô đồng chí ngài hảo, hiện tại con ta thế nào ?”

“Ha ha, không có việc gì, không có việc gì. Đối phương đã muốn đồng ý huỷ bỏ khởi tố, hơn nữa thừa nhận sai lầm, nguyện ý giáp mặt hướng Diệp Thiên đồng chí chịu nhận lỗi, hiện tại đang ở hướng cảnh sát cục đuổi trên đường. Cảnh cục cục trưởng cũng đã muốn hạ đạt mệnh lệnh, làm cho người ta thả Diệp Thiên đồng chí. Phỏng chừng tiếp qua vài phút ta có thể nhìn thấy hắn. Bất quá có một chút ta rất kỳ quái, ngay từ đầu ta tư dưới đi tìm Mễ Cáp lợi tiên sinh cũng chính là đương sự phụ thân, liền Diệp Thiên đồng chí sự tình nói chuyện với nhau quá, nhưng lúc ấy hắn khẩu khí phi thường cường ngạnh, căn bản không muốn giải hòa, như thế nào hiện tại đột nhiên gian thái độ đã tới rồi cái một trăm tám mươi độ đại chuyển biến. Có phải hay không ngài ở Milan bên này nhờ người nào?” Ngô Hạo tiên sinh cười ha ha nói một trận, cuối cùng lại cẩn thận hỏi.

Dù là Diệp Hải Bác coi như là trải qua quá sóng to gió lớn nhân vật, lúc này cũng bị Ngô Hạo một phen nói cấp nghe được nửa ngày không phục hồi tinh thần lại.

Nay Ngô Hạo gặp như vậy cùng nhau sự kiện, ngắn ngủn nửa giờ không đến thời gian, Diệp Hải Bác liền cách hải thu phục, hơn nữa còn có thể làm cho vị kia ở Milan rất danh vọng nghị viên Mễ Cáp lợi mang theo con trai tới rồi cảnh sát cục chịu nhận lỗi, trong lòng khiếp sợ kỳ thật so với Diệp Hải Bác cũng không kém, ngầm đã sớm đem hắn cho rằng là một cái thần thông quảng đại đại nhân vật, cho nên thấy hắn nửa ngày không đáp lại,

trong lòng không khỏi hoảng hốt, vội vàng nói:“Ta cũng sẽ theo miệng vừa hỏi, thuận miệng vừa hỏi, Diệp tiên sinh không cần hướng trong lòng đi, không cần hướng trong lòng đi.”

Chương 852 : Con trai của đại nhân vật?

Ngô Hạo bất quá chính là trú Milan tổng lãnh sự quán một vị cán sự, cùng nhân vật liền cách đại dương có thể bức bách Mễ Cáp Lợi nghị viên cúi đầu nhận sai lại như thế nào hảo đánh đồng? Cho nên gặp điện thoại kia đầu Diệp Hải Bác không đáp lại, còn tưởng rằng chính mình hỏi hơn, đối phương trong lòng bất mãn, tự nhiên không dám hỏi lại đi xuống.

“Ha ha, không có việc gì. Nếu Diệp Thiên không có việc gì, ta cũng yên tâm, cảm ơn ngươi a Ngô đồng chí.” Ngô Hạo như vậy vừa nói, Diệp Hải Bác mới mạnh phục hồi tinh thần lại, cảm giác được Ngô Hạo trong giọng nói kinh hoảng cùng kính sợ, Diệp Hải Bác tự nhiên lại là khó tránh khỏi một trận khiếp sợ, bất quá hắn dù sao cũng là ở quan trường trà trộn nhiều năm quan lớn, trong lòng tuy rằng lại là một trận khiếp sợ, nhưng ở mặt ngoài cũng rất khéo trở về một câu.

“Không khách khí Diệp tiên sinh, đây là chúng ta phải làm.” Ngô Hạo khách khí nói.

“Kia trước như vậy, ta trước cùng Diệp Thiên mụ mụ nói một tiếng, cũng đỡ phải nàng lo lắng.” Diệp Hải Bác nói.

“Hảo hảo, kia tái kiến Diệp tiên sinh.” Ngô Hạo càng phát ra khách khí nói.

Treo điện thoại, kỳ thật không cần Diệp Hải Bác mở miệng, Lý Hồng Mai cũng đã muốn theo hắn vừa rồi trò chuyện trung biết bên kia sự tình đã muốn giải quyết, lúc này chính vẻ mặt khiếp sợ nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem đâu.

Vừa rồi chẳng sợ Hạ Vân Kiệt mở miệng nói, Lý Hồng

Mai còn là không có biện pháp tin tưởng, thật sự là rất không thể tưởng tượng. Nhưng hiện tại sự thật đặt tại trước mặt cũng là không phải do nàng không tin.

“Hạ lão sư, vừa rồi là người tổng lãnh sự quán điện thoại, nói Diệp Thiên đã muốn không có việc gì. Thật sự là muốn cảm ơn ngài, nếu không phải ngài, chúng ta thật không biết nên làm cái gì bây giờ mới tốt.” Diệp Hải Bác vẻ mặt cảm kích đối Hạ Vân Kiệt nói, trong mắt còn lóe ra một tia kinh hãi, hiển nhiên trong lòng còn đối vừa rồi chuyện đã xảy ra cảm thấy khiếp sợ không thôi.

Đương nhiên phía sau, Diệp Hải Bác không còn không biết xấu hổ một ngụm một cái Tiểu Hạ xưng hô hắn.

“Ha ha, Diệp chủ nhiệm khách khí, ngươi là Lam tỷ lão lãnh đạo, ta giúp điểm việc là hẳn là. Huống hồ đừng quên, ta cũng vậy người Trung Quốc, chúng ta người Trung Quốc ở nước ngoài chịu người ức hiếp, ta đã biết tự nhiên không tốt ngồi xem mặc kệ.” Hạ Vân Kiệt khách khí nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt giúp như vậy một cái đại ân, còn một chút cái giá đều không có, Diệp Hải Bác cùng Lý Hồng Mai vợ chồng hai đối Hạ Vân Kiệt càng phát ra cảm kích, song song cấp chính mình đổ đầy cái chén không nên kính Hạ Vân Kiệt một ly, Hạ Vân Kiệt chối từ bất quá, đành phải theo chân bọn họ phạm một ly.

Diệp Hải Bác cùng Lý Hồng Mai đều là người thông minh, kính Hạ Vân Kiệt rượu sau, cũng không có truy vấn hắn đến tột cùng thỉnh ai hỗ trợ, chính là một cái kính nhiệt tình tiếp đón Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam.

Hiện tại bọn họ đương nhiên là cũng không dám nữa xem thường Hạ Vân Kiệt, thậm chí Diệp Hải Bác tư dưới còn âm thầm hoài nghi, Tần Lam năm đó đột nhiên một cái đại xoay người, có phải hay không chính là bởi vì Hạ

Vân Kiệt duyên cớ.

Này cũng khó trách Diệp Hải Bác có này hoài nghi, phải biết rằng ngay cả xa tại Ý sự tình hắn đều có thể nhúng tay, ai có thể nói được chuẩn hắn sẽ không có thể ảnh hưởng quốc nội quan trường nhân sự lên chức thay đổi đâu?

Đương nhiên Diệp Hải Bác cũng gần chính là có này hoài nghi, về phần đến tột cùng có phải hay không, hắn là không dám mở miệng chứng thực.

Làm Diệp Hải Bác cùng Lý Hồng Mai một cái kính nhiệt tình tiếp đón Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam khi, xa ở vạn dặm ở ngoài Diệp Thiên còn có vị kia trú Milan tổng lãnh sự quán Ngô Hạo cũng là bị trước mắt xuất hiện một màn cấp kinh hãi trợn mắt há hốc mồm.

Kia từng đem đầu ngang cao cao, giống như trời sinh tài trí hơn người Mễ Cáp Lợi nghị viên, nay cả người cung lưng, không chỉ có không có trước kia ngạo khí, thậm chí cả người đều giống như thương lão rất nhiều, về phần kia cao lớn anh tuấn Anthony liền càng không thể tư nghị, hắn không chỉ có cái mũi quấn quít lấy màu trắng băng vải, hơn nữa cả người thế nhưng còn ngồi ở trên xe lăn, sắc mặt tái nhợt liền cùng Hong Kong điện ảnh cương thi bình thường.

Không thể nào, ta nhớ rõ giống như chỉ đánh mũi hắn, giống như không đánh gãy hắn hai chân đi! Diệp Thiên mồ hôi lạnh một giọt giọt theo sau gáy treo xuống dưới.

Đánh gãy hai chân cùng đánh gãy mũi cốt nghiêm trọng trình độ tự nhiên là không đồng dạng như vậy! Người trước kia tuyệt đối là thuộc loại trọng thương a!

Không phải mới vừa nói không có việc gì sao? Không phải nói bọn họ không truy tố ta, hơn nữa muốn tới rồi

hướng ta xin lỗi sao? Sẽ không là hố ta đi!

Diệp Thiên cũng không cho rằng, Anthony bị đánh thành như vậy, còn có thể dễ dàng buông tha chính mình vị "Người nước ngoài".

Ngô Hạo cái trán đồng dạng cũng toát ra vài giọt mồ hôi lạnh,******, không phải nói đánh cái mũi sao? Như thế nào đánh cho như vậy nghiêm trọng, lão gia hỏa này đến tột cùng xướng là thế nào ra diễn, sẽ không là gặp này vài năm người Trung Quốc có tiền, cố ý xướng vừa ra khổ nhục kế, tưởng hung hăng xảo trá người Trung Quốc một chút đi!

Ngô Hạo cũng không cho rằng như vậy nghiêm trọng thương thế chỉ dựa vào một cái vượt dương điện thoại có thể thu phục!

Bất quá kế tiếp một màn lại càng làm cho Diệp Thiên cùng Ngô Hạo khiếp sợ trợn mắt há hốc mồm, chỉ thấy kia Mễ Cáp Lợi thấy Diệp Thiên liền cùng người gặp rủi ro gặp được thân nhân giống nhau, lập tức tiến lên cùng hắn nhiệt tình bắt tay càng không ngừng nói xong thực xin lỗi. Về phần ngồi ở trên xe lăn Anthony lại nước mắt uông uông nhìn Diệp Thiên, như vậy thật sự là "Điềm đạm đáng yêu", làm cho người ta đau lòng a.

"Tôn kính Diệp tiên sinh, vì tỏ vẻ chúng ta chân thành xin lỗi, mấy ngày nay ngươi ở Milan tạp ngõa khách sạn sở hữu chi đều tính chúng ta." Mễ Cáp Lợi gặp Diệp Thiên nửa ngày không phản ứng, càng phát ra nơm nớp lo sợ nói.

Đừng nhìn Mễ Cáp Lợi ở công chúng trước mặt là lần chịu người tôn kính nghị viên, có thể diện cuộc sống, nhưng một khi hắn này bê bối cho sáng tỏ, một khi vị kia đại nhân vật đối hắn sản nghiệp tiến hành công kích, như vậy hắn sở hữu thể diện cuộc sống tất cả đều muốn

hóa thành hư ảo, về phần con hắn Anthony kết cục chỉ sợ so với hắn còn muốn thảm. Nay bất quá đánh gãy hai chân, hơn nữa sau còn có thể tiếp thượng, so với nhiều năm cố gắng hóa thành hư ảo, còn có con trai tánh mạng, điểm ấy ủy khuất lại bị cho là cái gì?

Huống hồ, ai làm cho con của hắn cùng hắn không có mắt, thế nhưng ức hiếp đến người không nên ức hiếp trên đầu đâu!

“Này, điều này sao không biết xấu hổ!” Mễ Cáp Lợi nói đến thực chất tính bồi thường sau, Diệp Thiên rốt cục phục hồi tinh thần lại, cũng rốt cục hiểu được, này phụ tử hai dĩ nhiên là thật sự đến chịu nhận lỗi.

“Không, không, đây là hẳn là, hẳn là.” Mễ Cáp Lợi vội vàng nói.

Gặp chính mình không tiếp thụ, Mễ Cáp Lợi tựa hồ thực sợ hãi, Diệp Thiên đành phải gật gật đầu nhận, sau đó nhìn Anthony liếc mắt một cái, nhịn không được lòng hiếu kỳ chỉ chỉ hắn chân, thật cẩn thận hỏi:“Đây là chuyện gì xảy ra, ta nhớ rõ ngày hôm qua còn tốt tốt?”

Gặp Diệp Thiên hỏi Anthony hai chân, Mễ Cáp Lợi cùng Anthony đều thay đổi sắc mặt, trong mắt lóe ra một tia kinh hoàng sắc.

“Anthony sáng nay không cẩn thận ngã, ngã.” Mễ Cáp Lợi trả lời, bất quá theo hắn mất tự nhiên vẻ mặt, đừng nói ở trú Milan tổng lãnh sự quán công tác nhiều năm Ngô Hạo có thể nhìn ra đến hắn là ở vô nghĩa, liền ngay cả Diệp Thiên loại này còn không có cái gì xã hội chức tràng kinh nghiệm tiểu thanh niên cũng đều có thể được nhìn ra đến.

Đương nhiên nếu Mễ Cáp Lợi nghị viên nói như vậy, Diệp Thiên cùng Ngô Hạo tự nhiên sẽ không ngốc không

nên phản bác hắn, đương nhiên trong lòng cũng là khó tránh khỏi khiếp sợ rối tinh rối mù, này không phải ngã tự nhiên đó là bị đánh.

Khả nếu là bị đánh, kia là ai đánh đâu? Hơn nữa xem tình hình Mễ Cáp Lợi thái độ đến đây một trăm tám mươi độ đại chuyển biến tựa hồ cũng cùng Anthony bị đánh có quan hệ.

Bất quá nếu Mễ Cáp Lợi không nên nói Anthony là ngã, việc này hiển nhiên không thể hỏi Mễ Cáp Lợi, Diệp Thiên cũng chỉ đành âm thầm khiếp sợ cùng buồn bực, muốn làm không rõ ràng lắm là vị nào anh hùng gặp chuyện bất bình rút đao tương trợ. Nhưng thật ra Ngô Hạo trong lòng tựa hồ nghĩ tới cái gì, ánh mắt kinh hãi trung mang theo một tia kính sợ nhìn Diệp Thiên liếc mắt một cái.

Giờ này khắc này, Diệp Thiên ở Ngô Hạo trong mắt tự nhiên là một vị công tử ca có thần thông quảng đại lão tử.

Anthony chân cần đúng lúc tiến đến bệnh viện trị liệu, cho nên ở Diệp Thiên tiếp nhận rồi chính mình xin lỗi sau, Mễ Cáp Lợi liền bay giống như mà dẫn dắt con trai ly khai cảnh sát cục thẳng đến bệnh viện mà đi, mà Diệp Thiên thì tại Ngô Hạo cùng đi hạ đi ra cảnh sát cục.

“Nguyên lai Diệp tiên sinh ở Milan như vậy có ảnh hưởng lực, sớm biết rằng phía trước ta sẽ không cần như vậy khẩn trương. Về sau cũng thỉnh Diệp tiên sinh nhiều hơn duy trì chúng ta tổng lãnh sự quán ở Milan công tác.” Ngô Hạo cùng Diệp Thiên một bên đi ra ngoài, một bên khách khí nói, ánh mắt cũng không ngừng đánh giá hắn, tựa hồ muốn từ hắn trên mặt nhìn ra một ít cái gì vậy.

“Ha ha, Ngô tiên sinh ngươi chỉ sợ hiểu lầm, ta liền một

cái ở giáo sinh viên, thừa dịp ngũ nhất ngày nghỉ đi ra trông thấy quen mặt, ở Milan bên này nào có cái gì lực ảnh hưởng? Lại nói tiếp còn muốn đa tạ các ngươi hỗ trợ quay vần đâu, bằng không ta xem này đối Italy phụ tử là sẽ không từ bỏ ý đồ, càng đừng nói chịu nhận lỗi." Diệp Thiên khiêm tốn liên tục xua tay, trong mắt lại tràn đầy nghi hoặc.

Diệp Thiên cũng không phải ngốc tử, hắn đương nhiên nhìn ra được đến trú Milan tổng lãnh sự quán nhân viên công tác không có loại này bản sự. Bất quá hắn ba là làm quan, loại này dễ nghe khách sáo trường hợp nói Diệp Thiên nhưng cũng học một ít. Đương nhiên nay hắn trừ bỏ có thể nghĩ đến tổng lãnh sự quán nhân viên công tác, cũng quả thật nhớ không nổi còn có này khác người nào ở sau lưng vì hắn chuyện này hoạt động.

"Chân nhân trước mặt không nói lời nói dối, chuyện này chúng ta trú Milan tổng lãnh sự quán nhiều nhất chỉ có thể làm được làm cho đối phương nhận của ngươi chịu nhận lỗi, sau đó thả ngươi bình an về nước. Về phần làm cho đối phương chịu nhận lỗi, nói thật, này căn bản không có khả năng, hơn nữa ngươi hiện tại cũng có thể biết Anthony phụ thân Mễ Cáp Lợi là địa phương phi thường có danh vọng nghị viên, sự tình liền càng khó giải quyết." Ngô Hạo nói xong, hai mắt sáng ngời hữu thần nhìn chằm chằm Diệp Thiên xem.

"Vậy kỳ quái, chẳng lẽ Mễ Cáp Lợi thần kinh phát tác, đánh gãy con trai hai chân sau đó chạy tới hướng ta chịu nhận lỗi?" Diệp Thiên vò đầu nói, nói xong, hắn phát hiện Ngô Hạo hai mắt sáng ngời hữu thần nhìn chằm chằm chính mình xem, thân mình mạnh chấn động, sau đó vẻ mặt kinh ngạc lấy tay đầu ngón tay chỉ vào cái mũi của mình nói:"Ngươi sẽ không hoài nghi này hết thảy đều là ta duyên cớ đi."

"Nửa giờ phía trước ta cho ngươi phụ thân gọi điện

thoại, hơn nữa tự cấp phụ thân ngươi gọi điện thoại phía trước, ta còn vừa cùng Mễ Cáp Lợi nghị viên câu thông quá, nhưng đối phương thái độ phi thường cường ngạnh.” Nói tới đây Ngô Hạo dừng lại nói chuyện, hai mắt nhìn Diệp Thiên.

“Ngươi nói ta ba?” Diệp Thiên nhất thời mở to hai mắt nhìn.

Hắn ba mấy năm nay ở con đường làm quan buồn bực thất bại, Diệp Thiên nhưng là rõ ràng thật sự, muốn nói hắn có này năng lực, đánh chết Diệp Thiên cũng không tin tưởng!

Ngô Hạo coi như là người từng trải, gặp Diệp Thiên này biểu tình nhất thời cũng hồ đồ.

Này cũng không như là có cái tên ngưu bức lão cha nha!

Ngô Hạo hồ đồ là lúc, Diệp Thiên đã muốn khẩn cấp khởi động máy cấp phụ thân gọi điện thoại.

Một phương diện là vì nghe nói phụ thân đã biết chuyện của hắn sợ người nhà lo lắng, cần báo cái bình an, một cái khác phương diện Ngô Hạo lời nói cũng quả thật làm cho hắn tò mò đòi mạng, tuy rằng đánh chết hắn cũng không cho rằng phụ thân tay có thể thân đến Italy đến, nhưng là tổng tưởng “Giáp mặt” Để hỏi rõ ràng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 853 : Thiên chân vạn xác

“Ức Giang Nam” Khách sạn, Diệp Hải Bác chính nhiệt tình tiếp đón Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam, di động tiếng chuông lại vang lên. Vừa thấy là con trai điện thoại, Diệp Hải Bác cười hướng Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam nói:“Tần cục trưởng, Hạ lão sư, ngượng ngùng nhà của ta kia vô liêm sỉ tiểu tử rốt cục nhớ tới gọi cho ta điện thoại.”

Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam cười cười, nói:“Hắn cũng sợ ngươi lo lắng, ngươi còn là mau tiếp đi.”

Diệp Hải Bác cảm kích nhìn Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam liếc mắt một cái, sau đó tiếp lên, nhất tiếp đứng lên Diệp Hải Bác liền húc đầu mắng đi qua nói:“Ngươi này xú tiểu tử, hiện tại trưởng thành, cánh cứng rắn, xuất ngoại đều dám cùng người đánh nhau, nếu không hôm nay có Hạ lão sư hỗ trợ, ta xem ngươi còn như thế nào về nước?”

Điện thoại kia đầu Diệp Thiên cũng liền xuất phát từ tò mò vừa hỏi, trong đầu áp căn sẽ không kí hy vọng chuyện này là hắn ba ở phía sau sử khí lực, hắn biết rõ hắn ba nếu có này bản sự cũng không dùng bị người cấp biếm trích đến tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất thiệt nhiều năm ngay cả một chút động tĩnh đều không có. Cho nên vừa nghe hắn ba như vậy trả lời, điện thoại kia một đầu Diệp Thiên nhất thời cảm thấy hai cái lỗ tai ông ông tác hưởng, nửa ngày mới lắp bắp nói:“Ba, ba, thật là ngươi thỉnh người giúp việc?”

“Vô nghĩa, bằng không ngươi cho là người ta người Ý hội tốt như vậy nói chuyện, hơn nữa ngươi cũng không ngẫm lại người ta còn là cái có danh vọng địa vị nghị viên đâu? Được rồi, ngươi ba cùng mẹ ngươi chính cùng Hạ lão sư còn có Tần cục trưởng cùng nhau ăn cơm đâu, ngươi nha cho ta thành thật điểm, nếu còn

dám gây sự tình, trở về sau ta không đánh đoạn chân của ngươi không thể!" Diệp Hải Bác tức giận nói.

Nghe nói vị kia Hạ lão sư hiện tại đang theo hắn ba mẹ cùng nhau ở quốc nội ăn cơm, Diệp Thiên cả người đều nhịn không được run lên run lên. Người này ở quốc nội đều có thể đem Italy bên này sự tình cấp điều khiển thành như vậy, thật là là cỡ nào ngưu bức khủng bố a! Ngẫm lại, Diệp Thiên liền cảm thấy khắp cả người phát lạnh.

Hồi lâu, Diệp Thiên mới gian nan nuốt hạ nước miếng, lấy run run thanh âm nói:"Ba, kia, kia Hạ lão sư rất ngưu bức, ngươi có biết hay không kia Mễ Cáp Lợi nghị viên không chỉ có đến chịu nhận lỗi, nhưng lại là mang theo hắn bị đánh gãy hai chân con trai cùng nhau đến sao?"

"Cái gì?" Diệp Thiên lời nói nghe được Diệp Hải Bác tay run lên, di động đều "Ba" Một tiếng điệu ở trên bàn, lại luống cuống tay chân theo trên bàn cầm lấy đến, cầm lấy đến khi, hai tay của hắn còn là run cái không ngừng, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng là nói không nên lời kính sợ.

Diệp Thiên xa tại Ý, hơn nữa tuổi cũng trẻ, có lẽ còn không khả năng phi thường thấu triệt hiểu được này ý nghĩa có bao nhiêu sao khủng bố năng lượng, nhưng Diệp Hải Bác thân là trà trộn quan trường lão nhân, hôm nay lại cùng Hạ Vân Kiệt mặt đối mặt ngồi ở cùng nhau, vừa rồi Hạ Vân Kiệt gọi điện thoại khi kia thoải mái tùy ý ngữ khí biểu tình, đến bây giờ hắn đều còn là rõ ràng ở mắt, khả kết quả đâu, gần nửa giờ thời gian, xa tại Ý Milan địa phương rất có danh vọng địa vị nghị viên không chỉ có chịu nhận lỗi, hơn nữa con hắn thế nhưng còn bị người đánh gãy hai chân. Này ý nghĩa trước mắt vị này người trẻ tuổi có được cỡ nào khủng bố năng lượng, Diệp Hải Bác thân là quan trường lão nhân cũng là tái rõ ràng bất quá.

Hiện tại Diệp Hải Bác đã muốn không chút nghi ngờ Tần Lam có thể đại xoay người chính là bởi vì trước mắt vị này người trẻ tuổi duyên cớ, thậm chí càng sâu suy nghĩ, Diệp Hải Bác cho rằng Lữ gia đột nhiên khuynh đảo đều rất có thể là bởi vì trước mắt vị này người trẻ tuổi duyên cớ.

Về phần trước mắt vị này người trẻ tuổi đến tột cùng dựa vào cái gì có thể làm đến này đó, Diệp Hải Bác không biết, hắn cũng biết chính mình không tư cách biết.

“Thiên chân vạn xác a, ba ba, Mễ Cáp Lợi nghị viên hướng ta xin lỗi còn nói phải giúp ta tiền trả này trong lúc ở Milan khách sạn sở hữu phí dụng khi, ta cảm giác được có chút ngượng ngùng, cùng hắn khách khí khách khí, ngươi đoán hắn làm sao vậy? Hắn thiếu chút nữa liền khóc đi ra, như vậy tựa hồ ta không đáp ứng hắn, hắn kết cục hội thực bi thảm a! Không tin ngươi có thể hỏi tổng lãnh sự quán Ngô Hạo tiên sinh, hắn lúc ấy đã ở tràng.” Gặp phụ thân kia khiếp sợ thanh âm, Diệp Thiên còn tưởng rằng hắn ba không tin hắn trong lời nói, vội vàng nói.

Diệp Hải Bác chung quy là trải qua quá sóng to gió lớn nhân, rất nhanh liền ổn định cảm xúc, dùng mang theo một tia không hiểu kính sợ ánh mắt mịt mờ nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó trầm giọng đối Diệp Thiên nói:“Chuyện này ta đã biết, dù sao ngươi cho ta an phận một chút, về phần Ngô Hạo đồng chí bên kia, ngươi cũng không tất nói thêm cái gì.”

Nếu Hạ Vân Kiệt cam tâm tình nguyện đứng ở Giang Châu đại học làm cái lão sư, hiển nhiên hắn cũng không thích biến thành mãn thế giới đều biết đến hắn là cái khủng bố nhân vật, điểm ấy đơn giản kết luận thân là quan trường lão nhân Diệp Hải Bác còn là phân tích ra đến, nếu không hắn cũng không khả năng ở bốn mươi

tuổi xuất đầu liền đi đến tỉnh lị thành thị phó thị trưởng vị trí.

“Ba, ta đã biết.” Diệp Thiên thấy hắn ba rõ ràng không nghĩ tiếp tục nói chuyện Hạ lão sư sự tình, hơn nữa hắn cũng biết vị kia khủng bố Hạ lão sư nay liền cùng hắn ba cùng một chỗ ăn cơm, cho nên cũng không dám xả đi xuống, thành thành thật thật lên tiếng, sau đó treo điện thoại.

Vừa treo điện thoại, Diệp Thiên liền phát hiện Ngô Hạo ánh mắt chính như phía trước giống nhau sáng ngời hữu thần theo dõi hắn.

“Là ta ba thỉnh một vị bằng hữu giúp việc, cụ thể ta cũng không biết.” Diệp Thiên nhún nhún vai nói.

Ngô Hạo nghe vậy đầu tiên là cả người chấn động, sự tình quả nhiên như hắn sở liệu cùng trước mắt vị này người trẻ tuổi phụ thân có nhất định quan hệ, bất quá ngay sau đó Ngô Hạo trong mắt lại lóe ra một chút thất vọng sắc, bất quá nhưng cũng không dám tái truy vấn đi xuống.

Nói đùa, ngay cả Mễ Cáp Lợi nghị viên con trai chân bị người rõ ràng đánh gãy, đều còn phải chạy tới xin lỗi, nếu đối phương không nghĩ làm cho người ta quá nhiều hỏi thăm, hắn một tiểu nhân vật trừ phi chán sống, nếu không còn là ngoan ngoãn ngậm miệng mới tốt.

“Ha ha, dù sao không có việc gì là tốt rồi. Đi một chút, hôm nay ta mời khách cho ngươi an ủi.” Hạo Thiên trong lòng mặc dù có chút thất vọng, bất quá đối Diệp Thiên thái độ lại càng phát ra nhiệt tình đứng lên.

Này tuy rằng không phải chân chính đại nhân vật con trai, bất quá hắn ba sau lưng nhưng là có một chân chính đại nhân vật a, nay cơ hội khó được, tự nhiên tốt

tốt kết giao một phen.

……

“Ta nói Hải Bác ngươi dù gì cũng là chính thính cấp quan lớn, vừa rồi con trai đánh cái điện thoại mà thôi, ngươi về phần kích động đem di động đều điệu trên bàn sao? Hoàn hảo không rơi vào đồ ăn trong đĩa, nếu không còn làm cho Hạ lão sư cùng Tần cục trưởng như thế nào ăn cơm?” Đại khái bốn mươi phút sau, đèn đuốc huy hoàng đường cái thượng, một chiếc đại chúng cao nhĩ phu trong xe, Lý Hồng Mai giáo thụ một bên nắm tay lái lái xe, một bên có chút bất mãn đối Diệp Hải Bác thầm oán nói.

Phía trước ở trên bàn cơm, Diệp Hải Bác uống rượu, cho nên lái xe là Lý Hồng Mai giáo thụ.

“Ngươi có biết con trai gọi điện thoại theo ta nói gì đó sao?” Diệp Hải Bác khóe miệng nổi lên một tia cười khổ hỏi ngược lại.

“Nói gì đó? Không phải báo cái bình an sao?” Lý Hồng Mai kéo kéo mồm mép nói.

“Ngươi trước đem xe dừng một bên, ta tái với ngươi nói.” Diệp Hải Bác nói.

“Sẽ không là con trai ở cảnh sát cục bị ngược đãi đi?” Lý Hồng Mai nắm tay lái tay nhịn không được run lên, vẻ mặt đau lòng lo lắng hỏi.

“Ngươi nghĩ đến đâu đi? Con trai nếu ở cảnh sát bị ngược đãi, ta sau lại còn có thể cùng Hạ lão sư cùng Tần cục trưởng bọn họ nói được như vậy vui vẻ sao?” Diệp Hải Bác nghe vậy dở khóc dở cười nói.

“Vậy là tốt rồi, ngươi nói đi. Ta nhưng là lão điều khiển

viên, chẳng lẽ nghe ngươi một câu còn có thể đem xe cấp khai câu lý đi bất thành?” Nghe nói không phải con trai chịu khổ, Lý Hồng Mai thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi nói.

Gặp bạn già không nghe hắn trong lời nói, Diệp Hải Bác cũng sẽ không tái kiên trì, trầm mặc một lát mới nói:“Con trai đánh cho ta điện thoại nói, kia Mễ Cáp Lợi nghị viên, cũng chính là cùng con trai đánh nhau tên kia lão ba thật sự mang theo con trai tiến đến cảnh sát cục hướng hắn chịu nhận lỗi.”

“Này không phải vô nghĩa sao? Phía trước, Hạ lão sư cùng kia sau lại gọi điện thoại tới được lãnh sự quán đồng chí không đều nói sao?” Lý Hồng Mai tức giận trừng mắt nhìn Diệp Hải Bác liếc mắt một cái.

“Ngươi hãy nghe ta nói xong được không?” Diệp hải nhìn xa trông rộng thê tử ngắt lời, tức giận nói.

“Kia đi, ngươi nói đi.” Lý Hồng Mai nói, trong mắt nhảy lên một tia nghi hoặc sắc, nàng thật đúng là không nghĩ ra được, này đều chịu nhận lỗi, chẳng lẽ còn có thể bính đáp ra này khác sự tình gì đến?

“Lúc ấy, Mễ Cáp Lợi nghị viên con trai hai chân là vừa bị người đánh gãy, là ngồi xe lăn đi về phía Diệp Thiên xin lỗi !” Diệp Hải Bác rốt cục nói ra cuối cùng một câu, nói lời này khi, hắn trong mắt không chịu khống chế toát ra một tia sợ hãi, đồng thời còn có một tia kích động cùng hưng phấn.

Đối với vị kia Hạ lão sư địch nhân mà nói, hắn không thể nghi ngờ là cực kì khủng bố, mà nếu quả trở thành hắn bằng hữu, Diệp Hải Bác tự nhiên rất rõ ràng đó là một kiện vô cùng may mắn sự tình. Mà hắn hiển nhiên là thuộc loại may mắn, ít nhất lúc ấy Tần Lam gặp rủi ro tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất khi hắn không có cố

ý làm khó dễ nàng, hơn nữa sau nàng lên chức sự tình cũng là hắn cái thứ nhất thông tri nàng cũng hướng nàng chúc mừng, đương nhiên đêm nay ngoài ý muốn gặp nhau lại ông trời ban ân.

“Loảng xoảng!” Một tiếng, tuy rằng Diệp Hải Bác đã muốn trước tiên đã cảnh cáo Lý Hồng Mai, nhưng Lý Hồng Mai còn là bị khiếp sợ không nhìn phía trước đã muốn ở đèn đỏ trước mặt dừng lại ô tô, một cái dừng ngay không kịp, xe đầu trước mặt mặt xe mông đến đây cái thân mật tiếp xúc.

“Ngươi xem xem, ngươi xem xem, ta nói muốn ngươi dừng lại xe đến? Ngươi không nghe, hiện tại được, cùng người đâm xe.” Gặp thê tử cuối cùng còn là xông tai nạn xe cộ, Diệp Hải Bác nhất thời một trận thoải mái.

Bất quá Lý Hồng Mai lại tựa hồ căn bản không ý thức được chính mình xe đầu cùng người ta xe mông đã xảy ra quan hệ, mà là thẳng ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm tiền phương, miệng lẩm bẩm nói:“Liền một cuộc điện thoại, điều này sao có thể? Điều này sao có thể? Kia nhưng là Italy, Italy a! Nhưng lại là nghị viên con trai a!”

Gặp thê tử thần kinh hiển nhiên có điểm thác loạn, Diệp Hải Bác đành phải dở khóc dở cười xuống xe, sau đó trước mặt mặt theo phó điều khiển viên cao thấp đến một vị nam tử đi xin lỗi.

“Di, này không phải Diệp chủ nhiệm sao?” Một đạo kinh ngạc trung mang theo một tia vi không thể tra trêu tức thanh âm vang lên.

Diệp Hải Bác vừa thấy sắc mặt hơi hơi đổi đổi, có đôi khi thế giới chính là nhỏ, này phía trước xuống xe dĩ nhiên là Chu Cửu Phúc phó tỉnh trưởng thư ký Trịnh Siêu, mà phía trước kia lượng Audi xe cũng đang là Chu Cửu Phúc phó tỉnh trưởng tòa giá.

Trịnh Siêu ở Diệp Hải Bác còn là Hải Châu thị phó thị trưởng thời điểm chính là Chu Cửu Phúc thư ký, lúc ấy nhìn đến Diệp Hải Bác kia nhưng là Diệp thị trưởng trước Diệp thị trưởng sau kêu thật sự là ân cần. Bất quá sau lại, Diệp Hải Bác cùng Chu Cửu Phúc náo loạn mâu thuẫn, một cái bị biếm trích đi tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất, một cái sau lại một đường thăng chức đến phó tỉnh trưởng vị trí thượng, Trịnh Siêu nhìn thấy Diệp Hải Bác đã có thể không có trước kia ân cần cùng tôn kính.

Đương nhiên thân là một thư ký đối với Diệp Hải Bác như vậy chính thính cấp quan lớn, ở mặt ngoài còn là tươi cười khả cúc.

Chương 854 : Oan gia ngõ hẹp

“Nguyên lai là Tiểu Trịnh a!” Gặp nguyên lai là Chu Cửu Phúc thư ký, Diệp Hải Bác mày mịt mờ nhíu hạ, sau đó hướng Trịnh Siêu gật gật đầu.

Tuy rằng Diệp Hải Bác nay con đường làm quan thất bại, nhưng nói như thế nào cũng là chính thính cấp quan lớn, trước kia lại nói tiếp cũng là Trịnh Siêu thượng cấp lãnh đạo, tự nhiên không có khả năng giống bình thường quan viên giống nhau nhìn thấy Trịnh Siêu còn muốn tiến lên lấy lòng nịnh bợ.

“Đúng vậy, không nghĩ tới như vậy xảo, Diệp chủ nhiệm xe thế nhưng tông vào đuôi xe đến Chu tỉnh trưởng xe.” Gặp Diệp Hải Bác kêu chính mình Tiểu Trịnh, Trịnh Siêu mặt mang mỉm cười trở về một câu, sau đó cố ý chạy đến xe mông nhìn nhìn, trên mặt mỉm cười lập tức liền chuyển làm khó xử sắc, nhìn Diệp Hải Bác nói:“Diệp chủ nhiệm, hiện tại làm sao bây giờ là hảo? Sau đèn xe bị chàng phá hư một cái.”

Nghe được Trịnh Siêu lời này, Diệp Hải Bác trong đầu lóe ra một tia tức giận. Này nếu đổi thành trước kia, một cái sau đèn xe lại tính cái gì đánh rắm? Chỉ sợ đã sớm cười ha ha nói không có việc gì. Nay Trịnh Siêu một nho nhỏ thư ký lại cố ý bày ra vẻ mặt khó xử biểu tình, rõ ràng là mắt chó xem thấp người, cố ý cấp Diệp Hải Bác xấu hổ. Hơn nữa vừa rồi Diệp Hải Bác rõ ràng nhìn đến ngồi ở ghế sau Chu Cửu Phúc sau này nhìn nhìn, bất quá rất nhanh lại quay đầu đi, hiển nhiên cũng có cố ý bỏ mặc thư ký xử lý ý tứ.

“Lần này trách nhiệm ở ta, nếu không kêu giao cảnh cùng công ty bảo hiểm đến xử lý đi? Nên thế nào được cái đó.” Bất quá lần này đuối lý ở Diệp Hải Bác, hắn cũng là không muốn cùng Trịnh Siêu dây dưa không rõ,

thực rõ ràng nói.

Trịnh Siêu đổ không nghĩ tới Diệp Hải Bác như vậy rõ ràng, hắn còn tưởng rằng hắn khẳng định hội một phen căm tức, trong lúc nhất thời nhưng thật ra có điểm không biết nên như thế nào trả lời.

Này muốn thực chờ giao cảnh cùng công ty bảo hiểm đến xử lý, chỉ sợ cũng ép buộc điểm thời gian a.

“Nguyên lai là Hải Bác đồng chí a, không có việc gì, một cái đèn xe mà thôi, sau tìm người thay là được. Bất quá về sau lái xe cần phải chú ý a.” Đang lúc Trịnh Siêu không biết nên làm cái gì bây giờ khi, phía trước Audi xe cửa kính xe cuối cùng diêu xuống dưới, tìm hiểu Chu Cửu Phúc đầu, hướng Diệp Hải Bác ngoài cười nhưng trong không cười nói, trong mắt lóe ra nhất căm tức sắc.

Vừa rồi ở “Ức Giang Nam” Khách sạn, Chu Cửu Phúc trước mặt mọi người ăn điểm nghẹn, trong lòng tự nhiên đối Diệp Hải Bác có chút khó chịu, vừa rồi vốn định cho hắn xấu hổ một chút, không nghĩ tới hắn nhưng thật ra rõ ràng, làm hại hắn cũng chỉ đành từ bỏ. Tổng không thể đường đường một phó tỉnh trưởng cùng một chính thính cục trưởng vì như vậy điểm tiểu giao thông sự cố mà đổ đường cái đi.

Đương nhiên Chu Cửu Phúc sở dĩ đối Diệp Hải Bác phá lệ khó chịu, còn là bởi vì đối mặt Diệp Hải Bác, hắn trong lòng luôn luôn chút chột dạ, luôn luôn loại thấp hắn một đầu cảm giác, chẳng sợ nay hắn đã muốn ngồi trên phó tỉnh trưởng vị trí, cho nên có cơ hội Chu Cửu Phúc tổng tưởng đạp Diệp Hải Bác mấy đá, cho hắn biết, chẳng sợ năm đó hắn là đúng, nhưng được làm vua thua làm giặc, hiện tại hắn Chu Cửu Phúc mới là người thắng, nhưng lại là so với hắn cao nhất cấp lãnh đạo. Thậm chí Diệp Hải Bác nhiều năm như vậy ở tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất không thể động đậy, này trong đó Chu

Cửu Phúc cũng là sử không ít ngáng chân.

“Ha ha, nguyên lai là Chu phó tỉnh trưởng. Như vậy cũng tốt, đỡ phải cản đường. Bất quá nên bồi thường ta còn là muốn bồi, dù sao cũng là nhà nước xe, ta cũng không thể chiếm nhà nước tiện nghi. Như vậy chờ thay đổi đèn xe, cần bao nhiêu tiền theo ta nói, sau ta bỏ ra.” Diệp Hải Bác nói, trong giọng nói cố ý đem kia “Phó” Tự cắn phá lệ rõ ràng.

Diệp Hải Bác lời nói nghe được Chu Cửu Phúc sắc mặt hơi đổi, hừ một tiếng, đem đầu lùi về trong xe, trong mắt lóe một tia âm trầm hàn quang, nghĩ về sau có cơ hội nhất định phải đem này Diệp Hải Bác hoàn toàn đạp chết ở lịch sử Đảng nghiên cứu thất, làm cho hắn vĩnh viễn cũng phiên không được thân.

Trịnh Siêu gặp Chu tỉnh trưởng mất hứng, tự nhiên cũng không có gì hay sắc mặt cấp Diệp Hải Bác xem, xoay người liền lên xe.

“Thật đúng là oan gia ngõ hẹp, thế nhưng đánh lên Chu Cửu Phúc xe.” Diệp hải nhìn xa trông rộng Trịnh Siêu lên xe tử, tự nhiên sẽ không đuổi theo đi, cũng tự cố tự lên xe, vừa lên xe chợt nghe đến Lý Hồng Mai một bộ đen đủi lải nhải.

“Ngươi còn nói, đã sớm theo như ngươi nói trước dừng xe, ngươi phi không nghe.” Diệp Hải Bác nghe vậy tức giận nói.

“Ta nào biết nói của ngươi nói như vậy dọa người, vô cùng đơn giản một cuộc điện thoại, hắn kia bằng hữu không chỉ có tìm người đánh gãy kia Italy nghị viên nháo sự con trai hai chân, hơn nữa thế nhưng còn khiến cho kia Italy nghị viên chịu nhận lỗi. Này nên nhiều lắm sao khủng bố thế lực a, hơn nữa hắn như vậy tuổi trẻ, ngươi nói ta có thể không bị ngươi nói cấp dọa đến sao?” Lý

Hồng Mai gặp trượng phu thầm oán chính mình, liếc trắng mắt nói, nói chuyện khi trong mắt không thể khắc chế toát ra kinh hãi ánh mắt, về phần vừa rồi phát sinh va chạm sự tình đã sớm bị nàng để qua sau đầu.

“Hiện tại biết ta vừa rồi vì cái gì di động đều cầm không xong đi?” Diệp Hải Bác nghe vậy hỏi.

“Vô nghĩa, bất quá chúng ta ăn cơm thời điểm nhắc tới kéo Chu Cửu Phúc xuống ngựa, Hạ lão sư cũng tham gia một câu, ngươi nói hắn có thể hay không thật sự kéo Chu Cửu Phúc xuống ngựa đâu. Nếu Chu Cửu Phúc thực bị kéo xuống ngựa, ngươi cho dù hiện tại thực trước tiên về hưu, ta này khẩu khí cũng thuận.” Lý Hồng Mai nói, trong thanh âm mang theo một tia hưng phấn cùng chờ mong.

“Đừng nghĩ nhiều như vậy, đó là phó tỉnh trưởng không phải phó hương trưởng? Ngươi cho là tưởng kéo xuống ngựa liền kéo xuống ngựa sao?” Diệp Hải Bác nghe vậy trong lòng không khỏi nhảy dựng, lập tức lập tức tức giận trừng mắt nói.

Đến phó tỉnh trưởng vị trí này, ai không có vài cái tử? Thậm chí có chút lợi hại một chút ngay cả Bắc Kinh bên kia đều có không nhỏ nhân mạch, lại khởi là nói kéo xuống ngựa liền kéo xuống ngựa.

“Nói là nói như vậy đúng vậy, nhưng phía trước ngươi con trai ở Milan cùng người đánh nhau, ngươi có thể nghĩ đến sẽ là loại kết quả này xong việc sao? Ta xem Hạ lão sư thật muốn hạ quyết tâm kéo Chu Cửu Phúc xuống ngựa, nói không chừng Chu Cửu Phúc thật đúng là muốn ăn không được đâu đi. Thật muốn tới lúc đó, ta còn thật muốn nhìn xem Chu Cửu Phúc kia tiểu nhân là cái gì một bộ biểu tình đâu.” Lý Hồng Mai tuy rằng biết nàng trượng phu nói được đúng vậy, nhưng còn là nhịn không được ôm hy vọng phản bác nói.

Lý Hồng Mai trong lời nói làm cho Diệp Hải Bác trầm mặc. Nếu Lữ gia rơi đài thật sự cũng là bởi vì Hạ Vân Kiệt khiến cho, Diệp Hải Bác biết hắn quả thật có năng lực đem Chu Cửu Phúc cấp lạp xuống ngựa.

Nhưng này khả năng sao? Liền bởi vì buổi tối như vậy một bữa cơm?

Vì buổi tối một chút cơm, Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không đi lạp một vị phó tỉnh trưởng xuống ngựa. Nhưng nếu hơn nữa hắn kia khỏa không mất chính nghĩa tâm, hơn nữa Tần Lam trên bàn cơm lời nói đâu?

Này đó Diệp Hải Bác tự nhiên không biết, Lý Hồng Mai cũng không biết, cho nên gặp trượng phu trầm mặc xuống dưới, Lý Hồng Mai khóe miệng gợi lên một chút tự giễu ý cười, lắc lắc đầu, nắm tay lái tiếp tục hướng nhà lái đi.

Nàng tuy rằng chính là một gã đại học giáo thụ, nhưng cùng trượng phu sinh hoạt lâu như vậy, quan trường môn môn đạo đạo nàng lại khởi là cái gì cũng đều không hiểu?

……

“Hiện tại đi nơi nào?” Theo “Ức Giang Nam” Khách sạn đi ra, ở thanh lô bờ sông lại hạt đi dạo một hồi lâu nhi, thẳng đến gặp Tần Lam tựa hồ có điểm mệt, Hạ Vân Kiệt thế này mới cười tủm tỉm hỏi.

“Đều mười giờ, đương nhiên là hồi khách sạn a!” Tần Lam nâng tay nhìn xuống đồng hồ, xem thường sẳng giọng.

“Chính hợp ta ý.” Hạ Vân Kiệt nói xong một đôi thâm thúy đôi mắt có khác thâm ý đảo qua Tần Lam kia bị sơ-

mi cấp gắt gao trói buộc đầy đặn ****.

“Tiểu quỷ đầu, ánh mắt gian tà hướng thế nào xem đâu! Ta nói cho ngươi, đêm nay ngươi đừng tưởng gặp mặt ta!” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt đôi mắt mê đắm đảo qua chính mình ****, thân thể mềm mại không khỏi khẽ run lên, vẻ mặt đỏ bừng trừng mắt nói.

Thân là Đông Thông thị công an cục cục trưởng, còn chưa từng có một người dám dùng loại này ánh mắt quang minh chính đại đánh giá nàng, cũng chỉ có trước mắt vị này tiểu oan gia dám như thế làm, lại cứ nàng lại căn bản nề hà hắn không thể, này thực làm cho Tần Lam là vừa thẹn vừa giận.

“Hắc hắc!” Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến cười cười, hiển nhiên căn bản không đem Tần Lam lời nói cấp nghe đi vào, tức giận đến Tần Lam nhịn không được đối hắn một trận chủy đánh, bất quá làm Hạ Vân Kiệt tay nắm ở nàng đẫy đà vòng eo, cao thấp qua lại hoạt động hai hạ khi, Tần Lam cũng rất mau sẽ không có khí lực đánh hắn, mà là mị nhãn như nước nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, cắn kiều diễm ướt át môi, thở gấp nói:“Tiểu quỷ đầu, ta, ta thực hận ngươi chết đi được!”

Hạ Vân Kiệt nghe nói như thế ôm Tần Lam tay không khỏi run run một chút, vốn là có chút mê đắm kia đôi thâm thúy con ngươi bỗng nhiên ảm đạm rồi xuống dưới.

“Tiểu đứa ngốc, tiểu ngu ngốc! Còn nói chính mình là thần tiên sống đâu, chẳng lẽ ngay cả nữ nhân bíu là chính nói còn là nói mát đều nghe không hiểu sao?” Cảm giác được bên người nam nhân cảm xúc đột nhiên biến hóa, Tần Lam phương tâm hơi hơi chiến một chút, phản thủ ôm lấy hắn vòng eo, đem đầu thật sâu vùi vào hắn kia cũng không rộng mở nhưng phi thường rắn chắc, tràn ngập ấm áp trong ngực, lẩm bẩm nói.

Hạ Vân Kiệt không nói chuyện, chính là phản thủ đem Tần Lam ôm càng chặt, trong đêm đen toát ra áy náy ánh mắt.

Tần Lam tính tình Hạ Vân Kiệt lại sao lại không hiểu? Đó là thà làm ngọc vỡ tính tình, nếu không phải thật sự thật sâu yêu chính mình, lại sao lại cùng hắn loại này ở bên ngoài có vài nữ nhân phong lưu loại hoan hảo?

Hận sâu yêu thiết, vừa rồi Tần Lam nói chính mình đó là nói mát, nhưng lại làm sao cũng không chính để lộ ra nàng ở sâu trong nội tâm đối hắn phức tạp vô cùng cảm tình.

“Tốt lắm, tốt lắm, tiểu quỷ đầu, đừng khiến cho như vậy thâm trầm, ta thực không thói quen, nhiều lắm buổi tối ngươi muốn thế nào được cái đó tốt lắm!” Gặp phản thủ đem chính mình ôm càng chặt, Tần Lam tự nhiên có thể cảm giác được đến hắn nội tâm áy náy, trong lòng không khỏi tê rần, ngẩng đầu lên, ngón tay nhẹ nhàng trạc hạ Hạ Vân Kiệt cái trán, đỏ mặt nói.

“Kia trở về đi.” Hạ Vân Kiệt ôn nhu ôm Tần Lam vòng eo, giờ khắc này, rất kỳ quái hắn thế nhưng không có khởi gì **** phương diện ý niệm trong đầu, chỉ có càng nhiều áy náy.

Cỡ nào tốt nữ nhân, nếu không gặp hắn, nàng sẽ không dùng như vậy mâu thuẫn rối rắm.

Lái lục sắc Bắc Kinh cát phổ, hai người về tới bọn họ ngủ lại khách sạn.

Xuống xe, Tần Lam sẽ không dám nữa kéo Hạ Vân Kiệt cánh tay. Đây là một nhà năm sao cấp khách sạn, có thể đi vào ra nơi này không ít tuy rằng không cần thiết chính là phi phú tức quý, nhưng tại đây cái xã hội thượng cũng

tuyệt đối xem như có điểm kinh tế năng lực, nói không chừng còn có người gặp qua Tần Lam, thậm chí là nàng nhận thức người, xuất phát từ thận trọng lo lắng, Tần Lam cũng không dám như thế nghênh ngang tú ân ái.

Làm Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam song song rảo bước tiến lên đại đường khi, một chiếc đã muốn khởi động, đang chuẩn bị sử cách bãi đỗ xe Toyota kiều trong xe đột nhiên phát ra “Di” Kinh ngạc thanh âm.

“******, xú tiểu tử diễm phúc sâu a!” Ngồi ở điều khiển vị, Viên Phi ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Tần Lam kia bị bút máy quần khỏa được ngay banh no đủ mĩ mông, còn có kia hai điều chân dài, gian nan nuốt một ngụm nước miếng, cắn răng, vẻ mặt ghen tị mắng, thậm chí bởi vì ghen tị, hắn kia trước đến coi như anh tuấn mặt đều trở nên có chút vặn vẹo.

Viên Phi bởi vì ban ngày ở sân bay bị một bụng khí, đêm nay cố ý chạy đến nhà này năm sao cấp khách sạn thả lỏng thả lỏng, không nghĩ tới rời đi trước lại ngoài ý muốn thấy được Hạ Vân Kiệt, hơn nữa còn nhìn đến hắn thế nhưng còn dẫn theo cái nữ nhân, một nữ nhân theo sau lưng dáng người nhìn như hồ còn vưu thắng Kim Vũ Vi một bậc, điều này làm cho Viên Phi như thế nào không ghen tị phải chết!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 855 : Biểu ca muốn thu thập kia tiểu tử?

“Bá bá!” Đang lúc Viên Phi ghen tị nghiến răng nghiến lợi, mặt bắp thịt vặn vẹo khi, bị đổ ở hắn mặt sau đồng dạng là một chiếc Toyota, bất quá cũng là một chiếc việt dã xe, một vị người trẻ tuổi không kiên nhẫn ấn hạ loa, hơn nữa còn đem đầu tìm hiểu cửa kính xe hướng phía trước Viên Phi hô:“Biểu ca, làm sao vậy? Để làm chi không đi? Chúng ta còn muốn đuổi cái bãi đâu.”

Kia ấn Viên Phi loa người trẻ tuổi không phải người khác, đúng là Viên Phi biểu đệ Chu Tiểu Tuấn. Chu Tiểu Tuấn tuy rằng tuổi còn trẻ, vừa mới hai mươi tám tuổi, nhưng đã muốn là Hải Châu thị hạ hà khu công an phân cục trị an đại đội đại đội trưởng, trong đó tự nhiên không thể thiếu hắn phụ thân bóng dáng.

Đáng tiếc Chu Tiểu Tuấn theo nhỏ ở hắn phụ thân che chở hạ, lại thiếu một tia thân là khu công an phân cục trị an đại đội đại đội trưởng nên có bình tĩnh trầm ổn, ngược lại hơn một tia ăn chơi trác táng đàng hoàng. Hơn nữa ỷ vào khu công an phân cục trị an đại đội đại đội trưởng tiện lợi, còn có hắn phụ thân quyền uy, không thiếu ở một ít khách sạn hạt muốn làm hồ nháo.

Viên Phi cùng Chu Tiểu Tuấn cùng nhau lớn lên, hai người cảm tình tốt lắm, đương nhiên này ác tha sự tình cũng sẽ không thiếu làm một trận. Hôm nay Viên Phi tâm tình khó chịu đi ra tìm việc vui, tự nhiên mà vậy liền kéo đến Chu Tiểu Tuấn.

Nhà này khách sạn lệ thuộc hạ hà khu, vừa lúc ở Chu Tiểu Tuấn phụ trách trị an phạm vi, có hắn vị này trị an đại đội trưởng hộ giá, không chỉ có an toàn có bảo đảm, nhưng lại có thể hưởng thụ đến miễn phí siêu nhất lưu phục vụ.

Này không, nếu không phải Chu Tiểu Tuấn nhận được Hải Châu chính pháp ủy bí thư con trai Trương Lôi điện thoại, muốn hắn cùng nhau uống rượu k ca, bọn họ lúc này còn tại năm sao cấp khách sạn hưu nhàn trung tâm hưởng thụ mặc ****** màu trắng chế phục mỹ nữ cẩn thận “Săn sóc” Phục vụ đâu.

Hải Châu thị chính pháp ủy bí thư là Hải Châu thị công an, kiểm sát, pháp viện tam đại chấp pháp ngành thượng cấp lãnh đạo, Chu Tiểu Tuấn mặc dù có cái phó tỉnh trưởng lão cha, nhưng đang ở Hải Châu thị hạ hà khu công an phân cục làm trị an đại đội trưởng, dù sao còn muốn về Hải Châu thị chính pháp ủy bí thư quản hạt, tự nhiên là muốn bán chính pháp ủy bí thư con trai mặt mũi. Hơn nữa cùng chính pháp ủy bí thư con trai làm tốt quan hệ, ở lên chức trung tác dụng có đôi khi có thể sánh bằng cố gắng công tác còn muốn tới lớn.

Đương nhiên cùng là Hải Châu thị quan nhị đại, Chu Tiểu Tuấn cùng Trương Lôi vốn chính là một vòng tròn, cũng vui vẻ theo chân bọn họ xen lẫn trong cùng nhau.

Ở Chu Tiểu Tuấn thúc giục hạ, Viên Phi không chỉ có không có lái xe, trong mắt ghen tị chi hỏa ngược lại thiêu đốt càng mãnh liệt.

Hắn Viên Phi, theo trọng điểm đại học lấy vĩ đại thành tích tốt nghiệp sau, dựa vào hắn cậu giúp, tuổi còn trẻ liền đi đến tỉnh nhân lực xã bảo thính cấp dưới ngành nhân tài khai phá cùng thị trường chỗ trưởng phòng, tuy rằng hắn này chính nhi bát kinh trưởng phòng chức vị, ngược lại không bằng hắn biểu đệ kia chính khoa cấp tới ăn ngon cùng uy phong, nhưng trước người sau người nhưng cũng ngăn nắp thật sự. Cái nào nhân nhìn thấy hắn không phải khách khách khí khí tiếng kêu Viên trưởng phòng ?

Vốn tưởng rằng lấy hắn như vậy điều kiện, còn có anh tuấn tướng mạo, bắt Kim Vũ Vi cũng không phải cái gì việc khó, không nghĩ tới Kim Vũ Vi không chỉ có không hề động tâm, ngược lại khắp nơi tránh hắn. Nếu chính là như vậy cũng liền thôi, Viên Phi tin tưởng chỉ cần hắn kiên trì bền bỉ, Kim Vũ Vi đúng là vẫn còn trốn bất quá tay hắn lòng bàn tay. Khả hắn vạn vạn không dự đoán được, Kim Vũ Vi thế nhưng tìm cái nam nhân thoạt nhìn so với hắn còn muốn tuổi trẻ, tướng mạo cũng không như hắn anh tuấn, hơn nữa kia nam nhân thế nhưng còn biểu hiện như vậy, thế nhưng cảnh cáo hắn không cần quấy rầy Kim Vũ Vi.

Hắn Viên Phi làm sao từng nếm qua bực này thiệt?

Hiện tại càng làm cho Viên Phi chịu được không được là, tên kia thế nhưng còn chân đứng hai thuyền, không chỉ có đoạt đi rồi hắn Kim Vũ Vi, bên người thế nhưng còn có như vậy một vị quang theo sau lưng dáng người xem liền gợi cảm vô cùng nữ nhân.

Thật sự là thục khả nhẫn thục không thể nhẫn a!

“Tiểu tử, cũng dám phá hư lão tử hảo sự, lão tử không đem ngươi chỉnh tử lão tử sẽ không họ viên.” Viên liếc mắt đưa tình giữa lưu lộ ra một tia oán độc ánh mắt, sau đó mạnh rớt ra cửa xe đi xuống xe đến.

Bị đổ ở phía sau Chu Tiểu Tuấn thấy phía trước biểu ca không chỉ có không có lái xe đi, ngược lại mở cửa xuống xe hướng chính mình bên đi tới, không khỏi tò mò đem toàn bộ đầu tìm hiểu cửa kính xe, nhìn Viên Phi nói:“Làm sao vậy biểu ca?”

“Mẹ nó, thấy được kia họ Hạ đáng giận tên !” Viên Phi âm mặt nói.

“Mẹ nó, ở nơi nào? Dám cướp ta Chu Tiểu Tuấn bạn

hữu nữ nhân, quả thực chán sống.” Chu Tiểu Tuấn hiển nhiên nghe Viên Phi nhắc tới hôm nay ở sân bay chuyện đã xảy ra, nghe vậy sắc mặt hơi đổi, trong mắt lộ ra một chút ngoan sắc nói.

“Vừa mới cùng một nữ nhân đi vào.” Viên Phi nói, trong mắt lại lộ ra ghen tị sắc.

“Ngươi nói kia Kim Vũ Vi? Ngươi không phải nói nàng cử rụt rè một nữ nhân, hẳn là còn là cái xử sao? Như thế nào đều cùng nam nhân đến nơi này khai phòng ?” Chu Tiểu Tuấn sắc mặt lập tức trở nên phấn khích đứng lên.

“Không phải nàng, một cái khác nữ nhân.” Viên Phi nói.

“Ta dựa vào! Không phải đâu, kia tiểu tử còn cử có năng lực, thế nhưng chân đứng hai thuyền!” Chu Tiểu Tuấn nghe vậy sắc mặt trở nên càng phát ra phấn khích đứng lên, nói xong, Chu Tiểu Tuấn hút điếu thuốc, ói ra điếu thuốc vòng, nhìn Viên Phi trên mặt lộ ra một tia âm hiểm cười lạnh, nói:“Như thế nào, biểu ca muốn thu thập kia tiểu tử?”

“Vô nghĩa! Bất quá nơi này dù sao cũng là năm sao cấp khách sạn, muốn tưởng thu thập hắn cũng không dễ dàng, ngươi có biện pháp gì hay không?” Viên Phi nói xong hai mắt mang theo một tia chờ mong nhìn chằm chằm Chu Tiểu Tuấn, hắn biết Chu Tiểu Tuấn tuy rằng là cái ăn chơi trác táng, nhưng tuổi còn trẻ có thể ở khu công an phân cục hỗn đến trị an đại đội trưởng vị trí, trừ bỏ hắn phụ thân ở sau lưng duy trì ở ngoài, chính hắn còn là có điểm tiểu kỹ xảo. Huống hồ Chu Tiểu Tuấn vị trí này muốn chỉnh người cũng nhất phương tiện, không giống hắn vị trí này giúp người tìm xem công tác là phương tiện, nhưng muốn chỉnh người đã có thể không lớn cấp lực.

“Ngươi muốn nói hắn là một người vào ở năm sao cấp khách sạn, ta còn thực tạm thời lấy hắn không có biện pháp. Ngươi cũng biết, ta ba còn trông cậy vào ta năm nay có thể nâng cao một bước ngồi trên phân cục phó cục trưởng vị trí đâu, phía sau là không tốt tùy tiện phạm sai lầm, miễn cho bị người bắt đến nhược điểm. Bất quá, hắc hắc, nếu hắn là cùng một nữ nhân đi khai phòng, vậy dễ dàng hơn.” Chu Tiểu Tuấn trên mặt lại lộ ra âm hiểm tươi cười, tươi cười trung còn mang theo một tia đắc ý.

“Ý của ngươi là…… Kiểm tra phòng?” Viên Phi nghe được “Khai phòng” Này hai cái từ, hai mắt lập tức sáng đứng lên.

“Ngươi nói đâu biểu ca? Kiểm tra phòng nhưng là chúng ta trị an đại đội chức trách nga. Hắc hắc, nếu đẩy cửa đi vào thời điểm, vừa vặn nhìn đến bọn họ ở trên giường, sau đó tái gọi người chụp mấy trương ảnh chụp, sau đó tái gửi Kim Vũ Vi, ngươi nói của nàng biểu tình có thể hay không thực phấn khích? Đến lúc đó nàng thương tâm dưới, ngươi tái thừa cơ cho nàng tinh thần cùng thân thể song trọng an ủi…… Hắc hắc……” Chu Tiểu Tuấn không có trả lời Viên Phi vấn đề, mà là vẻ mặt âm hiểm nói, nói đến mặt sau lại vẻ mặt đắc ý **** nở nụ cười.

“Ha ha! Tiểu tử lúc này ngươi chết chắc rồi!” Viên Phi nghe nói như thế cũng nhịn không được đi theo vẻ mặt thống khoái đắc ý cười ha ha đứng lên.

Nở nụ cười một trận sau, Viên Phi mới như là đột nhiên nhớ tới cái gì, chần chờ nói:“Này thông khải đại tửu điếm nhưng là năm sao cấp đại tửu điếm, nghe nói phía sau màn còn là có chút bối cảnh, hơn nữa lại nói tiếp bọn họ Trương tổng cũng không thiếu với ngươi giao hảo, ngươi đột nhiên đến cái kiểm tra phòng, vạn nhất ảnh hưởng bọn họ hình tượng cùng sinh ý, có thể hay

không đem lẫn nhau gian quan hệ cấp……”

Viên Phi này băn khoăn là hoàn toàn có đạo lý, ở tỉnh lị thành thị có thể mở được một gia năm sao cấp khách sạn, kia cũng không phải người thường có thể làm sự tình, sau lưng đều là rất thực lực. Mà rất nhiều người dùng nhiều tiền vào ở năm sao cấp khách sạn, cũng đều là nhìn trúng nó hoàn cảnh cùng an toàn, nếu ở như vậy còn động bất động bị cảnh sát gõ cửa kiểm tra phòng, kia lại cùng trụ tiểu khách sạn lại có nhiều khác nhau? Đối với năm sao cấp khách sạn ảnh hưởng tự nhiên cũng là thật không tốt.

“Ta lại chưa nói đại quy mô kiểm tra phòng, ta chỉ là tra như vậy một gian, lượng hắn Trương Cảnh Long cũng không dám lòng mang bất mãn, hừ!” Chu Tiểu Tuấn khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh nói.

“Kia cũng là là.” Viên Phi nghe vậy hoàn toàn yên lòng, hắn cũng không tưởng bởi vì đối phó Hạ Vân Kiệt mà đắc tội năm sao cấp khách sạn phía sau màn đại lão bản.

“Bất quá ở kiểm tra phòng trước, còn là trước điều tra rõ sở tiểu tử này chi tiết, đừng lật thuyền trong mương.” Chu Tiểu Tuấn nói.

Viên Phi tuổi còn trẻ có thể đi nơi nơi trưởng vị trí còn là có điểm thành phủ, tính tình coi như là thận trọng, tuy rằng biết rõ Hạ Vân Kiệt chính là một gã lão sư, nhưng nghe vậy còn là gật gật đầu nói:“Cẩn thận sử vạn năm thuyền, dù sao khách sạn có đăng ký, các ngươi cảnh sát muốn điều tra một chút cũng phương tiện.”

Chu Tiểu Tuấn gật gật đầu, tùy tay cầm lấy di động bấm cái điện thoại nói:“Uy, Trương Lôi, ngượng ngùng, ta này còn có điểm sự tình, hơi trễ một ít đi qua.”

“Ta dựa vào, làm cái gì quỷ! Ta khả nói cho ngươi, đến lúc đó bạn hữu đem mỹ nữ toàn đem, ngươi đừng trách ta không nói nghĩa khí a!” Điện thoại kia đầu Trương Lôi cười mắng, mặt khác một chích đằng đi ra tay lại ôm bên người mỹ nữ eo thon nhỏ.

Lúc này nếu Hạ Vân Kiệt ở đây, khẳng định hội nhận ra đến, kia bị Trương Lôi ôm eo thon nhỏ đúng là Hải Châu đài truyền hình thành phố đương gia hoa đán Dương Tiểu Phỉ. Từng Dương Tiểu Phỉ cùng Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm đã xảy ra điểm giao thông tranh cãi, cố ý đem chính pháp ủy bí thư con trai Trương Lôi cấp kéo qua đến tạo áp lực, đương nhiên cuối cùng lại bởi vì Hạ Vân Kiệt xuất hiện, ức hiếp người bất thành ngược lại bị đánh mặt.

“Ta dựa vào, Trương Lôi ta khả cảnh cáo ngươi, ngươi nhưng là nhanh chân đến trước đoạt đi rồi Dương Tiểu Phỉ, nếu lại cho ta đoạt đi rồi trong đài mới tới mỹ nữ, cẩn thận ta với ngươi trở mặt!” Điện thoại kia đầu Chu Tiểu Tuấn cười mắng.

Đều là trong vòng nhân, luận khởi bối cảnh thân phận Chu Tiểu Tuấn so với Trương Lôi còn mạnh hơn một ít, tự nhiên không cần cùng hắn khách khí.

“Ha ha! Ngươi Chu đại thiếu mở miệng, ta Trương Lôi nào dám với ngươi cướp, được rồi, nhanh lên làm việc đi!” Trương Lôi nghe vậy ha ha một trận cười to, sau đó treo điện thoại.

“Trương Lôi bên kia không có việc gì đi?” Viên Phi gặp Chu Tiểu Tuấn treo điện thoại, hỏi.

“Có rắm chuyện này!” Chu Tiểu Tuấn bỏ lại một câu, sau đó đem xe lại đổ trở về.

Viên Phi gặp Chu Tiểu Tuấn kia không sao cả bộ dáng,

trong lòng nhưng thật ra có chút hâm mộ. Hắn chung quy chính là có cái phó tỉnh trưởng cậu, mà Chu Tiểu Tuấn cũng là có cái phó tỉnh trưởng ba, luận khởi sức mạnh địa vị, hắn này chính xử cấp cán bộ đúng là vẫn còn không bằng Chu Tiểu Tuấn.

Một lần nữa đem xe đổ trở về, Chu Tiểu Tuấn cùng Viên Phi trở về đến khách sạn đại đường.

Khách sạn đại đường trực ban quản lí hiển nhiên nhận thức Chu Tiểu Tuấn cùng Viên Phi, vừa thấy đến hắn đến lập tức liền mặt mang mỉm cười lên trước chào hỏi nói:“Chu đội trưởng, Viên trưởng phòng, có phải hay không hạ xuống cái gì vậy ? Ngài nói một tiếng, ta làm cho người ta cho các ngươi đưa đi qua là đến nơi.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 856 : Kiểm tra phòng

“Khách khí Tiểu Đổng. Vừa rồi có phải hay không đi vào một nam một nữ?” Chu Tiểu Tuấn đỉnh đạc khoát tay hỏi.

“Đúng vậy, có cái gì vấn đề sao?” Bị so với chính mình còn muốn nhỏ hai ba tuổi Chu Tiểu Tuấn xưng hô thành Tiểu Đổng đại đường quản lí trên mặt lóe ra một tia nghi hoặc sắc, hỏi.

“Bọn họ ở cùng cái phòng sao?” Chu Tiểu Tuấn lại không trả lời đổng quản lí vấn đề, mà là tiếp tục hỏi.

“Đúng vậy.” Đổng quản lí gật đầu trả lời, trên mặt toát ra một tia hâm mộ ghen tị sắc.

Vừa rồi Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam cùng nhau tiến vào, Đổng quản lí tự nhiên thấy được. Tần Lam kia đoan trang lại không mất diễm lệ khuôn mặt, mặt ngoài có hứng thú thành thục gợi cảm dáng người, không một không cho Đổng quản lí để lại khắc sâu ấn tượng, trong lòng nhưng là không thiếu hâm mộ ghen tị Hạ Vân Kiệt diễm phúc.

Gặp Đổng quản lí gật đầu, Chu Tiểu Tuấn cùng Viên Phi nhìn nhau liếc mắt một cái, trong mắt đều toát ra một tia âm hiểm đắc ý cười lạnh.

Cùng cái phòng, vậy là tốt rồi làm a!

“Đem bọn họ tư liệu điều đi ra cho ta xem xét một chút.” Chu Tiểu Tuấn cùng Viên Phi liếc nhau sau, nói.

Đổng quản lí nghe vậy sắc mặt không khỏi hơi hơi đổi đổi, toát ra một tia khó xử sắc.

Năm sao cấp khách sạn cũng bất đồng bình thường khách sạn, khách nhân riêng tư còn là cần chú ý bảo hộ. Bất quá nhất tưởng trước mắt người nọ là Chu Cửu Phúc phó tỉnh trưởng con trai, lại vừa vặn là hạ hà khu công an phân cục trị an đại đội đại đội trưởng, Đổng quản lí trên mặt khó xử sắc trong chớp mắt, xoay người đi đến trước sân khấu, phân phó trước sân khấu người phục vụ đem vừa rồi tiến vào kia một nam một nữ đăng ký tư liệu điều đi ra.

“Như thế nào chỉ đăng ký một người? Đổng quản lí các ngươi công tác có sơ sẩy a!” Chu Tiểu Tuấn chính là ở máy tính thượng nhìn lướt qua, liền quay đầu hỏi Đổng quản lí.

“Này…… Ha ha, Chu đội trưởng ngài cũng biết, có đôi khi khách nhân không có minh xác nói ở hai người, ta cũng không hảo không nên bọn họ đăng ký hai trương thân phận chứng. Lần sau nhất định chú ý.” Đổng quản lí hơi hơi cung thân, cười theo mặt giải thích nói.

Chu Tiểu Tuấn hôm nay mục đích cũng không phải muốn điều tra khách sạn đăng ký công tác có hay không làm được vị, trên thực tế lấy hắn cùng nhà này khách sạn Trương tổng giám đốc quan hệ, còn có nhà này khách sạn bối cảnh, hắn mới sẽ không ngốc hồ hồ đột nhiên đến cái đột kích điều tra bọn họ đăng ký vấn đề lợi nhận. Đơn giản là thấy được, thuận đường gõ một chút, cũng tốt bày ra một chút hắn trị an đại đội đại đội trưởng uy phong, tự nhiên là sẽ không tại đây cái vấn đề tiếp tục miệt mài theo đuổi đi xuống.

“Ân!” Chu Tiểu Tuấn từ chối cho ý kiến điểm phía dưới, sau đó mới tiếp tục kể lại xem xét máy tính biểu hiện thân phận chứng tin tức.

“Tính danh, Hạ Vân Kiệt, sinh ra ngày, 1983 năm tháng năm hai mươi ngày, địa chỉ, Giang Châu thị thượng

dương huyện tín an hương Hạ gia thôn.” Chu Tiểu Tuấn đọc đọc, trên mặt khinh thường sắc càng ngày càng đậm.

Hắn đường đường phó tỉnh trưởng con trai, tỉnh lị thành thị hạ hà khu công an phân cục trị an đại đội đại đội trưởng, lại làm sao đem một nông dân để vào mắt.

Làm Chu Tiểu Tuấn đang nhìn máy tính biểu hiện Hạ Vân Kiệt thân phận chứng tin tức khi, Viên Phi đã ở. Hắn càng xem trong tay quyền đầu liền nắm càng chặt, một cây căn bạo khởi gân xanh, còn có kia trương gần như vặn vẹo mặt, đều bị tỏ vẻ lúc này Viên Phi phẫn nộ đến cực điểm.

Viên Phi có thể không phẫn nộ đi, hắn đường đường một cái chính xử cấp cán bộ, không chỉ có bị một cái hương ba lão cấp đoạt đi rồi nữ nhân, nhưng lại bị hắn giáp mặt cấp uy hiếp không cần quấy rầy hắn bạn gái!

Quả thực chính là vô cùng nhục nhã a!

“Không đúng, tiểu tử này nói chính mình là vị lão sư, như thế nào địa chỉ cũng là thượng dương huyện tín an hương Hạ gia thôn đâu?” Hồi lâu, Viên Phi mới chậm rãi buông ra quyền đầu, cắn răng nói.

Giờ khắc này, hắn nhưng thật ra chờ mong kia Hạ Vân Kiệt hơi chút có điểm đến đây, nếu không hắn thật đúng là cảm giác chính mình có điểm mất không nổi này mặt.

“Này không có gì hay kỳ quái, thân phận chứng thời hạn có hiệu lực là hai mươi năm, hắn cho dù đến trong thành dạy học, đem hộ khẩu dừng ở trong thành, nếu không đổi mới thân phận chứng, ngươi cũng là nhìn không ra này tin tức. Trừ phi đưa vào chúng ta công an hệ thống điều tra, mới có thể đầy đủ toàn diện biểu hiện đi ra, bất quá biểu ca ngươi cảm thấy có này tất yếu sao?” Chu

Tiểu Tuấn khóe miệng gợi lên khinh thường cười lạnh, hồi đầu nhìn Viên Phi liếc mắt một cái, hỏi ngược lại.

Nhìn đến Chu Tiểu Tuấn khóe miệng toát ra đến không chút nào che dấu khinh thường, Viên Phi trên mặt bắp thịt không khỏi run rẩy một chút, sau đó lắc lắc đầu. Chính là một nông dân đứa nhỏ, chẳng sợ hắn hiện tại thật sự đến trong thành dạy học, đối với Viên Phi cùng Chu Tiểu Tuấn như vậy thân phận bối cảnh mà nói, kỳ thật này hai người trong lúc đó căn bản là không có gì khác nhau.

Đáng thương Viên Phi cùng Chu Tiểu Tuấn ánh mắt chỉ nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem, căn bản không đi quan tâm kia cùng hắn cùng nhau nữ nhân thân phận, nếu không bọn họ nếu tái thận trọng một ít, đem kia cùng Hạ Vân Kiệt cùng nhau khai phòng nữ nhân tìm hiểu rõ ràng, chỉ sợ cấp cái gan lớn như trời cho bọn hắn cũng là không dám an bài kiểm tra phòng sự tình.

Phải biết rằng kia nhưng là Đông Thông thị công an cục cục trưởng a!

Đương nhiên cho dù Viên Phi cùng Chu Tiểu Tuấn sức tưởng tượng tái phong phú, cũng tuyệt không hội nghĩ đến cùng một nông dân con trai đến năm sao cấp khách sạn khai phòng nữ nhân thế nhưng sẽ là đường đường Đông Thông thị công an cục cục trưởng, toàn bộ Giang Nam tỉnh tối tuổi trẻ có vị nữ cán bộ. Cho nên Chu Tiểu Tuấn gặp Viên Phi lắc đầu, cười cười, sau đó quay đầu đối Đổng quản lí nói:“Đợi lát nữa người của ta sẽ qua đến kiểm tra phòng, đến lúc đó ngươi phối hợp một chút.”

“Chu đội, này……” Đổng quản lí vừa nghe lời này, sắc mặt nhất thời tranh luận thoạt nhìn.

Năm sao cấp khách sạn bị kiểm tra phòng, nhưng lại là

này điểm, chỉ sợ khách nhân đều sẽ không cao hứng. Mà có lần này trải qua, lần sau khách nhân lựa chọn khách sạn khi chỉ sợ cũng sẽ không tái lựa chọn khải thông đại tửu điếm.

“Chính là một gian mà thôi.” Chu Tiểu Tuấn nói.

Nghe nói như thế Đổng quản lí sắc mặt lập tức liền đẹp mặt đứng lên, bất quá còn là tận lực tranh thủ nói:“Chu đội, vị này Hạ tiên sinh trụ là xa hoa phòng, ngài xem……”

“Xa hoa phòng thực rất giỏi sao? Liền tra không thể sao?” Chu Tiểu Tuấn gặp Đổng quản lí cùng hắn dong dài, ánh mắt hướng hắn phiêu một chút, cười lạnh hỏi.

“Đương nhiên tra, đương nhiên tra.” Đổng quản lí vội vàng liên tục gật đầu nói.

Gặp Đổng quản lí ngay cả gật gật đầu, chu tiểu khuôn mặt tuấn tú thượng thế này mới lộ ra một tia vừa lòng sắc nói:“Yên tâm Tiểu Đổng, sẽ không cho ngươi khó làm, ta sẽ cho các ngươi Trương tổng lên tiếng kêu gọi.”

Gặp Chu Tiểu Tuấn nói như vậy, Đổng quản lí liền hoàn toàn yên lòng, mặt mang cảm kích nói:“Cảm ơn Chu đội trưởng thông cảm.”

Chu Tiểu Tuấn cười cười, trước mặt Đổng quản lí mặt cấp Trương tổng gọi cái điện thoại.

Chu Tiểu Tuấn đột nhiên muốn kiểm tra phòng, chẳng sợ chính là một gian, thân là khách sạn tổng giám đốc trong lòng tự nhiên cũng là sẽ không vui, bất quá đối phương là phó tỉnh trưởng con trai, lại là hạ hà khu công an phân cục trị an đại đội đại đội trưởng, Trương tổng giám đốc nhưng cũng không muốn vì một khách nhân đắc tội hắn này tôn khó dây vào ác thần, ở mặt ngoài

đành phải nói nhất định phối hợp cảnh sát công tác.

Cấp Trương tổng đánh thanh tiếp đón sau, Chu Tiểu Tuấn thế này mới ra khách sạn, trở lại chính mình trong xe cấp một vị thân tín trung đội trưởng gọi điện thoại hạ mệnh lệnh, hơn nữa còn cố ý dặn dò một phen, trong đó liền bao gồm chụp ảnh linh tinh thi thố.

Chu Tiểu Tuấn đánh này điện thoại khi, Viên Phi ngay tại bên cạnh nghe, gặp Chu Tiểu Tuấn nhắc tới chụp ảnh linh tinh phân phó, Viên Phi trên mặt lộ ra vui sướng khi người gặp họa cùng giải hận biểu tình.

“Mẹ nó, tiểu tử cũng dám cùng lão tử ngoạn, lão tử còn không đùa chết ngươi!”

“Được rồi biểu ca, đều an bài thỏa đáng, lúc này tổng có thể đi rồi đi.” Chu Tiểu Tuấn gọi xong này điện thoại, biểu tình thoải mái tựa như sự tình gì cũng chưa phát sinh quá bình thường đối Viên Phi nói.

“Đi?” Viên Phi kinh ngạc nói.

“Ai u của ta biểu ca, ngươi sẽ không còn chuẩn bị lưu lại xem diễn đi? Kính nhờ, ngươi nhưng là đường đường một gã chính xử cấp cán bộ a, đối phương bất quá chính là một cái hương ba lão mà thôi. Thu thập hắn liền cùng thu thập rác rưởi giống nhau, có cái gì đẹp mặt, kia không phải điệu giá trị con người sao? Muốn xem ngươi xem, ta nhưng là một chút hứng thú đều thiếu giai, rất không tính khiêu chiến.” Chu Tiểu Tuấn vẻ mặt khinh thường nói.

“Này……” Viên Phi bị Chu Tiểu Tuấn cấp nói được biểu tình có điểm mất tự nhiên đứng lên.

Quả thật hắn một cái đường đường chính xử cấp cán bộ tránh ở chỗ tối xem một cái hương ba lão kinh ngạc, thật

đúng là điệu giá trị con người sự tình. Bất quá nhất tưởng khởi ban ngày ở sân bay kinh ngạc, Viên Phi trong lòng lại nhịn không được muốn nhìn Hạ Vân Kiệt bị cảnh sát phá cửa mà vào “Trảo gian ở giường” chật vật dạng.

“Được rồi, ta khả nói cho ngươi, đêm nay tụ hội trừ bỏ Trương Lôi, nhưng còn có Hải Châu đài truyền hình thành phố vài vị mới tới thực tập sinh, ngươi nếu không đi, đến lúc đó cũng đừng nói huynh đệ ta chỉ cố chính mình hưởng phúc không mang theo ngươi.” Chu Tiểu Tuấn gặp Viên Phi rõ ràng còn có lưu lại ý tứ, trong mắt không khỏi lóe ra một tia hèn mọn sắc.

Trương Lôi đại biểu cho một cái khác quyền quý công tử, mà mới tới thực tập sinh tắc đại biểu cho mỹ nữ, quyền cùng sắc, tựa hồ không có một nam nhân là không thích, Viên Phi cũng không ngoại lệ, gặp Chu Tiểu Tuấn nhắc tới Trương Lôi lại nhắc tới đài truyền hình mới tới thực tập sinh, Viên Phi rốt cục mỉm cười:“Ha ha, vậy đi thôi, dù sao kia tiểu tử đêm nay khẳng định chịu không nổi, nhớ rõ cho ngươi kia giúp đỡ hạ đem ảnh chụp chụp rõ ràng một chút, sau đó đưa cho ta xem là được.”

Một chiếc Toyota xe hơi, một chiếc Toyota việt dã xe rất nhanh liền biến mất ở khải thông đại tửu điếm, mà không lâu sau, hai lượng xe cảnh sát một trước một sau khai vào khải thông đại tửu điếm bãi đỗ xe. Cảnh sát tiến khách sạn đại đường, khách sạn nhân viên công tác cũng khách khí mà dẫn dắt bọn họ thẳng đến hai mươi lâu một gian xa hoa phòng mà đi.

……

2018 hào xa hoa phòng.

Tùy ý ngồi ở phiêu cửa sổ thượng, Hạ Vân Kiệt cùng

Tần Lam ôn nhu ôm lấy, hai mắt nhìn xuống dưới mắt vạn gia đèn đuốc phồn hoa đô thị cảnh đêm.

Giờ khắc này, ôm Tần Lam kia mềm mại đẫy đà vòng eo, Hạ Vân Kiệt không có nửa điểm **** phương diện ý tưởng, chỉ có vô hạn nhu tình.

“Có đôi khi ta thích ngươi là thần tiên, có thể phi thiên độn địa, không gì làm không được, có đôi khi ta lại tình nguyện ngươi chính là cái người thường.” Tần Lam đầu tựa vào Hạ Vân Kiệt trên đầu vai, lẩm bẩm nói.

“Kia khi nào thì ngươi tưởng ta là người thường khi, ta coi như cái người thường, khi nào thì ngươi tưởng ta biến thần tiên khi, ta coi như cái thần tiên.” Hạ Vân Kiệt xoay quá dùng miệng ba nhẹ nhàng đối với Tần Lam mái tóc hôn hạ, ôn nhu nói.

Tuy rằng biết Hạ Vân Kiệt lời này đều chính là dỗ người lời ngon tiếng ngọt, nhưng Tần Lam còn là ngọt tư tư gật gật đầu.

Hai người cứ như vậy nhẹ nhàng nói xong lời tâm tình, hưởng thụ này khó được lãng mạn hai người thế giới, cửa phòng đột nhiên “Thùng thùng!” vang lên.

Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam đều sắc mặt hơi đổi, song song ngồi thẳng thân mình, còn không có tới kịp mở miệng hỏi, cửa cũng đã bị người từ bên ngoài mở ra.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 857 : Đây là của ta giấy chứng nhận

Cửa vừa nhất bị mở ra, liền có một đám mặc chế phục cảnh sát nhanh chóng vọt tiến vào, trong đó có một giơ lên máy chụp ảnh đối với song song xoay người lại, sắc mặt cũng không phải tốt lắm Tần Lam cùng Hạ Vân Kiệt "Ca ca ca" Liền một trận mãnh chụp.

"Các ngươi làm cái gì vậy?" Tần Lam thân là Đông Thông thị công an cục cục trưởng, gặp một đám cảnh sát thế nhưng đột nhiên vọt vào đến đối với chính mình một trận mãnh chụp ảnh phiến, tức giận đến mặt đẹp đều thiếu chút nữa xanh mét, chỉ vào bọn họ quát mắng nói.

"Làm gì? Xem không hiểu sao? Cảnh sát kiểm tra phòng!" Mang đội trung đội trưởng đã sớm được đến quá Chu Tiểu Tuấn chỉ thị, lại ỷ vào có hắn chỗ dựa, lúc này đây đến làm vốn là không phải cái gì chính đáng chấp pháp việc, cũng là lười bãi cảnh sát chính nghĩa lẫm nhiên hình tượng, đôi mắt híp lại đảo qua Tần Lam kia bởi vì tức giận mà trở nên phá lệ rộng lớn mạnh mẽ đầy đặn ****, cằm giương lên, một bộ ngưu bức hò hét nói.

Hạ Vân Kiệt gặp vị này trung đội trưởng cũng dám như vậy cùng Tần Lam nói chuyện, nhưng lại dám dùng cái loại này ánh mắt đánh giá nàng, một cái bước xa tiến lên, liền chuẩn bị phiến hắn vài cái cái tát. Bất quá Tần Lam lại ngăn cản hắn, nói:"Chuyện này để cho ta tới xử lý."

Hạ Vân Kiệt nhìn Tần Lam liếc mắt một cái, cuối cùng còn là bất đắc dĩ điểm gật đầu. Hắn biết Tần Lam lòng tự trọng rất mạnh, mà nàng lại vừa vặn là Đông Thông thị công an cục cục trưởng, nay nàng này cục trưởng ở

cùng tình nhân nói lời ngon tiếng ngọt khi, thế nhưng bị một đám đồng hành cấp thô bạo kiểm tra phòng, phẫn nộ trung nàng không thiếu được muốn chính mình tự mình xử lý.

“Cảnh sát kiểm tra phòng? Có các ngươi như vậy kiểm tra phòng sao? Các ngươi là cái nào cục, là thị cục còn là hạ hà khu công an phân cục ? Lập tức đưa ra các ngươi chứng kiện!” Tần Lam sắc mặt nghiêm khắc chất vấn.

Gặp Tần Lam không chỉ có không có nửa điểm kinh hoảng bộ dáng, ngược lại biểu tình nghiêm khắc chất vấn bọn hắn, trên người ẩn ẩn tản mác ra một loại thượng vị giả uy nghiêm, mang đội trung đội trưởng trong lòng không khỏi nổi lên một tia ẩn ẩn bất an, bất quá nhất tưởng khởi Chu Tiểu Tuấn công đạo, còn có hắn bối cảnh, trung đội trưởng trong lòng kia một tia bất an lập tức liền chợt lóe mà qua.

Mẹ nó, cùng một nông dân con trai đi ra khai phòng kỹ nữ, lão tử sợ cái điểu!

“Là các ngươi kiểm tra phòng còn là chúng ta cảnh sát kiểm tra phòng, lập tức đem thân phận chứng lấy ra nữa, chúng ta nhận được cử báo nói các ngươi ở trong này tiến hành bất chính giao dịch.” Trung đội trưởng nói.

“Bất chính giao dịch!” Hạ Vân Kiệt nghe nói như thế rốt cục không thể nhịn được nữa, nhấc chân đối với trung đội trưởng bụng liền đạp đi qua.

“Oành!” Một tiếng nổ, trung đội trưởng cả người liền bay đứng lên, thật mạnh đụng vào trên tường, sau đó rơi trên mặt đất.

“Ngươi cho ta lặp lại lần nữa thử xem xem!” Hạ Vân Kiệt cũng không có như vậy từ bỏ, ở mọi người còn không

có phục hồi tinh thần lại là lúc, hắn đã muốn không biết khi nào thì một cước lại dẫm nát té ngã trên mặt đất trung đội trưởng ngực, sắc mặt cực kì khó coi nói, một đôi tối đen con ngươi ở ngọn đèn hạ lóe ra nhiều điểm lạnh như băng hàn quang.

“Vân Kiệt!” Tần Lam lúc này cũng là bị tức không nhẹ, nàng quý vì Đông Thông thị công an cục cục trưởng, tỉnh công an thính đảng uỷ ủy viên, ở tỉnh công an thính cũng là có thật lớn lời nói quyền, không nghĩ tới hôm nay thế nhưng bị cảnh sát nói xấu là cái **** nữ nhân, bất quá nàng chung quy là một gã cảnh sát, có chức trách duy hộ pháp luật thần thánh, không muốn nhìn đến Hạ Vân Kiệt trước mặt của nàng ẩu đả cảnh sát, huống hồ nàng cũng biết một khi Hạ Vân Kiệt thực động sát khí, kia cũng không phải đùa giỡn, cho nên thấy thế cuối cùng còn là cố nén quyết tâm bên trong lửa giận, hướng Hạ Vân Kiệt kêu lên.

Hạ Vân Kiệt vừa rồi quả thật động thay cảnh đội loại bỏ con sâu làm rầu nồi canh sát khí, bất quá Tần Lam như vậy nhất kêu, trong thanh âm tựa hồ còn mang theo một tia cầu xin, hắn đúng là vẫn còn thu hồi chân, ánh mắt lạnh lùng đảo qua này bị hắn trên người đột nhiên phát ra sát khí cấp dọa trụ các cảnh sát, về tới Tần Lam bên người.

Hạ Vân Kiệt một hồi đến Tần Lam bên người, các cảnh sát thế này mới ào ào bừng tỉnh lại đây, mà vị kia trung đội trưởng cũng nhất lăn lông lốc theo mặt đất đi lên, sắc mặt xanh mét chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói:“Ngươi, ngươi cũng dám gây trở ngại cảnh sát chấp pháp, còn ẩu đả cảnh sát! Đem bọn họ tất cả đều cho ta mang về công an cục.”

“Theo các ngươi đi không thành vấn đề, trước đưa ra giấy chứng nhận, còn có đừng có động bất động khấu ẩu đả cảnh sát chụp mũ, chẳng lẽ các ngươi cục trưởng

không nói cho quá các ngươi, chấp pháp khi cần trước đưa ra giấy chứng nhận sao? Nếu không giống các ngươi như vậy thô bạo xông tới, ai lại biết các ngươi là cảnh sát còn là cường đạo, đánh cũng là bạch đánh!" Tần Lam nghe vậy vụng trộm ngắm Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, thấy hắn không lại có động tĩnh gì, thế này mới âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, mặt lạnh lùng nói.

"Ngươi…… Ngươi…… Hảo, lão tử khiến cho ngươi xem xem giấy chứng nhận." Trung đội trưởng xanh mặt nói.

"Ba!" Trung đội trưởng vừa dứt lời, trên mặt đã bị hung hăng phiến một bàn tay.

"Ngươi có thể lại mở miệng nói một cái lão tử thử xem xem!" Bàn tay thanh hạ xuống sau, vang lên là một đạo lạnh lùng trẻ tuổi thanh âm.

"Ta thảo, lão tử……" Trung đội trưởng nhiều năm chấp pháp, thế nào một lần không phải uy phong lẫm lẫm, còn cho tới bây giờ không giống hôm nay như vậy không hay ho, không chỉ có bị người đá chân, còn bị người phiến bàn tay, tức giận đến hắn há mồm lại là bạo lời thô tục.

"Ba! Ba! Ba!" Đáp lại trung đội trưởng là liên tiếp bàn tay thanh.

Gặp Hạ Vân Kiệt không thể gặp chính mình chịu thiệt, Tần Lam trong lòng cũng là ngọt ngào lại là có chút lo lắng sợ hãi.

Người khác không biết Hạ Vân Kiệt có bao nhiêu đáng sợ, Tần Lam lại sao lại không biết. Đừng nhìn người này ở mặt ngoài thoạt nhìn tựa như cả người lẫn vật vô hại nhà bên đại nam hài, cũng thật muốn đem hắn hoàn toàn nhạ mao, nói là quan hệ đến quốc gia an nguy đều là một chút không khoa trương.

“Ta……” Bị đánh bất tỉnh đầu trung đội trưởng, tức giận đến vừa muốn lại lần nữa mở miệng chửi bậy khi, một quyển ngoại bộ áp ấn có cảnh sát nhân dân cảnh huy đồ án cùng “Cảnh sát nhân dân chứng” Chữ cảnh sát nhân dân giấy chứng nhận chuyên dụng bóp da, đột nhiên xuất hiện ở trước mắt hắn.

“Đây là của ta giấy chứng nhận, ta cần các ngươi cho ta một lời giải thích, hôm nay đây là chuyện gì xảy ra?” Tần Lam sợ này đó cảnh sát đội ngũ bại hoại lại chọc giận Hạ Vân Kiệt, không tái cùng trung đội trưởng rối rắm chấp pháp trình tự vấn đề, trực tiếp đưa ra chính mình chứng kiện.

Vừa thấy đến Tần Lam đưa ra chứng kiện, lửa giận tận trời trung trung đội trưởng theo bản năng thân thủ nhận lấy, trong lòng lại lần nữa nổi lên một tia bất an cảm xúc.

Bất quá nhất tưởng khởi chính mình sau lưng là phó tỉnh trưởng con trai, nhất tưởng khởi kia cái gì Hạ Vân Kiệt bất quá chính là thượng dương huyện Hạ gia trong thôn đi ra người trẻ tuổi, trung đội trưởng trong lòng bất an lại lần nữa chợt lóe mà qua, khóe miệng gợi lên một chút không cho là đúng cười lạnh.

Cảnh sát? Cảnh sát thì thế nào! Lão tử sau lưng nhưng là phó tỉnh trưởng con trai! Chu đại đội trưởng thật muốn ngoạn các ngươi, còn không cùng ngoạn hầu giống nhau. Muốn làm không tốt, hừ hừ, ngay cả ngươi này thân cảnh phục đều bái xuống dưới.

Trong lòng nghĩ, trung đội trưởng phiêu Tần Lam liếc mắt một cái, trong mắt nhịn không được lóe ra một tia kinh diễm sắc, sau đó bày ra một bộ không chút để ý bộ dáng mở ra kia bản nhân cảnh sát nhân dân sát chứng.

Mẹ nó, lấy này nữu dáng người, tướng mạo nếu mặc

vào cảnh phục, ngoan ngoãn, kia nhất định……

Trung đội trưởng một bên không chút để ý mở ra cảnh sát nhân dân chứng, trong lòng một bên ác tha nghĩ, bất quá chợt gian, hắn tròng mắt liền trừng lão đại lão đại, phảng phất thấy quỷ giống nhau, cầm giấy chứng nhận tay cũng run run cái không ngừng.

Chức vụ kia lan, Đông Thông thị công an cục cục trưởng chữ tựa như được khảm ở bóp da bên trong đầu trên kim chúc tính chất cảnh huy giống nhau, ở ngọn đèn hạ tản mác ra chói mắt kim quang.

“Tần…… Tần Lam…… Cục trưởng!” Trung đội trưởng lau đem cái trán mồ hôi lạnh, ngay cả nói chuyện thanh âm đều là run run.

Tuy rằng Tần Lam cũng không phải hạ hà khu công an phân cục cục trưởng, lại càng không là Hải Châu thị công an cục cục trưởng, tựa hồ quản không đến trước mắt vị này trung đội trưởng. Nhưng thân là Đông Thông thị công an cục cục trưởng, Tần Lam lại còn có một thân phận khác, thì phải là tỉnh công an thính đảng uỷ ủy viên, tuy rằng không phải thường vụ ủy viên, nhưng theo nào đó góc độ giảng cũng là tỉnh thính lãnh đạo.

Tỉnh thính lãnh đạo a, ngươi một khu trị an đại đội trung đội trưởng cũng dám mang theo người không khỏi phân trần thô bạo đá văng của nàng cửa phòng, còn không từ phân trần chụp ảnh, còn nói xấu nàng là cái **** nữ, cùng một nam nhân đang tiến hành bất chính giao dịch, loại này lớn mật bao thiên sự tình đều làm đi ra, đừng nói có phó tỉnh trưởng con trai tráo, cho dù có phó tỉnh trưởng tráo, hắn này trung đội trưởng vị trí chỉ sợ cũng là ngồi vào đầu. Nếu không tỉnh thính lãnh đạo uy nghiêm gì tồn?

“Tần Lam cục trưởng?” Cùng đến chấp pháp cảnh sát

nghe thế cái tin tức đồng dạng tất cả đều dọa mắt choáng váng.

Bọn họ vốn đang nghĩ đến đêm nay có một hồi trò hay xem, nói không chừng còn có thể nhìn đến phấn khích thịt diễn, không nghĩ tới lần này án kiện nữ nhân vật chính dĩ nhiên là tỉnh công an thính hạ cấp ngành trung tối tuổi trẻ mỹ diễm nhất thị cục cục trưởng Tần Lam.

“Loảng xoảng!” Một tiếng, kia cầm máy chụp ảnh cảnh sát tay run lên, ngay cả máy chụp ảnh đều bắt không được rơi xuống ở tại mặt đất.

Nhìn rơi xuống ở đất tựa hồ còn hoàn hảo không tổn hao gì máy chụp ảnh, tên kia cảnh sát thật sự là khóc không ra nước mắt a.

Phương diện này nhưng là có Tần Lam cục trưởng ảnh chụp a! Lúc này chết chắc rồi a!

“Này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Ta cần các ngươi cho ta một hợp lý giải thích.” Tần Lam cầm lại chính mình chứng kiện, sau đó mặt lạnh lùng ngồi vào trên sô pha, một đôi mắt đẹp vừa uy nghiêm lại lạnh như băng đảo qua kia đám đứng ở trong phòng đầu đầy mồ hôi lạnh các cảnh sát.

“Này, này, thực xin lỗi Tần cục trưởng, phía trước chúng ta là thật nhận được cử báo nói nơi này có…… Cho nên liền chạy tới. Bất quá hiện tại xem ra không phải chúng ta đi nhầm cửa, liền nhất định là người cử báo báo sai lầm rồi phòng hào. Thật sự, ngươi có thể hỏi vị này Đổng quản lí.” Có thể ngồi trên trung đội trưởng vị trí, tên kia còn là có điểm ứng biến năng lực, nhìn Tần Lam ngồi ở sô pha kia uy nghiêm bộ dáng, trong lòng tuy rằng sợ hãi đòi mạng, nhưng còn là rất nhanh tìm đến lấy cớ.

“Ta thảo, một đám vương bát đản! Lão tử đã sớm nói không cần tra xét, phi không nghe, hiện tại gặp được xương cứng liền đem lão tử cấp đổ lên tiền tuyến.” Đổng quản lí trong lòng mắng, nhưng còn là cố nén trong đầu bất mãn đi lên tiến đến, hướng Tần Lam cúi đầu nói:“Tần cục trưởng thật sự thực xin lỗi, vừa rồi Tống đội trưởng quả thật theo ta đề cập qua có người cử báo nơi này có kia phi pháp……”

“Đổng quản lí ngươi không cần thay bọn họ che lấp, nói đi, Tống đội trưởng, ai vậy sai sử ?” Tần Lam xua tay trực tiếp đánh gãy Đổng quản lí, lạnh giọng nói.

Tần Lam nhưng là lão hình cảnh, nàng lại sao lại nhìn không ra vừa rồi Tống đội trưởng bọn họ rõ ràng là ôm mục đích mà đến, căn bản không phải cái gì chính thức kiểm tra phòng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 858 : Cuối cùng một lần cơ hội

“Không, không có, thật là không có người cử báo……” Tống đội trưởng đối mặt Tần Lam phảng phất có thể thấy rõ hết thảy sắc bén ánh mắt, trên trán mồ hôi lạnh mạo càng phát ra vui, bất quá như trước cắn chặt răng phủ nhận.

Tống đội trưởng là người thông minh, hắn biết một khi chính mình cắn ra Chu Tiểu Tuấn, chỉ sợ chính mình “Chết” hội thảm hại hơn. Dù sao Chu Tiểu Tuấn là hắn người lãnh đạo trực tiếp, càng khủng bố là hắn phụ thân còn là Giang Nam tỉnh phó tỉnh trưởng. Mà Tần Lam tuy rằng cũng phi thường đáng sợ, cũng có thể bởi vì này sự kiện làm cho trong cục miễn hắn chức vụ, nhưng Tần Lam đúng là vẫn còn Đông Thông thị công an cục cục trưởng cũng không phải hạ hà khu công an phân cục cục trưởng, lại càng không là Hải Châu thị công an cục cục trưởng.

Gặp Tống đội trưởng một ngụm cắn chết, Tần Lam đại mi hơi hơi túc một chút, trong mắt lóe ra một tia ảo não sắc.

Tuy rằng biết rõ khẳng định có người ở sau lưng sai sử Tống đội trưởng, nhưng hắn muốn một ngụm cắn chết, nhất thời nửa khắc gian Tần Lam thật đúng là lấy hắn không có biện pháp.

“Tống đội trưởng, cho ngươi cuối cùng một lần cơ hội. Nếu ngươi hiện tại thành thật công đạo, bất quá cũng liền đã mất hiện tại này phân công tác, bất quá nếu ngươi sai mất lần này cuối cùng cơ hội, ta nghĩ chờ ngươi đã có thể không phải ném công tác, mà là ngồi tù. Hảo hảo ngẫm lại đi.” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam nhíu mi, biết cho dù coi hắn thân phận, đối phương nếu một mực

chắc chắn, nhất thời nửa khắc nàng cũng lấy trước mắt vị này Tống đội trưởng không có biện pháp, rốt cục lại lần nữa mở miệng nói.

Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt mở miệng, trong lòng âm thầm thở dài một hơi, hai mắt thương hại nhìn Tống đội trưởng liếc mắt một cái.

Người khác không biết Hạ Vân Kiệt khủng bố, Tần Lam chẳng lẽ còn không rõ sao? Này Tống đội trưởng nếu không chừng mực, chỉ sợ một khi Hạ Vân Kiệt động thủ, đừng nói sau lưng người sai khiến không thể bỏ chạy, chỉ sợ cũng ngay cả hắn sở hữu trải qua sự tình cũng muốn hoàn toàn bại lộ đi ra, khi đó liền thật sự không chỉ có chính là đã ném công tác……

Bất quá hiển nhiên Tống đội trưởng chân chính sợ hãi chính là Tần Lam, hắn gặp Hạ Vân Kiệt mở miệng uy hiếp hắn, thậm chí khóe miệng đều dật ra một tia khinh thường cười lạnh.

****** uy hiếp lão tử, ngươi mẹ nó liền một cái hương ba lão, cái gì, nếu không có Tần cục trưởng, ngươi ****** thí cũng không là!

Đương nhiên những lời này Tống đội trưởng chỉ dám trong lòng mắng mắng, đối phương nếu có thể cùng Tần cục trưởng pha trộn cùng một chỗ, chỉ theo điểm này, Tống đội trưởng cũng biết đối phương này hương ba lão so với chính mình này trị an trung đội đội trưởng ngưu bức.

“Hạ tiên sinh, thật sự thực xin lỗi, vừa rồi thật sự chính là một lần……” Tống đội trưởng trong lòng mắng, ở mặt ngoài thái độ lại cấp chừng Hạ Vân Kiệt này “Hương ba lão” Nên có tôn trọng cùng mặt mũi. Nếu không đổi một người, lại đá quá hắn, lại phiến quá hắn bàn tay, nay còn dám uy hiếp hắn, hắn đã sớm xuất ra cảnh côn tiếp đón.

“Thực đáng tiếc, Tống đội trưởng ngươi đã muốn mất đi này cuối cùng một lần cơ hội.” Hạ Vân Kiệt không đợi Tống đội trưởng đem nói cho hết lời, liền thản nhiên đem vung tay lên đánh gãy hắn.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói như thế, Tần Lam lại lần nữa dùng thương hại ánh mắt nhìn Tống đội trưởng liếc mắt một cái.

Tống đội trưởng ánh mắt nghênh hướng Tần Lam kia thương hại ánh mắt, trong lòng không biết vì sao đột nhiên dâng lên một tia phi thường không ổn dự cảm, cả người kìm lòng không được run run một chút, lui ra phía sau một bước, mục mang một tia kinh sợ nhìn Hạ Vân Kiệt, ngoài mạnh trong yếu nói:“Ngươi, ngươi muốn làm gì?”

“Không muốn làm gì, chính là tưởng một mình cùng Tống đội trưởng ngươi đàm nói chuyện mà thôi.” Nói xong Hạ Vân Kiệt ngẩng đầu, ánh mắt thản nhiên đảo qua này khác cảnh sát còn có đổng quản lí nói:“Còn phiền toái các ngươi lảng tránh một chút.”

Đổng quản lí nghe được Hạ Vân Kiệt lời này, lập tức tựa như thích gánh nặng trốn ra phòng. Một vị là phó tỉnh trưởng con trai, một vị là Giang Nam tỉnh tối tuổi trẻ nữ cục trưởng, hắn này tiểu nhân vật cũng không dám tham gia đi vào.

Gặp Đổng quản lí trốn cũng giống như ly khai phòng, này khác cảnh sát ngươi xem xem ta, ta xem nhìn ngươi, sau đó lại nhìn xem Tống đội trưởng cùng Hạ Vân Kiệt, trên mặt lộ ra mâu thuẫn biểu tình, bất quá khi bọn hắn ánh mắt dừng ở Tần Lam trên người, nhìn đến nàng đầu lại đây kia lạnh như băng ánh mắt, rốt cục còn là mãnh cắn răng một cái, ào ào xoay người chuẩn bị rời khỏi phòng.

Đông Thông thị công an cục cục trưởng a, bọn họ một nho nhỏ cảnh sát nhân dân lại không dám giáp mặt cùng nàng chống cự! Càng đừng nói phía trước còn phạm vào lớn như vậy sai lầm, phía sau chỉ cần không phải cái ngốc tử, đều biết đến ngàn vạn không thể tái chọc giận nàng.

“Thực xin lỗi, thực sự sự tình chúng ta còn là đi chúng ta phân cục nói đi, hôm nay thật sự đánh……” Gặp kế Đổng quản lí rời khỏi phòng sau, thủ hạ cũng ào ào chuẩn bị rời khỏi, Tống đội trưởng trong đầu bất an càng phát ra đặc hơn đứng lên, rốt cục cũng cắn răng một cái, bỏ lại một câu liền cũng chuẩn bị ba mươi sáu kế chạy là thượng sách.

Bất quá Tống đội trưởng vừa mới chuẩn bị xoay người liền cảm thấy hai cái đùi giống như đột nhiên trên mặt đất sinh căn giống nhau, mặc hắn như thế nào mặt đỏ lên tưởng mại động, lại như trước không chút sứt mẻ.

Làm Tống đội trưởng mặt đỏ lên tưởng mại động cước bước khi, “Oành” Một tiếng, phòng cửa bị đóng rồi đứng lên, tiếp theo trong phòng vang lên Hạ Vân Kiệt kia thản nhiên thanh âm:“Còn là ở trong này nói đi, Tống đội trưởng.”

Nghe được Hạ Vân Kiệt kia lạnh nhạt thanh âm, lúc này đây, Tống đội trưởng tựa như đột nhiên nghe được Câu Hồn sứ giả thanh âm giống nhau, lập tức thế nhưng bị dọa đến cả người tóc gáy vẻ sợ hãi, mồ hôi lạnh như mưa giọt bình thường theo trên trán liên lụy xuống.

“Ta, ta, ngươi, ngươi đối ta làm cái gì?” Tống đội trưởng răng nanh cao thấp run lên hỏi.

Tuy rằng hắn chưa bao giờ tin tưởng thần quỷ, nhưng vừa rồi cặp kia chân lăng là mại bất động lại làm cho

hắn cuộc đời lần đầu tiên đối thần quỷ sự tình sinh ra hoài nghi cùng sợ hãi.

“Tống đội trưởng, nhìn ta, hiện tại ngươi có thể nói cho ta biết hôm nay việc này đến tột cùng là ai sai sử ngươi ?” Hạ Vân Kiệt không có trả lời Tống đội trưởng vấn đề, mà là nhìn hắn thản nhiên nói, nói chuyện khi trong mắt thấu bắn ra một tia quỷ dị ánh mắt.

Tống đội trưởng ánh mắt nhất đụng chạm Hạ Vân Kiệt trong mắt phóng đi ra quỷ dị ánh mắt, hai mắt lập tức liền trở nên mờ mịt đứng lên, phảng phất mất hồn bình thường.

“Là chúng ta đại đội đại đội trưởng Chu Tiểu Tuấn.” Tống đội trưởng chút không có kháng cự trả lời.

Nhìn Hạ Vân Kiệt tựa hồ cái gì cũng chưa làm, Tống đội trưởng tựa như mất hồn giống nhau, Hạ Vân Kiệt hỏi cái gì hắn phải trả lời cái gì, dù là Tần Lam sớm đã biết Hạ Vân Kiệt là thần tiên bình thường khủng bố nhân vật, cũng không phải lần đầu tiên nhìn thấy hắn thi triển môn này thuật pháp, phía sau cũng là xem hai mắt tia sáng kỳ dị liên tục.

“Chu Tiểu Tuấn?” Hạ Vân Kiệt hơi hơi nhíu hạ mày, nói:“Hắn là cái gì bối cảnh?”

Ở hắn trong ấn tượng nhưng cho tới bây giờ không cùng một cái Chu Tiểu Tuấn tên khởi quá xung đột.

“Hắn ba là chúng ta tỉnh Chu Cửu Phúc phó tỉnh trưởng.” Tống đội trưởng có nề nếp trả lời.

“Chu Cửu Phúc phó tỉnh trưởng?” Lại nghe thế cái tên, Hạ Vân Kiệt không khỏi ngẩn ra, không nghĩ tới kia Chu Tiểu Tuấn thế nhưng còn là Chu Cửu Phúc phó tỉnh trưởng con trai, quả nhiên là thượng bất chính hạ tắc

loạn a! Bất quá ra vẻ hắn cũng không cùng Chu Cửu Phúc khởi quá cái gì xung đột a, muốn nói vì khách sạn về điểm này sự tình, Chu Cửu Phúc muốn tìm Tần Lam phiền toái, kia cũng khẳng định không phải loại này tìm pháp nha.

Chính nghi hoặc là lúc, Hạ Vân Kiệt đột nhiên nhớ tới ban ngày cùng chính mình ở sân bay khởi quá xung đột Viên Phi, nghe Kim Vũ Vi nói hắn cậu chính là Giang Nam tỉnh phó tỉnh trưởng.

Nghĩ đến đây Hạ Vân Kiệt không khỏi chột dạ nhìn Tần Lam liếc mắt một cái, muốn làm nửa ngày, chuyện này thế nhưng còn là chính mình "Phong lưu trái" Khiến cho.

"Như thế nào đoạt người ta bạn gái, sau đó người ta đánh tới cửa đến đây?" Tần Lam loại nào người, gặp Hạ Vân Kiệt hướng chính mình đầu đến chột dạ ánh mắt, nhất thời mày một điều, cười như không cười nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

"Đúng vậy!" Hạ Vân Kiệt bật thốt lên trả lời, bất quá nói mới ra lời rồi đột nhiên ý thức được không đúng, chính mình chính là Kim Vũ Vi giả bạn trai mà thôi.

"Khụ khụ, không phải, không phải." Hạ Vân Kiệt đối mặt Tần Lam kia rất có điểm u oán ánh mắt, vội vàng liên tục xua tay phủ nhận nói:"Còn nhớ rõ hôm nay ở sân bay ngươi gặp được Kim Vũ Vi sao? Bởi vì có nam nhân lão dây dưa hắn, hơn nữa này nam nhân hắn cậu còn là chúng ta tỉnh phó tỉnh trưởng, cho nên nàng lâm thời nảy lòng mời ta sắm vai của nàng bạn trai, làm cho tên kia hết hy vọng, không nghĩ tới tên kia cũng là cái ác phôi, ỷ vào có điểm quyền thế thế nhưng ngoạn như vậy âm hiểm một chiêu."

Nói tới đây, Hạ Vân Kiệt kia đôi thâm thúy con ngươi lóe ra hai điểm hàn mang.

Hạ Vân Kiệt lúc này là thật động tức giận, vừa rồi hoàn hảo hắn cùng Tần Lam mặc chỉnh tề đang nói lời tâm tình, nếu hai người cởi hết quần áo ở trên giường điên loan đảo phượng, bị Viên Phi này âm hiểm mưu kế cấp sinh sôi đã quấy rầy trong lời nói, thật là là một kiện cỡ nào làm cho người ta tích sự tình. Hoặc là nói, nếu hắn không phải người có bản lĩnh, nếu bên người nữ nhân không phải Tần Lam mà là một thân phận bình thường nữ nhân, lúc này không chỉ có hắn chỉ sợ ngay cả cùng hắn cùng một chỗ nữ nhân đều sắp bị Viên Phi người này cấp tươi sống hố chết!

“Ta là nên ngươi có chính nghĩa đâu, còn là nói ngươi thương hương tiếc ngọc đâu?” Tần Lam trong mắt u oán ở Hạ Vân Kiệt giải thích hạ biến mất mà đi, thay vào đó là một cái thật to xem thường.

“Khụ khụ.” Hạ Vân Kiệt chột dạ ô quyền đặt ở bên miệng ho khan hai tiếng, sau đó lại đem ánh mắt đầu hướng về phía kia như trước như mất hồn bình thường Tống đội trưởng, xác nhận nói:“Cùng Chu Tiểu Tuấn cùng nhau là không phải còn có một người tên là Viên Phi ?”

“Đúng vậy, chu đại đội trưởng vì giúp Viên Phi, Viên Phi là hắn biểu ca.” Tống đội trưởng trả lời.

Quả nhiên là như thế này, Hạ Vân Kiệt xác nhận sau lại chột dạ nhìn về phía Tần Lam, mà nghênh đón hắn cũng là một cái quyến rũ xem thường.

Hạ Vân Kiệt ngượng ngùng thu hồi ánh mắt, sau đó khó chịu trừng mắt nhìn Tống đội trưởng liếc mắt một cái nói:“Hiện tại có thể nói nói ngươi mấy năm nay làm cảnh sát một ít trái pháp luật sự tình.”

Tống đội trưởng nghe vậy liền bắt đầu một năm một mười về phía Hạ Vân Kiệt hội báo khởi mấy năm nay

hắn trải qua một ít thông đồng. Bởi vì Tống đội trưởng là Chu Tiểu Tuấn thân tín, là người sau đề bạt đi lên, cho nên hắn làm thông đồng, trong đó có chút cũng đề cập đến Chu Tiểu Tuấn.

Tống đội trưởng ở nói khi, Tần Lam sớm đã rất kinh nghiệm dùng ghi âm bút ở ghi lại, chờ Tống đội trưởng công đạo không sai biệt lắm, Hạ Vân Kiệt thế này mới lấy tay đầu ngón tay nhẹ nhàng gõ hạ cái bàn.

Hạ Vân Kiệt này nhất xao liền phảng phất một tiếng kinh lôi ở Tống đội trưởng trong đầu vang lên, Tống đội trưởng cả người một cái run run, một đôi vốn là mê mang ánh mắt dần dần chuyển vì thanh tỉnh, bất quá rất nhanh lại chuyển vì hoảng sợ.

“Vừa rồi ngươi, ngươi đối ta ta đã làm gì?” Tống đội trưởng hai mắt kinh hãi nhìn Hạ Vân Kiệt hỏi, trong lòng cảm thấy cực độ không ổn.

Tống đội trưởng đang nói vừa mới hạ xuống, một đạo chói tai di động tiếng chuông ở trong phòng vang lên.

Tống đội trưởng phản xạ có điều kiện cầm lấy di động, vừa thấy di động thượng biểu hiện số điện thoại, phảng phất thấy được cứu tinh bình thường, nhìn Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam liếc mắt một cái, vội vàng một bên chạy ra phòng một bên tiếp lên, dùng mang theo một tia khóc nức nở thanh âm kêu lên:“Chu đội.”

Hiện tại hắn sở hữu hy vọng đã có thể ký thác tại đây vị chu đại đội trưởng trên người, dù sao hắn phụ thân nhưng là Giang Nam tỉnh phó tỉnh trưởng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 859 : Giang Châu thị Hạ Vân Kiệt

“Tiểu Tống, sự tình làm được thế nào ? Có hay không lấy đến phấn khích ảnh chụp?” Điện thoại kia đầu Chu Tiểu Tuấn còn tưởng rằng thu thập một nông dân đứa nhỏ, còn không cùng ngoạn dường như, căn bản là không có nghe đi ra Tống đội trưởng kia đều phải khóc thanh âm, mà là một bên lấy tay tại bên người một vị mỹ nữ trên đùi qua lại vuốt ve, một bên thuận miệng hỏi.

Gặp Chu Tiểu Tuấn gọi điện thoại hỏi, trong ghế lô Viên Phi nhất thời dựng lên lỗ tai, mà Trương Lôi tắc thoáng có chút tò mò hỏi:“Phấn khích ảnh chụp? Cái gì phấn khích ảnh chụp? Mang không mang kính?”

“Chán ghét! Các ngươi nam nhân sẽ không một cái thứ tốt!” Ngồi ở Trương Lôi trong lòng Dương Tiểu Phỉ giơ lên phấn quyền đánh Trương Lôi một chút, gắt giọng.

“Ta chỉ là hỏi mang không mang kính, lại không có này khác có ý tứ gì, là ngươi chính mình hiểu sai, ha ha!” Trương Lôi ra vẻ hồ đồ chế nhạo nói.

“Trương ca, ngươi, ngươi rất phá hư, ngươi rất phá hư, người ta không để ý tới ngươi !” Dương Tiểu Phỉ gặp Trương Lôi chê cười chính mình, phấn quyền lập tức đối với Trương Lôi bả vai như mưa xuống.

Trương Lôi ăn không tiêu trong lòng nữ nhân làm nũng, vội vàng bắt được của nàng hạo cổ tay, nói:“Tốt lắm, tốt lắm, ta phá hư, ta phá hư, bất quá ta tái phá hư nhưng cũng phá hư bất quá chúng ta Chu đại đội trưởng, hắn nha nhàn rỗi không có chuyện gì, luôn ở người khác chính làm được cao hứng thời điểm, đột nhiên mang theo người vọt vào đi, ta xem chúng ta Hải Châu thị này bệnh liệt dương nam nhân, phỏng chừng ít nhất một

nửa là bị Chu Tiểu Tuấn cấp dọa đi ra. Lần này a lại không biết cái nào tên không hay ho, gặp gỡ hắn này tên vô lại.”

“Ha ha, bất quá chúng ta Chu đại đội trưởng giống như đã muốn có một đoạn thời gian mặc kệ này hoạt động, hôm nay như thế nào lại đột nhiên nhớ tới trọng sao cũ nghiệp, nhưng lại cố ý gọi điện thoại hỏi?” Một cái khác nam tử bên người đồng dạng ôm lấy một vị mỹ nữ mặt lộ vẻ một tia nghi vấn cười nói.

Mở miệng nam nhân cũng không phải người khác, đúng là từng ở Chung Dương Dĩnh khởi xướng từ thiện tiệc tối cùng Hạ Vân Kiệt có xung đột quá Hải Châu thị thường vụ phó thị trưởng Trịnh Lực Bác con trai, Trịnh Nhất Triết.

“Ha ha, ta cũng cảm giác có điểm kỳ quái, chờ Chu thiếu nói chuyện điện thoại xong hỏi một chút không phải rõ ràng.” Trương Lôi cười nói, hắn trong lòng kỳ thật cũng có chút nghi hoặc.

Tuy rằng còn trẻ thời điểm, ỷ vào trong nhà có điểm quyền thế, bọn họ này đó quan nhị đại cũng chưa thiếu làm hoang đường kiêu ngạo sự tình, nhưng theo tuổi tăng trưởng, bọn họ cũng dần dần hiểu được thu liễm, hơn nữa Trương Lôi cùng Trịnh Nhất Triết bị Hạ Vân Kiệt giáo huấn qua sau, này đã hơn một năm lại thu liễm rất nhiều.

“Tần, Tần Lam, ngươi mẹ nó nói cái gì? Cùng kia hương ba lão khai phòng dĩ nhiên là Đông Thông thị Tần Lam!” Trương Lôi vừa dứt lời hạ, trong ghế lô đột nhiên vang lên Chu Tiểu Tuấn rống lên một tiếng.

“Tần Lam, Đông Thông thị Tần Lam? Ta dựa vào, sẽ không là kia Giang Nam tỉnh tối tuổi trẻ công an cục cục trưởng đi? Ta dựa vào, Chu Tiểu Tuấn sẽ không kiểm tra

phòng tra được của nàng trên đầu đi thôi? Nếu thực như vậy, việc này khả ****** liền nháo lớn.” Trương Lôi cùng Trịnh Nhất Triết gặp Chu Tiểu Tuấn hô to gọi nhỏ, đầu tiên là vẻ mặt nghi hoặc, lập tức đột nhiên cả người chấn động, cả người cũng đi theo nhảy dựng lên, mà lúc này người khởi xướng Viên Phi, cả người lông tơ đều căn căn dựng thẳng lên, miệng thất thanh nói:“Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng! Kia tiểu tử chính là cái lão sư, lại như thế nào khả năng cùng Tần Lam vị này Đông Thông thị thị công an cục cục trưởng đi đến cùng nhau đâu!”

“Chu đội trưởng, loại chuyện này ta nào dám cùng ngài nói đùa a, ngài nhanh lên nghĩ biện pháp cứu cứu ta đi!” Tống đội trưởng một bên một bộ khóc nức nở nói, vừa thỉnh thoảng lấy mắt hướng trong phòng ngắm.

Bên trong động tĩnh gì đều không có, nhưng không biết vì cái gì Tống đội trưởng đã có loại càng phát ra hết hồn cảm giác.

“Hoảng cái gì hoảng! Cảnh sát kiểm tra phòng không phải thực bình thường sao? Nàng là Đông Thông thị công an cục cục trưởng chẳng lẽ chúng ta sẽ không có thể kiểm tra phòng sao?” Chu Tiểu Tuấn chung quy có cái phó tỉnh trưởng lão cha ở phía sau chỗ dựa, ở trải qua ngay từ đầu kinh hoảng sau rất nhanh liền ổn định cảm xúc, hướng Tống đội trưởng quát.

“Là, là, nhưng là chúng ta chấp pháp thủ đoạn có chút thô bạo, hơn nữa, hơn nữa……” Tống đội trưởng nghe vậy thật là ngay cả nước mắt đều chảy xuống dưới. Chu Tiểu Tuấn có cái phó tỉnh trưởng lão ba chỗ dựa, hơn nữa chính hắn lại không có tự mình ra mặt, tự nhiên là ngồi nói chuyện không eo đau, khả hắn Tống Viễn bất quá chính là một cái nho nhỏ trung đội trưởng, hơn nữa lại xông vào đằng trước, hắn sao có thể không hoảng hốt a, huống chi hiện tại kia cái gọi là nông dân con trai

Hạ Vân Kiệt cấp Tống đội trưởng cảm giác tựa hồ xa so với Tần Lam còn muốn tới đáng sợ, thậm chí khủng bố.

“Hơn nữa, hơn nữa cái gì? Ta thảo, tiểu tử ngươi sẽ không đem lão tử cấp cung đi ra ngoài đi?” Tuy rằng nói Chu Tiểu Tuấn cũng không cho rằng Tần Lam có thể đem hắn thế nào, khả dù sao người ta Tần Lam là Đông Thông thị công an cục cục trưởng, cùng hắn đồng chúc về công an hệ thống, hơn nữa chức vị so với hắn cao rất nhiều, thật muốn làm cho nàng biết chuyện này là hắn Chu Tiểu Tuấn ở sau lưng thành quỷ, hắn Chu Tiểu Tuấn tự nhiên cũng không tốt trái cây ăn. Ít nhất không cần còn tưởng năm nay nâng cao một bước ngồi trên hạ hà khu công an phân cục phó cục trưởng vị trí.

“Ta, ta cũng không biết.” Tống Viễn đội trưởng nơm nớp lo sợ trả lời, cái trán tràn đầy mồ hôi lạnh.

“Tống Viễn ngươi ****** còn là không phải nam nhân, một cái Tần Lam liền đem ngươi dọa thành cái dạng này, ngay cả có hay không đem lão tử cung đi ra ngoài cũng không biết?” Chu Tiểu Tuấn gặp Tống Viễn thế nhưng trả lời không biết loại này hoang đường đáp án, tức giận đến thiếu chút nữa sẽ không đem di động cấp tạp.

“Ta thật không biết a Chu đội, tên kia thực tà……” Tống Viễn khóc nói.

Bất quá Tống Viễn trong lời nói còn chưa nói xong, có một bàn tay đột nhiên thân lại đây, cầm đi hắn di động.

Tống Viễn vừa định phát tác, vừa thấy là kia cái gọi là nông dân con trai, không biết vì cái gì cả người không có tới từ liền sợ run cả người, lăng là không dám mở miệng.

“Chu đội trưởng đi?” Hạ Vân Kiệt lấy bị điện giật nói,

thản nhiên hỏi.

“Ngươi là ai?” Điện thoại kia đầu Chu Tiểu Tuấn sắc mặt đột biến nói.

“Chu đội trưởng thật đúng là quý nhân hay quên sự, ngươi cùng nhà ngươi biểu ca không trả vừa mới cố ý phái người tới tìm ta phiền toái sao? Như thế nào chỉ chớp mắt liền đã quên đâu.” Hạ Vân Kiệt nói.

Ta thảo, Tống Viễn tên kia quả nhiên đem lão tử cấp thống đi ra ngoài. Nghe nói như thế Chu Tiểu Tuấn sắc mặt lập tức trở nên rất khó xem, âm tình biến ảo một hồi lâu nhi, mới ra vẻ hồ đồ nói:“Cái gì biểu ca? Hạ tiên sinh ngươi lời này là cái gì ý tứ? Ta nghĩ Hạ tiên sinh nhất định hiểu lầm, chúng ta chính là lệ đi kiểm tra, cũng không có này hắn có ý tứ gì.”

“Chu đội trưởng, trời cao có đức hiếu sinh, cho nên ta người này làm việc bình thường cũng không hội đem đường phá hỏng, đều đã làm cho người ta lưu một cái tuyến. Như vậy đi, ta hỏi lại ngươi một câu, ngươi đến tột cùng thừa nhận không thừa nhận chuyện này là ngươi làm ? Nếu ngươi thừa nhận, hơn nữa từ chức, chuyện này cứ như vậy tính, đương nhiên còn có ngươi vị kia biểu ca Viên Phi trưởng phòng.” Hạ Vân Kiệt gặp Chu Tiểu Tuấn cấp chính mình giả bộ hồ đồ, mày hơi hơi nhíu một chút, trong mắt nổi lên một tia thô bạo sắc, bất quá rất nhanh lại tiêu thất, thay vào đó là bình tĩnh như nước.

Chu Tiểu Tuấn quả thật có chút kiêng kị Tần Lam, nhưng cũng không đại biểu hắn chỉ sợ Tần Lam. Nói như thế nào hắn ba cũng là Giang Nam tỉnh phó tỉnh trưởng, hơn nữa Tần Lam là Đông Thông thị công an cục trưởng cũng không phải hạ hà khu công an phân cục cục trưởng, lại càng không là Hải Châu thị công an cục cục trưởng, có hắn ba ở cấp trên chống, Tần Lam

còn không có năng lực quản đến đầu của hắn đi lên. Đương nhiên Chu Tiểu Tuấn cũng không muốn chọc giận Tần Lam, cho nên vừa rồi hắn mới giả bộ hồ đồ, mới như vậy một bộ hảo thái độ. Nhưng Chu Tiểu Tuấn như thế nào cũng không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt này ỷ vào có Tần Lam chỗ dựa hương ba lão cũng dám uy hiếp hắn đường đường phó tỉnh trưởng con trai, hơn nữa khẩu khí thế nhưng còn như vậy cuồng, nhất thời tức giận đến sắc mặt xanh mét, bị áp lực kiêu ngạo khí diễm nháy mắt tựa như núi lửa bùng nổ vọt đi lên.

“Ta thảo, ngươi tính cái gì vậy, lão tử nói là lệ đi kiểm tra thì phải là lệ đi kiểm tra, đừng tưởng rằng có Tần Lam cho ngươi chỗ dựa, ngươi ****** liền nghĩ đến chính mình là Thiên Vương lão tử! Lão tử nói cho ngươi, ở lão tử trước mặt, ngươi ****** cái gì đều……” Chu Tiểu Tuấn hướng điện thoại kia đầu rít gào nói.

Bất quá Chu Tiểu Tuấn câu nói kế tiếp còn không có mắng ta, bên kia liền truyền đến cắt đứt âm.

“Ta thảo, đừng tưởng rằng có Tần Lam che chở, lão tử cũng không dám đem ngươi thế nào, một ngày nào đó lão tử muốn ngươi quỳ gối lão tử trước mặt cầu ta, ****** cũng dám uy hiếp lão tử, còn muốn lão tử từ chức, ta thảo, cái gì ngoạn ý!” Gặp Hạ Vân Kiệt trực tiếp treo chính mình điện thoại, Chu Tiểu Tuấn còn hãy còn chưa hết giận, một bên thu hồi di động, một bên mắng liệt nói.

“Ta nói, Chu đại đội trưởng đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Như thế nào tra người tra được Tần Lam trên đầu đi, Tần Lam cũng không phải là dễ chọc nha, ta khuyên ngươi còn là sớm điểm đi về phía nàng nói lời xin lỗi, hoặc là cho ngươi ba ra mặt cùng nàng lên tiếng kêu gọi.” Gặp Chu Tiểu Tuấn treo điện thoại còn tại mắng liệt, Trương Lôi cùng Trịnh Nhất Triết đều hơi hơi nhíu hạ mày, sau đó khuyên nhủ.

Từ từng có bị Hạ Vân Kiệt giáo huấn thảm thống trải qua, này hai vị công tử ca so với trước kia khả thu liễm điệu thấp rất nhiều, nay gặp Chu Tiểu Tuấn tra người tra được Tần Lam trên đầu, thế nhưng còn hùng hùng hổ hổ, đều cho rằng hắn này phiên kiêu ngạo thái độ không đúng.

“Sợ cái **! Chúng ta là đang lúc kiểm tra phòng, cũng không phải làm gì nhận không ra người hoạt động! Nhưng thật ra Tần Lam, bên ngoài đều truyền nàng cỡ nào xinh đẹp cỡ nào lãnh khốc, cự nam nhân lấy ngàn dặm ở ngoài, không nghĩ tới cũng là cái ****, thế nhưng ở bên ngoài dưỡng tiểu bạch kiểm.” Chu Tiểu Tuấn nghe vậy biểu tình đầu tiên là hơi hơi đổi đổi, bất quá rất nhanh liền chuyển thành ngoan sắc cùng khinh thường.

“Tiểu Tuấn, thật sự không có việc gì sao?” Viên Phi gặp Chu Tiểu Tuấn nói như vậy, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, bất quá đúng là vẫn còn có điểm lo lắng nói.

Tuy rằng bọn họ có phó tỉnh trưởng chỗ dựa, nhưng dù sao Tần Lam cũng không phải ngồi không.

“Không có việc gì, Tần Lam nàng nếu dám đến cứng rắn, ta liền đem nàng cùng nam nhân khai phòng sự tình cấp giũ ra đi. Mẹ nó, cũng dám ỷ vào có Tần Lam chỗ dựa, uy hiếp lão tử cùng ngươi nhận sai từ chức, cái gì ngoạn ý!” Chu Tiểu Tuấn bàn tay to vung lên nói, cơn tức như trước rất lớn, hiển nhiên vừa rồi Hạ Vân Kiệt lời nói làm cho hắn đến bây giờ còn cảm thấy thực căm tức.

“Cái gì uy hiếp ngươi cùng ta từ chức? Mẹ nó, này Hạ Vân Kiệt hắn nghĩ đến chính mình là cái gì?******, hắn không phải là một hương ba lão, một dạy học lang nghèo sao?” Nghe nói vừa rồi Hạ Vân Kiệt thế nhưng uy hiếp muốn chính mình cùng Chu Tiểu Tuấn từ chức, Viên Phi nhất thời là thù mới hận cũ nảy lên trong lòng,

nhịn không được cũng là vẻ mặt khó coi mắng.

“Hạ Vân Kiệt! Các ngươi mẹ nó nói là Giang Châu thị Hạ Vân Kiệt!” Viên Phi vừa dứt lời, Trương Lôi, Trịnh Nhất Triết còn có Dương Tiểu Phỉ nhất thời giống như mông đốt lửa bình thường, hỏa liệu khẩn cấp theo chỗ ngồi thượng đứng lên, vẻ mặt hoảng sợ.

Chương 860 : Ta còn có chút việc đi trước

Mặc kệ là Trương Lôi, Dương Tiểu Phỉ còn là Trịnh Nhất Triết đều bị Hạ Vân Kiệt giáo huấn quá, tuy rằng bọn họ đến bây giờ còn không rõ ràng Hạ Vân Kiệt cụ thể có bao nhiêu năng lượng, nhưng có một chút bọn họ đều rất rõ ràng, thì phải là kia Hạ Vân Kiệt không chỉ có nhận thức tỉnh ủy bí thư, còn cùng Trung Quốc nữ thủ phú, Nhật Bản thế giới năm trăm cường xí nghiệp Ma Sinh thương sự lão tổng cũng đều nhận thức, hơn nữa ba người đối hắn đều thực tôn kính.

Đối với người trước, Trương Lôi cùng Dương Tiểu Phỉ cảm xúc sâu nhất, lúc ấy chỉ là vì một tiểu giao thông sự cố, Hạ Vân Kiệt một cuộc điện thoại, Triệu Hưng Quân bí thư thư ký Trần Hữu Lương liền hỏa liệu khẩn cấp chạy tới giao thông đại đội, sau Hạ Vân Kiệt chính là nói tiếng cảm ơn, liền đem sự tình ném cho Trần Hữu Lương xử lý, sau đó mang theo hai bằng hữu rời đi. Như vậy ngưu bức hành động, toàn bộ Giang Nam tỉnh trừ bỏ tỉnh ủy bí thư cùng tỉnh trưởng, chỉ sợ cũng liền Hạ Vân Kiệt có thể làm ra đến. Về phần mặt sau hai người, hơn nữa về Nhật Bản thế giới năm trăm cường xí nghiệp Ma Sinh thương sự lão tổng đối Hạ Vân Kiệt tôn kính, kia toàn bộ Giang Nam tỉnh chỉ sợ cũng liền Hạ Vân Kiệt có thể làm đến.

Phải biết rằng người Nhật Bản đối mặt người Trung Quốc rất nhiều thời điểm đều thực kiêu ngạo, càng đừng nói thân là thế giới năm trăm cường xí nghiệp Ma Sinh thương sự lão tổng Ma Sinh Sa Thụ, không chút nào khoa trương nói lấy Ma Sinh Sa Thụ thân phận, chẳng sợ Nhật Bản Thủ tướng đối hắn đều khách khí ba phần. Khả Trịnh Nhất Triết phụ thân lại nói cho Trịnh Nhất Triết, ngay cả này người Nhật Bản đều phải tôn xưng Hạ Vân Kiệt làm một tiếng hắn tôn quý nhất bằng hữu.

“Đúng rồi, có cái gì vấn đề sao? Chẳng lẽ các ngươi nhận thức kia Hạ Vân Kiệt?” Gặp Trương Lôi bọn họ giống mông cháy bình thường đột nhiên theo vị trí bính đứng lên, Chu Tiểu Tuấn cùng Viên Phi đều sắc mặt đại biến.

“Cái gì vấn đề? Các ngươi ****** thế nhưng phái người tra hắn phòng? Chu Tiểu Tuấn ngươi mẹ nó lúc này sấm đại họa !” Trịnh Nhất Triết dùng xem người chết bàn ánh mắt nhìn Chu Tiểu Tuấn, nói.

“Sấm đại họa? Sấm cái gì đại họa, không phải là một nông thôn đến lão sư sao? Không phải là có Tần Lam ở phía sau cho hắn chỗ dựa sao? Chẳng lẽ lão tử còn sợ hắn bất thành?” Chu Tiểu Tuấn thực không thói quen Trịnh Nhất Triết bọn họ nhìn hắn ánh mắt, trong mắt toát ra nghi hoặc cùng bất an.

“Nông thôn đến lão sư? Tần Lam cho hắn chỗ dựa? Ta thảo, Tần Lam, chẳng lẽ nói Tần Lam……” Trịnh Nhất Triết cùng Trương Lôi liếc nhau, đều thấy được bọn họ trong mắt kinh hãi.

Thân là quan nhị đại, có liên quan Giang Nam tỉnh tối tuổi trẻ mỹ mạo quan viên sự tình, Trịnh Nhất Triết cùng Trương Lôi đều là nghe nói qua, cũng nghe quá từng tỉnh ủy tổ chức bộ Lữ Đông Nghĩa mơ ước Tần Lam mỹ mạo nghe đồn. Lúc ấy Tần Lam đột nhiên đại xoay người, mà Lữ Đông Nghĩa cùng với Lữ gia ầm ầm sập sự tình ở Giang Nam tỉnh quan trường cũng khiến cho quá không nhỏ oanh động, sau lại theo thời gian trôi qua, kia trận quan trường phong ba mới chậm rãi biến mất. Trịnh Nhất Triết cùng Trương Lôi cũng mới dần dần đem chuyện này cấp đã quên.

Phía trước Chu Tiểu Tuấn nhắc tới Tần Lam khi, bọn họ cũng không nghĩ nhiều, chính là khiếp sợ cho Chu Tiểu

Tuấn thế nhưng kiểm tra phòng tra được Tần Lam trên đầu, nay biết chuyện này đề cập đến Hạ Vân Kiệt sau, lại nghe được Chu Tiểu Tuấn nhắc tới Tần Lam, hai người cơ hồ là theo bản năng nhớ tới hơn một năm trước kia tràng quan trường địa chấn.

Chẳng lẽ nói, Tần Lam lên chức, Lữ gia đột nhiên rơi đài đều là bởi vì Hạ Vân Kiệt ở sau lưng khiến cho lực?

Này nhất tưởng, hai người thật là bị dọa đến hồn đều phải bay.

Lữ gia đó là loại nào cường đại thế lực, đừng nói bọn họ Trịnh gia cùng Trương gia cùng người ta nhất so với chính là đại vu gặp tiểu vu, cho dù Chu Tiểu Tuấn gia bối cảnh, cùng Lữ gia cũng kém rất nhiều. Khả kết quả đâu, bởi vì Lữ Đông Nghĩa mơ ước Tần Lam mỹ mạo, muốn làm chút thủ đoạn, Lữ gia lại ầm ầm sập.

“Ta nói Trương Lôi, Trịnh Nhất Triết, các ngươi ****** làm cái gì quỷ nha? Chẳng lẽ nói kia Hạ Vân Kiệt các ngươi thật sự nhận thức, hắn đến tột cùng là cái gì đến đây?” Gặp Trương Lôi cùng Trịnh Nhất Triết kia vẻ mặt kinh hãi biểu tình, Chu Tiểu Tuấn trong lòng cũng bắt đầu cảm giác được thật to không ổn.

“Ngươi không nên hỏi chúng ta, vừa rồi hắn với ngươi đều nói chút cái gì?” Trương Lôi cùng Trịnh Nhất Triết vẻ mặt ngưng trọng hỏi.

“Hắn nói cho ta cuối cùng một lần thừa nhận sai lầm cơ hội, hơn nữa còn muốn ta thừa nhận sai lầm sau, cùng ta biểu ca Viên Phi cùng nhau từ chức. Ta thảo, hắn nghĩ đến hắn là ai vậy nha, tỉnh ủy bí thư sao?” Chu Tiểu Tuấn tuy rằng cảm giác sự tình không ổn, vừa ý lý lại tổng còn là không tin một nông dân con trai có thể ngưu đi nơi nào, trong lòng cũng tổng còn là tồn không phục cùng phẫn nộ.

“Cho nên vừa rồi ngươi cự tuyệt, cũng mở miệng mắng hắn?” Trương Lôi cùng Trịnh Nhất Triết lại dùng xem người chết ánh mắt nhìn Chu Tiểu Tuấn.

“Bằng không có thể thế nào? Chẳng lẽ thật muốn lão tử vì như vậy thí điểm đại sự tình từ chức? Cửa đều không có.” Chu Tiểu Tuấn nói.

“Xem ở dĩ vãng tình phân thượng, ta khuyên ngươi còn là ấn hắn lời nói đi làm, về phần hiện tại làm kịp không kịp, ta cũng không biết, cũng giúp không được của ngươi việc. Huynh đệ bảo trọng, đêm nay nơi này ta trả tiền, ta còn có chút việc đi trước.” Trương Lôi gặp Chu Tiểu Tuấn căn bản phân không rõ ràng lắm tình thế, vỗ vỗ bờ vai của hắn, sau đó lôi kéo đồng dạng sắc mặt có chút kích động Dương Tiểu Phỉ xoay người liền đi.

Hắn nhưng là người đắc tội quá Kiệt ca, hắn cũng không nguyện ý Kiệt ca nhìn đến hoặc là biết hắn cùng lúc này chính nhạ hắn tức giận tên pha trộn cùng một chỗ, huống hồ Trương Lôi cơ hồ trăm phần trăm khẳng định Chu Tiểu Tuấn người này, thậm chí bọn họ Chu gia đều có khả năng ngoạn xong rồi.

Ông trời a, bắt gian thế nhưng bắt đến Kiệt ca trên đầu, thế nhưng còn làm cho người ta chụp ảnh!

Ngẫm lại Trương Lôi liền cảm thấy một trận không rét mà run!

“Ta cũng vừa hảo có chút việc phải đi trước, ngươi bảo trọng.” Trịnh Nhất Triết gặp Trương Lôi lôi kéo Dương Tiểu Phỉ khai lưu, cũng cùng Chu Tiểu Tuấn đánh thanh tiếp đón, xoay người bước đi.

Nói đùa, lần trước vì chuyện của hắn, thiếu chút nữa làm hại hắn lão ba đã mất chức quan, hắn đều hai ba

mươi tuổi còn đã trúng hắn ba bàn tay, lần này cần là không những có mắt liên lụy đến chuyện này trung gian, trời mới biết hắn ba có thể hay không tức giận đến đánh gãy hắn chân. Còn là cách Chu Tiểu Tuấn này to gan lớn mật tên càng xa càng tốt a.

Gặp vừa rồi còn vô cùng náo nhiệt, trong nháy mắt, Trương Lôi cùng Trịnh Nhất Triết liền lưu không thấy bóng dáng, Chu Tiểu Tuấn thế này mới chân chính ý thức được sự tình thật lớn không ổn, một giọt giọt mồ hôi lạnh theo hắn cái trán xông ra.

Phải biết rằng Trương Lôi cùng Trịnh Nhất Triết bối cảnh tuy rằng không bằng hắn Chu Tiểu Tuấn, khả tái nói như thế nào, bọn họ phụ thân đều là tay cầm thực quyền chính thính cấp cán bộ, so với hắn phụ thân Chu Cửu Phúc cũng chỉ là kém hơn một chút mà thôi, nay thế nhưng bởi vì Hạ Vân Kiệt tên này cấp sợ tới mức ngay cả cùng hắn cùng một chỗ dũng khí đều không có, hiển nhiên kia Hạ Vân Kiệt thật sự xa không giống hắn ở mặt ngoài hiển lộ ra đến đơn giản như vậy.

“Tiểu Tuấn, ngươi xem hiện tại làm sao bây giờ? Muốn hay không gọi điện thoại với ngươi ba nói một tiếng.” Viên Phi phía sau tự nhiên cũng biết kia Hạ Vân Kiệt xa so với hắn trong tưởng tượng muốn khó giải quyết rất nhiều.

“Hẳn là không có việc gì, hẳn là không có việc gì, chúng ta chính là kiểm tra phòng, hắn Hạ Vân Kiệt ở ngưu bức, chẳng lẽ còn có thể……” Chu Tiểu Tuấn mạnh mẽ trấn định nói.

Chu Tiểu Tuấn nói còn chưa nói hoàn, ghế lô cửa đột nhiên bị đẩy mở ra.

Vừa rồi vội vã rời đi Trương Lôi bọn họ người người sắc mặt hoảng sợ lui trở về, ở bọn họ phía sau là một đám

người thân hắc y, thần sắc lạnh lùng, trong đó một người trẻ tuổi gầy liền cùng khô lâu giống nhau, mặt bộ cương lãnh liền cùng cương thi giống nhau.

Bọn họ trong tay đều cầm súng!

Kia mặt bộ cương lãnh cùng cương thi giống nhau người trẻ tuổi, tự nhiên đó là đặc thù ngành chủ nhiệm Cù Vệ Quốc con trai Cù Lãnh, cũng là Hạ Vân Kiệt tằng đồ tôn.

Nay quát sơn tiên cảnh đã muốn mở mang, vì tu luyện cùng vì quốc gia công tác hai không lầm, Cù Vệ Quốc cố ý đem con trai điều đến Giang Nam tỉnh đến, mà không hề là kinh thành, mà Cù Vệ Quốc chính mình nay ở Giang Nam tỉnh thời gian cũng nhiều cùng ở Bắc Kinh.

“Các vị, các vị, ta là Hải Châu thị chính pháp ủy Trương Vĩ con trai Trương Lôi, ta cái gì cũng chưa làm, ta chỉ là ở nơi này uống chút rượu, xướng ca hát mà thôi!” Trương Lôi là chính pháp ủy con trai, tuy rằng không biết Cù Lãnh bọn họ thân phận, nhưng vừa thấy bọn họ bộ dáng cùng tư thế, hơn nữa trên tay còn trực tiếp cầm súng, còn là ẩn ẩn đoán được một ít, sợ tới mức một bên lui vào phòng gian, một bên sắc mặt tái nhợt nói.

Những người này vì quốc gia lợi ích đều là có tiên trảm hậu tấu quyền lực a!

Trịnh Nhất Triết cũng đồng dạng lạnh run nói:“Các vị, các vị, ta là Hải Châu thị thường vụ phó thị trưởng Trịnh Lực Bác con trai Trịnh Nhất Triết, ta cũng giống nhau, cái gì cũng chưa làm, chính là ở trong này uống chút rượu, xướng ca hát!”

Trịnh Nhất Triết cùng Trương Lôi còn còn có thể run run thanh âm giải thích, mà Dương Tiểu Phỉ đám người tắc khi đã sớm bị Cù Lãnh đám người trên người phát ra sát

khí, còn có trong tay bọn họ tối om họng súng cấp sợ tới mức nước mắt uông uông, run run miệng căn bản ngay cả nói đều giảng không được.

“Chính pháp ủy bí thư, thường vụ phó thị trưởng, đến đây cũng không nhỏ a!” Cù Lãnh kia cương thi mặt lộ ra hai hàng trắng dày đặc răng nanh, khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cùng châm chọc, sợ tới mức Trương Lôi đám người cả người đều nhịn không được run lên.

“Làm sao, làm sao! Chúng ta đều chính là tiểu dân chúng, đều chính là tiểu dân chúng.” Trương Lôi cùng Trịnh Nhất Triết gặp chính mình hai người nâng ra phụ thân danh hào, người ta căn bản ngay cả ánh mắt cũng không trát một chút, càng phát ra nhận định trong lòng đoán rằng, càng phát ra nơm nớp lo sợ nói.

“Cái này đúng rồi, ngươi ba là ngươi ba, các ngươi là các ngươi. Về sau đừng có động bất động xuất ra ngươi ba danh hiệu đến hù dọa người.” Cù Lãnh lạnh lùng nói.

“Là, là.” Trương Lôi cùng Trịnh Nhất Triết ánh mắt nhìn Cù Lãnh trong tay thương, liên tục gật đầu nói.

Gặp Trương Lôi cùng Trịnh Nhất Triết liên tục gật đầu, Cù Lãnh thế này mới giương mắt nhìn về phía sắc mặt đồng dạng có chút tái nhợt Chu Tiểu Tuấn cùng Viên Phi, trong mắt lóe ra một chút hàn quang, âm thanh lạnh lùng nói:“Các ngươi hẳn là chính là Chu Tiểu Tuấn cùng Viên Phi đi?”

Cù Lãnh thốt ra lời này ra, Chu Tiểu Tuấn cùng Viên Phi nhất thời nửa khắc gian còn đầu đầy mờ mịt, không biết Cù Lãnh như thế nào hội nhận thức bọn họ, hơn nữa còn rõ ràng là hướng về phía bọn họ mà đến, mà Trương Lôi, Trịnh Nhất Triết còn có Dương Tiểu Phỉ lại lập tức liên tưởng đến Hạ Vân Kiệt, nhất thời gian cả

người mạnh chấn động, trong mắt toát ra vô cùng kinh hãi ánh mắt.

Quả nhiên, quả nhiên a, Kiệt ca là ngưu bức tận trời nhân vật a! Như vậy trong khoảng thời gian ngắn, thế nhưng ngay cả này đó khủng bố tên đều xuất động, lúc này lão tử [lão nương] bị Chu Tiểu Tuấn hại chết !

“Này, vị này đồng chí, kiểm tra phòng sự tình đều là Chu Tiểu Tuấn bọn họ an bài, ta cũng vậy vừa mới mới biết được, thật sự theo ta một chút cũng chưa quan hệ.” Đoán được Cù Lãnh bọn họ là vì Hạ Vân Kiệt mà đến, Trương Lôi đám người ở hoảng sợ qua đi, cuống quít giải thích nói.

Cù Lãnh quả thật là tiếp Hạ Vân Kiệt thông tri mới xuất động, chuyện này liên lụy tới Tần Lam thanh danh vấn đề, nếu Chu Tiểu Tuấn bọn họ không muốn thừa nhận sai lầm, Hạ Vân Kiệt còn là có điểm lo lắng bọn họ sẽ tới chỗ tuyên truyền bại hoại Tần Lam thanh danh, mà đây là hắn tuyệt đối không muốn nhìn đến. Cho nên muốn ở trước tiên đem chuyện này cấp áp chế đi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 861 : Sớm điểm nghỉ ngơi

Cù Lãnh hiển nhiên tới thực đúng lúc, nếu hắn hơi chút trễ một bước, chỉ sợ chờ Trương Lôi đám người đi rồi, sự tình một khi truyền ra, chỉ sợ Hạ Vân Kiệt không thiếu được muốn động chút cân não hoặc là tay chân xử lý.

“Theo các ngươi không quan hệ đó là tốt nhất, kiểm tra phòng sự tình các ngươi liền đã quên đi, ta không hy vọng các ngươi bên trong bất luận kẻ nào nhắc lại, nếu không……” Cù Lãnh nói xong, tùy tay thưởng thức một chút trong tay chứa tiêu thanh khí súng lục, thản nhiên nói.

“Chúng ta không biết, chúng ta cái gì cũng không biết.” Trương Lôi bọn người là người thông minh, Cù Lãnh như vậy vừa nói, bọn họ lập tức liền hiểu được Hạ Vân Kiệt cũng không hy vọng có người đem chuyện này huyên sôi trào, nghe vậy lập tức liên tục gật đầu, đồng thời trong lòng cũng âm thầm may mắn, chính mình phía trước cũng không có quá nhiều cùng Chu Tiểu Tuấn bọn họ đề Hạ Vân Kiệt sự tình.

“Biết là tốt rồi, vậy các ngươi tiếp tục chơi đi. Về phần Chu tiên sinh cùng Viên tiên sinh, còn muốn phiền toái các ngươi theo chúng ta đi một chuyến.” Cù Lãnh nói.

“Ta là Chu Cửu Phúc phó tỉnh trưởng con trai, hạ hà khu công an phân cục trị an đại đội đại đội trưởng, các ngươi dựa vào cái gì dẫn ta đi?” Chu Tiểu Tuấn gặp Cù Lãnh bọn họ muốn dẫn hắn cùng Viên Phi đi, lại là sợ hãi lại là sốt ruột kêu lên.

Chu Tiểu Tuấn không gọi hoàn hảo, lúc đó Cù Lãnh trong mắt nhất thời hàn quang tăng vọt, vung khởi súng lục báng súng đối với hắn đầu đó là hung hăng tạp đi xuống.

Nhất thời Chu Tiểu Tuấn tựa như nhất quán lạn thịt ngã xuống mặt đất.

Cũng dám phái người trực tiếp xâm nhập tằng sư thúc tổ phòng, nếu không phải tằng sư thúc tổ có mệnh lệnh, lão tử đã sớm trực tiếp diệt ngươi!

Trong lòng căm giận nghĩ, Cù Lãnh kia như hung tàn ác lang bình thường lạnh như băng ánh mắt chậm rãi dừng ở Viên Phi trên người, Viên Phi nhất thời cả người run lên, cao thấp răng nanh run lên nói:“Đừng đánh ta, ta và các ngươi đi, ta và các ngươi đi.”

Nói những lời này khi, Viên Phi quả thực chính là hối hận ngay cả ruột đều xanh.

Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, vốn tưởng rằng thu thập Hạ Vân Kiệt liền cùng thu thập rác rưởi giống nhau, kết quả lại hoàn toàn tương phản, Hạ Vân Kiệt thu thập hắn liền cùng thu thập rác rưởi giống nhau.

Viên Phi cùng còn có Chu Tiểu Tuấn bị Cù Lãnh bọn họ mang đi, trong ghế lô tĩnh liền cùng không có một bóng người mồ giống nhau, làm cho người ta tim đập, làm cho người ta không thở nổi.

Trương Lôi cùng Trịnh Nhất Triết còn có Dương Tiểu Phỉ bọn họ cũng đều biết Hạ Vân Kiệt rất lợi hại, nhưng thẳng đến hôm nay bọn họ mới chính thức biết, kia lợi hại trình độ căn bản là viễn siêu bọn họ tưởng tượng ở ngoài, cũng là thẳng đến hôm nay, bọn họ mới chính thức biết, chính mình mấy người là may mắn, lúc trước đắc tội Hạ Vân Kiệt sau, còn có thể bình yên vô sự!

……

“Thực xin lỗi Lam tỷ, đều bởi vì ta mới……” Khải thông

đại tửu điếm, xa hoa phòng Hạ Vân Kiệt ôm Tần Lam vòng eo, mặt mang áy náy sắc nói.

Thật vất vả cùng Tần Lam cùng một chỗ lại bởi vì chính mình duyên cớ nháo ra như vậy một việc, Hạ Vân Kiệt trong lòng thật là cảm thấy không thoải mái.

“Có cái gì thực xin lỗi, này chuyện lại không liên quan ngươi, mà là kia cái gì Chu Tiểu Tuấn còn có Viên Phi rất xấu rồi, rất âm hiểm, thế nhưng nghĩ ra loại này biện pháp, hoàn hảo ngươi đêm nay có vẻ thành thật, không có…… Bằng không……” Tần Lam trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, hơi có chút nghĩ mà sợ nói.

“Tính bọn họ vận khí tốt, nếu không……” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong mắt lóe ra một tia hung quang.

Nếu đúng như Tần Lam theo như lời sự tình phát sinh, cho dù Hạ Vân Kiệt tính tình tốt nữa, chỉ sợ cũng sẽ bị chọc giận hung tính đại phát.

“Xì! Này coi như vận khí tốt a?” Tần Lam nghe vậy nhịn không được nở nụ cười ra tiếng, sau đó vừa ngoan ngoan đã ném cái xem thường cấp Hạ Vân Kiệt nói:“Bọn họ nếu vận khí tốt sẽ không hội đụng tới ngươi này thần tiên sống! Hiện tại phỏng chừng Chu Tiểu Tuấn bọn họ hối ruột đều xanh.”

“Tự làm bậy không thể sống, ai làm cho bọn họ vì như vậy điểm sự tình, nghĩ ra ác độc như vậy chiêu! Người như thế, sớm ngày đá ra công chức đội ngũ, lại nói tiếp coi như là vì dân trừ hại.” Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến nói.

“Kia cũng là là, người như thế là nên trừng phạt. Bất quá Chu Tiểu Tuấn phụ thân dù sao cũng là Chu Cửu Phúc phó tỉnh trưởng, ngươi hiện tại gọi người bắt bọn họ, kia Chu Cửu Phúc nếu nháo đứng lên nên làm cái gì bây

giờ?” Tần Lam nói.

“Ngươi vừa rồi ở hiệu ăn bên trong không phải nói giống Chu Cửu Phúc loại này tiểu nhân nên kéo hắn xuống ngựa sao? Vốn ta cũng không tưởng sớm như vậy đem hắn kéo xuống ngựa, bất quá con cùng cháu ngoại trai của hắn như vậy âm hiểm kiêu ngạo, cùng hắn cũng đào thoát không được can hệ, một khi đã như vậy, vậy duy nhất cấp làm đi.” Hạ Vân Kiệt thuận miệng nói, giống như đang nói một kiện tái lơ lỏng bình thường sự tình bất quá.

Cũng may trong phòng chỉ có Tần Lam ở, nếu không nếu như bị người nghe được Hạ Vân Kiệt lấy loại này phong khinh vân đạm khẩu khí đàm luận lạp một phó tỉnh trưởng xuống ngựa, còn không bị cấp khiếp sợ tròng mắt đều phải rơi xuống ở mới là lạ?

“Duy nhất làm? Làm sao bây giờ? Chu Cửu Phúc cũng không phải là bình thường cán bộ, hắn nhưng là phó bộ cấp cán bộ, của hắn nhân sự quyền quản lý ở Bắc Kinh bên kia, tỉnh là không có quyền lực trực tiếp bãi miễn hắn chức vụ. Ngươi cũng đừng nói trực tiếp bắt hắn cho phạm, ta biết ngươi có bổn sự này, nhưng ta là một gã cảnh sát, ta là tuyệt không đồng ý ngươi làm loại này vô pháp vô thiên sự tình. Hơn nữa thật muốn làm như vậy, kia khiến cho oanh động sẽ là phi thường thật lớn.” Tần Lam nói.

“Ha ha, yên tâm a, ta mới sẽ không như vậy nhàm chán đi bắt hắn cho xử lý.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi dở khóc dở cười lắc đầu nói.

“Vậy ngươi tưởng làm sao bây giờ? Ta hiểu được, ngươi có thể đối Chu Cửu Phúc thi triển giống vừa rồi đối vị kia trung đội trưởng thi triển pháp thuật. Lấy Chu Cửu Phúc bản tính, thật muốn thổ lộ đi ra, còn không biết hội đổ ra bao nhiêu ăn hối lộ trái pháp luật hoạt

động.” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt lắc đầu, đầu tiên là có chút nghi hoặc, bất quá rất nhanh liền hai mắt sáng ngời, nói.

“Lam tỷ không hổ là công an cục cục trưởng, quả nhiên băng tuyết thông minh.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy một cái mã thí lập tức đánh.

“Đó là đương nhiên.” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt khen nàng, bình thường đoan trang ổn trọng nàng khó được lộ ra một tia tiểu nữ nhân đắc ý biểu tình, sau đó hỏi:“Kia khi nào thì đi tìm Chu Cửu Phúc thi pháp, hiện tại phải đi sao?”

Hỏi cái này nói khi, Tần Lam trên mặt mang theo một tia hưng phấn biểu tình.

Hạ Vân Kiệt nhìn Tần Lam trên mặt hưng phấn biểu tình, không khỏi một trận không nói gì, xem ra nữ nhân này thật đúng là cái phá án cuồng a!

“Đều này giờ, chúng ta sẽ không muốn đi ép buộc chuyện này, còn là sớm điểm nghỉ ngơi đi.” Hạ Vân Kiệt nói, nhẹ tay nhẹ ôm sát một ít Tần Lam kia tràn ngập co dãn vòng eo.

“Nghỉ ngơi cái gì nha, sớm một ngày diệt trừ tham quan, quốc gia cùng nhân dân tựu ít đi một ít tổn thất! Nhanh lên mang ta đi tìm Chu Cửu Phúc.” Tần Lam trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, thoát khỏi hắn ma thủ, vẻ mặt trang nghiêm nói.

Nhìn đột nhiên trở nên trang nghiêm Tần Lam, Hạ Vân Kiệt vừa thích như vậy có chính nghĩa nữ nhân, lại có chút không nói gì. Ai nói muốn tìm Chu Cửu Phúc liền nhất định phải chính mình xuất mã ?

Chính mình nhưng là Vu Hàm môn chưởng môn, địa vu

lục đỉnh hậu kỳ chi cảnh, chỉ kém tam đỉnh liền khả thành tựu thiên vu trực tiếp xé mở hư không phá không mà đi, nếu tùy tiện toát ra một tham quan đều phải chính mình nửa đêm tự thân xuất mã đi bắt lấy, cũng thi triển thuật pháp, kia còn không đem hắn việc chết?

“Chuyện này vừa rồi ta đã muốn gọi điện thoại gọi người đi làm.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ách, ai nha? Chu Cửu Phúc nhưng là phó tỉnh trưởng, vạn nhất làm hỏng rồi, cũng không phải là đùa giỡn.” Tần Lam nghe vậy nao nao, không phải không có lo lắng nói.

“Yên tâm đi, người nọ là ta môn trung đệ tử, tên gọi Cù Vệ Quốc, lần trước man đầu sơn vụ án khi, hắn cũng đến đây, ngươi hẳn là còn có ấn tượng đi.” Hạ Vân Kiệt nói.

Tần Lam nghe vậy thân thể mềm mại hơi hơi chấn động, bật thốt lên kinh hô:“Cù chủ nhiệm!”

Đối với kia bưu hãn nhân vật trực tiếp giống xách con gà con giống nhau mang theo tỉnh công an thính thính trưởng theo quân dụng phi cơ trực thăng trực tiếp nhảy xuống, Tần Lam lại sao lại không nhớ rõ!

“Hắn này hai năm tu vi tinh tiến không ít, ta kia hoặc thần thuật hắn cũng học điểm da lông. Chu Cửu Phúc loại này tiểu nhân nghĩ đến tâm chí cũng cường không đến chạy đi đâu, hắn hẳn là có thể đối phó. Huống hồ hắn cũng là các ngươi người trong quan trường, cùng Triệu bí thư cũng quen, từ hắn ra mặt xử lý chuyện này càng thêm thích hợp, hắn xử lý cũng sẽ bị ta càng khéo đưa đẩy chu toàn, sẽ không khiến cho cái gì không cần thiết phiền toái.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

Tần Lam là người thông minh, biết Hạ Vân Kiệt dù sao

không phải người trong quan trường, không có ở này vị không mưu này chính. Nếu không phải trực tiếp diệt sát, từ hắn ra tay xử lý quả thật không bằng từ Cù Vệ Quốc ra mặt xử lý tới chu toàn, cho nên nghe vậy gật gật đầu nói:“Nếu Cù chủ nhiệm có thể xuất mã kia không còn gì tốt hơn.”

Nói xong sau, Tần Lam lại nhịn không được tò mò hỏi:“Cù chủ nhiệm thật là của ngươi sư tôn chất?”

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu.

Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu, trừ bỏ trong lòng âm thầm sợ hãi than, cũng không có tiếp tục tái truy vấn đi xuống, mà là kéo hạ Hạ Vân Kiệt tay, ửng đỏ mặt nói:“Nếu Cù chủ nhiệm xuất mã, thuận tiện nghi ngươi này tiểu quỷ đầu, sớm điểm nghỉ ngơi đi.”

Tần Lam thốt ra lời này ra, Hạ Vân Kiệt nhất thời cảm thấy một cỗ lửa nóng theo bụng đằng nhảy lên đi lên, cười hắc hắc, chặn ngang ôm lấy Tần Lam kia gợi cảm thành thục thân thể mềm mại, đi nhanh hướng phòng tắm đi đến.

Rất nhanh, trong phòng tắm liền vang lên rầm xả nước thanh âm, tiếp theo lại rất nhanh chuyển vì làm cho người ta tâm thần lay động mê người rên rỉ……

Đêm đã khuya, trên đường không ít cửa hàng ngọn đèn dần dần theo thứ tự tắt, mà tỉnh ủy đại lâu ở đêm nay có vài tầng cũng là đèn đuốc sáng trưng, trong đó cũng bao gồm tỉnh ủy bí thư Triệu Hưng Quân văn phòng.

“Ta nói, Cù huynh, Chu Cửu Phúc, nên gọi tỉnh ủy thường ủy, còn có tương quan kỉ ủy nhân viên ta đều đã muốn phân phó thư ký gọi tới. Bất quá Chu Cửu Phúc cũng không phải là bình thường cán bộ a, ngươi thật sự có nắm chắc sao?” Tỉnh ủy bí thư văn phòng, Triệu

Hưng Quân nhìn không vội không chậm chạp thổi phiêu ở chén trà thượng lá trà Cù Vệ Quốc, khóe miệng nổi lên một tia cười khổ hỏi,

Phó tỉnh trưởng nhân sự quyền quản lý đúng là Bắc Kinh, tỉnh cũng không có trực tiếp bãi miễn hắn quyền lực, chẳng sợ Triệu Hưng Quân vị này tỉnh ủy bí thư cũng không có, bất quá nếu Chu Cửu Phúc ăn hối lộ trái pháp luật chứng cứ vô cùng xác thực, tỉnh ủy thường ủy sẽ là tuyệt đối có quyền lực trước đem hắn khống chế đứng lên, không chuẩn hắn tái tham dự hằng ngày công tác.

Đương nhiên một vị phó tỉnh trưởng liên lụy tới gì đó phi thường quảng, ảnh hưởng mặt cũng phi thường lớn, cho dù kỉ ủy hoài nghi hắn có ăn hối lộ trái pháp luật hành vi, áp dụng thi thố bình thường cũng là thận trọng tái thận trọng, không dung hứa ra nửa điểm sai lầm, về phần động thủ, kia tuyệt đối là muốn không sai biệt lắm nắm giữ đại lượng chứng cứ sau. Giống hôm nay như vậy, khuya khoắt, chỉ bằng Cù Vệ Quốc lời nói của một bên, Triệu Hưng Quân liền hưng sư động chúng triệu tập thường ủy hội thành viên, còn có tỉnh ủy kỉ ủy phá án nhân viên, chuẩn bị đem Chu Cửu Phúc cấp làm, kia còn là cuộc đời lần đầu tiên.

Bất quá nhớ tới Cù Vệ Quốc phía sau màn vị nào là Hạ Vân Kiệt, Hạ lão sư, Triệu Hưng Quân cuối cùng hay là nghe theo Cù Vệ Quốc an bài, khuya khoắt triệu tập nhân mã, chẳng qua trong lòng lại luôn có chút bất ổn, không có bao nhiêu sức mạnh.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 862 : Liền bởi vì ngươi

“Triệu huynh, nếu đổi thành hai năm trước ta còn không cùng sư thúc tổ chạm mặt, ta là tuyệt đối không dám làm như vậy. Dù sao vì quốc gia an toàn, ta chính là tái có thể tuỳ cơ ứng biến, cũng không dám như thế lấy một phó tỉnh trưởng nói đùa. Bất quá hiện tại thôi, Triệu huynh ngươi yên tâm, trừ phi kia Chu Cửu Phúc thật là một thanh quan, lại hoặc là hắn là cái tâm chí cực kì kiên định hạng người, nếu không ta tất làm cho hắn nguyên hình lộ.” Cù Vệ Quốc nói, nói xong hắn híp mắt thực hưởng thụ uống một ngụm trà, chính là kia híp lại trong đôi mắt đã có một đạo hàn mang chợt lóe rồi biến mất.

Thế nhưng kinh động sư thúc tổ tự mình gọi điện thoại muốn hắn điều tra việc này, này Chu Cửu Phúc quả thực chính là đáng chết!

Gặp Cù Vệ Quốc nói như vậy, Triệu Hưng Quân không tái tiếp tục mở miệng nghi ngờ, chính là trong lòng kinh hãi cũng là không thể tránh được.

Chẳng lẽ Hạ lão sư thật sự lợi hại đến như lão thủ trưởng theo như lời, vẻn vẹn một người liền quan hệ đến quốc gia an nguy sao? Nếu bằng không lấy Cù Vệ Quốc thân phận gì về phần nói ra như thế kinh người ngôn, làm sao về phần đối Hạ lão sư sùng bái đến như thế hoàn cảnh!

Triệu Hưng Quân trong lòng theo như lời lão thủ trưởng tự nhiên đó là Hạ Vân Kiệt bạn vong niên thế hệ trước nhà cách mạng Hoàng lão!

“Nếu như vậy, kia đợi lát nữa nhi liền xem Cù huynh ngươi.” Triệu Hưng Quân gật gật đầu, trên mặt lộ ra một tia vẻ mặt ngưng trọng.

Mặc kệ hắn đối Cù Vệ Quốc có bao nhiêu tin tưởng, muốn động một vị phó tỉnh trưởng, dù là hắn là tỉnh ủy bí thư, tâm tình cũng rất là trầm trọng.

Đang lúc Triệu Hưng Quân tâm tình trầm trọng là lúc, thư ký Trần Hữu Lương tiến lên đây nói cho hắn tỉnh trưởng đám người đã muốn đến phòng họp.

Triệu Hưng Quân nghe vậy "Hoắc" một chút, liền đứng lên, trên người tản mác ra một cỗ tử uy nghiêm khí thế, nhưng thật ra Cù Vệ Quốc cũng không cấp không chậm chạp đem chén trà buông, sau đó đứng lên.

"Ngươi nhưng thật ra trấn định!" Triệu Hưng Quân gặp Cù Vệ Quốc không vội không hoảng hốt bộ dáng, không khỏi cười khổ lắc đầu nói.

"Triệu huynh ngươi cùng ta coi như là giao tình sâu, chân nhân trước mặt không nói lời nói dối, nếu không phải bận tâm đến ta hiện tại thân phận, còn có quốc gia luật pháp, ta mới lười như vậy phiền toái!" Cù Vệ Quốc thản nhiên nói, một đôi tối đen con ngươi một đạo hàn mang chợt lóe mà qua, một tia âm lãnh làm cho người ta đáy lòng phát run sát khí ở hắn nói chuyện khi lơ đãng liền tán phát đi ra, trong nháy mắt liền bao phủ toàn bộ bí thư văn phòng.

Triệu Hưng Quân là quân nhân, từng tham gia quá đối chiến tranh, coi như là theo người chết đôi đi đi ra anh hùng, đối mặt này cỗ đột nhiên xuất hiện sát khí, còn có thể miễn cưỡng bảo trì trấn định, nhưng Trần Hữu Lương cũng là cảm thấy như trụy hầm băng, cả người huyết mạch tựa hồ đều đình chỉ lưu động, mồ hôi lạnh một chút theo trên trán xông ra, thiếu chút nữa không đặt mông ngồi ở mặt đất.

Bất quá dù là Triệu Hưng Quân có thể ở Cù Vệ Quốc trên người lơ đãng gặp phát ra sát khí trước mặt bảo trì

trấn định, bất quá hắn trong mắt còn là nhịn không được lộ ra một tia kinh hãi sắc, trong lòng không khỏi âm thầm cười khổ, Chu Cửu Phúc a, Chu Cửu Phúc, ngươi nhạ ai không hảo, thế nhưng đi nhạ Hạ lão sư, này không phải ngại sống được không kiên nhẫn thôi!

Cù Vệ Quốc rất nhanh hãy thu liễm trên người lơ đãng gian phát ra sát khí, nhìn Triệu bí thư liếc mắt một cái, nói:“Bất quá Triệu huynh ngươi yên tâm, nếu ta còn ngồi ở vị trí này, còn tại vì nước cống hiến sức lực, sự tình nên làm như thế nào, lòng ta sẽ có một cán cân.”

Gặp Cù Vệ Quốc thu liễm sát khí, lại như thế như vậy nói, Triệu Hưng Quân bí thư âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, gật gật đầu nói:“Ta tin tưởng Cù huynh làm người, cũng biết Cù huynh nhất định hội lấy đại cục làm trọng.”

Cù Vệ Quốc từ chối cho ý kiến điểm gật đầu, sau đó cùng Triệu Hưng Quân đi ra văn phòng, mà theo đuôi ở bọn họ phía sau Trần Hữu Lương nhìn Cù Vệ Quốc đi theo Triệu bí thư đi ra văn phòng, mới vừa rồi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, lau đem đầu đầy mồ hôi lạnh, vừa rồi kia trong nháy mắt sát khí, thế nhưng làm cho hắn có một loại ở quỷ môn quan đánh cái chuyển kinh tủng cảm giác.

Trong phòng hội nghị, nên thông tri người đều đã muốn đến đông đủ, chỉ có Chu Cửu Phúc còn chưa tới. Người sau còn lại là Triệu Hưng Quân cố ý làm cho thư ký hơi trễ một ít thông tri, bởi vì ở hắn đến trước, có một số việc Triệu Hưng Quân còn cần cùng người trước tiên lên tiếng kêu gọi.

Trong phòng hội nghị, trừ bỏ tỉnh công an thính Trần Triết Bằng nhận thức Cù Vệ Quốc ở ngoài, còn lại đại bộ phận cũng không nhận thức hắn, gặp Cù Vệ Quốc thế nhưng cùng Triệu bí thư cùng nhau tiến vào, đều cảm

thấy thực kinh ngạc cùng nghi hoặc.

Bất quá làm Triệu bí thư đem Cù Vệ Quốc thân phận giới thiệu cho người đang ngồi khi, mọi người liền tất cả đều lâm vào khiếp sợ bên trong, nhìn hắn ánh mắt bất tri bất giác mang theo một tia kính sợ sắc.

Ở quan trường trà trộn nhiều năm, lại đi đến giờ này ngày này địa vị, bọn họ lại sao lại không biết Cù Vệ Quốc vị trí này tuy rằng không thể gặp quang, nhưng hắn sở nắm giữ quyền lực cũng là cực kỳ khủng bố, thậm chí cùng Triệu bí thư như vậy kinh tế đại tỉnh một tay so sánh với, chỉ sợ đều phải hơi thắng một chút.

Đem Cù Vệ Quốc thân phận giới thiệu cho mọi người sau, Triệu bí thư cũng không có thừa nước đục thả câu, trực tiếp đem Cù Vệ Quốc sẽ đối Chu Cửu Phúc áp dụng hành động sự tình cũng nói cho mọi người, đương nhiên này phía sau màn còn liên lụy đến Hạ Vân Kiệt, Triệu bí thư tự nhiên là một chữ không đề cập tới.

Nghe nói Cù chủ nhiệm sẽ đối Chu Cửu Phúc áp dụng hành động, người đang ngồi tất cả đều mặt lộ vẻ vẻ khiếp sợ, bọn họ vạn vạn không nghĩ tới, khuya khoắt, đem bọn họ theo ổ chăn kéo đứng lên, dĩ nhiên là bởi vì Chu Cửu Phúc duyên cớ.

Bất quá khiếp sợ sau, bọn họ tất cả đều khó tránh khỏi có chút thương hại khởi Chu Cửu Phúc. Người ta phạm pháp bình thường trước kinh động là kỉ ủy, này Chu Cửu Phúc đổ tốt, thế nhưng trực tiếp kinh động Cù chủ nhiệm như vậy sát thần, lần này xem ra là không chết cũng muốn lột da.

“Xin hỏi Cù chủ nhiệm hay không đã muốn nắm giữ Chu Cửu Phúc phạm pháp vô cùng xác thực chứng cớ?” Hồi lâu, Giang Nam tỉnh tỉnh trưởng hơi hơi nhíu hạ mày hỏi.

Chu Cửu Phúc thuộc loại chính phủ, muốn làm hắn, hắn vị này chính phủ ngành một tay tự nhiên muốn hỏi đến.

“Chỉ nắm giữ một chút, bất quá ta nghĩ chờ Chu Cửu Phúc đến sau, hắn hội chính mình chủ động công đạo.” Cù Vệ Quốc mặt không đổi sắc trả lời.

“Cù chủ nhiệm, Chu Cửu Phúc là chúng ta tỉnh phó tỉnh trưởng, ngươi làm như vậy có phải hay không rất……” Tỉnh trưởng nghe vậy mày nhăn càng chặt, trên mặt cũng lộ ra một tia bất mãn sắc.

Lấy thân phận của hắn, tuy rằng cũng rất là kiêng kị Cù Vệ Quốc, nhưng còn không về phần sợ hắn.

“Đới tỉnh trưởng ngươi yên tâm, ta biết Chu Cửu Phúc thân phận thực đặc thù, cho nên ta sẽ không đối hắn áp dụng gì bức cung thủ đoạn. Thỉnh Triệu bí thư đem các ngươi còn có kỉ ủy một ít đồng chí mời đi theo, cũng là bởi vì Chu Cửu Phúc thân phận đặc thù.” Cù Vệ Quốc cũng không có bởi vì Đới tỉnh trưởng nghi ngờ mà mặt lộ vẻ gì không vui biểu tình, thản nhiên giải thích nói.

Đới tỉnh trưởng tuy rằng không sợ Cù Vệ Quốc, nhưng Cù Vệ Quốc thân phận dù sao đặc thù, nếu hắn nói như vậy, Đới tỉnh trưởng cũng là không tốt nói cái gì nữa, chính là trong lòng lại khó tránh khỏi nghi hoặc, không bức cung, Chu Cửu Phúc chẳng lẽ còn hội ngốc chủ động đem hắn âm thầm phạm sự tình toàn bộ vạch trần đi ra bất thành?

Bất quá làm Chu Cửu Phúc lại đây sau, làm Cù Vệ Quốc kia đôi tựa hồ không chứa gì tình cảm con ngươi đột nhiên trở nên có chút quỷ dị khi, Đới tỉnh trưởng đám người hoảng sợ phát hiện, Chu Cửu Phúc thế nhưng thật sự đem hắn âm thầm sở phạm hạ sự tình toàn bộ công đạo đi ra, trong đó cũng bao gồm bảy năm trước kia đại hạng mục. Tại kia cái đại hạng mục trung,

nguyên nhân vì hắn thu bị một ít tiền không nên thu, làm cho một ít tài liệu không quá quan, cuối cùng gây thành đại họa, mà Diệp Hải Bác thuần túy là bị làm người chịu tội thay.

Làm Chu Cửu Phúc đem sở hữu sự tình công đạo rõ ràng sau, trong phòng hội nghị yên tĩnh một mảnh, thật lâu không ai mở miệng nói chuyện. Cuối cùng còn là Chu Cửu Phúc đánh vỡ trầm mặc.

“Ngươi vừa rồi đối ta làm cái gì?” Chu Cửu Phúc sắc mặt có chút tái nhợt nhìn Cù Vệ Quốc, đến bây giờ hắn còn không có lộng hiểu được Cù Vệ Quốc thân phận, chỉ biết là vừa mới tiến cửa đã bị hắn ánh mắt tràng thượng, sau đó mặt sau đã xảy ra sự tình gì hắn nên cái gì cũng không biết.

Gặp Chu Cửu Phúc tựa hồ còn không biết vừa rồi đã xảy ra sự tình gì, người trong phòng hội nghị tất cả đều dùng thương hại ánh mắt nhìn hắn……

“Các ngươi không có quyền thẩm vấn ta, ta muốn gặp ta ba, ta ba ba là Giang Nam tỉnh phó tỉnh trưởng Chu Cửu Phúc!”

“Các ngươi không có quyền thẩm vấn ta, ta muốn gặp ta cậu, ta cậu là Giang Nam tỉnh phó tỉnh trưởng Chu Cửu Phúc!”

Ở một cái khác địa phương, Chu Tiểu Tuấn cùng Viên Phi sắc mặt kinh hoảng lại phẫn nộ hướng Cù Lãnh rít gào, uy hiếp.

“Chu Cửu Phúc, ngượng ngùng, ta vừa mới nhận được tin tức, các ngươi phó tỉnh trưởng lão ba, cậu đã muốn bị chấp pháp nhân viên bắt lại, đời này chỉ sợ muốn đem nhà tù tọa xuyên!” Cù Lãnh nhún nhún vai nói.

“Ngươi, ngươi nói bậy, ta ba ba là phó tỉnh trưởng, hắn như thế nào sẽ bị bắt lại đâu!” Chu Tiểu Tuấn cả người chấn động, tiếp theo vẻ mặt dữ tợn kêu lên.

“Ba!” Cù Lãnh nâng tay một bàn tay liền hung hăng đánh vào Chu Tiểu Tuấn trên mặt.

“Không tin phải không? Ngươi ba có phải hay không ở Australia Sydney có một tràng biệt thự a, nga, Canada Vancouver giống như cũng có một tràng, nghe nói giá trị hơn một ngàn vạn a!” Cù Lãnh âm ngoan đánh Chu Tiểu Tuấn một bàn tay sau, lạnh lùng nói.

“Ngươi, ngươi làm sao mà biết được?” Chu Tiểu Tuấn nghe vậy như thấy quỷ dường như, sắc mặt vô cùng tái nhợt hỏi.

“Ngươi ba chính mình công đạo, bất quá này chính là băng sơn một góc mà thôi.” Cù lạnh nhạt nói.

“Vì cái gì hội như vậy? Vì cái gì hội như vậy?” Chu Tiểu Tuấn cầm lấy tóc, cả người tinh thần tựa hồ có điểm muốn nổi điên bình thường.

“Vì cái gì? Liền bởi vì ngươi!” Cù Lãnh nói.

“Bởi vì ta!” Chu Tiểu Tuấn cả người mạnh chấn động, hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm Cù Lãnh nói:“Bởi vì kia Hạ Vân Kiệt sao?”

“Ngươi có biết đã muốn đã muộn tiểu tử!” Cù Lãnh bỏ lại một câu, sau đó xoay người ly khai thẩm vấn phòng.

“Như thế nào khả năng? Như thế nào khả năng?” Chu Tiểu Tuấn cầm lấy chính mình tóc, cả người tinh thần hoàn toàn lâm vào điên cuồng.

……

“1/5 nghỉ dài hạn không phải còn có một ngày sao? Tái ở Hải Châu thị ở một ngày đi.” Nằm ở trên giường, nhìn Tần Lam trước mặt hắn mặt đem kia hỏa bạo động lòng người đến cực điểm đầy đặn thân thể dùng quần áo nghiêm kín che lấp đứng lên, Hạ Vân Kiệt không phải không có thất vọng nói.

“Ngươi nghĩ rằng ta là ngươi a, mãn đầu óc phá hư tư tưởng. Ta nhưng là Đông Thông thị công an cục cục trưởng, liền như vậy rời đi vài ngày đều đã muốn thật, cũng không tốt tái ở Hải Châu thị ở đi xuống.” Tần Lam kéo kéo kia tuyết trắng sơ-mi, vuốt phẳng cổ áo, trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Ta nào có cái gì mãn đầu óc phá hư tư tưởng a, tối hôm qua không phải ngươi nói muốn sớm điểm nghỉ ngơi sao?” Hạ Vân Kiệt biết Tần Lam là công tác cuồng, thấy nàng muốn vội vã tiến đến Đông Thông thị, đành phải quang thân mình theo trên giường đi lên, một bên đứng lên vừa nói nói.

“Ngươi hiện tại trở nên càng ngày càng vô lại, càng ngày càng tệ !” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt quang thân mình đứng lên, hai giữa hai chân kia ngoạn ý thế nhưng còn tại giương nanh múa vuốt, trên mặt treo một tia cười xấu xa, nhịn không được xấu hổ não tùy tay cầm lấy gối đầu liền hướng Hạ Vân Kiệt ném đi qua.

Rất kỳ quái, Hạ Vân Kiệt sở hữu nữ nhân trung, chỉ có Tần Lam làm cho hắn có điểm ý sợ hãi, đây là một loại thực nói không rõ cảm xúc, nếu không nên dùng một cái thông tục dễ hiểu từ đến hình dung, kia hẳn là chính là “Sợ lão bà”.

Cho nên gặp Tần Lam tựa hồ có tức giận dấu hiệu, Hạ Vân Kiệt vội vàng liền nhảy xuống giường ôm đầu, liên tục cầu xin tha thứ nói:“Không dám, không dám cục

trưởng đại nhân!”

Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt như vậy thần tiên sống bình thường đại nhân vật quang thân mình, ôm đầu hướng chính mình cầu xin tha thứ, như vậy có bao nhiêu chật vật còn có nhiều chật vật, nhịn không được xì một tiếng nở nụ cười, mị nhãn liếc trắng mắt nói:“Nhìn ngươi lần sau còn dám không dám loạn nói láo, còn không đem quần áo mặc vào đến!”

Chương 863 : Trần thư ký điện thoại

Quan trường trung gì tin tức luôn phi thường mẫn cảm, truyền bá cũng phá lệ mau. Giống Chu Cửu Phúc như vậy đại quan xuống ngựa, vậy lại thiên đại tin tức, cơ hồ ở thái dương vừa mới mới phá vân mà ra, Chu Cửu Phúc bị song quy tin tức liền đã muốn truyền khắp Giang Nam tỉnh quan trường, khiến cho một hồi đại chấn động.

Trong đó chấn động lớn nhất chớ quá cho nghe thế cái tin tức Diệp Hải Bác vợ chồng.

Bọn họ là ở ăn bữa sáng khi nghe thế cái tin tức, lúc ấy nghe thế cái tin tức, bọn họ miệng cháo thiếu chút nữa không phun tới, một trái tim lăng là không hăng hái oành oành oành đập cái không ngừng, thiếu chút nữa sẽ không theo trong lồng ngực bính đi ra.

Người khác có lẽ không biết Chu Cửu Phúc vì cái gì hội đột nhiên xuống ngựa, nhưng Diệp Hải Bác vợ chồng cũng là tái rõ ràng bất quá. Bất quá cũng đang bởi vì bọn họ vợ chồng trong lòng rõ ràng, thế này mới hội khiếp sợ rối tinh rối mù.

Một cái vượt dương điện thoại, nửa giờ sau, Italy Milan nghị viên con trai bị người đánh gãy chân còn muốn đăng môn xin lỗi. Hiện tại, một bữa cơm chiều một câu, một buổi tối sau, một phó tỉnh trưởng ở Giang Nam tỉnh tuyệt đối được cho quyền cao chức trọng liền ầm ầm xuống ngựa, đây người ra sao khủng bố quyền thế mới vừa rồi có thể làm được đến sự tình a!

Phải biết rằng lấy Chu Cửu Phúc thân phận, cho dù Giang Nam tỉnh tỉnh ủy bí thư Triệu Hưng Quân muốn làm hắn, kia cũng không phải một sớm một chiều sự tình a, khả Hạ Vân Kiệt đâu, liền một buổi tối!

Kia chẳng phải là nói, hắn so với Triệu Hưng Quân đều phải lợi hại rất nhiều?

Diệp Hải Bác vợ chồng cho nhau đối diện, thật lâu không có biện pháp mở miệng nói chuyện, đối phương trong mắt kinh hãi sắc đã muốn hoàn toàn nói ra bọn họ trong lòng muốn nói lời nói.

“Hải bác, hiện tại Chu Cửu Phúc xuống ngựa, ngươi nói chuyện của ngươi có thể hay không có khởi sắc đâu?” Hồi lâu, Lý Hồng Mai khó nén kích động cùng chờ mong sắc, run run thanh âm hỏi.

“Các ngươi nữ nhân chính là lòng tham, Chu Cửu Phúc xuống ngựa còn chưa đủ sao? Ngươi còn muốn này tưởng kia !” Diệp Hải Bác tức giận nói, bất quá theo hắn trong mắt toát ra đến một tia kích động, cũng là không khó nhìn ra đến, kỳ thật hắn trong lòng làm sao thường không có điểm chờ mong.

Bất quá thân là quan trường lão nhân, Diệp Hải Bác so với cái gì đều hiểu được, quan trường thực phức tạp, hắn này ở ghẻ lạnh làm rất nhiều năm lão nhân, có lẽ sớm đã bị cao tầng cấp đã quên, Chu Cửu Phúc xuống ngựa là một chuyện, hắn “Khởi tử hồi sinh” Lại là mặt khác một hồi sự.

Bất quá Diệp Hải Bác vừa dứt lời, hắn di động lại đột nhiên vang lên.

Diệp Hải Bác tùy tay cầm lấy điện thoại di động, vừa thấy mặt trên dãy số, cả người đều nhịn không được run run một chút, cầm di động tay không chịu khống chế run nhè nhẹ.

“Ai điện thoại?” Lý Hồng Mai gặp trượng phu vẻ mặt cố ý, tò mò hỏi.

“Là, là Triệu bí thư thư ký Trần Hữu Lương.” Diệp Hải Bác nuốt một ngụm nước miếng, hơi có chút gian nan nói.

Từ ngồi trên tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất chủ nhiệm sau, hắn này chính thính cấp cán bộ liền dần dần đạm ra quyền lực trung tâm, cũng đạm ra này quan trường người tâm phúc tầm mắt. Trần Hữu Lương chính là trong đó một gã. Hắn là tỉnh ủy bí thư thư ký, cho dù Chu Cửu Phúc như vậy đại nhân vật nhìn thấy hắn cũng phải khách khách khí khí, Diệp Hải Bác cùng hắn lại không có gì giao tình, bình thường không có gì sự tình, hắn là tuyệt không hội cố ý cho hắn Diệp Hải Bác gọi điện thoại. Khả hôm nay, vị này Giang Nam tỉnh quan trường trung đại hồng nhân lại sáng sớm cho hắn gọi điện thoại, thân là quan trường trung lão nhân, Diệp Hải Bác lập tức liền ý thức được có lẽ chính mình cơ hội thật sự đến đây.

“Triệu bí thư thư ký sớm như vậy cho ngươi gọi điện thoại làm gì?” Lý Hồng Mai chung quy không phải người trong quan trường, của nàng phản ứng xa không Diệp Hải Bác nhanh như vậy, nghe vậy dĩ nhiên là sửng sốt, vẻ mặt nghi hoặc hỏi.

“Có lẽ là Triệu bí thư có chuyện tìm ta đi?” Lý Hồng Mai nghi hoặc, nhưng thật ra làm cho Diệp Hải Bác kích động cảm xúc bình tĩnh một ít xuống dưới.

“Triệu bí thư tìm ngươi? Chẳng lẽ là……” Lý Hồng Mai lúc này cũng cuối cùng phản ứng lại đây, che miệng vẻ mặt kích động nói.

“Ha ha, ai biết được, ta trước tiếp điện thoại rồi nói sau.” Diệp Hải Bác nói xong tiếp nổi lên điện thoại.

Nhiều năm như vậy ghẻ lạnh ngồi xuống, Diệp Hải Bác

tính tình nhưng thật ra so với liếc mắt một cái trầm ổn rất nhiều, đối quan trường chìm nổi cũng đã thấy ra rất nhiều, trải qua ngay từ đầu kích động sau, thế nhưng rất nhanh liền khôi phục bình tĩnh.

“Trần thư ký buổi sáng tốt lành, ta là Diệp Hải Bác.” Diệp Hải Bác tiếp khởi điện thoại chủ động dẹp đường.

“Diệp chủ nhiệm buổi sáng tốt lành, có liên quan Chu Cửu Phúc sự tình ngươi hẳn là nghe nói đi?” Trần Hữu Lương nhưng thật ra người rõ ràng, đi thẳng vào vấn đề hỏi.

“Nghe nói.” Diệp Hải Bác trả lời.

“Ngươi cùng Chu Cửu Phúc đồng sự quá, hơn nữa bảy năm trước còn đồng thời đảm nhiệm quá một cái hạng mục phó tổ trưởng, cho nên Triệu bí thư muốn tìm ngươi nói chuyện có liên quan Chu Cửu Phúc sự tình.” Trần Hữu Lương nói.

“Tốt, không biết là cái gì thời điểm?” Gặp chính là đàm Chu Cửu Phúc sự tình, Diệp Hải Bác nghe vậy trong đầu không khỏi lóe ra một tia thất vọng.

“Buổi sáng mười giờ đi, ngươi hơi chút chuẩn bị một chút.” Trần Hữu Lương nói.

“Tốt, cảm ơn Trần thư ký.” Diệp Hải Bác trả lời.

“Không khách khí, vậy như vậy, đợi lát nữa gặp diệp chủ nhiệm.” Trần Hữu Lương nói.

“Đợi lát nữa gặp.” Diệp Hải Bác khách khí nói, nói xong hắn liền chuẩn bị quải điệu điện thoại, bất quá hắn còn không có tới kịp quải điệu điện thoại, điện thoại kia đầu Trần Hữu Lương tựa hồ nhớ tới cái gì, đột nhiên hỏi:“Diệp chủ nhiệm nhận thức Hạ Vân Kiệt Hạ lão sư

sao?”

“Nhận thức, tối hôm qua còn cùng hắn cùng nhau ăn cơm, như thế nào Trần thư ký cũng nhận thức Hạ lão sư?” Diệp Hải Bác ngây người một chút, lập tức cố gắng trấn định thuận miệng trả lời, kỳ thật kia trái tim lại nhảy lên phá lệ vui.

“Ha ha, từng có vài lần chi duyên. Diệp chủ nhiệm ở tỉnh ủy lịch sử Đảng nghiên cứu thất giống như đã muốn ở năm năm hơn đi?” Trần Hữu Lương hỏi.

“Năm năm rữoi.” Diệp Hải Bác trả lời, tim đập càng phát ra lợi hại.

“Thời gian cũng không ngắn a! Lần này Triệu bí thư tìm ngươi nói chuyện, hẳn là không đơn giản là hỏi có liên quan Chu Cửu Phúc sự tình, Diệp chủ nhiệm hay là muốn làm tốt chút gánh nặng chuẩn bị.” Trần Hữu Lương cười nói một câu, sau đó liền treo điện thoại, ném xuống Diệp Hải Bác đứng ở tại chỗ, nửa ngày cũng chưa phục hồi tinh thần lại.

“Làm sao vậy Hải Bác, Trần thư ký nói cái gì ?” Lý Hồng Mai gặp Diệp Hải Bác cầm di động ngẩn người, nhịn không được khẩn trương hỏi.

Lý Hồng Mai này vừa hỏi, Diệp Hải Bác thế này mới đột nhiên chấn động, hai mắt lòe lòe tỏa sáng nhìn Lý Hồng Mai, một hồi lâu nhi mới đột nhiên ngửa mặt lên trời ha ha nở nụ cười.

“Hồng Mai, ngươi nói đúng, công tác của ta chỉ sợ thật sự phải có khởi sắc !” Nói những lời này khi, hai hàng lão lệ theo Diệp Hải Bác trong mắt chảy xuống dưới.

Suốt ngồi năm năm rưỡi ghẻ lạnh, nhưng lại là lưng bởi vì phạm sai lầm mà bị biếm trích gánh nặng, Diệp Hải

Bác bình thường tuy rằng rất ít biểu lộ ra đến, khả hắn trong lòng cũng là thật sự suốt năm năm rưỡi ủy khuất, nay cuối cùng bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ, trong lòng áp lực suốt năm năm rưỡi ủy khuất hôm nay rốt cục xoay người.

Làm Giang Nam tỉnh quan trường nguyên nhân vì Chu Cửu Phúc xuống ngựa mà truyền ồn ào huyên náo khi, làm Diệp Hải Bác vợ chồng bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ mà kích động cũng cảm kích không thôi khi, chuyện này người khởi xướng Hạ Vân Kiệt chính lái lục sắc Bắc Kinh cát phổ một đường hướng Đông Thông thị mà đi, phó điều khiển vị, ngồi một vị mỹ mạo đoan trang nữ nhân, tuyết trắng sơ-mi bị trước ngực một đôi đầy đặn cao cao đỉnh lên, không phải Tần Lam thì là ai?

Ngồi ở phó điều khiển vị, nhìn bên người nam nhân hai tay cầm lấy tay lái đem xe khai vững vàng thỏa thỏa, nhớ tới hai người một cái muốn đi Giang Châu thị, một cái muốn đi Đông Thông thị, nguyên bản ấn chính mình cách nói ngay tại Hải Châu phân đạo dương tiêu, các hồi các gia, khả Hạ Vân Kiệt lại không nên kiên trì trước lái xe đưa nàng trở về, sau đó tái hồi Giang Châu thị, Tần Lam kia khỏa sớm đã qua cô gái lãng mạn ôm ấp tình cảm phương tâm còn là không chịu khống chế tạo nên một tia hạnh phúc ngọt ngào, nhìn hắn ánh mắt ngay cả chính nàng cũng không biết lúc này chính toát ra vô cùng ôn nhu thâm tình, liền phảng phất tình yêu cuồng nhiệt trung nữ nhân nhìn chính mình yêu nam nhân giống nhau.

Cũng may phía sau, cũng không có nhận thức Tần Lam thủ hạ ở đây, nếu không bọn họ khẳng định hội nhìn xem tròng mắt ngã xuống một đất.

Bọn họ cảm nhận trung Tần cục trưởng kia nhưng là lãnh diễm trang nghiêm đại danh từ, chưa từng có nhân gặp qua nàng như vậy ôn nhu một mặt?

Ngay tại Tần Lam ôn nhu thâm tình nhìn ngồi ở chính mình bên người nam nhân khi, di động tiếng chuông đột ngột ở trong xe vang lên.

Di động tiếng chuông là Hạ Vân Kiệt, Hạ Vân Kiệt lấy ra nữa nhìn thoáng qua, gặp là tiếp viên hàng không Đỗ Hải Quỳnh đánh tới, trong lòng không khỏi một trận chột dạ, không hề nghĩ ngợi liền vội ấn cắt đứt kiện.

Nói đùa, này nữu tính tình nhất nóng bỏng, năm đó vì lừa hắn cùng Trầm Lệ Đề hợp thuê, không tiếc lấy sắc đẹp dụ, nay nếu tiếp của nàng điện thoại, trời mới biết nàng kia há mồm sẽ nói ra cái gì khẩu vô ngăn cản trong lời nói. Tần Lam hiện tại đối hắn tối bất mãn chính là hắn bên ngoài có vài cái nữ nhân, vạn nhất làm cho nàng sinh ra hiểu lầm, kia chẳng phải là đem này hai ngày thật vất vả bồi dưỡng lên hòa hợp bầu không khí lại cấp phá hư không còn một mảnh thôi?

Gặp Hạ Vân Kiệt nhìn chính mình liếc mắt một cái liền lập tức treo điện thoại, Tần Lam ký cảm thấy buồn cười lại khó tránh khỏi cảm thấy một tia chua hương vị, trong lòng kia một chút nhộn nhạo hạnh phúc ngọt ngào đã ở lặng yên trung biến mất.

Gặp Tần Lam đem kia nguyên bản ôn nhu thâm tình ánh mắt theo chính mình trên người dời đi, Hạ Vân Kiệt trong lòng âm thầm một trận cười khổ, vừa định mở miệng nói một hai câu vãn hồi một chút, di động tiếng chuông lại vang lên.

Hạ Vân Kiệt vừa thấy lại là Đỗ Hải Quỳnh, trong lòng kia khổ a. Ngươi nói ngươi nữ nhân này khi nào thì không tốt gọi điện thoại, càng muốn ở chính mình cùng Tần Lam ngồi chung một chiếc xe khi gọi điện thoại, làm cho hắn muốn tìm cái lấy cớ na cái địa phương tiếp điện thoại cũng chưa nửa điểm khả năng.

“Đừng treo, mau tiếp đứng lên đi.” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt kia mất tự nhiên biểu tình, tiếu mâu oán hận quát hắn liếc mắt một cái, tức giận nói.

“Khụ khụ, một bằng hữu, một cái ngoạn có vẻ tốt khác phái bằng hữu.” Hạ Vân Kiệt cười gượng giải thích nói.

“Ngươi này người nhỏ quỷ đại tên, giải thích chính là che dấu, ngươi không cần giải thích, dù sao ta cũng không phải không biết ngươi kia đức hạnh.” Tần Lam trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Khụ khụ!” Hạ Vân Kiệt bị Tần Lam cấp châm chọc chỉ có thể ho khan, căn bản không có biện pháp phản bác, cuối cùng ở Tần Lam chuyển xem qua quang không hề nhìn hắn sau, Hạ Vân Kiệt ấn tiếp nghe kiện.

Vừa chuyển được điện thoại, ống nghe lập tức truyền đến Đỗ Hải Quỳnh khoa trương tiếng kêu:“Uy, Hạ đại sư lúc này ngươi nhất định phải cứu ta, bằng không ta chết định rồi!”

Thanh âm đại ngay cả bên người Tần Lam đều có thể nghe được nhất thanh nhị sở.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 864 : Tốt nhất khác phái bằng hữu

“Phát sinh sự tình gì ? Có người muốn giết ngươi sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy sắc mặt đột nhiên biến nói, mà bên người Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt sắc mặt đột nhiên biến, trong mắt sát khí ẩn thiểm, trong lòng lại nổi lên một tia chua tư vị, ánh mắt u oán mà phức tạp nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Người kia có đôi khi lợi hại thông minh rối tinh rối mù, hôm nay lại ngốc rối tinh rối mù! Điện thoại kia đầu người thật muốn là có cái gì nguy hiểm, còn có thể có tâm tư nhất chuyển được điện thoại liền kêu “Uy” Sao? Trong giọng nói cũng không có toát ra bao nhiêu hoảng sợ khẩn trương sao? Hừ, còn nói chính là ngoạn có vẻ tốt bằng hữu? Ta xem này người đần đã sớm bị nàng câu hồn đều còn không biết!

“Phi! Phi! Phi! Ngươi này quạ đen miệng, chẳng lẽ liền như vậy hy vọng nhìn đến bổn cô nương bị người đuổi giết sao?” Điện thoại kia đầu Đỗ Hải Quỳnh nghe được Hạ Vân Kiệt hỏi hay không có người muốn giết nàng, không khỏi liên tục phi khẩu nói.

“Nếu không có người đuổi giết ngươi, ngươi nói khoa trương như vậy làm gì?” Hạ Vân Kiệt lúc này đương nhiên cũng ý thức được chính mình có chút quá mức khẩn trương, chột dạ vụng trộm ngắm Tần Lam liếc mắt một cái, thấy nàng đang dùng nghiền ngẫm ánh mắt nhìn hắn, ngượng ngùng hướng nàng cười cười, sau đó tức giận hướng Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Hì hì, khẩn trương ta a! Ngươi sẽ không thích thượng bổn cô nương đi? Ta khả nói cho ngươi, ngươi muốn thực thích bổn cô nương cần phải sớm điểm thổ lộ nga, dễ nhìn xếp hàng chờ truy ta nhưng là có một tăng

mạnh liên đâu, ngươi nếu không nhanh chóng xuống tay, đã muộn đã có thể hối tiếc không kịp. Bất quá, nếu ta tiếp nhận rồi ngươi, kia Lệ Đề làm sao bây giờ đâu?" Đỗ Hải Quỳnh rõ ràng cũng là đã nhận ra Hạ Vân Kiệt khẩn trương tâm tình, thấy hắn trách cứ nàng, không chỉ có không có buồn bực, ngược lại tâm tình tốt chế nhạo nói.

"Có việc nói mau, ta này còn có chuyện đâu, không có việc gì ta liền treo." Hạ Vân Kiệt sợ chính là Đỗ Hải Quỳnh như vậy miệng không ngăn cản bậy bạ, nay thật sự là sợ cái gì đến cái gì, thấy nàng không chỉ có nói cái gì lại là khẩn trương, lại là thích, nhưng lại nhắc tới Trầm Lệ Đề, thế nào còn dám làm cho nàng tái tiếp tục nói tiếp, vội vàng đình chỉ nói.

"Đừng dập, đừng dập, ta thực sự việc gấp tìm ngươi a!" Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt muốn quải điện thoại, vội vàng kêu lên.

"Ta xem ngươi là không có gì việc gấp, có việc gấp ngươi còn có kia tâm tình theo ta mò mẩm?" Hạ Vân Kiệt tức giận nói, nhưng miệng tuy rằng nói như vậy, điện thoại lại đúng là vẫn còn không quải điệu.

"Chán ghét, này không phải thời gian dài không với ngươi người này trò chuyện, cho nên liền nhiều lời vài câu la, chẳng lẽ ngươi không thích theo ta trò chuyện sao?" Đỗ Hải Quỳnh oán trách nói, nói đến mặt sau thanh âm lại cố ý lộ ra một tia làm nũng, đem Hạ Vân Kiệt cấp sợ tới mức cái trán mồ hôi lạnh đều thiếu chút nữa xông ra.

Cô nãi nãi, bản lão sư bên người còn ngồi vị công an cục cục trưởng đâu!

"Ngươi không những nói chính sự, ta thực treo." Hạ Vân Kiệt vụng trộm lại ngắm Tần Lam liếc mắt một cái, gặp

Tần Lam đã muốn bắt đầu lấy mắt trừng hắn, vội vàng hướng Đỗ Hải Quỳnh tức giận nói.

“Thật sự là khó hiểu phong tình tên! Tốt lắm, với ngươi nói chính sự a. Vừa rồi ta thực không khoa trương, ngươi nếu không đến cứu ta, lúc này ta thật sự chết chắc rồi.” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt tựa hồ thật sự có chút nóng nảy, không dám tái cùng hắn nói đùa.

“Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ lại bị phóng…… Khụ khụ……” Hạ Vân Kiệt thiếu chút nữa đem Đỗ Hải Quỳnh bị cho vay nặng lãi truy bức sự tình cấp nói đi ra, cũng may hắn đột nhiên nhớ tới, lần trước vay nặng lãi sự tình, hỗ trợ là Hạ đại thiếu, cũng không phải là hắn này Hạ đại sư.

“Ta ba mẹ muốn bức ta lập gia đình a, ngươi nói xem, này không phải so với bị người đuổi giết càng khủng bố sao? Ngươi nhanh lên tới cứu ta a!” Đỗ Hải Quỳnh tự nhiên không biết nàng nhận thức vị này Hạ đại sư đó là vị kia thực ngưu bài Hạ đại thiếu, cho nên Hạ Vân Kiệt đột nhiên ngừng lời thật không có khiến cho nàng chút hoài nghi, mà là liền Hạ Vân Kiệt vấn đề, có chút sốt ruột trả lời.

“A, ngươi ba mẹ muốn bức ngươi lập gia đình, ta có thể có biện pháp gì?” Hạ Vân Kiệt vừa nghe nguyên lai dĩ nhiên là việc này, nhất thời có chút trợn tròn mắt.

“Đương nhiên là có biện pháp, ta theo ta ba mẹ nói ta đã muốn có bạn trai.” Đỗ Hải Quỳnh nói.

Hạ Vân Kiệt vừa nghe mồ hôi lạnh nhất thời một viên viên xông ra, ông trời a, thật sự là sợ cái gì đến cái gì nha, lời này nếu làm cho Tần Lam cấp nghe được kia còn rất cao!

Bất quá xe liền lớn như vậy, Đỗ Hải Quỳnh thanh âm lại

không nhỏ, hiển nhiên muốn chạy trốn quá Tần Lam lỗ tai cũng không lớn khả năng, điểm ấy theo đùi đột nhiên truyền đến đau đớn, đã muốn Tần Lam kia cười như không cười biểu tình là có thể đã biết.

“Này theo ta có cái gì quan hệ? Ngươi sẽ không muốn ta giả trang ngươi bạn trai sao?” Hạ Vân Kiệt vội vàng nói, hơn nữa cố ý ở “Giả” Tự mặt trên tăng thêm ngữ khí.

Quả nhiên nghe thế cái tự, Tần Lam kia vốn là tay kháp thịt lỏng rồi rời ra, mà là nhẹ nhàng sờ sờ kia bị kháp quá địa phương, nhưng Hạ Vân Kiệt không chút nào không cảm giác mất hồn tư vị, ngược lại có loại lạnh lẽo cảm giác.

“Thông minh, trả lời đúng.” Đỗ Hải Quỳnh vui vẻ nói.

“Không phải đâu, chẳng lẽ ngươi vốn không có khác người tuyển sao? Không nên kéo đến ta? Hơn nữa, ngươi nhân ở Hong Kong, hàng không công ty bên trong nhiều lại là dễ nhìn, làm cho ta này đại thật xa đuổi đi qua, này không phải xá cận cầu viễn sao? Nhưng lại lãng phí tiền tài a!” Hạ Vân Kiệt đương nhiên không muốn đi tham gia loại chuyện này.

“Ngươi nghĩ rằng ta nguyện ý a! Ai làm cho bổn cô nương thiên sinh lệ chất, thật muốn thỉnh này khác dễ nhìn hỗ trợ, kia còn không lập tức giống dính da trâu đường giống nhau súy đều súy không xong. Hơn nữa, ai nói ta ở Hong Kong, ta hiện tại ở lão gia Đông Thông thị đâu, cách các ngươi Giang Châu thị liền một giờ xe trình.” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Chẳng lẽ ngươi sẽ không sợ ta dính thượng ngươi cũng súy không xong sao?” Hạ Vân Kiệt tức giận nói, bất quá nói ra sau, Hạ Vân Kiệt liền ý thức được chính mình nói sai lầm rồi, quả nhiên đùi lập tức lại là tê rần.

Này đổ còn là tiếp theo, điểm chết người là Đỗ Hải Quỳnh thế nhưng còn cười khanh khách lên, nói:“Ta mới không sợ đâu, ngươi không phải đã muốn có Lệ Đề sao?”

Đỗ Hải Quỳnh vừa dứt lời, Hạ Vân Kiệt đùi lại đau lên.

“Ngươi nhưng đừng nói bừa, ta cùng Trầm Lệ Đề nhưng là thanh thanh bạch bạch.” Hạ Vân Kiệt vội vàng vẻ mặt nghiêm mặt nói.

“Hì hì, này ta sẽ không rõ ràng. Bất quá, ngươi nếu không những tới cứu ta, bổn cô nương trong sạch đã có thể hủy hoại chỉ trong chốc lát.” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Tốt lắm, tốt lắm, đừng náo loạn, hiện tại đều cái gì niên đại, ngươi không đồng ý ngươi ba mẹ chẳng lẽ còn thật có thể đem ngươi thế nào sao? Ngươi thật muốn nháo, đi tìm người khác, ta thực sự sự tình đâu!” Hạ Vân Kiệt tức giận nói.

“Uy, ngươi còn là không phải ta bằng hữu a? Mệt ta còn đem ngươi trở thành là ta tốt nhất hai cái khác phái bằng hữu chi nhất đâu!” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt không chịu hỗ trợ, không khỏi buồn bực nói.

“Không phải ta không hỗ trợ a, loại chuyện này phức tạp ta nhất tưởng đứng lên liền một cái đầu hai cái đại, vạn nhất diễn tạp, kia không phải thực thảm sao? Ngươi không phải có hai cái tốt nhất khác phái bằng hữu sao? Nếu không còn là tìm một cái khác khách mời một chút đi.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ngươi nghĩ rằng ta không nghĩ a, kia tên nhưng là so với ngươi ngưu bài hơn, chỉ cần đem hắn nâng đi ra, ta ba mẹ thế nào còn có thể coi trọng kia nhị thế tổ, khả kia tên cả ngày tắt máy, căn bản không có biện pháp liên hệ đến a!” Đỗ Hải Quỳnh buồn bực nói.

Hạ Vân Kiệt vừa nghe hoàn toàn trợn tròn mắt, cảm tình, Đỗ Hải Quỳnh theo như lời tốt nhất hai cái khác phái bằng hữu thế nhưng đều là chính mình.

Nghĩ tới kết quả này sau, há hốc mồm đồng thời, một loại cảm xúc ở Hạ Vân Kiệt đáy lòng nhộn nhạo mở ra.

“Uy, ngươi đến cùng giúp không giúp này việc? Ngươi nếu không giúp ta này việc, ta khả nói cho ngươi, từ hôm nay trở đi chúng ta liền ân đoạn nghĩa tuyệt, về sau coi như chúng ta cho tới bây giờ không nhận thức quá.” Gặp Hạ Vân Kiệt nửa ngày không phản ứng, Đỗ Hải Quỳnh tựa hồ thật sự tức giận.

Gặp Đỗ Hải Quỳnh tựa hồ thật sự tức giận, Hạ Vân Kiệt chột dạ nhìn bên người Tần Lam liếc mắt một cái, cuối cùng còn là không có biện pháp cứng rắn khởi tâm cự tuyệt, ai làm cho nữ nhân này hai cái tốt nhất khác phái bằng hữu đều là chính mình đâu.

“Được rồi, ta cái này tiến đến Đông Thông thị.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Áo da! Hạ đại sư vạn tuế! Ta chỉ biết ngươi luyến tiếc ta gả cho người khác, đến hôn một cái, ba!” Điện thoại kia đầu Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt đáp ứng, hiển nhiên thực kích động, thế nhưng đối với điện thoại đến cái thanh thúy “Ba” Thanh âm.

Kia thanh thúy “Ba” Một tiếng, cơ hồ không làm cho Hạ Vân Kiệt cả người đánh một cái rùng mình, đây chính là muốn nhân mệnh nha!

“Tốt lắm tốt lắm, đừng náo loạn, ngươi nói cho ta biết ở nơi nào chạm trán đi?” Cảm giác được đùi lại bị hung hăng nhéo một phen, Hạ Vân Kiệt thế nào còn dám cùng Đỗ Hải Quỳnh nữ nhân này xả đi xuống, vội vàng hỏi.

“Đông Bình hồ biết chưa? Nhà của ta ngay tại Đông Bình hồ phụ cận, chúng ta ngay tại Đông Bình hồ du thuyền bến tàu chạm mặt.” Đỗ Hải Quỳnh đương nhiên không biết Hạ Vân Kiệt bên người còn ngồi vị mỹ nữ, nhưng lại là các nàng Đông Thông thị công an cục mỹ nữ cục trưởng, gặp Hạ Vân Kiệt thúc giục hỏi, còn tưởng rằng hắn quan tâm nàng, vội vã chạy tới đâu, vui vẻ trả lời.

Đông Bình hồ? Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng nổi lên một tia quái dị cảm giác. Ở không lâu trước, chính là bởi vì đi tranh Đông Bình hồ, hắn cùng Tần Lam cuối cùng còn là đi tới cùng nhau, không nghĩ tới lúc này đây lại là muốn đi Đông Bình hồ, nhưng lại như vậy xảo, Tần Lam lúc này đây vừa vặn cùng hắn cùng một chỗ.

“Tốt, ta đã biết, ta đại khái một giờ rưỡi sau đến.” Hạ Vân Kiệt nói xong liền treo điện thoại.

“Người kia, như vậy cấp quải điện thoại làm gì? Ta còn không cùng hắn hảo hảo cộng lại cộng lại đâu. Bất quá tính, còn là chờ chạm trán sau rồi nói sau.” Điện thoại kia đầu Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt vội vàng quải điệu điện thoại, không khỏi đô nổi lên miệng, bất quá nhớ tới một giờ rưỡi sau có thể cùng hắn chạm mặt, trên mặt lại rất nhanh lộ ra một tia vui vẻ tươi cười.

“Ta nói Hạ lão sư, ba một cái là cái gì ý tứ a?” Hạ Vân Kiệt vừa quải điệu điện thoại, bên tai đã nghĩ khởi Tần Lam kia lộ ra một tia là lạ thanh âm.

“Khụ khụ, Lam tỷ, kia Đỗ Hải Quỳnh nói chuyện làm việc hướng đến cứ như vậy, kỳ thật ta cùng nàng thực không có gì.” Hạ Vân Kiệt có chút chột dạ biện giải nói.

Nhìn chằm chằm chột dạ Hạ Vân Kiệt nhìn một hồi lâu nhi, Tần Lam đột nhiên há mồm đối với đầu vai hắn

hung hăng cắn một ngụm, sau đó mới thật dài thở phào nhẹ nhõm, loát hạ mái tóc, liếc trắng mắt nói:“Tính, ta cũng lười quản ngươi, nếu không ta còn không phi bị ngươi cấp tức chết!”

“Thực xin lỗi, Lam tỷ!” Hạ Vân Kiệt cảm giác ra đến Tần Lam trong đầu bất đắc dĩ, rất là áy náy nói.

“Không có gì thực xin lỗi, lộ là ta chính mình lựa chọn ! Có lẽ là ta quá cố chấp, cũng có lẽ là ta rất lòng tham, đầu năm nay hơi chút có điểm tiền, có điểm quyền nam nhân, bên người đều vây đầy nữ nhân, làm sao huống ngươi đâu!” Tần Lam lắc đầu, miệng đầy chua sót nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 865 : Thực phức tạp

Tuy rằng Tần Lam nói Hạ Vân Kiệt không cần xin lỗi, cũng nói đường là chính nàng tuyển, nhưng bởi vì Đỗ Hải Quỳnh điện thoại, Hạ Vân Kiệt cùng nàng trong lúc đó kia vốn là phi thường ấm áp hòa hợp không khí đúng là vẫn còn xuất hiện một tia cái khe.

Dọc theo đường đi, hai người rất ít ngôn ngữ, thẳng đến Hạ Vân Kiệt đem Tần Lam đưa đến địa phương, Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt chậm chạp không chịu xuống xe, xem nàng trong ánh mắt cũng lộ ra một tia không yên chột dạ, rốt cục mỉm cười cười, thiên thiên ngón tay ngọc điểm hạ Hạ Vân Kiệt cái trán, xem thường nói:“Ngươi nha ngươi! Mau đi đi, bằng không làm cho người ta nữ hài tử nóng nảy cũng không tốt.”

“Ngươi không tức giận ?” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam rốt cục lộ ra tươi cười cùng nữ tính quyến rũ một mặt, không khỏi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, thật cẩn thận hỏi

“Ta tức giận hữu dụng sao? Ta tức giận ngươi sẽ không đi giả trang kia nữ hài tử bạn trai sao? Ngươi hãy thu liễm sắc tâm, không đi phong lưu khoái hoạt sao?” Tần Lam tức giận xem thường nói.

Hạ Vân Kiệt ngượng ngùng cười cười.

“Được rồi, thật sự là bắt ngươi không có biện pháp! Ta không tức giận, tổng được rồi đi! Thật sự là cái tên làm cho người ta lại yêu vừa hận.” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt ngượng ngùng biểu tình, trong đầu cũng là nhịn không được mềm nhũn, vốn là điểm hắn cái trán thiên thiên ngón tay ngọc, ngược lại nhẹ nhàng vuốt ve quá hắn hai má, tiếu mâu trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam quả nhiên không hề tức giận, thế này mới hoàn toàn thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó nói:“Kia Lam tỷ ta đi trước, ngươi công tác đừng quá mệt mỏi.”

“Tái mệt có thể có cùng ngươi mệt sao?” Tần Lam bật thốt lên nói, mặt đẹp bay qua một chút đỏ ửng.

“Hắc hắc!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy xấu xa nở nụ cười, tiếp theo liền đẩy ra cửa xe chuẩn bị xuống xe.

“Chờ một chút!” Ngay tại Hạ Vân Kiệt chuẩn bị bước xuống xe khi, Tần Lam đột nhiên gọi lại hắn.

“Còn có chuyện gì sao?” Hạ Vân Kiệt mặt mang một tia nghi hoặc hỏi.

“Đem đầu thân lại đây.” Tần Lam nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy một bộ thật cẩn thận đem đầu thân đi qua.

Gặp Hạ Vân Kiệt kia phó thật cẩn thận bộ dáng, Tần Lam thật sự là vừa buồn cười lại là thoải mái, tiếu mâu liếc trắng mắt, sau đó chính mình cũng đem đầu thân đi qua, tái sau đó “Ba!” một chút, ở Hạ Vân Kiệt trên gương mặt hôn một cái.

Hạ Vân Kiệt thân mình lập tức liền cứng lại rồi, hắn không nghĩ tới Tần Lam gọi lại hắn là vì hôn hắn một chút.

“Hiện tại có thể lăn!” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt thân mình rõ ràng cứng đờ, trong mắt lóe ra một tia tia sáng kỳ dị, ngoài miệng lại quát mắng nói.

“Tuân mệnh, cục trưởng đại nhân!” Hạ Vân Kiệt nghiêm trang lên tiếng, sau đó mới xuống xe, xuống xe sau còn

cố ý sờ sờ vừa rồi bị Tần Lam hôn quá địa phương, nhìn xem trong xe Tần Lam ửng đỏ mặt thối một ngụm.

Hôm nay là ngũ nhất nghỉ dài hạn cuối cùng một ngày, cũng là ánh nắng tươi sáng một ngày, Đông Bình hồ du thuyền bến tàu người ta tấp nập.

Đỗ Hải Quỳnh mặc hưu nhàn dài tay áo t tuất sam, thủy tẩy bạch quần bò duyên dáng yêu kiều ở người đến người đi bến tàu, một đôi sáng ngời đôi mắt thỉnh thoảng hướng chung quanh nhìn xung quanh. Rộng thùng thình hưu nhàn dài tay áo t tuất sam che lấp không được nàng kia đầy đặn ****, buộc chặt quần bò hoàn mỹ buộc vòng quanh nàng cử kiều rất tròn mĩ mông, tuy là như vậy tùy ý vừa đứng, cũng là không biết hấp dẫn bao nhiêu nam nhân tròng mắt.

Đột nhiên Đỗ Hải Quỳnh tiếu mâu mạnh sáng ngời, giơ lên thủ hướng về phía chính xuống xe Hạ Vân Kiệt phất tay nói:“Đại sư, bên này, bên này!”

Đỗ Hải Quỳnh vóc dáng không bằng Trầm Lệ Đề cao gầy, nhưng dáng người so với nàng đầy đặn không ít, hơn nữa trước ngực kia đôi đầy đặn có chút đồ sộ, này vung tay lên, nhất thời là ba đào mãnh liệt, không biết xem thẳng bao nhiêu nam nhân tròng mắt, đồng thời cũng không biết tiện sát bao nhiêu nam nhân.

Như vậy xinh đẹp khêu gợi nữ nhân, như thế nào chờ cũng không phải chính mình đâu!

Đã muốn có một đoạn thời gian không gặp được Đỗ Hải Quỳnh, đột nhiên ở mờ mịt biển người trông được đến nàng hướng chính mình phất tay, kia từng dụ dỗ quá chính mình kia đôi ngực khí theo của nàng phất tay phảng phất giấu ở trong quần áo tiểu bạch thỏ giống nhau, cao thấp nhảy lên, nhớ tới nàng nói chính mình chỉ có hai cái tốt nhất khác phái bằng hữu, Hạ Vân Kiệt

trong lòng không hiểu có chút dịch động.

Sủy kia một cỗ không hiểu dịch động, Hạ Vân Kiệt bước nhanh hướng Đỗ Hải Quỳnh đi đến, mà Đỗ Hải Quỳnh từ lâu kinh lay động nàng kia khêu gợi vòng eo hướng hắn chào đón.

“Tính ngươi có lương tâm, nhanh như vậy liền chạy tới!” Đỗ Hải Quỳnh vừa lên tiền, liền một phen vãn trụ Hạ Vân Kiệt cánh tay, tiếu mâu mang theo một tia vui mừng sắc hoành hắn liếc mắt một cái, nói.

“Ta nói đến tột cùng là chuyện gì xảy ra a? Như thế nào đột nhiên gian người nhà ngươi sẽ bức ngươi kết hôn đâu? Hơn nữa, hiện tại đều cái gì niên đại, chỉ cần ngươi không đồng ý, người nhà ngươi chẳng lẽ còn thật có thể cưỡng bức bất thành?” Hạ Vân Kiệt cánh tay cảm nhận được kia hai luồng no đủ, trong lòng hơi hơi chiến một chút, miệng lại một khắc cũng chưa đình hỏi ra trong đầu nghi vấn.

“Ngươi này không phải vô nghĩa sao? Nếu giống ngươi nói đơn giản như vậy, ta cần mời ngươi xuất mã sao?” Đỗ Hải Quỳnh tiếu mâu trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Này thực phức tạp sao?” Hạ Vân Kiệt nhíu mày nói.

“Tốt lắm, ta là mời ngươi lại đây giả trang ta bạn trai, không phải cho ngươi hỏi nhiều như vậy vấn đề. Ta hiện tại không thời gian với ngươi xả này đó, ta bà nội thọ yến lập tức sẽ bắt đầu, chúng ta còn là trước vừa đi một bên cộng lại đợi lát nữa như thế nào diễn này ra diễn đi. Bằng không đợi lát nữa nhi diễn tạp, vậy thực thảm.” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt vừa thấy mặt liền để hỏi không ngừng, bĩu môi không vui ý nói.

“Còn muốn tham gia ngươi bà nội thọ yến?” Hạ Vân Kiệt

vừa nghe đầu đều lớn.

Này bà cố nội mừng thọ yến, bảy đại cô bát dì cả chẳng phải đều đã đến tề? Đến lúc đó đem hắn này "Tôn nữ tế" Nhất vây, mồm năm miệng mười, nước miếng bay tứ tung, cho dù hắn ngầm là thần tiên sống cũng chống đỡ không được a!

"Vô nghĩa, ngũ nhất nghỉ dài hạn là chúng ta hàng không công ty tối việc thời điểm, nếu không phải ta bà nội quá tám mươi đại thọ, ngươi nghĩ rằng ta hội gấp trở về sao? Hơn nữa, này nhất gấp trở về sẽ đối mặt ta ba mẹ nhìn trúng kia nhị thế tổ, ngươi nghĩ rằng ta ngốc nha?" Đỗ Hải Quỳnh nói.

"Nhưng là ngươi bà nội quá tám mươi đại thọ, ngươi đem ta cấp kéo qua đến, này bảy đại cô bát dì cả nhất vây đi lên, ta làm sao chống đỡ được, này đùa ta thực không có biện pháp diễn, ngươi còn là khác tìm cao minh đi." Hạ Vân Kiệt vẻ mặt đau khổ nói.

Hắn thật là ngẫm lại liền da đầu run lên a!

"Van cầu ngươi a, ta đời này liền ngươi còn có kia Hạ đại thiếu tốt nhất hai cái khác phái bằng hữu, ngươi nếu không giúp ta, còn có ai có thể giúp ta? Hơn nữa, ngươi không phải Hạ đại sư, Hạ thần côn sao? Giả thần giả quỷ, lừa dối nhân hoạt động, các ngươi này một hàng không phải tối ở hành sao?" Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt khổ qua dạng, hai tay ôm hắn cánh tay đó là dùng sức phe phẩy, một đôi ngực khí ở rộng thùng thình hưu nhàn t tuất sam qua lại súy động, thỉnh thoảng va chạm cánh tay, một đôi mắt đẹp lại đáng thương hề hề nhìn Hạ Vân Kiệt, người gặp người thương.

"Đừng đem ta cùng này ở tiên nhân kiều bãi quán thần côn nói nhập làm một, ta hiện tại là Giang Châu đại học lão sư." Hạ Vân Kiệt tức giận nói, cũng không có bị Đỗ

Hải Quỳnh kia đối đáng thương hề hề mắt đẹp đả động.

Nói đùa, bảy đại cô bát dì cả a!

“Đúng, đúng, ngươi hiện tại là Giang Châu đại học lão sư, nhất lợi hại, khách mời một chút của ta bạn trai kia còn không phải dễ như trở bàn tay.” Đỗ Hải Quỳnh có cầu cho Hạ Vân Kiệt, nghe vậy lập tức đó là liên tục gật đầu.

“Ta là Giang Châu đại học trung y học viện lão sư, không phải bắc ảnh biểu diễn hệ lão sư!” Hạ Vân Kiệt bất vi sở động nói.

“Uy, Hạ Vân Kiệt! Ngươi đừng rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt! Cô nãi nãi hôm nay liền đem nói phóng nơi này, ngươi cho ta làm cũng phải làm, không làm cũng phải làm, nếu không chúng ta nhất đao lưỡng đoạn, ta Đỗ Hải Quỳnh từ nay về sau vốn không có ngươi này bằng hữu!” Đỗ Hải Quỳnh gặp chính mình hảo ngôn hảo ngữ, thậm chí cũng không để ý làm cho người này ăn chút đậu hủ, người này còn là chết sống không chịu đáp ứng, rốt cục bắt tay buông lỏng, cắm eo, một đôi ngực khí hùng hổ đứng vững ở Hạ Vân Kiệt chóp mũi trước, quát nói.

Chương 866 : Ta thật là đại học lão sư

Nhìn dưới mắt kia đầy đặn **** ba đào mãnh liệt, nhìn kia trương mặt đẹp bởi vì sinh khí mà mặt đỏ lên, tuy rằng Hạ Vân Kiệt nhớ tới kia cái gì bảy đại cô bát dì cả còn là từng trận da đầu run lên, nhưng cự tuyệt trong lời nói lại thủy chung không có biện pháp nói sau ra lời, cuối cùng khóe miệng nổi lên một tia cười khổ, bất đắc dĩ nói:"Được rồi, được rồi, ta liền khách mời một chút, bất quá chỉ này một lần, lần sau không được viện dẫn lẽ này nữa, còn có diễn tạp không thể trách ta!"

"Hì hì, chỉ biết ngươi luyến tiếc ta!" Nữ nhân biến sắc mặt liền cùng phiên thư giống nhau, Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu đáp ứng, lập tức lại chuyển sân vì hỉ, tú xảo cằm giương lên, còn lộ ra một tia tiểu nhân đắc chí sắc, bất quá hai tay cũng là đem Hạ Vân Kiệt cánh tay ôm chặt một ít, rất điểm chim nhỏ nép vào người tư thế.

Nhìn Đỗ Hải Quỳnh kia một bộ tiểu nhân đắc chí bộ dáng, nhớ tới lập tức sẽ đã đến "Đại trường hợp", Hạ Vân Kiệt trừ bỏ cười khổ còn lại cũng chỉ có khẩn trương.

"Ta nói Hải Quỳnh, lần này ngươi bà nội quá đại thọ đến tột cùng đều có ai tới?" Hạ Vân Kiệt hỏi, làm "Biết người biết ta bách chiến bách thắng" tính.

"Cũng không có gì người, liền vài thúc thúc thẩm thẩm, cô cô dượng gia, còn có này khác một ít đường bà con bằng hữu, quê nhà hương thân, thất thất bát bát đại khái cũng liền mười bàn tròn đi." Đỗ Hải Quỳnh thuận miệng thoải mái mà trả lời.

"Cái gì? Mười bàn người?" Hạ Vân Kiệt vừa nghe đau

đầu càng phát ra lợi hại đứng lên.

“Kính nhờ, ta bà nội tám mươi tuổi da, ngươi ngẫm lại xem tám mươi tuổi người, kia phía dưới thân thích bằng hữu có năng lực thiếu đi nơi nào. Bất quá ngươi yên tâm a, có ta che chở ngươi đâu.” Đỗ Hải Quỳnh tiếu mâu trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, lập tức lại vỗ đầy đặn **** vẻ mặt kiêu ngạo tự tin trấn an nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy dở khóc dở cười, ra vẻ hình như là hắn bị cầu đảm đương hộ hoa sứ giả, như thế nào nay nghe đứng lên ngược lại giống như hắn thiếu Đỗ Hải Quỳnh nhân tình bình thường.

“Nga, đúng rồi, đợi lát nữa người trong nhà hỏi ngươi chức nghiệp khi, ngươi khả ngàn vạn đừng nói cái gì xem tướng a tính mệnh, ngươi đã nói chính mình ở công ty Uy Đại đi làm.” Đỗ Hải Quỳnh mới lười quản Hạ Vân Kiệt trong lòng nghĩ như thế nào, chụp quá bộ ngực trấn an qua sau, vừa đi một bên công đạo nói.

“Công ty Uy Đại? Ta hiện tại sớm đã không ở công ty Uy Đại đi làm nha.” Hạ Vân Kiệt hơi hơi nhíu hạ mày nói. Về hắn tạm rời cương vị công tác đến Giang Châu đại học làm lão sư sự tình, lần trước Đỗ Hải Quỳnh đổ mã phát ra tài ở tỉnh lị Hải Châu thị thanh lô bờ sông thỉnh hắn cùng Trầm Lệ Đề khi, hắn từng cùng các nàng nhắc tới quá. Bất quá các nàng lại áp căn không tin, nhưng lại chê cười Hạ Vân Kiệt nói, lấy hắn trung chuyên văn bằng nếu có thể đại học làm lão sư, các nàng đều có thể làm cơ trưởng.

Lúc ấy Hạ Vân Kiệt thấy các nàng không tin cũng không có nhiều giải thích, dù sao kia sự kiện cũng không tốt giải thích.

“Này ta biết, cũng không nói ngươi là ở công ty Uy Đại đi làm, chẳng lẽ nói ngươi ở trong quán bar công tác sao?

Dù sao ngươi cũng đúng là công ty Uy Đại đi làm, tuy rằng nay bị cuốn gói, nhưng tốt xấu đã ở nơi nào trải qua. Hơn nữa công ty Uy Đại danh khí so với một ít đầu tư bên ngoài xí nghiệp còn muốn đại, tuy rằng so với kia nhị thế tổ còn là kém cỏi một ít, nhưng tốt xấu cũng lấy ra tay không phải?" Đỗ Hải Quỳnh trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

"Ai nói ta bị cuốn gói ? Ta là chính mình từ chức đi ăn máng khác." Hạ Vân Kiệt nghe vậy tức giận nói.

"Hảo hảo, là ngươi chính mình từ chức đi ăn máng khác." Đỗ Hải Quỳnh tự nhiên là không tin tốt như vậy xí nghiệp, Hạ Vân Kiệt hội chính mình đi ăn máng khác, bất quá băn khoăn đến hắn mặt mũi, nghe vậy còn là liên tục gật đầu, đổ không cùng hắn tranh cãi.

"Ngươi, ta, thật sự là bị ngươi cấp tức chết rồi. Chẳng lẽ ta ở ngươi cùng Lệ Đề trong lòng liền thực kém như vậy sao? Lần trước ta không phải theo các ngươi nói qua sao? Ta hiện tại ở Giang Châu đại học làm lão sư, đại học lão sư a, các ngươi như thế nào liền cũng chưa nghe đi vào đâu." Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Hải Quỳnh áp căn sẽ không tin tưởng chính mình lời nói, không khỏi buồn bực nói.

"Ta cùng Lệ Đề cho tới bây giờ không cảm thấy ngươi tốn, chẳng sợ ngươi là quét đường cái người vệ sinh nhân, ngươi vẫn như cũ là ta Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề tốt nhất khác phái bằng hữu." Trả lời Hạ Vân Kiệt cũng là Đỗ Hải Quỳnh còn thật sự ánh mắt cùng vãn càng chặt hành động.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy cả người đều cứng ngắc một chút, nhìn Đỗ Hải Quỳnh một hồi lâu nhi mới nói:"Nhưng ta hiện tại thật là đại học lão sư a!"

"Của ta trời ạ! Lại tới nữa, người ta là theo ngươi nói

còn thật sự a! Công ty Uy Đại ngươi dù sao ở nơi nào công tác quá, còn có thể nhấc lên vài câu, nhưng ngươi ngay cả đại học cũng chưa học quá, hiện tại lại giả mạo cái gì đại học lão sư, người trong nhà nếu hỏi, kia còn không trăm phần trăm lòi.” Gặp Hạ Vân Kiệt người này liền ôm đại học lão sư này thân phận không để, Đỗ Hải Quỳnh nhịn không được nâng tay vỗ hạ cái trán, một trận không nói gì.

Nhìn Đỗ Hải Quỳnh vẻ mặt không nói gì biểu tình cùng hành động, Hạ Vân Kiệt càng thêm không nói gì, hồi lâu mới cười khổ nói:“Ta quả thật không học quá đại học, nhưng ta cùng một vị lão trung y học quá điểm y thuật, đại học trung y ngành học là thừa nhận sư thừa, vừa vặn Giang Châu đại học trung y học viện lão viện trưởng cùng ta lão sư nói đứng lên cũng là có sư môn quan hệ, ta trong lúc vô ý cùng hắn nhận thức cũng nói đến ta đã cố lão sư, sau đó liền vào Giang Châu đại học thành một gã trung y lão sư.”

“Thật sự?” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy mở to hai mắt nhìn, có chút không dám tin nói.

“Đương nhiên là thật, loại chuyện này có cái gì phải lừa gạt ngươi, hơn nữa, ngươi không phải lão nói ta là thần côn sao? Kỳ thật ta xem tướng tính mệnh cũng đều là theo ta vị kia lão sư học, hắn lão nhân gia trước kia là tha phương lang trung, lại nói tiếp cũng là đi giang hồ, cái gì xem tướng tính mệnh, phong thủy phong thủy, còn có võ thuật đều biết một ít.” Hạ Vân Kiệt giải thích nói.

“Nguyên lai là như vậy! Trách không được ngươi thân thủ bất phàm, còn có lần trước ngươi giúp Đổng Tư Tư thúc thúc vạch trần kia cái gì đại sư trò bịp, nhưng lại cấp nàng thúc thúc kia trang phục hán cải biến một ít phong thủy bố cục, ta còn nghĩ đến ngươi là hạt hồ lộng, vừa vặn cho ngươi che một ít, không nghĩ tới ngươi còn là thực sự chút bản sự. Đáng tiếc lúc ấy nàng thúc thúc

cho ngươi hai mươi vạn tiền lì xì, tiểu tử ngươi không nên cự tuyệt, cũng không chịu đi Hong Kong hỗn này chén cơm, bằng không ngươi nay nói không chừng đã muốn là trăm vạn phú ông.” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy nhưng thật ra dần dần có chút tin tưởng khởi Hạ Vân Kiệt lời nói đến.

“Ha ha, hiện tại không phải rất tốt, đại học lão sư, công tác thoải mái, tiền lương cũng không thấp, lại nói tiếp lại lần có thân phận.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Giống như cũng là nga! Hì hì, tối mấu chốt là, kể từ đó hẳn là có thể ngăn chặn kia tiểu tử một ít nổi bật.” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy giật mình, lập tức trên mặt lộ ra vui vẻ tươi cười.

“Xem ra trước ngươi đối ta nhưng là một chút tin tưởng đều không có nha. Ngươi nói tên kia đến tột cùng cái gì đến đây a?” Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Hải Quỳnh cuối cùng tin hắn trong lời nói, không khỏi nở nụ cười.

“Nói lên người này, còn là có điểm bản sự, không chỉ có trong nhà là kinh thương rất chút tiền, chính hắn thân mình cũng là hàng hiệu tốt nghiệp đại học, nhất tốt nghiệp sau liền vào chúng ta khu chính phủ văn phòng làm thư ký, nghe ta ba mẹ nói thực chịu khu lãnh đạo coi trọng.” Gặp Hạ Vân Kiệt nhắc tới tên kia, Đỗ Hải Quỳnh trên mặt nhưng thật ra lộ ra một tia vẻ mặt ngưng trọng.

“Trong nhà có tiền, chính mình thân mình lại là công chức, không sai nha, như vậy nam nhân đốt đèn lồng tìm khắp không đến.” Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Hải Quỳnh trên mặt lộ ra một tia vẻ mặt ngưng trọng, nhịn không được trêu chọc nói.

“Đi đi, có tiền thì thế nào? Là công chức thì thế nào? Kia cũng không phải bổn cô nương thích.” Đỗ Hải Quỳnh xem thường nói.

“Chẳng lẽ hắn bộ dạng thực xấu?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Xấu đổ không xấu, trên thực tế còn là cử suất khí, nhưng ta chính là không thích.” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Có tiền, công tác lại tốt, người cũng bộ dạng suất, như vậy nam nhân không thích, ngươi còn thích cái dạng gì nam nhân, đừng nói cho ta ngươi thích là nữ nhân.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy chế nhạo nói.

“Đúng vậy, ta thích là nữ nhân, nhưng lại là Lệ Đề nga! Ngươi cũng nên cẩn thận!” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy tức giận trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Hắc hắc, đây là các ngươi hai người sự tình, ta khả không xen vào.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Một đoạn thời gian không gặp, ngươi là càng ngày càng miệng lưỡi trơn tru ! Ta khả nói cho ngươi, đợi lát nữa cho ta không chịu thua kém điểm, đừng cho ta thua bãi, nếu không ta nhất định phải chết.” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt cười xấu xa, nhịn không được véo hắn một chút, nói.

“Đã biết của ta Đỗ đại tiểu thư!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy đầu lập tức liền cúi xuống dưới.

Bảy đại cô bát dì cả a!

Đỗ Hải Quỳnh nhà ở ba năm trước đây liền theo Đông Bình hồ khu vùng ngoại thành chuyển đến nội thành, nhưng lão nhân gia lại càng thích ở nông thôn cuộc sống, làm cho nàng đến trong thành cuộc sống liền cùng ngồi tù không nhiều lắm khác nhau, cho nên Đỗ Hải Quỳnh bà nội như trước cùng Đỗ Hải Quỳnh tiểu thúc người một nhà ở tại vùng ngoại thành.

Bất quá Giang Nam tỉnh kinh tế phát đạt, cho dù trụ vùng ngoại thành, cũng là từng nhà có rộng mở cùng biệt thự giống nhau phòng ở, đơn giản ngoại sức cùng nội sức đều cùng chân chính biệt thự kém khá xa thôi.

Lão nhân gia thích náo nhiệt, cũng đau lòng tiền, cho nên này tám mươi đại thọ cũng không có ở khách sạn lý tổ chức mà là ở ở nông thôn chính mình trong nhà tổ chức.

Trong phòng bãi mấy trương, trong viện bãi mấy bàn, sau đó thỉnh một ít người đến hỗ trợ thiêu đồ ăn bãi yến, sân đại môn, người hỗ trợ, còn có người đến hạ thọ, tiến tiến xuất xuất nhưng thật ra náo nhiệt thật sự, tràn ngập vui mừng không khí.

Làm Hạ Vân Kiệt cùng Đỗ Hải Quỳnh đến vân đâu thôn, cũng chính là Đỗ Hải Quỳnh lão gia khi, xa xa liền nhìn đến nàng tiểu thúc người nhà người tiến ra náo nhiệt trường hợp, trong lòng nhịn không được có chút khẩn trương đứng lên, thật sự là tưởng chạy đi liền trở về đi.

Như vậy náo nhiệt trường hợp, chính hắn một giả hóa trải qua bao nhiêu người ánh mắt còn có thẩm vấn a!

“Hải Quỳnh, này vạn nhất ta đem kia cái gì Tôn Chấn cấp so với đi xuống, ngươi ba mẹ sẽ không bức ta lập tức với ngươi kết hôn đi?” Hạ Vân Kiệt cước bộ bất tri bất giác trung chậm lại, hỏi.

“Ngươi năm nay bao nhiêu tuổi nha?” Đỗ Hải Quỳnh không đáp hỏi ngược lại.

“Tiếp qua hai tháng giống như liền mãn hai mươi hai tuổi.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Kia không phải được, ngươi ngay cả pháp định kết hôn tuổi cũng chưa đến đâu, kết cái gì hôn a. Đến lúc đó ta

liền lấy chúng ta còn trẻ làm lấy cớ, tha cái một đoạn thời gian, sau đó tái nói cho bọn họ chúng ta thổi, không phải được rồi.” Đỗ Hải Quỳnh xem thường nói.

“Ta đây bất thành bội tình bạc nghĩa phá hư nam nhân.” Hạ Vân Kiệt cười khổ nói.

“Kia nếu không ngươi liền cưới ta.” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Khụ khụ! Kia còn là tha một đoạn thời gian thổi đi.” Hạ Vân Kiệt ho khan nói.

“Uy, ngươi đây là cái gì ý tứ? Chẳng lẽ bổn cô nương không xứng với ngươi sao? Chẳng lẽ bổn cô nương không xinh đẹp sao?” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy lập tức không phục trừng mắt Hạ Vân Kiệt nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 867 : Cái gì kia?

“Khụ khụ, xinh đẹp, đương nhiên xinh đẹp. Ngươi nếu không xinh đẹp kia cái gì Tôn Chấn như thế nào hội đuổi theo ngươi không để đâu?” Hạ Vân Kiệt vội vàng nói.

“Hừ, tính ngươi còn có điểm ánh mắt!” Gặp Hạ Vân Kiệt việc không ngừng khen chính mình xinh đẹp, Đỗ Hải Quỳnh thế này mới đắc ý dương hạ cằm, lôi kéo Hạ Vân Kiệt tay hướng gia bước nhanh đi đến.

“Hải Quỳnh, ngươi chạy chạy đi đâu, vừa rồi ngươi bà nội còn tại tìm ngươi đâu. Di, vị này tiểu tử là ai? Ngươi bạn trai sao?” Đang lúc Đỗ Hải Quỳnh lôi kéo Hạ Vân Kiệt tay bước nhanh hướng tiểu thúc nhà đi đến khi, trên đường một vị nghênh diện đi tới bác gái, vẻ mặt kinh ngạc nhìn hai người nắm cùng một chỗ hai tay.

“Đúng vậy, Thừa Ân thẩm, đây là của ta bạn trai Hạ Vân Kiệt.” Đỗ Hải Quỳnh gặp bác gái nhìn chằm chằm chính mình cùng Hạ Vân Kiệt nắm cùng một chỗ hai tay, trừ bỏ trên mặt hơi hơi bay qua một chút mây đỏ, dĩ nhiên là một chút cũng không thẹn thùng, mà là vẻ mặt hạnh phúc giới thiệu nói:“Vân kiệt, vị này là nhà của ta trước kia ở trong thôn cách vách, Thừa Ân thẩm, nàng nữ nhi trước kia còn là ta tiểu học đồng học đâu.”

“Thừa Ân thẩm ngươi hảo.” Dù là Hạ Vân Kiệt cũng là thần tiên sống một cái, cũng gặp qua rất nhiều đại nhân vật, ở bọn họ trước mặt rơi tự nhiên, nhưng là này đương khẩu lại không biết nói vì sao trong lòng thế nhưng có chút khẩn trương, vội vàng biểu tình có chút mất tự nhiên đánh thanh tiếp đón.

“Ngươi hảo Tiểu Hạ, người ở nơi nào a? Năm nay bao nhiêu tuổi nha? Ở nơi nào công tác a? Các ngươi là ngồi xe trở về sao? Không chính mình lái xe lại đây

nha……” Nông thôn nữ nhân so với trong thành nữ nhân càng thêm thích bát quái cùng tán gẫu, vị này Thừa Ân thẩm gặp Đỗ Hải Quỳnh đột nhiên mang về đến một vị bạn trai, lập tức liền vẻ mặt bát quái hỏi.

Thừa Ân thẩm này vừa hỏi, Hạ Vân Kiệt trên trán đều cơ hồ toát ra mồ hôi lạnh.

Trời ạ, thế này mới vào thôn vừa gặp được cái thứ nhất nữ nhân mà bắt đầu như vậy hỏi đông hỏi tây, này nếu thấy Hải Quỳnh nhà nàng, còn không ngay cả tổ tông tám đời đều phải cấp để hỏi nhất thanh nhị sở.

“Thừa Ân thẩm, ta bà nội còn tại chờ ta đâu, ta đi trước gặp ta bà nội, trì chút tái với ngươi tán gẫu.” Đỗ Hải Quỳnh hiển nhiên cũng sợ Thừa Ân thẩm tư thế dọa chạy Hạ Vân Kiệt, không đợi Hạ Vân Kiệt trả lời đã muốn đoạt lấy nói nói, nói xong liền lôi kéo tay hắn hướng tiểu thúc nhà bước nhanh đi đến.

“Nha đầu kia, gấp cái gì cấp nha, thẩm ta còn không có hỏi xong, như thế nào liền……” Gặp Đỗ Hải Quỳnh lôi kéo Hạ Vân Kiệt vội vã đi rồi, Thừa Ân thẩm ở phía sau bất mãn nói thầm.

Hạ Vân Kiệt vừa cùng Đỗ Hải Quỳnh rảo bước tiến lên nàng nhà tiểu thúc thúc, nghênh diện liền gặp một vị trung niên phụ nữ tướng mạo cùng Đỗ Hải Quỳnh rất vài phần tương tự.

Kia trung niên phụ nữ vừa thấy đến Đỗ Hải Quỳnh há mồm thì trách nói:“Ngươi đứa nhỏ này, bà nội bình thường thương nhất ngươi, hôm nay là nàng tám mươi đại thọ, ngươi này chỉ chớp mắt chạy thế nào……”

Bất quá nói mới nói đến một nửa, của nàng tròng mắt sẽ tử tử nhìn thẳng hai người nắm cùng một chỗ trên tay.

Hạ Vân Kiệt biết trước mắt người này hẳn là chính là Đỗ Hải Quỳnh mẫu thân Ngô Thu Nguyệt, trong lòng không khỏi hoảng hốt, nhanh chóng đã nghĩ đem tay cấp rút về đến. Nhưng là Đỗ Hải Quỳnh lại gắt gao cầm lấy tay hắn không để, cười đối nàng mẹ nói:“Mẹ, vị này là Hạ Vân Kiệt, là của ta bạn trai, hôm nay là bà nội tám mươi tuổi đại thọ, ta cố ý đem……”

“Ân, a, nguyên lai là Hải Quỳnh bằng hữu. Hôm nay khách nhân nhiều, nơi này lộn xộn, Tiểu Hạ ngươi tùy tiện ngồi, ta cùng Hải Quỳnh có hai câu lời muốn nói.” Ngô Thu Nguyệt nghe Đỗ Hải Quỳnh trong lời nói, sắc mặt nháy mắt thay đổi vài lần, cũng không đợi Đỗ Hải Quỳnh đem nói cho hết lời, liền đánh gãy nàng, biểu tình thực mất tự nhiên theo Hạ Vân Kiệt khách khí một câu, liền lôi kéo Đỗ Hải Quỳnh tay hướng phòng ở một cái phòng đi đến.

“Mẹ, ngươi để làm chi nha, có chuyện gì ngươi không thể trước mặt Vân Kiệt mặt nói thôi? Không nên đem ta kéo vào trong phòng, người ta còn tưởng rằng chúng ta làm gì đâu?” Đỗ Hải Quỳnh bị nàng mẹ kéo vào phòng ở, bĩu môi vẻ mặt bất mãn nói.

“Làm gì? Ta còn hỏi ngươi làm gì đâu? Này Hạ Vân Kiệt là chuyện gì xảy ra? Như thế nào trước kia cho tới bây giờ không có nghe ngươi nói khởi quá? Hôm nay như thế nào lại đột nhiên mang về nhà đến đây?” Ngô Thu Nguyệt trừng mắt nói.

“Này không phải tưởng cấp ba mẹ còn có bà nội một kinh hỉ thôi.” Đỗ Hải Quỳnh ra vẻ hồ đồ biện giải nói.

“Cho chúng ta một kinh hỉ? Ta xem ngươi là ý định tưởng cho chúng ta ngột ngạt! Kia Tôn Chấn có cái gì không tốt? Tuổi còn trẻ ngay tại khu chính phủ công tác, trong nhà lại có tiền, người cũng bộ dạng suất khí. Hôm nay hắn cũng tới, ngươi này cho ta đột nhiên mang một

bạn trai lại đây, ngươi làm cho hắn đợi lát nữa như thế nào với ngươi ở chung?" Biết nữ chi bằng mẫu, Ngô Thu Nguyệt lại làm sao nhìn không ra đến Đỗ Hải Quỳnh hôm nay đây là cố ý.

"Hạ Vân Kiệt cũng không sai nha, tuy rằng trong nhà không bao nhiêu tiền, nhưng là Giang Châu đại học lão sư." Đỗ Hải Quỳnh không phục phản bác nói.

"Đại học lão sư? Ngươi này nha đầu chết tiệt kia, ngươi lừa ai nha, ngươi cho là mẹ ngươi ở nông thôn lớn lên nên cái gì cũng đều không hiểu sao? Có như vậy tuổi trẻ đại học lão sư sao? Đỉnh thiên cũng chính là đại học chính trị phụ đạo viên linh tinh công tác, cùng khu chính phủ trong văn phòng công tác có thể so sánh sao?" Ngô Thu Nguyệt gặp Đỗ Hải Quỳnh còn tranh luận, tức giận đến lấy tay đầu ngón tay trạc trán của nàng.

"Hắn mới không phải chính trị phụ đạo viên đâu, hắn là chính nhi bát kinh đại học lão sư, dạy trung y học." Đỗ Hải Quỳnh sửa đúng nói.

"Trung y! Kia cùng chính trị phụ đạo viên có bao nhiêu đại khác nhau? Đầu năm nay trừ bỏ chân chính danh lão trung y còn có chút ăn ngon, giống hắn như vậy trẻ tuổi trung y ai sẽ tìm hắn xem bệnh? Nhưng Tôn Chấn sẽ không giống nhau, hiện tại tuổi còn trẻ ngay tại lãnh đạo bên người công tác, không chừng ngày nào đó bị lãnh đạo coi trọng liền đề bạt làm lãnh đạo, đến lúc đó ngươi cũng không dùng làm cái gì tiếp viên hàng không, cả ngày bay tới bay lui, làm cho Tôn Chấn cho ngươi an bài cái thanh nhàn một chút công tác, lại có tiền kiếm có năng lực lo trong nhà, nói ra đi lại có thân phận địa vị, kia thật tốt!" Ngô Thu Nguyệt nghe vậy cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền bật thốt lên nói, nói đến mặt sau, trong mắt tràn đầy khát khao.

"Mẹ, ngươi, ngươi đây là điệu bộ!" Đỗ Hải Quỳnh cũng

biết nàng mụ mụ nói là tình hình thực tế, cho nên trong lúc nhất thời đổ biện bất quá nàng, gấp đến độ bật thốt lên nói.

“Ngươi đứa nhỏ này, lợi thế sự thật một chút có cái gì không tốt, chẳng lẽ quá khổ ngày là tốt rồi sao? Hơn nữa, ngươi bà nội bị kia không tốt bệnh, cũng không biết có thể hay không tha quá năm nay, vốn định mượn lần này tám mươi đại thọ, còn có ngươi cùng Tôn Chấn việc vui đến xung hỉ, ngươi hiện tại lại đột nhiên mang về đến một cái Hạ Vân Kiệt, này, này không phải cho ngươi bà nội ngột ngạt sao? Ngươi bà nội trước kia nhưng là thương nhất ngươi này cháu gái, hiện tại ngươi cứ như vậy hồi báo nàng sao?” Ngô Thu Nguyệt gặp nữ nhi nóng nảy, biết tái tiếp tục lấy Hạ Vân Kiệt cùng Tôn Chấn so với đi xuống, nói không chừng ngược lại hoàn toàn ngược lại, toại cải biến sách lược, phóng nhuyễn khẩu khí lấy nàng bà nội tới khuyên Đỗ Hải Quỳnh, nói xong còn thật sâu thở dài một hơi.

Gặp mẫu thân nhắc tới bà nội thân thể, Đỗ Hải Quỳnh thân thể mềm mại không khỏi hơi hơi chiến một chút, tiếu mâu đã ở bất tri bất giác trung lung thượng một tầng sương mù, bất quá ở chính mình hôn sự còn là kiên trì :“Mẹ, này ta biết, nhưng là kia Tôn Chấn ta chính là không thích. Hơn nữa, mẹ, này Hạ Vân Kiệt thật sự không sai, ngươi xem hắn tuổi còn trẻ coi như đại học lão sư, tuy rằng là trung y này chuyên nghiệp thoạt nhìn kém một ít, nhưng hắn là người trẻ tuổi thực tiến tới thực cố gắng, về sau khẳng định hội nhiều đất dụng võ.”

“Ngươi đứa nhỏ này như thế nào chợt nghe không rõ đâu! Dù sao ta là không đồng ý ngươi cùng này Hạ Vân Kiệt giao bằng hữu. Bất quá nếu người đến, cũng không đạo lý đuổi hắn đi, nhưng đợi lát nữa Tôn Chấn đến đây, ngươi nên chú ý một chút, miễn bàn cái gì nam nữ bằng hữu quan hệ, làm cho hắn trong lòng không thoải mái. Ta chờ một lát cũng sẽ tìm cơ hội cùng Hạ Vân Kiệt đem

chuyện này nói……” Ngô Thu Nguyệt gặp nữ nhi nghe không vào, rõ ràng bãi nổi lên mẫu thân quyền uy.

“Mẹ, nhưng là ta đều đã muốn cùng Vân Kiệt kia a!” Gặp mẫu thân nói muốn tìm Hạ Vân Kiệt ngả bài, Đỗ Hải Quỳnh không khỏi nóng nảy, chà chà chân, đỏ mặt ấp úng bật thốt lên nói.

“Kia? Cái gì kia? A, ngươi này nha đầu chết tiệt kia, ngươi này nha đầu chết tiệt kia! Ta, ta……” Ngô Thu Nguyệt giơ tay muốn đánh đi xuống, cuối cùng còn là thả xuống dưới, sau đó thở phì phì ra phòng.

Ngô Thu Nguyệt vừa ra phòng chỉ thấy đến Hạ Vân Kiệt một người “Chỉ ngây ngốc” đứng ở tại chỗ, nhớ tới người này thế nhưng đã muốn lên nữ nhi giường, đem thiên đại tiện nghi cấp chiếm đi, phá hủy nàng đã sớm kế hoạch tốt tốt đẹp hôn sự, không khỏi càng xem càng là tới khí, bình tĩnh mặt hướng Hạ Vân Kiệt vẫy tay nói:“Tiểu Hạ, ngươi cho ta lại đây!”

Hạ Vân Kiệt trong lòng vốn rất có điểm “Xấu tức phụ gặp bà bà” khẩn trương cảm giác, hơn nữa còn là cái giả hóa, lại nhiều vài phần có tật giật mình tâm tính, nay gặp Ngô Thu Nguyệt bình tĩnh mặt gọi hắn đi qua, dù là hắn cũng là đường đường một gã thần tiên sống, cũng là kìm lòng không được tâm đầu hoảng hốt, vội vàng thành thành thật thật ứng thanh:“Tốt, a di.”

Nhìn Hạ Vân Kiệt kia một bộ “Chất phác thành thật” bộ dáng, nào có nửa điểm Tôn Chấn cái loại này ở chính phủ ngành công tác khéo đưa đẩy lão thành, Ngô Thu Nguyệt trong lòng lại nhiều vài phần không vui, bất quá nữ nhi thân thể đều đã muốn cho hắn, nàng cũng chỉ đành đem này phân không vui cấp gắt gao áp chế đi.

“Ngươi cùng Hải Quỳnh là cái gì thời điểm bắt đầu ?” Đem Hạ Vân Kiệt kêu vào nhà sau, Ngô Thu Nguyệt

cũng không gọi hắn tọa hạ, chính mình tắc đặt mông ngồi ở ghế trên, bình tĩnh mặt hỏi, rất có điểm thẩm vấn tội nhân tư thế.

Hạ Vân Kiệt gặp không khí không đúng, trong lòng càng phát ra chột dạ, vụng trộm ngắm Đỗ Hải Quỳnh liếc mắt một cái, không nghĩ tới Đỗ Hải Quỳnh vừa mới nói cái "Nói dối như cuội", trong lòng cũng là chột dạ rối tinh rối mù, căn bản không dám trực tiếp Hạ Vân Kiệt.

Được, còn nói che chở ta đâu? Nữ nhân này áp căn liền trông cậy vào không hơn, gặp Đỗ Hải Quỳnh cúi đầu căn bản không có gì chỉ thị, Hạ Vân Kiệt trong lòng thở dài một hơi, đành phải kiên trì trả lời:"Chúng ta là ở 03 năm mùa hè nhận thức."

Tốt, 03 năm mà bắt đầu ! Cũng không biết kia nha đầu ngốc có hay không vì hắn đi phá quá thai! Ngô Thu Nguyệt nghe nói hai người năm kia cũng đã bắt đầu kết giao, mà nàng này làm mẹ hiện tại mới biết được, hơn nữa nữ nhi lại cùng hắn đã muốn đã xảy ra quan hệ, nhớ tới trên báo chí đưa tin rất nhiều chưa hôn trước dựng sau đó đi nạo thai đưa tin, xem Hạ Vân Kiệt tự nhiên càng phát ra không thích, sắc mặt tự nhiên cũng càng phát ra khó coi.

"Ngươi năm nay bao nhiêu tuổi ?" Ngô Thu Nguyệt kìm quyết tâm bên trong lửa giận, tiếp tục hỏi.

"Tiếp qua hai tháng hai mươi hai tuổi." Hạ Vân Kiệt nghe vậy thành thành thật thật trả lời, trong lòng nhưng không khỏi một cái lộp bộp, sẽ không là muốn theo ta đàm luận kết hôn sự tình đi?

"Thì phải là nói 03 năm ngươi mới hai mươi tuổi !" Ngô Thu Nguyệt cắn răng hỏi.

"Đúng vậy." Hạ Vân Kiệt đương nhiên không biết Đỗ Hải

Quỳnh thế nhưng cùng nàng mẹ nói hắn cùng nàng phát sinh quá quan hệ, nghe vậy thành thành thật thật gật gật đầu, trong lòng lại nghĩ thầm, này còn cần hỏi sao?

Chương 868 : Bạn trai

Bởi vì có nữ nhi kia lời nói làm cho vào trước là chủ, Hạ Vân Kiệt kia thành thành thật thật trả lời bộ dáng, dừng ở Ngô Thu Nguyệt trong mắt tự nhiên thành cái loại này lỗ mãng nam tử tuổi còn trẻ liền đem nam nữ quan hệ nhìn xem thực tùy tiện, trong lòng tự nhiên lại không vui vài phần, nếu không phải lo lắng đến nữ nhi đã muốn đem thân thể giao cho hắn, lấy Ngô Thu Nguyệt tính tình sớm xông hướng Hạ Vân Kiệt phát hỏa, làm cho hắn cút đi.

Bất quá nay nhớ tới nữ nhi đã muốn cùng trước mắt vị này người trẻ tuổi đã xảy ra quan hệ, cũng chỉ đành đem lửa giận hướng trong bụng nuốt, dùng sức ói ra khẩu nước miếng, tiếp tục nói:“Nghe Hải Quỳnh nói ngươi là Giang Châu đại học trung y học lão sư, hiện tại hẳn là trợ giáo đi, khi nào thì có thể thăng giảng sư? Còn có hiện tại tiền lương bao nhiêu? Có hay không gửi ngân hàng? Giống ngươi loại này tuổi trẻ trợ giáo, trường học có hay không khả năng phân phòng ở cho các ngươi? Còn là nói muốn hoàn toàn dựa vào chính mình lấy tiền lương toàn tiền mua phòng……”

“Mẹ, ngươi này đều hỏi là cái gì nha?” Gặp mẫu thân càng hỏi càng thái quá, Đỗ Hải Quỳnh không khỏi nóng nảy, đọa chân ngắt lời nói, mà Hạ Vân Kiệt này giả hóa đã sớm nghe mắt choáng váng, trên trán ngay cả mồ hôi lạnh xông ra đều hồn nhiên chưa thấy.

Hắn bất quá là tới khách mời một chút bạn trai mà thôi, cùng Đỗ Hải Quỳnh mẫu thân lại nói tiếp còn mới là lần đầu tiên gặp mặt, ngay cả nói đều còn không có giảng thượng vài câu, nàng mẫu thân thế nhưng mà bắt đầu bàn căn tiền lương, phòng ở sự tình, rõ ràng có đàm hôn luận gả tư thế a!

“Ta hỏi cái này chút còn không đều là vì ngươi? Mẹ tổng không thể nhìn ngươi……” Ngô Thu Nguyệt gặp nữ nhi sốt ruột thẳng dậm chân, tựa hồ sợ chính mình khó xử nàng bạn trai bình thường, thật sự là lại thương tâm vừa tức.

“Nhị tẩu, phía sau ngươi như thế nào ở trong này, mau hỗ trợ đi ra tiếp đón một chút.” Ngô Thu Nguyệt câu nói kế tiếp chưa nói xong, một nữ tử tuổi so với nàng ít hơn đẩy cửa tiến vào, nói.

Nói xong, nàng kia cũng chính là Đỗ Hải Quỳnh tiểu thẩm mới phát hiện Đỗ Hải Quỳnh đã ở trong phòng, hai mắt không khỏi sáng sáng ngời, nói:“Hải Quỳnh, vừa mới bà nội còn nhắc tới ngươi đi. Bình thường ngươi không phải ở Hong Kong chính là ở trên trời bay tới bay lui, khó được ở nhà, hôm nay bà nội tám mươi tuổi đại thọ, ngươi nha nhiều bồi bồi nàng.”

“Ân, ta cái này đi.” Đỗ Hải Quỳnh nói xong liền lôi kéo Hạ Vân Kiệt trốn cũng giống như ra phòng. Nàng cũng không dám cam đoan bàn lại đi xuống, nàng mẹ sẽ nói ra cái gì khác người lời nói đến.

“Di, kia tiểu tử là ai? Hải Quỳnh bạn trai sao? Của nàng bạn trai không phải Tôn Chấn sao?” Đợi cho Đỗ Hải Quỳnh lôi kéo Hạ Vân Kiệt tay cùng nàng tiểu thẩm gặp thoáng qua khi, của nàng tiểu thẩm mới giựt mình nhạ phát hiện tay nàng còn lôi kéo cái người trẻ tuổi.

“Hiện tại người trẻ tuổi ai nói rõ ràng, mặc kệ, mặc kệ, đi ra ngoài việc đi.” Ngô Thu Nguyệt bởi vì trong lòng không vui Hạ Vân Kiệt, huống hồ Hạ Vân Kiệt cũng không có gì đáng giá nàng khen, cho nên không muốn nhiều lời chuyện này, nghe vậy khoát tay nói.

“Ta nói nhị tẩu, việc này ngươi cũng không thể mặc kệ a! Tôn Chấn người trẻ tuổi kia thật tốt a, trong nhà có tiền,

chính mình lại ở khu chính phủ công tác. Đầu năm nay trong nhà có cá nhân ở chính phủ làm việc, chúng ta này đó thân thích cũng đi theo triêm quang a. Chúng ta thôn Đỗ Triết Vinh, Đỗ Triết Tiến, ngươi còn nhớ rõ đi?" Gặp bị chính mình nói trúng, Đỗ Hải Quỳnh tiểu thẩm thẩm ngược lại không nóng nảy đi ra ngoài tiếp đón khách nhân, mà là lôi kéo chuẩn bị đi ra ngoài Ngô Thu Nguyệt vẻ mặt còn thật sự nói.

"Ta thế này mới chuyển ra thôn ba năm quang cảnh đâu, làm sao không nhớ rõ bọn họ hai người, lại nói tiếp kia Đỗ Triết Vinh còn là Tôn Chấn cậu, nếu không phải như vậy, Tôn Chấn cũng sẽ không nhận thức Hải Quỳnh, cũng sẽ không thích thượng nha đầu kia. Bọn họ làm sao vậy?" Ngô Thu Nguyệt hỏi.

"Bọn họ đổ không như thế nào, chính là năm trước quát bão, nhà bọn họ lão phòng ở đều bị không ít phá hư, thành nguy phòng. Ấn quy định, nguy phòng là có thể hủy đi tại chỗ xây lại. Kết quả đâu, hai nhà đồng thời xin, Tôn Chấn cậu gia rất nhanh liền phê xuống dưới, Đỗ Triết Tiến nhà cũng là trong khu thẩm tra nhân viên công tác tới tới lui lui đến đây vài chuyến, Trung Hoa yên cũng không biết tát bao nhiêu đi ra ngoài, thế này mới lấy đến phê văn."

"Này cũng là thôi, dù sao cuối cùng đều phê chuẩn. Nhưng hôm nay nội thành phòng giới cọ cọ hướng lên trên trướng, liên quan chúng ta vùng ngoại thành phòng ở cũng là nước lên thì thuyền lên, này lão phòng ở nay nương nguy phòng hàng đầu có thể hủy đi xây lại, ai không tưởng nhiều xây cái hai tầng, thứ nhất ở rộng mở thoải mái, thứ hai này nhiều cái diện tích kỳ thật liền tương đương với không công kiếm tiền a! Khả khu có quy định, nguy phòng xây lại có thể, nhưng trùng kiến phòng ở, kiến trúc diện tích, tầng trệt độ cao, cái bệ vị trí, cùng với nguyên lai phòng ở bảo trì nhất trí. Hai nhà tự nhiên không cam lòng như vậy, đều mão chừng kính

tưởng cái xây năm tầng lâu, hảo có thể nhiều phân chia thành vài cái phòng. Kết quả đâu, Đỗ Triết Tiến nhà mới xây đến ba tầng lâu, người trong khu đã tới rồi, trực tiếp đem nhà bọn họ cao hơn đến lầu ba cấp hủy đi, cảnh cáo bọn họ không chuẩn tái hướng lên trên thêm, nếu không còn muốn dỡ. Vì việc này, Đỗ Triết Tiến gia cũng không biết hướng khu chính phủ có liên quan ngành chạy bao nhiêu chuyến, chân đều chạy chặt đứt, nay như trước là nhị tầng lầu, lầu ba thép còn lộ ở bên ngoài đâu. Mà Tôn Chấn cậu gia, không chỉ có sớm cầm đến phê văn, nay người một nhà đều đã muốn trụ vào năm tầng lâu tân phòng."

"Làm cho này sự, Đỗ Triết Tiến gia không ít đi trong nhà phản ứng, nói vì cái gì Tôn Chấn cậu gia có thể cái năm tầng, hắn gia sẽ không có thể. Ngươi đoán trong nhà như thế nào trả lời, khu thảo luận Tôn Chấn cậu gia xây sớm, khi đó chính sách có vẻ rộng thùng thình còn là có thể, hiện tại mặt trên chính sách nghiêm, tuyệt đối không được. Kỳ thật người sáng suốt ai chẳng biết nói, còn không phải bởi vì Tôn Chấn ở khu chính phủ trong văn phòng công tác, là khu lãnh đạo người bên người, hắn đi rồi quan hệ, tương quan ngành mọi người bán hắn mặt mũi, thế này mới làm cho hắn cậu gia xây nổi lên năm tầng lâu. Cho nên a, nhị thẩm, Hải Quỳnh sự tình ngươi còn phải quản quản. Người trẻ tuổi luyến ái cái gì, bất quá là một trận đầu choáng váng nóng lên, quá không được vài ngày liền đạm xuống dưới, không chừng liền vỗ hai tán, nhưng kết hôn nhưng là cả đời sự tình, nếu tìm không tốt đối tượng, kia nhưng là phải hối hận cả đời. Tôn Chấn này người trẻ tuổi thật tốt, lại khó được hắn như vậy thích Hải Quỳnh, ngươi vô luận như thế nào khuyên nhủ Hải Quỳnh a."

Đỗ Hải Quỳnh tiểu thẩm thẩm bãi sự thật giảng đạo lý khuyên bảo, nghe được Ngô Thu Nguyệt trong lòng thực không phải tư vị. Nàng đương nhiên biết Tôn Chấn hảo, nữ nhi gả cho hắn đừng nói nữ nhi đi theo hưởng phúc,

bọn họ này đó làm phụ mẫu thân trên mặt cũng đều có mặt mũi, khả Ngô Thu Nguyệt dù sao cũng là truyền thống nữ nhân, nay nữ nhi đã muốn cùng Hạ Vân Kiệt gạo nấu thành cơm, nàng lại như thế nào có thể khuyên nữa nói đạo hương. Đơn giản là đem kia Hạ Vân Kiệt cấp tràng lao một chút, nhiều cho hắn một ít áp lực, làm cho hắn nhiều hơn cố gắng công tác, nhiều hơn kiếm tiền, đối nàng nữ nhi đỡ.

“Ha ha, nói là nói như vậy đúng vậy. Khả hiện tại người trẻ tuổi hôn nhân có mấy người là nghe cha mẹ an bài, hơn nữa, kia Hạ Vân Kiệt, cũng chính là Hải Quỳnh này bằng hữu cũng cũng không tệ lắm, tuổi còn trẻ cũng đã là Giang Châu đại học lão sư.” Nếu tuyệt Tôn Chấn bên kia ý niệm trong đầu, Ngô Thu Nguyệt trước mặt người ở bên ngoài cũng chỉ hảo một cái kính hướng kia “Tương lai con rể” Trên mặt thiếp vàng, kỳ thật cũng chính là cấp chính mình trên mặt thiếp vàng.

“Phải không? Như vậy tuổi trẻ cũng đã là đại học lão sư a, kia cũng không được a! Ta nói đâu, Hải Quỳnh đứa nhỏ này ánh mắt luôn luôn đến không sai, không có khả năng hội lấy hạt vừng đã ném dưa hấu, xem ra là ta nhiều lo lắng. Nhị thẩm, mạng ngươi cũng thật hảo, chờ mẹ đại thọ qua đi, ngươi nên trừu thời gian mời khách.” Đỗ Hải Quỳnh tiểu thẩm thẩm nhưng thật ra cái chính thống dân quê, không bao nhiêu văn hóa, không giống Ngô Thu Nguyệt hiểu được nhiều như vậy, cho nên vừa nghe nói Hạ Vân Kiệt dĩ nhiên là đại học lão sư, nhất thời liền cảm thấy rất là lợi hại, vẻ mặt kinh ngạc hâm mộ nói.

Ngô Thu Nguyệt gặp đệ muội vẻ mặt kinh ngạc hâm mộ bộ dáng, hư vinh tâm đắc đến trình độ nhất định thượng thỏa mãn đồng thời, cũng khó miễn có chút chột dạ, dù sao trước mắt vị này đệ muội không biết này cái gọi là đại học lão sư đường vòng, chính nàng lại trong lòng biết rõ ràng, này hắn một ít người có kiến thức phỏng

chừng cũng có thể đoán được một ít.

Này cái gọi là đại học lão sư cũng đã nói nói dễ nghe, kỳ thật cùng Tôn Chấn kia công tác so sánh với kém đến không ít, càng đừng nói Tôn Chấn nhà còn là kẻ có tiền.

Đỗ Hải Quỳnh bà nội cũng họ Tôn, lại nói tiếp trước kia còn là cùng Tôn Chấn gia gia bọn họ cùng cái thôn. Lão nhân gia mặt mũi hiền lành, thoạt nhìn rất là hiền lành.

Đỗ Hải Quỳnh cùng Hạ Vân Kiệt tiến phòng khách khi, lão nhân gia đang theo Đỗ Hải Quỳnh vài cô cô nói chuyện phiếm. Nhìn đến theo tiểu liền thương yêu nhất cháu gái, lão nhân gia vui vẻ lập tức kéo qua Đỗ Hải Quỳnh tay nói:“Hải Quỳnh, đến đến, làm cho bà nội hảo hảo nhìn xem, là béo còn là gầy.”

Bà nội lực chú ý đều đặt ở Đỗ Hải Quỳnh trên người, nhưng trong phòng khách kia ba vị cô cô lại đều đem lực chú ý đặt ở Hạ Vân Kiệt trên người.

Ba đôi nhảy lên bát quái chi hỏa tròng mắt theo Hạ Vân Kiệt trên mặt vẫn nhìn đến hắn đi giầy, thẳng đem Hạ Vân Kiệt nhìn xem kinh hồn táng đảm, lỗ chân lông vẻ sợ hãi, ngay cả hai tay cũng không biết nên đi làm sao thả, lại cứ phía sau Đỗ Hải Quỳnh bị nàng bà nội lôi kéo tay hỏi đông hỏi tây, nhất thời nửa khắc lại cố không hơn hắn.

Cũng may bà nội còn chưa tới lão hồ đồ trình độ, rất nhanh cũng liền phát hiện Hạ Vân Kiệt, ngẩng đầu nhìn phía hắn nói:“Hải Quỳnh, vị này tiểu tử là ai? Của ngươi đồng sự sao? Như thế nào không mời hắn ngồi xuống.”

“Bà nội, hắn gọi Hạ Vân Kiệt, không phải của ta đồng sự, là của ta bạn trai.” Dù là Đỗ Hải Quỳnh tính cách hoạt bát gan lớn, phía sau kéo qua Hạ Vân Kiệt tay, biểu tình cũng là có chút xấu hổ.

“Của ngươi bạn trai?” Trong phòng khách, không chỉ có bà nội nghe vậy phát ra kinh ngạc thanh âm, kia ba cái cô cô cũng đều vẻ mặt sửng sốt.

Kia Tôn Chấn thích Đỗ Hải Quỳnh, không chỉ có Đỗ Hải Quỳnh cha mẹ đều biết đến, các nàng cũng đều là biết đến, trong lòng cũng trên cơ bản cho rằng việc này là thiết bản thượng cái đinh.

Cũng là, tốt như vậy trượng phu kia nhưng là đốt đèn lồng tìm khắp không đến !

“Bà nội hảo! Chúc ngài lão nhân gia phúc như Đông Hải thọ sánh Nam Sơn!” Hạ Vân Kiệt gặp khách đại sảnh mọi người vẻ mặt kinh ngạc biểu tình, tự nhiên hơn vài phần chột dạ, bất quá chuyện tới nay nhưng cũng không tốt nửa đường rời khỏi, đành phải kiên trì tiến lên, mặt mang mỉm cười theo Đỗ Hải Quỳnh bà nội chào hỏi.

“Hảo hảo, nếu là Hải Quỳnh bằng hữu, ngươi đừng khách khí, tùy tiện ngồi, tùy tiện ngồi.” Bà nội gặp Hạ Vân Kiệt tiến lên đây cùng nàng chào hỏi, hơi hơi giật mình, rất nhanh liền mặt mang tươi cười tiếp đón Hạ Vân Kiệt tìm vị trí ngồi xuống.

Chờ Hạ Vân Kiệt ngồi xuống sau, bà nội lôi kéo Đỗ Hải Quỳnh tay, một bên vụng trộm đánh giá Hạ Vân Kiệt, một bên thấp giọng hướng Đỗ Hải Quỳnh hỏi:“Hải Quỳnh, của ngươi bạn trai không phải Tôn Chấn sao? Kia đứa nhỏ nhưng là thực không sai, như thế nào hiện tại lại đột nhiên thay đổi đâu?”

Bà nội tuy rằng cố ý đè thấp thanh âm, nghĩ đến người khác nghe không được, khả nàng thượng tuổi đã muốn có chút nghễnh ngãng, nàng cho rằng hạ giọng, kỳ thật kia thanh âm cũng không nhỏ, toàn bộ phòng khách mọi

người có thể nghe được nhất thanh nhị sở.

Chương 869 : Tiên minh đối lập [đầu tháng cầu trương vé tháng]

Gặp bà nội trước mặt chính mình mặt “Nhỏ giọng” Khen Đỗ Hải Quỳnh một cái khác “Bạn trai”, dù là Hạ Vân Kiệt nay sớm phi ngày xưa ngây ngô nam sinh, trên mặt cũng kìm lòng không được toát ra một tia xấu hổ sắc.

Này bạn trai làm, phỏng chừng trừ bỏ Đỗ Hải Quỳnh đem chính mình làm “Bạn trai” Xem, chỉ sợ Đỗ gia cao thấp đều đem chính mình xem thành không được hoan nghênh bên thứ ba chen chân đi?

Quả nhiên này các cô cô gặp bà nội nếu đã muốn “Nhỏ giọng” Đem nói làm rõ, rõ ràng cũng liền lười che che giấu giấu, người người dùng mang theo một tia khủng hoảng có vẻ ánh mắt nhìn từ trên xuống dưới Hạ Vân Kiệt, không có toát ra một tia trưởng bối lần đầu nhìn thấy cháu gái bạn trai sở nên có nhiệt tình thân thiết. Không chỉ có không có, xem như vậy tựa hồ còn có điểm không vui. Phỏng chừng nếu không phải muốn chiếu cố đến Hạ Vân Kiệt mặt mũi, các nàng thật đúng là tưởng cùng Đỗ Hải Quỳnh bà nội giống nhau, giáp mặt để hỏi rõ ràng, vì cái gì Tôn Chấn tốt như vậy tiểu tử không cần?

“Bà nội, ta nhưng cho tới bây giờ chưa nói quá Tôn Chấn là ta bạn trai, là hắn chính mình không nên thấu tới được. Sau đó ba mẹ, thúc thúc thẩm thẩm các nàng đi theo hạt ồn ào được thông qua, khiến cho ta giống như không nên gả cho hắn không thể. Từ đầu tới cuối, ta sẽ không cùng hắn nói qua bằng hữu, của ta bạn trai chỉ có một, chính là hắn.” Đỗ Hải Quỳnh kéo qua Hạ Vân Kiệt tay, nói.

“Ngươi đứa nhỏ này, nếu như vậy, ngươi như thế nào không cùng người ta Tôn Chấn nói rõ ràng, ta còn nghĩ

đến có thể thừa dịp ta còn ở ngày, nhìn đến các ngươi kết hôn đâu.” Bà nội nghe vậy thầm oán nói.

“Ta đã sớm nói với hắn rõ ràng, khả hắn kiêu ngạo thật sự, căn bản nghe không vào!” Đỗ Hải Quỳnh bĩu môi, rất có điểm ủy khuất nói.

“Tôn Chấn nghe không vào, kia còn không phải bởi vì hắn thích ngươi sao?” Đỗ Hải Quỳnh đại cô cô hiển nhiên đối vị kia Tôn Chấn ấn tượng phá lệ tốt, nghe vậy thay Tôn Chấn nói, tựa hồ hồn nhiên đã quên này trong phòng khách còn ngồi Đỗ Hải Quỳnh chính quy bạn trai.

“Hắn thích ta, chẳng lẽ ta phải gả cho hắn sao?” Tuy rằng Hạ Vân Kiệt chính là cái “Giả” Hóa, nhưng đại cô cô trước mặt hắn mặt nói như thế, Đỗ Hải Quỳnh còn là khó tránh khỏi có điểm xấu hổ não, bĩu môi hướng nàng đại cô cô nói.

“Ngươi nha đầu kia, ta này còn không phải là vì ngươi hảo.” Đại cô cô bật thốt lên nói.

Thốt ra lời này ra, trên cơ bản đã muốn xem như trắng trợn biểu đạt Hạ Vân Kiệt không bằng Tôn Chấn quan điểm.

“Tỷ, ngươi bớt tranh cãi, đây là người trẻ tuổi sự tình, chúng ta sẽ không muốn loạn nhúng tay.” Đỗ Hải Quỳnh còn lại hai vị cô cô đổ có vẻ minh lý, gặp đại tỷ nói được thật sự có chút quá phận, vội vàng kéo kéo nàng nói, tiếp theo lại mặt mang một tia xin lỗi đối Hạ Vân Kiệt nói:“Vân Kiệt, hải quỳnh đại cô trong lời nói ngươi đừng hướng trong lòng đi. Bởi vì nàng cùng Tôn Chấn mụ mụ là đồng sự, đối Tôn Chấn kia đứa nhỏ cũng có vẻ hiểu biết, cũng không có nói ngươi không tốt ý tứ.”

Đang ngồi đều là Đỗ Hải Quỳnh trưởng bối, Hạ Vân Kiệt còn có thể nói cái gì, nghe vậy đành phải nói:“Không có

việc gì, này ta có thể lý giải.”

Gặp Hạ Vân Kiệt này tiểu tử coi như có vẻ trầm được khí, không giống như là cái tính tình táo bạo người trẻ tuổi, bà nội các nàng trong mắt nhưng thật ra hơi hơi toát ra một tia thưởng thức sắc, mà Đỗ Hải Quỳnh tắc vụng trộm hướng Hạ Vân Kiệt đầu đi cảm kích sắc.

Nàng là tối rõ ràng bất quá, hôm nay Hạ Vân Kiệt nhưng là “Giả hóa”, chịu lần này tội thật là có chút làm khó hắn.

“Đúng rồi, Tiểu Hạ, ngươi hôm nay bao nhiêu tuổi ? Là người ở nơi nào a? Làm cái gì công tác ?” Nếu xem Hạ Vân Kiệt có chút thuận mắt đứng lên, nói sau cháu gái tựa hồ cũng nhận định trước mắt vị này bạn trai, thân là bà nội cũng liền theo ngay từ đầu kinh ngạc cùng không vui cảm xúc trung chậm rãi hoãn quá thần đến, bắt đầu hỏi khởi Hạ Vân Kiệt tình huống.

Bà nội nhất mở miệng hỏi, trong phòng khách ba vị cô cô lập tức liền đem ánh mắt đầu hướng về phía hắn.

Hạ Vân Kiệt thấy mọi người đem ánh mắt đầu hướng hắn, nhất thời một trận da đầu run lên, hắn biết “Thẩm vấn” Bắt đầu.

“Ta năm nay……” Ký đến chi tắc an chi, Hạ Vân Kiệt tuy rằng da đầu run lên, nhưng là chỉ có thể kiên trì há mồm một năm một mười mà chuẩn bị trả lời.

“Tôn bà nội, Tôn Chấn chúc ngài khỏe mạnh trường thọ!” Hạ Vân Kiệt vừa mới chuẩn bị mở miệng, một tiểu tử bộ dạng rất là suất khí hai tay dẫn theo tràn đầy lễ vật đi đến, vừa tiến đến liền vẻ mặt tươi cười đi hướng Tôn bà nội, đem lễ vật buông, thật sâu hướng nàng cúi đầu chúc phúc.

“Ngươi đứa nhỏ này, vội tới bà nội chúc thọ cũng rất có

tâm, như thế nào còn đề nhiều như vậy này nọ lại đây.” Tôn bà nội gặp Tôn Chấn lại đây, trên mặt lộ ra hiền lành mỉm cười, chính là một đôi lão mắt lại toát ra một tia tiếc hận sắc.

Không chỉ có Tôn bà nội trong mắt toát ra một tia tiếc hận sắc, trong phòng khách ba vị cô cô cũng đồng dạng như thế.

Nhìn xem thật tốt người trẻ tuổi a, có lễ phép có hiếu tâm, đến chúc thọ còn biết đề lễ vật tới cửa, không giống vị này Hạ Vân Kiệt, một chút đạo lí đối nhân xử thế cũng đều không hiểu, dĩ nhiên là hai tay không tới cửa, Đỗ Hải Quỳnh thế nhưng lựa chọn hắn, thật đúng là trông nhầm, không được, đợi lát nữa nhất định ngẫm lại biện pháp đem nha đầu kia tâm tư cấp sửa đúng lại đây. Này hôn nhân là cả đời sự tình, nên thận trọng.

Gặp bà nội cùng ba vị cô cô nhìn Tôn Chấn còn có hắn buông đến lễ vật, trong mắt rõ ràng tràn đầy vui mừng, Đỗ Hải Quỳnh cùng Hạ Vân Kiệt nhìn nhau liếc mắt một cái, đều âm thầm kêu một tiếng không xong, hôm nay đi được vội vàng, một lòng thầm nghĩ làm cho người nhà còn có Tôn Chấn đã chết kia tâm, nhưng thật ra đã quên Hạ Vân Kiệt lần đầu tiên tới cửa gặp bà nội, nhưng lại là trọng yếu như vậy ngày, nói như thế nào cũng phải mua chút lễ vật. Mà Hạ Vân Kiệt là ở cùng Đỗ Hải Quỳnh gặp mặt sau mới biết được hôm nay là nàng bà nội tám mươi đại thọ, một lòng một dạ nghĩ phải như thế nào ứng phó bảy đại cô bát dì cả sự tình, vội vàng việc việc trung cũng đã quên lễ vật sự tình.

“Không có gì, chính là một ít bảo vệ sức khoẻ phẩm! Bà nội gần nhất thân thể còn tạm được?” Tôn Chấn cười nói.

“Hảo, hảo.” Tôn bà nội cười ngồi xuống, trong mắt lại lóe ra một tia tiếc hận sắc.

Nhiều hiểu chuyện tri kỷ đứa nhỏ a!

Chờ Tôn bà nội sau khi ngồi xuống, Tôn Chấn cũng không vội vã ngồi xuống, mà là nhất nhất cùng Đỗ Hải Quỳnh ba vị cô cô chào hỏi, cuối cùng mới hướng Đỗ Hải Quỳnh nói:“Hải Quỳnh, đã lâu không thấy, ở Hong Kong còn tạm được?”

Về phần Hạ Vân Kiệt, cũng không biết Tôn Chấn là cố ý, còn là thực không thấy được, thế nhưng không cùng hắn tiếp đón.

“Cũng không tệ lắm, cảm ơn ngươi tới cho ta bà nội chúc thọ.” Thân thủ không đánh khuôn mặt tươi cười, càng đừng nói là hôm nay này ngày, Đỗ Hải Quỳnh khách khí hướng Tôn Chấn cười gật gật đầu, sau đó kéo qua Hạ Vân Kiệt tay nói:“Ta đến giới thiệu một chút, vị này là của ta bạn trai Hạ Vân Kiệt, Vân Kiệt vị này là Tôn Chấn, hắn cậu là chúng ta thôn, trước kia không thiếu đến chúng ta thôn chơi, cho nên cũng liền nhận thức.”

“Bạn trai?” Dù là Tôn Chấn ở chính phủ ngành công tác, có chút thành phủ, nhưng thấy chính mình sớm đã nhận định vị hôn thê thế nhưng lôi kéo một xa lạ nam nhân cùng chính mình nói là của nàng bạn trai, sắc mặt còn là lập tức âm trầm xuống dưới, chất vấn nói:“Trước kia như thế nào cho tới bây giờ không có nghe ngươi nói khởi quá?”

Đỗ Hải Quỳnh vốn sẽ không thích Tôn Chấn tự cho là đúng đem chính mình trở thành hắn vị hôn thê, làm hại mỗi lần về nhà cha mẹ đều phải lải nhải chuyện này, lần này lại nói cấp cho bà nội xung hỉ, chờ tám mươi đại thọ sau, thừa dịp thân thích bằng hữu đều tại thương lượng hai người đính hôn sự tình, nếu không Đỗ Hải Quỳnh cũng không tất yếu vội vã đem Hạ Vân Kiệt cấp kéo qua

tới cứu bãi, nay gặp Tôn Chấn vẻ mặt vấn tội biểu tình, Đỗ Hải Quỳnh nhất thời cũng căm tức, mắt đẹp trừng nói:“Uy, Tôn Chấn, ta giao bạn trai giống như không cần thông tri ngươi đi?”

“Hải Quỳnh, ngươi làm cái gì vậy? Tôn Chấn hỏi như vậy cũng là quan tâm ngươi thôi.” Đỗ Hải Quỳnh đại cô cô hiển nhiên là một lòng hướng về Tôn Chấn, thấy thế vội vàng nói.

Tôn Chấn trong lòng tuy rằng còn là sủy một đoàn hỏa, nhưng Đỗ Hải Quỳnh đại cô cô như vậy cắm xuống nói, hắn nhưng thật ra bình tĩnh xuống dưới, tiếp lời:“Đúng vậy, Hải Quỳnh, nói như thế nào mọi người đều là bằng hữu, ta tự nhiên là muốn quan tâm của ngươi. Hơn nữa hiện nay xã hội thực phức tạp, người cũng phức tạp, vừa đoạn thời gian trước chúng ta Đông Bình hồ khu còn đã xảy ra một kiện lừa tài lừa sắc án kiện. Hạ Vân Kiệt, ngươi đừng để ý, ta chỉ là luận sự, cũng không có nói ngươi ý tứ.”

Đỗ Hải Quỳnh bị Tôn Chấn này một phen cấp nói được phế đều thiếu chút nữa khí tạc, này còn không phải chỉ cây dâu mà mắng cây hòe nói Hạ Vân Kiệt, kia còn là cái gì?

Bất quá Đỗ Hải Quỳnh còn không có tới kịp phát hỏa, của nàng đại cô cô đã muốn tiếp lời:“Gần nhất phát sinh kia vụ án ta cũng nghe nói, nghe nói bị lừa có vài nữ nhân, trong đó còn có một cái là trung học lão sư đâu.”

Gặp đại cô cô tiếp nhận nói, Đỗ Hải Quỳnh trong lòng cho dù hỏa rối tinh rối mù, lúc này cũng là không tốt phát tác, hơn nữa, hôm nay còn là bà nội tám mươi đại thọ, đành phải xin lỗi nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Hạ Vân Kiệt lúc này ngược lại buông ra, dù sao là giả hóa, huống hồ hắn cũng không cũng tốt Tôn bà nội tám

mươi đại thọ cùng Tôn Chấn đấu võ mồm nháo sự, gặp Đỗ Hải Quỳnh hướng hắn đầu đến xin lỗi ánh mắt, hướng nàng cười cười, tỏ vẻ chính mình sẽ không để trong lòng.

“Ai, hiện tại xã hội này! Không nói việc này, không nói việc này. Còn là trở lại chuyện chính, vừa rồi ta hỏi ngươi cái gì tới, đúng, đúng, ngươi năm nay nhiều ? Lão gia làm sao?” Tôn bà nội người mặc dù lão cũng không hồ đồ, biết không có thể tùy vào Tôn Chấn nói thêm gì đi nữa, đúng lúc quay lại đề tài. Bất quá nàng như vậy gấp đến độ quay lại ban đầu chủ đề, khó cũng không có bởi vì Tôn Chấn lời nói nổi lên một tia cảnh giác, điều tra một phen ý tứ.

“Hồi Tôn bà nội, tiếp qua hai tháng liền mãn hai mươi hai một tuổi, lão gia ở Thượng Dương huyện.” Hạ Vân Kiệt một năm một mười trả lời.

“Nguyên lai là Giang Châu thị Thượng Dương huyện, kia đổ cách nơi này không xa.” Bà nội gật gật đầu nói.

“Nguyên lai ngươi là Thượng Dương huyện, vừa tiền hai ngày ta còn theo chúng ta Đông Bình hồ khu thường vụ phó khu trưởng Vệ Thần đi các ngươi Thượng Dương huyện học tập chiêu thương dẫn tư kinh nghiệm, cũng là các ngươi Lưu Giai Huy Huyện trưởng tự mình tiếp đãi.” Tôn Chấn tiếp nhận nói nói, nói lời này khi trên mặt mang theo một tia khoe ra đắc ý sắc.

Kia ý tứ tái hiểu không quá, ta nhưng là đại nhân vật có thể theo các ngươi Huyện trưởng tiếp xúc, tiểu tử ngươi còn là thức thời điểm sớm điểm rời khỏi đi.

Quả nhiên Tôn Chấn thốt ra lời này ra, trong phòng khách ba vị cô cô thậm chí bà nội xem Tôn Chấn ánh mắt đều nổi lên một tia biến dạng.

Mặc kệ là Đông Bình hồ khu thường vụ phó khu trưởng, còn là Thượng Dương huyện Huyện trưởng, đối với các nàng này đó tiểu dân chúng mà nói, kia đều là chỉ có thể ở TV trong tin tức nhìn đến đại quan.

Ba vị cô cô cùng bà nội biểu tình biến hóa làm cho Tôn Chấn trong lòng không khỏi lại nhiều vài phần đắc ý, chính là khi hắn ánh mắt đảo qua Hạ Vân Kiệt cùng Đỗ Hải Quỳnh khi, một lòng lại buồn bực xuống dưới, bởi vì hai người tựa hồ áp căn sẽ không đem lời hắn nói làm một hồi sự, thậm chí còn có thể theo bọn họ trên mặt ẩn ẩn nhìn đến một ít châm biếm khinh thường sắc.

Tôn Chấn lại nào biết đâu rằng, Đỗ Hải Quỳnh tuy rằng chính là vị tiếp viên hàng không, nhưng nói như thế nào cũng là nương vị kia “Hạ đại thiếu” quan hệ, cùng Hong Kong trùm Dương Kỳ Phu đã gặp mặt nhân vật, thật đúng là không hiếm lạ Tôn Chấn nhắc tới người, đương nhiên Tôn Chấn càng là như vậy khoe ra đắc ý, Đỗ Hải Quỳnh trong lòng cũng càng là xem thường hắn vài phần.

Về phần Hạ Vân Kiệt, vậy lại càng không tất nói. Lại nói tiếp Tôn Chấn nhắc tới Đông Bình hồ khu thường vụ phó khu trưởng Vệ Thần còn là bởi vì hắn duyên cớ đề đi lên, nếu không Vệ Thần phỏng chừng đến bây giờ còn tại trong văn phòng ăn không ngồi chờ, về phần Tôn Chấn lấy đến khoe ra Lưu Giai Huy Huyện trưởng vậy rất buồn cười, lại nói tiếp Lưu Giai Huy trước kia hay là hắn tôn chất Phùng Chính Thành bí thư thư ký. Thậm chí liền ngay cả Tôn Chấn nhắc tới đi Thượng Dương huyện học tập chiêu thương dẫn tư kinh nghiệm, kia chiêu thương dẫn tư, kỳ thật ngầm cũng là Hạ Vân Kiệt một tay thúc đẩy, muốn nói học tập kinh nghiệm, đổ hẳn là hướng hắn học tập mới đúng.

Chương 870 : Bát tự còn không có nhất phiết

“Tôn Chấn ngươi hiện tại đã muốn là Vệ khu trưởng chuyên trách thư ký sao?” Đỗ Hải Quỳnh đại cô cô là Đông Bình hồ khu thứ nhất trung học một gã giáo sư, nhưng lại là chính trị tổ tổ trưởng, đối quan trường sự tình còn là có điểm hiểu biết, cũng có vẻ mẫn cảm, nghe vậy rất nhanh liền hỏi nói.

Đỗ Hải Quỳnh đại cô cô lời này kỳ thật hỏi là không đúng, ấn trung ương quy định, nghiêm khắc mà nói chỉ có phó bộ trưởng cấp bậc cùng đã ngoài quan viên ở có thể trang bị chuyên trách thư ký, nhưng trong hiện thực rất nhiều địa phương huyện ủy bí thư, Huyện trưởng, huyện ủy phó bí thư, phó Huyện trưởng đều là xứng có chuyên trách thư ký, cho dù vì tị hiềm không xứng bị chuyên trách thư ký, nhưng ít ra cũng sẽ chỉ định một cái tương đối cố định thư ký cho bọn hắn phục vụ.

“Bây giờ còn không phải, bất quá văn phòng hiện tại an bài ta tạm thời đi theo Vệ khu trưởng.” Tôn Chấn nghe vậy nhất thời tinh thần đại chấn, có chút đắc ý nói.

Huyện chính phủ trong văn phòng không hề thiếu văn bí, tuy rằng đều là văn bí, đều là bình thường khoa viên, nhưng có hay không cùng lãnh đạo, hoặc là nói cùng là vị nào lãnh đạo, lại có thể làm cho địa vị của bọn họ thiên soa địa biệt. Này kỳ thật cũng không khó lý giải, Trung Quốc xưa nay có “Tể tướng trước cửa thất phẩm quan” nói chuyện, ngay cả cấp Tể tướng trông cửa người hầu đều có thể cùng so sánh thất phẩm quan viên, có thể nghĩ lãnh đạo thư ký địa vị lại là như thế nào trọng yếu. Đương nhiên nếu chính là nhà người thường trông cửa nô bộc, vậy chính là cái trông cửa, không có gì rất giỏi. Thư ký kỳ thật cũng là giống nhau, chưa cùng lãnh đạo, vậy chính là cái bình thường thư ký, một khi

theo vị nào lãnh đạo, kia địa vị lập tức liền đi theo nước lên thì thuyền lên.

Vệ Thần là Đông Bình hồ khu chính phủ thường vụ phó khu trưởng, ở khu chính phủ trung bài vị, khu trưởng phía dưới chính là Vệ Thần, Tôn Chấn nếu đi theo hắn, ở khu chính phủ văn phòng thư ký bài vị trung tự nhiên cũng là trừ bỏ khu trưởng thư ký, kế tiếp đó là hắn.

Này tự nhiên là đáng giá kiêu ngạo đắc ý việc.

“Thật vậy chăng? Vậy ngươi cũng thật là tiền đồ vô lượng ! Ta nghe nói hiện tại trong thành phố thực coi trọng Vệ khu trưởng a, hơn nữa ta cũng nghe nói kia Lưu Giai Huy Huyện trưởng trước kia cũng là thư ký, khả ngươi xem, hắn hiện tại đều làm đến Huyện trưởng.” Đỗ Hải Quỳnh đại cô cô nghe vậy nhịn không được khích lệ nói, trong giọng nói mang theo một tia lấy lòng cùng khen tặng, thậm chí nói chuyện khi còn cố ý hướng Đỗ Hải Quỳnh sử cái ánh mắt.

Ý tứ tái hiểu không quá, này Tôn Chấn tiền đồ vô lượng, Hải Quỳnh ngươi còn là nhanh lên thay đổi chủ ý đi.

“Lưu huyện trưởng trước kia là tỉnh ủy thường ủy, Giang Châu thị thị ủy bí thư Phùng Chính Thành thư ký. Ta cùng Lưu huyện trưởng đương nhiên không có biện pháp so với, bất quá Vệ khu trưởng hiện tại quả thật thực chịu thị coi trọng, nếu có thể vẫn đi theo hắn, tương lai nếu hạ phóng làm cái trưởng trấn cái gì hẳn là không thành vấn đề.” Tôn Chấn ở mặt ngoài khiêm tốn nói chính mình cùng Lưu huyện trưởng không có biện pháp so với, nhưng mặc kệ là nói lý giữa các hàng còn là trên mặt lơ đãng gian toát ra đến biểu tình, kia sợi đắc ý cùng cảm giác về sự ưu việt cũng là tái rõ ràng bất quá.

“Trưởng trấn? Oa, kia cũng không được a!” Nói cái gì thư ký, trừ bỏ Đỗ Hải Quỳnh đại cô cô cảm xúc thâm

hậu, này hắn hai vị cô cô cùng bà nội lại còn không có nhiều như vậy cảm xúc, dù sao các nàng đối quan trường cũng không hiểu biết, nhưng vừa nghe nói trưởng trấn cái gì, các nàng có thể to lắm đại chịu chấn động.

Các nàng đối với quan trường trung thư ký vi diệu còn không làm sao vậy hiểu, nhưng trưởng trấn này quan các nàng còn là biết đến. Biết trưởng trấn so với trấn phái xuất sở sở trưởng còn muốn đại, bọn họ trong thôn còn có một cảnh sát nhân dân ở phái xuất sở đi làm, bình thường về nhà đến xem hắn ba, tròng mắt đều là hướng lên trời, hắn ba ở trong thôn nói chuyện cũng là phá lệ lớn tiếng "Khí phách". Này còn chính là một cảnh sát nhân dân, còn là về phái xuất sở sở trưởng quản, mà trưởng trấn cũng là quan so với phái xuất sở sở trưởng còn muốn lớn, như vậy nhất tưởng, bà nội cùng còn lại hai vị cô cô lại như thế nào không chịu chấn động?

Thậm chí nhất tưởng khởi Đỗ gia về sau ra một trưởng trấn con rể, mặc kệ là nói ra đi đi ra ngoài đều có mặt mũi, liền ngay cả bàn bạc sự tình cũng phương tiện, các nàng lại khó tránh khỏi có điểm thầm oán khởi Hạ Vân Kiệt.

Nếu không hắn chặn ngang nhất chân, các nàng Đỗ gia không phải có cái trưởng trấn con rể sao?

"Bát tự còn không có nhất phiết đâu! Có cái gì hảo khoe ra." Đỗ Hải Quỳnh tính tình vốn là có vẻ ngay thẳng nóng bỏng, nàng gặp bà nội, các cô cô đều là càng xem Tôn Chấn càng thích, tương phản xem Hạ Vân Kiệt trong ánh mắt lại hơn vài phần không vui, trong lòng tự nhiên thực khó chịu Tôn Chấn kia phó tiểu nhân đắc chí sắc mặt, nhịn không được nói châm chọc nói.

"Ngươi đứa nhỏ này nói như thế nào nói đâu! Cái gì kêu

bát tự còn không có nhất phiết, Tôn Chấn như vậy tuổi trẻ liền đi theo khu trưởng làm việc, kia đã muốn là phi thường rất giỏi, khó không thành muốn hắn hiện tại làm trưởng trấn bất thành?" Gặp Đỗ Hải Quỳnh nói châm chọc Tôn Chấn, lúc này ngay cả bà nội đều có điểm mất hứng, nhịn không được nói trách nói.

"Ha ha, bà nội, Hải Quỳnh nói được cũng đúng vậy. Chuyện này quả thật là bát tự còn không có nhất phiết, bất quá Vệ khu trưởng hiện tại có vẻ coi trọng ta, đành phải ta cố gắng công tác, về sau lộ luôn hội càng chạy càng thuận." Tôn Chấn gặp bà nội trách cứ Đỗ Hải Quỳnh, trong lòng vừa cảm cao hứng, lại sợ giận Đỗ Hải Quỳnh, vội vàng giúp Đỗ Hải Quỳnh nói chuyện nói.

Chính là Tôn Chấn không mở miệng cũng là bãi, hắn này vừa nói dừng ở Đỗ Hải Quỳnh trong tai cũng là tăng thêm vài phần dối trá đáng giận, nhịn không được vừa định nói không cần hắn giúp chính mình nói nói, bà nội đã muốn mặt mũi hiền lành nhìn Tôn Chấn, vẻ mặt thích cười ha ha nói:"Ngươi đứa nhỏ này chính là hiểu chuyện, trách không được mỗi lần gặp được ngươi gia gia bà nội bọn họ liền tổng nhịn không được khen ngươi. Đáng tiếc……"

Bà nội nói tới đây theo bản năng ngừng lại, dù sao cháu gái thích là Hạ Vân Kiệt, nàng tuy rằng già đi, nhưng còn không về phần hồ đồ đến trước mặt cháu gái cùng Hạ Vân Kiệt nói ra chính mình trong đầu đối bọn họ hai người kết giao không vui.

Gặp bà nội nói đến "Đáng tiếc" Hai chữ, Tôn Chấn nguyên bản trong lòng vui vẻ, đang nghĩ tới nàng lão nhân gia tiếp tục nói tiếp, không nghĩ tới nàng lão nhân gia nhưng thật ra đúng lúc ý thức được không đúng, dừng lời, trong lòng không khỏi đồng dạng nghĩ thầm một tiếng đáng tiếc, nếu không lão nhân gia trước mặt mọi người mặt nói ra không vui Hạ Vân Kiệt trong lời

nói, nhìn hắn mặt còn hướng thế nào các, nói không chừng người trẻ tuổi cơn tức vừa lên đến, kìm không dưới phủi tay mà đi, kia Đỗ Hải Quỳnh cùng hắn quan hệ chỉ sợ cũng thổi.

Bởi vì Tôn Chấn rất rõ ràng bà nội ở Đỗ Hải Quỳnh trong lòng địa vị, Hạ Vân Kiệt ở nàng lão nhân gia trước mặt phát hỏa súy tính tình, Đỗ Hải Quỳnh lại sao lại nhìn được với hắn? Cho dù Đỗ Hải Quỳnh như trước chưa từ bỏ ý định, chỉ sợ nhà nàng lý nhân bao gồm trước mắt này ba vị cô cô cũng khẳng định đều kiên quyết không đồng ý.

“Nói nửa ngày, còn không biết Hạ Vân Kiệt ngươi đến tột cùng là làm thế nào một hàng ? Nếu là ở Thượng Dương huyện hoặc là chúng ta Đông Bình hồ khu công tác trong lời nói, nói không chừng ta còn có thể giúp ngươi nói thượng nói mấy câu.” Tôn Chấn trong lòng nghĩ thầm đáng tiếc, ngoài miệng cũng không nhàn rỗi, rất lễ phép lòng nhiệt tình nói.

Chính là hắn này phân lễ phép cùng lòng nhiệt tình dừng ở Hạ Vân Kiệt cùng Đỗ Hải Quỳnh trong mắt, tự nhiên là dối trá cùng khoe ra.

Bà nội các nàng cũng sống đến từng tuổi này, tự nhiên cũng nghe ra đến Tôn Chấn lời này nhìn như nhiệt tâm, kỳ thật có khoe ra khiêu khích ý, bất quá nhưng cũng không bao nhiêu hướng trong lòng đi.

Tuổi còn trẻ cũng đã là Đông Bình hồ khu thường vụ phó khu trưởng thư ký, quả thật có tư cách nói lời này. Hơn nữa Đỗ Hải Quỳnh đại cô cô theo ngay từ đầu liền kiên định đứng ở Tôn Chấn kia một bên, nghe vậy lại đi theo phụ họa nói:“Đúng vậy, Vân Kiệt, Tôn Chấn hiện tại là Vệ khu trưởng thư ký, Đông Bình hồ bên này mặc kệ cái gì đơn vị, bao nhiêu cấp cho hắn điểm mặt mũi, Thượng Dương huyện bên kia, hắn cũng theo các ngươi Huyện

trưởng đã gặp mặt, hẳn là cũng có thể nói thượng điểm nói. Đầu năm nay làm thế nào một hàng đều phải dựa vào nhân mạch dựa vào quan hệ, cho dù ta này làm lão sư cũng giống nhau, bình cái chức danh cấp bậc, cũng phải nơi nơi tìm người."

"Vân Kiệt là Giang Châu đại học lão sư, chẳng lẽ Tôn Chấn ngay cả Giang Châu đại học bên kia cũng có nhân mạch?" Đỗ Hải Quỳnh gặp Tôn Chấn khoe ra đắc ý, đại cô cô lại giúp đỡ nói chuyện, tức giận đến không đợi Hạ Vân Kiệt mở miệng, liền đoạt lấy nói nói, còn cố ý làm khó dễ Tôn Chấn một câu.

"Nguyên lai Vân Kiệt là Giang Châu đại học lão sư, không sai, không sai." Dân quê chính mình văn hóa không cao, hướng đến đặc biệt nhìn lên người đọc sách, tổng cảm thấy người đọc sách lợi hại, cũng chỉ có đọc sách khả năng ngư dược long môn, thoát khỏi lưng hướng hoàng thiên mặt hướng thổ lao khổ mệnh, hơn nữa Đỗ Hải Quỳnh đại cô cô chính là một gã lão sư, cho nên bà nội vừa nghe nói Hạ Vân Kiệt nguyên lai là Giang Châu đại học lão sư, trong đầu không vui nhất thời liền chuyển vì vui mừng, cười ha ha liên tục gật đầu.

Mặc kệ nói như thế nào, trước mắt này người trẻ tuổi là cháu gái thích nam nhân, bà nội cũng vui vẻ ý nhìn đến hắn có tốt công tác. Tuy rằng đã mất Tôn Chấn này tôn nữ tế thật là có chút đáng tiếc.

"Mẹ, đại học lão sư phân vài loại, có chút chính là kêu dễ nghe, kỳ thật không coi là chân chính đại học lão sư, ngài lão đừng vội cao hứng." Đại cô cô là một lòng một dạ tưởng giúp Tôn Chấn nói chuyện, gặp mẫu thân mặt lộ vẻ vui mừng sắc, không chút khách khí dội nước lã nói.

"Phải không?" Bà nội lão mắt phiên phiên, có chút kinh ngạc nói.

“Mẹ, đó là khẳng định. Hiện tại giáo dục chế độ, bình thường đứa nhỏ trung học tốt nghiệp thượng đại học đều ở mười chín tuổi tả hữu, đại học khoa chính quy bốn năm, tốt nghiệp khi chính là hai mươi ba tuổi tả hữu. Hiện tại liền ngay cả chúng ta trung học thông báo tuyển dụng lão sư yêu cầu đều phải đại học khoa chính quy đã ngoài, thậm chí có chút thạc sĩ đều nguyện ý đến chúng ta trường học đảm đương lão sư, kia đại học lão sư thông báo tuyển dụng điều kiện yêu cầu tự nhiên càng nghiêm, ít nhất cũng phải thạc sĩ đã ngoài, mà Hạ Vân Kiệt năm nay còn không chừng hai mươi hai tuổi đâu, cho dù hắn đọc sách đọc sớm, nhiều lắm cũng liền khoa chính quy tốt nghiệp, sao có thể ở đại học dạy học a, đơn giản cũng liền lưu giáo làm cái chính trị phụ đạo viên hoặc là dạy học thư ký linh tinh công tác, này công tác ở trong trường học học sinh tuy rằng cũng gọi bọn hắn lão sư, nhưng cùng chân chính giảng bài lão sư khác nhau còn là rất lớn.” Đại cô cô giải thích nói.

“Nguyên lai là như vậy.” Bà nội không khỏi có chút thất vọng nói.

“Mới không phải đâu bà nội, Hạ Vân Kiệt hắn là chân chính đại học lão sư, hắn là học trung y, trung y thừa nhận sư thừa, hắn lão sư là cái lợi hại trung y, cho nên hắn tuổi còn trẻ tựu thành đại học lão sư.” Đỗ Hải Quỳnh gặp đại cô cô cố ý làm thấp đi Hạ Vân Kiệt, bà nội lại mặt lộ vẻ thất vọng, không khỏi vội la lên.

“Nguyên lai là học y, kia cảm tình tốt, hảo, hơn nữa hiện tại thầy thuốc cũng kiếm tiền.” Lão nhân gia vừa nghe đến thầy thuốc hai chữ, lại cùng cao hứng đứng lên.

“Nếu là như thế này, kia Vân Kiệt là chân chính đại học lão sư, bất quá hiện tại trung y cũng không như thế nào ăn ngon a!” Đại cô cô hơi có chút kinh ngạc nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nói.

Tuy rằng đại cô cô đối trung y không thế nào xem trọng, nhưng dù sao cũng là đại học lão sư, nhưng lại như vậy tuổi trẻ, nếu không phải có Tôn Chấn làm đối lập, kia thật đúng là có thể xem như không sai đối tượng.

“Đỗ a di, hiện tại trung y quả thật không thế nào ăn ngon, bất quá một ít lão trung y còn là có vẻ ăn ngon, cũng có vẻ kiếm tiền.” Gặp bà nội, các cô cô bắt đầu đối Hạ Vân Kiệt chuyển biến cái nhìn, Tôn Chấn trong lòng âm thầm trầm trầm, tròng mắt vừa chuyển, tiếp nhận nói nói.

Ngôn ngoại ý, tưởng chờ Hạ Vân Kiệt kiếm tiền, vậy chờ hắn bảy tám mươi đi.

“Nga, đúng rồi, Hạ Vân Kiệt ngươi lão sư như thế nào xưng hô? Ta trước kia đại học đồng phòng ngủ một vị đồng học hắn gia gia chính là một gã Giang Nam tỉnh lão trung y, ta cũng là nghe hắn nhắc tới quá một ít Giang Nam tỉnh danh lão trung y danh hào, ngươi như vậy tuổi trẻ có thể tiến Giang Châu đại học trung y trợ giáo, ngươi lão sư hẳn là rất danh mới đúng.” Nói bên trong tàng nói nói một câu sau, Tôn Chấn lại theo sát sau hỏi, cố ý đem “Trợ giáo” Hai chữ cắn thật mạnh, đồng thời trong lòng còn hạ quyết tâm, mặc kệ Hạ Vân Kiệt nói ra tên là gì, đợi lát nữa không thiếu được cũng muốn làm thấp đi vài câu.

Chương 871 : Xem bệnh

Tôn Chấn như vậy vừa hỏi, bà nội cùng các cô cô tự nhiên liền dựng lên lỗ tai.

Tuy rằng nói trung y là càng già càng ăn ngon, nhưng nếu có cái danh khí rất lớn lão sư, cho dù là cái tuổi trẻ tiểu tử, còn là sẽ có rất nhiều người mộ danh tới cửa cầu chẩn.

“Ha ha, lão sư y thuật tuy rằng lợi hại, nhưng xưa nay điệu thấp, bên ngoài không có gì thanh danh, cũng cho tới bây giờ không ở chúng ta tỉnh danh y quán tọa chẩn quá, nay lại đã qua đời, ta đừng nói.” Hạ Vân Kiệt trả lời, trong mắt lóe ra một tia sầu não, thậm chí bởi vì bị gợi lên đối lão sư nhớ lại, trong lúc nhất thời cũng không tưởng tái cùng Tôn Chấn bọn họ bậy bạ đi xuống.

“Kia nhưng thật ra đáng tiếc, bằng không ngươi tuy rằng tuổi trẻ, có cái danh khí lớn lão sư giữ thể diện, khó sẽ không sẽ có bệnh nhân tới cửa tìm ngươi xem bệnh.” Tôn Chấn ra vẻ tiếc hận lắc đầu nói.

Bà nội còn có các cô cô cũng đều có chút tiếc hận, bất quá Hạ Vân Kiệt là đại học lão sư, lại là một gã thầy thuốc, tóm lại còn là cấp bà nội mang đến ngoài ý muốn kinh hỉ, rất nhanh liền cười nói:“Không có việc gì, không có việc gì, người trẻ tuổi chỉ cần khẳng cố gắng, tổng có thể xông ra đến.”

“Bà nội nói là, ta sẽ cố gắng.” Hạ Vân Kiệt khiêm tốn nói.

“Hảo, hảo, người trẻ tuổi có này phân tâm tính là tốt rồi.” Tóm lại là cháu gái coi trọng nam nhân, bà nội khó tránh khỏi còn là có chút yêu ai yêu cả đường đi, nay lại biết Hạ Vân Kiệt công tác cũng cũng không tệ lắm, mặc dù không thể đại phú đại quý, nhưng là thắng ở đảm bảo,

an làm ổn định, cho nên thấy hắn thái độ khiêm tốn, phía trước kia phân không vui cũng liền hoàn toàn chuyển thành vui mừng, một đôi lão mắt thấy Hạ Vân Kiệt không được điểm đầu.

“Ha ha, bà nội nói là, Vệ khu trưởng cũng thường xuyên như vậy khuyến khích ta. Nga, đúng rồi, Vân Kiệt, ngươi không phải học trung y sao? Vừa vặn này hai ngày ta không biết vì cái gì luôn có chút mệt mỏi, ngồi lâu đứng lên đầu sẽ có điểm vựng, ngươi có thể hay không giúp ta đem bắt mạch, nhìn xem là cái gì duyên cớ.” Tôn Chấn dù sao cũng là người làm thư ký, thành phủ vẫn phải có, gặp bà nội rõ ràng đã muốn cải biến đối Hạ Vân Kiệt cái nhìn, biết lúc này đổ không tốt tái lấy lời nói hoặc là chính mình thân phận đến chèn ép làm thấp đi Hạ Vân Kiệt, bằng không ngược lại hoàn toàn ngược lại, đành phải trong lòng vừa động, nghĩ ra thỉnh Hạ Vân Kiệt hỗ trợ xem bệnh chủ ý.

Ngươi không phải trung y sao? Không phải nói ngươi lão sư y thuật rất lợi hại sao? Vậy cho ngươi hỗ trợ xem bệnh bái, dù sao ta chính mình cũng không biết là chuyện gì xảy ra, lượng đến tiểu tử ngươi cũng khẳng định nhìn không ra đến, vừa vặn có thể buồn nôn buồn nôn ngươi, cho ngươi ở Đỗ Hải Quỳnh còn có nàng bà nội, các cô cô trước mặt mất mặt mặt.

“Sinh bệnh cũng không phải là việc nhỏ, Vân Kiệt ngươi mau giúp Tôn Chấn bắt mạch nhìn xem.” Tôn bà nội là cái từ bi tâm địa lão nhân, nghe vậy vội vàng hướng Hạ Vân Kiệt phân phó nói,

Phân phó qua sau, Tôn bà nội lại chuyển hướng Tôn Chấn, trách cứ nói:“Ngươi đứa nhỏ này, thân thể không tốt, như thế nào cũng không đi bệnh viện hảo hảo kiểm tra một chút. Hôm nay trước làm cho Vân Kiệt cho ngươi xem xem, hôm khác ngươi khả nhất định phải hảo hảo đi bệnh viện kiểm tra một chút.”

Hiển nhiên Tôn bà nội đối Hạ Vân Kiệt y thuật cũng không có gì tin tưởng.

Cũng là, hiện tại trung y vốn sẽ không lạc, cho dù Tôn bà nội là cái lão thái bà, nàng cũng trong lòng biết rõ ràng, huống hồ Hạ Vân Kiệt còn như vậy tuổi trẻ, Tôn Chấn nói được bệnh trạng lại là thực không rõ ràng, cho dù lão trung y cũng không thấy có thể chuẩn xác chẩn đoán đi ra. Thật muốn chẩn đoán chính xác chỉ sợ còn phải dựa vào hiện tại tiên tiến chữa bệnh kiểm tra đo lường thiết bị.

“Đúng vậy, Tôn Chấn, trung y bắt mạch khả làm không thể, hôm khác ngươi hay là muốn đi bệnh viện hảo hảo kiểm tra một chút.” Đỗ Hải Quỳnh đại cô cô cũng đi theo phụ họa nói, hiển nhiên nàng đối Hạ Vân Kiệt cũng là không nửa điểm tin tưởng.

Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt còn không có cấp Tôn Chấn bắt mạch, bà nội còn có các cô cô đã nhiên phủ định Hạ Vân Kiệt, hai phiến khêu gợi môi bất mãn chấn động, nhưng cuối cùng còn là đóng đứng lên, ánh mắt có chút tức giận trừng mắt nhìn Tôn Chấn liếc mắt một cái.

Nói đến để, Đỗ Hải Quỳnh chính mình đối Hạ Vân Kiệt y thuật cũng không bao nhiêu tin tưởng, thông minh nàng cũng đã muốn nghĩ vậy là Tôn Chấn cố ý khó xử Hạ Vân Kiệt, làm cho hắn mất mặt.

Hạ Vân Kiệt đổ không sinh khí, nghe vậy cười hướng bà nội gật gật đầu, sau đó đối Tôn Chấn nói:“Trước vươn tay phải.”

Tôn Chấn theo lời đem tay phải thân đi ra, Hạ Vân Kiệt đem ngón tay khoát lên động mạch cổ tay cổ tay phần sau vị trong chốc lát, lại bảo Tôn Chấn đổi tay trái, tiếp

tục bắt mạch.

Tôn Chấn gặp Hạ Vân Kiệt hữu mô hữu dạng bộ dáng, trong lòng âm thầm cười lạnh, trang mô tác dạng, ngươi có thể chẩn đoán ra đến mới là lạ.

Chỉ chốc lát sau, Hạ Vân Kiệt liền buông lỏng tay ra, lại làm cho Tôn Chấn đem đầu lưỡi vươn đến xem xem, sau đó nhìn hắn cười cười nói:“Ngươi tả hữu mạch tượng đều hoạt, trầm lại vô lực, đặc biệt hữu quan, thước càng nhược, bựa lưỡi u ám mà thủy nhuận, dùng trung y cách nói là tì thận lạnh lẽo ẩm ướt dương hư, bệnh can khí suy yếu mà tích tụ.”

Gặp Hạ Vân Kiệt dùng chuyên nghiệp thuật ngữ đến “Hồ lộng” Tôn Chấn, Đỗ Hải Quỳnh nghe xong thầm nghĩ cười, nghĩ rằng, người này thoạt nhìn một bộ thành thật dạng, kỳ thật nhưng cũng là giảo hoạt đòi mạng, loại này chẩn đoán người ngoài nghề thế nào nghe hiểu được, cũng căn bản không có biện pháp phán đoán chẩn đoán chuẩn còn là không chuẩn.

Đỗ Hải Quỳnh bà nội, còn có các cô cô cũng có chút muốn cười, người này, xem ra cũng không giống ở mặt ngoài như vậy thành thật a!

Đỗ Hải Quỳnh đám người cảm giác buồn cười, Tôn Chấn tắc tự nhiên sẽ không thích không cam lòng, hắn nhưng là muốn cho Hạ Vân Kiệt xuất xấu, nay hắn như vậy một phen chẩn đoán, hắn một cái người ngoài nghề lại không có biện pháp phản bác.

“Hạ Vân Kiệt, ta không hiểu trung y, ngươi này cái gì lại là lạnh lẽo ẩm ướt lại là bệnh can khí suy yếu, ta sao có thể biết, ngươi có thể hay không cho ta nói cái rõ ràng nguyên nhân bệnh.” Không cam lòng Tôn Chấn đành phải đem nói làm rõ.

“Trung y vốn chính là như vậy chẩn đoán nha, chẳng lẽ ngươi không thấy quá trung y sao? Này trung y không đều là như vậy hạ chẩn đoán sao?” Đỗ Hải Quỳnh gặp Tôn Chấn chưa từ bỏ ý định, lập tức một câu đỉnh đi qua.

Tôn Chấn bị Đỗ Hải Quỳnh những lời này cấp đỉnh nửa ngày nói ra nói đến, bởi vì trung y chẩn đoán ra vẻ chính là như vậy, chẳng sợ lão trung y cũng là giống nhau. Bọn họ luôn không phải nói ngươi nơi nào hư chính là nơi này hư, nếu không chính là thượng hoả linh tinh lời nói, thật đúng là không có một lão trung y giống Tây y chẩn đoán giống nhau, không phải nói ngươi có chứng viêm bệnh độc, nói đúng là ngươi trong thân thể dài quá cái gì vậy……

“Ha ha, của ta chẩn đoán ngươi nghe không hiểu cũng đang thường, dù sao không phải học trung y. Ta đây đã nói cụ thể một chút đi, ngươi gần nhất có phải hay không trĩ sang phát tác? Mỗi lần đại tiện đều phải đổ máu, bình thường tay chân hơn nữa mùa đông đều thiên lạnh, uống nước lạnh liền dễ dàng tiêu chảy?” Hạ Vân Kiệt đổ không sĩ diện, nhìn Tôn Chấn liếc mắt một cái, cười hỏi.

Hạ Vân Kiệt lời này vừa hỏi, Tôn Chấn nhất thời như thấy quỷ bình thường, mở to hai mắt.

Hắn trĩ sang gần nhất quả thật phát tác, đại tiện đổ máu có vẻ lợi hại, tay chân hơn nữa mùa đông luôn thực lạnh, nước lạnh vừa quát tổng trốn không thoát tiêu chảy kết cục, Hạ Vân Kiệt nói được bệnh trạng thế nhưng giống như tận mắt nhìn thấy giống nhau, chút không kém, này như thế nào không cho hắn giật mình như thấy quỷ bình thường?

Phải biết rằng Tôn Chấn cũng là xem qua trung y nhân, trung y chú ý vọng, văn, vấn, thiết, mỗi lần trung y cho

hắn xem bệnh trừ bỏ bắt mạch xem đầu lưỡi, thì phải là hỏi. Một hỏi hai hỏi, Tôn Chấn tự nhiên liền đem chính mình trĩ sang, mùa đông tay chân lạnh linh tinh lời nói nói cái nhất thanh nhị sở, sau đó sau trung y liền ấn hắn nói bệnh trạng như thực giải thích nguyên nhân bệnh, khai dược, còn chưa có không có một vị trung y là không cần hắn mở miệng liền đem hắn này đó người khác không biết bệnh trạng nói được nhất thanh nhị sở.

Chương 872 : Vài phần kính trọng

Trong phòng khách đang ngồi bà nội, các cô cô thậm chí ngay cả Đỗ Hải Quỳnh ở bên trong, kỳ thật đối Hạ Vân Kiệt y thuật cơ hồ cũng chưa ôm nhiều tin tưởng.

Cũng là, một vị còn không chừng hai mươi hai tuổi trung y, cho dù thực học điểm y thuật, có năng lực cao minh đi nơi nào? Nhìn xem phong hàn phong nhiệt cảm mạo có lẽ còn đi, thật muốn xem Tôn Chấn cái loại này không rõ ràng miêu tả chứng bệnh, cho dù đổi thành lão trung y đến xem, mười có tám chín cũng quá.

Nhưng hiện tại, trong phòng khách người đang ngồi xem Tôn Chấn kia giống thấy quỷ giống nhau khoa trương biểu tình, hơn nữa kia miệng lại trương ở nơi nào nửa ngày đều không thể chọn, thế nào còn không biết Hạ Vân Kiệt chẩn đoán chút không có lầm.

“Tôn Chấn, chẳng lẽ Vân Kiệt nói được đều là đúng ? Ngươi thật sự gần nhất trĩ sang phát tác, mỗi lần đại tiện đều phải đổ máu, bình thường tay chân hơn nữa mùa đông đều thiên lạnh, uống nước lạnh liền dễ dàng tiêu chảy?” Dù là biết Tôn Chấn tình huống mười có tám chín bị Hạ Vân Kiệt nói trúng rồi, nhưng Đỗ Hải Quỳnh đại cô cô còn là có điểm không dám tin nhìn Tôn Chấn hỏi.

Tựa hồ chỉ có nghe đến Tôn Chấn chính miệng thừa nhận, mới vừa rồi có thể thật sự tin tưởng Hạ Vân Kiệt thế nhưng có thể chỉ dựa vào bắt mạch cùng xem bựa lưỡi có thể chuẩn xác chẩn đoán ra như thế cụ thể kể lại chứng bệnh.

Nhìn Đỗ Hải Quỳnh đại cô cô nhìn chằm chằm chính mình xem, tựa hồ chờ mong chính mình lắc đầu phủ nhận bộ dáng, Tôn Chấn cảm giác miệng có chút chua

sót, hắn cũng rất muốn lắc đầu phủ định. Khả Hạ Vân Kiệt chẩn đoán như vậy thần, như vậy chuẩn xác, sự thật đặt tại nơi nào, hắn cũng không dễ trước Hạ Vân Kiệt mặt phủ định.

“Hạ Vân Kiệt chẩn đoán đúng vậy, ta gần nhất quả thật trĩ sang phát tác, bình thường tay chân cũng có vẻ lạnh, uống nước lạnh dễ dàng tiêu chảy.” Tôn Chấn miệng đầy chua sót không cam lòng điểm đầu thừa nhận.

Gặp Tôn Chấn gật đầu thừa nhận, bà nội, Đỗ Hải Quỳnh ba vị cô cô, còn có Đỗ Hải Quỳnh tất cả đều hai mắt mạnh sáng ngời, người người đều giống vừa nhận thức Hạ Vân Kiệt giống nhau, nhìn từ trên xuống dưới hắn.

“Hạ vân…… Khụ khụ, Hạ thầy thuốc, chẳng lẽ đây là cái gọi là tì thận lạnh lẽo ẩm ướt dương hư, bệnh can khí suy yếu mà tích tụ? Ta gần nhất có chút mệt mỏi, tọa lâu đứng lên đầu sẽ có điểm vựng chính là vì vậy duyên cớ sao?” Tôn Chấn thừa nhận qua đi, do dự hạ, rốt cục còn là nhịn không được nhìn về phía Hạ Vân Kiệt hỏi, thái độ cũng cùng phía trước nổi lên một tia biến hóa.

“Không hoàn toàn đều là vì vậy duyên cớ, bất quá cùng này đã có rất lớn quan hệ, ngươi ngẫm lại xem, ngươi thể chất thân mình liền thiên hư hàn, nay lại đại tiện đổ máu không chỉ, thân thể tự nhiên liền càng hư, không thiếu được còn thiếu máu, cho nên ngươi gần nhất hội có vẻ mệt mỏi, ngồi lâu đứng lên hội choáng váng đầu, người sau là có vẻ điển hình thiếu máu bệnh trạng biểu hiện.” Hạ Vân Kiệt giải thích nói.

“Không được hoàn toàn đều là nguyên nhân này, kia còn có cái gì nguyên nhân?” Tôn Chấn hiện tại đối Hạ Vân Kiệt y thuật đã muốn tẫn tin, nghe vậy trong lòng cả kinh, vội vàng lại hỏi.

Mặc kệ hắn đối Hạ Vân Kiệt “Hoành đao đoạt ái” Có bao

nhiêu đại bất mãn, nhưng thân thể của chính mình chung quy là là tối trọng yếu, nay khó được gặp được một vị y thuật cao minh trung y, Tôn Chấn tự nhiên muốn hỏi cái hiểu được.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy trên mặt lóe ra một tia khó xử sắc, cuối cùng còn là hướng Tôn Chấn vẫy tay.

Tôn Chấn không biết nguyên do, mặt mang nghi hoặc đi đến hắn trước mặt, Hạ Vân Kiệt thấy hắn đi tới, tiến đến hắn bên tai thấp giọng nói:“Chuyện phòng the mặt trên muốn tiết chế, không cần mỗi ngày làm, nếu không cho dù ngươi còn trẻ, cũng kinh không nổi như vậy ép buộc a!”

“A!” Tôn Chấn bị Hạ Vân Kiệt trong lời nói cấp nói được mặt một trận thanh một trận hồng, lại cứ hắn còn không có biện pháp phản bác. Gần nhất hắn ở con đường làm quan đường làm quan rộng mở, trong nhà lại có tiền, khó tránh khỏi có nữ nhân chủ động yêu thương nhung nhớ. Tôn Chấn đang đứng ở tuổi trẻ hỏa vượng tuổi, tuy nói một lòng còn hệ Đỗ Hải Quỳnh, nhưng cũng ngăn cản không được * dụ hoặc, gần nhất liền cùng khu chính phủ cấp dưới một sự nghiệp đơn vị thiếu phụ cấp thông đồng, trong khoảng thời gian này chính * thân nhau. Không nghĩ tới lại bị Hạ Vân Kiệt cấp nhất ngữ nói toạc ra, cũng may hắn không trước mặt bà nội đám người mặt nói ra, nếu không Tôn Chấn thật đúng là không mặt mũi khắp nơi nơi này ở đi xuống.

Bất quá dù là Hạ Vân Kiệt không trước mặt bà nội đám người mặt nói ra, lại còn là khiến cho bà nội đám người một tia hoài nghi, hơn nữa Tôn Chấn kia biểu tình lại là như vậy “Phấn khích”. Bất quá bà nội bọn người sống đến từng tuổi này, cũng là biết nếu Hạ Vân Kiệt lựa chọn nhỏ giọng cùng Tôn Chấn nói chuyện này, tự nhiên cũng sẽ không hội lắm miệng hỏi đến, Đỗ Hải Quỳnh nhưng thật ra không biết nặng nhẹ, muốn hỏi cái hiểu được, bất

quá lại bị bà nội trừng mắt nhìn liếc mắt một cái sau, mở ra miệng lại lập tức đóng đứng lên.

“Hạ thầy thuốc ngươi nếu chẩn đoán ra bệnh tình của ta, có không mời ngươi cấp khai cái phương thuốc điều trị điều trị?” Tôn Chấn có thể lên làm Vệ Thần thư ký, nhân còn là thực lanh lợi, gặp bà nội các nàng nhìn hắn ánh mắt có chút vi diệu, trong lòng âm thầm một trận cười khổ, vội vàng mở miệng hỏi nói, hy vọng có thể dời đi khai các nàng lực chú ý.

Quả nhiên Tôn Chấn như vậy nhất mở miệng, bà nội các nàng lực chú ý đã bị dời đi mở ra, đều nhìn Hạ Vân Kiệt muốn nhìn một chút hắn như thế nào khai phương thuốc, hơn nữa bà nội lại cười đối Hạ Vân Kiệt nói:“Vân Kiệt a, danh y khó cầu a, ngươi đã y thuật tốt như vậy, vậy hỗ trợ cấp Tôn Chấn khai cái phương thuốc điều trị điều trị đi.”

Nói lời này khi, bà nội kia trương tràn đầy nếp nhăn nét mặt già nua tràn đầy nét mặt.

Cũng là, cháu gái bạn trai y thuật lợi hại như vậy, nàng lão nhân gia tự nhiên là trên mặt có quang.

“Ngươi này thân thể xét đến cùng còn là tì thận lạnh lẽo ẩm ướt dương hư, bệnh can khí suy yếu mà tích tụ tạo thành, ta cho ngươi khai cái ôn dương đi thấp bổ thăng phương pháp, mỗi ngày nhất tề, ngươi kiên trì uống một tuần, nghĩ đến bệnh trạng sẽ rất là giảm bớt, về sau tái kiên trì thực bổ, tăng mạnh rèn luyện cùng chú ý nghỉ ngơi, quá mấy tháng nửa năm, này đó bệnh trạng cũng sẽ toàn bộ tiêu thất.” Nói xong, Hạ Vân Kiệt đem ánh mắt nhìn về phía Đỗ Hải Quỳnh.

“Hạ thầy thuốc có phải hay không muốn bút giấy, ta bên này có.” Tôn Chấn không hổ là người làm thư ký, không chỉ có đầu qua phản ứng mau, tùy thân còn bị một chích

bút máy, cùng rất nhỏ xảo lời ghi chép giấy, gặp Hạ Vân Kiệt đem ánh mắt nhìn về phía Đỗ Hải Quỳnh, vội vàng theo quần áo trong túi lấy ra giấy bút, đưa đi qua.

Hạ Vân Kiệt tiếp nhận bút giấy, ở mặt trên xoát xoát viết một cái phương thuốc, lại viết chút thực bổ tờ danh sách, sau đó đưa cho Tôn Chấn.

“Cảm ơn!” Tôn Chấn tiếp nhận bút giấy, nhìn mắt lời ghi chép giấy mặt trên rồng bay phượng múa, cứng cáp hữu lực tự, dù là hắn thân là thư ký, luyện được một tay hảo tự cũng hơi có chút cảm thấy không bằng.

“Vân Kiệt, ta gần nhất thân thể cũng có chút không thoải mái, mất ngủ nhiều mộng, hơn nữa luôn tưởng phát giận, ngươi có thể hay không giúp ta nhìn xem đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?” Đại cô cô gặp Tôn Chấn thu hồi bút giấy, do dự hạ, vẻ mặt hơi có chút xấu hổ đối Hạ Vân Kiệt nói.

Phía trước, nàng nhưng là toàn lực duy trì Tôn Chấn, nay ngược lại yêu cầu Hạ Vân Kiệt giúp nàng xem bệnh, tự nhiên là có xấu hổ ngượng ngùng.

Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra chút không ngại, hướng đại cô cô cười cười, sau đó thỉnh nàng vươn tay, cùng vừa rồi giống nhau, cấp của nàng tay trái cùng tay phải đều bắt mạch, sau mới mặt mang mỉm cười hỏi nói:“Cô cô gần nhất này nửa năm qua có phải hay không kinh nguyệt thực không bình thường, lượng khi nhiều khi thiếu, có đôi khi còn kéo dài thời hạn, lần này lại đã muốn so với thường lui tới đã muộn nửa tháng tả hữu còn không có đến?”

“Đúng, đúng, ngươi làm sao mà biết được như vậy rõ ràng?” Hạ Vân Kiệt vừa dứt lời, đại cô cô cũng đã đem đầu điểm cùng con gà con mổ thóc giống nhau, trên mặt tràn ngập kinh ngạc.

Này mạch chẩn thế nhưng như thế chuẩn xác, quả thực cùng tận mắt chứng kiến, hơn nữa ngay cả nàng lần này kinh nguyệt đã muộn nửa tháng còn không có đến thế nhưng cũng nói được không sai chút nào.

“Ha ha, ta theo mạch tượng nhìn ra đến.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên cười nói.

“Vấn đề nghiêm trọng sao?” Đại cô cô kinh ngạc qua đi, lập tức lại khẩn trương hỏi.

“Đúng vậy, Vân Kiệt, vấn đề nghiêm trọng sao?” Đỗ Hải Quỳnh còn có bà nội cũng theo sát sau hỏi, dù sao cũng là thân nhân, luôn khó tránh khỏi nóng vội lo lắng.

“Đại cô cô đây là thời mãn kinh đến, không phải cái gì nghiêm trọng vấn đề, chỉ cần bình thường chú ý điều trị cảm xúc, tăng mạnh thân thể rèn luyện, ta lại cho ngươi khai cái thức ăn điều trị, ngươi thường thường ăn một ít, hẳn là sẽ không vấn đề.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Tôn Chấn đổ thức thời, nghe vậy lập tức lại lấy ra giấy bút đưa cho Hạ Vân Kiệt. Hạ Vân Kiệt lại là một phen xoát xoát viết mấy hàng chữ, sau đó đem trang giấy kéo xuống đến đưa cho Đỗ Hải Quỳnh đại cô cô.

Gặp Hạ Vân Kiệt chẩn đoán như vậy chuẩn, Đỗ Hải Quỳnh này khác hai vị cô cô nhất thời cũng tinh thần tỉnh táo, ào ào yêu cầu Hạ Vân Kiệt cấp các nàng nhìn xem.

Có lẽ là đối Hạ Vân Kiệt có tin tưởng, cũng có lẽ là nghĩ nhìn xem Hạ Vân Kiệt y thuật đến tột cùng có phải hay không thật sự rất lợi hại, hai cái cô cô cũng chưa nói cho hắn có cái gì bệnh trạng, chính là đem tay đưa cho hắn, thỉnh hắn hỗ trợ bắt mạch nhìn xem.

Nếu không phải bận tâm đến kinh thế hãi tục, lấy Hạ

Vân Kiệt nay y thuật, kỳ thật lại thế nào cần bắt mạch, lại càng không dùng nói bắt tay phải lại bắt tay trái, cho nên hai vị cô cô chưa nói tình huống thân thể, Hạ Vân Kiệt cũng liền lười hỏi, trực tiếp cấp các nàng nhất nhất đem mạch, sau đó cấp các nàng hạ chẩn đoán, một cái là mạn tính viêm dạ dày, một cái là đau nửa đầu.

Hạ Vân Kiệt hạ chẩn đoán tự nhiên là đoạn từng bước từng bước chuẩn, dù là phía trước hắn đã muốn triển lãm quá hắn cao siêu y thuật, còn là chấn người trong phòng khách sửng sốt sửng sốt, hơn nữa hai vị cô cô tròng mắt đều trợn tròn, sau đó chờ các nàng phục hồi tinh thần lại sau, lập tức nhìn trông mong muốn Hạ Vân Kiệt cấp các nàng khai phương thuốc.

Mặc kệ là mạn tính viêm dạ dày còn là đau nửa đầu cũng không là tốt lắm chữa khỏi bệnh, nay khó được gặp được một vị lợi hại trung y, nhưng lại là miễn phí, tự nhiên phải bắt được cơ hội.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không cự tuyệt, cấp hai vị cô cô mở phương thuốc, lại dặn dò một phen.

Như thế một phen, Đỗ Hải Quỳnh bà nội còn có ba vị cô cô xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt liền tất cả đều thay đổi, là thấy thế nào như thế nào thuận mắt, thấy thế nào như thế nào thích. Thậm chí đến cuối cùng ngay cả bà nội cũng nhịn không được trong đầu đối Hạ Vân Kiệt y thuật hiếu kì, cười đối hắn nói:“Vân Kiệt a, nếu không ngươi giúp bà nội cũng nhìn xem?”

Bà nội thốt ra lời này ra, ba vị cô cô còn có Đỗ Hải Quỳnh tất cả đều thay đổi sắc mặt, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt rất là phức tạp, vừa có một tia chờ mong khẩn trương lại là có chút lo lắng.

“Tốt, ta cũng đang tưởng cấp bà nội ngài xem xem thân thể trạng huống đâu.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Thật sự là hảo hài tử.” Bà nội nghe vậy vui vẻ nở nụ cười, sau đó hướng Hạ Vân Kiệt vươn tay.

Gặp Hạ Vân Kiệt đem ngón tay khoát lên lão nhân cổ tay, ba vị cô cô còn có Đỗ Hải Quỳnh môi giật giật, một bộ muốn nói lại thôi biểu tình, bất quá cuối cùng ai cũng không mở miệng, chính là đôi mắt lại gắt gao nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt.

“Bà nội thân thể không có gì vấn đề, chính là tuổi lớn, cần chú ý điều trị dưỡng sinh, hồi đầu ta cho ngươi xứng một ít điều trị dưỡng sinh dược thiện, ngươi luôn luôn ăn một ít, bảo ngài lão dài mệnh trăm tuổi.” Hạ Vân Kiệt bắt quá mạch sau, cười nói.

Chương 873 : Ngươi vừa rồi chẩn đoán đi ra ?

Gặp Hạ Vân Kiệt nói bà nội thân thể không có gì vấn đề, Đỗ Hải Quỳnh còn có của nàng ba vị cô cô rõ ràng thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhưng không biết vì cái gì ở thở dài nhẹ nhõm một hơi sau, trong mắt lại toát ra một tia thất vọng sắc.

“Ngươi đứa nhỏ này, tẫn chọn dễ nghe cùng bà nội giảng. Cổ ngữ ngôn, nhân sinh thất thập cổ lai hy, bà nội nay đã muốn sống đến tám mươi tuổi, thực thỏa mãn.” Bà nội nhìn Hạ Vân Kiệt cười ha ha nói.

“Bà nội, ngươi nhất định hội dài mệnh trăm tuổi !” Đỗ Hải Quỳnh không biết vì cái gì nghe được bà nội nói sống đến tám mươi tuổi cũng rất thỏa mãn, lập tức cảm xúc có chút khống chế không được, cầm lấy bà nội tay, trong mắt thế nhưng có nước mắt chớp động.

Cũng may bà nội tuổi lớn, ánh mắt cũng không tốt, không phát hiện Đỗ Hải Quỳnh trong mắt nước mắt, thấy nàng nói như vậy, không khỏi yêu thương vỗ vỗ mu bàn tay nàng, nói:“Việc này khả không phải do bà nội, bất quá a, có thể nhìn ngươi một ngày ngày lớn lên, còn tìm đến tốt như vậy bạn trai, bà nội đã muốn là chết cũng sáng mắt.”

“Mẹ, này quá đại thọ, nói cái gì có chết hay không, nhiều điềm xấu a!” Các cô cô nghe vậy trong mắt lóe ra một tia bi thương, sau đó việc không ngừng ngắt lời nói.

“Hảo, hảo, không nói, không nói.” Bà nội nghe vậy cười ha ha nói.

Chính cười nói, Đỗ Hải Quỳnh tiểu thẩm thẩm cười dài tiến vào nói thọ yến lập tức bắt đầu, muốn bà nội đi ghế

trên.

Bà nội đi đứng còn nhanh nhẹn, đổ không cần người nâng, nghe vậy liền đứng lên, cười ha ha nói:“Mọi người đều đi uống rượu tịch, vô cùng náo nhiệt.”

Nói xong bà nội liền ở mọi người vây quanh dưới ra phòng khách.

Bên ngoài đã muốn khách và bạn ngồi đầy, nhìn đến bà nội đi ra người người đều cười ha ha lên trước chào hỏi, chúc thọ.

Nông thôn bãi thọ yến thực chú ý ghế, tuy rằng Đỗ Hải Quỳnh là bà nội thương yêu nhất cháu gái lại lên không được nàng kia trương trưởng bối cái bàn, mà là cùng cùng thế hệ đường, anh em bà con tỷ muội một bàn, Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng không ngoại lệ.

“Vân Kiệt nhìn không ra đến a, ngươi y thuật như vậy cao minh!” Nhìn bà nội ngồi trên chủ bàn, Đỗ Hải Quỳnh mặt mang kính nể sắc nói.

“Ha ha, đều là sư phụ ta dạy có cách.” Hạ Vân Kiệt khiêm tốn cười cười nói.

“Chỉ tiếc sư phụ ngươi mất, nếu hắn ở có lẽ hắn có thể nhìn ra đến ta bà nội……” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt nhắc tới hắn sư phụ, không khỏi toát ra một tia bi thương cùng tiếc nuối.

“Ngươi là nói ngươi bà nội ung thư phổi sự tình sao?” Hạ Vân Kiệt trên mặt hơi hơi lộ ra một tia vẻ mặt ngưng trọng nói.

“Ngươi, ngươi vừa rồi chẩn đoán đi ra ?” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy che miệng ba, mở to hai mắt nhìn, vô cùng khiếp sợ nhìn Hạ Vân Kiệt.

Vừa rồi nàng cùng ba vị cô cô xem Hạ Vân Kiệt cấp bà nội bắt mạch, tâm tình là thực phức tạp, vừa hy vọng Hạ Vân Kiệt có thể chẩn đoán đi ra, nếu có thể chẩn đoán đi ra, tự nhiên đã nói lên có vài phần hy vọng, khả lại lo lắng Hạ Vân Kiệt chẩn đoán đi ra sau nói ra, dọa đến bà nội.

Đầu năm nay, giống loại này bệnh, rất nhiều người vốn đang có thể sống được lâu rất tốt, nhưng là rõ ràng bị hù chết.

Bà nội ung thư phổi, là ở nông thôn một lần lão nhân miễn phí kiểm tra sức khoẻ phát hiện phổi dị thường, sau đó tái đến bệnh viện tiến thêm một bước kiểm tra chẩn đoán chính xác, là tiểu tế bào ung thư phổi, loại này ung thư ác tính trình độ cao, lúc đầu có thể không bệnh trạng, cho nên thường thường bị xem nhẹ, một khi phát hiện thời gian cũng sẽ không hơn. Bất quá bà nội tuy rằng trong lúc vô ý phát hiện sớm, nhưng bởi vì tiểu tế bào ung thư phổi ác tính trình độ cao, dời đi sớm, giải phẫu dự đoán bệnh tình là sở hữu ung thư phổi trung kém cỏi nhất, hơn nữa bà nội lại đã muốn là tám mươi cao tuổi, cho dù giải phẫu hữu hiệu, này một chuyến giải phẫu hay không có thể kiên trì xuống dưới đều là cái vấn đề lớn, cho nên thầy thuốc căn bản không đề nghị giải phẫu. Về phần trị bệnh bằng hoá chất, xạ trị, tuy rằng tiểu tế bào ung thư phổi lúc đầu đối trị bệnh bằng hoá chất, xạ trị mẫn cảm, nhưng nhân lại muốn chịu rất nhiều khổ, hơn nữa rất dễ phát sinh kế phát tính nại dược, dễ dàng tái phát, đương nhiên tối mấu chốt là lão nhân thân thể thân mình liền có vẻ gầy yếu, tám chín phần mười là thừa nhận không được trị bệnh bằng hoá chất, xạ trị cái loại này địch ta chẳng phân biệt được “Diệt sát”.

Cộng lại đến, cộng lại đi, cuối cùng đề nghị còn là không cần nói cho lão nhân, làm cho nàng cứ như vậy im lặng

vượt qua cuối cùng mấy tháng lúc tuổi già, cho nên đến bây giờ lão nhân còn không biết chính mình bị ung thư phổi. Chính là gần nhất ho khan rõ ràng so với trước kia hơn một chút đứng lên, làm cho người trong nhà đều phá lệ lo lắng, liền làm lụng vất vả trước tiên cấp lão nhân làm tám mươi đại thọ, lại muốn làm cho nàng thương yêu nhất cháu gái sớm điểm đính cái thân, đến cái song hỷ lâm môn, xung xung hỉ.

Tây y 1 là 1, 2 là 2, có thể trị đó là có thể trị, không thể trị chính là không thể trị, rất ít có cái gì kỳ tích mà nói, nhưng trung y cũng bất đồng, tuy rằng đại đa số thời điểm bị quốc người không thị hoặc là bỏ qua, nhưng tuyệt đại đa số người Trung Quốc lại tin tưởng trung y là cái có thể sinh ra kỳ tích y thuật, cho nên rất nhiều người ở Tây y không trông cậy vào tình huống hạ, hội lựa chọn tin tưởng trung y.

Này kỳ thật là một loại rất kỳ quái hiện tượng.

Bất quá trong hiện thực, trung y ở rất nhiều tật bệnh tuy rằng thấy hiệu quả xa không bằng Tây y, nhưng thật đúng là nhiều lần trình diễn kỳ tích. Tỷ như một ít mạn tính viêm thận, Tây y rất khó trị liệu, có đôi khi thuốc Đông y lại kỳ tích bàn bắt nó cấp trị; Lại tỷ như ù tai, Tây y có đôi khi thậm chí ngay cả nguyên nhân tìm khắp không được, nhưng có chút người lại bị trung y châm cứu trát vài cái lại đột nhiên tốt lắm. Nhưng loại này hiện tượng lại là cực cá biệt, cũng không phải sở hữu nghi nan tạp chứng bệnh nhân đều có thể ở trung y nơi nào có thể trị liệu. Nhưng mặc kệ nói như vậy, trung y quả thật là có thể sinh ra kỳ tích một môn y thuật.

Vừa rồi Hạ Vân Kiệt ở trong phòng khách triển lộ kia một tay tinh chuẩn cao siêu chẩn đoán thuật, Đỗ Hải Quỳnh còn có nàng kia ba vị cô cô trong lòng tự nhiên sinh ra một tia hy vọng, trong lòng nghĩ có lẽ Hạ Vân Kiệt có thể chữa trị trị bà nội cũng không nhất định, hoặc là không

cần trị liệu, chỉ cần trì hoãn nửa năm một năm cũng là kiện tốt sự. Cho nên làm Hạ Vân Kiệt cấp bà nội bắt mạch khi Đỗ Hải Quỳnh đám người tâm tình thực phức tạp, làm Hạ Vân Kiệt nói bà nội thân thể không thành vấn đề khi, Đỗ Hải Quỳnh còn có nàng kia ba vị cô cô ở thở dài nhẹ nhõm một hơi đồng thời, trong mắt lại toát ra thất vọng sắc.

Nếu ngay cả chẩn đoán cũng chưa chẩn đoán đi ra, Đỗ Hải Quỳnh cùng nàng ba vị cô cô đối Hạ Vân Kiệt hy vọng tự nhiên cũng sẽ theo chi tan biến.

Nhưng Đỗ Hải Quỳnh như thế nào cũng không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt vừa rồi kỳ thật là đã muốn chẩn đoán đi ra, cho nên vốn là xuất phát từ thung lũng tâm tình lập tức liền vọt tới cao phong, trong đầu khiếp sợ cùng hy vọng hỗn tạp cùng một chỗ, làm cho nàng xem Hạ Vân Kiệt ngay cả nói chuyện đều có chút kết ba bất lợi tác đứng lên.

“Ân, chẩn đoán đi ra, vừa rồi lo lắng bà nội chấn kinh, cho nên cũng không nói gì ra.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói, kỳ thật vừa rồi Hạ Vân Kiệt không chỉ có chẩn đoán đi ra, nhưng lại thừa dịp bắt mạch cơ hội, lặng lẽ truyền vài vu lực đi vào, đem một ít tế bào ung thư cấp đè nén xuống, không cho chúng nó khuếch tán, chính là không dám tùy tiện ra tay tiêu diệt. Dù sao lão nhân tuổi lớn, lập tức ra tay mãnh, thân thể của nàng không nhất định chịu nổi, còn là trước ổn định tế bào ung thư, sau đó tái thông qua một ít dược vật còn có ở lại nàng trong cơ thể kia vài vu lực thong thả mà ôn nhu tiêu trừ tế bào ung thư.

“Kia, vậy ngươi, ngươi có biện pháp nào không trị liệu? Van cầu ngươi Vân Kiệt, ngươi nhất định phải ngẫm lại biện pháp, ta từ nhỏ liền đi theo bà nội, nàng thương nhất ta, vô luận điều kiện gì, chỉ cần có thể cứu ta bà nội, ta đều……” Gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu, Đỗ Hải Quỳnh

thân thể mềm mại mạnh run run một chút, hai tay gắt gao cầm lấy Hạ Vân Kiệt, một đôi mắt đẹp nước mắt lưng tròng nhìn hắn, cầu xin nói.

“Ngươi trước buông tay, rất nhiều người nhìn đâu.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt xấu hổ thấp giọng nói.

Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy cả kinh, ngẩng đầu hướng chung quanh rất nhanh quét một vòng, gặp quả nhiên rất nhiều thân thích bằng hữu đều nhìn nàng cùng Hạ Vân Kiệt, hơn nữa của nàng mụ mụ còn hướng nàng hung hăng trừng mắt nhìn liếc mắt một cái, hiển nhiên đến bây giờ mới thôi, nàng mụ mụ còn là đối nàng lựa chọn Hạ Vân Kiệt, hơn nữa còn cùng hắn đã xảy ra quan hệ chuyện này canh cánh trong lòng, mà của nàng ba ba tắc trên mặt toát ra nghi hoặc sắc. Bởi vì việc thượng mang hạ, đến bây giờ hắn ba ba còn không biết nàng nữ nhi “Di tình biệt luyến”.

“Gấp chết người, ngươi đến tột cùng có biện pháp nào không trị liệu này bệnh?” Đỗ Hải Quỳnh rất nhanh buông lỏng tay ra, sau đó một bên cùng Hạ Vân Kiệt ngồi vào vị trí, một bên hạ giọng hỏi.

Như vậy ở người khác xem ra, tự nhiên là hai người khe khẽ nói nhỏ, ngươi nông ta nông thân mật dạng, liền đem ngồi cùng bàn đường, anh em bà con, bọn tỷ muội nhìn xem vẻ mặt nghi hoặc, thỉnh thoảng lấy mắt thấy xem Hạ Vân Kiệt cùng Đỗ Hải Quỳnh, lại nhìn xem ngồi chung một cái bàn lên mặt sắc rất là có chút khó coi Tôn Chấn.

Tôn Chấn bà ngoại nhà ngay tại thôn này, mới trước đây thường xuyên ở trong này ngoạn, ở ngồi không ít Đỗ Hải Quỳnh đường huynh đệ đều nhận thức Tôn Chấn, cũng biết hắn thích Đỗ Hải Quỳnh, là Đỗ gia trưởng bối điều động nội bộ con rể. Thậm chí nghe nhà mình cha mẹ nói, thừa dịp lần này Đỗ Hải Quỳnh trở về, song phương

phụ huynh cố ý đem này việc hôn nhân cấp đính. Không nghĩ tới, này Đỗ gia trưởng bối điều động nội bộ con rể an vị ở trước mắt, mà Đỗ Hải Quỳnh lại cùng một cái khác nam nhân khe khẽ nói nhỏ, ngươi nông ta nông ! Này lại xướng là thế nào ra diễn đâu?

“Chúng ta trung y viện lão viện trưởng Phùng Văn Bác là chân chính trung y ngôi sao sáng, y thuật phi thường cao minh, từng có chữa khỏi loại này bệnh kinh nghiệm, vừa rồi ta cho ngươi bà nội tinh tế bắt mạch khi, phát hiện tế bào ung thư còn không có phát sinh dời đi, bệnh tình còn không tính rất nghiêm trọng, ta nghĩ chỉ cần thỉnh hắn hỗ trợ trị liệu, hẳn là rất hy vọng chữa khỏi.” Hạ Vân Kiệt thấp giọng nói.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không dám nói chính mình có thể chữa trị trị này bệnh, nếu không lấy hắn tuổi, hơn nữa cùng Đỗ Hải Quỳnh quan hệ, này người Đỗ gia một khi tuyên dương đi ra ngoài, nói hắn có thể chữa trị trị ung thư phổi, kia hắn đời này chỉ sợ cũng đừng nghĩ quá an ổn ngày. Đương nhiên đổi thành Phùng Văn Bác sẽ không giống nhau, hắn là trung y ngôi sao sáng, ngẫu nhiên vượt xa người thường phát huy, chữa khỏi một hai vụ ung thư, còn không về phần khiến cho quá lớn oanh động, dù sao trung y vốn chính là một môn ngẫu nhiên hội sinh ra kỳ tích y thuật. Hơn nữa cho dù khiến cho oanh động cũng không cái gọi là, dù sao hắn danh khí vốn liền lớn.

“Thật vậy chăng? Ta bà nội hoạn nhưng là ung thư, thầy thuốc nói là tiểu tế bào ung thư phổi, ác tính trình độ rất cao. Kia Phùng thầy thuốc y thuật thật sự như vậy lợi hại? Có thể chữa trị trị ta bà nội bệnh?” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy lại là kinh hỉ lại là không thể tin được nói.

“Đầu năm nay trung y đội ngũ xà long hỗn tạp, tốt xấu lẫn lộn, nhưng ta nói như thế nào cũng là một gã trung y, vừa rồi ngươi cũng kiến thức qua, tuy rằng ta không

dám nói chính mình y thuật đã muốn đạt tới trung y ngôi sao sáng tiêu chuẩn, nhưng là tuyệt đối kém cỏi không bao nhiêu.” Hạ Vân Kiệt nói.

Nếu là đổi thành trước kia Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Đỗ Hải Quỳnh không thiếu được muốn lấy cười hắn da trâu thổi đến thiên đi lên, nhưng từ vừa rồi kiến thức qua Hạ Vân Kiệt kia chuẩn xác vô cùng chẩn đoán, nàng đã muốn hoàn toàn bị hắn y thuật cấp thuyết phục, thậm chí phía trước đều kí hy vọng hắn có thể trị dũ nàng bà nội ung thư, cho nên Hạ Vân Kiệt nói như thế, Đỗ Hải Quỳnh cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền vẻ mặt đồng ý điểm đầu “Ân” một tiếng.

“Nếu như vậy, ngươi còn chưa tin của ta ánh mắt cùng đề cử sao? Yên tâm đi, Phùng Văn Bác lão viện trưởng theo ta sư phụ y thuật là nhất mạch tương thừa, ta có thể chẩn đoán ra bà nội bệnh tình, kia hắn tám chín phần mười có thể trị liệu.” Hạ Vân Kiệt tin tưởng mười phần nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 874 : Thật như vậy lợi hại?

Gặp Hạ Vân Kiệt tin tưởng mười phần bộ dáng, nhớ tới hắn vừa rồi kia gần như thần kỳ chẩn đoán thuật, Đỗ Hải Quỳnh nhất thời cũng có tin tưởng. Chính là có tin tưởng sau, nàng lại khó tránh khỏi có điểm lo được lo mất nói:“Kia, kia Phùng Văn Bác lão viện trưởng hắn chịu giúp ta bà nội xem bệnh sao? Thầy thuốc nói ta bà nội này bệnh tình phát triển hội rất nhanh tốc, khả tha không thể a.”

“Y giả cha mẹ tâm, Phùng lão viện trưởng là danh tâm địa tốt lắm thầy thuốc, hắn như thế nào hội không chịu hỗ trợ trị liệu đâu? Hơn nữa, không còn có ta sao? Yên tâm đi, đợi lát nữa ta liền cho hắn gọi điện thoại, làm cho hắn tự mình đến một chuyến nơi này, cũng đỡ phải bà nội một phen tuổi qua lại bôn ba, còn dễ dàng khả nghi tâm.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Này, điều này sao không biết xấu hổ phiền toái hắn tự mình đi một chuyến, nói sau lão viện trưởng tuổi cũng có thể một bó to, hơn nữa hắn còn là viện trưởng đâu!” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy vẻ mặt kinh ngạc nói.

“Ha ha, không có việc gì, lão viện trưởng dưỡng sinh có đạo, thân mình cốt rất cường, hơn nữa hiện tại đúng là cảnh xuân tươi đẹp ngày, làm cho hắn thuận đường đến Đông Bình hồ đến đạp du xuân cũng là một kiện hưu nhàn dưỡng sinh việc.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt thoải mái mà cười nói.

Hạ Vân Kiệt lời này nhưng là nửa điểm không giả, bởi vì tiếc nuối Phùng Văn Bác vị này sư điệt vô duyên bước vào tu tiên chi đạo, Hạ Vân Kiệt cũng không thiếu đặc biệt chiếu cố hắn, tự mình cho hắn phạt mao tẩy tủy tự nhiên là không cần nói, còn truyền chút phun nạp dưỡng khí biện pháp cho hắn, nay Phùng Văn Bác tóc đều từ

trắng biến thành đen, thân mình cường kiện chỉ sợ so người trẻ tuổi muốn cảm thấy không bằng, này chính là đến một chuyến Đông Thông thị lại bị cho là cái gì?

“Này, này thật sự được không? Hắn là lão viện trưởng, ngươi làm như vậy, hắn có thể hay không cảm thấy ngươi……” Đỗ Hải Quỳnh còn là thực lo lắng.

“Thực không có việc gì, tuy rằng chúng ta tuổi kém rất lớn, nhưng ta cùng hắn quan hệ tốt lắm.” Hạ Vân Kiệt cười trấn an nói.

Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, đành phải đem trong lòng bất an dấu đi, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt tràn ngập cảm kích. Nàng biết, Hạ Vân Kiệt làm này đó đều là bởi vì nàng duyên cớ.

Gặp Đỗ Hải Quỳnh xem Hạ Vân Kiệt kia “Ẩn tình đưa tình” bộ dáng, Tôn Chấn trong lòng thực không phải tư vị, khả Hạ Vân Kiệt là Giang Châu đại học lão sư, lại cứ còn y thuật cao minh, theo nào đó trình độ đến giảng, thân phận của hắn đã muốn không tốn sắc hắn Tôn Chấn. Điểm ấy theo Đỗ Hải Quỳnh bà nội cùng với ba vị cô cô đối hắn thái độ chuyển biến thượng sẽ không khó coi đi ra, hắn Tôn Chấn ưu thế đã muốn tiêu thất, mà hơn nữa Đỗ Hải Quỳnh đối Hạ Vân Kiệt kia mối tình thắm thiết bộ dáng, hắn Tôn Chấn hy vọng trên cơ bản đã muốn thực xa vời. Huống hồ nhớ tới vừa rồi Hạ Vân Kiệt nhất ngữ vạch trần hắn ở bên ngoài cùng nữ nhân hạt muốn làm sự tình, Tôn Chấn trong lòng cũng là từng trận chột dạ, cho nên nhìn Đỗ Hải Quỳnh cùng Hạ Vân Kiệt vô cùng thân thiết quan hệ, Tôn Chấn trong lòng tuy rằng khó chịu, lúc này nhưng cũng đành phải nhiệt đau bỏ những thứ yêu thích, quyền làm không thấy được.

Tôn Chấn cũng không biết chính mình thứ nhịn đau bỏ những thứ yêu thích, là hắn đời này làm tối chính xác lựa chọn, nếu không hắn tái tiếp tục dây dưa không rõ,

chọc giận Hạ Vân Kiệt, kia kết cục đã có thể không chỉ có chính là nhiệt đau bỏ những thứ yêu thích đơn giản như vậy.

Hạ Vân Kiệt ở tiệc rượu hơi chút cùng người ngồi cùng bàn uống vài chén rượu, liền xin lỗi đứng dậy đi ra ngoài cấp Phùng Văn Bác gọi điện thoại.

Phùng Văn Bác nhận được chưởng môn sư thúc điện thoại tự nhiên thật cao hứng, vừa nghe hắn nói sự tình, không hề nghĩ ngợi liền nói chính mình lập tức nhích người tới rồi Đông Thông thị. Về phần hắn y thuật còn không có biện pháp trị liệu tiểu tế bào ung thư phổi sự tình, Phùng Văn Bác lại áp căn sẽ không đi lo lắng, này không trả có chưởng môn sư thúc ở sao? Hắn bất quá phải đi chạy cái long bộ mà thôi.

“Nhị tẩu, ngươi có phúc khí a, sinh như vậy một hảo nữ nhi.” Trên bàn rượu, Đỗ Hải Quỳnh tiểu cô cô đối Đỗ Hải Quỳnh mẫu thân Ngô Thu Nguyệt nói.

“Tốt cái gì tốt, nha đầu kia toàn là không cho người bớt lo, cấp nàng an bài tốt tốt việc hôn nhân không cần, không nên chính mình tìm.” Ngô Thu Nguyệt trong lòng còn vì nữ nhi sự tình buồn bực, hơn nữa nhìn đến nữ nhi cùng Hạ Vân Kiệt ngồi ở cùng nhau thỉnh thoảng khe khẽ nói nhỏ thân mật bộ dáng, nàng liền càng đến khí, nay Đỗ Hải Quỳnh tiểu cô cô, thế nào hồ không ra đề thế nào hồ, Ngô Thu Nguyệt trong đầu cơn tức nhất thời liền áp chế không được.

“Ngươi sinh tức giận cái gì nha, kia Hạ Vân Kiệt cũng không sai a!” Đỗ Hải Quỳnh tiểu cô cô cười nói.

“Không sai cái gì? Tuy rằng hàng đầu là Giang Châu đại học lão sư, bất quá chính là tiểu trung y, phải đợi hắn nổi danh kiếm tiền, Hải Quỳnh chỉ sợ tóc đều phải chờ trắng. Giống như Tôn Chấn, tuổi còn trẻ hiện tại cũng đã

là Vệ khu trưởng thư ký, đi theo lãnh đạo bên người, thăng quan còn không phải thực dễ dàng.” Ngô Thu Nguyệt còn tưởng rằng em gái của chồng là an ủi nàng, nghe vậy tức giận nói.

Tôn Chấn nguyên bản là Ngô Thu Nguyệt “Chuẩn con rể”, hắn con đường làm quan một ít thay đổi, nàng tự nhiên chú ý so với ba vị cô cô còn nhiều, biết đến tự nhiên cũng liền sớm một ít.

“Tôn Chấn quả thật không sai, bất quá đầu năm nay quan trường sự tình thực phức tạp, xã giao cũng nhiều. Chỉ sợ đến lúc đó xã giao hơn, cho dù Tôn Chấn chính mình không dính hoa nhạ thảo, người khác vì lấy lòng hắn đều phải chủ động đưa lên cửa, còn có a, vạn nhất nếu lòng tham một chút, bàn tay dài quá, không chừng còn phải ngồi nhà tù. Ta xem thế nào, còn là Hạ Vân Kiệt ổn thỏa một chút. Mặc kệ là lão sư còn là thầy thuốc, này hai loại chức nghiệp đều là vừa ổn định lại có thân phận địa vị, cũng không nhiều như vậy phức tạp quan hệ. Hơn nữa lấy Hạ Vân Kiệt y thuật, về sau kiếm tiền còn không cùng chơi dường như, ta xem a, Hải Quỳnh sẽ chờ ngồi ở trong nhà làm phú thái thái đi, chỉ tiếc Hạ Vân Kiệt tuổi còn nhỏ chút, ngay cả pháp định tuổi cũng chưa đến, hiện tại người trẻ tuổi lại cũng không nguyện ý sớm như vậy kết hôn, bằng không ta đều muốn thúc giục ngươi năm nay rõ ràng liền cho bọn hắn hai người hôn sự cấp làm.” Đỗ Hải Quỳnh tiểu cô cô vẻ mặt còn thật sự nói.

“Em gái của chồng, ngươi nói cái gì đâu? Hắn tuổi nhỏ như vậy, có cái gì y thuật không y thuật. Có thể an an đương đương ở đại học ở đi xuống, sớm một ngày thăng lên đi, hỗn cái chức danh, có tiền mua cái phòng, cùng Đỗ Hải Quỳnh an cái nhà, quá quá cuộc sống, cho dù thực không sai, thế nào còn chờ mong hắn kiếm tiền cùng chơi dường như.” Em gái của chồng phân tích còn là làm cho Ngô Thu Nguyệt tâm tình tốt lắm rất nhiều,

nghe vậy trên mặt rốt cục lộ ra vẻ tươi cười, chính là em gái của chồng nói Hạ Vân Kiệt y thuật cao minh sự tình, nàng lại tưởng em gái của chồng chọn lời hay trấn an nàng.

“Không phải đâu? Chẳng lẽ ngươi không biết Hạ Vân Kiệt y thuật rất lợi hại sao?” Em gái của chồng rất là ngoài ý muốn nói.

“Cái gì rất lợi hại? Hắn năm nay còn không mãn hai mươi hai một tuổi đâu, lại là học trung y, có thể lợi hại đi nơi nào! Ngươi đừng nghe Hải Quỳnh kia đứa nhỏ với ngươi thổi phồng, nàng hiện tại liền lo lắng ta cùng nàng ba phản đối, cho nên một lòng một dạ tẫn chọn tốt nói.” Ngô Thu Nguyệt nghe vậy tức giận nói.

“Cái gì thổi phồng, đây chính là chúng ta tự mình trải qua. Ta này hai năm đau nửa đầu ngươi là biết đến, này bệnh a, Hải Quỳnh là không biết, ta cũng không cùng Vân Kiệt nói, hắn liền thông qua bắt mạch cấp chẩn đoán đi ra.” Em gái của chồng gặp Ngô Thu Nguyệt không tin, biết nàng còn không biết Hạ Vân Kiệt y thuật cao minh sự tình, lập tức đem chuyện vừa rồi tình lấy ra nữa nói.

“Thật sự? Sẽ không hạt mông trúng đi?” Ngô Thu Nguyệt có chút giật mình nói.

“Hạt mông cái gì nha! Hắn nha không chỉ có đem của ta bệnh cấp chẩn đoán đi ra, đại tỷ, nhị tỷ, còn có Tôn Chấn bệnh hắn đều cấp chuẩn xác không có lầm chẩn đoán đi ra, hơn nữa đều là chúng ta thật tốt điều kiện tiên quyết hạ.” Em gái của chồng nói.

Ngô Thu Nguyệt nghe được sửng sốt sửng sốt, hơn nửa ngày mới hoãn quá thần lai, còn hãy còn có chút không tin nói:“Không thể nào, thật như vậy lợi hại?”

“Đương nhiên lợi hại, không tin ngươi hỏi đại tỷ nhị tỷ các nàng, lúc ấy chúng ta cũng đều bị kinh sợ, còn cho tới bây giờ chưa thấy qua lợi hại như vậy trung y, quả thực so với chúng ta thị bệnh viện này lão trung y còn muốn lợi hại rất nhiều. Chỉ tiếc, hắn không có thể chẩn đoán ra mẹ chứng bệnh, nếu không ta còn thực hoài nghi hắn có thể chữa trị trị mẹ bệnh đâu.” Em gái của chồng nói, nói lời này khi trên mặt tình không tự kìm hãm được hiện lên một tia không thể tưởng tượng biểu tình.

“Mẹ này bệnh là bệnh nan y, ngay cả Tây y chuyên gia đều thúc thủ vô sách, hắn một người tuổi còn trẻ tiểu tử nào có cái gì biện pháp a.” Ngô Thu Nguyệt nói, nói chuyện khi, dưới ánh mắt ý thức hướng Hạ Vân Kiệt cùng nữ nhi kia một bàn ngắm đi, lại không thấy được Hạ Vân Kiệt.

Nếu đổi thành vừa rồi, Ngô Thu Nguyệt không thấy được Hạ Vân Kiệt trong lòng ngược lại tới thoải mái, chính là giờ khắc này lại ngược lại có chút không nỡ đứng lên.

Kinh em gái của chồng như vậy vừa nói, nay Hạ Vân Kiệt nhưng là thành nàng trong lòng hảo con rể, thậm chí so với kia cái Tôn Chấn còn tốt. Dù sao chính như em gái của chồng nói, quan trường phức tạp, là cái đại chảo nhuộm, ai có thể cam đoan kia Tôn Chấn về sau có thể hay không cũng giống một ít trong tin tức đưa tin, ở bên ngoài ăn chơi đàng điếm, dưỡng vài nữ nhân, trái lại mặc kệ là lão sư còn là thầy thuốc, đối với tiểu gia đình mà nói, liền có vẻ thật sự hơn, là sống chức nghiệp, hơn nữa này công tác cũng thể diện.

Đứa nhỏ này, hảo hảo uống rượu chạy chạy đi đâu ? Cũng đừng nói cùng Hải Quỳnh giận dỗi, Ngô Thu Nguyệt không phải không có lo lắng thầm nghĩ.

“Đúng vậy, kia chính là si tâm vọng tưởng thôi.” Gặp tẩu tử nhắc tới bệnh nan y hai chữ, em gái của chồng tâm tình lập tức liền hạ xuống dưới.

“Hôm nay là mẹ tám mươi đại thọ, ngươi đừng suy nghĩ nhiều quá, vui vẻ hài lòng.” Gặp em gái của chồng tâm tình hạ, Ngô Thu Nguyệt thu hồi trong đầu lo lắng, trấn an nói.

“Ha ha, cũng là, mặc kệ nói như thế nào, tám mươi tuổi cũng không sai lầm rồi.” Em gái của chồng miễn cưỡng cười nói.

Gặp em gái của chồng tâm tình tựa hồ khôi phục một ít, Ngô Thu Nguyệt cười cùng nàng nói:“Ta có điểm sự, thất bồi một chút.”

Nói xong Ngô Thu Nguyệt đứng lên, hướng Đỗ Hải Quỳnh kia bàn đi đến.

“Hải Quỳnh, Vân Kiệt đâu? Như thế nào không với ngươi cùng nhau uống rượu?” Đi đến nữ nhi kia một bàn, Ngô Thu Nguyệt vỗ của nàng bả vai, tiến đến nàng bên tai thấp giọng hỏi nói.

“Mẹ, sao ngươi lại tới đây, ta đang muốn tìm ngươi với ngươi nói sự kiện đâu.” Đỗ Hải Quỳnh gặp là nàng mẫu thân lại đây, mặt mang kích động sắc nói.

“Sự tình gì? Sẽ không là ngươi cùng Vân Kiệt giận dỗi đi?” Gặp nữ nhi biểu tình kích động, Ngô Thu Nguyệt trong lòng không khỏi một cái lộp bộp.

“Mẹ, ngươi nghĩ đến đâu đi, đi một chút, ta với ngươi đến trong phòng nói.” Đỗ Hải Quỳnh thấy nàng mẹ hiểu lầm, vội vàng đứng lên, dở khóc dở cười lôi kéo nàng hướng trong phòng đi.

“Không phải là tốt rồi, ta khả nói cho ngươi, Vân Kiệt là tốt đứa nhỏ, ngươi hiện tại nếu lựa chọn hắn, hai người nên hảo hảo ở chung, đừng có động bất động giận dỗi.” Ngô Thu Nguyệt nghe vậy thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó dặn dò nói.

“Không phải đâu, mẹ, vừa rồi ngươi còn không đồng ý tới, hiện tại thái độ như thế nào đến đây một trăm tám mươi độ đại chuyển biến. Có phải hay không cô cô nói cho ngươi, Vân Kiệt vừa rồi biểu hiện, cho nên ngươi thay đổi thái độ ? Ta nói ngươi chính là điệu bộ!” Đỗ Hải Quỳnh thấy nàng mẹ thái độ đã xảy ra thật lớn thay đổi, đầu tiên là một trận kinh ngạc, lập tức liền hiểu được lại đây, cười hì hì nói.

“Ngươi này nha đầu chết tiệt kia, mẹ này còn không phải là vì ngươi lo lắng thôi! Chẳng lẽ ngươi gả cho một kẻ nghèo hèn không tiền đồ, mẹ ngươi mới cao hứng sao?” Ngô Thu Nguyệt sắc nữ nhi liếc mắt một cái.

“Là, là, ta biết mẹ là tốt với ta. Hiện tại ngươi tổng vừa lòng đi, Hạ Vân Kiệt y thuật cao minh, không phải cái không tiền đồ nam nhân.” Đỗ Hải Quỳnh một bên cười, một bên đem Ngô Thu Nguyệt đẩy mạnh phòng.

“Vừa lòng, vừa lòng, ngươi nha đầu kia, nói mau đem mẹ kéo qua đến đến tột cùng có chuyện gì? Đợi lát nữa Vân Kiệt trở về nhìn không tới ngươi, nhưng đừng nóng nảy hắn.” Ngô Thu Nguyệt gặp nữ nhi cười hì hì bộ dáng, tức giận nói.

Chương 875 : Đến tột cùng ai hố ai

“Không phải đâu, mẹ, ngươi hiện tại liền như vậy thiên Vân Kiệt a, ta nhưng là ngươi bảo bối nữ nhi đâu.” Đỗ Hải Quỳnh gặp mẫu thân động bất động liền đem Hạ Vân Kiệt bắt tại bên miệng, không khỏi có chút dở khóc dở cười.

“Tốt lắm, tốt lắm, ngươi không những nói cái gì sự tình, ta đã có thể đi rồi.” Ngô Thu Nguyệt gặp nữ nhi giễu cợt, không khỏi thúc giục nói. Đồng thời nàng trong lòng thật là có chút lo lắng Hạ Vân Kiệt đã trở lại, tìm không thấy nữ nhi sốt ruột. Dù sao cũng là lần đầu tiên đến Đỗ gia, trừ bỏ Đỗ Hải Quỳnh không cái người quen.

“Được rồi, ta với ngươi nói, vừa rồi Vân Kiệt không phải cấp bà nội bắt mạch sao?” Đỗ Hải Quỳnh gặp mẫu thân sốt ruột, cũng chỉ hảo ấn quyết bên trong lòng kích động, sắc mặt nghiêm nói.

“Này ta biết, ngươi tiểu cô cô vừa rồi theo ta nói qua, bất quá Hạ Vân Kiệt cũng không có chẩn đoán đi ra bà nội vấn đề.” Ngô Thu Nguyệt nao nao, biểu tình nghi hoặc nói.

“Không, hắn chẩn đoán đi ra, chính là lo lắng bà nội chấn kinh, cho nên chưa nói đi ra.” Đỗ Hải Quỳnh nói, trong mắt lóe ra một tia không thể tưởng tượng ánh mắt.

Đến bây giờ, nàng đều còn có chút không thể tin được Hạ Vân Kiệt y thuật thế nhưng cao minh đến kia trình độ, thế nhưng có thể bằng bắt mạch, kết luận nàng bà nội bị ung thư phổi.

“Cái gì! Hắn chẩn đoán đi ra !” Ngô Thu Nguyệt nghe vậy không khỏi cả người chấn động, bật thốt lên nói.

“Đúng vậy, hắn chẩn đoán đi ra.” Đỗ Hải Quỳnh gật đầu nói.

“Kia, kia hắn có biện pháp nào không trị liệu?” Gặp nữ nhi gật đầu, dù là Ngô Thu Nguyệt đã muốn một phen tuổi, đã trải qua không ít những mưa gió, phía sau cũng là kích động khẩn trương lập tức bắt được nữ nhi cánh tay.

“Hắn nói hắn không có, bất quá hắn nói Giang Châu đại học trung y học viện Phùng Văn Bác lão viện trưởng là trung y ngôi sao sáng, y thuật cao minh, từng có chữa khỏi loại này bệnh kinh nghiệm, hơn nữa hắn còn nói ấn hắn chẩn đoán bà nội bệnh phát hiện sớm, tạm thời còn không có khuếch tán, Phùng Văn Bác lão viện trưởng hẳn là có biện pháp trị liệu, hơn nữa hắn cũng sẽ cùng lão viện trưởng cùng nhau hội chẩn.” Đỗ Hải Quỳnh trả lời.

“Kia thật sự thật tốt quá, chờ hôm nay xử lý xong ngươi bà nội tám mươi đại thọ sau, chúng ta liền xuất phát đi Giang Châu thị thỉnh Phùng Văn Bác lão viện trưởng cho ngươi bà nội nhìn xem. Chúng ta yêu cầu không cao, chỉ cần có thể ổn định bệnh tình, cho ngươi bà nội sống lâu hai năm là tốt rồi.” Ngô Thu Nguyệt kích động nói.

“Không cần đi, Vân Kiệt lo lắng bà nội tuổi già nua, quay lại mệt nhọc, cũng lo lắng bà nội khả nghi tâm, hắn hiện tại chính cấp lão viện trưởng gọi điện thoại, thỉnh hắn đến nhà chúng ta một chuyến.” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Cái gì? Điều này sao đi! Phùng thầy thuốc là lão giáo thụ lão viện trưởng, trung y ngôi sao sáng, có thể thỉnh hắn hỗ trợ xem đã muốn thực cảm kích, như thế nào tốt tái làm cho hắn lão nhân gia vất vả chạy chúng ta nơi này đến đâu.” Ngô Thu Nguyệt nghe vậy lúc này lắc đầu phủ định nói.

“Ta cũng nói như vậy, khả Vân Kiệt nói không quan hệ, nói lão viện trưởng bình thường thực chú ý dưỡng sinh, thân mình cốt thực tốt, hơn nữa hắn nói cùng hắn quan hệ cũng tốt lắm, thỉnh hắn tự mình đi một chuyến không thành vấn đề.” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Đứa nhỏ này, đứa nhỏ này. Khác người trẻ tuổi nịnh bợ lãnh đạo đều không kịp, hắn đổ tốt, còn không khách khí thỉnh lão viện trưởng lão lãnh đạo tự mình tới cửa cho ngươi bà nội xem bệnh, nếu cấp lão lãnh đạo lưu lại không tốt ấn tượng kia mà nếu gì là tốt?” Ngô Thu Nguyệt nghe vậy liên tục dậm chân, thầm oán nói, trong mắt toát ra ánh mắt là vừa vui mừng lại là có chút sốt ruột lo lắng.

Cũng là, này tương lai con rể như thế tận tâm làm chuyện này, thậm chí bất kể hậu quả mời lão lãnh đạo tự mình đi một chuyến Đông Thông thị, có thể thấy được hắn đối nữ nhi dụng tâm cùng yêu thương, thân là chuẩn mẹ vợ, Ngô Thu Nguyệt lại sao có thể không thích.

“Không được, không được, ta phải nói với hắn một tiếng, cũng không thể vì bà nội hơi chút chịu điểm đi chung đường mệt nhọc liền lầm hắn tốt tiền đồ.” Ngô Thu Nguyệt hiện tại nhưng là thiệt tình thích thượng này con rể, nói xong nói xong nhưng thật ra càng phát ra lo lắng đứng lên.

Hoàn hảo Ngô Thu Nguyệt đối quan trường sự tình không hiểu nhiều lắm, không biết Phùng Văn Bác là tỉnh ủy thường ủy kiêm Giang Châu thị thị ủy bí thư Phùng Chính Thành phụ thân, nếu không còn không đem nàng cấp gấp đến độ thẳng khiêu.

“Mẹ, ta nghĩ hẳn là không có việc gì đi, Vân Kiệt y thuật như vậy cao minh, đi nơi nào hẳn là đều là hương mô

mô, lão viện trưởng hẳn là hội thực coi trọng hắn, sẽ không bởi vì này chuyện liền lầm hắn tiền đồ.” Đỗ Hải Quỳnh nói, chính là bởi vì nàng mẫu thân lo lắng, nàng cũng khó miễn đi theo có chút lo lắng đứng lên, đồng thời trong lòng cũng càng phát ra cảm động.

“Ngươi biết cái gì? Đầu năm nay có bản lĩnh nhiều người là, nhưng nếu không chụp tốt lãnh đạo mã thí, làm theo bị áp chế.” Ngô Thu Nguyệt trừng mắt nói.

Đỗ Hải Quỳnh kỳ thật cũng công tác nhiều năm, tự nhiên cũng biết có đôi khi lãnh đạo đề bạt một người cũng không thấy được chính là nhìn ngươi bản sự, rất nhiều thời điểm lãnh đạo thích không thích ngươi cũng chiếm phi thường lớn thành phần ở bên trong, chính là phía trước Hạ Vân Kiệt y thuật cấp nàng tạo thành rung động thật sự quá lớn, thế cho nên bỏ qua này nhân tố, nay mẫu thân như vậy vừa nói, Đỗ Hải Quỳnh không khỏi cũng đi theo có chút cấp đứng lên, nói:“Kia, ta đây đến hỏi hỏi hắn xem, thực không được, chúng ta liền lấy đi Giang Châu thị du lịch vì lấy cớ, mang bà nội đi một chuyến Giang Châu thị, sau đó tái thuận đường đi một chuyến trung y quán nhìn xem, như vậy nàng sẽ không sẽ nghi ngờ.”

Dứt lời, Ngô Thu Nguyệt mẹ con tiện cho cả hai vừa vội ra phòng, mới ra phòng, liền nhìn đến Hạ Vân Kiệt nói chuyện điện thoại xong chuẩn bị một lần nữa nhập tòa.

“Vân Kiệt, ngươi gọi điện thoại ?” Đỗ Hải Quỳnh thấy thế vội vàng đem Hạ Vân Kiệt cấp kéo đến một bên, hỏi.

“Không cần lo lắng, ta đã muốn gọi điện thoại, Phùng lão viện trưởng cái này hướng Đông Thông thị đuổi, buổi tối sẽ ngụ ở Đông Bình bên hồ khách sạn, đến lúc đó chúng ta chờ thọ yến sau khi kết thúc, mang ngươi bà nội đi khách sạn tìm hắn nhìn xem đó là.” Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Hải Quỳnh sốt ruột bộ dáng, còn tưởng rằng

nàng lo lắng cho mình thỉnh bất động Phùng Văn Bác, vội vàng trấn an nói.

“A, Phùng lão viện trưởng thật sự đến chúng ta Đông Thông thị a!” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy không khỏi thân thể mềm mại run lên, kinh ngạc nói.

“Ngươi đứa nhỏ này, ngươi đứa nhỏ này, như thế nào như vậy không biết nặng nhẹ đâu. Như thế nào làm cho các ngươi học viện lão viện trưởng vì bà nội lớn như vậy thật xa chuyên môn đi một chuyến đâu?” Ngô Thu Nguyệt nghe vậy lại là kinh ngạc lại là bất an nói.

“Ngô a di, không có việc gì. Lão viện trưởng theo ta quan hệ tốt lắm, hắn cũng vẫn nghĩ đến Đông Bình hồ giải sầu, lúc này nhưng thật ra vừa vặn.” Hạ Vân Kiệt thế mới biết Đỗ Hải Quỳnh cùng nàng mẹ sốt ruột là cái gì, nghe vậy trong lòng không khỏi dở khóc dở cười.

Phùng Văn Bác là hắn sư điệt, hắn vị này chưởng môn sư thúc thỉnh hắn ngồi một hai giờ xe đến một chuyến Đông Thông thị lại bị cho là chuyện gì.

“Quan hệ tốt cũng không thể như vậy tùy ý a, hắn dù sao cũng là các ngươi học viện lão viện trưởng. Bất quá hiện tại điện thoại cũng đánh, hắn cũng đáp ứng rồi, đợi lát nữa cũng chỉ đành hảo hảo chiêu đãi lão viện trưởng. Như vậy, ta cái này kêu là ngươi Đỗ thúc thúc ở bên hồ đính một cái tốt khách sạn cùng phòng, tổng không thể làm cho hắn lão nhân gia tự mình đi một chuyến, còn muốn chính mình tìm phòng đi? Chờ một lát nhi ngươi cũng cùng Hải Quỳnh sớm điểm đi tiếp đãi hắn.” Ngô Thu Nguyệt gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, cũng chỉ hảo bất đắc dĩ tiếp nhận rồi này sự thật. Bất quá trải qua chuyện này, nàng xem Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra mẹ vợ xem con rể càng xem càng thích.

Hạ Vân Kiệt nghe Ngô Thu Nguyệt phân phó, trong lòng

càng phát ra dở khóc dở cười. Này tính sự tình gì thôi! Chính hắn một chưởng môn sư thúc thỉnh sư điệt làm sự tình, còn phải trước cho hắn đính hảo tửu điếm, còn phải mang theo “Bạn gái” Trước tiên đi tiếp đãi hắn. Hơn nữa, lấy Phùng Văn Bác thân phận, an bài cái khách sạn còn không phải một câu sự tình.

Bất quá những lời này Hạ Vân Kiệt cũng chỉ dám ở trong lòng nói nói, trên mặt hắn cũng là khó mà nói đi ra, nghe vậy cười nói:“Hôm nay bà nội chúc thọ, Đỗ thúc thúc việc xoay quanh, đính khách sạn sự tình liền từ ta đến đây đi.”

Hạ Vân Kiệt nói lời này khi, suy nghĩ đến lúc đó cấp Phùng Văn Bác đánh cái điện thoại, thuyết minh một chút, coi như khách sạn là hắn đính đó là.

“Tái việc, chẳng lẽ còn có so với bà nội thân thể khỏe mạnh trọng yếu sao? Chuyện này ngươi không cần phải xen vào, Đông Bình hồ khu ngươi lại không quen, việc này khiến cho ngươi Đỗ thúc thúc đến đính.” Ngô Thu Nguyệt cười nói, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt lúc này đã muốn là thích đến trong lòng đi.

Thật tốt tiểu tử a, phía trước ta còn thật sự là mắt bị mù, thiếu chút nữa sẽ bổng đánh uyên ương, còn là nữ nhi ánh mắt độc a!

Nói xong, trong lòng nghĩ, Ngô Thu Nguyệt đã muốn bước nhanh đi tìm Đỗ Hải Quỳnh phụ thân Đỗ Triết Thanh.

Gặp Ngô Thu Nguyệt kiên trì, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không tốt đi kéo nàng, đành phải nhìn theo nàng rời đi, mà làm Hạ Vân Kiệt nhìn theo Ngô Thu Nguyệt rời đi khi, Đỗ Hải Quỳnh tắc thẳng ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem.

“Để làm chi như vậy nhìn ta?” Hạ Vân Kiệt vừa quay đầu lại, vừa vặn đón nhận Đỗ Hải Quỳnh kia thẳng ngoắc ngoắc làm cho người ta tâm tinh lay động ánh mắt, trong lòng không khỏi rung động, cười hỏi.

“Thiết, ai nhìn ngươi. Ta là suy nghĩ mẹ ta hiện tại rõ ràng là càng xem ngươi càng thích, về sau khả làm sao bây giờ nha?” Đỗ Hải Quỳnh tiếu mâu hoành Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, bĩu môi hơi có chút buồn rầu nói.

“Không phải đâu, nói tốt liền lúc này đây, đến tiếp sau ta khả quản không được.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi hoảng sợ nói.

“Nếu như vậy, vậy ngươi còn biểu hiện tốt như vậy làm gì? Ngươi này không ý định hố ta sao?” Đỗ Hải Quỳnh trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nói xong kéo tay hắn hướng tiệc rượu đi đến.

“Ta nói Hải Quỳnh, đến tột cùng là ai hố ai nha? Hơn nữa, ngươi bà nội sự tình ta có thể không quản sao?” Hạ Vân Kiệt vừa nghe thiếu chút nữa miệng đều giận sai lệch.

Nữ nhân này không phân rõ phải trái đứng lên, thật đúng là một chút đạo lý cũng không giảng, chính mình hảo ý đến khách xuyến bạn trai, lại giúp nàng bà nội xem bệnh, nữ nhân này thế nhưng còn nói chính mình hố nàng!

“Xì!” Gặp Hạ Vân Kiệt tức giận đến không được, Đỗ Hải Quỳnh ngược lại nở nụ cười,“Tốt lắm, tốt lắm, là ta hố ngươi! Thật là, ai biết ngươi như vậy vĩ đại a!”

“Ta không vĩ đại có thể ép hạ tên kia sao?” Hạ Vân Kiệt tức giận nói.

“Kia cũng là là, bất quá đúng rồi, vừa rồi ngươi vụng

trộm cùng tên kia nói gì đó nha?” Đỗ Hải Quỳnh hỏi.

“Trễ chút nói cho ngươi.” Hạ Vân Kiệt gặp đã muốn đến tiệc rượu bàn, muốn nói ra lời nói lại cấp nuốt trở về.

Lấy Đỗ Hải Quỳnh tính tình, Hạ Vân Kiệt cũng không dám cam đoan chính mình nếu nói ra Tôn Chấn một bên ở theo đuổi nàng, một bên còn cùng này khác nữ nhân hạt muốn làm, nàng có thể hay không đương trường phát tác.

Làm Hạ Vân Kiệt cùng Đỗ Hải Quỳnh một lần nữa ngồi vào vị trí sau, có liên quan Hạ Vân Kiệt chẩn đoán ra Tôn bà nội chứng bệnh, cũng mời trung y học viện lão viện trưởng vội tới Tôn bà nội xem bệnh tin tức ở đỗ gia vài tử nữ trung lặng yên truyền mở ra.

Tuy rằng nói đúng có thể trị lành mẫu thân bệnh, mọi người còn là trên cơ bản không lớn ôm có hi vọng, dù sao đây là ngay cả Tây y đều thúc thủ vô sách bệnh nan y. Nhưng tóm lại thấy được một đường hy vọng, hơn nữa phía trước Hạ Vân Kiệt biểu hiện hiện tại cũng đã muốn ở Đỗ gia vài tử nữ trung truyền khai, làm cho bọn họ trong lòng bao nhiêu còn là có một ít tin tưởng, nếu không đổi một người mà nói lời này, bọn họ chỉ biết cho rằng hoang đường, áp căn sẽ không hội tin tưởng. Đồng thời cũng bởi vì Hạ Vân Kiệt thế nhưng nhiệt tâm thỉnh Giang Châu đại học trung y học viện lão viện trưởng, trung y ngôi sao sáng đích thân đến Đông Thông thị cho bọn hắn mẫu thân xem bệnh, khiến cho Đỗ gia vài cái tử nữ đối Hạ Vân Kiệt đều tràn ngập vô hạn hảo cảm cùng cảm kích, hơn nữa Đỗ Triết Thanh vợ chồng đối Hạ Vân Kiệt vị này “Tương lai con rể” Lại trăm phần trăm vừa lòng, về phần Tôn Chấn sớm đã bị đầu óc lựa chọn tính quên đi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 876 : Hết hồn

“Ngươi là Vân Kiệt đi, ta là Đỗ Hải Quỳnh phụ thân Đỗ Triết Thanh. Ta đã muốn cấp Phùng lão đặt trước tốt lắm Đông Bình hồ cảnh khu hỉ lai đăng khách sạn, phòng hào là 608, ngươi xem có phải hay không muốn trước cấp Phùng lão trước tiên đánh cái điện thoại nói một tiếng. Còn có ngươi cũng hỗ trợ hỏi một chút hắn lão nhân gia là ngồi tư gia xe đến, còn là đi xe lửa hoặc là xe buýt đến? Nếu là đi xe lửa hoặc là xe buýt, ta đây nơi này muốn trước tiên an bài một chiếc xe hơi đi nhà ga tiếp hắn.” Hạ Vân Kiệt cùng Đỗ Hải Quỳnh ngồi xuống không quá nhiều lâu, Đỗ Hải Quỳnh phụ thân đem Hạ Vân Kiệt kêu đi.

Nói những lời này khi, Đỗ Triết Thanh đôi mắt thủy chung ở Hạ Vân Kiệt trên người qua lại đánh giá, lộ ra tràn đầy thưởng thức cùng vừa lòng.

“Tốt, thúc thúc, ta cái này cấp Phùng lão gọi điện thoại.” Hạ Vân Kiệt khách khí theo Đỗ Triết Thanh nói câu, sau đó xuất ra di động đến một bên gọi điện thoại.

Điện thoại rất nhanh liền đả thông, bởi vì là chưởng môn sư thúc công đạo sự tình, Phùng Văn Bác là một khắc cũng chưa dám chậm trễ, lúc này đã muốn ngồi xe hướng Đông Thông thị đuổi.

Hạ Vân Kiệt đem khách sạn sự tình nói với hắn một tiếng, lại hỏi xe tình huống, biết là hắn tôn tử Phùng Quốc Minh lái xe đưa hắn lại đây sau, hơi chút tái công đạo hai câu liền treo điện thoại.

Treo điện thoại sau, Hạ Vân Kiệt đem Phùng Văn Bác là ngồi chính mình xe lại đây, hơn nữa đã muốn ở trên đường sự tình cùng Đỗ Triết Thanh nói một phen. Đỗ Triết Thanh nghe nói Phùng Văn Bác đã muốn ở tới rồi

trên đường, trong đầu rất là kinh ngạc, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt tự nhiên lại nhiều thêm vài phần vui mừng.

Một cuộc điện thoại, lão viện trưởng liền như vậy vội vàng chạy tới, hiển nhiên Hạ Vân Kiệt thực chịu lão viện trưởng coi trọng, này tự nhiên cũng ý nghĩa Hạ Vân Kiệt về sau ở Giang Châu đại học tiền đồ vô lượng.

Cũng may Phùng Văn Bác xưa nay phản cảm người khác lấy con hắn nói sự, giống như hắn này lão tử còn phải dựa vào con của hắn nổi danh dường như, cho nên có liên quan hắn cùng Phùng Chính Thành quan hệ trừ bỏ Giang Châu đại học một ít lão sư, còn có Giang Nam tỉnh quan trường trung một ít người biết ở ngoài, bình thường dân chúng đổ ít có biết tầng này quan hệ.

Đỗ Triết Thanh vị này bình thường dân chúng đồng dạng cũng không biết Phùng Văn Bác một thân phận khác, nếu không hắn nếu biết kia lão viện trưởng thế nhưng còn là tỉnh ủy thường ủy kiêm Giang Châu thị thị ủy bí thư Phùng Chính Thành phụ thân, chỉ sợ hắn muốn kinh ngạc cằm đều phải rơi trên mặt đất.

“Vân Kiệt, lần này thật cám ơn ngươi !” Trong lòng kinh ngạc, Đỗ Triết Thanh ngoài miệng lại khách khí, dù sao Hạ Vân Kiệt còn không có chính thức trở thành Đỗ gia con rể, phía sau Ngô Thu Nguyệt cũng còn không có nói cho Đỗ Triết Thanh Hạ Vân Kiệt đã muốn “Ngủ” Quá hắn nữ nhi, nếu không Đỗ Triết Thanh cùng Hạ Vân Kiệt đổ không tất yếu khách khí như vậy.

“Đều là người của mình, hẳn là.” Hạ Vân Kiệt dễ gọi nói.

“Đúng, đúng, đều là người của mình, đều là người của mình.” Đỗ Triết Thanh cười ha ha gật đầu nói.

Đỗ Triết Thanh này người của mình đương nhiên cùng Hạ Vân Kiệt trong miệng người của mình là hai khái

niệm, hắn này vừa nói nhưng thật ra đem Hạ Vân Kiệt huyên có điểm mặt đỏ, trong lòng âm thầm kêu khổ không thôi.

Lúc này thực ngoạn lớn, về sau nên như thế nào xong việc a!

“Kia Vân Kiệt, thúc thúc ta cũng sẽ không với ngươi khách khí, ta cùng Phùng lão không quen, hơn nữa bên này thọ yến nhất thời nửa khắc không nhanh như vậy chấm dứt, đợi lát nữa a, còn muốn ngươi cùng Hải Quỳnh đi trước khách sạn tiếp đãi Phùng lão. Trễ chút ta sẽ đem Hải Quỳnh bà nội mang đi hỉ lai đăng khách sạn.” Đỗ Triết Thanh tự nhiên không biết trước mắt vị này hắn vừa con rể nguyên lai là cái giả hóa, nói qua người của mình sau, theo sát sau cũng sẽ không cùng Hạ Vân Kiệt khách khí.

“Không thành vấn đề, ta cùng Hải Quỳnh đi lên, ta sẽ cùng bà nội lên tiếng kêu gọi, đã nói lão viện trưởng hôm nay đến Đông Bình hồ du ngoạn, ta đi cùng đi chiêu đãi. Chờ trễ một ít ta tái gọi điện thoại cho ngươi, nói lão viện trưởng vừa vặn đến Đông Bình hồ ngoạn, cơ hội khó được, ta thỉnh hắn lão nhân gia thuận đường hỗ trợ cấp bà nội nhìn xem tình huống thân thể, ngươi còn có lý do mang bà nội đi Đông Bình hồ gặp lão viện trưởng, như vậy cũng sẽ không hội có vẻ đột ngột, bà nội cũng sẽ không nghi thần nghi quỷ, ngược lại ảnh hưởng bệnh của nàng.” Hạ Vân Kiệt gật đầu nói.

“Ngươi đứa nhỏ này lo lắng chu đáo, vậy như vậy, trễ một ít ta chờ ngươi điện thoại.” Đỗ Triết Thanh vui vẻ vỗ vỗ Hạ Vân Kiệt bả vai, tán dương.

“Tốt.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, lại lần nữa trở lại tiệc rượu.

Nông thôn ở nhà mình làm tiệc rượu trên cơ bản đều là

tiệc cơ động, trừ bỏ món ăn nguội, nhiệt đồ ăn đều là ăn xong rồi một đạo thượng một đạo. Đồ ăn một đạo tiếp một đạo thượng, mọi người nói nói cười cười, vui chơi giải trí, một chút tiệc rượu xuống dưới, không có hai cái giờ rất ít có thể tán.

Giang Châu thị cùng Đông Thông thị là hai tòa cạnh nhau thành thị, theo Giang Châu thị nội thành đến Đông Thông thị nội thành, cao tốc vừa lên, cũng liền một giờ mà thôi, cho nên Hạ Vân Kiệt không đợi yến hội chấm dứt liền cùng Đỗ Hải Quỳnh cùng nhau cùng người ngồi cùng bàn đánh tiếp đón, sau đó lại đi theo bà nội chào hỏi.

Bà nội vừa nghe nói là Giang Châu đại học trung y học viện lão viện trưởng đến Đông Bình hồ du ngoạn, lập tức liền thúc giục Hạ Vân Kiệt nhanh chóng đi, hơn nữa còn ngàn dặn dò vạn dặn dò nhất định phải hảo hảo chiêu đãi lão viện trưởng lão lãnh đạo.

Bà nội dặn dò làm cho Hạ Vân Kiệt trong đầu đại thị dở khóc dở cười, hắn nếu thật tốt tốt chiêu đãi lão viện trưởng, kia Phùng Văn Bác phỏng chừng lông tơ đều phải dựng thẳng lên.

Cùng bà nội chào hỏi sau, Hạ Vân Kiệt liền cùng Đỗ Hải Quỳnh cùng nhau rời đi nàng tiểu thúc thúc gia, một đường hướng Đông Bình hồ mà đi.

Hạ Vân Kiệt cùng Đỗ Hải Quỳnh đến khách sạn không đợi bao lâu, Phùng Quốc Minh lái xe cũng đến hỉ lai đăng khách sạn.

Đã trải qua Luân Đôn sự tình sau, Phùng Quốc Minh hiện tại trong lòng đối Hạ Vân Kiệt vị này thái thúc gia là sùng bái rối tinh rối mù, mà Phùng Văn Bác biết chuyện này sau, trong lòng đối vị này chưởng môn sư thúc cũng là càng phát ra cảm ơn. Nếu không phải hắn “Lão nhân

gia”, chỉ sợ hắn thê tử bây giờ còn đi đứng bất lợi tác, chỉ sợ hắn hiện tại đã muốn là đầu đầy tóc trắng, giống như như bây giờ bước đi như bay, cả người tinh lực dư thừa giống như thanh niên. Đương nhiên nếu không có hắn “Lão nhân gia”, hắn Phùng Văn Bác hiện tại lại đã muốn đau thất tôn tử, còn có sắp xuất thế tằng tôn tử.

Bất quá dù là Phùng Văn Bác gia tôn hai trong đầu đối Hạ Vân Kiệt là lại tôn kính lại cảm kích, nhưng thấy đến Hạ Vân Kiệt cùng Đỗ Hải Quỳnh cùng nhau, hơn nữa còn mặt mang mỉm cười chào đón, hai người cũng chỉ có thể kiên trì, thẳng eo đón nhận đi.

“Phùng lão, thật sự là băn khoăn, phiền toái ngươi cố ý chạy này một chuyến.” Hạ Vân Kiệt đi lên cười cùng Phùng Văn Bác bắt tay nói.

Nghe được “Phùng lão” Hai chữ, Phùng Văn Bác chòm râu đều run lên, cũng may hắn coi như là nhân lão thành tinh, lập tức liền mạnh mẽ trấn định, tận lực biểu hiện thật sự tùy ý nói:“Ha ha, không có gì phiền toái, vừa vặn ta gần nhất cũng tưởng đến Đông Bình hồ chơi một chút. Hơn nữa, loại này bệnh tâm tình ảnh hưởng nhân tố rất lớn, có thể gạt lão nhân gia còn là tận lực gạt.”

Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó lại cùng Phùng Quốc Minh nắm tay, đánh thanh tiếp đón.

Tái kế tiếp tự nhiên đó là giới thiệu Đỗ Hải Quỳnh cấp hai người nhận thức.

Đối với chưởng môn sư thúc [thái thúc gia] bạn gái, Phùng Văn Bác gia tôn hai tự nhiên không dám chậm trễ, tuy rằng lần nữa muốn cho chính mình biểu hiện hơi chút có điểm thân phận cảm giác về sự ưu việt, nhưng cuối cùng biểu hiện ra ngoài còn là phi thường khách khí nhiệt tình.

Phùng Quốc Minh vị này người trẻ tuổi biểu hiện khách khí nhiệt tình Đỗ Hải Quỳnh còn có thể thản nhiên xử chi, nhưng Phùng Văn Bác vị này trung y ngôi sao sáng, lão viện trưởng cũng biểu hiện như thế khách khí nhiệt tình, một chút cái giá đều không có, khó tránh khỏi làm cho Đỗ Hải Quỳnh trong lòng lần sinh kính ý, cho rằng đây mới là chân chính rất khiêm tốn, bi thiên mẫn nhân lão trung y, đồng thời trong lòng cũng thực khiếp sợ Hạ Vân Kiệt mặt mũi.

Đỗ Hải Quỳnh cũng không phải ngốc tử, lại làm sao nhìn không ra đến, Phùng Văn Bác đối nàng biểu hiện như thế khách khí nhiệt tình, cùng Hạ Vân Kiệt có rất lớn quan hệ.

“Phùng lão, Quốc Minh, một đường vất vả, chúng ta đi trước khách sạn dàn xếp xuống dưới, sau đó chúng ta tại đây bên hồ chung quanh du nhất du, trễ chút chờ Hải Quỳnh bà nội bên kia thọ yến chấm dứt, chúng ta tái an bài hội chẩn.” Song phương chào hỏi sau, Hạ Vân Kiệt mặt mang mỉm cười nói.

“Đi, hết thảy nghe Hạ lão sư an bài.” Phùng Văn Bác gật đầu cười nói.

“Ta đến hỗ trợ mang hành lý.” Đỗ Hải Quỳnh gặp Phùng Quốc Minh trên vai lưng một cái cổ kính trung y làm nghề y thùng, trong tay kéo một cái va ly, vội vàng tiến lên khách khí nói.

“Không cần, không cần, ta chính mình đến là có thể, ta chính mình đến là có thể.” Phùng Quốc Minh vội vàng nói, nói đùa, trước mắt vị này nhưng là thái thúc gia bạn gái, không chừng ngày nào đó tựu thành thái bà nội, thế nào làm cho nàng hỗ trợ kéo hành lý a.

Đỗ Hải Quỳnh gặp Phùng Quốc Minh cùng chính mình khách khí, lại thấy Hạ Vân Kiệt ở bên cạnh thờ ơ, nhịn

không được dùng chân âm thầm đá hắn một chút, nghĩ rằng, người này có đôi khi nhìn thông minh, có đôi khi vừa nát đòi mạng, này thỉnh người ta thật xa chạy nơi này cấp bà nội xem bệnh, như thế nào cũng phải hỗ trợ mang hành lý a.

Hạ Vân Kiệt bị Đỗ Hải Quỳnh đá một cước, lại thấy nàng hướng chính mình nháy mắt, đành phải bất đắc dĩ tiến lên thân thủ nói:“Quốc Minh, hành lý còn là ta tới bắt đi.”

Phùng Quốc Minh vừa nghe đầu quả tim đều chiến một chút, vừa định uyển cự, giương mắt liền nhìn đến thái thúc gia hướng hắn nháy mắt, đành phải kiên trì đem va ly cho thái thúc gia.

Vì mẫu thân, Đỗ Triết Thanh còn là bỏ được hạ tiền vốn, đính là một gian xa hoa toàn hồ cảnh phòng, một buổi tối sẽ một ngàn hai trăm tám mươi tám nguyên.

Vào phòng, Phùng Văn Bác gia tôn hai vội vàng các hành lễ, mà Đỗ Hải Quỳnh tắc vội vàng đun nước sôi, lại đem cái chén một lần nữa tẩy một lần chuẩn bị phao trà dùng, đem Phùng Văn Bác gia tôn hai nhìn xem kia là hết hồn a.

Về sau nữ nhân này thật muốn là thành sư thúc mẫu [thái bà nội], làm cho nàng như vậy việc trước việc sau, nấu nước châm trà, kia lại nói tiếp nhưng là muốn giảm thọ nha!

Bất quá nhìn chúng ta Hạ lão sư bình thản ung dung bộ dáng, Phùng Văn Bác gia tôn hai cũng chỉ có thể làm bộ như tùy ý nhận này hiện trạng.

Ở trong phòng uống điểm trà, Phùng Văn Bác trang mô tác dạng hỏi chút Đỗ Hải Quỳnh bà nội tình huống, sau còn nói vài câu làm cho Đỗ Hải Quỳnh giải sầu trong lời nói, một hàng bốn người liền ra phòng.

Đoàn người ở Đông Bình hồ hưng trí bừng bừng bơi một vòng, Hạ Vân Kiệt đánh giá trong nhà yến hội hẳn là đã muốn chấm dứt, tầm thường thân thích bằng hữu cũng có thể đã muốn tán đi, liền làm cho Đỗ Hải Quỳnh cấp trong nhà đánh cái điện thoại, hỏi qua trong nhà tình huống, biết yến hội đã muốn chấm dứt, khách nhân cũng đi được không sai biệt lắm, chỉ còn lại có nàng cha mẹ, thúc thúc thẩm thẩm cô cô chờ một ít chí thân nhân còn tại, liền nói cho bọn họ Phùng lão bên này đã muốn an bài thỏa đáng, thỉnh cha mẹ đem bà nội mang lại đây một chuyến.

Về phần nàng cha mẹ bên kia cùng bà nội lí do thoái thác, Hạ Vân Kiệt đi lên cũng đã cùng Đỗ Triết Thanh nói qua, nhưng thật ra không cần nhắc lại.

Chương 877 : Dưỡng sinh có đạo

Cấp mẫu thân xem bệnh là đại sự, Đỗ Hải Quỳnh bên này điện thoại vừa gọi, bên kia phụ mẫu nàng thân treo điện thoại sau, lập tức liền cùng nàng bà nội đề nói, Phùng lão giáo thụ là trung y ngôi sao sáng, khó được đến Đông Bình hồ du ngoạn, Hạ Vân Kiệt liền thuận đường thỉnh hắn cấp nàng lão nhân gia nhìn xem, khai vài cái điều trị dưỡng sinh phương tử, cũng tốt làm cho lão nhân gia lúc tuổi già thân thể khỏe mạnh, dài mệnh trăm tuổi.

Đỗ Triết Thanh nói nghe được hắn mẫu thân ánh mắt đều cười đến mị thành một cái phùng, nói:“Vân Kiệt đứa nhỏ này, nhìn chính là cái thành thật có hiếu tâm đứa nhỏ, lão lãnh đạo đến du ngoạn, hắn còn nhớ thương chuyện của ta. Hải Quỳnh lúc này là tìm đến người trong sạch, ta nha coi như là yên tâm. Bất quá người ta lão lãnh đạo khó được đến chúng ta Đông Bình hồ du ngoạn, ta này một phen tuổi sẽ không muốn đi quấy rầy hắn đi.”

“Mẹ, khó được Vân Kiệt hiếu tâm, ngài cũng không hảo phất hắn này phiên hảo ý, hơn nữa người ta Phùng lão đều đã muốn ứng hạ, ngài không đi ngược lại có vẻ tựa hồ chướng mắt hắn y thuật, vạn nhất nhạ hắn mất hứng, ngược lại hội ảnh hưởng Phùng lão đối Vân Kiệt ấn tượng.” Đỗ Triết Thanh gặp mẫu thân không muốn, vội vàng khuyên nhủ.

Nghe nói chính mình nếu không đi, ngược lại khả năng hội ảnh hưởng Phùng lão đối “Tương lai tôn nữ tế” ấn tượng, lão nhân gia lập tức liền kiềm chế không được, đứng lên đã nói nói:“Khó mà làm được, kia nhanh chóng đi, nhanh chóng đi, đừng làm cho lão viện trưởng chờ chúng ta.”

Đỗ Hải Quỳnh người nhà đến hỉ lai đăng khách sạn khi, Phùng Văn Bác bọn họ đều đã muốn ở trong phòng khách chờ bọn họ.

Vừa thấy đến Đỗ Hải Quỳnh bà nội lại đây, Phùng Văn Bác liền vội bước lên phía trước nghênh đón.

Tôn bà nội một đôi có chút mờ lão mắt thấy Phùng Văn Bác một đầu ô phát, trên mặt nếp nhăn cũng không mấy cái, thoạt nhìn nhiều lắm cũng liền năm mươi xuất đầu quang cảnh, trong lòng không khỏi có chút nghi hoặc nói:“Phùng giáo thụ, không biết ngài năm nay bao nhiêu tuổi a?”

Hạ Vân Kiệt đi lên nhưng là nói cho quá nàng, người đến là bọn họ trung y học viện lão viện trưởng lão lãnh đạo, Đỗ Triết Thanh ở trên đường cũng cùng nàng nói, vị này Phùng lão là trung y giới ngôi sao sáng, y thuật rất là rất cao.

Khả nếu là lão viện trưởng lão lãnh đạo, tự nhiên đã muốn là qua về hưu tuổi, thấy thế nào đứng lên như vậy tuổi trẻ đâu?

Tôn bà nội hỏi trong lời nói kỳ thật cũng đang là Đỗ Triết Thanh đám người trong lòng nghi hoặc, chính là lời này bọn họ làm vãn bối cũng không hảo hỏi, bất quá đổi thành bọn họ mẫu thân tới hỏi sẽ không cái gì.

“Hồi đại tỷ, ta năm nay đã muốn là bảy mươi có ngũ.” Phùng Văn Bác cười trả lời, nói lời này khi, theo bản năng nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, trong mắt lóe ra một tia cảm kích sắc.

Ở gặp được Hạ Vân Kiệt phía trước, hắn Phùng Văn Bác tuy rằng cũng là dưỡng sinh có cách, nhiều lắm cũng liền so với bình thường mấy tuổi thoạt nhìn nhỏ cái bảy tám tuổi mà thôi, lại nào có hiện tại như vậy to lớn.

“Cái gì? Bảy mươi lăm ? Vậy ngươi thật đúng là dưỡng sinh có đạo, dưỡng sinh có đạo a. Ta năm nay vừa mới tám mươi, ngươi xem xem, đều thiếu chút nữa cần người nâng, tóc lại càng không dùng nói, đã sớm toàn trắng.” Tôn bà nội nghe vậy vẻ mặt sợ hãi than.

Đỗ Triết Thanh đám người nghe vậy cũng đồng dạng sợ hãi than không thôi, đồng thời trong đầu đối vị này Phùng lão y thuật cũng là tin tưởng nhân.

Nếu không phải y thuật cao minh, dưỡng sinh có đạo, một cái bảy mươi lăm tuổi lão nhân có thể thoạt nhìn mới giống năm mươi tuổi xuất đầu trung niên nhân sao?

“Ha ha, thân thể là muốn dựa vào dưỡng, chỉ cần dưỡng sinh đắc đạo, kỳ thật muốn trường thọ cũng không phải chuyện khó khăn, tối mấu chốt là, chúng ta lão nhân thân thể khỏe mạnh, cũng có thể cấp bọn tiểu bối giảm bớt một ít gánh nặng, cho bọn hắn giảm bớt gánh nặng, kỳ thật cũng chính là giúp bọn hắn bận rộn nha.” Phùng Văn Bác nói.

Phùng Văn Bác tuy rằng thoạt nhìn mới năm mươi tuổi xuất đầu, nhưng hắn nói ra lời nói lại thật sự là lão nhân ngôn, cho nên lời này quả thực nói đúng là đến Tôn bà nội tâm oa oa đi, liên tục gật đầu nói:“Phùng giáo thụ, ngươi lời này nói được thật sự quá đúng. Ta nha, liền lo lắng cho mình thân thể không tốt liên lụy tử nữ, thật muốn như vậy, còn không bằng sớm điểm buông tay tây đi rất tốt.”

“Bà nội, đừng nói như vậy điềm xấu trong lời nói.” Đỗ Hải Quỳnh hiện tại sợ nhất chính là nghe được bà nội nói cái gì tử a, quy thiên linh tinh trong lời nói, nghe vậy cái mũi đau xót, vội vàng nói.

“Đúng vậy, bà nội, này không phải có Phùng lão ở sao?

Hắn nha ở dưỡng sinh phương diện là rất tạo nghệ, làm cho hắn cho ngài hảo hảo nhìn xem, bao ngài về sau nha cũng cùng Phùng lão giống nhau càng già càng dẻo dai, tinh tinh thần thần sống một trăm tuổi.” Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Hải Quỳnh tròng mắt nước mắt ở chớp động, trong đầu không khỏi tê rần, vội vàng cũng tiến lên trấn an nói.

“Ngươi đứa nhỏ này, liền chọn dễ nghe nói. Ta cùng Phùng giáo thụ như thế nào có thể so sánh, ta chỉ cần có thể ở đi lên tay chân lanh lẹ, cuộc sống có thể tự gánh vác, không cho các ngươi thêm phiền toái cũng rất thỏa mãn.” Bà nội trên mặt tràn đầy cưng chiều trách cứ Hạ Vân Kiệt một câu, nói.

“Ha ha, đại tỷ, này dưỡng sinh a, mình tâm tính cũng là rất trọng yếu, ngươi mỗi ngày bảo trì lạc quan tâm tình, thân thể cũng là hội đi theo tâm tình đi, kiện khỏe mạnh khang, phá lệ có tinh thần. Như vậy, còn là ta trước cho ngươi hảo hảo bắt cái mạch, nhìn xem ngươi thân thể trạng huống như thế nào, sau đó lại nhìn tình huống cấp chế định dưỡng sinh phương án.” Phùng Văn Bác nói.

“Kia thật sự là phiền toái ngươi, Phùng giáo thụ. Đến Đông Bình hồ ngoạn một chuyến, còn muốn đằng ra thời gian cho ta xem bệnh.” Tôn bà nội nghe vậy cảm kích nói.

“Hạ lão sư là chúng ta học viện khó gặp vĩ đại trung y, theo ta cũng là có sư môn sâu xa, lại nói tiếp đều là người của mình, đại tỷ ngươi không cần theo ta khách khí khách khí.” Phùng Văn Bác vội vàng khách khí nói.

Tuy rằng người Đỗ gia cũng không biết Phùng Văn Bác tỉnh ủy lãnh đạo phụ thân thân phận, nhưng bằng vào Phùng Văn Bác Giang Châu đại học trung y học viện lão viện trưởng lão lãnh đạo thân phận, hắn nói những lời này phân lượng cũng cũng đủ trọng làm cho Đỗ gia kín

người tâm vui mừng, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt tự nhiên cũng là càng xem càng thích.

“Ha ha, Vân Kiệt là tốt đứa nhỏ, về sau còn cần Phùng giáo thụ chiếu cố nhiều hơn a.” Tôn bà nội cười tủm tỉm nói.

“Đó là đương nhiên.” Phùng Văn Bác bị Tôn bà nội những lời này cấp nói được thiếu chút nữa cái trán đều phải toát ra mồ hôi lạnh.

Ông trời, kia nhưng là của ta chưởng môn sư thúc a, ta nào có tư cách chiếu cố hắn nha!

Khách khí vài câu sau, Phùng Văn Bác bắt đầu chính thức cấp Tôn bà nội bắt mạch, xem bựa lưỡi…… Còn kể lại hỏi nàng một ít cuộc sống ẩm thực thói quen.

Phùng Văn Bác là lão trung y, xem bệnh vô số, tự nhiên không phải Hạ Vân Kiệt này căn bản không thấy quá nhiều thiếu bệnh nhân “Phấn nộn người mới” Có thể so sánh. Hắn tư thế ngăn đi ra, kia khí chất, kia thuần thục thủ pháp, còn có hỏi trong lời nói, không một không đều cũng có trung y ngôi sao sáng phong phạm, làm cho người ta vừa thấy liền nghiêm nghị khởi kính, bất tri bất giác trung liền đối hắn tràn ngập tin tưởng.

“Đại tỷ thân thể của ngươi cũng không có nhiều vấn đề, chính là tuổi trẻ khi nhiều lắm mệt nhọc, khó tránh khỏi bị thương nguyên khí, cũng có chút lao thương, cho nên thượng tuổi sẽ có chút khí huyết không đủ, tay chân cũng dễ dàng mệt mỏi, còn có của ngươi phổi cũng có chút chứng viêm, cho nên gần nhất ngươi hẳn là sẽ có chút hụt hơi, ho khan, bất quá đừng lo, ta cùng Hạ lão sư cẩn thận thương lượng thương lượng, sau đó cho ngươi khai một ít điều trị phương tử, đến lúc đó ta giao cho Hạ lão sư, còn có tiên dược phương pháp ta cũng sẽ nói với hắn. Nhiều lắm cũng liền một tháng, ta nghĩ

đại tỷ ngươi thân mình cốt sẽ dần dần trở nên có khí lực đứng lên, phế bộ chứng viêm cũng sẽ biến mất. Đến lúc đó ta lại cho ngươi khai đến tiếp sau phương tử, như vậy điều trị cái nửa năm một năm, ngươi nha tám mươi tuổi sẽ thoạt nhìn cùng bảy mươi tuổi hơn giống nhau a.” Phùng Văn Bác cẩn thận làm tốt kiểm tra sau, tin tưởng mười phần cười nói.

Có chưởng môn sư thúc ra tay, Phùng Văn Bác có thể không tin tưởng mười phần sao?

Đỗ gia nhân tự nhiên không biết Phùng Văn Bác tin tưởng là nguyên tự Hạ Vân Kiệt, nếu không lấy hắn y thuật đối mặt tiểu tế bào ung thư phổi nào dám nói ra loại này nói đến. Bọn họ gặp Phùng Văn Bác vẻ mặt thoải mái, tin tưởng mười phần bộ dáng, nhất thời treo ở cổ họng tâm cũng thả lại đi không ít, mà không biết chính mình hoạn tiểu tế bào ung thư phổi Tôn bà nội lại lại là kính nể lại là cảm kích hướng Phùng Văn Bác nói:“Phùng giáo thụ, ngài y thuật thật sự là cao minh a. Mấy ngày nay, ta là thực rõ ràng cảm giác được tay chân mệt mỏi, nhưng lại dễ dàng ho khan, trước trận bọn nhỏ lo lắng, không nên ta đi bệnh viện kiểm tra, đều nói không nhiều lắm vấn đề, nhưng ta trong lòng luôn không nỡ, hiện tại nghe ngươi như vậy vừa nói, ta là thực yên tâm.”

Đỗ Triết Thanh đám người nghe mẫu thân như vậy nói, đều cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, trong mắt đều lóe ra một tia cười khổ cùng may mắn.

Nguyên lai lão nhân gia cũng không phải không có hoài nghi, chính là đem kia tâm tư đặt ở trong bụng chưa nói đi ra thôi, nay may mắn Hạ Vân Kiệt thỉnh lão viện trưởng lại đây, mặc kệ lão viện trưởng là ngoài miệng nói nói an ủi lão nhân gia, còn là thực sự trị liệu này bệnh y thuật, nhưng tóm lại an ủi lão nhân gia tâm.

Tây y chuyên gia có thể nói, này bệnh trị là không có cách nào khác trị, có thể sống bao lâu chủ yếu còn là xem bệnh nhân tâm tính. Nay mặc kệ nói như thế nào, lão nhân tâm tính đã muốn bởi vì lão viện trưởng một phen nói bị đảo ngược.

“Đại tỷ, ngươi liền an một trăm tâm đi. Có nhiều như vậy hiếu thuận tử nữ vãn bối, nói như thế nào cũng muốn vui vẻ hài lòng sống lâu vài năm.” Phùng Văn Bác cười nói.

“Đúng vậy, đúng vậy, ta còn muốn nhìn đến Hải Quỳnh cùng Vân Kiệt kết hôn một ngày đâu, còn muốn nhìn đến bọn họ đứa nhỏ đâu!” Bà nội cười đến vẻ mặt nếp uốn, một đôi cười mị ánh mắt lại ở Hạ Vân Kiệt cùng Đỗ Hải Quỳnh trên người qua lại đánh giá cái không ngừng, tràn đầy hiền lành cùng cưng chiều.

“Bà nội! Người ta còn rất trẻ, cái gì kết hôn không kết hôn, còn rất sớm.” Tuy rằng biết rõ chính mình cùng Hạ Vân Kiệt chính là diễn vừa ra diễn, nhưng thấy bà nội trước mặt nhiều người như vậy mặt nói như thế, Đỗ Hải Quỳnh còn là xấu hổ đến vẻ mặt đỏ bừng, vội vàng ôm bà nội cánh tay không thuận theo nói. Mà Hạ Vân Kiệt nhìn Đỗ Hải Quỳnh kia đỏ bừng mặt bộ dáng, nhìn Đỗ gia cao thấp xem chính mình kia vui mừng ánh mắt, còn có Phùng Văn Bác gia tôn hai ái muội ánh mắt, trong lòng kia khóc a!

Này về sau khả như thế nào xong việc a! Chính mình nhưng là nam nhân đã muốn có vài nữ nhân a!

“Tùy ngươi, tùy ngươi, dù sao có Phùng giáo thụ này lời nói, ngươi bà nội rất tin tưởng đợi lát nữa vài năm.” Gặp cháu gái thẹn thùng bộ dáng, bà nội cười ha ha nói.

Gặp bà nội nói như vậy, trong phòng khách nhân tất cả đều đi theo nở nụ cười.

Chuyện này sau, mọi người lại hàn huyên vài câu, bởi vì sợ quấy rầy đến Phùng Văn Bác, bà nội liền đứng dậy cáo từ, đi lên dặn dò Hạ Vân Kiệt cùng Đỗ Hải Quỳnh nhất định phải hảo hảo chiêu đãi Phùng Văn Bác gia tôn hai.

Đỗ gia nhân đi rồi, chẳng được bao lâu, Đỗ Hải Quỳnh đại bá, nàng ba còn có nàng đại cô cô cũng không biết tìm cái cái gì lấy cớ, một lần nữa quay trở về khách sạn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 878 : Mua không được chân tình

“Phùng lão, ta mẹ nó tình huống thế nào?” Một lần nữa phản hồi khách sạn, Phùng Văn Bác vừa mới tiếp đón Đỗ Hải Quỳnh đại bá, ba ba, còn có đại cô cô ngồi xuống, bọn họ liền lập tức khẩn cấp hỏi, trên mặt tràn ngập khẩn trương cùng bất an.

Mặc kệ phía trước Phùng Văn Bác biểu hiện như thế nào có trung y ngôi sao sáng phong phạm, nói được lại là như thế nào tin tưởng mười phần, nhưng này dù sao cũng là tiểu tế bào ung thư phổi, dù sao cũng là bệnh nan y, Đỗ Hải Quỳnh đại bá nhóm còn không về phần thiên chân đến chỉ bằng Phùng Văn Bác một phen nói liền hoàn toàn tin.

“Chẩn đoán chính xác là ung thư phổi không thể nghi ngờ, bất quá tình huống coi như tốt. Phía trước ta và các ngươi mẫu thân nói lời nói, mặc dù có trấn an thành phần ở bên trong, nhưng cũng không đều là trấn an ngôn. Này bệnh không cần ta nói, các ngươi cũng có thể biết phi thường khó giải quyết.” Phùng Văn Bác biết Đỗ Triết Thanh đám người nóng vội, nghe vậy cũng là không thừa nước đục thả câu, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề nói.

“Là, điểm ấy chúng ta đều hiểu biết, cũng không biết Phùng lão là có phải có……” Đỗ Triết Thanh đám người nghe vậy thần sắc ngưng trọng nói.

“Trung y là một môn thần kỳ y thuật, có phi thường đã lâu lịch sử cùng thâm hậu nội tình, đối với trung y mà nói trên thế giới này không có bệnh nan y, mấu chốt ở chỗ như thế nào vận dụng y thuật trị liệu. Đối với các ngươi mẫu thân bệnh, ta không thể đánh cam đoan, nhưng còn là có nhất định tin tưởng. Cụ thể hiệu quả trị liệu chỉ nhìn

một tháng, nếu ta khai dược một tháng có thể thấy hiệu quả, như vậy đã nói lên các ngươi mẫu thân bệnh không thành vấn đề, nhưng nếu một tháng còn không thấy hiệu quả, kia chỉ sợ ta liền bất lực. Đương nhiên các ngươi cũng không muốn quá mức khẩn trương, tuy rằng ta không nắm chắc, nhưng một nửa đã ngoài tin tưởng vẫn phải có, ít nhất có thể ổn định hai ba năm." Phùng Văn Bác xua tay ngắt lời nói.

"Như vậy đã muốn vậy là đủ rồi, vậy là đủ rồi. Tây y nói ta mẹ có thể chịu quá một năm cho dù là kỳ tích." Gặp Phùng Văn Bác nói như thế, Đỗ Triết Thanh bọn người là đại chịu ủng hộ, kích động liên tục gật đầu.

Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Triết Thanh đám người kích động biểu tình, đối Phùng Văn Bác lời nói chút không có nửa điểm hoài nghi, không khỏi thật to cảm khái, gừng càng già càng cay nha. Vừa không đem nói giảng chết, làm cho người ta khả nghi cho rằng hắn xuy ngưu, dù sao tiểu tế bào ung thư, được công nhận bệnh nan y, Phùng Văn Bác thật muốn nói chính mình có thể bao trị, Đỗ Triết Thanh đám người không thiếu được muốn hoài nghi hắn là hay không thật là có bản lĩnh, còn là cái thích miệng đầy chạy xe lửa chuyên gia, lại cho Đỗ Triết Thanh đám người rất lớn hy vọng, trấn an bọn họ lo lắng tâm tình.

"Đợi lát nữa ta tái cân nhắc cân nhắc, cũng cùng Hạ lão sư thương lượng một chút, sau đó đem phương thuốc khai cấp Hạ lão sư. Cho các ngươi mẫu thân ăn một đoạn thời gian, đẳng cấp không nhiều lắm một tháng sau, các ngươi lại đi bệnh viện làm kiểm tra, nếu xác nhận không thành vấn đề, chúng ta đây là có thể đổi cái phương thuốc, chân chính cho các ngươi mẫu thân điều trị dưỡng sinh." Phùng Văn Bác nhìn chính mình lời nói khởi đến mong muốn hiệu quả, trên mặt lộ ra mỉm cười.

"Thật cám ơn Phùng lão, đây là chúng ta một chút tâm ý,

còn thỉnh ngài cần phải nhận lấy.” Gặp Phùng Văn Bác nói như thế, Đỗ Triết Thanh bọn họ sẽ thấy cũng không có gì hay hỏi, vội vàng đứng dậy, thật sâu cúc nhất cung, sau đó lấy ra một cái thật to tiền lì xì hai tay đưa cho Phùng Văn Bác.

“Các ngươi đây là cho cái gì? Mau thu hồi đi, thu hồi đi, đều nói là người trong nhà, sao có thể tái lấy tiền.” Gặp Đỗ Triết Thanh thế nhưng cấp chính mình chuẩn bị tiền lì xì, Phùng Văn Bác sợ tới mức vội vàng chối từ nói.

Nói đùa, cấp chưởng môn sư thúc bạn gái bà nội xem bệnh, sao có thể lấy tiền a, hơn nữa, này xem bệnh chánh chủ cũng không phải hắn Phùng Văn Bác a.

“Điều này sao đi, phiền toái ngài cố ý đi một chuyến, ngài nếu không thu hạ, chúng ta trong lòng thật sự băn khoăn a.” Đỗ Triết Thanh đám người gặp Phùng Văn Bác thế nhưng không thu tiền lì xì, không khỏi rất là cảm động nói.

Nhưng Phùng Văn Bác lại như thế nào chịu thu này tiền lì xì, trong lúc nhất thời song phương đẩy đến đẩy đi, thế nhưng ai cũng thuyết phục không được ai, cuối cùng Đỗ Triết Thanh đành phải đem ánh mắt xin giúp đỡ đầu hướng về phía Hạ Vân Kiệt.

“Đỗ thúc thúc, hay là thôi đi. Phùng lão không kém chút tiền ấy, hắn chịu đến chủ yếu còn là một viên y giả từ bi chi tâm.” Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Triết Thanh đem xin giúp đỡ ánh mắt đầu hướng chính mình, đành phải ra mặt nói.

Hắn biết Phùng Văn Bác diễn trò về diễn trò, này tiền nếu cầm, phỏng chừng hắn hội phỏng tay cả đời.

“Đúng, đúng, lão nhân ta năm nay đều bảy mươi lăm tuổi, bệnh viện có tiền lấy, trường học có tiền hưu,

không kém tiền, không kém tiền!” Phùng Văn Bác theo Hạ Vân Kiệt ý tứ, vội vàng nói.

Đỗ Triết Thanh gặp Hạ Vân Kiệt cũng nói như thế, cũng chỉ hảo thu hồi tiền lì xì, vài người lại hướng Phùng Văn Bác thật sâu cúc nhất cung, chân thành nói thanh tạ, thế này mới cáo từ rời đi.

“Triết Thanh, Hải Quỳnh này bạn trai mặt mũi ghê gớm thật nha, Phùng lão giáo thụ không chỉ có tự mình đi một chuyến Đông Thông thị, thế nhưng ngay cả tiền lì xì cũng không chịu thu.” Ra khách sạn, Đỗ Hải Quỳnh đại bá không khỏi thật to tán thưởng nói.

“Đúng vậy, hơn nữa y thuật cũng cao minh, đối Hải Quỳnh lại tốt, nhất biết mẹ bị bệnh, lập tức liền gọi điện thoại mời Phùng lão giáo thụ lại đây. Nay xem ra, này Phùng lão giáo thụ y thuật thật sự rất lợi hại, ta cũng yên tâm không ít.” Đỗ Hải Quỳnh đại cô cô cũng đi theo tán thưởng nói.

“Ha ha, đứa nhỏ này quả thật không sai, chính là nay người trẻ tuổi phân phân hợp hợp, cũng không biết hai người có thể hay không lâu dài.” Đỗ Triết Thanh cười nói, trong giọng nói vừa có vài phần đắc ý lại có vài phần lo được lo mất đứng lên.

“Ta xem Hạ Vân Kiệt đứa nhỏ này thực thật sự, hẳn là một lòng, ngươi nha nhưng thật ra muốn nhiều gõ gõ Hải Quỳnh, đừng làm cho nàng ở Hong Kong bên kia bị hoa hoa thế giới cấp mê ánh mắt.” Đại cô cô nói.

Trước khác nay khác, phía trước đại cô cô còn là toàn lực duy trì Tôn Chấn, nay nàng nhưng thật ra lo lắng khởi cháu gái di tình biệt luyến.

“Quả thật, nha đầu kia sẽ không là cái bớt lo đứa nhỏ.” Đỗ Triết Thanh nghe vậy đồng ý gật gật đầu.

Cũng may Đỗ Hải Quỳnh không ở tràng, nếu không còn không bị bọn họ đối thoại tức giận đến hộc máu mới thôi.

“Quốc Minh, ngươi trước tiếp đón Hải Quỳnh, ta cùng Hạ lão sư đi trước thư phòng thương lượng một chút Tôn bà nội phương thuốc sự tình.” Khách sạn, Đỗ Triết Thanh đám người đi rồi, Phùng Văn Bác cũng không dám chậm trễ, đứng dậy dặn dò Phùng Quốc Minh một phen, sau đó liền cùng Hạ Vân Kiệt cùng nhau vào thư phòng.

Thuốc này còn phải Hạ Vân Kiệt tự mình xao định, tự nhiên là không tốt trước mặt Đỗ Hải Quỳnh đàm.

Đỗ Hải Quỳnh tự nhiên không biết này đó, gặp Phùng Văn Bác như vậy để bụng, trong lòng âm thầm cảm kích không thôi, đồng thời cũng căn bản không dám quấy rầy bọn họ hai người.

Vào thư phòng, Hạ Vân Kiệt cười khổ đối Phùng Văn Bác nói:“Phải làm cái người thường thật đúng là không dễ dàng a, Văn Bác, lần này ép buộc ngươi.”

“Ha ha, sư thúc nói gì vậy, có thể giúp đỡ việc, ta nhưng là thực vui vẻ. Bất quá nói thật, nhìn đến Đỗ tiểu thư đối ngài thái độ, đổi thành là ta, vì không đánh vỡ loại này ấm áp mà ngang hàng chân tình kết giao, ta cũng sẽ làm ra cùng sư thúc ngài giống nhau lựa chọn. Loại này chân tình, là tiền tài, quyền lực chẳng sợ siêu năng lực đều mua không được.” Phùng Văn Bác nói.

“Ha ha, khá vậy buồn rầu a. Ngươi ngẫm lại xem, hiện tại chuyện này huyên lớn như vậy, người nhà nàng tất cả đều nhận thức ta, về sau nên như thế nào xong việc a?” Hạ Vân Kiệt một trận đau đầu nhu nhu mũi, cười khổ nói.

“Này ta liền lực bất tòng tâm.” Phùng Văn Bác cười nói, trong tiếng cười mang theo một tia ái muội cùng vui sướng khi người gặp họa.

Hạ Vân Kiệt thấy thế tức giận trừng mắt nhìn Phùng Văn Bác liếc mắt một cái, nói:“Ngươi này lão nhân, còn vui sướng khi người gặp họa, chẳng lẽ ngươi liền như vậy thích nhìn đến ta bị đặt ở trên giá nướng sao?”

“Sư thúc, ngài đây chính là oan uổng ta. Ta đây là hâm mộ ngài a đáng tiếc ta đã muốn không hề tuổi trẻ, bằng không ta nhưng thật ra vui như vậy bị đặt ở trên giá nướng.” Phùng Văn Bác cuống quít nói.

Hạ Vân Kiệt nhìn Phùng Văn Bác cuống quít biện giải sốt ruột dạng, biết hắn nói được cũng đúng vậy. Có câu gọi người không phong lưu uổng thiếu niên, những lời này tuy rằng không nhất thiết đúng, nhưng theo mỗ một loại góc độ đến xem, nhân là hẳn là thừa dịp thanh xuân thì giờ làm một ít làm cho người ta già đi thời điểm, còn có đáng giá nhớ lại này thanh xuân tùy ý sự tình.

“Tốt lắm, tốt lắm, không nói này đó, còn là nói Tôn bà nội bệnh đi. Ta đem phương thuốc nói cho ngươi, ngươi viết xuống đến.” Hạ Vân Kiệt không muốn nhiều lời này phiền não sự tình, khoát tay, đem đề tài chuyển dời đến Tôn bà nội bệnh tình đi lên.

“Sư thúc, này bệnh bằng phương thuốc thật có thể trị sao?” Phùng Văn Bác xem Hạ Vân Kiệt chuyển dời đến chính đề đi lên, trên mặt mỉm cười cũng dần dần chuyển vì ngưng trọng, trong mắt mang theo một tia chờ mong hỏi.

Nếu tiểu tế bào ung thư phổi thật có thể chỉ dựa vào phương thuốc chữa khỏi, ở y học giới hiển nhiên là một cái sự kiện quan trọng đột phá, cũng có thể chân chính

dẫn dắt trung y đi hướng thế giới.

“Có thể, bất quá phương thuốc là không cố định, cần phi thường chính xác đem nắm đến bệnh nhân thể chất tình huống, sau đó căn cứ bệnh nhân thể chất tình huống mà định, hơn nữa theo trị liệu, theo bệnh nhân thể chất biến hóa, phương thuốc cũng muốn tùy thời tiến hành thay đổi, bất quá cái loại này phi thường rất nhỏ thể chất thay đổi, rất khó nắm chắc, hơn nữa phương thuốc cải biến cũng cần phi thường lão đạo kinh nghiệm.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

Phùng Văn Bác nghe vậy nhất thời liền nản lòng, ngay cả chưởng môn sư thúc đều nói là rất khó nắm chắc, trên thế giới này lại có ai có thể làm được đâu?

Hạ Vân Kiệt gặp Phùng Văn Bác nản lòng, cười vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói:“Trung y rộng lớn rộng rãi uyên thâm, ta cũng bất quá chính là nắm giữ điểm da lông, hơn nữa bởi vì ta có thuật pháp trong người, thường thường cũng sẽ quá lấy ỷ lại thuật pháp đến giải quyết, phương thuốc ngược lại thành phụ trợ phương pháp, cho nên ở thuần y đạo một đường, ngược lại không nhất thiết cũng rất tinh thâm, nói không chừng ngày nào đó còn có một thiên tài ở trung y rất thiên phú xuất hiện, thật có thể khai ra một trị liệu tiểu tế bào ung thư phổi phương thuốc cũng không nhất định.”

“Khó a.” Phùng Văn Bác lắc đầu nói.

Hạ Vân Kiệt cũng biết này rất khó, cười cười không tái như vậy sự nói tiếp, mà là đem phương thuốc nhất nhất nói cho Phùng Văn Bác nghe, Phùng Văn Bác nhất nhất nhớ xuống dưới.

Phùng Văn Bác đều ghi lại hoàn bị sau, Hạ Vân Kiệt theo hắn làm nghề y rương lấy viết phù lật tài liệu, đây là Hạ Vân Kiệt gọi điện thoại cấp Phùng Văn Bác khi liền

công đạo quá. Lấy ra sau, hắn ở lá bùa quỷ họa phù một phen, liên tiếp vẽ mười trương, sau đó liền thu tay.

Này phù tự nhiên chính là thi triển trung y trung thần bí chúc do khoa sở cần dùng đến, mười trương phù đối ứng vừa vặn là mười thiếp dược tề.

“Tốt lắm, này nọ đều chuẩn bị tốt, ta cái này đi bắt dược.” Hạ Vân Kiệt đem lá bùa thu hồi đến, này ngoạn ý cũng không thể cấp Đỗ Hải Quỳnh nhìn đến, nếu không nàng chỉ sợ muốn nói hắn muốn làm phong kiến mê tín.

“Ha ha, làm sao cần phiền toái sư thúc ngài đi bắt dược a, ta đánh cái điện thoại là được. Nói như thế nào ta cũng vậy trung y học viện lão viện trưởng, tuy rằng không dám nói đào lý khắp thiên hạ, này Giang Nam tỉnh vùng còn là có rất nhiều ta tay bắt tay mang đi ra học sinh, ta đem phương thuốc theo chân bọn họ nói một tiếng, làm cho bọn họ trảo hảo đưa lại đây đó là, như vậy ngươi cũng tốt đem này lá bùa cấp nhét vào thang túi bên trong, cũng đỡ phải bị Đỗ tiểu thư cấp nhìn đến.” Phùng Văn Bác nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 879 : Quân thần tá sử

Hạ Vân Kiệt gặp Phùng Văn Bác nói như thế, tự nhiên là nhiều một chuyện không bằng thiếu một chuyện, hơn nữa hắn thật muốn đi bắt dược, Đỗ Hải Quỳnh cũng xác định vững chắc hội đi theo, đến lúc đó hắn này lá bùa thật đúng là không tốt trước mặt của nàng mặt nhét vào đi.

“Kia cũng được, ngươi gọi điện thoại đi, đợi lát nữa chúng ta ngay tại này trong thư phòng đem thang túi cấp đóng gói tốt.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

Giang Châu đại học lấy trung y học viện hùng hậu thầy giáo lực lượng mới tễ thân trọng điểm khoa chính quy đại học, có thể nghĩ trung y học viện ở Giang Nam tỉnh lực ảnh hưởng, có thể nói toàn bộ Giang Nam tỉnh ít nhất có một phần năm trung y đều là theo Giang Châu đại học trung y học viện tốt nghiệp đi ra.

Phùng Văn Bác là Giang Châu đại học trung y học viện người đặt móng, hắn ở Giang Nam tỉnh trung y giới ảnh hưởng lại số một số hai, cho nên muốn ở Đông Thông thị tìm cái học sinh làm điểm dược lại đây, thật sự là tái đơn giản bất quá. Cho nên Phùng Văn Bác một cuộc điện thoại đánh đi qua, cũng liền nửa giờ tả hữu, một cái tuổi đại khái ở năm mươi đến tuổi trung niên nam tử liền xuất hiện ở tại khách sạn trong phòng, trong tay dẫn theo một đống thuốc Đông y.

Lúc này Tôn Chấn không ở, nếu hắn ở trong lời nói, lấy hắn Đông Bình hồ khu chính phủ văn phòng thư ký thân phận, khẳng định hội nhận ra đến trước mắt vị này trung niên nam tử là bọn hắn Đông Bình hồ khu trung y viện viện trưởng Hạ Văn Tường.

Đỗ Hải Quỳnh tự nhiên không biết Hạ viện trưởng, đột

nhiên nhìn thấy một vị trung niên nam tử mang theo bao lớn bao nhỏ dược liệu tiến vào, đang có chút nghi hoặc khi, Phùng Văn Bác đã muốn theo trong thư phòng, hướng Hạ Văn Tường cười nói:“Văn Tường ngươi tới a, vất vả ngươi.”

“Lão sư ngài lời này nhưng là chiết sát ta, năm đó không có ngươi tay bắt tay truyền ta y thuật, nào có ta hôm nay, có thể thay ngài làm chút chuyện, kia nhưng là của ta phúc khí.” Hạ Văn Tường vội vàng tiến lên khiêm tốn nói, một đôi mắt nhìn Phùng Văn Bác lại toát ra che dấu không được kinh ngạc sắc.

Lại nói tiếp hắn đã muốn nhiều năm thời gian chưa thấy qua Phùng Văn Bác, không nghĩ tới hắn lão sư cũng là càng sống càng tuổi trẻ, đều nhanh vượt qua hắn.

“Ngươi này miệng còn là cùng trước kia giống nhau có thể nói, được rồi, ta giới thiệu một chút, vị này là chúng ta học viện Hạ Vân Kiệt Hạ lão sư, vị này là Hạ lão sư bằng hữu, Đỗ Hải Quỳnh, vị này là của ta tôn tử Phùng Quốc Minh, ngươi trước kia hẳn là gặp qua. Hạ lão sư, vị này chính là ta trước kia mang quá học sinh Hạ Văn Tường.” Phùng Văn Bác cười nói Hạ Văn Tường một câu, sau đó thay song phương giới thiệu nói.

Hạ Văn Tường tự nhiên biết Phùng Văn Bác thân phận phi thường siêu nhiên, đồng thời hắn hiện tại là Đông Bình hồ khu trung y viện viện trưởng, lại nói tiếp lớn nhỏ cũng là một viện trưởng, quản trăm đến hào nhân, đối một ít trường hợp nói vi diệu chỗ rất có tâm đắc, hắn gặp lấy Phùng Văn Bác thân phận thế nhưng không gọi Hạ Vân Kiệt Tiểu Hạ, mà cố ý kêu Hạ lão sư, trong đầu không khỏi thật to lắp bắp kinh hãi, nhất thời không dám coi khinh Phùng Văn Bác bên người vị kia người trẻ tuổi.

“Nguyên lai là Hạ viện trưởng, lần này phiền toái ngươi.” Hạ Vân Kiệt cười thân thủ cùng Hạ Văn Tường cầm.

“Nhấc tay chi lao mà thôi, Hạ lão sư không cần khách khí.” Hạ Văn Tường vội vàng lại khiêm tốn nói. Ngay cả Phùng lão viện trưởng đều phải xưng hô một tiếng Hạ lão sư, Hạ Văn Tường cũng không dám tự cao tự đại.

“Hải Quỳnh, ngươi tái hơi chút chờ một chút, ta đi vào sẽ đem này đó dược đóng gói một chút, liền với ngươi cùng đi ngươi bà nội nhà.” Hạ Vân Kiệt cùng Hạ Văn Tường chào hỏi sau, lại hướng Đỗ Hải Quỳnh công đạo một chút, thế này mới cùng Phùng Văn Bác, Hạ Văn Tường cùng nhau vào thư phòng.

Dược liệu kỳ thật đã muốn không có gì hay đóng gói, Phùng Văn Bác gọi điện thoại cấp Hạ Văn Tường khi cũng đã đem sở cần dược liệu cùng với phân lượng đều nói rõ ràng, Hạ Văn Tường nghiêm khắc ấn phương tử tán thưởng, đã muốn một bao bao bó tốt, thế này mới nâng lên tới được.

Bất quá sự tình quan hệ Đỗ Hải Quỳnh bà nội, Phùng Văn Bác không dám đại ý, còn là tự mình đem một bao bao mở ra, sau đó hỏi Hạ Vân Kiệt nói:“Hạ lão sư, ngươi xem có vấn đề sao?”

Phùng Văn Bác mở ra dược liệu bao khi, Hạ Văn Tường trong lòng còn chính âm thầm cảm khái, lão sư tác phong còn là cùng trước kia giống nhau nghiêm cẩn, khả hắn vạn vạn không nghĩ tới, Phùng Văn Bác đem mỗi một bao mở ra sau, thế nhưng hồi đầu hỏi Hạ Vân Kiệt có hay không vấn đề, giống như hắn là một vị học đồ, mà vị kia nhiều lắm cũng liền hai mươi tuổi xuất đầu người trẻ tuổi là hắn lão sư bình thường.

Này một màn, nhất thời đem Hạ Văn Tường cấp chấn đắc mãn đầu óc tương hồ, không biết này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra.

Đáng thương Hạ Văn Tường còn không biết, thật muốn luận bối phận, trước mắt vị này người trẻ tuổi nhưng là hắn sư thúc tổ.

Hạ Vân Kiệt mỗi bao đều nhìn nhìn, sau đó gật gật đầu nói:“Không thành vấn đề, các loại dược liệu phân lượng đều thực chuẩn xác.”

Hạ Vân Kiệt hữu mô hữu dạng xem xét, còn có nói khoác mà không biết ngượng trả lời, khiến cho thật vất vả tỉnh táo lại một chút Hạ Văn Tường lại lâm vào mãn đầu óc tương hồ trạng thái.

Này cũng quá vô nghĩa đi, chỉ dựa vào ánh mắt, muốn nói nhận dược liệu đó là không thành vấn đề, khả phân lượng lại như thế nào nhìn ra được đến? Đương nhiên Phùng Văn Bác rõ ràng thực coi trọng thậm chí có thể nói có chút tôn kính trước mắt vị này người trẻ tuổi, Hạ Văn Tường tự nhiên sẽ không ngốc lấy được hỏi Hạ Vân Kiệt như thế nào có thể nhìn ra đến các loại dược liệu phân lượng thực chuẩn xác.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng sẽ không giải thích vấn đề này, xem qua dược liệu không thành vấn đề sau, liền đem một trương trương vừa rồi họa lá bùa cấp nhét vào trong mỗi một cái thang túi.

Thuốc Đông y tổ phương có quân thần tá sử chi nguyên tắc, danh như ý nghĩa, quân dược đó là đơn thuốc trung khởi chủ yếu trị liệu tác dụng dược vật, là phương thuốc trung quân vương; Thần dược là phụ trợ quân dược tăng mạnh trị liệu chủ bệnh cùng chủ chứng dược vật; Tá dược nhất là vì tá trợ dược, dùng cho trị liệu thứ yếu kiêm chứng dược vật, nhị là vì tá chế dược, để mà tiêu trừ hoặc chậm lại quân dược, thần dược độc tính hoặc cương cường dược vật, tam là vì phản tá dược, tức căn cứ bệnh tình cần, sử dụng cùng quân dược dược tính tương phản mà có năng lực ở trị liệu trung khởi phối

hợp tác dụng dược vật; Cuối cùng sử dược đó là chúng ta bình thường nói thang, là dẫn phương trung chư dược cao đến bệnh sở dược vật.

Nhưng ở trong này, chỉ có Hạ Vân Kiệt cùng Phùng Văn Bác biết, như vậy nhất đống lớn dược vật trung, quân dược chính là vừa rồi Hạ Vân Kiệt nhét vào trong thang túi kia tờ giấy phù, này hắn bất quá đều chính là thần dược, tá dược mà thôi.

Về điểm ấy, Hạ Văn Tường tự nhiên không biết, hắn gặp Hạ Vân Kiệt đem một trương trương lá bùa hướng trong thang túi nhét, không khỏi nhìn xem tròng mắt đều trợn tròn.

Bất quá Hạ Văn Tường dù sao cũng là Phùng Văn Bác học sinh, còn là có điểm kiến thức, hồi lâu mới chỉ vào thang trong túi, vẻ mặt kinh nghi nói:“Lão sư, này, này chẳng lẽ chính là ngươi trước kia theo chúng ta nhắc tới quá, thất truyền đã lâu chúc do khoa sao?”

“Chuyện này ngươi có biết là có thể.” Phùng Văn Bác vỗ vỗ Hạ Văn Tường bả vai, nói, nhìn về phía kia thang túi hai mắt lộ ra một tia tiếc nuối cùng cuồng nhiệt hỗn hợp cùng một chỗ phức tạp thần sắc.

Đây là hắn mới trước đây chỉ thấy quá hắn phụ thân thi triển quá y thuật, chỉ tiếc, chúc do khoa yêu cầu phi thường nghiêm khắc, không chỉ có cần phải có cao siêu y thuật, còn cần người có pháp lực mới vừa rồi có thể thi triển, nhất định môn này thần kỳ y thuật chỉ có thể có thể nắm giữ ở cực nhỏ đặc thù nhân vật trong tay.

Hạ Văn Tường nghe vậy cả người chấn một chút, trong mắt lộ ra một tia kinh hãi sắc, miệng lại gắt gao đóng đứng lên.

Lớn nhỏ cũng coi như cái lãnh đạo, nhân sinh cũng trải

qua quá không ít phong ba, hơn nữa rất rõ ràng Phùng Văn Bác kia siêu nhiên thân phận, Hạ Văn Tường nếu phía sau còn tiếp tục mở miệng hỏi, kia hắn đầu óc chỉ sợ là nước vào.

“Phùng lão, dược liệu nếu đều đã muốn chuẩn bị tốt, ta đây trước hết đi cấp Hải Quỳnh nàng bà nội tiên dược chữa bệnh, ngày mai ta ngồi ngươi xe hồi trường học.” Hạ Vân Kiệt gặp này nọ đều đã muốn chuẩn bị thỏa đáng, đem sở hữu dược vật đều đóng gói xách lên nói.

“Làm cho Quốc Minh đưa các ngươi đi qua đi.” Phùng Văn Bác đứng dậy khách khí nói.

“Không cần, liền một đoạn đường ngắn, tùy tiện đánh cái xe là được. Làm cho Quốc Minh cùng ngươi tại đây Đông Bình hồ chung quanh đi một chút đi.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Phùng Văn Bác biết chính hắn một chưởng môn sư thúc là người không câu nệ tiểu tiết, cũng sẽ không tái cùng hắn khách khí đi xuống.

Rất nhanh, Hạ Vân Kiệt cùng Đỗ Hải Quỳnh mang theo gói thuốc ly khai khách sạn, mà Hạ Văn Tường tự nhiên là cầm lấy này ngàn năm một thuở cơ hội, lưu lại làm nổi lên hướng dẫn du lịch. Cùng Phùng Văn Bác gia tôn trong lúc, Hạ Văn Tường cũng từng nói bóng nói gió Hạ Vân Kiệt thân phận, Phùng Văn Bác chỉ nói cho hắn Hạ Vân Kiệt là trung y học viện tối tuổi trẻ phó giáo sư ở ngoài, sẽ thấy không có bao nhiêu nói này khác cái gì, Hạ Văn Tường nói bóng nói gió vài lần sau, sẽ không dám tiếp tục hỏi đi xuống.

Phải biết rằng hắn vị này lão sư không chỉ có riêng chính là trung y ngôi sao sáng, lão viện trưởng, nhưng lại là tỉnh ủy lãnh đạo phụ thân, Hạ Văn Tường cũng không dám nhạ hắn không kiên nhẫn.

Hạ Vân Kiệt trở lại Đỗ Hải Quỳnh bà nội nhà khi, người Đỗ gia cơ hồ đều ở. Nhìn đến Hạ Vân Kiệt trong tay mang theo nhất đại bao dược liệu, Đỗ gia cao thấp nhìn hắn ánh mắt phá lệ ôn nhu.

Hạ Vân Kiệt chịu không nổi mọi người xem hắn kia “Ôn nhu” ánh mắt, vừa đến Đỗ Hải Quỳnh bà nội nhà liền lập mã trong tay tiên dược.

Bởi vì Đỗ Hải Quỳnh bà nội là ở tại nàng tiểu nhi tử nhà, cho nên Hạ Vân Kiệt tiên dược khi cố ý đem Đỗ Hải Quỳnh tiểu thẩm thẩm kêu đi, đem một ít tiên dược chú ý hạng mục công việc nhất nhất hướng nàng công đạo rõ ràng, như vậy hắn ngày mai sau khi rời khỏi, còn lại tiên dược công tác liền từ Đỗ Hải Quỳnh tiểu thẩm thẩm tới tiếp nhâm.

Hạ Vân Kiệt tổng cộng mở mười tề dược, mỗi hai ngày nhất tề, hai mươi ngày sau, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, Đỗ Hải Quỳnh bà nội trong cơ thể nham tế bào sẽ bị giết diệt sạch sẽ. Đương nhiên Hạ Vân Kiệt cũng có thể ở càng trong khoảng thời gian ngắn đem Đỗ Hải Quỳnh bà nội trong cơ thể nham tế bào tiêu trừ sạch sẽ, bất quá lão nhân gia thân thể dù sao quá yếu, kê đơn rất mãnh, Hạ Vân Kiệt còn là lo lắng lão nhân gia thừa nhận không nổi, còn là như thế tiến hành theo chất lượng hơn ổn thỏa.

Chờ Hạ Vân Kiệt đem dược tiên hảo, thái dương đã muốn lạc sơn.

Hạ Vân Kiệt đem dược thủy đưa cho Đỗ Hải Quỳnh bà nội uống, này thần tiên sống tự mình xứng dược thủy, trong đó còn tham cùng hắn pháp lực, tự nhiên không giống tầm thường. Này nhất tề dược uống xong đi, Đỗ Hải Quỳnh bà nội liên tiếp khụ ra mấy khẩu cục đờm sau, liên tục nói này đó ngày ngực buồn lợi hại, chưa

bao giờ giống hôm nay như vậy thoải mái quá.

Người Đỗ gia gặp Phùng Văn Bác khai dược thấy hiệu quả nhanh như vậy, trong đầu tự nhiên là tin tưởng nhân, liên quan đối Hạ Vân Kiệt vị này đem Phùng Văn Bác mời đến đại công thần lại tán thưởng cảm kích không thôi.

Bà nội uống xong dược thủy, mọi người hàn huyên một trận, lại ở Đỗ Hải Quỳnh tiểu thúc thúc gia nếm qua bữa tối, trời liền hoàn toàn tối xuống dưới.

Hạ Vân Kiệt chịu không nổi người Đỗ gia nhiệt tình, còn có vô cùng vô tận bát quái vấn đề, đứng dậy cáo từ nói:“Trời đã muốn không còn sớm, này thuốc Đông y cũng có an thần trợ miên tác dụng, bà nội cũng cần sớm điểm nghỉ ngơi, ta trước hết hồi khách sạn.”

“Kia cũng được, hôm nay làm cho Vân Kiệt đứa nhỏ này việc một ngày, cũng là nên sớm điểm nghỉ ngơi, ta cũng quả thật có điểm mệt mỏi, mọi người đều tan đi,” Bà nội nhân mặc dù lão, tâm cũng không hồ đồ, nhìn ra được đến Hạ Vân Kiệt người trẻ tuổi này bị một đám trưởng bối vây quanh hỏi đông hỏi tây thật là có chút không được tự nhiên, nghe vậy đứng dậy nói.

Gặp bà nội lên tiếng, tuy rằng Đỗ Hải Quỳnh cô cô, thẩm thẩm đám còn có rất nhiều bát quái vấn đề, nhưng phía sau cũng chỉ có thể ý do chưa hết đứng lên, các hồi các gia.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên là đi theo Đỗ Hải Quỳnh người một nhà đi.

Trước trận, Đỗ Hải Quỳnh đổ mã phát ra bút tiền, cũng là không chỉ lo chính mình hưởng lạc, hơn phân nửa tiền gửi trở về nhà, này không, có này bút tiền, Đỗ Triết Thanh nhưng thật ra tiêu sái một hồi, tìm hơn mười vạn

mua lượng biệt khắc khải việt.

“Vân Kiệt, ngươi vừa rồi nói hồi khách sạn, ngươi đính khách sạn phòng sao?” Ngồi ở trong xe, Ngô Thu Nguyệt hỏi ngồi ở phó điều khiển vị Hạ Vân Kiệt.

Chương 880 : Dừng chân

“Không có, bất quá hôm nay là ngũ nhất cuối cùng một ngày, hẳn là đã qua du lịch cao phong kì, khách sạn hẳn là không hề thiếu phòng trống.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Ngươi đứa nhỏ này, theo chúng ta còn khách khí sao? Nếu không có đính khách sạn phòng, kia còn đi cái gì khách sạn, dùng kia tiền tiêu uổng phí làm gì? Buổi tối liền ở nhà a di.” Ngô Thu Nguyệt nghe vậy oán trách nói.

Ngô Thu Nguyệt nói lời này khi, chính nắm tay lái Đỗ Triết Thanh trên mặt hiện lên một tia nghi hoặc sắc, bất quá nhưng không có mở miệng. Mà Đỗ Hải Quỳnh tắc như là đột nhiên nhớ tới cái gì, mặt đẹp hiện lên một tia đỏ ửng, lộ ra một bộ muốn nói lại thôi biểu tình.

“Cảm ơn a di, không cần như vậy phiền toái, ta còn là……” Hạ Vân Kiệt phía trước còn tưởng rằng Ngô Thu Nguyệt lo lắng hắn đính không đến phòng, không nghĩ tới cũng là muốn cho hắn ở nhà nàng đi, nghe vậy không khỏi da đầu từng trận run lên.

Hôm nay một ngày biểu diễn xuống dưới, đều đã muốn làm cho hắn “Tâm thần tiều tụy”, này nếu tái ở đến Đỗ Hải Quỳnh nhà đi, kia quả thực là muốn mạng của hắn a.

“Đều là người trong nhà, phiền toái cái gì. Hơn nữa, ngươi đến Đông Bình hồ đến, nào có đi ở khách sạn đạo lý, liền ở nhà a di.” Ngô Thu Nguyệt không đợi Hạ Vân Kiệt đem nói cho hết lời liền phủ định nói.

“Mẹ, còn là làm cho Vân Kiệt trụ khách sạn đi thôi.” Gặp mẫu thân nói như vậy, Đỗ Hải Quỳnh nhớ tới trong nhà chỉ có hai cái phòng, rốt cục nhịn không được mở miệng nói.

“Ở cái gì khách sạn, các ngươi rất tiền sao? Cho dù có tiền, cũng không thể như vậy loạn tiêu, phải nhanh một chút toàn đứng lên mua phòng. Hiện tại phòng giới nhưng là trướng rất nhanh, trời mới biết hội tăng tới bao nhiêu giá, còn là sớm điểm mua sớm điểm kiên định. Hơn nữa, các ngươi đều như vậy, ngươi lại khó được về nhà một chuyến, chẳng lẽ còn muốn đi theo đi ở khách sạn?” Ngô Thu Nguyệt nghe vậy hơi có chút cả giận nói.

Gặp mẫu thân tức giận, lại thấy mẫu thân nhắc tới chính mình cùng Hạ Vân Kiệt phát sinh quan hệ sự tình, Đỗ Hải Quỳnh lập tức cũng không dám tái hé răng. Về phát sinh quan hệ chuyện này, ban ngày thời điểm nàng bị buộc nóng nảy, bật thốt lên nói ra, còn không có cùng Hạ Vân Kiệt thông qua khí đâu, tái phản bác đi xuống, Hạ Vân Kiệt không biết chi tiết loạn hỏi, kia chỉ sợ cũng muốn ở mẫu thân trước mặt lòi.

Mà còn bị chẳng hay biết gì Hạ Vân Kiệt lại không có nghe ra Ngô Thu Nguyệt lời nói tiện thể nhắn, còn tưởng rằng nàng mất hứng chính mình cùng nàng khách khí, thấy nàng có chút tức giận, cũng cũng không dám tái kiên trì. Dù sao liền ngủ một giấc, đến lúc đó vừa đến Đỗ Hải Quỳnh nhà liền lấy cớ chính mình mệt mỏi, sớm điểm vào nhà ngủ chính là, chẳng lẽ này “Giả mẹ vợ” Còn có thể lôi kéo hắn không cho hắn ngủ, không nên đến cái cầm đuốc soi đêm đàm bất thành?

Như vậy nhất tưởng, Hạ Vân Kiệt nhân tiện nói:“Nếu a di nói như vậy, vậy quấy rầy các ngươi.”

Vừa nghe Hạ Vân Kiệt ứng thừa xuống dưới, trong đêm đen, Đỗ Hải Quỳnh mặt đẹp lại đỏ một phần, tay lại theo bản năng vỗ nhẹ nhẹ hạ cái trán, nghĩ thầm, lúc này phiền toái lớn!

Ngô Thu Nguyệt tự nhiên không biết nữ nhi cùng Hạ

Vân Kiệt cũng không có phát sinh quá quan hệ, gặp Hạ Vân Kiệt đáp ứng xuống dưới, thế này mới chuyển sân vì vui vẻ nói:“Ngươi đứa nhỏ này, cái gì quấy rầy không quấy rầy, cùng a di còn như vậy xa lạ làm gì!”

“Là, là.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy đành phải nhạ nhạ đáp.

Đỗ Hải Quỳnh nhà ở Đông Bình hồ khu một hoàn cảnh thực không sai, mấy năm trước vừa khai phá đi ra tiểu khu.

Tiểu khu từ tiểu cao tầng cùng nhiều tầng lầu tạo thành, Đỗ Hải Quỳnh gia ngay tại nhất tràng tiểu cao tầng bát lâu.

Ra thang máy, vừa vào cửa, Hạ Vân Kiệt đầu lập tức liền lớn, thiếu chút nữa tưởng quay đầu bước đi.

Bởi vì Đỗ Hải Quỳnh nhà thế nhưng chính là bộ trung hộ hình, đại khái tám mươi đến cái bình phương, thanh thanh sảng sảng hai thất nhất thính nhất trù hai vệ. Thính cùng phòng đều có vẻ rộng mở, khả vấn đề là chỉ có hai cái phòng a, đêm nay như thế nào ngủ đâu? Chẳng lẽ làm cho chính mình cùng Đỗ Hải Quỳnh ngủ cùng cái phòng? Nàng mẹ tư tưởng sẽ không như vậy tiền vệ mở ra đi? Chính mình cùng Đỗ Hải Quỳnh còn chính là nam nữ bằng hữu quan hệ đâu!

Đáng thương Hạ Vân Kiệt còn không biết, sự thật đã muốn bị hắn bất hạnh đoán trúng. Bất quá cũng không phải bởi vì Đỗ Hải Quỳnh mụ mụ tư tưởng tiền vệ mở ra, mà là bởi vì Đỗ Hải Quỳnh lừa nàng mẹ nói hắn cùng nàng đã muốn phát sinh quá quan hệ, cho nên Ngô Thu Nguyệt gặp Hạ Vân Kiệt biểu hiện tốt như vậy, cũng từ bọn họ quang minh chính đại ở nhà bắt đầu chưa hôn ở chung cuộc sống.

Hạ Vân Kiệt không biết, Đỗ Triết Thanh đồng dạng

không biết, hắn gặp Hạ Vân Kiệt biểu tình không thích hợp, còn tự cho là thông minh cười đối Hạ Vân Kiệt nói:“Vân Kiệt, thúc thúc nhà nhỏ, chỉ có hai cái phòng, buổi tối đành phải ủy khuất ngươi cùng thúc thúc tễ một cái phòng, Hải Quỳnh với ngươi a di một cái phòng.”

Gặp Đỗ Triết Thanh nói như thế, Hạ Vân Kiệt không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi. Hoàn hảo, không phải cùng Đỗ Hải Quỳnh đồng cái phòng, nếu không lúc này đã có thể thực ngoạn lớn!

Bất quá Hạ Vân Kiệt một hơi vừa mới tùng xuống dưới, bên tai liền vang lên Ngô Thu Nguyệt thanh âm:“Ngươi kia tiếng ngáy đánh cho cùng lôi giống nhau, ngươi làm cho Vân Kiệt với ngươi tễ một cái phòng, ngươi còn làm cho không cho Vân Kiệt ngủ ?”

Nghe nói như thế, Đỗ Triết Thanh mặt lộ vẻ xấu hổ sắc gãi gãi đầu nói:“Nếu không ta ngủ phòng khách, làm cho……”

“Không cần, không cần, ta ngủ phòng khách là có thể.” Hạ Vân Kiệt vừa nghe vội vàng nói.

“Ngủ cái gì phòng khách, buổi tối ngươi cùng Hải Quỳnh một cái phòng.” Hạ Vân Kiệt vừa dứt lời, bên tai lại vang lên Ngô Thu Nguyệt thanh âm.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy một lòng “Oành oành” Hai tiếng, thiếu chút nữa sẽ nhảy ra lồng ngực, ông trời, không phải đâu, Đỗ Hải Quỳnh mụ mụ cũng không tránh khỏi quá cường hãn đi! Ta này “Nữ nhi bạn trai” Mới lần đầu tiên tới cửa đâu, nhưng lại không tới pháp định kết hôn tuổi đâu, này làm mụ mụ như thế nào sẽ chính mình cùng nàng nữ nhi cùng phòng ?

Đỗ Triết Thanh vừa nghe cũng là bị lão bà lời nói cấp hoảng sợ, tuy rằng nói này Hạ Vân Kiệt phi thường vĩ

đại, kia cũng không tất yếu như vậy hầu cấp làm cho nữ nhi chủ động hiến thân a, tổng cũng phải quan sát vài ngày, hiểu biết rõ ràng a. Hơn nữa, hiện tại người trẻ tuổi tình yêu cuồng nhiệt thời điểm hảo cùng mật dính cùng một chỗ dường như, thực chờ giận dỗi, không biết ngày nào đó đã nói bye bye. Thật muốn đã xảy ra quan hệ, sau đó nói sau bye bye, chịu thiệt nhưng là nhà mình nữ nhi a.

Nghĩ như vậy, Đỗ Triết Thanh há mồm đã nghĩ phản bác, Ngô Thu Nguyệt đã muốn lôi kéo tay hắn, nói:“Ngươi theo ta đến một chút, ta có lời với ngươi giảng.”

Đỗ Triết Thanh cũng vừa hảo cảm thấy phản bác trong lời nói trước mặt Hạ Vân Kiệt cùng nữ nhi nói tựa hồ không thích hợp, liền cũng liền đi theo Ngô Thu Nguyệt vào chính bọn họ phòng.

Đỗ Triết Thanh vợ chồng tiến phòng, trong phòng khách cũng chỉ còn lại Hạ Vân Kiệt cùng Đỗ Hải Quỳnh hai người.

Nhớ tới vừa rồi Đỗ Hải Quỳnh mẫu thân nói lời nói, lại thấy Đỗ Hải Quỳnh kia trương mặt đẹp như ánh bình minh bình thường đỏ sẫm, cúi đầu nửa ngày không nói lời nào, dù là Hạ Vân Kiệt áp căn không dám đối Đỗ Hải Quỳnh động tà niệm, phía sau trái tim cũng có chút nổ lớn nhảy lên, không khí trong lúc nhất thời trở nên có chút vi diệu ái muội đứng lên.

“Hải Quỳnh, phía trước chúng ta nhưng là nói tốt, ta chỉ là khách mời một chút, nhưng là hiện tại mụ mụ ngươi……” Hồi lâu, Hạ Vân Kiệt đánh vỡ trầm mặc nói.

Cùng Đỗ Hải Quỳnh cùng phòng, này cũng không phải là đùa giỡn ! Hắn nhưng là nam nhân có vài phòng thê thất nha!

“Ngươi nghĩ rằng ta nguyện ý với ngươi ngủ cùng cái phòng sao? Nhưng là phía trước ở ta tiểu thúc thúc nhà, ta mụ mụ làm cho nhanh khi, ta cùng nàng nói, ta với ngươi, ta với ngươi phát sinh quá quan hệ.” Dù là Đỗ Hải Quỳnh là cá tính cách nóng bỏng lớn mật nữ hài tử, nói xong lời cuối cùng một câu khi cũng có chút không dám nhìn thẳng vào Hạ Vân Kiệt.

“Cái gì? Trời ạ!” Hạ Vân Kiệt đương trường chợt nghe trợn tròn mắt.

Phát sinh quan hệ ? Này vui đùa cũng thật khai lớn!

“Để làm chi? Chẳng lẽ theo ta phát sinh quan hệ ngươi thực chịu thiệt sao?” Vốn cúi đầu có chút không dám nhìn thẳng vào Hạ Vân Kiệt Đỗ Hải Quỳnh, thấy hắn kia một bộ bị kinh ngốc bộ dáng, nhất thời ngẩng đầu thực khó chịu hỏi.

“Ngươi có biết ta không phải ý tứ này, chúng ta vốn chính là diễn một tuồng kịch, nhưng hiện tại cái dạng này, thật là làm sao bây giờ a?” Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Hải Quỳnh phía sau còn rối rắm vấn đề này, không khỏi dở khóc dở cười nói.

“Có thể làm sao bây giờ? Cùng phòng bái!” Hạ Vân Kiệt càng là như vậy rối rắm, Đỗ Hải Quỳnh tựa hồ trong lòng lại càng khó chịu, nghe vậy một bộ không sao cả nói.

“Cùng phòng? Cô nãi nãi, này cũng không phải là đùa giỡn !” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi thực nóng nảy.

“Kia bằng không làm sao bây giờ? Chẳng lẽ theo ta mẹ nói chúng ta kỳ thật cái gì quan hệ đều không có, kia không phải kiếm củi ba năm thiêu một giờ sao? Nói không chừng còn có thể đem ta bà nội cấp tức giận đến bệnh tình phát tác đâu!” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt

sốt ruột bộ dáng, nàng ngược lại không nóng nảy, thậm chí kia đôi tiếu mâu ở chỗ sâu trong tựa hồ còn cất giấu một tia vui sướng khi người gặp họa.

“Này……” Hạ Vân Kiệt vừa nghe, đầu càng đau.

Cùng phòng không được, ra vẻ không cùng phòng cũng không được!

“Đừng nói nữa, ta ba mẹ đi ra.” Đang lúc Hạ Vân Kiệt đầu càng phát ra đau đớn khi, Đỗ Triết Thanh vợ chồng theo chủ nằm đi ra, Đỗ Hải Quỳnh vội vàng lôi kéo Hạ Vân Kiệt tay, thấp giọng nói.

Ngô Thu Nguyệt biểu tình là cười tủm tỉm, nhưng Đỗ Triết Thanh biểu tình còn có chút mất tự nhiên thậm chí có thể nói không cam lòng, nhất là khi hắn ánh mắt nhìn đến nữ nhi tay cùng Hạ Vân Kiệt tay mười ngón gắt gao tương khấu khi, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt lại lộ ra một tia không cam lòng.

Tục ngữ nói, nữ nhi là phụ thân đời trước tình nhân. Đối với nữ nhi, phụ thân thường thường so với mẫu thân còn muốn yêu thương vài phần, nay Hạ Vân Kiệt tiểu tử này vô thanh vô tức thế nhưng liền chiếm lấy nữ nhi thân mình, Đỗ Triết Thanh này làm phụ thân có thể có hoà nhã sắc mới là lạ.

Đón nhận Đỗ Triết Thanh kia có chút không cam lòng ánh mắt, Hạ Vân Kiệt trong lòng kia oan a!

Chính mình nhưng là học lôi phong làm người tốt tới a, áp căn sẽ không động quá nàng nữ nhi một cây hãn mao, chẳng sợ năm đó nàng **** chính mình, chính mình cũng chưa động thủ động cước đâu.

Đương nhiên ở Đỗ Hải Quỳnh kia tràn ngập cảnh cáo dưới ánh mắt, còn có càng khấu càng chặt năm ngón

tay dưới, Hạ Vân Kiệt cũng chỉ đành đem này oan tình thật sâu chôn dấu dưới đáy lòng.

“Vân Kiệt a, ngươi Đỗ thúc thúc tiếng ngáy thật là có chút vang, buổi tối ngươi còn là cùng Hải Quỳnh một cái phòng đi.” Ngô Thu Nguyệt gặp khách đại sảnh không khí tựa hồ có chút quái, cười nói.

Nói xong, Ngô Thu Nguyệt lại hướng Đỗ Hải Quỳnh trách cứ nói:“Hải Quỳnh, ngươi còn thất thần làm gì? Còn không cấp Vân Kiệt đi chuẩn bị rửa mặt đồ dùng.”

“Nga!” Đỗ Hải Quỳnh ứng thanh liền đi phòng cấp Hạ Vân Kiệt tìm rửa mặt đồ dùng, Hạ Vân Kiệt thật sự có chút không biết nên như thế nào đối mặt Đỗ Triết Thanh vợ chồng, gặp Đỗ Hải Quỳnh đi phòng cấp chính mình chuẩn bị rửa mặt đồ dùng, cũng nhấc chân tưởng đi theo đi. Bất quá Hạ Vân Kiệt vừa mới nhấc chân, Đỗ Triết Thanh cũng đã đỉnh đạc hướng hắn vẫy tay nói:“Vân Kiệt, đến theo ta đánh một bàn cờ.”

Nhìn vừa rồi còn đem chính mình làm khách nhân bình thường, khách khách khí khí tiếp đón Đỗ thúc thúc, nay trong nháy mắt liền bãi nổi lên cha vợ cái giá, Hạ Vân Kiệt trong lòng kia nghẹn khuất a, nhưng lại lại không dám biểu hiện ra nửa điểm bất mãn cảm xúc.

Không có biện pháp, ai làm cho hắn lên hắn nữ nhi “Giường” Đâu.

Chương 881 : Có này mẫu còn có này nữ

Cờ tướng Hạ Vân Kiệt tự nhiên hội, Vu Trạch lúc tuổi già sống một mình, nhàn rỗi không có việc gì trừ bỏ thích ăn Hạ Vân Kiệt cho hắn nấu đồ ăn, đó là thích cùng hắn chơi cờ giải buồn.

Đương nhiên Vu Trạch thiên phú thông minh, lại là hơn trăm tuổi lão nhân, quả thực chính là thành tinh nhân vật, kì nghệ tự nhiên phi thường cao siêu, Hạ Vân Kiệt khi đó cùng hắn chiến, trên cơ bản là có thua không thắng.

Bất quá cùng Vu Trạch chơi cờ mặc dù có thua không thắng, nhưng cùng cao thủ chơi cờ hạ hơn, Hạ Vân Kiệt kì nghệ cũng là bồi dưỡng đi ra. Nay hắn kì nghệ tuy rằng không bằng hắn y thuật như vậy xuất thần nhập hóa, nhưng là tuyệt đối là siêu nhất lưu trình độ, nay Đỗ Triết Thanh thế nhưng muốn tìm hắn cờ tướng, Hạ Vân Kiệt thật đúng là đề không nổi nửa điểm hứng thú.

Khả “Chuẩn cha vợ” mệnh lệnh không thể trái nha, Hạ Vân Kiệt cũng chỉ hảo thành thành thật thật theo hắn mặt đối mặt mà ngồi, dọn xong xa mã pháo, sau đó bắt đầu đối chiến.

Cao thủ nhất so chiêu đã biết có hay không, này kì vừa mới đi không vài bước,, Hạ Vân Kiệt đã nghĩ trực tiếp bỏ cờ không chơi. Không phải Đỗ Triết Thanh kì nghệ rất cao, Hạ Vân Kiệt tưởng nhận thua, mà là hắn kì nghệ thật sự rất thối, ít nhất tương đối cho Hạ Vân Kiệt mà nói, kia quả thực chính là lạn rối tinh rối mù.

Khả nhất tưởng khởi phía trước Đỗ Hải Quỳnh nói qua lời nói, Hạ Vân Kiệt cuối cùng chỉ có thể kiên trì cùng Đỗ Triết Thanh chém giết, không chỉ có muốn cùng hắn

chém giết, nhưng lại nghĩ biện pháp cùng hắn chém giết khó hoà giải, cái loại này chém giết cảm giác miễn bàn có bao nhiêu thống khổ.

Bất quá Hạ Vân Kiệt tuy rằng cảm giác thống khổ, Đỗ Triết Thanh đã có loại kỳ phùng địch thủ khoái cảm, cực kì mạo hiểm thắng hai bàn cờ sau, đắc ý liên tục cười to, liên quan đối vị này "Chuẩn con rể" trước tiên ăn vụng hắn nữ nhi trái cấm trong lòng khúc mắc nhưng thật ra biến mất không còn một mảnh.

"Nhìn ngươi kia đắc ý kính, Vân Kiệt, đừng nhường ngươi Đỗ thúc thúc, hắn người này không thể gặp hảo." Gặp trượng phu cùng Hạ Vân Kiệt chơi cờ hạ vui vẻ, Ngô Thu Nguyệt trên mặt không khỏi lộ ra lòng tràn đầy vui mừng, một bên bang hai người rửa sạch vài quả táo, hơn nữa cắt thành một khối khối bưng lên, một bên cười đối Hạ Vân Kiệt nói.

"Ha ha, cái gì kêu đắc ý, đó là ta kì tài cao! Vân Kiệt, đừng nghe ngươi a di mò mẩm, ngươi cứ việc phóng ngựa lại đây. Nếu không như vậy tốt lắm, ta nhường ngươi một mã, như vậy sát đứng lên liền kỳ phùng địch thủ." Đỗ Triết Thanh rất là đắc ý nói.

"Vân Kiệt, không cần cho ta mặt mũi, trực tiếp xử lý lão ba, cũng đỡ phải hắn như vậy đắc ý." Đỗ Hải Quỳnh tùy tay dùng cây tăm cắm một khối quả táo, nhét vào Hạ Vân Kiệt miệng thảo luận nói.

Nàng nhưng là biết lấy Hạ Vân Kiệt xem bói xem tướng tiêu chuẩn đều có thể đi Hong Kong kiếm cơm ăn, giống loại này biết xem bói xem tướng "Người giang hồ", muốn nói cờ tướng trình độ còn so với bất quá nàng lão ba, Đỗ Hải Quỳnh thật đúng là không tin.

"Thật sự là nữ đại bất trung lưu, này đều còn không có gả đi qua đâu, mà bắt đầu giúp đỡ ngoại nhân đến đối

phó ngươi lão ba a.” Đỗ Triết Thanh nghe vậy tức giận nói.

“Ai cho ngươi như vậy đắc ý vênh váo tới, thế nhưng nói làm cho Vân Kiệt một con mã, lấy Vân Kiệt trình độ, tùy tiện cho ngươi một con xe đều có thể đem ngươi giết được hoa rơi nước chảy.” Đỗ Hải Quỳnh nói khoác mà không biết ngượng nói.

“Thật sự là khí sát ta cũng!” Đỗ Triết Thanh gặp nữ nhi nói như vậy, khoa trương vỗ vỗ trong ngực, sau đó đối Hạ Vân Kiệt nói:“Vân Kiệt, nếu Hải Quỳnh nói như vậy, ngươi cứ việc phóng ngựa lại đây, nếu làm cho ta về sau phát hiện ngươi cũng dám giấu diếm, thúc thúc nhưng là muốn phát hỏa.”

Gặp Đỗ Triết Thanh nói như vậy, Hạ Vân Kiệt đành phải bất đắc dĩ nói:“Vậy được rồi, ta làm hết sức.”

“Không phải đâu, chẳng lẽ tiểu tử ngươi phía trước thật sự nhường ta?” Đỗ Triết Thanh gặp Hạ Vân Kiệt nói như thế, không khỏi trừng mắt nói.

“Kia không phải vô nghĩa sao? Hạ Vân Kiệt ngay cả xem tướng tính mệnh đều biết một ít, ta mới không tin hắn ngay cả cờ tướng cũng không như ngươi đâu?” Đỗ Hải Quỳnh đương nhiên nói.

“Phải không? Vân Kiệt còn hiểu xem tướng tính mệnh sao? Kia đợi lát nữa nên giúp a di hảo hảo nhìn một cái.” Ngô Thu Nguyệt nghe vậy nhất thời tinh thần tỉnh táo, mà Đỗ Triết Thanh tắc không cho là đúng lắc đầu, hắn mới không tin Hạ Vân Kiệt một mao đầu tiểu tử còn hiểu kia, đơn giản nhìn điểm tương quan bộ sách thôi.

“Chính là học điểm da mao, hơn nữa vận mệnh thứ này, ba phần dựa vào thiên, bảy phân dựa vào chính mình, nói hơn ngược lại dễ dàng dẫn tới người nghi thần nghi

quỷ, không xem cũng thế.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Không quan hệ, liền quyền làm nhàn rỗi không có việc gì đùa giỡn.” Ngô Thu Nguyệt cười nói, nàng tự nhiên cũng không tin Hạ Vân Kiệt thực hiểu được tính mệnh, đơn giản nữ nhân lòng hiếu kỳ cường, thích lộng điểm sự tình làm làm thôi.

“Đúng vậy, coi như chơi thôi, tính không chuẩn cũng sẽ không nói ngươi.” Đỗ Hải Quỳnh lại hướng Hạ Vân Kiệt miệng nhét khối quả táo nói. Nàng cùng Trầm Lệ Đề đều từng cầu nghỉ mát Vân Kiệt giúp các nàng tính mệnh, nhưng Hạ Vân Kiệt luôn lấy đủ loại lấy cớ cự tuyệt, đối chuyện này Đỗ Hải Quỳnh vẫn canh cánh trong lòng, hôm nay khó được tìm được một cái cơ hội, tự nhiên không chịu buông tha.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên biết Đỗ Hải Quỳnh tâm tư, tức giận trắng nàng liếc mắt một cái, nhưng dù sao lần này mở miệng là trưởng bối, nếu Ngô Thu Nguyệt kiên trì, hắn nhưng thật ra không tốt tái cự tuyệt.

“Các ngươi nữ nhân liền thích này đó không vào đề sự tình, được rồi, có thể tính mệnh chờ ta cùng Vân Kiệt đem này bàn cờ trước hạ xong nói sau.” Đỗ Triết Thanh lúc này đã muốn đem kì dọn xong, gặp nữ nhi cùng lão bà đều ở xả tính mệnh sự tình, không kiên nhẫn khoát tay nói, nói xong, hắn lại lại đối Hạ Vân Kiệt phân phó nói:“Vân Kiệt, lần này cần phải đến thật, thúc thúc cũng sẽ không tái nhường ngươi.”

Hạ Vân Kiệt vừa nghe, trong lòng không khỏi một trận buồn cười, cảm tình Đỗ Triết Thanh sợ hãi chính hắn một “Chuẩn con rể” Hạ không được đài, phía trước còn cố ý nhường điểm kì.

“Vân Kiệt, tốc chiến tốc thắng!” Đỗ Hải Quỳnh lại tắc một khối quả táo tiến Hạ Vân Kiệt miệng, nói.

“Nữ đại bất trung lưu, bất trung lưu a!” Đỗ Hải Quỳnh hành động nhìn xem Đỗ Triết Thanh chỉ lắc đầu.

……

Đệ tam bàn, bắt đầu không vài phút, Hạ Vân Kiệt liền một tiếng “tướng”, đem Đỗ Triết Thanh cấp buồn bực hai tay đem quân cờ một chút, nói:“Này bàn đại ý, trọng đến.”

Thứ bốn bàn, còn là bắt đầu không vài phút, Hạ Vân Kiệt lại là một tiếng “Tướng”, Đỗ Triết Thanh lại bị “Tướng” không đường thối lui.

Lúc này đây, Đỗ Triết Thanh còn là không phục, lại hạ thứ năm bàn, kết quả còn là giống nhau, buồn bực Đỗ Triết Thanh rốt cục đem quân cờ nhất ném, nói:“Không chơi, không chơi!”

“Khanh khách, rốt cục biết lợi hại đi!” Ngô Thu Nguyệt cùng Đỗ Hải Quỳnh gặp Đỗ Triết Thanh rốt cục khí kì nhận thua đều vui sướng khi người gặp họa nở nụ cười.

“Đâu chỉ lợi hại, quả thực chính là biến thái!” Đỗ Triết Thanh gặp thê tử cùng nữ nhi vui sướng khi người gặp họa cười chính mình, sửng sốt một chút sau, cũng đi theo cười nói.

Gặp Đỗ Triết Thanh nói chính mình biến thái, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra hơi có chút ngượng ngùng nói:“Kỳ thật chủ yếu là thúc thúc ngươi chơi cờ mãnh một ít, nếu hơi chút……”

“Được rồi, Vân Kiệt ngươi cũng đừng trấn an ngươi thúc, còn là nhanh lên cấp a di ta tính tính xem, ta gần nhất cổ vận như thế nào?” Ngô Thu Nguyệt lại không đợi Hạ Vân Kiệt nói tiếp, lôi kéo hắn chỉ vào chính mình

hỏi.

Hạ Vân Kiệt vừa nghe nhất thời một trận không nói gì, thật là có này mẫu còn có này nữ a. Trước một trận, Đỗ Hải Quỳnh nhưng là lão phát tin nhắn đuổi theo một cái khác chính mình hỏi đổ mã sự tình, nay đổi thành nàng mẫu thân, nhưng thật ra bắt đầu hỏi chính mình cổ phiếu.

“Không phải đâu, ngươi kia mấy chi lạn cổ còn không có bán đi sao? Trung Quốc thị trường chứng khoán không phải chúng ta tiểu dân chúng có thể đùa, hiện tại đại bàn đều nhanh ngã phá một ngàn điểm, ngươi còn sủy kia mấy chi cổ làm gì? Chẳng lẽ còn tưởng hàm ngư xoay người bất thành?” Vừa nghe lão bà nhắc tới cổ phiếu, Đỗ Triết Thanh lập tức nhíu mày.

Ngô Thu Nguyệt là 2001 năm tháng sáu phân nhập thị trường chứng khoán, khi đó vừa vặn là Trung Quốc thị trường chứng khoán tối cao phong thời điểm, đại bàn sáng ghi lại đạt tới hai ngàn hai trăm nhiều điểm. Bất quá sau bắt đầu, đại bàn một đường đi thấp, đến năm nay 05 năm tháng năm phân, đại bàn đã muốn mau ngã phá một ngàn điểm. Theo thị trường chứng khoán thấp mê, Ngô Thu Nguyệt ở thị trường chứng khoán tiền tự nhiên là co rụt lại tái lui, thậm chí có một chích cổ ngay cả năm đó một phần mười giá cũng không đến.

“Đúng vậy, mẹ ngươi đừng tái sao cổ. Nếu không ngươi sao cổ, nhà chúng ta bốn năm trước liền chuyển đến nội thành ở, hơn nữa nói như thế nào cũng sẽ muốn làm cái tam thất nhất thính.” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy cũng là hơi nhíu mày nói.

“Ta này bất chính đang hỏi Vân Kiệt sao? Lần này ta nghe Vân Kiệt, hắn nói bán ta liền bán, hắn nói không bán ta sẽ không bán.” Ngô Thu Nguyệt nói.

Nói xong, Ngô Thu Nguyệt liền đem ánh mắt gắt gao nhìn thẳng Hạ Vân Kiệt, xem ra, nàng đổ không phải hy vọng Hạ Vân Kiệt cấp nàng tính cổ vận, đổ càng giống ném tiền xu quyết định phao còn là không phao, đơn giản kia tiền xu biến thành Hạ Vân Kiệt mà thôi. Mà Đỗ Triết Thanh cùng Đỗ Hải Quỳnh phụ nữ hai, cũng đồng dạng đem ánh mắt đầu hướng về phía Hạ Vân Kiệt, hơn nữa còn hướng hắn một cái kính sử ánh mắt.

Hạ Vân Kiệt nhìn một nhà ba người ánh mắt đều ngắm nhìn ở chính mình trên người, trong lòng không khỏi một trận cười khổ. Hắn nhưng thật ra không hy vọng Ngô Thu Nguyệt tiếp tục ở thị trường chứng khoán ép buộc đi xuống, Đỗ Triết Thanh nói còn là đúng, Trung Quốc cổ phiếu sẽ không là tiểu dân chúng có thể đồ chơi, ngoạn đến cuối cùng thường thường đều thành coi tiền như rác. Nhưng vấn đề là khi hắn tĩnh hạ tâm từ Ngô Thu Nguyệt tướng mạo suy tính nàng trong tay cổ phiếu đi hướng khi, lại phát hiện kế tiếp hai năm nhiều, nói cách khác đến 2007 năm qua nửa năm, chỉ cần Ngô Thu Nguyệt không bán tháo trong tay cổ phiếu, đó là một đường tài vận vào đầu, bởi vậy không khó suy tính đi ra, nàng trong tay cổ phiếu ở kế tiếp hai năm nhiều chỉ sợ đều đã một đường phiêu hồng. Lúc này nếu hắn gọi Ngô Thu Nguyệt cầm trong tay cổ phiếu cấp phao, chờ cuối tháng này, nàng phát hiện chính mình phao điệu cổ phiếu bắt đầu kế tiếp hướng lên trên phiêu hồng, thậm chí đến cuối cùng còn phiên vài phiên khi, kia còn không đem hắn Hạ Vân Kiệt cấp thầm oán cẩu huyết lâm đầu mới là lạ.

“Này, a di a, thị trường chứng khoán có phiêu lưu, đầu tư cần thận trọng a!” Hạ Vân Kiệt trong lòng do dự hồi lâu, mới mở miệng nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Đỗ Triết Thanh cùng Đỗ Hải Quỳnh đều thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, mà Ngô Thu Nguyệt sắc mặt lập tức liền uể oải xuống dưới.

Xem ra chính mình từng một lần xem trọng mấy chi cổ phiếu đều có thể rau cải trắng giá cấp bán đi.

“Bất quá, ở kế tiếp hai năm nhiều, xác thực nói ở kế tiếp hai năm rữoi không đến một chút thời gian, a di ngươi còn là có thể tiếp tục trì cổ không phao, thậm chí ta cho rằng nếu ngươi trong tay có tiền nhàn rỗi, không ngại tái tiếp tục bổ một ít tiến vào.” Bất quá kế tiếp Hạ Vân Kiệt nói một phen nói, lập tức lại đem Đỗ Triết Thanh một nhà ba người toàn cấp nghe trợn tròn mắt.

“Thật vậy chăng? Vân Kiệt! Ý của ngươi là ta không cần bán còn muốn mua tiến?” Rất nhanh, Ngô Thu Nguyệt liền vẻ mặt kích động hỏi. Lúc này, nàng thấy thế nào trước mắt con rể như thế nào thuận mắt.

Cổ phiếu bồi tiền, vẫn là Ngô Thu Nguyệt trong lòng đau, tổng cảm thấy chính mình tiêu xài trong nhà tiền tài, mà trượng phu cùng nữ nhi có đôi khi cũng sẽ nhịn không được thầm oán nàng, nay cuối cùng có cái cho rằng nàng là mua đúng, nhưng lại duy trì nàng tiếp tục mua tiến.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 882 : Hố người tướng thuật

“Vân Kiệt, chuyện này ngươi nhưng đừng loạn cho ngươi a di ra chủ ý, cổ phiếu nàng nhưng là mệt hơn mười vạn.” Đỗ Triết Thanh thái độ lại cùng Ngô Thu Nguyệt hoàn toàn tương phản, lập tức giận tái mặt nói.

Ngô Thu Nguyệt tiền là ở 2001 năm mà bắt đầu đầu nhập thị trường chứng khoán, nhất quăng vào đi, thị trường chứng khoán mà bắt đầu trượt, mà nàng tắc tiếp tục sao để, nhất mệt tái mệt, cuối cùng mệt hơn mười vạn. 2001, hai năm, mặc kệ là phòng giới, này khác tiêu phí, còn là tiền lương đều còn bị vây có vẻ thấp trình độ, hơn mười vạn kia tuyệt đối được cho một bút rất lớn số lượng. Cho dù đặt ở Hạ Vân Kiệt hiện tại chỗ 2005 năm, hơn mười vạn đối với tiểu gia đình mà nói cũng là một bút rất lớn số lượng.

“Đúng vậy, Vân Kiệt, là gọi ngươi cho ta mẹ tính mệnh, không phải bảo ngươi cổ động nàng tiếp tục mua cổ phiếu a!” Đỗ Hải Quỳnh cũng theo sát sau nói. Nàng hiện tại trong lòng nhưng là hối hận đòi mạng, không có việc gì đề Hạ Vân Kiệt tính mệnh xem tướng làm gì, nay được, tiểu tử này thật đúng là nghĩ đến chính mình là tính mệnh đại sư, thế nhưng còn như thực khuyên ta mẹ tiếp tục mua tiến cổ phiếu. Còn có, tiểu tử này có phải hay không cố ý cùng chính mình chống đối, trước kia gọi hắn giúp chính mình tính mệnh không chịu, nay nhưng thật ra đáp ứng rõ ràng, lại chỉnh ra như vậy một cái hố người kết quả.

Kỳ thật, tương đối cho Đỗ Triết Thanh cùng Đỗ Hải Quỳnh, chân chính buồn bực là Hạ Vân Kiệt, hắn là thực không nghĩ bại lộ chính mình tính mệnh bản sự, cũng thực không nghĩ làm cho Ngô Thu Nguyệt tiếp tục ở thị trường chứng khoán trung ép buộc đi xuống, khả biết rõ Ngô Thu Nguyệt phao phiếu chính là tương đương với

bồi tiền, hắn tổng cũng không thể hố nàng bồi tiền đi. Nếu không thể hố nàng bồi tiền, kia tự nhiên đành phải ăn ngay nói thật, làm cho nàng lời ít tiền. Mặc kệ nói như thế nào, Ngô Thu Nguyệt cũng là Đỗ Hải Quỳnh mẫu thân.

Nay được, chính mình một phen hảo ý đổ thành Đỗ Triết Thanh cùng Đỗ Hải Quỳnh thảo phạt đối tượng, chính mình xuất thần nhập hóa tướng thuật đến bọn họ hai trong mắt cũng là thành hố người hạt tính.

“Uy, uy, các ngươi đây là cái gì thái độ. Chẳng lẽ không tin tưởng Vân Kiệt tướng thuật sao?” Ngô Thu Nguyệt chuyển biến tốt không dễ dàng có người thay nàng xuất đầu, duy trì nàng tiếp tục sao cổ, trong nhà mặt khác hai người lại lập tức đi ra dội nước lã, nhưng lại rất nhiều trách cứ Hạ Vân Kiệt, lập tức vẻ mặt bất mãn vặn hỏi nói.

“Thiết, Vân Kiệt nếu có thể ngay cả cổ phiếu đều có thể tính đi ra, hắn còn làm cái gì thầy thuốc a? Trực tiếp nằm ở trên giường đếm tiền tốt lắm.” Đỗ Hải Quỳnh tức giận nói.

“Nói cũng không thể nói như vậy, ta nghe một ít thầy bói nói qua, bọn họ này một hàng cũng là có hạn chế có quy định. Nhưng là không tốt tùy tiện vận dụng thủ đoạn thay chính mình kiếm tiền, nếu không ông trời là hội trừng phạt, tỷ như giảm thọ linh tinh.” Ngô Thu Nguyệt nói năng hùng hồn đầy lý lẽ phản bác nói.

Hiện tại trong nhà rốt cục có cá nhân duy trì, nàng là nói cái gì cũng không nguyện ý phao cổ, thậm chí đều đã muốn ở lo lắng muốn hay không đem này hai năm tỉnh ăn kiệm dùng tiết kiệm xuống dưới tiền riêng lấy đến tiếp tục quăng vào đi.

Gặp Ngô Thu Nguyệt là quyết tâm, Đỗ Triết Thanh cùng

Đỗ Hải Quỳnh cho nhau liếc nhau, đành phải bất đắc dĩ lắc lắc đầu, lười nói cái gì nữa, chính là người sau lại nhịn không được trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

“Đến đến, Vân Kiệt ăn chút hoa quả, đúng rồi, a di cho ngươi xem xem ta mua cổ. Nếu muốn bổ thương trong lời nói, ngươi xem thế nào chỉ cổ càng thích hợp.” Ngô Thu Nguyệt lại tựa hồ áp căn sẽ không nhìn đến trượng phu cùng nữ nhi bất đắc dĩ buồn bực biểu tình, mà là một bên khuyên Hạ Vân Kiệt ăn nhiều một chút hoa quả, một bên đem chính mình mua kia mấy chi cổ cấp Hạ Vân Kiệt xem.

“Nhìn cái gì vậy, Vân Kiệt đều việc một ngày, khẳng định mệt muốn chết rồi, làm cho hắn sớm điểm nghỉ ngơi đi.” Vừa nghe lão bà nói muốn bổ thương, Đỗ Triết Thanh lập tức đứng lên nói.

Hắn cũng không phải cái gì đại lão bản, khả kinh không nổi lão bà ở thị trường chứng khoán như vậy ép buộc.

“Đúng vậy, mẹ, ta cũng mệt mỏi, cổ phiếu sự tình ngươi còn là kiềm chế điểm đi, đừng nghe Vân Kiệt nói bừa, chính hắn lại không sao cổ, thế nào biết này đó a.” Đỗ Hải Quỳnh thấy nàng lão mẹ đề cổ phiếu, cũng lập tức đi theo đứng lên, nói xong còn trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Hạ Vân Kiệt thấy thế thế nào còn dám cùng Ngô Thu Nguyệt tiếp tục tham thảo đi xuống, vội vàng cũng đi theo đứng lên nói:“A di, cổ phiếu sự tình ta quả thật không hiểu, ta cũng sẽ theo liền nói nói, tùy tiện nói nói.”

Tùy tiện nói nói? Đỗ Triết Thanh cùng Đỗ Hải Quỳnh phụ nữ hai nghe vậy thẳng mắt trợn trắng, loại chuyện này có thể tùy tiện nói nói sao? Nay đổ tốt, đều đã muốn bắt đầu ở lo lắng bổ thế nào chi cổ phiếu.

“Ha ha, vậy ngày mai rồi nói sau, hôm nay các ngươi sớm điểm nghỉ ngơi.” Ngô Thu Nguyệt gặp ba người đều đứng lên, tuy rằng lòng có không cam lòng, nhưng cũng chỉ có thể cười ha ha đứng dậy nói.

Đỗ Triết Thanh vợ chồng ngủ chủ nằm, chủ nằm có mang buồng vệ sinh, cho nên nói tiếng ngủ ngon, Đỗ Triết Thanh vợ chồng liền trực tiếp vào phòng, sau đó đem cửa cấp đóng đứng lên.

Kết quả là, trong nháy mắt trong phòng khách cũng chỉ còn lại Hạ Vân Kiệt cùng Đỗ Hải Quỳnh.

Vừa rồi Đỗ Triết Thanh vợ chồng ở khi, hai người đều còn không có cái gì cảm giác, biểu hiện cũng thật là tùy ý, Đỗ Hải Quỳnh còn ngồi ở Hạ Vân Kiệt bên người hướng miệng hắn nhét quả táo, nhưng nay hai người vừa đi, phòng khách trung chỉ còn lại có bọn họ hai người, nhớ tới buổi tối muốn ngủ cùng cái phòng, không khí nhất thời có chút xấu hổ đứng lên.

“Nếu không buổi tối ta còn là ngủ phòng khách đi?” Một hồi lâu nhi, Hạ Vân Kiệt đánh vỡ xấu hổ không khí, nói.

“Ngươi muốn ngủ phòng khách, bị ta ba mẹ phát hiện làm sao bây giờ? Bọn họ không phải hoài nghi chúng ta là giả, vậy khẳng định đã cho chúng ta cãi nhau giận dỗi.” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Kia làm sao bây giờ?” Hạ Vân Kiệt nhìn thoáng qua mặc thật là thanh lương Đỗ Hải Quỳnh, vẻ mặt khó xử nói.

Nay mùa đã muốn là tháng năm phân, Giang Nam thời tiết nhiệt sớm, ban ngày đều đã muốn đạt hai mươi độ đã ngoài, hơn nữa hôm nay thời tiết lại cao thái quá, đều đã muốn sắp đạt ba mươi độ, không ít yêu đẹp nữ hài tử

đều đã muốn mặc vào đai đeo váy, lộ cánh tay lộ chân. Đỗ Hải Quỳnh tuy rằng đỡ, mặc là dài tay áo t tuất cùng quần bò. Bất quá loại này thời tiết, buổi tối tổng cũng không thể mặc áo dài quần dài ngủ đi? Cho dù mặc áo dài quần dài, kia cũng khẳng định là khinh bạc rộng thùng thình.

Hạ Vân Kiệt cũng không cho rằng cùng mặc thanh lương Đỗ Hải Quỳnh buổi tối ngủ một cái phòng, chính mình còn có thể ngủ an ổn. Nữ nhân này dáng người cũng không phải là cái, hơn nữa kia đôi ngọc nữ phong phá lệ cực đại đầy đặn, rất có trong truyền thuyết đồng nhan đặc sắc, năm đó nàng cố ý Hạ Vân Kiệt khi, hắn sớm đã có sở lĩnh giáo.

“Có thể làm sao bây giờ? Đương nhiên là ngủ cùng cái phòng, nhiều lắm cho ngươi chiếm chút tiện nghi. Bất quá trước đó nói tốt, ta ngủ mặt đất, ngươi ngủ trên giường, nhưng đừng nghĩ theo ta tễ cùng trương giường.” Đỗ Hải Quỳnh cắn môi, ửng đỏ mặt nói.

Tuy rằng của nàng tính cách luôn luôn lớn mật mạnh mẽ, nhưng cùng nam nhân ngủ cùng cái phòng còn là cuộc đời lần đầu tiên, nhất tưởng đứng lên, còn là khó tránh khỏi ngượng ngùng khẩn trương

“Đó là đương nhiên, bất quá đợi lát nữa còn là ta ngủ mặt đất đi, ta da dầy một ít.” Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Hải Quỳnh nói như thế, cũng biết đêm nay chạy trời không khỏi nắng, chỉ có thể “Chưa hôn cùng phòng” Một lần.

“Điều này sao không biết xấu hổ, cho ngươi vất vả như vậy đến hỗ trợ, còn ngủ mặt đất?” Đỗ Hải Quỳnh nói, trong mắt lóe ra một tia cảm động sắc.

“Có cái gì ngượng ngùng, ngươi không phải nói ta là ngươi tốt nhất hai vị khác phái bằng hữu chi nhất thôi! Nếu là bằng hữu, thế nào dùng khách khí như vậy.” Hạ

Vân Kiệt cười nói.

“Miễn bàn tên kia nhắc tới hắn ta liền nhất bụng đến khí, cả ngày tắt máy, phát tin nhắn cũng không hồi, cũng không biết ở nơi nào phong lưu khoái hoạt đâu! Cũng là ngươi tốt, nhất kêu đi ra.” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Khụ khụ!” Hạ Vân Kiệt trên mặt lóe ra một tia xấu hổ. Này đến tột cùng là tính Đỗ Hải Quỳnh khen chính mình đâu, còn là mắng chính mình đâu? Bởi vì kia hai người đều là chính mình a !

Chương 883 : Tưởng tán gẫu cái gì

Đỗ Hải Quỳnh tự nhiên không biết kỳ thật Hạ Vân Kiệt cùng Hạ đại thiếu kỳ thật chính là cùng cá nhân, đem Hạ đại thiếu thoá mạ một chút, lại khen Hạ Vân Kiệt một câu sau, liền nhẹ nhàng đẩy hắn một chút nói:“Nhanh đi tắm rửa ngủ đi, hôm nay cho ngươi việc một ngày, cũng quả thật mệt chết ngươi.”

Nghe được “Nhanh đi tắm rửa ngủ đi” Những lời này, Hạ Vân Kiệt là như thế nào nghe như thế nào mất tự nhiên, đồng thời trái tim nhảy lên, trong huyết mạch máu lưu động đã ở lặng yên gian nhanh hơn tốc độ.

Mặc kệ nói như thế nào, Đỗ Hải Quỳnh tuyệt đối là một nhất đẳng nhất mỹ nữ, muốn nói cùng nàng cùng cái phòng, Hạ Vân Kiệt một chút không an phận chi tưởng đều không có, kia tuyệt đối là lừa mình dối người.

Dù sao hắn không phải Liễu Hạ Huệ, lại càng không là thánh nhân!

Theo lời tiến phòng rửa mặt, rửa mặt một phen, chờ hắn đi ra vào nhà khi, Đỗ Hải Quỳnh đã muốn quỳ gối trên sàn hỗ trợ chăn đệm bị cùng ga trải giường.

Bởi vì quỳ tư duyên cớ, sức hút của trái đất đem kia đôi cực đại đầy đặn ngực khí hung hăng lạp xả xuống dưới, tạo ra cổ áo, Hạ Vân Kiệt đẩy khai cửa phòng, nhìn đến đó là kia hai luồng đầy đặn trắng noãn rủ xuống xuống dưới, cơ hồ làm cho hắn đình chỉ tim đập.

“Đừng ngốc đứng, mau tới giúp…… A, ngươi này sắc quỷ, ánh mắt hướng thế nào ngắm đâu!” Cảm giác được Hạ Vân Kiệt tiến vào, nhưng nửa ngày không có hành động, Đỗ Hải Quỳnh không khỏi tức giận nói, vừa nói còn một bên hơi hơi ngẩng đầu lên, này vừa nhấc đầu

mới phát hiện Hạ Vân Kiệt ánh mắt có chút không đúng, theo hắn ánh mắt Đỗ Hải Quỳnh cúi đầu vừa thấy chính mình cổ áo, mặt đẹp nhất thời bay lên một đóa động lòng người rặng mây đỏ.

“Khụ khụ, ta chính mình đến đây đi, ngươi cũng nhanh lên đi tắm rửa ngủ đi.” Hạ Vân Kiệt cũng không dám cùng Đỗ Hải Quỳnh tranh luận, vội vàng thu hồi ánh mắt, mặt mang một tia xấu hổ nói.

Vừa rồi hắn cũng là nghĩ thu hồi ánh mắt tới, chính là kia đôi đầy đặn phảng phất Vương Mẫu nương nương bàn đào viên trung bàn đào bình thường, thật sự quá mức mê người, liền nhịn không được nhìn nhiều liếc mắt một cái, không nghĩ tới lại bị Đỗ Hải Quỳnh cấp bắt vừa vặn.

“Vậy ngươi chính mình phô đi.” Đỗ Hải Quỳnh cũng biết chính mình quỳ làm việc, tổng khó tránh khỏi đi quang, tiếu mâu trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó đứng lên.

Gặp Đỗ Hải Quỳnh ra phòng, Hạ Vân Kiệt thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Trước kia hắn cũng không phải không cùng Đỗ Hải Quỳnh ở cùng dưới mái hiên trụ quá, nhưng này dù sao cũng là tách ra hai cái bất đồng phòng, nhưng giống đêm nay như vậy ở cùng cái trong phòng lại còn là lần đầu tiên.

Đem chăn đệm ở bản thượng phô tốt, Hạ Vân Kiệt cũng không cởi quần áo, trực tiếp cả áo nằm ở mặt trên.

Không có biện pháp, nay thời tiết ấm áp, thật muốn cởi quần áo, vậy chỉ còn một cái quần đùi.

Nữ nhân luôn so với nam nhân càng có thể ép buộc, Hạ Vân Kiệt cùng y nằm xuống một hồi lâu nhi, cửa mới bị

nhẹ nhàng đẩy mở ra. Vì tránh cho xấu hổ, Hạ Vân Kiệt gặp cửa bị đẩy ra, vội vàng nhắm hai mắt lại, làm bộ đã muốn đi vào giấc ngủ.

Bất quá Hạ Vân Kiệt vừa mới vừa nhắm mắt lại không hai giây, hắn liền ngửi được một tia vừa mới tắm rửa quá mùi thơm ngát gần gũi phiêu vào hắn chóp mũi.

Hạ Vân Kiệt trong lòng không khỏi nhảy dựng, đem ánh mắt bế càng chặt một ít.

“Được rồi, đừng làm bộ đang ngủ, ta biết ngươi còn chưa ngủ.” Đang lúc Hạ Vân Kiệt đem ánh mắt nhắm càng chặt một ít khi, đột nhiên cảm thấy bả vai bị nhẹ nhàng đá một chút, bên tai vang lên Đỗ Hải Quỳnh hơi một tia trêu tức thanh âm.

Hạ Vân Kiệt đành phải bất đắc dĩ chậm rãi mở mắt, ánh mắt trợn mắt khai, ánh vào mi mắt là một đôi lõa lồ đến đầu gối thon dài mượt mà tiểu thối.

Rộng thùng thình áo ngủ làn váy theo trên xuống che khuất đầu gối đã ngoài vị trí, nhưng từ dưới hướng lên trên cũng là tựa hồ không thiết chướng ngại, Hạ Vân Kiệt mí mắt hơi chút vừa nhấc, tầm mắt tựa hồ có thể xuyên qua kia rộng thùng thình làn váy, thấy được kia đầy đặn mượt mà đùi, thậm chí còn có kia một chút làm cho người ta ý nghĩ kỳ quái màu phấn lôi ti biên.

“Khụ khụ!” Hạ Vân Kiệt vội vàng ngồi dậy.

Phi lễ chớ nhìn a! Hắn cũng không tưởng lại bị Đỗ Hải Quỳnh quan thượng một cái sắc lang danh hiệu.

Gặp chính mình chân chính là nhẹ nhàng đá một chút, Hạ Vân Kiệt liền đột nhiên ngồi dậy, Đỗ Hải Quỳnh không khỏi bị hoảng sợ, nhịn không được oán trách nói:“Uy, làm gì đâu? Dọa người ta……”

Bất quá nói đến một nửa, Đỗ Hải Quỳnh mặt lại nhịn không được hiện lên một tia rặng mây đỏ. Hiển nhiên nàng cũng tưởng đến vấn đề chỗ.

“Phi, ngươi này sắc lang!” Nghĩ tới vấn đề chỗ sau, Đỗ Hải Quỳnh đỏ mặt hướng Hạ Vân Kiệt thối một ngụm, sau đó rất nhanh tắt đèn, lại rất nhanh lên giường, sau đó dùng ga trải giường đem chính mình bao nghiêm kín, chỉ vươn ra một cái đầu.

Hạ Vân Kiệt thấy thế, thực sự loại lấy đầu đập đầu vào tường xúc động.

Trời đất chứng giám a, chính mình nếu cái sắc lang, vừa rồi hội ngồi xuống sao?

“Không chuẩn miên man suy nghĩ! Lập tức nhắm mắt lại ngủ.” Nằm ở trên giường, đem chính mình cái nghiêm kín thật sau, Đỗ Hải Quỳnh hướng Hạ Vân Kiệt nói.

“Yên tâm đi, nếu không ngươi đá ta, ta đã muốn đang ngủ!” Trong bóng đêm, Hạ Vân Kiệt phiên xem thường tức giận nói.

Ai là người tốt, ai đối nàng trong lòng không có cái loại này ác tha ý tưởng, kỳ thật lòng của nữ nhân rõ ràng thật sự, nếu không Đỗ Hải Quỳnh ở Giang Châu thị không thiếu đồng sự nhiều như vậy, mỗi một cái đều là bộ dạng lại cao đại lại suất khí, vì sao nàng cố tình cũng chỉ nhận chuẩn Hạ Vân Kiệt đâu?

Bởi vì nàng biết, Hạ Vân Kiệt tuy rằng cũng có nam nhân háo sắc bản tính, nhưng hắn cũng là người có nguyên tắc, tuyệt không giống này khác nam nhân cả ngày nghĩ như thế nào đem nàng cấp lừa lên giường.

Đương nhiên biết là một hồi sự, nữ nhân miệng lại là

mặt khác một hồi sự.

“Dù sao, không chuẩn ngươi miên man suy nghĩ, lại càng không chuẩn khuya khoắt thừa dịp bổn cô nương đang ngủ, vụng trộm leo lên giường của ta.” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Tính, ta còn là đến phòng khách ngủ đi.” Hạ Vân Kiệt nói xong liền chuẩn bị lại lần nữa ngồi xuống.

“Xì! Được rồi, được rồi, ta biết ngươi là chính nhân quân tử tổng được rồi đi.” Gặp Hạ Vân Kiệt muốn đứng dậy đi phòng khách ngủ, Đỗ Hải Quỳnh lại nở nụ cười, hảo ngôn hảo ngữ nói.

“Này còn kém không nhiều lắm.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy thế này mới vừa lòng nhắm hai mắt lại.

Nhắm mắt lại sau, trong phòng đột nhiên im lặng xuống dưới, chỉ có tiếng hít thở ở im lặng trong phòng liên tiếp vang, khiến cho trong phòng nhộn nhạo một loại khác ái muội.

“Uy, đang ngủ sao Vân Kiệt?” Hồi lâu, trên giường đột nhiên giật mình, Đỗ Hải Quỳnh nghiêng đi thân, hướng về phía ngủ ở sàn Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Nhanh, có chuyện gì?” Hạ Vân Kiệt không quay đầu nhìn Đỗ Hải Quỳnh, mà là nhìn trần nhà trả lời.

Hắn biết, mỏng manh ga trải giường khẳng định che lấp không được kia nằm nghiêng tuyệt đẹp đường cong, tại đây dạng cô nam quả nữ ban đêm, còn là thiếu xem mới tốt.

“Ta ngủ không được, cùng ta tâm sự đi.” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Tưởng tán gẫu cái gì, ngươi nói ta nghe.” Hạ Vân Kiệt trả lời. Hắn kỳ thật cũng có chút ngủ không được.

“Ngươi, ngươi trước kia có hay không cùng này khác nữ nhân cùng phòng ngủ quá?” Đỗ Hải Quỳnh trầm mặc một trận, đột nhiên hỏi.

“Có.” Hạ Vân Kiệt thực rõ ràng lưu loát trả lời.

“Ngươi này đại sắc lang! Hừ, không để ý tới ngươi.” Hạ Vân Kiệt “Có” Này trả lời mới ra lời, một cái gối đầu liền theo trên giường bay xuống dưới, nện ở hắn trên đầu. Sau đó trên giường một phen xoay người động tác, cũng là Đỗ Hải Quỳnh chuyển qua thân mình, thở phì phì dùng lưng hướng Hạ Vân Kiệt.

Ánh mắt liếc mắt, kia bởi vì nằm nghiêng mà khoa trương hiển lộ ra đến phập phồng đường cong, Hạ Vân Kiệt khóe miệng nổi lên một tia cười khổ, sau đó chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Chu Hiểu Diễm, Thiệu Lệ Hồng, Dương Tiếu Mai, Chung Dương Dĩnh, Tô Chỉ Nghiên, Tần Lam, hắn đã muốn suốt có được sáu vị quốc sắc thiên hương, nhưng lại đều là phi thường vĩ đại nữ nhân, hắn lại khởi có thể đối nay cùng chính mình cùng cái phòng nữ nhân lại có không an phận chi tưởng? Tuy rằng kia xinh đẹp dung nhan, động lòng người thân thể, chỉ cần là nam nhân đã nghĩ đem nàng giữ lấy.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 884 : Là ngươi bức ta

Nữ nhân trong lời nói hiển nhiên là không thể thật sao, rõ ràng nói qua không hề để ý Hạ Vân Kiệt, nhưng không quá nhiều lâu, trên giường lại là một phen xoay người động tĩnh, tiếp theo Hạ Vân Kiệt bên tai lại vang lên Đỗ Hải Quỳnh kia hơi một tia u oán thanh âm:“Uy, đem gối đầu trả lại cho ta!”

Hạ Vân Kiệt không có trả lời, chính là theo lời đem gối đầu ném về giường đi.

“Vài cái?” Gối đầu ném hồi trên giường sau, chỉ chốc lát sau lại đột ngột vang lên Đỗ Hải Quỳnh thanh âm.

“Cái gì vài cái?” Hạ Vân Kiệt nao nao, hỏi.

“Giả bộ hồ đồ, ta là hỏi ngươi ngủ quá mấy phụ nhân?” Đỗ Hải Quỳnh tức giận nói.

“Này hình như là của ta riêng tư đi.” Hạ Vân Kiệt cười khổ nói.

“Ở bổn cô nương trước mặt ngươi có cái rắm riêng tư, ngay cả thân thể đều bị ta xem qua.” Đỗ Hải Quỳnh tựa hồ đột nhiên gian khôi phục nàng kia nóng bỏng tính tình, nghe vậy thế nhưng lập tức theo trên giường ngồi dậy, không chút khách khí nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi nhớ tới chính mình lần đầu tiên biến thân vu tổ Đế Giang, quang thân mình về nhà vừa vặn bị Đỗ Hải Quỳnh đụng phải vừa vặn sự tình, trong lòng không khỏi một trận buồn bực, bất quá ở mặt ngoài lại làm bộ như không sao cả nói:“Nhìn liền nhìn bái, chẳng lẽ còn muốn ta lấy thân báo đáp bất thành?”

“Ngươi, ngươi nói không nói? Ngươi không nói ta liền cùng Lệ Đề nói, nói ngươi ngủ quá vài nữ nhân, còn đối ta phi lễ !” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt không chịu nói, đột nhiên xuống giường, sau đó trực tiếp xốc lên Hạ Vân Kiệt ga trải giường, đặt mông ngồi ở nệm, hai điều tuyết trắng đẫy đà **** giao nhau, chẳng sợ ở trong đêm đen lại như trước đâm vào Hạ Vân Kiệt tròng mắt một trận phát đau.

“Ngươi, ngươi đây là chơi xấu, ta như thế nào như vậy suy, thế nhưng có ngươi loại này bằng hữu.” Hạ Vân Kiệt thấy thế đành phải cũng ngồi dậy, sau đó hướng bên cạnh na nhất na.

Cùng cái phòng, cô nam quả nữ, hơn nữa Đỗ Hải Quỳnh còn mặc áo ngủ, Hạ Vân Kiệt thật đúng là không dám dựa vào nàng thân cận quá.

“Hắc hắc, sợ rồi sao, hiện tại đã muộn, ngươi còn là cấp bổn cô nương thành thành thật thật công đạo đi.” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt hướng bên cạnh tránh né chính mình, trên mặt không khỏi lộ ra đắc ý “Cười dâm đãng”, còn kém lấy tay đi nâng Hạ Vân Kiệt cằm.

“Vài cái đi, lúc này tổng vừa lòng đi.” Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Hải Quỳnh kia phó dáng vẻ đắc ý, rốt cục tức giận nói, hắn thật sự không nghĩ liền vấn đề này tiếp tục cùng trước mắt này nữ nhân tái mò mẫm đi xuống.

“Vài cái?” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy không khỏi nao nao, lập tức “Khanh khách” Cười đến cười run rẩy hết cả người, một đôi đầy đặn tại kia rộng thùng thình áo ngủ lại như hai vui tiểu bạch thỏ càng không ngừng nhảy bắn.

“Liền ngươi, vài cái?” Hồi lâu Đỗ Hải Quỳnh mới dừng lại cười, một đôi đôi mắt xinh đẹp ở trong đêm đen khinh bỉ phiêu nhìn Hạ Vân Kiệt.

Nàng mới không tin Hạ Vân Kiệt có cùng vài nữ nhân phát sinh quá quan hệ đâu. Lời này nếu thật sự, Trầm Lệ Đề có thể cùng hắn như vậy thời gian dài tường an vô sự "Ở chung" Xuống dưới? Chính mình lúc trước **** hắn lừa hắn hợp thuê tình hình đặc biệt lúc ấy thờ ơ?

"Không tin đánh đổ, bất quá ta khuyên ngươi tốt nhất hiện tại trở về của ngươi trên giường đi, nếu không ta cũng không dám cam đoan ta sẽ không đối với ngươi xuống tay, dù sao nam nhân nhẫn nại lực là có hạn." Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Hải Quỳnh thế nhưng vẻ mặt khinh bỉ nhìn chính mình, rốt cục cũng bị khơi dậy vài phần hiếu thắng chi tâm, một đôi ánh mắt cố ý "Mê đắm" nhìn quét Đỗ Hải Quỳnh kia che lấp ở áo ngủ sau đồ sộ ngực khí, còn có cặp kia lõa lồ bên ngoài tuyết trắng ****.

Nói như thế nào cũng là nam nhân, Hạ Vân Kiệt cũng không nguyện ý vẫn bị nàng cấp nắm cái mũi đi.

"Phải không? Xem ra chúng ta Hạ đại sư dài bản sự, bổn cô nương nhưng thật ra muốn nhìn một chút đại sư như thế nào đối ta xuống tay!" Bất quá Đỗ Hải Quỳnh lại sớm nhìn thấu Hạ Vân Kiệt bản chất, thấy thế không chỉ có không sợ, ngược lại đem kia hùng hậu tư bản mạnh đối với Hạ Vân Kiệt nhất cử, một đôi tiếu mâu ở trong đêm đen mang theo một tia diễn ngược, khiêu khích nhìn hắn.

"Ta nói Đỗ Hải Quỳnh, đừng bức người quá đáng a, con thỏ nóng nảy đều còn cắn người đâu!" Hạ Vân Kiệt cảm giác được một trận "Ngực dũng mênh mông" Áp bách mà đến, tuy rằng rất muốn thật sự thân thủ đi hung hăng trảo chúng nó một chút, nhưng cuối cùng lại còn là một bên sau này lui, một bên ngoài mạnh trong yếu cảnh cáo nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt na mông từng bước lui về phía sau, Đỗ

Hải Quỳnh ngược lại càng phát ra đắc ý đứng lên, không chỉ có không lui ra phía sau, ngược lại từng bước tới gần nói:“Phải không? Vậy ngươi cắn nha, có bản lĩnh ngươi cắn bổn cô nương a! Thiết, chỉ biết ngươi là cái không có can đảm quỷ!”

“Ta, ta!” Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Hải Quỳnh từng bước ép sát, thật sự là tức giận đến “Nghiến răng nghiến lợi” A, một đôi tay bày ra “Long Trảo Thủ” tư thế, nhưng cuối cùng lại thả xuống dưới, mà thân mình cũng là phối hợp không ngừng sau này lui bước.

Không có biện pháp, Đỗ Hải Quỳnh này nữ tử quả thực chính là cái tên được một tấc lại muốn tiến một thước, gặp Hạ Vân Kiệt từng bước lui về phía sau, không chỉ có không có nửa điểm thu liễm, ngược lại càng phát ra hưng phấn đứng lên, giống như đùa giỡn hắn một “Đàng hoàng thiếu nam” Là một kiện rất ý tứ, rất cảm giác thành tựu sự tình.

“Ngươi không phải nói ngươi ngủ quá vài nữ nhân sao? Ngươi không phải uy hiếp bổn cô nương lập tức bò lại trên giường đi sao? Hiện tại bổn cô nương sẽ đưa tới cửa, ngươi có bản lĩnh ăn ta nha? Đều ngủ quá vài nữ nhân mãnh nam, sẽ không ngay cả điểm ấy dũng khí đều không có đi. Khanh khách, đừng nói cho ta ngươi bây giờ còn là cái xử nam! A, còn lui, ngươi sẽ không thật sự là cái xử nam đi! Chỉ biết ngươi là xuy ngưu, liền ngươi, trừ bỏ Trầm Lệ Đề kia sỏa nữ nhân hội coi trọng ngươi, còn có ai hội……” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt từng bước lui về phía sau, trên mặt đắc ý sắc càng phát ra nùng đứng lên, ép sát “Bộ pháp” Cũng càng phát ra mau đứng lên, đồng thời miệng cũng không nhàn rỗi, một câu câu trào phúng khiêu khích trong lời nói giống súng máy giống nhau bắn phá hướng Hạ Vân Kiệt.

Bất quá đang lúc Đỗ Hải Quỳnh từng bước ép sát, miệng thượng nói được bất diệc nhạc hồ khi, đột nhiên

gian, của nàng thân thể mềm mại mạnh cứng đờ, vốn là không ngừng khép mở anh đào miệng đột nhiên trương thành “o” Hình, nửa ngày cũng chưa có thể khép lại. Một đôi mắt xinh đẹp lại chợt gian trừng viên cổ viên cổ, gắt gao nhìn chằm chằm kia hai tay chính nắm ở chính mình kia đôi dẫn nghĩ đến ngạo ngạo nhân ngọc nữ phong.

Đầy đặn cao ngất ngọc nữ phong tại kia hai tay kìm, nay đều đã muốn thay đổi hình dạng, thậm chí đều ở cổ áo chỗ bài trừ một cái thật sâu tuyết trắng chiến hào.

“Ngươi, ngươi……” Hồi lâu, Đỗ Hải Quỳnh mới hoàn toàn bừng tỉnh lại đây, cả người như bị rắn cắn bình thường, liên tục lui ra phía sau, một đôi đôi mắt xinh đẹp lại gắt gao nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, hận không thể muốn đem hắn cấp ăn bình thường.

“Khụ khụ, là ngươi bức ta!” Hạ Vân Kiệt thực vô tội giơ lên hai tay, hắn lưng đã muốn đỉnh ở tại trên vách tường.

Hắn nghĩ đến chính mình đều đến loại này tình trạng, Đỗ Hải Quỳnh khẳng định không dám tái tới gần, cho nên mới lớn mật vươn hai tay, lại vạn vạn không nghĩ tới kia nữ nhân đang đứng ở hưng phấn bên trong, áp căn sẽ không chú ý tới hắn đã muốn bị buộc đến “Tuyệt cảnh”, thế nhưng liền như vậy “Nghĩa vô phản cố” cử “Ngực khí” Đè ép lại đây.

Nhìn Hạ Vân Kiệt vẻ mặt vô tội giơ hai tay, phía sau lưng dính sát vào nhau vách tường, cảm thụ được trước ngực kia đôi đầy đặn truyền đến từng trận khác thường cảm giác, Đỗ Hải Quỳnh thật sự là khóc không ra nước mắt a.

Rơi vào như vậy kết cục, cũng không chính là chính nàng bức thôi!

“Ngươi, ngươi này đại sắc lang!” Hồi lâu, Đỗ Hải Quỳnh mới hung hăng quát Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó rốt cục đứng dậy bò lại chính mình trên giường đi.

Dù là nàng tính cách nóng bỏng sáng sủa, nhưng có như vậy một lần xấu hổ trải qua, nàng cũng là không dám tái tiếp tục đùa giỡn Hạ Vân Kiệt.

Nhìn Đỗ Hải Quỳnh kia động lòng người thân mình rốt cục lại bị ga trải giường khỏa lên, Hạ Vân Kiệt không khỏi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, một đôi tay lại theo bản năng đối với không khí bắt một chút.

Vừa rồi kia đôi đầy đặn nơi tay, tuy rằng tới đột ngột, nhưng này loại no đủ mềm mại mất hồn tư vị lại tựa hồ còn lưu lại nơi tay bàn tay, làm cho Hạ Vân Kiệt kìm lòng không được có chút trở về chỗ cũ, thậm chí điều kiện phóng ra lấy Đỗ Hải Quỳnh cùng Chu Hiểu Diễm vụng trộm làm cái đối lập, mà đối lập kết quả lại làm cho hắn nhịn không được có chút mơ màng.

Người trước thế nhưng so với Chu Hiểu Diễm còn muốn lớn không ít.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 885 : Đều tại ngươi

Đêm lại lâm vào im lặng, chỉ có liên tiếp tiếng hít thở, còn có trên giường khi đó thỉnh thoảng vọng lại trằn trọc lặp lại thanh âm, biểu hiện ăn đau khổ nữ nhân lúc này kia không bình tĩnh tâm tình.

Xưa nay giấc ngủ chất lượng tốt lắm Đỗ Hải Quỳnh, hôm nay mất ngủ, hơn nữa làm nàng nghe được trên sàn truyền đến kia đều đều hô hấp khi, nàng liền nhịn không được nghiến răng nghiến lợi.

Ngủ! Ngủ! Cũng chỉ biết ngủ, ngươi là đầu heo sao?

Đỗ Hải Quỳnh không cam lòng, nàng buồn bực, nàng lần cảm nghẹn khuất, một nam nhân cùng chính mình cùng phòng thế nhưng có thể như thế bình yên đi vào giấc ngủ, nhưng lại là sờ soạng chính mình kia dẫn nghĩ đến ngạo ngực khí sau.

Buồn bực nghẹn khuất trung Đỗ Hải Quỳnh lại không đi suy nghĩ sâu xa, nếu Hạ Vân Kiệt không bình yên đi vào giấc ngủ, kia lại sẽ là một loại thế nào kết cục? Chẳng lẽ nàng còn có thể cho phép hắn leo lên của nàng giường bất thành?

Hiển nhiên đây là không có khả năng, nàng còn không có làm tốt này chuẩn bị đâu, huống hồ kia trên sàn nam nhân tựa hồ còn là nàng bạn tốt nam nhân, tuy rằng nàng vẫn không chịu thừa nhận, nhưng Đỗ Hải Quỳnh lại biết, trên sàn nằm nam nhân là Trầm Lệ Đề tối thân cận nam nhân, chưa từng có một nam nhân cùng nàng đi được như vậy gần quá.

Trằn trọc, phiên lật, ở rạng sáng ba bốn giờ khi, Đỗ Hải Quỳnh rốt cục tại thân thể cùng đầu óc song trọng phản kháng hạ, nặng nề lâm vào trong lúc ngủ mơ.

Trong mộng, có một đôi tay tổng ở chà đạp nàng kia đôi đầy đặn ngực khí, làm cho nàng vừa thẹn não lại không thể cự tuyệt, nàng vặn vẹo thân mình vô lực giãy dụa, rên rỉ……

Ngày xưa, Hạ Vân Kiệt luôn ở giờ mẹo đúng giờ tỉnh lại, nhưng hôm nay hắn lại bởi vì trên giường truyền đến mê người thanh âm mà trước tiên tỉnh lại.

Nhìn trên giường kia sớm đã đá rớt ga trải giường, chính vô ý thức vặn vẹo kia thành thục như nước mật đào gợi cảm thân thể, một đôi tay ở đầy đặn bộ ngực đi lên hồi nhu động, ngay cả áo ngủ đai đeo đều cấp kéo đến, lộ ra trắng bóng một mảnh cao ngất, dù là Hạ Vân Kiệt coi như là có vẻ khắc chế nam nhân, lúc này cũng là nhìn xem thẳng nuốt nước miếng, hai chân trong lúc đó bất tri bất giác liền nổi lên phản ứng.

Trời ạ! Này còn làm cho không cho người sống a!

Hồi lâu Hạ Vân Kiệt mới gian nan đem ánh mắt theo kia động lòng người thân thể mềm mại thu trở về, sau đó vung tay lên thi triển một cái cách âm thuật, không có biện pháp, tái làm cho Đỗ Hải Quỳnh như vậy rên rỉ đi xuống, nếu như bị cách vách nàng ba mẹ cấp nghe được, không chừng còn tưởng rằng bọn họ đang làm cái gì hoang đường sự tình đâu.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt chính mình cũng không dám tái tiếp tục nghe kia thanh âm, hắn cũng không phải là cái gì thánh nhân.

Chính là cho dù không nghe, nhưng tròng mắt thường thường tổng tưởng ngắm hướng kia vặn vẹo nóng bỏng thân mình, cuối cùng Hạ Vân Kiệt rõ ràng khẽ cắn môi, đứng dậy đi đến cửa sổ trước, sau đó mặt nhắm hướng đông phương ngồi xếp bằng.

Tu luyện đi, chỉ có tu luyện khả năng làm cho kia đang ở quấy hắn trong cơ thể nguyên thủy dục vọng nữ nhân theo trong đầu biến mất.

Tháng năm hừng đông sớm, giờ mẹo chưa quá, thái dương liền đã muốn sớm đột phá ánh bình minh, hướng đại địa rơi hạ ánh vàng rực rỡ quang mang, ấm áp dương quang cũng xuyên thấu qua màn cửa sổ bằng lụa mỏng loang lổ bác bác dừng ở trên giường kia mê người thân mình.

Áo ngủ đai đeo sớm đã chảy xuống bả vai, lộ ra hơn phân nửa cái tuyết cầu, vốn là che lấp đến đầu gối làn váy cũng không biết khi nào bị liêu lên, lộ ra tuyết trắng đầy đặn đùi, vẫn kéo dài đến bắp đùi.

Nhưng giấc ngủ trung Đỗ Hải Quỳnh lại hồn nhiên chưa thấy, trên mặt mang theo một tia thỏa mãn mà ngọt ngào mỉm cười, cũng không biết đến tột cùng lại mơ thấy cái gì.

Kia mê người thân mình, kia ngọt ngào mỉm cười, nhu hòa cùng một chỗ, dưới ánh mặt trời tản ra một loại không cách nào hình dung xinh đẹp. Nếu nói đồng thoại trung ngủ mỹ nhân thật sự tồn tại trong lời nói, có lẽ đây là được.

Giờ mẹo rất nhanh liền trôi qua, Hạ Vân Kiệt cũng rốt cục mở mắt, khi hắn đứng lên, chậm rãi xoay người khi, nhìn đến chính là như vậy một bộ làm cho người ta tâm động lại tràn ngập yêu thương, không đành lòng bừng tỉnh duy mĩ tranh vẽ.

Nhu hòa dương quang hạ, thác nước bàn mái tóc trút xuống xuống, che khuất một mảnh tuyết trắng, lại càng phụ trợ ra kia phiến tuyết trắng kinh tâm động phách, nằm nghiêng cuộn mình thân mình, giống như mèo con

giống nhau, tơ lụa làn váy chảy xuống quá bóng loáng đầy đặn đùi, lộ ra kia tuyết trắng khoa trương mông tuyến.

“Rầm!” Hạ Vân Kiệt gian nan nuốt một ngụm nước miếng, khóe miệng nổi lên một tia cười khổ.

Về sau thật là đánh chết cũng không có thể cùng nữ nhân này cùng phòng, này căn bản chính là một loại tra tấn thôi!

Cười khổ, Hạ Vân Kiệt mâu thuẫn vạn phần nâng lên tay, hắn muốn cách không phát lực cấp kia cụ có thể nói Thượng Đế kiệt tác hoàn mỹ ngọc thể đắp ga trải giường, nhưng trong lòng đã có một thanh âm luôn luôn tại nói cho hắn, không cần cái, nhiều thưởng thức trong chốc lát.

Không thể không nói, nữ nhân giác quan thứ sáu thấy phi thường linh mẫn, chẳng sợ ở giấc ngủ cũng là giống nhau.

Làm Hạ Vân Kiệt trong lòng mâu thuẫn vạn phần nâng lên tay khi, ngủ say trung Đỗ Hải Quỳnh tựa hồ cảm ứng được cái gì, đột nhiên mở mắt.

Sau đó nàng liền thấy được nâng tay đứng ở trước cửa sổ, đôi mắt chính tỏa sáng nhìn chính mình Hạ Vân Kiệt, tái sau đó nàng liền thấy được chính mình nửa lộ ở trong không khí đầy đặn ****, còn có bại lộ ở trong không khí tuyết trắng mượt mà đùi, thậm chí còn có một bộ phận mĩ mông.

“A!” Cơ hồ phản xạ có điều kiện, Đỗ Hải Quỳnh liền phát ra một tiếng thét chói tai.

Nhìn đến Đỗ Hải Quỳnh mở lớn miệng bộ dáng, Hạ Vân Kiệt kia nâng lên tay thống khổ vạn phần vỗ hạ cái trán,

này ****** tính sự tình gì a! Cũng may ta đã muốn đem của nàng thanh âm cấp ngăn cách, nếu không nàng kêu lớn tiếng như vậy, còn không biết nàng ba mẹ hội nghĩ như thế nào đâu.

“Ta nói cô nãi nãi, ngươi có thể hay không yên tĩnh một chút a. Đại sáng sớm lớn tiếng như vậy kêu, ngươi sẽ không sợ đem ngươi ba mẹ cấp đưa tới sao?” Hạ Vân Kiệt vỗ hạ cái trán sau, cười khổ đối Đỗ Hải Quỳnh nói.

Khi nói chuyện, hắn đã muốn triệt kia cách âm pháp thuật.

“Ngươi, ngươi đừng lại đây. Ngươi đến tột cùng đối ta làm cái gì?” Đỗ Hải Quỳnh lại tựa hồ căn bản không có nghe gặp Hạ Vân Kiệt nói cái gì, mà là một bên đem thân mình cái đứng lên, một bên đề phòng cướp phòng trộm phòng sắc lang cảnh giác nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Kính nhờ, ngươi xem ta cái dạng này, là nghĩ đối với ngươi làm chuyện gì người sao? Ta còn muốn hỏi ngươi đâu, ngươi đến tột cùng muốn làm gì, đại sáng sớm ngay tại trên giường y y nha nha ép buộc cái không ngừng.” Hạ Vân Kiệt nhìn Đỗ Hải Quỳnh một bộ đề phòng cướp phòng trộm phòng sắc lang cảnh giác dạng, không khỏi một trận tức giận nói.

“Ngươi, ngươi nói bừa, ta thế nào, thế nào……” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy lập tức ngồi thẳng thân mình bật thốt lên phản bác nói, bất quá nói đến một nửa khi, trong lúc ngủ mơ cặp kia ma thủ đột nhiên lóe ra trong óc, sau đó nàng kia khuôn mặt lập tức liền trở nên đỏ bừng đỏ bừng, phảng phất ráng đỏ bình thường.

Gặp Đỗ Hải Quỳnh mặt đột nhiên trở nên đỏ bừng, Hạ Vân Kiệt cũng tựa hồ đột nhiên nghĩ tới cái gì, vội vàng nói:“Ta cái gì cũng chưa nói, cái gì cũng chưa thấy.”

Nói lời này khi, Hạ Vân Kiệt trong lòng âm thầm trừu miệng mình, đều cùng vài cái nữ nhân cuộc sống quá nam nhân, như thế nào ngay cả điểm ấy cùng nữ nhân nói chuyện tâm cơ đều không có đâu, cô nàng này rõ ràng là làm mộng xuân, lời này lại như thế nào dễ làm của nàng mặt giảng xuất khẩu đâu? Lúc này nữ nhân này khẳng định hội thẹn quá thành giận.

Quả nhiên, Hạ Vân Kiệt trong lời nói âm mới hạ xuống không trong chốc lát, trên giường gối đầu liền hướng tới hắn đầu phi tạp lại đây.

“Uy, ngươi làm cái gì vậy?” Hạ Vân Kiệt thân thủ cầm gối đầu, vẻ mặt buồn bực nói.

Cho dù tự mình nói sai, kia cũng không quan chính mình sự tình a, làm mộng xuân là nàng, đem chính mình kéo qua đến cùng phòng cũng là nàng nha! Chính mình thuần túy là học lôi phong làm người tốt a.

Hạ Vân Kiệt nếu thành thành thật thật bị gối đầu tạp một chút đầu, có lẽ hoàn hảo, nhưng hôm nay hắn không chỉ có bắt lấy gối đầu, nhưng lại vẻ mặt buồn bực dạng, nhất thời Đỗ Hải Quỳnh hô một chút theo trên giường nhảy xuống tới, sau đó đoạt lấy gối đầu đối với Hạ Vân Kiệt chính là một trận loạn tạp loạn đánh, một bên đánh còn một bên mắng:“Ngươi còn dám nói, đều tại ngươi! Đều tại ngươi!”

“Đều do ta? Ta khả với ngươi nói, ta vừa tỉnh lại đây liền đối mặt cửa sổ luyện khí công, này khác sự tình gì cũng chưa làm a!” Hạ Vân Kiệt trong lúc nhất thời bị mắng mộng, bật thốt lên liền thay chính mình biện giải nói.

Nữ nhân thật sự là không thể nói lý a, nàng nằm mộng xuân quan chính mình sự tình gì a!

“Dù sao, đều tại ngươi, đều tại ngươi!” Nhưng Đỗ Hải

Quỳnh lại như trước không chiết bất nạo đối với hắn một trận loạn tạp.

“Được rồi, được rồi, đều do ta! Ngươi trước nghỉ ngơi một chút khí, ta trước đi ra ngoài rửa mặt, tái muốn làm ra lớn như vậy động tĩnh, không chừng ngươi ba mẹ còn tưởng rằng chúng ta cãi nhau đâu!” Hạ Vân Kiệt gặp nữ nhân này đột nhiên trở nên không thể nói lý, cũng không dám cùng nàng tranh cãi, vội vàng ném xuống vài câu, liền trốn cũng giống như ra phòng.

Nhìn Hạ Vân Kiệt trốn cũng giống như ra phòng, Đỗ Hải Quỳnh buồn bực chà chà chân, sau đó đột nhiên hai tay che mặt, miệng cũng không đình nói:“Lúc này mệt lớn, mệt lớn ! Hạ Vân Kiệt ngươi này đại sắc lang, ngươi này đại lưu manh, ta, ta không đem ngươi, ngươi……”

Ngươi nửa ngày, cuối cùng Đỗ Hải Quỳnh cũng nói không nên lời trừng phạt phương pháp đến. Miệng tuy rằng nói quái Hạ Vân Kiệt, nhưng Đỗ Hải Quỳnh trong lòng cũng rất hiểu được thật sự, tối hôm qua nếu đổi một nam nhân, chỉ sợ chính mình cho dù không thất thân cũng phải toàn bộ lộ hết.

“Xì!” Như vậy nhất tưởng, Đỗ Hải Quỳnh lại không biết nói vì sao lại đột nhiên nở nụ cười ra tiếng.

“Có sắc tâm không sắc đảm tên! Hừ, chẳng lẽ bổn cô nương không xinh đẹp sao? Chẳng lẽ bổn cô nương tư bản không đủ hùng hậu sao? Thế nhưng đại sáng sớm đặt mỹ nữ không xem, đối mặt cửa sổ luyện khí công!” Sau khi cười xong, Đỗ Hải Quỳnh lại đột nhiên thối một ngụm, sau đó vẻ mặt không phục cử nổi lên ngạo nhân bộ ngực.

Đỗ Hải Quỳnh cha mẹ đều đã muốn rời giường, Hạ Vân Kiệt xuất phòng thời điểm, bọn họ hai đều đã muốn ở tại trong bếp bận rộn chuẩn bị bữa sáng, nhìn thấy Hạ Vân

Kiệt xuất đến, hai người đều cười tủm tỉm nhìn hắn nói:“Ngươi đứa nhỏ này, ngày hôm qua mệt mỏi một ngày, hôm nay như thế nào không ngủ thêm chút nữa!”

“Ha ha, ngủ đủ, hôm nay còn muốn chạy về trường học đi làm đâu.” Hạ Vân Kiệt cười trả lời.

“Không sai, người trẻ tuổi có thể lấy sự nghiệp làm trọng.” Đỗ Triết Thanh vợ chồng nghe vậy đều khen ngợi gật đầu nói, “Nhanh đi tắm rửa đi, bữa sáng lập tức liền chuẩn bị tốt.”

“Ân, tốt.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó vào phòng khách phòng rửa mặt.

Vào phòng rửa mặt, đánh răng, Hạ Vân Kiệt trong lòng còn là khó tránh khỏi có chút nghẹn khuất.

Này tính sự tình gì thôi! Ngươi nằm mộng xuân, ta bế nhĩ không nghe, làm như không thấy, cũng đủ quân tử, thế nhưng còn muốn nói đều do ta! Trách ta cái gì, chẳng lẽ nằm mơ loại chuyện này, ta còn có thể khống……

Đánh răng trung Hạ Vân Kiệt, nắm bàn chải đánh răng tay đột nhiên liền cứng lại rồi! Tiếp theo đối mặt trong gương cặp kia ánh mắt liền càng tĩnh càng lớn, giống như trong gương không phải hắn mà là một ngàn tuổi đại yêu dường như.

Ta dựa vào, không phải đâu! Chẳng lẽ nàng trong mộng nam nhân vật chính dĩ nhiên là ta!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 886 : Ta có thể lý giải

“Đứng lên a Hải Quỳnh, nhanh đi đánh răng rửa mặt, bữa sáng lập tức liền chuẩn bị tốt, di, ngươi đôi mắt như thế nào như vậy hắc? Chẳng lẽ tối hôm qua không nghỉ ngơi tốt sao?” Nhà ăn, đang ở bãi phóng bát đũa Đỗ Triết Thanh gặp nữ nhi ra khỏi phòng, nói.

“Đi, đi, nữ nhi lớn như vậy, còn cần ngươi quản sao? Cho ta tiên hai cái trứng ốp la đi!” Đang lúc Đỗ Triết Thanh chờ nữ nhi trả lời khi, Ngô Thu Nguyệt đã muốn một phen đem hắn đẩy khai đi, sau đó đi đến nữ nhi bên người, thấp giọng nói:“Ngươi nha đầu kia, cho ta kiềm chế điểm, các ngươi còn không có kết hôn đâu, nhưng đừng cho ta chỉnh ra cái ngoại tôn đến.”

Ngô Thu Nguyệt thanh âm tuy rằng rất nhỏ, nhưng này phòng tổng cộng cũng liền tám mươi đến phương, hơn nữa hiện tại Hạ Vân Kiệt lại ngay tại phòng khách phòng rửa mặt, cửa cũng không đóng, sao có thể nghe không được này thật nhỏ thanh âm, nghe vậy cả người cũng không cấm run run một chút.

Này, này Đỗ Hải Quỳnh mụ mụ sức tưởng tượng không khỏi rất phong phú đi, tối hôm qua ta nhưng là ngủ sàn, sự tình gì cũng chưa làm nha!

“Mẹ, ngươi nói gì sai nha, tối hôm qua có điểm oi bức, không ngủ ngon a.” Đỗ Hải Quỳnh bị nàng mẹ nó nói cấp nói được vẻ mặt đỏ bừng, vội vàng dậm chân nói.

“Hảo, hảo, ta nói lung tung, dù sao không kết hôn trước ngươi không thể cho ta chỉnh ra cái ngoại tôn đến.” Ngô Thu Nguyệt lại sớm đã vào trước là chủ, áp căn cũng không tin nữ nhi này “Lấy cớ”.

Gặp mẫu thân áp căn cũng không tin chính mình lời nói,

Đỗ Hải Quỳnh thật sự là vừa thẹn, lại là khóc không ra nước mắt. Lần đầu tiên, nàng phát hiện, chuyện này tựa hồ ngoạn lớn!

Đương nhiên loại chuyện này là không có biện pháp giải thích, chỉ biết càng giải thích càng đen, Đỗ Hải Quỳnh cũng chỉ có thể ở nàng mẫu thân thúc giục hạ vào phòng rửa mặt.

Vào phòng rửa mặt, gặp Hạ Vân Kiệt đang ở rửa mặt, Đỗ Hải Quỳnh không khỏi nhớ tới nàng mẫu thân lời nói mới rồi, còn có tối hôm qua trong mộng chuyện đã xảy ra, nhịn không được hung hăng trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, giống như này hết thảy sai lầm đều là Hạ Vân Kiệt gây ra, cũng là không nghĩ tưởng, nếu nàng không thỉnh Hạ Vân Kiệt giả trang nàng bạn trai, không lừa nàng mẹ nói, chính mình đã muốn cùng hắn phát sinh quá quan hệ, còn có tối hôm qua nếu không phải nàng “Bức người quá đáng”, nàng mụ mụ lại như thế nào hội hiểu lầm, nàng lại như thế nào hội mơ cái loại này xấu hổ mộng?

Đương nhiên nữ nhân vốn sẽ không là phân rõ phải trái động vật!

Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Hải Quỳnh vừa tiến đến cầm mắt trừng chính mình, vốn hắn rất muốn không phục phản trừng trở về, nhưng không biết vì sao, nhất tưởng khởi tối hôm qua trong mộng nam nhân vật chính là chính mình, lại thấy nàng đỉnh một đôi gấu mèo mắt, trong lòng lại không có tới từ một trận chột dạ cùng đau lòng, thế nhưng nói khẽ với nàng nói:“Tốt lắm, đều là ta không tốt, đều do ta, ngươi đừng tức giận.”

“Trách ngươi cái gì? Trách ngươi cái gì?” Hạ Vân Kiệt nếu cùng Đỗ Hải Quỳnh đối chọi gay gắt có lẽ hoàn hảo chút, hắn này khẩu khí nhất phóng nhuyễn, lấy Đỗ Hải Quỳnh chỉ số thông minh lại làm sao đoán không được

hắn hiểu được cái gì, nhất thời xấu hổ não đúng hắn là một trận lại véo lại đánh, trong lòng kia ủy khuất kính cũng đừng nâng lên.

Có thể không ủy khuất thôi? Rõ ràng chính là bằng hữu, lại ở trong mộng mơ thấy hắn, nhưng lại là làm cái loại này xấu hổ sự tình. Này cũng liền thôi, thế nhưng còn bị hắn ở bên cạnh nhìn xem nhất thanh nhị sở, cái này cũng chưa tính hoàn, nay thế nhưng còn bị hắn đoán được chính mình trong mộng nam chủ chân chính là hắn. Khiến cho nàng Đỗ Hải Quỳnh giống như tương tư đơn phương hắn, hận không thể cùng hắn trên giường dường như.

Điều này làm cho Đỗ Hải Quỳnh nhất tưởng đứng lên, liền đối Hạ Vân Kiệt “Hận” thẳng nghiến răng!

“Trách ta cái gì?” Hạ Vân Kiệt không khỏi ngây ngẩn cả người, bất quá lúc này hắn nhưng thật ra học thông minh, rất nhanh liền phản ứng lại đây, cười ngượng nói:“Không có gì, không có gì.”

Về phần Đỗ Hải Quỳnh lại kháp lại đánh, Hạ Vân Kiệt cũng chỉ có thể tùy nàng đi, dù sao hắn da dầy, cho dù nàng lấy đao đâm cũng không gây thương tổn hắn.

Không có biện pháp, ai làm cho hắn không nghĩ qua là “Lên giường của nàng” Đâu? Nam nhân thôi, tổng yếu biểu hiện rộng lượng một chút.

Gặp Hạ Vân Kiệt nhẫn nhục chịu đựng giống cái tiểu tức phụ giống nhau, Đỗ Hải Quỳnh liên tiếp véo đánh trong chốc lát sau, cũng dần dần cảm giác được chính mình có chút vô lễ thủ nháo, nói đến nói đi, người ta còn là hảo ý giúp chính mình việc đến khách xuyến này bạn trai, hơn nữa tối hôm qua sự tình, ra vẻ sai cũng không ở hắn.

“Đau không?” Tỉnh táo lại sau, Đỗ Hải Quỳnh lại nhịn không được có chút đau lòng vuốt ve Hạ Vân Kiệt trên người bị chính mình kháp đánh quá địa phương, nàng rất rõ ràng chính mình vừa rồi xuống tay cử ngoan.

“Khụ khụ, ta da dầy không quan hệ.” Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Hải Quỳnh đột nhiên nhất sửa vừa rồi kia hung hãn dạng, trở nên phá lệ ôn nhu đứng lên, hơn nữa tay nhỏ bé thế nhưng còn tại chính mình trên người vuốt ve đến vuốt ve đi, trong lúc nhất thời là vừa cảm phá lệ mất hồn, lại cảm thấy một tia lỗ chân lông vẻ sợ hãi, không biết cô gái nhỏ này kế tiếp lại muốn như thế nào ép buộc chính mình, cái loại này phức tạp mâu thuẫn cảm giác thật là không thể diễn tả bằng ngôn từ.

“Thực xin lỗi, ta biết ta không nên hướng ngươi phát hỏa, nhưng là người ta chính là nhịn không được.” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt tơ hào không có câu oán hận, trong lòng càng phát ra cảm thấy có chút băn khoăn.

Người này, tới thủy tới chung nhưng là đối chính mình quy củ nha! Cho dù tối hôm qua tốt như vậy cơ hội, hắn cũng chưa nhân cơ hội chiếm tiện nghi, đương nhiên kia duy nhất cơ hội cũng là chính nàng bức.

“Này, này ta có thể lý giải!” Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Hải Quỳnh thế nhưng hướng chính mình xin lỗi, không khỏi tóc gáy đều căn căn dựng thẳng lên, suy nghĩ nửa ngày mới hộc ra như vậy một câu.

“Ta có thể lý giải!” Nghe được Hạ Vân Kiệt như vậy một câu, Đỗ Hải Quỳnh vốn là bình tĩnh trở lại tâm thiếu chút nữa vừa muốn nhấc lên cơn sóng gió động trời, trên mặt vốn đã dần dần rút đi mây đỏ đột nhiên gian lại dũng đi lên, nhìn xem Hạ Vân Kiệt sợ tới mức vội vàng lui ra phía sau một bước, vội vàng nói:“Ngươi nhưng đừng xằng bậy, ngươi ba mẹ còn tại bên ngoài đâu, làm cho

bọn họ thấy được, khó tránh khỏi sẽ khiến cho hiểu lầm.”

Gặp Hạ Vân Kiệt kia khẩn trương sợ hãi bộ dáng, vốn trong lòng lại nảy lên đến một trận xấu hổ não Đỗ Hải Quỳnh nhịn không được “Xì” Một tiếng, tiếu mâu hoành hắn liếc mắt một cái, nói:“Để làm chi? Ta là lão hổ sao? Hội đem ngươi ăn bất thành?”

“Hắc hắc!” Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến ngượng ngùng cười cười.

Gặp Hạ Vân Kiệt kia phó từ chối cho ý kiến bộ dáng, Đỗ Hải Quỳnh không khỏi vừa tức vừa buồn cười trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, nói:“Tốt lắm, ta biết chuyện này không thể trách ngươi, bất quá không chuẩn ngươi miên man suy nghĩ, cũng không chuẩn ngươi về sau nhắc lại đứng lên. Nếu không, cô nãi nãi phi đem ngươi cấp răng rắc điệu.”

“Khụ khụ, ngươi nói cái gì đâu, ta như thế nào một chút cũng không biết a!” Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Hải Quỳnh tay bày ra kéo hung hãn bộ dáng, cả người đều nhịn không được run lên một chút, vội vàng liên tục lắc đầu nói.

“Xì, ngươi người này!” Gặp Hạ Vân Kiệt giả ngây giả dại, Đỗ Hải Quỳnh tiếu mâu nhịn không được lại liếc trắng mắt, sau đó cũng không biết thế nào căn thần kinh đột nhiên đáp sai lầm rồi, đột nhiên kiễng mũi chân, hồng nhuận môi ở hắn trên gương mặt “Ba” một chút, đỏ mặt nói:“Tính ngươi lần này thông minh, này xem như lần này thưởng cho!”

Hạ Vân Kiệt bị Đỗ Hải Quỳnh đột nhiên tập kích cấp khiến cho toàn bộ đầu óc đều rối loạn, tay hạ ý thức vuốt ve vừa mới bị thân quá địa phương.

“Nếu rửa tốt lắm, cũng sắp điểm đi ra ngoài đi!” Gặp Hạ

Vân Kiệt kia ngây ngốc bộ dáng, Đỗ Hải Quỳnh hai má hồng càng phát ra lợi hại, tay lại dùng sức đem Hạ Vân Kiệt đẩy dời đi phòng rửa mặt, sau đó phanh một tiếng, đóng lại phòng rửa mặt cửa.

Nghe được phía sau phanh một tiếng tiếng đóng cửa, Hạ Vân Kiệt thế này mới hoàn toàn bừng tỉnh lại đây, trong lòng cũng là một trận cười khổ không thôi.

Hắn cũng không phải căn đầu gỗ, lại làm sao không biết lần này tựa hồ thật sự ngoạn lớn!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 887 : Hoa kiệu hoa tử người nâng người

1/5 ngày nghỉ đã muốn chấm dứt, hôm nay không chỉ có Hạ Vân Kiệt muốn phản hồi Giang Châu đại học công tác, Đỗ Hải Quỳnh cũng muốn chạy về Hong Kong công tác.

Ăn cơm xong, Hạ Vân Kiệt cùng Đỗ Hải Quỳnh một nhà ba người ngồi ở trong phòng khách hơi chút một trận hàn huyên, gặp thời gian không sai biệt lắm, liền từ Đỗ Triết Thanh lái hắn biệt khắc khải việt xe hơi đưa Đỗ Hải Quỳnh đi nhà ga.

Đông Thông thị cũng không có bay đi Hong Kong chuyến bay, Đỗ Hải Quỳnh cần trước ngồi xe lửa đi Hải Châu thị.

Biết vợ chồng son, một cái ở Giang Châu thị, một cái ở Hong Kong, một năm cũng khó có thời gian gặp nhau, cho nên đem hai người đưa đến nhà ga sau, Đỗ Triết Thanh ngay tại Ngô Thu Nguyệt ánh mắt thêm thúc giục hạ sớm liền lái xe đi trước rời đi.

“Cuối cùng là tránh được này một kiếp !” Gặp cha mẹ rời đi, Đỗ Hải Quỳnh vỗ đầy đặn bộ ngực, rất lớn thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Lần sau loại chuyện này khả ngàn vạn đừng nữa tìm ta, ngươi không biết ngày hôm qua ở nhà ngươi bà nội, bị ngươi cô cô thẩm thẩm các nàng vây quanh, quả thực muốn mạng của ta a!” Hạ Vân Kiệt cũng là thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó một trận lòng còn sợ hãi nói.

“Thế nào còn có cái gì lần sau, ngươi không thấy được người nhà của ta, từ bà nội cho tới ta ba mẹ tất cả đều

thích ngươi sao? Ngươi cảm thấy bọn họ còn có thể cho ta an bài những người khác sao?” Đỗ Hải Quỳnh tiếu mâu hoành Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Không phải đâu! Kia bọn họ sẽ không bức chúng ta kết hôn đi? Ta khả nói cho ngươi……” Hạ Vân Kiệt vừa nghe, nhất thời cả người lông tơ đều dựng thẳng lên.

“Để làm chi? Bổn cô nương làm sao không xứng với ngươi ? Ta khả nói cho ngươi, ở Hong Kong cao phú suất truy ta đều có một cái tăng mạnh trung đội đâu!” Đỗ Hải Quỳnh vừa nghe lời này, nhất thời cử kia ngạo nhân bộ ngực, không vui ý.

“Ta biết, ta biết, là ta không xứng với ngươi.” Hạ Vân Kiệt vội vàng lui ra phía sau một bước, nói.

Hắn hiện tại đối nàng kia đôi ngực khí thật đúng là có yêu lại sợ, còn là thiếu nhạ mới tốt.

“Hừ, này còn kém không nhiều lắm. Bất quá, ngươi yên tâm a, ngươi bây giờ còn không đủ hai mươi hai tuổi, bổn cô nương cũng với ngươi không sai biệt lắm, cho dù bọn họ muốn bức chúng ta kết hôn, kia cũng là hai ba năm sau sự tình, hai ba năm sau sự tình, ai nói định đâu. Không chừng ta tìm đến một cái đối lại mắt cao phú suất đâu, tỷ như kia Hạ đại thiếu a, ta khả nói cho ngươi, hắn có thể sánh bằng ngươi ngưu hơn, không chỉ có người bộ dạng suất, siêu có tiền, hơn nữa nhận thức người cũng đều là đại nhân vật. Đến lúc đó, thật muốn đem hắn lĩnh về nhà, theo ta mẹ kia điệu bộ, nàng thế nào còn nhớ rõ ngươi nha.” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt rõ ràng là nghĩ trốn tránh chính mình, trong lòng rõ ràng có chút mất mát, nhưng miệng cũng rất cường thế nói, tựa hồ nàng áp căn sẽ không hiếm lạ Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt vừa nghe không khỏi khóc không ra nước mắt, tìm kia Hạ đại thiếu, kia còn không phải một hồi sự

sao?

Khi nói chuyện, rất nhanh đi ra muốn kiểm phiếu tiến trạm thời gian, Đỗ Hải Quỳnh đi mau đến kiểm phiếu khẩu khi, do dự hạ, dừng lại cước bộ quay đầu đối Hạ Vân Kiệt nói:“Ta cho ngươi giả trang bạn trai sự tình, ngươi nhưng đừng cùng Lệ Đề nhắc tới.”

“Vì cái gì?” Hạ Vân Kiệt khó hiểu hỏi.

“Nào có nhiều như vậy vì cái gì? Gọi ngươi miễn bàn ngươi cũng đừng nhắc tới.” Đỗ Hải Quỳnh mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Vậy được rồi, ta đã biết.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói. Kỳ thật, loại chuyện này cho dù Đỗ Hải Quỳnh không nói, hắn cũng sẽ không nhắc tới.

Nói đùa, đêm qua bọn họ hai người nhưng là cô nam quả nữ ở chung một phòng a, loại chuyện này như thế nào có thể cùng Trầm Lệ Đề nhắc tới đâu?

“Ta đây tiến trạm, chính ngươi bảo trọng a!” Khi nói chuyện, đến phiên Đỗ Hải Quỳnh kiểm phiếu, của nàng trong mắt không khỏi lóe ra một tia không tha.

“Ngươi một người ở Hong Kong, cũng muốn bảo trọng, có chuyện liền gọi điện thoại cho ta, ta nhất định trước tiên bay qua đi.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Đây chính là ngươi nói, đừng quên nga!” Đỗ Hải Quỳnh thân thể mềm mại hơi hơi chiến một chút, trên mặt bài trừ vẻ tươi cười nói.

Giờ khắc này, Hạ Vân Kiệt rõ ràng nhìn đến nàng kia đối động lòng người đôi mắt nước mắt ở chớp động.

Hạ Vân Kiệt trong lòng chiến một chút, gật gật đầu nói:“Sẽ không quên, tốt lắm, mau vào đi thôi, mặt sau người đang chờ đâu.”

Hạ Vân Kiệt vừa dứt lời, trong lòng đột nhiên hơn một cái mềm mại động lòng người thân mình, cũng là Đỗ Hải Quỳnh đột nhiên ôm hắn một chút, sau đó đối với hắn hai má chuồn chuồn lướt nước hôn một cái.

“Cảm ơn ngươi Vân Kiệt!”

Nói xong, không đợi Hạ Vân Kiệt phục hồi tinh thần lại, Đỗ Hải Quỳnh đã muốn buông lỏng tay ra, sau đó xoay người rất nhanh đi rồi, thẳng đến đến góc khi mới quay đầu sau này xem.

Nơi nào, trong đám người, Hạ Vân Kiệt còn đứng ở nơi nào sững sờ.

“Có sắc tâm không sắc đảm ngu ngốc!” Đỗ Hải Quỳnh đỏ mặt thối một ngụm, rốt cục lại lần nữa quay đầu bước nhanh đi hướng sân ga.

“Lần này nên như thế nào xong việc a?” Nhìn Đỗ Hải Quỳnh rốt cục biến mất ở dòng người, Hạ Vân Kiệt chậm rãi xoay người ly khai đợi xe thính, khóe miệng gợi lên một chút cười khổ.

Nói không động tâm đều là giả, khả vấn đề là hắn thật sự đã muốn có sáu vị quốc sắc thiên hương nữ nhân, điểm ấy hắn tối hôm qua thật là không lừa Đỗ Hải Quỳnh a!

Ra nhà ga, Hạ Vân Kiệt phất tay kêu một chiếc xe taxi, sau đó trực tiếp hướng Đông Bình hồ phong cảnh khu hỉ lai đăng khách sạn mà đi.

Hỉ lai đăng khách sạn hôm nay có chút náo nhiệt, vài

nhân viên công tác đang ở khách sạn cửa treo biểu ngữ. Cửa vị kia từng đối Đỗ Hải Quỳnh mơ ước đã lâu Tôn Chấn thư ký đang cùng một vị trung niên nam tử đối với kia biểu ngữ chỉ trỏ, thỉnh thoảng phân phó thượng vài câu.

“Dương tổng, hôm nay đến đều là công ty đa quốc gia ở hoa cao tầng, có không đem này đó hội hạ kim đản phượng hoàng cấp dẫn tới chúng ta Đông Bình hồ khu, hôm nay chiêu đãi nhưng là sự tình quan trọng yếu. Phụ trách lần này chiêu thương công tác Vệ khu trưởng đối lần này chiêu đãi cũng phi thường coi trọng, còn phiền toái các ngươi khách sạn nhất định phải lấy trụ mười hai vạn phần thành ý cùng cố gắng, ngàn vạn đừng ở chỗ này sự tình thượng có gì qua loa sơ sẩy.” Tôn Chấn một bên lấy mắt thấy nhân viên công tác bận rộn, một bên đối bên người khách sạn phó tổng giám đốc nói.

“Tôn thư ký, ngươi yên tâm, chúng ta hỉ lai đăng khách sạn là năm sao cấp khách sạn, ở tiếp đãi ngoại tân phương diện có phong phú kinh nghiệm, nhất định sẽ làm này đó đường xa mà đến khách nhân đối chúng ta Đông Bình hồ lưu lại tốt đẹp ấn tượng.” Dương phó tổng vẻ mặt tự tin nói.

“Ha ha, vậy là tốt rồi. Ta cũng biết các ngươi khách sạn nhất định có thể đảm nhiệm, nếu không chúng ta Vệ khu trưởng cũng sẽ không chỉ định hỉ lai đăng.” Tôn Chấn gật đầu cười nói.

Tôn Chấn vừa mới dứt lời, một chiếc xe taxi đứng ở cửa, trên xe xuống dưới một người quen thuộc.

“Hạ Vân Kiệt, Hạ thầy thuốc?” Tôn Chấn gặp Hạ Vân Kiệt hạ trong xe, trên mặt không khỏi lóe ra kinh ngạc sắc, bật thốt lên kêu lên.

“Như vậy xảo, Tôn thư ký đã ở nơi này.” Hạ Vân Kiệt

gặp là Tôn Chấn, thần sắc thản nhiên hướng hắn gật gật đầu.

Ở đi Đỗ Hải Quỳnh nhà trước, Hạ Vân Kiệt còn từng nghĩ tới, nếu Tôn Chấn người này không chừng mực, nhưng thật ra không ngại giáo huấn hắn một phen. Bất quá Tôn Chấn đổ còn hiểu tiến thối, gặp cùng Đỗ Hải Quỳnh kết hảo vô vọng, đương trường liền để lại bỏ quên, sau cũng không nương thân phận ngoạn cái gì hoa chiêu, cho nên Hạ Vân Kiệt cũng sẽ không khó xử hắn.

Đương nhiên tuy rằng không làm khó hắn, nhưng đối với vị này Tôn thư ký làm cho Đỗ Hải Quỳnh đem chính mình cũng kéo đi cứu tràng, Hạ Vân Kiệt cũng không bao nhiêu hảo cảm.

“Đúng vậy, hôm nay có chút công ty đa quốc gia ở hoa cao tầng quản lý nhân viên đến chúng ta khu khảo sát, ta đang giúp việc bố trí đâu. Nga, đúng rồi, giới thiệu một chút, vị này là hỉ lai đăng khách sạn Dương Trọng Nguyên phó tổng giám đốc. Ngươi nếu muốn ở khách sạn, ta nhưng thật ra có thể thỉnh hắn hỗ trợ cho ngươi đánh cái chiết khấu.” Tôn Chấn nói, trên mặt hơi hơi toát ra một tia khoe ra đắc ý sắc.

Ngày hôm qua, Tôn Chấn ở Hạ Vân Kiệt này “Bên thứ ba” Trước mặt tan tác rối tinh rối mù, tuy rằng sau hắn cũng không có áp dụng gì ti bỉ thủ đoạn phản công, nhưng trong lòng luôn thực khó chịu, tổng muốn tìm cơ hội áp nhất áp Hạ Vân Kiệt “Khí diễm”, làm cho hắn hiểu được hắn Tôn Chấn bại bởi hắn cũng không phải thực lực không bằng hắn, mà là bởi vì Đỗ Hải Quỳnh ánh mắt xảy ra vấn đề. Chính là hai người một cái ở Giang Châu thị, một cái ở Đông Thông thị, lại thuộc loại bất đồng ngành ngành sản xuất, loại này cơ hội cơ hồ bằng không. Này cũng làm cho Tôn Chấn nhất tưởng đứng lên, trong lòng luôn đổ hoảng.

Bất quá làm cho Tôn Chấn vạn vạn không nghĩ tới là, này cơ hồ bằng không cơ hội, nhanh như vậy liền đặt tại chính mình trước mặt.

“Ha ha, nếu là Tôn thư ký bằng hữu, chiết khấu đó là phải.” Hoa kiệu hoa tử mỗi người nâng, hỉ lai đăng khách sạn tọa lạc tại Đông Bình hồ khu, không thiếu được muốn cùng chính phủ ngành giao tiếp, Dương phó tổng tự nhiên không ngại làm điểm thuận nước giong thuyền, ở Hạ Vân Kiệt trước mặt cấp chừng Tôn Chấn mặt mũi, nghe vậy lập tức tiến lên hướng Hạ Vân Kiệt vươn tay, cười nói.

“Ha ha, cảm ơn các ngươi hảo ý. Bất quá không cần, ta không phải đến ở khách sạn.” Hạ Vân Kiệt cùng Dương phó tổng nhẹ nhàng nắm xuống tay, sau đó cười nói.

“Kia nhưng thật ra tiếc nuối. Ngươi phải về Giang Châu sao?” Tôn Chấn đơn giản cũng đã nghĩ mượn cơ hội hướng Hạ Vân Kiệt khoe ra một chút, cũng tốt cho hắn biết chính hắn một thư ký còn là cử có năng lượng, về phần Hạ Vân Kiệt ở không ở khách sạn, hắn lại căn bản không quan tâm, nghe vậy thản nhiên hỏi.

“Ân, cùng bằng hữu hội hợp bước đi. Các ngươi việc đi, ta sẽ không quấy rầy.” Hạ Vân Kiệt cũng biết Tôn Chấn cũng không có bao nhiêu ý xấu tư, chính là người trẻ tuổi không muốn nhận thua tưởng nhân cơ hội khoe khoang khoe ra một phen, tự nhiên sẽ không theo Tôn Chấn tính toán chi li, khách khí một câu, liền huy phất tay xoay người đi rồi.

“Như thế nào Tôn thư ký, cùng này người có điểm không đúng đầu?” Nhìn Hạ Vân Kiệt xoay người rời đi bóng dáng, Dương phó tổng mặt mang một tia nghi hoặc hỏi.

Đến Dương phó tổng giám đốc như vậy địa vị, đạo lí đối nhân xử thế phương diện tự nhiên nhìn xem thực thấu, tuy rằng Hạ Vân Kiệt cùng Tôn Chấn trong lúc đó cũng không có biểu hiện ra gì đối địch thái độ, nhưng hắn còn là nhìn ra đến hai người có chút không đúng đầu.

“Chỉ là có chút không thoải mái. Tính, đều trôi qua, nói cũng không có ý nghĩa.” Nhìn rời đi bóng dáng, nhớ tới về sau đời này hai người phỏng chừng cũng không hội gặp lại, Tôn Chấn đột nhiên cảm thấy một ít không thú vị, cho dù khoe ra khoe khoang thì thế nào, Đỗ Hải Quỳnh còn không phải lựa chọn hắn.

Làm Hạ Vân Kiệt gõ khách sạn cửa phòng khi, Phùng Văn Bác gia tôn hai đã muốn đang chờ hắn.

“Đều chuẩn bị tốt ?” Hạ Vân Kiệt cười hỏi.

“Đều chuẩn bị tốt, sư thúc ngài là chuẩn bị hiện tại bước đi, còn là tại đây quanh thân du lịch một phen?” Phùng Văn Bác cung kính nói.

“Ngươi muốn tưởng đi, ta liền cùng ngươi đi một chút, ngươi nếu không có hứng thú, kia hiện tại bước đi đi.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Vậy hồi đi, Quốc Minh đứa nhỏ phỏng chừng này hai ngày sẽ sinh ra.” Phùng Văn Bác tự nhiên không dám làm cho sư thúc chuyên môn bồi chính mình cuống Đông Bình hồ, nghe vậy cười nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 888 : Vệ khu trưởng

“Nga, kia còn là nhanh chóng hồi đi, đây chính là đại hỷ sự.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy mày hơi hơi một điều, lộ ra một tia sắc mặt vui mừng.

Vu Hàm môn trải qua nhiều nan, sở thặng người lớn rất thưa thớt, đồng môn cũng là thân nhân, nay Phùng Văn Bác thêm hậu nhân, Hạ Vân Kiệt thân là Vu Hàm môn môn chủ tự nhiên vui vẻ.

Nếu quyết định phải đi, ba người cũng sẽ không tái chần chờ.

Phùng Quốc Minh lưng làm nghề y rương, lôi kéo va ly ở phía trước mở đường, Hạ Vân Kiệt cùng Phùng Văn Bác tắc có nói có cười ở phía sau đi tới.

Một đường thừa thang máy đến lầu một đại đường, từ Phùng Quốc Minh đi làm lui phòng thủ tục, Hạ Vân Kiệt cùng Phùng Văn Bác thì tại đại đường trên sô pha ngồi chờ.

Làm Hạ Vân Kiệt cùng Phùng Văn Bác ở đại đường ngồi chờ khi, khách sạn cửa, một chiếc màu đen Audi xe ngừng lại.

Audi xe vừa dừng lại, Tôn Chấn liền giành trước một bước rớt ra cửa xe.

Cửa xe mở ra, Vệ Thần theo bên trong đi rồi xuống dưới.

Ngắn ngủn một hai tháng, nguyên bản lộ ra một tia suy sút lão thái Vệ Thần phảng phất thay đổi cá nhân giống nhau, cả người nét mặt phiếm phát, tinh thần chấn hưng, đi khởi lộ đến đều có loại uy vũ sinh uy hương vị.

“Tôn Chấn, khảo sát đoàn giữa trưa mười hai giờ sẽ tới, nơi này đều chuẩn bị không sai biệt lắm đi?” Đứng ở khách sạn cửa, ngẩng đầu nhìn một chút biểu ngữ linh tinh bài trí, Vệ Thần quan tâm hỏi.

“Vệ khu trưởng, sở hữu chiêu đãi công tác đều đã muốn chuẩn bị tốt.” Tôn Chấn cung kính trả lời.

“Ân, kia mang ta đi nhìn xem đi.” Vệ Thần gật gật đầu nói.

Chiêu thương dẫn tư xưa nay là chính phủ công tác trọng yếu nhất, Vệ Thần theo khu văn phòng chủ nhiệm nhảy trở thành khu thường vụ phó khu trưởng, lần này lại gánh vác chiêu thương dẫn tư gánh nặng, tự nhiên không dám đại ý sơ sẩy, lần này vô luận như thế nào hắn đều phải làm ra một chút thành tích đến. Nếu không lại như thế nào không làm thất vọng Hạ lão sư giúp đâu?

Cùng Vệ khu trưởng cũng có cả tháng, Tôn Chấn cũng là thăm dò Vệ khu trưởng một chút làm việc phong cách, biết hắn làm việc phong cách cùng này khác khu lãnh đạo không giống với, hắn không thích cái gì nói bốc nói phét, không thích người khác vuốt mông ngựa, hắn chỉ nhìn thật sự kết quả, cho nên Tôn Chấn nghe vậy cũng là không cố ý thổi phồng, chính là gật gật đầu nói:“Tốt Vệ khu trưởng, hiện tại chúng ta đi trước xem phòng họp đi, sau đó lại nhìn nhà ăn.”

Vệ Thần nghe vậy gật gật đầu, ở mọi người cùng đi hạ mại nhập khách sạn đại đường lập tức hướng thang máy đi đến.

Nhanh đến thang máy khi, Tôn Chấn sớm liền giành trước một bước ấn khai thang máy cửa, thân thủ ngăn lại thang máy môn, chờ Vệ Thần tiến thang máy.

Đã có thể ở Vệ Thần nhấc chân chuẩn bị mại nhập thang máy khi, hắn chân lại mạnh rụt trở về, rất nhanh quay đầu hướng đại đường đợi khách chỗ nhìn lại.

Tôn Chấn thấy thế nao nao, cũng vội vàng theo Vệ Thần ánh mắt hướng đại đường đợi khách chỗ nhìn lại.

Này vừa thấy, Tôn Chấn trên mặt không khỏi lộ ra kinh ngạc nghi hoặc sắc. Kia đợi khách chỗ bãi mấy trương da thật sô pha, trừ bỏ trong đó trên sô pha ngồi hai nam tử, còn lại đều là rỗng tuếch. Hơn nữa kia hai nam tử, trong đó một cái còn là Tôn Chấn nhận thức Hạ Vân Kiệt.

Tôn Chấn tự nhiên không tiếp thu là lấy Hạ Vân Kiệt thân phận, thế nhưng còn có thể kinh động Vệ Thần phó khu trưởng.

Đang lúc Tôn Chấn kinh nghi là lúc, bên tai vang lên Vệ khu trưởng thanh âm:“Các ngươi trước chờ một chút.”

Nói xong Vệ Thần cũng không chờ những người khác đáp lại, dĩ nhiên cất bước hướng Hạ Vân Kiệt đi đến, trên mặt mang theo một tia kích động sắc.

Đối với Vệ Thần mà nói, Hạ Vân Kiệt nhưng là hắn con đường làm quan tái sinh phụ mẫu, nếu không có hắn xuất hiện, chỉ sợ hắn Vệ Thần bây giờ còn không biết muốn oa ở trong văn phòng chịu bao nhiêu nhục nhã cùng nghẹn khuất đâu.

Vệ Thần xuất hiện tự nhiên trốn bất quá Hạ Vân Kiệt cảm giác, thấy hắn hướng chính mình đi tới, cười hướng bên người Phùng Văn Bác nói:“Gặp cái người quen.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt đứng lên, hướng Vệ Thần nghênh đón.

Gặp Hạ Vân Kiệt đứng lên hướng chính mình nghênh đón, Vệ Thần thụ sủng nhược kinh vội vàng đi mau vài bước, người còn chưa đi đến, hai tay lại sớm đã thân đi ra ngoài.

Cách đó không xa cửa thang máy Tôn Chấn nhìn trước mắt một màn, cả người cơ hồ đều choáng váng.

Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, kia phía trước còn bị chính mình khoe ra đối tượng, ngày hôm qua còn cùng chính mình tranh nữ nhân Hạ lão sư, thế nhưng nhận thức Vệ khu trưởng, hơn nữa xem Vệ khu trưởng đối hắn kia nhiệt tình thái độ, hiển nhiên Hạ Vân Kiệt ở hắn trong lòng phân lượng thực không nhẹ.

“Ta nghĩ hiện tại hẳn là xưng hô ngươi là Vệ khu trưởng đi.” Hạ Vân Kiệt cười thân thủ cùng Vệ Thần cầm, nói.

“Ha ha, không dám nhận, không dám nhận, Hạ lão sư còn là bảo ta tên đi.” Vệ Thần khiêm tốn nói.

Người khác không biết trước mắt vị này người trẻ tuổi năng lượng, Vệ Thần nhưng là nhất thanh nhị sở, không chỉ có có được thần kỳ năng lực, thậm chí ngay cả thị ủy thường ủy, thị công an cục cục trưởng Tần Lam đều là nữ nhân của hắn a! Hắn có thể có hôm nay cũng hoàn toàn bái trước mắt vị này người trẻ tuổi ban tặng.

“Đến, đến giới thiệu một chút, vị này là Giang Châu đại học trung y học viện lão viện trưởng Phùng Văn Bác, Phùng giáo thụ, vị này là Đông Bình hồ khu phó khu trưởng Vệ Thần.” Tuy rằng Vệ Thần biểu hiện thật sự khiêm tốn, nhưng Hạ Vân Kiệt cũng không có cố ý bãi cái gì cái giá, cười ha ha thay hắn cùng Phùng Văn Bác giới thiệu nói.

“Nguyên lai là Phùng lão, hạnh ngộ, hạnh ngộ!” Vệ Thần

là người trong quan trường, nhưng thật ra nghe qua Phùng Văn Bác cùng Phùng Chính Thành quan hệ, nghe vậy không khỏi cả người chấn động, vội vàng lại lần nữa tiến lên nhiệt tình theo Phùng Văn Bác bắt tay.

“Ha ha, có thể làm cho Hạ lão sư coi trọng mắt, không sai a Vệ khu trưởng, hảo hảo làm, làm nhân dân hảo quan.” Phùng Văn Bác cười vỗ vỗ Vệ Thần mu bàn tay, cố gắng nói.

“Vệ Thần nhất định không cô phụ Phùng lão cùng Hạ lão sư dầy vọng.” Vệ Thần nghe vậy cả người lại nhịn không được run lên, vẻ mặt kích động nói.

Phùng Văn Bác cũng không phải là người thường, kia nhưng là tỉnh ủy lãnh đạo phụ thân, hắn này cố gắng lời nói phân lượng nhưng là rất nặng a. Hơn nữa lần này có thể thông qua Hạ Vân Kiệt nhận thức Phùng Văn Bác, đối với Vệ Thần mà nói cũng là một kiện tốt sự.

“Ha ha, nghe nói hôm nay có khảo sát đoàn lại đây, đều có nào công ty? Ngươi cảm thấy lấy Đông Bình hồ khu đầu tư hoàn cảnh có thể hấp dẫn bọn họ ở trong này đầu tư sao?” Hạ Vân Kiệt đối Vệ Thần còn là có phi thường tốt ấn tượng, lúc trước hắn ở con đường làm quan trung tình trạng như vậy không tốt, vì bằng hữu đều một câu khôn kể chi ngữ cũng chưa nhắc tới, mà là chung quanh hết sức bôn tẩu hỗ trợ, có thể thấy được Vệ Thần là người như thế nào trọng tình. Nay Vệ Thần vừa mới bị đề bạt đến thường vụ phó khu trưởng vị trí không lâu, khẳng định nhu cầu cấp bách một ít lấy ra tay chiến tích đến ngăn chặn một ít người miệng, ngồi ổn mông phía dưới vị trí này, hôm nay nếu trùng hợp gặp gỡ, Hạ Vân Kiệt cũng là vui sẽ giúp hắn nhất giúp.

“Đều là trước đó không lâu ta đi Thượng Dương huyện học tập lấy kinh nghiệm chiêu thương dẫn tư kinh nghiệm khi, khuyên can mãi mời đến một ít công ty đa

quốc gia ở hoa công ty con.” Vệ Thần đem hôm nay khảo sát đoàn thành viên nhất nhất nói một lần, sau đó mặt mang một tia vẻ mặt ngưng trọng nói:“Này đó công ty thực lực hùng hậu, không ít công ty công ty mẹ còn là thế giới năm trăm cường xí nghiệp. Giống bọn họ loại này xí nghiệp, trong khung đều là có vẻ ngạo khí, muốn lưu lại bọn họ rất khó. Giống Thượng Dương huyện như vậy, hoàn toàn là cái trường hợp đặc biệt. Phía trước cũng có không ít huyện thị lãnh đạo theo ta giống nhau cố ý chạy đến Thượng Dương huyện lấy kinh nghiệm, đồng thời cũng hao hết tâm tư mời ở Thượng Dương huyện đầu tư một ít công ty cao quản đi bọn họ huyện thị khảo sát, bất quá kết quả đều tạm được, không phải đối phương đề điều kiện rất thái quá, chính là áp căn không có hứng thú. Lần này ta hướng thị tranh thủ đến không ít ưu đãi chính sách, cũng làm không ít chuẩn bị, hy vọng có thể lưu lại một hai gia công ty đi.”

“Ha ha, xem ra ngươi này khu trưởng không nhiều lắm tin tưởng a.” Hạ Vân Kiệt cười ha ha nói.

“Lời nói thật nói, quả thật không nhiều lắm tin tưởng, bất quá sự ở bởi người, chỉ cần xuất ra cũng đủ thành ý cùng cố gắng, ta nghĩ lần này không được, lần sau cũng tổng hội có cơ hội.” Vệ Thần nói, trên mặt lộ ra một tia kiên định sắc.

“Có này tâm tính không sợ ngươi này khu trưởng không đảm đương nổi, tốt lắm, ngươi đi việc đi, lần này chiêu thương dẫn tư hẳn là sẽ có một cái không sai kết quả.” Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ Vệ Thần bả vai, cười nói.

Cửa thang máy bên Tôn Chấn nhìn đến Hạ Vân Kiệt chụp Vệ Thần khu trưởng bả vai, hai chân mềm nhũn, thiếu chút nữa sẽ không có thể đứng ổn.

Ngay cả Vệ khu trưởng bả vai đều dám chụp, người này thật sự chính là Giang Châu đại học trung y học viện

một gã lão sư sao?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 889 : Lo lắng

“Cảm ơn Hạ lão sư, mượn ngài cát ngôn, Vệ Thần nhất định hội hết sức. Như thế, ta sẽ không quấy rầy ngài cùng Phùng lão.” Vệ Thần biết Hạ Vân Kiệt cùng Phùng Văn Bác như vậy đại nhân vật, hắn có thể có cơ hội theo chân bọn họ kết bạn, gặp mặt khi có thể lên tiếng kêu gọi nói thượng nói mấy câu, kia đã muốn thực khó lường, cho nên nghe vậy cũng là không dám nữa tiếp tục lưu lại, hơi hơi khom người, sau đó xoay người hướng thang máy đi đến.

“Này Vệ Thần người thoạt nhìn không sai, hẳn là có thể làm tốt quan.” Phùng Văn Bác nhìn Vệ Thần xoay người rời đi bóng dáng, mặt lộ vẻ một tia khen ngợi sắc nói.

Phùng Văn Bác sống đến từng tuổi này, tuy rằng không tinh thông tướng thuật, nhưng đơn giản xem người bản sự vẫn phải có, huống hồ người này còn là chưởng môn sư thúc nhìn trúng người, có năng lực kém đi nơi nào.

“Là người cử trọng tình nghĩa, hy vọng hắn có thể ở con đường làm quan con đường này đi được xa hơn, không cần đi vào lạc lối.” Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó chỉ chỉ chính kéo va ly hướng bọn họ đi tới Phùng Quốc Minh nói:“Quốc Minh đã muốn làm tốt lui phòng thủ tục, chúng ta đi thôi.”

……

Hỉ lai đăng khách sạn, bát lâu phòng họp.

Vệ Thần đi vào phòng họp chuyện thứ nhất làm cũng không phải kiểm tra phòng họp bố trí hay không thỏa đáng, mà là đi đến cửa sổ trước, cách thủy tinh cửa sổ nhìn theo Hạ Vân Kiệt cùng Phùng Văn Bác ngồi trên xe hơi, sau đó chậm rãi sử cách khách sạn.

“Vệ khu trưởng, ngài nhận thức kia Hạ Vân Kiệt Hạ thầy thuốc?” Gặp Vệ Thần đứng ở cửa sổ trước, nhìn theo Hạ Vân Kiệt đám người rời đi, thật lâu chưa từng xoay người, trong lòng tràn đầy nghi hoặc Tôn Chấn, rốt cục nhịn không được thật cẩn thận hỏi.

“Như thế nào, ngươi cũng nhận thức hắn?” Vệ Thần nghe vậy đột nhiên xoay người hỏi, ánh mắt vô cùng sắc nhọn bắn về phía Tôn Chấn.

Tôn Chấn bị Vệ Thần kia đột nhiên bắn tới được sắc nhọn ánh mắt cấp sợ tới mức cả người đều nhịn không được run run một chút, cùng Vệ Thần cũng có một đoạn thời gian, Tôn Chấn còn là lần đầu tiên nhìn đến tao nhã nho nhã Vệ Thần Lộ ra như thế sắc nhọn ánh mắt.

“Đúng vậy, ở một bằng hữu bà nội thọ yến nhận thức. Hắn nói chính mình là Giang Châu đại học trung y học viện lão sư, nhưng là ta không biết Vệ khu trưởng như thế nào cũng……” Tôn Chấn nơm nớp lo sợ trả lời, cái trán mồ hôi lạnh chỉ không được liền chảy xuống dưới.

Có thể làm thư ký, đầu tiên sẽ hiểu được xem nhan sát sắc, nghiền ngẫm thượng ý, Vệ Thần nay thái độ, Tôn Chấn nếu không những hiểu được này Hạ Vân Kiệt đối với Vệ Thần trọng yếu vô cùng, hắn cũng tốt có thể trực tiếp một đầu đụng vào trên tường đi.

“Ngươi không có làm cái gì chuyện mạo phạm hắn đi?” Vệ Thần không đợi Tôn Chấn đem nói cho hết lời, liền đã muốn thần sắc ngưng trọng ngắt lời nói.

“Này, này, ta, ta cũng nói không rõ.” Gặp Vệ Thần kia thần sắc ngưng trọng bộ dáng, Tôn Chấn lau đem cái trán mồ hôi lạnh, quả thực có điểm muốn khóc xúc động.

Ông trời, ta ra vẻ cùng hắn tranh đoạt nữ nhân tới a!

“Cái gì kêu nói không rõ? Có còn có, không có vốn không có, ngươi đem sự tình theo ta nói một lần.” Vệ Thần sắc mặt trầm xuống, lạnh giọng quát.

Tôn Chấn gặp Vệ khu trưởng không nể mặt, cũng là không dám có điều giấu diếm, đem sự tình chân tướng, còn có thọ yến sự tình từ đầu chí cuối nói một lần.

Vệ Thần nghe vậy sắc mặt âm tình bất định hồi lâu, mới thật dài thở ra một hơi nói:“Coi như ngươi hiểu được tiến thối, xem vừa rồi Hạ lão sư bộ dáng, tựa hồ cũng không có với ngươi so đo ý tứ, ta nếu cho ngươi chạy lấy người, ngược lại có vẻ hắn lòng dạ hẹp hòi, nếu như vậy, lần này tạm tha ngươi lần này. Bất quá, về sau ngươi nhất định phải cho ta nhớ kỹ, làm bất cứ chuyện gì đều phải khiêm tốn, không thể đàng hoàng.”

Tôn Chấn nghe vậy không khỏi cả người đều trợn mắt há hốc mồm, hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới kia Hạ Vân Kiệt một trung y lão sư lực ảnh hưởng đã vậy còn quá đại, hơn nữa nghe Vệ khu trưởng ý tứ, nguyên bản hắn là tưởng trực tiếp đem hắn theo hắn bên người đuổi đi, chính là bởi vì Hạ Vân Kiệt không tỏ vẻ, không nghĩ làm cho hắn cảm thấy Hạ Vân Kiệt là cái loại này tính toán chi li, cho nên còn là đem hắn giữ lại.

“Là, ta nhất định ghi nhớ khu trưởng dạy bảo.” Tôn Chấn vội vàng vẻ mặt trịnh trọng nói.

Vệ Thần thấy thế từ chối cho ý kiến ừ một tiếng, sau đó bắt đầu kiểm tra khởi phòng họp bố trí công tác, kiểm tra rồi một vòng sau, hắn vốn là có chút âm trầm sắc mặt chậm rãi dịu đi một ít đứng lên.

Mặc kệ nói như thế nào, Tôn Chấn này thư ký làm việc coi như là cẩn thận.

“Ngươi nhất định rất kỳ quái ta vì cái gì đối Hạ lão sư như vậy coi trọng đi?” Vệ Thần đột nhiên quay đầu hỏi nhắm mắt theo đuôi theo bên người Tôn Chấn.

“Là, đúng vậy.” Tôn Chấn do dự hạ, gật đầu nói. Vấn đề này quả thật làm cho hắn đến mức khó chịu đến cực điểm.

Một trung y học viện lão sư, như thế nào khiến cho đường đường Đông Bình hồ khu thường vụ phó khu trưởng coi trọng đến bực này trình độ đâu?

Bất quá ngại cho thân phận, Vệ khu trưởng không nói, Tôn Chấn này thư ký là tuyệt đối không tốt hỏi đến, nhiều nhất chỉ có thể sau lại đi điều tra hỏi thăm.

“Nhớ kỹ không cần mượn chức vụ chi tiện nơi nơi đi hỏi thăm, cũng không nếu lắm miệng, ngươi chỉ cần biết Hạ lão sư cùng khác lão sư không giống với, cho dù chúng ta Tiền thị trưởng thấy hắn, đồng dạng là theo ta một cái thái độ.” Vệ Thần biết người trẻ tuổi lòng hiếu kỳ cường, hiếu thắng tâm cũng cường, vì ngăn chặn Tôn Chấn làm ra một ít không nên làm việc, rõ ràng đem nói làm rõ một ít.

Dù là Tôn Chấn đối Hạ Vân Kiệt đã muốn xem trọng rất nhiều, nhưng nghe Vệ khu trưởng lời này cũng là cả kinh tim đập không chỉ, đồng thời cũng âm thầm may mắn không thôi, may mắn ở ngày hôm qua thọ yến hắn thoái nhượng, không không hề biết chết sống theo hắn đối nghịch, nếu không đừng nói không thể tiếp tục đi theo Vệ Thần khu trưởng, chỉ sợ ngay cả văn phòng văn bí công tác đều vứt bỏ.

“Tốt lắm, ngươi cũng đừng đem chuyện này để ở trong lòng, nếu Hạ lão sư chưa nói cái gì, như vậy đã nói lên hắn không đem chuyện này để ở trong lòng, ngươi về sau chỉ cần chú ý chính là. Hiện tại, là tối trọng yếu là

đem công tác làm tốt.” Gặp Tôn Chấn bị kinh hách có điểm thần không thủ xá, Vệ Thần vỗ vỗ bờ vai của hắn trấn an nói.

Tôn Chấn cả người chấn động, thế này mới theo kinh hách trung tỉnh táo lại, gật gật đầu nói:“Đã biết, khu trưởng, ta về sau hội chú ý.”

Chuyện này sau, Tôn Chấn cũng quả thật bắt đầu chú ý chính mình ngôn hành cử chỉ, mặc kệ là tiếp người đãi vật, còn là công tác thượng đều vẫn duy trì khiêm tốn thái độ, không nữa chút đàng hoàng kiêu ngạo, bởi vì hắn biết từng có cái như vậy bình thường người trẻ tuổi, lại có thể một lời định hắn con đường làm quan tiền đồ.

Đương nhiên đây đều là sau lại sự tình, coi như là Tôn Chấn Tái ông mất ngựa yên biết phi phúc.

……

“Sư thúc, ta nghe Quốc Minh nói Olivia là huyết tộc, đều không phải là nhân loại, ngài xem nàng ở trong bệnh viện sinh đứa nhỏ có hay không vấn đề?” Xe hơi, Phùng Văn Bác hơi có chút khẩn trương hỏi.

Gặp Phùng Văn Bác hỏi cái này nói, Phùng Quốc Minh nắm tay lái tay cũng đột nhiên gian dùng sức rất nhiều.

“Như thế nào? Lo lắng sinh ra cái tiểu quái vật đi ra?” Hạ Vân Kiệt quay đầu nhìn Phùng Văn Bác hỏi.

“Quả thật có này lo lắng, dù sao đứa nhỏ mẫu thân là ngoại tộc.” Phùng Văn Bác gật gật đầu trả lời, ở chưởng môn sư thúc trước mặt hắn cũng không có tất yếu giấu diếm nội tâm lo lắng.

“Yên tâm đi, Quốc Minh huyết mạch cùng người thường không giống với. Các ngươi tổ tiên hẳn là cũng là vu tộc

trung mỗ đại năng, hắn huyết mạch không biết sao ở Quốc Minh trên người chiếm được truyền thừa, này cũng là Olivia gia gia Brad công tước vì khu trừ hỏa độc, tìm tới Quốc Minh duyên cớ. Huyết tộc tuy rằng cũng là lợi hại chủng tộc, nhưng nếu Quốc Minh truyền thừa các ngươi tổ tiên huyết mạch, tự nhiên có thể ở đứa nhỏ trên người chặt chẽ chiếm cứ thượng phong, cho nên đứa nhỏ sinh ra khi khẳng định sẽ là lấy nhân loại hình thức xuất hiện, nhiều lắm thính tai một chút, màu da còn có tóc nhan sắc hoặc là ánh mắt nhan sắc có điểm theo chúng ta không giống với, nhưng tuyệt không hội lấy huyết tộc bản thể xuất hiện.” Hạ Vân Kiệt cười cười, trấn an nói.

“Cảm ơn sư thúc, như vậy ta an tâm. Hơn nữa chúng ta Phùng gia kế cha ta sau, cũng cuối cùng có hậu nhân lại bước vào tìm tòi trường sinh chi đạo.” Phùng Văn Bác nghe vậy thật dài thở dài nhẹ nhõm một hơi, vẻ mặt vui mừng nói.

“Yên tâm đi văn bác, ngươi tuổi quá mức già nua, tái tu luyện đã vì khi đã muộn, Chính Thành cũng là ngay cả các ngươi tổ tiên một chút huyết mạch cũng chưa có thể truyền thừa, lại một lòng nhào vào con đường làm quan, tuổi cũng không nhỏ, chẳng bằng cứ như vậy ở thế tục trung sáng một phen sự nghiệp, kiện khỏe mạnh khang sống cái trăm đến tuổi rất tốt. Nhưng Phùng Quốc Minh, ta Vu Hàm môn tất hội hảo hảo dạy, lấy an ủi tam sư huynh trên trời có linh thiêng.” Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ Phùng Văn Bác bả vai, trầm giọng nói.

Phùng Văn Bác nghe vậy cũng không có nói cảm ơn, nhưng hắn kia đôi mắt lại không biết bất giác cầm thượng một chút lệ quang.

Làm Hạ Vân Kiệt ở cùng Phùng Văn Bác đàm luận làm cho Phùng Chính Thành trên thế gian sáng một phen sự nghiệp, kiện khỏe mạnh khang sống cái trăm đến tuổi

khi, “Nữ vương hào” Thượng Catherine nữ vương lại sinh bệnh.

Nàng đã muốn có hai ngày cơ hồ không như thế nào ăn cơm, cả người mềm mại vô lực, làm chuyện gì cũng chưa tinh thần, vốn là đầy đặn hình thể cũng trở nên phá lệ gầy yếu.

“Nữ vương hào” có tùy thuyền ngự dụng thầy thuốc, cũng trang bị có tiên tiến chữa bệnh kiểm tra đo lường thiết bị, nhưng mặc kệ là thầy thuốc còn là này tiên tiến chữa bệnh thiết bị đều kiểm tra đo lường không ra Catherine nữ vương đến tột cùng sinh bệnh gì.

Cuối cùng nữ vương bệ hạ ngự dụng thầy thuốc Bá Cách phỏng đoán hẳn là nữ vương bệ hạ tại kia lần hải tặc tập kích trung đã bị kinh hách, làm cho tinh thần hoặc là tâm lý xuất hiện một ít biến cố.

Mặc kệ là tinh thần còn là tâm lý vấn đề, đều là hiện đại y học trung thần bí lĩnh vực. Cho dù Bá Cách thầy thuốc là một gã rất lợi hại toàn khoa thầy thuốc, đối mặt nữ vương bệ hạ xuất hiện loại tình huống này cũng là thúc thủ vô sách.

“Nữ vương bệ hạ, ta cho rằng ngài hiện tại thân thể trạng huống đã muốn không thích hợp tái tiếp tục giương buồm, chúng ta phải lập tức cập bờ, sau đó sửa thừa phi cơ đưa ngài đi Đức nhận tốt nhất thầy thuốc trị liệu.” Nhìn nữ vương bệ hạ từ từ gầy yếu, thị vệ trưởng lại góp lời nói.

“Bá Cách thầy thuốc là một vị phi thường xuất sắc thầy thuốc, ngay cả hắn cũng chưa biện pháp, ngươi cho rằng đi Đức sẽ có dùng sao? Trung Quốc là cái từ xưa mà thần bí quốc gia, nghe nói trung y cũng là một môn phi thường thần kỳ y thuật, nếu ta lần này chung điểm là Trung Quốc, không bằng đi Trung Quốc nhìn xem đi.”

Nữ vương bệ hạ nói.

“Nhưng là như thế giương buồm, ta lo lắng nữ vương bệ hạ thân thể……” Thị vệ trưởng lo lắng nói.

“Cơ thể của ta trạng huống ta rõ ràng, hơn nữa làm gì một việc cũng không có thể có thủy vô chung.” Nữ vương bệ hạ không đợi thị vệ trưởng đem nói cho hết lời, liền vẻ mặt kiên quyết ngắt lời nói.

Thị vệ trưởng gặp nữ vương bệ hạ thái độ kiên quyết, đành phải âm thầm thở dài một hơi, sau đó lui đi ra.

“Bá Cách thầy thuốc, nữ vương bệ hạ không chịu nghe khuyên bảo, cho rằng ngươi không có cách nào, Đức bên kia thầy thuốc cũng sẽ không có biện pháp gì. Cho nên kiên quyết muốn ở Trung Quốc đổ bộ, nói muốn chuẩn bị nhìn trung y, ngươi xem có phải hay không từ ngươi lại đi khuyên một chút?” Thị vệ trưởng ra khoang thuyền, tìm được tùy thuyền thầy thuốc Bá Cách, mặt mang bất đắc dĩ sắc nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 890 : Tưởng niệm là một loại bệnh

“Muốn đi nhìn trung y?” Bá Cách thầy thuốc nghe vậy giật mình há miệng thở dốc, sau đó hổn hển nói:“Ta kiên quyết phản đối, nhìn trung y, bọn họ hội đem loạn thất bát tao gì đó xen lẫn trong cùng nhau, sau đó nếu thành ngay cả bọn họ cũng không biết có cái gì thành phần cái gọi là dược thủy cấp nữ vương bệ hạ dùng, này quả thực chính là lấy bệ hạ sinh mệnh đi mạo hiểm!”

Nói xong Bá Cách thầy thuốc liền thở phì phì tiến khoang thuyền tìm nữ vương bệ hạ đi.

Bất quá Bá Cách thầy thuốc đi mau, trở về cũng mau, đi thời điểm là thở phì phì, trở về thời điểm như trước là thở phì phì, hiển nhiên nữ vương bệ hạ căn bản nghe không vào hắn khuyên bảo.

“Nữ vương bệ hạ nhất định là mấy ngày hôm trước đã bị kinh hách, tinh thần ra vấn đề, nếu không nàng tuyệt không hội đột nhiên nghĩ đến nhìn trung y !” Trở lại sàn tàu sau, Bá Cách tức giận đến chòm râu phát run nói.

Nhìn Bá Cách thở phì phì bộ dáng, thị vệ trưởng đám người sắc mặt đều rất là không tốt, bất quá hiện tại tuy rằng quân vương quyền lực cùng trước kia không có biện pháp so với, nhưng nữ vương bệ hạ quyết định sự tình, trên thuyền còn là không ai dám cãi lời.

Làm Bá Cách thầy thuốc ở sàn tàu tức giận đến chòm râu phát run khi, nữ vương bệ hạ kia bố trí phá lệ xa hoa trong khoang thuyền, Catherine đang đứng ở cửa sổ biên nhìn kia trên biển không vạn dặm không mây trời xanh.

“Ngươi đến tột cùng là ai? Ta có thể lại gặp được ngươi

sao? Thượng Đế a, van cầu ngươi giúp ta lại nhìn thấy hắn đi.” Catherine thì thào, trong mắt toát ra vô hạn phiền muộn cùng tưởng niệm.

Nàng biết, ở Trung Quốc lại gặp gỡ kia thần bí nam nhân cơ hội cơ hồ bằng không, về sau gặp gỡ cơ hội cũng đồng dạng cơ hồ bằng không. Cũng đang bởi vì này dạng, trong lòng nàng không có lúc nào là ở cái loại này không thể diễn tả bằng ngôn từ tuyệt vọng bên trong.

Cũng đang là kia sợi tuyệt vọng, làm cho nàng căn bản đề không nổi một tia tâm tư đi ăn cơm, của nàng trong đầu nhồi vào tất cả đều là kia thần bí nam nhân.

Bất quá liên quan chuyện này, Catherine ai cũng chưa nói cho.

Hiện tại Bá Cách thầy thuốc đều đã muốn hoài nghi nàng đã bị kinh hách, tinh thần hoặc là tâm lý xảy ra vấn đề, nàng nếu tái nói cho Bá Cách thầy thuốc, nàng xem đến một vị Đông Phương thần tiên, chỉ sợ Bá Cách thầy thuốc hội lập tức nhận định nàng xuất hiện tinh thần ảo giác.

……

Lần này 1/5 nghỉ dài hạn, trải qua sự tình thật sự nhiều lắm, Hollywood nữ ngôi sao, huyết tộc, thánh hỏa Thiên Long, hư không thông đạo, còn có giả trang Đỗ Hải Quỳnh bạn trai, hết thảy hết thảy, làm cho cuối cùng trở lại Giang Châu đại học Hạ Vân Kiệt, cảm nhận được kia quen thuộc thoải mái im lặng, cùng thế vô tranh vườn trường bầu không khí khi, thế nhưng có một loại phảng phất cách một thế hệ lỗi thấy.

Còn là vườn trường thích hợp ta nha! Đi ở vườn trường lâm ấm đại đạo thượng, nhìn đến là ba năm kết đàn

thanh xuân thân ảnh, nghe được là thanh xuân tùy ý tiếng cười, Hạ Vân Kiệt trong lòng không khỏi thật sâu cảm khái.

Cảm khái trung, Hạ Vân Kiệt bất tri bất giác đi tới trung y học viện đại lâu 306 văn phòng.

Còn không có đẩy cửa ra, Hạ Vân Kiệt chợt nghe đến bên trong truyền đến quen thuộc tiếng hoan hô truyện cười, trong đầu thế nhưng không hiểu có chút tiểu kích động, vội vàng đẩy ra cửa.

Trong văn phòng, Lý Hiểu Thi, Phạm Học Văn, Lục Cao Đại còn có Lưu Lực Hoành hôm nay tất cả đều ở, bọn họ gặp Hạ Vân Kiệt đẩy cửa tiến vào, đầu tiên là nao nao, lập tức lập tức ào ào chỉ vào hắn cười mắng:“Ngươi này hạ lão sư, 1/5 nghỉ dài hạn đi nơi nào phong lưu khoái hoạt đi? Nghỉ dài hạn sau ngày đầu tiên đi làm thế nhưng liền đến muộn vài giờ, này đều nhanh vượt qua đi ăn giữa trưa cơm thời gian.”

“Cũng không đi nơi nào, đi Anh quốc Luân Đôn vòng vo hạ, sau đó lại đi Phi Châu đâu một chút, cuối cùng còn đi chuyến Lưu lão sư lão gia. Đúng rồi, ở Anh quốc Luân Đôn khi còn cùng Hollywood nữ ngôi sao cùng nhau cùng ăn bữa tối.” Hạ Vân Kiệt một bên cười ha ha trả lời, một bên tùy ý ngồi trở lại chính mình vị trí.

“Ngươi này Hạ Vân Kiệt, trước kia cỡ nào thành thật một người, nay mới bao lâu thời gian, nói chuyện lại trở nên càng ngày càng không có yên lòng. Ngươi rõ ràng nói mấy ngày nay nhiễu địa cầu bơi một vòng, còn cùng Anh quốc nữ vương cùng nhau ăn cơm được.” Lý Hiểu Thi nghe vậy trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, tức giận nói.

Hạ Vân Kiệt chỉ biết chính mình nói thành thật nói, này trong văn phòng khẳng định không ai hội tin tưởng, nghe

vậy cười cười, cũng không biện giải, chỉ để ý tự cố tự xuất ra laptop, sau đó tùy tay mở ra.

Ấn thường lui tới thói quen, trước xem một ít tin tức đưa tin.

Bất quá vừa mới mở ra, Hạ Vân Kiệt liền nhìn đến phô thiên cái địa có liên quan “Nhiên nhã” Đồ trang điểm quảng cáo, quảng cáo nữ nhân vật chính đúng là kia quen thuộc nhan dung, Trung Quốc tân một thế hệ quốc tế ảnh hậu Dương Tiếu Mai.

Nhiên nhã, thủ ý tự nhiên tao nhã, mà Dương Tiếu Mai cái loại này phát ra từ trong khung thoát tục thanh nhã, giống như cửu thiên tiên tử mĩ, vô cùng hoàn mỹ thuyết minh từ trung ý, cũng làm cho người ta trong đầu trong nháy mắt liền thật sâu khắc thượng “Nhiên nhã” Này hai chữ, cũng làm cho “Nhiên nhã” Này tân sinh đồ trang điểm vừa ra thế liền phảng phất không thực nhân gian khói lửa tiên nữ buông xuống ở xà long hỗn tạp đồ trang điểm thế giới.

Không nghĩ tới “Nhiên nhã” Đồ trang điểm đã muốn chính thức bắt đầu đưa ra thị trường, ta này chân chính đại lão bản nhưng thật ra muốn mở ra trang web tin tức mới biết được, xem ra thật đúng là không phải bình thường không xứng chức a, Hạ Vân Kiệt âm thầm lắc đầu tự giễu.

Bất quá rất nhanh hắn liền đem chuyện này để qua sau đầu, buôn bán sự tình, hắn vốn sẽ không cảm thấy hứng thú, cũng là mừng rỡ tùy ý Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh hai người lại thao tác. Phỏng chừng hai người bọn họ cũng là biết Hạ Vân Kiệt đối buôn bán sự tình không có hứng thú, cho nên rõ ràng cũng lười tái cùng hắn đề chuyện này.

“Dương Tiếu Mai thật sự là càng ngày càng mĩ, càng có

hương vị, lần này 'Nhiên nhã' đồ trang điểm tìm nàng đại ngôn thật sự là tìm đúng rồi đối tượng, khẳng định nhất pháo có thể khai hỏa, không chừng Trung Quốc về sau cũng sẽ xuất hiện cùng Chanel linh tinh nổi danh đồ trang điểm thế giới một đường phẩm bài." Đang lúc Hạ Vân Kiệt âm thầm lắc đầu tự giễu khi, Lưu Lực Hoành mở miệng cảm khái nói, hiển nhiên hắn đã ở chú ý "Nhiên nhã", hoặc là xác thực nói hắn là ở chú ý Dương Tiếu Mai vị này Trung Quốc từ trước tới nay, đệ nhất vị đạt được kim cầu thưởng tốt nhất nữ nhân vật chính thưởng quốc tế ảnh hậu.

"Ngay cả ngươi này đại nam nhân đều bắt đầu chú ý khởi đồ trang điểm, hiển nhiên 'Nhã nhiên' đồ trang điểm lần này nghĩ không nổi danh đều khó. Bất quá muốn tưởng cùng Chanel loại này quốc tế xa xỉ phẩm bài tướng nổi danh, ta xem ngươi còn là không cần nằm mơ, Trung Quốc là chế tạo không ra loại này phẩm bài, ít nhất ở đồ trang điểm mặt trên ta là chưa từng có quá phương diện này hy vọng xa vời." Lý Hiểu Thi nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhìn Lý Hiểu Thi liếc mắt một cái, tựa hồ đột nhiên có chút hiểu được vì cái gì lúc trước Tô Chỉ Nghiên như vậy bức thiết muốn ở đồ trang điểm mở ra quyền cước.

Thân là một người phụ nữ mạnh mẽ, có lẽ nàng trong lòng vẫn không phục Trung Quốc ngay cả nàng mỗi ngày đều ở sử dụng đồ trang điểm đều xa xa không bằng ngoại quốc phẩm bài đi. Mà phát triển ra 1 khoản đồ trang điểm phẩm bài cùng Chanel linh tinh quốc tế xa xỉ phẩm bài nổi danh, thậm chí đuổi kịp và vượt qua, không chỉ có có thể mang cho Tô Chỉ Nghiên vô cùng dày lợi nhuận, càng có thể mang cho nàng một loại tiền tài không thể mang đến cảm giác thành tựu.

"Kia cũng không nhất định, nghe nói 'Nhiên nhã' đồ trang điểm hai đại cổ đông là uy đại tập đoàn cùng siêu thắng

tập đoàn lão bản. Này hai nhà công ty lão bản cũng không đơn giản a, là Trung Quốc nữ thủ phú cùng thứ hai phú, ta xem các nàng vừa ra tay sẽ không tiếc đại giới mời Dương Tiếu Mai đại ngôn 'Nhiên nhã', hiển nhiên các nàng ánh mắt khẳng định sẽ không chỉ cực hạn cùng Trung Quốc, mà là toàn thế giới." Phạm Học Văn tiếp nhận nói phản bác nói.

"Không phải đâu, các ngươi nam nhân hôm nay như thế nào cũng tất cả đều bắt đầu chú ý khởi đồ trang điểm ?" Lý Hiểu Thi gặp Phạm Học Văn tựa hồ so với nàng còn càng chú ý cùng hiểu biết "Nhiên nhã", không khỏi kinh ngạc nói.

"Hắc hắc, như thế nào có thể không chú ý. Lý lão sư ngươi ngẫm lại xem, Dương Tiếu Mai là cái gì cấp bậc nữ nhân, kia nhưng là chúng ta nam nhân trong lòng nữ thần a! Huống chi lần này sản phẩm đầu tư nhân còn là tập mỹ mạo, trí tuệ, tài phú cùng một thân Trung Quốc nữ thủ phú cùng thứ hai phú. Này ba nữ nhân xuất hiện một cái đều đã muốn có thể khiến cho nam nhân thế giới oanh động, nay ba người tụ tập cùng một chỗ làm một chuyện, trừ phi hắn không phải nam nhân, nếu không là phải chú ý a!" Phạm Học Văn vẻ mặt khát khao nói, cũng không biết hắn một đại học giảng sư ở khát khao cái gì, chẳng lẽ còn muốn ôm mỹ nhân về bất thành?

"Đúng vậy, đúng vậy, ba cực phẩm nữ nhân ghé vào cùng nhau a, ngẫm lại đều làm cho người ta kích động." Lục Cao Đại xoa xoa tay nói.

"Các ngươi kích động cái cái gì kính a, cũng không soi gương, kia ba nữ nhân cái nào là các ngươi có thể mơ ước ? Còn là mau tỉnh lại đi, nhiều hơn hướng Hạ lão sư học tập, các ngươi nhìn hắn liền một chút cũng không kích động." Lý Hiểu Thi khinh thường trắng Lục Cao Đại ba người liếc mắt một cái, sau đó lại dùng thưởng thức

ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

Chương 891 : Thích ý cuộc sống

“Hắn không phải nam nhân!” Lưu Lực Hoành ba người cơ hồ trăm miệng một lời nói.

“Hắn không phải nam nhân? Thiết, chờ ngày nào đó các ngươi cũng có thể cùng ba nữ nhân đồng miên cộng chẩm, ngày nào đó phóng Dương Thục Cầm thư ký bồ câu, nàng không chỉ có không trách tội còn tiếp tục mời các ngươi ăn cơm khi, các ngươi nói sau những lời này đi!” Lý Hiểu Thi lập tức mặt mang khinh thường phản bác nói.

Lưu Lực Hoành ba người nhất thời bị Lý Hiểu Thi phản bác á khẩu không trả lời được, đúng vậy, cùng Hạ Vân Kiệt bực này huy hoàng chiến tích nhất so với, bọn họ nào có cái gì tư cách nói hắn không phải nam nhân.

Mà Hạ Vân Kiệt còn lại là vẻ mặt xấu hổ, Lý Hiểu Thi lời này nhìn như ở khen hắn, cũng không biết vì sao hắn cũng là như thế nào nghe như thế nào kỳ cục.

“Hắc hắc, không thể nói gì nữa đi. Các ngươi nhìn xem, giống Hạ lão sư như vậy cao thủ đều như vậy có tự biết hiển nhiên, các ngươi a, hay là thôi đi, đều trưởng thành, sự thật một chút, sớm điểm tìm cái giống dạng bạn gái kết hôn, cũng đừng làm cái gì nữ thần mộng, kia theo các ngươi nửa mao tiền quan hệ đều không có.” Lý Hiểu Thi gặp ba người á khẩu không trả lời được bộ dáng, tiếp tục không khách khí đả kích nói.

Đã nhiều năm cùng cái văn phòng ở chung xuống dưới, mọi người đã muốn quen không thể tái quen, Lý Hiểu Thi theo chân bọn họ nói chuyện xưa nay không nói cứu.

“Ta nói Lý lão sư, cho dù chúng ta cùng nữ thần nửa

mao tiền quan hệ cũng đều không có, nhưng ngươi cũng tổng không thể cướp đoạt chúng ta chú ý các nàng quyền lực đi. Hơn nữa, tại đây phương diện, chúng ta cùng Hạ lão sư nhưng là bị vây cùng cái mặt bằng nga." Lưu Lực Hoành hơi có chút ủy khuất nói.

"Cùng cái mặt bằng? Lời này có ý tứ gì?" Lý Hiểu Thi trắng Lưu Lực Hoành liếc mắt một cái, hỏi.

"Hắc hắc, này ngươi cũng đều không hiểu sao Lý lão sư? Lưu lão sư ý tứ là, nữ thần chúng ta là không trông cậy vào, Hạ lão sư cho dù là tán gái cao thủ hắn cũng không đồng dạng không trông cậy vào sao?" Lục Cao Đại tiếp nhận nói, mặt lộ vẻ một tia đắc ý sắc nói.

"Xem các ngươi về điểm này tiền đồ dạng!" Lý Hiểu Thi nghe vậy nhịn không được trắng ba người liếc mắt một cái.

"Không có biện pháp a, ai làm cho Hạ lão sư như vậy biến thái đâu! Ở chúng ta học viện có Dương thư ký, đi Đông Thông thị có tuyệt sắc mỹ nữ, dựa vào, đi cái quán bar, quán bar mỹ nữ thế nhưng đều cùng hắn có nhất chân, loại này biến thái, chúng ta trừ bỏ cùng hắn so với nữ thần, còn có thể so với cái gì?" Lưu Lực Hoành ba người "Tức giận bất bình" Nói.

"Xì!" Gặp ba người kia "Tức giận bất bình" biểu tình, Lý Hiểu Thi nhịn không được hé miệng nở nụ cười. Mà Hạ Vân Kiệt nghe vậy còn lại cũng chỉ có dở khóc dở cười, bởi vì bọn họ cảm nhận trung ba nữ thần đồng dạng cũng cùng hắn có nhất chân a!

"Không nói việc này, không nói việc này, vừa nói khởi việc này, ta ****** liền đặc tự ti! Ăn cơm đi, ăn cơm đi, so với ăn cơm, hai Hạ lão sư cũng không phải đối thủ của ta." Lưu Lực Hoành gặp Lý Hiểu Thi không hề đồng tình tâm địa hé miệng cười cái không ngừng, đứng lên, vẻ

mặt khoa trương nói.

“Khanh khách!”

“Ha ha!”

Lưu Lực Hoành thanh âm vừa hạ, 306 trong văn phòng nhất thời bộc phát ra từng trận vui tiếng cười, liền ngay cả Hạ Vân Kiệt cũng không ngoại lệ.

Rất nhanh, năm hơi chút thu thập một chút, liền cùng nhau nói nói cười cười thẳng đến căn tin.

Ăn cơm xong, mọi người cũng liền tan. Hạ Vân Kiệt một mình một người dọc theo bên hồ tản bộ, trong lúc hắn cố ý cấp Italy Mario gọi cái điện thoại, thỉnh hắn ở Đông Bình hồ khu đầu tư mặt trên hơi chút giúp điểm việc, Mario tự nhiên là lòng tràn đầy vui mừng đáp ứng xuống dưới. Về phần những người khác, Hạ Vân Kiệt sẽ không tái cố ý gọi điện thoại chào hỏi, dù sao giống Thượng Dương huyện như vậy đầu tư phương thức cùng môn quy một chỗ là đủ. Đông Bình hồ khu, có Mario danh nghĩa vài đầu tư bên ngoài xí nghiệp đầu tư, đã muốn là đủ làm cho Vệ Thần giao ra một phần xinh đẹp phiếu điểm.

Sự thật cũng quả thật như thế. Ngay từ đầu Vệ Thần đối lần này chiêu thương dẫn tư bản sẽ không ôm quá lớn hy vọng, mà này đầu tư bên ngoài đại biểu đến Đông Bình hồ khu khi biểu hiện cũng là hứng thú hời hợt, lại làm cho Vệ Thần lạnh nhất hơn phân nửa tâm. Bất quá đang lúc Vệ Thần nghĩ đến lần này chỉ sợ uổng phí tâm tư khi, có ba nhà Italy công ty đa quốc gia đại biểu thái độ đột nhiên đã xảy ra chuyển biến, hơn nữa sau còn thực rõ ràng theo Đông Bình hồ khu chính phủ ký đầu tư ý đồ, đầu tư kim ngạch đều khá lớn, hơn nữa điều kiện cũng là thần kỳ đơn giản, chút không có Vệ Thần trong tưởng tượng hà khắc.

Này ba cái đầu tư ý đồ nhất ký xuống dưới, nhất thời làm cho một ít người chờ xem Vệ Thần chê cười chặt chẽ ngậm miệng lại! Mà thị lãnh đạo bên kia đối với Vệ Thần lần này có thể bắt trụ cơ hội, ký hạ ba nhà Italy công ty đa quốc gia cũng là rất là khen ngợi, này cũng làm cho những người khác lại càng không dám nữa coi thường Vệ Thần.

Làm tất cả mọi người ở cho rằng Vệ Thần làm việc năng lực cường hoặc là vận khí tốt khi, Vệ Thần chính mình trong lòng lại cảm thấy vạn phần kỳ quái. Hắn biết rõ, kia ba nhà Italy công ty đa quốc gia đại biểu ngay từ đầu biểu hiện cùng này hắn công ty cũng không có gì khác nhau, khả vì cái gì sau lại lại đột nhiên thay đổi chủ ý đâu? Hơn nữa đối hắn còn phá lệ khách khí, điều kiện cũng cơ hồ từ hắn mà nói? Vài thứ Vệ Thần nói bóng nói gió quá, nhưng bọn hắn lại đều chính là cười cười nói, bọn họ đại lão bản đối Trung Quốc có một loại đặc thù tình kết, đây là hắn công đạo.

Này đáp án làm cho Vệ Thần càng phát ra kỳ quái, hắn cũng không nhận thức cái gì Italy lão bản. Sau Vệ Thần nhưng thật ra đột phát kì ngẫm lại đến Hạ Vân Kiệt, bất quá dù sao một cái là người Trung Quốc, một cái là xa ở ngàn dặm ở ngoài Italy đại lão bản, Vệ Thần còn là áp chế loại này đột phát kì tưởng. Hơn nữa, loại chuyện này, Hạ Vân Kiệt nếu không đề cập tới, cho dù hắn có đoán rằng nhưng cũng không tốt cố ý gọi điện thoại hướng hắn chứng thực. Chỉ có thể chờ ngày nào đó lại lần nữa gặp nhau, có thể thử xem hắn khẩu khí.

Bất quá mặc kệ nói như thế nào, có thể thuận lợi ký hạ này ba nhà Italy công ty đa quốc gia, đối với Vệ Thần mà nói là một kiện đáng giá chúc mừng tốt sự.

……

Hai ngày sau, Olivia quả thực cấp Phùng Quốc Minh sanh ra một cái đứa nhỏ, là nam hài. Đứa nhỏ chính như Hạ Vân Kiệt lời nói, trừ bỏ lỗ tai hơi chút nhọn một chút, chính là cái điển hình Trung Quốc cùng Âu châu người da trắng con lai.

Đứa nhỏ sinh ra khi, Hạ Vân Kiệt cũng cố ý đuổi đi, ban thưởng khối bình an ngọc cấp đứa nhỏ, lại cho hắn phạt mao tẩy tủy một phen, vì hắn tương lai tu luyện trước tiên đánh hạ chấm dứt thật trụ cột. Hạ Vân Kiệt một phen làm, tự nhiên là làm cho Phùng gia cao thấp đều lần cảm vui mừng cùng cảm kích.

Đứa nhỏ sinh ra ngày thứ ba, Hạ Vân Kiệt liền chính thức ở quát sơn tiên phủ bãi hương đường tiếp thu Phùng Quốc Minh tiến Vu Hàm môn, cũng truyền hắn [cửu chuyển chúc hỏa thần công] tu luyện pháp quyết, về phần Olivia cũng truyền nàng cùng nàng tổ phụ đồng dạng công pháp, hơn nữa ban cho bọn họ tự do ra vào quát sơn tiên phủ ngọc bài.

Việc này an bài thỏa đáng sau, kế tiếp, Hạ Vân Kiệt lại khôi phục ngày xưa nhàn nhã mà không mất phong phú cuộc sống.

Mỗi tuần có 4 tiết học viện an bài chương trình học, còn lại thời gian trên cơ bản xem như tự do. Ba nghiên cứu sinh học sinh, nay đều đã muốn dần dần trưởng thành, nhất là Lưu Nhất Duy cùng Cố Thiến Lâm hai người, một cái thân mình chính là có phong phú làm nghề y kinh nghiệm trung y, một cái là tiến sĩ nghiên cứu sinh, hai người đều có tương đối uyên bác trung y tri thức, đơn giản không có người chính xác dẫn đường cùng giải hoặc thôi. Nay có Hạ Vân Kiệt vị này đương thời thần y lão sư, bọn họ tự nhiên tiến bộ rất nhanh. Cho nên nay, cho dù Hạ Vân Kiệt không đi theo đi Thương Bắc huyện trung y viện tọa trấn, bọn họ cũng đã muốn hoàn toàn có thể ứng phó lại đây. Hơn nữa Lưu Nhất

Duy theo y thuật càng ngày càng cao minh, ở trong tay hắn chữa khỏi bệnh nhân càng ngày càng nhiều, hắn thanh danh cũng càng ngày càng vang, đã muốn nghiễm nhiên có thể cùng Giang Nam tỉnh nổi danh trung y cùng so sánh. Không ít trung y bệnh viện đều mời hắn đi khách mời phòng khám bệnh, Giang Châu đại học phụ thuộc thứ nhất bệnh viện trung y quán cũng thường thường mời hắn đi mở cái chuyên gia phòng khám bệnh. Người trước, Lưu Nhất Duy trên cơ bản đều là cự tuyệt, nhưng người sau là hắn hiện tại đọc sách trường học cũ, tự nhiên là cho mời tất đi.

Giang Châu đại học phụ thuộc thứ nhất bệnh viện trung y quán danh khí tự nhiên không phải Thương Bắc huyện loại này tiểu địa phương trung y có thể so sánh với, cho nên Lưu Nhất Duy danh khí cũng lại càng phát vang dội đứng lên.

Bất quá mặc kệ Lưu Nhất Duy danh khí như thế nào vang dội, ở Hạ Vân Kiệt vị này tuổi trẻ đạo sư trước mặt, hắn tới thủy tới chung vẫn duy trì tối khiêm tốn thái độ, chỉ cần là ở trong trường học, mỗi ngày hắn còn là sẽ đi văn phòng hỗ trợ thu thập Hạ Vân Kiệt cái bàn, chẳng sợ Hạ Vân Kiệt áo dài trắng, hơi chút ra điểm ô tí, hắn đều đã lập tức cầm lấy tẩy trừ, thế cho nên Hạ Vân Kiệt áo dài trắng thủy chung là trong văn phòng tối sạch sẽ, liền ngay cả yêu nhất sạch sẽ Lý Hiểu Thi nữ lão sư cũng chưa biện pháp cùng hắn so sánh với.

Trừ bỏ Lưu Nhất Duy, Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu tự nhiên cũng là như thế. Ở Hạ Vân Kiệt trước mặt, bọn họ thủy chung vẫn duy trì tối khiêm tốn kính cẩn nghe theo thái độ, cùng thế hệ trước trung y đi theo lão sư học y khi thái độ giống hệt nhau.

Mỗi một lần, nhìn đến Lưu Nhất Duy ba người ở Hạ Vân Kiệt biểu hiện ra ngoài kia cùng mấy trăm năm trước trung y học đồ giống hệt nhau khiêm tốn kính cẩn nghe

theo, Lưu Lực Hoành đám người liền khó tránh khỏi hâm mộ ghen tị hận, bọn họ như thế nào cũng tưởng không rõ, Hạ Vân Kiệt đến tột cùng có cái gì mị lực, có thể làm cho nữ nhân đối hắn ưu ái có thêm, liền ngay cả thu ba nghiên cứu sinh, đối hắn đều là như thế tôn kính. Nhất là Lưu Nhất Duy, hiện tại đã muốn không sai biệt lắm là Giang Nam tỉnh danh trung y, liền ngay cả bọn họ thấy hắn đều khách khí có thêm, lại cứ hắn ở Hạ Vân Kiệt trước mặt như trước còn là cái “Ngoan ngoãn sinh”, mà kia Hạ Vân Kiệt đối hắn cho hắn lau cái bàn, giặt áo dài trắng cái gì, thế nhưng còn biểu hiện thản nhiên xử chi, phảng phất này hết thảy đều là thiên kinh địa nghĩa, có đôi khi, Lưu Lực Hoành bọn họ thật muốn đem Hạ Vân Kiệt cấp bắt lại hung hăng đánh một chút.

Ta cho ngươi trang! Cho ngươi sắt! Đây chính là Lưu chuyên gia a! Thực nghĩ đến làm lão sư liền thực có thể làm xằng làm bậy sao?

Bất quá, này đó Lưu Lực Hoành bọn họ đương nhiên cũng chỉ dám suy nghĩ một chút, mà không dám phó chư hành động. Bởi vì bọn họ biết, bọn họ nếu thực dám như vậy đối đãi Hạ Vân Kiệt, phỏng chừng Lưu Nhất Duy bọn họ khẳng định hội theo chân bọn họ liều mạng.

Trừ bỏ ở trong học viện giáo dạy học, luôn luôn cũng cùng Lưu Nhất Duy bọn họ đi một chuyến thương bắc huyện trung y viện ngoại, thường thường Hạ Vân Kiệt cũng sẽ cùng Tô Chỉ Nghiên các nàng đến một hồi hương diễm ước hội.

Ngày quá thật sự tái thích ý bất quá.

Tương đối cho Hạ Vân Kiệt thích ý cuộc sống, nữ vương bệ hạ Catherine mấy ngày nay quả thực chính là sống một ngày bằng một năm. Trà không tư, cơm không nghĩ, nếu không phải Bá Cách thầy thuốc thường thường cấp nàng điếu một hai bình dinh dưỡng dịch, chỉ sợ hiện tại

nữ vương bệ hạ không phải đã muốn ở trên biển quải điệu, chính là đã muốn gầy trơ cả xương.

Bất quá dù là như thế, làm “Nữ vương hào” Đến Thượng Hải cảng khi, nàng cũng đã muốn hoàn toàn mất đi ngày xưa đẫy đà mượt mà. Một đôi vốn là thâm thúy ánh mắt hiện tại càng phát ra thâm thúy, cằm cũng trở nên tiêm gầy, nguyên bản đầy đặn thân mình, trừ bỏ kia đôi ngạo nhân ngọc nữ phong có vẻ càng phát ra xông ra cao ngất ở ngoài, này khác bộ vị tất cả đều rõ ràng gầy yếu đi xuống.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 892 : Quái bệnh

Nữ vương bệ hạ thân là một quốc gia nguyên thủ, của nàng du thuyền đổ bộ Thượng Hải cảng cùng này khác du thuyền tự nhiên không giống với. Ở nàng đến phía trước, cơ nặc duy lan quốc sớm đã hướng Trung Quốc bên này phát ra ngoại giao gửi thông điệp. Cho nên làm nữ vương bệ hạ đến Thượng Hải cảng khi, trung phương bên này cử hành có chút long trọng nghênh đón nghi thức, nữ vương bệ hạ tuy rằng thân thể có bệnh nhẹ, nhưng còn là một thân chính trang cùng trung phương tiến hành rồi một phen hữu hảo gặp cùng hội đàm.

Đương nhiên bởi vì thân thể duyên cớ, gặp cùng hội đàm thời gian đều thực đoản. Bất quá Catherine dù sao cũng là Âu châu một quốc gia đứng đầu, chẳng sợ lần này không phải chính thức phỏng vấn, đương thiên tin tức đều còn là tiến hành rồi đưa tin, nữ vương hình ảnh cũng rõ ràng xuất hiện ở đương thiên các loại báo chí thứ nhất bản. Kia tao nhã cao quý nữ vương khí chất, mặt ngoài có hứng thú gần như ma quỷ dáng người, hấp dẫn rất nhiều người Trung Quốc tròng mắt.

Trong lúc nhất thời, kia phần lớn thời điểm bị quốc nhân xem nhẹ nho nhỏ Âu châu nước lục địa lập tức trở thành người Trung Quốc trà dư tửu hậu nói chuyện tiêu điểm, mà nữ vương bệ hạ Catherine lại tiêu điểm trong tiêu điểm.

Bởi vì thân thể có bệnh nhẹ, hơn nữa lần này thị phi chính thức phỏng vấn, mục đích không ở quốc sự, cho nên nữ vương bệ hạ cùng trung phương tiến hành hội đàm khi, cự tuyệt trung phương sở hữu nhiệt tình mà hữu hảo mời cùng an bài, cũng thỉnh cầu trung phương ở phía sau không cần lại có gì nàng ở Trung Quốc tư nhân hành trình có liên quan tin tức đưa tin. Cho nên trừ

bỏ ngày đầu tiên nữ vương để cảng khi, khắp nơi tin tức cơ cấu phô thiên cái địa đưa tin ở ngoài, ngày hôm sau có liên quan nữ vương ở Trung Quốc hành tung liền hoàn toàn mai danh ẩn tích. Không rõ chân tướng Trung Quốc dân chúng còn tưởng rằng nữ vương bệ hạ đã muốn chấm dứt phỏng vấn, ly khai Trung Quốc, mà trên thực tế, nữ vương bệ hạ phía sau đang ở Thượng Hải nhận toàn diện thân thể kiểm tra.

Thượng Hải là Trung Quốc lớn nhất thành thị, cũng là nổi danh thế giới quốc tế đại đô thị, của nàng chữa bệnh trình độ ở Trung Quốc sở hữu thành thị trung tuyệt đối số một số hai, cho dù đặt ở trên thế giới, cũng có thể xưng được với tiên tiến.

Nữ vương bệ hạ vốn định trực tiếp đi tìm trung y trị liệu, nhưng cuối cùng lại không lay chuyển được thủ hạ nhóm hảo ý, còn là trước lựa chọn Tây y.

Tuy rằng cơ nặc duy lan chính là Âu châu một tiểu quốc, nhưng nó quốc tế lực ảnh hưởng thậm chí kinh tế tổng sản lượng cũng tuyệt đối không tha khinh thường, Catherine thân là cơ nặc duy lan nữ vương, nàng đến Trung Quốc chạy chữa, trung phương tự nhiên an bài tối cao quy cách chuyên gia hội chẩn.

Lúc này đây Tây y hội chẩn, không chỉ có Thượng Hải tốt nhất có liên quan chuyên gia tham dự hội chẩn, nữ vương bệ hạ ngự y Bá Cách thầy thuốc, còn có mấy vị ở nữ vương bệ hạ đến Thượng Hải cảng trước liền nhận được thông tri cố ý bay đến Thượng Hải Đức chuyên gia cũng đang tham dự hội chẩn.

Tưởng niệm là một loại bệnh, nhưng lại là một loại rất khó chẩn đoán kì bệnh, ít nhất lần này bởi vì nữ vương bệ hạ tụ tập mà đến trung ngoại chuyên gia đang nhìn toàn diện kiểm tra kết quả, thảo luận nửa ngày sau, cuối cùng cũng không có thể được ra xác thực chẩn đoán kết

quả, chỉ có thể cùng Bá Cách thầy thuốc giống nhau, đại khái đoán nữ vương bệ hạ lần này nguyên nhân bệnh hẳn là cùng đã bị hải tặc tập kích khiến cho kinh hách có liên quan, nhưng cụ thể có cái gì quan hệ, cần như thế nào trị liệu, bọn họ trừ bỏ có thể dùng một chút an thần dược vật, cũng khuyên bảo nữ vương bệ hạ tận lực thả lỏng tâm tình, chung quanh nhiều đi một chút nhìn xem ở ngoài, lại căn bản bắt không được chân chính có hiệu trị liệu phương án.

Tây y nếu cấp không ra so với Bá Cách thầy thuốc rất tốt chẩn đoán kết quả cùng trị liệu phương án, ở nữ vương bệ hạ kiên trì hạ, các thị vệ trưởng cũng chỉ hảo gửi thông điệp trung phương, thỉnh bọn họ cấp nữ vương bệ hạ an bài trung y chuyên gia hội chẩn.

Tuy rằng Trung Quốc luôn luôn tại tận sức đem trung y đẩy hướng thế giới, nhưng cho tới bây giờ trung y ở quốc tế địa vị như trước còn bị vây có vẻ xấu hổ vị trí, trừ bỏ châm cứu nay đã muốn được đến quốc tế tán thành, quốc tế đối trung y tuyệt đại bộ phận nguyên lý cùng trung y dược là không tiếp thu khả. Nay nữ vương bệ hạ đột nhiên mở miệng thỉnh cầu trung y hội chẩn, này đối với vẫn tưởng đem trung y đẩy hướng thế giới Trung Quốc chính phủ mà nói, tự nhiên là một kiện đáng giá vui sướng hảo sự tình. Đương nhiên nếu có thể đem nữ vương bệ hạ bệnh cấp chữa khỏi, vậy lại một kiện thật to đáng giá vui sướng hảo sự tình. Cho nên nữ vương bệ hạ nhất mở miệng, rất nhanh chút không dưới cùng phía trước cấp nữ vương bệ hạ xem bệnh Tây y chuyên gia đội hình trung y chuyên gia hội tụ nhất đường, trong đó trên cơ bản đều là cấp quốc gia người lãnh đạo xem bệnh bảo vệ sức khoẻ cục chuyên gia, Chu Tân Bình quốc y đại sư cũng là rõ ràng ở liệt. Về phần Phùng Văn Bác, hắn tuy rằng cũng là trung y ngôi sao sáng, nhưng dù sao đã muốn về hưu, hơn nữa lực ảnh hưởng chủ yếu ở dân gian cùng y học học thuật thượng, luận danh khí ở chính phủ mặt nhưng thật ra

kém cỏi Chu Tân Bình loại này quốc y đại sư không ít, cho nên không ở lần này chịu mời đối tượng bên trong, cũng không có tham gia lần này hội chẩn.

Mặc kệ là Tây y còn là trung y, tương tư bệnh đều là một loại rất khó chẩn đoán nghi nan tạp chứng, hơn nữa nữ vương bệ hạ thân phận lại là như thế tôn quý, ở không có nắm chắc tình huống hạ, Chu Tân Bình đám quốc y đại sư căn bản không dám dễ dàng hạ chẩn đoán. Nếu không dám dễ dàng hạ chẩn đoán, tự nhiên cũng cũng không dám dễ dàng khai phương thuốc, ở trải qua một phen thương thảo sau, cuối cùng bọn họ cũng nói ra cùng Tây y chuyên gia cũng chính là Bá Cách thầy thuốc đã sớm nói qua chẩn đoán kết quả, cũng dùng chút an thần linh tinh dược vật, đơn giản lần này đổi thành trung thảo dược mà thôi.

Nữ vương bệ hạ vốn là bị vây trà không nhớ cơm không nghĩ trạng thái, dựa vào điều bình duy trì sinh mệnh, Tây y mấy khỏa viên thuốc hoặc là trực tiếp dùng thuốc chích còn có thể tiến vào của nàng trong cơ thể, thuốc Đông y kia nồng đậm mùi, còn có tối om om khó có thể lọt vào trong tầm mắt chất lỏng trạng, nữ vương bệ hạ lại làm sao vào khỏi miệng, miễn cưỡng uống mấy khẩu liền phun hi lý rầm. Kể từ đó, trung y trị liệu trên cơ bản cũng không tính hoàn toàn không diễn.

Trung y trị liệu không diễn, chút cũng không có ra ngoài Bá Cách thầy thuốc còn có nữ vương bệ hạ thủ hạ đám người dự kiến, bọn họ vốn liền phản đối nữ vương bệ hạ tìm kiếm trung y trị liệu. Nhưng thật ra nữ vương bệ hạ cũng rất là thất vọng cùng không cam lòng, từ nhìn thấy kia Đông Phương gương mặt sau, nàng thủy chung tin tưởng, người kia chỗ quốc gia trung y tất nhiên thực thần kỳ, cũng không phải tây phương một ít đưa tin lung tung nói ngụy khoa học.

Cùng nữ vương bệ hạ giống nhau không cam lòng còn

có một người, thì phải là Chu Tân Bình quốc y đại sư.

Thân là trung y quốc y đại sư, Chu Tân Bình tự nhiên hy vọng có một ngày trung y có thể hãnh diện, có thể đi ra Trung Quốc, đi hướng thế giới, thật muốn đến ngày nào đó, kia hắn Chu Tân Bình đã có thể không chỉ có chính là Trung Quốc quốc y đại sư, mà là quốc tế trung y đại sư.

Bất quá nữ vương bệ hạ chứng bệnh quả thật cổ quái, Chu Tân Bình một độ từng đột phát kì tưởng hoài nghi nữ vương bệ hạ có phải hay không được trong truyền thuyết tương tư bệnh, nhưng nhất tưởng khởi nữ vương bệ hạ thân phận, cùng với nàng sao chịu được xưng khuynh quốc khuynh thành mỹ mạo, còn có kia theo trong khung phát ra tao nhã cao quý, Chu Tân Bình lập tức liền đánh mất chính hắn một hoang đường ý niệm trong đầu, thậm chí ngay cả nhắc cũng chưa dám nhắc tới.

Chu Tân Bình căn bản không thể tin được, trên thế giới này còn có cái nào nam nhân có thể làm cho nữ vương bệ hạ tưởng niệm tới tương tư bệnh trình độ?

Không biết kia Hạ lão sư có thể hay không trị liệu nữ vương bệ hạ loại này quái bệnh? Không cam lòng chu đại sư đột nhiên nhớ tới Hạ Vân Kiệt.

Đối với Hạ Vân Kiệt y thuật, Chu Tân Bình cũng không có chính mắt thấy quá, hắn chỉ tại lần trước quốc tế trung y nghiên cứu thảo luận đại hội trong lúc nghe hắn sư phụ Diệp Tư Kiện nhắc tới, nói hắn về điểm này y thuật ở Hạ Vân Kiệt trước mặt căn bản chính là tiểu hài tử xiếc. Chu Tân Bình đối chính mình y thuật còn là rất tin tưởng, cho nên đối với hắn sư phụ trong lời nói vẫn ôm rất lớn hoài nghi thái độ, nhưng bởi vì hắn sư phụ còn có Phùng Văn Bác bọn người đối Hạ Vân Kiệt biểu hiện ra thật lớn tôn kính, thậm chí hắn sư phụ bởi vì hắn

cùng Hạ Vân Kiệt phát sinh quá mâu thuẫn, thiếu chút nữa sẽ đem hắn trục xuất sư môn, cho nên chẳng sợ lòng có hoài nghi, Chu Tân Bình sau lại cũng cho tới bây giờ không mở miệng nghi ngờ quá.

Sau lại quốc tế trung y nghiên cứu thảo luận đại hội chấm dứt sau khi, Chu Tân Bình trở về Bắc Kinh, có liên quan đại hội trong lúc chuyện đã xảy ra cũng liền dần dần không thèm nghĩ nữa khởi, đồng dạng cũng dần dần không hề suy nghĩ khởi kia Hạ lão sư thiếu chút nữa làm hại hắn bị trục xuất sư môn. Nay Chu Tân Bình gặp chính mình một đám quốc y đại sư, ngay cả nữ vương bệ hạ chứng bệnh cũng chưa biện pháp chẩn đoán chính xác, lòng có không cam lòng hạ, thế nhưng đột nhiên nhớ tới Hạ Vân Kiệt. Về phần hắn lão sư, Chu Tân Bình biết hắn y thuật tuy rằng so với chính mình cao, nhưng đã muốn cao không đến chạy đi đâu.

Chính là Hạ Vân Kiệt tính tình Chu Tân Bình lại không chắc, rõ ràng thân phận siêu nhiên rối tinh rối mù lại cam tâm oa ở Giang Châu đại học làm cái phó giáo sư, rõ ràng y thuật hẳn là rất cao minh, nhưng chính mình lại cũng không xuất đầu, chỉ làm cho chính mình đệ tử xuất đầu, thậm chí ngay cả quốc tế trung y nghiên cứu thảo luận hội bực này đại hội lên tiếng cơ hội, hắn đều trực tiếp tặng cho chính mình đệ tử. Này đó còn không phải là tối trọng yếu, là tối trọng yếu là hắn sư phụ Diệp Tư Kiện đối vị này Hạ lão sư kính như thần minh, cho nên chẳng sợ lấy Chu Tân Bình thân phận, tuy rằng nghĩ tới Hạ Vân Kiệt, lại lăng là không dám đem hắn xả tiến vào.

Trời mới biết kia Hạ lão sư có nguyện ý hay không ra mặt cấp nữ vương bệ hạ xem bệnh, vạn nhất hắn không muốn, kia chẳng phải là làm cho hắn cùng nữ vương bệ hạ đều hạ không được đài? Lại hoặc là nói, vạn nhất hắn cũng xem không được nữ vương bệ hạ này bệnh, thẹn quá thành giận hạ trách tội đến hắn Chu Tân Bình trên đầu đến, lấy hắn ở hắn sư phụ cảm nhận trung địa

vị, chỉ sợ hắn Chu Tân Bình không thiếu được lại chịu hắn sư phụ răn dạy.

Đã có thể như vậy buông tay, Chu Tân Bình lại thập phần không cam lòng, huống hồ nữ vương bệ hạ cũng thật sự xinh đẹp động lòng người, khí chất cao nhã, chỉ cần là nam nhân đều không đành lòng nhìn nàng tiếp tục bị bệnh ma tra tấn đi xuống, từ từ gầy yếu.

“Tôn kính nữ vương bệ hạ, ngài bệnh chúng ta quả thật không có cách nào. Bất quá trung y bác đại tinh thâm, Trung Quốc đại địa cũng hướng đến không thiếu khuyết một ít đại ẩn cho thị kì y, nếu nữ vương bệ hạ có thể ở Trung Quốc nhiều ngốc một đoạn thời gian trong lời nói, đổ không ngại chung quanh nhiều bái phỏng một ít danh y, có lẽ bọn họ có thể chữa trị trị ngài bệnh cũng nói không chừng.” Cuối cùng Chu Tân Bình ở Thượng Hải ngây người vài ngày, gặp nữ vương bệ hạ bệnh tình không hề khởi sắc, do dự hồi lâu, mở miệng cùng nữ vương bệ hạ đề nghị nói.

“Đại ẩn cho thị kì y? Không biết Chu thầy thuốc ngài có cái gì không đề cử địa phương hoặc là kì y?” Nữ vương bệ hạ mắt đẹp lập tức liền sáng đứng lên, kia có thể phi thiên độn địa, có thể ở trên biển hô phong hoán vũ Đông Phương nam tử, không phải là người thần kỳ sao?

“Đúng vậy, Chu thầy thuốc, nữ vương bệ hạ nay thân thể suy yếu, không nên đi chung đường mệt nhọc, nếu ngài có thích hợp thầy thuốc đề cử, không ngại nói cho chúng ta biết, chúng ta cái này mời các ngươi chính phủ người giúp chúng ta liên hệ, thỉnh bọn họ đến một chuyến, về phần thù lao cũng không là vấn đề.” Thị vệ trưởng tuy rằng không tin trung y, nhưng hắn biết nữ vương bệ hạ lần này không biết trúng cái gì tà, tựa hồ đột nhiên trở nên đối trung y tình có chú ý, sợ nữ vương bệ hạ thật sự nghe xong Chu Tân Bình trong lời nói, chung quanh bái phỏng Trung Quốc danh y, vội vàng

chen vào nói nói.

Hắn tự nhiên là không hy vọng nữ vương bệ hạ lấy như vậy thân thể trạng huống, còn chung quanh bôn ba, tìm kiếm cái gì danh y, trực tiếp tiêu tiền thỉnh đến đó là.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 893 : Bồi tiền

Chu Tân Bình vị này quốc y đại sư ham thích quan trường danh lợi, ở sát ngôn quan sắc, thấy rõ lòng người phương diện tự nhiên cực kì độc ác. Nữ vương bệ hạ thị vệ trưởng như vậy cắm xuống nói, hắn liền biết được người này từ đáy lòng xem thường trung y, đơn giản e ngại nữ vương bệ hạ mặt mũi, tưởng tùy tiện tốn chút tiền, tái kêu vài danh y đến đi một chút quá trường thôi.

Chu Tân Bình thân là quốc y đại sư, có thể nói ra này lời nói vốn là một phen hảo tâm, cũng thật là khó được, nếu đổi thành một người, cầu hắn xem bệnh hắn còn phải đoan làm dáng, nay hắn gặp thị vệ trưởng dĩ nhiên là như vậy trên cao nhìn xuống thái độ, trong lòng tự nhiên có chút không vui, huống hồ kia Hạ lão sư là loại người nào? Kia nhưng là ngay cả hắn sư phụ đều phải kính như thần minh nhân vật, lại khởi là ngươi có thể chiêu chi tắc đến, hô chi tắc đi?

Thật sự là hảo tâm bị làm lòng lang dạ thú! Một khi đã như vậy cũng thế, dù sao cũng không phải của ta nữ vương bệ hạ, ta quản nhiều như vậy nhàn sự làm gì?

Chu Tân Bình thân vì nước y đại sư, trong khung vốn là có cổ tử kiêu ngạo thanh cao, nếu thị vệ trưởng loại thái độ này, hắn tự nhiên không muốn lấy nhiệt mặt đi thiếp người ta lãnh mông, nghe vậy khẽ cau mày, rất nhanh liền thản nhiên nói:“Giống nữ vương bệ hạ này kì bệnh, nếu thầy thuốc chân chính có năng lực trị liệu này bệnh, cho dù ta đều phải ngưỡng mộ, lại sao lại để ý chính là một ít tiền tài? Thị vệ trưởng các hạ nếu là ôm loại thái độ này, ta xem hay là thôi đi.”

Nói xong, Chu Tân Bình hướng về phía nữ vương bệ hạ hơi hơi liền ôm quyền, nói:“Nữ vương bệ hạ, bệnh của

ngươi ta vô năng vô lực, cáo từ.”

“Chu thầy thuốc xin dừng bước, trung tây phương văn hóa xưa nay phân biệt dị, cũng có hiểu lầm, còn thỉnh Chu thầy thuốc có thể tha thứ Hoắc Phu tiên sinh khinh mạn.” Nữ vương bệ hạ gặp Chu Tân Bình phải đi, tiếu mâu uy nghiêm trừng mắt nhìn thị vệ trưởng Hoắc Phu liếc mắt một cái, sau đó gọi lại Chu Tân Bình.

Hoắc Phu gặp nữ vương bệ hạ rất có trách cứ ý, tìm kiếm trung y trị liệu tâm ý lại là kiên định, cuối cùng cũng chỉ có thể lòng có không cam lòng hướng Chu Tân Bình nói xin lỗi.

“Nữ vương bệ hạ nói quá lời, Trung Quốc cùng cơ nặc duy lan hai quốc xưa nay là hữu hảo chi bang, ta cũng vậy chân thành hy vọng nữ vương bệ hạ có thể sớm ngày khang phục. Giang Nam tỉnh cùng Thượng Hải tới gần, cũng xưa nay là nổi danh y kỳ nhân địa phương, nơi nào phong cảnh cũng thật là mê người, nữ vương bệ hạ nếu là có thời gian không ngại đi Giang Nam tỉnh đi một chút nhìn xem, có lẽ có thể tìm được một vị kì y có thể trị dũ ngài bệnh cũng không nhất định.” Chu Tân Bình gặp Catherine nữ vương thành tâm lưu hắn, thị vệ trưởng lại hướng hắn xin lỗi, cũng chỉ đành dậm chân nói. Về phần Hạ Vân Kiệt hàng đầu, hắn là vạn vạn không dám trực tiếp nhắc tới, không nói lấy thị vệ trưởng kia thái độ, vạn nhất chọc giận Hạ lão sư, hắn này người phía sau màn khẳng định chịu không nổi, vẻn vẹn Hạ Vân Kiệt điệu thấp làm việc tác phong, ở không trải qua hắn cho phép phía trước, hắn cũng là không dám trực tiếp đem hắn danh hào nói cho nữ vương bệ hạ.

Đương nhiên nếu không phải thị vệ trưởng vừa rồi kia phiên ngạo mạn thái độ, Chu Tân Bình chỉ sợ hội trực tiếp nhắc nhở nữ vương bệ hạ đi Thương Bắc huyện đi một chuyến, về phần có thể hay không gặp được Hạ Vân Kiệt, vậy chỉ có thể nhìn kỳ ngộ.

“Đa tạ Chu thầy thuốc.” Nữ vương bệ hạ tự nhiên không biết chính mình thiếu chút nữa liền bởi vì Hoắc Phu thị vệ trưởng cùng vị kia nàng ngày tư đêm tưởng nam nhân gặp thoáng qua, nghe vậy lòng tràn đầy vui mừng về phía Chu Tân Bình cảm tạ nói.

Chu Tân Bình cùng nữ vương bệ hạ khách khí một phen, liền cáo từ rời đi. Mà nữ vương bệ hạ ở Chu Tân Bình cáo từ rời đi sau, lập tức liền mệnh lệnh Hoắc Phu thị vệ trưởng an bài Giang Nam tỉnh hành.

Nữ vương bệ hạ đến Trung Quốc đến cái này đại sự tình, Hạ Vân Kiệt cũng là là ở tin tức thấy được. Vì này nữ vương bệ hạ, 306 kia ba nam lão sư tự nhiên lại không thiếu được một phen mặc sức tưởng tượng cảm khái, Hạ Vân Kiệt cũng có một phen cảm khái, bất quá hắn cảm khái cùng Lưu Lực Hoành ba vị lão sư hoàn toàn không giống với, hắn cảm khái là, không nghĩ tới nữ vương bệ hạ thế nhưng sẽ đến Trung Quốc.

Bất quá sau lại, tin tức rất nhanh sẽ không có nữ vương bệ hạ đưa tin, Hạ Vân Kiệt cũng liền dần dần đã quên chuyện này, như trước mỗi ngày quá nhàn nhã mà phong phú dạy học dục nhân cuộc sống, ngẫu nhiên cũng sẽ tự mình đi một chuyến Thương Bắc huyện trung y viện âm thầm tọa trấn chỉ điểm.

Thời gian bay lộn, rất nhanh đi ra cuối tháng năm.

Giang Nam thời tiết nhiệt sớm, vườn trường này thanh xuân nữ sinh sớm liền mặc vào thanh lương váy, khiến cho toàn bộ vườn trường đều tràn ngập xuân sắc sinh cơ, làm cho người ta hành tẩu ở vườn trường, tâm tình bất tri bất giác trung liền trở nên tuổi trẻ vui vẻ đứng lên.

Bất quá Hạ Vân Kiệt hôm nay ngồi ở bên hồ trên ghế dài, trong tay cầm di động, nhìn thỉnh thoảng theo hắn

trước mặt đi qua, mặc váy thanh xuân tịnh lệ thân ảnh cũng là một chút đều vui vẻ không đứng dậy, không chỉ có vui vẻ không đứng dậy, nhưng lại có chút nghẹn khuất.

Bởi vì điện thoại là Đỗ Hải Quỳnh gọi tới.

Hạ Vân Kiệt vừa mới tiếp khởi điện thoại, trong điện thoại liền truyền đến Đỗ Hải Quỳnh khởi binh vấn tội thanh âm:“Ta nói ngươi này Hạ đại sư, ngươi bồi ta tiền, bồi ta tiền!”

“Bồi tiền? Bồi cái gì tiền?” Lúc ấy Hạ Vân Kiệt chợt nghe mộng, chính mình êm đẹp bồi cái gì tiền a? Lại nói tiếp, chính mình còn chỉ điểm Đỗ Hải Quỳnh buôn bán lời vài chục vạn đô la Hồng Kông đâu, đơn giản nàng không biết thôi.

“Cổ phiếu tiền! Gọi ngươi không cần lung tung nói, ngươi thiên trang cái gì đại sư, hiện tại được, ta mẹ vốn là là cái lũ chiến lũ bại khi bại khi thắng cổ mê, sau lại nghe xong của ngươi nói, quả thực chính là tin tưởng tăng nhiều, thế nhưng một cỗ não đem sở hữu tiền riêng tất cả đều quăng vào thị trường chứng khoán.” Đỗ Hải Quỳnh thở phì phì nói.

“Dù sao mẹ ngươi ở thị trường chứng khoán tiền đã muốn không ít, tái nhiều đầu một chút tiền riêng cũng không có gì cùng lắm thì.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Cái gì? Còn không có cái gì cùng lắm thì! Ngươi có biết nhà của ta tiền là về ai quản sao? Là về ta mẹ quản ! Của nàng tiền riêng thì phải là nhà chúng ta toàn bộ vốn lưu động a, bảy tám vạn thế nào, hiện tại tất cả đều ném xuống nước !” Đỗ Hải Quỳnh âm thanh kêu lên.

Hạ Vân Kiệt còn là lần đầu tiên nghe được có như vậy định nghĩa tiền riêng, không khỏi nghe được dở khóc dở

cười, hồi lâu chờ Đỗ Hải Quỳnh tâm tình hơi chút bình tĩnh một ít, thế này mới hảo ngôn hảo ngữ trấn an nói:“Toàn ném xuống nước hẳn là còn không về phần đi, đơn giản hiện tại mệt một chút thôi. Hơn nữa hiện tại thị trường chứng khoán thấp mê, phía sau bổ thương đúng là tốt nhất thời điểm, chờ cổ phiếu trướng đứng lên khi, kiếm được liền hơn.”

“Mệt một chút? Về sau kiếm được liền hơn? Vậy ngươi có biết hay không hiện tại thị trường chứng khoán đại bàn té bao nhiêu điểm?” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt nói được thoải mái, không khỏi khí không đánh một chỗ đến nói.

“Không biết, ta chưa bao giờ chú ý này đó.” Hạ Vân Kiệt thành thành thật thật trả lời. Hắn hiện tại tiền chỉ sợ sớm đã nhiều đếm không hết, lại làm sao đi chú ý thị trường chứng khoán a.

“Ngươi, ngươi, ta thật sự là phục rồi ngươi. Ngươi ngay cả thị trường chứng khoán cũng không biết, ngươi còn theo ta nói cái gì hiện tại bổ thương đúng là thời điểm, còn chờ cổ phiếu trướng đứng lên khi kiếm được càng nhiều! Ta, ta hiện tại thật muốn cắn ngươi mấy cái, nhìn ngươi về sau còn dám không dám lung tung trang đại sư! Nói cho ngươi, hiện tại thị trường chứng khoán đại bàn đã muốn ngã phá một ngàn điểm, không chừng ngày nào đó liền băng bàn, đến lúc đó nhà chúng ta tiền chỉ sợ cũng tất cả đều ném xuống nước. Hiện tại ta ba cả ngày đều ở theo ta mẹ làm cho này chuyện đấu khí đâu! Nếu không ta con bà nó tinh thần trạng huống càng ngày càng tốt, ta xem ta ba đã sớm chạy đến Giang Châu thị tìm ngươi này đầu sỏ gây nên tính sổ.” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng trả lời nói chưa bao giờ chú ý thị trường chứng khoán, cơ hồ tức giận đến thiếu chút nữa muốn nhảy dựng lên.

Nghe nói thị trường chứng khoán đã muốn ngã phá một

ngàn điểm, lại nghe nói Đỗ Hải Quỳnh cha mẹ trong khoảng thời gian này mỗi ngày vì cổ phiếu sự tình đấu khí, Hạ Vân Kiệt không khỏi hoảng sợ, vội vàng một bên kháp chỉ tính, một bên trong miệng lẩm bẩm nói:“Thị trường chứng khoán gần nhất hẳn là hội trướng trở về mới là lạ, như thế nào còn tại ngã a, nhưng lại ngã phá một ngàn điểm.”

“Hẳn là! Hẳn là ngươi cái đại đầu quỷ a!” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt phía sau cãi lại cứng rắn, còn tại giả thần giả quỷ, không khỏi tức giận đến nghiến răng nghiến lợi.

“Ta nói Đỗ đại tiểu thư, nếu không phải ngươi không nên ở mẹ ngươi trước mặt nói ta sẽ xem bói cái gì, mẹ ngươi hội hỏi ta chăng? Hơn nữa, ta này lúc đó chẳng phải một mảnh hảo tâm sao?” Hạ Vân Kiệt lần cảm nghẹn khuất nói.

“Hảo tâm ngươi cái đầu a! Ngươi này thối thần côn, đồ lưu manh, bồi cô nãi nãi tiền đến.” Đỗ Hải Quỳnh tiếp tục nghiến răng nghiến lợi nói.

“Kính nhờ, ta thật sự là hảo tâm a, hơn nữa, ta cùng ngươi cái gì tiền a? Ngươi sẽ không cũng đầu tiền tiến cổ phiếu đi?” Hạ Vân Kiệt đầu tiên là một trận tức giận phản bác, ngay sau đó đột nhiên giật mình mở to hai mắt nhìn.

“Ngươi, ngươi không phải nói ở kế tiếp hai năm nhiều thời giờ, thị trường chứng khoán sẽ có khởi sắc, còn khuyên ta mẹ nếu có tiền nhàn rỗi không ngại tiếp tục bổ tiến một ít sao? Ta là không tin ngươi này chuyện ma quỷ, nhưng ta lần trước đổ mã thắng bút tiền, thượng còn có điểm tiền nhàn rỗi nơi tay đầu, ta lại không hiểu đầu tư, liền mở cái hộ, mua một ít tiến vào.” Gặp Hạ Vân Kiệt đặt câu hỏi, vốn đang hùng hổ vấn tội Đỗ Hải Quỳnh nhất thời có điểm áp úng đứng lên.

Hạ Vân Kiệt vừa nghe Đỗ Hải Quỳnh nói lời nói, thật sự là đối này nữ nhân hoàn toàn không nói gì.

Nếu nhận định chính mình kia nói là chuyện ma quỷ hết bài này đến bài khác, như thế nào còn hướng trong mặt đầu tiền đâu? Đây có tính không đầu có vấn đề?

“Dù sao đều là của ngươi sai! Lần sau nhìn thấy ngươi bổn cô nương phi hung hăng đánh ngươi một chút không thể!” Bất quá ở Hạ Vân Kiệt hoàn toàn không nói gì là lúc, Đỗ Hải Quỳnh rất nhanh liền từ khởi điểm ấp úng một lần nữa trở nên dùng lý thắng khí tráng hỏi tội.

“Ngươi lần này đầu bao nhiêu tiền đi vào?” Hạ Vân Kiệt biết cùng này nữ nhân không đạo lý khả giảng, nghe vậy cũng lười đi phản bác, mà là tò mò hỏi

“Mười vạn.” Đỗ Hải Quỳnh một trận đau lòng nói. Tuy rằng lần trước Đỗ Hải Quỳnh đổ mã buôn bán lời không ít tiền, bất quá vì đồng sự trả nợ, lại cầm chút tiền cấp trong nhà chi tiêu, chính mình chi tiêu cũng không nhỏ, nay bên người nàng còn lại cũng liền mười vạn nguyên mà thôi. Có thể nói này mười vạn đã muốn là nàng trước mắt toàn bộ tài sản, bất quá nay đã muốn ngâm nước một phần ba.

“Kia nhưng thật ra không ít tiền, bất quá nếu mua, vậy đặt, ta xem cổ phiếu trong khoảng thời gian này hẳn là hội trướng trở về.” Hạ Vân Kiệt cũng là biết này mười vạn đồng tiền hẳn là không sai biệt lắm chính là Đỗ Hải Quỳnh toàn bộ tài sản, nghe vậy không khỏi một trận dở khóc dở cười, hắn là thật muốn không đến nữ nhân này rõ ràng không tin hắn xem bói, còn hướng thị trường chứng khoán tạp tiền.

“Còn đặt, ngươi nghĩ rằng ta ngốc nha. Bị ngươi lừa một lần không đủ, còn tiếp tục bị lừa a, ta đã muốn tất cả đều

bán.” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy lập tức tức giận nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy lại một trận không nói gì, hồi lâu mới nói:“Được rồi, đến lúc đó cổ phiếu tăng, ngươi nhưng đừng lại hồi đầu đến mắng ta.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 894 : Đợi khám bệnh

“Yên tâm đi, ta hiện tại không chỉ có đối Trung Quốc thị trường chứng khoán tuyệt vọng, đối với ngươi kia cái gọi là bói toán thuật cũng đã muốn tuyệt vọng.” Đỗ Hải Quỳnh không chút khách khí châm chọc nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười khổ lắc lắc đầu, thật sự là hảo tâm không hảo báo a!

Cười khổ trung, Hạ Vân Kiệt tự nhiên lại tránh không được bị Đỗ Hải Quỳnh oán giận vài câu, bất quá ở cuối cùng muốn dập điện thoại phía trước, nữ nhân này có lẽ là lương tâm phát hiện, nhưng thật ra đột nhiên hỏi han ân cần nói không ít quan tâm chi nói, liền đem Hạ Vân Kiệt nghe được cả người lông tơ vẻ sợ hãi, vội vàng trả lời vài câu liền treo điện thoại.

“Người này có phải hay không liền thích bị coi thường, bị mắng khi nhưng thật ra nói được sinh động, như thế nào bổn tiểu thư vừa quan tâm hắn, nhưng thật ra nói đều giảng bất lợi tác, không hai ba câu liền quải điện thoại.” Điện thoại kia đầu, Đỗ Hải Quỳnh trong lòng nghĩ, khóe miệng lại kìm lòng không được gợi lên một chút mỉm cười.

Tuy nói lần này cổ phiếu mệt không ít, trong nhà lão ba lão mẹ cũng quả thật vì cổ phiếu sự tình càng đấu túi bụi, bất quá Đỗ Hải Quỳnh lại biết chính mình ở sâu trong nội tâm kỳ thật một chút đều không thể đối Hạ Vân Kiệt sinh ra một tia trách cứ ý, gọi điện thoại cho hắn, này cổ phiếu việc bất quá chính là một cái cớ mà thôi.

……

Làm Đỗ Hải Quỳnh nói đúng Trung Quốc thị trường chứng khoán tuyệt vọng, đối Hạ Vân Kiệt bói toán thuật

tuyệt vọng là lúc, còn có một người, cơ nặc duy lan nữ vương bệ hạ Catherine, nàng là thật có chút tuyệt vọng.

Một đường theo Thượng Hải khinh xa giản theo đến Giang Nam tỉnh, nữ vương bệ hạ trạm thứ nhất tự nhiên là Giang Nam tỉnh tỉnh lị thành thị Hải Châu thị.

Nơi này có Giang Nam tỉnh lớn nhất tỉnh trung y viện, cũng có nổi tiếng Giang Nam tỉnh thậm chí cả nước trăm năm cửa hiệu lâu đời trung y quán. Mười ngày qua tìm y bôn ba xuống dưới, nữ vương bệ hạ bệnh tình không chỉ có không có nửa điểm khởi sắc, thân mình ngược lại càng ngày càng suy yếu, nếu không phải đi theo thầy thuốc mỗi ngày cấp nàng điếu một hai bình dinh dưỡng dịch, chỉ sợ nữ vương bệ hạ hiện tại ngay cả đi đường đều đi không đặng. Nhưng dù là như thế, muốn nữ vương bệ hạ coi nàng nay thân thể trạng huống tái chung quanh bái phỏng danh y, dĩ nhiên rất là khó khăn.

“Bệ hạ, chúng ta còn là hồi Âu châu đi, không được phải đi Mỹ quốc, đừng ở chậm trễ thời gian. Này đó trung y tất cả đều là gạt người lão gia này, ngươi tha thời gian càng dài, đối ngài thân thể càng là bất lợi a.” Thị vệ trưởng cùng Bá Cách thầy thuốc đám người gặp nữ vương bệ hạ từ từ gầy yếu, tái tha đi xuống chỉ sợ có thể hay không hồi Âu châu đều là cái vấn đề, ào ào tận tình khuyên bảo khuyên nhủ.

“Đi Giang Châu thị, nghe nói nơi nào có Giang Nam tỉnh xuất sắc nhất trung y học viện, cũng là Giang Nam tỉnh trừ Hải Châu thị ngoại một cái khác tụ tập nhiều nhất danh y địa phương, nếu ở Giang Châu thị chúng ta sẽ tìm không đến một cái có thể trị ta bệnh trung y, chúng ta liền dẹp đường hồi phủ đi.” Nữ vương bệ hạ hữu khí vô lực nói, trong mắt toát ra rất nhiều bất đắc dĩ cùng bi thương.

Nàng biết chính mình muốn tái cùng vị kia nhớ thương

nam nhân gặp lại là một loại phi thường phiêu miểu hy vọng xa vời, nhưng trong lòng lại tổng không muốn như vậy buông tha cho, bất quá đến hôm nay, nàng biết cho dù trong lòng nàng không muốn buông tha cho, nhưng thân thể của nàng cũng đã muốn ăn không tiêu.

“Nếu nữ vương bệ hạ cố ý, chúng ta đây sẽ thấy đi chuyến Giang Châu thị đi.” Thị vệ trưởng đám người gặp nữ vương bệ hạ rốt cục nhả ra, đều thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi.

……

Thương Bắc, quát sơn tiên cảnh.

5 tòa linh phong xanh um tươi tốt, tiên vân lượn lờ, tử uân bốc lên, 5 điều ở mây mù trung như ẩn như hiện, giống như bạch long bình thường dài kiều, theo ngũ tòa sơn phong tìm hiểu uốn lượn vắt ngang ở giữa không trung bên trong, cuối cùng biến mất tại kia phiêu phù ở tiên mây tía quang bên trong hơn trăm mẫu trung ương tiên cảnh.

Một khối Ngọc Thạch phía trên, Hạ Vân Kiệt ngồi xếp bằng, gió mát thổi, quanh thân tiên khí quanh quẩn, đỉnh đầu trời quang mây tạnh, có vẻ phá lệ thoát trần phiêu dật, phảng phất không có một thực nhân gian khói lửa thần tiên, rốt cuộc không có nửa điểm ngày xưa ở thế tục trung kia nhà bên nam hài thân thiết tục khí.

Nếu đã muốn mở mang tiên phủ, lại tụ lại môn nhân lại tu luyện, Hạ Vân Kiệt vị này Vu Hàm môn môn chủ tự nhiên không tốt giống việc buôn bán giống nhau, làm phủi tay chưởng quầy, cái gì cũng không quản. Nay nếu không ngoại lệ, hắn mỗi tuần tổng yếu rút cái một ngày hai ngày ở Thương Bắc tiên cảnh thụ đạo giải thích nghi hoặc.

Hôm nay liền lại là Hạ Vân Kiệt khai đàn giảng đạo ngày.

Ngọc Thạch dưới, ngồi xếp bằng ngồi không ít người, trong đó không chỉ có có Vu Hàm môn đệ tử Lý Thanh Hồng, Cù Vệ Quốc đám người, hộ pháp thần thú Vu Huyền Tử, Vu Thải Hà, còn có Hạ Vân Kiệt hai vị nghĩa huynh vô danh kiếm tiên cùng đại cước tiên Lô Trăn. Này hai người vốn là là tán tu, không môn không phái. Hạ Vân Kiệt mở mang tiên cảnh không lâu, liền đem bọn họ hai người cũng cấp mời lại đây.

Nếu chính thức kết bái vì huynh đệ, nào có tốt như vậy tu luyện nơi cũng không cùng hai vị nghĩa huynh chia xẻ đạo lý.

Vô danh kiếm tiên cùng đại cước tiên đời này vốn là nghỉ chân Trúc Cơ kì vô vọng kim đan đại đạo, sau lại ngộ Hạ Vân Kiệt nghe xong hắn một ít thiên đạo, nhưng thật ra hơn vài phần hy vọng, chính là nề hà này thiên địa linh khí bần cùng, chẳng sợ bọn họ tránh ở tương đối hậu thế tục được cho tiên linh nơi thâm sơn rừng già, muốn tưởng tu luyện đến Kim Đan kỳ như trước hy vọng không lớn. Hạ Vân Kiệt đem bọn họ mời đến Thương Bắc tiên cảnh, lúc ấy kia sung túc tiên linh khí, thiếu chút nữa không đem hai người kích động thẳng run run, không đợi Hạ Vân Kiệt mở miệng, liền dầy nét mặt già nua không nên nhập Vu Hàm môn.

Vu Hàm môn hiện tại người lớn rất thưa thớt, nếu có thể có vô danh kiếm tiên cùng đại cước tiên như vậy thiên phú hơn người tu đạo tiền bối gia nhập, tự nhiên là kiện tốt sự, Hạ Vân Kiệt liền đem hai người cũng thu vào Vu Hàm môn, cũng cho phép trưởng lão vị.

Nghe đạo, trừ bỏ vô danh kiếm tiên cùng đại cước tiên này hai vị nguyên bản không phải Vu Hàm môn trung đệ tử, còn có huyền môn trung phía trước cùng Hạ Vân Kiệt giao tình không sai ba vị người trẻ tuổi, có “Bán tiên”

Ngoại hiệu tinh tướng phái truyền nhân Cố Gia Hàng, mao sơn hậu nhân Lâm Xuyên Kì, ngoại hiệu thủy yêu La Chính Hiên. Này ba người nguyên bản ỷ vào điểm bản sự cùng gia đình bối cảnh, chuẩn bị tại đây hoa hoa thế giới trung khoái khoái lạc lạc quá cả đời, căn bản không đi hy vọng xa vời cái gì trường sinh chi đạo, cho nên luyện công cũng chưa bao giờ còn thật sự quá.

Hạ Vân Kiệt mở mang Thương Bắc tiên cảnh sau, nhớ lúc trước bốn người tình nghị, liền cũng đem bọn họ mời lại đây. Này ba người xuất thân huyền môn thế gia, tuy rằng làm tốt hảo hảo hưởng thụ một phen hoa hoa thế giới, hỗn ăn chờ chết chuẩn bị, nhưng nếu theo nhỏ cũng đã biết kia cái gì phi thiên độn địa, hô phong hoán vũ, trường sinh bất lão cũng không phải thần thoại chuyện xưa, mà là ở viễn cổ là lúc chân chính tồn tại quá, trong lòng đúng là vẫn còn không cam lòng, đơn giản biết này đều là hy vọng xa vời, bất đắc dĩ nhận vận mệnh thôi. Nay ba người đột nhiên kiến thức đến bực này tiên linh khí nồng đậm, cùng trong truyền thuyết tiên gia động phủ giống hệt nhau Thương Bắc tiên cảnh, kia vốn là nhận mệnh tâm lập tức liền sinh động lên, chết sống cũng muốn cùng vô danh kiếm tiên cùng đại cước tiên giống nhau, muốn bái nhập Vu Hàm môn trung.

Hạ Vân Kiệt không lay chuyển được bọn họ, liền làm cho bọn họ trở về xin chỉ thị trong nhà hoặc là môn trung trưởng bối, dù sao bọn họ là có môn có phái, muốn bái nhập Vu Hàm môn trung còn cần trong nhà hoặc là môn trung trưởng bối đồng ý.

Tự thượng cổ sau, tiên duyên cũng đã trở nên xa không thể thành, nay ba vị vãn bối thật vất vả có bực này cơ duyên, này trưởng bối làm sao cản lại, hận không thể chính mình đều có thể bái nhập Vu Hàm môn, hảo khuy thiên địa huyền bí, trường sinh chi đạo. Nề hà Thương Bắc tiên cảnh tuy rằng linh khí nồng đậm, nhưng địa phương liền lớn như vậy, tiên linh khí tổng sản lượng

hữu hạn, Hạ Vân Kiệt là không có khả năng quảng khai đại môn, tiếp nhận ngũ hồ tứ hải huyền môn người đồng đạo, về điểm ấy hắn từ lâu cùng Cố Gia Hàng đám người thuyết minh, nếu không bọn họ vô luận như thế nào đều phải dầy nét mặt già nua cầu Hạ Vân Kiệt thu bọn họ nhập môn.

Ở huyền môn đại hội, Hạ Vân Kiệt cùng Cố Gia Hàng ba người tuy rằng giao tình rất tốt, nhưng ba người dù sao chính là huyền môn trung vãn bối, hắn tổng cũng phải lo lắng Lý Thanh Hồng đám người cảm thụ, ba người nếu vào cửa, liền làm cho bọn họ bái ở Cù Vệ Quốc môn hạ, cũng thuận đường làm cho Cù Vệ Quốc đem bọn họ nhét vào hắn kia đặc thù ngành trung. Kể từ đó, cũng là không đến mức làm cho này ba người trẻ tuổi giống Lý Thanh Hồng, vô danh kiếm tiên, đại cước tiên này thế hệ trước giống nhau, cả ngày ở tiên cảnh trung tu luyện, quá ngăn cách cuộc sống, còn có thể vì quốc gia ra điểm khí lực, coi như là Hạ Vân Kiệt gián tiếp vì nước ra lực.

Huyền diệu khó giải thích, diệu chi lại diệu huyền bí theo Hạ Vân Kiệt trong miệng chậm rãi phun ra, quanh quẩn ở tiên cảnh bên trong, không chỉ có Lý Thanh Hồng đám Vu Hàm môn đệ tử nghe được say mê trong đó, liền ngay cả kia tiên cảnh trung chim bay cá nhảy tựa hồ đều đã bị một chút cuốn hút, thế nhưng cũng nhất nhất im lặng hoặc bát nằm ở bình thượng, hoặc đứng đứng ở chi đầu, hai mắt nhìn Hạ Vân Kiệt, trong mắt thỉnh thoảng lóe ra một tia bất đồng cùng bình thường chim bay cá nhảy ánh mắt.

……

Hạ Vân Kiệt ở Thương Bắc tiên cảnh khai đàn giảng đạo, hắn ba vị thế tục trung y học đệ tử lúc này đang ở Thương Bắc huyện trung y viện tọa chẩn.

Lưu Nhất Duy năm trước chín tháng phân trở thành Hạ Vân Kiệt thạc sĩ nghiên cứu sinh, cho tới bây giờ còn không chừng một năm, nhưng liền này không đủ một năm thời gian, tránh ở Thương Bắc huyện trung y viện loại này tiểu địa phương tọa chẩn Lưu Nhất Duy danh khí lại cơ hồ đã muốn truyền khắp toàn bộ Giang Nam tỉnh. Hiện tại từng thứ tư đến thứ sáu, có Lưu Nhất Duy tọa chẩn thời gian đoạn, Thương Bắc huyện trung y viện đều là kín người hết chỗ, sáng sớm xếp hàng quải Lưu Nhất Duy hào bệnh nhân có thể theo phòng khám bệnh đại sảnh vẫn sắp xếp đến trung y viện đại môn khẩu.

Bởi vì Lưu Nhất Duy duyên cớ, Thương Bắc huyện trung y viện thu vào đều tăng trưởng rất nhiều, ở trong này công tác thầy thuốc thu vào tự nhiên cũng đi theo nước lên thì thuyền lên. Bởi vì này tầng duyên cớ, bệnh viện cao thấp người đối Lưu Nhất Duy là lại kính nể lại cảm kích. Kính nể là hắn y thuật, cảm kích còn lại là hắn mang cho bọn họ tiền lời. Cũng đang bởi vì này dạng, trung y viện từ viện trưởng cho tới hộ sĩ đều muốn lưu lại Lưu Nhất Duy, mà đơn vị muốn lưu lại một người, trừ bỏ danh lợi chức vị còn có thể có cái gì đâu? Cho nên hiện tại Lưu Nhất Duy đã muốn tấn chức làm Thương Bắc huyện trung y viện phó viện trưởng.

Ngồi ở chuyên gia phòng mạch, nhìn một bệnh nhân đi ra ngoài, một bệnh nhân tiến vào, có đôi khi Lưu Nhất Duy liền nhịn không được sẽ đi tưởng, ai có thể dự đoán được, hắn như vậy một vị ở trung y viện không có tiếng tăm gì gần hai mươi năm “Lão hàm ngư” Thế nhưng cũng có như vậy một ngày đâu? Mỗi khi nghĩ vậy cái, Lưu Nhất Duy trong lòng liền đối hắn vị kia tuổi trẻ lão sư tràn ngập cảm kích, lại càng phát nhớ kỹ lão sư dạy, cấp bệnh nhân xem bệnh thời điểm như đi miếng băng mỏng, chút không dám đại ý, lại càng không dám làm dáng. Mà hắn như vậy xem bệnh thái độ, cũng làm cho hắn danh khí càng phát ra vang dội đứng lên, sở hữu bệnh nhân đến hắn bên này xem qua, không một không

đúng hắn khen ngợi có thêm.

“Những người này thực không tố chất, nơi này là bệnh viện cũng không phải chợ, như thế nào như vậy kêu loạn.” Đợi khám bệnh thính, vốn liền đối một đường xóc nảy đi vào Thương Bắc huyện loại này tiểu địa phương xem bệnh, lại sắp xếp thật dài thời gian mới quải đến hào thực bất mãn Hoắc Phu thị vệ trưởng, nhìn đến đợi khám bệnh thính kêu loạn, không khỏi nhíu mày, vẻ mặt hèn mọn nói thầm nói.

“Lưu tiên sinh, những người này đều đang nói chút cái gì?” Đội một bộ màu trà kính râm nữ vương bệ hạ nhưng thật ra không có gì bất mãn, mà là tò mò hỏi đi theo phiên dịch, nàng xem ra đến, những người đó biểu tình đều thực kích động.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 895 : Hoang đường buồn cười

“Hồi nữ vương bệ hạ, những người này là ở đàm luận Lưu Nhất Duy thầy thuốc, nói hắn y thuật như thế nào cao minh sự tình.” Lưu phiên dịch thật cẩn thận trả lời.

Cơ nặc duy lan quốc quan phương ngôn ngữ là tiếng Đức. Người Trung Quốc tuổi trẻ một thế hệ biết tiếng Anh còn là không hề thiếu, nhưng biết tiếng Đức lại cực nhỏ, hơn nữa giống này Thương Bắc huyện tiểu thị trấn biết tiếng Đức liền lại vô cùng hiếm có, cho nên Lưu phiên dịch trực tiếp xưng hô Catherine nữ vương bệ hạ, cũng là không sợ người chung quanh nghe được.

“Nga, kia những người này đều nói chút cái gì?” Catherine nữ vương nghe vậy không khỏi càng phát ra tò mò hỏi.

“Này……” Lưu phiên dịch nghe vậy trên mặt toát ra một tia khó xử xấu hổ sắc.

Tuy nói là một gã phiên dịch, nhưng nói như thế nào cũng là người Trung Quốc, Lưu phiên dịch cũng không muốn cho bên người vị này cơ nặc duy lan nữ vương xem thấp người Trung Quốc. Nhưng này chút bệnh nhân nói lời nói không khỏi quá mức thái quá, thật muốn phiên dịch cấp nữ vương bệ hạ nghe, đổ có vẻ người Trung Quốc ngu muội không biết, nhưng hôm nay nữ vương bệ hạ hỏi, tình hình thực tế phiên dịch lại là hắn chức trách chỗ.

Nữ vương bệ hạ gặp Lưu phiên dịch nói quanh co, đại mi không khỏi hơi hơi nhất túc, hiển nhiên là có chút bất mãn phiên dịch phản ứng.

Lưu phiên dịch thấy thế trong lòng cả kinh, sẽ thấy cũng

bất chấp nhiều lo, tình hình thực tế phiên dịch nói:“Ngồi ở chúng ta đằng trước vị kia trung niên phụ nữ vừa rồi nói là nàng trong thôn có một vị bệnh nhân bị ngoan cố tính bệnh ngoài da, nhìn rất nhiều trung y Tây y cũng chưa biện pháp chữa khỏi, cuối cùng là Lưu Nhất Duy thầy thuốc mở mấy tề dược bắt hắn cho chữa khỏi. Ngồi ở chúng ta bên phải vị kia lão nhân nói là, hắn có vị đường thúc, bị lúc đầu ung thư dạ dày, nhưng bởi vì đã muốn năm gần chín mươi tuổi, không thể mổ, sau lại uống Lưu Nhất Duy thầy thuốc cấp khai dược, hiện tại đã muốn chuyển tốt lắm. Còn có ngồi ở chúng ta bên trái vị kia cô nương nói, nàng một vị đồng sự bởi vì công tác áp lực lớn, được ngoan cố tính mất ngủ chứng, cũng là Lưu Nhất Duy thầy thuốc cấp chữa khỏi. Những người này đại thế đang nói luận đều là này đó có liên quan Lưu Nhất Duy thầy thuốc chữa khỏi bệnh nhân sự tình.”

“Thật sự là hoang đường, ngu muội, buồn cười, ta xem những người này hẳn là chính là các ngươi người Trung Quốc nói y thác. Ngươi nói này đó bệnh, cho dù chúng ta Tây y thường thường đều thúc thủ vô sách, không có biện pháp chữa khỏi, nào có cái gì dược vật hiệu quả đã vậy còn quá tốt, uống một lần là tốt rồi. Nếu thật như vậy lợi hại, còn muốn chúng ta Tây y gì dùng? Các ngươi trung y đã sớm bước ra biên giới, bị toàn thế giới nhận rồi. Hơn nữa ngươi vừa rồi nhắc tới ung thư dạ dày liền lại ngu muội buồn cười, cho dù là lúc đầu ung thư dạ dày, trừ bỏ giải phẫu có thể hoàn toàn trừ tận gốc ở ngoài, ta còn thật không biết có cái gì dược vật có thể hoàn toàn chữa khỏi, muốn thực sự, kia người này đã sớm có thể Nobel y học thưởng.” Cùng nữ vương bệ hạ cùng nhau đến còn có ngự y Berg tiên sinh, hắn nghe xong Lưu phiên dịch lời nói sau, nhịn không được mặt mang châm chọc khinh bỉ nói.

“Đúng vậy, Catherine nữ sĩ, ta cảm thấy này Lưu Nhất Duy thầy thuốc đổ không giống như là thầy thuốc, nhưng thật ra có điểm như là chữa bệnh đội ngũ trung phiến tử.

Kia Chu Tân Bình đám trung y chuyên gia, nói trong lời nói ít nhất coi như đáng tin cậy, nhưng này những người này nói được tất cả đều là thái quá hoang đường, không hợp khoa học sự tình, ta xem chúng ta không xem cũng thế.” Thị vệ trưởng Hoff tiên sinh cũng theo sát sau nói.

“Berg thầy thuốc, Hoff tiên sinh, này, này trung y cùng Tây y còn là có rất đại bất đồng. Tây y càng nhiều là mượn dùng ngoại tại lực lượng, tỷ như tiên tiến chữa bệnh thiết bị, tỷ như sớm đã phát minh đi ra dược vật, đương nhiên ta cũng không có phủ nhận Tây y cá nhân y thuật trình độ ý tứ.”

“Nhưng tổng thể đến giảng, trung y cùng Tây y còn là có rất đại khác nhau, trung y càng trọng điểm là cá nhân y thuật trình độ, các ngươi nhìn trung y chẩn đoán chứng bệnh là không cần chữa bệnh thiết bị, lúc này chẩn đoán chuẩn xác cùng không liền toàn dựa vào thầy thuốc bản sự, loại này bản sự là không có biện pháp giống Tây y giống nhau thông dụng, hắn cần kinh nghiệm tích lũy, cần phải có vĩ đại lão sư dạy, càng cần nữa hắn bản nhân cố gắng cùng thiên phú.”

“Còn có trung y khai dược, cũng theo các ngươi Tây y không giống với, các ngươi Tây y dược vật đều là đã muốn khai phá tốt, đều là trải qua lâm sàng thí nghiệm, có sẵn, nhưng trung y khai dược trên cơ bản đều là chính bọn họ căn cứ bọn họ theo bệnh nhân trên người chẩn đoán đi ra chứng bệnh, đúng bệnh hốt thuốc, có thể nói mỗi một trương phương thuốc đều là bọn họ khai phá đi ra dược vật, tùy thời đều là ở biến hóa, lúc này khai dược hay không hữu hiệu, toàn bằng thầy thuốc y thuật. Cho nên có chút bệnh này trung y không thể trị, kia trung y lại có thể trị, bởi vì này là muốn xem thầy thuốc y thuật, điểm ấy cùng Tây y là hoàn toàn bất đồng. Tựa như kia lúc đầu ung thư dạ dày, Tây y trung chỉ cần là tràng vị ngoại khoa thầy thuốc, đều có thể cấp bệnh nhân khai đao cắt bỏ trị liệu, nhưng đối với trung y, loại

này bệnh chỉ sợ chỉ có cá biệt y thuật đặc biệt cao minh trung y có thể trị liệu, tuyệt đại bộ phận trung y đều là thúc thủ vô sách. Đương nhiên vị này Lưu Nhất Duy chuyên gia có phải hay không thực sự như vậy cao y thuật trình độ, còn là có tiếng không có miếng, chỉ có chờ nữ vương bệ hạ xem qua sau khả năng hạ cuối cùng định luận." Kia Lưu phiên dịch nhưng thật ra có chút ái quốc chi tâm, hắn tuy rằng đáy lòng cũng cho rằng đợi khám bệnh đại sảnh bệnh nhân nói được quá mức thái quá, mười có tám chín thật là có có thể là y thác, nhưng thấy Berg thầy thuốc cùng thị vệ trưởng như thế làm thấp đi cười nhạo trung y, lại còn là không cam lòng phản bác nói.

"Các ngươi Trung Quốc có một câu kêu vô quy củ bất thành phạm vi, nếu là xem bệnh đều là như thế tùy ý, toàn bằng thầy thuốc chủ quan hạ chẩn đoán, thậm chí y dược cũng là toàn bằng bọn họ chủ quan ý kiến khai ra đến, này thầy thuốc y thuật hơi chút kém một ít, hoặc là hơi chút đại ý một ít, kia bệnh nhân an nguy chẳng phải là một chút bảo đảm đều không có?" Berg thầy thuốc nghe vậy trên mặt châm chọc khinh thường sắc càng đậm.

Hắn là Tây y, nhưng lại là có thể cho nữ vương xem bệnh Tây y, ở Âu châu Tây y vòng trung coi như là có chút danh tiếng, tự nhiên là từ tâm nhãn xem thường trung y.

Bất quá Berg thầy thuốc nói lời nói nhưng cũng là sự thật, Trung Quốc trung y không bị quốc tế thừa nhận, kỳ thật nói trắng ra là còn là không có một có thể đi chi hữu hiệu điều lệ tham chiếu, tùy ý tính quá lớn. Không giống Tây y, thông qua tiên tiến chữa bệnh thiết bị kiểm tra đo lường đi ra kết quả trên cơ bản đều là 1 là 1, 2 là 3, nhất thanh nhị sở, chẳng sợ đổi bất đồng thầy thuốc đến hạ chẩn đoán, căn cứ hình ảnh các kiểm tra đo lường kết quả, ra chẩn đoán kết luận còn là giống nhau.

Berg thầy thuốc lời nói nói được Lưu phiên dịch không nói gì phản bác, biểu tình có chút xấu hổ.

Berg thầy thuốc cùng Hoff thị vệ trưởng gặp Lưu phiên dịch không nói gì phản bác, trong lòng tự nhiên lại càng phát có chút coi rẻ khinh thường, nhưng thật ra nữ vương bệ hạ bởi vì gặp qua kia thần kỳ người Trung Quốc duyên cớ, trong đầu kỳ thật là tin tưởng Trung Quốc khẳng định có trung y có thể thông qua dược vật trị liệu ung thư, đơn giản loại này kì y khả ngộ không thể cầu thôi, cho nên nàng gặp Berg thầy thuốc cùng Hoff thị vệ trưởng lần nữa chửi bới trung y, lại thấy Lưu phiên dịch biểu tình khó xử xấu hổ, liền nhịn không được thay hắn nói chuyện nói:“Trung y lịch sử đã lâu, nếu thực không có này nên tinh túy chỗ, lại há có thể lưu truyền tới nay? Có một số việc, chúng ta không có trải qua quá, nhưng không thể phủ nhận nó tồn tại, càng không thể một ngụm liền kết luận đó là ngụy khoa học, là ngu muội không biết.”

“Đúng, đúng, nữ vương bệ hạ nói là. Trước kia Trung Quốc là có rất nhiều y thuật cao minh thầy thuốc, cũng có rất nhiều cao minh sáng tác. Tục truyền, từ lúc Đông Hán những năm cuối, cũng chính là đại khái công nguyên một trăm nhiều năm trước, Trung Quốc có một vị thầy thuốc kêu Hoa Đà, hắn liền từng đề cập qua cấp cho người khai lô, chỉ tiếc hắn rất nhiều y thuật đều theo chiến loạn bị tiêu hủy thất truyền, sau lại Trung Quốc cũng xuất hiện quá rất nhiều y thuật cao minh thầy thuốc, cùng rất nhiều y học tác phẩm lớn, bất quá thất truyền so với lưu lại nhiều, nếu không trung y hẳn là không phải hiện tại loại tình huống này.” Lưu phiên dịch gặp nữ vương thay trung y nói chuyện, nhất thời tinh thần tỉnh táo, vội vàng nói.

Bất quá theo Berg thầy thuốc cùng Hoff thị vệ trưởng trên mặt kia không cho là đúng biểu tình, không khó nhìn

ra bọn họ áp căn sẽ không nghe tiến Lưu phiên dịch lời nói, chính là ngại cho nữ vương bệ hạ mặt mũi, hai người đổ không tái phản bác.

Này đề tài kết thúc sau khi không quá nhiều lâu, phòng khám bệnh đến phiên nữ vương bệ hạ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 896 : Nhất phái nói bậy

Hạ Vân Kiệt lúc này ở quát sơn tiên cảnh, tự nhiên không ở phòng mạch.

Phòng mạch trung chỉ có hắn ba vị nghiên cứu sinh, Lưu Nhất Duy, Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu.

Ba người gặp đẩy cửa vào trừ bỏ một vị là người Trung Quốc, còn lại ba người thế nhưng đều là tóc vàng mắt xanh người nước ngoài, hơn nữa giữa một vị còn là một vị quang theo dáng người xem liền vô cùng thướt tha khêu gợi tuổi trẻ nữ sĩ, ba người trên mặt cũng không cấm lộ ra kinh ngạc sắc, hơn nữa Đới Vĩnh Chu này người trẻ tuổi lớn như vậy còn cho tới bây giờ không như vậy gần gũi gặp qua tóc vàng mắt xanh chân nhân mỹ nữ, đôi mắt lại thẳng ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm còn đội màu trà kính râm Catherine nữ vương bệ hạ xem.

********, nhất cử nhất động đều lộ ra cổ tao nhã cao quý, làm cho Đới Vĩnh Chu này người trẻ tuổi tiểu tâm can đều phác phác đập cái không ngừng.

Kỳ thật đừng nói Đới Vĩnh Chu, cho dù Lưu Nhất Duy lúc này cũng khó khỏi bị chút ảnh hưởng. Bất quá hắn dù sao cũng là một gã lão trung y, trong lòng cũng tuân thủ nghiêm ngặt Hạ Vân Kiệt nói lời nói, ánh mắt đổ không ở Catherine nữ vương bệ hạ trên người nhiều lưu lại, mà là đảo qua mà qua, mỉm cười nói:“Các ngươi hảo, xin hỏi các ngươi bên trong ai là bệnh nhân?”

Lưu phiên dịch đem Lưu Nhất Duy lời nói phiên dịch một lần, Catherine nữ vương nghe vậy tháo xuống kính mắt, chỉ chỉ chính mình, dùng tiếng Anh nói:“Là ta, Lưu thầy thuốc.”

Nói xong liền ở Lưu Nhất Duy trước bàn công tác ngồi xuống, một đôi có chứa nước khác mê hoặc sắc thái mắt đẹp bất động thanh sắc đánh giá Lưu Nhất Duy, cùng với ngồi ở hắn bên người một nam một nữ.

Tiếng Anh đang ngồi ba người, trừ bỏ Lưu Nhất Duy vị này “Lão trung y” Hơi chút kém một ít, Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu đều là có có thể cùng người đối thoại tiêu chuẩn, hơn nữa Cố Thiến Lâm là tiến sĩ nghiên cứu sinh, tiếng Anh trình độ lại lợi hại. Catherine nữ vương dùng tiếng Anh nói, ba người tự nhiên nghe hiểu được, huống hồ cho dù nghe không hiểu, theo của nàng hành động trung đoán cũng có thể đoán được đi ra. Cho nên gặp Catherine nữ vương ngồi xuống, ba người đồng dạng bất động thanh sắc đánh giá nàng, trong lòng âm thầm sợ hãi than Catherine nữ vương bệ hạ xinh đẹp.

Bất quá bởi vì Catherine nữ vương bệ hạ đã nhiều ngày có chút tiều tụy, tin tức đưa tin hình ảnh cùng chân nhân luôn có chút khác biệt, hơn nữa Lưu Nhất Duy ba người sức tưởng tượng cho dù tái phong phú cũng sẽ không nghĩ đến một vị Âu châu quốc gia nữ vương thế nhưng sẽ tới bọn họ loại này tiểu địa phương đến xem bệnh, cho nên cũng chỉ là sợ hãi than nữ vương bệ hạ xinh đẹp, nhưng thật ra không nhận ra nàng đến.

Lưu Nhất Duy lặng yên không một tiếng động đánh giá quá nữ vương bệ hạ sau, tùy tay lại phiên hạ bệnh lịch bản, gặp mặt trên viết Robert tên, liền mặt mang mỉm cười nói:“Robert nữ sĩ, ta trước giới thiệu một chút, vị này là của ta sư muội Cố Thiến Lâm tiến sĩ, vị này là của ta sư đệ, Đới Vĩnh Chu. Đợi lát nữa chúng ta ba người đều đã đối với ngươi tiến hành chẩn đoán, để có thể càng chuẩn xác phán đoán chứng bệnh của ngươi.”

Robert là Catherine nữ vương gia tộc tên, nàng lo lắng Lưu Nhất Duy bọn họ hội nhận ra mình, cho nên liền

dùng gia tộc tên, mà không phải chính nàng tên.

Berg thầy thuốc cùng Hoff thị vệ trưởng khóe miệng hơi hơi xả một chút, trong mắt lóe ra một tia khinh thường.

Ngay cả trung y đều bị bọn họ cho rằng là ngụy khoa học, ở bọn họ xem ra, trung y bình định tiến sĩ cùng thạc sĩ tự nhiên là lời nói vô căn cứ, nhưng thật ra nữ vương bệ hạ này còn là lần đầu tiên gặp được đồng môn ba người cùng nhau giúp nàng chẩn đoán trung y, cảm thấy có chút tân kỳ, nói:“Cảm ơn Lưu thầy thuốc, Cố tiến sĩ còn có Đới thạc sĩ.”

“Không khách khí, đây là chúng ta chức trách chỗ, bây giờ còn thỉnh nữ sĩ đem tay phải đặt ở trên bàn, ta muốn trước cho ngươi bắt mạch.” Lưu Nhất Duy cười nói.

Lưu phiên dịch đem Lưu Nhất Duy lời nói phiên dịch một lần.

Nữ vương bệ hạ ba người nghe vậy trên mặt đều lộ ra một tia kinh ngạc sắc, phía trước nữ vương bệ hạ xem bệnh, này trung y bình thường đều là hỏi trước nàng thân thể ra cái gì trạng huống, sau đó sẽ bắt mạch, này Lưu Nhất Duy cùng này hắn trung y cũng là khác nhau rất lớn, đúng là cái gì cũng không hỏi mà là trực tiếp bắt mạch.

Lưu Nhất Duy bắt mạch sau, lại nhìn nữ vương bệ hạ sắc mặt, bựa lưỡi, sau đó theo thứ tự lại từ Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu cấp nữ vương bệ hạ bắt mạch, xem mặt sắc, bựa lưỡi.

Ba người kiểm tra kết thúc sau khi, nói nhỏ đều tự đem chẩn đoán kết quả nói một lần, gặp không có gì xuất nhập, thế này mới từ Lưu Nhất Duy mở miệng nói:“Robert nữ sĩ, ngươi thần sắc tiều tụy, hai mắt có chút vô thần, theo mạch đập đến xem, đập đều mau,

mạch tượng phù sổ, không khó phán đoán ngươi gần nhất thân thể trạng huống có vẻ suy yếu, ẩm thực giấc ngủ hẳn là đều có vẻ kém, nhưng cũng không rõ ràng dấu hiệu cho thấy ngươi có cái gì khí quan bệnh biến. Ngươi hiện tại có thể cụ thể nói nói ngươi trước mắt thân thể trạng huống sao? Cũng tốt làm cho chúng ta có thể tiến một bước chẩn đoán ngươi đến tột cùng được bệnh gì.”

Lưu Nhất Duy lời nói tuy rằng nói được không phải thực khẳng định, nhưng trên cơ bản là đem nữ vương bệ hạ bệnh trạng nói ra, hơn nữa cuối cùng chẩn đoán nói nữ vương bệ hạ không có gì khí quan bệnh biến, này kết luận cho dù Tây y, chỉ sợ cũng muốn dùng các loại dụng cụ cấp bệnh nhân làm toàn thân kiểm tra khả năng hạ này kết luận, mà hết thảy này Lưu Nhất Duy đều gần chính là thông qua bắt mạch, xem sắc mà kết luận, cho nên làm Lưu phiên dịch đem Lưu Nhất Duy lời nói phiên dịch cấp nữ vương bệ hạ nghe khi, Berg thầy thuốc cùng Hoff thị vệ trưởng trong mắt đều lóe ra một tia sửng sốt sắc, mà nữ vương bệ hạ lại hai tròng mắt mạnh sáng ngời, gật đầu nói:“Lưu thầy thuốc ngài chẩn đoán chút không có sai lầm, ta gần nhất quả thật thân thể suy yếu, ẩm thực giấc ngủ đều phi thường kém, thậm chí có thể nói mỗi ngày trên cơ bản cũng chưa cái gì ăn cơm, buổi tối thật lâu không thể đi vào giấc ngủ, cho dù mơ mơ màng màng đi vào giấc ngủ, trong đầu cũng tất cả đều là loạn thất bát tao mộng, ngủ thật sự mệt thực thiển.”

“Nga, cái gì mộng?” Nghe xong Lưu phiên dịch lời nói sau, Lưu Nhất Duy hai mắt mạnh sáng ngời, lập tức truy vấn nói, nhưng lại chỉ dùng tiếng Anh hỏi.

“Này……” Nữ vương bệ hạ nghe vậy kia nguyên bản tiều tụy tái nhợt trên mặt nảy lên một tia mây đỏ, miệng trương trương cũng là muốn nói lại thôi.

Đúng vậy, nói như thế nào đâu, chẳng lẽ nói cho thầy thuốc nói, chính mình chút ngày, mỗi ngày mơ thấy là một Trung Quốc nam nhân, hơn nữa rất nhiều thời điểm còn là trần như nhộng theo thiên thượng đến rơi xuống, sau đó đặt ở trên người nàng sao?

Gặp nữ vương bệ hạ muốn nói lại thôi, tiều tụy trên mặt còn lộ ra một tia thẹn thùng sắc, Lưu Nhất Duy trong lòng không khỏi vừa động, nhớ tới một loại thực đặc thù bệnh, bệnh tương tư.

Kia bệnh tương tư chứng bệnh đúng là thèm ăn không phấn chấn, tinh thần hoảng hốt, hai mắt vô thần…… Chính là giống trước mắt vị này như vậy xinh đẹp, khí chất lại như vậy cao quý tao nhã nữ nhân, lại như thế nào khả năng bệnh tương tư đâu? Bất quá, theo vừa rồi mạch tượng đến xem, vị này Robert nữ sĩ lại tựa hồ không có khí quan bệnh biến, hiển nhiên này bệnh chủ yếu vấn đề còn là tại tâm lý hoặc là tinh thần. Một khi đã như vậy, vừa rồi nàng còn nói chính mình nằm mơ, hỏi nàng mộng lại mặt mang một tia thẹn thùng, muốn nói lại thôi, tám chín phần mười thật là có có thể là bị bệnh tương tư.

Trong lòng đã có định luận, Lưu Nhất Duy lại thấp giọng hỏi Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu chẩn đoán ý kiến. Đới Vĩnh Chu y thuật trình độ tạm thời còn có hạn, đưa ra có thể là bệnh nhân công tác áp lực lớn khiến cho hậu quả, cần hoàn toàn thả lỏng, mà Cố Thiến Lâm tắc đưa ra cùng Lưu Nhất Duy đồng dạng cái nhìn, cho rằng là tám chín phần mười là bệnh tương tư. Chính là nàng đồng dạng không nghĩ ra, như vậy xinh đẹp động lòng người tóc vàng nữ lang, như thế nào hội bệnh tương tư? Chẳng lẽ giống nàng như vậy nữ nhân, thật muốn thích thượng một nam nhân, kia nam nhân chẳng lẽ còn có thể cự tuyệt được nàng như vậy nữ nhân bất thành?

“Mạo muội hỏi một câu, Robert nữ sĩ mơ thấy là hay

không là một nam nhân?” Lưu Nhất Duy gặp Cố Thiến Lâm cùng hắn chẩn đoán ý kiến là nhất trí, trong lòng càng phát ra nhận định Catherine là bệnh tương tư, vì thế lại lần nữa mở miệng hỏi nói.

Gặp Lưu Nhất Duy hỏi nữ vương bệ hạ mơ thấy là phủ là một nam nhân, Berg thầy thuốc cùng Hoff thị vệ trưởng trên mặt đều lộ ra một tia sắc mặt giận dữ.

Nữ vương bệ hạ kia nhưng là bọn họ cơ nặc duy lan nguyên thủ, một quốc gia tượng trưng, tối cao mà tôn quý, cũng là sở hữu cơ nặc duy lan quốc nam nhân cảm nhận trung nữ thần, nay trước mắt vị này Trung Quốc thầy thuốc thế nhưng hỏi nàng có phải hay không thường xuyên mơ thấy một nam nhân, này tuyệt đối là đối nữ vương bệ hạ vô lễ cùng tiết độc.

Chính là nữ vương bệ hạ không chút nào toát ra tức giận, không chỉ có không có toát ra tức giận, trên mặt thẹn thùng sắc tựa hồ càng đậm một ít, hơn nữa còn gật gật đầu, chính là cụ thể này nam nhân thế nào, ở trong mộng lại cùng nàng đã xảy ra cái gì, nữ vương bệ hạ cũng là không có mở miệng thuyết minh nửa câu.

Berg thầy thuốc cùng Hoff thị vệ trưởng gặp nữ vương bệ hạ thế nhưng gật đầu, nhất thời tất cả đều mắt choáng váng. Bọn họ vô luận như thế nào cũng vô pháp tưởng tượng, đến tột cùng là cái gì dạng nam nhân có thể hàng đêm xuất hiện ở nữ vương bệ hạ cảnh trong mơ bên trong.

Lưu Nhất Duy nhìn trước mắt mỹ mạo động lòng người, nay lại bởi vì sắc mặt gầy tiều tụy càng bằng thêm vài phần điềm đạm đáng yêu tóc vàng nữ lang gật đầu, kìm lòng không được bật thốt lên nói nhỏ nói:“Vạt áo tiệm khoan chung vô hối, vì y tiêu người tiều tụy.”

Này bài thơ Lưu Nhất Duy chỉ dùng tiếng Trung niệm,

Catherine nữ vương ba vị người nước ngoài tự nhiên nghe không hiểu, nhưng Lưu phiên dịch cũng là chính thống người Trung Quốc, tự nhiên hiểu được những lời này ý tứ, nghe vậy không khỏi cả người chấn động, mở to hai mắt nhìn, bật thốt lên nói:“Thầy thuốc, chẳng lẽ ý của ngươi là, Robert nữ sĩ bị bệnh tương tư? Điều này sao có thể đâu?”

Đúng vậy, như thế nào khả năng đâu? Không nói Robert nữ sĩ muốn dáng người có dáng người, muốn tướng mạo có tướng mạo, muốn khí chất có khí chất, càng đừng nói nàng kia mấy tỷ đồng Euro cá nhân tài sản, vẻn vẹn nàng nữ vương bệ hạ danh hiệu, chỉ cần nàng hơi chút tỏ vẻ một chút, chỉ sợ cũng có vô số nam nhân phía sau tiếp trước muốn bái ở của nàng thạch lưu váy hạ, lại như thế nào khả năng đáng thương đến tốt bệnh tương tư đâu? Hay là kia nam nhân mắt bị mù, lại hoặc là nữ vương bệ hạ yêu là một vị thủy tinh nam bất thành?

Gặp Lưu phiên dịch kia vẻ mặt sửng sốt biểu tình, nữ vương bệ hạ cũng là là đã quên ngượng ngùng, tò mò hỏi:“Lưu phiên dịch, Lưu thầy thuốc vừa rồi nói cái gì ?”

Lưu phiên dịch do dự nửa ngày, ở Lưu Nhất Duy minh xác nói cho hắn, chính mình chẩn đoán kết luận chính là bệnh tương tư sau, mới mạo hiểm một đầu mồ hôi lạnh, đem Lưu Nhất Duy vừa rồi thốt ra câu kia thi phiên dịch cấp nữ vương bệ hạ nghe, cũng nói cho nàng, Lưu thầy thuốc chẩn đoán kết luận là nàng bị bệnh tương tư.

Nói đến bệnh tương tư này từ khi, Lưu phiên dịch nhịn không được lau đem cái trán mồ hôi lạnh, lời này đối với nữ vương bệ hạ nhưng là thật to tiết độc a! Chính yếu là, Lưu phiên dịch cho rằng Lưu Nhất Duy chẩn đoán kết luận căn bản chính là hoang đường đến cực điểm.

Nữ vương bệ hạ bị bệnh tương tư, kia còn không bằng

rõ ràng nói nữ vương bệ hạ bị bệnh tâm thần đâu! Ít nhất người sau so với người trước càng có thể tin một ít.

Quả nhiên, Lưu phiên dịch vừa đem Lưu Nhất Duy lời nói phiên dịch chấm dứt, Berg thầy thuốc cùng Hoff thị vệ trưởng liền trở nên đứng lên, vẻ mặt tức giận chỉ vào Lưu Nhất Duy, dùng tiếng Anh chỉ trích nói:“Nhất phái nói bậy! Lang băm!”

Hiển nhiên hai người là giận đến cực điểm, thậm chí cũng không nguyện ý chậm trễ nữa thời gian làm cho Lưu phiên dịch phiên dịch một lần, trực tiếp dùng tiếng Anh đến quở trách Lưu Nhất Duy.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 897 : Tâm bệnh còn cần tâm dược trị

Lưu Nhất Duy tuy rằng vẫn tuân thủ nghiêm ngặt Hạ Vân Kiệt giáo huấn, chẳng sợ đến giờ này ngày này địa vị danh vọng, thủy chung vẫn duy trì một viên rất khiêm tốn tâm, mặc kệ là đối trong bệnh viện đồng sự cũng tốt, đối đến hắn nơi này xem bệnh bệnh nhân cũng tốt, đều là mỉm cười mà chống đỡ, thân thiết đối đãi, nhưng này cũng không ý nghĩa người khác trước mặt hắn mặt mắng hắn là lang băm, hắn còn có thể thờ ơ. Huống hồ, trung y chú ý là sư môn truyền thừa, trước mắt này hai vị người nước ngoài mắng hắn là lang băm, chẳng phải cũng tương đương với mắng hắn sư phụ là lang băm sao? Cho nên Lưu Nhất Duy sắc mặt lập tức liền trầm xuống dưới, cố nén giận dữ nói:“Mọi người đã cho rằng ta là lang băm, kia còn mời các ngươi khác thỉnh cao minh.”

Nói xong, Lưu Nhất Duy liền ấn máy gọi tên.

Ngoài cửa chờ gặp gọi vào chính mình, lập tức liền nhẹ nhàng đẩy cửa tiến vào.

Người nọ vừa vào cửa đến, liền vẻ mặt mang cười hướng Lưu Nhất Duy hơi hơi cúi đầu nói:“Lưu thầy thuốc ngài hảo, ngài lần trước cho ta khai phương thuốc thật sự rất hiệu, ta hiện tại này vừa đến ngày mưa gió chân đau tật xấu tốt lắm rất nhiều, chính là còn không có tốt hoàn toàn, ngài xem là tiếp tục uống thuốc đâu, còn là phiền toái ngài lại cho ta xem xem, một lần nữa khai cái phương tử?”

“Ngươi trước chờ.” Lưu Nhất Duy hướng người nọ mỉm cười, ý bảo hắn trước tiên ở bên cạnh an vị, sau đó đối Catherine nữ vương nói:“Robert nữ sĩ, ngươi này bệnh ta không có biện pháp trị, còn mời các ngươi đi ra ngoài

khác tìm cao minh đi.”

Lưu phiên dịch đem Lưu Nhất Duy lời nói phiên dịch cấp nữ vương bệ hạ nghe, vốn vừa rồi nghe được Lưu Nhất Duy nói chính mình bị bệnh tương tư, liền vẫn lâm vào tinh thần hoảng hốt dại ra trung Catherine, nghe được Lưu phiên dịch lời nói, thân thể mềm mại mạnh run lên, bỗng nhiên đứng lên.

“Hừ, nếu biết chính mình không có bản lĩnh, về sau sẽ không muốn như vậy nói hươu nói vượn, đây là lừa gạt hành vi, là đối bệnh nhân sinh mệnh không tôn trọng.” Gặp nữ vương bệ hạ bỗng nhiên đứng dậy, Berg thầy thuốc như trước một bộ không chịu bỏ qua giáo huấn nói, Hoff thị vệ trưởng tắc đã muốn xoay người đi kéo cửa, xin đợi nữ vương bệ hạ đại giá.

Lưu phiên dịch mặc dù có chút khó chịu Berg thầy thuốc giáo huấn chính mình quốc gia thầy thuốc, nhưng lại là trung y, nhưng Lưu Nhất Duy lời nói mới rồi quả thật nói được rất là thái quá, cho nên trong lòng khó chịu về khó chịu, còn là bất đắc dĩ mở miệng chuẩn bị đem Berg thầy thuốc lời nói phiên dịch cấp Lưu Nhất Duy nghe.

Bất quá Lưu phiên dịch vừa mở miệng, nữ vương bệ hạ lại đột nhiên thật sâu hướng Lưu Nhất Duy cúi đầu nói:“Lưu thầy thuốc, ta vì vừa rồi Berg thầy thuốc cùng Hoff tiên sinh vô lễ hướng ngài trịnh trọng xin lỗi. Ngài là y thuật chân chính cao minh trung y, còn thỉnh ngài giúp ta nhìn xem, ta này bệnh nên như thế nào trị liệu phương tốt?”

“Robert nữ sĩ! Điều này sao……” Berg thầy thuốc cùng Hoff thị vệ trưởng gặp nữ vương bệ hạ cư nhiên hướng Lưu Nhất Duy cúi đầu xin lỗi, hơn nữa còn thỉnh giáo trị liệu phương án, không khỏi thất thanh kinh hô lên, một khuôn mặt lập tức trở nên phá lệ phấn khích đứng lên.

Nữ vương bệ hạ vừa rồi ngôn hành cử chỉ, không khác cùng thừa nhận Lưu Nhất Duy chẩn đoán, nhưng này như thế nào khả năng? Không nói nữ vương bệ hạ mỹ mạo, tài phú, thân phận, đoạn không có khả năng cái gì bệnh tương tư, liền đan nói trung y, Berg thầy thuốc cùng Hoff thị vệ trưởng đều không thể tin tưởng, trung y có thể thần kỳ đến bực này bộ, thế nhưng không thuận theo dựa vào chữa bệnh thiết bị dụng cụ, chỉ bằng trung y vọng, văn, vấn, thiết thủ đoạn, liền đem nữ vương bệ hạ bực này ngay cả Tây y tiên tiến kiểm tra đo lường thiết bị đều kiểm tra không được tật bệnh cấp chính xác chẩn đoán đi ra.

Nhưng là sự thật liền đặt tại trước mặt, nữ vương bệ hạ rõ ràng chính là thừa nhận chính mình bị bệnh tương tư, Berg thầy thuốc cùng Hoff thị vệ trưởng lại không thể không tin tưởng.

“Berg thầy thuốc, Hoff tiên sinh, ta vốn cũng không biết ta phải là bệnh gì, nhưng nghe Lưu thầy thuốc chẩn đoán sau, ta đột nhiên hiểu được, ta quả thật là bệnh tương tư. Ta nghĩ, các ngươi cũng có thể bởi vì vừa rồi vô lễ cử chỉ tự mình hướng Lưu thầy thuốc tỏ vẻ xin lỗi.” Nữ vương bệ hạ gặp Berg thầy thuốc cùng Hoff thị vệ trưởng song song bật thốt lên kinh hô, vẻ mặt không dám tin biểu tình, hướng bọn họ khoát tay áo, khóe miệng dật ra một tia cười khổ nói.

Lưu phiên dịch lúc này cũng hoàn toàn nghe choáng váng, hồi lâu mới vẻ mặt bội phục cùng kích động đem nữ vương bệ hạ lời nói phiên dịch cấp Lưu Nhất Duy bọn họ nghe.

Thực mẹ nó quá dài người Trung Quốc mặt, gặp các ngươi này đó quỷ dương còn dám không dám xem thường chúng ta Trung Quốc lão tổ tông truyền xuống tới y thuật, bất quá đến tột cùng là cái gì nam nhân thế nhưng mị lực lớn đến có thể làm cho nữ vương bệ hạ

trà không nhớ cơm không nghĩ trình độ đâu?

Berg thầy thuốc cùng Hoff thị vệ trưởng trong lòng tuy rằng như trước tồn rất nhiều nghi hoặc, nhưng nữ vương bệ hạ trong lời nói bọn họ cũng không có thể không nghe, hơn nữa này bệnh là sinh ở nữ vương bệ hạ trên người, nàng khẳng định so với bọn hắn hoàn thanh sở, đành phải cũng học nữ vương bệ hạ giống nhau, hướng Lưu Nhất Duy cúi đầu xin lỗi.

Lưu Nhất Duy trong lòng tuy rằng như trước có chút khó chịu Berg thầy thuốc cùng Hoff thị vệ trưởng vừa rồi vô lễ, nhưng dù sao đối phương đã muốn xin lỗi, cũng là không tốt tái theo chân bọn họ so đo, huống hồ xem Robert nữ sĩ kia tiều tụy biểu tình, Lưu Nhất Duy cũng thật sự có chút cho tâm không đành lòng, do dự một chút, mặt mang một tia xin lỗi đối vừa rồi đẩy cửa vào bệnh nhân nói:“La đại ca, ngượng ngùng, ta cùng vị này nữ sĩ còn có chút bệnh tình muốn thảo luận, có thể hay không phiền toái ngươi trước đi ra ngoài đợi lát nữa trong chốc lát, này ca bệnh vốn là phóng nơi này tốt lắm.”

Kia họ La bệnh nhân vốn là đối Lưu Nhất Duy y thuật bội phục thật sự, lại thấy hắn thái độ như thế thân thiết hòa ái, nào có không chịu ý, vội vàng cười nói:“Không quan hệ, không quan hệ, ta trước đi ra ngoài chờ đó là.”

Nói xong họ La bệnh nhân liền ra cửa, thuận đường còn đem cửa cấp đóng, chính là đóng cửa kia một khắc lại hồi đầu trừng mắt nhìn Hoff thị vệ trưởng bọn họ liếc mắt một cái, nói thầm một tiếng:“Có mắt như mù, thế nhưng hoài nghi Lưu thầy thuốc y thuật.”

Gặp họ La bệnh nhân ra cửa, Lưu Nhất Duy thế này mới đem ánh mắt một lần nữa rơi xuống nữ vương bệ hạ trên người, nói:“Bệnh tương tư là một loại thực kỳ lạ bệnh, chúng ta trung y nói là tâm bệnh. Này bệnh trị liệu

biện pháp kỳ thật rất đơn giản, thì phải là tâm bệnh còn cần tâm dược y, cởi chuông còn cần người buộc chuông. Ta nói ý tứ là, ngươi nếu trong lòng nhớ một người, mặc kệ ngươi trong lòng là làm gì ý tưởng, muốn tưởng chữa khỏi này bệnh, còn cần dựa vào hắn. Nếu ngươi là tương tư đơn phương, kia liền hướng hắn thổ lộ, nếu hoa rơi hữu tình lưu thủy vô ý, ngươi cũng cần cùng hắn gặp mặt, giáp mặt nói cái rõ ràng, làm chấm dứt."

Nói tới đây, Lưu Nhất Duy tạm dừng xuống dưới, đem ánh mắt đầu hướng Lưu phiên dịch.

Lưu phiên dịch gặp Lưu Nhất Duy đem ánh mắt đầu hướng chính mình, chỉ biết hẳn là chính mình phiên dịch, liền đem Lưu Nhất Duy lời nói phiên dịch một lần.

Nghe Lưu phiên dịch trong lời nói, Berg thầy thuốc cùng Hoff thị vệ trưởng tổng cảm giác đây là nói nhảm mà thôi. Bọn họ đổ không phải nghi ngờ Lưu Nhất Duy trị liệu biện pháp, Tây y tại tâm lý tật bệnh phương diện cũng quả thật có cùng loại cho tâm bệnh còn cần tâm dược y trị liệu phương pháp, nhưng nữ vương bệ hạ như thế nào khả năng hội hoạn tương tư đơn phương đâu? Hơn nữa, nữ vương bệ hạ thật muốn thích thượng một nam nhân, lại như thế nào khả năng sẽ phát sinh hoa rơi cố ý lưu thủy vô tình sự tình đâu?

Nữ vương bệ hạ cũng là nghe được lòng tràn đầy chua sót, hồi lâu mới nói:"Người nọ ta cũng chỉ gặp qua hai mặt, hiện tại ở nơi nào ta cũng không biết, hơn nữa đời này cũng là không có khả năng gặp lại, còn thỉnh Lưu thầy thuốc ngẫm lại này khác trị liệu phương pháp."

Nữ vương bệ hạ thốt ra lời này ra, Lưu Nhất Duy không khỏi nghe mắt choáng váng.

Xem ra này không chỉ có chính là tương tư đơn phương,

nhưng lại là nhất ngộ chung tình cái loại này tương tư đơn phương, thật sự là không thể tưởng tượng, kia nam nhân nên có bao nhiêu đại mị lực a, làm cho như vậy một vị xinh đẹp nữ nhân mới thấy hai lần mặt, thế nhưng có thể đem nàng cấp tra tấn "Vạt áo tiệm khoan chung vô hối, vì y tiêu người tiều tụy".

Lưu Nhất Duy còn như thế, Berg thầy thuốc, Hoff thị vệ trưởng còn có kia Lưu phiên dịch liền lại hoàn toàn nghe mắt choáng váng, bọn họ nhưng là rất rõ ràng, trước mắt vị này khuynh quốc khuynh thành nữ nhân còn là một vị hàng thật giá thật nữ vương a! Trên thế giới này như thế nào khả năng có nam nhân, mới thấy nàng hai mặt, có thể đem nàng cấp hại thành trà không nhớ cơm không nghĩ đâu?

"Ngươi nếu ngay cả người nọ đều gặp không được mặt, này bệnh ta còn thật không biết nên như thế nào trị." Hồi lâu, Lưu Nhất Duy lắc lắc đầu, lực bất tòng tâm nói.

"Lưu thầy thuốc, vô luận như thế nào thỉnh ngài cũng muốn ngẫm lại biện pháp, Robert nữ sĩ đã muốn hơn mười ngày chưa đi đến thực, này đó ngày đều là dựa vào dược vật bổ sung năng lượng, nếu tái như vậy đi xuống, ta lo lắng……" Vừa rồi còn mắng Lưu Nhất Duy lang băm Berg thầy thuốc gặp Lưu Nhất Duy lắc đầu, vội vàng thần sắc sốt ruột cầu xin.

Bệnh tương tư cũng không phải bình thường bệnh, muốn làm không tốt là muốn chết người, ít nhất trước mắt vị này nữ vương bệ hạ nếu tái như vậy đi xuống, chỉ sợ sớm hay muộn là muốn nháo tai nạn chết người, lại cứ này bệnh Tây y là không có đặc hiệu dược, nhiều lắm cũng liền thông qua tâm lý thầy thuốc chậm rãi dẫn đường trị liệu. Khả giống nữ vương bệ hạ như vậy thân cư địa vị cao nữ cường nhân, tính cách bình thường đều rất mạnh, đều rất chính mình chủ kiến, một khi bị tâm lý tật bệnh trị liệu đứng lên thường thường so với bình

thường nữ nhân muốn khó khăn rất nhiều. Cho nên cho dù Berg thầy thuốc phía trước đối với trung y có tái nhiều thành kiến, nay gặp nữ vương bệ hạ là bệnh tương tư, ở thúc thủ vô sách dưới, cũng chỉ có thể dày mặt, buông cái giá cầu Lưu Nhất Duy nghĩ biện pháp trị liệu.

Ít nhất Lưu Nhất Duy vừa rồi triển lộ đi ra chẩn đoán trình độ, quả thật là Berg thầy thuốc bình sinh sở không thấy quá, liền ngay cả Tây y kia tiên tiến chữa bệnh thiết bị đều không thể cùng nó so sánh với.

“Lưu thầy thuốc, thỉnh ngài nhất định phải hảo hảo suy nghĩ một chút biện pháp, chỉ cần ngài có thể trị hảo Robert nữ sĩ tật bệnh, trị liệu phí dụng tuyệt đối không là vấn đề, chẳng sợ ngài nghĩ đến Âu châu mở phòng khám, chúng ta cũng có thể nghĩ biện pháp giúp ngài đem buôn bán giấy phép cấp làm xuống dưới.” Hoff thị vệ trưởng lúc này tự nhiên cũng biết tình thế nghiêm trọng, không cùng Berg thầy thuốc đem nói cho hết lời, đã muốn vội vàng đi theo nói, làm hại Lưu phiên dịch ngay cả phiên dịch đều không kịp.

“Không phải ta không chịu trị liệu, mà là này bệnh ta thật sự không có biện pháp a.” Lưu Nhất Duy nghe xong Lưu phiên dịch phiên dịch sau, như trước phe phẩy đầu.

Hắn cũng không phải thật sự thần y, sao có thể bệnh gì đều trị. Huống hồ đây là tâm bệnh, liền tỷ như thanh quan nan đoạn việc nhà giống nhau, cho dù hắn là thần y, cũng khó trị bực này nghi nan tạp chứng a.

“Ngài không thể trị liệu này bệnh, đó là phủ có thể phiền toái ngài dẫn tiến một chút ngài lão sư đâu? Có lẽ hắn có biện pháp cũng không nhất định.” Catherine gặp Lưu Nhất Duy còn là lắc đầu, do dự hạ, nói.

Chính mình sự tình chính mình rõ ràng, Catherine biết

thân thể của chính mình nay đã muốn phi thường hư nhược rồi, nếu không phải nàng có so với bình thường nữ nhân càng kiên cường tính cách, chỉ sợ lúc này đã muốn nằm ở trên giường ngay cả đi đường khí lực cũng chưa.

Chương 898 : Lão sư xuất mã

“Này……” Lưu Nhất Duy nhìn nữ vương bệ hạ kia tiều tụy khuôn mặt, nghe vậy không khỏi do dự đứng lên.

Hạ lão sư thân phận đặc thù, người khác nếu không có tới, Lưu Nhất Duy này làm đệ tử tự nhiên không tốt quấy rầy hắn lão nhân gia. Khả vừa đến trước mắt vị này dương nữu thật sự điềm đạm đáng yêu, làm cho người ta cứng rắn không nổi tâm địa cự tuyệt, thứ hai, Lưu Nhất Duy cũng thật muốn nhìn xem chính mình vị kia thần kỳ lão sư như thế nào trị này bệnh tương tư.

“Lưu sư huynh, nếu không còn là thỉnh lão sư lại đây một chuyến?” Cố Thiến Lâm gặp Lưu Nhất Duy mặt lộ vẻ do dự sắc, thấu lại đây, nói khẽ với hắn nói.

Nữ nhân nói đứng lên so với nam nhân càng cảm tính, càng dễ dàng đồng tình tâm tràn ra, hơn nữa đụng tới tình tình yêu yêu sự tình khi lại cảm tình thần kỳ phong phú, cho nên Cố Thiến Lâm gặp Catherine nữ vương khẩn cầu Lưu Nhất Duy dẫn tiến bọn họ lão sư, liền nhịn không được thấu lại đây hỗ trợ nói chuyện.

Đương nhiên thân là một vị vĩ đại thầy thuốc, Cố Thiến Lâm đồng dạng rất ngạc nhiên như thế nào trị liệu bệnh tương tư. Này bệnh Lưu Nhất Duy sư huynh không thể trị liệu, Cố Thiến Lâm cũng không cho rằng giống thần tiên giống nhau thần kỳ Hạ lão sư cũng vô pháp trị liệu.

“Này có thể hay không không ổn? Lão sư luôn luôn đến điệu thấp, cho nên chẳng sợ theo chúng ta cùng nhau tọa chẩn cũng trên cơ bản lấy thực tập sinh thân phận ngồi ở trong văn phòng. Nay nếu đem hắn mời đi theo, khó tránh khỏi sẽ bại lộ hắn y thuật.” Lưu Nhất Duy do dự nói.

“Lão sư ở trong này xem bệnh khi, cũng không phải không bại lộ quá? Sau cùng bệnh nhân công đạo một phen, không phải sự tình gì cũng chưa sao? Huống hồ này Robert nữ sĩ là người ngoại quốc, lại không ở Trung Quốc, lại như thế nào đem lão sư danh hào truyền ra đi? Hơn nữa, chỉ cần sau cũng như từ trước giống nhau cùng nàng công đạo một phen, như vậy song trọng bảo hiểm hạ, hẳn là vạn vô nhất thất. Hiện tại a, tối mấu chốt còn là lão sư hắn có nguyện ý hay không ra tay, hắn nếu không nguyện ý, chúng ta ở trong này nói tái nhiều cũng là vô dụng, còn không bằng trực tiếp gọi điện thoại hướng hắn xin chỉ thị đâu, chẳng lẽ ngươi không muốn biết trị bệnh tương tư phương thuốc sao?” Cố Thiến Lâm nói.

“Sư tỷ nói có đạo lý, nếu không còn là sư tỷ ngươi gọi điện thoại đi? Ngươi là mỹ nữ, không giống ta cùng sư huynh là hai xú nam nhân, lão sư gặp là ngươi gọi điện thoại, cho dù trách chúng ta quấy rầy hắn, cũng sẽ không hướng ngươi phát hỏa.” Đới Vĩnh Chu kỳ thật cũng rất ngạc nhiên như thế nào trị bệnh tương tư, đương nhiên giống Catherine nữ vương như vậy nũng nịu đại mỹ nữ, nhìn nàng điềm đạm đáng yêu bộ dáng, Đới Vĩnh Chu tràn ra cảm tình khả chút kém hơn Cố Thiến Lâm, nghe vậy thấu đi qua thấp giọng nói.

“Ngươi người này, thảo đánh nha!” Cố Thiến Lâm gặp Đới Vĩnh Chu trong giọng nói mang theo một tia ái muội, xấu hổ não đá hắn một cước, bất quá cuối cùng còn là ửng đỏ mặt đối Lưu Nhất Duy nói:“Kia sư huynh, nếu không ta cấp lão sư gọi cái điện thoại hỏi một chút xem?”

“Ha ha, vậy phiền toái Cố sư muội đánh cái điện thoại đi.” Ba người trung nếu luận thiên phú, quả thật lấy Cố Thiến Lâm tối cao, Lưu Nhất Duy sở dĩ nay y thuật tối cao, chủ yếu còn là ỷ vào hai mươi năm làm nghề y kinh nghiệm tích lũy, cho nên Hạ Vân Kiệt đối Cố Thiến Lâm

cũng là phá lệ sủng ái, đương nhiên này phân sủng ái có phải hay không có một phần ái mỹ chi tâm ở bên trong, Lưu Nhất Duy thân là đại sư huynh đã có thể không dám giống Đới Vĩnh Chu này người trẻ tuổi giống nhau lung tung nói láo, bất quá nếu Cố Thiến Lâm là lão sư tối sủng ái đắc ý môn sinh, nàng muốn gọi này điện thoại, Lưu Nhất Duy tự nhiên là mừng rỡ cao hứng, nghe vậy cười ha ha thấp giọng nói.

Nói xong sau, Lưu Nhất Duy lại mỉm cười đối Catherine nữ vương nói:“Ta sư muội cái này gọi điện thoại cho ta lão sư, chính là hắn có chịu hay không đến, vậy không phải chúng ta có thể quyết định.”

“Cảm ơn Lưu thầy thuốc, chỉ cần ngài lão sư chịu lại đây, vô luận yêu cầu bao nhiêu chẩn kim ta đều nguyện ý ra, cho dù trị không hết ta này bệnh cũng không quan hệ, chẩn kim ta còn là chiếu phó.” Catherine nữ vương nghe xong phiên dịch sau, cảm tạ nói.

“Robert nữ sĩ, này không phải chẩn kim vấn đề, ta lão sư nếu không muốn, ngươi cho dù cho ta lão sư đưa đến một tòa núi vàng núi bạc cũng vô dụng.” Nghe xong nữ vương phiên dịch sau, Cố Thiến Lâm cười nói, nói xong nàng liền cầm điện thoại đến cùng phòng mạch tương liên phòng nghỉ đi gọi điện thoại.

Đổi thành phía trước, Cố Thiến Lâm nếu đem bọn họ lão sư thân phận nâng như thế cao, Berg thầy thuốc cùng Hoff thị vệ trưởng không thiếu được muốn cười nhạt, thậm chí phát hỏa một lần, nhưng thấy thức quá Lưu Nhất Duy chẩn đoán thuật sau, hai người nhìn Cố Thiến Lâm đứng dậy rời đi bóng dáng, trong mắt ngược lại dấy lên một tia hy vọng cùng chờ mong.

Đương nhiên nếu bọn họ lão sư không chịu đến, bọn họ cũng là không thiếu được muốn vận dụng chính phủ phương diện quan hệ.

Cố Thiến Lâm cấp Hạ Vân Kiệt gọi điện thoại khi, Hạ Vân Kiệt đang ở quát sơn tiên cảnh khai đàn giảng đạo.

Quát sơn tiên cảnh ngay tại Thương Bắc huyện cảnh nội, cho nên Hạ Vân Kiệt đều đã lựa chọn ở thứ tư đến thứ sáu trong lúc đó khai đàn giảng đạo, kể từ đó, có khi đến thụ đạo liền thuận tiện đi Thương Bắc huyện trung y viện nhìn xem, lại hoặc là tùy Cố Thiến Lâm đám người đến trung y viện tọa chẩn, thuận đường đi tiên cảnh chuyển động chuyển động, giảng giải giảng giải thiên đạo.

Gặp là Cố Thiến Lâm đến điện thoại, lại thấy hôm nay nói cũng nói được không sai biệt lắm, Hạ Vân Kiệt liền rõ ràng như vậy chấm dứt, đứng dậy tiếp điện thoại, cười hỏi:“Thiến Lâm có chuyện gì sao?”

“Lão sư, chúng ta nơi này đến đây một vị nữ tính bệnh nhân, ta cùng sư huynh chẩn đoán là bệnh tương tư, chúng ta không biết nên như thế nào trị liệu, cho nên muốn thỉnh giáo ngài.” Cố Thiến Lâm cung kính xin chỉ thị nói.

“Tâm bệnh còn cần tâm dược y, cởi chuông còn cần người buộc chuông, các ngươi làm cho kia bệnh nhân đi tìm nàng tương tư nam nhân đó là, gọi điện thoại cho ta có ích lợi gì.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt tựa hồ rất có trách cứ ý, Cố Thiến Lâm trong lòng nhưng thật ra âm thầm có chút hối hận gọi này điện thoại, bất quá nếu đã muốn đánh này điện thoại, cũng chỉ hảo tiếp tục kiên trì giải thích nói:“Nhưng là lão sư, kia nữ nhân cùng kia nam nhân chỉ thấy hai mặt, nay ngay cả kia nam nhân tại làm sao cũng không biết, cũng cho rằng đời này tuyệt đối không thể có thể tái kiến hắn, hơn nữa nay phát bệnh phạm lợi hại, đã muốn hơn mười ngày cận dựa vào dược vật gắn bó sinh

mệnh, cho dù về sau có cơ hội tái gặp được kia nam nhân, chỉ sợ thời gian cũng không còn kịp rồi. Ta cùng sư huynh đều thấy nàng đáng thương, cho nên liền gọi điện thoại cấp lão sư ngài, nghĩ rằng lão sư hẳn là có biện pháp."

Cứu người một mạng thắng tạo thất cấp phù đồ, nếu là Cố Thiến Lâm không đánh này điện thoại cũng liền thôi. Dù sao đầu năm nay sinh bệnh nan y không biết có bao nhiêu người, dựa vào Hạ Vân Kiệt một người lại thế nào cứu lại đây, cho nên bình thường cũng chỉ được không nghe thấy không hỏi, thầm nghĩ chính mình nhất mẫu ba phần, đem y học y bát truyền xuống đi, coi như là vì trung y truyền thừa còn có bệnh nhân tẫn một phần lực, trong lòng cũng sẽ không có cái gì bất an. Nhưng nay Cố Thiến Lâm gọi điện thoại tới, Hạ Vân Kiệt lại làm sao có thể cứng rắn tâm địa làm như không thấy có tai như điếc a.

"Nếu như vậy, kia trễ chút ta phải đi chuyến Thương Bắc thị trấn, ngươi làm cho bệnh nhân trước tìm một chỗ dàn xếp xuống dưới, chờ các ngươi tan tầm, chúng ta lại đi của nàng nơi vì nàng chữa bệnh đi." Hạ Vân Kiệt nghĩ nghĩ nói.

Này bệnh tương tư, hắn tự nhiên có thể trị. Chính là muốn trị này bệnh tương tư, còn là cần theo tâm bệnh ngọn nguồn trị khởi. Tâm bệnh ngọn nguồn là cái gì, là bệnh nhân trong đầu tưởng niệm một người, tốt nhất biện pháp chớ quá cho đem người nọ tìm đến, cũng chính là tâm bệnh còn cần tâm dược y, nhưng hôm nay người nọ tìm không thấy, Hạ Vân Kiệt cũng chỉ hảo chọn dùng một cái khác trực tiếp nhất biện pháp, thì phải là đem bệnh nhân trong đầu kia nam nhân theo nàng trong trí nhớ tìm ra, sau đó tái lau đi. Kể từ đó, bệnh nhân không có này đoạn trí nhớ, tự nhiên cũng sẽ không hội phạm tương tư bị bệnh. Chính là muốn lau bệnh nhân trong đầu này đoạn trí nhớ, cũng không phải y dược có

thể làm đến, còn cần một phen trắc trở, cho nên Hạ Vân Kiệt dặn Cố Thiến Lâm chờ tan tầm sau tái trị bệnh của nàng, nếu không lấy hắn bản sự, hơn nữa hắn hiện tại ngay tại Thương Bắc huyện cảnh nội, muốn tiến đến trung y viện còn không phương tiện, làm sao cần đợi cho tan tầm.

Này đó Cố Thiến Lâm tự nhiên không biết, nàng gặp lão sư nói như vậy, nhất thời liền hiểu được lão sư quả nhiên có thể trị này thiên cổ kì bệnh, chính là trong đầu như trước có chút khó có thể tin, nhịn không được bật thốt lên hỏi:“Lão sư, này bệnh hay là còn có thể dùng phương thuốc trị liệu bất thành?”

“Ha ha, tâm bệnh còn cần tâm dược y a, tâm dược đó là bệnh nhân trong lòng tưởng niệm người, nếu hắn không ở, ta thế nào còn có thể khai ra cái gì phương thuốc, bất quá nếu lão sư nói đi qua, tổng cũng có biện pháp trị liệu, này ngươi sẽ không dùng lo lắng.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Người ta mới không lo lắng lão sư trị không hết này bệnh đâu, chính là tò mò thôi.” Cố Thiến Lâm trong giọng nói mang theo một tia làm nũng hương vị, nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy ha ha cười cười, sau đó treo điện thoại.

Gặp lão sư treo điện thoại, Cố Thiến Lâm còn là không thể tưởng tượng không cần dược, lão sư như thế nào chữa khỏi kia nữ nhân bệnh.

Trong lòng sủy hoài nghi, Cố Thiến Lâm theo phòng nghỉ đi ra.

Lúc này bên ngoài mọi người đã muốn chờ có chút sốt ruột, gặp Cố Thiến Lâm đi ra, người người đều đem ánh mắt đầu hướng nàng.

“Ta lão sư nói hắn hội tới rồi Thương Bắc huyện, bất quá muốn chạng vạng tả hữu, các ngươi còn là trước tìm nhà khách sạn ở xuống dưới, chờ tan tầm sau, chúng ta tái cùng lão sư đi tìm các ngươi, cấp Robert nữ sĩ xem bệnh đi.” Cố Thiến Lâm nói.

Gặp Cố Thiến Lâm nói nàng lão sư chịu đến, Catherine nữ vương bọn người thật cao hứng, vội vàng làm cho Lưu phiên dịch đem liên hệ điện thoại lưu lại, lại đem trụ khách sạn tên, phòng hào cũng giữ lại.

Nguyên lai tối hôm qua Catherine nữ vương bọn họ cũng đã đến Thương Bắc huyện.

“Kia đi, chúng ta đi tiền sẽ cho các ngươi gọi điện thoại.” Cố Thiến Lâm nói.

Vì thế Catherine nữ vương đám người liền rời đi phòng mạch, Catherine nữ vương vừa ly khai, Lưu Nhất Duy cùng Đới Vĩnh Chu liền khẩn cấp thừa dịp không chắn, vẻ mặt tò mò hỏi:“Lão sư nói hắn muốn lại đây, chẳng lẽ hắn ngay cả bệnh tương tư cũng có thể trị?”

“Kia không phải vô nghĩa sao? Lấy lão sư y thuật bệnh gì trị không thể?” Cố Thiến Lâm tức giận trắng hai người liếc mắt một cái.

“Điều này cũng đúng, chính là ta thật sự không nghĩ ra được trị bệnh tương tư nên dùng cái gì dược.” Lưu Nhất Duy cười cười nói.

Khi nói chuyện, vừa rồi kia họ La bệnh nhân đẩy cửa đi đến, Lưu Nhất Duy bọn họ liền ngừng nói chuyện phiếm, chính là trong đầu lại như trước tò mò lão sư đến tột cùng hội như thế nào trị bệnh tương tư.

Ngày xưa, bệnh nhân nối liền không dứt, bọn họ ngay cả uống một ngụm trà thời gian đều thiếu thiếu, tổng cảm

giác thời gian quá rất nhanh, không đủ dùng. Nhưng hôm nay đối với Lưu Nhất Duy ba người mà nói, thời gian lại có vẻ phá lệ dài lâu, cũng may cuối cùng còn là đợi cho tan tầm thời gian, mà Hạ Vân Kiệt đã ở kia thời điểm đi vào bệnh viện.

“Lão sư, ngài tới rồi, ta vừa rồi đã muốn cấp Thu Phân gọi điện thoại, làm cho nàng buổi tối nhiều chuẩn bị vài món thức ăn, đánh giá hiện tại hẳn là chuẩn bị không sai biệt lắm, nếu không hiện tại đi trước nhà chúng ta ăn cơm?” Gặp lão sư lại đây, Lưu Nhất Duy ba người đều thực vui vẻ.

“Còn là đi trước cấp bệnh nhân đem bệnh nhìn đi, ăn cơm thời điểm cũng không dùng nhớ thương chuyện này.” Hạ Vân Kiệt biết này ba học sinh đều rất ngạc nhiên chính mình như thế nào trị liệu bệnh tương tư, cũng là không muốn quét bọn họ hưng, nghe vậy khoát tay nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 899 : Lão sư của Lưu thầy thuốc đâu?

Gặp Hạ Vân Kiệt nói đi trước cấp bệnh nhân xem bệnh, Lưu Nhất Duy ba người đều thực kích động. Đã muốn có một đoạn thời gian không gặp lão sư ra tay, nay lại là gặp gỡ bực này tràn ngập “Truyền kỳ” Sắc thái tật bệnh, ba người đều là khẩn cấp tưởng nhất đổ vì khoái.

“Ta đây hiện tại liền cấp bệnh nhân gọi điện thoại.” Lưu Nhất Duy nói.

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, Lưu Nhất Duy liền lấy di động ra cấp Lưu phiên dịch gọi điện thoại, nói cho chính hắn lão sư hiện tại liền xuất phát đi bọn họ ngủ lại khách sạn, đại khái mười đến phút đi ra.

Catherine nữ vương ngủ lại khách sạn khoảng cách trung y viện cũng không xa, thông tri Lưu phiên dịch sau, nhất sư tam đồ liền có nói có cười hướng khách sạn đi bộ mà đi.

Thương Bắc đại tửu điếm đại môn khẩu, đứng ba người, một cái là Berg thầy thuốc, một cái là Hoff thị vệ trưởng, còn có một vị là Lưu phiên dịch. Nữ vương bệ hạ nay thân thể càng phát ra suy yếu, lúc này đang ở khách sạn treo điếu bình bổ sung thể năng, không tiện đi ra nghênh đón.

Lần này đi theo tự nhiên không chỉ Berg thầy thuốc cùng Hoff thị vệ trưởng hai đại nam nhân, còn có nữ vương bệ hạ bên người nữ hầu vệ Ngải Lị na cùng Ngải Oa, cho nên Berg thầy thuốc cùng Hoff thị vệ trưởng xuống lầu nghênh đón Hạ Vân Kiệt bọn họ đoàn người, nữ vương bệ hạ còn là có người chiếu cố.

Xa xa Berg thầy thuốc cùng Hoff thị vệ trưởng còn có

Lưu phiên dịch liền thấy được Lưu Nhất Duy một hàng bốn người hướng chính mình biên đi tới, ba người trên mặt đều toát ra nghi hoặc sắc.

“Lưu phiên dịch, ngươi không phải nói Lưu thầy thuốc lão sư muốn lại đây sao? Như thế nào không thấy được đâu?” Berg thầy thuốc mặt mang nghi hoặc sắc hỏi.

“Ta cũng rất kỳ quái, Lưu thầy thuốc rõ ràng nói hắn lão sư theo chân bọn họ cùng nhau đến.” Lưu phiên dịch cũng là vẻ mặt nghi hoặc.

“Sẽ không là kia người trẻ tuổi đi?” Hoff thị vệ trưởng có chút không dám tin đưa ra chính mình ngờ vực vô căn cứ.

“Điều đó không có khả năng, trung y theo các ngươi Tây y bất đồng, các ngươi Tây y khả năng nhiều năm khinh giáo thụ lão sư, nhưng trung y cũng không lớn khả năng, bọn họ y thuật cần thời gian cùng kinh nghiệm tích lũy, bình thường có thể làm lão sư tuổi nói như thế nào cũng muốn ba mươi tuổi đã ngoài đi. Xem kia cùng Lưu thầy thuốc cùng nhau người trẻ tuổi bộ dáng vừa mới xuất sư đều ngại tuổi trẻ, như thế nào khả năng còn là Lưu thầy thuốc bọn họ lão sư, hơn nữa, kia Cố thầy thuốc nhưng là một gã tiến sĩ, người trẻ tuổi kia nếu là bọn hắn lão sư, chẳng phải thành tiến sĩ sinh đạo sư?” Lưu phiên dịch không hề nghĩ ngợi đến liền lắc đầu phủ định nói.

“Chúng ta Tây y tuy rằng theo các ngươi trung y bất đồng, nhưng chúng ta Tây y cũng không có như vậy tuổi trẻ tiến sĩ sinh đạo sư.” Berg thầy thuốc nói.

“Bọn họ nhanh đến, chúng ta còn là trước tiếp bọn họ hỏi lại đi.” Hoff thị vệ trưởng kỳ thật cũng hiểu được chính mình vừa rồi kia ngờ vực vô căn cứ thực hoang đường, nghe vậy nói.

Vì thế ba người mặt mang khách khí mỉm cười nghênh đón, vừa đến trước mặt, Hoff thị vệ trưởng liền cười hướng Lưu Nhất Duy vươn tay, nói:“Lưu thầy thuốc, cảm tạ các ngươi vội tới chúng ta la nữ sĩ xem bệnh.”

Lưu Nhất Duy gặp Hoff thị vệ trưởng trước hướng chính mình thân thủ, cũng không có nhìn thẳng vào chính mình lão sư, hiển nhiên là đem chính mình xem thành này đoàn người đầu lĩnh nhân, nghĩ đến chính mình lão sư cùng Đới Vĩnh Chu đám người thân phận cùng loại, trong lòng không khỏi một trận chột dạ, cùng Hoff thị vệ trưởng vội vàng nắm xuống tay, vội vàng giới thiệu nói:“Hoff tiên sinh, Berg thầy thuốc, vị này chính là sư phụ của ta, Hạ Vân Kiệt thầy thuốc.”

Dù là Hoff thị vệ trưởng, Berg thầy thuốc đều là người thực thân sĩ, nghe xong Lưu phiên dịch lời nói sau, còn là thực thất lễ trợn tròn ánh mắt, vẻ mặt không dám tin nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem.

Mới hai mươi xuất đầu người trẻ tuổi, cho dù lấy bọn họ Tây y giáo dục thể chế cũng bất quá mới khoa chính quy tốt nghiệp, lại nào có cái gì tư cách làm lão sư? Hơn nữa ở Trung Quốc cần y cũng có một đoạn thời gian, Hoff thị vệ trưởng cùng Berg thầy thuốc đối trung y kỳ thật cũng có nhất định hiểu biết, biết trung y thường thường là càng già càng ăn ngon, trên thực tế, bọn họ nhìn danh y, trên cơ bản đều là tuổi trọng đại thầy thuốc, Lưu Nhất Duy xem như tối tuổi trẻ.

Khả bọn họ vạn vạn không nghĩ tới, Lưu Nhất Duy lão sư thế nhưng so với hắn còn trẻ, nhưng lại tuổi trẻ rất nhiều.

“Berg thầy thuốc, Hoff thị vệ trưởng!” Gặp Berg thầy thuốc cùng Hoff thị vệ trưởng thất lễ nhìn chằm chằm chính mình lão sư xem, Lưu Nhất Duy sắc mặt không khỏi hơi hơi trầm xuống, hơi có chút không vui nhắc nhở

nói.

“Thực xin lỗi, thực mạo muội hỏi một câu, ngươi thật là lão sư của Lưu thầy thuốc sao?” Hoff thị vệ trưởng bọn họ tựa hồ căn bản không phát hiện Lưu Nhất Duy trong giọng nói không vui, nghe vậy rốt cục hoãn quá thần lai, nhìn Hạ Vân Kiệt, trên mặt treo không chút nào che dấu nghi ngờ biểu tình, mở miệng hỏi nói.

“Ngươi này không phải mạo muội, ngươi đây là vô lễ, là đối Lưu Nhất Duy thầy thuốc nhân cách phẩm đức nhục nhã, một khi đã như vậy, kia cáo từ.” Hạ Vân Kiệt nói xong, xoay người liền đi.

Nếu nói không có Lưu Nhất Duy đám người cùng đi, cùng với hắn giới thiệu, Hoff thị vệ trưởng đám người nghi ngờ thân phận của hắn, Hạ Vân Kiệt sẽ không phủi tay rời đi, dù sao hắn quả thật rất tuổi trẻ. Nhưng nếu Lưu Nhất Duy đã muốn giáp mặt giới thiệu qua, Hoff thị vệ trưởng bọn họ còn giáp mặt hỏi hắn thân phận, kia rõ ràng chính là không tín nhiệm Lưu Nhất Duy, một khi đã như vậy, Hạ Vân Kiệt cần gì phải tái lưu lại đi xuống?

Chẳng lẽ hắn thật là ăn no rửng mỡ, không nên dầy mặt đi cấp người nước ngoài xem bệnh bất thành?

Gặp chính mình đám người thật vất vả thỉnh động lão sư lại đây, không nghĩ tới Hoff thị vệ trưởng đám người lại ngay cả cơ bản nhất tôn trọng đều khuyết thiếu, khiến cho hình như là Lưu Nhất Duy bọn họ tưởng nịnh bợ bọn họ người nước ngoài dường như, nhạ lão sư phủi tay rời đi, Lưu Nhất Duy ba người đều rất là tức giận trừng mắt nhìn Hoff thị vệ trưởng đám người liếc mắt một cái, hơn nữa Cố Thiến Lâm lại nhịn không được nói thầm một tiếng:“Thật sự là hảo tâm bị làm lòng lang dạ thú!”

Berg cùng Hoff, một cái là cơ nặc duy lan danh y, nữ

vương ngự y, một cái là nữ vương thị vệ trưởng, ở cơ nặc duy lan có thể nói đều cũng có thân phận có địa vị, hơn nữa Âu Mĩ nhân diện đối Á châu người da vàng khi trong khung trời sinh có một loại cảm giác về sự ưu việt, cho nên đột nhiên gặp đến là một vị như thế tuổi trẻ trung y, chẳng sợ Lưu Nhất Duy rõ ràng giới thiệu quá đây là hắn lão sư, bọn họ còn là không hề cố kỵ giáp mặt chất vấn Hạ Vân Kiệt thân phận. Nếu không bọn họ nếu chân chính ngang hàng đối đãi Lưu Nhất Duy, thậm chí đem hắn cùng với Tây y y thuật cao minh thầy thuốc đối xử bình đẳng, như vậy ở Lưu Nhất Duy rõ ràng giới thiệu sau, bọn họ cho dù trong lòng có nghi vấn, cũng là tuyệt đối không thể có thể như thế vô lễ giáp mặt chất vấn Hạ Vân Kiệt thân phận.

Nói đến cùng, chẳng sợ Lưu Nhất Duy đã muốn triển lãm quá hắn cao minh y thuật, ở trong khung, mặc kệ là Berg thầy thuốc cũng tốt, còn là Hoff thị vệ trưởng cũng tốt, bọn họ còn là không ủng hộ trung y, còn là khinh thường trung y. Đơn giản lần này nữ vương bệnh có vẻ khó giải quyết, bọn họ thế này mới bất đắc dĩ phóng thấp cái giá thôi.

Cũng đang bởi vì này dạng, gặp Hạ Vân Kiệt đột nhiên rời đi, Berg thầy thuốc cùng Hoff thị vệ trưởng trong lúc nhất thời thế nhưng còn có chút phản ứng bất quá đến.

Chờ bọn hắn phản ứng lại đây sau, sắc mặt lập tức liền kéo xuống dưới. Ở bọn họ xem ra, vừa rồi bọn họ lời nói tự nhiên không có gì vô lễ không có vô lễ, còn nữa nói, nữ vương bệ hạ thân thể tự phụ vô cùng, tìm các ngươi trung y xem kia đã muốn là mạo rất lớn phiêu lưu, nay Lưu Nhất Duy tìm đến lão sư như vậy tuổi trẻ, ai biết có phải hay không cố ý đến hồ lộng, lừa chút tiền tài, chẳng lẽ còn không chuẩn để hỏi rõ ràng?

Nhưng thật ra Lưu phiên dịch chung quy là người Trung Quốc, hơn nữa hắn hiện tại đối Lưu Nhất Duy y thuật

cũng là từ tâm nhãn bội phục, trong lòng tự nhiên không đạo lý kỳ thị chính mình quốc gia danh y, cho nên vừa rồi đối Lưu Nhất Duy giới thiệu, hắn nghe tuy rằng cảm thấy không thể tưởng tượng, nhưng trong lòng còn là tin tưởng.

Dù sao lấy Lưu Nhất Duy y thuật, lại lấy hắn giờ này ngày này thân phận địa vị, nếu không phải đối phương thật là hắn lão sư, hắn lại sao lại loạn xưng hô người khác làm lão sư?

“Berg thầy thuốc, Hoff thị vệ trưởng, các ngươi còn là nhanh lên đuổi theo đi, hướng kia Hạ lão sư xin lỗi đi.” Lưu phiên dịch mắt thấy Hạ Vân Kiệt đám người càng chạy càng xa, mà Berg thầy thuốc cùng Hoff thị vệ trưởng như trước bình tĩnh mặt, thờ ơ, không khỏi sốt ruột nói.

“Xin lỗi? Ta vì sao hướng hắn xin lỗi? Chẳng lẽ hắn vội tới bệ hạ xem bệnh, chúng ta không cần tra hỏi rõ ràng sao?” Hoff thị vệ trưởng bình tĩnh mặt nói.

“Khả người nọ là Lưu Nhất Duy thầy thuốc mời đến lão sư, Lưu thầy thuốc không phải đã muốn giáp mặt cho các ngươi giới thiệu sao?” Lưu phiên dịch nghe vậy không khỏi cũng có chút bất mãn nói.

“Khả hắn rất tuổi trẻ, ta không thể tin hắn y thuật.” Berg thầy thuốc nói.

Berg thầy thuốc nói xong liền bình tĩnh mặt xoay người hướng khách sạn đi, hắn nói như thế nào cũng là một gã xuất sắc Tây y, này đó thiên toàn là cùng nữ vương bệ hạ tìm kiếm hỏi thăm danh y, trong lòng kỳ thật cũng nghẹn khuất thật sự, nay ngay cả một cái chính là tiểu trung y thế nhưng cũng trước mặt hắn mặt phẩy tay áo bỏ đi, trong lòng tự nhiên càng phát ra khó chịu.

Hoff thị vệ trưởng thấy thế cũng bình tĩnh mặt xoay người trở về đi.

Gặp Berg thầy thuốc cùng Hoff thị vệ trưởng đều bình tĩnh mặt trở về đi, Lưu phiên dịch đành phải bất đắc dĩ lắc đầu, xoay người đuổi theo bọn họ.

Ba người đang vào thang máy, nhìn sắc mặt như trước có chút bất khoái Berg thầy thuốc cùng Hoff thị vệ trưởng, Lưu phiên dịch do dự hạ, nhắc nhở nói:“Berg thầy thuốc, Hoff tiên sinh, bệ hạ còn chờ kia Lưu thầy thuốc lão sư đâu, nay hắn xoay người đi rồi, chúng ta nên như thế nào hướng bệ hạ công đạo?”

“Này……” Berg thầy thuốc cùng Hoff thị vệ trưởng thế này mới đột nhiên nhớ tới, chính mình hai người chỉ lo tức giận, nhưng thật ra đem nữ vương bệ hạ còn chờ bọn họ dẫn người vội tới nàng xem bệnh sự tình cấp đã quên, trong lúc nhất thời lại có chút khó xử đứng lên.

“Không có việc gì, xem bệ hạ ý tứ đi. Nếu nàng kiên trì hay là muốn tìm vị kia Hạ thầy thuốc xem bệnh, kia cùng lắm thì thỉnh Trung Quốc chính phủ quan viên ra mặt chính là.” Chờ thang máy đến tầng trệt, cửa mở ra khi, Hoff thị vệ trưởng rốt cục lấy định rồi chủ ý.

Muốn hắn đuổi theo Hạ Vân Kiệt chịu nhận lỗi, hắn là không bỏ xuống được này cái giá. Hơn nữa thân là thị vệ trưởng, Hoff đối Trung Quốc quan phương lực lượng còn là thực hiểu biết, biết chỉ cần thỉnh động chính phủ quan viên ra mặt, lượng hắn một nho nhỏ trung y cũng không dám tái đùa giỡn cái gì uy phong.

Kỳ thật lúc trước Chu Tân Bình quốc y đại sư đề nghị nữ vương bệ hạ đi tìm phóng danh y khi, Hoff thị vệ trưởng chính là ý tứ này, chính là bị Chu Tân Bình quốc y đại sư phản bác sau, nữ vương bệ hạ còn là lựa chọn hạ mình hàng hu, tự mình đi bái phỏng danh y.

“Lưu thầy thuốc lão sư đâu?” Hoff thị vệ trưởng đám người đẩy môn vào nhà, nữ vương bệ hạ lập tức liền đánh lên tinh thần, một đôi mắt đẹp nhắm thẳng bọn họ phía sau nhìn lại, chỉ là bọn hắn phía sau lại không có một bóng người.

“Này, này, bệ hạ xin nghe ta nói, kia Lưu thầy thuốc lão sư kỳ thật chính là cái cuồng vọng người trẻ tuổi, chúng ta……” Hoff thị vệ trưởng đem vừa rồi ở dưới lầu chuyện đã xảy ra cùng nữ vương bệ hạ thuật lại một lần.

Nữ vương bệ hạ nghe xong, lập tức liền giận tái mặt, uấn cả giận nói:“Nếu Lưu thầy thuốc đã muốn giáp mặt giới thiệu nói là hắn lão sư, các ngươi lại như thế nào có thể chất vấn thân phận của hắn đâu? Hơn nữa người trẻ tuổi thì thế nào? Trung y vốn chính là một từ xưa mà thần kỳ y thuật, khó bảo toàn này người trẻ tuổi sẽ không hội một ít thần kỳ y thuật?”

Chương 900 : Khó giải quyết nhiệm vụ

Gặp nữ vương bệ hạ tức giận, Hoff thị vệ trưởng cùng Berg thầy thuốc đều hai mặt nhìn nhau, bọn họ hiện tại là càng ngày càng nhìn không thấu nữ vương bệ hạ, khi nào thì, nữ vương bệ hạ đối trung y mê tín đến bực này trình độ, trước kia như thế nào liền cho tới bây giờ không phát hiện đâu?

Bọn họ lại nào biết đâu rằng, nữ vương bệ hạ hai lần nhìn thấy kia nam nhân, chính là một vị tuổi trẻ người Trung Quốc!

Bất quá nữ vương bệ hạ nếu tức giận, Hoff thị vệ trưởng cùng Berg thầy thuốc cũng là không dám xúc của nàng rủi ro, chờ nàng tức giận qua đi, Hoff thị vệ trưởng mới thật cẩn thận góp lời nói:“Bệ hạ nói là, chính là nay Hạ thầy thuốc đã muốn xoay người rời đi, không bằng chúng ta lại đi địa phương khác tìm kiếm hỏi thăm tìm kiếm hỏi thăm đi?”

“Ngươi nghĩ rằng ta còn có khí lực tái chung quanh tìm kiếm hỏi thăm sao?” Nữ vương bệ hạ kỳ thật cũng biết muốn Hoff thị vệ trưởng cùng Berg thầy thuốc cúi đầu hướng một người trẻ tuổi xin lỗi, có chút ép buộc, nghe vậy cười khổ mà nói nói, cũng là không đề làm cho bọn họ đuổi theo đi chịu nhận lỗi trong lời nói.

“Nếu không, chúng ta thỉnh Trung Quốc chính phủ quan viên ra mặt mời Lưu thầy thuốc lão sư lại đây?” Gặp nữ vương bệ hạ rõ ràng đối Lưu Nhất Duy lão sư còn ôm có ảo tưởng, Hoff thị vệ trưởng đành phải đề nghị nói.

Nữ vương bệ hạ giương mắt nhìn Hoff thị vệ trưởng liếc mắt một cái, trầm ngâm một lát, mới gật gật đầu nói:“Cũng tốt, chính là ngươi cần phải muốn theo chân

bọn họ nói, chúng ta là chân thành tưởng mời kia Hạ thầy thuốc vội tới ta xem bệnh, mặc kệ có thể hay không chữa khỏi, ta đều nguyện ý ra trăm vạn đồng Euro chẩn kim cấp Hạ thầy thuốc, sau cũng sẽ mặt khác ra một ngàn vạn đồng Euro cấp trung phương làm bọn họ trung y nghiên cứu quỹ.”

“Bệ hạ, đây là không phải rất……” Hoff thị vệ trưởng cùng Berg thầy thuốc nghe vậy không khỏi tất cả đều vẻ mặt khiếp sợ.

Một trăm vạn đồng Euro cho dù đối với Hoff thị vệ trưởng cùng Berg thầy thuốc đều là một bút xa xỉ số lượng, càng đừng nói mặt sau kia một ngàn vạn đồng Euro. Đương nhiên nếu thật có thể chữa khỏi nữ vương bệ hạ bệnh, đừng nói một trăm vạn, một ngàn vạn, cho dù nhất ức, mười ức kia cũng là đáng giá. Khả vấn đề là, nữ vương bệ hạ điều kiện là vô luận chữa khỏi cùng không, mà lấy Hoff thị vệ trưởng cùng Berg thầy thuốc phán đoán, trẻ tuổi Hạ thầy thuốc là căn bản không có khả năng chữa khỏi nữ vương bệ hạ tương tư bệnh, này cũng ý nghĩa, này căn bản chính là đưa tiền cho hắn còn có cấp Trung Quốc chính phủ a.

“Cứ như vậy đi.” Nữ vương bệ hạ phất phất tay, sau đó chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Hoff thị vệ trưởng cùng Berg thầy thuốc cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, cuối cùng bất đắc dĩ lắc lắc đầu, nay bọn họ nhưng thật ra thực sự chút hối hận vừa rồi kia vô lễ chất vấn.

Này vừa hỏi, nhưng là lập tức tổn thất một ngàn một trăm vạn đồng Euro a.

Bất quá nữ vương bệ hạ quyết định sự tình, cũng không phải bọn họ có thể thay đổi, cuối cùng Hoff thị vệ trưởng cũng chỉ có thể bất đắc dĩ bắt đầu gọi điện thoại cho bọn

hắn trú hoa đại sứ, thỉnh hắn ra mặt chu toàn chuyện này.

Ngoại giao không việc nhỏ, càng đừng nói này còn là liên lụy đến một Âu châu quốc gia nữ vương, chẳng sợ chính là một cái tiểu quốc, kia cũng chậm trễ không nổi a. Cho nên đương thiên chạng vạng lập tức còn có chỉ thị từ phía trên hạ đến vệ sinh bộ, lại từ vệ sinh bộ một đường hạ đến Giang Nam tỉnh vệ sinh thính.

Chỉ thị đến Giang Nam tỉnh vệ sinh thính nơi nào sẽ không xuống chút nữa truyền, cũng không phải Giang Nam tỉnh vệ sinh thính không nghĩ trực tiếp cấp Giang Châu thị vệ sinh cục hạ mệnh lệnh, mà là lần trước ở Giang Châu đại học quốc tế trung y nghiên cứu thảo luận hội, Hạ Vân Kiệt cùng Chu Tân Bình nháo phiên kia sự kiện, cùng với sau lại Chu Tân Bình bởi vì Hạ Vân Kiệt sự tình, bị hắn sư phụ trước mặt mọi người quăng cái tát, này đó tin tức, đại bộ phận mọi người là không biết, nhưng Cố thính trưởng cũng là số ít vài người ở đây, cũng biết tin tức đương sự nhân chi nhất.

Ngay từ đầu hắn cũng đối Hạ Vân Kiệt ngôn hành cử chỉ thực không hài lòng, thậm chí còn hạ quá mệnh lệnh nhất định phải nghiêm trị tên kia, bất quá sau lại gặp Chu Tân Bình quốc y đại sư đều bị hắn sư phụ đại bàn tay, sẽ thấy cũng không dám hé răng.

Nay cấp trên chỉ thị hạ đến hắn nơi này đến, lại quan hệ Hạ Vân Kiệt người kia, hắn sao có thể sẽ đem này chỉ thị đi xuống truyền a.

Suy nghĩ lại muốn, Cố thính trưởng còn là quyết định trước đem sự tình hỏi thăm rõ ràng nói sau. Hắn nhưng là rất rõ ràng, Hạ Vân Kiệt ngầm tuy rằng ngưu làm cho rối tinh rối mù, thậm chí ngay cả Chu Tân Bình như vậy quốc y đại sư ở trước mặt hắn đều cúi đầu nhận sai, nhưng ở mặt ngoài hắn lại chính là một gã phó giáo sư,

ở trung y giới cũng danh không dùng truyền, này xa ở Âu châu cơ nặc duy lan nữ vương lại như thế nào khả năng biết hắn danh hào đâu? Nhưng lại chỉ tên nói họ muốn hắn đi cho hắn xem bệnh. Hơn nữa, cho dù ngươi nữ vương bệ hạ biết hắn danh hào, giống hắn người như vậy, lại khởi là ngươi nói muốn thỉnh hắn đi xem bệnh, hắn liền chịu đi ?

Vì phương tiện liên hệ, cấp trên có đem Hoff thị vệ trưởng bọn họ liên hệ điện thoại lưu cho Cố thính trưởng, vì thế Cố thính trưởng liền cấp Hoff thị vệ trưởng gọi điện thoại.

Hoff thị vệ trưởng sẽ không tiếng Trung, hỗ trợ tiếp điện thoại là Lưu phiên dịch. Cố thính trưởng hỏi nguyên do, Lưu phiên dịch cũng là không giấu diếm, đem cụ thể sự tình chân tướng đều cho hắn nói một lần.

Lưu phiên dịch này vừa nói, Cố thính trưởng toàn bộ đầu liền lớn đứng lên.

Này ****** người nước ngoài, ngươi nói đắc tội ai không hảo, lại cứ đắc tội kia tiểu tổ tông. Phải biết rằng liền ngay cả Chu Tân Bình quốc y đại sư đều bởi vì đắc tội hắn mà đã trúng cái tát a, nay các ngươi đổ tốt, kia tiểu tổ tông hảo ý tới cửa cho các ngươi nữ vương bệ hạ xem bệnh, các ngươi ngược lại bắt hắn cho đắc tội đi rồi, nay lại muốn bắt hắn cho thỉnh trở về xem bệnh, nhưng lại nghĩ thông qua chúng ta cho hắn tạo áp lực, kia tiểu tổ tông là ta có thể chỉ huy động sao?

Khả vấn đề ở chỗ bệnh nhân cũng là nữ vương bệ hạ, cho dù Cố thính trưởng biết rõ Hạ Vân Kiệt không phải hắn có thể tạo áp lực chỉ huy được, cũng không dám tùy tiện nói không được, đành phải treo điện thoại, cau mày ở nhà đi tới đi lui.

Hắn là nhất thính dài, này nếu gọi điện thoại cấp Hạ Vân

Kiệt, người ta nếu trực tiếp cự tuyệt, không nói hắn mặt mũi không địa phương các, hơn nữa cũng không có quay về đường sống.

“Không bằng trước cấp Phùng lão viện trưởng đánh cái điện thoại đi, hắn là trung y học viện lão viện trưởng, ở trung y học viện đức cao vọng trọng, lại là tỉnh ủy thường ủy Phùng bí thư phụ thân, từ hắn ra mặt, nghĩ đến kia Hạ Vân Kiệt cũng không hảo cự tuyệt.” Ở nhà qua lại đi rồi một hồi lâu nhi, Cố thính trưởng rốt cục nghĩ tới một cái ý kiến hay, vì thế liền khẩn cấp cấp Phùng Văn Bác gọi điện thoại.

Phùng Văn Bác xem Cố thính trưởng cấp chính hắn một về hưu lão viện trưởng gọi điện thoại, cảm thấy kỳ quái, bất quá còn là cười ha ha tiếp đứng lên nói:“Cố thính trưởng, này đại buổi tối như thế nào đột nhiên nghĩ đến cho ta này lão nhân gọi điện thoại a?”

“Phùng lão, này đại buổi tối quấy rầy ngài thật sự băn khoăn, bất quá hiện tại có sự tình, ta thật là có chút khó làm, muốn mời ngài lão nhân gia hỗ trợ ra mặt nói cái tình.” Cố thính trưởng đối mặt Phùng Văn Bác khả chút không dám bãi thính trưởng cái giá, nghe vậy phi thường khách khí khiêm tốn nói.

“Nga, sự tình gì ngươi Cố thính trưởng còn giải quyết không được, còn cần ta này lão nhân ra mặt?” Phùng Văn Bác trên mặt không khỏi rất là kinh ngạc nói.

“Là về các ngươi học viện Hạ Vân Kiệt phó giáo sư, ngài cũng biết hắn thân phận có chút đặc thù, lần trước Chu giáo thụ đều bởi vì hắn bị huấn một chút, hắn nha, cho dù ta này thính trưởng cũng không hảo tùy tiện chỉ huy a, cho nên chỉ có thể thỉnh ngài vị này lão viện trưởng xuất mã.” Cố thính trưởng nói, miệng phiếm một tia chua sót chi vị.

Đường đường một vệ sinh thính thính trưởng, bình thường không biết có bao nhiêu thầy thuốc muốn nịnh bợ hắn, nay thế nhưng ngay cả phía dưới một vị trung y đều chỉ huy bất động, Cố thính trưởng trong lòng lại như thế nào có thể dễ chịu! Bất quá chính mắt thấy Chu Tân Bình quốc y đại sư bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ bị hắn lão sư trước mặt mọi người phiến cái tát, cho dù Cố thính trưởng tự cao thân cư địa vị cao, khá vậy không dám ở Hạ Vân Kiệt trước mặt bãi thính trưởng uy phong cùng cái giá.

“Hạ lão sư thân phận quả thật có chút đặc thù, bất quá ngươi trước tiên là nói về nói cái gì sự tình đi?” Phùng Văn Bác nghe vậy trên mặt kinh ngạc biểu tình càng phát ra nồng đậm đứng lên, trong lòng lại âm thầm dở khóc dở cười, hắn Cố thính trưởng không tốt tùy tiện chỉ huy, chẳng lẽ hắn Phùng Văn Bác là có thể tùy tiện chỉ huy sao? Kia nhưng là hắn chưởng môn sư thúc a!

“Sự tình là như vậy……” Cố thính trưởng đem sự tình lý do cùng Phùng Văn Bác nói một lần, cuối cùng cười khổ nói:“Phùng lão, nếu đối phương chính là bình thường bệnh nhân, ta cũng là không phiền toái, trực tiếp cự tuyệt đó là, khả lại cứ nàng là cơ nặc duy lan nữ vương, cấp trên lại xuống dưới chỉ thị, chuyện này sẽ không hảo cự tuyệt. Khả lại cứ kia Hạ lão sư tính tình có chút cổ quái, ăn mềm không ăn cứng, lần trước ta ở Giang Châu đại học còn có sở lĩnh giáo, ta lo lắng nếu ta xuất mã lấy chức vụ áp hắn, hắn ngược lại hội khinh thường nhất cố, cho nên chỉ có thể phiền toái ngài lão ra mặt nói một câu.”

Phùng Văn Bác đâu thèm đối phương là nữ vương bệ hạ còn là Mỹ quốc tổng thống, nghe nói chính mình chưởng môn sư thúc đã muốn hảo ý cố ý tiến đến cấp nàng chữa bệnh, không nghĩ tới đối phương không chỉ có không cảm kích, ngược lại đắc tội hắn lão nhân gia, trong lòng đã sớm thực khó chịu, nghe vậy, không hề

nghĩ ngợi nhân tiện nói:“Ta xem chuyện này a, cái gì cũng không dùng nói. Nếu kia cơ nặc duy lan nữ vương như vậy có tiền, như vậy có năng lực, vậy làm cho các nàng khác tìm cao minh chính là.”

“Phùng lão, ngài nói như thế nào lời này, đây chính là quan hệ đến hai……” Cố thính trưởng vừa nghe không khỏi nóng nảy.

“Ta đây với ngươi đem nói minh bạch chưa Cố thính trưởng, nếu Hạ lão sư đã muốn cự tuyệt, ngươi sẽ không dùng lại đi quấy rầy hắn, ngươi thỉnh bất động hắn.” Phùng Văn Bác xem Cố thính trưởng sốt ruột, rõ ràng đem nói làm rõ nói.

Này không phải vô nghĩa sao? Ta muốn là cho rằng chính mình có thể mời đặng hắn, ta còn cần cho ngươi gọi điện thoại sao? Cố thính trưởng trong lòng âm thầm khó chịu nói, bất quá ngoài miệng đương nhiên không dám cùng Phùng Văn Bác tranh luận, ngượng ngùng cười cười nói:“Kia đi, ta còn tưởng nghĩ biện pháp, cái này không quấy rầy Phùng lão.”

Nói xong, Cố thính trưởng lại cùng Phùng Văn Bác nói thanh ngủ ngon, sau đó treo điện thoại.

Treo điện thoại sau, Cố thính trưởng mày gắt gao mặt nhăn ở tại cùng nhau. Hiện tại hắn càng phát ra cảm giác được này Hạ Vân Kiệt không đơn giản, phải biết rằng Phùng Văn Bác nhưng là Phùng Chính Thành phụ thân, hắn nhân vật như vậy, nói chuyện tự nhiên sẽ không không nhẹ không nặng, có thể nghĩ, chuyện này thật đúng là thực khó giải quyết.

Chính là Phùng Văn Bác có thể phủi tay mặc kệ, Cố thính trưởng cũng là chức trách chỗ, không thể không quản, cuối cùng đành phải hỏi đến Hạ Vân Kiệt điện thoại, sau đó tự mình cho hắn gọi điện thoại.

Cố thính trưởng cấp Hạ Vân Kiệt bát gọi điện thoại khi, Hạ Vân Kiệt đang ở Lưu Nhất Duy trong nhà ăn cơm, gặp là một cái xa lạ điện thoại, cảm thấy có chút kinh ngạc, tùy tay tiếp lên.

“Là Hạ Vân Kiệt Hạ lão sư sao?” Trong điện thoại truyền đến một cái trung niên nam tử thanh âm.

“Ta là, ngươi vị nào?” Hạ Vân Kiệt trên mặt lại lóe ra một tia kinh ngạc sắc.

“Hạ lão sư ngươi hảo, ta là tỉnh vệ sinh thính Cố Hoành a.” Cố thính trưởng trả lời.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy ngẩn người, mới nhớ tới đến Cố Hoành chính là Giang Nam tỉnh vệ sinh thính thính trưởng, lần trước ở Giang Châu đại học quốc y trung y nghiên cứu thảo luận hội đã gặp mặt. Lúc ấy hắn cùng đi Chu Tân Bình còn có vệ sinh bộ tạ cục trưởng cùng nhau thị sát trung y học viện, đối hắn thái độ khả cũng không hữu hảo, thậm chí còn nói quá muốn xử trí hắn lời nói.

Bất quá lúc ấy ở hắn vị trí, muốn lấy lòng kinh thành đến chuyên gia cùng lãnh đạo, mà Hạ Vân Kiệt khi đó thoạt nhìn bất quá chính là cái nho nhỏ phó giáo sư, cho nên đối với hắn thái độ cũng là có thể lý giải.

Đương nhiên lý giải về lý giải, bất quá đối với ngày xưa vị này thái độ cũng không hữu hảo Cố thính trưởng, Hạ Vân Kiệt cũng là nửa điểm hảo cảm đều không có.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 901 : Là ngươi!

“Nguyên lai là Cố thính trưởng a, xin hỏi có chuyện gì sao?” Hạ Vân Kiệt ngây người qua đi, ngữ khí lãnh đạm hỏi.

Gặp Hạ Vân Kiệt ngữ khí rất lạnh đạm, chút không có thân làm một vị thầy thuốc nhận được vệ sinh thính thính trưởng sở nên có kích động, Cố thính trưởng tuy rằng tư tưởng sớm đã có sở chuẩn bị, trong lòng còn là khó tránh khỏi có chút khó chịu, nghe vậy nói:“Là như vậy, hôm nay có phải hay không có vị Robert nữ sĩ mời hạ lão sư tiến đến xem bệnh?”

“Đúng vậy, chẳng lẽ nàng nhờ người tìm được rồi Cố thính trưởng?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy khẽ cau mày, lộ ra một tia không vui sắc, nghĩ rằng, xem ra kia vài cái người nước ngoài còn có điểm đến đây, thế nhưng còn thỉnh động vệ sinh thính thính trưởng đến tạo áp lực.

“Đúng vậy, còn phiền toái Hạ lão sư có thể……” Cố thính trưởng gặp Hạ Vân Kiệt chủ động đề suất, vội vàng nói.

“Ngượng ngùng Cố thính trưởng, người không tôn trọng ta, ta cũng đồng dạng sẽ không tôn trọng hắn, càng đừng nói xem bệnh. Nếu là chuyện này, kia Cố thính trưởng sẽ không tất tốn nhiều tâm tư, ta đang ở dùng cơm, cứ như vậy, tái kiến.” Nói xong, Hạ Vân Kiệt cũng không quản Cố thính trưởng có phản ứng gì, trực tiếp liền treo điện thoại.

Đối vị này Cố thính trưởng, hắn vốn sẽ không cái gì ấn tượng tốt, lại làm sao cho hắn cái gì mặt mũi, càng đừng nói này Cố thính trưởng còn rõ ràng là kia vài người nước ngoài tìm đến, tưởng lấy quan phương lực lượng hướng hắn tạo áp lực nhân, lại nào có cái gì kiên nhẫn

nghe hắn chít chít oai oai.

Cố thính trưởng không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt đã vậy còn quá không cho chính mình mặt mũi, tức giận đến thiếu chút nữa đã nghĩ đem điện thoại cấp ném xuống, bất quá ngẫm lại Chu Tân Bình nhân vật như vậy đều ở trước mặt hắn chịu thiệt, Cố thính trưởng thế này mới chậm rãi áp chế trong lòng tức giận.

Chính là tức giận áp chế đến đây, nhưng sự tình lại còn đặt tại hắn trước mặt, không khỏi hắn vò đầu nghĩ biện pháp.

Suy nghĩ nửa ngày, Cố thính trưởng cũng tưởng không ra biện pháp đến, cuối cùng cũng chỉ đành đem chuyện này hướng tỉnh ủy bí thư bên kia thống. Hắn cũng không tin, chính hắn một vệ sinh thính thính trưởng trấn không được ngươi Hạ Vân Kiệt, chẳng lẽ tỉnh ủy bí thư còn trấn không được ngươi sao?

Đương nhiên ấn bình thường quan trường trình tự, chuyện này Cố thính trưởng trước muốn hướng phân công quản lý phó tỉnh trưởng hội báo, hoặc là trực tiếp hướng tỉnh trưởng hội báo cũng cũng không không thể. Nhưng Cố thính trưởng nhớ tới ngay cả Giang Châu thị thị ủy bí thư Phùng Chính Thành phụ thân đều là kia phó thái độ, mà Phùng Chính Thành vị này Giang Châu thị thị ủy bí thư, còn là tỉnh ủy thường ủy, so với phi thường ủy phó tỉnh trưởng quyền lực còn muốn lớn, hội báo cấp phân công quản lý phó tỉnh trưởng chỉ sợ là trấn không được kia Hạ Vân Kiệt, khả tỉnh trưởng đã nhiều ngày lại vừa vặn không ở Giang Nam tỉnh, Cố thính trưởng tâm hung ác rõ ràng liền đem chuyện này cấp trực tiếp thống đến Giang Nam tỉnh một tay tỉnh ủy bí thư Triệu Hưng Quân bên kia.

Hạ Vân Kiệt là ai, Triệu bí thư tự nhiên biết, đừng nói Catherine gần chính là Âu châu tiểu quốc cơ nặc duy lan

nữ vương, cho dù là Anh quốc nữ vương, hắn nếu không khẳng ra mặt trị liệu, cũng không có người có thể bắt buộc được hắn, trên thực tế cũng không có người có tư cách bắt buộc hắn.

Kia nhưng là Hoàng lão bạn vong niên, Cù chủ nhiệm sư thúc tổ a!

“Cố hoành đồng chí a, tuy rằng nói Catherine nữ vương thân phận đặc thù, nhưng Hạ lão sư cũng có cự tuyệt quyền lực. Chuyện này, ta xem ngươi sẽ không dùng quản.” Triệu bí thư nói.

Cố thính trưởng vừa nghe Triệu bí thư thế nhưng cũng là này thái độ, nhất thời mồ hôi lạnh bá liền một giọt giọt đi xuống lưu, đến phía sau, hắn mới chính thức có chút hiểu được, hắn vị này thính trưởng cùng kia nhìn như nho nhỏ trung y phó giáo sư căn bản không phải cùng cái cấp bậc nhân vật.

“Nếu bí thư nói như vậy, ta tự nhiên nghe theo, khả Bắc Kinh bên kia……” Cố thính trưởng lau đem cái trán mồ hôi lạnh, thật cẩn thận xin chỉ thị nói.

“Bên kia ta đến gọi điện thoại đi.” Triệu bí thư thản nhiên nói.

“Tốt lắm, tốt lắm, cảm ơn bí thư.” Cố thính trưởng nghe vậy âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, đồng thời đối vị kia Hạ lão sư càng phát ra cảm thấy kiêng kị.

Một quốc gia đứng đầu, đơn giản muốn nhìn cái bệnh mà thôi, loại chuyện này thế nhưng ngay cả Triệu bí thư đều cho rằng muốn tôn trọng ý tứ của hắn, có thể nghĩ a, người này có bao nhiêu ngưu bức!

Hoff thị vệ trưởng rất nhanh sẽ chờ đến đây trú hoa đại sứ điện thoại, đại sứ nói cho hắn, trung phương bên này

nói Hạ lão sư không muốn ra chẩn, bọn họ muốn tôn trọng hắn quyền lợi, hơn nữa còn nói, trừ bỏ Hạ Vân Kiệt, này khác trung y, trung phương bên này đều có thể tận lực giúp bọn hắn thỉnh đến.

Đại sứ đáp lời nghe được Hoff thị vệ trưởng mặt như màu đất, cầm điện thoại sửng sốt nửa ngày.

Thân là nữ vương thị vệ trưởng, Hoff tự nhiên rất rõ ràng Trung Quốc quan phương lực lượng, lần này bọn họ là trực tiếp vận dụng ngoại giao nhưng cũng không có thể thỉnh động kia Hạ thầy thuốc, hiển nhiên kia Hạ thầy thuốc tuy rằng tuổi trẻ, nhưng cũng không phải cái gì bình thường thầy thuốc, nếu không lại không dám cùng chính phủ chống đỡ? Còn nữa, Hoff rõ ràng hơn nữ vương hứa hẹn kia phần tài chính là như thế nào mê người. Ra chẩn một lần, mặc kệ có không chữa khỏi, đều là trăm vạn đồng Euro. Này khả cũng không phải số nhỏ, chỉ sợ rất nhiều người làm cả đời thầy thuốc cũng không nhất định có thể kiếm được nhiều như vậy tiền a! Khả kia Hạ thầy thuốc đâu, lại tựa hồ căn bản khinh thường nhất cố! Này còn nói sáng tỏ cái gì?

“Chẳng lẽ nói kia tuổi trẻ thầy thuốc, thực sự thực thần kỳ y thuật sao? Nếu không như thế nào ngay cả Trung Quốc chính phủ đều chỉ huy bất động hắn? Như thế nào ngay cả trăm vạn đồng Euro cũng không tiết nhất cố?” Hoff thị vệ trưởng sắc mặt khó coi nghĩ. Nếu vừa rồi nữ vương bệ hạ tức giận, cũng cho phép như vậy một bút lớn tài chính, hắn là có chút hối hận, như vậy hiện tại là chân chính hối hận.

Nữ vương bệ hạ bệnh tình tha không thể, nay hắn lại tựa hồ đem này duy nhất hy vọng cấp cự chi ngoài cửa.

Hoff thị vệ trưởng có thể nghĩ vậy điểm, Berg thầy thuốc tự nhiên cũng có thể nghĩ đến, trong lòng đồng dạng hối hận, hắn biết rõ, nữ vương bệ hạ bệnh tình nếu tái tha đi

xuống, chỉ sợ thật sự là sẽ có tánh mạng an nguy.

Nữ vương bệ hạ nghĩ đến lại theo chân bọn họ không giống với, nàng hiện tại nghĩ đến cũng là Chu Tân Bình cùng nàng nói qua lời nói, “Trung y bác đại tinh thâm, Trung Quốc đại địa hướng đến không thiếu khuyết đại ẩn cho thị kì y, chẳng lẽ hắn chính là Chu thầy thuốc nói đại ẩn cho thị kì y sao?”

Nghĩ đến đại ẩn cho thị kì y, nữ vương bệ hạ vốn là tái nhợt sắc mặt nảy lên một tia không khỏe mạnh đỏ ửng, hô hấp cũng trở nên dồn dập đứng lên.

“Bệ hạ thỉnh không cần kích động, chuyện này đều là ta cùng Hoff thị vệ trưởng vô lễ tạo thành, ta cái này cùng hắn cùng đi tìm Hạ thầy thuốc chịu nhận lỗi.” Berg thầy thuốc gặp nữ vương bệ hạ cảm xúc dao động lợi hại, vội vàng nói.

Nay nữ vương bệ hạ thân thể suy yếu dị thường, cảm xúc cũng là không nên dao động quá lớn.

“Ta cùng các ngươi cùng đi đi.” Nữ vương bệ hạ nghe vậy giãy dụa ngồi xuống nói.

Berg thầy thuốc cùng Hoff thị vệ trưởng đều biết đến nữ vương bệ hạ tính cách, thấy nàng kiên trì muốn cùng đi, cũng chưa dám nữa khuyên, huống hồ bọn họ cũng quả thật không tin tưởng thỉnh kia Hạ thầy thuốc lại đến khách sạn một chuyến, chẳng bằng trực tiếp làm cho nữ vương bệ hạ đứng ở trước mặt hắn, có lẽ nhìn đến nữ vương bệ hạ điềm đạm đáng yêu bệnh trạng bộ dáng, sẽ không pháp tái cự tuyệt.

Không theo khách sạn nhích người phía trước, Berg thầy thuốc liền thỉnh Lưu phiên dịch cấp Lưu Nhất Duy gọi điện thoại, nói cho chính hắn đám người muốn đi bái phỏng Hạ thầy thuốc, nhưng Lưu Nhất Duy lại trực tiếp

cự tuyệt. Rơi vào đường cùng, Hoff thị vệ trưởng hỏi đến Lưu Nhất Duy gia đình địa chỉ, sau đó thẳng đến hắn nhà mà đi.

Lưu Nhất Duy gần nhất thu vào tăng vọt, đã muốn không lo tương lai thu vào, cho nên liền lớn mật cho vay ở thị trấn trung tâm mua một bộ dược tầng xa hoa nhà trọ, diện tích có hai trăm mét vuông, cách kia Thương Bắc huyện tốt nhất khách sạn Thương Bắc đại tửu điếm chỉ có vài trăm thước xa.

Lưu Nhất Duy cắt đứt Lưu phiên dịch điện thoại không bao lâu, chính tiếp tục cùng Hạ Vân Kiệt đám người cùng nhau ở nhà ăn dùng cơm khi, liền nghe được chuông cửa thanh.

Chuông cửa thanh nhất vang lên đến, Hạ Vân Kiệt trên mặt biểu tình đột nhiên trở nên phi thường vi diệu đứng lên, trong mắt lóe ra một tia không thể tưởng tượng sắc thái.

Mở cửa tự nhiên là Lưu Nhất Duy thê tử Vương Thu Phân. Cửa vừa mở ra, đứng ở cửa là Berg, Hoff còn có Lưu phiên dịch, mà nữ vương bệ hạ tắc cùng của nàng hai vị bên người thị nữ đứng ở bọn họ mặt sau.

“Là các ngươi, ta không phải theo các ngươi nói sao? Robert nữ sĩ bệnh, chúng ta lão sư không……” Gặp là Berg thầy thuốc bọn họ, Lưu Nhất Duy sắc mặt hơi hơi trầm xuống, đứng dậy nói.

Bất quá Lưu Nhất Duy nói còn chưa nói, bờ vai của hắn đã bị Hạ Vân Kiệt vỗ một chút, sau đó hắn rất chút kinh ngạc cùng nghi hoặc nhìn đến Hạ Vân Kiệt cách tịch cũng cửa trước đi đến.

“Catherine nữ vương, không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp ngươi, đều mời vào đi.” Hạ Vân Kiệt đi tới cửa hơn hai

thước chỗ ngừng lại, ánh mắt lướt qua Berg đám người dừng ở Catherine trên mặt, nói, nói chuyện khi, trong mắt lóe ra một tia đau lòng sắc.

Khoảng cách lần trước ở á đinh loan gặp mặt thời gian, lại nói tiếp còn không đến một tháng, Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới từng như vậy đẫy đà động lòng người nữ vương bệ hạ, nay thế nhưng tiều tụy thành như thế. Nhớ tới kia một năm, hai người **** mà chống đỡ, nàng tại hạ, hắn ở thượng, thân mật tiếp xúc, tuy rằng chính là như vậy trong nháy mắt, nhưng cũng lưu lại vô cùng mất hồn nhớ lại, nay tái kiến y nhân cũng không tái phong hoa tuyệt đại, trong đầu thật là có chút đau lòng.

Catherine gặp cửa vừa mở ra chợt nghe đến Lưu Nhất Duy lệnh đuổi khách, nguyên bản tâm tình một trận ảm đạm, nay đột nhiên nghe được có người kêu nàng Catherine nữ vương, kia thanh âm tựa hồ cách thật sự là cửu viễn, lại như vậy quen thuộc, phảng phất là điêu khắc ở linh hồn ở chỗ sâu trong bình thường, Catherine thân thể mềm mại không khỏi mạnh run lên, đầu cũng mạnh nâng lên đến, hướng kia thanh âm truyền đến phương hướng nhìn lại.

Này vừa nhìn, Catherine nữ vương cả người đều cứng lại rồi, một đôi mắt đẹp trong phút chốc liền lung thượng một tầng hơi nước, nước mắt ở bên trong thật lâu lăn lộn cũng là cố nén không cho nó ngã nhào xuống dưới.

Bao nhiêu lần ở trong mộng mơ thấy hắn, bao nhiêu lần ở trong mộng bị hắn ức hiếp, thậm chí đến bây giờ bị hắn tra tấn trà không nhớ cơm không nghĩ đến đã muốn tần lâm sinh mệnh an nguy, vốn tưởng rằng đời này rốt cuộc không thể nhìn thấy kia như mộng như ảo nam nhân, không nghĩ tới ở nàng tối không thể tưởng được thời gian, lại xuất hiện ở tại của nàng trước mặt.

“Là ngươi, ngươi chính là Lưu thầy thuốc lão sư Hạ thầy

thuốc!” Hồi lâu Catherine nữ vương trong cổ họng phát ra run run mà khàn khàn thanh âm.

“Đúng vậy, ta chính là Hạ thầy thuốc, không nghĩ tới tương tư bệnh nhân là ngươi, nếu sớm biết rằng, ta cũng sẽ không hội để ý tới ngươi kia hai thủ hạ vô lễ.” Hạ Vân Kiệt hơi có chút hổ thẹn nói.

Đối với Catherine, hắn tổng cảm thấy thua thiệt nàng!

Dù sao kia một lần, hắn không chỉ có thấy được thân thể của nàng, còn cùng nàng đến đây cái trắng trợn tiếp xúc, mà nàng cũng là cái còn chưa lập gia đình xinh đẹp nữ vương bệ hạ.

Loại chuyện này nếu đặt ở Trung Quốc cổ đại, nếu Hạ Vân Kiệt không cưới nàng, chỉ sợ nàng chỉ có thể lấy chết đến biểu trong sạch. Cũng may nữ vương bệ hạ là mở ra Âu châu nữ nhân, hiện tại cũng không phải cổ đại. Nhưng mặc kệ nói như thế nào, Hạ Vân Kiệt còn là thua thiệt nàng, chẳng sợ trước đó không lâu hắn vừa mới cứu nàng một mạng, Hạ Vân Kiệt trong lòng còn là cảm thấy có chút thua thiệt nàng.

Chương 902 : Có thể với ngươi cùng nhau cùng ăn bữa tối sao?

Nghe lão sư cùng Catherine nữ vương đối thoại, Lưu Nhất Duy đám người cảm giác tựa như đang nghe nói nhảm mà thôi bình thường, mà Berg thầy thuốc đám người đồng dạng như thế, bọn họ người người đều mắt choáng váng, nhìn xem Hạ Vân Kiệt lại nhìn xem nữ vương bệ hạ.

Lưu Nhất Duy đám người là nằm mơ cũng tưởng không đến kia tiều tụy lại như trước che dấu không được cao quý khí chất nữ nhân dĩ nhiên là một vị nữ vương, càng nghĩ không đến chính mình lão sư thế nhưng còn nhận thức nàng. Mà Berg thầy thuốc đám người đồng dạng cũng là không nghĩ tới, xa ở cơ nặc duy lan, còn là lần đầu tiên bước trên Trung Quốc quốc thổ nữ vương bệ hạ, thế nhưng ở Trung Quốc còn có nhận thức người, nhưng lại là vị kia Lưu Nhất Duy lão sư.

“Mau vào đi, ta hiện tại liền giúp ngươi xem bệnh.” Hạ Vân Kiệt gặp nữ vương bệ hạ vẻ mặt tiều tụy, lại thấy nàng ngốc nhìn chính mình thật lâu không có động tĩnh, còn tưởng rằng nàng như trước đắm chìm ở liếc thấy đến chính hắn một phi thiên độn địa thần tiên rõ ràng xuất hiện ở nàng trước mặt khiếp sợ bên trong, mỉm cười mời nói.

Nếu là cố nhân, đoạn đều bị trị chi lý, chính là Hạ Vân Kiệt thông minh nhất thế hồ đồ nhất thời, lúc này nhưng cũng là không nghĩ tới kia người làm hại nữ vương bệ hạ trà không nhớ cơm không nghĩ đó là chính hắn.

“Ta hiện tại cảm giác rất đói bụng, có thể với ngươi cùng nhau cùng ăn bữa tối sao?” Nữ vương bệ hạ gặp Hạ Vân Kiệt vị này thần tiên sống, hiển nhiên còn là thực quan tâm thực để ý nàng, tiều tụy trên mặt đột nhiên lộ

ra mê người mỉm cười.

“Đương nhiên có thể.” Hạ Vân Kiệt cười bày cái thỉnh tư thế, bất quá nữ vương vừa mới nâng lên cước bộ, hắn tư thế liền cứng lại rồi, trên mặt mỉm cười cũng cứng lại rồi.

Cảm giác rất đói bụng, nàng như thế nào khả năng cảm giác rất đói bụng đâu? Nàng không phải bị bệnh tương tư, trà không nhớ cơm không nghĩ sao?

Lưu Nhất Duy, Cố Thiến Lâm, Đới Vĩnh Chu trên mặt biểu tình cũng đồng dạng cứng lại rồi, một đôi đôi mắt ở hốc mắt rất nhanh chuyển, nhìn xem Hạ Vân Kiệt lại nhìn xem Catherine nữ vương bệ hạ.

“Bệ hạ, ngươi cảm giác đã đói bụng sao? Thật sự rất…… Ách……” Berg thầy thuốc, Hoff thị vệ trưởng nghe được nữ vương bệ hạ nói chính mình đã đói bụng, phảng phất nghe được thiên đại tin vui, kích động môi đều có chút phát run, bất quá đồng dạng rất nhanh, bọn họ kích động biểu tình liền cương ở tại trên mặt, đôi mắt thẳng ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt cùng nữ vương bệ hạ.

Một cái hoang đường ý niệm ngay cả bọn họ nằm mơ cũng không hội nghĩ đến trong đầu ngay tại vừa rồi đột nhiên gian lóe ra hắn trong óc!

Trong phòng tựa hồ đột nhiên gian trở nên im ắng một mảnh, chỉ có nữ vương bệ hạ mặt mang mỉm cười, rảo bước tiến lên phòng ở tiếng bước chân.

Mọi người đầu óc tựa hồ tại đây một khắc đều đình chỉ chuyển động.

“Này, nữ vương bệ hạ, ngươi không phải bị bệnh tương tư sao? Không phải không khẩu vị, cái gì vậy đều ăn

không vô sao?” Hồi lâu, làm nữ vương bệ hạ đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt khi, hắn có chút “Nơm nớp lo sợ” Hỏi, trong lòng ở một cái kính nhắc tới, này chính là cái trùng hợp, tuyệt đối chính là cái trùng hợp, tuyệt đối là vừa cũng may phía sau, nữ vương bệ hạ bệnh tương tư đột nhiên tốt lắm, nữ vương bệ hạ ngày tư đêm tưởng cũng không phải ta, tuyệt đối không thể có thể là ta, ta cùng nàng chỉ thấy hai mặt, không có khả năng, tuyệt đối không thể có thể.

Nhưng là Hạ Vân Kiệt cũng không suy nghĩ, hắn kia hai lần gặp mặt cùng bình thường hai lần gặp mặt lại há có thể đánh đồng? Một lần là từ thiên hạ trắng trợn đến rơi xuống, đặt ở đồng dạng trắng trợn nữ vương bệ hạ trên người, một lần là nữ vương bệ hạ không cam lòng chịu nhục, nhảy xuống biển tự sát thời điểm, hắn đột nhiên xuất hiện, không chỉ có cứu nàng cũng cứu nàng sở hữu người.

Như vậy “Muốn nổi bật” gặp mặt phương thức, chẳng sợ chính là một lần, đều có thể làm cho nữ hài tử chung thân khó quên, càng đừng nói hai lần.

Hạ Vân Kiệt lời này vừa hỏi ra, phòng trong nháy mắt trở nên càng phát ra im lặng đứng lên, phảng phất một cây châm rơi trên mặt đất đều có thể nghe được nhất thanh nhị sở.

Mặc kệ là Lưu Nhất Duy đám người, còn là Berg thầy thuốc bọn người ngừng lại rồi hô hấp.

Người trước là kích động ngừng lại rồi hô hấp, nữ vương a, nhưng lại là như vậy xinh đẹp nữ vương, nếu nói nàng tương tư người chính là chính mình lão sư, thân là hắn đệ tử, thật là muốn cỡ nào tự hào a!

Người sau còn lại là khẩn trương bất an ngừng lại rồi hô hấp, nữ vương a, bọn họ cảm nhận trung nữ thần, nếu

làm hại nàng trà không nhớ cơm không nghĩ nam nhân, thế nhưng chính là trước mắt vị này tuổi trẻ da vàng người Trung Quốc, kia đối với bọn họ đả kích chính là như thế nào thật lớn, bọn họ lại sắp sửa như thế nào tan nát cõi lòng a!

“Đúng vậy, phía trước là bị này quái bệnh, bất quá nay nhìn đến ngươi thì tốt rồi. Như thế nào mất hứng mời ta cùng nhau cùng ăn bữa tối sao? Ta nghe nói các ngươi người Trung Quốc đều rất hiếu khách ?” Nữ vương bệ hạ nhìn Hạ Vân Kiệt chiến căng dáng vẻ khẩn trương, trên mặt lộ ra mê người mỉm cười, một đôi thâm thúy xanh lam ánh mắt hướng hắn bỡn cợt chớp chớp.

Của ta trời ạ, này cũng quá xả, làm hại nữ vương bệ hạ bệnh tương tư thế nhưng thật là ta! Này, lúc này ta nên làm cái gì bây giờ? Hạ Vân Kiệt nghe được nữ vương bệ hạ lời nói, tim đập nhanh hơn, máu lưu động nhanh hơn, đồng thời trên trán cũng toát ra nhiều điểm giọt giọt mồ hôi lạnh.

Của ta trời ạ! Lão sư, ngài thật sự rất vĩ đại, rất phong tao, rất oai hùng, gần gặp mặt hai lần a, thế nhưng khiến cho nữ vương bệ hạ vì ngài trà không nhớ cơm không nghĩ!

Nga, của ta Thượng Đế, xin hàng hạ một đạo lôi đem này chết tiệt người Trung Quốc cấp đánh chết đi! Nữ vương bệ hạ như thế nào có thể thích thượng hắn đâu! Như thế nào có thể vì hắn mà trà không nhớ cơm không nghĩ đâu! Lòng ta nữ thần a! Ta rất tâm toái a! Berg thầy thuốc cùng Hoff thị vệ trưởng đám người mặt trong chốc lát bạch lại trong chốc lát hồng, hô hấp cũng đột nhiên trở nên phá lệ dồn dập đứng lên, trên trán gân xanh căn căn bạo khởi, phảng phất đột nhiên bệnh tim phát tác bình thường.

Bất quá nữ vương bệ hạ hiển nhiên một chút cũng chưa

để ý thủ hạ kia khỏa yếu ớt tâm lúc này đã muốn phá thành mảnh nhỏ, nàng hiện tại tâm tình phi thường khoái trá, nhìn vẻ mặt dại ra Hạ Vân Kiệt, vốn là mỉm cười mặt đột nhiên chuyển làm một phó đáng thương hề hề bộ dáng, đôi mắt cũng là ba quang lưu chuyển nhìn hắn, rất là ủy khuất đáng thương nói:“Hạ thầy thuốc, chẳng lẽ ngươi thực không nghĩ mời ta cùng nhau cùng ăn bữa tối?”

Nhìn kia đột nhiên trở nên nét mặt toả sáng xinh đẹp khuôn mặt giả bộ một bộ điềm đạm đáng yêu bộ dáng, dại ra trung Hạ Vân Kiệt đột nhiên cả người đánh cái rùng mình, khóe miệng nổi lên một tia cười khổ nói:“Như thế nào hội đâu? Có thể cùng nữ vương bệ hạ cùng nhau cùng ăn bữa tối là vinh hạnh của chúng ta.”

“Đúng vậy, đúng vậy, ta hiện tại phải đi lấy thêm bát đũa ghế dựa.” Hạ Vân Kiệt cùng nữ vương bệ hạ chỉ dùng tiếng Anh tiến hành đối thoại, Vương Thu Phân nghe được có chút hồ đồ, Đới Vĩnh Chu cùng Lưu Nhất Duy lại nghe rõ ràng, nghe vậy lập tức việc không ngừng nói, vẻ mặt kích động. Nhưng thật ra Cố Thiến Lâm trong mắt tựa hồ lóe ra một tia u oán, bất quá cũng lập tức đi theo đi lấy thêm bát đũa ghế dựa.

Lưu Nhất Duy nhà mới rất lớn, lấy thêm tân cái bàn là có thể triển khai, ít người khi là bàn vuông, ngồi sáu người, nhiều người khi đem phía dưới cơ quan lôi kéo, tựu thành vòng tròn lớn bàn, có thể làm mười người, tễ nhất tễ mười hai cái cũng không thành vấn đề.

Nữ vương bệ hạ nhưng thật ra không khách khí, gặp Lưu Nhất Duy bọn họ ở bãi phóng ghế dựa, lấy thêm bát đũa, chỉ chỉ trong đó một cái ghế, hỏi Cố Thiến Lâm nói:“Cố tiến sĩ, đó là ngươi lão sư ngồi vị trí sao?”

“Đúng vậy.” Cố Thiến Lâm gật gật đầu.

“Ta đây có thể ngồi hắn bên cạnh sao?” Nữ vương bệ hạ một bên hỏi, đã muốn một bên rớt ra lần lượt Hạ Vân Kiệt ghế dựa.

“Đương nhiên có thể.” Cố Thiến Lâm cười trả lời, xem biểu tình đang có chút ngượng ngùng lão sư, trong lòng ký cảm giác hơi hơi có chút ghen, đồng thời lại là bội phục vô cùng.

Hai lần gặp mặt có thể đem một như thế xinh đẹp khêu gợi nữ vương bệ hạ cấp mê trà không nhớ cơm không nghĩ, cuối cùng bị bệnh tương tư. Này dưới trời nam nhân, chỉ sợ cũng cũng chỉ có chính mình lão sư có bực này mị lực !

Tương đối cho nữ vương bệ hạ không khách khí, Berg thầy thuốc đám người liền có vẻ phá lệ kỳ cục, thậm chí đều cảm giác có chút nâng không nổi đầu đến.

Đúng vậy, nhiều mất mặt a, đường đường nữ vương bệ hạ thế nhưng bị một Trung Quốc tiểu tử cấp mê cả ngày muốn treo điếu bình sống, mà xem ra, kia Trung Quốc tiểu tử còn vẻ mặt khó xử bất đắc dĩ bộ dáng, này, điều này làm cho chúng ta cơ nặc duy lan nam nhân tình dùng cái gì kham a?

Đáng thương Berg thầy thuốc đám người còn không biết, nếu không có vị này Trung Quốc tiểu tử, đừng nói bọn họ nữ vương bệ hạ nay đã muốn táng thân đại hải, chỉ sợ bọn họ hiện tại đều khả năng sớm đã ngã xuống hải tặc họng súng trước mặt.

Người Trung Quốc còn là rất hiếu khách, gặp nữ vương bệ hạ đã muốn không khách khí lần lượt Hạ Vân Kiệt ngồi xuống, Berg thầy thuốc đám người còn nhăn nhó, không biết là nên đứng hay là nên ngồi, Lưu Nhất Duy đám người lập tức nhiệt tình tiếp đón Berg thầy thuốc an vị. Bất quá bọn họ trên mặt tươi cười, dừng ở Berg thầy

thuốc đám người trong mắt, thấy thế nào đều lộ ra một cỗ tử tiểu nhân đắc chí hương vị.

“Cảm ơn, bất quá không có thông tri sẽ bái phỏng đã muốn thực mạo muội, chúng ta sẽ không tái quấy rầy các ngươi dùng cơm, chúng ta ở phòng khách chờ nữ vương bệ hạ là có thể.” Berg thầy thuốc đám người bãi trong tay khiêm nhượng nói.

Bọn họ thật sự cảm giác cùng này đó người Trung Quốc ngồi ở cùng nhau ăn cơm, là một kiện thực tra tấn người, thực làm cho người ta thống khổ sự tình.

“Người tới chính là khách, không có gì quấy rầy không quấy rầy, đừng khách khí, mời ngồi, mời ngồi.” Lưu Nhất Duy đám người tiếp tục nhiệt tình nói.

Người nước ngoài không thói quen người Trung Quốc nhiệt tình, cuối cùng không chịu nổi Lưu Nhất Duy đám người nhiệt tình cho mời, Berg thầy thuốc đám người còn là kỳ cục vào bàn, mà Vương Thu Phân vị này nữ chủ nhân lúc này tự nhiên không thời gian thượng bàn, hỏa liệu khẩn cấp đi phòng bếp lại đi chuẩn bị vài món thức ăn.

Cũng may hôm nay bởi vì có Hạ Vân Kiệt đến, chuẩn bị thức ăn thân mình liền có vẻ phong phú, đột nhiên đến đây vài người nước ngoài khách nhân, cũng là không hiện khó coi.

“Hạ thầy thuốc, này còn là ta lần đầu tiên dùng chiếc đũa, có thể phiền toái ngươi dạy ta dùng như thế nào chiếc đũa sao?” Nữ vương bệ hạ trong mắt tựa hồ chỉ có Hạ Vân Kiệt, ngồi xuống sau áp căn sẽ không nhìn Berg thầy thuốc đám người, cầm chiếc đũa, một đôi xanh lam tiếu mâu thâm tình nhìn Hạ Vân Kiệt, ôn nhu hỏi.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy cái trán mồ hôi lạnh lại nhiều mạo vài giọt đi ra, kia chiếc đũa có cái gì phải dạy, nhìn chúng ta như thế nào cầm, đi theo như thế nào cầm là được, nhưng nữ vương bệ hạ nếu đã muốn mở miệng, hắn cũng không được không cấp nàng mặt mũi, đành phải kiên nhẫn giảng giải. Nhìn xem Berg thầy thuốc đám người “Thẹn thùng” thấp mặt.

Bữa tối ngay tại nữ vương bệ hạ ẩn tình đưa tình dưới ánh mắt, còn có Berg thầy thuốc đám người xấu hổ “Thẹn thùng” biểu tình hạ tiến hành.

Rất nhanh, Lưu Nhất Duy đám người đã biết trước mắt vị này Robert nữ sĩ chính là trước một đoạn thời gian người Trung Quốc trà dư tửu hậu thảo luận tiêu điểm nhân vật, Âu châu tiểu quốc cơ nặc duy lan quốc xinh đẹp mà cao quý nữ vương bệ hạ Catherine.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 903 : Chân chính kì y

Về Catherine nữ vương bệ hạ, bởi vì nàng phong hoa tuyệt đại hình tượng, từng ở Trung Quốc nhấc lên một cỗ sự tăng vọt, của nàng không ít tư liệu một lần bị một ít tin tức báo chí, trang web cấp phiên đi ra tiến hành đưa tin. Bao gồm cơ nặc duy lan quốc nữ vương cùng Anh quốc nữ vương bất đồng, cũng không gần chính là quốc gia tượng trưng, mà là chân chính nắm giữ quốc gia quyền to nữ vương, còn có của nàng cá nhân tài sản, của nàng hôn nhân trạng huống, của nàng gia tộc lịch sử đằng đằng.

Lưu Nhất Duy cùng Đới Vĩnh Chu là nam nhân, tự nhiên đối vị này mỹ nữ quốc vương sự tình khó tránh khỏi hội chú ý một chút, hơn nữa người sau lại khó tránh khỏi hội miên man bất định, yy một phen, mà Cố Thiến Lâm thân là nữ nhân, đối với này đó bát quái tin tức chú ý trình độ khẳng định sẽ không kém cỏi cùng Lưu Nhất Duy cùng Đới Vĩnh Chu hai đại nam nhân. Cho nên khi bọn hắn chân chính xác nhận hiện tại theo chân bọn họ cùng ăn bữa tối, thỉnh thoảng ẩn tình đưa tình quấy rầy chính mình lão sư nữ vương chính là cơ nặc duy lan nữ vương bệ hạ Catherine khi, bọn họ trên mặt bắp thịt luôn thỉnh thoảng không bình thường run run vài cái, xem bọn hắn lão sư ánh mắt tràn ngập quỳ bái hương vị, coi như bọn họ lão sư trên đầu lúc này đang sáng một cái thật to phiếm màu vàng quang quyển.

Trung Quốc có một câu kêu tài sắc song thu, khả bọn họ lão sư lúc này đây đâu chỉ gần chính là tài sắc song thu a! Xem kia nữ vương bệ hạ bị lão sư mê thần hồn điên đảo bộ dáng, chỉ sợ lão sư đều phải thành cơ nặc duy lan phía sau màn quốc vương.

Một quốc gia chi vương, nhưng lại là Âu châu quốc gia quốc vương, chỉ ngẫm lại, đừng nói Lưu Nhất Duy cùng

Đới Vĩnh Chu hai đại nam nhân tâm tình mênh mông, hào hùng vạn trượng, liền ngay cả Cố Thiến Lâm này tiểu nữ nhân đều cảm thấy muốn lâng lâng đứng lên.

Cùng Lưu Nhất Duy đám người hoàn toàn tương phản, Berg thầy thuốc đám người nhìn nữ vương bệ hạ hận không thể đối Hạ Vân Kiệt yêu thương nhung nhớ "Phong tao" Dạng, tâm tình cũng là càng ngày càng thấp lạc, càng nghĩ càng cảm thấy bất an.

Nữ vương bệ hạ thật muốn bái ở tại trước mắt vị này người Trung Quốc khố hạ, kia bọn họ này đó làm thần tử, làm con dân lại nên làm cái gì bây giờ? Ngẫm lại khiến cho Berg thầy thuốc đám người không rét mà run.

"Hạ thầy thuốc, thật không dám dấu diếm, đối trung y chúng ta vẫn hoài nghi ngờ thái độ, thẳng đến hôm nay thấy ngài học sinh Lưu thầy thuốc sau, mới phát hiện trung y quả nhiên rất là thần kỳ. Ngài là Lưu thầy thuốc lão sư, y thuật nhất định rất là cao minh, gần nhất ta thân thể có chút không thoải mái, hay không có thể thỉnh ngài giúp ta nhìn một cái?" Berg thầy thuốc gặp nữ vương bệ hạ ngôn hành cử chỉ càng ngày càng "Khó coi", rốt cục quyết định muốn tỏa tỏa Hạ Vân Kiệt uy phong, ít nhất cũng muốn làm cho nữ vương bệ hạ xem hiểu được, trước mắt vị này người trẻ tuổi chính là đồ có này biểu nam nhân, kỳ thật trong bụng cũng không có cái gì bản sự.

Hoff thị vệ trưởng kỳ thật cũng hoài đồng dạng tâm tư, chính là bất hạnh không biết nên như thế nào ra tay, nay gặp Berg thầy thuốc đưa ra thỉnh Hạ Vân Kiệt xem bệnh yêu cầu, hai mắt không khỏi mạnh sáng ngời, cũng vội vàng đi theo nói:"Đúng vậy, đúng vậy, ta gần nhất thân thể cũng có chút không thoải mái, còn thỉnh Hạ thầy thuốc cũng giúp ta nhìn xem."

Mặc kệ là Berg thầy thuốc còn là Hoff thị vệ trưởng, bọn

họ trong lòng còn là không chịu tin tưởng, giống Hạ Vân Kiệt như vậy tuổi trẻ sẽ có rất cao minh y thuật. Đương nhiên chỉ dựa vào Lưu Nhất Duy hôm nay phòng khám biểu hiện, cũng xa xa không đủ cùng xoay bọn họ đối trung y kỳ thị cùng thành kiến. Huống hồ, bọn họ vốn cũng không có gì bệnh, chính là thân thể hơi hơi có chút không thoải mái, cùng nữ vương bệ hạ cái loại này bệnh hình cùng sắc, chỉ cần là người đều có thể nhìn ra đến nàng sinh bệnh là hoàn toàn bất đồng, chỉ cần bọn họ không nói, bọn họ mới không tin Hạ Vân Kiệt có thể thông qua bắt mạch chẩn đoán đi ra đâu. Đương nhiên loại này rất nhỏ không thoải mái, chẳng sợ tiên tiến nhất chữa bệnh thiết bị cũng là kiểm tra đo lường không được.

Hạ Vân Kiệt nay sớm đã không phải lúc trước không rành thế sự lăng đầu thanh, Berg thầy thuốc cùng Hoff thị vệ trưởng nhất mở miệng, hắn chỉ biết bọn họ trong lòng an cái gì tâm tư, nghe vậy giương mắt phiêu bọn họ liếc mắt một cái, thản nhiên nói:“Ha ha, đều chính là vấn đề nhỏ. Berg thầy thuốc ngươi đã muốn có một tuần thời gian, mỗi ngày buổi sáng tỉnh lại đều phải lưu một ít máu mũi, không cần lo lắng, kia chính là ngươi nóng vội nữ vương bệ hạ bệnh tình, đêm không thể ngủ, làm cho hư hỏa nhảy lên, mỗi ngày buổi sáng đều phải lưu một ít máu mũi, chỉ cần thả lỏng tâm tình, nghỉ ngơi điều chỉnh lại đây, rất nhanh sẽ tốt.”

Đối với Hạ Vân Kiệt gần chính là giương mắt phiêu Berg thầy thuốc liếc mắt một cái, có thể kết luận Berg thầy thuốc bệnh tình, Lưu Nhất Duy đám người sớm đã thấy nhưng không thể quái, thậm chí trong lòng còn tại cười thầm này người nước ngoài thật đúng là có mắt như mù, thế nhưng muốn dùng xem bệnh cớ đến làm khó dễ chính mình lão sư, muốn cho hắn ở nữ vương trước mặt bệ hạ ra khứu, lại không biết nói chính mình lão sư chính là đương thời Biển Thước, bệnh gì có thể giấu được hắn cặp kia hỏa nhãn kim tình đâu?

Lưu Nhất Duy đám người là thấy nhưng không thể trách, nhưng Berg thầy thuốc lại sớm đã cả kinh “Loảng xoảng” Một tiếng, ngay cả chiếc đũa đều đánh rơi mặt đất, đôi mắt kinh hãi nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, phảng phất thấy quỷ bình thường.

Gần liếc mắt một cái, không hỏi tuân, không có bắt mạch, thế nhưng nhất ngữ nói phá hắn lưu máu mũi loại này chỉ có chính hắn biết đến riêng tư, hơn nữa Berg thầy thuốc trong lòng tính một chút, thời gian thế nhưng cũng chuẩn xác không có lầm! Điều này sao có thể đâu? Nếu trung y thật muốn thần kỳ đến bực này trình độ, sao còn muốn Tây y làm gì, còn muốn này tiên tiến y học thiết bị dụng cụ làm gì?

Gặp Berg thầy thuốc giật mình cùng giống như thấy quỷ bình thường biểu tình, người ngồi cùng bàn cho dù ngu ngốc cũng đều có thể nhìn ra đến, Hạ Vân Kiệt chẩn đoán chút không có lầm, trừ bỏ Lưu Nhất Duy ba vị học sinh đối bọn họ lão sư y thuật hiểu rõ, mặt lộ vẻ bội phục sắc, cũng không có lộ ra chút kinh ngạc sắc ở ngoài, còn lại người, bao gồm Vương Thu Phân cùng nữ vương bệ hạ cũng đều mặt lộ vẻ vẻ khiếp sợ. Người trước trước kia chính là nghe trượng phu cùng nàng đề cập qua chính mình lão sư y thuật loại nào lợi hại cao minh, còn chưa bao giờ từng chính mắt thấy quá, nay mới vừa rồi biết, chính mình trượng phu lão sư y thuật thế nhưng thần kỳ đến chỉ dựa vào liếc mắt một cái có thể đoạn người bệnh không tiện nói ra. Người sau, tuy rằng từ lâu kinh biết chính mình nhớ thương nam nhân là một vị thần tiên sống, nhưng dù sao cũng là bình sinh lần đầu tiên nhìn thấy bực này thần kỳ y thuật, trong lúc nhất thời nhưng cũng khó ức nội tâm khiếp sợ.

Ngay cả trong lòng đã muốn có điểm để Vương Thu Phân cùng nữ vương bệ hạ còn như thế, Hoff thị vệ trưởng đám người, bao gồm kia Lưu phiên dịch ở bên

trong liền lại càng không tất nói.

“Bá, Berg thầy thuốc, chẳng lẽ ngươi gần nhất một tuần thật sự mỗi ngày buổi sáng đứng lên đều lưu máu mũi?” Tuy rằng trong đầu khiếp sợ vô cùng, cũng biết Hạ Vân Kiệt chẩn đoán hẳn là không có làm lỗi, nhưng Hoff thị vệ trưởng trong lòng luôn khó có thể tin trên đời này thế nhưng có bực này thần kỳ y thuật, tổng muốn từ Berg thầy thuốc trong miệng được đến xác nhận.

“Đúng vậy!” Berg thầy thuốc miệng đầy chua sót nói.

Nói xong sau, hắn cũng không để ý Hoff thị vệ trưởng đám người trợn mắt há hốc mồm biểu tình, đứng dậy cách tịch thật sâu hướng Hạ Vân Kiệt cúi đầu nói:“Hạ thầy thuốc, ta lâm vào trước mạo phạm chỗ trịnh trọng hướng ngài xin lỗi, ngài là chân chính kì y!”

“Người không biết không tội, bất quá ta người này bất đồ hư danh, cũng thanh nhàn quen, còn thỉnh Berg thầy thuốc cùng đang ngồi các vị không cần thay ta tuyên truyền, nếu không chỉ sợ về sau ta sẽ không thể an bình. Muốn tuyên truyền liền tuyên truyền ta này ba vị học sinh đi, bọn họ về sau nhất định có thể trở thành nhất phương danh y, trung y cũng sẽ theo bọn họ dần dần đi hướng thế giới.” Hạ Vân Kiệt tiếp nhận rồi Berg thầy thuốc xin lỗi, sau đó cười nói.

Berg thầy thuốc đám người nghe vậy ngoài miệng liên tục nói tốt, trên mặt lại nổi lên một tia cười khổ, loại này vô cùng kì diệu y thuật, cho dù bọn họ tưởng tuyên truyền, lại vài người chịu tin tưởng? Huống chi Âu Mĩ nhân đối trung y thân mình còn có thâm căn cố đế thành kiến, vậy lại càng không hội tin tưởng bọn họ trong lời nói, nói không chừng còn cho rằng bọn họ thu Trung Quốc chỗ tốt, ở vì trung y đi hướng thế giới phất cờ hò reo đâu.

“Hạ thầy thuốc, kia Hoff lại là bị bệnh gì?” Chờ mọi người dần dần theo vừa rồi khiếp sợ trung phục hồi tinh thần lại, nữ vương bệ hạ không khỏi có chút tò mò hỏi.

“Đúng vậy, lão sư, Hoff tiên sinh lại là bệnh gì?” Cố Thiến Lâm cũng đi theo tò mò hỏi.

Nữ nhân thôi, lòng hiếu kỳ luôn so với nam nhân cường, chẳng sợ các nàng biết rõ vấn đề này căn bản không làm khó được Hạ Vân Kiệt.

“Hoff tiên sinh bệnh tình hiện tại không nên nói, còn là chờ dùng xong cơm, ta tái nói cho các ngươi đi.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói như thế, mọi người cũng chỉ hảo kiềm chế trụ nội tâm hiếu kì, tiếp tục dùng cơm, chỉ có Hoff thị vệ trưởng nghe vậy nhớ tới chính mình bệnh, trên mặt khó tránh khỏi lại lộ ra vẻ khiếp sợ.

Có lẽ là vì tò mò Hoff thị vệ trưởng bị bệnh gì duyên cớ, kế tiếp nữ vương bệ hạ thế nhưng rất ít tái quấy rầy Hạ Vân Kiệt, toàn tâm toàn ý hưởng dụng khởi bữa tối đến.

Gặp nữ vương bệ hạ toàn tâm toàn ý hưởng dụng khởi bữa tối, Hạ Vân Kiệt ngược lại có chút lo lắng, dù sao gần nửa tháng chưa đi đến thực, tràng vị thật là suy yếu, không nên ăn nhiều. Đương nhiên là có hắn ở, cho dù nữ vương bệ hạ ăn hơn chút cũng không phương, nhưng đúng là vẫn còn không tốt.

“Bệ hạ, ngươi lâu bệnh mới khỏi, không thể ăn quá ăn no, nếu không tràng vị hội thừa nhận không được.” Hạ Vân Kiệt gặp nữ vương bệ hạ ăn mùi ngon, tuy rằng biết nàng đói bụng nhiều ngày, nay có thèm ăn nhất thời khó có thể khống chế, nhưng còn là cứng rắn tâm địa khuyên nhủ.

“Không phải có ngươi này thần y ở sao? Ăn hỏng rồi tìm ngươi trị liệu đó là!” Nữ vương bệ hạ tiếu mâu mị Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nhẹ giọng cười nói, bất quá ngoài miệng tuy rằng nói như vậy, nhưng nữ vương bệ hạ hay là nghe nói buông xuống chiếc đũa, lấy ra khăn tay tao nhã xoa xoa khóe miệng.

Gặp nữ vương bệ hạ buông chiếc đũa, Berg thầy thuốc đám người tự nhiên cũng đều buông chiếc đũa, vì thế bữa này bữa tối pha làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy dày vò rốt cục đã xong.

“Hạ thầy thuốc, hiện tại đã muốn dùng xong cơm, ngươi tổng có thể nói cho chúng ta biết Hoff tiên sinh được bệnh gì đi?” Cũng không biết có phải hay không bởi vì ở Hạ Vân Kiệt trước mặt duyên cớ, nữ vương bệ hạ phảng phất lập tức không có nữ vương nên có rụt rè cùng uy nghi, bữa tối nhất chấm dứt tựa như cái tính cấp cô gái, khẩn cấp hỏi.

Nữ vương bệ hạ vấn đề cũng đang là mọi người trong lòng vấn đề, cho nên nghe vậy tất cả mọi người dựng lên lỗ tai, hơn nữa Hoff thị vệ trưởng lại toát ra vẻ mặt khẩn trương biểu tình.

Tuy rằng nói Hạ Vân Kiệt vừa rồi nói trúng rồi Berg thầy thuốc bệnh không tiện nói ra, nhưng Hoff thị vệ trưởng trong lòng luôn không muốn đi tin tưởng này thiết boong boong sự thật, tổng còn muốn tái xác minh một hai, mà chính hắn chính là tốt nhất xác minh phương thức.

Nếu ngay cả chính mình bệnh Hạ Vân Kiệt đều có thể nói được chuẩn xác vô cùng, kia Hoff thị vệ trưởng cũng chỉ có thể nhận thức trước mắt vị này thần y, đương nhiên còn có hắn nữ vương bạn trai thân phận.

Chương 904 : Ý không ở trong lời

“Hoff tiên sinh cùng Berg thầy thuốc nguyên nhân bệnh là giống nhau, đơn giản bệnh trạng không giống với mà thôi. Một cái là hư hỏa nhảy lên, cái mũi đổ máu, một cái khác còn lại là táo bón. Này tình huống hẳn là ở nửa tháng trước bắt đầu, bất quá lúc này đây có chút nghiêm trọng, đã muốn giằng co 4 ngày.” Hạ Vân Kiệt nói.

Hạ Vân Kiệt thốt ra lời này, nữ vương bệ hạ đám người thế này mới hoàn toàn hiểu được, vừa rồi ở trên bàn cơm Hạ Vân Kiệt vì cái gì không nói phá Hoff thị vệ trưởng bệnh tình, mà Hoff thị vệ trưởng nghe vậy cả người sớm đã ngốc như con tò te, một khuôn mặt nhưng thật ra trướng đỏ bừng, thật đúng là một bức đại tiện không khoái biểu tình.

Nhìn Hoff thị vệ trưởng kia một bộ bộ dáng, Berg thầy thuốc đám người thế nào còn không hiểu được Hoff thị vệ trưởng bệnh lại bị Hạ Vân Kiệt nói trúng rồi, tuy rằng vừa rồi đối Hạ Vân Kiệt kia vô cùng kì diệu y thuật đã muốn có chút hiểu biết, nhưng Berg thầy thuốc đám người ở hiểu được sau, trên mặt còn là khó tránh khỏi lại toát ra vẻ khiếp sợ.

Lần này bọn họ là thật chính hoàn toàn bị Hạ Vân Kiệt y thuật cấp chinh phục !

“Hạ thầy thuốc, ta vì phía trước mạo phạm cử chỉ hướng ngài xin lỗi!” Hoff thị vệ trưởng ở khiếp sợ qua đi, cuối cùng cũng giống Berg thầy thuốc giống nhau, thật sâu hướng Hạ Vân Kiệt cúi đầu xin lỗi.

Hạ Vân Kiệt cười cười, từ chối cho ý kiến khoát tay, sau đó quay đầu đối một bên Lưu Nhất Duy phân phó nói:“Táo bón mặc dù không phải cái gì bệnh nặng, nhưng Hoff tiên sinh lần này đã muốn có chút nghiêm

trọng, nếu không những trị liệu, chỉ sợ cũng hội nghẹn ra bệnh nặng đến. Ngươi đợi lát nữa nhi cấp Hoff tiên sinh trát mấy châm, thuận tiện cho hắn khai cái phương thuốc, giúp hắn nhất giúp đi.”

Nếu đổi thành phía trước, Hoff thị vệ trưởng là đánh chết cũng là sẽ không làm cho chính mình nhận trung y trị liệu, nhưng nay lại ngay cả không hề nghĩ ngợi liền đối với Lưu Nhất Duy hơi hơi cúi đầu nói:“Lưu thầy thuốc, lần này cần phiền toái ngài.”

Tại đây phía trước, vì táo bón sự tình, Hoff thị vệ trưởng cũng là uống điểm thuốc xổ, bất quá cũng là tả thống khoái, sau ngược lại táo bón lợi hại hơn đứng lên. Cho nên này bệnh thật đúng là như Hạ Vân Kiệt lời nói, tuy rằng không phải cái gì bệnh nặng, nhưng đã muốn trở nên nghiêm trọng đi lên, muốn làm không tốt sẽ nghẹn ra bệnh nặng đến.

“Ha ha, không khách khí, đợi lát nữa ta tùy ngươi hồi khách sạn, cho ngươi trát hai châm, cam đoan ngươi đêm nay liền thuận thông thuận sướng, ngày mai ngươi lại đến bệnh viện, ta làm cho hiệu thuốc cho ngươi tiên hảo dược, ngươi ăn thượng hai ba tề hẳn là sẽ không sự.” Lưu Nhất Duy cười nói.

Nếu lão sư đã muốn đem nguyên nhân bệnh chứng bệnh đều nói rõ ràng, lấy Lưu Nhất Duy y thuật, muốn trị như vậy một cái bệnh, tự nhiên là có tin tưởng tay đến bệnh trừ.

“Cảm ơn Lưu thầy thuốc, cảm ơn Hạ thầy thuốc.” Hoff thị vệ trưởng liên tục cảm tạ nói.

Hiện tại hắn là chút không nghi ngờ, Lưu thầy thuốc có bổn sự này.

Bữa tối đã muốn ăn, Hoff thị vệ trưởng bệnh cũng nhìn,

theo lý mà nói, phía sau nữ vương bệ hạ cũng có thể dẹp đường hồi phủ, huống hồ cho dù chỉ là vì nữ vương rụt rè cùng uy nghi, phía sau nàng cũng có thể dẹp đường hồi phủ. Khả nữ vương bệ hạ trải qua thiên tân vạn khổ mới vừa rồi gặp được kia làm cho nàng nhớ thương nam nhân, lại như thế nào khẳng như vậy buông tay? Hơn nữa trời mới biết, đêm nay nàng nếu quay người lại rời đi, ngày mai này nam nhân hay không lại hội giống như trước giống nhau biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, làm cho nàng rốt cuộc tìm kiếm không thấy.

Người khác không biết trước mắt này nam nhân có cái gì bản sự, nàng nhưng là thật thật thiết thiết biết trước mắt này nam nhân là cái thần tiên sống, là có phi thiên độn địa bản sự, nếu nàng này vừa đi, hắn nhất bay, kia thật sự là muốn khóc cũng không kịp.

Mặc kệ, đêm nay mặc kệ như thế nào, bản nữ vương đều phải thượng hắn, nhìn hắn còn có thể không thể bỏ ta mà đi.

Dù sao cũng là nữ vương bệ hạ, mặc kệ là quốc gia đại sự còn là tư nhân cảm tình, nàng đều có này khác nữ nhân sở không có quyết đoán cùng quyết đoán, nếu đã muốn hạ quyết định quyết tâm, nữ vương bệ hạ thế nhưng cứ như vậy trước mặt mọi người mặt, lại lần nữa ẩn tình đưa tình nhìn Hạ Vân Kiệt nói:“Hạ thầy thuốc, Thương Bắc huyện ta còn là lần đầu tiên đến, còn không từng cuống quá này thị trấn, đêm nay thời tiết tốt như vậy, có thể hay không mời ngươi làm cái hướng dẫn du lịch, cùng ta chung quanh đi một chút đi dạo?”

Hạ Vân Kiệt vừa nghe, trên trán mồ hôi lạnh nhịn không được lại xông ra.

Người khác không biết hắn cùng nữ vương phía trước phát sinh quá sự tình gì, Hạ Vân Kiệt cũng là trong lòng

biết rõ ràng a. Ngày nào đó, hai người người trần truồng, một cái tại dưới, một cái ở trên. Nay nữ vương lại vì hắn phạm vào bệnh tương tư, cho dù Hạ Vân Kiệt là ngốc tử, phía sau cũng biết nữ vương bệ hạ mời hắn đi dạo phố là an cái gì “Dã tâm”.

Khả vấn đề là, hắn đã muốn có vài nữ nhân, chẳng lẽ còn có thể đem nữ vương bệ hạ cấp nhét vào hậu cung bất thành? Này nếu làm cho cơ nặc duy lan quốc dân biết, hắn Hạ Vân Kiệt một người Trung Quốc, một ngoại quốc nam nhân, không chỉ có theo chân bọn họ nữ vương bệ hạ tốt hơn, đồng thời còn chân đạp vài chiếc thuyền, kia còn rất cao?

Đương nhiên đột nhiên cấp Chung Dương Dĩnh các nữ nhân mang về một cái tóc vàng mắt xanh nữ lang cũng là cái thật to vấn đề! Ít nhất Tần Lam nếu biết chuyện này, khẳng định là không ít vừa muốn nhiều thượng vài phần u oán.

Tương đối cho Hạ Vân Kiệt đột nhiên bị này phân bay tới diễm phúc cấp sợ tới mức đầu đầy mồ hôi lạnh, Lưu Nhất Duy đám người còn có Berg thầy thuốc chờ người nước ngoài biểu tình đã có thể các không giống với, cực kỳ đặc sắc.

Một cái thiên cư nhất phương tiểu thị trấn, liền như vậy mấy cái phố, vài toà nhà cao tầng, ngay cả cái giống dạng công viên đều không có, cũng không có cái gì lịch sử nội tình, lại có cái gì hảo cuống ? Càng đừng nói thân là cơ nặc duy lan nữ vương bệ hạ, Catherine cái gì hảo địa phương không cuống quá, nay thế nhưng nói ra Thương Bắc huyện nàng lần đầu tiên đến, tưởng chung quanh cuống nhất cuống, này rõ ràng là ý không ở trong lời, mà là ở Hạ thầy thuốc a!

Nhưng này lấy cớ thật sự cũng quá lạn ! Huống hồ, mọi người đã muốn gặp được, cho dù nữ vương bệ hạ

tương tư chính là Hạ thầy thuốc, chẳng lẽ còn sợ hắn chạy thoát bất thành? Thế nhưng khẩn cấp thành như vậy, giống như một cái cơ khát đến cực điểm **** giống nhau.

Berg thầy thuốc đám người trên mặt biểu tình trong chốc lát trắng một hồi hồng, thật muốn tìm cái khe cấp chui được! Mà Lưu Nhất Duy đám người toát ra đến tự nhiên nói đúng là không hoàn toàn nhìn lên sùng bái.

“Khụ khụ, nữ vương bệ hạ, ta đối Thương Bắc huyện cũng không quen a, Lưu thầy thuốc bọn họ là người địa phương sinh trưởng ở địa phương, làm cho bọn họ cùng ngươi chung quanh đi một chút đi dạo đi.” Hạ Vân Kiệt nói xong, vội vàng hướng Lưu Nhất Duy bọn họ nháy mắt.

Lưu Nhất Duy đám người gặp như vậy một cái bay tới diễm phúc, nhưng lại là đường đường nữ vương bệ hạ, chính mình lão sư thế nhưng còn mở miệng cự tuyệt, người người trừ bỏ âm thầm kính nể chính mình lão sư quả nhiên ngưu bức, quả nhiên chính là không giống người thường, ngay cả bực này có thân phận có địa vị, khí chất cao quý, tướng mạo xuất chúng, dáng người khêu gợi nữ vương bệ hạ đều không chút do dự cự tuyệt ở ngoài, trong lúc nhất thời đổ thật là có điểm phản ứng bất quá đến.

Chính cân nhắc có nên hay không nhúng tay, giảo lão sư diễm phúc khi, nữ vương bệ hạ cặp kia giống như ngọc bích giống nhau mắt đẹp đã muốn u oán nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nói:“Kia vừa vặn, ta cũng không quen thuộc Thương Bắc huyện, chúng ta vừa vặn có thể chậm rãi cuống.”

“Khụ khụ, nữ vương bệ hạ, ngươi bệnh nặng mới khỏi, hay là muốn chú ý nghỉ ngơi a! Nếu không còn là hôm khác đi?” Hạ Vân Kiệt vội vàng nói, trong lòng lại âm

thầm kêu khổ không thôi, dương nữu quả nhiên là mở ra a, Blythe cùng Linda là như thế này, không nghĩ tới ngay cả đường đường nữ vương cũng là như thế.

“Đúng vậy, nữ vương bệ hạ, ngài bệnh nặng mới khỏi, hay là muốn chú ý thân thể, không bằng hôm khác……” Berg thầy thuốc đám người vừa nghe Hạ Vân Kiệt lời này, vội vàng ngẩng đầu ào ào khuyên nhủ.

“Cơ thể của ta hiện tại tốt thật sự đâu! Hơn nữa, không phải có ngươi vị này kì y ở sao? Các ngươi trung y không phải thực hội dùng dược vật điều trị thân thể sao? Đến lúc đó ngươi cho ta khai mấy tề dược điều trị điều trị thân thể không phải được rồi. Ngươi yên tâm, chỉ cần ngươi khai dược, tái đắng ta cũng sẽ bắt nó đều uống điệu.” Nữ vương bệ hạ lại không đợi Berg thầy thuốc đám người đem nói cho hết lời liền dùng tiếu mâu hung hăng trừng mắt nhìn bọn họ liếc mắt một cái, sau đó lay động kia thướt tha vòng eo, không chút khách khí thân thủ thân mật vãn ở tay hắn, cuối cùng còn bám vào hắn bên tai lại thấp giọng bổ sung một câu:“Chẳng lẽ ngươi xem cơ thể của ta, lại đụng cơ thể của ta, đã nghĩ vừa đi chi? Một chút cách nói cũng không cho người ta sao?”

Cảm nhận được kia hương ấm áp hơi thở trung mang theo uy hiếp, Hạ Vân Kiệt lau đem cái trán mồ hôi lạnh, trên mặt rốt cục bài trừ tươi cười nói:“Đó là, đó là, đến lúc đó ta cho ngươi khai mấy tề dược, điều trị một chút sẽ không sự. Kia các vị, ta mang nữ vương bệ hạ chung quanh đi dạo, trễ chút sẽ đem nàng đưa đi khách sạn, Nhất Duy đợi lát nữa ngươi nhớ rõ cấp Hoff tiên sinh trước trát mấy châm.”

Gặp Hạ Vân Kiệt rốt cục đáp ứng xuống dưới, nữ vương bệ hạ khóe miệng không khỏi dật ra một chút đắc ý ý cười, một đôi mị nhãn còn lại là càng phát ra thâm tình nhìn bên người nam nhân.

Nàng đột nhiên phát hiện, vị này Trung Quốc nam nhân mặc dù có phi thiên độn địa đại bản sự, nhưng có cái một cái rất lớn nhược điểm! Nếu không cho dù nàng thực uy hiếp hắn, hắn thật muốn vừa đi chi, kia nàng lại có biện pháp gì đâu?

Quân mệnh không thể trái a, phía trước nữ vương bệ hạ kia ánh mắt cảnh cáo ý tứ hàm xúc là tái hiểu bất quá, cho nên Hoff thị vệ trưởng đám người gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu đáp ứng xuống dưới, cũng không hảo khuyên nữa trở, bất quá xuất phát từ đối với nữ vương bệ hạ an toàn lo lắng, Hoff thị vệ trưởng còn là tận trung làm hết phận sự đề nghị nói:“Một khi đã như vậy, vậy làm cho Ngải Lị Na cùng Ngải Oa đi theo bệ hạ, cũng tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau.”

“Như thế nào? Chẳng lẽ có Hạ thầy thuốc ở, ngươi còn lo lắng ta sẽ có cái gì sinh mệnh an nguy bất thành?” Nữ vương bệ hạ kéo Hạ Vân Kiệt cánh tay, vẻ mặt ý cười hỏi.

Giờ khắc này, nàng thế nào còn là cái gì nữ vương bệ hạ, rõ ràng chính là một cái chim nhỏ nép vào người hạnh phúc nữ nhân.

“Hạ thầy thuốc y thuật, ta tự nhiên tin được, có hắn ở, ta tự nhiên đừng lo bệ hạ thân thể ra trạng huống, chính là hiện tại dù sao cũng là buổi tối, này Thương Bắc huyện Hạ thầy thuốc cũng không thục, vạn nhất gặp được kẻ xấu, mạo phạm bệ hạ, vậy thật to……” Hoff thị vệ trưởng cúi đầu trả lời.

Nữ vương bệ hạ gặp Hoff thị vệ trưởng hiển nhiên hiểu lầm chính mình ý tứ, cũng không trả lời hắn, chính là hơi hơi ngẩng đầu lên, một đôi xanh lam ánh mắt cười khẽ nhìn Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt gặp nữ vương bệ hạ một đôi mị nhãn nhìn

chính mình, còn có thể có biện pháp nào đâu, ai làm cho hắn ngày đó thế nhưng cùng nàng đến đây cái **** tương đối, thậm chí đệ tam chân còn đụng phải không nên đụng địa phương.

“Hoff tiên sinh, ngươi yên tâm, ta học quá điểm võ công, bình thường vài người còn gần không được người của ta, ta nhất định hội bảo vệ tốt nữ vương bệ hạ.” Hạ Vân Kiệt bất đắc dĩ đối Hoff thị vệ trưởng giải thích nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 905 : Này không được

“Ta học quá điểm võ công, bình thường vài người còn gần không được của ta thân.” Nhìn bộ dạng coi như thanh tú nhã nhặn Hạ Vân Kiệt dùng một miệng thuần khiết Luân Đôn khang tiếng Anh, phong khinh vân đạm nói đến đây loại nói khoác mà không biết ngượng trong lời nói, đừng nói Hoff thị vệ trưởng giật mình nhìn Hạ Vân Kiệt, rõ ràng không tin, liền ngay Berg loại này không hiểu đả đấu thuật đại phu cũng không tin tưởng một cái bộ dạng cao to thanh tú, nhưng lại là vị thầy thuốc Hạ Vân Kiệt một người có thể đánh vài cái.

“Hạ tiên sinh, nữ vương bệ hạ an nguy phi……” Hoff thị vệ trưởng kính trọng Hạ Vân Kiệt y thuật, đổ ngượng ngùng giáp mặt nói liền hắn này thân mình bản, đừng nói vài người, liền nữ vương bệ hạ kia bên người nữ hầu vệ tùy tiện một quyền đầu có thể đem hắn trực tiếp đả đảo, mà là gián tiếp nhắc nhở hắn nữ vương bệ hạ an nguy trọng yếu phi thường.

Bất quá Hoff thị vệ trưởng lời nói còn chưa nói xong, lại đột nhiên phát hiện chính mình cánh tay phải giống như bị một lạnh như băng như kìm sắt tay hữu lực bắt lấy, tiếp theo hắn liền hoảng sợ phát hiện chính mình gần một trăm tám mươi cân khôi ngô thân mình tại kia có lực tay, không chỉ có chút không hề động năng lực, hơn nữa cả người thế nhưng cũng theo cái tay kia nâng lên, hai chân đi theo chậm rãi ly khai mặt đất.

“Hoff tiên sinh, ngươi xem như vậy cũng đủ bảo hộ nữ vương bệ hạ an nguy đi?” Ngay tại Hoff thị vệ trưởng hoảng sợ là lúc, hắn hai chân lại tiếp xúc đến mặt đất, mà kia người ra tay tắc như trước mặt mang mỉm cười nhìn hắn, phong khinh vân đạm nói.

“Đủ, đủ.” Hoff thị vệ trưởng đem đầu điểm cùng con gà

con mổ thóc bình thường.

Thân là thị vệ trưởng, Hoff tự nhiên là đả đấu cao thủ, tầm thường người mười đến cái cũng không phải đối thủ của hắn, nhưng hiện tại Hạ Vân Kiệt vừa ra tay, hắn cũng rất rõ ràng, mười đến cái đồng dạng chính mình, chỉ sợ cũng không là hắn đối thủ, vừa rồi hắn nói học quá một chút võ công, bình thường vài người gần hắn không được thân, thật sự không có nửa điểm khoác lác thành phần, tương phản mà là phi thường khiêm tốn.

Nữ vương bệ hạ hiển nhiên sớm đã biết kết quả này, thấy thế chút không có toát ra gì ngoài ý muốn biểu tình, chính là nàng xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt lại càng phát ra cực nóng đứng lên.

“Một khi đã như vậy, ta đây trước bồi nữ vương bệ hạ chung quanh đi dạo.” Hạ Vân Kiệt cười nhẹ, sau đó cùng nữ vương bệ hạ thân mật tay trong tay ly khai Lưu Nhất Duy nhà.

Nhìn Hạ Vân Kiệt cùng nữ vương bệ hạ tay trong tay, phảng phất một đôi tình yêu cuồng nhiệt trung tình lữ bình thường rời đi, mọi người trầm mặc hồi lâu, cuối cùng mới ở Hoff thị vệ trưởng ho khan trong tiếng thu hồi ánh mắt.

“Lưu thầy thuốc, Lưu phu nhân, cảm ơn các ngươi đêm nay khoản đãi, thời gian cũng không sớm, chúng ta hiện tại phải về khách sạn, cáo từ.” Hoff thị vệ trưởng sắc mặt hơi có chút xấu hổ mất tự nhiên nói.

Chính mình quốc gia nữ vương bệ hạ, mặt dày mày dạn bò lên một Trung Quốc tiểu tử, Hoff thân là thị vệ trưởng không xấu hổ mới là lạ!

“Như vậy a, ta đây đưa các ngươi trở về, thuận tiện cũng bang Hoff tiên sinh trát mấy châm.” Lưu Nhất Duy

biết Hoff thị vệ trưởng đám người lưu lại, chỉ sợ cũng là cả người không được tự nhiên, cũng là không tái giữ lại, cười nói.

Hoff thị vệ trưởng nghe vậy vốn định mở miệng uyển cự, thật sự là đối mặt Lưu Nhất Duy, hắn luôn luôn một loại nâng không nổi đầu thất bại cảm, nhưng là nhất tưởng khởi táo bón cái loại này nói không nên lời khó chịu tư vị, cuối cùng còn là mặt mang cảm kích nói:“Cảm ơn Lưu thầy thuốc.”

“Ha ha, Hoff tiên sinh khách khí, nữ vương bệ hạ là ta lão sư bằng hữu, giúp bằng hữu là hẳn là.” Lưu Nhất Duy cười khách khí nói.

Chính là này khách khí dứt lời ở Hoff thị vệ trưởng cùng Berg thầy thuốc trong tai, cũng là làm cho bọn họ trên mặt xấu hổ sắc càng đậm một ít.

Lưu Nhất Duy đưa Hoff thị vệ trưởng trở về khách sạn, sau đó cho hắn đâm mấy châm, không quá nhiều lâu, Hoff thị vệ trưởng trong bụng liền phát ra rầm rầm thanh âm, trên mặt lộ ra đến mức khó chịu xấu hổ biểu tình, mà Lưu Nhất Duy tắc cười cười, hợp thời đứng dậy cáo từ rời đi.

Lưu Nhất Duy vừa đi, Hoff thị vệ trưởng liền thẳng đến toilet mà đi. Chờ hắn theo trong toilet một thân thư sướng đi ra khi, nhìn đóng chặt cửa phòng, trên mặt toát ra phức tạp biểu tình.

Nếu nói Hạ Vân Kiệt chính là liếc mắt một cái chẩn đoán ra hắn chứng bệnh, làm cho hắn đối thần kỳ trung y cảm thấy vô cùng khiếp sợ cùng bội phục, như vậy hiện tại hắn là chân chính thiết thân cảm nhận được trung y thần kỳ chỗ.

Tây y thuốc xổ, tuy rằng cũng có thể giải quyết hắn táo

bón vấn đề, nhưng này tiết chết đi sống lại, hai chân như nhũn ra tư vị, cùng với sau làm trầm trọng thêm táo bón, lại làm cho hắn tưởng dùng thuốc xổ lại sợ hãi, nhưng Lưu Nhất Duy mấy châm, lại làm cho hắn thông thuận hơn nữa tựa hồ một chút di chứng đều không có. Làm cho vẫn đối trung y có kỳ thị thành kiến Hoff thị vệ trưởng hoàn toàn thành trung y kiên định người ủng hộ.

Không nói đến Hoff thị vệ trưởng đối trung y trước sau thái độ thật lớn biến hóa, lại nói Hạ Vân Kiệt cùng nữ vương bệ hạ Catherine tay trong tay cùng nhau đi xuống lầu.

Mùa không sai biệt lắm đã là tháng sáu, Giang Nam thời tiết bắt đầu dần dần tiến vào nóng bức mùa. Bất quá Thương Bắc huyện là sơn thành, hiện tại lại là buổi tối, nhưng thật ra thanh phong nhẹ nhàng xuy phất, cũng là phá lệ mát mẻ thoải mái.

Nữ vương bệ hạ mặc quần áo màu trắng váy dài, thủy tinh giày cao gót, màu vàng tóc dài cùng làn váy thỉnh thoảng bị thanh gió thổi động, ở ngọn đèn hạ kéo Hạ Vân Kiệt, tự nhiên có một cỗ nói không nên lời tao nhã động lòng người.

Thương Bắc tiểu thị trấn vốn là cơ hồ không có người nước ngoài đi lại, càng đừng nói giống nữ vương bệ hạ như vậy xinh đẹp tao nhã tóc vàng mắt xanh nữ nhân, nhìn nữ vương bệ hạ chim nhỏ nép vào người kéo một Trung Quốc tiểu tử theo trong tiểu khu chậm rãi đi ra, tiểu khu trông cửa bảo vệ cửa quả thực tròng mắt đều xem thẳng.

Ta dựa vào, dương nữu! Nhìn không ra đến, đầu năm nay tiểu bạch kiểm so với mãnh nam còn ngưu bức, dương ta quốc uy a!

“Nữ vương bệ hạ, này phố tên nhân dân lộ, xem như

Thương Bắc huyện tối phồn hoa ngã tư đường, ngươi tưởng đi phía trái đi còn là hướng phải đi.” Ra tiểu khu đại môn, đứng ở ven đường, Hạ Vân Kiệt đối nữ vương bệ hạ nói, trong lòng cũng là âm thầm kêu khổ không thôi.

Thời tiết tiệm nhiệt, nữ vương bệ hạ mặc váy dài cũng không phải là cái gì dầy, hơn nữa dương nữu ngực vốn là so với Đông Phương nữ nhân đầy đặn kiên đĩnh, nữ vương bệ hạ lại vãn như vậy nhanh, kia đi đường cọ xát gian, đối với Hạ Vân Kiệt mà nói cũng là hưởng thụ cũng là dày vò a.

“Ta nghe lời ngươi, còn có không cần bảo ta nữ vương bệ hạ, ta thích nghe ngươi bảo ta Catherine.” Nữ vương bệ hạ mị nhãn như nước nhìn Hạ Vân Kiệt nhẹ giọng nói.

“Khụ khụ, vậy được rồi, Catherine. Về ngày đó sự tình, ta cảm thấy ta có tất yếu hướng ngươi giải thích một chút, ngày đó ta thực không phải cố ý, kia thật sự là một kiện ngoài ý muốn.” Hạ Vân Kiệt không dám trực tiếp nữ vương bệ hạ kia câu hồn ánh mắt, một bên mang theo nàng hướng rẽ phải, vừa nói nói.

“Này ta biết, khả kia thì thế nào? Chẳng lẽ ngươi là có thể làm sự tình gì cũng chưa phát sinh quá sao?” Catherine gặp Hạ Vân Kiệt không dám nhìn thẳng vào của nàng ánh mắt, lại thấy hắn nói chuyện nói lắp chột dạ, khóe miệng không khỏi dật ra một tia mỉm cười đắc ý.

Ở không gặp được Hạ Vân Kiệt phía trước, nàng cảm thấy chính mình đời này chỉ sợ sẽ không còn được gặp lại hắn, cho dù có cơ hội nhìn thấy, chỉ sợ lấy chính mình nhất giới phàm nhân, cho dù là một vị xinh đẹp nữ vương, khẳng định cũng không có biện pháp lưu lại hắn.

Bởi vì hắn là một vị thần tiên sống, một vị có thể phi thiên độn địa thần tiên sống, hắn phải đi bước đi, muốn lưu liền lưu, lại khởi là nàng một thiếu nữ tử có thể tả hữu được?

Cũng đang là vì như vậy, nữ vương bệ hạ bệnh tình mới có thể càng ngày càng nghiêm trọng, bởi vì nàng tựa hồ căn bản nhìn không tới gì hy vọng.

Nhưng hiện tại, nữ vương bệ hạ lại càng ngày càng phát hiện, bên người vị này làm cho chính mình nhớ thương nam nhân, có một rất lớn nhược điểm, điều này làm cho nguyên bản thuộc loại nàng nữ vương bệ hạ tự tin từng giọt từng giọt một lần nữa về tới thân thể của nàng.

“Khụ khụ, đương nhiên không phải, ta biết kia sự kiện quả thật thực mạo phạm. Như vậy đi, ngươi cũng biết ta là người có bản lĩnh, ngươi có cái gì yêu cầu cứ việc đề, chỉ cần không trái với nguyên tắc, có thể làm đến ta nhất định làm hết sức.” Hạ Vân Kiệt không phải cái loại này ăn này nọ, miệng một chút, vừa đi chi, tuy rằng trước một lần cứu nữ vương bệ hạ kỳ thật đã muốn xem như trả nhân tình, nhưng Hạ Vân Kiệt lại cảm thấy đó là một người có năng lực phải làm sự tình, không coi là cái gì bồi thường.

“Thật vậy chăng?” Nữ vương bệ hạ cặp kia tràn ngập nước khác mê hoặc bích nhãn mạnh sáng ngời, nhìn chăm chú nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Đương nhiên!” Hạ Vân Kiệt không biết vì cái gì một đối thượng nữ vương cặp kia lòe lòe tỏa sáng cực nóng ánh mắt, trong lòng chính là không hiểu cảm thấy một tia bất an, nhưng nói ra đi trong lời nói liền cùng hắt nước đi ra ngoài giống nhau, cũng là không tốt tái thu hồi đến, đành phải kiên trì nói.

“Ta chỉ có một yêu cầu, thì phải là làm của ngươi nữ

nhân.” Nữ vương bệ hạ nhẹ giọng nói.

“Khụ khụ, này không được.” Hạ Vân Kiệt cả người chấn động, vội vàng rút tay cầm đầu nói.

“Vì cái gì không được? Chính là làm của ngươi nữ nhân, đây không phải cái gì việc khó đi?” Nữ vương bệ hạ thấy thế thần sắc tối sầm lại, ánh mắt u oán nhìn Hạ Vân Kiệt, hỏi.

“Ta đã muốn có người yêu.” Hạ Vân Kiệt giải thích nói.

“Ta đây có thể vụng trộm làm của ngươi tình nhân.” Nữ vương bệ hạ không hề nghĩ ngợi liền bật thốt lên nói.

“A……” Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới đường đường nữ vương bệ hạ thế nhưng có thể nói ra loại này có mất thân phận lời nói, trong lúc nhất thời nhìn nữ vương bệ hạ, đều có điểm không nói gì mà chống đỡ, vốn hắn còn muốn nếu nữ vương bệ hạ không đồng ý, hắn liền lời nói thật nói cho nàng, hắn đã muốn có vài nữ nhân, nay xem ra, lời này cũng chưa cần phải nói.

“Nhưng là thân phận của ngươi là cơ nặc duy lan nữ vương, như vậy khẳng định không ổn.” Cuối cùng Hạ Vân Kiệt lựa chọn theo nữ vương bệ hạ thân phận xuống tay, hy vọng có thể tỉnh lại nàng đối chính mình thân phận coi trọng.

Dù sao cũng là một quốc gia đứng đầu, không vì chính mình lo lắng, cũng phải vì chính mình con dân lo lắng không phải?

“Này không có gì, nếu ngươi không thích ta làm nữ vương, ta liền thoái vị. Bởi vì nếu không có ngươi, ta sẽ chết, ngươi chẳng lẽ nguyện ý nhìn đến ta ở thương tâm tuyệt vọng cô độc chết đi sao?” Catherine nữ vương lại không hề nghĩ ngợi liền bật thốt lên nói, nói xong lời cuối

cùng một câu khi, nàng cặp kia xanh lam đôi mắt đẹp dĩ nhiên hàm chứa nước mắt trong suốt.

“Đương nhiên không muốn!” Hạ Vân Kiệt đồng dạng không hề nghĩ ngợi liền bật thốt lên nói.

“Vậy làm cho ta làm của ngươi tình nhân đi!” Catherine nữ vương nghe vậy đột nhiên mở ra hai tay, gắt gao cô ở Hạ Vân Kiệt eo, đem mặt dính sát vào nhau ở hắn trong ngực.

Cảm thụ được trong lòng nữ nhân kia động lòng người thân thể mềm mại, còn có kia đầy ngập thâm tình tình yêu, cho dù Hạ Vân Kiệt là ý chí sắt đá, lúc này từ lâu kinh bị hòa tan. Huống chi, hắn cùng trong lòng vị này nữ vương vốn còn có quá một đoạn thực kiều diễm đi qua, nhưng lại là hắn mạo phạm trước đây, nay nữ vương bệ hạ đối hắn đã muốn **** đâm sâu vào, chẳng lẽ hắn thật sự có thể chịu tâm bỏ qua nàng, làm cho nàng ở thương tâm cùng tuyệt vọng chết đi sao?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 906 : Thỉnh chớ quấy rầy

“Ta kỳ thật đã muốn có vài cái nữ nhân? Ngươi còn là như vậy quyết định sao?” Hạ Vân Kiệt dài cánh tay giãn ra, nhẹ nhàng ôm nữ vương kia như rắn nước động lòng người vòng eo, nhẹ giọng hỏi.

“Đúng vậy! Đúng vậy! Hạ, ngươi không phải thầy thuốc sao? Chẳng lẽ lần này sinh bệnh, ngươi còn không biết ly khai ngươi, ta căn bản không có biện pháp sống sót sao?” Gặp Hạ Vân Kiệt thân thủ nắm ở chính mình vòng eo, Catherine động tình nói.

“Ta biết, nếu ta có biện pháp cho ngươi hoàn toàn quên mất này đoạn trí nhớ, ngươi còn có thể là quyết định này sao?” Hạ Vân Kiệt nhẹ giọng hỏi, nhẹ tay khẽ vuốt vuốt kia mềm mại tóc vàng, trong lòng ở do dự mà.

“Đó là ta đời này tối kinh hồn, cũng là xinh đẹp nhất nhớ lại! Ta thà rằng buông tha cho hết thảy, cũng không nguyện ý buông tha cho này đoạn trí nhớ.” Catherine nói.

Hạ Vân Kiệt vuốt ve Catherine mềm mại tóc vàng tay ngừng lại một chút, trong mắt toát ra một tia khó gặp nhu tình, cúi đầu nhẹ nhàng hôn hạ cái trán của nàng, nói:“Như ngươi mong muốn, của ta nữ vương bệ hạ!”

Làm Hạ Vân Kiệt nói ra những lời này khi, Catherine kích động cả người đều ở phát run, nước mắt như trân châu chỉ không được liên lụy xuống.

Từng nàng chỉ hy vọng xa vời có thể tái kiến này nam nhân, nay nàng không chỉ có gặp được này nam nhân, nhưng lại đem có được này nam nhân!

“Của ta Catherine, ngươi như thế nào khóc?” Hạ Vân

Kiệt gặp Catherine đột nhiên điệu nước mắt, không khỏi có chút cấp đứng lên.

“Hạ, ta đây là kích động, ta đây là vui vẻ! Thượng Đế làm cho ta gặp ngươi, làm cho ta yêu thượng ngươi, khả ngươi tựa như thiên thượng tinh tinh giống nhau, xa không thể thành, hiện tại ta lại chân chính có được ngươi.” Catherine lau đem nước mắt, ngẩng đầu lên nhìn Hạ Vân Kiệt, nín khóc mỉm cười nói.

Nhìn Catherine kia bởi vì chính mình mà trở nên phá lệ tiều tụy dung nhan, vốn là kiều diễm ướt át gợi cảm môi nay nhưng không có bao nhiêu huyết sắc, nghe nàng kia đăm đăm phế phủ tình nói, Hạ Vân Kiệt trong lòng là lại đau lại yêu, cúi đầu.

Nhìn Hạ Vân Kiệt cúi đầu, Catherine nữ vương bệ hạ tái nhợt mặt đẹp dâng lên một chút động lòng người rặng mây đỏ, khêu gợi môi lại không chút do dự nghênh đón.

Đây là nữ vương bệ hạ cùng nam nhân lần đầu tiên hôn nồng nhiệt, của nàng động tác có chút ngốc, nhưng tây phương nữ nhân tại đây phương diện tựa hồ trời sinh so với Đông Phương nữ nhân có thiên phú, không trong chốc lát, Catherine nữ vương hôn khiến cho Hạ Vân Kiệt muốn ngừng mà không được, nàng kia ôn nhuận cái lưỡi thơm tho nhiệt tình mà không bị cản trở theo hắn liều chết dây dưa. Thân thể của nàng thiếp Hạ Vân Kiệt thực chặt, phảng phất tưởng đem chính mình cả người dung nhập đến Hạ Vân Kiệt trong thân thể.

Hưởng thụ kia tràn ngập nước khác phong tình hôn nồng nhiệt, cùng với trong lòng đẫy đà no đủ, Hạ Vân Kiệt tay nhịn không được theo nữ vương bệ hạ mềm mại vòng eo chảy xuống đến kia so với Đông Phương nữ nhân đồ sộ rất nhiều mông khâu thượng.

Xúc tu chỗ rắn chắc mượt mà, nháy mắt liền châm Hạ

Vân Kiệt trong đầu ****, rất muốn cứ như vậy liêu khởi nữ vương váy dài, thật thật nhất thiết thưởng thức vuốt ve một phen.

“Hạ, chúng ta hiện tại trở về khách sạn đi!” Cảm nhận được Hạ Vân Kiệt kia nóng bỏng hai tay ở chính mình cái mông qua lại trảo nhu, hai chân trong lúc đó mềm mại ở đột nhiên gian cũng bị nhất lửa nóng cấp đứng vững, Catherine nữ vương cảm giác chính mình cả người mềm mại vô lực, thở gấp thấp giọng nói, cặp kia xanh lam mắt to, lúc này sớm xuân triều bắt đầu khởi động.

Nữ vương những lời này ý nghĩa cái gì, Hạ Vân Kiệt tự nhiên hiểu được, nghe vậy tiếng lòng không khỏi run lên, nhưng động tác nhưng không có chút do dự, kéo Catherine tay, cười nói:“Hảo, chúng ta hiện tại trở về khách sạn.”

Nếu đã muốn quyết định tiếp nhận nữ vương bệ hạ, tự nhiên là không có gì hay tái do do dự dự, kỳ cục, huống hồ lúc này cũng là tên đã trên dây, không thể không phát a.

Cứ như vậy hai người thượng phố còn không có cuống bao lâu, liền cuống trở về khách sạn.

Nữ vương bệ hạ ở là Thương Bắc đại tửu điếm tốt nhất phòng, đứng ở phòng cửa sổ tiền, có thể nhìn ra xa toàn bộ Thương Bắc thị trấn.

Phòng có chủ nhân phòng ngủ, còn có khách nằm. Vì phương tiện chiếu cố nữ vương bệ hạ, Ngải Lị Na cùng Ngải Oa cùng nữ vương bệ hạ cùng ở một cái phòng, các nàng liền ngủ ở khách nằm.

Làm Hạ Vân Kiệt nắm nữ vương tay trở lại phòng khi, Ngải Lị Na cùng Ngải Oa đã muốn theo Lưu Nhất Duy

nhà về tới khách sạn, lúc này đang ở trong phòng khách uống cà phê, chờ nữ vương bệ hạ phản hồi.

Hai người vốn tưởng rằng nữ vương bệ hạ nếu yêu thượng kia người Trung Quốc, lại quấn quít lấy hắn đi đi dạo phố, không thiếu được muốn đêm khuya mới bằng lòng trở về, không nghĩ tới các nàng chân trước vừa hồi ốc, phao chén cà phê, còn không có uống thượng mấy khẩu, nữ vương bệ hạ thế nhưng liền cùng kia tuổi trẻ Trung Quốc thầy thuốc tay trong tay đã trở lại.

Hai người cũng không cấm giật mình ở, mà Hạ Vân Kiệt cũng đồng dạng giật mình ở.

Vừa rồi **** phát động, thầm nghĩ cùng nữ vương bệ hạ trở về phòng điên loan đảo phượng, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra không suy nghĩ nữ vương bệ hạ trong phòng còn có người khác, nay đột nhiên phát hiện nguyên lai nữ vương bệ hạ trong phòng còn có hai nữ nhân, trong lúc nhất thời hắn thật là có chút xấu hổ.

Dù sao cũng là người Trung Quốc nha, da mặt dù sao còn là có điểm bạc, không giống người nước ngoài như vậy mở ra.

Nhưng thật ra nữ vương một chút cũng chưa cảm thấy thẹn thùng, gặp Ngải Lị Na cùng Ngải Oa đã muốn trở về phòng, mặt không đổi sắc nói:“Ta hiện tại thân thể đã muốn tốt lắm, không cần các ngươi ở bên cạnh chiếu cố, các ngươi chính mình lại đi đính cái phòng đi.”

“Là, nữ vương bệ hạ.” Ngải Lị Na cùng Ngải Oa cung kính đáp, sau đó trở về phòng cầm các nàng hành lý liền ra phòng, chính là xuất môn trước, hai mắt đều ái muội mà bội phục nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Thân là nữ vương bệ hạ bên người nữ hầu vệ, Ngải Lị Na cùng Ngải Oa đương nhiên rõ ràng nữ vương bệ hạ

vẫn thủ thân như ngọc, chưa bao giờ cùng gì nam nhân từng có tình cảm tranh cãi, càng đừng nói cùng nam nhân trên giường.

Hai mươi bảy tuổi nữ nhân, chưa cùng nam nhân nói qua luyến ái, cũng không có cùng nam nhân thượng quá giường, này ở mở ra tây phương thế giới căn bản chính là không thể tưởng tượng sự tình. Nhưng chỉ có như vậy nữ nhân, trước mắt vị này tuổi trẻ Hạ thầy thuốc, gần chỉ cần hai lần chạm mặt, khiến cho nữ vương bệ hạ bị bệnh tương tư, lần thứ ba chạm mặt liền trực tiếp câu động nữ vương bệ hạ khẩn cấp muốn cùng hắn trên giường, dù là Ngải Lị Na cùng Ngải Oa là nữ vương bệ hạ nữ hầu vệ, cũng không bằng lòng gặp đến nữ vương bệ hạ thất thân cho một vị da vàng người Trung Quốc, phía sau nhưng cũng là không thể không bội phục trước mắt vị này tuổi trẻ Hạ thầy thuốc. Thậm chí các nàng nội tâm đều rất ngạc nhiên, vị này chính là bộ dạng hơi chút có điểm suất khí, nhưng thoạt nhìn cũng không như cơ nặc duy lan nhân cường tráng người Trung Quốc đến tột cùng có cái gì mị lực, thế nhưng có thể làm cho nữ vương bệ hạ như thế động tâm?

Đáng tiếc này không phải các nàng có thể hỏi vấn đề.

Ngải Lị Na cùng Ngải Oa vừa đi, Catherine nữ vương liền ở cửa treo “Thỉnh chớ quấy rầy” bài tử, sau đó đóng cửa lại, tái sau đó liền khẩn cấp lôi kéo Hạ Vân Kiệt tay hướng của nàng phòng đi đến.

Vào phòng, nữ vương bệ hạ thế này mới tựa hồ ý thức được chính mình tựa hồ có điểm “Hầu cấp”, mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, nhẹ nhàng đẩy Hạ Vân Kiệt một chút, nói:“Ngươi đi trước tắm một chút.”

“Không theo ta cùng nhau sao?” Gặp nữ vương bệ hạ vừa rồi biểu hiện như vậy “Hầu cấp”, nay nhưng thật ra lộ ra một tia thẹn thùng sắc, Hạ Vân Kiệt nhịn không

được đùa nàng nói.

“Lần này không cần, ta muốn chuẩn bị một chút.” Nữ vương bệ hạ lắc đầu nói.

“Chuẩn bị? Chuẩn bị cái gì?” Hạ Vân Kiệt khó hiểu nói.

“Đợi lát nữa ngươi sẽ biết, nhanh đi tắm đi.” Nữ vương bệ hạ đẩy hắn một chút, mặt đẹp tựa hồ càng đỏ một ít.

Chương 907 : Nữ vương lựa chọn

Hạ Vân Kiệt gặp khí chất cao quý tao nhã nữ vương lộ ra ngượng ngùng biểu tình, trong lòng tuy là kỳ quái nàng đến tột cùng muốn chuẩn bị cái gì, nhưng càng nhiều còn là **** hừng hực thiêu đốt, gật gật đầu, không còn có nhiều lời một câu, trực tiếp cất bước vào phòng tắm.

Chịu đựng kia hừng hực thiêu đốt ****, Hạ Vân Kiệt vọt tắm rửa, sau đó khoác khăn tắm đi ra.

Mới vừa đi ra phòng tắm, Hạ Vân Kiệt liền nhìn thấy nữ vương trong tay dẫn theo tay cầm túi, đánh giá hẳn là tắm rửa quần áo, không khỏi âm thầm buồn cười, này Catherine vừa rồi biểu hiện như thế mở ra lớn mật, còn tưởng rằng dương nữ nhân tại đây phương diện đều là như thế, nguyên lai đến thời khắc mấu chốt, lại còn là khó tránh khỏi ngượng ngùng, này đều rõ ràng muốn lên giường, lại còn không nên nhiều lần vừa mới, mang theo quần áo đi vào đổi mới.

Đương nhiên, lời này Hạ Vân Kiệt là sẽ không nói ra, gặp Catherine dẫn theo tay cầm túi muốn vào phòng tắm, cười ngăn lại nàng nói:“Chờ một chút Catherine, ngươi này đó ngày cơ hồ hạt gạo chưa tiến, tuy nói buổi tối ăn một chút thức ăn, tinh thần thể lực khôi phục một ít, nhưng như trước rất là suy yếu, hiện tại trước làm cho ta cho ngươi khơi thông ôn nhuận một phen kinh mạch, sau đó lại đi tắm đi.”

Catherine ngay từ đầu gặp Hạ Vân Kiệt ngăn lại nàng, còn tưởng rằng hắn có chút chờ không kịp, thẳng đến nghe hắn nói như thế, thế mới biết hắn là quan tâm thân thể của chính mình, trong lòng không khỏi lại là ngượng ngùng lại là lần cảm ngọt ngào ấm áp, gật gật đầu, sau đó y Hạ Vân Kiệt phân phó ở ghế trên ngồi ngay ngắn.

Hạ Vân Kiệt chờ Catherine ngồi ngay ngắn sau, bắt tay đặt tại của nàng huyệt Bách Hội, một lũ ôn nhu mà tinh thuần vu lực từ hắn lòng bàn tay chậm rãi chảy vào Catherine trong cơ thể.

Hạ Vân Kiệt hiện tại đã muốn là địa vu lục đỉnh hậu kỳ, không chỉ có một thân vu lực tinh thuần hồn hùng vô cùng, hơn nữa khống chế đứng lên cũng so với trước kia không biết rất quen bao nhiêu lần. Nay hắn vận dụng vu lực giúp Catherine khơi thông ôn nhuận kinh mạch, điều trị thân thể, tự nhiên là dễ dàng.

Không cần một lát, nữ vương bệ hạ nguyên bản tái nhợt sắc mặt liền trở nên hồng nhuận đứng lên, một tia hậu thiên tạp chất theo nàng kia tuyết trắng da thịt lỗ chân lông bị bài đi ra, rất nhanh, nàng kia tuyết trắng da thịt liền trở nên có chút loang lổ, màu trắng váy liền áo lại trở nên dơ bẩn đứng lên.

Catherine dù sao chính là phàm nhân, Hạ Vân Kiệt cho dù đau lòng nàng suy yếu cũng là không dám một bước lên trời đem nàng tạo ra thành cái gì võ lâm cao thủ, gặp kinh mạch ôn nhuận khơi thông không sai biệt lắm, liền thu tay.

Đương nhiên cho dù Hạ Vân Kiệt không dám hạ đại lực khí, lấy hắn thân thủ cấp Catherine kinh mạch như vậy nhất ôn nhuận khơi thông, Catherine được đến có ích cũng là thường nhân sở không thể tưởng tượng. Ít nhất thân nhẹ như yến, tinh thần no đủ, bách bệnh không xâm là trốn không thoát.

“Tốt lắm, hiện tại đi tắm rửa đi, không những tắm, người khác đã có thể nghĩ đến ngươi là một vị ăn mày.” Hạ Vân Kiệt thu thủ, gặp đường đường khí chất cao quý tao nhã nữ vương bệ hạ, nay một thân dơ bẩn, không khỏi trêu chọc nói.

Catherine gặp Hạ Vân Kiệt giễu cợt nàng là một vị ăn mày, ngay từ đầu còn có chút phân không rõ ràng lắm trạng huống, có chút xấu hổ não, bất quá làm nàng cúi đầu nhìn đến chính mình nguyên bản tuyết trắng non mịn da thịt loang lổ bác bác tích không ít dơ bẩn khi, không khỏi hoa dung thất sắc, âm thanh kêu lên, sau đó việc không ngừng liền hướng phòng tắm chạy, chạy đến một nửa khi lại đột nhiên nhớ tới kia một túi tắm rửa quần áo đã quên, lại vội vàng đi vòng vèo xách gói to lại hướng phòng tắm chạy.

Thân là nữ vương bệ hạ, Catherine nữ vương gì thời điểm đều là vẫn duy trì tối tao nhã tối hoàn mỹ tư thái xuất hiện trước mặt người khác, lại thế nào từng giống hôm nay như vậy bẩn quá? Thật sự là đem nàng cả kinh hoàn toàn mất đi dĩ vãng rụt rè thong dong, thậm chí bởi vì kinh hoảng cũng chưa chú ý tới chính mình nay này nhất chạy không chỉ có thân nhẹ như yến, cả người cũng là tràn ngập lực lượng.

Nhìn nữ vương bệ hạ vội vàng chạy tiến phòng tắm chật vật bóng dáng, Hạ Vân Kiệt nhịn không được cười ha ha lên, trong lòng hơi có chút đắc ý chính mình kiệt tác.

Bất quá rất nhanh, Hạ Vân Kiệt phải ý không đứng dậy, thậm chí cảm thấy một tia hối hận.

Kia nữ vương bệ hạ từ vọt vào phòng tắm sau, trừ bỏ nghe được làm cho người ta phiền lòng khí táo tiếng nước rầm, qua nửa nhiều giờ lăng là nhìn không tới mỹ nhân theo bên trong đi ra, thật sự là đem Hạ Vân Kiệt cấp dày vò đứng ngồi không yên, hận không thể vọt vào phòng tắm đi.

Đang lúc Hạ Vân Kiệt có chút kiềm chế không được khi, rốt cục mở cửa thanh ở im lặng phòng ngủ đột nhiên vang lên, tiếp theo Hạ Vân Kiệt hai mắt liền thẳng, có

một đoàn hỏa chợt gian theo hắn phúc để nhảy lên đi lên, hừng hực thiêu đốt.

Xuất hiện ở trước mặt hắn không phải trần như nhộng nữ vương, cũng không phải mặc chỉnh tề nữ vương, mà là một mặc quần áo như sa gợi cảm màu đỏ đai đeo áo ngủ nữ vương bệ hạ. Kiên đĩnh no đủ ****, mượt mà mảnh khảnh eo thon nhỏ, thon dài rất tròn đùi, sa mỏng dưới màu da ẩn hiện, một đầu màu vàng tóc dài rối tung trên vai đầu, lại tựa hồ so với cởi hết còn muốn mê người rất nhiều.

“Hạ, như ta vậy gợi cảm sao? Ngươi thích……” Catherine nữ vương thân thể xinh đẹp nhẹ nhàng liêu khởi làn váy xẻ tà chỗ, nhất thời một cái phong nị thon dài tuyết trắng đùi liền hoàn toàn bại lộ ở Hạ Vân Kiệt dưới mắt.

Nữ vương bệ hạ câu nói kế tiếp còn chưa nói hoàn, của nàng miệng đã bị hai phiến lửa nóng môi cấp che lại, mà cơ hồ đồng thời còn có một đôi tay, đã sớm cao thấp tề công……[vì vĩ đại hà cua, còn là im lặng tuyệt đối đi.]

Sáng sớm nhất lũ ánh mặt trời cách bức màn rơi ở giường lớn, trần như nhộng nữ vương bệ hạ chính vẻ mặt thỏa mãn tựa đầu gối lên Hạ Vân Kiệt cánh tay, màu vàng tóc dài như thác nước bình thường rơi ở Hạ Vân Kiệt trong ngực, dưới ánh mặt trời chiết xạ mê người màu vàng sáng bóng.

Nhìn kia mặt ngoài lồi lõm, gần như hoàn mỹ tuyết trắng thân thể, Hạ Vân Kiệt suy nghĩ nhịn không được bay đến lần đầu tiên cùng Catherine nữ vương gặp mặt ngày nào đó, khóe miệng không khỏi dật ra một tia thản nhiên mỉm cười.

Ai có thể nghĩ đến, một lần ngoài ý muốn, cuối cùng thế nhưng sẽ là lấy phương thức này xong việc.

Có lẽ đây là thiên ý đi! Đây là nhân sinh lạc thú đi!

Hạ Vân Kiệt suy nghĩ là bị đầu giường điện thoại cấp đánh gãy.

Không hề nghĩ ngợi, Hạ Vân Kiệt thân thủ liền tiếp nổi lên điện thoại, tựa đầu gối lên hắn đầu vai nữ vương bệ hạ thấy thế nâng nâng tay, nhưng không biết ra làm gì tự hỏi, cuối cùng lại thả xuống dưới.

Tiếp khởi điện thoại, cùng điện thoại kia đầu vừa mới một lần nói, Hạ Vân Kiệt liền ý thức được này điện thoại chính mình không nên tiếp, bất quá cũng đã đã muộn, bởi vì hắn thanh âm đã muốn bị điện thoại kia đầu Hoff thị vệ trưởng nghe được.

Nghe được nữ vương bệ hạ trong phòng điện thoại truyền đến là một nam nhân thanh âm, Hoff thị vệ trưởng cả người đều choáng váng.

Hắn đương nhiên nghe được đi ra kia thanh âm là thuộc loại cái nào nam nhân, cũng biết này ý nghĩa cái gì. Cũng đang bởi vì hắn biết, cho nên hắn mới hoàn toàn ngốc ở.

Cảm nhận trung nữ thần, tổ quốc nguyên thủ, cứ như vậy, đầu tiên là ngoài hắn ý liệu bị một Trung Quốc người trẻ tuổi đoạt đi của nàng phương tâm, mà hiện tại, ngay cả nàng kia cao quý, kia hoàn mỹ không tỳ vết, gợi cảm đến cực điểm thân thể, đã ở tối hôm qua bị kia Trung Quốc người người trẻ tuổi cướp đi.

Làm Hoff thị vệ trưởng theo dại ra trạng thái trung phục hồi tinh thần lại, hắn đáy lòng chỉ có vô tận chua xót cùng đau đớn.

Khả kia thì thế nào? Đó là nữ vương lựa chọn, không

phải hắn một thị vệ trưởng có thể tả hữu được. Cũng may kia người trẻ tuổi có được thần kỳ y thuật, còn có kia làm cho hắn nhất tưởng đứng lên còn có điểm tâm quý võ công, mặc dù ở Hoff thị vệ trưởng xem ra, cứ việc như thế, Hạ Vân Kiệt như trước xa xa không xứng với hắn nữ vương bệ hạ, nhưng ít ra so với một phổ thông bình thường người trẻ tuổi mạnh hơn nhiều. Nếu không nữ vương bệ hạ thật sự là muốn đem thể xác và tinh thần hoàn toàn giao cho một vị phổ thông bình thường Trung Quốc tiểu tử, Hoff thị vệ trưởng thật sự là ngay cả tự sát tâm tư đều có.

“Khụ khụ, tìm ngươi.” Hạ Vân Kiệt ho khan hai tiếng, biểu tình hơi có chút mất tự nhiên đem điện thoại đưa cho nữ vương bệ hạ.

Nữ vương bệ hạ tiếp nhận điện thoại, hướng Hạ Vân Kiệt cười khẽ chớp một chút nàng cặp kia có thể làm cho người ta câu hồn đãng phách xanh lam ánh mắt.

“Ngươi sớm đã nghĩ tới phải không?” Hạ Vân Kiệt thấy thế thế nào còn không biết vừa rồi nữ vương bệ hạ cũng đã ý thức được điểm này, không khỏi tức giận nâng tay nhẹ nhàng phát hạ nàng kia rất tròn cử kiều mĩ mông.

Nữ vương bệ hạ lại nhẹ nhàng hôn hạ Hạ Vân Kiệt hai má, sau đó hướng hắn đắc ý cười cười, tiếp nổi lên điện thoại.

“Bệ hạ, Thủ tướng đại nhân lại đây thúc giục ngài nhanh chóng về nước, ngài xem chúng ta muốn bao lâu khởi hành về nước?” Điện thoại kia đầu, Hoff thị vệ trưởng thu thập nổi lên kia phức tạp tâm tình, cung kính xin chỉ thị nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 908 : Không cần hảo cao vụ xa

Nữ vương bệ hạ nghe nói như thế, biểu tình nao nao, dưới ánh mắt ý thức nhìn về phía Hạ Vân Kiệt, trong mắt lóe ra một tia không tha sắc.

“Quốc sự trọng yếu, ngươi muốn thật muốn ta, gọi điện thoại cho ta, ta tùy thời đều có thể bay đến của ngươi trong vương cung với ngươi hẹn hò.” Hạ Vân Kiệt thấy thế bám vào Catherine bên tai thấp giọng nói.

Nữ vương bệ hạ biết Hạ Vân Kiệt có phi thiên độn địa bản sự, nghe vậy trong mắt không tha chuyển thành ý cười, sau đó cầm điện thoại đối Hoff thị vệ trưởng nói:“Nếu Thủ tướng lại thúc giục, vậy thứ 2 tuần sau đi, ta trực tiếp cưỡi phi cơ về nước.”

Tuy nói cơ nặc duy lan chính là một tiểu quốc, nhưng gia không thể một ngày không chủ, quốc không thể một ngày không quân, nữ vương bệ hạ thời gian dài như vậy không ở quốc nội, đúng là vẫn còn không ổn. Nay nữ vương bệ hạ cùng hạ thầy thuốc thông đồng, Hoff thị vệ trưởng thật đúng là lo lắng nữ vương bệ hạ lưu luyến Trung Quốc, đến một cái “Từ nay về sau quân vương không còn sớm triều”, cho nên nghe nữ vương bệ hạ nói chu một hồi quốc, trong lòng không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, lại hỏi vài câu hôm nay an bài. Chính là Catherine nữ vương hiện tại hận không thể hai mươi bốn giờ đều triền ở Hạ Vân Kiệt bên người, lại nào có cái gì an bài, lại càng không nguyện ý có bóng đèn đi theo bên cạnh, cho nên không cần nghĩ ngợi liền đuổi rồi Hoff thị vệ trưởng, làm cho bọn họ tự do hoạt động.

Hoff thị vệ trưởng nghe xong nữ vương phân phó, trong lòng chỉ có một trận cười khổ, chính là nữ vương mê luyến Hạ Vân Kiệt, hắn này thị vệ trưởng nhưng cũng

không tư cách can thiệp, đành phải treo điện thoại, nghĩ nghĩ cùng Berg thầy thuốc đám người công đạo một phen sau, liền nhích người đi trung y viện tìm Lưu Nhất Duy đi.

Ngày hôm qua Lưu Nhất Duy cho hắn đâm mấy châm, hắn bụng thư thái rất nhiều, chính là còn cần dùng mấy tề thuốc Đông y.

“Trong khoảng thời gian này phỏng chừng ngươi đều vội vàng tìm kiếm hỏi thăm danh y, ngay cả du lãm tâm tư đều không có. Vừa vặn thừa dịp còn có ba ngày thời gian, ta mang ngươi chung quanh đi một chút nhìn xem đi.” Một ngày này là thứ sáu, Hạ Vân Kiệt gặp nữ vương nói chu một hồi quốc, biết nàng luyến tiếc chính mình, còn muốn ở chính mình bên người lưu lại vài ngày, liền cúi đầu hôn hạ cái trán của nàng, nhu nói.

“Tốt! Ta cũng đang muốn nhìn một chút cái dạng gì thần kỳ thổ địa khả năng bồi dưỡng ra ngươi như vậy thần kỳ nam nhân.” Catherine nghe vậy vui vẻ nói.

Vì thế, kế tiếp ba ngày Hạ Vân Kiệt đều lái hắn kia lượng màu trắng 520 xe BMW, mang theo Catherine ở Giang Nam tỉnh chung quanh du lịch.

Hương xe mỹ nhân, nhưng lại là cái tóc vàng mắt xanh mỹ nữ, này ba ngày, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không thiếu dẫn người chú mục, cũng không thiếu bị nam nhân ngầm giơ ngón tay cái lên xưng một tiếng anh hùng.

Không có biện pháp, mấy năm nay nhìn đến nhiều nhất đều là Trung Quốc mỹ nữ ôm người nước ngoài, lại thiếu nhìn đến dương nữu ôm Trung Quốc đàn ông, thân là Trung Quốc nam nhân, có đôi khi ngẫm lại trong lòng tự nhiên có chút khó chịu nghẹn khuất, khó được Hạ Vân Kiệt vì Trung Quốc đàn ông cãi một hơi, bọn họ tự nhiên tốt tốt a q một chút.

Tốt đẹp thời gian luôn quá thật sự mau, đảo mắt chính là thứ 2.

Catherine nữ vương tìm y trong lúc cực kỳ điệu thấp, nhưng về nước khi lại không biết ra làm gì tâm tư, đột nhiên trở nên phá lệ cao điệu đứng lên, ở thứ 2 buổi sáng chuyên môn cùng trung phương tiến hành rồi một lần hữu hảo gặp gỡ, ký kết vài phần hữu hảo hiệp nghị, buổi chiều mới ở trung phương long trọng vui vẻ đưa tiễn nghi thức trung đi lên chuyên cơ bay khỏi Trung Quốc.

Thân là Âu châu một quốc gia đứng đầu, Catherine nữ vương nhất cử nhất động tự nhiên lần chịu chú ý, thấy nàng đột nhiên đối Trung Quốc biểu hiện ra trước nay chưa có hữu hảo thái độ, không ít tây phương quốc gia đều cảm thấy kinh ngạc, liền ngay cả trung phương bên này kỳ thật cũng cảm thấy có chút không thể tưởng tượng. Bất quá lần này cùng nữ vương đồng hành Hoff thị vệ trưởng bọn người trong lòng biết rõ ràng đây là bởi vì nữ vương tình nhân là một vị người Trung Quốc, đây là nữ vương yêu ai yêu cả đường đi.

Chính là này đó tin tức cũng không chừng vì ngoại nhân nói, nếu không tất nhiên muốn nhấc lên gợn sóng sóng to, chỉ sợ từ nay về sau vương thất vốn không có an bình ngày.

Thứ 3, ngồi ở trong văn phòng, nhìn phô thiên cái địa có liên quan Catherine nữ vương tin tức đưa tin, nhìn kia trong đưa tin nữ vương phong hoa tuyệt đại hình ảnh, Hạ Vân Kiệt đồng dạng trong lòng biết rõ ràng, Catherine vì sao hội đột nhiên đối Trung Quốc biểu hiện như thế nhiệt tình hữu hảo.

Nhớ tới mấy ngày trước đây hai người tình ý kéo dài, nhớ tới kia tuyết trắng đầy đặn thân thể ở chính mình

khố hạ uyển chuyển cầu hoan, nhớ tới rời đi trước, Catherine nữ vương kia không tha ánh mắt, lần nữa dặn dò nghỉ hè nhất định phải đến Địa Trung Hải đảo quốc cộng hòa Síp của nàng tư nhân biệt thự cùng nàng gặp gỡ, Hạ Vân Kiệt khóe miệng bất tri bất giác dật ra một tia mỉm cười.

“Không phải đâu, tiểu tử ngươi tai họa chúng ta tổ quốc mỹ nữ còn chưa đủ, còn muốn tai họa ngoại quốc dương nữu!” Gặp Hạ Vân Kiệt nhìn chằm chằm màn hình xem, khóe môi nhếch lên một tia “Cười dâm đãng”, Lưu Lực Hoành tò mò thăm dò hướng máy tính màn hình liếc liếc mắt một cái, gặp là một vị tóc vàng mắt xanh dương nữu, lập tức đứng lên, đi đến Hạ Vân Kiệt phía sau, thật mạnh vỗ một chút bờ vai của hắn, đôi mắt lại mị lên, thấu màn hình càng gần một ít.

Lưu Lực Hoành nhưng là rất rõ ràng, Hạ Vân Kiệt kia vài hồng nhan tri kỷ là cái gì cấp bậc mỹ nữ, có thể làm cho hắn nhìn trúng dương nữu tự nhiên cũng nhất định là phong eo phì mông gợi cảm mỹ nữ, cho nên đương nhiên muốn xem cái rõ ràng, hảo hảo thưởng thức thưởng thức.

Gặp Lưu Lực Hoành như vậy vừa nói, trong văn phòng mặt khác hai nam nhân cũng tất cả đều đứng lên thấu lại đây, thậm chí ngay cả Lý Hiểu Thi đều có hiếu kì, chính là nàng dù sao cũng là nữ nhân, nhưng thật ra không cố ý đứng dậy đi vô giúp vui, bất quá tròng mắt nhưng cũng hướng Hạ Vân Kiệt bên kia ngắm.

Nàng đương nhiên cũng là rõ ràng, Hạ Vân Kiệt kia vài hồng nhan tri kỷ là cái gì cấp bậc mỹ nữ, hơn nữa ở Đông Bình hồ cảnh khu gặp được vị kia Tần Lam, đến bây giờ, nàng đều ký ức hãy còn mới mẻ, mặc kệ là kia cao nhã lãnh diễm khí chất, còn là kia mặt ngoài có hứng thú dáng người, đều có thể làm cho chung quanh nữ nhân ảm đạm thất sắc.

“Ta dựa vào, ta nói đâu, cái nào dương nữu có thể làm cho chúng ta hạ đại cao thủ thế nhưng cũng nhìn xem thèm nhỏ dãi, nguyên lai là cơ nặc duy lan Catherine nữ vương a! Như thế nào, Hạ lão sư cũng động tâm ?” Lưu Lực Hoành thấy rõ ràng trên màn hình dương nữu sau, trên mặt toát ra hiểu ý dâm loạn biểu tình.

“Thiết, này còn dùng ngươi nói. Như vậy mỹ nữ có cái nào nam nhân nhìn hội không động tâm ? Hơn nữa, người ta nhưng là nữ vương a, quang ngẫm lại nàng kia thân phận, chậc chậc, nếu có một ngày có thể……” Phạm Học Văn trên mặt đồng dạng toát ra dâm loạn biểu tình, bất quá nói đến mặt sau, hắn cuối cùng nhớ tới trong văn phòng còn ngồi một vị nữ lão sư, có chừng có mực.

“Thiết, ngươi cũng đừng nằm mơ. Nếu có cơ hội có thể giáp mặt nhìn thấy một lần chân nhân, ta cũng liền cảm thấy mỹ mãn.” Lục Cao Đại khinh bỉ phiêu Phạm Học Văn liếc mắt một cái, sau đó vẻ mặt khát khao nói.

“Thiết, giáp mặt nhìn thấy một lần chân nhân sẽ không là nằm mơ sao? Kia nhưng là nữ vương, cái gì kêu nữ vương hiểu không?” Phạm Học Văn nghe vậy lập tức đồng dạng khinh thường chèn ép nói.

“Kỳ thật cũng không có gì a, nữ vương lúc đó chẳng phải người sao? Thật muốn muốn gặp, sớm hay muộn tổng cũng có thể nhìn thấy.” Hạ Vân Kiệt gặp chính mình đồng văn phòng ba vị đồng sự đều đã ở chú ý nữ vương bệ hạ, không khỏi cười cười nói.

Tuy rằng hiện tại hắn còn tại đồng sự trước mặt lén gạt đi thân phận, nhưng sớm hay muộn có một ngày thân phận của hắn luôn muốn cho sáng tỏ, đến lúc đó hướng bọn họ dẫn kiến chính mình nữ nhân cũng là tình lý trung sự tình.

Chính là Lưu Lực Hoành đám người lại không biết nói bọn họ cảm nhận trung nữ thần, dĩ nhiên là trước mắt vị này Hạ phó giáo sư nữ nhân, cũng không biết Hạ Vân Kiệt lời này là nhằm vào về sau sẽ phát sinh sự tình nói, nghe vậy người người đều hướng hắn mắt trợn trắng.

Lưu Lực Hoành lại không chút khách khí khinh bỉ nói:“Không phải ta xem không nổi a Hạ lão sư, tuy rằng ngươi ở thông đồng nữ nhân phương diện rất một tay, chiến vô bất thắng công vô bất khắc, nhưng này Catherine nữ vương, ngươi nha cũng liền theo chúng ta giống nhau, có tư cách ở máy tính màn hình thưởng thức thưởng thức ảnh chụp.”

“Đúng vậy, Hạ lão sư, tuy rằng ngươi tại đây phương diện tuổi trẻ đầy hứa hẹn, nhưng làm người còn là cần làm đến nơi đến chốn, không thể rất hảo cao vụ xa. Ngươi thật muốn đối tóc vàng mắt xanh nữ nhân sinh ra hứng thú, còn là sự thật một chút, chúng ta Giang Châu thị nay cũng là có dương nữu thường lui tới, thật muốn tốn chút tâm tư, lấy năng lực của ngươi có lẽ cũng có thể thông đồng thượng một cái, coi như là dương ta quốc uy, nhưng Catherine nữ vương bệ hạ, ngươi cũng đừng nằm mơ !” Lục Cao Đại theo sát sau bày ra một bộ lời nói thấm thía bộ dáng “Khuyến khích” Nói.

“Đúng vậy, nói thật, sống ba mươi năm sau, ta còn không cùng tóc vàng mắt xanh dương nữu nắm qua tay, nói chuyện nhiều đâu. Hạ lão sư nếu có thể thông đồng thượng một dương nữu, không chỉ có chúng ta 306 văn phòng mỗi người trên mặt có quang, ta về sau cũng còn có cơ hội cùng dương nữu nắm bắt tay, trò chuyện.” Phạm Học Văn theo sát sau nói.

“Các ngươi này đó xú nam nhân, đàm luận những lời này đề khi, có thể hay không chú ý một chút, đừng đem ta làm không tồn tại.” Lý Hiểu Thi gặp trong văn phòng

này mấy nam nhân càng nói càng không có yên lòng, nhịn không được vỗ vỗ cái bàn, mặt lộ vẻ bất mãn nói.

“Hắc hắc, ngượng ngùng, ngượng ngùng Lý lão sư. Muốn trách nha, đều do Hạ lão sư, không có việc gì đi làm nhìn cái gì Catherine nữ vương.” Lưu Lực Hoành đám người gặp Lý Hiểu Thi mặt lộ vẻ bất mãn, đều ngượng ngùng bồi cười nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Lưu Lực Hoành đám người trách tội đến chính mình trên đầu, nhịn không được đảo cặp mắt trắng dã, một trận dở khóc dở cười, cái gì Catherine nữ vương không Catherine nữ vương, chính mình xem là chính mình nữ nhân!

Trong lòng đang nghĩ tới, di động tiếng chuông vang lên.

Hạ Vân Kiệt lấy ra nữa vừa nhìn thấy là Catherine, không khỏi có chút chột dạ quét trong văn phòng mọi người liếc mắt một cái, sau đó vội vàng một bên tiếp đứng lên, một bên đi ra ngoài.

Gặp Hạ Vân Kiệt cầm lấy di động liền đi ra ngoài, rõ ràng có chút lén lút chột dạ bộ dáng, Lưu Lực Hoành đám người lập tức cho nhau liếc nhau, trong mắt toát ra một tia tò mò ánh mắt, lỗ tai lại sớm đã cao cao dựng thẳng lên.

“Thân ái hạ, ta đã muốn về nhà, ta mỗi thời mỗi khắc đều suy nghĩ ngươi, ngươi suy nghĩ ta sao?” Hạ Vân Kiệt vừa mới đi tới cửa, liền nghe được trong điện thoại truyền đến Catherine kia tình ý kéo dài trong lời nói.

Đối với Catherine, đây là của nàng mối tình đầu, đang đứng ở tình yêu cuồng nhiệt trung nàng thật sự là không có lúc nào là không ở tưởng niệm Hạ Vân Kiệt, cho nên một hồi đến cơ nặc duy lan, đem quốc sự hơi chút xử lý một phen, liền kiềm chế không được trong lòng tưởng

niệm, cách dương cấp Hạ Vân Kiệt gọi điện thoại.

“Ta cũng vậy.” Hạ Vân Kiệt một bên trả lời, một bên rớt ra cửa phòng làm việc, đi rồi đi ra ngoài.

Cẩn thận mấy cũng có sai sót, Hạ Vân Kiệt tuy rằng đã muốn nghĩ tới muốn đi ra ngoài trò chuyện, nhưng đã quên ở hắn không xuất môn trước, Lưu Lực Hoành đám người vảnh tai còn là mơ hồ có thể nghe được di động kia đầu nữ nhân thanh âm, cũng đã quên chính mình xuất môn trước dùng là là tiếng Anh trả lời.

Nhìn Hạ Vân Kiệt xuất môn, lại thuận tay đóng cửa, Lưu Lực Hoành đám người cho nhau ngươi xem xem ta, ta xem nhìn ngươi, hồi lâu không hẹn mà cùng bật thốt lên nói:“Ta dựa vào, tiểu tử này thế nhưng thực phao thượng dương nữu!”

Tiếp theo, toàn bộ 306 văn phòng đều sôi trào, liền ngay cả vừa rồi còn bất mãn trong văn phòng vài xú nam nhân trước mặt của nàng miệng vô ngăn cản đàm luận nữ nhân Lý Hiểu Thi lão sư, cũng khó dấu nội tâm hừng hực thiêu đốt bát quái chi hỏa, cũng bắt đầu cùng Lưu Lực Hoành đám người thảo luận nghiền ngẫm, Hạ Vân Kiệt đến tột cùng phao thượng thế nào quốc dương nữu, bộ dạng như thế nào, dáng người như thế nào……

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 909 : Đáp án

Lúc này hành lang Hạ Vân Kiệt nghe Catherine tràn ngập thâm tình lời ngon tiếng ngọt, mãn đầu óc đều là nàng kia khêu gợi thân ảnh, quyến rũ nhất nhăn mày cười, làm sao có năng lực dự đoán được lúc này 306 văn phòng bởi vì hắn một chiếc điện thoại, lúc này chính náo nhiệt rối tinh rối mù.

“Thân ái, nhớ kỹ bảy tháng nhất định phải đến cộng hòa Síp nga! Nơi nào có trời xanh cùng đại hải, ta sẽ ở của ta bể bơi cởi hết quần áo, chờ ngươi lại từ trên trời giáng xuống……” Điện thoại kia đầu, Catherine nhẹ giọng nói xong trêu chọc lòng người tình nói.

Catherine lời nói, đem Hạ Vân Kiệt suy nghĩ đưa hai người lần đầu tiên gặp mặt ngày nào đó, nhớ tới kia bể bơi trung đẫy đà tuyết trắng thân thể, thon dài rắn chắc đùi, hắn nhịn không được nuốt hạ nước miếng, âm thầm lắc đầu nói, ai có thể nghĩ đến công chúng trước mặt cao quý tao nhã nữ vương bệ hạ, một khi mở rộng cửa lòng cũng là như thế không bị cản trở nhiệt tình đâu!

Lần này cách dương điện thoại cháo, suốt bảo hai mươi phút.

Có lẽ hai mươi phút đối với bình thường một đôi tình yêu cuồng nhiệt trung nam nữ cũng không coi là cái gì, một lần điện thoại cháo bảo một hai giờ đối với tình yêu cuồng nhiệt trung nam nữ cũng không hiếm thấy, nhưng ở nữ vương bệ hạ vị trí, coi nàng thân phận, coi nàng từ nhỏ dưỡng thành tính cách, cùng một nam nhân cách dương tán gẫu lời tâm tình hàn huyên hai mươi phút, cũng tuyệt đối là cái kỳ tích. Nếu là làm cho cơ nặc duy lan thần dân biết, bọn họ khẳng định nghĩ đến đây là nói nhảm mà thôi.

Treo Catherine nữ vương điện thoại, Hạ Vân Kiệt đi vòng vèo văn phòng.

Vừa mới đẩy ra cửa phòng làm việc, Hạ Vân Kiệt liền cảm thấy cả người căng thẳng, chỉ thấy trong văn phòng, một đôi đôi mắt chính như thẩm vấn phạm nhân bình thường thẳng tắp theo dõi hắn.

“Khụ khụ, như vậy nhìn ta làm gì?” Hạ Vân Kiệt đột nhiên cảm thấy một trận không ổn.

Quả nhiên Hạ Vân Kiệt trong lời nói vừa mới vừa dứt, Lưu Lực Hoành béo thủ đã muốn ôm hắn cổ, trên mặt treo một chút ngoan sắc nói:“Hảo ngươi cái Hạ lão sư, phao thượng tóc vàng mắt xanh dương nữu, thế nhưng cũng không cùng các huynh đệ thông cái khí! Nói, kia dương nữu là cái nào quốc gia nữ nhân? Có hay không ảnh chụp? Lập tức lấy ra đến làm cho chúng ta nhìn xem.”

“Lưu lão sư, ngươi nói cái gì đâu? Ta như thế nào nghe không hiểu?” Hạ Vân Kiệt tuy rằng đã muốn ý thức được khẳng định là chính mình vừa rồi lộ ra cái gì dấu vết, nhưng còn là chưa từ bỏ ý định dựa vào nơi hiểm yếu chống lại nói.

“Hạ lão sư, như vậy sẽ không bạn chí cốt đi. Tuy rằng chúng ta tiếng Anh cũng không phải tốt lắm, nhưng giống cái gì ‘Thân ái hạ’, còn có ‘Ta cũng vậy’ linh tinh tiếng Anh, chúng ta hay là nghe không hiểu.” Lưu Lực Hoành ôm sát một ít Hạ Vân Kiệt cổ, ngoài cười nhưng trong không cười nói.

“Đúng vậy, Hạ lão sư, mọi người đều là đồng cái trong văn phòng đồng sự, ngươi còn là thẳng thắn theo khoan đi.” Lục Cao Đại tiến lên đây vỗ vỗ Hạ Vân Kiệt bả vai, nói.

“Đúng rồi, Hạ lão sư, ngươi yên tâm, ta tuyệt không cùng Dương Thục Cầm nói lên chuyện này.” Lý Hiểu Thi hai mắt lòe lòe tỏa sáng nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt nói.

Ta vựng, đây đều là cái gì cùng cái gì sao? Ta phao không phao dương nữu cùng Dương Thục Cầm thư ký lại có cái gì quan hệ? Hạ Vân Kiệt gặp Lý Hiểu Thi trên mặt tràn ngập bát quái, nghe vậy không khỏi dở khóc dở cười.

“Hắc hắc, ngươi xem Hạ lão sư, xem ở ngươi dương ta quốc uy phân thượng, ngay cả Lý lão sư đều cam đoan thay ngươi giữ bí mật, ngươi còn có cái gì lo lắng, mau mau công đạo kia dương nữu kể lại tin tức, nếu không, hắc hắc……” Phạm Học Văn gặp Hạ Vân Kiệt còn không mở miệng, rốt cục tú tú quyền đầu nói.

“Được rồi, ta giảng không được sao? Lưu lão sư, phiền toái ngươi trước buông ra ngươi đầy mỡ phì thủ.” Hạ Vân Kiệt gặp chính mình không nói, bọn người kia khẳng định sẽ không bỏ qua chính mình, đành phải tức giận phát một chút Lưu Lực Hoành như trước gắt gao ôm chính mình cổ phì thủ, nói.

“Hắc hắc, như vậy mới đúng thôi! Nói mau, nói mau, cái nào quốc gia ? Có hay không ảnh chụp, lập tức lấy ra nữa làm cho chúng ta coi một chút.” Gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu đồng ý, Lưu Lực Hoành vội vàng buông tay, sau đó đồng Lục Cao Đại đám người thèm nhỏ dãi một khuôn mặt đem Hạ Vân Kiệt vây quanh đứng lên, liền ngay cả Lý Hiểu Thi này nữ lão sư lúc này cũng không cam lạc hậu, cùng Lục Cao Đại bọn họ tễ cùng một chỗ, đôi mắt càng phát ra lóe sáng nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt.

“Kỳ thật cũng không có gì hay nói, người các ngươi vừa rồi đều thấy được.” Hạ Vân Kiệt gặp Lưu Lực Hoành

buông ra tay, nhún vai bất đắc dĩ nói.

“Vừa rồi chúng ta thấy được? Ngươi là nói Catherine nữ vương?” Lưu Lực Hoành đám người sửng sốt, lập tức mở ra hắn cặp kia phì thủ làm ra một bộ muốn kháp Hạ Vân Kiệt “Hung mãnh” Động tác, uy hiếp nói:“Ngươi nếu dám gật đầu, tin hay không ta bóp chết ngươi!”

“Chính là, chúng ta cùng nhau kháp!” Lý Hiểu Thi lúc này cũng hoàn toàn kiên định theo Lưu Lực Hoành đám người đứng ở cùng trận tuyến thượng, nói xong nàng còn giơ lên hai tay, bày ra một bộ giương nanh múa vuốt bộ dáng.

Vì kia khỏa hừng hực thiêu đốt bát quái chi tâm, lúc này nàng là một chút lão sư phong độ cũng chưa.

Hạ Vân Kiệt thấy thế đương nhiên không dám gật đầu, chỉ có thể cười khổ lấy di động ra, mở ra album, sau đó ở bọn họ trước mắt một đám thoảng qua đi.

Ảnh chụp trung, một cái vô cùng khêu gợi tóc vàng nữ lang một thân hưu nhàn ăn mặc, màu lam ngắn tay t tuất, thủy tẩy bạch ngưu tử quần soóc, đội một đại khuông màu trà kính râm, ngay mặt mang hạnh phúc mỉm cười tựa vào một nam nhân trên người, mà kia nam nhân tắc từ phía sau ôm kia làm cho nam nhân phát cuồng, làm cho nữ nhân ghen tị gợi cảm vòng eo, hai má thân mật khăng khít dán tóc vàng nữ lang hai má.

Ảnh chụp trung nam nhân tự nhiên chính là Hạ Vân Kiệt, mà kia tóc vàng nữ lang tắc đúng là Catherine nữ vương.

“Ta dựa vào, không phải đâu, này, đây là Catherine nữ vương!” Vừa mới ở tin tức đưa tin xem qua Catherine nữ vương ảnh chụp, Lưu Lực Hoành đám người tự nhiên ký ức hãy còn mới mẻ, động vừa thấy đến ảnh

chụp trung Hạ Vân Kiệt gắt gao ôm gợi cảm tóc vàng nữ lang, nhất thời tròng mắt đều thiếu chút nữa bạo đi ra, lắp bắp nói.

Hồi lâu, ở trải qua một trận khiếp sợ sau, mọi người thế này mới đột nhiên như là ý thức được cái gì, tất cả đều lại đem ánh mắt bắn về phía Hạ Vân Kiệt, trăm miệng một lời nói:“Không đúng, Catherine nữ vương như thế nào khả năng hội với ngươi cùng một chỗ? Này, này tuyệt không có thể là Catherine nữ vương! Hẳn là hai người bộ dạng rất giống!”

Hạ Vân Kiệt kỳ thật sớm đã dự đoán được cho dù chính mình thật sự lấy ra ảnh chụp cấp này đám tên xem, bọn họ cũng khẳng định tuyệt không tin tưởng.

Dù sao một cái là Âu châu quốc gia nữ vương, tọa ủng mấy chục ức đồng Euro đại phú bà, một cái là đại học lão sư, hai người thân phận kém như thế cách xa, cho dù gặp thượng một mặt, nói thượng nói mấy câu cũng không đại khả năng, càng đừng nói như thế thân mật ôm cùng một chỗ.

Quả nhiên, ở trải qua ngay từ đầu khiếp sợ sau, Lưu Lực Hoành đám người liền lập tức cấp chính mình tìm được rồi “Đáp án”.

Chính là tuy rằng sớm đã dự đoán được điểm ấy, nhưng thấy Lưu Lực Hoành đám người tự cho là thông minh tìm được rồi “Đáp án”, Hạ Vân Kiệt còn là có chút dở khóc dở cười.

Đầu năm nay, nói thật thật đúng là không dễ dàng a!

“Đúng, tuyệt đối là như vậy. Bất quá,****** này thật sự rất làm giận. Vì cái gì người này vận khí tốt như vậy đâu? Thông đồng thượng nữ nhân tất cả đều là tuyệt sắc mỹ nữ, nay phao cái tóc vàng mắt xanh dương nữu,

không chỉ có cũng là muốn khuôn mặt có khuôn mặt, muốn dáng người có dáng người, thế nhưng còn ****** cùng Catherine nữ vương bộ dạng như vậy giống, ta dựa vào, lão tử cùng hắn nhất so với, mấy năm nay tất cả đều sống uổng phí !" Dù là Lưu Lực Hoành bọn người là lão sư, dù là trong văn phòng còn có cái nữ lão sư ở đây, Lưu Lực Hoành đám người ở tìm được rồi "Đáp án" Sau, còn là nhịn không được liên tục bạo lời thô tục.

Lý Hiểu Thi tuy rằng xưa nay đối cùng văn phòng nam các sư phụ thô lỗ ngôn hành yêu cầu có vẻ nghiêm, nhưng lúc này đây nghe xong thế nhưng không chỉ có không có tức giận, ngược lại còn có chút đồng ý gật gật đầu, ánh mắt thực phức tạp trên dứoi đánh giá Hạ Vân Kiệt hồi lâu, thế nhưng nói:"Hạ lão sư phao như vậy một dương nữu, ngươi hôm nay có phải hay không hẳn là mời khách a?"

"Đúng, đúng, nhất định phải mời khách, an ủi an ủi chúng ta này khỏa bị thương tâm." Lưu Lực Hoành đám người nghe vậy liên tục gật đầu nói. Nói xong một đám hay dùng "Hung lệ" ánh mắt nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, phảng phất hắn chỉ cần lắc đầu nói cái "Không" Tự, bọn họ ba người sẽ bắt hắn cho ăn sống nuốt tươi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 910 : Tuyệt đối nên

Nhìn Lưu Lực Hoành đám người “Hung thần ác sát” bộ dáng, Hạ Vân Kiệt đành phải nhấc tay đầu hàng nói:“Được rồi, được rồi, ta mời khách tổng được rồi đi.”

Gặp Hạ Vân Kiệt đồng ý mời khách, Lưu Lực Hoành đám người thế này mới tựa hồ tìm được rồi điểm tâm lý cân bằng, thu hồi “Hung lệ” ánh mắt, nói:“Này còn kém không nhiều lắm.”

Gặp Lưu Lực Hoành đám người cuối cùng là thả chính mình một con ngựa, Hạ Vân Kiệt không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Bất quá hắn này khẩu khí hiển nhiên tùng quá sớm một ít, Lưu Lực Hoành đám người tuy rằng là thu hồi “Hung lệ” ánh mắt, bất quá trên mặt lại lập tức lộ ra kia chiêu bài dâm loạn tươi cười, mà Lưu Lực Hoành kia chích phì thủ lại lại ôm Hạ Vân Kiệt cổ.

“Hạ lão sư, chúng ta có tính không bạn tốt, hảo huynh đệ?” Lưu Lực Hoành ôm Hạ Vân Kiệt cổ, hỏi.

“Đương nhiên tính.” Hạ Vân Kiệt gật đầu nói, trong lòng đã muốn mơ hồ cảm thấy một tia không ổn.

Quả nhiên Hạ Vân Kiệt vừa dứt lời mới hạ xuống, Lưu Lực Hoành liền ôm sát một ít hắn cổ, ngoài cười nhưng trong không cười nói:“Nếu là bạn tốt, hảo huynh đệ, ngươi kết giao tân quốc tế bạn bè, có phải hay không hẳn là mang lại đây cho chúng ta này các huynh đệ tỷ muội nhận thức nhận thức?”

“Đúng vậy, đúng vậy, Hạ lão sư, ta Phạm Học Văn đời này còn không có cùng tóc vàng nữ lang tán gẫu, nắm qua tay đâu? Ngươi hiện tại đều đã muốn phao thượng

dương nữu, huynh đệ ta điểm này điểm tiểu nguyện ý tổng có thể thỏa mãn một chút đi.” Phạm Học Văn lập tức cũng thấu đi lên, thèm nhỏ dãi khuôn mặt nói.

“Catherine nữ vương ta là không cơ hội nhìn thấy chân nhân, bất quá có thể cùng một vị tóc vàng nữ lang bộ dạng cùng nữ vương rất giống, trò chuyện, tâm sự thiên, kia cũng là nhân sinh nhất chuyện vui a! Đương nhiên Hạ lão sư ngươi yên tâm, làm huynh đệ khẳng định là sẽ không mơ ước của ngươi nữ nhân.” Lục Cao Đại cũng đi theo thấu lại đây nói.

“Thiết, liền ngươi như vậy tử, mơ ước hữu dụng sao?” Lý Hiểu Thi nghe vậy không chút khách khí làm thấp đi nói.

Nói xong, Lý Hiểu Thi cũng không xem Lục Cao Đại ngượng ngùng biểu tình, chuyển hướng Hạ Vân Kiệt nói:“Hạ lão sư, mang lại đây cho chúng ta nhìn một cái đi, yên tâm, chúng ta hiểu được đúng mực, nhất định sẽ không làm cho nàng cảm thấy không được tự nhiên.”

Muốn nói Hạ Vân Kiệt phao thượng Trung Quốc nữ nhân, Lý Hiểu Thi còn không thấy được hội cảm thấy hứng thú, nhưng nay phao là dương nữu, cho dù nàng là nữ nhân, cũng là sinh ra nồng đậm hứng thú, thậm chí lúc này đều không thể không biết Hạ Vân Kiệt hoa tâm.

Nói đến nói đi, còn là mỗi một quốc nhân, chẳng sợ nữ nhân tâm lý đều cất giấu “Dương ta quốc uy” dân tộc tình tiết, thế cho nên rõ ràng biết Hạ Vân Kiệt sớm đã chân đạp vài chiếc thuyền, nay lại phao thượng tóc vàng nữ lang, Lý Hiểu Thi đều có thể dễ dàng tha thứ.

“Này khả năng không lớn, nàng về nước đi. Vừa rồi nàng gọi điện thoại cho ta, chính là nói cho ta biết đã muốn an toàn về nhà.” Hạ Vân Kiệt ăn ngay nói thật nói, trong lòng nhưng thật ra âm thầm may mắn, này riêng tư

hôm nay mới bị bọn họ trong lúc vô ý phát hiện, nếu không thật đúng là không tốt cự tuyệt, nay nhưng thật ra có thể đúng lý hợp tình cự tuyệt.

“Không phải đâu, đi trở về!” Lưu Lực Hoành đám người nghe vậy đều có chút mất mát uể oải, bất quá rất nhanh, Lưu Lực Hoành đám người lại lập tức đối một cái khác vấn đề sinh ra hứng thú:“Nghe nói dương nữu đều thực mở ra, thành thật công đạo, ở nàng rời đi Trung Quốc trước, ngươi cùng nàng có hay không kia?” Lưu Lực Hoành tiếp tục ôm Hạ Vân Kiệt cổ, thấp giọng hỏi nói.

Lý Hiểu Thi tuy rằng là cái nữ nhân, nghe được Lưu Lực Hoành này rõ ràng vấn đề, không chỉ có không có trách hắn, ngược lại dựng lên lỗ tai.

“A, thời gian không sai biệt lắm, chúng ta đi ăn cơm đi.” Hạ Vân Kiệt đâu chịu dễ dàng theo chân bọn họ vạch trần này riêng tư, nghe vậy lập tức đánh ha ha, nói sang chuyện khác nói.

“Đừng nói sang chuyện khác, nhanh lên thành thật công đạo!” Lưu Lực Hoành đám người lại căn bản không hơn làm, ôm sát hắn cổ nói.

“Ta cự tuyệt trả lời.” Hạ Vân Kiệt gặp Lưu Lực Hoành đám người không hơn làm, đành phải kiên trì phản kháng nói.

“Ta dựa vào, thì phải là có!” Lưu Lực Hoành đám người cũng là là thông minh, gặp Hạ Vân Kiệt không chịu trả lời, lập tức đoán được kết quả. Dù sao trong văn phòng có cái nữ đồng sự ở, loại này phong lưu sự nam nhân tổng yếu phủ nhận.

“Thật sự không có thiên lý a! Ta như thế nào sẽ không gặp được loại này dị quốc diễm ngộ đâu? Thật tốt đẹp, xong việc sau, các phân này nọ, cái gì trách nhiệm cũng

không dùng ngươi gánh nặng.” Gặp Hạ Vân Kiệt lúc này không tái phủ nhận, Lưu Lực Hoành các nam lão sư người người chủy ngực dậm chân, tràn đầy hâm mộ ghen tị hận.

Nhìn Lưu Lực Hoành đám người chủy ngực dậm chân bộ dáng, Hạ Vân Kiệt dở khóc dở cười nói:“Còn muốn không cần ăn cơm ? Muốn ăn cơm hiện tại bước đi, đã muộn ta cũng không nhận trướng.”

“Ăn, đương nhiên ăn! Mỹ nữ đều cho ngươi cấp chiếm, như thế nào cũng phải nhường ngươi phá điểm tài.” Lưu Lực Hoành đám người ào ào nói.

Nói xong, mọi người liền cười cười ha ha thu thập này nọ, sau đó chuẩn bị xuất môn.

Phía sau, Lý Hiểu Thi lạc hậu một hai bước, thuận tay còn kéo hạ Hạ Vân Kiệt, ửng đỏ mặt thấp giọng nói:“Hạ lão sư, này nam nữ trong lúc đó sự tình là ngươi việc tư, ta là không quyền lợi can thiệp, bất quá nói như thế nào ta cũng so với ngươi hư dài vài tuổi, hay là muốn khuyên ngươi một câu, phải chú ý an toàn a.”

Nói xong, Lý Hiểu Thi phỏng chừng chính mình cũng hiểu được một nữ nhân gia nói lời này có điểm ngượng ngùng, liền bước nhanh đi tới đằng trước đi.

Hạ Vân Kiệt nhìn Lý Hiểu Thi đỏ mặt bước nhanh đi đến đằng trước đi, nhớ tới nàng vừa rồi nói câu nói kia, ký cảm động cùng đồng sự nhóm gian kia ấm áp quan tâm lại có chút dở khóc dở cười.

Một hàng năm người, có nói có cười ra văn phòng, đi xuống lầu, ở học viện đại lâu cửa khi gặp gỡ Dương Thục Cầm thư ký.

“Như vậy náo nhiệt, các ngươi làm cái gì vậy đi?”

Dương Thục Cầm cùng 306 văn phòng nhân quan hệ đặc biệt tốt, thấy thế cười dài hỏi.

“Hạ lão sư hôm nay mời khách, chúng ta đang chuẩn bị đi ăn cơm đâu.” Lưu Lực Hoành cười trả lời.

“Nga, cũng không thể được tính ta một cái? Ta cũng đang chuẩn bị đi ăn cơm.” Dương Thục Cầm nghe vậy tiếu mâu hơi hơi sáng ngời, hỏi.

“Đương nhiên có thể.” Không đợi Hạ Vân Kiệt này coi tiền như rác trả lời, Lưu Lực Hoành đám người sớm đã giúp đỡ trả lời, Lý Hiểu Thi lại không khỏi phân trần liền kéo Dương Thục Cầm tay.

“Đúng rồi, hôm nay Hạ lão sư mời khách, có phải hay không có cái gì việc vui?” Một bên hướng trong trường học có thể gọi món ăn thúy trúc hiên đi đến, Dương Thục Cầm một bên tò mò hỏi.

“Hạ lão sư phao cái tóc vàng mắt xanh nữ lang, cho nên phải mời khách.” Lý Hiểu Thi nói.

“Phải không? Ở nơi nào?” Dương Thục Cầm nao nao, trong đầu không hiểu nổi lên một tia thản nhiên toan vị, bất quá rất nhanh cũng liền hoãn quá mức đến, chung quanh nhìn xung quanh hỏi.

Ở Đông Bình hồ khu nàng xem đến Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam cùng một chỗ, sau lại trong lúc vô ý lại biết người kia cùng blue night quán bar kia ba diễm lệ quán bar nữ lang đồng giường cộng chẩm, cho nên chẳng sợ đối Hạ Vân Kiệt nguyên bản có rất tốt ấn tượng, nay đối hắn cũng là không dám ôm có hy vọng xa vời. Chỉ là thấy từng làm cho chính mình ẩn ẩn có chút tâm động đối tượng, nay lại làm trầm trọng thêm phao cái nữ nhân, nhưng lại là tóc vàng mắt xanh dương nữu, trong lòng hơi chút có điểm ăn vị tự nhiên là khó tránh khỏi,

bất quá càng nhiều còn là bát quái cùng hiếu kì.

“Về nước.” Hạ Vân Kiệt bất đắc dĩ trở về một câu, sau đó quay đầu nhìn Lý Hiểu Thi, cười khổ nói:“Ta nói Lý lão sư, ngươi không phải nói không cùng Dương thư ký nói lên sao? Ngươi nói như thế nào nói không giữ lời a!”

“Nói chuyện không giữ lời không phải nữ nhân quyền lực sao? Hơn nữa, ta cùng Thục Cầm quan hệ tốt như vậy, ta cũng không thể nhìn nàng hướng hố lửa nhảy, tự nhiên muốn đem của ngươi chân diện mục một năm một mười theo nàng nói rõ ràng.” Lý Hiểu Thi không chỉ có không có nửa điểm xấu hổ, ngược lại đúng lý hợp tình phản bác nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không nói gì đảo cặp mắt trắng dã, nghĩ rằng, có câu nói thật đúng là đúng vậy, nữ nhân trong lời nói có thể tin tưởng, heo mẹ đều có thể lên cây.

“Yên tâm a Lý lão sư, giống Hạ lão sư như vậy hoa tâm đại cây cải củ, ta mới sẽ không mắc mưu đâu.” Dương Thục Cầm ửng đỏ mặt hoành Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy lại lần nữa đảo cặp mắt trắng dã, xem ra ở chính mình đồng sự trong mắt, chính mình hoa tâm đại cây cải củ hình tượng đã muốn không có biện pháp cải biến.

“Về nước, kia này quan hệ không phải chặt đứt sao?” Dương Thục Cầm căn bản không nhìn Hạ Vân Kiệt không tiếng động kháng nghị, theo sát sau hỏi.

“Cũ không đi, mới không đến, đối với Hạ lão sư mà nói, này chặt đứt bất chính hợp hắn ý sao? Bất quá nói thật kia ngoại quốc nữu thật sự bộ dạng xinh đẹp gợi cảm, nếu đổi thành ta, thật muốn gặp gỡ loại này nữ nhân, đời này cũng sẽ thấy không chỗ nào cầu.” Hạ Vân Kiệt

còn không có trả lời, Lưu Lực Hoành đã muốn đại phát cảm khái nói.

“Thiết, lưu lão sư, sự thật một chút đi, đừng mơ mộng hão huyền !” Trừ bỏ không biết chi tiết Dương Thục Cầm, còn có Hạ Vân Kiệt, còn lại ba người nghe vậy lập tức trăm miệng một lời châm chọc nói.

“Được rồi, ta không mơ mộng hão huyền ! Còn là Hạ lão sư lợi hại a! Đối với ta mà nói chỉ có thể xem như mơ mộng hão huyền nữ nhân, Hạ lão sư nói buông tay thì buông tay, cỡ nào tiêu sái, làm cho người ta không bội phục đều không được a!” Lưu Lực Hoành nhưng thật ra một chút cũng không chịu đả kích, chính là càng phát ra cảm khái đứng lên.

“Ta nói Lưu lão sư, ngươi đây là khen ta đâu còn là biếm ta đâu?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy tức giận nói.

“Trời đất chứng giám, này tuyệt đối là khen ngươi!” Lưu Lực Hoành lập tức kêu đứng lên.

“Gặp các ngươi nói, chẳng lẽ kia tóc vàng mắt xanh nữ lang so với lần trước chúng ta ở Đông Bình hồ cảnh khu gặp được Tần nữ sĩ còn xinh đẹp bất thành?” Dương Thục Cầm gặp Lưu Lực Hoành đem Catherine khen đến lên trời, nhịn không được tò mò hỏi.

“Kia thật không có, bất quá xuân lan thu cúc cũng có hương vị. Hơn nữa kia nữ nhân bộ dạng còn giống……” Lưu Lực Hoành nói xong cố ý tạm dừng xuống dưới.

“Giống cái gì?” Dương Thục Cầm càng phát ra tò mò hỏi.

“Ngươi xem sẽ biết.” Lưu Lực Hoành bán cái nút, hướng Hạ Vân Kiệt nỗ bĩu môi.

“Hạ lão sư, ngươi có của nàng ảnh chụp?” Dương Thục Cầm nghe vậy mắt đẹp nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt hỏi.

Hạ Vân Kiệt thấy thế đành phải bất đắc dĩ lại đem Catherine cùng hắn thân mật ôm ảnh chụp đưa cho Dương Thục Cầm xem.

Chợt vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt cùng một cái tóc vàng mắt xanh nữ lang thân mật ôm cùng một chỗ, Dương Thục Cầm trong lòng thật là có như vậy một chút khó chịu, bất quá chờ nàng xem rõ ràng kia ảnh chụp trung nữ nhân, tròng mắt lập tức liền trợn tròn, giật mình chỉ vào ảnh chụp nói:“Này, này, này không phải hôm nay báo chí Catherine nữ vương sao? Không, không đúng, nữ vương như thế nào khả năng cùng Hạ lão sư cùng một chỗ đâu, nhưng lại như vậy thân thiết.”

“Hắc hắc, Dương thư ký, hiện tại ngươi hiểu được. Ngươi nói, người này có nên hay không mời khách?” Lưu Lực Hoành đám người gặp Dương Thục Cầm giật mình biểu tình, đều nở nụ cười.

“Nên, tuyệt đối nên! Này nếu không thỉnh, cũng chưa thiên lý !” Dương Thục Cầm nghe vậy nặng nề mà gật gật đầu, nghiến răng nghiến lợi nói.

Gặp Dương Thục Cầm tựa hồ cũng cùng nam nhân giống nhau hâm mộ ghen tị hận thượng chính mình, Hạ Vân Kiệt không khỏi âm thầm dở khóc dở cười, nghĩ rằng, nếu bọn họ biết này ảnh chụp nữ nhân chính là Catherine nữ vương, không biết bọn họ lại sẽ là một bộ cái gì biểu tình?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 911 : Ta hối hận a

Về Hạ Vân Kiệt phao cái dương nữu cực kỳ giống Catherine nữ vương, chuyện này phong ba, không sai biệt lắm suốt trải qua một tuần, Hạ Vân Kiệt liên tiếp mời hai bữa cơm sau, 306 văn phòng đồng sự thế này mới không nhắc lại, mà lúc này mùa đã muốn tiến nhập 2005 năm tháng sáu, cũng chân chính nghênh đón nắng hè chói chang ngày mùa hè.

Bất quá tương đối cho thành thị trung bị thái dương phơi nắng nóng bỏng đường cái, trước mắt nhà cao tầng, như nước chảy dòng xe cộ, còn có cực nóng tựa hồ có thể làm cho người ta hít thở không thông không khí, Giang Châu đại học này Giang Châu thị duy nhất trọng điểm khoa chính quy đại học lại bởi vì nơi nơi lâm ấm đại thụ, xanh biếc mặt cỏ, còn có vườn trường trung ương kia trong suốt tiểu hồ, đã có ngày mùa hè khó được một tia thanh lương.

Hơn nữa bên hồ, liễu thụ thùy ấm, thanh gió thổi phất, chẳng sợ chính giữa ngọ, ngồi ở bên hồ ghế dài thượng, thừa thụ ấm, cũng chút không cảm giác ngày mùa hè nóng bức. Cho nên, thiếu mùa đông rét lạnh bên hồ, nay dĩ nhiên là đông học sinh đọc sách hóng mát tốt nơi đi, đồng thời cũng là bọn họ nói chuyện yêu đương hảo địa phương.

Vòng quanh bên hồ đi một vòng, luôn có thể nhìn đến không ít khanh khanh ta ta trường hợp.

Thân là lão sư, Hạ Vân Kiệt một mình một người ngồi ở bên hồ ghế dài, nhìn đến không ít học sinh ngồi ở ghế dài không kiêng nể gì ôm ôm ấp ấp, nói chuyện yêu đương một màn, không chỉ có không có tức giận, ngược lại cảm thấy này thế gian cuộc sống tràn ngập sức sống cùng ánh mặt trời, đúng là nói không nên lời làm cho

người ta mê luyến.

Tiếp qua hai mươi ngày qua trường học sẽ phóng nghỉ hè, Hạ Vân Kiệt ánh mắt theo bên hồ “Hương diễm” Trường hợp thu trở về, có chút đau đầu nhu nhu huyệt Thái Dương, trong lòng âm thầm cảm thán, nhiều nữ nhân kỳ thật có đôi khi cũng là một kiện thực làm cho người ta đau đầu sự tình.

Hiện tại Hạ Vân Kiệt ngay tại vì nghỉ hè an bài mà đau đầu.

Bảy tháng phân, Catherine nữ vương là sớm đã ước tốt lắm hắn, muốn hắn bay đi cộng hòa Síp của nàng tư nhân biệt thự bãi biển cùng nàng hẹn hò, mà Chung Dương Dĩnh, Thiệu Lệ Hồng các nữ nhân, cũng đều biết Hạ Vân Kiệt bình thường muốn đi làm, không bao nhiêu thời gian bồi các nàng du lịch tiêu sái, nay chờ đến đây nghỉ hè, đều ào ào mở miệng nói muốn cùng hắn đi ra nước ngoài du lịch. Còn có Blythe cùng Linda cũng cố ý cho hắn phát đến đây tin nhắn, nói các nàng tháng sau sẽ đi Thượng Hải, hỏi hắn có hay không thời gian, tưởng cùng hắn bính cái mặt, ăn bữa cơm. Làm cho này chuyện, Dương Tiếu Mai này địa chủ, còn có lúc trước đi Anh quốc Luân Đôn trên máy bay trong lúc vô ý gặp được, cũng kết một đoạn hữu tình cà phê quán nữ lão bản Trần Ngữ Thi, Phùng Kì Tuyết cũng đều hướng hắn phát ra mời. Đương nhiên trong đó phân lượng nặng nhất là Dương Tiếu Mai. Nàng muốn ở chính mình tổ quốc mở tiệc chiêu đãi Mỹ quốc hảo hữu, Hạ Vân Kiệt này bạn trai như thế nào cũng phải ở nàng bằng hữu trước mặt cấp nàng phủng cổ động.

Bây giờ còn còn lại một cái Tần Lam không đưa ra cái gì an bài yêu cầu, bất quá lấy Tần Lam tính cách, phỏng chừng là muốn chờ Hạ Vân Kiệt chính mình chủ động đi.

Cho nên nhất tưởng khởi này đó, Hạ Vân Kiệt đầu liền

cảm thấy từng trận phát đau.

Phân thân thiếu phương pháp a!

Chính cảm thấy đau đầu khi, di động tiếng chuông vang lên.

Hạ Vân Kiệt theo bản năng đào đi ra, vừa thấy là Đỗ Hải Quỳnh điện báo, trái tim không khỏi nhảy dựng, nghĩ thầm, nàng tổng sẽ không cũng có cái gì an bài đi?

“Đại sư, ta hối hận a, ta thực hối hận a!” Điện thoại nhất tiếp đứng lên, Hạ Vân Kiệt chợt nghe đến Đỗ Hải Quỳnh mang theo khóc nức nở thanh âm.

“Hối hận? Hối hận cái gì?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy một đầu mờ mịt.

“Hối hận không có nghe ngươi nói, đem cổ phiếu toàn phao a!” Đỗ Hải Quỳnh đọa chân nói.

“Phao liền phao bái, thị trường chứng khoán biến hóa thất thường, vốn sẽ không là tiểu dân chúng đùa.” Hạ Vân Kiệt gặp nguyên lai là cổ phiếu sự tình, không khỏi dở khóc dở cười nói.

“Ngươi này không lương tâm tên, cảm tình mệt không phải tiền của ngươi, cho nên nói nhẹ như vậy!” Đỗ hải thanh nghe Hạ Vân Kiệt vô tâm vô can lời nói, nhịn không được thầm oán nói.

“Ta nào có a! Lần trước ta không phải bảo ngươi đừng phao sao? Ngươi phi không nghe, hiện tại đổ oán khởi ta đến đây.” Hạ Vân Kiệt tức giận nói.

“Được, được ta không oán ngươi, là ta tự tìm, ngươi hiện tại nhanh lên nói cho ta biết hẳn là mua thế nào chi cổ? Ta muốn đem mệt tiền cấp kiếm trở về.” Đỗ Hải

Quỳnh tràn đầy chờ mong hỏi.

“Vựng, ngươi không phải nói ta miệng đầy nói hươu nói vượn sao? Hiện tại như thế nào lại đây hỏi ta? Hơn nữa, ta lại không hiểu cổ phiếu, ta nào biết nói thế nào cổ kiếm tiền?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy rất là không nói gì nói.

“Tốt lắm, tốt lắm, trước kia đều là ta có mắt không nhìn được Thái Sơn, ngươi cũng đừng thừa nước đục thả câu, ta biết ngươi khẳng định biết cổ phiếu, nếu không sao có thể nhìn xem như vậy chuẩn, ta mẹ mua này cổ phiếu hiện tại đều bắt đầu xoay mệt thành thắng, hơn nữa thị trường chứng khoán đại bàn từ ngã phá một ngàn điểm sau, đã muốn hợp với tăng mười một ngày, rất nhiều người đều nói Trung Quốc ngưu thị muốn tới.” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Ta thực không hiểu thị trường chứng khoán a! Bất quá ngươi không phải nói mẹ ngươi cổ phiếu đều bắt đầu xoay mệt thành thắng sao? Thật muốn đầu tiền đi vào, liền mua điểm mẹ ngươi trên tay cổ phiếu bái.” Hạ Vân Kiệt quả thật không hiểu cổ phiếu, bất quá lúc trước căn cứ Đỗ Hải Quỳnh mẫu thân tướng mạo cân nhắc quá nàng trong tay cổ phiếu xu thế, cũng là biết nàng mẹ trong tay cổ phiếu này hai năm khẳng định là một đường phiêu hồng, cho nên bị Đỗ Hải Quỳnh cuốn lấy không có biện pháp, đành phải đề nghị nói.

“Đúng rồi, ta như thế nào không nghĩ tới! Bất quá, ta mẹ trên tay cổ phiếu thật sự hội kiếm sao?” Đỗ hải thanh nghe vậy đầu tiên là rộng mở trong sáng, tiếp theo lại có chút hoài nghi nói.

“Kính nhờ, ta cũng không phải cổ thần, sao có thể cam đoan ngươi ổn kiếm không mệt a. Ngươi yêu mua liền mua, không mua đánh đổ, dù sao đến lúc đó hối hận cái gì, đừng lại tìm tới ta.” Hạ Vân Kiệt bị Đỗ Hải Quỳnh phản lặp lại phục cấp tra tấn một chút tính tình đều

không có.

“Hì hì, người ta tin tưởng còn không thành thôi, để làm chi như vậy không kiên nhẫn a!” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt tựa hồ có chút không kiên nhẫn, đột nhiên nhất sửa phía trước thái độ, cười hì hì nói.

“Ta này không phải không kiên nhẫn, mà là không biết theo ai. Ngươi nói ta kêu ngươi mua, ngươi sợ mệt, nói ta không hiểu cổ phiếu, ta không để ngươi mua, ngươi lại cảm thấy ta giấu diếm không chịu nói cho ngươi, ngươi nói xem, ta nên làm cái gì bây giờ?” Hạ Vân Kiệt phe phẩy đầu hỏi ngược lại.

“Hì hì, hảo hảo, là ta không đúng, ta hướng ngươi chịu tội, ngươi là cổ thần, ngươi là đại sư, như vậy tổng được rồi đi.” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy tiếp tục cùng nói tốt.

“Ân, không dám nhận, không dám nhận, còn có chuyện gì sao? Không có việc gì ta liền treo.” Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Hải Quỳnh hôm nay tính tình đặc biệt tốt, trong lòng không khỏi ẩn ẩn nổi lên một tia bất an.

“Để làm chi? Không có việc gì sẽ không có thể tìm ngươi tâm sự thiên sao?” Điện thoại kia đầu, Đỗ Hải Quỳnh lập tức bất mãn nói.

“Đương nhiên không phải, đương nhiên không phải, vậy ngươi nói, ta nghe.” Hạ Vân Kiệt vội vàng nói.

“Ngươi, ngươi này căn đầu gỗ, với ngươi nói chuyện thực không thú vị.” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy càng phát ra bất mãn nói.

“Nếu không thú vị, vậy như vậy đi.” Hạ Vân Kiệt nói xong lại muốn quải điện thoại, hắn hiện tại còn vì nghỉ hè an bài đau đầu đâu, thật sự là lo lắng Đỗ Hải Quỳnh lại tuôn

ra cái gì an bài đến.

“Uy, Hạ Vân Kiệt, người ta hảo ý muốn mời ngươi thừa dịp nghỉ hè đến Hong Kong chơi một chuyến, ngươi chính là như vậy thái độ sao?” Điện thoại kia đầu Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt khẩn cấp tưởng dập chính mình điện thoại, rốt cục đọa chân, thật sự tức giận.

Hạ Vân Kiệt vừa nghe đến “Nghỉ hè” Hai chữ, nhất thời cảm thấy đau đầu tăng thêm, bất quá lại thấy Đỗ Hải Quỳnh lúc này tựa hồ thật sự tức giận, nhưng thật ra không dám tái kích thích nàng, ra vẻ kinh hỉ nói:“Ngươi mời ta đi Hong Kong chơi? Vé máy bay, ăn cơm dừng chân đều ngươi bao? Tốt như vậy?”

“Chỉ biết ngươi này quỷ hẹp hòi hội hỏi cái này chút vấn đề. Đúng vậy, vé máy bay, ăn cơm dừng chân bổn cô nương toàn bao.” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt trong thanh âm mang theo kinh hỉ, cuối cùng là chuyển sân vì hỉ, đắc ý dào dạt nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 912 : Hạnh phúc đau đầu

Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Hải Quỳnh thật đúng là chuẩn bị bao ăn bao ở bao chơi còn bao vé máy bay, lập tức trợn tròn mắt. Hắn vốn là cố ý trêu chọc nàng một chút, thuận đường tái lấy này vì lấy cớ cự tuyệt, không nghĩ tới nữ nhân này không biết thế nào căn thần kinh đáp sai lầm rồi, thế nhưng thật đúng là chuẩn bị toàn bao.

Nay mặc Hạ Vân Kiệt thông minh tuyệt đỉnh, trong lúc nhất thời cũng tìm không ra lý do cự tuyệt. Mặc kệ nói như thế nào, Đỗ Hải Quỳnh cũng chỉ là một gã tiền lương giai tầng, cũng không giống Chung Dương Dĩnh các nữ nhân giống nhau, tiền nhiều không chỗ tiêu, thỉnh một chuyến Hong Kong du hơn nữa phí dụng toàn bao, đối với nàng mà nói tuyệt đối xem như một bút không nhỏ chi, bởi vậy cũng không khó coi ra, Đỗ Hải Quỳnh là thật tâm thành ý tưởng mời hắn đi Hong Kong ngoạn một chuyến.

Cổ ngữ có câu, khó nhất tiêu thụ mỹ nhân ân, lúc này Hạ Vân Kiệt cảm giác chính ứng câu này cổ ngữ.

“Có phải hay không bị cảm động nói không ra lời? Thế nào, bổn cô nương đạt đến một trình độ nào đó đi?” Điện thoại kia đầu Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt nửa ngày không đáp lại, còn tưởng rằng hắn bị chính mình sao hào phóng khẳng khái cấp cảm động nói không ra lời, không khỏi càng phát ra đắc ý nói.

“Khụ khụ, là có điểm bị cảm động. Bất quá, ngươi vì cái gì đột nhiên trở nên như vậy khẳng khái hào phóng đi lên, sẽ không là thật coi trọng ta, chuẩn bị theo ta giả diễn thực làm đi, ta khả nói cho ngươi, ta nhưng là đã muốn có vài hồng nhan tri……” Hạ Vân Kiệt bị Đỗ Hải Quỳnh như vậy vừa nói, lập tức bừng tỉnh lại đây.

“Hồng ngươi cái đầu a, ngươi liền thổi, ngươi phải sắt đi! Nói đi, đến còn là không đến? Không đến đánh đổ!” Gặp chính mình chủ động mời, sở hữu phí dụng lại toàn bao, Hạ Vân Kiệt ngược lại đắc ý, Đỗ Hải Quỳnh không khỏi là vừa thẹn vừa giận, mặt đẹp ở bất tri bất giác trung đã sớm nổi lên một chút rặng mây đỏ.

“Không đi có thể chứ? Nghỉ hè ta nhật trình an bài có chút khẩn trương.” Hạ Vân Kiệt gặp Đỗ Hải Quỳnh tựa hồ có điểm thẹn quá thành giận, thật cẩn thận hỏi.

Không có biện pháp, hồng nhan tri kỷ thật là có vài cái, phân thân thiếu phương pháp a!

“Hạ Vân Kiệt, ngươi lại cho ta tự cao tự đại, tin hay không bổn cô nương thật sự không hề để ý ngươi!” Đỗ Hải Quỳnh tự nhiên không tiếp thu là Hạ Vân Kiệt nghỉ hè thực sự bận rộn như vậy, huống hồ nàng tư thái đều đã muốn phóng như vậy thấp, một đại mỹ nữ lại phát mời, lại ra tiền, người này thế nhưng còn tại từ chối, rốt cục thì chân chính thẹn quá thành giận, càng nhiều là có một loại nói không nên lời ủy khuất.

Đừng nhìn Đỗ Hải Quỳnh rất nhiều thời điểm biểu hiện thật sự sáng sủa không bị cản trở, nhưng nàng đúng là vẫn còn một vị nữ hài tử, hơn nữa lớn như vậy, nàng thật đúng là cho tới bây giờ không chủ động mời quá một nam nhân, càng đừng nói còn phí dụng toàn bao đâu. Đương nhiên lần này phí dụng toàn bao, trước mặt hai ngày trong nhà điện thoại, bà nội phế bộ đã muốn kiểm tra đo lường không đến u có liên quan, cũng cùng nàng mụ mụ hiện tại cổ phiếu chuyển mệt làm thắng có quan hệ, vì tỏ vẻ cảm kích, cho nên mới lại chủ động mời, vừa muốn ra tiền, lấy tỏ vẻ cảm tạ ý.

Nhưng thật sự chính là bởi vì bà nội thân thể khỏi hẳn cùng mẫu thân cổ phiếu chuyển mệt làm thắng duyên cớ sao?

Kỳ thật liền ngay cả Đỗ Hải Quỳnh chính mình cũng nói không rõ, từ lần đó cùng Hạ Vân Kiệt cùng phòng sau, của nàng trong đầu thường thường sẽ hiện lên quá hắn thân ảnh. Lần này mẫu thân điện thoại vừa nói bà nội thân thể, còn có cổ phiếu sự tình, Đỗ Hải Quỳnh trong đầu lại đột nhiên toát ra cái mời Hạ Vân Kiệt đến Hong Kong du ngoạn ý niệm trong đầu, mà trong lòng tắc lần nữa nói cho chính mình, đây là xuất phát từ cảm kích, xuất phát từ hữu tình.

Cũng thật gần chính là này đó sao?

“Không bãi, không bãi. Ta đi còn không được thôi? Bất quá có thể hay không an bài ở tám tháng phân, bảy tháng phân ta thực sự chút sự tình.” Tuy rằng cách điện thoại, nhưng Hạ Vân Kiệt hay là nghe ra Đỗ Hải Quỳnh trong đầu ủy khuất, không khỏi trong lòng mềm nhũn, rốt cuộc nói không nên lời cự tuyệt lời nói, vội vàng hảo ngôn hảo ngữ nói.

“Trường học không phải nghỉ sao? Còn có thể có chuyện gì?” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt rõ ràng thực để ý chính mình cảm xúc dao động, thế này mới chuyển sân làm hỉ, thủ hạ ý thức lau khóe mắt, phát hiện tay thế nhưng đã ươn ướt, cũng là không biết khi nào thì chảy hai giọt nước mắt, không khỏi hơi hơi sửng sốt, mặt đẹp lại đột nhiên nảy lên một chút mây đỏ.

“Không có biện pháp, người bộ dạng suất, ước nhiều người. Ngươi xem, bảy tháng phân trước muốn đi chuyến Âu châu cùng Catherine nữ vương ước cái hội, sau đó theo sát sau muốn cùng tháng sau đến Thượng Hải Hollywood nữ ngôi sao Blythe, Linda, còn có quốc tế đại minh tinh dương tiếu……” Hạ Vân Kiệt bấm đầu ngón tay, được không giấu diếm êm tai nói tới.

“Khanh khách, ta biết ngươi rất tuấn tú, thực được hoan

nghênh, bảy tháng phân đương kì bề bộn nhiều việc, khanh khách, nhưng kính nhờ ngươi không cần nói thêm gì đi nữa, nói thêm gì đi nữa ta thật muốn ói ra." Gặp Hạ Vân Kiệt nói được càng ngày càng thái quá, Đỗ Hải Quỳnh nhịn không được cười khanh khách lên.

"Ta nói đều là thật sự." Tuy rằng đã sớm biết Đỗ Hải Quỳnh sẽ không tin tưởng chính mình nói, nhưng thấy nàng cười cái không ngừng, Hạ Vân Kiệt còn là nhịn không được có điểm không phục cường điệu nói.

"Khanh khách, là, là, ngươi nói đều là thật sự. Ta biết, kỳ thật ngươi bảy tháng phân cùng nữ thủ phú Chung Dương Dĩnh, Tô Chỉ Nghiên các nàng cũng có cái ước hội." Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt kia không phục khẩu khí, giống như thực dường như, lại nhịn không được cười khanh khách lên, trêu chọc nói.

Đáng thương Đỗ Hải Quỳnh còn không biết, nàng vô tâm trêu chọc những câu trúng thầu, nếu không còn không biết nàng muốn kinh ngạc thành như thế nào một bộ biểu tình đâu.

Tuy rằng biết rõ Đỗ Hải Quỳnh lời này chính là trêu chọc giễu cợt hắn, nhưng thấy nàng thế nhưng nhất ngữ trúng, Hạ Vân Kiệt hay là nghe không hiểu một trận chột dạ, trên mặt lại khoa trương nói:"Không phải đâu? Ngươi làm sao mà biết được, hay là ngươi cũng là tính mệnh đại sư?"

"Khanh khách lạc" Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt nói chuyện không cái đứng đắn, nhịn không được lại là một trận khanh khách cười vui, hồi lâu mới thở gấp nói:"Đại ngươi cái đầu a! Không với ngươi này miệng đầy chạy xe lửa xả. Cứ như vậy nói định rồi, tám tháng phân Hong Kong không gặp không về."

"Được rồi." Hạ Vân Kiệt một bộ miễn cưỡng đáp ứng

xuống dưới.

Trải qua phía trước bậy bạ sau, gặp Hạ Vân Kiệt lại bãi khởi cái giá, lần này Đỗ Hải Quỳnh đổ không tái xấu hổ não, mà là lại một trận cười vui, sau đó mới đột nhiên nhất sửa vừa rồi tùy ý ngữ khí, nhẹ giọng nói:“Cảm ơn ngươi Vân Kiệt, chúng ta đây tám tháng phân Hong Kong gặp.”

“Cảm ơn ta cái gì?” Hạ Vân Kiệt hơi hơi sửng sốt thần.

“Ta bà nội thân thể đã muốn toàn tốt lắm, còn có mặc kệ ngươi là thực biết bói toán, còn là hạt mông, ta mụ mụ rốt cục còn là ở thị trường chứng khoán trung buôn bán lời tiền, hiện tại trong nhà lại khôi phục hòa bình.” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Ta nói đâu, nguyên lai ngươi là vì này mời ta đi Hong Kong du ngoạn a!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy bật thốt lên nói, trong lòng không hiểu nổi lên một tia mất mát.

“Vô nghĩa, bằng không ngươi thật đúng là nghĩ đến chính mình có rất lớn mị lực sao? Có thể cho bổn cô nương lại tự mình ra mặt mời, còn bao toàn bộ phí dụng sao?” Đỗ Hải Quỳnh chèn ép nói.

“Kia cũng là là.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy tâm tình đột nhiên trở nên có chút hạ nói, trong lòng kìm lòng không được âm thầm tự giễu.

Đúng vậy, trước kia là làm công nghèo, hiện tại nhiều lắm cũng chính là đại học lão sư, giống Đỗ Hải Quỳnh như vậy diễm mĩ tiếp viên hàng không, không có thích chính mình không phải thực bình thường sao? Hơn nữa, đây chẳng phải là chính mình muốn kết quả sao?

“Ngu ngốc, kỳ thật người ta cũng là có như vậy một chút muốn gặp đến ngươi a.” Ngay tại Hạ Vân Kiệt trong lòng

âm thầm tự giễu khi, micro đột nhiên vang lên Đỗ Hải Quỳnh kia mang theo một tia hờn dỗi ngượng ngùng thanh âm.

“Cái gì!” Hạ Vân Kiệt nghe nói như thế, lập tức liền theo hạ tâm tình trung bị làm tỉnh lại, thất thanh kinh hô, trên mặt biểu tình lập tức trở nên phá lệ phấn khích đứng lên.

Bất quá làm Hạ Vân Kiệt thất thanh kinh hô khi, điện thoại kia đầu Đỗ Hải Quỳnh sớm đã cắt đứt điện thoại, lúc này chính hai tay ôm nóng lên hai gò má, liên tục dậm chân nói:“Ta vừa rồi như thế nào có thể nói ra nói vậy đâu! Lúc này xong rồi, hắn nếu hiểu lầm làm sao bây giờ? Còn có Trầm Lệ Đề làm sao bây giờ? Phi phi, ta đây đều là tưởng cái gì loạn thất bát tao a, chẳng lẽ bạn tốt trong lúc đó cho nhau có điểm tưởng niệm không được sao? Giống kia Hạ đại thiếu, ta không có đôi khi cũng sẽ có điểm tưởng niệm sao? Đúng, đúng, chính là như vậy, ngàn vạn đừng hoảng hốt Đỗ Hải Quỳnh, của ngươi bạch mã vương tử còn không có xuất hiện đâu, sẽ không là hắn.”

Đáng thương Đỗ Hải Quỳnh, nàng nếu là biết kia một cái khác thường thường cũng sẽ làm cho nàng có điểm tưởng niệm Hạ đại thiếu, kỳ thật chính là vừa rồi kia cùng nàng trò chuyện, đồng dạng làm cho nàng thường thường nhớ tới nam nhân khi, nàng hay không còn có thể không kinh hoảng? Hay không còn có thể cho rằng kia gần chính là bạn tốt trong lúc đó tưởng niệm, hữu tình?

Nhưng mặc kệ Đỗ Hải Quỳnh hay không kinh hoảng, lúc này bên hồ Hạ Vân Kiệt cầm di động lại thật là có điểm kinh hoảng.

Đối với chân chính hoa tâm đại cây cải củ, mỹ nữ tự nhiên là càng nhiều càng tốt, nhưng đối với Hạ Vân Kiệt

này nam nhân coi như có trách nhiệm tâm, còn tồn một viên chính trực thiện lương chi tâm mà nói, mỹ nữ hơn, kỳ thật cũng là một loại trầm trọng tâm lý gánh nặng. Tựa như Tần Lam, Hạ Vân Kiệt liền vẫn cảm thấy là chính mình hố nàng, nếu không coi nàng tính cách, nếu không phải yêu cực hắn, lại sao lại ủy khuất chính mình cùng mấy phụ nhân không danh không phân chia xẻ một nam nhân?

Hẳn là ta đa nghi, Hải Quỳnh không phải đã nói rồi sao? Ta là nàng tốt nhất hai khác phái bằng hữu chi nhất, không phải luôn nói ta cùng Trầm Lệ Đề cho nhau có ý tứ sao? Đúng, hẳn là chính là như vậy, lấy Hải Quỳnh tính cách, nói chuyện vốn sẽ không như vậy chú ý, ta khả ngàn vạn so với tự mình đa tình.

Ở trải qua ngắn ngủi kinh hoảng sau, Hạ Vân Kiệt rốt cục tìm được rồi lý do an ủi chính mình.

Bất quá tâm tình tuy rằng không hề kinh hoảng, nhưng Hạ Vân Kiệt đầu so với vừa rồi còn muốn đau đứng lên, nghỉ hè đương kì thật là bề bộn nhiều việc a!

……

Thời gian ở hạnh phúc đau đầu trung lặng yên trôi qua, bất tri bất giác trung sẽ đến phóng nghỉ hè ngày.

Trước tiên chấm dứt cuối kỳ khảo học sinh đã muốn ở bắt đầu thu thập này nọ, chuẩn bị về nhà hoặc là ba năm kết đàn ước hảo đi nơi nào hảo hảo tiêu sái thả lỏng, cũng có gia đình điều kiện gian khổ một ít, hoặc là chăm chỉ một ít học sinh lưu lại làm việc ngoài giờ hoặc là bang lão sư làm chút sự tình, trước tiên tích lũy một ít công tác kinh nghiệm.

Đương nhiên còn có tốt nghiệp cách giáo.

Mà thân là phó giáo sư Hạ Vân Kiệt đã ở phía sau bắt đầu thu thập này nọ, chuẩn bị đi cộng hòa Síp cùng Catherine nữ vương bệ hạ hẹn hò.

Cộng hòa Síp là Địa Trung Hải một đảo quốc, diện tích chỉ có Trung Quốc địa cấp thị lớn như vậy, dân cư không đến trăm vạn, thuộc loại âu liên bang gia. Là Địa Trung Hải tối đứng đầu du lịch nghỉ phép thánh địa chi nhất, cũng có Âu châu sau hoa viên thuyết. Bất quá đối với Trung Quốc, này quốc gia lại tựa hồ danh không dùng truyền, rất ít có người nghe nói. Bất quá nếu nói lên ái thần Venus, chỉ sợ rất nhiều người sẽ như sấm bên tai, mà này cộng hòa Síp chính là Venus nữ thần sinh ra.

Chương 913 : Ngươi cũng rất tuấn tú

Trực tiếp bay đến cộng hòa Síp đối với Hạ Vân Kiệt mà nói kỳ thật là một kiện rất đơn giản sự tình, bất quá nếu lựa chọn phàm nhân cuộc sống, không có gì đặc biệt nguyên nhân, hằng ngày cuộc sống trung hắn còn là lựa chọn phàm nhân xuất hành phương thức.

Trung Quốc cũng không có bay thẳng cộng hòa Síp chuyến bay, trên đường cần theo Các tiểu vương quốc A-rập thống nhất Dubai chuyển hoặc là A Bố Trát Bỉ chuyển cộng hòa Síp, lựa chọn cái nào trung chuyển đứng ở cho lựa chọn nhà ai hàng không công ty. Các tiểu vương quốc quốc Ả Rập thống nhất hàng không công ty là ở Dubai chuyển, a đề cáp đức là A Bố Trát Bỉ chuyển. Hạ Vân Kiệt lựa chọn là các tiểu vương quốc quốc Ả Rập thống nhất hàng không công ty.

Cộng hòa Síp tuy rằng chính là tiểu đảo quốc, diện tích chỉ có Trung Quốc địa cấp thị lớn như vậy, dân cư chỉ có Trung Quốc một huyện nhiều như vậy, nhưng có hai quốc tế sân bay, một cái là lạp nạp tạp quốc tế sân bay, một cái là mạt phúc tư quốc tế sân bay, người trước là Hạ Vân Kiệt này chuyến cưỡi phi cơ rớt xuống, người sau còn lại là ái thần Venus sinh ra.

Các tiểu vương quốc quốc Ả Rập thống nhất hàng không từ Thượng Hải phi Dubai phi cơ là không khách a380, phi cơ thực rộng mở, bên trong tiếp viên hàng không có Trung Quốc gương mặt cũng có tóc vàng mắt xanh tây phương diện khổng, bởi vì là từ Thượng Hải cất cánh, hành khách lấy người Trung Quốc là chủ, trên cơ bản không phải đi Trung Đông làm công, hoặc là thương vụ hoạt động, chính là đi du lịch, giống Hạ Vân Kiệt như vậy chọn đường đi Dubai đi cộng hòa Síp cùng Âu châu một quốc gia gia nữ vương hẹn hò cũng tuyệt

đối cận người thứ nhất.

Rất khó tưởng tượng, giống Hạ Vân Kiệt như vậy kẻ có tiền, nếu không phải người khác cho hắn đính vé máy bay, hắn bình thường đều đã đính khoang phổ thông, lần này cũng không ngoại lệ.

Ngồi ở dựa vào cửa sổ vị trí, nhìn ngoài cửa sổ từ mây trắng cấu thành không bờ bến tuyết trắng thế giới, Hạ Vân Kiệt không khỏi nhớ tới hắn lần đầu tiên cưỡi phi cơ xuất ngoại. Lần đó cưỡi cũng là các tiểu vương quốc quốc Ả Rập thống nhất phi cơ, trung chuyển địa phương cũng là Dubai, lần đó hắn là lấy Tô Chỉ Nghiên tư nhân bảo tiêu thân phận xuất hành, bên người còn ngồi Tô Chỉ Nghiên. Mà lúc này đây cũng là một mình xuất hành, từng cố chủ Tô Chỉ Nghiên nay cũng đã muốn thành nữ nhân của hắn.

Từ Tô Chỉ Nghiên, Hạ Vân Kiệt lại không khỏi nghĩ tới tại ý đại lợi ngũ làng chài gặp nhau ba vị ở cộng hòa Síp lưu học Trung Quốc nữ học sinh, Lâm Âm, Phùng San San cùng Tiêu Hồng Lăng.

Lần đó các nàng thực bất hạnh bị tiểu thâu trộm đi ví, không chỉ có tiền không có liền ngay cả sở hữu chứng kiện đều bị mất, đồng thời các nàng lại thực may mắn gặp Hạ Vân Kiệt, bởi vì Hạ Vân Kiệt giúp, không chỉ có cầm lại thuộc loại các nàng ví cùng giấy chứng nhận, hơn nữa bởi vì này sự kiện là Italy Mafia đại giáo phụ tự mình công đạo sự tình, trả các nàng mất đi tài vật khi, địa phương Mafia gia tộc giáo phụ còn cố ý cho mỗi người bồi thường ba vạn đồng Euro làm nhận lỗi.

Cũng không biết các nàng hiện tại ở nơi nào quá thế nào? Bất quá hiện tại là nghỉ hè, phỏng chừng kia ba nữ tử không phải lại kết bạn đi nơi nào du lịch, đó là về nước đi, nhớ tới kia ba cái thanh xuân sức sống lưu học sinh, Hạ Vân Kiệt khóe miệng không khỏi gợi lên một

chút ý cười.

Nhân sinh có rất nhiều đáng giá nhớ lại ngẫu ngộ, tuy rằng chính là vội vàng từ biệt, về sau cũng khó lại có cơ hội gặp lại, nhưng cấp bình thản ngày tăng thêm vài đạo lượng sắc, làm cho người ta hơn rất nhiều vui vẻ nhớ lại.

Theo Thượng Hải phi Dubai không sai biệt lắm muốn mười đến giờ. Này mười mấy giờ đối với người thường mà nói có vẻ có chút buồn tẻ dài lâu, nhưng đối với Hạ Vân Kiệt mà nói cũng không tính cái gì, bất quá ở suy nghĩ bay tán loạn trung, ở nhắm mắt minh tưởng trung, đảo mắt liền trôi qua.

Dubai sân bay còn là cùng hơn một năm trước nhìn đến không sai biệt lắm, nơi nơi là người Trung Quốc gương mặt, một ít là phong trần mệt mỏi, mặc cũng có vẻ có vẻ mộc mạc, màu da thực hắc, đó là đến Trung Đông làm công, mặt khác một ít còn lại là bao lớn bao nhỏ mang theo, một cái kính hướng xa xỉ phẩm bài trong tiệm chui, đó là chân chính du khách, thổ hào.

Hạ Vân Kiệt không có gì muốn mua, đến tiền hắn cố ý cấp Catherine chuẩn bị một khối hộ thân ngọc phù, còn có một bộ hắn tự mình đặc chế số lượng bản “Nhiên nhã” Đồ trang điểm.

“Nhiên nhã” Đồ trang điểm tuy rằng đưa ra thị trường mới gần hai tháng, nhưng hiện tại đã muốn nghiễm nhiên có quốc tế xa xỉ phẩm bài phạm nhi, không chỉ có ở quốc nội nơi tiêu thụ tốt, đã muốn cung không đủ cầu, thậm chí ở Dubai sân bay miễn thuế cửa hàng, Hạ Vân Kiệt thế nhưng nhìn đến “Nhiên nhã” Đồ trang điểm rõ ràng cùng “Chanel”, “Lan khấu” Các quốc tế xa xỉ phẩm bài cùng nhau trưng bày ở hóa giá.

Hạ Vân Kiệt mặc kệ đối kinh thương còn là tiền tài vốn là

không có hứng thú, cho nên cũng không biết nhà mình "Nhiên nhã" Đã muốn ở ngắn ngủn hai tháng nội đi hướng thế giới, nay đột nhiên ở Dubai sân bay miễn thuế cửa hàng nhìn đến "Nhiên nhã" bài tử, còn có kia quảng cáo thượng Dương Tiếu Mai kinh hồn động phách xinh đẹp, không khỏi âm thầm líu lưỡi cùng tự hào, nghĩ rằng, này ba nữ nhân thật đúng là lợi hại, thế nhưng chỉ dựa vào ngắn ngủn hai tháng mà bắt đầu đuổi kịp và vượt qua đã muốn tạo vài chục năm thậm chí thượng trăm năm xa xỉ phẩm bài.

Kỳ thật "Nhiên nhã" thành công cũng không có rất đáng giá ngoài ý muốn, thần tiên sống bí phương, bố trí tụ linh trận, vô cùng hùng hậu tài chính đầu nhập cùng trợ giúp, Trung Quốc thật lớn thị trường chống đỡ, hơn nữa ba xuất sắc nữ nhân đồng tâm hiệp lực, "Nhiên nhã" Nếu không thành công ngược lại là ngoài ý muốn.

Tuy rằng nói đúng kinh thương cùng tiền tài không có bao nhiêu lớn hứng thú, nhưng nhìn đến thỉnh thoảng có người nước ngoài bỏ tiền mua "Nhiên nhã" Đồ trang điểm, Hạ Vân Kiệt trong lòng còn là cảm giác có vẻ thích.

Ở sân bay ngây người không sai biệt lắm hai giờ, Hạ Vân Kiệt đi lên bay đi cộng hòa Síp lạp nạp tạp quốc tế sân bay phi cơ.

Bảy tháng, là cộng hòa Síp du lịch mùa thịnh vượng, thế giới các nơi du khách đều ào ào dũng hướng ái thần cố hương, Địa Trung Hải xinh đẹp tiểu đảo, đương nhiên người Trung Quốc ngoại trừ.

Này không chỉ có là vì cộng hòa Síp là tiểu quốc, quốc nhân thiếu nghe nói qua, quốc nhân muốn đi Âu châu quốc gia du lịch, thủ tuyển bình thường đều là Anh quốc, Đức, Pháp quốc các danh khí đại quốc gia, đồng thời cũng bởi vì cộng hòa Síp du lịch thị trường còn không có

chân chính hướng Trung Quốc mở ra cùng phát triển, cho nên chỉnh một phi cơ, Hạ Vân Kiệt trừ bỏ chính mình, không thấy được một người Trung Quốc. Hắn một mình một người ngồi ở phi cơ, thật là có điểm hạc trong bầy gà cảm giác.

Ngồi ở Hạ Vân Kiệt bên cạnh là hai vị tuổi trẻ ngoại quốc nữ nhân, hai người thân thể đều có vẻ đầy đặn, mặc đai đeo ngực, ngưu tử quần soóc, thấp thấp cổ áo căn bản che lấp không được kia đầy đặn bộ ngực, bại lộ ra non nửa cái thịt cầu cùng một cái thật sâu ****. Bất quá các nàng hiển nhiên tập mãi thành thói quen, áp căn sẽ không giống Đông Phương nữ nhân giống nhau, có đôi khi ăn mặc hơi chút lộ một ít, thường thường còn có thể hướng lên trên xả một chút áo, rất có giấu đầu hở đuôi hương vị, các nàng liền lớn như vậy hào phóng phương loã lồ non nửa cái thịt cầu, không thể không biết bên người ngồi nam nhân có chút thẹn thùng.

Không chỉ có không có, kia hai nữ nhân còn dùng tò mò ánh mắt thỉnh thoảng đánh giá Hạ Vân Kiệt, hiển nhiên đối với tại đây giá trên máy bay hội ngộ đến một người Trung Quốc cảm thấy thực ngoài ý muốn.

Hai nữ nhân, ngồi ở Hạ Vân Kiệt bên cạnh là màu đen tóc, ngồi ở dựa vào cửa sổ còn lại là màu vàng tóc, bất quá các nàng ánh mắt đều là màu đen, cũng không giống rất nhiều người tưởng tượng như vậy, là cái dương nữu chính là tóc vàng mắt xanh. Các nàng màu da là màu trắng, các nàng cái mũi cũng thực tiêm cử, rất nước khác phong tình. Bất quá các nàng màu da có lẽ là vì Địa Trung Hải ánh mặt trời duyên cớ, so với chúng ta trong tưởng tượng màu trắng màu da thiên ám một ít, có điểm mạch nha sắc hương vị, thoạt nhìn thực ánh mặt trời thực khỏe mạnh, làn da cũng có vẻ nhẵn nhụi bóng loáng, không giống một ít Âu Mĩ nữ nhân, lỗ chân lông rất lớn, rất nhiều tàn nhang.

“Ngươi là người Nhật Bản sao?” Ngồi ở Hạ Vân Kiệt bên cạnh, có được màu đen tóc, ánh mắt đặc biệt lớn nữ nhân rốt cục nhịn không được trong đầu hảo kì, nhẹ giọng hỏi.

“Không phải, ta là người Trung Quốc.” Hạ Vân Kiệt cười trả lời, đối với bên người dương nữu hiểu lầm hắn là người Nhật Bản, cũng không có cảm thấy tức giận, Nhật Bản kinh tế khoa học kỹ thuật so với Trung Quốc phát đạt đây là không tranh sự thật, các nàng chắc hẳn phải vậy cho rằng có thể đi cộng hòa Síp du lịch Á châu nhân là người Nhật Bản cũng là thực bình thường.

“Của ta Thượng Đế, ngươi dĩ nhiên là người Trung Quốc, kia nhưng là một cái thực thần kỳ quốc gia, ta ở rất nhiều trong sách nhìn đến Trung Quốc chuyện xưa.” Nghe nói Hạ Vân Kiệt là người Trung Quốc, bên người hai nữ nhân đều cảm thấy thực giật mình, mở to hai mắt nhìn, một bộ khoa trương biểu tình.

“Đúng vậy, Trung Quốc là cái thực thần kỳ quốc gia. Các ngươi đi qua sao?” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, cười hỏi, trong lòng lại âm thầm cảm khái, rất nhiều quốc gia người đối Trung Quốc ấn tượng còn là dừng lại ở trước kia, mà không có chú ý tới Trung Quốc mấy năm nay rất nhanh phát triển cùng quật khởi, này thuyết minh, Trung Quốc còn cần trở nên càng cường đại hơn, càng thêm phát đạt, chỉ có như vậy, làm người ngoại quốc nghe được Trung Quốc khi, đầu tiên nghĩ đến là hiện tại cường đại cùng phát đạt, mà không phải phong kiến thời đại cường đại Trung Quốc.

“Không có, bất quá Trung Quốc là cái từ xưa mà thần bí quốc gia, ta nghĩ một ngày nào đó ta sẽ đi một chuyến, bất quá kia cần chờ ta kiếm cũng đủ nhiều tiền.” Tóc đen nữ nhân nói, đột nhiên hướng Hạ Vân Kiệt hào phóng vươn tay, nói:“Tự giới thiệu một chút, ta kêu Mã Lệ Na, vị này là của ta bạn tốt Tô Phỉ Á, chúng ta đều là người

cộng hòa Síp, thật cao hứng ở trên máy bay nhận thức ngươi, cũng hoan nghênh ngươi đến chúng ta cộng hòa Síp du ngoạn.”

“Hạ Vân Kiệt, ta cũng thật cao hứng nhận thức hai vị tiểu thư mỹ lệ.” Hạ Vân Kiệt thấy thế thực thân sĩ thân thủ cùng Mã Lệ Na cùng Tô Phỉ Á nắm tay, thuận đường còn khen các nàng một câu.

“Cảm ơn, ngươi cũng rất tuấn tú, bất quá không đủ cường tráng!” Gặp Hạ Vân Kiệt khen các nàng xinh đẹp, hai người không chỉ có không có chút cảm thấy ngượng ngùng, ngược lại có chút kiêu ngạo mà cử hạ kia hùng hậu tư bản, nói.

Hạ Vân Kiệt gặp hai người lại khen chính mình suất còn nói chính mình không đủ cường tráng, không khỏi có chút dở khóc dở cười, trong lúc nhất thời thật là có chút không nói gì mà chống đỡ.

“Ngươi là đi cộng hòa Síp công tác còn là du lịch?” Hạ Vân Kiệt không lời nào để nói, nhưng hai cái tuổi trẻ cộng hòa Síp nữ nhân khó được ở buồn tẻ đi chung đường trung gặp được một cái “Người nước ngoài”, hơn nữa bộ dạng coi như có vẻ suất khí, hứng thú nói chuyện hiển nhiên đậm, gặp Hạ Vân Kiệt trầm mặc xuống dưới, chủ động mở miệng hỏi nói.

“Du lịch.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Du lịch? Ngươi như vậy tuổi trẻ liền chung quanh du lịch sao?” Tô Phỉ Á tham quá, hơi có chút ngoài ý muốn giật mình nói.

Rất nhiều quốc mọi người cho rằng Âu Mĩ quốc gia nhân có tiền, nhưng này bình thường là chỉ thành gia lập nghiệp người trưởng thành, giống một ít người trẻ tuổi, bọn họ đến mười tám tuổi sau, bình thường đều cần

dựa vào làm công kiếm tiền nuôi sống chính mình, đỉnh đầu kinh tế cũng không rộng rãi, cũng không thực lực xuất ngoại chung quanh du lịch, cho nên Tô Phỉ Á gặp Hạ Vân Kiệt như vậy tuổi trẻ liền từ Trung Quốc chạy đến cộng hòa Síp đến du lịch, tự nhiên khó tránh khỏi có chút ngoài ý muốn giật mình.

Chương 914 : Nhiệt tình

“Kia thật không có, chính là ngẫu nhiên xuất ngoại du lịch một chuyến.” Hạ Vân Kiệt gặp Sophia kia giật mình ngoài ý muốn biểu tình, cười nhẹ nói.

“Kia cũng thực rất giỏi, giống chúng ta hiện tại một năm cũng liền xuất ngoại du ngoạn một chuyến.” Sophia nghe vậy thoải mái nói.

Gặp Sophia vẻ mặt thoải mái biểu tình, lại lấy các nàng chính mình cùng hắn so với, giống như hắn có thể cùng các nàng bảo trì ở cùng trục hoành đã muốn thực rất giỏi, Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến cười cười, hứng thú nói chuyện phai nhạt rất nhiều, hắn biết người Âu châu ở đối mặt người Trung Quốc khi, trong khung còn là có trời sinh cảm giác về sự ưu việt, xem ra ngay cả cộng hòa Síp như vậy tiểu quốc gia cũng đồng dạng như thế.

“Đúng rồi, ngươi là như thế nào biết cộng hòa Síp ? Lại nghĩ như thế nào đã đến cộng hòa Síp du ngoạn? Các ngươi Trung Quốc là như vậy lớn, chúng ta cộng hòa Síp là như vậy nhỏ, nghe nói các ngươi Bắc Kinh một cái thành thị còn có một ngàn vạn dân cư, thật sự là rất không thể tưởng tượng, phải biết rằng chúng ta toàn bộ quốc gia cũng mới không đến một trăm vạn dân cư.” Marina tựa hồ nhận thấy được Sophia lời nói hơi có chút làm thấp đi người Trung Quốc ý tứ, đúng lúc tiếp nhận lên tiếng nói.

“Ha ha, ta có cái bằng hữu nói cho ta biết, nói cộng hòa Síp phong cảnh tốt lắm, thực thích hợp du lịch, ta đã tới rồi.” Hạ Vân Kiệt nửa thật nửa giả trả lời.

“Nguyên lai là như vậy, trách không được, ta từ nhỏ ở cộng hòa Síp lớn lên, nhưng còn là lần đầu tiên gặp được người Trung Quốc đến cộng hòa Síp du lịch.”

Marina nói.

“Phải không? Ở cộng hòa Síp ngươi không gặp được quá người Trung Quốc sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy hỏi.

“Có nha, trên cơ bản đều là đến đọc sách, còn có một ít là tới làm công, cũng có một ít gả cho dân bản xứ, nhưng đều rất ít, bình thường rất khó gặp gỡ. Đến từ Philippines càng nhiều, chúng ta dân bản xứ đều thích thuê phỉ dong.” Marina trả lời.

“Có thể theo chúng ta nói nói Trung Quốc sự tình sao? Ta nghe nói các ngươi người Trung Quốc chỉ có thể sinh một đứa nhỏ? Còn có nghe nói Trung Quốc có chút địa phương thực bần cùng, cơm đều ăn không đủ no, mọi người không thể tùy tiện nói chuyện, ô nhiễm phi thường nghiêm trọng……” Sophia hiển nhiên đối Trung Quốc có thành kiến hoặc là nói nàng tiếp xúc đến một ít tin tức đều là nhằm vào Trung Quốc không tốt tin tức, này sự tình đối với nàng mà nói đều có chút không thể tưởng tượng, cho nên khó được gặp được một vị người Trung Quốc, ngồi ở trên máy bay lại có chút nhàm chán, liền vẻ mặt tò mò mở miệng hỏi nói.

Marina hiển nhiên là nữ nhân có vẻ hiểu được tôn trọng người khác, gặp Sophia hỏi cái này chút rõ ràng có chứa một ít kỳ thị làm thấp đi vấn đề, tuy rằng nàng biết Sophia quả thật chính là xuất phát từ tò mò, cũng không có chút tưởng giễu cợt làm thấp đi Hạ Vân Kiệt ý, nhưng dù sao cũng là cùng quốc tế bạn bè lần đầu tiên gặp mặt, liền hỏi cái này loại vấn đề, hiển nhiên còn là có chút mạo phạm, cho nên Marina dùng cánh tay khửu tay nhẹ nhàng huých hạ Sophia, sau đó mặt mang xin lỗi đối Hạ Vân Kiệt nói:“Hạ tiên sinh, thỉnh ngài không cần để ý, Sophia vẫn là như thế này nhanh mồm nhanh miệng nhân, nếu mấy vấn đề này làm cho ngài mất hứng, còn thỉnh ngài tha thứ.”

“Không quan hệ, Sophia hỏi cũng là sự thật, cũng là chúng ta Trung Quốc hiện tại gặp phải ác liệt vấn đề, nhưng các ngươi nhìn đến chính là sự tình phá hư một mặt, mà không có nhìn đến tốt một mặt. Tựa như người Trung Quốc thực hành kế hoạch hoá gia đình chỉ có thể sinh một đứa nhỏ, ở các ngươi xem ra là thực không thể tưởng tượng, là phản nhân quyền, nhưng Trung Quốc liền lớn như vậy, tài nguyên liền nhiều như vậy, trải qua quá sớm năm điên cuồng sinh dục sau, thật sự nếu không sửa đúng mọi người quan điểm, không những xuất ra quả thật có thể làm nóng nảy thủ đoạn, chỉ sợ hiện tại người Trung Quốc muốn xa xa nhiều hiện tại, chỉ sợ hiện tại rất nhiều người đều đã không cơm ăn. Đương nhiên hiện tại mọi người sinh dục quan niệm đã muốn chậm rãi chuyển biến lại đây, dân cư số đếm cũng bắt đầu ổn định xuống dưới, ta nghĩ không lâu tương lai, Trung Quốc vốn không có chỉ có thể sinh một đứa nhỏ quy định. Còn có Trung Quốc hiện tại phát triển rất nhanh, các ngươi có cơ hội nếu như đi một chuyến Thượng Hải các thành thị, ngươi hội phát hiện, nơi nào là các ngươi không dám tưởng tượng phồn hoa nơi……” Hạ Vân Kiệt đổ không trách Sophia hỏi cái này chút vấn đề, hướng Marina khoát tay, sau đó chậm rãi giải thích nói.

Đương nhiên kinh Sophia như vậy vừa hỏi, Marina như vậy mặt mang xin lỗi vừa nói, Hạ Vân Kiệt đối người sau hảo cảm rõ ràng nhiều người trước.

Mọi người đều là người trẻ tuổi, nhận thức mau, thục cũng mau, song phương như vậy nhất tán gẫu, rất nhanh Sophia cùng Marina đối Trung Quốc đều có càng sâu hiểu biết, cũng đều cảm thấy được chính mình đối Trung Quốc lý giải đều còn dừng lại ở trước kia, mà Hạ Vân Kiệt cũng thông qua cùng các nàng nói chuyện với nhau, càng sâu xuống đất hiểu biết cộng hòa Síp này Địa Trung Hải đảo quốc.

Hiện tại Hạ Vân Kiệt biết này quốc gia cơ hồ không có gì công nghiệp, kinh tế chủ yếu là dựa vào tài chính nghiệp, khách du lịch còn có hải vận. Từng bị Anh quốc thống trị quá, thuộc loại anh liên bang quốc gia, cho nên cơ hồ mỗi người đều đã nói tiếng Anh, mà trên thực tế này quốc gia chủ yếu là Hy Lạp tộc cùng Thổ Nhĩ Kỳ tộc, hơn nữa bởi vì chủng tộc tôn giáo tranh cãi, hiện tại chia làm nam bắc tắc. Bắc tắc trước mắt cũng chỉ có Thổ Nhĩ Kỳ thừa nhận, quốc tế nói cộng hòa Síp, bình thường đều là chỉ nam cộng hòa Síp, ở lại chủ yếu là Hy Lạp tộc, quan phương ngôn ngữ cũng là Hy Lạp ngữ. Mà Marina cùng Sophia tắc đều là Hy Lạp tộc mỹ nữ.

Mặc kệ Sophia trong khung hay không có người Âu châu cảm giác về sự ưu việt, hoặc là vừa rồi hỏi này có chút mạo phạm vấn đề, nhưng trải qua ở chung nói chuyện với nhau, Hạ Vân Kiệt cũng không không thừa nhận, người cộng hòa Síp thực nhiệt tình hiếu khách, ít nhất hắn bên người này hai cộng hòa Síp mỹ nữ cũng rất nhiệt tình hiếu khách. Đến mau xuống phi cơ khi, không chỉ có cùng Hạ Vân Kiệt trao đổi liên hệ điện thoại, nhưng lại hướng hắn phát ra mời, mời hắn có rảnh đi các nàng nhà làm khách, uống cà phê, ăn thịt nướng.

Theo Dubai đến Larnaca phi hành thời gian không đến bốn giờ, một nam hai nàng, ba dị quốc thanh niên nói nói cười cười, rất nhanh phi cơ liền đến mục đích.

Âu liên bang gia có chuyên môn âu liên bang gia thông đạo, Marina cùng Sophia so với Hạ Vân Kiệt sớm không ít thời gian ra hải quan, mà Hạ Vân Kiệt tắc bởi vì thân phận vấn đề, hải quan nhân viên cần tỉ mỉ thẩm tra hộ chiếu thị thực, lại hỏi chút vấn đề thế này mới phóng Hạ Vân Kiệt đi qua.

Ra hải quan, Hạ Vân Kiệt nghĩ đến Marina cùng Sophia khẳng định đã muốn rời đi, không nghĩ tới lại ở thang lầu

chờ hắn.

Đai đeo ngực, ngưu tử quần soóc, đem Hy Lạp tộc nữ nhân độc hữu kiện mỹ vẽ bề ngoài tẫn lộ không thể nghi ngờ.

“Hạ, bên này.” Gặp Hạ Vân Kiệt theo hải quan đi ra, Marina cùng Sophia đều hướng hắn huy xuống tay, phất tay gian, không chỉ có lộ ra một đoạn từ bạch non mịn vòng eo, đầy đặn bộ ngực lại một trận ba đào mãnh liệt, hoảng Hạ Vân Kiệt không thể không cảm khái, ngoại quốc nữ nhân tư bản chính là hùng hậu.

“Các ngươi như thế nào còn chưa đi? Còn có bằng hữu không đi ra sao?” Hạ Vân Kiệt vội vàng nghênh đón, tò mò hỏi.

“Chúng ta đang đợi ngươi đâu, vừa rồi đã quên hỏi ngươi có hay không trước tiên hẹn trước xe taxi, chúng ta nơi này xe taxi đều là cần trước tiên hẹn trước.” Marina trả lời.

“Không có, bất quá……” Hạ Vân Kiệt thế mới biết nguyên lai hai người là lo lắng cho mình không có nói tiền hẹn trước xe taxi, cố ý ở chỗ này chờ chính mình, trong lòng không khỏi có chút cảm động cho đối phương nhiệt tâm.

“Kia ngồi chúng ta xe đi, ca ca ta đã muốn lái xe lại đây.” Marina nghe nói Hạ Vân Kiệt không trước tiên hẹn trước xe taxi, không đợi hắn đem nói cho hết lời liền khỏi bày giải ngắt lời nói.

“Cảm ơn, ta có cái bằng hữu trước tiên tới trước cộng hòa Síp, nàng hội lái xe lại đây tiếp ta.” Hạ Vân Kiệt gặp Marina như vậy nhiệt tâm, không khỏi càng phát ra có chút cảm động.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 915 : Tiếp cơ

“Đã có người đến tiếp ngươi, chúng ta đây trước hết đi một bước. Lấy va ly địa phương ở dưới lầu, ở trong này nếu có gì sự tình cần hỗ trợ, ngươi đều có thể gọi điện thoại cho ta, không cần cảm thấy ngượng ngùng.” Marina cùng Sophia nghe nói Hạ Vân Kiệt đã muốn có bằng hữu lái xe lại đây tiếp hắn, cũng sẽ không tái cố ý khách khí, cười chỉ chỉ thủ hành lý địa phương, nói.

“Cảm ơn các ngươi, nếu các ngươi có cơ hội đến Trung Quốc du ngoạn, cũng tùy thời hoan nghênh các ngươi gọi điện thoại tìm ta.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Đương nhiên, ngươi hiện tại đã muốn là của chúng ta Trung Quốc bằng hữu.” Marina cùng Sophia nói xong, phân biệt cấp Hạ Vân Kiệt một cái nhẹ nhàng ôm nhau, hơn nữa còn thiếp mặt nhẹ nhàng ba một chút, thế này mới ở Hạ Vân Kiệt hơi có chút cứng ngắc mất tự nhiên tươi cười hạ, huy phất tay, lôi kéo tùy thân mang theo tiểu va ly, xoay người rời đi.

Lần đầu tiên tự mình đã trải qua chỉ tại trong TV điện ảnh nhìn đến kề mặt lễ, Hạ Vân Kiệt thẳng đến Marina cùng Sophia xoay người sau, thế này mới phục hồi tinh thần lại, cứng ngắc mặt bộ biểu tình dần dần hiện lên một tia vui vẻ mỉm cười, sau đó hướng lấy ra hành lý địa phương đi đến.

Lấy hành lễ, Hạ Vân Kiệt liền một mình một người lôi kéo va ly hướng xuất khẩu đi đến.

Mới ra xuất khẩu Hạ Vân Kiệt liền liếc mắt một cái thấy được đội kính râm, mặc không có tay liên y váy ngắn, thủy tinh cao cùng giày xăng đan Catherine nữ vương.

Trải qua một đoạn thời gian điều dưỡng, hơn nữa phía

trước ở Trung Quốc khi Hạ Vân Kiệt cố ý cấp nàng phạt mao tẩy tủy quá, nay Catherine đã muốn hoàn toàn khôi phục từng đẫy đà thân thể, không có tay liên y váy ngắn đem nàng kia phong eo hào mông vẽ bề ngoài vô cùng nhuần nhuyễn, nói không nên lời động lòng người gợi cảm. Dẫn tới không ít người tiếp cơ ào ào hướng nàng ghé mắt, trong mắt toát ra một tia thèm nhỏ dãi sắc.

Cùng đi Catherine cùng nhau tới đón cơ là lần trước Hạ Vân Kiệt ở Trung Quốc gặp được hai vị bên người nữ hầu vệ, Elena cùng Ava.

Tuy rằng cộng hòa Síp trị an phi thường tốt, nhưng xuất phát từ bảo hộ nữ vương chức trách, Elena cùng Ava đều không có mặc váy, cũng không có mặc giày cao gót, mà là ăn mặc phi thường đơn giản thanh lương, liền cùng Hạ Vân Kiệt ở trên máy bay gặp được Marina cùng Sophia không sai biệt lắm, ngực thêm thân quần soóc.

Hai người tướng mạo dáng người tuy rằng không bằng Catherine như vậy động lòng người nhạ hỏa, nhưng là rất có điểm phích lịch kiều oa hỏa bạo hương vị, hơn nữa bởi vì hàng năm huấn luyện duyên cớ, bộ ngực phá lệ đầy đặn rắn chắc, cũng là đồng dạng hấp dẫn không ít nam sĩ ánh mắt.

Bất quá mặc kệ là Catherine nữ vương còn là Elena cùng Ava, các nàng đối với này khác nam nhân ánh mắt tất cả đều nhìn như không thấy, chính là chặt chẽ chú ý xuất khẩu.

Làm các nàng nhìn đến Hạ Vân Kiệt theo xuất khẩu kéo va ly đi ra khi, hai tròng mắt tất cả đều mạnh sáng ngời, Catherine nữ vương lại lập tức mở ra hai tay, ở trước mắt bao người ôm lấy hắn, cũng cho Hạ Vân Kiệt một cái hôn nồng nhiệt.

Sân bay xuất khẩu, kia tóc vàng mắt xanh nữ thần gợi

cảm nữ nhân gắt gao ôm một Đông Phương gương mặt tuổi trẻ nam tử hôn nồng nhiệt trường hợp, trong nháy mắt không biết làm cho bao nhiêu người ngã phá kính mắt.

Hơn nữa này tự nhận là thực anh tuấn rất cường tráng nam tử, kia nguyên bản rất cường đại lòng tự tin trong nháy mắt không biết đã bị nhiều đả kích.

Bất quá này hiển nhiên mới chỉ là một cái bắt đầu, ở Hạ Vân Kiệt cùng Catherine hôn nồng nhiệt là lúc, hai vị mặc ngực bó sát người quần soóc, đem dáng người vẽ bề ngoài cực độ hỏa bạo nữ tử đã muốn không hẹn mà cùng thân thủ đi hỗ trợ lấy hành lý.

Ta dựa vào, này da vàng tên đến tột cùng là cái gì đến đây a? Như thế nào như vậy ngưu bức!

Hạ Vân Kiệt tự nhiên là sẽ không đi cân nhắc người chung quanh tâm tính biến hóa, bất quá hắn dù sao cũng là sinh trưởng ở địa phương người Trung Quốc, ở tính cách đi lên giảng còn là thiên hướng nội liễm hàm súc, đột nhiên gian bị Catherine như vậy đại đình đám đông dưới ôm nhau hôn nồng nhiệt, còn là khó tránh khỏi cảm thấy một tia không được tự nhiên.

Hôn nồng nhiệt sau, Hạ Vân Kiệt liền rất nhanh mang theo Catherine ly khai sân bay, hắn thật sự có chút chịu không nổi chung quanh những người đó quái dị ánh mắt.

“Hạ, vừa rồi ngươi thẹn thùng !” Ra sân bay, Catherine gắt gao kéo Hạ Vân Kiệt cánh tay, đột nhiên nói, một đôi xinh đẹp quyến rũ ánh mắt lóe ra một tia bỡn cợt ánh mắt.

“Nào có, ta là lo lắng sẽ bị cẩu tử đội chụp đến ảnh chụp, như vậy còn có tổn hại ngươi nữ vương đoan

trang hình tượng.” Hạ Vân Kiệt thân là một nam nhân đương nhiên thề thốt phủ nhận chính mình hội bởi vì trước mặt mọi người một cái hôn nồng nhiệt mà thẹn thùng.

“Hì hì, nhưng là ngươi vừa rồi mặt đỏ, hơn nữa vừa rồi hôn thật sự có lệ nga, với ngươi ở trên giường biểu hiện hoàn toàn không ở cùng trình độ.” Catherine nữ vương chớp cười khẽ ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

“Ngươi vừa rồi là cố ý đúng hay không?” Hạ Vân Kiệt nhìn đường đường nữ vương bệ hạ kia cười khẽ động lòng người bộ dáng, rốt cục nhịn không được ngay tại ánh mặt trời hạ, nâng tay nhẹ nhàng ở nàng kia bị váy ngắn gắt gao bao vây lấy rất tròn cử kiều hào mông đánh một chút.

“Mới không phải đâu, vừa rồi ta là thật sự kìm lòng không được. Chính là không nghĩ tới, ta thân ái hạ có được như vậy lợi hại bản sự, nhưng còn là cái thẹn thùng nam hài!” Nữ vương bệ hạ bị Hạ Vân Kiệt ở rõ như ban ngày bị đánh hào mông, không chỉ có không có chút ngượng ngùng, ngược lại càng thiếp chặt hắn, nhéo xoay mông.

“Rất muốn ta ?” Hạ Vân Kiệt cảm giác được đến nữ vương bệ hạ đối chính mình nồng đậm tưởng niệm loại tình cảm, nhịn không được bật thốt lên động tình nói.

“Rất muốn rất muốn, ngày cũng tưởng đêm cũng tưởng, ta nghĩ về sau ngươi không ở ta bên người ngày, ta đều đã bị bệnh tương tư.” Catherine một đôi tràn ngập mê hoặc hương vị mắt đẹp thâm tình dừng ở Hạ Vân Kiệt nói.

Còn có cái gì so với như vậy tình nói càng làm cho nam nhân tâm động đâu?

Vừa rồi Hạ Vân Kiệt còn bởi vì người Trung Quốc trong khung hàm súc, ngượng ngùng ở trước công chúng dưới cùng Catherine hôn nồng nhiệt, nhưng nghe Catherine lời này sau, cũng rốt cuộc không chỗ nào cố kỵ đột nhiên ôm sát nàng kia rắn nước vòng eo, sau đó cúi đầu hôn đi xuống.

Cộng hòa Síp kia cực nóng ánh nắng dưới, một đôi nam nữ liền như vậy vong tình nhiệt hôn, thẳng đến hồi lâu mới tách ra.

“Hạ, cảm giác quá tuyệt vời, ta hiện tại là cỡ nào hối hận lúc trước không ở Larnaca mua biệt thự, bởi vì ta thật muốn hiện tại liền với ngươi cùng nhau nằm ở chúng ta phòng ngủ kia trên giường lớn.” Catherine nữ vương mị nhãn như tơ, vẻ mặt xuân triều bắt đầu khởi động nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

Nhìn ánh mặt trời hạ, Catherine kia mê người đến cực điểm động tình bộ dáng, Hạ Vân Kiệt thiếu chút nữa sẽ nhịn không được trực tiếp ôm nàng, bay về phía Limassol, Catherine tư nhân biệt thự chỗ.

Nhưng cuối cùng, Hạ Vân Kiệt còn là nhịn xuống, thân thủ đem Catherine kia như rắn nước mềm mại vòng eo ôm sát một ít, cười nói:“Nếu như vậy, vậy đi nhanh một chút, Elena cùng Ava đã muốn đang chờ chúng ta.”

Catherine nữ vương nghe vậy vừa nhấc đầu, quả nhiên nhìn đến Elena cùng Ava đã muốn đem Hạ Vân Kiệt hành lễ trang hảo, chính mở ra cửa xe chờ bọn họ. Bất quá các nàng ánh mắt đều tò mò dừng ở Hạ Vân Kiệt trên người.

Đến bây giờ, các nàng còn muốn không rõ, Hạ Vân Kiệt trên người đến tột cùng có cái gì mị lực, thế nhưng có thể làm cho nữ vương bệ hạ mê luyến đến loại trình độ này.

Là thần kỳ y thuật? Là kia một tay có thể đem Hoff thị vệ trưởng xách lên đến khí lực?

Elena cùng Ava không phủ nhận này quả thật làm cho trước mắt vị này tuổi trẻ người Trung Quốc không giống người thường, nhưng muốn nói chỉ dựa vào này hai điểm liền đem nữ vương bệ hạ mê thần hồn điên đảo, các nàng còn là sẽ không tin tưởng.

Thầy thuốc tái lợi hại cũng chỉ là thầy thuốc, đơn giản có thể so sánh này khác thầy thuốc nhiều lời ít tiền mà thôi, nhưng tái kiếm tiền, còn có thể quá nhiều nữ vương bệ hạ tài sản sao? Càng đừng nói nữ vương bệ hạ trong tay còn nắm giữ thật lớn quyền lực. Về phần khí lực lớn, vậy càng tính không được cái gì, phải biết rằng nữ vương bệ hạ nhưng là quốc gia quân đội thống soái.

Catherine xe là dài hơn Rolls-Royce ảo ảnh.

Cộng hòa Síp là Âu châu du lịch thắng, Âu châu không ít người giàu có đều giống Catherine nữ vương giống nhau ở cộng hòa Síp trí mua sản nghiệp, hơn nữa lấy liên bang Nga người giàu có nhiều nhất. Bởi vì cộng hòa Síp không chỉ có là Âu châu du lịch thắng địa, hơn nữa bởi vì tài chính nghiệp phát đạt, cũng là trốn thuế cùng rửa tiền thiên đường, hơn nữa liên bang Nga quốc nội tình thế cũng không lớn tốt, cộng hòa Síp vừa vặn lại cách liên bang Nga rất gần, cho nên rất nhiều liên bang Nga người giàu có đều thích ở cộng hòa Síp mua sản nghiệp. Bọn họ rất nhiều “Nhiệt tiền” Thông qua cộng hòa Síp, chảy về phía thế giới các nơi.

Cho nên ở cộng hòa Síp giống bảo mã, lộ hổ linh tinh hảo xe cơ hồ tùy ý có thể thấy được, cũng không hiếm lạ, nhưng giống dài hơn hình Rolls-Royce ảo ảnh loại này siêu xa hoa hảo xe còn là hiếm lạ, bình thường ở trên đường còn là rất ít nhìn đến.

Đương nhiên này chính là đối người thường mà nói, đối với Hạ Vân Kiệt mà nói hiện tại cho dù siêu xa hoa tư nhân chuyên cơ cũng căn bản tính không được cái gì, càng đừng nói một chiếc hào xe, cho nên đến Hạ Vân Kiệt như vậy cảnh giới sau, hắn ngược lại không cần này đó.

Bất quá làm Catherine nữ vương vừa tiến vào bên trong xe, liền ấn hạ cùng điều khiển vị cùng phó điều khiển cách ly bản, toàn bộ sau xe đều thành hai người tư nhân không gian khi, Hạ Vân Kiệt trong lòng còn là nhịn không được phát ra một tiếng cảm khái, hảo xe chính là tốt!

Bất quá Hạ Vân Kiệt cũng sẽ cập phát ra một tiếng cảm khái, trong lòng liền hơn một đoàn lửa nóng thân thể mềm mại, tiếp theo miệng đã bị một mảnh lửa nóng môi cấp đổ thượng, một chích mềm mại tay dắt tay hắn hướng kia hai luồng cao ngất đầy đặn ấn.

“Hạ, ta một khắc cũng không nguyện ý chờ, ta hiện tại sẽ ngươi……” Làm Hạ Vân Kiệt tay theo cổ áo xâm nhập đến trong quần áo mặt, đặt tại kia hai luồng đầy đặn phía trên sau, Catherine tựa như động dục mẫu miêu giống nhau, một bên thở phì phò, một bên thân thủ phải đi giải Hạ Vân Kiệt đai lưng.

“Nhưng là Elena các nàng……” Hạ Vân Kiệt nói vừa nói ra khẩu, hắn liền cảm giác được chính mình kia ngoạn ý bị nhất ôn nhuận nóng bỏng tay nhỏ bé cấp ôn nhu bắt được, sau đó hắn câu nói kế tiếp sẽ thấy cũng cũng không nói ra được……

Một hồi hoang dâm điên loan đảo phượng sau, Catherine che đậy một đôi đầy đặn, vẻ mặt thỏa mãn, lười nhác nằm ở Hạ Vân Kiệt trong lòng.

Kia lười nhác, vẻ mặt ửng hồng, nửa che nửa hở bộ

dáng lại càng làm cho lòng người động, làm cho Hạ Vân Kiệt rất nhanh liền lại có phản ứng.

Cảm nhận được thân mình phía dưới đột nhiên kiên đĩnh, Catherine nhất thời có chút hoa dung thất sắc, thấp giọng nói:“Hạ, ta không được, hơn nữa Limassol cũng lập tức sẽ đến.”

“Nhanh như vậy?” Hạ Vân Kiệt hơi hơi sửng sốt nói.

Một quốc gia hai cái thành thị, Hạ Vân Kiệt thói quen tính cho rằng ít nhất cũng phải lái xe một hai giờ, mà hiện tại bất quá mới đi bốn mươi đến phút mà thôi.

“Đương nhiên, ngươi cho là nơi này là Trung Quốc sao? Larnaca đến Limassol ngươi nếu khai mau chỉ cần bốn mươi phút mà thôi, Elena lái xe hướng đến thực thủ quy củ cũng thực ổn, cho nên thế này mới không tới Limassol ngươi, bất quá nhiều nhất cũng sẽ thấy quá mười đến phút đi ra chúng ta biệt thự.” Catherine nữ vương một bên ngồi xuống sửa sang lại quần áo, một bên giải thích nói.

Nàng biết, chính mình tái như vậy nửa che nửa hở đi xuống, Hạ Vân Kiệt không thiếu được vừa muốn “Thú tính đại phát”.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 916 : Văn hóa sai biệt

“Ha ha, ta quả thật lâm vào thói quen tính tư duy lầm khu, nhưng thật ra đã quên toàn bộ cộng hòa Síp cũng liền Giang Châu thị địa khu lớn như vậy, hai tòa thành thị trong lúc đó khoảng cách cũng liền Giang Châu thị hai huyện trong lúc đó khoảng cách mà thôi.” Hạ Vân Kiệt cười cười, đem ánh mắt theo Catherine kia đầy đặn khêu gợi thân mình thu trở về.

Chờ Catherine mặc chỉnh tề sau, hạ Vân Kiệt mở ra cửa sổ. Thứ nhất là vì tưởng rõ ràng hơn nhìn xem này Địa Trung Hải du lịch thắng địa đến tột cùng là như thế nào một bộ cảnh đẹp, thứ hai cũng là vì tán nhất tán trong xe hơi thở.

Bất quá rất nhanh hạ Vân Kiệt liền thất vọng rồi.

Cao tốc hai bên trừ bỏ trụi lủi sơn, còn là trụi lủi sơn, nếu không phải trước tiên biết đây là du lịch thắng địa, là một tòa Địa Trung Hải hải đảo, hạ Vân Kiệt thật muốn hoài nghi chính mình đến hoang mạc vùng.

“Đối nơi này phong cảnh có phải hay không thực thất vọng?” Catherine đem thân mình tựa vào Hạ Vân Kiệt trên người, chỉ chỉ cao tốc hai bên kia liên miên không ngừng trụi lủi đỉnh núi, nhẹ giọng hỏi

“Là có điểm thất vọng, ở ta tưởng tượng trung Âu châu hẳn là nơi nơi là lục sắc, trên thực tế ta đi quá Âu châu quốc gia, mặc kệ là Anh quốc cũng tốt còn là Italy, đều thực lục, mà không giống nơi này một mảnh sáng choang, đỉnh núi nhìn không tới mấy cây, hơn nữa nơi này còn là đảo quốc đâu.” Hạ Vân Kiệt hơi có chút không thể tưởng tượng nói.

“Khanh khách, hạ, ngươi tuy rằng là thần tiên, nhưng địa

lý lại học được không tốt nga. Cộng hòa Síp là thực điển hình Địa Trung Hải khí hậu, nơi này một ngày ba trăm sáu mươi năm ngày, có ít nhất ba trăm ngày đã ngoài là trời nắng, là mọi người tận tình hưởng thụ ánh mặt trời địa phương. Nơi này mùa mưa ở mùa đông, mà theo tháng năm bắt đầu đến tháng mười một trong lúc đó tắc rất ít có mưa, có đôi khi ba bốn tháng không một giọt mưa cũng là thực bình thường. Cho nên muốn tưởng xem lục sắc, ở mùa đông cùng mùa xuân, khi đó ngươi hội nhìn đến đầy khắp núi đồi hoa dại, còn có bông bình thường, một đoàn đoàn mây trắng phiêu phù ở xanh thẳm sắc thiên không bên trong, phong cảnh phi thường xinh đẹp.”

“Bất quá cho dù mùa đông, cộng hòa Síp cũng rất ít sẽ có liên miên hạ vài ngày mưa, bình thường đều là trận mưa vì nhiều. Cho nên ta thích cộng hòa Síp, nơi này khí hậu khô ráo, mùa đông không rét lạnh, mùa hè chỉ cần đứng ở thụ ấm dưới liền chút không cảm giác nóng bức, là tối trọng yếu là ở nơi này ta có thể mỗi thời mỗi khắc tận tình hưởng thụ ánh mặt trời cùng bờ cát. Không giống chúng ta cơ nặc duy lan, tuy rằng đại địa thực lục, rất đẹp, nhưng động bất động sẽ trời mưa, âm triều triều, rất khó nhìn đến thái dương, càng đừng nói bờ cát. Thời tiết theo tháng mười bắt đầu liền trở nên thực rét lạnh, thẳng đến năm sau tháng năm mới có thể chân chính chuyển ấm áp. Ngươi nếu ở cộng hòa Síp trụ lâu một chút, ngươi hội phát hiện rất nhiều Anh quốc về hưu lão nhân đều thích ở trong này dưỡng lão, bởi vì Anh quốc thời tiết đồng dạng thực ẩm ướt âm lãnh, rất khó nhìn đến thái dương.” Nữ vương bệ hạ nghe vậy cười giải thích nói.

“Ha ha, nguyên lai là như vậy, trách không được nơi này sơn đều là trụi lủi. Hơn nữa ta thấy hôm nay thái dương thực mãnh, nếu ở chúng ta Giang Châu thị đã sớm cảm thấy từng trận oi bức, ngay cả gió thổi qua đến đều là nhiệt, làm cho người ta không thở nổi, nhưng nơi này

chỉ cần không đứng ở thái dương dưới, liền không cảm giác oi bức.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy rộng mở trong sáng nói.

Lái xe cửa sổ, cùng nữ vương bệ hạ trò chuyện thiên, rất nhanh xe liền nhanh chóng cách rời cao tốc, khai hướng về phía Limassol phía đông bờ biển.

Nơi này có Limassol thị dài nhất đẹp nhất đường ven biển, tế nhu bờ cát, là Limassol du lịch khu, cũng là Limassol người giàu có khu. Rất nhiều sa hoa nghỉ phép khách sạn, còn có liên bang Nga người giàu có liền phần lớn tụ tập tại đây khu vực.

Catherine nữ vương tư nhân biệt thự cũng không ngoại lệ, an vị dừng ở khu vực này.

Dọc theo bờ biển đại đạo, dài hơn bản Rolls-Royce ảo ảnh không vội không chậm chạp mở ra.

Cao lớn cây cọ thụ, Địa Trung Hải phong cách kiến trúc, đại đạo bên cạnh gần ngay trước mắt xanh lam sắc đại hải, còn có tùy ý có thể thấy được trực tiếp mặc bikini liền thoải mái đi ngang qua lối đi bộ tóc vàng nữ lang, đương nhiên còn có trên bờ cát nhất lưu che nắng tán, ghế nằm, còn có ghế nằm tẫn một màu bikini dương nữu, thậm chí còn có chút hào phóng dương nữu liền trực tiếp quang trên thân, hưởng thụ ánh mặt trời bạo phơi nắng, xa xa thuyền buồm, ca nô ở xanh lam trên biển tự do tự tại tới lui tuần tra……

Giờ khắc này, Hạ Vân Kiệt rốt cục cảm giác được chỗ tòa này Địa Trung Hải du lịch thắng địa mị lực, cũng rốt cục kiến thức đến dương nữu không bị cản trở……

“Catherine, tuy rằng ta tôn trọng của ngươi tự do, cá nhân *, nhưng nếu ngươi cũng cùng trên bờ cát này nữ nhân giống nhau, ở trước công chúng dưới, quang thân

mình, bởi vì văn hóa cùng tư duy sai biệt, ta còn là không thể nhận.” Xe dọc theo bờ biển đại đạo một đường khai đi qua, có được sâu sắc thị lực Hạ Vân Kiệt, ít nhất thấy được hơn mười nữ nhân không có mang Bra, súy hai luồng thịt cầu ở trên bờ cát đi tới đi lui, đột nhiên nhớ tới chính mình bên người nữ nhân cũng là cái dương nữu, năm đó chính mình cùng nàng lần đầu tiên gặp mặt khi, nàng chính là trần như nhộng ở bể bơi lỏa vịnh, cái trán không khỏi toát ra nhiều điểm mồ hôi lạnh, quay đầu nhìn Catherine vẻ mặt còn thật sự nói.

Mặc kệ nói như thế nào, Hạ Vân Kiệt là chính thống người Trung Quốc, trong khung bảo thủ tư tưởng làm cho hắn tuyệt đối không thể nhận chính mình nữ nhân quang thân mình bại lộ ở nam nhân khác ánh mắt dưới.

Về phần trước kia, mặc kệ Catherine có hay không quá cùng kia trên bờ cát nữ nhân giống nhau hào phóng hành động, Hạ Vân Kiệt là không thể tái so đo, nhưng nay nếu Catherine thành chính mình nữ nhân, kia hắn hay là muốn trước tiên thuyết minh một chút.

“Yên tâm đi, ngươi này keo kiệt nam nhân. Catherine xinh đẹp nhất một mặt vĩnh viễn đều là của ngươi tư nhân trân quý, trước kia chưa từng triển lộ cấp những người khác, sau này cũng tuyệt không hội.” Catherine gặp Hạ Vân Kiệt kia còn thật sự trung mang theo một tia dáng vẻ khẩn trương, không khỏi cảm thấy hắn lại là buồn cười lại là đáng yêu, nhịn không được bổ nhào vào hắn trong lòng cắn hắn lỗ tai gắt giọng.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, thủ theo nàng mềm mại vòng eo dừng ở kia no đủ mông khâu thượng, thật mạnh bắt một chút, cười nói:“Cũng dám giễu cợt ta keo kiệt, xem ta đợi lát nữa như thế nào thu thập ngươi.”

“Thiết, ta mới không sợ đâu!” Catherine nay đã muốn

khôi phục một ít thể lực, thấy thế không chút nào yếu thế cử hạ nàng kia đôi cực đại ngực khí.

Chỉ cần không hồng hạnh ra tường, không cần ở nam nhân khác trước mặt phóng đãng, lại có cái nào nam nhân không thích chính mình nữ nhân ở chính mình trước mặt biểu hiện chủ động buông ra một ít, cho nên Hạ Vân Kiệt trừ đi trong lòng lo lắng sau, gặp Catherine kia một bộ "Phóng đãng hình hài" bộ dáng, tự nhiên là thoải mái cười ha hả.

Hạ Vân Kiệt thoải mái cười to khi, cũng không có chú ý tới có một chiếc đại chúng golf xe hơi theo cách cách ly mang đối diện đường xe chạy đi qua, xe sau ngồi hai nữ nhân, rõ ràng đó là vừa rồi cùng hắn cùng chuyến phi cơ Marina cùng Sophia.

Hạ Vân Kiệt không chú ý tới các nàng, mà Marina lại thấy được đối diện đường xe chạy quên quá khứ dài hơn bản Rolls-Royce ảo ảnh, cũng thấy được một có chút quen thuộc sườn mặt.

"Di, ta giống như thấy được vừa rồi theo chúng ta đồng cơ, đến từ Trung Quốc bằng hữu Hạ Vân Kiệt da." Marina quay đầu cách sau thùng xe thủy tinh sau này mặt vọng, trên mặt mang theo kinh ngạc biểu tình.

"Ta nói Marina, ngươi sẽ không là thích thượng hạ đi? Kia nhưng là dài hơn bản Rolls-Royce ảo ảnh a, ít nhất muốn bốn năm mươi vạn đồng Euro, cũng liền hàng tỉ phú ông mới có thể mua như vậy cao đương hào xe, ngươi cảm thấy kia hạ mới có thể ngồi ở như vậy trong xe mặt sao?" Sophia đi theo Marina đang quay đầu, nhìn kia lượng càng lúc càng xa dài hơn bản Rolls-Royce ảo ảnh, nhịn không được nói đùa nói.

"Sophia ngươi nói cái gì đâu? Ta cùng hạ mới thấy qua một lần, như thế nào khả năng thích thượng hắn đâu?

Hơn nữa, hắn là người Trung Quốc.” Marina nghe vậy khoa trương kêu lên.

“Người Trung Quốc bất chính được không? Có thể đến một đoạn dị quốc luyến a!” Sophia tiếp tục nói đùa nói.

“Ngươi đã như vậy ham thích dị quốc luyến, vậy tặng cho ngươi đi.” Marina phản thủ vì công nói.

“Có thể lo lắng, bất quá hạ gầy một ít, ta thích cường tráng hình, tựa người như liên bang Nga giống nhau.” Sophia nói.

“Của ta Thượng Đế, Sophia, ngươi nữ nhân này càng ngày càng phóng đãng !” Marina nghe vậy lại khoa trương kêu lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 917 : Vĩnh viễn sánh cùng thiên địa

Đây là một tòa siêu xa hoa biệt thự, an vị dừng ở bờ biển một ngọn núi phía trên, không chỉ có được vô địch hải cảnh, hơn nữa chỉ chiếm liền đạt tới sáu ngàn bình phương mét, kiến trúc diện tích đạt tới ba ngàn hai trăm bình phương mét.

Biệt thự bao gồm tầng hầm ngầm ở bên trong có năm tầng, có hai trăm mét vuông bên trong bể bơi, có phòng tắm hơi, có phòng thủy liệu pháp, có nhân công ôn tuyền, có phòng tập thể thao, có phòng họp, có nhà ăn, có người hầu phòng ngủ, có có được vô địch hải cảnh tầm nhìn chủ nhân phòng ngủ, đương nhiên còn có xinh đẹp hoa viên, bên ngoài lộ thiên bể bơi……

Về phần bên trong trang hoàng thiết kế, dùng là tài chất, lại tinh xảo xa hoa đến cực điểm.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt ở Hong Kong cũng kiến thức quá trùm sa hoa biệt thự, nhưng là vươn xa không hơn chỗ tòa này siêu xa hoa biệt thự. Về phần Brad công tước ở Luân Đôn tòa thành, đó là mặt khác một loại phong cách, còn có lịch sử ở bên trong, hai người cũng là không có biện pháp tiến hành có vẻ.

Cư Catherine giới thiệu, từng vì kiến trúc này tràng biệt thự, địa phương một nhà kiến trúc thương nhiều nhất là từng vận dụng hai trăm công nhân, hiện tại cũng mỗi ngày cần ít nhất có tám nhân viên công tác, khả năng duy trì này tràng biệt thự bình thường vận chuyển.

Đương nhiên, như vậy một tràng siêu xa hoa biệt thự, giá tự nhiên không thấp, tìm Catherine nữ vương ba ngàn vạn đồng Euro tả hữu, tương đương với nhân dân tệ 200 triệu nhiều. Bất quá như vậy giá, ở tấc đất tấc

vàng Hong Kong cũng là tuyệt đối mua không được như vậy vô địch hải cảnh phòng, nhưng ở trong này, tối không thiếu chính là hải cảnh. Tuy rằng Catherine nữ vương này tràng biệt thự vị trí ở không thiếu hải cảnh Limassol coi như là khan hiếm đoạn, nhưng luận khởi đất giá còn là xa xa không bằng Hong Kong, thậm chí đại lục. Cho nên ngược lại là kiến trúc cùng nội tại trang hoàng phương tiện chiếm giá phòng đại đầu.

Hạ Vân Kiệt cũng không quan tâm giá phòng, chỉ cần hắn nguyện ý, so với này quý gấp trăm lần ngàn lần phòng ở, hắn đều có thể tùy tay mua hạ. Bất quá hắn thật sự thực thích mặt hướng xanh lam vô ngần đại hải cùng Catherine nữ vương ******** cảm giác.

Mỗi khi Catherine trần thân mình, quyệt hào mông, hai tay chống ở thật lớn thủy tinh trước, phía trước chính là mênh mông vô bờ xanh lam sắc đại hải khi, cái loại này mãnh liệt thị giác đánh sâu vào, trong nháy mắt có thể châm Hạ Vân Kiệt trong cơ thể ****.

Theo sân bay trở lại Catherine nữ vương ở Limassol biệt thự, hai người vẫn triền miên đến thái dương xuống núi mới vừa rồi bỏ qua. Mà lúc này, Catherine nữ vương sớm cả người mềm mại vô lực, tựa đầu gối lên Hạ Vân Kiệt cánh tay thượng, vẻ mặt thỏa mãn nói:“Thân ái, ngươi thật sự quá lợi hại, thật muốn cùng ngươi vẫn làm được vĩnh viễn sánh cùng thiên địa.”

“Ha ha, vậy ngươi cần phải cố lên, muốn vĩnh viễn sánh cùng thiên địa, ngươi này thể lực không thể được a!” Cái nào nam nhân không thích chính mình nữ nhân nói hắn lợi hại, cho dù Hạ Vân Kiệt như vậy sống thần tiên cũng không ngoại lệ, nghe vậy không khỏi đắc ý ha ha cười, ngón tay nhẹ nhàng quát hạ Catherine nữ vương tiêm cử cái mũi, nói.

Nghe được Hạ Vân Kiệt lời này, nguyên bản vẻ mặt thỏa

mãn hạnh phúc Catherine đột nhiên thần sắc ảm đạm rồi xuống dưới, đem đầu na đến Hạ Vân Kiệt lõa lồ trong ngực thượng, mặt dính sát vào nhau ở nó mặt trên.

“Làm sao vậy? Không vui sao?” Hạ Vân Kiệt cảm giác được Catherine tâm tình biến hóa, quan tâm hỏi.

“Không có không vui vẻ, chính là đột nhiên nghĩ đến nếu có một ngày già đi……” Catherine trên mặt bài trừ một tia miễn cưỡng tươi cười nói.

“Của ta Catherine nhất định hội vĩnh viễn như vậy tuổi trẻ xinh đẹp.” Hạ Vân Kiệt ôm chặt Catherine, động tình nói.

“Đây là không có khả năng, chỉ cần là người sẽ già đi. Hạ, ta rất sợ hãi ngày nào đó đã đến, khi đó ta nên như thế nào đối mặt ngươi? Ngươi còn có thể giống hôm nay như vậy yêu ta sao?” Catherine cũng không biết làm sao đến khí lực, đột nhiên cũng ôm chặt Hạ Vân Kiệt, nước mắt trong suốt theo của nàng khóe mắt tích lạc ở hắn lõa lồ trong ngực phía trên.

“Thân ái Catherine ngươi như thế nào hội đột nhiên có này hoang đường ý niệm trong đầu đâu? Ta đương nhiên hội vẫn yêu ngươi, chẳng sợ có một ngày ngươi thật sự biến thành lão thái bà, ta cũng vậy hội yêu ngươi, huống hồ, ngươi chẳng lẽ đã quên ta là thần tiên sao? Có ta ở đây, ta là không cho phép của ta Catherine biến thành lão thái bà.” Hạ Vân Kiệt cảm giác được trong ngực đột nhiên chợt lạnh, phát hiện Catherine thế nhưng chảy nước mắt, không khỏi lần cảm đau lòng.

“Thật vậy chăng? Ngươi thật sự có thể cho ta không già đi sao?” Catherine nghe vậy kích động thân thể mềm mại đều chấn một chút, vội vàng lau đem khóe mắt nước mắt, vẻ mặt khẩn trương chờ mong hỏi.

“Ta có một môn âm dương song tu phương pháp, thông qua môn này tu luyện phương pháp, không chỉ có chúng ta sinh mệnh lực hội dần dần lớn lên, sẽ không già đi, hơn nữa của ta sinh mệnh tinh hoa hội nương âm dương giao hoà khi, dần dần thay đổi của ngươi thể chất, do đó cho ngươi thể chất cũng trở nên thích hợp tu luyện trường sinh chi đạo.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Kia như thế nào âm dương song tu? Ngươi nhanh lên dạy ta.” Catherine nghe vậy khẩn cấp nói.

“Của ta ngốc nữ vương, vừa rồi chúng ta không phải là ở âm dương song tu sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy khóe miệng gợi lên một chút cười xấu xa nói.

“Vừa rồi? Ngươi là chỉ……” Catherine nghe vậy không thể tưởng tượng mở to hai mắt.

“Ha ha, nam nữ ái ân ảo diệu liền giống như hôm nay cùng bình thường, cũng không chính là tối thần kỳ âm dương song tu phương pháp sao? Vừa rồi ta sớm đã lặng yên vận chuyển tâm pháp, đơn giản ngươi hiện tại không hề tu vi, thể chất cũng kém, còn không thể chủ động phối hợp ta, cho nên ngươi không cảm giác. Bất quá nhiều đến vài lần, ngươi có thể cảm giác được trong cơ thể có cổ năng lượng lưu động, khi đó ngươi có thể phối hợp ta.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Nguyên lai là như vậy a, vậy ngươi còn chờ cái gì?” Catherine nghe xong Hạ Vân Kiệt giải thích hoàn toàn hiểu ra sau, đột nhiên một cái xoay người cưỡi ở Hạ Vân Kiệt khố thượng.

“Ngươi không phải không động đậy được sao?” Hạ Vân Kiệt gặp vừa rồi còn cả người mềm mại vô lực, ngay cả một cây ngón tay cũng không tưởng động Catherine, nay đột nhiên lại tới nữa tính thú, không khỏi nghẹn họng nhìn trân trối.

……

Bóng đêm như nước, đầy trời tinh đấu giống như một viên khỏa làm đẹp ở trong trời đêm lóng lánh ánh sáng kim cương, ánh sáng ngọc mà loá mắt.

Ở quốc nội, Hạ Vân Kiệt có một đoạn thời gian không thấy được như vậy bầu trời đêm, nay ôm Catherine vòng eo, thổi gió biển, ở trên bờ cát chậm rì rì đi tới, ngẩng đầu nhìn đến như vậy bầu trời đêm, trong lòng không khỏi có chút cảm khái.

Không biết khi nào, Trung Quốc khả năng lại có được như vậy bầu trời đêm.

Bất quá cảm khái về cảm khái, Hạ Vân Kiệt cũng không có nghĩ đến muốn đi can thiệp. Chỉ có từng mất đi, đến tương lai mới có thể càng hiểu được quý trọng. Tựa như từng Âu Mĩ phát đạt quốc gia, bọn họ đều vì phát triển kinh tế đi qua như vậy một đoạn đường, nhưng cuối cùng bọn họ đều đi ra, đều thực quý trọng hiện tại hoàn cảnh. Không biết Trung Quốc phải muốn dài hơn thời gian, khả năng đi qua này giai đoạn.

Nơi này gió biển thực mát mẻ, cũng không ướt át, cũng không có cái gì biển mùi tanh, ban đêm không có thái dương, như vậy chậm rì rì đi ở trên bờ cát, phi thường thích ý thoải mái.

Bảy tháng là cộng hòa Síp du lịch mùa thịnh vượng, ban đêm bờ cát nhưng không có bao nhiêu du khách, trừ bỏ tiếng sóng biển, có vẻ phá lệ im lặng. Không giống giang châu thị ngân than, ban ngày đều là người, buổi tối còn đều là người, lửa trại, quán ăn, một mảnh ồn ào.

“Như vậy mát mẻ buổi tối, tốt như vậy địa phương, nơi này người buổi tối cũng không đi ra tản bộ, hóng gió

sao?” Hạ Vân Kiệt hơi có chút kỳ quái hỏi.

“Không, như vậy ban đêm, người trẻ tuổi càng thích tìm nhà ăn hoặc là quán bar uống rượu, lão niên nhân càng thích ngồi ở trong viện nói chuyện phiếm.” Catherine trả lời.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy nao nao, lập tức liền hiểu được, như vậy ban đêm, như vậy bãi biển, như vậy mát mẻ gió biển, ở quốc nhân trong mắt có lẽ thực hiếm lạ, nhưng nơi này bọn họ mỗi một ngày đều hưởng thụ như vậy xinh đẹp ban đêm, bãi biển, còn có mát mẻ gió biển, tự nhiên không đi hiếm lạ.

“Đúng rồi, lại nói tiếp, bởi vì thân phận duyên cớ, ta đều đã muốn không nhớ rõ khi nào thì đi qua quán bar. Có thể hay không tìm cái một ngày, ngươi cùng ta cùng đi quán bar uống rượu?” Catherine đột nhiên nói.

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, vừa mới nói câu “Đương nhiên có thể”, đột nhiên ngẩng đầu nhìn đến nghênh diện đi tới ba nữ tử tử.

Ba nữ tử tử có nói có cười, thế nhưng đó là lần trước tại Ý bị trộm ví, sau bởi vì Hạ Vân Kiệt không chỉ có cầm lại ví, còn bằng bạch buôn bán lời ba vạn đồng Euro Trung Quốc lưu học sinh.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 918 : Nước khác gặp bạn cũ

Nhìn đến nghênh diện đi tới Lâm Âm, Phùng San San, Tiêu Hồng Lăng ba người, Hạ Vân Kiệt rất là có chút ngoài ý muốn. Hắn nghĩ đến các nàng ba người khẳng định thừa dịp nghỉ hè về nhà hoặc là đi này khác Âu châu quốc gia du ngoạn một chuyến, lại không nghĩ rằng sẽ ở Limassol bãi biển gặp được.

Làm Hạ Vân Kiệt chú ý tới Lâm Âm ba người khi, Lâm Âm ba người cũng chú ý tới Hạ Vân Kiệt. Bất quá các nàng thị lực cũng chưa Hạ Vân Kiệt hảo, đại buổi tối cũng là xem không lớn rõ ràng, chỉ mơ hồ có thể phân rõ đi ra phía trước ôm một vị tóc vàng mắt xanh nữ lang vòng eo là một vị Á châu nam tử, trong lòng cũng không cấm có chút kỳ quái.

Ở cộng hòa Síp, Á châu gương mặt nam nhân rất ít gặp, ôm tóc vàng nữ lang liền càng hiếm thấy. Nhưng thật ra có thể thường thường nhìn đến một ít Á châu gương mặt nữ nhân cùng người nước ngoài cùng một chỗ.

Bất quá chờ các nàng đến gần một ít, thấy rõ ràng kia khuôn mặt chính hướng về phía các nàng mỉm cười khi, các nàng ba người tất cả đều thân thể mềm mại chấn động, ngốc ở.

“Kiệt ca!” Hồi lâu, đột nhiên có bén nhọn tiếng kêu cắt qua im lặng bầu trời đêm, tiếp theo ba người liền vẻ mặt kích động đánh về phía Hạ Vân Kiệt, bất quá đến trước mặt khi, lại đột nhiên ngừng cước bộ, biểu tình có chút mất tự nhiên nhìn về phía Hạ Vân Kiệt bên người Catherine nữ vương.

Lần trước tại Ý bị trộm trong lúc là các nàng ba người đời này tối bất lực tối khủng hoảng ngày, khi đó Hạ Vân

Kiệt lại giúp các nàng, hơn nữa lần trước các nàng ở ngũ ngư thôn còn cùng Hạ Vân Kiệt cùng ở một bộ hai cư thất phòng, cho nên đối với vị này lòng nhiệt tình lại tựa hồ thực thần bí đồng bào, các nàng có một phần phi thường đặc thù cảm tình, đó là bao hàm cảm kích cùng thân thiết cảm tình.

Rời đi Italy về sau ngày, ba người thường thường đều đã nhớ tới hắn, tụ cùng một chỗ khi cũng sẽ thường thường tán gẫu khởi hắn. Nay đột nhiên ở Limassol bờ biển ngoài ý muốn gặp được, kinh hỉ dưới, ba người phản xạ có điều kiện đã nghĩ cùng hắn đến cái nhiệt tình ôm nhau. Chính là đến gần mới đột nhiên nhớ tới, Kiệt ca bên người còn có cái tóc vàng mắt xanh nữ lang.

Ở dị quốc tha hương đột nhiên gặp cố nhân, Hạ Vân Kiệt cũng rất là vui vẻ, gặp ba người vọt tới trước mặt lại đột nhiên dừng lại, biết là bởi vì nhìn đến chính mình bên người có Catherine ở duyên cớ, nếu không coi các nàng ba cái sáng sủa tính cách, chỉ sợ không thiếu được muốn cùng chính mình đến cái nhiệt tình ôm nhau. Cho nên thấy thế, Hạ Vân Kiệt buông lỏng ra Catherine, nhìn các nàng cười nói:“Này đại buổi tối, các ngươi lớn tiếng như vậy thét chói tai, không sợ dọa đến người khác sao?”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt mở ra hai tay, phân biệt cùng ba vị lưu học sinh cửu biệt gặp lại, từng có quá một đoạn ấm áp hữu tình ôm nhau một chút.

Đông bắc cô nương Phùng San San ngực tựa hồ so với tại Ý khi càng phát ra kiên đĩnh một ít, Giang Nam vùng sông nước cô nương Lâm Âm cùng Tiêu Hồng Lăng tựa hồ trổ mã so với trước kia càng thêm mềm mại quyến rũ, bất quá ôm nhau các nàng khi, Hạ Vân Kiệt cũng không từng khởi một tia kiều diễm ý tưởng, trong lòng chỉ có cửu biệt gặp lại, nước khác gặp bạn cũ ấm áp cùng vui sướng.

Nhưng thật ra nguyên bản không bị cản trở sáng sủa Lâm Âm ba người tựa hồ suy nghĩ nhiều, cùng Hạ Vân Kiệt ôm nhau khi, trên mặt lộ ra một chút động lòng người ngượng ngùng.

“Ta đến giới thiệu một chút, vị này là bạn gái của ta Catherine. Catherine, này ba vị là ta tại Ý du lịch khi kết bạn bằng hữu, vị này là Lâm Âm, vị này là Phùng San San, vị này là Tiêu Hồng Lăng.” Cùng ba người ôm nhau qua đi, Hạ Vân Kiệt cười thay song phương giới thiệu nói.

Lâm Âm ba người gặp Hạ Vân Kiệt đều còn nhớ rõ các nàng ba người tên, trong lòng đều rất là cao hứng, lại thấy Catherine bộ dạng như vậy gợi cảm xinh đẹp, khí chất lại rất là cao quý, trong đầu lại khó tránh khỏi có chút tự biết xấu hổ không yên khẩn trương, nhưng thật ra Catherine nghe nói trước mắt này ba vị cô nương là chính mình nam nhân bằng hữu, rất là hào phóng nhiệt tình nhất nhất cùng các nàng đến đây cái kề mặt lễ.

Lâm Âm ba người không biết vừa mới cùng các nàng đi kề mặt lễ là cơ nặc duy lan nữ vương bệ hạ, các nàng gặp Catherine rất là bình dị gần gũi, trong lòng không yên khẩn trương thế này mới hơi chút đi một ít, đồng thời cũng âm thầm sợ hãi than, Kiệt ca quả nhiên không phải người bình thường, ngay cả bạn gái đều như vậy xinh đẹp động lòng người, khí chất cao nhã.

“Ta nhớ rõ các ngươi là ở cộng hòa Síp thủ đô Ni Khoa Tây Á đọc đại học tới, hiện tại là nghỉ hè, các ngươi như thế nào không về nhà, cũng không đi này khác Âu châu quốc gia ngoạn, ngược lại chạy đến Limassol đến đây đâu?” Song phương đều chào hỏi sau, Hạ Vân Kiệt có chút tò mò hỏi.

“Vừa mới năm trước lễ Giáng Sinh ngày nghỉ về nhà

một chuyến, hiện tại nghỉ hè là nơi này du lịch mùa thịnh vượng, là khách sạn dùng công cao phong kì, vừa vặn bốn mùa khách sạn trung nhà ăn lâm thời cần nhân thủ, chúng ta liền lưu lại làm công lời ít tiền a.” Lâm Âm trả lời.

“Làm công kiếm tiền? Các ngươi sẽ không đem năm trước bọn họ bồi các ngươi tiền đều tiêu hết đi?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi kinh ngạc hỏi.

Năm trước tại Ý, Lâm Âm ba người tuy rằng bị trộm ví, nhưng cũng nhân họa đắc phúc không công nhiều cầm 3 vạn đồng Euro. 3 vạn đồng Euro tuy rằng không phải cái gì số lớn, nhưng cũng tuyệt đối không phải cái gì số lượng nhỏ. Nếu không toán học phí, cũng đủ các nàng này hai ba năm ở cộng hòa Síp tiêu dùng tiêu sái.

“Mới không phải đâu Kiệt ca, chúng ta mới không như vậy phá sản, kia bút tiền chúng ta đều tồn, tưởng chờ tốt nghiệp sau ba người cùng nhau kết phường muốn làm điểm tiểu sản nghiệp.” Lâm Âm gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng nghĩ đến các nàng tiêu hết tiền, thế này mới bất đắc dĩ đi làm công kiếm tiền, nhịn không được liếc trắng mắt, dậm chân nói.

“Nguyên lai là như vậy, xem ra các ngươi còn là có vẻ có hiểu biết.” Hạ Vân Kiệt thế mới biết chính mình hiểu lầm các nàng, không khỏi cười nói. Chính là Hạ Vân Kiệt lại không phát hiện, chính mình bất tri bất giác trung, ở đối mặt Lâm Âm các nàng ba người khi, mặc kệ là nói chuyện nội dung còn là ngữ khí, thực tự nhiên đem chính mình định vị ở tại trưởng bối vị trí, mà trên thực tế, hắn cùng Lâm Âm ba người tuổi xấp xỉ.

“Vốn chính là thôi!” Lâm Âm ba người gặp Hạ Vân Kiệt khen các nàng, hơi có chút đắc ý nói, cũng là chút không cảm thấy Hạ Vân Kiệt loại này có chứa trưởng bối ngữ khí nói chuyện phương thức có cái gì không ổn.

“Ha ha.” Hạ Vân Kiệt gặp ba người dáng vẻ đắc ý, không khỏi vui vẻ nở nụ cười.

Gặp Hạ Vân Kiệt cười các nàng, Lâm Âm ba người mặt đẹp nhưng thật ra hơi hơi đỏ lên, chờ hắn dừng lại cười, mới mở miệng hỏi:“Kiệt ca, ngươi như thế nào sẽ đến cộng hòa Síp ?”

“Catherine mời ta đến, ta đã tới rồi.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Trọng sắc khinh hữu! Lúc trước chúng ta mời ngươi, ngươi cũng không chịu tới. Hơn nữa lần này đến đây, cũng đều chưa cho chúng ta gọi cái điện thoại.” Ba người nghe vậy thoải mái đồng thời, ào ào đã ném cái xem thường cấp Hạ Vân Kiệt.

“Khụ khụ.” Hạ Vân Kiệt bị ba người nói được hơi có chút xấu hổ. Ở trên máy bay, hắn quả thật nhớ tới này ba vị ở cộng hòa Síp lưu học nữ đồng bào, nhưng hắn trong khung còn là thuộc loại có vẻ hướng nội, không thích đến cái địa phương liền hô bằng gọi hữu, huống hồ lại nói tiếp, hắn cùng Lâm Âm ba người kỳ thật cũng liền bình thủy tương phùng. Bất quá vừa rồi ba người nhìn đến hắn khi, kia kinh hỉ biểu tình, còn có kìm lòng không được liền mở ra hai tay muốn phác đi lên kích động bộ dáng, kia tuyệt đối là thật tình biểu lộ, có thể thấy được ở các nàng trong lòng, hắn cũng không phải các nàng sinh mệnh kia bình thủy tương phùng khách qua đường, cho nên lúc này ba người thầm oán, Hạ Vân Kiệt trừ bỏ xấu hổ, trong đầu cũng là lần cảm ấm áp cùng băn khoăn.

“Nga, đúng rồi, Kiệt ca, ngươi ở nhà ai khách sạn?” Lâm Âm ba người gặp Hạ Vân Kiệt biểu tình có chút xấu hổ, đổ không dám tái thầm oán đi xuống, các nàng nhưng là biết Kiệt ca là đại nhân vật, có thể cho phép các nàng như vậy làm càn đã muốn khó được đáng quý, các nàng

nếu không biết đúng mực, còn tiếp tục bẩn thỉu đi xuống, ngược lại là muốn chọc người ngại, cho nên lập tức liền dời đi đề tài.

“Catherine ở trong này có biệt thự, ta liền ở của nàng trong biệt thự. Cách nơi này không xa, ngay tại bên kia.” Hạ Vân Kiệt nói xong tùy tay hướng Catherine biệt thự đại khái phương vị chỉ chỉ nói.

“Oa, kia nhưng là người giàu có khu da, nghe nói rất nhiều liên bang Nga người giàu có liền ở bên kia. Nơi nào đều là hào trạch, động bất động liền chiếm vài trăm hơn một ngàn mét vuông đâu. Lần trước chúng ta ba người đi vào trong đó dạo qua một vòng, tưởng lấy máy chụp ảnh chụp mấy tấm, thiếu chút nữa đã bị gọi vào cảnh sát cục câu hỏi, nói là tư nhân nơi ở, không thể tùy tiện chụp ảnh.” Nghe nói Hạ Vân Kiệt là trụ Catherine gia, lại thấy hắn chỉ phương vị, Lâm Âm ba người cũng khoe trương lè lưỡi, nói.

“Ha ha, phải không? Hôm nay có chút chậm, nếu ngày mai các ngươi có rảnh, các ngươi tới nhà Catherine ăn cơm, cũng cho các ngươi thể nghiệm một chút hào trạch cảm giác, tưởng như thế nào chụp ảnh liền như thế nào chụp ảnh.” Hạ Vân Kiệt cười nói. Đổ không cố ý nhắc nhở các nàng, Catherine kia tràng hào trạch tại kia khu vực là tối sa hoa, xa hoa nhất, khả xa không chỉ chiếm mấy trăm hơn một ngàn mét vuông.

“Thật vậy chăng? Kia thật tốt quá! Bất quá, ở cộng hòa Síp ngươi là khách nhân, chúng ta là chủ nhân, hơn nữa lần trước tại Ý ngươi giúp chúng ta như vậy một cái đại ân, chúng ta đều còn không có cơ hội hảo hảo cảm tạ ngươi một phen, lần này nhất định phải trước chúng ta mời ngươi cùng Catherine cùng nhau ăn bữa cơm, sau đó mới đến phiên ngươi mời chúng ta.” Nghe nói Hạ Vân Kiệt mời các nàng đi hào trạch chơi, Lâm Âm ba người đều có chút kích động, bất quá ba người lại nhất

trí kiên quyết phải muốn các nàng trước hết mời khách.

“Đi, đi, vậy các ngươi trước hết mời.” Hạ Vân Kiệt cũng biết lần này chính mình đến cộng hòa Síp không thông tri các nàng, đuối lý trước đây, thấy các nàng kiên trì, cũng sẽ theo các nàng.

“Vậy nói như vậy định rồi, vừa vặn chúng ta ngay tại bốn mùa khách sạn làm công, ngày mai buổi tối ngay tại bốn mùa khách sạn nhà ăn, chúng ta mời chúng ta chủ trù tự mình cho ngươi cùng Catherine tiểu thư chuẩn bị một chút phong phú nói trung cơm.” Lâm Âm ba người gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu đáp ứng xuống dưới, đều rất là vui vẻ nói. Hơn nữa còn cố ý dùng tiếng Anh hướng Catherine phát ra mời, rất có điểm chính thức hương vị.

“Cảm ơn các ngươi mời, bốn mùa khách sạn trung nhà ăn, đó là cộng hòa Síp tốt nhất trung nhà ăn, ta thực thích.” Catherine rất lễ phép nhận mời nói.

Kế tiếp, năm người lại ở bờ biển hàn huyên một trận, bởi vì thời gian đã muốn có vẻ vãn, hơn nữa Lâm Âm ba người cũng không muốn làm bóng đèn, cho nên ước tốt lắm ngày mai gặp mặt thời gian sau, liền vui vẻ cáo biệt rời đi.

Cùng Lâm Âm ba người chia tay sau, Hạ Vân Kiệt cùng Catherine tiếp tục ở bờ cát biên tan trong chốc lát bước, thổi trong chốc lát gió biển, gặp thời gian đã không sai biệt lắm là rạng sáng, liền cũng liền ôm Catherine khêu gợi vòng eo hồi của nàng xa hoa biệt thự đi.

Một hồi đến biệt thự, Catherine lại chủ động khơi mào “Chiến tranh”.

Tại đây điểm, Hạ Vân Kiệt không thể không cảm khái ngoại quốc nữ nhân quả thật so với Trung Quốc nữ nhân không bị cản trở rất nhiều, chẳng sợ tính cách hào

phóng mĩ mông mỹ nữ Chu Hiểu Diễm đều phải kém cỏi Catherine một ít.

Sáng sớm hôm sau, quang thân mình ghé vào Hạ Vân Kiệt trên người đang ngủ say Catherine là bị dồn dập tiếng đập cửa đánh thức.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 919 : Không cần phải xen vào ta

Gõ cửa là Catherine bên người nữ hầu vệ Elena, của nàng sắc mặt có chút tái nhợt cùng bi thương.

“Bệ hạ, Thủ tướng tiên sinh hôm nay buổi sáng sáu giờ đồng hồ đột nhiên bệnh tim phát tác qua đời.” Cửa vừa mở ra, Elena liền vội vội vàng bẩm báo nói.

“Cái gì! A Phổ Lý Nhĩ bệnh tim phát tác qua đời!” Catherine nữ vương vừa nghe, thân thể mềm mại mạnh chấn động, vốn là tay giữ áo ngủ cũng vì vậy kinh người tin tức, trong lúc vô ý lỏng rồi rời ra, lộ ra bên trong một mảnh ngạo nhân thân đoạn.

Hồi lâu, Catherine nữ vương thế này mới đột nhiên phục hồi tinh thần lại, vội vàng lại kéo hạ áo ngủ, nói:“Ta đã biết, ngươi trước đi ra ngoài.”

“Là, bệ hạ.” Elena vẻ mặt có chút cổ quái nhìn thoáng qua còn nằm ở trên giường Hạ Vân Kiệt, sau đó lui đi ra ngoài.

“Phát sinh sự tình gì ?” Gặp môn một lần nữa đóng, Hạ Vân Kiệt thế này mới quang thân mình theo trên giường đi lên, đi đến vẻ mặt có chút dại ra Catherine phía sau, ôm của nàng vòng eo nhẹ giọng hỏi.

“Thực xin lỗi thân ái, A Phổ Lý Nhĩ, chúng ta cơ nặc duy lan Thủ tướng đột nhiên bệnh tim phát tác qua đời, ta nghĩ, ta phải về nước một chuyến, mấy ngày nay chỉ sợ không thể tái bồi ở bên cạnh ngươi.” Catherine xoay người, đem đầu ôm ở đầu vai hắn thượng, nói, trong mắt toát ra một tia bi thương cùng không tha.

“Quốc sự làm trọng, vậy ngươi nhanh chóng thu thập

này nọ về nước đi, ta dù sao cũng không có việc gì, không bằng cùng ngươi cùng nhau hồi cơ nặc duy lan đi.” Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng vuốt ve Catherine màu vàng mái tóc, ôn nhu nói.

“Cảm ơn ngươi thân ái, bất quá ngươi còn là ở lại cộng hòa Síp hưởng thụ nơi này dương quang bờ cát đi. A Phổ Lý Nhĩ vừa qua đời, không chỉ có đề cập đến tang sự an bài, còn có quốc gia chính vụ giao tiếp một loạt sự tình, ta nghĩ mấy ngày nay ta khẳng định hội phi thường bận rộn, không thời gian cùng ngươi.” Catherine gặp Hạ Vân Kiệt quan tâm nàng, ngẩng đầu hôn hạ bờ môi của hắn, lắc đầu nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Catherine nói như thế cũng sẽ không tái kiên trì, dù sao Catherine trở về là xử lý quốc sự, hắn cũng chạy tới cơ nặc duy lan ngược lại sẽ làm nàng phân tâm, huống hồ hắn cùng chuyện của hắn còn là giống như bây giờ bảo trì điệu thấp cho thỏa đáng, chỉ có số ít vài người biết, không nên làm cho cơ nặc duy lan đại thần cùng công chúng đều biết đến. Nếu không, còn không biết hội nhấc lên nhiều phong ba. Cho nên cho dù đi theo đi cơ nặc duy lan, cũng ít không thể muốn che che giấu giấu.

“Tốt lắm, ta ngay tại cộng hòa Síp chờ ngươi. Ngươi chỉ để ý yên tâm xử lý chuyện của ngươi, không cần thanh ta bên này.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Cảm ơn ngươi thân ái, ta đem Elena ở tại chỗ này. Nàng đối cộng hòa Síp rất quen thuộc, hơn nữa ta nơi này vật nghiệp cũng vẫn đều là nàng phụ trách, nàng hội an lập hết thảy của ngươi hằng ngày khởi cư cuộc sống, ngươi có cái gì cần, trực tiếp phân phó nàng là được. Nếu, ngươi có sinh lý phương diện cần, cũng có thể tìm nàng giải quyết, nàng hẳn là cũng là hội rất thích ý.” Catherine nói.

Phía trước lời nói, Hạ Vân Kiệt nghe được coi như tri kỷ, chính là sau khi nghe được mặt trong lời nói khi, không khỏi có chút dở khóc dở cười trừng mắt nhìn Catherine liếc mắt một cái, nói:“Catherine, ngươi nói là cái gì hoang đường trong lời nói, ta là người cũng không phải động vật, sao có thể như vậy tùy tiện.”

“Này ta đương nhiên biết, chính là ta lo lắng ta không ở bên cạnh ngươi, ngươi nhẫn vất vả thôi, hơn nữa Elena vốn là là của ta bên người thị nữ, trừ phi ta cho phép nàng lập gia đình, nếu không nàng về sau đều đã vẫn đi theo ta.” Catherine lại vẻ mặt còn thật sự nói.

Hạ Vân Kiệt vừa nghe không khỏi có chút nghẹn họng nhìn trân trối, bởi vì này nói như thế nào nghe đều có điểm giống Trung Quốc phong kiến thời đại tiểu thư xuất giá, tỳ nữ đi theo đi qua hương vị. Bất quá ngẫm lại Robert gia tộc vốn chính là Âu châu từ xưa gia tộc, hiện tại Catherine lại lấy nữ vương vị trí nhiếp chính cơ nặc duy lan quốc, bàn tay quyền to, này thân mình liền có chứa đậm trọng phong kiến vương triều truyền thống, ở bên người thị nữ phương diện còn giữ lại có một chút phong kiến truyền thống, cũng không có gì đáng giá ngoài ý muốn.

“Tốt lắm, lời này về sau không cần hơn nữa, ta cũng không phải là cái loại này hoang dâm vô độ.” Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng quát hạ Catherine cái mũi, nói:“Ngươi còn là nhanh lên chuẩn bị về nước sự nghi đi.”

Catherine gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, cũng sẽ không tái tiếp tục liền chuyện này nói tiếp, bất quá theo nàng xem Hạ Vân Kiệt kia trở nên càng phát ra ôn nhu cùng không tha trong ánh mắt, không khó nhìn ra đến, nàng trong lòng càng phát ra yêu cực bên người này nam nhân.

Catherine nếm qua điểm tâm sau sẽ lên đường ly khai

cộng hòa Síp, lái xe đưa nàng đi sân bay là Elena, Hạ Vân Kiệt cũng cùng đi chuyến sân bay.

Phản hồi Limassol khi, dài hơn bản Rolls-Royce ảo ảnh trong xe cũng chỉ còn lại Hạ Vân Kiệt cùng Elena. Một cái khác bên người thị nữ Ava hộ tống Catherine cùng nhau phản hồi cơ nặc duy lan.

Không biết có phải hay không bởi vì buổi sáng Catherine nói qua trong lời nói duyên cớ, ngồi ở sau xe, Hạ Vân Kiệt tổng cảm giác không khí có chút mất tự nhiên. Elena tổng thường thường thông qua kính chiếu hậu sau này nhìn lén hắn liếc mắt một cái, sau đó lại rất nhanh chuyển đi qua.

“Hạ tiên sinh, nữ vương bệ hạ đã muốn công đạo quá ta, mấy ngày nay nữ vương bệ hạ không ở ngày, ta về ngài chỉ huy. Không biết hôm nay ngài muốn đi làm sao du ngoạn? Lại hoặc là có này khác cái gì an bài không có?” Mắt thấy theo sân bay đi ra, một đường sẽ chạy đến Limassol, ngồi ở mặt sau Hạ Vân Kiệt cũng không nửa điểm muốn mở miệng ý tứ, Elena rốt cục nhịn không được chủ động mở miệng hỏi nói, trái tim lại nhảy lên không hiểu có chút mau.

Tuy rằng buổi sáng Hạ Vân Kiệt đã muốn minh xác nói cho Catherine, không cần có cái loại này hoang đường ý tưởng, nhưng bởi vì yêu cực Hạ Vân Kiệt, lại bởi vì đột nhiên đem hắn một người ném ở cộng hòa Síp, trong lòng khó tránh khỏi băn khoăn. Rời đi cộng hòa Síp trước, Catherine không chỉ có muốn Elena trong khoảng thời gian này hảo hảo nghe Hạ Vân Kiệt an bài, hơn nữa còn cố ý dặn dò, nếu hắn có kia phương diện cần, cũng muốn thỏa mãn hắn. Cho nên Catherine vừa đi, trong xe chỉ còn lại có nàng cùng Hạ Vân Kiệt hai người, nhớ tới nữ vương trước khi đi công đạo, Elena tuy rằng thân là dương nữu, tính cách không bị cản trở, nhưng còn là khó tránh khỏi có chút khẩn trương.

“Ha ha, ta người này xưa nay một mình một người tự do thói quen, ngươi chỉ để ý việc của ngươi, không cần phải xen vào ta. Thực sự cái gì cần, ta sẽ nói cho ngươi.” Hạ Vân Kiệt mặt mang mỉm cười nói.

“Tốt, Hạ tiên sinh ngàn vạn đừng theo ta khách khí, ngài là nữ vương bệ hạ bạn trai, nếu chậm trễ ngài, nữ vương bệ hạ trách tội xuống dưới, ta nhưng là gánh vác không nổi.” Elena gặp Hạ Vân Kiệt cũng không có đưa ra cái gì không an phận yêu cầu, không khỏi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Nữ vương thích Hạ Vân Kiệt, cũng không ý nghĩa Elena cũng thích hắn. Hơn nữa mặc quần áo Hạ Vân Kiệt thoạt nhìn có vẻ gầy, không giống người ngoại quốc như vậy cường tráng, tổng làm cho Elena cảm giác hắn thiếu một loại nam tử hán khí khái. Đương nhiên nữ vương có mệnh lệnh, Hạ Vân Kiệt thật muốn làm cho nàng cởi hết quần áo hầu hạ hắn, Elena cũng là sẽ không cự tuyệt.

“Kia đi, ta cũng không với ngươi khách khí. Không biết ở trong này, chúng ta Trung Quốc hộ chiếu hay không có thể lái được xe, nếu có thể trong lời nói, đợi lát nữa nhi trở lại biệt thự, ngươi liền an bài một chiếc xe cho ta chính mình điều khiển, như vậy ta xuất hành cũng phương tiện một ít.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Trung Quốc cũng không phải quốc tế đường giao thông công ước ký hiệp ước phương, ở rất nhiều quốc gia là không thừa nhận Trung Quốc hộ chiếu, bất quá cộng hòa Síp tại đây phương diện yêu cầu cũng không nghiêm khắc, nếu ở trong này không có cuộc sống mãn sáu tháng, là cho phép sử dụng Trung Quốc hộ chiếu ở trong này lái xe, đương nhiên ở trong này trường kỳ ở lại mãn sáu tháng liền cần thi đậu bản địa hộ chiếu. Bất quá nơi này là hữu đà xe, Hạ tiên sinh khai đứng lên chỉ sợ hội không thích ứng, còn là ta cho ngài lái xe đi.”

Elena gặp Hạ Vân Kiệt tuy rằng “Đặt lên” nữ vương, nhưng cũng không có bởi vì liền đối nàng vênh mặt hất hàm sai khiến, không khỏi đối hắn hơn một phần hảo cảm, cười trả lời.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 920 : Cảng

“Ha ha, hộ chiếu có thể sử dụng là được. Đến lúc đó ta lái chậm một chút, chú ý một ít tình hình giao thông đó là.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Elena gặp Hạ Vân Kiệt kiên trì, cũng là không tốt không nên cho hắn làm tài xế, nghe vậy nói:“Kia chờ trở về biệt thự, ta mang Hạ tiên sinh đi gara chọn xe, nếu không có thích, cũng có thể trực tiếp đi xe đi một lần nữa cấu nhập một chiếc.”

Nếu Hạ Vân Kiệt là Catherine nữ vương nam nhân, lấy nữ vương thân gia, tiêu tiền mua chiếc xe căn bản tính không được cái gì, Elena lúc này cũng là là hào phóng. Nói chuyện khi ngữ khí rất có khoe nhà mình chủ nhân thân gia hùng hậu hương vị.

“Ha ha, không như vậy chú ý, tùy tiện thế nào chiếc xe đều được, chỉ cần có thể thay bước.” Hạ Vân Kiệt cười lắc đầu nói, nghĩ rằng, người đi theo nữ vương bên người chính là không giống với, loại này nói, thay đổi một người khác thật đúng là không dám nói, dù sao nếu ngay cả nữ vương biệt thự gara xe đều chướng mắt, chỉ sợ muốn mua xe mới cũng xác định vững chắc không kém đi nơi nào, ít nhất cũng phải mười đến vạn đồng Euro.

Bất quá đối với nữ vương bệ hạ, mười đến vạn đồng Euro thật đúng là không đáng kể. Đương nhiên đối với Hạ Vân Kiệt cũng là như thế, đơn giản hắn xưa nay điệu thấp, không muốn lộ tài, tùy vào Elena khoe khoang thôi.

Gặp Hạ Vân Kiệt không để ý, Elena cười cười, nghĩ nghĩ lại nói:“Nơi này lái xe trừ bỏ cùng Trung Quốc bất đồng là làn phải, khai bên trái ở ngoài, người ở đây lái xe cũng so với Trung Quốc bên kia thủ quy củ rất nhiều.

Chỉ cần là từ chi đạo tiến vào chủ đạo, mặc kệ có xe không xe, phải dừng xe cẩn thận quan sát, xác nhận chủ đạo không có xe hoặc là xe cách xa nhau khá xa khi, mới vừa rồi có thể sử nhập chủ đạo. Điểm ấy thực mấu chốt, bởi vì nơi này người lái xe đều có vẻ thủ quy củ, cho nên chúng ta ở chủ đạo lái xe, trên cơ bản là sẽ không đi quản chi trên đường chiếc xe, tốc độ đều đã có vẻ mau, vạn nhất ngươi lấy người Trung Quốc thói quen trực tiếp theo chi đạo quải nhập chủ đạo, chờ mong chủ đạo xe chủ động phanh lại, vậy khẳng định muốn gặp rắc rối."

Về điểm ấy, Hạ Vân Kiệt đến cộng hòa Síp tuy rằng mới một ngày, nhưng trong lòng cũng đã tràn đầy thể hội. Nơi này dòng xe cộ lượng kỳ thật không nhỏ, nhưng chỉ nếu đi thẳng phương hướng, người lái xe căn bản không cần đi lo lắng bên cạnh chỗ rẽ có thể hay không đột nhiên nhảy lên ra một chiếc xe đến, chỉ để ý đạp chân ga đi phía trước khai, bởi vì chỗ rẽ xe phải chờ đi thẳng xe trước lái đi qua, mới vừa rồi có thể đi ra, cho nên thẳng hành đạo thủy chung vẫn duy trì phi thường lưu sướng giao thông trạng huống, sẽ không phát sinh ủng đổ sự kiện. Không giống quốc nội, người lái xe tổng thích tận dụng mọi thứ, càng nhanh càng đổ, đến cuối cùng mọi người hoàn toàn đem đường phá hỏng, ai cũng đừng nghĩ đi.

"Cảm ơn ngươi Elena, ta nhớ kỹ." Tuy rằng lấy Hạ Vân Kiệt năng lực, cho dù trực tiếp lái phi cơ cũng không có vấn đề gì, nhưng Elena xuất phát từ một mảnh hảo tâm, hắn còn là thực khiêm tốn thực cảm kích tiếp nhận rồi của nàng nhắc nhở.

"Không khách khí Hạ tiên sinh, đây là ta hẳn là kết thúc chức trách." Elena gặp Hạ Vân Kiệt tới thủy tới chung đều vẫn duy trì khiêm tốn thái độ, cũng không có bởi vì chính mình đặt lên nữ vương, mà nàng là nữ vương bên người thị nữ, liền bày ra kiêu ngạo cái giá, không khỏi

đối hắn lại nhiều một tia hảo cảm, nghĩ rằng, này Hạ tiên sinh tuy rằng người bộ dạng không cường tráng, bất quá nhưng thật ra rất thân sĩ phong độ, hắn nếu thực sự ý tưởng, ta đổ không ngại cùng hắn hảo hảo hoan hảo một phen.

Trong lòng một khi động này ý tưởng, Elena xem kính chiếu hậu tần suất càng thêm cao một ít.

Hạ Vân Kiệt đương nhiên không biết chính mình chỉ có quân tử phong độ, làm cho Elena nay đã muốn không ngại cùng chính mình trên giường, nếu không hắn chỉ sợ thật muốn dở khóc dở cười.

Xe rất nhanh liền lái về tới biệt thự, Hạ Vân Kiệt tùy Elena cùng đi tranh gara.

Gara lý sắp xếp nhất lưu hào xe, có bất đồng kiểu dáng đều có, có xe hơi, có việt dã, có sưởng bùng xe thể thao…… Bài tử có có tiệp báo, Porsche, bảo mã, Maserati, Ferrari……

Hạ Vân Kiệt ở quốc nội khai quán bảo mã, hơn nữa ở cộng hòa Síp trên đường cũng có thể thường xuyên nhìn đến xe BMW, sẽ không có vẻ rất cao điều, vì thế liền chọn lượng bảo mã 730.

Này khoản xe cùng hắn ở quốc nội lái bảo mã 520 thực tương tự, chính là xe hình lớn không ít.

Gặp Hạ Vân Kiệt chọn lượng xem như gara có vẻ loại kém xe, Elena khó tránh khỏi có chút xem không hơn, ngầm cho rằng Hạ Vân Kiệt đến từ Trung Quốc tiểu địa phương, kiến thức thiếu, nhãn giới thấp, chỉ nhận được bảo mã loại này tiêu lượng lớn nhất hào xe, lại không biết nói giống Maserati, Ferrari chờ mới xem như chân chính hào xe.

Bất quá nếu Hạ Vân Kiệt tuyển xe BMW, lấy Elena thân phận, cho dù trong lòng có chút xem thấp Hạ Vân Kiệt, cũng là không tốt nói cái gì nữa, cười đem chìa khóa xe cho Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không đi quản Elena trong lòng như thế nào đối đãi chính mình, cầm chìa khóa xe, nghĩ rằng nhàn rỗi không có chuyện gì chung quanh đi bộ đi dạo đi.

Vì thế cầm chìa khóa xe, lại cùng Elena nói thanh không cần phải xen vào chính mình ẩm thực, cần trong lời nói chính hắn hội trước tiên cùng nàng chào hỏi, Hạ Vân Kiệt liền mở ra xe BMW nhanh chóng cách rời biệt thự.

Elena hiện tại tuy rằng đã muốn không ngại cùng Hạ Vân Kiệt trên giường, nhưng có thể không cùng hắn trên giường, hơn nữa cũng không dùng cùng hắn chung quanh hạt cuống, tự nhiên cũng rơi vào thoải mái bớt lo, Hạ Vân Kiệt lái xe tử vừa đi sau, nàng liền trở về phòng, thay đổi bikini áo tắm, một mình một người hưởng thụ khởi siêu đại lộ thiên bể bơi, còn có tốt đẹp ánh mặt trời.

Trừ bỏ buổi tối có cái ước hội, cần đi bốn mùa khách sạn trung nhà ăn, Hạ Vân Kiệt sẽ không cái gì này khác xác thực mục đích, cho nên mở xe đi ra sau, hắn liền mạn vô mục đích chung quanh đi hóng gió.

Tuy rằng nói Limassol đối với cộng hòa Síp mà nói tương đương với Trung Quốc Thượng Hải giống nhau, là này quốc gia lớn nhất cảng thành thị, cũng là kinh tế mậu dịch tối sinh động địa phương, nhưng chân chính nội thành cũng ở trung quốc một thị trấn bình thường lớn.

Hạ Vân Kiệt lái xe chuyển vài vòng, trên cơ bản liền đem này thành thị chuyển lần.

Bất quá này thành thị tuy rằng không lớn, nhưng bãi biển thật sự rất đẹp cũng rất nhiều, tùy ý đều có thể nhìn đến xanh lam đại hải, còn có nhẵn nhụi bờ cát, sóng biển cũng không đại, muốn tìm một chỗ bơi lội nhất phương tiện bất quá.

Bất quá Hạ Vân Kiệt vì tìm kiếm linh phong, từng ở đại hải phao quá rất dài một đoạn thời gian, nay đổ không giống này đến cộng hòa Síp du lịch du khách giống nhau, trước tiên chính là hưng trí hừng hực chạy đến đại hải bơi lội.

Catherine không ở biệt thự, bởi vì Catherine kia lời nói, cùng Elena một mình ở chung lại tổng cảm giác có chút kỳ cục, giữa trưa thời điểm, Hạ Vân Kiệt cũng liền lười trở về ăn cơm. Lái xe chuyển một vòng, liền đến Limassol Marina cảng.

Đây là Limassol du thuyền cảng, cũng là Limassol tối náo nhiệt một cái du lịch cảnh điểm. Không chỉ có có lâm lập nhà ăn, lại có phong cảnh duyên dáng cảng, cảng lý đình đầy các loại loại du thuyền, thuyền buồm, còn có đánh ngư, rời bến thả câu thuyền nhỏ.

Này du thuyền có cung du khách rời bến thương dùng du thuyền, mặt trên trang sức khắc các loại hình vẽ, có mỹ nhân ngư, có Hy Lạp thần thoại Poseidon, còn có kiến tạo thành thuyền hải tặc “Trân châu đen “Hào bộ dáng. Đương nhiên càng nhiều là tư nhân du thuyền.

Đi ở cảng, thỉnh thoảng có thể nhìn đến người bãi quầy hàng mời chào du thuyền sinh ý, có chút là cường tráng cộng hòa Síp nam nhân, có chút là mặc phi thường bại lộ nữ nhân. Hạ Vân Kiệt trải qua khi, không ít người thế nhưng còn có thể hướng Hạ Vân Kiệt dùng tiếng Trung “Ngươi hảo” Lên tiếng kêu gọi, sau đó chỉ vào đứng ở cảng du thuyền, dùng tiếng Anh giới thiệu du thuyền, hỏi hắn muốn hay không rời bến du ngoạn.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không tính rời bến, bất quá nhìn đến thỉnh thoảng có thu hoạch lớn du khách du thuyền theo cảng đi ra ngoài, thỉnh thoảng có thu hoạch lớn du khách du thuyền tiến cảng, trên thuyền đặt kính bạo âm nhạc, một ít mặc bikini dương nữu hưng phấn mà thét chói tai, thậm chí Hạ Vân Kiệt còn nhìn đến có hai bikini dương nữu leo lên thuyền hải tặc đầu thuyền cột, cưỡi ở mặt trên, dùng sức vung cánh tay, vặn vẹo vòng eo, cực đại vú theo các nàng vung, ba đào mãnh liệt, nói không nên lời cuồng dã không bị cản trở.

Này đó người nước ngoài ngoạn đứng lên thật đúng là đầu nhập a! Nhìn trước mắt náo nhiệt mà kính bạo một màn, dù là Hạ Vân Kiệt là người tâm tính có vẻ điềm đạm, cũng khó khỏi bị chút ảnh hưởng, cảm thấy giống như vậy tận tình tùy ý hưởng thụ cuộc sống, cũng không uổng người tới thế gian đi một hồi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 921 : Thuyền buồm

Hạ Vân Kiệt trong lòng chính cảm khái, đột nhiên cảm thấy mặt sau có hai lũ mơ hồ có chút quen thuộc hơi thở tới gần, trong lòng không khỏi một trận cảm khái, thế giới này thật đúng là nhỏ, thế nhưng lại ở chỗ này lại lần nữa gặp gỡ Marina cùng Sophia.

Trong lòng cảm khái, đang muốn xoay người cùng hai người lên tiếng kêu gọi, kia Marina đã muốn một cái bước xa vọt đi lên, sau đó đối với Hạ Vân Kiệt bả vai đột nhiên phát một chút.

Hạ Vân Kiệt vội vàng xoay người, chỉ thấy Marina chính hướng hắn làm cái quái mặt, sau đó lại nhìn hắn, chớp cười khẽ mắt to.

Hạ Vân Kiệt nao nao, lập tức hiểu được, này dương nữu ngoài ý muốn ở trong này gặp được chính mình, khẳng định là nghĩ dọa chính mình nhảy dựng, đành phải phối hợp lộ ra vẻ mặt kinh ngạc biểu tình, nói:“Marina!”

“Khanh khách, hạ, không nghĩ tới là ta đi!” Marina gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt kinh ngạc biểu tình, không khỏi đắc ý nở nụ cười, sau đó mở ra hai tay, nhiệt tình cho Hạ Vân Kiệt một cái kề mặt lễ.

“Đúng vậy, thật không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp ngươi.” Hạ Vân Kiệt nói, ánh mắt ở Marina trên người hơi hơi đánh cái chuyển.

Hôm nay Marina ăn mặc so với ngày hôm qua còn muốn thanh lương, trừ bỏ hạ thân như trước là ngắn ngủn quần bò, trên thân trừ bỏ vịnh trang Bra che lấp trụ kia đôi đồ sộ ngực khí, thế nhưng tái không có mặc mang gì quần áo.

Dương nữu chính là mở ra a! Nếu ở Trung Quốc, rõ như ban ngày, trước công chúng dưới như vậy mặc nữ nhân, phỏng chừng không phải người mẫu chính là tinh thần có vấn đề, bất quá ở trong này, thế nhưng không có làm cho người ta bao nhiêu đột ngột cảm giác. Bởi vì dọc theo đường đi lại đây, Hạ Vân Kiệt đã muốn thấy được không ít như vậy mặc nữ nhân, chính là đột nhiên có cái chính mình quen thuộc nữ nhân, hơn nữa liền như vậy gần trong gang tấc đứng ở chính mình trước mặt, trong lòng thế này mới có điểm cảm khái.

Hạ Vân Kiệt trong lòng đang có chút cảm khái khi, Sophia cũng đã đi tới, Sophia mặc cùng Marina không sai biệt lắm. Đồng nàng cùng nhau còn có hai tóc vàng nữ lang dáng người thon dài cao gầy, làn da đặc biệt trắng nõn, cùng một vị bộ dạng phá lệ khôi ngô cao lớn tóc vàng nam tử.

“Hạ, thật không nghĩ tới lại ở chỗ này lại gặp ngươi, này hai ngày ở Limassol quá vui vẻ sao?” Sophia đi lên đến hướng Hạ Vân Kiệt vươn tay, cười nói.

“Thực vui vẻ.” Hạ Vân Kiệt thân thủ cùng Sophia cầm.

Gặp Sophia chính là cùng Hạ Vân Kiệt bắt tay, biểu hiện tựa hồ có chút lãnh đạm, Marina hơi hơi run một chút, bất quá làm của nàng ánh mắt đảo qua vị kia bộ dạng cao lớn khôi ngô tóc vàng nam tử khi, trong mắt toát ra một tia thoải mái ánh mắt, ngay sau đó lại toát ra một tia lo lắng sắc.

“Marina, Sophia, đây là các ngươi bằng hữu sao? Ta trước kia như thế nào cho tới bây giờ chưa thấy qua?” Vị kia tóc vàng nam tử đi lên đến, cười hỏi, có lẽ là thân cao duyên cớ, tóc vàng nam tử xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt rất có điểm trên cao nhìn xuống hương vị.

“Hắn là chúng ta ngày hôm qua ở trên máy bay kết bạn

Trung Quốc bằng hữu, Hạ Vân Kiệt Hạ tiên sinh. Hạ tiên sinh, vị này là Vladimir tiên sinh, đến từ liên bang Nga Matxcova, này hai vị là liên bang Nga bằng hữu, Ava cùng Adina.” Sophia nghe vậy cười cấp song phương giới thiệu nói.

Nghe xong Sophia giới thiệu, Hạ Vân Kiệt cười cùng Vladimir ba người nhất nhất rảnh tay, đánh tiếp đón. Nhìn ra được đến, này ba người liên bang Nga còn là có như vậy điểm kiêu ngạo, cùng Hạ Vân Kiệt bắt tay khi thái độ cũng không như thế nào nhiệt tình, không giống Marina các nàng, cấp Hạ Vân Kiệt cảm giác là phi thường nhiệt tình hữu hảo.

Vốn là là bình thủy tương phùng, Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không để ý Vladimir ba người đối chính mình thái độ, chào hỏi sau, đang chuẩn bị cáo từ rời đi, Marina lại hỏi:“Hạ, ngươi dùng quá cơm chiều sao?”

“Còn không có.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Kia vừa vặn, chúng ta cùng nhau đi, ta mời ngươi ăn chính thống cộng hòa Síp hải sản đại tiệc.” Marina nghe vậy lập tức vẻ mặt nhiệt tình phát ra mời.

Ấn người Trung Quốc thói quen, Hạ Vân Kiệt là hẳn là khách khí một chút, bất quá nhập gia tùy tục, ở trong này cự tuyệt người khác, nhất là một vị mỹ nữ mời tựa hồ cũng không lễ phép, cho nên tuy rằng gặp Vladimir tựa hồ cũng không phải rất thích ý đột nhiên hơn một Trung Quốc nam nhân, nhưng Hạ Vân Kiệt còn là nhìn Marina cười nói:“Cảm ơn ngươi Marina, ta cũng đang chuẩn bị tìm một nhà nhà hàng ăn một chút chính tông cộng hòa Síp hải sản đại tiệc.”

Tuy rằng Vladimir có điểm kiêu ngạo, nhưng Hạ Vân Kiệt dù sao cũng là quốc tế bạn bè, ở hắn tiếp nhận rồi mời sau, Vladimir còn là biểu hiện ra nên có thân sĩ

phong độ, cười nói:“Marina, nói tốt hôm nay là ta mời khách, ngươi không thể cướp của ta sinh ý.”

“Được rồi, như ngươi mong muốn.” Marina gặp Vladimir nói như vậy, vui vẻ nói một câu, sau đó lại chỉ vào Vladimir đối Hạ Vân Kiệt nói:“Hạ, Vladimir là kẻ có tiền, đợi lát nữa đừng cùng hắn khách khí.”

Vladimir nghe vậy cũng không khiêm tốn, mà là ha ha nở nụ cười.

Hạ Vân Kiệt thế này mới hiểu được, vị này liên bang Nga bởi vì cái gì có chút kiêu ngạo, bên người lại vây quanh nhiều như vậy mỹ nữ. Xem ra ở gì địa phương, gì quốc gia, mọi người đối đãi tài phú thái độ đều là giống nhau.

Chính là không biết này Marina có phải hay không cũng coi trọng vị này Vladimir tiền tài, cho nên mới cùng hắn đi cùng một chỗ? Hạ Vân Kiệt có chút suy nghĩ nhìn Marina liếc mắt một cái.

Nói định rồi ăn cơm sự tình, đoàn người liền cười nói hướng một nhà dân bản xứ khai nhà ăn đi đến.

Không biết có phải hay không bởi vì Vladimir ở đây duyên cớ, Sophia đối Hạ Vân Kiệt thái độ so với ngày hôm qua lãnh đạm không ít, nhưng thật ra Marina như trước cùng ngày hôm qua giống nhau nhiệt tình hữu hảo, thỉnh thoảng bên này chỉ chỉ, bên kia chỉ chỉ, giới thiệu Maria cảng.

Marina như vậy nhất giới thiệu, Hạ Vân Kiệt mới hiểu được lại đây, đứng ở Maria cảng tư nhân du thuyền trên cơ bản đều là liên bang Nga người giàu có, hơn nữa ở mấy chục năm trước liên bang Nga người giàu có mà bắt đầu hướng Limassol dời đi, hiện tại ở Limassol đã muốn tụ tập năm sáu vạn người liên bang Nga, chiếm

toàn bộ Limassol gần một phần tư dân cư. Hơn nữa này đó có năng lực đi ra người liên bang Nga trên cơ bản đều là người giàu có, có chút thậm chí là đại phú hào.

“Vladimir phụ thân chính là một vị đại phú hào, nhà bọn họ ở Limassol liền mở có một nhà tài chính công ty, ngươi xem, kia chiếc du thuyền chính là hắn mười tám tuổi sinh nhật khi, hắn ba mua cho hắn, muốn hai mươi vạn đồng Euro đâu.” Đi ở cảng lý, Marina đột nhiên chỉ vào trong cảng đình một chiếc du thuyền nói.

Đó là một chiếc màu trắng du thuyền, cũng không phải rất lớn, đại khái có thể cung bảy tám người rời bến du ngoạn. Bất quá du thuyền tuy rằng không lớn, nhưng bên trong buồng vệ sinh, giường, tủ lạnh, thậm chí còn có một cái mê ngươi phòng bếp…… Rất có chim sẻ tuy nhỏ ngũ tạng câu toàn hương vị.

Hai mươi vạn đồng Euro đối với Hạ Vân Kiệt tự nhiên không coi là cái gì, nhưng đối với nhân quân tiền lương đại khái cũng liền một ngàn đồng Euro xuất đầu cộng hòa Síp bình thường gia đình mà nói, cũng tuyệt đối là một bút đồng tiền lớn, cho nên Marina giới thiệu kia chiếc du thuyền khi, trong mắt không thể ức chế toát ra một chút hâm mộ ánh mắt, mà bên cạnh Sophia kia đối quyến rũ bích nhãn lại thấu bắn ra cực nóng ánh mắt.

“Này chiếc du thuyền có chút lão cũ, ta chuẩn bị quá đoạn thời gian bắt nó xử lý điệu, một lần nữa mua một chiếc.” Bên cạnh Vladimir nghe vậy trên mặt lộ ra một chút đắc ý ý cười, hơi có chút khoe ra nói.

“Nga, trời ạ, Vladimir, đây là thật vậy chăng? Nếu mua tân, nhất định phải nhớ kỹ mời ta đến chơi nga!” Trừ bỏ Marina chính là phát ra một tiếng sợ hãi than, này khác ba nữ nhân đều vẻ mặt khoa trương kinh hô, thậm chí kia hai cái làn da phá lệ trắng nõn, thân thể cao gầy liên bang Nga mỹ nữ lại không chút nào tị hiềm đem động

lòng người thân thể mềm mại thiếp đi qua.

“Đó là đương nhiên!” Vladimir một phen ôm chầm bên người mỹ nữ, ở các nàng trên mặt thật mạnh hôn một cái, thân khi, ánh mắt cố ý vô ý nhìn về phía Marina, ánh mắt dừng ở nàng kia ngạo nhân bộ ngực khi, trong mắt toát ra một chút cực nóng.

“Xem, hạ, nhìn đến kia chiếc song cột buồm màu trắng đại thuyền buồm sao?” Ngay tại Vladimir nhìn về phía Marina trong ánh mắt toát ra một chút cực nóng khi, Marina đột nhiên chỉ vào xa xa một chiếc thuyền buồm hướng Hạ Vân Kiệt có chút kích động nói.

Đó là một chiếc thật thật thiết thiết, thiết kế phi thường đồ sộ đẹp đẽ quý giá đại thuyền buồm, không chỉ có có hai căn cao cao cột buồm, thân thuyền tương đối cho bình thường thuyền buồm cũng phi thường thật lớn, thuyền hai bên là viên đồng hình, phảng phất hai cái thật to khí điếm đem thuyền phiêu phù ở mặt biển. Sàn tàu diện tích rất lớn, mặt trên tọa cái hai mươi người tới khai cái party tuyệt đối không thành vấn đề.

“Loại này thuyền buồm ít nhất muốn ba trăm vạn đồng Euro đã ngoài.” Vladimir nói, trong mắt lại toát ra một chút cực nóng, bất quá lần này hắn ánh mắt là dừng ở xa xa kia chiếc song cột buồm thuyền buồm.

“Trời ạ! Ít nhất muốn ba trăm vạn! Ngẫm lại khiến cho người hưng phấn a, nếu có thể ngồi nó rời bến thật là tốt biết bao!” Nghe nói kia thuyền buồm ít nhất muốn ba trăm vạn đồng Euro đã ngoài, Sophia bọn người hét lên đứng lên, xem kia chiếc thuyền buồm trong mắt đồng dạng cũng toát ra cực nóng ánh mắt.

“Loại này thuyền buồm toàn bộ Limassol liền như vậy một chiếc, hơn nữa nghe nói còn là cơ nặc duy lan Catherine nữ vương thuyền, ta xem các ngươi là không

cơ hội.” Vladimir tuy rằng cũng là nhà giàu công tử, nhưng hiển nhiên ba trăm vạn đồng Euro đối với hắn đồng dạng là một bút thực thật lớn con số, nghe vậy hơi có chút cảm khái nói.

Hạ Vân Kiệt nghe nói kia như hạc trong bầy gà bình thường thuyền buồm nguyên lai là Catherine, trên mặt không khỏi lộ ra một chút kinh ngạc biểu tình.

Marina đám người tự nhiên không biết kia chiếc thuyền buồm chủ nhân là nữ nhân của bên người vị này Trung Quốc nam nhân, bọn họ thấy hắn trên mặt toát ra kinh ngạc biểu tình, còn tưởng rằng hắn là bị như thế sang quý mà xa hoa thuyền buồm còn có thuyền buồm nữ chủ nhân thân phận cấp khiếp sợ ở.

“Trời ạ, Catherine nữ vương! Nàng ở tại chúng ta Limassol sao? Ngươi gặp qua nàng sao?” Vladimir nói một cái yêu sách, tựa hồ so với phía trước một cái yêu sách càng làm cho các nữ nhân kích động.

Mỗi một nữ nhân đều có một cô bé lọ lem biến công chúa giấc mộng, Catherine nữ vương tuổi trẻ xinh đẹp, giàu có trí tuệ…… Đây đúng là các nàng giấc mộng trung muốn biến thành nữ nhân, cho nên Catherine cơ hồ là mỗi một cái Âu châu cô gái cảm nhận trung thần tượng.

Vladimir nhưng thật ra rất muốn nói chính mình gặp qua nàng, bất quá thật đáng tiếc, lấy thân phận của hắn còn xa xa không đủ tư cách. Hắn sở dĩ biết Catherine nữ vương cũng ở tại Limassol, cũng biết đó là Catherine nữ vương thuyền buồm, cũng là nghe người khác nói khởi. Dù sao ở cộng hòa Síp trí nghiệp liên bang Nga nhân, đại đa số đều là phi phú tức quý, còn là có người có thể đủ tiếp xúc đến Catherine nữ vương.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 922 : Dối trá cùng kiêu ngạo

“Ta không có, ta cũng vậy nghe bằng hữu nói lên.” Vladimir lắc đầu không phải không có tiếc nuối nói.

Hắn cũng nghe quá Catherine nữ vương mỹ mạo, cũng xem qua Catherine đăng báo giấy ảnh chụp, hơn nữa cũng vẫn tưởng chính mắt gặp một lần vị này giàu có truyền kỳ sắc thái, tài phú quyền lực trí tuệ còn có mỹ mạo tập một thân nữ vương bệ hạ, chỉ tiếc Catherine nữ vương hướng đến ru rú trong nhà, trừ bỏ số rất ít đại nhân vật, người bình thường là không cơ hội tiếp cận nàng.

“Ta nghĩ Catherine nữ vương chân nhân khẳng định so trong ảnh càng gợi cảm xinh đẹp, nếu có một ngày có thể chính mắt nhìn thấy thật là tốt biết bao.” Marina đám người nghe vậy đều vẻ mặt khát khao cảm khái nói, ngay cả vừa rồi kia ba vị ở Hạ Vân Kiệt trước mặt có vẻ có chút cao ngạo liên bang Nga tóc vàng mỹ nữ cũng không ngoại lệ.

Khi nói chuyện, đoàn người đi vào cảng một nhà dân bản xứ khai, tên là màu lam hải dương nhà ăn.

Nhà ăn mặt hướng cảng, có lộ thiên cũng có bên trong. Bên trong bốn phía trừ bỏ đại dàn giáo, tuyệt đại bộ phận đều là dùng thật lớn trong suốt thủy tinh làm vách tường, ngồi ở bên trong có thể vừa xem hải cảnh không bỏ sót. Bất quá tương đối chính là đắp che nắng bằng lộ thiên vị trí, bên trong tầm nhìn còn là hơi chút kém cỏi một ít.

Tuy rằng hiện tại là Limassol du lịch mùa thịnh vượng, bất quá bởi vì không phải cuối tuần, nhà ăn người cũng không nhiều. Marina các nữ hài tử thích ở lộ thiên vị trí

ăn cơm, vì thế mọi người đều lựa chọn lộ thiên vị trí.

Vladimir hiển nhiên là nơi này lão khách, hắn ngồi xuống xuống dưới, nhà ăn lão bản lập tức liền tự mình cầm thực đơn, cũng đi lên cùng hắn chào hỏi.

Mỗi người cầm bản thực đơn, thực đơn mặt trên có Hy Lạp văn cùng tiếng Anh, Hạ Vân Kiệt không hiểu Hy Lạp văn nhưng biết tiếng Anh, nhưng thật ra có thể thoải mái xem biết thực đơn.

Bất quá lật xem vài tờ thực đơn sau, gặp mặt trên đến quay lại đi đơn giản cũng liền sa lạp, thịt nướng, diện bao còn có nướng hải sản linh tinh đơn giản thức ăn, cùng trung cơm cái loại này “Bác đại tinh thâm” Nhất so với quả thực không thể so sánh nổi, nhớ tới vừa rồi Marina nói thỉnh chính mình ăn hải sản đại tiệc, Hạ Vân Kiệt lật xem thực đơn không khỏi có chút dở khóc dở cười đứng lên.

Bất quá ngẫm lại Âu châu bên này cơm ẩm trừ bỏ Pháp quốc, Italy tương đối nổi danh một ít, này khác tựa hồ cũng quả thật không có gì, cho dù Pháp quốc cơm ẩm cùng trung cơm nhất so với cũng kém đi xa, này cộng hòa Síp liền lớn như vậy một chút địa phương, liền như vậy điểm ẩm thực hình thức cũng là bình thường.

Marina không đi qua Trung Quốc, chỉ tại địa phương một nhà trung nhà hàng nếm qua vài cái sủi cảo bánh bao, liền tự cho là nếm qua trung cơm, tự nhiên không thể hiểu được trung cơm ra sao phong phú, cho nên mới sẽ nói ra phía trước kia lời nói đến.

Kia Vladimir hiển nhiên đối Marina có chút nhớ nhung pháp, gọi món ăn khi cố ý hỏi của nàng ý kiến. Marina nghĩ vừa rồi nhận lời Hạ Vân Kiệt trong lời nói, liền đề nghị điểm mấy phân hải sản “maze”.

“maze” Là địa phương một loại bộ đồ ăn cách gọi. Tỷ như hải sản “maze”, thì phải là đem các loại hải sản, tỷ như tôm, vưu ngư, ngư chờ mỗi dạng đến nhất tiểu phân, như vậy khách nhân là có thể ăn đến các loại hải sản khẩu vị, nếu là điểm thịt loại “maze”, thì phải là thịt lợn, thịt dê, thịt gà cái gì đều các đến nhất tiểu phân.

Bất quá loại này bộ đồ ăn bởi vì dạng sổ nhiều, phân lượng thiếu, làm đứng lên có vẻ phiền toái, ở địa phương bình thường là ít nhất hai phân đã ngoài nhà ăn mới bằng lòng nấu nướng. Đương nhiên cái gọi là phân lượng thiếu là nhằm vào người nước ngoài mà nói, người Trung Quốc, hơn nữa giống Hạ Vân Kiệt loại này phía nam nhân, lượng cơm ăn cũng không lớn, loại này “maze”, hai người một phần đều vậy là đủ rồi. Bất quá Marina bọn họ hiển nhiên không nghĩ như vậy, cho nên đều là mỗi người muốn một phần, sau đó vừa muốn chút rượu đồ uống.

Nhìn một phần phân cái gọi là “Tiểu phân lượng” hải sản bị nối liền không dứt bị bưng lên, bãi đặt ở chính mình trước bàn. Có tôm, có bạch tuộc, có con mực, có ngư, các loại đều có, nhưng không có ngoại lệ đều là thiêu nướng phong vị, sau đó từ ăn khách chính mình tát điểm muối, tễ điểm chanh nước, là có thể dùng ăn.

Ngay từ đầu Hạ Vân Kiệt đột nhiên ăn đến loại này dị quốc phong vị nướng hải sản, còn có điểm cảm giác, ăn đến mặt sau cũng rất hết chỗ nói rồi, tất cả đều là một cái khẩu vị, hơn nữa bụng cũng rất nhanh liền no rồi, trái lại Marina đám người nhưng vẫn ăn mùi ngon, còn không khi hỏi Hạ Vân Kiệt hương vị thế nào?

Marina nhiệt tình hữu hảo, Hạ Vân Kiệt không tốt phất nàng hảo ý, tự nhiên nói là hương vị thật tốt, còn một cái kính hướng miệng nhét. Tổng không thể, hắn một cái Trung Quốc lão gia lượng cơm ăn còn không bằng các nàng ngoại quốc nữ nhân đi. Tuy rằng nói loại này có vẻ

có điểm ngây thơ buồn cười, khả dưới tình huống như vậy, mỗi người rõ ràng một phần, Hạ Vân Kiệt thật muốn ăn ít, thật đúng là hội khó tránh khỏi bị người khác ngầm chê cười, người Trung Quốc là Đông Á ma bệnh, ngay cả lượng cơm ăn cũng không như các nàng nữ nhân.

“Hạ, mấy ngày nay còn tại Limassol sao?” Ăn đến một nửa khi, Marina mở miệng hỏi nói.

“Đúng vậy. Có chuyện gì sao?” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

“Ngày mai là ta sinh nhật, ta ở nhà tổ chức một cái sinh nhật party, tưởng mời ngươi, ngươi có thể tới tham gia sao?” Marina nhìn Hạ Vân Kiệt, trong mắt lộ ra một chút nhiệt tình cùng chân thành tha thiết.

Hạ Vân Kiệt đổ không nghĩ tới chính mình mới cùng Marina thấy hai lần mặt, nàng liền mời chính mình đi tham gia hắn sinh nhật party, không khỏi hơi hơi ngẩn người.

Marina gặp Hạ Vân Kiệt không có lập tức đáp ứng, còn tưởng rằng hắn không nghĩ đến hoặc là có chuyện thoát không ra thân, trong mắt không khỏi lóe ra một tia thất vọng sắc.

Hạ Vân Kiệt gặp Marina trong mắt lóe ra một tia thất vọng sắc, thế này mới đột nhiên bừng tỉnh lại đây, chính mình vừa rồi phản ứng tựa hồ có chút không lễ phép, cũng cử thương tổn bên người vị này nhiệt tình hữu hảo cộng hòa Síp mỹ nữ, vội vàng cười nói:“Đương nhiên, ngươi có thể mời ta tham gia của ngươi sinh nhật party, ta cảm thấy phi thường vinh hạnh.”

“Kia thật tốt quá, này còn là lần đầu tiên có Trung Quốc bằng hữu tham gia của ta sinh nhật party.” Gặp Hạ Vân Kiệt đáp ứng rồi tham gia chính mình sinh nhật party,

Marina trong lòng thất vọng lập tức chuyển làm kích động.

Hạ Vân Kiệt gặp Marina đăm đăm nội tâm kích động, tâm tình cũng hiểu được rất tốt, cười cười nói:“Ta cũng vậy lần đầu tiên tham gia cộng hòa Síp mỹ nữ sinh nhật party.”

Gặp Hạ Vân Kiệt khen nàng là cộng hòa Síp mỹ nữ, Marina không có nửa điểm thẹn thùng, còn kiêu ngạo đắc ý cử hạ kia đồ sộ bộ ngực, không khỏi làm Hạ Vân Kiệt thật to cảm khái, này trung tây phương văn hóa sai biệt chính là đại.

Nếu Hạ Vân Kiệt đáp ứng muốn đi tham gia chính mình sinh nhật party, kế tiếp Marina tự nhiên đem chính mình địa chỉ tường kể lại tế nói cho hắn nghe. Hơn nữa sợ hắn tìm không thấy chính mình nhà, còn cố ý dặn dò hắn nếu tìm không thấy chính mình nhà, liền gọi điện thoại cấp nàng, nàng trực tiếp lái xe đi tiếp hắn.

Lấy Hạ Vân Kiệt nay bản sự, đừng nói liền Limassol, cho dù Marina gia ở một cái khác thành thị, hắn đều có thể thông qua thần niệm tìm tòi phương pháp, chuẩn xác không có lầm tìm được nàng.

Một bữa cơm ăn không sai biệt lắm có một giờ rưỡi, trong lúc trừ bỏ Marina đối Hạ Vân Kiệt rất là nhiệt tình hữu hảo, Sophia thứ chi ở ngoài, Vladimir bọn người có vẻ có chút lãnh đạm, cho dù ngẫu có nhiệt tình tiếp đón cũng lộ ra một tia dối trá cùng kiêu ngạo hương vị.

Hạ Vân Kiệt xem ở Marina cùng Sophia mặt mũi, tự nhiên sẽ không theo Vladimir đám người so đo, lại càng không hội cố ý hướng bọn họ thuyết minh chính mình nhiều giàu có, nhiều có bản lĩnh, làm cho bọn họ hiểu được bọn họ là mắt chó xem thấp người.

Ăn cơm xong sau, Vladimir liền mời mọi người lên du thuyền đi ra biển. Cuối cùng Vladimir còn là bận tâm đến một chút thân sĩ phong độ, cũng cố ý mở miệng mời Hạ Vân Kiệt đi ra hải. Bất quá mặc cho ai đều có thể nhìn ra đến, hắn mời thái độ thực có lệ, thậm chí có điểm bố thí bất đắc dĩ ý.

Đối với điểm ấy, Marina cũng không có biện pháp, dù sao này du thuyền không phải của nàng, nàng không thể chủ động ra mặt nhiệt tình mời Hạ Vân Kiệt.

“Cảm ơn của ngươi mời Vladimir tiên sinh, bất quá ta buổi chiều còn có điểm sự tình, sẽ không quấy rầy các ngươi.” Hạ Vân Kiệt tự nhiên lười đi thấu kia phân náo nhiệt, huống hồ hắn cũng thực không muốn sáu người đi tễ như vậy một chiếc tiểu du thuyền.

Vladimir thân mình là không muốn mời Hạ Vân Kiệt, đơn giản ngại cho Marina mặt mũi, nay gặp Hạ Vân Kiệt cự tuyệt, tự nhiên rơi vào cao hứng, dối trá khách khí một câu, liền xoay người mang theo mỹ nữ hướng chính mình tư nhân du thuyền đi đến. Nhưng thật ra Marina hơi có chút băn khoăn, tưởng lưu lại cùng Hạ Vân Kiệt nói vài câu, Hạ Vân Kiệt đã muốn đã biết của nàng dụng ý, cười đối nàng nói:“Chúc ngươi chơi khoái trá Marina, ta có việc đi trước, ngày mai gặp.”

Marina gặp Hạ Vân Kiệt tựa hồ cũng không có nhận thấy được Vladimir dối trá cùng ngạo mạn, không khỏi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, cười cùng Hạ Vân Kiệt lại đến đây cái kề mặt lễ, nói:“Cũng chúc ngươi ở trong này chơi vui vẻ, ngày mai gặp.”

Nhìn Marina xoay người đuổi theo Vladimir, kia bị ngưu tử quần soóc bao hào mông uốn éo, Hạ Vân Kiệt khóe miệng không khỏi dật ra một chút mỉm cười.

Mặc kệ nói như thế nào, có thể ở dị quốc tha hương gặp

được như vậy một vị hữu hảo nhiệt tình mỹ nữ, Hạ Vân Kiệt tâm tình còn là cử không sai, thậm chí đều gợi lên đối lần đầu tiên đi Italy khi gặp được khách sạn lão bản nương Monica nhớ lại.

Không biết nàng hiện tại quá thế nào ? Không biết có phải hay không còn tại kinh doanh khách sạn? Không biết có hay không một lần nữa lập gia đình ?

Ha ha, ta nghĩ này đó làm gì? Hạ Vân Kiệt đột nhiên cảm thấy chính mình nghĩ đến có chút hơn, không khỏi lắc lắc đầu, sau đó xoay người hướng cảng bãi đỗ xe đi đến.

Làm Hạ Vân Kiệt xoay người tiến vào xe BMW điều khiển vị khi, Marina đám người cũng đi lên Vladimir tư nhân du thuyền.

“Ta giống như thấy được hạ ngồi trên một chiếc xe BMW? Hơn nữa còn giống như là 7 hệ.” Đứng ở sàn tàu thượng, trong lúc vô ý hồi đầu nhìn xa, Marina thấy được một cái tựa hồ có chút quen thuộc bóng dáng chính xoay người chui vào xe BMW.

“Ta nói Marina, ngươi sẽ không là thật thích thượng kia Trung Quốc hạ đi? Như thế nào luôn xuất hiện ảo giác đâu? Bảo mã 7 hệ kia ở chúng ta này xe đi nhưng là ít nhất muốn bán bảy tám vạn đồng Euro đâu, ngươi cảm thấy hạ một Trung Quốc du khách khả năng hội điều khiển cái loại này hảo xe sao?” Sophia tiếu mâu hoành Marina liếc mắt một cái nói.

“Ngươi nói gì sai, mọi người đều là bằng hữu, ta quan tâm hắn cũng là bình thường a. Bất quá ngươi nói cũng là, hắn là không có khả năng lái xe BMW, hẳn là ta xem mắt viễn thị.” Marina trắng Sophia liếc mắt một cái, sau đó lắc đầu nói.

Bốn mùa khách sạn, Limassol phía đông du lịch cảnh khu năm sao cấp khách sạn.

Chạng vạng thời điểm, Hạ Vân Kiệt đi tới bốn mùa khách sạn. Xe vừa mới khai nhập khách sạn cửa vào, còn không có tới kịp đem xe ngừng lại, Hạ Vân Kiệt liền thấy được khách sạn đại môn khẩu đứng ba vị thanh xuân nữ tử.

Chương 923 : Triệu chủ trù

Gặp Lâm Âm ba người sớm sẽ chờ ở khách sạn cửa, kiển chân lấy đãi, Hạ Vân Kiệt trong đầu không khỏi có cổ dòng nước ấm chảy qua, quay cửa kính xe xuống thăm dò hướng các nàng ba người phất phất tay.

Lâm Âm ba người ngay từ đầu gặp có một chiếc bảo mã 730 xe khai tiến vào, còn không có ý thức được Hạ Vân Kiệt an vị ở bên trong, thẳng đến hắn quay cửa kính xe xuống hướng các nàng xua tay, các nàng thế này mới phát hiện Kiệt ca thế nhưng mở một chiếc hảo xe lại đây, không khỏi ào ào kinh hỉ đón đi xuống, đồng thời trong lòng cũng âm thầm sợ hãi than, Kiệt ca đến tột cùng là loại người nào, ra vẻ ở nước ngoài thực xài được. Tại Ý là như thế này, ở cộng hòa Síp này tiểu đảo quốc ra vẻ cũng là như vậy, không chỉ có có tóc vàng mỹ nữ bạn gái ở trong này, hơn nữa xuất hành đều là bảo mã 7 hệ hảo xe.

Làm Lâm Âm đám người đón nhận đi khi, Hạ Vân Kiệt đã muốn đem xe đình hảo, hơn nữa xuống xe.

“Không đợi thời gian rất lâu đi?” Xuống xe, Hạ Vân Kiệt cười hỏi.

“Không có, không có. Như thế nào Catherine tiểu thư không lại đây?” Lâm Âm ba người liên tục gật đầu, sau đó ánh mắt hướng trong xe nhìn nhìn, gặp Catherine cũng không ở trong xe, hơi có chút kinh ngạc hỏi.

“Nàng làm cho ta và các ngươi nói một tiếng thật có lỗi, này hai ngày nàng lâm thời có việc gấp tới không được, nói hôm khác mời các ngươi đi nhà nàng ăn cơm, lại tự thân hướng các ngươi xin lỗi.” Hạ Vân Kiệt cười giải thích nói.

“Không quan hệ, không quan hệ.” Lâm Âm đám người nghe vậy cuống quít nói, đồng thời trong lòng ngược lại thở dài nhẹ nhõm một hơi. Thật sự là Catherine quang diễm loá mắt, khí chất thoạt nhìn lại cao như vậy quý, làm cho các nàng rất áp lực, nàng không có tới, các nàng đổ có thể càng tự tại một ít.

Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó ở Lâm Âm ba người ủng đám tiếp theo khởi vào bốn mùa khách sạn.

Khách sạn liền kiến tạo ở bãi biển biên, mặt hướng đại hải phương hướng, địa thế dần dần đi thấp, cho nên theo đại hải phương hướng đối mặt khách sạn xem, đại đường kỳ thật là ở lầu hai, mà theo đường cái cửa vào thoạt nhìn, đại đường tựa như ở lầu một giống nhau.

Khách sạn đại đường bố trí hoa lệ mà ngắn gọn, đối mặt đại hải phương hướng tất cả đều là thật lớn trong suốt thủy tinh, không chỉ có khiến cho toàn bộ đại đường phi thường thông thấu sáng ngời, nhưng lại có thể làm cho khách hàng chân nhất rảo bước tiến lên đại đường, đứng ở đại đường, ánh mắt xuyên thấu qua này thủy tinh, liền có thể vừa xem bờ cát cùng hải cảnh, còn có khách sạn lộ thiên nhà ăn, bên ngoài bể bơi.

Bất quá bốn mùa khách sạn nhà ăn lại ở lầu một, theo đại đường bên này đi xuống, đổ cảm giác nhà ăn kiến ở tiếp theo tầng, bất quá lập tức thang lầu, nhìn đến mặt hướng đại hải phương hướng đồng dạng thật lớn trong suốt thủy tinh, mặc kệ là bờ cát còn là hải cảnh, đều vừa xem không thể nghi ngờ khi, khách hàng mới có thể đột nhiên phát hiện nguyên lai còn là trên mặt đất.

Bốn mùa khách sạn trung nhà ăn bố trí phi thường có Trung Quốc phong cách, không chỉ có trang hoàng phong cách đều là lấy màu đỏ sậm điều, mộc chất liệu liêu làm chủ, lộ ra cổ kính hương vị, hơn nữa bên trong bãi phóng trang sức phẩm cũng đều là Trung Quốc

phong, có gốm màu đời Đường, có tần tượng binh mã, có Trung Quốc kết đằng đằng.

Tiếp khách tiểu thư, còn có người phục vụ mặc cũng đều là rất Trung Quốc đặc sắc, đều là ngắn tay đường trang.

Nhìn trước mắt một màn, Hạ Vân Kiệt vừa đi tiến trung nhà ăn còn có một cỗ thân thiết cảm giác. Duy nhất có điểm không thói quen là, nơi này trung nhà ăn rất im lặng, ngồi ở trên bàn cơm dùng cơm cũng đều là mũi cao người nước ngoài. Không giống quốc nội, đại đa số người còn là thích náo nhiệt không khí, hơn nữa ăn cơm ăn uống linh đình, chuyện trò vui vẻ, nhất phái ồn ào náo nhiệt cảnh tượng.

“Đây là các ngươi hiện tại làm công địa phương?” Hạ Vân Kiệt quét bốn phía liếc mắt một cái, cười hỏi.

“Đúng vậy, đúng vậy.” Lâm Âm ba người mặt mang tươi cười liên tục gật đầu.

Ở ba người gật đầu trả lời khi, một vị mặc thêu hoa đường trang nữ người phục vụ đã đi tới, đôi mắt tò mò đánh giá Hạ Vân Kiệt một chút, sau đó mặt mang mỉm cười đối Lâm Âm ba người nhẹ giọng nói:“Lâm Âm, đây là các ngươi hôm nay muốn mời bằng hữu sao? Rất tuổi trẻ a!”

“Kiệt ca, vị này là Phạm Nhã Quân, người thiên tân.” Lâm Âm cười cùng Hạ Vân Kiệt giới thiệu nói.

Người ở nước ngoài, đồng bào gian gặp lại liền có vẻ thân thiết rất nhiều, nói là nhất kiến như cố cũng không đủ. Không giống ở quốc nội, khách nhân đến ăn cơm, nào có người phục vụ hỏi đông hỏi tây, còn cho nhau giới thiệu.

Hạ Vân Kiệt nghe xong Lâm Âm giới thiệu cười thân thủ cùng Phạm Nhã Quân cầm, nói:“Phạm tiểu thư, thật cao hứng nhìn thấy ngươi, đêm nay muốn nhiều phiền toái ngươi.”

“Kiệt ca khách khí, hôm nay ngài là chúng ta nhà ăn khách nhân, bên trong thỉnh.” Phạm Nhã Quân tuổi cùng Lâm Âm ba người không sai biệt lắm, thấy các nàng xưng hô Hạ Vân Kiệt là Kiệt ca, cũng sẽ theo các nàng như vậy kêu, tuy rằng nàng ngầm cho rằng Hạ Vân Kiệt tuổi hẳn là so với nàng nhỏ.

Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến cười cười, sau đó đi theo Phạm Nhã Quân vào nhà ăn.

“Kiệt ca, ngài xem kia vị trí có thể chứ?” Vào nhà ăn, Phạm Nhã Quân chỉ chỉ dựa vào cửa sổ một vị trí, nhẹ giọng hỏi.

“Có thể, ngươi an bài chính là.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

Vì thế Phạm Nhã Quân dẫn bốn người đến dựa vào cửa sổ trước bàn ăn ngồi xuống. Cái bàn là tiểu bàn tròn, có thể ngồi sáu người mà không hiện chật chội. Chờ Hạ Vân Kiệt bốn người ngồi xuống sau, Phạm Nhã Quân cầm thực đơn lại đây, nói thanh:“Các ngươi trước nhìn xem, cần điểm đan bảo ta.”

Nói xong Phạm Nhã Quân bước đi, bất quá không phải đi cửa tiếp khách cũng là đi phòng bếp.

Phạm Nhã Quân đi phòng bếp không trong chốc lát, liền cùng một vị mặc màu trắng đầu bếp y, đội cao cao đầu bếp mũ trung niên nam tử đi ra.

Kia đầu bếp đi ra sau, đầu tiên là nhất nhất cùng đang ở dùng cơm khách nhân nhẹ giọng chào hỏi, hỏi thức ăn

hay không hợp bọn họ khẩu vị, hay không còn có cái gì yêu cầu, cuối cùng mới đi đến Hạ Vân Kiệt kia một bàn.

Đầu bếp còn chưa tới Hạ Vân Kiệt kia một bàn, Lâm Âm ba người đã muốn đứng lên, mà lúc này Hạ Vân Kiệt đã muốn theo Lâm Âm ba người trong miệng biết này đầu bếp chính là bốn mùa khách sạn trung nhà ăn chủ trù, đến từ Hong Kong Triệu Tiểu Long.

Tình hình chung hạ, Hạ Vân Kiệt đều là vẫn duy trì khiêm tốn tác phong, cho nên gặp Lâm Âm ba người đứng lên, liền cũng liền đi theo đứng lên.

Triệu chủ trù gặp Hạ Vân Kiệt đứng lên, vội vàng đi mau hai bước, đi đến trước mặt khi, đã muốn cười hướng Hạ Vân Kiệt vươn tay nói:“Ngươi nhất định chính là Lâm Âm các nàng theo ta nhắc tới tổ quốc đồng bào Hạ Vân Kiệt Hạ tiên sinh, thật cao hứng nhìn thấy ngươi a, mời ngồi, mời ngồi.”

Triệu chủ trù nói quốc ngữ Quảng Đông khang rất nặng, bất quá ở dị quốc tha hương nghe thế khẩu âm cũng là rất sợi thân thiết cảm, huống hồ này Triệu chủ trù cũng coi như khách khí, còn cố ý tự mình ra mặt đến cùng hắn chào hỏi, càng làm cho người ta một loại nhìn thấy đồng bào thân tình cảm.

“Đúng vậy, ta cũng thật cao hứng nhìn thấy ngươi.” Hạ Vân Kiệt cùng Triệu chủ trù nắm tay, sau đó cười ngồi xuống.

“Bỉ nhân họ Triệu, tên đầy đủ Triệu Tiểu Long, người Hong Kong, đây là của ta danh thiếp.” Triệu Tiểu Long đi theo cũng ngồi xuống, sau đó đệ trương danh thiếp cấp Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt không có bị danh thiếp thói quen, gặp Triệu Tiểu Long cố ý cho chính mình một danh thiếp, xin lỗi

hướng hắn cười cười nói:“Ngượng ngùng, Triệu chủ trù, ta không mang danh thiếp.”

“Không quan hệ, không quan hệ, nghe Hạ tiên sinh khẩu âm hẳn là người phía nam.” Triệu Tiểu Long khoát tay cười nói.

“Đúng vậy, Giang Nam tỉnh.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Kia cách chúng ta Hong Kong không xa, nghe Lâm Âm nói, ngươi lần này là tới cộng hòa Síp du lịch, đây chính là rất ít gặp a!” Triệu Tiểu Long nói.

“Có cái bằng hữu ở trong này, cho nên cứ tới đây nhìn xem, nhưng thật ra Triệu chủ trù như thế nào hảo hảo Hong Kong lưu lại, chạy đến nơi đây đến đây?” Hạ Vân Kiệt hơi có chút tò mò hỏi.

Ở hắn xem ra, này cộng hòa Síp tuy rằng khí hậu hoàn cảnh đều thực không sai, nhưng xa không bằng Hong Kong phồn hoa, hơn nữa Hong Kong còn là quốc tế tài chính trung tâm chi nhất, này Triệu Tiểu Long bỏ Hong Kong như vậy một hảo địa phương, chạy đến cộng hòa Síp đến, thật đúng là làm cho hắn cảm thấy có chút khó hiểu.

“Ha ha, Hong Kong hảo là hảo, nhưng cuộc sống tiết tấu quá nhanh, cạnh tranh áp lực cũng lớn, vì dưỡng gia sống tạm, ta cũng cũng chỉ hảo chạy đến này dị quốc tha hương đến mưu sinh, cùng Hạ tiên sinh tuổi còn trẻ là có thể lưng bao chung quanh du lịch không thể so sánh với a!” Triệu Tiểu Long cảm khái nói.

“Kia Triệu chủ trù người nhà đâu?” Hạ Vân Kiệt lại hỏi.

“Bọn họ không thói quen cộng hòa Síp cuộc sống, còn tại Hong Kong. Đúng rồi, Hạ tiên sinh nếu là Giang Nam tỉnh, ta đây liền nấu vài cái Giang Nam phong vị đồ ăn

như thế nào?” Triệu Tiểu Long nói, chính là nhắc tới người nhà khi, trong mắt như vậy toát ra một chút phức tạp thần sắc.

“Kia thực phiền toái ngươi.” Hạ Vân Kiệt cảm tạ nói.

“Không phiền toái, này vốn chính là công tác của ta, hơn nữa ngươi còn là Lâm Âm các nàng bằng hữu, cũng chính là bằng hữu của ta.” Triệu Tiểu Long cười nói liền đứng dậy cách tịch, nói:“Ta đây đi trước chuẩn bị, đợi lát nữa tiếp qua đến với ngươi tán gẫu.”

“Này Triệu chủ trù người không sai.” Hạ Vân Kiệt chờ Triệu Tiểu Long đi rồi sau, đối Lâm Âm các nàng nói.

“Triệu chủ trù người là tốt lắm, bất quá nghe nói hắn có vẻ thảm.” Lâm Âm thấp giọng nói.

“Làm sao vậy?” Hạ Vân Kiệt cũng không phải bát quái người, bất quá hắn gặp này Triệu Tiểu Long người quả thật không sai, nghe vậy liền khó tránh khỏi nổi lên một tia tò mò chi tâm.

“Nghe nói bởi vì hắn hàng năm bên ngoài làm công, hắn lão bà không chịu nổi tịch mịch, hồng hạnh ra tường, năm trước vừa mới ly hôn. Đứa nhỏ còn phán cho hắn lão bà, mà hắn còn phải hàng năm hướng trong nhà gửi nuôi nấng phí.” Lâm Âm thấp giọng nói, trong mắt toát ra một tia đồng tình sắc.

“Nguyên lai là như vậy.” Hạ Vân Kiệt thấp giọng nói một câu, sẽ không nói cái gì nữa, nhưng thật ra Lâm Âm các nàng ba người còn nói một lần, nói hắn lão bà như thế nào như thế nào không tốt. Vốn vừa rồi hắn hỏi cái này nói, còn có giúp Triệu Tiểu Long một phen tâm tư, chính là thanh quan nan đoạn việc nhà, loại chuyện này hắn cho dù là thần tiên, cũng là lực bất tòng tâm.

Thấp giọng khi nói chuyện, không quá nhiều lâu Phạm Nhã Quân liền bưng mấy bàn đồ ăn đi lên, đều là Giang Nam phong vị, còn bưng một bình rượu vang đỏ đi lên.

“Triệu chủ trù nói này bình rượu tính hắn.” Phạm Nhã Quân hỗ trợ nâng cốc mở ra, cho mỗi người cái chén đổ một ít, lại đem còn lại đổ tiến tỉnh rượu khí trung.

“Kiệt ca, cộng hòa Síp là rượu nho khởi nguyên, liền ngay cả Pháp quốc một ít quả nho thụ giống đều là bên này dẫn đi qua, nơi này rượu nho còn là thực không sai.” Lâm Âm nhân cơ hội giới thiệu nổi lên cộng hòa Síp rượu nho.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhấp một ngụm, quả nhiên khẩu vị rất là thuần hậu nói, không sáp khẩu, gật gật đầu nói:“Quả thật không sai.”

Hạ Vân Kiệt cùng Lâm Âm các nàng ăn uống nói chuyện phiếm không quá nhiều lâu, Triệu chủ trù lại cố ý đi ra bồi, hiển nhiên này Triệu chủ trù là người có vẻ hiếu khách trọng tình nghĩa.

“Hạ lão đệ, ngươi là làm thế nào một hàng, tuổi còn trẻ như thế nào liền đi ra chung quanh du lịch ?” Hai người tán gẫu rất quen sau, Triệu Tiểu Long hỏi, xưng hô cũng theo Hạ tiên sinh biến thành Hạ lão đệ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 924 : Còn có thể xem tướng

Lâm Âm ba người kỳ thật trong lòng cũng đều vẫn rất ngạc nhiên Hạ Vân Kiệt chức nghiệp, chính là bởi vì năm đó ở ngũ ngư thôn Hạ Vân Kiệt một cuộc điện thoại, không chỉ có tìm về các nàng mất đi ví, còn mỗi người hơn ba vạn đồng Euro nhận lỗi, cho nên ba người đối hắn trừ bỏ tâm tồn cảm kích ở ngoài, cũng tâm tồn kính sợ, không dám tùy tiện hỏi đến hắn tư nhân việc, bất quá trong lòng phần lớn đã muốn nhận định Hạ Vân Kiệt tất nhiên xuất thân hào môn, làm đại sự đại sinh ý đại nhân vật.

Nay ba người gặp Triệu Tiểu Long hỏi Hạ Vân Kiệt chức nghiệp, người người trong lòng tuy rằng đã muốn có vào trước là chủ phán đoán, nhưng còn là đều tò mò dựng lên lỗ tai.

Cho dù là làm đại sự làm đại sinh ý, kia cũng là có ngành sản xuất chi phân không phải?

“Ha ha, ta hiện tại là một vị đại học lão sư, nay là thừa dịp nghỉ hè đi ra nơi nơi du lịch nhìn xem.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Cái gì Kiệt ca là một vị đại học lão sư?” Lâm Âm ba người nghe vậy đều giật mình trợn tròn ánh mắt.

“Ngươi là một vị đại học lão sư?” Triệu Tiểu Long đồng dạng vẻ mặt giật mình.

Bất quá Lâm Âm ba người giật mình là, Kiệt ca như vậy một lợi hại đại nhân vật thế nhưng chính là một vị đại học lão sư, cùng các nàng trong lòng làm đại sự đại sinh ý phán đoán hoàn toàn tương phản. Mà Triệu Tiểu Long giật mình là Hạ Vân Kiệt tuổi còn trẻ thế nhưng sẽ là một

vị đại học lão sư.

“Có cái gì vấn đề sao?” Hạ Vân Kiệt cười hỏi.

“Ha ha, không thể tưởng được, không thể tưởng được a, Hạ lão đệ như vậy tuổi trẻ thế nhưng đã muốn là một gã đại học lão sư, nói vậy nhất định là nước ngoài hàng hiệu tốt nghiệp đại học cao tài sinh đi?” Triệu Tiểu Long lắc đầu cảm khái nói, trong mắt có một chút hâm mộ sắc. Tuy rằng nói làm năm sao cấp khách sạn trung nhà ăn chủ trù coi như là cử lợi hại, nhưng này cũng là dựa vào tư lịch ngao luyện, đi bước một đi cho tới hôm nay vị trí này. Giống Hạ Vân Kiệt như vậy tuổi trẻ thời điểm, hắn còn tại cấp đầu bếp làm hạ thủ đâu. Lại nói tiếp, hắn vợ trước hồng hạnh ra tường, một bộ phận nguyên nhân là trường kỳ hai ở riêng, không chịu nổi tịch mịch, còn có rất lớn một bộ phận nguyên nhân cũng là hắn trước kia thu vào thiếu, không chịu nổi bần cùng. Tuy nói này hai năm leo lên chủ trù, thu vào cao đứng lên, nhưng gắn liền với thời gian có chút chậm.

“Ha ha, xem ra Triệu ca đối đại học viện giáo còn là có nhất định hiểu biết. Bất quá của ta tình huống có vẻ đặc thù, ta là một gã trung y, ở quốc gia của ta trung y là thừa nhận sư thừa, đối bằng cấp tương đối mà nói ngược lại phóng khoáng một ít. Ta đã cố lão sư y thuật cao minh, ta kế thừa hắn một ít y thuật, cho nên mới may mắn tuổi còn trẻ ngay tại đại học làm lão sư.” Hạ Vân Kiệt cười giải thích nói.

“Nguyên lai Hạ lão đệ là một gã trung y, hơn nữa tuổi còn trẻ liền tiến đại học làm trung y lão sư, kia y thuật nhất định phi thường cao minh.” Triệu Tiểu Long nghe xong Hạ Vân Kiệt giải thích sau, càng phát ra có chút kinh ngạc, chính là nhìn hắn ánh mắt lại lóe ra một tia hèn mọn sắc.

Hong Kong tuy rằng bị thuê cấp Anh quốc nhiều năm,

chịu tây phương văn hóa ảnh hưởng sâu đậm, nhưng nó nhưng cũng may mắn tránh thoát cách mạng văn hóa phá hư, cho nên rất nhiều Trung Quốc lịch sử văn hóa, tư tưởng truyền thừa ở đại lục tiêu thất, ở Hong Kong lại tương đối giữ lại có vẻ đầy đủ. Tỷ như phong thủy tướng thuật, ở đại lục trước kia là muốn bị công kích đả đảo, chẳng sợ hiện tại tín ngưỡng ngôn luận tương đối tự do, nhưng còn là bị tuyệt đại đa số người cho rằng là phong kiến mê tín, mà ở Hong Kong, phong thủy tướng thuật cũng là đại sự này nói, không nói tiểu dân chúng rất nhiều tin tưởng, liền ngay cả đại phú hào đều là rất tin không nghi ngờ, thậm chí một ít phong thủy đại sư đều là Hong Kong phú hào chính khách tòa thượng tân, lần chịu tôn trọng. Trung y làm Trung Quốc lịch sử văn hóa truyền thừa trọng yếu một bộ phận, Hong Kong tự nhiên cũng không khuyết thiếu trung y, giống một ít dầu gió rượu, Hong Kong liền phi thường nổi danh, rất nhiều đại lục du khách đi Hong Kong du lịch hồi đại lục khi đều là muốn dẫn cái mấy bình.

Triệu Tiểu Long thân là người Hong Kong, hắn cũng là tin tưởng trung y, cũng không bài xích trung y, nhưng người Hong Kong cùng đại lục có một đồng dạng quan điểm, thì phải là trung y thường thường là càng già càng lợi hại, bởi vì trung y là một gã kinh nghiệm khoa học, cần trường kỳ lâm sàng thực tiễn.

Hạ Vân Kiệt nói chính mình là dựa vào trung y truyền thừa vào đại học làm lão sư, Triệu Tiểu Long trong lòng cũng không chấp nhận. Bởi vì Hạ Vân Kiệt thật sự rất tuổi trẻ, ở hắn xem ra đại lục hủ bại hiện tượng có vẻ nghiêm trọng, hơn phân nửa còn là bởi vì Hạ Vân Kiệt trong nhà có điểm quan hệ, tiếp theo này sư thừa cách nói, lại tìm chút cửa sau, thế này mới tuổi còn trẻ cùng vào đại học làm lão sư. Nhưng thầy thuốc là cứu mạng trị người, lại khởi đồng trò đùa? Cho nên có này hiểu lầm, Triệu Tiểu Long đáy lòng tự nhiên đối Hạ Vân Kiệt sinh ra một chút khinh bỉ khinh thường.

“Kiệt ca không chỉ có y thuật cao minh, nhưng lại hội xem tướng đâu.” Lâm Âm ba người đối Hạ Vân Kiệt lời nói đương nhiên là rất tin không nghi ngờ, cũng là không nghĩ tới bởi vì Hạ Vân Kiệt một phen nói, Triệu chủ trù đáy lòng đã muốn đối hắn nổi lên cái nhìn, còn tưởng rằng hắn là thiệt tình ở khen Kiệt ca, theo sát sau yêu sách nói, hận không thể đem Kiệt ca cấp phủng đến trên trời.

Người Hong Kong phần lớn tin tưởng phong thủy tướng thuật, Triệu chủ trù cũng không ngoại lệ, chính là phong thủy tướng thuật đồng dạng cũng là càng già càng ăn ngon. Này cũng dễ dàng lý giải, một cái râu bạc trắng phiêu phiêu, tiên phong đạo cốt lão giả, cùng một cái chưa đủ lông đủ cánh tiểu tử, bất luận tướng thuật bói toán trình độ, chỉ bán tướng liền dễ dàng làm cho người ta càng tin tưởng người trước mà không phải người sau. Hơn nữa phong thủy tướng thuật lại nói tiếp so với trung y càng lộ ra cổ thần bí sắc thái, nay Lâm Âm ba người nói Hạ Vân Kiệt còn có thể xem tướng, Triệu Tiểu Long tự nhiên đánh tâm nhãn không tin, nghĩ đến chính là người trẻ tuổi nhìn chút chu dịch bát quái linh tinh bộ sách, liền tự cho là hiểu được phong thủy tướng thuật.

Bất quá xuất phát từ lễ phép, Triệu Tiểu Long còn là mặt mang tươi cười nói:“Nga, Hạ lão đệ còn có thể xem tướng? Này thật đúng là làm cho người ta kinh ngạc.”

Chính là nói lời này khi, trong mắt hèn mọn sắc càng đậm một ít. Nay Hạ Vân Kiệt ở Triệu Tiểu Long trong mắt không chỉ có là cái tên dựa vào đi cửa sau mưu nghiệp, nhưng lại là cái thích dựa vào thổi phồng đến lấy lòng lừa gạt nữ hài tử.

“Đúng vậy, Kiệt ca xem tướng thực chuẩn. Năm trước chúng ta đi Italy du lịch, ở hải quan xuất khẩu khi gặp được Kiệt ca, Kiệt ca theo chúng ta tướng mạo nhìn ra

chúng ta có bị trộm đạo chi hiểm, đáng tiếc chúng ta không có nghe đi vào, sau lại chúng ta ba người quả nhiên bị trộm.” Lâm Âm ba người dù sao còn là cái học sinh, đạo lí đối nhân xử thế, xã hội lịch duyệt đều còn kém chút, không thấy đi ra nay Triệu chủ trù đáy lòng đã muốn rất nhiều khinh bỉ Hạ Vân Kiệt, nghe vậy tiếp tục vẻ mặt khâm phục nói.

“Nga, thật vậy chăng? Kia Hạ lão đệ có thể hay không giúp ta cũng nhìn xem?” Triệu Tiểu Long nghe vậy đổ không khỏi có chút giật mình tò mò nhìn về phía Hạ Vân Kiệt, nói. Chính là nói ra sau, Triệu Tiểu Long trong lòng cũng đã chính mình tìm được rồi đáp án, nghĩ rằng, Italy tiểu thâu vốn liền nhiều, này Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra mèo mù đụng tới chuột chết.

Hạ Vân Kiệt hiện tại lịch duyệt so với trước kia tự nhiên phong phú rất nhiều, lúc này đã muốn phát hiện Triệu Tiểu Long trong mắt hèn mọn sắc, cảm thấy nghĩ nghĩ đã muốn có chút hiểu được hắn vì sao trước sau xem chính mình ánh mắt hội bất đồng. Bất quá Hạ Vân Kiệt cũng có thể lý giải Triệu Tiểu Long tâm tính, cho nên cũng không có bởi vậy mà sinh ra không vui, đương nhiên hắn cũng sẽ không bởi vậy mà cố ý tái hướng Triệu Tiểu Long giải thích một phen. Thấy hắn thỉnh hắn hỗ trợ cho hắn nhìn xem tướng, nhớ tới hắn vừa rồi hiếu khách nhiệt tình, Hạ Vân Kiệt cũng là không tốt cự tuyệt, nói thanh “Tốt”, sau đó nhìn chăm chú đánh giá Triệu Tiểu Long vài lần.

Hạ Vân Kiệt xem tướng tự nhiên cùng bình thường thầy tướng bất đồng, bình thường thầy tướng xem là mặt ngoài tướng mạo, mà hắn xem là bên trong. Này vừa thấy, Hạ Vân Kiệt phát hiện Triệu Tiểu Long hai quyền phát thanh, thiên trung bên cạnh có màu xanh, ấn đường hắc khí thẳng nhập thiên trung, đây là có lao ngục tai ương dự triệu, trong đầu không khỏi cả kinh, nghĩ rằng, Triệu chủ trù người này rõ ràng là người tốt

một cái, nay làm chức nghiệp lại là đầu bếp, như thế nào khả năng cùng lao ngục đáp bên trên đâu?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 925 : Sẽ không là vì thẹn thùng đi?

Hơi hơi nhíu hạ mày, Hạ Vân Kiệt tái nhìn kỹ, phát hiện Triệu Tiểu Long tử nữ cung cũng là lộ ra một tia hắc khí, thế này mới hiểu được chỉ sợ này lao ngục tai ương muốn ứng ở con của hắn trên người. Nếu biết lao ngục tai ương muốn ứng ở con của hắn trên người, Hạ Vân Kiệt tự nhiên vừa muốn âm thầm suy tính một phen.

Suy tính sau, Hạ Vân Kiệt trong lòng không khỏi âm thầm thở dài một hơi, cha mẹ hôn nhân không hợp, ảnh hưởng lớn nhất có đôi khi đổ không phải đại nhân, mà là tiểu hài tử. Này Triệu Tiểu Long con trai, theo Hạ Vân Kiệt suy tính, lúc này hẳn là đang đứng ở thanh xuân phản nghịch kì, lại đúng phùng cha mẹ hôn nhân không hợp, không người quản chế, chỉ sợ đã muốn cùng một ít xã hội bất lương thanh niên trà trộn cùng một chỗ, này hai ngày chỉ sợ cũng phạm việc lớn. Cũng may cũng không phải cái gì đại sự, nếu Triệu Tiểu Long có thể nghe chính mình trong lời nói, cũng khuyên nhủ con trai tốt nhất, nếu không thể, làm cho kia tiểu tử ăn chút giáo huấn khó cũng không phải một chuyện tốt. Duy nhất không mĩ là, kể từ đó, người trẻ tuổi trên người sẽ lưu lại chỗ bẩn.

Trong lòng âm thầm châm chước một phen, Hạ Vân Kiệt nhìn Triệu Tiểu Long, vẻ mặt còn thật sự nói:“Triệu ca, theo của ngươi tướng mạo xem, chính ngươi nhưng thật ra sự nghiệp vững vàng, vô bệnh vô tai, chính là con của ngươi, có mấy ngày chỉ sợ có lao ngục tai ương, ngươi nếu tin được ta, tốt nhất hôm nay liền cho hắn gọi cái điện thoại, làm cho hắn hảo hảo ở nhà, đừng đi ra ngoài gây chuyện thị phi.”

Triệu Tiểu Long gặp Hạ Vân Kiệt vừa không hỏi chính mình ngày sinh tháng đẻ, cũng không có giúp chính

mình xem tướng tay, liền như vậy vô cùng đơn giản nhìn chính mình hai mắt, liền nói khoác mà không biết ngượng nói chính mình con trai có lao ngục tai ương, trong đầu không khỏi đại thị không vui, sắc mặt hơi hơi trầm xuống nói:"Đa tạ Hạ lão đệ nhắc nhở, phòng bếp còn có việc, ta sẽ không nhiều bồi."

Nói xong Triệu Tiểu Long liền đứng lên, phất tay áo rời đi. Nhà ăn người phục vụ gặp Hạ Vân Kiệt hồ ngôn loạn ngữ đem chủ trù khí đi, nhìn hắn ánh mắt đều có điểm chán ghét, mà Lâm Âm ba người tự nhiên sẽ không hoài nghi Hạ Vân Kiệt lời nói, gặp Triệu chủ trù không chỉ có không tin Kiệt ca lời nói, hơn nữa tựa hồ còn thực tức giận rời đi, không khỏi vừa lo lắng Kiệt ca bởi vậy mà căm tức, lại lo lắng kia Triệu chủ trù không nghe Hạ Vân Kiệt cảnh cáo, đến trễ thời cơ, làm cho con của hắn chân chính vào ngục giam.

"Kiệt ca, ngài đừng nóng giận, Triệu chủ trù là người tốt, chính là bởi vì chúng ta không nói với hắn rõ ràng, cho nên hắn khó tránh khỏi có chút……" Một hồi lâu nhi, ba người mới thật cẩn thận giúp Triệu chủ trù nói chuyện nói, vừa nói còn một bên vụng trộm dùng ánh mắt đánh giá Hạ Vân Kiệt, sợ hắn tức giận dường như.

"Ha ha, các ngươi xem ta như là cái loại này người lòng dạ hẹp hòi sao?" Hạ Vân Kiệt gặp ba người thật cẩn thận bộ dáng, không khỏi tức giận trắng các nàng liếc mắt một cái.

Gặp Kiệt ca cũng không có tức giận, ba người thế này mới thật to tùng một ngụm đi. Bất quá rất nhanh ba người lại nghĩ tới vừa rồi Kiệt ca nói lời nói, lại không khỏi lo lắng khởi Triệu chủ trù con trai. Nay hắn lão bà hồng hạnh ra tường, cùng hắn ly hôn, nếu con của hắn tái vào ngục giam, không khó tưởng tượng, hắn nhất định hội lần chịu đả kích.

“Kia Kiệt ca ngài có thể hay không giúp giúp Triệu chủ trù phá này tai? Hắn quả thật là người tốt.” Ba người cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, tráng lá gan cầu xin.

Trải qua quá lần trước Italy bị trộm đạo sự tình, các nàng hiện tại đối Hạ Vân Kiệt tướng thuật là rất tin không nghi ngờ.

“Ngươi nghĩ rằng ta là đầu cầu bãi quán thầy bói sao? Trước lừa ngươi có đại tai đại nạn, sau đó muốn ngươi ra tiền phá tai? Tai lại là làm sao tốt như vậy phá, mấu chốt hay là muốn nhìn hắn chính mình lựa chọn. Cái này như người ý niệm trong đầu giống nhau, nhất niệm vì thiện, nhất niệm làm ác, đều là chính mình lựa chọn. Triệu chủ trù con trai xa ở Hong Kong, cho dù Triệu chủ trù tin của ta bói toán, con của hắn tám chín phần mười cũng là sẽ không nghe hắn khuyên bảo, ta cũng không thể thực gọi người bắt hắn cho trông giữ đứng lên, không chuẩn hắn nháo sự, hết thảy hay là muốn dựa vào chính hắn trải qua quá mới có thể hiểu được sự tình gì nên làm, sự tình gì không nên làm. Bất quá các ngươi cũng không dùng lo lắng, ngồi vài ngày lao cũng là lao ngục tai ương, ngồi vài năm lao cũng là lao ngục tai ương. Nếu không có ta này nhân tố, Triệu chủ trù con trai chỉ sợ muốn ngồi lao, nhưng có ta ở đây đến lúc đó còn không về phần sẽ làm hắn nghiêm trọng đến ngồi lao trình độ.” Hạ Vân Kiệt nói.

Hạ Vân Kiệt nói lời nói, Lâm Âm ba người đương nhiên tin tưởng, thấy hắn nói như vậy, ba người thế này mới thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, lại lần nữa cùng hắn có nói có cười đứng lên. Trong lúc tự nhiên khó tránh khỏi muốn khuyên nhiều Hạ Vân Kiệt ăn nhiều chút thức ăn, ngôn ngữ hành động cũng thật là thân mật, nhìn xem nhà ăn dùng cơm một ít người nước ngoài nam sĩ có chút mê tít mắt.

Triệu Tiểu Long bởi vì Hạ Vân Kiệt kia lời nói vẫn trong

lòng có chút khó chịu, trong lúc không nữa đi ra, thẳng đến Hạ Vân Kiệt dùng xong cơm phải đi, có lẽ xuất phát từ Lâm Âm ba người tình mặt duyên cớ, thế này mới đi ra cùng Hạ Vân Kiệt đánh thanh tiếp đón, chính là thái độ đã muốn xa không bằng bắt đầu như vậy thân thiết nhiệt tình.

Hạ Vân Kiệt cũng không hướng trong lòng đi, cười cùng Triệu Tiểu Long cáo biệt, sau đó ở Lâm Âm ba người cùng đi hạ, ở bãi biển biên chung quanh đi dạo một vòng, gặp thời gian không sai biệt lắm, thế này mới lái xe tử trước đem Lâm Âm ba người đưa về các nàng ở địa phương, sau đó mở lại xe về tới Catherine ở bên bãi biển xa hoa biệt thự.

Elena ban ngày thời điểm, tuy rằng bởi vì Hạ Vân Kiệt chỉ chọn lượng xe BMW, trong lòng khó tránh khỏi có chút khinh nhìn hắn, nhưng tổng thể mà nói nàng còn là một vị thực làm hết phận sự nữ hầu vệ, ở ở mặt ngoài cũng cấp cho Hạ Vân Kiệt cũng đủ tôn trọng, cho nên chẳng sợ Hạ Vân Kiệt đêm khuya chưa về, Elena cũng không dám trước một mình đi ngủ, mà là ngồi ở mặt cỏ, thổi mát mẻ gió biển, chờ Hạ Vân Kiệt về nhà.

“Hạ tiên sinh ngài đã về rồi, có cái gì cần ta cống hiến sức lực sao?” Ngồi ở mặt cỏ thừa lạnh Elena gặp Hạ Vân Kiệt trở về, vội vàng tiến lên hỏi.

“Không có, về sau ngươi không cần chờ ta, chỉ để ý việc của ngươi chính là.” Hạ Vân Kiệt gặp đêm hôm khuya khoắc Elena còn tại chờ hắn, trong lòng nhưng thật ra có chút băn khoăn, đồng thời hai mắt theo bản năng đảo qua nàng kia nửa lộ ở bên ngoài hai cái tuyết trắng đại “Bánh bao”, thầm nghĩ, nàng sẽ không đã cho ta thật muốn nàng “Hầu hạ” Đi.

Còn đừng nói, Elena như vậy trì còn chưa ngủ, thật là có điểm lo lắng Hạ Vân Kiệt có sinh lý phương diện cần.

Nay gặp Hạ Vân Kiệt nói như thế, Elena mừng rỡ lạc cái tự tại thoải mái đồng thời, trong lòng lại ẩn ẩn có chút không hiểu mất mát.

Đuổi đi Elena, một mình một người ở bãi một giường lớn không rộng rãi trong phòng, Hạ Vân Kiệt thật là có như vậy điểm không thói quen, hồi lâu mới vào ngủ.

Marina sinh nhật party là ở buổi chiều, ngày hôm qua Hạ Vân Kiệt đã muốn đại khái đem toàn bộ Limassol nội thành đi dạo một lần, không có hứng thú tái một mình một người đi ra ngoài hạt cuống, rõ ràng liền ở lại trong biệt thự hưởng thụ dị quốc tha hương nhàn nhã thời gian.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt đã muốn cùng Elena nói qua không cần quản hắn, nhưng Elena gặp Hạ Vân Kiệt không ra ngoài, nàng cũng liền quy củ ở lại trong biệt thự.

Bất quá Hạ Vân Kiệt dù sao không phải nữ vương bệ hạ, hơn nữa làm người cũng thực hiền hoà, không có chút bởi vì đặt lên nữ vương liền tự cao tự đại, cho nên Elena tuy rằng cố ý ở lại trong biệt thự bồi Hạ Vân Kiệt, cũng là không giống nữ vương ở khi như vậy câu nệ. Chỉ để ý thoát quần áo, mặc tam điểm thức bikini, tú nàng phong eo kiều đồn s hình hảo dáng người, ở ban công bể bơi bơi cái tận hứng, sau đó sẽ mặc bikini nằm ở mặt cỏ thượng bờ cát ghế hưởng thụ ánh mặt trời.

Hạ Vân Kiệt cũng nằm tựa vào mặt cỏ bờ cát ghế, bất quá cũng là mặc màu trắng rộng thùng thình đường trang, trong tay cầm quyển sách, có vẻ rất là thích ý tiêu sái, chính là bên cạnh nằm cái tóc vàng mắt xanh bikini mỹ nữ, hình ảnh liền có vẻ có chút chẳng ra cái gì cả, hơi có chút quái dị.

“Các ngươi thầy thuốc không đều nói sinh mệnh ở chỗ

vận động sao? Hạ thầy thuốc ngươi như thế nào không bơi lội? Là sẽ không bơi lội sao? Cần ta dạy cho ngươi sao?" Mặc kệ là thế nào quốc nữ nhân, đều có một viên bát quái tâm, chẳng sợ bình thường rất là ít lời thiếu ngữ nữ vương bên người thị vệ Elena cũng không ngoại lệ, nàng gặp Hạ Vân Kiệt buổi sáng đứng lên chính là nằm tựa vào bờ cát ghế, tránh ở che nắng tán phía dưới đọc sách, thế nhưng không bơi lội, cũng không đi phòng tập thể thao tập thể hình, không khỏi tò mò hỏi.

"Cảm ơn ngươi Elena, bất quá ta sẽ bơi lội, chính là hôm nay không nghĩ bơi mà thôi." Hạ Vân Kiệt nhìn Elena liếc mắt một cái, cười trả lời.

Hạ Vân Kiệt quả thật không nghĩ bơi lội, thứ nhất bể bơi cùng kia rộng lớn đại hải so sánh với, thật sự quá nhỏ, thứ hai, hắn cũng không tưởng mặc một cái quần cộc cùng một cái tam điểm thức dương nữu ở một cái bể bơi bơi.

"Nguyên lai hạ thầy thuốc ngươi hội bơi lội, ta còn nghĩ đến ngươi sẽ không đâu." Elena nghe vậy cười nói, chính là xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt lại lộ ra một tia cổ quái.

Đến cộng hòa Síp, nhìn đến như vậy dương quang, như vậy bể bơi, không không hề tưởng ở trong nước bơi vài cái, mà Hạ Vân Kiệt thế nhưng nói không nghĩ bơi lội, ở Elena xem ra, Hạ Vân Kiệt tự nhiên là cái quái nhân.

Elena lại không biết nói Hạ Vân Kiệt thân cụ vu vương Hạ Vũ huyết mạch, khả hóa thân cự long ở đáy biển ngao du, này nho nhỏ bể bơi lại thế nào câu được rất tốt hắn hứng thú.

Hai người theo buổi sáng chín giờ ở mặt cỏ ghế nằm thượng vẫn nằm đến mười một giờ, có lẽ là Elena cảm thấy có chút nhàm chán, cũng có lẽ là nàng cảm thấy

chính mình một thị nữ như vậy công khai nằm ở bờ cát ghế phơi nắng, đem nữ vương nam nhân phiết ở một bên không để ý tới không hỏi thực không lễ phép, cũng thực không tôn trọng, không biết khi nào thì thế nhưng đi lấy một bình tinh du lại đây, đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt nói:“Hạ thầy thuốc, ta học quá điểm xoa bóp, nếu không ta cho ngươi mạt điểm tinh du, thôi thôi bối, giúp ngươi giải giải lao đi.”

Ngẩng đầu nhìn mặc tam điểm thức bikini, phong eo kiều đồn, ít nhất có được e tráo chén ngực khí Elena đứng ở chính mình trước mặt, trong tay cầm thôi bối tinh du, Hạ Vân Kiệt trong lòng có chút cảm động cùng của nàng ân cần đồng thời, cũng âm thầm cười khổ không thôi.

Thật muốn làm cho nữ nhân này cấp chính mình thôi du, kia chỉ sợ cũng không phải giải lao mà là dày vò.

“Cảm ơn ngươi Elena, không cần, như ta vậy ở trong này hóng gió nhìn xem thư rất tốt.” Hạ Vân Kiệt khoát tay nói.

Tuy rằng nói Elena đối Hạ Vân Kiệt thực không ý tưởng, cho dù thực bồi Hạ Vân Kiệt trên giường, kia cũng là bởi vì nữ vương dặn duyên cớ. Nhưng đối với một vị nữ nhân muốn khuôn mặt có khuôn mặt, muốn ngực có ngực, muốn mông có mông mà nói, chủ động tiến lên cấp cho một nam nhân mạt du thôi bối, lại bị đối phương cự tuyệt, kia còn là một kiện thực làm cho nữ nhân chịu đả kích sự tình.

Lúc này Elena cũng rất chịu đả kích, tuy rằng nàng biết không quản luận thế nào một phương diện chính mình đều phải kém hơn nữ vương bệ hạ, nhưng nói như thế nào cũng là một vị khêu gợi mỹ nữ không phải? Cho nên Hạ Vân Kiệt cự tuyệt, làm cho Elena một lần có chút không thể tin được nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem,

chỉ nhìn Hạ Vân Kiệt cả người không được tự nhiên, tiểu bạch kiểm cũng không biết bất giác trung hiện lên một tia màu đỏ.

Không có biện pháp, thân là người Trung Quốc, Hạ Vân Kiệt máu còn là chảy xuôi hàm súc ngại ngùng ước số. Bị một vị mặc tam điểm thức bikini mỹ nữ như vậy gần trong gang tấc nhìn chằm chằm xem, còn là hội ngượng ngùng.

“Của ta Thượng Đế, Hạ thầy thuốc ngươi không cho ta cho ngươi mạt du thôi bối, sẽ không là vì thẹn thùng đi?” Gặp Hạ Vân Kiệt mặt có chút đỏ lên, Elena đột nhiên như là phát hiện tân đại lục giống nhau, âm thanh kêu lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 926 : Quỷ dị sự kiện

“Thẹn thùng?” Hạ Vân Kiệt vừa nghe lời này thiếu chút nữa đương trường sẽ nhảy dựng lên.

Nói như thế nào hắn cũng là đường đường nam nhi, bị một nữ nhân giáp mặt chất vấn hắn là phủ thẹn thùng, còn là có chút xấu hổ. Bất quá ngẫm lại Elena chung quy là xuất phát từ hảo ý, tưởng lấy lòng chính mình, hơn nữa chính mình tựa hồ tại đây phương diện quả thật không bằng dương nữu phóng khai, nàng muốn nói chính mình là thẹn thùng, ra vẻ cũng đúng vậy. Vì thế Hạ Vân Kiệt tâm tính rất nhanh liền từ ngay từ đầu xấu hổ não chuyển vì bình tĩnh.

Elena yêu thấy thế nào liền thấy thế nào đi, tự mình biết đến chính mình bản tâm là có thể, làm sao cần để ý người khác mắt đâu?

Elena gặp chính mình hỏi Hạ Vân Kiệt hay không thẹn thùng khi, hắn đầu tiên là như mèo bị đạp trúng cái đuôi giống nhau, thiếu chút nữa muốn nhảy dựng lên, tiếp theo lại khôi phục bình tĩnh, còn tưởng rằng thực bị chính mình nói trúng, hiện tại Hạ Vân Kiệt đơn giản là cực lực che dấu chính mình nội tâm cảm xúc thôi.

Nghĩ như vậy, Elena xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt không khỏi đột nhiên tràn ngập hứng thú.

Một cái hội thẹn thùng nam nhân, không thể nghi ngờ cấp Elena mang đến rất nhiều tân kỳ cảm cùng kích thích cảm, giờ khắc này, nàng đổ thật đúng là tưởng cùng Hạ Vân Kiệt trên giường ngoạn ngoạn.

“Thật không cần ta giúp ngươi giải giải lao sao?” Elena nhìn một lần nữa khôi phục bình tĩnh Hạ Vân Kiệt hỏi, quyến rũ đôi mắt trung lóe ra một tia khiêu khích cùng

giảo hoạt ánh mắt.

“Thật không cần Elena.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Vậy được rồi.” Elena cười gật gật đầu, sau đó một lần nữa ngồi trở lại chính mình vị trí, tái sau đó coi như Hạ Vân Kiệt mặt cởi rớt Bra, đổ điểm tinh du nơi tay, đang cầm trước ngực kia hai đại bạch thỏ thế nhưng cứ như vậy bôi đứng lên.

Trung Quốc có câu cổ ngữ kêu phi lễ chớ thị, lời này lại nói tiếp kỳ thật là dễ dàng, khả làm đứng lên nhưng chẳng phải đơn giản, nhất là làm một vị tóc vàng mỹ nữ cứ như vậy cái gì cũng không che lấp ở một nam nhân trước mặt bôi chính mình kia đôi ngạo nhân ngực khí, muốn tưởng làm được phi lễ chớ thị thật đúng là cực kì gian nan.

Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới Elena đã vậy còn quá mở ra, thế nhưng liền như vậy trước mặt chính hắn một nam nhân không phải nàng tình nhân trước mặt hướng bộ ngực đồ tinh du, không khỏi có chút trở tay không kịp, nhớ tới thân rời đi thôi, lại có vẻ chính mình một đại nam nhân sợ nàng một nữ nhân, nàng một nữ nhân gia đều dám thoát, chẳng lẽ hắn một nam nhân ngay ngồi ở bên cạnh dũng khí đều không có bất thành? Muốn gọi nàng đình chỉ như vậy hào phóng hành động, khả kia lại là người ta tự do, hắn tựa hồ cũng không xen vào, huống hồ thật muốn kêu nàng đình chỉ này động tác, ngược lại có vẻ hắn ngạc nhiên, chưa thấy qua quen mặt.

Cũng may Elena tuy rằng mở ra, cũng là không mở ra đến ngay cả quần bơi cũng cởi, điều này làm cho Hạ Vân Kiệt tốt xấu thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Tính, nàng yêu thế nào được cái đó đi, ta tự đồ sộ bất động chính là, lại nhìn thoáng qua hai tay ở đầy đặn bộ ngực qua lại bôi Elena, Hạ Vân Kiệt đem ánh mắt quay

lại sách vở, không những đi quan tâm nàng, cũng không suy nghĩ nàng kia hào phóng hành động.

Khả lòng người chính là cổ quái, phía trước Elena nhớ tới muốn cùng Hạ Vân Kiệt trên giường còn có chút cố mà làm tâm lý, nay gặp Hạ Vân Kiệt này phiên hành động, ngược lại càng phát ra tâm dương khó nhịn.

“Hạ thầy thuốc, có thể giúp ta một cái việc sao?” Elena trong mắt lại lóe ra một tia giảo hoạt ánh mắt, mở miệng đánh gãy đang xem thư Hạ Vân Kiệt.

“Đương nhiên có thể.” Hạ Vân Kiệt thuận miệng liền trả lời.

Bất quá nói vừa nói ra khẩu, Hạ Vân Kiệt liền ngửi được một tia nguy hiểm hơi thở. Chính là nói đã nói ra khẩu, muốn thu hồi đã muốn chậm. Huống hồ, một nữ sĩ mở miệng muốn thỉnh hắn hỗ trợ, thân là một vị chân chính thân sĩ cũng không tốt cự tuyệt.

“Thật tốt quá Hạ thầy thuốc, ta đồ không đến phía sau lưng, ngươi giúp ta đồ một chút được không?” Gặp Hạ Vân Kiệt quả nhiên đáp ứng, Elena trong mắt lóe ra gian kế thực hiện được đắc ý ánh mắt, sau đó súy trước ngực đại bạch bánh bao, một cái xoay người ghé vào bờ cát ghế.

Bởi vì hàng năm rèn luyện duyên cớ, còn có người da trắng duyên cớ, Elena cho dù là bình đi ở bờ cát ghế, kia mĩ mông cũng là cao cao nhếch lên, dưới ánh mặt trời có vẻ phá lệ chói mắt.

Nhìn Elena cứ như vậy mặc điều quần bơi bình ghé vào bờ cát ghế, trách trách vải dệt căn bản che lấp không được kia hai phiến đầy đặn mông phiến, dù là Hạ Vân Kiệt coi như là thần thông quảng đại, gặp qua rất nhiều đại trường hợp, phía sau cũng là bị “Chiếu” nhất quân,

có loại không thể nào xuống tay cảm giác.

Đồ không đồ nhìn như chính là một kiện dễ dàng sự tình, nhưng lại là cái vấn đề lớn.

Nếu đồ, chính mình hai tay không thiếu được muốn sờ biến trước mắt này đại dương mã phía sau lưng đùi thậm chí còn có ******. Tuy rằng đầu năm nay nói nam nữ thụ thụ bất thân thật sự đã muốn là quá hạn phong kiến, khả Hạ Vân Kiệt cũng còn không có mở ra đến cấp một nữ nhân không phải chính mình nữ nhân bôi thân mình trình độ. Huống hồ Hạ Vân Kiệt trong khung cũng là có như vậy một tử ngạo khí thanh cao, muốn cho đường đường một thần tiên sống, cầm tinh du cấp một đại dương mã bôi phía sau lưng, hắn thật là có điểm không an tâm bên trong này sợi ngạo khí thanh cao.

Khả nếu là không đồ, lại có vẻ hắn hẹp hòi. Vừa rồi Elena nhưng là thoải mái, hảo ý phải giúp hắn bôi xoa bóp tới, nay bất quá chính là thỉnh hắn hỗ trợ bôi một chút bôi không đến vị trí mà thôi. Hơn nữa, đầu năm nay, giống như nói lên loại sự tình này đều là nam nhân chiếm tiện nghi. Elena một nữ nhân đều không sao cả, Hạ Vân Kiệt nếu nhăn nhó, không khỏi muốn cho người xem thường.

Cũng thế khiến cho này dương nữu kiến thức kiến thức bản lão sư một chút năng lực, cũng miễn cho nàng không biết trời cao đất rộng, cuối cùng Hạ Vân Kiệt còn là quyết định giúp cái tiểu việc, chính là cũng không sẽ đi đụng Elena thân mình.

Đối với Elena loại này nữ nhân, làm cho Hạ Vân Kiệt thưởng thức một hai, quá xem qua mắt chi nghiện còn là có thể, dù sao ái mỹ chi tâm nhân đều có chi, hơn nữa này Elena dáng người cũng thật là không sai, nhìn xem cũng sẽ không thiếu một miếng thịt, nhưng càng sâu một bước phát triển cái gì siêu hữu nghị quan hệ, Hạ Vân

Kiệt cũng là tuyệt đối không lo lắng.

Trong lòng nếu đã muốn làm quyết định, Hạ Vân Kiệt trên mặt lại lộ ra chiêu bài thức thản nhiên mỉm cười, nói:“Tốt.”

Gặp Hạ Vân Kiệt lại đáp ứng nói tốt, Elena thân thể mềm mại không khỏi khẽ run lên, trong mắt toát ra một tia chờ mong ánh mắt, một cỗ không hiểu hưng phấn ở trong thân thể chảy xuôi mà qua.

Chính là Elena chờ đến cũng không phải Hạ Vân Kiệt hai tay vuốt ve, mà là cái kia có tinh du cái chai trống rỗng phiêu phù ở của nàng trên lưng, sau đó một giọt giọt tinh du giọt ở của nàng phía sau lưng, tái tiếp theo, Elena cảm giác được một cỗ lực lượng phất quá chính mình thân mình, đem tinh du không sai chút nào bôi ở chính mình phía sau lưng, mông, đùi.

Kia cỗ lực lượng ôn nhu mà đều đều, phất quá da thịt so với Elena hưởng thụ quá gì mát xa đều còn muốn thoải mái, nhưng lúc này Elena đã có loại toàn thân lỗ chân lông đều phải nổ tung cảm giác, một đôi vốn là xuân triều bắt đầu khởi động ánh mắt thấu bắn ra kinh hãi tới cực điểm ánh mắt.

Bởi vì nàng phát hiện, Hạ Vân Kiệt như trước nằm tựa vào bờ cát ghế trên, lẳng lặng đọc sách.

Mùa hè, cộng hòa Síp dương quang dư thừa mà cực nóng, nhưng giờ khắc này, đang ở hưởng thụ ánh mặt trời Elena nhìn Hạ Vân Kiệt dương dương tự đắc nằm tựa vào bờ cát ghế đọc sách, đã có loại về tới cơ nặc duy lan mùa đông cảm giác.

Cơ nặc duy lan ở Alpes hạ, mùa đông băng tuyết bao trùm đại địa, gió lạnh đến xương……

“Hạ, Hạ thầy thuốc.” Elena cao thấp răng nanh đánh chiến.

Hạ Vân Kiệt y thuật thần kỳ, có thể bằng vào quan vọng liền chuẩn xác chẩn đoán ra Berg thầy thuốc cùng Hoff thị vệ trưởng bệnh không tiện nói ra, Elena không sợ hãi, dù sao đó là một môn y thuật, là còn tại người có thể nhận phạm vi. Hạ Vân Kiệt khí lực rất lớn, chỉ dựa vào một bàn tay có thể đem Hoff thị vệ trưởng xách lên đến, Elena cũng không sợ hãi, từ xưa đến nay tây phương sẽ không khuyết thiếu đại lực sĩ, này đồng dạng còn là ở người có thể nhận phạm vi. Khả trước mắt một màn, cho dù viễn siêu ra Elena nhận phạm vi.

Quỷ dị phiêu phù ở không trung cái chai, kia vuốt ve quá chính mình thân mình vô hình nhu hòa lực lượng, căn bản là không phải người có thể làm đến.

“Có chuyện gì sao?” Hạ Vân Kiệt quay đầu nhìn sắc mặt tái nhợt Elena hỏi.

“Này, này, hiện tại là ngài tự cấp ta bôi tinh du sao?” Elena răng nanh tiếp tục cao thấp run lên hỏi.

“Đúng vậy, có cái gì vấn đề sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Elena sợ tới mức nói chuyện đều là cao thấp răng nanh run lên, không khỏi cảm giác có chút buồn cười.

Hạ Vân Kiệt biết Elena vẫn tưởng chính mình trèo cao Catherine nữ vương, cũng biết nàng trong khung khó không có xem thấp hắn màu vàng màu da, sau lại không biết vì cái gì thế nhưng còn cố ý khiêu khích chính mình, cho nên Hạ Vân Kiệt này cử, trừ bỏ không tốt cự tuyệt Elena thỉnh cầu đồng thời, khó vốn không có dọa nàng một chút ý tứ, cũng miễn cho nàng không biết trời cao đất rộng, thực nghĩ đến chính mình là nữ vương bệ hạ bên người nữ hầu vệ, là một xinh đẹp tóc vàng nữ lang, liền nghĩ đến chính mình thực rất giỏi.

“Tạ, cảm ơn Hạ thầy thuốc, đồ không sai biệt lắm, không sai biệt lắm.” Gặp Hạ Vân Kiệt chính miệng thừa nhận, Elena tóc gáy đều một căn căn dựng thẳng lên, vội vàng kinh hồn táng đảm nói.

“Tốt lắm.” Hạ Vân Kiệt nói một tiếng, lại đem ánh mắt một lần nữa chuyển tới sách vở, mà theo hắn ánh mắt một lần nữa quay lại sách vở, kia bình tinh du cũng tùy theo nhẹ nhàng mà dừng ở bờ cát y phía dưới trên cỏ.

Gặp kia bình tinh du rơi xuống đất, Elena phảng phất thấy được chính chỉ vào nàng phía sau lưng thương bị bắt trở về bình thường, thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, tiếp theo lại rất nhanh theo bờ cát ghế đi lên, tùy tay lấy quá một cái khăn tắm đem thân mình khỏa lên, bao gồm kia đôi ngạo nhân ngực khí, sau đó trốn cũng giống như chạy về chính mình phòng.

Trở lại phòng, Elena như trước là kinh hồn chưa định, một lòng phịch phịch khiêu cái không ngừng.

Thân là nữ vương bên người thị vệ, Elena cũng không sợ chết. Khả không những sợ chết dũng sĩ, đối mặt không biết quỷ dị sự kiện còn là có một loại nhân loại trời sinh sợ hãi cảm giác, đó là trong khung, linh hồn vọng lại, cũng là không liên quan đảm lượng dũng khí.

Thẳng đến đứng ở tắm vòi sen đầu phía dưới, tùy ý nước lạnh vào đầu xuống vọt nửa ngày, Elena thế này mới dần dần có chút phục hồi tinh thần lại.

Có thể trở thành nữ vương bên người thị vệ, Elena tự nhiên là cái thông minh người, ở trải qua quá khởi điểm kinh sợ, làm nàng dần dần phục hồi tinh thần lại khi, nàng rất nhanh đã nghĩ nổi lên tháng năm ở Ghine loan phát sinh hải tặc bắt cóc “Nữ vương hào” Sự tình.

Khi đó “Nữ vương hào” Đã muốn hoàn toàn bị hung tàn hải tặc khống chế, thậm chí nữ vương bởi vì không muốn chịu hải tặc làm bẩn, dứt khoát nhảy xuống biển tự sát. Đã có thể tại kia khi, đột nhiên trên biển cuồng phong gào thét, ba đào mãnh liệt, đem sở hữu hải tặc đều cuốn vào đại hải, mà nữ vương bệ hạ lại bình yên vô sự bị cuốn trở về “Nữ vương hào”.

Khi đó sở hữu kiếp sau trọng sinh mọi người nghĩ đến đó là một kỳ tích, là Thượng Đế kiệt tác, đều thật sâu nhớ kỹ chuyện này, Elena cũng là như thế.

Nhưng hiện tại, làm nhớ tới chuyện này, nhớ tới nữ vương bệ hạ sau đủ loại kỳ quái hành động, cùng với vừa rồi đồ tinh du kia quỷ dị một màn, Elena lại nhịn không được cả người mạnh một cái run run, sắc mặt lại bá một chút trở nên tái nhợt mà không có nửa điểm huyết sắc.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 927 : Bán ra

Chẳng lẽ lần đó cuồng phong, lần đó ngập trời sóng to là Hạ thầy thuốc đưa tới ? Là Hạ thầy thuốc đã cứu chúng ta sở hữu người? Elena tái nhợt mặt, trong đầu tràn ngập này kinh thiên ý tưởng, như thế nào huy cũng huy không đi.

Không chỉ có tản ra không đi, hơn nữa Elena càng nghĩ càng cảm thấy lần đó chính là Hạ thầy thuốc hô phong hoán vũ cứu bọn họ. Nếu không như thế nào giải thích nữ vương bệ hạ từ hải tặc sự kiện sau một loạt không thể tưởng tượng ngôn hành cử chỉ? Lại như thế nào giải thích kia đột nhiên mà đến cuồng phong cùng ngập trời sóng to vẻn vẹn cuốn đi hải tặc, mà bọn họ “Nữ vương hào” Thượng mọi người, bao gồm nữ vương ở bên trong, đều bình yên vô sự?

Hồi lâu, Elena mới bắt buộc chính mình tỉnh táo lại. Dùng khăn tắm đem ướt sũng thân mình chà lau sạch sẽ, mặc xong quần áo.

Thay quần áo sau, Elena đối với trong gương chính mình, thật sâu hít một hơi, sau đó ra phòng, thẳng đến như trước nằm tựa vào mặt cỏ đọc sách Hạ Vân Kiệt mà đi.

Chân giẫm tại mềm mại trên cỏ, nhìn đến kia trương như trước lạnh nhạt hiền hoà mặt, Elena tâm tựa như bị một chích vô hình tay cấp nhéo, làm cho nàng khẩn trương thế nhưng có loại không thể hô hấp cảm giác.

Nàng không dám tưởng tượng, nếu trên biển hết thảy đều là trước mắt vị này Hạ thầy thuốc làm, kia hắn nên một vị đại nhân vật có được loại nào kinh thiên động địa bản sự, chỉ sợ Hy Lạp thần thoại trong truyền thuyết hải thần Poseidon cũng bất quá như thế đi.

Hồi lâu, Elena rốt cục nhẹ tay nhẹ chân đi tới Hạ Vân Kiệt trước mặt, thấy hắn như trước đang đọc sách, Elena không dám đánh nhiễu, chính là lẳng lặng đứng ở nơi đó.

Nếu nói phía trước Elena đối với Hạ Vân Kiệt tôn trọng, chính là lưu cho mặt ngoài, là thuần túy xuất phát từ nữ vương bệ hạ duyên cớ, kỳ thật trong lòng ngược lại có chút xem nhẹ hắn, cho rằng Hạ Vân Kiệt đi rồi **** vận trèo cao thượng nữ vương bệ hạ, nhưng giờ khắc này, đối mặt Hạ Vân Kiệt nàng cũng là phát ra từ nội tâm kính sợ.

Mặc kệ trên biển kia sự kiện có phải hay không Hạ Vân Kiệt phía sau màn thao túng, liền bằng vào hắn vừa rồi lộ một tay, Elena cũng biết, trước mắt vị này người trẻ tuổi cùng nàng căn bản chính là hai cái thế giới.

“Là nghĩ hỏi Ghine loan sự tình có phải hay không ta làm sao?” Hồi lâu, Hạ Vân Kiệt rốt cục buông xuống quyển sách trên tay, ngẩng đầu nhìn hướng lẳng lặng đứng ở chính mình bên người Elena.

Nghe được Hạ Vân Kiệt những lời này, Elena cả người đều run run lên.

Nàng đã muốn chiếm được của nàng đáp án.

Hồi lâu, Elena mới khôi phục bình tĩnh, nhìn Hạ Vân Kiệt đột nhiên thật sâu nhất cung đến cùng, nói:“Hạ tiên sinh, cảm ơn ngài cứu nữ vương bệ hạ còn có chúng ta mọi người tánh mạng, nếu trước kia Elena có chỗ nào đối ngài không tôn kính địa phương, còn thỉnh ngài tha thứ.”

“Ha ha, không như vậy nghiêm trọng, ngươi làm được rất tốt, chính là về sau không cần tái bảo ta giúp ngươi bôi tinh du.” Hạ Vân Kiệt gặp Elena vẻ mặt trịnh trọng

biểu tình, cười nói.

“Sẽ không, sẽ không.” Hào hùng Elena nghe vậy kia khuôn mặt khó được đỏ lên, liên tục lắc đầu nói. Giờ khắc này, nàng đương nhiên hiểu được hai người trong lúc đó thân phận chênh lệch, cũng hiểu được, không phải trước mắt vị này Hạ tiên sinh trèo cao nữ vương bệ hạ, mà là nữ vương bệ hạ trèo cao hắn.

“Tốt lắm, tốt lắm, thả lỏng một ít đi Elena, ngươi xem ta cũng vậy một cái đầu hai tay, cùng người thường giống nhau, không có gì phải khẩn trương.” Hạ Vân Kiệt gặp Elena ngượng ngùng dáng vẻ khẩn trương, ngữ khí ôn hòa trấn an nói.

“Là, là.” Elena liên tục gật đầu nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Elena còn là khẩn trương, đành phải cười lắc đầu, một lần nữa đem ánh mắt chuyển tới sách vở.

Gặp Hạ Vân Kiệt lại lần nữa đọc sách, Elena âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi đồng thời lại có chút không biết nên làm cái gì bây giờ. Đổi thành trước kia nàng có lẽ hội vừa đi chi, cũng có lẽ hội tiếp tục nằm ở ghế nằm hưởng thụ chính mình dương quang, nhưng giờ khắc này, nàng lại tổng muốn vì Hạ Vân Kiệt làm chút cái gì.

Loại tâm tính này có xuất phát từ cảm kích, dù sao Hạ Vân Kiệt cứu nàng một cái mệnh, còn có nàng chủ tử cùng với đồng sự tánh mạng, cũng có xuất phát từ đối cường giả kính sợ, dù sao cũng không phải tất cả mọi người có tốt như vậy vận khí, có thể cùng như thế một vị phảng phất thiên thần cùng một chỗ.

Hồi lâu, Elena rốt cục cổ chừng dũng khí, nhẹ tay nhẹ chân đi đến Hạ Vân Kiệt phía sau, nhẹ giọng nói:“Hạ tiên sinh, ta giúp ngươi nhu nhu bả vai, thả lỏng thả lỏng đi.”

Hạ Vân Kiệt giương mắt nhìn về phía Elena, vốn định cự tuyệt, nhưng nhìn đến nàng kia không yên bất an, còn có đăm đăm nội tâm lấy lòng ánh mắt, cùng phía trước kia thuần túy có chút khiêu khích chính mình ánh mắt hoàn toàn bất đồng, đành phải gật gật đầu nói:“Kia phiền toái ngươi.”

“Không phiền toái, không phiền toái, ngài đã cứu chúng ta tánh mạng, ta thật cao hứng vì ngài làm bất cứ chuyện gì.” Elena gặp Hạ Vân Kiệt đáp ứng, quả thực vui vẻ tâm hoa nộ phóng.

Hạ Vân Kiệt cười cười, không tái trả lời, mà Elena cũng thức thời ngậm miệng lại, sau đó đem hai tay đặt ở Hạ Vân Kiệt trên vai, nhẹ nhàng mà xoa bóp.

Không thể không nói, Elena xoa bóp thủ pháp còn là cử thuần thục nói, hơn nữa tại đây dạng lộ thiên hoàn cảnh dưới, ánh mặt trời mặt cỏ, trời xanh đại hải, gió biển từ từ, có cái tóc vàng mỹ nữ, lẳng lặng xoa bóp bả vai, thật đúng là nói không nên lời thích ý hưởng thụ.

Bất tri bất giác trung, Hạ Vân Kiệt liền nhắm hai mắt lại, tùy ý Elena nhẹ nhàng xoa bóp chính mình bả vai, còn có đầu, hưởng thụ thuộc loại Địa Trung Hải nhàn nhã thích ý cuộc sống.

Thích ý thời gian quá thật sự mau, đảo mắt đã muốn là buổi chiều, nhớ tới Marina sinh nhật party, Hạ Vân Kiệt đứng dậy trở về phòng, chuẩn bị một phần tự mình điều phối “Nhiên nhã” Đồ trang điểm.

Lần này đến cộng hòa Síp, Hạ Vân Kiệt không có gì hay mang cho Catherine, vì thế liền cố ý tự mình điều phối mấy phân “Nhiên nhã” Đồ trang điểm, tặng một phần cấp Catherine, còn để lại 4 phân, chuẩn bị theo cộng hòa Síp bay trở về Thượng Hải khi, đưa cho Hollywood

nữ ngôi sao Blythe, Linda còn có lần trước ở bay đi Luân Đôn trên máy bay kết bạn, ở Thượng Hải kinh doanh cà phê điếm Trần Ngữ Thi cùng Phùng Kì Tuyết. Về phần Dương Tiếu Mai, nàng nay thường thường hội chạy tới Giang Nam tỉnh cùng tô chỉ nghiên các nàng gặp nhau, nhưng thật ra không thiếu Hạ Vân Kiệt tự mình điều phối "Nhiên nhã", không cần cho nữa.

Vốn số định mức đều là Hạ Vân Kiệt ban đầu tưởng tốt, chính là nay cũng là kế hoạch cản không nổi biến hóa. Hôm nay vừa vặn Marina sinh nhật, hơn nữa còn mời hắn, Hạ Vân Kiệt suy nghĩ cũng không có gì này nọ tốt đưa cho nàng, vì thế liền quyết định đưa một phần chính mình tự mình điều phối "Nhiên nhã" Đồ trang điểm cấp nàng, coi như là không uổng công quen biết một hồi.

Bất quá tuy rằng là Hạ Vân Kiệt chính mình tự mình điều phối đồ trang điểm, quán trang cái chai, còn có bao bên ngoài trang nhưng thật ra cùng thị trường là nhất trí, đương nhiên là tối sa hoa tinh xảo kia một loại.

Chuẩn bị tốt lễ vật, Hạ Vân Kiệt liền xuất phát. Elena ân cần tưởng đưa hắn, lại bị Hạ Vân Kiệt lời nói dịu dàng cự tuyệt. Nếu là trước kia, Elena khẳng định là thực vui vẻ có thể lạc cái thoải mái, nhưng lúc này đây trong lòng cũng là mất mát dị thường.

Hạ Vân Kiệt khai như trước là kia lượng bảo mã 730.

Nhìn bảo mã 730 dần dần đi xa, phía trước Elena còn ám cười Hạ Vân Kiệt dù sao cũng là đến từ Trung Quốc tiểu thành thị, không hiểu cái gì là chân chính hảo xe, nay lại mới biết được đối với có thể hô phong hoán vũ hắn mà nói, này thế gian lại có cái gì hào xe có thể chân chính vào khỏi hắn mắt đâu. Chẳng lẽ hắn còn cần thông qua hào xe đến chương hiển thân phận của hắn sao?

Marina nhà không ở lợi mã tác nội thành, mà là ở lợi mã tác tây giao một thôn trang tên là “erimi”.

Nói là vùng ngoại thành, kỳ thật theo nội thành chạy đến “erimi” Bất quá cũng liền sáu bảy phút.

Marina gia ở thôn trang một chỗ thế góc cao đỉnh núi nhỏ, có thể nhìn đến cách thôn trang không xa bãi biển, là cái không sai địa phương.

Hạ Vân Kiệt ấn Marina cấp địa chỉ, rất nhanh liền xa xa thấy được của nàng nhà, còn có nhà nàng cửa treo “for sale” mộc bài, ý tứ là “Bán ra.”

Hạ Vân Kiệt xa xa nhìn đến kia bài tử, không khỏi hơi hơi nhíu hạ mày. Người nước ngoài tiêu phí quan niệm cùng người Trung Quốc không giống với, bọn họ có tiền liền thích tiêu hết dùng hết, không có tiền, bị buộc nóng nảy bắt đầu giá thấp bán này nọ. Cho nên như vậy bài tử ở cộng hòa Síp cũng không hiếm thấy, bọn họ người ở đây nếu nhà ai tưởng bán này nọ, mặc kệ là xe còn là phòng ở, đều đã trực tiếp treo lên này bài tử, cho nên ở trên đường cái lái xe, đột nhiên nhìn đến có lượng đang ở khai xe mặt sau dán “for sale”, cũng không phải một kiện đáng giá kỳ quái sự tình.

Cũng không biết này Marina gia là nghĩ đổi tân phòng đâu, còn là kinh tế quẫn bách đến cần bán phòng ở. Bất quá xem Marina còn có tâm tư khai sinh nhật party, hẳn là tưởng đổi tân phòng đi, Hạ Vân Kiệt vừa nghĩ một bên tiếp tục lái xe, nhưng thật ra không cố ý đi suy tính.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 928 : Chán ghét

Cộng hòa Síp cơ hồ mỗi người đều có chính mình tư gia xe, xuất hành cũng trên cơ bản là lái xe, mà không phải giao thông công cộng, cho nên người mở ra party có lẽ không nhiều lắm, nhưng xe cũng không thiếu. Làm Hạ Vân Kiệt chạy đến khi, Marina cửa nhà kia ven đường đã muốn ngừng nhất dài lưu xe.

Hạ Vân Kiệt đem xe đứng ở đoàn xe mặt sau, sau đó mang theo lễ vật xuống xe.

Marina gia là độc đống biệt thự, chiếm diện tích đại khái sáu bảy trăm mét vuông, mang tư nhân bể bơi, trong viện trồng không ít hoa cỏ cây ăn quả, bốn phía là xanh tươi bách thụ tu bổ mà thành tường vây, phòng ở là hai tầng lâu, diện tích đại khái ở hai trăm mét vuông tả hữu. Loại này biệt thự ở Trung Quốc phỏng chừng đều là muốn phi thường có tiền mới mua được rất tốt, trụ được rất tốt, nhưng ở trong này có vẻ thông thường.

Không có biện pháp, ai làm cho bọn họ hoang vắng, ai làm cho bọn họ thổ địa là vĩnh cửu tư hữu. Làm dân bản xứ, chỉ cần có tiền xây phòng ở, ai đều có thể trụ thượng biệt thự, cho dù tiền không đủ, cũng có thể tưởng vay. Tóm lại có thổ địa, xây phòng ở tiền tổng còn là dễ dàng trù bị rất nhiều.

Hạ Vân Kiệt tới cửa khi, trong viện đã muốn hoặc đứng hoặc ngồi không ít người.

Marina làm hôm nay nhân vật chính cùng chủ nhân, tự nhiên phá lệ bận rộn, mà Sophia làm của nàng bạn tốt, tự nhiên cũng là giúp đỡ việc lý việc ngoại.

“Hạ, ngươi đã đến rồi, thật sự thật cao hứng lại nhìn thấy ngươi.” Bận rộn trung Marina thấy được Hạ Vân

Kiệt, lập tức vui vẻ nghênh đón, cho hắn một cái nhiệt tình ôm nhau.

“Ta cũng vậy, chúc ngươi sinh nhật khoái hoạt Marina.” Hạ Vân Kiệt cùng Marina nhiệt tình ôm nhau sau, đem lễ vật đưa cho nàng.

“Nga, của ta Thượng Đế, đây là các ngươi Trung Quốc sinh sản xa xỉ phẩm ‘Nhiên nhã’, hiện tại ở Âu châu phi thường được hoan nghênh!” Marina lấy quá gói to lập tức liền mở ra, gặp là một bộ đóng gói tinh mỹ “Nhiên nhã” Đồ trang điểm, lập tức vẻ mặt kinh hỉ kêu lên.

Hạ Vân Kiệt đổ không nghĩ tới ngắn ngủn thời gian trong vòng, “Nhiên nhã” Đồ trang điểm đã muốn thịnh hành toàn cầu, liền ngay cả cộng hòa Síp loại này tiểu địa phương nữ nhân cũng đều biết “Nhiên nhã”, trong lòng không khỏi cũng là cảm khái lại khó tránh khỏi có chút tự hào.

“Nga, của ta Thượng Đế, thật sự là ‘Nhiên nhã’, hơn nữa là công chúa dẫy, ta có cái bằng hữu dùng quá, nghe nói hiệu quả phi thường tốt, chỉ tiếc giá rất quý, muốn bảy tám trăm âu đâu.” Nghe được Marina tiếng kêu, Sophia cũng thấu lại đây, gặp quả nhiên là “Nhiên nhã” Đồ trang điểm, không khỏi cũng đi theo kinh hô, trong mắt toát ra một chút hâm mộ sắc.

Marina cùng Sophia đều là tiền lương giai tầng, tiền lương cũng liền một ngàn xuất đầu, bảy tám trăm âu đã muốn để được với các nàng hơn nửa tháng tiền lương. Hơn nữa người nước ngoài tiêu phí quan niệm bình thường đều là trước tiên tiêu phí, đừng nhìn các nàng tiền lương có một ngàn xuất đầu, tương đương nhân dân tệ có 1 vạn tả hữu, nhưng trên thực tế cùng tháng chân chính có thể làm cho các nàng tự do chi phối tiền kỳ thật cũng không nhiều, bởi vì các nàng muốn tiền trả phòng ở ấn yết, ô tô ấn yết, di động ấn yết, xăng phí, phí

điện nước…… Thất thất bát bát xuống dưới, các nàng trên cơ bản là tháng tiêu, bình thường trong túi cũng không có bao nhiêu tiền. Muốn cho Marina các nàng đột nhiên xuất ra bảy tám trăm âu mua đồ trang điểm, kia tuyệt đối là một bút "Thật lớn" thêm vào chi, nếu không có truowcs một hai tháng kế hoạch, đó là tuyệt đối mua không nổi. Cho nên thất nghiệp đối với bình thường Âu Mĩ quốc gia nhân dân mà nói là một kiện thực khủng bố sự tình, bởi vì bọn họ không giống người Trung Quốc hoặc nhiều hoặc ít có chút tích tụ, một khi thất nghiệp, lập tức sẽ lâm vào khủng hoảng kinh tế, phòng ở cho vay không có biện pháp thanh toán, ô tô cho vay cũng không có biện pháp thanh toán……

Kết quả cuối cùng chính là giá thấp bán phá giá phòng ở, xe. Cho nên đừng nhìn Âu Mĩ nhân thực phú, kỳ thật bọn họ cũng thực nghèo, cùng trong túi vĩnh viễn cũng chưa vài cái tiền.

Cho nên, Marina cùng Sophia nhìn đến Hạ Vân Kiệt đưa lễ vật dĩ nhiên là "Nhiên nhã" Công chúa dẫy sản phẩm, tự nhiên là cảm thấy phi thường kinh ngạc, loại này xa xỉ phẩm, các nàng là tiêu phí không nổi.

"Ha ha, đây là quê nhà của ta sản phẩm, nếu Sophia ngươi thích, lần sau phương tiện thời điểm ta cũng gửi cho ngươi một bộ." Hạ Vân Kiệt gặp Sophia trong mắt có hâm mộ sắc, mỉm cười nói.

Tuy rằng Sophia so với Marina điệu bộ một ít, bất quá tổng thể mà nói cũng là một vị nhiệt tình nữ hài tử, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không ngại đưa nàng một bộ "Nhiên nhã" Đồ trang điểm, dù sao hắn nhà chính là sinh sản "Nhiên nhã" Đồ trang điểm. Đương nhiên hắn tự mình điều phối "Nhiên nhã" Số lượng hữu hạn, lần này khẳng định là không có biện pháp lại cho nàng đưa một bộ.

"Ta đương nhiên thích!" Sophia không hề nghĩ ngợi liền

vẻ mặt kinh hỉ thốt ra, bất quá lập tức nàng lại cảm thấy chính mình dạng tựa hồ da mặt quá dầy một ít, lại vội vàng nói:“Rất sang quý, còn là không cần, không cần.”

“Ha ha, không cần khách khí Sophia, chúng ta là bằng hữu.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Hạ Vân Kiệt lời nói nghe được Sophia tâm hoa nộ phóng, ngay cả nói cảm ơn.

Đang nói, hôm qua ở Maria cảng đang ăn cơm xong Vladimir đi đến, cùng hắn cùng nhau còn có một vị đồng dạng bộ dạng cao cao lớn lớn, da trắng màu vàng tóc, vừa thấy chính là vị liên bang Nga trẻ tuổi nam tử.

“Thân ái Marina, sinh nhật khoái hoạt!” Vladimir vừa tiến đến liền mở ra hai tay cho Marina một cái nhiệt tình ôm nhau, sau đó đem quà sinh nhật đưa cho Marina.

Vladimir là liên bang Nga nhà giàu công tử, đưa gì đó tự nhiên sẽ không khó coi, là một bình năm mươi hào thăng trang Pháp quốc Chanel chanel5 nước hoa, bất quá dù sao chính là một bình nước hoa, so với Hạ Vân Kiệt một bộ “Nhiên nhã” Công chúa dẫy đồ trang điểm, lấy Vladimir liên bang Nga nhà giàu công tử thân phận, cùng với hắn cùng Marina cùng Sophia quan hệ liền có vẻ khó coi một ít.

Đương nhiên ở mặt ngoài Marina khẳng định là vẻ mặt kinh hỉ tạ quá Vladimir, về phần trong lòng xuất phát từ nhân chi thường tình hơi chút lấy hắn lễ vật cùng Hạ Vân Kiệt lễ vật có vẻ một chút khẳng định là khó tránh khỏi, cảm thấy Hạ Vân Kiệt này người Trung Quốc so với người liên bang Nga cũng là hào phóng rất nhiều.

Đừng nói Marina trong lòng ngầm có này có vẻ, liền ngay cả luôn luôn cùng Vladimir đi được rất gần Sophia phía sau trong lòng đều khó tránh khỏi có chút xem thấp

hắn, cảm thấy hắn này liên bang Nga nhà giàu công tử có chút hữu danh vô thực, thật là có chút keo kiệt.

Vladimir đương nhiên không biết này đó, đem lễ vật đưa cho Marina sau, cười chỉ vào bên người người trẻ tuổi nói:“Ta giới thiệu một chút, vị này là bằng hữu của ta Anufry, vừa tới cộng hòa Síp không bao lâu, rất muốn xâm nhập cảm thụ một chút cộng hòa Síp dân bản xứ cuộc sống bầu không khí, cho nên ta liền đem hắn mang đến, Marina sẽ không để ý đi.”

“Đương nhiên sẽ không, Anufry tiên sinh có thể tới tham gia của ta sinh nhật party, ta cảm giác sâu sắc vinh hạnh cùng cao hứng.” Marina cười nói.

“Thật cao hứng nhận thức ngươi xinh đẹp Marina tiểu thư, chúc ngươi sinh nhật khoái hoạt.” Được xưng là Anufry người trẻ tuổi cũng dẫn theo lễ vật lại đây, chúc mừng khi thuận tay đem lễ vật tặng đi ra ngoài, cũng là một kiện giá trị gần trăm đồng Euro lễ vật.

“Anufry đến từ chúng ta Matxcova ở chính thương hai giới đều rất lực ảnh hưởng Petukhov gia tộc, ngày hôm qua ta và các ngươi nhắc tới cơ nặc duy lan nữ vương sự tình, chính là hắn theo ta nhắc tới, hắn phụ thân Slava là nữ vương bệ hạ tòa thượng tân.” Chờ Anufry cùng Marina đám người chào hỏi sau, Vladimir tựa hồ sợ Marina bọn họ không biết Anufry thân phận tôn quý, mặt mang một tia khoe ra sắc, cố ý lại bổ sung giới thiệu nói.

“Thật vậy chăng? Thật sự rất rất giỏi, rất làm cho người ta chấn kinh rồi!” Marina cùng Sophia đều vẻ mặt khoa trương kêu lên, hơn nữa người sau, xem Anufry hai mắt đã muốn là tinh quang lòe lòe.

“Ha ha, này cũng không có gì. Nga, đúng rồi, không biết Hạ tiên sinh đến từ Trung Quốc thế nào tòa thành thị, ta

đi quá Trung Quốc vài chuyến, cha ta cùng Bắc Kinh bên kia cũng có tốt lắm quan hệ, nếu ngươi về sau ở Trung Quốc có chuyện gì cần hỗ trợ, ta là rất thích ý." Anufry hiển nhiên là cái sĩ diện yêu khoe ra ăn chơi trác táng, hắn gặp Marina cùng Sophia vẻ mặt khoa trương biểu tình, trên mặt không khỏi lộ ra đắc ý kiêu ngạo sắc, chính là khi hắn ánh mắt đảo qua Hạ Vân Kiệt kia trương gợn sóng không sợ hãi mặt khi, trong mắt lóe ra một chút khó chịu, trong lòng vừa động, cố ý nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

"Cảm ơn ngươi Anufry tiên sinh, ta đến từ Trung Quốc Giang Nam tỉnh, bất quá ta nghĩ ta ở Trung Quốc sự tình sẽ không cần các ngươi người liên bang Nga hỗ trợ." Hạ Vân Kiệt nghe vậy đối này Anufry trong lòng sinh ra một tia chán ghét, chính là xuất phát từ lễ phép còn là thản nhiên trở về một câu, bất quá cũng là mặc cho ai đều nghe được đi ra, trước mắt vị này Trung Quốc tiểu tử đã muốn đối Anufry tiên sinh cao ngạo sinh ra một tia bất mãn.

Anufry cùng Vladimir nghe vậy đều sắc mặt khẽ biến, bọn họ đổ không nghĩ tới trước mắt vị này người Trung Quốc còn là cử ngạo.

"Bên kia có rượu thủy đồ uống còn có chút món điểm tâm ngọt, thích cái gì thỉnh chính mình lấy." Marina gặp không khí có chút không đúng, vội vàng tiếp đón Anufry đám người đi trong viện ăn cái gì, Sophia lại chủ động lôi kéo Vladimir tay hướng trong đi.

Hiển nhiên phía trước Sophia tuy rằng cho rằng Vladimir còn không có Hạ Vân Kiệt như vậy hào phóng, nhưng hiển nhiên một bộ "Nhiên nhã" Công chúa dẫy đồ trang điểm, còn là không có biện pháp thay đổi Hạ Vân Kiệt ở Sophia trong lòng không bằng Vladimir địa vị. Dù sao người sau nhưng là liên bang Nga nhà giàu công tử, không chỉ có được hào trạch hào xe, còn có được tư

nhân du thuyền.

Marina gia dù sao chính là bình thường gia đình, lần này sinh nhật party cũng chỉ là tương đương với tầm thường dân chúng gia liên hoan. Trừ bỏ đồ uống rượu thủy, tự chế món điểm tâm ngọt, hôm nay chủ yếu thức ăn chính là thịt nướng. Thịt nướng cũng là hiện nướng hiện ăn, đổ không giống một ít phú hào gia sinh nhật party, ở yến hội trung bày nhất dài lưu thực phẩm, tùy ý tân khách lấy thủ, càng không có mặc màu trắng áo sơmi, đánh nơ bồi bàn, nâng khay ở trong đám người đi tới đi lui.

Quả nho đằng giá hạ, đang ở bận rộn hỗ trợ thịt nướng là Marina ca ca Andre. Thịt nướng hương khí theo từng đợt từng đợt khói trắng phiêu đãng ở không trung, cấp party tăng thêm không ít không khí.

Đối với người ngoại quốc, người cộng hòa Síp hiển nhiên đều phi thường nhiệt tình, nhìn đến Hạ Vân Kiệt lại đây, không ít người đều ào ào cùng hắn chào hỏi, hỏi hắn từ đâu tới đây. Làm nghe nói là Trung Quốc đến khi, người người đều phát ra kinh ngạc thanh âm, có chút còn khoa trương khoa tay múa chân thủ thế, nói cộng hòa Síp như thế nào nhỏ, Trung Quốc như thế nào thật lớn. Cũng có cá biệt đi qua Trung Quốc, nói đến Trường Thành, cố cung còn có tượng binh mã khi, liên tục sợ hãi than nói thật ra không thể tưởng tượng, làm cho người ta khiếp sợ.

Bất quá tương đối cho Hạ Vân Kiệt, Anufry cùng Vladimir hiển nhiên càng được hoan nghênh một ít. Này cũng là nhân chi thường tình, dù sao người liên bang Nga theo truyền thống ý nghĩa đến giảng cũng thuộc loại Âu châu, đương nhiên chính yếu còn là bởi vì Anufry cùng Vladimir là nhà giàu công tử.

Ở gì quốc gia, tiền tài luôn tràn ngập mị lực, mọi người tổng đối nó xua như xua vịt, người cộng hòa Síp tự

nhiên cũng không ngoại lệ. Không ít người vây quanh Anufry cùng Vladimir trò chuyện thiên, nói xong một ít có chứa một tia nịnh hót hương vị lời nói.

Bất quá dù là như thế, Anufry cùng Vladimir gặp không ít người luôn vây quanh Hạ Vân Kiệt hỏi đông hỏi tây, luôn đối hắn tràn ngập nhiệt tình cùng hứng thú, nhớ tới vừa rồi Hạ Vân Kiệt kia phó “Ngạo mạn”, trong đầu còn là cảm thấy từng trận khó chịu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 929 : Nhìn đến này mặt đất con kiến sao?

“Vladimir, Marina thoạt nhìn cử không sai, bất quá ta xem nàng đối với ngươi tựa hồ cũng không cảm thấy hứng thú, nhưng thật ra đối vị kia Trung Quốc Hạ cử có hứng thú.” Đều tự bưng một ly rượu vang đỏ cùng một cái trang có thức ăn duy nhất đĩa, Anufry cùng Vladimir thoát khỏi dây dưa bọn họ người địa phương, đi đến một gốc cây quả quýt dưới tàng cây, Anufry hướng quả nho đằng giá hạ, đang theo Hạ Vân Kiệt có nói có cười Marina nỗ bĩu môi, dùng liên bang Nga ngữ nói.

Vladimir nghe vậy sắc mặt hơi hơi đổi đổi, bất quá rất nhanh liền khôi phục bình thường, sau đó bĩu môi, đồng dạng dùng liên bang Nga ngữ không cho là đúng nói:“Hắn bất quá chính là cái khách qua đường mà thôi, ta cũng là hàng năm ở nơi này, bắt được Marina phương tâm bất quá là chuyện sớm hay muộn. Hơn nữa ta nghe nói Marina gia hiện tại kinh tế trạng huống không được tốt, ta nghĩ nàng hiện tại hẳn là so với gì một nữ hài tử đều càng thích tiền tài, mà về tiền tài, Anufry ngươi là biết đến, tuy rằng với ngươi không thể so sánh với, nhưng thông đồng một cộng hòa Síp nữ hài tử còn là cũng đủ.”

“Kia cũng là là, sợ là sợ Vladimir ngươi trả giá thời gian cùng tiền tài, ngược lại bị kia Trung Quốc hạ trước chiếm tiện nghi đi, ta nghe nói cộng hòa Síp nữ hài tử còn là có vẻ nhiệt tình mở ra.” Anufry nói.

Vladimir nghe vậy sắc mặt rốt cục âm trầm xuống dưới. Hắn cũng không có xử nữ tình kết, cũng biết Marina chỉ sợ sớm đã không phải xử nữ, nhưng này cũng không ý nghĩa Vladimir sẽ không để ý ở hắn không đắc thủ trước, Marina cùng Hạ Vân Kiệt đến một đoạn dị quốc một đêm tình.

“Ta xem kia Trung Quốc hạ thực không vừa mắt, nếu không đi nhục nhã trêu cợt hắn một chút? Đầu năm nay, Mỹ quốc nhân ở chúng ta người liên bang Nga đầu diễu võ dương oai, Âu châu nhân cũng động bất động uy hiếp chúng ta vài người, nhưng lại khi nào thì luân được đến người Trung Quốc ở chúng ta trước mặt đùa giỡn uy phong ? Chẳng lẽ liền bởi vì bọn họ hiện tại kinh tế phát triển, cuộc sống so với chúng ta tốt lắm, là có thể quên mất chúng ta là bọn hắn lão đại ca sao?” Anufry gặp Vladimir thay đổi sắc mặt, khóe miệng gợi lên một chút âm hiểm cùng khinh thường cười lạnh, nói.

Anufry là người cao ngạo, đối với vừa rồi Hạ Vân Kiệt thế nhưng đối hắn khinh thường nhất cố, trong đầu rất là khó chịu. Hắn còn là xuất thân ở Matxcova chính thương hai giới đều rất có lực ảnh hưởng Petukhov gia tộc, có đại liên bang Nga đế quốc tình kết, cho nên đối với cho Trung Quốc đi bước một đi hướng cường đại, mà liên bang Nga đi bước một đi hướng suy bại, vẫn canh cánh trong lòng.

“Như thế nào trêu cợt?” Vladimir hơi hơi nhíu hạ mày hỏi.

“Thế giới này, vĩnh viễn đều là tiền tài ở chủ đạo hết thảy. Ngươi xem người Trung Quốc hiện tại vì cái gì diễu võ dương oai đứng lên, còn không chính là mấy năm nay kinh tế phát triển đi lên sao? Chỉ cần có tiền, muốn nhục nhã trêu cợt một người còn không đơn giản sao?” Anufry vẻ mặt thoải mái tự tin nói.

“Đừng khiến cho quá mức phát hỏa, dù sao hôm nay là Marina sinh nhật.” Vladimir thực chung nhận thức Anufry quan điểm, hắn mấy năm nay ở cộng hòa Síp quá có tư có nhuận, rất nhiều người cộng hòa Síp nhìn đến hắn tựa như nhìn đến thần tài giống nhau vây quanh hắn chuyển, cũng không chính là bởi vì tiền tài duyên cớ,

cho nên đối với cho Anufry cách nói hắn cũng không phản đối, chính là hơi chút nhắc nhở một chút.

“Ha ha, xem ra ngươi thực đối Marina động tâm.” Anufry cười nói.

“Nữ nhân này quả thật có chút hương vị, bất quá chủ yếu còn là bởi vì không đắc thủ duyên cớ.” Vladimir khóe miệng gợi lên một chút cười xấu xa nói.

Anufry nghe vậy lại nở nụ cười.

“Các ngươi đang nói chuyện cái gì đâu? Cười đến như vậy vui vẻ.” Anufry chính cười khi, Sophia thấu lại đây, cười hỏi.

Sophia là cái nhiệt tình thiện lương nữ hài tử, đồng thời nàng lại cùng tuyệt đại bộ phận nữ hài tử giống nhau, là cái hám làm giàu chủ ý cùng có rất lớn hư vinh tâm nữ hài tử, cho nên hắn vẫn chú ý Anufry cùng Vladimir.

“Chúng ta đang nói chuyện party qua đi, muốn hay không đi ra hải xem mặt trời lặn? Ta cùng Vladimir, ngươi cùng Marina, ta nghĩ đây cũng là một loại không sai chúc mừng phương thức.” Anufry nói.

“Thật vậy chăng? Này tuyệt đối là tốt chủ ý.” Sophia nghe vậy lập tức vẻ mặt hưng phấn nói.

Đối với nàng mà nói, cùng liên bang Nga nhà giàu công tử cùng nhau cưỡi tư nhân du thuyền rời bến du ngoạn, tuyệt đối thật to thỏa mãn của nàng hư vinh tâm, cũng là nàng về sau có thể lấy đến khoe ra một cái đề tài.

Anufry cùng Vladimir nghe vậy cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, đều thấy được đối phương trong mắt ý cười.

Thế giới này, tiền tài quả nhiên là vĩnh viễn chúa tể hết thảy, cũng bao gồm nữ nhân.

“Lửa nóng keba ra lô a!” Ba người đang nói, Marina ca ca Andre kêu lên vui mừng đứng lên, trong tay cầm một cái thật to khay, mặt trên đặt rất nhiều vừa mới nướng tốt thịt nướng cầu.

Ở cộng hòa Síp, bọn họ quản này cầu khối trạng thịt nướng kêu keba.

“Hạ, đi ăn chút đi. Andre thịt nướng trình độ rất cao, hắn trước kia khai quá nhà ăn, đáng tiếc này hai năm kinh tế có điểm kinh tế đình trệ, hơn nữa kinh doanh không tốt đóng cửa.” Đang theo Hạ Vân Kiệt cười nói Marina, gặp ca ca nướng tốt lắm keba, cười đối Hạ Vân Kiệt nói, chính là nói xong lời cuối cùng một câu khi, trong mắt lóe ra một tia ảm đạm lo lắng sắc.

Hạ Vân Kiệt nhìn đến Marina trong mắt lóe ra ảm đạm lo lắng sắc, không khỏi nhớ tới vừa rồi đến khi nhìn đến nhà nàng cửa treo “Bán ra” Bài, trong lòng lộp bộp một chút. Xem ra, Marina trong nhà hơn phân nửa gặp được khủng hoảng kinh tế, mà không phải cuộc sống điều kiện tốt lắm muốn đổi tân phòng.

“Kia nhất định phải nếm thử.” Hạ Vân Kiệt trong lòng nghĩ, một bên bưng đĩa cùng Marina đi hướng các phóng thức ăn dài bàn mà đi.

Dùng dĩa ăn sáp mấy khối keba, Hạ Vân Kiệt một lần nữa về tới quả nho đằng giá hạ.

Vừa mới ăn một khối keba, Sophia đám người cũng đều bưng đĩa tụ tập đến quả nho đằng giá hạ.

“Hạ tiên sinh, không ngại ta hỏi một chút của ngươi chức nghiệp sao? Ta ở Trung Quốc bên kia cũng có một chút

tiểu sinh ý, nói không chừng chúng ta sẽ có hợp tác cơ hội.” Anufry cười nhìn Hạ Vân Kiệt, mở miệng hỏi nói.

“Đương nhiên không ngại. Bất quá ta nghĩ chúng ta là không cơ hội hợp tác rồi, bởi vì ta là một gã lão sư.” Hạ Vân Kiệt mặc dù có chút chán ghét này Anufry, nhưng ở mặt ngoài còn là không mất lễ phép trả lời.

“Nguyên lai Hạ tiên sinh là một gã lão sư a, kia thật sự là tiếc nuối.” Anufry nghe nói Hạ Vân Kiệt chính là một gã lão sư, trong mắt khinh thường sắc càng đậm một ít.

“Đúng vậy, có chút tiếc nuối.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Nga, đúng rồi, ta ở Bắc Kinh ở quá một đoạn thời gian, nghe nói các ngươi bên kia giáo sư tiền lương cũng không cao, nhưng bọn hắn thường thường thông qua dụ bách học sinh học bù phương thức, thu kếch xù thù lao, rất nhiều phụ huynh cũng vì đứa nhỏ có thể được đến lão sư càng nhiều chiếu cố, thường thường sẽ cho lão sư tặng lễ, cho nên không ít địa phương giáo sư ngược lại thành cao thu vào giả, đây là thật vậy chăng?” Nếu biết Hạ Vân Kiệt chính là một gã lão sư, Anufry lại càng phát có chút khinh thường cùng không kiêng nể gì đứng lên.

“Loại này hiện tượng đúng là mỗ ta địa phương tồn tại, nhưng từng cái quốc gia ở phát triển trung, tổng hội xuất hiện như vậy hoặc như vậy hiện tượng, tựa như Mỹ quốc cũng tránh không được có tham hủ vườn trường đấu súng giống nhau, về phần liên bang Nga liền lại càng không dùng nói, nhưng ta nghĩ theo quốc gia cùng xã hội phát triển, này đó về sau đều đã chậm rãi biến tốt.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt bình tĩnh trả lời, nhìn không ra đến hắn trong lòng là vui còn là giận. Nhưng theo hắn trong giọng nói đối liên bang Nga toát ra đến không chút nào che dấu làm thấp đi, không khó nhìn ra đến, hắn

còn là động một tia tức giận. Chính là hôm nay là Marina sinh nhật yến hội, Anufry nói lại là Trung Quốc sự thật trạng huống, cho nên thế này mới không phát tác thôi.

Tuy rằng Anufry cùng Vladimir đều biết đến liên bang Nga hiện tại là mặt trời lặn Tây Sơn, cùng Mỹ quốc là không có biện pháp so sánh với, nhưng Hạ Vân Kiệt lại trước mặt bọn họ mặt cử Mỹ quốc không tốt ví dụ, mà liên bang Nga cũng là căn bản ngay cả nêu ví dụ sự tất yếu đều không có, ngôn ngoại ý, liên bang Nga so với Mỹ quốc còn muốn kém hơn rất nhiều rất nhiều, hai người còn là tức giận đến sắc mặt chợt âm trầm xuống dưới, trong mắt nhảy lên lửa giận.

Bất quá hai người cũng là biết loại này trường hợp không nên phát hỏa, nếu không ngược lại là bọn hắn đã ném phong độ mặt mũi, cho nên Anufry cùng Vladimir còn là cưỡng chế trong lòng lửa giận, mặt mang vẻ châm chọc nói:“Nguyên lai thực sự loại tình huống này, trách không được Hạ tiên sinh như vậy tuổi trẻ có thể xuất ngoại du lịch.”

“Chúng ta Trung Quốc có một câu rất danh ngạn ngữ kêu, lấy tiểu nhân chi tâm độ quân tử chi phủ, ý tứ là nói người phẩm đức không tốt thường thường thích lấy ti bỉ ý tưởng đi phỏng đoán người chính phái tâm tư. Có thời gian ta nghĩ Anufry tiên sinh cùng Vladimir tiên sinh không ngại dùng nhiều điểm thời gian cân nhắc cân nhắc những lời này, có lẽ đối với các ngươi nhân sinh sẽ có một ít dẫn dắt.” Hạ Vân Kiệt như trước vẻ mặt bình tĩnh nói.

Nói xong, hắn liền bưng rượu nho cùng trong tay hắn đĩa ly khai quả nho đằng giá, đi hướng một gốc cây cây ô-liu, cũng không thèm nhìn tới hai người kia bởi vì chịu khổ lửa giận mà trở nên vặn vẹo mặt liếc mắt một cái.

Thế giới này làm sao đều không thể thiếu loại này ăn

chơi trác táng, Hạ Vân Kiệt tự nhiên khinh thường theo chân bọn họ cùng nhau dây dưa không rõ.

Cây ô-liu là Địa Trung Hải địa vực đặc sắc loại cây chi nhất, bảy tháng trên cây đã muốn treo chút ngây ngô tiểu cây oliu, tán cây hình dạng như tán, đứng ở phía dưới cũng là râm mát.

Tới tham gia Marina sinh nhật party, trên cơ bản đều là người trưởng thành, tình thương cho dù tái thấp, lúc này cũng nhìn ra đến này ba cái đến từ hai cái siêu cường quốc quốc tế bạn bè trong lúc đó không khí có chút không đúng, gặp Hạ Vân Kiệt một người bưng chén rượu cùng thức ăn đi đến cây ô-liu hạ, lại thấy Anufry cùng Vladimir sắc mặt rất là khó coi, cũng không cấm hai mặt nhìn nhau. Một hồi lâu nhi mới lại làm bộ như dường như không có việc gì bộ dáng, có nói có cười đứng lên.

Bất quá không thể không thừa nhận, người thiên tính bên trong còn có lợi thế một mặt. Ở phát sinh chuyện này sau, càng nhiều người còn là lựa chọn quay chung quanh Anufry cùng Vladimir chuyển động, hơn nữa làm Anufry cùng một ít người trẻ tuổi nói hôm khác mời bọn họ đi hắn tư nhân du thuyền chơi khi, những người đó càng phát ra nịnh bợ lấy lòng hắn. Chỉ có Marina gặp Anufry cùng Vladimir đứng ở quả nho đằng giá hạ, này tới tham gia nàng party bằng hữu đều vây quanh bọn họ chuyển, mà Hạ Vân Kiệt một mình một người đứng ở cây ô-liu hạ, có vẻ có chút không hợp nhau, xem bọn hắn ánh mắt không khỏi có chút tức giận.

“Thực xin lỗi hạ, ta cũng không biết bọn họ hội như vậy vô lễ.” Marina đi đến cây ô-liu hạ, mặt mang xin lỗi đối Hạ Vân Kiệt nói.

“Ha ha, ngươi không cần lo lắng cho ta, ta tốt lắm.” Hạ Vân Kiệt cười hướng Marina cử hạ cái chén.

“Thật sự?” Marina gặp Hạ Vân Kiệt tựa hồ thật sự không có sinh khí, có chút kinh ngạc chớp ánh mắt nhìn hắn nói.

“Nhìn đến này mặt đất con kiến sao?” Hạ Vân Kiệt chỉ chỉ dưới chân đang ở sắp xếp hàng dài, cố gắng vận chuyển bọn họ ăn cái gì khi không cẩn thận rơi trên mặt đất mảnh vụn, cười hỏi.

“Thấy được.” Marina trả lời, trên mặt toát ra nghi hoặc biểu tình, có chút theo không kịp Hạ Vân Kiệt toát ra tính tư duy.

“Ngươi hội nhàm chán đến cùng này đó con kiến tính toán chi li sao?” Hạ Vân Kiệt cười hỏi.

Chương 930 : Yên tâm đi

“Đương nhiên sẽ không.” Marina không cần nghĩ ngợi bật thốt lên trả lời.

Bất quá nói ra sau, nàng liền trợn to mắt nhìn chính một bộ dương dương tự đắc uống rượu vang đỏ Hạ Vân Kiệt, một hồi lâu nhi mới đột nhiên khanh khách lên tiếng nở nụ cười.

Chỉnh đống biệt thự chiếm cũng liền sáu bảy trăm mét vuông, Marina lên tiếng mà cười, người ở trong sân tự nhiên đều nghe được, ào ào ghé mắt hướng cây ô-liu phương hướng nhìn lại, Anufry cùng Vladimir tự nhiên cũng không ngoại lệ. Người sau nhìn đến Marina kia vui vẻ cười to bộ dáng, sắc mặt trở nên phá lệ khó coi.

Này hạ lưu kỹ nữ!

Marina rất nhanh liền phát hiện rất nhiều người hướng nàng bên này nhìn qua, vội vàng thu hồi tiếng cười, mị nhãn trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, hạ giọng nói:“Hạ, không nghĩ tới ngươi so với bọn hắn còn kiêu ngạo, thế nhưng đem bọn họ cấp so sánh thành con kiến, bọn họ nhưng là rất tiền nhà giàu công tử nga! Hơn nữa kia Anufry, ngươi không có nghe nói hắn phụ thân còn là Catherine nữ vương ở lợi mã tác biệt thự tòa thượng tân đâu. Hoàn hảo bọn họ không có nghe đến, nếu không khẳng định muốn nổi trận lôi đình.”

Hạ Vân Kiệt cười cười, nói:“Không cần lo lắng cho ta Marina, đi tiếp đón bằng hữu của ngươi đi, bằng không bọn họ đã có thể thực nổi trận lôi đình.”

Marina chung quy là không có khả năng vì Hạ Vân Kiệt mà bỏ xuống của nàng bằng hữu, thấy hắn tâm tính tốt lắm, trong lòng huyền một khối tảng đá cũng để lại

xuống dưới, nghe vậy hướng hắn cười gật gật đầu, xoay người hướng quả nho đằng giá đi đến.

Gặp Marina bỏ xuống Hạ Vân Kiệt trở về đi, Vladimir sắc mặt thế này mới hơi hoãn, Anufry trên mặt cũng từ âm trầm chuyển vì mang theo một tia đắc ý sắc.

Ở hắn xem ra, thế giới này đúng là vẫn còn tiền tài nắm trong tay hết thảy, hắn là cái kẻ có tiền, mặc kệ Hạ Vân Kiệt như thế nào bính đáp, cuối cùng mọi người còn là tụ lại ở hắn bên cạnh, lấy hắn vì trung tâm, mà Hạ Vân Kiệt tắc nhất định chỉ có thể trở thành người cô đơn kẻ đáng thương.

“Marina, vừa rồi Anufry tiên sinh đề nghị party sau khi kết thúc, chúng ta bốn người cùng nhau cưỡi hắn du thuyền rời bến xem mặt trời lặn, này chủ ý có phải hay không phi thường bổng a!” Marina còn chưa tới quả nho đằng giá hạ, Sophia đã muốn đón nhận đi, vẻ mặt hưng phấn mà đối nàng nói.

Đối với Hạ Vân Kiệt gặp được, nàng tuy rằng trong lòng mặt tỏ vẻ đồng tình, cũng bất mãn Anufry cùng Vladimir cố ý làm thấp đi hắn, nhưng này ái mộ hư vinh nữ hài tử, càng nhiều còn là đem tâm tư đặt ở cưỡi tư nhân du thuyền rời bến thưởng thức mặt trời mọc sự tình.

“Chỉ chúng ta bốn người?” Marina nao nao, trong mắt toát ra một tia do dự sắc.

Nàng đương nhiên nhìn ra được đến Vladimir đối nàng có mơ ước chi tâm, chính là nàng đồng dạng cũng nhìn ra đến Vladimir đối nàng bất quá chính là ôm chơi đùa thái độ, cũng không phải thật sự yêu thượng nàng.

“Đúng vậy, ta xem Vladimir giống như thích thượng ngươi! Người này, cái gì ánh mắt thôi! Chẳng lẽ ta so với ngươi kém rất nhiều thôi! Lần này cơ hội nhất định phải

bắt lấy nga.” Sophia tiến đến Marina bên tai thấp giọng nói.

“Hắn bất quá chính là thích theo ta trên giường mà thôi.” Marina trừng mắt nhìn Sophia liếc mắt một cái thấp giọng nói:“Ngươi tốt nhất cũng không muốn theo chân bọn họ đi được thân cận quá, này đó kẻ có tiền, coi trọng bất quá chính là thân thể cùng khuôn mặt của ngươi, ngoạn ghét, khi nào thì một cước liền đem ngươi cấp đá văng ra.”

“Marina, không đến mức như vậy nghiêm trọng đi, mọi người đều chính là ngoạn ngoạn mà thôi. Hơn nữa, nhiều kết bạn vài kẻ có tiền cũng không phải chuyện xấu. Vừa rồi Vladimir còn hỏi nhà các ngươi phòng ở bán ra sự tình, nói hắn có cái bằng hữu tưởng mua phòng ở.” Sophia không cho là đúng nói.

“Thật vậy chăng?” Marina mặt mang kinh hỉ nói. Trước hai năm nàng phụ thân cùng ca ca mở cái nhà hàng, hướng ngân hàng vay không ít tiền, nay nhà hàng đóng cửa, ngân hàng tiền lại còn không có trả hết, mắt thấy sẽ đến kỳ, đành phải chuẩn bị đem này phòng bán đi, tạm thời trước mua bộ nhà trọ hoặc là thuê phòng ở. Chính là cộng hòa Síp nơi này, người địa phương nhà nhà có, thực cần phòng ở, trên cơ bản đều là chính mình xây, có thể nói người địa phương đối với phòng ở nhu cầu rất nhỏ. Chân chính người mua rất lớn một bộ phận là người ngoại quốc, tỷ như có tiền người liên bang Nga, Anh quốc về hưu chuẩn bị đến cộng hòa Síp dưỡng lão lão nhân đằng đằng. Mà ngoại lai nhân chung quy là số ít, cho nên Marina gia phòng ở tưởng rời tay cũng không phải kiện chuyện dễ dàng, trừ phi bọn họ khẳng siêu giá thấp bán phá giá.

Bất quá tái không có người coi trọng bọn họ phòng ở, Marina gia liền thật sự chỉ có thể lấy siêu giá thấp hấp dẫn người mua.

Nay nghe nói Vladimir có cái bằng hữu tưởng mua phòng ở, Marina tự nhiên rất là kinh hỉ.

“Đương nhiên là thật, cho nên nói, Marina ngươi xem kết bạn có tiền bằng hữu rất trọng yếu đi.” Gặp Marina vẻ mặt kinh hỉ biểu tình, Sophia không khỏi có chút đắc ý khuyên bảo đứng lên.

Marina nhìn Sophia mặt mang đắc ý sắc, nhớ tới chính mình gia kinh tế trạng huống, cuối cùng cũng chỉ có thể yên lặng gật đầu.

Khi nói chuyện, hai người chạy tới quả nho đằng giá hạ.

Vừa đến quả nho đằng giá, Vladimir trước mặt, Marina còn có chút khẩn cấp hỏi:“Vladimir, ta nghe Sophia nói, ngươi có cái bằng hữu chuẩn bị mua phòng ở?”

“Đúng vậy, ta kia liên bang Nga bằng hữu tưởng ở vùng ngoại thành mua phòng nghỉ phép dùng, ủy thác ta hỗ trợ nhìn xem.” Vladimir trả lời.

“Ngươi xem nhà chúng ta phòng ở thế nào? Có thể hay không giới thiệu cho bằng hữu của ngươi, ngươi yên tâm, sự thành sau chúng ta có thể cho ngươi sáu điểm giới thiệu phí.” Marina gặp quả thực như thế, không khỏi lại là khẩn trương lại là chờ mong nhìn Vladimir nói.

Marina nhắc tới giới thiệu phí, nếu là ở Trung Quốc, mọi người đều là bằng hữu là khẳng định ngượng ngùng thu, hoặc là đặt ở mặt bàn giảng. Nhưng ở cộng hòa Síp, đây là địa phương ước định thành tục quy định, cho dù là phi thường tốt bằng hữu, mặc kệ làm cái gì sinh ý, chẳng sợ chính là mua lượng xe cũ, chỉ cần ngươi giới thiệu, sự thành sau, đều phải cấp một bộ phận giới thiệu phí. Giống phòng điền sản, bản địa quy định tối cao trung gian trích phần trăm tỉ lệ là 5%, Marina nói 6%, so

với quy định còn muốn cao một cái điểm, chủ yếu là tưởng Vladimir có thể hết sức giới thiệu chính mình nhà phòng ở.

“Marina, ngươi là biết đến, này đó đối với ta mà nói đều là tiền trinh, không đề cập tới cũng thế.” Vladimir gặp Marina quả nhiên khẩn trương phòng ở sự tình, khoát tay, trên mặt mang theo một tia nghiền ngẫm, ánh mắt theo Marina trên mặt một đường tảo đến nàng kia cao ngất đầy đặn bộ ngực, toát ra một chút cực nóng.

Vladimir ý tứ tái hiểu không qua, tiền hắn không cần, chân chính để ý là Marina.

Marina lại làm sao nghe không hiểu Vladimir trong lời nói ý, chính là muốn nàng vì tiền mà cùng Vladimir trên giường, đối với nàng mà nói cũng là một kiện có nhục tôn nghiêm sự tình, cho nên hắn cố ý làm bộ như không lĩnh hội Vladimir ngôn ngoại ý, vẻ mặt chính sắc nói:“Ta biết, Vladimir tiên sinh, đối với ngươi này chính là tiền trinh, nhưng ta còn là hy vọng ngươi có thể tận lực hỗ trợ, giá phương diện chúng ta cũng sẽ tận lực phóng thấp.”

“Đó là đương nhiên, chính là chủ yếu hay là muốn xem ta bằng hữu chính mình ý tứ.” Gặp Marina cố ý làm bộ như không có nghe biết ý tứ của hắn, Vladimir trong mắt lóe ra một tia tức giận sắc, sau đó hứng thú hời hợt nói.

Gặp Vladimir bắt đầu từ chối, Marina trong mắt chờ mong chuyển vì ảm đạm, chính là muốn nàng vì tiền liền khuất phục ở Vladimir khố hạ, mặc hắn đùa bỡn, Marina cũng là tuyệt không cam tâm.

“Ha ha, hôm nay là Marina tiểu thư sinh nhật, loại này phiền lòng sự chúng ta sẽ không muốn nói đi, còn là nói chút vui vẻ sự tình đi. Vừa rồi ta cùng Vladimir còn có Sophia tiểu thư thảo luận, nói nơi này party sau khi

chấm dứt, chúng ta bốn người cùng nhau cưỡi của ta du thuyền rời bến lấy thưởng thức mặt trời lặn phương thức tiếp tục chúc mừng Marina tiểu thư sinh nhật, không biết Marina tiểu thư cảm thấy thế nào?" Anufry gặp Vladimir cùng Marina trong lúc đó tựa hồ đàm có chút không thoải mái, cười cười, chen vào nói nói.

Nếu là phía trước Anufry cùng Marina đề này đề nghị, nàng khẳng định hội không chút do dự cự tuyệt, nhưng phía sau nhớ tới phòng ở sự tình, nàng lại do dự.

Vừa rồi nàng cũng cảm giác được Vladimir đã muốn có chút tức giận, lý trí nói cho Marina, vì bán phòng ở, hẳn là thừa dịp cơ hội này bù lại nàng cùng Vladimir trong lúc đó quan hệ, chính là mặt khác một phương diện, lý trí cũng đồng dạng nói cho nàng, bọn họ túy ông ý rõ ràng không ở rượu, lần này rời bến, hai nam hai nàng chỉ sợ không đơn giản như vậy a!

Gặp Marina do dự, Anufry cùng Vladimir đều hơi hơi thay đổi sắc mặt, Sophia rốt cuộc nhịn không được trong đầu sốt ruột, cướp hỗ trợ hồi đáp:"Đó là một ý kiến hay, đương nhiên……"

"Marina, ta có cái bằng hữu có lẽ đối phòng ở cũng có hứng thú, không bằng party sau ta tìm thời gian hẹn nàng với ngươi nhận thức một chút." Sophia nói còn chưa nói xong, một thanh âm đánh gãy nàng.

Anufry đám người giương mắt vừa thấy, gặp là Hạ Vân Kiệt, trên mặt đều hiện lên một tia xấu hổ não sắc, hơn nữa Vladimir lại thiếu chút nữa hai mắt đều phải phun lửa.

"Thật vậy chăng?" Marina nghe vậy cũng là vẻ mặt không dám tin nhìn Hạ Vân Kiệt.

Cộng hòa Síp người Trung Quốc thiếu, ở trong này mua

phòng ở người Trung Quốc càng thiếu, cùng tụ tập cơ hồ Limassol dân cư gần một phần tư người Nga căn bản không có biện pháp so sánh với, hơn nữa Hạ Vân Kiệt còn chính là cái du khách, Marina thật là có chút khó có thể tưởng tượng hắn thế nhưng cũng có bằng hữu đối phòng ở cảm thấy hứng thú.

Marina không tin, Anufry đám người tự nhiên cũng là không tin, đều cho rằng Hạ Vân Kiệt thuần túy là tới quấy rối.

Hạ Vân Kiệt quả thật là tới quấy rối, sân liền lớn như vậy, Marina đám người nói chuyện, hắn tự nhiên nghe được. Nay Marina coi như là hắn bằng hữu, hắn tự nhiên không muốn Marina vì điểm tiền duyên cớ, bị này hai liên bang Nga nhà giàu công tử cấp nắm cái mũi đi, lại càng không nguyện ý Marina vì điểm tiền làm ra hy sinh.

“Đương nhiên, mua bán phòng ở là kiện đại sự tình, ta như thế nào hảo nói đùa đâu.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Hạ, nơi này là cộng hòa Síp không phải Trung Quốc, ngươi hiểu biết cộng hòa Síp phòng giới sao? Này tràng biệt thự khả ít nhất muốn ba mươi lăm sáu vạn đồng Euro nga. Đúng rồi, hiện tại nhân dân tệ cùng đồng Euro tỉ suất hối đoái là bao nhiêu?” Hạ Vân Kiệt nhất mở miệng, Vladimir rốt cục phục hồi tinh thần lại, nhìn khóe miệng hắn gợi lên một chút khinh thường, hỏi.

“Đại khái là mười tả hữu đi, nói cách khác là ba trăm năm sáu mười vạn nhân dân tệ, hạ, ngươi tin tưởng ngươi bằng hữu hội mua được rất tốt sao?” Anufry lời mang vẻ nhạo báng, tiếp nhận nói, nhìn Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Yên tâm đi Anufry tiên sinh, hiện tại người Trung Quốc so với các ngươi liên bang Nga có tiền.” Hạ Vân Kiệt phong khinh vân đạm trả lời.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 931 : Ngươi là ta chân chính hảo bằng hữu

“Hiện tại người Trung Quốc so với các ngươi liên bang Nga có tiền.” Tuy rằng chính là khinh phiêu phiêu một câu, nhưng như cự lôi ở Anufry, Vladimir còn có tham gia party cộng hòa Síp người địa phương bên tai vang lên, chấn bọn họ lỗ tai ông ông tác hưởng.

Hồi lâu, mọi người mới hồi phục tinh thần lại. Nhưng Anufry cùng Vladimir trừ bỏ sắc mặt cực kì khó coi nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, cũng là tìm không ra nửa câu phản bác trong lời nói. Bởi vì sự thật liền đặt tại nơi nào, Trung Quốc kinh tế đang ở rất nhanh phát triển. Nhân quân thu vào hiện tại là mặc dù còn không bằng liên bang Nga, nhưng không chịu nổi người Trung Quốc số đếm lớn, đến năm 2005, Trung Quốc kinh tế tổng sản lượng đã muốn xếp hạng thứ sáu vị, mà liên bang Nga lại xếp hạng mười sáu vị, phú hào cũng như mưa sau măng mùa xuân ào ào xông ra, cho nên Trung Quốc mặc kệ là kinh tế tổng sản lượng còn là người giàu có số lượng đều đã muốn đem từng lão đại ca xa xa súy ở tại phía sau. Mà bọn họ vừa rồi lại còn thói quen tính để mà tiền ánh mắt nhìn trung quốc, tự nhiên là ở tự rước nhục nhã.

Sophia đám người cộng hòa Síp phục hồi tinh thần lại sau, tắc như là phát hiện tân đại lục bình thường nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem. Một câu đơn giản trong lời nói, cũng nhắc nhở bọn họ, bọn họ đối với Trung Quốc quan điểm đã muốn lạc hậu, hiện tại Trung Quốc đã muốn xưa đâu bằng nay, đã muốn đang ở lấy tốc độ kinh người đuổi theo Âu Mĩ phát đạt quốc gia.

“Hạ, bằng hữu của ngươi thực sự hứng thú ở chúng ta Limassol mua phòng ở sao?” Tuy rằng Hạ Vân Kiệt một câu bừng tỉnh mọi người, nhưng Trung Quốc suy nhược

lâu ngày nhiều năm, muốn tưởng lập tức hoàn toàn xoay Âu Mĩ nhân quan niệm còn là có chút khó khăn, hơn nữa lúc này Trung Quốc kinh tế tổng sản lượng tuy rằng rất lớn, nhưng một nhân quân bài danh lại còn là thực mặt sau, cho nên Hạ Vân Kiệt nói lời nói tuy rằng làm cho người ta có đinh tai nhức óc cảm giác, nhưng muốn tưởng người cộng hòa Síp tin tưởng người Trung Quốc tùy tùy tiện tiện liền lấy ra ba mươi mấy vạn đồng Euro mua biệt thự, còn là có chút khó khăn, cho nên phục hồi tinh thần lại sau, Marina như trước có chút không thể tin được hỏi.

“Cụ thể chờ các ngươi gặp mặt, ngươi tự nhiên sẽ biết.” Hạ Vân Kiệt cười cười nói. Hắn đương nhiên không có gì bằng hữu muốn mua Marina phòng ở, đương nhiên cũng sẽ không nhìn nhiệt tình hữu hảo Marina cuối cùng rơi xuống bán phòng ở hoàn cảnh, hiện tại hắn bất quá chính là tùy tiện tìm cái lấy cớ, phá hư Vladimir đám người chuyện tốt thôi. Sau, hắn tự nhiên hội giúp Marina một phen.

Chính là này đó, Hạ Vân Kiệt hiện tại cũng là không tốt trước mặt nhiều người như vậy nói.

“Ngươi yên tâm hạ, chỉ cần ngươi bằng hữu thực sự hứng thú, phòng ở giá chúng ta hoàn toàn có thể thương lượng, còn có ta làm theo cũng cho ngươi 6% trích phần trăm.” Hạ Vân Kiệt tránh mà không đáp tự nhiên làm cho Marina có chút thất vọng, nhưng tóm lại còn là thấy được một đường hy vọng, cho nên hắn còn là vẻ mặt còn thật sự nói.

“Marina, chúng ta người Trung Quốc bằng hữu trong lúc đó là không đề cập tới tiền, ngươi là bằng hữu của ta, nếu có thể đến giúp ngươi, ta là phi thường vui.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy vẻ mặt chân thành nhìn Marina nói.

Đối với Marina này nữ hài tử, tuy rằng mới quen biết

không lâu, nhưng Hạ Vân Kiệt đối nàng quả thật sinh ra hảo cảm. Đương nhiên cái loại này hảo cảm không phải **** phương diện, mà là xuất phát từ thuần khiết hữu tình.

Nhìn Hạ Vân Kiệt toát ra đến chân thành tha thiết biểu tình, Marina đại chịu cảm động, quanh thân người cộng hòa Síp cũng đồng dạng có chút chịu cảm động.

Tây phương thế giới, người với người trong lúc đó sự tình gì đều hảo thương lượng, duy nhất không hảo thương lượng chính là tiền tài, cho dù người nhà trong lúc đó, bọn họ tiền cũng là bị cho là rành mạch, càng đừng nói bằng hữu trong lúc đó. Cho nên ở Âu Mĩ quốc gia, chẳng sợ tốt lắm bằng hữu, ăn cơm bọn họ còn là thực tự nhiên aa chế, cùng người Trung Quốc bằng hữu gian cướp trả tiền là hoàn toàn bất đồng hai loại văn hóa. Về phần vay tiền, trừ ngân hàng cho mượn cho ngươi, cho dù tốt nhất bằng hữu thậm chí người nhà đều thiếu sẽ có cho mượn tiền đưa cho ngươi. Này cũng là Marina gia gặp được khủng hoảng kinh tế, chỉ có thể đi bán phòng ở một đường nguyên nhân chỗ, bởi vì không ai hội nguyện ý vay tiền cho bọn hắn nhà quay vòng. Đương nhiên đại bộ phận người nước ngoài trong túi cũng không có dư thừa tài chính.

Cho nên đối với Hạ Vân Kiệt lúc này chỉ nói hữu tình không nói chuyện tiền tài, Marina đám người cảm xúc rất sâu, không tự chủ được liên quan đối Trung Quốc này quốc gia dân tộc cũng sinh ra điểm rất hảo cảm.

“Hạ, mặc kệ ngươi bằng hữu có thể hay không mua chúng ta phòng ở, ta đều phi thường cảm tạ ngươi, ngươi là ta chân chính hảo bằng hữu.” Marina cảm động rất nhiều, nhịn không được mở ra hai tay cho Hạ Vân Kiệt một cái nhiệt tình ôm nhau, còn dùng môi ở hắn hai má hôn một chút.

“Ba! Ba! Ba!” Mọi người thấy thế đều vỗ tay, huyên Hạ Vân Kiệt hơi có chút ngượng ngùng, mặt đều có chút đỏ, mà Vladimir cùng Anufry mặt đồng dạng cũng có chút biến hồng, bất quá cũng là khí.

“Ta nói, Marina, ta không phủ nhận hạ là người tốt, là một bằng hữu chân chính. Nhưng ngươi sẽ không cho rằng hắn bằng hữu thật sự hội mua của ngươi phòng ở đi? Còn là sự thật một chút đi, ở Limassol, mua phòng ở lớn nhất hộ khách là người Nga, chân chính kẻ có tiền cũng là người Nga. Anufry cùng Vladimir đều là liên bang Nga kẻ có tiền, chỉ cần bọn họ khẳng hỗ trợ, cho dù lần này Vladimir bằng hữu xem không trúng của ngươi phòng ở, lần sau hắn cũng luôn có bằng hữu hội nhìn trúng. Đợi lát nữa, chúng ta còn là cùng nhau theo chân bọn họ rời bến du ngoạn đi.” Gặp Marina bị Hạ Vân Kiệt một câu “Lời nói suông” Cấp mê hoặc hướng hôn mê đầu, Sophia đành phải lôi kéo Marina đến một góc thấp giọng nói.

“Tính Sophia, của ta tính cách với ngươi không giống với, phụ mẫu ta thân đều là thành kính chính giáo đồ, bọn họ khẳng định là không cho phép ta như vậy tùy ý phóng túng. Kỳ thật, ta cảm thấy ngươi cũng không muốn theo chân bọn họ đi được thân cận quá, bọn họ bất quá chính là ôm chơi đùa thái độ, kết quả là ngươi khẳng định hội bị thương.” Marina vẻ mặt nghiêm mặt nói.

“Được rồi, kia tùy ngươi. Bất quá ta ngươi không cần lo lắng, ta hướng tới bọn họ cuộc sống, ta cũng thích bọn họ kẻ có tiền sống mơ mơ màng màng cuộc sống. Đương nhiên ngươi yên tâm, ta sẽ giúp ngươi nhiều lời chút nói, bán phòng ở, ta nghĩ còn là cần đem ánh mắt đặt ở người Nga trên thân.” Sophia cũng là không có che dấu chính mình nội tâm ý tưởng, không hề giấu diếm nói.

Marina cũng biết Sophia tính cách cùng chính mình không giống với, bất quá này cũng không gây trở ngại các nàng trở thành chân chính hảo bằng hữu, cho nên nghe vậy cũng là không cảm thấy có cái gì ngoài ý muốn, nói:“Chỉ cần ngươi thích là tốt rồi, phòng ở sự tình ngươi có thể hỗ trợ liền hỗ trợ, không tất yếu cố ý vì ta tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục.”

“Này ta biết Marina.” Sophia gật gật đầu nói.

Hai khuê mật ở góc lặng lẽ nói một lần nói sau, về tới đám người bên trong.

Trải qua chuyện vừa rồi, party không khí rõ ràng trở nên có chút vi diệu đứng lên, Anufry cùng Vladimir tươi cười cũng rõ ràng trở nên miễn cưỡng đứng lên, hơn nữa ở Marina cảm ơn bọn họ hảo ý nói không nên lời hải sau, bọn họ trên mặt tươi cười phá lệ mất tự nhiên.

Party ở sinh nhật bánh ngọt mang sang đến, Marina thổi ngọn nến khi đạt tới cao trào. Theo sau mọi người các ăn khối bánh ngọt, lại hàn huyên một trận liền tốp năm tốp ba cáo từ rời đi.

Anufry cùng Vladimir cũng đi rồi, theo chân bọn họ cùng nhau đi còn có Sophia. Tuy rằng Marina không theo chân bọn họ đi ra biển, nhưng bọn hắn còn là quyết định rời bến chơi một chút.

Đi lên, Anufry cùng Vladimir không cùng Hạ Vân Kiệt chào hỏi, nhưng nhìn hắn ánh mắt lại lộ ra một tia hận ý, nhưng thật ra Sophia còn là cùng Hạ Vân Kiệt đến đây cái nhiệt tình ôm nhau cùng kề mặt lễ.

“Hạ, hôm nay phương tiện ước ngươi bằng hữu đến ta nơi này nhìn một cái phòng ở sao? Không nói gạt ngươi, tiếp qua hơn một tháng chúng ta cho vay đi ra kì, nếu tại đây phía trước tìm không thấy thích hợp người mua,

chúng ta cũng chỉ có thể siêu giá thấp bán phá giá." Party nhất chấm dứt, Marina liền khẩn cấp hỏi Hạ Vân Kiệt. Đối với nhà nàng tình trạng, nàng cũng chút không có giấu diếm, hiển nhiên nàng là thật đem Hạ Vân Kiệt làm có thể tín nhiệm bằng hữu nhìn. Nếu không nàng như vậy thấu để, Hạ Vân Kiệt nếu toàn bộ nói cho hắn cái gọi là bằng hữu, này giá chỉ sợ cũng sắp bị ép tới gắt gao.

"Các ngươi đến cùng thiếu ngân hàng bao nhiêu tiền, cần sốt ruột đến bán phòng ở?" Hạ Vân Kiệt gặp Marina khẩn cấp bộ dáng, nhịn không được có chút tò mò hỏi.

"6 vạn đồng Euro." Marina do dự hạ, còn là lời nói thật trả lời.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy thiếu chút nữa liền mắt choáng váng, lấy cộng hòa Síp người thường một năm 1 vạn nhị đồng Euro đã ngoài thu vào, mới thiếu ngân hàng 6 vạn âu thế nhưng sẽ quẫn bách đến bán phòng ở hoàn cảnh. Hắn còn tưởng rằng bọn họ thiếu ngân hàng rất nhiều tiền, đã muốn thiếu chút nữa đến tư không gán nợ trình độ đâu.

Một hồi lâu nhi, Hạ Vân Kiệt mới nói:"Chẳng lẽ các ngươi không thể lấy phòng ở mượn nợ cho vay sao?"

"Lúc ấy chính là làm được phòng ở mượn nợ cho vay, hiện tại cần dùng tiền đem phòng ở đổi thành đi ra." Marina vẻ mặt chua sót nói.

"6 vạn đồng Euro không tính nhiều, ta trước giúp ngươi trả đi." Nhìn vẻ mặt chua sót Marina, Hạ Vân Kiệt nói.

"Cái gì? Ngươi, ngươi giúp ta trả?" Marina nghe vậy tròng mắt đều trợn tròn, giương miệng không dám tin nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt.

6 vạn đồng Euro tương đối cho cộng hòa Síp một gia đình thu vào mà nói quả thật không xem như một bút thập phần thật lớn con số, nhưng đối với người cộng hòa Síp thường thường ăn sạch dùng hết, trong tay không có tích tụ dưới tình huống mà nói, 6 vạn đồng Euro lại thật sự là một bút phi thường thật lớn con số. Mà nay Hạ Vân Kiệt, một cái mới cùng nàng nhận thức không vài ngày quốc tế bạn bè, nhất mở miệng đã nói trước giúp nàng trả, này như thế nào không cho Marina giật mình cùng thấy quỷ dường như?

Phải biết rằng, cho dù không đề cập tới đây là một bút thật lớn mức, cho dù số lượng không lớn, ở cộng hòa Síp trừ bỏ ngân hàng cũng là không ai nguyện ý vay tiền cấp các nàng, càng đừng nói một cái vừa nhận thức không vài ngày người Trung Quốc !

“Đúng vậy, tốt như vậy phòng ở, hơn nữa vừa mới xây đứng lên không vài năm liền giá thấp bán đi, thật sự đáng tiếc.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

“Cảm ơn ngươi hạ, cảm ơn ngươi như vậy tín nhiệm chúng ta, nhưng cha ta cùng Andre nhà ăn đều đóng cửa, bọn họ hiện tại đều thất nghiệp ở nhà, cho dù ngươi cho mượn tiền cho chúng ta tạm thời đem này bút đến kỳ cho vay trả, nhưng kế tiếp lấy chúng ta hiện tại kinh tế trạng huống, còn cho vay như trước là cái vấn đề, còn là trước đem phòng ở bán đi đi.” Marina lại cho Hạ Vân Kiệt một cái nhiệt tình ôm nhau, một đôi quyến rũ mắt to ẩn ẩn ngấn lệ chớp động.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy hơi hơi ngẩn người, hắn bổn ý vốn là này 6 vạn âu hắn hỗ trợ trả, Marina bọn họ không cần trả lại. Bất quá nay gặp Marina không phải như vậy cho rằng, lo lắng sẽ làm bị thương đến của nàng lòng tự trọng, cũng sẽ không tái cố ý giải thích, cười cười nói:“Ta xem nhà các ngươi hiện tại vấn đề lớn nhất, trừ bỏ cho vay, chủ yếu còn là công tác cùng thu vào vấn

đề. Có phải hay không chỉ cần ta giúp các ngươi giải quyết công tác cùng thu vào vấn đề, các ngươi sẽ không cần bán phòng ở ?”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 932 : Không cần theo ta khai loại này vui đùa

“Đó là đương nhiên, chỉ cần ngươi cho cho chúng ta mượn tiền, ta trả đến kỳ cho vay, sau đó lập tức tái mượn nợ cho vay đem ngươi tiền trả, chỉ cần kế tiếp nhà chúng ta mọi người có công tác cùng thu vào, hơi chút tỉnh ăn kiệm dùng một ít, ngân hàng cho vay tự nhiên không là vấn đề.” Marina gật đầu nói, trên mặt mang theo nghi hoặc nhìn Hạ Vân Kiệt.

Nàng không rõ Hạ Vân Kiệt hỏi cái này câu đến tột cùng là cái gì ý tứ? Chẳng lẽ hắn một cái đến cộng hòa Síp du lịch du khách còn có thể hỗ trợ giải quyết nhà bọn họ vào nghề vấn đề bất thành?

“Marina, ngươi cảm thấy ‘Nhiên nhã’ đồ trang điểm nếu ở thương trường mở cái quầy chuyên doanh có thể hay không có thị trường?” Hạ Vân Kiệt nhìn Marina cười hỏi.

“Đương nhiên là có thị trường, chúng ta nơi này là du lịch thắng địa, rất nhiều người đến nơi đây đều là du ngoạn cùng tiêu phí, hơn nữa ở nơi này người Nga đại đa số đều cũng có tiền nhân, bọn họ thích hàng hiệu, thích xa xỉ phẩm. ‘Nhiên nhã’ đồ trang điểm tuy rằng là sản tự Trung Quốc, nhưng nó hiện tại ở Âu châu bên này danh tiếng tốt lắm, hơn nữa đại ngôn nó là Hollywood đại minh tinh Dương Tiểu Mai, đúng rồi, nàng cũng là người Trung Quốc, nàng đại ngôn đều là xa xỉ phẩm bài, này cũng thật to tăng lên ‘Nhiên nhã’ cấp bậc, đương nhiên tối mấu chốt còn là ‘Nhiên nhã’ đồ trang điểm quả thật không sai, ta nghe không ít người nhắc tới quá. Bất quá ngươi nói lời này là cái gì ý tứ?” Marina thực khẳng định trả lời một lần, bất quá nói xong lời cuối cùng nàng lại hoàn toàn hồ đồ, nhìn Hạ Vân Kiệt vẻ mặt nghi hoặc khó hiểu.

Nàng đột nhiên phát hiện, trước mắt này Trung Quốc người trẻ tuổi tư duy thật là toát ra tính, đầu tiên là theo phòng ở xả đến cho vay, lại theo cho vay xả đến công tác, nay càng khoa trương thế nhưng xả đến ở Limassol thương trường khai “Nhiên nhã” Đồ trang điểm quầy chuyên doanh.

Hạ Vân Kiệt đổ không nghĩ tới Dương Tiếu Mai hiện tại danh khí thế nhưng lớn đến bực này trình độ, thế nhưng ngay cả cộng hòa Síp nữ hài tử đều biết đến của nàng đại danh, hơn nữa xem tình huống còn đối nàng rất là tôn sùng, nghe vậy không khỏi âm thầm có chút cảm khái, trên mặt lại cười nói:“Của ta ý tứ là, nếu ta cho ngươi ‘Nhiên nhã’ đồ trang điểm ở cộng hòa Síp tiêu thụ đại lý quyền, ngươi là không phải sẽ không cần lo lắng sau này công tác cùng thu vào, sẽ không cần lo lắng trả không được cho vay?”

“Cái gì? Ngươi cho ta ‘Nhiên nhã’ đồ trang điểm ở cộng hòa Síp tiêu thụ đại lý quyền? Nga, của ta Thượng Đế, hạ, ngươi không cần theo ta nói loại này vui đùa, ta là với ngươi nói còn thật sự ! Ta hiện tại cần tiền, cần bán phòng ở!” Marina nghe vậy đầu tiên là sửng sốt nửa ngày, sau đó rất là có chút tức giận kêu lên.

Hiện tại nàng cho rằng Hạ Vân Kiệt căn bản chính là ở cùng nàng nói đùa!

Cũng là, “Nhiên nhã” Đồ trang điểm hiện tại nhưng là thịnh hành toàn cầu xa xỉ phẩm bài, tuy rằng tạm thời không có biện pháp cùng Chanel chờ lão bài xa xỉ phẩm đánh đồng, nhưng nó đẩy dời đi thời gian mới dài hơn, hiện tại còn có như vậy danh tiếng, chỉ cần hơi chút có điểm ánh mắt cùng đầu óc mọi người biết, ấn như vậy thế đi xuống, không lâu tương lai, “Nhiên nhã” Đồ trang điểm nổi bật khẳng định hội đuổi theo thậm chí cái quá Chanel các lão bài xa xỉ phẩm. Như vậy một cái phẩm bài, lại khởi là một người trẻ tuổi, một lão sư nói đem ở

cộng hòa Síp tiêu thụ đại lý quyền cho ai có thể cho ai ?

Nhìn Marina tức giận đáng yêu bộ dáng, Hạ Vân Kiệt không khỏi nở nụ cười.

“Hạ, ngươi tái cười ta cũng thật tức giận!” Gặp Hạ Vân Kiệt phía sau thế nhưng còn không có tâm không phế cười rộ lên, Marina tức giận đến đọa nổi lên chân.

Hạ Vân Kiệt nhìn Marina thực sự tức giận dấu hiệu, vội vàng ngừng cười, bất quá hắn cũng không có cố ý giải thích. Hắn biết thân phận của hắn đặt tại nơi này, cho dù giải thích tái nhiều chỉ sợ nàng cũng sẽ không tin tưởng. Muốn tưởng làm cho nàng tin tưởng, trực tiếp nhất tối hữu hiệu biện pháp, chớ quá cho làm cho nàng tận mắt đến thực lực của hắn.

“Được rồi, ta không cười. Ta giúp ngươi hẹn một chút bằng hữu của ta, làm cho nàng chuẩn bị một chút du thuyền, chúng ta đi ra biển chậm rãi tán gẫu. Ta biết vừa rồi Vladimir tưởng mời ngươi đi ra biển thưởng thức mặt trời lặn, tiếp tục cho ngươi chúc mừng sinh nhật, này kỳ thật là cái thực không sai chủ ý.” Hạ Vân Kiệt đình chỉ cười, nghiêm trang nói.

Marina kỳ thật không sao cả rời bến không ra hải, nàng hiện tại chân chính quan tâm là bán phòng ở. Bất quá nếu Hạ Vân Kiệt muốn hẹn người ở du thuyền tán gẫu, nàng tự nhiên chỉ có thể theo hắn ý tứ, đồng thời trong lòng cũng âm thầm kinh ngạc Hạ Vân Kiệt bằng hữu giàu có, thế nhưng cũng có tư nhân du thuyền, cũng không biết là cái gì cấp bậc, có hay không Vladimir tư nhân du thuyền như vậy sa hoa?

“Cảm ơn ngươi hạ, ta thật cao hứng có thể với ngươi còn có bằng hữu của ngươi đi ra biển thưởng thức mặt trời lặn. Bất quá, về phòng ở, còn phiền toái ngươi đợi lát nữa nhiều hướng ngươi bằng hữu đề cử đề cử.”

Marina nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Marina một lòng ở đẩy mạnh tiêu thụ phòng ở mặt trên, không khỏi có chút dở khóc dở cười nói:“Yên tâm đi Marina, khó khăn lập tức sẽ đi qua.”

Marina nghe vậy gật gật đầu nói:“Hy vọng như thế đi.”

Hạ Vân Kiệt biết lúc này nói cái gì Marina đều còn là lòng có lo lắng, đành phải cười cười nói:“Vậy ngươi đi chuẩn bị một chút, ta đâu trước cho ta bằng hữu gọi cái điện thoại, làm cho nàng cũng chuẩn bị một chút.”

“Tốt.” Marina gật gật đầu, sau đó vào phòng, mà Hạ Vân Kiệt tắc xuất ra di động cấp Elena bát đánh cái điện thoại.

Điện thoại một lần lập tức đã bị tiếp lên, bên trong truyền đến Elena mang theo một tia khẩn trương cùng kích động thanh âm:“Hạ tiên sinh ngài hảo, xin hỏi có cái gì phân phó?”

“Ta có vị cộng hòa Síp bằng hữu hôm nay sinh nhật, ta nghĩ mời nàng rời bến thưởng thức mặt trời lặn, ngươi hỗ trợ chuẩn bị một chiếc du thuyền đi!” Hạ Vân Kiệt nói.

“Nữ vương bệ hạ ở Limassol cảng có một chiếc Ba Lan sunreef công ty sinh sản song thể thuyền buồm hình du thuyền rất là không sai, không chỉ có giương buồm ổn định, hơn nữa vẻ ngoài xinh đẹp tao nhã, không gian rộng mở, là rời bến thưởng thức mặt trời lặn không sai lựa chọn, ngài xem ta liền chuẩn bị này chiếc du thuyền có thể chứ?” Elena đề nghị nói.

“Có thể, liền ấn của ngươi chuẩn bị đi.” Hạ Vân Kiệt nói, trong đầu phất quá ngày hôm qua ở Maria cảng nhìn đến kia chiếc màu trắng siêu xa hoa thuyền buồm du thuyền, bởi vì đối thuyền buồm không có nghiên cứu, lúc

ấy Hạ Vân Kiệt còn không biết nó chuyên nghiệp tên, nay nghĩ đến hẳn là chính là song thể thuyền buồm hình du thuyền.

“Tốt lắm, ta lập tức chuẩn bị, không biết hạ tiên sinh khi nào thì muốn dùng?” Elena hỏi.

“Ta chuẩn bị hiện tại liền trực tiếp xuất phát đi Maria cảng, ngươi xem ngươi tới kịp chuẩn bị sao?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Không thành vấn đề, này chiếc du thuyền chúng ta mỗi ngày đều có chuyên gia quản lý, ta cái này tiến đến Maria cảng.” Elena trả lời.

“Tốt lắm, phiền toái ngươi.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Hạ tiên sinh khách khí, ta thật cao hứng cũng thực vinh hạnh tài cán vì ngài phục vụ.” Elena phát ra từ nội tâm trả lời.

Hạ Vân Kiệt cười cười, không tái tiếp tục khách khí, trực tiếp treo điện thoại. Hắn biết trước khác nay khác, hiện tại Elena biết chính mình không chỉ có thần thông quảng đại, nhưng lại là của nàng ân nhân cứu mạng, đối đãi hắn tâm tính đã muốn hoàn toàn chuyển biến.

Hắn vừa dập điệu điện thoại, Marina mang theo một cái bao theo trong phòng đi ra.

“Có thể đi rồi sao?” Hạ Vân Kiệt cười hỏi.

“Có thể.” Marina gật gật đầu, sau đó đi theo Hạ Vân Kiệt đi ra sân.

“Ngươi không lái xe lại đây sao? Kia ngồi ta xe đi.” Ra đại môn, Marina đưa mắt chung quanh nhìn xung quanh, cũng không có nhìn đến nàng trong tưởng tượng quải có

màu đỏ bài tử xe.

Ở cộng hòa Síp, tư nhân dùng là xe bình thường đều là màu vàng bài tử, mà dùng để cho thuê xe bình thường quải là màu đỏ bài tử lấy kì khác nhau. Như vậy khác nhau có một ưu việt, có thể cho người địa phương nhìn đến màu đỏ bài tử xe hội đề cao lực chú ý, tận lực thả chậm tốc độ xe, để tránh phát sinh giao thông sự cố. Dù sao ngoại quốc du khách mới đến, không quen tất bản địa tình hình giao thông, có chút điều khiển giao thông quy tắc cũng lược có bất đồng, lái tổng không người địa phương như vậy thông thuận.

“Ta lái xe lại đây, ngươi ngồi của ta xe đi, không cần khai hai chiếc xe.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ngươi lái xe lại đây ? Xe đâu?” Marina nghe vậy lại đưa mắt nhìn xung quanh, ánh mắt đảo qua đứng ở hai mươi đến mét có hơn bảo mã 730 không chút nào không có ở mặt trên tạm dừng một lát, hiển nhiên nàng căn bản là không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt khai sẽ là bảo mã 730 xe hơi.

“Kia không phải sao?” Hạ Vân Kiệt cười xuất ra điều khiển cái chìa khóa xoa bóp hạ khai khóa kiện.

Marina nhìn đến kia lượng phía trước chính mình chút không lưu ý bảo mã 730 xe hơi, đèn xe theo Hạ Vân Kiệt ngón tay nhẹ nhàng nhấn một cái khai khóa kiện thiểm chợt lóe, tròng mắt đều thiếu chút nữa bính đi ra, chỉ vào kia chiếc xe hãy còn còn có chút không thể tin được nói:“Kia chiếc xe là ngươi lái tới được?”

“Này có cái gì vấn đề sao?” Hạ Vân Kiệt cười hỏi.

“Không thành vấn đề, đương nhiên không thành vấn đề. Ta chỉ là không nghĩ tới ngươi bằng hữu như vậy có tiền, lái sẽ là bảo mã 730.” Marina nói. Nói xong sau, nàng

tựa hồ đột nhiên nghĩ tới một vấn đề, hai mắt lập tức sáng đứng lên, nhìn Hạ Vân Kiệt vẻ mặt kích động nói:“Ngươi bằng hữu như vậy có tiền, như vậy mua một bộ ba mươi mấy vạn biệt thự đối với hắn khẳng định không phải cái gì vấn đề lớn, đúng không?”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhìn Marina một trận không nói gì.

“Đúng hay không nha hạ? Đúng hay không?” Gặp Hạ Vân Kiệt nhìn chính mình không có trả lời, Marina không khỏi có chút sốt ruột cầm lấy cánh tay hắn lay động nói, một đôi đồ sộ ngực khí theo của nàng động tác, đãng đến đãng đi, đãng Hạ Vân Kiệt đều có điểm không dám nhìn nàng.

“Đúng, ngươi nói đúng vậy.” Cuối cùng Hạ Vân Kiệt đành phải bất đắc dĩ điểm gật đầu, hắn biết hiện tại cùng Marina giải thích tái nhiều nàng trong đầu phỏng chừng tưởng còn là bán phòng ở sự tình, chỉ có đợi lát nữa đến cảng, làm cho nàng đi lên kia chiếc ít nhất ba bốn trăm vạn đồng Euro song thể thuyền buồm hình du thuyền, nàng mới có thể ý thức được chính mình phía trước cùng nàng nói cũng không phải vui đùa nói.

“Hạ, thực xin lỗi, ta là không phải rất sốt ruột một ít, cho ngươi cảm thấy không thoải mái ?” Gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt bất đắc dĩ bộ dáng, Marina mặt mang xin lỗi nói.

“Đương nhiên sẽ không Marina, mỗi người gặp được nhà các ngươi loại tình huống này, tâm tình đều đã có chút sốt ruột, ta có thể lý giải.” Hạ Vân Kiệt cười lắc lắc đầu nói.

“Cảm ơn ngươi hạ.” Marina cảm kích nói.

“Không cần theo ta khách khí như vậy, ta đã nói rồi, chúng ta là bằng hữu. Lên xe đi.” Hạ Vân Kiệt vừa nói một bên rớt ra phó điều khiển vị cửa xe.

“Đúng vậy, chúng ta là bằng hữu!” Marina còn thật sự gật gật đầu, sau đó vẻ mặt vui vẻ xoay người chui vào xe BMW.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 933 : Ngươi bằng hữu du thuyền đâu?

“Nga, của ta Thượng Đế! Bằng hữu của ngươi thật sự rất có tiền, trong xe phối trí hảo sa hoa a!” Ngồi xuống tiến xe, Marina liền vẻ mặt sợ hãi than vuốt ve da thật ghế, sang quý hắc gỗ hồ đào nội sức, kia bất quy tắc văn lộ, thâm ám sắc điệu, mang cho xe cổ điển bầu không khí, có vẻ phá lệ xa hoa cao quý.

“Vladimir xe cũng là bảo mã 730, ta ngồi quá hắn xe, nhưng hắn xe phối trí rõ ràng không có ngươi bằng hữu này lượng hảo. Này chiếc xe nội sức cho ta cảm giác, giống như sở hữu đều là thủ công tỉ mỉ mài đi ra giống nhau.” Marina vuốt ve kia tràn ngập khuynh hướng cảm xúc thật mộc văn lộ, nhịn không được lấy trước mắt này chiếc xe cùng Vladimir xe đối lập đứng lên.

“Ha ha, muốn nói khởi tài phú, ta kia bằng hữu ở thế giới đều là sắp xếp được với.” Hạ Vân Kiệt gặp Marina sợ hãi than bộ dáng, nở nụ cười.

“Hạ, ngươi lại bắt đầu loạn nói đùa !” Marina gặp chính mình chính là sợ hãi than vài câu, Hạ Vân Kiệt lại bắt đầu miệng đầy chạy xe lửa, nhịn không được liếc trắng mắt, bất quá lúc này đây lại không tái tức giận.

Hạ Vân Kiệt cười cười, không nói nữa, nắm tay lái một đường ra “erimi” Thôn, lên đi thông nội thành cao tốc.

Ở trong này lên cao tốc liền cùng quốc nội thượng tỉnh đạo quốc lộ giống nhau phương tiện, mỗi một cái thôn trang đường thất quải bát quải, tổng có thể rất nhanh ngay cả đến đường cao tốc cửa vào, sau đó là có thể bắt đầu tiêu tốc độ, hơn nữa nơi này đường cao tốc không thu phí. Cho nên theo nào đó góc độ đến giảng, ở nội thành cùng ở vùng ngoại thành khác nhau không

phải rất lớn. Giống “erimi” Thôn, lại nói tiếp cách nội thành có hơn mười km, nhưng bởi vì thôn trang hợp với cao tốc km, đến nội thành bất quá sáu bảy phút mà thôi.

“Hạ, chúng ta hiện tại đi nơi nào? Trực tiếp đi cảng sao?” Xe khai thượng đường cao tốc, Marina mở miệng hỏi nói.

“Trực tiếp đi Maria cảng.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Vậy ngươi muốn ở tiến nội thành cái thứ nhất xuất khẩu sẽ hạ đường cao tốc.” Marina nói.

Hạ Vân Kiệt nao nao, lập tức hiểu được Marina lo lắng hắn này du khách không quen tất Limassol đường, cho nên trước tiên nhắc nhở hắn.

“Yên tâm đi Marina, ta hiện tại đối toàn bộ Limassol nội thành đều đã muốn rất quen thuộc.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ngươi lại nói đùa, hạ! Ngươi tới Limassol mới bao lâu thời gian a, như thế nào khả năng quen thuộc toàn bộ Limassol nội thành đâu?” Marina nghe vậy lại tức giận đã ném cái xem thường cấp Hạ Vân Kiệt. Nàng hiện tại phát hiện, chính mình bên người này người Trung Quốc tựa hồ thực thích nói mạnh miệng.

“Ngươi nếu không tin, ngươi đợi lát nữa không cần chỉ đường, xem ta như thế nào chạy đến Maria cảng.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Hảo, ngươi không chuẩn dùng hướng dẫn.” Marina cũng là lanh lợi, lập tức nhắc tới hướng dẫn sự tình, nói xong sau còn hơi có chút đắc ý dào dạt nhìn Hạ Vân Kiệt, tựa hồ rất đắc ý chính mình có thể trước tiên đem Hạ Vân Kiệt “Âm mưu quỷ kế” Cấp bóp chết.

“Ha ha, đó là đương nhiên.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy vui vẻ

cười ha hả.

Marina nhìn cười ha ha Hạ Vân Kiệt, thấy hắn chút không có để ý chính mình trước tiên đưa ra không chuẩn dùng hướng dẫn điều kiện, không khỏi vẻ mặt kinh ngạc.

Nàng thật sự không có biện pháp tưởng tượng, một du khách mới hôm trước buổi chiều vừa mới tới Limassol, không có hướng dẫn lại như thế nào khả năng biết Limassol nội thành lộ tuyến, phải biết rằng nơi này trừ bỏ chỉ hướng đường cao tốc bài là có vẻ rõ ràng hơn nữa tiêu có tiếng Anh, cái khác rất nhiều ngã tư đường nhất là đường nhỏ rất ít có rõ ràng bài, hơn nữa rất nhiều đều là chỉ đánh dấu Hy Lạp văn.

“Ngươi thật sự tin tưởng hạ? Đừng khai sai lộ tuyến, làm hại ngươi bằng hữu ở cảng chờ chúng ta.” Hồi lâu Marina mới nhìn Hạ Vân Kiệt, vẻ mặt còn thật sự nói.

“Yên tâm đi Marina, chúng ta người Trung Quốc có khiêm tốn thành thực tốt đẹp phẩm đức truyền thống.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Marina nghe vậy tiếu mâu hoành Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, này khác người Trung Quốc như thế nào nàng không biết, bất quá trước mắt vị này người Trung Quốc, Marina lại cho rằng cùng khiêm tốn thành thực cực kỳ xa quan hệ, nói chuyện miệng đầy chạy xe lửa, một chút phổ đều không có. Cũng may này xe là thật sự hảo xe, nếu không Marina thật muốn hoài nghi Hạ Vân Kiệt có phải hay không thực có bằng hữu tưởng mua phòng ở.

Bất quá theo Hạ Vân Kiệt hạ nội thành cái thứ nhất cao tốc xuất khẩu, sau đó ở đĩa quay địa phương thực tự tin theo cái thứ ba xuất khẩu đi ra ngoài, tái sau đó dọc theo nội thành đường cái, chút không có đình trệ thất quải bát loan, một đường bôn hướng Maria cảng mà đi, Marina

tròng mắt là càng mở càng lớn.

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, nàng thật muốn hoài nghi Hạ Vân Kiệt là ở Limassol xuất thân, chính thống người cộng hòa Síp.

Xe theo một cái lộ khẩu đi ra, rốt cục chạy đến ven biển đại đạo, dọc theo ven biển đại đạo nhắm hướng đông nhìn lại, đã muốn có thể loáng thoáng thấy được Maria cảng, Marina rốt cục nhịn không được khoa trương kêu lên:“Nga, của ta Thượng Đế! Hạ, ngươi quả thực chính là cái nhận đường thiên tài, ta thực hoài nghi ngươi không phải một vị lão sư mà là các ngươi quốc gia xuất sắc nhất trinh sát binh!”

“Ha ha, hiện tại ngươi tin đi.” Nhìn đến Marina kia khoa trương biểu tình, Hạ Vân Kiệt tâm tình không khỏi tốt nở nụ cười.

“Ta tin tưởng, ta đương nhiên tin tưởng ngươi hạ, ngươi chính là cái nhận thức đường thiên tài!” Marina liên tục gật đầu, không chút nào keo kiệt khích lệ nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy lại lên tiếng một trận cười to.

Xe dọc theo ven biển đại đạo rất nhanh liền chạy đến Maria cảng phụ cận một cái bãi đỗ xe, Hạ Vân Kiệt đem xe đình hảo, sau đó cùng Marina xuống xe.

Vừa xuống xe, Hạ Vân Kiệt liền xa xa nhìn đến mặc ngưu tử quần soóc cùng đai đeo ngực Elena lay động phong eo phì mông bước nhanh hướng bọn họ chào đón, hiển nhiên Elena vẫn đều ở chú ý bãi đỗ xe bên này.

“Hạ tiên sinh, du thuyền đã muốn chuẩn bị tốt, ngài xem hiện tại liền cùng ngài bằng hữu đi lên du thuyền sao?” Elena đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, hơi hơi cúi đầu xin

chỉ thị nói.

“Cảm ơn ngươi Elena, ta đến giới thiệu một chút, vị này là ta ở cộng hòa Síp bằng hữu Marina, Marina, vị này là Elena.” Hạ Vân Kiệt mắt lộ ra khen ngợi hướng Elena gật gật đầu, sau đó cười cấp các nàng làm giới thiệu.

“Nàng chính là ngươi bằng hữu? Không phải người Trung Quốc sao?” Marina lúc này cũng là vẻ mặt kinh ngạc nhìn Elena, đến lúc này nàng còn có điểm phản ứng bất quá đến.

Nàng vẫn nghĩ đến Hạ Vân Kiệt bằng hữu cũng là một vị người Trung Quốc, muốn mua phòng ở cũng là người Trung Quốc, không nghĩ tới nay đột nhiên toát ra đến cũng là một vị tóc vàng mắt xanh nữ sĩ, hơn nữa theo nàng trắng nõn làn da, còn có khí chất đến xem, hẳn là không phải Limassol người địa phương, mà là người Trung Bắc Âu vùng.

“Ha ha, Marina, ta cũng không nói qua bằng hữu của ta là người Trung Quốc, là các ngươi vẫn vào trước là chủ như vậy cho rằng.” Hạ Vân Kiệt nhìn Marina kinh ngạc biểu tình, cảm giác đặc biệt có ý tứ.

Marina nghe vậy há miệng thở dốc, không nói gì mà chống đỡ. Quả thật theo ngay từ đầu, mặc kệ là nàng còn là Vladimir đều vào trước là chủ cho rằng Hạ Vân Kiệt bằng hữu là người Trung Quốc, trừ bỏ chú ý hắn bằng hữu có hay không tiền, cũng không có hỏi này khác gì vấn đề.

“Thật cao hứng nhận thức ngươi Marina tiểu thư.” Marina không nói gì mà chống đỡ là lúc, Elena đã muốn mặt mang mỉm cười hướng nàng vươn tay.

“Ta cũng thật cao hứng nhận thức ngươi Elena tiểu thư, lần này thực phiền toái ngươi.” Marina vội vàng thân thủ,

có chút câu nệ theo Elena nắm tay nói.

“Ngài khách khí Marina tiểu thư, đây là của ta chức trách chỗ, xin theo ta đến, trên du thuyền sở hữu hết thảy đều đã muốn chuẩn bị tốt.” Elena khiêm tốn nói.

“Của ta chức trách chỗ?” Marina nghe vậy có chút sững sờ, không biết Elena nói những lời này là cái gì ý tứ.

“Đi thôi, Marina.” Marina còn tại sững sờ cân nhắc Elena câu nói kia đến tột cùng là cái gì ý tứ khi, đứng ở bên người nàng Hạ Vân Kiệt nhẹ giọng thúc giục nàng một chút.

Marina một cái giật mình, thế này mới phát hiện Elena đã muốn tránh ra vài bước, thấy nàng không theo kịp lại dừng bước bước đang chờ nàng.

Marina vội vàng đuổi theo đi theo Hạ Vân Kiệt sóng vai mà đi, sau đó vẻ mặt nghi hoặc thấp giọng hỏi nói:“Hải, hạ, này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Elena nàng đến cùng là ai? Vì cái gì ta cảm giác nàng ở ngươi trước mặt thái độ đặc biệt khiêm tốn, có điểm như là người hầu giống nhau?”

“Ha ha, ngươi nói đúng rồi, nàng là ta bằng hữu người hầu.” Hạ Vân Kiệt cười gật gật đầu nói.

“Cái gì?” Marina không khỏi giật mình bưng kín miệng, nàng xem Elena đối mặt Hạ Vân Kiệt khiêm tốn thái độ có điểm như là người hầu quản gia linh tinh, nhưng xem của nàng mỹ mạo khí chất lại như là nhà giàu tiểu thư, chính là bởi vì trong lòng thật sự có điểm nghi hoặc, thế này mới thấp giọng hỏi hỏi, không nghĩ tới thật đúng là bị nàng cấp nói trúng rồi! Kia mặc kệ dáng người tướng mạo khí chất đều là nhất lưu nữ nhân thế nhưng thật đúng là vị người hầu, kia Hạ Vân Kiệt bằng hữu lại là cái gì cấp bậc?

“Ha ha, hiện tại ngươi hẳn là có điểm tin tưởng bằng hữu của ta là ở trên thế giới đều sắp xếp được tên phú hào đi.” Hạ Vân Kiệt cười hỏi.

Marina do dự hạ, cuối cùng còn là gật gật đầu. Nàng như trước là không thể tin Hạ Vân Kiệt bằng hữu là trên thế giới sắp xếp được tên phú hào, làm nàng hiện tại là tuyệt đối tin tưởng, hắn bằng hữu tuyệt đối là cái rất tiền người giàu có.

“Ngươi bằng hữu du thuyền đâu?” Bởi vì đã muốn tin tưởng Hạ Vân Kiệt bằng hữu là cái tuyệt đối rất tiền người giàu có, Marina nhưng thật ra khẩn cấp muốn biết hắn bằng hữu du thuyền đến tột cùng là thế nào một chiếc, có phải hay không so với Vladimir kia chiếc còn muốn sa hoa?

“Tại kia, chính là kia chiếc màu trắng đại thuyền buồm du thuyền.” Hạ Vân Kiệt hướng cảng như hạc trong bầy gà bàn kia chiếc màu trắng song thể thuyền buồm hình du thuyền chỉ chỉ nói.

“Nga, của ta Thượng Đế, kia không phải ngày hôm qua Vladimir nói Catherine nữ vương bệ hạ tư nhân du thuyền sao? Hạ, ngươi như thế nào lại loạn nói đùa !” Marina ánh mắt theo Hạ Vân Kiệt ngón tay phương hướng nhìn lại, liếc mắt một cái liền thấy được kia như hạc trong bầy gà bàn xa hoa du thuyền, đầu tiên là thân thể mềm mại chấn động, tiếp theo lại một lần nữa tức giận trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Chẳng lẽ ta xem đứng lên liền kém như vậy sao? Gặp Marina lại hướng chính mình ném xem thường, Hạ Vân Kiệt cũng không cấm dở khóc dở cười đảo cặp mắt trắng dã.

“Nga, của ta Thượng Đế này không phải Elena tiểu thư

sao? Thật là cao hứng có thể ở nơi này lại gặp ngươi.” Ngay tại Marina cùng Hạ Vân Kiệt cho nhau mắt trợn trắng khi, bọn họ nghe được phía trước vang lên một đạo quen thuộc thanh âm.

Hai người không hẹn mà cùng ngẩng đầu hướng phía trước nhìn lại, chỉ thấy đằng trước vị kia kiêu ngạo liên bang Nga nhà giàu công tử Anufry đang theo Elena chào hỏi, trên mặt mang theo một tia kích động cùng khiêm tốn mỉm cười, hoàn toàn không có ở Marina sinh nhật party ngạo khí.

Chương 934 : Ta cần xin chỉ thị Hạ tiên sinh mới được

Cộng hòa Síp thật đúng là nhỏ a, chân trước vừa chia tay, không nghĩ tới sau lưng ngay tại Maria cảng gặp, Hạ Vân Kiệt nhìn phía trước thái độ hoàn toàn bất đồng Anufry, không khỏi âm thầm lắc lắc đầu.

Anufry thế nhưng nhận thức Elena, hơn nữa hắn trên người thế nhưng hoàn toàn không có phía trước ở party ngạo khí! Mà Marina đầu tiên là cả kinh, lập tức dùng ngờ vực vô căn cứ cùng hỏi ánh mắt đầu hướng về phía Hạ Vân Kiệt. Nàng hiện tại là càng ngày càng nhìn không thấu Hạ Vân Kiệt còn có hắn trong miệng cái gọi là bằng hữu đến đây.

“Ngươi là, a, ngươi là Anufry tiên sinh, thật cao hứng lại nhìn thấy ngươi.” Elena nhìn Anufry đầu tiên là một trận nghi hoặc, sau đó mới nhớ tới trước mắt vị này người trẻ tuổi là ai.

Đối với Elena ngay từ đầu không nhận ra chính mình, Anufry hiển nhiên cũng không có mất hứng, tương phản hắn đối với Elena cuối cùng còn là nhận ra hắn cảm thấy tự đáy lòng vui vẻ cùng kiêu ngạo.

“A, Marina, hạ, các ngươi như thế nào cũng đến cảng !” Ngay tại Anufry bởi vì cuối cùng bị Elena nhận ra đến mà cảm thấy vui vẻ cùng kiêu ngạo khi, đứng ở hắn phía sau Sophia thấy được Marina cùng hạ, vẻ mặt kinh ngạc kêu lên.

Nhìn đến Marina vừa rồi cự tuyệt chính mình mời, nay lại cùng Hạ Vân Kiệt có đôi có cặp đi ở Maria cảng, Anufry sắc mặt không khỏi hơi hơi đổi đổi, mà Vladimir xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt đã muốn phun tức giận.

Gặp Anufry bên kia một vị nữ hài tử thế nhưng nhận thức tôn quý Hạ tiên sinh cùng hắn bằng hữu, Elena trong đầu không khỏi cả kinh, xem Anufry ánh mắt không khỏi trở nên nhu hòa rất nhiều, trên mặt tươi cười cũng trở nên sáng lạn rất nhiều đứng lên.

“Nga, đúng rồi, Anufry tiên sinh cũng là chuẩn bị rời bến sao?” Elena thái độ nhiệt tình hỏi.

“Đúng vậy, nga, ta đều thiếu chút nữa đã quên giới thiệu. Elena, vị này là bằng hữu của ta Vladimir, hắn phụ thân là làm tài chính sinh ý, vị này là Sophia, vị này là a ny đạt, A Gia Hi. Vladimir, vị này là Elena, nàng là cơ nặc duy lan Catherine nữ vương nữ quản gia.” Anufry trên mặt mang theo đắc ý sắc giới thiệu nói, giới thiệu khi ánh mắt còn cố ý phiêu Hạ Vân Kiệt cùng Marina liếc mắt một cái, rất có khoe ra hương vị.

Nghe nói trước mắt vị này Elena dĩ nhiên là cơ nặc duy lan Catherine nữ vương quản gia, Sophia còn có Vladimir sau lại gọi tới hai vị liên bang Nga mỹ nữ tất cả đều kinh ngạc mở to hai mắt nhìn, sau đó rất nhanh đều vẻ mặt cuồng nhiệt sùng bái nhìn về phía Anufry.

Đầu năm nay, vương thất quyền lực tuy rằng sớm đã qua phong kiến thời đại cường thịnh thời kì, nhưng đối với dân chúng mà nói, nàng như trước siêu nhiên mà tôn quý, như trước chỉ có thể làm cho người ta cao cao nhìn lên, càng đừng nói Catherine nữ vương còn là một vị nữ vương chân chính nắm giữ quân chính quyền to, có được vô cùng thật lớn tài phú còn có mỹ mạo. Nay gặp Anufry thế nhưng có thể cùng Catherine nữ vương đặt lên quan hệ, Sophia các nữ nhân tự nhiên phá lệ sùng bái hắn, tựa hồ bởi vậy hắn đột nhiên biến thành một vị thân phận tôn quý quý tộc.

“Thật cao hứng nhận thức ngươi Elena tiểu thư.” Vladimir đương nhiên sẽ không biểu hiện tượng Sophia

đám người giống nhau ngạc nhiên, mà là mặt mang mỉm cười chủ động hướng Elena vươn tay.

“Ta cũng thật cao hứng nhận thức ngươi Vladimir tiên sinh.” Elena thực tao nhã khách khí theo Vladimir nắm tay.

Gặp Elena cùng chính mình thực khách khí, Vladimir nhịn không được dùng mang theo một tia đắc ý sắc hướng Marina cùng Hạ Vân Kiệt nhìn lại.

Này vừa thấy, Vladimir trong đầu càng phát ra đắc ý cùng thống khoái, bởi vì hắn phát hiện Marina giương miệng, trừng lớn ánh mắt, trên mặt tràn ngập khiếp sợ.

Không thật tinh mắt tiện nữ nhân, hiện tại hối hận đi! Kia người Trung Quốc tính cái gì vậy, hắn có thể theo ta so với sao? Hắn trong vòng có thể nhân vật có nhận thức nữ vương bệ hạ sao?

Đáng thương Vladimir không biết Marina khiếp sợ căn bản không phải Anufry nhận thức Catherine nữ vương nhân, nàng khiếp sợ là Elena dĩ nhiên là Catherine nữ vương nữ quản gia! Kia chẳng phải là ý nghĩa Hạ Vân Kiệt bằng hữu chính là Catherine nữ vương ?

Này, điều này sao có thể!

“Đúng rồi, Elena tiểu thư, nghe lời ngươi ý tứ là các ngươi hôm nay cũng muốn rời bến, ta có thể đi hướng nữ vương bệ hạ ân cần thăm hỏi một tiếng sao?” Anufry thực hưởng thụ Sophia đám người kia tràn ngập cuồng nhiệt sùng bái ánh mắt, nhưng trên mặt lại càng phát ra khiêm tốn đối Elena nói.

“Đúng vậy, bất quá thật đáng tiếc nữ vương bệ hạ hôm nay không ở du thuyền.” Elena nghe vậy hơi hơi nhíu hạ mày, thân là nữ vương người bên cạnh, Elena có được

tự nhiên không chỉ có chính là mỹ mạo cùng kinh người thân thủ, còn có sâu sắc sát ngôn quan sắc năng lực, lúc này nàng đã muốn mơ hồ phát hiện Anufry đám người cùng Hạ tiên sinh quan hệ tựa hồ có chút vi diệu. Hơn nữa lấy Anufry thân phận, lúc này đưa ra muốn gặp nữ vương bệ hạ cũng thật là có chút tự cho mình quá cao.

Một quốc gia đứng đầu, lại khởi là ngươi một cái gì sự nghiệp đều không có, chỉ biết là sống phóng túng ăn chơi trác táng muốn gặp có thể gặp !

“Nga, kia thật sự là tiếc nuối.” Anufry cũng không có phát hiện Elena trong mắt lóe ra không vui sắc, nghe vậy rất là có điểm mất mát nói.

“Nghe nói kia chiếc song thể thuyền buồm là nữ vương bệ hạ tư nhân du thuyền, không biết chúng ta hay không có thể đi lên đi thăm một chút?” Nghe nói nữ vương bệ hạ không ở du thuyền, Vladimir mặc dù có chút thất vọng, bất quá lập tức đã có một cái tân ý tưởng. Ngày hôm qua chính là Marina chỉ vào kia chiếc du thuyền ngạc nhiên, hắn biết Marina thực thích kia chiếc du thuyền, cũng rất muốn đi lên xem một chút.

Hôm nay hắn muốn làm cho Marina mở to hai mắt nhìn xem, đi theo vị kia da vàng người Trung Quốc là cỡ nào sai lầm một cái lựa chọn, chỉ có đi theo hắn, mới có cơ hội đi lên như thế xa hoa du thuyền.

Cho nên nói xong lời này sau, Vladimir lại cố ý lấy mắt phiêu Hạ Vân Kiệt cùng Marina một chút, mà Sophia ba nữ tử tử nghe xong Vladimir thỉnh cầu sau, hô hấp rõ ràng trở nên có chút dồn dập đứng lên, đầy đặn bộ ngực dưới ánh mặt trời cao thấp phập phồng, phá lệ mê người.

“Thực xin lỗi, Vladimir tiên sinh, đối với ngươi này thỉnh

cầu, ta cần xin chỉ thị Hạ tiên sinh mới được, hôm nay hắn là này chiếc du thuyền chủ nhân.” Ngay tại Sophia đám người tràn ngập chờ mong ánh mắt dưới, Elena nhìn như khách khí kì thực rất là lãnh đạm trở về một câu, sau đó xoay người hướng Hạ Vân Kiệt hơi hơi khom người.

Nhìn Elena hướng Hạ Vân Kiệt hơi hơi khom người, cung kính mà im lặng chờ đợi hắn trả lời, toàn bộ Maria cảng sát na gian tựa hồ đều im lặng xuống dưới, liền ngay cả kia thật lớn “Trân châu đen” Hào thuyền hải tặc chính chở tràn đầy một thuyền du khách thắng lợi phản cảng khi, kia trời long đất nở bàn tiếng hoan hô đều tựa hồ biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Sophia lại dùng tay nhỏ bé che miệng, trợn tròn hai cái tròng mắt, tựa như thấy được người ngoài hành tinh giống nhau gắt gao nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt.

Nàng căn bản không thể tưởng tượng, kia ở trên máy bay trong lúc vô ý gặp được Trung Quốc người trẻ tuổi, thế nhưng hội cùng Catherine nữ vương bệ hạ nhấc lên quan hệ. Hơn nữa theo Elena đối đãi hắn cùng Anufry thái độ đến xem, kia nguyên bản ở nàng cảm nhận trung thực ngưu bức Anufry cùng hắn căn bản là không phải cùng cái cấp bậc nhân vật.

Anufry cùng Vladimir đồng dạng hoàn toàn mắt choáng váng, sắc mặt hắc rối tinh rối mù. Bọn họ thật là nằm mơ cũng không nghĩ tới, trước mắt vị này ở party thượng bị bọn họ một mà tái trào phúng Trung Quốc người trẻ tuổi, thế nhưng nhận thức Catherine nữ vương bệ hạ. Mà giờ này khắc này Elena kia tĩnh đợi Hạ Vân Kiệt trả lời cung kính thái độ, càng như một cái thật to bàn tay hung hăng tát ở tại Anufry cùng Vladimir trên mặt, làm cho bọn họ cảm thấy hỏa lạt lạt đau đớn.

Buồn cười bọn họ ở party thượng thế nhưng một mà tái

giễu cợt người ta, buồn cười Anufry vừa rồi còn vì Elena nhận ra hắn, hơn nữa đối hắn hơi chút khách khí nhiệt tình một chút liền dào dạt đắc ý, càng buồn cười còn là Vladimir tưởng lên du thuyền đánh giá thỉnh cầu phía sau màn tâm tư.

Giờ khắc này, Anufry cùng Vladimir cảm giác chính mình cỡ nào giống cái tiểu sửu, đáng thương buồn cười còn có buồn cười!

“Sophia, có hứng thú đi ra biển thưởng thức mặt trời lặn sao?” Hạ Vân Kiệt đối mặt Elena xin chỉ thị, cũng là ngay cả con mắt cũng chưa xem Anufry cùng Vladimir liếc mắt một cái, mà là mặt mang mỉm cười nhìn Sophia, thản nhiên hỏi.

“Ta, ngươi, ý của ngươi là ta cũng có thể cùng, với ngươi cùng nhau đi lên nữ vương du thuyền rời bến thưởng thức mặt trời lặn?” Sophia nghe vậy ít dám tin tưởng chính mình lỗ tai, ngón tay chỉ vào chính mình kia ngạo nhân bộ ngực, kích động lắp bắp hỏi.

“Đương nhiên, ngươi là Marina tốt nhất bằng hữu, ta nghĩ Marina khẳng định thực thích nàng sinh nhật thời điểm có ngươi vị này bằng hữu làm bạn tại bên người.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói một câu, sau đó lại đem ánh mắt chuyển hướng còn hãy còn đắm chìm ở khiếp sợ trung không có biện pháp hoàn hồn Marina, mỉm cười nói:“Đúng không? Marina!”

“Ân, a, đúng vậy, đương nhiên, Sophia là ta tốt nhất bằng hữu!” Marina “Ân a” một trận thế này mới đột nhiên bừng tỉnh lại đây, nhìn Hạ Vân Kiệt kích động liên tục gật đầu nói.

Giờ khắc này, nàng đột nhiên cảm thấy chính mình chính là kia truyện cổ tích Andersen chuyện xưa trung cô bé lọ lem!

“Chúng ta đây đi thôi.” Hạ Vân Kiệt cười nhẹ, bày cái thực thân sĩ “Thỉnh” động tác. Về phần Anufry cùng Vladimir hắn như trước liếc mắt một cái cũng chưa xem.

Sophia cùng Marina nhìn như trước mặt mang mỉm cười Hạ Vân Kiệt, đều có loại phi thường không chân thật, phảng phất ở cảnh trong mơ trung cảm giác, hoảng hốt một hồi lâu nhi, mới vẻ mặt kích động theo Hạ Vân Kiệt cùng nhau đi.

“Thực xin lỗi, Hạ tiên sinh, ta cảm thấy ta hẳn là cùng Vladimir bọn họ lên tiếng kêu gọi.” Đi rồi hai bước, Sophia mới đột nhiên nhớ tới chính mình thăm kích động, thế nhưng đã quên cùng Vladimir cùng Anufry lên tiếng kêu gọi. Mặc kệ Vladimir đối nàng là ôm cái gì tâm tư, kia cũng là nàng cam tâm tình nguyện, nay nàng không theo bọn họ cưỡi du thuyền, Sophia cảm thấy chính mình về tình về lý hay là muốn theo chân bọn họ nói một tiếng, chẳng sợ làm như vậy hội nhạ cao quý Hạ tiên sinh mất hứng.

“Ta cũng như vậy cho rằng Sophia.” Nhìn Sophia đề yêu cầu khi có chút không yên bất an biểu tình, Hạ Vân Kiệt hướng nàng cười cười nói, trong mắt toát ra một tia thưởng thức sắc.

Sophia tuy rằng lợi thế, tuy rằng hư vinh tâm cường, nhưng làm việc còn là có như vậy chút nguyên tắc, nhưng thật ra làm cho Hạ Vân Kiệt xem trọng nàng liếc mắt một cái.

Chương 935 : Nhục nhã

“Lăn, ngươi này thối kỹ nữ, ngươi này ái mộ hư vinh, vì tiền tài là có thể cởi sạch quần áo làm cho người ta thao kỹ nữ, ta không cần ngươi giả hề hề đến theo ta nói đúng không khởi!” Hiển nhiên Sophia nói lời từ biệt, đối với chính lần cảm nhục nhã Anufry cùng Vladimir mà nói, không phải đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi mà là đổ dầu vào lửa, Sophia vừa mới đi đến bọn họ trước mặt, vừa mới mặt mang xin lỗi theo chân bọn họ nói xin lỗi, hai người liền cơ hồ trăm miệng một lời, vẻ mặt khinh bỉ nhục mạ nói.

“Ngươi, các ngươi, ô ô……” Sophia hiển nhiên không nghĩ tới chính mình xin lỗi đến cũng là như thế nhục nhã tính nhục mạ, mà giờ khắc này, nàng cũng rốt cục hiểu được chính mình tại đây chút nhà giàu công tử trong mắt bất quá chính là cái kỹ nữ, cũng rốt cục hối hận không có nghe Marina nhắc nhở nàng.

Hạ Vân Kiệt vốn là không nghĩ quản Sophia cùng liên bang Nga nhà giàu công tử trong lúc đó sự tình, đây là Sophia chính mình sự tình, nhưng thấy Sophia bị nhục nhã bị nhục mạ khóc, Hạ Vân Kiệt còn là nhịn không được cau mày, đi lên trước nói:“Anufry, Vladimir tiên sinh, đây là các ngươi người Nga đối đãi xinh đẹp nữ sĩ thái độ sao? Các ngươi làm cho ta nghĩ đến dã man cùng thô lỗ! Hiện tại mời các ngươi lập tức vì lời nói mới rồi hướng Sophia tiểu thư xin lỗi.”

“Trung Quốc hạ, ngươi tính cái gì vậy? Ngươi có cái gì tư cách đối chúng ta khoa tay múa chân? Đừng tưởng rằng cùng nữ vương bệ hạ nhận thức cũng rất giỏi, nữ vương bệ hạ là nữ vương bệ hạ, ngươi là ngươi! Đừng quên, các ngươi Trung Quốc từng là chúng ta người Nga tiểu đệ, chúng ta người Nga sự tình, còn không tới phiên ngươi một người Trung Quốc mà nói ba nói bốn!”

Gặp Hạ Vân Kiệt lấy người thắng tư thái, lấy thượng vị giả tư thái, cao cao tại thượng nhìn xuống, mệnh lệnh chính mình, Anufry cùng Vladimir đều là vẻ mặt thẹn quá thành giận, hơn nữa Anufry coi như là liên bang Nga một vị có quyền thế công tử ca, lại cảm thấy hôm nay lần chịu nhục nhã, nghe xong Hạ Vân Kiệt trong lời nói sau, cơ hồ là nhảy dựng lên chỉ vào Hạ Vân Kiệt rít gào nói, vốn là anh tuấn mặt bởi vì phẫn nộ mà vặn vẹo trở nên phá lệ dữ tợn đáng sợ, sợ tới mức Sophia cùng Marina sắc mặt đều sát kia gian trở nên tái nhợt không có chút máu.

“Anufry tiên sinh, mời ngươi lập tức hướng……” Mà Elena gặp Anufry hướng Hạ Vân Kiệt rít gào, lập tức lạnh khuôn mặt đi lên trước, một đôi tiếu mâu hung ác nhìn chằm chằm Anufry.

Nói đùa, không nói Hạ tiên sinh là cứu bọn họ tánh mạng đại ân nhân, thần tiên sống, liền vẻn vẹn Hạ tiên sinh là nữ vương nam nhân này một thân phận, Elena liền tuyệt không cho phép Anufry nhục mạ hắn, đây là đối cơ nặc duy lan vương thất nhục nhã!

Bất quá Elena trong lời nói còn chưa nói hoàn đã bị Hạ Vân Kiệt xua tay ngăn trở.

Đối với Hạ Vân Kiệt mệnh lệnh, Elena là nửa điểm không hề dám cãi lời, cho nên thấy hắn xua tay lập tức liền ngoan ngoãn đứng ở hắn phía sau, nhưng một đôi tiếu mâu còn là hung tợn nhìn chằm chằm Anufry cùng Vladimir.

“Tốt lắm Anufry, Vladimir tiên sinh, không xin lỗi cũng không quan hệ, bất quá chờ các ngươi muốn xin lỗi khi, ta nghĩ lại muốn xem Sophia tiểu thư còn có ta tâm tình. Còn có, ta nghiêm túc nói cho ngươi, về sau không cần theo ta nói cái gì lão đại ca, tiểu đệ, các ngươi liên bang Nga chính là vô sỉ cường đạo, các ngươi chính mình

tính tính đoạt đi rồi chúng ta bao nhiêu quốc thổ? Còn có Trung Quốc có một câu kêu ba mươi năm Hà Đông ba mươi năm Hà Tây, phong thủy thay phiên chuyển, còn là đã quên các ngươi từng huy hoàng đi! Đạp kiên định làm người, nếu không không biết ngày nào đó liền họa trời giáng !" Nói xong Hạ Vân Kiệt không còn xem bọn hắn hổn hển mặt liếc mắt một cái, kéo qua như trước sợ tới mức có chút hoang mang lo sợ, thậm chí trong mắt còn treo nước mắt Sophia cùng Marina tay nói:"Sophia không cần thương tâm, chúng ta đi thôi, ta nghĩ bọn họ rất nhanh sẽ vì bọn họ nhục nhã ngươi nói rồi sau đó hối."

Sophia cùng Marina bị Hạ Vân Kiệt lôi kéo thủ, không tự chủ được liền đi theo hắn đi rồi.

Đi rồi một hồi lâu nhi, hai người thế này mới dần dần phục hồi tinh thần lại, Sophia nhẹ nhàng lau khóe mắt nước mắt, nói khẽ với Hạ Vân Kiệt nói:"Cảm ơn ngươi Hạ tiên sinh, ta thật không biết Vladimir bọn họ sẽ là người như vậy."

"Đúng vậy, thật sự thật cám ơn ngươi Hạ tiên sinh, nếu không phải bởi vì có ngươi, ta nghĩ chờ Sophia phát hiện sau, nàng đã bị thương tổn hội càng nghiêm trọng." Marina cũng là sau một lúc sợ cảm tạ nói.

Nàng là biết Vladimir không phải cái ở tình cảm chuyên nhất có tiền công tử ca, nhưng không nghĩ tới hắn tính cách cũng là như thế ti tiện, đúng là như thế đối đãi nàng cùng Sophia.

"Marina, Sophia, ta còn là càng thích nghe các ngươi xưng hô ta hạ, mà không phải Hạ tiên sinh." Hạ Vân Kiệt cười nói, tựa hồ đã muốn hoàn toàn đã quên vừa rồi chuyện đã xảy ra.

"Chúng ta có thể chứ?" Marina cùng Sophia tiếu mâu

mạnh sáng ngời, ngập nước nhìn Hạ Vân Kiệt, vẻ mặt không dám tin hỏi.

“Đương nhiên, đừng quên chúng ta là bằng hữu. Ta nghĩ các ngươi ở trên máy bay theo ta đến gần nói chuyện phiếm, còn có mời ta tham gia các ngươi party, sẽ không là vì ta cùng Catherine nhận thức duyên cớ đi.” Hạ Vân Kiệt nhìn các nàng cười hỏi.

“Đương nhiên không phải, khi đó chúng ta chích nghĩ đến ngươi là cái bình thường Trung Quốc du khách.” Hai người cơ hồ trăm miệng một lời trả lời.

“Một khi đã như vậy, hiện tại các ngươi cũng không hẳn là bởi vì ta là Catherine bằng hữu, liền đối ta vài phần kính trọng.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Cảm ơn ngươi hạ, ngươi thật sự là người tốt khiêm tốn mà thành thực.” Marina nghe vậy một trận cảm động nói.

“Ha ha, ta nhớ rõ giống như có vị xinh đẹp nữ sĩ luôn cho rằng ta ở nói đùa, ở xuy ngưu nga!” Hạ Vân Kiệt gặp Marina dùng chính mình từng nói qua trong lời nói đến khen chính mình, không khỏi nở nụ cười.

“Ta, ta, ta……” Marina nhìn Hạ Vân Kiệt cười ha hả bộ dáng, xấu hổ đến vẻ mặt đỏ bừng, nói đều nói không ra.

“Tốt lắm, Marina, với ngươi nói đùa. Hiện tại ngươi tổng hẳn là tin tưởng ta có thể cho ngươi ‘Nhiên nhã’ đồ trang điểm ở cộng hòa Síp tiêu thụ đại lý quyền đi!” Hạ Vân Kiệt gặp Marina xấu hổ đến nói không ra lời, cũng là có chút kinh ngạc cho nàng đột nhiên gian trở nên thẹn thùng tính cách, không dám tái cười đi xuống, miễn cho vị này nguyên bản tính cách sáng sủa nhiệt tình cộng hòa Síp nữ hài tử thẹn quá thành giận.

“Cái gì ‘Nhiên nhã’ đồ trang điểm ở cộng hòa Síp tiêu

thụ đại lý quyền? Đây là chuyện gì xảy ra Marina?” Sophia nghe vậy kinh thanh kêu lên.

Gặp Sophia kinh ngạc bộ dáng, Marina đem Hạ Vân Kiệt phía trước ở nhà nàng nói qua lời nói cùng nàng nói một lần, nghe được Sophia vẻ mặt kích động cùng hối hận.

Kích động làm nhiên là bạn tốt có thể không cần bán phòng ở, không chỉ có không cần bán phòng ở nhưng lại tìm được rồi một phần tiền cảnh tốt lắm sinh ý. Hối hận là, lúc ấy nàng thế nhưng quỷ mê tâm hồn cùng Vladimir cùng Anufry cùng nhau đi rồi, nếu không nàng nói không chừng cũng có thể tham dự này kiếm tiền sinh ý.

“Hạ, này thật sự có thể chứ? Bằng hữu của ngươi hội đáp ứng sao? Có thể hay không cho ngươi khó xử? Dù sao đây là một quốc gia tiêu thụ đại lý quyền, hơn nữa vạn nhất ta tiêu thụ không tốt……” Marina nhưng không có Sophia như vậy kích động, chuyện tới trước mắt, làm hết thảy đều là thật sự thời điểm, nàng ngược lại có chút thay Hạ Vân Kiệt lo lắng đứng lên.

“Yên tâm đi Marina, kỳ thật ta chính là ‘Nhiên nhã’ đồ trang điểm đại lão bản, hơn nữa cộng hòa Síp cũng chỉ là một cái rất nhỏ quốc gia, tương đối cho Trung Quốc thật lớn thị trường, nó nhiều nhất cũng liền tương đương với một địa cấp thị số định mức. Ngươi chỉ để ý buông tay đi kinh doanh chính là, đương nhiên Sophia là ngươi bằng hữu, nàng cũng có thể tham dự, còn có ta còn có ba vị Trung Quốc bằng hữu ở trong này đọc sách, ta không biết các nàng có hay không hứng thú, các nàng nếu có hứng thú, các ngươi vài người người trẻ tuổi có thể cùng nhau đại lý ‘Nhiên nhã’ ở cộng hòa Síp tiêu thụ quyền, như vậy có quen thuộc Trung Quốc cùng cộng hòa Síp hợp tác đồng bọn, ở tiêu thụ trù tính, cùng Trung Quốc câu thông các phương diện, các ngươi kinh doanh đứng lên hẳn là hội thuận lợi rất nhiều.” Hạ Vân Kiệt trấn an nói.

“Thật vậy chăng? Hạ, ta thật sự cũng có thể tham dự sao? Ngươi không trách ta sao?” Sophia kích động cơ hồ nhảy dựng lên, tay run run cầm lấy Hạ Vân Kiệt cánh tay, một đôi đầy đặn ngực khí như ba đào mãnh liệt mênh mông.

“Sophia, nếu ngươi có thể buông ra tay, ta nghĩ là không thành vấn đề.” Hạ Vân Kiệt nhìn Sophia kích động kia đôi đồ sộ ngực khí đều đụng phải chính mình cánh tay còn hồn nhiên chưa thấy, không khỏi dở khóc dở cười nói.

“Thật vậy chăng? Ta cái này buông ra tay, cái này buông ra tay!” Sophia nghe vậy kích động liên tục nói, nhưng là kích động trung nàng hiển nhiên không có nghe biết Hạ Vân Kiệt lời nói, miệng nói xong buông ra tay, tay lại còn là gắt gao cầm lấy Hạ Vân Kiệt cánh tay, thẳng đến Marina huých một chút nàng, nàng mới đột nhiên tỉnh ngộ lại đây, vội vàng buông lỏng tay ra, bất quá cũng không biết nàng là có ý còn là vô ý, kia đôi đầy đặn ngọc nữ phong lại nhẹ nhàng cọ hạ Hạ Vân Kiệt cánh tay, mềm lại không mất no đủ co dãn, làm cho Hạ Vân Kiệt có chút buồn bực.

Này đến tột cùng là ai chiếm ai tiện nghi đâu?

Tương đối cho Sophia kích động cùng chính mình cũng có thể tham dự kiếm tiền sự nghiệp, Marina càng quan tâm cũng là Hạ Vân Kiệt thế nhưng chính là “Nhiên nhã” Đồ trang điểm đại lão bản, còn có ba vị Trung Quốc ở cộng hòa Síp lưu học nữ hài tử tham dự.

“Cảm ơn ngươi hạ, ngươi nghĩ đến thực chu đáo, còn có ngươi thật sự thật là lợi hại, thế nhưng ngắn ngủn thời gian sáng lập như vậy một cái cơ hồ đã muốn có thể cùng Chanel các xa xỉ phẩm lão bài tử cùng so sánh bài tử.” Ở Sophia rốt cục khôi phục một ít bình tĩnh sau,

Marina thế này mới ký yên tâm lại cảm kích bội phục nói.

“Đúng vậy, trách không được hạ ngươi hội trở thành nữ vương bệ hạ bằng hữu.” Sophia nghe vậy rộng mở trong sáng nói.

Ở Âu châu, thượng tầng xã hội bao gồm vương thất thành viên hướng đến đều là này đó xa xỉ phẩm người ủng hộ, này mốt đại sư, xa xỉ phẩm phẩm bài có được giả xưa nay đuổi kịp tầng xã hội có tốt quan hệ. Bọn họ cần thượng tầng xã hội đến tiêu phí, đến đề cao phẩm giá quy định giá trị cùng với kéo dân chúng đối xa xỉ phẩm tiêu phí nhiệt tình, đồng dạng, thượng tầng xã hội cũng cần này đó xa xỉ phẩm đến chương hiển bọn họ thưởng thức, cùng với bọn họ siêu nhiên địa vị.

Hạ Vân Kiệt nếu là “Nhiên nhã” Đồ trang điểm lão bản, kia hắn trở thành Catherine nữ vương bệ hạ bằng hữu tựa hồ cũng rất dễ dàng lý giải.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười cười, không có bao nhiêu làm giải thích, hiểu rõ nói một ít tin tức Elena lại càng không hội lắm miệng đi cố ý giải thích, không phải Hạ tiên sinh trèo cao nữ vương, mà là nữ vương trèo cao Hạ tiên sinh, lúc này Elena tâm tư còn đang suy nghĩ vừa rồi Hạ tiên sinh cùng kia hai liên bang Nga người giàu có trong lúc đó xung đột.

Đối với bọn họ hai vũ nhục Hạ tiên sinh hành vi, còn có nhục mạ hắn bằng hữu hành vi, Elena là không thể dễ dàng tha thứ.

Chương 936 : Ghen ghét dữ dội

“Hạ tiên sinh, kia Anufry phụ thân Slava cùng nữ vương bệ hạ có chút sinh ý lui tới, ngài xem……” Một đường đi tới, nhanh đến du thuyền khi, Elena nhớ tới vừa rồi Anufry cùng Vladimir đối Hạ tiên sinh mạo phạm, rốt cục nhịn không được thật cẩn thận xin chỉ thị nói.

“A! Thực xin lỗi, hạ, đều do ta, nếu không ta……” Elena nói còn chưa nói xong, cùng Hạ Vân Kiệt đi cùng một chỗ Marina cùng Sophia đã muốn sợ tới mức hoa dung thất sắc. Hơn nữa Sophia nhớ tới vừa rồi Hạ Vân Kiệt bởi vì chính mình duyên cớ cùng Anufry huyên phi thường không thoải mái, nếu là bởi vậy tiến tới ảnh hưởng đến nữ vương bệ hạ cùng Anufry phụ thân sinh ý lui tới, lại sợ tới mức vội vàng sắc mặt tái nhợt liên tục xin lỗi.

Ở các nàng xem ra, chẳng sợ Hạ Vân Kiệt là “Nhiên nhã” Đồ trang điểm phía sau màn lão bản, nhưng mặc kệ là tài phú còn là thân phận địa vị, còn là không có biện pháp cùng cơ nặc duy lan Catherine nữ vương. Cho nên ở các nàng xem ra, Elena lúc này nói nhắc nhở, hơi có chút trách cứ hắn cùng Anufry trở mặt ý tứ.

“Không cần lo lắng, chính là hai tiểu sửu mà thôi.” Hạ Vân Kiệt gặp Marina cùng Sophia sợ tới mức hoa dung thất sắc, vẻ mặt lo lắng bộ dáng, nao nao, bất quá lập tức liền hiểu được các nàng lo lắng cái gì, không khỏi cười hướng các nàng khoát tay áo, trấn an một câu, sau đó chuyển hướng Elena, thản nhiên nói:“Ta không thích cùng người đối địch Trung Quốc việc buôn bán, nếu kia Anufry phụ thân cùng Catherine có sinh ý lui tới, chờ Catherine bên kia sự tình kết thúc sau khi, tái nói cho nàng đoạn tuyệt cùng Slava sinh ý lui tới đi, hiện tại sẽ không muốn đánh nhiễu nàng đi.”

“Tốt Hạ tiên sinh, ta nghĩ nữ vương bệ hạ khẳng định cũng thực chán ghét cùng như vậy người Nga việc buôn bán.” Elena nghe vậy cung kính trả lời.

Nghe Hạ Vân Kiệt cùng Elena vừa nói nhất đáp, bản rất là lo lắng Marina cùng Sophia khiếp sợ há to miệng ba, nửa ngày đều khép lại không hơn.

Các nàng như thế nào nghe đều có chút như là đang nghe nói nhảm mà thôi cảm giác. Bởi vì nghe Hạ Vân Kiệt khẩu khí, Catherine nữ vương là khẳng định hội cùng hắn cùng tiến thối, mà Elena trả lời tựa hồ cũng tọa thật Hạ Vân Kiệt kết luận.

Nhưng này như thế nào khả năng? Chẳng lẽ một Trung Quốc người trẻ tuổi, một nhà đồ trang điểm công ty lão bản, có thể tả hữu một quốc gia nữ vương đối sinh ý đồng bọn lựa chọn bất thành? Huống chi Hạ Vân Kiệt ngữ khí là như vậy lạnh nhạt khẳng định, hình như là đang nói một kiện phi thường tùy ý sự tình giống nhau, cái này càng lộ ra một cỗ tử làm cho Marina cùng Sophia căn bản không thể tưởng tượng không thể tưởng tượng.

Thậm chí bởi vì kinh hãi cùng Hạ Vân Kiệt cùng Elena đối thoại, Marina cùng Sophia đi tới bến tàu bên, thấy được kia gần trong gang tấc, mặc kệ là mỹ quan tạo hình còn là thật lớn thể tích đều có thể mang cho người thật lớn thị giác đánh sâu vào màu trắng song thể thuyền buồm hình xa hoa du thuyền khi, cũng tựa hồ hồn nhiên chưa thấy, như trước đem ánh mắt ngơ ngác dừng ở kia tuổi trẻ người Trung Quốc trên người.

Vốn, các nàng nghĩ đến tự mình biết nói Hạ Vân Kiệt Trung Quốc người giàu có thân phận, nhưng này một khắc, các nàng phát hiện chính mình tựa hồ đối trước mắt vị này tuổi trẻ người Trung Quốc như trước hoàn toàn không biết gì cả.

“Thật sự là một chiếc không sai du thuyền.” Đứng ở bến tàu, ngửa đầu nhìn trước mắt này chiếc màu trắng song thể thuyền buồm hình xa hoa du thuyền, Hạ Vân Kiệt trong mắt không khỏi toát ra một chút thưởng thức sắc.

Đây là một chiếc tạo hình phi thường tinh xảo tuyệt đẹp, tràn ngập đẹp đẽ quý giá khí chất xa hoa du thuyền. Đĩnh lớn lên khái ở hai mươi sáu bảy mét, đĩnh chiều rộng mười một hai mét. Chỉ sưởng lộ ở tầm nhìn hạ kia siêu đại sàn tàu không gian, là có thể làm cho du thuyền chủ nhân tùy tiện mời một hai mười người cử hành trên biển party. Về phần bên trong không gian bài trí, đứng ở bến tàu cũng là không thể nhìn trộm.

“Hạ tiên sinh, Marina, Sophia tiểu thư, thỉnh thượng du đĩnh đi. Đây là nữ vương bệ hạ ở 2003 năm mua tiến Ba Lan sunreef công ty sinh sản song thể thuyền buồm hình du thuyền, đĩnh dài 27.43 mét, đĩnh khoan 11.07 mét. Bên trong xứng có một chủ phòng ngủ, ba cái khách nằm, một cái có thể đồng thời cất chứa mười người dùng cơm nhà ăn, còn có nghỉ ngơi khu, phòng khách, văn phòng……” Elena gặp đã muốn đến mục, tự nhiên là nhiệt tình mời Hạ Vân Kiệt ba người đăng đĩnh, sau đó dẫn bọn họ một đường giới thiệu.

Theo Elena giới thiệu, cùng với ánh mắt sở chạm đến kia chỉ có ở một ít điện ảnh cảnh tượng trung khả năng nhìn đến xa hoa bài trí bố trí, Marina cùng Sophia tâm tư cũng dần dần theo vừa rồi khiếp sợ trung tỉnh táo lại, bất quá lại lập tức lâm vào mặt khác một loạt sợ hãi than trung.

Du thuyền không chỉ có không gian thật lớn, bố trí xa hoa, hơn nữa du thuyền thượng từng cái khu vực sớm đã duyên dáng yêu kiều một vị tóc vàng mắt xanh gợi cảm nữ lang, mỗi khi Hạ Vân Kiệt đám người nghênh diện hướng các nàng đi đến khi, nghênh đón bọn họ

luôn tối ngọt mỉm cười cùng tao nhã cúi đầu, làm cho Marina cùng Sophia thiếu chút nữa sinh ra một loại chính mình chính là nữ vương bệ hạ lỗi thấy.

“Xin hỏi Hạ tiên sinh, các xinh đẹp nữ sĩ, chúng ta hay không hiện tại liền xuất cảng?” Một vị đội thuyền trưởng mũ, mặt bộ góc cạnh rõ ràng, bộ dạng phá lệ anh khí bích nhãn mỹ nữ đi lên đến, hướng Hạ Vân Kiệt hơi hơi cúi đầu xin chỉ thị nói.

“Hạ tiên sinh, vị này là chúng ta thuyền trưởng Angelina.” Elena hợp thời giới thiệu nói.

“Ngươi hảo Angelina thuyền trưởng, xuất cảng đi.” Hạ Vân Kiệt thân thủ cùng anh khí bích nhãn mỹ nữ thuyền trưởng nắm xuống tay, cười gật gật đầu nói, trong lòng cũng rất thích này chiếc du thuyền cho tới phục vụ nhân viên công tác, từ thuyền trưởng đều là nữ sĩ.

Thân là một nam nhân, Hạ Vân Kiệt cũng không thích chính mình nữ nhân mặc tam điểm thức bikini ở du thuyền thượng phơi nắng khi, bên người còn có nam nhân ánh mắt ở nàng kia gợi cảm mà bại lộ trên người đổi tới đổi lui.

Hiện tại xem ra, Catherine mặc dù có ở trong hoàng cung lỏa du thói quen, nhưng ở công chúng trước mặt còn là có vẻ bảo thủ, điểm ấy Hạ Vân Kiệt thực thích.

Xem qua bãi biển thỉnh thoảng có thể thấy được quang cánh tay nữ nhân, xem qua Elena trước mặt chính mình mặt cởi điệu Bra, Hạ Vân Kiệt trong lòng thật đúng là có điểm lo lắng Catherine sẽ có như thế hào phóng hành động, nay xem ra là nhiều lo lắng.

Catherine nữ vương này chiếc du thuyền tên gọi ái thần hào, cũng là thuyền buồm cũng là động lực đĩnh.

Gió biển từ từ, Angelina dâng lên vải bạt, xinh đẹp mà xa hoa ái thần hào chậm rãi sử ra Maria cảng, khiến cho không ít người chú mục cùng sợ hãi than.

Trong đó cũng có Anufry cùng Vladimir hai người, nhưng bọn hắn trong mắt toát ra đến không phải sợ hãi than cùng hâm mộ, có chính là ghen tị cùng cừu hận.

“Anufry, bị này hoàng hầu tử như vậy nhục nhã trêu đùa, chẳng lẽ chúng ta cứ như vậy tính bất thành?” Vladimir nhìn trắng noãn thuyền buồm giống như một đóa mây trắng bình thường, ở tịch dương hạ, đón ánh nắng chiều quang mang, ở xanh lam sắc đại hải chậm rãi hướng phương xa thổi đi, càng phiêu càng xa, trong mắt toát ra hừng hực thiêu đốt lòng đố kị, cắn răng hỏi.

Có một câu kêu không chiếm được vĩnh viễn là tốt nhất, nếu nói Vladimir trước kia đối với Marina là ôm chơi đùa thái độ, nhưng hiện tại bởi vì Hạ Vân Kiệt chặn ngang nhất chân, nghĩ nàng giờ này khắc này có lẽ cũng đã đầu nhập đến hắn trong lòng uyển chuyển cầu hoan, hắn cũng là tâm như đao cắt, phảng phất thất tình bình thường khó chịu.

“Vladimir, này nhân có thể cùng Catherine nữ vương nhấc lên quan hệ, hơn nữa Elena đối hắn thái độ cũng rất là tôn kính, hiển nhiên hắn không phải hắn theo như lời lão sư đơn giản như vậy, ta hoài nghi hắn rất có thể là đến từ Trung Quốc mỗ cái màu đỏ gia tộc. Ta đi quá Bắc Kinh, ta cùng Bắc Kinh một ít đến từ màu đỏ gia tộc người trẻ tuổi từng có tiếp xúc, bọn họ người người đều là người ở mặt ngoài khiêm tốn, khung kiêu ngạo, bọn họ công tác có lẽ chính là ở chính phủ ngành làm nhâm một cái ở chúng ta xem ra cũng không thu hút chức vụ. Nhưng bọn hắn lại thường thường có được ngươi không có biện pháp tưởng tượng quyền lực thậm chí tiền tài.” Anufry trong mắt đồng dạng thiêu đốt hừng hực lòng đố kị, lấy thân phận của hắn, hắn đã muốn rất nhiều

năm không đã bị như vậy nhục nhã cùng đả kích, hơn nữa đối phương còn là đến từ Trung Quốc. Bất quá, Anufry cho dù tái hoàn khố, hắn cũng là biết Hạ Vân Kiệt nếu có thể cùng Catherine nhấc lên quan hệ, đến đây cũng là tuyệt đối sẽ không kém cỏi cùng hắn, cho nên nghe vậy thật không có lập tức kêu gào cấp cho Hạ Vân Kiệt đẹp mặt, mà là ngưng trọng một khuôn mặt, trầm giọng nói.

“Kia thì thế nào? Nơi này là cộng hòa Síp cũng không phải Trung Quốc. Thân phận của hắn chỉ có ở Trung Quốc hữu dụng, ly khai kia phiến đặc thù thổ nhưỡng, hắn cái gì cũng không là. Hơn nữa Trung Quốc chính phủ hiện tại vì có thể tranh thủ một cái hòa bình quật khởi đại hoàn cảnh, đối ngoại chính sách luôn luôn đều là có vẻ ôn hòa.” Vladimir cắn răng nói, trong mắt lộ ra một chút hung quang.

“Ngươi muốn thế nào?” Anufry cảm giác được Vladimir trong lời nói sở hàm sát ý, không khỏi biến sắc, thấp giọng hỏi nói, nói xong còn hướng bên người hai vị liên bang Nga nữ nhân huy phất tay, ý bảo các nàng tránh ra một ít.

Kia hai vị liên bang Nga mỹ nữ đô đô miệng, có chút bất mãn tránh ra.

“Ta nghĩ giết hắn!” Vladimir cắn răng, lạnh như băng lãnh nói, hắn hiện tại nhất tưởng khởi Marina trong lòng liền như bị dao nhỏ trạc bình thường khó chịu, người Nga trong khung cái loại này đi cực đoan, hung tàn bản tính ở bất tri bất giác trung bị hoàn toàn kích phát rồi đi ra.

“Ngươi điên rồi sao? Kia Hạ Vân Kiệt nếu thật sự là đến từ Trung Quốc mỗ cái cường đại màu đỏ gia tộc, kia hội nhấc lên đại cuộn sóng, chúng ta cũng sẽ gặp phải đại phiền toái.” Anufry nghe vậy kinh hô.

“Anufry, ngươi không phải nói đầu năm nay, tiền tài nắm trong tay hết thảy sao? Đừng nói cho ta, ngươi không tốn tiền mua qua người mệnh. Ta nghĩ, loại chuyện này phụ thân ngươi Slava làm hẳn là càng nhiều đi? Hơn nữa, nhà ngươi cùng nhà của ta việc buôn bán, hẳn là cũng không dùng một phần nhỏ loại này thủ đoạn trừ bỏ đối thủ đi?” Vladimir trong thanh âm lộ ra một tia âm trầm nói.

Anufry nghe vậy không tái kinh hô, mà là yên lặng nhìn Vladimir, trong mắt lóe ra do dự lựa chọn ánh mắt.

Liên bang Nga là trên thế giới tài phú phân phối tối không công bình quốc gia, chiếm cả nước dân cư bách phân chi nhất người giàu có nắm giữ cả nước 70% nhất tài phú, cơ ni hệ số là 0.81. Mà này đó người giàu có, nhất là hàng tỉ phú ông, rất ít là thật chính dựa vào chính mình dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, cơ hồ đều là lúc ấy tô liên tư hữu hóa trong quá trình, này dựa vào trong tay quyền lực bán vãi quốc hữu tài sản mà rất nhanh tích lũy khởi nguyên thủy tư bản. Có thể nói, những người này tài phú đều là thành lập ở đánh cắp quốc gia tài phú cùng nhân dân mồ hôi và máu trụ cột phía trên.

Anufry cùng Vladimir bọn họ gia tộc cũng không ngoại lệ, bọn họ tài phú tích luỹ ban đầu đều là không riêng màu, đến cộng hòa Síp đến đầu tư, đơn giản là tài sản một loại dời đi phương thức, trên thực tế, Vladimir hắn phụ thân cái gọi là tài chính công ty, kỳ thật chính là bang liên bang Nga phú hào còn có một ít địa hạ thế lực tẩy tiền đen một cái công ty. Mà Anufry gia tộc đề cập buôn bán lĩnh vực liền càng quảng, không chỉ có có bên ngoài thượng dầu mỏ năng nguyên, tư dưới thậm chí ngay cả quân hỏa cũng có đề cập.

Sinh ra tại đây dạng gia đình, mưa dầm thấm đất việc

này, đối với hắc ám, đối với huyết tinh, Vladimir cũng không xa lạ, Anufry đồng dạng không xa lạ, làm rất nhiều chuyện không có biện pháp dùng quang minh thủ đoạn giải quyết khi, bọn họ đều đã thói quen tính lựa chọn âm u thủ đoạn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 937 : Đi cực đoan

“Anufry, chẳng lẽ ngươi liền cam nguyện bị kia hoàng hầu tử như vậy nhục nhã sao? Ta nhưng là biết ngươi là người kiêu ngạo, ở Matxcova quyền quý cũng là người có thân phận có địa vị, chẳng lẽ ngươi liền nguyện ý như vậy bị nhục nhã mà không phản kích?” Vladimir vẻ mặt tức giận bất bình hỏi.

“Đương nhiên không muốn!” Anufry cầm quyền đầu, mặt âm trầm nói, vốn là lóe ra không chừng ánh mắt đột nhiên co rụt lại.

Vladimir lời nói rốt cục cũng làm cho Anufry hạ quyết tâm.

Gặp Anufry rốt cục hạ quyết tâm, Vladimir trong mắt không khỏi dấy lên vẻ hưng phấn. Hắn nhà thế lực không bằng Anufry thật nhiều, nếu Anufry không chịu tham dự, Vladimir còn là không dám động Hạ Vân Kiệt này rất khả năng có Trung Quốc màu đỏ gia tộc bối cảnh người trẻ tuổi. Nhưng có Anufry tham dự, Vladimir sẽ thấy cũng không sợ hãi.

Chính cái gọi là trời sập xuống dưới, cũng là trước có cao vóc dáng khiêng, huống hồ lấy Anufry gia tộc ở Matxcova thế lực, chỉ cần không có người có thể chứng thật phía sau màn người chủ sự là hắn, cho dù Hạ Vân Kiệt sau lưng gia tộc rất cường đại kia có năng lực như thế nào? Dù sao Hạ Vân Kiệt gia tộc ở Trung Quốc mà không phải ở liên bang Nga.

“‘Viễn Đông bang’ Lỗ Tư Lan cùng ‘Y Lý Kì bang’ Y Vạn đều là làm việc tình thực tàn nhẫn quyết đoán nhân, ngươi xem thỉnh cái nào ra tay thích hợp?” Vladimir nhìn sắp biến mất ở tầm nhìn nội kia phiến bạch phàm, trong mắt nhảy lên phấn khởi cùng tràn ngập khoái ý ánh mắt,

tựa hồ đã muốn thấy được Hạ Vân Kiệt nằm ở vũng máu cảnh tượng.

Vladimir trong miệng “Viễn Đông bang” Cùng “Y Vạn kì bang” Đều là liên bang Nga tiếng tăm lừng lẫy Mafia gia tộc, đương nhiên nơi này Mafia gia tộc chính là đối địa hạ thế lực nghiễm nghĩa xưng hô, cùng Italy Mafia cũng không có bao nhiêu sâu xa quan hệ, điểm ấy cùng Mỹ quốc Mafia là có rất lớn khác nhau.

Này hai Mafia gia tộc cùng Vladimir gia tộc còn có Anufry gia tộc đều có sinh ý lui tới, mà vừa rồi Vladimir nhắc tới kia hai người cũng đều là này hai Mafia gia tộc giáo phụ con trai, ở ở mặt ngoài coi như là thượng tầng xã hội nhân sĩ, cùng Vladimir cùng Anufry tố có lui tới.

“Không, lần này chúng ta không thể gọi bọn hắn xuất mã, chúng ta muốn tìm người Ý.” Anufry trầm giọng nói. Tuy rằng là ăn chơi trác táng, nhưng tại đây trong vòng ở lâu, Anufry một khi động sát khí, nhưng cũng có thường nhân sở không cụ bị bình tĩnh.

“Người Ý?” Vladimir nao nao, lập tức hai mắt mạnh sáng ngời, hướng Anufry dựng thẳng hạ ngón tay cái, bội phục nói:“Anufry, cũng là ngươi thông minh. Lại có ai có thể nghĩ đến, lấy chúng ta liên bang Nga Mafia cường hãn thực lực, chúng ta thế nhưng hội xá cận cầu viễn tìm tới người Ý đâu? Hơn nữa cứ như vậy, cho dù sự tình bại lộ, chúng ta cũng dễ dàng cùng chuyện này bỏ qua một bên quan hệ. Dù sao người ra tay là người Ý, không có xác thực chứng cứ, cho dù Trung Quốc chính phủ có hoài nghi, bọn họ cũng là không dám hướng chúng ta liên bang Nga muốn người.”

Vladimir nói liên bang Nga Mafia thực lực cường hãn, kỳ thật một chút cũng không khoa trương. Liên bang Nga Mafia quật khởi cho 1980 niên đại hậu kì. Bởi vì tô liên giải thể, liên bang Nga kinh tế thế cục kịch liệt chuyển

biến xấu, quân đội đại lượng giảm biên chế cùng dự toán san giảm, làm cho nguyên lai KGB trung rất nhiều tinh nhuệ đều vì liên bang Nga Mafia gia tộc hấp thu, thậm chí tô liên giải thể khi, ước chừng có ba mươi vạn quân nhân ngưng lại Đức, bọn họ trung không ít người cũng bị liên bang Nga Mafia gia tộc hấp thu. Có thể nghĩ, có được này đó đáng sợ nhân vật liên bang Nga Mafia gia tộc thực lực là như thế nào cường hãn!

Nghe nói liên bang Nga Mafia gia tộc nắm trong tay xí nghiệp có mấy vạn gia, phần đông tư nhân ngân hàng lão bản cũng đều cùng Mafia có điều liên lụy, trong đó còn có Vladimir phụ thân.

“Đó là đương nhiên!” Anufry trên mặt lộ ra mỉm cười đắc ý, bất quá rất nhanh hãy thu liễm lên, sủy một viên có chút hưng phấn tâm tình bắt đầu cùng Vladimir nhỏ giọng thảo luận khởi kể lại kế hoạch an bài.

Dù sao muốn ám sát một cái rất khả năng có Trung Quốc màu đỏ gia tộc bối cảnh người trẻ tuổi, cũng không phải một kiện có thể khinh suất sự tình, cần kín đáo an bài, đồng thời ám sát như vậy một vị nhân vật, cũng mang cho Anufry cùng Vladimir một loại chơi lửa kích thích cảm, làm cho bọn họ cảm giác được trầm mặc đã lâu máu tươi tựa hồ ở trong cơ thể sôi trào không thôi.

Hạ Vân Kiệt đương nhiên không biết bởi vì này sao một chuyện nhỏ, hai liên bang Nga ăn chơi trác táng thế nhưng chuẩn bị tiêu tiền mướn Mafia người đến ám sát hắn, lúc này hắn chính mặc điều quần cộc, cái mũi giá kính râm, thích ý nằm ở sàn tàu ghế nằm thượng, đón ánh nắng chiều, thổi gió biển.

Hắn bên người, mặc bikini Marina cùng Sophia đồng dạng vẻ mặt thích ý nằm ở ghế nằm, núi non phập phồng, đầy đặn thon dài ****, là trên biển mặt khác một

đạo xinh đẹp phong cảnh.

Elena không có nằm ở ghế nằm, lúc này nàng ngồi ở Hạ Vân Kiệt ghế nằm mặt sau, một đôi tay không vội không hoãn, lực đạo vừa vặn bóp bờ vai của hắn.

Đối với Elena hành động, ngay từ đầu Marina cùng Sophia đều cảm thấy phi thường giật mình. Các nàng như thế nào cũng vô pháp tưởng tượng, lấy Elena nữ vương bệ hạ nữ quản gia thân phận, thế nhưng sẽ cúi người đến cấp Hạ Vân Kiệt đắn đo bả vai trình độ.

Bất quá kinh ngạc về kinh ngạc, hai người tự nhiên còn không hội ngốc đến mở miệng hỏi cái đến tột cùng.

Theo chân trời ánh nắng chiều càng ngày càng hồng, theo thái dương càng ngày càng giống cái muốn rơi xuống biển sâu hỏa cầu, Marina cùng Sophia đã muốn không nữa tâm tư đi tự hỏi vì cái gì Elena ở Hạ Vân Kiệt trước mặt hội như thế khiêm tốn, cũng đã muốn vô tâm tư đi tự hỏi Hạ Vân Kiệt đến tột cùng là cái gì thân phận, các nàng cũng biết, coi các nàng thân phận cùng đầu, cũng tưởng không ra nguyên cớ đến. Lúc này các nàng tâm tư đã muốn hoàn toàn đắm chìm loại này chỉ có cao nhất cấp giai tầng khả năng hưởng thụ đến xa hoa cuộc sống.

Nhất diệp bạch phàm, theo gió nhẹ nhàng phiêu phù ở bình tĩnh trên mặt biển, ánh nắng chiều chiếu vào bạch phàm thượng, phảng phất làm cho chỉnh chiếc du thuyền toả sáng thản nhiên màu vàng. Mà các nàng tắc nhàn nhã nằm tựa vào như vậy một chiếc giá trị mấy trăm vạn đồng Euro xa hoa du thuyền thượng, lẳng lặng thưởng thức xa hoa mặt trời chiều ngã về tây cảnh sắc, bên người còn có xinh đẹp tóc vàng nữ lang ở lẳng lặng đứng, tùy thời chuẩn bị vì các nàng cung cấp phục vụ.

“Hạ, đây là ta giấc mộng trung cuộc sống, không nghĩ tới

hôm nay rốt cục mộng đẹp trở thành sự thật, thật sự thật đẹp, rất làm cho người ta say mê.” Không biết du thuyền ở trên mặt biển theo gió trôi nổi bao lâu, xa xa sớm đã nhìn không tới Maria cảng, Sophia mĩ mĩ uống một ngụm băng thích bản địa sản bia, vô hạn cảm khái nói.

“Sophia, làm có một ngày ngươi thật sự có được này hết thảy, có lẽ ngươi lại hội hoài niệm trước kia kia mỗi ngày đều phải cố gắng công tác kiếm tiền ngày.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Không, ta sẽ không! Ta chán ghét ngày trong túi không có tiền, chán ghét mỗi ngày đều phải cố gắng công tác.” Sophia thực khẳng định trả lời.

Hạ Vân Kiệt lại cười lắc lắc đầu, hắn biết Sophia hiện tại là không có biện pháp lý giải hắn vừa rồi nói trong lời nói, trừ phi chờ thế nào một ngày nàng thật sự đạt tới nàng tha thiết ước mơ cuộc sống trình tự, khi đó nàng có lẽ sẽ hiểu được, mọi người cũng không nguyện ý quá trước kia khổ ngày, nhưng bọn hắn nhất định hội hoài niệm kia đoạn gian khổ ngày.

Bởi vì gian khổ cho nên khắc cốt minh tâm, bởi vì gian khổ cho nên mới hội cảm thấy nhân sinh trân quý.

Lửa đỏ thái dương cuối cùng còn là rơi xuống đến hải lý, thiên bắt đầu dần dần ám xuống dưới, thiên không xuất hiện một vòng Minh Nguyệt, còn có đầy trời tinh thần.

“Trời có điểm lạnh, nếu không đều đi vào thay cho quần áo đi.” Elena nhẹ giọng nhắc nhở còn tại sợ hãi than tịch dương rơi xuống mặt biển kia một chốc kia kinh diễm Marina cùng Sophia.

Elena như vậy vừa nói, Marina cùng Sophia thế này mới cảm thấy có chút cảm giác mát, ào ào đứng dậy vào khoang thuyền.

Ở khoang thuyền, các nàng vọt tắm rửa, thay quần áo, sau đó một lần nữa đi hướng sàn tàu.

Các nàng vừa vừa đi đi ra, du thuyền thượng đăng theo thứ tự sáng đứng lên, nhu hòa âm nhạc đã ở giờ khắc này vang lên, sàn tàu làm trung bãi đặt mấy trương phô có bạch bố dài điều bàn ăn, trên bàn cơm bãi đặt các loại rượu thủy cùng tinh xảo thức ăn, ở dài điều bàn ăn phía trước là một mặt trên bãi đặt một cái ba tầng bánh ngọt tiểu bàn tròn.

Bánh ngọt mặt trên viết chúc Marina sinh nhật khoái hoạt chữ.

Nhìn trước mắt lãng mạn cùng ấm áp một màn, Marina cùng Sophia cơ hồ đều ngây dại. Hồi lâu, còn là Sophia trước đã mở miệng, nàng vẻ mặt khoa trương che miệng, nhìn trước mắt hết thảy, vô cùng hâm mộ vô cùng hướng tới nói:“Rất lãng mạn, rất có không khí, ta cũng tốt tưởng có như vậy một lần sinh nhật a!”

“Marina, sinh nhật khoái hoạt!” Hạ Vân Kiệt đi lên tiến đến, cười đối Marina nói.

“Cảm ơn ngươi hạ, cảm ơn ngươi! Đây là ta quá tối kinh hỉ, tối vui vẻ một lần sinh nhật, ta sẽ vĩnh viễn nhớ kỹ nó !” Marina nhìn đến mặt mang mỉm cười Hạ Vân Kiệt, rốt cuộc nhịn không được trong lòng kích động, mở ra hai tay gắt gao ôm lấy hắn, khêu gợi cái miệng nhỏ nhắn đối với hắn hai má chính là liên tục hôn, xấu hổ Hạ Vân Kiệt đều có điểm chân tay luống cuống.

Phải biết rằng, nữ vương bệ hạ bên người thị nữ Elena ngay tại hiện trường a, như vậy nhiệt tình ôm nhau là thực dễ dàng khiến cho hiểu lầm, cũng may Marina không miệng đối miệng cấp Hạ Vân Kiệt một cái Pháp thức tiêu chuẩn thâm tình hôn nồng nhiệt, nếu không

hắn liền thật là nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch.

“Ha ha, vui vẻ là tốt rồi, mọi người đều chờ đâu, nhanh đi thổi ngọn nến đi.” Hạ Vân Kiệt bất động thanh sắc thoát khỏi Marina ôm nhau.

Marina thế này mới buông ra Hạ Vân Kiệt, sau đó vẻ mặt kích động đi hướng cắm ngọn nến bánh ngọt.

Gặp Marina buông ra tay, Hạ Vân Kiệt thế này mới thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, vừa rồi nhiệt tình ôm nhau thật đúng là có chút làm cho hắn chịu không nổi, hơn nữa kia đôi thịt cầu gắt gao đặt ở trong ngực thượng, cái loại này no đủ giàu có co dãn cảm giác là như vậy rõ ràng, làm cho hắn tư tưởng thiếu chút nữa sẽ có sai sót.

Hứa nguyện, thổi ngọn nến, thiết bánh ngọt, ăn bánh ngọt, còn có Pháp quốc hương tân, mỹ vị Địa Trung Hải khẩu vị cơm điểm……

Này buổi tối nhất định là Marina cùng Sophia khó có thể quên được tốt đẹp thời gian, thẳng đến đêm khuya, thuyền buồm mới ở các nàng ý do chưa hết say mê trung chậm rãi phản hồi Maria cảng.

Trở lại Maria cảng, như trước là Hạ Vân Kiệt lái xe đưa Marina cùng Sophia về nhà.

Ở về nhà trên đường, Hạ Vân Kiệt cười đối Marina nói:“Về nhà sau, ngươi phát tài khoản cho ta, ngày mai ta trước chuyển chút tiền cho ngươi trả cho vay, coi như trước tiên dự chi của ngươi lợi nhuận thu vào đi. Về phần ‘Nhiên nhã’ ở trong này tiến thương trường, còn có quảng cáo tuyên truyền đầu nhập cái gì phí dụng, ngươi cũng không cần lo lắng, này đó đều từ chúng ta đến gánh vác, các ngươi duy nhất cần làm chính là đem sản phẩm bán đi.”

“Cảm ơn ngươi hạ, ngươi thật sự thật tốt quá, có thể nhận thức ngươi, cũng có được ngươi như vậy một vị Trung Quốc bằng hữu, là ta đời này lớn nhất may mắn.” Marina nghe xong sau, trong mắt lóe trong suốt lệ quang, động tình nói.

“Ta cũng vậy hạ!” Sophia này có chút lợi thế nữ nhân đồng dạng lệ quang chớp động nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 938 : Chiến tranh

Elena cuối cùng còn là không có thể bảo vệ cho miệng, ở Catherine còn không có giải quyết xong quốc nội sự tình, còn không có phản hồi cộng hòa Síp tiếp tục của nàng ngày nghỉ, ở ngày hôm sau cùng nữ vương trò chuyện, Elena hội báo bên này công tác tình huống khi, nói lậu miệng, đem có liên quan liên bang Nga phú thương Slava con trai Anufry nói chuyện nhục nhã Hạ Vân Kiệt sự tình, nói cho Catherine.

Nếu nói trên thế giới này mỗi người đều có hắn nghịch lân, như vậy không thể nghi ngờ, hiện tại Hạ Vân Kiệt chính là Catherine nữ vương nghịch lân.

Anufry cái gì thân phận, bất quá chính là một liên bang Nga ăn chơi trác táng mà thôi, thế nhưng cũng dám tiết độc nhục nhã nàng trong lòng yêu nhất nam nhân, quả thực so với mạo phạm Catherine còn muốn làm cho nàng tới giận không thôi.

Vì thế Catherine đang nghe Elena hội báo sau, liền như phát điên cọp mẹ giống nhau, lần đầu tiên phi thường lộng quyền độc tài, không để ý các đại thần khuyên can, trực tiếp hạ đạt gián đoạn cùng Petukhov gia tộc sở hữu hợp tác hạng mục, hơn nữa đem Petukhov gia tộc trực hệ đệ tử tất cả đều liệt vào không chịu cơ nặc duy lan quốc hoan nghênh nhân vật.

Thay lời khác nói, theo nữ vương hạ đạt mệnh lệnh bắt đầu, Anufry chờ Petukhov gia tộc trực hệ hậu duệ cũng không có thể tái bước trên cơ nặc duy lan quốc thổ.

Làm Catherine nữ vương này đạo mệnh lệnh truyền đến Petukhov gia tộc phụ huynh Slava, cũng chính là Anufry phụ thân trong tai khi, hắn cơ hồ cũng không dám tin tưởng chính mình lỗ tai, cũng không có biện pháp tưởng

tượng vì cái gì luôn luôn cùng chính mình có tốt lắm hợp tác quan hệ Catherine nữ vương bệ hạ hội đột nhiên gián đoạn cùng chính mình hợp tác quan hệ, hơn nữa còn đem bọn họ liệt vào người không chịu cơ nặc duy lan quốc hoan nghênh.

Mang theo nghi hoặc khó hiểu, còn có phẫn nộ, Slava trí điện cơ nặc duy lan quốc, chất vấn chuyện này nguyên nhân.

Chuyện này đề cập đến Hạ Vân Kiệt, Catherine nữ vương tự nhiên không đáng giải thích. Điều này làm cho Petukhov gia tộc thượng tầng nhân vật đều cảm thấy phi thường phẫn nộ, bọn họ nói như thế nào cũng là Matxcova có quyền thế đại gia tộc, lại khởi dung người như thế tùy ý ức hiếp? Nói sau Catherine nữ vương tuy rằng thân phận tôn quý, nhưng cơ nặc duy lan dù sao chính là một tiểu quốc, Petukhov gia tộc lưng dựa cường đại liên bang Nga, cũng là không nhất thiết chỉ sợ nàng.

Rất nhanh cảm thấy bị nhục nhã Petukhov gia tộc bắt đầu phản công, bọn họ du thuyết liên bang Nga năng nguyên công ty không cần đối cơ nặc duy lan cung cấp khí thiên nhiên, bọn họ còn xâm nhập cơ nặc duy lan quan phương trang web, thậm chí còn thông qua thượng tầng vòng quan hệ cổ động liên bang Nga phú hào theo cơ nặc duy lan rút lui khỏi tài chính. Bởi vì nho nhỏ cơ nặc duy lan, cùng cộng hòa Síp giống nhau đồng dạng có được phát đạt tài chính nghiệp, đồng dạng là người giàu có “Trốn thuế thiên đường”. Mà cơ nặc duy lan ngân hàng, rất lớn một bộ phận tài chính là đến từ người Nga, tựa như cộng hòa Síp ngân hàng rất lớn một bộ phận tài chính đến từ người Nga giống nhau. Này cũng là làm Catherine nữ vương đưa ra muốn gián đoạn cùng Petukhov gia tộc sở hữu hợp tác hạng mục khi, các đại thần ào ào phản đối nguyên nhân chủ yếu.

Bởi vì một cái Petukhov gia tộc cũng không đáng sợ, trống trơn vương thất tài sản liền đủ để áp đảo bọn họ, đáng sợ là bởi vậy mà khiến cho người Nga phản cảm, làm cho bọn họ tài chính rút lui khỏi.

Đương nhiên sở hữu này hết thảy đấu tranh, đều là đang âm thầm tiến hành, bình thường dân chúng căn bản tiếp xúc không đến. Làm “Chiến tranh” Bùng nổ khi, cơ nặc duy lan dân chúng còn là quá bình tĩnh mà giàu có cuộc sống, nhưng cơ nặc duy lan quốc các đại thần lại bắt đầu việc sứt đầu mẻ trán, hơn nữa vừa mới tiếp nhận chức vụ Thủ tướng kiêm tài chính bộ trưởng vị trí Thomas tiên sinh, lại gấp đến độ vây quanh Catherine nữ vương xoay quanh, hy vọng nàng có thể thay đổi chủ ý, cùng Petukhov gia tộc khôi phục quan hệ.

Nhưng nữ vương thái độ cũng rất kiên quyết, chút bất vi sở động, thậm chí thả ra nói đến, nếu bởi vì của nàng quyết định mà tạo thành quốc gia tổn thất, nàng sẽ dùng cá nhân tài sản tiến hành bồi thường.

Thủ tướng đại nhân cùng với này khác các đại thần gặp nữ vương bệ hạ thái độ như thế kiên quyết, thậm chí đều nguyện ý lấy chính mình cá nhân tài sản đến đả kích Petukhov gia tộc, này rõ ràng chính là một loại tổn nhân bất lợi kỷ, lưỡng bại câu thương ngu xuẩn hành vi. Khả nữ vương hội vô duyên vô cớ làm ra như vậy ngu xuẩn hành vi sao? Hiển nhiên là không có khả năng. Cho nên các đại thần trong đầu đều rất là nghi hoặc khó hiểu, không biết nữ vương bệ hạ vì cái gì hội đột nhiên làm ra như thế hành động. Khả nữ vương bệ hạ không mở miệng, bọn họ cũng không có biện pháp ép hỏi nàng.

Dù sao cơ nặc duy lan vương thất cùng Anh quốc vương thất là bất đồng, Catherine nữ vương là quốc gia chân chính ý nghĩa nguyên thủ, mà không chỉ có chính là tượng trưng ý nghĩa, thậm chí nghiêm khắc đến

giảng, mặc kệ là Thủ tướng đại nhân còn là các bộ trưởng đều là hỗ trợ nữ vương bệ hạ quản lý nhà nàng gia thần.

Bởi vì cơ nặc duy lan quốc ở trước kia vốn chính là Robert gia tộc thành, là bọn hắn gia tộc chung thân được hưởng tư nhân thổ địa.

Cuối cùng rơi vào đường cùng, các đại thần đành phải tư dưới hướng nữ vương bên người thị nữ Ava nói bóng nói gió hỏi thăm chuyện này.

Ava thân là nữ vương bệ hạ bên người thị nữ, lần trước đi Trung Quốc khi, nàng cùng Elena là theo sát nữ vương người bên người, tự nhiên biết nữ vương bệ hạ cùng Hạ Vân Kiệt quan hệ, Hạ Vân Kiệt đến cộng hòa Síp, lúc ấy cũng là nàng cùng Elena cùng đi nữ vương cùng đi tiếp cơ. Đơn giản nay một cái tiếp tục lưu tại cộng hòa Síp, một cái theo nữ vương bệ hạ phản hồi cơ nặc duy lan. Cho nên nữ vương nhất cử nhất động, Ava trên cơ bản đều là rất rõ ràng, bao gồm nữ vương bệ hạ ở cùng Elena thông điện thoại sau, đột nhiên thực tức giận sự tình.

Cho nên làm các đại thần tư dưới hướng Ava nói bóng nói gió nữ vương hướng Petukhov gia tộc đột nhiên tức giận nguyên nhân khi, Ava thực tự nhiên đã nghĩ đến Hạ Vân Kiệt. Bởi vì có thể khiến cho luôn luôn tính cách bình tĩnh ổn trọng nữ vương bệ hạ như thế quá khích phản ứng, trừ bỏ Hạ Vân Kiệt, Ava thật đúng là nghĩ không ra những người khác, hơn nữa chuyện này là ở nữ vương cùng Elena thông qua điện thoại sau mới phát sinh, Ava lại càng phát nhận định chuyện này cùng Hạ Vân Kiệt có quan hệ.

Bất quá dù sao đây là quan hệ nữ vương bệ hạ riêng tư, thân là nữ vương bên người thị nữ, Ava nữ vương tự nhiên sẽ không hướng các đại thần lộ ra, bất quá tư

dưới xuất phát từ tò mò, nàng còn là cấp Elena gọi điện thoại, hỏi chuyện này nguyên nhân.

Elena nhận được Ava điện thoại, nghe xong của nàng giảng thuật sau, mới vừa rồi biết nữ vương bệ hạ vì Hạ tiên sinh sự tình giận dữ, cũng mới vừa rồi biết vì chuyện này, cơ nặc duy lan quốc chính đã bị Petukhov gia tộc phản kích, tình thế cũng không phải tốt lắm, trong lòng không khỏi có chút hối hận, nay cơ nặc duy lan quốc từng Thủ tướng kiêm tài chính đại thần A Phổ Lý Nhĩ tiên sinh vừa mới qua đời, quốc nội tình thế vốn là phức tạp, chính mình hẳn là nghe Hạ tiên sinh trong lời nói, không nên nói nói lộ hết, trước tiên đem chuyện này nói cho nữ vương bệ hạ nghe.

“Ta nói Elena, ngươi đến tột cùng cùng bệ hạ nói gì đó sự tình, bệ hạ hội tức giận như vậy, là vì Hạ tiên sinh sao?” Ava đem quốc nội sự tình cùng Elena giảng thuật một lần sau, hỏi.

“Đúng vậy, Slava con trai nhục nhã Hạ tiên sinh bằng hữu, Hạ tiên sinh tiến lên muốn hắn xin lỗi, hắn ngay cả Hạ tiên sinh cũng mắng. Hơn nữa sau ta nghe Hạ Vân Kiệt bằng hữu nói, phía trước ở hắn bằng hữu sinh nhật party, kia Slava con trai cũng từng cố ý nhiều lần trước mặt người khác chửi bới giễu cợt Hạ tiên sinh.” Elena nói.

“Thật không biết nữ vương bệ hạ đến tột cùng coi trọng Hạ tiên sinh cái gì, vì như vậy điểm tranh cãi về phần muốn cùng Petukhov gia tộc quyết liệt sao? Hiện tại tốt lắm, sự tình huyên túi bụi, các đại thần đều gấp đến độ xoay quanh, còn như vậy hạ, ta xem sớm hay muộn hội lan tràn đến toàn bộ quốc gia……” Ava nghe nói nguyên lai nguyên nhân chính là Hạ Vân Kiệt cùng Slava con trai miệng lưỡi chi tranh, không khỏi rất có câu oán hận nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 939 : Bọn họ xứng sao?

“Ava, không cần nói lung tung nói. Hạ tiên sinh thân phận tôn quý vô cùng, lại khởi dung một ăn chơi trác táng một mà tái khiêu khích chửi bới? Thay lời khác nói, giả thiết Anufry một mà tái nhục nhã là nữ vương bệ hạ, ngươi cảm thấy đại thần cùng quốc dân hội như thế nào phản ứng?” Elena gặp Ava ngụ ý rất có thầm oán Hạ Vân Kiệt gây chuyện thị phi ý tứ, không khỏi sợ tới mức vội vàng ngắt lời nói.

Nói đùa, Hạ tiên sinh người nào, trước kia nàng Elena không biết cũng liền thôi, nay nếu đã muốn biết lần trước trên biển sóng gió đều là hắn chế tạo, Elena cũng là tuyệt đối không để người ở nàng trước mặt chửi bới hắn. Hơn nữa Ava liền càng không được, phải biết rằng Hạ tiên sinh còn là của nàng ân nhân cứu mạng đâu.

“Nga, của ta Thượng Đế, Elena, chuyện này như thế nào có thể cùng nữ vương bệ hạ chịu chửi bới nhục nhã đánh đồng đâu? Nữ vương bệ hạ là chúng ta cơ nặc duy lan nguyên thủ, gì công kích nữ vương bệ hạ ngôn ngữ đều là công nhiên đối chúng ta quốc gia cùng nhân dân nhục nhã cùng khiêu chiến, chúng ta đương nhiên muốn toàn diện theo chân bọn họ khai chiến.” Ava nghe vậy kinh ngạc kêu lên. Nàng không thể lý giải mới không vài ngày, Elena sẽ đem Hạ Vân Kiệt thân phận tăng lên tới tôn quý vô cùng vị trí, thế nhưng hội chung nhận thức nữ vương bệ hạ thực hiện.

“Không, Ava, ngươi sai lầm rồi, Hạ tiên sinh đã bị chửi bới cùng nhục nhã, theo ý ta đến kỳ thật sự tình so với nữ vương bệ hạ đã bị chửi bới cùng nhục nhã còn muốn nghiêm trọng.” Elena nghiêm túc nói.

“Nga, của ta Thượng Đế, Elena, hay là này hai ngày Hạ tiên sinh cho ngươi mở có thể cho người thần hồn điên

đảo đen tuyền thuốc Đông y sao? Ngươi thế nhưng hội như vậy cho rằng!” Ava nghe vậy không khỏi lại kêu lên.

“Tốt lắm, ta không cùng ngươi nói nữa Ava, Hạ tiên sinh xuống lầu đến đây. Dù sao ngươi nhớ kỹ, chuyện này nữ vương bệ hạ không có sai, Petukhov gia tộc sẽ vì này mà trả giá nghiêm trọng đại giới.” Elena biết chuyện này rất khó cùng Ava giải thích rõ ràng, thậm chí cho dù nàng giải thích, chỉ sợ Ava lại sẽ nói ra là Hạ Vân Kiệt cấp nàng uống làm cho nàng thần hồn điên đảo thuốc Đông y linh tinh trong lời nói, dù sao kia thần kỳ sự tình, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, lấy người quán có tư duy là tuyệt đối sẽ không tin tưởng. Vừa vặn phía sau Hạ Vân Kiệt lại theo trên lầu xuống dưới, Elena liền treo điện thoại.

“Xong rồi, sẽ không liền như vậy vài ngày, Elena cũng mê thượng vị kia Trung Quốc thầy thuốc đi? Nhưng là ta như thế nào cảm giác không được hắn có lớn như vậy mị lực đâu?” Ava gặp Elena vội vàng quải điệu điện thoại, không khỏi vẻ mặt nghi hoặc cùng không thể tưởng tượng.

“Hạ tiên sinh, xin hỏi hôm nay có cái gì an bài sao?” Elena gặp Hạ Vân Kiệt xuống dưới, mặt mang mỉm cười, hơi hơi khom người hỏi.

“Ha ha, Limassol nên đi địa phương ta đều đi qua, còn là cứ như vậy lẳng lặng ở trong sân phơi nắng phơi nắng, thổi thổi gió biển đi.” Hạ Vân Kiệt cười khoát tay nói.

Hôm nay đã muốn là Marina sinh nhật sau ngày thứ ba. Ngày đó sau ngày hôm sau, Hạ Vân Kiệt liền cấp Marina chuyển đi một bút tiền, làm cho nàng cầm còn cho vay, lại cấp Chung Dương Dĩnh cùng Tô Chỉ Nghiên gọi điện thoại, đem chính mình tưởng đem cộng hòa Síp bên này tiêu thụ đại ngôn quyền thụ cấp Marina đám người sự tình nói nói.

Đối với Hạ Vân Kiệt đề nghị, Chung Dương Dĩnh cùng Tô Chỉ Nghiên tự nhiên là đồng ý. Bất quá liền một cái cộng hòa Síp tiểu địa phương tiêu thụ đại ngôn quyền mà thôi, cho dù là toàn bộ Âu châu, cũng bất quá chính là Hạ Vân Kiệt một câu. Hai người bọn họ nhưng thật ra càng quan tâm Hạ Vân Kiệt vì sao hội chạy đến cộng hòa Síp đi, hơn nữa Tô Chỉ Nghiên thậm chí còn chế nhạo hỏi Hạ Vân Kiệt có phải hay không thích thượng cái nào cộng hòa Síp mỹ nữ? Đối với vấn đề này, Hạ Vân Kiệt có chút nói quanh co, nói chờ về nước sau tái hướng các nàng thành thật công đạo.

Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, Chung Dương Dĩnh cùng Tô Chỉ Nghiên chỉ biết các nàng khẳng định hơn một vị tóc vàng mắt xanh tỷ muội, chính là tạm thời còn không có nghĩ đến là một vị nữ vương.

Đương nhiên hai người ở nhảy vào Hạ Vân Kiệt này hố lửa khi, liền sớm đã có giác ngộ cùng chuẩn bị tâm lý, cũng là chưa ăn dấm chua, chính là hỏi Hạ Vân Kiệt khi nào thì giới thiệu các nàng nhận thức, Hạ Vân Kiệt chột dạ nói đợi lát nữa một đoạn thời gian. Dù sao loại chuyện này còn muốn tôn trọng Catherine ý tứ, Hạ Vân Kiệt còn phải trưng cầu quá của nàng ý kiến mới được.

Trừ bỏ ngày hôm sau chuyển bút tiền, còn có cấp Chung Dương Dĩnh cùng Tô Chỉ Nghiên gọi điện thoại, Hạ Vân Kiệt bản còn muốn ước lâm âm đám người đàm nói chuyện “Nhiên nhã” Đồ trang điểm sự tình, cũng giới thiệu các nàng cùng Marina cùng Sophia nhận thức, nhưng nhớ tới các nàng hiện tại là mỗi tuần có cố định nghỉ ngơi thời gian, cách các nàng lần sau nghỉ ngơi thời gian còn có ba ngày thời gian, rõ ràng cũng sẽ không cấp ở nhất thời, tưởng chờ các nàng nghỉ ngơi khi tái ước cùng một chỗ tâm sự.

Hạ Vân Kiệt tính cách vốn là tương đối thích im lặng

nhàn nhã cuộc sống, này cũng là hắn cuối cùng lựa chọn vườn trường cuộc sống nguyên nhân chỗ, cho nên gặp không có gì sự tình, nữ vương bệ hạ lại không ở cộng hòa Síp, Hạ Vân Kiệt cũng liền lười tái ép buộc, mỗi ngày phơi nắng phơi nắng, ở bờ biển tán tản bộ, ngày nhưng thật ra quá khó được nhàn nhã im lặng.

Hôm nay hắn làm theo không có đi ra ngoài chung quanh du lịch tâm tư.

Elena hiện tại đã muốn có chút thăm dò Hạ Vân Kiệt tính cách, nghe vậy đổ chút không thấy cái gì ngoài ý muốn, mỉm cười nói:“Ta đã muốn làm cho người ta ở trong sân kia dưới tàng cây tang bãi phóng tốt lắm ghế dựa, không biết Hạ tiên sinh tưởng uống chút cái gì?”

“Còn là cùng trước kia giống nhau đi, đến chén cộng hòa Síp cà phê, vi ngọt.” Hạ Vân Kiệt vừa nói một bên hướng kia khỏa ở sân góc lại vừa vặn có thể vừa xem hải cảnh, cành lá rậm rạp tang thụ đi đến.

Hạ Vân Kiệt trong miệng cộng hòa Síp cà phê kỳ thật chính là Thổ Nhĩ Kỳ cà phê, cộng hòa Síp từng cũng là Osman Thổ Nhĩ Kỳ đế quốc lãnh thổ, thẳng đến hôm nay, nam bắc cộng hòa Síp, nam bộ trụ đại bộ phận là Hy Lạp tộc, mà bắc bộ cộng hòa Síp trụ đại bộ phận là Thổ Nhĩ Kỳ tộc. Mà Thổ Nhĩ Kỳ cà phê lại xưng là Ảrập cà phê, là Âu châu cà phê thủy tổ, sinh ra đã muốn có bảy tám trăm năm.

Cộng hòa Síp cà phê, kỳ thật cũng chính là Thổ Nhĩ Kỳ cà phê, ở Trung Quốc rất ít nhìn thấy. Nó khẩu vị phân đắng, vi ngọt còn có ngọt. Nó phanh nấu phương thức cùng này khác cà phê đều có chút không giống với, chỉ dùng một cái nho nhỏ inox cái nồi, nấu khi đem đã muốn ma thành phấn cà phê đổ vào inox oa, bình thường một thìa cà phê phấn đoái nhất chén nhỏ nước, oa nhất đun sôi, kim hoàng sắc bọt biển bốc lên mà lên sẽ lập tức tắt

đi hỏa, lúc này sẽ đem cà phê đổ đến nho nhỏ cà phê chén trung, khi đó còn có thể nhìn đến bọt biển ở cái chén phía trên.

Cộng hòa Síp cà phê cặn là bất quá lự, trừ bỏ đường không thêm gì bạn lữ hoặc là sữa. Uống cộng hòa Síp cà phê khi, thường thường muốn xứng một cốc nước lớn, ở uống cà phê trước uống một ngụm nước, làm cho trong miệng vị giác càng thêm linh mẫn, sau đó chậm rãi hiểu rõ cộng hòa Síp cà phê độc đáo vi toan lại mang điểm chua sót hương vị.

Hạ Vân Kiệt là ở Elena đề nghị hắn uống một chén cộng hòa Síp cà phê sau, thích thượng cộng hòa Síp cà phê nồng đậm thuần hương.

Elena rất nhanh liền tự mình cấp Hạ Vân Kiệt bưng tới một ly nóng hôi hổi cộng hòa Síp cà phê cùng một ly nước đá.

Hạ Vân Kiệt ở uống cà phê khi, Elena vẫn đều ở theo dõi hắn xem, có vài lần môi giật giật lại đóng đứng lên.

“Có chuyện gì sao Elena?” Hạ Vân Kiệt gặp Elena một bộ muốn nói lại thôi, trong mắt tựa hồ còn cất dấu một tia lo lắng sắc, buông cà phê chén, tò mò mà quan tâm hỏi.

“Thực xin lỗi Hạ tiên sinh, ta không tuân thủ ngươi phân phó, hôm trước ở cùng nữ vương bệ hạ trò chuyện khi, không cẩn thận đem ngươi cùng Anufry bọn họ khởi xung đột sự tình cùng nữ vương bệ hạ nói.” Elena gặp Hạ Vân Kiệt hỏi, không khỏi chột dạ cúi đầu, tựa như phạm vào sai lầm tiểu cô nương giống nhau.

“Nga, Elena này không phải cái gì chuyện trọng yếu, nói đã nói đi, này cũng không có cái gì, ngươi không cần làm cho này sự kiện mà bất an lo lắng.” Hạ Vân Kiệt nao

nao, lập tức nở nụ cười. Nếu Elena không nói, hắn đều thiếu chút nữa đã quên chuyện này. Dù sao chính là hai tiểu sửu, còn không đáng giá hắn lúc nào cũng khắc khắc nhớ, cũng không đáng giá hắn đem bọn họ làm một kiện chuyện trọng yếu đến làm, khi nào thì nhàm chán, hoặc là đột nhiên đến đây hứng thú, lại cho bọn họ một chút giáo huấn cũng không muộn, liền cùng phía trước hắn ở Marina sinh nhật party thượng nói, kia bất quá chính là hai con kiến giống nhau. Tâm tình tốt thời điểm, nhìn chúng nó ở dưới chân đi nhất đi, tâm tình không tốt khi một cước liền bắt bọn nó cấp nghiền, đều chính là ở nhân một ý niệm thôi.

“Cảm ơn Hạ tiên sinh, nhưng là nữ vương bệ hạ nghe xong của ta đưa tin sau, phẫn nộ dưới đương thiên sẽ không cố các đại thần phản đối cùng Petukhov trong gia tộc chặt đứt sở hữu hợp tác quan hệ.” Elena gặp Hạ Vân Kiệt cũng không có trách cứ ý tứ, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, do dự hạ tiếp tục nói.

“Ha ha, này Catherine, nàng chẳng lẽ đã quên chính mình nữ vương thân phận sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy lại nao nao, bất quá rất nhanh liền nở nụ cười.

Cổ ngữ nói, giận dữ vì hồng nhan, nay nhưng thật ra hồng nhan vì hắn mà giận, Hạ Vân Kiệt ngoài miệng tuy rằng không đồng ý nữ vương thực hiện, nhưng trong lòng lại còn là thực chịu cảm động cùng ấm áp.

Bất quá sau khi cười xong, Hạ Vân Kiệt mặt rất nhanh liền trầm xuống dưới, một tia lạnh lẽo hơi thở như có như không theo hắn trên người phát ra, thản nhiên nói:“Sau đó đâu? Petukhov gia tộc là lựa chọn yên lặng khuất phục còn là phản kích trả thù?”

“Là phản kích trả thù, bọn họ cổ động liên bang Nga phú hào rút lui khỏi bọn họ ở cơ nặc duy lan tài chính, bọn họ du thuyết năng nguyên ngành gián đoạn hướng cơ

nặc duy lan cung ứng khí thiên nhiên…… Nghe Ava nói hiện tại quốc nội tình thế có vẻ không xong, các đại thần đều ào ào khuyên bảo nữ vương bệ hạ hướng Petukhov gia tộc xin lỗi, một lần nữa khôi phục theo chân bọn họ hợp tác……” Elena cảm nhận được kia lũ như có như không lạnh lẽo hơi thở, thân thể mềm mại khẽ run lên, nhưng này đôi như Địa Trung Hải bàn xanh lam con ngươi lại nhảy lên hưng phấn ánh mắt.

Trước kia, nàng chích nghĩ đến Hạ Vân Kiệt chính là y thuật cao minh, chính là khí lực rất lớn, nhưng hiện tại nàng cũng rất rõ ràng đó là một khủng bố nhân vật có thể hô phong hoán vũ, hiện tại thực hiển nhiên hắn tức giận, tuy rằng vẻ mặt của hắn như trước thực bình tĩnh.

“Hướng Petukhov gia tộc xin lỗi? Bọn họ xứng sao? Tốt lắm, Elena, chuyện này ta đã biết, ta sẽ xử lý, ngươi không cần lo lắng.” Hạ Vân Kiệt nghe được xin lỗi hai chữ, đồng tử mạnh co rụt lại, bắn ra lãnh lệ ánh mắt, thủ nâng lên hướng sau ngăn, ngăn trở Elena tiếp tục nói tiếp.

Elena lập tức ngừng lại, nhìn Hạ Vân Kiệt trong mắt vẻ hưng phấn càng đậm.

Chương 940 : Đến tột cùng là ai ở đối phó chúng ta?

Ở Elena hưng phấn cùng chờ mong ánh mắt dưới, Hạ Vân Kiệt cũng không có giận dữ dưới lập tức động thủ, mà là trước cấp Catherine gọi điện thoại.

Hắn thực vì Catherine nữ vương hành động mà cảm động, đồng dạng hắn cũng biết Catherine thân là nữ vương lúc này khẳng định đã bị không ít đến từ các đại thần phản đối ý kiến áp lực.

“Thân ái, là nghĩ ta sao? Thực xin lỗi, quốc nội còn có chút sự tình cần xử lý, ta còn cần tiếp qua hai ngày khả năng hồi cộng hòa Síp.” Điện thoại rất nhanh đã bị tiếp lên, ngay sau đó ống nghe vang lên Catherine đầu tiên là một trận kích động sau đó biến thành tràn ngập xin lỗi thanh âm.

“Đúng vậy, Catherine ta nghĩ ngươi ! Bất quá không quan hệ, ta ở trong này quá rất khá, ngươi chỉ để ý an tâm đem quốc nội sự tình xử lý thích đáng sau tiếp qua đến. Còn có, Petukhov gia tộc sự tình, ngươi không cần lại đi để ý đến bọn họ, giao cho ta đến xử lý đi.” Nghe Catherine kia tràn ngập cảm tình thanh âm, Hạ Vân Kiệt trong đầu nhịn không được dâng lên nồng đậm tưởng niệm loại tình cảm.

Đó là một đáng yêu nữ nhân vì chính mình nam nhân chẳng sợ bị một chút ủy khuất cũng muốn giận dữ hướng quan!

“Thực xin lỗi, hạ, ta không có năng lực, nhiều nhất cũng cũng chỉ có thể cho Petukhov gia tộc nhiều thế này đả kích.” Catherine gặp Hạ Vân Kiệt nhắc tới Petukhov gia tộc sự tình, tâm tình không khỏi có chút hạ xuống dưới.

Thân là Hạ Vân Kiệt nữ nhân, nàng nữ vương thân phận không còn có thể trở thành nàng kiêu ngạo tư bản, này cũng làm cho Catherine có đôi khi cảm thấy có chút uể oải, cho rằng chính mình giống như thành một cái bình hoa. Lúc này đây Petukhov gia tộc sự tình, Catherine trừ bỏ vì Hạ Vân Kiệt bị nhục nhã mà cảm thấy phẫn nộ, khó vốn không có tưởng bày ra một chút thực lực của nàng ý tưởng.

Chỉ tiếc nguyện vọng là tốt, nhưng sự thật cũng là tàn khốc. Petukhov gia tộc thân mình thực lực, hơn nữa bọn họ lưng dựa cường đại liên bang Nga, lấy Catherine nữ vương thực lực, cũng là căn bản không có biện pháp cho Petukhov gia tộc bị thương nặng.

“Của ta Catherine, ngươi hiện tại ngốc thật sự đáng yêu. Chẳng lẽ ngươi cho rằng ta yêu thượng ngươi, là vì năng lực của ngươi sao? Không, ngươi hẳn là biết, tái nhiều thế tục tài phú, tái nhiều thế tục quyền lực đối với ta mà nói đều tính không được cái gì. Ta yêu ngươi này người, ở lần đầu tiên nhìn thấy ngươi khi, của ngươi thân ảnh liền thật sâu khắc ở tại của ta trong đầu.” Hạ Vân Kiệt gặp Catherine tâm tình đột nhiên thấp xuống, nghĩ nghĩ, rất nhanh liền hiểu được của nàng tiểu tâm tư, không khỏi lại là đau lòng lại là cảm động nói.

“Thật vậy chăng? Thật vậy chăng hạ? Ta còn nghĩ đến ngươi sớm đã đã quên chúng ta lần đầu tiên gặp mặt!” Này còn là Catherine lần đầu tiên nghe được Hạ Vân Kiệt mở rộng cửa lòng đối nàng kể ra nội tâm chân thật cảm tình, không khỏi kích động hỉ cực mà khóc, nói chuyện thanh âm đều là run run.

“Như thế nào hội quên mất đâu! Ngươi là như vậy xinh đẹp động lòng người!” Hạ Vân Kiệt thâm tình nói.

“Hảo tưởng hiện tại liền đầu nhập đến của ngươi ôm ấp trung, tận mắt ngươi nói với ta này đó ngọt ngào tình

nói.” Catherine động tình lẩm bẩm nói.

“Của ta Catherine, nếu ngươi muốn nghe, chờ ngươi lại lần nữa trở lại cộng hòa Síp khi, ta nói tiếp cho ngươi nghe.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ta muốn nghe một trăm lần, không, một ngàn lần.” Catherine nữ vương nghe vậy lập tức vui vẻ nói.

“Hảo, hảo, của ta Catherine, ta sẽ cho ngươi giảng cả đời, hiện tại ngươi ngoan ngoãn, an tâm xử lý quốc nội sự tình đi.” Hạ Vân Kiệt gặp Catherine nữ vương ngôn hành cử chỉ tựa như một cái lòng tham không đáy tiểu cô nương, không khỏi vui vẻ nở nụ cười.

“Ân, ta yêu ngươi thân ái, ta nghe lời ngươi.” Catherine đối với micro hôn Hạ Vân Kiệt một chút, sau đó treo điện thoại.

Hạ Vân Kiệt mặt mang mỉm cười cắt đứt Catherine điện thoại, bất quá rất nhanh, trên mặt hắn mỉm cười liền biến mất, chuyển thành như giếng cổ không dao động bình tĩnh, nhìn không ra một tia tình cảm dao động, nhưng đứng ở hắn phía sau Elena lại cảm thấy một cỗ hàn khí không tự chủ được theo của nàng phía sau lưng lặng yên mạo đi lên.

Cầm di động, Hạ Vân Kiệt một lần nữa nằm hồi ghế nằm, sau đó lại bát đánh lên điện thoại.

Catherine không thể cho Petukhov bị thương nặng, đó là bởi vì nàng phía sau cơ nặc duy lan thật sự quá nhỏ, nhỏ đến Petukhov gia tộc cùng cơ nặc duy lan trong lúc đó hợp tác chích chiếm bọn họ toàn bộ sinh ý trung nhất tiểu bộ phận, căn bản không thể dao động đến Petukhov gia tộc căn cơ. Cũng đang bởi vì Catherine nữ vương phía sau cơ nặc duy lan quốc quá nhỏ, cho nên Slava mới có thể thẹn quá thành giận dưới đối nàng tiến hành

phản kích.

Nói đến cùng, thế giới này hết thảy hay là muốn dựa vào thực lực mà nói nói.

Nếu Petukhov gia tộc cho rằng cơ nặc duy lan quá nhỏ, cho rằng có thể đối Catherine tiến hành không kiêng nể gì phản kích, như vậy Hạ Vân Kiệt đổ muốn nhìn, bọn họ chính là một gia tộc hay không còn có thực lực cùng cường đại Mỹ quốc đối kháng, cùng Anh quốc đối kháng, cùng Italy đối kháng, cùng Nhật Bản đối kháng. Hạ Vân Kiệt biết không quản là bị xưng là thứ năm đế quốc Mỹ quốc Rothschild gia tộc Jason tộc trưởng, còn là từng dẫn theo Anh quốc chiếm lĩnh thế giới gần một phần tư lãnh thổ Stuart gia tộc tộc trưởng Brad công tước, còn là Italy Mafia đại giáo phụ Mario, còn là Nhật Bản Ma Sinh thương sự chưởng đà giả Ma Sinh Sa Thụ, lánh đời gia tộc Thiên Diệp gia Thiên Diệp Giai Tử, bọn họ đều thực chờ mong hắn có thể phân phó một sự tình cho bọn hắn làm, đó là bọn họ vô thượng quang vinh!

Một đám điện thoại theo Hạ Vân Kiệt di động gọi đi ra ngoài, chính là một cái Petukhov gia tộc, đương nhiên còn có Vladimir gia, chẳng sợ bọn họ phía sau có cường đại liên bang Nga quốc gia bối cảnh, tại như vậy rất cường đại thế lực cùng gia tộc công kích hạ, cũng nhất định hội trở thành lịch sử.

Tới thủy tới chung, Hạ Vân Kiệt cũng chưa nghĩ đến muốn vận dụng Trung Quốc lực lượng, càng thật không ngờ muốn vận dụng chính mình siêu năng lực, bất quá chính là hai liên bang Nga gia tộc mà thôi. Nếu bọn họ không ngoan ngoãn thừa nhận Catherine bởi vì hắn mà phát lửa giận, vậy làm cho bọn họ thừa nhận hắn tự mình phát lửa giận đi!

Nhìn Hạ Vân Kiệt phong khinh vân đạm gọimột đám điện thoại, nhẹ nhàng bâng quơ nhất nhất công đạo đi ra

ngoài, Elena thực sự loại không đúng thật cảm giác. Chẳng lẽ cứ như vậy một đám điện thoại, một câu câu khinh phiêu phiêu trong lời nói, có thể đem một cái cường đại Petukhov gia tộc cấp bị thương nặng? Nga, đương nhiên còn có Vladimir gia.

Nhưng đồng thời, Elena lại rất tin, lấy Hạ tiên sinh kia thực lực khủng bố, theo hắn một đám điện thoại đi ra ngoài, nhất định hội nhấc lên một hồi thật to phong ba.

Trên thực tế, theo Hạ Vân Kiệt điện thoại sau mà đến phong ba thật lớn rất nhanh khiến cho Elena nghẹn họng nhìn trân trối, kinh hãi không thôi.

Cơ hồ chính là một buổi chiều còn có buổi tối thời gian, làm Elena ngày hôm sau tỉnh lại khi, nhìn đến chính là phô thiên cái địa có liên quan liên bang Nga Petukhov gia tộc bê bối, còn có gia tộc bọn họ trong tay sở nắm có đưa ra thị trường công ty cổ phiếu đoạn nhai thức sụt, bọn họ rất nhiều sản nghiệp đều ở trải qua khắp nơi tập đoàn tài chính công kích, còn có liên bang Nga có liên quan chấp pháp ngành điều tra, rất nhiều cùng Petukhov gia tộc có sinh ý lui tới, thậm chí quan hệ chặt chẽ gia tộc, công ty trong đó rất nhiều chính là liên bang Nga bản địa gia tộc cùng công ty, đều ào ào ra mặt thanh minh phiết thanh cùng Petukhov gia tộc quan hệ, tựa hồ sợ bị cuốn vào trận này thình lình xảy ra, châm chích phi thường rõ ràng công kích bên trong đưa tin.

Đương nhiên cũng có Vladimir gia tộc đưa tin, bất quá Vladimir gia tộc mặc kệ là nó nổi tiếng còn là lực ảnh hưởng cũng không như Petukhov, mọi người càng nhiều còn là đem ánh mắt ngắm nhìn ở tại Petukhov gia tộc mặt trên. Chỉ có giống Elena đám người biết chuyện, bao gồm Vladimir cùng Anufry bản nhân mới có thể chú ý tới kia làm làm nền Vladimir gia tộc.

“Vì cái gì hội như vậy? Đến tột cùng là ai ở đối phó

chúng ta?” Liên bang Nga Matxcova, một cao tầng kiến trúc trong phòng hội nghị, một người cao lớn mà cường tráng nam tử dụng quyền đầu đánh cái bàn, vẻ mặt tái nhợt hướng người trong phòng hội nghị bệnh tâm thần rít gào.

“Có thể hay không là Catherine phản kích?” Một vị rất là mập mạp, có song cằm trung niên nam tử, thật cẩn thận nói, sắc mặt đồng dạng rất là tái nhợt, trong tay cầm khối khăn tay càng không ngừng sát cái trán.

Ai có thể dự đoán được, đột nhiên gian, từng như mặt trời ban trưa Petukhov gia tộc, không chỉ có thị trường chứng khoán văn chương trôi chảy, sở hữu giấu ở chỗ tối riêng tư giống như cũng đột nhiên gian như là phát sinh ở giữa ban ngày dưới giống nhau, **** lỏa bại lộ ở mọi người dưới mắt, thậm chí bao gồm gia tộc tộc trưởng Slava ở du thuyền cùng vài liên bang Nga nữ nhân làm loạn không chịu nổi hình ảnh đều rõ ràng xuất hiện ở các đại trang web tin tức trên báo chí.

“Mikhail, ngươi này phế vật! Xuẩn đản! Catherine? Catherine có lớn như vậy năng lượng sao? Ngươi nói cho ta biết, nàng có lớn như vậy năng lượng sao?” Kia cao lớn mà cường tráng nam tử, cũng chính là Petukhov gia tộc tộc trưởng Slava nghe vậy như là đột nhiên tìm được rồi phẫn nộ cùng sợ hãi phát tiết khẩu, đỏ hồng mắt hướng kia mở miệng mập mạp nam tử càng phát ra lớn tiếng rít gào nói.

Mập mạp nam tử bị Slava cấp mắng liên tục sở trường khăn sát cái trán mồ hôi lạnh, cũng là nửa câu nói cũng giảng không được.

Đúng vậy, nói như thế nào Petukhov cũng là ở liên bang Nga thương chính hai giới đều có không nhỏ lực ảnh hưởng đại gia tộc, lại khởi là Catherine có thể bị thương nặng có thể bị thương nặng ? Càng đừng nói còn là phát

sinh như thế đột nhiên, như thế mãnh liệt. Cơ hồ chính là trong nháy mắt, tựa hồ có thể đem Petukhov cấp hoàn toàn phá hủy.

Đây là một cỗ làm cho người ta lần cảm sợ hãi đáng sợ lực lượng, nếu không lấy Slava bình tĩnh bình tĩnh, lại sao lại như thế thất thố!

Ngay tại Slava ở phòng họp mắng Mikhail ngu xuẩn, ngu ngốc, hướng hắn liên tục không ngừng mà rít gào khi, một cái hai má gầy yếu, cái mũi cao thẳng, hốc mắt thâm ao nam tử, vẻ mặt âm trầm đi đến.

Tuy rằng hắn lần nữa cực lực tưởng che dấu nội tâm sợ hãi, nhưng hắn trong mắt sở toát ra hoảng sợ, còn có bối rối cước bộ lại đem hắn nội tâm sợ hãi bán đứng không còn một mảnh.

“Thế nào Alexander? Sự tình hỏi thăm rõ ràng sao?” Gặp kia hai má gầy yếu nam tử đi vào đến, Slava rốt cục đình chỉ đối Mikhail rít gào, ngược lại vẻ mặt khẩn trương nhìn kia nam tử cũng chính là Alexander, Petukhov gia tộc một cái khác trung tâm nhân vật, cũng là này gia tộc quản lý không thể gặp quang sinh ý chủ yếu người phụ trách.

Trong phòng hội nghị những người khác đồng dạng vẻ mặt khẩn trương nhìn Alexander, liền ngay cả vừa mới còn bị Slava mắng cẩu huyết lâm đầu, không ngừng sở trường khăn sát cái trán mồ hôi lạnh Mikhail, lúc này tựa hồ cũng hồn nhiên đã quên sát mồ hôi lạnh, vẻ mặt khẩn trương nhìn Alexander.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 941 : Không có khả năng

“Petukhov gia muốn xong rồi! Muốn xong rồi!” Alexander không có trả lời Slava vấn đề, hồi lâu mới đột nhiên đặt mông ngồi ở ghế trên, vẻ mặt dại ra tuyệt vọng lẩm bẩm nói.

“Xong rồi? Như thế nào khả năng xong rồi? Chúng ta Petukhov gia tộc cái gì sóng to gió lớn không gặp được quá, sẽ không cứ như vậy xong ! Ngươi nói Alexander, ngươi đến tột cùng nghe được cái gì tình huống?” Slava nghe vậy kia cao lớn mà cường tráng thân mình mạnh chấn động, phảng phất lập tức trở nên thương lão gầy yếu, bất quá rất nhanh hắn lại mạnh đứng thẳng thân mình, nhằm phía Alexander, hai tay dùng sức cầm lấy Alexander bả vai, vẻ mặt không cam lòng, không tin hỏi.

“Cái gì tình huống?” Alexander hai mắt một trận mê mang, sau đó đột nhiên cả người một cái giật mình, trong mắt lại toát ra vừa rồi vừa mới tiến môn khi hoảng sợ.

“Ta cùng rất nhiều người hỏi thăm, tuy rằng không có cụ thể xác thực tin tức, nhưng đã muốn trên cơ bản biết lần này tham dự đối phó chúng ta Petukhov gia tộc có Mỹ quốc Morgan tập đoàn tài chính, Rockefeller tập đoàn tài chính, tập đoàn tài chính, Chicago tập đoàn tài chính…… Có thể nói Mỹ quốc tối phú nổi danh, thực lực tối cường mười đại tập đoàn tài chính, cơ hồ có một nửa đã ngoài tham dự đối phó chúng ta.” Alexander run run thanh âm nói.

“Thử!” Trong phòng hội nghị nhân nghe xong sau, tất cả đều mãnh hấp một ngụm lãnh khí.

Tuy rằng tô liên giải thể sau, liên bang Nga lần nữa tưởng hướng thế nhân chứng minh, bọn họ như trước

có được cùng Mỹ quốc chống đỡ thực lực, bọn họ như trước là thế giới hai cấp chi nhất, nhưng trên thực tế, mặc kệ là này khác quốc gia, còn là người Nga, bọn họ cũng đều biết, bọn họ cùng Mỹ quốc chênh lệch càng ngày càng xa. Bọn họ gdp lại không đến Mỹ quốc một phần mười, lấy bọn họ kinh tế thực lực, bọn họ hiện tại đã muốn rất khó thừa nhận Mỹ quốc kinh tế chế tài. Mà nay, Mỹ quốc tài lực cường đại nhất mười đại tập đoàn tài chính, cơ hồ một nửa đã ngoài đối Petukhov gia tộc tiến hành ngăn chặn chế tài, có thể nghĩ, đối với nho nhỏ Petukhov là một cái cỡ nào đại tai nạn. Trên thực tế, này đó tập đoàn tài chính nếu liên hợp thực lực, đừng nói một cái nho nhỏ Petukhov gia tộc không thể thừa nhận, cho dù toàn bộ liên bang Nga kinh tế đối mặt này đó tập đoàn tài chính liên hợp công kích đều đã cảm thấy khủng hoảng.

“Bọn họ như thế nào hội đối phó chúng ta? Gia tộc bọn ta cũng không có nhằm vào bọn họ phát động gì công kích a!” Hồi lâu, trong phòng hội nghị ào ào vang lên mọi người khó hiểu trung mang theo oán giận chất vấn thanh.

“Quỷ mới biết bọn họ vì cái gì hội đối chúng ta phát sinh công kích! Hơn nữa hiện tại này đó cũng đã muốn không trọng yếu, quan trọng là, không chỉ có Mỹ quốc này đó tập đoàn tài chính đối chúng ta tiến hành rồi liên hợp công kích, còn có Anh quốc rất nhiều cường đại tập đoàn tài chính, Italy một ít tập đoàn tài chính, Nhật Bản một ít tập đoàn tài chính đều đối chúng ta tiến hành rồi công kích.” Alexander tiếp tục nói.

“Cái gì!” Slava đám người tất cả đều bị khiếp sợ choáng váng. Đến giờ phút này, bọn họ mới chính thức hiểu được vì cái gì lấy Alexander kia hướng đến bình tĩnh tính cách, nay cũng là hoàn toàn tuyệt vọng.

Này đó tập đoàn tài chính liên hợp lại thực lực, nếu bất

kể hết thảy hậu quả trong lời nói, đều là đủ phá hủy toàn bộ liên bang Nga kia yếu ớt kinh tế, mà hiện tại bọn họ tất cả đều đem đầu mâu chỉ hướng về phía Petukhov gia tộc.

“Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng, bọn họ không có lý do gì như vậy đối gia tộc bọn ta! Chúng ta không hiểu được tội bọn họ, chúng ta cũng không có xâm phạm bọn họ lợi ích!” Ở kinh hãi qua đi, Slava liên tục lắc đầu, hắn không thể nhận này sự thật.

Không thể nhận này sự thật, trừ bỏ đang ở Matxcova Petukhov gia tộc, Vladimir chỗ Usmanov gia tộc, còn có xa ở cộng hòa Síp Anufry cùng Vladimir này hai vị liên bang Nga nhà giàu công tử đang ở chờ mong Hạ Vân Kiệt bị ám sát.

Bọn họ nhìn truyền thông có liên quan cho bọn họ hai nhà phô thiên cái địa sở hữu báo cáo, cơ hồ thiếu chút nữa sẽ điên rồi. Nếu này hết thảy thật sự trở thành sự thật, như vậy rất nhanh bọn họ đã đem trở nên hai bàn tay trắng, bọn họ đem trở thành kẻ nghèo hèn!

“Không có khả năng, điều đó không có khả năng! Như thế nào hội đột nhiên như vậy đâu! Là ai sẽ đối phó gia tộc bọn ta đâu? Là chính phủ kia đám tên sao? Không có khả năng, bọn họ muốn đụng đến bọn ta không có khả năng trước đó một chút dấu hiệu đều không có, bọn họ cũng không lớn như vậy quyết đoán!” Xa hoa biệt thự, Anufry cùng Vladimir hai vị công tử ca sốt ruột giống như kiến bò trên chảo nóng, ở trong phòng khách qua lại chuyển động, miệng càng không ngừng thì thào.

Bọn họ tuy rằng là ăn chơi trác táng, bình thường chỉ biết là tiêu tiền ngoạn nữ nhân uống rượu, nhưng sinh ra tại đây dạng gia đình, bọn họ cơ bản kiến thức cùng sức phán đoán vẫn phải có. Trước mắt này đột nhiên phát sinh hết thảy, đã muốn xa xa vượt qua bọn họ có thể lý

giải phạm vi.

“Ngươi nói có thể hay không là kia Trung Quốc hạ giở trò quỷ?” Vladimir đi tới đi tới, trong đầu không biết vì cái gì đột nhiên lóe ra Hạ Vân Kiệt thân ảnh, bật thốt lên hỏi.

“Không có khả năng, hắn tuyệt đối không có khả năng có lớn như vậy năng lực!” Anufry không hề nghĩ ngợi liền phủ quyết nói.

“Khả vì sự tình gì tình như vậy xảo, ngươi cùng ta gia tộc sẽ ở cùng một ngày đột nhiên xảy ra chuyện?” Vladimir cũng không có bởi vì Anufry phủ quyết liền phủ định chính mình đoán rằng, tương phản Hạ Vân Kiệt thân ảnh tựa như gắt gao dây dưa hắn ác ma giống nhau càng ngày càng rõ ràng xuất hiện ở hắn trong đầu, thế nào đều không thể huy đi.

“Đúng vậy, vì cái gì như vậy xảo. Chúng ta hai nhà như thế nào hội đột nhiên cùng một ngày gặp chuyện không may, hơn nữa tình huống còn là như thế tương tự!” Anufry nghe vậy cả người chấn động, cước bộ cũng nhất thời dừng lại, trong mắt toát ra một chút khủng hoảng sắc.

Nếu Vladimir đoán là đúng, kia Anufry quả thực không thể tưởng tượng kia Trung Quốc hạ năng lượng, kia tuyệt đối đã muốn vượt qua một Trung Quốc màu đỏ gia tộc đệ tử có khả năng cụ bị lớn nhất năng lượng.

“Hơn nữa phía trước chúng ta cũng không vẫn cho rằng Trung Quốc hạ là tiểu nhân vật sao? Khả kết quả đâu, nữ vương bệ hạ nữ quản gia Elena đều đối hắn biểu hiện ra phá lệ cung kính, hơn nữa ta còn nghe nói Catherine nữ vương trước hai ngày đột nhiên gián đoạn theo nhà các ngươi sở hữu hợp tác hạng mục, không biết có phải hay không thật sự? Có thể hay không chính là bởi vì Trung Quốc hạ duyên cớ? Nếu không rất khó

giải thích Catherine nữ vương vì cái gì hội đột nhiên gián đoạn cùng nhà các ngươi hợp tác quan hệ?” Vladimir càng nói ý nghĩ tựa hồ càng ngày càng rõ ràng, trong mắt hoảng sợ sắc cũng càng ngày càng đậm.

Nếu này hết thảy suy đoán đều là thật sự, như vậy hắn cùng Anufry ngày hôm qua ủy thác đi ra ngoài nhiệm vụ……

Vladimir không dám tiếp tục tưởng đi xuống.

Đồng dạng Anufry cũng không dám tiếp tục tưởng đi xuống.

Bọn họ cho nhau đối diện, đều thấy được đối phương trong mắt như tro tàn sợ hãi cùng tuyệt vọng.

“Anufry hiện tại chúng ta nên làm cái gì bây giờ?” Vladimir cơ hồ là vẻ mặt cầu xin hỏi, hiện tại hắn là cỡ nào hối hận lúc trước vì như vậy điểm sự tình, thế nhưng muốn đẩy Hạ Vân Kiệt vào tử địa.

“Không cần hoảng, không cần hoảng, đây không phải Trung Quốc hạ, không, tuyệt đối không nên là hắn, ngươi có nghe qua như vậy ngưu bức người Trung Quốc, có thể ở một đêm gian thiếu chút nữa liền đem chúng ta hai nhà đưa vào chỗ chết sao?” Anufry tựa hồ vì tăng cường chính mình tin tưởng, cơ hồ là cắn răng một chữ một câu nói.

“Không có, ở Trung Quốc tuyệt đối không có người như vậy cường đại!” Vladimir lắc đầu nói.

“Cho nên nói, không cần chính mình dọa chính mình Vladimir, hiện tại chúng ta phải làm là lập tức chạy về Matxcova, hỏi rõ ràng tình huống tái làm kết luận.” Anufry nói, bất quá cuối cùng một câu lại lộ ra hắn ở sâu trong nội tâm như trước tồn tại hoài nghi.

“Đúng, đúng, hồi Matxcova, chúng ta hiện tại lập tức cưỡi phi cơ hồi Matxcova.” Vladimir kêu lên.

Vì thế hai công tử ca hỏa liệu khẩn cấp lái xe thẳng đến Larnaca sân bay mà đi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 942 : Lao ngục tai ương

Làm Petukhov gia tộc cùng Vladimir chỗ Usmanov gia tộc ào ào lâm vào thật lớn khủng hoảng khi, cơ nặc duy lan quốc, phía trước cực lực phản đối nữ vương bệ hạ gián đoạn cùng Petukhov gia tộc hợp tác quan hệ các đại thần lại tất cả đều bởi vì đột nhiên xuất hiện đưa tin mắt choáng váng.

Bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới, phía trước còn hướng về phía bọn họ giương nanh múa vuốt, uy hiếp bọn họ cúi đầu thỏa hiệp Petukhov gia tộc, trong nháy mắt liền lâm vào như thế tai họa thật lớn bên trong, thậm chí lấy bọn họ ánh mắt không khó nhìn ra đến, nếu không có kỳ tích xuất hiện, như vậy có lẽ tiếp qua không được bao lâu, Petukhov gia tộc còn có một cái khác tên Usmanov gia tộc đã đem trở thành lịch sử.

Chẳng lẽ là nữ vương bệ hạ đối bọn họ lại phát động tiến công? Đây là các đại thần nhìn đến có liên quan Petukhov gia tộc đưa tin khi phản ứng đầu tiên, bất quá lập tức các đại thần liền vì chính mình đoán rằng cảm thấy hoang đường buồn cười.

Nữ vương bệ hạ tuy rằng tài lực hùng hậu, quyền lực cũng lớn, nhưng muốn ban đổ xa ở liên bang Nga Petukhov gia tộc, kia lại căn bản là si nhân nằm mơ, nếu không Petukhov gia tộc cũng cũng không dám đối nữ vương bệ hạ tiến hành phản kích.

Nhưng nếu không phải nữ vương bệ hạ đó là ai đâu? Vì sao nữ vương bệ hạ hội như vậy có đoán được tính trước tiên gián đoạn cùng Petukhov gia tộc hợp tác?

Các đại thần không nghĩ ra, chỉ có thể âm thầm cho rằng nữ vương bệ hạ anh minh hoặc là nữ vương bệ hạ trước đó nghe được cái gì tin tức, cho nên trước tiên

làm ra chính xác quyết định. Các đại thần không nghĩ ra, Catherine nữ vương một cái khác bên người thị nữ Ava đồng dạng không nghĩ ra, bất quá nàng lại biết chuyện này phía sau màn người khởi xướng hẳn là chính là kia ngày hôm qua còn bị nàng oán giận Hạ thầy thuốc.

“Elena, ngươi xem đến có liên quan Petukhov gia tộc còn có Usmanov gia tộc đưa tin sao? Chẳng lẽ này hết thảy đều là Hạ thầy thuốc ở phía sau màn thao túng sao?” Ava rất nhanh liền cấp Elena gọi điện thoại.

“Ngươi nói đâu Ava? Nếu không phải Hạ tiên sinh, sự tình sẽ có như vậy xảo sao?” Elena không đáp hỏi ngược lại.

“Nga, của ta Thượng Đế, điều này sao có thể! Điều này sao có thể! Hạ thầy thuốc như thế nào mới có thể có như này thật lớn năng lượng? Hắn là làm sao bây giờ đến ?” Nghe được chính mình đoán rằng trung đáp án, Ava lại ngược lại càng phát ra cảm thấy khiếp sợ, liên tục không dám tin kinh hô đứng lên.

Bất quá sự thật liền đặt tại trước mặt, hơn nữa Elena cũng cấp cho khẳng định trả lời thuyết phục, cũng là không phải do Ava không tin.

May mắn chính mình trừ bỏ tư dưới có chút oán giận, cũng không có giáp mặt đối Hạ thầy thuốc biểu hiện ra gì bất kính, nếu không này hậu quả chỉ sợ cũng thảm, ở cuối cùng tiếp nhận rồi này sự thật sau, sau một lúc sợ nảy lên Ava trong lòng.

Ava biết chuyện này phía sau màn tay là ai, Elena cũng biết chuyện này phía sau màn tay là ai, Catherine nữ vương lại biết chuyện này phía sau màn tay là ai, nhưng cùng Anufry cùng Vladimir từng có cùng xuất hiện, cùng chuyện này nguyên nhân có rất đại quan hệ Marina cùng Sophia cũng là nằm mơ cũng sẽ không nghĩ vậy sự kiện

cùng Hạ Vân Kiệt có quan hệ.

Các nàng nhìn đến có liên quan Petukhov gia tộc cùng Usmanov gia tộc tin tức đưa tin khi, trong đầu chính là âm thầm cảm khái, thế sự biến ảo vô thường, hơn nữa Sophia nhớ tới mấy ngày hôm trước chính mình còn muốn bàng y nhà giàu công tử, đảo mắt rất khả năng hội trở thành kẻ nghèo hèn, trong đầu lại tràn ngập cảm khái.

Hạ Vân Kiệt không có cảm khái, thậm chí cũng chưa đi chú ý Petukhov gia tộc cùng Usmanov gia tộc tin tức đưa tin. Ở ngày hôm qua bát đánh kia một lần điện thoại sau, ngày hôm sau Hạ Vân Kiệt liền cơ hồ đã muốn đem kia sự kiện để qua sau đầu, tiếp tục hắn bình tĩnh mà an nhàn cuộc sống.

Nằm ở râm mát tang dưới tàng cây mặt, uống cộng hòa Síp cà phê, nhìn thư, bên người còn có vị tóc vàng mắt xanh nữ lang tùy thời chờ hắn phân phó, Hạ Vân Kiệt có đôi khi hội nhịn không được tưởng, nếu thượng cổ thần tiên đều còn tồn tại, đều còn tại một cái khác hắn không biết thế giới sinh hoạt, phỏng chừng bọn họ cuộc sống cũng không thấy liền so với hắn bây giờ còn tới tiêu diêu tự tại.

Ngày mai liền đến phiên Lâm Âm các nàng nghỉ ngơi, ta hẳn là trước tiên cấp các nàng đánh cái điện thoại, ước các nàng cùng Marina cùng Sophia gặp cái mặt, ăn một bữa cơm, nói chuyện “Nhiên nhã” Đồ trang điểm ở cộng hòa Síp tiêu thụ quyền vấn đề. Chỉ tiếc Catherine vị này nữ chủ nhân ngày mai phỏng chừng còn không có thể trở về, nếu không nhưng thật ra có thể thỉnh các nàng đến biệt thự ăn cơm. Nay nữ chủ nhân không ở nhà, còn là tiếp tục đi bốn mùa khách sạn trung nhà ăn đi, vừa vặn có thể thỉnh Marina cùng Sophia nếm thử chính thống Trung Quốc đồ ăn.

Nằm ở tang thụ dưới, mắt thấy thái dương đã muốn ngã về tây, một cái ban ngày vừa muốn đi qua, Hạ Vân Kiệt nhớ tới có liên quan “Nhiên nhã” Đồ trang điểm ở cộng hòa Síp tiêu thụ quyền vấn đề, vì thế cấp Lâm Âm các nàng gọi điện thoại.

Điện thoại đả thông sau, Hạ Vân Kiệt tạm thời không cùng các nàng đàm “Nhiên nhã” Đồ trang điểm sự tình, chích cùng các nàng nói thỉnh các nàng ăn cơm, cũng giới thiệu hai vị cộng hòa Síp địa phương bằng hữu cấp các nàng nhận thức. Về phần “Nhiên nhã” Đồ trang điểm sự tình, Hạ Vân Kiệt cảm thấy còn là chờ gặp mặt đàm có vẻ tốt, đỡ phải các nàng kích động dưới không có biện pháp tập trung tâm tư làm tốt đỉnh đầu công tác.

Kiệt ca mời khách ăn cơm, hơn nữa còn giới thiệu bằng hữu cấp các nàng nhận thức, Lâm Âm ba người tự nhiên vui vẻ dị thường. Duy nhất cảm thấy có chút khó xử là, Kiệt ca mời khách địa phương lại lựa chọn bốn mùa khách sạn trung nhà ăn. Thượng một lần Kiệt ca trong lời nói huyên Triệu chủ trù không phải thực vui vẻ, Lâm Âm lo lắng lại một lần nữa chạm mặt, vạn nhất Triệu chủ trù còn là kia thái độ, khó tránh khỏi mọi người thể diện cũng không quá, hơn nữa nếu nhạ Kiệt ca tức giận vậy thực phiền toái.

Bất quá Kiệt ca muốn chọn ở bốn mùa khách sạn trung nhà ăn, Lâm Âm ba người tự nhiên không tốt phản đối, thầm nghĩ chỉ có đợi lát nữa trước tiên cùng Triệu chủ trù lên tiếng kêu gọi, miễn cho hắn lại là một bộ lãnh đạm thái độ. Bất quá Triệu chủ trù là trung nhà ăn lãnh đạo, hắn có chịu hay không lại bán các nàng mặt mũi, vậy rất khó nói.

Treo Kiệt ca điện thoại, Lâm Âm ba người ghé vào cùng nhau thương lượng một lát, quyết định đi tìm Triệu chủ trù đàm nói chuyện, thậm chí đã muốn tưởng tốt lắm, thực không được liền đem ở ngũ ngư thôn Kiệt ca một

cuộc điện thoại khiến cho người Ý không chỉ có trả lại các nàng bị trộm ví giấy chứng nhận, còn bồi thường các nàng mỗi người 3 vạn đồng Euro sự tình cũng nói cho Triệu chủ trù.

Làm Lâm Âm ba người tìm được Triệu chủ trù khi, Triệu chủ trù di động tiếng chuông vừa vặn vang lên, hắn hướng các nàng ý bảo một chút, ý bảo các nàng trước đợi, hắn trước tiếp cái điện thoại.

“Có chuyện gì?” Triệu Tiểu Long tiếp nổi lên điện thoại, nói chuyện thái độ cũng không phải thực hữu hảo, thậm chí có thể nói lạnh lùng.

“Tiểu Long, ngươi, ngươi chạy nhanh trở về đi. Khải Văn hắn, hắn đã xảy ra chuyện!” Trong điện thoại truyền đến một nữ nhân dồn dập mà mang theo một tia nghẹn ngào thanh âm.

“Khải Văn? Khải Văn hắn xảy ra chuyện gì ?” Triệu Tiểu Long vừa nghe nắm di động tay không khỏi chiến một chút, vẻ mặt sốt ruột hỏi.

Từ biết thê tử Tiền Lâm hồng hạnh ra tường sau, Hong Kong bên kia còn đáng giá hắn nhớ trừ bỏ cha mẹ thân cũng liền còn lại con hắn Triệu Khải Văn. Lúc trước ly hôn khi, mặc kệ là hắn cha mẹ hay là hắn chính mình cùng Tiền Lâm đều cho rằng Hong Kong giáo dục còn có hoàn cảnh càng thích hợp con trai trưởng thành, mà hắn một độc thân phụ thân một mình một người thân ở dị quốc tha hương cũng quả thật mang không tốt một đứa nhỏ, cho nên vì đứa nhỏ lo lắng, ly hôn khi Triệu Tiểu Long đem đứa nhỏ giao cho Tiền Lâm, mà hắn tắc hàng năm gửi nuôi nấng phí cấp nàng.

Tuy rằng con trai tặng cho vợ trước nuôi nấng, nhưng thân là phụ thân, Triệu Tiểu Long không có một khắc không nhớ hắn, nay nghe nói hắn đã xảy ra chuyện,

Triệu Tiểu Long lại lòng nóng như lửa đốt.

“Hắn, hắn cùng người đánh nhau, bị cảnh sát cấp bắt lại.” Trong điện thoại Tiền Lâm tiếp tục nghẹn ngào nói.

“Cái gì!” Triệu Tiểu Long nghe vậy nhất thời như bị lôi điện đánh trúng bình thường, cả người đều ngây dại, trong tai tiếng vọng toàn là mấy ngày hôm trước ở trên bàn cơm Hạ Vân Kiệt nói với hắn quá trong lời nói.

“Triệu ca, theo của ngươi tướng mạo xem, chính ngươi nhưng thật ra sự nghiệp vững vàng, vô bệnh vô tai, chính là con của ngươi, này mấy ngày chỉ sợ có lao ngục tai ương, ngươi nếu tin được ta, tốt nhất hôm nay liền cho hắn gọi cái điện thoại, làm cho hắn hảo hảo ở nhà, đừng đi ra ngoài gây chuyện thị phi.”

Lao ngục tai ương, con trai thế nhưng thật sự đã xảy ra lao ngục tai ương, hơn nữa thế nhưng thật đúng là liền phát sinh ở tại này mấy ngày!

Nếu nói phía trước, Triệu Tiểu Long cho rằng Hạ Vân Kiệt nói trúng Lâm Âm các nàng tại Ý bị trộm đạo sự tình, thuần túy là vì Italy vốn chính là cái tiểu thâu xương quyết địa phương, vận khí không tốt bị hắn cấp nói trúng rồi. Nhưng con trai lao ngục tai ương đâu? Chẳng lẽ cũng là bởi vì vận khí không tốt? Này thế gian sẽ có như vậy trùng hợp sự tình sao?

Không, này tuyệt đối không có khả năng! Ngay cả chính hắn một làm phụ thân cũng chưa nghĩ đến con trai hội lưu lạc đến cùng người đánh nhau tiến lao ngục, hắn một cái cho tới bây giờ chưa thấy qua chính mình con trai, thậm chí cùng chính mình trước kia cũng chưa bao giờ gặp quá mặt, lại như thế nào khả năng biết chính mình con trai hội tiến ngục giam đâu? Hơn nữa thời gian còn như vậy chuẩn xác, hơn nữa theo hắn dặn dò nói làm cho con trai đứng ở trong nhà không cần đi ra ngoài

gây chuyện thị phi, hiển nhiên đã muốn tính đến đánh nhau chuyện này.

“Không có khả năng, điều này sao có thể đâu! Trên thế giới như thế nào khả năng có như vậy chuẩn……” Càng muốn Triệu Tiểu Long trong đầu càng là khiếp sợ, thậm chí đều đã quên lo lắng con trai.

“Uy, Triệu Tiểu Long, ngươi lời này là cái gì ý tứ? Cái gì không có khả năng, khả năng ? Ngươi còn là không phải nam nhân, trước kia một người chạy đến rất xa, đem chính mình lão bà ném ở nhà, mặc kệ không hỏi, chẳng lẽ hiện tại ngay cả ngươi con trai vào ngục giam, ngươi cũng muốn mặc kệ không hỏi sao?” Tiền Lâm dù sao chính là nữ nhân, tuy rằng trong lòng còn là khinh thường chính mình kia làm đầu bếp chồng trước, nhưng con trai vừa ra sự, theo bản năng còn là đem Triệu Tiểu Long trở thành người tâm phúc, vốn định chờ hắn nói lập tức chạy về Hong Kong, cũng trấn an nàng vài câu, không nghĩ tới đợi nửa ngày cũng là như vậy hoang mang lo sợ hồ ngôn loạn ngữ, Tiền Lâm không khỏi tức giận đến miệng mắng đứng lên.

Tiền Lâm này nhất mắng nhưng thật ra đem Triệu Tiểu Long mắng tỉnh, trong đầu cũng là khó tránh khỏi một trận cơn tức nói:“Ta không phải nam nhân? Ta đem ngươi ném ở nhà mặc kệ không hỏi? Ngươi có hay không nghĩ tới, nếu ta không được làm việc, ai dưỡng ngươi? Ai dưỡng Khải Văn? Hiện tại đổ tốt, ta tân tân khổ khổ ở bên ngoài kiếm tiền, ngươi nhưng thật ra đi ra ngoài tìm khoái hoạt. Còn có Khải Văn là chuyện gì xảy ra? Lúc ấy ngươi không phải cam đoan quá ta sẽ hảo hảo giáo dục hắn sao? Hiện tại như thế nào hội cùng người đi đánh nhau ? Hắn khi nào thì đồi bại ? Ngươi này làm mẹ chẳng lẽ vốn không có để tay lên ngực hỏi qua chính mình sao? Chuyện tới trước mắt chỉ biết hướng ta khóc nháo! Sớm biết rằng như vậy, lúc trước ta nên đem hắn mang theo bên người.”

Nói xong, nói xong, dù là Triệu Tiểu Long cũng là một cái boong boong nam tử, cũng nhịn không được hạ xuống hai khỏa nóng bỏng nước mắt.

Hắn cảm thấy chính mình bối tử thật sự thực thất bại, cưới cái thê tử, lại không chịu nổi tịch mịch hồng hạnh ra tường. Tân tân khổ khổ dưỡng con trai, vừa mới mãn mười tám một tuổi mà bắt đầu cùng người trên đường đánh nhau, còn bị bắt vào ngục giam.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 943 : Hắn nhất định có biện pháp

“Ta, ta! Hảo, hảo, Triệu Tiểu Long ta không với ngươi nói này đó, đều xem như ta sai được không? Ngươi mau trở lại đi, con trai chuyện này huyên rất lớn, muốn làm không tốt thật sự là muốn ngồi cái vài chục năm lao nha! Ô ô, ta rất sợ hãi, ta rất sợ hãi. Ta cầu kia nam nhân hỗ trợ, khả hắn cũng không có biện pháp. Ta lại không dám nói cho ngươi ba ba mụ mụ, bọn họ tuổi lớn, ta sợ bọn họ thừa nhận không nổi này đả kích.” Triệu Tiểu Long như vậy nhất mắng, đồng dạng cũng đem Tiền Lâm cấp mắng tỉnh, hiện tại là tối trọng yếu là con trai, không khỏi chảy nước mắt, một bên khóc vừa nói.

Triệu Tiểu Long biết Tiền Lâm trong miệng kia nam nhân chính là nàng ngoại tình đối tượng, là vị luật sư, là có vài phần bản sự nam nhân. Lúc trước Tiền Lâm ngoại tình, trừ bỏ bởi vì không chịu nổi tịch mịch ở ngoài, còn có một bộ phận nguyên nhân là kia nam nhân quả thật so với hắn vĩ đại rất nhiều.

Vốn Triệu Tiểu Long nghe được Tiền Lâm nhắc tới kia nam nhân, hơn nữa còn cầu kia nam nhân hỗ trợ, trong lòng khó tránh khỏi muốn ghen ghét dữ dội, nhưng nghe nói ngay cả hắn cũng không có biện pháp, hơn nữa con trai còn có khả năng hội ngồi vài chục năm lao, đã sớm sợ tới mức thiếu chút nữa ngay cả hồn đều phải bay, lại thế nào cố cùng thê tử tức giận, vội vàng nói:“Tiền Lâm, ngươi đừng sốt ruột, ngươi chậm rãi nói, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ khải văn đem người cấp đánh cho tàn phế phế hoặc là đánh chết sao?”

“Cụ thể ta cũng không biết, ta chỉ biết kia người bị đánh bây giờ còn ở cứu giúp, là phú hào Vương Trạch Nhân con trai.” Tiền Lâm nghẹn ngào trả lời.

“Cái gì! Phú hào Vương Trạch Nhân con trai!” Triệu Tiểu Long vừa nghe tay run lên, thiếu chút nữa ngay di động cũng chưa biện pháp cầm chắc.

Vương Trạch Nhân cũng không tính Hong Kong cao nhất tiêm phú hào trùm, nhưng là tuyệt đối được cho một vị nhân vật, ít nhất thân là đầu bếp Triệu Tiểu Long biết Vương Trạch Nhân đại danh, bởi vì Vương Trạch Nhân ở Hong Kong kinh doanh vài khách sạn cùng nhà ăn, năm đó ở Hong Kong khi, Triệu Tiểu Long còn tại hắn danh nghĩa một nhà nhà ăn làm quá công.

Tuy rằng nói Hong Kong là cái văn minh xã hội, là cái nói pháp luật xã hội, nhưng chính như phía trước Anufry nói, thế giới này, tiền tài vĩnh viễn chúa tể hết thảy. Bị đả thương là phú hào Vương Trạch Nhân con trai, cùng bị đả thương là một vị bình thường Hong Kong thị dân con trai, này nghiêm trọng tính khẳng định là hoàn toàn bất đồng.

“Bất quá, Khải Văn hắn như thế nào hội cùng Vương Trạch Nhân con trai phát sinh xung đột đâu? Bọn họ hai người thân phận kém là như vậy đại.” Triệu Tiểu Long dù sao cũng là nam nhân, cũng làm một đoạn thời gian chủ trù, tính cách so với trước kia trầm ổn không ít, rất nhanh liền theo khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, mạnh mẽ bình tĩnh hỏi.

“Khải Văn là không biết Vương Trạch Nhân con trai, là hắn cùng một vị đại ca nhận thức này Vương Trạch Nhân.” Tiền Lâm tiếp tục nức nở nói.

“Cái gì? Hắn cùng một vị đại ca? Ngươi là nói con trai hắn gia nhập xã hội đen, trở thành một gã mã tử? Đây là cái gì thời điểm sự tình, như thế nào cho tới bây giờ không có nghe ngươi theo ta nói lên quá?” Triệu Tiểu Long vừa nghe, sắc mặt nháy mắt trầm xuống dưới, thanh âm cũng rồi đột nhiên trở nên bén nhọn đứng lên.

“Ta, ta cũng vậy vừa gần nhất mới biết được. Tốt lắm, Tiểu Long đều là ta sai, ta hẳn là dùng nhiều một chút tâm tư ở con trai trên người, nhưng hiện tại chúng ta còn là trước đừng truy cứu này đó được không?” Tiền Lâm lại là chột dạ lại là sốt ruột nói.

“Được rồi, chúng ta trước không thảo luận chuyện này. Ngươi tiếp tục nói.” Triệu Tiểu Long cũng biết phía sau không phải truy cứu chuyện này thời điểm, nghe vậy trầm giọng nói.

“Là Khải Văn cùng vị kia đại ca còn có này khác vài kẻ có tiền con trai cùng kia Vương Trạch Nhân con trai nháo mâu thuẫn, sau đó vài người trẻ tuổi tuổi trẻ khí thịnh liền tụ tập một đám người đánh nhau lên. Ta đi thăm Khải Văn khi, Khải Văn theo ta nói hắn trừ bỏ ngay từ đầu nhiệt huyết hướng đầu đi theo đại ca cùng nhau xông lên đi theo đối phương đánh trong chốc lát, sau nhìn đến có người chảy máu, có người động đao, hắn liền sợ hãi, liền trốn được một bên đi. Sau đó đột nhiên có người kêu cảnh sát đến đây, mọi người liền tất cả đều bắt đầu trốn chạy, bối rối trung có người đem đao nhét vào tay hắn, hắn kinh hoảng cũng không nghĩ nhiều liền vẫn cầm lấy kia bả đao, sau đó đã bị cảnh sát bắt, tái sau đó có cảnh sát nói Vương Trạch Nhân con trai Vương Vĩ bị dao nhỏ đâm một đao, chính là Khải Văn trong tay kia thanh. Khả vật chứng đặt tại nơi nào, người tham dự đánh nhau, bao gồm Khải Văn cùng vị kia đại ca tất cả đều chỉ chứng Khải Văn, nhà chúng ta Khải Văn lại giảng không ra là ai đưa cho hắn dao nhỏ, cũng không phải cái gì đại phú đại quý người ta con trai, người nhỏ, lời nhẹ, lại có ai hội tin tưởng hắn trong lời nói? Hơn nữa Khải Văn cùng vị kia đại ca còn có này khác một ít người, đều cũng có một ít đến đây bối cảnh, ở bằng chứng dưới, cảnh sát cũng không dám mạo muội đắc tội bọn họ. Hơn nữa Vương Trạch Nhân nay đang ở giận trên đầu, hận không thể đem sở hữu tương

quan nhân cấp bắt lại, cho dù biết không là Khải Văn động dao nhỏ, cũng khẳng định sẽ không từ bỏ ý đồ. Hiện tại nên làm cái gì bây giờ? Nên làm cái gì bây giờ nha? Ô ô……” Nói xong nói xong Tiền Lâm vừa khóc lên.

Nghe trong ống nghe vợ trước tiếng khóc, Triệu Tiểu Long trầm mặc, tuyệt vọng!

Hắn tin tưởng con trai lời nói, tuy rằng con trai thanh xuân còn trẻ không hiểu chuyện, hơn nữa phụ huynh sơ cho quản giáo, lầm vào lạc lối, nhưng hắn biết con trai theo hắn, bản tính là thiện lương, tuyệt đối làm không ra lấy đao đâm người tàn nhẫn sự tình. Khả hắn tin tưởng lại có cái gì dùng? Tiền Lâm nói đúng vậy, bọn họ chính là nhà người thường, ở bằng chứng như núi dưới, ở mọi người thôi ủy chỉ chứng dưới, ai hội coi trọng bọn họ trong lời nói? Cuối cùng kết quả chính là Khải Văn làm người chịu tội thay. Huống hồ, cho dù cuối cùng phiên án, khả Vương Trạch Nhân hội như vậy buông tha Khải Văn sao? Vị kia cuối cùng bị nhéo đi ra hung phạm phụ huynh sẽ bỏ qua Khải Văn sao? Phải biết rằng bọn họ đều là người có đến đây!

Nghe ống nghe vợ trước càng phát ra bi thương tiếng khóc, hắn tưởng hướng nàng rít gào, khả chẳng lẽ hắn vị này làm phụ thân vốn không có một chút trách nhiệm sao?

Cuối cùng, Triệu Tiểu Long đặt mông than ngồi ở mặt đất, di động vô lực chảy xuống mặt đất, hai tay thống khổ nắm tóc.

“Triệu chủ trù, ngươi làm sao vậy?” Đang ở bên ngoài chờ triệu chủ trù Lâm Âm ba người gặp Triệu Tiểu Long tiếp cái điện thoại, cảm xúc hoàn toàn không khống chế được, vội vàng tiến lên đi, lại là lo lắng lại là sốt ruột nhẹ giọng hỏi.

Triệu Tiểu Long phía sau sớm đã đã quên còn có Lâm Âm ba người đang ở chờ nói với hắn nói, nghe được có người gọi hắn, cầm nước mắt hai mắt có chút mờ mịt bất lực nâng lên nhìn về phía Lâm Âm ba người.

Khi hắn kia mờ mịt bất lực ánh mắt xuyên thấu qua nước mắt nhìn đến Lâm Âm ba người, kia một trương trương quen thuộc mặt khi, Triệu Tiểu Long hai mắt đột nhiên sáng đứng lên, sau đó mạnh đứng lên, thân thủ bắt lấy Lâm Âm cánh tay liên tục truy vấn nói:“Hạ đại sư đâu? Ngươi có biết Hạ đại sư ở nơi nào sao? Hắn nhất định có biện pháp cứu ta con trai, hắn nhất định có biện pháp!”

“Triệu chủ trù ngươi đến tột cùng làm sao vậy? Cái gì Hạ đại sư? A, ngươi là nói Kiệt ca!” Lâm Âm bị Triệu Tiểu Long nổi điên bình thường hành động cấp dọa ở, ngay từ đầu căn bản không ý thức được hắn nói Hạ đại sư là ai, một hồi lâu nhi mới ý hội lại đây hắn nói là Hạ Vân Kiệt.

“Đúng, đúng, chính là các ngươi Kiệt ca. Hắn ở nơi nào? Hắn bây giờ còn ở cộng hòa Síp sao? Các ngươi nhất định có hắn liên hệ phương thức đúng không?” Triệu Tiểu Long liên tục gật đầu nói.

“Kiệt ca hắn bây giờ còn ở cộng hòa Síp, bất quá Triệu chủ trù ngươi có thể hay không trước đem tay buông ra, ngươi bắt ta đau quá a.” Lâm Âm cau mày nói.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi, ta thất thố.” Triệu Tiểu Long thế này mới ý thức được chính mình kích động hạ trảo đau người ta tiểu cô nương nộn cánh tay, vội vàng buông ra tay nói.

“Không quan hệ Triệu chủ trù, đến tột cùng là chuyện gì? Ngươi muốn như vậy vội vã tìm Kiệt ca?” Lâm Âm

cũng biết Triệu Tiểu Long không phải cố ý, thấy hắn buông tay, một bên xoa có chút đỏ lên cánh tay, một bên hỏi.

“Con ta bởi vì cùng người đánh nhau, thật sự bị cảnh sát cấp bắt lại. Hối không nên không nghe Hạ đại sư lời nói, ngày đó ta muốn là nghe hắn lời nói, nói không chừng sự tình sẽ không hội nháo đến nước này, nay cũng không biết Hạ đại sư có biện pháp nào không phá giải này lao ngục tai ương.” Triệu Tiểu Long nhìn Lâm Âm nộn cánh tay kia chói mắt trảo ấn, thần trí nhưng thật ra dần dần thanh tỉnh lại đây, vẻ mặt hối hận trả lời.

“A, con của ngươi thật sự bị bắt đi lên a!” Tuy rằng sớm đã biết Kiệt ca bói toán tuyệt đối thực linh, nhưng biết là một hồi sự, sự tình thật sự phát sinh lại là mặt khác một hồi sự, Lâm Âm ba người nghe xong còn là nhịn không được đều vẻ mặt kinh hãi.

“Đúng vậy, vừa mới hôm nay bị bắt lên. Các ngươi còn là nhanh lên nói cho ta biết Hạ đại sư ở nơi nào đi? Tuy rằng hiện tại tin tưởng có chút đã muộn, nhưng lấy Hạ đại sư năng lực, có lẽ có thể cho chúng ta chiếu sáng một đường. Chính là đến lúc đó còn cần các ngươi giúp ta nói nói lời hay, ta lúc ấy thật là hôn đầu, thế nhưng không tin Hạ đại sư lời nói, còn đối hắn rất có phê bình kín đáo.” Triệu Tiểu Long sốt ruột nói.

“Triệu chủ trù, ngươi đừng sốt ruột. Kiệt ca là người tốt bụng, hắn sẽ không so đo ngày đó sự tình. Hơn nữa sau hắn cũng theo chúng ta nói qua, chuyện của con ngươi hẳn là sẽ không rất nghiêm trọng.” Lâm Âm ba người gặp Triệu Tiểu Long sốt ruột hối hận bộ dáng, vội vàng hảo ngôn hảo ngữ trấn an nói.

“Thật vậy chăng? Nhưng là hiện tại sự tình rõ ràng thực nghiêm trọng, muốn làm không tốt con ta là muốn ngồi lao a!” Triệu Tiểu Long nghe vậy là vừa kinh hỉ lại có

chút không dám tin nói.

“Này chúng ta sẽ không hiểu, bất quá Triệu chủ trù ngươi không cần lo lắng, Kiệt ca từng nói qua, nếu không có hắn, ngươi con trai là muốn ngồi lao, bất quá có hắn ở hẳn là sẽ không như vậy nghiêm trọng.” Lâm Âm nhớ tới Hạ Vân Kiệt đêm đó nói lời nói, lại trấn an nói.

“Ý của ngươi là, Hạ đại sư đã sớm tính đến con ta lần này phạm sự tình thực nghiêm trọng, nhưng hắn sẽ ra tay hỗ trợ?” Triệu Tiểu Long nghe vậy không khỏi càng phát ra kinh hỉ nói, đồng thời trong mắt cũng lóe ra một tia nghi hoặc, hắn không biết Hạ đại sư như thế nào phá giải này cục. Nay sự tình đã muốn đã xảy ra, chẳng lẽ hắn một thầy tướng có thể thông qua làm pháp thay đổi bên kia thế cục sao?

Triệu Tiểu Long có này nghi hoặc cũng không kỳ quái, hắn xuất thân ở Hong Kong, đối phong thủy tính mệnh cái gì còn là hiểu được một ít. Phong thủy tính mệnh, chú ý là xu cát tị hung, nói trắng ra một chút chính là báo động trước công năng, cũng chính là ở trước đó căn cứ bói toán nói cho sự chủ lựa chọn may mắn tránh né hung tai. Chỉ khi nào không nghe khuyên bảo, hung tai phát sinh, thầy tướng cũng là thường thường không có biện pháp. Tựa như Triệu Tiểu Long con trai chuyện này, nếu hắn trước tiên nghe Hạ Vân Kiệt lời nói, đem con trai quản thúc ở nhà trung, tự nhiên cũng liền tránh thoát trận này tai nạn, nhưng hôm nay đã xảy ra, thầy tướng lại như thế nào hỗ trợ đâu? Chẳng lẽ hắn thật đúng là có thể ảnh hưởng chấp pháp ngành xử án chấp pháp sao? Hắn chẳng lẽ còn có thể làm cho Vương Trạch Nhân bọn họ không thống hận hắn con trai sao?

Bất quá trải qua quá nhi tử chuyện này, Triệu Tiểu Long đối Hạ Vân Kiệt tướng thuật đã muốn rất tin không nghi ngờ, tại đây loại bất lực tình huống hạ, cho dù hắn trong

lòng đối hung tai đã muốn phát sinh, thân là thầy tướng lại như thế nào có năng lực phá giải đang có hoài nghi, cũng chỉ có thể đem hy vọng ký thác ở Hạ Vân Kiệt trên người.

Chương 944 : Xin Kiệt ca giúp đỡ

“Này ta cũng không biết, bất quá ta nghĩ Kiệt ca hội hỗ trợ, hắn là người tốt.” Lâm Âm đầu tiên là lắc đầu, sau đó lại khẳng định nói.

Triệu Tiểu Long cũng biết chuyện này hỏi Lâm Âm các nàng cũng vô dụng, chỉ có hỏi Hạ Vân Kiệt bản nhân mới được, ổn ổn cảm xúc, nhìn Lâm Âm vẻ mặt thành khẩn cầu nói:“Lâm Âm, ta cùng Hạ đại sư cũng không quen, lần trước lại có mắt không nhìn được Thái Sơn, cùng hắn huyên có chút xấu hổ, ngươi xem có thể hay không giúp ta gọi cái điện thoại, thỉnh hắn buổi tối ở trung nhà ăn ăn một bữa cơm. Ta tự mình xuống bếp, hướng hắn chịu nhận lỗi.”

Trước khác nay khác, Triệu Tiểu Long tuy rằng nóng vội chuyện của con, nhưng hiện tại Hạ Vân Kiệt ở trong lòng hắn đã muốn lên cấp làm cấp đại sư nhân vật, cũng là đã muốn không dám giống nhau phía trước kia tùy tiện. Phải biết rằng giống Hạ Vân Kiệt như vậy cấp đại sư nhân vật, cho dù Hong Kong này đỉnh cấp phú hào chỉ sợ đều phải khách khí đối đãi, hơn nữa mỗi lần ra tay giá cũng tuyệt đối phi thường xa xỉ. Lại khởi là hắn Triệu Tiểu Long nho nhỏ một đầu bếp tùy tâm sở dục muốn mời hắn ra tay liền ra tay ? Nay cũng chỉ có thể kí hy vọng ở Lâm Âm ba người trên người, hy vọng Hạ Vân Kiệt xem ở các nàng ba người cùng hắn giao tình, ra tay giúp hắn một phen.

“Đương nhiên có thể, ta hiện tại liền cấp Kiệt ca gọi điện thoại.” Lâm Âm gật đầu nói, sau đó xuất ra di động cấp Hạ Vân Kiệt gọi đi qua.

Gặp Lâm Âm cấp Hạ Vân Kiệt bát gọi điện thoại, Triệu Tiểu Long một lòng không khỏi nâng lên đứng lên, vẻ mặt khẩn trương nhìn nàng.

Điện thoại mặt khác một đầu, Hạ Vân Kiệt lúc này đang ở tang thụ dưới, vẻ mặt thích ý thưởng thức tịch dương ở trong biển trên không chậm rãi rơi xuống xinh đẹp cảnh sắc, hắn gặp di động tiếng chuông vang lên, cầm lấy vừa thấy là Lâm Âm, không khỏi âm thầm có chút kỳ quái, không biết vừa mới gọi điện thoại, nàng lại gọi điện thoại lại đây làm gì.

Trong lòng kỳ quái, tay đã muốn đem điện thoại lấy đến lỗ tai bên, trực tiếp mở miệng hỏi nói:“Lâm Âm, có phải hay không ngày mai các ngươi có chuyện, không thời gian cùng nhau ăn cơm?”

“Không phải, không phải.” Lâm Âm vội vàng phủ nhận nói.

Nói đùa, có chuyện gì so với Kiệt ca mời khách ăn cơm còn trọng yếu !

“Đó là sự tình gì?” Hạ Vân Kiệt không khỏi kỳ quái hỏi.

“Là Triệu chủ trù sự tình.” Lâm Âm trả lời.

“Nguyên lai là triệu ca sự tình, có phải hay không con của hắn xảy ra chuyện ?” Hạ Vân Kiệt hoàn toàn hiểu được, quan tâm hỏi.

Tuy rằng Triệu Tiểu Long ngày đó buổi tối sau lại đối hắn thái độ cũng không phải thực hữu hảo, nhưng Hạ Vân Kiệt lại biết hắn quả thật là vị không sai nhân, cũng là không có nguyên nhân này thì trách tội hắn có mắt không tròng, nay biết con của hắn khẳng định đã xảy ra chuyện, còn là có chút quan tâm.

“Đúng vậy Kiệt ca, con của hắn bởi vì đánh nhau bị cảnh sát bắt lại, Triệu chủ trù hiện tại rất là lo lắng. Hắn muốn mời Kiệt ca ngài ăn cơm, hướng ngài chịu nhận lỗi, hơn

nữa thỉnh ngài hỗ trợ một chút.” Lâm Âm trả lời.

“Chịu nhận lỗi? Triệu ca lời này từ đâu nói lên? Như vậy đi, ngươi nói cho hắn, ta hiện tại liền tiến đến khách sạn. Cụ thể sự tình ngươi làm cho hắn hỏi trước cái rõ ràng, không có gì bất ngờ xảy ra, hẳn là không có cái gì vấn đề lớn, ngươi nói cho hắn không cần quá mức lo lắng sốt ruột.” Nếu Triệu Tiểu Long là người tốt, Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không bởi vì hắn nhận thức đến chính mình sai lầm, liền bưng lên cái giá, nghĩ nghĩ nói.

“Cảm ơn ngươi Kiệt ca, ta cái này theo chúng ta chủ trù nói.” Lâm Âm nghe vậy không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi. Trải qua quá Italy sự tình, nàng đối Hạ Vân Kiệt có một loại gần như tin tưởng mù quáng.

“Ân, kia trước như vậy, ta cái này xuất phát đi bốn mùa khách sạn.” Hạ Vân Kiệt nói lời này sau liền treo điện thoại, sau đó đối Elena nói:“Ta muốn đi ra ngoài một chuyến, buổi tối ngươi sẽ không dùng chờ ta.”

“Cần ta lái xe đưa ngươi sao?” Elena mang theo một tia chờ mong xin chỉ thị nói.

“Cảm ơn ngươi Elena, không cần, đều là một ít người Trung Quốc, cũng có một sự tình muốn xử lý, ngươi giúp ta đem xe chuẩn bị một chút đi, còn là kia lượng bảo mã.” Hạ Vân Kiệt nhìn Elena liếc mắt một cái, do dự hạ cuối cùng còn là cự tuyệt.

Elena nghe vậy trong mắt lóe ra một tia mất mát sắc, bất quá nhưng cũng không dám miễn cưỡng, hơi hơi gật gật đầu, sau đó đi gara thủ xe, mà Hạ Vân Kiệt tắc còn cần phản hồi phòng một chuyến.

Hắn mặc là ngực, rộng thùng thình bờ cát khố, còn có dép lê, tự nhiên là không tốt trực tiếp đi bốn mùa khách sạn.

Chờ Hạ Vân Kiệt đổi mới quần áo hạ đến dưới lầu, Elena đã muốn đem xe chuẩn bị tốt đứng ở cửa xin đợi hắn đại giá.

Cùng Elena nói tiếng cảm ơn, Hạ Vân Kiệt xoay người chui vào điều khiển vị sau đó nhất giẫm chân ga, một đường hướng bốn mùa khách sạn lái đi.

Bốn mùa khách sạn, Lâm Âm đem Hạ Vân Kiệt lời nói chuyển cáo cho Triệu Tiểu Long, làm cho Triệu Tiểu Long là vừa cảm cao hứng lại cảm hổ thẹn, sau đó lại lần nữa gọi điện thoại cấp vợ trước Tiền Lâm, từ đầu tới đuôi lại kể lại hỏi sự tình trải qua nguyên nhân. Hoang mang lo sợ Tiền Lâm không biết chồng trước vì cái gì hỏi cái này chút, lại từ đầu tới đuôi cùng hắn kể rõ một lần, sau đó nói:“Tiểu Long, ngươi hỏi cái này sao rõ ràng có ích lợi gì? Còn là nhanh chóng trở về đi! Ta một người căn bản không biết nên như thế nào đối mặt loại chuyện này, ta rất sợ hãi.”

Tuy rằng trong lòng oán hận vợ trước hồng hạnh ra tường, nhưng dù sao nhiều năm vợ chồng xuống dưới, nghe được nàng khóc nói được như vậy bất lực, Triệu Tiểu Long trong đầu cũng là khó tránh khỏi lòng chua xót, thở dài một hơi nói:“Ta cho dù chạy trở về có năng lực có cái gì? Chẳng lẽ ngươi nghĩ rằng ta có thể chạy tới cùng cảnh sát nói, làm cho bọn họ thả Khải Văn sao? Cho dù cảnh sát chịu, Vương Trạch Nhân chịu sao? Ngươi chẳng lẽ không biết nói hắn tài lực có bao nhiêu sao hùng hậu sao? Hiện tại con hắn bị người đâm dao nhỏ, hắn khẳng từ bỏ ý đồ sao? Chỉ sợ lúc này hắn sớm đã nện xuống rất nhiều tiền nơi nơi chạy quan hệ, muốn thay con của hắn báo thù.”

“Tiểu Long, ngươi rất nhẫn tâm, vì hiện tại chủ trù công tác, chẳng lẽ ngươi liền trơ mắt nhìn ngươi con trai bị vu hãm, ngồi lao cũng không quản sao?” Tiền Lâm nghe

xong Triệu Tiểu Long lời nói, nhịn không được hướng hắn khóc mắng.

“Ta như thế nào hội mặc kệ con trai đâu! Nếu mặc kệ con trai ta sẽ xa xứ chạy đến cộng hòa Síp tới sao? Còn không phải là vì trước tiên cho hắn nhiều lời ít tiền, đỡ phải hắn về sau giống hắn lão ba như vậy vô dụng. Ta hiện tại không quay về là vì ta ở trong này kết bạn một vị bằng hữu, hắn rất bản sự, tìm hắn hỗ trợ tổng so với ta trở lại Hong Kong giống chích không đầu ruồi bọ giống nhau loạn chuyển tới cường.” Triệu Tiểu Long nói.

“Thật là người có bản lĩnh hội chạy đến cộng hòa Síp cái loại này tiểu địa phương sao? Triệu Tiểu Long đừng lừa mình dối người, còn là nhanh chóng trở về đi.” Tiền Lâm nghe vậy căn bản không tin. Thứ nhất, cộng hòa Síp quả thật là cái tiểu địa phương, Trung Quốc chân chính có người có bản lĩnh bình thường không có khả năng hội chạy kia địa phương đi, thứ hai, lấy Triệu Tiểu Long thân phận lại như thế nào khả năng kết bạn chân chính có người có bản lĩnh đâu? Chính là mặt sau một chút, Tiền Lâm cũng là không nghĩ nói tiếp đi ra thương tổn Triệu Tiểu Long.

“Cho dù trở về, cũng tổng yếu chờ ta hôm nay cùng hắn chạm mặt sau nói sau.” Triệu Tiểu Long ngữ khí không phải thực kiên định nói.

Tuy rằng Triệu Tiểu Long hiện tại tuyệt đối tin tưởng Hạ Vân Kiệt tướng thuật, nhưng đối với Hạ Vân Kiệt hay không có thể giúp đỡ này việc, lúc này hắn thật là không có bao nhiêu đại tin tưởng. Dù sao Hạ Vân Kiệt đến từ đại lục mà không phải Hong Kong, huống hồ Vương Trạch Nhân ở Hong Kong còn là nhân vật có uy tín danh dự có tài có thế, Triệu Tiểu Long thật không biết Hạ Vân Kiệt đại lục này đến đại sư, trường học trung y lão sư lại như thế nào giúp này việc.

Tiền Lâm cũng biết lấy Triệu Tiểu Long năng lực, cho dù trở lại Hong Kong cũng giúp không được gấp cái gì, nhiều lắm có thể cho nàng một cái bả vai dựa vào dựa vào, làm cho nàng trong lòng hơi chút yên ổn một ít, cho nên gặp Triệu Tiểu Long nói như vậy, cũng sẽ không tái kiên trì, trong lòng cũng là đối Triệu Tiểu Long kia cái gọi là có bản lĩnh bằng hữu là căn bản một chút tin tưởng đều không có.

“Triệu chủ trù, ngươi không cần rất lo lắng, nếu Kiệt ca nói không nhiều lắm vấn đề, kia hẳn là sẽ không nhiều vấn đề.” Lâm Âm gặp chính mình đem Hạ Vân Kiệt trong lời nói chuyển cáo cho Triệu Tiểu Long, Triệu Tiểu Long còn là lo lắng lo lắng, nhịn không được trấn an nói.

“Đúng vậy, Triệu chủ trù, Kiệt ca rất lợi hại, hắn xuất mã khẳng định hội không có việc gì.” Phùng San San cùng Tiêu Hồng Lăng cũng đi theo phù hợp nói.

“Ai, cảm ơn các ngươi, ta biết Hạ đại sư rất lợi hại, khả các ngươi không biết con ta hắn đắc tội người ở Hong Kong có bao nhiêu lợi hại a! Nay cũng chỉ có thể chờ mong Hạ đại sư có phá tai biện pháp.” Triệu Tiểu Long thở dài nói.

“Ngươi con trai đến cùng đánh ai? Đánh cho thực nghiêm trọng sao?” Lâm Âm ba người đến bây giờ đối cụ thể tình huống còn không phải thực hiểu biết, nghe vậy cũng không cấm tò mò hỏi.

“Vương Trạch Nhân các ngươi nghe qua sao?” Triệu Tiểu Long hỏi.

Lâm Âm ba người lắc lắc đầu.

“Các ngươi không biết cũng đang thường, dù sao các ngươi là lưu học sinh đại lục đến. Nhưng ở Hong Kong rất nhiều người lại biết hắn đại danh, hắn ở Hong Kong

kinh doanh vài nhà giống bốn mùa khách sạn giống nhau tinh cấp khách sạn cùng nhà ăn, tài sản tuy rằng không thể cùng Lý siêu nhân so sánh với, nhưng cũng ít nhất có 2 3 tỷ đô la Hồng Kông, cùng Hong Kong rất nhiều chính khách đều có tốt lắm quan hệ. Hiện tại bị đánh chính là hắn con trai, nghe nói bị đâm một đao, bây giờ còn ở trong bệnh viện cứu giúp. Tuy rằng kia dao nhỏ không phải con ta đâm, nhưng cảnh sát đến khi, dao nhỏ lại tại con ta trong tay, con ta đại ca còn có này khác đồng lõa cũng đều nhất trí chỉ chứng là ta con trai làm, các ngươi nói chuyện này Hạ đại sư thực sự biện pháp giúp đỡ việc sao?" Triệu Tiểu Long gặp Lâm Âm ba người lắc đầu, cũng đi theo lắc lắc đầu, cười khổ nói.

"Thử!" Lâm Âm ba người nghe vậy cũng không cấm mãnh hít một ngụm lãnh khí, cho nhau ngươi xem xem ta, ta xem nhìn ngươi, hai mặt nhìn nhau.

Các nàng dù sao chính là nhà người thường đứa nhỏ, ngay cả hàng tỉ phú ông cũng chưa tiếp xúc quá, lại sao có thể tưởng tượng cùng có được vài nhà giống bốn mùa khách sạn giống nhau tinh cấp khách sạn cùng nhà ăn lão bản phát sinh tranh cãi kết quả, càng đừng nói còn là đâm đối phương con trai một đao đáng sợ sự cố. Cho dù các nàng đối Hạ Vân Kiệt có rất lớn tin tưởng, phía sau cũng nổi lên dao động.

Dù sao Kiệt ca tái lợi hại, chẳng lẽ hắn còn có thể khiến cho một vị có được ít nhất 2 3 tỷ Hong Kong đại phú hào cúi đầu sao? Còn có thể thay đổi Hong Kong chấp pháp nhân viên xử án sao?

Gặp Lâm Âm ba người hai mặt nhìn nhau, không nói gì mà chống đỡ, Triệu Tiểu Long tâm không khỏi lại đi trầm xuống trầm, cười khổ nói:"Bất quá mặc kệ thế nào, Hạ đại sư ngày đó hảo tâm cho ta cảnh cáo, mà ta lại ngược lại trào phúng hắn, đêm nay cũng có thể thỉnh hắn ăn bữa cơm, giáp mặt hướng hắn nói tiếng thực xin

lỗi.”

Lâm Âm ba người lúc này đã muốn đối Hạ Vân Kiệt tin tưởng đã xảy ra dao động, gặp Triệu Tiểu Long tâm tính càng phát ra tinh thần sa sút, cũng không biết nên như thế nào trấn an, đành phải theo bên người thở dài.

Limassol liền như vậy điểm đại thành thị, Catherine biệt thự cùng bốn mùa khách sạn lại đều bị vây phía đông du lịch khu, lái xe bất quá ba bốn phút có thể đến, ở Lâm Âm ba người nhìn Triệu Tiểu Long thở dài khi, Hạ Vân Kiệt đã muốn lái xe đến bốn mùa khách sạn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 945 : Đều là người Trung Quốc

“Hạ đại sư, lần trước thực xin lỗi, hối không nên nghe ngài lời nói a, còn thỉnh ngài ngàn vạn không lấy làm phiền lòng!” Làm Triệu Tiểu Long lại lần nữa ở trung nhà ăn nhìn thấy Hạ Vân Kiệt khi, liên tục hướng hắn ôm quyền xin lỗi, trong lòng chính như hắn nói hối không nên a.

“Triệu ca nói quá lời, đó là nhân chi thường tình, đổi thành là ta cũng rất khó tin tưởng. Bất quá ngươi cũng không dùng quá mức lo lắng, người trẻ tuổi chịu điểm suy sụp ăn chút đau khổ, sớm ngày tỉnh ngộ khó không phải kiện chuyện tốt, tổng so với về sau chân chính phạm vào ngập trời đại sai mới biết được hối hận tốt.” Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ Triệu Tiểu Long bả vai trấn an nói.

“Cảm ơn Hạ đại sư cát ngôn, chính là nhà của ta kia đứa nhỏ lúc này sấm là đại họa, chỉ sợ……” Triệu Tiểu Long khổ khuôn mặt lắc lắc đầu nói, nói đến mặt sau còn có điểm nói không được, sau đó đột nhiên như là nhớ tới cái gì, đề tài vừa chuyển nói:“Xin lỗi, xin lỗi Hạ đại sư, chúng ta trước không nói chuyện này, ngài trước hết mời ghế trên, ta trước cho ngài chỉnh vài đạo gia hương đồ ăn.”

Nói xong Triệu Tiểu Long lại quay đầu đối Lâm Âm các nàng ba người nói:“Lâm Âm, Phùng San San, Tiêu Hồng Lăng, các ngươi trước thay ta bồi hảo Hạ đại sư.”

“Triệu ca, không cần phải gấp gáp. Ta hiện tại đã muốn thích ứng cộng hòa Síp bữa tối thời gian, ngươi trước ngồi xuống theo ta nói nói ngươi chuyện của con. Ta đã muốn đại khái biết ngươi con trai tình huống, nhưng cụ thể còn cần với ngươi nói xác minh một chút.” Hạ Vân Kiệt lại cười ngăn cản Triệu Tiểu Long, nói.

Người cộng hòa Síp ăn bữa tối thời gian phổ biến đã khuya, hơn nữa mùa hè tám giờ trời còn là lượng, cho nên không cái tám chín giờ bọn họ là rất ít dùng cơm. Lúc này bất quá mới chạng vạng 6 giờ nhiều, trung nhà ăn chỉ có Hạ Vân Kiệt một khách quen mà thôi.

Triệu Tiểu Long lúc này lo lắng nhất tối sốt ruột tự nhiên là chính mình chuyện của con, đơn giản cố nén không dám lại ở Hạ Vân Kiệt trước mặt thất lễ thôi, nay gặp Hạ Vân Kiệt chủ động nói trước đàm con hắn, Triệu Tiểu Long thật sự là lần chịu cảm động cùng hổ thẹn, hướng Hạ Vân Kiệt thật sâu cúi mình vái chào nói:“Thật sự là cảm ơn ngài Hạ đại sư, ngài thật sự là chân thực nhiệt tình a!”

“Đều là người Trung Quốc, có thể ở cách xa vạn dặm Địa Trung Hải xinh đẹp đảo quốc gặp nhau, kia cũng là một loại khó được duyên phận, càng đừng nói ngươi bình thường đều còn thực chiếu cố Lâm Âm các nàng, Triệu ca ngươi sẽ không dùng theo ta khách khí.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Triệu Tiểu Long gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, đành phải đem cảm kích trong lời nói đặt ở trong lòng, theo Hạ Vân Kiệt ngồi xuống cũng đi theo ngồi ở hắn bên cạnh ghế trên, sau đó thở dài, không chỉ có đem Triệu Khải Văn sự tình từ đầu tới đuôi kể lại nói một lần, liền ngay cả hắn cùng Tiền Lâm ly hôn sự tình cũng đại khái nói một chút.

“Ai, nói đến nói đi đều do ta. Nếu ta có bản sự, nếu ta không cùng mẹ hắn ly hôn, có lẽ đứa nhỏ này cũng sẽ không đi đến hôm nay tình trạng này.” Giảng thuật hoàn sau, Triệu Tiểu Long thật sâu tự trách nói.

“Chuyện này các ngươi người lớn quả thật muốn phụ không nhỏ trách nhiệm, cũng may đâm dao nhỏ không

phải Triệu Khải Văn, không có chú hạ đại sai, chuyện này chung quy là có thể vãn hồi, ngươi cũng không cần quá mức tự trách. Như vậy đi, ta gọi cái điện thoại, thác Hong Kong một vị bằng hữu ra mặt chu toàn một chút, nếu đâm dao nhỏ không phải Triệu Khải Văn, chuyện này luôn dễ làm. Bất quá Triệu Khải Văn tuy rằng không có đâm dao nhỏ, nhưng dù sao còn là tham dự đánh nhau bác sát, nên chịu pháp luật trừng phạt còn là cần, điểm ấy ta là không có biện pháp giúp hắn giải thoát." Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ Triệu Tiểu Long bả vai, trấn an nói.

"Hạ đại sư, Vương Trạch Nhân giá trị con người hùng hậu, ở Hong Kong chính thương hai giới đều có chút không nhỏ quan hệ cùng lực ảnh hưởng, ngài vị kia bằng hữu hay là cùng hắn có giao tình sao?" Triệu Tiểu Long nghe vậy đầu tiên là hai mắt mạnh sáng ngời, lập tức lại có chút ảm đạm xuống dưới, mặt mang hoài nghi sắc hỏi.

Tuy rằng Triệu Tiểu Long hiện tại đối Hạ Vân Kiệt tướng thuật rất tin không nghi ngờ, nhưng hắn dù sao rất tuổi trẻ, hắn còn là rất khó tin tưởng Hạ Vân Kiệt kết giao bằng hữu có đại nhân vật có thể so với Vương Trạch Nhân, càng đừng nói Hạ Vân Kiệt còn thân ở đại lục, cũng không phải người Hong Kong.

Nhưng thật ra Lâm Âm ba nữ tử tử nghe được "Bằng hữu" Hai chữ, tiếu mâu tất cả đều trở nên sáng trong suốt, vẻ mặt chờ mong sùng bái nhìn Hạ Vân Kiệt.

Cho tới bây giờ ba người còn nhớ rõ, năm đó ở ngũ ngư thôn, Hạ Vân Kiệt nói cũng là nhờ bằng hữu hỗ trợ, lúc ấy các nàng còn không tin, khả kết quả đâu, đêm đó, các nàng mất đi ví giấy chứng nhận tất cả đều hoàn bích quy Triệu, nhưng lại bằng bạch nhiều cầm 3 vạn đồng Euro nhận lỗi.

"Dương Kỳ Phu ngươi hẳn là nghe nói qua đi?" Hạ Vân

Kiệt cười hỏi.

“Đương nhiên nghe nói qua.” Triệu Tiểu Long bật thốt lên trả lời, tiếp theo cả người chấn động, ít dám tin tưởng trợn to mắt nhìn Hạ Vân Kiệt kinh hô:“Chẳng lẽ Hạ đại sư ngài nói bằng hữu là Dương Kỳ Phu?”

Nói xong lời này, Triệu Tiểu Long cả người đều là ở phát run. Ở Hong Kong Vương Trạch Nhân tuy rằng là cái nhân vật, nhưng muốn cùng Dương Kỳ Phu như vậy siêu cấp đại hanh nhất so với, liền có vẻ có chút gặp sư phụ. Nếu Hạ Vân Kiệt thác bằng hữu là hắn, Triệu Tiểu Long con trai tự nhiên còn có cứu.

“Chính là hắn, hiện tại Triệu ca tổng có thể yên tâm đi, ta nghĩ Dương Kỳ Phu mặt mũi Vương Trạch Nhân hẳn là sẽ cho một chút đi, bất quá nói xấu còn là nói ở phía trước, ta chỉ có thể giúp Khải Văn tẩy thoát dùng dao nhỏ đâm người tội danh, nhưng còn lại ta sẽ không nhúng tay, pháp luật nên như thế nào trừng phạt còn là như thế nào trừng phạt.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Đó là tự nhiên, đó là tự nhiên, cảm ơn Hạ đại sư, cảm ơn Hạ đại sư.” Triệu Tiểu Long kích động vội vàng đứng dậy liên tục hướng Hạ Vân Kiệt cúi đầu, trong mắt đều nhịn không được nổi lên nước mắt.

Con trai ở ngục giam, thân hệ “Trọng tội”, mà hắn này phụ thân lại đang ở cách nhà vạn dặm dị quốc tha hương, nói Triệu Tiểu Long tâm như ở nồi chảo nấu đều là chút không đủ, nay cuối cùng thấy được thật to hy vọng, hắn lại như thế nào không kích động rơi lệ.

Đáng thương thiên hạ cha mẹ tâm a, nhìn Triệu Tiểu Long nước mắt chớp động, Hạ Vân Kiệt không khỏi âm thầm cảm khái một câu, sau đó đem Triệu Tiểu Long kéo hồi ngồi vào ghế trên nói:“Đều nói đều là người Trung Quốc, đều là bằng hữu, ngươi không cần thiết khách khí

như vậy.”

“Là, là.” Triệu Tiểu Long liên tục gật đầu, bất tri bất giác trung đối mặt Hạ Vân Kiệt, hắn thái độ trở nên có chút câu nệ khẩn trương đứng lên.

Nhưng thật ra Lâm Âm ba người bởi vì đang ở đại lục, mà Dương Kỳ Phu mấy năm nay quá cũng thật là điệu thấp, ở đại lục danh khí xa không bằng Lý siêu nhân vang dội, hơn nữa Lâm Âm ba người cũng tuổi trẻ, không có trải qua quá Dương Kỳ Phu thanh danh như mặt trời ban trưa cường thịnh thời kì, đối hắn cũng không hiểu biết, chính là ẩn ẩn trung nhớ rõ giống như nghe qua tên này, gặp Triệu Tiểu Long biểu hiện như sấm bên tai bộ dáng, nhịn không được tò mò hỏi:“Kiệt ca, ngươi kia Hong Kong bằng hữu Dương Kỳ Phu là cái gì đến đây, so với Vương Trạch Nhân còn giàu có sao?”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi có chút không biết nên khóc hay cười khoát tay nói:“Này thỉnh Triệu ca cho các ngươi giải thích, hắn là sinh trưởng ở địa phương người Hong Kong chỉ sợ so với ta biết đến còn muốn rõ ràng một ít. Ta trước cấp Dương Kỳ Phu gọi cái điện thoại.”

Kia Vương Trạch Nhân tuy rằng giàu có, nhưng lại như thế nào có thể cùng Dương Kỳ Phu so sánh với. Huống hồ này Vương Trạch Nhân tái giàu có, lực ảnh hưởng chủ yếu cũng ngay tại Hong Kong, nhưng Dương Kỳ Phu lại bởi vì xuất thân Hồng môn, hơn nữa vị cư địa vị cao, ở toàn cầu Hoa nhân đều là có được không nhỏ lực ảnh hưởng, điểm ấy lại không phải Vương Trạch Nhân có thể so sánh.

Hạ Vân Kiệt đem vấn đề đá cấp Triệu Tiểu Long sau, liền xuất ra điện thoại di động gọi điện thoại.

Tuy rằng Kiệt ca nói làm cho các nàng hỏi Triệu Tiểu Long, nhưng Lâm Âm ba người thấy hắn dùng di động

gọi điện thoại, lại thế nào cũng may bên cạnh nói nhỏ, huống chi lúc này Triệu Tiểu Long ánh mắt cũng đang khẩn trương chờ mong nhìn chằm chằm Kiệt ca trong tay cầm di động, tạm thời lại nào có cái gì tâm tư cùng các nàng giải thích Dương Kỳ Phu sự tình.

Vì thế ba người đều tạm thời không có hỏi Dương Kỳ Phu sự tình, mà là tất cả đều mở to tò mò ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt gọi điện thoại.

Vốn chính là hỗ trợ xử lý Triệu Tiểu Long sự tình, Hạ Vân Kiệt đánh này điện thoại tự nhiên không tất yếu cố ý lảng tránh hắn, thấy hắn cùng Lâm Âm ba người nhìn chằm chằm chính mình xem, chính là cười cười, tự cố tự quay số Dương Kỳ Phu điện thoại.

Điện thoại rất nhanh đã bị tiếp lên, bên trong truyền đến Dương Kỳ Phu cung kính trung mang theo một tia kích động thanh âm:“Kiệt ca, ngài nghĩ như thế nào khởi đánh cho ta điện thoại, có chuyện gì sao?”

“Ha ha, Kỳ Phu, hiện tại Hong Kong hẳn là hơn mười một giờ đi, không quấy rầy đến ngươi cùng Sở Thiến nghỉ ngơi đi?” Hạ Vân Kiệt xin lỗi nói.

“Kỳ Phu! Sở Thiến!” Nghe thế hai cái tên, Lâm Âm ba người tạm thời không nhiều lắm cảm giác, nhưng Triệu Tiểu Long nghe xong thiếu chút nữa không đặt mông theo ghế trên trượt đến cái bàn dưới đi.

Này Dương Kỳ Phu ở Hong Kong kia tuyệt đối là cao nhất cấp đại nhân vật, cho dù đặc thủ, Lý siêu nhân thấy hắn đều khách khí kêu một tiếng Dương sinh, về phần Vương Trạch Nhân đám người chỉ sợ đều tất cung tất kính tiếng kêu Dương ca, mà nay đâu, Hạ Vân Kiệt này đến từ đại lục người trẻ tuổi, thế nhưng thẳng hô kỳ danh còn có hắn đương nhiệm thê tử tên, giống như thân phận của hắn so với Dương Kỳ Phu bọn họ còn

muốn tôn quý rất nhiều.

Điều này sao có thể đâu?

“Kiệt ca lời này thật sự rất theo ta khách khí, ngươi cho dù là khuya khoắt đem ta theo ổ chăn đánh thức, ta cũng chỉ có cao hứng không có đánh nhiễu nói.” Dương Kỳ Phu vội vàng khiêm tốn nói.

“Ha ha, vậy ngươi yên tâm, loại này đại sát phong tình sự tình tình hình chung hạ ta còn là sẽ không làm.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy khó được mở một câu vui đùa, sau đó mới đem đề tài chuyển tới chính đề, tiếp tục nói:“Là như vậy, ta ở cộng hòa Síp tân kết giao một vị các ngươi Hong Kong bằng hữu. Con hắn hôm nay tham dự cùng nhau đánh nhau bác sát sự tình…… Chuyện này ta cũng suy tính qua, cùng Khải Văn cùng hắn mẫu thân nói tình huống ăn khớp, cho nên chuyện này ngươi phải giúp việc chu toàn một chút, không thể oan uổng người, đương nhiên đánh nhau bác sát là không đúng, nên chịu trừng phạt còn là cần, điểm ấy ngươi sẽ không cần can thiệp.”

“Kiệt ca ngài yên tâm, mặc kệ là vì ngài duyên cớ, còn là bởi vì thân là Hong Kong thị dân một phần tử, chuyện này ta đều nghĩa bất dung từ. Ta hiện tại phải đi công việc chuyện này, nếu Vương Trạch Nhân con trai không có sinh mệnh nguy hiểm, ta nghĩ đêm nay hẳn là có thể có kết quả, nếu Vương Trạch Nhân con trai tánh mạng khó giữ được, chỉ sợ chuyện này ép buộc cái vài ngày, dù sao đề cập mạng người, Vương Trạch Nhân khẳng định nhiệt huyết hướng đầu, rất nhiều nói là nghe không vào.” Dương Kỳ Phu đương nhiên tin tưởng Hạ Vân Kiệt bói toán, hắn nếu nói suy tính qua, như vậy Triệu Khải Văn khẳng định là bị oan uổng. Bất quá ở Hong Kong Dương Kỳ Phu dù sao cũng không thể một tay che trời, nếu chuyện này đề cập đến mạng người, cho dù lấy hắn lực ảnh hưởng, Dương Kỳ Phu cũng không dám đóng

gói Vương Trạch Nhân sẽ bán hắn mặt mũi.

Dù sao sát tử chi cừu không đội trời chung a, lại sao có thể là thân phận có thể ép tới? Hơn nữa chân chính giết người hung thủ cũng khẳng định sẽ vì tự thân lo lắng sẽ chết cắn không buông khẩu.

“Này ta có thể lý giải, ngươi chỉ để ý đi làm đi, ta nghĩ kia Vương Trạch Nhân con trai hẳn là không sinh mệnh nguy hiểm.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Vậy là tốt rồi làm, chỉ cần không có người chết, ta nghĩ ta điểm ấy mặt mũi khắp nơi đều phải cấp một ít.” Gặp Hạ Vân Kiệt nói Vương Trạch Nhân con trai không có gì nguy hiểm, Dương Kỳ Phu không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, nếu không thật đúng là có điểm khó giải quyết.

Chương 946 : Đại lừa dối

Nói xong chính sự, hơi chút hàn huyên vài câu, Hạ Vân Kiệt cũng liền cùng Dương Kỳ Phu đã xong trò chuyện.

“Triệu ca, ngươi không cần lo lắng, Hong Kong bên kia hẳn là rất nhanh còn có tin tức.” Treo điện thoại sau, Hạ Vân Kiệt nhìn còn thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm chính mình xem Triệu Tiểu Long trấn an nói.

“Ta không lo lắng, ta không lo lắng, có Dương tiên sinh ra mặt, Khải Văn khẳng định hội không có việc gì.” Triệu Tiểu Long nghe vậy cả người một cái giật mình, đột nhiên thanh tỉnh lại đây, liên tục gật đầu nói, nói chuyện khi xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng không từ tự chủ toát ra một tia kính sợ sắc.

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, Triệu Tiểu Long quả thực không thể tin được, trên thế giới này thế nhưng còn có người có thể như thế tùy ý phân phó Dương Kỳ Phu giúp hắn làm việc, nhưng lại là như vậy một vị người trẻ tuổi.

“Triệu chủ trù kia Dương Kỳ Phu đến tột cùng là ai vậy? Có bao nhiêu lợi hại a? Có hay không so với Lý siêu nhân cũng có tiền lợi hại hơn?” Gặp Triệu Tiểu Long từ nghe xong Hạ Vân Kiệt nói Dương Kỳ Phu sau, cả người tinh thần diện mạo còn có đối Hạ Vân Kiệt thái độ hoàn toàn nổi lên biến hóa, Lâm Âm ba người không khỏi càng phát ra tò mò, gặp Hạ Vân Kiệt điện thoại đã muốn đánh xong, lập tức khẩn cấp lại hỏi.

“So với tiền, Dương tiên sinh tự nhiên so với bất quá Lý siêu nhân, chỉ sợ toàn bộ Hoa nhân thế giới đều không có người so với Lý siêu nhân cũng có tiền. Bất quá cho dù tiền không Lý siêu nhân nhiều như vậy, kia cũng xa không phải Vương Trạch Nhân có thể so sánh.” Triệu

Tiểu Long trả lời.

Nghe nói Dương Kỳ Phu tiền không Lý siêu nhân nhiều, Lâm Âm ba người còn bĩu môi, có chút không cho là đúng, bất quá chờ các nàng nghe được Vương Trạch Nhân tài phú xa không thể cùng Dương Kỳ Phu so sánh với, nhớ tới phía trước Triệu Tiểu Long nói Vương Trạch Nhân ít nhất có hai ba tỷ đô la Hồng Kông, ba người lại nhịn không được ào ào líu lưỡi.

Ngoan ngoãn, kia không ít nhất chục tỷ đã ngoài ?

“Bất quá nếu bàn về ở Hong Kong lực ảnh hưởng, chỉ sợ Lý siêu nhân đều phải hơi tốn Dương tiên sinh một bậc.”

Lâm Âm ba người nghe được vừa mới líu lưỡi, Triệu Tiểu Long lại ném xuống một cái trọng hình bom, đem các nàng cấp chấn hai tai đều ông ông tác hưởng, thế nhưng so với Lý siêu nhân còn có lực ảnh hưởng!

“Các ngươi hẳn là nghe nói qua anh hoàng giải trí đi?” Triệu Tiểu Long nay tâm tình tốt, gặp Lâm Âm ba người giật mình biểu tình, nhịn không được khoe khoang lên.

“Đương nhiên biết, rất nhiều đại bài ngôi sao tất cả đều xuất từ này công ty đâu, chẳng lẽ này cùng Dương Kỳ Phu có quan hệ? Bọn họ lão bản không phải Trình Thủ Dương sao?” Lâm Âm ba người đối này đó giải trí giới sự tình nhưng thật ra biết được rất rõ ràng, há mồm liền báo ra anh hoàng giải trí lão bản tên.

“Ha ha, này chính là ở mặt ngoài. Nghe nói anh hoàng giải trí phía sau màn chân chính đại lão bản là Dương tiên sinh, Trình Thủ Dương bất quá chính là hắn một tiểu đệ mà thôi.” Triệu Tiểu Long nói.

“Cái gì Trình Thủ Dương chính là Dương tiên sinh một

tiểu đệ!” Lâm Âm ba người nghe vậy không khỏi kinh hô lên.

“Cụ thể có phải như vậy hay không, ta không phải rất rõ ràng, Hong Kong dân gian đều như vậy truyền. Bất quá Trình Thủ Dương trước kia quả thật chính là Dương tiên sinh một mã tử, sau lại bị hắn coi trọng thế này mới một bước lên mây, đi đến hôm nay như vậy phong cảnh địa vị.” Triệu Tiểu Long nói.

Lâm Âm ba người nghe xong sau tất cả đều mở to hai mắt nhìn, quả thực liền cùng nghe thiên thư giống nhau. Giống Trình Thủ Dương như vậy siêu cấp giải trí đại ngạc, trước kia đều chính là Dương tiên sinh một mã tử, kia Dương tiên sinh thật là có bao nhiêu sao ngưu bức a!

Đương nhiên Kiệt ca liền càng ngưu bức !

Trong lòng nghĩ, một hồi lâu nhi Lâm Âm ba người thế này mới chậm rãi phục hồi tinh thần lại, sau đó lại đột nhiên gian tất cả đều đem ánh mắt đầu hướng về phía Hạ Vân Kiệt, trong mắt thiêu đốt tất cả đều là hừng hực bát quái chi hỏa, liền ngay cả Triệu Tiểu Long lúc này cũng là không tâm không phế về phía Hạ Vân Kiệt đầu đi bát quái ánh mắt, phảng phất hồn nhiên đã quên chính mình con trai còn tại cảnh sát cục ngồi.

Gặp mọi người đều vẻ mặt bát quái nhìn chính mình, Hạ Vân Kiệt đành phải cười khổ mà nói nói:“Được rồi, ta nói cho các ngươi, anh hoàng giải trí phía sau màn lão bản quả thật là Dương Kỳ Phu, hiện tại các ngươi có thể không cần như vậy nhìn chằm chằm ta xem sao?”

Theo Hạ Vân Kiệt nơi nào được đến trong lòng muốn thiết xác thực đáp án, Lâm Âm ba người tất cả đều nhịn không được liên tục sợ hãi than, nhìn hắn ánh mắt cũng càng phát ra cực nóng kính sợ, chính mình ba người tại

Ý gặp được đến tột cùng là cái gì ngưu nhân a? Như thế nào giống Dương Kỳ Phu như thế ngưu nhân vật ra vẻ cùng hắn giao tình đều phi thường thâm.

“Hạ tiên sinh, ta đi trước chuẩn bị thức ăn, thất bồi một hồi. Lâm Âm các ngươi đêm nay liền cùng Hạ tiên sinh, các ngươi buổi tối công tác, ta sẽ lâm thời kêu Thái Vân các nàng lại đây thay ca.” Mà Triệu Tiểu Long chiếm được chính mình muốn đáp án sau, làm sao hoàn hảo ý tứ làm cho Hạ Vân Kiệt tái tiếp tục làm ngồi, vội vàng đứng dậy nói, xưng hô cũng từ Hạ đại sư chuyển vì Hạ tiên sinh. Hiển nhiên trải qua như vậy một sự kiện, Hạ Vân Kiệt ở trong lòng hắn đã muốn xa xa không phải tướng thuật đại sư đơn giản như vậy.

Hạ Vân Kiệt theo Triệu Tiểu Long xưng hô trung cảm giác được hắn xem chính mình ánh mắt vi diệu biến hóa, bất quá nhưng cũng chưa cùng hắn cố ý khiêm tốn hoặc là khách khí, nghe vậy cười gật gật đầu nói:“Kia phiền toái ngươi Triệu ca.”

“Hẳn là, hẳn là.” Triệu Tiểu Long vội vàng khách khí vài câu, sau đó tâm tình thoải mái mà bước nhanh rời đi nhà ăn đi phòng bếp.

Trở lại phòng bếp, Triệu Tiểu Long nhớ tới còn tại lo lắng Tiền Lâm, liền một bên phân phó thủ hạ đầu bếp chuẩn bị nấu nướng tài liệu, một bên dùng di động cấp nàng gọi đi qua.

“Tiền Lâm, Khải Văn sự tình ngươi không cần lo lắng, ta vị này bằng hữu đã muốn nhờ Dương Kỳ Phu hỗ trợ.” Triệu Tiểu Long nói.

“Dương Kỳ Phu? Ngươi nói ngươi vị kia ở cộng hòa Síp nhận thức bằng hữu cùng đại phú hào Dương Kỳ Phu nhận thức, còn thỉnh hắn hỗ trợ?” Tiền Lâm nghe vậy cơ hồ có chút không thể tin được chính mình lỗ tai.

“Đúng vậy, Hong Kong trừ bỏ hắn, còn có cái nào Dương Kỳ Phu có thể nhúng tay loại chuyện này?” Triệu Tiểu Long nghe vậy không phải không có đắc ý nói.

Tuy nói hai người nay đã muốn cách hôn, nhưng thê tử năm đó hồng hạnh ra tường, hơn nữa còn là theo một vị nam nhân các phương diện đều so với hắn vĩ đại, Triệu Tiểu Long trong lòng kỳ thật vẫn nghẹn cổ khí, nay nhận thức Hạ Vân Kiệt như vậy một vị ngưu nhân, tự nhiên khó tránh khỏi có loại hãnh diện cảm giác.

“Tính, Tiểu Long ngươi còn là chạy nhanh trở về đi, ngươi vị này bằng hữu cũng sớm điểm đoạn giao đi. Hắn căn bản chính là cái đại phiến tử! Dương Kỳ Phu, hắn để làm chi không nói Lý siêu nhân đâu?” Triệu Tiểu Long chờ đến cũng không phải vợ trước kinh hô, mà là nàng mang theo một tia thương hại, khinh thường còn có một ít bi ai đáp lại.

“Ngươi, ngươi, tính, ta không với ngươi nói. Ngươi chờ coi chính là!” Triệu Tiểu Long từ Tiền Lâm hồng hạnh ra tường, theo một vị luật sư sau, đối mặt nàng khi lòng tự trọng vẫn có vẻ mẫn cảm, nay thấy nàng không tin chính mình lời nói, nhất thời cảm giác được lại bị thê tử khinh thường, trong lúc nhất thời đổ không lo lắng đến, lấy thân phận của hắn kết giao đến đại nhân vật có thể cùng Dương Kỳ Phu đặt lên quan hệ là cỡ nào không hợp tình lý, tức giận trung Triệu Tiểu Long hướng di động rống lên một câu, sau đó liền trực tiếp treo điện thoại.

Điện thoại kia đầu Tiền Lâm cầm di động, nước mắt là càng không ngừng đi xuống lạc, hồi lâu mới yên lặng đem di động thu đứng lên, nghĩ nghĩ, đi đến gương trước mặt đem nước mắt lau khô, lại cấp trên mặt bổ thượng trang, lại trên môi đồ thượng son môi.

Nàng là không tin Triệu Tiểu Long kia nói chuyện không

đâu chuyện ma quỷ, nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có thể tiếp tục dày mặt đi tiếp tục cầu Chung Dương, cũng chính là nàng từng ngoại tình đối tượng, một vị ở Hong Kong coi như có chút danh tiếng luật sư.

Tiền Lâm hiện tại có thể nghĩ đến biện pháp cũng cũng chỉ có hắn, dù sao Chung Dương còn là có chút nhân mạch cùng bản sự, lại vừa vặn là danh luật sư, tổng so với dựa vào Triệu Tiểu Long kia cái gì đại lừa dối bằng hữu tới sự thật.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 947 : Ta thật sự sai lầm rồi

Tiền Lâm năm nay bốn mươi tuổi, nhưng nên cử địa phương còn là cử, môi có chút dầy, nhưng thực gợi cảm. Có người nói môi dầy nữ nhân **** có vẻ cường, phỏng chừng nàng hồng hạnh ra tường cùng này có quan hệ đi. Năm đó Chung Dương chính là bị nàng kia hai phiến khêu gợi môi đỏ mọng cấp mê hoặc, nay Tiền Lâm tưởng tiếp tục dùng của nàng gợi cảm môi đỏ mọng mê đảo hắn, làm cho hắn tận lực ngẫm lại biện pháp.

Nghĩ con trai còn tại trong ngục giam, chính mình lại cần miễn cưỡng cười vui đi lấy lòng một nam nhân, Tiền Lâm sẽ không cấm rất hận chính mình, nếu năm đó chính mình có thể thủ vững, không có hồng hạnh ra tường, con trai lại làm sao bởi vì bọn họ khắc khẩu, hôn nhân vỡ tan mà đi lên phản nghịch, thậm chí hiện tại cùng người trên đường đánh nhau ngồi tù lạc lối. Tiền Lâm cũng hận Triệu Tiểu Long, nếu Triệu Tiểu Long tiền đồ một chút, nếu hắn nhiều cấp nàng một ít ấm áp cùng săn sóc, nàng cũng không về phần hội kinh không nổi dụ hoặc.

Bất quá thế giới này chính là như vậy, mỗi một đoạn vỡ tan hôn nhân, luôn có rất nhiều sai lầm ở bên trong, rất khó nói ai đúng ai sai.

Trang bổ xong rồi, môi cũng đồ tốt lắm, còn cố ý xả hạ chút cổ áo, lộ ra một chút nàng kia như trước trắng noãn bộ ngực.

Hết thảy chuẩn bị xong, Tiền Lâm đẩy ra Chung Dương cửa thư phòng.

Chung Dương là này sự nghiệp tâm trọng nam nhân, tuy rằng lúc này đã muốn là đêm khuya, hắn còn tại tăng ca.

“Còn không ngủ sao?” Tiền Lâm đi đến hắn phía sau, nhẹ tay nắm bờ vai của hắn, đầy đặn **** nhẹ nhàng cọ xát hắn cái gáy.

“Tiền Lâm, không cần như vậy, chuyện của con ngươi ta giúp không được gì.” Chung Dương lại đẩy ra Tiền Lâm, rất lãnh đạm nói.

“Ngươi nhất định có biện pháp, ngươi không phải luật sư sao? Ngươi không phải nói không có gì vụ án ngươi giải quyết không được sao?” Tiền Lâm bị Chung Dương đẩy ra, lại không cam lòng dính đi lên.

“Kia cũng phải nhìn đối tượng, kia nhưng là Vương Trạch Nhân con trai.” Chung Dương lạnh lùng nói.

“Ngươi có biết, kia không phải con ta làm.” Tiền Lâm nói.

“Nhưng ai biết nói? Ai có thể làm chứng? Tốt lắm đừng choáng váng Tiền Lâm, đây là hắn gieo gió gặt bão, ai cũng cứu không được hắn.” Chung Dương không lưu tình chút nào nói.

“Ngươi, ngươi, ngươi lãnh huyết! Ngươi không phải không có cách nào, mà là bởi vì Khải Văn không phải con của ngươi! Nếu là ngươi con trai, ngươi sẽ không hội nói như vậy.” Tiền Lâm nghe Chung Dương chút không có đồng tình tâm trong lời nói, rốt cục hiểu được, Chung Dương yêu bất quá chính là thân thể của nàng, lại làm sao để ý nàng con trai chết sống.

“Đúng, ngươi nói đúng vậy! Ngươi cũng không ngẫm lại, chẳng lẽ ta đầu óc tú đậu sao? Vì một cái không thể làm chung nam nhân con trai, đi đắc tội Vương Trạch Nhân, còn có này khác quyền quý sao?” Chung Dương lạnh lùng nói.

“Khả đó là con ta! Chẳng lẽ ngươi có thể nói ta với ngươi cũng một chút cũng không tương quan sao?” Tiền Lâm chảy lệ chỉ vào hắn vặn hỏi nói.

Chung Dương không có trả lời, chính là quay đầu tiếp tục hắn công tác.

“Hảo, ta hiểu được, ta thật sự là mắt bị mù, lúc trước hội nghe lời ngươi hoa ngôn xảo ngữ. Ngươi chính là cái lòng muông dạ thú hỗn đản! Một hỗn đản ăn sạch sẽ miệng một chút nên cái gì sự tình cũng không phụ trách nhiệm! Ngươi yên tâm ta sẽ không tái cầu ngươi, Triệu Tiểu Long hắn sẽ có biện pháp, hắn nhất định có biện pháp !” Tiền Lâm chảy nước mắt, cắn răng nói. Tại đây một khắc, nàng mới chính thức hiểu được, Triệu Tiểu Long cho dù tất cả không phải, hắn chung quy còn là vì này nhà, vì nàng cùng con trai cẩn trọng lao động, mà trước mắt nam nhân đâu, bất quá chỉ là vì thân thể của nàng mà thôi!

“Tỉnh tỉnh đi, loại chuyện này Triệu Tiểu Long kia uất ức hóa nếu có bản lĩnh, thái dương đều có thể theo phía tây đi ra.” Chung Dương nghe vậy khinh thường nói.

“Hắn không phải uất ức hóa, không được ngươi nói như vậy hắn, hắn đã muốn thác, nhờ bằng hữu tìm Dương Kỳ Phu hỗ trợ.” Khó thở dưới, Tiền Lâm đem Triệu Tiểu Long phía trước nói lời nói cấp chuyển đi ra.

“Ha ha, Dương Kỳ Phu! Ngươi nói Hong Kong siêu cấp đại hanh Dương Kỳ Phu! Ngươi không biết là ngươi lời này thực hoang đường thực buồn cười sao? Triệu Tiểu Long hắn nếu có thể tìm được Dương Kỳ Phu hỗ trợ, hắn hội ngay cả chính mình lão bà đều xem không lao!” Chung Dương giống như nghe được thiên hạ tối buồn cười sự tình, nhịn không được vẻ mặt châm biếm nói.

Tiền Lâm bị Chung Dương châm biếm mặt đỏ lên, lăng

là rốt cuộc không mở miệng được. Nàng biết chính mình lại mở miệng phản bác, bất quá là tự rước nhục nhã thôi.

Đang ở phía sau, Chung Dương điện thoại vang lên.

Điện thoại là Chung Dương chỗ luật sư sự vụ sở lão bản cũng là bọn họ thủ tịch luật sư Cố Trung Minh gọi tới.

“Lão bản đã trễ thế này gọi điện thoại lại đây có chuyện gì sao?” Chung Dương phiêu mắt di động màn hình dãy số, lập tức thu liễm nổi lên trên mặt châm biếm, vội vàng tiếp khởi điện thoại, vẻ mặt khiêm tốn hỏi.

“Còn chưa ngủ đi?” Trong điện thoại truyền đến Chung Dương lão bản Cố Trung Minh thanh âm.

“Còn không có đâu, đang ở vội vàng Vương gia khách sạn thu mua tranh cãi vụ án.” Chung Dương trả lời.

“Không ngủ là tốt rồi. Kia vụ án trước phóng nhất phóng đi, hiện tại có cái tân vụ án, về Vương Trạch Nhân con trai bị đâm bị thương vụ án, cần ngươi lập tức tiến đến vượng giác cảnh thự, ta cũng lập tức hội tiến đến vượng giác cảnh thự.” Cố Trung Minh trầm giọng nói.

“Này vụ án ta biết, Vương Trạch Nhân thỉnh ngài xuất mã giúp hắn xử lý này vụ án sao?” Chung Dương nghe vậy nao nao, sau đó hỏi.

“Không phải, là Dương Kỳ Phu tiên sinh, cho nên phải đánh lên mười hai vạn phần tinh thần, không thể có gì sai lầm.” Trong điện thoại truyền đến Cố Trung Minh nghiêm túc thanh âm.

“Dương Kỳ Phu! Như thế nào sẽ là hắn? Hắn vì cái gì muốn hỏi đến này vụ án?” Chung Dương nghe vậy nhịn không được kinh hô lên, ngay tại vừa rồi Tiền Lâm còn

cùng hắn nhắc tới Dương Kỳ Phu, nói của nàng chồng trước nhờ người tìm Dương Kỳ Phu hỗ trợ, không nghĩ tới hiện tại liền toát ra Dương Kỳ Phu, hơn nữa thế nhưng còn nhúng tay này vụ án, như thế nào không cho Chung Dương cảm thấy kinh ngạc vạn phần.

Vốn chuẩn bị nhấc chân rời đi Tiền Lâm nghe được Chung Dương kinh hô “Dương Kỳ Phu” tên, thân thể mềm mại không khỏi chấn động, lập tức buông xuống cước bộ, vẻ mặt kinh ngạc nhìn Chung Dương.

Một loại thực không sự thật ý niệm trong đầu nảy lên của nàng trong óc, chẳng lẽ, chẳng lẽ Triệu Tiểu Long nói là thật sự, hắn nhận thức vị kia bằng hữu thật sự tìm Dương Kỳ Phu hỗ trợ?

“Ta cũng cảm giác rất kỳ quái, bất quá này không phải mấu chốt, mấu chốt là này vụ án chúng ta phải xử lý tốt.” Cố trung nói rõ nói.

“Ta hiểu được lão bản. Không biết Dương tiên sinh muốn bảo là ai?” Chung Dương thần sắc phức tạp hỏi. Hắn đương nhiên biết lấy Dương Kỳ Phu thân phận, hắn phó thác quan tòa khẳng định không thể có gì sai lầm.

“Cái này càng kỳ quái. Dương tiên sinh bảo là bị tạm thời nhận định vì đâm bị thương Vương Trạch Nhân con trai hung thủ Triệu Khải Văn, ta tra xét một chút, đó là một xuất thân thực bình thường người trẻ tuổi a!” Cố trung nói rõ nói.

“Cái gì! Triệu Khải Văn?” Chung Dương nghe vậy lại thất thanh kinh hô lên.

“Như thế nào, ngươi có biết này người?” Cố Trung Minh gặp Chung Dương thất thanh kinh hô, không khỏi tò mò hỏi.

“Không, không.” Chung Dương theo bản năng phủ định nói.

Nói đùa, nếu làm cho lão bản biết chính mình dụ dỗ Dương Kỳ Phu muốn bảo người lão mẹ, phỏng chừng vì lấy lòng Dương Kỳ Phu, lão bản đều đã trực tiếp bắt hắn cho đá ra luật sư đi.

“Ha ha, ta nói đâu, nào có như vậy xảo sự tình, ngươi hội vừa vặn nhận thức này Triệu Khải Văn. Tốt lắm, ngươi còn là mau chuẩn bị một chút, chuyên tâm theo vào này vụ án đi.” Cố Trung Minh cũng cho rằng chính mình mẫn cảm, cười dặn dò một câu, sau đó treo điện thoại.

Gặp lão bản treo điện thoại, Chung Dương cầm di động nửa ngày cũng chưa biện pháp phục hồi tinh thần lại.

Hắn thật sự là nằm mơ cũng không nghĩ tới, Dương Kỳ Phu không chỉ có nhúng tay này vụ án, bảo thế nhưng còn là Tiền Lâm con trai Triệu Khải Văn! Hiển nhiên, vừa rồi Tiền Lâm nói hết thảy đều là thật sự, nếu không như thế nào giải thích siêu cấp đại hanh Dương Kỳ Phu xảy ra mặt bảo như vậy một tiểu nhân vật? Nhưng này lại như thế nào khả năng đâu? Triệu Tiểu Long như thế nào khả năng sẽ có nhận thức Dương Kỳ Phu bằng hữu đâu? Hắn bất quá chính là đầu bếp, hơn nữa cũng liền mấy năm gần đây nghe nói mới leo lên chủ trù vị trí, nhưng lại là xa ở trung hải một tiểu đảo quốc!

“Chung Dương, hiện tại ngươi hẳn là biết ai mới là chân chính uất ức hóa đi!” Gặp Chung Dương cầm di động sững sờ, Tiền Lâm rất là giải hận chỉ vào hắn châm chọc nói. Nhưng là không biết vì cái gì, làm nàng nói ra này đó châm chọc lời nói khi, của nàng trong mắt lại cầm đầy nước mắt.

Nàng châm chọc Chung Dương, châm chọc làm sao

thường không phải chính nàng? Đáng tiếc hết thảy hiểu được đã quá muộn! Bây giờ còn có thể hồi đầu sao? Hắn hội tha thứ nàng sao?

Đối mặt Tiền Lâm châm chọc, Chung Dương không nói gì mà chống đỡ. Một nam nhân có thể thỉnh động Dương Kỳ Phu ra mặt hỗ trợ, nếu kia nam nhân là uất ức hóa, như vậy hắn Chung Dương quả thật là so với hắn càng uất ức! Bởi vì cho dù hắn trong lòng không những tưởng tiếp này vụ án, không nghĩ giúp kia bị hắn xưng là uất ức hóa nam nhân, nhưng hắn còn là thật sự uất ức đánh lên mười hai vạn phần tinh thần theo vào này vụ án. Nói như thế đến, hắn tự nhiên lại cái uất ức hóa.

Ngay tại Chung Dương không nói gì mà chống đỡ khi, Tiền Lâm di động vang lên.

Tiền Lâm vội vàng lau lau rồi một chút hai mắt đẫm lệ, sau đó cầm lấy điện thoại di động.

Di động màn hình biểu hiện là một cái xa lạ dãy số, Tiền Lâm trong mắt mang theo nghi hoặc sắc tiếp lên.

“Xin hỏi ngươi là Triệu Khải Văn mẫu thân Tiền Lâm sao?” Trong điện thoại vang lên một đạo phi thường ôn nhu lại tràn ngập từ tính nữ nhân thanh âm.

“Ta là, xin hỏi ngươi là……” Tiền Lâm gặp đối phương nhắc tới con trai tên, trong mắt nghi hoặc sắc càng đậm.

“Ta là Khâu Sở Thiến, thực mạo muội đột nhiên gọi điện thoại cho ngươi. Kỳ Phu hỏi thăm qua, Vương Trạch Nhân con trai đã muốn thoát ly sinh mệnh nguy hiểm, hắn cũng đã muốn thỉnh luật sư ra mặt nộp tiền bảo lãnh con của ngươi. Bất quá vì phòng vạn nhất, nếu nộp tiền bảo lãnh thành công, hội chuẩn bị trực tiếp mang Triệu Khải Văn đến nhà chúng ta, nếu Tiền nữ sĩ phương tiện

trong lời nói, chúng ta thực hoan nghênh ngươi cũng đến nhà chúng ta, cũng tốt cùng con trai gặp nhau.” Điện thoại lại vang lên kia ôn nhu lại giàu có từ tính nữ tính thanh âm.

Bất quá lúc này đây, Tiền Lâm lại nghe tròng mắt càng trừng càng tròn, như trước kiên đĩnh **** kịch liệt phập phồng, biểu hiện hắn nội tâm thật lớn cảm xúc dao động.

“Phương tiện! Đương nhiên phương tiện!” Tiền Lâm kích động thanh âm đều đang run đẩu.

Một thế hệ ảnh hậu Khâu Sở Thiến tự mình cấp chính mình gọi điện thoại, con trai sắp bị nộp tiền bảo lãnh đi ra, nàng muốn đi siêu cấp phú hào Dương Kỳ Phu nhà…… Hết thảy hết thảy, đối với Tiền Lâm mà nói đều giống một giấc mộng.

Limassol bốn mùa khách sạn trung nhà ăn phòng bếp, làm Triệu Tiểu Long còn tại vì vợ trước Tiền Lâm hoài nghi mà tức giận khi, Tiền Lâm đánh tới điện thoại.

“Tiểu Long, ta sai lầm rồi, ta thật sự sai lầm rồi.” Điện thoại nhất tiếp đứng lên, Triệu Tiểu Long chợt nghe đến vợ trước nghẹn ngào sám hối thanh âm.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 948 : Đại lão bản

“Ngươi sai lầm rồi? Ngươi nói ngươi sai lầm rồi?” Triệu Tiểu Long nghe được vợ trước nghẹn ngào sám hối thanh âm, cơ hồ có chút không thể tin được chính mình lỗ tai.

Tiền Lâm vẫn là cái mạnh hơn nữ nhân, chẳng sợ nàng hồng hạnh ra tường hành vi bị hắn biết được, nàng cũng cho tới bây giờ không hướng hắn thừa nhận sai lầm lầm, hướng hắn cúi quá đầu, không nghĩ tới lại ở hôm nay, ngay tại vừa mới còn cười nhạo quá hắn không có khả năng có nhận thức Dương Kỳ Phu bằng hữu tình huống hạ, nàng thế nhưng đột nhiên gọi điện thoại hướng hắn khóc sám hối xin lỗi?

“Đúng vậy, ta sai lầm rồi! Ngươi đánh ta cũng tốt, mắng ta cũng tốt, lần này ta đều nhận thức. Bởi vì ngươi đã cứu chúng ta đứa nhỏ, ngươi là cái xứng chức ba ba, là ta này mụ mụ không xứng chức, là ta này làm mụ mụ vô dụng.” Tiền Lâm tiếp tục nghẹn ngào nói.

“Ngươi tin tưởng ta thật sự nhờ bằng hữu thỉnh Dương Kỳ Phu hỗ trợ ?” Triệu Tiểu Long nghe vậy cả người chấn động, rốt cục hiểu được vợ trước vì cái gì muốn khóc hướng hắn sám hối, nguyên lai Dương Kỳ Phu thật sự ra tay giúp việc, hơn nữa tốc độ là nhanh như vậy, ngay cả vợ trước hiện tại đều biết đến.

“Đúng vậy, ngay tại vừa rồi Dương Kỳ Phu thê tử Khâu Sở Thiến tự mình gọi cho ta điện thoại, nói Vương Trạch Nhân con trai thoát ly tánh mạng nguy hiểm, bọn họ đã muốn an bài luật sư đi nộp tiền bảo lãnh Khải Văn, còn có thể đem Khải Văn đưa đến nhà bọn họ đi, còn gọi ta cũng đi nhà bọn họ gặp con trai.” Tiền Lâm run run thanh âm giải thích nói, đến bây giờ nàng đều có điểm không thể tin được này hết thảy là thật.

“Hảo ta đã biết, ngươi hiện tại phải đi nhà Dương tiên sinh gặp con trai đi.” Triệu Tiểu Long đang nghe xong thê tử giải thích sau, bản hẳn là tâm tình mênh mông, nhưng này hết thảy lại ngược lại thần kỳ bình tĩnh.

“Tiểu Long, ngươi mắng ta đi, ta là cái không xứng chức mẫu thân, không xứng chức thê tử, ta vẫn đều……” Tiền Lâm gặp Triệu Tiểu Long thanh âm bình thản, trong lòng không hiểu cảm thấy như bị dao nhỏ đâm vào đi bình thường. Trước kia hai người ly hôn sau, ngẫu nhiên còn có thể hướng về phía đối phương rống hai tiếng, khi đó nàng biết, hắn trong lòng còn vẫn có nàng, nhưng còn bây giờ thì sao? Chẳng lẽ thật muốn thành người xa lạ sao?

“Ta chửi làm gì? Khải Văn sự tình cho chúng ta giáo huấn còn chưa đủ sao? Chẳng lẽ ta muốn làm cho hắn vừa ra tới sẽ thấy lại nhìn đến chúng ta hai người cãi nhau sao?” Triệu Tiểu Long thở dài một hơi, nói.

“Kia, vậy ngươi ý tứ là không hề trách ta ? Ngươi tha thứ ta ?” Tiền Lâm nghe vậy ít dám tin tưởng chính mình lỗ tai.

“Ta trách ngươi thì thế nào? Ngươi còn là ta đứa nhỏ mẹ. Hơn nữa ngươi nói cũng đúng vậy, ta cũng có sai, ta không nên bởi vì công tác sự tình liền vắng vẻ ngươi cùng đứa nhỏ.” Không biết vì cái gì, ở trải qua quá lúc này đây đại bi đại hỷ, Triệu Tiểu Long tựa hồ xem hiểu được rất nhiều, có loại hiểu ra triệt ngộ cảm giác.

“Không, không, Tiểu Long là của ta sai, đều là của ta sai, về sau ta nhất định hội cố gắng sửa, ta sẽ dẫn đứa nhỏ đi cộng hòa Síp cùng ngươi, cho ngươi giặt quần áo nấu cơm, cho ngươi……” Triệu Tiểu Long lời này so với đánh nàng mắng nàng còn làm cho Tiền Lâm tới khó chịu, nghe vậy nhịn không được khóc ngắt lời nói.

“Tốt lắm, chúng ta cũng không nói này đó, ngươi còn là nhanh đi nhà Dương tiên sinh đi, ta cũng muốn cấp Hạ tiên sinh chuẩn bị bữa tối. Hắn bất kể ta mấy ngày hôm trước mạo phạm, hôm nay lại giúp ta như vậy một cái đại ân, ta nhất định phải cho hắn chuẩn bị một chút sở trường hảo đồ ăn, ở trước mặt hắn ta cũng cũng chỉ có như vậy điểm lấy ra tay.” Nhìn thấu rất nhiều Triệu Tiểu Long cản lại Tiền Lâm tái tiếp tục sám hối đi xuống, nói.

“Đúng, đúng, ngươi nhanh đi chuẩn bị một chút sở trường hảo đồ ăn đi. Lần này cần là không có hắn hỗ trợ, ta thật sự không biết nên như thế nào sống sót.” Tiền Lâm nghe vậy vội vàng lau nước mắt, nói.

Treo thê tử điện thoại, Triệu Tiểu Long mà bắt đầu quá chú tâm đầu nhập đến nấu nướng bên trong, chuyện của con, vợ trước sự tình, tạm thời đều bị hắn để qua sau đầu.

Làm Triệu Tiểu Long ở tỉ mỉ nấu nướng trung cơm khi, đang ngồi ở trung nhà ăn cùng Lâm Âm ba người nói chuyện phiếm Hạ Vân Kiệt cũng nhận được Dương Kỳ Phu điện thoại.

Sự tình chính như hắn đoán liêu, Hạ Vân Kiệt tiếp xong điện thoại sau cũng an tâm, cười đối Lâm Âm ba người nói:“Các ngươi Triệu chủ trù con trai hẳn là không có việc gì, hiện tại ta và các ngươi đàm mặt khác một kiện có liên quan các ngươi sự tình đi.”

“Theo chúng ta có liên quan? Sự tình gì Kiệt ca?” Lâm Âm ba người đều rất là kinh ngạc mở to hai mắt nhìn.

“Ha ha, ở theo các ngươi đàm chuyện này phía trước, ta còn là gọi trước điện thoại đem ta ở trong này nhận thức hai vị bản địa cô nương kêu lên đến. Vốn là chuẩn bị ngày mai giới thiệu các ngươi nhận thức, bất quá chọn

ngày không bằng trùng ngày, dù sao hôm nay các ngươi trước tiên nghỉ ngơi, liền rõ ràng hôm nay đi.” Hạ Vân Kiệt nói xong xuất ra di động cấp Marina cùng Sophia gọi điện thoại.

Người cộng hòa Síp ăn cơm trễ, lúc này Marina cùng Sophia đều còn không có ăn, nghe nói Hạ Vân Kiệt hiện tại mời các nàng đi bốn mùa khách sạn trung nhà ăn dùng cơm, hơn nữa giới thiệu hắn kia ba vị Trung Quốc bằng hữu cấp các nàng nhận thức, tự nhiên rất là vui vẻ, nói thanh tốt, lập tức liền treo điện thoại hướng bên này đuổi.

“Kiệt ca, ngươi nói mau a, đến tột cùng là chuyện gì?” Gặp Hạ Vân Kiệt treo điện thoại, Lâm Âm ba người đều khẩn cấp lại hỏi.

“Nghe nói qua ‘Nhiên nhã’ đồ trang điểm sao?” Hạ Vân Kiệt gặp ba người khẩn cấp bộ dáng, không khỏi cười hỏi.

“Đương nhiên nghe nói qua, đây chính là chúng ta gần nhất đàm nhiều nhất đồ trang điểm. Lại nói tiếp, này cũng là chúng ta Trung Quốc nữ nhân kiêu ngạo. Ngươi xem, bóng đá muốn xem trung quốc bóng đá nữ, nay cái thứ nhất đánh tiến vào quốc tế thị trường, hơn nữa bị người ngoại quốc cũng chung nhận thức Trung Quốc xa xỉ phẩm, hung hăng kiếm người nước ngoài tiền, còn là chúng ta nữ nhân khai phá đi ra sản phẩm.” Lâm Âm ba người nghe vậy không phải không có đắc ý giơ lên cằm, vẻ mặt kiêu ngạo mà nói.

Nhìn ba người vẻ mặt đắc ý kiêu ngạo bộ dáng, Hạ Vân Kiệt không khỏi cảm thấy buồn cười nói:“Trung Quốc nữ nhân cường đại, đỉnh cái nửa bầu trời ta là chung nhận thức, nhưng các ngươi cũng không thể đem sở hữu công lao tất cả đều hướng các ngươi nữ nhân trên người xả a. Liền tỷ như này ‘Nhiên nhã’ đồ trang điểm,

nếu ly khai nam nhân, sợ rằng cũng không thể nhanh như vậy liền xông vào quốc tế thị trường, tạo xa xỉ phẩm bài địa vị đi.”

“Muốn nói này khác, chúng ta chung nhận thức, nhưng muốn nói ‘Nhiên nhã’ đồ trang điểm, Kiệt ca, này chúng ta sẽ không chung nhận thức. Ngươi xem nha,‘Nhiên nhã’ đồ trang điểm lão bản là Trung Quốc nữ thủ phú Chung Dương Dĩnh cùng bài danh thứ hai Tô Chỉ Nghiên, đại ngôn lại quốc tế ảnh hậu Dương Tiếu Mai, lại làm sao cùng nam nhân có cái gì quan hệ?” Lâm Âm lập tức không phục phản bác nói.

Phùng San San cùng Tiêu Hồng Lăng cũng theo sát sau liên tục gật đầu đồng ý nói:“Chính là, chính là, Kiệt ca, ngươi tuy rằng rất lợi hại, khá vậy không thể gạt bỏ chúng ta nữ tính ở Trung Quốc xa xỉ phẩm sự nghiệp thượng sở làm cống hiến, hơn nữa Chung Dương Dĩnh, Tô Chỉ Nghiên còn có Dương Tiếu Mai, đều là của chúng ta thần tượng nga!”

Hạ Vân Kiệt nhìn ba nữ nhân vẻ mặt không phục biểu tình, lại nghe nói Chung Dương Dĩnh, Tô Chỉ Nghiên còn có Dương Tiếu Mai đều là các nàng thần tượng, không khỏi một trận dở khóc dở cười, một hồi lâu nhi mới nói:“Ta chưa nói muốn gạt bỏ các ngươi nữ tính ở Trung Quốc xa xỉ phẩm sự nghiệp sở làm cống hiến, chính là cảm thấy các ngươi cũng có thể tại đây phân sự nghiệp nhớ thượng chúng ta nam nhân công lao.”

“Các ngươi nam nhân tại này mặt trên lại có cái gì công lao?” Lâm Âm ba người hỏi ngược lại.

“Chỉ bằng ta chính là ‘Nhiên nhã’ đồ trang điểm đại lão bản, các ngươi cảm thấy này lý do cũng đủ sao?” Hạ Vân Kiệt chỉ chỉ chính mình, cười nhìn ba người hỏi.

“Cái gì, Kiệt ca, ngài, ngài là ‘Nhiên nhã’ đồ trang điểm

đại lão bản?” Lâm Âm ba người nghe vậy tất cả đều giật mình trợn tròn ánh mắt, phảng phất gặp được quỷ bình thường.

Các nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới, chính mình trước mắt vị này Kiệt ca thế nhưng sẽ là gần nhất huyên ồn ào huyên náo, đại trướng hàng nội oai đại lão bản.

“Như thế nào không tin sao?” Hạ Vân Kiệt gặp ba người bộ dáng giật mình, cười hỏi.

“Tin tưởng, đương nhiên tin tưởng! Kiệt ca nói lời nói chúng ta như thế nào hội không tin đâu.” Lâm Âm ba người kiều ác khu chấn động, sau đó dùng sức nuốt một chút nước miếng, liên tục gật đầu nói.

“Ha ha!” Hạ Vân Kiệt thấy thế không khỏi vui vẻ nở nụ cười.

“Kiệt ca, ngài nếu là ‘Nhiên nhã’ đồ trang điểm đại lão bản, kia ngài khẳng định là nhận thức Chung Dương Dĩnh, Tô Chỉ Nghiên còn có Dương Tiếu Mai các nàng ? Ta có thể không thể đề cái thỉnh cầu? Hướng ngài muốn cái các nàng kí tên?” Lâm Âm nhìn Hạ Vân Kiệt cười đến vui vẻ bộ dáng, thật cẩn thận hỏi.

“Ta cũng muốn.”

“Ta cũng muốn.”

Phùng San San cùng Tiêu Hồng Lăng nghe vậy cũng ào ào đi theo nói muốn.

Hạ Vân Kiệt nghe xong sau, không khỏi một trận dở khóc dở cười. Chính mình đều đã muốn cùng các nàng xưng bằng hữu, cùng nhau ăn cơm nói chuyện phiếm, các nàng thế nhưng còn cẩn thận thỉnh cầu chính mình nữ nhân kí tên?

“Không thành vấn đề, hôm khác ta giúp các ngươi ước các nàng cùng nhau ăn cơm, đến lúc đó các ngươi đều có thể trực tiếp hướng các nàng muốn kí tên.” Một hồi lâu nhi, Hạ Vân Kiệt mới cười nói.

“Thật sự có thể chứ? Các nàng chịu theo chúng ta cùng nhau ăn cơm sao?” Lâm Âm ba người đều vẻ mặt kinh hỉ cùng không dám tin.

Này ba nữ nhân, hai cái là Trung Quốc tối giàu có nữ nhân, một cái là Trung Quốc lập tức tối hồng quốc tế ngôi sao, mà các nàng ba người bất quá chính là còn tại một cái tiểu đảo quốc đau khổ học ở trường lưu học sinh mà thôi.

“Đương nhiên có thể, đừng quên chúng ta là bằng hữu, ta ra mặt các nàng như thế nào cũng phải nể tình không phải.” Hạ Vân Kiệt thấy thế lại nhịn không được một trận dở khóc dở cười.

“Đúng rồi, thiếu chút nữa đã quên Kiệt ca ngài nhưng là ‘Nhiên nhã’ đồ trang điểm đại lão bản.” Lâm Âm ba người nghe vậy thế này mới hoàn toàn bừng tỉnh lại đây, ào ào vui vẻ nở nụ cười.

Đâu chỉ là đại lão bản a, ta còn là các nàng nam nhân đâu, Hạ Vân Kiệt trong lòng không phải không có tự hào thầm nghĩ.

“Nói đến ‘Nhiên nhã’ đồ trang điểm, ta có tính ở tắc đảo tìm vài người đại lý này sản phẩm ở đảo Síp tiêu thụ, các ngươi tốt nghiệp sau có cái gì không kế hoạch tính? Nếu tạm thời không có, có hay không hứng thú cùng hai vị bản địa cô nương cùng nhau đại l ý ‘Nhiên nhã’ ở Síp tiêu thụ quyền?” Hạ Vân Kiệt cười đem đề tài một lần nữa chuyển dời đến chính sự đi lên.

“Cái gì? Ngài nói làm cho chúng ta đại lý ‘Nhiên nhã’ ở đảo Sips tiêu ác thụ quyền?” Lâm Âm ba người nghe vậy tất cả đều kích động đứng lên.

Đảo Síp đại học cũng không phải cái gì quốc tế hàng hiệu đại học, cho dù tốt nghiệp, Lâm Âm ba người cũng không biết về nước sau có thể tìm được cái gì hảo công tác. Các nàng đem kia 3 vạn đồng Euro tồn đứng lên bất động, khó vốn không có vạn nhất về nước tìm không thấy thích hợp công tác, liền ba người hợp tác đầu tiền làm điểm tiểu sự nghiệp tính.

Nay Hạ Vân Kiệt lại đột nhiên hướng các nàng tung “Nhiên nhã” Đồ trang điểm ở đảo Síp tiêu thụ quyền trọng bàng tin tức. Mà này phân tiêu thụ đại lý quyền ý nghĩa cái gì? Ba người ở nước ngoài ở mấy năm, tự nhiên hiểu được.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 949 : Ngươi có biết Trung Quốc Hạ ở nơi nào sao?

“Đúng vậy, có hứng thú sao?” Hạ Vân Kiệt cười hỏi.

“Có, đương nhiên là có hứng thú, không có hứng thú là ngốc tử! Cảm ơn ngài Kiệt ca, ngài thật sự thật tốt quá, thật tốt quá!” Lâm Âm ba người nghe vậy tất cả đều kích động có chút nói năng lộn xộn, cuối cùng không thể biểu đạt nội tâm kích động cùng cảm kích các nàng, ào ào ôm Hạ Vân Kiệt cổ, cũng không quản hắn đồng ý không đồng ý, thật mạnh ở hắn trên gương mặt hôn vài hạ.

Hôn Hạ Vân Kiệt mặt đều có chút đỏ, vội vàng nói:“Tốt lắm, tốt lắm, phiền toái các ngươi đều ngồi trở lại vị trí đi lên được không?”

Ba người thế này mới “Ý do chưa hết” ngồi trở lại chính mình ghế dựa, sau đó người người hai mắt lòe lòe tỏa sáng nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem, giống như hắn toàn thân đều tản ra màu vàng quang mang giống nhau.

“Mọi người đã có hứng thú, kia ngày mai ta liền gọi điện thoại trở về, làm cho các nàng an bài nhân viên lại đây theo các ngươi bàn bạc, cũng hiệp trợ các ngươi ở trong này khai triển công tác. Dù sao các ngươi còn có Maria, Sophia cũng chưa phương diện này kinh nghiệm. Đương nhiên này hai ngày các ngươi cũng tốt nhất nhiều xem một ít có liên quan tiêu thụ đại lý phương diện bộ sách, như vậy phối hợp lại cũng không về phần cái gì cũng đều không hiểu.” Hạ Vân Kiệt gặp ba người đều một lần nữa ngồi xuống, không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Tuy rằng Lâm Âm ba người cũng không là cái gì đại mỹ nữ, nhưng không chịu nổi các nàng kia bức người thanh xuân hơi thở, hơn nữa đông bắc cô nương Phùng San

San, hoàn mỹ kế thừa đông bắc nhân đặc hữu dài eo phì mông, ôm hắn cổ hôn khi, thật là có vài phần liêu lòng người dụ hoặc.

“Không thành vấn đề, này hai ngày nghỉ ngơi chúng ta liền bù lại phương diện này tri thức.” Lâm Âm ba người hưng trí tăng vọt nói.

Hạ Vân Kiệt nhìn ba người hưng trí tăng vọt, tràn ngập ý chí chiến đấu bộ dáng, cũng là vui vẻ lại là vui mừng điểm gật đầu. Hắn không có gì cứu vớt chúng sinh chí lớn, bất quá ở đủ khả năng tình huống hạ, thuận tay dẫn giúp một ít quen biết người tốt bằng hữu, còn là một kiện thực đáng giá vui vẻ sự tình.

Đang ở Lâm Âm ba người đầy cõi lòng khát khao thấp giọng nói cái không ngừng khi, Marina cùng Sophia đi tới trung nhà ăn.

Nhìn thấy Marina cùng Sophia, Lâm Âm ba người đều có chút kinh ngạc, các nàng còn tưởng rằng hai người trung có một sẽ là ngày đó ở bờ biển đụng tới xinh đẹp nữ lang, mà ở đảo Síp đại lý quyền cũng có thể coi nàng là chủ. Thẳng đến gặp mặt, mới vừa rồi biết sắp cùng các nàng cùng nhau hợp tác là nói nói cộng hòa Síp mỹ nữ, cũng không phải lần trước ở bờ biển gặp được vị kia tóc vàng mắt xanh, khí chất siêu tốt mỹ nữ.

Hạ Vân Kiệt đứng dậy cấp năm người cho nhau làm giới thiệu.

Thuộc loại hai bất đồng quốc gia cô gái quen biết tốc độ so với Hạ Vân Kiệt trong tưởng tượng phải nhanh, hắn vừa cấp năm người cho nhau làm giới thiệu không bao lâu, năm người rất nhanh còn có nói có cười rộ lên, hình như là nhận thức nhiều năm lão bằng hữu giống nhau, điều này làm cho Hạ Vân Kiệt bớt lo không ít.

Marina cùng Sophia đến đây không bao lâu, Triệu Tiểu Long tự mình bưng mấy bàn lên đây.

Triệu Tiểu Long đi lên sau, Hạ Vân Kiệt lại tránh không được một phen giới thiệu. Gặp Hạ tiên sinh có bản địa bằng hữu lại đây, Triệu Tiểu Long tự nhiên nhiệt tình chiêu đãi, còn cố ý kể lại giới thiệu bưng lên kia mấy bàn đồ ăn điển cố.

Trung Quốc đồ ăn lịch sử cửu viễn uyên bác, tự nhiên không phải cộng hòa Síp vài đạo thịt nướng cá nướng còn có sa lạp đồ ăn có thể so sánh, Triệu Tiểu Long này chuyên nghiệp nhân sĩ cố ý nhất giới thiệu, nghe được Marina cùng Sophia đều rất là sợ hãi than, thế này mới ý thức được chính mình mấy ngày hôm trước cùng Hạ Vân Kiệt thổi phồng cái gì hải sản đại tiệc, thật sự có chút buồn cười.

Làm Hạ Vân Kiệt ở trung nhà ăn còn không có bắt đầu dùng cơm khi, một chiếc theo Matxcova bay tới phi cơ đáp xuống Larnaca sân bay.

Một hàng người Nga theo phi cơ vội vã đi ra, trong đó cầm đầu rõ ràng đó là Petukhov gia tộc Slava còn có Usmanov gia tộc Ivan, cũng chính là Vladimir phụ thân.

Trừ bỏ bọn họ còn có trong gia tộc nhân vật trọng yếu, ban ngày mới vội vã chạy về Matxcova Anufry cùng Vladimir đã ở tràng.

Lúc này bọn họ hai người cúi đầu, sắc mặt thực tái nhợt, thậm chí tái nhợt trên mặt, còn rõ ràng có tiên minh dấu tay.

Matxcova đến Larnaca phi hành thời gian đại khái ba bốn giờ, ban ngày Anufry cùng Vladimir một hồi về gia tộc, thân là gia tộc tộc trưởng con trai, hai người lập tức đã bị phê chuẩn tiến vào gia tộc hội nghị.

Cái gọi là gia tộc hội nghị, tự nhiên không thể giải quyết hiện tại gia tộc sở gặp phải thật lớn tai nạn, thậm chí cho dù liên bang Nga chính phủ nguyện ý ra mặt giúp bọn họ, cũng không có biện pháp cứu vớt gia tộc bọn họ đi hướng diệt vong. Bởi vì màn này sau tham dự thế lực thật sự quá cường đại, cơ hồ hội tụ trên thế giới sở hữu tối phát đạt đế quốc tài chính tối hùng hậu tập đoàn tài chính thế lực.

Này đó tập đoàn tài chính thế lực hội tụ cùng một chỗ hình thành nước lũ, cho dù liên bang Nga lấy cường đại quốc gia mặt ra mặt, chỉ sợ cũng khó có thể duy trì bao lâu sẽ tan tác, huống chi hiện tại sở hữu bại lộ đi ra chứng cứ, không chỉ có chỉ hướng về phía Petukhov gia tộc cùng Usmanov gia tộc, càng chỉ hướng về phía liên bang Nga chính phủ ngành hủ bại, làm cho bọn họ đều một đầu sứt đầu mẻ trán, lại nào có cái gì tâm tư lại đi quản Petukhov gia tộc cùng Usmanov gia tộc, không lập tức đem gia tộc bọn họ trung tâm nhân vật khống chế đứng lên, kia cũng đã muốn xem như phi thường trượng nghĩa.

Tuy rằng hai gia tộc không sai biệt lắm suốt mở một ngày hội nghị, căn bản không thể tìm được giải quyết gia tộc sở gặp phải thật lớn tai nạn biện pháp, nhưng có một chút, sở hữu tham dự hội nghị trung tâm nhân viên đều lấy được chung nhận thức, thì phải là lần này đột nhiên buông xuống tai nạn phía sau màn, khẳng định có một chích vô hình bàn tay khổng lồ ở thao túng.

Nhưng này chích phía sau màn vô hình bàn tay khổng lồ là ai? Vì cái gì muốn nhằm vào bọn họ hai nhà phát động hung mãnh công kích? Bọn họ đều hoàn toàn không biết gì cả. Thẳng đến Anufry cùng Vladimir nơm nớp lo sợ đem bọn họ cùng Trung Quốc Hạ kết thù, cùng với kia Trung Quốc Hạ còn nhận thức Catherine nữ vương bệ hạ sự tình cùng người gia tộc vừa nói khi, trận

này tai nạn tựa hồ lập tức tìm đến căn nguyên.

Tuy rằng này căn nguyên nghe đứng lên thực huyền huyễn, làm cho người ta cảm thấy hoang đường vô cùng. Nhưng này cái căn nguyên lại tựa hồ hoàn toàn có thể hoàn hảo giải thích này hết thảy, hơn nữa Catherine nữ vương đột nhiên không lý do gián đoạn theo chân bọn họ hợp tác quan hệ, còn có công kích mãnh liệt chích nhằm vào bọn họ Petukhov cùng Usmanov hai nhà.

Huống hồ hiện tại gia tộc đã muốn đến tần lâm phá sản diệt vong, thậm chí tiếp qua một hai ngày, chỉ sợ không cần màn này sau bàn tay khổng lồ phát lực, liên bang Nga chính phủ chính mình đều phải đối bọn họ động thủ. Bởi vì người theo bọn họ ở chính phủ quan hệ tốt lắm, tư dưới đã muốn thông tri bọn họ, rất nhiều bất lợi cho bọn họ chứng cứ đã muốn bị đặt tại điện Kremlin, đơn giản này ảnh hưởng mặt phi thường lớn, hơn nữa thực rõ ràng có ngoại bộ thế lực tham dự, cho nên cấp trên còn tại do dự, để tránh sự tình xử lý kết quả ngược lại là làm cho thân giả đau cừu giả khoái. Bất quá này chứng cớ lại là vô cùng xác thực có thể tin, hơn nữa ngoại giới đưa tin cũng là bay lả tả, cho dù cấp trên tưởng che, tưởng không bị ngoại giới lực lượng nắm cái mũi đi cũng khó.

Lo lắng nhất, còn là cấp trên lo lắng sự tình hội càng nháo càng lớn, cuối cùng đem toàn bộ quốc gia kinh tế đều cấp kéo vào đi. Cho nên hiện tại liên bang Nga chính phủ không đối Petukhov gia tộc cùng Usmanov gia tộc động thủ, cũng không đại biểu bọn họ về sau sẽ không động thủ, đơn giản bây giờ còn cấp một chút thời gian làm cho bọn họ tự cứu, nếu bọn họ thật sự không có biện pháp, đương sự tình càng nháo càng kịch liệt khi, chỉ sợ bọn họ cũng chỉ có thí tốt giữ xe.

Cho nên, tại đây loại vô kế khả thi, cùng đường tình

huống dưới, mặc kệ này căn nguyên nghe đứng lên là huyền huyễn cũng tốt, còn là hoang đường cũng thế, này lý do xuất hiện lại làm cho mọi người phảng phất ở chết đuối bắt đến một cây đạo thảo, trong bóng đêm thấy được một đường ánh rạng đông, mặc kệ ba bảy hai mốt, hai gia tộc tộc trưởng đầu tiên là hung hăng tát con trai vài cái tát, sau đó lập tức an bài phi cơ nhích người chạy tới cộng hòa Síp.

Thái dương ở vừa mới rơi xuống Địa Trung Hải đường chân trời kia một khắc, hai gia tộc chạy tới Larnaca quốc tế sân bay.

Hai gia tộc ở cộng hòa Síp thực lực vẫn phải có, hai gia tộc mới vừa đến, sân bay bên ngoài đã muốn chờ nhất lưu màu đen đại bôn, ở du khách cùng người địa phương sửng sốt dưới ánh mắt, tiếp thượng Petukhov cùng Usmanov gia tộc, sau đó phi giống như ra sân bay.

“Lập tức đưa cho ngươi vị kia bằng hữu gọi điện thoại, hỏi nàng vị kia Trung Quốc Hạ ở nơi nào?” Ngồi ở dài hơn đại bôn, Slava bình tĩnh thanh âm đối Anufry hạ mệnh lệnh nói.

Làm Anufry cấp Sophia gọi điện thoại khi, Sophia còn trầm mê ở trước mắt vài đạo tinh xảo ăn sáng điển cố bên trong, hơn nữa kia đông pha thịt, dĩ nhiên là ở một ngàn năm trước tả hữu, từ Tống Triều một vị thật to nổi danh thi nhân cùng đại quan truyền xuống tới, nấu nướng lại cần một giờ lâu.

Gặp là Anufry đánh tới điện thoại, nếu là đổi thành trước kia Sophia tự nhiên khó tránh khỏi kích động kinh hỉ, nhưng hôm nay nhìn đến này điện thoại, trong mắt lại chỉ có chán ghét sắc, bên tai vang lên chỉ có kia **** cùng Vladimir nhục nhã chính mình lời nói.

Nhưng Anufry dù sao cũng là liên bang Nga phú hào

công tử, mà người Nga ở Limassol hướng thế tới lực rất lớn, Sophia thân là một người bình thường gia nữ hài tử, cũng là có điểm không dám tùy tiện kháp hắn điện thoại, đành phải chịu đựng trong đầu chán ghét hướng Hạ Vân Kiệt đám người nói xin lỗi, sau đó cách tịch tiếp lên.

“Sophia, ngươi có biết Trung Quốc Hạ ở nơi nào sao? Ngươi có hắn liên hệ phương thức sao?” Sophia vừa mới tiếp khởi điện thoại, chợt nghe đến ống nghe truyền đến Anufry vội vã câu hỏi.

“Ta biết, nhưng là……” Sophia nghe vậy sửng sốt một hồi lâu nhi, mới vẻ mặt khó xử nói.

Nàng không nghĩ tới Anufry thế nhưng hội sốt ruột tìm Hạ Vân Kiệt, càng không biết hắn muốn tìm Hạ Vân Kiệt làm gì. Nhưng có một chút Sophia cũng là biết, không có trải qua Trung Quốc Hạ đáp ứng, nàng là tuyệt không có thể tùy ý lộ ra hắn tin tức, chẳng sợ vì thế hoàn toàn đắc tội chọc giận Anufry, kia cũng là sẽ không tiếc.

Sophia cho dù tái lợi thế, không nữa ý nghĩ, nàng luôn biết ai đối nàng hảo, biết ai là đáng giá nàng tôn trọng.

“Bất kể cái gì? Ta lại không cần ngươi làm gì, chính là hỏi ngươi Trung Quốc Hạ hiện tại ở địa phương nào, hắn liên hệ phương thức mà thôi?” Anufry cái gì thân phận, Sophia lại là cái gì thân phận, trước kia nàng nịnh bợ hắn đều không kịp, không nghĩ tới hiện tại chính là hỏi cái này sao hai cái vấn đề nhỏ, kia cô gái thế nhưng còn bưng lên cái giá, ấp a ấp úng, Anufry công tử ca tính tình lập tức liền nhịn không được dũng đi lên, rất là tức giận bất mãn nói.

“Ba!” Anufry vừa dứt lời mới hạ xuống, hắn trên đầu liền thật mạnh đã trúng hắn lão ba một bàn tay, trong tay điện thoại cũng bị hắn một phen né đi qua.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 950 : Ba giờ sau

“Vô liêm sỉ này nọ, hiện tại là cái gì thời điểm? Lão tử trễì chút sẽ tìm ngươi tính sổ!” Slava đoạt quá Anufry trong tay di động, hung tợn huấn hắn một câu, sau đó đưa điện thoại di động tiến đến bên tai, thanh âm cũng từ vừa rồi hung tợn chuyển vì phá lệ ôn hòa.

“Ngươi hảo Sophia tiểu thư, ta là Slava, Anufry phụ thân. Đối với hắn vừa rồi thái độ, ta hướng ngươi tỏ vẻ xin lỗi. Xin hỏi ngươi có biết Hạ tiên sinh hiện tại ở nơi nào sao? Lại hoặc là ngươi có hắn liên hệ dãy số, ta tự mình cho hắn gọi điện thoại. Yên tâm, mặc kệ cái nào tin tức, chỉ cần ngươi cung cấp cho ta, ta lập tức khiến cho người chuyển mười vạn đồng Euro đến ngươi tài khoản.” Chuyện quá khẩn cấp, Slava cũng theo Anufry trong miệng biết Sophia này nữ nhân là cái ái mộ hư vinh cùng tiền tài nữ nhân, cho nên nói chuyện trừ bỏ thực ôn hòa ở ngoài, cũng thực trực tiếp, trực tiếp đến trực tiếp dùng tiền mở đường.

“Mười vạn đồng Euro!” Sophia nghe thế cái số lượng, trái tim đều thiếu chút nữa muốn nhảy ra lồng ngực.

Của nàng năm thu vào cũng bất quá 1 vạn đồng Euro xuất đầu mà thôi, mười vạn đồng Euro này bút đối với nàng mà nói tuyệt đối là một bút cự khoản, cần nàng công tác mười năm không ăn không uống khả năng tích góp từng tí một xuống dưới.

“Nhưng là……” Cuối cùng Sophia còn là lắc lắc nha, mười vạn đồng Euro đối với nàng thật là một loại không cách nào hình dung dụ hoặc, nếu là đổi thành trước kia, nàng khẳng định hội không cần suy nghĩ đáp ứng xuống dưới, nhưng hiện tại nàng lại cuối cùng còn là lựa chọn cự tuyệt.

“Năm mươi vạn đồng Euro.” Slava cũng không có bởi vì Sophia cự tuyệt liền tức giận, tương phản, hắn theo Sophia trong giọng nói nghe được do dự cùng lắc lư, nghe vậy không chút do dự báo ra một cái giá đủ để cho gì một bình thường tiền lương giai tầng nổi điên.

Đối với Slava mà nói, nếu không nhanh chóng tìm được Hạ Vân Kiệt, nếu không thể mau chóng thuyết phục hắn buông tha cho công kích gia tộc bọn họ hành vi, như vậy đừng nói năm mươi vạn đồng Euro đến, chỉ sợ ngay cả một khối đồng Euro hắn đều đem không hề có được, cho nên đối với cho này năm mươi vạn đồng Euro, hắn là một chút cũng không đau lòng.

Nhưng thật ra ngồi ở hắn bên người Anufry đau lòng răng thẳng đau, năm mươi vạn đồng Euro có thể cho hắn mua một chiếc tốt lắm du thuyền, có thể cho hắn tận tình phao rất nhiều nữu, khả hiện tại liền vì như vậy một tin tức, thế nhưng liền như vậy năm mươi vạn đồng Euro cấp ném ra đi.

Nhưng xuất phát từ Slava dự kiến, cũng ra ngoài Sophia chính mình dự kiến, đối mặt mười vạn đồng Euro nàng tim đập không thôi, nhưng đối mặt năm mươi vạn đồng Euro, nàng ngược lại đột nhiên cả người một cái giật mình, hoàn toàn bình tĩnh xuống dưới.

“Thực xin lỗi, Slava tiên sinh. Ta không thể nói cho ngươi gì có liên quan Hạ tiên sinh tin tức, bất quá ngươi đã muốn tìm hắn, ta có thể giúp ngươi hỏi một câu hắn, nếu hắn không đồng ý, ta đây cũng không có biện pháp.” Sophia tâm tình bình tĩnh nói.

“Cảm ơn ngươi Sophia tiểu thư, mặc kệ Hạ tiên sinh hồi phục là cái gì, ta đều đã làm cho người ta chuyển năm mươi vạn đồng Euro cho ngươi, mời ngươi đem ngươi tài khoản báo cho ta.” Slava nao nao, sau đó lập tức nói.

Hắn là người làm đại sự tình, tâm tính nhãn giới tự nhiên không phải Anufry có thể so sánh.

Đáng tiếc Sophia hiện tại tâm tính nhãn giới cũng cùng trước kia không giống với.

Ngay tại vừa rồi nàng đột nhiên hiểu được, có lẽ nàng có thể duy nhất được đến năm mươi vạn đồng Euro, khả nàng mất đi đem xa không chỉ năm mươi vạn đồng Euro, còn có Hạ tiên sinh đối nàng tín nhiệm cùng hữu tình.

“Cảm ơn ngươi Slava tiên sinh, nếu cần tiền ta sẽ thông qua cố gắng đi kiếm, mà không phải thông qua phương thức này. Bất quá ngươi yên tâm, ta sẽ lập tức cho ngươi gửi tin nhắn.” Nói xong Sophia cắt đứt điện thoại.

Làm cắt đứt điện thoại sau, Sophia cảm giác hết thảy tựa như nằm mơ bàn không sự thật, vừa rồi nàng thế nhưng cự tuyệt dễ như trở bàn tay năm mươi vạn đồng Euro, ông trời, này nếu đặt ở trước kia, nàng khẳng định nghĩ đến chính mình điên rồi.

Bất quá hiện tại, làm nàng hoàn toàn tỉnh táo lại, tinh tế hồi tưởng vừa rồi Slava nói lời nói khi, nàng đột nhiên phát hiện này có lẽ là nàng đời này làm tối chính xác lựa chọn.

“Hạ, vừa rồi Anufry gọi điện thoại lại đây, hỏi ngươi vị trí cùng liên hệ phương thức, hắn cùng hắn phụ thân Slava muốn gặp ngươi, bất quá ta không nói cho bọn họ. Không biết ngươi muốn hay không thấy bọn họ hoặc là cho bọn hắn của ngươi liên hệ phương thức?” Một lần nữa phản hồi trung nhà ăn, Sophia nhẹ giọng hỏi Hạ Vân Kiệt.

“Nga, bọn họ phụ tử tỉnh ngộ đổ còn là có vẻ mau.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy mày hơi hơi giương lên, khóe miệng

gợi lên một chút châm chọc cười lạnh.

Bất quá Hạ Vân Kiệt trong lời nói, đừng nói Lâm Âm ba người căn bản không hiểu, liền ngay cả Marina cùng Sophia hai người đều nghe được không hiểu ra sao, không biết Hạ Vân Kiệt những lời này là cái gì ý tứ?

Hai người bọn họ đương nhiên không biết, chính mình hai người trong lúc vô ý kết bạn Trung Quốc Hạ, năng lượng thế nhưng lớn đến có thể trực tiếp thao túng Petukhov gia tộc cùng Usmanov gia tộc sinh tồn tử vong.

“Bất quá, ta nhớ rõ mấy ngày hôm trước ở Maria cảng từng nói qua, Anufry cùng Vladimir lúc ấy không xin lỗi không quan hệ, bất quá chờ bọn hắn phải xin lỗi khi, lại cần xem ta cùng Sophia tâm tình, ta hiện tại tâm tình cũng không tệ lắm, không biết Sophia ngươi lại là cái gì tâm tình đâu? Ngươi tâm tình nếu không sai trong lời nói, ta nhưng thật ra không ngại làm cho bọn họ tới nơi này một chuyến, xem bọn hắn tưởng như thế nào xin lỗi?” Ngay tại Marina cùng Sophia nghe được không hiểu ra sao là lúc, Hạ Vân Kiệt tiếp tục khóe miệng mang theo vẻ châm chọc nói.

“A! Hạ, ngươi là nói Anufry bọn họ gọi điện thoại tìm ngươi, là muốn lại đây hướng ta và ngươi xin lỗi?” Sophia thân thể mềm mại mạnh chấn động, mở to hai mắt không dám tin nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem, giống như nghe được trên đời này tối không thể tưởng tượng sự tình.

“Ngươi nói đâu? Bằng không bọn họ như vậy vội vã tới tìm ta làm gì? Đúng rồi, vị kia Slava tiên sinh khẳng định nói qua chỉ cần ngươi nói cho hắn ta ở địa phương nào, hắn sẽ cho ngươi một bút tiền đúng không?” Hạ Vân Kiệt nhìn Sophia vẻ mặt khiếp sợ biểu tình, nhịn không được cười hỏi.

“Ngươi làm sao mà biết được?” Sophia nghe vậy tựa như thấy quỷ dường như, cơ hồ cả người đều theo vị trí nhảy dựng lên.

“Ta đoán, bọn họ những người này, trừ bỏ hội lấy tiền nói sự, còn có thể làm ra cái gì? Bọn họ tổng cho rằng tiền là vạn năng, bất quá đáng tiếc hôm nay bọn họ sai lầm rồi, Sophia ngươi làm được tốt lắm. Nói đi, ngươi hiện tại tâm tình thế nào? Nguyện ý bọn họ lại đây hướng ngươi giáp mặt xin lỗi sao?” Hạ Vân Kiệt hướng Sophia hiệp xúc cười cười, cũng là cười đến Sophia tóc gáy đều thiếu chút nữa muốn dựng thẳng lên đến, trong lòng âm thầm may mắn vừa rồi chính mình không có quỷ mê tâm hồn bởi vì tiền nói cho Anufry bọn họ, Hạ Vân Kiệt vị trí hoặc là liên hệ phương thức, nếu không hiện tại khẳng định hối tiếc không kịp.

“Cùng hạ ngươi cùng một chỗ, ta tâm tình đương nhiên tốt lắm.” Tuy rằng tóc gáy đều thiếu chút nữa muốn dựng thẳng lên đến, bất quá Sophia phản ứng nhưng thật ra nhất đẳng nhất mau.

“Ha ha, vậy gọi bọn hắn lại đây đi, bất quá là ba giờ sau, đỡ phải quấy rầy chúng ta dùng cơm.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Tốt, ta cái này gọi điện thoại nói cho bọn họ.” Sophia cầm di động, tâm tình có chút không yên đi ra ngoài gọi điện thoại.

Anufry phụ thân, Petukhov tộc trưởng, kia nhưng là ngay cả quân hỏa sinh ý đều làm tên a, hiện tại Hạ Vân Kiệt lại nói cho nàng, làm cho bọn họ ba giờ sau lại đến, kia khẩu khí, giống như bọn họ là hắn nô tài dường như, tưởng khi nào thì triệu kiến bọn họ liền triệu kiến bọn họ giống nhau. Sophia chính là chỉ ngẫm lại, trong lòng liền một trận chột dạ, không biết đợi lát nữa Slava nghe xong sau có thể hay không nổi giận.

Điện thoại rất nhanh liền đả thông, Sophia đem Hạ Vân Kiệt ý tứ chuyển cáo cho Slava. Ra ngoài của nàng dự kiến, Slava không chỉ có không có tức giận, ngược lại càng phát ra khách khí đứng lên, thậm chí theo Slava trong giọng nói, Sophia cảm giác được Slava đối nàng đều là lộ ra một tia tôn trọng, không hề giống vừa rồi giống nhau, tuy rằng ở mặt ngoài khách khí, nhưng trên thực tế trong khung lại còn là cao cao tại thượng, áp căn liền khinh thường nàng này bình thường cộng hòa Síp cô gái, nếu không lại như thế nào hội dùng tiền đến tạp nàng đâu?

Treo Slava điện thoại, Sophia về tới trung nhà ăn, nhìn Hạ Vân Kiệt, của nàng trong mắt tràn đầy nghi hoặc, thậm chí kính sợ.

Nàng không biết Hạ Vân Kiệt này tuổi trẻ người Trung Quốc đến tột cùng dựa vào cái gì có thể như vậy đối đãi Slava?

Sophia chung quy còn chính là bình thường nữ hài tử, nàng còn không thể theo hôm nay trên báo chí có liên quan Petukhov gia tộc cùng Usmanov gia tộc đưa tin, liên tưởng đến gia tộc bọn họ đột nhiên kịch biến, là phía sau màn có cường đại thế lực ở đối phó bọn họ. Càng liên tưởng không đến, này hết thảy đều là Hạ Vân Kiệt ở phía sau màn thao túng. Dù sao, việc này cách của nàng thế giới rất xa xôi, nàng tựa như tuyệt đại bộ phận thị dân giống nhau, nhìn đến chính là mặt ngoài chuyện đã xảy ra. Tựa như một chích cổ phiếu ngã ngã trướng trướng, bình thường nhân chỉ có thể nhìn đến này hiện tượng, lại nhìn không tới này hiện tượng mặt sau thương trường đánh cờ tranh đấu.

Sophia hiện tại chính là như vậy, Marina cũng đồng dạng, các nàng là không có biện pháp đem trước mắt người trẻ tuổi cùng Petukhov gia tộc cùng Usmanov gia

tộc đột nhiên kịch biến liên hệ cùng một chỗ.

Bất quá dù là như thế, Slava bọn họ muốn lại đây cùng Hạ Vân Kiệt gặp mặt, cũng đã muốn cũng đủ làm cho các nàng cảm thấy chấn kinh rồi. Nếu bọn họ thật là vì ngày đó ở Maria cảng sự tình đến xin lỗi, vậy đem càng làm cho các nàng cảm thấy khiếp sợ thậm chí không thể tưởng tượng.

“Ba, biết Trung Quốc Hạ vị trí sao?” Trong xe, Anufry gặp phụ thân treo điện thoại, thật cẩn thận hỏi.

“Ân.” Slava bình tĩnh mặt gật gật đầu, chính như vừa rồi Sophia sở bất an, Slava nghe nói Hạ Vân Kiệt gọi hắn ba giờ sau lại đi trung nhà ăn thấy hắn chuyện này, quả thật cảm thấy phẫn nộ, nhưng đồng thời tâm tình cũng càng phát ra trầm trọng.

Nếu nói phía trước, Slava chính là hoài nghi Hạ Vân Kiệt là phía sau màn vô hình bàn tay khổng lồ, nhưng hiện tại Hạ Vân Kiệt biểu hiện ra ngoài kiêu ngạo, lại làm cho Slava trong lòng tin tưởng không ít.

Không có một Trung Quốc người trẻ tuổi dám như vậy đối hắn Slava, trừ phi kia Trung Quốc người trẻ tuổi thật sự chính là kia phía sau màn tay có thể cổ động nhiều như vậy cường đại tập đoàn tài chính đến đối phó bọn họ.

Nhưng là kia Trung Quốc người trẻ tuổi như thế nào sẽ có lớn như vậy năng lượng đâu? Điểm này đối với Slava mà nói như trước là cái không thể cởi bỏ mê, cho nên phía sau hắn trong lòng như trước còn tồn tại nghi hoặc. Nhưng lúc này hắn cũng đã không thể lựa chọn, hết thảy chỉ có thể chờ ba giờ sau tái công bố.

“Ở nơi nào, chúng ta hiện tại lập tức đuổi đi qua.” Anufry nói, trong mắt lộ ra một chút hung quang.

Đến bây giờ, Anufry trong lòng mặc dù có hoài nghi, nhưng luôn không có biện pháp tin tưởng kia Hạ Vân Kiệt liền kia chích phía sau màn bàn tay khổng lồ, trong lòng cũng luôn trong tiềm thức như trước có chút coi rẻ kia da vàng Trung Quốc tiểu tử.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 951 : Ta không với ngươi nói chuyện

“Không vội, hắn nói ba giờ sau mới bằng lòng gặp chúng ta.” Slava khoát tay áo, trầm giọng nói, trong mắt lóe ra suy tư quang mang.

Thân là một gia tộc tộc trưởng, hắn cần tại đây đoạn thời gian nội còn thật sự suy tư, nếu kia chích phía sau màn tay thật sự chính là kia Hạ Vân Kiệt trong lời nói, hắn nên làm cái gì bây giờ?

“Cái gì ba giờ sau mới bằng lòng gặp chúng ta? Này da vàng hầu tử, hắn nghĩ đến hắn là ai vậy? Hắn là tổng thống tiên sinh sao? Cần chúng ta chờ ba giờ mới bằng lòng gặp chúng ta!” Anufry nghe vậy lập tức vẻ mặt phẫn nộ mắng.

“Ba!” Trong suy tư Slava nghe vậy cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền nâng tay trực tiếp thật mạnh tát Anufry một bàn tay.

“Ba, ngươi làm gì lại đánh ta?” Anufry bụm mặt, vạn phần ủy khuất nhìn hắn phụ thân hỏi.

“Ba!” Slava lại giơ lên tay cho hắn mặt khác một bên mặt một cái bàn tay, sau đó dùng lạnh như băng ánh mắt theo dõi hắn, một chữ một câu nói:“Chỉ bằng hắn rất khả năng chính là này người sau màn! Hiện tại ngươi có biết ta vì cái gì đánh ngươi sao? Ngươi nếu ở nhìn thấy vị kia Hạ tiên sinh trước, không thu khởi ngươi cái gọi là kiêu ngạo, cho dù ngươi là con ta, ta cũng sẽ trực tiếp lấy súng xử ngươi!”

Anufry cũng không phải ngốc tử, phụ thân trong lời nói giống như cảnh tỉnh, rốt cục đem hắn hoàn toàn cấp đánh tỉnh, mồ hôi lạnh càng không ngừng theo hắn cái

trán xông ra.

Đúng vậy, nếu Hạ Vân Kiệt thật là vị kia người phía sau màn, hắn Anufry hiện tại này phó thái độ căn bản chính là muốn chết! Nhưng lại hội hoàn toàn đem chính mình gia tộc kéo vào vạn kiếp bất phục tuyệt cảnh.

“Ivan, ta cũng hy vọng ngươi có thể quản giáo tốt con của ngươi!” Slava không có lại nhìn con trai liếc mắt một cái, mà là đem ánh mắt đầu hướng về phía ngồi ở hắn đối diện Usmanov gia tộc tộc trưởng Ivan cùng con hắn Vladimir.

Chuyện này cùng hai nhà đều có lớn quan hệ, cho nên từ lúc đến cộng hòa Síp phía trước, hai nhà cũng đã hình thành cùng ăn lui chung nhận thức. Cho nên vừa ra sân bay, Slava cùng Ivan đều tự mang theo chính mình con trai, ngồi vào cùng lượng dài hơn hình đại bôn.

“Yên tâm đi Slava, kỳ thật ta hiện tại đã nghĩ lấy súng xử này bại gia tử!” Ivan cắn răng lạnh giọng nói.

Ivan lời nói nghe được Vladimir cả người đều nhịn không được run run một chút, trong lòng âm thầm may mắn chính mình may mắn không nói cho phụ thân, chính mình cùng Anufry từng còn ngầm ủy thác quá Italy Mafia xử lý Hạ Vân Kiệt, nếu không phỏng chừng phụ thân hiện tại thật sự mới có thể một phát xử chính mình.

Đồng dạng âm thầm may mắn còn có Anufry. Hắn cùng Vladimir cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, đều thấy được trong mắt một chút may mắn cùng âm ngoan.

Bọn họ không chỉ có không có nói cho phụ thân bọn họ ủy thác Italy Mafia xử lý Hạ Vân Kiệt sự tình, hơn nữa bọn họ cũng không có hủy bỏ cái này nhiệm vụ. Người trẻ tuổi xúc động tâm huyết còn có mạo hiểm không sợ tinh thần, làm cho bọn họ ở sâu trong nội tâm còn tồn

một tia may mắn, cho rằng chỉ cần Italy Mafia sát thủ một súng phạm Hạ Vân Kiệt, khi đó quản hắn là không phải phía sau màn tay, có liên quan cho hắn hết thảy đều đem theo hắn chết đi mà bụi bậm lạc định. Cho nên, về cái này ủy thác ám sát nhiệm vụ, hai người đều rất ăn ý lựa chọn giấu diếm.

Hơn nữa ở hiện tại dưới loại tình huống này, bọn họ lại càng không sẽ nói, thậm chí trong lòng lại hận không thể Hạ Vân Kiệt bị một phát cấp bính !

Ba nữ nhân một đài diễn, càng đừng nói năm nữ nhân, hơn nữa Triệu Tiểu Long tỉ mỉ nấu nướng, lại xuất ra trân quý rượu ngon, nhất bang nhân vừa ăn một bên tán gẫu, thế nhưng bất tri bất giác đã vượt qua ba giờ, đã là buổi tối mười một giờ tả hữu.

Trung nhà ăn dù sao không phải bên này chủ lưu nhà ăn, hơn nữa khách sạn cơm ẩm phục vụ mà đối nội vì chủ, ngoại lai khách hàng cũng không nhiều, mười một giờ, làm Slava đám người đến trung nhà ăn khi, trung nhà ăn chỉ còn lại có Hạ Vân Kiệt đám người.

Nhìn đến Hạ Vân Kiệt ngồi ở bàn ăn bên, Marina đám người cùng hắn có nói có cười, Vladimir cùng Anufry trong mắt đều kìm lòng không được toát ra một chút hận ý, hận không thể xông lên đi đem kia bộ dạng “Yếu đuối” Trung Quốc Hạ cấp đánh cho răng rơi đầy đất, bất quá ở bọn họ đều tự phụ thân cảnh cáo ánh mắt dưới, hai người lại lập tức thu liễm nổi lên trong mắt hận ý, hơi hơi cung thân, toát ra vẻ mặt khiêm tốn.

“Slava tiên sinh, Ivan tiên sinh, thật cao hứng lại nhìn thấy các ngươi, các ngươi đã muốn có một đoạn thời gian không có tới bốn mùa khách sạn, các ngươi cần điểm cơm sao?” Làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy có chút ngoài ý muốn là, Triệu Tiểu Long thế nhưng nhận thức kia hai vị vào đầu đi vào đến liên bang Nga trung niên

nam tử.

Bất quá rất nhanh, Hạ Vân Kiệt cũng đã nghĩ hiểu được.

Bốn mùa khách sạn trung nhà ăn ở Limassol là thật chính sa hoa nhà ăn, liên bang Nga kẻ có tiền tự nhiên thường thường sẽ đến nơi này tiêu phí một chút, tựa như Trung Quốc kẻ có tiền, thường thường muốn đi Pháp quốc nhà hàng Tây tiêu phí một chút giống nhau.

Ở nước ngoài nhà ăn, đầu bếp cũng không giống quốc nội đầu bếp chỉ đứng ở tại trong bếp không ra, nơi này một ít sa hoa nhà ăn, đầu bếp thường thường xảy ra đến một chút, cùng khách nhân lên tiếng kêu gọi, hỏi một chút hợp không hợp bọn họ khẩu vị, lấy tỏ vẻ đối khách nhân hữu hảo tôn trọng. Slava cùng Ivan chính như Hạ Vân Kiệt sở liệu, khi bọn hắn ở Limassol cuộc sống khi, thường thường cũng tới một chuyến bốn mùa khách sạn trung nhà ăn, tính đứng lên cũng là nơi này lão khách, cho nên Triệu Tiểu Long nhận thức bọn họ.

“Không được, chủ trù tiên sinh, chúng ta hôm nay có chuyện tìm Hạ tiên sinh.” Slava khách khí nói.

“Tìm Hạ tiên sinh?” Triệu Tiểu Long nghe vậy trên mặt lộ ra một tia kinh ngạc sắc.

Slava còn có Ivan tiên sinh cụ thể là cái gì thân phận, Triệu Tiểu Long thân là một đầu bếp tự nhiên không rõ ràng lắm. Bất quá có một chút hắn cũng rất rõ ràng, trước mắt này hai vị đều là liên bang Nga ở Limassol khai công ty phú hào, thậm chí có một lần hắn còn nhìn đến Limassol thị trưởng đều theo chân bọn họ cùng một chỗ ăn cơm, thị trưởng đại nhân thái độ còn rất là khiêm tốn khách khí.

Triệu Tiểu Long thật đúng là không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt không chỉ có nhận thức Hong Kong Dương Kỳ Phu tiên

sinh, thế nhưng ngay cả như vậy liên bang Nga phú hào đều nhận thức, hơn nữa xem người ta người Nga kia nhìn trông mong tới rồi khiêm tốn bộ dáng, mà Hạ Vân Kiệt như trước ngồi ở trên bàn cơm phảng phất không thấy, hiển nhiên này hai liên bang Nga phú hào còn nhập hắn không được pháp nhãn.

Bất quá Triệu Tiểu Long rất nhanh hãy thu nổi lên trên mặt kinh ngạc biểu tình, đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, thấp giọng xin chỉ thị nói:“Hạ tiên sinh, cần ta mặt khác an bài một cái thanh tịnh địa phương sao?”

“Triệu ca không cần, bất quá chính là vài cái tự cho là đúng hồng mao tử, làm cho bọn họ đứng ở chỗ này tán gẫu hai câu là được.” Hạ Vân Kiệt không cho là đúng khoát tay nói.

Hạ Vân Kiệt kia không cho là đúng, còn khinh phiêu phiêu lời nói, nghe được Triệu Tiểu Long thật sự là kinh hồn táng đảm a.

Đây chính là ngay cả Limassol thị trưởng đều phải tiếp khách hai vị liên bang Nga đại phú hào a, ở Hạ tiên sinh trong mắt bất quá cũng chỉ là có tư cách đứng ở nơi đó cùng hắn tán gẫu hai câu.

Nói xong, Hạ Vân Kiệt cũng không để ý tới Triệu Tiểu Long khiếp sợ biểu tình, rốt cục giương mắt nhìn về phía Slava bọn họ, cuối cùng dừng ở Anufry cùng Vladimir trên người, khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh nói:“Ta nhớ rõ ta lần trước hảo ngôn hảo ngữ khuyên ngươi nhóm hướng Sophia tiểu thư xin lỗi quá, nhưng thực đáng tiếc các ngươi không nghe, như thế nào hiện tại rốt cục hối hận ? Rốt cục nghĩ tới xin lỗi?”

“Thực xin lỗi Hạ tiên sinh, đều là ta quản giáo vô phương mới đưa đến……” Slava đi lên tiền thật sâu cúi đầu nói.

“Câm lại miệng của ngươi, ta không với ngươi nói chuyện.” Bất quá Slava lời nói còn chưa nói hoàn, Hạ Vân Kiệt đã muốn không lưu tình chút nào mặt xua tay đánh gãy hắn.

Cái gọi là tử không giáo phụ chi quá, theo Anufry đối mặt người Trung Quốc khi theo trong khung toát ra đến kiêu ngạo cùng khinh bỉ, Hạ Vân Kiệt không khó đoán rằng, này cùng Slava có rất lớn quan hệ. Thay lời khác nói, Slava đồng dạng là cái tên cừu hoa cùng kỳ thị Hoa nhân, con của hắn thái độ hiện tại, rất lớn một bộ phận là vì đã bị hắn không nhận thức được, cho nên đối với hắn, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không có gì hay thái độ.

Gặp Hạ Vân Kiệt đã vậy còn quá “Kiêu ngạo” Theo Slava nói chuyện, trừ bỏ Lâm Âm ba người không biết chi tiết, trong lòng âm thầm có chút kinh ngạc, không biết Kiệt ca khi nào trở nên như thế cả vú lấp miệng em ở ngoài, Marina, Sophia còn có Triệu Tiểu Long tất cả đều mặt lộ vẻ kinh hãi sắc, hơn nữa Marina cùng Sophia lại sắc mặt đều biến tái nhợt.

Các nàng nhưng là biết một chút Anufry gia chi tiết, kia nhưng là ngay cả quân hỏa đều buôn bán gia tộc a, hiện tại Hạ Vân Kiệt thế nhưng trực tiếp kêu này gia tộc tộc trưởng câm miệng, ngẫm lại, Marina cùng Sophia liền cảm thấy bộ lông căn căn dựng thẳng lên, thân mình không chịu khống chế run nhè nhẹ.

“Trung Quốc Hạ, ngươi đừng rầm rĩ……” Anufry đúng là vẫn còn tuổi trẻ khí thịnh, trong lúc nhất thời còn là không có biện pháp đoan chính chính mình tâm tính, gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng kêu phụ thân câm miệng, nhất thời trong đầu áp lực cơn tức liền vọt đi lên, mạnh thẳng lưng, chỉ vào Hạ Vân Kiệt liền mở miệng mắng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 952 : Xin lỗi

“Oành!” Một tiếng chân đá vào bụng thanh âm chợt ở trung nhà ăn vang lên, Anufry câu nói kế tiếp im bặt mà ngừng, ôm bụng, vẻ mặt không dám tin nhìn phụ thân chính lạnh lẽo nhìn chằm chằm chính mình, tựa hồ chính mình không phải con của hắn, mà là hắn huyết hải thâm cừu địch nhân.

Bất quá rất nhanh, Anufry từ phụ thân kia lạnh lẽo trong ánh mắt, nghĩ đến phía trước phụ thân ở trong xe nói qua lời nói, mồ hôi lạnh không chịu khống chế liền theo trên trán nhiều điểm giọt giọt xông ra. Lúc này hắn thế nhưng chút không nghi ngờ, nếu phụ thân trong tay có súng, thật sự hội một phát xử chính mình.

Trên thực tế, lúc này Slava thật sự có xúc động một phát xử chính hắn một con trai!

Một người dám như vậy nói với hắn nói, muốn thôi hắn ngưu bức rối tinh rối mù, liền như kia người phía sau màn có thể điều động thiệt nhiều cường đại tập đoàn tài chính đến đối phó gia tộc bọn họ khủng bố, muốn thôi chính là tên không coi ai ra gì đến cùng kẻ điên hiểu được liều mạng.

Nếu đổi một cái thời gian, Slava khẳng định hội cho rằng Hạ Vân Kiệt thuộc loại mặt sau một loại người. Nhưng lúc này đúng phùng Petukhov gia tộc cùng Usmanov gia tộc cùng nhau sau công kích, song phương thông qua con trai hội báo lại đều hoài nghi cùng trước mắt này Trung Quốc Hạ có quan hệ, nay này Trung Quốc Hạ lại hoàn toàn biểu hiện như thế kiêu ngạo, hắn còn nhận thức Catherine nữ vương……

Slava rất khó tưởng tượng trên thế giới này có như vậy trùng hợp sự tình, nếu không có, như vậy trước mắt vị

này Trung Quốc Hạ thật sự tám chín phần mười chính là kia khủng bố người phía sau màn.

Slava vội vã tìm này người sau màn vì cái gì? Còn không phải tưởng cầu hắn giơ cao đánh khẽ, buông tha Petukhov gia tộc! Bởi vì này loại công kích tái liên tục đi xuống, Slava tin tưởng, không cần tiếp qua một tuần, hắn chỉ sợ không chỉ có đem thân vô xu, hơn nữa rất khả năng sẽ ngồi lạnh như băng trong phòng giam.

Nhưng hôm nay đâu? Thật vất vả tập trung người phía sau màn, cũng tìm được rồi hắn, hơn nữa có cơ hội cùng hắn mặt đối mặt đối thoại, chính mình con trai thế nhưng còn giáp mặt chỉ vào mắng hắn kiêu ngạo, này như thế nào làm cho Slava không giận? Như thế nào không nghĩ thật sự một phát xử này con trai?

Nhìn ôm bụng, mồ hôi lạnh xông ra Anufry, nhìn nhìn lại tựa hồ cùng hắn có không đội chung trời chi cừu Slava, trên bàn cơm, trừ bỏ Hạ Vân Kiệt như trước vẻ mặt bình tĩnh, khóe môi nhếch lên một tia thản nhiên khinh thường cười lạnh, tất cả đều trợn tròn tròng mắt, miệng trương thật to, vẻ mặt kinh ngốc trạng. Nhất là Triệu Tiểu Long, Marina cùng Sophia ba người, bọn họ là biết Slava thân phận, vốn bọn họ vừa rồi còn tại giật mình cùng lo lắng Hạ Vân Kiệt kêu Slava câm miệng thái độ, không nghĩ tới trong nháy mắt, Slava thế nhưng bởi vì con trai đối Hạ Vân Kiệt bất kính, mà trực tiếp trước mặt nhiều người như vậy, một cước liền đem con trai cấp gạt ngã ở, hơn nữa nhìn hắn hiện tại tựa hồ còn vẻ mặt khó hiểu hận bộ dáng.

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, Triệu Tiểu Long, Marina cùng Sophia áp căn cũng không dám tin tưởng này hết thảy là thật. Đây chính là liên bang Nga trùm a, đây chính là nghe nói còn buôn lậu quân hỏa khủng bố tên a!

Gặp Slava cuối cùng còn là có như vậy điểm nhãn lực kính, Hạ Vân Kiệt trong lòng khó chịu hơi chút phai nhạt một ít. Bất quá Slava cũng dám áp dụng hành động chèn ép nữ nhân của hắn, Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không bởi vì hắn ở chính mình trước mặt đá con của hắn một cước cho dù.

Này hết thảy bất quá đều chính là con của hắn tự tìm, hắn này làm phụ thân vừa rồi nếu không đá, chỉ sợ chờ Hạ Vân Kiệt tự mình ra tay, Anufry kết cục chỉ sợ chỉ biết thảm hại hơn.

“Còn không lập tức hướng Hạ tiên sinh chịu nhận lỗi?” Slava đạp con trai một cước sau, cũng không có như vậy tính, gặp con trai ôm bụng chỉ biết là đổ mồ hôi sững sờ, nhịn không được lại tiến lên dương tay quăng hắn một bàn tay, quát lạnh nói.

Lúc này hắn nhưng thật ra không dám tái tự chủ trương thay thế con trai tiến lên hướng Hạ Vân Kiệt xin lỗi.

Nói đùa, một tên khủng bố chỉ dựa vào cá nhân năng lực, liền có thể điều động là đủ đánh tan toàn bộ liên bang Nga kinh tế, hắn nếu không chuẩn Slava chen vào nói, Slava trừ phi tưởng thật sự làm kẻ nghèo hèn, thậm chí ngồi tiến lạnh như băng lãnh nhà tù, nếu không phải thu hồi sở hữu phú hào trùm cái giá, ở Hạ Vân Kiệt trước mặt ngoan ngoãn mang theo cái đuôi làm người.

Lúc này Anufry nhưng thật ra học thông minh, cũng không dám nữa có nửa điểm phản kháng, lại càng không dám toát ra nửa điểm oán hận hoặc là kiêu ngạo sắc, vội vàng đi đến bàn ăn trước, đối với Hạ Vân Kiệt thật sâu cúi đầu, nói:“Thực xin lỗi Hạ tiên sinh, là ta……”

“Lời này trước đối Sophia tiểu thư nói đi, nàng nếu chịu tha thứ ngươi, ta lại nhìn tâm tình lo lắng đi.” Hạ Vân Kiệt không đợi Anufry nói xong, liền khoát tay, thản

nhiên nói.

Anufry nao nao, trong mắt có nhục nhã cùng ngoan độc sắc chợt lóe mà qua.

Hắn Anufry là loại người nào, từng trước đây thế nhưng muốn lưu lạc đến hướng một cộng hòa Síp bình dân nữ tử bị hắn xem thành so với kỹ nữ cao quý không đến chạy đi đâu xin lỗi?

Bất quá Anufry biết, lúc này hắn nếu dám có nửa điểm không muốn, đầu tiên hắn muốn nghênh đón không phải Hạ Vân Kiệt phẫn nộ, mà là hắn phụ thân phẫn nộ.

Cho nên nao nao sau, Anufry lập tức liền thành thành thật thật chuyển hướng Sophia thật sâu cúi đầu xin lỗi nói:“Thực xin lỗi Sophia tiểu thư, ngày đó ở Maria cảng là ta thất lễ, ta hướng ngươi trịnh trọng xin lỗi.”

Chính là nói lời này khi, Anufry trong lòng oán hận mắng, tiểu tử ngươi liền kiêu ngạo đi, chờ có một ngày viên đạn bắn thủng quá đầu của ngươi, ngươi ****** cũng chỉ là một khối thi thể mà thôi!

Ngày đó Hạ Vân Kiệt ở cảng nói lời nói, Sophia áp căn để lại ở trong lòng, cũng áp căn sẽ không nghĩ tới có một ngày hội trở thành sự thật. Nay nhìn đường đường liên bang Nga trùm con trai trước mặt nhiều người như vậy hướng chính mình cúi đầu xin lỗi, Sophia thực cảm giác chính mình là ở nằm mơ, một hồi lâu nhi mới vội vàng nói:“Không quan hệ, không quan hệ, đi qua khiến cho nó đi qua đi.”

Nhìn Sophia thất kinh bộ dáng, Hạ Vân Kiệt âm thầm lắc lắc đầu, bất quá nhưng cũng biết nói lấy Sophia thân phận cùng trải qua, muốn cho nàng lúc này bảo trì trấn định thậm chí lúc lắc cái giá, cũng quả thật có chút không sự thật.

“Thực xin lỗi Sophia tiểu thư, ngày đó ta đã ở……” Gặp Sophia đâu có nói, Vladimir cũng theo sát sau không mất thời cơ mặt đất tiền hướng nàng xin lỗi.

Sophia tự nhiên lại là một trận kinh hoảng xua tay.

Gặp Sophia đã muốn tha thứ chính mình hai người, Anufry cùng Vladimir lại lại hướng Hạ Vân Kiệt thật sâu cúi đầu, nói:“Hạ tiên sinh, ngày đó chúng ta mạo phạm ngài, còn thỉnh ngài giơ cao đánh khẽ tha chúng ta lúc này đây, gia tộc bọn ta bên kia cũng thỉnh ngài có thể cùng ngài bằng hữu nói một tiếng, nếu không, nhà chúng ta liền thật muốn phá sản.”

Anufry cùng Vladimir thốt ra lời này ra, Lâm Âm các nàng ba người còn có Triệu Tiểu Long còn không biết chuyện gì xảy ra, Marina cùng Sophia cũng đã khiếp sợ thiếu chút nữa cầm đều đánh rơi mặt đất, hô hấp đều không thể khống chế trở nên ồ ồ hỗn loạn đứng lên.

Đến bây giờ, các nàng mới biết được hôm nay tin tức mặt trên nhìn đến có liên quan Petukhov gia tộc cùng Usmanov gia tộc trọng bàng tin tức, thế nhưng tất cả đều là vì trước mắt vị này chính mình trong lúc vô ý kết bạn Trung Quốc bằng hữu ở thao túng, cũng mới biết được vì cái gì lấy Slava cùng Ivan tiên sinh hai người thân phận, thế nhưng cũng muốn nhìn trông mong đuổi tới bốn mùa khách sạn.

“Hừ, hiện tại rốt cục biết sợ hãi ? Trung Quốc có câu ngạn ngữ kêu sơn ngoại có sơn, thiên ngoại có nhân, cho nên về sau các ngươi hai cái cho ta……” Ngay cả Sophia này nữ nhân đều đã muốn mở miệng nói tha thứ Anufry cùng Vladimir, Hạ Vân Kiệt cũng là không nghĩ đem sự tình hoàn toàn làm tuyệt, còn tưởng tưởng lần này này hai gia tộc cũng khẳng định đã muốn nguyên khí đại thương, Hạ Vân Kiệt cũng còn có điểm tưởng

như vậy thu tay lại ý tứ.

Gặp Hạ Vân Kiệt này khủng bố đại nhân vật coi như đâu có nói, đã muốn có lộ ra như vậy yết quá ý tứ, Slava cùng Ivan cũng không cấm âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, mà Anufry cùng Vladimir tuy rằng hận không thể giết chết Hạ Vân Kiệt, lúc này cũng là âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, dù sao Hạ Vân Kiệt nếu không buông khẩu, trước không nói tương lai Hạ Vân Kiệt có thể hay không bị giết thủ xử lý, chỉ sợ bọn họ sẽ trước bị bọn họ phụ thân cấp xử lý.

Đang lúc Slava đám người âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, đang lúc Hạ Vân Kiệt chuẩn bị như vậy thu tay lại khi, hắn di động vang lên.

Hạ Vân Kiệt thản nhiên quét Anufry cùng Vladimir liếc mắt một cái, đình chỉ đi xuống giảng, mà là xuất ra điện thoại di động.

Vừa thấy điện thoại là Italy Mafia đại giáo phụ Mario đánh tới, không khỏi nao nao, sau đó tùy tay tiếp lên, cũng không có cố ý lảng tránh.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 953 : Chỉ tiếc

“Mario, có chuyện gì sao?” Hạ Vân Kiệt nhất tiếp khởi điện thoại, liền trực tiếp hỏi, trên mặt hơi hơi lộ ra một tia vẻ mặt ngưng trọng. Hắn biết không có gì trọng đại sự tình, Mario là không dám dễ dàng gọi điện thoại cho hắn.

Mario ở nước ngoài là một cái thực bình thường tên, gặp Hạ Vân Kiệt xưng hô đối phương laf Mario, trung nhà ăn trừ bỏ hơi hơi có chút tò mò đối phương thân phận, cũng là không có người hội liên tưởng đến Italy Mafia đại giáo phụ, chẳng sợ biết đương đại Italy Mafia đại giáo phụ là Mario Slava phụ tử cùng Ivan phụ tử, nhất thời nửa khắc cũng không hướng phương diện này liên tưởng.

Dù sao Italy Mafia đại giáo phụ, mặc kệ là đối với Triệu Tiểu Long bọn họ còn là Slava bọn họ mà nói đều là một truyền kỳ mà thần bí nhân vật, nếu không phải Petukhov gia tộc cùng Usmanov gia tộc mỗ ta sản nghiệp không thể gặp quang, cùng này đó hắc ám thế lực có cùng xuất hiện, hơn nữa người trước còn đề cập quân hỏa sinh ý, nếu không bọn họ là không biết nay Italy Mafia đại giáo phụ tên.

Đương nhiên cho dù bọn họ biết, lấy bọn họ thân phận còn là không tư cách tiếp xúc đến Mario. Phải biết rằng toàn bộ Italy Mafia năm thu vào đạt hơn một ngàn ức Mĩ kim, nghiễm nhiên là Italy “Lớn nhất xí nghiệp”. Một đế vương nắm trong tay như vậy một cái bàng nhiên địa hạ đế quốc, lại khởi là Slava cùng Ivan có thể tiếp xúc được đến ?

“Đúng vậy tôn quý Hạ tiên sinh. Ta vừa mới tiếp thu đến một tin tức, có vị kêu Anufry còn có Vladimir người Nga ủy thác chúng ta một sát thủ tổ chức ám sát ngươi. Bởi vì này hai ngày ta hạ đạt mệnh lệnh, đem Petukhov gia

tộc cùng Usmanov gia tộc coi là đối địch thế lực, yêu cầu sở hữu trong gia tộc ngừng theo chân bọn họ hợp tác, cũng đối bọn họ phát động tiến công, cho nên người phía dưới biết đối phương là Petukhov cùng Usmanov gia tộc, trong lòng có nghi hoặc, liền đem này ủy thác nhiệm vụ đăng báo đi lên. Không biết Hạ tiên sinh có cái gì chỉ thị? Có cần hay không ta hiện tại sai người đem kia hai người Nga cấp giết?" Mario thật cẩn thận hội báo đến, trong lòng còn nhịn không được từng đợt nghĩ mà sợ.

Có liên quan Hạ Vân Kiệt sự tình, hắn tự nhiên là không tốt cùng người phía dưới nhắc tới. Chính là hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, có một ngày thế nhưng sẽ có người ủy thác Mafia khống chế sát thủ tổ chức đi giết Hạ Vân Kiệt. Hoàn hảo này hai ngày hắn vừa mới hạ đạt toàn diện bỏ dở cùng Petukhov cùng Usmanov hợp tác mệnh lệnh, vị kia sát thủ tổ chức thủ lĩnh xuất phát từ thận trọng duyên cớ, cố ý đem chuyện này cùng hắn thân tín Joseph nâng lên.

Joseph chính là tên lần đó cùng Mario ngồi chung một chiếc phi cơ, bị Hạ Vân Kiệt một cái pháp thuật làm cho lấy đao đặt tại chính mình trên cổ. Hắn vừa nghe đến sát thủ tổ chức thủ lĩnh nhắc tới Hạ Vân Kiệt tên, sợ tới mức thiếu chút nữa ngay cả hồn đều phải bay.

Nói đùa, kia nhưng là Mario tiên sinh ân nhân cứu mạng, là ngay cả Rothschild gia tộc tộc trưởng đều phải nghe hắn chỉ huy, là chân chính Đông Phương thần tiên sống a! Nếu cho hắn biết Italy Mafia sát thủ tổ chức thế nhưng phái sát thủ giết hắn, chỉ sợ Italy Mafia từ nay về sau đều phải trở thành lịch sử.

Joseph tự nhiên một khắc cũng không dám chậm trễ đem chuyện này hội báo cấp Mario. Mario tự nhiên cũng là bị dọa đến thiếu chút nữa hồn đều bay, đồng thời cũng đem Petukhov gia tộc cùng Usmanov gia tộc cấp

hận thiếu chút nữa đã nghĩ trực tiếp phái người đem bọn họ trung tâm nhân viên tất cả đều cấp phạm.

Bất quá cuối cùng Mario còn là trước cấp Hạ Vân Kiệt gọi điện thoại, chính là gọi này điện thoại khi, hắn trong lòng thật sự ở phát run.

May mắn, may mắn phát hiện đúng lúc a, nếu không đừng nói này phái đi sát thủ muốn bụi bụi yên diệt, chỉ sợ hắn Mario cũng tốt không đến chạy đi đâu.

“Không cần, ta đến xử lý đi.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy tối đen con ngươi có một chút sát khí chợt lóe mà qua.

Hắn cũng không phải người tàn nhẫn lãnh khốc, cũng không phải một người đắc thế không buông tha nhân, thậm chí vừa rồi hắn đều đã muốn chuẩn bị giơ cao đánh khẽ phóng Slava đám người một con ngựa.

Nhưng này cũng không ý nghĩa, hắn ở rõ ràng biết đối phương đều đã muốn thuê sát thủ đến ám sát hắn, còn có thể cùng đối phương giảng nhân từ, còn có thể giơ cao đánh khẽ.

“Tốt, kia Hạ tiên sinh nếu không có này hắn phân phó, ta liền quải điện thoại.” Mario nghe vậy cầm điện thoại tay đều nhịn không được run run một chút.

Hắn thật sự quá rõ ràng Hạ Vân Kiệt khủng bố, từng chính là một trương phù liền giữ được hắn đao thương bất nhập. Nay hắn lão nhân gia muốn đích thân xử lý, có thể nghĩ, này người Nga có ngày lành quá mới là lạ.

Đương nhiên hiện tại này người Nga ngày cũng cũng không tốt quá.

“Ân, ngươi việc đi.” Hạ Vân Kiệt nói xong liền treo điện thoại, sau đó ánh mắt chậm rãi đảo qua mọi người, cuối

cùng dừng ở Slava cùng Ivan trên người, thản nhiên nói:“Slava tiên sinh, Ivan tiên sinh, kỳ thật con người của ta là tốt lắm nói chuyện. Các ngươi thật xa cố ý theo liên bang Nga chạy tới hướng ta cầu xin tha thứ xin lỗi, vốn ta cũng vậy tưởng như vậy tính, dù sao mặc kệ các ngươi là thông qua cái gì nhận không ra người thủ đoạn, muốn tích lũy khởi nhiều như vậy tài sản còn là thực không dễ dàng. Chỉ tiếc……”

Nói tới đây, Hạ Vân Kiệt hơi chút dừng một chút, đôi mắt hơi hơi mị lên, hướng Anufry cùng Vladimir vọt tới một đạo sắc nhọn lạnh lẽo ánh mắt.

Hạ Vân Kiệt nói đến một nửa khi, Slava đám người cũng đã hoàn toàn xác nhận trước mắt vị này tuổi trẻ kỳ cục người Trung Quốc, chính là kia đang ở đi bước một đem gia tộc bọn họ cấp đánh tiến vào vạn kiếp bất phục tuyệt cảnh phía sau màn người khủng bố, trong mắt toát ra cực kì phức tạp ánh mắt. Vừa có vui mừng, cũng có sợ hãi, đương nhiên còn có phẫn nộ.

Vui mừng là cuối cùng tìm được chánh chủ, cuối cùng thấy được giải quyết vấn đề hy vọng. Sợ hãi là, người trẻ tuổi này như thế nào khả năng có lớn như vậy năng lượng, thế nhưng có thể ở một đêm trong lúc đó điều động nhiều như vậy tài lực đối gia tộc bọn họ tiến hành hủy diệt tính công kích. Mà phẫn nộ là chính mình con trai thế nhưng đắc tội như vậy khủng bố nhân vật, đương nhiên ở sâu trong nội tâm cũng khẳng định phẫn nộ Hạ Vân Kiệt đối bọn họ áp dụng trả thù hành vi, bất quá người sau lại bởi vì đối Hạ Vân Kiệt sở biểu hiện ra kia khủng bố năng lượng, bọn họ chỉ có thể thật sâu chôn ở đáy lòng, nửa điểm cũng không dám tỏ vẻ đi ra.

Bất quá khi bọn hắn nghe được “Chỉ tiếc” Này đại biểu cho biến chuyển ý tứ chữ khi, mặc kệ là Slava còn là Ivan trong mắt đều toát ra khủng hoảng sắc, trên mặt huyết sắc cũng chợt gian thốn không còn một mảnh, một

lòng lại ở trong nháy mắt nhắc tới cổ họng, hô hấp đều hoàn toàn ngừng lại rồi.

“Chỉ tiếc, ta vừa rồi nhận được đến từ Italy Mario tiên sinh điện thoại.” Hạ Vân Kiệt nói tới đây, vốn là bình tĩnh mặt đột nhiên hơi hơi trầm xuống dưới.

“Mario” Này ở Âu châu phi thường bình thường tên, tại đây một khắc liền như tiếng sấm ở Slava đám người trong tai vang lên, khiếp sợ bọn họ cả người đều nhịn không được run run một chút. Hơn nữa Anufry cùng Vladimir lại nghĩ tới một kiện phi thường đáng sợ sự tình, cả người cũng không chịu khống chế run run cái không ngừng, trong mắt thấu bắn ra hoảng sợ đến cực điểm ánh mắt.

Đến giờ phút này, bọn họ đương nhiên biết vừa rồi Hạ Vân Kiệt trong miệng Mario chính là tại Ý Mafia trung có được cao nhất địa vị đại giáo phụ! Một khủng bố đầu sỏ nắm trong tay toàn bộ Italy địa hạ thế lực, lực ảnh hưởng thậm chí xa đạt Đại Tây Dương bờ đối diện Mỹ quốc.

“Hạ tiên sinh, ngài lời này là cái gì ý tứ?” Slava cuối cùng là người làm đại sự tình, lại nói tiếp bởi vì sinh ý duyên cớ, cùng Italy Mafia bên kia cũng có chút tiếp xúc, ở trải qua lúc ban đầu hoảng sợ sau, rất nhanh liền mạnh mẽ áp chế trong đầu hoảng sợ, nơm nớp lo sợ hỏi.

“Ta nghĩ chuyện này Anufry tiên sinh cùng Vladimir tiên sinh hẳn là rõ ràng hơn.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói, nhưng trong mắt ánh mắt lại càng phát ra lạnh lẽo đứng lên.

“Đây là chuyện gì xảy ra?” Slava cùng Ivan nghe vậy đột nhiên xoay người, hai mắt đỏ lên nhìn chằm chằm đều tự con trai.

“Ta, ta, ta……” Anufry cùng Vladimir đối mặt phụ thân kia phẫn nộ đến cực điểm ánh mắt, lắp bắp căn bản giảng không ra nói đến.

“Các ngươi thật sự là làm cho ta thất vọng, đã có lá gan ủy thác Mafia ám sát ta, như thế nào lại ngay cả nói lá gan đều không có?” Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng lắc lắc rượu vang đỏ chén, khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh.

“Cái gì!” Slava cùng Ivan nghe vậy sợ tới mức hai chân mềm nhũn, thiếu chút nữa sẽ đặt mông ngồi ở mặt đất.

Đây chính là siêu cấp khủng bố tên có thể trực tiếp cùng Italy Mafia đại giáo phụ trò chuyện, có thể một đêm gian điều động có thể đánh toàn bộ liên bang Nga kinh tế tập đoàn tài chính a, bọn họ con trai thế nhưng ủy thác Italy Mafia sát thủ tổ chức ám sát hắn, này không phải muốn chết lại là cái gì?

Hoảng sợ trung, Slava cùng Ivan rất nhanh tựa như kẻ điên giống nhau, vọt đi lên, đối với chính mình con trai chính là một chút điên cuồng quyền đấm cước đá.

“Được rồi, tưởng đánh con trai trở về đánh đi, đừng đánh nhiễu ta cùng bằng hữu cùng nhau uống rượu nói chuyện phiếm.” Hạ Vân Kiệt nhìn trước mắt điên cuồng một màn, không chỉ có trong mắt không có toát ra một tia thương hại ánh mắt, ngược lại cảm thấy phá lệ chán ghét, nhíu nhíu mày, thản nhiên nói.

Hạ Vân Kiệt thanh âm không lớn, cũng thực bình tĩnh, nhưng hắn hé ra khẩu, mặc kệ là Slava còn là Ivan tất cả đều lập tức ngừng tay.

“Hạ tiên sinh, Hạ tiên sinh, van cầu ngài buông tha chúng ta đi? Ta có thể cho ngài tiền, 1 tỷ Mĩ kim, không

không, 3 tỷ, 5 tỷ! Chỉ cầu ngài làm cho người của ngài dừng tay, không cần tái tiếp tục công kích gia tộc bọn ta.” Dừng lại sau, gặp Hạ Vân Kiệt muốn xua đuổi bọn họ đi, Slava cùng Ivan không chỉ có không dám đi, tương phản tất cả đều khóc khuôn mặt, thất kinh đau khổ cầu xin nói.

“1 tỷ! 3 tỷ! 5 tỷ!” Nghe này liên tiếp hướng lên trên thêm con số, hơn nữa đơn vị còn là Mĩ kim, đừng nói hám làm giàu nữ Sophia sớm đã nghe được trợn tròn ánh mắt, ngay cả hô hấp đều trở nên phá lệ khó khăn, từng ngụm từng ngụm thở phì phò, đầy đặn bộ ngực như sóng dữ cao thấp phập phồng, Marina, Triệu Tiểu Long, còn có Lâm Âm bọn họ cũng đồng dạng được không đi nơi nào.

Thượng Đế a, 5 tỷ Mĩ kim thế nào, có thể mua bao nhiêu cái bốn mùa khách sạn a, có thể mua bao nhiêu tràng Marina như vậy phòng ở a! Slava thế nhưng cầu muốn đem này tiền đưa cho Trung Quốc hạ!

Lần này, mặc kệ là Marina cùng Sophia rốt cục hiểu được vì cái gì Hạ Vân Kiệt ở nữ vương du thuyền thượng như vậy chịu Elena tôn kính. Catherine nữ vương bệ hạ cho dù tái ngưu bức, nàng cũng không khả năng làm cho Slava khóc cầu muốn đem 5 tỷ Mĩ kim đưa cho nàng nha!

Triệu Tiểu Long, Lâm Âm các nàng cũng rốt cục hiểu được, vì cái gì Kiệt ca có thể ngay cả Dương Kỳ Phu đều mời đặng ! Không thấy được ngay cả liên bang Nga phú hào, trùm cấp nhân vật đều khóc cầu đưa tiền cấp Kiệt ca sao? Hơn nữa nhất đưa chính là 5 tỷ Mĩ kim a! Toàn bộ Trung Quốc, toàn bộ thế giới, lại có vài người có nhiều như vậy tiền a, cho dù tối có tiền Lý siêu nhân cũng bất quá liền 10 tỷ nhiều Mĩ kim mà thôi a!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 954 : Một ngày thời gian

“Slava tiên sinh, Ivan tiên sinh, các ngươi cảm thấy ta sẽ thiếu tiền sao? Thu hồi các ngươi nước mắt, cút cho ta đi!” Nếu ngay từ đầu Slava cùng Ivan xuất ra như vậy một tuyệt bút tiền, Hạ Vân Kiệt có lẽ thật đúng là hội như vậy giơ cao đánh khẽ, nhưng hiện tại hết thảy đều đã muốn đã muộn, cũng dám thỉnh người ám sát hắn, chẳng lẽ hắn còn có thể buông tay bất thành? Thực nghĩ đến người Trung Quốc liền tốt như vậy nói chuyện? Thực nghĩ đến hắn này vu sư chính là kêu kêu xem sao?

Hạ Vân Kiệt lời nói chấn Slava bọn họ tất cả đều cả người run lên, trên mặt tràn ngập tuyệt vọng, mà Sophia đám người tắc thiếu chút nữa bị Hạ Vân Kiệt trong lời nói cấp khiếp sợ một đầu cấp đập ở tại trên bàn.

Thượng Đế a, 5 tỷ Mĩ kim a, thế nhưng mí mắt cũng không trát một chút liền cự tuyệt, này hạ đến tột cùng là bao nhiêu ngưu bức a! Chẳng lẽ hắn tiền nhiều lần ngươi Gates còn muốn nhiều sao? Cho dù Bill Gates đối mặt như vậy một tuyệt bút tiền cũng không có biện pháp cự tuyệt đi.

Trời ạ, 5 tỷ Mĩ kim a!

Sophia đám người cỡ nào hy vọng Hạ Vân Kiệt có thể sửa miệng a, 5 tỷ Mĩ kim a, không cần bạch không cần a, đáp ứng xuống dưới, tùy tiện phân cho bọn họ trăm đến vạn, cũng đủ bọn họ đời này áo cơm không lo, thật là tốt biết bao a!

Bất quá cấp cái gan lớn như trời, Sophia đám người cũng là không dám tại đây khi mở miệng thỉnh Hạ Vân Kiệt sửa miệng !

Slava cùng Ivan gặp Hạ Vân Kiệt ngay cả mày cũng chưa mặt nhăn một chút liền huy phất tay làm cho bọn họ cút đi, nhất thời mặt như màu đất, bọn họ biết lúc này bọn họ thật sự ngoạn xong rồi! Mà Anufry cùng Vladimir tắc cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, trong mắt đột nhiên bắn ra một đạo như vây thú hung ác điên cuồng ánh mắt, thủ hướng rộng thùng thình túi quần duỗi ra, thế nhưng phân biệt lấy ra một khẩu màu bạc tú xảo súng lục.

Súng lục một bộ đi ra, hai người liền giơ súng lên nhắm ngay Hạ Vân Kiệt, bất quá bọn họ tay nắm súng là run run.

“A!” Marina đám người gặp Anufry cùng Vladimir thế nhưng lấy ra súng, sợ tới mức sắc mặt tái nhợt âm thanh kêu lên, mà Triệu Tiểu Long thì tại khiếp sợ sau, đột nhiên đứng lên, đối mặt hai người họng súng, phẫn nộ quát:“Các ngươi muốn làm gì, còn không mau buông súng!”

Cùng Triệu Tiểu Long cùng nhau gầm lên ra lời còn có Slava cùng Ivan.

“Các ngươi điên rồi sao? Còn không buông súng!”

Bọn họ vạn vạn không nghĩ tới chính mình con trai thế nhưng còn dẫn theo súng, nhưng lại muốn làm mặt bắn chết Hạ Vân Kiệt.

“Ba, ta không có điên! Hôm nay cho dù ta không giết này da vàng hầu tử, hắn khẳng định cũng sẽ sai sử Italy bên kia giết chúng ta, hơn nữa gia tộc bọn ta cũng khẳng định trốn bất quá này một kiếp, một khi đã như vậy, cho dù ta muốn chết, kia cũng muốn lạp hạ hắn chôn cùng!” Anufry hồng mắt, gần như bệnh tâm thần quát, tay nắm súng đẩu lợi hại hơn.

Hắn đương nhiên biết này một phát cho dù bắn chết thành công, hắn cũng khẳng định khó thoát khỏi vừa chết!

Bởi vì này là một tên khủng bố ngay cả Italy Mafia đại giáo phụ đều tự mình cho hắn gọi điện thoại hội báo a! Hơn nữa cũng đang bởi vì này dạng, Anufry cùng Vladimir càng nghĩ càng là sợ hãi, cuối cùng mới thông suốt đi ra ngoài.

“Ngươi cho là chỉ bằng các ngươi trong tay phá đồng lạn thiết liền giết được ta sao?” Trả lời Anufry cùng Vladimir bệnh tâm thần tiếng hô là Hạ Vân Kiệt trước sau như một bình tĩnh khinh thường thanh âm.

“Giết không xong ngươi? Ha ha? Ngươi cho là có Mario cho ngươi chỗ dựa ta cũng không dám giết ngươi sao? Ngươi cho là……” Anufry cùng Vladimir gặp Hạ Vân Kiệt đến lúc này còn như thế trấn định, trong mắt điên cuồng sắc càng đậm.

Bất quá bọn họ điên cuồng tiếng hô chích rống đến một nửa, liền chợt gian giống như vịt bị tạp ở cổ, đôi mắt như tử ngư lồi đi ra, kinh hãi vạn phần nhìn chằm chằm kia đột nhiên gian theo trong tay bọn họ bay thoát ra đi, lúc này chính trống rỗng giắt ở giữa không trung, tối như mực họng súng đối diện bọn họ màu bạc súng lục.

Toàn bộ nhà ăn chợt gian như tử bình thường yên tĩnh, chỉ có kia liên tiếp ồ ồ thở thanh.

Ánh mắt mọi người đều hoảng sợ lại nhịn không được gắt gao nhìn chằm chằm kia huyền phù ở giữa không trung hai khẩu súng.

Mồ hôi lạnh ở bất tri bất giác trung theo bọn họ trên trán toát ra đến, sau đó theo thái dương đi xuống lưu, thậm chí chảy tới bọn họ trong ánh mắt, bọn họ đều tựa hồ

không cảm giác kích thích, như trước đem tròng mắt mở thật to.

Trừ bỏ ở điện ảnh trong TV xem qua loại này hình ảnh, không ai ở trong hiện thực gặp qua như thế quỷ dị hình ảnh.

“Như vậy hiện tại đâu? Anufry tiên sinh, Vladimir tiên sinh, các ngươi còn như vậy cho rằng sao?” Hạ Vân Kiệt bình tĩnh mà lạnh nhạt thanh âm ở trống rỗng trung nhà ăn đột nhiên vang lên.

Theo Hạ Vân Kiệt bình tĩnh mà lạnh nhạt thanh âm ở trung nhà ăn vang lên, kia hai huyền phù ở giữa không trung màu bạc súng lục thế nhưng chậm rãi xoắn thành một đoàn, tái sau đó kia màu bạc kim chúc đoàn thế nhưng ở không trung ẩn ẩn tản mác ra một chút màu đỏ hào quang, kia màu đỏ quang mang ở ngọn đèn hạ tựa hồ so với Địa Trung Hải thái dương còn muốn tới chói mắt. Mà theo kia một chút màu đỏ hào quang sáng lên, hai luồng màu bạc kim chúc đoàn đột nhiên gian liền biến thành một chút màu bạc tế sa, như lậu sa bình thường từ không trung hình thành một cái sa tuyến không nhanh không chậm lưu lạc trên mặt đất.

“Tế sa” Rơi xuống ở thật mộc sàn thanh âm rất nhỏ, nhưng tại đây một khắc dừng ở mọi người trong tai tựa như sóng thần ầm ầm mà liên miên không dứt, kinh hách Marina đám người không chịu khống chế lạnh run, kinh hách kia ngay mặt đối “Tế sa” người Nga tất cả đều đặt mông than ngồi ở mặt đất, thẳng đến màu bạc kim chúc đoàn hoàn toàn biến mất ở không trung, hóa thành một đống màu bạc tế sa đôi ở thật mộc sàn, ở ngọn đèn hạ tản ra chói mắt màu bạc hào quang khi, bọn họ mới phảng phất đột nhiên gian theo ác mộng trung bừng tỉnh lại đây, ngồi dưới đất từng ngụm từng ngụm thở phì phò, đầu đầy đại hãn.

Giờ khắc này, rốt cuộc không có người cho rằng Hạ Vân Kiệt mày cũng không nhăn một chút cự tuyệt 5 tỷ Mĩ kim là một kiện nhiều sự tình, giờ khắc này, rốt cuộc không có người cho rằng giống Slava như vậy đại nhân vật hướng Hạ Vân Kiệt cầu xin tha thứ là một kiện cỡ nào không thể tưởng tượng sự tình, mà giờ khắc này, Slava đám người cũng rốt cục hiểu được, vì cái gì hắn một người Trung Quốc, một như thế tuổi trẻ người Trung Quốc, có thể tùy tùy tiện tiện ở một đêm gian điều động như thế cường đại lực lượng, đối gia tộc bọn họ tiến hành hủy diệt tính công kích.

Trước mắt trẻ tuổi người Trung Quốc, năng lực của hắn căn bản đã muốn vượt qua thường nhân có thể tưởng tượng phạm vi. Đã muốn không thể lại dùng người đến định nghĩa hắn, hoặc là đem hắn định nghĩa là thần tiên tựa hồ càng chuẩn xác một ít.

“Hạ tiên sinh, Hạ tiên sinh, thực xin lỗi, thực xin lỗi……” Rất nhanh, mặc kệ là Slava, Ivan còn là Anufry cùng Vladimir rốt cuộc bất chấp thân phận tôn quý, quỳ trên mặt đất cầu xin tha thứ.

“Của ta nhân từ chỉ đối bằng hữu của ta, cho nên cút đi!” Hạ Vân Kiệt cũng là xem cũng không xem bọn hắn liếc mắt một cái, vung tay lên, bốn liên bang Nga đại hán, thế nhưng tất cả đều như bị gió thu cuồn cuộn nổi lên lá rụng bình thường, ào ào bay lên giữa không trung sau đó nặng nề mà tạp dừng ở trung nhà ăn cửa.

“Cho các ngươi một ngày thời gian thiện sau, đừng cho ta đùa giỡn đa dạng, nếu không ta cam đoan các ngươi nhất định hội sống không bằng chết!!” Ngã xuống hôn đầu chuyển hướng bốn người vừa muốn đứng lên tưởng tái đi vào cầu xin tha thứ khi, bên tai vang lên Hạ Vân Kiệt bình tĩnh mà lạnh nhạt thanh âm.

Bốn người cả người nhịn không được run run một chút,

trong mắt lóe ra thống khổ lựa chọn ánh mắt, cuối cùng còn là khẽ cắn môi, kéo trầm trọng cước bộ đi rồi.

Nhìn bốn người xoay người rời đi câu lũ bóng dáng, trừ bỏ liên tiếp ồ ồ thở thanh, trung nhà ăn như trước tĩnh mịch một mảnh.

Phía trước ở chính mình sinh nhật party, Marina lo lắng Hạ Vân Kiệt bởi vì Anufry cùng Vladimir khiêu khích mà phẫn nộ, cố ý đi trấn an hắn, Hạ Vân Kiệt cấp nàng cử con kiến ví dụ, lúc ấy nàng nghe xong còn khanh khách cất tiếng cười to, trêu chọc Hạ Vân Kiệt so với Anufry cùng Vladimir còn muốn kiêu ngạo, thế nhưng đem bọn họ so sánh thành con kiến. Hiện tại Marina cũng là rốt cuộc cười không nổi, cũng rốt cục hiểu được ở hắn trong mắt, Anufry cùng Vladimir cũng chỉ là con kiến.

Mặc ngươi như thế nào kêu gào, như thế nào khiêu khích, ở hắn trong mắt bất quá đều chính là trò đùa thôi, thật muốn nhạ hắn không kiên nhẫn, dễ dàng một cước đạp đi xuống, sở hữu kêu gào, sở hữu khiêu khích, tất cả đều bụi bụi yên diệt, sau đó thế giới liền im lặng !

“Tốt lắm, hôm nay đi ra nơi này đi, hôm khác chờ Catherine trở lại Limassol khi, ta làm ông chủ, mời các ngươi đến nhà chúng ta ở Limassol chơi.” Hạ Vân Kiệt gặp Triệu Tiểu Long bọn người khiếp sợ trợn mắt há hốc mồm bộ dáng, biết nhất thời nửa khắc bọn họ là không có biện pháp tiêu hóa vừa rồi chuyện đã xảy ra, rõ ràng liền đứng lên, cười cười nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt đứng lên nói chấm dứt, Triệu Tiểu Long đám người cũng đều vội vàng đứng lên.

“Các ngươi tiếp tục tâm sự đồ trang điểm sự tình đi, không cần phải xen vào ta.” Hạ Vân Kiệt khoát tay ngăn trở bọn họ chuẩn bị đưa hắn hành động.

Gặp Hạ Vân Kiệt xua tay gọi bọn hắn không cần phải xen vào bọn họ, sáu người đều sắc mặt hơi hơi nhất bạch, dĩ nhiên là không có một người còn dám nhiều đạp một bước.

Không có biện pháp, vừa rồi kia trường hợp thật sự rất kinh tủng, đến bây giờ bọn họ trái tim còn là oành oành oành nhảy lên cái không ngừng.

Hạ Vân Kiệt gặp chính mình nhất mở miệng, bọn họ sắc mặt đều biến trắng, trong lòng âm thầm thở dài một hơi. Bất quá theo chính mình thừa nhận là “Nhiên nhã” Đồ trang điểm lão bản bắt đầu, đến sau lại cưỡi nữ vương du thuyền, sau lại lại có Slava đám người tới cửa cầu tình, hắn kỳ thật cũng đã nhất định không thể điệu thấp, một khi đã như vậy, Hạ Vân Kiệt cũng là không muốn tái che che giấu giấu. Chính là Lâm Âm đám người phản ứng, đúng là vẫn còn làm cho hắn cảm giác được mất đi mỗ ta không thể dùng ngôn ngữ biểu đạt trân quý này nọ.

Có được còn có mất đi! Trong lòng âm thầm cảm khái một câu, Hạ Vân Kiệt phát động hắn bảo mã 730, hướng Catherine xa hoa biệt thự mà đi.

Ở Hạ Vân Kiệt phát động hắn bảo mã 730 hướng Catherine xa hoa biệt thự khai đi khi, có hai lượng dài hơn màu đen đại bôn hướng Larnaca sân bay bay nhanh mà đi.

Anufry cùng Vladimir bất quá mới hai mươi bốn năm tuổi, cho dù bọn họ phụ thân cũng bất quá vừa mới quá hiểu thiên mệnh chi năm, cũng chính là năm mươi tuổi vừa qua khỏi, lại nói tiếp, nhất là người trước có bó lớn thanh xuân, bó lớn quang âm tùy tiện bọn họ tiêu xài. Nhưng là đêm nay hết thảy đều thay đổi, bọn họ còn lại chỉ có một ngày thời gian.

Tự mình trải qua quá kia quỷ thần khó lường sự tình, không ai dám hoài nghi Hạ Vân Kiệt câu nói kia chân thật tính. Hắn nói một ngày thời gian, thì phải là một ngày thời gian! Cho nên trước kia ở bọn họ xem ra có thể tùy ý tiêu xài hai mươi bốn giờ, nay đối với bọn họ mà nói cũng là đời này tối tiêu xài không nổi hai mươi bốn giờ. Bọn họ phải tại đây hai mươi bốn giờ xử lý tốt sở hữu bọn họ tưởng xử lý sự tình, bọn họ phải có thể nhanh nhất tốc độ đuổi tới Matxcova.

Chương 955 : Đường về

Trung nhà ăn ở trải qua thời gian dài trầm mặc sau, rốt cục Triệu Tiểu Long đột nhiên nghĩ tới một việc, đánh vỡ trầm mặc nói:“Vừa rồi Hạ tiên sinh nói Catherine? Cái nào Catherine? Sẽ không là cơ nặc duy lan quốc Catherine nữ vương đi?”

Triệu Tiểu Long đã muốn ở cộng hòa Síp ở rất nhiều năm, nay lại là năm sao cấp khách sạn trung nhà ăn chủ trù, tiếp xúc quá người không ít, cũng là nghe nói qua Catherine nữ vương ở Limassol có tư nhân biệt thự sự tình.

“Cái gì? Cơ nặc duy lan quốc Catherine nữ vương? Hay là……” Lâm Âm ba người nghe vậy đều kinh hô ra tiếng, cho nhau nhìn đối phương, trong đầu lại kìm lòng không được hiện lên khởi ngày đó buổi tối ở bên bãi biển gặp được vị kia cùng Hạ Vân Kiệt đi cùng một chỗ tóc vàng nữ lang.

“Chính là Catherine nữ vương!” Marina gật đầu trả lời.

Nếu nói phía trước, các nàng còn vì Hạ Vân Kiệt thế nhưng hội nhận thức Catherine nữ vương mà cảm thấy thập phần ngoài ý muốn, cũng cho rằng thực không thể tưởng tượng, nhưng hiện tại này hết thảy đều tựa hồ thành đương nhiên!

Marina trả lời làm cho trung nhà ăn lại lâm vào một trận trầm mặc, bất quá rất nhanh mọi người mà bắt đầu kích động lên.

“Vừa rồi Kiệt ca nói qua vài ngày muốn mời chúng ta đi nhà bọn họ chơi, kia chẳng phải là nói chúng ta có thể nhìn thấy Catherine nữ vương ? Có thể cùng nàng cùng nhau cùng ăn bữa tối ?” Lâm Âm mặt mang kích động

sắc nói.

“Nga, của ta Thượng Đế, ta có thể nhìn thấy của ta thần tượng !” Sophia cùng Marina nghe vậy cũng đều bắt đầu kích động đứng lên.

Tương đối cho Kiệt ca xa không thể thành, nay ngược lại là Catherine nữ vương trở nên càng sự thật một ít, làm cho các nàng tràn ngập chờ mong.

Ngày hôm sau buổi tối, liên bang Nga các tin tức trang web truyền ra so với ngày hôm qua càng oanh động tin tức.

Petukhov gia tộc tộc trưởng Slava cùng con hắn Anufry, còn có Mã Lý Nặc gia tộc Ivan cùng con hắn Vladimir, song song ở chính mình trong nhà tự sát thân vong. Tử vong trước, nghe nói bọn họ trừ bỏ cấp người nhà để lại trăm đến vạn đồng Euro, làm cho bọn họ làm người thường, hảo hảo sống ở ngoài, không còn có gì công đạo.

Ngoại giới không ít người đoán là liên bang Nga chính phủ thượng tầng nhân vật cho bọn họ áp lực, vì bảo toàn gia tộc, cho nên cuối cùng bọn họ lựa chọn tự sát. Chính là vì sao ngay cả Slava con trai, Ivan con trai đều đi theo tự sát sẽ không nhân đã biết. Bất quá có một chút nhưng thật ra khẳng định, Slava cùng Ivan như vậy vừa chết, liên bang Nga không ít đại nhân vật đều thở dài nhẹ nhõm một hơi, về phần bình dân cùng truyền thông đoán, bọn họ mới lười quản.

Bất quá làm Triệu Tiểu Long đám người nhìn đến này tắc tin tức khi, một trái tim đều thiếu chút nữa muốn đình chỉ nhảy lên. Bọn họ đương nhiên biết Slava bọn họ vì cái gì hội tự sát, chính là lại tổng cảm giác có chút không thể tin được, như vậy rõ ràng bốn người, như vậy cường đại gia tộc trùm cấp nhân vật, thế nhưng bởi vì

Hạ Vân Kiệt một câu, một ngày sau, nói chết liền thật sự đã chết. Mà bọn họ vài bình thường dân chúng, thế nhưng chứng kiến tuyên án bọn họ tử vong trường hợp.

Thậm chí Triệu Tiểu Long đều hoài nghi, có phải hay không Dương Kỳ Phu sinh tử cũng chỉ là để ý Hạ Vân Kiệt một câu.

Catherine nữ vương là ở Slava bọn họ tự sát sau ngày hôm sau rạng sáng chạy về Limassol.

Vừa hồi đến Limassol tư nhân hào trạch trung, Catherine liền khẩn cấp ở Hạ Vân Kiệt trước mặt bày ra nàng kia gợi cảm đầy đặn thân thể.

“Thân ái, ta nghe nói Slava bọn họ tự sát, là vì ta duyên cớ sao?” Kích tình qua đi, Catherine quang thân mình như bạch tuộc giống nhau ghé vào Hạ Vân Kiệt trên người, nhẹ giọng hỏi, trong mắt toát ra một tia kính sợ sắc.

Tuy rằng Catherine sớm đã biết Hạ Vân Kiệt khủng bố năng lực, nhưng nghĩ mấy ngày hôm trước còn khiến cho chính mình sứt đầu mẻ trán liên bang Nga trùm, đảo mắt tựu thành một khối lạnh như băng lãnh thi thể, Catherine trong lòng lại còn là nhịn không được cảm thấy rùng cả mình.

“Ngươi là không phải cho rằng ta có chút tàn nhẫn? Có phải hay không có chút đồng tình bọn họ?” Hạ Vân Kiệt tay theo Catherine bóng loáng phía sau lưng rơi xuống nàng kia đầy đặn mĩ mông, sau đó yêu thích không buông tay tại kia màu mỡ mông khâu đi lên hồi vuốt ve.

“Không có, như thế nào hội đâu!” Catherine nghe vậy thân thể mềm mại nhịn không được hơi hơi chiến một chút.

“Ha ha, cũng dám gạt ta!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nâng tay nhẹ nhàng phát một chút kia màu mỡ hào mông, sau đó nói:“Yên tâm đi Catherine, ta không phải cái loại này người tàn nhẫn. Ngươi cùng Slava từng có kết giao, hẳn là biết hắn là làm cái gì sinh ý đi? Cũng có thể biết rất nhiều người bởi vì bọn họ mà mất đi tánh mạng.”

“Ân, ta biết, người như thế quả thật đáng chết!” Catherine nhớ tới Slava bọn họ kia không thể gặp quang sinh ý, tâm tình thư thái rất nhiều. Dù sao gì một nữ nhân cũng không thích nam nhân của chính mình là cái không hỏi thị phi sát nhân cuồng ma.

“Ha ha, bọn họ con trai còn ủy thác Italy Mafia sát thủ ám sát ta!” Hạ Vân Kiệt tự nhiên không hy vọng chính mình phụ nữ tâm lý lưu có ngật đáp, nghe vậy tiếp tục nói.

“Cái gì!” Catherine nghe vậy cả người nhất thời mạnh theo Hạ Vân Kiệt trên người đi lên, vốn là lười nhác mặt đẹp lập tức che kín hàn sương, kia đôi quyến rũ mắt to lúc này cũng là thấu bắn ra hung lệ hàn quang.

Gặp Catherine vừa nghe đến đối phương ủy thác sát thủ ám sát chính mình, phản ứng như vậy kịch liệt, cả người sát khí nghiêm nghị, Hạ Vân Kiệt trong đầu không khỏi cảm thấy một trận ấm áp, nhịn không được thân thủ bắt lấy kia đôi liền rủ xuống ở hắn trước mắt đầy đặn ngạo nhân ngọc nữ phong, cười nói:“Tốt lắm, vừa rồi ta xem ngươi còn đồng tình tâm tràn ra, hiện tại như thế nào lập tức trở nên cùng nữ sát thủ giống nhau, lạnh như băng.”

“Thực xin lỗi thân……” Catherine ngượng ngùng nhéo hạ đầy đặn vòng eo, bất quá nàng câu nói kế tiếp còn chưa nói xong đã bị Hạ Vân Kiệt một cái xoay người cấp đặt ở dưới thân.

……

Đường về, như trước là ở Dubai chuyển cơ, cưỡi cũng như trước là các tiểu vương quốc quốc Ả Rập thống nhất hàng không không khách a380, bất quá lần này ngồi là thương vụ khoang, bởi vì là Catherine nữ vương sai người giúp Hạ Vân Kiệt đính vé máy bay.

Đáng tiếc Hạ Vân Kiệt không muốn cao điệu cưỡi chuyên cơ, nếu không Catherine nhưng thật ra càng thích giúp hắn an bài một lần chuyên cơ.

Các tiểu vương quốc quốc Ả Rập thống nhất Dubai bay lên hải không khách a380 cũng không có thiết khoang hạng nhất, chỉ có thương vụ khoang cùng khoang phổ thông chi phân. Bất quá dù là như thế, thương vụ khoang cũng đã muốn đủ sa hoa không rộng rãi. Ghế dựa là có thể vẫn điều chỉnh đến nằm thẳng trình độ, làm cho đường dài phi hành lữ khách ở trên máy bay có thể ngủ cái mĩ mĩ giấc.

Thương vụ khoang có ưu tiên lên máy bay quyền, làm Hạ Vân Kiệt ở cạnh cửa sổ bên vị trí ngồi hảo, nhàn nhã uống tiếp viên hàng không cho hắn đổ đồ uống khi, khoang phổ thông nhân tài bắt đầu tốp năm tốp ba mang theo bao đi lên phi cơ.

Ánh mắt nhìn lướt qua lục tục đi lên phi cơ hành khách, Hạ Vân Kiệt lại đem ánh mắt đầu hướng về phía thiên không, suy nghĩ tại đây một khắc một lần nữa về tới cộng hòa Síp.

Nói thật, Hạ Vân Kiệt còn là có chút thích cùng luyến tiếc cộng hòa Síp. Không chỉ có bởi vì nơi nào có dư thừa dương quang, xinh đẹp bờ cát, nhàn nhã cuộc sống, càng bởi vì nơi nào có xinh đẹp khêu gợi Catherine nữ vương.

Bất quá Catherine chung quy là một quốc gia đứng đầu,

nàng không có khả năng trường kỳ đứng ở cộng hòa Síp. Mà Hạ Vân Kiệt cũng chung quy không phải người cô đơn, hắn đồng dạng không có khả năng trường kỳ đứng ở cộng hòa Síp. Hắn cần về nước cùng Dương Tiếu Mai cùng của nàng Hollywood bạn tốt chạm cái mặt, hắn cần thừa dịp nghỉ hè bồi một chút Tô Chỉ Nghiên các nàng, hắn còn cần thừa dịp nghỉ hè đi một chuyến Hong Kong, Đỗ Hải Quỳnh mời, hắn là không có biện pháp cự tuyệt. Đương nhiên còn có mỹ nữ cục trưởng Tần Lam, tuy rằng nàng cũng không chủ động gọi điện thoại cho hắn, nhưng này cũng không ý nghĩa, Hạ Vân Kiệt là có thể toàn bộ nghỉ hè đem nàng cấp để qua một bên chẳng quan tâm.

Ở về nước trước, Hạ Vân Kiệt mời Marina, Sophia còn có Lâm Âm, Triệu Tiểu Long đám người đi nhà Catherine chơi một chuyến.

Nhớ tới lúc ấy bọn họ nhìn đến Catherine nữ vương chim nhỏ nép vào người giống nhau ôm ở hắn bên người kinh ngạc biểu tình, đến bây giờ Hạ Vân Kiệt nhớ tới đến đều cảm thấy có chút buồn cười.

Triệu Tiểu Long con chuyện đó ở Hạ Vân Kiệt về nước trước cũng đã giải quyết, quan toà phán con của hắn vì xã khu phục vụ hai tháng lấy kì trừng phạt, này phán quyết tự nhiên làm cho Triệu Tiểu Long cùng hắn vợ trước vui cực mà khóc. Bởi vì Triệu Tiểu Long đối mặt Anufry bọn họ súng, có gan vỗ án dựng lên dũng khí, Hạ Vân Kiệt không chỉ có hảo tâm giúp hắn giải quyết chuyện của con, cuối cùng lo lắng đến hắn ở cộng hòa Síp cùng người nhà hai ở riêng chung quy không thích hợp, cho hắn hai lựa chọn, nhất là làm cho hắn tham dự “Nhiên nhã” Đồ trang điểm ở cộng hòa Síp tiêu thụ, như vậy hắn thu vào cao, tự nhiên có thể đem trong nhà mọi người đưa nơi này đến cùng nhau quá giàu có cuộc sống, nhị là trở lại Hong Kong, giúp Nhậm gia khách sạn ở Hong Kong khai chi nhánh, đương nhiên thu vào

khẳng định so với ở bốn mùa khách sạn làm trung nhà ăn chủ trù muốn cao không ít. Làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy ngoài ý muốn là, Triệu Tiểu Long cũng không có lựa chọn hồi Hong Kong, mà là lựa chọn cộng hòa Síp. Hắn nói muốn làm cho chính mình người một nhà đều quên mất đi qua, ở cộng hòa Síp bắt đầu tân cuộc sống.

Đối với Triệu Tiểu Long người một nhà có thể gương vỡ lại lành, đoàn kết cùng một chỗ, Hạ Vân Kiệt tự nhiên thay hắn tự đáy lòng cảm thấy cao hứng.

“Kiệt ca!”

Ngay tại Hạ Vân Kiệt hồi tưởng mấy ngày nay ở cộng hòa Síp phát sinh nhiều điểm giọt giọt khi, đột nhiên một đạo kinh hỉ thanh âm đánh gãy hắn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 956 : Huyễn phú

“Văn Bân! Triệu Tiểu Nhã!” Hạ Vân Kiệt quay đầu nhìn về phía đang từ cửa hầm vào nhà máy bia Kim Lộ phó tổng Trương Văn Bân cùng hắn thê tử Triệu Tiểu Nhã, kìm lòng không được kinh hỉ kêu lên.

Trương Văn Bân là Hạ Vân Kiệt tốt nghiệp sau đến Giang Châu thị làm công nhận thức sớm nhất bằng hữu, hai người năm đó từng hợp thuê ở cùng phòng. Sau lại Hạ Vân Kiệt theo trong quán bar đi ra, một lần nữa tìm công tác, trùng hợp ở nhân tài thị trường gặp được bãi quán thông báo tuyển dụng nhà máy bia Kim Lộ doanh tiêu viên Trương Văn Bân. Trương Văn Bân là người có vẻ trọng tình nghĩa, lúc ấy rõ ràng biết Hạ Vân Kiệt ở doanh tiêu phương diện không có gì kinh nghiệm, còn là một lòng một dạ bắt hắn cho thông báo tuyển dụng vào nhà máy bia Kim Lộ. Sau lại ở nhà máy bia Kim Lộ đối Hạ Vân Kiệt cũng là có chút chiếu cố.

Đương nhiên Trương Văn Bân được đến hồi báo cũng là hắn đời này sở không dám tưởng tượng. Không chỉ có bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ trở thành nhà máy bia Kim Lộ thứ hai đại cổ đông, nhưng lại cưới nhà máy bia Kim Lộ lão bản nữ nhi Triệu Tiểu Nhã.

“Thật là ngươi Kiệt ca, chẳng lẽ ngươi cũng đến Dubai du lịch mua sắm ?” Gặp quả thật là Hạ Vân Kiệt, Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã cũng là vẻ mặt kinh hỉ.

“Dubai nhưng là người giàu có mới có khả năng địa phương, ta cũng không Trương tổng ngươi như vậy có tiền, ta là ở trong này chuyển cơ.” Ở dị quốc trên máy bay xảo ngộ từng hảo hữu, Hạ Vân Kiệt tâm tình hiển nhiên phá lệ tốt, nghe vậy khó được nói đùa nói.

“Kiệt ca, xem ngài nói, đầu năm nay ngươi muốn nói

không có tiền, ai dám nói có tiền a!” Trả lời Hạ Vân Kiệt không phải Trương Văn Bân, mà là Triệu Tiểu Nhã, không chút nào che dấu nội tâm đối hắn khen tặng.

Lúc ấy nhà máy bia Kim Lộ bởi vì Hạ Vân Kiệt nhận thức Chung Dương Dĩnh duyên cớ, có thể toàn diện tiến vào siêu thắng tập đoàn siêu thị, điểm ấy Triệu Tiểu Nhã là biết đến. Bất quá khi đó nàng lại không biết nói là Chung Dương Dĩnh quấn quít lấy Hạ Vân Kiệt, còn tưởng rằng là Hạ Vân Kiệt phàn Chung Dương Dĩnh cao chi. Thậm chí có một lần ở Chung Dương Dĩnh khởi xướng từ thiện tiệc tối, nàng còn bởi vì Hạ Vân Kiệt đắc tội Chung Dương Dĩnh cháu trai còn có vài vị trong vòng quan nhị đại phú nhị đại, ngầm trách tội Hạ Vân Kiệt không biết nặng nhẹ, hơn nữa ở Chung Dương Dĩnh cháu trai Chung Thiên Nhạc uy hiếp muốn hạ giá bọn họ nhà máy bia Kim Lộ bia khi, lúc ấy còn kích động hướng Chung Thiên Nhạc xin lỗi. Bất quá sau lại cũng là Chung Thiên Nhạc trực tiếp bị đuổi ra nhà máy bia Kim Lộ, này quan nhị đại phú nhị đại phụ huynh bao gồm Hải Châu thị phó thị trưởng đều ào ào hướng hắn xin lỗi…… Thẳng đến khi đó Triệu Tiểu Nhã mới biết được Hạ Vân Kiệt xa không chỉ có chính là đặt lên Chung Dương Dĩnh này chi cao chi đơn giản như vậy. Cho nên nay gặp Hạ Vân Kiệt nói đùa nói chính mình không bọn họ có tiền, Triệu Tiểu Nhã lập tức liền cướp phản bác.

Có thể ngồi vào thương vụ khoang trên cơ bản cũng đều là kẻ có tiền, lại bởi vì này là Dubai bay đi Thượng Hải phi cơ, mặt trên hành khách cũng trên cơ bản lấy người Trung Quốc chiếm đa số, bọn họ tự nhiên nghe hiểu được quốc ngữ. Gặp Triệu Tiểu Nhã như thế nói khoác mà không biết ngượng, không ít người đều ào ào hướng bọn họ đầu đi khinh bỉ khinh thường ánh mắt.

Thật sự là còn trẻ hết sức lông bông, không biết trời cao đất rộng, có mấy cái tiền trinh liền nghĩ đến chính mình là Trung Quốc thủ phú !

Thậm chí một vị người trẻ tuổi an vị ở cùng Hạ Vân Kiệt cách xa nhau một cái hành lang lại khinh thường theo trong lỗ mũi phát ra “Hừ” một tiếng, hắn bên người một vị ăn mặc trang điểm xinh đẹp yêu dã nữ nhân lại cười khanh khách lên, sau đó nâng tay nhẹ nhàng phát một chút trẻ tuổi nam tử trong ngực, làm nũng nói:“Ngụy thiếu, xem ra về sau ngươi không thể tùy tiện nói chính mình có tiền.”

Nói chuyện khi, kia nữ nhân trang họa thật sự là yêu diễm mị nhãn còn cố ý hướng Hạ Vân Kiệt bên kia phiêu liếc mắt một cái.

“Ha ha, đúng vậy, bằng không liền cùng mỗ ta nhân giống nhau thành ếch ngồi đáy giếng, nghĩ đến đi Dubai ngoạn một chuyến, cưỡi một lần thương vụ khoang liền cảm thấy trên đời này liền tính hắn tối có tiền.” Người trẻ tuổi cũng chính là được xưng là Ngụy thiếu khóe miệng gợi lên một chút khinh thường ý cười, tay lại cầm ở kia nữ nhân tay phát tới được, nhẹ nhàng vuốt ve vài cái.

Bởi vì người trẻ tuổi cùng Hạ Vân Kiệt liền cách một cái hành lang, bọn họ lại không có cố ý hạ giọng, Hạ Vân Kiệt ba người tự nhiên là nghe được. Hạ Vân Kiệt hơi hơi lắc lắc đầu, cười cười không để ý, mà Triệu Tiểu Nhã vốn định chụp được Hạ Vân Kiệt mã thí, cố ý đem hắn nâng cao cao, không nghĩ tới lại bởi vì một câu đưa tới người khác châm chọc khiêu khích, liền khó tránh khỏi có chút xấu hổ cùng xấu hổ não, quay đầu đã nghĩ cùng đối phương đối chất một hai, Trương Văn Bân cũng là vẻ mặt xấu hổ não quay đầu.

Người trẻ tuổi thôi, luôn khó tránh khỏi tuổi trẻ khí thịnh. Mà Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã, tuổi còn trẻ an vị ủng trăm triệu tài sản, ở Hạ Vân Kiệt trước mặt tự nhiên là muốn bảo trì khiêm tốn thái độ, nhưng ở này khác người trẻ tuổi trước mặt, xuất phát từ người bản

tính, bọn họ trong nội tâm khó vốn không có một phần thân phận cảm giác về sự ưu việt. Nay thế nhưng có người trước mặt mọi người đối mặt bọn họ châm chọc khiêu khích, thậm chí còn liên quan đem Kiệt ca cũng cấp trào phúng, bọn họ tự nhiên là không chịu làm.

“Khanh khách, xong rồi, xong rồi, Ngụy thiếu, xem ra bọn họ là không phục, muốn với ngươi so tiền !” Kia ăn mặc yêu diễm nữ tử, gặp Triệu Tiểu Nhã cùng Trương Văn Bân thần sắc xấu hổ não quay đầu hướng bọn họ nhìn lại, một bên cười, một bên còn biểu tình khoa trương vuốt chính mình đầy đặn bộ ngực, giả bộ một bộ sợ hãi bộ dáng.

“Thi Nhã Thiến!” Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã thấy rõ ràng kia yêu diễm nữ tử tướng mạo sau, nhịn không được thấp giọng kinh hô, lập tức nhớ tới nàng vừa rồi xưng hô bên người nàng nam nhân là Ngụy thiếu, hai người sắc mặt đều nhịn không được hơi hơi thay đổi sắc.

Thi Nhã Thiến, là gần nhất quốc nội có vẻ lửa đỏ một gã ngôi sao. Của nàng gặp hồng đổ cũng không phải bởi vì nàng đóng bao nhiêu xuất sắc điện ảnh TV lại hoặc là xướng bao nhiêu náo nhiệt ca khúc, rất lớn một bộ phận nguyên nhân là bởi vì của nàng chuyện xấu tin tức, còn có nàng cùng Dương Tiếu Mai từng xuất từ cùng cái người mẫu công ty, miễn cưỡng xem như sư tỷ muội, nương này danh hiệu, cũng cấp nàng tăng thêm không ít nhân khí. Mà gần nhất, bởi vì có cẩu tử đội chụp đến nàng theo năm trước Trung Quốc Forbes phú hào bảng bảng thượng nổi danh Ngụy Quốc Minh con trai Ngụy Thần có đôi có cặp xuất nhập sa hoa hội sở cùng khách sạn ảnh chụp, khiến cho nàng lại trở thành dân chúng trong mắt nhiệt điểm bát quái nhân vật.

Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã nhận ra Thi Nhã Thiến sau, còn tưởng khởi nàng vừa rồi xưng hô bên

người nam nhân là Ngụy thiếu, tự nhiên liền liên tưởng đến gần nhất sao ồn ào huyên náo bát quái tin tức. Trước kia bọn họ còn có chút không tin, cho rằng Ngụy Thần phụ thân nói như thế nào cũng là đại phú hào một cái, tài sản có bốn năm tỷ, nay xem ra, chuyện này thật đúng là không phải có lỗ trống thì gió mới vào.

Ở 2005 năm, tài sản bốn năm tỷ còn là thực ngưu bức, ít nhất Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã hiện tại giá trị con người sẽ không biện pháp cùng người ta so sánh với, cho nên nhận ra đối phương thân phận sau, bọn họ thật là có điểm không tiện mở miệng cùng hắn đối chất.

Không có biện pháp, người ta quả thật so với bọn hắn có tiền a!

Lúc này quanh thân những người khác đều nhận ra Ngụy Thần cùng Thi Nhã Thiến, có cá biệt còn cố ý cùng hắn đánh thanh tiếp đón, điều này làm cho Ngụy Thần cùng Thi Nhã Thiến càng cảm thấy trên mặt có quang, mà Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã càng phát ra cảm thấy có chút xấu hổ.

“Văn Bân, Tiểu Nhã, không có gì hay so đo, ngồi trở lại vị trí đi.” Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra chút không đem điểm ấy sự tình để ở trong lòng, lấy giờ này ngày này thân phận địa vị của hắn, thật đúng là khinh thường cùng này đó người trẻ tuổi so đo huyễn phú.

Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã nhưng thật ra hy vọng Kiệt ca có thể xuất mã áp nhất áp đối phương khí diễm, bất quá thấy hắn căn bản không cần này đó, cũng gọi bọn hắn ngồi trở lại vị trí, thế này mới đột nhiên nhớ tới hắn nhưng là có thể làm cho phó thị trưởng hướng hắn cúi đầu xin lỗi, ra vẻ ngay cả Trung Quốc nữ thủ phú đều có yêu thương nhung nhớ chi nghi đại nhân vật [Trương Văn Bân bọn họ cũng không biết Chung Dương Dĩnh là Hạ Vân Kiệt nữ nhân], lại sao lại theo chân bọn

họ giống nhau, vì như vậy điểm việc nhỏ còn muốn tìm đối phương đối chất, kia không phải bằng hàng chính mình thân phận sao? Đổi thành Ngụy Quốc Minh đến còn kém không nhiều lắm.

Như vậy nhất tưởng, Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã vội vàng nói:“Tốt, Kiệt ca.”

Nói xong Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã mang theo túi xách chuẩn bị ngồi trở lại chính mình vị trí, bọn họ vị trí vừa vặn ngay tại Hạ Vân Kiệt xếp sau.

Gặp Hạ Vân Kiệt căn bản không điểu bọn họ, khiến cho giống như hắn rất thân phận, căn bản khinh thường theo chân bọn họ so đo dường như, Ngụy Thần này công tử ca còn có Thi Nhã Thiến vị này nữ ngôi sao tự nhiên lần cảm khó chịu, Ngụy Thần nghe vậy buồn bực khinh thường bĩu môi giác, nói:“Có điểm tiền trinh phải sắt, thật đúng là nghĩ đến chính mình chính là đại phú hào, cái gì ngoạn ý.”

Gặp chính mình còn có Kiệt ca cũng không cùng đối phương so đo, Ngụy Thần thế nhưng còn ra lời châm chọc, Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã buồn bực nhịn không được lại đứng lại cước bộ, bất quá Hạ Vân Kiệt lại cười hướng bọn họ huy phất tay, ý bảo bọn họ ngồi trở lại vị trí, đừng cùng người như thế bình thường so đo.

Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã còn là không dám nghịch Hạ Vân Kiệt ý tứ, thấy hắn không muốn nháo sự, cũng chỉ hảo ngồi trở lại chính mình vị trí.

Kia Ngụy Thần cùng Thi Nhã Thiến gặp Hạ Vân Kiệt áp căn chính là không điểu bọn họ, ở mặt ngoài thoạt nhìn hình như là hắn sợ bọn họ, nhưng trên thực tế, hai người đã có loại dùng sức đánh ra một quyền lại đánh vào không khí cảm giác, không chỉ có không có thể cho

bọn họ mang đến nửa điểm đắc thắng khoe ra thích cảm, ngược lại làm cho bọn họ cảm thấy chính mình hai người giống như là cái tiểu sửu giống nhau.

Bất quá bọn họ chung quy cũng là tự cao có thân phận, khó chịu về khó chịu, lại tóm lại không có khả năng đứng lên đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, không nên hắn cùng chính mình đối mắng vài câu, cho nên này khó chịu cảm giác cũng chỉ có thể chính mình một mình chậm rãi đi thưởng thức.

Một hồi tiểu phong ba bởi vì Hạ Vân Kiệt "Yếu đuối thoái nhượng", như vậy đã xong, cuối cùng ngược lại là Ngụy Thần cùng Thi Nhã Thiến nghẹn một bụng hờn dỗi, mà này khác hành khách chuyển biến tốt diễn không xem, tuy rằng cảm giác có chút tiếc nuối, bất quá nhưng cũng đều xem trọng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, hơn nữa hắn kia bình tĩnh, phong khinh vân đạm hành động, cùng Ngụy Thần kia dào dạt đắc ý kiêu ngạo hành động một đôi so với, lại làm cho người ta cảm thấy này người trẻ tuổi thực trầm được khí, mà Ngụy Thần liền chỉnh một sống thoát thoát sự thật bản bại gia tử.

Làm khoang phổ thông hành khách cũng đều toàn bộ đi lên phi cơ sau không lâu, phi cơ rốt cục xông lên trời xanh.

Nhìn ngoài cửa sổ như băng tuyết sông băng bàn mờ mịt mây trắng thế giới, Hạ Vân Kiệt suy nghĩ liền như phi cơ giống nhau lại giương cánh cao tường.

"Trời ạ, Văn Bân ngươi xem, ngươi xem này tắc tin tức, Blythe cùng Linda thế nhưng đến Thượng Hải đóng phim !" Đang lúc Hạ Vân Kiệt suy nghĩ phi tường khi, phía sau đột nhiên truyền đến Triệu Tiểu Nhã thấp giọng kinh hô.

Thương vụ khoang thượng, từng cái chỗ ngồi đều có

cung cấp đương thiên tin tức báo chí, có Ảrập ngữ tin tức báo chí, cũng có tiếng Trung tin tức báo chí. Hạ Vân Kiệt nghe được phía sau Triệu Tiểu Nhã thanh âm, theo bản năng cầm lấy chỗ ngồi báo chí.

Chương 957 : Lòng người không đủ

Quả nhiên, báo chí đầu bản liền rõ ràng ấn có Blythe cùng Linda đến Thượng Hải ảnh chụp, còn có các nàng ngủ lại Thượng Hải ngoại than duyệt hào khách sạn [tên chỉ do hư cấu] đưa tin.

Tuy rằng báo chí hình ảnh cùng áp phích linh tinh rõ ràng chiếu không có biện pháp so sánh với, nhưng dù là như thế, Blythe cùng Linda kia như ma quỷ dáng người còn là sôi nổi trên giấy, hơn nữa kia đôi ngạo nhân ngực khí, lại làm cho nam nhân nhìn tim đập thình thịch, nữ nhân nhìn tự biết xấu hổ cùng hâm mộ ghen tị.

“Oa, còn có ta thần tượng Dương Tiếu Mai da!” Làm Hạ Vân Kiệt đang xem mặt trên hình ảnh khi, phía sau lại lần nữa truyền đến Triệu Tiểu Nhã tiếng kinh hô.

Hạ Vân Kiệt đi xuống vừa thấy, quả nhiên lại thấy được có liên quan Dương Tiếu Mai cố ý tới rồi cùng ngày xưa Hollywood bạn tốt ước hẹn cách duyệt hào khách sạn, ở Lục gia chủy một nhà tên là thi tuyết, giàu có tiểu tư tư tưởng cà phê quán uống cà phê tin tức đưa tin, còn có các nàng cùng cà phê quán lão bản Trần Ngữ Thi, Phùng Kì Tuyết, cũng chính là lần trước Hạ Vân Kiệt đi Luân Đôn trên máy bay gặp được hai vị nữ hài tử chụp ảnh chung.

“Các nàng thật đúng là đi Trần Ngữ Thi các nàng khai cà phê quán.” Hạ Vân Kiệt nhìn này tắc đưa tin, còn có kia mặt trên năm trương quen thuộc khuôn mặt, khóe miệng không khỏi dật ra mỉm cười.

“Nhà này cà phê quán lão bản quả thực rất vận may, thế nhưng lập tức đến đây ba vị quốc tế đại minh tinh, cái này, nhà này tên là thi tuyết cà phê quán nghĩ không nổi danh đều khó a.” Tương đối cho Hạ Vân Kiệt nhìn đến

kia quen thuộc năm khuôn mặt sung sướng tâm tình, Triệu Tiểu Nhã vị này đại lão bản nữ nhi, nhị lão bản thê tử, nhìn đến cũng là ngôi sao hiệu ứng.

“Đúng vậy, này nếu chính nhi bát kinh tìm các nàng ba người đại ngôn, kia tuyệt đối là giá trên trời a! Nay cũng là không công làm cho kia cà phê quán cấp đánh lên.” Trương Văn Bân cũng nhịn không được cảm khái nói.

“Đúng vậy, nếu Dương Tiếu Mai ba người cũng đối với màn ảnh, sau đó mỗi người trong tay cầm bình bia kim lộ, chúng ta đây liền thích méo mó !” Triệu Tiểu Nhã vẻ mặt khát khao nói.

“Ngươi nha thật sự là lòng người không đủ rắn nuốt voi. Cũng không ngẫm lại nhà máy bia Kim Lộ trước kia là cái gì trạng huống, hiện tại bởi vì Kiệt ca duyên cớ, có thể phát triển đến cả nước nổi danh. Hơn nữa trước một đoạn thời gian, Nhậm gia khách sạn cũng không biết vì cái gì đột nhiên cũng bắt đầu chủ đẩy chúng ta bia, ngươi còn không biết chừng sao? Hiện tại thế nhưng còn muốn làm cho Dương Tiếu Mai, Blythe, Linda ba người miễn phí giúp chúng ta đánh quảng cáo! Ngươi thật đúng là dám tưởng a!” Trương Văn Bân nghe vậy nhịn không được tức giận trắng thê tử liếc mắt một cái, hạ giọng nói.

Bất quá Trương Văn Bân tuy rằng hạ giọng, Hạ Vân Kiệt hay là nghe đến, khóe miệng không khỏi lại dật ra mỉm cười, trong lòng nổi lên một tia ngọt ngào tư vị.

Hắn cũng chỉ là trước một đoạn thời gian cùng Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng hoan hảo sau, ba người nằm ở trên giường trong lúc vô ý nhắc tới nhà máy bia Kim Lộ đại cổ đông Trương Văn Bân trước kia là chính mình hợp thuê giả, là chính mình bằng hữu, đổ cũng không có muốn các nàng hỗ trợ ý tứ, không nghĩ tới này hai người liền đem chuyện này cấp ghi tạc trong lòng.

“Ngụy thiếu, lúc này ngươi nhưng là gần quan được ban lộc, ngay cả Blythe cùng Linda còn có Dương Tiếu Mai đều vào ở các ngươi duyệt hào khách sạn. Nghe nói này bộ điện ảnh, các ngươi còn là đầu tư người chi nhất.” Làm Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã ở thấp giọng thiết ngữ khi, mặt khác một bên Thi Nhã Thiến chỉ chỉ trên báo chí hình ảnh, đối Ngụy Thần nói.

“Ha ha, chính là đầu một chút tiền trinh.” Ngụy Thần không cho là đúng cười cười nói, chính là mặc cho ai đều có thể nghe được đi ra hắn trong giọng nói đắc ý.

“Kia khi nào thì Ngụy thiếu cũng cho người ta đầu một chút tiền trinh thôi!” Thi Nhã Thiến phao cái mị nhãn cấp Ngụy Thần, nhu nhược không xương thiên thiên ngọc thủ nhẹ nhàng ở hắn trên đùi sờ soạng một chút.

“Ha ha, cái này muốn xem biểu hiện của ngươi !” Ngụy Thần tiến đến Thi Nhã Thiến bên tai thấp giọng nói. Hắn còn là biết điểm đúng mực, loại này nói không tốt lớn tiếng nói ra.

“Chẳng lẽ mấy ngày nay ở Dubai biểu hiện còn không có thể làm cho Ngụy thiếu ngươi vừa lòng sao?” Thi Nhã Thiến lại mị Ngụy Thần liếc mắt một cái, nói chuyện khi còn cố ý run lên hạ kia đôi đầy đặn ngọc nữ phong, tạo nên làm cho người ta tim đập đường cong.

Ngụy Thần thấy thế kia đôi kim ngư mắt lập tức liền trở nên cực nóng đứng lên. Hắn thích nhất chính là Thi Nhã Thiến kia một đôi no đủ ngực khí còn có nàng kia sợi lãng kính. Mấy ngày nay ở Dubai thuyền buồm khách sạn không thiếu cùng nàng ở trên giường ép buộc, chính là nàng này run lên, thế nhưng lại bị nàng liêu nổi lên một đoàn cơn tức.

“Hắc hắc, vừa lòng, vừa lòng, ngươi này ****, giáp ta

đến bây giờ đều còn hai chân như nhũn ra đâu!” Ngụy Thần mê đắm cười nói.

“Nào có, Ngụy thiếu liền thích ác nhân trước cáo trạng, là ngươi đem người ta khiến cho đến bây giờ còn cả người như nhũn ra được không!” Thi Nhã Thiến trắng Ngụy Thần liếc mắt một cái, thiên thiên ngọc thủ không mất thời cơ kháp hắn một chút.

Cái nào nam nhân không thích nữ nhân nói hắn cường tráng hữu lực, Ngụy Thần tuy rằng biết rõ Thi Nhã Thiến ở chụp hắn mã thí, nhưng còn là nhịn không được đắc ý nở nụ cười. Mà Thi Nhã Thiến gặp Ngụy Thần cười đắc ý, ở mặt ngoài tự nhiên là khó tránh khỏi lại hờn dỗi kháp đánh một phen, nhưng trong lòng cũng là âm thầm khinh bỉ hắn kia cùng cây tăm hiểu được nhất so với ngoạn ý, khiến cho nàng một chút tính thú đều không có, lại cứ còn phải dối trá lãng kêu phối hợp, cũng may nàng vốn là con hát, loại này dối trá phối hợp cũng không phải cái gì việc khó, liền quyền làm đóng phim đóng kịch.

Ngụy Thần tự nhiên không biết trước mắt nữ tử ở trên giường ngập nước nhìn chính mình cầu xin tha thứ, cũng khen chính mình uy mãnh, nay đáy lòng cũng là ở hung hăng khinh bỉ hắn, bị Thi Nhã Thiến hờn dỗi kháp đánh một phen, càng phát ra đường làm quan rộng mở, cầm trụ Thi Nhã Thiến mềm mại tay nhỏ bé, nói:“Hảo, hảo, quá một đoạn thời gian ta cùng lão nhân nói một câu, làm cho hắn tái đầu điểm tiền đi vào chơi một chút, đến lúc đó ngươi tưởng diễn cái gì nhân vật liền diễn cái gì nhân vật.”

“Thật sự? Ngụy thiếu ngươi thật sự thật tốt quá, ta yêu ngươi chết mất!” Thi Nhã Thiến mị nhãn lập tức liền sáng đứng lên, sau đó phác đi qua gắt gao ôm hắn cổ, đối với hắn hai má liền hung hăng liên tục hôn hai hạ. Nhìn xem thương vụ khoang không ít nam nhân trong mắt một mảnh lửa nóng.

Tuy rằng có thể cưỡi thương vụ khoang, trên cơ bản đều là xã hội thành công nhân sĩ, nhưng đến Ngụy Thần loại này có thể có khả năng nữ ngôi sao trình tự nhân dù sao còn là cực nhỏ. Ít nhất lần này thương vụ khoang nội, trừ bỏ Hạ Vân Kiệt cũng cũng chỉ có Ngụy Thần. Đương nhiên lấy Trương Văn Bân giá trị con người cũng miễn cưỡng có thể xâm nhập này trình tự, bất quá Thi Nhã Thiến loại này cấp bậc nữ ngôi sao, lấy hắn tài lực còn là kém một ít, nhiều lắm cũng cũng chỉ có thể ngoạn ngoạn hai ba tuyến ngôi sao. Giống Thi Nhã Thiến loại này đã muốn miễn cưỡng xâm nhập một đường hàng ngũ nữ ngôi sao, chẳng sợ chủ yếu là dựa vào chuyện xấu làm giàu, cũng không phải hắn có thể có khả năng.

Cảm nhận được mọi người hướng hắn đầu đến hâm mộ ghen tị ánh mắt, Ngụy Thần đáy lòng không khỏi thản nhiên dâng lên một cỗ nhìn quanh sinh huy đắc ý tự hào cảm. Hắn liền thích người khác hâm mộ ghen tị ánh mắt, này cũng là hắn thích ngoạn ngôi sao nguyên nhân chủ yếu. Bởi vì ngôi sao đều là màn huỳnh quang đại chúng tình nhân, nhưng bọn hắn lại chỉ có thể nhìn màn hình ngẫm lại, mà hắn lại có thể đem nàng cấp đặt ở dưới thân chà đạp, này không thể nghi ngờ cho hắn mang đến thật lớn thành tựu cùng thỏa mãn cảm. Nếu không lấy hắn giá trị con người, muốn tìm cái cái gì nữ nhân không có, vì cái gì liền không nên tìm cái không biết bị người tiềm bao nhiêu hồi nữ ngôi sao. Chính là kia phân khoe ra, hư vinh lòng đang tác quái.

Không có biện pháp, ai làm cho hắn có tiền đâu! Có tiền không khoe ra, kia chẳng phải là cẩm y dạ hành ?

Đây là Ngụy Thần vị này ăn chơi trác táng tâm tính! Cùng Hạ Vân Kiệt cái loại này tình nguyện lựa chọn điệu thấp vườn trường cuộc sống lòng người thái là hoàn toàn bất đồng.

“Đúng rồi, ngươi không phải cùng kia Dương Tiếu Mai là sư tỷ muội, đợi cho khách sạn, ngươi đi cùng nàng lên tiếng kêu gọi.” Ngụy Thần bất động thanh sắc thân thủ ở Thi Nhã Thiến kia tuyết trắng đầy đặn trên đùi sờ soạng một phen, sau đó nói.

“Là ngươi muốn đi cùng nàng chào hỏi đi, còn có kia hai Hollywood nữ ngôi sao đúng không? Các ngươi nam nhân chính là như vậy, không một cái thứ tốt, ăn trong bát nhìn trong nồi!” Thi Nhã Thiến nhẹ nhàng phát một chút Ngụy Thần kia không thành thật tay, xem thường nói.

“Hắc hắc, còn là của ta Nhã Thiến hiểu được ta. Bất quá ta chỉ là nghĩ trước tiên cùng các nàng gặp cái mặt mà thôi, kỳ thật ngày mai buổi tối chúng ta Trung Quốc đầu tư phương sẽ ở khách sạn tầng cao nhất tư lệ á hội sở tổ chức một cái party, đến lúc đó cũng sẽ mời các nàng tham gia.” Ngụy Thần cũng không phủ nhận chính mình “Lòng muông dạ thú”, nghe vậy sắc sắc cười cười, trong mắt nhảy lên hai luồng cực nóng ****.

Đời này Ngụy Thần chơi đùa không ít nữ nhân, ngoại quốc nữ nhân thậm chí da đeb nữ nhân đều chơi đùa, nhưng còn không có chơi đùa Hollywood nữ ngôi sao. Cũng không phải hắn không nghĩ ngoạn, mà là bởi vì Hollywood xa ở Mỹ quốc, trước kia hắn cùng Hollywood nữ ngôi sao cơ hồ chưa từng có cái gì tiếp xúc, nay cũng là có cơ hội, nhưng lại là trước một đoạn thời gian oanh động toàn cầu “Mạt thế thiên sứ” Diễn viên chính giả, kia phong eo phì mông, kia ngạo nhân bộ ngực, không một không giống một chích vô hình tay ở gãi hắn tâm. Cho nên Ngụy Thần mới có như vậy một tia khẩn cấp. Về phần Dương Tiếu Mai, Ngụy Thần tự nhiên cũng tưởng ngoạn, chỉ tiếc Dương Tiếu Mai hiện tại thanh danh còn có giá trị con người so với kia Blythe cùng Linda còn mạnh hơn không ít, cho dù Ngụy Thần cũng không cho rằng chính mình có thể có khả năng.

Dù sao hiện tại Dương Tiếu Mai chỉ này xa xỉ phẩm đại ngôn phí cũng đã đạt tới một cái giá trên trời, hàng năm thu vào ít nhất cũng có mấy ngàn vạn, Ngụy Thần phao nữ hài tử mọi việc đều thuận lợi đòn sát thủ đơn giản chính là lấy tiền tạp, có thể Dương Tiếu Mai giá trị con người cùng thu vào, cho dù Ngụy Thần cũng biết chính hắn một công tử ca là tạp không nổi, trừ phi giống hắn ba cái loại này cấp bậc đại phú hào.

Gặp Ngụy Thần quả nhiên là tồn kia phân tâm tư, Thi Nhã Thiến nhịn không được lại liếc trắng mắt, thiên thiên ngọc thủ cũng lại kháp hắn một phen, kia ánh mắt kia cử chỉ thật sự là phong tình vạn chủng, làm cho nam nhân nổ lớn tim đập, đồng dạng cũng làm cho Ngụy Thần trong lòng càng phát ra lửa nóng, trong lòng nghĩ, nếu Blythe hoặc là Linda, lại hoặc là Dương Tiếu Mai, cũng cùng Thi Nhã Thiến giống nhau thật là nhiều thích.

Đáng thương Ngụy Thần lại không biết nói, hắn bên người vị này đối hắn tựa hồ “Tình căn đâm sâu vào” nữ nhân, lúc này đang ở trong lòng nói xấu sau lưng hắn kia căn cây tăm thế nhưng cũng dám đi mơ ước dương nữu không đáy!

Đáng thương Ngụy Thần cũng không thấy được, khi hắn nói lời này khi Hạ Vân Kiệt mày hơi hơi nhíu một chút, trong mắt lóe ra một tia không vui sắc.

Hy vọng ngươi có thể tự giải quyết cho tốt đi! Hạ Vân Kiệt trong lòng âm thầm nói một câu, bất quá nhưng thật ra không có âm thầm xuống tay.

Nếu đi lên ngôi sao con đường này, lại bộ dạng như vậy xinh đẹp, tưởng không cho nam nhân mơ ước là không sự thật, đơn giản này Ngụy Thần phía trước từng có một ít làm cho hắn không vui ngôn ngữ hành động, cho nên khó tránh khỏi làm cho Hạ Vân Kiệt đối hắn ấn tượng

càng thêm hỏng rồi một ít, nếu đến lúc đó hắn không những biết tiến thối, cho dù Hạ Vân Kiệt không những tiết cùng hắn so đo, chỉ sợ đều phải một bàn tay đưa hắn phiến bay.

Bất quá đổ không nghĩ tới kia Thi Nhã Thiến thế nhưng còn cùng Dương Tiếu Mai có chút giao tình, Hạ Vân Kiệt mày lại hơi hơi nhíu một chút, người hướng chỗ cao đi lấy nước hướng thấp chỗ lưu, hắn cũng không phản đối nữ ngôi sao thấy người sang bắt quàng làm họ, làm loạn nam nữ quan hệ, đây là các nàng tự do, nhưng đối với Thi Nhã Thiến vừa rồi kia dáng vẻ kệch cỡm châm chọc khiêu khích hành vi, hắn thật là có chút không thích. Này cũng là hắn có thể không nhìn Blythe cùng Linda sinh hoạt cá nhân phương diện phóng đãng, cùng các nàng trở thành bằng hữu, đối Thi Nhã Thiến lại chán ghét nguyên nhân. Bởi vì lúc ấy Dương Tiếu Mai làm ở Hollywood chụp diễn Trung Quốc nữ nhân, Blythe cùng Linda cũng không có bởi vì chính mình là người Mỹ quốc, là Hollywood nữ ngôi sao liền kỳ thị nàng hoặc là làm thấp đi trào phúng nàng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 958 : Tâm địa gian giảo

“Ta nơi này không cần ngươi quản, còn không đi giúp Kiệt ca lấy bao?” Phi cơ là ở buổi chiều 5 giờ thời điểm đáp xuống Thượng Hải Phổ Đông quốc tế sân bay, phi cơ dừng lại xuống dưới, Triệu Tiểu Nhã hay dùng cánh tay khửu tay đỉnh Trương Văn Bân một chút, oán trách nói.

“Tiểu Nhã, ta cùng Văn Bân trước kia nhưng là cùng ngủ dưới mái hiên, còn cùng nhau chạy quá nghiệp vụ huynh đệ, không cần như vậy khách khí.” Hạ Vân Kiệt đẩy ra Trương Văn Bân thân tới được tay, cười nói.

Trương Văn Bân gặp Hạ Vân Kiệt nay đều đã muốn như vậy địa vị, còn cùng hắn xưng huynh gọi đệ, trong lòng cảm giác ấm áp dễ chịu, cũng lần cảm trên mặt có vinh quang, một bên thân thủ đoạt lấy Triệu Tiểu Nhã trong tay bao, một bên vẻ mặt đắc ý nói:“Có nghe hay không, ta cùng Kiệt ca nhưng là huynh đệ!”

“Xì!” Triệu Tiểu Nhã nghe vậy một bên đem bao thật mạnh đưa cho Trương Văn Bân, một bên liếc trắng mắt nói:“Xem đem ngươi đắc ý !”

“Đó là đương nhiên, đầu năm nay có mấy người có thể làm được rất tốt Kiệt ca này huynh đệ danh xưng ?” Trương Văn Bân cầm bao, vẻ mặt đương nhiên nói.

Trương Văn Bân vốn là là chạy nghiệp vụ xuất thân, gặp người liền khuôn mặt tươi cười đón chào, vuốt mông ngựa công phu tự nhiên cũng là nhất lưu, sau lại lên làm phó tổng, thế này mới trở nên ổn trọng đại khí đứng lên, rất ít tái chụp người mã thí, nay ở Hạ Vân Kiệt trước mặt cũng rất tự nhiên lại bắt đầu trọng sao cũ nghiệp, mã thí là một người tiếp một người chụp đi qua, nhưng lại thanh tình tịnh mậu, rốt cuộc không có đường đường

phó tổng ổn trọng đại khí.

“Xì!” Lúc này nhịn không được cười ra tiếng cũng là cũng đang mang theo bao xuống phi cơ, đi ở mặt sau Thi Nhã Thiến.

Trong tiếng cười không chút nào che dấu nội tâm khinh bỉ cùng khinh thường.

“Thật sự là nói khoác mà không biết ngượng, cũng không sợ người cười điệu răng hàm!” Kia Ngụy Thần Ngụy thiếu cũng nhịn không được bĩu môi giác, khinh thường nói.

Sau khi nghe được mặt truyền đến thanh âm, Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã thế này mới nhớ tới còn có như vậy một đôi kẻ dở hơi ở, cũng không cấm thay đổi sắc mặt, vốn là hảo hảo tâm tình cũng lập tức trở nên buồn bực đứng lên.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng nghe đến mặt sau thanh âm, không khỏi cười khổ lắc lắc đầu, vừa rồi Trương Văn Bân mã thí quả thật chụp quá một ít, kia hai vị này có thể bảo trì trầm mặc mới là lạ!

“Văn Bân, đợi lát nữa là trực tiếp hồi Giang Châu còn là đứng ở Thượng Hải?” Hạ Vân Kiệt không nghĩ cùng mặt sau kia hai cái mình cảm giác tốt lắm tên dây dưa, ở Trương Văn Bân chính lần cảm buồn bực là lúc, hợp thời dời đi đề tài.

Quả nhiên Hạ Vân Kiệt như vậy vừa hỏi, Trương Văn Bân lực chú ý lập tức liền dời đi, cười trả lời:“Ngồi hơn mười mấy giờ phi cơ, cũng có chút mệt mỏi, đêm nay sẽ ở Thượng Hải. Vừa rồi Tiểu Nhã nói, muốn đi ở duyệt hào khách sạn, nhìn xem có hay không cơ hội cùng của nàng thần tượng đến cái thân mật tiếp xúc.” Nói đến mặt sau một câu khi, Trương Văn Bân cố ý đè thấp một ít

thanh âm.

Nay Trương Văn Bân cũng miễn cưỡng xem như xâm nhập hàng tỉ phú hào hàng ngũ, dần dần bắt đầu chú ý khởi Trung Quốc phú hào giai tầng trung một ít người, hơn nữa giống một ít làm đồ uống sinh sản, bán lẻ nghiệp hoặc là khách sạn cơm ẩm nghiệp đằng đằng phú hào, lại hắn chú ý trọng điểm, bởi vì này những người này cùng hắn hiện tại làm ngành sản xuất cùng một nhịp thở.

Ngụy Thần phụ thân Ngụy Quốc Minh đề cập ngành sản xuất không ít, bất quá làm khách sạn ẩm thực là hắn trọng điểm đầu tư lĩnh vực. Trương Văn Bân đối hắn vốn là có chút chú ý, nay Ngụy Thần cùng Thi Nhã Thiến chuyện xấu lại truyền ồn ào huyên náo, trong đó này bát quái giải trí phóng viên tự nhiên muốn đem Ngụy Thần hắn lão ba của cải cấp lục ra đến lăng xê, cho nên Trương Văn Bân tự nhiên là biết Ngụy Quốc Minh là duyệt hào khách sạn đại cổ đông chi nhất. Cũng đang bởi vì này dạng, Trương Văn Bân nói xong lời cuối cùng một câu khi, mới cố ý đè thấp thanh âm, miễn cho bị mặt sau tên kia nghe được lại một phen châm chọc khiêu khích.

Hạ Vân Kiệt nghe nói Triệu Tiểu Nhã vì tưởng cùng Dương Tiếu Mai đám người gặp cái mặt, còn chuẩn bị cố ý vào ở duyệt hào khách sạn, không khỏi có chút dở khóc dở cười nói:“Kia cũng tốt, đỡ phải đợi lát nữa chạy tới chạy lui.”

Trương Văn Bân còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt chỉ là nếu ở đến này khác khách sạn, nếu muốn gặp trong lòng thần tượng ngôi sao còn phải cố ý chạy đến duyệt hào khách sạn, lại không biết nói Hạ Vân Kiệt đã muốn tồn giới thiệu bọn họ nhận thức tâm tư, nghe vậy biểu tình hơi có chút mất tự nhiên nói:“Kỳ thật ta cũng vậy không nghĩ ở tên kia lão ba mở khách sạn, bất quá nữ nhân

thôi, cho nên cũng chỉ đành……”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy nao nao, thế này mới đột nhiên ý thức lại đây, kia duyệt hào khách sạn còn là Ngụy Thần hắn lão ba mở, không khỏi hướng Trương Văn Bân chế nhạo chớp mắt vài cái, thấp giọng nói:“Chẳng lẽ Trương tổng ngươi sẽ không tưởng cùng các nàng đến cái thân mật tiếp xúc?”

“Hắc hắc! Chủ yếu là bởi vì Tiểu Nhã duyên cớ, chủ yếu là bởi vì Tiểu Nhã duyên cớ.” Trương Văn Bân chột dạ nhìn thoáng qua Triệu Tiểu Nhã, ngượng ngùng cười nói, chính là hắn trong mắt toát ra đến chờ mong cùng cực nóng, lại bán đứng hắn nội tâm chân thật ý tưởng.

Yểu điệu thục nữ quân tử hảo cầu, cho dù Trương Văn Bân biết không quản là Dương Tiếu Mai còn là Blythe, Linda đối với hắn mà nói đều là hy vọng xa vời, nhưng nếu có cơ hội, tổng cũng tưởng gần gũi chính mắt gặp một lần mỹ nữ.

Gặp Trương Văn Bân quả nhiên có này ý tưởng, Hạ Vân Kiệt không khỏi một trận cảm khái, mỹ nữ mị lực quả nhiên là vô cùng, liền ngay cả Trương Văn Bân này hàng tỉ phú ông, có lão bà nam nhân, cũng là khó tránh khỏi rục rịch a!

“Thiết, thiếu đến! Ai chẳng biết nói các ngươi nam nhân về điểm này tâm địa gian giảo! Khụ khụ, Kiệt ca, ta không phải nói ngươi nha, ta là nói Văn Bân tiểu tử này!” Triệu Tiểu Nhã gặp Trương Văn Bân ngoài miệng nói được dễ nghe, lập tức liền thân thủ véo hắn một phen mặt lộ vẻ khinh thường nói, bất quá khi hắn ý thức được lời của nàng ngay cả Hạ Vân Kiệt cũng cấp mắng đi vào khi, lại vội vàng sửa lại miệng.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không để ý Triệu Tiểu Nhã câu nói kia. Mười nam nhân chín sắc, còn lại một cái là bệnh

mù màu, nam nhân thôi, lại có vài cái không háo sắc, cho dù Hạ Vân Kiệt tuy rằng không hạ lưu, khi hắn cũng không thể phủ nhận chính mình phong lưu, nếu không hắn lại như thế nào giải thích chính mình bên ngoài có nhiều như vậy nữ nhân đâu?

“Nếu biết rõ Văn Bân có kia tâm địa gian giảo, ngươi còn dám dẫn hắn đi chỗ đó khách sạn?” Hạ Vân Kiệt cười hỏi.

“Thiết, liền hắn như vậy, cho dù hắn đối Dương Tiếu Mai các nàng động tâm, kia cũng phải các nàng coi trọng hắn mới được a?” Triệu Tiểu Nhã nói. Lúc này bọn họ ba người đã muốn cùng Ngụy Thần bọn họ rớt ra khoảng cách, Triệu Tiểu Nhã nói chuyện cũng sẽ không giống nhau vừa rồi Trương Văn Bân giống nhau cố ý hạ giọng, che che giấu giấu.

“Uy, đừng nhìn không nổi ngươi lão công được không, tốt xấu ta cũng vậy cái phó tổng, giá trị con người……” Trương Văn Bân nghe vậy lập tức không phục nói.

“Hắc, đều nói đến giá trị con người, xem ra ngươi người này thật là có tà tâm a? Có phải hay không chuẩn bị lấy tiền đi mở đường a?” Triệu Tiểu Nhã không đợi Trương Văn Bân đem nói cho hết lời, “Ma thủ” Đã muốn kháp ở Trương Văn Bân eo thịt, sau đó dùng sức nhất ninh, trừng mắt nói.

“Uy, điểm nhẹ, nói gì sai đâu, Kiệt ca còn ở nơi này đâu.” Trương Văn Bân lập tức thấp giọng gọi đứng lên.

“Trương tổng, việc này ngươi đừng lấy ta làm tấm chắn, ta lực bất tòng tâm!” Hạ Vân Kiệt lập tức cười nhún vai nói.

Bất quá dù là Hạ Vân Kiệt đã muốn lộ rõ tư thế, không trộn đều bọn họ vợ chồng son ấm áp “Đấu võ mồm kháp

giá”, nhưng Triệu Tiểu Nhã còn là vội vàng buông lỏng tay ra, còn đỏ mặt chột dạ nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

“Kiệt ca, đây là ngươi cái gọi là huynh đệ?” Trương Văn Bân sờ sờ bên hông thịt, vẻ mặt “Tức giận” chất vấn Hạ Vân Kiệt.

“Như thế nào? Ngươi còn không chịu phục là không? Còn dám cùng Kiệt ca gọi nhịp là không?” Vốn đã kinh buông ra tay Triệu Tiểu Nhã, gặp Trương Văn Bân “Chất vấn” Hạ Vân Kiệt, lập tức lại duỗi thân thủ véo hắn eo thịt.

Hạ Vân Kiệt gặp trước kia còn cũng không thấy thế nào trọng chính mình Triệu Tiểu Nhã, nay lại khắp nơi nghĩ lấy lòng chính mình, không khỏi lại là buồn cười lại là cảm khái.

Tuy rằng rất nhiều thời điểm hắn tưởng xem nhẹ chính mình một thân phận khác, nhưng những người khác lại há có thể thật sự xem nhẹ?

Nghĩ như thế, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra càng phát ra cảm thấy lúc trước Trương Văn Bân ở không biết hắn thân phận khi, còn khắp nơi giúp đỡ hắn thật là khó được đáng quý.

“Không dám, không dám.” Trương Văn Bân vội vàng nhấc tay đầu hàng.

Hạ Vân Kiệt thấy thế đồng tình vỗ vỗ Trương Văn Bân bả vai, tiến đến hắn bên tai thấp giọng nói:“Ai cho ngươi ngu như vậy, dám ở lão bà trước mặt để lộ ra khẩu phong. Bất quá ngươi yên tâm, xem ở năm đó huynh đệ hữu tình phân thượng, đêm nay ta bảo ngươi có thể nhìn thấy Hollywood mỹ nữ, còn có Tiểu Nhã thần tượng Dương Tiếu Mai, bất quá trước đó nói tốt, đừng có động

oai tâm tư, nếu không huynh đệ đã có thể thật sự lực bất tòng tâm.”

“Thật sự!” Trương Văn Bân nghe vậy kinh hỉ mở to hai mắt nhìn. Hắn là biết Hạ Vân Kiệt rất lợi hại, lại không nghĩ rằng ngay cả Hollywood nữ ngôi sao cùng quốc tế siêu cấp siêu sao Dương Tiếu Mai nói an bài gặp mặt có thể an bài gặp mặt.

“Như thế nào hoài nghi của ta năng lực sao?” Hạ Vân Kiệt cười hỏi.

“Không, không, ta hoài nghi ai cũng không dám hoài nghi ngươi nha.” Trương Văn Bân vội vàng lắc đầu nói.

“Nói cái gì đâu? Cái gì hoài nghi không nghi ngờ ?” Triệu Tiểu Nhã thấy thế không khỏi vẻ mặt tò mò hỏi.

“Giữ bí mật!” Trương Văn Bân nhớ tới buổi tối Hạ Vân Kiệt đem an bài hai vị Hollywood nữ ngôi sao cùng Dương Tiếu Mai cùng chính mình cùng Triệu Tiểu Nhã gặp mặt, không khỏi tiểu nhân đắc ý hướng Triệu Tiểu Nhã dương hạ cằm.

Nếu đổi thành phía trước, Triệu Tiểu Nhã gặp Trương Văn Bân cũng dám cùng nàng nói giữ bí mật, khẳng định liền nghiêm hình bức cung, bất quá bởi vì này sự kiện là Hạ Vân Kiệt bám vào Trương Văn Bân bên tai nói, Triệu Tiểu Nhã cũng là không dám tái tiếp tục truy vấn.

“Không có gì Tiểu Nhã, Văn Bân tưởng cho ngươi một kinh hỉ.” Hạ Vân Kiệt cười cười nói.

“Hắn có thể cho cái gì kinh hỉ!” Triệu Tiểu Nhã miệng thượng khinh thường nói, trong lòng lại ngược lại càng phát ra tò mò cùng chờ mong.

“Hắc hắc, đừng xem thường nhân, cũng không nhìn một cái ta là ai huynh đệ!” Trương Văn Bân nhớ tới buổi tối có thể làm cho thê tử như nguyện lấy thường nhìn thấy trong lòng thần tượng, không khỏi đắc ý cử nổi lên trong ngực.

“Khanh khách, Kiệt ca, xem đem hắn đắc ý.” Triệu Tiểu Nhã thấy thế nhịn không được cười trắng Trương Văn Bân liếc mắt một cái nói.

Nói nói cười cười, ba người ra hải quan, lại lấy va ly.

“Đúng rồi, Kiệt ca ngươi có hay không an bài xe?” Lấy va ly, Trương Văn Bân hỏi.

“Không có, như thế nào các ngươi có an bài xe sao?” Hạ Vân Kiệt có chút kinh ngạc hỏi.

“Thượng Hải là Trung Quốc lớn nhất thành thị, cũng là chúng ta nhà máy bia Kim Lộ tiêu thụ số định mức lớn nhất vài cái địa khu chi nhất, chúng ta ở trong này thiết có phòng làm việc, ta xuất phát trước đã muốn cùng phòng làm việc người phụ trách gọi điện thoại, làm cho hắn tới đón cơ. Kiệt ca nếu không chê trong lời nói, ta làm cho hắn trước đưa ngươi.” Trương Văn Bân trả lời.

“Cái gì ghét bỏ không ghét bỏ, tiểu tử ngươi cũng theo ta ngoạn này một bộ sao? Chúng ta ba người cùng nhau, đêm nay ta cũng ở duyệt hào khách sạn.” Hạ Vân Kiệt tức giận trừng mắt nhìn Trương Văn Bân liếc mắt một cái, nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 959 : Một chiếc tiểu phá xe

“A, Kiệt ca buổi tối cũng ở duyệt hào khách sạn! Ta đây nhanh chóng trước làm cho người ta đính nhà dưới, miễn cho hảo phòng đã không có.” Triệu Tiểu Nhã nghe nói Hạ Vân Kiệt cũng muốn theo chân bọn họ cùng nhau trụ duyệt hào khách sạn, nhưng thật ra không dám đại ý, vội vàng nói.

“Không như vậy chú ý, hơn nữa ta đã muốn có chỗ ở, không cần các ngươi tái an bài. Nhưng thật ra các ngươi chính mình tốt nhất trước tiên an bài một chút, phải biết rằng nay duyệt hào khách sạn nhưng là ở ba vị mỹ nữ đại minh tinh, nói không chừng rất nhiều người đều với ngươi ôm đồng dạng mục đích vào ở duyệt hào khách sạn, làm cho không phòng trống đã có thể không xong.” Hạ Vân Kiệt khoát tay nói.

Triệu Tiểu Nhã tự nhiên không biết Dương Tiếu Mai là Hạ Vân Kiệt nữ nhân, nếu Dương Tiếu Mai ở tại duyệt hào khách sạn, hắn tự nhiên sẽ không cần mặt khác tái an bài phòng, nghe vậy có chút kinh ngạc nhìn hắn một cái, bất quá nhưng cũng không dám lắm miệng, cười nói:“May mắn Kiệt ca nhắc nhở, ta cái này gọi điện thoại làm cho người ta hỗ trợ đính một chút phòng.”

Triệu Tiểu Nhã gọi điện thoại an bài phòng sự tình, Hạ Vân Kiệt cùng Trương Văn Bân tắc lôi kéo va ly có nói có cười hướng ra ngoài đi đến.

Phổ Đông quốc tế sân bay rất lớn, lui tới hành khách tự nhiên cũng nhiều. Hạ Vân Kiệt ba người mới ra xuất khẩu, liền nhìn đến tiếp cơ khẩu đứng đầy người, không ít người trong tay đều giơ viết ra danh tự bài tử, có tiếng Trung, có tiếng Anh.

Đang lúc Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã còn tại

chung quanh tìm kiếm người tới đón cơ khi, một vị trung niên nam tử không biết ở địa phương nào chui đi ra, vẻ mặt tươi cười hướng Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã hơi hơi khom người nói:“Trương tổng, Triệu quản lí, một đường vất vả.”

Bởi vì Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã còn không có muốn đứa nhỏ, Triệu Tiểu Nhã nay còn tại nhà máy bia Kim Lộ đảm nhiệm nhân lực tài nguyên bộ quản lí chức vị, cho nên kia trung niên nam tử xưng hô Triệu Tiểu Nhã là Triệu quản lí.

“Ân, hoàn hảo, nhưng thật ra phiền toái ngươi tan tầm còn muốn cố ý cho chúng ta đi một chuyến.” Trương Văn Bân chủ động thân thủ cùng kia trung niên nam tử nắm tay, nói.

Giờ khắc này, Trương Văn Bân rốt cuộc không có phía trước chạy nghiệp vụ khi khiêm tốn, nhưng thật ra có vài phần lãnh đạo trầm ổn uy nghiêm.

“Không phiền toái, không phiền toái. Trương tổng, Triệu quản lí có thể đến Thượng Hải, ta cao hứng đều không kịp đâu. Triệu quản lí, va ly cho ta đi.” Trung nam tử vội vàng vẻ mặt khiêm tốn nói, vừa nói, còn một bên thân thủ chuẩn bị đi lấy Triệu Tiểu Nhã trong tay va ly.

Hắn hiển nhiên là biết Triệu Tiểu Nhã cùng Trương Văn Bân vợ chồng quan hệ, nếu không hắn hẳn là trước chủ động đi lấy Trương Văn Bân va ly.

“Không cần Vương quản lý, ngươi giúp Kiệt ca cầm va ly đi.” Triệu Tiểu Nhã nói.

“Giúp Kiệt ca cầm va ly?” Kia được xưng là Vương quản lý trung niên nam tử nghe vậy không khỏi cả kinh, ánh mắt mang theo một tia không thể tưởng tượng nhìn về phía Hạ Vân Kiệt.

Vương quản lý là nhà máy bia Kim Lộ ở Thượng Hải phòng làm việc người phụ trách, hắn đương nhiên biết Triệu Tiểu Nhã không chỉ có chính là nhân lực tài nguyên bộ quản lí, nhưng lại là đại lão bản nữ nhi, nhị lão bản thê tử, nói là hàng tỉ phú bà đều chút không đủ a, không nghĩ tới lại ngược lại xưng hô bên người nàng vị kia người trẻ tuổi là Kiệt ca.

“Đều thiếu chút nữa đã quên giới thiệu, Kiệt ca, vị này chính là chúng ta nhà máy ở Thượng Hải phòng làm việc người phụ trách Vương Đông, Vương quản lý, vị này là Hạ Vân Kiệt Kiệt ca, là của ta bạn tốt.” Trương Văn Bân cười giới thiệu nói.

Vương Đông có thể bị nhà máy bia Kim Lộ đặt ở phòng làm việc người phụ trách vị trí thượng, tự nhiên là am hiểu sâu đạo lí đối nhân xử thế, làm việc khéo đưa đẩy lão đạo hạng người, hắn gặp Trương Văn Bân cũng xưng Hạ Vân Kiệt là Kiệt ca, thế nào còn không biết vị này người trẻ tuổi thân phận so với Trương phó tổng Triệu quản lí còn muốn tôn quý, vội vàng nhiệt tình vươn hai tay nói:“Nguyên lai là Hạ tiên sinh, thất lễ, thất lễ.”

“Vương quản lý khách khí.” Hạ Vân Kiệt cười cùng hắn nắm tay.

Nắm qua tay sau, Vương Đông liền thân thủ chuẩn bị giúp Hạ Vân Kiệt lấy va ly, Hạ Vân Kiệt lại cười ngăn lại hắn nói:“Ta một đại nam nhân sẽ không cần ngươi hỗ trợ, Vương quản lý còn là giúp Tiểu Nhã đi, này một đường đường dài phi hành phỏng chừng đem nàng mệt quá.”

Vương Đông gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, đành phải lại chuyển hướng Triệu Tiểu Nhã.

Lúc này Triệu Tiểu Nhã đổ không tái cự tuyệt, chính là

một bên đem va ly cho Vương Đông, một bên hướng Hạ Vân Kiệt đầu đi cảm kích ánh mắt.

Đến Hạ Vân Kiệt như vậy thân phận, không chỉ có không bãi cái giá, còn khắp nơi lo lắng đến nàng như vậy tiểu nữ nhân, điều này làm cho Triệu Tiểu Nhã đặc biệt chịu cảm động.

Một hàng bốn người kéo va ly, một đường có nói có cười hướng bãi đỗ xe địa phương đi đến.

Bởi vì trước kia chưa từng đến Thượng Hải chơi đùa, Hạ Vân Kiệt không thiếu được muốn hỏi Vương Đông một ít Thượng Hải tình huống. Vương Đông gặp Hạ Vân Kiệt như vậy một vị đại nhân vật, thế nhưng còn không có đến Thượng Hải chơi đùa, trong lòng cảm thấy rất là không thể tưởng tượng, bất quá lại không dám biểu lộ ra đến, mà là nhiệt tình về phía Hạ Vân Kiệt giới thiệu khởi Thượng Hải một ít ăn ngon chơi vui còn có mua sắm địa phương.

Vương Đông tài ăn nói tốt lắm, giới thiệu sinh động như thật, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra nghe được mùi ngon, liên quan đối Vương Đông người này hảo cảm cũng là nhân, khó tránh khỏi liền nhìn nhiều hắn vài lần.

Nhìn vài lần, Hạ Vân Kiệt ẩn ẩn tổng cảm thấy có chút bất an, trong lòng không khỏi ám sinh tò mò, toại cẩn thận nhìn chăm chú nhìn Vương Đông vài lần. Này vừa thấy, cũng là đem Hạ Vân Kiệt cấp hoảng sợ. Chỉ thấy Vương Đông tử nữ cung có quang dựng lên, nhưng này quang lại không biết nói vì sao lại dần dần chuyển ám, tựa như nến tàn trong gió giống nhau, tùy thời muốn diệt điệu.

Gặp lại đó là hữu duyên, nói sau bỏ qua một bên Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã quan hệ, Hạ Vân Kiệt coi như là thừa Vương Đông một phần tình, thấy

hắn tử nữ cung có dị dạng, tự nhiên không đành lòng trí chi không để ý, cảm thấy liền kháp chỉ tính tính, rất nhanh là xong nhiên trong lòng, bất quá đổ không lập tức nói.

Trong khi cười nói, một hàng bốn người rất nhanh đi ra bãi đỗ xe.

Vương Đông khai là một chiếc kinh tế hình xe ô tô, màu đen Santana 2000. Dù sao nhà máy bia Kim Lộ trong khoảng thời gian này tuy rằng phát triển phi thường tấn mãnh, nhưng khởi điểm chung quy chính là một cái tiểu hán, nay cùng chân chính một ít bia đại hán còn là không nhỏ khoảng cách. Có thể cho Thượng Hải một cái phòng làm việc người phụ trách an bài một chiếc xe hơi chạy chân đã muốn xem như không sai.

Santana 2000 tuy rằng cùng hào xe không có biện pháp so sánh với, bất quá không gian còn là không nhỏ, hơn nữa cốp xe lại lại dài lại thâm sâu, ba người hành lý cũng không nhiều, thế nhưng vừa mới hảo tắc đi xuống.

Thật đúng là ứng một câu, oan gia ngõ hẹp.

Hạ Vân Kiệt đám người vừa mới lên xe, Ngụy Thần thế nhưng cũng ôm Thi Nhã Thiến eo thon nhỏ đi tới bãi đỗ xe, bất quá bọn họ phía sau nay lại hơn hai hình thể khoẻ mạnh bảo tiêu.

Hai người nhìn Hạ Vân Kiệt ba người thượng Santana 2000, sau đó nhanh như chớp khai ra bãi đỗ xe, lăng là sững sờ cả buổi, sau đó đột nhiên lên tiếng nở nụ cười, cười đến thượng khí không tiếp hạ khí, hơn nữa Thi Nhã Thiến lại ngay cả nước mắt đều bật cười.

“Ta nói, Ngụy thiếu, ta còn nghĩ đến kia Kiệt ca nhiều có tiền đâu, không nghĩ tới cái này kêu là có tiền a, thật sự là cười chết người!” Thi Nhã Thiến một bên chà lau khóe

mắt nước mắt, một bên thượng khí không tiếp hạ khí nói.

“Ha ha, thật đúng là ****** khôi hài. Liền như vậy một chiếc phá Santana, thế nhưng còn ngưu bức hò hét nói là kẻ có tiền! Phỏng chừng bọn họ đời trước cũng chưa gặp qua đồng tiền lớn.” Ngụy Thần cũng vẻ mặt hèn mọn cười to nói.

“Hoàn hảo ở trên máy bay ta không nâng ra Ngụy thiếu ngươi danh hào, nếu không còn không hù chết bọn họ! Có một chiếc tiểu phá xe, thế nhưng liền dám ở Ngụy thiếu ngươi trước mặt huyễn phú!” Thi Nhã Thiến nhân cơ hội vuốt mông ngựa nói, thanh âm lạc lạc lạc lạc.

“Hoàn hảo ở trên máy bay không theo chân bọn họ tiếp tục dây dưa đi xuống, nếu không ****** thật đúng là rớt thân phận.” Ngụy ít nhất cường điệu chụp lại hạ Thi Nhã Thiến kiều đồn, mà lúc này trong đó một vị bảo tiêu đã sớm đi đem một chiếc màu trắng Porsche Cayenne mở lại đây, vững vàng đương đương dừng lại hai người bên người.

Thượng Hải phi thường lớn, hơn nữa lại đúng phùng giao thông cao phong kì, làm Hạ Vân Kiệt đám người đến duyệt hào khách sạn khi đã muốn là một giờ sau.

Duyệt hào khách sạn tọa lạc tại ngoại than, cũng không phải mọi người trong tưởng tượng giống Lục gia chủy kim mậu đại hạ giống nhau cao ngất trong mây ma thiên cao lầu, nó chỉ có mười hai tầng, cùng cách giang tương vọng Lục gia chủy tài chính mậu dịch khu trất thứ lân so với ma thiên cao lầu hình thành tiên minh đối lập.

Bất quá Hạ Vân Kiệt cũng rất thích chỗ tòa này ở Thượng Hải số một số hai năm sao cấp khách sạn, không chỉ có là vì nó tuy rằng không có ma thiên cao lầu cao ngất trong mây khí phách, nhưng có một loại theo

trong khung lộ ra đến ung dung đẹp đẽ quý giá, còn bởi vì nơi này xanh um xanh hoá vờn quanh làm cho nơi này hoàn cảnh phi thường u nhã im lặng, phảng phất phố xá sầm uất trung chốn đào nguyên, làm cho người ta vừa tiến vào đến nơi đây, còn có loại rời xa ồn ào cùng ngựa xe như nước đô thị cảm giác. Nhưng trên thực tế, người vừa nhấc đầu lại có thể nhìn đến giang đối diện kia đô thị phồn hoa. Loại này rõ ràng đang ở ồn ào đô thị trung, lại phảng phất đi tới một cái khác rời xa huyên náo im lặng nơi cảm giác phi thường tuyệt vời, cùng đặt mình trong thành thị trung đại học vườn trường lý có cùng loại tuyệt vời cảm giác.

Xe vừa dừng lại, đã muốn có rượu điếm phục vụ sinh hỗ trợ mở cửa xe, cùng sử dụng hành lý xe đưa bọn họ cốp xe va ly nhất nhất chuyển lên xe.

“Vương quản lý, thời gian không còn sớm, người trong nhà khẳng định đều đang chờ ngươi, này chuyện của hắn sẽ không dùng phiền toái ngươi.” Gặp phục vụ sinh đem Hạ Vân Kiệt đám người va ly chuyển thượng hành lí xe, Vương Đông bản còn muốn đi theo đi vào, Trương Văn Bân lại thân thủ vỗ vỗ bờ vai của hắn, cười nói.

“Kia đi, Trương tổng các ngươi đi chung đường một đường mệt nhọc, cũng khẳng định cần nghỉ ngơi, ta sẽ không quấy rầy. Nếu ở Thượng Hải có cái gì cần, mời theo khi đánh cho ta điện thoại.” Vương Đông tuy rằng cũng rất muốn tiếp tục theo vào đi chụp vỗ lão tổng mã thí, bất quá lão tổng nếu nói như vậy, hắn cũng sẽ không hảo tái kiên trì, cười gật gật đầu nói.

“Lần này phiền toái ngươi Vương quản lý, lần đầu gặp mặt cũng không có gì tốt này nọ tặng cho ngươi, sẽ đưa một bùa hộ mệnh cho ngươi đi, ngươi cho ngươi thê tử bên người mang theo, bảo đảm năm nay ngươi thê tử có thể bình an cho ngươi sinh cái đại béo con trai.” Hạ Vân Kiệt gặp Vương Đông muốn cáo từ rời đi, cười thân

thủ cùng hắn cầm, sau đó theo tùy thân bối đơn vai trong bao xuất ra một phát hoàng lá bùa đưa cho Vương Đông.

“Không phải đâu, Kiệt ca ngươi còn tin này?” Trương Văn Bân trừ bỏ biết Hạ Vân Kiệt cùng Chung Dương Dĩnh quan hệ tốt lắm, thậm chí liền ngay cả Hải Châu thị phó thị trưởng đám người tựa hồ cũng không dám nhạ hắn ở ngoài, có liên quan Hạ Vân Kiệt thế ngoại cao nhân thân phận, hắn đến trước mắt cũng là một chút cũng không biết, cho nên hắn gặp Hạ Vân Kiệt như vậy một đại nhân vật, ở Vương Đông trước khi đi thế nhưng đưa một nhiều nếp nhăn hoàng lá bùa cho hắn, giật mình nhịn không được bật thốt lên nói.

“Văn Bân ngươi nói như thế nào nói đâu? Hong Kong Lý siêu nhân bọn họ mua phòng ở đều còn muốn thỉnh thầy phong thủy xem qua phong thủy đâu?” Triệu Tiểu Nhã gặp Trương Văn Bân trong giọng nói rất có khinh bỉ Hạ Vân Kiệt phong kiến mê tín ý tứ, không khỏi hoảng sợ, vội vàng trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái trách cứ nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 960 : Lão bà ngươi thực mang thai ?

Triệu Tiểu Nhã như vậy ánh mắt trừng, nhất trách cứ, Trương Văn Bân thế này mới đột nhiên cả kinh, nhớ tới trước mắt vị này ngày xưa hợp thuê bằng hữu, sớm đã xưa đâu bằng nay, thậm chí chính mình có thể có giờ này ngày này tài phú địa vị cũng đều là nhờ hắn ban tặng. Tuy rằng hắn tính cách hiền hoà, cũng đem chính mình làm bằng hữu đối đãi, nhưng chính mình cũng là không thể bởi vậy mà quên hết tất cả, nói cái gì đều có thể nói, càng đừng nói vừa rồi kia nói còn có khinh bỉ hắn phong kiến mê tín ý.

“Tiểu Nhã nói là, nói là, đầu năm nay chân chính kẻ có tiền đại nhân vật đều là……” Trương Văn Bân bừng tỉnh lại đây sau, vội vàng sửa lời nói.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không bởi vậy trách cứ Trương Văn Bân, thấy hắn thất kinh bộ dáng, cười khoát tay, không cho là đúng ngắt lời nói:“Ha ha, thứ này tin hay không đều ở cá nhân, không nhất thiết kẻ có tiền đại nhân vật bọn họ tin liền nhất định có. Huống hồ đầu năm nay mua danh chuộc tiếng, giả thần giả quỷ đại sư cũng nhiều, thật muốn rất tin, ngược lại dễ dàng mắc mưu bị lừa, cũng sẽ quấy nhiễu đến chính mình bình thường cuộc sống, tỷ như có chút người tin rất thực, làm chuyện gì đều phải xem hoàng lịch, làm chuyện gì đều phải thỉnh đại sư đoán một quẻ, kể từ đó làm việc khó tránh khỏi liền chân tay co cóng, như vậy ta cảm thấy không tin ngược lại rất tốt một ít.”

“Đúng, đúng, Kiệt ca lời này nói được chính là có kiến giải, không giống ta……” Trương Văn Bân nghe vậy đem đầu điểm cùng con gà con mổ thóc giống nhau, một bộ thụ giáo bộ dáng, chính là hắn trong lòng cũng là âm thầm nói thầm, nếu như vậy, vậy ngươi còn đưa cái gì

phù cấp Vương Đông?

“Hạ tiên sinh, ngươi như thế nào biết lão bà của ta mang thai ?” Trương Văn Bân trong lòng còn tại nói thầm, một câu còn chưa nói xong, kia Vương Đông cầm nhiều nếp nhăn bùa hộ mệnh ngây người nửa ngày, sau đó đột nhiên một cái giật mình, vẻ mặt giật mình nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Cái gì mang thai? A, lão bà ngươi thực mang thai ?” Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã vừa rồi đều ở kinh ngạc Hạ Vân Kiệt như vậy đại nhân vật thế nhưng đưa một lá lá bùa cấp Vương Đông, ngược lại xem nhẹ hắn nói qua phù hộ Vương Đông thê tử bình an sinh cái đại béo con trai lời nói, nay gặp Vương Đông vẻ mặt kinh ngạc hỏi Hạ Vân Kiệt, thế này mới đột nhiên nhớ tới Hạ Vân Kiệt cùng Vương Đông mới lần đầu tiên gặp mặt, dọc theo đường đi Vương Đông cũng cho tới bây giờ không cùng hắn nhắc tới hắn lão bà sự tình, Hạ Vân Kiệt lại như thế nào biết hắn lão bà mang thai đâu? Trên thực tế ngay cả bọn họ hai người cũng không biết Vương Đông lão bà mang thai sự tình, dù sao cái nào lão bản không có việc gì sẽ đi quan tâm người ta gia đình việc tư a! Cho nên Vương Đông đang nói vừa mới hạ xuống, hai người đều vẻ mặt không thể tin được nhìn về phía hắn, sau đó rất nhanh lại đem ánh mắt chuyển hướng về phía Hạ Vân Kiệt.

“Đúng vậy, lão bà của ta thực mang thai. Hơn nữa không biết cái gì duyên cớ, trước hai lần đều sẩy thai, cho nên lần này chúng ta đều thực lo lắng, hơn nữa chúng ta phía trước thỉnh cái thầy thuốc bằng hữu làm b siêu, đã muốn xác nhận là nam hài.” Vương Đông vẻ mặt không thể tưởng tượng trả lời.

Hồi hoàn sau, ánh mắt lại chuyển hướng về phía Hạ Vân Kiệt, tràn ngập chờ mong cùng nghi vấn, thậm chí còn có một tia kính sợ.

“Cái gì!” Triệu Tiểu Nhã cùng Trương Văn Bân nghe vậy giật mình song song bật thốt lên kinh hô.

Bọn họ theo nhỏ nhận chính là chủ nghĩa Mác Lênin, thuyết vô thần, cho nên vừa rồi Trương Văn Bân mới có kia theo bản năng khinh bỉ chi nói thốt ra, cho dù Triệu Tiểu Nhã sau trách cứ Trương Văn Bân, kỳ thật nàng trong lòng khó không phải cùng Trương Văn Bân đồng cái ý tưởng, đơn giản Hạ Vân Kiệt thân phận không giống tầm thường, nàng không dám cười nhạo hắn phong kiến mê tín thôi. Nếu đổi thành một người, nàng khẳng định biểu hiện so với Trương Văn Bân còn muốn tới khoa trương.

“Ha ha, chúng ta hảo đi vào.” Hạ Vân Kiệt lại cười cười, vỗ vỗ vẻ mặt giật mình biểu tình Trương Văn Bân bả vai, nói.

“Ân, a, tốt, tốt.” Trương Văn Bân bị Hạ Vân Kiệt như vậy vỗ, lại không hiểu có loại lỗ chân lông vẻ sợ hãi cảm giác, lập tức nhảy mở ra, sau đó liên tục gật đầu nói, nhìn hắn ánh mắt cũng không hiểu mang theo một tia kính sợ sắc.

Trên thế giới có trùng hợp việc, nhưng trùng hợp đến loại trình độ này, kia cũng là tuyệt vô cận hữu. Duy nhất giải thích, trước mắt vị này Kiệt ca còn là một vị đại sư.

“Hạ tien…… Hạ đại sư, này trương bùa hộ mệnh đeo có cái gì không chú ý?” Gặp Hạ Vân Kiệt dẫn đầu nâng bước hướng trong đi, Vương Đông vừa vội mau chóng đuổi đi lên, thật cẩn thận hỏi, xưng hô cũng từ Hạ tiên sinh chuyển làm Hạ đại sư.

“Không có gì chú ý, ngươi chỉ cần làm cho nàng tùy thân mang theo là tốt rồi.” Hạ Vân Kiệt cười trả lời.

“Cảm ơn đại sư, cảm ơn đại sư.” Vương Đông liên tục cúi đầu, sau đó thật cẩn thận đem kia lá bùa cất chứa hảo, vẻ mặt vui mừng đi rồi.

“Này, này Kiệt ca, vừa rồi ngươi như thế nào biết Vương Đông hắn lão bà mang thai ? Chẳng lẽ thật là thông qua tướng mạo nhìn ra đến sao? Kia, kia bùa hộ mệnh được không cũng tặng cho ta một tấm, chúng ta gần nhất cũng tưởng muốn một đứa nhỏ tới.” Ánh mắt phức tạp đưa Vương Đông lái xe tử rời đi, Trương Văn Bân vừa chuyển tóc hiện Hạ Vân Kiệt đã muốn vào đại đường, vội vàng đuổi theo, sau đó xoa xoa tay, thật cẩn thận cười theo mặt nói.

Nhìn Trương Văn Bân xoa xoa tay, thật cẩn thận bồi cười bộ dáng, Hạ Vân Kiệt không khỏi dở khóc dở cười chỉ chỉ hắn nói:“Ngươi không phải mới vừa nói ta nói thật sự có kiến giải sao? Như thế nào lại hướng ta thảo muốn bùa hộ mệnh ?”

Bất quá Hạ Vân Kiệt miệng thượng tuy rằng nói như vậy, nhưng còn là theo đan kiên trong bao lại lấy ra hai trương bùa hộ mệnh, một cho Trương Văn Bân, một cho Triệu Tiểu Nhã.

Mặc kệ nói như thế nào, hắn cùng Trương Văn Bân coi như là giao cùng bần hoạn là lúc bằng hữu, đối cùng hắn hiện tại mà nói, rất là trân quý, tự nhiên cũng là hy vọng bọn họ đôi có thể bình an quá cả đời.

“Hắc hắc, này không phải phát hiện ngài là chân chính đại sư thôi!” Trương Văn Bân gặp Hạ Vân Kiệt cho hắn hai trương bùa hộ mệnh, không khỏi vẻ mặt vui vẻ thu đứng lên.

“Bùa hộ mệnh ta là cho các ngươi, bất quá vừa rồi lời nói của ta các ngươi hay là muốn nhớ kỹ. Loại sự tình này có thể tin, nhưng không thể tẫn tin, hơn nữa không

thể quá mức cho trầm mê, nếu không ngược lại hội ảnh hưởng các ngươi bình thường cuộc sống. Là tối trọng yếu, hay là muốn dựa vào chính mình cố gắng.” Hạ Vân Kiệt gặp Trương Văn Bân đem bùa hộ mệnh thu hảo, sắc mặt nghiêm, dặn dò nói.

“Cảm ơn Kiệt ca, chúng ta hội nhớ kỹ ngươi nói.” Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã nghe vậy lập tức đều vẻ mặt nghiêm túc trả lời.

Hạ Vân Kiệt gặp Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã nghe đi vào chính mình lời nói, thần sắc thế này mới chuyển hoãn, cười cười nói:“Tốt lắm các ngươi đi đăng ký phòng đi, ta gọi cái điện thoại, nhìn xem ta bằng hữu ở cái nào phòng.”

Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã thế mới biết Hạ Vân Kiệt đã muốn có bằng hữu ở tại nhà này khách sạn, trong lòng không khỏi có chút tò mò đến tột cùng là ai, bất quá Hạ Vân Kiệt chưa nói, bọn họ cũng là không dám hỏi, gật gật đầu, lập tức hướng phía trước đài đi đến.

Hạ Vân Kiệt trong miệng bằng hữu tự nhiên đó là Dương Tiếu Mai.

Điện thoại thông sau, vang vài thanh mới bị tiếp lên, nhất bị tiếp đứng lên ống nghe liền truyền đến Dương Tiếu Mai kinh hỉ tiếng kêu:“A, Kiệt ca, vừa mới ta còn cùng Blythe, Linda đang nói ngươi đâu, ngươi liền gọi điện thoại lại đây.”

“Phải không? Các nàng chưa nói ta cái gì nói bậy đi?” Nghe được trong điện thoại quen thuộc kinh hỉ thanh âm, Hạ Vân Kiệt khóe miệng kìm lòng không được dật ra một chút vui vẻ mỉm cười.

“Như thế nào khả năng nói ngươi nói bậy đâu! Các nàng

hai một ngụm một tiếng Kiệt ca, không biết có bao nhiêu muốn gặp đến ngươi đâu!” Dương Tiếu Mai cười nói.

“Như thế nào ghen tị?” Hạ Vân Kiệt cười hỏi.

“Của ta nam nhân như vậy vĩ đại, ta để làm chi muốn ăn dấm chua a?” Dương Tiếu Mai nói.

“Ha ha.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi vui vẻ nở nụ cười, một hồi lâu nhi mới nói:“Tốt lắm, nói cho ta biết ngươi ở cái nào phòng?”

“Chúng ta ở tại…… A, chẳng lẽ ngươi hiện tại đã muốn ở Thượng Hải ?” Dương Tiếu Mai nói đến một nửa, đột nhiên âm thanh kêu lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 961 : Điên cuồng fan

“Chuẩn xác mà nói là ở duyệt hào khách sạn đại đường.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“A, thật vậy chăng? Ngươi thật sự đã muốn ở duyệt hào khách sạn sao? Ta hiện tại lập tức đã đi xuống đi tiếp ngươi.” Nghe nói Hạ Vân Kiệt đã muốn ở duyệt hào khách sạn, điện thoại kia đầu Dương Tiếu Mai nhất thời vui mừng đến độ có chút nói năng lộn xộn đứng lên.

Tuy rằng cách điện thoại, Hạ Vân Kiệt còn là có thể theo Dương Tiếu Mai kia nói năng lộn xộn trung cảm nhận được nàng đăm đăm nội tâm vui mừng, trong lòng không khỏi cảm thấy từng trận ấm áp, cười nói:“Ngươi ngàn vạn đừng xuống dưới, ngươi lần này đến chỉ sợ ngày mai ta phải đăng báo giấy, còn là ta đi lên tìm các ngươi đi.”

“Làm cái ngôi sao thật đúng là phiền toái, tưởng sớm điểm nhìn thấy ngươi đều không được!” Dương Tiếu Mai nghe vậy không khỏi rất là uể oải nói.

“Ha ha, kia nếu không ta đem ngươi dưỡng đứng lên?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy đầu óc kìm lòng không được hiện ra Dương Tiếu Mai bĩu môi mê người đáng yêu bộ dáng, nhịn không được cười chế nhạo nói.

“Chán ghét a Kiệt ca, ngươi rõ ràng biết người ta không phải kia ý tứ, người ta chính là tưởng sớm điểm nhìn thấy ngươi thôi!” Dương Tiếu Mai gắt giọng.

Dương Tiếu Mai vốn là là siêu cấp minh tinh điện ảnh, thanh âm lại là ngọt, chắc lần này lạc lạc, cho dù là cách điện thoại, hay là nghe Hạ Vân Kiệt xương cốt đều có điểm mềm yếu, vội vàng cười nói:“Hảo, hảo, là ta nói sai rồi. Ngươi còn là mau nói cho ta biết ngươi ở cái nào

phòng đi?”

“A, xem ta đều đã quên nói cho ngươi phòng ! Ta hiện tại ở tại tầng cao nhất phục thức tổng thống phòng.” Dương Tiếu Mai thế này mới nhớ tới còn không có nói cho Hạ Vân Kiệt chính mình ở cái nào phòng đâu.

“Quả nhiên không hổ là quốc tế đại minh tinh, ở đều là tổng thống phòng.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhịn không được trêu chọc một câu.

“Chán ghét a, ngươi tái giễu cợt ta, người ta không để ý tới ngươi !” Dương Tiếu Mai nghe vậy lại lần nữa gắt giọng.

“Ha ha, hảo hảo, ta không cười nói ngươi, ta hiện tại liền đi lên tìm ngươi.” Hạ Vân Kiệt vui vẻ cười nói.

“Tốt lắm, ta ở chỗ này chờ ngươi, Blythe cùng Linda nếu biết ngươi lập tức muốn lên đến, khẳng định muốn mừng chết.” Dương Tiếu Mai nói.

“A, ngươi trước đừng đi lên, ta kêu người đi xuống đem ngươi dẫn tới.” Đang lúc Hạ Vân Kiệt chuẩn bị quải điệu điện thoại khi, Dương Tiếu Mai lại đột nhiên gọi lại hắn.

Hạ Vân Kiệt nao nao, sau đó mới nhớ tới nay kia tầng cao nhất phục thức tổng thống phòng là khách sạn người rảnh rỗi đừng nhập “Cấm địa”, không có người dẫn đường, chính mình một đại học lão sư thật đúng là không thể đi lên, cho dù lên rồi cũng khẳng định sẽ bị cho rằng là điên cuồng mê điện ảnh bị đuổi xuống.

“Ha ha, ta nhưng thật ra đã quên thân phận của ngươi, kia đi, ta ở đại đường chờ.” Hạ Vân Kiệt cười nói một câu, sau đó treo điện thoại.

Hạ Vân Kiệt dập điệu điện thoại không trong chốc lát,

Trương Văn Bân bên kia đã muốn làm tốt đăng ký thủ tục đi tới, nói:“Kiệt ca, chúng ta đã muốn đăng ký tốt lắm, ở 603, lãng mạn giang cảnh phòng, hiện tại muốn đi phòng, ngươi xem làm cho bọn họ đem ngươi hành lý đưa đến cái nào phòng đâu?”

“Đưa đến tầng cao nhất phục thức tổng thống phòng đi.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Thực xin lỗi tiên sinh, tầng cao nhất phục thức tổng thống phòng đã muốn có khách nhân vào ở.” Thân là khách sạn phục vụ sinh, Hollywood đại minh tinh còn có Dương Tiếu Mai vào ở tầng cao nhất phục thức tổng thống phòng, hắn tự nhiên là biết đến, gặp Hạ Vân Kiệt nói đem hành lý đưa đến tầng cao nhất phục thức tổng thống phòng, trong lòng không khỏi cả kinh, sau đó rất là khách khí nói.

Hắn tự nhiên là không tiếp thu vì Hạ Vân Kiệt như vậy một người trẻ tuổi hội cùng tổng thống phòng kia ba vị siêu cấp ngôi sao có cái gì liên quan. Huống hồ vừa rồi là từ một chiếc Santana 2000 thượng hỗ trợ đem bọn họ chuyển chuyển về lễ rương. Nếu không phải năm sao cấp khách sạn đối phục vụ sinh tiếp người đãi vật lễ nghi thái độ phương diện yêu cầu phi thường nghiêm khắc, chỉ sợ trước mắt vị này phục vụ sinh đều phải mở miệng mắng Hạ Vân Kiệt.

Có như vậy ngoạn người sao? Liền như vậy một chiếc phá xe, thế nhưng muốn đem hành lý chuyển đến tổng thống phòng đi! Ở nơi nào ở hai đêm, đều đỉnh thượng một chiếc Santana 2000, càng đừng nói bên trong vốn là đã muốn ở ba vị siêu cấp đại ngôi sao.

Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã tuy rằng cũng có chút kinh ngạc, bất quá nhưng cũng cũng không có cảm thấy quá lớn ngoài ý muốn. Nói như thế nào Kiệt ca cũng là nữ thủ phú Chung Dương Dĩnh bằng hữu, hắn ở

tổng thống phòng cũng cũng không có cái gì hảo ngạc nhiên.

“Ta biết, nơi nào mặt ở là bằng hữu của ta.” Hạ Vân Kiệt cười cười nói.

Dù là kia phục vụ sinh trải qua nghiêm khắc huấn luyện, phía sau sắc mặt cũng nhịn không được có chút kéo xuống dưới, vừa định nói cho Hạ Vân Kiệt đừng loạn nói đùa, kia nối thẳng tầng cao nhất tổng thống phòng thang máy đột nhiên mở ra, một vị nữ nhân lưu trữ tóc ngắn, mặc màu trắng sơ-mi, màu đen một bước váy, thoạt nhìn rất là nhẹ nhàng khoan khoái giỏi giang đi ra.

Kia nữ nhân vừa đi đi ra, liền đưa mắt nhìn xung quanh.

Hạ Vân Kiệt thấy thế hướng kia nữ nhân đi rồi đi qua.

Kia nữ nhân gặp Hạ Vân Kiệt hướng nàng đi tới, trên mặt không khỏi toát ra nghi hoặc sắc, đón nhận vài bước, không phải thực khẳng định hỏi:“Xin hỏi ngươi là Hạ Vân Kiệt Hạ tiên sinh sao?”

“Đúng, ta chính là, là Tiếu Mai gọi ngươi lại đây tiếp ta đi?” Hạ Vân Kiệt cười gật gật đầu nói.

“Ngươi hảo Hạ tiên sinh, ta tên Diệp Đồng, là Dương tiểu thư người đại diện, thật cao hứng có thể nhận thức ngươi.” Diệp Đồng mặc dù có chút giật mình cùng Hạ Vân Kiệt trẻ tuổi, còn có hắn mặc thượng bình thường, nhưng nhất tưởng khởi Dương Tiếu Mai công đạo nàng tới đón hắn khi, ngay cả tròng mắt đều là lượng, còn là vội vàng mặt mang mỉm cười vươn tay.

“Ta cũng thật cao hứng nhận thức ngươi Diệp Đồng tiểu thư.” Hạ Vân Kiệt cùng Diệp Đồng nắm tay, cười nói.

Cùng Diệp Đồng nắm qua tay sau, Hạ Vân Kiệt thế này

mới chuyển hướng vị kia phục vụ sinh, cười hỏi:“Ngươi xem, hiện tại không thành vấn đề đi?”

Phục vụ sinh lúc này sớm đã trừng lớn tròng mắt, gặp Hạ Vân Kiệt hỏi hắn mới mạnh một cái giật mình, sau đó vội vàng gật đầu nói:“Không thành vấn đề, không thành vấn đề.”

“Vậy ngươi trước đưa bọn họ đi lên đi.” Hạ Vân Kiệt thấy thế mỉm cười phân phó một tiếng, sau đó đối Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã chào hỏi:“Ta trước đi lên, không ngại ta làm bóng đèn trong lời nói trễ chút tìm các ngươi cùng nhau ăn cơm.”

“Cái gì bóng đèn a, ta là ước gì, đỡ phải Kiệt ca ngươi không ở khi, hắn lão ở trước mặt ta trang điểm!” Triệu Tiểu Nhã vội vàng nói.

“Ha ha!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi nở nụ cười, “Vậy đợi lát nữa nhi tái kiến đi.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt hướng bọn họ huy phất tay, sau đó xoay người đi theo Diệp Đồng hướng nối thẳng tổng thống phòng thang máy đi đến.

Thang máy nối thẳng tổng thống phòng, trừ bỏ Hạ Vân Kiệt cùng vị kia Diệp Đồng, tự nhiên không có tạp vụ nhân ở bên trong.

Cô nam quả nữ ở trong một cái thang máy, hai người tự nhiên khó tránh khỏi muốn cho nhau đánh giá một phen.

Ở Diệp Đồng lại một lần nữa sợ hãi than Hạ Vân Kiệt trẻ tuổi, cùng với âm thầm tò mò Dương Tiếu Mai cùng hắn quan hệ khi, Hạ Vân Kiệt thế này mới phát hiện trước mắt vị này Dương Tiếu Mai người đại diện không chỉ có thoạt nhìn rất là nhẹ nhàng khoan khoái giỏi giang, dáng người cũng thực không sai. Một đôi ngọc nữ phong đem

màu trắng áo sơmi đỉnh cao cao, mĩ mông bị một bước váy bao vây lấy, buộc vòng quanh khoa trương mà mê người đường cong.

Thang máy là Đức sinh sản đế sâm thang máy, tốc độ lại mau lại ổn, ngay tại Hạ Vân Kiệt vừa mới vừa đem Diệp Đồng đánh giá rõ ràng, còn không có tới kịp nói thượng nói mấy câu, thang máy đã muốn đến tầng cao nhất.

Cửa thang máy mở ra, hiện ra ở Hạ Vân Kiệt trước mặt là trang hoàng bố trí phi thường tinh xảo đẹp đẽ quý giá hành lang, hành lang đứng sáu vị mặc màu đen tây trang, thần sắc lạnh lùng bảo tiêu, có màu vàng tóc người ngoại quốc, cũng có màu đen tóc người Trung Quốc. Một bộ đề phòng sâm nghiêm tư thế.

Thang máy vừa mở ra, bọn họ ánh mắt liền như đao hướng Hạ Vân Kiệt cùng Diệp Đồng bắn lại đây, thẳng đến thấy rõ ràng bọn họ hai người diện mạo sau, thế này mới dời đi mở ánh mắt.

Trừ bỏ này sáu vị bảo tiêu, hành lang còn đứng ba tuyệt thế mỹ nữ, một cái là rất Đông Phương cổ điển mĩ mỹ nữ, hai vị tràn ngập cuồng dã không bị cản trở hương vị dương nữu, đúng là ba vị phong tình khác nhau “Mạt thế thiên sứ”, Dương Tiếu Mai, Blythe cùng Linda.

Vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt cùng Diệp Đồng theo trong thang máy đi ra, Dương Tiếu Mai biểu hiện coi như ổn trọng, chính là bước nhanh tiến lên, hai mắt nhìn chăm chú vào hắn, vẻ mặt vui mừng kêu một tiếng “Kiệt ca”, mà Blythe cùng Linda biểu hiện liền có vẻ rất là khoa trương, Hạ Vân Kiệt vừa đi đi ra, hai người hay dùng tiếng Trung một tiếng thét chói tai “Kiệt ca”, sau đó liền đánh tiếp, bất chấp tất cả ôm hắn cổ, đối với hắn hai má chính là liên tục hai cái hôn, kia cuồng nhiệt bộ dáng giống như Hạ Vân Kiệt mới là đại minh tinh, mà các nàng là điên cuồng fan.

Blythe cùng Linda nhưng là Hollywood đại minh tinh a, Diệp Đồng vừa rồi ở trong thang máy còn tại kinh ngạc Hạ Vân Kiệt trẻ tuổi, cùng với kỳ quái hắn cùng Dương Tiếu Mai quan hệ, không nghĩ tới thang máy mới vừa mở ra, liền thấy được như vậy kinh người một màn, dù là Diệp Đồng thân là người đại diện có không ít chuyện xử lý có kinh nghiệm, phía sau cũng là trợn tròn tròng mắt, miệng trương ở nơi nào nửa ngày cũng chưa biện pháp khép lại.

Nàng căn bản không có biện pháp tưởng tượng, vị này Hạ tiên sinh đến tột cùng cái gì đến đây, thế nhưng có thể làm cho hai vị Hollywood ngôi sao cuồng nhiệt đến loại trình độ này!

“Blythe, Linda thật cao hứng lại nhìn thấy các ngươi, ở Thượng Hải quá còn tạm được?” Hạ Vân Kiệt bất động thanh sắc thoát khỏi hai vị dáng người hỏa bạo Hollywood mỹ nữ nhiệt tình ôm nhau, sau đó nhìn các nàng cười hỏi.

“Thượng Hải rất mê người, nơi này người cũng thực nhiệt tình, ta thích Thượng Hải, bất quá duy nhất không tốt chính là không gặp được Kiệt ca ngươi, ta thật sự rất nhớ ngươi, hiện tại Thượng Đế cuối cùng làm cho ta thấy đến ngươi, thật sự rất cao hứng.” Blythe cùng Linda nói xong lại mở ra hai tay, tưởng cấp Hạ Vân Kiệt một cái nhiệt tình ôm nhau.

Nhìn hai cái dáng người hỏa bạo dương nữu lại mở ra hai tay, một đôi cực đại ngực khí bởi vì trương cánh tay động tác khoa trương cử đi ra, Hạ Vân Kiệt không khỏi có chút chột dạ lui ra phía sau một bước, cười nói:“Kính nhờ, Blythe, Linda, ta bạn gái ngay tại trước mắt đâu, các ngươi có thể hay không hơi chút thu liễm một ít, nàng hội ghen.”

“Bạn gái!” Diệp Đồng tuy rằng thân là Dương Tiếu Mai người đại diện, bất quá lại còn là lần đầu tiên nhìn thấy Hạ Vân Kiệt, cũng là lần đầu tiên biết hắn là Dương Tiếu Mai bạn trai, tròng mắt lập tức lại trợn tròn. Tuy rằng lần trước Mỹ quốc kim cầu thưởng trao giải nghi thức nàng không tham gia, nhưng nàng còn là xem qua hiện trường trao giải tần số nhìn, biết Dương Tiếu Mai bạn trai cùng trước mắt vị này bộ dạng không giống với. Chẳng lẽ nói, vị kia thần kỳ ma thuật sư bạn trai đã muốn bị Dương tiểu thư đá rớt? Đây là của nàng tân bạn trai bất thành?

Kỳ thật giật mình không chỉ có chỉ có Diệp Đồng, này bảo tiêu cũng là giật mình rối tinh rối mù, bất quá bởi vì chức nghiệp quan hệ, bọn họ còn là có thể tận lực làm cho chính mình biểu tình bảo trì bình tĩnh.

“Khanh khách, yên tâm đi Kiệt ca, chúng ta cùng dương là hảo tỷ muội, nàng là sẽ không ăn dấm chua.” Blythe cùng Linda nghe vậy đều cười khanh khách lên, bất quá cũng là không tái phác đi lên.

Gặp Blythe cùng Linda cuối cùng không tái phác đi lên, Hạ Vân Kiệt âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, cười nói:“Chúng ta còn là vào đi thôi, đừng đứng ở bên ngoài.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 962 : Siêu cấp thần tượng

Hạ Vân Kiệt ở Anh quốc Luân Đôn hoàng gia hoa viên tổng thống phòng dùng quá cơm, ở Phi Châu a cập á lô nạp qua thị ở quá tổng thống phòng, thậm chí còn tại Mỹ quốc Los Angeles Beverly sơn trang Hilton khách sạn tổng thống phòng thu thập quá Rothschild vị kia soán vị tộc trưởng, nhưng này chút tổng thống phòng lại đều không kịp trước mắt này bộ phục thức tổng thống phòng.

Phục thức khóa tầng thiết kế, bốn trăm cái bình phương mét phòng, không chỉ có có được rộng mở chủ nằm, khách nằm, độc lập khởi cư cùng dùng cơm không gian, còn có tư nhân bể bơi, mộc chất tắm nắng sàn tàu, quầy bar không gian cùng bên ngoài hoa viên cập đi ăn cơm khu vực. Tối hấp dẫn người là chủ phòng ngủ bốn phía tường, trong đó ba mặt đều là thật lớn cửa sổ sát đất, đứng ở bên trong gì một góc đều có thể cảm giác hoàng phổ giang ngay tại của ngươi dưới chân, vừa nhấc đầu có thể vừa xem giang cảnh không bỏ sót, còn có cách giang ma thiên đại lâu, ngoại than vạn quốc kiến trúc.

“Nơi này thực không sai a, ở một đêm muốn bao nhiêu tiền a?” Hạ Vân Kiệt tùy ý ở tổng thống phòng đi thăm một vòng, cuối cùng đi đến bên ngoài hoa viên, quan sát hoàng phổ giang, thuận miệng hỏi.

Bởi vì có Blythe cùng Linda ở, xuất phát từ đối với các nàng tôn trọng, Hạ Vân Kiệt nói là tiếng Anh.

“Giống như muốn sáu vạn tám ngàn tám đi.” Dương Tiếu Mai không phải thực khẳng định trả lời.

“Tuy rằng thực quý, nhưng là xem như vật có điều giá trị.” Hạ Vân Kiệt cũng sẽ theo miệng vừa hỏi, nghe vậy cười gật gật đầu nói.

“Đúng vậy, quả thật vật có điều giá trị, nơi này phong cảnh thật sự thật đẹp !” Blythe cùng Linda đón giang phong, mở ra hai tay, một bộ say mê bộ dáng.

“Ha ha, ta xem nơi này đẹp nhất phong cảnh là các ngươi ba người!” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Của ta Thượng Đế, đây là ta đời này nghe qua tối êm tai ca ngợi!” Blythe cùng Linda lập tức vẻ mặt kinh hỉ khoa trương kêu lên, mà Dương Tiếu Mai tắc vẻ mặt hạnh phúc kéo Hạ Vân Kiệt tay, tựa đầu nhẹ nhàng tựa vào đầu vai hắn.

Đang ở phía sau, chuông cửa tiếng vang lên.

“Hẳn là của ta va ly đưa đến.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ta đi mở cửa.” Blythe cùng Linda cơ hồ là cướp nói, sau đó cũng không chờ Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai phản ứng lại đây, hai người đã muốn lắc lắc kia làm cho người ta huyết mạch sôi sục vòng eo hào mông, bước nhanh hướng đại môn đi đến.

Hạ Vân Kiệt thấy thế không khỏi dở khóc dở cười lắc lắc đầu, đều có điểm không thể tin được trước mắt này hai vị tóc vàng mỹ nữ là nổi tiếng thế giới, vô số nam nhân trong lòng nữ thần Hollywood đại minh tinh.

“Kiệt ca đối với các nàng có phải hay không có ý tứ a? Ta nghe các nàng nói, ngươi vì các nàng đem Luân Đôn giải trí trùm, Stephen gia tộc đều cấp chỉnh suy sụp. Nói lên chuyện này khi, các nàng đều cảm động ở trước mặt ta lưu nước mắt.” Dương Tiếu Mai gặp Hạ Vân Kiệt biểu tình có chút phấn khích, nhịn không được tiến đến hắn bên tai, cắn hắn lỗ tai, nhẹ giọng nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy thế này mới hiểu được lần này

này hai dương nữu vì sao biểu hiện so với lần trước ở Luân Đôn còn muốn tới nhiệt tình, nguyên lai còn có tầng này nguyên nhân ở bên trong, hắn nhưng thật ra ngày đó vừa ly khai Anh quốc cũng đã đem chuyện này cấp để qua sau đầu, xử trí như thế nào sự tình là hoàn toàn giao cho Brad công tước, nay xem ra Brad công tước là trực tiếp hạ ngoan thủ. Bất quá Dương Tiếu Mai đoán cũng là dọa hắn một cú sốc, tức giận phát hạ của nàng kiều đồn nói:“Ngươi đừng nói bừa, thu thập Stephen gia tộc đối ta mà nói bất quá chính là động miệng sự tình, lại không phải đối với các nàng có ý tứ a. Hơn nữa, các nàng không phải bằng hữu của ngươi sao? Nghe các nàng nói năm đó bị Stephen gia tộc Brook phụ tử không ít ức hiếp, tự nhiên là muốn thay các nàng xả giận.”

“Ân, ta biết.” Dương Tiếu Mai nghe vậy trong lòng ngọt tư tư nhịn không được vươn đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm hạ Hạ Vân Kiệt vành tai, sau đó lại nói:“Bất quá ta thực không ngại.”

Hạ Vân Kiệt vốn bị Dương Tiếu Mai đầu lưỡi cấp liếm phải cẩn thận can đều chiến run lên, thiếu chút nữa đã nghĩ ôm lấy nàng thẳng đến phòng ngủ mà đi, bất quá nghe xong Dương Tiếu Mai sau lại bổ sung một câu, cũng là lại lập tức một trận không nói gì.

Được, nữ nhân chính là cái trời sinh mâu thuẫn thể, nếu đã muốn đã biết, làm sao đến không ngại đâu?

Làm Hạ Vân Kiệt một trận không nói gì khi, chính mang theo hành lý rương vào phục vụ sinh nhìn đến Dương Tiếu Mai thế nhưng ôm ở Hạ Vân Kiệt đầu vai, theo bên ngoài hoa viên chậm rãi đi vào phòng khách, giật mình thiếu chút nữa không có thể cầm chắc va ly.

Kia tiểu bạch kiểm, ngồi Santana 2000 người trẻ tuổi, lòng ta nữ thần thế nhưng ôm lấy hắn, ông trời a!

Cũng may vị này phục vụ sinh không thấy được vừa rồi Blythe cùng Linda giống truy tinh tộc giống nhau ôm Hạ Vân Kiệt hôn điên cuồng dạng, nếu không hắn khẳng định muốn hai mắt vừa lật, trực tiếp chết ngất đi qua.

Cuối cùng phục vụ sinh run run trong tay đem va ly phóng hảo, sau đó như nhũn ra hai chân đi hướng đại môn. Khi hắn đi đến đại môn khẩu, nghe được phía sau truyền đến Blythe ngọt phát nị thanh âm, dùng tiếng Trung kêu “Kiệt ca”, dùng tiếng Anh nói xong “Lúc này đây có thể hay không ở Thượng Hải nhiều cùng chúng ta vài ngày” Khi, phục vụ sinh rốt cục chân mềm nhũn, vội vàng lấy tay cầm lấy khung cửa, thế này mới không đặt mông ngồi dưới đất.

Ông trời a, này tiểu bạch kiểm cái gì đến đây a, không chỉ có Dương Tiếu Mai ôm lấy hắn, thế nhưng ngay cả tóc vàng mắt xanh Hollywood đại minh tinh cũng quấn quít lấy hắn, muốn hắn nhiều bồi nàng vài ngày. Người này đêm nay sẽ không liền ở nơi này, sau đó cùng này trung mĩ ba vị siêu cấp đại ngôi sao đến cái đại bị đồng miên đi?

Ông trời a, này, này cũng không tránh khỏi rất ****** ngưu bức ! Thần tượng a! Siêu cấp thần tượng a!

Đáng thương phục vụ sinh nếu biết Blythe cùng Linda là ước gì đem Hạ Vân Kiệt cấp ngủ, khả người ta Hạ đại sư còn không nguyện ý, không biết hắn lại sẽ là như thế nào một phen tâm tình.

“Dù sao lần này là nghỉ hè, các ngươi lại khó được đến Trung Quốc, ta là rất thích ý nhiều cùng các ngươi vài ngày, chỉ cần các ngươi có đương kì.” Hạ Vân Kiệt một bên cười, một bên lại bất động thanh sắc đem cánh tay theo Blythe ôm ấp rút đi ra.

Nàng kia đôi “Cự vô phách”, còn có nhâm quân hái mở ra nhiệt tình, thật là làm cho hắn có chút ăn không tiêu.

Bất quá Hạ Vân Kiệt vừa đem cánh tay theo Blythe ôm ấp trung rút ra, lại nghênh đón hai vị Hollywood đại minh tinh “Trời long đất nở” tiếng hoan hô, tiếp đến cả người lại bị “Cự vô phách”, còn có ôn hương nhuyễn ngọc cấp bao phủ.

Dù là Hạ Vân Kiệt sớm đã lĩnh giáo qua bên người hai vị dương nữu nhiệt tình, giờ khắc này cũng là bị các nàng lại bảo lại khiêu lại ôm cấp biến thành chân tay luống cuống, không biết đến tột cùng là nên đẩy ra các nàng đâu, hay là nên làm cho các nàng hoàn toàn làm càn một hồi. Thật sự là xem các nàng kia hưng phấn cao hứng bộ dáng, Hạ Vân Kiệt có chút cứng rắn không nổi tâm ! Đương nhiên từ trong trong lòng giảng, hắn còn là ẩn ẩn có chút thích bị hai vị Hollywood nữ tinh như vậy giống thần tượng giống nhau sùng bái.

Đó là một bình thường nam nhân hẳn là có bình thường tâm tính, nếu không Hạ Vân Kiệt tựu thành vô dục vô cầu đầu gỗ.

Nhìn Hạ Vân Kiệt một thần tiên nhân vật, bị hai vị dương nữu nhiệt tình chỉnh tay chân vô thố, hai tay cánh tay trương ở nơi nào không biết nên đi làm sao phóng, Dương Tiếu Mai không khỏi không có chút đi lên hỗ trợ giải vây ý tứ, ngược lại đứng ở bên cạnh vui sướng khi người gặp họa cười trộm, đem Hạ Vân Kiệt buồn bực thiếu chút nữa đã nghĩ thật mạnh phát hai hạ bên thân này hai vị dương nữu mĩ mông đến kích thích một chút Dương Tiếu Mai.

Nhưng cuối cùng Hạ Vân Kiệt còn là không dám đánh đi xuống, vừa đến hắn biết Dương Tiếu Mai áp căn sẽ không hội để ý này, thứ hai, hắn biết này một bàn tay nếu chụp được đi, bên người này hai dương nữu không

hoàn toàn điên mất không thể, nói không chừng nửa đêm liền dám cởi hết quần áo leo lên chính mình giường.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 963 : Có vị sư tỷ muốn tới

“Ngồi mười mấy giờ phi cơ, hiện tại nếu va ly đã muốn đưa lại đây, ta còn là đi trước rửa mặt một chút. Tiếu Mai, ngươi ở cái nào phòng?” Cuối cùng Hạ Vân Kiệt cũng chỉ có thể bất đắc dĩ hung hăng trừng mắt nhìn Dương Tiếu Mai liếc mắt một cái, nói.

Dương Tiếu Mai tuy rằng rõ ràng biết Hạ Vân Kiệt cũng không phải thật sự sinh nàng khí, nhưng thấy hắn hướng nàng trừng mắt, còn là hướng hắn ói ra hạ tiểu cái lưỡi thơm tho, rụt hạ cổ, nhu thuận trả lời:“Blythe cùng Linda biết mấy ngày nay ngươi sẽ đến Thượng Hải, cho nên không nên đem chủ nằm tặng cho ta ở, ta hiện tại liền cho ngươi đi chuẩn bị.”

Blythe cùng Linda tự nhiên biết ngồ mười mấy giờ phi cơ là mệt chết đi sự tình, cũng là không dám tái quấn quít lấy Hạ Vân Kiệt, chính là trong lòng khó tránh khỏi có chút kỳ quái, Hạ Vân Kiệt là từ đâu bay tới Thượng Hải, thế nhưng muốn phi mười mấy giờ.

Rốt cục thoát khỏi hai cái điên cuồng Hollywood “Fan”, Hạ Vân Kiệt kéo va ly vào chủ phòng ngủ.

Chủ phòng ngủ phòng rửa mặt, Dương Tiếu Mai sớm đã đứng ở rửa mặt trì trước mặt giúp Hạ Vân Kiệt nói không chủ định, đổ nước, không có tay thêu hoa sườn xám đem thân thể của nàng bao mặt ngoài có hứng thú, đường cong lộ, hơn nữa từ phía sau xem, cũng có một phen phong vị.

Tuy rằng phía trước Hạ Vân Kiệt ở phòng khách trung hung hăng trừng nàng, kỳ thật trong lòng thật là yêu cực này ra nước bùn mà bất nhiễm xinh đẹp nữ nhân, thấy thế kìm lòng không được liền đi tiến lên, từ phía sau thân thủ ôm lấy nàng chích kham trong suốt nắm chặt

vòng eo.

Cảm nhận được phía sau quen thuộc nam nhân hơi thở, còn có hắn hai giữa hai chân lơ đãng toát ra đến kia một cỗ khí phách, Dương Tiếu Mai kìm lòng không được phát ra “Anh” một tiếng, mông theo bản năng liền nhéo xoay.

“Ngươi này tiểu yêu tinh, muốn mạng người sao?” Hạ Vân Kiệt thấy thế vội vàng buông lỏng tay ra. Lập tức đi ra bữa tối thời gian, bên ngoài còn có hai Hollywood nữ ngôi sao chờ đâu, Hạ Vân Kiệt cũng không dám ở phía sau cùng Dương Tiếu Mai đến cái ban ngày tuyên dâm.

Gặp Hạ Vân Kiệt mắng chính mình tiểu yêu tinh, Dương Tiếu Mai không khỏi không tức giận, ngược lại quay người lại, hai tay liền vòng ở hắn trên cổ, một đôi hoa đào mắt ngập nước tràn ngập khiêu khích nhìn hắn, dịu dàng nói:“Người ta sẽ làm của ngươi tiểu yêu tinh thôi!”

Nói hướng Dương Tiếu Mai liền nhắm hai mắt lại, giơ lên nàng kia kiều diễm ướt át gợi cảm môi đỏ mọng.

“Ta còn không đánh răng đâu!” Hạ Vân Kiệt nhìn trước mắt gợi cảm đến tận xương tủy nữ nhân, đau khổ áp lực nội tâm kích tình, thấp giọng nói.

Trả lời Hạ Vân Kiệt cũng là thấu càng gần môi đỏ mọng, còn có bởi vì bất mãn mà hơi hơi mân mê.

“Thật sự là muốn nhân mệnh a!” Hạ Vân Kiệt thấy thế thế nào còn có thể kiềm chế được, thần liền thật mạnh hôn lên đi.

Tứ phiến thần thiếp đến cùng nhau sẽ thấy cũng khó xá khó phân, hồi lâu thẳng đến Dương Tiếu Mai khí đều có điểm suyễn bất quá đến khi, thế này mới ý do chưa hết phân mở ra.

“Mau rửa mặt đi, ta giúp ngươi tìm tắm rửa quần áo.” Làm Dương Tiếu Mai hoãn một hơi, Hạ Vân Kiệt tưởng lại cùng nàng thân thiết một hai khi, cô gái nhỏ này lại một cái lắc mình trốn ra phòng tắm, đứng ở cửa chớp giảo hoạt mà bướng bỉnh mị nhãn đối hắn nói.

Hạ Vân Kiệt cúi đầu nhìn nhìn đã muốn đáp nổi lên lều trại tiểu huynh đệ, nhìn nhìn lại ném xuống một câu lại xoay người lắc lắc thướt tha vòng eo đi giúp hắn tìm tắm rửa quần áo yêu tinh hại người, không khỏi cười khổ lắc lắc đầu, cuối cùng còn là thành thành thật thật cầm lấy bàn chải đánh răng bắt đầu đánh răng.

Hiện tại chung quy không phải thích hợp thời gian a!

Rửa mặt một phen, lại vọt tắm rửa, Hạ Vân Kiệt bọc khăn tắm một thân nhẹ nhàng khoan khoái đi ra phòng tắm.

Phòng ngủ, Dương Tiếu Mai sớm đã giúp hắn chuẩn bị tốt vui mừng quần áo, gặp Hạ Vân Kiệt chính là vòng eo khỏa điều khăn tắm, lộ ra rắn chắc trong ngực, một đôi mị nhãn lập tức liền trở nên ngập nước.

“Kiệt ca ngươi không trách ta đi?” Dương Tiếu Mai đi lên tiến đến, đem mặt dán tại hắn trong ngực, nhẹ tay khẽ vuốt vuốt kia một khối khối đột khởi bắp thịt, thấp giọng nói.

“Ta trách ngươi làm gì? Bất quá ngươi còn như vậy đi xuống, ta đây đã có thể thật muốn bất cứ giá nào.” Hạ Vân Kiệt bắt lấy Dương Tiếu Mai tay, không cho nàng tiếp tục vuốt ve đi xuống.

“Kiệt ca là cái đại sắc lang!” Dương Tiếu Mai trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, bất quá cũng là cũng không dám nữa đi khiêu khích hắn, cầm lấy quần áo hầu hạ

hắn mặc.

Thay nhẹ nhàng khoan khoái sạch sẽ quần áo, Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai đi ra phòng ngủ.

Nhìn thấy bọn họ hai người theo phòng ngủ đi ra, Blythe cùng Linda đều dùng kinh ngạc ánh mắt nhìn bọn hắn chằm chằm xem.

Hạ Vân Kiệt không thấy biết các nàng ánh mắt, Dương Tiếu Mai cũng là xem đã hiểu, ửng đỏ mặt tiến lên hướng các nàng mọi người đều trừng mắt nhìn liếc mắt một cái, nói:“Ngươi nghĩ rằng ta cùng Kiệt ca là các ngươi người Mỹ quốc sao?”

“Chúng ta Mỹ quốc nhân cũng không có các ngươi tốt như vậy kiên nhẫn, hì hì, đương nhiên chúng ta Mỹ quốc nhân cũng rất ít có nhanh như vậy tốc độ !” Blythe cùng Linda nghe vậy thế này mới vẻ mặt thoải mái, lập tức lại lập tức vẻ mặt ái muội nói.

Hạ Vân Kiệt cho dù tái trì độn, phía sau cũng hiểu được Blythe cùng Linda vừa rồi vì cái gì dùng kinh ngạc ánh mắt theo dõi hắn cùng Dương Tiếu Mai xem, nguyên lai các nàng thế nhưng nghĩ đến hắn hội nhân cơ hội cùng Dương Tiếu Mai ở trên giường đại chiến một hồi, cho nên thấy bọn họ nhanh như vậy đi ra đều cảm thấy thực kinh ngạc.

“Blythe, Linda, cẩn thận ta cấp lão Tommy gọi điện thoại, làm cho hắn hủy bỏ các ngươi sở hữu đương kì, gặp các ngươi còn dám không dám mãn đầu óc miên man suy nghĩ.” Hiểu được sau, Hạ Vân Kiệt tức giận trừng mắt nói.

Này hai dương nữu, thật đúng là càng ngày càng làm càn !

Gặp Hạ Vân Kiệt tựa hồ thực sự chút giạn, lại thấy hắn nhắc tới lão Tommy, làm cho hắn hủy bỏ các nàng sở hữu đương kì, Blythe cùng Linda lập tức liền như đã bị kinh hách con mèo nhỏ mễ giống nhau, cúi đầu, ngay cả đại khí cũng không dám suyễn một chút.

Nói đùa, ngay cả Tây Ban Nha t5 đài truyền hình, Luân Đôn giải trí đại ngạc Stephen gia tộc, đều đơn giản là Kiệt ca một câu, nói đổ gục, thật muốn hắn giận, kia còn rất cao?

Gặp chính mình tùy tiện một câu, Blythe cùng Linda lập tức sợ tới mức ngay cả đại khí cũng không dám suyễn một chút, Hạ Vân Kiệt thế này mới hiểu được trước mắt này hai vị dương nữu tuy rằng rất nhiều thời điểm ở chính mình trước mặt biểu hiện nhiệt tình không bị cản trở, không cái quy củ, nhưng kỳ thật ở sâu trong nội tâm lại còn là sợ cực chính mình, lập tức tâm lại không khỏi nhuyễn xuống dưới, nói:“Tốt lắm, tốt lắm, coi như ta chưa nói quá đi, các ngươi yêu thế nào được cái đó đi.”

“Kiệt ca ngài thực không tức giận chúng ta?” Blythe cùng Linda nghe vậy thật cẩn thận hỏi.

“Các ngươi đều như vậy, ta dám giận các ngươi sao?” Hạ Vân Kiệt trắng các nàng liếc mắt một cái nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt xem thường các nàng, hai người lại lập tức lùi về cổ, lại trở nên đại khí cũng không dám suyễn một chút.

“Được rồi, ta thực không giận các ngươi, vừa rồi chính là theo các ngươi nói đùa.” Hạ Vân Kiệt thấy thế đành phải bất đắc dĩ nói.

“Thật sự?”

“Thật sự!”

“Vậy ngươi không gọi điện thoại cấp lão Tommy ?”

“Không gọi.”

“Thật sự?”

“Các ngươi nếu hỏi lại có phải hay không thật sự, ta đã có thể thực đánh.” Cuối cùng Hạ Vân Kiệt đành phải lại banh nổi lên mặt.

“A, Kiệt ca vạn tuế! Ta chỉ biết Kiệt ca là chúng ta tốt nhất bằng hữu, khẳng định sẽ không thực giận chúng ta!” Nhưng lúc này đây Hạ Vân Kiệt nghênh đón cũng là Blythe cùng Linda bùng nổ thức tiếng hoan hô.

“Nếu như vậy khẳng định, vừa rồi vì cái gì còn như vậy sợ hãi?” Hạ Vân Kiệt tức giận hỏi.

“Hì hì, các ngươi người Trung Quốc không phải yêu nhất giảng mặt mũi sao? Kiệt ca ngài là thật chính đại nhân vật, chúng ta đương nhiên cấp cho ngài một cái thật to mặt mũi!” Blythe cùng Linda trả lời.

Xem ra đối này đó dương nữu sẽ không hẳn là mềm lòng, Hạ Vân Kiệt trong lòng nghĩ, nhưng trên mặt lại kìm lòng không được lộ ra tươi cười, nói:“Xem ra các ngươi lập tức sẽ trở thành Trung Quốc thông, ngay cả này đều biết đến.”

“Đó là tự nhiên, ta cùng Linda đều đã muốn bắt đầu học tiếng Trung. Bất quá nói thật tiếng Trung thật đúng là khó học a, hơn nữa kia tự, Thượng Đế a, nếu không bởi vì chúng ta thật sự quá yêu Kiệt ca ngài, đánh chết ta, ta cũng không đi học tiếng Trung.” Blythe nói.

Hạ Vân Kiệt thật đúng là không nghĩ tới chính mình còn có thể kéo Hollywood nữ ngôi sao học tiếng Trung nhiệt

tình, không khỏi sửng sốt một hồi lâu nhi, mới cười nói:“Chúng ta Trung Quốc có năm ngàn năm đã lâu lịch sử, văn hóa bác đại tinh thâm, của nàng văn tự đương nhiên không dễ dàng học a. Bất quá chỉ cần còn thật sự học, ngươi hội phát hiện thu hoạch rất nhiều.”

“Liền vì Kiệt ca những lời này, chúng ta cũng nhất định hội cố gắng học tiếng Trung.” Blythe cùng Linda khó được vẻ mặt nghiêm túc nói.

Hạ Vân Kiệt nhìn trước mắt hai trương nghiêm túc xinh đẹp khuôn mặt, trong lòng còn là khó tránh khỏi có chút cảm động, gật gật đầu nói:“Thời gian cũng kém không nhiều lắm, các ngươi xem nếu không buổi tối tạm thời ở trong này ăn? Vừa vặn ta còn có hai bằng hữu hôm nay cũng ở nơi này, ta đem bọn họ cũng kêu lên đến cùng nhau.”

“Chỉ cần cùng Kiệt ca cùng một chỗ ăn cơm, làm sao đều được.” Blythe cùng Linda thân là Hollywood đang hồng nữ ngôi sao, miệng tử tự nhiên cũng là ngọt thật sự, nghe vậy lập tức nói. Nhưng thật ra Dương Tiếu Mai nghe vậy đột nhiên nhớ tới phía trước một vị người mẫu giới sư tỷ cấp nàng gọi điện thoại, nói muốn lại đây xem nàng, lúc ấy nàng là đáp ứng xuống dưới. Sau lại Hạ Vân Kiệt vừa đến, nhất kích động nhất vui mừng, nàng nhưng thật ra đem chuyện này cấp đã quên. Bất quá theo điểm này đến xem, vị kia sư tỷ trong lòng hắn địa vị hiển nhiên thực bình thường, chủ yếu còn là thôi không ra tình cảm.

“Tiếu Mai ngươi có cái gì vấn đề sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Dương Tiếu Mai nghe xong sau chưa nói đi, ngược lại một bộ muốn nói lại thôi bộ dáng, không khỏi tò mò hỏi.

“Đương nhiên không thành vấn đề, chính là vừa rồi ngươi tới tiền, ta trước kia cùng cái người mẫu công ty một vị sư tỷ gọi điện thoại lại đây, nói nàng hôm nay

cũng ở tại duyệt hào khách sạn, trễ chút muốn lại đây theo ta tự ôn chuyện. Lúc ấy ta không nghĩ tới ngươi cũng đến duyệt hào khách sạn đáp ứng xuống dưới, hiện tại……” Dương Tiếu Mai mặt mang một tia khó xử sắc nói.

Hạ Vân Kiệt nghe được một nửa kỳ thật cũng đã đoán được Dương Tiếu Mai nói kia sư tỷ rất khả năng chính là hắn ở trên máy bay đụng tới Thi Nhã Thiến, chính là mặc kệ kia Thi Nhã Thiến là cái dạng gì người, nhưng dù sao cũng là Dương Tiếu Mai sư tỷ, nếu Dương Tiếu Mai đã muốn đáp ứng rồi, Hạ Vân Kiệt cho dù rõ ràng không thích nàng, phía sau nhưng cũng là không tốt cùng Dương Tiếu Mai nói làm cho nàng đừng tới. Cho nên không đợi Dương Tiếu Mai đem nói cho hết lời, liền cười nói:“Ta còn nghĩ đến ngươi nghĩ ra đi ăn cơm đâu, nếu là ngươi trước kia sư tỷ muốn lại đây nhìn ngươi, kia có cái gì làm khó.”

Dương Tiếu Mai lo lắng Hạ Vân Kiệt cũng không thích ở nàng vòng bằng hữu trước mặt cho sáng tỏ, cho nên mới cảm giác có chút khó xử, nay thấy hắn không ngại, tự nhiên là thực vui vẻ, cười nói:“Ta là lo lắng ngươi không nghĩ để cho người khác biết thôi.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 964 : Ai cho phép các ngươi đi lên ?

“Của ngươi mê điện ảnh là tự nhiên không thể biết đến, nếu không ta sợ trên đường đều đã có người cầm đao chém ta. Về phần ngươi bằng hữu, đương nhiên không quan hệ a.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ai chém được quá ngươi nha!” Dương Tiếu Mai phong tình vạn chủng trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sẳng giọng.

“Hai đấm khó địch bốn tay, hảo hán đánh không lại nhiều người a. Của ngươi mê điện ảnh là trải rộng toàn thế giới, ta làm sao đánh thắng được a!” Hạ Vân Kiệt nói đùa nói.

“Khanh khách, ngươi chỉ biết giễu cợt người ta!” Dương Tiếu Mai nghe vậy lại trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, bất quá xem nàng cười khanh khách bộ dáng, hiển nhiên rất là vui vẻ.

“Kiệt ca ngươi thân thủ đến tột cùng có bao nhiêu lợi hại? Đánh ngã bên ngoài chúng ta mang đến bốn bảo tiêu sao?” Blythe cùng Linda nhưng thật ra không cười, mà là rất là tò mò nhìn Hạ Vân Kiệt hỏi.

Ở Los Angeles Beverly sơn trang Hilton khách sạn, kim cầu thưởng trao giải tiệc tối, Blythe cùng Linda đều là gặp qua Hạ Vân Kiệt thần kỳ “Thuật dịch dung”. Lúc ấy các nàng cùng còn có đang ở đây [mạt thế thiên sứ] đạo diễn Cameron đều cảm thấy rất là khiếp sợ, cũng làm cho bọn họ nhớ tới Lý An tiên sinh đạo diễn [ngọa hổ tàng long] bên trong vượt nóc băng tường thần kỳ công phu, xuất phát từ tò mò, Cameron hỏi cái này thần kỳ công phu có phải hay không cũng giống hắn thần kỳ thuật dịch dung giống nhau chân thật tồn tại, lúc ấy Hạ

Vân Kiệt nói cho hắn không cần hoài nghi vượt nóc băng tường chân thật tính. Sau đó bọn họ đều thập phần kinh hãi hỏi Hạ Vân Kiệt có phải hay không cũng biết vượt nóc băng tường, bất quá Hạ Vân Kiệt chính là cười cười không có thừa nhận nhưng cũng không có phủ nhận. Cho nên vấn đề này vẫn đều quấn quanh ở Blythe cùng Linda trong đầu, hôm nay gặp Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai nói đến đánh nhau sự tình, hai người liền nhịn không được nói bóng nói gió lên.

Thật sự là các nàng không thể tưởng tượng, giống kiệt ca như vậy gầy cánh tay gầy chân người phương đông, thế nhưng có thể vượt nóc băng tường, dĩ nhiên là Trung Quốc trong truyền thuyết võ lâm cao thủ.

“Khanh khách, ngươi thế nhưng hỏi Kiệt ca đánh thắng được đánh không lại ngươi mang đến kia bốn người?” Dương Tiếu Mai nghe vậy nhịn không được khanh khách lên tiếng nở nụ cười.

“Ngươi cười cái gì? Chẳng lẽ Kiệt ca thật sự có thể một cái đánh Mike bọn họ bốn?” Blythe cùng Linda gặp Dương Tiếu Mai khanh khách cất tiếng cười to, không khỏi trợn tròn tròng mắt hỏi.

Các nàng thật sự rất khó nhận một cái lớn lên giống Kiệt ca giống nhau tư văn nhã nhặn bạch bạch tịnh tịnh nam nhân, có thể đả đảo bốn trải qua quá nghiêm khắc cách huấn luyện Mỹ quốc tư nhân bảo tiêu. Tựa như các nàng ngay từ đầu rất khó nhận Kiệt ca một người Trung Quốc thế nhưng có thể làm cho lão Tommy ở trước mặt hắn biểu hiện tượng chích con mèo nhỏ giống nhau nghe lời. Bất quá ít nhất người sau là các nàng tận mắt nhìn thấy, không tin cũng phải tin, nhưng người trước nếu không phải tận mắt nhìn thấy, các nàng tổng rất khó nhận.

Bởi vì này thật sự là hai cái hoàn toàn bất đồng số

lượng cấp đối lập.

“Đó là đương nhiên, còn nhớ rõ Tatiana sao? Của ta liên bang Nga tư nhân bảo tiêu.” Dương Tiếu Mai hỏi.

“Đương nhiên nhớ rõ, thân thủ của nàng thật sự rất khủng bố, một nữ nhân thế nhưng có thể quét ngang Mike bốn người, trời ạ, Mike nhưng là ta lương cao cam kết tới được cao thủ a, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, thật là không thể tin được. Đáng tiếc ngươi không chịu đem nàng tặng cho ta, bằng không mang như vậy một vị tư nhân bảo tiêu đi ra ngoài, thật là nhiều phong cách a!” Blythe cùng Linda gật đầu nói, nói chuyện khi trên mặt tình không tự kìm hãm được toát ra một chút không thể tưởng tượng biểu tình, hiển nhiên đến bây giờ các nàng còn là có chút không thể nhận kia sự thật.

“Ta nói cho các ngươi một kiện bí mật, Tatiana kỳ thật trước kia cũng không phải rất lợi hại, phỏng chừng nhiều nhất cũng cũng chỉ có thể cùng Mike bất phân thắng bại, bất quá gặp Kiệt ca sau, nàng liền trở nên như vậy lợi hại, ngươi nói Kiệt ca đánh thắng được đánh không lại Mike bốn người?” Dương Tiếu Mai mặt mang mỉm cười nói.

Dù sao Blythe cùng Linda cùng Hạ Vân Kiệt quan hệ tốt như vậy, cũng biết hắn một ít lợi hại chỗ, điểm ấy tiểu bí mật lấy ra nữa nói một câu đương nhiên vô phương.

Bất quá ở Dương Tiếu Mai xem ra này bất quá chính là cái tiểu bí mật, nhưng nghe được Blythe cùng Linda tròng mắt đều thiếu chút nữa muốn rơi xuống trên mặt đất. Các nàng đều là người thông minh, đương nhiên hiểu được Dương Tiếu Mai lời nói nói che dấu ngôn ngoại ý.

Bất quá dù là các nàng đã muốn hiểu được Dương Tiếu Mai ngôn ngoại ý, cũng biết Dương Tiếu Mai sẽ không

cuống các nàng, nhưng như trước rất nhanh còn là một bộ không dám tin bật thốt lên kinh hô:“Điều này sao có thể? Ý của ngươi là Tatiana là Kiệt ca dạy đi ra ?”

Kinh hô khi Blythe cùng Linda đều lấy mắt nhìn Hạ Vân Kiệt, hy vọng theo hắn trong miệng được đến khẳng định đáp án còn có càng tiến thêm một bước tin tức, bất quá Hạ Vân Kiệt mới sẽ không nhàm chán đến cùng các nàng hai khoe ra chính mình võ công, cũng lười cùng các nàng bát quái loại chuyện này, thấy thế trực tiếp chuyển hướng đề tài hỏi:“Đúng rồi, lần này như thế nào không thấy được Tatiana?”

“Nhà nàng có điểm việc gấp, mấy ngày nay bay liên bang Nga đi.” Dương Tiếu Mai trả lời.

“Nguyên lai là như vậy, ta nói như thế nào không gặp được nàng đâu. Tốt lắm các ngươi trước tán gẫu trong chốc lát, ta đi xuống nhìn xem ta bằng hữu chuẩn bị tốt không có, thuận tiện đem bọn họ dẫn tới, các ngươi đều là đại minh tinh, không có người dẫn đường là khẳng định vào không được này cửa.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu cười nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt không có hứng thú đàm võ công sự tình, Blythe cùng Linda cũng là không dám quấn quít lấy hắn tiếp tục truy vấn, cùng Dương Tiếu Mai cùng nhau hướng hắn điểm điểm, nói thanh tốt.

Dương Tiếu Mai gặp Hạ Vân Kiệt hiển nhiên không nghĩ trước mặt người ở bên ngoài quá nhiều đàm luận hắn phương diện này sự tình, cho nên hắn sau khi rời khỏi, làm Blythe cùng Linda lại hỏi khi, nàng chính là gật gật đầu nói thanh “Xem như đi”, xem như trả lời hai người vừa rồi vấn đề

Bất quá dù là như thế, cũng đem được đến khẳng định đáp án Blythe cùng Linda cấp khiếp sợ liên tục “Của ta

Thượng Đế, của ta Thượng Đế" Liên tục kinh hô. Thật sự là các nàng rất khó tưởng tượng Hạ Vân Kiệt như vậy một người trẻ tuổi thoạt nhìn tư văn nhã nhặn, bạch bạch tịnh tịnh, thế nhưng có thể đem một nữ nhân dạy thành một cao thủ đánh bốn thân thể khoẻ mạnh Mỹ quốc tư nhân bảo tiêu.

Đáng thương Blythe cùng Linda may mắn không biết, các nàng cảm nhận trung tư văn nhã nhặn, bạch bạch tịnh tịnh Kiệt ca chính là ở Tatiana trên đầu ấn một chút, nàng liền trở nên như vậy lợi hại, nếu không khôgn khiếp sợ chết ngất đi qua không thể.

Hạ Vân Kiệt gõ 603 phòng môn, Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã đều đã muốn thu thập thỏa đáng đang đợi hắn. Thấy hắn đến đây, vội vàng đem hắn dẫn vào phòng ở, nói cấp cho hắn phao trà uống.

"Không cần, đi ta bên kia đi, buổi tối chúng ta sẽ không đi ra ngoài ăn, làm cho người ta đưa cơm đi lên, thuận tiện giới thiệu ngươi nhận thức một chút bằng hữu của ta." Hạ Vân Kiệt hơi chút nhìn quét phòng một vòng, khoát tay cười nói.

"Cảm ơn Kiệt ca, kia phiền toái ngươi." Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã biết Hạ Vân Kiệt tính cách, nghe vậy không cùng hắn khách khí, cười gật gật đầu, sau đó đi theo hắn đi ra cửa.

"Kiệt ca, ngài kia bằng hữu là ai vậy? Có phải hay không Thượng Hải cái gì đại nhân vật?" Nữ nhân lòng hiếu kỳ luôn cường một ít, ra phòng, Triệu Tiểu Nhã liền nhịn không được tò mò hỏi.

"Ha ha, nhìn thấy ngươi sẽ biết." Hạ Vân Kiệt cười cười trả lời.

Triệu Tiểu Nhã gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, sẽ không

dám tiếp tục hỏi đi xuống, trong lòng ở âm thầm cân nhắc, Thượng Hải có nào đại nhân vật chính mình là vừa thấy mặt chỉ biết, mà Trương Văn Bân tắc nhớ tới Hạ Vân Kiệt phía trước nói qua muốn giới thiệu Dương Tiếu Mai cho bọn hắn nhận thức sự tình, hai mắt không khỏi mạnh sáng ngời, lộ ra một chút kinh hỉ biểu tình, nghĩ rằng, hay là Kiệt ca hiện tại muốn dẫn chúng ta đi gặp là Dương Tiếu Mai cùng hai vị Hollywood nữ ngôi sao?

Như vậy nhất tưởng, Trương Văn Bân không khỏi lại là kích động lại là có chút khẩn trương đứng lên.

Dù sao Trương Văn Bân cũng mới phát tài không bao lâu, mà Dương Tiếu Mai còn có Blythe, Linda gì một cái đều là quốc tế cấp siêu sao, nhưng lại đều là siêu cấp đại mỹ nữ, chỉ cần là nam nhân, nhớ tới lập tức muốn gặp đến các nàng, cũng cùng các nàng cùng nhau ăn cơm, liền khó tránh khỏi hội kích động khẩn trương.

“Này tổng thống phòng chính là không giống với, thang máy đều là chuyên dụng cao đến.” Vào thang máy, Triệu Tiểu Nhã không khỏi có chút cảm khái nói, trong lòng lại càng phát ra tò mò Hạ Vân Kiệt bằng hữu đến tột cùng là ai.

“Ha ha, như vậy cảm khái làm gì, ngươi hiện tại tốt xấu cũng là hàng tỉ phú bà, chẳng lẽ còn ở không nổi tổng thống phòng sao?” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ở đương nhiên ở được rất tốt, nhưng là một buổi tối năm sáu vạn, thật đúng là luyến tiếc dùng. Nói đến nói đi còn là tiền không đủ nhiều a, chờ ngày nào đó nhà chúng ta Văn Bân thượng Forbes phú hào bảng, ta nhất định phải ở một lần tổng thống phòng.” Triệu Tiểu Nhã nói.

“Các ngươi lòng của phụ nữ a chính là vĩnh viễn chưa

đủ, nhớ tới hơn một năm trước, chúng ta nhà máy bia Kim Lộ là cái gì trạng huống, ta lại là cái gì trạng huống, nay bởi vì Kiệt ca duyên cớ phát triển đến bây giờ như vậy bộ, ngươi đều thành hàng tỉ phú bà, thế nhưng còn không thỏa mãn.” Trương Văn Bân lắc đầu nói.

“Như thế nào không được sao?” Triệu Tiểu Nhã trắng Trương Văn Bân liếc mắt một cái nói.

“Đương nhiên đi.” Trương Văn Bân vội vàng nói.

Hạ Vân Kiệt gặp đôi lại bắt đầu đấu võ mồm, không khỏi vui vẻ nở nụ cười.

Chính cười là lúc, thang máy mở ra.

Thang máy vừa mở ra, Triệu Tiểu Nhã liếc mắt một cái liền thấy được một thân màu đen lạnh lùng bảo tiêu, có người nước ngoài cũng có người Trung Quốc. Dù là Triệu Tiểu Nhã nay coi như là phú bà một quả, lúc này cũng là khó tránh khỏi cảm thấy từng trận khẩn trương, nghĩ rằng Kiệt ca bằng hữu quả nhiên không phải người bình thường.

Trương Văn Bân cũng là từng trận khẩn trương, bất quá hắn khẩn trương cũng là lập tức muốn gặp đến ba vị siêu cấp mỹ nữ siêu sao.

Bất quá Hạ Vân Kiệt lại ở phía sau hơi hơi nhíu hạ mày, bởi vì hắn thấy được chính nhấc tay chuẩn bị ấn chuông cửa Thi Nhã Thiến cùng Ngụy Thần.

Quả nhiên là bọn hắn!

Làm Hạ Vân Kiệt chú ý tới Thi Nhã Thiến cùng Ngụy Thần, bọn họ tựa hồ cũng có cảm ứng, quay đầu hướng thang máy phương hướng nhìn lại.

Gặp là Hạ Vân Kiệt bọn họ, Ngụy Thần cùng Thi Nhã Thiến lập tức liền thay đổi sắc mặt, Ngụy Thần lại buông xuống đang chuẩn bị ấn chuông cửa tay, bình tĩnh mặt, đi nhanh hướng Hạ Vân Kiệt bọn họ nghênh đón.

“Các ngươi đến nơi đây tới làm gì? Có biết hay không nơi này là địa phương nào? Ai cho phép các ngươi đi lên ?” Ngụy Thần đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, chỉ vào bọn họ một bộ trên cao nhìn xuống chất vấn.

Ngụy Thần vốn là là tâm cao khí ngạo chủ, lại là duyệt hào khách sạn thiếu cổ đông, nay đến chính mình địa bàn, tự nhiên khí diễm kiêu ngạo, một chút cũng không đem trước mắt này ba vị “Nhà giàu mới nổi” Để vào mắt.

“Chính là, nơi này nhưng là đại nhân vật ở địa phương, cũng không phải là các ngươi có mấy cái tiền trinh là có thể tùy tiện sấm địa phương.” Thi Nhã Thiến vẻ mặt cười nhạo châm chọc nói.

Chương 965 : Lão tử có tiền

“Nơi này ở là không phải đại nhân vật ta không biết, bất quá ta lại biết trụ là bằng hữu của ta. Còn có muốn nói khởi tiền đến, liền các ngươi thật đúng là không xứng theo ta đề tiền này tự. Hiện tại mời các ngươi cút đi, nơi này không chào đón các ngươi.” Hạ Vân Kiệt cũng là so với đối phương càng thêm khinh thường, càng thêm trên cao nhìn xuống thản nhiên nói.

“Ngươi, ngươi thế nhưng bảo chúng ta cút đi! Khanh khách, cười chết ta, ngươi có biết vị này Ngụy thiếu là ai chăng? Nói ra hù chết ngươi, Santana nam!” Thi Nhã Thiến nghe nói Hạ Vân Kiệt thế nhưng gọi bọn hắn cút đi, đầu tiên là nao nao, theo sát sau tựa như nghe được trên đời này tối hoang đường sự tình, khanh khách lên tiếng nở nụ cười, nói đến mặt sau còn cố ý nghiền ngẫm từng chữ một địa điểm ra “Santana” Ba chữ.

Santana, đối với bình thường gia đình mà nói, có được một chiếc như vậy xe hơi coi như là thực không sai, ít nhất coi như là có xe bộ tộc. Nhưng này ba chữ xuất từ Thi Nhã Thiến chi khẩu, cũng là tràn ngập làm thấp đi trào phúng hương vị, nghe đứng lên phá lệ chói tai.

“Uy, ngươi này tiểu ngôi sao nói cái gì đâu? Kiệt ca ngồi cái gì xe quan ngươi đánh rắm!” Phía trước ở trên máy bay, đối phương không có chỉ tên nói họ châm chọc khiêu khích cũng liền thôi, nay lại chỉ vào Hạ Vân Kiệt chửi bậy trào phúng, Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã tự nhiên sẽ không chịu phạm, lập tức tiến lên cùng đối phương đối mắng, hơn nữa Triệu Tiểu Nhã thoạt nhìn coi như thanh tú, chỉ khi nào thực cùng người đối mắng đứng lên, cũng là tay chống eo, rất có người đàn bà chanh chua tư thế.

“Ngươi, ngươi dám mắng ta là tiểu ngôi sao! Lão nương

ta……” Thi Nhã Thiến kiêng kị nhất chính là mọi người đem nàng làm hai ba lưu tiểu ngôi sao đối đãi, cho nên liều mạng sao chuyện xấu, chính là muốn cho người khác hiểu được, nàng Thi Nhã Thiến là vòng giải trí có uy tín danh dự đại minh tinh. Cho nên vừa nghe đến Trương Văn Bân đôi thế nhưng kêu nàng tiểu ngôi sao, nhất thời Thi Nhã Thiến như mèo bị đạp trúng cái đuôi giống nhau, âm thanh kêu lên.

“Tốt lắm, cùng loại này nhà giàu mới nổi có cái gì hảo so đo, gọi người đem bọn họ đuổi đi chính là.” Ngụy hiếm thấy Thi Nhã Thiến đại chịu kích thích bộ dáng, một phen giữ chặt nàng, vẻ mặt khinh thường nói.

“Đúng, đúng, đuổi bọn hắn đi! Các ngươi, các ngươi còn đứng làm gì?” Thi Nhã Thiến phía sau cũng đột nhiên bừng tỉnh lại đây, chính mình cái gì thân phận a, như thế nào có thể cùng này ba cái chỉ ngồi được rất tốt Santana nhà giàu mới nổi nói chuyện động thủ đâu, này nếu truyền ra đi còn không bằng rơi chậm lại thân phận. Vì thế Thi Nhã Thiến lập tức quay đầu hướng chính sửng sốt một khuôn mặt, do dự mà muốn hay không tiến lên đây bảo tiêu thét to.

Một vị Hoa nhân bảo tiêu gặp Thi Nhã Thiến hướng bọn họ thét chói tai, nhanh chóng đi lên tiến đến, nhìn thoáng qua Hạ Vân Kiệt bọn họ ba người, sau đó hướng Thi Nhã Thiến thi lễ nói:“Thi tiểu thư, ta nghĩ các ngươi cùng vị tiên sinh này trong lúc đó khẳng định có cái gì hiểu lầm, vị tiên sinh này xác thực quả thật thật là Dương tiểu thư các nàng bằng hữu.”

“Cái gì? Ngươi nói Dương Tiếu Mai cùng này ba nhà giàu mới nổi là bằng hữu!” Thi Nhã Thiến nghe vậy không thể tưởng tượng kêu lên. Nàng còn tưởng rằng này ba nhà giàu mới nổi là Dương Tiếu Mai các nàng fan, gặp vừa vặn Dương Tiếu Mai cũng theo chân bọn họ ở cùng cái khách sạn, sau đó liền tự cho là có điểm

tiền, không biết trời cao đất rộng chạy đến tổng thống phòng đến, không nghĩ tới bảo tiêu thế nhưng nói cho nàng, này ba cái tên thế nhưng thật là Dương Tiếu Mai bằng hữu.

“Cái gì? Trời ạ, Kiệt ca, ngài nói bằng hữu là Dương Tiếu Mai!” Đi theo cùng nhau thét chói tai còn có Triệu Tiểu Nhã, nàng cũng là nằm mơ cũng không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt bằng hữu dĩ nhiên là nàng trong lòng thần tượng. Nhất tưởng khởi đợi lát nữa còn có thể cùng nàng cùng nhau cùng ăn bữa tối, trong lòng liền kích động không được.

“Này Dương Tiếu Mai thật đúng là không ánh mắt, ngay cả loại này bộc phát……” Ngụy thiếu tự nhiên không tiếp thu là bảo tiêu hội lừa bọn họ, nghe vậy mày không khỏi hơi hơi vừa nhíu, khóe miệng gợi lên một chút khinh bỉ cười lạnh.

“Ba!” Ngụy thiếu nói còn không có nói xong, một đạo thanh thúy cái tát thanh ở hành lang chói tai vang lên.

“Ngươi, ngươi ****** dám đánh ta! Ngươi, ngươi có biết lão tử là ai chăng?” Ngụy thiếu như thế nào cũng không nghĩ tới, trước mắt vị này bộ dạng bạch bạch tịnh tịnh nhà giàu mới nổi cũng dám trực tiếp phiến hắn bàn tay, lập tức giật mình một tay che bị đánh mặt, một tay chỉ vào Hạ Vân Kiệt, không dám tin trợn tròn ánh mắt mắng. Mà Thi Nhã Thiến lại giật mình bưng kín miệng, một đôi nguyên bản đẹp mặt mắt hạnh, nay cũng là lồi đi ra cùng tử ngư mắt giống nhau.

Đồng dạng giật mình còn có Trương Văn Bân bọn họ. Bọn họ cũng đồng dạng cũng không nghĩ tới phía trước vẫn biểu hiện thật sự lạnh nhạt Hạ Vân Kiệt, thế nhưng nói đánh bàn tay liền đánh bàn tay, hơn nữa đánh thế nhưng còn là Ngụy Quốc Minh con trai!

Ngụy Quốc Minh kia nhưng là Forbes phú hào bảng bài danh thực dựa vào tiền đại phú ông a!

“Ba!” Đang ở mọi người giật mình là lúc, thanh thúy bàn tay thanh lại ở hành lang vang lên.

“Đánh ngươi hai cái bàn tay xem như nhẹ, nếu không phải xem ở ngươi bằng hữu cùng Tiêu Mai coi như là có điểm tình đồng môn……” Bàn tay thanh sau, vang lên là Hạ Vân Kiệt nói chuyện thanh. Kia thanh âm như trước thực lạnh nhạt, nhưng lộ ra cỗ phát ra từ trong khung ngạo khí, còn có một tia hàn ý.

“Các ngươi trả lại cho lão tử đứng làm gì? Đánh, hung hăng cấp lão tử đánh hắn! Lão tử có tiền, lão tử có tiền!” Ngụy Thần cho tới bây giờ không nghĩ tới sẽ bị một người trẻ tuổi như vậy hợp với tát hai cái bàn tay, tức giận đến tròng mắt đều đỏ, chỉ vào này bảo tiêu rít gào nói.

Gặp Ngụy Thần kêu bảo tiêu đánh Hạ Vân Kiệt, Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã không khỏi hách nhất đại khiêu, cơ hồ theo bản năng liền đứng ở Hạ Vân Kiệt trước mặt. Trương Văn Bân lại sắc mặt có chút tái nhợt, ngoài mạnh trong yếu kêu lên:“Các ngươi đừng xằng bậy, ta là nhà máy bia Kim Lộ lão tổng, ta cũng vậy kẻ có tiền! Kiệt ca so với ta cũng có tiền, hắn là……”

Hạ Vân Kiệt gặp Trương Văn Bân thế nhưng nâng ra bản thân lão tổng thân phận, nói chính mình là cái kẻ có tiền, không khỏi một trận dở khóc dở cười, bất quá nhìn đến bọn họ vợ chồng hai trong lòng tuy rằng sợ hãi, nhưng còn là đạo nghĩa không thể chùn bước che ở chính mình trước mặt, trong lòng lại không khỏi một trận ấm áp.

“Nhà máy bia Kim Lộ?” Còn đừng nói Kim Lộ bia này một hai năm phát triển thật đúng là là thực tấn mãnh,

cho dù Ngụy Thần cùng Thi Nhã Thiến cũng đều nghe qua, nghe vậy không khỏi nao nao, bọn họ thật đúng là không nghĩ tới trước mắt vị này nhà giàu mới nổi thế nhưng thật là có điểm giá trị con người, bất quá Ngụy Thần sớm đã bị đánh đỏ mắt, nói sau nhà máy bia Kim Lộ nay tuy rằng có chút danh tiếng, nhưng cùng Ngụy Thần gia tài phú cùng bối cảnh còn là không có biện pháp so sánh với, cho nên Ngụy Thần cũng chỉ là nao nao sau, lập tức liền càng điên cuồng mà nói:"****** ngươi một cái tiểu địa phương bia hán tính cái cầu, lão tử là Ngụy Quốc Minh con trai, nhà này khách sạn đều là ta lão ba mở ! Ngươi ****** cũng xứng cùng lão tử đề……"

"Ba! Ba!" Hai đạo chói tai bàn tay thanh lại đánh gãy Ngụy Thần chửi bậy thanh.

"Kỳ thật ta thật sự thực chán ghét có người ở của ta trước mặt nhục nhã bằng hữu của ta ! Phía trước kia hai bàn tay là nguyên nhân này, hiện tại này hai cái bàn tay đồng dạng là nguyên nhân này." Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói một câu, sau đó vỗ vỗ Trương Văn Bân bả vai mỉm cười nói:"Ta nói Trương tổng, ta biết ngươi là kẻ có tiền, bất quá cũng không tất yếu lấy ra nữa khoe ra a! Tốt lắm, đi trong phòng đi, người như thế không có gì hay quan tâm."

Ngụy Thần không nghĩ tới chính mình nhất mở miệng lại bị quăng hai bàn tay, rốt cục tức giận đến rốt cuộc bất chấp kêu bảo tiêu tiến lên đánh bọn họ, mà là chính mình vung khởi quyền đầu liền chuẩn bị xông lên đi đánh Hạ Vân Kiệt một chút.

"A! Tôn Hoành các ngươi còn phát cái gì ngốc, không thấy được có người muốn đánh Kiệt ca sao!"

"Nga, của ta Thượng Đế, Mike các ngươi ánh mắt đều mù sao? Không thấy được có người muốn đánh Kiệt ca

sao?”

Ngay tại Ngụy Thần vung khởi quyền đầu xông lên đi muốn đánh Hạ Vân Kiệt khi, tổng thống phòng môn bị mở ra, Dương Tiếu Mai, Blythe cùng Linda ba vị siêu cấp siêu sao đi ra, vừa thấy đã có người thế nhưng muốn đánh Hạ Vân Kiệt, lập tức hổn hển âm thanh kêu lên.

Ngụy Thần nghe được nữ nhân tiếng thét chói tai, có tiếng Trung có tiếng Anh, theo bản năng dừng bước.

Ngụy Thần vừa dừng lại cước bộ, Mike vài Mỹ quốc lão bảo tiêu liền vọt đi lên, giống diều hâu bắt con gà con giống nhau bắt hắn cho giá lên, về phần Dương Tiếu Mai bảo tiêu, bọn họ đều không có trước tiên xông lên đi. Bọn họ nghe hiểu được tiếng Trung, cho nên đều biết đến trước mắt vị này Ngụy thiếu là Ngụy Quốc Minh con trai, trong lòng khó tránh khỏi có kiêng kị. Ngược lại là Mike vài người, bọn họ nghe không hiểu tiếng Trung, trong đầu không có gì cố kỵ.

“Dương Tiếu Mai, ngươi làm cái gì vậy? Vị này là Ngụy Thần, Ngụy Quốc Minh ngụy tổng con trai, mau mau gọi bọn hắn buông ra hắn.” Thi Nhã Thiến lúc này đương nhiên thấy được Dương Tiếu Mai, sốt ruột vội vàng xông lên đi đối nàng kêu lên.

“Ta quản hắn là Ngụy Quốc Minh con trai, còn là ai con trai! Ai cùng Kiệt ca không qua được, chính là theo ta không qua được.” Dương Tiếu Mai biểu tình lạnh như băng nói.

Nói đùa, này tổng thống phòng hiện tại là các nàng bao xuống dưới, thì phải là các nàng địa bàn. Có người thế nhưng ở của nàng địa bàn dám động Kiệt ca, này còn rất cao! Nàng quản ngươi cái gì đến đây!

“Tiêu Mai, ngươi điên rồi sao? Ta nói, hắn là Ngụy Quốc Minh, Ngụy tổng, nhà này khách sạn lão bản con trai! Ngươi sẽ không vì này tiểu bạch kiểm, thế nhưng tốt tội Ngụy tổng đi?” Thi Nhã Thiến còn tưởng rằng Dương Tiếu Mai không có nghe hiểu được chính mình vừa rồi nói lời nói, lại cố ý lại nhắc tới Ngụy Thần thân phận, thậm chí cố ý đem Hạ Vân Kiệt lấy đến làm đối lập, hảo nhắc nhở nàng, đừng hướng hôn đầu, phân không rõ ai nhẹ ai nặng.

“Nhã Thiến tỷ, đây là ta cuối cùng như vậy gọi ngươi! Từ nay về sau ta và ngươi không có gì can hệ, ngươi là ngươi, ta là ta, cũng mời ngươi về sau đừng lấy ta ở truyền thông trước mặt nói sự.” Đáng thương Thi Nhã Thiến không biết ở Dương Tiếu Mai cảm nhận trung, cho dù Ngụy Quốc Minh Ngụy tổng cũng để không hơn Kiệt ca trên người một sợi tóc, nàng thế nhưng ngốc còn tại nàng trước mặt làm thấp đi Hạ Vân Kiệt, Dương Tiếu Mai sắc mặt càng phát ra lạnh như băng nói.

Nàng quá rõ ràng Thi Nhã Thiến này lợi thế nữ nhân, nàng cũng quá rõ ràng Kiệt ca làm người. Này hết thảy, nếu không phải nàng cùng vị kia Ngụy thiếu trước nhạ Kiệt ca, Kiệt ca mới khinh thường theo chân bọn họ bình thường so đo đâu. Cũng đang bởi vì này dạng, làm Thi Nhã Thiến thế nhưng ở nàng trước mặt làm thấp đi Hạ Vân Kiệt khi, Dương Tiếu Mai liền hoàn toàn không hề cùng này lợi thế nữ nhân niệm cái gì cũ tình.

Dương Tiếu Mai lời nói quanh quẩn ở hành lang, trừ bỏ Hạ Vân Kiệt trong lòng cảm thấy ấm áp ngọt ngào, cũng không có nhiều ngoài ý muốn, còn có vài Mỹ quốc lão không có nghe biết ở ngoài, những người khác lại tất cả đều nghe mắt choáng váng.

Bọn họ căn bản không có biện pháp tưởng tượng, vị này Kiệt ca ở siêu cấp quốc tế siêu sao Dương Tiếu Mai trong lòng đến tột cùng có bao nhiêu sao trọng yếu địa

vị, thế nhưng vì hắn, mày cũng không nhăn một chút, liền cùng Ngụy Quốc Minh con trai làm đối, liền cắt đứt cùng ngày xưa đồng môn tình nghị!

Chương 966 : Từng cũng có thiệt nhiều người đều giống ngươi giống nhau

“Dương Tiếu Mai, ngươi tin tưởng ngươi muốn làm như vậy sao? Đừng tưởng rằng nay thành quốc tế ngôi sao, cầm một cái kim cầu thưởng liền thực nghĩ đến thực rất giỏi, là có thể không coi ai ra gì. Lão tử nói cho ngươi, ngươi ****** liền một con hát, một kỹ nữ, lão tử muốn như thế nào ngoạn ngươi, liền như thế nào ngoạn ngươi!” Ở khiếp sợ qua đi, Ngụy Thần hổn hển, sắc mặt dữ tợn kêu gào đứng lên.

Hắn Ngụy thiếu nói như thế nào cũng là quốc nội chân chính siêu cấp phú nhị đại tồn tại, mấy năm nay không biết có bao nhiêu nữ ngôi sao vì lấy lòng hắn, ở hắn khố hạ uyển chuyển cầu hoan, không nghĩ tới hôm nay thế nhưng bị Dương Tiếu Mai này mỹ nữ ngôi sao cấp hoàn toàn không nhìn, nhưng lại là vì như vậy một vị tiểu bạch kiểm, nhà giàu mới nổi, này đối với Ngụy Thần mà nói quả thực cùng vừa rồi bị đánh cái tát giống nhau, đều là vô cùng nhục nhã.

Ngụy Thần loại này nhục mạ, đem Dương Tiếu Mai tức giận đến sắc mặt đều xanh mét, môi run run nói đều giảng không được.

“Cùng loại này rác rưởi có cái gì rất khí.” Hạ Vân Kiệt gặp Dương Tiếu Mai tức giận đến môi đều chỉ run lên, tiến lên ôm của nàng bả vai, mỉm cười nói.

“Khả hắn trong lời nói thật sự quá khó nghe.” Dương Tiếu Mai gặp Hạ Vân Kiệt trấn an nàng, tâm tình thế này mới chuyển hảo, hơi có chút ủy khuất chỉ chỉ Ngụy Thần, nói.

“Dương, kia tên có phải hay không nói ngươi cái gì nói bậy ? Ta làm cho Mike đánh hắn!” Gặp Dương Tiểu Mai tức giận đến không nhẹ, Blythe cùng Linda cũng đều vội vàng tiến lên đây an ủi.

“Ta là Ngụy Thần, nhà này khách sạn lão bản con trai, các ngươi nếu dám ở nơi này đánh ta, quốc gia của ta cảnh sát khẳng định hội đem các ngươi toàn bộ cấp bắt lại! Còn có, Blythe tiểu thư, Linda tiểu thư, cha ta còn là lần này phim nhựa đầu tư phương chi nhất, cho nên mời các ngươi lập tức gọi người của ngươi đem ta thả.” Ngụy Thần tuy rằng là cái ăn chơi trác táng, nhưng dù sao xuất thân hào môn, theo nhỏ đã bị giáo dục còn là không sai, đã ở Anh quốc lưu quá học, tự nhiên có thể nghe được đến Blythe cùng Linda lời nói, lập tức dùng tiếng Anh cảnh cáo nói.

Bất luận ở đâu quốc gia, kẻ có tiền luôn làm cho người ta xem trọng liếc mắt một cái, điểm này ở Mỹ quốc cũng là giống nhau. Cho nên kia Mỹ quốc bảo tiêu vừa nghe nói chính mình bắt dĩ nhiên là nhà này khách sạn lão bản con trai, lạnh lùng biểu tình lập tức liền nổi lên một tia biến hóa, ánh mắt hỏi đầu hướng về phía Blythe cùng Linda.

“Khách sạn lão bản thực rất giỏi sao? Phim nhựa đầu tư phương thực rất giỏi sao? Mike các ngươi này đó uất ức hóa, không thấy được bọn họ vừa rồi đánh Kiệt ca sao? Không có nghe đến hắn ở nhục mạ Dương tiểu thư sao? Còn uy hiếp chúng ta sao? Còn không cho ta đánh hắn, hướng ngoan đánh!” Tuy rằng Blythe cùng Linda lúc này mới lộng hiểu được Ngụy Thần thân phận, trong lòng cũng âm thầm có chút giật mình, bất quá có Hạ Vân Kiệt ở, Blythe cùng Linda mới mặc kệ hắn là cái gì đến đây, vừa rồi thế nhưng muốn đánh Kiệt ca, cũng dám mắng Kiệt ca nữ nhân, đánh nói sau.

Về phần thiện sau sự tình, này hai dương nữu mới mặc

kệ đâu, dù sao có Kiệt ca ở. Ngay cả lão Tommy ở trước mặt hắn đều cùng con chó nhỏ giống nhau, liền ngay cả Tây Ban Nha t5 đài truyền hình, Anh quốc Luân Đôn giải trí đại ngạc Stephen gia tộc, Kiệt ca một câu, bọn họ nói cũng là gục, Blythe cùng Linda thật đúng là không tin ở chính hắn quốc gia, hắn còn thu thập không được như vậy một kiêu ngạo phú nhị đại.

Blythe cùng Linda này đạo mệnh lệnh vừa ra, đừng nói Ngụy Thần cùng Thi Nhã Thiến tất cả đều hoàn toàn mắt choáng váng, liền ngay cả biết một chút Hạ Vân Kiệt bối cảnh Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã cũng đều hoàn toàn mắt choáng váng.

Sẽ không như vậy ngưu bức đi, như thế nào ngay cả Hollywood nữ ngôi sao rõ ràng biết đối phương là khách sạn lão bản con trai, điện ảnh đầu tư phương chi nhất, thế nhưng vì Kiệt ca còn là dám trực tiếp mở miệng nói đánh hắn, nhưng lại là hướng ngoan đánh!

Chẳng lẽ Kiệt ca cùng trước mắt này hai vị Hollywood nữ ngôi sao có một chân bất thành? Không đúng, còn có vị kia Dương Tiếu Mai Dương tiểu thư!

Ông trời, ta này sức tưởng tượng có phải hay không rất phong phú một ít!

“Tính Blythe, Linda.” Hạ Vân Kiệt lại tại đây khi khoát tay thản nhiên nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Blythe cùng Linda đều là e sợ cho thiên hạ bất loạn nói:“Kiệt ca, như thế nào có thể tính đâu? Này không phải rất tiện nghi tên kia !”

“Blythe cùng Linda, nếu Kiệt ca nói tính, quên đi đi, đừng đem sự tình nháo lớn.” Gặp Blythe cùng Linda e sợ cho thiên hạ bất loạn, tức giận trung Dương Tiếu Mai ngược lại mở miệng khuyên các nàng, chính là trong mắt cũng

là nhịn không được lóe ra một tia mất mát ánh mắt.

Dù sao, thân là nữ nhân, Dương Tiếu Mai luôn hy vọng nam nhân của chính mình tài cán vì chính mình giận dữ hướng quan, nay lại nhanh như vậy liền tức sự ninh nhân, nói không thất vọng kia khẳng định là giả. Bất quá Dương Tiếu Mai cũng biết, Kiệt ca là đại nhân vật, quả thật không nên vì như vậy điểm sự tình cùng người như thế so đo.

“Đứa ngốc, như thế nào khả năng hội cứ như vậy tính đâu, có người ức hiếp ta, mắng ta không quan hệ, nhưng không có một người có thể nhục mạ lòng ta yêu nữ nhân!” Hạ Vân Kiệt gặp Dương Tiếu Mai tự cho là thông minh xuất khẩu hỗ trợ khuyên Blythe cùng Linda, không khỏi dở khóc dở cười nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc của nàng, nhẹ giọng nói.

“Kiệt ca, kỳ thật ta thật sự không có quan hệ, chỉ cần có ngươi những lời này ta liền cảm thấy mỹ mãn !” Dương Tiếu Mai thân thể mềm mại khẽ run lên, trong mắt ngấn lệ chớp động.

“Ngươi không quan hệ, nhưng ta có quan hệ. Nếu ngay cả chính mình nữ nhân bị nhục mạ, ta cũng chưa cái gì tỏ vẻ, ngươi nói ta này làm người không phải quá thất bại sao?” Nói xong Hạ Vân Kiệt vỗ nhẹ nhẹ chụp Dương Tiếu Mai bả vai, sau đó buông ra của nàng bả vai, quay đầu nhìn về phía Ngụy Thần.

Hạ Vân Kiệt vừa rồi đều là thấp giọng cùng Dương Tiếu Mai nói chuyện, Ngụy Thần nhưng thật ra không có nghe rõ ràng, thấy hắn nhìn về phía chính mình, nhớ tới hắn vừa rồi xua tay khuyên can Blythe cùng Linda, khóe miệng không khỏi gợi lên một chút khinh thường cười lạnh, nói:“Như thế nào sợ? Ta thảo, đừng tưởng rằng cùng vài con hát đặt lên quan hệ, liền ****** không biết chính mình họ gì, ở Thượng Hải lão tử muốn ngoạn

ngươi liền cùng……”

“Ba ba!” Trả lời Ngụy Thần vẫn đang là hai cái vang dội cái tát, ngay sau đó không đợi Ngụy Thần mở miệng mắng chửi người, Hạ Vân Kiệt đã muốn thân thủ cầm trụ hắn cổ áo, ánh mắt bình tĩnh mà lạnh như băng bắn thẳng đến nhập hắn trong ánh mắt, thản nhiên nói:“Từng cũng có thiệt nhiều người đều giống ngươi giống nhau, cho rằng Dương Tiếu Mai chính là cái con hát, không đem nàng để vào mắt, có mắng nàng, có tưởng chiếm nàng tiện nghi, ngươi có biết những người đó cuối cùng kết quả là cái gì sao?”

“Lão tử quản ****** cái gì kết quả!” Không biết vì cái gì đối mặt Hạ Vân Kiệt kia bình tĩnh mà lạnh như băng ánh mắt, còn có kia thản nhiên ngữ khí, vừa rồi còn cảm thấy không có sợ hãi Ngụy Thần không hiểu cảm thấy một trận bất an tim đập nhanh, thậm chí còn có như vậy một tia hối hận, hối hận cùng này người trẻ tuổi nháo mâu thuẫn.

Ngụy Thần chính là hoàn khố một ít, hắn cũng không phải ngốc tử, ở phía sau tự nhiên biết, một nam nhân có thể làm cho nhà máy bia Kim Lộ lão tổng kêu Kiệt ca, có thể làm cho Dương Tiếu Mai, Blythe cùng Linda ba vị quốc tế siêu sao vì hắn tức giận, cho dù tái tuổi trẻ, cho dù mặc tái bình thường, kia cũng cũng không phải cái đơn giản nhân vật.

Nhưng thân là đại phú hào con trai, sự tình nháo đến loại tình trạng này, Ngụy Thần là tuyệt đối không thể có thể nhận thức túng, huống hồ cho dù Hạ Vân Kiệt lại có đến đây, Ngụy Thần cũng cũng không cho rằng lấy chính mình thân phận chỉ sợ hắn!

“Sống không bằng chết!” Hạ Vân Kiệt tựa hồ áp căn sẽ không nghe được Ngụy Thần tiếng gầm gừ, lời ít mà ý nhiều, nhẹ nhàng bâng quơ ném xuống bốn chữ, sau đó

liền buông lỏng ra Ngụy Thần cổ áo, sau đó vỗ vỗ tay, mặt mang mỉm cười xoay người hướng Dương Tiếu Mai, Trương Văn Bân đám người gật gật đầu nói:“Tốt lắm, đều vào đi thôi.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 967 : Thứ hai đại cổ đông con trai

Lời ít mà ý nhiều bốn chữ, Dương Tiếu Mai là biết trong đó sở hàm chân chính hàm nghĩa, bởi vì từng kia soán vị Rothschild gia tộc tộc trưởng kết cục chính là sống không bằng chết! Blythe cùng Linda cũng là biết một ít, bất quá các nàng nghĩ đến là Hạ Vân Kiệt hội giống như trước giống nhau vận dụng trong tay tài nguyên đối Ngụy gia tiến hành công kích, cho nên ở các nàng xem ra, kiệt ca những lời này vừa nói ra, Ngụy gia phồn vinh rất nhanh đã đem trở thành đi qua.

Cho nên ba nữ nhân nghe vậy tất cả đều thân thể mềm mại khẽ run lên, dùng xem kẻ đáng thương ánh mắt nhìn Ngụy Thần liếc mắt một cái, hơn nữa Dương Tiếu Mai còn hơi có chút không đành lòng vãn trụ Hạ Vân Kiệt tay thấp giọng nói:“Kiệt ca, nếu không hơi chút trừng phạt một chút cho dù đi?”

Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã chợt nghe có chút hi lý hồ đồ. Nếu là “Sống không bằng chết”, như thế nào cứ như vậy buông tha hắn đâu?

Ngụy Thần cùng Thi Nhã Thiến gặp Hạ Vân Kiệt ném xuống này bốn chữ xoay người bước đi, cũng không có này hắn cái gì thực chất tính hành động, tự nhiên nghĩ đến Hạ Vân Kiệt cuối cùng còn là kiêng kị bọn họ Ngụy gia bối cảnh, trong lúc nhất thời nhưng thật ra lại khôi phục vài phần dũng khí.

Bất quá nơi này bọn họ người đông thế mạnh, Hạ Vân Kiệt động bất động liền tát cái tát, Ngụy Thần tuy rằng khôi phục vài phần dũng khí, lúc này cũng là không dám xông lên đi ngăn lại hắn, chỉ dám âm mặt chỉ vào Hạ Vân Kiệt bóng dáng nghiến răng nghiến lợi nói:“Tiểu tử, chúng ta đi xem!”

Nói xong Ngụy Thần liền nhanh chóng kéo sắc mặt tái nhợt Thi Nhã Thiến hướng thang máy đi đến.

Thi Nhã Thiến không có Ngụy Thần bối cảnh, hiện tại gặp ngay cả Hollywood đại minh tinh đều toàn lực duy trì Hạ Vân Kiệt, trong lòng tự nhiên là sấm hoảng, đồng thời cũng hối tiếc không kịp.

“Ngụy thiếu, hiện tại chúng ta làm sao bây giờ? Chẳng lẽ cứ như vậy buông tha Dương Tiếu Mai kia tiện nhân, còn có kia tiểu bạch kiểm bất thành?” Vào thang máy, Thi Nhã Thiến sắc mặt thế này mới khôi phục một tia huyết sắc, cắn răng, vẻ mặt oán hận hỏi.

Thi Nhã Thiến cho tới nay đều thực ghen tị Dương Tiếu Mai, xuất đạo so với nàng sớm, cũng tự nhận là các phương diện điều kiện cũng so với nàng xuất sắc, nhưng kết quả làm nàng còn cần dựa vào chuyện xấu không ngừng đề cao chính mình nổi tiếng khi, Dương Tiếu Mai đã muốn thành quốc tế siêu sao, phiến ước không ngừng, quảng cáo không ngừng. Hôm nay nàng mang theo Ngụy Thần tới nơi này, trừ bỏ là Ngụy Thần yêu cầu ở ngoài, khó vốn không có hướng Dương Tiếu Mai khoe ra nàng tân bạn trai ý tứ. Chính là lại không nghĩ rằng, không chỉ có Ngụy Thần bị trước mặt mọi người đánh mặt, hơn nữa nàng cũng áp căn không có người đem nàng chân chính để vào mắt, hơn nữa Dương Tiếu Mai thế nhưng còn cùng nàng nói ra ân đoạn nghĩa tuyệt lời nói, điều này làm cho Thi Nhã Thiến như thế nào không xấu hổ não? Như thế nào không oán hận?

“Buông tha bọn họ? Lão tử lớn như vậy còn cho tới bây giờ không chịu quá này nhục nhã! Lão tử phi đùa chết bọn họ không thể!” Ngụy Thần nghe vậy sắc mặt dữ tợn nói.

“Nhưng là kia cái gì chó má Kiệt ca thoạt nhìn tựa hồ có chút đến đây a!” Thi Nhã Thiến gặp Ngụy Thần sắc mặt dữ tợn bộ dáng, không chỉ có không sợ hãi, ngược lại mắt lộ ra sắc mặt vui mừng. Chính là Hạ Vân Kiệt sở biểu hiện ra ngoài trận thế dù sao có chút lớn, Thi Nhã Thiến đúng là vẫn còn có chút lo lắng Ngụy Thần muốn làm không chừng bọn họ.

“Thí cái đến đây! Không phải là dựa vào một tiểu bạch kiểm đặt lên ba vị đại minh tinh sao? Đối với lão tử mà nói tính cái cầu!” Ngụy Thần khinh thường nói.

“Đó là, đó là!” Thi Nhã Thiến liên tục gật đầu nói, trong lòng cũng là không khỏi có chút khinh thường Ngụy Thần miệng đầy mạnh miệng, ngươi mẹ nó cũng liền miệng ngưu bức ngưu bức, vừa rồi còn không phải bị người ta đánh cái tát.

Gặp Thi Nhã Thiến liên tục gật đầu, Ngụy Thần thế này mới cảm thấy tìm về điểm mặt mũi, sau đó một phen ôm chầm Thi Nhã Thiến thân hình như rắn nước, mắt lộ ra âm hiểm sắc, hỏi:“Còn nhớ rõ ta phía trước với ngươi nói qua nhà này khách sạn thứ hai đại cổ đông là ai chăng?”

“Uy Thịnh tập đoàn chủ tịch Tô Duy Tín a, có cái gì vấn đề sao?” Thi Nhã Thiến mặt lộ vẻ nghi hoặc sắc nói.

“Vậy ngươi hẳn là biết gần nhất phi thường hỏa bạo ‘Nhiên nhã’ đồ trang điểm đi?” Ngụy Thần lại hỏi.

“Đương nhiên, ta hiện tại dùng là chính là ‘Nhiên nhã’ đồ trang điểm, hiệu quả phi thường tốt. Ngụy thiếu, ngươi như thế nào lại đột nhiên quan tâm khởi đồ trang điểm ?” Thi Nhã Thiến càng phát ra nghi hoặc nói.

“Vậy ngươi biết ‘Nhiên nhã’ đồ trang điểm lão bản là ai chăng?” Ngụy Thần lại hỏi.

“Đương nhiên biết, nữ thủ phú siêu thắng tập đoàn Chung Dương Dĩnh, còn có uy đại tập đoàn Tô Chỉ Nghiên. Di, Tô Chỉ Nghiên hình như là Tô Duy Tín nữ nhi da.” Thi Nhã Thiến nói xong nói xong, đột nhiên có phát hiện, không khỏi nao nao, sau đó hướng Ngụy Thần đầu đi hỏi ánh mắt.

“Ta nghe nói Chung Dương Dĩnh cùng Tô Chỉ Nghiên cho Dương Tiếu Mai một cái giá trên trời, làm cho nàng đại ngôn ‘Nhiên nhã’ đồ trang điểm.” Ngụy Thần nói, trong mắt hận ý càng đậm. Ở hắn xem ra, Dương Tiếu Mai nếu không phải có như vậy cao giá trị con người, có cái gì tư cách ở chính mình trước mặt trang thanh thuần, còn không phải chính mình muốn nàng thế nào được cái đó, tựa như hiện tại bên người Thi Nhã Thiến giống nhau.

“Ân, ta nghe nói ít nhất là ngàn vạn cấp.” Thi Nhã Thiến gật đầu nói, trong mắt thiêu đốt lòng đố kị.

Nàng đã nghĩ không thông, chính mình làm sao không bằng Dương Tiếu Mai ? Vì cái gì chính mình một năm khó được nhận được vài cái quảng cáo, cho dù nhận được cũng đều là rác rưởi quảng cáo, mà trái lại Dương Tiếu Mai, tiếp lại đều là sa hoa thứ xa xỉ phẩm quảng cáo, quốc nội, nước ngoài tất cả đều có.

“Bất quá này cùng chuyện này có cái gì quan hệ?” Thi Nhã Thiến tuy rằng ghen ghét dữ dội, nhưng càng nhiều cũng là nghi hoặc khó hiểu.

“Nghe nói Tô Khánh Hoa hôm nay đã ở Thượng Hải, hơn nữa ta cùng hắn quan hệ cũng rất tốt nga.” Ngụy Thần nói.

Thi Nhã Thiến tuy rằng nhất thời còn là không có thể hiểu được Ngụy Thần ngôn ngoại ý, nhưng vừa nghe

đến Tô Khánh Hoa tên, của nàng mắt đẹp còn là kìm lòng không được sáng ngời, thấu bắn ra một chút cực nóng ánh mắt.

Từ lần trước Hạ Vân Kiệt bởi vì Tô Chỉ Nghiên duyên cớ, ra tay giúp Tô Duy Tín giải quyết tập đoàn công ty nguy cơ sau, Tô Duy Tín không chỉ có nhân cơ hội giá thấp thu mua này khác cổ đông công ty cổ phần, trong đó cũng bao gồm thứ hai đại cổ đông Trương Lôi phụ thân Trương Quá Hải công ty cổ phần, chân chính làm được tập đoàn công ty người cầm quyền, hơn nữa thiên nga hồ siêu đại hạng mục bởi vì sau lại phòng điền sản lửa nóng, lại làm cho Tô Duy Tín kiếm được bồn mãn bát mãn. Nay Tô Duy Tín không chỉ có đã muốn là Giang Nam tỉnh thủ phú, cho dù ở cả nước phạm vi, kia cũng là Forbes tài phú bảng tiến lên mười đại phú hào, so với Ngụy Quốc Minh cũng muốn giàu có rất nhiều. Càng đừng nói, Tô Duy Tín còn có một cái tài vụ cùng hắn chia lìa nữ nhi Tô Chỉ Nghiên. Tô Chỉ Nghiên nay là tài phú gần với nữ thủ phú Chung Dương Dĩnh nữ phú bà, tự nhiên cũng là Forbes tài phú đứng hàng thứ bảng nhân vật, trên thực tế so với Ngụy Quốc Minh cũng không kém, không chỉ có như thế, theo “Nhiên nhã” Đồ trang điểm ngang trời xuất thế cùng nhiệt tiêu, nàng hiện tại tài phú lại lấy khủng bố tốc độ tăng trưởng. Có chuyên nghiệp nhân sĩ dự tính, nếu Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh chịu làm cho “Nhiên nhã” Đồ trang điểm đưa ra thị trường, chỉ sợ Tô Chỉ Nghiên tài phú hội rất nhanh vượt qua của nàng phụ thân.

Dù sao đồ trang điểm một khi tễ thân xa xỉ phẩm, thậm chí còn thịnh hành nước ngoài, kia tuyệt đối là siêu cấp vô địch món lãi kếch sù sản nghiệp! Có thể nói chính là ngồi nhặt tiền a!

Có thể nghĩ, giống Tô Khánh Hoa loại này có được Giang Nam tỉnh thủ phú lão ba, gần với nữ thủ phú tỷ tỷ, so với Ngụy Thần còn muốn phú nhị đại phú nhị đại, đối

với Thi Nhã Thiến lực hấp dẫn tự nhiên lớn hơn nữa.

Gặp Thi Nhã Thiến vừa nghe đến Tô Khánh Hoa tên, trong mắt liền kìm lòng không được toát ra cực nóng ánh mắt, Ngụy Thần trong đầu âm thầm có chút khó chịu, chính là hắn cũng biết cùng Tô Khánh Hoa này siêu cấp phú nhị đại so sánh với, hắn còn kém không ít. Này cũng là phía trước hắn biết rõ Tô Khánh Hoa ở Thượng Hải, nhưng không có ước hắn duyên cớ, chỉ sợ ở mỹ nhân trước mặt bị người đè nặng một đầu.

Bất quá hiện tại là trước khác nay khác, Ngụy Thần ngoài miệng tuy rằng đối Hạ Vân Kiệt phi thường khinh thường, nhưng trong đầu hắn còn là thực hiểu được, tên kia không đơn giản, bằng hắn một người tám chín phần mười còn là muốn làm không chừng hắn, nhưng nếu hơn nữa Tô Khánh Hoa, kia tự nhiên khác làm khác luận.

“Ngươi nói Tô Khánh Hoa nếu ra mặt mời Dương Tiếu Mai ăn một bữa cơm, uống cái cà phê cái gì, Dương Tiếu Mai có thể cự tuyệt sao?” Ngụy Thần áp chế trong đầu khó chịu, tiếp tục bán cái nút, hỏi.

“Hẳn là không thể nào, dù sao Tô Khánh Hoa là Tô Chỉ Nghiên đệ đệ. ‘Nhiên nhã’ đồ trang điểm hiện tại mặc kệ là ở quốc nội còn là nước ngoài đều hỏa bạo dị thường, Dương Tiếu Mai đại ngôn này phẩm bài, không chỉ có có thể cho nàng mang đến lớn đại ngôn phí, tối mấu chốt là của nàng địa vị danh khí cũng nương ‘Nhiên nhã’ đồ trang điểm, nước lên thì thuyền lên a. Cho nên nếu ta là Dương Tiếu Mai, kia tuyệt đối muốn cùng Tô Khánh Hoa làm tốt quan hệ.” Thi Nhã Thiến có thể ở giải trí vòng hỗn đến như vậy địa vị, tự nhiên là cái người thông minh, nói xong nói xong, rất nhanh đã nghĩ đến Ngụy Thần dụng ý, nói:“Ngươi tưởng cổ động Tô Khánh Hoa đi thông đồng Dương Tiếu Mai?”

“Không thể không nói Dương Tiếu Mai là nam nhân sẽ mê thượng nữ nhân, ngươi nói Tô Khánh Hoa nếu mê thượng nàng, Dương Tiếu Mai là nhận còn là cự tuyệt đâu?” Ngụy Thần hỏi, trong mắt âm hiểm ngoan độc sắc càng đậm đứng lên.

“Khanh khách, Ngụy thiếu ngươi rất xấu a! Dương Tiếu Mai nếu nhận, kia tiểu bạch kiểm sắc mặt khẳng định thực phấn khích, Dương Tiếu Mai nếu cự tuyệt, ta nghĩ Tô Khánh Hoa biểu tình khẳng định cũng đồng dạng thực phấn khích!” Thi Nhã Thiến nghe vậy vẻ mặt vui sướng khi người gặp họa cười khanh khách lên, cười thời điểm còn phong tình vạn chủng nâng tay nhẹ nhàng đánh Ngụy Thần một chút.

“Hắc hắc, nam nhân không xấu nữ nhân không thương a, này không đều là các ngươi nữ nhân cấp làm cho sao?” Ngụy Thần nhớ tới đến lúc đó Hạ Vân Kiệt phấn khích biểu tình, tâm tình cũng là nhịn không được một trận thư sướng, vẻ mặt cười xấu xa nói, thủ không thành thật ở Thi Nhã Thiến trên mông dùng sức sờ soạng hai thanh.

“Rõ ràng là các ngươi chính mình nam nhân phá hư, còn muốn đem sai lầm đổ lên chúng ta nữ nhân trên người!” Thi Nhã Thiến tiếu mâu quyến rũ trắng Ngụy Thần liếc mắt một cái, sau đó đẩy hắn một phen nói:“Nếu như vậy, Ngụy thiếu ngươi còn không nhanh chóng cấp kia Tô Khánh Hoa gọi điện thoại?”

“Ngươi này dâm phụ, như thế nào vừa nghe nói Tô Khánh Hoa liền như vậy khẩn cấp sao?” Ngụy thiếu cười xấu xa nói.

“Cái gì a, người ta còn không phải tưởng sớm một chút ra này khẩu khí sao? Người ta trong lòng nhưng là chỉ có Ngụy thiếu ngươi một nam nhân nga!” Thi Nhã Thiến không thuận theo nói.

Tuy rằng rõ ràng biết Thi Nhã Thiến nói là lời nói dối, nhưng Ngụy thiếu còn là thực hưởng thụ, nói:“Tô Khánh Hoa này người thực sĩ diện, hơn nữa bởi vì là Tô gia duy nhất nam đinh, thực chịu người nhà sủng ái, hắn tỷ tỷ cũng thực cưng chiều hắn. Hắc hắc, nếu Dương Tiếu Mai kia thối kỹ nữ cự tuyệt hắn, ta nghĩ nàng cũng sẽ không dùng tưởng tái tiếp tục đại ngôn ‘Nhiên nhã’ đồ trang điểm, đến lúc đó, nếu ta giúp ngươi trò chuyện, có lẽ ngươi còn có cơ hội la.”

“Thật sự! Ngụy thiếu ngươi thật sự thật tốt quá!” Thi Nhã Thiến nghe vậy lập tức thân cánh tay ôm lấy Ngụy thiếu cổ, dâng lên một cái hôn nồng nhiệt, chính là hôn thời điểm, trong lòng lại đang tìm tư lúc này muốn tìm cơ hội thông đồng thượng Tô Khánh Hoa vị này siêu cấp phú nhị đại.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 968 : Gian kế thực hiện được

Thượng Hải ngoại than, mỗ sa hoa hội sở.

Một vị tuổi trẻ nam tử lúc này chính bưng chén rượu bị vài vị xinh đẹp nữ tử vây quanh.

Lúc này nếu có truyền thông phóng viên ở đây, khẳng định có thể liếc mắt một cái liền nhận ra kia vài xinh đẹp nữ tử đều là giải trí vòng danh nhân, bình thường nhìn đến một cái cũng không là chuyện dễ dàng, đêm nay cũng là nhất oa hống vây quanh kia nam nhân, mà kia nam nhân bày ra một bộ kiêu ngạo cùng có lệ ứng phó tư thế, thật là có chút làm cho người ta kinh ngạc.

Bất quá trẻ tuổi nam nhân cũng quả thật có kiêu ngạo tư cách, bởi vì hắn không chỉ có người bộ dạng thập phần tuổi trẻ suất khí, hơn nữa hắn có vị Giang Nam tỉnh thủ phú phụ thân, một vị gần với nước cộng hoà nữ thủ phú tỷ tỷ.

Hắn đúng là Ngụy Thần theo lời Tô Khánh Hoa. Tô Khánh Hoa cùng hắn tỷ giống nhau, hoàn mỹ kế thừa cha mẹ thân ở tướng mạo ưu điểm, là cái thật sự đại soái ca.

Như vậy một vị siêu cấp phú nhị đại, lại cứ lại có dễ nhìn mặt mê chết nữ nhân không đền mạng, tưởng không hấp dẫn nữ nhân đều khó a!

Cũng đang là vì như vậy, xem hơn này nịnh nọt lấy lòng mặt đẹp, Tô Khánh Hoa cũng là dần dần chết lặng. Chính là nam nhân cuộc sống nếu không có nữ nhân làm đẹp, lại thật là không thú vị chán nản, có rảnh xuống dưới, Tô Khánh Hoa lại thói quen tính trà trộn tại đây chút sa hoa nơi nữ nhân đôi.

Đang lúc Tô Khánh Hoa dần dần cảm thấy có chút không kiên nhẫn, cân nhắc chấp nhận chọn cái nữ nhân đi ngủ một giấc khi, hắn bảo tiêu cầm di động đã đi tới, bám vào hắn bên tai thấp giọng nói:“Tô thiếu, Ngụy Thần Ngụy thiếu điện thoại.”

Từ lần trước ở Macao sòng bạc xảy ra sự tình sau, Tô Khánh Hoa mỗi lần xuất hành đều dẫn theo ít nhất hai vị bảo tiêu, đương nhiên lần đó sau hắn không tái bước vào quá Macao sòng bạc một lần. Lần đó sự tình cho hắn giáo huấn rất sâu, vì thế hắn thu liễm rất dài một đoạn thời gian, cũng hiểu chuyện rất nhiều. Đương nhiên theo này đã hơn một năm phụ thân cùng tỷ tỷ tài phú gia tăng mãnh liệt, Tô Khánh Hoa lòng tự tin cũng là đi theo kịch liệt bành trướng, hơi có chút thiếu niên đắc chí, người trẻ tuổi, trừ bỏ nhà mình tỷ tỷ, còn lại người cơ hồ cũng không như thế nào để vào mắt.

Đối với Ngụy Thần, Tô Khánh Hoa tự nhiên cũng không như thế nào để vào mắt. Bất quá hai người quan hệ coi như có thể, bình thường cũng có cùng nhau chơi, hơn nữa song phương phụ thân ở sinh ý cũng có chút cùng xuất hiện, cho nên gặp là Ngụy Thần điện thoại, Tô Khánh Hoa liền nhân cơ hội cùng các vị mĩ mi thanh thật có lỗi, sau đó cầm di động tìm cái không có người điện thoại tiếp lên.

“Ngụy Thần, có chuyện gì sao?” Tô Khánh Hoa nhất tiếp khởi điện thoại, liền trực tiếp mở miệng hỏi nói.

“Như thế nào, Hoa ca, không có việc gì tình sẽ không có thể tìm ngươi sao?” Ở Tô Khánh Hoa vị này gia tộc tài phú hắn hơn không ít phú nhị đại trước mặt, Ngụy Thần sẽ không có phía trước ngạo khí, thậm chí ở xưng hô cũng là mang theo một cái “Ca” Tự.

Này vòng chính là như vậy, không phải chính bọn họ,

mà là bọn họ lão tử. Quan nhị đại là nhà ai lão tử quan lớn, phú nhị đại là nhà ai lão tử tiền nhiều.

Tô Khánh Hoa lão tử tài phú Ngụy Thần lão tử nhiều rất nhiều, thậm chí ngay cả hắn tỷ tỷ tài phú đều phải lập tức đuổi kịp và vượt qua hắn lão tử, cho nên tại đây cái vòng, Tô Khánh Hoa địa vị đương nhiên Ngụy Thần cao.

“Dựa vào, thiếu đến, ta đối với ngươi muốn làm cơ không có hứng thú!” Tô Khánh Hoa không chút khách khí nói.

Phú nhị đại, ở người thường xem ra, lái xe thể thao phao mỹ nữ, rất là cao lớn thượng, nhưng sự thật, bọn họ trong vòng trao đổi kỳ thật cùng bình thường người trẻ tuổi không có gì khác nhau, nói làm theo thô tục trực tiếp.

“Ta đương nhiên biết Hoa ca ngươi đối muốn làm cơ không có hứng thú, bất quá nếu đổi thành Dương Tiếu Mai đâu?” Ngụy Thần cười nói.

“Dương Tiếu Mai? Ngươi gần nhất không phải đang theo kia cái gì Thi Nhã Thiến thân nhau sao? Như thế nào lại bắt đầu đánh lên Dương Tiếu Mai chủ ý ? Ta khả nói cho ngươi, Dương Tiếu Mai là ta tỷ ‘Nhiên nhã’ đồ trang điểm người phát ngôn, ngươi nhưng đừng đi tai họa nàng, đem của nàng thanh danh muốn làm thối nga!” Tô Khánh Hoa hơi hơi nhíu hạ mày, trong đầu lóe ra một tuyệt mỹ khuôn mặt, còn có kia mặt ngoài có hứng thú gợi cảm thân mình.

“Ta nhưng thật ra muốn đi tai họa, chỉ tiếc lấy của ta giá trị con người còn kém một ít a. Đổi thành Hoa ca ngươi còn kém không nhiều lắm.” Ngụy Thần tự giễu nói, thuận đường nâng một phen Tô Khánh Hoa.

“Ha ha, ngươi tử còn có chút tự mình hiểu lấy. Đi, đến

tột cùng có chuyện gì? Nếu chính là tưởng ước Dương Tiếu Mai đi ra ăn bữa cơm cái gì, ta nghĩ điểm ấy mặt mũi hẳn là vẫn phải có, bất quá nếu tưởng phao nàng trên giường, này ta liền lực bất tòng tâm.” Ngụy Thần lời nói chụp Tô Khánh Hoa thực thoải mái, nghe vậy cười ha ha nói.

“Dương Tiếu Mai như vậy mỹ nữ cũng liền Hoa ca ngươi có bản lĩnh phao nàng trên giường, ta cho dù. Đúng rồi, Dương Tiếu Mai đêm nay sẽ ngụ ở chúng ta duyệt hào khách sạn, cùng nhau còn có diễn [mạt thế thiên sứ] Hollywood nữ ngôi sao, Blythe cùng Linda, thế nào, Hoa ca có hay không hứng thú lại đây ước các nàng cùng nhau ăn bữa cơm, ta cũng tốt triêm quang.” Ngụy Thần nói.

“Ngươi sẽ không là huých nhất cái mũi bụi, cho nên mới nghĩ đến ta đi!” Tô Khánh Hoa nghe Dương Tiếu Mai, còn có hai vị Hollywood nữ ngôi sao cũng đều ở duyệt hào khách sạn, hai mắt không khỏi mạnh sáng ngời, cười nói.

Đối cùng Dương Tiếu Mai, Tô Khánh Hoa thật đúng là có điểm ý tưởng. Chính là Tô Khánh Hoa hướng đến kính sợ hắn tỷ tỷ, mà hắn tỷ tỷ xưa nay phản đối hắn ở bên ngoài làm loạn nữ nhân, cho nên Tô Khánh Hoa tuy rằng đối Dương Tiếu Mai có điểm ý tưởng, bất quá nhớ tới nàng là tỷ tỷ “Nhiên nhã” Đồ trang điểm người phát ngôn, sẽ không dám dễ dàng đi đánh nàng chủ ý.

Bất quá nay bị Ngụy Thần như vậy nhất phủng, hắn tự nhiên không tốt lui khiếp, huống hồ còn có hai vị Hollywood nữ ngôi sao đâu. Đối với Hollywood nữ ngôi sao, nhất là Blythe cùng Linda loại này cấp bậc, Tô Khánh Hoa cùng Ngụy Thần giống nhau, cho tới bây giờ không phao quá, Ngụy Thần tung tin tức này, thật đúng là làm cho Tô Khánh Hoa có chút tâm động.

“Cũng không phải là, người ta Dương Tiếu Mai hiện tại đùa giỡn đại bài, xem không hơn ta này công tử ca, cho nên đành phải thỉnh Hoa ca ngươi này tôn đại thần đến trấn trấn nàng.” Tô Khánh Hoa vô ý một câu vui đùa nói, chính trạc ở tại Ngụy Thần chỗ đau, hắn mắt thấu bắn ra cừu hận thấu xương ánh mắt, nhưng miệng lại hi hi ha ha không cái đứng đắn nói, bất quá nói mã thí khen tặng cũng là thực cấp lực.

Người trẻ tuổi thôi, đều là hảo mặt mũi, đều cũng có tranh cường háo thắng chi tâm.

Nếu phía trước Tô Khánh Hoa còn chỉ là có chút tâm động, lúc này nghe Ngụy Thần như vậy nhất, cũng là hoàn toàn hạ quyết tâm, nếu không chẳng phải là hắn Tô Khánh Hoa Tô đại thiếu cũng lo lắng thỉnh bất động Dương Tiếu Mai mất mặt sao? Tái, người ta Ngụy Thần Ngụy thiếu thỉnh bất động, hắn Tô Khánh Hoa vừa mời đã mời động, thật là nhiều có mặt mũi.

Đối với chính mình mặt mũi, Tô Khánh Hoa còn là rất tin tưởng. Mặc kệ như thế nào, Dương Tiếu Mai bây giờ còn đại ngôn nàng tỷ cùng Chung Dương Dĩnh danh nghĩa “Nhiên nhã” Đồ trang điểm đâu, muốn tưởng tiếp tục kiếm này bút tiền, nàng dù sao cũng phải bán Tô Chỉ Nghiên đệ đệ một chút mặt mũi đi.

Huống hồ Tô Khánh Hoa còn có cái Giang Nam tỉnh thủ phú lão ba đâu!

“Được rồi, ngươi tử cũng đừng tẫn cho ta lời tâng bốc, ta cái này đi duyệt hào khách sạn, ngươi đem ghế lô an bài tốt.” Tô Khánh Hoa nói.

Gặp Tô Khánh Hoa quả nhiên thượng bộ, Ngụy Thần khóe miệng gợi lên gian kế thực hiện được âm hiểm cười lạnh, nói:“Ta đây là thực sự cầu thị!”

“Ha ha!” Điện thoại kia đầu Tô Khánh Hoa đắc ý một trận cười to, sau đó treo điện thoại.

“Mẹ nó, chụp ngươi một chút mã thí, thật đúng là ****** liền ngưu thượng.” Ngụy Thần treo điện thoại, vẻ mặt khinh thường nói.

……

Phục thức tổng thống phòng, bên ngoài hoa viên ban công, giang phong từ từ, phía dưới chính là rộng mở hoàng phổ giang, bờ bên kia chính là ngoại than phồn hoa cảnh đêm.

Trương Văn Bân vợ chồng nhìn dài điều bàn ăn đối diện, bên trái ngồi quang diễm đoạt nhân Dương Tiếu Mai, bên phải ngồi gợi cảm yêu dã Blythe, mà đường đường Hollywood đại minh tinh Linda lại đuổi đi rót rượu phục vụ sinh, không nên tự mình cấp Hạ Vân Kiệt đám người, đương nhiên cũng bao gồm bọn họ rót rượu, luôn luôn loại mộng ảo bàn cảm giác, là như vậy không sự thật.

Từng trước đây, Trương Văn Bân bất quá chính là cái nhân viên bán hàng, cho dù Triệu Tiểu Nhã cũng bất quá chính là một cái tần lâm bị mua lại nhà máy bia lão bản nữ nhi mà thôi, nhưng còn bây giờ thì sao, Trương Văn Bân không chỉ có thành hàng tỉ phú ông, Triệu Tiểu Nhã thành hàng tỉ phú ông thê tử, mà nay ngày đâu, tắc càng khoa trương. Bọn họ không chỉ có cùng mỗi một cái thân gia cũng không thấy được thất bại cho bọn hắn quốc tế siêu cấp đại ngôi sao cùng nhau mặt đối mặt ăn cơm, hơn nữa bên cạnh còn có một vị Hollywood mỹ nữ ngôi sao hỗ trợ cho bọn hắn rót rượu.

Loại này trường hợp, trước kia bọn họ là nghĩ cũng không dám tưởng.

“Tiếu Mai, Tiểu Nhã là ngươi fan, ngươi có rảnh cấp nàng ký cái trăm tám mươi cái tên.” Hạ Vân Kiệt bưng chén rượu nhấp một ngụm, nói đùa nói.

“Nhã tỷ, ngươi đừng nghe Kiệt ca loạn. Hắn liền yêu nói đùa, cái gì fan không fan, kí tên không kí tên, ngày nào đó ngươi có rảnh muốn tìm ta chơi, gọi cho ta điện thoại chính là.” Dương Tiếu Mai nghe vậy tiếu mâu trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó cười đối Triệu Tiểu Nhã nói.

“Ngươi có rảnh cũng đến chúng ta thanh sơn trấn chơi, nơi nào tuy rằng không thể cùng thành phố lớn tướng, bất quá không khí hoàn cảnh còn đều là thực không sai.” Triệu Tiểu Nhã nói.

“Giang Châu ta sẽ thường xuyên đi, đến lúc đó khẳng định đi ngươi lão gia ngoạn một chuyến.” Dương Tiếu Mai cười gật gật đầu.

“Ngươi nếu thực đến, đến lúc đó chúng ta toàn bộ thanh sơn trấn khẳng định đều phải oanh động.” Triệu Tiểu Nhã cũng sẽ theo khẩu nhất, dù sao Dương Tiếu Mai nay nhưng là siêu cấp đại ngôi sao, lại làm sao thực đi nàng cái loại này địa phương, không nghĩ tới Dương Tiếu Mai thật đúng là đáp ứng xuống dưới, không khỏi rất là kích động nói.

“Ha ha, Kiệt ca, tẩu tử, các ngươi không biết phía trước chúng ta ở trên báo chí nhìn đến ngươi cùng Blythe, Linda đi một nhà cà phê điếm uống cà phê đưa tin, Triệu Tiểu Nhã có bao nhiêu hâm mộ ghen tị hận a. Nay xem ra chúng ta lập tức cũng muốn trở thành bị người hâm mộ ghen tị hận đối tượng.” Trương Văn Bân nghe vậy cười nói.

“Ha ha!” Mọi người nghe vậy đều nở nụ cười.

Bởi vì Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã tiếng Anh không tốt, vừa rồi giảng đều là, Blythe cùng Linda cũng chưa nghe hiểu, cười qua đi, Dương Tiếu Mai lại cố ý đem Trương Văn Bân lời nói giải thích cấp Blythe cùng Linda nghe, hai người nghe xong cũng đều cười khanh khách lên, nói:“Đến lúc đó chúng ta cũng phải đi!”

Vừa nghe hai tóc vàng mắt xanh Hollywood mỹ nữ cũng phải đi, Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã cũng không cấm có chút trợn tròn mắt.

“Để làm chi? Các ngươi không chào đón sao?” Blythe cùng Linda gặp Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã thẳng lăng lăng bộ dáng, một chút tỏ vẻ đều không có, không khỏi có chút không vui ý hỏi.

Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã tiếng Anh tuy rằng không tốt, nhưng đơn giản như vậy trong lời nói hay là nghe không hiểu, nghe vậy vội vàng nói:“Hoan nghênh, đương nhiên hoan nghênh, xem ra chúng ta bia kim lộ tiêu lượng vừa muốn thượng một cái bậc thang.”

Mọi người nghe vậy hơi hơi sửng sốt, sau đó lại đều vui vẻ nở nụ cười.

Chính cười là lúc, Dương Tiếu Mai người đại diện Diệp Đồng cầm di động đã đi tới, nói khẽ với nàng nói:“Dương tỷ, Tô Khánh Hoa gọi điện thoại tìm ngươi, tưởng ước ngươi còn có Blythe cùng Linda tỷ cùng nhau ăn bữa cơm.”

“Tô Khánh Hoa?” Dương Tiếu Mai hơi hơi ngây người một chút, sau đó đột nhiên ý thức lại đây, kinh ngạc nói:“Tô Chỉ Nghiên đệ đệ?”

“Đúng, chính là hắn.” Diệp Đồng gật gật đầu nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 969 : Nhiều người náo nhiệt

Gặp quả thật là Tô Chỉ Nghiên đệ đệ, Dương Tiếu Mai đại mi nhíu lại, trên mặt lộ ra một tia khó xử sắc.

Nếu là những người khác, Dương Tiếu Mai khẳng định là mày cũng không mặt nhăn một chút liền cự tuyệt. Khả Tô Chỉ Nghiên đệ đệ, tự nhiên không thể làm người thường đến đối đãi. Đương nhiên nguyên nhân cũng không phải Ngụy Thần bọn họ suy nghĩ, Dương Tiếu Mai giá trên trời đại ngôn "Nhiên nhã" Đồ trang điểm, không dám dễ dàng đắc tội thân là "Nhiên nhã" Đồ trang điểm đầu tư phương chi nhất Tô Chỉ Nghiên đệ đệ, mà là bởi vì Tô Chỉ Nghiên cùng Hạ Vân Kiệt quan hệ.

Theo tầng này quan hệ lại nói tiếp, Tô Khánh Hoa xem như Hạ Vân Kiệt cậu em vợ.

Đương nhiên tầng này quan hệ, đang ngồi những người khác đều không biết, chỉ có Dương Tiếu Mai nhất thanh nhị sở, thậm chí nàng còn có Chung Dương Dĩnh, Tô Chỉ Nghiên ở trà sơn khi còn cùng Hạ Vân Kiệt hoang đường quá hai hồi. Lại nói tiếp, Dương Tiếu Mai nay mặc kệ cùng Chung Dương Dĩnh cũng tốt, còn là Tô Chỉ Nghiên đều xem như tình đồng tỷ muội. Nhưng thật ra Hạ Vân Kiệt này hắn mấy phụ nhân, giống Chu Hiểu Diễm, Thiệu Lệ Hồng, Tần Lam đám người, Dương Tiếu Mai còn không có tiếp xúc quá.

Chính là Tô Khánh Hoa thân phận tuy rằng đặc thù, nhưng Hạ Vân Kiệt trước mắt cùng Tô Chỉ Nghiên quan hệ còn không có công khai, hắn đến tột cùng thích hợp không thích hợp cùng Tô Khánh Hoa ở phía sau chạm mặt, Dương Tiếu Mai cũng là không biết, nếu không nàng cũng là không cần khó xử, trực tiếp mời Tô Khánh Hoa lại đây cùng nhau cùng ăn bữa tối đó là.

“Là Chỉ Nghiên đệ đệ?” Đang ở Dương Tiếu Mai khó xử là lúc, Hạ Vân Kiệt cũng hơi hơi nhíu hạ mày, mở miệng hỏi nói.

“Đúng vậy, hắn nói muốn ước ta còn có Blythe cùng Linda cùng nhau ăn bữa cơm.” Dương Tiếu Mai trả lời.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy lại hơi hơi nhíu hạ mày. Đối với Tô Khánh Hoa vị này cậu em vợ, Hạ Vân Kiệt tuy rằng không có đã gặp mặt, nhưng bởi vì lần trước hắn ở Macao hào đổ bị người hố, hay là hắn thông qua Dương Kỳ phu bắt hắn cho lao đi ra duyên cớ, đối hắn cũng không có bao nhiêu hảo cảm. Nay Tô Khánh Hoa này đại buổi tối, lại đột nhiên gọi điện thoại ước Dương Tiếu Mai, Blythe còn có Linda cùng nhau ăn cơm, hiển nhiên là ý không ở trong lời, Hạ Vân Kiệt trong lòng tự nhiên đối hắn lại nhiều vài phần không vui.

Chính là Tô Khánh Hoa dù sao cũng là Tô Chỉ Nghiên đệ đệ, cũng chính là hắn cậu em vợ, hắn tổng không thể giống đối đãi Ngụy Thần giống nhau đối đãi hắn.

“Vậy gọi hắn cũng lại đây cùng nhau ăn đi.” Hạ Vân Kiệt do dự hạ, nói.

Hạ Vân Kiệt cảm thấy có tất yếu cùng Tô Khánh Hoa gặp cái mặt, vừa đến nhìn xem vị này cậu em vợ đến tột cùng là cái gì dạng người, thứ hai hắn cũng hiểu được có tất yếu cấp này cậu em vợ xao cái cảnh loại, đề cái tỉnh, miễn cho hắn không biết nặng nhẹ, bò lên Dương Tiếu Mai. Đương nhiên Tô Khánh Hoa dù sao cũng là Tô Chỉ Nghiên đệ đệ, hắn muốn mời Dương Tiếu Mai cùng nhau ăn cơm, Hạ Vân Kiệt cũng dù sao cũng phải cho hắn điểm mặt mũi. Nếu không đến lúc đó làm cho Tô Chỉ Nghiên biết, Dương Tiếu Mai cùng hắn cũng không quan tâm nàng đệ đệ, Tô Chỉ Nghiên trong lòng khẳng định sẽ không thoải mái.

“Này không quan hệ sao?” Dương Tiếu Mai không phải thực khẳng định hỏi.

“Không có việc gì, đều là người của mình, chuyện này cũng sớm hay muộn muốn cho hắn biết đến. Nếu đêm nay hắn vừa vặn muốn mời ngươi ăn cơm, vậy trước trước tiên gặp cái mặt đi. Về phần cụ thể tình huống, chờ gặp mặt lại nhìn chính là.” Hạ Vân Kiệt cười nhẹ nói.

Đối với Hạ Vân Kiệt lời nói, không nói Dương Tiếu Mai người đại diện Diệp Đồng nghe được mãn đầu óc hồ đồ, liền ngay cả Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã cũng là nghe được hi lý hồ đồ, không biết Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai đánh là cái gì ách ngữ. Bất quá hai người đều là người thông minh, cũng là không mở miệng hỏi.

Dương Tiếu Mai gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, liền đứng dậy lấy quá Diệp Đồng trong tay điện thoại, đối với micro nói:“Tô Khánh Hoa, ngươi hảo, ta là Dương Tiếu Mai. Thực thật có lỗi, ta bên này hiện tại đang theo vài bằng hữu ở duyệt hào khách sạn tổng thống phòng cùng nhau ăn bữa tối, thoát không ra thân, nếu không như vậy được không? Ngươi cũng lại đây, nhiều người náo nhiệt, thuận tiện mọi người cũng nhận thức nhận thức giao cái bằng hữu.”

Nếu Tô Khánh Hoa là Tô Chỉ Nghiên đệ đệ, Hạ Vân Kiệt nay còn nói muốn cùng hắn gặp cái mặt, Dương Tiếu Mai tự nhiên không tất yếu học Thi Nhã Thiến đám người giống nhau, xưng hô hắn là Tô thiếu, Tô công tử cái gì, mà là trực tiếp xưng hô tên của hắn.

Điện thoại kia đầu, Tô Khánh Hoa gặp Dương Tiếu Mai thẳng hô chính mình tên, mà không phải cái gì Tô công tử, Tô thiếu hoặc là Hoa ca, trong đầu không khỏi nao

nao, nghĩ rằng này Dương Tiếu Mai đổ còn là thật sự có điểm ngạo khí. Ngay sau đó Dương Tiếu Mai còn nói không rảnh, thoát không ra thân, Tô Khánh Hoa trong lòng tự nhiên bắt đầu có điểm căm tức, đang chuẩn bị mở miệng chế nhạo nàng vài câu, cũng tốt làm cho nàng xem rõ ràng chính mình thân phận, còn có thân phận của hắn, không nghĩ tới theo sát sau Dương Tiếu Mai cũng là chuyện vừa chuyển, chủ động mời hắn đi cùng ăn bữa tối.

Còn đừng nói, nam nhân có đôi khi chính là đồ đê tiện. Dương Tiếu Mai đầu tiên là cự tuyệt, sau đó lại đột nhiên đến cái chủ động mời, thế nhưng làm cho Tô Khánh Hoa có một loại thụ sủng nhược kinh, cũng thản nhiên dâng lên một cỗ đắc ý. Nghĩ rằng, này Dương Tiếu Mai tái như thế nào cao ngạo, tái như thế nào không đem Ngụy Thần xem ở trong mắt, bổn thiếu gia vừa xuất mã, nàng hay là muốn nể mặt.

“Kia đi, ta cũng mang hai bằng hữu đi qua.” Tô Khánh Hoa có chút đắc ý nhìn bên người Ngụy Thần cùng Thi Nhã Thiến liếc mắt một cái nói.

Nếu là đem Tô Khánh Hoa trở thành Tô Chỉ Nghiên đệ đệ đến đối đãi, hắn nói muốn dẫn hai bằng hữu lại đây, Dương Tiếu Mai tự nhiên là không tốt cự tuyệt, nghe vậy cười nói:“Đi, nhiều người náo nhiệt.”

“Tốt lắm, ta hai phút sau đi ra.” Tô Khánh Hoa nói xong, liền treo điện thoại.

“Dương Tiếu Mai đáp ứng của ngươi mời ?” Ngụy Thần chua hỏi. Trong lòng âm thầm mắng, ****** mắt chó xem thấp người tiện nhân, trong ánh mắt chỉ có tiền tài!

“Không có, bất quá nàng mời ta đi của nàng tổng thống phòng cùng nhau cùng ăn bữa tối.” Tô Khánh Hoa dào dạt đắc ý trả lời, cảm giác lần có mặt mũi.

“Nàng mời ngươi đi nàng tổng thống phòng cùng ăn bữa tối!” Ngụy Thần nhịn không được kinh hô ra tiếng, chính là nói ra sau, trong lòng càng phát ra toan lưu không phải hương vị.

“Đúng vậy, có cái gì vấn đề sao?” Tô Khánh Hoa biết rõ còn cố hỏi nói, trên mặt đắc ý khoe ra biểu tình càng đậm.

“Không có, quả nhiên còn là Hoa ca lợi hại, vừa ra mặt Dương Tiếu Mai liền lập tức quỳ liếm !” Ngụy Thần hướng Tô Khánh Hoa dựng thẳng hạ ngón tay cái, miệng đầy chua sót nói.

“Ha ha!” Tô Khánh Hoa nghe vậy đắc ý một trận cười to, sau đó mới đột nhiên sắc mặt nghiêm khoát tay nói:“Nói không thể nói như vậy, ta xem Dương Tiếu Mai không phải người như thế! Nàng đêm nay vừa vặn có bằng hữu ở thoát không ra thân, cho nên liền chủ động mời ta đi cùng nhau cùng ăn bữa tối, mọi người nhiều người náo nhiệt một chút.”

Nói như thế nào Dương Tiếu Mai cũng là “Nhiên nhã” Đồ trang điểm người phát ngôn, xem như cùng hắn tỷ có điểm quan hệ, hơn nữa vừa rồi cũng đặc cho hắn mặt mũi, Tô Khánh Hoa cũng là không muốn quá mức làm thấp đi nàng.

Ngụy Thần vừa nghe lời này, phế đều thiếu chút nữa khí tạc. Nếu Dương Tiếu Mai không phải người như thế, kia phía trước như vậy đối đãi hắn Ngụy Thần là vì cái gì?

“Ha ha, ta đây cùng Thi Nhã Thiến có thể cùng đi thấu cái náo nhiệt sao?” Ngụy Thần tuy rằng phế đều thiếu chút nữa muốn chọc giận tạc, nhưng ở mặt ngoài lại còn là cười ha ha hỏi. Trong lòng suy nghĩ, ****** tiểu bạch kiểm, ****** Dương Tiếu Mai, các ngươi không phải thực

túm thực ngưu bức sao? Lão tử hiện tại đi theo Tô Khánh Hoa cùng tiến lên, gặp các ngươi lại là như thế nào một bộ sắc mặt? Là trước mặt Tô Khánh Hoa mặt đuổi lão tử đi xuống đâu, còn là hướng lão tử bồi khuôn mặt tươi cười!

Làm Ngụy Thần hỏi cái này nói khi, Thi Nhã Thiến trong mắt đồng dạng lóe ra một chút âm hiểm ánh mắt, lúc này nhìn ngươi Dương Tiếu Mai làm sao bây giờ?

“Đương nhiên, nhiều người náo nhiệt thôi! Vừa rồi ta đã muốn cùng Dương Tiếu Mai nói, hội mang hai vị bằng hữu đi qua. Bất quá Ngụy Thần, ta nói xấu nói ở phía trước, ngươi đã muốn có Nhã Thiến, đã có thể đừng nữa đánh Dương Tiếu Mai các nàng chủ ý.” Tô Khánh Hoa nói.

“Ha ha, đó là đương nhiên. Giống Dương Tiếu Mai như vậy nữ nhân, còn có tóc vàng mắt xanh hảo lai ổ dương nữu, cũng chỉ có Hoa ca ngươi có bản lĩnh thu phục a!” Ngụy Thần cười khen tặng nói.

Tô Khánh Hoa nghe vậy nhịn không được lại là một trận đắc ý cười to, một chút cũng chưa cảm thấy lời này có cái gì không đúng, mà Thi Nhã Thiến nghe xong lời này cũng là nhịn không được âm thầm khinh bỉ Ngụy Thần, phía trước còn ngưu bức hò hét tưởng nhất tên tam điêu, nay cũng là túng cùng tôn tử dường như.

Làm Tô Khánh Hoa đám người vừa nói một bên vào nối thẳng tổng thống phòng thang máy khi, Dương Tiếu Mai đã muốn đem điện thoại đưa cho Diệp Đồng, phân phó nàng làm cho người ta thêm nữa ba cái vị trí, sau đó còn phân phó nàng ở cửa chờ, một khi Tô Khánh Hoa ba người đi lên, liền dẫn bọn hắn đến bên ngoài hoa viên đi ăn cơm.

Phân phó quá Diệp Đồng sau, Dương Tiếu Mai xoay

người về tới bàn ăn, cười đối Hạ Vân Kiệt nói:“Tô Khánh Hoa đợi lát nữa nhi cứ tới đây, bất quá còn dẫn theo hai bằng hữu lại đây.”

Tô Khánh Hoa là công tử ca, bên người khẳng định không thể thiếu hồ bằng cẩu hữu, Hạ Vân Kiệt nghe vậy cũng không nghĩ nhiều, gật gật đầu nói:“Ân, không có việc gì, nhiều hai người cũng náo nhiệt. Bất quá đợi lát nữa ngươi này chủ nhân cũng là không cần bởi vì Tô Chỉ Nghiên duyên cớ, rất cho bọn hắn mặt mũi, liền đem bọn họ làm bình thường người trẻ tuổi đối đãi là được.”

“Ân, ta biết.” Dương Tiếu Mai cảm động nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, gật gật đầu ôn nhu nói.

Dương Tiếu Mai trà trộn giải trí vòng nhiều năm, tự nhiên là cái sát ngôn quan sắc, nghiền ngẫm người khác tâm tư cao thủ. Hạ Vân Kiệt lời này dụng ý, Dương Tiếu Mai lại sao có thể nghe không hiểu. Hắn là lo lắng nàng bởi vì Tô Chỉ Nghiên duyên cớ, lại sợ hắn giáp ở bên trong khó làm người, hội khắp nơi nhường Tô Khánh Hoa cùng hắn bằng hữu, khó tránh khỏi làm cho bọn họ đem nàng xem thường.

Bất quá Hạ Vân Kiệt có khác dụng ý lời nói dừng ở Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã trong tai cũng là hoàn toàn thành mặt khác một loại ý tứ, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt đều kìm lòng không được mang theo sùng bái cuồng nhiệt hương vị.

Nhìn xem, Kiệt ca chính là khí phách a! Tô Chỉ Nghiên đệ đệ, Giang Nam thủ phú Tô Duy Tín con trai, toàn bộ nước cộng hoà lại có vài người dám đem bọn họ làm bình thường người trẻ tuổi đến đối đãi ?

Bọn họ cũng là không biết liền ngay cả Tô Chỉ Nghiên đều là Hạ Vân Kiệt nữ nhân, nếu không bọn họ khẳng định muốn cả kinh tròng mắt đều phải đánh rơi trên bàn.

Rất nhanh phục vụ sinh ra được hỗ trợ mặt khác mang lên ba trương ghế dựa cùng ba phân bát đĩa.

Chờ phục vụ sinh mang lên ghế dựa cùng bát đĩa sau không quá một phút đồng hồ, Diệp Đồng mang theo Tô Khánh Hoa còn có Ngụy Thần, Thi Nhã Thiến đi đến.

Tô Khánh Hoa bộ dạng một bộ anh tuấn khuôn mặt, lại sinh ra hào môn trên người đều có một cỗ thế gia đệ tử tao nhã cao quý khí chất, hơn nữa một thân hàng hiệu, nghênh diện đi tới, đổ thật đúng là phong độ chỉ có, đủ để mê đảo nhất đại phiến cô gái thiếu phụ, ít nhất Triệu Tiểu Nhã tròng mắt còn kém điểm xem thẳng, buồn bực Trương Văn Bân trắng nàng vài mắt. Thậm chí liền ngay cả Blythe cùng Linda đều có trước mắt sáng ngời cảm giác, bất quá cũng liền trong chớp mắt. Chính mắt kiến thức quá Kiệt ca thần kỳ ma thuật, kiến thức quá hắn kia phong khinh vân đạm trong lúc đó có thể đem một hào môn cấp nhổ tận gốc khí phách, đương nhiên còn có Kiệt ca vì các nàng đem Luân Đôn giải trí trùm cấp xử lý, lão Tommy bởi vì Kiệt ca duyên cớ cực lực phủng các nàng, này hết thảy đều làm cho này khác nam nhân, chẳng sợ giống Tô Khánh Hoa như vậy suất khí nam nhân, ở các nàng trong lòng lấy đến cùng Kiệt ca nhất so với, đều là ảm đạm thất sắc.

Chỉ tiếc Kiệt ca tựa hồ đối với các nàng hai người thân thể không có hứng thú, nếu không các nàng thật là nguyện ý từ nay về sau “Thay đổi”, một lòng một dạ làm Kiệt ca nữ nhân !

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 970 : Ta nơi này không chào đón bọn họ

Làm Blythe cùng Linda nhìn đến Tô Khánh Hoa vị này dễ nhìn bên người còn đi theo Ngụy Thần cùng Thi Nhã Thiến khi, vị này nguyên bản ở các nàng trong mắt còn có thắp sáng điểm Đông Phương suất ca hình tượng, ở các nàng trong lòng lập tức xuống dốc không phanh, đã muốn cùng con cóc ngang bằng. Cho nên, Blythe cùng Linda rất nhanh liền xoay qua đầu, xem đều lười lại nhìn hắn liếc mắt một cái.

Hoạn "Hoa si" Triệu Tiểu Nhã đương nhiên cũng rất nhanh nhìn đến Tô Khánh Hoa người bên người, nhất thời cảm thấy một trận buồn nôn, tựa như hảo hảo một đạo món ngon, đột nhiên tiến vào một chích ruồi bọ giống nhau, cũng theo sát sau thu hồi ánh mắt.

Gặp Triệu Tiểu Nhã cuối cùng khôi phục bình thường, Trương Văn Bân trong lòng thế này mới thư thái một ít, chính là rất nhanh kia trái tim lại bị nâng lên đi lên.

Kiệt ca rất lợi hại, Trương Văn Bân tự nhiên biết. Hắn cũng biết cho dù Ngụy Quốc Minh tự thân xuất mã, Kiệt ca cũng không thấy sẽ e ngại hắn. Mà nếu quả hơn nữa một cái Tô Chỉ Nghiên cùng Giang Nam thủ phú Tô Duy Tín, vậy tính Trương Văn Bân đối Hạ Vân Kiệt lại có tin tưởng, phía sau cũng là cực kì không yên a! Mà nay hiển nhiên, này Tô Khánh Hoa cùng Ngụy Thần bọn họ là một đám. Nay Tô Khánh Hoa lại mang theo bọn họ lại đây dự tiệc, lấy Kiệt ca tính tình, có thể dung hạ này hai ruồi bọ tại bên người ong ong kêu sao?

Trương Văn Bân cho rằng này hiển nhiên là không có khả năng !

Trên thực tế cũng đang như Trương Văn Bân suy nghĩ,

Hạ Vân Kiệt trong lòng vốn đối Tô Chỉ Nghiên này nhị thế tổ đệ đệ có vài phần bất mãn, nay thấy hắn thế nhưng không chỉ có cùng Ngụy Thần cùng Thi Nhã Thiến xen lẫn trong cùng nhau, nhưng lại dẫn theo bọn họ đến dự tiệc, trên mặt đã muốn ẩn ẩn mang theo một tia uấn giận.

Cũng may Dương Tiếu Mai biết Hạ Vân Kiệt tính tình, cũng chung quy không muốn hắn cùng Tô Khánh Hoa vị này cậu em vợ nháo phiên, đã muốn thân thủ nhẹ nhàng ở hắn trên đùi vỗ vỗ, ý bảo hắn không nên cử động giận, sau đó chính mình đã muốn nhanh chóng đứng lên, cười dài nghênh đón.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt hiện tại cùng Tô Chỉ Nghiên còn không có kết hôn, nhưng Tô Khánh Hoa là hắn sự thật cậu em vợ, cho nên hắn cũng quả thật không muốn mới lần đầu tiên cùng cậu em vợ gặp mặt, hai người liền nháo phiên quan hệ, Dương Tiếu Mai tay nhỏ bé ở hắn trên đùi nhẹ như vậy nhẹ vỗ, hắn cũng chỉ hảo ấn hạ trong lòng không vui, chính là muốn hắn tái đứng lên đi nghênh đón Tô Khánh Hoa, hắn là làm không được.

Nếu không lấy hắn tính cách, cậu em vợ lại đây, hắn nói như thế nào cũng muốn đứng lên nghênh đón một chút, đây là đối Tô Chỉ Nghiên tôn trọng.

Tô Khánh Hoa tự nhiên không biết đang ngồi thế nhưng có một vị là hắn tỷ phu, hắn gặp đang ngồi trừ bỏ Dương Tiếu Mai đứng dậy nghênh đón hắn, còn lại mọi người như trước ngồi ở chỗ kia không chút sứt mẻ, trong lòng âm thầm có chút khó chịu. Nghĩ rằng, này đám tên là ai vậy? Cái giá như thế nào lớn như vậy a! Còn có kia hai dương nữu, đó là cái gì biểu tình a, chẳng lẽ lão tử không suất sao?

Cũng may Dương Tiếu Mai đối hắn còn là cử khách khí, chủ động cách tịch nghênh đón, điều này làm cho Tô

Khánh Hoa tâm tình thư thái một ít, lại thấy Dương Tiếu Mai mặc sườn xám, đi giày cao gót, kia mặt ngoài có hứng thú đường cong là nói không nên lời mê người, hơn nữa kia uốn éo ngăn, thật sự là nói không hết phong tình, làm cho Tô Khánh Hoa vị này sớm đã nhìn quen mỹ nữ tên đều nhịn không được có loại tim đập nhanh hơn cảm giác, cho nên gặp Dương Tiếu Mai hướng hắn chào đón, hai mắt sáng ngời, thấu bắn ra một chút cực nóng ánh mắt, lộ ra một tia tự cho là thực mê người mỉm cười, đón nhận đi, thân thủ nói:“Nổi tiếng không bằng gặp mặt, dương tiểu thư bản nhân so với màn huỳnh quang thoạt nhìn muốn xinh đẹp rất nhiều a!”

“Cảm ơn khích lệ.” Dương Tiếu Mai thân thủ cùng Tô Khánh Hoa nhẹ nhàng nắm một chút, sau đó liền lập tức rụt trở về, làm cho Tô Khánh Hoa có chút ý do chưa hết cảm giác.

“Dương tiểu thư, ta vội tới ngươi giới thiệu một chút, vị này là……” Tô Khánh Hoa cùng Dương Tiếu Mai nắm qua tay sau, cười chuẩn bị thay song phương giới thiệu.

“Thực xin lỗi Tô Khánh Hoa, ngươi này hai vị bằng hữu ta phía trước liền nhận thức, ta nơi này không chào đón bọn họ.” Dương Tiếu Mai không đợi Tô Khánh Hoa đem nói nói chuyện, trực tiếp ngắt lời nói.

“Dương tiểu thư ngươi đây là cái gì ý tứ? Bọn họ đều là bằng hữu của ta, ngươi như vậy có phải hay không rất không cho mặt mũi ?” Tô Khánh Hoa nghe vậy sắc mặt lập tức liền thay đổi.

Hắn nhưng là Giang Nam thủ phú con trai, dẫn theo hai bằng hữu lại đây dự tiệc, bằng hữu lại trực tiếp bị đuổi đi, lời này nếu truyền ra đi, hắn Tô Khánh Hoa mặt mũi không phải toàn mất hết sao?

Ngụy Thần cùng lại đây vốn chính là đến làm rối. Nếu

Dương Tiếu Mai nhịn, tự nhiên liền tương đương với đánh nàng còn có kia tiểu bạch kiểm mặt, nếu Dương Tiếu Mai không đành lòng, kia tự nhiên tốt nhất, kia đã có thể không phải gần đắc tội hắn Ngụy Thần đơn giản như vậy, mà là đem Tô Khánh Hoa đều hướng tử đắc tội. Cho nên Ngụy Thần gặp Dương Tiếu Mai chút không lưu tình muốn đuổi bọn hắn đi, lập tức không mất thời cơ châm ngòi nói:“Hoa ca, xem ra của ngươi mặt mũi cũng là không đủ lớn nha!” Đương nhiên, nói lời này khi, Ngụy Thần trong lòng lửa giận liền cùng núi lửa giống nhau, hừng hực thiêu đốt.

“Ta nói Dương Tiếu Mai, ngươi xem không nổi ta cùng Ngụy Thần không quan hệ, nhưng ngươi như vậy không cho Tô thiếu mặt mũi, đã có thể không khỏi rất lấy chính mình làm một hồi sự đi?” Thi Nhã Thiến tự nhiên cũng là sẽ không sai quá cơ hội này. Thậm chí lúc này nàng trong lòng trừ bỏ phẫn nộ, càng nhiều còn là vui mừng cùng giải hận.

Nàng là ước gì Dương Tiếu Mai cùng Tô Khánh Hoa làm thượng, cứ như vậy, Dương Tiếu Mai xác định vững chắc liền đại ngôn bất thành “Nhiên nhã” Đồ trang điểm, mà của nàng cơ hội không phải đến đây sao?

Cũng khó trách Thi Nhã Thiến có này ý tưởng, một cái chính là đại minh tinh, một cái cũng là Tô Chỉ Nghiên thân đệ đệ, Tô Chỉ Nghiên tự nhiên là đứng ở đệ đệ bên này.

“Các ngươi trong lúc đó phía trước khẳng định có cái gì hiểu lầm đúng hay không? Như vậy, xem ở của ta mặt mũi cứ như vậy yết đi qua, thế nào?” Tô Khánh Hoa tự nhiên không phải cái ngốc tử, phía sau tự nhiên cũng nhìn ra đến song phương có chút hiểu lầm, chỉ sợ phía trước Ngụy Thần bởi vì mơ ước Dương Tiếu Mai, còn đối nàng từng có cái gì không an phận cử chỉ, bất quá bọn họ này vòng, còn có giải trí vòng, loại chuyện này

thực bình thường, Tô Khánh Hoa cũng là không thực bắt nó làm một hồi sự, ngược lại cho rằng Dương Tiếu Mai chuyện bé xé ra to. Chính là hắn tận mắt đến Dương Tiếu Mai, lại thật sự có chút thích nàng, thế này mới áp chế trong lòng lửa giận cùng không kiên nhẫn thay song phương điều giải, nếu không đổi thành một cái khác nữ ngôi sao, dám như vậy không cho hắn Tô đại thiếu mặt mũi, đã sớm một bàn tay tát trôi qua.

Đương nhiên toàn bộ nước cộng hoà, chỉ sợ trừ bỏ Dương Tiếu Mai, cũng sẽ không có cái nào nữ ngôi sao hội như vậy không cho Tô Khánh Hoa mặt mũi.

“Chúng ta cùng Dương tiểu thư phía trước vốn không có nhiều hiểu lầm, đương nhiên là không thành vấn đề.” Ngụy Thần cùng Thi Nhã Thiến rất là hào phóng nói. Bất quá bọn họ đều có ý không đề cập tới Hạ Vân Kiệt, nhưng ánh mắt lại âm hiểm về phía hắn nhìn lại.

Dương Tiếu Mai nếu cũng nói không thành vấn đề, kia tự nhiên chính là tương đương với đánh kia cái gì Kiệt ca mặt, mà Dương Tiếu Mai nếu nói không được, kia việc vui tự nhiên liền lớn hơn nữa, đến lúc đó Dương Tiếu Mai bị Tô Khánh Hoa thu thập, bọn họ đổ muốn nhìn một chút kia tiểu bạch kiểm có cái gì bản sự giúp Dương Tiếu Mai tìm về bãi, chẳng lẽ hắn cũng dám đánh Tô Khánh Hoa cái tát bất thành?

Nếu đổi thành phía trước Ngụy Thần cùng Thi Nhã Thiến đắc tội gần chính là nàng Dương Tiếu Mai, Dương Tiếu Mai phía sau tự nhiên hội như vậy yết quá, khả bọn họ đắc tội cũng là Hạ Vân Kiệt, cho nên Dương Tiếu Mai nghe vậy không hề nghĩ ngợi liền cự tuyệt nói:“Thực xin lỗi Tô Khánh Hoa, chúng ta đều thực hoan nghênh ngươi, nhưng ngươi này hai vị bằng hữu, hay là thôi đi.”

“Dương Tiếu Mai, đừng cho mặt không biết xấu hổ! Ngươi còn muốn không nghĩ tiếp tục đại ngôn ‘Nhiên

nhã’ đồ trang điểm ? Ngươi còn muốn không nghĩ tiếp tục ở giải trí vòng hỗn ?” Tô Khánh Hoa không nghĩ tới Ngụy Thần cùng Thi Nhã Thiến đều nói yết quá không đề cập tới, này Dương Tiếu Mai một cái con hát lại không nên tự cao tự đại không chịu bỏ qua, rốt cục mất đi tính nhẫn nại, chỉ vào của nàng cái mũi, vẻ mặt tức giận uy hiếp nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 971 : Ta ngay cả ngươi cũng cùng nhau đánh

Gặp Tô Khánh Hoa quả thực ấn bọn họ thiết tưởng bắt đầu tức giận, Ngụy Thần cùng Thi Nhã Thiến cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, đều nhìn đến đều tự trong mắt gian kế thực hiện được mừng thầm, mà Dương Tiếu Mai cũng là lập tức hoa dung thất sắc, trong mắt toát ra kinh hoảng cùng lo lắng sắc.

Nàng đổ không sao cả Tô Khánh Hoa uy hiếp cùng quở trách, dù sao nàng trước kia làm người mẫu khi, cũng không có thiếu chịu như vậy uy hiếp cùng nhục nhã. Nàng chính là kinh hoảng cùng lo lắng, Hạ Vân Kiệt hội bởi vậy tức giận, do đó ảnh hưởng đến hắn cùng Tô Chỉ Nghiên trong lúc đó quan hệ.

Quả nhiên Dương Tiếu Mai chính tâm hoảng nên xử lý như thế nào chuyện này khi, Hạ Vân Kiệt đã muốn vỗ hạ cái bàn đứng lên, sắc mặt âm trầm chỉ vào Tô Khánh Hoa nói:“Hảo đại khẩu khí! Ai cho ngươi quyền lực quyết định Tiếu Mai đại ngôn không đại ngôn ‘Nhiên nhã’ đồ trang điểm? Còn có ngươi cho là ngươi là ai? Tiếu Mai hỗn không hỗn giải trí vòng chẳng lẽ còn muốn từ ngươi làm chủ bất thành?”

“Ngươi là ai? Ngươi cùng Dương Tiếu Mai lại là cái gì quan hệ? Chuyện của ta ngươi sáp cái gì miệng?” Tô Khánh Hoa gặp đột nhiên nhảy ra một người trẻ tuổi vẻ mặt âm trầm chỉ vào hắn chất vấn, lập tức mặt lạnh lùng khiển trách.

“Chính là, ngươi ****** nghĩ đến chính mình là ai? Thiên Vương lão tử sao? Hoa ca sự tình,****** luân được đến ngươi……” Gặp Hạ Vân Kiệt cuối cùng còn là nhảy ra cùng Tô Khánh Hoa đối làm, Ngụy Thần lập tức vui sướng khi người gặp họa, e sợ cho thiên hạ bất loạn

nhảy ra chỉ vào Hạ Vân Kiệt châm chọc nói.

“Ba! Ba!” Hạ Vân Kiệt không đợi Ngụy Thần nói xong, không chút khách khí lại nâng tay quăng hắn hai bàn tay.

Ngụy Thần trong lòng kia hỏa a, ngươi nói, ngươi mẹ nó vừa rồi đánh lão tử cái tát, lão tử nhận thức, hiện tại cùng Tô Khánh Hoa chống lại, còn là đánh lão tử cái tát, như thế nào không có tiền liền xứng đáng bị người đánh sao? Không có tiền liền xứng đáng bị người xem thường sao? Lão tử liều mạng với ngươi!

Ngụy Thần đầy mình lửa giận nắm chặt quyền đầu đối với Hạ Vân Kiệt tiểu bạch kiểm liền huy đi qua.

Gặp Ngụy Thần nắm tay hướng Hạ Vân Kiệt huy đi, Trương Văn Bân đám người lập tức không chịu phạm, hoắc mắt đứng lên xông lên tựu chuẩn bị giúp Kiệt ca đánh Ngụy Thần, thậm chí kia hai Hollywood dương nữu càng bưu hãn, trực tiếp xách lên ghế dựa, chuẩn bị xông lên đi trước đem Ngụy Thần tạp một chút nói sau.

Bất quá không đợi Trương Văn Bân đi đến trước mặt, Hạ Vân Kiệt sớm đã nâng lên một cước, đối với Ngụy Thần bụng chính là nhất đá, nhất thời Ngụy Thần “A” hét thảm một tiếng, cả người bay đứng lên, sau đó “Phù phù” Một tiếng, đến đây chó ăn cứt.

Trường hợp lập tức liền im lặng xuống dưới.

Ở đây người trừ bỏ Dương Tiếu Mai biết Hạ Vân Kiệt là thần tiên sống, đừng nói liền Ngụy Thần loại này sớm đã ở nữ nhân cái bụng thượng vét sạch thân mình công tử ca, cho dù quyền vương thái sâm lại đây, chỉ cần Kiệt ca nguyện ý, đều có thể một cước bắt hắn cho đá bay, còn lại người bao gồm Blythe cùng Linda ở bên trong, kỳ thật cũng chưa gặp qua Hạ Vân Kiệt động thủ. Nay thấy hắn thế nhưng không chỉ có đánh bàn tay súy thật sự

khốc thực lưu loát, liền ngay cả này một cước đều đá như vậy tiêu sái như vậy có khí lực, người người tất cả đều xem mắt choáng váng, liền ngay cả phía trước theo Dương Tiếu Mai trong miệng nghe nói qua Hạ Vân Kiệt thân thủ bất phàm Blythe cùng Linda cũng không ngoại lệ.

Các nàng tổng rất khó tin tưởng giống Kiệt ca như vậy bộ dạng nhã nhặn trắng nõn đại nhân vật, sẽ là một vị đánh nhau cao thủ, thậm chí có thể dạy ra giống Tatiana như vậy bảo tiêu, nhưng hiện tại các nàng đã muốn có chút tin.

Dù sao Ngụy Thần coi như là vóc người cao lớn, không có vài phần cước lực, sao có thể đem hắn cả người đá bay a.

“Ngươi, ngươi ****** dám đánh ta bằng hữu?” Tô Khánh Hoa ở trải qua quá khởi điểm khiếp sợ sau, lập tức chính là nổi trận lôi đình.

“Nếu không xem ở ngươi tỷ mặt mũi, ta ngay cả ngươi cũng cùng nhau đánh!” Hạ Vân Kiệt mặt lạnh lùng hướng Tô Khánh Hoa khiển trách.

Tô Khánh Hoa cũng là hiểu lầm Hạ Vân Kiệt lời nói, còn tưởng rằng hắn chung quy là kiêng kị hắn Tô gia, đúng là vẫn còn lo lắng hắn tỷ hội hủy bỏ Dương Tiếu Mai “Nhiên nhã” Đồ trang điểm quảng cáo hình tượng người phát ngôn tư cách, cho nên nghe vậy không chỉ có không có khiến cho coi trọng, ngược lại càng phát ra bừa bãi đứng lên.

“Nguyên lai tiểu tử ngươi còn biết tỷ của ta! Vậy ngươi ****** còn kiêu ngạo cái gì? Lập tức hướng ta bằng hữu chịu nhận lỗi, sau đó cút cho ta đản, nếu không ta cam đoan không chỉ có ngươi ****** chịu không nổi, Dương Tiếu Mai cũng ****** đừng nghĩ ở đại ngôn ‘Nhiên nhã’

đồ trang điểm.” Tô Khánh Hoa chỉ vào Hạ Vân Kiệt khí diễm kiêu ngạo uy hiếp nói.

“Tô Khánh Hoa, ngươi nói cái gì đâu? Còn không mau hướng Kiệt ca xin lỗi!” Dương Tiếu Mai lo lắng nhất chính là loại tình huống này, gặp Hạ Vân Kiệt sắc mặt càng ngày càng khó coi, mà Tô Khánh Hoa lại còn không biết nặng nhẹ về phía hắn gọi rầm rĩ uy hiếp, không khỏi sợ tới mức sắc mặt tái nhợt vội vàng hướng Tô Khánh Hoa kêu lên.

Kinh hoảng là lúc, Dương Tiếu Mai tự nhiên mà vậy đem chính mình thân phận định vị ở tại Tô Chỉ Nghiên hảo tỷ muội vị trí, đem Tô Khánh Hoa xem thành không hiểu chuyện đệ đệ, cũng là đã quên ở Tô Khánh Hoa trong mắt nàng cũng chỉ là một con hát.

“Chó má Kiệt ca! Ta thảo, ta hướng hắn xin lỗi? Hắn nghĩ đến hắn là ai vậy? Dương Tiếu Mai ngươi ****** có phải hay không đầu óc nước vào ?”

“Chính là, Dương Tiếu Mai ngươi tính cái gì? Đừng tưởng rằng lấy quá một cái kim cầu thưởng liền nghĩ đến chính mình thực rất giỏi, là có thể đối tô thiếu khoa tay múa chân, ngươi bất quá chính là một con hát!” Thi Nhã Thiến cũng theo sát sau châm chọc nói.

“Blythe, Linda, tát kia thối miệng nữ nhân hai cái bàn tay.” Hạ Vân Kiệt vốn đang bận tâm đến Thi Nhã Thiến tóm lại từng cùng Dương Tiếu Mai là cùng cái công ty viên chức, đem nàng đuổi đi cũng là được, đổ chưa từng nghĩ tới sẽ đối nàng xuống tay, nay thấy nàng một mà tái nói châm chọc Dương Tiếu Mai, chút không để ý ngày xưa đồng môn loại tình cảm, Hạ Vân Kiệt cũng rốt cục thì căm tức, quay đầu đối Blythe cùng Linda nói.

Kiệt ca lời nói đối với Blythe cùng Linda chính là mệnh lệnh, các nàng đâu thèm đối phương là ai, nghe vậy lập

tức liền hướng Thi Nhã Thiến vọt đi lên.

Này dương nữu vốn là so với quốc nhân vóc người cao lớn, cho nên quốc nhân nói đùa xưng hô dương nữu là đại dương mã. Này Blythe cùng Linda nhất xông lên đi, Thi Nhã Thiến làm sao đánh thắng được các nàng, kinh hoảng trung lập tức bị Blythe cấp bắt được cánh tay không thể động đậy, mà Linda tắc không chút khách khí nâng tay quăng nàng hai bàn tay.

Trường hợp lập tức lại lần nữa im lặng xuống dưới, trừ bỏ Dương Tiếu Mai, tất cả mọi người không dám tin nhìn Blythe cùng Linda, thậm chí liền ngay cả bị đánh Thi Nhã Thiến đều là như thế, thế nhưng đã quên thét chói tai.

Bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới, hai vị Hollywood đang hồng nữ ngôi sao, thế nhưng hội nghe Hạ Vân Kiệt mệnh lệnh, đảm đương khởi đả thủ nhân vật.

Bất quá rất nhanh, Thi Nhã Thiến điên rồi bình thường hét lên đứng lên, bất quá theo nàng kinh hoảng ánh mắt, còn có tái nhợt sắc mặt, không khó nhìn ra đến, lúc này của nàng nội tâm trừ bỏ phẫn nộ, chỉ sợ càng nhiều còn là khủng hoảng.

Thi Nhã Thiến không phải ngốc tử, muốn nói Dương Tiếu Mai có lẽ bởi vì cùng Hạ Vân Kiệt có “Gian tình”, lại hoặc là biết Hạ Vân Kiệt trong nhà có tiền, cho nên mới vì hắn duyên cớ không tiếc đắc tội Ngụy Thần, không tiếc cùng nàng Thi Nhã Thiến nhất đao lưỡng đoạn. Khả hai vị Hollywood đang hồng nữ ngôi sao, cam tâm làm Hạ Vân Kiệt đả thủ, hắn làm cho các nàng phiến nàng cái tát, các nàng liền phiến nàng cái tát, lại thuyết minh cái gì đâu?

Mặc kệ này thuyết minh cái gì, ít nhất có một chút Thi Nhã Thiến trong lòng rất rõ ràng, chẳng sợ lấy Ngụy

Thần cùng Tô Khánh Hoa thân phận gia thế, cũng tuyệt đối không có khả năng làm cho hai vị Hollywood đang hồng nữ ngôi sao như thế hạ mình hàng hu, tùy ý bọn họ chỉ huy.

Thi Nhã Thiến nói phá thiên, cũng cũng chỉ là một cái miễn cưỡng tễ thân một đường ngôi sao hàng ngũ con hát, như thế đẩy đoạn, có lẽ như vậy đại nhân vật, Ngụy Thần cùng Tô Khánh Hoa ỷ vào sau lưng tiền tài quyền thế cùng nhân mạch quan hệ, có thể không cần e ngại, nhưng nàng Thi Nhã Thiến cũng là tuyệt đối muốn khủng hoảng.

Trên thực tế, lúc này Ngụy Thần cùng Tô Khánh Hoa trong lòng cũng đều có điểm hối hận, chính là nay đâm lao phải theo lao, nói sau nhà bọn họ trụ cột quả thật cũng dày, tự nhiên không cần giống Thi Nhã Thiến như vậy sợ hãi.

“Kiệt ca, ngươi không cần tức giận, Tô Khánh Hoa kỳ thật người cũng không phá hư, chính là giao hữu vô ý, tuổi trẻ khí thịnh, tâm cao khí ngạo một ít, ngươi tạm tha quá……” Làm Thi Nhã Thiến ở hoảng sợ Hạ Vân Kiệt thế nhưng có thể đem hai vị Hollywood đang hồng nữ ngôi sao làm đả thủ chỉ huy, làm Ngụy Thần cùng Tô Khánh Hoa trong lòng là vừa giận lại có như vậy điểm hối hận khi, Dương Tiếu Mai càng lo lắng cũng là Hạ Vân Kiệt hội kìm không được tức giận, đem Tô Khánh Hoa cấp bắt lại bị đánh một trận một chút.

Mặc kệ nói như thế nào, Tô Khánh Hoa cũng là Tô Chỉ Nghiên đệ đệ. Tục ngữ nói, không xem tăng mặt xem phật mặt a, huống chi còn là Tô Chỉ Nghiên đâu?

“Ta cho ngươi cuối cùng một lần cơ hội, lập tức vì lời nói mới rồi hướng Dương Tiếu Mai xin lỗi, sau đó chạy trở về trong nhà hảo hảo cho ta tỉnh lại tư quá, không cần tái cùng này đó loạn thất bát tao người đến hướng!” Hạ

Vân Kiệt xem ở Tô Khánh Hoa Tô Chỉ Nghiên đệ đệ phân thượng, có thể bất kể hắn đắc tội chính mình sự tình, nhưng hắn vừa rồi nhục nhã uy hiếp Dương Tiếu Mai sự tình, hắn cũng là tuyệt không có thể như vậy yết quá.

Tô Chỉ Nghiên là chính mình nữ nhân, Dương Tiếu Mai cũng là chính mình nữ nhân, hắn là không thể nặng bên này nhẹ bên kia, tùy ý một cái khác nữ nhân đệ đệ nhục nhã Dương Tiếu Mai, cũng không cùng so đo.

“Kiệt ca, ta không quan……” Dương Tiếu Mai thế mới biết Hạ Vân Kiệt sắc mặt như vậy khó coi chân chính nguyên nhân, trong lòng vừa cảm ngọt ngào lại có chút sốt ruột.

“Tiếu Mai, ngươi không cần nhiều lời. Chuyện này ta đã muốn đủ tốt nói chuyện, đổi thành một người khác, ta nhất định làm cho hắn nếm thử sống không bằng chết tư vị, cũng dám nhục nhã uy hiếp ngươi!” Hạ Vân Kiệt xua tay đánh gãy Dương Tiếu Mai, bình tĩnh mặt nói, nói chuyện khi ánh mắt lạnh lẽo quét Ngụy Thần liếc mắt một cái, bắt hắn cho nhìn xem không hiểu cảm thấy một cỗ lỗ chân lông vẻ sợ hãi.

“Sống không bằng chết? Hảo đại khẩu khí, ngươi cho là ngươi là ai? Lão tử nói cho ngươi, ở trong này, cho dù Thượng Hải thị……” Tô Khánh Hoa mặc dù có chút kỳ quái, vì cái gì Dương Tiếu Mai luôn thay chính mình cầu tình, nhưng nhìn đến Hạ Vân Kiệt kia một bộ không chịu bỏ qua kiêu ngạo bộ dáng, càng nhiều cũng là phẫn nộ.

“Ba!” Tô Khánh Hoa rốt cục cũng phải đến thuộc loại hắn bàn tay.

Thanh thúy cái tát thanh ở trống rỗng ban công thượng vang lên, chấn đắc Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã đôi cả người đều nhịn không được sợ run cả người.

Bọn họ đôi vạn vạn không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt thế nhưng ngay cả Giang Nam tỉnh thủ phú Tô Duy Tín con trai đều dám đánh! Phải biết rằng kia nhưng là so với Chung Dương Dĩnh cũng có tiền chủ a, càng đừng nói hắn còn có cái Tô Chỉ Nghiên như vậy một nữ cường nhân tỷ tỷ thẳng bức Chung Dương Dĩnh đâu.

Theo lý mà nói, này một màn là Ngụy Thần cùng Thi Nhã Thiến tối muốn nhìn đến một màn, cũng là bọn họ mục đích chỗ, nhưng không biết vì cái gì, giờ khắc này, bọn họ đột nhiên đã có loại da đầu muốn nổ tung cảm giác.

Ngay cả Tô Khánh Hoa cũng dám đánh a, tiểu tử này không phải điên rồi, chỉ sợ cũng thật là đến đây rất lớn, không có sợ hãi!

Hiển nhiên kia tiểu tử điên khả năng tính nhỏ nhất, nhưng thật ra người sau khả năng tính thật lớn. Bởi vì ngay cả Hollywood đang hồng nữ ngôi sao đều cam tâm làm hắn đả thủ a!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 972 : Ngươi đừng tức giận

Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã khiếp sợ sợ run cả người, Ngụy Thần cùng Thi Nhã Thiến có loại da đầu muốn nổ tung cảm giác khi, Dương Tiếu Mai cảm giác cũng là chỉ có càng phát ra kinh hoảng cùng lo lắng, chính là nay Hạ Vân Kiệt đang ở ngọn lửa phía trên, cho dù nàng cũng là không dám lên tiếng nữa.

“Ngươi, ngươi ****** cũng dám đánh lão tử!” Tô Khánh Hoa cảm giác được trên mặt hỏa lạt lạt đau cũng là thiếu chút nữa phổi đều phải khí tạc.

“Ba!” Lại là một bàn tay tát đi qua.

“Tuổi còn trẻ, mở miệng ngậm miệng lão tử, nếu không phải xem ở ngươi tỷ phân thượng, ta hôm nay không đánh gãy chân của ngươi không thể!” Lại đánh Tô Khánh Hoa một bàn tay sau, Hạ Vân Kiệt mặt lạnh lùng nói.

“Ngươi nhận thức tỷ của ta?” Lúc này Tô Khánh Hoa cuối cùng nghe ra đến Hạ Vân Kiệt cũng không phải kiêng kị hắn tỷ tỷ, mà là thực nhận thức hắn tỷ, trong lòng không khỏi hoảng hốt.

Đối vị kia tỷ tỷ tài phú tích lũy tốc độ đều đã muốn bắt đầu đuổi kịp và vượt qua hắn lão ba, Tô Khánh Hoa thật đúng là từ tâm nhãn là vừa thương vừa sợ.

Bất quá rất nhanh Tô Khánh Hoa liền vì chính mình hoảng hốt mà cảm thấy cảm thấy thẹn. Hắn sợ hắn tỷ đúng vậy, nhưng cái khó nói liền bởi vì sợ hắn tỷ, một người nhận thức hắn tỷ là có thể tùy tiện đánh hắn cái tát sao? Hơn nữa, hắn tỷ bên người áp căn vốn không có nam nhân có thể làm cho hắn xem trọng liếc mắt một cái, chẳng lẽ chỉ bằng trước mắt vị này tiểu bạch kiểm

có thể làm cho hắn tỷ vì hắn mà quở trách chính mình thân đệ đệ bất thành?

“******, cho dù ngươi nhận thức lão tử tỷ tỷ kia thì thế nào? Lão tử liền chửi, liền uy hiếp Dương Tiếu Mai, có loại ngươi đánh gãy lão tử chân a!” Tô Khánh Hoa trong lòng nhận định Hạ Vân Kiệt cho dù thực nhận thức hắn tỷ, cũng không thấy có cái gì giao tình, lại bắt đầu nổi trận lôi đình chỉ vào Hạ Vân Kiệt chửi bậy.

Đường đường Giang Nam tỉnh thủ phú con trai, nước cộng hoà cận thứ cùng nữ thủ phú nữ cường nhân đệ đệ a, này một hai năm bằng đề Tô Khánh Hoa có bao nhiêu đường làm quan rộng mở, có bao nhiêu người chụp hắn mã thí, thậm chí liền tính cả dạng thân là siêu cấp phú hào Ngụy Quốc Minh con trai nhìn thấy hắn đều phải tiếng kêu “Hoa ca”, có thể nghĩ, nay bị một cái danh không dùng truyền người trẻ tuổi cấp trước mặt mọi người đánh cái tát, này khẩu khí hắn lại như thế nào nuốt đi xuống? Nếu không phải băn khoăn đến Hạ Vân Kiệt kia cước lực tựa hồ rất lớn, hắn cũng sớm học Ngụy Thần huy quyền xông lên đi.

Tô Khánh Hoa này nhất mắng người khác nghe xong có lẽ cũng không có nhiều ngoài ý muốn, nhưng Dương Tiếu Mai nghe xong cũng là có loại hồn đều phải bị dọa phi cảm giác. Vội vàng xông lên đi, một phen gắt gao giữ chặt sắc mặt âm trầm liền càng mây đen dầy đặc dường như Hạ Vân Kiệt, liên tục an ủi nói:“Kiệt ca, ngươi đừng tức giận, ngươi đừng tức giận, Tô Khánh Hoa hắn còn trẻ, không hiểu chuyện, ngươi khả ngàn vạn đừng……”

Nhìn Dương Tiếu Mai gắt gao ôm Hạ Vân Kiệt cánh tay, trường hợp đột nhiên gian trở nên có chút quỷ dị, làm cho người ta nhìn không thấu, thậm chí làm cho người ta không hiểu có loại lỗ chân lông vẻ sợ hãi cảm giác, liền ngay cả Tô Khánh Hoa cũng không ngoại lệ.

Cảm tình vị này Kiệt ca thật sự dám động thủ đánh gãy Tô Khánh Hoa chân a!

Cảm tình, ở Dương Tiếu Mai trong mắt, Tô Khánh Hoa cùng vị này Kiệt ca nhất so với, chỉ có thể xem như cái không hiểu chuyện người trẻ tuổi!

“Được rồi, Tiếu Mai, ta có đúng mực. Người này hiện tại nếu không cho hắn ăn chút đau khổ, ta xem sớm hay muộn cấp cho bọn họ Tô gia nhạ hạ đại họa. Đến lúc đó, ngươi nói ta là giúp bọn hắn còn là không giúp?” Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng mạt mở Dương Tiếu Mai tay, bình tĩnh mặt nói.

Vừa nghe Hạ Vân Kiệt lời này, Dương Tiếu Mai đương trường mặt liền trắng, mà Tô Khánh Hoa tắc theo bản năng lui ra phía sau một bước, chỉ vào Hạ Vân Kiệt, ngoài mạnh trong yếu nói:“Ngươi muốn thế nào? Đừng quên hiện tại là pháp chế xã hội, đánh người là muốn ngồi tù !”

Hạ Vân Kiệt cũng là tiến lên vài bước, cầm quá Tô Khánh Hoa cổ áo, nói:“Ngươi cũng biết đây là pháp chế xã hội, ngươi cũng biết đánh người là muốn ngồi tù ? Khả ngươi nói cho ta biết, vậy ngươi vừa rồi là dựa vào cái gì uy hiếp Dương Tiếu Mai không cần ở giải trí vòng hỗn đi xuống? Vậy ngươi nói cho ta biết, ngươi cùng người này trải qua sự tình, có mấy khởi là tuân kỉ thủ pháp ?”

Hạ Vân Kiệt nói xong chỉ chỉ Ngụy Thần, thanh âm lạnh như băng.

Không biết vì cái gì, lúc này Ngụy Thần nhìn đến Hạ Vân Kiệt chỉ vào hắn, rốt cuộc không có nửa điểm dũng khí cùng hắn đối thoại, thế nhưng liên tục lui ra phía sau hai bước, chờ hắn ý thức được không thích hợp khi, trong lòng miễn bàn có bao nhiêu uất ức.

Đồng dạng là người trẻ tuổi, ******, người ta có thể uy phong bát diện đánh hắn cái tát, mà hắn nay lại chỉ có sợ hãi lui về phía sau phân!

“Ngươi, ngươi muốn thế nào? Ngươi đừng xằng bậy a!” Làm Ngụy Thần lui về phía sau khi, Tô Khánh Hoa lại nhìn Hạ Vân Kiệt đột nhiên thải đặt ở chính mình đầu gối thượng chân răng, sợ tới mức lớn tiếng kêu lên.

Lúc này hắn xem như đã nhìn ra. Này tiểu bạch kiểm tuyệt đối là cái kẻ điên dám làm ra đánh gãy hắn chân!

Bên ngoài trong hoa viên những người khác, nhìn Hạ Vân Kiệt đột nhiên đem chân giẫm tại Tô Khánh Hoa đầu gối, chậm rãi dùng tới lực, tất cả đều dọa mắt choáng váng.

Đây chính là Giang Nam tỉnh thủ phú con trai a, Tô Chỉ Nghiên đệ đệ a! Bọn họ phụ nữ nếu đem tài sản hợp cùng một chỗ, chỉ sợ đều có thể trực tiếp hỏi đỉnh cả nước thủ phú a!

Hiện tại Hạ Vân Kiệt thế nhưng thật muốn đánh đoạn bọn họ Tô gia duy nhất nam đinh chân! Này nếu không tận mắt nhìn thấy, ai dám tin tưởng!

Đừng nói Ngụy Thần cùng Thi Nhã Thiến căn bản không thể tin được, liền ngay cả biết Hạ Vân Kiệt cùng Chung Dương Dĩnh giao tình rất sâu, ngay cả Hải Châu thị phó thị trưởng đều phải vì con trai hướng hắn xin lỗi Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã cũng căn bản không thể tin được.

Chung Dương Dĩnh lại có tiền, kia cũng so với bất quá Tô gia a! Nàng cùng Hạ Vân Kiệt giao tình tái thâm, tại đây sự kiện thượng cũng áp căn không dùng được lực a!

“Kiệt ca, Kiệt ca, trước đừng tức giận, Chỉ Nghiên điện thoại, Chỉ Nghiên điện thoại.” Ngay tại Ngụy Thần đám người không thể tin được chính mình ánh mắt chỗ đã thấy một màn khi, Dương Tiếu Mai đầu đầy đại hãn đem di động đưa tới Hạ Vân Kiệt trước mặt.

Nguyên lai Dương Tiếu Mai gặp Hạ Vân Kiệt đẩy ra tay nàng, liền biết sự tình thật to không ổn. Người khác không biết Hạ Vân Kiệt thân phận, Dương Tiếu Mai chẳng lẽ còn không rõ ràng lắm sao? Đừng nói Tô Khánh Hoa chính là Giang Nam tỉnh thủ phú con trai, cho dù là nước cộng hoà thủ phú con trai, thế giới thủ phú con trai, dám như vậy cùng Kiệt ca nói chuyện, đừng nói đánh gãy chân không tính chuyện gì, cho dù trực tiếp cấp lau, cũng chỉ là ở hắn một ý niệm a! Cũng may Tô Khánh Hoa là Tô Chỉ Nghiên đệ đệ, lau quệt loại chuyện này, Dương Tiếu Mai biết Hạ Vân Kiệt khẳng định làm không được, nhưng một mà tái chọc giận hắn, đánh gãy một chân, làm cho hắn ăn chút đau khổ, Hạ Vân Kiệt còn là làm được đi ra. Cho nên Dương Tiếu Mai gặp Hạ Vân Kiệt lấy điệu chính mình tay, liền vội vàng cấp Tô Chỉ Nghiên gọi điện thoại.

Cũng may Tô Chỉ Nghiên di động vừa gọi liền tiếp lên, Dương Tiếu Mai cũng bất chấp cùng Tô Chỉ Nghiên giải thích rõ ràng, chính là nói câu, nhanh lên van cầu Kiệt ca đi, nếu không hắn muốn đem ngươi đệ đệ chân cấp đánh gãy, sau đó liền vội vã đem di động đưa tới Hạ Vân Kiệt trước mặt.

Hạ Vân Kiệt vốn là không dễ dàng như vậy tức giận, chính như hắn phía trước ở cộng hòa Síp cùng Marina nói qua, giống Vladimir chờ nhà giàu công tử ở hắn trong mắt bất quá chính là con kiến mà thôi, hắn căn bản khinh thường theo chân bọn họ chấp nhặt. Nhưng Tô Khánh Hoa, Hạ Vân Kiệt cũng không có thể đem hắn làm con kiến xem nha, bởi vì hắn là Tô Chỉ Nghiên đệ

đệ, ở Tô Khánh Hoa trên người hắn là có cảm tình. Bất quá cũng đang bởi vì này dạng, Hạ Vân Kiệt nhìn đến hắn kia phó bộ dáng, cũng là càng thêm dễ dàng tức giận.

Tức giận trung Hạ Vân Kiệt gặp Dương Tiếu Mai đầu đầy đại hãn đưa cho hắn di động, nói là Tô Chỉ Nghiên điện thoại, cuối cùng còn là trong lòng mềm nhũn, chậm rãi buông chân, trừng mắt nhìn Tô Khánh Hoa liếc mắt một cái nói:“Nếu không phải Tiếu Mai giúp ngươi, ta không đá gãy chân của ngươi không thể!”

Nói xong Hạ Vân Kiệt tiếp nhận điện thoại di động, bởi vì trong đầu có cơn tức, hắn cũng sẽ không có ngày xưa ôn nhu, tiếp nhận di động sau, đối với micro lên nói:“Ngươi này đệ đệ tốt tốt quản quản, nghĩ cách đều đánh tới Tiếu Mai trên đầu, còn dám uy hiếp nàng, còn tại ta trước mặt luôn mồm tự xưng lão tử!”

Chương 973 : Hắn này con trai phải quản

Ngay từ đầu Tô Chỉ Nghiên nhận được Dương Tiếu Mai điện thoại, cùng với nàng luống cuống ném xuống một câu, trong lúc nhất thời còn cảm thấy có chút mạc danh kỳ diệu.

Bất quá làm nàng nghe được điện thoại kia đầu truyền đến Hạ Vân Kiệt mang theo lửa giận lời nói khi, lập tức sợ tới mức hồn đều thiếu chút nữa sẽ bay, nắm di động thiên thiên ngọc thủ đều là ở phát run.

Đừng nhìn Tô Chỉ Nghiên bình thường ở Hạ Vân Kiệt trước mặt hơi có chút thị sủng mà kiêu bộ dáng, động bất động bạch hắn vài lần, véo hắn vài cái, nhưng thân là một nữ cường nhân có thể nắm giữ như vậy một cái xí nghiệp lớn, sự tình nặng nhẹ còn có tính chất khác nhau, Tô Chỉ Nghiên phân nhưng là so với bình thường nữ nhân rõ ràng nhiều lắm. Cho nên nàng tái thị sủng mà kiêu, kia cũng bất quá chính là ở một ít không đến nơi đến chốn sự tình làm nũng, phát phát tiểu thư tính tình, tăng thêm một ít cuộc sống trung tình thú, Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không phản cảm, ngược lại hội khắp nơi nhường nàng, làm cho nàng quá chừng bị nam nhân sủng ái mức độ nghiện.

Khả hôm nay nàng đệ đệ làm việc vấn đề cũng là muốn lây dính nữ nhân của hắn, là uy hiếp hắn nữ nhân a, này tính chất đã có thể hoàn toàn không giống với ! Về phần mặt sau kia cái gì “Lão tử”, Tô Chỉ Nghiên biết ngược lại không phải cái gì đại sự tình.

Thân là Hạ Vân Kiệt nữ nhân, Tô Chỉ Nghiên tự nhiên biết, này tuyệt đối là hắn nghịch lân. Cho nên nàng rất rõ ràng biết lần này Hạ Vân Kiệt là thật tức giận, nếu không phải bởi vì nàng duyên cớ, chỉ sợ nàng đệ đệ đã muốn ở

trên địa cầu tiêu thất!

“Vân Kiệt, thực xin lỗi, ta……” Tô Chỉ Nghiên run run thanh âm xin lỗi nói, trong lòng là vừa cảm kinh hoảng lại cảm xấu hổ.

Chính mình đệ đệ đánh nữ nhân chủ ý đều đánh tới Hạ Vân Kiệt nữ nhân trên người, thân là tỷ tỷ, Tô Chỉ Nghiên trừ bỏ xin lỗi nàng còn có cái gì có thể nói đâu?

Nghe được Tô Chỉ Nghiên mang theo sợ hãi cùng xấu hổ run run thanh âm, Hạ Vân Kiệt cho dù có thiên đại lửa giận, lúc này cũng không có biện pháp hướng nàng phát ra đến, đành phải thật mạnh “Hừ” một tiếng, sau đó thanh âm rốt cục có chút chuyển nhuyễn nói:“Ngươi theo ta nói cái gì thực xin lỗi, bất quá ngươi này đệ đệ thật sự tốt tốt quản giáo, nếu không ngày nào đó thực xông đại họa, phạm chuyện xấu, ngươi tìm ta hỗ trợ, ngươi nói ta là giúp còn là không giúp? Không giúp, ngươi khẳng định thương tâm, giúp, thì phải là trợ Trụ vi ngược! Hôm nay ta có thể không đánh gãy hắn chân, nhưng ngươi phải tìm ba ngươi thuyết minh, hắn này con trai phải quản, mặc kệ hắn nguyện ý cũng tốt, không muốn cũng tốt, đều phải làm cho người ta áp hắn đến nghèo khó vùng núi đi, làm cho hắn đi trợ giúp nghèo khó vùng núi nhân dân, làm cho hắn ở nơi nào ở cái vài năm, chờ vài năm sau hắn thật sự suy nghĩ cẩn thận, thật sự hối cải, tái làm cho hắn chạy trở về đến. Nếu không các ngươi Tô gia tái đại gia nghiệp, cũng sớm hay muộn bị hắn cấp bị bại không còn một mảnh.”

Hạ Vân Kiệt gọi điện thoại cũng không có kiêng dè mọi người, nghe hắn thanh âm quanh quẩn ở bên ngoài ban công trên không, trừ bỏ Dương Tiếu Mai, Blythe cùng Linda ba người, còn lại người liền cảm giác như là đang nghe thiên thư giống nhau, nghe được đầu óc mơ hồ, hai chân run lên, hai mắt cũng là càng trừng càng lớn, càng trừng càng tròn, hơn nữa đứng mũi chịu sào, liền

Tô Khánh Hoa đứng ở Hạ Vân Kiệt trước mặt, lại nghe được tinh thần đều phải hỏng mất.

Hắn là nằm mơ cũng không nghĩ tới, hôm nay dưới thế nhưng còn có cái người trẻ tuổi dám như vậy cùng chính mình tỷ tỷ nói chuyện, kia tư thế, giống như hắn chính là hắn tỷ nam nhân, nhưng lại là thuộc loại một nhà đứng đầu, nói một không hai loại hình nam nhân!

Càng làm cho Tô Khánh Hoa nằm mơ cũng không nghĩ tới là, trước mắt này tiểu bạch kiểm thế nhưng nói muốn cho hắn ba phái người bắt hắn cho áp đến nghèo khó vùng núi đi trợ giúp bên kia nghèo khó nhân dân, nhưng lại ở nơi nào ở đã nhiều năm! Nhất tưởng khởi này địa phương không võng lạc, không mỹ thực rượu ngon, không mỹ nữ, không sa hoa hội sở, không hàng hiệu…… Chỉ có xanh xao vàng vọt mọi người, chỉ có đánh mụn vá chảy nước mũi, cả người bẩn hề hề tiểu hài tử, gió lạnh gào thét, ở hoàng bùn dính lên phòng ở…… Tô Khánh Hoa nhịn không được liền tứ chi lạnh lẽo, cả người phát run.

Này hết thảy đều phải là thật, Tô Khánh Hoa thà rằng bị đánh gãy một chân đâu!

Không phải thật sự, tỷ tỷ khẳng định sẽ không nghe người này nói hươu nói vượn, cho dù tỷ tỷ nghe, ba ba cũng khẳng định sẽ không đồng ý, ta nhưng là Tô gia duy nhất nam đinh, cho dù ba ba bỏ được, mụ mụ cũng khẳng định luyến tiếc.

Tô Khánh Hoa gắt gao nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, trong lòng một lần biến đang an ủi chính mình, thế này mới chậm rãi khôi phục một ít tin tưởng. Bất quá tái như thế nào khôi phục tin tưởng, hắn lòng tự tin cũng không có biện pháp tái khôi phục đến nguyên lai chật ních trình độ, bởi vì hắn hiện tại là hoàn toàn đã nhìn ra, người này không chỉ có thật sự nhận thức hắn tỷ, hơn nữa

cùng nàng tỷ quan hệ phi thường tốt.

Tô Khánh Hoa nhưng là rất rõ ràng nàng tỷ kia nhãn giới ra sao cao, giống Ngụy Thần loại này phú nhị đại, ở nàng trong mắt căn bản chính là cái không lớn lên đứa nhỏ, khinh thường nhất cố! Cho dù Ngụy Thần hắn lão ba lại đây, hắn tỷ cũng chỉ cần lấy ngang hàng tư thái nói với hắn nói, trong lòng còn không thấy được hội để mắt hắn đâu! Cho nên hiện tại Hạ Vân Kiệt có thể cùng Tô Chỉ Nghiên như vậy trò chuyện, hiển nhiên Hạ Vân Kiệt ở hắn tỷ trong lòng địa vị rất cao.

Một trẻ tuổi nam nhân có thể làm cho nàng tỷ xem trọng, kia cấp bậc tự nhiên không phải Ngụy Thần còn có hắn loại này còn tại tiêu xài trong nhà tiền phú nhị đại có thể chống lại. Tựa như hắn Tô Khánh Hoa tái tự cao trong nhà có tiền, hắn cũng là không dám đi cùng Ngụy Quốc Minh bọn họ tranh giành tình nhân giống nhau, bởi vì người sau là đã muốn tiếp cận hắn lão ba cái loại này cấp bậc nhân vật, mà hiện tại Hạ Vân Kiệt vì vậy điện thoại, địa vị đã muốn theo tiểu bạch kiểm bay lên đến cái loại này cấp bậc nhân vật.

“Hảo hảo, ta nghe lời ngươi. Ta này đệ đệ không những hảo hảo quản giáo là thật muốn phế rớt. Ngươi không cần tức giận được không Vân Kiệt? Van cầu ngươi, ngươi vừa giận lòng ta liền sấm hoảng, không cái tin tức.” Chỉ cần không phải giết nàng đệ đệ, Hạ Vân Kiệt lời nói, Tô Chỉ Nghiên tự nhiên là một trăm nghe theo, nghe vậy liên tục nói tốt sau, chính là một cái kính khuyên Hạ Vân Kiệt không cần tức giận, thanh âm mang theo một tia khiếp sinh sinh, hình như là đã bị kinh hách con mèo nhỏ giống nhau.

Tô Chỉ Nghiên ở công ty nhưng là uy phong lãnh diễm nữ cường nhân, lại thế nào từng như vậy cùng người nói chuyện nhiều, Hạ Vân Kiệt nghe nàng trong thanh âm lộ ra đến đáng thương dạng, hiển nhiên vừa rồi

chính mình tức giận là thật dọa đến nàng, đừng nói tiếp tục tức giận, hiện tại Hạ Vân Kiệt đau lòng đều không kịp đâu. Chính là chuyện này dù sao đề cập đến Dương Tiếu Mai, Hạ Vân Kiệt cũng không có thể biểu hiện quá đại độ, cho nên nghe vậy nói:“Ta xem chuyện này ngươi tốt tốt hướng Tiếu Mai bồi cái không phải, ta nơi này là không có quan hệ.”

Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Tô Chỉ Nghiên chỉ biết này trận bão táp rốt cục muốn trôi qua, vội vàng nói:“Kia hẳn là, các ngươi hiện tại ở Thượng Hải đúng không? Ta cái này tiến đến Thượng Hải, tự mình giáp mặt hướng Tiếu Mai bồi không phải, ngươi hiện tại có thể đem điện thoại chuyển cấp Tiếu Mai sao? Phía trước nàng gọi điện thoại cho ta, ta cũng không biết đã xảy ra sự tình gì, ta nghĩ chuyện này khẳng định đem nàng bị thương sâu.”

Gặp Tô Chỉ Nghiên nói như vậy, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không có gì tốt nữa nói, đem di động đưa cho Dương Tiếu Mai, nói:“Chỉ Nghiên tưởng với ngươi nói hai câu.”

Dương Tiếu Mai nhìn Hạ Vân Kiệt đưa qua di động, trong mắt ẩn ẩn ngấn lệ chớp động.

Cho tới nay, nàng đối với chính mình xuất thân, chính mình chức nghiệp, có một loại thật sâu phức cảm tự ti, tổng cảm giác không có biện pháp cùng Tô Chỉ Nghiên, Chung Dương Dĩnh các nàng so sánh với. Các nàng không chỉ có người người đều là giá trị con người lấy trăm triệu kế nữ cường nhân, nhưng lại bộ dạng như vậy xinh đẹp gợi cảm. Mà nàng đâu, bất quá chính là nhà người thường xuất thân, một người mẫu, một con hát, tuy rằng giữ mình trong sạch, nhưng giải trí vòng, nàng tái như thế nào giữ mình trong sạch, rất nhiều thời điểm còn là cần ở nam nhân trước mặt miễn cưỡng cười vui, theo chân bọn họ lá mặt lá trái nói vài câu ái muội lời nói, hơn nữa nếu không phải năm đó ở La Mã ngoài ý muốn gặp được Hạ Vân Kiệt, nói không chừng

cho dù nàng tưởng giữ mình trong sạch, cuối cùng chỉ sợ cũng trốn không thoát bị người bắt buộc tiềm quy tắc kết cục, lại nào có hôm nay như vậy phong cảnh? Cho nên ở Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh trước mặt, Dương Tiếu Mai luôn luôn loại thật sâu tự ti, ở Hạ Vân Kiệt trước mặt cũng luôn tưởng hết mọi biện pháp lấy lòng đón ý nói hùa hắn, này có lẽ là nàng duy nhất có thể báo đáp cấp chính mình sinh mệnh quan trọng nhất sâu nhất yêu nam nhân, cũng là nàng duy nhất có thể lấy ra tay !

Nhưng Dương Tiếu Mai lại không nghĩ rằng, vì nàng, Hạ Vân Kiệt không chỉ có thiếu chút nữa sẽ đá gãy Tô Khánh Hoa chân, hơn nữa hiện tại chẳng sợ đã muốn cùng Tô Chỉ Nghiên thông điện thoại, hắn như trước hay là muốn Tô Chỉ Nghiên hướng nàng bồi không phải. Hiển nhiên ở Hạ Vân Kiệt trong lòng, nàng cùng Tô Chỉ Nghiên là có thêm đồng dạng địa vị, cũng không có ai quý ai tiện khác nhau.

Giờ khắc này, Dương Tiếu Mai mới là chân chính không có phức cảm tự ti, cũng mới chính thức hiểu được chính mình ở Kiệt ca trong lòng địa vị.

“Cảm ơn ngươi Kiệt ca.” Dương Tiếu Mai hàm chứa nước mắt nói.

Hạ Vân Kiệt nhìn Dương Tiếu Mai mạc danh kỳ diệu rơi lệ, ngẩn người, bất quá rất nhanh tựa hồ có chút hiểu được vì cái gì, không khỏi đau lòng sờ sờ nàng mềm mại mái tóc, nói:“Sỏa nữ nhân, mau tiếp điện thoại đi.”

“Ân.” Dương Tiếu Mai lau quệt khóe mắt nước mắt, sau đó nín khóc mỉm cười tiếp nổi lên điện thoại.

“Tiếu Mai, đối với đệ đệ của ta sự tình, ta trịnh trọng hướng ngươi xin lỗi, ngươi yên tâm, ta này đệ đệ ta nhất định hội bảo ba ta hảo hảo giáo huấn một chút.” Dương

Tiếu Mai nhất tiếp nhận điện thoại, chợt nghe đến ống nghe lý truyền đến Tô Chỉ Nghiên trịnh trọng thanh âm.

Tô Chỉ Nghiên tự nhiên sẽ không giống nàng đệ đệ giống nhau đem Dương Tiếu Mai xem thành có thể mặc quyền quý nhóm đùa giỡn nhục nhã con hát, đối với nàng mà nói, Dương Tiếu Mai cùng của nàng địa vị là ngang hàng, là tỷ muội, Tô Khánh Hoa thế nhưng mơ ước nàng, hơn nữa còn uy hiếp nàng, tự nhiên là đối nàng nhân cách rất lớn nhục nhã, Tô Chỉ Nghiên đổ không thể không biết Hạ Vân Kiệt muốn nàng hướng Dương Tiếu Mai bồi không phải có cái gì không đúng, thậm chí nàng cảm thấy này còn chưa đủ, nàng còn phải tự mình đi một chuyến Thượng Hải, giáp mặt cùng Dương Tiếu Mai bồi tiếng không phải.

“Chỉ Nghiên tỷ, đều đã qua đi, không có việc gì, không có việc gì.” Gặp Tô Chỉ Nghiên nói được như vậy chính thức, Dương Tiếu Mai đổ cảm thấy chính mình giống như thành người lòng dạ hẹp hòi, vội vàng nói.

“Cảm ơn ngươi lượng giải Tiếu Mai, bất quá chuyện này chúng ta Tô gia phải cấp cho ngươi một cái cách nói, ta biết, đệ đệ của ta vừa rồi nói lời nói khẳng định thực đả thương người.” Tô Chỉ Nghiên nói.

“Chỉ Nghiên tỷ, thực không……” Dương Tiếu Mai cảm giác chính mình lại muốn rơi lệ.

“Tiếu Mai chúng ta là tỷ muội, Khánh Hoa làm như vậy là phi thường ác liệt, ngươi không cần tái vì hắn nói chuyện, hiện tại phiền toái ngươi đem điện thoại cho hắn một chút, ta cần nói với hắn vài câu.” Tô Chỉ Nghiên đánh gãy Dương Tiếu Mai muốn nói lời nói.

Dương Tiếu Mai gặp Tô Chỉ Nghiên thái độ kiên quyết, sẽ không biện pháp nói cái gì nữa, đành phải đem di động đưa cho chính trên mặt lộ ra kinh hoảng sắc Tô

Khánh Hoa.

Gặp Dương Tiếu Mai trực tiếp xưng hô chính mình tỷ tỷ vì “Chỉ Nghiên tỷ”, mà không phải Tô tổng, Tô Khánh Hoa đương nhiên biết chính mình vừa rồi phạm một kiện sự tình phi thường ngu xuẩn! Cũng cuối cùng hiểu được, vì cái gì Dương Tiếu Mai hội thẳng hô tên của hắn mà không phải Tô thiếu, Tô công tử hoặc là Hoa ca, còn trực tiếp mời hắn tới tham gia tiệc tối, đó là bởi vì nàng đem hắn làm người của mình. Buồn cười hắn còn tưởng rằng chính mình mặt mũi lớn, còn tưởng rằng Dương Tiếu Mai tưởng nịnh bợ đâu!

Chương 974 : Ngươi không phải tỷ của ta

“Tỷ.” Tiếp nhận điện thoại, Tô Khánh Hoa nơm nớp lo sợ kêu một tiếng.

“Tỷ? Ngươi ****** trong mắt còn có ta này tỷ tỷ sao? Ngay cả của ta hảo tỷ muội ngươi đều dám tưởng, đều dám uy hiếp nhục nhã? Ngươi nói xem, ngươi còn có chuyện gì là không dám làm! Lần trước Macao sự tình, mới đi qua bao lâu thời gian, ngươi là không phải tất cả đều quên hết?” Bình thường Tô Chỉ Nghiên mặc dù ở ngoại nhân trước mặt đều biểu hiện thật sự lãnh diễm lạnh nhạt, nhưng chỉ có đối mặt chính mình vị đệ đệ cũng rất là yêu thương, khả hôm nay vừa nghe đến nàng đệ đệ tiếng kêu, Tô Chỉ Nghiên cũng là có loại hận không thể bắt tay xuyên qua điện thoại, trực tiếp tát hắn hai cái cái tát, thậm chí bởi vì phẫn nộ, nàng đường đường nữ lão tổng thế nhưng ngay cả lời thô tục đều mắng đi ra.

Tô Chỉ Nghiên có thể không tức giận sao? Kia nhưng là chính mình tỷ muội, chính mình nam nhân nữ nhân, là thần tiên sống nữ nhân a! Chính mình đệ đệ thế nhưng mơ ước nàng, còn uy hiếp nhục nhã hắn!

“Tỷ, ta cũng không biết nàng là……” Tô Khánh Hoa thấy hắn lão tỷ thế nhưng đều mắng khởi lời thô tục đến, sợ tới mức đầu đầy đều là mồ hôi lạnh, càng phát ra chiến căng nói.

“Ấn ý của ngươi là, nếu Tiểu Mai không phải của ta tỷ muội, ngươi là có thể lung tung tới là đi?” Lửa giận trung Tô Chỉ Nghiên không đợi Tô Khánh Hoa đem nói cho hết lời, liền trực tiếp ngắt lời nói.

“Ta, ta…… Không phải kia ý tứ. Nói sau, hôm nay ta còn

bị đánh cái tát đâu.” Tô Khánh Hoa chung quy là tuổi trẻ khí thịnh, tuy rằng trong lòng rất là sợ hãi vị này tỷ tỷ, nhưng thấy nàng càng mắng càng hung, nhịn không được bắt đầu có chút không phục phản bác tranh luận nói.

Này cũng khó trách a, hắn tuy rằng rắp tâm bất lương, tuy rằng hắn uy hiếp nhục nhã quá Dương Tiếu Mai, khả vấn đề là từ thủy tới chung nàng còn có vị kia tiểu bạch kiểm một chút tổn thất đều không có a, ngược lại là hắn, Ngụy Thần còn có Thi Nhã Thiến, bị người hợp với bạt tai, lại nói tiếp, chịu thiệt là bọn họ a!

“Bạt tai, ta xem bạt tai đều là nhẹ, nên đem ngươi chân cấp đá gãy, nhìn ngươi về sau còn dám không dám như vậy vô pháp vô thiên!” Tô Chỉ Nghiên một chút cũng không đau lòng nói.

“Ngươi, ngươi còn là không phải tỷ của ta a?” Tô Khánh Hoa nghe vậy nhịn không được tức giận kêu lên.

“Liền bởi vì ta là ngươi tỷ, ta mới như vậy với ngươi nói chuyện. Tốt lắm, ngươi hiện tại cho ta nghe, lập tức hướng Dương Tiếu Mai còn có Kiệt ca xin lỗi, sau đó cút cho ta hồi Hải Châu thị, chờ lão ba an bài.” Tô Chỉ Nghiên khẩu khí cường ngạnh trả lời.

“Lão ba an bài? Tỷ, ngươi sẽ không thực nghe kia tiểu…… Kia Kiệt ca lời nói, muốn ta đi nghèo khó vùng núi ở vài năm đi?” Vốn nghe được xin lỗi hai chữ, Tô Khánh Hoa trong lòng liền 1 vạn cái không tự nhiên, bị bạt tai, thiếu chút nữa bị đá gãy chân nhưng là hắn nha, bất quá xem ở tỷ tỷ mặt mũi, còn có kia Kiệt ca sở biểu hiện ra ngoài cường thế, Tô Khánh Hoa cho dù trong lòng có 1 vạn cái không tự nhiên, hắn cũng chuẩn bị khẽ cắn môi nuốt xuống, khả nghe được Tô Chỉ Nghiên nói cái gì lão ba an bài, Tô Khánh Hoa cũng là rốt cuộc không có biện pháp nuốt xuống đi, đây chính là muốn

hắn mạng già a!

“Vô nghĩa! Nếu không phải Vân Kiệt nói cho ngươi đi nghèo khó vùng núi, ấn của ta ý tứ liền trực tiếp đưa ngươi đi Phi Châu a cập á công trường, ăn vài năm đau khổ, nhìn ngươi còn dám không dám xằng bậy!” Tô Chỉ Nghiên đương nhiên nói, giờ khắc này, nàng tựa như cái chút không để ý tỷ đệ loại tình cảm lãnh huyết nữ nhân.

“Ngươi, ngươi, ngươi không phải tỷ của ta! Ta không đi, ta không đi!” Tô Khánh Hoa nghe vậy ít dám tin tưởng chính mình lỗ tai kêu lên.

“Ngươi không đi cũng phải đi, chuyện này ta sẽ lập tức cùng ba nói, hắn hội lập tức an bài, ngươi hiện tại trước cho ta phóng thành thật hướng Dương Tiếu Mai cùng Kiệt ca xin lỗi, nếu không ta sẽ đưa ngươi đi Phi Châu a cập á công trường đi lên.” Tô Chỉ Nghiên chân thật đáng tin nói, giờ khắc này, nàng quả thực chính là công tác trung cường thế, nói một không hai nữ lãnh đạo.

“Xin lỗi có thể, nhưng ta tuyệt đối không đi nghèo khó vùng núi! Ba ba nếu đồng ý, ta liền cầu mụ mụ, ta cũng không tin mụ mụ cũng giống ngươi cùng ba giống nhau nhẫn tâm!” Tô Khánh Hoa mạnh miệng nói. Hắn biết trong nhà, hắn ba vẫn thực coi trọng tỷ tỷ, thậm chí công ty rất nhiều trọng đại sự tình đều cùng nàng thương lượng, nghe theo của nàng ý kiến, cho nên tại đây sự kiện, nếu hắn tỷ tỷ thái độ cường ngạnh, nói không chừng hắn ba thật là có khả năng hung ác tâm liền bắt hắn cho đưa đến nghèo khó vùng núi cải tạo tôi luyện đi. Nhưng hắn mụ mụ cũng là thương nhất hắn, ở nhà, hắn sợ hắn ba ba cùng tỷ tỷ, duy độc không sợ mụ mụ, mà hắn tỷ tỷ cùng ba ba trừ bỏ công ty sự tình, này chuyện khác trên cơ bản đều là nghe ******. Cho nên chỉ cần mẹ hắn không buông tay, Tô Khánh Hoa không tiếp thu là hắn ba cùng hắn tỷ liền dám cường ngạnh bắt hắn cho đưa đến nghèo khó vùng núi tôi luyện.

“Hảo, ta hiện tại không với ngươi nói này đó, ngươi hiện tại trước cho ta thành tâm thành ý về phía Dương Tiếu Mai cùng Kiệt ca xin lỗi.” Tô Chỉ Nghiên biết hiện tại không phải cùng nàng đệ đệ tranh cãi này an bài thời điểm, dùng sức phủ phủ phập phồng đầy đặn ****, áp chế trong lòng tức giận, lạnh giọng nói.

Tô Khánh Hoa biết tỷ tỷ nếu đã muốn xuất mã, hắn tưởng không xin lỗi là không có khả năng, hơn nữa Hạ Vân Kiệt sở biểu hiện ra ngoài cường thế cũng thật là làm cho hắn chột dạ, cho nên nghe vậy tuy rằng trong lòng một trăm không muốn, nhưng còn là đáp:“Ta đã biết.”

Nói xong Tô Khánh Hoa treo điện thoại, sau đó đem di động đệ trả lại cho Dương Tiếu Mai, sau đó hơi hơi hướng Dương Tiếu Mai cúc nhất cung nói:“Dương tiểu thư, thực xin lỗi, vừa rồi mạo phạm.”

Tiếp theo Tô Khánh Hoa lại hướng Hạ Vân Kiệt tâm không cam lòng tình không muốn cũng hơi hơi cúc nhất cung, nói:“Thực xin lỗi, Kiệt ca, vừa rồi mạo phạm.”

Nói xong Tô Khánh Hoa liền đứng thẳng thân mình, sau đó xoay người liền đi ra ngoài.

Đêm nay hắn thể diện xem như hoàn toàn mất hết ! Tự nhiên là một khắc cũng không nguyện ý tái tiếp tục ở ban công ở đi xuống.

Ngụy Thần cùng Thi Nhã Thiến gặp Tô Khánh Hoa bị quăng cái tát, lại kém điểm bị đá gãy chân, kết quả cuối cùng dĩ nhiên là hướng Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai xin lỗi, tuy rằng kia xin lỗi mang theo thở phì phì dỗi bộ dáng, một chút cũng không thành ý, khả kia dù sao cũng là xin lỗi a!

Ngụy Thần cùng Thi Nhã Thiến hai người hoàn toàn trợn tròn mắt, chờ bọn hắn nhìn đến Tô Khánh Hoa nói xin lỗi xong, xoay người rời đi khi, hai người lại mạnh một cái giật mình, sau đó tất cả đều khủng hoảng lên.

Ngay cả Tô Khánh Hoa bị quăng cái tát, sau đều ngược lại phải xin lỗi, có thể nghĩ kia cưỡi Santana Kiệt ca đến đây có bao nhiêu ngưu bức a! Ít nhất kia tuyệt đối không phải hắn Ngụy Thần cùng Thi Nhã Thiến có thể chống lại.

Đứng ở tại chỗ, Ngụy Thần trong mắt lóe ra kinh hoảng ánh mắt, trên mặt biểu tình âm tình bất định, trong lòng lại ở thiên nhân giao chiến. Hiện tại Tô Khánh Hoa đã muốn hoàn toàn bại, kia hắn đâu? Đến tột cùng là cứ như vậy đi theo xoay người rời đi, còn là cũng học Tô Khánh Hoa hướng Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai xin lỗi đâu?

Lý trí nói cho Ngụy Thần, nếu tưởng hoàn toàn bình ổn chuyện này, xin lỗi là lựa chọn tốt nhất. Nhưng tình cảm lại làm cho hắn tuyệt đối không thể nhận, bị người đánh cái tát, bị người đạp chó ăn cứt, thế nhưng còn muốn hướng đối phương xin lỗi. Để cho hắn không thể nhận còn là đối phương chính là cái so với hắn còn muốn tuổi trẻ tiểu bạch kiểm, một cái ngồi Santana xe tiểu bạch kiểm, một cái khác chính là cái con hát!

Mẹ nó, Tô Khánh Hoa ngại cho hắn tỷ tỷ tình mặt, hướng bọn họ xin lỗi, lão tử lại sợ cái gì? Lão tử sẽ không xin lỗi, chẳng lẽ bọn họ còn có thể giết ta bất thành?

Cuối cùng Ngụy Thần khẽ cắn môi, xanh mặt, mạnh quay người lại liền đi ra ngoài.

Cuối cùng cùng nhau đến ba người chỉ còn lại có thất hồn lạc phách Thi Nhã Thiến.

Nàng chính là con hát, một cái chính là dựa vào chuyện xấu miễn cưỡng tễ thân một đường hàng ngũ con hát, cùng Dương Tiếu Mai so sánh với, tuy rằng không phân biệt cái cách xa vạn dặm, kia cũng là hơn đi! Không ít thời điểm, nàng còn lấy Dương Tiếu Mai sư tỷ thân phận hướng mặt mình thượng thiếp quang. Nếu đổi thành bình thường, nàng thật là lấy lòng Dương Tiếu Mai đều không kịp, hy vọng vị này đồng môn sư muội có thể dẫn dẫn nàng. Hôm nay cũng không biết vì cái gì bị ma quỷ ám ảnh, tự cho là bàng thượng Ngụy Thần vị này phú nhị đại, thế nhưng hướng ngày xưa vị này sư muội châm chọc khiêu khích.

Vốn này cũng không có gì, chỉ cần Ngụy Thần đứng vững, cho dù Ngụy Thần đỉnh không được sau lại đến Tô Khánh Hoa có thể đứng vững, nàng Thi Nhã Thiến kiên định lập trường, đối với nàng mà nói khó sẽ không là một cái hảo cơ hội làm sâu sắc cùng Ngụy Thần còn có Tô Khánh Hoa cảm tình.

Khả Thi Nhã Thiến vạn vạn không nghĩ tới, Ngụy Thần bị đánh, nàng bị đánh, liền ngay cả Tô Khánh Hoa vị này Giang Nam thủ phú con trai cũng bị đánh. Mà càng khoa trương là, thân là Giang Nam tỉnh thủ phú con trai, Tô Khánh Hoa bị đánh sau thế nhưng còn muốn hướng Dương Tiếu Mai cùng vị kia Kiệt ca xin lỗi.

Đến phía sau, Thi Nhã Thiến lại thế nào còn không biết, chính mình thứ hoàn toàn là đá đến siêu cấp thép tấm, là chính mình đào hố to đem chính mình cấp chôn. Hiện tại nếu không những ý tưởng vãn hồi, chỉ sợ về sau nàng chỉ có thể xô-fa bán thịt, giải trí vòng là không cần tưởng tái hỗn đi xuống.

“Tiếu Mai, Tiếu Mai, thực xin lỗi, thực xin lỗi, đều là ta không tốt, đều là ta không tốt! Vừa rồi ta không nên như vậy nói chuyện, ngươi bỏ qua cho ta lúc này đây đi,

ngươi đại nhân không nhớ tiểu nhân tội, tha ta quá lần này đi.” Thi Nhã Thiến cuối cùng còn là không có dũng khí cùng Ngụy Thần giống nhau xoay người rời đi, mà là đột nhiên rơi lệ đầy mặt lôi kéo Dương Tiếu Mai tay, khóc sướt mướt cầu xin nói.

Dương Tiếu Mai cũng không phải cái nhẫn tâm nữ nhân, gặp Thi Nhã Thiến như vậy khóc cầu nàng, cũng sẽ không lại đi tưởng phía trước nàng trào phúng nhục nhã quá chính mình trong lời nói, mà là đem ánh mắt đầu hướng về phía Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt gặp Dương Tiếu Mai hướng chính mình nhìn qua, gật gật đầu nói:“Chính ngươi sự tình, ngươi làm chủ là có thể.”

Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Thi Nhã Thiến tuy rằng ở mặt ngoài còn là khóc thật sự thê thảm, nhưng trong lòng cũng đã thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi. Nàng biết Dương Tiếu Mai không phải người nhẫn tâm, cũng biết chuyện này mấu chốt là ở Hạ Vân Kiệt trên người, cho nên thấy hắn nhả ra, chuyện này phỏng chừng tám chín phần mười cũng liền trôi qua.

Quả nhiên Dương Tiếu Mai nghe vậy cho Hạ Vân Kiệt một cái mỉm cười ngọt ngào dung, sau đó nhẹ nhàng lấy ra Thi Nhã Thiến tay, thản nhiên nói:“Thi Nhã Thiến ngươi đi đi, hôm nay ngươi cùng chúng ta sự tình đi ra đây là này, chúng ta sẽ không cố ý nhằm vào ngươi làm cái gì, nhưng ngươi về sau cũng không muốn trước mặt người khác nói chúng ta cái gì, lại càng không muốn đem ta mà nói sự, nếu không đừng trách ta không khách khí.”

“Cảm ơn Tiếu Mai, cảm ơn Kiệt ca, ta không dám, không dám.” Thi Nhã Thiến hiện tại đương nhiên không dám xa cầu Dương Tiếu Mai còn có thể đem nàng làm đồng môn sư tỷ đối đãi, nghe vậy vội vàng liên tục cảm kích

nói.

“Được rồi, đi thôi, đi thôi.” Tuy rằng Thi Nhã Thiến bộ dạng thật là xinh đẹp gợi cảm, nhưng không biết vì cái gì, Hạ Vân Kiệt nhìn đến nàng liền cảm thấy phá lệ buồn nôn không thú vị, thấy nàng cúi đầu cúc cái không ngừng, hơi hơi nhíu hạ mày, huy phất tay nói.

Thi Nhã Thiến gặp Hạ Vân Kiệt phất tay, thế này mới như lấy được đại thích xoay người vội vàng rời đi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 975 : Vị nào bằng hữu

“Tốt lắm, hiện tại rốt cục có thể an tâm ăn…… Văn Bân, Tiểu Nhã, các ngươi đây là cái gì biểu tình a, ngồi xuống, ngồi xuống ăn cơm.” Thi Nhã Thiến rời đi sau, Hạ Vân Kiệt xoay người nói, chính là nói đến một nửa khi lại phát hiện Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã dĩ nhiên là một bộ ngây ngốc bộ dáng, lại không khỏi một trận dở khóc dở cười tiếp đón bọn họ hai người một lần nữa ngồi vào vị trí ăn cơm.

“Kiệt ca, ngài ngồi, ngài ngồi.” Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã mới đột nhiên bừng tỉnh lại đây, vội vàng khiêm tốn nói, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng không biết bất giác trung mang theo một tia sợ hãi sắc.

Bọn họ biết Hạ Vân Kiệt thực ngưu, cùng nữ thủ phú Chương Dương Dĩnh quan hệ phi thường thiết, khả bọn họ không nghĩ tới, hắn thế nhưng cùng Tô Chỉ Nghiên quan hệ cũng thực thiết, hơn nữa để cho bọn họ không thể tưởng được là, hắn đánh Tô Chỉ Nghiên đệ đệ, cuối cùng kết quả thế nhưng còn là Tô Khánh Hoa hướng hắn xin lỗi. Không chỉ có như thế, xem kia tình hình, muốn làm không tốt Tô Khánh Hoa còn phải bởi vậy bị bắt đi nghèo khó vùng núi ở vài năm!

Này cũng không tránh khỏi ngưu làm cho không có yên lòng ! Ít nhất Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã là tuyệt đối không thể tin được trên thế giới này thế nhưng còn có như vậy một ngưu bức người trẻ tuổi, mà này người trẻ tuổi thế nhưng hay là bọn họ bằng hữu.

“Các ngươi cũng ngồi.” Hạ Vân Kiệt cười cười, tùy tay giúp Dương Tiếu Mai rớt ra ghế dựa, đi theo Dương Tiếu Mai cùng nhau ngồi xuống, sau đó lại lại tiếp đón Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã ngồi xuống.

Gặp Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai một lần nữa ngồi xuống, Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã thế này mới thật cẩn thận ngồi trở lại vị trí.

“Ta nói Văn Bân, Tiểu Nhã, chúng ta là nhiều năm giao tình, các ngươi sẽ không nên vì như vậy điểm việc nhỏ câu thúc đi.” Hạ Vân Kiệt gặp Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã đều có vẻ rất là câu thúc, không khỏi tức giận nói.

“Đúng vậy, Văn Bân, Tiểu Nhã, mọi người đều là bằng hữu, sẽ không muốn như vậy câu thúc.” Dương Tiếu Mai cũng đi theo nói.

Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã gặp Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai nói giao tình cùng bằng hữu, trong lòng trừ bỏ lần cảm ấm áp dễ chịu ở ngoài, tâm tình cũng rốt cục thả lỏng không ít.

Tâm tình nhất thả lỏng, bữa tối không khí tự nhiên liền trở nên tốt đứng lên. Rất nhanh, mọi người một bên thổi giang phong, thưởng thức xinh đẹp hoàng phổ giang cảnh đêm, một bên ăn uống linh đình, nói nói cười cười, ai cũng không lại đi đề chuyện vừa rồi tình, phảng phất đều đã muốn đã quên có như vậy một hồi sự.

……

Giang Nam tỉnh tỉnh lị Hải Châu thị, sa hoa khu dân cư, hồ sen ánh trăng tiểu khu.

Tô Chỉ Nghiên vừa mới quải điệu điện thoại, nàng phụ thân tô Tô Duy Tín ngoài cửa đi đến.

Tô Duy Tín từ được Hạ Vân Kiệt lần đó tương trợ vượt qua cửa ải khó khăn sau, có thể nói mọi việc thuận lợi, tập đoàn công trạng phát triển không ngừng, làm cho

hắn được không đường làm quan rộng mở, cả người đều trở nên so với trước kia tuổi trẻ, có tinh thần đứng lên.

Thế này mới vừa vào cửa, Tô Duy Tín liền cười ha ha hướng nữ nhi nói:“Khó được về nhà đến một chuyến, sẽ không có thể trước đem công tác phóng nhất phóng sao? Thật xa chợt nghe đến của ngươi thanh âm!”

“Không phải công tác sự tình.” Tô Chỉ Nghiên sắc mặt khó coi trả lời, nàng còn tại vì đệ đệ vừa rồi kia chuyện mà tức giận phiền não.

“Không phải công tác sự tình?” Tô Duy Tín nao nao, sau đó đột nhiên lại nhìn chằm chằm nữ nhi mặt, kinh ngạc nói:“Di, sắc mặt của ngươi rất khó xem, đã xảy ra sự tình gì ? Có phải hay không có cái gì người chọc giận ngươi mất hứng ?”

“Còn không phải bởi vì Khánh Hoa.” Tô Chỉ Nghiên trả lời.

“Khánh Hoa, Khánh Hoa hắn làm sao vậy? Tiểu tử này sẽ không lại gây họa đi?” Tô Duy Tín nghe nói là chuyện của con, ngược lại là thở dài nhẹ nhõm một hơi. Hắn biết chính hắn một nữ nhi đối chính mình yêu cầu thực nghiêm khắc cũng rất cao, liên quan đối của nàng đệ đệ yêu cầu cũng trở nên nghiêm khắc đứng lên. Này cũng là Tô Khánh Hoa đối hắn vị này tỷ tỷ lại kính yêu vừa e ngại nguyên nhân. Bất quá Tô Duy Tín cũng biết chính mình con trai kia đức hạnh, muốn làm cho hắn biến thành cùng Tô Chỉ Nghiên giống nhau hiểu chuyện tiền đồ, này vài năm là bằng suy nghĩ. Cũng may hắn Tô Duy Tín hiện tại đang lúc tráng niên, tinh lực còn tràn đầy, lại có như vậy một vị có khả năng nữ nhi, cho nên đối với con trai cũng bỏ mặc một ít, suy nghĩ làm cho hắn tái ngoạn vài năm, sau đó tái làm cho hắn đến công ty nhậm chức, chậm rãi chuẩn bị tiếp hắn ban cũng không

muộn. Về phần con trai ở bên ngoài gây họa cái gì, Tô Duy Tín là Giang Nam tỉnh thủ phú thật đúng là không bắt nó để trong lòng, chỉ cần không phải giết người phóng hỏa, tội ác tày trời đại sự tình, cùng lắm thì dùng chút tiền bãi bình chính là.

“Đâu chỉ gây họa, lúc này hắn thiếu chút nữa đều phải đem thiên cấp đâm.” Tô Chỉ Nghiên gặp phụ thân rõ ràng thở dài nhẹ nhõm một hơi, không sao cả bộ dáng, không khỏi chà chà chân, giận nói.

“Của ta ngoan nữ nhi, ngươi đệ đệ cái gì đức hạnh ngươi còn không biết sao? Hắn cho dù thực gây họa sự, chẳng lẽ còn có thể thực đem thiên cấp đâm. Ngươi sẽ không muốn như vậy giận, như vậy đi, chờ hắn trở về, ta phi hảo hảo giáo huấn hắn một chút không thể.” Tô Duy Tín cũng không tin tưởng chính mình con trai có thể xông ra đem thiên đâm đại họa sự, nghe vậy vỗ vỗ Tô Chỉ Nghiên bả vai nói, chính là sắc mặt ở bất tri bất giác trung nghiêm túc một ít.

Dù sao con trai gặp rắc rối, lại nhạ Tô Chỉ Nghiên như vậy tức giận, cho dù không phải cái gì đâm thiên tai họa, phỏng chừng cũng nhỏ không đến chạy đi đâu, hắn này làm lão tử, chỉ sợ lại không thiếu được cho hắn chùi đít.

“Giáo huấn, như thế nào giáo huấn? Nhiều nhất cũng liền mắng hắn một chút. Sau đâu, hắn còn không phải làm theo ý mình, thói cũ nảy mầm.” Tô Chỉ Nghiên gặp phụ thân tuy rằng biểu tình nghiêm túc một ít, nhưng nghe hắn khẩu khí cuối cùng còn là hội không giải quyết được gì, không khỏi càng phát ra cả giận nói.

“Kia bằng không có thể làm sao bây giờ? Chẳng lẽ đem hắn treo đứng lên đánh bất thành?” Tô Duy Tín gặp nữ nhi rõ ràng có trách cứ hắn quản giáo không nghiêm ý tứ, không khỏi cũng có chút tức giận.

Ở hắn xem ra, tốt xấu các ngươi là hai tỷ muội, chính hắn một làm phụ thân đều nói hội giáo huấn, này làm tỷ tỷ không che chở đệ đệ, giúp hắn nói chuyện cũng liền thôi, thế nhưng còn sợ phụ thân trừng phạt không đủ trọng.

“Bắt hắn cho đưa đến nghèo khó vùng núi ở vài năm, làm cho hắn ăn ăn đau khổ, chờ hắn nghĩ thông suốt, chân chính hối cải, tái làm cho hắn trở về.” Tô Chỉ Nghiên bật thốt lên nói.

“Hồ nháo! Ngươi đệ đệ không những đối, kia cũng là ngươi đệ đệ, nào có làm tỷ tỷ muốn đem hắn cấp đưa đến nghèo khó vùng núi chịu khổ, còn ăn một lần ăn được vài năm khổ đạo lý! Hơn nữa ngươi cũng không ngẫm lại, Khánh Hoa đời này cho tới bây giờ chưa ăn quá khổ, thật muốn bắt hắn cho đưa đến nghèo khó vùng núi đi, kia hắn còn không khóc nhè? Còn có nghèo khó vùng núi chữa bệnh vệ sinh cũng lạc hậu, vạn nhất ngươi đệ đệ tại kia sinh cái bệnh cái gì, làm sao bây giờ? Hơn nữa, làm cho người ta biết ta Tô Duy Tín đem con trai đưa đến nghèo khó vùng núi đi, người khác lại hội nói như thế nào ta này làm phụ thân ? Hắn về sau tới đón của ta ban, người khác lại hội thấy thế nào hắn?” Gặp nữ nhi thế nhưng đưa ra như vậy một cái tàn nhẫn mà hoang đường trừng phạt đề nghị, Tô Duy Tín mặt liền hoàn toàn kéo xuống dưới, trầm giọng khiển trách.

Gặp phụ thân không nể mặt răn dạy chính mình, Tô Chỉ Nghiên thế này mới đột nhiên nhớ tới chính mình bởi vì tức giận chỉ mải suy nghĩ muốn như thế nào trừng phạt đệ đệ, làm cho hắn cải tà quy chính, lại đã quên đem chuyện này nghiêm trọng tính cùng hắn ba nói.

“Đệ đệ theo tiểu chưa ăn quá khổ, đem hắn đưa đến nghèo khó vùng núi đi, ta này làm tỷ tỷ tự nhiên cũng là đau lòng. Khả ba ngươi không biết, đệ đệ lần này sấm họa có bao nhiêu đại, không những quản, chờ hắn về

sau thực đem thiên cấp đâm, vậy tính ngươi có tái nhiều tiền cũng hối hận không kịp.” Tô Chỉ Nghiên nói.

“Ngươi đệ đệ lần này đến tột cùng xông cái gì họa?” Tô Duy Tín nghe vậy thế này mới chân chính khiến cho coi trọng, vẻ mặt ngưng trọng nhìn nữ nhi hỏi.

“Hắn thèm nhỏ dãi Dương Tiếu Mai sắc đẹp, hắn còn nhục nhã uy hiếp nàng.” Tô Chỉ Nghiên nói.

“Này đồ ranh con! Thật sự là càng ngày càng kỳ cục. Dương Tiếu Mai nàng không có việc gì đi? Không có khiến cho truyền thông chú ý đi?” Tô Duy Tín nghe vậy sắc mặt khó coi vài phần.

Dương Tiếu Mai nay ở ảnh thị vòng trung vinh quang tột đỉnh, lại là “Nhiên nhã” Đồ trang điểm quảng cáo hình tượng người phát ngôn, Tô Duy Tín tự nhiên là biết của nàng. Nghe nói con trai thế nhưng nhục nhã uy hiếp nàng, liền khó tránh khỏi thực động vài phần cơn tức, phải biết rằng đến Dương Tiếu Mai như vậy cấp bậc giải trí ngôi sao, nhất cử nhất động đều là thực chịu tin tức truyền thông chú ý. Chính mình con trai nếu bởi vì này sự kiện bị truyền thông phô thiên cái địa đưa tin, kia đăng đồ lãng tử, ăn chơi trác táng hàng đầu nhất khấu xuống dưới, người này thanh đã có thể hoàn toàn thối đường cái, liên quan bọn họ Tô gia thanh danh cũng muốn đã bị liên lụy.

“Ba, truyền thông không truyền thông không là vấn đề, vấn đề là, Dương Tiếu Mai là ta vị kia bằng hữu nữ nhân!” Tô Chỉ Nghiên gặp phụ thân còn không có ý hội đến sự tình nghiêm trọng tính ở nơi nào, đành phải nói.

“Ngươi vị kia bằng hữu? Vị nào bằng hữu? A, ngươi là nói, lần trước giúp chúng ta…… Này mà nếu gì là hảo? Này xú tiểu tử, thật sự là vô pháp vô thiên, ta không đánh gãy hắn chân không thể!” Gặp Tô Chỉ Nghiên nói

Dương Tiếu Mai là nàng một vị bằng hữu nữ nhân, Tô Duy Tín ngay từ đầu còn không biết nàng chỉ là ai, chờ hắn đột nhiên ý thức được Tô Chỉ Nghiên chỉ chính là lần trước giúp hắn Tô gia vượt qua cửa ải khó khăn nhân vật thần bí khi, nhất thời sợ tới mức cả người đều sợ run cả người, tiếp đến sắc mặt xanh mét, nghiến răng nghiến lợi mắng nổi lên con trai.

Tô Duy Tín có thể không sợ? Có thể không nghiến răng nghiến lợi mắng con trai sao? Không nói Tô Chỉ Nghiên kia bằng hữu là bọn hắn Tô gia đại ân nhân, liền chỉ hắn sở biểu hiện ra ngoài khủng bố lực ảnh hưởng, hiện tại nhớ tới đến Tô Duy Tín đều kinh hồn táng đảm a!

Kia một lần, hắn Tô Duy Tín bởi vì bị tập đoàn công ty nhị cổ đông Trương Quá Hải thiết kế hãm hại, không chỉ có con trai bị giam ở Macao sòng bạc, liền ngay cả chính hắn đều bị đẩy vào tuyệt cảnh muốn đem mắt thấy muốn đẻ trứng vàng thiên nga hồ hạng mục qua tay người khác. Nhưng chỉ có Tô Chỉ Nghiên cấp nàng vị kia bằng hữu đánh cái điện thoại, tiếp theo Dương Kỳ Phu tự mình cùng Macao bên kia chào hỏi không chỉ có bảo con của hắn, ngay cả đổ trái cũng không dùng trả, theo sát sau cả nước các nơi đại phú hào, thậm chí ngay cả xa tại Ý Hoa kiều cự thương đều cho hắn gọi điện thoại tới, ào ào chủ động mở miệng vô điều kiện vay tiền cho hắn. Mỗi người nhất mượn đều là hai ba trăm triệu khởi bước, hơn nữa thế nhưng còn nói nếu tương lai trả không được, không cần trả cũng chưa quan hệ. Liền như vậy ngắn ngủn thời gian nội, Tô Duy Tín liền gom góp nhiều 10 tỷ tài chính.

Có được như vậy khủng bố lực ảnh hưởng, đừng nói Tô Duy Tín bây giờ còn chính là cái Giang Nam tỉnh thủ phú, cho dù là nước cộng hoà thủ phú, hắn đều là không dám đang có đắc tội hắn nửa điểm tâm tư. Kia đã muốn tuyệt không gần chính là tiền tài vấn đề, mà là tùy tay gian có thể làm cho không biết bao nhiêu phú hào cúi

đầu nghe lệnh khủng bố quyền lực vấn đề.

Thử nghĩ nhân vật như vậy, nữ nhân của hắn là Tô Duy Tín con trai có thể mơ ước ? Là hắn Tô Duy Tín con trai có thể nhục nhã uy hiếp ? Lời nói không chút khách khí trong lời nói, lúc trước bởi vì hắn nữ nhi một chiếc điện thoại hắn có thể giúp Tô gia gom góp thượng chục tỷ tài chính, giúp bọn hắn vượt qua khổ sở, hiện tại hắn đồng dạng có thể bởi vì hắn con trai mạo phạm, đem bọn họ Tô gia đánh hồi nguyên hình, thậm chí làm cho bọn họ trở nên hai bàn tay trắng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 976 : Ta kiên quyết không đồng ý

Nhất tưởng đến này đáng sợ kết quả, Tô Duy Tín cái trán cũng không biết bất giác trung che kín mồ hôi lạnh, tay chân đều nhịn không được có chút phát run.

“Này bại gia tử, này lấy oán trả ơn vô liêm sỉ, lão tử nhất định phải đánh gãy hắn chân! Đánh gãy hắn chân!” Tô Duy Tín một bên cả người phát run mắng, cũng không biết là khí còn là sợ, một bên vuốt cái trán mồ hôi lạnh, thẳng đến Tô Chỉ Nghiên kêu một tiếng ba, Tô Duy Tín thế này mới đột nhiên theo phẫn nộ sợ hãi trung bừng tỉnh lại đây, vội vàng một phen kéo lại Tô Chỉ Nghiên tay, nói:“Đúng, đúng, hiện tại không phải muốn đánh gãy ngươi đệ đệ chân thời điểm, hiện tại là tối trọng yếu là muốn trước hết nghĩ biện pháp lấy được ngươi vị kia bằng hữu lượng giải.”

Gặp phía trước phụ thân không đem đệ đệ gặp rắc rối sự tình để ở trong lòng, nay cũng là vừa tức vừa vội lại sợ hãi, Tô Chỉ Nghiên lại không khỏi có chút dở khóc dở cười nói:“Ba, ngươi cũng không muốn sốt ruột, ta vị kia bằng hữu hiện tại cùng Dương Tiếu Mai ngay tại Thượng Hải, đợi lát nữa ta liền tiến đến Thượng Hải, cùng hắn gặp cái mặt, cũng tự mình hướng Tiếu Mai nói lời xin lỗi, nghĩ đến chuyện này cũng liền trôi qua. Nhưng Khánh Hoa, ngươi cùng mụ mụ cũng tuyệt đối không thể tái như vậy dung túng đi xuống, nếu không một ngày nào đó đem thiên cấp đâm, đến lúc đó nhâm ngươi buôn bán lời bao nhiêu tiền, cũng là hối tiếc không kịp a!”

Kỳ thật Tô gia trừ bỏ Tô Khánh Hoa này nhị thế tổ lòng tự tin vô hạn bành trướng, không coi ai ra gì ở ngoài, Tô Duy Tín này đại lão tổng, theo sự nghiệp càng làm càng náo nhiệt, lại ngồi trên Giang Nam tỉnh thủ phú vị trí,

lòng tự tin làm sao thường không phải cấp tốc bành trướng, thế này mới không đem con trai gặp rắc rối sự tình để ở trong lòng, tổng nghĩ đến bằng chính mình tài phú có thể giải quyết. Nay nghe xong Tô Chỉ Nghiên nhắc tới của nàng kia bằng hữu, tái nghe nàng hiện tại như vậy vừa nói, mới chính thức là giống như cảnh tỉnh, cả người đều thanh tỉnh, vội vàng gật đầu:“Ngươi nói đúng Chỉ Nghiên, Khánh Hoa tuyệt đối không thể tái tùy ý hắn phóng túng đi xuống, ngươi đã nói đem hắn đưa đến nghèo khó vùng núi đi khổ vài năm, vậy đưa hắn đi. Về phần Thượng Hải bên kia, ta đêm nay liền với ngươi cùng nhau đi qua, chuyện này ba quản giáo vô phương, cũng phải giáp mặt hướng hắn còn có vị kia Dương Tiếu Mai tiểu thư xin lỗi.”

Nghe phụ thân phía trước trong lời nói, Tô Chỉ Nghiên trên mặt lộ ra vui mừng biểu tình, nghĩ rằng, lần này sự tình, thoạt nhìn là xấu sự, nhưng cũng khó sẽ không là chuyện tốt, ít nhất ba mẹ về sau sẽ không tái dung túng đệ đệ ! Chính là làm cho Dương Tiếu Mai bị một chút ủy khuất.

Chính là chờ Tô Chỉ Nghiên nghe được phụ thân cũng nói muốn đi theo nàng cùng đi hướng Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai xin lỗi khi, nàng tròng mắt liền lập tức trợn tròn.

Nàng trong miệng kia bằng hữu nhưng là nam nhân của nàng a! Tuy rằng không có cưới hỏi đàng hoàng, không có lĩnh kết hôn chứng, nhưng hai người kia tầng quan hệ cũng là thật sự. Thay lời khác nói, hắn ba là Hạ Vân Kiệt thật sự nhạc phụ đại nhân a. Đơn giản, tên kia nhạc phụ đại nhân tựa hồ nhiều một ít, đơn giản, chuyện này hiện tại không tốt cùng hắn ba nhắc tới.

Nhưng tái nói như thế nào, tầng này quan hệ cũng là không có biện pháp thay đổi, trừ phi nàng hiện tại cùng hắn đoạn tuyệt quan hệ. Nếu như vậy, cho dù Hạ Vân

Kiệt là thần tiên sống, cũng không có nhạc phụ đại nhân vì loại chuyện này, ngàn dặm xa xôi suốt đêm chạy tới giáp mặt hướng Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai xin lỗi đạo lý.

“Ba, vậy không cần, ta đi là được. Mấu chốt hay là muốn đối đệ đệ nghiêm thêm quản lý, không thể tái chính là miệng nói nói.” Tô Chỉ Nghiên chờ hắn ba tiếng nói vừa dứt hạ, lập tức nói.

“Đây là hai chuyện khác nhau! Ta biết ngươi vị kia bằng hữu có chút thần bí, bất quá hắn là nhà chúng ta ân nhân, mà ngươi đệ đệ lại như vậy lấy oán trả ơn, ta muốn không tự mình đi một chuyến Thượng Hải, ta này trong lòng băn khoăn a. Về phần đến lúc đó ngươi bằng hữu muốn hay không gặp ta, kia đợi cho Thượng Hải rồi nói sau, ít nhất này thái độ ta là phải có.” Tô Duy Tín thái độ kiên quyết nói.

Tô Chỉ Nghiên vừa nghe trong lòng âm thầm kêu khổ không thôi, sớm biết rằng sẽ không nói cái gì Hạ Vân Kiệt sự tình, nay được, lão ba không nên chạy tới gặp tên kia, này mà nếu gì là tốt? Chẳng lẽ muốn nói cho hắn, tên kia là nam nhân của chính mình? Khả vấn đề là chính mình vừa mới vừa nói cho hắn, Dương Tiếu Mai là hắn nữ nhân nha!

“Tốt lắm, cứ như vậy nói định đi, chúng ta hiện tại bước đi, Hải Châu cách Thượng Hải cũng không xa, hiện tại xuất phát, mười giờ phỏng chừng cũng có thể đến.” Tô Duy Tín nói.

Tô Chỉ Nghiên vừa nghe, phụ thân cố ý muốn đi, chính mình lại tìm không ra lý do đến, đành phải âm thầm lau cái trán mồ hôi, bất đắc dĩ nói:“Vậy được rồi, bất quá hắn có thấy hay không ngươi ta cũng không dám cam đoan.”

“Đó là đương nhiên, đó là đương nhiên.” Tô Duy Tín nói, trong mắt thế nhưng khó được toát ra một tia hưng phấn kích động ánh mắt.

Đối với nữ nhi vị này có được khủng bố nhân mạch quan hệ bằng hữu, hắn nhưng là vẫn là lại kính sợ lại tò mò a.

Tô Chỉ Nghiên vừa thấy nàng ba như vậy, thẳng mắt trợn trắng, nghĩ rằng, này nếu làm cho hắn ba biết tên kia là nam nhân của chính mình, không biết hắn lại là như thế nào một bộ biểu tình. Đương nhiên Tô Chỉ Nghiên cũng không lo lắng hắn ba biết Hạ Vân Kiệt thân phận hội phản đối nàng cùng hắn lui tới, vừa đến, nàng theo nhỏ còn có chính mình chủ kiến, tại đây loại sự tình, hắn ba tả hữu không được nàng; Thứ hai, một nam nhân có vài nữ nhân, đối với người thường gia đình có lẽ rất khó nhận, nhưng một ít hào môn thế gia nhận đứng lên ngược lại dễ dàng một ít, dù sao trừ bỏ hiện đại xã hội, trước kia mặc kệ cái nào triều đại, hào môn thế gia nam nhân ba vợ bốn nàng hầu là kiện thực tầm thường sự tình, chẳng sợ nay Hong Kong Macao, thế hệ trước đại lão kỳ thật đều còn là đường hoàng có vài lão bà, giống Macao đổ vương còn có bốn lão bà. Đương nhiên tối mấu chốt một điểm còn là Hạ Vân Kiệt siêu nhiên thân phận, đương kim thế giới thần tiên sống! Nếu không, chẳng sợ Tô Duy Tín có thể nhận nam nhân có ba vợ bốn nàng hầu, nhưng cũng tuyệt đối không thể có thể nhận chính mình nữ nhi cùng một vị nam nhân bên ngoài có vài nữ nhân tại cùng nhau. Đương nhiên đổi thành thần tiên sống, thì phải là mặt khác một hồi sự. Không chút khách khí nói, đó là xa xa bao trùm cùng hào môn thế gia, thậm chí quốc gia phía trên đại năng giả, cho dù Tô Duy Tín có được tái nhiều tài phú, tại đây dạng trước mặt người, cũng sẽ cảm thấy tự thân nhỏ bé.

“Đương nhiên cái gì?” Đang lúc Tô Chỉ Nghiên bởi vì

phụ thân muốn đi theo cùng đi mà miên man suy nghĩ khi, Tô Chỉ Nghiên mẫu thân Lâm Thiện Mĩ cầm di động, sắc mặt có chút khó coi theo tại trong bếp đi ra,

Tô gia tuy rằng là đại người giàu có gia, bất quá mỗi khi nữ nhi hồi Hải Châu thị, thân là mẫu thân Lâm Thiện Mĩ lại còn là thói quen chính mình xuống bếp nẫu hai bàn đứa nhỏ ăn sở trường hảo đồ ăn.

“Không có gì, hôm nay đồ ăn ngươi không cần tái chuẩn bị, ta cùng Chỉ Nghiên hiện tại muốn lập tức tiến đến Thượng Hải.” Tô Duy Tín nói, cũng không có phát hiện thê tử thần sắc có chút không đúng.

“Ngươi cùng Chỉ Nghiên hiện tại muốn tiến đến Thượng Hải? Là vì Khánh Hoa sự tình sao? Chẳng lẽ hắn nói đều là thật sự, các ngươi thực chuẩn bị đem Khánh Hoa cấp đưa đến nghèo khó vùng núi tôi luyện?” Lâm Thiện Mĩ nghe vậy sắc mặt đại biến nói.

“Mẹ Khánh Hoa cho ngươi gọi điện thoại ?” Tô Chỉ Nghiên nhìn thoáng qua mẫu thân trong tay cầm di động, sau đó đi ra phía trước, nhẹ nhàng vãn trụ mẫu thân cánh tay, nhẹ giọng hỏi.

“Kia xem ra là sự thật! Vừa rồi Khánh Hoa theo ta nói, ngươi vì một đại minh tinh cùng một bằng hữu, sẽ đem ngươi đệ đệ cấp đưa đến nghèo khó vùng núi đi chịu khổ, ta còn không tin, nói ngươi tỷ như vậy thương ngươi, như thế nào khả năng hạ được loại này nhẫn tâm, làm cho hắn đừng nói hươu nói vượn, hiện tại xem ra là ta trách lầm hắn. Ngươi này làm tỷ tỷ như thế nào có thể như vậy nhẫn tâm, hắn nhưng là ngươi thân đệ đệ a! Chuyện này, ta nói cho ngươi, cho dù ngươi ba đồng ý, ta cũng sẽ không đồng ý.” Lâm Thiện Mĩ gặp tỷ đệ hai không hợp đến loại tình trạng này, hiển nhiên rất là tức giận, một phen mạt khai Tô Chỉ Nghiên tay, thở phì phì nói.

“Mẹ, sự tình không phải ngươi tưởng tượng như vậy.” Tô Chỉ Nghiên nói.

“Không phải ta tưởng tượng như vậy, vậy ngươi nói, các ngươi là không phải tính muốn đem Khánh Hoa đưa đến nghèo khó vùng núi chịu khổ?” Lâm Thiện Mĩ hỏi.

“Là.” Tô Chỉ Nghiên gật đầu nói.

“Vậy ngươi còn nói không phải ta tưởng tượng như vậy!” Lâm Thiện Mĩ cả giận nói.

“Tốt lắm, chuyện này Chỉ Nghiên không có làm sai, đều tại ngươi còn có ta bình thường rất sủng Khánh Hoa, thế cho nên hắn hiện tại làm việc càng ngày càng thái quá quá phận, đưa hắn đi nghèo khó vùng núi chịu khổ vài năm như vậy cũng tốt, cho hắn biết còn có bao nhiêu người sinh sống ở khó khăn bần cùng bên trong, cho hắn biết hạnh phúc cuộc sống là cỡ nào không dễ dàng, về sau cũng đỡ phải tái gặp rắc rối.” Tô Duy Tín bình thường đối thê tử đều là vẻ mặt ôn hoà, chẳng sợ ở công ty bên trong tái việc tái mệt, về nhà cũng chưa bao giờ đối lão bà banh quá mặt, nhưng lúc này đây cũng là khó được banh nổi lên mặt, vẻ mặt nghiêm túc nói.

“Này ta biết, khả Khánh Hoa không nhỏ sao? Hơn nữa cũng theo nhỏ không chịu quá khổ, này nếu đem hắn đưa đến nghèo khó vùng núi đi, kia còn không đem hắn khổ thảm ! Không được, ta kiên quyết không đồng ý! Cùng lắm thì, ngươi nhiều bồi vị kia đại minh tinh một ít tiền, Chỉ Nghiên bằng hữu bên kia, làm cho Chỉ Nghiên nhiều lời vài câu lời hay.” Lâm Thiện Mĩ tự nhiên không phải cái loại này tóc dài kiến thức ngắn nữ nhân, gặp nữ nhi cùng trượng phu muốn cùng nhau tiến đến Thượng Hải xử lý chuyện này, lại thấy trượng phu khó được banh khởi mặt, đương nhiên là biết chuyện này có vẻ nghiêm trọng, nhưng tái như thế nào nghiêm trọng, làm

cho nàng đồng ý đem bảo bối con trai đưa đến nghèo khó vùng núi chịu khổ chịu khổ, nàng này làm mẹ cũng là tuyệt đối làm không được.

“Tiền, tiền, tiền, ngươi chỉ biết tiền! Ngươi có biết hay không nữ nhi kia bằng hữu là ai? Chính là lần trước Chỉ Nghiên một cuộc điện thoại, hắn ngay tại ngắn ngủn mười phút giúp chúng ta quay vòng 10 tỷ nhiều, hơn nữa còn đem Khánh Hoa theo sòng bạc cứu ra vị kia, vị kia ngôi sao Dương Tiếu Mai chính là hắn nữ nhân, ngươi nói nàng hội thiếu tiền sao? Ngươi nói Khánh Hoa nhục nhã uy hiếp nữ nhân của hắn, chuyện này có thể tùy tùy tiện tiện chấm dứt sao?” Tô Duy Tín nói.

“A, dĩ nhiên là hắn! Này xú tiểu tử, này vô pháp vô thiên xú tiểu tử! Kia hiện tại làm sao bây giờ? Hắn có thể hay không đem Khánh Hoa……” Lâm Thiện Mĩ tự nhiên cũng là biết Tô Chỉ Nghiên vị kia thần bí bằng hữu khủng bố, nghe vậy thân thể mềm mại run lên, trên mặt huyết sắc đều trong nháy mắt thốn không còn một mảnh, thế mới biết nguyên lai con trai xông như vậy một cái đâm thiên đại họa.

“Đừng lo lắng mụ mụ, ta kia bằng hữu còn là tốt lắm nói chuyện. Thật sự là Khánh Hoa lần này làm được thật quá đáng, hơn nữa hắn cũng lo lắng như vậy bỏ mặc Khánh Hoa đi xuống, đối hắn tương lai trưởng thành không tốt, cho nên đề nghị chúng ta nhất định phải hung hăng tâm, đem Khánh Hoa đưa đến nghèo khó vùng núi khổ hắn vài năm. Kỳ thật lại nói tiếp, hắn này cũng là hoàn toàn vì Khánh Hoa lo lắng, căn bản là không phải cái gì trả thù, nếu không lấy thân phận năng lực của hắn, cho dù Khánh Hoa là ba con trai, hắn muốn xử trí hắn cũng là dễ dàng sự tình.” Tô Chỉ Nghiên trấn an nói.

Chương 977 : Ngươi làm gì đánh ta?

Lâm Thiện Mĩ tuy rằng chiều chuộng con trai, nhưng còn là hiểu được nhận sự tình nặng nhẹ trung, nghe nói đây là nữ nhi vị kia thần bí bằng hữu ý tứ, nàng sẽ thấy cũng không có vừa rồi kiên quyết, trên thực tế, nàng trong lòng còn âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Nếu như vậy, vậy đem Khánh Hoa đưa đến nghèo khó vùng núi khổ vài năm đi, hy vọng hắn có thể tiến tới.” Lâm Thiện Mĩ khẽ cắn môi nói.

“Chuyện này ngươi trước đừng cùng kia xú tiểu tử nói, ta sợ trong điện thoại hắn nghe không vào, ngược lại hội lại đi tìm Chỉ Nghiên bằng hữu nháo sự, còn là chờ ta đi Thượng Hải, giáp mặt nói với hắn cái rõ ràng.” Tô Duy Tín nói.

“Vậy được rồi.” Bởi vì sự tình quan nữ nhi kia thần bí bằng hữu, Lâm Thiện Mĩ cũng chỉ có thể bất đắc dĩ gật đầu.

Làm Lâm Thiện Mĩ bất đắc dĩ gật đầu nói tốt khi, Thượng Hải duyệt hào khách sạn nhất xa hoa phòng, Ngụy Thần cùng Tô Khánh Hoa đều ở bùm bùm suất này nọ, dù sao nhìn đến cái gì suất cái gì.

Thẳng đến hai người đều rơi có chút sức cùng lực kiệt thế này mới dừng tay.

“Hoa ca, chẳng lẽ chuyện này cứ như vậy tính?” Ngụy Thần thở phì phò hỏi.

“Kia bằng không ngươi nói làm sao bây giờ? Hắn theo ta tỷ nhận thức, tỷ của ta lại hướng về hắn, ta có thể làm sao bây giờ? Chẳng lẽ ta còn có thể theo ta tỷ gọi nhịp

bất thành? Ngươi sẽ không không biết tỷ của ta thực lực đi.” Tô Khánh Hoa đồng dạng thở phì phò, buồn bực vô cùng xem thường nói.

Ngụy Thần tự nhiên nghe qua Tô Chỉ Nghiên hàng đầu, kia nhưng là cái cùng hắn ba nổi danh nữ cường nhân, hơn nữa tối khủng bố là, của nàng tài phú còn tại lấy khủng bố tốc độ gia tăng, chỉ sợ không lâu tương lai, nói không chừng Giang Nam tỉnh thủ phú đều phải thoái vị cấp nàng.

“Tên kia đến tột cùng là loại người nào? Vì cái gì ngươi tỷ hội như vậy hướng về hắn, nói như thế nào ngươi cũng là nàng thân đệ đệ nha.” Ngụy Thần lại là tò mò lại là không cam lòng nói.

“Ngươi hỏi ta ta đi hỏi ai đây?” Tô Khánh Hoa đầy mình cơn tức hỏi ngược lại, rất có giận chó đánh mèo cùng Ngụy Thần tư thế.

Cũng là, nếu không phải Ngụy Thần tưởng kéo hắn tìm về bãi, hắn cũng không về phần bị người đánh cái tát, thậm chí thiếu chút nữa sẽ bị áp đi nghèo khó vùng núi, cũng may mẹ hắn là đứng ở hắn bên này.

Ngụy Thần gặp Tô Khánh Hoa hiển nhiên là xác định vững chắc tâm không hề xuất đầu, đành phải buồn bực đi rồi. Mới vừa đi xuất môn chỉ thấy đến Thi Nhã Thiến, vừa thấy đến Thi Nhã Thiến, nhất bụng cơn tức Ngụy Thần bất chấp tất cả kéo nàng liền hướng một cái phòng đi đến.

Hắn nhu cầu cấp bách phát tiết trong đầu lửa giận.

Nhìn Ngụy Thần hỏa liệu khẩn cấp xé rách chính mình quần áo, lấy thân thể của chính mình phát tiết, Thi Nhã Thiến đột nhiên phát hiện trước mắt vị này có tiền công tử ca cùng Dương Tiếu Mai vị kia nam nhân nhất so với,

quả thực chính là cái tra tra!

Hải Châu thị cách Thượng Hải cũng không xa, làm Tô Duy Tín phụ nữ đuổi tới Thượng Hải khi, cũng bất quá vừa mới vừa mười giờ.

Ngày mùa hè ban đêm, mười giờ rất nhiều trường hợp vừa mới vừa náo nhiệt đứng lên, bất quá Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã ở ăn xong bữa tối sau, sớm đã thức thời đứng dậy cáo từ rời đi.

“Kiệt ca chính là của ta thần tượng a! Dương Tiếu Mai, Blythe, Linda, cái nào không phải nhất đẳng nhất siêu cấp lớn mỹ nữ, tầm thường nam nhân gặp được một cái đời này chỉ sợ cũng liền cảm thấy mỹ mãn, ngươi xem xem Kiệt ca, chậc chậc sách!” Trở lại chính mình phòng, Trương Văn Bân là vẻ mặt cực kỳ hâm mộ bội phục, lòng tràn đầy cảm khái.

“Như thế nào? Thực hâm mộ? Cũng tưởng đến cái nhất nam tam nữ?” Triệu Tiểu Nhã nhìn Trương Văn Bân “Cười dài” Hỏi.

“Không, không, ta như thế nào hội đâu!” Trương Văn Bân nhìn “Cười dài” thê tử, cả người rùng mình một cái, vội vàng đem đầu lắc cùng trống bỏi giống nhau.

“Xì” Triệu Tiểu Nhã gặp Trương Văn Bân đem đầu diêu cùng trống bỏi giống nhau, nhịn không được nở nụ cười ra tiếng, liếc trắng mắt nói:“Cho dù ngươi hâm mộ cũng vô dụng! Cũng không nhìn xem Kiệt ca là cái gì người có bản lĩnh, ngươi là cái gì người có bản lĩnh? Người ta Dương Tiếu Mai hội coi trọng ngươi sao? Người ta Blythe cùng Linda hội coi trọng ngươi sao?”

“Đó là, đó là. Kiệt ca nhưng là đại nhân vật ngay cả Giang Nam tỉnh thủ phú con trai đều dám đánh cái tát, ta cùng hắn sao có thể so với a!” Trương Văn Bân vội vàng

nói.

“Tính ngươi có tự biết hiển nhiên.” Triệu Tiểu Nhã lại trắng Trương Văn Bân liếc mắt một cái.

Trương Văn Bân có tự biết hiển nhiên, Blythe cùng Linda đồng dạng cũng có tự biết hiển nhiên. Tuy rằng các nàng ở Hạ Vân Kiệt trước mặt biểu hiện thật sự nhiệt tình, thậm chí có chút cố ý khiêu khích hương vị, bất quá làm Trương Văn Bân vợ chồng cáo từ rời đi, các nàng hai cũng thực thức thời tìm cái lấy cớ sớm về tới chính mình phòng “Nghỉ ngơi” Đi, đem tốt đẹp thời gian để lại cho Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai.

Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai tự nhiên sẽ không lãng phí này tốt đẹp thời gian, tự nhiên cũng liền sớm trở về phòng “Nghỉ ngơi”. Mà lúc này, Tô Duy Tín cùng Tô Chỉ Nghiên vừa mới đến duyệt hào khách sạn.

Tuy rằng nói mười giờ, ở mùa hè, hơn nữa ở Thượng Hải này sống về đêm phong phú quốc tế đại đô thị thực không tính muộn. Bất quá Tô Duy Tín còn là không dám ở phía sau kinh động Hạ Vân Kiệt, mà Tô Chỉ Nghiên cũng đồng dạng không nghĩ như vậy vội vã làm cho chính mình phụ thân cùng Hạ Vân Kiệt gặp mặt, ít nhất nàng cùng Hạ Vân Kiệt trước đụng cái đầu thông cái khí.

Tô Duy Tín không chỉ có là duyệt hào khách sạn thứ hai đại cổ đông, nhưng lại là Giang Nam tỉnh thủ phú, mỗi lần đến duyệt hào khách sạn đều là khách sạn cao tầng tự mình tiếp đãi, bất quá lúc này đây hắn cũng rất điệu thấp, chính là làm cho người ta an bài hai gian xa hoa giang cảnh phòng, một gian cấp chính mình, một gian cấp nữ nhi.

Tô Duy Tín vừa vào trụ duyệt hào khách sạn liền lập tức cấp con trai Tô Khánh Hoa gọi điện thoại.

“Ba, có chuyện gì sao?” Gặp là hắn ba gọi điện thoại lại đây, Tô Khánh Hoa có chút chột dạ kêu một tiếng.

“Ngươi hiện tại ở nơi nào?” Tô Duy Tín hỏi.

“Ở Thượng Hải a.” Tô Khánh Hoa trả lời.

“Ta là hỏi ngươi cụ thể ở nơi nào?” Tô Duy Tín trầm giọng hỏi.

“Ở duyệt hào khách sạn.” Tô Khánh Hoa trả lời, trong mắt toát ra một tia nghi hoặc sắc.

“Tốt lắm, ngươi lập tức cho ta đến 1108 phòng đến một chuyến.” Tô Duy Tín nghe nói con trai ngay tại duyệt hào khách sạn, không cần nghĩ ngợi mệnh lệnh nói.

“Đến 1108 phòng? Làm gì? A, ba ngươi đã ở Thượng Hải sao? Ngươi không phải ở Hải Châu thị sao? Đến đây lúc nào?” Tô Khánh Hoa nghe vậy đầu tiên là sửng sốt, lập tức giật mình kêu lên, trong lòng ẩn ẩn cảm thấy một tia thực cảm giác không ổn.

“Hừ, ngươi cho là ngươi lão ba này đại buổi tối tưởng chạy tới chạy lui sao? Còn không đều là bởi vì ngươi này vô liêm sỉ này nọ!” Tô Duy Tín cả giận nói.

“Bởi vì ta? Ngươi, ngươi là nói, là nói bởi vì……” Tô Khánh Hoa tuy rằng thực không nghĩ đem chính mình phụ thân, đường đường Giang Nam tỉnh thủ phú suốt đêm tới rồi Thượng Hải sự tình cùng vừa rồi chuyện đã xảy ra, cùng kia người trẻ tuổi liên hệ cùng một chỗ, khả trừ bỏ vừa rồi kia sự kiện, kia người trẻ tuổi, Tô Khánh Hoa lại thật sự nghĩ không ra gì sự tình cùng nhângườin.

“Đừng bởi vì, bởi vì, lập tức cút cho ta lại đây.” Tô Duy Tín đêm nay cơn tức phá lệ hỏa bạo, hơn nữa nghe thế

con trai thanh âm, hắn cơn tức liền lớn hơn nữa.

Tô Khánh Hoa tự nhiên không dám cùng chính mình phụ thân tranh luận, nghe vậy đành phải treo điện thoại, vội vã chạy tới 1108 phòng.

Tô Khánh Hoa vừa mới vừa đẩy cửa ra, còn không có tới kịp tiếng kêu ba, liền nhìn đến hắn lão ba cao cao nâng lên tay, sau đó một bàn tay đối với hắn mặt liền "Ba" một tiếng tát đi qua.

"Ba, ngươi, ngươi làm gì đánh ta?" Tô Khánh Hoa bụm mặt có chút không dám tin nhìn sắc mặt xanh mét lão ba.

"Ta đánh ngươi, ta hận không thể hiện tại liền đánh gãy chân của ngươi! Ta Tô Duy Tín như thế nào liền sinh ngươi như vậy một cái vong ân phụ nghĩa con trai đâu! Như thế nào liền sinh ngươi này cả ngày chỉ biết là rêu rao gây chuyện con trai đâu!" Tô Duy Tín mắng mắng, lại nâng lên tay tưởng cho hắn một bàn tay, cuối cùng còn là Tô Chỉ Nghiên kéo hắn lại, thế này mới từ bỏ.

"Ta vong ân phụ nghĩa?" Tô Khánh Hoa bụm mặt, vẻ mặt oan uổng cùng khó hiểu.

Muốn nói hắn gây chuyện sinh sự, Tô Khánh Hoa tuy rằng bây giờ còn là cho rằng là kia Hạ Vân Kiệt quá mức kiêu ngạo duyên cớ, sai cũng không ở hắn, bất quá hắn lão ba cùng lão tỷ không nên cắn định, hắn cũng nhận thức. Ai làm cho hắn vốn chính là cái nhị thế tổ, cả ngày không làm việc đàng hoàng đâu. Nhưng muốn nói hắn vong ân phụ nghĩa, hắn thật đúng là cảm giác oan uổng.

Kia tiểu tử chính mình ngay cả mặt mũi cũng chưa gặp qua, đàm gì vong ân phụ nghĩa?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 978 : Sống không bằng chết

Về lần trước Tô Khánh Hoa ở Macao bị Trương Lôi hãm hại việc, tuy rằng Dương Kỳ Phu ra mặt đánh tiếp đón, Tô Khánh Hoa đã muốn không có việc gì. Bất quá Tô Duy Tín vì có thể mê hoặc công ty thứ hai đại cổ đông Trương Quá Hải, như trước làm cho Macao bên kia thủ sẵn Tô Khánh Hoa, hơn nữa vì có thể làm cho con trai lần này sự tình trung mua cái giáo huấn, về sau không hề đi Macao đánh bạc, chân tướng cũng vẫn gạt Tô Khánh Hoa.

Cho nên thẳng đến hôm nay, Tô Khánh Hoa còn là nghĩ đến Macao kia chuyện, cuối cùng là hắn ba thanh toán tiền đánh bạc bắt hắn cho lao đi ra, lại không biết nói hắn ba khi đó bị ngân hàng cùng Trương Quá Hải liên thủ thiết cạm bẫy cấp làm cho sứt đầu mẻ trán, trên tay căn bản không bao nhiêu có thể quay vòng tài chính, nếu không phải Hạ Vân Kiệt ra tay giúp việc, chỉ sợ đem hội đẻ trứng vàng thiên nga hồ hạng mục giá thấp qua tay, mới vừa rồi có thể đằng ra tiền lao hắn này bảo bối con trai đi ra.

“Ngươi có biết hay không năm trước ở Macao thua 100 triệu nhiều, là ai đem ngươi lao đi ra ?” Gặp con trai vẻ mặt oan uổng cùng khó hiểu, Tô Duy Tín liền cảm giác khí không đánh vừa ra tới, lại có cỗ nâng tay đánh hắn một bàn tay xúc động.

“Chẳng lẽ không đúng ba ngươi dùng tiền đem ta lao đi ra sao?” Tô Khánh Hoa càng phát ra vẻ mặt khó hiểu. Lập tức thua trận 100 triệu nhiều, sau người bị giữ ở Macao thiệt nhiều ngày, chuyện này Tô Khánh Hoa ấn tượng tự nhiên rất sâu khắc.

“Đương nhiên không phải. Ngươi bình thường chỉ biết là

sống phóng túng, nào biết nói lúc ấy Trương Quá Hải tưởng mưu đồ gia sản của chúng ta, liên hợp Giang Nam tỉnh tân nhậm kiến thiết ngân hàng hành trưởng thiết cạm bẫy hố chúng ta, ba ba trên tay khi đó căn bản là không có bao nhiêu vốn lưu động, mà ngươi thua cũng không phải 1 vạn 2 vạn, mà là 100 triệu nhiều nha, ba ba trừ phi đem công ty công ty cổ phần chuyển nhượng cấp Trương Quá Hải một bộ phận, hoặc là đem thiên nga hồ hạng mục giá thấp qua tay đi ra ngoài, nếu không trong thời gian ngắn căn bản không có biện pháp gom góp nhiều như vậy tài chính chuộc ngươi.” Tô Chỉ Nghiên sợ Tô Khánh Hoa lời nói lại chọc giận hắn ba ba ai bàn tay, tiếp nhận nói giải thích nói.

Tuy rằng nàng đối này đệ đệ yêu cầu rất cao, nhưng trong lòng chung quy cũng là đau hắn.

“Ý của ngươi là, là, kia, kia cái gì Kiệt ca giúp việc?” Tô Khánh Hoa chính là hoàn khố một ít, người cũng không ngốc, nghe vậy rốt cục hiểu được lại đây, vẻ mặt không dám tin hỏi.

“Cuối cùng hiểu được a, ta nói cho ngươi. Chỉ Nghiên vị kia bằng hữu không chỉ có đem ngươi theo Macao mò đi ra, hơn nữa hắn còn mượn nhiều 10 tỷ tài chính cho ta quay vòng, nếu không ngươi cho là ngươi ba hiện tại có thể toàn diện tiếp quản uy thịnh tập đoàn sao? Bây giờ còn có thể làm cái gì Giang Nam tỉnh thủ phú sao?” Tô Duy Tín gặp phía sau con trai còn là vẻ mặt không dám tin bộ dáng, không khỏi tức giận trừng mắt nói.

“1…… 10 tỷ nhiều? Ngươi, ngươi nói kia, kia Kiệt ca cho nhà chúng ta mượn 10 tỷ nhiều?” Tô Khánh Hoa vừa nghe nhất thời tròng mắt đều thiếu chút nữa bạo đi ra.

10 tỷ nhiều a, cũng không phải là một trăm vạn nhiều vạn a! Đừng nhìn vừa rồi Ngụy Thần ngưu bức hò hét, khả hắn lão ba thân gia cũng bất quá liền mấy tỷ mà

thôi, khả vừa rồi vị kia Kiệt ca, vừa ra tay liền 10 tỷ nhiều cho hắn lão ba mượn, chỉ sợ cũng tính Lý siêu nhân cũng không có lớn như vậy thủ bút đi? Ngụy Thần thế nhưng dựa vào một phú nhị đại thân phận cùng hắn gọi bản, thật sự là chê cười đến cực điểm.

Đến phía sau, Tô Khánh Hoa mới biết được vì cái gì nàng tỷ tỷ đối hắn như vậy hung ác, cũng rốt cục biết giống nàng tỷ tỷ như vậy tính tình, thế nhưng hội đối một người trẻ tuổi như vậy nói gì nghe nấy.

Tên kia áp căn chính là siêu cấp ngưu nhân a. Tùy tùy tiện tiện liền cho mượn 10 tỷ nhiều, trời mới biết hắn đỉnh đầu cụ thể có bao nhiêu tài chính đâu!

Tô Khánh Hoa lúc này còn không biết, kia 10 tỷ nhiều là vài chục cái tài sản đều là lấy mấy tỷ khởi bước phú hào tranh nhau cho hắn ba mượn, nếu không hắn lúc này thật muốn sợ hãi.

“Vô liêm sỉ tiểu tử, hiện tại ngươi có biết ngươi chọc cái sọt có bao nhiêu lớn đi! Ngay cả người nọ nữ nhân ngươi đều dám mơ ước, đều dám nhục nhã uy hiếp, ngươi nói có nên hay không đánh?” Tô Duy Tín trừng mắt nói.

“Ba, ta biết sai lầm rồi!” Tô Khánh Hoa vẻ mặt nghĩ mà sợ cúi đầu. Dù sao Tô Khánh Hoa cho dù tái nhị thế tổ, phía sau cũng có thể hiểu được chính mình cùng tên kia căn bản chính là không ở cùng cái trình tự, chỉ sợ cũng tính hắn lão ba cùng hắn cũng không ở cùng cái trình tự, tên kia vừa rồi thật muốn đá gãy chính mình chân, phỏng chừng hắn này Giang Nam tỉnh thủ phú con trai sau cũng chỉ có thể ngoan ngoãn đi bệnh viện nối xương, mà không thể đem hắn thế nào.

“Tốt lắm, ngươi đem sự tình trải qua theo ta nói nói xem?” Gặp con trai cúi đầu, lại thấy hắn hai bên hai má

đều là một mảnh sưng đỏ, Tô Duy Tín này làm phụ thân tâm rốt cục còn là nhuyễn xuống dưới, ngồi vào trên sô pha, chỉ chỉ phía trước ghế dựa, cũng ý bảo con trai ngồi xuống.

Tô Khánh Hoa kinh này một chuyện, sớm không có cái gì kiêu ngạo, thấy thế cúi đầu nhẹ nhàng ngồi ở trên sô pha, sau đó đem sự tình trải qua một năm một mười nói cho Tô Duy Tín cùng Tô Chỉ Nghiên.

Nghe nói Tô Khánh Hoa chính là bị Ngụy Thần cùng Thi Nhã Thiến mê hoặc, thế này mới phạm hạ sai lầm, Tô Duy Tín cùng Tô Chỉ Nghiên đều thoáng thở dài nhẹ nhõm một hơi. Nếu không nếu Tô Khánh Hoa bị Dương Tiếu Mai sắc đẹp mê hoặc, chủ động tiến lên đùa giỡn, kia vấn đề chỉ sợ cũng nghiêm trọng hơn, cho dù Tô Chỉ Nghiên là tỷ tỷ, chỉ sợ đều phải đem này đệ đệ hung hăng ra sức đánh một chút.

“Kia Kiệt ca cứ như vậy buông tha Ngụy Thần cùng Thi Nhã Thiến?” Tô Duy Tín thở dài nhẹ nhõm một hơi sau, nhưng thật ra có chút nghi hoặc hỏi.

Hắn cũng không tin tưởng một người đến Hạ Vân Kiệt như vậy thân phận địa vị, hội như thế dễ dàng buông tha một nam nhân dám đánh hắn nữ nhân chủ ý, còn lại đến cửa nhục nhã hắn.

“Này ta sẽ không rõ ràng, Thi Nhã Thiến là cuối cùng một cái đi. Nàng là con hát, ta nghĩ nàng thông minh trong lời nói, sau lại hẳn là sẽ thả hạ thân đoạn cầu xin tha thứ. Ngụy Thần ta xem liền đã trúng vài cái bàn tay cùng một chân, bất quá ta nhưng thật ra nghe kia Kiệt ca nói qua, nếu không phải bởi vì tỷ tỷ duyên cớ, theo ta phía trước đối Dương Tiếu Mai nhục nhã, hắn sẽ làm ta sống không bằng chết. Ta nghĩ, sau khẳng định không dễ dàng như vậy liền chấm dứt, chính là ta nghĩ không thông hắn nếu phóng Ngụy Thần đi rồi, sau lại hội xử lý

như thế nào chuyện này, chẳng lẽ còn thật có thể làm cho hắn sống không bằng chết sao?” Tô Khánh Hoa mặt mang nghi hoặc sắc nói.

Hắn hiện tại là tin tưởng Hạ Vân Kiệt là đại nhân vật, xa xa không phải hắn một phú nhị đại có thể đắc tội, khả hắn thật đúng là tưởng không rõ Hạ Vân Kiệt trừ bỏ lấy tiền muốn làm hắn Ngụy gia, thương nhất thương hắn nguyên khí, còn có thể có cái gì? Càng đừng nói cái gì sống không bằng chết ? Chẳng lẽ hắn còn có thể giống thời cổ Cẩm y vệ giống nhau, đem hắn bắt lại nghiêm hình tra tấn, chậm rãi tra tấn bất thành?

Tô Duy Tín nghe xong cũng là có chút nghi hoặc. Hắn là biết đến Hạ Vân Kiệt nhân vật như vậy, sẽ không bởi vì tức giận sẽ theo tùy tiện liền nói loại này tức giận nói. Cũng không phải là tức giận nói, kia sống không bằng chết lại làm giải thích thế nào?

Chỉ có Tô Chỉ Nghiên là biết Hạ Vân Kiệt khủng bố bản sự, năm đó ở Phi Châu a cập á, liền ngay cả đại thổ vương Ba Lỗ đều phải quỳ xuống đến thân hắn chân, như vậy liền cùng thấy thần minh là giống hệt nhau. Sau hắn tùy tiện lộng vài cái liền đem hắn này thủ hạ trí nhớ cấp tất cả đều lau đi, có thể nghĩ, hắn thật muốn làm cho một người sống không bằng chết, người nọ chỉ sợ cũng thật muốn sống không bằng chết. Cho nên Tô Duy Tín phụ tử là vẻ mặt nghi hoặc, mà nàng này tỷ tỷ nghe xong đệ đệ trong lời nói cũng là cả kinh thân thể mềm mại đều run run một chút, sắc mặt bá một chút trở nên trắng bệch.

May mắn Tô Khánh Hoa là chính mình đệ đệ, nếu không hắn chỉ sợ cũng được không đi nơi nào!

“Tỷ, chẳng lẽ ngươi vị kia bằng hữu trừ bỏ có tiền còn có rất lớn quyền thế bất thành? Thật đúng là có thể đem Ngụy Thần như vậy một vị phú nhị đại cấp bắt lại chậm

rãi tra tấn bất thành?” Gặp tỷ tỷ sắc mặt đột nhiên trở nên có chút tái nhợt, Tô Khánh Hoa trái tim không khỏi thật mạnh nhảy một chút, vừa sợ hãi lại không thể tin được hỏi.

Tô Khánh Hoa lời nói cũng là nhắc nhở Tô Duy Tín, hắn đột nhiên nhớ tới Dương Kỳ Phu, nhớ tới này đại phú hào ào ào muốn mượn tiền cho hắn.

Hay là Tô Chỉ Nghiên bằng hữu trừ bỏ tiền, ở nước cộng hoà chính đàn trung còn có rất sâu bối cảnh?

“Này đó ngươi sẽ không muốn xen vào, ngươi còn là hảo hảo ngẫm lại kế tiếp đi nghèo khó vùng núi, ngươi phải làm chút cái gì đi!” Tô Chỉ Nghiên đương nhiên sẽ không nói cho đệ đệ bọn họ Hạ Vân Kiệt cũng không phải một phàm nhân sự tình, mà là lập tức trừng mắt nhìn Tô Khánh Hoa liếc mắt một cái, nói.

“Cái gì? Thật muốn đem ta đưa đến nghèo khó vùng núi đi? Ta không đi, ta không đi!” Tô Khánh Hoa hiện tại tuy rằng đã muốn hiểu được Hạ Vân Kiệt khủng bố chỗ, khả nghe nói thật muốn đem hắn đưa đến nghèo khó vùng núi đi, còn là lập tức đứng lên, sắc mặt khó coi liên tục lắc đầu nói.

“Không đi cũng phải đi!” Tô Duy Tín banh khởi mặt, chân thật đáng tin nói.

“Ta không đi, ta không đi. Ta cấp mẹ gọi điện thoại.” Tô Khánh Hoa sắc mặt tái nhợt nói.

“Cho mẹ ngươi gọi điện thoại cũng vô dụng, chuyện này cứ như vậy định rồi. Ngày mai ta gọi người đưa ngươi đi, khi nào thì ngươi ăn được rất tốt khổ, khi nào thì tĩnh hạ tâm đến, khi nào thì tái hồi Hải Châu thị.” Tô Duy Tín vỗ hạ sô pha tay vịn nói.

“Tỷ, ta không đi! Đánh chết ta cũng không đi! Ngươi với ngươi vị kia bằng hữu nói nói tình đi, đã nói ta hiểu biết chính xác nói sai lầm rồi, ta hiểu biết chính xác nói sai lầm rồi. Ngươi từ nhỏ thương nhất ta, chẳng lẽ ngươi nhẫn tâm làm cho ta đi vùng núi chịu khổ sao?” Thấy hắn ba thái độ kiên quyết, Tô Khánh Hoa cũng hiểu được lần này vấn đề mấu chốt còn là ở Hạ Vân Kiệt trên người, hắn không buông miệng, cho dù mẹ hắn đến cũng chưa dùng, cho nên hắn lập tức lôi kéo hắn tỷ tay, tội nghiệp cầu xin nói.

“Ai, Khánh Hoa, tỷ này cũng là cho ngươi tốt. Chỉ cần ngươi thật sự một lần nữa làm người, ăn chút khổ lại bị cho là cái gì?” Tô Chỉ Nghiên vỗ đệ đệ tay trấn an nói.

“Ngươi nói đổ thoải mái! Vùng núi không có ăn ngon chơi vui, thậm chí ngay cả võng lạc đều không có, cho ngươi đi ngốc cái vài năm thử xem xem?” Tô Khánh Hoa thấy nàng tỷ không buông miệng, một phen bỏ qua rồi tay nàng, thở phì phì nói.

Tô Khánh Hoa thanh âm vừa mới hạ xuống, còn chưa chờ Tô Duy Tín cùng Tô Chỉ Nghiên phản bác, chính hắn cũng đã đột nhiên thay đổi sắc mặt, sau đó vội vàng hướng đại môn khẩu đi đến, sau đó một phen mở ra cửa phòng.

“Xú tiểu tử, phản ngươi! Ngươi, ngươi cho ta đứng……” Tô Duy Tín thấy thế còn tưởng rằng Tô Khánh Hoa không nghe lời, phải đi, tức giận đến đứng lên liền đuổi theo, bất quá hắn kia “Lại” Tự còn chưa nói ra, đã bị trước mắt một màn cấp kinh sợ.

Chỉ thấy hành lang kêu loạn, vài cái mặc đồ trắng áo dài cấp cứu nhân viên chính nâng cáng, cáng mặt trên nằm một người trẻ tuổi.

Người trẻ tuổi này lúc này trong chốc lát ở cáng đi lên

hồi quay cuồng kêu rên, trong chốc lát lại toàn thân phát run cuộn mình cùng một chỗ, toàn thân đại hãn đầm đìa, trên mặt biểu tình phi thường thống khổ, thế cho nên bắp thịt đều xoắn cùng một chỗ, trở nên phá lệ dữ tợn.

“Ngụy Thần!” Thấy như vậy một màn, Tô Khánh Hoa một tiếng thét kinh hãi, sau đó đặt mông ngã ngồi ở tại mặt đất, sắc mặt trắng bệch trắng bệch, trong đầu chỉ quanh quẩn bốn chữ “Sống không bằng chết”.

Chương 979 : Đột phát tật bệnh

“Khánh Hoa ngươi không sao chứ?” Theo sau đuổi tới Tô Chỉ Nghiên gặp đệ đệ đột nhiên ngã ngồi trên mặt đất, vội vàng một bên thân thủ kéo hắn, một bên quan tâm hỏi.

“Không có việc gì, không có việc gì.” Tô Khánh Hoa mượn lực đứng lên, một bên lau cái trán mồ hôi lạnh, một bên hơi có chút kinh hồn chưa định trả lời, trong lòng lại âm thầm tự giễu, chính mình hôm nay đây là làm sao vậy? Vì cái gì nhìn đến Ngụy Thần đột nhiên phát bệnh lại hội liên tưởng đến kia tiểu tử trên người đi đâu? Quả thực là mạc danh kỳ diệu.

Chính là tuy rằng trong lòng đã muốn hiểu được, vừa rồi thuần túy là chính mình dọa chính mình, nhưng nhìn dần dần đi xa y hộ nhân viên, còn có kia dần dần đi xa thống khổ tiếng kêu rên, Tô Khánh Hoa trong lòng lại luôn luôn loại sấm hoảng cảm giác, giống như nơi này không phải năm sao cấp khách sạn, mà là một mảnh loạn phần cương, chung quanh đều lộ ra một tia âm trầm.

“Vừa rồi người nọ chính là Ngụy Thần sao?” Tô Duy Tín cũng là không đem trước mắt một màn cùng phía trước con trai nói cái gì “Sống không bằng chết” Liên hệ cùng một chỗ, nhìn theo cấp cứu nhân viên đem Ngụy Thần nâng tiến thang máy, thuận miệng hỏi Tô Khánh Hoa.

Một người đột nhiên tật bệnh, biểu hiện phi thường thống khổ, đó là thực bình thường sự tình. Tỷ như cấp tính viêm ruột thừa, tỷ như thận kết sỏi phát tác…… Này đó đột phát tật bệnh đều là có thể làm cho người ta đau đến chết đi sống lại.

“Đúng vậy.” Tô Khánh Hoa tâm thần không chừng điểm gật đầu.

“Nói như vậy kia theo ở phía sau nữ nhân chính là kia Thi Nhã Thiến ?” Tô Duy Tín lại hỏi.

“Đúng vậy.” Tô Khánh Hoa lại tâm thần không chừng điểm gật đầu.

“Này Ngụy Thần sớm không phát bệnh, trễ không phát bệnh, lại ở phía sau phát bệnh, thật đúng là có chút xảo! Tốt lắm, tiểu tử ngươi đừng cho ta tái dời đi lực chú ý, vào đi.” Tô Duy Tín cũng sẽ theo miệng vừa hỏi, nghe vậy gật gật đầu, sau đó hướng Tô Khánh Hoa trừng mắt nhìn liếc mắt một cái nói.

Đến phía sau, Tô Duy Tín lại như trước không có bao nhiêu tưởng, dù sao nếu nói Ngụy Thần kia thống khổ bộ dáng là vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ, không khỏi cũng quá không thể tưởng tượng.

“Đúng vậy, thật sự rất trùng hợp.” Tô Khánh Hoa lúc này cũng rốt cục phục hồi tinh thần lại, lại thấy hắn ba nói như vậy, tự nhiên càng nhận định chính mình miên man suy nghĩ, ý nghĩ kỳ lạ, nghe vậy khóe miệng gợi lên một chút tự giễu thần sắc, gật gật đầu, xoay người vào phòng.

Vừa chuyển vào nhà, nhìn vẻ mặt nghiêm túc lão ba, Tô Khánh Hoa lực chú ý lại về tới phía trước đàm chủ đề, một lòng không ngừng mà đi xuống trầm.

“Ba, thực không thể không đi sao?” Tô Khánh Hoa chưa từ bỏ ý định hỏi.

“Không thể!” Tô Duy Tín thái độ thực kiên định nói.

Tô Duy Tín là người làm đại sự tình, phía trước bởi vì sủng ái con trai duyên cớ, luôn cho rằng hắn tuổi trẻ, nghĩ rằng làm cho hắn tái chơi vài năm tái nghiêm khắc

quản giáo cũng không muộn, nay nếu đã muốn ý thức được tái trì đi xuống liền bất trị, cho dù không phải bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ, hắn cũng là sẽ không tái tùy ý hắn phóng túng đi xuống.

“Dù sao ta không đi!” Tô Khánh Hoa thấy hắn ba thái độ kiên quyết, một cỗ tính bướng bỉnh cũng nhất thời vọt đi lên, ngạnh cổ nói.

“Ngươi không đi ta gọi người áp ngươi đi!” Tô Duy Tín xanh mặt nói.

“Ta đã muốn trưởng thành, ngươi không có quyền can thiệp của ta nhân sinh tự do!” Tô Khánh Hoa mạnh đứng lên, đi nhanh cửa trước đi đến.

“Ngươi cùng lão tử giảng trưởng thành? Cùng lão tử giảng nhân sinh tự do? Kia như thế nào không gặp ngươi cùng lão tử giảng tự lực cánh sinh a? Ngươi, ngươi đứng lại đó cho ta!” Tô Duy Tín gặp con trai nhưng lại không nghe hắn trong lời nói, không khỏi tức giận đến chỉ vào hắn liên tục quát.

Giờ khắc này, hắn là chân chính ý thức được, con trai đã muốn trưởng thành, hắn đã muốn có chính mình chủ kiến, nếu không những đem hắn dẫn hướng chính đạo, về sau còn không biết hội xông ra cái gì tai họa đến đâu.

“Phanh” Trả lời Tô Duy Tín rống giận là một tiếng thật mạnh tiếng đóng cửa.

Tô Khánh Hoa suất môn mà đi.

Tô Duy Tín gặp con trai suất môn mà đi, tức giận đến cả người phát run, chỉ vào đóng chặt cửa, run run thanh âm nói:“Này, này nghịch tử, này nghịch tử!”

“Ba, ngươi trước đừng nóng giận, trước đừng nóng

giận.” Gặp phụ thân tức giận đến không được, Tô Chỉ Nghiên cũng không hảo đuổi theo đệ đệ, vội vàng vỗ về phụ thân kịch liệt phập phồng trong ngực, liên tục trấn an nói.

“Tức chết ta! Tức chết ta ! A!” Đang lúc Tô Chỉ Nghiên vỗ về phụ thân trong ngực muốn cho hắn không cần quá mức tức giận khi, Tô Duy Tín mày đột nhiên nhíu lại, sau đó ôm ngực, loan hạ eo.

“Ba, ngươi làm sao vậy? Ngươi làm sao vậy?” Tô Chỉ Nghiên thấy thế không khỏi sợ tới mức sắc mặt đều trở nên tái nhợt đứng lên.

“Ngực đau! Đau!” Tô Duy Tín nói xong mọi người không có biện pháp đứng vững, té ngã trên mặt đất, ôm ngực đem thân mình cuộn mình lên, đầu đầy đại hãn.

Tô Chỉ Nghiên tuy rằng là cái nữ cường nhân, làm việc xưa nay ổn trọng bình tĩnh, nhưng là một khi sự tình liên lụy tới chính mình tối thân cận thân nhân, còn là lập tức rối loạn thần, nhìn phụ thân loại này thống khổ bộ dáng, trong lúc nhất thời thế nhưng hoảng tay chân vô thố, bính cũng không phải, không bính cũng không phải.

“Kêu…… Kêu…… Xe cứu thương, xe cứu thương.” Nhưng thật ra Tô Duy Tín đã qua hiểu số mệnh con người chi năm, biết chính mình đột phát tật bệnh chỉ sợ không phải đau một trận có thể đi qua, nếu cấp cứu trễ, chỉ sợ cũng hội yếu chính mình tánh mạng, gặp nữ nhi cả kinh chân tay luống cuống bộ dáng, cố nén đau, dùng gần như khàn khàn thanh âm nói.

“Xe cứu thương! Đối, đối, ta cái này gọi điện thoại kêu xe cứu thương.” Tô Duy Tín này nhắc tỉnh, thế này mới đem Tô Chỉ Nghiên theo kinh hoảng trung đánh thức lại đây, hoảng một bên cầm nước mắt, một bên run run theo trong bao di động.

Xuất ra di động, Tô Chỉ Nghiên một bên cố nén nước mắt, cố nén không cho chính mình kinh hoảng, một bên run run đi ấn dãy số.

“120” Ba cái cấp cứu dãy số mới ấn hạ, Tô Chỉ Nghiên đột nhiên nhớ tới Hạ Vân Kiệt.

Lại vội vàng san cấp Hạ Vân Kiệt gọi điện thoại.

Tổng thống phòng nội, Hạ Vân Kiệt đang theo Dương Tiếu Mai mây mưa thất thường, rất khoái hoạt, đột nhiên nghe được di động vang lên, bản không nghĩ để ý nó, khả nó luôn luôn tại vang, đành phải tay vừa nhấc, kia di động liền bay đến trong tay hắn.

Tuy rằng Dương Tiếu Mai sớm đã kiến thức Hạ Vân Kiệt bản sự, nhưng thấy trạng mắt đẹp còn là kìm lòng không được sáng lên một chút tia sáng kỳ dị.

Gặp là Tô Chỉ Nghiên điện thoại, Hạ Vân Kiệt khóe miệng không khỏi gợi lên một chút cười khổ, còn tưởng rằng nàng là vì nàng đệ đệ sự tình, tùy tay tiếp lên.

“Chỉ……”

“Vân Kiệt, mau cứu cứu ta ba, ta ba mau không được.” Hạ Vân Kiệt vừa mới mở miệng ống nghe liền truyền đến Tô Chỉ Nghiên mang theo khóc nức nở thanh âm.

Tô Chỉ Nghiên lão ba cũng không chính là hắn cha vợ sao? Hạ Vân Kiệt vừa nghe không khỏi dọa ra một thân mồ hôi lạnh, vội vàng theo trên giường đi lên, một bên rất nhanh mặc quần áo, một bên hỏi:“Đừng nóng vội, đừng nóng vội, ngươi ba hiện tại ở nơi nào? Ta cái này đuổi đi qua.”

“Chúng ta hiện tại ngay tại duyệt hào khách sạn, 11……”

Tô Chỉ Nghiên lúc này đã muốn tỉnh táo lại một ít, vội vàng trả lời.

“Ngươi không cần phải nói, ta đã biết, ta hiện tại liền đuổi đi qua.” Hạ Vân Kiệt người nào, Tô Chỉ Nghiên vừa nói chính mình cũng ở tại duyệt hào khách sạn, hắn lập tức để lại ra thần niệm, ngay lập tức trong lúc đó liền tập trung của nàng vị trí.

Vừa dứt lời, Hạ Vân Kiệt đã muốn mặc quần áo, một cái lắc mình, người đã muốn biến mất ở trong phòng.

Vừa rồi Tô Chỉ Nghiên ở trong điện thoại thanh âm rất lớn, Dương Tiếu Mai cũng nghe đến, gặp Hạ Vân Kiệt đột nhiên biến mất ở trong phòng, nàng cũng vội vàng rời khỏi giường, mặc xong quần áo……

1108 trong phòng, Tô Duy Tín tuy rằng đã muốn đau đến ngay cả nói chuyện khí lực đều không có, khả hắn lỗ tai còn là dùng tốt, gặp nữ nhi không phải gọi điện thoại cấp 120 mà là gọi điện thoại cấp một người tên là cái gì Vân Kiệt, không khỏi gấp đến độ thiếu chút nữa muốn trực tiếp mắt trợn trắng ngất đi qua.

Chính mình ngực đau đến lợi hại như vậy, khí đều suyễn bất quá đến, không chừng chính là đột phát cơ tim tắc nghẽn a, thầy thuốc tới trì một ít chỉ sợ đều có thể muốn mạng của hắn, kêu những người khác lại có cái rắm dùng.

Nhưng là phía sau Tô Duy Tín đầu óc tuy rằng năng động, nhưng đã muốn đau đến không thể mở miệng, hơn nữa bị nữ nhi như thế ngu xuẩn hành vi nhất kích thích, vừa đau vừa vội vừa tức, này môi run run lại lăng là phát không ra tiếng đến.

Đang ở phía sau, mãnh đột nhiên bị mở ra, một người trẻ tuổi tựa như quỷ mị bình thường đột nhiên xuất hiện

ở tại hắn trước mặt, sau đó Tô Duy Tín nhìn đến nữ nhi thế nhưng một phen liền giữ chặt kia nam tử tay, hai mắt đẫm lệ nói:“Vân Kiệt, mau mau cứu cứu ta ba!”

Tô Duy Tín thấy thế thống khổ nhắm hai mắt lại, ở phía sau, hắn tuy rằng không mở miệng được, nhưng trong đầu lại suy nghĩ, nữ nhân chung quy là nữ nhân a! Chẳng sợ giống chỉ nghiên như vậy nữ cường nhân, gặp được khẩn cấp tình huống cũng không có biện pháp giống nam nhân giống nhau bình tĩnh, chỉ biết là tìm nam nhân quyết định.

Tô Duy Tín vừa mới thống khổ nhắm mắt lại khi, đột nhiên cảm thấy một bàn tay đặt tại hắn ngực, sau đó hắn cảm thấy dường như có nhất lũ thanh lương dòng khí lưu vào hắn ngực, tái sau đó, đột nhiên gian hắn liền không cảm giác đau lòng.

“Di!” Tô Duy Tín kinh ngạc mở ra ánh mắt, ánh vào mi mắt là một tuổi trẻ mặt, lúc này tay hắn còn đặt tại chính mình ngực.

“Khụ khụ, không có việc gì đi? Bá phụ.” Gặp Tô Duy Tín mở ra ánh mắt, ánh mắt kinh ngạc nhìn chằm chằm chính mình xem, Hạ Vân Kiệt đột nhiên nhớ tới trước mắt này người là Tô Chỉ Nghiên phụ thân, đột nhiên gian có chút chột dạ đứng lên.

“Không có việc gì. Kỳ quái, ngươi vừa rồi đối ta làm cái gì?” Tô Duy Tín lập tức theo mặt đất đi lên, đôi mắt tựa như xem quái vật giống nhau nhìn từ trên xuống dưới Hạ Vân Kiệt.

Đến bây giờ, Tô Duy Tín còn là muốn làm không rõ vừa rồi đã xảy ra cái gì.

Hắn là không tin trên thế giới này có người y thuật có thể cao minh đến loại trình độ này, gần chính là đem tay

ở hắn ngực nhấn một cái, hắn đau tim liền tiêu thất.

Khả hắn lại càng không tin tưởng trên thế giới này sẽ có như vậy đúng dịp sự tình, người trẻ tuổi kia đem tay nhấn một cái ở hắn ngực, hắn đau tim lại đột nhiên tiêu thất.

“Ba, còn có thể làm cái gì, đương nhiên là Vân Kiệt cứu ngươi a.” Tô Chỉ Nghiên gặp phụ thân không có việc gì, không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, phủ phủ bộ ngực, thấy hắn ba còn không biết đã xảy ra cái gì, không khỏi lại là buồn cười lại là lòng còn sợ hãi nói.

“Thật là ngươi đã cứu ta?” Tô duy tin tưởng bên trong vốn còn có hoài nghi, nay gặp nữ nhi nói như vậy, không khỏi sợ tới mức tròng mắt đều trợn tròn.

Hắn sống hơn phân nửa đời, cái gì sóng to gió lớn, cái gì kỳ quái sự tình chưa thấy qua, khả giống hôm nay như vậy thần kỳ sự tình, này cũng là phá lệ lần đầu tiên, làm cho hắn có loại nằm mơ cảm giác.

“Khụ khụ, không có gì bá phụ. Ngươi là giận cấp công tâm, hơn nữa ngươi huyết áp huyết chi vốn còn có điểm hơi cao, cho nên mới hội làm cho đột phát cơ tim tắc nghẽn.” Đừng nhìn Hạ Vân Kiệt vừa rồi đối mặt Ngụy Thần, Tô Khánh Hoa đám người uy phong lẫm lẫm, nhưng đối mặt chính mình vị chuẩn cha vợ, hắn vị này thần tiên sống cũng là ngại ngùng thật sự, nói chuyện khi ngay cả tiểu bạch kiểm đều cũng có chút phát hồng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 980 : Con rể cùng cha vợ

Gặp Hạ Vân Kiệt rõ ràng là người thần thông quảng đại, lại ở chính mình phụ thân trước mặt biểu hiện có chút câu thúc ngại ngùng, dù là Tô Chỉ Nghiên là tập đoàn công ty nữ lão tổng, phía sau trong lòng cũng là ngọt tư tư, nói không nên lời hạnh phúc vui mừng.

Nàng biết này hết thảy đều là bởi vì chính mình duyên cớ, cũng biết Hạ Vân Kiệt thực đem chính mình phụ thân làm cha vợ trưởng bối đến đối đãi.

Tô Chỉ Nghiên trong lòng ngọt tư tư, Tô Duy Tín nghe vậy lại cùng thấy quỷ dường như, trong mắt thấu bắn ra kính sợ cùng kinh hãi ánh mắt. Hắn quả thực không thể tưởng tượng thế giới này trừ bỏ trong truyền thuyết thần tiên, còn có cái gì người có thể lợi hại đến bực này trình độ.

“Khụ khụ, ba để làm chi như vậy nhìn chằm chằm bằng hữu của ta xem?” Thấy nàng ba xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt là lại kính sợ vừa sợ hãi, Tô Chỉ Nghiên trong đầu lại là tự hào lại là khó tránh khỏi có chút thẹn thùng, đỏ mặt sẳng giọng.

“Bằng hữu của ngươi?” Dù là Tô Duy Tín thân là Giang Nam tỉnh thủ phú, nghe vậy cũng nhịn không được kinh hô ra tiếng.

“Khụ khụ, bá phụ ngươi hảo, ta tên Hạ Vân Kiệt, là Chỉ Nghiên bằng hữu.” Gặp Tô Duy Tín ngạc nhiên, Hạ Vân Kiệt càng phát ra có chút mất tự nhiên đứng lên.

Tô Duy Tín chung quy là người làm đại sự tình, Hạ Vân Kiệt nhất mở miệng, hắn rốt cục phục hồi tinh thần lại, “A” một tiếng, sau đó vội vàng hướng Hạ Vân Kiệt nhiệt tình vươn hai tay nói:“Nguyên lai ngài chính là Chỉ

Nghiên vị kia bằng hữu! Chúng ta Tô gia đại ân nhân a! Sự tình lần trước ta còn chưa kịp cảm ơn ngài, nay lại mông ngài đã cứu ta một mạng, này ân tình xem ra ta Tô Duy Tín là cả đời cũng không có biện pháp trả hết."

"Bá phụ nói quá lời, nói quá lời. Ta cùng Chỉ Nghiên là bằng hữu, hỗ trợ là hẳn là." Hạ Vân Kiệt gặp "Cha vợ" Kêu chính mình ân nhân, cả người tóc gáy đều lập lên, vội vàng nói.

"Ân nhân ngài lời này thật sự là bảo ta Tô Duy Tín xấu hổ vô cùng, ta Tô Duy Tín dạy con vô phương, ta thay ta kia bất hiếu nghịch tử hướng ngài……" Nói xong Tô Duy Tín thế nhưng sẽ hướng Hạ Vân Kiệt cúi đầu, sợ tới mức Hạ Vân Kiệt vội vàng thân thủ cản lại nói:"Này không liên quan bá phụ sự tình, không liên quan bá phụ sự tình."

Tô Duy Tín nguyên bản nghĩ đến Hạ Vân Kiệt chính là quyền thế tiền tài quyền thế khủng bố, nay thấy hắn còn có bực này thần kỳ bản sự, lại cứu chính mình một mạng, lại đâu chịu như vậy từ bỏ, cố ý muốn hướng Hạ Vân Kiệt cúi đầu xin lỗi, đem Hạ Vân Kiệt cấp ép buộc cái trán mồ hôi lạnh đều xông ra, mà Tô Chỉ Nghiên gặp nam nhân của chính mình, đường đường thần tiên sống ở chính mình phụ thân trước mặt luống cuống tay chân bộ dáng, không chỉ có không có ra mặt hỗ trợ, ngược lại vui rạo rực nhìn, tức giận đến Hạ Vân Kiệt hung hăng trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái.

Tô Chỉ Nghiên thế này mới hướng hắn nghịch ngợm ói ra hạ đầu lưỡi, lôi kéo hắn lão ba tay nói:"Ba, ta cùng Vân Kiệt là bạn tốt, ngươi nha cũng đừng cùng hắn khách khí."

"Đúng, đúng, bá phụ, ta cùng Chỉ Nghiên là bạn tốt, ngươi thật không cần theo ta khách khí, nếu không ta cả người không được tự nhiên." Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ

Nghiên này cô gái nhỏ cuối cùng ra mặt giải vây, thế này mới thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Tô Duy Tín người nào, kia nhưng là quát tháo thương giới đại ngạc cấp nhân vật, nói là nhân tinh cũng chút không đủ. Nếu nói ngay từ đầu hắn bởi vì kinh sợ cùng Hạ Vân Kiệt thần kỳ năng lực, còn có hắn trước kia sở biểu hiện ra ngoài khủng bố quyền thế tiền tài quyền thế, không có biện pháp nhìn ra đến nữ nhi cùng Hạ Vân Kiệt quan hệ. Khả trải qua như vậy một phen “Can thiệp”, Hạ Vân Kiệt thủy chung ở trước mặt hắn chấp cháu trai vãn bối chi lễ, luôn mồm bá phụ, lại thấy chen vào nói nữ nhi lại là như vậy một bộ khẩu khí, Tô Duy Tín thế nào còn có thể không biết nhà mình nữ nhi cùng trước mắt vị này người trẻ tuổi quan hệ, cũng liền thuận thế thẳng đứng lên, không hề cùng kiên trì cúi đầu xin lỗi.

“Nếu như vậy, ta đây liền thực không khách khí. Mời ngồi Vân Kiệt, ta giúp ngươi đổ chén trà.” Tuy rằng miệng nói không khách khí, Tô Duy Tín đúng là vẫn còn không dám tại đây vị hệ người trẻ tuổi rất khả năng cùng chính mình nữ nhi có không giống tầm thường quan trước mặt bãi trưởng giả cái giá, nói xong liền chuẩn bị đi cấp Hạ Vân Kiệt châm trà.

“Ba, người ta đều gọi ngươi bá phụ, nào có bá phụ cấp vãn bối châm trà đạo lý, ngươi cùng Vân Kiệt đều ngồi, ta đi giúp các ngươi châm trà.” Tô Chỉ Nghiên thấy hắn ba thế nhưng cấp cho Hạ Vân Kiệt đi châm trà, tức giận đem hắn hướng sô pha đẩy đi.

“Ngươi đứa nhỏ này!” Tô Duy Tín lắc lắc đầu, sau đó lại tiếp đón Hạ Vân Kiệt ngồi xuống.

Nhìn ngồi nghiêm chỉnh ở chính mình trước mặt người trẻ tuổi, Tô Duy Tín tâm tình thực phức tạp, cũng rất quái dị.

Một phương diện đó là một đối hắn có đại ân, nhưng lại là ngay cả hắn đều phải sợ hãi khủng bố nhân vật, mặt khác một phương diện, hắn lại tựa hồ là nữ nhi nam nhân, nhưng này nam nhân bên ngoài lại tựa hồ không chỉ nữ nhi một nữ nhân.

Ít nhất Dương Tiếu Mai khẳng định là hắn nữ nhân.

Điều này làm cho thân là phụ thân Tô Duy Tín đối mặt Hạ Vân Kiệt tâm tình lại như thế nào không phức tạp quái dị, thậm chí cho dù lấy Tô Duy Tín khéo đưa đẩy lão đạo, giờ khắc này đều có một chút không biết nên xử lý như thế nào hắn cùng trước mắt vị này nam nhân trong lúc đó quan hệ.

Đương nhiên mặc kệ xử lý như thế nào, Tô Duy Tín là tuyệt đối sẽ không ngu xuẩn đến làm ra bổng đánh uyên ương hoặc là yêu cầu Hạ Vân Kiệt cùng với khác nữ nhân đoạn tuyệt lui tới loại chuyện này đến.

Đừng nói Hạ Vân Kiệt như vậy khủng bố nhân vật việc tư hắn căn bản can thiệp không được, vẻn vẹn nữ nhi việc tư nay Tô Duy Tín từ lâu quản lý không được.

Bất quá nay là một chồng một vợ chế độ, thân là phụ thân biết chính mình sao xuất sắc nữ nhi cùng này khác nữ nhân cộng thị nhất phu, trong lòng tóm lại là có chút kỳ cục.

“Khụ khụ, Vân Kiệt, không biết ngươi là người ở nơi nào?” Cuối cùng tâm tình phức tạp quái dị Tô Duy Tín chủ động đánh vỡ trầm mặc, hỏi.

“Ta lão gia là Giang Châu thị Thượng Dương huyện.” Hạ Vân Kiệt thành thành thật thật trả lời.

“Nguyên lai ngươi cũng là Giang Nam tỉnh, ta như thế nào cho tới bây giờ chưa thấy qua ngươi đâu!” Tô Duy

Tín nghe vậy rất là kinh ngạc nói.

Hắn là Giang Nam tỉnh thủ phú, ở Giang Nam tỉnh theo thương số mười năm, tuy rằng không dám nói toàn bộ Giang Nam tỉnh quan lớn phú hào hắn đều biết tất, nhưng ít ra đại bộ phận quan lớn phú hào hắn đều là biết được, nếu Giang Nam tỉnh có Hạ Vân Kiệt như vậy một vị nhân vật hắn lại như thế nào hội không biết hiểu đâu?

“Ba, hắn hiện tại bất quá chính là Giang Châu đại học một gã lão sư, ngươi lại làm sao nhận thức hắn nha.” Đang ở phía sau, Tô Chỉ Nghiên cho bọn hắn bưng quá trà đến, cười nói.

“Đại học lão sư!” Tô Duy Tín tâm lý từng vô số lần đoán rằng quá nữ nhi vị kia bằng hữu thân phận, cũng là như thế nào cũng không có biện pháp đem kia tùy tùy tiện tiện có thể điều động nhiều 10 tỷ đại nhân vật cùng một gã đại học lão sư liên hệ cùng một chỗ.

“Bá phụ không cần cảm thấy kỳ quái, ta tuy rằng chính là một gã đại học lão sư, nhưng ta có chút năng lực, ở kỳ môn trung là tiền bối cao nhân, bất luận những người đó ở thế tục có bao nhiêu đại quyền thế hoặc là tiền tài quyền thế, tổng yếu bán ta điểm mặt mũi, cho nên lần trước bá phụ sự tình ta có thể giúp đỡ việc, đổ cũng không phải ta này lão sư có nhiều như vậy tiền tài.” Hạ Vân Kiệt biết Tô Duy Tín kinh ngạc cái gì, do dự hạ, cố ý giải thích nói.

“Nguyên lai là như vậy.” Tô Duy Tín lộ ra vẻ mặt hiểu được biểu tình, trong lòng lại sớm đã nhấc lên ngập trời sóng to.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt nói được nhẹ nhàng bâng quơ, khả Tô Duy Tín lại không dám thực đem lời này trở thành nhẹ nhàng bâng quơ. Lúc trước này người cho

hắn vay tiền, cái nào giá trị con người không phải mấy tỷ ? Cái nào nhắc tới Hạ Vân Kiệt thời điểm ngữ khí không phải tràn ngập cung kính, lại khởi là bán điểm mặt mũi đơn giản như vậy? Hơn nữa vừa rồi Hạ Vân Kiệt hiển lộ một tay, Tô Duy Tín cho dù là ngốc tử, phía sau cũng có thể hiểu được Hạ Vân Kiệt ở kỳ môn địa vị chỉ sợ là rất cao rất cao.

“Bất quá đó là trước kia, Vân Kiệt hiện tại nhưng là rất có tiền. Giống ‘Nhiên nhã’ đồ trang điểm, còn có chúng ta công ty Uy Đại, phía sau màn đại lão bản nha, tất cả đều là hắn.” Tô Chỉ Nghiên cười nói, trên mặt tràn ngập tự hào.

“Có tiền hay không, đối với Vân Kiệt bất quá chính là cái con số mà thôi.” Tương đối phía trước Hạ Vân Kiệt giải thích, nữ nhi lời này đối với Tô Duy Tín mà nói lại căn bản tính không được cái gì, nghe vậy không cho là đúng nói.

“Kia cũng là là, hắn hiện tại đối tiền là không hề khái niệm.” Tô Chỉ Nghiên gật đầu chung nhận thức nói.

“Nga, đúng rồi, các ngươi đêm nay như thế nào sẽ ở Thượng Hải? Sẽ không là vì Khánh Hoa duyên cớ, cố ý tới rồi đi?” Hạ Vân Kiệt đối đàm tiền quả thật không có hứng thú, nghe vậy hợp thời dời đi đề tài.

“Đúng vậy, vừa nói khởi này nghịch tử ta liền khí không đánh một chỗ đến. Vừa rồi ta hảo hảo cùng hắn giảng, muốn hắn đi nghèo khó vùng núi tôi luyện vài năm, khả hắn thế nhưng không nghe suất môn đi ra ngoài.” Tô Duy Tín vừa nghe Hạ Vân Kiệt nhắc tới tô Khánh Hoa, nhất thời một hơi lại nâng lên đi lên, hô hấp đều trở nên hỗn loạn ồ ồ đứng lên.

“Ba, ngươi nhưng đừng tái tức giận, cẩn thận vừa tức hỏng rồi thân thể.” Mặc dù có Hạ Vân Kiệt ở, căn bản

không cần lo lắng phụ thân thân thể, nhưng Tô Chỉ Nghiên thấy nàng ba tức giận còn là nhịn không được lo lắng nói.

“Ta có thể không tức giận sao? Này thằng nhóc nếu không những quản giáo, chúng ta Tô gia đã có thể……” Gặp nữ nhi nhắc tới thân thể, Tô Duy Tín nói chuyện khi nhịn không được nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, trong mắt lóe ra một tia kính sợ sắc.

Hắn biết vừa rồi Hạ Vân Kiệt kia nhẹ nhàng nhấn một cái, hẳn là chính là trong truyền thuyết kỳ môn thần kì thủ đoạn.

“Ha ha, bá phụ không cần lo lắng, ta nghĩ Khánh Hoa hội hồi tâm chuyển ý, thành thành thật thật đi nghèo khó vùng núi tôi luyện đi.” Hạ Vân Kiệt không đợi Tô Duy Tín đem nói cho hết lời, một bộ định liệu trước ngắt lời nói.

“Đó là tốt nhất, nhưng là kia tiểu tử thật muốn quật đứng lên cũng là cái tính bướng bỉnh, kéo không trở lại nha! Điểm ấy bọn họ tỷ đệ hai nhưng thật ra rất giống.” Tô Duy Tín nói.

“Ba, như thế nào dắt dắt, xả đến ta trên người đến đây.” Gặp phụ thân trước mặt Hạ Vân Kiệt nói chính mình là tính bướng bỉnh, Tô Chỉ Nghiên không khỏi có chút ngượng ngùng đứng lên, đỏ mặt không thuận theo nói.

“Chẳng lẽ không đúng sao? Nếu không phải ngươi là cái tính bướng bỉnh, ngươi hiện tại hội tự lập môn hộ sao?” Tô Duy Tín tức giận phản bác nói.

Tô Chỉ Nghiên nghe vậy nhất thời không nói gì mà chống đỡ, đành phải nói:“Tốt lắm, tốt lắm, nói đệ đệ sự tình, nói đệ đệ sự tình.”

“Bá phụ ngươi chỉ để ý yên tâm, tái trễ một ít hắn trở về

chuyển.” Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên rất có thẹn quá thành giận tư thế, tự nhiên sẽ không đổ dầu vào lửa, vội vàng lại đem đề tài xả trở về.

“Nga, ngươi có biện pháp nào? Đứa nhỏ này ta thật sự là làm cho ta phiền thấu tâm.” Tô Duy Tín gặp Hạ Vân Kiệt như vậy có tin tưởng, hai mắt không khỏi sáng ngời, vẻ mặt chờ mong tò mò hỏi.

“Ha ha, biện pháp đổ không có gì, bất quá ta nghĩ trễ chút chờ Khánh Hoa nhìn đến hắn bằng hữu gặp được, khẳng định hội ngoan ngoãn quay lại.” Hạ Vân Kiệt lại cười nói.

“Hắn bằng hữu?” Tô Duy Tín nghe vậy đầu tiên là mắt lộ ra nghi hoặc sắc, bất quá rất nhanh hắn liền cả người chấn động, kinh hô:“Hay là kia Ngụy Thần là ngươi……”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 981 : Nhất định là hắn

Thượng Hải đệ nhất nhân dân bệnh viện, phòng cấp cứu, Ngụy Thần đã muốn bị đau đớn cấp tra tấn chết đi sống lại, sống đến chết đi, chẳng sợ tiêm thuốc giảm đau đều không làm nên chuyện gì.

Cái loại này đau là một loại không thể dùng ngôn ngữ hình dung đau, là một loại phảng phất theo linh hồn ở chỗ sâu trong phát ra đi ra đau, không chỉ nói thầy thuốc căn bản kiểm tra không được vấn đề ra ở nơi nào, liền ngay cả Ngụy Thần bản thân đều không biết chính mình đau ở nơi nào. Trong chốc lát nói đầu đau, trong chốc lát nói trái tim đau, trong chốc lát nói đau bụng……

Chỉnh thầy thuốc đều thiếu chút nữa muốn tinh thần hỏng mất, bọn họ còn cho tới bây giờ chưa thấy qua người lớn như vậy, thế nhưng ngay cả làm sao đau cũng chưa biện pháp miêu tả rõ ràng. Nếu không thầy thuốc gặp cùng đi hắn đến là đại minh tinh Thi Nhã Thiến, sau lại lại biết hắn là phú hào Ngụy Quốc Minh con trai, là cái chân chính phú nhị đại, lại thấy hắn thật là đau đến chết đi sống lại, chỉ sợ thật muốn miệng mắng hắn ngu ngốc.

“Thi tiểu thư, này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Ngụy Thần như thế nào hội đột nhiên biến thành cái dạng này ? Phía trước hắn có hay không nếm qua cái gì vậy?” Ngụy Thần cha mẹ cũng rốt cục chạy tới phòng cấp cứu, gặp con trai đau đến hận không thể lấy đầu đi đập đầu vào tường, lại cứ chính hắn cũng nói không nên lời làm sao đau đớn, thầy thuốc cũng căn bản chẩn đoán không được, Ngụy Thần mẫu thân đau lòng chảy ròng nước mắt, mà Ngụy Quốc Minh dù sao cũng là người làm đại sinh ý, tuy rằng cũng thực đau lòng, nhưng còn là mạnh mẽ trấn định hỏi Thi Nhã Thiến.

“Ta cũng không biết, đột nhiên gian hắn liền cái dạng này. Phía trước chúng ta cũng chưa ăn cái gì vậy, cho dù ăn, ta cũng vậy cùng hắn cùng nhau ăn.” Thi Nhã Thiến sắc mặt tái nhợt trả lời, trong đầu tổng cảm giác có chỗ nào không thích hợp, lại nghĩ không ra.

Ngụy Quốc Minh cũng biết tại đây loại sự tình, Thi Nhã Thiến không dám nói dối, nghe vậy gật gật đầu, sau đó lại đi tìm lần này phụ trách thầy thuốc nói:“Chung chủ nhiệm, mời các ngươi nhất định phải tưởng hết mọi biện pháp cứu trị con ta, tiền không là vấn đề.”

“Ngụy tiên sinh, này ta biết, ta cũng lý giải ngài tâm tình, nhưng là ngươi con trai bệnh tình thật sự kỳ quái. Nói đau đi, khả căn bản không biết đau ở nơi nào, tiêm thuốc giảm đau lại một chút hiệu quả đều không có, ta hoài nghi……” Vị kia được xưng là Chung chủ nhiệm thầy thuốc lực bất tòng tâm lắc lắc đầu, nói đến mặt sau lại có chút muốn nói lại thôi.

“Ngươi hoài nghi cái gì?” Ngụy Quốc Minh mí mắt nhảy khiêu, hỏi.

“Ta hoài nghi, ngươi con trai nơi này xảy ra vấn đề, nếu không thật sự rất khó giải thích.” Chung chủ nhiệm chỉ chỉ chính mình đầu, nói.

Này cũng khó trách Chung chủ nhiệm có này hoài nghi, ở hiện nay phát đạt y học trình độ, người đầu óc như trước là thần bí nhất lĩnh vực, tối không thể nói rõ ràng lĩnh vực, nếu căn bản kiểm tra không được Ngụy Thần làm sao ra vấn đề, kia chỉ có thể đỗ lỗi đến hắn đầu óc xảy ra vấn đề. Có lẽ là thần kinh thác loạn, có lẽ là trong não mỗ cái bộ vị xuất hiện bệnh biến.

“Ngươi đầu óc mới có vấn đề! Con ta luôn luôn hảo hảo, như thế nào khả năng hội đầu óc ra vấn đề đâu?” Chung chủ nhiệm đang nói vừa mới hạ xuống, một vị trung niên

phụ nữ liền tóc tai bù xù xông lên, chỉ vào mũi hắn mắng.

Chung chủ nhiệm gặp trung niên phụ nữ chỉ vào hắn đầu óc chửi bậy, sắc mặt nhất thời trầm xuống dưới, rất muốn húc đầu mắng đi qua, nhưng ngẫm lại đối phương thân phận, cuối cùng còn là nhẫn hạ trong lòng tức giận, nói:“Ngụy phu nhân, ta chỉ là hoài nghi. Còn có ngươi con trai bệnh tình quả thật quái dị, ta nghĩ ta nơi này là bất lực, còn thỉnh khác thỉnh cao minh đi.”

“Ngươi, ngươi đây là cái gì thái độ! Ngụy Quốc Minh, ngươi còn thất thần làm gì, lập tức gọi điện thoại cho bọn hắn viện trưởng, muốn bọn họ phái tốt nhất chuyên gia lại đây.” Ngụy Thần mẫu thân gặp thầy thuốc nói như thế, nhất thời giận không thể nghỉ kêu đứng lên.

Ngụy Quốc Minh nhíu nhíu mày, hắn dù sao cũng là người làm đại sinh ý, không phải cái gì bùng nổ hộ, đổ sẽ không giống hắn lão bà giống nhau ở trong bệnh viện rống to kêu to, nghe vậy trừng mắt nhìn hắn lão bà liếc mắt một cái nói:“Được rồi, ngươi còn ngại việc này không đủ loạn sao? Kêu la cái gì.”

Ngụy Quốc Minh ở nhà hiển nhiên rất địa vị, hắn như vậy trừng, Ngụy Thần mẫu thân quả nhiên liền đình chỉ gầm rú, bất quá lại vội vàng chảy nước mắt đi an ủi nàng con trai đi.

Ngụy Quốc Minh tuy rằng răn dạy hắn lão bà, nhưng hay là nghe theo hắn lão bà trong lời nói, xuất ra di động cấp cho bệnh viện viện trưởng gọi điện thoại.

Nói như thế nào hắn Ngụy Quốc Minh ở Thượng Hải cũng là một nhân vật, con trai bị như vậy quái bệnh, tự nhiên là phải có tốt nhất chuyên gia đến hội chẩn.

Bất quá Ngụy Quốc Minh điện thoại còn không có đánh

ra đi, lại đột nhiên nghe được con của hắn khàn khàn thanh âm.

“Là hắn, nhất định là hắn! Nhất định là hắn!”

Ngụy Quốc Minh mày vừa nhíu, vội vàng đi lên tiền, cầm lấy con trai tay hỏi:“Ngươi nói cái gì? Hắn là ai vậy?”

“Hắn, hắn là Kiệt ca, đúng, Kiệt ca, hắn nói qua muốn cho ta sống không bằng chết, muốn cho ta sống không bằng chết!” Ngụy Thần ánh mắt hoảng sợ hỗn loạn nói, giống như thần chí mơ hồ, lại hình như là nhìn thấy gì đến từ địa ngục Câu Hồn sứ giả bình thường.

Ngụy Quốc Minh cùng hắn thê tử nghe vậy cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, đều thấy được đối phương trong mắt khủng hoảng cùng bi ai.

Xem ra thực bị thầy thuốc nói trúng rồi, chính mình duy nhất bảo bối con trai thật là đầu óc xảy ra vấn đề, nếu không như thế nào khả năng nói ra loại này nói chuyện không đâu lời nói đến.

Mà vị kia chung thầy thuốc thấy thế tự nhiên càng nhận định chính mình phán đoán, gặp Ngụy Quốc Minh cùng hắn thê tử mặt lộ vẻ khủng hoảng cùng bi ai sắc, tiến lên đây nói:“Ngụy tiên sinh, Ngụy phu nhân, các ngươi cũng thấy được, nghe được, ta xem còn là mau chóng đem các ngươi con trai chuyển tới tinh……”

“A! Là Kiệt ca! Nhất định là Kiệt ca!” Chung thầy thuốc trong lời nói còn chưa nói hoàn, một tiếng hoảng sợ tiếng kêu ở phòng cấp cứu vang lên.

Mọi người đều hồi đầu hướng phát ra âm thanh phương hướng nhìn lại, chỉ thấy Thi Nhã Thiến chính sắc mặt tái nhợt, hai mắt hoảng sợ gắt gao nhìn chằm chằm Ngụy Thần, miệng thanh âm từ vừa rồi thét chói tai chuyển vì

thì thào:“Nhất định là hắn, nhất định là hắn!”

Nếu nói Ngụy Thần một người như vậy nói rất có thể là thần kinh xảy ra vấn đề, nhưng ngay cả Thi Nhã Thiến cũng nói như vậy, kia vấn đề hiển nhiên sẽ không đơn giản như vậy.

Ít nhất Ngụy Quốc Minh lập tức ý thức được có vấn đề, một cái bước xa đi đến Thi Nhã Thiến trước mặt, cầm ở của nàng hai tay nói:“Kia Kiệt ca là ai? Cái gì sống không bằng chết lại là chuyện gì xảy ra?”

“Ta, ta cùng Ngụy Thần đêm nay đắc tội hắn, hắn nói, hắn nói sẽ làm Ngụy Thần sống không bằng chết.” Thi Nhã Thiến cao thấp răng nanh đánh chiến nói.

Nàng thực không nghĩ tin tưởng này hết thảy là vì vị kia Kiệt ca duyên cớ, nhưng là nàng lại không thể không tin tưởng. Nếu không như thế nào giải thích Ngụy Thần hội đột nhiên phát bệnh? Hơn nữa vì sao phát bệnh ngay cả thầy thuốc đều kiểm tra không được vấn đề ở nơi nào? Nhưng lại là đau đến như thế chết đi sống lại?

“Kia hắn đối Ngụy Thần làm cái gì không có?” Ngụy Quốc Minh mày thật sâu nhíu lại.

Hắn là phú hào, nhưng đồng thời hắn cũng chỉ là nhất giới phàm nhân, nếu không phải con trai cùng Thi Nhã Thiến đều đột nhiên một mực chắc chắn kia Kiệt ca, thầy thuốc lại thúc thủ vô sách, chỉ bằng Thi Nhã Thiến này phiên hồ ngôn loạn ngữ, đã sớm một bàn tay tát đi qua, lại sao lại tiếp tục hỏi đi xuống?

Cũng là, một câu “Sống không bằng chết” Có thể làm cho người ta sống không bằng chết, đây là cái gì chó má suy luận! Thật muốn như vậy, kia hắn mắng một câu, đi tìm chết, Ngụy Thần không phải đã chết!

“Hắn liền đánh Ngụy Thần mấy bàn tay, còn đạp hắn một cước.” Thi Nhã Thiến tiếp tục cao thấp răng nanh run lên trả lời.

Ngụy Quốc Minh nghe vậy mày nhăn đến độ đánh thành kết, muốn nói liền như vậy mấy bàn tay, một cước liền đem con của hắn cấp biến thành cái dạng này, trừ phi hắn Ngụy Quốc Minh cũng đầu óc ra vấn đề, nếu không đánh chết hắn cũng là không tin. Cho nên làm Ngụy Quốc Minh nghe xong Thi Nhã Thiến lời nói sau, vấn đề tựa hồ lại về tới nguyên điểm.

Con trai như trước rất có thể là đầu óc xảy ra vấn đề.

Hiện tại làm sao bây giờ? Đây chính là hắn Ngụy Quốc Minh duy nhất con trai, người thừa kế, hắn nếu thành bệnh nhân tâm thần, kia hắn Ngụy Quốc Minh kiếm tái nhiều tiền lại có có ý tứ gì?

“Ta muốn đi gặp Kiệt ca, ta muốn đi gặp Kiệt ca!” Ngay tại Ngụy Quốc Minh mày đánh thành chấm dứt khi, Ngụy Thần cũng không biết làm sao đến khí lực, thế nhưng theo trên giường bệnh đi lên, té muốn ra bên ngoài đi.

Tuy rằng đau làm cho Ngụy Thần thống khổ, nhưng cũng làm cho hắn càng ngày càng nhận rõ chuyện này chính là Hạ Vân Kiệt làm. Cho nên hắn phải tìm được Hạ Vân Kiệt, phải cầu được hắn tha thứ.

“Điên rồi! Thật sự điên rồi!” Thầy thuốc thấy thế ào ào lắc đầu, xem Ngụy Quốc Minh vợ chồng ánh mắt tràn ngập thương hại.

Đổi thành trước kia, bọn họ thật sự hâm mộ Ngụy Quốc Minh vợ chồng trong nhà có hàng tỉ gia sản, khả hiện tại bọn họ không hâm mộ. Ngươi lại có tiền thì thế nào? Ngươi con trai điên rồi!

Ngụy Quốc Minh vợ chồng gặp con trai té kêu muốn đi tìm Kiệt ca, trên mặt tất cả đều là bi ai.

Hiện tại bọn họ tự nhiên cũng cho rằng chính mình con trai điên rồi.

Nếu nhận định Ngụy Thần điên rồi, người trong bệnh viện tự nhiên không có khả năng làm cho hắn thật sự đi đi tìm Kiệt ca, vì thế ở thầy thuốc ào ào lắc đầu là lúc, Ngụy Quốc Minh vợ chồng vẻ mặt bi thương thống khổ là lúc, y hộ nhân viên sớm đã ba chân bốn cẳng đem Ngụy Thần một lần nữa trảo trở về trên giường bệnh.

Ngụy Thần vừa mới bị ấn hồi giường bệnh, di động tiếng chuông đột nhiên vang lên.

“Ngụy tiên sinh, là ngươi con trai di động.” Một vị y hộ nhân viên cầm một cái giá trị mấy chục vạn tương chui Nokia màu vàng vertu di động, đưa cho Ngụy Quốc Minh.

Ngụy Quốc Minh phía sau nào có cái gì tâm tư tiếp con của hắn điện thoại, đang nghĩ tới bắt nó ấn điệu khi, nhìn đến mặt trên lóe Tô Khánh Hoa ba chữ, trong đầu dừng một chút còn là tiếp lên.

Tô Khánh Hoa tuy rằng chính là cái phú nhị đại, nhưng bởi vì hắn có cái ngưu bức lão ba, Ngụy Quốc Minh tự nhiên là biết đến, cũng không dám xem nhẹ hắn.

“Khánh Hoa có chuyện gì sao? Ta là Ngụy Quốc Minh, Ngụy Thần hiện tại không có phương tiện tiếp điện thoại.” Ngụy Quốc Minh nhất tiếp khởi điện thoại, lập tức liền đơn giản rõ ràng chặn chỗ hiểm yếu nói.

“Nguyên lai là Ngụy thúc thúc, ta vừa rồi nhìn đến Ngụy Thần đột phát tật bệnh bị đưa đến bệnh viện, hiện tại thế nào ?” Tô Khánh Hoa hỏi.

Dù sao hai người coi như là bằng hữu, Tô Khánh Hoa suất môn sau khi ra ngoài, ở trên đường không có việc gì đi dạo một vòng, đột nhiên nhớ tới Ngụy Thần bị đưa đến bệnh viện sự tình, cố ý đánh cái điện thoại ân cần thăm hỏi.

“Tình huống thực nghiêm trọng, bệnh viện cũng kiểm tra không ra vấn đề đến. Cảm ơn ngươi gọi điện thoại lại đây Khánh Hoa, Ngụy thúc thúc không với ngươi nói nhiều, tái kiến.” Ngụy Quốc Minh tâm tình trầm trọng nói.

“A, kia, kia tái kiến.” Tô Khánh Hoa nghe nói Ngụy Thần bệnh tình nghiêm trọng, tâm trầm trầm xuống, cũng là không tốt ở phía sau lôi kéo Ngụy Quốc Minh hỏi đông hỏi tây.

Bất quá ngay tại Tô Khánh Hoa chuẩn bị quải điệu điện thoại khi, điện thoại kia đầu Ngụy Quốc Minh trong đầu đột nhiên động vừa động, bật thốt lên hỏi:“Nga, đúng rồi, Khánh Hoa ngươi có biết có vị tên Kiệt ca sao?”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 982 : Ngày mai ta phải đi

“Kiệt ca? Ngụy thúc thúc vì cái gì hỏi hắn, chẳng lẽ ngụy thần bệnh cùng hắn có quan hệ sao?” Tuy rằng vừa rồi Tô Khánh Hoa đã muốn nhận định là chính mình nghi thần nghi quỷ, là cái hoang đường ý niệm trong đầu, khả đột nhiên gian lại nghe được Ngụy Quốc Minh hỏi Hạ Vân Kiệt, trong đầu lại không hiểu nhảy ra kia hoang đường ý niệm trong đầu, liên quan thanh âm đều trở nên có chút run run.

“Ngươi cũng như vậy cho rằng sao? Vừa rồi Ngụy Thần đau đến thật khi, đột nhiên nhắc tới vị này Kiệt ca, còn có cùng hắn cùng nhau Thi Nhã Thiến cũng nhắc tới cái gì Kiệt ca, cho rằng là vì hắn duyên cớ.” Ngụy Quốc Minh cũng sẽ theo miệng vừa hỏi, vạn vạn không nghĩ tới Tô Khánh Hoa lập tức đem Kiệt ca cùng Ngụy Thần bệnh cấp liên hệ ở tại cùng nhau, không khỏi hách nhất đại khiêu.

Nếu là con trai một người nói như vậy, kia tuyệt đối là hắn đầu óc xảy ra vấn đề, khả Thi Nhã Thiến cũng nói như vậy, hiện tại ngay cả Tô Khánh Hoa cũng có này hoài nghi, kia còn nói sáng tỏ cái gì?

“Ngụy Thần cùng Thi Nhã Thiến đều như vậy cho rằng sao?” Tô Khánh Hoa nghe đến đó cả người tóc gáy đều thiếu chút nữa toàn bộ dựng đứng lên, thanh âm run lại lợi hại.

Ngụy Quốc Minh cũng không biết Hạ Vân Kiệt có bao nhiêu ngưu bức, khả Tô Khánh Hoa cũng là biết người này cũng là tùy tiện động nói chuyện có thể giúp nhà hắn mượn đến nhiều 10 tỷ khoản tiền ngưu nhân, nay lại đã xảy ra như vậy liên tiếp quỷ dị sự kiện, muốn nói Tô Khánh Hoa còn cho rằng phía trước chính mình kia đột nhiên toát ra đến ý niệm trong đầu thực hoang đường,

kia mới thật sự là hoang đường.

Khả một người lại như thế nào khả năng cái gì cũng chưa làm, chỉ dựa vào câu nói đầu tiên có thể làm cho hảo hảo một người trẻ tuổi sống không bằng chết đâu? Liền ngay cả hiện đại như vậy phát đạt y học đều kiểm tra không được đâu?

Tô Khánh Hoa tưởng không rõ, bất quá cũng đang bởi vì tưởng không rõ, Tô Khánh Hoa mới thật sự sợ hãi.

“Đúng vậy! Khánh hoa này Kiệt ca đến tột cùng là loại người nào? Chẳng lẽ chuyện này thật là hắn làm ?” Ngụy Quốc Minh gặp Tô Khánh Hoa thanh âm run lợi hại hơn, rốt cục bắt đầu chân chính ý thức được con trai kia không phải đầu óc ra vấn đề, mà là kia Kiệt ca chỉ sợ thực sự chút vấn đề.

Nhưng là điều này sao có thể đâu? Cái gì thủ đoạn có thể cho nhân thống khổ đến bực này trình độ, lại ngay cả tiên tiến nhất chữa bệnh thiết bị đều kiểm tra không được.

Nghĩ đến đây, Ngụy Quốc Minh cũng có loại tóc gáy vẻ sợ hãi cảm giác.

“Ta không biết, ta không biết. Ngụy thúc thúc ngươi còn là chính mình đến hỏi hắn đi.” Nói xong Tô Khánh Hoa liền vội vàng treo điện thoại.

Lúc này Tô Khánh Hoa đã muốn là vẻ mặt tái nhợt, đầu đầy đại hãn, trái tim ở hắn trong lồng ngực oành oành oành loạn đập, phảng phất tùy thời hội bính đi ra bình thường.

Nhâm Tô Khánh Hoa như thế nào ngạo khí, như thế nào quật cường, như thế nào kiêu ngạo, khả nhất tưởng đến Hạ Vân Kiệt kia khủng bố thủ đoạn, nhất tưởng khởi

Ngụy Thần bị cáng nâng đi ra ngoài khi kia thống khổ, phiên đến lăn đi thảm trạng, hắn liền tứ chi lạnh lẽo, bị sợ hãi tràn ngập.

“Ta không cần sống không bằng chết a!” Tô Khánh Hoa sắc mặt tái nhợt ở tại chỗ mà ngơ ngẩn cả người, sau đó sẽ thấy cũng áp chế không được nội tâm sợ hãi, tùy tay chiêu xe taxi, sau đó lên xe liều mạng thúc giục tài xế hướng duyệt hào khách sạn đuổi.

Hắn hiện tại là thật sợ vạn nhất bị Hạ Vân Kiệt biết, chính mình không chịu đi nghèo khó vùng núi tôi luyện, hắn giận dữ dưới cũng động nói chuyện, đến cái “Sống không bằng chết”, kia hắn đã có thể thảm.

……

“Ba, ba, ta đi nghèo khó vùng núi, ngày mai ta phải đi!” Đẩy ra cửa phòng, Tô Khánh Hoa liền vẻ mặt hoảng sợ hướng hắn ba kêu lên.

Lúc này Hạ Vân Kiệt đã muốn ly khai 1108 phòng, Tô Chỉ Nghiên vốn cũng tưởng đi theo đi, nhưng song phương quan hệ chung quy không có chính thức hướng nàng ba công khai, cuối cùng Tô Chỉ Nghiên còn là giữ lại. Nếu không tổng thống phòng đã muốn có Dương Tiếu Mai, còn có hai vị Hollywood nữ ngôi sao, nàng lại đi vô giúp vui, lại làm cho nàng ba hội nghĩ như thế nào?

“Ngươi?” Tô Duy Tín tuy rằng sớm đã theo Hạ Vân Kiệt nơi nào được đến tin tức nói chính mình con trai cuối cùng khẳng định hội hồi tâm chuyển ý, khả đột nhiên gian nhìn thấy con trai như vậy vọt vào đến, sắc mặt hoảng sợ kêu muốn đi nghèo khó vùng núi, trong lúc nhất thời, hắn còn là khó tránh khỏi có chút sửng sốt.

“Ba, ta biết sai lầm rồi, ta đi nghèo khó vùng núi. Tỷ, ngươi nhất định phải với ngươi vị kia bằng hữu Kiệt ca

nói một tiếng, ta ngày mai phải đi nghèo khó vùng núi.” Tô Khánh Hoa cùng hắn ba còn nói một câu, sau đó lại tội nghiệp nhìn hắn tỷ, vẻ mặt sốt ruột cầu xin nói.

Không có biện pháp, hắn hiện tại là thật sợ nói đã muộn, chờ hắn chính là sống không bằng chết.

Tô Chỉ Nghiên gặp đệ đệ kia sốt ruột khủng hoảng bộ dáng, thật sự là vừa tức vừa buồn cười, mà Tô Duy Tín còn lại là rốt cục phục hồi tinh thần lại, tổng cảm giác có chút không thể tin nói:“Chẳng lẽ Ngụy Thần kia bệnh thật sự là bởi vì Vân Kiệt duyên cớ?”

“Hẳn là không sai được, Ngụy Thần bệnh ngay cả thầy thuốc đều kiểm tra không được, chính hắn cũng nhận định là tỷ vị kia bằng hữu đã hạ thủ. Nhưng là ta áp căn sẽ không nhìn đến hắn xuống tay a, tỷ ngươi kia bằng hữu đến tột cùng cái gì đến đây? Sẽ không là cái gì trong truyền thuyết cái gì Miêu Cương vu sư, hàng đầu sư linh tinh đi?” Tô Khánh Hoa kinh hồn táng đảm hỏi.

“Nói bậy bạ gì đó đâu? Còn khiêu đại thần đâu!” Tô Chỉ Nghiên tức giận trắng đệ đệ liếc mắt một cái nói.

“Tốt lắm, tốt lắm, mặc kệ Vân Kiệt là cái gì đến đây. Khánh Hoa tóm lại ngươi phải nhớ kỹ, thế giới này còn có rất nhiều người ngươi không biết cũng đắc tội không nổi, ngươi muốn đi nghèo khó vùng núi hảo hảo tỉnh lại, một lần nữa làm người.” Tô Duy Tín thần sắc nghiêm túc nói.

Nếu phía trước Tô Duy Tín như vậy nói với hắn, Tô Khánh Hoa khẳng định nghe không vào, nhưng giờ khắc này hắn lại nghe đi vào, lòng còn sợ hãi điểm gật đầu nói:“Ba, ta đã biết, ngày mai ta phải đi nghèo khó vùng núi hảo hảo ở một đoạn thời gian, ăn nhiều một chút đau khổ.”

Tô Khánh Hoa vừa mới dứt lời di động vang lên.

Tô Khánh Hoa cầm lấy đến vừa thấy là Ngụy Thần đánh tới, tay phản xạ có điều kiện run run một chút, sau đó vội vàng tiếp lên.

“Khánh Hoa a, là ta Ngụy Quốc Minh a. Ta hiện tại chính mang theo Ngụy Thần hướng duyệt hào khách sạn đuổi, ta nghe nói tỷ tỷ ngươi cùng vị kia Kiệt ca là bằng hữu, ngươi có thể hay không đem ngươi tỷ số di động cho ta một chút?” Điện thoại nhất tiếp đứng lên, bên trong liền truyền đến Ngụy Quốc Minh sốt ruột thanh âm.

Hiển nhiên từ tiếp Tô Khánh Hoa điện thoại sau, Ngụy Quốc Minh đã muốn bắt đầu tin tưởng con trai lời nói, hơn nữa thầy thuốc đối con của hắn bệnh tình cũng quả thật thúc thủ vô sách, cho nên hắn rõ ràng liền mang theo con trai thẳng đến duyệt hào khách sạn mà đến.

Nếu muốn tìm Hạ Vân Kiệt hỗ trợ giải cứu, dọc theo đường đi Ngụy Quốc Minh tự nhiên muốn hỏi Thi Nhã Thiến cụ thể tình huống. Không hỏi không biết, này vừa hỏi cho dù Ngụy Quốc Minh đều sợ tới mức sắc mặt có điểm trắng bệch, đồng thời cũng hận không thể đánh con của hắn vài cái bàn tay.

Nói đùa, đến Dương Tiếu Mai còn có Blythe cùng Linda như vậy cấp bậc ngôi sao, cái nào năm thu vào không phải lấy ngàn vạn kế, hơn nữa Dương Tiếu Mai lại vinh quang tột đỉnh, không chỉ có phiến ước không ngừng, hơn nữa tiếp quảng cáo tất cả đều là xa xỉ phẩm bài, nước ngoài, quốc nội đều có, năm thu vào thượng ức đều có khả năng. Như vậy đại minh tinh, đừng nói Ngụy Thần căn bản không đủ tư cách mơ ước, cho dù hắn Ngụy Quốc Minh tưởng phao nàng đều xem tâm tình của nàng. Nhưng hôm nay đâu, này ba cái đang hồng siêu cấp ngôi sao lại tất cả đều vây quanh vị kia Kiệt ca chuyển. Nhân vật như vậy, cho dù tái tuổi trẻ lại khởi là

hắn kia nhị thế tổ con trai có thể trêu chọc ? Càng đừng nói, Hạ Vân Kiệt rõ ràng biết Tô Khánh Hoa là Tô Duy Tín con trai, còn dám đánh gãy hắn chân !

Hiển nhiên kia Hạ Vân Kiệt cho dù không phải một vị kỳ nhân, kia cũng là quyền thế tiền tài quyền thế ngập trời ngưu nhân, nếu không Tô Chỉ Nghiên như vậy nữ cường nhân ở nàng đệ đệ bị đánh sau, như thế nào khả năng ngược lại muốn nàng đệ đệ xin lỗi đâu?

Nếu biết Hạ Vân Kiệt cho dù không phải một vị kỳ nhân, kia cũng là ngưu nhân quyền thế tiền tài quyền thế so với hắn Ngụy Quốc Minh lợi hại, hoặc là 2 hợp 1, Ngụy Quốc Minh tự nhiên không dám đại ý, cho nên vừa nghe nói Tô Chỉ Nghiên cùng kia Kiệt ca là bằng hữu, đã nghĩ làm cho nàng ra mặt làm người hoà giải, thế này mới có này điện thoại.

“Tỷ là Ngụy Quốc Minh Ngụy thúc thúc, hắn muốn của ngươi điện thoại, ngươi xem muốn hay không……” Tô Khánh Hoa che micro, nhẹ giọng hỏi hắn tỷ.

“Đem điện thoại cho ta đi.” Tô Duy Tín nghe nói là chính mình sinh ý đồng bọn Ngụy Quốc Minh, không đợi Tô Chỉ Nghiên trả lời, thân thủ muốn qua điện thoại.

“Quốc Minh a, là ta Tô Duy Tín a! Ngươi hiện tại tới nơi nào ?” Tô Duy Tín nhất tiếp nhận điện thoại lập tức hỏi.

“Tô lão ca ngươi như thế nào đã ở Thượng Hải?” Ngụy Quốc Minh giật mình hỏi.

“Ai, còn không phải là vì Khánh Hoa này xú tiểu tử, Ngụy Thần sự tình ta cũng vậy vừa mới biết, ngươi tới rồi duyệt hào khách sạn là đối, bất quá cụ thể kết quả thế nào? Cũng là cần xem Chỉ Nghiên bằng hữu ý tứ.” Nếu Ngụy Quốc Minh đã muốn hướng duyệt hào khách sạn đuổi, xem ở nhiều năm giao tình phân thượng, Tô Duy

Tín cũng là không cố ý gạt hắn.

“Cảm ơn Tô lão ca, việc này ta cũng vừa mới vừa biết, kia được không mời ngươi ra mặt cùng Chỉ Nghiên nói một tiếng, thỉnh nàng hỗ trợ nói nói tình.” Ngụy Quốc Minh nghe vậy cả người chấn động, trong mắt lộ ra kinh hãi sắc, sau đó vội vàng nói.

Ngụy Quốc Minh trong đầu bản còn là không dám khẳng định, chính là cùng đường hạ, lại thấy sự tình lộ ra quỷ dị, thế này mới được ăn cả ngã về không, nghĩ đến duyệt hào khách sạn thử xem xem. Nay nghe Tô Duy Tín như vậy vừa nói, tự nhiên khẳng định con trai này quái bệnh chính là bởi vì vị kia Kiệt ca dựng lên.

Như thế quỷ thần khó lường thủ đoạn, như thế nào không cho Ngụy Quốc Minh kinh hãi vạn phần đâu!

“Này……” Tô Duy Tín mặt lộ vẻ khó xử đem ánh mắt đầu hướng về phía Tô Chỉ Nghiên.

Hắn hiện tại tuy rằng biết nữ nhi cùng vị kia Hạ Vân Kiệt không phải bằng hữu bình thường quan hệ, cũng nhìn ra được đến Hạ Vân Kiệt đối hắn rất là tôn trọng, khả vấn đề là, hắn vị này “Cha vợ” Cũng là không tốt bởi vì này dạng liền bãi khởi cha vợ cái giá, cấp Hạ Vân Kiệt hạ mệnh lệnh. Vì vậy “Con rể” Thật sự không phải cái người thường, không thể coi như không quan trọng a. Cái này cùng cổ đại đem nữ nhi gả cho đế vương giống nhau, tuy rằng hoàng hậu phụ thân lại nói tiếp là hoàng đế cha vợ, nhưng này cha vợ ở hoàng đế trước mặt lại còn là nơm nớp lo sợ xưng thần, cũng là căn bản không tốt tự cao tự đại, càng đừng nói hạ mệnh lệnh. Nếu không, kia cũng là chặt đầu tội lớn.

Hạ Vân Kiệt đương nhiên không phải cái gì hoàng đế, khả kia quỷ thần khó lường thủ đoạn cũng là so với hoàng quyền còn làm cho người ta kính sợ.

“Ngụy tổng, chuyện này ta sẽ hỗ trợ nói hai câu, bất quá cụ thể xử lý như thế nào, ta là quyết định không được.” Tô Chỉ Nghiên gặp phụ thân đem ánh mắt đầu hướng nàng, đành phải lấy ra điện thoại, nói.

“Này ta biết, này ta biết, cảm ơn ngươi Chỉ Nghiên, chúng ta hiện tại đã muốn đến khách sạn cửa, ngươi xem là trước tìm một chỗ an trí xuống dưới, còn là trực tiếp đi tổng thống phòng?” Dù là Ngụy Quốc Minh coi như là Forbes phú hào bảng bảng thượng nổi danh đại phú hào, phía sau nhưng cũng là không dám có nửa điểm cái giá, lại càng không dám lộ ra nửa điểm oán khí, mà là thật cẩn thận xin chỉ thị nói.

Không thấy được ngay cả Tô Duy Tín, Tô Chỉ Nghiên như vậy đại nhân vật, vì Tô Khánh Hoa sự tình đều suốt đêm chạy đến Thượng Hải, hắn Ngụy Quốc Minh so với bọn họ lại kém cỏi không ít, càng đừng nói con của hắn phạm chuyện so với Tô Khánh Hoa còn muốn nghiêm trọng rất nhiều, lại nói tiếp, Tô Khánh Hoa còn là bị con của hắn dụ dỗ đâu. Lại nào dám tự cao tự đại? Lại nào dám lộ ra nửa điểm oán khí?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 983 : Cha vợ mặt mũi

“Tới trước chúng ta nơi này đi, chúng ta ở 1108 phòng.” Tô Chỉ Nghiên do dự hạ, nói.

Tổng thống phòng ở không chỉ có chính là Hạ Vân Kiệt, còn có Dương Tiếu Mai, Blythe cùng Linda, hiện tại đều không sai biệt lắm đã muốn 0 giờ, tự nhiên là không tốt lại đi quấy rầy các nàng.

Ngụy Quốc Minh cũng biết phía sau nâng con trai trực tiếp đi gõ cửa tổng thống phòng rất là càn rỡ, nếu có thể trước có Tô Chỉ Nghiên cùng Hạ Vân Kiệt lên tiếng kêu gọi, đó là không còn gì tốt hơn, nghe vậy vội vàng nói:“Cảm ơn ngươi Chỉ Nghiên, cảm ơn ngươi, chúng ta đây hiện tại phải đi ngươi bên kia.”

Nói xong Ngụy Quốc Minh treo điện thoại, sau đó vội vàng tiếp đón bảo tiêu đem con trai cấp cõng tiến thang máy.

“Chỉ Nghiên, chúng ta hiện tại đem Ngụy Thần chuyện này cấp lãm lại đây, Vân Kiệt có thể hay không mất hứng a?” 1108 trong phòng, Tô Duy Tín nhìn nữ nhi, có chút bất an hỏi.

“Ngụy tổng với ngươi có giao tình, hiện tại hắn lại cầu tới cửa đến, cũng không phải chúng ta cố ý lãm sự, hắn có thể lý giải.” Tô Chỉ Nghiên thấy nàng phụ thân bất an bộ dáng, không khỏi một trận dở khóc dở cười, tái nói như thế nào, chính mình cũng là nữ nhân của hắn, nào có cha vợ sợ con rể sợ thành cái dạng này ? Bất quá lời này Tô Chỉ Nghiên cũng là không thể nói ra, chỉ có thể cười trấn an một câu, sau đó xuất ra di động cấp Hạ Vân Kiệt gọi đi qua.

Hạ Vân Kiệt trở lại tổng thống phòng, vừa cùng Dương

Tiếu Mai đem phía trước bỏ dở nửa chừng “Công tác” Hoàn thành, chính ôm nàng trở về chỗ cũ khi gặp Tô Chỉ Nghiên lại gọi điện thoại lại đây, khóe miệng không khỏi dật ra một tia cười xấu xa, tiếp lên, nói:“Như thế nào, tưởng ta ngủ không được? Nếu không vụng trộm sờ đi lên?”

Tô Chỉ Nghiên không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt hội thình lình nói ra lời này đến, thiếu chút nữa bị hách nhất đại khiêu, cũng may Hạ Vân Kiệt thanh âm không lớn, nàng phụ thân cùng đệ đệ cũng chưa nghe được, thế này mới an quyết tâm đến, vội vàng nói:“Nói bừa cái gì, Ngụy Quốc Minh gọi cho ta điện thoại.”

“Cái nào Ngụy Quốc Minh?” Hạ Vân Kiệt lòng tràn đầy tư tưởng đêm nay đến cái tề nhân chi phúc, trong lúc nhất thời có chút theo không kịp Tô Chỉ Nghiên tư duy toát ra.

“Ngụy Thần phụ thân a, chính là kia bị ngươi chỉnh sống không bằng chết tên phụ thân.” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng không biết Ngụy Quốc Minh là ai, không khỏi dở khóc dở cười.

Trên thế giới này phỏng chừng cũng chỉ có như vậy nhất hào không tâm không phế tên, đem người ta chỉnh sống không bằng chết, lại ngay cả người ta lão ba là ai cũng không biết.

“Nguyên lai là hắn nha, hắn như thế nào hội gọi điện thoại cho ngươi?” Hạ Vân Kiệt thế này mới hiểu được, hỏi.

“Hắn theo ta ba là sinh ý đồng bọn, nhà này duyệt hào khách sạn là bọn họ kết phường mở, cho nên có chút giao tình. Nghe nói ta và ngươi là bằng hữu, cho nên đã nghĩ thông qua ta thay con của hắn cầu cái tình.” Tô Chỉ Nghiên nói.

“Nguyên lai là như vậy, hắn kia con trai cũng là không ngốc, có thể đúng lúc nghĩ đến là ta đã hạ thủ. Bất quá chuyện này……” Hạ Vân Kiệt vừa nghe nói kia Ngụy Quốc Minh cùng chính mình cha vợ có chút giao tình, trên mặt không khỏi lộ ra một tia khó xử sắc.

Chính hắn tự nhiên là không sao cả, không nói xem ở cha vợ phân thượng, liền vẻn vẹn Tô Chỉ Nghiên này điện thoại, hắn cũng phải tha Ngụy Thần một con ngựa, chính là Ngụy Thần nhục nhã Dương Tiếu Mai, điểm ấy cũng là hắn không có biện pháp dễ dàng tha thứ.

“Đều trôi qua, nên cấp trừng phạt cũng cho, ta không sao a.” Dương Tiếu Mai là người thông minh, nghe vậy lập tức đẩy đẩy Hạ Vân Kiệt, nói.

“Tính, bọn họ hiện tại ở nơi nào?” Hạ Vân Kiệt gặp Dương Tiếu Mai nói như vậy, đúng lúc sửa lại miệng.

“Bọn họ lập tức sẽ đến 1108 phòng đến, ngươi xem là làm cho bọn họ đi lên tìm ngươi, cũng là ngươi xuống dưới?” Tô Chỉ Nghiên nghe vậy thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó hỏi.

Mặc kệ kia Ngụy Thần là cái cái dạng gì ăn chơi trác táng, nhưng Ngụy Quốc Minh chung quy cùng nàng lão ba có chút giao tình, xem nàng lão ba vừa rồi như vậy, là nghĩ giúp hắn một phen. Nếu Hạ Vân Kiệt nếu cự tuyệt, Tô Chỉ Nghiên thật là có điểm lo lắng hắn lão ba mặt mũi không nhịn được.

Tô Chỉ Nghiên đang nói vừa mới hạ xuống, Ngụy Quốc Minh đẩy cửa đi đến.

Đi theo Ngụy Quốc Minh mặt sau là khoẻ mạnh đại hán một trái một phải gắt gao nâng Ngụy Thần, cùng với Thi Nhã Thiến, Ngụy Thần mẫu thân.

Nhìn đến Ngụy Thần bị hai đại hán nâng tiến vào, Tô Khánh Hoa tròng mắt đều trợn tròn, thấu bắn ra hoảng sợ đến cực điểm ánh mắt.

Liền như vậy ngắn ngủn một đoạn thời gian không gặp, phía trước còn sinh long hoạt hổ, đường làm quan rộng mở Ngụy Thần, nay phảng phất lập tức thương lão rất nhiều, không chỉ có trên mặt tro tàn một mảnh, hô hấp mỏng manh, cả người lại nơi nơi là trảo thương dấu vết, liền ngay cả đầu cũng là như thế, lộ ra vài cái trọc, máu chảy đầm đìa, đúng là ngay cả da đầu đều bị xả xuống dưới, có thể thấy được Ngụy Thần vừa rồi trải qua là thế nào thống khổ.

“Này……” Dù là Tô Duy Tín coi như là gặp qua đại quen mặt, phía sau cũng là xem mãnh hấp lãnh khí, cả người lỗ chân lông vẻ sợ hãi.

Này thật đúng là sống không bằng chết a!

“Bọn họ đã muốn đến 1108 phòng.” Tô Chỉ Nghiên gặp Ngụy Quốc Minh bọn họ tiến vào, lập tức bổ sung nói.

“Ta không nghĩ tái kiến tên kia, đỡ phải thấy buồn nôn, sẽ không đi xuống, cũng không dùng gọi bọn hắn đi lên, về phần hắn đau đớn trên người hội lập tức biến mất. Ngươi nói cho bọn họ, lần này là xem ở ngươi cùng bá phụ mặt mũi cứ như vậy tính, nếu còn có lần sau, vậy không có mặt mũi khả giảng. Còn có ngươi nói cho kia Ngụy Thần, hắn từng thương tổn quá năm vị nữ hài tử, gọi hắn nhiều lấy điểm tiền bồi thường các nàng, cũng nghĩ biện pháp cầu được các nàng lượng giải, nếu không vừa rồi cái loại này sống không bằng chết đau đớn hàng năm còn là hội phát tác.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nghĩ nghĩ, nói.

“Ta đã biết.” Tô Chỉ Nghiên nghe vậy nói một câu, sau

đó treo điện thoại.

“Chỉ Nghiên, Vân Kiệt nói như thế nào? Hắn sẽ qua tới sao?” Gặp nữ nhi treo điện thoại, Tô Duy Tín vội vàng hỏi.

“Hắn không quá đến đây, Ngụy tổng các ngươi cũng không dùng tới đi tìm hắn.” Tô Chỉ Nghiên nói.

“A, vậy phải làm sao bây giờ mới tốt? Chỉ Nghiên, vô luận như thế nào ngươi giúp ta tái van cầu ngươi bằng hữu, còn như vậy tra tấn đi xuống, Ngụy Thần sẽ chết điệu !” Vừa nghe nói Hạ Vân Kiệt không chịu ra tay, đã muốn xác nhận chính là Hạ Vân Kiệt đã hạ thủ Ngụy Quốc Minh sợ tới mức sắc mặt đều trắng bệch.

Tô Duy Tín nghe vậy trong lòng lại ẩn ẩn có chút mất mát, còn tưởng rằng chính hắn một “Cha vợ” Tại kia con rể trong lòng căn bản không có gì phân lượng. Bất quá Tô Duy Tín là người thông minh, nếu Hạ Vân Kiệt đã muốn minh xác tỏ thái độ không chịu ra tay, hắn tự nhiên cũng sẽ lại mở miệng giúp Ngụy Quốc Minh cầu tình. Nói đến để, hai người cũng cũng chỉ là một ít sinh ý hợp tác quan hệ, ích lợi kết hợp, cũng là không có gì chân thành tha thiết thâm hậu cảm tình.

“Có cái gì phải cầu. Hắn không chịu, chúng ta đây liền báo cảnh! Lão nương ta cũng không tin, hắn còn có thể có ba đầu sáu……” Ngụy Thần mẫu thân phú thái thái làm thói quen, gặp con trai bị tra tấn thành cái dạng này, trong lòng vốn liền nghẹn một ngụm cơn tức, nghe nói kia Kiệt ca không chịu dừng tay, nhất thời nhảy dựng lên mắng.

“Ngậm lại của ngươi thối miệng! Nếu không ngươi cả ngày chiều Ngụy Thần, hắn có thể có hôm nay sao?” Bất quá Ngụy Thần mẫu thân trong lời nói còn không có nói xong, Ngụy Quốc Minh đã muốn giận không thể nghỉ

hướng nàng rít gào nói, trong mắt lóe ra một tia kinh hoảng sắc.

Muốn nói nghẹn khẩu khí, Ngụy Quốc Minh làm sao thường không phải? Khả kia Kiệt ca liền ngay cả Tô Duy Tín cùng Tô Chỉ Nghiên vì Tô Khánh Hoa điểm ấy sự buổi tối theo Hải Châu thị tới rồi Thượng Hải, lại khởi là báo cảnh có thể giải quyết ? Huống chi nếu Ngụy Thần thân thể thật sự là hắn đã hạ thủ, kia lại há có thể lấy người bình thường đến xem? Hơn nữa, muốn nói là hắn đã hạ thủ, chứng cớ đâu? Đừng cảnh sát lại đây, không đem kia Kiệt ca bắt đi, ngược lại cho rằng là bọn hắn vu hãm, đem bọn họ cấp bắt đi.

Tô Chỉ Nghiên thật sâu nhìn Ngụy Quốc Minh liếc mắt một cái, thản nhiên nói:“Ngụy tổng ngươi cũng đừng lo lắng, ta bằng hữu nói, hắn chính là không muốn gặp Ngụy Thần, nhưng Ngụy Thần hội lập tức sẽ không sự.”

Tô Chỉ Nghiên trong lời nói tự nhiên không có người hội tin tưởng. Chính cái gọi là cởi chuông còn cần người buộc chuông, này người buộc chuông không đến, Ngụy Thần như thế nào khả năng hảo được? Cho nên Ngụy Quốc Minh nghe vậy còn là không chịu hết hy vọng, hướng Tô Chỉ Nghiên đau khổ cầu xin nói:“Chỉ Nghiên, ta liền Ngụy Thần như vậy một cái con trai, van cầu ngươi liền xem ở ta với ngươi ba giao tình, vô luận như thế nào đều phải tái……”

“Ba, ta không sao !” Ngụy Quốc Minh lời nói còn chưa nói hoàn, phía sau truyền đến một đạo hữu khí vô lực khàn khàn thanh âm.

“Không có việc gì ?” Ngụy Quốc Minh thân mình lập tức cứng lại rồi, ngay sau đó, hắn cảm thấy không phải mừng như điên, mà là hàn ý, một cỗ không thể dùng ngôn ngữ hình dung hàn ý ở trong nháy mắt bao phủ hắn cả người.

Ngụy Quốc Minh coi như là nhân trung hào kiệt, chưởng quản vài ngàn người lão tổng, nhưng này một khắc hắn lại tự đáy lòng cảm thấy sợ hãi, tự đáy lòng phát hiện chính mình nguyên lai là như vậy nhỏ bé.

Rõ ràng con trai đau đến chết đi sống lại, ngay cả thầy thuốc cũng kiểm tra không được cái gì vấn đề, rõ ràng kia Kiệt ca xuất liên tục hiện cũng chưa xuất hiện, nhưng chỉ có một câu, con của hắn thế nhưng tốt lắm. Bực này thần kỳ thủ đoạn, đừng nói Ngụy Quốc Minh chưa thấy qua, liền ngay cả nghe cũng chưa nghe qua!

Pháp thuật! Hay là người nọ hội pháp thuật bất thành?

Một ý niệm trong đầu ở Ngụy Quốc Minh trong óc đột nhiên xông ra.

Kỳ thật có đồng dạng cảm thụ cùng ý niệm trong đầu không chỉ có chính là Ngụy Quốc Minh, Tô Khánh Hoa, Tô Duy Tín bọn người là như thế, về phần Ngụy Thần vậy lại càng không tất nói. Không có người so với hắn rõ ràng hơn vừa rồi kia luyện ngục thống khổ, cũng không có người so với hắn rõ ràng hơn Hạ Vân Kiệt kia quỷ thần khó lường thủ đoạn khủng bố. Mà Ngụy Thần mẫu thân lại sợ tới mức hai chân quỳ gối mặt đất, liên tục dập đầu nói:“Đại từ đại bi Kiệt ca a, vừa rồi ta là vô tâm mạo phạm, ngài khả ngàn vạn đừng để trong lòng a!”

Tô Chỉ Nghiên gặp vừa rồi còn một bộ người đàn bà chanh chua dạng, la hét kêu cảnh sát Ngụy Thần mẫu thân thế nhưng quỳ xuống đất dập đầu, còn kém kêu “Quan âm bồ tát”, thiếu chút nữa sẽ nhịn không được cười ra tiếng.

Một hồi lâu nhi, chờ mọi người tiếp nhận rồi này sự thật sau, Tô Chỉ Nghiên lại đối Ngụy Thần nói:“Ngụy Thần, ta bằng hữu còn nói ngươi từng thương tổn quá năm nữ

hài tử, hắn bảo ngươi muốn nhiều bồi thường các nàng một ít tiền tài, cũng nghĩ biện pháp cầu được các nàng tha thứ, nếu không ngươi vừa rồi trải qua thống khổ, hàng năm còn có thể phát tác một lần.”

Vừa nghe nói hàng năm còn có thể phát tác một lần, Ngụy Thần sợ tới mức cả người đều run run lên, liên tục gật đầu nói:“Ta cái này đi bồi các nàng tiền, cái này đi về phía các nàng xin lỗi.”

Nói xong liền luống cuống mà chuẩn bị đi ra ngoài.

“Cho ta trở về, đều đã muốn rạng sáng, ngươi tìm ai đi xin lỗi?” Ngụy Quốc Minh lại thân thủ một phen kéo con trai, trong lòng lại là khó tránh khỏi một trận kinh hãi.

Chẳng lẽ nói, Ngụy Thần phạm quá sự tình gì, vị kia Kiệt ca thế nhưng cũng có thể biết?

“A!” Ngụy Thần thế này mới phục hồi tinh thần lại, thần sắc tái nhợt nói:“Ta đây ngày mai đi tìm các nàng xin lỗi.”

“Ngụy Thần, vừa rồi Chỉ Nghiên nói ngươi từng thương tổn quá năm cô gái, đây là thật vậy chăng?” Ngụy Quốc Minh gặp con trai phục hồi tinh thần lại, sắc mặt tái nhợt hỏi.

Hắn đời này trải qua quá sự tình, chưa từng giống hôm nay như vậy làm cho người ta kinh hồn táng đảm. Nếu vị kia Kiệt ca nói là thật sự, kia hắn thật muốn hoài nghi vị kia Kiệt ca là thần tiên nhân vật.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 984 : Ta tính tính xem

Trừ bỏ Tô Chỉ Nghiên không chút nghi ngờ Hạ Vân Kiệt lời nói ở ngoài, còn lại người kỳ thật đều là lại sợ hãi lại tò mò, hơn nữa phía trước đắc tội Hạ Vân Kiệt Tô Khánh Hoa, trong lòng kia nghĩ mà sợ a, hai chân đều là nhịn không được ở phát run.

“Ta, ta tính tính xem, ta tính tính xem.” Nếu bình thường phụ thân như vậy hỏi hắn, Ngụy Thần khẳng định là thề thốt phủ nhận, nhưng hôm nay cho dù cho hắn một cái gan lớn như trời, hắn cũng không dám tái phủ nhận, nghe vậy vội vàng run run trả lời.

Giống Ngụy Thần như vậy có tiền công tử ca, tự nhiên không lo không nữ nhân chủ động yêu thương nhung nhớ, khá vậy nguyên nhân làm cho này dạng, có đôi khi bọn họ cũng thích ngoạn chút kích thích, thích đến cái Bá Vương ngạnh thượng cung.

Ngụy Thần người còn là thông minh, vừa nghe nói Hạ Vân Kiệt nói hắn thương tổn quá năm nữ hài tử, hắn lập tức liền hiểu được Hạ Vân Kiệt chỉ là này bị hắn mạnh mẽ thượng nữ nhân, cho nên nói xong sau, run run mà bắt đầu sưu tràng quát bụng nhớ lại.

Này nhớ lại, nhất tính toán, thật đúng là không nhiều không ít, năm! Hai cái là ******, một cái không chịu ra sân khấu công chúa, một cái hắn ba công ty viên chức, một tiểu ngôi sao.

Tính ra kết quả sau, Ngụy Thần run run lợi hại hơn.

Gặp Ngụy Thần run run lợi hại hơn, Ngụy Quốc Minh đám người tự nhiên biết kia Kiệt ca nói được không sai chút nào, nhất thời cảm thấy một cỗ hàn khí theo bàn chân nhắm thẳng thượng mạo.

“Ta, ta đánh chết ngươi này vô liêm sỉ này nọ!” Hoảng sợ sau, Ngụy Quốc Minh nâng tay liền cho Ngụy Thần hai cái tát.

Ngụy Quốc Minh có thể không tức giận sao? Này tuổi còn trẻ liền thương tổn năm nữ hài tử, lại cho hắn vài năm, trời mới biết hắn hội làm ra bao nhiêu hoang đường sai lầm sự tình đến. Đương nhiên để cho Ngụy Quốc Minh tức giận còn là chính mình con trai thế nhưng đắc tội Kiệt ca như vậy khủng bố nhân vật, may mắn hôm nay có Tô Chỉ Nghiên hỗ trợ nói chuyện, nếu không này hậu quả thật sự là thiết tưởng không chịu nổi a!

“Ba, ba ta không dám, không dám !” Ngụy Thần ôm đầu khóc cầu xin.

“Tính Quốc Minh, mất bò mới lo làm chuồng thời gian không muộn, đi qua khiến cho nó đi qua đi, mấu chốt còn là về sau. Ta tính đem nhà của ta này xú tiểu tử cấp đưa đến nghèo khó vùng núi đi khổ cái vài năm, nếu không ngươi cũng đem Ngụy Thần đưa đến nghèo khó vùng núi ở cái vài năm đi, chúng ta có tiền cũng nhiều giúp đỡ nghèo khó vùng núi một ít, coi như cấp này hai vô liêm sỉ chuộc tội đi.” Tô Duy Tín kéo lại Ngụy Quốc Minh giơ lên tay chuẩn bị tiếp tục đánh con trai, khuyên nhủ.

“A, nghèo khó vùng núi, ta không đi!” Ngụy Thần nghe vậy lập tức kêu lên.

“Ngươi nói thêm câu nữa không đi, lão tử hôm nay liền đánh chết ngươi!” Ngụy Quốc Minh nghe vậy tròng mắt lập tức trừng tròn xoe.

Ngụy Thần vừa nghe cả người sợ run cả người, sẽ thấy cũng không dám hé răng.

Từ nay về sau, hai siêu cấp phú nhị đại quả thực bị đưa đến nghèo khó vùng núi. Tô Khánh Hoa này ngẩn ngơ ở nghèo khó vùng núi suốt ngây người năm năm, cũng làm năm năm tiểu học lão sư, sau khi trở về, quả thực liền đau sửa tiền phi, tiếp hắn lão ba ban, từ nay về sau vẫn ham thích cho trợ giúp nghèo khó vùng núi giáo dục từ thiện sự nghiệp. Ngụy Thần lại không năng lực được nghèo khó cùng tịch mịch, chỉ tại nghèo khó vùng núi ở không đến một năm liền quay trở về Thượng Hải, bất quá từ sau không quá bốn năm, hắn sẽ chết cho ung thư phổi. Khi hắn tra ra ung thư phổi bệnh nan y khi, Ngụy Quốc Minh còn muốn nổi lên Hạ Vân Kiệt, muốn mời hắn hỗ trợ, bất quá Hạ Vân Kiệt lại áp căn sẽ không quan tâm. Nếu không phải bởi vì Hạ Vân Kiệt sớm đã tính ra Ngụy Thần không vài năm sống lâu, chỉ bằng hắn thương tổn năm nữ hài tử, hắn lại sao lại thực buông tha hắn?

Đương nhiên này hết thảy đều là sau lại chuyện đã xảy ra, nơi này sẽ không tái tường đề.

……

Ngày hôm sau buổi sáng, Hạ Vân Kiệt cố ý mời Tô Duy Tín người một nhà còn có Trương Văn Bân vợ chồng đến tổng thống phòng cùng ăn bữa sáng.

Tuy rằng cùng Tô Chỉ Nghiên không có cử hành quá hôn lễ, cũng không lĩnh quá kết hôn chứng, nhưng này tầng quan hệ cũng là thật sự, cho nên cha vợ đến đây, Hạ Vân Kiệt này con rể tổng cũng phải tỏ vẻ tỏ vẻ, khách khí một hai. Về phần Tô Khánh Hoa, dù sao cũng là cậu em vợ, nếu hắn đã muốn đồng ý đi nghèo khó vùng núi tôi luyện, Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng không hảo tái cùng hắn so đo đi xuống.

Nhìn đến Hạ Vân Kiệt bên người vây quanh trung mĩ ba

vị siêu cấp mỹ nhân, Tô Duy Tín cùng Tô Khánh Hoa tâm tình khác nhau. Một cái là tổng cảm giác là lạ, một cái khác tắc từ tối hôm qua ngay từ đầu khinh miệt cừu hận chuyển thành kính sợ cùng sùng bái. Về phần Tô Chỉ Nghiên, nhưng thật ra thấy nhưng không thể trách, hơn nữa nàng cũng biết Hạ Vân Kiệt cùng Blythe cùng Linda cũng không có siêu hữu nghị quan hệ. Chính là trước mặt nàng lão ba, Hạ Vân Kiệt bên người quay chung quanh ba vị mỹ nữ, tư dưới Tô Chỉ Nghiên tự nhiên không thiếu được ném cho hắn vài cái xem thường, kháp hắn vài cái.

Trương Văn Bân vợ chồng trễ Tô Duy Tín người một nhà một bước đến tổng thống phòng, làm Hạ Vân Kiệt giới thiệu Tô Duy Tín cùng Tô Chỉ Nghiên cho bọn hắn nhận thức khi, Trương Văn Bân vợ chồng đều cảm giác được đầu óc có chút thiếu dưỡng.

Của ta ngoan ngoãn a, đêm qua Kiệt ca nhưng là đem Tô Khánh Hoa vừa đánh vừa mắng, không nghĩ tới này sáng sớm hôm sau Giang Nam tỉnh thủ phú cùng nước cộng hoà gần với Chung Dương Dĩnh nữ cường nhân liền song song chạy đến Thượng Hải, Kiệt ca rất ****** ngưu bức !

Nếm qua bữa sáng, mọi người ngồi ở ban công thượng, thổi sáng sớm còn mang theo một tia cảm giác mát giang phong hàn huyên trong chốc lát, sau đó Tô Duy Tín liền mang theo Tô Khánh Hoa đứng dậy cáo từ rời đi. Tô Chỉ Nghiên thấy nàng ba phải đi, cuối cùng cũng đi theo cùng nhau đi rồi. Vừa đến nàng đệ đệ hôm nay sẽ đi nghèo khó vùng núi, cần an bài một chút, thứ hai công ty sự tình cũng việc, thứ ba, nàng cùng Blythe cùng Linda cũng không quen, cũng là không nghĩ hỗn loạn ở các nàng trung gian.

Hạ Vân Kiệt gặp cha vợ phải đi, tự nhiên là vội vàng đứng dậy tự mình đưa bọn họ xuống lầu. Dương Tiếu

Mai đám người thấy thế tự nhiên cũng đều ào ào đứng dậy muốn đưa bọn họ xuống lầu, bất quá cuối cùng Hạ Vân Kiệt chỉ dẫn theo Dương Tiếu Mai cùng nhau đưa bọn họ.

Tô Duy Tín là cái thành tinh nhân vật, thấy thế tự nhiên cũng liền hiểu được này tổng thống phòng ba nữ nhân, chỉ có Dương Tiếu Mai là theo chính mình nữ nhi giống nhau, là Hạ Vân Kiệt bên người nữ nhân, về phần Blythe cùng Linda hơn phân nửa cũng liền gặp dịp thì chơi, không coi là tính, tâm tình không khỏi thoải mái rất nhiều.

Mặc kệ nói như thế nào, Tô Duy Tín thân là phụ thân, còn là không hy vọng có nhiều lắm nữ nhân cùng chính mình nữ nhi tranh thủ tình cảm. Đương nhiên nếu gần chính là gặp dịp thì chơi, Tô Duy Tín là sẽ không để trong lòng. Đến hắn giờ này ngày này thân gia địa vị, ở bên ngoài tự nhiên có rất nhiều nữ nhân yêu thương nhung nhớ, hắn cũng cũng không phải một con mèo không ăn tinh, nhưng đều là ôm đùa thái độ, chân chính cảm tình còn là ở Lâm Thiện Mĩ trên người.

Tô Duy Tín đương nhiên không hy vọng chính mình nữ nhi ở Hạ Vân Kiệt cảm nhận trung chính là gặp dịp thì chơi nữ nhân, nay xem ra, chính mình nữ nhi ở Hạ Vân Kiệt cảm nhận trung hiển nhiên là rất địa vị, cùng Blythe, Linda các nàng là hoàn toàn không có biện pháp so sánh với.

Đem Tô Duy Tín người một nhà đưa đến dưới lầu, Hạ Vân Kiệt xuất ra ba khối ngọc phù, cười đưa cho Tô Duy Tín nói:“Bá phụ, này ba khối đều là bùa hộ mệnh, chính ngươi lấy một khối tùy thân đội, như vậy giống tối hôm qua sự tình sẽ không sẽ phát sinh. Còn lại hai khối ngươi phân biệt đưa cho bá mẫu cùng Khánh Hoa đeo, như vậy cho dù Khánh Hoa đi nghèo khó vùng núi, các ngươi cũng không nhu lo lắng hắn an nguy, đơn giản

cũng liền ăn nhiều một chút đau khổ, người trẻ tuổi ăn nhiều một chút đau khổ cũng không phải cái gì chuyện xấu."

Lấy Hạ Vân Kiệt bản sự, này ba khối bùa hộ mệnh tự nhiên không phải hồ lộng người gì đó, mà là chân chính bùa hộ mệnh, vật báu vô giá, cho nên Tô Duy Tín nghe vậy lòng tràn đầy vui mừng tiếp nhận đến, nói:"Hảo hảo, như vậy ta an tâm, cảm ơn ngươi Vân Kiệt, hôm khác có rảnh đến Hải Châu thị chơi, ta làm cho bá mẫu tự mình xuống bếp nấu vài đạo sở trường hảo đồ ăn."

Thốt ra lời này ra, trên cơ bản cũng không tính chính thức thừa nhận Hạ Vân Kiệt này con rể thân phận.

"Cảm ơn bá phụ, hôm khác có rảnh nhất định bái kiến bá mẫu." Hạ Vân Kiệt ửng đỏ mặt nói.

Khi nói chuyện, Tô Duy Tín cùng Tô Khánh Hoa ra khách sạn đại đường, mà Tô Chỉ Nghiên tắc hơi hơi lạc hậu một bước, tiếu mâu trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, thấp giọng nói:"Tính ngươi còn có điểm lương tâm, biết chính mình chủ động lấy lòng ta ba!"

"Hắc hắc, đó là tự nhiên, ngươi ba không phải là ta ba thôi!" Hạ Vân Kiệt thấp giọng nói.

"Mĩ cho ngươi!" Tô Chỉ Nghiên tiếu mâu lại lần nữa trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó bước nhanh lắc mông chi đuổi theo Tô Duy Tín cùng Tô Khánh Hoa.

Chương 985 : Hỏng mất a

Tổng thống phòng, Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã hai người chờ Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai phản hồi sau, hơi chút lại hàn huyên vài câu, liền biết điều cáo từ rời đi.

Trương Văn Bân cùng Triệu Tiểu Nhã vừa đi, trong phòng cũng chỉ còn lại Hạ Vân Kiệt cùng ba nữ nhân.

Nếu đổi thành này hắn một nam nhân, 3 nữ 1 nam, lại đều là siêu cấp đại mỹ nữ, trung ngoại đều có, tự nhiên là ước gì cả ngày đều ngâm mình ở trong phòng, đến cái ban ngày tuyên dâm. Bất quá Hạ Vân Kiệt lại hoàn toàn tương phản, hắn tổng cảm giác này tổng thống phòng không gian quá nhỏ, thế cho nên hắn tùy tiện vừa nhấc mắt thấy đến chính là Blythe cùng Linda kia phá lệ đồ sộ ngực khí cùng thâm câu, làm cho hắn có loại lần cảm tra tấn dày vò.

“Các ngươi hôm nay không công tác an bài sao?” Hạ Vân Kiệt cuối cùng còn là chịu không nổi có ba mỹ nữ ở chính mình trước mắt lúc ẩn lúc hiện kích thích, hơn nữa trong đó hai cái còn là mang theo cố ý khiêu khích tính chất.

“Có cái gì công tác so với cùng Kiệt ca cùng một chỗ còn trọng yếu.” Blythe cùng Linda không hẹn mà cùng nói, nói khi kia tràn ngập nước khác mê hoặc bích nhãn còn không chút nào keo kiệt hướng hắn phao cái mị nhãn, đem Hạ Vân Kiệt cấp phao tính tình toàn không, mà Dương Tiếu Mai lại ở bên cạnh vui sướng khi người gặp họa cười, tựa hồ chút không có nam nhân sẽ bị cướp đi nguy cơ cảm.

“Nếu không có công tác an bài, thời tiết tốt như vậy, nếu không chúng ta đi ra ngoài chung quanh đi dạo đi.” Hạ

Vân Kiệt đề nghị nói.

“Tốt, chúng ta đã sớm nghĩ ra đi đi dạo.” Blythe cùng Linda lập tức gật đầu nói, bất quá rất nhanh hai người lại lắc đầu, nói:“Hay là thôi đi, khách sạn cửa tất cả đều là cẩu tử đội, chúng ta cũng không muốn mang một đám cẩu tử đội đi dạo phố, còn là cùng Kiệt ca ngươi đứng ở khách sạn tâm sự thiên, không có cẩu tử đội nhìn chằm chằm hảo.”

“Ha ha, này có cái gì khó, các ngươi đã quên ta nhưng là hội Trung Quốc từ xưa mà thần kỳ thuật dịch dung sao?” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“A! Chẳng lẽ ngươi cũng có thể cho chúng ta dịch dung sao?” Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, Blythe cùng Linda nhất thời nhớ tới kim cầu thưởng tiệc tối, Hạ Vân Kiệt quay đầu gian liền biến hóa một khuôn mặt thần kỳ sự tình, không khỏi mở to hai mắt, vẻ mặt ngạc nhiên nói.

“Đó là đương nhiên.” Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó thân thủ đi qua phân biệt xả hạ các nàng một sợi tóc vàng, sau đó nói:“Các ngươi ở chỗ này chờ một chút, ta cho các ngươi xứng một bình thần kỳ dịch dung dược thủy.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt liền xoay người vào chủ phòng ngủ.

Blythe cùng Linda rất là tò mò, tưởng theo sau, nhưng cuối cùng hai người còn là không kia đảm lượng. Các nàng còn là biết một ít độc môn bí kĩ, không thể nhìn trộm quy củ.

Ở Hong Kong khi, Hạ Vân Kiệt từng lấy ra Dương Tiếu Mai sợi tóc phối trí quá dịch dung dược thủy, gọi là “Thiên huyễn thủy”, đến bây giờ nàng còn lưu có hơn phân nửa bình, cho nên cũng là không hiếu kỳ.

“Phát vì thận chi hoa, huyết rất nhiều”, Hạ Vân Kiệt lấy Blythe cùng Linda sợi tóc, rất nhanh liền phối trí ra “Thiên huyễn thủy”, bắt bọn nó phân biệt trang ở trong một cái thủy tinh bình.

“Nga, của ta Thượng Đế, thật đẹp rất hoa mỹ sắc thái! Đây là thần kỳ dịch dung dược thủy sao? Ta đều luyến tiếc dùng.” Làm Hạ Vân Kiệt đem phân biệt dung có các nàng sợi tóc dược thủy đưa cho Blythe cùng Linda, ánh mặt trời theo thật lớn cửa sổ sát đất chiếu xạ tiến vào, dừng ở kia thủy tinh bình chiết xạ ra ma huyễn sắc thái, lập tức liền mê hoặc Blythe cùng Linda, hai người liên tục kinh hô.

“Đúng, đây là thần kỳ thiên huyễn dược thủy, Tiếu Mai, ngươi dạy các nàng sử dụng đi.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu cười nói.

Dương Tiếu Mai cười gật gật đầu, hồi chính mình phòng lấy chính mình “Thiên huyễn thủy”, sau đó mang theo Blythe cùng Linda vào phòng rửa mặt.

“Thiên huyễn thủy” Dung có bản nhân sợi tóc, lấy trong chất lỏng sớm hòa tan điệu sợi tóc làm môi giới có thể cùng sợi tóc chủ nhân hòa hợp nhất thể, do đó thay đổi người dung mạo.

Dương Tiếu Mai dùng quá “Thiên huyễn thủy”, tự nhiên biết là như thế nào sử dụng. Vào phòng rửa mặt liền dạy Blythe cùng Linda đem dược thủy phu ở trên mặt, sau đó thừa dịp dược thủy chưa khô là lúc tưởng tượng thấy như thế nào thay đổi dung nhan.

Rất nhanh, ngồi ở trong phòng khách Hạ Vân Kiệt chợt nghe đến Blythe cùng Linda liên tục không ngừng tiếng thét chói tai, giống như ban ngày ban mặt gặp được quỷ dường như, thẳng đến hồi lâu, liên tục không ngừng

tiếng thét chói tai thế này mới bình ổn xuống dưới.

Bất quá kế tiếp phòng rửa mặt truyền đến một phen đối thoại lại làm cho Hạ Vân Kiệt nghe được thiếu chút nữa sẽ tinh thần hỏng mất.

“Dương, nếu này thần kỳ dược thủy có thể tùy ý nghĩ của ta thay đổi của ta dung nhan, ngươi nói nếu bắt nó đồ ở vú, muốn cho nó tái thành lớn một chút, có phải hay không cũng là có thể ?”

“Nga, của ta Thượng Đế, Blythe ngươi quả thực chính là cái thiên tài, ta như thế nào không nghĩ tới đâu!”

“Đó là đương nhiên, chỉ tiếc thuốc này quá ít !”

“Kính nhờ, Linda, Blythe, các ngươi nơi nào đã muốn đủ lớn, còn đồ cái gì đồ a!”

“Hắc hắc, ngươi không biết là lớn hơn một chút càng gợi cảm sao?”

“Này……”

“Nga, nga, Blythe, ta nghĩ đến một cái càng mỹ diệu tác dụng.”

“Cái gì tác dụng? Linda.”

“Ngươi nói nếu bắt nó đồ ở tư mật chỗ, có phải hay không có thể cho nó trở nên nhiều hấp dẫn một ít?”

“Nga, Linda, ngươi quả thực chính là thiên tài trong thiên tài, ta lập tức thử một lần.”

……

Tiếp theo Hạ Vân Kiệt nghe được tất tất tốt tốt cởi quần

áo thanh âm, nhất thời hắn cảm giác cả người muốn hỏng mất.

Dương nữu a, dương nữu!

Ở hỏng mất trung, Hạ Vân Kiệt rốt cục đợi cho ba vị đã muốn dịch dung mỹ nữ theo phòng rửa mặt đi ra.

Theo bản năng, Hạ Vân Kiệt không phải đi xem hai vị tóc vàng mắt xanh nữ lang khuôn mặt, mà là các nàng bộ ngực còn có các nàng hai chân trong lúc đó.

Ân, bộ ngực không biến hóa, xem ra này hai dương nữu còn là hiểu được tiết kiệm, nếu không tái nhiều dược thủy cũng không đủ tiêu xài, khụ khụ, ta đây đều là cái gì xấu xa tư tưởng a!

Chờ Hạ Vân Kiệt ý thức lại đây chính mình thế nhưng ở cân nhắc này đó ngoạn ý khi, thiếu chút nữa đã nghĩ nâng tay đánh chính mình hai cái bàn tay, vội vàng đem ánh mắt cũng không nên xem địa phương dời đi, hướng các nàng khuôn mặt nhìn lại.

“Thế nào, Kiệt ca xinh đẹp sao?” Gặp Hạ Vân Kiệt ở đánh giá các nàng, Blythe cùng Linda lập tức bày ra “s” Tạo hình, liên y váy ngắn, nên bao đều bao thật sự nhanh, đường cong lộ a!

“Ân, xinh đẹp, xinh đẹp.” Hạ Vân Kiệt cẩn thận đánh giá một chút, tự đáy lòng điểm đầu tán dương.

Gặp Hạ Vân Kiệt khen ngợi các nàng xinh đẹp, Blythe cùng Linda lập tức vui vẻ xông lên cho Hạ Vân Kiệt một cái nhiệt tình ôm nhau cùng thân hôn, vẻ mặt sùng bái kích động nói:“Kiệt ca, ngươi quả thực rất thần kỳ, ngươi biết không? Chúng ta chưa từng có quá như vậy thần kỳ trải qua. Chúng ta nếm thử qua, thuốc này có thể thay đổi chúng ta trên người mỗi một khối da thịt, chúng ta

không chỉ có đem nó bôi ở tại trên mặt, còn đem nó bôi……”

“Khụ khụ, đều chuẩn bị tốt sao? Chuẩn bị tốt, chúng ta liền xuất phát đi.” Hạ Vân Kiệt vội vàng ngắt lời nói.

Hollywood vòng thật sự rất loạn, rất mở ra !

“Nga, Kiệt ca vạn tuế! Ta rốt cục có thể thoát khỏi cẩu tử đội a! Ta rốt cục tự do a!” Blythe cùng Linda này hai dương nữu không tâm không phế, ở Hạ Vân Kiệt trước mặt áp căn sẽ không bố trí phòng vệ lực chú ý lập tức lại chuyển dời đến đi ra ngoài du ngoạn sự tình, nghe vậy lại là ôm Hạ Vân Kiệt một trận lại nhảy lại hoan hô.

Lần sau kiên quyết không cùng Hollywood nữ ngôi sao giao bằng hữu! Nhìn bốn chích đại bạch thỏ ở chính mình trước mắt khiêu vui, Hạ Vân Kiệt âm thầm hạ quyết tâm.

“Nga, Blythe tiểu thư, Linda tiểu thư, còn có Dương tiểu thư, các ngươi hoá trang thuật thật sự thật cao minh, nếu các ngươi không phải theo trong phòng đi ra, chúng ta đều thiếu chút nữa nhận thức không ra các ngươi.” Làm Hạ Vân Kiệt ở ba vị mỹ nữ vây quanh hạ ra khỏi phòng khi, thủ vệ ở cửa bảo tiêu Mike giật mình mất đi bảo tiêu nên có bình tĩnh, kinh thanh kêu lên.

“Đó là đương nhiên!” Blythe các nàng tự nhiên sẽ không lộ ra “Thiên huyễn thủy” bí mật, nghe vậy đắc ý dương hạ cằm.

“Xin hỏi ba vị tiểu thư hôm nay muốn đi đâu?” Mike chờ bảo tiêu nghe vậy âm thầm chậc chậc lấy làm kỳ một phen, nhưng rất nhanh liền khôi phục ngày xưa bình tĩnh bình tĩnh, mở miệng hỏi nói.

“Ta mang các nàng ba người đi ra ngoài đi dạo, các

ngươi chuẩn bị một chiếc xe cho chúng ta là có thể, không cần theo tới.” Hạ Vân Kiệt thay Blythe các nàng trả lời.

“Thực xin lỗi Hạ tiên sinh, bảo hộ Blythe tiểu thư các nàng là của chúng ta chức trách, chúng ta không có biện pháp đem các nàng nhân thân an toàn giao thác cho ngươi.” Mike vẻ mặt nghiêm túc từ chối nói.

“Ha ha, các ngươi cảm thấy bây giờ còn có người có thể nhận ra các nàng sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cũng là không não, mỉm cười hỏi.

“Trừ phi tận mắt đến Blythe tiểu thư các nàng theo tổng thống phòng đi ra, nếu không cho dù các nàng người tối quen thuộc chỉ sợ cũng rất khó nhận ra các nàng đến.” Mike trả lời, còn lại bảo tiêu cũng đều đồng ý gật đầu nói.

“Kia không phải được, nếu không có người nhận ra các nàng đến, kia còn có cái gì phiêu lưu?” Hạ Vân Kiệt nói.

“Nhưng là, Blythe tiểu thư các nàng đều là xinh đẹp nữ sĩ, rất khó cam đoan không có nam nhân quấy rầy, vạn nhất phát sinh xung đột, đến lúc đó liền phiền toái.” Mike trả lời.

“Ha ha, nói đến nói đi, các ngươi còn là cảm thấy ta không năng lực bảo hộ Blythe các nàng, mà không phải lo lắng cẩu tử đội hoặc là mê điện ảnh đúng không?” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Đúng vậy.” Mike cũng là không phủ nhận.

“Này các ngươi đổ có thể yên tâm, có ta ở đây cho dù cao nhất tiêm chức nghiệp sát thủ cũng không gây thương tổn các nàng. Nếu các ngươi không tin, các ngươi đại có thể cùng tiến lên đến thử một lần xem.” Hạ

Vân Kiệt nói, trên mặt treo thản nhiên tự tin mỉm cười.

Gặp Hạ Vân Kiệt khẩu khí lớn như vậy, Mike bọn người mãnh hít một ngụm lãnh khí, dùng không thể tưởng tượng ánh mắt nhìn từ trên xuống dưới hắn.

Loại chuyện này thử một lần có thể thử đi ra, bọn họ tự nhiên sẽ không cho rằng Hạ Vân Kiệt là ở nói đùa. Cần phải bọn họ tin tưởng Hạ Vân Kiệt kia nộn cánh tay nộn chân có thể đánh thắng được bọn họ một đám bảo tiêu trải qua quá nghiêm khắc khốc huấn luyện, thân kinh bách chiến, bọn họ đổ thà rằng tin tưởng trước mắt vị này tiểu bạch kiểm là ở nói đùa hoặc là mù quáng tự tin.

“Ngươi tin tưởng muốn theo chúng ta tỷ thí?” Mike chần chờ hỏi, hắn thật sự không thể tin lớn lên giống Hạ Vân Kiệt như vậy thanh tú người trẻ tuổi sẽ là vị cao thủ.

“Mike ngươi vô nghĩa cái gì? Hạ tiên sinh nếu nói như vậy, các ngươi còn không mau điểm tất cả đều cho ta thượng!” Blythe cùng Linda lại e sợ cho thiên hạ bất loạn kêu lên, một đôi quyến rũ tiếu mâu phía sau lóe ra tất cả đều là hưng phấn ánh mắt.

Ngày hôm qua Dương Tiếu Mai liền cùng các nàng đề cập qua Hạ Vân Kiệt thân thủ tốt lắm, liền ngay cả của nàng liên bang Nga mỹ nữ bảo tiêu Tatiana đều là hắn huấn luyện đi ra, các nàng tuy rằng biết Dương Tiếu Mai khẳng định sẽ không lừa các nàng, nhưng là nhìn đến Hạ Vân Kiệt kia thanh tú bộ dáng, các nàng lại tổng cảm thấy có chút không thể tưởng tượng, không phải tận mắt nhìn thấy rất khó tin tưởng.

Hôm nay rốt cục có cơ hội chính mắt thấy, các nàng tự nhiên rất là hưng phấn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 986 : Không thành vấn đề

Gặp Blythe các nàng hạ mệnh lệnh, Mike đám người đành phải bất đắc dĩ cười cười, sau đó khoe ra xoay xoay cổ, nhún nhún vai, phát ra thanh thanh “Ca ca” Các đốt ngón tay vặn vẹo thanh âm.

Bốn vị thân cao ít nhất một mét chín đã ngoài Mỹ quốc bảo tiêu, cùng nhau khoe khoang một bộ muốn động thủ động tác, kia khí thế còn là có điểm dọa người, ít nhất Dương Tiếu Mai bảo tiêu trong lòng còn có chút phát hư, đã vì Hạ Vân Kiệt bi ai, mà Dương Tiếu Mai người đại diện lại đã muốn giật mình khẩn trương bưng kín miệng, kính đen mặt sau tròng mắt đều trừng lồi đi ra.

Nàng là tuyệt đối không có biện pháp tưởng tượng liền Hạ Vân Kiệt kia phó khung xương sẽ là trước mắt bốn Mỹ quốc đại hán đối thủ, chỉ sợ Mike một cái quyền đầu có thể đem hắn đánh tan giá.

Chỉ có Blythe cùng Linda chút không lo lắng Hạ Vân Kiệt, mà là vẻ mặt hưng phấn mà lắc lắc khêu gợi vòng eo, tựa như đội cổ động viên giống nhau kêu, “Kiệt ca cố lên!”

Về phần Dương Tiếu Mai chính là vẻ mặt tự hào hạnh phúc nhìn Hạ Vân Kiệt, khóe môi nhếch lên thản nhiên mà mê người mỉm cười. Nàng nhưng là nữ nhân gặp qua Kiệt ca bay, đừng nói liền này bốn Mỹ quốc bảo tiêu, cho dù một chi Mỹ quốc quân đội, chỉ sợ cũng không đủ Kiệt ca thu thập.

“Đều chuẩn bị tốt đi? Cẩn thận nga!” Hạ Vân Kiệt khóe môi nhếch lên một chút thản nhiên mỉm cười, nhẹ giọng nhắc nhở một câu, sau đó ở Mike đám người còn không có tới kịp ra tay, Blythe cùng Linda đám người còn không có tới kịp xem cẩn thận khi, một đạo quỷ mị thân

ảnh ở hành lang xẹt qua, sau đó “Oành! Oành! Oành! Oành!” Bốn đạo thanh âm ở hành lang chợt vang lên, Mike bốn vị Mỹ quốc đại hán kia ít nhất hai trăm đến cân ầm ầm ngã xuống hành lang.

Hành lang lập tức trở nên im ắng, trừ bỏ Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai, mọi người tất cả đều trừng lớn tròng mắt, không dám tin nhìn nằm trên mặt đất bốn vị Mỹ quốc đại hán.

Cứ như vậy bại? Cứ như vậy đã xong? Ta đều còn không có tới thấy rõ ràng đâu!

Nằm trên mặt đất Mike bốn người đồng dạng trợn tròn tròng mắt, nhìn trần nhà thật lâu hồi không được thần.

Bọn họ căn bản không có biện pháp tin tưởng, một giây không đến thời gian, bọn họ bốn người thế nhưng hội toàn bộ nằm ở mặt đất. Khả sự thật chính là như vậy lại không phải do bọn họ không tin.

“Nga, của ta Thượng Đế! Kiệt ca, ngươi thật sự suất ngây người!”

“Ta, Thượng Đế, Kiệt ca, ta yêu ngươi! Ta sùng bái ngươi chết bầm!”

Thẳng đến 2 đạo bén nhọn thanh âm ở hành lang chợt vang lên khi, Mike, diệp đồng đám người thế này mới ào ào rùng mình một cái theo kinh hãi trung phục hồi tinh thần lại.

“Mike tiên sinh, ngươi xem hiện tại không thành vấn đề đi?” Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng triển khai hai vị Hollywood nữ ngôi sao như điên cuồng fan dây dưa, cười nhìn Mike hỏi.

“Không thành vấn đề, không thành vấn đề.” Mike chờ

bốn vị bảo tiêu liên tục lắc đầu nói.

Nói đùa, một giây không đến để lại đổ bọn họ bốn người, trừ phi có người động súng, nếu không lại có ai có thể uy hiếp đến Blythe đám người an toàn.

Đáng thương Mike đám người không biết, kỳ thật bọn họ trước mắt vị này người trẻ tuổi đã muốn phi thường phi thường thu liễm, nếu không hắn căn bản không cần ra tay, chỉ cần đứng ở tại chỗ vung tay lên, bọn họ sẽ trực tiếp cách thí.

Gặp Mike đám người đồng ý, Hạ Vân Kiệt cười theo trong tay bọn họ muốn một chiếc đại bôn chìa khóa xe, sau đó mang theo Dương Tiếu Mai ba người đi xuống lầu.

Năm sao cấp khách sạn bảo an thi thố còn là tốt lắm, ít nhất ở khách sạn cẩu tử đội là vào không được, cho nên làm Hạ Vân Kiệt lái Benz xe mang theo ba vị siêu cấp ngôi sao theo khách sạn đại môn khai ra đi khi, này cẩu tử đội còn tại cửa đau khổ chờ đợi, đương nhiên còn có rất nhiều điên cuồng fan.

Gặp chính mình đoàn người cứ như vậy nghênh ngang ra khách sạn đại môn, Blythe cùng Linda đều cảm giác đặc biệt đắc ý, đương nhiên cũng càng phát ra sùng bái Kiệt ca.

……

Ngoại than là Thượng Hải tối vang dội danh thiếp, tối cụ kêu gọi lực cảnh quan, được xưng là “Vạn quốc kiến trúc hội chợ”. Tự Thượng Hải thành lập thương phụ sau, nhiều quốc lãnh sự quán, ngoại thương ngân hàng, toà soạn liên tiếp tiến trú, san sát nối tiếp nhau đứng sừng sững khởi 52 tràng các loại phong cách đại hạ, có Ca Đặc thức, Baroque thức, La Mã thức, chủ nghĩa cổ điển

thức, văn hoá phục hưng thức cùng trung tây kết hợp thức các kiến trúc phong cách.

Duyệt hào khách sạn vào chỗ cho ngoại than, Blythe cùng Linda đã sớm muốn đi ngoại than chung quanh đi dạo, cảm thụ một phen lão Thượng Hải phong tình, nề hà các nàng thân phận đi đến làm sao điên cuồng fan cùng cẩu tử đội liền theo tới làm sao, lại nào có cái gì cơ hội hảo hảo lãnh hội cảm thụ ngoại than phong cảnh. Bất quá hôm nay cũng bất đồng, các nàng đã muốn hoàn toàn thay hình đổi dạng, căn bản không cần tái lo lắng bị điên cuồng fan cùng cẩu tử đội vây quanh. Cho nên vừa ra khách sạn đại môn, vừa xuống xe, các nàng tựa như thả ra lồng sắt chim chóc giống nhau, hoàn toàn điên rồi.

Dọc theo đường đi, hai người đem Hạ Vân Kiệt cánh tay phải tặng cho Dương Tiếu Mai, thay phiên vẻ mặt hưng phấn mà kéo hắn cánh tay trái, líu ríu, chỉ trỏ nói cái không ngừng. Thường thường nhìn đến cái gì cảm thấy hứng thú kiến trúc cảnh đẹp, liền không nên lôi kéo Hạ Vân Kiệt, một trái một phải thân mật ôm lấy hắn chụp cái chụp ảnh chung.

Cùng Blythe cùng Linda ở chung lâu, Hạ Vân Kiệt cũng là thói quen hai người bọn họ không bị cản trở. Bất quá đi ngang qua quốc nhân cũng rất không thói quen, phi thường không thói quen.

Khi nào thì Trung Quốc nam nhân cũng như vậy ăn ngon, thế nhưng một trái một phải có hai vị dáng người nóng bỏng tới cực điểm, dung mạo xinh đẹp, nhưng lại là tóc vàng mắt xanh dương nữu một cái kính hướng hắn trên người thiếp?

Đương nhiên trừ bỏ không thói quen, quốc nhân càng nhiều còn là bội phục, nhất là nam nhân đều bị ngầm hướng Hạ Vân Kiệt giơ ngón tay cái lên.

Con bà nó, thực đàn ông! Dương ta quốc uy a!

Đương nhiên cũng có số ít có vẻ cẩn thận quốc nhân hội lo lắng, như vậy hai vị dáng người hỏa bạo dương nữu, liền Hạ Vân Kiệt kia gầy cánh tay gầy chân hay không có thể chịu nổi?

Đương nhiên còn có điển hình Đông Phương mỹ nữ Dương Tiếu Mai, bất quá phía sau nàng đối với quốc nhân tầm nhìn cùng tâm lý đánh sâu vào cho dù không bằng kia hai vị tóc vàng mắt xanh dương nữu tới mãnh liệt.

Nhưng mặc kệ nói như thế nào, này dọc theo đường đi, bị ba vị mỹ nữ vây quanh Hạ Vân Kiệt thành ngoại than tối phong cách nam nhân, mặc kệ là ai theo hắn bên người trải qua, đều phải quay đầu nhìn hắn nửa ngày, thẳng đến bọn họ bốn người biến mất ở bọn họ tầm nhìn, mới vừa rồi vạn phần cảm khái thu hồi ánh mắt.

Nữ nhân cuống khởi phố đến luôn không dứt, đại minh tinh cũng không ngoại lệ.

Hạ Vân Kiệt theo buổi sáng cùng Dương Tiếu Mai đám người theo ngoại than bắt đầu cuống, một đường cuống đến Lục gia chủy chính đại quảng trường, đại lục trước mắt lớn nhất trung tâm thương mại.

Vừa tiến vào chỗ tòa này ở hoàng phổ giang bạn, tiếp giáp Đông Phương minh châu tháp truyền hình cùng kim mậu đại hạ, có mười ba tầng lầu trung tâm thương mại, Dương Tiếu Mai ba người liền hoàn toàn “Điên”.

Ba nữ nhân “Điên”, mà khổ tự nhiên chính là Hạ Vân Kiệt này nam nhân. Theo lầu một cùng ba nữ nhân một đường cuống đến mười ba lâu. Cũng may ba cái đều là xinh đẹp như hoa nữ nhân, mà không phải ba đầu khủng

long, này một đường cùng cuống, khổ tuy rằng khổ một ít, nhưng cũng cảnh đẹp ý vui, hơn nữa ba nữ nhân thay phiên thử mặc quần áo ở trước mặt hắn chuyển động kia gợi cảm thướt tha thân mình, hỏi hắn đẹp mặt khó coi khi, quả thật là một loại hưởng thụ, cũng làm cho người ta cảm thấy tự đáy lòng tự hào.

Hạ Vân Kiệt chung quy không phải tầm thường nam nhân, ba nữ nhân "Điên" Mặc dù "Điên", cũng là không dám quá mức làm càn, đến chạng vạng thời điểm rốt cục còn là ý do chưa hết đình chỉ điên cuồng hành động.

"Kiệt ca, Trần Ngữ Thi cùng Phùng Kì Tuyết cà phê điếm ngay tại này phụ cận không xa, đi dạo một ngày, chúng ta muốn hay không đi các nàng trong tiệm uống chén cà phê, ăn chút món điểm tâm ngọt?" Blythe đề nghị nói.

"Tốt, ta cũng đang nghĩ đi các nàng trong tiệm ngồi ngồi, đỡ phải sau các nàng oán ta đến Thượng Hải cũng chưa nhìn các nàng." Hạ Vân Kiệt cười gật gật đầu nói.

Vì thế một hàng bốn người mang theo mua gì đó, chuẩn bị rời đi chính đại quảng trường đi Trần Ngữ Thi cùng Phùng Kì Tuyết khai cà phê điếm.

"Kiệt ca!" Ngay tại Hạ Vân Kiệt một hàng bốn người chuẩn bị rời đi là lúc, một cái mang theo một tia chần chờ thanh âm ở bọn họ phía sau vang lên.

"Lão La!" Hạ Vân Kiệt nhìn lại, không khỏi kinh hỉ kêu lên.

Lão La không phải người khác, đúng là Hạ Vân Kiệt trước kia ở công ty Uy Đại làm bảo an khi đồng sự. Một cái thực hội vuốt mông ngựa, đồng thời cũng có như vậy điểm dâm loạn trung niên đại thúc. Bất quá khi cách một năm, lão La so với trước kia đến khí chất lại cường rất nhiều, người cũng tinh thần rất nhiều. Cá sấu bài t tuất,

màu lam quần bò, sát ánh sáng giày da, bản tấc đầu, chòm râu quát sạch sẽ, eo can cử thẳng tắp, người không biết khẳng định nghĩ đến đây là một vị xã hội thành công tinh anh nhân sĩ, cũng tuyệt đối không thể tưởng được như vậy một vị trung niên nam tử chức nghiệp gần chính là một vị công ty bảo an.

Lão La không phải một mình một người, hắn bên người còn có một vị trung niên phụ nữ cùng một vị 8 9 tuổi tiểu hài tử. Trung niên phụ nữ làn da hắc hắc, tề tai tóc ngắn, có vẻ rất là giản dị, tiểu hài tử đồng dạng làn da hắc hắc, có vẻ có chút sợ người lạ, lúc này chính tránh ở kia phụ nữ phía sau, dùng một đôi tò mò ánh mắt đánh giá Blythe cùng Linda, hiển nhiên tiểu hài tử rất ít nhìn đến tóc vàng mắt xanh dương nữu.

“Kiệt ca, thật là ngươi nha!” Lão La nguyên bản chính là xem bóng dáng cảm thấy rất giống Hạ Vân Kiệt, nhưng thấy hắn bên người có ba vị chỉ xem bóng dáng dáng người liền nhất cấp bổng, hơn nữa trong đó hai vị còn là tóc vàng dương nữu, cho nên trong đầu lại không dám khẳng định, nay gặp quả thật là Hạ Vân Kiệt, không khỏi cũng là kinh hỉ một cái bước xa nghênh đón.

“Khó được nha lão La, thế nhưng chạy Thượng Hải đến du ngoạn.” Ở Thượng Hải gặp được từng đồng sự, Hạ Vân Kiệt tâm tình tốt lắm, khó được nắm tay đối với lão La trước ngực cho một quyền.

“Hắc hắc, này còn muốn ít nhiều năm đó Kiệt ca nhắc nhở a, muốn chúng ta tĩnh hạ tâm đến ở đơn vị hảo hảo công tác, không cần nói như rồng leo, làm như mèo mửa nghĩ đi ăn máng khác. Này không, công ty này đã hơn một năm công trạng phát triển không ngừng, tô tổng đối chúng ta này đó công nhân viên chức cũng là tốt thật tốt. Hiện tại chúng ta không chỉ có tiền lương thu vào chút không tốn sắc một ít tiểu công ty trung tầng lãnh đạo, hàng năm đều có cố định niên giả, hơn nữa chính

như năm đó ngươi hướng chúng ta lộ ra tin tức, công ty thật sự ở Giang Châu thị mua khối đất, chuyên môn vì công nhân viên chức kiến một đám phòng ở, ở công ty công tác nhất định niên hạn công nhân viên chức có thể hưởng thụ 0 thủ phó vô tức tiền trả phân kỳ mua chính sách. Hiện tại thứ nhất kì công nhân viên chức phòng đã muốn ở hai tháng trước giao phó sử dụng, lão La ta ở công ty công tác niên hạn dài, trở thành nhóm đầu tiên hưởng thụ công ty này phúc lợi công nhân viên chức. Ta phân đến là một bộ tám mươi mét vuông, hai thất cư phòng. Ta lão La thật là nằm mơ cũng không nghĩ tới, có một ngày làm bảo an đều có thể ở Giang Châu nội thành mua phòng ở. Này không ta đem lão bà cùng đứa nhỏ cũng đều đưa Giang Châu thị cuộc sống, cuối cùng đã xong hai ở riêng khổ bức cuộc sống. Lần này thừa dịp đứa nhỏ nghỉ hè, ta đem nghỉ đông cấp dùng, mang đứa nhỏ cùng lão bà đi ra trông thấy quen mặt.” Lão La vẻ mặt nét mặt phiếm phát nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 987 : Ngày xưa đồng sự

Công ty Uy Đại đem rất lớn một bộ phận lợi nhuận dùng sức đề cao công nhân viên chức đãi ngộ, đây là Hạ Vân Kiệt vị này phía sau màn đại lão bản ý tứ, cho nên đối với cho công ty Uy Đại viên công đãi ngộ tốt cùng tuyệt đại bộ phận xí sự nghiệp đơn vị, điểm ấy Hạ Vân Kiệt còn là biết đến. Bất quá cụ thể như thế nào, hắn vị này phủi tay chưởng quầy sẽ không rõ ràng. Nay nghe lão La như vậy vừa nói, mới biết được hắn đã muốn phân phối đến phòng ở, lại thấy hắn hiện tại tinh thần diện mạo cũng cùng trước kia hoàn toàn bất đồng, tự nhiên là thay ngày xưa đồng sự cảm thấy tự đáy lòng vui vẻ.

“Ha ha, trách không được, ta nói đâu như thế nào sẽ ở Thượng Hải gặp được ngươi. Đúng rồi, vị kia chính là tẩu tử cùng cháu trai đi?” Hạ Vân Kiệt vui vẻ cười cười, sau đó đem ánh mắt đầu hướng về phía vị kia giản dị trung niên phụ nữ cùng tiểu hài tử, hỏi.

“Đúng vậy.” Lão La vui vẻ gật gật đầu, sau đó hướng vị kia trung niên phụ nữ cùng tiểu hài tử vẫy vẫy tay nói:“Diệp Mai, Gia An các ngươi mau tới đây.”

“Kêu Kiệt ca.” Chờ trung niên phụ nữ cũng chính là Diệp Mai mang theo La Gia An đi tới sau, lão La đối Diệp Mai nói.

“Tẩu tử đừng nghe lão La nói hươu nói vượn, bảo ta a kiệt là có thể.” Hạ Vân Kiệt cười hướng Diệp Mai vươn tay.

“Kiệt ca ngài hảo, thường xuyên nghe lão La cùng hắn kia cùng làm sự nói đến ngài, không nghĩ tới ngài như vậy tuổi trẻ.” Diệp Mai hiển nhiên có chút không thói quen cùng người bắt tay, có chút chần chờ câu thúc thân thủ cùng Hạ Vân Kiệt cầm lập tức liền rụt trở về,

bất quá cách nói năng đổ còn có thể.

“Đó là, Kiệt ca nhưng là chúng ta này đó bảo an trung lợi hại nhất tối có tiền đồ một vị, bây giờ còn là đại học lão sư đâu.” Lão La vẻ mặt tự hào nói.

Hạ Vân Kiệt đi đại học nhâm giáo, này bảo an đều biết đến, cụ thể là trợ giáo, giảng sư còn là giáo thụ cái gì, bọn họ sẽ không rõ ràng, bất quá đối với bọn họ này đó văn hóa trình độ không cao bảo an mà nói, có thể đi đại học dạy học kia đã muốn là phi thường có học vấn, phi thường ngưu bức nhân vật. Hơn nữa Hạ Vân Kiệt kia khủng bố thân thủ, cho nên nhàn rỗi không có việc gì một đmá đồng sự tụ cùng một chỗ, thường thường hội đàm khởi Hạ Vân Kiệt.

“Ha ha!” Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó thân thủ sờ sờ La Gia An đầu, nói:“Ngươi năm nay vài tuổi a?”

La Gia An sợ người lạ, đầu rụt lui nhìn Hạ Vân Kiệt không trả lời.

“Đứa nhỏ này vừa tới thành phố lớn còn có điểm sợ người lạ, ở nhà lại dã thật sự.” Lão La gặp con trai không biết trả lời vấn đề, vội vàng giải thích một câu, sau đó trừng mắt nhìn con trai liếc mắt một cái nói:“Còn không nói cho ngươi Kiệt thúc thúc năm nay vài tuổi ?”

“Ta năm nay 9 tuổi.” La Gia An trả lời.

“9 tuổi a, kia đã muốn đọc tiểu học.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Đúng vậy, sáu tháng cuối năm hai năm cấp. Bất quá ở nông thôn địa phương giáo dục so với không thể trong thành, hơn nữa ta không ở nhà cũng không có gì người quản hắn học tập, cũng không biết đến thị theo kịp không kịp.” Lão La nói.

“Vừa thấy Gia An chính là cái thông minh đứa nhỏ, khẳng định có thể vượt qua này khác đứa nhỏ.” Hạ Vân Kiệt cười nói một câu, sau đó lôi kéo Gia An thủ hướng cách bọn họ cách đó không xa một nhà đồng hồ điếm đi đến.

Nhà này đồng hồ điếm không hề thiếu nhi đồng đồng hồ, vừa rồi lão La gọi hắn khi liền đứng ở kia gia cửa hàng cửa, hiển nhiên là chuẩn bị mua đồng hồ cấp La Gia An.

“Thích cái nào chọn một cái? Thúc thúc mua cho ngươi.” Hạ Vân Kiệt chỉ chỉ quầy lý đồng hồ, cười nói.

“Không cần, không cần, như thế nào làm cho ngươi tiêu pha đâu.” Lão La cùng hắn lão bà vội vàng xua tay nói.

“Ha ha, lần đầu tiên cùng cháu trai gặp mặt, hẳn là.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Đúng vậy, Gia An, thích cái nào nói cho ngươi Kiệt thúc thúc.” Dương Tiếu Mai cũng đi theo lại đây, ngồi xổm xuống thân mình ôn nhu nói.

Mỹ nữ lực sát thương hiển nhiên so với Hạ Vân Kiệt cường rất nhiều, Hạ Vân Kiệt hỏi hắn khi, La Gia An còn có điểm ngượng ngùng mở miệng, Dương Tiếu Mai vừa hỏi, hắn lập tức liền chỉ hướng trong đó một cái thực khốc đồng hồ điện tử.

Dương Tiếu Mai thấy thế, lập tức liền làm cho nhân viên mậu dịch đem kia đồng hồ điện tử lấy ra nữa, cũng tự mình cấp La Gia An đội.

“A di, này hai vị xinh đẹp a di là người ngoại quốc sao?” La Gia An có đồng hồ, lại thấy Dương Tiếu Mai thực ôn nhu thân thiết, lá gan rất nhanh liền lớn đứng lên, vụng trộm chỉ chỉ đứng ở Dương Tiếu Mai phía sau Blythe

cùng Linda, thấp giọng hỏi nói.

“Đúng vậy, các nàng là Mỹ quốc nhân.” Dương Tiếu Mai cười nói một câu, sau đó hồi đầu dùng tiếng Anh đối Blythe cùng Linda nói:“Blythe, Linda, vị này tiểu bằng hữu khen các ngươi xinh đẹp đâu.”

Tuy rằng La Gia An bộ dạng hắc hắc, cái mũi mang theo một chút nước mũi, bất quá gặp Kiệt ca đối vị này tiểu bằng hữu đều như vậy hữu hảo, Blythe cùng Linda tự nhiên là yêu ai yêu cả đường đi, nghe vậy cũng không quản La Gia An thích không thích, ấn chính mình yêu thích, cũng một người chọn cái đồng hồ đưa cho La Gia An.

Tóc vàng mắt xanh dương nữu tặng đồ cấp chính mình con trai, nhưng lại là như vậy đúng giờ xinh đẹp dương nữu, lúc này nhưng làm lão La cùng Diệp Mai cấp thụ sủng nhược kinh hỏng rồi. Đời này bọn họ còn chưa từng cùng người nước ngoài chào hỏi đâu.

“Này, này quá khách khí, quá khách khí.” Lão La cùng Diệp Mai liên tục xua tay nói.

“Không có việc gì, các nàng đều là bằng hữu của ta, đều thích Gia An.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Lão La thấy thế đành phải làm cho con trai nhận lấy, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt tràn ngập sùng bái ánh mắt, nghĩ rằng, Kiệt ca chính là ngưu a! Làm bảo an khi còn có hai mỹ nữ đến đơn vị chờ hắn tan tầm, đến quán bar uống rượu, trong quán bar mỹ nữ chủ động cho hắn miễn đan, hiện tại càng khoa trương, đều phao thượng dương nữu, hơn nữa vừa phao chính là hai cái, chậc chậc, này nếu trở về cùng Đào Khai Sơn bọn họ vừa nói, khẳng định muốn hâm mộ chết bọn họ.

Cấp La Gia An mua đồng hồ sau, Hạ Vân Kiệt lại cùng

lão La hàn huyên vài câu, nói tốt hôm khác hồi Giang Châu thị tìm thời gian mọi người tụ nhất tụ sau, liền đều tự tách ra.

“Kiệt ca, vừa rồi người nọ là ai vậy?” Ngồi trên Benz xe, Blythe đám người có chút tò mò hỏi.

“Ta trước kia ở công ty Uy Đại làm bảo an khi đồng sự.” Hạ Vân Kiệt thuận miệng trả lời.

Blythe cùng Linda nghe vậy đều thè lưỡi, lộ ra kinh ngạc biểu tình, bất quá trong lòng lại càng phát ra tôn kính Hạ Vân Kiệt.

Một vị có được lớn như vậy bản lĩnh, lại có thể lấy như thế chân thành ngang hàng thái độ đối đãi một vị bảo an, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, ai có thể tin tưởng?

Thi tuyết cà phê quán sinh ý phi thường hỏa bạo, chẳng sợ hôm nay không phải cuối tuần, cũng là cơ hồ không còn chỗ ngồi.

Cà phê quán tối rõ ràng vị trí dán Dương Tiếu Mai ba người ở trong này uống cà phê, còn có các nàng cùng Trần Ngữ Thi cùng Phùng Kì Tuyết chụp ảnh chung.

Nhìn thấy Hạ Vân Kiệt lại đây, Trần Ngữ Thi cùng Phùng Kì Tuyết đều phi thường kinh hỉ cùng kích động, thế cho nên đều xem nhẹ Dương Tiếu Mai ba người. Đương nhiên này cũng cùng Dương Tiếu Mai ba người hoàn toàn thay hình đổi dạng có quan hệ.

Trần Ngữ Thi cùng Phùng Kì Tuyết vẫn cũng chưa có thể nhận ra Dương Tiếu Mai ba người, chẳng sợ hai người cùng các nàng mặt đối mặt mà ngồi cũng chưa có thể nhận ra các nàng đến, thẳng đến Blythe các nàng cảm thấy thật sự buồn cười, không nín được vụng trộm nói cho các nàng chính mình thân phận khi, hai người

thế mới biết nguyên lai trước mắt này ba vị mỹ nữ nguyên lai chính là mấy ngày hôm trước vừa mới cùng các nàng uống qua cà phê Dương Tiếu Mai các nàng, đương nhiên khiếp sợ là tránh không được.

……

Khó được phóng nghỉ hè tự nhiên là phải về nhà bồi cha mẹ thân một đoạn thời gian, Hạ Vân Kiệt là ba ngày sau hồi Thượng Dương Huyện lão gia, lúc này đã muốn mau tháng bảy hạ tuần.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt giật dây bắc cầu, khi cách không đến nửa năm trở lại lão gia, Thượng Dương huyện cũng đã nghiễm nhiên đại biến dạng, nơi nơi là một bộ trăm phế đãi hưng phồn hoa cảnh tượng. Một tòa tòa nhà cao tầng đột ngột từ mặt đất mọc lên, một mảnh phiến xanh hoá trải rộng thị trấn, đi ngang qua thị trấn Thượng Dương huyện mẫu thân hà, nguyên bản đen có mùi, nay cũng đã bắt đầu trở nên trong suốt, điểm ấy làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy vui mừng.

Khác thành thị là theo kinh tế phát triển, hoàn cảnh chỉ có trở nên càng ngày càng không xong, nhưng Thượng Dương huyện lại hoàn toàn tương phản, thành thị kinh tế phát triển, không chỉ có mang đến phồn vinh, càng mang đến hoàn cảnh tốt đẹp biến hóa.

Đương nhiên Thượng Dương huyện loại này biến hóa là cái ngoại lệ, này khác thành thị là không có biện pháp phục chế. Bởi vì tới nơi này đầu tư ngoại xí, tất cả đều là công nghệ cao thấp ô nhiễm thậm chí không ô nhiễm xí nghiệp, bọn họ không chỉ có ở Thượng Dương huyện đầu nhập vào tuyệt bút tài chính làm xí nghiệp, càng ham thích cho Thượng Dương huyện công ích sự nghiệp, tỷ như cải thiện giáo dục, tỷ như cải thiện hoàn cảnh…… Mà chính phủ có tiền, cũng tự nhiên thêm lớn phương diện này đầu nhập độ mạnh yếu.

Mà hết thảy này xét đến cùng nguyên nhân, tất cả đều là vì một người, thì phải là Hạ Vân Kiệt.

Điểm ấy, Thượng Dương huyện người biết đến rất ít rất ít, bao gồm Hạ Vân Kiệt kia đám trung chuyên cùng lớp đồng học cũng không biết. Bất quá theo Thượng Dương huyện kinh tế phát triển, bọn họ ở Thượng Dương huyện đại lý "Nhậm gia khách sạn" Sinh ý cũng là càng ngày càng náo nhiệt, khiến cho bọn họ này đó tiểu cổ đông người người đều kiếm được bát mãn bồn mãn, cuộc sống quá giống như "Nhậm gia khách sạn" sinh ý giống nhau, càng ngày càng náo nhiệt.

Hạ Vân Kiệt nguyên bản tưởng thừa dịp nghỉ hè ở nhà nhiều bồi cha mẹ thân một đoạn thời gian, lại không nghĩ rằng nay cha mẹ thân áo cơm không lo, con trai lại như vậy có tiền đồ, vô khiên vô quải, cũng là mê thượng nói đi là đi lữ hành.

Hạ Vân Kiệt ở nhà mới ở năm ngày, hắn ba mẹ hãy thu thập hành lý chuẩn bị đem Hạ Vân Kiệt để qua trong nhà chính mình ra ngoài lữ hành, lúc này đây mục đích là tây lĩnh tỉnh. Gặp cha mẹ thân tâm tính tốt, làm con cái tự nhiên thay bọn họ cao hứng, chính là miệng thượng Hạ Vân Kiệt cũng là khó tránh khỏi muốn lải nhải vài câu, lấy biểu đối bọn họ đem hắn một mình bỏ xuống kháng nghị.

Bất quá hắn lão mẹ Tưởng Tiếu Quyên lại chính là trở về một câu:"Thật muốn có hiếu tâm, cho ta mang nhi tức phụ trở về, cho ngươi mẹ ta sớm một ngày ẩm tôn tử, ta và ngươi ba sẽ không nghĩ ra bơi."

"Vậy các ngươi còn là đi ra ngoài ngoạn đi!" Hạ Vân Kiệt đành phải buông tha cho kháng nghị.

Hắn năm nay tính toán đâu ra đấy cũng mới hai mươi

hai tuổi, thật đúng là không lo lắng quá sớm như vậy làm lão ba, về phần tức phụ hắn nhưng thật ra có vài cái, nhưng là có thể mang về nhà sao?

……

Hải Châu thị, cách sân bay không xa đơn độc thân nhà trọ thuê nhà ở, trong TV đang ở truyền phát tin Trầm Lệ Đề thích nhất xem hàn kịch, bất quá nàng lại ngồi xếp bằng đối mặt TV màn hình ngồi ở trên sô pha ngẩn người.

Trầm Lệ Đề như trước là như vậy thanh xuân động lòng người, thật dài tóc dùng dây thun tùy ý trát đứng lên, nhưng cũng có khác một phen nhẹ nhàng khoan khoái quyến rũ. Chính là vốn là hoạt nộn trơn bóng mặt đẹp, nay lại dài quá hai khỏa thanh xuân xinh đẹp góc đậu.

Đặng Lệ Quân [rượu ngon thêm cà phê] di động tiếng chuông ở Trầm Lệ Đề ngẩn người là lúc vang lên, Trầm Lệ Đề nghe được di động tiếng chuông, đại mi lập tức liền nhíu lại, hai mắt nhìn chằm chằm các ở trên bàn trà di động, nửa ngày cũng không đi tiếp, hồi lâu mới khẽ cắn môi, đứng dậy đem di động cầm lại đây, vừa thấy mặt trên biểu hiện là khuê mật Đỗ Hải Quỳnh dãy số, trói chặt đại mi lập tức liền giãn ra mở ra, vội vàng tiếp khởi điện thoại.

Chương 988 : Đóng cửa thả đại sư

“Làm gì đâu? Cả buổi không tiếp điện thoại.” Trầm Lệ Đề vừa tiếp khởi điện thoại, ống nghe lập tức liền truyền đến Đỗ Hải Quỳnh bất mãn thanh âm.

“Không có nghe đến không được sao? Sự tình gì?” Trầm Lệ Đề bởi vì tâm tình không tốt, cũng lười giải thích, trực tiếp hỏi.

“Để làm chi cơn tức lớn như vậy? Lại bị vị nào nhà giàu mới nổi cấp quấy rầy ?” Nhiều năm thân mật bạn tốt, Đỗ Hải Quỳnh lập tức nghe ra đến Trầm Lệ Đề tâm tình không tốt.

“Còn tốt a, cũng không phải ngày đầu tiên đi ra hỗn.” Chuyển biến tốt hữu quan tâm chính mình, Trầm Lệ Đề trong lòng không khỏi một trận ấm áp.

“Thiết, khiến cho cùng người từng trải dường như. Đúng rồi, tháng sau có thể an bài ra thời gian không?” Đỗ Hải Quỳnh chuyển biến tốt hữu tâm tình tựa hồ chuyển tốt, cũng sẽ không tái tiếp tục truy vấn đi xuống, chuyện vừa chuyển hỏi.

“Muốn an bài cái ba năm ngày hẳn là không thành vấn đề, sự tình gì?” Trầm Lệ Đề tò mò hỏi.

“Tưởng mời ngươi tới Hong Kong du ngoạn a.” Đỗ Hải Quỳnh cười nói.

“Thiết, ta còn tưởng sự tình gì đâu. Hong Kong cũng không phải không đi qua, người ta tấp nập, còn không bằng nằm ở của ta độc thân nhà trọ xem hàn kịch đâu.” Trầm Lệ Đề nghe vậy đầu tiên là hai mắt sáng ngời, bất quá rất nhanh lại bĩu môi nói.

“Uy, ta nói Trầm mỹ nữ không phải đâu, ta thế này mới rời đi ngươi bao lâu thời gian a, ngươi liền di tình biệt luyến, một chút cũng không tưởng bổn cô nương ? Mệt ta **** hàng đêm tưởng niệm ngươi, nhất có rảnh liền gọi điện thoại mời ngươi tới Hong Kong du ngoạn.” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy lập tức phi thường khoa trương kêu lên.

“Thiết, thiếu đến. Ngươi muốn thực tưởng niệm bổn cô nương, ngươi tới Hải Châu thị bái.” Trầm Lệ Đề một chút bất vi sở động phản bác nói.

“Ta nhưng thật ra tưởng a, bất quá này không lo lắng đến đại sư còn không có đã tới Hong Kong thôi, cho nên muốn mời ngươi cùng đại sư cùng nhau đến Hong Kong.” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Đại sư? Ngươi xem xem, ngươi xem xem, rõ ràng là ngươi di tình biệt luyến, còn oan uổng người ta! Ta nói đâu, đại sư gần nhất như thế nào cũng chưa gọi điện thoại cho ta, nguyên lai là với ngươi lửa nóng, không thời gian nhàn hạ để ý ta nha! Thành thật công đạo, cùng đại sư phát triển đến thế nào một bước ?” Trầm Lệ Đề nghe vậy đầu tiên là thân thể mềm mại run lên, tiếp theo miệng lập tức giống súng máy giống nhau bắt đầu bắn phá.

Đại sư, là Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh đối Hạ Vân Kiệt gọi thật mật, ban đầu các nàng là xưng Hạ Vân Kiệt thần côn đồng chí.

“Kính nhờ, ta vừa nói đến đại sư ngươi như vậy kích động làm gì? Ghen tị?” Đỗ Hải Quỳnh lập tức phản bác nói, chính là phản bác khi mặt đẹp lại hơi hơi có chút đỏ lên, cũng may Trầm Lệ Đề cách điện thoại nhìn không tới, nếu không coi nàng đối khuê mật hiểu biết, khẳng định biết Đỗ Hải Quỳnh thực cùng Hạ Vân Kiệt có “Gian tình”.

“Ăn ngươi cái đại đầu quỷ nha! Ta sẽ ăn tên kia dấm chua? Thần côn một cái, thiết, ngươi không khỏi cũng quá xem thường bổn tiểu thư !” Trầm Lệ Đề lập tức bày ra một bộ khinh thường tư thế nói.

“Hảo hảo, là ta xem thường ngươi. Ngươi đến tột cùng tới hay không, không đến ta đã có thể cùng đại sư quá hai người thế giới đi, đến lúc đó đại sư theo bổn cô nương, ngươi nhưng đừng khóc nhè!” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Hắn yêu theo liền theo bái, ai hiếm lạ. Bất quá ta gần nhất không có tiền đi Hong Kong.” Trầm Lệ Đề ra vẻ không sao cả nói, bất quá theo nàng mặt sau một câu cũng không khó nghe đi ra, kỳ thật nàng còn là muốn đi, chính là bởi vì không có tiền.

“Ngươi xem ngươi xem, còn nói không hiếm lạ? Vừa rồi còn như vậy kiên quyết, hiện tại như thế nào mà bắt đầu tìm nhân tố bên ngoài đâu? Bất quá, ta nói Lệ Đề, ngươi gần nhất như thế nào lại không có tiền, sẽ không lại bắt ngươi về điểm này tiền đi bổ khuyết ba ngươi lỗ lã đi?” Đỗ Hải Quỳnh nói.

Lúc trước Trầm Lệ Đề ngay từ đầu là không muốn cùng Hạ Vân Kiệt cùng ở dưới mái hiên, chính là bởi vì đem chính mình tiền lương bổ khuyết nàng lão ba sinh ý lỗ lã, thế này mới bất đắc dĩ tiếp tục cùng Hạ Vân Kiệt hợp thuê, chính là sau lại hai người quan hệ phát triển đến như vậy hữu hảo trình độ, cũng là bất ngờ.

Về Trầm Lệ Đề trong nhà tình huống, Đỗ Hải Quỳnh là biết một ít.

“Bằng không có thể làm sao bây giờ? Tổng không thể nhìn ta ba bị người ép trả nợ đi.” Trầm Lệ Đề nói.

“Điều này cũng đúng, bất quá này cũng không phải biện pháp nha, ngươi tổng không thể luôn lấy chính mình tiền lương đi bổ khuyết, huống hồ cũng không đủ điền a!” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy hơi nhíu đại mi nói.

“Ta biết này không phải cái biện pháp, cho nên ta ba gần nhất suy nghĩ cái biện pháp.” Trầm Lệ Đề buồn bực nói.

“Biện pháp gì?” Đỗ Hải Quỳnh lập tức hỏi.

“Hắn hiện tại đang ở cho ta an bài các loại xem mặt, tất cả đều là có tiền người ta.” Trầm Lệ Đề trả lời.

“Không phải đâu, ngươi ba đây là chuẩn bị bán nữ nhi trả nợ a!” Đỗ Hải Quỳnh kêu lên.

“Phi phi, nói gì sai đâu! Chẳng lẽ ngươi ba nguyện ý đem nữ nhi gả cho một kẻ nghèo hèn sao? Đương nhiên là tìm cái kẻ có tiền gia a.” Trầm Lệ Đề tuy rằng bất mãn người trong nhà an bài, khả Đỗ Hải Quỳnh thật muốn nói như vậy, nàng lại lập tức phản bác.

“Điều này cũng đúng. Bất quá lại nói tiếp xem mặt còn là rất hay, nói nhanh lên một chút xem, có hay không đối lại mắt ?” Đỗ Hải Quỳnh theo ngay từ đầu bất bình, lập tức lại chuyển vì bát quái.

“Lăn một bên đi, bổn tiểu thư hiện tại đều phiền đã chết, ngươi thế nhưng còn vui sướng khi người gặp họa.” Trầm Lệ Đề tức giận nói.

“Phiền có cái gì hảo phiền, cùng lắm thì đóng cửa, thả đại sư!” Đỗ Hải Quỳnh không tâm không phế nói.

“Thả đại sư? Xì! Ngươi cho là đại sư là ngươi nha, gặp ai cắn ai!” Trầm Lệ Đề nhịn không được nở nụ cười.

“Phi phi, hảo tâm không hảo báo, ngươi mới gặp ai cắn

ai đâu!” Đỗ Hải Quỳnh lập tức phản bác nói.

“Tốt lắm, tốt lắm, ngươi cũng đừng cho ta ra sưu chủ ý. Đại sư là khẳng định không được, phỏng chừng hắn còn không có há mồm cắn người liền trực tiếp bị người cấp ko rớt, đổi thành ngươi vị kia Hạ đại thiếu có lẽ không sai biệt lắm.” Trầm Lệ Đề nói.

“Miễn bàn vị kia Hạ đại thiếu, ngay cả cái quỷ ảnh đều không thấy được, gọi điện thoại phát tin nhắn cũng không hồi, ta còn tưởng giới thiệu đại sư cho hắn nhận thức đâu, xem bọn hắn hai có phải hay không thất lạc nhiều năm huynh đệ.” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy đầy bụng oán khí nói.

“Cái gì thất lạc nhiều năm huynh đệ? Loại này nói nhưng đừng nói lung tung.” Trầm Lệ Đề nói.

“Hảo, hảo, ta bất loạn nói. Bất quá nói thật, ngươi muốn thực khiêng không được, thỉnh đại sư xuất mã thật sự có thể. Hắn kỳ thật còn là cử cường, lại là đại học lão sư, lại hiểu được giả thần giả quỷ.” Đỗ Hải Quỳnh cũng biết chính mình vừa rồi kia vui đùa khai có chút quá, nghe vậy cũng sẽ không tái tiếp tục khai đi xuống, mà là còn thật sự nói.

“Kia cũng là là, người này giả thần giả quỷ bản sự quả thật cử cường, lần trước Đổng Tư Tư Nhị thúc còn kém điểm bị hắn lừa dối đi rồi hai mươi vạn, đáng tiếc người này một cây cân, thế nhưng không muốn. Không đúng, đợi đã, ngươi vừa rồi nói cái gì, đại học lão sư? Hắn khi nào thì thành đại học lão sư ? Chẳng lẽ ngươi cũng bị hắn lừa dối choáng váng, thế nhưng chân tướng tin hắn đi đại học làm lão sư?” Gặp Đỗ Hải Quỳnh nhắc tới Hạ Vân Kiệt, không biết vì cái gì Trầm Lệ Đề khóe miệng bất tri bất giác liền dật ra mỉm cười, trong đầu nhớ lại ngày xưa cùng hắn cùng nhau nhiều điểm giọt giọt, chính là nói xong nói xong, Trầm Lệ Đề đột nhiên ý thức

được không đúng, thanh âm rồi đột nhiên cao lên.

“Ngươi xem bổn cô nương như là cái loại này người không đầu óc, dễ dàng bị lừa dối choáng váng sao?” Đỗ Hải Quỳnh tức giận nói.

“Giống!” Trầm Lệ Đề không chút do dự trả lời, bất quá theo sát sau, không đợi Đỗ Hải Quỳnh tới kịp phản bác, nàng lại lập tức hỏi:“Chẳng lẽ hắn lần trước nói chính mình đi đại học dạy học, là thật ? Không phải ở xuy ngưu gạt chúng ta?”

“Là thật, nhưng lại là một vị đại học trung y lão sư.” Đỗ Hải Quỳnh tự động loại bỏ điệu Trầm Lệ Đề phía trước câu nói kia, nghiêm trang trả lời.

Trầm Lệ Đề cùng Hạ Vân Kiệt từng là hợp thuê đồng bọn, hai người ở chung thời gian dài nhất, tối rõ ràng hắn chức nghiệp trải qua. Đầu tiên là ở trong quán bar làm công, sau đó thất nghiệp, tìm phân nhân viên bán bia công tác, sau đó lại thất nghiệp, tìm phân bảo an công tác, đến sau lại lại chuyển tới nhân lực tài nguyên bộ công tác. Trầm Lệ Đề còn tưởng rằng lúc này Hạ Vân Kiệt rốt cục khổ tẫn cam lai, nghênh đón nhân sinh trở nên nổi bật cơ hội, không nghĩ tới, theo sát sau hắn lại thất nghiệp. Cho nên Hạ Vân Kiệt sau lại vừa nói chính mình phải đi đại học làm lão sư, nàng áp căn cũng không tin, chỉ tưởng hắn sĩ diện. Mà nàng cũng vì chiếu cố hắn mặt mũi, không có thu không để, liền quyền khi hắn thật sự đi đại học làm lão sư.

Có thể nói, Hạ Vân Kiệt nói chính mình là đại học lão sư, có lẽ có người hội tin tưởng, nàng Trầm Lệ Đề cũng là tuyệt đối không tin. Bất quá Đỗ Hải Quỳnh đột nhiên nhắc tới “Trung y” Hai chữ, Trầm Lệ Đề lại đột nhiên bắt đầu có điểm tin.

Nàng còn nhớ rõ, có một ngày bởi vì nàng cuộc sống

không quy luật còn có thức đêm, ngày hôm sau hai xinh đẹp ánh mắt biến thành gấu mèo mắt. Nàng kêu khổ thấu trời khi, Hạ Vân Kiệt đạo lý rõ ràng cấp nàng giải thích gấu mèo mắt hình thành y học nguyên nhân, sau đó lại cấp nàng mát xa một phen, sau đó của nàng gấu mèo mắt liền thật sự tiêu thất. Này đó Đỗ Hải Quỳnh là không biết, cho nên hắn đột nhiên nghiêm trang nhắc tới Hạ Vân Kiệt là trung y lão sư, Trầm Lệ Đề trong lòng thế nhưng không hiểu tin một phần.

“Ngươi như thế nào biết?” Tuy rằng Trầm Lệ Đề trong lòng tin một phần, nhưng càng nhiều còn là không tin, cho nên nao nao sau, lại lập tức hỏi.

“Bởi vì, bởi vì……” Trầm Lệ Đề như vậy vừa hỏi, luôn luôn sáng sủa Đỗ Hải Quỳnh đột nhiên trở nên ấp úng nhăn nhó đứng lên, thậm chí bởi vì chột dạ mặt đều trở nên đỏ bừng.

“Bởi vì sao nha? Sẽ không là các ngươi hai thật sự có gian tình đi?” Trầm Lệ Đề gặp Đỗ Hải Quỳnh đột nhiên trở nên nhăn nhó đứng lên, lập tức lòng nghi ngờ nổi lên, thậm chí không hiểu tâm lý có như vậy một tia chua hương vị.

“Phi, phi, cái gì gian tình a! Chính là bởi vì đoạn thời gian trước, người nhà của ta cũng buộc ta cùng một nam nhân kết hôn, sau đó ta lâm thời kéo đại sư cho đủ số, sau đó mới biết được, hắn thật là một vị đại học lão sư.” Gặp Trầm Lệ Đề ép hỏi, hơn nữa nàng cùng Trầm Lệ Đề vốn là là thân như tỷ muội quan hệ, gặp không thể trốn tránh vấn đề này, rõ ràng cũng liền thông suốt đi ra ngoài, đem lần trước làm cho Hạ Vân Kiệt giả trang nàng bạn trai sự tình run lên đi ra.

“Không phải đâu, đại sư thật là một vị đại học lão sư, sau đó giả trang ngươi bạn trai hướng quan thành công ?” Trầm Lệ Đề bị này đáp án cấp chấn thất điên bát đảo,

tròng mắt đều trợn tròn.

“Vô nghĩa, bằng không ngươi nghĩ rằng ta bây giờ còn có tâm tình gọi ngươi đến Hong Kong du ngoạn sao?” Đỗ Hải Quỳnh trả lời.

“Trời ạ! Tên kia thế nhưng thật sự chạy đại học đi làm lão sư ! Mau, mau nói cho ta nghe một chút đi hắn như thế nào giả trang ngươi bạn trai, lại như thế nào lừa bịp quá quan ?” Trầm Lệ Đề trong mắt dấy lên hừng hực bát quái chi hỏa, về phần phiền não sự đã sớm phao đến sau đầu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 989 : Ngươi cho là ngươi là siêu cấp cao phú suất nha!

Đối mặt khuê mật truy vấn, Đỗ Hải Quỳnh đành phải thành thành thật thật đem Hạ Vân Kiệt giả trang nàng bạn trai sự tình từ đầu tới đuôi nói một lần. Đương nhiên là có quan nàng cùng hắn Hạ Vân Kiệt cùng ở một cái phòng sự tình, nàng lược qua. Bất quá có liên quan Hạ Vân Kiệt mời đến trung y học viện Phùng lão viện trưởng giúp nàng bà nội xem bệnh, còn có Hạ Vân Kiệt giả thần giả quỷ lừa dối nàng mụ mụ tiếp tục chinh chiến thị trường chứng khoán sự tình nhưng thật ra đều nói

“Ngươi nói, đại sư y thuật rất cao minh? Còn có hắn giúp ngươi mụ mụ tính thị trường chứng khoán tài vận, sau đó mẹ ngươi gần nhất ở thị trường chứng khoán thật sự nhất phát không thể vãn hồi?” Nghe Đỗ Hải Quỳnh giảng thuật, Trầm Lệ Đề cảm giác tựa như đang nghe tiểu thuyết chuyện xưa giống nhau. Kia người làm công từng cùng nàng hợp thuê, kia nam nhân ngày đầu tiên cùng nàng hợp thuê liền xem đi rồi nàng thân thể, không chỉ có thật là một vị đại học trung y lão sư, hơn nữa y thuật còn rất cao minh. Còn có kia bị các nàng luôn mồm diễn xưng là thần côn, đại sư tên, lúc này thế nhưng lại thành công lừa dối Đỗ Hải Quỳnh mẫu thân, xưng là nàng cảm nhận trung đại sư, tựa như năm đó kia xe taxi tài xế giống nhau, tựa như đồng sự Đổng Tư Tư Nhị thúc giống nhau, đúng rồi, ra vẻ hắn còn lừa dối quá Nhậm gia khách sạn lão bản.

“Đúng vậy, ta bà nội còn có ta mụ mụ hiện tại theo ta một lần điện thoại liền hỏi đại sư, hỏi ta lỗ tai đều dài hơn vết chai. Bất quá phiền toái nhất là, các nàng hiện tại cả ngày truy vấn ta khi nào thì sẽ đem tên kia mang về nhà, hỏi khi nào thì kết hôn! Trời ạ, ngươi nói ta nên làm cái gì bây giờ mới tốt a!” Đỗ Hải Quỳnh nói xong nói xong kêu nổi lên khổ.

“Này có cái gì khó, đã nói thổi bái.” Trầm Lệ Đề không cho là đúng nói.

“Kính nhờ, ngươi nói nhẹ. Ngươi có biết hay không Hạ đại sư hiện tại ở người nhà của ta trong mắt địa vị, ta hiện tại nếu dám nói cùng hắn thổi, bọn họ không đem ta đuổi ra Đỗ gia không thể!” Đỗ Hải Quỳnh tức giận nói.

“Không như vậy khoa trương đi, kia tiểu tử có lớn như vậy mị lực?” Trầm Lệ Đề giật mình há to miệng.

“Vô nghĩa! Ngươi cũng không ngẫm lại ta bà nội là bệnh gì, lại nói tiếp hắn nhưng là nhà của ta đại ân nhân a! Còn có a, ta mẹ kia cổ phiếu, ngươi có biết hay không hiện tại buôn bán lời bao nhiêu a? Đều nhanh phiên gấp hai. Nàng nhưng là đem nhà chúng ta sở hữu vốn lưu động toàn quăng vào đi, có hơn hai mươi vạn đâu. Ngươi nói xem, như vậy một con rể điểm thạch thành kim, ta muốn là theo mẹ ta nói thổi, ngươi nói, theo ta mẹ kia tham tiền không đem ta cấp đuổi ra gia môn mới là lạ! Nói không chừng, còn muốn ta đi hướng đại sư nhận sai, sau đó cầu hắn hồi tâm chuyển ý đâu! Ô ô, ta đây là chính mình cấp chính mình đào một cái hố a!” Đỗ Hải Quỳnh nói xong nói xong khoa trương “Khóc” Lên.

“Khanh khách!” Gặp Đỗ Hải Quỳnh “Khóc” “Thê thảm”, Trầm Lệ Đề nhịn không được vui sướng khi người gặp họa lên tiếng nở nụ cười.

Cười cười, Trầm Lệ Đề đột nhiên cảm giác được làm sao tựa hồ có chút không thích hợp, sau đó đột nhiên âm thanh kêu lên:“Hảo ngươi cái Đỗ Hải Quỳnh, chính ngươi đào cái hố đem chính mình chôn còn chưa đủ, còn muốn đào cái hố đem ta cũng chôn !”

“Kính nhờ, đừng đem ta nghĩ như vậy âm hiểm được không. Nhà của ta kia tình huống đặc thù a, bà nội sinh

bệnh, mụ mụ lại thị trường chứng khoán mệt lớn, một lòng một dạ chui ở bên trong, lão theo ta ba cãi nhau. Hiện tại này hai vấn đề, hắn đều cấp giải quyết, ngươi nói bọn họ không đem hắn làm bảo đến xem mới là lạ đâu. Mà ngươi đâu, ngươi ba mẹ chỉ biết hận kia tiểu tử phá hủy bọn họ an bài hảo sự, ước gì các ngươi vỗ hai tán, sau đó một lần nữa tìm cái kim quy tế, sau lại làm sao thúc giục các ngươi kết hôn nha? Hơn nữa, chính ngươi ngẫm lại xem, thật muốn tìm người giả mạo, trừ bỏ đại sư ngươi có thể nhận, còn có những người khác sao?" Đỗ Hải Quỳnh tức giận nói.

"Kia cũng là là." Trầm Lệ Đề lấy tay đầu ngón tay đỉnh tú xảo cằm nghĩ nghĩ, đồng ý nói.

"Khanh khách, không đánh đã khai đi, còn nói đối đại sư không ý tưởng." Trầm Lệ Đề vừa dứt lời, điện thoại kia đầu Đỗ Hải Quỳnh phải ý nở nụ cười.

"Hảo ngươi cái Đỗ Hải Quỳnh, cũng dám tính kế ta!" Trầm Lệ Đề thế này mới phát hiện chính mình nói lậu miệng, mặt đẹp không khỏi hơi hơi đỏ lên, xấu hổ não nói.

"Tính kế ngươi? Ta tính kế ngươi cái gì nha?" Đỗ Hải Quỳnh ra vẻ khó hiểu nói.

Trầm Lệ Đề mặt càng đỏ hơn một ít, nàng phát hiện chính mình tựa hồ lại không đánh đã khai, không khỏi càng phát ra xấu hổ não nói:"Uy, Đỗ Hải Quỳnh, ngươi nếu tái nói lung tung, ta dập điện thoại."

"Được rồi, được rồi, ta không nói tổng được rồi đi. Bất quá nói thật, nhận thức nhiều như vậy nam nhân, thật muốn tìm cái giả mạo bạn trai, ta chỉ tuyển đại sư!" Đỗ Hải Quỳnh nói.

"Điểm này ta chung nhận thức. Bất quá ngươi không

phải còn có vị kia Hạ đại thiếu sao?” Trầm Lệ Đề nghĩ nghĩ, cuối cùng gật đầu nói.

“Hừ, miễn bàn vị kia Hạ đại thiếu ! Nhất tưởng khởi hắn, ta sẽ giận!” Đỗ Hải Quỳnh thở phì phì nói.

“Hải Quỳnh, ngươi là không phải thích vị kia Hạ đại thiếu ? Bất quá ta cảm thấy ngươi tốt nhất không cần vờ ngớ ngẩn, loại này nam nhân không phải chúng ta có thể thích.” Trầm Lệ Đề đột nhiên vẻ mặt còn thật sự hỏi.

Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy cũng không có lập tức phản bác, mà là lựa chọn trầm mặc.

Kỳ thật nếu Đỗ Hải Quỳnh thật muốn tìm nam nhân giả trang bạn trai, của nàng chọn người không phải một cái mà là hai cái, còn có một cái chính là Hạ đại thiếu. Nàng không có biện pháp quên mất ở anh hoàng giải trí lão tổng Trình Thủ Dương sáu mươi tuổi khánh sinh party, nàng bị Trình Thủ Dương nhìn trúng, Hạ đại thiếu đột nhiên xuất hiện hỗ trợ giải vây sự tình; Nàng cũng không có biện pháp quên nàng nhất khang nhiệt tình lại bị đồng sự lừa gạt, không chỉ có bị lừa tiền, còn bị vay nặng lãi đuổi giết, cuối cùng là Hạ đại thiếu đột nhiên xuất hiện cứu nàng, hơn nữa còn cùng cảm tình bị thương nàng ở bờ biển uống bia; Đương nhiên nàng cũng không có biện pháp quên Hạ đại thiếu chỉ điểm nàng đổ mã trúng giải thưởng lớn sự tình.

Chỉ tiếc này nam nhân là cái “Lãng tử”, là cái siêu cấp có tiền công tử ca, cho dù hai người thực va chạm ra hỏa hoa, cũng nhất định sẽ là cái bi kịch kết cục, cho nên Đỗ Hải Quỳnh ngẫu nhiên từng có ý niệm trong đầu, cũng lập tức liền bắt nó cấp kháp diệt.

“Ta biết! Ngươi yên tâm, thật muốn đem Hạ đại thiếu cùng Hạ đại sư đặt ở ta trước mặt, ta là thà rằng lựa chọn Hạ đại sư cũng sẽ không lựa chọn Hạ đại thiếu, ít

nhất đại sư càng thực tế, càng sự thật một ít, không phải sao?" Hồi lâu, Đỗ Hải Quỳnh rốt cục mở miệng trả lời.

Đáng thương Đỗ Hải Quỳnh lại không biết, mặc kệ là Hạ đại thiếu còn là Hạ đại sư, kỳ thật đều là cùng một người.

"Trời ạ, xem ra ngươi là thực đối đại sư có ý tưởng ?" Trầm Lệ Đề kêu lên.

"Để làm chi không được sao? Cho nên ngươi muốn thực sự ý tưởng, cần phải gia tăng hành động la, nếu không, hắc hắc, chờ hắn bị bổn tiểu thư dụ dỗ thất thân, ngươi nhưng đừng khóc nhè." Đỗ Hải Quỳnh nói.

"Khanh khách, ta xem là ngươi thất thân mới đúng đi!" Trầm Lệ Đề nghe vậy nhịn không được lại lên tiếng nở nụ cười, nở nụ cười hảo một trận, mới dừng lại tiếng cười, còn thật sự nói:"Bất quá nói còn thật sự Hải Quỳnh, ngươi cảm thấy nếu ta tìm đại sư hỗ trợ khách mời bạn trai, hắn thật sự có thể đảm nhiệm sao?"

"Ta cảm thấy ngươi càng hẳn là lo lắng là, đại sư có hay không chịu đáp ứng khách mời diễn xuất, mà không phải hắn có thể hay không đảm nhiệm." Đỗ Hải Quỳnh trả lời.

"Hắn dám! Hắn nếu dám cự tuyệt, bổn tiểu thư liền cùng hắn nhất đao lưỡng đoạn!" Trầm Lệ Đề thực "Hung hãn" nói.

Cũng may phía sau Hạ Vân Kiệt không ở tràng, nếu không hắn khẳng định hội đại phát cảm khái, quả nhiên là "Vật lấy loại tụ người lấy đàn phân" A, hai cái bạn tốt uy hiếp trong lời nói đều là giống hệt nhau.

"Khanh khách, kia xem ra đại sư là không đồng ý cũng phải đồng ý." Đỗ Hải Quỳnh vui sướng khi người gặp họa cười nói, chút không có đem Hạ Vân Kiệt bán đứng

điệu “Áy náy”.

“Đó là đương nhiên!” Trầm Lệ Đề đắc ý nói.

“Tốt lắm, tốt lắm, ngươi lợi hại, ngươi còn là nhanh lên an bài chuyện này đi. Chờ đem ngươi ba hồ lộng đi qua sau, cùng đại sư cùng nhau đến Hong Kong, phí dụng ta ra.” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Kia hay là thôi đi, tuy rằng ngươi bên kia tiền lương khả năng so với ta cao một ít, bất quá Hong Kong tiêu phí cũng cao.” Trầm Lệ Đề cự tuyệt nói.

“Hắc hắc, đã quên nói cho ngươi một việc, ta ở thị trường chứng khoán cũng kiếm một bút tiền, cho nên ngươi không cần lo lắng tiền vấn đề.” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Ngươi không phải nói nghe đại sư lừa dối mua chút, sau đó phát hiện không đúng lại bán, mệt không ít sao?” Trầm Lệ Đề khó hiểu nói.

“Nhưng ta sau lại lại cảm thấy nghe đại sư đúng vậy, lại lần nữa mua đã trở lại.” Đỗ Hải Quỳnh đắc ý nói.

“Ngươi……” Trầm Lệ Đề một trận không nói gì.

……

Lái xe BMW, Hạ Vân Kiệt đem cha mẹ đưa đến Hải Châu thị sân bay, lại đem bọn họ đưa đến an kiểm cửa vào, thế này mới rời đi sân bay, mở ra kia lượng màu trắng bảo mã 520, chuẩn bị phản hồi Giang Châu thị.

Xe còn không có tới kịp lên giang hải đường cao tốc, di động tiếng chuông vang lên.

Hạ Vân Kiệt lấy ra nữa vừa nhìn thấy là Trầm Lệ Đề, trái tim không khỏi thật mạnh nhảy một chút.

Hắn không có biện pháp quên làm có một ngày hắn đẩy ra thuê nhà ở khi, nhìn đến vừa mới ra dục lỏa thân mỹ nữ, kia thật dài ****, tuyết trắng thân thể, ướt sũng tóc……

Hắn cũng không có biện pháp quên cùng nàng cùng một chỗ khi, củi gạo du diêm nhiều điểm giọt giọt……

Hết thảy đều phảng phất ngay tại ngày hôm qua, làm cho hắn thỉnh thoảng lại rõ ràng hồi tưởng khởi, nhưng trong lòng ở chỗ sâu trong hắn luôn có ý thức ở lảng tránh này đoạn trí nhớ.

Bởi vì hắn không biết nếu làm Trầm Lệ Đề biết hắn bên ngoài có vài nữ nhân sau, nàng hội thấy thế nào đợi hắn? Là mắng hắn cầm thú? Sắc lang? Còn là từ nay về sau liền cùng hắn trở thành người lạ?

Có lẽ, hết thảy đều làm cho thời gian đến hòa tan hội có vẻ tốt.

Cho nên, từ hai người một cái ở Hải Châu thị, một cái ở Giang Châu thị sau, tuy rằng hai người còn có liên hệ, ngẫu nhiên cũng sẽ gặp nhau, nhưng gọi điện thoại số lần cũng là càng ngày càng ít, đến cuối cùng, tựa hồ đều đã muốn đã quên từng có quá như vậy một vị thân mật khác phái bằng hữu.

Bất quá làm điện thoại vang lên, làm kia quen thuộc mặt đẹp theo màn huỳnh quang tên mà chợt rõ ràng hiện lên ở trong đầu khi, Hạ Vân Kiệt thế này mới phát hiện, nguyên lai kia phân trí nhớ lại theo thời gian không chỉ có không có biến mất, ngược lại càng phát ra khắc cốt rõ ràng.

“Lệ Đề ngươi hảo, thật lâu không gặp, hôm nay như thế nào đột nhiên nhớ tới đánh cho ta điện thoại ?” Hạ Vân

Kiệt đè nén xuống cảm xúc dao động, tiếp nổi lên điện thoại, sau đó tận lực dùng bình tĩnh tùy ý khẩu khí chào hỏi.

“Ngươi còn hảo ý tứ nói. Có phải hay không ta không gọi điện thoại cho ngươi, ngươi sẽ không biết gọi điện thoại cho ta a?” Trầm Lệ Đề tức giận hỏi, trong giọng nói mang theo một tia u oán.

“Ngươi không phải thường xuyên ở trên trời bay tới bay lui, đánh ngươi di động luôn tắt máy sao? Cho nên ta nghĩ cũng là ngươi gọi lại đây có vẻ thích hợp!” Hạ Vân Kiệt chột dạ giải thích nói.

“Thiết, ta là cô gái! Là mỹ nữ da! Nào có chờ mỹ nữ chủ động gọi điện thoại đưa cho ngươi, ngươi cho là ngươi là siêu cấp cao phú suất nha!” Trầm Lệ Đề nghiến răng nghiến lợi nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 990 : Cùng lắm thì liền kết hôn bái

“Không phải đâu, chẳng lẽ ta là siêu cấp cao phú suất ngươi sẽ chủ động gọi điện thoại sao? Ta nhớ rõ trước kia ngươi không như vậy lợi thế nha!” Nghe quen thuộc thanh âm, quen thuộc giọng, Hạ Vân Kiệt nỗi lòng rất nhanh liền bay đến hai người hợp thuê khi nhiều điểm giọt giọt, khóe miệng kìm lòng không được dật ra một tia thản nhiên mỉm cười, hỏi ngược lại.

“Hừ, lợi thế không được sao? Lợi thế có sai sao? Chẳng lẽ ta động bất động gọi điện thoại cấp một kẻ nghèo hèn chính là cao thượng chính là bình thường sao? Ta đầu óc có bệnh a!” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng còn hỏi lại nàng, không khỏi càng phát ra nghiến răng nghiến lợi đứng lên.

“Ha ha, ra vẻ ta chính là cái kẻ nghèo hèn nga!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhịn không được ha ha nở nụ cười.

“Hảo ngươi cái thối đại sư, cũng dám quải loan mắng ta đầu óc có bệnh! Ta, ta với ngươi không để yên!” Trầm Lệ Đề nghe vậy nao nao, lập tức đột nhiên âm thanh kêu lên.

“Tốt lắm, tốt lắm, là ta sai lầm rồi. Ta về sau thường xuyên chủ động cho ngươi gọi điện thoại, gọi tới ngươi vừa nghe đến điện thoại tiếng chuông liền thần kinh quá nhạy cảm mới thôi!” Hạ Vân Kiệt cũng là không dám thực đem Trầm Lệ Đề cấp nhạ thẹn quá thành giận, thấy thế vội vàng đình chỉ nhận sai.

“Đây chính là ngươi nói !” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt nhận sai, thế này mới chuyển sân vì hỉ, trên mặt lộ ra một chút đắc ý sắc.

Không biết vì cái gì, ở hàng không công ty đi làm, nhiều như vậy nam nhân lấy lòng nàng, nàng lại chỉ biết cảm thấy phiền chán, nhưng Hạ Vân Kiệt chỉ cần lơ đãng lui một bước, nàng sẽ thản nhiên dâng lên một tia đắc ý cùng ngọt ngào.

“Là ta nói. Bất quá Lệ Đề, có một việc ta phải trước tiên nói rõ ràng.” Hạ Vân Kiệt trong lòng nổi lên một chút không hiểu ấm áp cùng ngọt ngào, đồng thời cũng có như vậy một chút hoảng hốt chột dạ.

Hắn hiện tại sớm đã không phải cảm tình non, một nữ hài tử buộc ngươi chủ động gọi điện thoại cấp nàng, này ý nghĩa cái gì, có lẽ Trầm Lệ Đề này chưa từng nói qua luyến ái nữ hài tử còn không hiểu được, nhưng Hạ Vân Kiệt cũng đã xem hiểu được rất nhiều.

“Sự tình gì?” Trầm Lệ Đề nao nao, bật thốt lên hỏi.

“Ta không phải siêu cấp cao phú suất!” Hạ Vân Kiệt nghiêm trang trả lời.

“Hảo ngươi cái thối đại sư, thế nhưng còn dám quải loan mắng ta!” Trầm Lệ Đề nghe vậy nao nao, lập tức liền hiểu được, này không phải là biến đổi biện pháp cười chính mình đầu óc có vấn đề sao? Nhịn không được lại nghiến răng nghiến lợi mắng. Bất quá nghiến răng nghiến lợi khi, mặt đẹp lại lặng yên leo lên một chút rặng mây đỏ.

Đúng vậy, rõ ràng biết hắn không phải cao phú suất, vì cái gì còn như vậy để ý hắn điện thoại đâu? Chẳng lẽ thật sự giống Đỗ Hải Quỳnh nói, chính mình bất tri bất giác thích thượng hắn?

“Tốt lắm, tốt lắm, không với ngươi nói đùa. Nói đi, hôm nay ngươi vị này đại mỹ nữ gọi điện thoại cho ta đến tột cùng có chuyện gì?” Hạ Vân Kiệt nhận thấy được Trầm

Lệ Đề lại bắt đầu nghiến răng nghiến lợi, không dám tái tiếp tục trêu chọc đi xuống, vội vàng chuyển đề tài hỏi.

“Hừ, không có việc gì tình sẽ không có thể gọi điện thoại cho ngươi sao? Ta mới không giống ngươi như vậy vô tình vô nghĩa đâu!” Trầm Lệ Đề hiển nhiên cơn giận còn sót lại chưa tiêu, nghe vậy thở phì phì nói.

“Đó là, đó là. Bất quá ta ở lái xe da, bị cảnh sát nhìn đến là muốn khấu điểm phạt tiền. Nếu không này khác sự tình, hôm khác chúng ta tái phao điện thoại cháo được không?” Trầm Lệ Đề kia thở phì phì lời nói thật sự rất “Ái muội”, nghe được Hạ Vân Kiệt một lòng hoảng hề hề, vội vàng nói.

“Thiết, ngươi lái xe? Xe lái ngươi đi?” Trầm Lệ Đề nghe vậy lập tức khinh thường nói.

“Để làm chi? Xem thường người là đi! Không có nghe nói qua sĩ biệt ba ngày làm nhìn với cặp mắt khác xưa sao? Ta tuy rằng không phải cao phú suất, nhưng lái cái xe, quá quá tiểu tư cuộc sống còn là có thể.” Hạ Vân Kiệt vốn định sớm điểm quải điệu điện thoại, nhưng thấy Trầm Lệ Đề nói như vậy, lại nhịn không được cùng nàng tranh cãi nói.

“Khanh khách, liền ngươi cái kia trang thần giở trò bộ dáng, còn sĩ biệt ba ngày làm thay đổi cách nhìn tướng đãi đâu! Tốt lắm, không nghe ngươi bậy bạ, này hai ngày có thể hay không? Có sự tình cần ngươi hỗ trợ.” Gặp Hạ Vân Kiệt ngưu hò hét bộ dáng, Trầm Lệ Đề liền nhịn không được muốn cười, nhịn không được muốn đánh nhau đánh hắn, bất quá cuối cùng còn là nhớ tới chính mình chung thân đại sự, chuyển tới chính sự đi lên.

“Thiết, ta còn nghĩ đến ngươi là thật không có việc gì muốn tìm ta phao điện thoại cháo đâu, nguyên lai là có

chuyện muốn tìm ta hỗ trợ nha!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng hơi hơi có chút mất mát.

“Khanh khách, không có việc gì tìm ngươi phao điện thoại cháo, mĩ cho ngươi!” Nghe Hạ Vân Kiệt pha chịu đả kích thanh âm, Trầm Lệ Đề không khỏi vui vẻ nở nụ cười.

“Ha ha, nói đi, sự tình gì cần ta hỗ trợ ? Sẽ không là chuẩn bị mời ta giả trang ngươi bạn trai đi?” Gặp Trầm Lệ Đề cười đến như vậy vui vẻ, trong tiếng cười mang theo một tia đăm đăm nội tâm dào dạt đắc ý, Hạ Vân Kiệt kia mất mát tâm tình rất nhanh liền tiêu thất, cười hỏi.

“Không phải đâu! Ta nói đại sư, ngươi sẽ không thực hiểu được bói toán xem bói đi? Ta đều còn chưa nói đâu, ngươi như thế nào sẽ biết?” Trầm Lệ Đề nghe vậy kinh ngạc kêu lên.

“Không phải đâu? Ngươi gọi điện thoại lại đây, thật sự là chuẩn bị mời ta giả trang ngươi bạn trai?” Hạ Vân Kiệt vừa nghe trợn tròn mắt, hắn cũng sẽ theo miệng vừa nói, không nghĩ tới thế nhưng bị hắn nói trúng rồi.

Đây là cái gì thế đạo a, như thế nào theo chính mình tốt nghiệp sau tựu thành giả trang bạn trai hộ chuyên nghiệp, chẳng lẽ chính mình trương tiểu bạch kiểm liền thích hợp sắm vai bạn trai sao? Vừa trước đó không lâu khách mời Đỗ Hải Quỳnh bạn trai, hiện tại lại đến phiên Trầm Lệ Đề.

“Vô nghĩa, không phải mời ngươi giả trang ta bạn trai, chẳng lẽ là mời ngươi thực làm ta bạn trai a!” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt phản ứng không phải kinh hỉ, mà là bị dọa đến bộ dáng, không khỏi có chút buồn bực nói.

Lớn như vậy, đều là nam nhân vây quanh nàng Trầm Lệ

Đề chuyển, đổi thành Hạ Vân Kiệt tiểu tử này đổ tốt, theo lần đầu tiên gặp mặt tọa xe taxi bắt đầu, người này đối nàng liền hướng tới là bộ dáng, đến hiện tại, như trước còn là nàng chủ động gọi điện thoại cho hắn số lần nhiều.

Giống hôm nay như vậy, nếu đổi thành một nam nhân nghe thế cái tin tức, đã sớm vui mừng có thể vì phần mộ tổ tiên mạo khói nhẹ, nhưng này tiểu tử đổ tốt thế nhưng bị dọa đến.

“Ta biết, ta biết. Bất quá, cũng không thể được tìm người khác a? Này sắm vai bạn trai, ta thực không am hiểu a.” Phục hồi tinh thần lại Hạ Vân Kiệt, kinh hồn táng đảm nói.

Nói đùa, lần trước giả trang một hồi Đỗ Hải Quỳnh, đầu tiên là bị bảy đại cô bát dì cả giống tam đường hội thẩm giống nhau hỏi nửa ngày, tiếp theo lại cùng Đỗ Hải Quỳnh cùng cái phòng vượt qua một cái từ từ đêm dài, đến bây giờ Hạ Vân Kiệt đều lòng còn sợ hãi đâu, hiện tại lại bính đi ra Trầm Lệ Đề, hắn có thể không kinh hồn táng đảm sao?

Trầm Lệ Đề vừa nghe lời này, trong lòng kia đến khí a! Nghĩ rằng, hảo ngươi cái Hạ Vân Kiệt, sắm vai Đỗ Hải Quỳnh bạn trai là có thể, sắm vai của ta bạn trai tựu thành không am hiểu, phải đi tìm người khác!

“Ngươi không am hiểu? Kia Hạ đại sư ngươi có thể nói cho ta biết, ngươi là như thế nào thành công sắm vai Đỗ Hải Quỳnh bạn trai, thảo nàng cả nhà cao thấp niềm vui sao?” Trong lòng sinh khí, Trầm Lệ Đề nói ra lời nói tự nhiên cũng liền mang theo vài phần chèn ép, đương nhiên còn có chua hương vị.

“A, Đỗ Hải Quỳnh đều nói cho ngươi ! Nữ nhân này, nàng còn bảo ta cấp nàng giữ bí mật đâu!” Hạ Vân Kiệt

vừa nghe, trong đầu kia buồn bực a. Sớm biết rằng Đỗ Hải Quỳnh đều đã muốn nói cho Trầm Lệ Đề, hắn sẽ không là cái loại này lí do thoái thác, hiện tại khiến cho hắn là uổng làm không nói tình nghĩa tiểu nhân a.

“Hừ, nữ nhân lời nói nếu có thể tin tưởng, heo mẹ đều có thể lên cây !” Trầm Lệ Đề đương nhiên nói.

“Khụ khụ, ngươi rất giống cũng là nữ nhân da.” Hạ Vân Kiệt hảo tâm nhắc nhở nói.

“Ai cần ngươi lo! Nói đi, ngươi hỗ trợ không hỗ trợ?” Trầm Lệ Đề rất là “Bá đạo” Hỏi.

“Mọi người đều là bằng hữu, theo trong lòng giảng, ta đương nhiên là nguyện ý hỗ trợ. Khả ngươi cũng biết, ta lần trước tuy rằng thành công sắm vai Hải Quỳnh bạn trai, khá vậy để lại rất nhiều hậu hoạn a. Tỷ như người nhà nàng hiện tại thực thích ta, đều đã muốn bắt đầu hỏi bao lâu kết hôn sự tình, còn có của nàng ba mẹ còn tưởng rằng ta cùng Hải Quỳnh đã muốn kia, còn đem chúng ta an bài ở tại cùng cái phòng, ngươi ngẫm lại xem, vạn nhất người nhà ngươi cũng……” Nếu Đỗ Hải Quỳnh đã muốn toàn bộ cùng Trầm Lệ Đề thác ra, Hạ Vân Kiệt phía sau tự nhiên không tốt tái trực tiếp cự tuyệt, mà là bắt đầu cùng nàng phân tích giả trang bạn trai lợi hại nguy hại, hảo đánh mất nàng này hoang đường ý niệm trong đầu.

“Đợi đã, ngươi vừa rồi nói cái gì? Ngươi nói ngươi cùng Hải Quỳnh cùng phòng ?” Hạ Vân Kiệt còn chưa nói hoàn, đã bị Trầm Lệ Đề cấp đánh gãy.

“Khụ khụ, a, ân, nga, không, không……” Trầm Lệ Đề như vậy vừa đánh đoạn, Hạ Vân Kiệt nhất thời lại trợn tròn mắt, dựa vào, nói qua đầu ! Đỗ Hải Quỳnh kia nữ nhân áp căn sẽ không đề cùng phòng sự tình a!

“Không, không có gì? Là không cùng phòng còn là không trên giường?” Trầm Lệ Đề lại ngắt lời nói.

“Khụ khụ, này không phải chủ yếu vấn đề. Vấn đề ở chỗ, chúng ta gạt được nhất thời, không lừa được nhất thế a! Ngươi xem xem, hiện tại ta cùng Đỗ Hải Quỳnh sẽ rất khó xong việc! Ta hiện tại liền mỗi ngày lo lắng, vạn nhất nàng ba mẹ muốn gặp chúng ta làm sao bây giờ? Muốn thúc giục chúng ta kết hôn làm sao bây giờ? Cũng may Đỗ Hải Quỳnh xa ở Hong Kong, mấy tháng cũng khó về nhà một chuyến, còn có thể kéo dài kéo dài, khả ngươi không giống với a, ngươi ngay tại Hải Châu thị, này nếu thực đem ngươi ba mẹ cấp hồ lộng ở, bọn họ cũng thúc giục chúng ta kết hôn cái gì, kia không xong đản a!” Hạ Vân Kiệt không dám sẽ cùng phòng còn là trên giường này đề tài tiếp tục cùng Trầm Lệ Đề xả đi xuống, loại chuyện này chỉ biết càng xả càng hắc, cho nên vội vàng đem đề tài một lần nữa xả hồi giả trang bạn trai chuyện này đi lên, đương nhiên chủ yếu mục đích còn là nghĩ khuyên bảo Trầm Lệ Đề đánh mất này ý niệm trong đầu.

“Xem đem ngươi sợ tới mức, kia cùng lắm thì liền kết hôn bái!” Trầm Lệ Đề bật thốt lên nói.

“Cái gì? Kết…… Kết hôn! Kính nhờ, ngươi khả ngàn vạn đừng loạn nói đùa a!” Còn đừng nói, Trầm Lệ Đề lời này thật đúng là đem Hạ Vân Kiệt hách nhất đại khiêu.

Kết hôn, như thế nào kết hôn? Hắn bên ngoài nhưng là có vài nữ nhân a! Muốn thôi đều cùng nhau cưới hỏi đàng hoàng, muốn thôi liền đều như vậy trước kéo, không đạo lý chỉ cùng trong đó một cái tráng lệ kết hôn, mà đem này nữ nhân khác phiết ở một bên. Càng đừng nói Trầm Lệ Đề bây giờ còn không phải nữ nhân của hắn!

Trầm Lệ Đề vừa rồi cũng chỉ là theo bản năng thốt ra, nói ra sau trong lòng liền thầm mắng chính mình nói nói

không cái đúng mực, đồng thời mặt đẹp cũng trở nên càng phát ra đỏ tươi, sợ Hạ Vân Kiệt thực nghĩ đến chính mình thích thượng hắn, khôgn hắn không lấy chồng dường như.

Khả Trầm Lệ Đề vạn vạn không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt phản ứng dĩ nhiên là cái dạng này, không khỏi là vừa thẹn vừa giận kêu lên:“Uy, Hạ Vân Kiệt ngươi này thối thần côn, thối đại sư, ngươi đây là cái gì thái độ? Chẳng lẽ bổn cô nương liền như vậy tốn sao? Không xứng với ngươi sao? Về phần dọa thành cái dạng này sao? Ta nói cho ngươi, ngươi muốn kết hôn bổn cô nương, bổn cô nương còn không gả ngươi đâu. Đòi tiền không có tiền, muốn mạo không mạo, ở trên đường cái tùy tiện thu một nam nhân, cũng so với ngươi cường.”

“Đó là, đó là. Nếu như vậy, nếu không ngươi đi tùy tiện thu một nam nhân giả trang một chút?” Hạ Vân Kiệt vừa nghe thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi nói.

“Hạ Vân Kiệt! Ngươi còn như vậy chối từ, đừng trách bổn cô nương với ngươi nhất đao lưỡng đoạn!” Gặp Hạ Vân Kiệt kia rõ ràng thở dài nhẹ nhõm một hơi, còn có e sợ cho tránh né không kịp bộ dáng, Trầm Lệ Đề lại nhịn không được bắt đầu nghiến răng nghiến lợi đứng lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 991 : Chúc mừng ngươi

Vừa nghe lại là một cái mở miệng “Nhất đao lưỡng đoạn”, Hạ Vân Kiệt liền hoàn toàn không còn cách nào khác, đành phải nói:“Được rồi, bất quá nói xấu nói ở phía trước, người nhà ngươi nếu lại thượng ta, ta khả khái không phụ trách.”

Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt vừa nghe đến “Nhất đao lưỡng đoạn” Lập tức liền tước vũ khí đầu hàng, tuy rằng rõ ràng biết cần như vậy uy hiếp mới làm cho Hạ Vân Kiệt đi vào khuôn khổ, kỳ thật đối với nàng Trầm đại mỹ nữ mà nói là rất lớn thất bại cùng “Sỉ nhục”, nhưng không biết vì cái gì Trầm Lệ Đề trong lòng lại chỉ có tiểu nhân đắc chí vui sướng, nghe vậy mặt mang đắc ý mỉm cười khinh thường nói:“Thiết, ngươi tưởng phụ trách, ta còn không chịu đâu!”

“Vậy là tốt rồi, còn có cùng phòng sự tình, lần này kiên quyết không thể tái phát sinh?” Hạ Vân Kiệt tiếp tục đề điều kiện.

“Vì cái gì Hải Quỳnh đi? Đến phiên ta lại không được, chẳng lẽ ta không bằng nàng sao?” Trầm Lệ Đề không hề nghĩ ngợi liền bật thốt lên hỏi ngược lại. Chính là nói ra sau, Trầm Lệ Đề thế này mới đột nhiên phát hiện lời này thật to có vấn đề, giống như nàng không nên cùng hắn cùng phòng, mặt đẹp lập tức trở nên đỏ bừng đỏ bừng.

“Khụ khụ!” Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới Trầm Lệ Đề ngay cả này cũng muốn tranh, lập tức nghe trợn tròn mắt, cũng may hắn nay phản ứng năng lực cũng là nhất đẳng nhất mau, ho khan hai tiếng sau, lập tức lên đường:“Ta này không phải vì tương lai chúng ta chia tay lo lắng thôi! Ngươi tưởng a, ta muốn là theo ngươi cùng phòng, về sau tái với ngươi chia tay, ngươi nói ngươi ba mẹ hội

thấy thế nào ta, còn không mắng ta bội tình bạc nghĩa sao?”

“Phi! Phi! Liền ngươi cũng xứng bội tình bạc nghĩa!” Trầm Lệ Đề đỏ mặt thối vài khẩu, thế này mới nói:“Tốt lắm, tốt lắm, này đó ngươi đều yên tâm. Ta ba mẹ không giống Hải Quỳnh nàng ba mẹ tốt như vậy hồ lộng, ta mẹ cũng không phải cái gì cổ mê, cũng không tin cái gì tính mệnh xem tướng, cho nên ngươi kia bộ gạt người thủ đoạn ở bọn họ trước mặt không có gì dùng võ nơi. Liền ngươi về điểm này liêu, ngươi chỉ cần làm cho ta ba mẹ có thể miễn cưỡng nhận ngươi, cho dù ngươi đại công cáo thành.”

“Uy, đừng như vậy coi thường người được không? Nói như thế nào ta nay cũng là đại học lão sư a! Chẳng lẽ còn nhập không được ngươi ba mẹ pháp nhãn sao?” Hạ Vân Kiệt không phục nói.

“Thiết, cũng không phải giáo thụ, nhưng lại chính là trung y lão sư, ngươi cho là khiêng ra đại học lão sư chính là thiên vương tạc a! Ta nói cho ngươi, ta ba là việc buôn bán, hắn gặp qua rất nhiều người. Hắn lão nhân gia tối coi trọng chỉ có hai loại người, một loại là có tiền, một loại là làm quan. Ngươi nha, liền một trung y lão sư, nếu không phải có ta chính mình thích này nhân tố ở bên trong, muốn cho ta ba mẹ nhận, cửa đều không có.” Trầm Lệ Đề nói.

“Ta hiện tại biết ngươi vì cái gì như vậy lợi thế.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Uy, Hạ Vân Kiệt, ngươi lời này là cái gì ý tứ?” Trầm Lệ Đề lập tức hung ba ba kêu lên.

“Ha ha, không có gì ý tứ, không có gì ý tứ. Nói chính sự đi, ta khi nào thì đi nhậm chức?” Hạ Vân Kiệt vội vàng vòng vo đề tài nói.

“Ngươi hiện tại không phải nghỉ hè sao? Nếu không có việc gì sẽ Hải Châu bái, dù sao ở nhà nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi. A, đợi đã, có điện thoại đánh tiến vào, trễ chút ta với ngươi nói.” Trầm Lệ Đề nói xong liền treo điện thoại.

Hạ Vân Kiệt cầm di động trên mặt hiện lên một tia dở khóc dở cười biểu tình. Kính nhờ, cái gì kêu ở nhà nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, chính mình còn có vài hồng nhan tri kỷ cần “Xả thân bồi” Đâu.

Bất quá trong lòng tuy rằng như vậy oán giận, nhưng nhớ tới Trầm Lệ Đề vừa rồi kia tùy ý khẩu khí, Hạ Vân Kiệt ở sâu trong nội tâm lại kìm lòng không được chảy qua một chút ngọt ngào cùng tự hào.

Không hề nghi ngờ, hắn nếu thật muốn đi Hải Châu thị, khẳng định lại lấy được cùng Trầm Lệ Đề ở nàng kia độc thân nhà trọ cô nam quả nữ ở chung.

Có thể nghĩ, Trầm Lệ Đề có thể thuận miệng nói ra nói như vậy, nếu không đem hắn làm đồng bào tỷ muội đến xem, vậy thật sự là đem hắn làm tối thân mật khác phái bằng hữu đến xem.

Trong lòng nghĩ, Hạ Vân Kiệt đem xe dựa vào đường cái ngừng lại.

Ở Trầm Lệ Đề còn không có bước tiếp theo chỉ thị phía trước, hắn không thể mở lại đi xuống, nếu không liền lên giang hải đường cao tốc, đến lúc đó còn tưởng quay đầu liền phiền toái.

Hạ Vân Kiệt đem xe đứng ở ven đường không bao lâu, Trầm Lệ Đề liền cho hắn đánh tới điện thoại.

“Hắc hắc, đại sư, chúc mừng ngươi, ngươi hôm nay

muốn đi nhậm chức, vừa mới có vị lần trước xem mặt quá cao phú suất gọi điện thoại lại đây, muốn ước ta cùng nhau ăn cơm.” Điện thoại nhất tiếp đứng lên, ống nghe liền truyền đến Trầm Lệ Đề mang theo một tia vui sướng khi người gặp họa thậm chí có thể nói có một tia chờ mong thanh âm.

“Kính nhờ, cũng không phải ngươi ba, ngươi sẽ không tìm cái lấy cớ cự tuyệt sao? Còn có ta như thế nào cảm giác ngươi rất giống thực hưng phấn giống nhau a?” Hạ Vân Kiệt vừa nghe Trầm Lệ Đề kia mang theo một tia vui sướng khi người gặp họa cùng chờ mong thanh âm, không khỏi một trận mắt trợn trắng, đây là cái gì nữ nhân a!

“Ta có hưng phấn sao? Không có a, không có a! Còn có, ta có cự tuyệt a, khả tên kia không nên quấn quít lấy ta, ta lại có biện pháp gì? Ngẫm lại rõ ràng thả ngươi xuất mã cùng hắn chém giết một phen, cũng tốt làm cho hắn chết tâm!” Trầm Lệ Đề lập tức thề thốt phủ nhận nói.

“Được rồi, ngươi đối ta liền như vậy có tin tưởng, ngươi không sợ ta bại hạ trận tới sao? Người nọ nhưng là cao phú suất, ta chỉ là trung y lão sư nga!” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề miệng thượng phủ nhận, nhưng này nói chuyện ngữ khí lại rõ ràng mang theo một cỗ hưng phấn kính, không khỏi lại lần nữa phiên nổi lên xem thường.

“Này ta mặc kệ, dù sao ngươi đã muốn giúp Đỗ Hải Quỳnh thành công sấm quan, nếu đến phiên ta nơi này, ngươi đánh cho ta qua loa hoặc là bại hạ trận đến, hắc hắc, đừng trách bổn cô nương đối với ngươi không khách khí.” Trầm Lệ Đề không tâm không phế uy hiếp nói.

“Ta……” Gặp được như vậy không phân rõ phải trái nữ nhân, Hạ Vân Kiệt cũng hoàn toàn không nói gì, một hồi lâu nhi mới nói:“Ta đây hiện tại liền lái xe đi ngươi bên

kia.”

“Tính tiểu tử ngươi còn có điểm lương tâm, hiện tại là chín giờ rưỡi, cho ngươi một giờ rưỡi, hạn ngươi mười một giờ đến nhà của ta. Đã lâu chưa ăn ngươi nấu đồ ăn, giữa trưa chúng ta cùng đi mua đồ ăn, ở chính mình gia ăn.” Trầm Lệ Đề nghe vậy kích động nói.

“Không thành vấn đề, kỳ thật chúng ta hiện tại ngay tại Hải Châu thị, đại khái hai mươi phút là có thể đến nhà ngươi.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi lại nhớ tới hai người cùng nhau cuộc sống khi củi gạo du diêm tương dấm chua trà nhiều điểm giọt giọt, trong lòng không khỏi dâng lên một trận ấm áp, cười nói.

“Cái gì? Ngươi hiện tại ngay tại Hải Châu thị! Hảo ngươi cái Hạ Vân Kiệt, đến Hải Châu thị thế nhưng cũng chưa cho ta gọi điện thoại, còn muốn ta chủ động cho ngươi gọi điện thoại, tức chết ta, tức chết ta !” Nói xong nói xong, Trầm Lệ Đề liền treo điện thoại.

Hạ Vân Kiệt gặp vừa mới còn lòng tràn đầy cao hứng kích động Trầm Lệ Đề, trong nháy mắt liền tức giận đến treo chính mình điện thoại, không khỏi dở khóc dở cười lắc lắc đầu, sau đó cấp nàng một lần nữa gọi đi qua.

Trầm Lệ Đề tuy rằng giận trực tiếp treo hắn điện thoại, Hạ Vân Kiệt cũng là không thể dâng lên nửa điểm căm tức, tương phản trong lòng ngược lại lần cảm ấm áp.

“Thối đại sư, phá hư đại sư, bình thường không gọi điện thoại cũng liền thôi, đến Hải Châu thị thế nhưng cũng không gọi điện thoại, xem ta còn để ý không để ý tới ngươi, ta không tiếp! Ta không tiếp!” Di động tiếng chuông vang lên, Trầm Lệ Đề nhìn màn hình thượng lóe ra chữ, hai tay ôm lỗ tai, bĩu môi mắng.

Chính là di động tiếng chuông nhưng vẫn ở vang, cuối

cùng Trầm Lệ Đề còn là tiếp nổi lên điện thoại.

Nhất tiếp khởi điện thoại, Trầm Lệ Đề vừa định mở miệng tái mắng kia “Vô tình vô nghĩa” tên, ống nghe truyền đến kia làm cho nàng lại yêu vừa hận quen thuộc thanh âm:“Lệ Đề, ngươi hôm nay ở nhà sao? Ta vừa mới đưa ta ba mẹ đi sân bay, hiện tại người ở Hải Châu thị. Ngươi nếu ở nhà trong lời nói, ta đi nhà ngươi ngồi, đều đã lâu không gặp mặt, quái tưởng niệm !”

“Xì!” Bản còn là mặt băng bó muốn mắng tên kia vài câu Trầm Lệ Đề nghe Hạ Vân Kiệt kia nghiêm trang trong lời nói, rốt cục nhịn không được nở nụ cười ra tiếng:“Tưởng niệm! Quỷ mới tin tưởng ngươi nói! Còn không mau cấp bổn cô nương lăn lại đây!”

“Cứ như vậy cấp, xem ra ngươi cũng cử tưởng niệm của ta, ta cái này lập tức đi qua.” Hạ Vân Kiệt mình cảm giác tốt lắm nói một câu, sau đó treo điện thoại.

“Xì!” Trầm Lệ Đề nhịn không được vừa cười ra tiếng:“Phi, quỷ mới tưởng niệm ngươi đâu! Thần côn một cái, sẽ miệng đầy chạy xe lửa!”

Cầm di động ngồi ở trên sô pha lầm bầm lầu bầu, ngây ngốc nở nụ cười trong chốc lát, trong lúc vô tình ngẩng đầu phát hiện đồng hồ báo thức đã muốn chuyển hướng về phía chín giờ ba mươi lăm, Trầm Lệ Đề đột nhiên “A” kêu một tiếng, hỏa liệu khẩn cấp theo trên sô pha nhảy dựng lên.

“Không xong, tên kia lập tức sẽ đến!” Trầm Lệ Đề hỏa tiễn bàn vọt vào phòng ngủ, thuần thục cởi áo ngủ, ở gương trước mặt lộ ra kia hoàn mỹ đến cực điểm tuyết trắng thân thể, cao ngất ngực, cử kiều mông, dài mà nở nang ****……

Bất quá Trầm Lệ Đề lại không rảnh nhàn thời gian

thưởng thức trong gương chính mình kia mạn diệu dáng người, mà là vội vàng việc việc mở ra tủ quần áo, lại rớt ra tủ quần áo trong đó một cái ngăn kéo.

Ngăn kéo lôi kéo khai là trước mắt Bra, có màu đỏ, màu tím, màu trắng, màu đen…… Có lôi ti biên, có trong suốt dây lưng…… Bất quá không có ngoại lệ đều là d tráo chén.

“Mang cái nào hảo đâu? Là màu đỏ đâu, còn là màu đen, còn là màu tím……” Trầm Lệ Đề đem Bra tất cả đều lấy ra nữa nhất nhất bãi đặt ở trên giường, sau đó một đám cầm lấy đến tại kia bộ ngực khoa tay múa chân.

“Phi! Phi! Phi! Ta điên a, kia tiểu tử lại đây, ta chọn bra làm gì? Chẳng lẽ mặc vào tới hắn xem bất thành?” Cầm Bra ở bộ ngực khoa tay múa chân, khoa tay múa chân, đột nhiên gian Trầm Lệ Đề ý thức được không thích hợp, không khỏi đỏ mặt đối với gương liên tục “Phi” vài cái.

Bất quá “Phi” Về phi, cuối cùng Trầm Lệ Đề còn là đỏ mặt chọn cái nàng tối vừa màu tím bra.

Đeo bra, Trầm Lệ Đề lại bắt đầu mãn ngăn tủ tìm quần áo.

“Mặc thế nào kiện hảo đâu? Đáng chết, gần nhất cũng chưa đi dạo phố, ngay cả thích hợp quần áo đều không có ! Tính, mặc kệ, liền cái này đi!” Tràn đầy nhất tủ quần áo quần áo, lúc này Trầm Lệ Đề lại tổng cảm giác quá ít, hồi lâu mới chọn đem kiện sắc chuế hoa hàn bản tuyết nhung gầy thân váy liền áo.

Mặc xong rồi quần áo, ở gương trước mặt qua lại chuyển bày vài cái, Trầm Lệ Đề lại bắt đầu tìm kiếm giầy, cuối cùng chọn song màu trắng cao gót giày xăng

đan.

Gặp giày xăng đan cùng quần áo có vẻ phối hợp sau, Trầm Lệ Đề đem cặp kia giày xăng đan đặt ở cửa, chuẩn bị đợi lát nữa đi ra ngoài mặc, sau đó vừa vội vội vàng vào phòng rửa mặt.

Nhất vọt vào phòng rửa mặt, cầm lấy một ít đồ trang điểm vừa định hoá trang khi, thấy được cái trán còn có cằm chỗ nho nhỏ thanh xuân đậu, Trầm Lệ Đề không khỏi gấp đến độ thẳng dậm chân:“Thối đại sư, thối thần côn, khi nào thì không tốt đến, cố tình chọn người ta trên mặt dài đậu đậu thời điểm lại đây!”

Miệng mắng, Trầm Lệ Đề bắt đầu hoá trang, tưởng tận lực làm nhạt che lấp kia hai khỏa tiểu đậu đậu, chính là bởi vì lực chú ý đều tại kia đậu đậu mặt trên, cũng là như thế nào hoá trang đều cảm thấy kia hai khỏa đậu đậu chói mắt, buồn bực Trầm Lệ Đề lại nhịn không được đem Hạ Vân Kiệt một trận thoá mạ.

Cũng may Hạ Vân Kiệt không có nghe đến, nếu không hắn không nên cảm thấy chính mình oan chết không thể!

Chính mình nhưng là hảo ý, mạo hiểm “Thân bại danh liệt”, mạo hiểm tùy thời có bị người vạch trần nguy hiểm, lại đây khách mời bạn trai nha!

Làm Trầm Lệ Đề còn đứng ở gương mặt mũi đối kia hai khỏa tiểu đậu đậu thúc thủ vô sách khi, tiếng đập cửa vang lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 992 : Chúng ta còn là đổi cái đề tài đi

“Không phải đâu? Nhanh như vậy!” Nghe được tiếng đập cửa vang lên đến, Trầm Lệ Đề trái tim đột nhiên nhanh hơn nhảy lên, nâng tay vừa thấy đồng hồ, cũng là đã qua hai mươi phút.

“Nhưng là đậu đậu……” Nghe có tiết tấu tiếng đập cửa, tim đập nhanh hơn Trầm Lệ Đề không biết vì cái gì xem trên mặt đậu đậu càng phát ra chói mắt, nóng vội dưới, rõ ràng cắn cắn môi.

Cô nãi nãi bất cứ giá nào !

Hai căn như thông ngón tay ngọc đối với kia đậu đậu chính là mạnh nhất kháp.

Ngoan tâm liên tục đem hai cái đậu đậu kháp điệu, sau đó cầm khăn tay vội vàng nhất sát, Trầm Lệ Đề một bên hướng cửa đi đến, một bên kêu lên:“Tới rồi, tới rồi!”

Ngoài cửa, Hạ Vân Kiệt nghe môn bên trong truyền đến quen thuộc thanh âm, khóe miệng kìm lòng không được dật ra một chút vui vẻ mỉm cười, trái tim ở bất tri bất giác nhanh hơn nhảy lên.

Lại nói tiếp đã muốn có vài tháng không gặp được từng sinh hoạt tại cùng dưới mái hiên mỹ nữ tiếp viên hàng không, trong lòng quả thật rất tưởng niệm, đơn giản ở cố ý lảng tránh thôi, nay vị kia thỉnh thoảng ở trong đầu hiện lên mỹ nữ tiếp viên hàng không ngay tại cửa mặt khác một mặt, dù là Hạ Vân Kiệt nay đã muốn là một vị pháp lực vô biên Vu sư, tâm tình nhưng cũng khó tránh khỏi có chút khẩn trương, chờ mong. Không biết lại lần nữa gặp lại, kia xinh đẹp mặt, hay không như trước làm cho hắn tim đập.

Cửa mở ra, Hạ Vân Kiệt thấy được kia trương quen thuộc mặt đẹp, còn có cái trán cùng cằm toát ra hai điểm đỏ tươi máu loãng.

Hạ Vân Kiệt tròng mắt lập tức liền thẳng. Hắn ở đến trên đường, ảo tưởng quá thiệt nhiều lần gặp mặt khi tình cảnh.

Mặc gợi cảm tiếp viên hàng không chế phục ôm ở cửa nghênh đón hắn Trầm Lệ Đề; Mặc áo ngủ một bộ lười nhác Trầm Lệ Đề; Vừa mới gội đầu xong, khoác ướt sũng tóc, phiêu dật dầu gội đầu mùi thơm ngát Trầm Lệ Đề……

Hạ Vân Kiệt duy nhất không nghĩ tới, nghênh đón hắn thế nhưng sẽ là một vị “Máu chảy đầm đìa” Trầm Lệ Đề.

“Để làm chi! Như vậy nhìn người ta, chưa thấy qua mỹ nữ sao?” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt tròng mắt thẳng ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm nàng xem, mặt đẹp hiện lên một chút đỏ ửng, tiểu tâm can bang bang bang loạn đập rất là thích, phảng phất có chích nai con ở bên trong vui nhảy bắn giống nhau, chính là khóe miệng cũng không tiết phiết phiết, một đôi mị nhãn cũng không chút khách khí hướng Hạ Vân Kiệt ném đi xem thường.

“Khụ khụ, mỹ nữ nhưng thật ra thường xuyên gặp, chính là chưa thấy qua mỹ nữ máu tươi rơi, ngươi không có gì luẩn quẩn trong lòng sự tình đi?” Hạ Vân Kiệt nắm tay che ở bên miệng ho khan hai tiếng, nói.

“Máu tươi rơi mỹ nữ? Ngươi ở nói bậy bạ gì đó đâu! A! Của ta mặt!” Trầm Lệ Đề đột nhiên ý hội lại đây Hạ Vân Kiệt đang nói là cái gì, cũng hiểu được hắn vì cái gì thẳng ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm chính mình xem, sau đó hét lên một tiếng, một tay bụm mặt, một tay “Phanh!” một tiếng đem cửa cấp thật mạnh đóng lên.

“Uy, uy! Ta còn chưa đi vào đâu! Phóng ta đi vào a!” Hạ Vân Kiệt nhìn vừa mới mở ra cửa lại mạnh đóng, không khỏi trợn tròn mắt, vội vàng kêu lên.

“Trước tiên ở bên ngoài chờ!” Trầm Lệ Đề ở trong phòng trở về một câu, sau đó Hạ Vân Kiệt chợt nghe đến “Bùm bùm” dép lê đánh vào sàn thanh âm.

“Không phải đâu, ngươi sẽ không làm cho ta ở trong phòng khách chờ sao? Còn có, vừa rồi không nhận ra thấy, ngươi tái đóng cửa có ích lợi gì a!” Đứng ở cửa, Hạ Vân Kiệt dở khóc dở cười một bên gõ cửa, một bên kêu lên.

Bất quá trả lời hắn là lặng yên không tiếng động.

Một hồi lâu nhi, cửa mới một lần nữa bị mở ra.

Trầm Lệ Đề nhìn Hạ Vân Kiệt tựa như gặp được khổ đại cừu thâm kẻ thù dường như, mở ra cửa, trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, nói:“Gấp cái gì cấp, tiến vào!”

“Kỳ thật, vừa rồi như vậy cũng cử có hương vị, tựa như Ấn Độ mỹ nữ giống nhau!” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề tâm tình hiển nhiên có chút hạ, biết nàng thực để ý bị hắn xem đi rồi vừa rồi kia một bộ khứu dạng, trong lòng âm thầm buồn cười, nhưng ở mặt ngoài lại thật cẩn thận cùng nói dễ nghe lời nói.

“Không chuẩn đề chuyện vừa rồi tình!” Trầm Lệ Đề lập tức trừng mắt nói.

“Hảo, hảo, không đề cập tới, không đề cập tới, ta chỉ là ăn ngay nói thật mà thôi.” Hạ Vân Kiệt vội vàng nói.

“Ngươi còn nói!” Trầm Lệ Đề lại lần nữa trừng mắt, nàng trong lòng thật là xấu hổ não nóng nảy. Chuẩn bị nửa

ngày, tưởng cấp trước mắt vị này nam nhân một cái kinh diễm, không nghĩ tới kết quả là cũng là một bộ “Máu chảy đầm đìa” gương mặt.

“Hảo, hảo, ta không nói, ta không nói. Bất quá lệ đề, mấy tháng không thấy, ngươi so với trước kia xinh đẹp hơn, này, đây là tặng cho ngươi.” Hạ Vân Kiệt nay thường xuyên ở nữ nhân đôi lăn lộn, cho dù không phải bụi hoa lão thủ, tán gái cao thủ, nhưng cũng sớm đã phi ngày xưa ngô hạ a mông, tự nhiên hiểu được như thế nào ứng phó trước mắt vị này ngày xưa hợp thuê bạn thân, gặp Trầm Lệ Đề lại trừng mắt, vội vàng giả bộ một bộ nơm nớp lo sợ thành thật dạng, liền ngay cả cầm trong tay mang theo “Nhiên nhã” Đồ trang điểm đưa cho Trầm Lệ Đề đều lộ ra một tia thật cẩn thận.

Gặp Hạ Vân Kiệt kia phó thật cẩn thận, nơm nớp lo sợ, sợ xúc chính mình rủi ro bộ dáng, lại thấy hắn lại là khích lệ chính mình xinh đẹp, lại là tặng lễ vật, Trầm Lệ Đề trong lòng cho dù có tái nhiều xấu hổ não, phía sau cũng là nhịn không được “Xì!” Nở nụ cười ra tiếng, một phen đoạt quá trong tay hắn trang có “Nhiên nhã” Đồ trang điểm quà tặng túi, một đôi tiếu mâu quyến rũ liếc trắng mắt, sẳng giọng:“Hừ, mấy tháng không thấy, của ngươi cái miệng nhỏ nhắn so khởi trước kia nhưng thật ra càng ngày càng ngọt, cũng không biết lừa bao nhiêu nữ hài tử.”

“Này làm cho ta tính tính xem, làm cho ta tính tính xem.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy vội vàng nghiêm trang ban trong tay đầu ngón tay tính đứng lên:“Có mỹ nữ lão tổng, có mỹ nữ ngôi sao, có mỹ nữ nữ vương, còn có mỹ nữ cục……”

“Khanh khách!” Nhìn Hạ Vân Kiệt nghiêm trang ban trong tay đầu ngón tay tính bộ dáng, Trầm Lệ Đề rốt cục nhịn không được lên tiếng cười khanh khách lên, một bên cười còn một bên thân thủ đối với Hạ Vân Kiệt loạn

đánh:“Ngừng! Ngừng! Bây giờ còn là ban ngày ban mặt đâu!”

“Ta là nói còn thật sự Lệ Đề, nếu ta bên ngoài thực sự nhiều như vậy nữ nhân, ngươi còn có thể thích ta sao? Còn có thể theo ta cùng một chỗ……” Hạ Vân Kiệt lại như trước nghiêm trang nói, nói chuyện khi một đôi trong suốt đôi mắt chân thành tha thiết dừng ở Trầm Lệ Đề, mang theo một tia khẩn trương, một tia chờ mong.

“Khanh khách, đình! Ngừng! Ngừng! Ngươi này thối đại sư, ngươi này tự kỷ cuồng!” Trầm Lệ Đề lại không đợi Hạ Vân Kiệt trong miệng kia “Sao” Tự hỏi ra, rốt cuộc nhịn không được ghé vào đầu vai hắn cười run rẩy hết cả người cười cái không ngừng.

“Ta thật là nói còn thật sự.” Hạ Vân Kiệt nhìn Trầm Lệ Đề ghé vào đầu vai của chính mình cười cái không ngừng, trong mắt lóe ra một chút thật sâu sầu não, thì thào nói nhỏ nói.

“Ngươi người này, thật đúng là nằm mơ làm nghiện là không? Không đúng, không đúng, bổn cô nương khi nào thì nói qua thích ngươi ? Khi nào thì nói qua muốn với ngươi cùng một chỗ ?” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt còn tại thấp giọng thì thào tự nói, nhịn không được nâng tay vươn như thông ngón tay ngọc đối với hắn trán hung hăng trạc một chút, xem thường nói.

“Được rồi, ngươi chưa nói quá, ta chỉ là giả thiết một chút mà thôi thôi.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Cái gì phải kêu đi? Bổn cô nương vốn sẽ không nói qua.” Trầm Lệ Đề trừng mắt nói.

“Được rồi, ta giả thiết một chút không được sao? Nói như thế nào ta hiện tại cũng là của ngươi bạn trai a!” Hạ Vân Kiệt nói.

“Là giả bạn trai!” Trầm Lệ Đề sửa đúng nói.

“Kia cũng là bạn trai nha.” Hạ Vân Kiệt không cho là đúng nói.

Trầm Lệ Đề nghe vậy đột nhiên cao thấp đánh giá nổi lên Hạ Vân Kiệt nói:“Ta phát hiện, mấy tháng không thấy, ngươi cùng trước kia thật sự có rất lớn bất đồng da.”

“Có phải hay không phát hiện ta biến suất, biến có mị lực ?” Hạ Vân Kiệt lập tức thực khốc thực tiêu sái quăng hạ phiêu dật tóc, vẻ mặt đường làm quan rộng mở hỏi.

“Đúng vậy, bất quá là con dế mèn xuất! Còn có ngươi hiện tại da mặt so với trước kia càng dầy, miệng so với trước kia càng hội nói hươu nói vượn. Trách không được, Hải Quỳnh mụ mụ sẽ bị ngươi lừa dối tin tưởng ngươi là tướng thuật đại sư, một đầu chui vào thị trường chứng khoán.” Trầm Lệ Đề xem thường nói.

“Kính nhờ, ta đó là chân chính tướng thuật. Không thấy được Hải Quỳnh mụ mụ ở thị trường chứng khoán buôn bán lời rất nhiều tiền sao?” Hạ Vân Kiệt buồn bực nói.

“Thiết, hiện tại thị trường chứng khoán tốt như vậy, cho dù ngốc tử đi vào đều có thể kiếm tiền.” Trầm Lệ Đề khinh thường nói.

“Ta nhưng là ở hùng thị thời điểm giúp ngô a di tính, đó là sao để, sao để hiểu hay không?” Hạ Vân Kiệt không phục phản bác nói.

“Kia cũng là vừa vặn mèo mù đụng tới chuột chết!” Trầm Lệ Đề một câu đã ném đi ra ngoài.

Hạ Vân Kiệt nhìn Trầm Lệ Đề hảo một trận nói không nên lời nói, cuối cùng lắc lắc đầu nói:“Được rồi, được

rồi, ngươi nói cái gì chính là cái gì đi.”

“Hì hì, như thế nào tức giận a? Kỳ thật ngươi lừa dối bản sự còn là rất lợi hại !” Gặp Hạ Vân Kiệt tựa hồ có chút uể oải, Trầm Lệ Đề lại cười hì hì lôi kéo tay hắn lay động đứng lên, an ủi nói.

“Đó là tướng thuật!” Hạ Vân Kiệt sửa đúng nói.

“Được rồi, được rồi, tướng thuật, tướng thuật.” Trầm Lệ Đề theo Hạ Vân Kiệt khẩu khí gật đầu nói.

Hạ Vân Kiệt gặp cô gái nhỏ này cuối cùng nhường hắn một hồi, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ tươi cười, bất quá lập tức kia tươi cười liền cứng lại rồi, bởi vì theo sát sau Trầm Lệ Đề lại nói thầm một câu:“Tướng thuật không phải là lừa dối người mánh khoé bịp người sao?”

“Chúng ta còn là đổi cái đề tài đi, nói nói kia hẹn ngươi ăn cơm cao phú suất đi.” Hạ Vân Kiệt hoàn toàn bị Trầm Lệ Đề đánh bại, cười khổ mà nói nói.

“Đi đi, nói hắn có cái gì đâu có, ta còn là trước nhìn xem ngươi này keo kiệt tên mua cái gì lễ vật cho ta!” Trầm Lệ Đề lại áp căn không muốn đề kia ước hắn ăn cơm cao phú suất, mà là hưng trí bừng bừng mở ra quà tặng túi, chuẩn bị nhìn xem Hạ Vân Kiệt đến tột cùng cấp nàng mua cái gì lễ vật.

“Xem lễ vật liền xem lễ vật bái, để làm chi không nên nói ta keo kiệt a!” Hạ Vân Kiệt buồn bực nói.

“Chẳng lẽ không đúng sao? Với ngươi nhận thức thời gian dài như vậy, ngươi chừng nào thì cho ta mua quá……” Trầm Lệ Đề một bên cúi đầu xem quà tặng túi gì đó, một bên bĩu môi phản bác nói, bất quá nói nói một nửa, của nàng hai mắt liền trợn tròn, sau đó vẻ mặt không dám tin xuất ra bên trong đồ trang điểm, âm thanh

kêu lên:“A, là ‘Nhiên nhã’ đồ trang điểm! Còn là công chúa dẫy !”

Một bên thét chói tai, Trầm Lệ Đề một bên cầm “Nhiên nhã” Đồ trang điểm lăn qua lộn lại nhìn, một hồi lâu nhi mới ngẩng đầu, một đôi mị nhãn nhìn chăm chú vào Hạ Vân Kiệt, vẻ mặt còn thật sự nói:“Đại sư, ta thu hồi lời nói mới rồi, ngươi rất rộng rãi, còn có ngươi hiện tại rất tuấn tú, rất mị lực.”

“Không phải đâu, liền như vậy một bộ ‘Nhiên nhã’ đồ trang điểm liền hoàn toàn cải biến ngươi đối ta cái nhìn, ngươi thật đúng là lợi thế da.” Hạ Vân Kiệt xem thường nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 993 : Cảm ơn ngươi đại sư

“Hừ! Bổn cô nương chính là lợi thế, để làm chi? Không được sao?” Trầm Lệ Đề chút không nghĩ đến sỉ quăng hạ mái tóc, trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Đi, đương nhiên đi, đây là của ngươi quyền lực. Bất quá có một chút ta cảm giác có vẻ kỳ quái, ngươi đã là cái như vậy lợi thế nữ nhân, vì cái gì rõ ràng có cao phú suất với ngươi thân cận, vừa thích ngươi, vì cái gì ngươi còn muốn kéo ta tới làm tấm chắn đâu?” Hạ Vân Kiệt ra vẻ khó hiểu hỏi.

“Ai cần ngươi lo, bổn cô nương liền thích kéo ngươi làm tấm chắn không được sao?” Trầm Lệ Đề thực không phân rõ phải trái trả lời.

“Được rồi, ngươi là một nữ nhân làm cho người ta nhìn không thấu.” Hạ Vân Kiệt lắc đầu nói, hắn đột nhiên phát hiện muốn cùng nữ nhân này giảng đạo lý, căn bản chính là tự tìm khổ ăn.

“Hì hì, chúng ta không nói như vậy thâm ảo phức tạp vấn đề, chúng ta còn là mà nói nói ‘Nhiên nhã’ đồ trang điểm đi.” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt lắc đầu, cười hì hì đem hắn kéo đến trên sô pha tọa hạ, sau đó chính mình cũng lần lượt hắn ngồi xuống.

“Này có cái gì đâu có, các ngươi nữ hài tử không phải tối biết đồ trang điểm sao?” Hạ Vân Kiệt khó hiểu nói.

“Đương nhiên là có rất nhiều có thể nói a. Tỷ như nói ngươi vì cái gì hội đột nhiên nghĩ đến mua ‘Nhiên nhã’ đồ trang điểm cho ta, đây chính là chúng ta duy nhất sản phẩm trong nước xa xỉ phẩm, nghe nói như vậy một bộ ở Âu châu muốn bán bảy tám trăm đồng Euro đâu, cho dù ở quốc nội, kia cũng hơn ngàn nhân dân tệ đâu?

Ngươi mua như vậy đắt tiền đồ trang điểm cho ta, có phải hay không đối ta có cái gì ý đồ ý tưởng? Lại hoặc là nói, ngươi gần nhất có phải hay không phát ra bút tiền? Còn là nói ngươi đột nhiên lương tâm phát hiện, cảm thấy trước kia chính mình quá keo kiệt, tưởng đối ta bù lại một chút, thay đổi một chút ngươi ở ta trong mắt hình tượng? Còn có ngươi là không phải phát hiện hiện tại có người truy ta, có nguy cơ cảm, cho nên liền……" Trầm Lệ Đề trong tay cầm đồ trang điểm, cằm giơ lên đến, một đôi mắt đẹp lòe lòe tỏa sáng nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt nhìn, miệng bính ra một cái tiếp một cái vấn đề.

"Còn là đem 'Nhiên nhã' đồ trang điểm trả lại cho ta đi." Hạ Vân Kiệt không đợi Trầm Lệ Đề đem nói cho hết lời, liền thân thủ đi lấy nàng trong tay đồ trang điểm.

"Hảo hảo, ta không hỏi, ta không hỏi, thật sự là keo kiệt, thỏa mãn một chút người ta bát quái dục vọng không được sao?" Trầm Lệ Đề tựa hồ sợ Hạ Vân Kiệt thực đem đồ trang điểm lấy đi, vội vàng gắt gao ôm nó, sau đó liếc trắng mắt nói.

Hạ Vân Kiệt nhìn đem đồ trang điểm gắt gao ôm vào trong ngực Trầm Lệ Đề, sợ nàng hỏi lại ra cái gì loạn thất bát tao vấn đề, đứng dậy nói:"Ngươi không phải nói muốn chính mình mua đồ ăn ở nhà nấu đồ ăn sao? Nếu không hiện tại phải đi?"

"Tốt nhất, ta đã lâu chưa ăn ngươi nấu đồ ăn. Ta muốn ăn ngon lạt tiểu tôm hùm, ta muốn ăn hồng thiêu bài cốt, ta muốn ăn……" Trầm Lệ Đề nghe vậy lực chú ý quả nhiên chuyển dời đến ăn mặt trên đến, lập tức đi theo đứng dậy vẻ mặt hưng phấn mà nói.

"Ngươi sẽ không sợ ăn thành mập mạp sao?" Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề hưng phấn nhìn về phía chính mình hai mắt đều là lòe lòe tỏa sáng, giống như chính mình biến thành một mâm bàn mỹ vị ngon miệng món

ngon dường như, nhịn không được trêu chọc nói.

“Thiết, bổn cô nương thiên sinh lệ chất, tái như thế nào ăn cũng sẽ bảo trì ma quỷ dáng người.” Trầm Lệ Đề kiêu ngạo mà dương hạ cằm, sau đó đem “Nhiên nhã” Đồ trang điểm đặt ở trên bàn trà, thực tự nhiên vươn cánh tay ngọc vãn trụ Hạ Vân Kiệt cánh tay, nói:“Đi thôi!”

Cánh tay lại bị kia quen thuộc hơi thở cùng mềm mại bò lên, Hạ Vân Kiệt thân mình không khỏi cương một chút, không hiểu cảm xúc dịch động ở trong nháy mắt chảy qua toàn thân.

“Cảm ơn ngươi đại sư!” Trầm Lệ Đề tựa hồ cũng không có phát hiện Hạ Vân Kiệt khác thường, ra cửa sau, nhớ tới đã lâu không như vậy cùng Hạ Vân Kiệt đi ra môn mua đồ ăn, cánh tay ngọc không khỏi đem hắn cánh tay quấn quanh càng chặt một ít, nhẹ giọng nói.

“Để làm chi nói cảm ơn ta?” Hạ Vân Kiệt khó hiểu nghiêng đầu hỏi.

“Cảm ơn ngươi lại đây làm tấm chắn a.” Trầm Lệ Đề chớp một đôi mị nhãn, nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

“Ta không đến có thể được không? Ngươi đều uy hiếp theo ta nhất đao lưỡng đoạn.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Dù sao cảm ơn ngươi a. Còn có cũng cảm ơn ngươi mua như vậy đắt tiền đồ trang điểm cho ta, ta sớm đã nghĩ mua, vẫn không hạ thủ được.” Trầm Lệ Đề nghe vậy tiếu mâu trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nói.

“Không phải đâu, các ngươi tiếp viên hàng không thu vào không cao lắm sao? ‘Nhiên nhã’ đồ trang điểm tuy rằng có vẻ quý, bất quá còn không về phần cho ngươi không hạ thủ được đi?” Hạ Vân Kiệt hơi có chút khó hiểu nhìn về phía Trầm Lệ Đề.

“Trong nhà gần nhất kinh tế trạng huống không phải tốt lắm, cho nên ta có thể bớt tắc bớt la.” Trầm Lệ Đề nghe vậy tâm tình có chút hạ trả lời.

“Sao lại thế này? Ta nhớ rõ ta với ngươi hợp thuê khi, ra vẻ ngươi cũng thực tiết kiệm, sẽ không cũng là bởi vì trong nhà duyên cớ đi?” Hạ Vân Kiệt mày hơi hơi nhíu một chút, quan tâm hỏi.

“Vô nghĩa, bằng không ngươi nghĩ rằng ta sẽ đồng ý với ngươi hợp thuê sao? Ngày đầu tiên liền lỗ mãng xông tới, xem đi rồi…… Phi phi, không chuẩn ngươi miên man suy nghĩ!” Trầm Lệ Đề đột nhiên ý thức được nói không nên nói trong lời nói, mặt đẹp đằng một chút liền đỏ lên.

“Trong nhà như thế nào kinh tế trạng huống không tốt ? Là ngươi cha mẹ sinh ý làm mệt còn là này hắn cái gì nguyên nhân?” Hạ Vân Kiệt tựa hồ không có nghe đến Trầm Lệ Đề đang nói cái gì, tiếp tục quan tâm hỏi, nhưng trong đầu lại kìm lòng không được hiện lên đêm đó hắn tan tầm đẩy cửa ra khi nhìn đến một màn kinh diễm hình ảnh.

Tuyết trắng thân thể, cao cao ngọn núi, thật dài ****……

“Sinh ý làm mệt, nhưng là không thể hoàn toàn nói là sinh ý làm mệt, có rất lớn một bộ phận nguyên nhân là hiện tại người việc buôn bán thành tín không tốt, lão kéo nợ không chịu trả, ta ba người này lại có vẻ thật sự, không hiểu như thế nào đòi nợ, cho nên trong nhà kinh tế trạng huống sẽ không tốt.” Trầm Lệ Đề trả lời.

“Ngươi không phải nói ngươi ba tối coi trọng hai loại người sao? Một loại là kẻ có tiền, một loại là làm quan sao? Như thế nào lại biến thành ngươi ba có vẻ thật sự, không hiểu như thế nào đòi nợ đâu?” Hạ Vân Kiệt khó

hiểu nói.

“Ngươi đây là cái gì tư duy lô-gíc a. Đầu năm nay ai không coi trọng kẻ có tiền cùng làm quan ? Chẳng lẽ ta ba không nên coi trọng người nghèo cùng bình đầu tiểu dân chúng khả năng làm cái người thật sự sao?” Trầm Lệ Đề nghe vậy xem thường nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi một trận ách nhiên thất tiếu, đúng vậy, người hướng chỗ cao đi lấy nước hướng thấp chỗ lưu, chỉ cần là cái người bình thường, đều đã coi trọng tiền cùng địa vị quyền thế, bằng không đầu năm nay vì sao tất cả mọi người xét ở mệnh kiếm tiền, tước tiêm đầu muốn ở con đường làm quan trở nên nổi bật? Này cùng người lợi thế không lợi thế hoặc là thật sự không thật ở căn bản không có gì quan hệ. Nếu có cá nhân không nên nói chính mình không sao cả tiền tài, không sao cả địa vị quyền thế, như vậy người này chỉ sợ không phải tự cho là thanh cao chính là dối trá.

“Là, là, ta này đầu óc tư duy lô-gíc có vấn đề. Đúng rồi, ngươi ba là làm cái gì sinh ý ? Cụ thể ngươi có thể hay không theo ta nói nói xem?” Hạ Vân Kiệt ngượng ngùng cười cười hỏi.

“Ngươi một trung y lão sư, với ngươi nói lại vô dụng.” Trầm Lệ Đề trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, bất quá theo sát sau lại còn là đem trong nhà tình huống một năm một mười theo Hạ Vân Kiệt giảng thuật đứng lên.

“Nhà của ta là làm giữ ấm nội y, đương nhiên không phải Thượng Hải tam thương cái loại này sinh sản nội y tập đoàn công ty, chính là một gia đình xưởng loại hình tiểu nhà máy, một năm sản lượng cũng liền hai ba trăm vạn. Vốn mấy năm trước còn là không sai, hàng năm cũng là có cái hai ba mươi vạn lợi nhuận. Nhưng này một hai năm mùa đông có vẻ ấm áp, này giữ ấm nội y tiêu lượng tự nhiên so với năm rồi kém một ít, mà nhân

công phí tổn lại kế tiếp kéo lên, đương nhiên này còn không phải chủ yếu nguyên nhân. Tối mấu chốt là ta ba giữ ấm nội y là không có gì danh khí, đi là thấp đoan phẩm bài, lợi nhuận cũng không cao, ở tài chính hấp lại là kinh không nổi khất nợ. Nhưng này hai năm hắn cũng không biết đi cái gì vận xui, tìm vài thành thị tiểu thương phẩm thành thị tràng bán sỉ hóa thương tất cả đều là lão lại, hóa bán đi không ít, nhưng chỉ có nói bán bất động, kéo tiền không chịu trả. Nhà chúng ta giữ ấm nội y lợi nhuận vốn là bạc, một năm sản lượng đã có vài trăm vạn, rất nhiều tài chính kỳ thật là mượn, là chờ hồi khoản đến trả. Nay bọn họ kéo tiền không trả, chỉ lợi tức có thể ép tới ta ba không thở nổi. Tưởng đem nhà máy đóng mặc kệ, chỉ khi nào đóng, chặt đứt sinh ý, kia tiền chỉ sợ cũng càng khó đòi về đến đây. Của ta tiền lương tuy rằng cũng không tệ lắm, thất thất bát bát thêm đứng lên không sai biệt lắm có vạn đem đồng tiền, bất quá này một hai năm lại đều không sai biệt lắm là cầm lại đi giúp ta ba trả lợi tức dùng.”

“Trách không được, còn thật là khó khăn cho ngươi ! Này lão lại thật đúng là đáng giận!” Hạ Vân Kiệt có chút đau lòng nhìn Trầm Lệ Đề liếc mắt một cái, nói.

“Đúng vậy, có đôi khi ta thật muốn đi tạp bọn họ điếm!” Trầm Lệ Đề thở phì phì nói.

“Như thế tốt chủ ý, ngươi muốn đi tạp thời điểm kêu lên ta, vì bằng hữu ta là vượt lửa quá sông, hai lặc sáp đao, không chối từ a!” Hạ Vân Kiệt lập tức nói.

“Xì! Thiếu đến, người ta đều phiền đã chết, ngươi còn không có cái đứng đắn.” Trầm Lệ Đề nghe vậy lại là buồn cười lại là thoải mái nói.

“Ta là nói còn thật sự, đừng quên ta nhưng là võ lâm cao thủ, tạp cửa hàng ta ở hành a.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt còn thật sự nói.

“Hảo hảo, ta biết ngươi là võ lâm cao thủ cao cao thủ, thực có thể đánh. Bất quá hiện tại không phải muốn ngươi tạp cửa hàng thời điểm, đó là phạm pháp, hiện tại ngươi còn là hảo hảo cho ta ngẫm lại buổi tối như thế nào thu phục kia cao phú suất đi. Ta khả nói cho ngươi, người ta thật là hàng thật giá thật cao phú suất, trong nhà là mở xích siêu thị, tuy rằng cùng siêu thắng tập đoàn loại này xích bán lẻ đầu sỏ không có biện pháp so với, mỗi một gia xích siêu thị môn quy cũng rất nhỏ, nhưng nói như thế nào ở chúng ta Giang Nam tỉnh cũng mở bảy tám gia đại lí. Ta ba hiện tại là sợ này tiểu thương phẩm trong thành bán sỉ thương, hắn hiện tại hùng tâm bừng bừng nghĩ thông qua ta này nữ nhi cùng người ta xích siêu thị lão bản con trai liên hôn, tiến quân siêu thị đâu. Hơn nữa tên kia lái xe đều là bảo mã.” Trầm Lệ Đề xem thường nói.

“Vậy ngươi còn có cái gì hảo lo lắng ? Như vậy tốt đối tượng đốt đèn lồng đều……” Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không đem kia cái gì cao phú suất để vào mắt, nghe vậy nói đùa nói.

“Hạ Vân Kiệt, ngươi nếu còn như vậy nói, ta thực tức giận a.” Không biết vì cái gì, Trầm Lệ Đề vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt đối chuyện này một bộ không sao cả, không tâm không phế bộ dáng, trong lòng liền đặc biệt đến khí, thậm chí còn có một loại nói không nên lời ủy khuất cảm giác.

“Hảo, hảo, ta không nói. Ngươi yên tâm đi, không phải xe BMW sao? Hắn có, ta cũng có a!” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề thật sự tức giận, trong đầu hơi hơi chiến một chút, vội vàng an ủi nói.

“Không để ý tới ngươi, chỉ biết bắt người ta vui vẻ, người ta đều phiền đã chết!” Gặp Hạ Vân Kiệt còn là kia phó không tâm không phế bộ dáng, Trầm Lệ Đề đột

nhiên buông lỏng tay ra, đi giày cao gót, lắc mông chi cọ cọ cọ đi xuống lầu thê, lại lập tức hướng tiểu khu cửa đi đến, một đôi vốn là nắng ánh mắt cũng không biết vì cái gì đột nhiên có chút đỏ lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 994 : Ngươi này bạn gái không sai

Nhìn Trầm Lệ Đề lắc lắc kia khêu gợi vòng eo tức giận mà đi, Hạ Vân Kiệt lại không tâm không phế nở nụ cười.

Nữ nhân này cho dù là tức giận, đi đường tư thế còn là như vậy động lòng người!

Hạ Vân Kiệt trong lòng nói thầm một câu, không có lập tức đuổi theo đi, mà là hướng dừng xe địa phương đi đến.

Tiểu khu cửa, Trầm Lệ Đề cảm giác được Hạ Vân Kiệt thế nhưng không cùng lại đây, vừa tức lại ủy khuất nàng vốn định thật sự như vậy không để ý tới hắn, nhưng cuối cùng còn là dừng lại cước bộ, quay đầu hướng sau nhìn lại.

Này vừa thấy, Trầm Lệ Đề lại phát hiện Hạ Vân Kiệt không thấy, không khỏi huyễn lệ ướt át cắn môi đọa nổi lên chân, mắng:“Thối đại sư, thối thần côn, người ta đều phiền đã chết, còn không chuẩn người ta phát điểm tiểu tính tình sao? Sẽ không có thể làm cho nhường người ta sao?”

Nguyên lai tiểu khu có hai cái đại môn, Trầm Lệ Đề nhìn không tới Hạ Vân Kiệt, còn tưởng rằng hắn cũng đi theo tức giận, theo một cái khác cửa đi rồi.

“Uy, mỹ nữ, đang mắng ai thối đại sư, thối thần côn đâu? Muốn đi đâu? Lên xe ca sao ngươi……” Đang lúc Trầm Lệ Đề huyễn lệ ướt át cắn môi đọa chân khi, một chiếc màu trắng bảo mã 520 nghênh diện lái lại đây, sau đó đứng ở bên người nàng. Cửa kính xe diêu hạ đến, một cái đầu theo cửa kính xe vươn ra đến, nhìn nàng hỏi.

“Ta mắng ai muốn ngươi quản a? Có xe rất giỏi a? Lăn một bên đi!” Vừa tức lại ủy khuất trung Trầm Lệ Đề cũng là ngay cả cũng không quay đầu lại mắng.

“Khụ khụ, ngươi mắng những người khác ta đương nhiên không xen vào, nhưng ngươi rõ ràng mắng chính là ta, ta nghĩ còn là có thể hỏi vừa hỏi đi.” Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới Trầm Lệ Đề cơn tức nổi lên đến đã vậy còn quá hung hãn, không khỏi gãi gãi đầu, ngượng ngùng nói, hắn phát hiện lúc này vui đùa tựa hồ khai có điểm lớn.

“Có xe rất giỏi a, ta chửi lại…… A, là ngươi này xú gia hỏa, ngươi, ngươi thật sự lái xe lại đây a!” Trầm Lệ Đề lại là cũng không quay đầu lại mắng, chính là mới mắng một nửa, đột nhiên ý thức được không đúng, kia thanh âm rất là quen thuộc, vội vàng quay đầu hướng kia chính đem đầu vươn cửa kính xe tên nhìn lại. Này vừa thấy, mới phát hiện dĩ nhiên là Hạ Vân Kiệt, không khỏi vẻ mặt sửng sốt.

“Không phải đều nói cho ngươi sao? Chính ngươi không tin, nhanh lên xe đi.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Thiết, xem đem ngươi sắt ! Có gì đặc biệt hơn người, cũng không phải chính ngươi xe.” Trầm Lệ Đề mái tóc vung, trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó lắc mông chi nhiễu quá xe đầu hướng phó điều khiển vị đi đến, chính là lúc này trên mặt lại rõ ràng mang theo một tia vui vẻ ý cười, sớm không có phía trước tức giận cùng ủy khuất.

“Chúng ta đi làm sao mua đồ ăn?” Chờ Trầm Lệ Đề ngồi trên xe, Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Đương nhiên phải đi siêu thắng siêu thị a, chẳng lẽ lái ra xe BMW đi chợ bất thành?” Trầm Lệ Đề trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó không biết vì cái gì đột

nhiên nhịn không được hé miệng cười khanh khách lên.

“Uy, cười cái gì đâu?” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề đột nhiên khanh khách cười rộ lên, không khỏi vẻ mặt mạc danh kỳ diệu hỏi.

“Ta suy nghĩ ngươi người này lái ra xe BMW đi chợ khoe ra nhà giàu mới nổi giống nhau.” Trầm Lệ Đề hé miệng cười khanh khách nói.

“Ta ở ngươi trong mắt liền như vậy thô tục không phẩm vị sao?” Hạ Vân Kiệt thế mới biết Trầm Lệ Đề đang cười cái gì, nhịn không được mắt trợn trắng nói.

“Chẳng lẽ ngươi rất cao nhã, rất phẩm vị sao?” Trầm Lệ Đề lau đem khóe mắt, cũng không biết là vừa mới ủy khuất khi lưu lại nước mắt còn là hiện tại bởi vì cười đến quá lợi hại mà lưu lại nước mắt, hỏi ngược lại.

“Đó là đương nhiên. Bất quá với ngươi loại này không thật tinh mắt nữ hài tử giảng cũng là bạch giảng.” Hạ Vân Kiệt khinh thường nói.

“Là, là, ta không ánh mắt, phía trước thế nhưng không biết chúng ta hạ đại sư nguyên lai cũng là vị lái bảo mã cao phú suất.” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt một bộ ngưu bức bộ dáng, thiếu chút nữa lại nhịn không được cười ra tiếng, liếc trắng mắt, nói.

“Ngươi hiện tại biết cũng không muộn. Cho nên ngươi đại có thể yên tâm, không phải là một vị lái xe BMW siêu thị lão bản con trai sao? Bản đại sư cũng có xe BMW!” Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ tay lái, ngưu hò hét nói.

“Khanh khách!” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt ngưu hò hét bộ dáng, nhịn không được lại lại nở nụ cười, hồi lâu mới lại lau đem khóe mắt nước mắt, sau đó nâng tay nhẹ nhàng phát hắn bả vai một chút, vẻ mặt còn thật sự

hỏi:“Có hay không nghe qua một câu?”

“Nói cái gì?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Mặc vào long bào cũng không giống thái tử a!” Trầm Lệ Đề chịu đựng cười trả lời.

“Ngươi lời này là cái gì…… A, ngươi đây là ở giễu cợt ta!” Hạ Vân Kiệt nao nao, khoa trương kêu lên.

“Khanh khách, tính ngươi còn có điểm tự mình hiểu lấy, còn biết những lời này là chỉ ngươi nói.” Trầm Lệ Đề lại vui vẻ lên tiếng nở nụ cười.

“Trầm Lệ Đề, ta nghiêm túc nói cho ngươi, ngươi còn như vậy giễu cợt bản đại sư, bản đại sư khả lược trọng trách mặc kệ.” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề cười đến rất là làm càn, đầy đặn **** theo tiếng cười tạo nên nhất ba ba mê người cuộn sóng, cố ý banh khởi mặt nói.

“Hảo, hảo, ta không cười nói ngươi. Ngươi là lái xe BMW cao phú suất tổng được rồi sao?” Trầm Lệ Đề thấy thế vội vàng đình chỉ cười nhấc tay khuất phục.

“Không phải được không, vốn chính là.” Hạ Vân Kiệt sửa đúng nói.

“Hảo, hảo, ngươi chính là lái xe BMW cao phú suất, bất quá nói thật, ngươi này xe BMW là từ ai nơi nào mượn đến? Ngươi bằng hữu có khai xe BMW ngưu nhân sao? Còn có này xe bảo dưỡng cũng không tệ lắm, bên trong cũng thực sạch sẽ, có điểm giống nữ nhân lái quá xe.” Trầm Lệ Đề hỏi. Nàng đương nhiên không tin hơn một năm trước còn cùng nàng tễ ở thuê nhà ở, động bất động liền thất nghiệp tên, mấy tháng không thấy thế nhưng đã muốn mua được rất tốt xe BMW.

“Không phải đều theo như ngươi nói, ta hồng nhan tri kỷ

rất nhiều, có mỹ nữ lão tổng, có mỹ nữ ngôi sao, có mỹ nữ nữ vương, có……” Hạ Vân Kiệt lại ngưu hò hét nói.

“Hảo, hảo, ta đã biết, ta đã biết, giống ngươi loại này hồng nhan khắp thiên hạ ăn ngon nam nhân, muốn mượn một chiếc xe thật sự rất dễ dàng.” Không đợi Hạ Vân Kiệt nói xong, Trầm Lệ Đề đã muốn không nói gì vỗ hạ cái trán, vội vàng đánh gãy tiếp lời.

“Ân, ngươi có biết là tốt rồi!” Hạ Vân Kiệt một bộ trẻ nhỏ dễ dạy gật gật đầu.

Trầm Lệ Đề nhìn Hạ Vân Kiệt, lại nâng tay vỗ vỗ cái trán.

Khi nói chuyện, Hạ Vân Kiệt đem xe chạy đến phụ cận siêu thắng siêu thị.

Trầm Lệ Đề tâm tình hiển nhiên tốt lắm, Hạ Vân Kiệt đẩy mua sắm xe khi, nàng cũng là một bộ chim nhỏ nép vào người bàn quấn quít lấy hắn, không biết nhân khẳng định nghĩ đến bọn họ là một đôi tình yêu cuồng nhiệt trung người yêu, nhìn xem không ít đến siêu thị nam sĩ tròng mắt đều là lục.

Bởi vì mặc hàn bản tuyết nhung váy liền áo Trầm Lệ Đề thật sự rất cao chọn gợi cảm, tựa như ngôi sao người mẫu giống nhau, quang xem kia thật dài **** có thể làm cho nam nhân tim đập thình thịch.

Trầm Lệ Đề sớm đã thói quen các nam nhân kia xám ngắt ánh mắt, mà Hạ Vân Kiệt cũng đồng dạng đã muốn dần dần thói quen các nam nhân ghen tị hâm mộ hận ánh mắt. Hai người ngươi nông ta nông, giống đối người yêu giống nhau ở siêu thị đi dạo một vòng, mua bài cốt, bán tôm cua, còn có một ít rau dưa hoa quả rượu thủy đồ uống, các loại đồ ăn vặt, rất nhanh mua sắm xe còn có bị nhồi vào dấu hiệu.

“Theo chúng ta hai người, không cần nhiều như vậy đi?” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề còn theo mua sắm giá thượng lấy này nọ, rốt cục nhịn không được nhắc nhở nói.

“Không nhiều lắm a, chúng ta không có việc gì cùng nhau nhìn xem hàn kịch, ăn ăn đồ ăn vặt, uống uống rượu vang đỏ, không hai ngày là có thể đem này đó tiêu diệt sạch sẽ.” Trầm Lệ Đề nói xong cầm trong tay lấy một bao chuyện vui khoai phiến ném vào mua sắm xe, sau đó vỗ vỗ tay nói:“Đã lâu không như vậy mua sắm, thống khoái! Thu công!”

Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề một bộ quá chừng mức độ nghiện biểu tình, không khỏi cười lắc lắc đầu, sau đó cùng nàng cùng nhau đem xe thôi hướng thu ngân chỗ.

Thu ngân viên đem sở hữu thương phẩm quét mã vạch, nói:“Tổng cộng hai trăm sáu mươi tám khối tam mao, là xoát tạp còn là tiền mặt?”

Nói chuyện khi, thu ngân viên ánh mắt là nhìn về phía Hạ Vân Kiệt, Hạ Vân Kiệt cũng là không hề nghĩ ngợi liền lấy ra ví chuẩn bị trả tiền, bất quá Trầm Lệ Đề cũng đã sớm một bước đem thẻ ngân hàng đưa cho thu ngân viên, nói:“Xoát tạp.”

“Còn là ta đến đây đi.” Hạ Vân Kiệt nói, hắn biết Trầm Lệ Đề gần nhất đỉnh đầu thực khẩn trương.

“Đến cái gì đến, ngươi có rất nhiều tiền sao?” Trầm Lệ Đề trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, không khỏi phân trần đem thẻ ngân hàng hướng thu ngân viên trong tay nhất phóng.

“Tiểu tử, ngươi này bạn gái không sai, không chỉ có người bộ dạng xinh đẹp, nhưng lại rất rộng rãi. Không

giống hiện tại nữ hài tử, đàm luyến ái khi ăn mặc ngoạn nhạc lý sở đương nhiên tất cả đều tiêu bạn trai, cũng không ngẫm lại bạn trai tiền cũng không phải đại phong quát đến, đều là hắn cùng hắn cha mẹ một phần một li kiếm tới được.” Đứng ở Hạ Vân Kiệt mặt sau một vị bác gái gặp Trầm Lệ Đề cướp trả tiền, phỏng chừng là nghĩ nổi lên nhà mình cũng đang đang nói luyến ái con trai, nhịn không được đại phát cảm khái nói, xem Trầm Lệ Đề ánh mắt cũng tràn ngập tiếc hận, phỏng chừng là tiếc hận tốt như vậy nữ hài tử như thế nào liền không tới phiên chính mình con trai đâu.

Dù là Trầm Lệ Đề là vị tiếp viên hàng không, hướng tới là lạc lạc hào phóng, lúc này thấy bác gái đem nàng xem thành là Hạ Vân Kiệt bạn trai, nhưng cũng nhịn không được đỏ bừng mặt, chính là không biết vì cái gì, trong lòng nhưng cũng không có gì không thoải mái, cũng không có mở miệng phủ nhận, nếu không đổi thành một cái khác nam nhân, nàng đã sớm mở miệng phủ nhận.

Đương nhiên nếu đổi thành một cái khác nam nhân, nàng cũng sẽ không như vậy cùng hắn tay trong tay đi ra cuống siêu thị.

Hạ Vân Kiệt cũng là có chút mặt đỏ, đổ không phải xấu hổ, mà là chột dạ. Bất quá chột dạ đồng thời, Hạ Vân Kiệt trong lòng còn có một tia cảm động. Hắn biết Trầm Lệ Đề đồng dạng cũng lo lắng hắn tài chính vấn đề, cho nên mới hội không để ý chính mình đỉnh đầu túng quẫn, cũng muốn cướp trả tiền.

Phó hoàn tiền, ra siêu thị, lên xe, Hạ Vân Kiệt nhìn Trầm Lệ Đề, do dự hạ, nói:“Lần sau đi ra mua sắm, ngươi không cần theo ta cướp trả tiền, như vậy ta thật mất mặt.”

“Thiếu đến đây, mặt mũi thực đáng giá sao? Chúng ta làm tiếp viên hàng không, mỗi ngày cũng không biết

muốn bồi bao nhiêu khuôn mặt tươi cười đâu? Còn không phải xem ở tiền phân thượng. Ngươi nha, còn là hảo hảo công tác, tranh thủ ở đại học hỗn ra cái nhân dạng đến, đừng nữa giống như trước giống nhau không làm bao lâu lại đi ăn máng khác, kia mới là chân chính thật mất mặt.” Trầm Lệ Đề không cho là đúng nói.

“Kỳ thật ta hiện tại ở đại học hỗn cử không sai, đã muốn là phó giáo sư, ấn bình thường trình tự tiếp qua bốn năm là có thể bình giáo thụ, cho nên……” Hạ Vân Kiệt thật sâu nhìn Trầm Lệ Đề liếc mắt một cái, nói.

“Đình chỉ, người ta với ngươi nói đứng đắn, ngươi lại cho ta giảng không điều.” Trầm Lệ Đề xem thường nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 995 : Phỏng tay khoai lang

“Ta là với ngươi nói đứng đắn.” Hạ Vân Kiệt nghiêm mặt nói.

“Ngươi còn!” Trầm Lệ Đề lại xem thường nói.

“Được rồi, ta về sau nhất định cố gắng công tác, tranh thủ sớm ngày bình thượng giáo thụ, nói như vậy tổng có thể đi?” Hạ Vân Kiệt bất đắc dĩ nói.

“Này còn kém không nhiều lắm, tuy rằng chờ ngươi bình thượng giáo thụ nếu không biết ngày tháng năm nào, nhưng chỉ phải có tiến tới tâm, hy vọng luôn có. Cố lên!” Trầm Lệ Đề thế này mới vừa lòng gật gật đầu, cuối cùng còn làm cái nắm tay cấp Hạ Vân Kiệt cố lên động tác, nhìn xem Hạ Vân Kiệt ngầm dở khóc dở cười, đồng thời cũng lần cảm ấm áp.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt biết, Trầm Lệ Đề là phát ra từ nội tâm đối hắn quan tâm. Loại này không bí mật mang theo một tia tạp chất, chỉ có thuần khiết tình nghị quan tâm, đối với hắn hiện tại mà nói thật là rất là trân quý.

Cũng đang bởi vì này dạng, rõ ràng thiệt nhiều lần Hạ Vân Kiệt có thể thực dễ dàng chứng minh thân phận của hắn, nhưng cuối cùng lại lựa chọn tiếp tục giấu diếm đi xuống.

“Còn có ngươi hiện tại ở trường học vừa mới khởi bước, thu vào khẳng định cũng không cao, dùng tiền địa phương cũng sẽ có vẻ nhiều, về sau sẽ không muốn mua như vậy đắt tiền đồ trang điểm cho ta.” Nắm tay cấp Hạ Vân Kiệt cố lên qua đi, Trầm Lệ Đề lại đột nhiên chuyện vừa chuyển, nhắc tới tiền sự tình.

“Kia về sau không phải vừa muốn bị ngươi mắng keo

kiệt sao?” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Thiếu đến, ngươi cũng biết ta chỉ là miệng nói nói, thật muốn cho rằng ngươi keo kiệt, đã sớm một cước đem ngươi cấp đạp!” Trầm Lệ Đề trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Đã sớm một cước đem ta cấp đạp? Ta như thế nào nghe cảm giác chúng ta hình như là đang nói luyến ái giống nhau a?” Hạ Vân Kiệt nói.

“Nghĩ đến mĩ!” Trầm Lệ Đề mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, dương khởi cằm “Khinh thường” phiêu Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nói.

“Vậy là tốt rồi, ta chỉ sợ ngươi theo ta giả diễn thực làm!” Hạ Vân Kiệt thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi nói.

“Uy, ngươi lời này là cái gì ý tứ? Chẳng lẽ bổn cô nương không xứng với ngươi sao?” Trầm Lệ Đề nghe vậy lập tức thở phì phì cử ngực hỏi.

Vốn là là d tráo chén bộ ngực như vậy nhất cử, có vẻ càng phát ra đồ sộ, ở hẹp hòi trong không gian cũng có vẻ phá lệ khí thế bức người, làm cho Hạ Vân Kiệt hơi chút đem thân mình hướng cửa xe nghiêng, nói:“Kính nhờ, ta ở lái xe đâu, ngươi như vậy thực dễ dàng khiến cho tai nạn xe cộ.”

“Đại sắc lang, mấy tháng không thấy càng ngày càng tệ !” Trầm Lệ Đề thấy thế ý thức được chính mình vừa rồi cử thân cận quá, mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, vội vàng ngồi trở lại vị trí, tiếu mâu hung hăng trừng mắt nhìn động tác khoa trương Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

“Vậy ngươi còn mời ta sắm vai ngươi bạn trai, sẽ không sợ dẫn sói vào nhà sao?” Hạ Vân Kiệt lập tức đỉnh một câu nói.

“Thiết, liền ngươi kia có sắc tâm không sắc đảm tên, bổn cô nương mới không sợ đâu.” Trầm Lệ Đề khinh thường nói.

“Ngươi nhưng đừng kích thích ta, con thỏ nóng nảy còn cắn người đâu! Thật muốn tái như vậy coi thường ta, bản đại sư ta liền……” Hạ Vân Kiệt hai mắt cố ý mê đắm hướng Trầm Lệ Đề kia cao ngất bộ ngực nhìn lại.

Chính là ngay từ đầu là cố ý làm bộ như mê đắm, làm ánh mắt chân chính dừng ở mặt trên thời điểm, Hạ Vân Kiệt phát hiện đại mùa hè Trầm Lệ Đề mặc vật liệu may mặc rất là khinh bạc, hắn thị lực lại phá lệ sâu sắc, cũng là có thể nhìn đến kia như đồ sứ tuyết trắng da thịt còn có màu tím bra như ẩn như hiện, làm cho hắn kìm lòng không được còn có chút ý loạn tình mê, nhớ tới kia từng hoàn toàn triển lộ ở trước mặt hắn một đôi ngạo nhân đứng thẳng.

“Uy, ánh mắt hướng thế nào xem đâu? Hảo hảo lái xe a! Hảo hảo lái xe a!” Trầm Lệ Đề vội vàng vây quanh trụ bộ ngực, sau đó trừng mắt kêu lên, một viên phương tâm lại không biết bất giác nhanh hơn nhảy lên.

Nàng cũng nói không rõ vì cái gì, làm Hạ Vân Kiệt ánh mắt dừng ở nàng kia mẫn cảm vị trí khi, nàng có loại bị nhìn thấu không hiểu cảm giác, nhưng đáy lòng trừ bỏ ngượng ngùng cùng thậm chí có như vậy một tia thích ở ngoài, dĩ nhiên là sinh không nổi nửa điểm bị quấy rầy căm tức.

“Hiện tại biết bản đại sư lợi hại đi!” Hạ Vân Kiệt thấy thế trên mặt có một tia xấu hổ sắc chợt lóe mà qua, lập tức giả bộ một bộ ngưu hò hét dáng vẻ đắc ý.

“Hiện tại tùy vào ngươi đắc ý, xem cô nương đợi lát nữa như thế nào thu thập ngươi!” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân

Kiệt kia đắc ý dạng, ngầm nghiến răng nghiến lợi, bất quá trong xe không gian dù sao rất hẹp hòi, hơn nữa nàng cũng quả thật lo lắng Hạ Vân Kiệt thất thần gặp rắc rối, đổ không tái tiếp tục cùng hắn “Giằng co”.

Xe rất nhanh liền lái trở về Trầm Lệ Đề thuê ở độc thân nhà trọ tiểu khu.

Một hồi đến độc thân nhà trọ, Trầm Lệ Đề tựa hồ liền hoàn toàn đã quên trên xe kinh ngạc sự tình, vây quanh tạp dề, bất diệc nhạc hồ ở tại trong bếp hỗ trợ rửa rau, nhưng thật ra đem Hạ Vân Kiệt cấp nhàn ở tại một bên.

Chờ nên rửa rau, thịt cá tất cả đều chuẩn bị thỏa đáng, Trầm Lệ Đề thế này mới đem tạp dề cời xuống dưới, cấp Hạ Vân Kiệt buộc, nói:“Hiện tại nhìn ngươi, bổn cô nương hưởng thụ đi.”

Nói xong, Trầm Lệ Đề vui vẻ lắc lắc rắn nước gợi cảm vòng eo trở lại phòng khách, mở ra TV, xuất ra hôm nay mua đồ ăn vặt, đồ uống, sau đó ngồi ở trên sô pha, vừa ăn uống, một bên mĩ tư tư nhìn hàn kịch, đương nhiên cũng thường thường hội quay đầu nhìn xem ở tại trong bếp bận rộn Hạ Vân Kiệt, trong mắt thỉnh thoảng toát ra một chút hạnh phúc sắc.

Từ cùng Trầm Lệ Đề tách ra sau, Hạ Vân Kiệt đã muốn có rất dài một đoạn thời gian không xuống bếp phòng, bất quá trù nghệ cũng là một chút cũng chưa lạp hạ. Chỉ chốc lát sau, tại trong bếp liền phiêu ra từng trận mùi, dụ dỗ Trầm Lệ Đề cũng chưa tâm tư tái tiếp tục xem hàn kịch, thỉnh thoảng đối với phòng bếp bên kia tham đầu tham não.

Rất nhanh hồng thiêu bài cốt đã bị Hạ Vân Kiệt bưng lên bãi đặt ở phòng khách gấp trên bàn, mà Trầm Lệ Đề lập tức liền theo trên sô pha nhảy dựng lên, đi đến bàn ăn biên trực tiếp thân thủ đi lấy khối bài cốt hướng miệng

nhét.

“Đại sư ngươi không đi làm đầu bếp quả thực chính là nhân tài lãng phí a!” Hồi lâu chưa ăn đến Hạ Vân Kiệt đốt tới đồ ăn, kia hồng thiêu bài cốt ăn ngon Trầm Lệ Đề thiếu chút nữa đều phải cắn được chính mình đầu ngón tay.

“Đó là, nếu ta chịu mở một Hạ gia khách sạn sẽ không Nhậm gia khách sạn sự tình gì.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt đắc ý nói.

“Xì!” Trầm Lệ Đề trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nói:“Ngươi người này chính là không thể khen! Nhanh đi nấu này khác đồ ăn đi, ta đều chờ không kịp.”

“Ngươi vốn cũng đã chờ không kịp thôi, bất quá bài cốt đừng cho ta ăn sạch, cẩn thận ăn thành đại béo nữu.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Đi đi, người ta cho dù ăn thành đại béo nữu, kia cũng là Dương quý phi cấp.” Trầm Lệ Đề một bên lại thân thủ lấy bài cốt ăn, một bên hướng Hạ Vân Kiệt phất tay.

“Ai, ngươi nữ nhân này căn bản là không cần người khác khen!” Hạ Vân Kiệt một bên khoa trương phe phẩy đầu, một bên hướng phòng bếp đi, nhìn xem Trầm Lệ Đề thiếu chút nữa muốn đem trong tay xương cốt trực tiếp đối với hắn đầu cấp ném đi qua. Bất quá cuối cùng cũng là “Xì” Nở nụ cười.

Rất nhanh bàn ăn liền bãi đầy thức ăn, Trầm Lệ Đề tựa như đói chết quỷ đầu thai giống nhau, đem mỗi một đĩa đồ ăn đều quét ngang một lần. Vừa ăn, vừa nói thật sự chống đỡ không được, khả chiếc đũa còn là một cái kính gắp đồ ăn hướng miệng nhét.

“Hôm nay ăn thật sự rất thống khoái !” Rốt cục trên bàn

đồ ăn bị quét ngang không còn, Trầm Lệ Đề vẻ mặt thỏa mãn thích ý ngồi tựa vào trên sô pha, rất là bất nhã lấy tay nhẹ vỗ về bụng nhỏ.

“Kỳ quái, nhiều như vậy gì đó, ngươi đều ăn đi nơi nào ? Như thế nào bụng còn là nhỏ như vậy?” Hạ Vân Kiệt nhìn Trầm Lệ Đề tay nhỏ bé vuốt ve hạ bụng tựa hồ còn là thường thường thản thản, không khỏi kinh ngạc nói.

“Không có biện pháp, người ta dáng người tốt thôi!” Trầm Lệ Đề đứng lên, kiêu ngạo mà dương hạ cằm, sau đó bắt đầu thu thập bát đũa.

Hạ Vân Kiệt vốn định hỗ trợ, bất quá lại bị nàng cấp đổ lên trên sô pha.

Nhìn Trầm Lệ Đề mặc tạp dề ở tại trong bếp rửa xoát xoát bận rộn, Hạ Vân Kiệt lơ đãng phát hiện, mấy tháng không thấy Trầm Lệ Đề tựa hồ so với trước kia hiền lành ôn nhu không ít.

Giữa hè Hải Châu thị phi thường nóng bức, thu thập xong, Trầm Lệ Đề đề nghị oa ở nhà xem TV.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không có gì ý kiến, vì thế hai người song song ngồi ở trên sô pha xem TV.

Bởi vì tiếp viên hàng không công tác vốn là có vẻ vất vả, vừa vặn gần nhất trong nhà tình huống không được tốt, phụ thân lại chỉnh ra xem mặt này nhất việc sự tình, Trầm Lệ Đề trong khoảng thời gian này tâm tình vẫn đều có vẻ phiền táo, giấc ngủ cũng không phải tốt lắm, nay có Hạ Vân Kiệt bồi tại bên người, cũng không biết vì sao, phiền lòng sự tình thế nhưng để lại hạ, cảm giác đặc biệt an tâm.

Này phiền lòng sự tình nhất buông, nhất an tâm xuống dưới, nhất thời liền ủ rũ từng trận đánh úp lại, không

thấy trong chốc lát TV, Trầm Lệ Đề liền thân mình nhất đổ, cả người ghé vào Hạ Vân Kiệt trên người đang ngủ.

Nhìn Trầm Lệ Đề ghé vào chính mình trên người ngủ, ngay từ đầu Hạ Vân Kiệt nhớ tới nàng một mình một người ở Hải Châu thị cuộc sống, trong nhà lại là như vậy một bộ trạng huống, nghĩ rằng trong khoảng thời gian này nàng khẳng định áp lực rất lớn, trong lòng còn là có chút đau lòng. Cũng không trong chốc lát, cảm giác được kia thân thể mềm mại mềm mại, từng trận xử nữ mùi thơm chui vào chóp mũi, Hạ Vân Kiệt thân thể không tự chủ được bắt đầu trở nên có chút xao động đứng lên.

Hơn nữa cúi đầu gian, lơ đãng nhìn đến kia bởi vì đặt ở chính mình trên người, mà bài trừ một cái thật sâu tuyết trắng chiến hào, chiến hào trung còn mang theo một khối hắn đưa cho nàng Đào Mộc phù, một loại cảm giác khác thường nháy mắt liền ngập Hạ Vân Kiệt toàn thân, làm cho hắn rất muốn nhìn chằm chằm kia chiến hào vẫn đi xuống xem cái đến tột cùng.

“Còn là đem nàng ôm đến ngủ trên giường có vẻ thỏa đáng.” Hạ Vân Kiệt cuối cùng còn là không chịu nổi dày vò, làm ra gian nan quyết định.

Chính là đem Trầm Lệ Đề kia động lòng người thân thể mềm mại hoành ôm lấy đến khi, Hạ Vân Kiệt mới phát hiện đó là một càng thêm làm cho người ta dày vò hành động. Chạm vào chỗ mềm mại trắng mịn, hơn nữa ôm đầy đặn đùi cái tay kia, lơ đãng gian tựa hồ đều có thể đụng tới nàng kia rất tròn mĩ mông, no đủ giàu có co dãn, làm cho Hạ Vân Kiệt trong lòng rục rịch không thôi.

Cũng may theo phòng khách đến phòng ngủ cũng liền như vậy nhất đoạn ngắn khoảng cách, rất nhanh Hạ Vân Kiệt liền vào phòng ngủ. Chính là kia trên giường nhất lưu triển khai, nhan sắc khác nhau, kiểu dáng khác nhau

Bra, lại thiếu chút nữa hoảng mù Hạ Vân Kiệt ánh mắt, cũng làm cho hắn vốn là đau khổ áp lực ****, tựa hồ lập tức có núi lửa bùng nổ dấu hiệu.

“Hô!” Hạ Vân Kiệt không những dám ôm Trầm Lệ Đề, nhẹ buông tay, một cỗ nhu hòa pháp lực đem nàng trực tiếp cấp đưa đến trên giường, mở ra điều hòa, ở nàng bụng đắp một chăn mỏng, sau đó trốn cũng giống như ly khai này trước mắt tràn ngập dụ hoặc phòng.

Trở lại phòng khách, Hạ Vân Kiệt một người nhàm chán nhìn TV, đầu óc cũng không ngừng nhớ tới nằm ở phòng ngủ Trầm Lệ Đề kia động lòng người thân thể, còn có trên giường nhất lưu sắp xếp bra.

“A!” Cũng không biết khi nào thì, một cao đê-xi-ben tiếng thét chói tai đánh gãy Hạ Vân Kiệt miên man suy nghĩ.

Hạ Vân Kiệt cơ hồ không hề nghĩ ngợi đến liền đứng dậy vọt vào phòng ngủ, sau đó ngay sau đó hắn thấy được chính quyệt mông luống cuống tay chân ở trên giường thu thập Bra Trầm Lệ Đề, một đôi d tráo chén đẩy ra cổ áo, tựa như một đôi Vương Mẫu nương nương bàn đào viên bàn đào, đối diện hắn rủ xuống xuống dưới, hướng hắn “Ngoắc”.

Tái ngay sau đó Trầm Lệ Đề cũng thấy được Hạ Vân Kiệt, tái sau đó nàng xem xem Hạ Vân Kiệt, lại nhìn xem trong tay Bra, tái theo hắn ánh mắt dừng ở chính mình đại khai cổ áo, nhất thời “A!” một tiếng Trầm Lệ Đề lại hét lên đứng lên.

“Ngươi này đại sắc lang, ngươi này lưu manh!” Thét chói tai trung Trầm Lệ Đề cầm trong tay đủ mọi màu sắc, không chỗ nào không phải là d tráo chén bra hướng Hạ Vân Kiệt ném đi qua.

Sau đó toàn bộ thế giới liền im lặng xuống dưới, một

nam một nữ, một cái đứng ở cửa, một cái quỳ gối ngồi ở trên giường, ngây ngốc nhìn đầy trời phi vũ đủ mọi màu sắc bra.

Tái sau đó, Hạ Vân Kiệt tay trái cầm hai cái bar, tay phải cầm hai cái bra, xúc cảm tốt lắm, nhưng hắn đã có loại cầm phỏng tay khoai lang cảm giác, làm cho hắn hận không thể tưởng trực tiếp cấp ném xuống, lại không dám ném.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 996 : Hồng nhạt không sai

“Còn cầm? Còn không đem, bắt bọn nó trả lại cho ta!” Dù là Trầm Lệ Đề thân là tiếp viên hàng không, xưa nay hào phóng lớn mật, nhưng nhìn trước mắt nam nhân tay trái cầm hai cái chính mình mang quá bra, tay phải còn cầm hai cái, cũng là nhịn không được vẻ mặt đỏ bừng, căm tức trong tay cầm bra không chịu buông Hạ Vân Kiệt, kêu lên.

“Hảo, hảo, trả lại cho ngươi, trả lại cho ngươi.” Hạ Vân Kiệt bị Trầm Lệ Đề như vậy nhất kêu, nhất thời một cái giật mình, vội vàng cầm trong tay bra hướng trên giường nhất ném.

Tiếp theo lại là đầy trời bra ở bay.

……

“Vừa rồi thực không phải cố ý.” Hồi lâu sau, trong phòng khách, Hạ Vân Kiệt nhìn cắm eo, cử ngạo nhân bộ ngực, căm tức, một bộ hắn thiếu nàng rất nhiều tiền, lại hoặc là vừa mới thượng nàng lại không chịu phụ trách hung hãn biểu tình Trầm Lệ Đề, đầy mình ủy khuất biện giải nói.

“Không phải ngươi cố ý, chẳng lẽ là ta cố ý ?” Trầm Lệ Đề cắn răng hỏi ngược lại.

“Đương nhiên cũng không phải ngươi cố ý, mà là một hồi hiểu lầm, một hồi hiểu lầm! Ai hội nghĩ đến ngươi trên giường hội bãi đặt nhất lưu kia, sau đó ta lại vừa vặn……” Hạ Vân Kiệt vội vàng nói.

“Không chuẩn nói sau!” Trầm Lệ Đề nhớ tới vừa rồi hắn cầm chính mình bra bộ dáng, liền nhịn không được vẻ mặt đỏ bừng âm thanh kêu lên.

Có đôi khi, Trầm Lệ Đề ngẫm lại chính mình đời này cùng Hạ Vân Kiệt có phải hay không phạm hướng, ngày đầu tiên hợp thuê đã bị hắn xem đi rồi thân mình, theo sát sau nàng lại đem hắn thân mình xem đã trở lại, nay đâu, chính mình trực tiếp đem chính mình bên người bra cấp ném tới tay hắn. Ngẫm lại hắn vừa rồi lấy quá bra từng chính là chính mình mang quá, Trầm Lệ Đề trong thân thể còn có loại nói không nên lời ngượng ngùng cảm giác.

“Hảo, hảo, ta không nói, ta không nói. Ngươi xem thời gian có phải hay không không sai biệt lắm, ngươi là không phải hẳn là đi phó ước ?” Hạ Vân Kiệt vội vàng đình chỉ, sau đó vòng vo đề tài.

“Đợi lát nữa một chút, người ta đi đổi một thân quần áo. Thật là, cũng không biết cái gì đầu óc, đem người ta trực tiếp cấp phóng trên giường, váy liền áo tất cả đều nhíu, người ta còn như thế nào tái mặc đi ra ngoài a!” Trầm Lệ Đề trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy một trận không nói gì, đến tột cùng là ai không đầu óc a, chẳng lẽ hắn đại nam nhân còn có thể cấp nàng cởi hết quần áo, thay áo ngủ bất thành?

Bất quá hắn cũng biết phía sau, nữ nhân này đang ở xấu hổ não bên trong, là đãi đến cái gì vấn đề liền cắn cái gì, là không có gì lý trí đạo lý khả giảng, cho nên, hắn thực thông minh ngậm miệng lại, không cho cho chút phản bác.

Kỳ thật Trầm Lệ Đề nói ra sau, liền ý thức được tự mình nói sai, cũng may Hạ Vân Kiệt không có tái cùng nàng đối chọi gay gắt, vội vàng đỏ mặt lắc mông hướng trong đi.

Nhìn Trầm Lệ Đề lắc lắc ma quỷ vòng eo hướng trong đi, rất tròn mông uốn éo, thần sứ quỷ sai dưới, Hạ Vân Kiệt thế nhưng bật thốt lên nói:“Kỳ thật, hồng nhạt càng thích hợp ngươi!”

“Kỳ thật, ta cũng càng thích hồng nhạt, bất quá màu tím càng hiển thành thục, nam nhân không đều thích…… A, ngươi này sắc lang, ngươi này đại sắc lang!” Trầm Lệ Đề nghe vậy theo bản năng bật thốt lên trả lời, chính là trả lời đến một nửa khi, mới phát hiện chính mình dĩ nhiên là ở cùng tên kia ở thảo luận mang cái gì nhan sắc bra vấn đề, không khỏi xấu hổ não xoay người liền đối với Hạ Vân Kiệt vọt đi qua, sau đó phấn quyền như mưa đối với hắn hạ xuống.

Đối mặt như mưa xuống phấn quyền, Hạ Vân Kiệt còn có thể làm sao bây giờ, tự nhiên là mãn phòng ở tán loạn.

Trầm Lệ Đề phát tiết một lần, thế này mới thở hổn hển, kéo dép lê về tới phòng ngủ, sau đó “Phanh” một tiếng thật mạnh đóng lại cửa phòng.

Nhìn đóng chặt cửa phòng, Hạ Vân Kiệt thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, âm thầm cười khổ nói:“Của ta đầu óc hôm nay khẳng định ra vấn đề, thế nhưng hội cùng nàng nói hồng nhạt càng thích hợp nàng, xứng đáng bị đánh a!”

Phòng ngủ, Trầm Lệ Đề đóng cửa lại khẩu, cả người có chút vô lễ tựa vào trên cửa, hai tay bụm mặt giáp, cảm giác nóng bỏng nóng bỏng.

“Này sắc lang, này đại sắc lang! Cũng không biết ta cùng Hải Quỳnh thế nào căn thần kinh ra vấn đề, trước kia thế nhưng còn cho rằng hắn là cái thần côn đồng chí! Bất quá, hồng nhạt thật sự càng thích hợp ta sao?” Trầm Lệ Đề bụm mặt mắng mắng, đột nhiên đem ánh mắt

dừng ở rơi ở trên giường kia hồng nhạt bra.

Theo sát sau, Trầm Lệ Đề tựa như trúng ma giống nhau, đi đến bên giường, sau đó cầm lấy kia hồng nhạt bra đối với gương khoa tay múa chân.

“Kỳ thật hồng nhạt thật đúng là không sai, nếu không đổi cái hồng nhạt ? Phi! Phi! Phi! Ta để làm chi muốn nghe tên kia ? Ta để làm chi muốn mang hắn thích ? Bổn cô nương không, thiên mang màu tím.” Trầm Lệ Đề đem hồng nhạt bra ném trở về trên giường, sau đó cởi tràn đầy nếp uốn váy liền áo, lại ở tủ quần áo tìm kiện hàn bản váy liền áo.

Chính là ở nàng muốn mặc vào váy liền áo khi, cũng không biết ra làm gì tâm tính, nàng lại cầm lấy kia bị nàng ném ở một bên hồng nhạt bra, sau đó đỏ mặt đem màu tím bra cấp thay đổi xuống dưới.

“Hừ, bổn cô nương chính mình vốn liền thích hồng nhạt không được sao?” Trầm Lệ Đề ở gương trước mặt kiêu ngạo mà giơ lên cằm, chính là không biết vì sao, mặt đẹp lại như trước có chút đỏ lên.

Trầm Lệ Đề mặc là màu trắng váy liền áo, nhân thân mình làn da lại trắng, vóc dáng cao gầy, dáng người thướt tha, khí chất lại hảo, theo phòng ngủ đi ra khi, thật sự là như một đóa mây trắng bay tới, nói không nên lời phiêu dật động lòng người.

Hạ Vân Kiệt trong lòng vừa mới âm thầm tán một tiếng, nữ nhân này thật đúng là xinh đẹp! Ánh mắt lập tức đã bị khinh bạc màu trắng vật liệu may mặc ẩn ẩn ánh lộ ra đến một chút hồng nhạt cấp hấp dẫn ở.

Không phải đâu, hồng nhạt !

“Uy, ánh mắt gian tà hướng thế nào ngắm đâu?” Gặp

chính mình vừa ra tới, Hạ Vân Kiệt ánh mắt liền nhìn chằm chằm chính mình bộ ngực xem, Trầm Lệ Đề là vừa thẹn não lại chột dạ, nhịn không được đỏ mặt trừng mắt nói.

“Không, không hướng thế nào ngắm.” Hạ Vân Kiệt cuống quít lắc đầu nói, chính là ánh mắt lại như trước nhịn không được quét Trầm Lệ Đề kia đầy đặn ngực liếc mắt một cái.

Thật đúng là hồng nhạt ! Sẽ không là vì ta đi? Bất quá hồng nhạt thật đúng là cử không sai.

“Xì!” Gặp Hạ Vân Kiệt cuống quít lắc đầu bộ dáng, vốn là xấu hổ não thêm chột dạ Trầm Lệ Đề lại nhịn không được hé miệng nở nụ cười ra tiếng, sau đó tay phải tao nhã lôi kéo làn váy, đứng ở Hạ Vân Kiệt trước mặt tha một vòng, hỏi:“Thế nào?”

“Ân, hồng nhạt không sai.” Hạ Vân Kiệt trong đầu còn đang suy nghĩ hồng nhạt bra sự tình, nghe vậy không hề nghĩ ngợi liền bật thốt lên trả lời.

“A, không phải, không phải, này bộ váy thực phiêu……” Chờ Hạ Vân Kiệt sửa miệng khi, hết thảy đều đã muốn đã muộn, như mưa phấn quyền lại hướng về phía hắn không đầu không đuôi mới hạ xuống.

“Ta cho ngươi hồng nhạt! Ta cho ngươi hồng nhạt! Ngươi này đại sắc quỷ, ngươi này lưu manh!” Trầm Lệ Đề một bên truy đánh, một bên đỏ mặt mắng.

Truy đánh hồi lâu, gặp Hạ Vân Kiệt thủy chung là một bộ chật vật dạng, đột nhiên gian Trầm Lệ Đề xấu hổ não phảng phất như mây khói giống nhau, biến mất không còn một mảnh, hơn nữa nhìn Hạ Vân Kiệt kia chật vật dạng còn nhịn không được “Xì” Nở nụ cười ra tiếng.

“Ngươi cho ta lại đây?” Trầm Lệ Đề đứng ở phòng khách cửa, đối với “Chạy trốn” Đến bàn trà mặt sau Hạ Vân Kiệt ngoắc nói.

“Trước tiên là nói về được không tái đánh người, ta mới đi qua.” Hạ Vân Kiệt bày ra một bộ sợ hãi khoa trương biểu tình, nói.

“Ngươi trước lại đây.” Trầm Lệ Đề thấy thế chịu đựng cười, hướng Hạ Vân Kiệt nói, cao ngất d tráo chén cao thấp phập phồng, phá lệ mê người.

“Ngươi trước tiên là nói về không đánh người.” Hạ Vân Kiệt kiên trì nói.

“Hảo, hảo ta không đánh ngươi, ngươi hiện tại lại đây tổng được rồi đi.” Trầm Lệ Đề tức giận nói.

“Thật sự?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Ngươi nếu không những lại đây, hừ hừ.” Trầm Lệ Đề diễu võ dương oai vung hạ phấn quyền.

“Đây chính là ngươi nói, tiểu nữ tử một lời, tứ mã nan truy, cũng không chuẩn đổi ý.” Hạ Vân Kiệt vừa đi đi qua, vừa nói nói.

Mới vừa đi đến Trầm Lệ Đề trước mặt, nàng liền hướng hắn vươn tay, sợ tới mức Hạ Vân Kiệt vội vàng sau này ngửa người.

“Đi mau a, không có can đảm quỷ!” Bất quá cuối cùng Trầm Lệ Đề cũng không phải thân thủ đánh hắn, mà là một phen vãn trụ hắn cánh tay, tiếu mâu liếc trắng mắt.

Hạ Vân Kiệt ngượng ngùng cười cười, tròng mắt theo bản năng ngắm liếc mắt một cái chính nhẹ nhàng ai bính chính mình cánh tay kia đôi cao phong.

Ân, hồng nhạt !

Một cỗ tự hào cảm thản nhiên theo đáy lòng nảy lên đến.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 997 : Tình địch

Vị kia xích siêu thị lão bản con trai, nhà giàu công tử tên gọi Lâm Bất Quần, cùng Nhạc Bất Quần chỉ kém một chữ. Theo dọc theo đường đi Trầm Lệ Đề giới thiệu, đây là vị cùng Nhạc Bất Quần chỉ kém một chữ phú nhị đại, rất Kim Dung tiên sinh dưới ngòi bút "Quân tử kiếm" Nhạc Bất Quần khí chất, tao nhã nho nhã, chỉ có có lễ, làm cho người ta rất khó dâng lên chán ghét loại tình cảm.

Hạ Vân Kiệt rất muốn hỏi Trầm Lệ Đề, một khi đã như vậy vì cái gì còn muốn tìm hắn giả mạo nàng bạn trai, này không phải là rất nhiều nữ nhân tha thiết ước mơ trung đối tượng sao? Bất quá nghiêng đầu nhìn đến kia ở khinh bạc vật liệu may mặc phía dưới như ẩn như hiện một chút phấn hồng, loại này trêu chọc trong lời nói, Hạ Vân Kiệt đến miệng lại nuốt trở về.

Lâm Bất Quần chọn ăn liên hoan địa phương thực phù hợp hắn tao nhã nho nhã khí chất, là một nhà ở bờ thanh lô hà, mặc kệ là ngoại tại trang sức còn là nội tại trang sức, đều thực tinh xảo ấm áp Italy nhà ăn.

Nhà ăn tên gọi "monica", là cái rất lãng mạn hương vị tên, thực dễ dàng gợi lên nam nhân đối gợi cảm nhiệt tình Italy mỹ nữ ảo tưởng. Ít nhất Hạ Vân Kiệt nhìn đến tên này khi, kìm lòng không được đã bị gợi lên một đoạn phong trần hương diễm trí nhớ.

Đó là một nhà Italy Florence gia đình khách sạn lão bản nương, một vị thiếu phụ có đầy đặn bộ ngực cùng dài rộng mĩ mông, đó là một vị từng cởi hết quần áo nằm ở hắn trên giường, hướng hắn bày ra tuyết trắng đầy đặn thân thể, mặc hắn hái nữ nhân.

Bất quá cuối cùng hắn lựa chọn cự tuyệt.

Có đôi khi lơ đãng nhớ lại đến, Hạ Vân Kiệt trong lòng hội chảy qua một tia thản nhiên tiếc nuối. Nếu lần đó gặp gỡ bất ngờ, hắn cùng nàng đã xảy ra quan hệ, kia có lẽ sẽ là nhân sinh đi chung đường trung một đoạn phi thường tuyệt vời nhớ lại đi.

“Uy, phát cái gì ngốc đâu? Sẽ không là luống cuống đi?” Gặp Hạ Vân Kiệt đi đến nhà ăn cửa, lại đột nhiên có chút sững sờ thất thần, Trầm Lệ Đề nhịn không được lấy tay đầu ngón tay nhẹ nhàng trạc hạ hắn eo, nói.

“Ha ha, bản đại sư cái gì trường hợp chưa thấy qua, như thế nào hội luống cuống đâu?” Hạ Vân Kiệt theo nhớ lại bừng tỉnh lại đây, vẻ mặt khinh thường nói. Nói lời này khi, nhìn Trầm Lệ Đề kia trương xinh đẹp khuôn mặt, Hạ Vân Kiệt trong lòng đối từng cự tuyệt không còn có nửa điểm tiếc nuối hoặc là nói là hối hận.

Người dục vọng là vô cùng, nhưng phải hiểu được thỏa mãn cùng khống chế, hắn được đến đã muốn nhiều lắm, hắn hẳn là thấy đủ.

“Thiết, sẽ xuy ngưu. Đợi lát nữa nếu cho ta diễn tạp, ngươi buổi tối liền cho ta ngủ đường cái đi!” Trầm Lệ Đề trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nói.

“Cho dù diễn tạp, kia cũng là không có công lao cũng có khổ lao a, ngươi không đến mức như vậy nhẫn tâm đi!” Hạ Vân Kiệt lập tức khổ khuôn mặt nói.

“Ngươi này khổ lao hữu dụng sao? Ngươi này khổ lao nhưng là hủy ta cả đời hạnh phúc a!” Trầm Lệ Đề lại lần nữa xem thường nói.

“Không đến mức đi, cùng lắm thì chúng ta hai người bỏ trốn bái!” Hạ Vân Kiệt nói đùa nói.

“Bỏ trốn? Ngươi dưỡng ta nha?” Trầm Lệ Đề nghe vậy thân thể mềm mại hơi hơi chiến một chút, bất quá theo sát sau liền khôi phục bình thường, thân thủ thật mạnh kháp Hạ Vân Kiệt một chút, xem thường nói.

“Để làm chi? Sợ ta nuôi không nổi ngươi sao? Đừng quên bản đại sư là đang làm gì? Cùng lắm thì vì ngươi, ta đi đầu cầu bãi quán làm cho người ta tính mệnh, lấy của ta tướng thuật trình độ, ta cũng không tin còn nuôi không nổi ngươi.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt bất cứ giá nào biểu tình, nói.

Trầm Lệ Đề nghe vậy thân thể mềm mại lại hơi hơi chiến một chút, mắt đẹp gắt gao nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, lóe ra một chút cảm động sắc.

“Ngươi là nói thật sao? Vì ta ngươi nguyện ý đi đầu cầu bãi quán tính mệnh?”

“Khụ khụ, ngươi sẽ không thực chuẩn bị theo ta bỏ trốn đi?” Hạ Vân Kiệt đột nhiên có chút không dám nhìn thẳng vào Trầm Lệ Đề ánh mắt, vội vàng đem đầu phiến diện, bày ra vẻ mặt khoa trương “Khiếp đảm lùi bước” Biểu tình, hỏi.

Gặp Hạ Vân Kiệt kia khoa trương “Khiếp đảm lùi bước” Biểu tình, Trầm Lệ Đề trong mắt lóe ra một chút thất vọng sắc, sau đó kiêu ngạo khinh thường giơ lên cằm, nói:“Nghĩ đến mĩ, với ngươi bỏ trốn? Đi theo ngươi đầu cầu bãi quán? Ta đầu óc có vấn đề a!”

“Ha ha, kia nhưng thật ra cũng. Xem ra bỏ trốn con đường này là đi không thông, chỉ có thể đem kia cái gì Nhạc Bất Quần đánh trước bại nói sau, tái làm lâu dài tính.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt còn thật sự nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói rất hay giống nàng đã muốn là hắn nữ nhân dường như, Trầm Lệ Đề liền nhịn không được

kháp hắn vài cái.

“monica” Là một tràng tiểu dương lâu thức Italy nhà ăn, rất tiểu tư hoài cựu hương vị. Lầu một là đại sảnh tiếp khách, dọc theo mộc chất thang lầu mà lên, lầu hai là quán bar, lầu ba là nhà ăn. Nơi này quán bar cùng những người đó thanh ồn ào, ngọn đèn lóe ra,dj bệnh tâm thần điều động không khí quán bar hoàn toàn bất đồng, đó là một bố trí thực ấm áp lãng mạn quán bar, người không nhiều lắm, thực im lặng. Mọi người hoặc ngồi ở quầy bar trước cao cao quầy bar ghế hoặc là trên sô pha lẳng lặng uống rượu, hoặc là nhỏ giọng trò chuyện thiên.

Lầu ba nhà ăn bố trí đồng dạng thực ấm áp lãng mạn, cũng phi thường im lặng.

Người phục vụ đều mặc phi thường sạch sẽ, cử chỉ chú ý tao nhã, có người Ý gương mặt, có Trung Quốc gương mặt, còn có Philippines gương mặt.

Làm Hạ Vân Kiệt cùng Trầm Lệ Đề đến nhà ăn cửa khi, một vị năng màu vàng tóc Italy nữ hầu giả đi lên đến, dùng tiếng Anh hỏi:“Xin hỏi tiểu thư, tiên sinh các ngươi là muốn ở trong này dùng cơm sao?”

“Đúng vậy, ta có vị bằng hữu đã muốn đặt trước vị trí.” Trầm Lệ Đề dùng lưu loát tiếng Anh trả lời.

“Xin hỏi ngươi bằng hữu như thế nào xưng hô?” Nữ hầu giả hỏi.

“Hắn họ Lâm, ta đã muốn nhìn đến ta bằng hữu.” Trầm Lệ Đề nói đến một nửa liền thấy được nhà ăn một chỗ dựa vào cửa sổ bên an vị Lâm Bất Quần một thân, mặt mang mỉm cười hướng nàng đi tới.

“Quả nhiên không mệt là phi quốc tế tuyến tiếp viên

hàng không, tiếng Anh nói được phi thường không sai!” Hạ Vân Kiệt lại không lấy con mắt đi xem vị kia chính phong độ chỉ có đi tới Lâm Bất Quần, mà là bám vào Trầm Lệ Đề bên tai thấp giọng nói.

“Hắn đã muốn đến đây, cho ta đứng đắn điểm, cầm lấy điểm tinh thần đến, đừng cho ta diễn tạp.” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt lúc này thế nhưng còn có tâm tư trêu chọc của nàng tiếng Anh, nhịn không được xem thường nói.

“Kính nhờ, ta này không phải đã muốn ở đóng kịch sao?” Hạ Vân Kiệt nói.

Trầm Lệ Đề nghe vậy nao nao, sau đó đột nhiên ý thức lại đây, vừa rồi Hạ Vân Kiệt như vậy thân mật dán chính mình lỗ tai bên nói chuyện, cũng không đúng là đã muốn nhập diễn sao?

“Tính ngươi lanh lợi. Bất quá liền ngươi kia nhị cái siêu tiếng Anh, không tư cách đánh giá tỷ tiếng Anh.” Trầm Lệ Đề là cái người thông minh, nếu hiểu được “Tuồng” Đã muốn bắt đầu, cũng lập tức học theo một bên kéo Hạ Vân Kiệt cánh tay hướng Lâm Bất Quần đón nhận đi, một bên dán Hạ Vân Kiệt bên tai “Thân mật” thấp giọng nói.

“Đừng coi khinh người, ta nhưng là ở tiếng Anh tìm không ít thời gian, hiện tại tuyệt đối là một miệng chính tông Luân Đôn khang.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ngươi liền thổi đi, mặc kệ ngươi, bất quá đợi lát nữa nhưng đừng tại kia tên trước mặt thổi chính mình tiếng Anh rất cao, đây là Italy nhà ăn, da trâu hội thổi phá.” Trầm Lệ Đề xem thường nói.

Gặp Trầm Lệ Đề nói như vậy, hơn nữa khi nói chuyện, kia Lâm Bất Quần đã muốn đi mau đến trước mặt, Hạ

Vân Kiệt thế này mới giương mắt nhìn thẳng vào chính nghênh diện đi tới “Tình địch”.

“Hắn chính là kia Lâm Bất Quần, đối với ngươi rất hảo cảm, quấn quít lấy muốn với ngươi lại lần nữa ước hội xem mặt đối tượng?” Nhìn nghênh diện phong độ chỉ có đi tới, mặt mang mê chết nữ nhân không đền mạng mỉm cười Lâm Bất Quần, Hạ Vân Kiệt trong mắt đầu tiên là toát ra một tia kinh ngạc sắc, theo sát sau cũng là lộ ra sát khí hàn ý.

“Ngươi này không phải vô nghĩa sao? Tốt lắm, đừng cho ta múa mép khua môi, đánh lên tinh thần đến.” Trầm Lệ Đề gặp mắt thấy Lâm Bất Quần đều nhanh đến trước mặt, Hạ Vân Kiệt còn biết rõ còn cố hỏi, không khỏi tức giận xem thường nói.

“Không thành vấn đề!” Hạ Vân Kiệt cử ưỡn ngực, đồng thời còn đem kéo chính mình cánh tay Trầm Lệ Đề hướng chính mình bên người xả gần một ít.

Cảm nhận được chính mình mẫn cảm vị trí thân mật khăng khít đặt ở người nào đó cánh tay, Trầm Lệ Đề mặt đẹp hơi hơi đỏ hồng, ám thối một ngụm, này đại sắc lang!

“Ngươi hảo, ngươi nhất định chính là Trầm Lệ Đề bằng hữu, Hạ thầy thuốc đi? Ta kêu Lâm Bất Quần, phúc nhạc gia siêu thị hữu hạn công ty phó tổng giám đốc, thật cao hứng nhận thức ngươi.” Lâm Bất Quần mặt mang mỉm cười, chủ động hướng Hạ Vân Kiệt vươn tay, nói.

Không thể không nói, Lâm Bất Quần là cái rất phong độ nam nhân, nếu Hạ Vân Kiệt không phải một gã xuất sắc Vu sư, nhìn ra hắn thân thể vấn đề, cho dù thân là đối thủ, tình địch, chỉ sợ cũng sắp bị hắn phong độ thuyết phục, sinh không nổi một tia chán ghét sắc.

“Ta cũng không cao hứng nhận thức ngươi.” Hạ Vân Kiệt vươn tay cùng Lâm Bất Quần nhẹ nhàng nắm hạ, thản nhiên nói, nói chuyện khi đôi mắt ở chỗ sâu trong có một chút còn hơn hồi nãy nữa muốn lãnh hàn ý chợt lóe mà qua.

Tuy rằng Trầm Lệ Đề cũng không có phải gả cấp Lâm Bất Quần ý tưởng, nhưng mặc kệ nói như thế nào Lâm Bất Quần còn là một vị rất phong độ nam nhân, hơn nữa hắn gia là khai siêu thị, nàng lão ba còn muốn đi hắn con đường này, mở ra tiến quân siêu thị đại môn đâu, cho nên trừ bỏ gả cho Lâm Bất Quần điểm ấy không có biện pháp đáp ứng ở ngoài, Trầm Lệ Đề kỳ thật cũng không tưởng cùng hắn xé rách da mặt, nếu mọi người có thể giao cái bằng hữu, đó là tối hoàn mỹ sự tình. Chính là Trầm Lệ Đề không nghĩ tới, ở trên đường nàng cũng đã cùng Hạ Vân Kiệt nói tốt, chỉ cần làm cho đối phương biết khó mà lui là được, tận lực không cần xé rách da mặt, tốt nhất có thể bảo trì hữu hảo quan hệ, trên đường, Hạ Vân Kiệt cũng là đáp ứng rồi, này vừa thấy mặt, thế nhưng đã nói ra như vậy trực tiếp, vô lễ lời nói.

Trong lúc nhất thời đừng nói Lâm Bất Quần hơi hơi thay đổi sắc mặt, trong mắt lóe ra một tia căm tức sắc, liền ngay cả Trầm Lệ Đề đều nhịn không được tưởng hung hăng đá người này một cước, nàng chính là muốn mời hắn đảm đương cái tấm chắn, cũng không phải là thỉnh hắn đảm đương hỏa tiễn. Cũng may Trầm Lệ Đề là một gã tiếp viên hàng không, rất xử lý khẩn cấp tình huống kinh nghiệm, sắc mặt hơi đổi sau, lập tức mặt mang xin lỗi đối Lâm Bất Quần nói:“Ha ha, Lâm tổng đừng để ý, hắn người này nói chuyện hướng đến chính là như vậy, không cái đứng đắn.”

“Ha ha, không có việc gì, không có việc gì, Hạ tiên sinh thực hài hước!” Lâm Bất Quần quả nhiên rất phong độ, chẳng sợ Hạ Vân Kiệt như vậy trực tiếp vô lễ, cuối cùng hắn còn là cười chi, thực thân sĩ bày ra một cái thỉnh tư

thế nói:“Hạ thầy thuốc, Lệ Đề tiểu thư, thỉnh.”

Hạ Vân Kiệt thấy thế do dự hạ, cuối cùng còn là áp chế trong lòng hàn ý, thả trước nhìn kỹ hẵn nói đi.

Hạ Vân Kiệt cùng Lâm Bất Quần đối diện mà ngồi, về phần Trầm Lệ Đề chọn lần lượt Hạ Vân Kiệt nhập tòa.

“Đây là một nhà lão điếm tân khai Italy nhà ăn, bất quá trước kia nhà này nhà ăn lão bản kinh doanh Italy đồ ăn tiêu chuẩn cũng không thế nào, người phục vụ phục vụ thái độ cũng bình thường, cho nên sinh ý vẫn đều thực bình thường. Bất quá một năm trước thay đổi cái lão bản, sửa chữa một phen, đầu bếp, người phục vụ cũng đều thay đổi, nay cũng là thanh lô hà tối được hoan nghênh nhà hàng Tây. Nơi này khai vị đồ ăn đều thực không sai, ta thích nhất là yêm cá ngừ cali, còn có một loại kêu mrinara thủy thủ sa tư. Nơi này đầu bàn đồ ăn, ta cảm thấy rỗng ruột phấn tối nói, nơi này chủ đồ ăn, nướng tam văn ngư thực không sai, còn có nơi này món điểm tâm ngọt cũng đều làm được thực không sai, ngươi tùy tiện điểm đều đã phát hiện không có điểm sai.” Ba người đều sau khi ngồi xuống, Lâm Bất Quần mặt mang mỉm cười, không vội không chậm chạp đem nhà này nhà ăn lịch sử còn có nhà ăn thức ăn đại khái nâng lên.

Chẳng sợ Hạ Vân Kiệt trong lòng đối trước mắt người này chỉ có chán ghét, nhưng cũng không thể không thừa nhận, hắn ngôn hành cử chỉ sẽ làm nhân sinh ra một loại như mộc xuân phong cảm giác.

Chẳng lẽ Lệ Đề cũng đã nhìn ra? Nếu không như vậy một cái có thân sĩ phong độ cao phú suất, nàng vì sao một chút cũng không động tâm đâu? Nghe Lâm Bất Quần mặt mang mỉm cười nhẹ giọng giới thiệu, Hạ Vân Kiệt nhịn không được nghiêng đầu thật sâu nhìn Trầm Lệ Đề liếc mắt một cái.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 998 : Tranh giành tình nhân

Hạ Vân Kiệt trong lòng có nghi hoặc, Trầm Lệ Đề nhìn ngôn hành cử chỉ làm cho người ta như mộc xuân phong cảm giác Lâm Bất Quần, đồng dạng trong lòng tràn ngập nghi hoặc.

Trước mắt vị này nam nhân như vậy hoàn mỹ, người bộ dạng suất, trong nhà có tiền, ngôn hành cử chỉ lại như vậy có thân sĩ phong độ, hơn nữa cũng thích ta, ta vì cái gì lại nửa điểm cũng không động tâm? Thậm chí ngay cả cùng hắn thử kết giao một đoạn thời gian, nhìn xem hay không có thể nuôi dưỡng ra cảm tình ý tưởng đều không có đâu? Ta đời này đến tột cùng muốn tìm cái gì dạng nam nhân cùng cả đời? Chẳng lẽ lấy của ta thân phận, ta còn có thể tìm được so với trước mắt vị này nam nhân càng hoàn mỹ đối tượng sao?

Trong lòng tràn ngập nghi hoặc cùng mê mang khó hiểu, thần sứ quỷ kém dưới, cũng không biết ra làm gì tâm tư, Trầm Lệ Đề nhưng cũng nghiêng đầu hướng bên người Hạ Vân Kiệt nhìn lại.

Này phiến diện đầu, ánh mắt liền vừa vặn đón nhận Hạ Vân Kiệt đồng dạng hướng nàng xem đến.

Không hiểu Trầm Lệ Đề phương tâm chiến một chút, phảng phất đột nhiên bị cái gì cấp đánh trúng bình thường.

Ông trời, vì cái gì này thối đại sư, rõ ràng diện mạo không có Lâm Bất Quần suất khí, ngôn hành cử chỉ còn có giá trị con người lại cùng hắn kém cách xa vạn dặm, ta lại hội cảm thấy hắn là càng hoàn mỹ đối tượng đâu? Ta nhất định là điên rồi, ta nhất định là điên rồi!

Hạ Vân Kiệt đương nhiên không biết Trầm Lệ Đề trong lòng suy nghĩ cái gì, thấy nàng hướng chính mình xem ra, trong mắt hàm chứa một chút làm cho người ta tim đập nhu tình, nghĩ rằng, nữ nhân này nhưng thật ra trời sinh có diễn trò thiên phú, biết thường thường cùng chính mình đến cái "Ẩn tình đưa tình". Này hành động cũng là so với gì ngôn ngữ đều tới cũng có thuyết phục lực, đương nhiên cũng càng kích thích người, đáng tiếc trước mắt vị này Lâm Bất Quần áp căn chính là một thủy tinh chỉ thích nam nhân, hắn muốn tìm bất quá chính là một nữ nhân yểm hộ hắn chân thật giới tính mà thôi, Trầm Lệ Đề xem như uổng phí khổ tâm.

Làm Hạ Vân Kiệt cho rằng Trầm Lệ Đề là ở uổng phí khổ tâm khi, bị hắn nhận định là một vị thủy tinh nam Lâm Bất Quần trong mắt lại lóe ra một chút ghen tị sắc.

Hạ Vân Kiệt xem nhẹ một sự kiện, thì phải là ở mặt ngoài hào hoa phong nhã, tao nhã nho nhã Lâm Bất Quần, nội tâm lại sâu cất giấu vặn vẹo giữ lấy dục. Chẳng sợ hắn tìm Trầm Lệ Đề quả thật chính là xuất phát từ che dấu hắn chân thật giới tính mục đích, nhưng hắn nhưng cũng không tha bị hắn nhìn trúng nữ nhân bị này khác nam nhân lây dính, lại càng không cho phép nàng cấp chính mình vợ ngoại tình. Hơn nữa cho tới bây giờ, Trầm Lệ Đề là Lâm Bất Quần cho rằng tối hoàn mỹ che dấu đối tượng. Nhất là vì Trầm Lệ Đề bộ dạng xinh đẹp gợi cảm hào phóng, chẳng sợ chính là cái che dấu đối tượng, đối với hắn người như vậy có thân phận có địa vị mà nói, mang đi ra ngoài cũng là lần có mặt mũi sự tình, không đến mức đã mất hắn cùng Lâm gia mặt mũi; Nhị là vì Trầm Lệ Đề thường xuyên ở không trung phi, ở nhà thời gian không nhiều lắm tiếp viên hàng không thân phận, phương tiện hắn tìm nam nhân yêu đương vụng trộm; Tam là vì Trầm Lệ Đề phụ thân vừa vặn có cầu cho hắn, một khi hai người thành lập sinh ý quan hệ, cho dù sau Trầm Lệ Đề phát hiện hắn chân diện mục, hắn cũng có thể mượn nàng phụ thân sinh ý

đến uy hiếp nàng.

Cho nên chẳng sợ Trầm Lệ Đề từng rõ ràng nói cho hắn, nàng đã muốn có bạn trai, hắn còn là quyết định chen một chân, hơn nữa hắn đối tự thân điều kiện có tuyệt đối tự tin.

Đương nhiên Lâm Bất Quần không biết, nguyên nhân vì này dạng, Hạ Vân Kiệt theo ngay từ đầu nhìn đến hắn liền âm thầm động một tia sát khí. Một người giới tính, mặc kệ là bình thường cũng tốt, khác thường cũng thế, Hạ Vân Kiệt đều có thể lý giải, cũng sẽ không có nửa điểm kỳ thị ý, bởi vì đó là hắn tự do cùng quyền lực, mà không phải chính hắn có thể khống chế. Khả một người vì che dấu chính mình chân thật giới tính, lại ích kỷ đến muốn chôn cùng thượng một nữ nhân cả đời hạnh phúc, kia người này cũng là tuyệt đối nhân tra. Hơn nữa này Lâm Bất Quần còn đem chủ ý đánh tới Trầm Lệ Đề trên người, Hạ Vân Kiệt lại như thế nào hội không động sát khí?

“Lệ Đề, ngươi trước kia nếm qua Italy cơm sao? Đương nhiên giống tất thắng khách phi tát linh tinh không tính.” Đại khái giới thiệu một phen sau, Lâm Bất Quần hai mắt ôn nhu nhìn Trầm Lệ Đề, nhẹ giọng hỏi.

“Kia đổ còn là lần đầu tiên.” Trầm Lệ Đề nhìn phá lệ quan tâm coi trọng chính mình Lâm Bất Quần, trong mắt lại lóe ra một tia nghi hoặc, mê mang.

Chính mình muốn đến cùng là cái gì dạng nam nhân?

“Ha ha, nếu là lần đầu tiên, nếu không ngại trong lời nói, ta giúp ngươi quyết định, ta nghĩ ngươi hẳn là sẽ thích.” Lâm Bất Quần nhẹ giọng nói.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng khinh thường cùng một thủy tinh nam tranh giành tình nhân, nhưng xem Trầm Lệ Đề kia

biểu tình, hiển nhiên là không biết đối phương là cái thủy tinh nam, nếu không coi hắn tính cách chỉ sợ đã sớm muốn lật cái bàn, đương nhiên Hạ Vân Kiệt cũng có thể làm rõ đối phương chân chính giới tính, nhưng vấn đề là Trầm Lệ Đề khẳng định là sẽ không tin tưởng, trừ phi hắn thi triển pháp thuật, làm cho Lâm Bất Quần chính mình bại lộ đi ra. Hơn nữa cho dù Trầm Lệ Đề tin, Hạ Vân Kiệt lại như thế nào giải thích hắn biết đối phương là thủy tinh nam đâu? Chẳng lẽ nói chính mình là xem tướng mạo nhìn ra đến? Kia còn không bị nàng cấp xem thường mới là lạ. Cho nên cuối cùng, Hạ Vân Kiệt còn là tiếp tục sắm vai hắn bạn trai nhân vật, nghe vậy không cam lòng yếu thế nói:“Còn là ta giúp Lệ Đề điểm đi, của nàng khẩu vị ta rõ ràng.”

Tuy rằng rõ ràng biết Hạ Vân Kiệt là ở diễn trò, nhưng không hiểu Trầm Lệ Đề trong lòng lại cảm thấy một tia ngọt tư tư hương vị, thực thích Hạ Vân Kiệt có thể vẫn như vậy vì nàng cùng một cái khác nam nhân không chịu nhường cho tranh giành tình nhân đi xuống.

“Nga, như vậy xem ra, Hạ Vân Kiệt là Italy nhà ăn khách quen?” Lâm Bất Quần nghe vậy một đôi mày kiếm hơi hơi một điều, dùng mang theo một tia kinh ngạc khẩu khí nói, phảng phất Hạ Vân Kiệt thường xuyên đi Italy nhà ăn ăn cơm là một kiện thực đáng giá kinh ngạc sự tình.

Giờ khắc này, Lâm Bất Quần rốt cục lộ ra một tia hắn trong khung kia phân tài trí hơn người kiêu ngạo.

Cũng là, nói như thế nào hắn cũng là một nhà xích siêu thị lão bản con trai, người lại bộ dạng suất khí, là danh phù kỳ thực cao phú suất, trong khung lại sao lại không có ngạo khí!

“Kia thật không có, từng đi Italy du lịch quá, nhưng thật ra nếm qua vài lần Italy cơm.” Hạ Vân Kiệt rất là tùy ý trả lời.

Nhìn Hạ Vân Kiệt kia tùy ý bộ dáng, giống như thực đi qua Italy giống nhau, Trầm Lệ Đề liền nhịn không được muốn cười, đồng thời lại khó tránh khỏi có chút lo lắng, lo lắng hắn da trâu thổi phá. Dù sao trước mắt vị này nhưng là danh phù kỳ thực cao phú suất, tám chín phần mười phải đi quá Italy.

“Nguyên lai là như vậy, ta cũng đi quá Italy, không biết Hạ thầy thuốc đi Italy nào địa phương? Cảm thấy làm sao chơi tốt nhất?” Lâm Bất Quần kia đối mày kiếm lại hơi hơi chọn một điều, khóe miệng gợi lên một chút kiêu ngạo ý cười, đồng dạng rất là tùy ý hỏi.

Hạ Vân Kiệt trả lời có chút ra ngoài Lâm Bất Quần ngoài ý liệu, cũng làm cho hắn cảm thấy có chút hoài nghi. Phía trước hắn lại lần nữa gọi điện thoại hẹn Trầm Lệ Đề khi, Trầm Lệ Đề nói chính mình đã muốn có một vị thầy thuốc bạn trai, Lâm Bất Quần sẽ theo miệng hỏi chút Hạ Vân Kiệt tình huống, nói tổng yếu cùng hắn gặp cái mặt, xem hắn có phải hay không thực so với chính mình vĩ đại, có phải hay không thực xứng đôi nàng vị này đại mỹ nữ, nếu không tổng không cam lòng như vậy buông tha cho. Cho nên Lâm Bất Quần không chỉ có biết Hạ Vân Kiệt là một vị thầy thuốc, nhưng lại biết hắn là một vị trung y. Đồng thời, Lâm Bất Quần cũng giống tuyệt đại đa số người giống nhau đi vào lầm khu, cho rằng giống Hạ Vân Kiệt như vậy tuổi trẻ trung y, kỳ thật là không có gì hoa văn, không chỉ có thu vào thiếu, hơn nữa địa vị cũng xa không bằng Tây y. Cũng đang bởi vì như thế, Hạ Vân Kiệt nói chính mình đi qua Italy, làm cho Lâm Bất Quần cảm thấy có chút ngoài ý muốn, đồng thời cũng có chút không tin.

Dù sao đi Âu châu du lịch một chuyến, còn là cần một bút không nhỏ con số, giống Hạ Vân Kiệt như vậy vừa mới tham gia công tác không lâu, lại là trung y, nếu không phải gia đình điều kiện có vẻ tốt, quả thật khả

năng không lớn sẽ đi Italy du lịch.

Hạ Vân Kiệt gia đình điều kiện như thế nào Lâm Bất Quần đổ không phải rất rõ ràng, nay mọi người vừa mới chạm mặt tạm thời còn không hảo mạo muội hỏi, cho nên cũng cũng chỉ có thể thuận miệng hỏi trước hỏi Italy sự tình, nhìn xem Hạ Vân Kiệt đến tột cùng có hay không miệng đầy chạy xe lửa.

Gặp Lâm Bất Quần quả nhiên đi qua Italy, còn hỏi Ý sự tình, Trầm Lệ Đề trong lòng nhất thời có chút khẩn trương, đồng thời còn âm thầm dùng chân ở cái bàn dưới nhẹ nhàng đá hạ Hạ Vân Kiệt, cũng không biết là não hắn miệng đầy chạy xe lửa, còn là nhắc nhở hắn cẩn thận ứng đối.

“Italy sự tình trễ chút nói sau, trước đem thực đơn điểm đi.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Đúng, đúng, đợi lát nữa có thời gian chậm rãi tán gẫu, trước gọi món ăn, a kiệt, ngươi giúp ta điểm đi, Italy đồ ăn ta trừ bỏ biết phi tát cùng mì Ý, này khác thật đúng là không hiểu lắm.” Trầm Lệ Đề vội vàng phù hợp nói, đồng thời cũng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, nghĩ rằng, người này đổ còn biết “Tha” Tự quyết.

“Cũng tốt, đợi lát nữa tái tường tán gẫu.” Lâm Bất Quần cười gật gật đầu, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt hơn một tia khinh miệt cùng nghiền ngẫm hương vị.

Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó lấy quá thực đơn giúp Trầm Lệ Đề điểm thanh ăn lạt đồ ăn, mì Italy biển, con sò canh, vịt bộ ngực thịt xứng Sicily quả cam tương, còn có Tiramisu món điểm tâm ngọt, sau đó lại cấp chính mình tùy ý điểm vài cái, chủ đồ ăn điểm cùng Trầm Lệ Đề giống nhau, đều là vịt bộ ngực thịt xứng Sicily quả cam tương.

Đem đồ ăn điểm hoàn, Hạ Vân Kiệt rất thân sĩ phong độ hỗ trợ đem thực đơn cầm lấy đến đưa cho bồi bàn, lại mặt mang mỉm cười nói thanh cảm ơn, nhưng thật ra làm cho Trầm Lệ Đề hai mắt hơi hơi sáng sáng ngời.

Không có biện pháp ai làm cho Hạ Vân Kiệt nhận thức Trầm Lệ Đề khi, hắn chính là một gã thần côn thêm quán bar bồi bàn đâu, cho dù hiện tại cũng bất quá chính là một gã danh không dùng truyền tiểu trung y.

Lâm Bất Quần cũng rất nhanh điểm chính mình thích Italy cơm điểm, sau đó cũng đồng dạng đem thực đơn đệ trả lại cho bồi bàn, tái sau đó hắn giả bộ một bộ dù có hứng thú bộ dáng nhìn Hạ Vân Kiệt, nói:“Italy là Âu châu văn hóa nôi, từng dựng dục ra La Mã văn hóa cùng y đặc lạp tư khảm văn minh, tuy rằng mấy năm nay trị an có chút không tốt, khi có lữ khách bị trộm đạo đưa tin, bất quá như trước là Âu châu tối đáng giá đi quốc gia chi nhất, hơn nữa thích nhân văn lịch sử liền càng không thể bỏ qua này quốc gia. Ta trước sau đi ba lượt, mỗi lần đi đều đã bị kia từ xưa đấu thú tràng, cao ngất trong mây giáo đường cấp thật sâu rung động.”

Nói tới đây, Lâm Bất Quần dừng một chút, trên mặt lộ ra một tia hướng tới hồi ức biểu tình.

Không thể không nói, Lâm Bất Quần quả thật là cái có thể so với Nhạc Bất Quần ngụy quân tử. Này lời nói vừa không động thanh sắc khoe ra hắn giàu có, cao thưởng thức, lại đem đề tài xả về tới nguyên điểm, cũng không sẽ làm nhân sinh ra hắn tại hoài nghi Hạ Vân Kiệt ở xuy ngưu bức, cố ý muốn vạch trần cảm giác.

Ít nhất Trầm Lệ Đề là không cảm thấy Lâm Bất Quần nói những lời này có cái gì không ổn, cũng vô pháp sinh ra phản cảm, tương phản Hạ Vân Kiệt nếu không tiếp xuống dưới nói điểm cái gì có liên quan Italy sự tình, chỉ sợ cũng thực không ổn. Cho nên Trầm Lệ Đề lại lại nhịn

không được ở cái bàn dưới đá Hạ Vân Kiệt một cước, cũng không biết là thúc giục hắn nói tiếp, còn là thúc giục hắn nhanh lên tưởng cái biện pháp hồ lộng đi qua.

“Ha ha, tương đối cho La Mã đấu thú tràng, Vatican nguy nga cao lớn St. Peter nhà thờ lớn, ta nhưng thật ra càng thích Florence im lặng tiểu tư, ngũ ngư thôn tú lệ vịnh, vùng duyên hải trên vách đá mở mang mà ra khúc chiết uốn lượn cổ sạn đạo.” Hạ Vân Kiệt không vội không chậm chạp tiếp theo Lâm Bất Quần lời nói nói.

Chương 999 : Trang bức

Italy La Spezia tỉnh ngũ ngư thôn tuy rằng cũng là Italy một cái phi thường nổi danh du lịch cảnh điểm, thậm chí còn bị liên hiệp quốc giáo khoa văn tổ chức xếp vào thế giới văn hóa di sản mục lục, nhưng đối với quốc nhân mà nói cũng không phải cái gì có danh tiếng địa phương. Đại đa số quốc nhân biết Italy, thường thường đều chính là La Mã, Mễ Lan, Venice, Florence các thành thị.

Điểm ấy tựa như người ngoại quốc đối Trung Quốc hiểu biết giống nhau. Bọn họ nhất tưởng khởi Trung Quốc, đầu tiên nghĩ đến chính là Bắc Kinh, Thượng Hải, tây an các địa phương, giống người Trung Quốc đều biết đến "Tây hồ", bọn họ trung tuyệt đại bộ phận người cũng là căn bản không biết.

Trầm Lệ Đề tuy rằng phi là quốc tế tuyến, bất quá nàng phi là Thái quốc, không phải Italy, cho nên nàng cùng tuyệt đại bộ phận quốc nhân giống nhau, biết La Mã, quốc trung quốc gia Vatican, Florence, nhưng áp căn sẽ không nghe qua cái gì ngũ ngư thôn, nay nghe Hạ Vân Kiệt không vội không hoãn, thậm chí có thể nói có rất có điểm trang bức nói chính mình thích Florence im lặng tiểu tư, ngũ ngư thôn cái gì tú lệ vịnh, cổ sạn đạo, tròng mắt đều thiếu chút nữa trợn tròn, rất là có chút giật mình ngoài ý muốn nhìn Hạ Vân Kiệt.

Nàng vốn tưởng rằng lúc này Hạ Vân Kiệt xảy ra điểm xấu, thậm chí bị Lâm Bất Quần nhìn ra hắn ở xuy ngưu, không nghĩ tới hắn thế nhưng sẽ nói ra như vậy trang bức trong lời nói đến. Ngay cả đối hắn hiểu rõ nàng, đều thiếu chút nữa bị người này cấp hồ lộng, thiếu chút nữa nghĩ đến người này thật sự đi Italy du lịch quá, nhưng lại là chiều sâu du lịch kia một loại.

Người này, thật đúng là có thể xả, trách không được lần đó Đổng Tư Tư thúc thúc đều bị lừa dối không nên cho hắn bao cái hai mươi vạn đại hồng bao. Đáng tiếc, người này lại không nên trang thanh cao, thế nhưng không muốn! Bất quá người này trang bức bộ dáng, thật là có điểm phạm nhi, hì hì, bổn cô nương thích!

Lâm Bất Quần thật không có trợn tròn tròng mắt, bất quá khóe miệng của hắn còn là bởi vì Hạ Vân Kiệt này lời nói mà kìm lòng không được co rúm một chút.

Hắn là đi qua Italy ba lượt đúng vậy, bất quá đi đều là này thành phố lớn, có một lần còn là cùng đoàn, cũng là cùng Trầm Lệ Đề giống nhau, thế nhưng cũng là chưa từng nghe qua cái gì ngũ ngư thôn. Nay Hạ Vân Kiệt đột nhiên nhắc tới ngũ ngư thôn, nhưng thật ra bắt hắn cho hù ở, có điểm không biết nên như thế nào nói tiếp.

Nói chính mình không biết ngũ ngư thôn thôi, khả chính mình rõ ràng đã muốn nói đi qua Italy ba chuyến, thế nhưng còn không bằng Hạ Vân Kiệt ngoạn xâm nhập, chẳng phải là ngược lại cấp đối phương trên mặt thiếp quang sao? Muốn nói biết thôi, khả hắn áp căn cũng chưa nghe qua này địa phương, vạn nhất Hạ Vân Kiệt tái xâm nhập cùng hắn tham thảo một chút, chẳng phải là thành hắn ở xuy ngưu bức ?

Bất quá Lâm Bất Quần quả thật là cái có điểm tiêu chuẩn nhân vật, nếu không tuổi còn trẻ cũng không khả năng bị hắn phụ thân cấp an bài đến phó tổng giám đốc vị trí thượng, rất nhanh hắn liền theo khốn cục trung đi ra, mỉm cười nói:“Nguyên lai Hạ thầy thuốc càng thích tự nhiên phong cảnh a, muốn nói tự nhiên phong cảnh, ta cảm thấy Âu châu tối đáng giá đi hẳn là Alpes sơn, sơn mạch lâu dài, hùng phong lâm lập, Âu châu rất nhiều sông lớn lưu, giống sông Đa Nuýp, sông Ranh, la nạp hà tất cả đều nguyên cho Alpes sơn. Alpes sơn còn lưu lại hạ rất nhiều băng hà thời kì dấu vết, giống Alpes sơn

hạ Đức quốc vương hồ, chính là ở băng hà thời kì sông băng hình thành, phi thường đáng giá vừa đi……”

Lâm Bất Quần chậm rãi mà nói, không chỉ có thực tự nhiên đem đề tài theo ngũ ngư thôn ngăn, hơn nữa lại bất động thanh sắc khoe khoang hắn đối Âu châu lý giải, còn có hắn là cái có bó lớn tiền tài cùng thời gian chung quanh du lịch cao phú suất thân phận!

Nếu đổi cái nữ nhân nghe được Lâm Bất Quần này phiên chậm rãi mà nói, khẳng định hội bất tri bất giác giữa dòng lộ ra hướng tới vẻ mặt, khát khao cùng như vậy một vị cao phú suất ở Âu châu chung quanh du lịch lãng mạn mà tốt đẹp tiền cảnh, sau đó bất tri bất giác trung liền tâm động, đã bị Lâm Bất Quần cấp tù binh.

Kỳ thật rất nhiều sự thật xã hội trung nữ nhân, vì cái gì muốn bàng y phú hào, vì cái gì thích cao phú suất, kỳ thật không phải là vì này đó sao? Có thể có bó lớn tiền tài cùng thời gian mua sắm, có thể có bó lớn tiền tài cùng thời gian chung quanh du lịch.

Bất quá Trầm Lệ Đề hiển nhiên là cái ngoại lệ, lúc này nàng một bên nghe Lâm Bất Quần chậm rãi mà nói, vừa thỉnh thoảng lấy ánh mắt vụng trộm ngắm hướng Hạ Vân Kiệt, nàng rất ngạc nhiên kế tiếp Hạ Vân Kiệt hội như thế nào ứng đối Lâm Bất Quần, như thế nào lừa dối?

“Alpes sơn mạch, ta chỉ là ở Italy du lịch khi tọa xe lửa đi chung đường trung xa xa nhìn đến quá, quả thật cao lớn hùng vĩ, làm cho người ta sợ hãi than. Bất quá tương đối cho Alpes sơn, ta càng thích thần bí Phi Châu đại lục, nơi nào không chỉ có có mênh mông vô bờ đại thảo nguyên, hùng vĩ sơn mạch, đồ sộ hoang dại động vật đàn, nguyên thủy Phi Châu bộ lạc. Ở nơi nào du lịch, mỗi một thiên ngươi đều đã có tim đập cảm giác. Hơn nữa a cập á, ta phi thường thích ở thủ đô la an thị

thưởng thức Đại Tây Dương mặt trời lặn, ở nhiệt mã lan thị món ăn thôn quê thị trường đào trân quý ngà voi, ở nam bộ tạp tân tỉnh lô nạp qua thị thưởng thức địa phương thánh sơn, đó là một tòa núi lửa hoạt động……" Hạ Vân Kiệt chậm rãi mà nói.

Nếu nói vừa rồi Lâm Bất Quần bị Hạ Vân Kiệt đột nhiên bính đi ra "Ngũ ngư thôn" Cấp kinh ngạc xả hạ khóe miệng, như vậy hiện tại hắn còn có điểm trợn tròn tròng mắt, há hốc mồm dấu hiệu.

Lâm Bất Quần nằm mơ cũng không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt thế nhưng hội đem đề tài từ tự nhiên phong cảnh nhất xả cấp xả đến thần bí Phi Châu đại lục.

Phi Châu đại lục a, đối với quý trọng chính mình mạng nhỏ giống như châu báu giống nhau Lâm Bất Quần mà nói, thì phải là cái lạc hậu dã man, khắp nơi tràn ngập thần bí, kích thích, nguy hiểm địa phương, không có nhất chích tương đương với tiểu bộ đội tư nhân bảo tiêu bảo hộ, hắn là tuyệt không dám một mình đi trước, thậm chí ngay cả cùng du lịch đoàn cùng đi lá gan đều không có. Nhưng đồng thời ở tuyệt đại đa số quốc nhân trong mắt đi thần bí Phi Châu đại thảo nguyên du lịch, lại là nhất phi thường cao lớn thượng hành vi.

Cái này như một ít cực hạn vận động giống nhau, cái loại này tim đập, cái loại này kích thích, không phải người thường dám đùa. Mà này cực hạn vận động, tuy rằng cho dù người thường kỳ thật cũng có khả năng, khả bởi vì không dám ngoạn, cho nên người thường đối này dám ngoạn cực hạn vận động nhân sẽ có một loại ngưỡng mộ cảm giác, hội theo bản năng cho rằng đó là một loại phi thường cao lớn thượng vận động.

Không phải sao? Làm ngươi xem đến lướt đi, làm ngươi xem đến thuyền buồm, làm ngươi xem đến lướt sóng……

Hiện tại Hạ Vân Kiệt cấp Lâm Bất Quần cảm giác cứ như vậy, rõ ràng đi Phi Châu ngoạn một chuyến tiền đối với hắn mà nói không đáng kể chút nào, khả hắn chính là không dám đi, cho nên ở Hạ Vân Kiệt trước mặt lập tức liền có vẻ thấp một đầu, bị hắn cấp so với đi xuống.

Này đổ còn không tính cái gì, tối mấu chốt là Lâm Bất Quần căn bản không biết đối mặt Hạ Vân Kiệt loại này bất ngờ ra chiêu phương thức, nên như thế nào đi phản kích. Điều này làm cho hắn có một loại rất lớn thất bại cùng xấu hổ não cảm.

Trầm Lệ Đề ngay từ đầu cũng đầu tiên là đồng dạng mở to hai mắt nhìn, chờ nàng phát hiện Lâm Bất Quần kia giật mình biểu tình, theo sát sau còn có loại phì cười không được muốn cười cảm giác.

Lúc trước Hạ Vân Kiệt bị Tô Chỉ Nghiên xem xét trúng, cùng đi nàng đi Phi Châu, làm nàng hai tháng tư nhân bảo tiêu, chuyện này Trầm Lệ Đề là biết đến. Chính là nàng lại không nghĩ rằng Hạ Vân Kiệt thế nhưng có thể nghĩ đến đem đề tài theo Alpes sơn cấp chuyển tới Phi Châu, khiến cho hắn thực ngưu bức, rất lớn cao thượng dường như, thế nhưng ngay cả Phi Châu đều đi chơi quá. Trên thực tế, hắn bất quá chính là đi Phi Châu làm một hồi tư nhân bảo tiêu mà thôi.

Người kia, thật đúng là có thể lừa dối, trách không được lúc trước kia xe taxi tài xế thà rằng đặt chúng ta hai vị mỹ nữ không chở, cũng không nên chở hắn! Cũng không biết hắn nếu thực đi đầu cầu bãi quán, có phải hay không sinh ý hội đặc biệt hỏa bạo.

Nghĩ đến đây, Trầm Lệ Đề đầu óc không khỏi hiện ra một cái hình ảnh. Hạ Vân Kiệt ngồi ở ghế gấp thượng, trước mặt bãi đặt trương họa có cửu cung bát quái đồ, viết có ma y thần toán linh tinh tự, bẩn hề hề bố, sau đó

phía trước sắp xếp một hàng người chờ hắn cho bọn hắn xem tướng tính mệnh.

Tranh này nhất hiện lên, Trầm Lệ Đề còn kém điểm nhịn không được muốn chợt cười ra tiếng, ngay sau đó cũng không biết vì cái gì, thế nhưng mạc danh kỳ diệu nhớ tới phía trước Hạ Vân Kiệt nhắc tới vì nàng bỏ trốn đi bãi quán sự tình, mặt đẹp lại nhịn không được hơi hơi đỏ đỏ lên, mắt đẹp vụng trộm ngắm Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, lộ ra một tia tia sáng kỳ dị.

Đương nhiên Trầm Lệ Đề kia biểu tình, kia ánh mắt dừng ở Lâm Bất Quần trong mắt, tự nhiên thành nàng bởi vì chính mình bạn trai chậm rãi mà nói, càng phát ra mê luyến, nhìn lên hắn, điều này làm cho Lâm Bất Quần càng phát ra khó chịu.

Hắn tuy rằng không thích nữ nhân, nhưng cũng không tỏ vẻ hắn liền thích ở một nữ nhân trước mặt bị một nam nhân cấp so với đi xuống.

Nhưng là đối với Phi Châu, Lâm Bất Quần lại quả thật không biết, cho dù tưởng chen vào nói, tưởng trang hạ bức sát sát Hạ Vân Kiệt nổi bật cũng là không thể nào xuống tay. Cũng may phía sau bồi bàn đem bọn họ điểm đồ ăn cấp bưng đi lên, Lâm Bất Quần lập tức thực tự nhiên đem đề tài một lần nữa chuyển dời đến Italy đồ ăn mặt trên đến.

“Kỳ thật các ngươi thực hẳn là thử nếm thử nơi này yêm cá ngừ cali, nghe nói này nói đồ ăn cũng không phải nơi này chủ trù sở trường hảo đồ ăn, mà là nhà này điếm lão bản sở trường hảo đồ ăn, nàng có thời gian hội chính mình yêm chế.” Lâm Bất Quần chỉ chỉ chính mình bàn trung yêm cá ngừ cali, nói.

“Nga, nơi này lão bản là người Ý sao?” Quả nhiên Lâm Bất Quần thành công dời đi đề tài, hơn nữa còn khơi

mào nữ tính trời sinh bát quái dục vọng.

“Không chỉ có là người Ý, nhưng lại là một vị Italy mỹ nữ. Ngươi xem đến không có, tới nơi này nam khách hàng so với nữ khách hàng nhiều, bọn họ trung không ít người chính là hướng về phía vị này xinh đẹp Italy lão bản nương đến.” Lâm Bất Quần nói.

“Kia Lâm tổng ngươi cũng thường xuyên đến nhà này nhà ăn, xem ra cũng là ý không ở trong lời ? Bị ngươi như vậy vừa nói, ta còn thật tốt kì vị này lão bản nương có bao nhiêu mĩ.” Trầm Lệ Đề nghe vậy nói, trong mắt lóe ra một tia tò mò còn có như vậy một tia không phục thần sắc.

“Ha ha, này Lệ Đề ngươi liền sai lầm rồi, ta không thích dương nữ nhân, ta thích giống ngươi giống nhau tràn ngập Đông Phương cổ điển mĩ nữ nhân.” Lâm Bất Quần cười nói.

Hạ Vân Kiệt vừa nghe lời này, tóc gáy đều phải căn căn dựng đứng đứng lên, đồng thời trong đầu cũng càng phát ra chán ghét trước mắt vị này nam nhân dối trá ích kỷ đến vì che dấu chính mình giới tính, có thể vô tình hủy diệt một nữ nhân cả đời.

Trầm Lệ Đề kỳ quái phát hiện, giống Lâm Bất Quần loại này cao phú suất khích lệ, thế nhưng không phải làm cho chính mình nghe xong vui vẻ chịu đựng, thế nhưng cũng là có loại nổi da gà rớt một đất cảm giác, đồng thời không hiểu có chút chột dạ vụng trộm nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, mất tự nhiên mỉm cười nói:“Cảm ơn lâm tổng khích lệ, đáng tiếc ta đã muốn có bạn trai.”

Chương 1000 : Mỹ quốc bằng hữu điện thoại [cầu vé tháng]

“Này ta biết, bất quá chỉ cần ngươi cùng Hạ thầy thuốc còn không có đi vào hôn nhân điện phủ, ta nghĩ ta cuối cùng còn là có cơ hội.” Lâm Bất Quần “Thâm tình” nhìn Trầm Lệ Đề liếc mắt một cái, sau đó lại mặt mang xin lỗi chuyển hướng Hạ Vân Kiệt nói:“Hạ thầy thuốc, không ngại ta với ngươi công bình cạnh tranh đi?”

“Không, ta phi thường để ý!” Hạ Vân Kiệt không chút khách khí, phi thường rõ ràng trả lời.

“Ha ha, cho dù Hạ thầy thuốc để ý, bất quá ta nghĩ ngươi cũng không có quyền lực ngăn cản ta đi theo đuổi Lệ Đề tiểu thư đi?” Lâm Bất Quần không chút nào yếu thế phản kích nói.

“Đó là đương nhiên, nếu ngươi là thiệt tình thực lòng lời nói!” Hạ Vân Kiệt nói, nhìn về phía Lâm Bất Quần ánh mắt lóe ra một tia hàn ý.

“Hạ thầy thuốc, ngươi đây là cái gì ý tứ? Chẳng lẽ ngươi hoài nghi ta theo đuổi Lệ Đề tiểu thư thành ý sao?” Lâm Bất Quần đối mặt Hạ Vân Kiệt kia mang theo một tia hàn ý ánh mắt, trong đầu không có tới từ nhất hư, bất quá lập tức liền vì chính mình chột dạ mà cảm thấy thẹn quá thành giận, hơi hơi trầm mặt chất vấn nói.

Hạ Vân Kiệt vừa định đối chọi gay gắt trả lời nói “Đúng vậy”, dưới bàn chân đã bị Trầm Lệ Đề đá một chút, sau đó theo sát sau cánh tay đột nhiên bị Trầm Lệ Đề cấp vây quanh.

“Lâm tổng, thực xin lỗi, hắn người này nói chuyện chính là như vậy. Bất quá, nói thật lấy Lâm tổng của ngươi điều kiện, muốn tìm tốt nữ nhân còn không dễ dàng, sẽ

không muốn ở ta trên người lãng phí thời gian, thật sự, ta thực yêu a kiệt, cùng hắn đi vào hôn nhân điện phủ cũng bất quá chính là thời gian vấn đề.” Trầm Lệ Đề ôm Hạ Vân Kiệt cánh tay, bày ra một bộ yêu đối phương bộ dáng, nói.

Tuy rằng rõ ràng biết Trầm Lệ Đề đây là ở diễn trò, nhưng Hạ Vân Kiệt ở sâu trong nội tâm mỗ căn huyền lại còn là tựa hồ đột nhiên bị cái gì vậy cấp xúc động một chút, kìm lòng không được cúi đầu thâm tình nhìn nữ nhân chính ôm chính mình cánh tay, đem đầu dựa vào tới được.

“Ta người này có đôi khi chính là một cây cân, Lệ Đề tiểu thư, mời ngươi tha thứ, chỉ cần ngươi còn không có cùng Hạ thầy thuốc đi vào hôn nhân điện phủ, ta là tuyệt sẽ không buông tha.” Lâm Bất Quần vẻ mặt kiên định nói.

Nhìn Lâm Bất Quần vẻ mặt kiên định bộ dáng, Trầm Lệ Đề trong mắt lại lóe ra một tia nghi hoặc.

Vì cái gì như vậy cao phú suất, lại là đối chính mình dạng mối tình thắm thiết, chính mình là một cái gì chút không động tâm đâu? Vì cái gì vừa rồi chính mình ôm kia miệng không cái đứng đắn tiểu tử, nói kia nói thời điểm, đã có loại khác đầu nhập tâm động đâu?

Ta sẽ không đúng như Hải Quỳnh nói giống nhau, thích thượng hắn đi? Trời ạ, ta đây là cái gì thẩm mỹ quan, cái gì kén vợ kén chồng tiêu chuẩn a!

Trong lòng nghĩ, Trầm Lệ Đề liền nhịn không được vụng trộm lấy tay véo Hạ Vân Kiệt một phen, hình như là hắn dụ dỗ nàng dường như.

Hạ Vân Kiệt bị Trầm Lệ Đề đột nhiên thật mạnh véo một phen, hơi có chút trượng nhị hòa thượng sờ không tới ý

nghĩ cảm giác. Bất quá Trầm Lệ Đề này véo nhưng thật ra đem hắn theo vừa rồi kia không hiểu dịch động kéo về tới sự thật, nhìn Lâm Bất Quần kia vẻ mặt kiên định dối trá biểu tình, thực sự loại giáp mặt tát hắn hai bàn tay, vạch trần hắn chân diện mục xúc động. Bất quá cuối cùng nghĩ đến còn muốn tiếp tục cùng Trầm Lệ Đề quá trước kia cái loại này có nói có cười, giống đối bình thường oan gia cuộc sống, Hạ Vân Kiệt lại áp chế trong lòng xúc động.

Trầm Lệ Đề đương nhiên không biết này vẻ mặt kiên định muốn theo đuổi chính mình Lâm Bất Quần, kỳ thật là nam đồng, thấy hắn không chịu buông tha cho, đành phải nói sang chuyện khác nói:“Nga, đúng rồi, vị kia Italy lão bản nương hội thường xuyên đến nhà ăn sao?”

Dù sao, nàng phụ thân hiện tại sinh ý còn cần trước mắt vị này đối chính mình “Mối tình thắm thiết” Lâm phó tổng hỗ trợ, không đến vạn bất đắc dĩ, Trầm Lệ Đề còn là không nghĩ cùng hắn hoàn toàn xé rách da mặt. Hơn nữa Lâm Bất Quần tới thủy tới chung cũng biểu hiện thật sự khiêm khiêm có lễ, cho dù Trầm Lệ Đề rõ ràng không thích bị hắn dây dưa, cũng có chút ngượng ngùng chụp cái bàn trực tiếp gọi hắn cút đi.

“Thường xuyên sẽ đến. Xem ra nữ nhân lòng hiếu kỳ chính là trọng, như vậy ta coi như là nơi này lão khách hàng, nàng nếu đến bình thường đều đã cố ý lại đây với ta tiếp đón, đợi lát nữa nàng nếu đến đây, ta giới thiệu nàng cho ngươi nhận thức.” Lâm Bất Quần mỉm cười nói, nói chuyện khi, ánh mắt mịt mờ phiêu Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, mang theo một tia thành công nhân sĩ cao cao tại thượng cùng cảm giác về sự ưu việt.

“Cảm ơn Lâm tổng, không cần như vậy phiền toái, ta chỉ là nghĩ nhìn xem có thể hấp dẫn nhiều như vậy nam sĩ thủ tại chỗ này Italy lão bản nương đến tột cùng có bao nhiêu xinh đẹp, cũng không có cùng nàng giao bằng hữu

ý tưởng.” Trầm Lệ Đề nhẹ nhàng khoát tay nói.

“Ha ha, nói không thể nói như vậy, hiện tại xã hội càng ngày càng quốc tế hóa, có đôi khi cũng là có tất yếu kết giao một ít quốc tế bạn bè.” Lâm Bất Quần xua tay nói.

Nói chuyện khi, ánh mắt lại phiêu Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Lần này, Lâm Bất Quần kia mang theo một tia thành công nhân sĩ cao cao tại thượng cùng cảm giác về sự ưu việt ánh mắt lại không có thể tái tránh được Trầm Lệ Đề ánh mắt, đại mi không khỏi hơi hơi vừa nhíu, đối Lâm Bất Quần cảm giác lập tức hỏng rồi rất nhiều.

Bởi vì nàng đột nhiên phát hiện, mặc kệ là Lâm Bất Quần tao nhã, hào hoa phong nhã khí chất, còn là làm cho người ta như mộc xuân phong thân sĩ phong độ, bất quá đều chính là cố ý giả vờ biểu tượng, kỳ thật hắn trong khung còn là có một loại thân là kẻ có tiền cao cao tại thượng cảm giác về sự ưu việt. Cái gì cùng Hạ Vân Kiệt công bình cạnh tranh, cái gì quyết không buông tha cho, đơn giản là hắn áp căn sẽ không cho rằng Hạ Vân Kiệt sẽ là đối thủ của hắn, cho rằng nàng nhất định sẽ bị hắn cấp hấp dẫn bắt tù binh.

Đang lúc Trầm Lệ Đề đại mi hơi nhíu, đối Lâm Bất Quần hảo cảm thật to đổi mới khi, Hạ Vân Kiệt lại ở phía sau xuất ra đang ở chấn động di động, hướng Trầm Lệ Đề nói:“Có vị Mỹ quốc bằng hữu gọi điện thoại cho ta, ta đi ra ngoài tiếp được điện thoại.”

Trầm Lệ Đề nghe nói như thế, thiếu chút nữa sẽ không nín được cười ra tiếng, nhưng cuối cùng còn là đỏ mặt gật gật đầu nói:“Ân, đi thôi.”

Không có biện pháp, Hạ Vân Kiệt kia như thực trang bức dạng, thật sự có chút làm cho Trầm Lệ Đề đến mức có

chút vất vả, nghĩ rằng, trước kia như thế nào sẽ không phát hiện người này như vậy phá hư, như vậy hội trang đâu? Này Lâm Bất Quần vừa mới mới khoe ra chính mình cùng nhà này nhà ăn Italy lão bản nương nhận thức, cần nhiều kết giao một ít quốc tế bạn bè, khiến cho giống như thực rất giỏi dường như, người này sẽ theo khẩu đến đây cái Mỹ quốc bằng hữu điện thoại, này không ý định khó coi người sao?

“Như thế nào, Hạ thầy thuốc lại cho Mỹ quốc nhân xem bệnh sao? Mỹ quốc nhân rất ít có tin tưởng trung y.” Lâm Bất Quần nhìn Hạ Vân Kiệt cầm di động cách tịch mà đi, trong lòng phá lệ khó chịu.

Hắn không nghĩ tới chính mình vừa lấy nhận thức Italy nhà ăn lão bản nương đến khoe khoang, tên kia liền chỉnh ra một Mỹ quốc bằng hữu điện thoại. Lâm Bất Quần đương nhiên không tin lấy Hạ Vân Kiệt tiểu trung y thân phận còn có cái gì chó má Mỹ quốc bằng hữu cố ý gọi điện thoại cho hắn, khả người ta cầm điện thoại bậy bạ, hắn cũng không có biện pháp nói đối phương ở xuy ngưu a!

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không tất yếu tại đây loại sự tình thượng xuy ngưu, điện thoại chính là Mỹ quốc bằng hữu đánh tới, nhưng lại là Hollywood đang hồng nữ ngôi sao Blythe đánh tới.

Đi đến hành lang không có người địa phương, Hạ Vân Kiệt tiếp nổi lên điện thoại, chào hỏi nói:“Buổi tối hảo Blythe, ở Trung Quốc hết thảy đều thuận lợi vui vẻ sao?”

“Đều thực thuận lợi, thực vui vẻ. Bất quá vui vẻ thời gian luôn ngắn ngủi, hôm nay buổi tối ta cùng Linda muốn ngồi phi cơ hồi Los Angeles.” Blythe nói.

Hạ Vân Kiệt thế mới biết Blythe gọi điện thoại lại đây là hướng hắn nói lời từ biệt, trong lòng không khỏi hơi hơi

cảm thấy có chút hổ thẹn, chính hắn một quốc tế bạn bè tựa hồ có chút không xứng chức a, thế nhưng không biết các nàng hôm nay phải rời khỏi Trung Quốc.

“Đúng vậy, thời gian quá thực mau, chúc các ngươi đi đường bình an, cũng hoan nghênh các ngươi lần sau lại đến Trung Quốc.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Cảm ơn Kiệt ca, ta cùng Linda đều đã nhớ ngươi, chúng ta yêu ngươi, hy vọng có thể sớm một ngày tái kiến ngươi.” Blythe nghe vậy động tình nói.

Nàng vừa nói xong, di động đã bị bên người Linda cấp đoạt đi qua, sau đó Hạ Vân Kiệt bên tai lại vang lên Linda không tha thanh âm:“Kiệt ca ta yêu ngươi, ta vĩnh viễn là ngươi trung thực fan! Hy vọng có thể sớm một ngày tái kiến ngươi.”

“Không thành vấn đề, ngày nào đó rỗi rãnh ta bay đi Mỹ quốc tìm các ngươi, các ngươi là đại minh tinh cũng không thể nói không thời gian nga!” Hạ Vân Kiệt cảm giác ra đến hai người nói đều là thiệt tình nói, trong đầu cũng không cấm có chút cảm động, cười nói.

“Đương nhiên sẽ không, chúng ta đương kì vĩnh viễn là vì Kiệt ca ngươi lưu trữ.” Linda lập tức trả lời.

“Ha ha, vậy nói như vậy định rồi, hôm khác ta đi Mỹ quốc khi gọi điện thoại cho các ngươi.” Hạ Vân Kiệt cười nói một câu, sau đó treo điện thoại.

Bàn ăn bên kia, nhìn Lâm Bất Quần rõ ràng nghi ngờ biểu tình, tuy rằng Trầm Lệ Đề rõ ràng cũng cho rằng Hạ Vân Kiệt vừa rồi cái gì Mỹ quốc bằng hữu đó là ở trang, nhưng đối Lâm Bất Quần ấn tượng lại kém một phần, cảm thấy hắn đây là mắt chó xem thấp người! Ở mặt ngoài cũng không động thanh sắc trả lời:“Hắn công tác sự tình, ta rất ít hỏi đến, bất quá hiện tại trung y đã muốn

càng ngày càng chịu quốc tế coi trọng cùng chung nhận thức. Ta nghĩ, có người Mỹ tìm hắn xem bệnh cũng cũng không phải cái gì kỳ quái sự tình.”

“Ha ha, đây là bởi vì Hạ thầy thuốc vừa vặn là trung y duyên cớ, hắn khẳng định không thiếu với ngươi đàm trung y, cho nên ngươi mới có ý nghĩ như vậy. Trên thực tế, ta đi quá rất nhiều quốc gia, này quốc gia người căn bản là không tin trung y, hơn nữa theo đương kim khoa học kỹ thuật phát triển, tuy rằng thân là người Trung Quốc, trong lòng thực không muốn, nhưng ta còn là không thể không thừa nhận trung y đã muốn bị vây bị đào thải bên cạnh, đã muốn tuyệt đối không thể có thể tái hiện ngày xưa huy hoàng.” Lâm Bất Quần vẻ mặt đau lòng tiếc hận nói, khả trong giọng nói đối trung y làm thấp đi cũng là không hề giữ lại.

Nhìn Lâm Bất Quần kia vẻ mặt đau lòng tiếc hận biểu tình, Trầm Lệ Đề đối hắn ấn tượng càng phát ra kém đứng lên, thậm chí đột nhiên gian nàng liên tưởng đến Kim Dung tiên sinh dưới ngòi bút tên chỉ cùng hắn có một chữ chi kém ngụy quân tử Nhạc Bất Quần.

Nàng đột nhiên cảm thấy có lẽ trước mắt Lâm Bất Quần chính là như vậy một ngụy quân tử.

“Ta không đồng ý của ngươi ý kiến, tuy rằng ta cũng thừa nhận hiện tại Tây y càng phát đạt, nhưng trung y lịch sử đã lâu, nội tình thâm hậu, bác đại tinh thâm, thế giới y học phát triển tuyệt đối không ly khai trung y, trung y là không thể thay thế.” Trầm Lệ Đề mặt nhăn đại mi, không lưu tình chút nào mặt phản bác nói. Giờ khắc này, Trầm Lệ Đề tựa hồ hoàn toàn đã quên, nàng phụ thân sinh ý khởi tử hồi sinh còn cần dựa vào trước mắt vị này cao phú suất hỗ trợ.

“Ha ha, Lệ Đề, ta có thể lý giải suy nghĩ của ngươi, mặc kệ ngươi thừa nhận cũng tốt, không muốn thừa nhận

cũng thế, sự thật chính là như vậy, ta đi quá rất nhiều quốc gia, này người nước ngoài vừa nghe đến trung y, đều là lắc đầu, thậm chí rất nhiều người cho rằng nó là phong kiến mê tín, là cùng loại cùng Âu châu trước kia vu bà gạt người vu thuật.” Không thể không nói Lâm Bất Quần thành phủ quả thật có vẻ thâm, Trầm Lệ Đề như thế không lưu tình chút nào phản bác hắn, hắn còn là biểu hiện một chút cũng không xấu hổ não, mặt mang mỉm cười nói.

Trầm Lệ Đề đối trung y cũng không có cái gì xâm nhập nghiên cứu, trừ bỏ Thái quốc cũng không đi qua này hắn bao nhiêu quốc gia, cho nên đối với Lâm Bất Quần phản bác, trong lúc nhất thời thật đúng là tìm không ra nói cái gì đến phản bác.

“Lâm tiên sinh, ta vị này người nước ngoài cũng không đồng ý ngươi nói, ta là phi thường tin tưởng trung y, trung y là một môn tràn ngập thần kỳ y thuật.” Đang lúc Trầm Lệ Đề trong lúc nhất thời có chút không nói gì phản bác khi, một đạo giàu có từ tính nữ nhân thanh âm vang lên. Thanh âm nói là tiếng Anh, bất quá lại mang theo góc nùng trung bộ Italy làn điệu.

Chương 1001 : Monica [đầu tháng cầu một chương vé tháng]

Đột nhiên nghe được ngoại quốc nữ nhân thanh âm, Trầm Lệ Đề không khỏi mặt lộ vẻ kinh ngạc sắc, quay đầu hướng thanh âm truyền đến phương hướng nhìn lại.

Này vừa thấy, cho dù Trầm Lệ Đề tự nhận là vị mỹ nữ mắt đẹp cũng nhịn không được lóe ra một chút hâm mộ ánh mắt. Chỉ thấy ngay tại bọn họ bên bàn ăn hành lang, mặt mang mỉm cười đứng một vị phong tình vạn chủng tóc vàng thiếu phụ.

Tóc vàng thiếu phụ mặc toái hoa rộng thùng thình sơ-mi cùng váy dài, rộng thùng thình sơ-mi ở eo chỗ tùy ý đánh cái kết, lộ ra nhất tiểu tiệt tuyết trắng vòng eo. Trải qua thắt rộng thùng thình sơ-mi, có tố thân hiệu quả, thượng bộ vừa đúng đâu ở kia đôi chỉ có dương nữu mới kham có được cực đại ngực khí, sơ-mi cổ áo cúc áo cũng tùng vừa đúng, vừa mới hảo lộ ra một chút làm cho người ta tim đập thình thịch tuyết trắng thâm câu. Váy dài đồng dạng thực rộng thùng thình, lại che dấu không được nơi nào mặt rất tròn dài rộng mĩ mông.

Để cho Trầm Lệ Đề hâm mộ là, trước mắt vị này ngoại quốc thiếu phụ thế nhưng có được có thể so với Giang Nam vùng sông nước cô nương tuyết trắng mềm mại da thịt, một chút cũng không giống này khác lỗ chân lông thô to, trên da thịt tràn đầy tàn nhang người da trắng nữ nhân.

Đương nhiên trừ bỏ hâm mộ, Trầm Lệ Đề còn thực kinh ngạc này ngoại quốc thiếu phụ thế nhưng có thể nghe hiểu được vừa rồi Lâm Bất Quần nói tiếng Trung, cùng với nàng đối trung y đánh giá.

Ngay tại Trầm Lệ Đề hâm mộ kinh ngạc là lúc, Lâm Bất Quần đã muốn mặt mang mỉm cười đứng lên, chào hỏi nói:“Nga, Monica, thật cao hứng lại nhìn thấy ngươi, ngươi hôm nay thật xinh đẹp!”

“Cảm ơn của ngươi khích lệ Lâm tiên sinh, vị này nữ sĩ là ngươi bạn gái sao? Nàng bộ dạng thật xinh đẹp!” Monica mặt mang mỉm cười nói, ánh mắt đồng dạng có chút hâm mộ dừng ở Trầm Lệ Đề trên người.

Trầm Lệ Đề hâm mộ của nàng đầy đặn, của nàng gợi cảm, của nàng phong tình vạn chủng khi, Monica đồng dạng cũng hâm mộ trước mắt vị này Đông Phương nữ tử cao gầy thướt tha, còn có kia độc hữu người phương đông khí chất.

“Monica nữ sĩ, ngươi hiểu lầm, ta cũng không phải Lâm tiên sinh bạn gái, của ta bạn trai vừa mới đi ra ngoài gọi điện thoại.” Trầm Lệ Đề không đợi Lâm Bất Quần trả lời, cướp trả lời.

Nàng cũng không tưởng bị người hiểu lầm!

“Đúng vậy, Monica ngươi hiểu lầm. Trước mắt ta còn không phải Trầm tiểu thư bạn trai, ta đang cố gắng tranh thủ đâu!” Lâm Bất Quần đi theo nói.

“Ta nhớ rõ các ngươi Trung Quốc có câu kêu yểu điệu thục nữ quân tử hảo cầu, hẳn là hình dung chính là Trầm tiểu thư như vậy nữ tử, Lâm tiên sinh ngươi cần phải cố lên !” Monica lại cười nói.

“Monica ngươi đối Trung Quốc văn hóa hiểu biết càng ngày càng nhiều.” Lâm Bất Quần cười nói.

“Cảm ơn khích lệ.” Monica mỉm cười gật gật đầu, sau đó tao nhã hướng Trầm Lệ Đề vươn tay nhỏ bé, mỉm cười nói:“Ta kêu Monica, là nhà này nhà ăn lão bản, cảm tạ

ngươi tới chúng ta nơi này dùng cơm, hy vọng ngươi có thể dùng cơm khoái trá, có gì vấn đề cũng thỉnh không cần chần chờ nói cho chúng ta biết.”

“Nguyên lai ngươi chính là nhà này nhà ăn lão bản a, ngươi gợi cảm xinh đẹp làm cho ta ghen tị. Đúng rồi, ta tên Trầm Lệ Đề, thật cao hứng nhận thức ngươi, nơi này cơm điểm phi thường không sai.” Trầm Lệ Đề thấy thế cũng mặt mang mỉm cười thân thủ cùng Monica cầm.

“Ha ha, ngươi mới là chân chính xinh đẹp làm cho ta ghen tị, ta hiện tại phi thường hiếu kì, ngươi vị kia đi ra ngoài gọi điện thoại bạn trai đến tột cùng là nhiều vĩ đại nam nhân, có thể đả động của ngươi phương tâm.” Monica nói, đối với người nước ngoài mà nói, Lâm Bất Quần theo đuổi Trầm Lệ Đề là một chuyện, nàng trước mặt của nàng khen nàng bạn trai lại là mặt khác một hồi sự, cũng không cảm thấy nói như vậy nói sẽ có tổn hại Lâm Bất Quần mặt mũi.

“Ha ha, Monica ngươi muốn thật sự là cảm thấy hứng thú, không bằng ngồi xuống theo chúng ta uống một chén. Hơn nữa nàng hiện tại bạn trai còn là một vị trung y nga, ngươi đã tin tưởng trung y, khẳng định đối trung y cũng thực cảm thấy hứng thú, vừa vặn hướng hắn thỉnh giáo hiểu biết một phen trung y.” Lâm Bất Quần nghe vậy tròng mắt vừa chuyển, nhiệt tình mời nói.

Lâm Bất Quần mở miệng mời Monica ngồi xuống uống một chén khi, Trầm Lệ Đề mặt đẹp liền kìm lòng không được hơi đổi, chờ Lâm Bất Quần cố ý nhắc tới Hạ Vân Kiệt là một gã trung y, cũng nói Monica có thể hướng hắn hiểu biết thỉnh giáo khi, Trầm Lệ Đề thiếu chút nữa sẽ mở miệng cản lại nói không thể, trong mắt tràn đầy lo lắng sốt ruột sắc.

Hạ Vân Kiệt cái gì mặt hàng, Lâm Bất Quần không biết chi tiết, Trầm Lệ Đề chẳng lẽ còn không biết sao?

Cái gì Florence im lặng tiểu tư, cái gì ngũ ngư thôn tú lệ vịnh, vùng duyên hải trên vách đá mở mang mà ra khúc chiết uốn lượn cổ sạn đạo, ở Trầm Lệ Đề xem ra tất cả đều là Hạ Vân Kiệt ở trăm độ nhìn đến tư liệu, lấy đến cố lộng huyền hư, hắn lại chạy đi đâu quá cái gì Italy. Loại này cố lộng huyền hư, hồ lộng hồ lộng Lâm Bất Quần này người Trung Quốc còn có thể, một khi đụng tới Monica này sinh trưởng ở địa phương người Ý, chỉ sợ không hai hạ sẽ lòi.

Về phần trung y, Trầm Lệ Đề đối Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra có như vậy điểm tin tưởng, khá vậy chính là một chút tin tưởng, này Monica thật muốn giống cái học sinh giống nhau để hỏi không ngớt, Trầm Lệ Đề thật đúng là lo lắng Hạ Vân Kiệt hay không có thể chịu đựng được, đừng kết quả là ngược lại làm cho người ta nhìn chê cười.

Lâm Bất Quần cùng Monica nói lời này khi, ánh mắt kỳ thật vẫn đều ở vụng trộm quan sát Trầm Lệ Đề, thấy nàng sắc mặt khẽ biến, trong mắt tràn đầy sốt ruột lo lắng sắc, khóe miệng không khỏi gợi lên một chút gian kế thực hiện được cười lạnh, mà Monica tự nhiên không tưởng nhiều như vậy, nàng đối Trầm Lệ Đề bạn trai tự nhiên không có bao nhiêu đại hứng thú, đơn giản chính là một loại lễ tiết thượng khen ngợi mà thôi, bất quá nghe Lâm Bất Quần nói hắn là một vị trung y, Monica hai mắt lập tức sáng ngời, mỉm cười nói:“Thật vậy chăng? Ta đối với các ngươi Trung Quốc trung y thật sự rất ngạc nhiên da!”

Nói xong, Monica lại nhìn về phía Trầm Lệ Đề, rất lễ phép hỏi:“Trầm tiểu thư, ngươi không ngại ta quấy rầy đi?”

“Đương nhiên không ngại, ta nghĩ giống ngươi như vậy xinh đẹp nữ nhân, ta bạn trai cũng khẳng định thật cao

hứng nhận thức của ngươi.” Trầm Lệ Đề vội vàng nói.

“Cảm ơn.” Monica hướng Trầm Lệ Đề mỉm cười, sau đó lần lượt Lâm Bất Quần bên người ngồi xuống, sau đó lại ngoắc gọi tới một vị bồi bàn, kêu nàng cho bọn hắn này bàn lấy đến một bình rượu nho.

“Nga, đúng rồi, Monica, ngươi vì cái gì hội tin tưởng trung y đâu? Nghe Lâm tiên sinh nói, rất nhiều người ngoại quốc cũng không tin tưởng trung y.” Nếu không có biện pháp đem Monica đuổi đi, Trầm Lệ Đề cũng chỉ hảo tạm thời đem lo lắng để qua một bên, nhìn nàng tò mò hỏi.

“Phải không? Này khác quốc gia ta không rõ ràng lắm, tại Ý còn là có không ít người tin tưởng trung y. Giống chúng ta quốc gia hiện tại tối phú nổi danh, thậm chí có thể nói nổi tiếng toàn cầu tâm huyết quản khoa thầy thuốc Andre tiến sĩ, hắn liền tối tôn sùng trung y. Thiệt nhiều lần công khai nói, hắn có thể có hôm nay thành tựu, trung y cho hắn rất nhiều giúp cùng dẫn dắt. Về phần ta bản nhân, từng bởi vì nào đó nguyên nhân bị thương, là một vị Trung Quốc trung y giúp ta chữa khỏi.” Monica trả lời, nói xong lời cuối cùng khi, trong mắt toát ra một tia sầu não cùng nhớ lại.

Đã muốn đã hơn một năm, tuy rằng Monica biết chính mình cùng vị kia thần kỳ thiện lương Trung Quốc người trẻ tuổi cơ hồ không có gì tái gặp nhau khả năng, nhưng nàng còn là đi tới Trung Quốc. Cầm nàng ly hôn sau đến tài sản, tiếp nhận nhà này kinh doanh không tốt Italy nhà ăn.

Có đôi khi, nàng hội tưởng, nàng không hy vọng xa vời trở thành vị kia người trẻ tuổi nữ nhân, cũng không hy vọng xa vời cùng hắn trên giường, chỉ hy vọng có một ngày có thể ở Trung Quốc cùng hắn không hẹn mà gặp, có một ngày hắn có thể ngẫu nhiên đến của nàng nhà

ăn ăn một chút nàng làm Italy cơm, như vậy nàng liền thỏa mãn.

Chính là Trung Quốc quá lớn, người Trung Quốc nhiều lắm, nàng này đơn giản hy vọng kỳ thật cùng trở thành người trẻ tuổi kia nữ nhân giống nhau là cái không có khả năng thực hiện hy vọng xa vời.

Đương nhiên nàng có hắn điện thoại, lúc trước hắn rời đi khi cấp nàng để lại điện thoại, nàng có thể gọi điện thoại cho hắn. Nhưng là nàng không gọi, nàng không nghĩ làm cho hắn cho rằng nàng ở quấn quít lấy hắn, làm cho hắn sinh ghét, thật muốn như vậy, Monica thà rằng vĩnh viễn cũng không thấy được hắn, thà rằng cứ như vậy một người một mình già đi, như vậy ít nhất còn có được kia đoạn tuyệt vời trí nhớ, còn có thể có được kia đoạn gặp gỡ bất ngờ chân tình.

Đương nhiên, người nọ là cái siêu cấp đại nhân vật, có thể phối chế xuất thần bí dược thủy, có thể vì nàng như vậy một bình thường tiểu nữ nhân, trực tiếp kinh động Italy địa hạ thế lực đứng ở quyền lực cao nhất nhân vật tự mình gọi điện thoại hạ mệnh lệnh……

Điều này làm cho nàng chỉ có thể xa xa nhìn lên.

“Nguyên lai là như vậy, trách không được Monica ngươi như vậy tin tưởng trung y.” Trầm Lệ Đề nghe vậy nói, trên mặt lộ ra vui vẻ còn có mang theo một tia đắc thắng hương vị tươi cười, xem Monica cũng hiểu được phá lệ thân thiết thuận mắt.

Mà Lâm Bất Quần nghe vậy tự nhiên cảm giác có chút xấu hổ, vừa mới hắn còn tại nói người ngoại quốc đem trung y xem thành là từ xưa Âu châu Vu sư gạt người vu thuật đâu, nay Monica lại nói bọn họ quốc gia xuất sắc nhất tâm huyết quản khoa thầy thuốc tối tôn sùng cũng là trung y, còn có so với này càng đánh mặt sao? Lại cứ

lời này là xuất từ Monica khẩu, Lâm Bất Quần còn không hảo phản bác.

“Ha ha, Monica ngươi vận khí xem như tốt, vừa vặn gặp được một vị y thuật quá cứng rắn trung y. Kỳ thật hiện tại trung y đều là tốt xấu lẫn lộn, không ít trung y đều là hồ lộng người, cho nên ngươi về sau vạn nhất sinh bệnh khả ngàn vạn thận trọng, không thể rất dễ dàng tin tưởng trung y, cho dù tìm trung y, cũng tốt nhất tìm này danh khí đại lão trung y, bọn họ còn là có chút bản lãnh thật sự.” Tự giác xấu hổ bị đánh mặt Lâm Bất Quần, rốt cục mất đi phía trước thân sĩ phong độ, ở mặt ngoài thoạt nhìn còn là mặt mang mỉm cười, nhưng nói ra đã muốn là trắng trợn ở làm thấp đi nhằm vào Hạ Vân Kiệt.

Lâm Bất Quần thốt ra lời này xuất khẩu, Trầm Lệ Đề đương trường sắc mặt liền trở nên có chút khó coi, mà Monica cũng hơi hơi nhíu mày, trong mắt lóe ra một tia không vui sắc, mở miệng phản bác nói:“Kia cũng không nhất định, lúc trước chữa khỏi ta thương chính là một vị tuổi trẻ trung y.”

“Ta cũng hiểu được không thể như vậy quơ đũa cả nắm, cổ ngữ còn nói học vô trước sau, đạt giả vì trước, không nhất thiết tuổi trẻ trung y sẽ không như lão trung y.” Trầm Lệ Đề theo sát sau phụ họa nói, xem Monica càng phát ra cảm thấy thân thiết thuận mắt.

“Xem ta này miệng, nói chuyện chính là không dùng đầu rất ngay thẳng, đã quên Hạ thầy thuốc cũng là một gã tuổi trẻ trung y. Chính là Lệ Đề, ngươi cũng không muốn tức giận, vừa rồi ta kia nói kỳ thật cũng là đại lời nói thật, trung y tuy rằng cũng là thầy thuốc, bất quá trừ bỏ lão trung y đầu năm nay còn ăn ngon, tuổi trẻ trung y thật sự không được tốt lắm, đương nhiên Hạ thầy thuốc y thuật như thế nào ta không biết, ta lời nói mới rồi cũng không phải nhằm vào hắn nói, nói là đại tình thế.” Lâm Bất Quần gặp hai vị mỹ nữ một trước một sau phản bác hắn,

trong lòng tuy rằng âm thầm có chút căm tức, nhưng trên mặt lại như trước mang theo không uấn không hỏa mỉm cười.

“Ha ha, Lâm tổng nói chuyện cần gì phải như thế trái lương tâm đâu! Kỳ thật muốn biết của ta y thuật như thế nào rất đơn giản, trung y chú ý vọng, văn, vấn, thiết, ta giúp ngươi đem thượng nhất mạch, nhìn xem trạng huống thân thể của ngươi như thế nào không phải nhất thanh nhị sở ?” Ngay tại phía sau một đạo mang theo một tia không chút nào che dấu châm chọc ý thanh âm vang lên, cũng là Hạ Vân Kiệt nói chuyện điện thoại xong đã trở lại.

Gặp Hạ Vân Kiệt ngay cả phúng mang thứ, lại là như thế nói khoác mà không biết ngượng, Trầm Lệ Đề nhất thời thay đổi sắc mặt, mắng thầm, này ngu ngốc, ra cái gì nổi bật a, này cũng không phải là xem tướng tính mệnh, có thể cố lộng huyền hư, bậy bạ tám đạo, đây chính là xem bệnh, làm không thể nửa điểm giả nha!

Gặp Hạ Vân Kiệt một hồi đến liền xuất khẩu châm chọc, Lâm Bất Quần đầu tiên là giận dữ, tiếp theo nghe hắn thế nhưng nói phải giúp hắn bắt mạch chẩn đoán, nhất thời lại là chuyển giận vì hỉ, trong mắt lóe ra một chút vui sướng khi người gặp họa cùng âm hiểm.

Xú tiểu tử, thật sự là tự làm bậy không thể sống, đây chính là chính ngươi đào hầm hướng trong khiêu, chẳng trách lão tử!

Lâm Bất Quần tự nhiên là không tin Hạ Vân Kiệt tuổi còn trẻ liền có được cao minh y thuật, cho dù hắn thật sự y thuật không sai, chẩn đoán chính xác, thân thể là hắn, chẳng lẽ hắn sẽ không có thể nói lung tung sao?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1002 : Nan ngôn chi ẩn [cầu một chương vé tháng]

Làm Trầm Lệ Đề cùng Lâm Bất Quần các hoài tâm tư khi, chỉ có Monica phảng phất bị sấm đánh trúng bình thường, cả người cương ở tại vị trí thượng, một đôi quyến rũ thâm thúy mắt to thẳng ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm kia không biết bao nhiêu lần xuất hiện ở nàng trong mộng, nay sống sờ sờ xuất hiện ở nàng trước mặt trẻ tuổi nam tử.

“Nếu Hạ thầy thuốc có thể giúp ta đem bắt mạch chẩn đoán một chút, làm cho ta kiến thức kiến thức chân chính Trung Hoa y thuật, kia tự nhiên là cầu còn không được.” Nói đến này phân thượng, cho dù Lâm Bất Quần thành phủ tái thâm, phía sau cũng là không muốn che che giấu giấu, mà là khóe miệng gợi lên một chút châm chọc cười lạnh, nói.

“A, Hạ tiên sinh!” Lâm Bất Quần vừa dứt lời mới hạ xuống, Monica rốt cục phục hồi tinh thần lại, mạnh đứng lên, vẻ mặt kinh hỉ kinh hô.

“Monica, đã lâu không thấy, không nghĩ tới nhà này Italy nhà ăn là ngươi khai.” Hạ Vân Kiệt hướng Monica mỉm cười gật gật đầu, chủ động vươn tay.

“Ta cũng không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp được ngươi!” Monica kích động cầm Hạ Vân Kiệt tay, kìm lòng không được tham quá mặt đến, phân biệt thiếp hạ Hạ Vân Kiệt tả hữu hai má, hơn nữa “Ba” hai tiếng, đến đây cái thân mật kề mặt lễ.

Nhìn Monica tiền khuynh trên thân, cao ngất **** nhẹ nhàng mà đặt ở Hạ Vân Kiệt trong ngực, trắng nõn khuôn mặt thân mật dán Hạ Vân Kiệt mặt, Trầm Lệ Đề cùng Lâm Bất Quần tất cả đều trừng lớn tròng mắt, trợn

tròn mắt!

Trầm Lệ Đề vạn vạn không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt này từng thần côn, quán bar người làm công, hiện tại miệng đầy chạy xe lửa đại sư, Giang Châu đại học trẻ tuổi trung y lão sư, thế nhưng hội ngưu xoa đến nhận thức Italy nhà ăn lão bản nương, phong tình vạn chủng Italy mỹ nữ. Hơn nữa xem Monica kia kích động thân thiết bộ dáng, hiển nhiên hai người còn quan hệ không phải là ít. Ít nhất Lâm Bất Quần tự xưng là cùng Monica rất quen thuộc, nhưng người ta Monica nhìn thấy hắn cũng chỉ là mỉm cười lên tiếng kêu gọi, nhưng không có vừa thấy mặt liền cùng hắn đến cái thân thiết kề mặt lễ.

Lâm Bất Quần đồng dạng vạn vạn không nghĩ tới, hắn vốn định lấy chính mình nhận thức Monica vị này Italy gợi cảm lão bản nương đến khoe khoang một chút, làm cho Trầm Lệ Đề cùng Hạ Vân Kiệt hiểu được, hắn là chân chính thượng lưu giai tầng, chân chính có phẩm vị có trình tự, lại không nghĩ rằng hắn khoe khoang nửa ngày, người ta nho nhỏ trung y thế nhưng cũng nhận thức Monica. Không chỉ có như thế, người ta Monica vừa lên đến liền cùng Hạ Vân Kiệt đến đây cái thân thiết kề mặt lễ, thân thể kia đụng chạm, hai má tương thiếp, quả thực liền so với đánh Lâm Bất Quần mặt còn làm cho hắn tới xấu hổ.

Giờ khắc này, Lâm Bất Quần có một loại chính mình là cái thượng bính hạ khiêu tiểu sửu cảm giác.

“A Kiệt, ngươi nhận thức Monica?” Cuối cùng còn là Trầm Lệ Đề về trước quá thần đến, kinh ngạc nhìn Hạ Vân Kiệt cùng Monica hỏi.

Trầm Lệ Đề như vậy vừa hỏi, Hạ Vân Kiệt không khỏi âm thầm kêu một tiếng không xong, lúc này nên như thế nào giải thích mới tốt? Tổng không thể nói chính mình đi Italy du lịch khi, gặp Monica bị nàng nghị viên trượng

phu ngược đãi, hắn gọi cái điện thoại cấp Italy Mafia đại giáo phụ, đem nàng theo ma thủ cứu vớt ra đi?

Thật muốn như vậy nhất giải thích, hơn nữa Monica chứng từ, chỉ sợ hắn đã nghĩ tiếp tục giấu diếm chính mình thân phận cũng không khả năng.

Theo Hạ Vân Kiệt xuất hiện đến bây giờ, Monica hai mắt sẽ không rời đi Hạ Vân Kiệt kia khuôn mặt, cho nên trên mặt hắn sở hữu rất nhỏ biến hóa tất cả đều rơi vào rồi Monica trong mắt.

Monica là thông minh nữ nhân, hơn nữa trước kia còn là mở khách sạn, tiếp xúc quá các loại muôn hình muôn vẻ lữ khách, đối nhân tâm tư thể nghiệm và quan sát tỉ mỉ, Hạ Vân Kiệt biến sắc, nàng liền lập tức nghĩ tới năm đó Hạ Vân Kiệt như vậy một đại nhân vật lại lưng cái túi du lịch một mình đến Italy lữ hành sự tình. Không có ở năm sao cấp đại tửu điếm tổng thống phòng, không có đi theo bảo tiêu, càng không có xa hoa xe hơi. Thậm chí năm đó hắn cấp nàng lưu điện thoại khi, lấy ra nữa di động đều là cái loại này di động trung “Máy bay chiến đấu”, già cỗi đến độ không giống như là người trẻ tuổi hẳn là dùng là. Còn tưởng đến vừa rồi Lâm Bất Quần rõ ràng biết Trầm Lệ Đề là Hạ Vân Kiệt bạn gái, hắn còn dám tỏ vẻ muốn theo đuổi Trầm Lệ Đề, hiển nhiên Lâm Bất Quần cũng không biết Hạ Vân Kiệt chân chính thân phận, nếu không hắn làm sao đến thật lớn dũng khí, cũng dám cùng một đại nhân vật có được thần kỳ y thuật, một cái có thể sử dụng điện thoại chỉ huy Italy Mafia đầu sỏ tranh bạn gái?

“Chúng ta đương nhiên nhận thức a Trầm tiểu thư, bởi vì vừa rồi ta nói vị kia Trung Quốc thầy thuốc chính là Hạ tiên sinh, lúc ấy ta chịu thương chính là Hạ tiên sinh cấp trị tốt.” Trong đầu đem phía trước phía sau sự tình nhất liên hệ đứng lên, thông minh Monica lập tức liền hiểu được Hạ Vân Kiệt mặt khác một tầng thân phận là giữ bí

mật, cho nên lập tức hướng Hạ Vân Kiệt chớp hạ xinh đẹp mắt to, sau đó mỉm cười đối Trầm Lệ Đề giải thích nói.

“Nguyên lai là như vậy, trách không được các ngươi hội nhận thức.” Monica như vậy vừa nói, Trầm Lệ Đề trong lòng tuy rằng còn là có chút kinh ngạc Hạ Vân Kiệt thế nhưng hội nhận thức như vậy một xinh đẹp khêu gợi Italy thiếu phụ, nhưng cuối cùng là tiếp nhận rồi sự thật này. Bởi vì nàng nhớ tới năm đó chính mình gấu mèo mắt chính là Hạ Vân Kiệt cấp mát xa tốt, còn có Hạ Vân Kiệt biết võ công, hắn từng cùng nàng nói qua bó xương linh tinh hắn tối ở hành, Monica nếu là bị thương, lại nói tiếp thật đúng là như Lâm Bất Quần nói, vận khí tốt, tìm đúng rồi trung y.

“Xem ra ta còn thật là có mắt không nhìn được Thái Sơn a, nguyên lai Hạ thầy thuốc dĩ nhiên là thâm tàng bất lộ hạnh lâm cao thủ. Kia càng muốn thỉnh Hạ thầy thuốc giúp ta chẩn đoán chẩn đoán, nhìn xem thân thể có cái gì không vấn đề.” Lâm Bất Quần nghe vậy trong lòng tuy rằng cũng đồng dạng kinh ngạc không thôi, bất quá nhưng cũng cuối cùng hiểu được vì cái gì Hạ Vân Kiệt hội nhận thức Monica, lộ ra vẻ mặt dối trá tươi cười nói.

“Dễ nói, dễ nói. Không phải ta khoe khoang, ta theo y sau, còn không có chẩn đoán sai lầm quá.” Hạ Vân Kiệt cười cười, một bên lần lượt Trầm Lệ Đề ngồi xuống, một bên nói khoác mà không biết ngượng nói, trong lòng lại thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Gặp Lâm Bất Quần như vậy vừa nói, Hạ Vân Kiệt lập tức liền ngưu thượng, Trầm Lệ Đề đã nghĩ cười, nghĩ rằng, người này nhưng thật ra hội bắt lấy cơ hội xuy ngưu, cũng không sợ đem da trâu cấp thổi phá điệu.

Bất quá trong lòng tuy rằng nghĩ như vậy, lần này Trầm Lệ Đề cũng không tái lo lắng. Mặc kệ nói như thế nào,

có Monica này rõ ràng dương nữu chứng minh, ít nhất đã muốn thuyết minh Hạ Vân Kiệt y thuật là khá tốt, cho dù chẩn đoán xảy ra vấn đề, cũng đã muốn mất không bao nhiêu mặt mũi.

Danh trung y còn có chẩn đoán sai lầm thời điểm đâu! Chẳng lẽ còn không chuẩn người ta tuổi trẻ trung y sai lầm một lần sao? Không thấy được người nước ngoài thương đều bị hắn trị sao?

Vừa rồi Hạ Vân Kiệt không có tới khi, Monica liền nhìn ra đến Lâm Bất Quần ở cố ý làm thấp đi Hạ Vân Kiệt, nay thấy hắn rõ ràng lại muốn làm cho Hạ Vân Kiệt ra khứu, xem Lâm Bất Quần ánh mắt không khỏi mang theo một tia thương hại, giống như thấy được một người gần đất xa trời giống nhau.

Không nói Hạ Vân Kiệt kia thần kỳ y thuật, không phải Lâm Bất Quần loại này phàm phu tục tử có thể hiểu được, vẻn vẹn Hạ Vân Kiệt cùng Italy Mafia đầu sỏ nhận thức, cũng không phải Lâm Bất Quần như vậy một cái bình thường nhà giàu công tử có thể làm thấp đi khiêu khích !

“Vậy phiền toái Hạ thầy thuốc giúp ta nhìn xem đi, xin hỏi là tay trái còn là tay phải?” Lâm Bất Quần cũng không biết chính mình đang ở chơi lửa, gặp Hạ Vân Kiệt ngưu bức hò hét bộ dáng, hận không thể nâng tay tát hắn hai bàn tay, làm cho hắn nhìn xem rõ ràng chính mình thân phận, cũng xứng ở trước mặt hắn xuy ngưu, nhưng ở mặt ngoài như trước mỉm cười khách khí hỏi.

“Xem ra Lâm tổng có một chút cũng đều không hiểu trung y a, không hiểu trung y sẽ không sẽ đối trung y vọng kết luận.” Hạ Vân Kiệt mới sẽ không theo Lâm Bất Quần khách khí, nghe vậy không lưu tình chút nào phê bình nói.

“Kỳ quái, ta lại như thế nào một chút cũng đều không hiểu trung y ?” Lâm Bất Quần gặp Hạ Vân Kiệt giáo huấn chính mình, trên mặt mỉm cười chuyển làm âm trầm.

“Ngươi muốn biết trung y sẽ không hội hỏi là tay trái còn là tay phải ? Trung y bắt mạch không phải tính mệnh còn có nam tả nữ hữu chi phân, trung y bắt mạch bình thường là hai tay đều phải, bởi vì hai tay tấc thước chuẩn sở chủ là không đồng dạng như vậy. Nói chung, tay trái, tâm can thận, tay phải, phế tì thận. Cho nên ta mới nói Lâm tổng ngươi một chút cũng đều không hiểu trung y. Tốt lắm, hiện tại ngươi trước đem tay phải cho ta đi.” Hạ Vân Kiệt không vội không chậm chạp trả lời.

Nhưng chỉ có này không vội không hoãn nói chuyện phương thức, lại như một đám bàn tay đánh ở Lâm Bất Quần trên mặt, làm cho hắn sắc mặt càng phát ra khó coi, nhưng cuối cùng Lâm Bất Quần còn là thành thành thật thật vươn tay phải. Hắn cũng không tin, Hạ Vân Kiệt này người trẻ tuổi thật là có rất cao trung y tạo nghệ! Chờ hắn chẩn đoán đi ra sau, hắn không nên hung hăng nhục nhã hắn một phen không thể!

Gặp Hạ Vân Kiệt kia một bộ chuyên gia bộ dáng, Trầm Lệ Đề lại nhịn không được muốn cười, đồng thời trong lòng cuối cùng một tia lo lắng cũng biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Bởi vì nàng phát hiện, Hạ Vân Kiệt thần côn này, này đại sư, này thay đổi giữa chừng trung y, còn giống như thật là có điểm tiêu chuẩn. Ít nhất bắt mạch này lời nói, giống nàng này người ngoài nghề, là tuyệt đối giải thích không đến.

Gặp Lâm Bất Quần đem tay phải thân đi ra, Hạ Vân Kiệt trong lòng âm thầm cười lạnh nói, ta còn đang muốn không tốt nên dùng cái gì phương thức vạch trần của ngươi chân thật bộ mặt đâu, nay ngươi nhưng thật ra đưa lên cửa.

Trong lòng nghĩ, Hạ Vân Kiệt trang mô tác dạng vươn tay, đem ngón tay khoát lên Lâm Bất Quần cổ tay phía trên, hơi hơi nhắm mắt lại cảm thụ một phen, sau đó lại bảo hắn đổi một bàn tay.

Lâm Bất Quần theo lời thay đổi một tay, trong mắt thỉnh thoảng lóe ra một chút âm lãnh ánh mắt, nghĩ đợi lát nữa nên như thế nào nhục nhã Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt lại khép hờ ánh mắt cảm thụ một phen, sau đó chậm rãi lùi về rảnh tay, trên mặt lộ ra một bộ muốn nói lại thôi biểu tình.

Gặp Hạ Vân Kiệt một bộ khôn kể biểu tình, Trầm Lệ Đề trong lòng một cái lộp bộp, nghĩ rằng, người này sẽ không là một chút vấn đề đều đem không được đi? Mà Lâm Bất Quần lại âm thầm cười lạnh nói, lão tử thân thể rất khỏe mạnh, ngươi cấp lão tử bắt mạch, có thể đem ra cái rắm vấn đề.

Trong lòng nghĩ, Lâm Bất Quần ở mặt ngoài lại khiêm tốn hỏi:“Hạ thầy thuốc, không biết ta thân thể thế nào? Có hay không làm sao có không thỏa địa phương?”

“Này…… Có chút khó mà nói, còn là tư dưới ta tái nói cho ngươi đi.” Hạ Vân Kiệt ra vẻ khó xử nói.

“Tật không kị y, y bộc trực nghi, đến tột cùng có cái gì vấn đề Hạ thầy thuốc ngươi chỉ để ý nói tốt.” Lâm Bất Quần gặp Hạ Vân Kiệt ấp a ấp úng, càng phát ra nhận định hắn căn bản nhìn không ra chính mình thân thể có cái gì vấn đề, lại không nghĩ mất mặt, cố lộng huyền hư, nghe vậy cười nói.

“Vậy được rồi, kỳ thật Lâm tổng thân thể của ngươi tốt lắm, không có gì bệnh không tiện nói ra, nhưng theo của ngươi mạch tượng ta chẩn đoán ra ngươi trong cơ thể

âm dương không điều, không chỉ có như thế còn âm thịnh dương suy, đổi Tây y đến giải thích, thì phải là ngươi trong cơ thể giống cái kích thích tràn ra cũng vượt qua giống đực kích thích, nói cách khác, ngươi hẳn là một vị nam đồng tính luyến ái giả.” Hạ Vân Kiệt đành phải cố mà làm nói ra chẩn đoán kết quả.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1003 : Xé rách mặt

Trầm Lệ Đề nằm mơ cũng không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt chẩn đoán đi ra kết quả thế nhưng sẽ là như vậy hoang đường ly kỳ, trong lúc nhất thời trợn tròn tròng mắt, há to miệng.

Này vui đùa khai không khỏi có chút lớn đi!

Lâm Bất Quần đồng dạng nằm mơ cũng không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt thế nhưng có thể nhất ngữ trung chẩn đoán ra hắn kia không thể cho ai biết bí mật, trong lúc nhất thời có loại đột nhiên bị người cởi sạch quần áo,**** lỏa bại lộ ở đại chúng ánh mắt dưới cảm giác, kinh hoảng đến sắc mặt đều lập tức trở nên tái nhợt vô cùng.

Monica đồng dạng không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt ra chẩn đoán sẽ là kết quả này. Bất quá nàng đối Hạ Vân Kiệt chẩn đoán lại sâu tin không nghi ngờ, cho nên kinh ngạc rất nhiều, nàng xem hướng Lâm Bất Quần ánh mắt tràn ngập chán ghét cùng khinh bỉ.

Monica chán ghét cùng khinh bỉ cũng không phải Lâm Bất Quần không bình thường giới tính. Tại Ý đồng tính luyến ái kỳ thật phi thường thông thường, thậm chí ở La Mã đế quốc thời đại, đồng tính luyến ái thậm chí là một loại thủy triều, thế cho nên có lịch sử học giả cho rằng Tây La mã đế quốc là vì phóng túng đồng tính luyến ái cùng **** mà làm cho diệt vong. Có thể nghĩ, La Mã văn hóa khởi nguyên Italy đối đồng tính luyến ái bao dung trình độ. Monica chán ghét cùng khinh bỉ là Lâm Bất Quần rõ ràng là cái đồng tính luyến ái lại còn theo đuổi Trầm Lệ Đề, này rõ ràng là một loại phi thường dối trá, phi thường ác liệt hành vi, này cũng đang là Monica chân chính chán ghét cùng khinh bỉ Lâm Bất Quần nguyên nhân.

Nhìn đến Monica đầu hướng chính mình tràn ngập chán ghét cùng khinh bỉ ánh mắt, kinh hoảng trung Lâm Bất Quần đột nhiên như là mèo bị đạp trúng cái đuôi giống nhau, theo kinh hoảng trung bừng tỉnh lại đây, mạnh nhảy bắn lên, chỉ vào Hạ Vân Kiệt chửi bậy nói:“Ngươi, ngươi nói hươu nói vượn, ngươi, ngươi mẹ nó mới là đồng tính luyến ái!”

“Ta là không phải nói hươu nói vượn ngươi trong lòng nhất rõ ràng, còn có, ngươi nếu không phải đồng tính luyến ái, của ngươi phản ứng cần gì phải như thế kịch liệt đâu? Kỳ thật đồng tính luyến ái cũng không có gì, tựa như có chút người trời sinh bộ dạng cao, có chút người trời sinh bộ dạng thấp giống nhau, cũng không phải ngươi có thể khống chế. Nhưng thân là đồng tính luyến ái giả, ngươi là một che dấu chính mình thân phận, còn làm cái gì xem mặt liền thật sự không thể tha thứ ! Bởi vì ngươi loại này ích kỷ hành vi, rất khả năng hội hủy diệt một hảo nữ nhân khi còn sống, ngươi biết không?” Hạ Vân Kiệt ngay từ đầu nói chuyện khi, thanh âm còn thực bình tĩnh, biểu tình cũng đồng dạng bình tĩnh, nhưng dần dần liền chuyển làm lãnh lệ, hai mắt lại thấu bắn ra một cỗ sắc bén như kiếm ánh mắt.

“Ta phản ứng quá khích, nếu ta nói ngươi là đồng tính luyến ái chẳng lẽ ngươi có thể thờ ơ sao? Trầm Lệ Đề, ta cho ngươi có được loại này động bất động ngậm máu phun người, nhục nhã người khác cách bạn trai mà cảm thấy tiếc hận, ta khuyên ngươi còn là sớm điểm cùng hắn chia tay đi, ta là một khắc cũng không có thể tái cùng người như thế cùng một chỗ ăn cơm, cáo từ!” Nói xong Lâm Bất Quần thở phì phì theo ví xuất ra mấy tờ đại hồng đầu, chuẩn bị súy ở trên bàn chạy lấy người.

“Lâm tiên sinh, Hạ tiên sinh là của ta khách quý, không cần ngươi trả tiền, hôm nay đều tính của ta! Còn có, về sau ta nhà này nhà ăn không chào đón ngươi!” Monica không đợi Lâm Bất Quần đem tiền súy ở trên bàn, đã

muốn ngữ khí lạnh như băng nói.

“Monica, ngươi, ngươi lời này là cái gì ý tứ? Chẳng lẽ ngươi thế nhưng tin tưởng hắn loại này hoang đường chẩn đoán kết quả sao?” Lâm Bất Quần lại như mèo bị thải trúng cái đuôi giống nhau, không dám tin nhìn Monica.

“Ta đương nhiên tin tưởng Hạ tiên sinh chẩn đoán, cho nên ta thực khinh bỉ ngươi làm người. Đồng tính luyến ái cũng không đáng xấu hổ, đáng xấu hổ ngươi hành vi!” Monica không cần nghĩ ngợi âm thanh lạnh lùng nói.

Lâm Bất Quần nghe vậy mở to hai mắt nhìn, sắc mặt âm tình biến ảo, hắn như thế nào cũng không có biện pháp nghĩ thông suốt, vì cái gì, Monica thế nhưng hội không hề hoài nghi lựa chọn tin tưởng Hạ Vân Kiệt loại này có thể nói gần như hoang đường chẩn đoán kết quả. Chẳng lẽ liền bởi vì hắn từng chữa khỏi quá của nàng thương thế sao? Nếu thực như vậy, kia ngoại quốc nữ nhân đầu óc không khỏi cũng quá đơn giản !

Đáng thương Lâm Bất Quần lại không biết, Monica thương là lần đến toàn thân, mà Hạ Vân Kiệt lại chính là cho nàng một bình dược thủy đặt ở bồn tắm lớn phao tắm dùng là, sau đó nàng toàn thân thương, bao gồm ứ thanh liền lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Loại này thần kỳ y thuật, lại khởi là Lâm Bất Quần trong tưởng tượng chữa khỏi của nàng thương thế đơn giản như vậy?

Trầm Lệ Đề đồng dạng là mở to hai mắt, không thể tưởng tượng nhìn Monica. Nàng cũng không nghĩ tới, Monica này gợi cảm xinh đẹp Italy nữ nhân thế nhưng hội đối Hạ Vân Kiệt y thuật như vậy có tin tưởng, chẳng sợ Hạ Vân Kiệt nói Lâm Bất Quần là đồng tính luyến, nàng đều không có gì chần chờ lựa chọn tin tưởng. Không chỉ có lựa chọn tin tưởng, hơn nữa xem của nàng

thái độ, rõ ràng là hoàn toàn cùng Hạ Vân Kiệt đứng cùng trận tuyến.

Nghĩ đến đây, Trầm Lệ Đề trong lòng không hiểu nổi lên một tia chua hương vị. Khi nào thì, này thối đại sư thế nhưng còn như vậy chịu ngoại quốc nữu ưu ái ?

“Hảo, hảo, Hạ Vân Kiệt ngươi có loại, còn có Trầm Lệ Đề, ngươi nếu kiên quyết lựa chọn tiếp tục cùng người như thế cùng một chỗ, nhà ngươi sản phẩm cũng mơ tưởng tiến nhà của ta siêu thị!” Lâm Bất Quần gặp Monica nói như vậy, tức giận đến cả người đều đang run rẩy, bất quá hắn nhưng không có hướng Monica phát hỏa, mà là đem sở hữu lửa giận đều giận chó đánh mèo đến Hạ Vân Kiệt trên người, chỉ vào hắn sắc mặt xanh mét nói một lần, xoay người bước đi.

Trầm Lệ Đề nhìn Lâm Bất Quần nén giận mà đi bóng dáng, nhớ tới hắn rời đi tiền uy hiếp lời nói, muốn đuổi theo đi lên, nhưng cuối cùng lại còn là thu hồi tầm mắt, sau đó nâng lên chân ở dưới bàn đối với Hạ Vân Kiệt chân bối chính là hung hăng một cước đạp đi xuống.

Hạ Vân Kiệt đang nghĩ tới rốt cục đem kia chích chán ghét ruồi bọ cấp chụp đi, hơn nữa rất nhanh hắn sẽ phát hiện chính mình làm một kiện cỡ nào ngu xuẩn sự tình khi, Trầm Lệ Đề kia một cước lại bắt hắn cho thải một trận cười khổ, khổ qua khuôn mặt quay đầu nhìn về phía nàng nói:“Để làm chi đạp ta nha?”

“Để làm chi? Ta còn muốn hỏi ngươi để làm chi đâu? Đến tiền trên đường không phải với ngươi nói qua, tận lực không cần xé rách mặt sao? Nay được, ngươi thế nhưng nói hắn là đồng tính luyến ái, hiện tại tốt lắm, hắn không theo ta ba đàm sinh ý, ngươi cao hứng sao?” Trầm Lệ Đề tú mục trừng trừng nói.

“Ta như thế nào hội cao hứng đâu? Ngươi vừa rồi cũng

thấy được, khởi điểm ta là không nghĩ nói, khả hắn không nên ta nói, ta chỉ đành nói.” Hạ Vân Kiệt ủy khuất khuôn mặt biện giải nói.

“Ngươi còn nói! Hắn cho ngươi nói, ngươi là có thể nói người ta là đồng tính luyến sao?” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng còn vẻ mặt ủy khuất dạng, tức giận đến thiếu chút nữa đã nghĩ nhấc chân tái đạp hắn một chút.

“Kia đương nhiên, ta chẩn đoán đi ra hắn chính là đồng tính luyến ái a!” Hạ Vân Kiệt đương nhiên trả lời.

Trầm Lệ Đề ngơ ngác nhìn Hạ Vân Kiệt cả buổi, sau đó đột nhiên nâng tay vỗ hạ chính mình cái trán, buồn bực thiếu chút nữa đã nghĩ lấy đầu đi khái cái bàn.

Hồi lâu Trầm Lệ Đề mới có khí vô lực nói:“Đại sư a, ta thực phục rồi ngươi. Chẳng lẽ ngươi cho là của ngươi chẩn đoán thuật liền như vậy thần kỳ, thế nhưng có thể chẩn đoán ra một người có phải hay không đồng tính luyến ái, ta nghĩ trung y ngôi sao sáng cũng không dám như thế nói ngoa đi. Ngươi, ngươi thế nhưng còn như thực chỉ vào người ta nói hắn là đồng tính luyến ái, ngươi sẽ không ngẫm lại chính mình chẩn đoán tám chín phần mười là không đáng tin cậy sao?”

“Không, ta tin tưởng Hạ tiên sinh chẩn đoán, Lâm tiên sinh hắn chính là vị đồng chí!” Monica gặp Trầm Lệ Đề nghi ngờ Hạ Vân Kiệt chẩn đoán, tuy rằng rõ ràng biết trước mắt vị này nữ nhân là Hạ Vân Kiệt bạn gái, còn là nhịn không được chen vào nói phản bác nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Monica “Trượng nghĩa” Thay chính mình nói nói, đành phải phối hợp gật gật đầu, nói:“Ta đối chính mình chẩn đoán có tin tưởng, Lâm Bất Quần chính là một vị đồng chí, hơn nữa là một vị nhân tra đồng chí.”

Trầm Lệ Đề nhìn xem đối Hạ Vân Kiệt mù quáng tin tưởng Monica, lại nhìn xem vẻ mặt tự tin Hạ Vân Kiệt, hoàn toàn hết chỗ nói rồi.

Nàng hiện tại là thật có điểm bội phục Hạ Vân Kiệt lừa dối bản lĩnh, năm đó lần đầu tiên cùng hắn gặp nhau khi, một vị xe taxi tài xế bị hắn lừa dối chết sống không chịu kéo nàng cùng Đỗ Hải Quỳnh hai vị mỹ nữ, mà lựa chọn hắn vị này người trẻ tuổi, sau còn kiên quyết không chịu thu hắn tiền; Đổng Tư Tư thúc thúc bị hắn lừa dối không nên bao hai mươi vạn đại hồng bao cho hắn; Đỗ Hải Quỳnh mụ mụ bị hắn lừa dối một đầu chui vào cổ phiếu, đúng rồi, sau lại ngay cả Đỗ Hải Quỳnh cũng một đầu chui vào cổ phiếu; Mà hiện tại đâu, thế nhưng có vị gợi cảm đầy đặn tóc vàng dương nữu cũng bị hắn lừa dối đối hắn y thuật rất tin không nghi ngờ, chẳng sợ hắn thông qua bắt mạch chẩn đoán ra một nam sĩ là đồng tính luyến giả loại này hoang đường sự tình, nàng đều rất tin không nghi ngờ!

“Được rồi, dù sao sự tình đã muốn như vậy, yêu thế nào được cái đó. Ai làm cho tên kia không nên tử quấn quít lấy ta, ai làm cho ta có một vị ngươi như vậy bằng hữu miệng đầy nói hươu nói vượn đâu, nay chỉ có thể nói xứng đáng hắn không hay ho.” Hồi lâu, Trầm Lệ Đề bất đắc dĩ nói.

Còn có thể thế nào, nàng tổng không có khả năng vì Lâm Bất Quần mà buông tha cho Hạ Vân Kiệt vị này bằng hữu đi? Một khi đã như vậy, đành phải làm cho Lâm Bất Quần vị này đại lão tổng bị điểm ủy khuất oan uổng, liền quyền khi hắn quấn quít lấy chính mình đại giới đi. Về phần phụ thân bên kia sinh ý, nay Trầm Lệ Đề cũng không có cái gì biện pháp tốt, đành phải về sau từng tháng tiếp tục tỉnh ăn kiệm dùng, đem tiết kiệm đến tiền lương cầm bổ khuyết trong nhà thiếu hụt.

Nghĩ về sau còn phải tiếp tục tỉnh ăn kiệm dùng, nghĩ hắn ba biết bởi vì chính mình duyên cớ, tiến Lâm gia xích siêu thị hoàn toàn không có hi vọng sau tức giận chất vấn, Trầm Lệ Đề còn có điểm tưởng hung hăng cắn bên người vị này người khởi xướng nam nhân một ngụm.

Bất quá cuối cùng, Trầm Lệ Đề còn là hóa bi phẫn thành lưu lượng, đem sở hữu tức giận đều phát tiết ở tại đặt ở nàng trước mặt Italy cơm điểm.

Khó được đến Ý nhà ăn mỹ thực một chút, khó được có Ý mỹ nữ mời khách, không tốt ăn ngon một chút, lại như thế nào không làm thất vọng bên người vị này lừa dối đại sư, còn có đối diện vị này quốc tế bạn bè đâu?

“Monica, ngươi như thế nào đến Trung Quốc ? Gần nhất hết thảy đều tốt?” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề vùi đầu khổ ăn, giống như cùng Italy mỹ thực có cừu oán dường như, không khỏi dở khóc dở cười lắc lắc đầu, sau đó nhìn về phía Monica quan tâm hỏi.

Ánh mắt đảo qua nàng kia đối bị toái hoa sơ-mi buộc trụ cực đại ngực khí, trong mắt có như vậy ngắn ngủi thời gian mê mang.

Từng này đối bị toái hoa sơ-mi buộc trụ ngực khí, nếu hắn nguyện ý giây phút có thể dễ như trở bàn tay, kỳ thật hiện tại hắn nguyện ý, Hạ Vân Kiệt biết cũng là phân giây phút giây dễ như trở bàn tay. Bởi vì hắn biết, Monica sẽ không vô duyên vô cớ đến Trung Quốc phát triển, nàng khẳng định là vì hắn.

Nhưng là hắn có thể ra tay sao?

Trong lòng nghĩ, Hạ Vân Kiệt theo bản năng ngắm liếc mắt một cái đột nhiên đình chỉ vùi đầu khổ ăn, mở to hai mắt nhìn không thể tin được nhìn chính mình Trầm Lệ

Đề.

“Trung Quốc hiện tại là thế giới kinh tế tối sinh động địa phương, hơn nữa Trung Quốc có ta hướng tới đã lâu lịch sử văn hóa, có người ta khâm phục, cho nên ta sẽ Trung Quốc phát triển. Gần nhất hết thảy đều tốt lắm, hơn nữa hôm nay có thể ở nơi này gặp được ngươi cùng của ngươi bạn gái, cảm giác thật sự bổng cực.” Monica gặp Hạ Vân Kiệt quan tâm chính mình, không khỏi hướng hắn vui vẻ cười nói, đầy đặn **** bởi vì nội tâm kích động mà hơi hơi phập phồng, tạo nên nhất ba ba mê người đường cong.

Trầm Lệ Đề đương nhiên không biết Monica trong miệng khâm phục người chính là chỉ vào chính mình bên người vị này lừa dối đại sư nói, càng không biết Monica đến Trung Quốc nguyên nhân chủ yếu cũng là bởi vì chính mình bên người vị này lừa dối đại sư, lúc này nàng như trước còn tại giật mình cho Hạ Vân Kiệt kia một miệng lưu loát chính tông Luân Đôn khang tiếng Anh.

Ông trời, người này vừa rồi thế nhưng không có xuy ngưu, hắn thật sự nói được một miệng lưu loát Luân Đôn khang tiếng Anh!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1004 : Nàng vừa mắt ngươi ngươi cảm thấy khả năng sao?

“Ta cũng thật cao hứng có thể ở nơi này gặp ngươi! Đã quên nói cho ngươi, Giang Nam tỉnh chính là quê quán của ta, bất quá ta sinh ra còn có công tác địa phương không phải ở Hải Châu thị mà là ở Giang Châu thị. Lệ Đề nàng ở Hải Châu thị công tác, lần này ta là đến thăm nàng.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Trung Quốc đất rộng người nhiều, Monica vốn tưởng rằng muốn ở như thế rộng lớn, dân cư siêu nhiều quốc gia cùng Hạ Vân Kiệt gặp nhau, không khác mò kim đáy biển, lại không nghĩ rằng minh minh trung chính mình không chỉ có gặp hắn, hơn nữa còn đem điểm chạy đến quê quán của hắn, nghe vậy không khỏi kinh hỉ dị thường bật thốt lên nói:“A, nói như vậy về sau ta còn có cơ hội tái kiến ngươi!”

“Đó là đương nhiên, chỉ cần ngươi chịu mời khách, đến Hải Châu thị ta sẽ ngươi này cọ cơm.” Chụp đi rồi kia chán ghét Lâm Bất Quần, có năng lực ở Hải Châu thị gặp được Monica, Hạ Vân Kiệt tâm tình thực không sai, nghe vậy cười khai nổi lên vui đùa.

Hảo ngươi cái Hạ đại sư, lá gan càng lúc càng lớn, đều dám đảm đương bổn cô nương mặt dụ dỗ dương nữu, xem ta trở về như thế nào thu thập ngươi! Gặp Hạ Vân Kiệt cùng gợi cảm mê người Monica có nói có cười, Trầm Lệ Đề trong lòng không hiểu cảm thấy một trận chua, âm thầm nghiến răng nghiến lợi, lại một lần nữa đem bi phẫn rơi tại đặt tại trước bàn Italy cơm điểm.

“Chỉ cần Hạ tiên sinh chịu đến, đừng nói mời khách, cho dù mỗi ngày đặt bao hết kia cũng tuyệt đối là miễn phí !

Ngươi vĩnh viễn là ta nơi này tôn quý nhất tối được hoan nghênh khách nhân.” Monica nhìn Hạ Vân Kiệt vẻ mặt còn thật sự động tình nói, tựa hồ không như vậy, không thể biểu đạt nàng nội tâm là cỡ nào khát vọng có thể nhìn thấy hắn.

Trầm Lệ Đề nghe được Monica lời nói, cầm dao nĩa khởi công tay kìm lòng không được dừng một chút, trong mắt toát ra kinh ngạc vạn phần ánh mắt. Không phải đâu, chẳng lẽ Hạ đại sư như vậy có mị lực, thế nhưng có thể cho Italy mỹ nữ vì hắn mỗi ngày đặt bao hết miễn phí đều nguyện ý?

Hạ Vân Kiệt hiển nhiên không nghĩ tới Monica sẽ nói ra khoa trương như vậy lời nói, biểu tình lập tức trở nên có chút xấu hổ, đồng thời còn chột dạ nhìn Trầm Lệ Đề liếc mắt một cái, cũng may Trầm Lệ Đề lực chú ý tựa hồ đều tại Italy mỹ thực, điều này làm cho Hạ Vân Kiệt âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Monica là cái thông minh nữ nhân, gặp Hạ Vân Kiệt biểu tình có chút mất tự nhiên, biết vừa rồi chính mình kia nói nói được quá, vội vàng hướng Hạ Vân Kiệt xin lỗi cười cười, sau đó đứng dậy đối hắn cùng Trầm Lệ Đề nói:“Hạ tiên sinh, Trầm tiểu thư các ngươi chậm rãi dùng cơm, ta sẽ không quấy rầy các ngươi. Có cái gì cần, tùy thời bảo ta.”

“Ngươi việc đi Monica, mọi người đều là bằng hữu, ta nơi này không cần khách khí như vậy.” Hạ Vân Kiệt gặp Monica đứng dậy phải đi, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, hắn thật đúng là lo lắng cho mình cùng Monica nói thêm gì đi nữa hội lòi.

“Cảm ơn ngươi Monica! Ngươi việc đi.” Trầm Lệ Đề trong lòng tuy rằng thầm mắng Hạ Vân Kiệt thông đồng dương nữu, nhưng đối Monica ấn tượng còn là tốt lắm, thấy thế vội vàng mặt mang cảm kích nói.

Monica nghe vậy lại hướng Hạ Vân Kiệt cùng Trầm Lệ Đề xin lỗi cười cười, sau đó lắc lắc khêu gợi vòng eo đi rồi.

“Thành thật công đạo, ngươi cùng Monica trong lúc đó có phải hay không phát sinh quá cái gì?” Monica vừa đi, Trầm Lệ Đề lập tức buông xuống dao nĩa, ánh mắt “Sắc bén” nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, hỏi.

“Vừa rồi Monica không phải đều nói sao? Nàng chịu quá thương, ta đem nàng cấp trị tốt lắm.” Hạ Vân Kiệt “Trấn định” trả lời.

“Liền đơn giản như vậy?” Trầm Lệ Đề không tin nói.

“Không đơn giản như vậy, ngươi còn muốn thế nào? Chẳng lẽ ngươi nghĩ rằng ta cùng nàng sẽ có cái gì không thể cho ai biết ái muội quan hệ?” Hạ Vân Kiệt xem thường nói.

“Thiết, ngươi nghĩ đến mĩ, liền ngươi này gầy cánh tay gầy chân, người ta dương nữu hội để ý ngươi. Hơn nữa, người ta không chỉ có là Italy mỹ nữ, nhưng lại là này nhà ăn lão bản nương da, thay lời khác nói thì phải là bạch phú mĩ, nhưng lại là Italy bạch phú mĩ! Nàng vừa mắt ngươi, ngươi cảm thấy khả năng sao?” Hạ Vân Kiệt này một phản hỏi nhưng thật ra đem Trầm Lệ Đề cấp hỏi tỉnh, lập tức xem thường cộng thêm trào phúng nói.

“Uy, ngươi đây là cái gì ý tứ? Ngươi không hiểu thưởng thức của ta mị lực, cũng không đại biểu người ta Monica sẽ không biết thưởng thức!” Hạ Vân Kiệt lập tức không phục nói.

“Ý của ngươi là ta không thật tinh mắt? Không hiểu thưởng thức?” Trầm Lệ Đề cũng theo sát sau không phục nói.

“Chẳng lẽ không đúng sao? Giống ta tốt như vậy nam nhân, ngươi xem, ngay cả người nước ngoài đều có thể nhìn ra đến, ngươi lại nhìn không ra đến! Còn có a, kia Lâm Bất Quần rõ ràng là cái đồng chí, lại cứ ngươi còn ngốc hồ hồ cùng hắn thân cận!” Hạ Vân Kiệt phiết miệng, một bộ khinh thường khinh bỉ nói.

“Lâm Bất Quần hắn là đồng chí sao? Rõ ràng là ngươi nói hươu nói vượn đem hắn cho oanh đi, làm hại ta ba cùng hắn sinh ý rốt cuộc không có biện pháp nói chuyện! Còn có, ngươi nếu còn dám nói ta không hiểu thưởng thức, nói ta ngốc hồ hồ, tin hay không ta lấy đao xoa xoa ngươi!” Trầm Lệ Đề nghe vậy lập tức tức giận đến cầm lấy dao nĩa uy hiếp nói.

“Không phải đâu, giống ta loại này ngay cả ngoại quốc nữ nhân đều ưu ái có thêm tuyệt thế hảo nam nhân, ngươi thực ngoan hạ tâm dùng dao nĩa xoa ta? Ngươi sẽ không lo lắng ta bởi vì ngươi hãm hại duyên cớ mà đầu nhập ngoại quốc nữ nhân trong lòng, ngươi sẽ không lo lắng bởi vậy mà dẫn phát cả nước nữ đồng bào thương tâm bi phẫn?” Hạ Vân Kiệt vội vàng sau này ngưỡng ngửa người, vẻ mặt khoa trương nói.

“Khanh khách!” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt như thế “Vô liêm sỉ” Rốt cục cầm dao nĩa nhịn không được lên tiếng nở nụ cười, cười dế một nửa lại đột nhiên ý thức được nơi này là nhà hàng Tây, vội vàng dùng tay miệng lại, sau đó vụng trộm chung quanh nhìn xung quanh, quả nhiên, quanh thân một ít bàn khách hàng chính hướng nàng bên này xem ra, đem Trầm Lệ Đề cấp xấu hổ đến nhịn không được lại nhấc chân ở cái bàn dưới mãnh đạp Hạ Vân Kiệt mu bàn chân, nói:“Đều tại ngươi! Đều tại ngươi!”

“Đúng vậy, đều do ta! Khả người bộ dạng suất, có mị lực cũng không phải của ta sai nha.” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm

Lệ Đề một bộ xấu hổ não bộ dáng, cảm thấy phá lệ thú vị, nhịn không được lại khiêu khích nói.

Trầm Lệ Đề nghe vậy kia nâng lên chân nhất thời liền cương ở giữa không trung, một khuôn mặt đến mức đỏ bừng đỏ bừng, đầy đặn **** cao thấp phập phồng cái không ngừng, hồi lâu nàng mới thật dài “Hư” một hơi, kia nâng ở giữa không trung chân cũng rốt cục lại hung hăng đạp đi xuống, trừng mắt nói:“Ngươi này thối đại sư, ngươi rắp tâm hiểm ác, ngươi muốn cho ta tái mất mặt a!”

“Ta khen ta chính mình như thế nào liền rắp tâm hiểm ác, như thế nào đã nghĩ mất mặt của ngươi ?” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt oan uổng nói.

“Ngươi còn nói! Tin hay không ta đem ngươi chân cấp đạp thành trư đề!” Trầm Lệ Đề trừng mắt uy hiếp nói.

“Kính nhờ, ngươi đi là giày cao gót, ta đi là giày xăng đan, ngươi cảm thấy của ta chân còn có thể bảo trì đầy đủ sao? Sớm đã thành trư đề !” Hạ Vân Kiệt khóa chặt mày, vẻ mặt “Thống khổ” nói.

“A, ngươi như thế nào không nói sớm a!” Trầm Lệ Đề thế này mới đột nhiên tỉnh ngộ lại đây, chính mình thải thống khoái lại đã quên chính mình đi nhưng là giày cao gót, tuy rằng không dùng đầy gót giầy đi thải hắn, nhưng này đế giầy cũng là phá lệ cứng rắn, mà Hạ Vân Kiệt mặc cũng là hơn phân nửa lõa lồ bên ngoài giày xăng đan, như vậy một chút mãnh đạp thật đúng là muốn đem Hạ Vân Kiệt chân cấp đạp thành trư đề, không khỏi một trận đau lòng thất sắc nói.

“Không quan hệ, chỉ cần ngươi vui vẻ là tốt rồi!” Hạ Vân Kiệt cố nén “Thống khổ”, bày ra một bộ vì bác giai nhân cười, chẳng sợ phác canh đạo hỏa, hai lặc sáp đao đều sẽ không tiếc vĩ đại bộ dáng, nói.

“Ngươi, ngươi này đứa ngốc! Ai muốn đem ngươi đạp thành trư đề mới vui vẻ a! Ai muốn ngươi nghẹn đau a!” Trầm Lệ Đề thấy thế thế nhưng lập tức nước mắt uông uông, nói xong liền loan hạ eo muốn hướng cái bàn dưới chui.

“Uy, ngươi muốn làm gì nha?” Hạ Vân Kiệt thấy thế vội vàng kêu lên.

“Nhìn xem ngươi chân thế nào?” Trầm Lệ Đề nói.

Hạ Vân Kiệt vừa nghe trợn tròn mắt, lúc này vui đùa khai lớn, vội vàng cản lại nói:“Đừng, đừng, của ta chân không có việc gì, là theo ngươi nói đùa !”

“Ngươi này thối đại sư, ngươi này đứa ngốc!” Trầm Lệ Đề ngẩng đầu động tình nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, ngọn đèn hạ, một đôi xinh đẹp mắt to trung trong suốt lệ quang chớp động.

Nhìn cặp kia xinh đẹp mắt to trung trong suốt lệ quang chớp động, Hạ Vân Kiệt cảm giác được tâm oa để nơi nào đó yếu ớt nhất tối ôn nhu địa phương bị cái gì vậy đột nhiên cấp thật mạnh đụng phải hạ, cả người đều ngây ngốc!

Nàng thế nhưng vì điểm ấy sự tình rơi lệ !

“Ai nha, không xong!” Si ngốc trung, Hạ Vân Kiệt cảm giác được một đôi ôn nhu tay nhẹ nhàng vuốt ve quá chính mình mu bàn chân, nhất thời theo si ngốc trung bừng tỉnh lại đây, toàn thân tóc gáy đều ở trong nháy mắt tạc mở ra, cũng là Hạ Vân Kiệt ở si ngốc trung, Trầm Lệ Đề đã muốn xoay người chui xuống gầm bàn, lấy tay đi tra xét hắn “Thương thế” Đâu.

Hạ Vân Kiệt trong lòng vừa mới vừa kêu “Không xong”,

một đạo cao đê-xi-ben tiếng thét chói tai chợt ở nhà ăn lý vang lên:“Hạ! Vân! Kiệt!”

“Nhỏ giọng điểm, nhỏ giọng điểm, nơi này là nhà hàng Tây! Rất nhiều người đều đang nhìn ngươi đâu!” Hạ Vân Kiệt nhìn cái bàn dưới đột nhiên chui ra đỏ bừng mặt, cũng không biết là vì phẫn nộ còn là bởi vì xoay người chui hạ cái bàn huyết khí hướng đầu óc hướng duyên cớ, vội vàng cùng so với khóc còn khó coi hơn khuôn mặt tươi cười, liên tục nhẹ giọng nhắc nhở nói.

Trầm Lệ Đề vừa chuyển đầu, quả nhiên lại nhìn đến rất nhiều người hướng nàng xem đến, tuy rằng ngọn đèn nhu hòa, cũng không sáng sủa, nhưng Trầm Lệ Đề tựa hồ còn là có thể thấy rõ ràng những người đó hèn mọn biểu tình, một khuôn mặt càng phát ra đỏ bừng, thật sự là hận không thể tìm cái địa động cấp chui.

“Khụ khụ, Lệ Đề, kỳ thật, kỳ thật, ta chỉ là theo ngươi chỉ đùa một chút! Vừa rồi ta cũng với ngươi nói đến, khả ngươi……” Hạ Vân Kiệt nhìn Trầm Lệ Đề mặt càng phát ra “Đỏ tươi”, trái tim lại run lợi hại hơn, thật cẩn thận giải thích nói.

“Nói đùa? Có phải hay không cảm thấy ta thật sự thực ngốc a? Thế nhưng vì ngươi một câu vui đùa nói liền chui cái bàn?” Trầm Lệ Đề trong mắt cầm nước mắt hỏi.

“Không, không, như thế nào hội đâu? Nhà chúng ta Lệ Đề là trên đời này thông minh nhất nữ hài tử. Đều do ta theo nhỏ tập võ, da quá dầy, cho nên không bị đạp thành trư đề, nếu không như vậy, đợi lát nữa về nhà ngươi dùng kia đầy giày cao gót cùng đạp nó, hung hăng đạp, ta xác định vững chắc không né, vậy thực thành trư đề, ngươi xem như vậy được không?” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề trong mắt cầm lệ, hoàn toàn hoảng, luống cuống tay chân bổ cứu nói.

“Thật sự? Ta dùng giày cao gót gót giầy đạp ngươi, ngươi không né?” Trầm Lệ Đề lau đem nước mắt, hỏi.

“Thật sự, nếu trốn ta chính là thần côn, chính là thối đại sư.” Hạ Vân Kiệt vội vàng vẻ mặt còn thật sự nói.

“Ngươi vốn chính là thần côn, thối đại sư.” Trầm Lệ Đề nghe vậy lại nhịn không được có điểm muốn cười, trong đầu tức giận đã muốn ở bất tri bất giác tiêu thất thất thất bát bát. Tựa hồ đã quên chính mình đường đường một vị đại mỹ nữ, vừa rồi vì hắn chui cái bàn, còn dùng tay đi sờ hắn thối chân.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1005 : Hạ Vân Kiệt hắn làm sao không tốt ?

“Được rồi, nếu ta trốn, ngươi nói như thế nào liền như thế nào.” Hạ Vân Kiệt lộ ra một bộ tùy ý ngươi xử trí bộ dáng, nói.

“Ngươi nói, ta đây hiện tại sẽ đạp ngươi!” Trầm Lệ Đề nói.

“Được rồi, ta cam đoan không né.” Hạ Vân Kiệt gật đầu nói.

Trầm Lệ Đề thấy thế bắt đầu dùng tuyết trắng hàm răng cắn đỏ tươi môi, thon dài **** cũng chậm rãi nâng lên, cuối cùng đứng ở sắp đỉnh đến cái bàn “Trời cao” Vị trí, một bộ muốn phi thường hung ác đạp đi xuống tư thế.

“Không phải đâu, thật muốn như vậy nhẫn tâm!” Hạ Vân Kiệt nhìn Trầm Lệ Đề một bộ hung ác kính, lộ ra một bộ “Kinh hồn táng đảm” biểu tình, nơm nớp lo sợ hỏi.

“Ngươi phải sợ, hiện tại đổi ý còn kịp.” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt một bộ kinh hồn táng đảm bộ dáng, đắc ý giơ giơ lên cằm, nói.

“Được rồi, ngươi tới đi!” Hạ Vân Kiệt chậm rãi nhắm hai mắt lại, một bộ mặc sát mặc chém bộ dáng.

Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt nhắm mắt lại, trong mắt lóe ra một tia đắc ý, cao cao nâng lên chân mạnh thải đi xuống, chính là chờ gót giầy sắp đụng tới Hạ Vân Kiệt chân, tốc độ lại đột nhiên chậm lại, cuối cùng chính là nhẹ nhàng dừng ở mặt trên.

“Đã xong?” Hạ Vân Kiệt gặp kia đầy gót giầy cuối cùng chính là nhẹ nhàng dừng ở chính mình chân trên lưng,

trong lòng cảm thấy một trận ấm áp, sau đó chậm rãi mở mắt ra, giả bộ một bộ mê mang bộ dáng, hỏi.

“Để làm chi? Liền nghĩ như vậy bị đạp thành trư đề sao?” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt một bộ mê mang khó hiểu bộ dáng, lại là buồn cười lại là thoải mái xem thường nói.

“Đương nhiên không nghĩ, đương nhiên không nghĩ, ta chỉ biết Lệ Đề là trên đời này tối mềm lòng nữ hài tử, lại như thế nào hội bỏ được đặt chân đâu!” Hạ Vân Kiệt cười mãnh vuốt mông ngựa.

“Đình! Đình! Ngươi lời này nghe được ta nổi da gà đều rớt một đất! Ta không phải luyến tiếc đặt chân, là lo lắng ngươi thực bị đạp thành trư đề, đợi lát nữa không có người lái xe trở về.” Trầm Lệ Đề vội vàng nói.

“Mặc kệ ngươi nói như thế nào, dù sao ta chỉ tin tưởng ngươi là trên đời này tối mềm lòng nữ hài tử.” Hạ Vân Kiệt dày mặt nói.

“Liền ngươi này hoa hoa miệng, lúc trước thật sự là mù ta cùng hải quỳnh mắt, thế nhưng hội cho rằng ngươi là cái thần côn đồng chí! Cũng không biết ngươi người như thế đến trong trường học dạy học, sẽ có bao nhiêu ****** muốn tao ương.” Trầm Lệ Đề xem thường nói.

“Trầm Lệ Đề tiểu thư, ta nghiêm túc nhắc nhở ngươi, ngươi có thể hoài nghi ta là cái thần côn đồng chí, nhưng ngươi tuyệt không có thể hoài nghi ta thân là nhân loại linh hồn công trình sư chức nghiệp đạo đức!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy vẻ mặt nghiêm mặt nói.

Nhìn Hạ Vân Kiệt vẻ mặt chính sắc bộ dáng, Trầm Lệ Đề nhịn không được vừa muốn cười, cuối cùng còn là đã ném cái xem thường cho hắn nói:“Hảo hảo, ngươi là nhân loại vĩ đại linh hồn công trình sư tổng được rồi đi?

Thật là, còn không có làm vài ngày lão sư đâu, mà bắt đầu ngưu bài. Ăn của ngươi này nọ đi, mặc kệ ngươi.”

Nói xong Trầm Lệ Đề lấy tay cầm lấy một cái đạm đồ ăn.

Đạm đồ ăn là một loại vỏ sò loại hải sản, sinh hoạt tại bờ biển trên tảng đá, cũng kêu thanh khẩu, ở Trung Quốc phương bắc được xưng là hải hồng. “monica” Nhà ăn đạm đồ ăn là không đi xác, ngay từ đầu Monica ở khi, Trầm Lệ Đề còn là quy củ lấy đao xoa ăn. Khả mang xác đạm đồ ăn dùng dao nĩa ăn thật là không bằng lấy tay tới phương tiện, lại cứ “monica” Nhà ăn đạm đồ ăn làm lại thật là ăn ngon, cho nên nay Monica không ở tràng, Trầm Lệ Đề cũng liền lười lại dùng dao nĩa ép buộc, trực tiếp lấy tay cầm lấy một cái đạm đồ ăn.

Nhìn Trầm Lệ Đề lấy tay lấy đạm đồ ăn, Hạ Vân Kiệt do dự hạ, thật cẩn thận nhắc nhở nói:“Này Lệ Đề.”

“Ân, sự tình gì?” Trầm Lệ Đề đẩy ra một cái đạm đồ ăn vỏ sò, một bên dùng miệng đi ăn bên trong thịt, một bên thuận miệng hỏi.

“Khụ khụ, này, tay ngươi giống như vừa rồi sờ qua của ta chân!” Hạ Vân Kiệt hảo tâm nhắc nhở nói.

“A!” Một đạo cao đê-xi-ben tiếng kêu lại vang lên, sau đó Hạ Vân Kiệt mu bàn chân rốt cục kết rắn chắc thực địa chiếm được giày cao gót gót giầy kia ** nhất giẫm.

……

Ở Monica lưu luyến không rời ánh mắt cùng phất tay trung, Hạ Vân Kiệt cùng Trầm Lệ Đề ly khai “monica” Nhà ăn.

Vừa ly khai “monica” Nhà ăn, vừa rồi còn cùng Monica lộ mê người tao nhã mỉm cười Trầm Lệ Đề, sắc mặt tươi

cười lập tức đã không thấy tăm hơi.

“Kỳ thật cũng không có gì, ngươi cũng chỉ ăn một cái đạm đồ ăn, hơn nữa lúc ấy tay ngươi cũng chỉ là đụng tới vỏ sò, không đụng tới thịt.” Hạ Vân Kiệt thật cẩn thận khai đạo nói.

“Ngươi còn nói!” Trầm Lệ Đề xấu hổ não mặt trừng mắt nói.

Nàng đời này nằm mơ cũng không nghĩ tới, có một ngày nàng thế nhưng hội dùng tay sờ soạng một nam nhân thối chân đi cầm này nọ ăn, lại cứ còn bị kia chân thối chủ nhân cấp nhìn vừa vặn, nhưng lại là hắn đề tỉnh.

Này nên có bao nhiêu mất mặt, nhiều khứu a!

“Hảo, hảo, ta không nói, ta không nói.” Hạ Vân Kiệt vội vàng xua tay, sau đó lại ân cần hỗ trợ mở ra phó điều khiển vị cửa xe, thỉnh Trầm Lệ Đề lên xe.

Không có biện pháp, ai làm cho đêm nay hắn chân như vậy không chịu thua kém, mỹ nữ sờ soạng hắn chân thế nhưng đều hồn nhiên không cảm thấy bẩn, hiện tại phía sau đương nhiên muốn điệu thấp khiêm tốn một chút a.

“Thiếu cho ta hiến ân cần! Ngươi nghĩ rằng ta không biết ngươi hiện tại trong lòng đang đắc ý sao?” Trầm Lệ Đề chút không cảm kích xem thường, sau đó bĩu môi lên xe tử.

Hạ Vân Kiệt cười cười xoay người cũng lên xe, còn đừng nói, hắn trong lòng thật đúng là là có điểm tiểu đắc ý.

Hạ Vân Kiệt lên xe, vừa phát động xe, Trầm Lệ Đề di động vang lên.

“Ta ba điện thoại.” Trầm Lệ Đề lấy ra nữa vừa thấy là nàng lão ba điện thoại, hướng Hạ Vân Kiệt làm cái chớ có lên tiếng động tác, sau đó tiếp lên.

“Ba, đại buổi tối, nghĩ như thế nào khởi đánh cho ta điện thoại, có chuyện gì sao?” Trầm Lệ Đề tiếp khởi điện thoại hỏi.

“Ngươi còn hỏi ta sự tình gì? Ta còn muốn hỏi ngươi sao lại thế này đâu!” Trầm Lệ Đề thanh âm vừa hạ, ống nghe liền truyền đến nàng phụ thân tức giận thanh âm.

“Cơn tức lớn như vậy làm gì? Lâm Bất Quần cho ngươi gọi điện thoại ?” Trầm Lệ Đề hơi hơi sửng sốt, lập tức liền hiểu được khẳng định là hắn ba đã muốn thu được tin tức.

Quả nhiên Trầm Bách Cường, cũng chính là Trầm Lệ Đề phụ thân nghe vậy càng phát ra cả giận nói:“Ngươi còn biết nha! Ngươi nói xem, Lâm Bất Quần tốt như vậy nam nhân ngươi không nói chuyện, ngươi còn muốn nói chuyện gì dạng bằng hữu?”

“Ba, đàm đối tượng là của ta sự tình, ngươi sẽ không muốn xen vào được không?” Trầm Lệ Đề tránh nói. Nàng quả thật không thể giải thích vì cái gì không cùng Lâm Bất Quần tốt như vậy nam nhân thử kết giao một phen.

“Ngươi năm nay cũng không nhỏ, đã muốn hai mươi bốn tuổi. Của ngươi hôn sự ta mặc kệ, ai quản? Hơn nữa, ngươi cũng biết ba tình huống hiện tại, Lâm Bất Quần không chỉ có gia cảnh tốt, giáo dưỡng tốt, hơn nữa nhà hắn cũng là vừa vặn mở siêu thị, nếu nhà chúng ta giữ ấm nội y có thể đi vào nhà bọn họ mở siêu thị, vậy có thể làm cho nhà chúng ta thoát khỏi hiện tại khốn cảnh. Cho dù không cho ngươi chính mình cá nhân sự tình lo lắng, ngươi cũng muốn vì trong nhà lo

lắng một hai a. Ngươi như thế nào sẽ không hiểu chuyện đâu, ít nhất cùng Lâm Bất Quần như vậy vĩ đại nam nhân nếm thử kết giao một đoạn thời gian tái quyết định cũng không muộn sao? Vì cái gì liền một chút cơ hội cũng không cho hắn đâu?" Trầm Bách Cường biết nữ nhi cá tính có vẻ cường, thấy nàng tính tình đi lên, lại đành phải phóng nhuyễn khẩu khí, tận tình khuyên bảo khuyên.

"Này ta đều biết đến." Trầm Lệ Đề trả lời.

"Nếu đều biết đến, vậy ngươi vì cái gì liền một chút cơ hội cũng không cấp Lâm Bất Quần, liền như vậy vội vã cự tuyệt hắn đâu?" Trầm Bách Cường hỏi.

"Bởi vì, bởi vì hắn, hắn là vị đồng chí!" Trầm Lệ Đề nghẹn nửa ngày cũng tìm không ra phản bác lý do, cuối cùng ma xui quỷ khiến đem Hạ Vân Kiệt phía trước ở nhà ăn hoang đường chẩn đoán kết quả cấp phao đi ra.

"Đồng chí? Ngươi, ngươi nha đầu kia nói là cái gì loạn thất bát tao lời nói đâu! Lâm Bất Quần như vậy vĩ đại nam nhân như thế nào có thể là một vị đồng chí?" Gặp nữ nhi nói ra như vậy hoang đường lý do, Trầm Bách Cường trong lòng tức giận lại nhịn không được dũng đi lên.

"Ta, ta nói là thật sự." Trầm Lệ Đề đành phải tiếp tục kiên trì nói.

"Thực cái gì thực? Quả thực hoang đường xuyên thấu! Hừ, đừng cho là ta không biết ngươi hiện tại nói chuyện một vị trung y bạn trai, Lâm Bất Quần đều nói cho ta biết ! Ta nói cho ngươi, ta không đồng ý." Trầm Bách Cường thái độ kiên quyết nói.

"Vì cái gì, Hạ Vân Kiệt hắn làm sao không tốt ? Hắn y thuật cao minh, hắn ôn nhu săn sóc, hắn anh tuấn tiêu

sái, hắn có tiến tới tâm, hắn còn hiểu nấu một tay hảo đồ ăn.” Trầm Lệ Đề lập tức không phục phản bác nói.

Không phải đâu, ta khi nào thì trở nên như vậy vĩ đại ? Nàng không phải lão khó coi ta sao? Bên cạnh Hạ Vân Kiệt không khỏi nghe mắt choáng váng.

Bất quá điện thoại kia đầu Trầm Bách Cường lại nghe trừng nổi lên giận mắt, nói:“Nấu một tay hảo đồ ăn có ích lợi gì? Có tiến tới tâm có cái gì dùng? Ôn nhu săn sóc, anh tuấn tiêu sái lại có cái gì dùng? Hắn chính là một gã trung y! Hiện tại nhìn trung y, lại có cái nào người sẽ đi tìm mao đầu tiểu tử trung y? Đừng đến lúc đó còn muốn ngươi kiếm tiền dưỡng hắn! Còn có Lâm Bất Quần trừ bỏ nấu đồ ăn khả năng sẽ không, này hắn điểm nào không bằng kia cái gì Hạ Vân Kiệt? Là không hắn có tiền, là không hắn anh tuấn tiêu sái, còn là không hắn ôn nhu săn sóc?”

“Ba, ngươi điệu bộ!” Trầm Lệ Đề không nói gì phản bác, đành phải dời đi tiêu điểm.

“Trên thế giới này có mấy người là không điệu bộ ? Còn có cho dù ta điệu bộ, kia cũng là cho ngươi tốt!” Trầm Bách Cường cả giận nói.

“Dù sao ngươi phải gả ngươi đi gả cho kia Lâm Bất Quần, dù sao ta không lấy chồng!” Gặp cùng nàng ba giảng không thông, hơn nữa nghe được hắn ba thế nhưng đem Hạ Vân Kiệt cấp bỡn cợt không đáng một đồng, Trầm Lệ Đề trong đầu không hiểu có cổ áp lực không được tức giận, rốt cục ném xuống một câu bị tức giận trong lời nói, trực tiếp treo nàng lão ba điện thoại.

“Tức chết ta, tức chết ta, nhìn ngươi dưỡng hảo nữ nhi! Đều là nói cái gì sao? Thế nhưng nói Lâm Bất Quần tốt như vậy nam nhân là vị đồng chí, thế nhưng không nên tìm cái tiểu trung y!” Điện thoại kia đầu, Trầm Bách

Cường gặp nữ nhi trực tiếp treo chính mình điện thoại, tức giận đến trực tiếp hướng bên người một vị trung niên phụ nữ, cũng chính là Trầm Lệ Đề mẫu thân Chương Thu Diệp phát hỏa nói.

“Ngươi hướng ta phát hỏa có ích lợi gì, nữ nhi cũng không phải ta một người dưỡng, ngươi cũng có trách nhiệm! Hơn nữa, ngươi sinh ý không đúng, nghĩ thông qua nữ nhi vãn hồi vốn sẽ không đúng.” Chương Thu Diệp không phục phản bác nói.

“Ngươi, ngươi…… Ý của ngươi là ta ở bán nữ nhi sao?” Trầm Bách Cường giận cả người phát run.

“Tốt lắm, tốt lắm, ngươi đừng giận, ta không phải kia ý tứ. Ngươi cũng biết ta là hy vọng nữ nhi có thể gả cho Lâm Bất Quần, hắn quả thật là cái tối lý giải đối tượng, như vậy đi, các ngươi hai vừa mới cãi nhau, ta hiện tại giảng nàng khẳng định cũng nghe không đi vào, tiếp qua một lát, chờ nàng hết giận, hiểu rõ rồi, ta lại cho nàng đánh cái điện thoại khuyên nhủ nàng.” Chương Thu Diệp gặp trượng phu tức giận đến không được, biết chính mình vừa rồi kia nói qua, vội vàng vỗ về hắn trong ngực nói.

Xe BMW, Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề nước mắt uông uông còn kém rơi xuống xuống dưới, trong lòng không khỏi một trận đau lòng, có nghĩ rằng đùa nàng cười, vì thế quay đầu nhìn về phía nàng, thụ sủng nhược kinh, lại có điểm tiểu đắc ý nói:“Này, Lệ Đề a, ta trước kia thật không biết, nguyên lai ta ở trong lòng của ngươi là như vậy vĩ đại. Ngươi yên tâm, ta nhất định hội càng thêm cố gắng, càng thêm vĩ đại.”

Chương 1006 : Tiền đặt cược

“Xì!” Vốn là buồn bực muốn khóc Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt một bộ thụ sủng nhược kinh còn có điểm tiểu dáng vẻ đắc ý, lại nhịn không được nở nụ cười ra tiếng, vươn thiên thiên ngọc thủ hung hăng kháp hắn một chút, nói:“Vĩ đại cái rắm!”

“Kính nhờ mỹ nữ, nói chuyện có thể hay không tao nhã một chút! Hơn nữa, vừa rồi ngươi không phải rõ ràng nói qua ta là một gã vĩ đại trung y, anh tuấn tiêu sái, ôn nhu săn sóc, có tiến tới tâm, còn nấu một tay hảo đồ ăn, như thế nào vừa quay đầu lại sẽ không thừa nhận đâu!” Hạ Vân Kiệt “Buồn bực” Nói.

“Ta đó là gạt ta ba, ngươi cho là ngươi thực vĩ đại a!” Trầm Lệ Đề mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, có chút chột dạ nói. Kỳ thật vừa rồi những lời này, nàng là nghĩ cũng chưa tưởng liền bính đi ra.

“Vậy ngươi có thể lừa ngươi ba, ngươi sẽ không có thể gạt ta một hồi, chiếu cố một chút ta yếu ớt tâm sao? Làm gì như vậy thẳng thắn a!” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt thương tâm nói.

“Thiết, liền ngươi kia da mặt dày, ta muốn là lừa ngươi, ngươi còn không đem cái đuôi cấp kiều đến trên trời, thật đúng là nghĩ đến bổn cô nương thích thượng ngươi, phi ngươi đừng gả không thể!” Trầm Lệ Đề xem thường nói.

“Được rồi, ta đây phi ngươi đừng cưới tổng được rồi đi!” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Đi, đi, người ta phiền đều phiền đã chết!” Trầm Lệ Đề mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, sau đó hướng Hạ Vân Kiệt huy phất tay “Không kiên nhẫn” Nói.

“Có cái gì hảo phiền, ngươi ba cho dù không ánh mắt chướng mắt ta vị này tiểu trung y, chẳng lẽ hắn còn có thể không nên đem nữ nhi gả cho một vị đồng chí bất thành?” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ta nói Hạ đại sư, ngươi hôm nay có phải hay không uống sai thuốc ? Vì cái gì ngươi liền thế nào hồ không ra đề thế nào hồ a! Còn nói đồng chí, chính là bởi vì ngươi nói hươu nói vượn nói cái gì đồng chí, vừa rồi ta lại bị ta ba cấp thoá mạ một chút!” Trầm Lệ Đề nghe vậy tức giận xem thường nói.

“Ngươi vì cái gì sẽ không tin tưởng của ta nói đâu! Kia Lâm Bất Quần thực chính là đồng chí!” Hạ Vân Kiệt buồn bực nói.

“Đồng ngươi cái đầu! Ngươi bộ dạng như vậy nhã nhặn trắng nõn, hắn nếu cái đồng chí như thế nào sẽ không coi trọng ngươi mà coi trọng ta đâu?” Trầm Lệ Đề xem thường nói.

“Ta rõ ràng là cái giới tính bình thường nam nhân, hắn coi trọng ta có cái gì dùng? Nhưng thật ra ngươi, có thể lấy về nhà đặt tại chỗ sáng làm cho người ta xem, còn có thể sinh con trai nối dõi tông đường, làm cho người ta không đến mức hoài nghi hắn là vị đồng chí.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Đi đi, của ngươi tư tưởng không khỏi cũng quá hắc ám. Ta xem kia Lâm Bất Quần không phải người như vậy, tuy rằng nói ta không muốn gả cho hắn.” Trầm Lệ Đề xem thường nói.

“Ngươi như vậy vừa nói, nhưng thật ra của ta tư tưởng hắc ám. Hảo, nếu chứng minh Lâm Bất Quần thật sự là vị đồng chí, kia làm sao bây giờ?” Hạ Vân Kiệt khóe mắt liếc mắt thanh lô bờ sông che lấp ở thụ ấm hạ mỗ ghế

dài, hai mắt hơi hơi sáng ngời, sau đó đem xe ở bên đường cái dừng lại, không phục hỏi.

“Như thế nào chứng minh? Chẳng lẽ ngươi hy sinh sắc tướng đi dụ dỗ hắn? Còn là nói ta hy sinh sắc tướng đi dụ dỗ hắn?” Trầm Lệ Đề nghe vậy tức giận lại lần nữa xem thường nói.

“Này ngươi không cần phải xen vào, dù sao không cần ngươi hy sinh sắc tướng là được.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Hì hì, thì phải là nói chúng ta Hạ đại sư chuẩn bị tự thân xuất mã hy sinh sắc tướng. Nếu như vậy, xem ở ngươi hy sinh lớn như vậy phân thượng, chỉ cần ngươi có thể chứng minh Lâm Bất Quần là vị đồng chí, đêm nay bổn cô nương liền bất cứ giá nào, cho ngươi ngủ phòng ngủ!” Nói là nói bất cứ giá nào, nhưng Trầm Lệ Đề kia vẻ mặt thoải mái diễn ngược biểu tình, rõ ràng là một bộ vui sướng khi người gặp họa xem diễn tư thế.

“Ngươi là nói còn thật sự ? Ta với ngươi ngủ phòng ngủ?” Hạ Vân Kiệt giật mình trừng lớn tròng mắt, hỏi.

“Thế nào? Này tiền đặt cược lớn đi!” Trầm Lệ Đề dào dạt đắc ý nói, chút không có bại điệu sẽ cùng người nào đó chung sống nhất thất nguy cơ cảm.

“Tiền đặt cược quả thật quá lớn, ta lo lắng đến lúc đó ngươi hội đổi ý.” Hạ Vân Kiệt khóe miệng gợi lên một chút chế nhạo cười xấu xa, xem Trầm Lệ Đề ánh mắt tựa như xem con mồi giống nhau.

Trầm Lệ Đề không hiểu cảm thấy một tia không ổn, bất quá lại như thế nào cũng không tin tưởng này đổ Hạ Vân Kiệt có thắng cơ hội, cho nên không chút do dự nói:“Quân tử nhất ngôn tứ mã nan truy!”

“Ha ha, Lệ Đề tiểu thư, lúc này ngươi khả nhất định thua

thảm. Ngươi nhìn kỹ xem kia bờ sông đại chương dưới tàng cây, kia ngồi ở cùng nhau một đôi nam nhân là ai?" Hạ Vân Kiệt một trận cười to, sau đó chỉ chỉ thanh lô bờ sông, kia thụ ấm tươi tốt, bụi cây xanh um, ngọn đèn hôn ám, không phải chính nhi bát kinh đi vào đi, theo ngay mặt nhiều nhất chỉ có thể nhìn đến hai cái đùi, biết bên trong vị trí đã muốn bị người chiếm đi rồi, chỉ có ở đường cái bên này khả năng xuyên thấu qua khe hở nhìn đến không kém quá đầy đủ bóng dáng.

"Một đôi nam nhân có cái gì đẹp mặt ?" Trầm Lệ Đề bật thốt lên nói, bất quá nói vừa nói ra, của nàng thân thể mềm mại liền lập tức chấn động, sau đó mở to hai mắt nhìn dùng sức hướng Hạ Vân Kiệt ngón tay phương hướng nhìn lại.

"Xem không lớn rõ ràng, bất quá xem bóng dáng giống như cùng kia Lâm Bất Quần có điểm giống." Bởi vì là buổi tối ánh sáng không lượng, hơn nữa ghế dựa mặt sau còn có lùm cây chống đỡ, Trầm Lệ Đề chỉ có thể xuyên thấu qua khe hở đại khái mơ hồ nhìn đến hai nam nhân giống một đôi tình lữ giống nhau ôm cùng một chỗ, trong đó một người bóng dáng thoạt nhìn có điểm giống Lâm Bất Quần.

"Dù sao hiện tại là buổi tối trên đường không có gì xe, ngươi nếu không dám xác định, chỉ để ý xuống xe vụng trộm đến gần một ít không phải được rồi sao? Bọn họ khẳng định sẽ không dự đoán được thế nhưng sẽ có vị mỹ nữ tưởng rình coi bọn họ nói chuyện yêu đương." Hạ Vân Kiệt cười nói.

"Phi, ngươi biến thái, ngươi mới tưởng rình coi bọn họ nói chuyện yêu đương đâu." Trầm Lệ Đề thối khẩu nói.

"Nếu như vậy, chúng ta đây đi thôi. Tuy rằng là buổi tối, nơi này khá vậy không chuẩn thời gian dài dừng xe." Hạ Vân Kiệt không sao cả nhún nhún vai.

“Trước đợi đã, ta xuống xe một chuyến.” Gặp Hạ Vân Kiệt chuẩn bị lái xe chạy lấy người, Trầm Lệ Đề lại đột nhiên khẽ cắn môi gọi lại hắn, sau đó mở cửa xe, xuống xe, giống làm tặc giống nhau rón ra rón rén hướng bên đường cái lùm cây mang đi đi.

Bất quá lùm cây mang có vẻ cao, ánh sáng cũng không lượng, cho dù Trầm Lệ Đề đến gần lùm cây mang còn là thấy không rõ lắm, đang nghĩ tới có phải hay không muốn bay qua lùm cây, hoàn toàn thám cái đến tột cùng khi, Trầm Lệ Đề nghe được hai nam nhân đối thoại thanh âm, trong đó một đạo thanh âm có chút quen thuộc, không phải người khác, đúng là Lâm Bất Quần.

“Quần ca, vị kia tiếp viên hàng không có phải hay không rất được? Ngươi là không phải động tâm ?”

“Tiểu Chung, ngươi nói cái gì đâu! Kia tiếp viên hàng không tái xinh đẹp làm sao có thể với ngươi so với đâu, chẳng lẽ ngươi không biết ta đối với ngươi tâm sao?”

“Khả ngươi vì cái gì không nên nhận thức chuẩn kia tiếp viên hàng không? Kỳ thật lấy của ngươi điều kiện thật muốn muốn tìm cái nữ nhân kết hôn, còn không phải tùy tiện ngươi chọn lựa.”

“Vốn cũng không phải không nên kia tiếp viên hàng không, vừa đến là của nàng chức nghiệp thường xuyên trên trời bay tới bay lui, không gia, bất chính hảo phương tiện chúng ta thôi; Thứ hai, nàng ba sinh ý vừa vặn có cầu cùng ta, về sau hẳn là dễ khống chế một ít; Bất quá hiện tại này hai cái nguyên nhân không phải chính yếu, chính yếu là ta hôm nay gặp của nàng kia bạn trai, hắn thế nhưng giáp mặt nhục nhã ta, ta thật sự nuốt không dưới này khẩu khí! Cho nên không nên đem kia tiếp viên hàng không cấp đoạt lấy đến, làm cho hắn hối hận!”

“Hì hì, nguyên lai là như vậy, người ta chỉ biết……”

Trầm Lệ Đề núp ở phía sau mặt nghe được quả thực là lại phẫn nộ lại cả người khởi nổi da gà, chờ kia Lâm Bất Quần “Bạn gái” Giống cái nữ nhân giống nhau “Hì hì” Cười rộ lên khi, nàng rốt cục rốt cuộc nhịn không được cả người nổi da gà, xoay người rất nhanh lên xe, sau đó thúc giục nói:“Mau lái xe, mau lái xe, ta thật sự chịu không nổi ! Ông trời, đó là một cái dạng gì thế giới a, thoạt nhìn tốt như vậy một nam nhân thế nhưng sẽ là vị đồng chí! Nhưng lại là như vậy một vị đồng chí làm cho người ta buồn nôn!”

“Ha ha! Hiện tại ngươi cuối cùng tin đi!” Hạ Vân Kiệt nhịn không được một trận đắc ý cười to, sau đó đem đương quải đến đi tới đương, chân nhất giẫm chân ga tiếp tục đi tới.

“Tin, tin.” Trầm Lệ Đề liên tục gật đầu, sau một lúc sợ nói:“Rất khủng bố, trên thế giới này như thế nào sẽ có người như vậy dối trá ác độc, chính mình là đồng chí cũng liền thôi, còn không nên kéo cái nữ nhân làm che dấu. Cũng may ta ngay từ đầu sẽ không thích hắn, nếu không thật muốn bị hắn mê hoặc, chờ gả cho hắn mới phát hiện hắn nguyên lai là vị đồng chí, này tương hội là cỡ nào đại đả kích a!”

“Hừ, này đổ còn là nhẹ. Giống hắn loại này thành phủ rất sâu, trong nhà lại có tiền có thế, ngươi một bình thường nữ nhân gả cho hắn, cho dù phát hiện hắn là vị đồng chí, chỉ sợ hắn cũng sẽ không đồng ý với ngươi ly hôn, không chỉ có không đồng ý, hơn nữa khẳng định còn có thể bắt buộc uy hiếp ngươi giúp hắn bảo thủ bí mật này, làm hắn cả đời giả lão bà.” Hạ Vân Kiệt mục thấu hàn quang nói.

Trầm Lệ Đề nghe vậy nhớ tới Lâm Bất Quần vừa rồi nói

đến hắn ba sinh ý có cầu cùng hắn, về sau dễ khống chế một ít, thân thể mềm mại nhịn không được hung hăng đánh cái giật mình, sắc mặt sát kia gian đều trở nên tái nhợt xuống dưới.

“******, loại này khoác da dê cầm thú! Hoàn hảo bổn cô nương theo ngay từ đầu sẽ không thích hắn, nếu không thật sự rất khủng bố ! Không được, ta phải vạch trần hắn, không thể làm cho hắn tai họa những người khác.” Trầm Lệ Đề nghiến răng nghiến lợi, lại sợ vừa thống hận nói.

“Tốt lắm, đừng choáng váng. Ngươi như thế nào vạch trần hắn? Chờ hắn cùng nữ nhân khác thân cận khi, ngươi chạy tới nói, hắn là vị đồng chí, ngươi cảm thấy sẽ có người tin tưởng sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề nói như vậy, xem nàng ánh mắt không khỏi hơn vài phần thích.

“Kia chẳng lẽ cứ như vậy nhìn hắn đi tai họa này khác nữ nhân sao?” Trầm Lệ Đề buồn bực nói.

“Kia đương nhiên không phải, ta vừa rồi giúp tên kia bắt quá mạch, hắn ở mặt ngoài thoạt nhìn tựa hồ thực khỏe mạnh, kỳ thật bằng không. Trừ bỏ ta vừa rồi nói âm dương không đều, âm thịnh dương suy ở ngoài, thận dương lỗ lã lợi hại, nhưng lại tâm luật không đồng đều, ta hoài nghi hắn hoạn có rất nhỏ bệnh ở động mạch vành. Vốn này không có gì, nhưng lại cứ hắn thận dương lỗ lã lợi hại, hơn nữa nhìn hắn kia đôi hoa đào mắt ngập nước bộ dáng, hiển nhiên là người thủy tính dương hoa, ở tính cuộc sống không hiểu tiết chế. Kể từ đó, sớm hay muộn muốn ra vấn đề lớn, muốn làm không tốt, không đợi hắn tới kịp tìm được thích hợp nữ nhân kết hôn, hắn sẽ đến cái mã thượng phong cái gì, cho dù không chết a, thân thể cơ năng chỉ sợ cũng muốn phế điệu một bộ phận, đến lúc đó cho dù nữ nhân không biết hắn là đồng tính luyến ái, chỉ sợ cũng sẽ không nguyện

ý gả cho hắn thủ sống quả. Trừ phi nàng vốn liền không sao cả này đó chỉ hướng về phía tiền đi.” Hạ Vân Kiệt khuyên nói.

“Khanh khách, cái gì thủy tính dương hoa, cái gì lập tức phong, cũng không biết ngươi trong đầu trang là cái gì, cả ngày chỉ biết nói hươu nói vượn!” Trầm Lệ Đề đương nhiên không tin Hạ Vân Kiệt lời nói, nghe vậy vừa buồn cười vừa tức giận, cười trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái. Bất quá một lát sau nhi lại thật mạnh thở dài một hơi nói:“Bất quá trừ bỏ như vậy nguyền rủa hắn một chút, mình giải sầu một chút, còn có thể có này khác biện pháp gì đâu? Tính, ta cũng lười suy nghĩ, nếu về sau trùng hợp gặp được hắn lại cùng nữ nhân cùng một chỗ, đến lúc đó lại đi vạch trần chính là, về phần tin hay không, đó là người khác sự tình, ta cũng chỉ cầu cái tâm an.”

Hạ Vân Kiệt vừa rồi kia lời nói tự nhiên là nói hươu nói vượn, trên thực tế là hắn vừa rồi tại Italy nhà ăn đã muốn đối Lâm Bất Quần hạ tay chân. Tuy rằng điểm ấy tay chân còn không về phần muốn Lâm Bất Quần tánh mạng, nhưng có thể làm cho hắn tuổi già rốt cuộc không có biện pháp hại người. Đương nhiên loại chuyện này, Hạ Vân Kiệt càng không thể có thể cùng Trầm Lệ Đề nói, cho nên cũng chỉ đành miệng đầy nói hươu nói vượn, bất quá cũng may cuối cùng đem Trầm Lệ Đề nữ nhân này theo rúc vào sừng trâu kéo đi ra, điều này làm cho Hạ Vân Kiệt âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1007 : Thủ chứng

Bất quá Trầm Lệ Đề theo rúc vào sừng trâu trung đi ra, Trầm Lệ Đề cha mẹ hiển nhiên còn không có theo rúc vào sừng trâu đi ra.

Hạ Vân Kiệt xe khai ra không rất xa, Trầm Lệ Đề di động lại vang lên, điện thoại là mẫu thân của nàng Chương Thu Diệp đánh tới.

“Mẹ, sự tình gì? Ngươi sẽ không cũng là cùng ba giống nhau muốn khuyên ta cùng kia cái gì Lâm Bất Quần đàm đối tượng đi?” Bởi vì đã muốn biết Lâm Bất Quần là vị đồng chí, nhất tiếp đứng lên điện thoại, Trầm Lệ Đề đúng lý hợp tình không ít.

“Ngốc nữ nhi, kỳ thật mẹ đổ không sao cả Lâm Bất Quần trong nhà có không có tiền. Ngươi công tác tốt như vậy, cho dù tìm cái gia cảnh bình thường một ít, cuộc sống cũng sẽ không kém đi nơi nào. Mấu chốt hay là muốn tìm cái thương ngươi, săn sóc ngươi, thân mình có bản lĩnh hảo nam nhân. Lâm Bất Quần này tiểu tử, ta cũng gặp qua một lần, người bộ dạng suất khí không nói, còn phá lệ săn sóc biết lễ phép, văn bằng cũng cao, bây giờ còn là công ty phó tổng, như vậy nam nhân, không biết bao nhiêu nữ nhân sắp xếp đội cướp đâu, vừa vặn hắn vừa thích ngươi. Mẹ cảm thấy, ngươi không ngại cho hắn một cái cơ hội, coi như là cho ngươi chính mình một cái cơ hội.” Chương Thu Diệp nhưng thật ra biết nữ nhi tính tình, nói chuyện phương thức hình như là hoàn toàn đứng ở nữ nhi góc độ, một chút đều không có bắt buộc nàng ý tứ.

“Kia Hạ Vân Kiệt làm sao bây giờ?” Trầm Lệ Đề lúc này vốn hẳn là lại tung Lâm Bất Quần là vị đồng chí trọng hình bom, nhưng không biết vì cái gì, thấy nàng mẹ nói không ngại cấp Lâm Bất Quần một cái cơ hội, coi như là

cấp chính mình một cái cơ hội, trong đầu không hiểu thay Hạ Vân Kiệt cảm thấy phá lệ bất bình, bật thốt lên hỏi.

“Hạ Vân Kiệt? Nga, ngươi nói là vị kia tiểu trung y a. Này không có gì nha, các ngươi hiện tại không phải vừa mới bắt đầu sao? Nữ nhân này cả đời sự tình, nhiều hơn quan sát, thận trọng lựa chọn luôn đối.” Chương Thu Diệp nao nao, nói.

“Mẹ, ngươi như thế nào như vậy a, ngươi đây là bảo ta chân đứng hai thuyền sao?” Trầm Lệ Đề đều có điểm không thể tin được chính mình lỗ tai, âm thanh kêu lên.

“Ngươi đứa nhỏ này, nói như thế nào nói đâu! Mẹ là hạng người như vậy sao? Mẹ là cảm thấy kia Lâm Bất Quần thật sự thực không sai, muốn cho ngươi thận trọng lo lắng một chút, không cần bởi vì tuổi trẻ xúc động, liền một lòng một dạ chui tại kia cái Hạ Vân Kiệt trên người, kết quả là hối hận đã có thể đã muộn.” Chương Thu Diệp nghe vậy hơi có chút thẹn quá thành giận nói.

“Ta muốn là thật nghe ngươi, nhất xúc động cùng Lâm Bất Quần nói chuyện, vậy thật sự hối hận đã muộn.” Trầm Lệ Đề nói.

“Ngươi đứa nhỏ này, cùng Lâm Bất Quần nói chuyện lại có cái gì hảo hối hận, ngươi lại chưa ăn mệt!” Chương Thu Diệp cả giận nói.

“Không hối hận? Ta như thế nào không hối hận? Lâm Bất Quần hắn là một vị đồng chí, ta nhất tưởng khởi hắn này người liền cảm thấy buồn nôn!” Trầm Lệ Đề cả giận nói.

“Ngươi đứa nhỏ này, nói hươu nói vượn cái gì? Lâm Bất Quần như thế nào khả năng sẽ là một vị đồng chí đâu!

Hắn nếu một vị đồng chí, ngươi đều như vậy năm lần bảy lượt cự tuyệt hắn, hắn cần gì phải gọi điện thoại với ngươi ba nói chỉ cần ngươi cùng kia Hạ Vân Kiệt chia tay, hắn nguyện ý tiếp tục với ngươi kết giao, chẳng lẽ lấy hắn điều kiện, thật muốn giấu diếm chân tình, còn sợ tìm không thấy nữ hài tử gả cho hắn sao? Liền không nên quấn quít lấy ngươi không thể!" Chương Thu Diệp gặp Trầm Lệ Đề lại nhắc tới Lâm Bất Quần là đồng chí sự tình, càng phát ra cả giận nói.

"Hắn cảm thấy ta là tiếp viên hàng không, ở nhà thời gian không nhiều lắm, phương tiện hắn làm việc!" Trầm Lệ Đề biện giải nói.

"Tiếp viên hàng không cũng không phải chỉ có ngươi một cái." Chương Thu Diệp phản bác nói.

"Dù sao, hắn chính là cái biến thái, là cái dối trá ích kỷ đến cực điểm tên! Dù sao vừa rồi, ta tận mắt đến hắn cùng một nam nhân cùng một chỗ." Trầm Lệ Đề giải thích thích không thông, đành phải nói thẳng nói.

"Ngươi đứa nhỏ này! Thật sự là càng ngày càng quá phận ! Cho dù không muốn, cũng không thể nói như vậy người ta! Tốt lắm, ngươi trưởng thành, chuyện của ngươi chính ngươi quyết định, mẹ quản không được ngươi!" Gặp nữ nhi càng nói càng kỳ cục, Chương Thu Diệp rốt cục tức giận đến trực tiếp treo điện thoại.

Nàng là không có biện pháp nhận một vị như vậy vĩ đại nam nhân là một vị đồng tính luyến ái, càng không có biện pháp nhận nếu Lâm Bất Quần là một vị đồng tính luyến ái vì cái gì muốn như vậy quấn quít lấy nữ nhi, này căn bản là trạm không được chân lý do.

"Tức chết ta, ta mẹ thế nhưng thà rằng tin tưởng kia tử thủy tinh, cũng không tin tưởng ta này thân sinh nữ nhi." Trầm Lệ Đề thấy nàng mẹ sinh khí trực tiếp treo của

nàng điện thoại, không khỏi buồn bực vạn phần nói.

“Hiện tại ngươi cuối cùng biết không bị người tin tưởng tư vị đi. Vừa rồi ta cũng nói cho ngươi tên kia là cái thủy tinh, khả ngươi cũng thà rằng tin tưởng hắn, cũng không nguyện ý tin tưởng ta.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Hảo, hảo, là ta sai lầm rồi. Hiện tại làm sao bây giờ? Ta mẹ rất ít giận ta, ta xem ra đến lúc này nàng là thật giận.” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt lúc này hướng chính mình oán giận giải oan, nhịn không được tức giận liếc trắng mắt, nói.

“Làm sao bây giờ? Loại chuyện này trừ phi Lâm Bất Quần chính miệng hướng ngươi ba mẹ thừa nhận, hoặc là ngươi ba mẹ tận mắt nhìn thấy, nếu không ngươi cho dù nói phá thiên, ngươi ba mẹ chỉ sợ cũng sẽ không tin tưởng.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ngươi này nói cùng chưa nói giống nhau, Lâm Bất Quần như thế nào khả năng chính miệng hướng ta ba mẹ thừa nhận đâu? Còn có ngươi nghĩ rằng ta ba mẹ vận khí tốt như vậy sao? Vừa vặn hội gặp được Lâm Bất Quần hảo sự.” Trầm Lệ Đề nói.

“Nhìn ngươi có đôi khi thực thông minh, có đôi khi lại ngốc đáng yêu. Ngươi ba mẹ tận mắt nhìn thấy, chẳng lẽ liền không nên đến hiện trường chính mắt thấy sao? Ngươi sẽ không đi chụp tấm ảnh chụp sao?” Hạ Vân Kiệt xem thường nói.

“A, đúng rồi! Vậy ngươi còn thất thần làm gì, còn không mau điểm quay đầu? Chờ bọn hắn thân thân ngươi ta chấm dứt, ta đi làm sao thủ chứng a!” Trầm Lệ Đề nghe vậy như ở trong mộng mới tỉnh, sau đó giơ lên phấn quyền liền đối với Hạ Vân Kiệt bả vai đánh một quyền, thúc giục nói.

“Yên tâm đi, bản đại sư đã muốn tính qua, bọn họ lúc này đúng là tình ý chính nùng khi, sẽ không nhanh như vậy rời đi.” Hạ Vân Kiệt bình tĩnh nói.

“Tính ngươi cái đầu a! Còn không mau điểm cho ta quay đầu!” Gặp chính mình gấp đến độ phải chết, Hạ Vân Kiệt cũng không hoảng không vội còn tại tiếp tục đi phía trước khai, Trầm Lệ Đề tức giận đến thiếu chút nữa đã nghĩ giống vừa rồi tại Italy nhà ăn giống nhau, nhấc chân hung hăng cho hắn chân đạp một cước.

“Kính nhờ, nơi này không chuẩn quay đầu, ngươi muốn cho ta bị khấu phân phạt tiền a!” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề hận không thể tê hắn tư thế, dở khóc dở cười nói.

“Vậy ngươi không nói sớm.” Trầm Lệ Đề thế này mới hiểu được nơi này không chuẩn quay đầu, không khỏi xem thường nói.

“Được rồi, ta không nghĩ tới ngươi nguyên lai là cái giao thông quy tắc ngu ngốc!” Hạ Vân Kiệt nói.

“Cái gì, ngươi dám nói bổn tiểu thư ngu ngốc!” Trầm Lệ Đề vung phấn quyền.

“Vậy ngươi có gặp qua ở bên trong có lục sắc cách ly mang đường cái thượng quay đầu xe sao? Chẳng lẽ muốn ta trực tiếp lái xe bay qua cách ly mang sao?” Hạ Vân Kiệt trực tiếp xem thường nói.

Trầm Lệ Đề thế này mới ý thức được đây là một cái trung gian có lục sắc cách ly mang đường cái, thật là cho dù giao thông quy tắc ngu ngốc đều hẳn là biết đây là không thể quay đầu, không khỏi đỏ bừng mặt, nhưng phấn quyền lại vung càng “Hung hãn”, nói:“Người ta không chú ý tới không được sao? Hừ! Về sau nếu còn dám nói nửa ngu ngốc, xem ta không……”

“Hảo, hảo, ta về sau không nói ngươi ngu ngốc tổng được rồi đi.” Hạ Vân Kiệt rụt hạ đầu óc, bất đắc dĩ nói.

“Kia còn kém không nhiều lắm.” Trầm Lệ Đề lại vung hạ phấn quyền, đắc ý dương hạ cằm nói. Chính là nói xuất khẩu sau, lại mới phát hiện Hạ Vân Kiệt kia nói như thế nào cân nhắc cũng không là hương vị. Cảm tình, chính mình yêu cầu cũng liền như vậy thấp, chỉ cần không bị đối phương xưng ngu ngốc liền thỏa mãn.

Chờ cân nhắc lại đây sau, Trầm Lệ Đề tức giận đến thẳng nghiến răng nghiến lợi. Bất quá lúc này Hạ Vân Kiệt lại tìm được rồi quay đầu địa phương, nghĩ lập tức muốn giống cái thám tử tư giống nhau thủ chứng, Trầm Lệ Đề liền bất chấp sẽ tìm Hạ Vân Kiệt tính sổ.

Xe tha cái vòng lớn lại về tới nguyên lai địa phương.

Lâm Bất Quần cùng hắn “Tình nhân” Quả nhiên còn tại chỗ cũ thân thân ngươi ta, xe dừng lại xuống dưới, có lẽ là nóng vội cùng thủ chứng, lại có lẽ là nghĩ hướng Hạ Vân Kiệt chứng minh chính mình không phải cái ngu ngốc mà là một cái thực khôn khéo có khả năng nữ nhân, không đợi Hạ Vân Kiệt mở miệng, Trầm Lệ Đề đã muốn cầm di động, đẩy ra cửa xe, sau đó quen thuộc loan eo rón ra rón rén hướng mục tiêu ẩn núp mà đi.

Bất quá ở Hạ Vân Kiệt vui sướng khi người gặp họa mỉm cười trung, Trầm Lệ Đề rất nhanh liền đi vòng vèo trở về.

“Ngươi ra là cái gì sưu chủ ý? Ở ta này góc độ ngay cả bóng dáng đều chụp không được đầy đủ, mà ánh sáng còn ám, thật muốn đem như vậy ảnh chụp chia ta ba mẹ xem, bọn họ phi lại đem ta thoá mạ một chút không thể. Chẳng lẽ muốn ta trực tiếp nhiễu đến bọn họ phía trước, đối với bọn họ giáp mặt răng rắc răng rắc chụp cái mấy trương sao?” Nhất phản hồi xe, Trầm Lệ Đề liền vẻ mặt

uể oải cùng buồn bực thầm oán nói.

“Không phải ta ra chủ ý sưu, mà là ngươi này tiếp viên hàng không bản thủ bản cước.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Hạ Vân Kiệt, ngươi thực nghĩ đến bổn cô nương hôm nay không dám thu thập ngươi là đi? Lúc trước ta nói ngu ngốc, hiện tại lại dám nói ta bản thủ bản cước!” Nói xong Trầm Lệ Đề liền giương nanh múa vuốt hướng Hạ Vân Kiệt xông đến, đối với hắn trên người chính là một trận loạn kháp.

“Uy, ngươi còn muốn không nghĩ ta giúp ngươi chụp ảnh ? Ngươi còn như vậy, bọn họ đã có thể đi a.” Hạ Vân Kiệt kêu đứng lên.

“Ngươi có biện pháp?” Trầm Lệ Đề nghe vậy ngừng tay, có chút không tin nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Vô nghĩa! Không có cách nào ta sẽ cho ngươi ra này chủ ý sao? Xem trọng, người thông minh là như thế nào chế tạo điều kiện chụp ảnh phiến.” Hạ Vân Kiệt nói.

Tuy rằng Trầm Lệ Đề rõ ràng biết Hạ Vân Kiệt mặt sau một câu là nhằm vào nàng nói, nhưng lúc này nhưng cũng chỉ có thể trước từ hắn đắc ý, đẩy hắn một chút, cắn răng nói:“Vậy ngươi còn không đi, nếu chụp không đến rõ ràng có thể phân rõ ảnh chụp, xem ta đợi lát nữa nhi như thế nào thu thập ngươi!”

“Thật sự là không có thiên lý, ta là không phải đời trước thiếu của ngươi? Này vốn chính là chính ngươi sự tình, chính ngươi chụp không đến không quan hệ, ta chụp không đến ngược lại sắp bị thu thập!” Hạ Vân Kiệt oán giận nói.

“Để làm chi? Không phục sao?” Trầm Lệ Đề chống nạnh trừng mắt nói.

“Chịu phục, chịu phục!” Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua Trầm Lệ Đề bởi vì chống nạnh mà có vẻ phá lệ đột khởi ****, vội vàng nói.

“Phốc!” Nhìn Hạ Vân Kiệt kia khoa trương bộ dáng, Trầm Lệ Đề cũng rốt cuộc không có biện pháp duy trì “Hung hãn” Dạng, nhịn không được hé miệng nở nụ cười, mị nhãn liếc trắng mắt, sẳng giọng:“Kia còn không nhanh chóng đi chụp ảnh.”

“Hắc hắc, xem trọng, cho ngươi kiến thức một chút cái gì mới kêu võ lâm cao thủ!” Hạ Vân Kiệt đẩy ra điều khiển vị cửa xe, sau đó đem tay bắt lấy xe đỉnh khung, quay đầu hướng Trầm Lệ Đề đắc ý cười nói.

Trầm Lệ Đề vừa thói quen tính tưởng mở miệng chèn ép hắn một câu, lại lập tức trợn tròn ánh mắt, vẻ mặt như là gặp quỷ nhìn Hạ Vân Kiệt nương cầm lấy xe đỉnh khung lực lượng, thế nhưng cả người hoạt ra xe, sau đó trực tiếp xoay người lên xe đỉnh.

Kia động tác như nước chảy mây trôi, phảng phất tựa như điện ảnh động tác phiến màn ảnh!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1008 : Cái gì đánh cuộc a?

Trầm Lệ Đề há to miệng, nửa ngày đều không thể chọn. Nàng là biết Hạ Vân Kiệt thực có thể đánh, lúc trước ở tại bọn họ đối diện kia đôi dâm loạn nam chính là bị hắn trực tiếp lấy tay bẻ gẫy cái chổi cột cấp chấn trụ, sau lại Trầm Tử Lương đến quấy rầy hắn, hắn chính là nhẹ nhàng bắt lấy đối phương tay, Trầm Tử Lương đã kêu đau, sau đó căm giận rời đi. Tái sau lại, hắn còn làm quá một đoạn thời gian công ty Uy Đại nữ lão tổng tư nhân bảo tiêu.

Chính là Trầm Lệ Đề cũng là nằm mơ cũng không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thân thủ thế nhưng tốt đến bực này trình độ, chính là tay ở xe đỉnh khung một trảo, sau đó có thể mượn lực đem cả người cấp súy đến xe bằng trên đỉnh đi. Loại này động tác, trừ bỏ điện ảnh từng nhìn đến quá, trong hiện thực Trầm Lệ Đề chưa từng thấy quá.

Trầm Lệ Đề một hồi lâu nhi mới từ khiếp sợ trung phục hồi tinh thần lại, sau đó vội vàng đẩy ra phó điều khiển cửa chuẩn bị xuống xe nhìn xem Hạ Vân Kiệt đến tột cùng như thế nào thủ chứng, chính là nàng vừa đẩy cửa ra còn không có tới kịp xuống xe, Hạ Vân Kiệt đã muốn nhảy xuống xe đỉnh, lại về tới điều khiển vị.

“Ngươi như thế nào lại đã trở lại?” Trầm Lệ Đề nghi hoặc hỏi.

“Đã muốn chụp xong ảnh, đương nhiên sẽ trở lại.” Hạ Vân Kiệt cười cầm trong tay di động đưa cho Trầm Lệ Đề.

“Ngươi làm sao bây giờ đến ?” Trầm Lệ Đề lấy qua di động vừa thấy, nhất thời mở to hai mắt nhìn.

Chụp ảnh chụp như trước là bóng dáng, nhưng hơn bên

cạnh bộ phận, tuy rằng ánh sáng như trước có vẻ ảm đạm, nhưng chỉ cần cùng Lâm Bất Quần hơi chút có chút quen thuộc, lại còn là có thể đại khái nhận ra kia bị một nam nhân ôm lấy đầu vai nam nhân chính là Lâm Bất Quần.

“Ngươi không phải đều thấy được sao?” Hạ Vân Kiệt hỏi ngược lại.

“Ngươi là nói ngươi đi đến xe đỉnh chụp ảnh?” Trầm Lệ Đề bật thốt lên nói.

“Không hổ là vị thông minh tiếp viên hàng không.” Hạ Vân Kiệt hướng Trầm Lệ Đề giơ ngón tay cái lên, chính là mặc cho ai đều có thể nhìn ra đến hắn là lời nói có chuyện, cũng không phải thật sự ở khen ngợi Trầm Lệ Đề.

Bất quá lúc này Trầm Lệ Đề lại không tái ném xem thường cấp Hạ Vân Kiệt, mà là mặt đẹp hơi hơi đỏ lên.

Lúc này nàng đương nhiên hiểu được đăng cao nhìn xa đạo lý, kia hai người bị xanh um lùm cây cách ly mang ngăn trở, lấy Trầm Lệ Đề thân cao, vừa rồi nàng muốn chụp ảnh cũng nhiều nhất chỉ có thể đạt tới trục hoành góc độ, chụp đến tự nhiên chỉ có thể có thể là hai cái hoàn hoàn toàn toàn bóng dáng. Nhưng đứng ở xe đỉnh sẽ bất đồng, trên cao nhìn xuống, tầm mắt hoàn toàn có thể lướt qua này lùm cây cách ly mang, muốn chụp cái ngay mặt là tuyệt không khả năng, nhưng muốn chụp cái bên cạnh cũng tuyệt đối là dễ dàng.

“Được rồi, ta thừa nhận chính mình bản thủ bản cước tổng được rồi đi!” Cuối cùng, Trầm Lệ Đề rất là buồn bực nói.

“Ngươi cũng không dùng rất tự coi nhẹ mình, kỳ thật ngươi còn là cử thông minh, động thủ năng lực cũng cử

cường, chính là so với ta kém một chút.” Hạ Vân Kiệt trấn an nói.

“Ngươi này đến tột cùng là khen ta đâu, còn là tổn hại ta đâu?” Trầm Lệ Đề nghe vậy tức giận hỏi.

“Kính nhờ, chính là so với ta thiếu chút nữa điểm mà thôi da, đương nhiên là khen ngươi a.” Hạ Vân Kiệt đương nhiên nói.

“Phốc!” Trầm Lệ Đề nhìn Hạ Vân Kiệt kia một bộ đương nhiên bộ dáng, nhịn không được nở nụ cười, cười đến mị thái trăm sinh, cười run rẩy hết cả người, nhìn xem Hạ Vân Kiệt có chút chói mắt.

“Nhìn cái gì vậy? Còn không mau lái xe trở về.” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt “Ánh mắt gian tà” Ở trên người nàng ngắm cái không ngừng, nhịn không được lại trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái.

“Cần quay đầu sao?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Ngươi ngu ngốc a, nơi này có thể quay đầu sao?” Trầm Lệ Đề không hề nghĩ ngợi liền bật thốt lên mắng.

“Ha ha!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy lên tiếng nở nụ cười, mà Trầm Lệ Đề lúc này đã muốn ý hội lại đây chính mình lại bị này nhìn như nhã nhặn trắng nõn Hạ đại sư bày một đao, xấu hổ não nàng giơ lên phấn quyền đối với Hạ Vân Kiệt đầu vai một trận loạn chủy.

Thành thị đèn rực rỡ trung, màu trắng xe BMW một đường không vội không chậm chạp vững vàng đi, trong xe Trầm Lệ Đề trên mặt như trước mang theo không có rút đi đỏ ửng, ánh bên ngoài đèn đường, có vẻ phá lệ kiều diễm.

Hạ Vân Kiệt một bên lái xe, vừa thỉnh thoảng vụng trộm

ngắm Trầm Lệ Đề liếc mắt một cái, hắn cảm thấy có đôi khi đùa đùa này ngày xưa mỹ nữ hợp thuê giả thật đúng là một kiện thực thích ý, rất cảm giác thành tựu sự tình.

“Lệ Đề, có biết hay không ngươi còn có nhớ hay không chúng ta phía trước một cái đánh cuộc?” Lái xe, Hạ Vân Kiệt thuận miệng hỏi, khóe môi nhếch lên một tia chế nhạo ý cười.

“Cái gì đánh cuộc a?” Trầm Lệ Đề bật thốt lên hỏi, bất quá theo sát sau của nàng mặt liền trướng đỏ bừng.

“Ngươi sẽ không như vậy dễ quên đi, nhanh như vậy liền đã quên?” Hạ Vân Kiệt khoa trương kêu lên.

“Cái gì quên? Có gì đặc biệt hơn người, cùng lắm thì cho ngươi ngủ phòng ngủ, ta ngủ sô pha chính là.” Trầm Lệ Đề đỏ mặt nói.

“Ta nhớ rõ là theo ngươi cùng nhau ngủ phòng ngủ.” Hạ Vân Kiệt phản bác nói.

“Có sao? Ta có nói quá sao? Rõ ràng nói ta muốn là thua, ngươi đi ngủ phòng ngủ.” Trầm Lệ Đề ra vẻ hồ đồ nói.

“Chỉ biết là kết quả này, sớm biết rằng ta sẽ không chõ mõm vào, cho ngươi gả cho kia thủy tinh nam.” Hạ Vân Kiệt phiên mắt trợn trắng nói.

“Quỷ hẹp hòi!” Trầm Lệ Đề nghe vậy trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó đột nhiên thân quá đầu, mân mê kiều diễm môi đỏ mọng ở hắn trên gương mặt nhẹ nhàng hôn một cái, đỏ mặt nói:“Cảm ơn ngươi a, như vậy tổng được rồi đi?”

“Thiết, này bị cho là cái gì. Vừa rồi ta tại Italy nhà ăn, người ta Monica vừa lên đến liền theo ta ‘Ba ba’ đến cái

hai hạ đâu!” Hạ Vân Kiệt không chút nào để ý nói, chính là trong lòng lại ở trở về chỗ cũ vừa rồi Trầm Lệ Đề thấu lại đây thân hắn khi kia nhất lũ kiều diễm.

“Mặc kệ ngươi.” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt được một tấc lại muốn tiến một thước, tiếu mâu liếc trắng mắt, sau đó quả thực không hề để ý đến hắn.

Hạ Vân Kiệt thấy thế cũng không nghĩ đến ý.

Một đường lái xe, rất nhanh trở về đến Trầm Lệ Đề thuê trụ độc thân nhà trọ.

“Ta cho ngươi tìm điều khăn tắm, ngươi trước hướng tắm rửa đi, ta cấp trong nhà đánh cái điện thoại, thuận tiện đem ảnh chụp gửi bọn họ.” Về nhà, Trầm Lệ Đề nói.

Rất nhanh Trầm Lệ Đề cấp Hạ Vân Kiệt cầm điều khăn tắm lại đây, sau đó lại lộn trở lại chính mình phòng ngủ, của nàng máy tính để lại ở chính mình phòng ngủ.

Đem ảnh chụp truyền đến máy tính thượng, lại treo lên qq. Thấy nàng mụ mụ không ở tuyến, Trầm Lệ Đề cầm lấy di động cấp nàng mẹ gọi đi qua.

Tuy rằng nói Chương Thu Diệp vừa rồi thực sinh nữ nhi khí, nhưng nữ nhi dù sao cũng là trong lòng nàng đầu thịt, thấy nàng chủ động gọi điện thoại trở về, khí cũng liền tiêu không ít, tiếp khởi điện thoại nói:“Ngươi nha đầu kia, hiện tại lớn lên đều đã muốn có thể không nghe ba mẹ nói, hiện tại lại gọi điện thoại lại đây làm gì?”

“Mẹ, ngươi đừng vội giận, ngươi lên một chút qq, ta cho ngươi phát trương ảnh chụp.” Trầm Lệ Đề thấy nàng mẹ nhất tiếp điện thoại rõ ràng còn muốn tiếp tục đề Lâm Bất Quần sự tình, trong lòng không khỏi âm thầm may mắn, may mắn Hạ đại sư trừ bỏ hội lừa dối người, còn có điểm bản lãnh thật sự, nếu không thật đúng là không

biết ba mẹ hội tức giận tới khi nào đâu.

“Ngươi nha đầu kia, có chuyện gì không thể đánh điện thoại nói, còn muốn thượng qq phát ảnh chụp?” Chương Thu Diệp tức giận nói, trong lòng nhưng thật ra có chút tò mò.

“Dù sao ngươi trước lên qq.” Trầm Lệ Đề nói.

Chương Thu Diệp không biết nữ nhi trong hồ lô bán là cái gì dược, đành phải theo lời cũng mở ra máy tính, sau đó đổ bộ qq tài khoản.

Vừa mới đổ bộ qq tài khoản, nàng liền nhìn đến nữ nhi truyền tới một hình ảnh. Vừa mở ra khi còn không có cảm giác, khả chờ tập trung nhìn vào, Chương Thu Diệp liền chợt thay đổi sắc mặt, sau đó lớn tiếng kêu lên:“Bách Cường, Bách Cường, ngươi mau tới đây một chút.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1009 : Chạy là thượng sách

Trầm Bách Cường ở trong phòng khách nghe được thê tử hô to gọi nhỏ, không biết đã xảy ra sự tình gì, vội vàng đuổi tới thư phòng.

“Sự tình gì?” Vừa đến cửa thư phòng Trầm Bách Cường liền vội vội hỏi nói.

“Ngươi, ngươi xem này ảnh chụp.” Chương Thu Diệp sắc mặt có chút trắng bệch nói. Lúc này nàng trong lòng thật là có chút nghĩ mà sợ, hoàn hảo nữ nhi phát hiện sớm, nếu không thật muốn đem người gả sau khi đi qua tái phát hiện, muốn làm không tốt đã có thể hủy nữ nhi cả đời.

“Ta còn nghĩ đến phát sinh cái gì đại sự tình đâu? Không phải một ảnh chụp thôi!” Gặp thê tử vội vã đem hắn gọi đến chính là xem máy tính một ảnh chụp, Trầm Bách Cường thở dài nhẹ nhõm một hơi đồng thời tức giận nói.

“Không phải một ảnh chụp, ngươi nói nhẹ, có biết hay không ngươi này làm ba thiếu chút nữa hại nữ nhi cả đời.” Chương Thu Diệp gặp trượng phu nói được nhẹ, nhớ tới hắn sinh ý làm được không thuận, nhưng thật ra đem chủ ý đánh tới nữ nhi trên người, thiếu chút nữa hại nàng cả đời, nhất thời có loại khí không đánh một chỗ đến cảm giác, thân thủ đem hắn kéo qua đến, chỉ vào máy tính ảnh chụp, nói:“Chính ngươi hảo hảo xem cẩn thận, hoàn hảo Lệ Đề phát hiện, nếu không ta xem ngươi này làm ba về sau như thế nào đối mặt nữ nhi.”

“Ngươi nói cái gì loạn thất bát tao, cái gì hại nữ nhi…… Ta thảo, Lâm Bất Quần này vương bát đản, ta hiện tại tìm hắn tính sổ đi!” Trầm Bách Cường ngay từ đầu nghe được hi lý hồ đồ, lơ đễnh, bất quá khi hắn ánh mắt theo

thê tử đầu ngón tay dừng ở trong ảnh chụp khi, nhất thời cũng là lại sợ vừa tức.

“Đi cái gì đi? Chẳng lẽ còn có thể đánh hắn một chút bất thành? Hơn nữa, bọn họ Lâm gia nhưng là chân chính có tiền có thế người ta, ngươi đi còn không phải tự thảo mất mặt. Hoàn hảo phát hiện sớm, cuối cùng là không chú thành đại sai.” Chương Thu Diệp giữ chặt có bạo đi dấu hiệu trượng phu, xem thường nói.

Trầm Bách Cường tuy rằng tức giận khó điền, nhưng chung quy là trải qua quá sóng gió người trưởng thành, thê tử như vậy lôi kéo, phẫn nộ tâm cũng cũng chậm chậm bình tĩnh xuống dưới, thở dài một hơi, cho chính mình miệng một bàn tay nói:“Đều là ta này làm ba vô dụng a!”

“Việc buôn bán sự tình ai có thể liệu được đến. Muốn trách chỉ có thể trách này thế đạo lòng người không cổ, rõ ràng có tiền cũng muốn lại không trả.” Chương Thu Diệp gặp trượng phu tự trách, cũng là không đành lòng tái trách cứ đi xuống, ngược lại trấn an nói.

“Ai, cũng lạ ta không ánh mắt, việc buôn bán gặp được không thành tín, cấp nữ nhi tìm cái đối tượng lại chỉnh thành hiện tại cái dạng này.” Trầm Bách Cường nói.

“Tốt lắm, tốt lắm, ngươi cũng đừng tẫn nghĩ tự trách, còn là ngẫm lại như thế nào cùng nữ nhi nói đi. Chuyện này vừa rồi ngươi ta đều là hướng nàng giận quá, nay nhưng thật ra chúng ta hai người sai lầm rồi.” Chương Thu Diệp nói.

“Có thể nói như thế nào, nếu kia Lâm Bất Quần không phải cái ngoạn ý, vậy đành phải tùy nữ nhi ý tứ, nàng yêu cùng kia tiểu trung y đàm luyến ái khiến cho nàng đàm đi bái, chuyện của nàng ta là mặc kệ.” Trầm Bách Cường có chút nản lòng thoái chí nói, hiển nhiên sinh ý

sự tình, nữ nhi chung thân đại sự, này hai kiện sự tình hợp cùng một chỗ đối hắn đả kích rất lớn.

“Ngươi này nói là làm phụ thân lời nói sao? Nữ nhi sự tình như thế nào có thể mặc kệ đâu? Càng đừng nói này còn là liên quan đến nữ nhi chung thân đại sự.” Chương Thu Diệp nghe vậy xem thường nói.

“Vậy ngươi nói như thế nào quản? Phía trước sự tình là chúng ta làm sai, nữ nhi lại một lòng một dạ nhào vào kia tiểu trung y trên người, chẳng lẽ phía sau ngươi còn có thể đi phản đối bất thành?” Trầm Bách Cường hỏi ngược lại.

“Phản không phản đối tổng yếu gặp qua người mới có thể làm quyết định.” Chương Thu Diệp có chút suy nghĩ nói.

“Ngươi là nói, muốn cùng kia tiểu trung y gặp cái mặt?” Trầm Bách Cường hỏi.

“Vô nghĩa, nữ nhi giao bạn trai, chẳng lẽ chúng ta làm phụ mẫu thân không cần gặp cái mặt hỏi đến một chút sao? Tái nói như thế nào, Lệ Đề còn trẻ, nàng mới trải qua quá nhiều thiếu sự, vạn nhất bị người hoa ngôn xảo ngữ lừa dối, kia làm sao bây giờ?” Chương Thu Diệp lại lần nữa xem thường nói.

“Kia nhưng thật ra cũng, vừa vặn này hai ngày ta cũng tưởng nếu đi một chuyến Hải Châu đòi nợ. Xem nay này tư thế, Lâm gia siêu thị là không cần tái kí hy vọng, cũng chỉ hy vọng nhiều muốn điểm nợ trở về, nếu không cũng chưa biện pháp khởi công sinh sản.” Trầm Bách Cường nói.

Làm giữ ấm nội y, cũng không phải đến mùa đông mới bắt đầu sinh sản, nếu không là tới không kịp, bọn họ bình thường đều là cần ở mùa đông tiến đến trước sẽ

đem hóa sinh sản đi ra. Từ điểm đó đến giảng, làm giữ ấm nội y cũng có một chút dựa vào trời ăn cơm hương vị. Vất vả hơn nửa năm, một khi mùa đông thời tiết ấm áp, này hàng hóa liền dễ dàng tích ở trong tay. Này hai năm đều là ấm đông, Trầm Bách Cường tài chính quay vòng không ra, trừ bỏ đòi nợ khó khăn, cùng này thời tiết cũng có rất lớn quan hệ. Nhưng sinh ý một khi phô mở, Trầm Bách Cường nhưng cũng không thể bởi vì trên tay không tài chính sẽ không khởi công sinh sản, nếu không một khi mùa đông đến trên tay không hóa, tình thế chỉ biết càng ngày càng tệ. Cho nên nói việc buôn bán muốn làm thực nghiệp kỳ thật thực không dễ dàng, rất nhiều người chỉ nhìn đến bọn họ xuôi gió xuôi nước phong cảnh một mặt, lại không biết nói một khi xuất hiện chút vấn đề, nhất là tài chính liên xuất hiện một chút vấn đề, liền đủ để cho bọn họ lâm vào tuần hoàn ác tính không thể tự thoát ra được.

“Là hẳn là nhiều chạy chạy nhiều thúc giục thúc giục, thực không được liền cáo thượng pháp viện.” Chương Thu Diệp nói.

“Thực cáo thượng pháp viện không nói có thể hay không cầm lại tiền là cái vấn đề, coi như là hoàn toàn xé rách da mặt, về sau tại đây cái vòng sinh ý chỉ sợ hội càng thêm khó làm, còn là tái ngao ngao đi. Nói không chừng năm nay là cái đại hàn đông, bọn họ hóa đi được đi mau thuận, này tiền trả đứng lên tổng cũng sẽ thống khoái một ít. Nay bọn họ cũng quả thật có chút khó khăn.” Trầm Bách Cường nói.

“Ngươi nha ngươi, bọn họ có khó khăn, chẳng lẽ chúng ta sẽ không khó khăn sao? Tốt lắm, không nói này, ta cấp nữ nhi đánh cái điện thoại, xem này hai ngày nàng khi nào thì ở nhà, cùng nàng kia bằng hữu gặp cái mặt.” Chương Thu Diệp nói

“Ngươi đánh đi.” Trầm Bách Cường gật gật đầu.

Vì thế Trầm Lệ Đề vừa cấp nàng mẹ phát quá ảnh chụp không bao lâu thời gian, nàng mẹ điện thoại liền gọi lại đây.

“Ảnh chụp ta và ngươi ba đều nhìn, chuyện này ngươi ba cùng ta cũng đều là cho ngươi suy nghĩ không nghĩ tới lại nháo thành như vậy, hy vọng ngươi chớ trách chúng ta.”

“Như thế nào hội đâu! Các ngươi lại không biết. Muốn trách cũng trách kia Lâm Bất Quần a, người này thật sự rất đáng giận !”

“Ngươi có thể nghĩ như vậy vậy không thể tốt hơn. Ngươi ba cùng ta ngày mai muốn đi Hải Châu, ngươi xem có thể hay không đem kia Hạ Vân Kiệt hẹn đi ra theo chúng ta gặp cái mặt.” Chương Thu Diệp nói.

“A!” Trầm Lệ Đề không nghĩ tới chính mình bên vừa mới đem Lâm Bất Quần vấn đề cấp giải quyết điệu, nàng ba mẹ liền vội vã tưởng cùng Hạ Vân Kiệt gặp mặt, không khỏi sợ tới mức đều kinh hô ra tiếng.

“A cái gì a? Ngươi không phải nói kia Hạ Vân Kiệt y thuật cao minh, ôn nhu săn sóc, anh tuấn tiêu sái, có tiến tới tâm, còn hiểu nấu một tay hảo đồ ăn, chẳng lẽ đều là gạt chúng ta ?” Chương Thu Diệp nói.

“Không phải, đương nhiên không phải. Hắn quả thật rất tốt, chính là ta cùng hắn cũng vừa mới bắt đầu đàm không bao lâu, hiện tại liền theo các ngươi gặp mặt có phải hay không quá sớm chút?” Trầm Lệ Đề khó xử nói, mặt đẹp lại sớm đã rặng mây đỏ gắn đầy.

Tên kia khả chính là cái giả hóa a, ấn của nàng bổn ý chính là lấy đến chắn chắn tên, chờ này trận phong ba qua đi, nàng liền trực tiếp một cước “Đá” Điệu hắn,

không nghĩ tới hắn ba mẹ lại như vậy vội vã sẽ thấy hắn.

“Sớm cái gì sớm, lấy nữ nhi của ta nhân phẩm tướng mạo, nếu đã muốn đàm thượng, chẳng lẽ hắn hội di tình biệt luyến bất thành?” Chương Thu Diệp nói.

“Sự tình cảm ai nói chuẩn a.” Trầm Lệ Đề bật thốt lên trả lời.

“Cái gì? Có phải hay không này Hạ Vân Kiệt tính cách có vẻ mạnh mẽ? Hắn trước kia có phải hay không còn nói quá thiệt nhiều bạn gái? Không được, ta và ngươi ba ngày mai nhất định phải cùng hắn gặp một mặt.” Chương Thu Diệp vừa nghe nữ nhi kia nói nhất thời đã nghĩ sai lệch, nghĩ đến Hạ Vân Kiệt là cái đứng núi này trông núi nọ, cảm tình không ổn định tên.

“Mẹ, ngươi nghĩ đến đâu đi, đều nói hắn tốt lắm thực vĩ đại.” Trầm Lệ Đề nghe vậy dở khóc dở cười nói.

“Dù sao mặc kệ hắn là tốt còn là không tốt, ngươi không phải nói hắn y thuật cao minh sao? Ngươi ba gần nhất giấc ngủ không phải tốt lắm, vừa mãi nói đau đầu, vừa vặn làm cho hắn cấp hỗ trợ nhìn xem.” Chương Thu Diệp nói.

“Mẹ……” Trầm Lệ Đề nghe vậy nhất thời có điểm há hốc mồm cảm giác.

Nàng hiện tại là biết Hạ Vân Kiệt y thuật quả thật là có điểm trình độ, cần phải nói cao minh, nàng thật đúng là không nửa điểm để, hơn nữa nàng ba kia đau đầu là đau nửa đầu, bệnh cũ, lại không phải dễ dàng như vậy nhìn xem tốt. Khả nếu đã muốn nói là y thuật cao minh, nếu nhìn sau nửa điểm hiệu quả đều không có tự nhiên lại khó tránh khỏi làm cho người ta khoác lác cảm giác.

“Để làm chi? Chẳng lẽ thỉnh hắn hỗ trợ cho ngươi ba

xem một chút đều không được sao?” Chương Thu Diệp ngắt lời nói.

“Được rồi, ta ngày mai sáng sớm ban, buổi chiều bốn năm giờ tả hữu khả năng về nhà, các ngươi khi nào thì lại đây?” Trầm Lệ Đề bất đắc dĩ kiên trì trả lời. Nàng biết nàng ba mẹ tính tình, nếu đã muốn quyết định muốn cùng Hạ Vân Kiệt gặp mặt, trừ phi nàng hiện tại nói chính mình cùng Hạ Vân Kiệt thất bại, nếu không là tránh được mồng một cũng trốn không được mười lăm. Khả hiển nhiên hiện tại không phải cùng Hạ Vân Kiệt “Thất bại” thời điểm.

“Kia vừa vặn, ta với ngươi ba đi trước muốn nợ, chờ chạng vạng lại đi ngươi ở địa phương. Ngươi cũng thật lâu chưa ăn quá mẹ tay nghề, ngày mai mẹ cho ngươi nấu ngươi thích ăn đồ ăn.” Chương Thu Diệp nói.

Trầm Lệ Đề phía sau cũng chỉ có thể tiếp tục nói tốt, sau đó treo điện thoại.

“Lúc này xong rồi! Lúc này xong rồi! Lúc này chơi lớn!” Treo nàng mẹ nó điện thoại, Trầm Lệ Đề gấp đến độ thẳng xoay quanh.

“Xong cái gì xong? Ngươi ba mẹ sẽ không nhìn ảnh chụp sau còn muốn ngươi tiếp tục cùng kia Lâm Bất Quần kết giao đi?” Trầm Lệ Đề gấp đến độ xoay quanh khi, Hạ Vân Kiệt đã muốn hướng xong tắm theo trong phòng tắm đi ra, hỏi.

“Đương nhiên không phải, là ta ba mẹ ngày mai muốn lại đây, còn muốn với ngươi gặp mặt.” Trầm Lệ Đề nói.

“Không phải đâu, này không được, này tuyệt đối không được!” Hạ Vân Kiệt vừa nghe nói Trầm Lệ Đề ba mẹ muốn cùng hắn gặp mặt, nhất thời cảm thấy da đầu đều từng trận run lên.

“Vì cái gì không được?” Phía trước Trầm Lệ Đề cũng cho rằng không được, mà khi Hạ Vân Kiệt cũng nói không được khi, nàng lại cảm thấy khó chịu.

“Kính nhờ Trầm đại tiểu thư, ngươi sẽ không không biết ta là giả hóa đi. Ngươi nói ta với ngươi ba mẹ gặp mặt sau, đến tột cùng là biểu hiện vĩ đại một ít đâu, còn là giả ngu sung lăng đâu?” Hạ Vân Kiệt tức giận mắt trợn trắng nói.

“Đương nhiên là biểu hiện vĩ đại một ít a.” Trầm Lệ Đề không hề nghĩ ngợi liền trả lời.

“Khả vấn đề là ngươi ba mẹ nhìn trúng ta làm sao bây giờ? Không nên đem nữ nhi gả cho ta làm sao bây giờ?” Hạ Vân Kiệt lại hỏi.

“Kia cũng là là, vậy giả ngu sung lăng bái. Không được, không được, ngươi nếu giả ngu sung lăng, ta ba mẹ không vừa muốn cho ta an bài đối tượng không thể.” Trầm Lệ Đề nói.

“Nếu không ba mươi sáu kế chạy là thượng sách?” Hạ Vân Kiệt nói.

Chương 1010 : Hàn thử không xâm

“Đi ngươi cái đầu a, đi được hôm nay đi được ngày mai sao? Ta ba mẹ nếu động này tâm tư, dù sao cũng phải làm cho bọn họ gặp thượng một mặt, bọn họ mới có khả năng từ bỏ a.” Trầm Lệ Đề xem thường nói.

“Nhưng là ngươi ba mẹ thấy ta sau, thực động tâm tư làm sao bây giờ?” Hạ Vân Kiệt khổ khuôn mặt hỏi.

“Ngươi đối chính mình liền như vậy có tin tưởng? Ta ba nói như thế nào cũng là mở nhà máy, nữ nhi cũng coi như xuất sắc, cho nên bọn họ nhãn giới còn là rất cao, ngươi nha còn là đừng miên man suy nghĩ, còn là trước hết nghĩ như thế nào đem này một cửa lừa đi qua đi.” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt một bộ tựa hồ nàng ba mẹ nhất định hội coi trọng hắn, cũng thúc giục muốn đem nữ nhi gả cho hắn giống nhau, tức giận xem thường nói.

“Lừa quá quan khẳng định là không thành vấn đề, chỉ sợ đến lúc đó biểu hiện rất xuất sắc a!” Hạ Vân Kiệt còn là một bộ “Trang điểm” Nói.

“Ta nghĩ, ta ba mẹ đến lúc đó khẳng định sẽ không cảm thấy ngươi rất xuất sắc, chỉ biết cảm thấy ngươi da mặt quá dầy.” Trầm Lệ Đề nghe vậy hé miệng khẽ cười nói.

“Ý của ngươi là ta ở xuy ngưu!” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề nhìn hắn cười, nhịn không được cũng đi theo cười nói.

“Chẳng lẽ không đúng sao? Khanh khách……” Trầm Lệ Đề tiếu mâu hoành Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó cười lắc lắc mông, đi phòng ngủ cầm tắm rửa quần áo đi phòng tắm tắm rửa.

Tuy rằng không phải lần đầu tiên cùng Trầm Lệ Đề ở tại

cùng dưới mái hiên, nhưng độc thân nhà trọ so với năm đó hợp thuê phòng ở không gian có vẻ càng phát ra nhỏ hẹp. Tỷ như trước kia, Trầm Lệ Đề nếu tắm rửa, Hạ Vân Kiệt thường thường đều thực thức thời ở trong phòng của mình, nhưng hôm nay cũng chỉ có một cái phòng ngủ, Hạ Vân Kiệt cũng là không tốt mạo muội tiến nữ nhân phòng ngủ, đành phải ở trong phòng khách ngốc.

Lại cứ phòng khách liền như vậy điểm lớn, phòng rửa mặt lại vừa vặn là tà đối với sô pha vị trí. Trong phòng tắm ngọn đèn đem ở bên trong bóng người chiếu chiếu vào thật dày thủy tinh mờ thượng, tuy rằng là không thể thấy rõ ràng, bất quá kia thướt tha tư thái, mặt ngoài hình dáng, còn có cởi quần áo, hướng tắm hành động lại còn là loáng thoáng có thể nhìn đến, khiến cho Hạ Vân Kiệt có điểm không thể thích ứng. Cũng không biết là nên tiếp tục ngồi ở trên sô pha thưởng thức khó được mông lung mỹ nhân ra dục đồ đâu, hay là nên lảng tránh.

“Có điểm buồn, ta đi trong tiểu khu chung quanh đi một chút, lập tức trở về.” Tuy rằng kia mông lung mỹ nhân ra dục đồ nhìn xem làm cho người ta tim đập, nhưng Hạ Vân Kiệt luôn luôn loại làm tặc cảm giác, cuối cùng còn là lựa chọn trốn tránh.

Hạ Vân Kiệt đương nhiên không phải cái gì ngồi trong lòng mà vẫn không loạn chính nhân quân tử, có đôi khi cũng sẽ cùng Trầm Lệ Đề trêu chọc trêu chọc, cũng sẽ ngắm vài lần nàng kia cao ngất ****, bất quá nên có nguyên tắc hắn tổng còn là có một chút, còn không tiết cùng ở Trầm Lệ Đề không biết tình tình huống hạ, ngồi ở trên sô pha rình coi cái bất diệc nhạc hồ.

Trầm Lệ Đề cũng không nghĩ nhiều, chỉ nghĩ đến Hạ Vân Kiệt một người ở trong phòng khách tọa nhàm chán, mà nữ nhân gia tắm rửa luôn kéo dài thực háo thời gian, liền “Ân” một tiếng.

Ngày mùa hè Giang Nam tuy rằng rất là oi bức, bất quá đêm khuya còn là có chút mát mẻ. Đi xuống lầu, một trận gió lạnh thổi tới, thổi đi rồi Hạ Vân Kiệt trong đầu không ít kiều diễm ý tưởng, lại nhớ tới ngày mai cùng Trầm Lệ Đề cha mẹ gặp mặt sự tình, còn có Trầm Lệ Đề phụ thân sinh ý sự tình.

Lâm Bất Quần bên kia sinh ý khẳng định là làm không được, mà hắn cùng Trầm Lệ Đề chung quy có nói không rõ nói không rõ ái muội quan hệ, nếu đã muốn biết nàng phụ thân gần nhất tình thế không ổn, khẳng định là không có biện pháp làm được thấy mà mặc kệ. Đương nhiên lấy hắn nay năng lực, nếu chính là tưởng đem Trầm Lệ Đề phụ thân nhà máy đến đỡ thành đại nhà máy kỳ thật chính là việc nhỏ một kiện, tựa như nhà máy bia Kim Lộ giống nhau, lúc trước chính là một nhà máy nhỏ tần lâm bị người thu mua, hắn chỉ ra cái mặt, nhà máy bia Kim Lộ nay liền phát triển trở thành vì Giang Nam tỉnh phải tính đến nhà máy bia. Chính là Trầm Bách Cường là Trầm Lệ Đề phụ thân, chuyện này làm đứng lên còn có điểm chú ý, không tốt tùy tùy tiện tiện. Ít nhất không thể làm cho Trầm Lệ Đề hoài nghi là hắn đang âm thầm thao tác.

Cho nên Hạ Vân Kiệt đầu óc nghĩ đến chuyện này, nhưng cũng không vội vã cấp Chung Dương Dĩnh gọi điện thoại, thỉnh nàng ra tay đem Trầm Bách Cường giữ ấm nội y tiến cử đến siêu thắng siêu thị, mà là chuẩn bị chờ ngày mai cùng Trầm Bách Cường gặp mặt tái cụ thể lo lắng như thế nào làm.

Nghĩ nghĩ, Hạ Vân Kiệt lại muốn đến ngày mai Trầm Lệ Đề cha mẹ thực coi trọng chính mình, thúc giục chính mình cùng Trầm Lệ Đề kết hôn làm sao bây giờ? Tại đây điểm thượng, Hạ Vân Kiệt là hoàn toàn có tin tưởng, một chút xuy ngưu đều không có. Nếu Hạ Vân Kiệt đối Trầm Lệ Đề không suy nghĩ, tự nhiên không sao cả

Trầm Lệ Đề cha mẹ có nhìn được hay không chính mình, cho dù coi trọng, sau cũng có thể “Chia tay”. Nhưng hôm nay Hạ Vân Kiệt biết chính mình đối Trầm Lệ Đề là có một ít ý tưởng, hơn nữa hắn bên ngoài lại có không ít nữ nhân, chuyện này liền hơi chút có vẻ có điểm đau đầu.

Thứ nhất hắn không biết Trầm Lệ Đề biết chân tướng sau, hay không có thể nhận hắn ở bên ngoài còn có này khác nữ nhân sự thật, thứ hai, hắn cũng thật là hưởng thụ hiện tại cùng Trầm Lệ Đề như vậy ở chung ngày, tựa như một đôi vui mừng oan gia giống nhau, đều biết đến đối phương trong lòng kỳ thật là có chính mình bóng dáng, nhưng cũng không nguyện ý thừa nhận, hoặc là nói không muốn đánh vỡ như bây giờ vi diệu mông lung cảm giác. Đương nhiên đối với Hạ Vân Kiệt mà nói, còn có một loại người thường cảm giác.

Theo tu vi càng cao, trong tay nắm giữ quyền thế càng lớn, Hạ Vân Kiệt cũng càng phát ra quý trọng loại này người thường cuộc sống.

Cứ như vậy ở trong tiểu khu đi dạo một vòng, đánh giá Trầm Lệ Đề hẳn là tắm xong rồi, Hạ Vân Kiệt bắt đầu trở về đi.

Trầm Lệ Đề lúc này quả thật đã muốn tắm xong rồi, bất quá chính hai má có chút nóng lên nhìn chằm chằm mông một tầng thủy khí phòng tắm thủy tinh môn ngẩn người.

Lúc này nàng đương nhiên biết Hạ Vân Kiệt vì cái gì muốn đi ra ngoài đi dạo, tâm tình phá lệ vi diệu phức tạp.

Đừng nhìn nàng có đôi khi đại lưu manh, sắc đại sư mắng Hạ Vân Kiệt, kỳ thật nàng trong lòng cũng rất hiểu được Hạ Vân Kiệt cùng này khác nam nhân bất đồng,

nếu không làm nàng biết Hạ Vân Kiệt không phải đồng chí khi, tuyệt đối không thể có thể còn tiếp tục như vậy tùy ý theo hắn ở chung, đã sớm giống phòng sắc lang giống nhau đề phòng hắn.

Bất quá hôm nay cảm xúc lại càng sâu một ít.

Chính ngẩn người là lúc, tiếng đập cửa vang lên.

“Tắm rửa xong a.” Hạ Vân Kiệt thuận miệng hỏi.

“Ân.” Trầm Lệ Đề gật gật đầu.

“Kia sớm điểm nghỉ ngơi đi, ngày mai ngươi sáng sớm còn muốn đi làm đâu.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ân, ngươi đợi đã, ta đi thu thập một chút phòng ngủ cùng phòng khách, đợi lát nữa ngươi đi ngủ phòng ngủ, ta ngủ phòng khách.” Trầm Lệ Đề nói.

“Không phải đâu, ngươi còn thật sao a?” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Để làm chi? Bổn cô nương đương nhiên là nguyện đổ chịu thua, giống như ngươi miệng đầy chạy xe lửa.” Trầm Lệ Đề xem thường nói.

“Tốt lắm, tốt lắm, ta biết ngươi là cái nguyện đổ chịu thua hảo cô nương. Bất quá ngươi ngày mai sáng sớm còn muốn đi làm, ngủ không thoải mái ngày mai công tác không tinh thần cũng không tốt.” Hạ Vân Kiệt dở khóc dở cười nói.

Hắn tự nhiên là không có khả năng làm cho Trầm Lệ Đề ngủ phòng khách.

“Tính ngươi còn có điểm lương tâm, bất quá nữ hài tử sự tình nhiều, đứng lên khó tránh khỏi động tác lại vang

lại nhiều, ngươi muốn ngủ phòng khách khẳng định hội sáng sớm đã bị ta làm cho không ngủ. Chúng ta làm tiếp viên hàng không có đôi khi việc đứng lên không thời gian về nhà nghỉ ngơi, ngay tại sân bay tùy tiện tìm một chỗ cũng là có thể ngủ, không có ngươi trong tưởng tượng như vậy chiều chuộng.” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt quan tâm chính mình, tiếu mâu mang cười giận hắn liếc mắt một cái, nói.

Hạ Vân Kiệt thế mới biết Trầm Lệ Đề là lo lắng sáng sớm rời giường ảnh hưởng chính mình ngủ, tới làm gì nguyện đổ chịu thua bất quá chính là cái cớ mà thôi, trong lòng không khỏi phá lệ ấm áp, cười nói:“Đừng quên ta trước kia là quán bar phục vụ sinh, mệt đứng lên ngã đầu liền ngủ, té ngã trư giống nhau, cho dù trời sập xuống dưới cũng sảo bất tỉnh ta.”

“Trước khác nay khác, ngươi hiện tại nhưng là đại học lão sư da, rất tự phụ!” Trầm Lệ Đề hé miệng cười nói.

“Kia cũng là là, bất quá cũng đang bởi vì ta hiện tại là đại học lão sư, so với trước kia tu dưỡng muốn cao rất nhiều, là thực chú ý thân sĩ phong độ, nào có làm cho nữ hài tử ngủ sô pha đạo lý? Đương nhiên nếu ngươi cảm thấy ta này đại học lão sư rất mị lực, mời ta với ngươi cùng nhau ngủ phòng ngủ, ta nhưng thật ra không ngại ủy khuất một chút.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Cùng nhau ngủ phòng ngủ, thiết, ngươi nghĩ đến mĩ!” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt kiên trì, trong lòng ngọt tư tư, cũng sẽ không tái cùng hắn chối từ, tiếu mâu liếc trắng mắt, lắc mông chi đi phòng ngủ lấy ga trải giường linh tinh gì đó.

Trầm Lệ Đề cầm ga trải giường cùng gối đầu, lại đem sô pha sửa sang lại một lần, nói:“Đây chính là chính ngươi không nên giảng thân sĩ phong độ ngủ sô pha, không phải ta không tuân thủ đánh cuộc nga.”

Nói xong, Trầm Lệ Đề nâng tay lau hạ cái trán mồ hôi, hơi hơi nhíu hạ mày nói:“Kỳ quái, như thế nào cảm giác này điều hòa giống như không có gì hiệu quả nha.”

“Là có một chút, bất quá không thành vấn đề.” Hạ Vân Kiệt đổ không sao cả làm lạnh không làm lạnh, hắn sớm đã hàn thử không xâm.

Trầm Lệ Đề cũng không như vậy cho rằng, cố ý đi đến điều hòa dưới, cảm thụ một chút, đại mi lại nhíu lại, nói:“Thật đúng là không thế nào làm lạnh.”

Nói xong Trầm Lệ Đề lấy quá điều khiển cố ý đem độ ấm đi xuống điều, nhưng hiệu quả còn là không tốt.

“Sẽ không là điều hòa hỏng rồi đi?” Trầm Lệ Đề nghi hoặc nói.

“Điều hòa nếu hỏng rồi liền một chút cũng không làm lạnh, phỏng chừng tám chín phần mười là muốn thêm làm lạnh tề.” Hạ Vân Kiệt phân tích nói.

“A, kia khả làm sao bây giờ?” Trầm Lệ Đề nghe vậy sắc mặt khẽ biến nói.

Hải Châu thị mặc dù không phải hỏa lò, nhưng ở ngày mùa hè cũng là nhiệt đáng sợ, buổi tối không mở điều hòa là rất khó ngủ.

“Không có việc gì, ta người này da tuy rằng dầy nhưng thông khí, điều hòa không làm lạnh mở ra quạt điện cũng có thể ngủ.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt không cần nói.

“Phốc!” Gặp Hạ Vân Kiệt tự giễu thú vị, Trầm Lệ Đề nhịn không được nở nụ cười, tiếu mâu liếc trắng mắt nói:“Thực nghĩ đến chính mình là trư a! Còn là tính, ta ngủ phòng khách đi, nữ hài tử không sợ nhiệt.”

“Nếu không còn là cùng nhau ngủ phòng ngủ đi?” Hạ Vân Kiệt “Cười xấu xa” Nói.

“Hừ, ngươi nghĩ đến mĩ. Ngươi đã da hậu thông khí, vậy ngươi ngủ phòng khách.” Hạ Vân Kiệt cố ý kích thích hiển nhiên nổi lên tác dụng, Trầm Lệ Đề nghe vậy liếc trắng mắt không nhắc lại chính mình ngủ phòng khách sự tình.

Vì thế sự tình cứ như vậy an bài xuống dưới. Trong phòng khách trừ bỏ điều hòa vốn đang có một quạt điện, Trầm Lệ Đề giúp hắn đem ổ điện cắm, mở ra, sau đó cười lắc lắc rất tròn mông hồi phòng ngủ đi.

“Đi ngủ sớm một chút đi, đang ngủ sẽ không nhiệt.” Đi đến phòng ngủ cửa khi, Trầm Lệ Đề đột nhiên quay đầu nhìn về phía Hạ Vân Kiệt nói.

“Yên tâm đi, da dầy thông khí lại nói tiếp có chút thô tục, bất quá chân chính cách nói hẳn là của ta võ công đã muốn luyện đến hàn thử không xâm.” Hạ Vân Kiệt biết Trầm Lệ Đề còn là có điểm lo lắng chính mình, cười trấn an nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1011 : Còn là theo ta cùng nhau ngủ phòng ngủ đi

Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt lại bắt đầu xuy ngưu, nhịn không được “Xì” Một tiếng, tiếu mâu liếc trắng mắt nói:“Ngủ ngon, hàn thử không xâm võ lâm cao thủ!”

“Ân, ngủ ngon!” Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến điểm gật đầu, bày ra một bộ nhất phái tông sư ngạo khí.

“Khanh khách!” Trầm Lệ Đề thấy thế lại nhịn không được nở nụ cười, sau đó đem phòng ngủ cửa cấp đóng đứng lên.

Thay áo ngủ, nằm đến trên giường, tắt đèn, vốn tưởng rằng đến này điểm chính mình hẳn là có thể rất nhanh đi vào giấc ngủ, nhưng trong đầu lại tổng nghĩ ngủ ở bên ngoài Hạ Vân Kiệt, nghĩ bên ngoài không có điều hòa, hắn có thể hay không không có biện pháp ngủ.

Cuối cùng trong bóng đêm, Trầm Lệ Đề cắn cắn môi, lại theo trên giường đi lên, sau đó mở ra phòng ngủ môn, mở ra phòng khách đèn.

“Có chuyện gì sao?” Gặp Trầm Lệ Đề mở ra đèn, Hạ Vân Kiệt mở to mắt khó hiểu hỏi.

Trầm Lệ Đề không biết lấy Hạ Vân Kiệt hiện tại tu vi, chỉ cần hắn nguyện ý phân thần đi chú ý, chẳng sợ một chút gió thổi cỏ lay đều trốn bất quá hắn cảm giác, Trầm Lệ Đề lớn như vậy động tĩnh lại sao có thể không kinh động hắn đâu? Nàng còn tưởng rằng phòng khách oi bức, Hạ Vân Kiệt quả thực không có biện pháp nhập miên. Trên thực tế, theo trong điều hòa phòng đi ra, nàng cũng quả thật cảm thấy một cỗ oi bức khí lãng đánh úp lại.

“Nếu không ngươi còn là theo ta cùng nhau ngủ phòng

ngủ đi?” Ngọn đèn hạ, Trầm Lệ Đề đỏ mặt nói.

Nhìn ngọn đèn hạ Trầm Lệ Đề kia đỏ lên mặt đẹp, Hạ Vân Kiệt cảm thấy phá lệ động lòng người. Lúc này hắn đương nhiên biết vì cái gì trước mắt nữ nhân này đột nhiên rời giường mở cửa bật đèn.

“Yên tâm đi, ta thực hàn thử không xâm.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Hàn thử không xâm ngươi cái đầu a! Ngươi cho là viết tiểu thuyết a!” Trầm Lệ Đề xem thường nói, “Lập tức cho ta đến phòng ngủ đến.”

“Không cần như vậy hầu cấp đi!” Hạ Vân Kiệt khoa trương nói.

“Hầu cấp ngươi cái đầu nha! Đừng cho ta nghĩ sai lệch, đem sô pha chuyển đến phòng ngủ đi.” Trầm Lệ Đề tức giận đến nhịn không được đã nghĩ đi kháp Hạ Vân Kiệt.

Nói đến này phân thượng, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không tốt tái cự tuyệt, trừ phi hắn hướng Trầm Lệ Đề triển lãm hắn thực sự hàn thử không xâm bản sự, đành phải nói:“Không cần thiết như vậy phiền toái, ta ngủ sàn là được, dù sao là mộc sàn không phải chuyên.”

“Sàn có thể hay không rất cứng rắn ?” Trầm Lệ Đề lo lắng hỏi.

“Đừng quên ta là tập võ, người luyện võ xương cốt đều thực cứng.” Hạ Vân Kiệt nói.

Đối với Hạ Vân Kiệt võ công, Trầm Lệ Đề tuy rằng không tin cái gì hàn thử không xâm, nhưng thật là còn là rất bội phục, ngẫm lại tựa hồ cũng có đạo lý, cũng sẽ không tái miễn cưỡng, nói:“Vậy ngươi còn nằm làm gì? Còn không dậy đến.”

“Ngươi có thể lảng tránh một chút sao?” Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ xấu hổ sắc nói. Đại mùa hè, hắn tuy rằng hàn thử không xâm nhưng cũng không có khả năng mặc quần áo ngủ, toàn thân cao thấp lúc này cũng liền một cái quần cộc, đơn giản bị ga trải giường che khuất, Trầm Lệ Đề không thấy được thôi.

“Thiết, liền ngươi kia gầy cánh tay gầy chân, cho dù cởi hết bổn cô nương cũng không có hứng thú thưởng thức!” Trầm Lệ Đề mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, sau đó mắt đẹp trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, xoay thân vào phòng ngủ, chính là trong đầu lại nhịn không được hiện lên năm đó đột nhiên nhìn đến một bộ “Mĩ nam ra dục đồ”.

Đó là một bộ không có một tia sẹo lồi hoàn mỹ dáng người, còn có kia ngang nhiên vật cũng phi thường thật lớn.

Trong đầu hiện lên kia phó đồ, làm cho Trầm Lệ Đề đột nhiên có chút hối hận mời Hạ Vân Kiệt cộng ngủ một cái phòng.

Một lần nữa mặc xong quần áo, Hạ Vân Kiệt cầm ga trải giường cùng gối đầu vào phòng ngủ.

Phòng ngủ, Trầm Lệ Đề đã muốn hỗ trợ đem ga trải giường phô ở bản thượng, lúc này đang dùng điều hòa bị đem cả người khỏa nghiêm kín, mặt đẹp đỏ lên nhìn ôm gối đầu cùng ga trải giường Hạ Vân Kiệt.

Tuy rằng từng có một đoạn thời gian rất lâu cùng Hạ Vân Kiệt cùng ở mái hiên một chút, thân mình cũng bị hắn xem qua, nhưng hai người như vậy cùng ngủ một cái phòng ngủ này còn là phá lệ lần đầu tiên, tim đập cũng là phá lệ vui.

“Ngủ đi, không chuẩn miên man suy nghĩ. Còn có không chuẩn leo lên bổn cô nương giường, nếu không……” Trầm Lệ Đề che dấu nội tâm khẩn trương, vẻ mặt hung ba ba làm cái kéo thủ thủ thế.

“Ta cảm thấy ngươi hẳn là dùng ‘Phác’ tự càng chuẩn xác một ít, còn có ta cảm thấy ngươi hẳn là bên ở gối đầu phóng một cái chói lọi kéo hội cũng có lực chấn nhiếp.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Xì! Ngươi người này! Được rồi, được rồi, ngủ đi.” Trầm Lệ Đề trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó tìm hiểu thân mình thân thủ ấn rớt đèn điện chốt mở.

Phòng ngủ lập tức ám xuống dưới.

Vốn tưởng rằng như vậy chính mình rốt cục có thể an tâm ngủ, bất quá kết quả Trầm Lệ Đề lại phát hiện chính mình càng ngủ không được, kia rất nhỏ tiếng hít thở liền phảng phất tiếng sấm thật lớn, làm cho nàng mãn đầu óc lộn xộn.

“Ngủ không được? Nếu không ta còn là đi ra ngoài ngủ đi.” Hạ Vân Kiệt cảm giác được Trầm Lệ Đề hô hấp hỗn loạn, nhẹ giọng hỏi.

“Không cần, chính là đột nhiên trong phòng hơn một người có chút không thói quen, nếu không chúng ta nói một chút nói, mệt mỏi tự nhiên liền đang ngủ.” Trầm Lệ Đề nói.

“Có thể, ngươi muốn nói cái gì?” Hạ Vân Kiệt nói.

“Cùng Hải Quỳnh cùng ngủ một cái phòng cảm giác như thế nào?” Trầm Lệ Đề hỏi.

“Ân, không sai, chính là nàng hội miên man suy nghĩ, cần cùng nàng nói không ít nói.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

Hạ Vân Kiệt vừa dứt lời hạ, liền cảm thấy trên giường một cái gối đầu tạp xuống dưới.

“Ngươi mới miên man suy nghĩ đâu!”

“Kỳ thật ta thật có thể lập tức ngủ, nếu không còn là ngủ không nói chuyện phiếm đi.” Hạ Vân Kiệt tiếp được gối đầu lại ném trở về, nói.

“Gần nhất có hay không giao bạn gái?” Trầm Lệ Đề thông minh dời đi đề tài.

“Không đều nói cho ngươi sao? Có vài cái, có mỹ nữ lão tổng, có mỹ nữ ngôi sao, có……”

“Hảo, hảo, chúng ta tái đổi một cái đề tài. Ngươi y thuật đến tột cùng như thế nào? Ta ba gần nhất giấc ngủ không tốt, còn có đau nửa đầu, hắn nói lần này lại đây chuẩn bị tìm ngươi cho hắn nhìn xem.”

“Ta ngay cả gay đều có thể nhìn ra đến, chẳng lẽ còn không đủ lợi hại sao?”

“Nói đứng đắn, ta không hy vọng xa vời ngươi có thể trị lành ta ba kia bệnh cũ, bất quá nếu có thể giảm bớt một hai cũng liền cũng đủ làm cho bọn họ đối với ngươi nhìn với cặp mắt khác xưa.”

“Ta chính là với ngươi đang nói đứng đắn, bất quá ngươi ba mẹ muốn thực đối ta nhìn với cặp mắt khác xưa, không nên thúc giục chúng ta kết hôn cái gì, ta cũng không phụ trách!”

“Ở đại học dạy học thế nào? Có hay không lão sư bởi vì ngươi tuổi trẻ, còn có bởi vì ngươi chính là thông qua đã mất sư phụ quan hệ đi vào mà ức hiếp ngươi? Bất quá mặc kệ như thế nào, ngươi còn trẻ, có thể chịu tổng yếu

chịu đựng, chờ thêm cái hơn mười hai mươi năm, tư lịch có, tình huống tổng hội hảo chuyển. Tựa như chúng ta này một hàng, ngay từ đầu cũng là thường xuyên bị huấn.” Gặp Hạ Vân Kiệt nói chính mình nói là đứng đắn, Trầm Lệ Đề bất đắc dĩ lại thay đổi cái đề tài.

“Ân, dạy học còn là rất tốt. Ngay từ đầu cũng quả thật có người ức hiếp ta, sau đó một vị phó giáo sư bị khai trừ rồi, một vị phó viện trưởng bị hàng chức thành bình thường lão sư. Hiện tại cũng là không ai dám tái ức hiếp ta, ta hiện tại là một gã phó giáo sư, mang theo hai vị thạc sĩ sinh cùng một vị tiến sĩ sinh. Nga, đúng rồi, vị kia nữ tiến sĩ là vị mỹ nữ, thiên phú thực không sai, về sau khẳng định có thể trở thành một gã chân chính trung y ngôi sao sáng. Mặt khác hai vị kém một ít, bất quá về sau thành tựu so với hiện tại cái gì quốc y đại sư linh tinh khẳng định hội cao không ít.”

“Thì phải là nói ngươi hiện tại là tiến sĩ sinh đạo sư ?”

“Kia không phải vô nghĩa sao?”

“Được rồi, còn là ngủ đi!”

……

Cùng cái thời gian đoạn, mỗ phòng, một nam nhân quang thân mình rốt cục giống tiết khí bóng cao su giống nhau theo một cái khác nam nhân trên người đi xuống dưới.

“Hôm nay còn là tính, ngủ đi.”

“Quần ca, có phải hay không gần nhất công ty bên trong sự tình nhiều, đặc biệt mệt a, muốn hay không đi tìm vị trung y nhìn xem, khai điểm dược bổ bổ thân mình?”

“Hẳn là chính là mệt duyên cớ đi, quá vài ngày nhìn nhìn

lại.” Lâm Bất Quần nằm ở trên giường nhìn trần nhà, trong mắt lóe ra một tia nghi hoặc cùng lo lắng sắc.

Gần nhất công ty bên trong cũng không có bao nhiêu sự tình, hắn cũng hướng đến chú ý rèn luyện thân thể, khả vì cái gì hôm nay liền cử không đứng dậy đâu? Có thể hay không là thân thể ra cái gì vấn đề? Bất quá việc này tạm thời hắn còn không tưởng nói cho hiện tại nam nhân giống như chim nhỏ nép vào người giống nhau dán tại hắn trong ngực.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1012 : Cảm ơn ngươi đại sư

Trầm Lệ Đề cũng không biết chính mình là cái gì thời điểm mới ngủ, tóm lại nàng đang nói “Ngủ đi” Sau, kỳ thật còn là một chút buồn ngủ đều không có, mãn đầu óc miên man suy nghĩ, kia rất nhỏ tiếng hít thở như trước giống cự lôi bàn ở bên tai vang. Tái sau đó, cũng không biết như thế nào đột nhiên gian nàng liền đang ngủ, chờ nàng tỉnh lại khi lại phát hiện Hạ Vân Kiệt đã muốn không ở phòng ngủ.

Rất nhiều người đều nghĩ đến tiếp viên hàng không công tác thể diện, mỗi ngày ăn mặc phiêu lượng xinh đẹp, ở trên trời bay tới bay lui, thu vào lại cao, hàng năm hàng không công ty còn có thể an bài các nàng nghỉ phép an dưỡng, bay cái ba ngày có thể nghỉ ngơi hai ngày. Nhưng rất nhiều người lại nhìn không tới tiếp viên hàng không có phi hành nhiệm vụ khi vất vả.

Tỷ như giống hôm nay, thời gian mới buổi sáng 4 giờ rưỡi, rất nhiều người còn tại trên giường làm mộng đẹp, Trầm Lệ Đề cũng đã phải được rất tốt giường.

Vừa mở ra phòng ngủ cửa, Trầm Lệ Đề liền thấy được phòng bếp đăng là lượng, một cái quen thuộc thân ảnh ở tại trong bếp bận rộn, nhất từng đợt từng đợt thản nhiên trứng muối cháo mùi thơm ngát bay tới, làm cho sáng sớm Trầm Lệ Đề khẩu vị đại khai đồng thời, trong lòng có một loại nói không nên lời ấm áp cùng chua xót.

Hai mươi tuổi xuất đầu một mình một người rời nhà đi ra công tác, mấy năm nay rất nhiều người chỉ nhìn đến của nàng ngăn nắp thể diện cũng rất ít có người nhìn đến nàng bận rộn khi vất vả. Rất nhiều nam nhân nhìn đến là nàng kiều diễm khuôn mặt, gợi cảm cao gầy thân thể, nghĩ đều là như thế nào lột xuống nàng kia một thân bao

vây lấy mặt ngoài có hứng thú thân thể chế phục, nhưng không có một nam nhân sẽ ở sáng sớm cấp nàng nấu cháo ăn.

Tuy rằng chính là một kiện rất nhỏ sự tình, lại mang cho Trầm Lệ Đề một loại không thể nói rõ ràng tâm linh đánh sâu vào.

Theo bản năng trung, Trầm Lệ Đề liền hướng phòng bếp đi đến.

“Rời giường a, đi rửa mặt một chút, ta bên này lập tức thì tốt rồi.” Hạ Vân Kiệt cảm nhận được mặt sau Trầm Lệ Đề đến gần, quay đầu hướng nàng cười cười nói.

“Cảm ơn ngươi đại sư.” Trầm Lệ Đề nhưng không có lập tức đi rửa mặt, mà là từ phía sau thân thủ vây quanh Hạ Vân Kiệt eo, đem hai má nhẹ nhàng dán tại hắn phía sau lưng.

Mùa hè, áo ngủ có khiếu rất nhẹ bạc cũng thực mềm mại, cũng không có nữ nhân hội đội Bra ngủ. Lúc này Trầm Lệ Đề còn không có thay cho áo ngủ, như vậy động tình từ phía sau vây quanh Hạ Vân Kiệt eo, Hạ Vân Kiệt lưng bắp thịt kìm lòng không được trở nên có chút buộc chặt cứng ngắc.

Bởi vì hắn rõ ràng cảm nhận được kia hai luồng kiên đĩnh no đủ, thậm chí còn có kia hai điểm đột khởi.

“Hắc hắc, cảm động đi!” Hạ Vân Kiệt rất nhanh hãy thu nổi lên trong đầu rung động, đầu cũng không hồi nói.

“Là có điểm cảm động! Nếu không rõ ràng về sau ngươi đi đầu cầu bãi quán dưỡng ta đi.” Trầm Lệ Đề nói.

“Nói thật?” Hạ Vân Kiệt tay thái hành dừng một chút.

Trứng muối cháo đã muốn nấu xong, chỉ cần cuối cùng vải lên điểm hành thái cho dù đại công cáo thành.

“Lừa gạt ngươi! Hì hì!” Trầm Lệ Đề cười buông lỏng ra Hạ Vân Kiệt eo, sau đó lắc mông chi vui vẻ hướng phòng rửa mặt đi đến.

“May mắn, bằng không ngươi bộ dạng như vậy xinh đẹp, ta kia vài vị bạn gái chỉ sợ muốn ăn dấm chua.” Hạ Vân Kiệt quay đầu nhìn Trầm Lệ Đề kia áo ngủ làn váy xoay rất tròn kiều đồn, nói.

Nghe được “May mắn” Hai chữ, Trầm Lệ Đề nguyên bản có xoay người đi kháp Hạ Vân Kiệt xúc động, bất quá nghe được hắn câu nói kế tiếp lại nhịn không được cười khanh khách lên.

Rửa mặt sau, đem Hạ Vân Kiệt sáng sớm chuẩn bị trứng muối cháo ăn không còn một mảnh, Trầm Lệ Đề vừa lòng vào phòng ngủ. Chờ nàng tái theo phòng ngủ đi ra khi, đã muốn là mặc màu đỏ bộ váy chế phục tiếp viên hàng không.

Tề tất một bước váy đem của nàng đùi cùng cái mông bao phá lệ đầy đặn gợi cảm, mang theo thúc eo hiệu quả tiểu tây trang hoàn mỹ buộc vòng quanh kia mảnh khảnh vòng eo, đột ra ngạo nhân đứng vững.

Không thể không nói, mặc chế phục Trầm Lệ Đề phá lệ gợi cảm mê người, dù là Hạ Vân Kiệt đã muốn không phải lần đầu tiên xem nàng mặc chế phục, còn là có loại kinh diễm cảm giác, ánh mắt nhịn không được nhìn nhiều vài lần.

“Nhìn cái gì vậy? Chưa thấy qua mỹ nữ sao?” Trầm Lệ Đề đắc ý giơ lên tú xảo cằm.

“Không phải, ta suy nghĩ hôm nay là cái gì nhan sắc?”

Hạ Vân Kiệt lắc đầu nghiêm trang nói.

“Cái gì cái gì nhan sắc? A, ngươi này đại sắc lang!” Trầm Lệ Đề đầu tiên là ngẩn ra, lập tức nhớ tới hồng nhạt Bra sự tình, sau đó nghiến răng nghiến lợi xông lên đối với Hạ Vân Kiệt một trận quyền đấm cước đá.

“Kính nhờ ngươi hiện tại là tiếp viên hàng không, phải chú ý ôn nhu, muốn mặt mang mỉm cười, ta muốn hướng các ngươi thừa vụ trưởng lên án ngươi.” Hạ Vân Kiệt một bên lui về phía sau một bên kêu lên.

“Đối đãi ngươi loại này hành khách, sẽ không có thể ôn nhu, không thể mỉm cười!” Trầm Lệ Đề vừa nói một bên tiếp tục đối với Hạ Vân Kiệt “Quyền đấm cước đá”.

“Được rồi, được rồi, thời gian cũng kém không nhiều lắm, ta đưa ngươi đi sân bay.” Hạ Vân Kiệt nhấc tay đầu hàng nói.

“Không cần, ngươi bổ giấc đi, ta đánh cái xe đi.” Trầm Lệ Đề nói.

“Ha ha, ta nhưng là võ lâm cao thủ, mấy ngày mấy đêm không ngủ cũng không phải vấn đề, làm sao cần bổ cái gì thấy.” Hạ Vân Kiệt nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt lại bắt đầu thổi thượng, Trầm Lệ Đề muốn cười đồng thời, trong lòng chảy qua một chút hạnh phúc ngọt ngào tư vị.

Lái xe BMW, đem Trầm Lệ Đề đưa đi sân bay, sau đó lại phản hồi độc thân nhà trọ. Gặp giờ mẹo còn không có quá xong, Hạ Vân Kiệt liền ngồi xếp bằng đối mặt Đông Phương tu luyện một phen.

Mấy ngày nay, tu vi tuy rằng không có giống dĩ vãng như vậy kịch liệt đột phá, nhưng tiến bộ cũng như trước rất

nhanh, nay đã muốn ẩn ẩn đến đột phá địa vu lục đỉnh, thăng cấp địa vu thất đỉnh bên cạnh.

Đối với tu vi tăng lên, Hạ Vân Kiệt tâm tình hơi có chút phức tạp. Một phương diện đi lên tu hành con đường này, tu vi tăng lên, lực lượng tăng vọt luôn hắn theo đuổi, mặt khác một phương diện, địa vu có cửu đỉnh, một khi cảnh giới đến cửu đỉnh liền nhảy làm thiên vu, khi đó hắn lại nên đi nơi nào?

Hắn có thể bỏ xuống người nhà, người yêu, một mình đi ngao du kia trong truyền thuyết thiên giới sao? Còn có kia trong truyền thuyết thiên giới đối với hắn cũng là một cái xa lạ nơi, cho dù tương lai hắn có năng lực đạt tới "Một người đắc đạo, gà chó lên trời" trình độ, hắn cũng là không dám tùy tiện đem bọn họ mang theo đi.

Dù sao tại đây trên địa cầu, trước mắt xem ra hắn hẳn là lợi hại nhất tồn tại, khả đến thiên giới, trời mới biết hắn là không phải chính là điếm để tồn tại. Cho nên theo nào đó góc độ đến giảng, Hạ Vân Kiệt kỳ thật càng vui ở trên địa cầu tiêu diêu tự tại sinh hoạt.

Bồi bồi người nhà, lữ du lịch, cùng yêu nhau nữ nhân nói chuyện yêu đương, đương nhiên còn có ở trong trường học dạy học dục nhân, ngẫu nhiên xem ai không vừa mắt cũng giáo huấn một chút…… Nếu không phải có cơ hội có thể truyền thừa thượng cổ vu vương huyết mạch, này không phải là người này cả đời tha thiết ước mơ cuộc sống sao? Trên thực tế, Hạ Vân Kiệt cũng thích như vậy cuộc sống.

Nhưng là làm cảnh giới càng ngày càng cao, càng ngày càng tiếp cận thiên vu chi cảnh khi, Hạ Vân Kiệt lại không thể tránh miễn muốn tưởng khởi mấy vấn đề này, trong đó cũng bao gồm thay đổi hắn cha mẹ thân thể chất vấn đề.

Chính là địa cầu nhưng không có thiên tài địa bảo thích hợp thay đổi hắn cha mẹ thể chất, nếu muốn tìm được có thể thay đổi hắn cha mẹ thân thể chất gì đó, duy nhất biện pháp chỉ sợ chỉ có thể rời đi địa cầu.

Bất quá bên ngoài thế giới đến tột cùng như thế nào, Hạ Vân Kiệt cũng không biết, cho nên tạm thời hắn cũng không dám rất tùy tiện, tổng yếu chờ cảnh giới đến địa vu bát đỉnh tả hữu ra lại đi thám hiểm một phen. Cũng may hắn ba mẹ hiện tại tuổi cũng không tính đại, lấy bọn họ thân thể trạng huống, sống cái một trăm tuổi hơn khẳng định không có gì vấn đề, cho nên chuyện này nói cấp cũng cấp, nói không vội cũng không cấp, tối mấu chốt hay là muốn bảo hiểm.

Giờ mẹo nhất quá, Hạ Vân Kiệt cũng liền ngừng tu luyện. Nghĩ hôm nay Trầm Lệ Đề cha mẹ muốn tới, này độc thân nhà trọ Trầm Lệ Đề một người trụ cũng là có chút loạn, nhàn rỗi vô sự cũng mà bắt đầu hỗ trợ thu thập.

Rất nhanh, phòng bếp inox rồng nước đầu, đá cẩm thạch mặt bàn, bắt đầu trở nên loang loáng tỏa sáng, có thể làm gương đến sử dụng. Phòng khách sô pha, cái bàn đằng đằng cũng bắt đầu trở nên không nhiễm một hạt bụi. Về phần Trầm Lệ Đề phòng ngủ, vốn lấy Hạ Vân Kiệt một nam nhân thân phận là không thích hợp đi vào thu thập, bất quá dù sao tối hôm qua hai người đều ở phòng ngủ cùng nhau chưa ngủ nữa, cũng là không tất yếu tái dối trá lảng tránh, cho nên rõ ràng cũng liền ngay cả Trầm Lệ Đề phòng ngủ cũng thu thập một lần.

Dù sao cũng là địa vu lục đỉnh cao thủ, thu thập một cái độc thân nhà trọ kia tuyệt đối là pháo cao xạ đánh muỗi, đại tài tiểu dụng. Cho nên này một phen thu thập xuống dưới, đừng nói toàn bộ phòng lập tức trở nên suốt nhất tề rực rỡ hẳn lên, liền ngay cả kia bình thường Trầm Lệ Đề đều đụng chạm không đến trần nhà giác góc lạc đều

bị rửa sạch không còn một mảnh.

Thu thập một phen sau, Hạ Vân Kiệt lại cố ý đi ra ngoài mua mấy bồn hoa cỏ. Nhàn rỗi nhàm chán, gặp này hoa cỏ lá cây không phải thực xanh biếc, đóa hoa không phải thực tiên diễm, liền nhịn không được thân thủ ở không trung một trảo, tụ tập một ít thủy mộc nguyên lực, sau đó bày một hồi siêu loại nhỏ "Linh vũ", kia mấy bồn hoa cỏ liền trở nên xanh biếc ướt át, muôn hồng nghìn tía, lập tức đem độc thân nhà trọ cấp làm đẹp sinh cơ dạt dào, làm cho người ta vừa tiến đến liền cảm thấy cảnh đẹp ý vui, tâm tình thư sướng.

Đem độc thân nhà trọ bố trí một phen, kỳ thật cũng hoa không mất bao nhiêu thời gian, chờ hết thảy rửa sạch bố trí thỏa đáng sau, bất quá còn chính là buổi sáng chín giờ nhiều, mà Trầm Lệ Đề lại muốn tại chiều bốn năm giờ khả năng về nhà, phụ mẫu nàng thân cũng muốn ở chạng vạng mới lại đây.

Người tu luyện tự nhiên là nại được tính tình, chính là nhớ tới siêu thắng tập đoàn tổng bộ ở Hải Châu thị, Chung Dương Dĩnh thân là siêu thắng tập đoàn lão tổng, ở Hải Châu thị thời gian bình thường hội càng nhiều một ít, Hạ Vân Kiệt sẽ không tưởng một mình một người ở độc thân nhà trọ, cấp Chung Dương Dĩnh gọi điện thoại, nhìn xem nàng có hay không ở Hải Châu thị, đương nhiên còn muốn nhìn xem nàng có hay không thời gian. Nếu vừa vặn ở Hải Châu thị, lại vừa vặn đi được, Hạ Vân Kiệt tự nhiên là thực vui vẻ có thể cùng Chung Dương Dĩnh cùng nhau đi dạo, uống uống cà phê, thuận tiện tái cùng nhau ăn bữa cơm trưa.

Chung Dương Dĩnh cùng Tô Chỉ Nghiên công tác trọng tâm đều ở Giang Nam tỉnh, không giống Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng nay công tác trọng tâm đều ở một ít thành phố lớn phát triển chi nhánh, cho nên trước hai người, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra luôn luôn sẽ có cái

thời gian đi thương bắc huyện Chung Dương Dĩnh kia phiến vườn trà hưu nhàn sơn trang hẹn hò một phen. Rồi sau đó hai người phỏng chừng còn là có chút tự ti tâm tác quái, tổng tưởng cấp Hạ Vân Kiệt lưu ra càng nhiều tự do không gian, cũng không tưởng lưu cho Hạ Vân Kiệt các nàng quản thúc hắn ấn tượng, ngược lại đem đại bộ phận tinh lực đầu nhập đến sự nghiệp trung, hai tháng tả hữu mới có thể hồi Giang Châu thị nhà trọ tiểu tụ một chuyến.

Bất quá tiểu biệt thắng tân hôn, hơn nữa Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng đều là có vẻ phóng khai, cũng hiểu được giường chỉ tình thú nữ nhân, mỗi lần tiểu tụ không chỉ có làm cho song phương thân thể được đến thật lớn thỏa mãn, cũng càng phát ra tăng tiến song phương cảm tình, cũng là tựa hồ vừa đúng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1013 : Kia bao ta muốn

“Vân Kiệt, có việc sao?” Điện thoại rất nhanh đã bị tiếp lên, bên trong truyền đến Chung Dương Dĩnh hơi có chút kinh hỉ còn có chút tò mò thanh âm.

Đến Chung Dương Dĩnh như vậy tuổi, còn có nàng hiện tại thân phận, kỳ thật sớm đã qua người trẻ tuổi nên có lãng mạn ôm ấp tình cảm, sẽ không nói Hạ Vân Kiệt vừa gọi điện thoại lại đây, nàng sẽ tưởng đối phương tưởng niệm nàng, hoặc là giống một ít tình yêu cuồng nhiệt trung người trẻ tuổi giống nhau mở miệng liền hỏi “Có phải hay không tưởng ta ?” Linh tinh tình nói. Càng nhiều Chung Dương Dĩnh còn là nghĩ đến Hạ Vân Kiệt gọi điện thoại cấp nàng có phải hay không có chuyện gì tìm nàng, đương nhiên tìm nàng đi trà sơn đến một hồi ******** hẹn hò cũng là một sự kiện.

“Không có việc gì sẽ không có thể tìm ngươi sao?” Hạ Vân Kiệt cười hỏi, trong lòng cũng là hơi hơi có chút cảm khái. Hai người nay tuy rằng đi tới cùng nhau, ở giường chỉ cũng rất là hưởng thụ Chung Dương Dĩnh kia phá lệ mềm mại đầy đặn thân mình, nhưng chung quy bởi vì tuổi, còn có song phương thân phận duyên cớ, hai người trong lúc đó hoặc nhiều hoặc ít sẽ có điểm khoảng cách cảm, không giống một ít chân chính vợ chồng người yêu giống nhau thân mật khăng khít. Đương nhiên này cũng không đại biểu hai người cảm tình nông cạn hoặc là xuất hiện cái khe, chủ yếu còn là song phương tuổi cùng thân phận duyên cớ. Có lẽ tiếp qua cái mười năm sau, loại này khoảng cách cảm phỏng chừng sẽ tiêu thất.

“Đương nhiên không phải.” Chung Dương Dĩnh nghe vậy hơi hơi nhất kinh ngạc, tiếp theo trong lòng lặng yên chảy qua một chút ngọt ngào.

Thân là một nữ nhân, nàng tuy rằng đã qua cô gái lãng mạn ôm ấp tình cảm tuổi, nhưng tổng cũng là thích nghe một ít lời ngon tiếng ngọt. Chính là đến nàng này tuổi cùng thân phận cho dù thích cũng là sẽ không chủ động làm nũng đi yêu cầu, nếu không đừng nói chính nàng cảm thấy kỳ cục, chỉ sợ Hạ Vân Kiệt cũng sẽ cảm thấy khởi nổi da gà. Càng nhiều, nàng còn là giống một vị đại tỷ tỷ giống nhau che chở, yêu thương Hạ Vân Kiệt, cho dù giường chỉ sự tình cũng là như thế, luôn tận lực dẫn đường thỏa mãn hắn, chẳng sợ luận khởi bản sự hắn so với nàng không biết lợi hại bao nhiêu lần.

“Hôm nay ở Hải Châu sao? Ta vừa vặn ở Hải Châu, trong lòng có chút nhớ nhung ngươi, nếu không có việc gì cùng nhau đi dạo uống uống cà phê, thuận đường cùng nhau ăn bữa trung cơm?” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ngươi ở nơi nào? Ta đi với ngươi gặp.” Chung Dương Dĩnh nghe vậy vui vẻ nói. Nàng căn bản không đề hôm nay có hay không sự tình, đối với nàng mà nói không có gì sự tình có thể cùng Hạ Vân Kiệt cùng nhau tới trọng yếu.

“Ha ha, không cần, hôm nay ta đi tiếp ngươi, ta lái xe tới được.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Tốt lắm, ta ở siêu thắng đại hạ cửa chờ ngươi.” Chung Dương Dĩnh nao nao, lập tức nói.

“Tốt lắm, hai mươi phút sau ta đại khái có thể đến siêu thắng đại hạ.” Hạ Vân Kiệt nói một câu, sau đó treo điện thoại.

Hai mươi phút sau, Hạ Vân Kiệt ở siêu thắng đại hạ gặp được đội đại dàn giáo màu trà kính râm, mặc màu trắng thể tuất sam cùng thủy tẩy bạch quần bò, có vẻ vừa mốt lại hưu nhàn nước cộng hoà nữ thủ phú Chung Dương Dĩnh.

Chung Dương Dĩnh năm nay tuy rằng đã muốn ba mươi tám tuổi, nhưng nguyên bản chính là cái bảo dưỡng tốt lắm nữ nhân, thoạt nhìn cũng liền ba mươi đến tuổi bộ dáng, nay lại cùng Hạ Vân Kiệt có vợ chồng chi thật, âm dương ái ân, bất tri bất giác trung thể chất đã xảy ra biến hóa, thoạt nhìn có vẻ càng phát ra tuổi trẻ, nếu nói là hai mươi lăm sáu tuổi, phỏng chừng cũng sẽ không có người hoài nghi. Lại cứ của nàng khí chất, ngôn hành cử chỉ lại làm cho người ta phá lệ thành thục ổn trọng cảm giác, không giống như là hai mươi lăm sáu tuổi tuổi trẻ nữ tử sở nên có được.

Kỳ thật một nữ nhân tuổi trẻ mỹ mạo cũng không nhất định cũng rất hấp dẫn người, nhưng nếu một nữ nhân thoạt nhìn tuổi trẻ mỹ mạo lại tản mác ra chín phong tình gợi cảm, kia đối nam nhân liền thật sự có được trí mạng lực sát thương, hoặc là nói là già trẻ thông sát. Bởi vì tình hình chung hạ, tuổi lớn nam nhân tổng thích tìm nộn một ít nữ hài tử, loại này nữ nhân có thể cho hắn mang đến trở về tuổi trẻ cảm giác. Mà còn trẻ nam tử tắc tổng thích tìm một ít thành thục nữ tính, bởi vì này loại nữ nhân có thể thỏa mãn bọn họ tính ảo tưởng.

Hiện tại Chung Dương Dĩnh chính là như vậy một nữ nhân đối già trẻ đều có trí mạng lực sát thương, hơn nữa trên người nàng lơ đãng phát ra nữ cường nhân khí chất, chỉ sợ ngay cả nữ nhân đều sắp bị nàng cấp hấp dẫn.

Hạ Vân Kiệt đối Chung Dương Dĩnh miễn dịch lực đương nhiên so với này khác nam nhân mạnh hơn không ít, bất quá mỗi lần nhìn đến nàng như trước sẽ có một loại trước mắt sáng ngời cảm giác, hội lập tức nhớ tới nàng kia mềm mại tuyết trắng tượng bông đẫy đà thân mình.

“Chung tỷ.” Hạ Vân Kiệt đem xe chạy đến Chung Dương

Dĩnh bên người ngừng lại, sau đó hỗ trợ mở ra phó điều khiển vị trí.

“Đây là nữ nhân xe?” Chung Dương Dĩnh ngồi xuống lên xe liền mặt mang nghiền ngẫm mỉm cười nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

“Lệ Hồng xe, bất quá nàng cùng Hiểu Diễm gần nhất đều ham thích cho cơm ẩm sự nghiệp, Giang Châu thị hồi không nhiều lắm, này xe cũng liền biến thành của ta.” Hạ Vân Kiệt cười trả lời, trong lòng không khỏi âm thầm cảm khái, không hổ là siêu thắng tập đoàn lão tổng, ánh mắt độc ác xa không phải Trầm Lệ Đề như vậy tiếp viên hàng không có thể so sánh với.

“Gần nhất Nhậm gia khách sạn càng ngày càng náo nhiệt, nghe nói Hong Kong bên kia cũng đã muốn mở chi nhánh, phỏng chừng kế tiếp đều phải chạy đến hải ngoại.” Chung Dương Dĩnh đương nhiên biết Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm, tại đây điểm, Hạ Vân Kiệt cũng không có gạt nàng, bất quá cho tới bây giờ, các nàng lại còn cho tới bây giờ chưa thấy qua mặt.

Này kỳ thật là một kiện thực vi diệu sự tình, tổng thể mà nói Hạ Vân Kiệt bên người nữ nhân trừ bỏ Tần Lam, cơ bản còn là bỏ mặc hắn phong lưu sự, nhưng lại hợp thành vài tiểu đoàn thể. Chung Dương Dĩnh, Tô Chỉ Nghiên còn có Dương Tiếu Mai là một đám, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm là một đám, mà Tần Lam cùng nữ vương Catherine tắc làm theo ý mình. Trừ bỏ nữ vương bệ hạ tạm thời còn không có lấy ra nữa nói, này khác nữ nhân, kỳ thật Chung Dương Dĩnh bọn người là biết đối phương tồn tại, có đôi khi cũng sẽ nói đùa hỏi Hạ Vân Kiệt khi nào thì tổ chức đứng lên mọi người gặp cái mặt, uống cái trà, nhưng luôn nói nói, cũng không có người thật sự đi làm. Có lẽ đây là nữ nhân khẩu thị tâm phi. Nhưng mặc kệ nói như thế nào, hiện tại loại này vi diệu kết hợp, mọi người đều ưa, Hạ

Vân Kiệt cũng thích, không nghĩ đi đánh vỡ.

“Ha ha, cùng Chung tỷ ngươi còn là không có biện pháp so sánh với, ngươi nhưng là nước cộng hoà nữ thủ phú nga.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Nữ nhân đều là lòng dạ hẹp hòi, tuy rằng miệng không nói, trong lòng còn là để ý, cho nên lời này ngươi khả ngàn vạn đừng ở Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm trước mặt nói lên.” Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt khen chính mình, trong lòng tự nhiên cao hứng, bất quá miệng lại còn là nhắc nhở nói.

“Ngươi vốn chính là danh phù kỳ thực nữ thủ phú, này lại có cái gì không thể nói.” Hạ Vân Kiệt không cho là đúng nói.

“Ngươi nha ngươi, không có một thân phi thiên độn địa bản sự, kỳ thật ở nữ nhân phương diện còn là không đủ thông minh. Ta chỉ là phía trước một câu.” Chung Dương Dĩnh phong tình vạn chủng trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, oán trách nói.

Hạ Vân Kiệt thế mới biết chính mình làm sao nói sai rồi nói, ngượng ngùng cười cười, nói:“Theo các ngươi nữ nhân ở chung thật đúng là không dễ dàng a, khắp nơi cẩn thận, nếu không kết quả là như thế nào sai lầm rồi cũng không biết.”

“Ngươi lời này nhưng là ngay cả ta cũng đắc tội la, đừng quên ta cũng vậy nữ nhân.” Chung Dương Dĩnh xem thường nói.

“A, xem ra cùng nữ nhân cùng một chỗ sáng suốt nhất lựa chọn là ngậm miệng ba.” Hạ Vân Kiệt rụt hạ đầu, nói.

“Khanh khách!” Chung Dương Dĩnh hé miệng nở nụ

cười, sau đó tham quá ở Hạ Vân Kiệt trên gương mặt hôn một cái, nói:“Yên tâm a, ta là vĩnh viễn cũng không hội sinh giận dữ với ngươi.”

Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng sờ sờ hai má, nói:“Trách không được có người nói nữ đại tam ôm kim chuyên, kỳ thật cưới cái nữ nhân giống cái đại tỷ tỷ giống nhau yêu thương chính mình thật là một kiện thực hạnh phúc sự tình.”

“Như thế nào chê ta tuổi lớn?” Chung Dương Dĩnh hỏi.

Hạ Vân Kiệt há miệng thở dốc, sau đó nói:“Ta thu hồi ta vừa rồi nói trong lời nói.”

Gặp Hạ Vân Kiệt bị chính mình một câu cấp hỏi trở tay không kịp, há hốc mồm ngượng ngùng bộ dáng, Chung Dương Dĩnh nhịn không được “Khanh khách” Lên tiếng nở nụ cười.

……

Nữ thủ phú cho sáng tỏ dẫn so với Dương Tiếu Mai như vậy đại minh tinh còn là kém rất nhiều, hơn nữa Chung Dương Dĩnh làm việc làm người xưa nay điệu thấp, trừ phi đặc biệt chú ý nàng hoặc là một ít thượng lưu xã hội cùng nàng từng có cùng xuất hiện phú quý nhân sĩ, bình thường dân chúng còn là rất ít có thể bên đường nhận ra nàng đến, cho nên Chung Dương Dĩnh cùng Hạ Vân Kiệt đi ra đi, cũng là không cần thiết giống Dương Tiếu Mai giống nhau mạt điểm “Thiên huyễn thủy”, mang cái màu trà kính râm cũng như vậy đủ rồi.

Khó được có âu yếm nam nhân tiếp khách, Chung Dương Dĩnh vị này nữ thủ phú thế nhưng cũng dù có hứng thú kéo Hạ Vân Kiệt cánh tay cuống nổi lên thương hạ.

Giống Chung Dương Dĩnh như vậy nữ nhân trong nhà tự nhiên không thiếu cái gì phục sức, cho nên kéo Hạ Vân Kiệt cuống thương hạ cũng không phải thật muốn mua cái gì quần áo vật phẩm trang sức, đồ là một loại kéo bạn trai đi dạo phố hạnh phúc cảm giác.

Cứ như vậy đi một chút nhìn xem, thỉnh thoảng cũng sẽ thử mặc một hai kiện quần áo ở Hạ Vân Kiệt trước mặt chuyển vài cái quyển quyển, cho hắn nhìn xem thích hợp không thích hợp. Chung Dương Dĩnh người thân mình liền bộ dạng xinh đẹp lại có khí chất, cho dù dáng người bởi vì tuổi duyên cớ hơi hiển đẫy đà một ít, nhưng làm cho người ta càng nhiều là lay động người dục vọng đầy đặn thành thục, cho nên mặc cái gì quần áo, Hạ Vân Kiệt đều cảm thấy đẹp mặt, người phục vụ cũng hiểu được đẹp mặt. Bất quá phỏng chừng là trong tay không nghĩ mang nhiều lắm gì đó, trên cơ bản Chung Dương Dĩnh như là cái keo kiệt thần giữ của, cuối cùng luôn không mua.

“Vừa rồi chúng ta đi khi, này người phục vụ lại lấy mắt trắng chúng ta, phỏng chừng hiện tại khẳng định đang mắng ta này nam nhân keo kiệt. Kỳ thật ta là thực vô tội, chân chính kẻ có tiền là ngươi, ta bất quá chính là tiểu bạch kiểm bàng phú bà.” Rời đi một cái cửa hàng, Hạ Vân Kiệt nhẹ giọng đối Chung Dương Dĩnh nói.

“Xì!” Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt nói được thú vị, nhịn không được nở nụ cười, tay lại vụng trộm nhẹ nhàng kháp hắn eo thịt một chút, mị nhãn trắng nàng liếc mắt một cái nói:“Đi, kia kế tiếp nhìn trúng cái gì liền mua cái gì.”

“Có thể, bất quá muốn chính ngươi trả tiền.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Keo kiệt!” Chung Dương Dĩnh nhịn không được lại nhẹ nhàng kháp hắn một chút.

“Kính nhờ, ngươi là thủ phú, ta chỉ là cái nho nhỏ dạy học lang. Nơi này khả tất cả đều là hàng hiệu, tùy tiện một kiện quần áo, một cái bao bao đều để được với ta một hai tháng tiền lương.” Hạ Vân Kiệt phản bác nói.

Hai người cười nói, đi vào Italy xa xỉ phẩm bài chi nhất “Bì Nhĩ Khố Địch” Độc quyền điếm.

“Bì Nhĩ Khố Địch” Bao tuy nói là Italy xa xỉ phẩm bài chi nhất, bất quá giá thượng so với này hắn cùng loại cho lv, Hermes linh tinh bao bao lại muốn tiện nghi không ít, bình thường cũng liền mấy ngàn khối. Đương nhiên đối với bình thường gia đình mà nói, một cái mấy ngàn đồng tiền bao bao cũng tuyệt đối được cho xa xỉ phẩm.

Trong tiệm người không nhiều lắm, chỉ có hai cái bộ dạng cử xinh đẹp nữ nhân bãi vòng eo ở trong tiệm cuống.

Theo trong tiệm hướng dẫn mua viên đối với các nàng ân cần thái độ cùng đối thoại không khó nhìn ra đến, trước mắt này hai nữ nhân là nhà này điếm khách quen.

“Này bao thế nào?” Chung Dương Dĩnh lựa chọn một cái bao xách lên đến, ở Hạ Vân Kiệt trước mặt bày cái duyên dáng tư thái.

“Không sai, thực thích hợp ngươi.” Hạ Vân Kiệt gật đầu nói.

“Nếu không ngươi mua một cái cho ta?” Chung Dương Dĩnh nói.

“Bốn ngàn tám, có chút quý da, nếu không chọn cái tiện nghi điểm ?” Hạ Vân Kiệt tiếp theo lời nói mới rồi, nói đùa nói.

“Không, ta sẽ này.” Tuy rằng Chung Dương Dĩnh sớm đã qua làm nũng tuổi, bất quá gặp Hạ Vân Kiệt không cái đứng đắn, cũng là nhất thời cảm thấy thú vị, phe phẩy tay hắn, năn nỉ nói.

“Muốn ta hơn một tháng tiền lương đâu.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt “Không tha” Nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt “Không tha” bộ dáng, Chung Dương Dĩnh còn có điểm phì cười không được muốn cười, ngay tại phía sau kia hai nữ nhân trung, một vị bộ dạng cao gầy một ít, chỉ chỉ Chung Dương Dĩnh trong tay bao, mặt mang một tia kiêu ngạo đắc ý sắc đối hướng dẫn mua viên nói:“Kia bao ta muốn.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1014 : Tái kiến đại béo cùng tiểu béo

Hạ Vân Kiệt trên mặt “Không tha”, Chung Dương Dĩnh phì cười không được mỉm cười trong nháy mắt liền cứng lại rồi. Bọn họ “Vợ chồng son” Đơn giản là cho nhau nói đùa, đồ cái lạc thú, tự nhiên không phải thực mua không nổi này bao, không nghĩ tới kia hai xinh đẹp nữ nhân thấy bọn họ trai tài gái sắc, vốn là có chút ghen tị, lại cứ lại mua không nổi một cái bao, trong lòng âm thầm hèn mọn đồng thời, nhịn không được cảm giác về sự ưu việt tăng vọt, đúng là nhịn không được nhảy ra muốn khoe ra một phen.

Chờ Hạ Vân Kiệt cùng Chung Dương Dĩnh ý hội lại đây là chuyện gì xảy ra khi, hai người nhìn nhau liếc mắt một cái, đều thấy được đối phương trong mắt dở khóc dở cười, Chung Dương Dĩnh lại quyến rũ liếc trắng mắt, ý tứ là tái hiểu không quá, đều là ngươi gây ra, nhìn ngươi làm sao bây giờ?

“Này bao chúng ta cũng tưởng muốn, các ngươi trong tiệm còn có sao?” Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không theo kia hai xinh đẹp nữ nhân chấp nhặt, lại càng không hội xuất ra tiền đến tạp các nàng, mà là mỉm cười hỏi hướng dẫn mua viên.

“Thật có lỗi, này khoản bao chỉ có này một cái.” Hướng dẫn mua viên nói.

Hướng dẫn mua viên nói ra “Thật có lỗi” Này hai chữ, hiển nhiên song phương đồng dạng muốn mua điều kiện tiên quyết hạ, nàng là thiên hướng cùng kia hai xinh đẹp nữ nhân.

Hướng dẫn mua viên như vậy vừa nói, Hạ Vân Kiệt thật là có chút khó xử.

Hắn vừa rồi cùng Chung Dương Dĩnh bất quá chính là nói đùa, lấy chính mình công tác cùng của nàng nữ thủ phú thân phận trêu chọc một phen. Nhưng nếu Chung Dương Dĩnh đã muốn mở miệng nói muốn này bao, hắn cuối cùng khẳng định là muốn mua xuống dưới đưa cho nàng. Cũng không nghĩ đến thế nhưng sẽ có người chặn ngang một chân, chẳng sợ thái độ có chút khoe khoang vô lễ, nhưng lấy Hạ Vân Kiệt cùng Chung Dương Dĩnh thân phận, cũng tuyệt đối là khinh thường đi theo các nàng tranh luận.

“Vị tiểu thư này, bằng hữu của ta cũng thực thích này bao, ngươi xem hay không có thể phiền toái ngươi bỏ những thứ yêu thích? Tái mặt khác chọn một cái bao, mặc kệ bao nhiêu tiền tính của ta.” Hạ Vân Kiệt do dự hạ, sau đó mặt mang mỉm cười đối vị kia cao gầy nữ nhân nói nói.

Tuy rằng này bao đối với Chung Dương Dĩnh mà nói có cũng được mà không có cũng không sao, nhưng thấy Hạ Vân Kiệt vì chính mình cố ý đi theo nàng kia can thiệp, Chung Dương Dĩnh trong lòng lặng yên chảy xuôi quá một chút hạnh phúc cùng ngọt ngào.

“Ta không thiếu tiền, ta liền thích này bao.” Cao gầy nữ nhân kiêu ngạo đắc ý giơ lên cằm, chỉ chỉ Chung Dương Dĩnh trong tay mang theo bao bao, nói.

Hạ Vân Kiệt trên mặt mỉm cười lại lần nữa chuyển làm khó xử, thậm chí đều có điểm hối hận chính mình vừa rồi không có chuyện gì cái gì cùng Chung Dương Dĩnh khai cái loại này vui đùa, nay được, Chung Dương Dĩnh coi trọng bao, chính mình thế nhưng còn không có biện pháp cấp nàng mua xuống dưới.

“Kỳ thật ta cũng cũng không như thế nào thích này bao, nếu vị tiểu thư này thích, vậy tặng cho nàng đi.” Hạ Vân

Kiệt có kia tâm ý, Chung Dương Dĩnh trong lòng liền sớm đã rất là hạnh phúc, tự nhiên sẽ không làm cho hắn khó xử, cười vãn nghỉ mát Vân Kiệt tay, sau đó đem bao đưa cho hướng dẫn mua viên.

“Ngượng ngùng Chung tỷ, lần này tính ta không đúng. Tiếp theo, vô luận ngươi xem trúng nhiều đắt tiền bao, ta đều cắn răng mua cho ngươi.” Hạ Vân Kiệt gặp Chung Dương Dĩnh không có kiên trì, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, cười nói.

“Ta đây muốn mua Hermes, nghe nói tử quý đâu.” Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt nói được thú vị, một bên kéo tay hắn hướng ra ngoài đi đến, một bên trêu ghẹo nói.

“Không có tiền sung cái gì mặt mũi, ngay cả mấy ngàn đồng tiền đều luyến tiếc tiêu, còn mua Hermes đâu!”

“Chính là, còn nói tái mặt khác chọn một cái bao, mặc kệ bao nhiêu tiền tính hắn. Ta thiếu tiền sao? Tối xem thường loại này không có tiền còn sung người giàu có.”

Hạ Vân Kiệt cùng Chung Dương Dĩnh còn chưa đi ra độc quyền điếm, phía sau truyền đến kia đôi xinh đẹp nữ nhân không chút nào che dấu châm chọc thanh âm, thanh âm tuy rằng không lớn, nhưng cũng là nghe được nhất thanh nhị sở.

Tuy rằng Chung Dương Dĩnh cùng Hạ Vân Kiệt cũng không là lòng dạ hẹp hòi, nếu là đổi thành bình thường, khẳng định hội cười chi, nhưng song phương đều cảm thấy kia hai nữ nhân trong lời nói mạo phạm chính mình âu yếm nhân, liền khó tránh khỏi có chút không vui ý, đều hơi hơi nhíu mày.

Đang ở phía sau, nghênh diện đi vào đến hai mập mạp.

“Kiệt ca!” Nghênh diện vào hai mập mạp nhìn thấy Hạ Vân Kiệt, lập tức vẻ mặt kinh hỉ kêu lên.

Này đại béo, tiểu béo tự nhiên đó là Chu Hiểu Diễm đại học cùng lớp đồng học. Năm kia Chu Hiểu Diễm một vị đại học nữ đồng học Tề Hỉ Linh, coi như là đoạt nàng bạn trai tình địch làm sinh nhật party, vì thị uy khoe ra, cố ý mời Chu Hiểu Diễm đi tham gia. Chu Hiểu Diễm không muốn làm cho người ta xem thường nàng, đem lúc ấy còn tại quán bar làm người phục vụ Hạ Vân Kiệt kéo đi giả trang nàng bạn trai.

Hạ Vân Kiệt chính là tại kia khi nhận thức này đôi kẻ dở hơi, đại béo cùng tiểu béo.

Lúc ấy Hạ Vân Kiệt sắm vai chức nghiệp là trung y, ngay từ đầu đại béo cùng tiểu béo đều nghĩ đến hắn chính là cái bình thường trung y, sau lại Ma Sinh Sa Thụ cháu trai Ma Sinh Thứ Lang nhìn trúng Chu Hiểu Diễm, sau đó ở trong WC bị Hạ Vân Kiệt hành hung một chút, nhưng bởi vì hắn thúc thúc duyên cớ đối Hạ Vân Kiệt còn phải tất cung tất kính, vừa vặn bị đại béo, tiểu béo gặp được, tái sau lại, đại béo nhà công ty thông qua Hạ Vân Kiệt đáp lên Ma Sinh Sa Thụ, nhận được đại đơn đặt hàng.

“Đại béo! Tiểu béo!” Hạ Vân Kiệt gặp là này hai mập mạp, trên mặt cũng không cấm lộ ra một tia ngoài ý muốn sắc.

Lại nói tiếp từ lần đó sinh nhật party sau, bọn họ đã muốn mau hai năm không gặp mặt.

“Cái gì đại béo, tiểu béo? Thành Công, đây là bằng hữu của ngươi sao? Như thế nào như vậy không lễ phép!” Hạ Vân Kiệt vừa dứt lời, còn không có tới kịp cùng trước mắt này hai vị mập mạp ôn chuyện, vừa rồi vị kia cao gầy một ít nữ hài tử đã muốn đi lên đến, vãn trụ đại béo,

cũng chính là Cung Thành Công béo cánh tay, vẻ mặt khinh thường nhìn Hạ Vân Kiệt, hỏi.

Kia cao gầy nữ tử thốt ra lời này ra miệng, sợ tới mức Cung Thành Công đầy người thịt béo đều run lên đứng lên.

Ngoan ngoãn, bọn họ Cung gia nay sinh ý làm được hồng náo nhiệt hỏa, hắn Cung Thành Công có thể theo một gã sự nghiệp đơn vị để đó không dùng công nhân viên chức nhảy trở thành kim húc điện tử công ty tổng giám đốc, kia khả tất cả đều là vì trước mắt vị này Kiệt ca một câu, nay hắn bên người vị này mới phao thượng không lâu bạn gái thế nhưng giáp mặt chỉ trích Kiệt ca không lễ phép, này còn rất cao?

“Phỉ Phỉ, ngươi là làm sao nói chuyện, còn không hướng Kiệt ca xin lỗi!” Cung Thành Công súy điệu cao gầy nữ tử cánh tay ngọc, không nể mặt khiển trách.

“Ta nói Cung Thành Công, ngươi không phải nói đùa đi? Muốn ta hướng này quỷ nghèo xin lỗi?” Cao gầy nữ tử chỉ vào Hạ Vân Kiệt, vẻ mặt không thể tưởng tượng chất vấn.

“Chính là, Cung tổng, không phải chính là……” Một cái khác nữ nhân lập tức đi theo phụ họa nói.

“Ngươi câm miệng cho ta!” Một cái khác nữ nhân là tiểu béo bạn gái, tiểu béo gặp nhà mình bạn gái cũng đi theo tham gia, sợ tới mức cả người thịt béo cũng là mạnh run lên, trừng mắt khiển trách.

“Quỷ nghèo?” Cơ hồ đồng thời, Cung Thành Công cả người thịt béo lại run lên, sau đó lão đại tựa như đỏ lên đầu heo giống nhau, mập mạp tay cao cao nâng lên:“Ta ******……”

“Làm gì đâu đại béo!” Hạ Vân Kiệt trong lòng tuy rằng chán ghét trước mắt này hai xinh đẹp nữ hài tử, nhưng cũng không nguyện ý nhìn đại béo bởi vì này điểm sự tình, trước mặt hắn đánh bạn gái, thấy thế vội vàng thân thủ bắt lấy đại béo tay, thản nhiên nói.

“Kiệt ca thực xin lỗi, thực xin lỗi, đều là ta……” Cung Thành Công thủ bị Hạ Vân Kiệt cầm lấy, cả người lại run lên, sau đó nơm nớp lo sợ nói khiểm.

“Ha ha, không có gì cùng lắm thì, ta vốn chính là người nghèo một cái. Tốt lắm, các ngươi cuống đi, ta bồi Chung tỷ tái chung quanh đi một chút, chờ ngày nào đó Hiểu Diễm trở về, làm cho nàng dắt cái đầu, mọi người tái tụ tụ.” Hạ Vân Kiệt không đợi Cung Thành Công đem nói cho hết lời liền đánh gãy hắn, mỉm cười nói.

Nói xong hắn liền buông tay, sau đó hướng đại béo cùng tiểu béo gật gật đầu, cùng Chung Dương Dĩnh tay trong tay mà đi.

Dù sao đại béo cùng tiểu béo là Chu Hiểu Diễm đồng học, nay Hạ Vân Kiệt kéo này khác nữ nhân tay, thật là có chút không tốt hướng bọn họ giới thiệu nói đây là chính mình bạn gái, huống hồ hắn cũng thật là có chút không thích kia hai nữ nhân, hơn nữa không khí cũng không đúng, cho nên rõ ràng cũng liền lên tiếng kêu gọi, ước hảo về sau tái tụ, sau đó trực tiếp chạy lấy người xong việc.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1015 : Các ngươi đây là mắt chó xem thấp người

“Nói tốt, muốn mua cái bao cho ta!” Chung Dương Dĩnh là người thực thông minh, không hỏi Hạ Vân Kiệt đại béo, tiểu béo là ai, mà là cố ý đem đề tài lại chuyển tới bao đi lên. Dù sao đi dạo phố gặp được Chu Hiểu Diễm đồng học, mà nàng cùng Hạ Vân Kiệt lại tay trong tay, này ra vẻ cũng là có điểm xấu hổ sự tình, cũng may chính là đồng học, hơn nữa ra vẻ còn biết điểm Hạ Vân Kiệt chi tiết, nếu không nếu đổi thành Chu Hiểu Diễm người nhà cái gì, vậy thực xấu hổ. Đương nhiên trước mắt mới thôi, Hạ Vân Kiệt còn không có gặp qua Chu Hiểu Diễm người nhà, cho dù gặp mặt, song phương cũng không nhận ra được.

“Đương nhiên, tử quý tử đắt tiền kia một loại.” Hạ Vân Kiệt cười nói, vừa rồi hắn quả thật là có như vậy điểm xấu hổ, gặp Chung Dương Dĩnh không truy vấn, tự nhiên cũng liền mừng rỡ không đề cập tới.

Thanh âm càng lúc càng xa, đại béo cùng tiểu béo trên mặt biểu tình rất là phấn khích. Bọn họ không nghĩ tới đi dạo phố hội đụng tới Chu Hiểu Diễm bạn trai, nhưng lại là theo một cái khác nữ nhân cùng một chỗ, hơn nữa kia nữ nhân thoạt nhìn tựa hồ có điểm quen mặt, tổng cảm giác là ở làm sao nhìn thấy quá giống nhau.

“Ngay cả cái mấy ngàn khối tiền đều phải cọ xát cái nửa ngày, còn tử quý, tử quý đâu! Mua khởi sao?” Kia hai vị xinh đẹp nữ tử vừa rồi phân biệt bị đại béo cùng tiểu béo răn dạy một câu, hơn nữa cao gầy nữ tử thiếu chút nữa còn đã trúng bàn tay, trong lòng đều nghẹn một hơi, gặp hai người càng lúc càng xa, thanh âm lại ẩn ẩn truyền đến, nhịn không được vẻ mặt hèn mọn trào phúng nói.

“Ngậm lại của ngươi điểu miệng, tin hay không ngươi

còn như vậy nói Kiệt ca một câu, lão tử trừu ngươi bàn tay.” Luôn luôn tới nay đối nữ nhân đều rất là ôn nhu yêu thương, tựa như Tây Du kí cao lão trang Trư Bát Giới đối Cao tiểu thư giống nhau đại béo, gặp bạn gái lại trào phúng Kiệt ca, đột nhiên gian liền mạnh xoay người, vẻ mặt tức giận nhìn chằm chằm nàng mắng.

“Ta nói, Cung tổng, để làm chi như vậy tức giận, như vậy che chở ngươi vị kia bằng hữu nha? Phỉ Phỉ nói được đúng vậy nha. Hắn chính là cái trang phú quỷ nghèo, vừa rồi kia nữ nhân nói muốn mua này bao bao, cũng liền bốn ngàn bát, hắn đều cọ xát nửa ngày.” Một cái khác nữ nhân gặp chính mình đồng bạn bị mắng, chỉ vào lúc này Phỉ Phỉ trong tay cầm bao bao, nhịn không được đi ra ôm bất bình nói.

“Câm miệng của ngươi lại, ngươi biết cái gì! Kiệt ca nếu quỷ nghèo, kia……” Tiểu béo gặp chính mình bạn gái lại nhảy ra nói chuyện, vẻ mặt hèn mọn khinh thường, lập tức lại lần nữa giận tái mặt đến khiển trách.

“Nếu Kiệt ca kia bằng hữu nói muốn mua này bao bao, vì cái gì hiện tại bao bao ở trong tay ngươi ?” Không đợi tiểu béo nói xong, đại béo chợt thay đổi sắc mặt, chỉ vào bạn gái trong tay bao bao hỏi.

Tiểu béo ngay từ đầu hiển nhiên không ý thức được vấn đề này, nay nghe vậy cũng chợt thay đổi sắc mặt.

“Ta thấy bọn họ không có tiền, lại không nên sung người giàu có cuống xa xỉ phẩm điếm. Hơn nữa rõ ràng tưởng mua, lại đào không ra tiền đến, ma cọ xát cọ, ta liền…… Ta liền……” Phỉ Phỉ nói xong nói xong, rốt cục cảm giác được không khí không thích hợp. Bởi vì lúc này đại béo cùng tiểu béo đều là trợn tròn tròng mắt, sắc mặt tái nhợt, cái trán đổ mồ hôi.

“Cho nên ngươi liền khoe khoang chính mình có tiền,

đem bao muốn lại đây ?” Đại béo run run thanh âm, run run hai chân hỏi.

Này ****** khoe khoang đều khoe khoang đến Kiệt ca trên đầu, nhưng lại là trước mặt hắn mặt ỷ vào chính mình có tiền cướp hắn nữ nhân nhìn trúng bao bao, ngẫm lại đại béo liền cảm thấy kinh hồn táng đảm, hai chân như nhũn ra a.

“Bao chỉ có một, ta cũng thích này bao, cho nên……” Phỉ Phỉ gặp không khí không đúng, bắt đầu sửa miệng che dấu.

“Thích cái đầu mẹ ngươi! Lão tử thực ****** mắt bị mù, thế nhưng coi trọng ngươi này nữ nhân!” Đại béo tức giận đến rốt cục nâng tay phiến kia nữ nhân một bàn tay, cũng không đợi nàng phục hồi tinh thần lại, liền một phen đoạt lấy nàng trong tay bao, sau đó vội vã đối tiểu béo nói:“Ngươi giúp ta trả tiền!”

Nói xong cũng không quản bạn gái bụm mặt, huyễn lệ ướt át điềm đạm đáng yêu bộ dáng, cầm bao nhanh chân liền hướng Hạ Vân Kiệt cùng Chung Dương Dĩnh vừa rồi rời đi phương hướng đuổi theo.

“Hắn, hắn đánh ta, hắn, hắn vì một cái bao thế nhưng đánh ta! Ta muốn cùng Cung Thành Công này vương bát đản chia tay!” Nhìn đại béo đánh chính mình một bàn tay, cầm bao nhanh chân bỏ chạy, Phỉ Phỉ bụm mặt điệu nước mắt khóc nói.

“Cho dù ngươi không đề cập tới chia tay, đại béo lần này cũng khẳng định muốn với ngươi chia tay.” Tiểu béo dùng chán ghét trung mang theo một tia thương hại ánh mắt phiêu Phỉ Phỉ liếc mắt một cái, nói.

Phỉ Phỉ còn có chính mình bạn gái là cái hám làm giàu nữ tử, là cái có hư vinh tâm nữ tử, này đó mặc kệ là đại

béo còn là tiểu béo đều trong lòng biết rõ ràng. Nếu không như vậy xinh đẹp nữ hài tử cũng sẽ không theo bọn họ như vậy mập mạp, còn không phải nhìn trúng bọn họ có tiền.

Chính là hai người nay đều cũng có tiền, tự nhiên là không cam lòng tìm cái béo nữu làm bạn gái, cho nên tìm cái xinh đẹp nữu một lòng một dạ muốn gả cái kẻ có tiền, nghĩ dùng chân tình chậm rãi đả động các nàng, làm cho các nàng chậm rãi trừ bỏ thích tiền tài cũng chân chính thích thượng bọn họ bản nhân. Cho nên bình thường đối chính mình bạn gái, mặc kệ là đại béo cũng tốt, tiểu béo cũng thế, thật sự là nói không hết sủng ái, gì sự tình cũng đều là y các nàng, tưởng mua cái gì liền mua cấp các nàng, các nàng tưởng phát điểm tiểu thư tính tình, cũng đều hống các nàng theo các nàng. Tựa như vừa rồi Phỉ Phỉ khóc nói muốn cùng Cung Thành Công chia tay, nếu đổi thành trước kia, Cung Thành Công khẳng định là thỉnh cầu nàng tha thứ, tưởng tẫn trăm phương nghìn kế vãn hồi. Nhưng hôm nay…… Tiểu béo biết Cung Thành Công khẳng định không có khả năng tái giữ lại này nữ nhân.

Nói đùa, kia nhưng là Kiệt ca a! Cung Thành Công có thể có hôm nay thành tựu cũng đều là bái Kiệt ca ban tặng. Nay đổ tốt, chính mình nữ nhân thế nhưng khoe ra tiền đều khoe ra đến hắn trên đầu đi, nhưng lại đoạt hắn nữ nhân nhìn trúng bao. Cũng liền Kiệt ca người như vậy không cùng nàng so đo, nếu đổi thành một người, hắn đã sớm tức giận lấy tiền tạp nàng !

Phỉ Phỉ kỳ thật cũng đã nói nói, đầu năm nay xinh đẹp nhiều nữ nhân là, nhưng có tiền nam nhân cũng không nhiều, có tiền nam nhân còn như vậy sủng ái xinh đẹp nữ nhân liền lại càng không hơn. Phỉ Phỉ cũng là thật vất vả mới tìm được đại béo loại này có tiền nam nhân một lòng một dạ sủng nàng yêu của nàng, nếu không coi nàng loại này nữ nhân thích tiêu tiền lại không thích lao

động, trừ bỏ dựa vào thân mình khuôn mặt đi bán, hoặc là cấp có tiền lão bản làm cái nhị nãi tiểu tam, cũng không có này khác cái gì đường ra. Cho nên Phỉ Phỉ có đôi khi cùng đại béo giận dỗi, tức giận khi miệng sẽ nói muốn cùng hắn chia tay, trên thực tế cho dù đại béo dùng gậy gộc đuổi nàng đi, phỏng chừng nàng cũng không nguyện ý rời đi này kim quy tế.

Lúc này đây tự nhiên cũng không ngoại lệ, không nghĩ tới tiểu béo lại như vậy khẳng định nói lần này đại béo hội cùng nàng chia tay, thế này mới ý thức được sự tình nghiêm trọng tính, trong đầu không khỏi một trận bối rối, nhưng bởi vì mặt mũi duyên cớ, miệng thượng còn là rất mạnh cứng rắn, lau đem nước mắt, đem cổ nhất ngạnh nói:“Hắn dám!”

“Phỉ Phỉ, lần này các ngươi làm thật sự thật quá đáng! Ngươi nếu thực không tha cùng đại béo chia tay, ta khuyên ngươi đợi lát nữa đại béo khi trở về, hảo hảo cùng hắn nhận sai, cầu hắn tha thứ, nếu không các ngươi hai người cũng chỉ đến đó mới thôi.” Tiểu béo nói.

“Vì cái gì? Liền vì kia Kiệt ca? Chẳng lẽ chúng ta hai người này nửa năm cảm tình, còn để không hơn kia Kiệt ca sao?” Phỉ Phỉ lại là hoảng hốt lại là không phục nói.

“Ngươi có biết đại béo gia công ty hiện tại sinh ý vì cái gì như vậy lửa đỏ sao? Ngươi có biết hiện tại đại béo vì cái gì ở công ty bên trong như vậy ngưu bức sao? Sở hữu cổ đông bao gồm hắn lão ba đều phải vây quanh hắn chuyển sao?” Tiểu béo hỏi.

“Chẳng lẽ là bởi vì kia Kiệt ca? Không có khả năng! Điều này sao có thể đâu? Vừa rồi hắn ngay cả cái bao đều luyến tiếc mua!” Phỉ Phỉ cũng không phải cái bản nhân, nghe vậy lập tức vẻ mặt không thể tin được kinh hô.

“Đúng vậy, ta vừa rồi cũng nghe đến, hắn nói này bao

đều để được với hắn một hai tháng tiền lương đâu.” Tiểu béo bạn gái cũng đi theo nói, trên mặt đồng dạng tràn ngập không thể tin được biểu tình.

“Hừ, cho nên các ngươi liền tự cho là có tiền, phải đi khoe khoang, phải đi cướp Kiệt ca bằng hữu nhìn trúng bao bao!” Tiểu béo ánh mắt có chút rét lạnh quét chính mình bạn gái còn có Phỉ Phỉ liếc mắt một cái, nói:“Các ngươi đây là mắt chó xem thấp người! Không phải ta nói câu khoa trương trong lời nói, Kiệt ca nếu nguyện ý, chỉ cần hắn câu nói đầu tiên có thể mua hạ này toàn bộ thương trường, hắn hội mua không nổi một cái bao bao?”

“A!” Hai xinh đẹp nữ nhân đều há to miệng ba, đứng ở bên cạnh hướng dẫn mua viên cũng đồng dạng há to miệng ba.

Chỉnh nửa ngày, nguyên lai kia người trẻ tuổi mới là chân chính người giàu có, kẻ có tiền a!

“Nhưng là?” Khiếp sợ qua đi, Phỉ Phỉ các nàng luôn luôn chút không thể tin được.

“Không có gì hay nhưng là. Của ta đại học đồng học, Hiểu Diễm các ngươi hẳn là còn nhớ rõ đi?” Dù sao nói đã muốn nói mở, hơn nữa tiểu béo cũng thật là có chút tức giận bên người này hai nữ nhân mắt chó xem thấp người, rõ ràng tiếp tục nói tiếp.

“Đương nhiên nhớ rõ, không phải vừa hai tháng trước, chúng ta đi Bắc Kinh chơi khi còn cùng nhau ăn bữa cơm sao?” Hai xinh đẹp nữ nhân đồng thời gật đầu nói, trong mắt toát ra hâm mộ ghen tị ánh mắt.

Đó là cái chân chính gợi cảm xinh đẹp nữ nhân, nhưng lại siêu có tiền, so với Cung Thành Công đều phải có tiền rất nhiều, bởi vì nàng là Nhậm gia khách sạn đại cổ

đông.

Bất quá rất nhanh hai xinh đẹp nữ nhân trong mắt hâm mộ ghen tị chuyển vì kinh hãi, bởi vì các nàng nhớ tới Hạ Vân Kiệt trước khi đi nói trong lời nói.

“Vừa rồi kia, kia Kiệt ca nói chờ Hiểu Diễm trở về, mọi người cùng nhau tụ tụ, sẽ không chính là Chu Hiểu Diễm đi?” Phỉ Phỉ có chút kết ba nói.

“Hiểu Diễm là Kiệt ca bạn gái!” Tiểu béo thực ngắn gọn trả lời.

“A!” Hai nữ nhân lúc này miệng trương lớn hơn nữa, nhưng thật ra hướng dẫn mua viên nghe được có chút hồ đồ. Các nàng đương nhiên không có biện pháp đem Hiểu Diễm cùng Nhậm gia khách sạn đại cổ đông liên tưởng đến cùng nhau, nếu không hướng dẫn mua viên chỉ sợ muốn nghe tròng mắt đều phải rơi xuống một đất.

Thật vất vả, hai nữ nhân theo này kinh người tin tức trung phục hồi tinh thần lại, khả lập tức lại lâm vào một cái khác đáng sợ liên tưởng.

Nếu đã muốn có Chu Hiểu Diễm loại này lại xinh đẹp gợi cảm lại siêu cấp có tiền bạn gái, kia Kiệt ca như thế nào còn có thể như vậy quang minh chính đại kéo một cái khác nữ nhân đi dạo phố đâu? Chẳng lẽ nói, Chu Hiểu Diễm cũng bất quá chính là hắn nữ nhân chi nhất?

Nhất tưởng đến này, hai nữ nhân thân thể mềm mại đều nhịn không được run run đứng lên. Nếu là như thế này, kia Kiệt ca liền thật sự rất ngưu bức ! Có lẽ kia nữ nhân cũng không phải cái gì đơn giản nữ nhân, không chừng cũng là Chu Hiểu Diễm cấp bậc nữ nhân. Hơn nữa hiện tại ngẫm lại, kia nữ nhân khí chất quả thật không giống người thường.

Đang muốn là lúc, Cung Thành Công tay không đã trở lại.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1016 : Không chuẩn ngươi làm thấp đi thần tượng của ta

Cung Thành Công sắc mặt cũng không tốt, khi trở về cũng không lấy con mắt xem Phỉ Phỉ, chính là bình tĩnh mặt hướng tiểu béo hỏi:“Đem tiền thanh toán sao?”

“A, mải nói chuyện đem tiền cấp đã quên —” Tiểu béo vỗ hạ cái trán nói.

“Cùng trong ánh mắt chỉ có tiền, chỉ biết là huyễn phú nữ nhân có cái gì hat tán gẫu.” Đại béo nói một câu, sau đó chuyển hướng kia hướng dẫn mua viên hỏi:“Đem tiền trả đan viết cho ta.”

“Thành Công, thực xin lỗi, ta không biết……” Gặp đại béo tới thủy tới chung không để ý tới nàng, còn tưởng khởi phía trước tiểu béo nói lời nói, Phỉ Phỉ rốt cuộc không có phía trước kiêu ngạo cùng kiên cường, cầm lấy đại béo tay, tội nghiệp nhìn hắn.

“Ngươi không có thực xin lỗi ta, là ta quá ngây thơ rồi, nghĩ đến chỉ cần kiên trì bền bỉ, chỉ cần trả giá thiệt tình, một ngày nào đó có thể đả động ngươi, đáng tiếc nửa năm hơn, của ngươi trong mắt còn là chỉ có tiền. Bất quá này cũng không quan hệ, ta có thể đợi lát nữa, khả ngươi hôm nay làm được thật sự thật quá đáng. Tuy rằng Kiệt ca chưa nói cái gì, cũng không trách ta, Chung tổng cũng thu kia bao, còn khuyên ta lại cho ngươi còn có ta chính mình một lần cơ hội, bất quá ta cảm thấy còn là tính. Nếu không phải cùng loại người, cần gì phải không nên cùng một chỗ đâu.” Đại béo súy rớt Phỉ Phỉ tay, tâm như tro tàn nói.

“Chung tổng? Kiệt ca kia bằng hữu họ chung, ta nhớ ra rồi, trách không được thoạt nhìn như vậy nhìn quen mắt, nguyên lai là nàng, của ta trời ạ!” Tiểu béo nghe vậy trên

mặt lộ ra vô cùng khiếp sợ biểu tình.

“Nàng là ai a?” Tiểu béo bạn gái gặp tiểu béo biểu tình như vậy khiếp sợ, nhịn không được tò mò hỏi. Liền ngay cả Phỉ Phỉ trong lúc nhất thời cũng đều đã quên tiếp tục cầu xin đại béo tha thứ, cũng đối vị kia nữ nhân thân phận tràn ngập tò mò.

Tiểu béo nghe vậy ánh mắt phức tạp đảo qua chính mình bạn gái cùng Phỉ Phỉ, sau đó mới nói:“Các ngươi hẳn là nghe nói qua Chung Dương Dĩnh đi!”

“Nữ thủ phú!” Tiểu béo bạn gái cùng Phỉ Phỉ nghe vậy tất cả đều nghẹn họng nhìn trân trối, ngốc như con tò te.

Các nàng thật là nằm mơ cũng không nghĩ tới, có một ngày thế nhưng ở nước cộng hoà nữ thủ phú trước mặt huyễn phú. Các nàng lại nằm mơ cũng không nghĩ tới, kia bị các nàng khinh bỉ mua không nổi bao bao quỷ nghèo, không chỉ có được Chu Hiểu Diễm như vậy xinh đẹp khêu gợi phú bà bạn gái, nhưng lại có được nước cộng hoà nữ thủ phú bạn gái, ông trời, kia Kiệt ca này hai chiếc thuyền không khỏi đạp cũng quá ngưu bức !

Buồn cười các nàng vừa rồi thế nhưng còn trào phúng hắn mua không nổi mấy ngàn khối bao bao!

“Hừ!” Đại béo hừ lạnh một tiếng, lấy quá hướng dẫn mua viên viết tiền trả đan xoay người trực tiếp đi thu ngân đài trả tiền.

Phỉ Phỉ gặp đại béo xoay người đi thu ngân đài trả tiền, thân thể mềm mại khẽ run lên, sau đó vội vàng đuổi theo, lúc này đây, nàng là thật hối hận, thật sự hiểu được chính mình phạm vào một cái rất lớn sai lầm.

“Nhìn ngươi lần sau còn dám không dám giả nghèo? Ta xem bị ngươi như vậy nhất lộng, kia đại béo cùng hắn

bạn gái mười có tám chín sẽ nháo phiên.” Thương trường một cái khác địa phương, Chung Dương Dĩnh mang theo ấn có xiếc thú đoàn đồ án “Bì Nhĩ Khố Địch” Bao bao, oán trách nói.

“Không giả nghèo, sao có thể lừa cái bao bao đưa ngươi. Bất quá ngươi yên tâm, lấy việc đều cũng có lợi có tệ. Lần này sự tình nhất nháo, kia Phỉ Phỉ nếu có thể lấy được đại béo tha thứ, thuyết minh nàng thật sự nhận thức đến sai lầm, thật sự hối cải, về sau hai người cảm tình chỉ biết càng ổn. Nếu là hoàn toàn nháo phiên, ta nghĩ lần sau đại béo tìm bạn gái hẳn là hội càng chú trọng nội tại mĩ mà không chỉ là xem ngoại tại.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Như vậy vừa nói, ngược lại là ngươi làm kiện chuyện tốt?” Chung Dương Dĩnh trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nói.

“Chẳng lẽ không đúng sao?” Hạ Vân Kiệt hỏi lại một câu.

Chung Dương Dĩnh cười cười không tái phản bác, nàng tự nhiên biết Hạ Vân Kiệt nói có đạo lý.

Bao là đại béo nhận lỗi đưa, tự nhiên không thể xem như Hạ Vân Kiệt mua. Tuy rằng Chung Dương Dĩnh nói không tất yếu tái mua, nhưng Hạ Vân Kiệt còn là kiên trì cấp nàng mặt khác mua một cái.

Nữ nhân tâm tư thật sự phi thường kỳ diệu, tuy rằng vừa rồi ngoài miệng Chung Dương Dĩnh nói không cần thiết tái mua, một cái tiểu bao bao đối với nàng như vậy nữ thủ phú cũng căn bản tính không được cái gì, bất quá làm Hạ Vân Kiệt thực mua cấp nàng, nàng lại yêu thích không buông tay, tâm tình rõ ràng phá lệ cao hứng.

Giữa trưa hai người ở thanh lô bờ sông tìm nhà hoàn cảnh u tĩnh, rất tiểu tư tư tưởng tiểu nhà ăn ăn bữa cơm.

Ăn cơm trong lúc, Hạ Vân Kiệt nhắc tới Trầm Lệ Đề phụ thân sự tình.

Sản phẩm tiêu thụ cùng tài chính hấp lại đối với Trầm Lệ Đề còn có nàng cha mẹ mà nói là một kiện rất lớn sự tình, bất quá đối với siêu thắng tập đoàn lão tổng mà nói tự nhiên là việc nhỏ một kiện. Nàng càng cảm thấy hứng thú còn là Trầm Lệ Đề này người.

“Là vị mỹ nữ tiếp viên hàng không?” Chung Dương Dĩnh dù có hứng thú nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Xem như đi.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Chuẩn bị khi nào thì bắt đến?” Chung Dương Dĩnh tiếp tục hỏi.

“Chung tỷ, ta nhớ rõ ngươi cũng không phải một nữ nhân thích bát quái.” Hạ Vân Kiệt cười khổ nói.

“Đây là quan tâm, không phải bát quái.” Chung Dương Dĩnh phản bác nói.

“Được rồi, có bắt hay không hạ ta khó mà nói, cảm giác giống như bây giờ rất tốt.” Hạ Vân Kiệt do dự hạ, ăn ngay nói thật nói.

“Ngươi là không phải lo lắng cùng nàng thẳng thắn chân tướng sau, nàng sẽ không tiếp thụ được?” Chung Dương Dĩnh hỏi.

“Ân, có một chút, bất quá càng nhiều hẳn là còn là cảm thấy giống như bây giờ ở chung kỳ thật cử không sai.” Hạ Vân Kiệt hơi hơi giật mình, sau đó lại cúi đầu trầm ngâm một chút, trả lời.

“Kỳ thật chỉ cần ngươi cảm thấy tốt là được, ngươi là

biết đến, chỉ cần ngươi vui vẻ, ta đều là duy trì ngươi.” Chung Dương Dĩnh nói.

“Ta biết!” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, thân thủ bắt lấy Chung Dương Dĩnh tay.

“Bất quá ngươi đã tưởng tiếp tục cùng Trầm Lệ Đề như vậy ở chung đi xuống, Trầm Lệ Đề phụ thân sự tình tạm thời chỉ có thể điệu thấp, tiến hành theo chất lượng tiến hành. Bất quá ngươi yên tâm, ta sẽ làm thỏa đáng làm, sẽ không làm cho nhà bọn họ tiếp tục hãm tại đây loại gian nan tình cảnh bên trong.” Chung Dương Dĩnh trái lại nắm chặt Hạ Vân Kiệt tay, mỉm cười nói.

Một nữ nhân dựa vào chính mình cố gắng đánh hạ lớn như vậy một cái buôn bán đế quốc, của nàng năng lực Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không đi hoài nghi, nghe vậy gật đầu cười nói:“Chung tỷ ngươi làm việc, ta đương nhiên yên tâm.”

Hai người cùng nhau ăn cơm xong, buổi chiều còn có thời gian, Hạ Vân Kiệt vốn định cùng Chung Dương Dĩnh tiếp tục chung quanh đi dạo, bất quá Chung Dương Dĩnh lại mang theo Hạ Vân Kiệt về tới nàng ở Hải Châu thị mua nhất tràng sa hoa tiểu khác nhau thự.

Tái sau đó tự nhiên chính là một phen điên loan đảo phượng.

Một phen điên loan đảo phượng sau, thời gian đã muốn không sai biệt lắm, Hạ Vân Kiệt lái xe BMW đi sân bay tiếp Trầm Lệ Đề.

Ở về nhà trên đường, Trầm Lệ Đề cấp nàng mẹ gọi cái điện thoại, biết hắn ba còn tại bên ngoài đòi nợ, phỏng chừng dù sao cũng phải bảy giờ đến khả năng trở lại nàng ở độc thân nhà trọ.

“Có phải hay không không thuận lợi?” Gặp Trầm Lệ Đề treo nàng ba điện thoại sau, vẻ mặt có điểm dại ra, Hạ Vân Kiệt quan tâm hỏi.

“Ân, vừa rồi gọi điện thoại khi nghe được ta ba đang ở cùng người sảo, bọn họ phỏng chừng muốn bảy giờ đến khả năng trở về.” Trầm Lệ Đề gật gật đầu, nói.

“Không cần lo lắng, ngươi ba là lão người làm ăn, hắn hội xử lý tốt. Nếu bọn họ muốn bảy giờ đến khả năng trở về, nếu không chúng ta hiện tại đi mua gọi món ăn trước chuẩn bị đứng lên, như vậy bọn họ trở về còn có ăn.” Hạ Vân Kiệt trấn an nói.

“Dù sao cũng không phải lần đầu tiên, lo lắng cũng vô dụng. Ngươi tới nấu đồ ăn cũng tốt, vừa vặn bộc lộ tài năng, hơn nữa phỏng chừng ta mẹ hôm nay cũng sẽ không có tâm tình nấu đồ ăn.” Trầm Lệ Đề cảm kích nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, gật gật đầu nói.

Vì thế hai người không có trực tiếp về nhà mà là gần đây đi một chuyến siêu thắng siêu thị.

“Nếu nhà chúng ta giữ ấm nội y có thể đi vào siêu thắng siêu thị thì tốt rồi, nhà chúng ta đây sẽ không nhiều như vậy phiền não sự.” Xuống xe, nhìn đến siêu thắng siêu thị cửa ra vào khách hàng tiến tiến xuất xuất, nối liền không dứt, Trầm Lệ Đề không khỏi đại phát cảm khái nói.

“Ta xem còn là không cần tiến siêu thắng siêu thị hảo.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy lắc đầu nói.

“Vì cái gì?” Trầm Lệ Đề khó hiểu hỏi.

“Nhà các ngươi giữ ấm nội y nếu vào siêu thắng siêu thị, vậy ngươi không nhiều mau sẽ trở thành bạch phú mĩ sao? Đến lúc đó ngươi khẳng định hội một cước đem ta

cấp đạp.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Hảo ngươi cái Hạ Vân Kiệt, thế nhưng quải loan mắng ta điệu bộ!” Trầm Lệ Đề nghe vậy ngẩn người, bất quá rất nhanh liền hiểu được Hạ Vân Kiệt ngôn ngoại ý, giơ lên ngọc thủ đối với hắn chính là một trận loạn kháp.

“Tốt lắm, tốt lắm, ta nói đùa !” Hạ Vân Kiệt vội vàng nhấc tay đầu hàng nói.

“Nhìn ngươi về sau còn dám không dám loạn nói đùa!” Gặp Hạ Vân Kiệt nhấc tay đầu hàng, Trầm Lệ Đề thế này mới vãn trụ tay hắn, vẻ mặt đánh thắng trận dường như dương tú xảo cầm. Bất quá một lát sau nhi, Trầm Lệ Đề đột nhiên nhìn Hạ Vân Kiệt, nói:“Về sau không cần khai loại này vui đùa, mặc kệ tương lai hội thế nào, ngươi cùng ta, đúng rồi, còn có Hải Quỳnh đều là tốt nhất bằng hữu.”

“Nếu ta bên ngoài có vài nữ nhân đâu?” Hạ Vân Kiệt trong mắt lóe ra một tia cảm động sắc, sau đó đột nhiên hỏi.

“Lại mơ mộng hão huyền, lười quan tâm ngươi!” Trầm Lệ Đề cho Hạ Vân Kiệt một cái khinh bỉ xem thường.

“Đừng xem thường người biết không? Nói như thế nào ta cũng vậy một gã đại học lão sư.” Hạ Vân Kiệt hơi hơi sửng sốt, sau đó không phục kháng nghị nói.

“Đúng vậy, một gã đại học lão sư, nhưng lại là một gã rất được nữ tiến sĩ đạo sư.” Trầm Lệ Đề tiếp tục ném cấp Hạ Vân Kiệt một cái khinh bỉ xem thường.

“Ta là nói còn thật sự.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ta cũng vậy nói còn thật sự !” Trầm Lệ Đề theo sát sau nói.

“Được rồi, chúng ta còn là nhanh chóng mua đồ ăn đi, lúc này luôn nói còn thật sự đi.” Hạ Vân Kiệt đành phải nói.

“Này còn giống điểm tiếng người.” Trầm Lệ Đề vừa lòng gật gật đầu, sau đó đột nhiên ôm chặt Hạ Vân Kiệt cánh tay, vẻ mặt kích động nói:“Xem, xem, Chung Dương Dĩnh! Chung Dương Dĩnh! Ta nhìn thấy Chung Dương Dĩnh ! Nàng thật xinh đẹp, thực sự khí chất! Nếu có ngày ta cũng có thể cùng nàng giống nhau, thật là……”

Hạ Vân Kiệt lúc này cũng thấy được đang ở thị sát siêu thị Chung Dương Dĩnh. Đương nhiên hắn càng nhiều là ngoài ý muốn, còn có một tia xấu hổ. Bởi vì lúc này Chung Dương Dĩnh chính hướng hắn xem ra, trong mắt mang theo một tia ý vị thâm trường ý cười.

Chung Dương Dĩnh rất nhanh ngay tại siêu thị lãnh đạo cùng đi hạ, ly khai bán tràng, mà Trầm Lệ Đề nhìn Chung Dương Dĩnh rời đi bóng dáng, trên mặt như trước mang theo kích động biểu tình.

“Tốt lắm, đừng nữa nhìn, nhân đã muốn đi xa. Ngươi nhận thức Chung Dương Dĩnh?” Hạ Vân Kiệt kéo Trầm Lệ Đề một chút, sau đó tò mò hỏi.

“Vô nghĩa, nàng nhưng là ta cùng Hải Quỳnh thần tượng! Hơn nữa ta ở một lần đi Băng Cốc chuyến bay trên máy bay gặp qua nàng, đáng tiếc nàng ngồi là khoang hạng nhất, ta không cơ hội cùng nàng nói chuyện. Bất quá nghe khoang hạng nhất đồng sự nói, Chung Dương Dĩnh thường xuyên bay Băng Cốc, nơi nào cũng có siêu thắng tập đoàn siêu thị. Ngươi nói một nữ nhân đem siêu thị chạy đến nước ngoài đi, ngươi nói lợi hại đi!” Trầm Lệ Đề nói, trong mắt toát ra sùng bái hướng tới ánh mắt.

“Kỳ thật, ta nhận thức nàng, ngươi thật muốn tưởng cùng nàng nhận thức, ta có thể……” Hạ Vân Kiệt nói.

“Không chuẩn ngươi làm thấp đi của ta thần tượng!” Hạ Vân Kiệt nói còn không có nói xong, Trầm Lệ Đề liền banh khuôn mặt ngắt lời nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy há to miệng, hai mắt sững sờ nhìn Trầm Lệ Đề.

Ta như thế nào liền làm thấp đi của nàng thần tượng ?
Ta như thế nào liền làm thấp đi của nàng thần tượng ?
Kia nhưng là của ta nữ nhân a!

Đương nhiên những lời này, Hạ Vân Kiệt chỉ có thể ở trong lòng nói nói, nếu không thật muốn nói Chung Dương Dĩnh là hắn nữ nhân trong lời nói, hắn đều hoài nghi Trầm Lệ Đề sẽ tìm hắn liều mạng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1017 : Hạ đại sư khiêm tốn

Trở lại độc thân nhà trọ không sai biệt lắm đã muốn 6 giờ —

Đẩy mở cửa, Trầm Lệ Đề thiếu chút nữa đã bị thu thập rực rỡ hẳn lên phòng ở cấp lượng mắt bị mù, đứng ở cửa nửa ngày cũng chưa biện pháp phục hồi tinh thần lại.

“Thế nào? Cảm động đi! Ta nhưng là bận việc một hồi lâu nhi.” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề giật mình tròng mắt đều trợn tròn đáng yêu bộ dáng, không khỏi dào dạt đắc ý tranh công nói.

“Ân!” Trầm Lệ Đề gật gật đầu, sau đó đột nhiên thấu đi qua “Ba” hôn Hạ Vân Kiệt hai má một chút, cười nói:“Thưởng cho ngươi, bất quá nói thật, ngươi không đi làm gia chính công tác thật sự là gia chính nghiệp nhất tổn thất lớn.”

Nói xong không đợi Hạ Vân Kiệt phản ứng lại đây, Trầm Lệ Đề đã muốn cười khanh khách lắc mông chi vào phòng, sau đó trong chốc lát sờ sờ loang loáng tỏa sáng trù đài, trong chốc lát đem cái mũi để sát vào kia nộ phóng hoa tươi, trong chốc lát phát ra chậc chậc không thể tưởng tượng sợ hãi than thanh, trong chốc lát lại lộ ra vẻ mặt say mê.

Tìm thời gian rất lâu, Trầm Lệ Đề mới đem nho nhỏ đơn thân nhà trọ hoàn toàn thị sát một lần, sau đó trở lại phòng bếp.

Lúc này Hạ Vân Kiệt đã muốn bắt đầu ở phòng bếp bận rộn.

Ôm ở tủ bát bên, nhìn Hạ Vân Kiệt bận rộn thân ảnh,

Trầm Lệ Đề ánh mắt có như vậy một khắc tựa hồ hoàn toàn bị lạc phương hướng.

“Đại sư.” Trầm Lệ Đề đột nhiên mở miệng nói.

Hạ Vân Kiệt một bên nhanh nhẹn dùng cây tăm chọn tôm tuyến, một bên “Ân” một tiếng.

“Ngươi là không phải thích thượng ta ?”

“Ngươi là không phải suy nghĩ nhiều?” Hạ Vân Kiệt tay chọn tôm tuyến vi không thể tra cương hạ, sau đó như trước cũng không quay đầu lại trả lời.

“Phải không? Kỳ thật, ngươi muốn thật sự là thích ta, xem ở ngươi muốn làm gia vụ như vậy lưu loát phân thượng, ta còn là hội lo lắng.” Trầm Lệ Đề mặt đẹp mang theo một chút thản nhiên hồng, trái tim cũng tựa hồ ở đột nhiên gian nhanh hơn nhảy lên, nhưng ở mặt ngoài, mặc kệ là nói chuyện ngữ khí còn là biểu tình, đều là một bộ trêu chọc vui đùa hương vị.

“Ân, kỳ thật, ta cũng đang ở lo lắng.” Hạ Vân Kiệt chọn tôm tuyến tay lại vi không thể tra cương hạ, sau đó quay đầu nhìn Trầm Lệ Đề nghiêm trang nói.

Trầm Lệ Đề nghe vậy hơi hơi sửng sốt hạ, sau đó mới ý hội lại đây Hạ Vân Kiệt lời này ý tứ, tức giận đến nàng lại nhịn không được tiến lên giơ lên phấn quyền đối với hắn phía sau lưng một trận loạn chủy.

“Ta cho ngươi lo lắng! Ta cho ngươi lo lắng!”

“Được rồi, như vậy hung, ta còn là không lo lắng !” Hạ Vân Kiệt vội vàng nói.

“Ngươi!” Trầm Lệ Đề nghe vậy tức giận đến đem phấn quyền cao cao giơ lên, bất quá cuối cùng lại “Xì” Một

tiếng nở nụ cười, nhẹ nhàng phát một chút bờ vai của hắn, nói:“Ta cần hỗ trợ làm chút cái gì?”

“Bản thủ bản cước, hay là thôi đi.” Hạ Vân Kiệt không chút khách khí chế nhạo nói.

“Ngươi!” Trầm Lệ Đề nghe vậy lại bắt đầu nắm chặt phấn quyền, sau đó cử lên, bất quá cuối cùng chính là hướng về phía hắn cảnh cáo tính vung một chút, nói:“Hừ, xem ở ngươi hôm nay việc lý việc ngoại phân thượng, bổn cô nương không với ngươi chấp nhặt.”

Nói xong, Trầm Lệ Đề đột nhiên nhíu mày, kinh hô:“Ai nha, đã quên thỉnh người cấp điều hòa thêm làm lạnh tề.”

“Không xong, ta cũng đã quên, nhanh lên gọi điện thoại đi.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cũng đột nhiên nhớ tới chuyện này.

“Thực muốn làm không hiểu ngươi, ban ngày ngươi làm vệ sinh thời điểm chẳng lẽ không cảm giác được nhiệt sao?” Trầm Lệ Đề trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Ta không phải hàn thử không xâm thôi.” Hạ Vân Kiệt cử vô tội nói.

Trên thực tế cũng quả thật như thế, thế cho nên hắn đều đã quên đầu năm nay đại mùa hè không điều hòa đối với người thường mà nói thật sự là một kiện khủng bố sự tình.

“Lần sau nếu đã quên mua gạo, có phải hay không liền tỏ vẻ ngươi đã muốn tu luyện đến tích cốc cảnh giới ?” Trầm Lệ Đề nghe vậy tức giận trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó phản hồi phòng ngủ bắt đầu tìm điện thoại gọi người vội tới điều hòa thêm làm lạnh tề.

Gọi điện thoại sau, Trầm Lệ Đề lại cố ý chuyển đài quạt điện đến phòng bếp đối với Hạ Vân Kiệt thổi. Nàng tự nhiên là không tin cái gì hàn thử không xâm.

Cấp điều hòa thêm làm lạnh tề kỳ thật là kiện rất đơn giản sự tình, bất quá mùa hè đúng là điều hòa duy tu công nhân bận rộn cao phong kì, thẳng đến Hạ Vân Kiệt không sai biệt lắm đem đồ ăn toàn bộ chuẩn bị thỏa đáng, duy tu công nhân mới đuổi tới độc thân nhà trọ, cuối cùng là ở Trầm Lệ Đề cha mẹ đã đến trước làm cho điều hòa một lần nữa khôi phục bình thường công tác trạng thái.

Gặp điều hòa một lần nữa làm lạnh, Trầm Lệ Đề thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó đối Hạ Vân Kiệt nói:“Dù sao ta ba mẹ còn không có đến, ngươi có cần hay không đi hướng tắm rửa?”

“Đều với ngươi nói qua, ta võ công rất cao, sớm đã hàn thử không xâm. Không tin, ngươi ngửi ngửi xem, một chút hãn thối vị đều không có.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Đi, ai muốn nghe thấy ngươi xú nam nhân mùi.” Trầm Lệ Đề trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, bất quá cuối cùng lại còn là đem cái mũi thấu lại đây, giống chó giống nhau ngửi, sau đó có chút kinh ngạc nói:“Thật đúng là không có thối hãn vị.”

“Đó là đương nhiên! Đã sớm nói cho ngươi thôi, ta là hàn thử không xâm võ lâm cao thủ.” Hạ Vân Kiệt đắc ý nói.

“Hảo, hảo, ngươi là hàn thử không xâm võ lâm cao thủ. Bất quá ta khả nói cho ngươi, đợi lát nữa ta ba mẹ lại đây, ngươi nói chuyện khả ngàn vạn đừng như vậy không có yên lòng. Ta ba thích ổn trọng nam nhân.” Trầm Lệ Đề trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó

vẻ mặt còn thật sự nói.

“Ý của ngươi là ta không xong trọng?” Hạ Vân Kiệt không phục nói.

“Ngươi cảm thấy người ổn trọng hội giảng ra hàn thử không xâm trong lời nói sao?” Trầm Lệ Đề xem thường nói.

“Nhưng ta thật sự hàn thử không xâm.”

“Dù sao không chuẩn theo ta ba mẹ nói như vậy nói.”

“……”

Trầm Lệ Đề cha mẹ tâm tình hiển nhiên cũng không lớn tốt, sắc mặt âm u, giống như tất cả mọi người thiếu bọn họ tiền dường như. Khi bọn hắn nhìn thấy Hạ Vân Kiệt kia so với nữ nhi còn trẻ mặt sau, tâm tình trở nên càng phát ra không tốt.

Tuy rằng bọn họ không nghĩ tới muốn đem nữ nhi gả cho một lão nhân hoặc là ba bốn mươi tuổi trung niên nam tử, nhưng cũng chưa từng nghĩ tới muốn đem nữ nhi gả cho một người trẻ tuổi so với nàng còn muốn nhỏ. Như vậy người trẻ tuổi, không nói tính cách thường thường vẫn chưa ổn định, hơn nữa sự nghiệp cũng vừa mới mới ra cho khởi bước giai đoạn, về phần tích tụ liền lại càng không cần đi hy vọng xa vời, muốn làm không tốt, tiền lương không đủ tiêu còn cần theo bọn họ nữ nhi bên kia lãnh. Hơn nữa nữ nhi vị này bạn trai còn là một vị trung y, trung y tối chú ý tư lịch, phải đợi hắn hết khổ, kia ngày tháng năm nào a?

“Ba mẹ, Vân Kiệt biết các ngươi hôm nay muốn tới, cố ý nấu vài cái món sở trường.” Gặp cha mẹ theo vào cửa bắt đầu sắc mặt sẽ không tốt, Trầm Lệ Đề trong lòng không khỏi âm thầm sốt ruột lo lắng, lôi kéo bọn họ vào

phòng khách, sau đó chỉ vào đầy bàn sắc hương vị câu toàn thức ăn nói.

“Ân, không sai, không sai, vất vả ngươi Vân Kiệt.” Nhìn đầy bàn thức ăn, Trầm Bách Cường vợ chồng thế này mới hai mắt hơi hơi sáng ngời, trên mặt nhiều ra một tia mỉm cười.

Mặc kệ nói như thế nào, nam nhân chịu xuống bếp nấu đồ ăn, còn nấu như vậy xuất sắc, thuyết minh này nam nhân hẳn là còn là có vẻ cố gia. Chỉ tiếc rất tuổi trẻ, chỉ tiếc chính là một gã trung y.

“Không vất vả, không vất vả. Nhưng thật ra thúc thúc a di ở bên ngoài chạy một ngày, khẳng định mệt muốn chết rồi.” Hạ Vân Kiệt cười khiêm tốn nói, vừa nói vừa thuận tay giúp Trầm Bách Cường cùng Chương Thu Diệp rớt ra ghế dựa.

“Vân Kiệt, ngươi lão gia ở đâu ?” Chuyện tới nay cho dù Trầm Bách Cường vợ chồng cũng không vừa lòng Hạ Vân Kiệt hiện trạng, nhưng người ta lại là nấu đồ ăn nấu cơm, lại là hỗ trợ kéo ghế dựa, cũng là không tốt không cho hắn mặt mũi, vì thế an vị sau, Trầm Bách Cường chủ động hỏi đứng lên.

“Thượng Dương huyện.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Nga, phải không? Hiện tại Thượng Dương huyện cũng không được, rất nhiều thế giới năm trăm cường xí nghiệp đều nhập trú Thượng Dương huyện, nghe nói rất nhanh Thượng Dương huyện sẽ triệt huyện kiến thị, hơn nữa nghe nói nguyên bản Thượng Dương huyện vùng ngoại thành phòng ở hiện tại rất nhiều đều bị giải phóng mặt bằng thu mua, giá trướng rối tinh rối mù.” Nghe nói Hạ Vân Kiệt là Thượng Dương huyện, Trầm Bách Cường vợ chồng hai mắt mạnh sáng ngời.

“Ha ha, này ta cũng nghe nói. Bất quá nhà chúng ta ở trong thôn, cách thị trấn khá xa, trên cơ bản là khả năng không lớn giải phóng mặt bằng đến.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Kia nhưng thật ra đáng tiếc.” Trầm Bách Cường vợ chồng nghe vậy ánh mắt ảm đạm rồi xuống dưới, vẻ mặt tiếc hận nói.

Nếu Hạ Vân Kiệt như vậy tuổi trẻ, lại chính là một gã trung y, Trầm Bách Cường vợ chồng đối hắn bản nhân ngắn hạn phát triển tiền cảnh là không ký thác quá lớn hy vọng, bất quá nếu nhà của hắn tốt, kia cũng là không phải không thể đàm. Chỉ tiếc, Hạ Vân Kiệt gia cảnh hiển nhiên cũng thực bình thường.

“Ba, mẹ, các ngươi chạy một ngày khẳng định mệt mỏi, mau ăn ăn Vân Kiệt nấu đồ ăn, hắn nấu đồ ăn hương vị còn là tốt lắm.” Trầm Lệ Đề thấy nàng ba mẹ vẻ mặt tiếc hận biểu tình, vội vàng một bên cho bọn hắn gắp đồ ăn, một bên nói sang chuyện khác nói.

“Ân, hương vị quả thật không sai, so với mẹ ngươi nấu còn muốn ăn ngon.” Trầm Bách Cường ăn khối thịt nướng, nhịn không được tán thưởng nói.

“Vân Kiệt, ngươi này đồ ăn nấu quả thật so với a di cháy sạch ăn ngon. Bất quá ngươi thúc nói kia nói ta không thích nghe, ta quyết định, này hai ngày cũng không xuống bếp, có bản lĩnh chính hắn nấu đi.” Chương Thu Diệp cũng gắp mấy khẩu đồ ăn, hai mắt hơi hơi sáng ngời, nói.

“Đừng, a di, ta cũng liền này vài đạo đồ ăn sở trường, có thể lấy ra nữa khoe khoang, lại sao có thể cùng ngài so với a.” Hạ Vân Kiệt vội vàng khiêm tốn nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nhất sửa thích ở chính mình trước mặt

khoác lác tật xấu, trở nên phá lệ khiêm tốn biết lễ phép, Trầm Lệ Đề liền nhịn không được muốn cười, đồng thời trong lòng lặng yên dâng lên một chút ngọt ngào. Mà Chương Thu Diệp nghe vậy lại gắp khẩu đồ ăn, sau đó trừng mắt nhìn Trầm Bách Cường liếc mắt một cái nói:“Nếu không Vân Kiệt giúp ngươi nói chuyện, xem ta về sau hạ không hạ trù cho ngươi nấu đồ ăn.”

“Ha ha!” Trầm Bách Cường ngượng ngùng cười cười, sau đó chuyển mở lời đề hỏi:“Vân Kiệt, nghe Lệ Đề nói ngươi là một gã trung y?”

“Đúng vậy.” Hạ Vân Kiệt gật đầu trả lời.

“Vậy ngươi năm nay bao nhiêu tuổi ?” Trầm Bách Cường lại hỏi.

“Hai mươi hai tuổi.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Nga, kia so với Lệ Đề còn nhỏ hai tuổi. Lấy ngươi này tuổi, muốn ở trung y giới hết khổ, chỉ sợ còn cần thời gian rất lâu a!” Trầm Bách Cường mày hơi hơi nhíu một chút, nói.

“Ba, Vân Kiệt thực cố gắng, rất tiến tới tâm, bằng không hắn cũng không thể tiến đại học dạy trung y.” Trầm Lệ Đề thấy hắn ba trong lời nói tiện thể nhắn, không khỏi vội vàng chen vào nói nói.

“Tuổi trẻ cố gắng, có tiến tới tâm này thực không sai, bất quá ba giảng cũng là sự thật. Lấy hắn tuổi, thật muốn ở trung y giới hết khổ quả thật cần thời gian rất lâu.” Trước mặt Hạ Vân Kiệt cùng Trầm Lệ Đề mặt, Trầm Bách Cường đương nhiên không tốt minh phản đối bọn họ kết giao, bất quá nên bày ra đến sự thật, cũng là muốn trước tiên bày ra mà nói hiểu được, coi như là vì về sau vạn nhất mạnh hơn đi cản lại bọn họ cùng một chỗ làm chút chăn đệm chuẩn bị.

“Thúc thúc nói là đại hoàn cảnh. Bất quá học y, mặc kệ là trung y còn là Tây y, tối coi trọng chung quy là y thuật cao thấp mà không phải tuổi lớn nhỏ. Ta nghĩ chỉ cần y thuật đến nhất định trình độ, tuổi chậm rãi cũng liền trở nên không trọng yếu.” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề sốt ruột vì chính mình biện giải, cũng là không muốn khoanh tay đứng nhìn, cười tiếp nhận nói nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1018 : Xem bệnh

Trầm Bách Cường tuy rằng gần nhất sinh ý thất lợi, bất quá dù sao cũng là làm xưởng, ở sinh ý tràng cũng lăn lộn nhiều năm, nhưng thật ra có nhất định kiến thức, gặp Hạ Vân Kiệt lời này nói được không vội không hoãn, không kiêu ngạo không siểm nịnh, tuy rằng trong lòng cũng không chung nhận thức một nho nhỏ trung y có thể có rất cao y thuật, nhưng không thể không thừa nhận, lời hắn nói còn là rất đạo lý.

Nếu không phải Hạ Vân Kiệt thật sự có chút tuổi trẻ, chức nghiệp lại là trung y, hắn không nghĩ nữ nhi về sau quá túng quẫn ngày, Trầm Bách Cường thật đúng là có điểm tâm động, gật đầu chung nhận thức bọn họ hai người. Bất quá cuối cùng, Trầm Bách Cường còn là cười lắc đầu nói:“Vân Kiệt, ngươi còn trẻ, cho nên đem sự tình đều muốn tượng rất khá. Tựa như thúc vừa mới bắt đầu làm nhà máy giống nhau, nghĩ đến chỉ cần sản phẩm chất lượng tốt, giá tiện nghi, liền tuyệt đối không lo đánh không ra tiêu lượng. Khả kết quả đâu? Sự thật cho dù không phải trong tưởng tượng đơn giản như vậy, không nói tiêu thụ, vẻn vẹn chính phủ này tạp thất bát tạp ngành đều cho ngươi mệt mỏi ứng đối. Về phần tiêu thụ, ngươi hẳn là cũng theo Lệ Đề bên kia nghe nói, hóa là bán không ít đi ra ngoài, khả tiền cũng rất khó thu hồi đến. Người trẻ tuổi khẳng cố gắng, có ý chí chiến đấu đó là chuyện tốt, bất quá cũng phải nhìn thanh sự thật, không thể chỉ bằng nhất khang nhiệt huyết, nghĩ đến sự tình gì đều có thể làm tốt, kết quả là chỉ biết hy vọng càng lớn, thất vọng càng lớn.”

“Ba, ngươi để làm chi đâu? Dạy nhân sinh triết lý khóa sao?” Gặp lão ba nói đến nói đi, kỳ thật chính là muốn nói minh hắn chức nghiệp không tốt, muốn cho hắn biết khó mà lui, Trầm Lệ Đề không khỏi đô khởi miệng, vẻ mặt bất mãn kháng nghị nói.

“Chính là, hiện tại giống Vân Kiệt như vậy khẳng tiến tới người trẻ tuổi không nhiều lắm, ngươi nói này đó làm gì?” Chương Thu Diệp tuy rằng kỳ thật cùng nàng trượng phu là cùng cái tâm tư, bất quá mọi người dù sao cũng là lần đầu gặp mặt, hơn nữa Hạ Vân Kiệt cùng Trầm Lệ Đề sự tình bát tự còn không có nhất phiết, cũng là không tốt rất tước hắn mặt mũi, cho nên gặp Trầm Lệ Đề kháng nghị, cũng liền đi theo trắng Trầm Bách Cường liếc mắt một cái.

“Ha ha, thúc thúc nói cũng có đạo lý, bất quá lấy việc luôn luôn ngoại lệ. Kỳ thật ta tuy rằng tuổi còn nhỏ, bất quá hiện tại ở trong trường học đã muốn là……” Nếu tưởng giúp Trầm Lệ Đề thoát khỏi khốn cảnh, hơn nữa hắn cũng quả thật không thích Trầm Bách Cường vợ chồng lại cho Trầm Lệ Đề an bài cái gì loạn thất bát tao thân cận nam nhân, cho nên do dự hạ, Hạ Vân Kiệt cuối cùng còn là quyết định hơi chút lộ ra một ít thực lực, cũng miễn cho bị Trầm Bách Cường vợ chồng xem thường.

“Đúng vậy, lấy việc luôn luôn ngoại lệ, Vân Kiệt y thuật thực không sai.” Trầm Lệ Đề vừa nghe Hạ Vân Kiệt kia để lộ ra đến khẩu phong, còn tưởng rằng hắn bệnh cũ lại tái phát, vừa muốn thổi phồng cái gì, vội vàng một bên hướng Hạ Vân Kiệt nháy mắt, một bên chen vào nói nói.

“Kia cảm tình hảo, đợi lát nữa nhi cơm ăn xong sau, Vân Kiệt ngươi giúp ngươi thúc thúc nhìn xem, hắn gần nhất lão mất ngủ, hơn nữa gần nhất đau nửa đầu phát tác cũng có chút thường xuyên.” Chương Thu Diệp tự nhiên là không tin Hạ Vân Kiệt y thuật bao nhiêu cao minh, bất quá nữ nhi nếu nói như vậy, cũng liền tiếp nhận nói đến, thuận tiện cũng làm cho luyến ái trung nữ nhi thấy rõ ràng, không cần đem Hạ Vân Kiệt tưởng tượng rất hoàn mỹ.

“Không thành vấn đề, đợi lát nữa ta giúp thúc thúc nhìn xem.” Trầm Bách Cường là Trầm Lệ Đề phụ thân, Hạ Vân Kiệt tự nhiên muốn ra tay giúp việc.

Một bữa cơm ngay tại như vậy vi diệu không khí trung đã xong, trong lúc Trầm Bách Cường vợ chồng hỏi nhiều nhất là Hạ Vân Kiệt sự tình, bao gồm hắn có hay không phòng ở linh tinh sự tình cũng đều hỏi. Bất quá rất nhiều thời điểm đều bị Trầm Lệ Đề cấp trách móc đánh gãy.

Tỷ như Trầm Bách Cường hỏi Hạ Vân Kiệt có hay không mua phòng ở vấn đề khi, Trầm Lệ Đề cũng rất bất mãn nói:“Các ngươi yêu cầu không khỏi cũng quá cao, người ta vừa mới vừa công tác đâu, nào có nhanh như vậy mua phòng ở ?” Thế cho nên, vốn định hơi chút cao điệu một hai lần Hạ Vân Kiệt nghe vậy cuối cùng lại điệu thấp đi xuống, nếu không chẳng phải là tương đương sách Trầm Lệ Đề đài sao? Hơn nữa hắn cũng thích xem Trầm Lệ Đề thay hắn biện giải xuất đầu đáng yêu bộ dáng.

Cơm nước xong, thu thập bát đũa cái bàn tự nhiên là hai nữ nhân sự tình, mà Hạ Vân Kiệt còn lại là hỗ trợ cấp Trầm Bách Cường thế nhất hồ trà.

Nhìn Hạ Vân Kiệt tư văn nhã nhặn, ân cần lễ phép bộ dáng, Trầm Bách Cường đối hắn còn là không hề thiếu hảo cảm. Chính là nhất tưởng khởi hắn tuổi cùng chức nghiệp, còn có nữ nhi về sau theo hắn chỉ sợ cũng liền quá không bao nhiêu giàu có cuộc sống, Trầm Bách Cường liền mạnh mẽ đem kia mạt hảo cảm cấp áp chế đi.

“Thúc thúc, nếu không ta hiện tại giúp ngươi nhìn xem đi?” Uống qua trà, hàn huyên trong chốc lát, Hạ Vân Kiệt nói.

Mất ngủ là gần nhất mới có sự tình, phỏng chừng là vì nợ nần duyên cớ, mà đau nửa đầu còn lại là bệnh cũ, Trầm Bách Cường cũng xem qua không ít trung y, thuốc Đông y cũng ăn rất nhiều, bất quá cũng chưa cái gì hiệu quả, cuối cùng cũng chỉ có thể ở phát tác khi ăn chút thuốc giảm đau, lại nói tiếp, kết quả là, chân chính có thể khởi hiệu quả còn là Tây y. Cứ việc Tây y loại này giảm đau biện pháp, kỳ thật là một loại uống rượu độc giải khát biện pháp, về sau không chỉ có sẽ làm Trầm Bách Cường càng ngày càng ỷ lại thuốc giảm đau, hơn nữa chờ già đi, chỉ sợ đầu óc trí nhớ cái gì đều đã suy yếu thật sự lợi hại. Khả đau đầu đứng lên không có biện pháp khi, cũng chỉ có thể như vậy. Ít nhất tại đây phương diện, Tây y còn là có thể giảm bớt một chút. Cho nên bởi vì đau nửa đầu duyên cớ, chậm rãi Trầm Bách Cường kỳ thật đã muốn không tin trung y, cho dù là lão trung y cũng là giống nhau, càng đừng nói Hạ Vân Kiệt vị này tiểu trung y. Này cũng là hắn không xem trọng nữ nhi này đoạn tình cảm lưu luyến duyên cớ.

“Ân, cũng tốt.” Trầm Bách Cường nhu nhu huyệt Thái Dương, từ chối cho ý kiến nói. Hôm nay muốn trái khi huyên thực không thoải mái, ăn cơm nói chuyện khi lại bị nữ nhi cấp trách móc vài lần, khiến cho Trầm Bách Cường đầu lại vô cùng đau đớn.

Lúc này Trầm Lệ Đề cùng Chương Thu Diệp cũng đều thu thập xong rồi bát đũa cái bàn, nghe vậy liền đều vội vàng đem tay lau khô đi đến phòng khách đến, một cái lần lượt Hạ Vân Kiệt ngồi xuống, một cái lần lượt Trầm Bách Cường ngồi xuống, sau đó đều lấy mắt thấy Hạ Vân Kiệt.

Trầm Lệ Đề là có chút khẩn trương lo lắng còn mang theo một tia chờ mong, nàng biết Hạ Vân Kiệt ở trung y còn là có chút tạo nghệ, khả đến tột cùng đến cái gì tiêu chuẩn, nàng trong lòng không để, hơn nữa Hạ Vân Kiệt cũng cùng nàng nói qua hắn am hiểu là trị ngã đánh

xoay thương linh tinh bệnh, này đau nửa đầu có thể hay không trị, nàng trong lòng còn lại là một chút để đều không có.

Chương Thu Diệp xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt tắc thuần túy là tò mò. Nàng chính là muốn nhìn một chút Hạ Vân Kiệt như thế nào bang chính mình trượng phu bắt mạch xem bệnh, lại sẽ nói ra một phen cái dạng gì trong lời nói đến, có phải hay không cũng cùng này hắn trung y giống nhau, về phần chữa khỏi cái gì, nàng thật là áp căn cũng chưa suy nghĩ quá. Nàng trượng phu này bệnh đã sớm đi tìm không ít trung y, trong đó có mấy cái còn là Giang Nam tỉnh danh lão trung y đâu, bất quá cuối cùng cũng không nhiều lắm hiệu quả. Hạ Vân Kiệt một cái như vậy tuổi trẻ trung y, có thể trang mô tác dạng giống một ít cũng rất không sai, về phần chữa khỏi, thật sự không có gì hay suy nghĩ.

Đối với Hạ Vân Kiệt mà nói bắt mạch bất quá chính là đi một chút quá trường, cho nên bắt mạch tư thế có vẻ liền có vẻ tùy ý. Chính là hắn tùy ý tư thế, dừng ở Chương Thu Diệp cùng Trầm Bách Cường trong mắt tự nhiên tựu thành người trẻ tuổi quả nhiên y thuật tạo nghệ hữu hạn. Nhưng thật ra Trầm Lệ Đề còn trẻ, thiếu xem qua trung y, nhìn không ra vấn đề, gặp Hạ Vân Kiệt hữu mô hữu dạng bộ dáng, trong mắt nhưng thật ra hơn vài phần hy vọng.

Hạ Vân Kiệt đem Trầm Bách Cường tả hữu hai tay đều đem mạch, cũng không thấy hắn bựa lưỡi, bắt đầu hạ chẩn đoán nói:“Thúc thúc mất ngủ đổ không phải cái gì vấn đề, chủ yếu là bởi vì sinh ý sự tình cấp lo âu, chỉ cần sinh ý sự tình làm theo, của ngươi mất ngủ chứng tự nhiên cũng liền biến mất. Chủ yếu vấn đề còn là ở đau nửa đầu, này bệnh trước mắt mà nói, Tây y trừ bỏ khai thuốc giảm đau giống như cũng không có cái gì này khác tốt biện pháp, nhưng thật ra trung y có thể thông qua xoa bóp châm cứu giảm bớt, nếu tái uống một đoạn

thời gian thuốc Đông y, còn là có hi vọng chữa khỏi.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1019 : Châm cứu

“Vân Kiệt, ta ba này đau nửa đầu thực sự hy vọng chữa khỏi sao? Hắn sớm năm cũng tìm không ít danh lão trung y xem qua, cũng chưa cái gì hiệu quả.” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt đem nói như vậy mãn, vội vàng chen vào nói nói, nói khi còn hướng hắn sử cái ánh mắt.

Mà lúc này Trầm Bách Cường vợ chồng xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt từ khởi điểm không sao cả chuyển làm một tia bất mãn.

Người trẻ tuổi có tiến tới tâm tự nhiên là chuyện tốt, khả cái gọi là tiến tới tâm nếu chính là khen khen mà nói lại không bao nhiêu bản sự, vậy tuyệt đối không phải một kiện cái gì chuyện tốt.

Hiện tại Hạ Vân Kiệt ở Trầm Bách Cường vợ chồng trong mắt tựu thành kia loại người trẻ tuổi chỉ biết nói bốc nói phét, chân chính y thuật không bao nhiêu, xuy ngưu bản sự nhưng thật ra cử lớn.

“Trung y bác đại tinh thâm, này đau nửa đầu tự nhiên có thể trị lành. Bất quá trung y xưa nay trọng truyền thừa, không giống Tây y đều là chuẩn hoá giáo thụ y thuật. Đổi một câu nói, đau nửa đầu này bệnh đi tìm Tây y xem, phỏng chừng bọn họ cấp trị liệu phương pháp, khai dược tám chín phần mười đều là giống nhau. Bởi vì bọn họ nhận giáo dục trên cơ bản là sách giáo khoa thống nhất phương pháp. Nhưng trung y trị liệu lại hội nhân thầy thuốc mà dị, bởi vì bọn họ rất nhiều người đều cũng có môn phái truyền thừa, cùng lão sư không giống với, học y thuật có đôi khi sẽ không giống với. Thay lời khác nói, một trăm trung y xem đau nửa đầu, rất khả năng sẽ có một trăm bất đồng trị liệu phương pháp cùng phương thuốc. Đương nhiên những lời này lại nói tiếp là có chút khoa trương, bất quá ta nghĩ thuyết minh là Trầm thúc

thúc này bệnh xem nhiều như vậy trung y không có thể trị tốt, cũng không phải nói trung y trị không hết, mà là hắn không tìm đúng trung y mà thôi. Kỳ thật Trầm thúc thúc nếu như đi tìm chúng ta Giang Châu đại học Phùng Văn Bác lão giáo thụ, hoặc là đi Thương Bắc huyện trung y viện tìm Lưu Nhất Duy chủ nhiệm thầy thuốc, ta nghĩ bọn họ hẳn là đều có biện pháp trị liệu của ngươi đau nửa đầu.” Hạ Vân Kiệt tựa hồ áp căn sẽ không nhìn đến Trầm Lệ Đề ánh mắt, cũng tựa hồ áp căn sẽ không nghe ra của nàng nêu lên, tiếp tục chậm rãi mà nói nói.

Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt lại bắt đầu lộ ra “Giang sơn bản sắc”, hận không thể nhấc chân đá hắn vài cái, mà lúc này Trầm Bách Cường vợ chồng sắc mặt liền thật là có chút khó coi.

Cảm tình chính mình nữ nhi tìm được vị này bạn trai không chỉ có hội thổi, nhưng lại cuồng thật sự thế nào! Tựa hồ toàn bộ Giang Nam tỉnh trung y giới trừ bỏ Phùng lão giáo thụ cùng Lưu Nhất Duy chủ nhiệm thầy thuốc, dư giả tất cả đều nhập hắn không được pháp nhãn.

“Ta nghĩ Trầm thúc thúc hẳn là không đi tìm này hai người xem qua đi?” Hạ Vân Kiệt tựa hồ cũng không thấy được Trầm Bách Cường vợ chồng sắc mặt đã muốn trở nên có chút khó coi, chậm rãi mà nói sau, theo sát sau lại hỏi.

“Phùng Văn Bác lão giáo thụ tên ta rất sớm nghe người ta nói khởi quá, Lưu Nhất Duy chủ nhiệm thầy thuốc là vừa trước một đoạn thời gian trong lúc vô ý nghe một vị bằng hữu nói đến, trước kia nhưng thật ra chưa từng nghe qua. Bất quá này hai người hiện tại hào đều có vẻ khó quải, mà ngươi thúc thúc trước kia cũng xem qua không ít trung y, trong đó có chút danh khí cũng là thực vang, bất quá cũng chưa dùng, phỏng chừng này hai người cũng kém không nhiều lắm, cho nên cũng liền

lười ép buộc.” Gặp Hạ Vân Kiệt hỏi, Trầm Bách Cường đã muốn có chút lười trả lời, nhưng thật ra Chương Thu Diệp đúng là vẫn còn cho Hạ Vân Kiệt điểm mặt mũi, trả lời một phen, bất quá trong giọng nói đã muốn không hề che dấu đối trung y không tín nhiệm.

“Ha ha, thúc thúc cùng a di ý tưởng ta có thể lý giải, bất quá nếu các ngươi không phải ôm loại này ý tưởng, có lẽ thúc thúc hiện tại đã muốn không cần chịu này đau nửa đầu tra tấn.” Hạ Vân Kiệt mặt mang mỉm cười nói.

“Bách Cường, nếu Vân Kiệt nói như vậy, nếu không hôm khác chúng ta đi tìm kia Phùng lão giáo thụ hoặc là Lưu Nhất Duy chủ nhiệm thầy thuốc nhìn xem, có lẽ thật có thể chữa khỏi cũng không nhất định.” Gặp Hạ Vân Kiệt nói được như vậy khẳng định, Chương Thu Diệp đáy lòng nhưng thật ra có chút dao động.

“Nhìn cái gì vậy, còn không đều là giống nhau. Trước kia này lão trung y cũng bị thổi rất lợi hại, khả kết quả đâu, đầy cõi lòng chờ mong mà đi, lại là xếp hàng đăng ký, lại là mua thuốc tiên dược, ép buộc ta ngửi được thuốc Đông y vị liền buồn nôn, cuối cùng còn không phải không công chịu tội.” Trầm Bách Cường trực tiếp xua tay nói.

“Ba, lần này không giống với. Trước kia ngươi đều là tin vỉa hè, lần này là Hạ Vân Kiệt đề nghị, hắn là người của mình, lại là một gã trung y, tự nhiên sẽ không nói lung tung.” Trầm Lệ Đề thấy nàng ba áp căn cũng không tin Hạ Vân Kiệt trong lời nói, nhịn không được chen vào nói nói.

Nàng đối Hạ Vân Kiệt y thuật là không nhiều lắm tin tưởng, nhưng cũng biết lấy Hạ Vân Kiệt nhân phẩm, khẳng định sẽ không cuống hắn ba ba lại đi bị tội một chuyến.

“Này ta biết, bất quá không phải ta tin bất quá trung y, thật sự ép buộc sợ. Hay là thôi đi, Vân Kiệt hảo ý ta cũng tâm lĩnh.” Trầm Bách Cường nghe vậy có chút cố chấp lắc đầu nói, cũng không biết là thật không tin được trung y, còn là không tin được Hạ Vân Kiệt này chỉ biết nói bốc nói phét tiểu trung y.

Gặp Trầm Bách Cường cố chấp, Trầm Lệ Đề sẽ không tốt tái kiên trì, mà Chương Thu Diệp vốn là ôm ngựa chết làm ngựa sống trị thái độ, gặp trượng phu không muốn ép buộc, tự nhiên liền lại càng không hội lại đi khuyên bảo. Nhưng thật ra Hạ Vân Kiệt thấy thế cười cười nói:“Vừa rồi ta chỉ là nghĩ thuyết minh một chút thúc thúc này bệnh kỳ thật trung y là có thể trị tốt, đổ cũng không phải muốn thúc thúc phi đi tìm Phùng lão giáo thụ hoặc là Lưu chủ nhiệm xem bệnh. Từ trung y góc độ đến giảng, đau nửa đầu xét đến cùng nguyên nhân là kinh mạch huyết khí vận hành không khoái, không thông tắc đau, trung y xoa bóp, châm cứu đều là tốt lắm lung lay kinh mạch phương pháp. Ta ở xoa bóp châm cứu phương diện hơi có chút nghiên cứu, nếu thúc thúc nguyện ý trong lời nói, ta cho ngươi châm cứu xoa bóp một phen, không dám nói có thể lập tức khỏi hẳn, nhưng giảm bớt một chút khẳng định là có.”

“Kia đi, phiền toái ngươi Vân Kiệt.” Trầm Bách Cường tuy rằng không tin Hạ Vân Kiệt y thuật, nhưng do dự hạ còn là gật đầu đáp ứng rồi xuống dưới. Thứ nhất người ta chung quy là một mảnh hảo tâm, này mặt mũi hay là muốn cấp, thứ hai, Trầm Bách Cường tuy rằng trong đầu không tin Hạ Vân Kiệt y thuật, nhưng đúng là vẫn còn có chút tò mò, muốn nhìn một chút hắn này châm cứu xoa bóp bản sự đến tột cùng cao bao nhiêu, cũng dám nói khẳng định có thể giảm bớt hắn bệnh trạng.

Nhưng thật ra Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt lại một lần đem nói như vậy mãn, trong mắt toát ra một tia bất an sắc. Nàng ba đây chính là đau nửa đầu, hiện tại đang ở

phát tác là lúc, muốn phán đoán châm cứu xoa bóp qua đi có hữu hiệu hay không nhất vừa xem hiểu ngay, làm không thể nửa điểm giả dối.

“Khách khí thúc thúc, đều là người của mình.” Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó đứng dậy đi phòng ngủ lấy hắn đơn kiên bao. Tuy rằng lấy hắn y thuật căn bản không cần tùy thân mang theo cái gì châm cứu, bất quá vì tránh cho có đôi khi kinh thế hãi tục, hắn thói quen tính ở trong bao thả mấy hạp ngân châm, lấy bị châm cứu là lúc sử dụng.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói là người của mình, lại thấy hắn tiến nữ nhi phòng ngủ đi lấy bao, Trầm Bách Cường cùng Chương Thu Diệp sắc mặt đều hơi hơi đổi đổi.

Cầm châm lại đây, Hạ Vân Kiệt làm cho Trầm Bách Cường nằm hảo, hữu mô hữu dạng cấp châm tiêu độc, sau đó bắt đầu cấp Trầm Bách Cường đầu đâm mấy châm, lại cho hắn mu bàn chân Thái Xung huyệt đâm hai châm.

“Ta ba không phải đau đầu đâu? Ngươi như thế nào ở hắn trên chân ghim kim đâu?” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt đem châm cấp trát đến nàng ba chân trên lưng, không khỏi hơi hơi nhíu hạ mày, hơi có chút lo lắng cùng hiếu kì hỏi.

Trầm Bách Cường cùng Chương Thu Diệp trong lòng đồng dạng có này vấn đề, nghe vậy cũng đều lấy mắt thấy hướng Hạ Vân Kiệt.

“Đau nửa đầu nguyên nhân bệnh có rất nhiều loại, có chút là chịu gió khiến cho đau đầu, ở trung y giảng chính là tà phong xâm nhập, có chút là cảm xúc dao động khiến cho, có chút là mệt nhọc khiến cho, có chút là ẩm thực không lo khiến cho, có chút là ngoại thương tụ huyết khiến cho. Thúc thúc đau nửa đầu căn cứ ta chẩn

đoán hẳn là cảm xúc tính đau nửa đầu. Nếu ta chưa nói sai trong lời nói, tuổi trẻ thời điểm thúc thúc là không có đau nửa đầu, là ở bắt đầu kinh doanh nhà máy sau bắt đầu phạm đau nửa đầu.” Hạ Vân Kiệt không vội không chậm chạp giải thích nói.

“Ngươi làm sao mà biết được?” Trầm Bách Cường cùng Chương Thu Diệp đều có chút kinh ngạc nhìn về phía Hạ Vân Kiệt.

“Ha ha, thúc thúc chính ngươi vừa rồi cũng nói, vừa mới bắt đầu làm nhà máy khi, đem sự tình tưởng tượng rất khá, nhưng đến sau lại mới biết được, sự thật xa không giống trong tưởng tượng đơn giản như vậy tốt đẹp, vẻn vẹn chính phủ này thượng vàng hạ cám ngành khiến cho ngươi mệt mỏi ứng đối, về phần tiêu thụ cũng đồng dạng cùng tưởng tượng kém khá xa, sự thật cùng từng tốt đẹp nguyện vọng chênh lệch, còn có vì nhà máy phát triển, thúc thúc khẳng định không thiếu cầu gia gia cáo bà nội, không thiếu ủy khuất chính mình, không thiếu tưởng tức giận lại tức giận không thể, cửu nhi cửu chi, này đó bất lương cảm xúc sẽ cho ngươi khí huyết ở trong kinh mạch hoặc cản trở, hoặc cấp tiến, hoặc hỗn loạn, hoặc ngưng kết, cuối cùng làm cho kinh mạch ứ trở, không quy tắc chung đau, đau nửa đầu liền bò lên ngươi.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy tiếp tục không vội không chậm chạp phân tích giải thích nói.

“Thật đúng là như vậy một hồi sự!” Trầm Bách Cường nghe vậy rất là ngạc nhiên nhìn Hạ Vân Kiệt. Trước kia hắn xem qua rất nhiều trung y, nhưng này chút trung y lại chưa bao giờ như thế kể lại vạch cũng phân tích ra hắn nguyên nhân bệnh, nay nghe Hạ Vân Kiệt như vậy một phần tích, còn tưởng khởi này bệnh phát tác thời gian, Trầm Bách Cường thật đúng là cảm thấy có vài phần đạo lý.

“Bất quá, này cùng kim đâm ở mu bàn chân có cái gì

quan hệ?” Ngạc nhiên sau, Trầm Bách Cường bắt đầu chủ động mở miệng hỏi.

“Gan chủ sơ tiết, điều sướng khí cơ, khí huyết trôi chảy lại ỷ lại cho người tinh thần trạng thái thư sướng sáng sủa, cho nên gan cùng người tình chí hoạt động quan hệ càng chặt chẽ, trung y có một loại cách nói kêu ‘Gan hỉ điều đạt’, ý tứ chính là ý tứ tích cực lạc quan, sáng sủa thư sướng là gan vận chuyển điều kiện tiên quyết, phản chi tắc sẽ làm bị thương đến gan. Thúc thúc ngươi này đau nửa đầu là vì cảm xúc dựng lên, cho nên này não bộ khí huyết ứ trở rất lớn một bộ phận là theo gan có liên quan. Ta châm Thái Xung huyệt, là có thể lợi dụng màng tim kinh mạch kinh khí đến sơ tán can kinh khí huyết. Tây y chú ý đau đầu trị đầu, chân đau trị chân, nhưng trung y lại chú ý là một cái chỉnh thể, cho nên ngươi tuy rằng là đau nửa đầu, cũng không có thể chỉ trị liệu đầu.” Hạ Vân Kiệt cười giải thích nói.

“Có đạo lý, có đạo lý. Nguyên lai trung y có nhiều như vậy chú ý, ngươi nếu không nói, chúng ta tổng cảm thấy trung y thần thần bí bí, khiến cho chúng ta cũng không dám tin tưởng, nhưng ngươi như vậy nhất giải thích, ta liền cảm giác đối trung y hơn không ít tin tưởng.” Trầm Bách Cường tán thưởng gật đầu nói.

“Ha ha, ba lúc này ngươi tổng biết Vân Kiệt y thuật lợi hại đi. Vừa rồi ta liền theo các ngươi nói, các ngươi luôn không tin, bây giờ còn dám coi khinh người ta tiểu trung y không?” Gặp Hạ Vân Kiệt một phen nói đem nàng ba cấp nói được liên tục gật đầu, Trầm Lệ Đề bắt đầu mặt lộ vẻ đắc ý sắc nói.

“Không phải chúng ta không tin, mà là nói được tốt nữa, giải thích tái thông, chung quy hay là muốn xem hiệu quả trị liệu. Nếu không, còn là không bệnh nhân khẳng tin tưởng ngươi, tìm ngươi xem bệnh.” Gặp nữ nhi mặt lộ vẻ đắc ý sắc, Chương Thu Diệp nhịn không được dội

nước lã nói.

Dù sao, nàng còn là càng hy vọng nữ nhi tìm cái có việc nghiệp trụ cột nam nhân, mà không phải một gã tiểu trung y so với nàng còn muốn nhỏ hai tuổi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1020 : Xem tướng

Chương Thu Diệp như vậy vừa nói, Trầm Lệ Đề nhất thời sẽ không có sức mạnh. Đúng vậy, nói rất hay có ích lợi gì, chủ yếu còn là xem có hay không hiệu quả trị liệu. Hơn nữa, Trầm Lệ Đề cũng biết Hạ Vân Kiệt vốn chính là cái hội lừa dối người, năm đó ngay cả nàng đồng sự thúc thúc đều thiếu chút nữa bị hắn lừa dối đi hai mươi vạn đâu! Hắn có thể nói ra như vậy một lần làm cho người ta rộng mở trong sáng giải thích, đối với hắn mà nói tựa hồ cũng không phải cái gì việc khó a.

Nhưng là mặc ngươi như thế nào sẽ nói có thể nói, cuối cùng hay là muốn dựa vào sự thật mà nói nói !

Nhưng thật ra Trầm Bách Cường nghe vậy mày hơi hơi nhíu nhíu, trên mặt lộ ra một tia sửng sốt sắc, chần chờ nói:“Ta giống như cảm giác đầu không như vậy đau ?”

“A!” Trầm Lệ Đề nghe vậy lập tức nhảy nhót lên, nói:“Ta đã nói thôi, Vân Kiệt y thuật tuyệt đối là cao minh.”

“Thật sự cảm giác không như vậy đau ? Sẽ không là tâm lý tác dụng đi?” Chương Thu Diệp lại còn là có chút không tin, nghe vậy hỏi.

“Này, này cũng có khả năng.” Chương Thu Diệp vừa nói, Trầm Bách Cường lại bắt đầu không nhất định đứng lên. Dù sao đau nửa đầu cũng không phải vẫn như vậy kịch liệt, có đôi khi hội bởi vì hoàn cảnh tâm tình nhẹ một trận nặng một trận. Tỷ như Trầm Bách Cường đau nửa đầu phát tác khi, nếu có tiểu hài tử đặc biệt ầm ỹ, đầu của hắn đau sẽ tăng lên, nhưng nếu nghe một chút thư hoãn âm nhạc sẽ hơi chút hảo một chút. Cho nên Trầm Bách Cường cũng nói không rõ sở, chính mình có phải hay không bởi vì nghe xong Hạ Vân Kiệt một phen giải thích, bởi vì dời đi khai lực chú ý, tâm lý tác dụng, sau đó cảm

thấy không như vậy đau.

Gặp lão ba lại không dám khẳng định, Trầm Lệ Đề vừa mới thả lỏng tâm tình lập tức lại bắt đầu có chút buộc chặt đứng lên, chỉ có Hạ Vân Kiệt rất là bình tĩnh, thỉnh thoảng nhẹ nhàng chuyển động ngân châm. Đại khái qua mười đến phút, Hạ Vân Kiệt đem ngân châm nhất nhất cấp thu đứng lên, sau đó mỉm cười nhìn Trầm Bách Cường.

“Ba, thế nào? Thế nào?” Gặp Hạ Vân Kiệt thu châm, Trầm Lệ Đề khẩn cấp hỏi.

Bất quá, Trầm Bách Cường lại chính là nhìn mặt mang mỉm cười Hạ Vân Kiệt ngẩn người, thế nhưng không có trả lời.

“Đúng vậy, Bách Cường đến tột cùng thế nào ?” Chương Thu Diệp gặp Trầm Bách Cường chính là nhìn Hạ Vân Kiệt ngẩn người, trong lòng không khỏi nhảy dựng, theo sát sau thúc giục hỏi.

“Giống, giống như không đau.” Trầm Bách Cường đột nhiên nói.

“Không đau, một chút cũng không đau ?” Chương Thu Diệp ít dám tin tưởng chính mình lỗ tai.

“Là, là một chút cũng không đau.” Trầm Bách Cường cố ý lắc lắc đầu, có đôi khi hắn đau đứng lên khi, vung đầu tình hình đặc biệt lúc ấy cảm giác toàn bộ óc đều đã ở bên trong lay động, nhưng lúc này đây lại một chút đều không cảm giác.

“Như thế nào khả năng, ngươi mỗi lần phát tác không phải muốn liên tục bảy tám giờ sao? Lần này như thế nào khả năng nhanh như vậy liền……” Nói đến một nửa, Chương Thu Diệp không dám tin nhìn về phía Hạ Vân

Kiệt, nói:“Ngươi thực chữa khỏi hắn đau nửa đầu !”

“Ha ha, chính là tạm thời giảm bớt khơi thông kinh mạch, đợi lát nữa ta lại cho thúc thúc khai trương phương thuốc, thúc thúc uống trước thất tề, hẳn là còn kém không nhiều lắm có thể khỏi hẳn. Đương nhiên vừa rồi ta cũng nói, thúc thúc này bệnh chủ yếu là bởi vì cảm xúc dao động khiến cho, cho nên về sau hay là muốn tận lực bảo trì thư sướng sáng sủa tâm tình, nếu không này bệnh còn là hội tái phát.” Hạ Vân Kiệt nói.

Hạ Vân Kiệt lời này đổ không phải nói chuyện giật gân, đầu óc đối với nay hắn mà nói cũng là thần bí nơi, đơn giản so với phàm nhân hiểu biết nhiều lắm rất nhiều thôi. Nay hắn đã muốn giúp Trầm Bách Cường khơi thông kinh mạch, hơn nữa đến tiếp sau còn mở phương thuốc điều trị thân thể hắn, khẳng định có thể cam đoan hắn có cái cường tráng thân thể, nhưng cảm xúc cũng không phải Hạ Vân Kiệt có thể khống chế, cho nên nếu Trầm Bách Cường như trước tiếp tục hắn bất lương cảm xúc, này bệnh Hạ Vân Kiệt thật đúng là không tốt cam đoan sẽ không tái phát.

“Cảm ơn ngươi Vân Kiệt, ta tận lực đi.” Trầm Bách Cường nghe vậy chần chờ trong chốc lát, thở dài nói.

“Bách Cường, ta xem không được liền chấm dứt này sinh ý đi. Dù sao thân thể trọng yếu.” Chương Thu Diệp lúc này đương nhiên tin phục Hạ Vân Kiệt lời nói, nhớ tới vừa rồi hắn nói trượng phu bệnh chủ yếu là bởi vì sinh ý không thoải mái mà khiến cho, nhịn không được đề nghị nói.

“Đúng vậy, ba, không được liền chấm dứt sinh ý đi, dù sao kia nhà máy hiện tại cũng kiếm không bao nhiêu tiền.” Trầm Lệ Đề nghe vậy đi theo phụ họa nói.

“Nhà máy nếu thiết lập đến đây, tưởng đóng đi lại nói dễ

hơn làm a!” Trầm Bách Cường lắc đầu nói.

“Có cái gì không dễ dàng, không phải là không làm này đi sinh ý thôi.” Trầm Lệ Đề không cho là đúng nói.

“Ha ha, ngươi này nha đầu ngốc, ngươi không làm qua nhà máy lại nào biết đâu rằng trong đó nói nói. Ngươi ngẫm lại xem, này nhà máy ngươi ba là cho vay làm đến, hiện tại muốn đóng, chủ nợ hội nghĩ như thế nào, còn không lập tức người người tới cửa đến đòi nợ, còn có nhà máy máy móc cái gì, mua khi thực đắt tiền, thật muốn bán cũng là bán không ra giá. Còn có ta nhóm bên này đóng sinh sản, về sau cùng này bán sỉ thương sẽ không có sinh ý lui tới, bọn họ nợ nần chỉ sợ cũng càng khó đòi về đến đây.” Trầm Bách Cường mặt mang cười khổ nói.

Kỳ thật Trầm Bách Cường nói đạo lý, Trầm Lệ Đề cùng Chương Thu Diệp cũng không phải không biết, bất quá các nàng không ở trong đó cũng không pháp khắc sâu cảm nhận được trong đó lợi hại quan hệ, hiện tại Trầm Bách Cường như vậy vừa nói, các nàng biết thật muốn đóng nhà máy, chỉ sợ các nàng cửa nhà rất nhanh sẽ bị người san bằng, cũng là vô luận như thế nào ở hiện giai đoạn đều phải tiếp tục chống đỡ đi xuống.

Như vậy nhất tưởng, Trầm Lệ Đề cùng Chương Thu Diệp tâm tình không khỏi trở nên trầm trọng đứng lên, vì phụ thân [trượng phu] thân thể, nhà máy là tốt nhất tắt đi, khả đóng nhà máy, nhà bọn họ chỉ sợ cũng hoàn toàn đổ.

Tâm tình trầm trọng dưới, Trầm Lệ Đề theo bản năng đem ánh mắt đầu hướng về phía Hạ Vân Kiệt.

Nàng cũng nói không rõ sở chính mình khi cái gì tâm tính, thế nhưng kỳ vọng khởi Hạ Vân Kiệt có thể hỗ trợ giải quyết vấn đề này.

Về Trầm Bách Cường sinh ý sự tình, Hạ Vân Kiệt kỳ thật âm thầm sớm đã công đạo quá Chung Dương Dĩnh, lúc này bản không muốn nhiều lời cái gì, có thể thấy được Trầm Lệ Đề đem ánh mắt đầu hướng chính mình, mang theo một tia kỳ vọng cùng cầu xin, trong đầu không khỏi mềm nhũn, mở miệng nói:“Kỳ thật thúc thúc bất lương cảm xúc sinh ra chủ yếu là bởi vì nhà máy mấy năm nay kinh doanh khó khăn, nếu nhà máy kinh doanh tốt, ta nghĩ thúc thúc tâm tình tự nhiên cũng liền thông thuận sáng sủa.”

“Như thế nào, Vân Kiệt ngươi có cái gì tốt đề nghị sao?” Trầm Bách Cường nghe vậy hai mắt hơi hơi sáng ngời, hỏi.

Trước khác nay khác, lúc này Trầm Bách Cường tự nhiên không hề coi thường trước mắt vị này tiểu trung y so với hắn nữ nhi còn muốn nhỏ hai tuổi.

“Tốt đề nghị thật không có, bất quá ta theo ta lão sư học quá điểm chu dịch tướng thuật, ta xem thúc thúc ngươi ấn đường no đủ tỏa sáng, tiền tài cung sáng loáng, gần nhất ở sự nghiệp hẳn là hội hết cùng lại thông, cho nên cũng là không cần lo lắng nhà máy sự tình.” Hạ Vân Kiệt nói.

Hạ Vân Kiệt thốt ra lời này, Trầm gia ba người người người hai mắt lăng lăng theo dõi hắn xem, phảng phất lập tức cũng không nhận thức hắn.

Không ai hội nghĩ đến, Hạ Vân Kiệt cấp ra đề nghị dĩ nhiên là như vậy hoang đường.

Chờ bọn hắn tiêu hóa Hạ Vân Kiệt lời nói sau, Trầm Bách Cường cùng Chương Thu Diệp nhìn hắn ánh mắt bắt đầu trở nên thực cổ quái. Phía trước, bọn họ kỳ thật đối Hạ Vân Kiệt ấn tượng đã muốn thay đổi rất nhiều,

cảm thấy hắn y thuật quả nhiên lợi hại, cho dù hiện tại tuổi trẻ một ít, không có gì danh khí, nhưng về sau ở trung y giới cũng khẳng định xảy ra đầu người, có được nhỏ nhoi, nữ nhi thật muốn cùng hắn đàm bằng hữu, tiền cảnh còn là không sai. Khả hiện tại bọn họ ý tưởng lại nhịn không được bắt đầu dao động.

Tuổi còn trẻ, thế nhưng mê thượng cái gì tướng thuật, còn như thực giúp người xem tướng, này tính cách thật là có chút quái a, nếu ngày nào đó mỗ cái thầy tướng nói với hắn hắn theo chân bọn họ nữ nhi mệnh cách tương hướng bát tự không hợp, kia hắn là không phải lập tức liền vứt bỏ bọn họ nữ nhi đâu? Lại hoặc là nói đem sở hữu không thuận sự tình, tất cả đều trách tội đến bọn họ nữ nhi trên đầu đâu?

Này cũng không phải không có khả năng, mà là hoàn toàn mới có thể. Trước kia nhà bọn họ hương còn có một người, đặc biệt tin tưởng tướng thuật phong thủy cái gì, ngạnh sinh sinh đem một cái hảo hảo gia đình cấp ép buộc phá thành mảnh nhỏ. Bọn họ cũng không tưởng chính mình nữ nhi cũng quán thượng chuyện như vậy.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1021 : Các ngươi đoán

Trầm Lệ Đề phục hồi tinh thần lại sau, hận không thể phác đi lên cắn Hạ Vân Kiệt mấy khẩu.

Nghĩ rằng, trước kia gọi ngươi giúp ta xem hạ tướng, tính hạ mệnh, không nên tự cao tự đại, nói cái gì tin tắc có không tin tắc không, không chịu cho ta xem tướng tính mệnh, nay đổ tốt, không cần ngươi giả thần giả quỷ khi, ngươi lại cứ lại khoe khoang đứng lên. Đây chính là ta ba mẹ a, thuyết vô thần giả, bọn họ sinh ý không tốt, ngươi không theo chân bọn họ thảo luận sinh ý, thế nhưng theo chân bọn họ xả cái gì xem tướng tính mệnh, nói cái gì ấn đường tỏa sáng! Này không phải thuần túy ngại bọn họ đối với ngươi ấn tượng còn chưa đủ xấu sao?

Chính là trong lòng tuy rằng mắng Hạ Vân Kiệt, hận không thể phác đi lên cắn hắn mấy cái, nhưng sự tình nếu đã muốn đã xảy ra, Trầm Lệ Đề cũng chỉ đành nghĩ biện pháp bổ cứu, không đợi cha mẹ mở miệng, đã muốn cướp nói:“Ba mẹ, xem tướng thứ này, tin tắc có không tin tắc không. Bất quá Vân Kiệt tại đây phương diện còn là có điểm trình độ. Đổng Tư Tư các ngươi còn nhớ rõ sao?”

“Ân, đương nhiên nhớ rõ, ngươi ở Giang Châu thị công tác khi đồng sự, tính cách cử sáng sủa một vị cô nương.” Trầm Bách Cường cùng Chương Thu Diệp mặt lộ vẻ kỳ quái sắc điểm gật đầu, nói. Không biết nữ nhi ở phía sau đột nhiên nhắc tới Đổng Tư Tư làm cái gì.

“Đổng Tư Tư thúc thúc là làm trang phục hán, từng có một đoạn thời gian thực không thuận lợi, không phải kho hàng cháy chính là có công nhân dỡ hàng bị áp thương, sau lại còn truyền ra công nhân viên chức ký túc xá chuyện ma quái sự tình. Cuối cùng nàng thúc thúc bị

khiến cho không có biện pháp thỉnh một vị phong thủy đại sư, kết quả các ngươi đoán thế nào?" Trầm Lệ Đề nói.

"Kết quả thế nào? Này phong thủy đại sư sẽ không chính là Vân Kiệt đi?" Trầm Bách Cường cùng Chương Thu Diệp nhưng thật ra bị nữ nhi này chuyện xưa cấp khơi mào hứng thú, nhịn không được tò mò nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, hỏi.

"Đương nhiên không phải a, Vân Kiệt lại không làm này một nghề, lại như vậy tuổi trẻ, Tư Tư thúc thúc lại như thế nào khả năng hội mời hắn đi xem phong thủy thực hiện đâu. Là Đổng Tư Tư sợ nàng thúc thúc bị cái gọi là phong thủy đại sư hồ lộng lừa gạt, vừa vặn nghe nói Hạ Vân Kiệt cũng sẽ chút tướng thuật phong thủy bản sự, liền mời hắn đi hỗ trợ vạch trần." Trầm Lệ Đề tiếp tục nói.

"Nga, kia kết quả đâu? Chẳng lẽ Vân Kiệt vạch trần vị kia phong thủy đại sư gạt người xiếc?" Trầm Bách Cường cùng Chương Thu Diệp nghe vậy không khỏi càng phát ra tò mò đứng lên.

"Đâu chỉ vạch trần phong thủy đại sư gạt người xiếc a, sau hắn còn thuận đường giúp Tư Tư thúc thúc nhà máy nhìn phong thủy, vì chuyện này, Tư Tư thúc thúc còn cố ý đầy cõi lòng cảm kích cấp Vân Kiệt bao cái tiền lì xì, các ngươi đoán này tiền lì xì có bao nhiêu tiền?" Trầm Lệ Đề nói đến bao nhiêu tiền khi, nhịn không được lấy mắt có chút lại yêu vừa hận trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Yêu tự nhiên là hắn làm việc có nguyên tắc, không thu kia tiền lì xì, hận đồng dạng cũng là hắn điểm này, kia nhưng là hai mươi vạn nguyên a! Lấy hắn một tiểu trung y, hai mươi vạn, lấy tiền lương lấy đã nhiều năm đâu.

“A!” Trầm Bách Cường cùng Chương Thu Diệp nghe vậy tất cả đều kinh ngạc phải gọi lên, hai người lại dùng xem quái vật ánh mắt nhìn từ trên xuống dưới Hạ Vân Kiệt.

Ngay từ đầu bọn họ chích nghĩ đến Hạ Vân Kiệt chính là mê tín này ngoạn ý, nhìn chút có liên quan bộ sách liền tự cho là chính mình là xem tướng tính mệnh phong thủy đại sư. Không nghĩ tới nghe nữ nhi như vậy vừa nói, hắn thế nhưng còn là có rất cao “Chuyên nghiệp” Tiêu chuẩn, không chỉ có có thể giúp người vạch trần trò bịp, nhưng lại có người đảo lại thỉnh hắn xem phong thủy, sau còn bao tiền lì xì cho hắn.

“Kia tiền lì xì bao nhiêu tiền a?” Kinh ngạc qua đi, Trầm Bách Cường cùng Chương Thu Diệp lúc này là hoàn toàn bị nữ nhi cấp gợi lên lòng hiếu kỳ, lập tức hỏi.

“Các ngươi đoán nha?” Trầm Lệ Đề bán nổi lên cái nút.

“Năm ngàn?” Trầm Bách Cường nghi ngờ nói.

Trầm Lệ Đề lắc đầu.

“Chúng ta trong trấn cũng không phải không có người thỉnh người xem phong thủy, làm sao giá trị nhiều như vậy a.” Chương Thu Diệp gặp Trầm Lệ Đề lắc đầu, lập tức trắng Trầm Bách Cường liếc mắt một cái, nói.

“Khụ khụ, người ta là làm nhà máy, theo chúng ta trong trấn thỉnh phong thủy đại sư đương nhiên là hai việc khác nhau.” Trầm Bách Cường biện giải nói.

“Kia cũng không dùng năm ngàn, ta xem hai ngàn cũng liền ngừng phát triển. Chúng ta trong trấn thỉnh một cái mới ba bốn trăm đâu.” Chương Thu Diệp nói.

“Kia cũng là là.” Trầm Bách Cường nghe vậy đồng ý

điểm gật đầu.

“Các ngươi đây là cái gì ánh mắt a. Tư Tư thúc thúc trang phục hán một năm giá trị sản lượng có vài ngàn vạn đâu, thỉnh đương nhiên không phải bình thường phong thủy đại sư, mà là chân chính chừng nổi tiếng phong thủy đại sư. Ta nghe nói hình như là cố ý theo Đông Thông thị thỉnh, một vị họ Trương đại sư, nghe nói ở bọn họ người giàu có trong vòng rất danh. Đừng nói hai ngàn, năm ngàn người ta cũng không hội con mắt xem ngươi liếc mắt một cái. Tái đoán, tái đoán!” Trầm Lệ Đề dùng khinh bỉ ánh mắt quét cha mẹ liếc mắt một cái, thực khinh thường nói. Bất quá nói lời này khi, Trầm Lệ Đề nội tâm cũng là khiếp sợ không thôi, bởi vì nàng đối phong thủy đại sư giá thị trường kỳ thật một chút cũng đều không hiểu, đối phong thủy đại sư một ít ấn tượng cùng tri thức chủ yếu còn là theo một ít cảng kịch trung đạt được, cảng kịch trung này đại sư xem cái phong thủy thu phí đều rất là xa xỉ, cho nên Trầm Lệ Đề tuy rằng cũng giật mình cùng kia hai mươi vạn tiền lì xì, nhưng dù sao không có cái đối lập, cảm xúc sâu nhất còn là Hạ Vân Kiệt tiểu tử này thế nhưng cự tuyệt, còn lại đổ không có gì. Nay nghe nàng ba mẹ như vậy vừa nói, mới biết được Hạ Vân Kiệt này thường xuyên bị chính mình cùng Đỗ Hải Quỳnh diễn ngược là thần côn tên, chỉ kia một lần tiền lì xì chỉ sợ cũng để được với bình thường phong thủy đại sư đã nhiều năm thu vào, hẳn là được cho là cao nhất tiêm kia một loại.

“Cái gì, năm ngàn đều còn không chỉ!” Trầm Bách Cường cùng Chương Thu Diệp nghe vậy giật mình tròng mắt đều trợn tròn.

Ở 2005 năm, năm ngàn nguyên tuy rằng không phải cự khoản, nhưng đối với bình thường tiền lương giai tầng cũng là cần vất vả công tác hai ba tháng, này Hạ Vân Kiệt chính là tùy tùy tiện tiện giúp người xem một chút phong thủy thế nhưng thu vào còn không chỉ năm ngàn

nguyên, này như thế nào không cho Trầm Bách Cường cùng Chương Thu Diệp giật mình.

“Kia sẽ không 1 vạn đi?” Giật mình qua đi, Chương Thu Diệp có chút không thể tin được đưa ra một cái rất cao con số.

“Không chỉ.” Trầm Lệ Đề lắc đầu.

“Còn không chỉ, kia hai vạn.” Trầm Bách Cường nói.

“Các ngươi như vậy đoán muốn đoán được khi nào thì a, ta còn là rõ ràng nói cho các ngươi đi, là hai mươi vạn, hai mươi vạn a!” Trầm Lệ Đề nói.

“Cái gì! Hai, hai mươi vạn!” Nghe được hai mươi vạn này từ, Trầm Bách Cường cùng Chương Thu Diệp hoàn toàn sợ ngây người.

Bọn họ nhà máy, trước kia kinh doanh không sai khi, một năm thu vào cũng bất quá liền hai ba mươi vạn, nay được, phía trước còn bị bọn họ chướng mắt tiểu trung y, quang làm cho người ta xem một lần phong thủy, người ta liền bao cái hai mươi vạn tiền lì xì cho hắn! Còn có cái gì so với kết quả này tới cũng có lực đánh vào, cũng có châm chọc ý tứ hàm xúc.

“Đúng vậy, hai mươi vạn! Đáng tiếc, Vân Kiệt thế nhưng cự tuyệt. Hắn nói chưa từng nghĩ tới cần nhờ này một nghề ăn cơm phát tài.” Trầm Lệ Đề nhìn nàng cha mẹ khiếp sợ bộ dáng, nhịn không được lại trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nói.

“Cái gì! Cự tuyệt !” Trầm Bách Cường cùng Chương Thu Diệp thật vất vả theo vừa rồi kia “Lớn” Con số phục hồi tinh thần lại, lại lại một lần nữa lâm vào khiếp sợ bên trong.

Lần này, cho dù Trầm Bách Cường tự xưng là cũng là làm xí nghiệp, cùng xã hội đủ loại màu sắc hình dạng người đánh quá giao tế, lúc này cũng cảm giác chính mình có chút nhìn không thấu trước mắt vị này tiểu trung y.

Nói hắn tuổi trẻ, nói hắn chính là một gã gã không dùng truyền tiểu trung y thôi, khả hắn y thuật cũng rất cao minh. Nói hắn trước mắt không có sự nghiệp trụ cột, ngay cả phòng đều không có thôi, khả hắn thế nhưng bởi vì không nghĩ tới cần nhờ giúp người xem phong thủy xem tướng ăn cơm phát tài, thế nhưng liền đem hai mươi vạn cấp cự tuyệt.

“Cho nên nói, ba mẹ, Hạ Vân Kiệt tại đây phương diện còn là có chút trình độ, hắn nếu nói ngươi sinh ý sẽ hết cùng lại thông, nói không chừng gần nhất thật đúng là hội hết cùng lại thông, các ngươi sẽ không cần rất lo lắng.” Trầm Lệ Đề ở nàng ba mẹ thật vất vả tiêu hóa này phập phồng thoải mái đánh sâu vào sau, trấn an nói.

Tuy rằng trên thực tế, Trầm Lệ Đề còn là không tin cái gì tướng thuật linh tinh phiêu miểu hư vô gì đó, nhưng chuyện tới nay, nàng tự nhiên cũng chỉ có thể tận lực giúp Hạ Vân Kiệt nói chuyện.

Nếu không Trầm Lệ Đề vừa rồi kia lời nói, Trầm Bách Cường cùng Chương Thu Diệp khẳng định sẽ đối nữ nhi thuyết giáo một phen, không chuẩn nàng tin tưởng này đó loạn thất bát tao gì đó, nhưng hôm nay này thuyết giáo trong lời nói là vô luận như thế nào cũng nói không nên lời.

Dù sao Hạ Vân Kiệt giúp người ta xem cái phong thủy liền giá trị hai mươi vạn nhân dân tệ, xuất trướng phí cao thật sự. Tạm thời mặc kệ này tướng thuật chuẩn không chuẩn, có phải hay không nói hươu nói vượn, người ta chịu giúp hắn Trầm Bách Cường xem này

tướng, kia cũng là xem ở Trầm Lệ Đề mặt mũi, nếu không người bình thường thật đúng là thỉnh không nổi đâu. Cho nên, bởi vì này lần xem tướng, mặc kệ Trầm Bách Cường nguyện ý còn là bị bắt, tin tưởng còn là không tin, lại nói tiếp hay là hắn thiếu Hạ Vân Kiệt một cái nhân tình. Lại như thế nào tốt lại ra lời thuyết giáo đâu?

“Nếu Vân Kiệt tại đây phương diện thực sự chút nghiên cứu, chúng ta cũng chỉ hảo hy vọng như thế.” Trầm Bách Cường cùng Chương Thu Diệp gật gật đầu nói, trên mặt lo lắng sắc bất tri bất giác so với phía trước thiếu một ít.

Đây là người tâm tính, luôn thích nghe lời hay không nghe nói bậy, hơn nữa Hạ Vân Kiệt tựa hồ lại quả thật có chút liêu, mặc kệ tin tưởng còn là không tin, tổng cũng có thể khởi đến một ít tâm lý an ủi tác dụng.

Bất quá, Trầm Bách Cường cùng Chương Thu Diệp đúng là vẫn còn không tin này đó thần quỷ quái lực sự tình, chuyện này sau không có tiếp tục liền tướng thuật, phong thủy linh tinh sự tình hỏi đi xuống, mà là lại vòng vo đề tài, hỏi chút Lệ Đề gần nhất công tác sự tình, thuận đường còn quan tâm hỏi nổi lên Đỗ Hải Quỳnh sự tình.

Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề là bạn tốt, Trầm Bách Cường cùng Chương Thu Diệp đều gặp qua nàng, cũng thực thích nàng.

Đang nói chuyện là lúc, Hạ Vân Kiệt cố ý viết trương phương thuốc cấp Trầm Bách Cường.

Trầm Lệ Đề bên này là độc thân nhà trọ, Trầm Bách Cường cùng Chương Thu Diệp không có biện pháp ở nơi này, lại luyến tiếc ở khách sạn tiền, hơn nữa Trầm Lệ Đề sáng mai còn có chuyến bay, cho nên đại khái ở

chín giờ đến thời điểm, Trầm Bách Cường cùng Chương Thu Diệp liền đứng dậy rời đi.

Trầm Bách Cường là người làm nhà máy, có một chiếc tiểu xe vận tải, đến khi là chính mình lái xe tới được, đổ không cần Hạ Vân Kiệt lái xe đưa bọn họ.

Hai người đem Trầm Bách Cường cùng Chương Thu Diệp đưa xuống lầu, trong lúc, Chương Thu Diệp cố ý đem Trầm Lệ Đề cấp kéo đến một bên, dặn dò nói:“Lệ Đề a, này Vân Kiệt, hiện tại xem ra đâu, ta và ngươi ba cảm giác coi như có thể, cũng đừng nói phản đối các ngươi kết giao trong lời nói. Bất quá hắn chung quy tuổi trẻ một ít, cũng không có gì cơ sở kinh tế, ngươi hay là muốn để dài cái tâm nhãn, đừng một lòng một dạ liền đâm đi vào. Còn có ngươi hiện tại hẳn là còn không có cùng hắn phát sinh quan hệ đi?”

“Mẹ, ngươi nói cái gì đâu? Người ta vừa mới bắt đầu đàm không bao lâu đâu, như thế nào khả năng đâu!” Trầm Lệ Đề nhịn không được đỏ mặt nói.

“Vậy là tốt rồi, ta vừa rồi nhìn hắn tiến ngươi phòng ngủ lấy bao bộ dáng thực tùy ý, sợ các ngươi người trẻ tuổi……” Chương Thu Diệp nghe vậy thở dài nhẹ nhõm một hơi nói.

“Tốt lắm, tốt lắm, ngươi cũng sắp điểm cùng ba lên xe về nhà đi! Thật là, đều cái gì niên đại, loại chuyện này cũng muốn quản!” Trầm Lệ Đề thấy nàng mẹ còn muốn tiếp tục lải nhải, sợ bị Hạ Vân Kiệt cấp nghe xong đi, không khỏi đỏ mặt vội vàng đem nàng mẹ cấp đẩy lên xe.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1022 : Không thể tính

“A, cuối cùng quá quan !” Nhìn theo tiểu xe vận tải khai ra tiểu khu đại môn, Trầm Lệ Đề thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi nói.

“Nói như vậy, ngươi ba mẹ đối của ta biểu hiện coi như vừa lòng ? Vừa rồi mẹ ngươi lôi kéo nói chuyện với ngươi, không thúc giục ngươi theo ta kết hôn đi?” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ngươi liền trang điểm đi. Tự cho là thông minh tên, không có chuyện gì thôi ở ta ba mẹ trước mặt giả thần giả quỷ, thiếu chút nữa sẽ đem sự tình cấp muốn làm tạp, hoàn hảo ta phản ứng mau, đem Đổng Tư Tư thúc thúc sự tình lấy ra nữa nói một lần, nếu không ngươi còn không lập tức bị ta ba mẹ cấp trực tiếp tễ điệu mới là lạ.” Trầm Lệ Đề trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nói, chính là nói lời này khi lại nhịn không được nhớ tới nàng mẹ trước khi đi lải nhải, mặt đẹp ở trong đêm đen bay lên một chút rặng mây đỏ.

“Ta này không phải gặp ngươi ba mẹ lo lắng, tưởng trấn an bọn họ một chút thôi! Chẳng lẽ ngươi không phát hiện, ngươi ba mẹ đi lên khi vui vẻ không ít sao?” Hạ Vân Kiệt nói

“Giống như cũng là.” Trầm Lệ Đề nghĩ nghĩ nói.

“Cái này đúng rồi, kỳ thật này tại tâm lý học đi lên giảng kêu tâm lý ám chỉ! Cho dù ngươi ba mẹ không tin, nghe xong ta vừa rồi kia phiên cát ngôn, trong lòng tổng cũng cảm giác giống như thấy được một tia hy vọng.” Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ một tia đắc ý sắc nói.

“Nói như vậy ngươi vừa rồi là cố ý giả thần giả quỷ ?” Trầm Lệ Đề hỏi.

“Sửa đúng một chút, ta kia không phải giả thần giả quỷ!” Hạ Vân Kiệt nghiêm mặt nói.

“Hảo, được không là giả thần giả quỷ, bất quá ngươi vừa rồi nói ta ba ấn đường tỏa sáng, tiền tài cung trơn bóng, gần nhất hội hết cùng lại thông, có thể hay không gần nhất thật sự hội hết cùng lại thông đâu?” Trầm Lệ Đề hỏi.

“Ngươi không phải mới vừa nói sao? Thứ này tin tắc có không tin tắc không sao? Ngươi hỏi ta, ta lại nào biết đâu rằng!” Hạ Vân Kiệt nhún nhún vai nói.

“Nếu không biết, vậy ngươi còn nói chính mình không phải giả thần giả quỷ?” Trầm Lệ Đề nghe vậy xem thường nói.

“Tương lai là tràn ngập không xác định cùng biến hóa, chỉ có thể nói ta theo ngươi ba tướng mạo nhìn ra đến ngươi ba gần nhất hội hết cùng lại thông, nhưng là hay không sẽ hết cùng lại thông chỉ có chờ đã xảy ra khả năng biết.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Thiết, nói cái cùng chưa nói giống nhau, sao còn muốn ngươi tính cái rắm.” Trầm Lệ Đề khinh thường nói.

“Ha ha, ngươi đây là người thường nói. Lấy việc cũng đều có cái xác suất có phải hay không? Nào có nói cái gì nên cái gì, nếu thật như vậy linh, người nọ vận mệnh không được đầy đủ đều trước tiên cấp hạn định đã chết, kia còn có cái gì lạc thú đáng nói. Còn có, ngươi là mỹ nữ, nói chuyện có thể hay không văn nhã một ít, còn có nói như thế nào đêm nay ta cũng vậy đại công thần, kính nhờ ngươi có thể hay không đối ta hơi chút ôn nhu một chút!” Hạ Vân Kiệt nói.

“Muốn ta ôn nhu là đi? Đi nha. Kiệt ca ca, ngươi cũng

giúp người ta xem cái thân mật không tốt nha?” Trầm Lệ Đề nghe vậy lập tức dính đi lên, hai mắt ngập nước nhìn Hạ Vân Kiệt, thanh âm làm nũng nói.

“Đình chỉ! Ta sợ ngươi.” Hạ Vân Kiệt vội vàng né tránh, chạy trối chết.

Nhìn Hạ Vân Kiệt chạy trối chết vào thang máy, Trầm Lệ Đề đắc ý quăng hạ mái tóc, sau đó cũng theo sát sau vào thang máy.

“Đừng như vậy nhìn ta? Ta sẽ khởi nổi da gà.” Gặp Trầm Lệ Đề vào thang máy, tiếp tục dùng ngập nước mị nhãn nhìn chính mình, Hạ Vân Kiệt cảm thấy cả người không được tự nhiên, vội vàng nói.

“Kia cũng được, ngươi giúp ta xem cái tướng.” Trầm Lệ Đề uy hiếp nói.

“Thứ này tin tắc có không tin tắc không, không có gì hay xem.” Hạ Vân Kiệt lắc đầu nói.

“Kiệt ca ca, ngươi liền giúp người ta……” Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt lắc đầu, lập tức lại làm nũng đứng lên.

Nhưng lần trở lại này Hạ Vân Kiệt lại dời tầm mắt, chút bất vi sở động, thái độ tựa hồ thần kỳ kiên quyết.

“Vì cái gì ngươi sẽ không giúp ta xem tướng?” Trở lại độc thân nhà trọ, gặp thi triển cả người chiêu thức cũng không hiệu quả Trầm Lệ Đề bĩu môi, lại là tức giận lại là ủy khuất nhìn Hạ Vân Kiệt hỏi.

Nhìn Trầm Lệ Đề lại tức giận lại ủy khuất, thậm chí kia đối quyến rũ mắt to trung ẩn ẩn có nước mắt chớp động, Hạ Vân Kiệt trong lòng không khỏi mềm nhũn, thở dài một hơi nói:“Không phải ta không chịu giúp ngươi xem, mà là chân chính tướng thuật là ‘Tiết lộ Thiên Cơ’ hành

vi, lời nói thông tục điểm trong lời nói thì phải là nghịch thiên cử chỉ. Cho nên chân chính tính mệnh đại sư thường thường sẽ có một ngày bất quá ba quẻ, không cho chính mình còn có bên người người thân cận xem tướng tính mệnh quy củ. Cũng không phải không thể, mà là xem tướng tính mệnh chính là nghịch thiên cử chỉ, một ngày bói toán suy tính nhiều lắm là hội tổn hại nguyên khí sống lâu, cái này cùng người vận động quá lượng là giống nhau, là có tổn hại thân thể. Về phần không cho chính mình cùng bên người người thân cận xem tướng tính mệnh, không chỉ có bởi vì ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc u mê trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, cấp cho chính mình cùng bên người người thân cận xem tướng tính mệnh, cần phi thường háo tinh thần nguyên khí, hội chiết tổn nguyên thọ, nhưng lại bởi vì này loại hành vi nghịch thiên cử chỉ càng nghiêm trọng, thậm chí tính đi ra sau, quan tâm sẽ bị loạn, tổng nghĩ đi thay đổi rất tốt, kia hậu quả tự nhiên liền càng nghiêm trọng, cho nên không phải không giúp ngươi xem tướng tính mệnh, mà là không thể, ngươi hiểu chưa?”

“Thiết, không chịu giúp ta tính sẽ không chịu giúp ta tính, khiến cho giống như thực thần bí thực nghiêm trọng dường như! Hừ, ai hiếm lạ, ta tắm rửa đi.” Trầm Lệ Đề nghe vậy sững sờ một hồi lâu nhi, sau đó đột nhiên đỏ mặt liếc trắng mắt, xoay eo hướng phòng ngủ đi đến.

Vừa đi tiến phòng ngủ, Trầm Lệ Đề liền đem cửa cấp đóng đứng lên, dấu tay sờ mặt mình, phát hiện có chút năng.

“Bên người người thân cận, ai là của ngươi bên người người thân cận! Loạn thất bát tao lý do, thật là dầy da mặt tên!”

Chính là tuy rằng như vậy thối mắng, nhưng không biết vì cái gì kia trái tim cũng là vui mừng.

Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra không tưởng nhiều như vậy, nhìn đóng chặt phòng ngủ, cười khổ lắc lắc đầu, nghĩ rằng, cuối cùng hồ lộng trôi qua.

Vừa rồi hắn nói kia lời nói kỳ thật là nửa thật nửa giả. Đối một ít tu vi hữu hạn thầy tướng mà nói quả thật là như vậy một hồi sự, nhưng đến hắn như vậy cấp bậc cao thủ, tính một ít đã muốn cùng thiên địa có rất mạnh liên hệ tu luyện giả có lẽ cần lo lắng tiêu hao tinh thần nguyên khí, thậm chí chiết tổn sống lâu, nhưng tính tính bình thường phàm nhân, kia căn bản chính là tiểu nhi khoa, háo không bao nhiêu tinh thần nguyên khí, càng đừng nói cái gì chiết tổn sống lâu. Sở dĩ không cho Trầm Lệ Đề xem tướng tính mệnh, chân chính nguyên nhân còn là Trầm Lệ Đề là hắn người thân cận. Tính của nàng mệnh, tất nhiên sẽ liên lụy đến chính hắn, hội nhìn đến vận mệnh của hắn đi hướng, còn có nàng cùng hắn vận mệnh cùng xuất hiện, quả thật cần hao tổn không ít tinh thần nguyên khí, nhưng muốn nói chiết tổn nguyên thọ kia đổ còn không về phần. Bất quá chính yếu còn là một khi hắn thấy rõ ràng vận mệnh của hắn còn có chính hắn cùng nàng khả năng phát sinh cùng xuất hiện vận mệnh, hết thảy sáng tỏ sau, tất nhiên tựu ít đi rất nhiều cuộc sống lạc thú, thậm chí cũng đang như hắn nói, bởi vì xem hiểu được, liền tổng hội nghĩ đi thay đổi.

Cuộc sống bởi vì không biết mà tràn ngập lạc thú, nếu hết thảy đều đã muốn biết lại có gì lạc thú đáng nói? Thậm chí mỗi đi một bước, đều muốn nên như thế nào đi đem nguyên lai phương hướng thay đổi, lại có gì lạc thú đáng nói?

Cho nên nếu nói, sớm nhất thời điểm, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh muốn mời Hạ Vân Kiệt giúp các nàng xem tướng tính mệnh, Hạ Vân Kiệt không chịu là vì các nàng căn bản là không tin này, hắn tự nhiên là lười đi khoe khoang, nay lại chủ yếu là bởi vì hai người vận mệnh đã muốn gắt gao cùng hắn liên hệ ở tại cùng

nhau, là hắn bên người gần nhất người thân cận, chỉ cần tánh mạng không lo, này khác cuộc sống nhiều điểm giọt giọt, Hạ Vân Kiệt là tuyệt không hội vận dụng thuật pháp đi nhìn trộm.

Trầm Lệ Đề ở phòng ngủ tìm chút tắm rửa quần áo rất nhanh liền đi ra.

Đi ra sau nhìn đến Hạ Vân Kiệt ngồi ở trên sô pha, nhớ tới hắn vừa rồi nói trong lời nói, mặt đẹp không tự chủ được hơi hơi đỏ lên, trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái nói:“Uy, đại sư đi phòng ngủ !”

“Vì cái gì?” Hạ Vân Kiệt phản xạ có điều kiện hỏi ngược lại.

“Sắc đại sư!” Trầm Lệ Đề thấy hắn biết rõ còn cố hỏi, hung hăng quát hắn liếc mắt một cái, sau đó ôm quần áo vào phòng tắm.

Hạ Vân Kiệt bị Trầm Lệ Đề như vậy quát liếc mắt một cái, mới đột nhiên nhớ tới tối hôm qua nàng ở khi tắm, chính mình xuyên thấu qua thủy tinh mờ loáng thoáng nhìn đến một màn, không khỏi nét mặt già nua đỏ lên, vội vàng đứng dậy vào phòng ngủ, nhưng thật ra không đi suy nghĩ sâu xa, chính mình hỏi một câu vì cái gì sau, Trầm Lệ Đề vì sao chỉ mắng câu “Sắc đại sư” Liền ôm quần áo trực tiếp vào phòng tắm, mà không có mạnh mẽ đuổi hắn đi sau mới tiến phòng tắm.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1023 : Tin tức tốt

“Ngươi chuẩn bị khi nào thì đi Hong Kong?” Theo trong phòng tắm đi ra, Trầm Lệ Đề một bên nghiêng đầu dùng khăn mặt lau tóc, một bên thuận miệng hỏi.

“Ngươi bên này nếu không có việc gì, ta chuẩn bị này hai ngày liền đi qua, ngươi muốn đi sao?” Hạ Vân Kiệt hơi hơi sửng sốt, sau đó trả lời.

“Ta còn là không đi.” Trầm Lệ Đề do dự hạ, lắc đầu nói.

“Vì cái gì? Trong tay khẩn trương?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Biết rõ còn cố hỏi.” Trầm Lệ Đề trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Ha ha, nếu là vấn đề này đơn giản, ta mời khách.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Đi đi, liền ngươi về điểm này phá tiền lương, còn là kiềm chế điểm tiêu, toàn đứng lên cưới lão bà đi!” Trầm Lệ Đề nghe vậy trong mắt lóe ra một tia vui vẻ sắc, bất quá miệng lại không chút khách khí chế nhạo nói.

“Ha ha, này ngươi không cần lo lắng. Thiệt nhiều bạch phú mĩ chờ dưỡng ta đâu.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Thiệt nhiều bạch phú mĩ chờ dưỡng ngươi? Tốt lắm đừng mơ mộng hão huyền, nhanh đi tắm rửa bạch ngủ đi.” Trầm Lệ Đề nghe vậy tức giận trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó đẩy hắn một chút nói.

“Để làm chi? Đừng xem thường người!” Hạ Vân Kiệt không phục nói.

“Ta không phải xem thường ngươi, ta là xem thường

này bạch phú mĩ, các nàng thẩm mỹ quan thật sự quá kém.” Trầm Lệ Đề nói.

“Ngươi…… Tính, với ngươi loại này không ánh mắt không có biện pháp câu thông, ta tắm rửa đi.” Hạ Vân Kiệt nói xong cầm tắm rửa quần áo cũng vào phòng tắm.

“Nga, đúng rồi, đi phòng ngủ.” Đi tới cửa khi, Hạ Vân Kiệt đột nhiên xoay người đối như trước đứng ở trong phòng khách Trầm Lệ Đề nói.

“Vì cái gì?” Trầm Lệ Đề theo bản năng bật thốt lên hỏi.

“Được rồi, ngươi muốn xem sẽ theo ngươi đi!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cố ý bất đắc dĩ nhún nhún vai nói.

“A, biến thái, ai yêu nhìn ngươi tắm rửa!” Trầm Lệ Đề thế này mới đột nhiên ý thức được vấn đề chỗ, đỏ mặt vội vàng chạy về phòng ngủ.

Gặp Trầm Lệ Đề chạy trối chết, Hạ Vân Kiệt đắc ý ha ha một trận cười to, sau đó vào phòng tắm.

……

“Thực không tính đi Hong Kong, tuy rằng ta tiền lương không cao, nhưng tiền mời ngươi chơi một chuyến Hong Kong vẫn phải có.” Hai ngày sau, đến phiên Trầm Lệ Đề nghỉ ngơi, giữa trưa đang ăn cơm khi, Hạ Vân Kiệt lại hỏi. Bởi vì buổi chiều hắn liền chuẩn bị nhích người đi Hong Kong.

“Đều nói, tiền tỉnh điểm dùng, lưu trữ cưới lão bà. Còn có lần này đi Hong Kong cũng là giống nhau, đừng loạn tiêu tiền.” Trầm Lệ Đề trong mắt lóe ra một tia do dự sắc, cuối cùng còn là chuyển làm kiên định, nói.

“Tiền kiếm lại đây chính là tiêu, đừng đến lúc đó người

không có, tiền lại còn không có tiêu hết liền lãng phí.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Phi, phi, ngươi năm nay mới bao nhiêu tuổi nha, nói loại này quạ đen nói! Nhớ kỹ, không chuẩn loạn tiêu tiền.” Trầm Lệ Đề trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Hảo, hảo, đã biết. Thật là, cũng không phải lão bà của ta, quản được thật đúng là nhiều!” Hạ Vân Kiệt nhún vai nói.

“Ta liền yêu quản không được sao?” Trầm Lệ Đề mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, lại lần nữa trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Được rồi, ta tuyệt không loạn tiêu tiền, cho dù phải muốn cũng dùng Hải Quỳnh kia tiểu phú bà tổng được rồi đi!” Hạ Vân Kiệt nhìn Trầm Lệ Đề liếc mắt một cái, cười nói.

“Này còn kém không nhiều lắm.” Trầm Lệ Đề vừa lòng gật đầu nói, bất quá nói ra miệng nàng lại nhìn đến Hạ Vân Kiệt dùng nghiền ngẫm ánh mắt nhìn chằm chằm nàng, khóe miệng gợi lên cười như không cười đường cong.

“Nhìn cái gì? Chưa thấy qua mỹ nữ sao?” Trầm Lệ Đề bị Hạ Vân Kiệt nhìn xem không có tới từ trong lòng hoảng hốt, trừng mắt nói.

“Không có gì, ta chỉ là nghĩ Hải Quỳnh nếu nghe được nàng tốt nhất khuê mật như vậy nặng bên này nhẹ bên kia, khẳng định hội chửi gặp sắc vong hữu! Ha ha!” Hạ Vân Kiệt nói xong đột nhiên đắc ý ngửa mặt lên trời phá lên cười.

“A!” Trầm Lệ Đề nghe vậy thế này mới đột nhiên ý thức

được không thích hợp, không khỏi quẫn cầm lấy chiếc đũa liền hướng Hạ Vân Kiệt ném đi qua. Chính là chiếc đũa bị Hạ Vân Kiệt khoát tay liền cấp lấy ở, Trầm Lệ Đề đành phải đỏ mặt đứng lên xông lên đi đối với hắn một trận quyền đấm cước đá.

“Tốt lắm, tốt lắm, ta biết, ta biết, chúng ta đây là ăn hôi, ăn hôi, ai làm cho Hải Quỳnh đổ mã kiếm tiền, mua cổ phiếu lại kiếm tiền đâu, không dùng của nàng còn có thể dùng ai ?” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề quẫn bách lợi hại, vội vàng vòng vo câu chuyện.

“Hừ, ăn cái gì nhà giàu! Hải Quỳnh tiền cũng không thể loạn tiêu!” Trầm Lệ Đề nghe vậy thế này mới thu thủ, hoành Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Hảo, hảo, ai tiền cũng không loạn tiêu, thần giữ của!” Hạ Vân Kiệt thấy thế đành phải dở khóc dở cười nói.

“Thần giữ của không tốt sao? Tổng so với ngươi loạn……” Trầm Lệ Đề nói còn chưa nói xong, di động tiếng chuông vang lên.

Trầm Lệ Đề cầm lấy đến vừa nhìn thấy là nàng mụ mụ, trong mắt không khỏi lóe ra một tia lo lắng sắc. Nàng ba mẹ trước hai ngày vừa mới đã tới, phía sau lại gọi điện thoại lại đây, Trầm Lệ Đề đoán tám chín phần mười lại là nàng ba sinh ý xảy ra vấn đề, nàng mẹ đến mức khó chịu, muốn tìm nàng lải nhải lải nhải.

“Mẹ, làm sao vậy? Có phải hay không lần này ba nợ không muốn tới, không có biện pháp trả người tiền, lại có người chạy nhà chúng ta đến đòi nợ. Thực không được, tái làm cho bọn họ chờ cái hai ba ngày, ta bên này quá hai ba ngày sau liền phát tiền lương, tạm thời trước còn một chút chậm vừa chậm.” Trầm Lệ Đề nhất tiếp khởi điện thoại cũng rất hiểu chuyện nói.

Nghe Trầm Lệ Đề trong lời nói, Hạ Vân Kiệt trong mắt lóe ra một tia thưởng thức sắc. Hiện tại rất nhiều người trẻ tuổi đều chỉ lo chính mình tiêu sái khoái hoạt, không hướng trong nhà đòi tiền xem như tốt, lại có vài cái giống Trầm Lệ Đề như vậy, tỉnh ăn tỉnh dùng trợ cấp trong nhà ?

“Ngươi này nha đầu ngốc, sẽ không hội hướng tốt phương hướng tưởng sao? Nói cho ngươi một cái thiên đại hảo tin tức, bị Vân Kiệt cấp nói trúng rồi, ngươi ba sinh ý thật là hết cùng lại thông !” Chương Thu Diệp lại là vui vẻ lại là kích động nói.

“Hết cùng lại thông?” Trầm Lệ Đề nghe vậy theo bản năng nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó theo sát sau hỏi:“Cái gì tin tức tốt? Sẽ không là nợ đều đòi đã trở lại đi?”

“Ha ha, nợ nào có dễ dàng như vậy đòi về đến.” Chương Thu Diệp trả lời.

“Nếu không phải nợ đòi về đến, kia còn có thể có cái gì tin tức tốt a!” Trầm Lệ Đề không khỏi có chút thất vọng hỏi.

“Nha đầu ngốc, nhà chúng ta giữ ấm nội y muốn vào siêu thị, về sau ngươi ba không chỉ có không cần tái vì nợ nần sự tình quan tâm, hơn nữa tiêu lượng cũng có bảo đảm, cái này cũng chưa tính là tin tức tốt sao?” Chương Thu Diệp nói.

“Lâm Bất Quần đồng ý nhà chúng ta giữ ấm nội y tiến bọn họ siêu thị ? Điều này sao có thể?” Trầm Lệ Đề nghe vậy không thể tin được kinh hô.

“Không phải nhà bọn họ, là siêu thắng siêu thị! Là siêu thắng siêu thị a nữ nhi!” Chương Thu Diệp kích động nói.

“Siêu thắng siêu thị!” Lúc này Trầm Lệ Đề là hoàn toàn nghe ngây người, đầu óc đều tựa hồ lập tức mất đi tự hỏi năng lực.

Vừa trước hai ngày nàng cùng Hạ Vân Kiệt đi cuống siêu thắng siêu thị khi, còn giấc mộng nếu có một ngày nhà nàng giữ ấm nội y nếu có thể đi vào siêu thắng siêu thị thật là là cỡ nào tốt đẹp. Không nghĩ tới thế này mới qua hai ngày liền giấc mộng trở thành sự thật. Này không khỏi cũng quá không thể tưởng tượng, cảm giác tựa như ở chụp đồng thoại chuyện xưa giống nhau.

“Ha ha, Lệ Đề nghe thấy ngu chưa. Bất quá ngươi cũng đừng cao hứng quá, cũng không phải sở hữu siêu thắng siêu thị, tạm thời chỉ có chúng ta Giang Châu thị địa khu, bất quá này cũng vậy là đủ rồi. Thật muốn là sở hữu siêu thắng siêu thị, nhà chúng ta cũng không kia nhiều hóa.” Gặp nữ nhi nửa ngày cũng chưa phản ứng lại đây, Chương Thu Diệp biết nữ nhi khẳng định là bị tin tức này cấp dọa ở, không khỏi phá lên cười.

“Nhà chúng ta giữ ấm nội y lại không có gì danh khí, môn quy cũng nhỏ, siêu thắng siêu thị như thế nào hội nhìn trúng nhà chúng ta giữ ấm nội y đâu?” Trầm Lệ Đề rốt cục hoãn quá thần lai, thập phần khó hiểu hỏi.

“Ta và ngươi ba đến bây giờ cũng muốn làm không rõ ràng lắm vì cái gì. Trước hai năm siêu thắng siêu thị môn quy còn xa không hiện tại lớn như vậy khi, ngươi ba tìm quá Giang Châu thị phiến khu phụ trách quần áo hàng dệt loại mua đồ quản lí, bất quá người ta vừa nghe nhà chúng ta môn quy, căn bản là mặc kệ. Trước một đoạn thời gian, ngươi ba bị này không thành tín tiểu bán sỉ thương khiến cho trái tim băng giá, lại suy nghĩ đi siêu thị này con đường, ngựa chết làm ngựa sống y lại chạy chuyến siêu thắng siêu thị, kết quả người ta đương nhiên còn là không muốn quan tâm. Cũng không nghĩ

đến ngay tại hôm nay buổi sáng, vị kia quản lí phía trước không muốn quan tâm ngươi ba, thế nhưng chủ động liên hệ chúng ta, nói chúng ta 'Vân đấu' bài giữ ấm nội y chất lượng không sai, có thể trước đặt ở Giang Châu nội thành vực siêu thị bán bán xem, nếu tiêu lượng còn có thể lại chậm rãi phô hướng cả nước thị trường. Ngươi ba hiện tại đang theo bọn họ đang nói ký kết hợp đồng sự tình đâu, ta này cao hứng không nín được trước hết cho ngươi gọi cái điện thoại, cũng đỡ phải ngươi lo lắng. Cụ thể vì cái gì, chúng ta thật đúng là muốn làm không rõ ràng lắm, chẳng lẽ nói, người vận mệnh thực có thể thông qua tướng mạo nhìn ra đến sao? Này không khoa học a!" Nói đến mặt sau, Chương Thu Diệp nhịn không được nghi thần nghi quỷ nghĩ tới Hạ Vân Kiệt phía trước nói lời nói.

"Mặc kệ khoa học không khoa học, dù sao đây là kiện chuyện tốt!" Trầm Lệ Đề nói xong, một đôi mắt đẹp rất là phức tạp nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, tựa hồ đột nhiên có chút xem không rõ trước mắt vị này rất sớm liền nhận thức, bị nàng cùng Đỗ Hải Quỳnh diễn ngược là thần côn tên.

Chẳng lẽ xem tướng tính mệnh không phải phong kiến mê tín? Chẳng lẽ hắn thật sự biết xem tướng tính mệnh? Nếu không lại như thế nào hội như vậy xảo, Hải Quỳnh mụ mụ bởi vì hắn một phen nói ở thị trường chứng khoán buôn bán lời đồng tiền lớn, ta ba lại bởi vì hắn một phen nói, thật sự hết cùng lại thông ? Thật muốn là như thế này, như vậy nói hắn trước kia không cho ta tính mệnh, chẳng lẽ thật là bởi vì ta là hắn người thân cận, cho nên không thể tính……

Nghĩ nghĩ, Trầm Lệ Đề đầu óc có chút loạn, tim đập có chút nhanh hơn, hai má ở lặng yên trung biến có chút nóng lên.

"Ân, như thế. Nga, đúng rồi, ngươi ba này hai ngày đau

đầu cũng chưa tái phạm, ta xem lúc này nói không chừng bị Vân Kiệt cấp hoàn toàn trị. Trước kia, bởi vì ngươi ba sinh ý không thuận lợi, ta và ngươi ba tổng nghĩ cho ngươi tìm nhà người tốt, Vân Kiệt không có gì sự nghiệp trụ cột, cho nên ta và ngươi ba không lớn đồng ý ngươi cùng hắn kết giao, miễn cho ngươi chịu khổ. Nay ngươi ba sinh ý có đại chuyển cơ, Vân Kiệt tạm thời không có gì sự nghiệp trụ cột cũng không quan hệ, chỉ cần nhân phẩm tốt, thương ngươi, người lại tiến tới là tốt rồi, cùng lắm thì giai đoạn trước chúng ta trước trụ cột các ngươi, dù sao chúng ta cũng liền ngươi một nữ nhi, kiếm tiền tương lai còn không đều là đưa cho ngươi. Chính là Vân Kiệt mấy tuổi hơi nhỏ điểm, điểm ấy không tốt, vốn hắn nếu với ngươi cùng tuổi, thích hợp trong lời nói, cuối năm hoặc là đầu năm sau là tốt rồi cho các ngươi đem hôn lễ cấp làm, nay lại còn phải chờ cái……” Chương Thu Diệp cười nói.

“Mẹ đình chỉ, đình chỉ, ngươi đều nói chút cái gì loạn thất bát tao a, ai muốn kết hôn a, ta còn rất sớm.” Trầm Lệ Đề càng nghe tròng mắt mở càng lớn, thẳng đến nàng mẹ nhắc tới kết hôn sự tình, mới đột nhiên bừng tỉnh lại đây, vội vàng kêu lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1024 : Cùng điều dây thừng châu chấu

“Sớm cái gì sớm, đều hai mươi bốn tuổi — mẹ ngươi ta hai mươi hai tuổi gả cho ngươi ba, đáng tiếc Vân Kiệt mấy tuổi còn không được.” Chương Thu Diệp nói.

Trầm Lệ Đề thấy nàng mẹ vội vã tưởng đem nàng gả cho Hạ Vân Kiệt, lại thấy Hạ Vân Kiệt ngồi ở bên cạnh cười như không cười nhìn nàng, thật sự là vừa thẹn vừa vội, nhịn không được dậm chân nói:“Ngươi gấp cái gì cấp a, ngươi nữ nhi cũng không phải gả không ra đi, hơn nữa, ai nói ta nhất định không nên gả cho Hạ Vân Kiệt a.”

“Ngươi xem xem, ngươi xem xem. Phía trước ngươi ba giới thiệu nhiều như vậy đối tượng ngươi không có một vừa lòng, không nên nhận thức chuẩn Vân Kiệt, nay ngươi ba mẹ chúng ta đồng ý, ngươi nhưng thật ra già mồm đi lên. Bất quá, nói thật, Vân Kiệt đứa nhỏ này thật đúng là cử không sai. Người bộ dạng nhã nhặn suất khí, hội nấu một tay hảo đồ ăn, bình thường nam nhân hội nấu đồ ăn đều có vẻ hiểu được đau thê tử, hơn nữa y thuật còn rất cao minh. Phía trước nếu không phải ngươi ba sinh ý không thuận lợi, ta là một trăm vừa lòng, ngươi cần phải giám sát chặt chẽ một ít, bình thường đối hắn cũng muốn hơi chút đỡ, đừng đùa giỡn tiểu thư tính tình, nam nhân thôi, liền cùng cái đại nam hài giống nhau, rất nhiều thời điểm còn là cần dỗ.” Chương Thu Diệp dặn dò nói.

“Tốt lắm, mẹ, không có việc gì ta trước treo.” Trầm Lệ Đề càng nghe càng không thích hợp, sau đó cũng bất kể nàng mẹ đến tột cùng còn có không có này khác sự tình, trực tiếp liền treo điện thoại.

“Đứa nhỏ này!” Điện thoại kia đầu Chương Thu Diệp

gặp nữ nhi treo chính mình điện thoại, không khỏi dở khóc dở cười lắc lắc đầu, mà mặt khác một đầu Trầm Lệ Đề treo điện thoại, gặp Hạ Vân Kiệt nhìn nàng cười, kia tươi cười có lẽ không có gì, nhưng lúc này dừng ở Trầm Lệ Đề trong mắt thấy thế nào đều mang theo vài phần dào dạt đắc ý, xấu hổ não nàng nhịn không được trừng mắt nói:“Không cho phép, không được đắc ý!”

“Kính nhờ, ta làm sao đang cười, ta rõ ràng là ở khóc được không? Lúc trước ta liền lo lắng ngươi ba mẹ sẽ coi trọng ta, sau đó thúc giục ngươi cùng ta kết hôn, ngươi xem xem, ngươi xem xem bị ta nói trúng đi!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trên mặt tươi cười lập tức chuyển làm khóc tang.

“Thiếu đến, đừng cho là ta không biết ngươi trong lòng đang đắc ý ! Hừ, ta nói cho ngươi, ta ba mẹ là ta ba mẹ, ta là ta, ngươi đừng đã cho ta ba mẹ như vậy nhất thúc giục, ta liền thực hội gả cho ngươi.” Trầm Lệ Đề dùng sức bày ra khinh thường cùng kiêu ngạo tư thế.

“Như vậy hung nữ nhân, ngươi phải gả cho ta, ta còn không nhất định dám cưới đâu!” Hạ Vân Kiệt cũng bày ra một bộ khinh thường cùng kiêu ngạo tư thế.

“Cái gì?” Trầm Lệ Đề lập tức hai tay chống nạnh, nhất thời “Song phong sáp vân”, hùng hổ.

“Ngươi xem xem, ngươi xem xem, ta còn là hiện tại sẽ lên đường đi Hong Kong đi.” Hạ Vân Kiệt thấy thế vội vàng đứng dậy nói.

“Ta cũng đi!” Trầm Lệ Đề bật thốt lên nói.

“Ngươi không phải nói không đi sao?” Hạ Vân Kiệt kinh ngạc nói.

“Dù sao ngươi mời khách, không đi bạch không đi.”

Trầm Lệ Đề nói.

“Không phải đâu, trước ngươi không phải khuyên ta muốn tỉnh tiêu tiền, nhiều toàn điểm tiền cưới lão bà sao?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Ta thay đổi chủ ý, không được sao? Dù sao là ngươi cưới lão bà, cũng không phải ta cưới!” Trầm Lệ Đề vẻ mặt không sao cả nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không có nói nữa, mà là hai mắt nhìn chằm chằm vào Trầm Lệ Đề xem.

“Để làm chi như vậy nhìn ta? Sẽ không là không nghĩ mời khách đi? Ngươi nhưng là nam tử hán da, nam tử hán nói chuyện nhưng là nói tính.” Trầm Lệ Đề bị Hạ Vân Kiệt nhìn xem trong lòng có chút chột dạ, nhịn không được chống nạnh cử ưỡn ngực.

“Ta đột nhiên nhớ tới một việc.” Hạ Vân Kiệt không có phủ nhận, mà là đột nhiên vẻ mặt còn thật sự nói.

“Sự tình gì?” Trầm Lệ Đề nao nao, tò mò hỏi.

“Vừa rồi nghe ngươi mẹ trong điện thoại nói ngươi gia sinh sản giữ ấm nội y muốn vào siêu thắng siêu thị.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Đúng vậy!” Trầm Lệ Đề gật gật đầu, không biết Hạ Vân Kiệt vì cái gì đột nhiên nhắc tới chuyện này.

“Nói như vậy ngươi rất nhanh sẽ trở thành bạch phú mĩ ?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Đó là đương nhiên!” Trầm Lệ Đề đắc ý giơ lên cằm.

“Cho nên ngươi chuẩn bị dưỡng ta.” Hạ Vân Kiệt tiếp tục nói.

“Đó là làm…… Phi phi, ai muốn dưỡng ngươi a!”

“Ngươi này bạch phú mĩ không phải chuẩn bị dưỡng ta, vậy ngươi phía trước để làm chi lo lắng ta không tiền cưới lão bà, hiện tại cũng không lo lắng ?” Hạ Vân Kiệt hỏi ngược lại.

“Ngươi nói bừa! Ta để làm chi muốn lo lắng ngươi có hay không tiền cưới lão bà!” Trầm Lệ Đề đỏ mặt nói, chính là nói lời này khi, ngay cả chính nàng đều cảm thấy lời này thực không có lực lượng.

Đùa giỡn cười mắng trung, cuối cùng Trầm Lệ Đề còn là tùy Hạ Vân Kiệt cùng đi Hong Kong.

……

Tuy rằng phía trước Đỗ Hải Quỳnh gọi điện thoại nói là vì tỏ vẻ đối Hạ Vân Kiệt cảm tạ, cố ý mời hắn miễn phí Hong Kong du, cũng thật làm nàng ở sân bay nghênh đón đến Trầm Lệ Đề cùng Hạ Vân Kiệt khi, lập tức liền đem Trầm Lệ Đề kéo đến một bên, bắt hắn cho để qua một bên.

“Thế nào? Thế nào? Ngươi ba mẹ thấy đại sư sau là đồng ý còn là phản đối?” Cùng Trầm Lệ Đề tay trong tay, Đỗ Hải Quỳnh khẩn cấp hỏi.

“Đừng nói nữa, tức chết người đi được!” Trầm Lệ Đề nghe vậy nhớ tới đến Hong Kong trước nàng mẹ điện thoại, không khỏi một trận xấu hổ não.

“Không thể nào, ngươi ba mẹ chướng mắt đại sư, còn muốn tiếp tục cho ngươi an bài loạn thất bát tao thân cận.” Đỗ Hải Quỳnh có chút ngoài ý muốn nói.

“Không phải a!” Trầm Lệ Đề nghe vậy chà chà chân

càng phát ra xấu hổ não nói.

“Như vậy nói ngươi ba mẹ đồng ý, kia không phải được sao? Ngươi có thể thoải mái một trận.” Đỗ Hải Quỳnh khó hiểu nói.

“Thoải mái cái gì nha? Ta vừa thấy đến kia tên sẽ giận!” Trầm Lệ Đề nói xong quay đầu hung hăng trừng mắt nhìn lôi kéo va ly ở phía sau đi theo Hạ Vân Kiệt, nghiến răng nghiến lợi nói.

Nhìn Trầm Lệ Đề lại là trừng mắt lại là nghiến răng nghiến lợi, hận không thể ăn sống nuốt tươi Hạ Vân Kiệt bộ dáng, Đỗ Hải Quỳnh trong mắt toát ra một tia nghi hoặc sắc, sau đó đột nhiên thân thể mềm mại run lên, trừng lớn tròng mắt nói:“Không phải đâu, ngươi ba mẹ không chỉ có coi trọng đại sư, hơn nữa cũng thúc giục ngươi cùng đại sư kết hôn ?”

“Đều tại ngươi, cho ta ra là cái gì sưu chủ ý, hiện tại tên kia rất đắc ý, giống như ta phi gả cho hắn dường như.” Trầm Lệ Đề buồn bực trắng Đỗ Hải Quỳnh liếc mắt một cái nói.

“Mau, mau, nói cho ta nghe một chút đi xem, ta rất ngạc nhiên hắn là như thế nào thu phục ngươi ba mẹ? Ngươi nói ngươi bà nội lại không sinh bệnh, mụ mụ ngươi cũng không sao cổ, chẳng lẽ nấu một bàn đồ ăn liền đem bọn họ cấp thu mua, ngươi ba mẹ lập trường không khỏi cũng quá không kiên định. Còn có, còn có, ngươi ba không phải sinh ý không tốt, vẫn tưởng điếu cái kim quy tế sao? Đại sư toàn thân không vài cái tiền, ngươi ba mẹ như thế nào khả năng sẽ đồng ý đâu? Nhưng lại thúc giục các ngươi kết hôn, này nên có bao nhiêu thích a!” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy không chút nào không có đồng tình hoặc là áy náy, mà là vui sướng khi người gặp họa, thập phần bát quái liên tục hỏi.

“Ta bà nội là không sinh bệnh, nhưng ta ba có đau nửa đầu.” Trầm Lệ Đề tức giận xem thường nói.

“Bị hắn trị?” Đỗ Hải Quỳnh hiện tại là biết Hạ Vân Kiệt y thuật có vẻ cao minh, nhưng nghe vậy còn là có chút kinh ngạc nói.

“Ân, không sai biệt lắm đi.” Trầm Lệ Đề gật đầu nói.

“Ngươi ba sẽ không liền bởi vì này dạng bắt đầu thúc giục các ngươi kết hôn đi?” Đỗ Hải Quỳnh hỏi.

“Đương nhiên không phải, ngay từ đầu chính là không phản đối. Khả vấn đề là hắn cũng giúp ta ba xem tướng.” Trầm Lệ Đề nói, trong mắt toát ra phức tạp ánh mắt, đến bây giờ nàng còn là thực nghi hoặc, kia đến tột cùng là trùng hợp, thật đúng là tướng mạo nhìn ra đến. Nếu là người sau, kia tuyệt đối đem đảo điên nàng theo nhỏ liền nhận giáo dục còn có thuyết vô thần thế giới quan. Chính là theo nhỏ nhận giáo dục, hình thành thế giới quan là thâm căn cố đế, cho nên Trầm Lệ Đề càng khuynh hướng cùng là trùng hợp. Nhưng này sao nhiều trùng hợp, trong lòng thâm căn cố đế tín niệm đúng là vẫn còn sinh ra dao động.

“Sau đó ngươi ba đã ở thị trường chứng khoán kiếm tiền ?” Đỗ Hải Quỳnh kinh ngạc nói.

“Đi đi, ngươi đây là cái gì ăn khớp a! Chẳng lẽ trừ bỏ sao cổ kiếm tiền vốn không có này khác kiếm tiền cách sao?” Trầm Lệ Đề nghe vậy dở khóc dở cười trắng Đỗ Hải Quỳnh liếc mắt một cái nói.

“Kia không phải sao cổ kiếm tiền, là cái gì kiếm tiền?” Đỗ Hải Quỳnh càng phát ra tò mò hỏi.

“Cũng không phải đã muốn kiếm tiền a, hắn chính là nói ta ba ấn đường tỏa sáng, tiền tài cung trơn bóng, gần

nhất hẳn là hết cùng lại thông, sau đó hôm nay, ta mẹ đánh cho ta điện thoại nói nhà chúng ta sản phẩm được siêu thắng siêu thị Giang Châu nội thành vực nhìn trúng, sẽ tiến siêu thắng siêu thị, nếu tiêu lượng tốt, còn nghĩ phô hướng siêu thắng tập đoàn ở cả nước chuỗi siêu thị." Trầm Lệ Đề trả lời.

"Không phải đâu, như vậy chuẩn!" Đỗ Hải Quỳnh kinh hô ra tiếng.

"Hư! Nhỏ giọng điểm, đừng bị mặt sau tên kia cấp nghe được, nếu không hắn cái đuôi còn không kiều lên trời đi." Trầm Lệ Đề vội vàng gọi lại Đỗ Hải Quỳnh.

"Kia cũng là là. Bất quá ngươi nói người vận mệnh hay không thật sự có thể theo tướng mạo suy tính đi ra đâu? Còn có đại sư có phải hay không thật là cấp đại sư nhân vật đâu, bằng không người này nói như thế nào như vậy chuẩn đâu?" Đỗ Hải Quỳnh gật gật đầu, sau đó nhỏ giọng hỏi.

"Uy, ta nói Hải Quỳnh, ngươi trước kia ở giang hàng thời điểm, tốt xấu cũng là tư tưởng tiên tiến phần tử, viết quá thư xin nhập đảng, là một gã dự bị đảng viên, hiện tại như thế nào bắt đầu nghi thần nghi quỷ đi lên!" Trầm Lệ Đề nói.

"Hì hì, kia không phải vì tương lai phát triển cần, hướng tổ chức dựa sao? Cùng đây là hai chuyện khác nhau." Đỗ Hải Quỳnh không cho là đúng cười cười nói.

Trầm Lệ Đề đảo cặp mắt trắng dã, không nói gì, nàng biết Đỗ Hải Quỳnh nói là sự thật.

"Ngươi nói muốn hay không thừa dịp đại sư lần này ở Hong Kong, chúng ta hai nghĩ biện pháp làm cho hắn giúp chúng ta xem cái tướng tính cái mệnh, lấy chúng ta hai từng giang hàng tuyệt đại song kiêu bản sự, thật

muốn dùng sức cả người chiêu thức, ta cũng không tin hắn có thể không giúp chúng ta xem tướng, đến lúc đó không phải có thể nhất biện thật giả ?" Đỗ Hải Quỳnh gặp Trầm Lệ Đề không nói chuyện, tròng mắt vừa chuyển, nghĩ ra được cái biện pháp.

"Không cần, không cần!" Trầm Lệ Đề nghe vậy trong lòng không có tới từ cả kinh, không hề nghĩ ngợi liền liên tục xua tay nói.

"Vì cái gì không cần? Chẳng lẽ ngươi đối chúng ta hai người lực sát thương không có tin tưởng?" Đỗ Hải Quỳnh khó hiểu hỏi.

"Đương nhiên không phải, chính là xem tướng tính mệnh không đều như vậy thần thần bí bí sao? Thật muốn vạch trần cũng sẽ không ý tứ, nếu người này yêu giả thần giả quỷ, chúng ta còn là tôn trọng ý tứ của hắn, theo hắn đi." Trầm Lệ Đề ửng đỏ mặt trả lời.

Đỗ Hải Quỳnh đương nhiên không biết, Trầm Lệ Đề trong lòng tuy rằng không tin thần quỷ quái lực sự tình, nhưng đúng là vẫn còn nổi lên lòng nghi ngờ, cũng lo lắng bị thương Hạ Vân Kiệt nguyên thọ.

"Được rồi, không vạch trần hắn sẽ không vạch trần hắn. Vậy ngươi nói, hiện tại làm sao bây giờ? Ngươi ba mẹ thúc giục ngươi cùng hắn kết hôn, ta ba mẹ cũng thúc giục ta cùng hắn kết hôn?" Đỗ Hải Quỳnh gặp Trầm Lệ Đề nói như vậy, cũng là không tái kiên trì, vòng vo đề tài.

"Ngươi hỏi ta, ta hỏi ai. Điểm tử là ngươi ra, ngươi tới giải quyết." Trầm Lệ Đề thực không tâm không phế đem nan đề ném hồi cho Đỗ Hải Quỳnh.

"Không phải đâu, của ta Trầm đại tiểu thư, hiện tại chúng ta nhưng là cùng điều dây thừng châu chấu, như thế nào khả năng muốn ta một người đến giải quyết

đâu? Ngươi nếu thực để cho ta tới giải quyết, kia cũng được, rõ ràng gả cho hắn được bái. Dù sao hắn nhìn còn là cử thoải mái.” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Ngươi gả cho hắn, ta đây làm sao bây giờ?” Trầm Lệ Đề nghe vậy mặt đẹp hơi hơi biến sắc, bật thốt lên hỏi.

“Cũng gả cho hắn bái!” Đỗ Hải Quỳnh thực không phụ trách nhiệm trả lời.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1025 : Thế khó xử

“Không với ngươi xả ! Đều nói là cái gì loạn thất bát tao a.” Trầm Lệ Đề tức giận xem thường nói.

“Ta này không phải loạn thất bát tao nga, Hong Kong bên này ra vẻ có không ít người còn có vài lão bà đâu. Kỳ thật quốc nội cũng là giống nhau a, ngươi xem đầu năm nay có tiền có quyền, cái nào không phải trong nhà dưỡng một cái, bên ngoài dưỡng vài cái, cái gì nhị nãi, tiểu tam, tiểu mật……” Đỗ Hải Quỳnh cười hì hì nói.

“Đại sư có thể theo chân bọn họ giống nhau sao?” Trầm Lệ Đề gặp Đỗ Hải Quỳnh không cái đứng đắn, không khỏi càng phát ra tức giận xem thường nói.

“Chẳng lẽ đại sư không bằng bọn họ sao? Ta nhưng thật ra càng thích đại sư, tuy rằng không có tiền không quyền, bất quá người cũng rất tốt, bản sự cũng có.” Đỗ Hải Quỳnh nói.

Trầm Lệ Đề nghe vậy phương tâm hơi hơi chiến một chút, ánh mắt phức tạp nhìn Đỗ Hải Quỳnh nửa ngày không nói gì.

Đỗ Hải Quỳnh gặp Trầm Lệ Đề ánh mắt phức tạp nhìn nàng, vốn cũng là giương mắt nhìn nàng, nhưng dần dần liền trở nên có chút tâm hoảng ý loạn, nâng tay loát loát mái tóc, thấp giọng nói một câu:“Mặc kệ thế nào, chúng ta vĩnh viễn đều là hảo tỷ muội.”

Trầm Lệ Đề thân thể mềm mại hơi hơi chiến một chút, sau đó gật gật đầu, lại hồi đầu ánh mắt phức tạp nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Đỗ Hải Quỳnh đồng dạng đã ở phía sau hồi đầu, ánh mắt phức tạp nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Tái sau đó, hai người đột nhiên không hẹn mà cùng trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói:“Uy, làm gì đâu? Chậm rãi nuốt nuốt, còn võ lâm cao thủ đâu, sẽ không là ngay cả hai cái thùng đều kéo không nhúc nhích đi!”

Hạ Vân Kiệt gặp hai người phía trước có nói có cười, nói nhỏ nói được bất diệc nhạc hồ, nay lại đột nhiên dùng kỳ quái ánh mắt nhìn hắn, còn trừng mắt thúc giục hắn, cảm thấy một trận mạc danh kỳ diệu, bất quá nhưng cũng không nghĩ nhiều, vội vàng lôi kéo va ly đuổi theo.

Hạ Vân Kiệt cùng Trầm Lệ Đề ở Hong Kong chơi ba ngày mới phản hồi Hải Châu thị.

Này ba ngày Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề ngôn hành cử chỉ làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy có chút kỳ quái, hai người muốn thôi đồng thời đối hắn tốt lắm, một cái nếu vãn tay trái, một cái khác sẽ vãn tay phải, muốn thôi sẽ cùng khi đối hắn nhe răng trừng mắt, không thèm nhìn hắn. Nhưng chỉ phải có một người thái độ đi theo chuyển biến, một người khác sẽ khẳng định đi theo chuyển biến.

“Đại sư, ngươi cảm thấy là ta xinh xắn một ít, còn là Hải Quỳnh xinh xắn một ít?” Ngồi ở phản hồi Hải Châu thị trên máy bay, Trầm Lệ Đề nguyên bản là nhìn ngoài cửa sổ mây trắng ngẩn người, đột nhiên quay đầu hỏi.

“Các ngươi hai cái đều rất được a!” Hạ Vân Kiệt nao nao, trả lời.

“Không kính!” Trầm Lệ Đề trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó tiếp tục quay đầu nhìn ngoài cửa sổ mây trắng ngẩn người.

“Ngươi thích đầy đặn hình, còn là cao gầy hình ?” Một lát sau nhi, Trầm Lệ Đề lại đột nhiên quay đầu hỏi.

“Đều thích a!” Hạ Vân Kiệt lại nao nao, sau đó trả lời.

“Sắc lang, lòng tham không đáy!” Trầm Lệ Đề lại trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó lại tiếp tục quay đầu nhìn phía ngoài cửa sổ.

“Kính nhờ, ta như thế nào liền lòng tham không đáy, là ngươi hỏi ta thích đầy đặn hình còn là cao gầy hình, này hai loại loại hình, lại có cái nào nam nhân là không thích nha.” Hạ Vân Kiệt hơi có chút vô tội trả lời.

“Vừa muốn đầy đặn vừa muốn cao gầy, kia còn không kêu lòng tham không đáy sao?” Trầm Lệ Đề xem thường nói.

Hạ Vân Kiệt một trận không nói gì mà chống đỡ, mà Trầm Lệ Đề tắc tiếp tục nhìn ngoài cửa sổ ngẩn người, tâm tình phá lệ phức tạp.

Nàng cùng Đỗ Hải Quỳnh, nàng càng hiển cao gầy một ít, mà Đỗ Hải Quỳnh lại càng hiển đầy đặn một ít.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng là người thông minh, nhưng đối nữ hài tử tâm tư đúng là vẫn còn bắt không chuẩn. Lúc này hắn cũng không biết, mặc kệ là Trầm Lệ Đề cũng tốt, còn là Đỗ Hải Quỳnh cũng thế, ở đối đãi hắn cảm tình đã muốn dần dần thấy rõ ràng chính mình tâm tư, hơn nữa cha mẹ thúc giục hôn lại cấp các nàng xao vang cảnh báo.

Nhưng là bởi vì này dạng, hai người lúc này lại cùng nhau lâm vào khốn cảnh. Trước kia đối với Hạ Vân Kiệt vấn đề, hai người có thể trở thành trêu ghẹo trêu chọc chủ đề đến đàm, bởi vì ai cũng không chân chính lo lắng quá muốn cùng hắn đàm một hồi luyến ái, đàm hôn luận

gả, khả hiện tại lại đột nhiên phát hiện bất tri bất giác trung, hai người trong lòng đều đã muốn thật sâu khắc thượng người này bóng dáng, thậm chí ngay cả người nhà đối hắn cũng là rất hảo cảm, từng vui đùa nói sẽ thành nghiêm túc vấn đề.

Hai người đồng thời đều thích một nam nhân, này nên làm cái gì bây giờ?

Là trong đó một cái buông tha cho, còn là đến một hồi công bình cạnh tranh? Tới làm gì đều gả cho hắn, nếu đổi thành ở trước kia phong kiến thời đại, một đôi hảo tỷ muội đồng thời gả cho một hảo phu quân là một kiện mĩ đàm, ở nay một chồng một vợ pháp chế xã hội đương nhiên chính là một phen vui đùa nói.

Sự tình cảm chính là như vậy, tựa như bỏ thêm men bột mì giống nhau, ở bất tri bất giác trung lên men, sau đó một đêm gian nguyên bản nhất tiểu đoàn bột mì, chờ tỉnh lại khi lại phát hiện đã muốn bành trướng đến nhồi vào một cái chậu rửa mặt.

Hiện tại hai người chính là như vậy, phía trước các nàng đều thấy không rõ lắm, nhưng lần này Hong Kong chạm mặt lại đột nhiên gian liền thấy rõ ràng, mà lúc này vui mừng cảm tình đã muốn lên men đến tràn ngập của nàng chỉnh trái tim, tưởng tái buông tha cho đã muốn rất khó. Tựa như trương học hữu cùng trịnh trung cơ hợp xướng một bài hát [thế khó xử], tay trái viết hắn, tay phải viết yêu…… Một bên là hữu tình, một bên là tình yêu……

Trở lại Hải Châu thị đã muốn là chạng vạng, Hạ Vân Kiệt ở Trầm Lệ Đề độc thân nhà trọ lại ở cả đêm. Ngày hôm sau, Trầm Lệ Đề có chuyến bay, mà Hạ Vân Kiệt cũng muốn nhích người phản hồi Giang Châu thị.

Như trước là Hạ Vân Kiệt lái kia lượng màu trắng xe

BMW đem Trầm Lệ Đề đưa đến sân bay, xuống xe tiền, Trầm Lệ Đề vài lần tưởng mở miệng kêu Hạ Vân Kiệt tái ở Hải Châu thị hai ngày, bất quá làm nàng xuống xe khi, cuối cùng nói ra khẩu cũng là làm cho hắn lái xe cẩn thận một chút, chú ý an toàn.

Tái sau đó hai người liền tách ra, nhìn theo màu trắng xe BMW biến mất ở sân bay đại đạo, Trầm Lệ Đề tâm tình chưa bao giờ từng có phức tạp, trong đầu luân phiên xuất hiện là nàng cùng Hạ Vân Kiệt hợp thuê, còn có cùng Đỗ Hải Quỳnh hợp thuê, công tác nhiều điểm giọt giọt.

Hạ Vân Kiệt không biết chính mình đã muốn cấp hai bạn tốt để lại rất nhiều hoang mang, còn có gian nan lựa chọn, lái xe trở lại Giang Châu thị. Trở lại Giang Châu thị, Hạ Vân Kiệt đi Thương Bắc huyện trung y viện tọa chẩn một ngày, gặp Lưu Nhất Duy ba người y thuật ngày càng tinh tiến, không phải cái gì đặc biệt nan nghi nan tạp chứng hoặc là bệnh nan y, trên cơ bản đã muốn không làm khó được bọn họ, cũng liền yên tâm thoải mái ở ngày hôm sau đi quát sơn tiên cảnh.

Quát sơn tiên cảnh mở mang thời gian tuy rằng còn không tính dài, nhưng có linh phong cùng linh trận tương trợ, linh khí từ từ nồng đậm đứng lên, làm cho người ta vừa vào tiên cảnh còn có thần thanh khí sảng, bách hải sinh lực cảm giác.

“Chưởng môn!”

“Sư thúc!”

“Sư thúc tổ!”

“……”

Hạ Vân Kiệt vừa vào tiên cảnh, Lý Thanh Hồng nhất

chúng Vu Hàm môn trưởng lão, đệ tử đều vẻ mặt vui sướng ào ào tiến lên đây bái kiến.

Ánh mắt nhất nhất đảo qua Lý Thanh Hồng đám người, Hạ Vân Kiệt trong mắt toát ra một chút vui mừng ánh mắt, đồng thời tại kia vui mừng ánh mắt mặt sau còn có thản nhiên lo lắng.

Vui mừng là Lý Thanh Hồng đám người tu vi tiến bộ như bay, hơn nữa Lý Thanh Hồng, vô danh kiếm tiên, đại cước tiên các lão nhân, hậu tích bạc phát, tiến bộ lại nhanh đến làm cho Hạ Vân Kiệt kinh hãi trình độ, đều đã muốn mau chạm đến đến địa vu tam đỉnh [kim đan] cửa, một khi đột phá này cửa, kia đã có thể thật sự xem như trong truyền thuyết lục địa thần tiên, sống lâu cũng liền chân chính thoát ly phàm nhân phạm vi, sống cái hai ba trăm tuổi bất quá chính là tùy tùy tiện tiện sự tình. Bất quá Hạ Vân Kiệt lo lắng nhưng cũng hoàn toàn là điểm này.

Địa cầu linh khí bần cùng hữu hạn, nay quát sơn tiên cảnh dựa vào này linh phong, linh trận tương trợ, tụ tập đại lượng thiên địa linh khí, bây giờ còn có thể thỏa mãn Lý Thanh Hồng đám người tu luyện, có thể bọn họ hiện tại tu luyện tiến bộ tốc độ, quá cái vài chục năm, quát sơn tiên cảnh linh khí chỉ sợ cũng muốn khâm gặp khửu tay. Cũng may Hạ Vân Kiệt chính mình tu luyện công pháp chủ yếu là hấp thu thái dương Đông Lai tử khí, hơn nữa vài lần đột phá dựa vào là là huyết mạch còn có phân tán ở thiên địa vũ trụ gian vu tổ tinh hồn, nếu không chỉ bằng quát sơn tiên cảnh điểm ấy linh khí chỉ sợ còn chưa đủ hắn một người tiêu xài. Phải biết rằng hắn hiện tại đã muốn là địa vu lục đỉnh chi cảnh, hơn nữa còn tại thượng trung hạ tử trong phủ tu thành ba tôn phân thần kì nguyên anh. Thật muốn dựa vào hấp thu này đó linh khí tu luyện, chỉ sợ một cái giờ mẹo tu luyện có thể đem này đó linh khí trở thành hư không.

Đây ít nhất là vài chục năm chuyện sau đó, tạm thời còn không tính quá mau, nay tưởng cũng không có gì dùng, trừ phi ta hiện tại liền quyết định rời đi địa cầu, đi địa phương khác thám hiểm. Nhưng ta nếu hiện tại liền rời đi địa cầu, cha mẹ, còn có Hiểu Diễm các nàng lại sao lại yên tâm cùng đồng ý?

Trong lòng một bên chuyển ý niệm trong đầu, Hạ Vân Kiệt một bên mỉm cười cùng Lý Thanh Hồng đám người chào hỏi, sau đó nhất nhất khảo sát bọn họ tu luyện tiến độ, lại cho bọn hắn giải thích nghi hoặc thụ đạo.

Như thế ở quát sơn tiên cảnh hai ngày, hết chút chưởng môn chức trách, Hạ Vân Kiệt bắt đầu có chút nhớ nhung niệm Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng.

Hai người bọn họ xuất phát từ một ít có vẻ vi diệu tâm tính, hiện tại đem chủ yếu tinh lực đều đặt ở sự nghiệp, tổng yếu quá cái hai tháng tả hữu mới có thể trở lại Giang Châu thị cùng hắn tiểu tụ hai ba thiên. Có lẽ là khoảng cách sinh ra mĩ duyên cớ, cũng có lẽ là cửu biệt thắng tân hôn, cũng có lẽ là thương các nàng kia vi diệu tự ti tâm tính, các nàng càng là như thế, một lúc sau Hạ Vân Kiệt ngược lại luôn phá lệ tưởng niệm các nàng.

Lần này lại nói tiếp, cách cùng Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng lần trước gặp nhau thời gian mới qua một tháng nhiều một ít, có lẽ là vì nghỉ hè sự tình, công tác không có gì sự tình, thời gian tương đối mà nói có rảnh một ít, Hạ Vân Kiệt đã muốn nhịn không được bắt đầu có chút nhớ nhung các nàng.

Cách quát sơn tiên cảnh, thuận đường lại đi chuyến Thương Bắc huyện trung y viện, gặp Lưu Nhất Duy đám người không có gì đặc biệt sự tình, Hạ Vân Kiệt quyết định bay đi cùng Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng đoàn tụ, dù sao hiện tại là nghỉ hè, cũng có thể là hắn đi tìm các nàng gặp nhau lúc.

Vì thế Hạ Vân Kiệt cấp Thiệu Lệ Hồng gọi cái điện thoại.

Điện thoại rất nhanh đã bị tiếp lên, truyền đến Thiệu Lệ Hồng hơi có chút kinh hỉ thanh âm:“Vân Kiệt.”

“Là ta, Hồng tỷ, ở nơi nào đâu?” Hạ Vân Kiệt cười hỏi.

“Ở tây bình thị, nơi này tân mở một nhà chuỗi khách sạn.” Thiệu Lệ Hồng trả lời.

“Ha ha, kia Hồng tỷ không phải áo gấm về nhà !” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nao nao, sau đó trêu ghẹo nói.

Tây bình thị là tây lĩnh tỉnh tỉnh lị thành thị, Thiệu Lệ Hồng lão gia là tây lĩnh tỉnh định nguyên thị phía dưới tiếu giang huyện, cho nên Hạ Vân Kiệt mới trêu ghẹo nói nàng áo gấm về nhà.

“Cảm ơn ngươi Vân Kiệt!” Nghe được Hạ Vân Kiệt trêu ghẹo lời nói, Thiệu Lệ Hồng không chỉ có không cười đứng lên, ngược lại đột nhiên trầm mặc xuống dưới, một hồi lâu nhi mới động tình nói.

“Hồng tỷ, ngươi là lão bà của ta, ngươi theo ta nói cảm ơn, ta cần phải tức giận.” Hạ Vân Kiệt cố ý cả giận nói, bất quá trong lòng lại ẩn ẩn có chút đau lòng.

Hắn biết Thiệu Lệ Hồng đối với từng gả qua người chuyện này vẫn không thể quên hoài, cho nên chẳng sợ theo hắn sau, tổng cũng là cảm giác xa xa không xứng với hắn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 1026 : Thật trùng hợp

“Ta đây về sau không nói, ngươi gọi điện thoại cho ta có chuyện gì?” Thiệu Lệ Hồng phương tâm khẽ run lên, hỏi.

“Không có gì sự tình sẽ không có thể gọi điện thoại cho ngươi sao?” Hạ Vân Kiệt cười hỏi, đột nhiên gian hắn có một cái tân quyết định, hắn tưởng đột nhiên xuất hiện ở các nàng trước mặt, cấp các nàng một kinh hỉ.

“Đương nhiên không phải, ngươi gì thời điểm gọi điện thoại lại đây ta đều thật cao hứng.” Thiệu Lệ Hồng ôn nhu nói.

“Ở Tây Bình còn có vài ngày đi?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Ân, còn có cái bốn năm ngày đi, chờ bên này kết thúc sau khi, ta cùng Hiểu Diễm hồi Giang Châu thị tìm ngươi được không?” Thiệu Lệ Hồng hỏi.

“Đương nhiên tốt.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Tiếp theo Hạ Vân Kiệt lại cùng Thiệu Lệ Hồng phao trong chốc lát điện thoại cháo, trong lúc Chu Hiểu Diễm cũng đoạt lấy điện thoại nói vài câu, sau đó mới treo điện thoại.

“Hồng tỷ, vừa rồi ngươi để làm chi không cùng Vân Kiệt đề ngươi ba sáu mươi tuổi đại thọ sự tình? Ngươi chẳng lẽ không tưởng hắn đến chúc thọ sao?” Treo điện thoại sau, Chu Hiểu Diễm có chút bất mãn hỏi.

“Như vậy đã muốn tốt lắm, hơn nữa Vân Kiệt có chính hắn sự tình, ta không nghĩ làm cho hắn vì như vậy điểm sự tình qua lại ép buộc.” Thiệu Lệ Hồng nói.

“Kỳ thật ngươi là muốn cho hắn tới thúc thúc chúc thọ

đúng không?” Chu Hiểu Diễm nghe vậy cũng không có gật đầu đồng ý, mà là nhìn thẳng Thiệu Lệ Hồng truy vấn nói.

“Hiểu Diễm, như bây giờ ta đã muốn phi thường phi thường thỏa mãn, ta không nghĩ lại có càng nhiều xa cầu, ngươi hẳn là hiểu được.” Thiệu Lệ Hồng không có trả lời, đón nhận Chu Hiểu Diễm ánh mắt, trả lời.

“Ta hiểu được, nhưng Vân Kiệt đã muốn cùng thúc thúc bọn họ đã gặp mặt, ta nghĩ muốn là Vân Kiệt biết thúc thúc quá sáu mươi tuổi đại thọ, ngươi không nói cho hắn, hắn rất khả năng hội tức giận.” Chu Hiểu Diễm nói.

“Ha ha, vậy đến lúc đó rồi nói sau. Đúng rồi, ngươi vừa chuẩn bị khi nào thì dẫn hắn về nhà gặp ngươi ba mẹ?” Thiệu Lệ Hồng loát loát mái tóc, nhìn Chu Hiểu Diễm hỏi.

“Rồi nói sau, dù sao rất sớm trước kia ta liền theo ta ba mẹ nói qua, ta muốn cả đời không lấy chồng, khi đó bọn họ kiên quyết không đồng ý, cho rằng ta mất bọn họ mặt, không nên thúc giục ta tìm cái bạn trai, thậm chí cho ta an bài thân cận đối tượng, nhưng hiện tại ta đã muốn là nữ phú bà, ca ca người một nhà bởi vì ta duyên cớ hiện tại đều thành chúng ta trấn thủ phú, bọn họ đổ không hề thúc giục ta, phỏng chừng bọn họ cũng tưởng thông, của ta cuộc sống bọn họ quyết định không được, còn là từ ta chính mình đến quyết định.” Chu Hiểu Diễm vẻ mặt “Không sao cả” trả lời.

“Kỳ thật ngươi còn là hy vọng có một ngày có thể mang theo Vân Kiệt trở về gặp ngươi người nhà đúng không? Ngươi nếu ngượng ngùng đề, quá hai ngày ta cùng Vân Kiệt đề một chút, mặc kệ nói như thế nào, phương tiện không có phương tiện kết hôn là một chuyện, trông thấy người nhà cũng là mặt khác một hồi sự.” Thiệu Lệ Hồng nói.

“Đừng, ngàn vạn đừng Hồng tỷ, như bây giờ rất tốt, ta không nghĩ hiện tại liền dẫn hắn đi gặp người nhà của ta.” Chu Hiểu Diễm nghe vậy không khỏi có chút bối rối nói.

“Ai, kỳ thật ngươi cùng ta đều còn không có biện pháp quên đi qua đúng không?” Thiệu Lệ Hồng gặp luôn luôn “Hào phóng” Chu Hiểu Diễm, vừa nghe nói muốn dẫn Hạ Vân Kiệt đi gặp người nhà nàng, trên mặt liền lộ ra thất kinh biểu tình, không khỏi ôm chầm của nàng bả vai, thật sâu thở dài một hơi nói.

“Không phải không có biện pháp quên đi qua, mà là không nghĩ tới đời này sẽ tìm được như vậy một vị kì nam tử! Cho nên tổng cảm thấy thua thiệt hắn rất nhiều, tổng hy vọng hắn hội vẫn thích ta, tổng sợ hãi có một ngày hắn hội bởi vì ta này kia yêu cầu mà sinh ghét, ngươi nói ta là không phải thần kinh có chút vấn đề, kỳ thật ta biết Vân Kiệt không phải người như vậy, cũng biết hắn yêu ta, đau ta, khá vậy nguyên nhân vì này dạng, ta liền càng……”

“Ta hiểu được, ta hiểu được!” Thiệu Lệ Hồng đem Chu Hiểu Diễm lâu càng chặt một ít, trong mắt ẩn ẩn ngấn lệ chớp động.

Nàng làm sao thường không phải như vậy tâm tư đâu, thậm chí nàng loại này tâm tư so với Chu Hiểu Diễm còn muốn nặng không thiếu, ít nhất Chu Hiểu Diễm còn không có gả qua người, không bị này khác nam nhân chạm qua, mà nàng đâu……

Thiệu Lệ Hồng phụ thân này hai ngày quá sáu mươi đại thọ, còn có hai nữ nhân đối thoại, xa ở Giang Châu thị Hạ Vân Kiệt tự nhiên không thể nào biết được. Hắn treo Thiệu Lệ Hồng điện thoại sau, liền lái xe đi Hải Châu thị sân bay.

Ở đi Hải Châu thị sân bay trên đường, Hạ Vân Kiệt còn cố ý cho hắn ba mẹ gọi cái điện thoại.

Hắn ba mẹ đoạn thời gian trước đem hắn một người để qua trong nhà xuất phát đi du lịch, du lịch mục đích chính là Tây Lĩnh tỉnh. Nay hắn cũng vừa hảo muốn đi Tây Lĩnh tỉnh, không khỏi nhớ tới bọn họ, liền cho bọn hắn đánh cái điện thoại, hỏi một chút bọn họ du lịch tình huống.

“Ba, Tây Lĩnh tỉnh du lịch thế nào? Khi nào thì về nhà?” Điện thoại nhất bị tiếp đứng lên, Hạ Vân Kiệt liền trực tiếp hỏi.

“Rất tuyệt a! Đây mới là chân chính du lịch, không cùng đoàn, lưng bao, muốn đi làm sao phải đi làm sao. Xuyên phố đi hạng, đi sơn thiệp thủy, nhìn đến thích địa phương liền nhiều ở vài ngày, không thích liền lựa chọn rời đi tiếp tục đi trước. Mẹ ngươi cùng ta hiện tại hưng trí còn tốt thật sự, khi nào thì về nhà thật đúng là nói không tốt. Nga, đúng rồi, mẹ ngươi còn ở nơi này gặp mới trước đây một vị đồng thôn ngoạn bạn cả nhà chuyển đến Tây Lĩnh. Các nàng đã muốn vài mười năm chưa thấy qua mặt, không nghĩ tới thế nhưng sẽ ở Tây Lĩnh gặp được, cao hứng nàng theo ta lải nhải suốt một ngày. Du lịch thật đúng là kinh hỉ không chỗ không ở nha.” Hạ Minh Bằng tâm tình rõ ràng phi thường tốt, nhất nhận được con trai điện thoại liền liên tiếp nói một lần nói.

Hạ Vân Kiệt gặp cha mẹ thực hưởng thụ loại này lữ hành, tự nhiên vì bọn họ cảm thấy cao hứng, nghe vậy cười nói:“Vui vẻ là tốt rồi, vậy các ngươi nhiều chơi chút thời gian, tưởng chơi cái gì liền chơi cái gì, đừng tỉnh tiền, quá hai ngày ta lại cho các ngươi thẻ đánh một bút tiền đi vào.”

“Ngốc con trai, ta và ngươi mẹ cũng không phải đi Macao đánh bạc, tái như thế nào ngoạn có năng lực dùng điệu bao nhiêu tiền a. Thẻ còn có vài trăm vạn đâu, ngươi nha cũng đừng cho chúng ta thu tiền, nếu không mang theo hơn một ngàn vạn du lịch, chúng ta còn không thói quen đâu.” Hạ Minh Bằng cười nói.

Hạ Vân Kiệt ngẫm lại cũng là, liền cười cười không tái kiên trì, kế tiếp lại cùng mẹ nó hàn huyên một lần. ****** tâm tình đồng dạng tốt lắm, trong lúc còn cố ý nói chuyện nàng nhi khi đồng thôn ngoạn bạn, nói nàng gả cho một vị phú hào, hiện tại cuộc sống như thế nào như thế nào tốt.

Tuy rằng mẫu thân giảng trong lời nói đều thực vụn vặt, nhưng Hạ Vân Kiệt hay là nghe mùi ngon, hồi lâu mới đã xong trò chuyện.

Một đường lái xe, rất nhanh Hạ Vân Kiệt liền đến Hải Châu thị sân bay. Ở sân bay ấn toàn giá mua một tấm bay đi Tây Lĩnh tỉnh tỉnh lị Tây Bình thị khoang phổ thông vé máy bay.

Ở xếp hàng chờ đợi lên máy bay khi, Hạ Vân Kiệt thấy được mặc màu trắng sơ-mi, màu lam quần bò, có vẻ lại hưu nhàn lại tinh thần Tần Lam.

“Lam tỷ? Ngươi cũng đi Tây Bình thị?” Hạ Vân Kiệt rất là ngoài ý muốn kinh hỉ nhìn Tần Lam.

“Ngươi cũng đi?” Tần Lam cũng rất là ngoài ý muốn kinh hỉ nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Đúng vậy, thật đúng là trùng hợp.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, thực tự nhiên tùy tay lấy ra Tần Lam trong tay có thể mang theo phi cơ màu tím va ly kéo tay.

“Đúng vậy, sớm biết rằng ngươi cũng đi Tây Bình thị,

chúng ta liền cùng nhau mua vé, như vậy dãy số là có thể tuyển cùng một chỗ. Ngươi hiện tại là bao nhiêu hào?" Tần Lam hỏi.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy cầm trong tay vé máy bay đưa cho Tần Lam.

"A, thật đúng là trùng hợp, cùng nhau." Tần Lam lấy ra vé máy bay vừa thấy, không khỏi vui vẻ nở nụ cười.

"Phải không? Kia thuyết minh chúng ta thật đúng là hữu duyên." Hạ Vân Kiệt vừa nghe cũng vui vẻ, nhìn Tần Lam nói.

"Trang điểm, ai với ngươi hữu duyên !" Tần Lam tiếu mâu trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nói, bất quá cánh tay ngọc lại đang nói chuyện khi nhiễu thượng hắn cánh tay, nghiễm nhiên một đôi tỷ đệ luyến tình lữ, nhìn xem không ít nam hành khách cực kỳ hâm mộ không thôi.

"Đúng rồi, ngươi đi Tây Bình thị làm gì?" Đi lên phi cơ, sau khi ngồi xuống, Tần Lam đột nhiên hỏi.

"Ân, ách……" Hạ Vân Kiệt nhất thời có điểm chột dạ đứng lên.

"Hừ, ngươi này đại sắc lang, đừng cho ta trang chột dạ. Có phải hay không đi Tây Bình thị cùng tình nhân hẹn hò? Nói đi, là ta biết đến, còn là tân ?" Tần Lam là hình cảnh xuất thân "Lão cảnh sát", thấy thế thế nào còn đoán không ra đến Hạ Vân Kiệt đi Tây Bình thị làm gì, tiếu mâu nhịn không được lại liếc trắng mắt, sau đó hỏi.

"Là Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm, có một đoạn thời gian không gặp, các nàng mấy ngày nay ở Tây Lĩnh, ta vừa vặn nghỉ hè không có gì sự tình, cho nên liền đi qua cùng các nàng tụ nhất tụ." Hạ Vân Kiệt đành

phải ăn ngay nói thật nói.

“Vừa vặn nghỉ hè không có việc gì, như thế nào sẽ không gặp ngươi chạy Đông Thông thị đến xem ta đâu? Ra vẻ Đông Thông thị càng gần một ít đi.” Tần Lam nghe vậy bất mãn hoành Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Ngươi không phải không thích ta đi quấy rầy ngươi sao? Cho nên ta liền……” Hạ Vân Kiệt ngượng ngùng nói.

“Ngươi này ngu ngốc! Nữ nhân lời nói có thể tin tưởng sao?” Tần Lam buồn bực véo hạ Hạ Vân Kiệt đùi. Nàng là nói qua nói như vậy, nàng cũng thực để ý Hạ Vân Kiệt bên ngoài có vài nữ nhân, khả kia thì thế nào? Nếu đem thân thể đều đã muốn cho hắn, thuyết minh nàng mặc kệ như vậy sao để ý, trong lòng nàng nhưng cũng chỉ có thể dung hạ bên thân này nam nhân. Đương nhiên tính cách cường thế quen nàng, ở rõ ràng biết hắn bên ngoài có vài nữ nhân tình huống hạ, là sẽ không chủ động cho hắn gọi điện thoại nói cho chính hắn tưởng hắn, thậm chí xuất phát từ che dấu lòng tự trọng cùng nữ cường nhân rụt rè duyên cớ, nàng ngẫu nhiên còn có thể nói chút đả kích Hạ Vân Kiệt lời nói. Khả nàng không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt này người đần thế nhưng thật đúng là thật sao, rõ ràng nghỉ hè có thời gian, cũng không đi Đông Thông thị xem nàng.

“Ngươi không giống với, ngươi là công an cục cục trưởng.” Hạ Vân Kiệt tiếp tục ngượng ngùng nói.

“Công an cục cục trưởng sẽ không là nữ nhân sao?” Tần Lam lại buồn bực kháp hạ Hạ Vân Kiệt đùi. Tần Lam quả thật buồn bực, nàng vốn là là cái tinh lực tràn đầy nữ nhân, lại đang đứng ở thanh xuân thì giờ là lúc, trước kia không cùng nam nhân phát sinh quá quan hệ cũng liền thôi, khả từ cùng Hạ Vân Kiệt cùng nhau ăn

vụng trái cấm sau, lập tức còn có thực tủy biết vị, muốn ngừng mà không được cảm giác. Mỗi khi đêm dài người tĩnh, một người nằm ở trên giường khi luôn khó tránh khỏi hội nhớ tới cùng Hạ Vân Kiệt hoan hảo sự tình. Vốn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt rất nhanh sẽ đến Đông Thông thị tìm nàng, không nghĩ tới người này dĩ nhiên là vừa đi không quay lại, khả lại cứ nàng bởi vì lòng tự trọng tác quái, lại kéo không dưới mặt mũi chủ động gọi điện thoại mời hắn đến Đông Thông thị cùng nàng hẹn hò hoan hảo, cũng chỉ hảo hàng đêm chịu đựng cô chẩm nan miên.

Chịu đựng thời gian dài quá, đột nhiên gian ở trên máy bay gặp được Hạ Vân Kiệt, lại nghe hắn nói dĩ nhiên là cố ý phi một cái khác thành thị cùng hai nữ nhân hẹn hò, dù là Tần Lam xưa nay ổn trọng rụt rè, phía sau cũng là cố không được nhiều như vậy, nữ tính ngang ngược không phân rõ phải trái thiên tính rốt cục hoàn toàn bạo phát.

“Đương nhiên là, đương nhiên là, nhưng lại là mỹ nữ đâu.” Hạ Vân Kiệt lại bị Tần Lam kháp một chút, rốt cục trở nên thông minh đứng lên, vội vàng nói, nói xong còn cố ý thân thủ đi ôm của nàng vai.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1027 : Da mặt dày

“Lấy ra của ngươi hàm trư thủ!” Tần Lam nâng tay nhẹ nhàng vỗ một chút Hạ Vân Kiệt tay ôm nàng vai, xem thường nói.

“Không lấy ra, là ngươi nói cho ta biết, nữ nhân lời nói không thể tin tưởng!” Hạ Vân Kiệt lại ôm càng dùng sức một ít, thậm chí có điểm mạnh mẽ làm cho nàng ôm ở chính mình đầu vai tư thế.

“Ngu ngốc, phi cơ muốn lập tức cất cánh a! Ngươi như vậy, ta như thế nào ngồi thẳng nha?” Tần Lam trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nói.

Hạ Vân Kiệt thế này mới ý thức được chính hắn một động tác là chân chính lỗi thời, phi cơ cách mặt đất cất cánh kia đoạn thời gian là cần hệ hảo đai an toàn, cũng ngồi thẳng thân mình, nét mặt già nua không khỏi hơi hơi đỏ lên, có chút xấu hổ buông lỏng tay ra.

“Xì!” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt xấu hổ bộ dáng, nhịn không được nở nụ cười, tiếu mâu lại liếc trắng mắt, oán trách nói:“Như vậy ngốc, cũng không biết ngươi là như thế nào tu luyện thành thần tiên !”

Nói xong Tần Lam lại chủ động thân thủ đi qua, bắt được Hạ Vân Kiệt tay.

Phản thủ bắt lấy Tần Lam thiên thiên ngọc thủ, Hạ Vân Kiệt “Hắc hắc” nở nụ cười.

Tần Lam thấy thế nhịn không được lại lại liếc trắng mắt, chính là lúc này đây lại có vẻ thực quyến rũ, thực nữ nhân.

Phi cơ ở trải qua ngắn ngủi xóc nảy trung, hướng quá

tầng đối lưu, nhảy vào tầng bình lưu, lúc này trên máy bay an toàn cảnh cáo giải trừ, tiếp viên hàng không, không thiếu nhóm rời đi vị trí, bắt đầu tới tới lui lui công việc lu bù lên. Hạ Vân Kiệt lần này nhưng thật ra học lanh lợi, gặp an toàn cảnh cáo giải trừ, lại thân thủ ôm lấy Tần Lam vai.

Lần này Tần Lam không tái đánh tay hắn, mà chính là dùng tiếu mâu giận hắn liếc mắt một cái, thuận thế lại gần đi qua.

“Đúng rồi, Lam tỷ, ngươi vị này công an cục cục trưởng không phải luôn luôn bề bộn nhiều việc, như thế nào đột nhiên có rảnh đi Tây Lĩnh thị đi?” Lại ôm Tần Lam kia thành thục như nước mật đào gợi cảm thân mình, Hạ Vân Kiệt nhịn không được ở nàng trơn bóng cái trán hôn hạ, sau đó tò mò hỏi.

“Ông nội của ta tám mươi tuổi đại thọ, lão nhân gia đến này tuổi, quá một năm tựu ít đi một năm, ta này làm cháu gái công tác tái việc, tổng cũng phải chạy trở về một chuyến.” Tần Lam trả lời.

“Gia gia ở Tây Bình thị? Không phải ở Bắc Kinh sao?” Hạ Vân Kiệt kỳ quái hỏi.

“Ta Nhị thúc người nhà hưng thịnh một ít, lão nhân thích náo nhiệt, sớm vài năm, ta thúc thúc công tác điều đến Tây Bình thị sau, hắn liền đi theo đi Tây Bình thị.” Tần Lam nói.

“Nguyên lai là như vậy, lần này đi Tây Bình thật đúng là là đi xảo, vừa vặn vượt qua gia gia tám mươi tuổi đại thọ, ngươi cũng không theo ta nói một tiếng, ta thiếu chút nữa liền bỏ lỡ.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Gia gia cũng là ngươi kêu sao? Da mặt dày!” Tần Lam trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Ngươi gia gia không phải là ta gia gia sao? Điều này sao xem như da mặt dày ?” Hạ Vân Kiệt hỏi ngược lại.

“Mới không phải, ngươi chính là da mặt dày, còn có không chuẩn ngươi lại đây vô giúp vui, ngươi chỉ để ý đi cùng ngươi Lệ Hồng tỷ cùng Hiểu Diễm tỷ!” Tần Lam nói.

“Lam tỷ sẽ không là ghen tị đi? Bồi Hồng tỷ cùng Diễm tỷ về sau có khi là thời gian, chính là gia gia quá tám mươi tuổi đại thọ, đời này đã có thể như vậy một lần, bỏ lỡ sẽ không có.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ta ghen hữu dụng sao? Dù sao ngươi đừng tới vô giúp vui, ngươi đã đến rồi ta như thế nào giới thiệu ngươi? Nói là ta bạn trai sao?” Tần Lam trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói, nói đến mặt sau cảm xúc hơi hơi có chút hạ.

“Thực xin lỗi Lam tỷ.” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam cảm xúc có chút hạ, trong lòng dâng lên một tia áy náy, nhẹ giọng nói.

“Không liên quan chuyện của ngươi, là ta không có biện pháp theo ta người nhà mở miệng, chính mình bạn trai kỳ thật cũng không phải ta một người bạn trai.” Tần Lam đột nhiên ngẩng đầu, loát hạ mái tóc nói.

“Ta hiểu được.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, cảm xúc cũng đột nhiên đi theo hạ xuống dưới.

Tuy rằng hắn là một vị thần tiên sống, hắn có phi thiên độn địa bản sự, khả hắn đúng là vẫn còn sinh hoạt tại này thế tục bên trong, nữ nhân của hắn cũng sinh hoạt tại này thế tục bên trong, bọn họ đúng là vẫn còn không có biện pháp né tránh thế tục nhân ánh mắt cùng ngôn luận. Cho nên đến bây giờ, Hạ Vân Kiệt cũng không chủ

động đưa ra đi gặp Đỗ Hải Quỳnh cha mẹ, cũng không có đưa ra đi gặp Dương Tiếu Mai cha mẹ…… Hắn không biết thấy bọn họ sau, hắn nên như thế nào theo chân bọn họ giải thích chính mình ở có được bọn họ như thế vĩ đại mỹ mạo nữ nhi sau, còn có này nữ nhân khác?

“Ngươi tức giận?” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt đột nhiên trầm mặc xuống dưới, nhẹ giọng hỏi.

“Ta có cái gì tư cách tức giận, làm sai sự tình vốn chính là ta. Bằng không ngươi cũng không dùng như vậy khó xử, bằng không giống ngươi như vậy một vĩ đại nữ nhân muốn tìm tốt nam nhân còn không dễ dàng.” Hạ Vân Kiệt lắc đầu, cười khổ nói.

“Có thể tưởng tượng tìm được ngươi tốt như vậy nam nhân lại khó như lên trời.” Tần Lam thiếp lại đây, hai tròng mắt thâm tình nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt nói.

“Ta là hảo nam nhân sao? Đơn giản bản sự lợi hại một ít thôi.” Hạ Vân Kiệt tự giễu lắc đầu.

“Ngươi còn như vậy nói ta đã có thể tức giận! Ta tìm ngươi cùng nhau cuống ngân than, ta với ngươi ôm ngồi ở ngân than kia khối trên tảng đá cùng nhau chờ mặt trời mọc, ở ngân than ta chuẩn bị với ngươi khai phòng, này thời điểm, chẳng lẽ biết ngươi rất lợi hại? Biết ngươi là thần tiên sống sao? Này đó ta cũng không biết, ta chỉ biết ngươi là cái tâm địa thiện lương hảo nam nhân!” Tần Lam nói.

“Ta……” Hạ Vân Kiệt thân mình chấn một chút, nhìn Tần Lam có chút không biết nên nói như thế nào nói.

“Ngươi không cần phải nói, ta đều biết đến! Nếu Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm không ngại bị ngươi leo cây một hai ngày, nếu không ngươi chỉ thấy gặp người

nhà của ta đi, dù sao cho dù ta không có khả năng người trên đời trước mặt với ngươi cử hành hôn lễ, nhưng sẽ có một ngày cũng là cần đem ngươi mang về nhà theo chân bọn họ nhận thức. Tổng không có khả năng vẫn đem ngươi cấp tàng đứng lên đi.” Tần Lam vươn ngón tay ngọc đặt tại Hạ Vân Kiệt trên môi, không chuẩn hắn tiếp tục nói tiếp.

“Hồng tỷ cùng Diễm tỷ kỳ thật cũng không biết ta đi Tây Bình thị.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Hừ, nói như vậy ngươi là tưởng cấp các nàng một kinh hỉ a!” Tần Lam nghe vậy xấu hổ não thân thủ kháp Hạ Vân Kiệt một chút.

“Khụ khụ, cũng không phải a, chính là, chính là……” Hạ Vân Kiệt biện giải nói.

“Chỉ là cái gì? Ngươi nghĩ rằng ta này công an cục cục trưởng là có tiếng không có miếng sao?” Tần Lam dựng thẳng mi hỏi.

“Khụ khụ, kỳ thật ta cũng sớm tưởng trừu cái thời gian trông thấy người nhà ngươi, hơn nữa ngươi gia gia bà nội, lão nhân gia tuổi lớn, thân thể khó tránh khỏi sẽ có chút bất lợi tác, cần đúng lúc cho bọn hắn điều trị điều trị, cũng tốt làm cho bọn họ quá cái thoải mái lúc tuổi già, lần này nếu vừa vặn vượt qua gia gia tám mươi đại thọ, vậy chọn ngày không bằng trùng ngày đi.” Hạ Vân Kiệt đối mặt Tần Lam chất vấn, vội vàng dời đi mở đề.

“Đúng, đúng, ngươi không nói ta đều thiếu chút nữa đã quên việc này.” Quả nhiên Hạ Vân Kiệt nhắc tới lão nhân thân thể, Tần Lam hai mắt lập tức sáng đứng lên, lực chú ý cũng liền theo vừa rồi vấn đề dời đi đi.

Gặp thành công dời đi Tần Lam lực chú ý, Hạ Vân Kiệt âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói:“Vậy nói như

vậy định, lần này ta tùy ngươi cùng đi cấp gia gia mừng thọ.”

“Ngươi đều nói như vậy, ta có thể không cho ngươi đi theo sao? Bất quá ta như thế nào theo ta người nhà giới thiệu ngươi đâu? Thật đúng là cái phiền não sự a!” Tần Lam trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó đang cầm đầu, cảm giác có chút đau đầu.

Tần gia đời thứ ba trung xuất sắc nhất tử nữ, phó thính cấp cán bộ, bị Tần gia mọi người ký thác kỳ vọng cao, nay lại mang cái mới hai mươi tuổi xuất đầu người trẻ tuổi bạn trai về nhà, Tần Lam cho dù dùng đầu ngón chân tưởng, cũng có thể tưởng tượng được đến người nhà nghe thế cái tin tức khi khiếp sợ phản ứng.

Này cũng liền thôi, vấn đề là, hai người còn chỉ có thể tiếp tục bảo trì hiện tại loại quan hệ này, không thể quang minh chính đại đi vào hôn lễ điện phủ, này lại làm cho Tần Lam như thế nào cùng người nhà giải thích đâu?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1028 : Phương tấc đại loạn

Tây Bình thị, Tây Lĩnh tỉnh tỉnh lị thành thị, cũng là nước cộng hoà cố đô chi nhất, nhưng nay hiện ra ở Hạ Vân Kiệt trước mặt cũng là một tòa hoàn hoàn toàn toàn hiện đại hoá phồn hoa đô thị, trước mắt san sát nối tiếp nhau nhà cao tầng, như nước chảy dòng xe cộ, không chỗ không ở hiện đại hoá nguyên tố, đã muốn cơ hồ hoàn toàn bao phủ chỗ tòa này cổ thành tang thương mà đã lâu lịch sử hơi thở.

“Hiện tại đi trước làm sao?” Đi ra xuất khẩu, Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Đương nhiên là đi trước khách sạn, chẳng lẽ như vậy bao lớn bao nhỏ, mang theo ngươi trực tiếp đi ở ta Nhị thúc gia bất thành?” Tần Lam trả lời.

“Kia cũng là là, không có người tới đón cơ sao?” Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó một bên lôi kéo va ly kéo tay đi tới, một bên đưa mắt nhìn xung quanh.

“Không có.” Tần Lam mặt đẹp không hiểu hơi hơi đỏ lên, trả lời.

“Không phải đâu, ngươi Nhị thúc tốt xấu cũng là Tây Lĩnh tỉnh phó tỉnh trưởng, ngươi này công an cục cục trưởng cháu gái đại thật xa đến Tây Bình thị cấp gia gia chúc thọ, hắn thế nhưng không phái cá nhân lại đây tiếp cơ?” Hạ Vân Kiệt kinh ngạc nói.

“Không có vốn không có, ngươi làm sao nhiều như vậy nói nha.” Tần Lam không biết vì cái gì, đột nhiên thực không kiên nhẫn trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, mặt đẹp không hiểu trở nên càng phát ra đỏ tươi đứng lên.

“Ngươi sẽ không theo ngươi Nhị thúc nháo mâu thuẫn đi?” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam cảm xúc có chút kỳ quái, nhịn không được quan tâm hỏi.

“Ngươi……” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt còn là tiếp tục truy vấn, vốn là xấu hổ não muốn mắng hắn, nhưng vừa nhấc mắt thấy đến hắn quan tâm ánh mắt, trong đầu cũng là ấm áp, thiên thiên ngọc thủ nhẹ nhàng kháp hắn một chút, tiếu mâu oán trách hoành hắn liếc mắt một cái, nói:“Ngu ngốc, là ta phát tin nhắn cấp Nhị thúc nói lâm thời có việc, sửa thời gian, làm cho hắn không cần phái xe tới đón cơ.”

Hạ Vân Kiệt đương nhiên không phải thật sự ngu ngốc, Tần Lam như vậy vừa nói, hắn liền hoàn toàn hiểu được, trong đầu không khỏi một trận lửa nóng, bàn tay đi qua lãm quá Tần Lam kia tràn ngập kinh người lực đàn hồi vòng eo, nhẹ nhàng mà tại kia bóng loáng eo thịt sờ sờ, cười xấu xa nói:“Nói như vậy…… Hắc hắc!”

“Hắc cái gì hắc, đến khách sạn thời điểm không chuẩn bính ta!” Tần Lam nhìn đến Hạ Vân Kiệt vẻ mặt cười xấu xa, lại thấy trước công chúng dưới, tay hắn hơi có chút không thành thật, không khỏi hai má đỏ lên, phương tâm loạn khiêu, vừa thẹn vừa giận trừng mắt nói.

“Ngươi là nói còn thật sự ?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy vẻ mặt cầu xin hỏi.

“Đương nhiên! Nhìn ngươi còn dám không dám như vậy to gan lớn mật, cũng dám phi lễ ta này cục trưởng!” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt cầu xin bộ dáng, nhịn không được đắc ý nói.

“Không dám.” Hạ Vân Kiệt nhận sai nói.

“Khanh khách, đã muốn trễ a.” Tần Lam càng phát ra đắc ý đứng lên.

……

“Ngươi bại hoại, nói tốt không chuẩn ngươi chạm ta!” Tây Bình thị một nhà năm sao cấp khách sạn, một khối tuyết trắng thân thể bị một nam nhân đặt ở dưới thân, đỏ mặt không cam lòng giãy dụa.

“Phải không? Là Lam tỷ ngươi nói cho ta biết nữ nhân lời nói là không thể tin tưởng.” Hạ Vân Kiệt thủ không thành thật tại kia đầy đặn thân thể đi lên hồi bồi hồi.

“Ngươi……” Tần Lam xấu hổ não mở ra miệng, bất quá ngay sau đó đã bị đổ thượng, tái sau đó nàng liền dần dần bị lạc ở tại kia tràn ngập dương cương quen thuộc hơi thở bên trong.

……

“Trời sắp tối rồi, rời giường ăn cơm đi?” Hạ Vân Kiệt đẩy đẩy Tần Lam nói.

“Không đứng dậy.” Tần Lam dỗi đem thướt tha bóng loáng đưa lưng về phía hắn.

Nhìn Tần Lam dỗi đem đưa lưng về phía chính mình, nhớ tới vừa rồi trên giường của nàng điên cuồng đòi lấy, Hạ Vân Kiệt đột nhiên gian cảm thấy mặt ngoài nhìn như uy nghiêm lãnh khốc Tần cục trưởng kỳ thật đặc biệt đáng yêu, cười nói:“Như thế nào còn muốn tiếp tục?”

Nói xong Hạ Vân Kiệt thân thủ muốn từ phía sau ôm lấy Tần Lam.

“Ngươi nằm mơ, ta hiện tại liền rời giường hồi ta Nhị thúc nhà, buổi tối ngươi liền một người cho ta hảo hảo đứng ở khách sạn đi.” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt ma thủ lại duỗi thân lại đây, vội vàng quang thân mình, thoăn

thoắt theo trên giường đi lên, sau đó thị uy hướng hắn dương khởi cằm.

“Một đêm vợ chồng trăm đêm ân, Lam tỷ ngươi không đến mức như vậy nhẫn tâm đi.” Hạ Vân Kiệt “Kêu rên” Nói.

“Hừ, không độc không nữ tử, nhìn ngươi lần sau còn dám không dám ức hiếp ta!” Nói xong Tần Lam đi xuống giường, đắc ý lắc lắc rất tròn rắn chắc **** hướng phòng tắm đi đến.

Đi đến một nửa khi, Tần Lam di động vang lên.

Tần Lam là công an cục cục trưởng, di động là phải 24 giờ mở ra, gặp di động vang lên đến cũng là không dám sơ sẩy, vội vàng lại xoay người đi lấy di động.

Gặp di động biểu hiện dãy số là nàng thúc thúc, Tần Lam mặt đẹp không khỏi hơi hơi đỏ lên, sau đó tiếp lên.

“Như thế nào hôm nay lâm thời có việc?” Trong điện thoại truyền đến Nhị thúc Tần Diệc Trăn thanh âm.

Tần Lam chột dạ “Ân” một tiếng.

“Ha ha, ngươi này cục trưởng có thể so ta này phó tỉnh trưởng còn muốn việc a. Ngày mai tổng đuổi trở về đi, bằng không gia gia chỉ sợ cũng phải thất vọng.” Tần Diệc Trăn cười hỏi.

“Ngày mai khẳng định hội gấp trở về.” Tần Lam nói.

“Vậy là tốt rồi, ngày mai chuyến bay định rồi nói cho một tiếng, ta làm cho Kiến Hoành đi tiếp ngươi.” Tần Diệc Trăn nói.

Kiến Hoành là Tần Diệc Trăn con trai, tuổi so với Tần

Lam còn muốn nhỏ 1 tuổi, bất quá cũng đã kết hôn còn sinh đôi song bào thai, cho nên Tần Lam nói nàng Nhị thúc người nhà thịnh vượng, nàng gia gia thích náo nhiệt liền theo Bắc Kinh chuyển đến Tây Bình thị, từ hắn Nhị thúc gia chiếu cố.

“Không cần như vậy phiền toái, ta chính mình đánh cái xe là được.” Tần Lam nghe vậy đỏ mặt nói.

“Ngươi nha đầu kia, như thế nào làm cục trưởng liền cùng Nhị thúc gia chỉ thấy ngoại đứng lên a.” Tần Diệc Trăn trêu ghẹo nói.

“Như thế nào hội đâu, ngươi là phó tỉnh trưởng, ta cho dù làm cục trưởng còn phải chụp ngươi mã thí đâu. Bất quá ngày mai thực không cần, ta khả năng còn có thể lâm thời có điểm này khác an bài.” Tần Lam nói.

“Vậy được rồi, chính ngươi chú ý một ít an toàn.” Tần Lam công tác tính chất có vẻ đặc thù, gặp Tần Lam nói như vậy, Tần Diệc Trăn đổ không tốt tái truy vấn, dặn dò một câu, sau đó treo điện thoại.

Tần Lam vừa quải điệu điện thoại, ngẩng đầu liền nhìn đến Hạ Vân Kiệt chính vẻ mặt mang cười nhìn nàng, thấy nàng nhìn về phía hắn, còn cố ý hướng nàng chớp hạ ánh mắt, nói:“Lam tỷ, muốn hay không ta giúp ngươi tra một chút ngày mai Hải Châu thị bay Tây Bình thị chuyến bay?”

Nhìn Hạ Vân Kiệt kia phó hiệp xúc cùng đắc ý biểu tình, Tần Lam xấu hổ não lập tức liền đối với Hạ Vân Kiệt vọt đi qua.

Bất quá Tần Lam vừa vọt tới Hạ Vân Kiệt trước mặt, đã bị hắn một phen chặn ngang bế đứng lên, bên tai vang lên một đạo thâm tình thanh âm:“Lam tỷ, ta yêu ngươi!”

“Lừa quỷ!”

“Kia cũng là xinh đẹp họ Tần nữ quỷ!”

“Ngươi nói năng ngọt xớt!”

“Ngươi không phải nói ta đặc biệt thiện lương thuần phác sao?”

“……”

Cảnh hiên đại tửu điếm, Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam ngủ lại khách sạn, mười sáu lâu cảnh quan nhà ăn.

“Ở trong này hẳn là sẽ không đụng tới ngươi Nhị thúc đi?” Hạ Vân Kiệt một bên bị Tần Lam kéo tay đi vào đại sảnh, một bên bám vào nàng bên tai thấp giọng hỏi nói.

“Đừng quạ đen miệng, Tây Bình thị lớn như vậy, nào có như vậy xảo hội gặp phải nha.” Tần Lam trắng Hạ Vân Kiệt nói, bất quá nói xong sau, một đôi sáng ngời hữu thần đôi mắt còn là theo bản năng chung quanh nhìn xung quanh một chút.

Hạ Vân Kiệt cũng theo Tần Lam ánh mắt hướng chung quanh nhìn xung quanh một chút, sau đó trên mặt biểu tình đột nhiên trở nên phấn khích vạn phần đứng lên.

“Làm sao vậy?” Tần Lam là “Lão cảnh sát”, cảm giác phi thường linh mẫn, lập tức nhận thấy được Hạ Vân Kiệt khác thường, tò mò hỏi.

“Ta nghĩ, Tây Bình thị lớn như vậy, ở trong này đụng tới ngươi thúc thúc kỳ thật không tính xảo, gặp phải ta ba mẹ mới xem như chân chính xảo!” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Ngươi hiện tại miệng là càng ngày càng nói năng ngọt xớt, không cái đứng đắn, nơi này như thế nào khả năng

gặp được ngươi……” Tần Lam nghe vậy còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt ở nói đùa, xấu hổ não vừa định đối với Hạ Vân Kiệt eo thịt hung hăng kháp hắn một chút, đột nhiên gian liền mở to hai mắt nhìn, há to miệng.

Bởi vì nàng xem đến một đôi trung niên vợ chồng thoạt nhìn phá lệ có tinh thần chính vẻ mặt kinh hỉ hướng bọn họ bên này xem ra, coi hắn “Lão hình cảnh” độc ác ánh mắt, cho dù cách một khoảng cách, cũng không khó coi đi ra, kia đôi trung niên vợ chồng tuyệt đối nhận thức Hạ Vân Kiệt, hơn nữa theo bọn họ tướng mạo đến xem, song phương rất khả năng có huyết thống quan hệ.

“Thực, thật là ngươi ba mẹ? Trời ạ! Ta nên làm cái gì bây giờ, ta nên làm cái gì bây giờ? Lúc này bị ngươi hại thảm !” Đừng nhìn Tần Lam vị này nữ cục trưởng chẳng sợ gặp được thiên đại vụ án cũng có thể trầm được khí, phía sau lại kinh hoảng thế nhưng có chút chân tay luống cuống, trên trán ngay cả mồ hôi lạnh đều xông ra.

Nhìn trước mặt người khác luôn luôn biểu hiện thật sự ổn trọng bình tĩnh Tần Lam, phía sau lại phương tấc đại loạn, thậm chí kinh hoảng ngay cả trên trán mồ hôi lạnh đều xông ra, Hạ Vân Kiệt cảm giác cũng là buồn cười trong lòng lại có một loại nói không nên lời ngọt ngào cảm động, cầm lấy Tần Lam tay, hơi hơi dùng điểm lực, cười nói:“Đó là ta ba mẹ cũng không phải cái gì lão hổ, lại có cái gì rất sợ hãi ? Tốt lắm, theo ta đi gặp ta ba mẹ đi, bằng không bọn họ muốn lại đây.”

“Ta sợ hãi!” Tần Lam tưởng bắt tay rút về đi, bình sinh lần đầu tiên nàng khiếp đảm, chẳng sợ lúc trước đối mặt bức hôn như quái vật lớn Lữ gia, nàng đều không có khiếp đảm quá, chỉ có phẫn nộ cùng khuất nhục, nhưng lúc này đây nàng cũng là thật thật thiết thiết cảm thấy khiếp đảm.

“Ta ba mẹ tốt lắm, hơn nữa xấu tức phụ tổng yếu gặp

cha mẹ chồng thôi.” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam thế nhưng khiếp đảm muốn chạy trốn, không khỏi dở khóc dở cười nói.

“Ai là của ngươi xấu tức phụ, nói cho ngươi, đợi lát nữa không chuẩn nói ta là ngươi bạn gái.” Tần Lam tuy rằng tưởng xoay người chạy trốn, nhưng cuối cùng còn là bị Hạ Vân Kiệt nắm tay hướng Hạ Minh Bằng vợ chồng đi đến.

“Đã muốn đã muộn, ta ba mẹ luôn luôn biết ta là tốt đứa nhỏ, sẽ không tùy tiện nắm nữ hài tử tay, vừa rồi ngươi nhưng là theo ta tay trong tay, thực thân mật !” Hạ Vân Kiệt nói.

Tần Lam nghe vậy thân thể mềm mại chiến một chút, sau đó ngẩng đầu hướng Hạ Minh Bằng vợ chồng nhìn lại, quả nhiên nhìn đến bọn họ ánh mắt chính gắt gao nhìn chằm chằm nàng cùng Hạ Vân Kiệt nắm hai tay.

Cùng Hạ Minh Bằng vợ chồng cùng một chỗ còn có bốn người, một đôi là theo bọn họ tuổi không sai biệt lắm đại trung niên vợ chồng, một đôi là tuổi trẻ nam nữ.

Bọn họ vốn là cùng Hạ Minh Bằng vợ chồng hướng ghế lô đi đến, nay gặp Hạ Minh Bằng vợ chồng tựa hồ gặp người quen, cũng sẽ theo bọn họ dừng lại cước bộ, đều có hiếu kì nhìn chính nghênh diện đi tới một đôi người trẻ tuổi.

Nữ tuổi hơi lớn hơn một chút, bất quá lại phi thường xinh đẹp có khí chất, nhìn xem trẻ tuổi nam tử tròng mắt đều thiếu chút nữa có điểm thẳng.

“Ba, mẹ.” Hạ Vân Kiệt lôi kéo Tần Lam tay đi lên trước, kêu lên.

Bất quá Hạ Vân Kiệt ba mẹ tựa hồ áp căn sẽ không

nghe được hắn tiếng kêu, hai mắt chính là nhìn chằm chằm Tần Lam cao thấp đánh giá, thấy nàng bộ dạng xinh đẹp, dáng người cũng thoạt nhìn phi thường bổng, nên lớn địa phương lớn, nên nhỏ địa phương nhỏ, ấn nông dân ánh mắt xem tuyệt đối là tốt sinh dưỡng nữ nhân, trong mắt không khỏi tràn ngập thích sắc.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1029 : Thật sự hữu duyên

“A di, thúc thúc, các ngươi hảo.” Tần Lam này bị Đông Thông thị cảnh giới sở hữu có cảnh viên nhìn lên kính sợ, bị Đông Thông thị sở hữu người xấu làm không thể gặp quang sự tình xưng là mặt lạnh tiếu la sát, lúc này đối mặt Hạ Vân Kiệt ba mẹ tựa như cái vô cùng nhu thuận nữ nhân giống nhau, thế nhưng dùng vô cùng mềm nhẹ thanh âm cùng Hạ Vân Kiệt cha mẹ đánh tiếp đón, nghe được Hạ Vân Kiệt cả người đều nhịn không được run lên một chút, này hay là hắn nhận thức kia mỹ nữ cục trưởng sao?

“Ngươi hảo, ngươi hảo! Ngươi tên là gì nha? Là người ở nơi nào nha?” Tần Lam này tiếng a di, thúc thúc quả thực kêu Hạ Minh Bằng vợ chồng tâm hoa nộ phóng, Tưởng Tiếu Quyên lại vẻ mặt tươi cười kéo qua Tần Lam tay hỏi. Về phần con trai, đến bây giờ còn bị bọn họ cấp bỏ qua ở một bên, nhìn xem Hạ Vân Kiệt thẳng mắt trợn trắng, nghĩ rằng, cho dù các ngươi gần nhất vô khiên vô quải, không lo không sầu, duy nhất hy vọng chính là ta cho các ngươi cưới cái tức phụ, sinh cái tôn tử cháu gái, kia cũng không về phần khoa trương như vậy chứ.

“Ta tên Tần Lam, người Bắc Kinh, bất quá ở Đông Thông thị công tác.” Tần Lam rất là nhu thuận, nhỏ giọng tế khí trả lời, nghe được Hạ Vân Kiệt phá lệ kỳ cục, bất quá Hạ Minh Bằng vợ chồng lại phá lệ thích.

Người bộ dạng xinh đẹp, dáng người lại bổng, nói chuyện lại ôn nhu, này không phải là bọn hắn tha thiết ước mơ con dâu thôi. Đương nhiên tuổi tựa hồ so với Vân Kiệt lớn một ít, bất quá này không quan hệ, nữ đại tam ôm kim chuyên, hơn nữa con trai là người tu luyện, này kém cái vài tuổi cũng không là vấn đề, mấu chốt hay là muốn người xinh đẹp ôn nhu, đối con trai tốt.

“Đông Thông thị a, kia nhưng thật ra có chút vấn đề, bất quá cũng không quan hệ, cùng lắm thì về sau đem công tác điều đến cùng nhau là được.” Tưởng Tiếu Quyên vỗ Tần Lam tay nói.

“Mẹ, ngươi trước đừng lo lắng nhiều như vậy được không? Ngươi không thể trước giúp chúng ta giới thiệu một chút các ngươi bằng hữu sao?” Hạ Vân Kiệt thấy hắn mẹ lôi kéo Tần Lam tay nói cái không ngừng, biết tái từ nàng nói tiếp, chỉ sợ đều đã hỏi ra khi nào thì kết hôn sinh con sự tình, vội vàng đình chỉ nói.

Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, Tưởng Tiếu Quyên thế này mới bừng tỉnh lại đây, cười vỗ hạ chính mình cái trán nói:“Xem ta, này cao hứng, lại nói tiếp cũng đều là trách ngươi tiểu tử, lớn như vậy cũng không mang bạn gái về nhà, nếu không hôm nay trùng hợp ở trong này gặp được, cũng không biết ngươi muốn giấu tới khi nào.”

Nói xong Tưởng Tiếu Quyên cười ha ha chuyển hướng bên người vị kia cùng nàng tuổi xấp xỉ, nhưng mặc so với nàng mốt cao quý không ít nữ tử, nói:“Tưởng Mẫn, ngượng ngùng a, thăm cao hứng đều đã quên cho các ngươi giới thiệu, vị này là con ta Hạ Vân Kiệt, vị này là hắn bạn gái Tần Lam. Vân Kiệt, Tần Lam, vị này là Tưởng Mẫn Tưởng a di, trước kia là theo mẹ cùng trong thôn hảo tỷ muội, bất quá mười tuổi khi, nhà bọn họ liền chuyển cách tưởng đầu thôn, chúng ta sẽ thấy chưa thấy qua mặt. Không nghĩ tới ở Tây Bình thị gặp, ngay từ đầu chúng ta còn cũng không dám nhận thức, chính là cho nhau cảm thấy có điểm nhìn quen mắt, sau lại tráng lá gan vừa hỏi, mới biết được chính là nguyên lai đồng thôn hảo tỷ muội. Vị này là Tưởng a di trượng phu Trần Chấn Đông Trần thúc thúc, này hai vị là bọn hắn con trai cùng nữ nhi, Trần Vũ Phàm, Trần Vũ Mộng.”

Ở Tưởng Tiếu Quyên giới thiệu Tưởng Mẫn người một nhà khi, Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam đều mặt mang mỉm cười nhất nhất thân thủ theo chân bọn họ nắm tay. Nhìn ra được đến Tưởng Tiếu Quyên vị kia nhi khi hảo tỷ muội nhìn thấy Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam còn là thật cao hứng, vẻ mặt tươi cười cùng nhiệt tình, trượng phu của nàng liền hơi hiển lãnh đạm một ít, bất quá cũng có thể lý giải, dù sao phía trước Hạ Vân Kiệt cùng cha mẹ gọi điện khi, Hạ Minh Bằng đề cập qua hắn là một vị phú hào, nhìn thấy tiểu bối không có khả năng biểu hiện quá mức nhiệt tình, về phần Trần Vũ Phàm cùng Trần Vũ Mộng liền có vẻ hơi hơi có chút ngạo khí. Hơn nữa Trần Vũ Phàm gặp Tần Lam như vậy một vị diễm lệ khí chất mỹ nữ bị Hạ Vân Kiệt cấp hái được đi, nhìn hắn ánh mắt thậm chí mang theo một tia địch ý cùng không phục.

Hạ Vân Kiệt đương nhiên sẽ không để ý người trẻ tuổi loại này lược hiển ngây thơ tâm lý, Tần Lam vị này thị công an cục cục trưởng liền càng không sao cả, ở trong này, chân chính làm cho nàng để ý khẩn trương cũng liền Hạ Minh Bằng vợ chồng.

Tuy rằng nàng cho tới bây giờ không nghĩ tới về sau muốn cùng Hạ Vân Kiệt bước vào hôn lễ điện phủ, nhưng nàng ở Hạ Minh Bằng vợ chồng trước mặt, của nàng nội tâm như trước cảm thấy phá lệ khẩn trương, sợ cho bọn hắn lưu lại không tốt ấn tượng.

“Ha ha, lão Hạ, tẩu tử, chúng ta sẽ không muốn đứng ở bên ngoài nói chuyện, đều tiến ghế lô tái tiếp tục tán gẫu. Khó được hôm nay trùng hợp, thế nhưng ở Tây Bình thị gặp Tiểu Hạ cùng Tiểu Tần, đêm nay tốt quá náo nhiệt náo nhiệt, uống nhiều mấy chén.” Trần Chấn Đông chờ Tưởng Tiếu Quyên thay song phương nhất nhất giới thiệu qua sau, cười ha ha nói.

“Đúng, đúng, tiến ghế lô tái tiếp tục tán gẫu, tiến ghế lô tái tiếp tục tán gẫu.” Tưởng Mẫn đi theo phụ họa nói.

Vì thế một đám người có nói có cười vào ghế lô.

“Xú tiểu tử, ngươi như thế nào đến Tây Bình thị đến đây? Đến đây cũng thế nhưng không nói một tiếng, hôm nay nếu không đụng tới, còn không biết ngươi đã muốn tìm cái như vậy xinh đẹp bạn gái.” Hạ Minh Bằng lạc hậu một bước, thấp giọng giáo huấn con trai, mà Tần Lam tự nhiên bị Tưởng Tiếu Quyên kéo đi theo Tưởng Mẫn một đạo nói chuyện.

Vào ghế lô, Trần Chấn Đông ngồi ở chủ vị thượng, người khác tắc lấy hắn làm trung gian tuyến nam nhân một bên, nữ nhân một bên.

“Đúng rồi, Tiểu Hạ ngươi cùng Tiểu Tần cũng là đến Tây Bình thị du lịch sao? Phía trước cũng chưa nghe ngươi ba mẹ nhắc tới các ngươi muốn tới nơi này chơi.” Mọi người ngồi xuống sau, Trần Chấn Đông này chủ nhân chủ động mở miệng hỏi đứng lên.

“Ha ha, không phải, là Tần Lam lâm thời có việc, ta nhàn rỗi không có việc gì liền bồi nàng đến đây. Lúc trước cũng không biết ta ba mẹ hiện tại ngay tại Tây Bình thị, cho nên cũng sẽ không theo chân bọn họ nhắc tới, không nghĩ tới lại ở trong này gặp gỡ.” Hạ Vân Kiệt cười trả lời, nhưng thật ra không dám đề Tần Lam gia gia tám mươi tuổi đại thọ sự tình, miễn cho hắn ba mẹ loạn tham gia.

“Nguyên lai là như vậy, ta nghe ngươi ba mẹ nói ngươi là một gã trung y lão sư, hiện tại vừa vặn là nghỉ hè có thời gian, nếu đến Tây Bình thị, ngay tại nơi này nhiều ngoạn vài ngày, Vũ Phàm dù sao cũng không có việc gì, làm cho hắn cùng các ngươi chung quanh nhiều đi một chút nhìn xem. Mẹ ngươi cùng ngươi a di khi cách ba mươi lăm năm còn có thể Tây Bình thị gặp nhau, cũng là thật sự hữu duyên.” Trần Chấn Đông nói.

“Cảm ơn Trần thúc, Tần Lam nàng cũng có thân thích ở bên cạnh, đối Tây Bình thị coi như là có vẻ quen, sẽ không dùng phiền toái Vũ Phàm.” Hạ Vân Kiệt cười uyển cự nói.

“Nguyên lai Tiểu Tần có thân thích ở bên cạnh, ta đây sẽ không khách khí. Các ngươi ở Tây Bình thị ngoạn, nếu có chuyện gì cần hỗ trợ, cứ việc mở miệng đừng theo ta khách khí, ở Tây Bình thị ngươi Trần thúc còn là có điểm năng lượng.” Trần Chấn Đông nói, lời nói mặc dù có chút ngạo khí nhưng cũng không mất nhiệt tâm, cũng là làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy một tia ấm áp. Biết là bởi vì Tưởng Mẫn tuy rằng gả cho một vị phú hào, lại còn như trước coi trọng cùng mẫu thân kia đoạn nhi khi hữu nghị, cho nên ảnh hưởng đến Trần Chấn Đông đối bọn họ thái độ.

“Tốt, cảm ơn Trần thúc.” Hạ Vân Kiệt cảm tạ nói, mà Tần Lam lại cảm thấy có chút buồn cười nhìn Trần Chấn Đông cùng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nghĩ rằng, hắn nếu biết trước mắt người này là vị thần tiên sống, không biết hắn còn dám không dám nói ra vừa rồi kia nói.

Mọi người hàn huyên một trận tử, rất nhanh người phục vụ liền nâng cốc thủy thức ăn bưng đi lên.

Rượu thủy thức ăn vừa lên đến, Trần Chấn Đông làm cho người phục vụ cho mỗi người đổ thượng rượu thủy, sau đó bưng lên cái chén mọi người cùng nhau huých hạ, tiệc tối cho dù chính thức bắt đầu.

Người Trung Quốc ăn cơm chú ý cái không khí, kính rượu mời rượu chính là cái điều tiết không khí truyền thống thủ đoạn, Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam là vãn bối, tự nhiên sớm liền bưng rượu kính Trần Chấn Đông vợ chồng còn có Hạ Minh Bằng cùng Tưởng Tiếu Quyên. Chính là Trần Vũ Phàm, Trần Vũ Mộng này hai người trẻ

tuổi hàm chứa chìa khóa vàng xuất thân, hiển nhiên là có chút khinh thường mẫu thân này đó đến từ ở nông thôn địa phương bằng hữu, cũng có chút mất hứng bọn họ ba mẹ không nên đem bọn họ kéo qua đến rượu, cảm thấy rất là nhàm chán, thái độ liền có vẻ có chút qua loa cho xong.

Này ca muội hai thái độ, Hạ Vân Kiệt bọn họ tự nhiên đều cảm giác được, cũng không hướng trong lòng đi, nhưng thật ra Tưởng Mẫn hơi có chút băn khoăn, trừng mắt nhìn ca muội hai vài lần. Bất quá này ca muội hai hiển nhiên bình thường kiêu căng quen, cũng là không như thế nào thu liễm, như trước là một bộ không chút để ý bộ dáng. Dù sao có khách nhân ở, Tưởng Mẫn trừng mắt nhìn vài lần sau, thấy bọn họ y nguyên, cũng chỉ hảo từ bỏ. Cũng may bọn họ làm được cũng không tính quá phận, chính là hơi hiển đạm mạc kiêu ngạo một ít mà thôi.

Ăn cơm trong lúc, Trần Chấn Đông di động vang lên, sau đó hắn đứng dậy đi ra ngoài tiếp cái điện thoại. Tiếp xong điện thoại trở về sau, Trần Chấn Đông sắc mặt cũng không phải tốt lắm, thậm chí sau lại đều có điểm tâm không ở yên bộ dáng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1030 : Cũ thành cải tạo

“Chấn Đông sao lại thế này?” Gặp chính mình trượng phu ở chiêu đãi ngày xưa hảo tỷ muội người một nhà khi có chút không yên lòng, Tưởng Mẫn còn tưởng rằng chính mình trượng phu khinh thường chính mình ngày xưa hảo tỷ muội người nhà nông dân thân phận, bất mãn hỏi.

“Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo có tân biến hóa, sợ là chúng ta muốn rút khỏi đến đây.” Trần Chấn Đông thấp giọng nói.

“Cái gì? Tại sao có thể như vậy, vừa không lâu trước ngươi không phải nói phụ trách này hạng mục Trương Thụy phó thị trưởng thực xem trọng ngươi kia phương án sao?” Trượng phu sinh ý sự tình, Tưởng Mẫn tuy rằng không lớn hỏi đến, nhưng một sự tình còn là biết đến, nghe vậy không khỏi sắc mặt đại biến nói.

“Trương Thụy phó thị trưởng xem trọng, cũng không đại biểu này khác lãnh đạo liền xem trọng.” Trần Chấn Đông thở dài nói.

“Kia làm sao bây giờ? Ngươi vì này hạng mục, đầu nhập vào rất nhiều tinh lực, hơn nữa vì này hạng mục còn cố ý buông tha cho không ít này khác vài hạng mục tốt, điều động rất nhiều tài chính lại đây, nay nếu cứ như vậy rút khỏi đến, kia không chỉ có vốn gốc vô về, hơn nữa cũng bỏ lỡ này khác hạng mục tốt, kia không phải mệt lớn. Chẳng lẽ một chút hy vọng đều không có sao?” Tưởng Mẫn sắc mặt trở nên có chút tái nhợt, chưa từ bỏ ý định hỏi.

“Không chừng. Của ta phương án đã muốn hoàn toàn bị phủ định, ngay cả tham dự trả giá tư cách đều không có, hơn nữa vừa rồi Trương Thụy phó thị trưởng thư ký gọi

điện thoại tới nói, này hạng mục đông hoành công ty cũng tham dự, bọn họ ở tỉnh là có đại bối cảnh, phỏng chừng bọn họ là vận dụng này một tầng quan hệ, hiện tại hạng mục tiểu tổ này khác vài lãnh đạo đều đã muốn chuyển khẩu phong, nghe nói Triệu thị trưởng cũng lên tiếng.” Trần Chấn Đông thấp giọng giải thích nói.

“Nào có như vậy, này không phải nghiệp quan cấu kết sao?” Tưởng Mẫn nghe vậy tức giận nói.

“Tưởng Mẫn ngươi lời này nói được có chút ngây thơ, ở chúng ta quốc gia làm việc, thương nhân vốn liền không ly khai chính phủ, lại nào có cái gì nghiệp quan cấu kết không nghiệp quan cấu kết. Về sau lời này khả ngàn vạn đừng nữa nói, thật muốn bị người nghe được sẽ không tốt lắm.” Trần Chấn Đông nói Tưởng Mẫn một câu, sau đó bưng lên chén rượu, đối Hạ Vân Kiệt người một nhà ý bảo một chút, nói:“Ngượng ngùng a lão Hạ, tẩu tử, vừa mới công ty đã xảy ra điểm sự tình, cho nên có chút chậm trễ, còn thỉnh không lấy làm phiền lòng.”

“Như thế nào hội đâu! Công ty sự tình trọng yếu. Đúng rồi có nặng lắm không, có cần hay không hiện tại phải đi xử lý? Chúng ta không có quan hệ, ngươi không cần lo lắng chúng ta.” Hạ Minh Bằng hỏi.

“Ha ha, trên cơ bản đã muốn định rồi, không có gì cần không cần xử lý, uống rượu, uống rượu.” Trần Chấn Đông miễn cưỡng cười cười, sau đó một ngụm đem chén trung rượu cấp liên can mà tẫn.

Chính như Tưởng Mẫn nói, ở Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo này hạng mục thượng, Trần Chấn Đông giai đoạn trước tìm rất nhiều tinh lực đi xuống, thậm chí vì này hạng mục, hắn buông tha cho này hắn rất nhiều có phát triển tiền cảnh hạng mục, vì chính là đem sở hữu tài chính tập trung tại đây cái hạng mục đi lên. Tuy rằng ở mặt ngoài hắn nói được thoải mái, kỳ thật trong nội tâm

thật là thập phần buồn khổ.

Gặp Trần Chấn Đông nhất sửa vừa rồi chậm rãi uống rượu phong, trong ghế lô mọi người nhìn ra đến hắn là ở mượn rượu kiêu sầu, Tưởng Mẫn vội vàng một phen đoạt được trong tay hắn chén rượu, nói:“Ngươi dạ dày không tốt, uống rượu không cần như vậy cấp. Này hạng mục không được, làm một cái khác hạng mục chính là, dù sao nhà chúng ta hiện tại cũng đủ có tiền.”

“Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Có thể nói hay không nói nói xem, có lẽ chúng ta cũng có thể hỗ trợ ngẫm lại biện pháp.” Bởi vì Tưởng Mẫn cũng không có bởi vì chính mình nay đã muốn là hàng tỉ phú ông liền coi thường ngày xưa hảo tỷ muội, hai người ngoài ý muốn gặp lại, trừ bỏ phát ra từ nội tâm cao hứng, cùng chân thành tha thiết cảm tình, cũng không có sảm tạp mọi thứ khác hiệu quả và lợi ích tâm tại bên trong, cho nên nay gặp ngày xưa hảo tỷ muội gia tựa hồ gặp khó khăn, Tưởng Tiếu Quyên nhịn không được quan tâm hỏi lên, hỏi cái này nói khi còn cố ý lấy mắt thấy con trai liếc mắt một cái.

Người làm ăn sự tình, Hạ Vân Kiệt vốn là không lớn tưởng tham dự, nhưng thấy mẹ hắn lấy mắt thấy hắn, Hạ Vân Kiệt chỉ biết mẹ hắn tưởng hắn giúp Trần Chấn Đông một phen, đành phải hướng nàng hơi hơi gật gật đầu, trong lòng cũng là âm thầm một trận cười khổ, nghĩ rằng, vốn tưởng rằng lần này đến Tây Bình thị chính là cấp Hồng tỷ cùng Diễm tỷ một kinh hỉ, nay xem ra thật sự là kế hoạch cản không nổi biến hóa a, nay lại nhiều ra một việc đến.

“Các ngươi nghĩ biện pháp? Ta ba sinh ý động bất động liền mấy ngàn vạn cả trăm triệu, các ngươi có thể có biện pháp gì hảo tưởng?” Trần Vũ Phàm tuổi trẻ khí thịnh, vốn là ở trong này ngốc không kiên nhẫn, lại thấy hắn ba mượn rượu kiêu sầu, trong lòng cũng là có chút

sốt ruột lo lắng, gặp phía sau mẹ hắn vị kia đến từ nông thôn bằng hữu thế nhưng nói khoác mà không biết ngượng nói có lẽ có thể hỗ trợ ngẫm lại biện pháp, trong lúc nhất thời nhịn không được mở miệng châm chọc nói.

“Uy, Vũ Phàm không chuẩn như vậy cùng a di nói chuyện, a di cũng là một mảnh hảo tâm.” Tưởng Mẫn gặp con trai ra lời không tốn, vội vàng mở miệng khiển trách. Bất quá theo nàng nói cũng là không khó nghe ra đến, nàng kỳ thật là đồng ý con trai trong lời nói, đương nhiên nàng cũng không có chút làm thấp đi Tưởng Tiếu Quyên ý tứ, mà là sự thật quả thật như thế. Một thôn phụ, chỉ sợ nàng gặp qua lớn nhất quan cũng chính là một thôn trưởng, lại như thế nào có thể hỗ trợ một cái có thể cùng thị lãnh đạo trực tiếp trò chuyện phú hào nghĩ biện pháp đâu?

“Kỳ thật cũng không có gì, nếu tẩu tử muốn nghe, ta đã nói nói xem, dù sao chuyện này cũng đã muốn không diễn.” Trần Chấn Đông cũng trừng mắt nhìn con trai liếc mắt một cái, đồng thời cũng lo lắng Tưởng Tiếu Quyên hạ không được đài, liền thuận miệng nói lên Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo sự tình.

“Các ngươi cũng thấy được, chúng ta Tây Bình thị nay phát triển biến chuyển từng ngày, ấn như vậy tốc độ phát triển đi xuống, tương lai phồn hoa trình độ không nhất thiết sẽ bại bởi các ngươi vùng duyên hải thành thị. Bất quá chúng ta Tây Bình thị trừ bỏ là một tòa hiện đại hoá đô thị, đồng thời còn là một tòa có đã lâu lịch sử cổ thành, một ít khu vực, hơn nữa Bắc Sơn khu còn giữ lại không ít cổ kiến trúc. Nhưng là đúng là này đó cổ kiến trúc, không chỉ có hàng năm phải muốn phí rất nhiều tiền đi duy hộ, hơn nữa cũng hạn chế Bắc Sơn khu hiện đại hoá đô thị phát triển tiến độ. Địa phương cư dân nhìn không tới lịch sử kiến trúc là lịch sử lưu cho bọn họ trân quý di sản, chỉ nhìn đến này đó lịch sử kiến trúc trở ngại bọn họ phát triển, khiến cho bọn họ phòng ở không thể

giống địa phương khác giống nhau đạt được giải phóng mặt bằng kếch xù bồi thường, còn gây trở ngại bọn họ đường xây dựng thêm, khiến cho bọn họ bên kia giao thông hỗn loạn bế tắc…… Đủ loại vấn đề, trừ bỏ một ít lịch sử, nhà khảo cổ học, không chỉ có chính phủ cho rằng Bắc Sơn khu cũ thành lịch sử kiến trúc gây trở ngại thành thị phát triển, địa phương mọi người cũng đồng dạng cho là như vậy, cho nên Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo vấn đề đã bị lần lượt nâng lên đi lên.”

“Ta trước kia chính là trụ Bắc Sơn khu, cho nên đối với nơi nào tình huống, hơn nữa này từ từ cũ nát lịch sử kiến trúc cấp địa phương phát triển, làm cho người ta tạo thành không tiện là tràn đầy thể hội. Nhưng đồng thời, ta đối này từ từ cũ nát lịch sử kiến trúc lại tràn ngập cảm tình, nếu này lịch sử kiến trúc vì cấp phát triển, cấp hiện đại hoá đô thị kiến thiết nhường đường, trở thành hư không, như vậy Bắc Sơn khu theo ý ta đến cũng sẽ không tái là Bắc Sơn khu, là mất đi linh hồn nhỏ bé Bắc Sơn khu. Cho nên ta rất sớm ngay tại lo lắng có hay không lưỡng toàn tề mĩ biện pháp, vì thế cũng thỉnh giáo không ít lịch sử, khảo cổ, còn có thành thị kiến thiết phương diện chuyên gia, cuối cùng tìm được rồi một cái coi như lưỡng toàn tề mĩ biện pháp.”

“Trọng yếu lịch sử kiến trúc văn vật kiên quyết bất động, còn lại cũng tận lực giữ lại, nếu thật sự không có cách gì giữ lại, có thể áp dụng đặc thù dỡ bỏ biện pháp, sau đó ở này khác không ảnh hưởng cũ thành cải tạo địa phương lại dùng dỡ bỏ xuống dưới tài liệu trùng kiến, tận lực khôi phục nguyên trạng, thay lời khác nói cũng chính là đem không có biện pháp giữ lại lịch sử kiến trúc ấn nguyên trạng di chuyển đến một cái khác địa phương. Đương nhiên loại này phương pháp, cũ thành cải tạo tất nhiên không có khả năng dứt khoát hẳn hoi tiến hành, phí tổn phương diện, còn có kỳ hạn công trình phương diện, khẳng định đều đã thật to gia tăng, nhưng có thể tẫn lớn nhất hạn độ đem lịch sử di lưu cho chúng

ta trân quý tài phú bảo lưu lại đến.”

“Bởi vì ta trước tiên làm này phân công tác, coi như là vô tâm sáp liễu, năm nay thị chính phủ đưa ra Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo khi, ta liền đoạt tiên cơ, đem này phương án cùng phụ trách này hạng mục Trương Thụy phó thị trưởng còn có này khác vài vị hạng mục thành viên tiến hành rồi một phen trao đổi tham thảo, bọn họ đều có vẻ đồng ý này phương án, hơn nữa Trương Thụy phó thị trưởng hắn phụ thân thân mình chính là một vị lịch sử học giả, cho nên hơn nữa khẳng định này phương án. Bởi vì có hạng mục tổ các lãnh đạo duy trì cùng khẳng định, ta lại trước tiên làm không ít công tác, cho nên đối với này cũ thành cải tạo hạng mục là ôm có rất lớn tin tưởng cùng hy vọng, cho rằng cho dù không thể hứng lấy đại bộ phận công trình, ít nhất cũng có thể có thể phân đến một tiểu bộ phận công trình. Nhưng vừa rồi Trương Thụy phó thị trưởng thư ký lại gọi điện thoại nói cho ta biết, hiện tại cũ thành cải tạo phương án thay đổi, cho rằng phía trước cái loại này phương án còn là không có cách gì thỏa mãn cũ thành toàn diện cải tạo yêu cầu, hơn nữa phí tổn phương diện, kỳ hạn công trình phương diện đều vượt qua dự toán phạm vi, cho rằng hay là muốn đi trực tiếp dỡ bỏ, toàn diện phủ định trọng đến cải tạo phương thức. Như vậy phí tổn thấp, kỳ hạn công trình ngắn, hơn nữa toàn diện cải tạo sau cũ thành cũng thỏa mãn về sau trường kỳ phát triển yêu cầu.”

“Đương nhiên cũ thành cải tạo là cái rất lớn hạng mục, đề cập đến tuyệt không gần chính là phương án vấn đề, còn có các đoàn thể ích lợi vấn đề, ha ha, này đó theo các ngươi giảng cũng không nhiều lắm dùng, tóm lại, ta phó chư không ít tâm huyết này hạng mục, hiện tại tám chín phần mười là muốn ngâm nước nóng.”

“Vân Kiệt, ngươi thấy thế nào?” Tưởng Tiếu Quyên đối này đó tự nhiên không hiểu, nghe xong Trần Chấn Đông

tự thuật sau, đem ánh mắt đầu hướng về phía con trai. Nàng biết con trai là người có đại bản lĩnh, thật muốn hỗ trợ luôn luôn biện pháp, đương nhiên nàng sẽ không bắt buộc hắn nhất định phải hỗ trợ, cho nên còn là trưng cầu hắn ý kiến.

Mẫu thân có này tâm tư, Hạ Vân Kiệt tự nhiên muốn khiến cho coi trọng. Bất quá thuật nghiệp có chuyên tấn công, cũ thành cải tạo cái gì, Hạ Vân Kiệt đồng dạng cũng không đại biết, nghe Trần Chấn Đông ý tứ, hắn phương án tựa hồ nghe đứng lên là vẹn toàn đôi bên phương án, bất quá gì sự tình luôn luôn lấy hay bỏ, cho nên cũng không thể nói tốt cho người mục tổ sau lại kia cũ thành cải tạo phương thức liền nhất định không đúng. Đương nhiên Hạ Vân Kiệt bản nhân còn là càng có khuynh hướng bảo vệ tốt lịch sử văn vật kiến trúc.

Nhưng loại chuyện này dù sao không phải trò đùa, hắn là không tốt tùy tiện liền mở miệng duy trì, nếu không lấy hắn giờ này ngày này lực ảnh hưởng, hắn nhất mở miệng duy trì, kia cũ thành cải tạo phương án liền hoàn toàn định rồi. Nếu này phương án là tốt, tự nhiên không sao cả, nếu là không tốt đâu? Kia chẳng phải là bởi vì hắn một câu, liền ảnh hưởng Bắc Sơn khu rất nhiều dân chúng cuộc sống?

Cho nên, càng là người cư địa vị cao, mỗi tiếng nói cử động lại càng muốn cẩn thận, bởi vì rất nhiều thời điểm, bọn họ mỗi tiếng nói cử động đã muốn không phải bọn họ cá nhân sự tình, mà là đề cập đến ngàn ngàn vạn vạn dân chúng.

“Tần Lam, phương diện này ta không hiểu, ngươi hẳn là càng biết một ít, hơn nữa ngươi đối Tây Bình thị cũng hiểu biết, ngươi thấy thế nào chuyện này?” Cuối cùng Hạ Vân Kiệt không có trực tiếp trả lời mẫu thân câu hỏi, mà là đem vấn đề chuyển cho Tần Lam.

Tần Lam là Đông Thông thị công an cục cục trưởng, cũng là thị ủy thường ủy, lại là xuất thân quan lại nhà, phương diện này kiến thức tự nhiên so với Hạ Vân Kiệt càng “Chuyên nghiệp”.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1031 : Nàng nhị thúc chính là Tần Diệc Trăn

Gặp Tưởng Tiếu Quyên một gã thôn phụ sau khi nghe xong thật đúng là như thực hỏi chính mình con trai, mà con trai của nàng liền càng buồn cười, thật đúng là trang mô tác dạng nghĩ nghĩ, sau đó lại hỏi hắn bạn gái, Tưởng Mẫn con trai cùng nữ nhi thiếu chút nữa nhịn không được vừa muốn mở miệng châm chọc, bất quá cuối cùng lại bị Tưởng Mẫn trừng mắt nhìn liếc mắt một cái, thế này mới cực kỳ khinh thường bĩu môi, không có ra tiếng.

Tần Lam tự nhiên sẽ không đi để ý tới Trần Vũ Phàm cùng Trần Vũ Mộng ca muội hai khinh thường biểu tình, gặp Hạ Vân Kiệt trưng cầu của nàng ý kiến, trầm ngâm một lát nói:“Bắc Sơn khu cũ thành ta đi quá vài chuyến, nơi nào lịch sử kiến trúc văn vật còn là rất lịch sử giá trị, thật muốn bởi vì cũ thành cải tạo mà áp đặt toàn bộ bị phá hủy quả thật đáng tiếc, mà lịch sử kiến trúc văn vật một khi phá hủy là không có cách gì tái khôi phục. Đương nhiên thành thị chung quy là muốn phát triển, cũng không thể bởi vì không dám đụng vào lịch sử kiến trúc mà đình chỉ thành thị phát triển. Cho nên ta có vẻ chung nhận thức Trần thúc phương án, dù sao lịch sử kiến trúc văn vật đều là độc nhất vô nhị, ở điều kiện cho phép tình huống hạ, chúng ta hay là muốn tận lực bảo hộ.”

“Thị lãnh đạo không đồng ý, liền ngay cả ta ba cũng không có biện pháp, ngươi chung nhận thức có ích lợi gì?” Phụ thân này đại hạng mục chết non, Trần Vũ Phàm cùng Trần Vũ Mộng ca muội hai tâm tình tự nhiên cũng là đi theo không tốt, nay gặp Tần Lam thật đúng là “Nói khoác mà không biết ngượng” tiến hành phân tích bình điểm, tâm tình buồn bực hạ rốt cục nhịn không được nói châm chọc nói.

“Tiểu Tần, ngươi đừng hướng trong lòng đi. Này ca muội hai theo nhỏ bị ngươi a di làm hư, nói chuyện xưa nay có vẻ hướng. Bất quá bọn họ nói cũng đúng vậy, ngươi có thể duy trì thúc thúc ta thật cao hứng, bất quá cũng là vô dụng a.” Trần Chấn Đông đối với Tần Lam phân tích tự nhiên ôm cùng con trai cùng nữ nhi đồng dạng tâm tính, đơn giản đến hắn giờ này ngày này địa vị, cho dù trong lòng thực sự ý tưởng, ở mặt ngoài tổng còn là cấp chừng mặt mũi, huống hồ Tần Lam còn là chính mình thê tử bạn tốt chuẩn con dâu, này mặt mũi lại cấp cho.

“Không quan hệ Trần thúc, Vũ Phàm cùng Vũ Mộng nói cũng quả thật đúng vậy, ta chung nhận thức là vô dụng, hơn nữa phương diện này ta cũng không phải hiểu lắm, cụ thể chỉ sợ còn là cần hỏi một chút ta nhị thúc cái nhìn, hắn có phương diện này kinh nghiệm.” Tần Lam không chút nào để ý mỉm cười nói.

“Tiểu Tần, cảm ơn ngươi như vậy nhiệt tâm. Bất quá Trần thúc này hạng mục cũng không phải hiểu hay không vấn đề, mà là mặt trên có chịu hay không chọn dùng của ngươi phương án vấn đề.” Gặp Tần Lam tựa hồ không hiểu quan trường thượng sự tình, Trần Chấn Đông cười khổ giải thích nói.

“Này ta biết.” Tần Lam nói.

Trần Chấn Đông nghe vậy nao nao, ánh mắt có chút kinh ngạc nhìn Tần Lam. Ở hắn xem ra, Tần Lam trừ bỏ khí chất thoạt nhìn thực ổn trọng, theo tướng mạo đến xem cũng liền hai mươi sáu bảy tuổi bộ dáng, lại làm sao biết này đó đề cập đến quan trường, thương trường các phương diện ích lợi thể gian đánh cờ vi diệu chỗ, cho nên Tần Lam nói muốn hỏi nàng Nhị thúc, nói hắn có phương diện này kinh nghiệm, Trần Chấn Đông đầu tiên nghĩ đến là Tần Lam Nhị thúc rất có thể là lịch sử văn vật phương diện chuyên gia, nay gặp Tần Lam nói

như vậy, lại tựa hồ cũng không phải như vậy một hồi sự.

“Ngươi có biết, ngươi có biết cái gì? Này phương án phía trước Trương Thụy phó thị trưởng còn có này khác vài hạng mục người phụ trách đều là xem trọng, hiện tại lại vì cái gì đột nhiên phủ định ? Kia khẳng định là có cường giả nhúng tay, hiểu hay không? Mà không phải này phương án thân mình vấn đề.” Trần Chấn Đông ở sững sờ là lúc, hắn nữ nhi Trần Vũ Mộng nhưng thật ra nhịn không được lại lần nữa nói.

Đừng nhìn Trần Vũ Phàm cùng Trần Vũ Mộng ca muội hai tâm cao khí ngạo, ở đối đãi Hạ Vân Kiệt đám người thái độ còn chưa đủ lão đạo khéo đưa đẩy, nhưng dù sao xuất thân hào môn, đối phương diện này sự tình nhưng thật ra theo nhỏ nghe thấy nhiều, còn là có thể theo Trần Chấn Đông vừa rồi giảng thuật trung đoán ra phía sau màn các thế lực gian đánh cờ.

Xinh đẹp nữ hài tử vốn là không thể gặp này khác nữ nhân bộ dạng so với chính mình xinh đẹp, Trần Vũ Mộng là xinh đẹp nữ tử, gặp Tần Lam bộ dạng so với nàng xinh đẹp, trong lòng vốn là có vài phần ghen tỵ, lại thấy nàng còn không biết trang biết “Khoe khoang”, trong lòng tự nhiên là càng phát ra không vui.

“Vũ Mộng ngươi là như thế nào cùng khách nhân nói chuyện ? Tiểu Tần nếu nói nàng biết, tự nhiên có nàng biết đến đạo lý.” Trần Chấn Đông gặp nữ nhi lần này nói được quá mức rõ ràng, rốt cục nhịn không được giận tái mặt khiển trách.

“Vốn chính là thôi. Này hạng mục ba ngươi dùng nhiều như vậy tâm huyết đi vào, nay kiếm củi ba năm thiêu một giờ vốn liền đủ suy, đủ buồn bực, nàng còn không biết trang biết, nói tự mình biết nói, kia nàng lại biết cái gì?” Trần Vũ Mộng hắn ba trước mặt nhiều người như vậy mặt răn dạy nàng, không khỏi lần cảm ủy khuất nói.

“Ngươi, ngươi đứa nhỏ này!” Trần Chấn Đông gặp nữ nhi tiểu thư tính tình đi lên, trong lúc nhất thời cũng có chút không biết nên lấy nàng làm sao bây giờ, đương nhiên nguyên nhân chủ yếu còn là nữ nhi lời nói cũng gây ra hắn buồn bực tâm tình.

Đúng vậy, nhiều ngày tâm huyết, cứ như vậy kiếm củi ba năm thiêu một giờ, nói không thương tâm, không buồn bực, kia tuyệt đối là gạt người ! Nay Tần Lam cho dù nói phá thiên có năng lực có ích lợi gì? Trần Chấn Đông là không có khả năng hội nghĩ đến, một thôn phụ con trai, một vị tiểu trung y bạn gái, nàng thế nhưng sẽ là một vị thị công an cục cục trưởng, phó thính cấp cán bộ, mà của nàng nhị thúc lại tây lĩnh tỉnh phó tỉnh trưởng.

“Trần thúc, ngươi đừng trách cứ Vũ Mộng, nàng cũng là bởi vì nhìn đến hạng mục kiếm củi ba năm thiêu một giờ, tâm tình không tốt. Bất quá ngươi yên tâm, nếu ngươi kia phương án thật sự tốt, ta nhị thúc còn có thể hỗ trợ nói thượng nói.” Tần Lam là Đông Thông thị công an cục cục trưởng, tự nhiên sẽ không theo Trần Vũ Mộng loại này tiểu nha đầu chấp nhặt, gặp Trần Chấn Đông xấu hổ, vội vàng cười giải vây nói.

“Tần Lam, ngươi Nhị thúc là vị nào? Chẳng lẽ hắn còn có thể chuyện này nói được thượng nói bất thành?” Trần Chấn Đông lúc này là thật bị kinh đến, vẻ mặt giật mình hỏi.

Tần Lam khí chất ổn trọng giỏi giang, vừa thấy sẽ không là cái loại này tùy tiện nói chuyện nữ nhân, Trần Chấn Đông cho dù có lúc trước thân phận thượng vào trước là chủ phán định, lúc này thấy nàng nói như vậy, cũng là không dám có chút khinh thị.

“Ba, ngươi cũng đừng nằm mơ, chuyện này ngay cả Trương Thụy phó thị trưởng đều khiêng không được áp

lực, trừ phi nàng nhị thúc là Tần Diệc Trăn phó tỉnh trưởng, nếu không chuyện này không diễn.” Trần Vũ Mộng vừa rồi bởi vì Tần Lam sự tình bị nàng ba răn dạy, trong lòng chính ủy khuất rất, nghe vậy nhịn không được châm chọc nói.

“Trần Vũ Mộng, nhà ngươi là có tiền, ngươi là có kiêu ngạo tư bản. Nhưng này cũng không ý nghĩa, ngươi là có thể động bất động xem thấp người khác. Ngươi ba chuyện này, ta mẹ là hảo ý, ta cũng vậy hảo ý, Tần Lam đồng dạng cũng là hảo ý, cho dù ngươi không cảm kích, cũng không có thể như vậy vô lễ! Tần Lam của nàng nhị thúc chính là Tần Diệc Trăn phó tỉnh trưởng!” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam một mảnh hảo tâm, này Trần Vũ Mộng lại lần nữa nói châm chọc, rốt cục nhịn không được nhíu mày trách cứ nói.

“Cái gì? Nàng Nhị thúc là Tần Diệc Trăn phó tỉnh trưởng, ngươi là ở nói đùa đi?” Trần Vũ Phàm, Trần Vũ Mộng ca muội hai nghe vậy nhịn không được sắc mặt đại biến, bật thốt lên kinh hô.

“Lời này là có thể vui đùa sao?” Hạ Vân Kiệt khẽ nhíu mày nói.

“Các ngươi còn ngại đêm nay không đủ vô lễ sao? Còn không hướng Tần Lam xin lỗi!” Trần Chấn Đông trong lòng tuy là khiếp sợ rối tinh rối mù, nhưng phản ứng cũng là nhất đẳng nhất mau, lập tức đứng lên, chỉ vào con trai cùng nữ nhi, vẻ mặt nghiêm khắc quở trách nói.

Trước khác nay khác, phía trước Trần Chấn Đông chỉ nghĩ đến Tần Lam là Hạ Vân Kiệt bạn gái, ở mặt ngoài tuy rằng khách khí, nhưng trong lòng cũng không thấy được liền đang có bao nhiêu chân thành, hơn phân nửa còn là xem ở thê tử mặt mũi, quá quá trường mặt, cho nên nữ nhi phía trước nói năng lỗ mãng, hắn nhiều lắm cũng liền quở trách một hai câu, kỳ thật cũng là không

thực sự nhiều sinh khí. Nhưng hiện tại tình thế cũng là hoàn toàn không giống với, Tần Diệc Trăn phó tỉnh trưởng cháu gái, này tuyệt đối là có phân lượng thân phận, cũng không phải hắn nữ nhi có thể tùy tiện trào phúng, càng đừng nói nàng còn là một mảnh hảo ý!

“Người không biết không tội, hơn nữa Vũ Mộng tâm tình ta cũng có thể lý giải.” Tần Lam khoát tay nói.

“Không, Vân Kiệt vừa rồi nói là rất đạo lý, chuyện này, Vũ Mộng quả thật làm được quá phận, nếu không cho nàng nhận thức đến sai lầm, ta lo lắng nàng về sau hội sai lợi hại hơn! Nàng phải hướng ngươi xin lỗi.” Trần Chấn Đông kiên trì nói.

“Tần Lam tỷ, vừa rồi thực xin lỗi, còn xin đừng hướng trong lòng đi.” Trần Vũ Mộng nàng ba biểu tình nghiêm túc, đồng thời nàng cũng biết phó tỉnh trưởng cháu gái quả thật không phải là nhỏ, cũng là không dám tái bãi cái gì tiểu thư tính tình, đứng dậy hướng Tần Lam cúi đầu xin lỗi nói.

“Ha ha, mẹ ngươi là a di hảo tỷ muội, lại nói tiếp đều là người của mình, ta tự nhiên là sẽ không hướng trong lòng đi, bất quá về sau hay là muốn chú ý, đây là làm người cơ bản thái độ, cũng là một người phẩm hạnh vấn đề.” Tần Lam thản nhiên nói.

Trần Vũ Mộng chung quy là nhà người giàu có nữ hài tử, tâm cao khí ngạo chủ, gặp Tần Lam mấy tuổi thoạt nhìn so với chính mình nhiều lắm cũng liền đại cái ba bốn tuổi, chính mình đều trước mặt mọi người xin lỗi, nàng lại vẫn bày ra một bộ thuyết giáo khoan dung, không khỏi hốc mắt đỏ lên, lần cảm nghẹn khuất, nghĩ rằng, không phải có cái phó tỉnh trưởng thúc thúc sao? Có gì đặc biệt hơn người ! Không có phó tỉnh trưởng thúc thúc, ngươi cái gì cũng không là!

“Vũ Mộng ngươi đừng nghĩ đến xin lỗi, Tần Lam còn nói như vậy, cảm thấy chính mình ủy khuất. Ta nói cho ngươi đi, Tần Lam còn là chúng ta Giang Nam tỉnh Đông Thông thị thị ủy thường ủy, công an cục cục trưởng. Ta nghĩ coi nàng thân phận, nói như vậy giáo ngươi vài câu không xem như tự cao tự đại đi?” Hạ Vân Kiệt nhìn ra được đến Trần Vũ Mộng tâm cảm ủy khuất, nhìn nàng một cái, thản nhiên nói.

“Thị công an cục cục trưởng!” Lúc này đừng nói Trần Vũ Mộng cùng Trần Vũ Phàm hoàn toàn bị dọa đến, Trần Chấn Đông vợ chồng, Hạ Minh Bằng vợ chồng cũng đều bị dọa đến không nhẹ, hơn nữa Trần Chấn Đông vợ chồng lại nghe được có loại kinh hãi đảm khiêu cảm giác.

Bọn họ vạn vạn không nghĩ tới, vị này mặt ngoài thoạt nhìn cũng liền hai mươi sáu bảy tuổi, bộ dạng như vậy xinh đẹp khêu gợi nữ tử, thế nhưng sẽ là một vị địa cấp thị thị ủy thường ủy, công an cục cục trưởng!

“Tốt lắm, Vân Kiệt, đều là người trong nhà, ngươi cùng Vũ Mộng bọn họ nói này đó làm gì.” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt không thể gặp chính mình chịu ủy khuất, một mà tái đem chính mình thân phận nâng đi ra, không khỏi liếc trắng mắt, oán trách nói.

“Phải nói, phải nói. Nếu Vân Kiệt không nói, này hai gia hỏa còn không biết trời cao đất rộng đâu, hơn nữa ta cùng Tưởng Mẫn cũng khẳng định hội chậm trễ Tần cục trưởng.” Trần Chấn Đông vội vàng nói, lúc này hắn đối Tần Lam xưng hô đã muốn từ Tiểu Tần biến đến Tần Lam tái biến đến Tần cục trưởng.

Dứt bỏ Tần Lam là Tần Diệc Trăn phó tỉnh trưởng cháu gái tầng này thân phận, chỉ Tần Lam Đông Thông thị thị ủy thường ủy, công an cục cục trưởng thân phận, Trần Chấn Đông đã muốn hoàn toàn không dám sẽ đem Tần

Lam làm vãn bối đến xem đợi. Trên thực tế, nếu Tần Lam hiện tại là ở Tây Bình thị nhâm thị ủy thường ủy, công an cục cục trưởng, phía sau Trần Chấn Đông chỉ sợ cũng không dám tiếp tục ở chủ vị ngồi đi xuống.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1032 : Ai ở sau lưng xuất lực

“Cái gì Tần cục trưởng không Tần cục trưởng, kia đều là công tác xưng hô cần. Các ngươi là a di bằng hữu, Trần thúc còn là bảo ta tên đi!” Tần Lam khiêm tốn nói.

“Tần cục trưởng, ta đây liền cung kính không bằng tuân mệnh, về sau tư dưới ta gọi ngươi tên.” Trần Chấn Đông cũng là là rõ ràng người, huống hồ hắn cũng tưởng mượn này kéo gần cùng Tần Lam quan hệ, nghe vậy vui vẻ nói. Chính là nói lời này khi, ánh mắt lại hâm mộ nhìn Hạ Minh Bằng vợ chồng liếc mắt một cái.

Ai có thể nghĩ đến, một đôi nông dân, thế nhưng sinh cái có thể giao đến thị công an cục phó cục trưởng bạn gái đâu? Hơn nữa xem Tần Lam này thái độ, đối này tương lai công công bà bà nhưng là cung kính thực, nếu không coi nàng thân phận làm sao cần ở Trần Chấn Đông trước mặt biểu hiện như thế khiêm tốn.

Trần Chấn Đông là hâm mộ, mà Hạ Minh Bằng vợ chồng tự nhiên liền mừng rỡ thiếu chút nữa khép không được miệng. Ngay từ đầu chỉ nghĩ đến Tần Lam chính là bộ dạng xinh đẹp, dáng người hảo, nay xem ra còn là cái thực có khả năng nữ nhân, thật sự là càng xem Tần Lam càng là thích, nghĩ rằng, nhà mình này nhi tử chính là thật tinh mắt, tìm cái nữ nhân đều là như vậy có khả năng.

Đương nhiên Hạ Minh Bằng vợ chồng thích nhất còn là Tần Lam ở bọn họ trước mặt biểu hiện ra ngoài cung kính cùng khiêm tốn, không có một chút ngạo khí.

“Vốn nên như vậy.” Tần Lam cười gật gật đầu.

“Nếu Tần Lam ngươi Nhị thúc là Tây Lĩnh tỉnh phó tỉnh

trưởng, ngươi xem Trần thúc thúc chuyện này hay không có thể hỗ trợ với ngươi Nhị thúc nói nói?” Tưởng Tiếu Quyên còn là có vẻ nhớ còn trẻ khi hữu tình, xác nhận Tần Lam thân phận sau, biết Trần Chấn Đông nhất thời nửa khắc phỏng chừng ngượng ngùng nhắc lại chuyện này, liền hỗ trợ mở miệng hỏi nói.

Quả nhiên Tưởng Tiếu Quyên như vậy vừa nói, Trần Chấn Đông người một nhà trên mặt đều lộ ra một tia cảm kích sắc, Trần Chấn Đông lại nhân cơ hội nói:“Tần Lam, tại đây cái hạng mục ta thật sự đầu nhập vào không ít tài chính cùng tinh lực, hơn nữa, ta cũng thực không đành lòng Bắc Sơn khu lịch sử kiến trúc văn vật bị phá hủy, cho nên nếu phương tiện trong lời nói, hay là muốn phiền toái ngươi với ngươi Nhị thúc nói một câu, chỉ cần Tần tỉnh trưởng ra mặt nói thượng một hai câu, ta bên này còn có quay về đường sống.”

“Cho dù a di cùng Trần thúc không nói, chuyện này ta cũng khẳng định hội theo ta Nhị thúc nhắc tới. Bất quá cụ thể lại còn phải nhìn hắn cái nhìn, còn có không có ở này vị không mưu này chính, này hạng mục không phải ta Nhị thúc phụ trách, cho nên hắn nhiều nhất cũng liền ra mặt đánh cái tiếp đón, cụ thể còn là xem Tây Bình thị thị ủy lãnh đạo quyết định. Hơn nữa ta hy vọng Trần thúc tốt nhất có thể theo ta thấu cái để, này hạng mục hội đột nhiên phát sinh biến chuyển, đến tột cùng là ai ở sau lưng ra lực.” Tần Lam mặt mang mỉm cười nói. Bất quá một phen nói xuống dưới cũng là cẩn thận, hơn nữa cuối cùng một câu lại nói đến mấu chốt, làm cho Trần Vũ Phàm cùng Trần Vũ Mộng ca muội hai xem của nàng ánh mắt đều kìm lòng không được hơn một tia kính sợ sắc. Thế mới biết vừa rồi Tần Lam sở dĩ biểu hiện như vậy dịu ngoan, bất quá là vì Hạ Minh Bằng vợ chồng ở đây duyên cớ, nay mới vừa rồi là hơi lộ ra mũi nhọn.

“Đó là đương nhiên, ta lập tức gọi người đem này hạng mục phương án đưa lại đây, đến lúc đó còn muốn phiền

toái Tần Lam ngươi hỗ trợ đưa cho Tần tỉnh trưởng xem qua. Về phần này hạng mục phương án hội đột nhiên phát sinh chuyển biến, không biết Tần Lam ngươi có hay không nghe qua đông hoành kiến thiết tập đoàn công ty?" Trần Chấn Đông hỏi.

"Hẳn là Tây Lĩnh tỉnh bản thổ kiến thiết công ty đi, này ta không lớn hiểu biết. Là vì nó duyên cớ?" Tần Lam hỏi.

"Nhà này công ty chủ tịch Hàn Tương là Lỗ Nhất Lâm phó tỉnh trưởng thê tử đường đệ." Trần Chấn Đông do dự hạ, nói, trong mắt lóe ra một tia lo lắng sắc.

Trần Chấn Đông tuy rằng không có tái kể lại phân tích đi xuống, nhưng đáp án lại rõ ràng bất quá, thay đổi này hạng mục phương án sau lưng người chính là Lỗ Nhất Lâm phó tỉnh trưởng.

"Lỗ phó tỉnh trưởng?" Tần Lam nghe vậy đại mi hơi hơi nhíu lại, ánh mắt ý thức ngắm hướng về phía Hạ Vân Kiệt.

Nàng thúc thúc là phó tỉnh trưởng, Lỗ Nhất Lâm đồng dạng là phó tỉnh trưởng, chuyện này hiển nhiên còn có chút khó giải quyết, muốn làm không tốt tựu thành hai phó tỉnh trưởng "Kháp giá".

Gặp Tần Lam đại mi hơi nhíu, Trần Chấn Đông một lòng không khỏi đi theo nâng lên đi lên.

Nói đến để, hắn cùng Tần Lam là không bao nhiêu giao tình, cùng nàng Nhị thúc liền càng không có gì giao tình, nếu chính là biết thời biết thế sự tình, Trần Chấn Đông biết Tần Lam hơn phân nửa hội xem ở Tưởng Tiếu Quyên mặt mũi, giúp này việc, nhưng này cái phương án lại đề cập đến Lỗ phó tỉnh trưởng, bọn họ sẽ vì hắn mà đắc tội Lỗ phó tỉnh trưởng sao? Trần Chấn Đông trong lòng thật đúng là một chút sổ đều không có.

“Mặc kệ là ai ở sau lưng xuất lực, nhưng cuối cùng tổng yếu trở về đến phương án thân mình đối thành thị, đối quốc gia lợi hại phân tích. Phương diện này ta không hiểu, ngươi còn là đem phương án cầm với ngươi Nhị thúc tham thảo tham thảo. Bất quá theo ta cá nhân góc độ xem, này lịch sử kiến trúc văn vật tổng yếu bảo hộ, đương nhiên bảo hộ bao nhiêu, như thế nào bảo hộ là cái vấn đề, nhưng mặc kệ nói như thế nào toàn diện áp đặt phá hủy khẳng định là không ổn.” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam đem ánh mắt nhìn về phía chính mình, sắc mặt chính chính nói.

Hạ Vân Kiệt nếu có thể kết giao Tần Lam như vậy bạn gái, Trần Chấn Đông tự nhiên cũng không dám coi thường hắn, bất quá tổng thể mà nói, một cái là trung y lão sư, một cái là thị công an cục cục trưởng, từ biết Tần Lam thân phận sau, Trần Chấn Đông còn là theo bản năng đem Tần Lam đặt ở quan trọng hơn, rất cao vị trí. Này theo hắn thái độ khiêm tốn thỉnh giáo Tần Lam có thể nhìn ra đến, Trần Chấn Đông là đem này hạng mục hy vọng đặt ở Tần Lam trên người. Cho nên, Trần Chấn Đông gặp Hạ Vân Kiệt đột nhiên nói ra như vậy một phen giống như lãnh đạo phát biểu tổng kết trần từ lời nói, trong mắt nhịn không được toát ra một tia kinh ngạc sắc.

“Như thế, nếu như vậy, chờ phương án lấy đến, ta theo ta Nhị thúc xem qua tham thảo sau tái tiếp tục quyết định mặt sau cử động, bất quá áp đặt quả thật là không ổn.” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, trong đầu tự nhiên sẽ không cái gì phải băn khoăn.

Trần Chấn Đông không biết Hạ Vân Kiệt ở quan trường lực ảnh hưởng, Tần Lam cũng là trong lòng biết rõ ràng, lúc trước nàng Nhị thúc bị kỉ ủy mang đi, người khác đều nghĩ đến hắn khẳng định đào thoát không được lao ngục tai ương, cuối cùng lại bởi vì Hạ Vân Kiệt nhúng tay

không chỉ có một lần nữa ngồi trở lại phó tỉnh trưởng vị trí, hơn nữa kia sử thủ đoạn tưởng hãm hại hắn kinh thành Lữ gia ngược lại ầm ầm sập, làm cho người ta mở rộng tầm mắt. Cho nên nếu Hạ Vân Kiệt là này phiên thái độ, kia mặc kệ kia sau lưng thôi thủ là Tây Lĩnh tỉnh phó tỉnh trưởng còn là chính tỉnh trưởng, đối với nàng Nhị thúc mà nói nhúng tay chuyện này cũng không sẽ có cái gì con đường làm quan nguy hiểm.

Trần Chấn Đông mặc dù có chút kinh ngạc Hạ Vân Kiệt vừa rồi kia lời nói, nhưng trong lòng đúng là vẫn còn càng coi trọng Tần Lam, cũng cho rằng chuyện này chỉ có Tần Lam khẳng duy trì, mới vừa có chuyển cơ cơ hội, cho nên gặp Tần Lam đồng ý Hạ Vân Kiệt quan điểm, hơn nữa cuối cùng một câu, lại lời nói có chuyện, nghe được Trần Chấn Đông nhất thời cả người chấn động, trong mắt một lần nữa dấy lên hy vọng, vội vàng nói:“Cảm ơn ngươi Tần Lam, cảm ơn Vân Kiệt, ta cái này gọi điện thoại làm cho thư ký đem Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo phương án đưa lại đây.”

Nói xong Trần Chấn Đông liền vẻ mặt hưng phấn mà đứng dậy cầm di động đến một bên cấp thư ký gọi điện thoại.

Gặp Trần Chấn Đông trước cảm tạ chính mình, tái cảm tạ Hạ Vân Kiệt, Tần Lam không khỏi buồn cười nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, mà Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam hướng nàng xem đến, tắc hướng nàng chớp hạ ánh mắt.

Trần Chấn Đông thư ký rất nhanh liền đem phương án đưa tới, Trần Chấn Đông đem phương án giao cho Tần Lam, Tần Lam đương trường liền chuẩn bị lật xem đứng lên, bất quá Trần Chấn Đông lại tiếp đón mọi người ăn cơm trước uống rượu, cũng là xem như một cái có thể cầm được buông được nhân vật.

Tần Lam tuy rằng là cái công tác cuồng, đổi thành ngày xưa lúc này khẳng định trước đem ăn cơm uống rượu đặt ở một bên, trước đem phương án cấp nhìn, bất quá đêm nay Hạ Vân Kiệt cha mẹ đều ở đây, nếu Trần Chấn Đông nói như vậy, nàng tự nhiên là trước đem phương án đặt ở một bên, nghĩ biện pháp cho Tưởng Tiếu Quyên vui vẻ.

Tưởng Tiếu Quyên nay tuy rằng đã muốn cũng là võ lâm cao thủ, lại có một vị thần tiên sống con trai, bất quá nàng là sinh trưởng ở địa phương nông dân, trong khung một ít thâm căn cố đế quan niệm cũng không phải nói sửa liền sửa. Thị công an cục cục trưởng ở nàng trong mắt nhưng là khó lường đại quan, nay như vậy đại quan không chỉ có bộ dạng xinh đẹp gợi cảm, nhưng lại là chính mình con trai bạn gái, Tưởng Tiếu Quyên tự nhiên là thích thật sự, nay Tần Lam ở nàng trước mặt lại biểu hiện như vậy dịu ngoan nhu thuận, còn muốn biện pháp cho nàng vui vẻ, Tưởng Tiếu Quyên xem Tần Lam quả thực là càng xem càng thích, ước gì hiện tại sẽ con trai đem nàng cấp lấy về nhà đi.

Hạ Vân Kiệt gặp lão mẹ thực thích Tần Lam, hai người ở chung cũng phi thường vui vẻ hòa hợp, làm con trai đáy lòng tự nhiên cũng là thực vui vẻ, nhưng đồng thời lại ẩn ẩn có một tia lo lắng. Chính mình cũng không chỉ có một nữ nhân a, vạn nhất lão mẹ chỉ nhận thức chuẩn này một con dâu, kia khả làm sao bây giờ?

Đương nhiên phía sau lo lắng này đó cũng vô dụng, nhìn đến hai người ở chung vui vẻ hòa hợp, Tần Lam thân là một gã công an cục cục trưởng ở hắn lão mẹ trước mặt biểu hiện dịu ngoan nhu thuận, Hạ Vân Kiệt trong lòng càng nhiều còn là vui vẻ cùng hạnh phúc.

Một bữa cơm chiều khách và chủ tẫn hoan, mắt thấy thời gian không sai biệt lắm, thế này mới chấm dứt.

Đoàn người rời đi ghế lô khi, Hạ Vân Kiệt mới đột nhiên nhớ tới còn không biết cha mẹ ở nhà ai khách sạn, liền hỏi:“Ba, mẹ, các ngươi đêm nay cũng là trụ nhà này khách sạn sao?”

“Không phải, chúng ta ở là phụ cận một nhà như gia mau lẹ khách sạn.” Hạ Minh Bằng trả lời.

Hạ Vân Kiệt gặp cha mẹ chính là trởụ ngắn gọn xích thương vụ khách sạn, biết lão ba lão mẹ cả đời tiết kiệm quen, chẳng sợ hắn sớm đã ở bọn họ thẻ tồn mấy trăm vạn ở bên trong, bọn họ cũng là luyến tiếc loạn hoa, đành phải dở khóc dở cười nhìn bọn họ nói:“Chúng ta buổi tối ở nơi này, nếu không các ngươi cũng chuyển đến bên này đi?”

“Đúng, đúng, liền chuyển đến cảnh hiên đại tửu điếm đến đây đi, ta cái này làm cho người ta an bài phòng.” Trần Chấn Đông vội vàng cười nói.

“Không cần, như gia liền rất tốt, sạch sẽ đơn giản, hơn nữa phía sau lui phòng cũng lãng phí. Ngươi cùng Tần Lam chỉ để ý chơi các ngươi, ta và ngươi ba sáng mai sẽ xuất phát đi Định Nguyên thị tiếp tục du lịch.” Tưởng Tiếu Quyên nói.

Vừa nghe đến Định Nguyên thị ba chữ, Hạ Vân Kiệt mí mắt nhảy nhảy, bởi vì Thiệu Lệ Hồng gia hương ngay tại Định Nguyên thị phía dưới tiếu giang huyện.

Gặp Tưởng Tiếu Quyên nói như vậy, Trần Chấn Đông đám người đã đem ánh mắt đầu hướng về phía Hạ Vân Kiệt.

“Vậy được rồi, tùy các ngươi.” Hạ Vân Kiệt gặp Trần Chấn Đông đám người đem ánh mắt đầu hướng chính mình, ngẫm lại cha mẹ tính tình, cũng liền lười quản bọn họ, chỉ cần bọn họ vui vẻ là tốt rồi, vì thế bất đắc dĩ gật

gật đầu nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt này con trai đồng ý, Trần Chấn Đông đám người cũng sẽ không hảo tái miễn cưỡng Hạ Minh Bằng vợ chồng, vì thế mọi người đi ra nhà ăn đưa Hạ Minh Bằng vợ chồng xuống lầu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1033 : Này thư ký không sai

Trần gia là “Địa chủ”, nếu Hạ Minh Bằng vợ chồng kiên trì phải về như gia mau lẹ xích khách sạn, tự nhiên là bọn họ an bài xe đưa bọn họ hồi khách sạn, nhưng lại là Tưởng Mẫn tự mình cùng bọn họ đi qua. Về phần Trần Chấn Đông bản nhân lại bị Tần Lam giữ lại.

Tần Lam vốn là là cái công tác cuồng, nếu muốn nhúng tay Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo, chỉ có hạng mục phương án thư khẳng định là không đủ, khẳng định còn có thể có rất nhiều vấn đề cần Trần Chấn Đông bản nhân hỗ trợ trả lời cùng giải thích. Hơn nữa, về thị chính phủ bên kia chuẩn bị áp dụng phương án, Trần Chấn Đông nay cũng chỉ là nghe được tin tức, thị chính phủ bên kia trước mắt còn chưa chính thức công bố, Tần Lam thân là Đông Thông thị thị ủy lãnh đạo, tự nhiên hiểu được loại chuyện này, phải ở thị chính phủ công bố cuối cùng phương án trước bắt nó phủ định, nếu không một khi thị chính phủ công bố phương án kia nàng Nhị thúc sẽ không phương tiện ra lại mặt nói chuyện. Cho nên một phen Hạ Minh Bằng vợ chồng tiễn bước, Tần Lam một khắc cũng không chịu chậm trễ đem Trần Chấn Đông cấp giữ lại.

Trần Chấn Đông tự nhiên cũng hiểu được việc này nghi sớm không nên trễ, nếu không chờ thị chính phủ bên kia đem cuối cùng phương án công bố đi ra, cho dù Tần phó tỉnh trưởng chịu ra mặt, kia cũng nhiều nửa là không làm nên chuyện gì, huống hồ thật muốn như vậy, Tần phó tỉnh trưởng cũng khẳng định sẽ không lại ra mặt.

Đương nhiên lúc này Trần Chấn Đông áp căn còn không có nghĩ đến mấu chốt nhân vật kỳ thật là Hạ Vân Kiệt, hắn nếu nhúng tay, cho dù thị chính phủ bên kia cuối cùng phương án công bố đi ra, hắn cũng có thể phủ

định, đơn giản cụ thể làm việc nhân cần tốn nhiều chút trắc trở thôi.

Cho nên Trần Chấn Đông gặp Tần Lam như vậy để bụng, tự nhiên là lại cảm kích lại cao hứng, tự mình giúp Hạ Minh Bằng vợ chồng đóng cửa xe sau, liền cùng Tần Lam cùng Hạ Vân Kiệt phản hồi khách sạn đại đường.

Ba người vừa trở lại đại đường, thang máy cửa mở ra, theo bên trong đi ra đoàn người. Đi ở phía trước là hai vị trung niên nam tử, một vị bộ dạng phệ, một vị tắc khí chất nho nhã còn ẩn ẩn mang theo một tia thượng vị giả uy nghiêm trung niên nam tử.

Nhìn đến trong thang máy đi ra đoàn người, Trần Chấn Đông sắc mặt rõ ràng đổi đổi, bất quá lập tức lại khôi phục bình thường, sau đó mặt mang mỉm cười nghênh hướng kia khí chất nho nhã trung niên nam tử.

“Trương thị trưởng buổi tối hảo!” Nhân không đi đến, Trần Chấn Đông thủ đã muốn thân đi ra ngoài.

Bị Trần Chấn Đông xưng là Trương thị trưởng đúng là phía trước Trần Chấn Đông ở trên bàn rượu nhắc tới, duy trì hắn phương án vị kia Trương Thụy phó thị trưởng.

“Nguyên lai là Trần tổng a, ngươi hảo!” Nhìn đến Trần Chấn Đông xuất hiện ở trước mắt, Trương Thụy phó thị trưởng trên mặt có một tia xấu hổ sắc chợt lóe rồi biến mất, sau đó thân thủ cùng Trần Chấn Đông cầm, trầm giọng nói.

“Trần tổng đã lâu không thấy, lần này ngượng ngùng, khiến ngươi uổng phí một phen tâm huyết.” Chờ Trần Chấn Đông cùng Trương Thụy phó thị trưởng nắm qua tay sau, vị kia phệ trung niên nam tử chủ động hướng Trần Chấn Đông vươn tay nói, mặc kệ là thần thái còn là

trong giọng nói đều không chút nào che dấu toát ra đắc thắng giả đường làm quan rộng mở.

“Hàn tổng ngươi hảo, sự ở bởi người, không đến cuối cùng tổng còn là có hi vọng.” Trần Chấn Đông thân thủ cùng Hàn tổng cầm, không chút nào yếu thế trả lời.

Đồng hành là oan gia, vị này Hàn tổng đó là Trần Chấn Đông phía trước nhắc tới đông hoành kiến thiết tập đoàn chủ tịch Hàn Tương.

Lúc này đây Trần Chấn Đông nếu thực thỉnh động Tần phó tỉnh trưởng, lần này là nhất định cùng đông hoành kiến thiết tập đoàn phát sinh một lần kịch liệt xung đột, trừ phi hắn như vậy buông tha cho này hạng mục, nếu không để khí, cho nên đối mặt lúc này khí thế bức nhân, bày ra một bộ đắc thắng giả tư thái Hàn Tương, Trần Chấn Đông tự nhiên không cần khiêm tốn khách khí.

“Ha ha, đó là, đó là. Di, đây là Trần tổng ngươi tân chiêu thư ký sao? Trần tổng còn là trước sau như một như vậy thật tinh mắt, này thư ký không sai, khí chất tốt, người cũng xinh đẹp!” Hàn gặp lại Trần Chấn Đông đối chọi gay gắt, biết hắn còn không chịu buông tha cho này hạng mục, nếu không tuyệt đối sẽ không là như bây giờ một bộ thái độ, trên mặt thịt béo không khỏi run lên, trong mắt lóe ra một chút tức giận sắc, nhưng trên mặt lại đánh ha ha, thậm chí nói chuyện khi, một đôi đậu xanh mắt còn hơi hơi mị lên, thần sắc ái muội trên dưới đánh giá Tần Lam một phen.

Trần Chấn Đông gặp Hàn Tương thế nhưng nói Tần Lam là hắn thư ký, nhưng lại trong lời nói có chuyện, không khỏi thay đổi sắc mặt, vừa định mở miệng trách cứ hắn không cần nói lung tung nói, Trương Thụy phó thị trưởng cũng đã đánh ha ha nói:“Trần tổng a, ta cho ngươi giới thiệu một chút, vị này là Lỗ Phẩm Nguyên, Lỗ tỉnh trưởng con trai, vừa không lâu theo Mỹ quốc lưu

học trở về, hiện tại là đông hoành tập đoàn tài vụ phó tổng giám, trước ngươi hẳn là không biết đi.”

Trương Thụy phó thị trưởng giới thiệu khi, một vị bộ dạng coi như cao lớn anh tuấn, trên mặt mang theo một tia thản nhiên ngạo khí trẻ tuổi từ phía sau đi lên đến, hướng Trần Chấn Đông vươn tay nói:“Trần tổng ngươi hảo, đã sớm nghe qua đại danh của ngươi.”

Trần Chấn Đông sắc mặt hơi hơi đổi đổi, hắn trước kia chích nghĩ đến đông hoành kiến thiết tập đoàn chính là cùng Lỗ Nhất Lâm phó tỉnh trưởng hơi chút có chút cạp váy cùng ích lợi quan hệ, cho nên cho rằng nếu chính mình có thể chuyển ra Tần phó tỉnh trưởng, vị tất sẽ không có thể hòa nhau thế cục. Dù sao thê tử đường đệ tầng này quan hệ, không tính là bao nhiêu thân mật. Nhưng Trương Thụy phó thị trưởng như vậy nhất giới thiệu, hắn mới biết được, chính mình chỉ sợ sai đánh giá Lỗ Nhất Lâm phó tỉnh trưởng cùng đông hoành kiến thiết tập đoàn trong lúc đó lợi hại quan hệ.

Lỗ Phẩm Nguyên ra mặt mở tiệc chiêu đãi Trương Thụy phó thị trưởng, thuyết minh này đông hoành kiến thiết tập đoàn phía sau màn lão bản, tám chín phần mười chính là Lỗ gia, mà Trương Thụy phó thị trưởng đúng là thấy được điểm này, mới có thể lựa chọn đông hoành kiến thiết tập đoàn phương án. Dù sao đang ở con đường làm quan, Trương Thụy phó thị trưởng nếu còn muốn tái tiến thêm một bước là không ly khai tỉnh lãnh đạo duy trì.

“Nguyên lai là Lỗ tổng giám, ngươi hảo!” Trần Chấn Đông sắc mặt rất nhanh liền khôi phục bình thường, mỉm cười cùng Lỗ Phẩm Nguyên nắm tay, nhưng trong đầu lại ở cấp tốc chuyển động, cân nhắc tiếp tục tham dự lần này Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo lợi hại lợi hại.

Dù sao một cái chính là cùng Lỗ phó tỉnh trưởng hơi

chút có chút cạp váy lợi hại quan hệ công ty, lấy nay Trần Chấn Đông tiền tài quyền thế còn có mạng lưới quan hệ, cũng là không đến mức có bao nhiêu đại kiêng kị, nhưng nếu này phía sau màn đại lão bản chính là Lỗ gia, Trần Chấn Đông sẽ không thể không kiêng kị. Thậm chí vì thế, cho dù hiện tại hắn có Tần phó tỉnh trưởng này trương vương bài, cũng muốn quyết đoán buông tha cho không cần. Dù sao đến trước mắt hắn cũng chỉ là thông qua thê tử nhi khi bằng hữu đặt lên Tần phó tỉnh trưởng cháu gái tầng này quan hệ, cụ thể đến Tần phó tỉnh trưởng nơi nào, hắn lại chịu ra bao nhiêu lực, hắn trong lòng cũng là một chút để đều không có.

“Vị này mỹ nữ thư ký trong tay tư liệu chẳng lẽ là Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo hạng mục phương án thư sao? Chính cái gọi là hắn sơn chi thạch có thể công ngọc, không biết hay không có thể làm cho ta xem qua một hai?” Lỗ Phẩm Nguyên nhìn Tần Lam trong tay cầm tư liệu, mỉm cười nói.

Trần Chấn Đông nghe vậy sắc mặt lại hơi hơi đổi đổi, trong mắt toát ra một chút giãy dụa thống khổ thần sắc.

Lỗ Phẩm Nguyên tuy rằng không có giống Hàn Tương giống nhau nói được như vậy rõ ràng, nhưng trong lời nói ý cũng là tái hiểu không quá, là muốn Trần Chấn Đông hoàn toàn rời khỏi này hạng mục, là muốn hắn biểu cái thái.

“Lỗ tổng giám, chẳng lẽ ngươi không biết buôn bán cơ mật đạo lý này sao? Ngươi đã cùng Trần tổng là đối thủ cạnh tranh, ngươi không tiếp thu cho ngươi yêu cầu này thực quá phận sao? Còn có, sửa đúng một chút, ta không phải Trần tổng thư ký.” Tần Lam nói như thế nào cũng là thị ủy lãnh đạo, gặp Trần Chấn Đông trong mắt toát ra một chút giãy dụa thống khổ thần sắc, thế nào còn không biết hắn trong lòng suy nghĩ cái gì, lại làm sao không biết Lỗ Phẩm Nguyên trong lời nói ý, không đợi

Trần Chấn Đông mở miệng, đã muốn sắc mặt lãnh đạm, không chút khách khí nói.

Nếu nam nhân của nàng đã muốn chuẩn bị nhúng tay chuyện này, mà nàng cũng quả thật không đành lòng nhìn thấy lịch sử kiến trúc văn vật như vậy bị hủy cho một khi, tự nhiên là sẽ không như vậy làm cho Trần Chấn Đông khí giới đầu hàng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1034 : Ngươi đánh ta

Trần Chấn Đông gặp Tần Lam cướp ở chính mình phía trước nói chuyện, hơn nữa thái độ có chút cường ngạnh không khách khí, sắc mặt không khỏi thay đổi vài biến, đầu óc lại rất nhanh chuyển động đứng lên, cân nhắc Tần Lam này phiên thái độ dụng ý.

Ở Trần Chấn Đông còn tại cân nhắc Tần Lam này phiên thái độ dụng ý khi, Lỗ Phẩm Nguyên đám người cũng đã tất cả đều thay đổi sắc mặt, hơn nữa Lỗ Phẩm Nguyên lại dùng mang theo một tia không thể tưởng tượng ánh mắt nhìn Tần Lam.

Phải biết rằng vừa rồi Trương Thụy phó thị trưởng nhưng là giới thiệu quá hắn phó tỉnh trưởng con trai thân phận, nữ nhân này dưới tình huống như vậy thế nhưng còn dám chen vào nói, còn dám dùng này phiên thái độ, nếu không phải nữ nhân tóc dài không kiến thức, thì phải là có điều dựa vào.

Nhưng này nữ nhân lại có cái gì dựa vào đâu? Tuy rằng Lỗ Phẩm Nguyên ở Mỹ quốc lưu học đã nhiều năm, năm nay mới về nước, nhưng ở Tây Lĩnh tỉnh, Tây Bình thị quan nhị đại, phú nhị đại trong vòng có uy tín danh dự nhân vật, hắn đều còn là nhận thức, đối Tần Lam hắn cũng là chút ấn tượng đều không có. Về phần đứng ở một bên tới thủy tới chung không mở miệng Hạ Vân Kiệt, Lỗ Phẩm Nguyên liền lại một chút ấn tượng đều không có.

Lỗ Phẩm Nguyên dùng không thể tưởng tượng ánh mắt nhìn Tần Lam liếc mắt một cái sau, lại lấy mắt nhìn Hàn Tương đám người, thấy bọn họ biểu tình cùng hắn giống hệt nhau, lại nhìn về phía Trần Chấn Đông, thấy hắn biểu tình cũng là có chút phức tạp, trong lòng không khỏi hoạt kê cười, âm thầm cười chính mình thần kinh có vấn

đề.

Cho dù trước mắt nữ nhân này có chút đến đây dựa vào, kia thì thế nào? Tại đây Tây Lĩnh tỉnh, trừ bỏ kia đều biết vài vị quan nhị đại, hắn Lỗ Phẩm Nguyên lại e ngại ai tới? Hơn nữa, Trần Chấn Đông trụ cột bọn họ cũng đã sớm thăm dò rồi chứ, chính là cái dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng phú hào, có chút quan hệ, nhưng cùng hắn lão ba thân phận nhất so với lại tính không được cái gì, nếu không Trương Thụy phó thị trưởng cũng sẽ không dễ dàng như vậy liền chuyển phương hướng, sửa mà duy trì đông hoành kiến thiết tập đoàn công ty, mà đem Trần Chấn Đông để qua một bên.

“Xem ta này đầu óc, giống tiểu thư ngươi như vậy xinh đẹp nữ nhân, lại như thế nào khả năng chính là Trần tổng thư ký đâu?” Lỗ Phẩm Nguyên ký đã phân tích rõ ràng tình thế, trên mặt lập tức lộ ra một tia ái muội sắc cười nói.

“Lỗ tổng giám, mời ngươi nói chuyện chú ý một ít.” Tần Lam lại làm sao không rõ Lỗ Phẩm Nguyên lời nói ý, mặt đẹp hơi hơi trầm xuống, lạnh giọng nói.

“Ta chỉ là ăn ngay nói thật mà thôi. Bất quá, ta nghĩ về cũ thành cải tạo hạng mục phương án thư sự tình, vị tiểu thư này ngươi hẳn là còn không có thể thay Trần tổng làm chủ đi.” Lỗ Phẩm Nguyên người trưởng suất khí, lại có học vấn, lại có bối cảnh, hướng đến từ hủ là nữ nhân sát thủ, nay gặp Tần Lam đối hắn thái độ tới thủy tới chung lạnh như băng trung mang theo một tia chán ghét, không khỏi cũng là trong cơn giận dữ, đem cằm giương lên, khinh thường nhìn Tần Lam liếc mắt một cái, sau đó chuyển hướng Trần Chấn Đông hỏi:“Ta nói đúng vậy đi Trần tổng?”

Trần Chấn Đông gặp Lỗ Phẩm Nguyên hỏi hắn nói, trong mắt rõ ràng lóe ra khiêu khích cùng uy hiếp ý, cái

trán lơ đãng gian liền gấp đến độ chảy ra vài giọt mồ hôi lạnh.

Một bên là Lỗ phó tỉnh trưởng con trai, một bên là Tần phó tỉnh trưởng cháu gái, đắc tội ai đối với Trần Chấn Đông mà nói đều là một hồi tai nạn, nhưng ở phía sau, hắn lại phải làm ra lựa chọn.

Cuối cùng Trần Chấn Đông còn là âm thầm khẽ cắn môi, trong mắt lộ ra một chút bất cứ giá nào thần sắc, cười nhẹ nói:“Không, lỗ tổng giám, Tần Lam nói được đúng vậy, hạng mục phương án thư đề cập đến buôn bán cơ mật, xin thứ cho ta không có biện pháp cấp đối thủ cạnh tranh xem qua.”

Nói ra này lời nói sau, Trần Chấn Đông cảm giác cả người có loại thoát lực cảm giác. Bởi vì này nói vừa nói xuất khẩu, đã muốn minh xác cho thấy hắn đem cùng đông hoành kiến thiết tập đoàn công ty, kỳ thật cũng chính là Lỗ phó tỉnh trưởng đấu đến cùng!

Cùng một phó tỉnh trưởng chống đối, kia tuyệt đối không phải nói đùa một việc, muốn làm không tốt về sau Trần Chấn Đông ở Tây Lĩnh tỉnh buôn bán liền nửa bước khó đi. Đương nhiên nếu Tần phó tỉnh trưởng về sau nếu có thể to lớn tương trợ, kia tự nhiên lại là mặt khác một phen thu hoạch. Chính là Tần phó tỉnh trưởng hội bởi vì hắn cháu gái duyên cớ đối hắn to lớn tương trợ sao? Còn có Tần Lam thật sự hội bởi vì nàng bạn trai mẫu thân cùng hắn thê tử là nhi khi bạn tốt liền toàn lực khuyên bảo nàng Nhị thúc duy trì hắn sao?

Đó là một không biết bao nhiêu. Lời nói không tốt nghe trong lời nói, Trần Chấn Đông đây là ở hào đổ. Nhưng lúc này lại không phải do hắn không hào đổ, bởi vì Tần Lam đã muốn lộ rõ thái độ, hơn nữa nào đó góc độ đến giảng cũng là một phen hảo ý, nếu phía sau Trần Chấn Đông không đứng ở nàng bên này, chỉ sợ không chỉ có

xác định vững chắc vứt bỏ Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo hạng mục, nhưng lại đem đắc tội Tần phó tỉnh trưởng.

Lỗ Phẩm Nguyên đám người tự nhiên không biết Tần Lam thân phận, gặp Trần Chấn Đông thế nhưng như thế che chở Tần Lam, không khỏi tất cả đều thay đổi sắc mặt, hơn nữa Lỗ Phẩm Nguyên sắc mặt càng khó coi, hàn tướng là một bộ vui sướng khi người gặp họa, mà Trương Thụy phó thị trưởng tắc có chút sốt ruột, không biết nên thay ai nói nói mới tốt.

“Xem ra Trần tổng đối Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo còn là tình thế bắt buộc nha! Bất quá ta xin khuyên Trần tổng một câu, này xinh đẹp nữ sĩ tóc dài kiến thức đoản có thể lý giải, ngươi hay là muốn có tự mình hiểu lấy, không cần hảo cao vụ xa, nếu không……” Lỗ Phẩm Nguyên sắc mặt có chút khó coi nói.

“Ba!” Lỗ Phẩm Nguyên trong lời nói còn chưa nói hoàn, một đạo thanh thúy cái tát thanh chợt ở đại đường lý vang lên.

Trong nháy mắt, đại đường lập tức im lặng xuống dưới, trừ bỏ Tần Lam, tất cả mọi người vẻ mặt kinh hãi, không thể tưởng tượng nhìn kia người trẻ tuổi đột nhiên nâng tay quăng Lỗ Phẩm Nguyên một bàn tay.

“Ngươi, ngươi đánh ta, ngươi có biết hay không ta là ai? Ngươi ****** thế nhưng đánh ta!” Hồi lâu, Lỗ Phẩm Nguyên mới như mèo bị đạp trúng cái đuôi giống nhau, âm thanh kêu lên, mà cơ hồ đồng thời, những người khác cũng đều bừng tỉnh lại đây, vài người đã muốn chuẩn bị xông lên đánh Hạ Vân Kiệt, mà Trần Chấn Đông còn lại là vẻ mặt tái nhợt, trong lòng là kêu khổ không thôi.

Hắn là nằm mơ cũng không nghĩ tới, này mặt ngoài thoạt nhìn phá lệ thanh tú nhã nhặn, nói cũng không

nhiều Hạ Vân Kiệt, dĩ nhiên là như thế bạo lực, dĩ nhiên là như thế to gan lớn mật, thế nhưng ngay cả phó tỉnh trưởng con trai đều dám đánh.

“Ngươi có thể mắng ta bạn gái, ta vì cái gì sẽ không có thể đánh ngươi?” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng nhìn Lỗ Phẩm Nguyên, hỏi ngược lại.

Kỳ thật Lỗ Phẩm Nguyên lấy ái muội ngữ khí đang nói Tần Lam cùng Trần Chấn Đông quan hệ khi, Hạ Vân Kiệt đã nghĩ đánh hắn một bàn tay, chính là chịu đựng thôi, nay gặp Lỗ Phẩm Nguyên thế nhưng nói thẳng Tần Lam tóc dài kiến thức ngắn, Hạ Vân Kiệt liền có chút không nghĩ nhịn.

Đối hắn mà nói, phó tỉnh trưởng con trai lại bị cho là cái gì! Đơn giản không nghĩ cùng hắn chấp nhặt thôi, nhưng hắn nhục nhã nữ nhân của hắn, kia Hạ Vân Kiệt đành phải cùng hắn chấp nhặt một chút.

Hỏi lại qua sau, Hạ Vân Kiệt cũng lười lại nhìn Lỗ Phẩm Nguyên bọn họ liếc mắt một cái, kéo qua Tần Lam tay, chuyển hướng Trần Chấn Đông nói:“Trần thúc chúng ta đi thôi.”

“Đi? Đánh người đã muốn đi sao?” Hạ Vân Kiệt còn không có tới kịp cất bước, cùng Lỗ Phẩm Nguyên đám người một đạo nhân liền xông tới, sắc mặt không tốt nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Vậy các ngươi muốn thế nào? Sẽ không là chuẩn bị quần ẩu ta đi?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Vân Kiệt!” Đều đến lúc này, gặp Hạ Vân Kiệt còn hỏi ra như vậy dáng vẻ thư sinh trong lời nói, Trần Chấn Đông thật sự là lại là sốt ruột, lại là khóc không ra nước mắt, vội vàng tiến lên kéo Hạ Vân Kiệt một chút, sau đó chuyển hướng Lỗ Phẩm Nguyên nói:“Lỗ tổng giám, thực

xin lỗi, chuyện này……”

“Trần tổng ngươi cũng không phải ngày đầu tiên đi ra việc buôn bán, ngươi sẽ không nghĩ đến đánh ta nói một tiếng thực xin lỗi là có thể đi? Như vậy đi, ta cũng không đánh hắn, đỡ phải các ngươi nói chúng ta nhiều người ức hiếp các ngươi ít người, chuyện này khiến cho cảnh sát đến xử lý đi.” Lỗ Phẩm Nguyên không đợi Trần Chấn Đông đem nói cho hết lời, liền mặt lạnh lùng xua tay ngắt lời nói.

Nếu bình thường dưới tình huống, đánh một cái bàn tay sự tình, hưng sư động chúng kêu cảnh sát đến kia căn bản chính là ăn no rửng mỡ không có chuyện gì, hơn nữa một bàn tay cũng căn bản định không được tội gì. Nhưng Lỗ Phẩm Nguyên nói kêu cảnh sát đến xử lý, ở mặt ngoài xem là thực công bình công chính, khinh thường cùng Hạ Vân Kiệt chấp nhặt, nhưng Trần Chấn Đông cũng là nghe được đột nhiên thay đổi sắc mặt, cười khổ nói:“Lỗ tổng giám, không cần đi, nếu không như vậy tốt lắm, ta làm cho……”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1035 : Ngươi như thế nào đã ở nơi này?

“Trần thúc, yên tâm đi. Ta sẽ ở 1108 phòng, Lỗ tổng giám yêu báo cảnh khiến cho hắn báo cảnh tốt lắm. Hắn nhục nhã ta bạn gái, ta đánh hắn một bàn tay, ta nghĩ cảnh sát còn không về phần đem ta bắt đi nhốt lại đi.” Hạ Vân Kiệt không làm cho Trần Chấn Đông tiếp tục nói tiếp.

Trần Chấn Đông nghe vậy có chút lăng lăng nhìn Hạ Vân Kiệt, trong lòng âm thầm cười khổ không thôi.

Hắn hiện tại thực sự điểm không nghĩ ra, giống Tần Lam như vậy nữ nhân, nhưng lại là một vị thị ủy lãnh đạo như thế nào sẽ coi trọng Hạ Vân Kiệt loại này con mọt sách không rành đạo lí đối nhân xử thế? Chẳng lẽ nói là bởi vì nàng lâu cư địa vị cao, xem hơn quan trường trung lục đục với nhau, cho nên ngược lại thích giống Hạ Vân Kiệt loại này không có gì tâm cơ đơn thuần tiểu trung y?

Mà Lỗ Phẩm Nguyên đám người gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, tự nhiên là sẽ không nghĩ đến thế nhưng ngay cả Tây Lĩnh tỉnh tỉnh ủy bí thư Trương Vân Phong đều chỉ có thể xem như hắn như vậy một vị người trẻ tuổi ký danh đồ tôn, khóe miệng không khỏi gợi lên khinh thường châm biếm, nói:“Tần tiểu thư, của ngươi ánh mắt thật sự rất kém cỏi! Như vậy bạn trai ta khuyên ngươi còn là sớm điểm một cước cấp đạp đi!”

Muốn nói phía trước, Lỗ Phẩm Nguyên nhục nhã chính mình khi, đến Tần Lam bực này trình tự, đổ thật đúng là khinh thường cùng hắn loại này công tử ca chấp nhặt, nhưng thấy hắn trước mặt của nàng mặt nói Hạ Vân Kiệt kém cỏi, nàng cũng là thật sự căm tức, đại mi mạnh nhất dựng thẳng, một cỗ lâu cư lãnh đạo vị uy nghiêm lập tức liền phát ra đi ra, tiếu mâu lãnh lệ nhìn Lỗ Phẩm Nguyên

nói:“Lỗ tổng giám, ta khuyên ngươi quản tốt miệng của ngươi, nếu không một ngày nào đó ngươi sẽ hối hận không kịp, còn có đừng tưởng rằng có cái làm phó tỉnh trưởng lão ba, liền nghĩ đến Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo hạng mục chính là đông hoành kiến thiết tập đoàn công ty vật trong bàn tay. Đây là một kiện đại sự liên quan đến dân sinh, liên quan đến lịch sử văn vật bảo hộ, không phải ngươi lão ba mở miệng, tưởng như thế nào vỗ án liền như thế nào vỗ án !”

Nói xong, Tần Lam chuyển hướng Hạ Vân Kiệt cùng Trần thúc, ngay sau đó nàng kia mặt đẹp tựa như băng tuyết hòa tan bình thường, triển lộ ra ôn nhu mỉm cười, nhẹ giọng nói:“Trần thúc, Vân Kiệt, chúng ta đi thôi.”

Trần Chấn Đông không nghĩ tới Tần Lam đối Hạ Vân Kiệt trân trọng thế nhưng đến bực này trình độ, Lỗ Phẩm Nguyên bất quá chính là như vậy châm chọc một câu, nàng thân là Đông Thông thị công an cục cục trưởng thế nhưng liền như vậy thiếu kiên nhẫn, thế nhưng chút không có điều cố kỵ đem Lỗ Phẩm Nguyên lão ba đều cấp liên lụy đi ra nói một lần. Phải biết rằng ở trong quan trường, rất nhiều chuyện, tuy rằng rất nhiều người đều trong lòng biết rõ ràng, nhưng là không thể vạch trần, nếu không thì phải là hoàn toàn xé rách da mặt.

Tựa như Lỗ Phẩm Nguyên vừa xuất hiện, mặc kệ là Trương Thụy phó thị trưởng, còn là Trần Chấn Đông Đô đã muốn đoán đến đông hoành kiến thiết tập đoàn công ty phía sau màn lão bản tám chín phần mười kỳ thật chính là Lỗ phó tỉnh trưởng, mà không phải hắn thê tử đường đệ Hàn Tương, nhưng không ai dám vạch trần, cho dù Trần Chấn Đông đã muốn làm tốt muốn cùng Lỗ phó tỉnh trưởng cạnh tranh này hạng mục đến cùng tính, hắn cũng là không thể đem chuyện này lấy ra nữa nói, nếu không thì phải là muốn cùng Lỗ phó tỉnh trưởng đấu cái ngươi chết ta sống.

Nhưng hiện tại Tần Lam không chút nào không có băn khoăn đem Lỗ Phẩm Nguyên lão ba kéo tiến vào nói chuyện, hiển nhiên không phải Tần Lam chính trị rèn luyện hàng ngày không cao, chính là nàng đối Hạ Vân Kiệt trân trọng đến cực điểm, thế cho nên không chấp nhận được có người chút mạo phạm nam nhân của nàng. Đối với người trước, Trần Chấn Đông là không tin một quan lớn tuổi còn trẻ có thể đi đến thị ủy thường ủy, công an cục cục trưởng vị trí, sẽ là cái chính trị rèn luyện hàng ngày không cao đến ngay cả điểm ấy quan trường quy củ cũng đều không hiểu. Nhưng muốn nói Tần Lam thế nhưng đối Hạ Vân Kiệt trân trọng đến bực này trình độ, kia cũng tuyệt đối là một kiện làm cho Trần Chấn Đông không tưởng được.

Bất quá Trần Chấn Đông cũng chỉ là nao nao sau, lập tức trong lòng chính là một trận kinh hỉ. Hắn vừa rồi đã muốn minh xác tỏ vẻ muốn ở Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo này hạng mục thượng muốn cùng đông hoành kiến thiết tập đoàn công ty cạnh tranh đến cùng, mà hắn lớn nhất dựa vào tự nhiên chính là trước mắt vị này Tần cục trưởng sau lưng Nhị thúc Tần Diệc Trăn phó tỉnh trưởng, Tần Lam thái độ càng kiên quyết, như vậy nàng cổ động nàng Nhị thúc hỗ trợ độ mạnh yếu tự nhiên liền lớn hơn nữa, đối hắn Trần Chấn Đông mà nói tự nhiên là một chuyện tốt.

Bất quá Trần Chấn Đông trong lòng một trận kinh hỉ là lúc, Lỗ Phẩm Nguyên cũng là tức giận đến đều xanh cả mặt. Hắn là không nghĩ tới một nữ nhân tuổi thoạt nhìn cùng hắn xấp xỉ, cũng dám như vậy uy hiếp hắn, thậm chí đem hắn lão ba cũng trắng trợn cấp liên lụy tiến vào.

“Đứng lại, Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo hạng mục công tác tiểu tổ người phụ trách Trương thị trưởng ngay tại nơi này, ngươi tính cái gì? Lại làm sao luân được đến ngươi ở trong này khoa tay múa chân !” Tức giận đến xanh mặt Lỗ Phẩm Nguyên chỉ vào Tần Lam khiển trách,

hơn nữa còn đem Trương Thụy phó thị trưởng cấp nâng đi ra. Bất quá Lỗ Phẩm Nguyên lại không phát hiện lúc này Trương Thụy phó thị trưởng nhìn về phía Tần Lam ánh mắt có chút vi diệu cùng do dự, cũng không có muốn thay hắn xuất đầu ý tứ.

Thân là Tây Bình thị phó thị trưởng, Trương Thụy lịch duyệt tự nhiên không phải Lỗ Phẩm Nguyên bực này hướng đến kiêu ngạo quen người trẻ tuổi có thể so sánh với, ở quan trường lăn lộn đi nhiều năm, Trương Thụy sớm đã có được một phần độc ác nhãn lực. Muốn nói phía trước, hắn bởi vì Tần Lam trẻ tuổi còn có chút xem nhẹ nàng, nhưng vừa rồi Tần Lam duy hộ Hạ Vân Kiệt khi lơ đãng gian phát ra khí thế, Trương Thụy tái quen thuộc bất quá. Kia tuyệt đối không phải một vị bình thường nữ tử có thể có khí thế, mà là giống bọn họ loại này lâu cư địa vị cao lãnh đạo mới vừa có khí thế.

Này phát hiện làm cho Trương Thụy trong lúc nhất thời có chút kiêng kị, dao động, không dám tại đây sự kiện thượng tái kiên định chi trì Lỗ Phẩm Nguyên.

“Vậy ngươi lại tính cái gì? Lại dựa vào cái gì?” Tần Lam lạnh lùng hỏi lại một câu.

Lỗ Phẩm Nguyên nghe vậy thiếu chút nữa đã nghĩ bật thốt lên nói chính mình lão ba là Lỗ Nhất Lâm phó tỉnh trưởng, nhưng cuối cùng còn là sắc mặt thập phần khó coi đem đến bên miệng lời nói cấp sinh sôi nuốt đi xuống. Thật muốn nói như vậy, chẳng phải là vừa vặn chứng thật Tần Lam vừa rồi nói lời nói sao?

Giờ khắc này, Lỗ Phẩm Nguyên thủy rốt cục phát hiện trước mắt vị này bộ dạng xinh đẹp khêu gợi nữ nhân, không chỉ có không phải tóc dài kiến thức ngắn, nhưng lại là cái mồm miệng rất lợi hại nữ nhân. Nhưng Lỗ Phẩm Nguyên ở Tây Lĩnh tỉnh hướng đến kiêu căng quen, từ lâu vào trước là chủ, ở Tây Lĩnh tỉnh trừ bỏ kia

đều biết vài vị công tử ca cùng đại tỷ, hắn muốn né tránh ba phần, này hắn hắn căn bản không cần kiêng kị, cho nên kinh ngạc sau, không chỉ có không có thu liễm, ngược lại càng phát ra thẹn quá thành giận nói:“Ta dựa vào cái gì không cần ngươi quản, nhưng thật ra ngươi tốt nhất cho ta cẩn thận một ít!”

Loại này trắng trợn uy hiếp chi nói theo Lỗ Phẩm Nguyên như vậy cấp bậc quan nhị đại trong miệng nói ra, hiển nhiên là đại mất tiêu chuẩn, đồng thời cũng thuyết minh lúc này Lỗ Phẩm Nguyên đã muốn giận đến cực điểm, thế cho nên đều có chút bất chấp lo lắng lời này không ổn.

Gặp Lỗ Phẩm Nguyên thế nhưng **** lỏa uy hiếp Tần Lam, nguyên bản đã muốn lôi kéo Tần Lam tay chuẩn bị rời đi Hạ Vân Kiệt sắc mặt hơi đổi, dừng lại cước bộ, ánh mắt đầu hướng Lỗ Phẩm Nguyên, lộ ra một tia rét lạnh.

“Còn có ngươi, 1108 phòng là đi? Ta sẽ làm cho cảnh sát đi tìm ngươi.” Gặp Hạ Vân Kiệt ánh mắt lộ ra lạnh như băng nhìn về phía chính mình, Lỗ Phẩm Nguyên trong lòng không hiểu khẽ run lên, thế nhưng cảm thấy một chút sợ hãi, nhưng rất nhanh hắn liền vì chính mình loại phản ứng mà cảm thấy thẹn quá thành giận, chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy khóe miệng dật ra một chút cười lạnh, vừa định nói chuyện, đột nhiên gặp Tần Lam sắc mặt trở nên có chút xấu hổ đứng lên, không khỏi tò mò theo của nàng ánh mắt hướng thang máy phương hướng nhìn lại, đã thấy đã có đoàn người theo trong thang máy đi ra, giữa một người tuổi ở năm mươi tuổi tả hữu, ánh mắt gian thế nhưng cùng Tần Lam có như vậy một tia tương tự.

Không thể nào, như vậy trùng hợp! Hạ Vân Kiệt trong

lòng không khỏi một trận cười khổ.

Ở Hạ Vân Kiệt trong lòng một trận cười khổ là lúc, Trương Thụy phó thị trưởng đám người cũng đều thấy được trong thang máy đi ra, chính hướng bọn họ đi tới đoàn người.

Tất cả mọi người hơi hơi sửng sốt, bất quá rất nhanh, Trương Thụy phó thị trưởng liền một cái bước xa nghênh đón, kia Lỗ Phẩm Nguyên thấy thế cũng là hung tợn trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam bọn họ liếc mắt một cái, sau đó cũng đi theo nghênh đón. Nhưng thật ra Trần Chấn Đông trong mắt lóe ra một tia vui mừng cùng do dự, không biết có phải hay không nên đón nhận đi. Bất quá hắn gặp Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam tạm thời còn không có động, mà Trương Thụy phó thị trưởng bọn họ đã muốn đón nhận đi, cuối cùng còn là lựa chọn cùng Hạ Vân Kiệt đứng chung một chỗ, không có đón nhận đi.

“Tần tỉnh trưởng, buổi tối hảo!” Trương Thụy phó thị trưởng vẻ mặt mang cười đón nhận đi, hướng kia đi ở giữa trung niên nam tử, cũng chính là Tần Lam Nhị thúc vươn hai tay, thái độ khiêm tốn nhiệt tình nói.

Trương Thụy là Tây Lĩnh tỉnh tỉnh lị thành thị phó thị trưởng, Tần Diệc Trăn thân là Tây Lĩnh tỉnh phó tỉnh trưởng tự nhiên là nhận thức, thấy thế cười nhẹ nói:“Nguyên lai là Trương Thụy đồng chí a, không nghĩ tới đêm nay ngươi đã ở nơi này dùng cơm.”

“Tần bá bá hảo.” Chờ Trương Thụy phó thị trưởng cùng Tần Diệc Trăn chào hỏi sau, Lỗ Phẩm Nguyên cũng vội vàng tiến lên, mặt mang khiêm tốn tươi cười hướng Tần Diệc Trăn hơi hơi khom người nói.

“Ngươi là……” Tần Diệc Trăn đổ lập tức không nhận ra Lỗ Phẩm Nguyên đến.

“Tần bá bá ta là Lỗ Phẩm Nguyên, Lỗ Nhất Lâm là ta ba ba.” Lỗ Phẩm Nguyên gặp Tần Diệc Trăn không nhận ra mình, nhưng thật ra hơi hơi có chút thất vọng.

“Nguyên lai là Nhất Lâm đồng chí con trai a. Mấy năm trước không phải đi Mỹ quốc lưu học sao? Hiện tại đã về rồi, ngươi biến hóa rất lớn nha, ta cũng chưa nhận ra được.” Tần Diệc Trăn nghe vậy thế này mới nhận ra Lỗ Phẩm Nguyên, cười nói.

“Vừa năm nay đầu năm trở về.” Lỗ Phẩm Nguyên gặp Tần Diệc Trăn nhận ra chính mình, hơn nữa còn nhắc tới chính mình phụ thân, không khỏi có chút đắc ý, ánh mắt hơi hơi liếc liếc mắt một cái không biết khi nào cũng đã muốn đi lên đến Hạ Vân Kiệt bọn họ, mang theo một tia khoe ra sắc.

Ngay tại Lỗ Phẩm Nguyên có chút đắc ý hướng Hạ Vân Kiệt bọn họ phiêu liếc mắt một cái khi, đứng ở Tần Diệc Trăn phía sau một vị người trẻ tuổi đột nhiên hướng Tần Lam kêu lên:“Tỷ, ngươi như thế nào đã ở nơi này? Không phải nói muốn ngày mai khả năng đến Tây Bình thị sao?”

“Di, đúng rồi, Tần Lam ngươi như thế nào đã ở nơi này? Không phải nói lâm thời có việc sao?” Tần Diệc Trăn lúc này đương nhiên cũng phát hiện Tần gia trước mắt xuất sắc nhất, cũng bị hắn ký thác lớn nhất kỳ vọng cao cháu gái, không khỏi kinh ngạc nói.

“Khụ khụ, Nhị thúc, này, này……” Dù là Tần Lam coi như là một vị thị ủy lãnh đạo, phía sau cũng bị Tần Diệc Trăn cấp hỏi xấu hổ không thôi, mặt đẹp ửng hồng, lắp bắp.

Nàng tổng không thể nói, chính mình lâm thời có chuyện, là vì trên máy bay gặp tình lang, sau đó cùng

hắn đi mở phòng đi!

“Nhị thúc!” Tần Lam này gọi nhất kêu đi ra, trừ bỏ Trần Chấn Đông cùng Hạ Vân Kiệt sớm đã biết chuyện, Lỗ Phẩm Nguyên đám người lại tất cả đều nghe được cả người chấn động, có chút trợn mắt há hốc mồm, trong lúc nhất thời căn bản không có biện pháp phục hồi tinh thần lại, thậm chí đều xem nhẹ Tần Lam thẹn thùng xấu hổ bộ dáng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1036 : Bánh kẹp

Lỗ Phẩm Nguyên đám người là nằm mơ cũng không nghĩ tới, vừa rồi kia bị Lỗ Phẩm Nguyên trào phúng là tóc dài kiến thức ngắn nữ nhân thế nhưng sẽ là Tần Diệc Trăn cháu gái. Bất quá chờ bọn hắn phục hồi tinh thần lại sau, mỗi người biểu tình liền trở nên rất là vi diệu.

Lỗ Phẩm Nguyên cùng Hàn Tương là hối hận trung mang theo một tia lo lắng, vốn tưởng rằng nắm chắc hạng mục, nay lại đột nhiên nửa đường sát ra Tần Diệc Trăn cháu gái, nếu phía trước là hảo ngôn hảo ngữ, có lẽ còn có thể khuyên Tần Lam không cần nhúng tay. Nhưng hiện tại lại bởi vì phía trước Lỗ Phẩm Nguyên trẻ tuổi khí thịnh, song phương đã xảy ra không nhỏ xung đột, nay tưởng khuyên nữa Tần Lam cũng đã là không bỏ xuống được này thể diện, đồng thời chỉ sợ đối phương cũng không thấy hội như vậy bỏ qua. Đương nhiên tối mấu chốt là, bọn họ không biết Trần Chấn Đông có phải hay không rất sớm liền đáp lên Tần Diệc Trăn này tuyến, còn là nói vừa mới vừa nhận thức hắn cháu gái. Nếu là người sau, kia nhưng thật ra dễ làm, phỏng chừng Tần Diệc Trăn biết chuyện này có Lỗ Nhất Lâm bóng dáng ở phía sau, chỉ sợ cũng sẽ không nhúng tay, nhưng nếu là người trước, vậy khó nói, nói không chừng Tần Lam vừa rồi thái độ chính là nàng Nhị thúc thái độ.

Bất quá theo trước mắt ngay cả Tần Diệc Trăn cũng không biết Tần Lam đến Tây Bình thị, còn có trước kia cũng chưa từng nghe qua Trần Chấn Đông cùng Tần Diệc Trăn có quan hệ, hẳn là còn là người sau chiếm đa số. Nếu không, Trần Chấn Đông đã sớm hội hướng Trương Thụy phó thị trưởng lộ ra khẩu phong, mà Trương Thụy phó thị trưởng cũng khẳng định sẽ không dễ dàng như vậy chuyển hướng duy trì bọn họ đông

hoành kiến thiết tập đoàn công ty.

Trương Thụy phó thị trưởng biểu tình đồng dạng rất là vi diệu, thậm chí trong mắt còn toát ra một tia thống khổ ánh mắt.

Trương Thụy phó thị trưởng có thể không thống khổ sao? Một bên là Tần phó tỉnh trưởng, một bên là Lỗ phó tỉnh trưởng, đắc tội ai hắn này phó thị trưởng ngày cũng không quá nha.

Đương nhiên Trương Thụy phó thị trưởng sở dĩ cảm thấy thống khổ, còn bởi vì hắn nghe nói qua Tần Diệc Trăn phó tỉnh trưởng có vị cháu gái thực không đơn giản, không chỉ có đồng dạng là một vị quan viên, nhưng lại là một vị tỉnh ngoài địa cấp thị thị ủy thường ủy, công an cục cục trưởng, chính là trước kia chưa bao giờ đã gặp mặt thôi, nay xem ra khẳng định chính là trước mắt vị này nữ nhân. Tuy rằng địa cấp thị thị ủy thường ủy, công an cục cục trưởng này chức vị so với hắn tỉnh lị thành thị phó thị trưởng chức vị mà nói, còn thấp 1 cấp, bất quá Tần Lam như vậy tuổi trẻ ngồi trên trọng yếu như vậy vị trí, không khó tưởng tượng đợi thời gian, ở con đường làm quan khẳng định hội so với hắn vị này tỉnh lị thành thị phó thị trưởng phải đi xa hơn, nói không chừng cũng có thể đi đến nàng Nhị thúc giờ này ngày này địa vị. Cho nên Trương Thụy phó thị trưởng cho dù dùng đầu ngón chân tưởng cũng biết Tần Lam vị này nữ nhân ở Tần gia địa vị, ở Tần Diệc Trăn cảm nhận phân lượng.

Như vậy một cháu gái, nàng nếu kiên quyết muốn duy trì Trần Chấn Đông, chỉ sợ Tần Diệc Trăn phó tỉnh trưởng cũng phải bán nàng mặt mũi. Mà vừa rồi Tần Lam rõ ràng biết Lỗ Phẩm Nguyên là Lỗ Nhất Lâm con trai, còn muốn thay Trần Chấn Đông xuất đầu, hiển nhiên nàng là khẳng định muốn duy trì Trần Chấn Đông. Đương nhiên nếu vừa rồi Lỗ Phẩm Nguyên không có chủ động khiêu

khích làm thấp đi Tần Lam, song phương không có phát sinh kế tiếp một loạt xung đột, còn là có quay về đường sống, nay xem ra cũng là khó khăn.

Đương nhiên khó nhất hay là hắn này phó thị trưởng, vốn tưởng rằng Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo là một phần ra chiến tích mĩ sai, lúc ấy tiếp này hạng mục tiểu tổ người phụ trách danh hiệu, Trương Thụy phó thị trưởng trong đầu còn âm thầm cao hứng, nghĩ đến có thể mượn này bán vài nhân tình đi ra ngoài, nay cũng là hận không thể lúc trước không tiếp nhiệm vụ này.

“Xem Nhị thúc ta, đều có điểm lão hồ đồ, chỉ lo hỏi ngươi nói, nhưng thật ra đã quên hướng ngươi giới thiệu Tiểu Viện người nhà.” Tần Diệc Trăn là nhân lão thành tinh nhân, gặp Tần Lam ấp úng thần sắc xấu hổ bộ dáng, làm sao còn có thể trước mặt mọi người tiếp tục truy vấn đi xuống, vội vàng cười chỉ chỉ người bên người giới thiệu lên, trong lòng cũng là âm thầm kỳ quái không thôi, không biết chính hắn một xưa nay hào phóng bình tĩnh, coi như là phó thính cấp quan lớn cháu gái, hôm nay sao sinh như thế ngượng ngùng đứng lên.

Tần Diệc Trăn nói Tiểu Viện họ Nhậm, là hắn con dâu. Hôm nay là hắn nhà cùng thân gia trong lúc đó tiểu tụ hội, bởi vì Tần Lam xa ở Giang Nam tỉnh công tác, bình thường vốn là rất ít đến Tây Bình thị, lúc ấy con của hắn Tần Kiến Hoành cùng Nhậm Tiểu Viện kết hôn khi, Tần Lam còn là Giang Châu thị phụ trách hình sự án kiện công an cục phó cục trưởng, vừa vặn có đại vụ án thoát không thể thân, cũng không có tham gia bọn họ hai người hôn lễ, cho nên đến bây giờ còn không nhận thức em dâu người nhà. Nay gặp Nhị thúc ngược lại bắt đầu giới thiệu khởi em dâu Nhậm Tiểu Viện người nhà, Tần Lam nhất thời thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, mỉm cười nhất nhất cùng Nhậm Tiểu Viện người nhà đánh tiếp đón, khôi phục ngày xưa nữ cục trưởng bình tĩnh hào phóng.

“Tần tỉnh trưởng ngài hảo.” Chờ Tần Lam cùng Nhậm Tiểu Viện đều chào hỏi sau, Trần Chấn Đông rốt cục kiềm chế không được nội tâm kích động tiến lên đây chủ động cùng Tần Diệc Trăn chào hỏi.

Trần Chấn Đông coi như là Tây Bình thị đại xí nghiệp gia, cho nên Tần Diệc Trăn nhìn hắn nhưng thật ra cảm giác có chút quen mặt, thấy hắn phía trước tựa hồ là cùng cháu gái đứng chung một chỗ, cũng là không tốt chậm trễ, cười thân thủ cùng hắn cầm nói:“Vị tiên sinh này nhìn có chút quen mặt, nghe giọng nói giống như cũng là……”

“Nhị thúc, ngươi này phó tỉnh trưởng thật có chút không xứng chức a, như thế nào ngay cả các ngươi tỉnh đại xí nghiệp gia viễn đại kiến thiết tập đoàn công ty chủ tịch Trần Chấn Đông Trần tổng cũng không nhận thức a!” Tần Lam trừ bỏ phía trước bởi vì Hạ Vân Kiệt sự tình ở hắn Nhị thúc trước mặt có vẻ thực ngượng ngùng, nhưng này khác sự tình, ở nàng Nhị thúc trước mặt, nàng cũng là không có này hắn vãn bối câu thúc, thấy nàng Nhị thúc không nhận ra Trần Chấn Đông Lai, cười hỗ trợ giới thiệu nói, nói chuyện ngữ khí cũng có chút tùy ý.

Tần Lam ở Tần gia địa vị thực đặc thù, hơn nữa hỏa tiễn ngồi trên Đông Thông thị thị ủy thường ủy, công an cục cục trưởng vị trí sau, Tần Diệc Trăn ở mỗ ta đại sự tình đã muốn không dám đem nàng làm vãn bối đến xem, mà là trở thành có thể thương lượng quyết định trọng đại sự tình gia tộc quyết sách người chi nhất đến đối đãi, cho nên đối với cho Tần Lam như vậy giới thiệu, chút không nghĩ đến ngỗ, ngược lại nhìn nhiều Trần Chấn Đông liếc mắt một cái, trên mặt tươi cười cũng càng đậm một ít, nói:“Ha ha, nguyên lai là viễn đại kiến thiết lão tổng, viễn đại kiến thiết này vài năm phát triển thật sự không sai nha, một ít công trình hạng mục danh tiếng

cũng đều tốt lắm.”

Gặp Tần Diệc Trăn khích lệ rộng lớn, thái độ cũng phá lệ thân thiết, Trần Chấn Đông không khỏi mừng rỡ, biết Tần Lam ở Tần Diệc Trăn trong lòng phân lượng rất nặng, nếu không Tần Diệc Trăn sẽ không giáp mặt nói những lời này.

Mà phía trước gặp Tần Diệc Trăn tựa hồ cũng không nhận thức Trần Chấn Đông mà âm thầm mừng thầm Lỗ Phẩm Nguyên đám người, gặp Tần Diệc Trăn bởi vì Tần Lam giới thiệu, đột nhiên đối Trần Chấn Đông biểu hiện phá lệ thân thiết, không khỏi đều âm thầm thay đổi sắc mặt, hơn nữa Lỗ Phẩm Nguyên lại có chút hối hận vừa rồi cùng Tần Lam nổi lên xung đột, mà Trương Thụy phó thị trưởng trong lòng thống khổ liền càng đậm một ít.

Xem ra này bánh kẹp là làm định rồi!

Nghĩ như vậy, Trương Thụy phó thị trưởng trong lòng không khỏi âm thầm có chút cáu giận khởi Lỗ Phẩm Nguyên đến, nếu không phải hắn phía trước thái độ quá kiêu ngạo, không cần đắc tội Tần Lam, chuyện này còn là hoàn toàn có quay về đường sống, nay nhưng thật ra đem hắn cũng cấp hố đi vào.

Cùng Trần Chấn Đông nắm qua tay sau, Tần Diệc Trăn lại đem ánh mắt đầu hướng về phía Hạ Vân Kiệt, trong mắt lóe ra thập phần tò mò sắc.

Bởi vì ngay tại vừa rồi hắn đột nhiên nhớ tới vừa rồi Tần Lam cùng này người trẻ tuổi tay tựa hồ là nắm cùng một chỗ.

Đối với cháu gái nhãn giới, Tần Diệc Trăn nhưng là phi thường rõ ràng. Lại nói tiếp Tần Lam năm nay đã muốn ba mươi mốt tuổi, ở năm trước, Tần gia tự nhiên cấp nàng thu xếp không ít liên hôn đối tượng, hơn nữa lấy

Tần gia địa vị cấp nàng thu xếp đối tượng tự nhiên đều là tinh anh vĩ đại người, khả kết quả đâu, Tần Lam áp căn liền chướng mắt. Đến sau lại, trải qua Lữ gia kia sự kiện, Tần Lam ngồi trên Đông Thông thị công an cục thường vụ phó cục trưởng, tái đến bây giờ công an cục cục trưởng vị, nàng trên cơ bản đã muốn xem như về sau Tần gia kế Tần Diệc Trăn sau chủ sự nhân, của nàng hôn nhân cũng đã không phải do Tần gia tự cấp nàng an bài thu xếp, cho dù Tần Diệc Trăn cũng không tốt tái đè nặng nàng. Cũng không nghĩ đến, hôm nay Tần Diệc Trăn thấy được chính mình vị cháu gái nhãn giới cao hơn trời, đối nam nhân chưa bao giờ giả cùng nhan sắc, thế nhưng cùng một vị người trẻ tuổi tay cầm tay.

Chẳng lẽ này người trẻ tuổi là của nàng bạn trai bất thành?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1037 : Thái độ của Tần Diệc Trăn

Gặp Tần Diệc Trăn đem ánh mắt đầu hướng chính mình, bởi vì Tần Lam duyên cớ, dù là Hạ Vân Kiệt thần thông quảng đại, cũng khó miễn có chút chột dạ khẩn trương, vài cái xưng hô ở trong đầu rất nhanh chuyển quá, cuối cùng còn là đi lên trước, ấn Tần Lam xưng hô, thần sắc hơi hơi có chút câu thúc kêu một tiếng:“Nhị thúc, ngươi hảo.”

Gặp Hạ Vân Kiệt đi theo chính mình kêu Nhị thúc, Tần Lam mặt đẹp không khỏi hơi hơi đỏ lên, lộ ra một tia khó được ngượng ngùng sắc, bất quá trong mắt toát ra đến cũng là một tia vui mừng.

“Ngươi là?” Tần Diệc Trăn gặp người trẻ tuổi tuổi rõ ràng so với Tần Lam nhỏ không ít không gọi chính mình Tần tỉnh trưởng, mà là đi theo Tần Lam kêu chính mình Nhị thúc, thế nào còn không biết này người trẻ tuổi thực cùng nhà mình mắt cao hơn trời cháu gái có một chân, trong lòng thật sự là kinh ngạc không hiểu, nhưng trên mặt lại còn là vẫn duy trì trưởng giả trấn định, mỉm cười nhìn Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Nhị thúc, hắn gọi Hạ Vân Kiệt, là ta ở Giang Châu thị công tác khi kết bạn bằng hữu.” Chuyện tới nay, Tần Lam tự nhiên không tốt tái giấu diếm, gặp Nhị thúc câu hỏi, liền ửng đỏ mặt chủ động tiến lên giới thiệu nói.

“Bằng hữu? Tỷ tỷ là bạn trai đi?” Tần Kiến Hoành, Tần Lam đường đệ nghe vậy tiến lên vây quanh Hạ Vân Kiệt cao thấp tò mò đánh giá.

Hắn có thể không tò mò sao? Chính mình vị đường tỷ trước mắt nhưng là Tần gia sở hữu vãn bối sùng bái tấm gương, thậm chí hiện tại Tần gia vô luận làm gì quyết

định cử động, cũng đều là cần trước trưng cầu của nàng ý kiến, tại gia tộc địa vị, cùng hắn loại này tam đại tử nữ kia cũng không phải cùng cấp bậc. Vốn tưởng rằng giống hắn đường tỷ như vậy xuất sắc nữ nhân, như thế nào cũng phải tìm cái ổn trọng nam nhân giơ tay nhấc chân đều có một loại vương giả phong phạm, không nghĩ tới kết quả là cũng là như vậy một vị tuổi thoạt nhìn so với hắn đều còn muốn nhỏ không ít, văn văn nhược nhược tiểu bạch kiểm.

“Một bên đi! Ta cùng Nhị thúc nói chuyện ngươi không cần xen mồm.” Đường đệ lời nói làm cho hướng đến bình tĩnh bình tĩnh Tần Lam mặt đỏ lợi hại hơn, tú mục xấu hổ não trừng mắt nhìn Tần Kiến Hoành liếc mắt một cái nói.

“Uy, ngươi thật sự là tỷ của ta bạn trai? Nhìn không ra trẻ tuổi đã vậy còn quá lợi hại! Tỷ của ta nhưng là Đông Thông thị công an cục cục trưởng, thị ủy lãnh đạo, nghe nói nàng thủ hạ cảnh sát nhìn đến nàng đều cùng chuột thấy mèo vậy, ngươi xem đến tỷ của ta chẳng lẽ không sợ hãi sao?” Tần Kiến Hoành nhưng không có bởi vậy liền lùi bước, ngược lại càng phát ra tò mò đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, vỗ bờ vai của hắn hướng hắn giơ ngón tay cái lên.

Gặp đường đệ thế nhưng vỗ Hạ Vân Kiệt nói này đó loạn thất bát tao lời nói, Tần Lam không khỏi xấu hổ đến hận không thể xông lên đi đá hắn một cước, chính là này trước công chúng dưới, huống hồ em dâu người nhà cũng đều ở, cuối cùng còn là cho hắn vài phần mặt mũi, bất quá nhìn hắn ánh mắt cũng đã mang theo một tia nghiêm khắc, sợ tới mức Tần Kiến Hoành vội vàng lùi về tay, ngượng ngùng hướng Tần Lam cười cười nói:“Hắc hắc, tỷ, không cần như vậy hung đi, ta chỉ là theo tương lai tỷ phu trao đổi trao đổi, làm sâu sắc cảm tình mà thôi.”

Tần Kiến Hoành chính là sợ tới mức bắt tay rụt trở về, mà Lỗ Phẩm Nguyên cùng Hàn Tương đám người đã có thể hách nhất đại khiêu. Bọn họ đến phía sau mới biết được nguyên lai này Tần Lam không chỉ có chính là Tần Diệc Trăn cháu gái đơn giản như vậy, thế nhưng còn là một địa cấp thị thị ủy thường ủy, công an cục cục trưởng. Tuy rằng nói là tỉnh ngoài, nhưng cũng đủ để thuyết minh Tần Lam này quan nhị đại so với Lỗ Phẩm Nguyên này quan nhị đại phân lượng không biết trọng bao nhiêu, không phải Lỗ Phẩm Nguyên nói đắc tội có thể đắc tội.

Lỗ Phẩm Nguyên cùng Hàn Tương trên mặt biểu tình âm tình biến ảo, hồi lâu Lỗ Phẩm Nguyên này tâm cao khí ngạo công tử ca mới ở Hàn Tương nháy mắt dưới, khẽ cắn môi, đi đến Tần Lam trước mặt nói:“Tần cục trưởng, vừa rồi không biết ngươi là Tần bá bá cháu gái, nhiều hiểu được tội, bất quá vừa rồi ngươi bạn trai cũng đã muốn giúp ngươi ra khí, cái này hai hạ thủ tiêu đi.”

Nói lời này khi, Lỗ Phẩm Nguyên dùng oán hận ánh mắt liếc Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, lòng có không cam lòng nghĩ chờ ngày nào đó hắn bị Tần Lam một cước đạp, chính mình sẽ tìm hắn hảo hảo tính sổ. Nay Lỗ Phẩm Nguyên tự nhiên là không tốt tái báo cảnh kêu cảnh sát bắt hắn, người ta bạn gái nhưng chỉ có công an cục cục trưởng, tuy rằng không phải bọn họ Tây Bình thị cục trưởng, kia cũng là cục trưởng a! Càng đừng nói hắn bạn gái Nhị thúc còn là Tây Lĩnh tỉnh phó tỉnh trưởng.

“Như thế nào, vừa rồi các ngươi trong lúc đó đã xảy ra hiểu lầm sao?” Tần Diệc Trăn nghe vậy sắc mặt hơi hơi trầm xuống, hỏi.

“Không có gì Nhị thúc, chính là điểm tiểu hiểu lầm.” Tần Lam cũng là không nghĩ đem sự tình nháo đại, huống hồ vừa rồi chuyện đó thực nháo lớn cũng không có ý nghĩa,

nghe vậy trả lời.

“Nếu chính là hiểu lầm, mọi người nói mở cũng thì tốt rồi.” Tần Diệc Trăn nghe vậy nhiều điểm nói, chính là xem Lỗ Phẩm Nguyên ánh mắt lóe ra một tia không dễ phát hiện tức giận.

Chính mình cháu gái nhưng là địa cấp thị thị ủy thường ủy, công an cục cục trưởng, tuy rằng đạo lí đối nhân xử thế phương diện khả năng không có hắn Tần Diệc Trăn lão đạo, khả nói như thế nào cũng là ở quan trường ngã đánh sờ lăn đi đến phó thính cấp vị trí, lại sao lại không có việc gì với ngươi một quan nhị đại kết thù kết oán? Cho nên Tần Diệc Trăn này quan trường lão nhân ít dùng như thế nào tự hỏi chỉ biết, chuyện này khẳng định là Lỗ Phẩm Nguyên ỷ vào chính mình thân phận ức hiếp hắn cháu gái trước đây, trong đầu đối này Lỗ Phẩm Nguyên tự nhiên sinh ra một tia tức giận.

“Đó là, đó là.” Hàn Tương cùng Trương Thụy phó thị trưởng vội vàng đi theo gật đầu phụ họa.

Tần Diệc Trăn thấy thế cười cười, sau đó chuyển hướng Tần Lam hỏi:“Nếu đến Tây Bình, buổi tối liền cùng Tiểu Hạ về nhà đi thôi, vừa vặn Nhị thúc cũng có chút sự tình muốn hỏi ngươi.”

Tần Lam là Tần gia tương lai người tâm phúc, nếu nàng kiên trì muốn độc thân, Tần Diệc Trăn tự nhiên không thể nề hà, nhưng nay nàng đột nhiên tìm cái bạn trai, Tần Diệc Trăn cũng là một khắc cũng không chịu chậm trễ muốn hỏi cái rõ ràng.

Tần Lam tự nhiên biết hắn Nhị thúc đánh cho là cái gì chủ ý, mặt không khỏi càng phát ra hồng đứng lên, ánh mắt lại vụng trộm ngắm hướng Hạ Vân Kiệt, hiển nhiên muốn hay không đi về nhà, nàng lại còn là lấy Hạ Vân Kiệt ý kiến là chủ.

Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam nhìn về phía chính mình, trong lòng không khỏi một trận cười khổ, nói thật hắn là có điểm sợ hãi cùng người Tần gia tiếp xúc, dù sao hắn bạn gái không chỉ Tần Lam một cái, khả "Con dâu xấu chung quy muốn gặp cha mẹ chồng", đêm nay nếu đã muốn gặp gỡ, tự nhiên cũng sẽ không tất yếu tái cố ý trốn tránh.

"Ngươi cũng không vừa vặn muốn hỏi một chút ngươi Nhị thúc về Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo sự tình sao? Nếu như vậy, đi trong nhà ở cũng tốt, phương tiện tham thảo." Hạ Vân Kiệt trong lòng cười khổ, trên mặt lại hướng Tần Lam mỉm cười, nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Lỗ Phẩm Nguyên cùng Hàn Tương nhìn hắn ánh mắt tự nhiên hơn vài phần oán hận, mà Trần Chấn Đông còn lại là tâm đầu nhất khiêu, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt lộ ra một tia cảm kích sắc.

"Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo?" Tần Diệc Trăn nao nao, ánh mắt lại lạc ở tại Tần Lam trong tay cầm một điệp tư liệu, lại có chút suy nghĩ nhìn Trần Chấn Đông còn có Hàn Tương, Trương Thụy phó thị trưởng đám người liếc mắt một cái.

"Đúng vậy Nhị thúc, Trần tổng ở Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo phương diện có chút độc đáo giải thích, cho nên muốn trưng cầu một chút của ngươi ý kiến." Tần Lam nói.

Tần Diệc Trăn nghe vậy mày hơi hơi nhíu một chút, hơi có chút bất mãn nhìn cháu gái liếc mắt một cái.

Tuy rằng Tần Diệc Trăn là phó tỉnh trưởng, lại nói tiếp toàn tỉnh sự tình hắn đều có tư cách hỏi đến, nhưng dù sao quản chủ yếu còn là chính mình nhất mẫu ba phần, sẽ không dễ dàng đi qua hỏi những người khác sự tình.

Tỷ như Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo sự tình, tuy rằng thân là phó tỉnh trưởng hắn là có tư cách hỏi đến, nhưng theo quan trường quy củ đến giảng, hắn là không nên nhúng tay, nếu không khó tránh khỏi sẽ làm người cảm thấy hắn đang can dự Tây Bình thị lãnh đạo quyết sách, cũng khó miễn sẽ làm người cảm thấy hắn có tư tâm, cánh tay thân quá dài. Nhưng nay cháu gái lại đem chuyện này chủ động cho hắn lãm lại đây, rõ ràng là một kiện thực không lý trí thực không thành thục quan trường hành vi, Tần Diệc Trăn trong đầu tự nhiên là bất mãn.

Bất quá Tần Lam ở Tần gia địa vị dù sao không phải là nhỏ, cũng là Tần Diệc Trăn xem trọng gia tộc người nối nghiệp, cho nên hắn nếu đã muốn đề suất, Tần Diệc Trăn cho dù trong đầu thực không hài lòng, nhưng trước mặt mọi người mặt, mặt mũi hay là muốn cấp của nàng, nhìn Tần Lam liếc mắt một cái sau, gật gật đầu nói:“Nếu như vậy, Trần tổng đợi lát nữa nếu không có việc gì trong lời nói, cũng đi ta bên kia ngồi đi.”

Tần Diệc Trăn thốt ra lời này ra, Trần Chấn Đông trong đầu một trận mừng như điên, vội vàng nói:“Cảm ơn Tần tỉnh trưởng, vậy nhiều có quấy rầy.”

Mà Lỗ Phẩm Nguyên cùng Hàn Tương hai người sắc mặt liền trở nên có chút khó coi, bọn họ không nghĩ tới Tần Lam ở Tần Diệc Trăn trong lòng phân lượng nặng như vậy, nàng chính là hơi hơi nhắc tới, Tần Diệc Trăn liền đem Trần Chấn Đông kêu đi. Bất quá xâm nhập lại nhất tưởng, hai người lại cảm thấy này cũng cũng không kỳ quái. Dù sao lấy Tần Lam như vậy tuổi ngồi trên thị ủy thường ủy vị trí, về sau chỉ cần không ra cái gì sai lầm, nghĩ đến về hưu trước đi đến chính thính vị trí vẫn phải có, muốn làm không tốt đi đến Tần Diệc Trăn nay vị trí đều khả năng. Thử nghĩ như vậy một vị xuất sắc vãn bối, Tần Diệc Trăn lại sao lại không thèm để ý của nàng thỉnh cầu?

Đương nhiên sắc mặt khó coi đồng thời, Lỗ Phẩm Nguyên trong lòng cũng là hối hận không thôi, sớm biết rằng này Tần Lam như vậy có đến đây, hắn vừa rồi sẽ không hội lấy cái loại này ái muội lời nói đến nhục nhã nàng, nay cũng là chuyển khởi tảng đá tạp chính mình chân.

“Ha ha, Trần tổng khách khí.” Tần Diệc Trăn khoát tay, sau đó chuyển hướng Trương Thụy phó thị trưởng nói:“Trương Thụy đồng chí, ta nhớ rõ Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo hạng mục là ngươi phụ trách đi?”

“Đúng vậy Tần tỉnh trưởng, này hạng mục ta là tiểu tổ tổ trưởng.” Trương Thụy phó thị trưởng vội vàng trả lời.

“Bắc Sơn khu lịch sử văn hóa kiến trúc rất nhiều, này cải tạo nhiệm vụ thực phức tạp thực gian khổ, ngươi này tổ trưởng làm ra gì quyết định cử động đều phải thận trọng a, không cần cô phụ nhân dân cùng tỉnh ủy, thị ủy lãnh đạo đối với ngươi tín nhiệm.” Tần Diệc Trăn gật gật đầu, thần sắc nghiêm túc nói.

“Lời này Lỗ tỉnh trưởng cũng trịnh trọng dặn dò quá, ta nhất định hội nhớ kỹ Tần tỉnh trưởng cùng Lỗ tỉnh trưởng dạy bảo.” Trương Thụy phó thị trưởng nghe vậy vội vàng cung khiêm trả lời.

Gặp Trương Thụy phó thị trưởng đề nghị nhắc tới Lỗ tỉnh trưởng, Tần Diệc Trăn nhìn thoáng qua Lỗ Phẩm Nguyên cùng Hàn Tương, thế nào còn không hiểu được chuyện này mặt sau còn có Lỗ Nhất Lâm phó tỉnh trưởng bóng dáng, mày không dễ phát hiện hơi hơi nhíu một chút, nhưng rất nhanh liền gật gật đầu, không có tiếp tục liền Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo sự tình nói tiếp, mà là đi trước một bước ly khai khách sạn, mà Tần Lam cùng Hạ Vân Kiệt tắc phản hồi phòng thu thập hành lý, sau đó ngồi Trần Chấn Đông xe hướng tỉnh phủ đại

viện khai đi.

Phó tỉnh cấp cán bộ nhà ở tiêu chuẩn là một trăm chín mươi bình phương mét, Tần Kiến Hoành kết hôn sau cũng đã chuyển đi ra ngoài ở lại, mà Tần Diệc Trăn phụ thân là cán bộ kỳ cựu, bình thường chủ yếu là ở tại cán bộ kỳ cựu trại an dưỡng, có chuyên môn y hộ nhân viên, cũng không có cùng Tần Diệc Trăn ở cùng nhau, cho nên Tần Diệc Trăn nhà là thực rộng mở, trừ bỏ bảo mẫu ở một cái phòng, chính bọn họ ở một cái phòng, bình thường còn không hai cái phòng.

Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam ngồi Trần Chấn Đông xe đến nhà Tần Diệc Trăn khi, trong phòng khách đã muốn ngồi không ít người đang chờ bọn họ, trừ bỏ Tần Diệc Trăn vợ chồng, bọn họ con trai, con dâu còn có một đôi song bào thai tôn tử cũng rõ ràng đều ở.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1038 : Hắn làm sao không xứng với ta?

Tần Diệc Trăn phòng ở là hai tầng lâu độc lập tiểu biệt thự, Hạ Vân Kiệt trừ bỏ bởi vì muốn gặp Tần Lam người nhà biểu tình hơi hơi có chút xấu hổ mất tự nhiên ở ngoài, tự nhiên sẽ không bởi vì có cơ hội vào nhà phó tỉnh trưởng liền thụ sủng nhược kinh hoặc là kích động khẩn trương. Nhưng thật ra Trần Chấn Đông vị này lão tổng cuộc đời lần đầu tiên bước vào nhà phó tỉnh trưởng, có chút áp lực không được nội tâm kích động khẩn trương, thế nhưng lấy hắn hàng tỉ phú hào thân phận bởi vì nội tâm kích động khẩn trương, ngôn hành cử chỉ ẩn ẩn có chút thất thố câu nệ.

Bởi vậy cũng không thể không cảm khái, nghiệp quan, nghiệp quan, ở nước cộng hoà quan đúng là vẫn còn áp quá thương nhân, thế cho nên đến Trần Chấn Đông như vậy trình tự phú hào, đối mặt Tần Diệc Trăn như vậy quan lớn như trước tránh không được hèn mọn cảm giác.

Phía trước ở khách sạn, Hạ Vân Kiệt cùng Tần Diệc Trăn người nhà chỉ thấy quá mặt, nay lại gặp mặt tự nhiên không cần quá mức khách khí. Tần Diệc Trăn đồng Hạ Vân Kiệt cùng Trần Chấn Đông chào hỏi sau, cười đối Tần Lam nói:“Ngươi ba mẹ ngày hôm qua cũng đã đến Tây Bình thị, bất quá là ở tại ngươi gia gia bên kia, cũng tốt nhiều bồi bồi hắn. Nay thời gian đã muốn có vẻ trễ, ta cũng sẽ không tái thông tri bọn họ, miễn cho quấy rầy bọn họ nghỉ ngơi.”

Nói xong Tần Diệc Trăn có khác thâm ý nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó hướng Trần Chấn Đông cùng hắn gật gật đầu nói:“Trần tổng, Tiểu Hạ, các ngươi trước tiên ở nơi này uống chén trà, ta có nói mấy câu tư dưới muốn trước cùng Tần Lam nói một câu, trì chút

bàn lại Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo sự tình.”

Gặp Nhị thúc muốn tư dưới cùng nàng nói chuyện, Tần Lam lập tức liền đoán được hắn muốn nói cái gì, mặt đẹp không khỏi hơi hơi đỏ lên, một đôi mắt đẹp theo bản năng hướng Hạ Vân Kiệt nhìn lại.

Hạ Vân Kiệt cũng đoán được một ít, cho nên cũng theo bản năng hướng nàng xem đi.

Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt hướng nàng xem đến, mặt đẹp lại là càng phát ra đỏ một ít, bất quá đôi mắt đẹp lại xấu hổ não trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, cũng không biết xấu hổ não là cái gì.

“Tần tỉnh trưởng có việc ngài trước cùng Tần Lam đàm, Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo sự tình không vội, không vội.” Trần Chấn Đông vội vàng nói.

Tần Diệc Trăn cười cười, sau đó lại hướng thê tử tưởng vân anh cùng con trai con dâu bọn họ dặn dò một câu, muốn bọn họ hảo hảo chiêu đãi Trần Chấn Đông cùng Hạ Vân Kiệt sau, liền mang theo Tần Lam cùng đi lầu hai thư phòng.

Vào thư phòng sau, Tần Diệc Trăn trên mặt mỉm cười dần dần biến mất, thay vào đó là một tia ngưng trọng.

“Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo hạng mục đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Ta vừa rồi đã muốn làm cho Lưu thư ký hỏi thăm qua, nghe nói này hạng mục phương án Tây Bình thị chính phủ bên kia trên cơ bản đã muốn xao định rồi phương hướng, hơn nữa nghe nói đông hoành kiến thiết tập đoàn trúng thầu tiếng hô rất cao, mà đông hoành kiến thiết tập đoàn nghe nói cùng Lỗ Nhất Lâm có điểm quan hệ họ hàng mang cố quan hệ. Loại chuyện này, ngươi như thế nào không theo ta thương lượng một chút liền mậu tùy tiện nhúng tay đâu? Còn có ngươi

cùng Trần Chấn Đông là cái gì thời điểm nhận thức ? Trước kia như thế nào chưa từng nghe ngươi nói khởi quá?" Vào thư phòng, Tần Diệc Trăn thật không có lập tức hỏi Hạ Vân Kiệt sự tình, mà là hỏi trước khởi Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo sự tình.

Bất quá theo hắn lời nói không khó nghe ra đến, bất mãn về bất mãn, nếu Tần Lam muốn nhúng tay, hắn còn là hội duy trì, nếu không hắn cũng sẽ không hội đem Trần Chấn Đông gọi vào trong nhà đến đây. Từ điểm đó xem, Tần Diệc Trăn đối Tần Lam này cháu gái là thật phi thường coi trọng.

"Cùng Trần thúc ta cũng vậy đêm nay vừa mới nhận thức." Tần Lam tâm thần có chút không chừng trả lời. Nàng hiện tại tâm tư còn chủ yếu đang đợi nàng Nhị thúc hỏi nàng Hạ Vân Kiệt sự tình, về phần Trần Chấn Đông sự tình, nếu Hạ Vân Kiệt muốn nhúng tay, chỉ bằng một cái Lỗ Nhất Lâm còn là xa xa không đủ xem, nhưng thật ra không cần quá mức lo lắng.

Đương nhiên điểm này Tần Diệc Trăn là không biết, hắn nghe nói Tần Lam vừa mới vừa đêm nay nhận thức Trần Chấn Đông, cũng không phải trước kia sẽ có cái đó ích lợi tranh cãi, vốn là ngưng trọng sắc mặt không khỏi lộ ra một tia kinh ngạc ngoài ý muốn sắc, lập tức liền âm trầm xuống dưới, nhịn không được trách cứ nói:"Hồ nháo, ngươi nói như thế nào cũng là một cái thị thị ủy lãnh đạo, như thế nào ngay cả điểm ấy nặng nhẹ đều phân không rõ ràng lắm, như thế nào còn là như vậy xử trí theo cảm tính, như vậy xúc động! Đây chính là năm nay ở tỉnh ủy nơi nào treo hào trọng điểm công trình, ngươi cho là ngươi Nhị thúc là Tây Lĩnh tỉnh phó tỉnh trưởng là có thể tùy tùy tiện tiện nhúng tay sao? Hơn nữa, kia Lỗ Nhất Lâm lại khởi là dễ chọc hạng người?"

"Này đó ta đều biết đến Nhị thúc, bất quá không thể vì cải tạo Bắc Sơn khu cũ thành là có thể không để ý lịch

sử lưu lại kiến trúc, cho nên ta cảm thấy Nhị thúc nếu là Tây Lĩnh tỉnh phó tỉnh trưởng, loại quan hệ này đến Tây Lĩnh tỉnh lịch sử văn vật bảo hộ sự tình, ngươi còn là có quan chú chức trách.” Tần Lam thấy nàng Nhị thúc trách cứ nàng, thế này mới theo lung tung suy nghĩ trung phục hồi tinh thần lại, nhìn Tần Diệc Trăn nói.

“Ngươi nha đầu kia, nhưng thật ra giáo huấn khởi Nhị thúc đến đây. Chức trách, mỗi người đều biết đến, khá vậy muốn đủ khả năng, cũng muốn chú ý quy củ phương pháp, không phải dựa vào nhất khang nhiệt huyết là có thể tùy tiện nhúng tay hỏi đến. Ngươi nay cũng là một thị thị ủy thường ủy, đơn giản như vậy đạo lý ta nghĩ ngươi hẳn là biết, nói đi, còn có cái gì này khác lý do?” Tần Diệc Trăn nghe vậy vốn là banh khuôn mặt ngược lại lộ ra vẻ tươi cười, chỉ vào Tần Lam hỏi.

Gặp Nhị thúc quả nhiên là nhân lão thành tinh, Tần Lam mặt đẹp không khỏi hơi hơi đỏ lên, thế nhưng nhăn nhó đứng lên, trong lúc nhất thời thế nhưng có chút ngượng ngùng mở miệng, một hồi lâu nhi mới ở hắn Nhị thúc kinh ngạc tò mò dưới ánh mắt, mới mở miệng nói:“Trần Chấn Đồng nhà cùng nhà Vân Kiệt có chút quan hệ. Hắn thê tử là Vân Kiệt mẫu thân hảo bằng hữu.”

“Cái gì, liền vì vậy lý do!” Dù là Tần Diệc Trăn thân là Tây Lĩnh tỉnh phó tỉnh trưởng, nghe thế cái lý do cũng không tùy vào thất thanh kinh hô, không thể tin được nhìn trước mắt vị này bị hắn rất là coi trọng cháu gái.

“Đương nhiên phía trước giảng cũng là lý do chi nhất.” Tần Lam gật gật đầu, thêm vào một câu nói.

“Hồ nháo! Quả thực là hồ nháo! Ngươi nhưng là một vị thị ủy thường ủy, chuyện lớn như vậy, ngươi như thế nào có thể liền bởi vì……” Tần Diệc Trăn như thế nào cũng không nghĩ tới nhà mình như vậy vĩ đại cháu gái thế nhưng hội mê luyến một vị người trẻ tuổi đến tận

đây, không khỏi có chút hổn hển.

“Được rồi, ngươi hiện tại nói cho ta biết, này Hạ Vân Kiệt hắn cha mẹ là đang làm gì? Hắn hiện tại lại là cái gì chức nghiệp?” Cũng may Tần Diệc Trăn chung quy là phó tỉnh trưởng, còn là rất khắc chế lực, rất nhanh liền theo hổn hển trung tỉnh táo lại, nhìn Tần Lam liên tục hỏi. Bất quá theo hắn phập phồng không chỉ trong ngực không khó nhìn ra đến, lúc này tâm tình của hắn còn là thực không bình tĩnh.

“Hắn ba mẹ là Giang Châu thị Thượng Dương huyện phía dưới một cái làng chài thôn dân, chính hắn hiện tại là đại học một gã trung y lão sư, bất quá……” Tần Lam trả lời.

“Cái gì!” Dù là Tần Diệc Trăn trong đầu từng có rất nhiều đối Hạ Vân Kiệt bối cảnh cùng thân phận đoán rằng, nhưng cũng không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thế nhưng sẽ là như vậy một cái bối cảnh cùng thân phận, không đợi Tần Lam nói xong, Tần Diệc Trăn liền hoàn toàn có loại muốn bạo đi xúc động.

Môn đương hộ đối, đây là Trung Quốc mấy ngàn năm đến đối hôn nhân một loại truyền thống quan điểm, mặc dù có chút lợi thế sự thật, nhưng cũng có nó đạo lý. Tỷ như làm cho một nhà giàu tiểu thư cùng một vị ăn mày kết hôn, hai người tám chín phần mười là sẽ không hạnh phúc, lại tỷ như làm cho một cái học thức uyên bác giáo thụ cùng một vị nhà giàu mới nổi chỉ học quá tiểu học kết hôn, hai người đồng dạng tám chín phần mười là sẽ không hạnh phúc. Đương nhiên như vậy đối lập có chút quá mức cách xa, trong hiện thực chỉ cần song phương kém không cần quá lớn, cho dù không có môn đương hộ đối, thật muốn có cảm tình nói, còn là có thể đem ngày quá mỹ mỹ mãn mãn. Nhưng như vậy đối lập, ít nhất có thể thuyết minh một chút, có đôi khi không nhất định không nên môn đương hộ đối, nhưng song

phương chênh lệch còn là không thể rất cách xa.

Tần Diệc Trăn đối hôn nhân cái nhìn, tuy rằng cũng đang có truyền thống môn đương hộ đối tư tưởng, bất quá nhưng cũng không cổ hủ, tựa như con dâu cha mẹ chính là một đôi đại học giáo thụ, Tần Diệc Trăn còn là tôn trọng con của hắn lựa chọn, cũng không có không nên hắn cưới quan lại tử nữ hoặc là nhà giàu tử nữ, chỉ cần không có trở ngại đó là. Đối với con trai còn là loại này quan niệm, Tần Diệc Trăn đối Tần Lam vị này cháu gái tự nhiên cũng không hảo quá nghiêm khắc nhiều lắm. Huống hồ lấy Tần Lam thân phận, của nàng hôn sự, hắn vị này Nhị thúc kỳ thật cũng can thiệp không bao nhiêu. Bất quá tối lý tưởng tự nhiên còn là có thể gả cho một vị giống phía trước Lữ gia trưởng tôn như vậy thân phận nam nhân.

Khả Tần Diệc Trăn là nằm mơ cũng không nghĩ tới, chính mình vị như thế xuất sắc cháu gái, không chỉ có tìm vị so với nàng còn muốn tuổi trẻ mười đến tuổi người trẻ tuổi, hơn nữa thế nhưng còn là nông dân đứa nhỏ. Nay thế nhưng vì hắn, còn thay hắn lãm hạ lớn như vậy một sự kiện, này như thế nào không cho Tần Diệc Trăn có bạo đi xúc động.

“Không được, ta kiên quyết không đồng ý các ngươi hai người kết giao, ta nghĩ ngươi ba mẹ cũng khẳng định sẽ không đồng ý.” Cuối cùng Tần Diệc Trăn còn là cực lực áp chế trong lòng lửa giận, lấy thập phần kiên quyết khẩu khí nói.

Tần Lam kỳ thật cũng là một nữ nhân phi thường quật cường có cá tính, thậm chí còn rất điểm hoàn mỹ chủ nghĩa, nếu không lúc trước coi nàng bối cảnh, cũng sẽ không cố ý rời đi Bắc Kinh, một mình một người chạy đến Giang Nam tỉnh Giang Châu thị mấy năm như một ngày làm cái tiểu hình cảnh, chút không ra lộ nàng Tần gia tử nữ thân phận. Nàng cùng Hạ Vân Kiệt hoan hảo,

rất lớn trình độ cũng không phải bởi vì Hạ Vân Kiệt thần tiên sống thân phận, mà là chân chính thích hắn, nếu không coi nàng thân phận, lúc trước lại sao lại cùng Hạ Vân Kiệt một người làm công cùng nhau xem mặt trời mọc, thậm chí sau lại xúc động dưới, thiếu chút nữa đem thân mình đều phải trước tiên giao cho hắn?

Đương nhiên trải qua mấy năm nay quan trường tôi luyện, của nàng góc cạnh cũng đã muốn bị ma rớt không ít, cũng hiểu được vu hồi thỏa hiệp, bằng không phỏng chừng ở biết Hạ Vân Kiệt bên ngoài có bao nhiêu nữ nhân tình huống hạ, nàng có lẽ đến bây giờ còn không nguyện ý cùng Hạ Vân Kiệt phát sinh quan hệ.

Bất quá nay Tần Diệc Trăn này phiên kiên quyết trong lời nói lại khơi dậy Tần Lam quật cường tính tình, thế nhưng không đề cập tới Hạ Vân Kiệt mặt khác một tầng thân phận, mà là đem cổ nhất ngạnh, không chút nào thoái nhượng nhìn thẳng nàng Nhị thúc, hỏi:“Vì cái gì không được? Vân Kiệt hắn làm sao không tốt ? Hắn lại làm sao không xứng với ta ?”

“Hắn mấy tuổi so với ngươi nhỏ rất nhiều.” Tần Diệc Trăn cũng là rõ ràng trước mắt vị này cháu gái tính bướng bỉnh, thấy nàng tính tình đi lên, đành phải mạnh mẽ làm cho chính mình tỉnh táo lại, cười khổ trả lời

“Kia không phải ta chiếm tiện nghi thôi!” Tần Lam không cần nghĩ ngợi trả lời.

“Ngươi là Đông Thông thị công an cục cục trưởng, hắn chính là một gã trung y lão sư.” Tần Diệc Trăn hơi hơi sửng sốt, lại cười khổ nói.

“Kia thì thế nào? Công an cục cục trưởng cũng rất rất giỏi sao? Trung y lão sư sẽ bị người khinh thường sao?” Tần Lam hỏi ngược lại.

“Hắn ba mẹ chính là nông dân.” Tần Diệc Trăn tiếp tục cười khổ nói.

“Gia gia trước kia cũng là nông dân.” Tần Lam không cho là đúng trả lời.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1039 : Đây là thật vậy chăng?

“Ngươi, ngươi…… Ta nói Tần Lam, ngươi là không phải bị kia tiểu tử cấp mơ hồ đồ ? Ngươi nói như thế nào cũng là một vị thị ủy lãnh đạo, ngươi cảm thấy ngươi cùng hắn thật sự thích hợp sao?” Tần Diệc Trăn bị cháu gái này phiên trả lời cấp nghe được là vừa tức vừa giận, lại cứ lại không có biện pháp phản bác, cuối cùng bị tức đến sắc mặt đều trở nên xanh mét.

“Ta là bị hắn mơ hồ đồ, ta là cảm thấy không thích hợp, cho nên ta không tính cùng hắn kết hôn.” Tần Diệc Trăn lời nói làm cho Tần Lam nhớ tới Hạ Vân Kiệt mặt khác một tầng thân phận, cũng tưởng nổi lên hắn bên ngoài còn có nữ nhân, cảm xúc lập tức liền hạ xuống dưới.

Tần Diệc Trăn không nghĩ tới Tần Lam là như vậy trả lời, lại thấy nàng đột nhiên cảm xúc hạ, không khỏi cũng có chút sửng sốt, nhìn nàng hồi lâu, mới thở dài một hơi, vỗ vỗ của nàng bả vai nói:“Sự tình cảm ai cũng nói không rõ sở, bất quá ngươi đã hiểu được ngươi cùng hắn không thích hợp, kia thuyết minh chính ngươi trong lòng còn là hiểu được, nếu như vậy, dài đau còn không bằng ngắn đau, còn là sớm điểm đã xong đi. Về phần Trần Chấn Đông chuyện này, ngươi đã đã muốn nói phải giúp việc, ta liền nhìn xem kia phương án thư, nếu quả thật có thể làm, hội hỗ trợ cùng Tây Bình thị bên kia lên tiếng kêu gọi, bất quá dù sao chuyện này còn đề cập đến Lỗ Nhất Lâm, ta là không tốt liên lụy quá sâu. Bất quá mặc kệ nói như thế nào, cứ như vậy, Trần Chấn Đông tổng còn là có thể ở này hạng mục trung phân đến một bộ phận công trình. Chính là loại chuyện này lần sau không được viện dẫn lẽ này nữa!”

“Nhị thúc, nếu phương án thư có thể làm, chuyện này ngươi là nhất định phải đến giúp để.” Tần Lam dù sao

cũng là thị cục cục trưởng, cảm xúc tới đột nhiên, đi cũng nhanh, biểu tình rất nhanh liền khôi phục bình tĩnh, ngẩng đầu nhìn nàng Nhị thúc nói.

“Ngươi……” Tần Diệc Trăn vốn tưởng rằng chính mình vừa rồi kia lời nói, Tần Lam hẳn là có thể nghe lọt được, không nghĩ tới nàng lại tựa hồ áp căn sẽ không nghe đi vào, không khỏi chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhìn Tần Lam nói.

“Lần trước Lữ gia sự tình, Nhị thúc ngươi có thể nhanh như vậy thoát hiểm chính là bởi vì Vân Kiệt duyên cớ, còn có Lữ gia rơi đài cũng là bởi vì hắn duyên cớ.” Tần Lam lại đột nhiên nói.

“Cái gì!” Dù là Tần Diệc Trăn đời này không biết trải qua bao nhiêu sóng to gió lớn, phía sau cũng bị này đột nhiên toát ra đến tin tức cấp chấn nửa ngày cũng không có biện pháp phục hồi tinh thần lại, trong đầu rầm rầm rung động, không có biện pháp bình thường chuyển động.

Hồi lâu chờ hắn cuối cùng tiêu hóa tin tức này sau, Tần Diệc Trăn trong lòng quả thực tựa như nhấc lên vạn trượng ba đào.

Đối với lần trước bị kỉ ủy mang đi sự tình, Tần Diệc Trăn đương nhiên là ký ức hãy còn mới mẻ, vốn tưởng rằng ở Lữ gia cố ý chèn ép hạ, cho dù không ngồi tù cũng ít nhất sắp bị miễn chức, cuối cùng lại đột nhiên quanh co, hắn thế nhưng lại ngồi trở lại phó tỉnh trưởng vị trí, mà như quái vật lớn Lữ gia lại đột nhiên gian ầm ầm sập.

Chuyện này Tần Diệc Trăn sau lại cũng nhiều phương hỏi thăm, chỉ biết là là mặt trên có người giúp hắn nói nói, ra lực, nhưng cụ thể là ai, Tần Diệc Trăn đến bây giờ còn không biết, hơn nữa sâu sắc chính trị khứu giác cũng cho hắn biết cháu gái sau lại lên chức cũng có thể

cùng mặt trên người nọ có quan hệ. Chính là Tần Diệc Trăn nằm mơ cũng không nghĩ tới, muốn làm nửa ngày, cuối cùng này căn nguyên thế nhưng ở vừa rồi còn bị hắn cho rằng cùng hắn cháu gái thân phận kém cách xa, căn bản không xứng với hắn cháu gái vị kia người trẻ tuổi, Hạ Vân Kiệt trên người.

“Đây là thật vậy chăng? Điều này sao có thể?” Hồi lâu, tuy rằng Tần Diệc Trăn biết tại đây loại sự tình thượng, Tần Lam tuyệt không khả năng cùng hắn nói đùa, nhưng còn là không dám tin hỏi.

Thật sự là chuyện này quá mức không thể tưởng tượng, làm cho Tần Diệc Trăn này trải qua rất nhiều sóng to gió lớn quan trường lão nhân đều sinh ra mộng ảo cảm giác.

“Tự nhiên là thật, Vân Kiệt không phải một vị người thường, hắn mạng lưới quan hệ rất lợi hại, bất quá Nhị thúc ngươi có biết thì tốt rồi. Trần Chấn Đông lão bà là mẹ hắn bằng hữu, cho nên hắn muốn nhúng tay, chỉ cần chuyện này Trần Chấn Đông phương án không thành vấn đề, mặc kệ Lỗ Nhất Lâm tại đây sự kiện liên lụy sâu đậm, ngươi đều là phải giúp việc đến cùng.” Tần Lam trả lời.

“Nếu như vậy, chuyện này Nhị thúc tự nhiên hội nhúng tay đến cùng.” Tần Diệc Trăn chung quy không phải người thường, rất nhanh còn là áp chế trong lòng kinh đào hãi lãng, sắc mặt nghiêm nói.

“Kia bằng không hiện tại xin mời Trần thúc đi lên đi.” Tần Lam thấy nàng Nhị thúc tiêu hóa này tin tức, nói.

“Cũng tốt, bất quá Tần Lam vậy ngươi cùng kia Vân Kiệt……” Tần Diệc Trăn gật gật đầu, sau đó do dự hạ hỏi.

Trước khác nay khác, giờ khắc này Tần Diệc Trăn tự nhiên là hy vọng cháu gái có thể cùng Hạ Vân Kiệt kết hôn, chính là vừa rồi nàng nói trong lời nói lại làm cho Tần Diệc Trăn biết bọn họ hai người quan hệ cũng không giống hắn trong tưởng tượng đơn giản như vậy, mà hắn nay nhưng thật ra hy vọng hai người quan hệ có thể rất đơn giản.

“Chúng ta là nam nữ bằng hữu quan hệ, bất quá ta sẽ không cùng hắn kết hôn.” Tần Lam vẻ mặt bình tĩnh trả lời.

Bất quá Tần Diệc Trăn lại thấy được nàng trong mắt một tia thản nhiên thương cảm, thở dài một hơi, trấn an nói:“Xã hội này vốn chính là cái nhược nhục cường thực, nam tôn nữ ti xã hội, trước kia là, hiện tại kỳ thật còn là. Tuy rằng hiện tại pháp luật đã muốn văn bản rõ ràng quy định chỉ có thể một chồng một vợ, cũng thật đang có năng lực nam nhân lại có vài cái chỉ thủ một nữ nhân ? Giống ngươi vừa rồi nói, ngay cả Lữ gia đều bởi vì Hạ Vân Kiệt mà rơi đài, thực lực của hắn liền ngay cả Nhị thúc đều có điểm không dám tưởng tượng, người như vậy nếu đặt ở xã hội phong kiến, ba vợ bốn nàng hầu kỳ thật rất là lơ lỏng bình thường, nếu không có ba vợ bốn nàng hầu nhưng thật ra khác thường. Kỳ thật lại nói tiếp, ngươi gia gia cả đời này trước sau cũng có quá vài nữ nhân, giống ngươi tam thúc cùng nhị thúc cùng ngươi ba sẽ không là cùng mẹ sinh, này ngươi là biết đến. Cho nên, ngươi cũng không muốn rất hướng trong lòng đi. Nhị thúc cũng biết của ngươi tính cách có vẻ cường, cũng có vẻ quật, bất quá ta xem kia Hạ Vân Kiệt đối với ngươi còn là một mảnh thiệt tình, nếu không lấy thân phận thực lực của hắn, cùng Nhị thúc gặp mặt khi cũng không về phần hội câu nệ, này coi như là rất khó đáng quý.”

Tần Lam lại nói tiếp coi như là sinh ra hào môn, có chút kiến thức giải thích tự nhiên cùng nhà người thường

không giống với, tự nhiên biết ở một ít hào môn, một nam nhân có mấy nữ nhân kỳ thật cũng không phải nhiều sự tình, đơn giản nàng có chút nan nhận thôi. Nay nghe hắn Nhị thúc như vậy nhất khai đạo, nhớ tới lấy Hạ Vân Kiệt có thể phi thiên độn địa bản sự, ở nàng Nhị thúc trước mặt đều là chấp vãn bối chi lễ, còn có chút câu nệ khẩn trương, tâm tình nhưng thật ra tốt lắm không ít.

“Cái gì khó được đáng quý, còn không đều giống nhau, ta mới không hiếm lạ đâu!” Tâm tình chuyển tốt Tần Lam mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, từ chối cho ý kiến nói.

“Ha ha, ngươi nếu không hiếm lạ, vừa rồi cùng Nhị thúc như thế nào tranh mặt đỏ tai hồng !” Tần Diệc Trăn gặp cháu gái khúc mắc tựa hồ mở ra không ít, hơn nữa nhớ tới nguyên lai cháu gái bạn trai như vậy lợi hại, không khỏi tâm tình tốt nở nụ cười.

Tần Diệc Trăn như vậy vừa nói, Tần Lam nhớ tới vừa rồi chính mình thế nhưng vì tưởng chứng minh Hạ Vân Kiệt cho dù không phải người có bản lĩnh, kỳ thật cũng xứng đôi chính mình, cùng Nhị thúc tranh luận một lần, lại không khỏi có chút ngây người.

Nếu Hạ Vân Kiệt thực chính là nông dân con trai, thực chính là trung y lão sư, cho dù chính mình không cần, khả trong nhà đâu? Chỉ sợ khẳng định hội kiên quyết phản đối, kể từ đó ngược lại là Hạ Vân Kiệt giống như bây giờ có bản lĩnh tốt, khả Hạ Vân Kiệt nhất có bản lĩnh, hắn bên ngoài nữ nhân lại khó tránh khỏi hơn chút.

Này thế gian thật đúng là không có thập toàn thập mỹ, cá cùng tay gấu kiêm mĩ sự a!

Như vậy nhất tưởng, Tần Lam nhưng thật ra lại muốn thông không ít, chính là rất nhanh nàng lại muốn đến chính mình là không có biện pháp ngư cùng hùng

chưởng kiêm, khả Hạ Vân Kiệt tiểu tử này lại tựa hồ làm được, vừa có này khác nữ nhân, chính mình cuối cùng còn là yêu thương nhung nhớ, làm thỏa mãn hắn nguyện.

Như vậy nhất tưởng, Tần Lam lại nhịn không được có chút âm thầm cắn răng, nhưng mặc kệ như thế nào cắn răng, nàng trong lòng đúng là vẫn còn yêu sát Hạ Vân Kiệt này “Oan gia”, sờ sờ có chút nóng lên hai má, đi theo nàng Nhị thúc cùng nhau đi xuống lầu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1040 : Kỳ quái

Tần Diệc Trăn cùng Tần Lam xuống lầu khi, trừ bỏ kia hai song bào thai còn không có hiểu biết còn tinh thần tốt lắm ở một bên chơi đùa, Trần Chấn Đông thỉnh thoảng lấy mắt hướng trên lầu trộm ngắm, Tần Lam nhị thẩm, đường đệ, đường đệ thê tử bọn người dùng quái dị ánh mắt nhìn từ trên xuống dưới Hạ Vân Kiệt, giống như hắn đến từ ngoại tinh cầu bình thường.

Nguyên lai ngay tại vừa rồi, Tần Kiến Hoành xuất phát từ tò mò hỏi Hạ Vân Kiệt một ít tình huống. Nguyên bản nghĩ đến hắn cho dù không phải cái gì quan nhị đại, phú nhị đại kia cũng khẳng định là kiệt xuất thanh niên tài tuấn, lại vạn vạn không nghĩ tới kết quả đối phương cũng là một gã trung y, hơn nữa cha mẹ thân còn là nông dân.

Cũng may Tần Lam thân phận không giống tầm thường, nếu chính nàng tuyển bạn trai, Tần Kiến Hoành đám người cũng là không tư cách nói ba nói bốn, chính là trong lòng tự nhiên khó tránh khỏi lại là khiếp sợ, lại là có vài phần xem không hơn Hạ Vân Kiệt, cho rằng Tần Lam uống sai lầm rồi thuốc, thế nhưng tìm như vậy một nam nhân!

Này cũng là không thể nói Tần Kiến Hoành đám người lợi thế, thật là là song phương thân phận kém quá mức cách xa, khó tránh khỏi làm cho người ta tự nhiên mà vậy hội sinh ra loại này ý tưởng.

“Trần tổng, Vân Kiệt, chúng ta đến trên lầu tán gẫu đi.” Tần Diệc Trăn đi xuống lầu, ánh mắt phức tạp nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó dường như không có việc gì cười hướng Trần Chấn Đông cùng Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng không hiểu cái gì cũ thành cải tạo sự tình, bất quá nếu Tần Lam Nhị thúc cố ý kêu lên hắn, tự nhiên cũng liền đứng dậy chuẩn bị lên lầu, mà Trần Chấn Đông chờ chính là hiện tại cơ hội này, nghe vậy tự nhiên lập tức khó nén kích động sắc đứng lên, trong tay còn nâng lên cái túi xách trang có laptop. Dù sao Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo này hạng mục không phải cái tiểu hạng mục, bằng vào giấy chất gì đó còn không thể nói rõ ràng, Trần Chấn Đông phía trước ở khách sạn chờ Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam thu thập phòng khi, còn cố ý làm cho thư ký đem hắn laptop cũng đưa đến, chuẩn bị cần thời điểm, thông qua máy tính hướng Tần Diệc Trăn cùng Tần Lam càng trực quan bày ra này cũ thành cải tạo phương án.

Đây là này hạng mục, viễn đại kiến thiết tập đoàn công ty cuối cùng một lần cơ hội, Trần Chấn Đông tự nhiên tốt hảo nắm chắc.

“Không phải đâu, lấy tỷ tỷ điều kiện, cái dạng gì nam nhân tìm không thấy nha, như thế nào tìm như vậy một nam nhân?” Hạ Vân Kiệt đám người vừa lên lầu, Tần Kiến Hoành thê tử Nhậm Tiểu Viện liền lập tức nhịn không được mở miệng nói.

“Ta cũng hiểu được thật kỳ quái. Này Hạ Vân Kiệt ta là một chút đều nhìn không ra có cái gì chỗ đặc biệt, tỷ tỷ hiện tại đều đã muốn là thị ủy thường ủy, công an cục cục trưởng, muốn làm không tốt quá vài năm đều có khả năng ngồi trên thị trưởng vị trí, như thế nào lại tìm một vị tiểu trung y làm bạn trai?” Tần Kiến Hoành cũng là vẻ mặt không thể tưởng tượng. Bọn họ này đó Tần gia đời thứ ba, bình thường tối bội phục chính là Tần Lam vị này đại tỷ đại, thậm chí có đôi khi cũng không dám đem nàng làm cùng thế hệ đối đãi, khả vạn vạn không nghĩ tới, như vậy một vị đại tỷ đại làm cho bọn họ kính nể cuối cùng thế nhưng tìm như vậy một tiểu trung y bạn trai, thật là làm cho bọn họ thất vọng, mở rộng tầm mắt.

“Quả thật có chút kỳ quái, ngươi đại bá bác gái biết tin tức này sau khẳng định hội thực thất vọng.” Tần phó tỉnh trưởng thê tử Tưởng Vân Anh cũng là vẻ mặt không thể tưởng tượng lắc đầu.

“Không được, trừu không thời điểm ta phải khuyên nhủ Tần Lam, này hôn nhân sự tình cũng không phải là trò đùa, coi nàng thân phận tài mạo, muốn tìm cái dạng gì nam nhân không có, như thế nào có thể tìm như vậy một nam nhân không nhiều lắm năng lực tiền đồ đâu.” Rất nhanh Tưởng Vân Anh lại tự nhủ nói.

Tần Kiến Hoành vợ chồng son nghe xong đều liên tục gật đầu phụ họa, nhưng thật ra kia đôi song bào thai trung một cái khoẻ mạnh kháu khỉnh kêu Đại Bảo tên, đột nhiên gian tiểu đại nhân dường như chen vào nói nói:“Hạ thúc thúc tốt lắm nha, Đại Bảo thực thích hắn.”

Tần Kiến Hoành bọn họ gặp con trai đột nhiên tiểu đại nhân dường như chen vào nói, tất cả đều sửng sốt một chút, bất quá rất nhanh sẽ không chấp nhận nở nụ cười.

Tần Diệc Trăn có thể cao cư phó tỉnh trưởng vị trí, tự nhiên là có chút năng lực cùng ánh mắt. Trần Chấn Đông đem hắn phương án từ đầu tới đuôi kể lại về phía hắn nhất trình bày, Tần Diệc Trăn trên cơ bản liền chung nhận thức này xem như lưỡng toàn tề mĩ phương án. Hạ Vân Kiệt tuy rằng không hiểu này đó, nhưng nghe Trần Chấn Đông lần này toàn diện kể lại trình bày, cũng có một cái trực quan phán đoán, cho rằng nếu Bắc Sơn khu cũ thành nhất định phải cải tạo trong lời nói, này phương án là tuyệt đối còn hơn phương án không để ý lịch sử kiến trúc, phủ định cho tới bây giờ.

Đương nhiên này phương án cải tạo cũng có nó khuyết điểm, thì phải là cải tạo hội không hoàn toàn, háo thời gian dài, tiêu phí nhiều, nhưng tương đối cho đem trọng

yếu lịch sử kiến trúc bảo lưu lại đến, ở đây người bao gồm Hạ Vân Kiệt ở bên trong, đều cho rằng đây là đáng giá.

“Trần tổng, ngươi này phương án đầy đủ lo lắng đến đối lịch sử kiến trúc bảo hộ, ta thực đồng ý. Ngày mai ta sẽ tìm thời gian cùng Tây Bình thị tương quan lãnh đạo trao đổi một chút ý kiến, tranh thủ thuyết phục bọn họ lo lắng ngươi này phương án, bất quá cụ thể công trình do ai đến làm, này ta sẽ không hảo đóng gói, hết thảy còn là cần đi công bình công chính trả giá trình tự.” Ở trải qua kể lại trình bày còn có đến tiếp sau hỏi thảo luận sau, Tần Diệc Trăn rốt cục nói ra quyết định của hắn.

Tuy rằng Tần Diệc Trăn cuối cùng còn là nói câu bảo thủ lời nói, nhưng bị vây hắn như vậy vị trí, đem nói đến này phân thượng, kia tuyệt đối đã muốn là phá lệ, nghe được Trần Chấn Đông một hồi lâu nhi mới vẻ mặt kinh hỉ đứng lên thân thủ gắt gao cầm Tần Diệc Trăn tay, cảm kích vạn phần nói:“Cảm ơn ngươi Tần tỉnh trưởng, cảm ơn ngươi Tần tỉnh trưởng.”

“Ha ha, không cần cảm tạ ta, nếu thực đem Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo sự tình làm tốt, muốn nói cảm ơn là ta này phó tỉnh trưởng. Tốt lắm, thời điểm cũng không sớm, ngươi trở về đem này phương án tái nhiều hơn châm chước hoàn thiện, ta sẽ không tái giữ lại ngươi.” Tần Diệc Trăn cười nói.

“Cảm ơn Tần tỉnh trưởng, ta đây sẽ không quấy rầy.” Trần Chấn Đông lại cảm kích theo Tần Diệc Trăn nắm rảnh tay.

Đoàn người cùng nhau đi xuống lầu, Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam đem Trần Chấn Đông đưa đến cửa, rời đi khi, Trần Chấn Đông đem chứa tạp phong thư đưa cho Tần Lam, nói:“Tần cục trưởng lần này ít nhiều ngươi, đây là một chút chút lòng thành……”

“Trần thúc đem này nọ thu hồi đi thôi, Tưởng a di nếu là ta mẹ bạn tốt, về sau ngươi việc buôn bán liền đường đường chính chính làm, không cần muốn làm này đó trò. Chỉ cần ngươi đường đường chính chính việc buôn bán, thật muốn có giải quyết không được sự tình, ngươi tìm ta!” Hạ Vân Kiệt gặp Trần Chấn Đông muốn đem phong thư đưa cho Tần Lam, không đợi hắn đem nói cho hết lời, cũng không chờ Tần Lam cự tuyệt, đã muốn cau mày nói.

“Vân Kiệt, chính là……” Trần Chấn Đông gặp Tần Lam còn không có mở miệng cự tuyệt, Hạ Vân Kiệt ngược lại trước hỗ trợ cự tuyệt, trên mặt không khỏi hiện lên một tia xấu hổ sắc, đồng thời cũng âm thầm cảm thán Hạ Vân Kiệt không rành đạo lí đối nhân xử thế, cho dù hắn là thuần túy xem ở hữu tình mặt trên, không thu mấy thứ này, khả Tần Lam, còn có Tần phó tỉnh trưởng đâu? Tổng không thể một chút tỏ vẻ đều không có. Thật muốn như vậy, người khác ngược lại muốn nói hắn Trần Chấn Đông không cấp bậc lễ nghĩa. Hơn nữa Hạ Vân Kiệt vừa rồi nói kia lời nói cũng thật là lộ ra một cỗ thư sinh khí, đầu năm nay lại có vài người có thể đường đường chính chính đem sinh ý làm lớn ?

“Trần thúc thúc, Vân Kiệt nói đúng vậy, về sau còn là không cần muốn làm này đó trò, thực sự cái gì giải quyết không được sự tình, ngươi tìm chúng ta. Có thể giúp, chúng ta tổng hội giúp.” Tần Lam nhưng thật ra nhìn quen này đó, gặp Trần Chấn Đông biểu tình có chút xấu hổ, đem phong thư đẩy trở về, cười nói.

Trần Chấn Đông nghe vậy cũng không biết Tần Lam nói là thiệt tình nói còn là trường hợp lời nói, bất quá có Hạ Vân Kiệt ở đây, còn có phía trước một phen nói, thứ này hôm nay quả thật là không thích hợp cho nữa đi ra ngoài, Trần Chấn Đông đành phải đem phong thư lại cầm trở về nhét vào trong bao, trong lòng lại tìm tư khi

nào thì Hạ Vân Kiệt không ở khi, tái một lần nữa đưa, đỡ phải trước mặt Hạ Vân Kiệt này con mọt sách mặt không tốt thu.

“Ba, ngươi hẳn là hỏi qua tỷ tỷ có liên quan nàng bạn trai sự tình đi? Tỷ tỷ đến cùng là nói như thế nào ? Nàng như thế nào tìm như vậy một vị bạn trai đâu!” Làm Tần Lam cùng Hạ Vân Kiệt đưa Trần Chấn Đông ra cửa sau, trong phòng khách Tần Kiến Hoành nhịn không được hỏi.

“Đúng vậy, lão Tần, chuyện này có phải hay không không quá thỏa đáng? Tần Lam đứa nhỏ này theo nhỏ sẽ nghe ngươi nói, ta xem chuyện này còn là cho ngươi tới khuyên khuyên nàng, nếu không nếu làm cho đại ca đại tẩu biết Tần Lam tìm như vậy một cái đối tượng, còn không đem bọn họ cấp chọc tức.” Tưởng Vân Anh cũng đi theo nói.

“Tần Lam là thị ủy thường ủy, thị công an cục cục trưởng, thủ hạ quản bao nhiêu người, bao nhiêu sự? Nàng chẳng lẽ không biết nói chính mình đang làm cái gì sao? Không biết chính mình hẳn là tìm cái gì dạng bạn trai sao? Các ngươi đi theo hạt quan tâm cái gì!” Tần Diệc Trăn nghe vậy nói.

Gặp lão ba dĩ nhiên là duy trì tỷ tỷ, Tần Kiến Hoành cùng Nhậm Tiểu Viện không khỏi có chút ngoài ý muốn, bất quá cũng không dám nói cái gì nữa, nhưng thật ra Tưởng Vân Anh nghe vậy cũng là bất mãn nói:“Tần Lam quan tái lớn, chung quy là cái nữ nhân, hơn nữa cảm tình sự tình vốn liền dễ dàng phạm mơ hồ, chuyện này ngươi còn là khuyên nhủ nàng.”

“Có liên quan chuyện này ta đã muốn cùng Tần Lam nói qua. Nàng này bạn trai liền như vậy xác định, sẽ không tái thay đổi, ta mặc kệ các ngươi thấy thế nào, nghĩ như thế nào này Hạ Vân Kiệt, tóm lại, đây là Tần Lam chọn

bạn trai, các ngươi nếu tôn trọng Tần Lam trong lời nói, sẽ học tôn trọng của nàng lựa chọn.” Tần Diệc Trăn biết người trong nhà đều chướng mắt Hạ Vân Kiệt thân phận, khả bởi vì Tần Lam phía trước nói lời nói nhưng cũng không tốt lộ ra Hạ Vân Kiệt chân thật thân phận, đành phải đem mặt trầm xuống, nghiêm túc nói.

“Lão Tần, này Vân Kiệt có phải hay không còn có này khác cái gì đến đây?” Tưởng Vân Anh chung quy cùng tần phó tỉnh trưởng sinh hoạt vài chục năm, đối hắn tính tình rất là hiểu biết, nghe vậy không khỏi sắc mặt khẽ biến nói.

“Không đều nói hắn ba mẹ bây giờ còn ở thượng dương thị một tiểu làng chài sinh hoạt sao? Cho dù có này hắn đến đây, có năng lực có cái gì đại đến đây.” Tần Kiến Hoành không cho là đúng nói.

“Có phải hay không có cái gì này khác đến đây, các ngươi không cần phải xen vào, tóm lại các ngươi đem Vân Kiệt làm Tần Lam bạn trai đến xem là đến nơi. Nhất là ngươi Kiến Hoành cùng Tiểu Viện, các ngươi không thể tâm tồn kiêu ngạo, khinh thường Vân Kiệt.” Tần Diệc Trăn vẻ mặt nghiêm túc nói.

Gặp lão ba nói như vậy, Tần Kiến Hoành cùng Nhậm Tiểu Viện tự nhiên trừ bỏ gật đầu không dám nói sau này hắn cái gì, chính là trong lòng lại còn là khó tránh khỏi có chút nghi hoặc còn có chướng mắt Hạ Vân Kiệt, tổng cảm thấy hắn đi rồi **** vận, thế nhưng có thể bị hắn tỷ nhìn trúng.

Tần Diệc Trăn người một nhà khi nói chuyện, Tần Lam cùng Hạ Vân Kiệt quay trở về phòng khách.

Người một nhà ngồi ở cùng nhau lại hàn huyên trong chốc lát, trong lúc Tần Diệc Trăn người một nhà xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt đều có chút phức tạp, đương nhiên

Tần Diệc Trăn phức tạp trong ánh mắt sở tàng ý tứ cùng những người khác không giống với, hắn là đến bây giờ còn là có chút không dám tưởng tượng, kia như quái vật lớn Lữ gia chính là bởi vì trước mắt vị này người trẻ tuổi mà ầm ầm sập, cũng không dám tưởng tượng chính là hắn đem chính mình theo khốn cảnh giải cứu đi ra.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1041 : Tần Lam gia gia

Đến Tần Lam như vậy tuổi cùng thân phận địa vị, cho dù còn không có cùng Hạ Vân Kiệt kết hôn, ở cùng phòng sự tình tự nhiên không cần giống đàm luyến ái người trẻ tuổi giống nhau, ở nhà trước mặt người còn cần che che giấu giấu, đêm đó Tần Lam cùng Hạ Vân Kiệt liền ở đến dưới lầu cùng cái khách phòng.

Nhìn Tần gia xuất sắc nhất vãn bối cùng một tiểu trung y ở đến cùng nhau, Tưởng Vân Anh trong lòng luôn có chút không cam lòng, nhưng nếu trượng phu cuối cùng lựa chọn nhận, nàng này làm thẩm thẩm tự nhiên khó mà nói cái gì. Chính là suy nghĩ, chờ ngày mai đại ca cùng đại tẩu biết sau, nếu bọn họ kiên quyết phản đối, chính mình là muốn đứng ở bọn họ bên kia.

Bởi vì là ở Tần Lam nhị thúc nhà, tâm lý đúng là vẫn còn có chút kỳ cục, hơn nữa phía trước ở khách sạn cũng đã muốn hoan hảo quá, đêm đó Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra ôm Tần Lam thành thành thật thật ngủ một đêm.

Ngày hôm sau, Tần Diệc Trăn bọn họ đều phải đi làm, chỉ có Nhậm Tiểu Viện bởi vì dưỡng một đôi song bào thai, thật sự không tinh lực đi làm, rõ ràng làm nổi lên chuyên trách gia đình bà chủ, cho nên sáng sớm liền mang theo Đại Bảo, Tiểu Bảo này đôi song bào thai, mở một chiếc xe đến tỉnh phủ đại viện, tiếp thượng Tần Lam cùng Hạ Vân Kiệt đi Tây Bình thị Hà Lâm sơn cán bộ kỳ cựu trại an dưỡng đi gặp Tần Lam cha mẹ, gia gia đám người.

Hà Lâm sơn cán bộ kỳ cựu trại an dưỡng ở Tây Bình ngoại ô thành phố Hà Lâm chân núi, bốn mùa thương tùng thúy bách thấp thoáng, các loại hợp thời hoa cỏ tranh diễm, không khí tươi mát, hoàn cảnh u nhã, lệ thuộc cho Tây Lĩnh tỉnh tỉnh ủy cán bộ kỳ cựu cục, chủ

yếu gánh vác phụ trách là Tây Lĩnh tỉnh thính cục cấp cách về hưu cán bộ kỳ cựu, tỉnh cấp cơ quan tại chức thính cục cấp cán bộ cùng với cao cấp phần tử trí thức kiểm tra sức khoẻ, an dưỡng, khang phục, bảo vệ sức khoẻ các nhiệm vụ.

Tần Lam gia gia tên gọi Tần Phẩm Chính, tham gia quá chiến tranh kháng Nhật, chiến tranh giải phóng cuối cùng ở phó bộ cấp vị trí lui ra đến. Tuy rằng giống Tần Phẩm Chính như vậy cán bộ kỳ cựu, tương đối cho này thanh danh hiển hách khai quốc tướng lãnh mà nói, có vẻ bình thường một ít, nhưng là tuyệt đối là nay nước cộng hoà trải qua chiến hỏa may mắn còn tồn tại không nhiều lắm lão nhà cách mạng chi nhất, hơn nữa con của hắn nay là Tây Lĩnh tỉnh phó tỉnh trưởng, cho nên làm Tần Phẩm Chính quyết định muốn tới Tây Bình thị dưỡng lão khi, Tây Lĩnh tỉnh tỉnh ủy cán bộ kỳ cựu cục chuyên môn vì thế mời dự họp một lần hội nghị, cấp vị này lão nhà cách mạng ở Hà Lâm sơn cán bộ kỳ cựu trại an dưỡng an bài một tràng độc đống biệt thự lâu cùng chuyên môn y hộ nhân viên phụ trách hắn khởi cư cùng khỏe mạnh.

Bất quá Tần Phẩm Chính người như tên, tuy rằng vì nước cộng hoà cơ hồ cống hiến cả đời, thậm chí ở mưa bom bão đạn trung nhiều lần trải qua sinh tử khảo nghiệm, lâm lão hưởng thụ như vậy điểm phúc lợi căn bản không coi là, nhưng hắn lại cuối cùng còn là uyển cự Tây Lĩnh tỉnh cán bộ kỳ cựu cục hảo ý, muốn một bộ ở lầu một mang theo cái tiểu hậu viện hai cư thất phòng xép. Bình thường vô sự cũng tốt dưỡng dưỡng hoa cỏ, ở sân đánh đánh Thái Cực quyền.

Tần Lam cha mẹ đến sau liền ở đến lão nhân gia hai cư thất phòng xép.

Tần Lam mấy người đến Hà Lâm sơn cán bộ kỳ cựu trại an dưỡng khi, Tần Lam gia gia, Tần Lam cha mẹ sớm

đã ở kiển chân lấy đợi. Về Tần Lam vị này bạn trai, Tưởng Vân Anh sáng sớm cũng đã gọi điện thoại cùng Tần Lam mẫu thân Tôn Nhã Tú nói một lần, nhưng thật ra Tần Diệc Trăn lại không cố ý gọi điện thoại cùng đại ca Tần Diệc Viễn bọn họ thông khí, hắn cho rằng có liên quan Hạ Vân Kiệt sự tình, cần phải Tần Lam cùng nàng cha mẹ tự thân tự giải thích rất tốt một ít.

Hạ Vân Kiệt theo Tần Lam đám người vừa vào cửa, Tần Phẩm Chính đám người liền ào ào đem ánh mắt dừng ở Hạ Vân Kiệt trên người. Chờ bọn hắn thấy rõ ràng Hạ Vân Kiệt trẻ tuổi tướng mạo sau, tuy rằng sớm đã có một chút trong lòng chuẩn bị, nhưng còn là nhịn không được lộ ra một tia kinh ngạc sắc, hơn nữa Tần Diệc Viễn vợ chồng lại hơi hơi nhíu mày, trong mắt lóe ra một tia không vui sắc.

Cũng là, như vậy một vĩ đại nữ nhi, nay lại tìm như vậy một vị muốn bối cảnh không có gì bối cảnh, muốn sự nghiệp không có gì sự nghiệp người trẻ tuổi bạn trai, mặc cái nào làm cha mẹ cũng không sẽ thích.

Nhưng thật ra Tần Lam gia gia sinh sinh tử tử trải qua hơn, đối với bối cảnh, sự nghiệp nhưng thật ra đã thấy ra không ít, gặp Hạ Vân Kiệt người này tuy rằng thoạt nhìn rất là tuổi trẻ, nhưng người lại bộ dạng nhã nhặn nho nhã, vẻ mặt chất phác, là người chính phái, nhưng thật ra hơn một phần thích, không đợi Hạ Vân Kiệt mở miệng kêu gia gia, hắn cũng đã kéo qua Hạ Vân Kiệt tay vỗ nói:“Ngươi chính là Tần nha đầu bạn trai Hạ Vân Kiệt đi, không sai, không sai, xem như tuấn tú lịch sự, chính là người bộ dạng gầy yếu đi một ít, không đủ rắn chắc, như vậy không tốt. Giống gia gia ta tuổi trẻ thời điểm, tráng cùng một đầu ngưu dường như, một cái có thể đánh nghiêng hai ba tiểu Nhật Bản quỷ đâu.”

Tần Diệc Viễn cùng Tôn Nhã Tú gặp lão nhân gia thế nhưng khen Hạ Vân Kiệt không sai, sắc mặt nhất thời lộ

ra một tia sốt ruột sắc. Chính là bộ dạng có chút nhã nhặn suất khí thôi, này lại làm sao tính cái gì không sai nha.

Mà Tần Lam thấy nàng gia gia thế nhưng nói Hạ Vân Kiệt bộ dạng gầy yếu, không đủ rắn chắc, không khỏi một trận dở khóc dở cười, nghĩ rằng, người này nhưng là hội phi thiên độn địa !

“Ngươi không phải học trung y sao? Hẳn là biết sinh mệnh ở chỗ vận động, giống ngươi như vậy nên giống gia gia giống nhau nhiều hơn rèn luyện. Ngươi xem, gia gia ta hiện tại mỗi ngày đều phải đánh một bộ Thái Cực quyền, đến bây giờ thân thể còn……” Lão nhân gia thượng tuổi, một khi đối người coi trọng mắt, liền thích lao lải nhải lẩm bẩm nói cái không ngừng, Tần Phẩm Chính cũng không ngoại lệ, lôi kéo Hạ Vân Kiệt tay, nói áp vừa mở ra, mà bắt đầu nói cái không ngừng.

“Gia gia, ngươi đừng xem Vân Kiệt bộ dạng gầy yếu, kỳ thật hắn võ công rất lợi hại.” Tần Lam sợ nàng gia gia nói thêm gì đi nữa, làm cho Hạ Vân Kiệt chế giễu, nhịn không được đánh gãy nhắc nhở nói.

“Ách, phải không?” Tần Phẩm Chính nghe vậy không khỏi ngẩn ra, có chút kinh ngạc trên dưới đánh giá Hạ Vân Kiệt.

“Đúng vậy, gia gia, ta trước kia cùng sư phụ học quá.” Hạ Vân Kiệt mỉm cười gật đầu nói.

“Vậy ngươi đánh thắng được Tần nha đầu sao?” Gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu, lão nhân lại càng phát có chút kinh ngạc, chính là luôn luôn chút không thể tin được liền hắn này gầy yếu bộ dáng, thật đúng là hội võ công, nghe vậy hỏi.

“Khụ khụ, này, không dám.” Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới

lão nhân thế nhưng hội hỏi cái này nói, nghe vậy sắc mặt có chút mất tự nhiên trả lời.

“Không dám, như vậy nói chính là đánh thắng được ! Trách không được Tần nha đầu sẽ thích ngươi, nàng tính cách cường, một nam nhân nếu không có ở mỗ một phương diện ép trụ nàng, nàng là sẽ không thích đối phương. Khi ta nghe Vân Anh nói của nàng bạn trai là một vị tiểu trung y so với nàng nhỏ 9 tuổi khi, ta còn ở kỳ quái đâu, của nàng tính cách như thế nào sẽ thích thượng một vị tiểu trung y, nay mới hiểu được, nguyên lai ngươi võ công so với nàng này công an cục cục trưởng lợi hại, ha ha!” Lão nhân nghe vậy lại nao nao, sau đó thoải mái phá lên cười, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng là lại nhiều vài phần thích.

Lão nhân nghe nói Hạ Vân Kiệt võ công so với Tần Lam còn lợi hại, rất là vui vẻ, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng nhiều vài phần thích, nhưng Tần Diệc Viễn vợ chồng lại càng phát ra hơn vài phần không vui.

Hiệp dùng võ phạm cấm, Hạ Vân Kiệt hội võ công, tổng khó tránh khỏi làm cho bọn họ đem hắn cùng này cả ngày thích đánh đánh giết giết, tranh cường háo thắng tính cách người trẻ tuổi liên tưởng đến cùng nhau.

“Gia gia, nào có ngươi như vậy làm gia gia, giống như ước gì ta bị Vân Kiệt cấp ức hiếp mới vui vẻ!” Tần Lam gặp gia gia thoải mái cười to bộ dáng, nhịn không được đỏ mặt phe phẩy hắn cánh tay không thuận theo nói.

“Ngươi là gia gia cháu gái, theo nhỏ liền dám đem nam hài tử so với ngươi lớn đánh cho phụ huynh đều cáo tới cửa đến, ngươi sẽ bị Vân Kiệt ức hiếp? Gia gia là không tin.” Tần Phẩm Chính lắc đầu nói.

“Uy, ngươi đến tột cùng là nhà ai gia nha!” Tần Lam không nghĩ tới chính mình gia gia thế nhưng mới cùng

Hạ Vân Kiệt lần đầu tiên gặp mặt, cánh tay cũng đã ra bên ngoài quải, không khỏi “Khí” Lấy được dắt hắn râu bạc. Mà Tần Diệc Viễn vợ chồng lại chỉ có nhìn xem vẻ mặt mây mù che phủ.

Lão nhân này thái độ, khả làm cho bọn họ đến lúc đó như thế nào phản đối hai người kết giao a!

“Ha ha!” Tần Phẩm Chính lại độ thoải mái phá lên cười, mà Hạ Vân Kiệt nhìn lão nhân thoải mái cười to bộ dáng cũng là bất tri bất giác trung hoàn toàn thích này tính cách sáng sủa lão nhân.

Như thế đàm tiếu một lần sau, mọi người mới ào ào ở trong phòng khách ngồi xuống.

Nguyên bản Tần Diệc Viễn vợ chồng suy nghĩ chờ nữ nhi vừa đến, liền lôi kéo nàng đến trong phòng nói nàng một lần, cũng tư dưới cố ý vắng vẻ Hạ Vân Kiệt một ít, cho hắn biết chính mình hai người không thích hắn, hảo biết khó mà lui. Nhưng nay gặp lão gia tử thực thích Hạ Vân Kiệt, hôm nay lại là hắn tám mươi tuổi đại thọ ngày, đổ tạm thời không tốt đề phản đối nữ nhi cùng Hạ Vân Kiệt kết giao sự tình, để tránh tại đây dạng trong đại cuộc sống cấp lão gia tử ngột ngạt.

Người một nhà ở trong phòng khách nói nói cười cười, Tần Diệc Viễn vợ chồng tuy rằng không lớn vừa lòng Hạ Vân Kiệt, nhưng thấy lão gia tử vui vẻ, cũng chỉ thật mạnh đánh lên tinh thần cùng nói chuyện.

Ngày mùa hè mặt trời, nhưng Hà Lâm sơn đã có ngày mùa hè khó được râm mát. Ở trong phòng khách hàn huyên trong chốc lát thiên, lão nhân gia liền đề nghị mọi người đi leo núi.

Lão nhân gia hưng trí hiển nhiên rất cao, thân mình cốt cũng không sai, leo núi khi thế nhưng không cần nhân

nâng, nhưng thật ra Đại Bảo Tiểu Bảo hưng trí hừng hực đi theo đại nhân đi một trận sau liền đi bất động, còn là Hạ Vân Kiệt một tay một cái ôm đi sơn.

Đại Bảo Tiểu Bảo đều là nam hài tử, đã muốn ba tuổi rưỡi, bộ dạng khoẻ mạnh kháu khỉnh cử rắn chắc, đừng nói ôm hai cái, cho dù ôm một cái đi sơn cũng là có chút mệt, nhưng Hạ Vân Kiệt ôm hai người không chỉ có một chút cũng không mệt, nhưng lại dọc theo đường đi đùa bọn họ hai người ngoạn, cũng là xem như gián tiếp chứng thật Tần Lam phía trước nói qua Hạ Vân Kiệt hội võ công lời nói.

Tần Phẩm Chính chung quy thượng tuổi, mọi người hơi chút đi một trận, không tới đỉnh núi liền một đường phản hồi. Về nhà, lão gia tử nói buổi tối còn muốn đi khách sạn ăn đại tiệc, đề nghị giữa trưa ngay tại chính mình trong nhà đơn giản ăn một ít, không cần đi khách sạn ăn cơm.

Vì thế về nhà sau, Nhậm Tiểu Viện, Tôn Nhã Tú còn có Tần Lam ba nữ nhân đi siêu thị mua chút đồ ăn trở về, sau đó ở tại trong bếp bận rộn mở ra.

Chính là này ba nữ nhân đều là xuất thân người trong sạch, bình thường sống an nhàn sung sướng quen, muốn các nàng hơi chút nấu vài cái việc nhà đồ ăn, ba năm người ăn đổ còn có thể ép buộc đi ra, khả hôm nay người cũng không thiếu, hơn nữa Tần Lam tam thúc người một nhà cũng hôm nay đuổi tới Tây Bình thị, nay Tần Kiến Hoành đã muốn tiếp thượng bọn họ chính hướng Hà Lâm sơn trại an dưỡng mà đến. Kể từ đó, giữa trưa này bữa cơm tính thượng Tần Lam tam thúc người một nhà, chỉ riêng người liền vượt qua mười cái, muốn nấu thức ăn tự nhiên không ít, liền đem các nàng ba người việc xoay quanh, mắt thấy Tần Lam tam thúc người một nhà đều nhanh đến, mới chỉnh ra ba đĩa đồ ăn.

“Ấn các ngươi này tốc độ, ta xem chúng ta ăn xong giữa trưa cơm đều có thể trực tiếp ăn cơm chiều.” Tần Diệc Viên xem ba cái cũng không là thiêu đồ ăn liêu, không khỏi nhíu mày.

“Ngươi là đứng nói chuyện không eo đau, ngươi đi ngươi tới nha.” Tôn Nhã Tú vốn liền đối nữ nhi tìm như vậy một đối tượng, sáng sớm để bụng nghẹn đoàn cơn tức, nay gặp trượng phu còn nói ba nói bốn, rốt cục một hơi nhịn không được hướng hắn phát ra rồi.

Tần Diệc Viễn bị thê tử như vậy đỉnh đầu, tự nhiên có chút mất mặt thể diện, không khí lập tức liền có chút xấu hổ giằng co đứng lên.

“Ta đến đây đi, ta trước kia ở nhà nhưng thật ra thường xuyên nấu đồ ăn.” Hạ Vân Kiệt gặp không khí không đúng, vội vàng chen vào nói nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1042 : Trù Thần [đầu tháng cầu một trương vé tháng]

Gặp Hạ Vân Kiệt chen vào nói, người một nhà liền đều đem ánh mắt đầu hướng về phía hắn.

“Ngươi được không?” Tần Lam cho tới bây giờ còn không có cùng Hạ Vân Kiệt quá quá củi gạo dầu muối ngày, nhưng thật ra không biết hắn hội nấu đồ ăn, nghe vậy có chút nghi ngờ nhìn hắn hỏi. Mà Tần Diệc Viễn xem vị này phía trước bị hắn chướng mắt “Chuẩn con rể” Giúp hắn giải vây, đối hắn cảm quan nhưng thật ra hơi hơi có chút hảo chuyển, nhìn hắn cũng thuận mắt một ít.

“Đúng vậy, Vân Kiệt, hôm nay người cũng không ít đâu, thực không được phải đi mua chút thực phẩm chín góp đủ số, ngươi cũng đừng tham gia.” Tần Diệc Viễn còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt là vì thay hắn giải vây mới như vậy nói, đổ không tiếp thu vì hắn có thể chuẩn bị ra một bàn có thể chiêu đãi hơn mười người đại tiệc đến.

“Ha ha, không thành vấn đề. Bên ngoài thực phẩm chín vệ sinh phương diện không lớn chú ý, còn là chính mình nấu tốt.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, mọi người nhưng thật ra không tốt nói cái gì nữa, chính là nhìn hắn ánh mắt đúng là vẫn còn có vài phần không tin.

Cũng là, các nàng ba nữ nhân muốn làm không chừng sự tình, hắn một đại nam nhân chẳng lẽ còn có thể khiến cho định bất thành?

“A di, kế tiếp cái gì đồ ăn?” Hạ Vân Kiệt mặc tạp dề vào phòng bếp, nhìn đến Tôn Nhã Tú đang từ từ, thật cẩn thận ở cắt khoai tây phiến, mà Nhậm Tiểu Viện thì tại

thủy tào rửa hành.

“Toan lạt khoai tây ti.” Tôn Nhã Tú trở về một câu, sau đó do dự hạ, ngữ khí ôn hòa nói:“Kỳ thật Vân Kiệt, a di bên này chậm rãi ép buộc, còn là có thể chỉnh đi ra, cùng lắm thì chấp nhận một ít, ngươi nếu không còn là trở về bồi gia gia tâm sự thiên đi.”

Mặc kệ nói như thế nào, Hạ Vân Kiệt một đại nam nhân, lại là lần đầu tiên đến trong nhà làm khách, liền khẳng buông cái giá tiến phòng bếp hỗ trợ, Tôn Nhã Tú đối hắn còn là có chút đổi mới. Nếu không phải lo lắng đến của hắn thân phận, tuổi, chỉ từ điểm đó xem, nàng còn là thực vừa lòng.

“Không có việc gì, không có việc gì. Loại chuyện này, vốn chính là hẳn là chúng ta tiểu bối đến làm.” Hạ Vân Kiệt cười nói một tiếng, sau đó tiến lên nói:“A di, ta đến cắt khoai tây ti đi.”

“Toan lạt khoai tây ti, khoai tây ti cắt tốt xấu là thực mấu chốt. Các ngươi nam nhân tay không nữ nhân như vậy xảo, ngươi còn là hỗ trợ a di đem cá a cái gì vảy quát quát sạch sẽ.” Tôn Nhã Tú cười cười nói, sau đó tiếp tục cúi đầu thật cẩn thận cắt khoai tây phiến, tưởng tận lực đem khoai tây phiến thiết độ dày nhất trí, đây là cắt ra đều đều khoai tây ti mấu chốt.

“Ha ha, a di ngươi việc ban ngày, còn là nghỉ ngơi một chút đến lượt ta đến đây đi, dù sao khoai tây ti cắt xong sau còn cần ở nước trong phao ngâm, đến lúc đó tái kiến phùng sáp châm làm này khác sự tình cũng không muộn.” Hạ Vân Kiệt lại kiên trì thân thủ muốn bắt quá Tôn Nhã Tú trong tay thái đao.

Tôn Nhã Tú gặp Hạ Vân Kiệt kiên trì, lại là vẻ mặt quan tâm săn sóc, trong lòng nhưng thật ra hơi hơi cảm thấy một tia ấm áp, cũng liền bả đao đưa cho hắn. Đem đao

đưa cho hắn khi, còn không vong dặn dò nói:“Tận lực thiết giống nhau độ dày, đến lúc đó thiết ti khi mới có thể đều……”

Bất quá Tôn Nhã Tú dặn dò lời nói còn chưa nói xong, miệng liền trương ở nơi nào không thể chọn, tròng mắt cũng thẳng.

Chỉ thấy Hạ Vân Kiệt lấy quá thái đao, giơ tay chém xuống, “Đương! Đương! Đương!” Một mảnh đao ảnh ở không trung nổi lên, sau đó không đợi Tôn Nhã Tú phản ứng lại đây, một củ khoai tây đã muốn cắt tốt lắm. Cái này cũng chưa tính cái gì, kia một mảnh mảnh khoai tây phiến liếc mắt một cái nhìn lại dĩ nhiên là nhìn không ra chút độ dày chênh lệch, ít nhất ánh mắt là trắc không được độ dày chênh lệch.

Hạ Vân Kiệt lại tựa hồ hoàn toàn không thấy được Tôn Nhã Tú kinh ngạc biểu tình, tiếp tục lấy quá khoai tây, lại “Đương! Đương! Đương!”, một mảnh đao ảnh ở không trung nổi lên, không đến một giây thời gian, một cái khoai tây lại tất cả đều cắt thành độ dày nhất trí khoai tây phiến.

“Trời ạ! Nhanh như vậy! Ngươi là Trù Thần sao?” Phòng bếp liền lớn như vậy, Hạ Vân Kiệt hành động Nhậm Tiểu Viện tự nhiên cũng là thấy được, không khỏi trừng lớn ánh mắt kêu lên.

Hạ Vân Kiệt lại cười cười, tiếp tục huy đao thuần thục đem khoai tây cắt thành phiến, sau đó lại lấy tia chớp tốc độ cắt thành đều đều khoai tây ti, chờ hắn đem khoai tây ti để vào trang có nước trong chậu, Tôn Nhã Tú cùng Nhậm Tiểu Viện thế này mới phục hồi tinh thần lại. Mà chờ các nàng phục hồi tinh thần lại khi, Hạ Vân Kiệt đã muốn cầm lấy cá đem bán cá tiểu thương không cạo sạch sẽ vảy quát sạch sẽ, lại nhanh nhẹn ở cá trích trên lưng hoa thượng mấy đao, để đợi lát nữa làm cá khi

ngon miệng, sau đó không đợi Tôn Nhã Tú bước tiếp theo chỉ thị, Hạ Vân Kiệt đã muốn ở hai bếp đồng thời phóng thượng hai cái oa, một cái oa để vào du cùng hoa tiêu, một cái khác oa để vào du cùng khương ti, hiển nhiên là chuẩn bị toan lạt khoai tây ti cùng hồng thiêu cá trích đồng thời thiêu.

“A di, Tiểu Viện, Tần Lam các ngươi đều đi ra ngoài nghỉ ngơi một chút đi, nơi này ta đến là có thể.” Hạ Vân Kiệt ở nhiệt nồi chảo khi, một bên tận dụng mọi thứ nhanh nhẹn cắt hành thái, hạt tiêu ti, một bên đối Tôn Nhã Tú các nàng ba người nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt kia nhanh nhẹn lão luyện động tác, Tôn Nhã Tú đám người thế nào còn không biết chính mình ở tại chỗ này cũng là vướng chân vướng tay, không khỏi xấu hổ cười cười nói:“Sớm biết rằng có ngươi này cao thủ ở, chúng ta sẽ không thể hiện, Tần Lam ngươi lưu lại cấp Vân Kiệt đáp tay đi.”

Theo Tôn Nhã Tú lời nói không khó nghe ra đến, nàng đối Hạ Vân Kiệt cảm quan đang ở dần dần thay đổi.

“Không cần, Tần Lam bình thường công tác việc, cũng khó trở về, phải đi nhiều bồi bồi gia gia cùng a di thúc thúc đi, nơi này ta một người là được.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt không có bằng vào hắn mặt khác một tầng thân phận liền chậm rãi thay đổi cha mẹ đối hắn cảm quan, hơn nữa lấy hắn một thần tiên sống thân phận đến nhà nàng làm khách còn tự mình xuống bếp, trong lòng tự nhiên là lại tự hào lại như ăn mật bình thường ngọt ngào, ở Tôn Nhã Tú cùng Nhậm Tiểu Viện ly khai phòng bếp sau, đi lên đến từ phía sau ôm lấy Hạ Vân Kiệt eo, sau đó đối với hắn hai má hôn một cái, nói:“Biểu hiện không sai, thưởng cho ngươi!”

“Nếu biểu hiện không sai, buổi tối không biết có hay không lớn hơn nữa thưởng cho?” Hạ Vân Kiệt cười hỏi.

“Ngươi này đại sắc quỷ, trong đầu cả ngày đã nghĩ này sự tình.” Tần Lam nghe vậy lấy tay đầu ngón tay điểm hạ hắn đầu, nhưng theo sát sau còn là ửng đỏ mặt nói:“Bất quá nếu đồ ăn hương vị cũng có thể làm cho mọi người vừa lòng trong lời nói, ta sẽ lo lắng.”

“Cục trưởng đại nhân ngài yên tâm, ta nhất định hội cố gắng biểu hiện.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy lập tức nghiêm nói.

Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt nghiêm túc bộ dáng, nhịn không được “Xì” Nở nụ cười, mị nhãn liếc trắng mắt, sau đó cũng ly khai phòng bếp.

“Các ngươi ba cái như thế nào đều đi ra ? Vân Kiệt một người việc lại đây sao?” Phòng khách, Tần Phẩm Chính cùng Tần Diệc Viễn thấy Tần Lam các nàng ba người tất cả đều rút lui khỏi phòng bếp, đều vẻ mặt kinh ngạc hỏi.

“Ba, yên tâm đi, Vân Kiệt hắn một người tuyệt đối để được với chúng ta ba cái.” Tôn Nhã Tú nói.

“Đúng vậy, gia gia, ta thực hoài nghi Vân Kiệt hắn không phải trung y mà là một vị đầu bếp.” Nhậm Tiểu Viện nói. Tuy rằng Hạ Vân Kiệt là Tần Lam bạn trai, nhưng dù sao còn không có kết hôn, hơn nữa tuổi lại so với nàng còn nhỏ, Nhậm Tiểu Viện nhưng thật ra không gọi hắn tỷ phu, mà là trực tiếp xưng hô kỳ danh tự. Đương nhiên tối mấu chốt còn là Nhậm Tiểu Viện không xem trọng Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam quan hệ, cho nên này tỷ phu trước mắt là vô luận như thế nào cũng là kêu không ra.

“Phải không?” Tần Phẩm Chính cùng Tần Diệc Viễn nghe vậy đều cảm thấy thực giật mình cùng không tin, sau đó thế nhưng đều đứng dậy hướng phòng bếp đi

đến.

Thế này mới vừa mới tiến phòng bếp cửa, Tần lão gia tử cùng Tần Diệc Viễn đều lập tức xem thẳng tròng mắt, chỉ thấy trên bếp, hai chảo đang cùng với khi đun, mà Hạ Vân Kiệt thì tại một bên dùng cây tăm chọn tôm tuyến.

Cây tăm hướng tôm bối nhẹ nhàng cắm xuống một điều, thế nhưng liền lấy ra một cái đầy đủ hắc hắc tôm tuyến, động tác thập phần rất nhanh nhanh nhẹn. Không chỉ có như thế, chọn tôm tuyến khi hắn còn không quên chiếu cố hai cái sao oa. Thỉnh thoảng phiên sao một chút, hơn nữa phiên sao toan lạt khoai tây ti khi, kia điên oa động tác quả thực là như nước chảy mây trôi, so với Trù Thần còn muốn Trù Thần.

Kể từ đó, hắn một người tẩy trừ, xào rau tất cả đều cố thượng, quả thực so với các nàng ba người thêm đứng lên hiệu suất còn muốn cao rất nhiều.

“Thật, thật, Vân Kiệt đứa nhỏ này không đi làm đầu bếp thật đúng là đầu bếp giới tổn thất a.” Ly khai phòng bếp, trở lại phòng khách, Tần Phẩm Chính liên tục sợ hãi than nói.

“Ba, ai không đi làm đầu bếp là đầu bếp giới tổn thất a? Chẳng lẽ chúng ta Tần gia ra một vị nấu nướng cao thủ bất thành?” Tần Phẩm Chính liên tục sợ hãi than khi, cửa truyền đến một trung niên nam tử tiếng cười.

Đúng là Tần Phẩm Chính cái thứ ba con trai Tần Diệc Khiêm, cùng hắn nhị ca Tần Diệc Trăn giống nhau, đồng dạng là từ chính, trước mắt ở Vân Lĩnh thị hạ hạt một địa cấp thị nhậm phó thị trưởng, luận chức cấp cùng Tần Lam tương đương, nhưng bởi vì không phải thị ủy thường ủy, thực quyền lại kém hơn một chút. Bất quá gần nhất Tần Diệc Khiêm đang ở tranh thủ thường vụ

phó thị trưởng vị trí, nếu tranh thủ đến, thực quyền nhưng thật ra có thể cùng Tần Lam tương đương. Đương nhiên Tần Diệc Khiêm năm nay đã muốn mau năm mươi tuổi, cho dù tranh thủ đến thường vụ phó thị trưởng vị trí, luận con đường làm quan tiền cảnh cũng là xa không thể cùng mới ba mươi mốt tuổi ngồi trên thị ủy thường ủy vị trí Tần Lam so sánh với.

Tần Diệc Khiêm dưới gối không có con trai, chỉ có một vị nữ nhi Tần Tuyết, năm nay vừa mới tốt nghiệp đại học, lần này cũng tùy phụ thân cùng nhau vội tới gia gia chúc thọ, hơn nữa còn dẫn theo bạn trai lại đây.

“Gia gia!” Tần Tuyết vừa vào cửa liền đánh về phía Tần Phẩm Chính vô cùng thân thiết kêu một tiếng gia gia, của nàng bạn trai cũng đi theo đi lên cúi đầu kêu một tiếng gia gia, cũng chúc hắn lão nhân gia phúc như Đông Hải thọ sánh Nam Sơn.

“Hảo hảo, ngươi chính là Tần Tuyết nha đầu kia bạn trai Trình Hạo đi, nghe nói ngươi ba ba là Vân Lĩnh tỉnh Trình Vĩnh Tường phó tỉnh trưởng.” Tần Phẩm Chính cười hướng Tần Tuyết bạn trai Trình Hạo gật gật đầu nói.

Gặp Tần Phẩm Chính nhắc tới Trình Hạo phụ thân, Tần Diệc Khiêm người một nhà trên mặt đều hơi hơi lộ ra một tia tự hào sắc, mà Trình Hạo lại hơi hơi cử hạ eo can, trong mắt lóe ra một tia ngạo sắc, bất quá lập tức lại lập tức hơi hơi cúi đầu trả lời:“Đúng vậy gia gia.”

“Đúng rồi, đại ca, đại tẩu, nghe Kiến Hoành nói Tần Lam bạn trai hôm nay cũng đến đây? Người đâu?” Tần Diệc Khiêm người một nhà cùng Tần Phẩm Chính chào hỏi, ánh mắt ở trong phòng khách quét một vòng, không thấy được xa lạ gương mặt, không khỏi tò mò hỏi Tần Diệc Viễn vợ chồng.

“Đúng vậy, tỷ, của ngươi bạn trai đâu? Nghe nhị ca nói ngươi bạn trai là vị trung y lão sư, Trình Hạo gia gia nhưng là chúng ta Vân Lĩnh tỉnh trung y ngôi sao sáng, Trình Hạo cũng học quá một ít, đến lúc đó vừa vặn có thể cùng hắn luận bàn luận bàn.” Tần Tuyết cũng đều vẻ mặt tò mò lôi kéo Tần Lam hỏi.

Gặp Tần Diệc Khiêm cùng Tần Tuyết hỏi Hạ Vân Kiệt, Tần Diệc Viễn vợ chồng sắc mặt đều hơi hơi có chút xấu hổ, chính mình nữ nhi như vậy vĩ đại lại chỉ tìm cái tiểu trung y, mà lão tam nữ nhi bất quá vừa mới vừa tốt nghiệp đại học lại tìm cái phó tỉnh trưởng con trai, không đối lập còn không có cảm giác, này một đôi so với thật đúng là một cái thiên thượng một địa hạ. Mà Trình Hạo kia tuổi trẻ trên mặt tắc lơ đãng lóe ra một tia khinh thường thần sắc.

Tuy rằng bởi vì gia gia duyên cớ, Trình Hạo là sẽ không khinh thường trung y. Nhưng đồng dạng là trung y, một tiểu trung y tự nhiên không thể cùng hắn gia gia như vậy trung y ngôi sao sáng so sánh với, cũng vô pháp cùng hắn như vậy một vị phó tỉnh trưởng con trai so sánh với.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1043 : Vân Kiệt ngươi thấy thế nào [cầu vé tháng]

“Ta bất quá chính là mới trước đây cùng gia gia học quá một ít, sau lại sẽ không còn thật sự học qua, sao có thể cùng trung y lão sư so sánh với, lãnh giáo còn kém không nhiều lắm.” Trình Hạo trong lòng có chút xem không hơn Tần Lam bạn trai, nhưng miệng lại còn là thực khiêm tốn nói.

“Ngươi gia gia chính là Vân Lĩnh tỉnh trung y ngôi sao sáng, Vân Kiệt bây giờ còn tuổi trẻ, ngươi hướng hắn có năng lực lãnh giáo đến cái gì, nhưng thật ra có cơ hội giới thiệu ngươi gia gia cho hắn nhận thức, làm cho hắn nhiều hơn hướng ngươi gia gia lãnh giáo nhưng thật ra thật sự.” Tần Phẩm Chính nghe vậy cười nói.

Theo Tần Phẩm Chính lời này không khó nghe ra đến, hắn là thực thích Hạ Vân Kiệt, cho nên sợ hắn tuổi trẻ, học y không tinh, đối mặt trung y ngôi sao sáng hậu duệ rơi xuống mặt mũi, hơn nữa cũng tưởng thông qua Trình Hạo tầng này quan hệ, làm cho Hạ Vân Kiệt có cơ hội cùng trung y ngôi sao sáng học tập y thuật.

Tần Phẩm Chính là một mảnh hảo tâm, nhưng Tần Diệc Viễn vợ chồng lại nghe đến sắc mặt càng phát ra có chút mất tự nhiên. Mà Tần Diệc Khiêm người một nhà tự nhiên là trên mặt lần cảm có vinh quang, mà Trình Hạo trong đầu lại dâng lên một tia cảm giác về sự ưu việt, nhưng ở mặt ngoài lại như trước khiêm tốn nói:“Đều là người của mình, đương nhiên không thành vấn đề.”

Ngay tại phía sau, Hạ Vân Kiệt bưng đã muốn thiêu tốt toan lạt khoai tây ti cùng hồng thiêu cá trích đi ra.

Nhìn đến Hạ Vân Kiệt vây quanh vây đâu, theo tại trong bếp bưng đồ ăn đi ra, Tần Diệc Khiêm đám người trên

mặt đều lộ ra một tia nghi hoặc sắc, mà Tần Kiến Hoành tắc giật mình kêu lên nói:“Vân Kiệt, hôm nay dĩ nhiên là ngươi chưởng chước!”

“Ba, vừa rồi ngươi nói không đi làm đầu bếp là đầu bếp giới tổn thất chính là Tần Lam bạn trai, Hạ Vân Kiệt!” Tần Diệc Khiêm đám người nghe vậy thế này mới hoàn toàn hiểu được kia vây quanh vây đâu bưng thức ăn đi ra nhân nguyên lai chính là Tần Lam bạn trai, người người vẻ mặt kinh ngạc, mà Trình Hạo trừ bỏ giật mình ở ngoài, càng nhiều nảy lên đến còn là một cỗ thật to cảm giác về sự ưu việt, ánh mắt đảo qua Hạ Vân Kiệt trên người mặc tạp dề, lóe ra một tia khinh bỉ sắc.

Về phần Tần Lam ba mẹ biểu tình tự nhiên lại càng phát có chút xấu hổ.

Nhưng thật ra Tần Phẩm Chính không tưởng nhiều như vậy, cười nói:“Cũng không phải là, nếu không Vân Kiệt đứa nhỏ này đột nhiên đại triển thân thủ, hôm nay giữa trưa chúng ta đã có thể không kịp ăn phong phú trung cơm.”

Tần Diệc Khiêm người một nhà bao gồm kia Trình Hạo nghe vậy đều cười gật gật đầu nói “Đúng vậy, đúng vậy”, bất quá chỉ cần người hơi chút có chút nhãn lực lại đều có thể nhìn ra đến, bọn họ nói được rất là có lệ.

“Vân Kiệt, lại đây trông thấy tam thúc bọn họ người một nhà, còn có vị này Trình Hạo, hắn gia gia nhưng là Vân Lĩnh tỉnh trung y ngôi sao sáng, hôm khác có cơ hội làm cho hắn dẫn tiến hắn gia gia cho ngươi nhận thức, ngươi cũng tốt hướng hắn gia gia nhiều hơn thỉnh giáo.” Theo sát sau Tần Phẩm Chính lại ngoắc đem Hạ Vân Kiệt kêu lại đây.

Hạ Vân Kiệt biết Tần Phẩm Chính là có ý tốt, từ chối cho ý kiến điểm gật đầu, cười tiến lên nhất nhất hướng Tần

Diệc Khiêm người một nhà chào hỏi sau, lại chạy phòng bếp đi.

Nhìn Hạ Vân Kiệt lại chạy phòng bếp bận rộn đi, Trình Hạo trong mắt lại lóe ra một tia khinh bỉ sắc. Lấy thân phận của hắn, hắn mới khinh thường chạy tại trong bếp bận rộn đâu.

Hạ Vân Kiệt nấu nướng kỹ thuật tự nhiên rất lợi hại, Tần Diệc Khiêm người một nhà đến không bao lâu, hắn liền thiêu ra tràn đầy một bàn, sắc hương vị câu toàn thức ăn, đem lão gia tử cấp mừng rỡ liên tục khen Hạ Vân Kiệt có khả năng, bất quá Tần lão gia tử càng khen Hạ Vân Kiệt, Trình Hạo xem Hạ Vân Kiệt trong ánh mắt khinh bỉ sắc càng đậm. Cho rằng hắn không có gì bối cảnh, cũng chỉ có thể dựa vào này thảo lão gia tử thích, giống cái tiểu sửu bình thường.

Trừ bỏ Tần Lam nhìn Hạ Vân Kiệt lòng tràn đầy hạnh phúc ngọt ngào, còn có Đại Bảo Tiểu Bảo hai song bào thai ăn bất diệc nhạc hồ, là phát ra từ nội tâm thật sự cảm thấy vị này cô cô bạn trai nấu đồ ăn nhất lưu bổng, thật sự rất giỏi, những người khác tuy rằng miệng cũng khen Hạ Vân Kiệt, nhưng trong lòng nhưng cũng khó vốn không có Trình Hạo ý nghĩ như vậy, cho rằng Hạ Vân Kiệt không có gì bối cảnh, cũng chỉ có ở này khác phương diện làm ra một ít bù lại, nếu không giống Trình Hạo như vậy, xuất thân quan lớn gia đình, lại thế nào dùng xuống bếp phòng.

Mặc kệ nói như thế nào, nếu gia gia thích Hạ Vân Kiệt, Tần Lam cũng thích Hạ Vân Kiệt, hôm nay lại là gia gia tám mươi đại thọ, cho dù Trình Hạo đám người lại nhìn không nổi Hạ Vân Kiệt, ở mặt ngoài còn là đối hắn khách khách khí khí.

Kể từ đó, một chút cơm ăn xuống dưới, cũng là là này thật vui vẻ.

Sau khi ăn xong, mấy phụ nhân có nói có cười thu thập bàn ăn bát đũa, mà Hạ Vân Kiệt đám người tắc ngồi ở trong phòng khách cùng Tần lão gia tử nói chuyện phiếm.

Mấy phụ nhân thu thập hoàn bàn ăn bát đũa sau, giặt sạch chút hoa quả cũng lại đây ngồi ở trong phòng khách nói chuyện phiếm. Tần Lam mẫu thân cùng nàng tam thẩm còn có Nhậm Tiểu Viện, Tần Tuyết đám người chủ yếu tán gẫu chút cuộc sống trung vụn vặt sự tình, mà Tần Lam tam thúc tắc quan tâm hỏi Tần Lam một ít quan trường sự tình.

Tần Phẩm Chính sớm đã về hưu, mà Tần Diệc Viễn công tác là quốc xí, nay cũng bị vây nửa về hưu trạng thái, trên cơ bản chính là nghe Tần Lam cùng nàng tam thúc đang nói chuyện, rất ít chen vào nói, Hạ Vân Kiệt liền càng chính là một trung thực người nghe, nhưng thật ra Trình Hạo ở Tần Diệc Khiêm nói tới Vân Lĩnh tỉnh quan trường một sự tình khi, hội thỉnh thoảng sáp thượng một hai câu, tư thái có vẻ có chút cao, giống như hắn đối Vân Lĩnh tỉnh quan trường thực hiểu biết, điều này làm cho Tần Phẩm Chính rất có thâm ý nhìn hắn vài lần, trong mắt lóe ra một tia không dễ cảm thấy không vui, mà Trình Hạo lại còn không tự biết, gặp Tần Phẩm Chính có khi lấy mắt thấy hắn, còn tưởng rằng lão nhân gia thưởng thức hắn.

“Tam thúc, nghe Nhị thúc nói các ngươi thị thường vụ phó thị trưởng đột nhiên chết bệnh, ngươi lần này cơ hội lớn không lớn?” Nói xong nói xong, Tần Lam đã hỏi tới Tần Diệc Khiêm cạnh tranh thường vụ phó thị trưởng chức vị vấn đề.

Tần Lam gia gia cùng phụ thân tuy rằng đều bị vây về hưu hoặc là nửa về hưu trạng thái, nhưng sự tình quan Tần Diệc Khiêm con đường làm quan tiền cảnh, bọn họ

đều còn là thực quan tâm, nghe vậy tất cả đều đem ánh mắt đầu hướng về phía Tần Diệc Khiêm.

“Khó nói, cạnh tranh phi thường kịch liệt. Trương thị trưởng là duy trì ta thượng, Trịnh bí thư là duy trì Tiền Xuyên phó thị trưởng. Tuy rằng nói thường vụ phó thị trưởng là chính phủ bên này vị trí, Trương thị trưởng ý kiến rất trọng yếu, nhưng Trịnh bí thư là thị ủy một tay, hắn ý kiến đồng dạng trọng yếu phi thường, Trương thị trưởng cùng Trịnh bí thư ai cũng không chịu nhượng bộ, nay mấu chốt sẽ xem tỉnh ý kiến.” Tần Diệc Khiêm nói.

“Ta ba ba là kiên quyết duy trì Tần thúc thúc, cũng vì Tần thúc thúc ở tỉnh lãnh đạo nơi nào nói không ít nói, Tần thúc thúc hy vọng còn là rất lớn.” Trình Hạo nói, nói chuyện khi ánh mắt cố ý vô ý phiêu Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, mang theo một tia đắc ý sắc.

Bọn họ hai người thân phận tương đương, đều là Tần gia “Chuẩn con rể”, tự nhiên mà vậy Trình Hạo hội theo bản năng lấy chính mình thân phận cùng Hạ Vân Kiệt có vẻ, tổng cảm thấy Hạ Vân Kiệt xa không bằng chính mình, trong lòng khó tránh khỏi có chút khoe ra đắc ý.

“Đúng vậy, Trình phó tỉnh trưởng là thường vụ phó tỉnh trưởng, ở tỉnh thảo luận nói phân lượng còn là rất nặng, có hắn duy trì, của ta hy vọng lớn không ít.” Tần Diệc Khiêm gật đầu nói.

Gặp Tần Diệc Khiêm nói như vậy, Trình Hạo dù sao tuổi trẻ, trên mặt nhịn không được lộ ra một tia đắc ý sắc, cả người có chút lâng lâng đứng lên, phảng phất Tần Diệc Khiêm tương lai có thể ngồi trên thường vụ phó thị trưởng vị trí, tất cả đều là hắn công lao.

“Kia Hoàng Bồi Hạo bí thư là cái gì thái độ ngươi hiện tại biết không?” Tần Phẩm Chính nhìn Trình Hạo liếc mắt một cái, đục ngầu lão mắt lóe ra một tia không vui sắc,

sau đó hỏi.

Tần Phẩm Chính trong miệng Hoàng Bồi Hạo bí thư chính là Hoàng lão con lớn nhất, Vân Lĩnh tỉnh tỉnh ủy bí thư, cũng là trước mắt Hoàng gia chưởng đà giả. Hắn ở Vân Lĩnh tỉnh nói chuyện phân lượng là lớn nhất, Tần Phẩm Chính người mặc dù lão, chính trị thượng khứu giác vẫn phải có, nhất ngữ đã nói trúng mấu chốt.

Gặp Tần gia gia không đề cập tới hắn lão ba mà là đề Hoàng bí thư, Trình Hạo trên mặt hơi hơi lộ ra một tia thất vọng sắc, bất quá lúc này cũng là không dám xen mồm.

“Trước mắt Hoàng bí thư không thả ra khẩu phong, ai cũng không biết, gần nhất ta ở lo lắng muốn hay không đi tỉnh còn có kinh thành đi lại đi lại.” Tần Diệc Khiêm đầu tiên là lắc đầu, sau đó lộ ra một tia trầm tư sắc.

“Nghe người ta nói Hoàng Bồi Hạo tính cách pha giống lão thủ trưởng, làm việc nghiêm cẩn, chán ghét chạy quan cử chỉ, ta xem ngươi còn là an tâm ở nam khải thị, miễn cho vẽ rắn thêm chân.” Tần Phẩm Chính nghe vậy sắc mặt nghiêm nói.

Tần Phẩm Chính là một gã lão tướng sĩ, lúc trước tuy rằng không phải Hoàng lão hệ tướng sĩ, nhưng từng đã ở hắn trướng hạ đánh giặc, đối Hoàng lão rất là kính nể, cũng biết một ít hắn tính cách.

“Này ta cũng lo lắng qua. Khả vấn đề là Tiền Xuyên bọn họ hiện tại sống được có vẻ thường xuyên, hơn nữa hiện tại thời đại cũng bất đồng, ta lo lắng bọn họ ở chạy, ta cũng không động, có thể hay không làm cho lãnh đạo cảm thấy ta không cầu tiến tới, đối bọn họ không coi trọng đâu? Nếu là như thế này, chờ mặt trên lãnh đạo quyết định, còn tưởng chạy động liền thời gian đã muộn.” Tần Diệc Khiêm mặt lộ vẻ mâu thuẫn sắc nói.

“Ta cảm thấy Tần thúc thúc thích hợp thời điểm còn là cần chạy động chạy động, dù sao thời đại bất đồng, quan trường một ít tiềm tại quy củ đã ở lặng yên thay đổi, thậm chí hiện tại quan trường giữa lưu hành một loại nói chuyện kêu không chạy không tiễn tại chỗ bất động, lại chạy lại đưa đề bạt trọng dụng.” Trình Hạo nhịn không được lại bắt đầu chen vào nói nói. Hắn tổng cảm thấy lấy chính mình thường vụ phó tỉnh trưởng con trai thân phận, đã muốn có tư cách tham dự loại này nói chuyện, cùng phát biểu chính mình giải thích.

“Nói hươu nói vượn! Cái gì kêu quan trường tiềm tại quy củ, kia đều là bởi vì người làm quan hiệu quả và lợi ích tâm quá mạnh mẽ, cả ngày thầm nghĩ đi tiệp kính cũng không chịu làm thật sự mới hình thành không tốt không khí. Nếu người làm quan tất cả đều nghiêm mình luật nhân, lại như thế nào sẽ có loại này phá hư không khí.” Tần Phẩm Chính tâm lý còn là có thế hệ trước cương trực công chính, nghe vậy sắc mặt trầm xuống, trách cứ nói.

Trình Hạo vốn là muốn biểu hiện một chút, không nghĩ tới lại nghênh đón lão gia tử một trận trách cứ, nhất thời huyên vẻ mặt xấu hổ, trong mắt lại lóe ra một tia không phục thậm chí khinh bỉ ánh mắt, cho rằng lão gia tử tư tưởng thủ cựu cổ hủ, căn bản không hiểu làm quan chi đạo.

“Ba, Trình Hạo nói cũng là đại hoàn cảnh, cũng là có nhất định đạo lý, dù sao người khác lại chạy lại đưa, liền ngươi một người tại chỗ bất động, không khỏi liền có vẻ độc lập đặc đi, không hợp nhau.” Trình Hạo dù sao cũng là thường vụ phó tỉnh trưởng con trai, lại là nữ nhi bạn trai, Tần Diệc Khiêm nhưng thật ra lo lắng hắn có chút hạ không được đài, liền cười giúp Trình Hạo nói chuyện nói.

“Đúng vậy, ba, có đôi khi ngươi có tâm làm việc, nhưng tổng cũng phải lên kia vị trí, mà muốn lên kia vị trí, hiện tại này hoàn cảnh, có đôi khi sẽ không thể không theo một ít đại chảy. Tựa như Diệc Khiêm, hắn là đệ đệ của ta, là ngươi con trai, chúng ta đều biết đến năng lực của hắn, hắn bản tính, chúng ta đều hy vọng hắn có thể ngồi ở là trọng yếu hơn vị trí, mà nếu quả bởi vì đứng ở nam khải thị không chạy bất động, mất đi cơ hội, kia chẳng phải là thực đáng tiếc?” Tần Diệc Viễn cũng giúp đỡ nói. Vừa đến, hắn cũng quả thật có chút chung nhận thức Trình Hạo lời nói, thứ hai, tự nhiên cũng lo lắng lão gia tử nói trọng, Trình Hạo hạ không được đài.

Tần Phẩm Chính gặp hai con trai đều nói như vậy, trong lòng liền thật sự có chút tức giận, ngẩng đầu nhìn hướng Tần Lam hỏi:“Tần nha đầu, ngươi thấy thế nào chuyện này?

“Ta cảm thấy tam thúc còn là đừng chạy động cho thỏa đáng, đây là nguyên tắc vấn đề.” Tần Lam ngồi thẳng thân mình, vẻ mặt nghiêm túc trả lời.

Tần Phẩm Chính nghe vậy gật gật đầu, lại nhìn về phía Hạ Vân Kiệt hỏi:“Vân Kiệt ngươi thấy thế nào?”

Gặp Tần Phẩm Chính cố ý hỏi Hạ Vân Kiệt, Trình Hạo nhất thời thay đổi sắc mặt, những người khác biểu tình cũng đều trở nên có chút vi diệu, hơn nữa Tần Diệc Viễn vợ chồng lại lộ ra một tia cười khổ. Lão gia tử càng trọng thị Hạ Vân Kiệt, bọn họ phản đối lên lực cản lại càng lớn nha.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1044 : Nhúng tay [cầu một trương vé tháng]

“Ta đồng ý gia gia cái nhìn, Hoàng lão là vị cương trực công chính lão thủ trưởng, Hoàng Bồi Hạo nếu là hắn con trai, tam thúc đi tỉnh hoặc là kinh thành chạy động, ngược lại là vẽ rắn thêm chân, nhất động không bằng nhất tĩnh, nói sau này cũng quả thật là nguyên tắc vấn đề, làm quan giả hẳn là lấy thân làm chuẩn —” Vẫn không hé răng Hạ Vân Kiệt gặp lão gia tử hỏi hắn nói, rốt cục ngồi thẳng eo, nói.

Ở đây người bao gồm Tần Lam ở bên trong cũng không biết Hạ Vân Kiệt cùng Hoàng lão kỳ thật là bạn vong niên, Hoàng Bồi Hạo thấy hắn đều cung kính kêu một tiếng Hạ lão sư, tự nhiên hiểu biết Hoàng lão còn có Hoàng Bồi Hạo tính cách, cho nên hắn lời này đối với Tần Diệc Khiêm mà nói tuyệt đối là xử lý chuyện này lời vàng ngọc.

Bởi vì không biết, cho nên Hạ Vân Kiệt lời này dừng ở Trình Hạo còn có Tần Diệc Khiêm đám người trong tai không khỏi còn có chút lão khí hoành thu, còn có cố ý đón ý nói hùa lão nhân tâm ý, lấy lòng Tần Lam dụng tâm ở bên trong, mọi người xem hắn ánh mắt không khỏi hơn vài phần phức tạp, Trình Hạo xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt lại hơn vài phần khinh thường cùng hèn mọn, hiển nhiên trong lòng là càng phát ra khinh thường hắn.

Nhưng thật ra Tần Phẩm Chính lại phi thường vừa lòng Hạ Vân Kiệt trả lời, vui mừng điểm gật đầu nói:“Ân, không sai, đây mới là người trẻ tuổi hẳn là có chính xác nhân sinh quan thế giới quan.”

Tần Phẩm Chính thốt ra lời này ra lời, Trình Hạo sắc mặt không khỏi trở nên càng phát ra có chút xấu hổ cùng khó coi, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng không chú ý

gian mang theo một tia oán hận. Mà Tần Diệc Khiêm người một nhà sắc mặt cũng trở nên có chút xấu hổ, thậm chí trong lòng đều có chút âm thầm trách lão gia tử tuổi lớn, nói chuyện cũng không biết chú ý. Này Trình Hạo phụ thân nhưng là Vân Lĩnh tỉnh thường vụ phó tỉnh trưởng, không xem tăng mặt cũng phải nhìn phật mặt, như thế nào có thể như thế lạc hắn mặt mũi? Như thế nào có thể đem một tiểu trung y nâng so với hắn còn muốn cao đâu?

“Ba, ngươi cũng thật là. Vân Kiệt cũng không phải người trong quan trường, ngươi hỏi hắn này đó, hắn đương nhiên cũng chỉ có thể theo ngươi cùng Tần Lam ý tứ giảng, thế nào làm được tính a!” Tần Diệc Viễn xem tam đệ người một nhà biểu tình đều có chút xấu hổ, hơn nữa Trình Hạo người trẻ tuổi kia sắc mặt đều có điểm biến đen, biết sự tình quan hệ đến Trình Hạo cùng Vân Kiệt có vẻ, Tam đệ nhưng thật ra không tốt ra mặt nói chuyện, đành phải bãi khởi “Chuẩn cha vợ” thân phận, cười ra mặt giảng hòa nói.

“Đúng vậy, ba, Vân Kiệt là học y, ngươi hẳn là hỏi hắn dưỡng sinh linh tinh vấn đề mới là, như thế nào hỏi hắn quan trường sự tình.” Tôn Nhã Tú cũng theo sát sau ra mặt giảng hòa.

Vân Lĩnh tỉnh thường vụ phó tỉnh trưởng con trai, này thân phận còn là thực ngưu, Tần Tuyết nếu có thể cùng hắn kết hôn, không chỉ có đối Tần Diệc Khiêm con đường làm quan rất có hỗ trợ, đối Tần gia cũng là một kiện tốt sự, Tần Diệc Viễn vợ chồng tự nhiên là không muốn bởi vì này sự kiện ảnh hưởng Trình Hạo cùng Tần Tuyết cảm tình.

“Ha ha, cũng là, cũng là, là ta lão hồ đồ, các ngươi sự tình a, ta còn là thiếu hỏi đến, còn là đem tâm tư dùng ở dưỡng sinh chi đạo mặt trên.” Tần Phẩm Chính nhân mặc dù lão, tâm cũng không hồ đồ, vừa rồi cũng chỉ là

bởi vì trong khung ngay thẳng làm khó dễ, gặp các con trai quan điểm cũng không chính, thế này mới có chút tức giận hỏi Tần Lam cùng Hạ Vân Kiệt ý kiến, nay con lớn nhất cùng con trai cả tức phụ như vậy nhắc tỉnh, hắn thế nào còn không biết vừa rồi chính mình lời nói nói qua đầu, muốn làm không tốt hội ảnh hưởng đến cháu gái cùng Trình Hạo cảm tình, liền cười đánh lên ha ha.

Dù sao Tần Phẩm Chính bản thân vì Tần gia lão nhân, hắn còn là vì Tần gia tương lai lo lắng, Tần gia nếu có thể Trình gia kết hôn tự nhiên là một kiện việc tốt.

Gặp Tần Diệc Viễn vợ chồng đều ra mặt nói chuyện, lão gia tử đánh ha ha tự giễu lão hồ đồ, Tần Diệc Khiêm người một nhà còn có Trình Hạo sắc mặt thế này mới ào ào từ âm chuyển tình, cười nói:“Như thế nào hội đâu, ba ngươi nhưng là nhà chúng ta người tâm phúc đâu.”

“Ha ha, già rồi, già rồi, không còn dùng được lâu.” Tần Phẩm Chính lại cười lắc đầu nói.

“Ha ha, gia gia thân mình cốt tráng rất, dài mệnh trăm tuổi đều chính là chuyện nhỏ, lại như thế nào hội không còn dùng được đâu.” Hạ Vân Kiệt cười nói, nhưng thật ra chút không thèm để ý vừa rồi Tần Diệc Viễn vợ chồng thay Trình Hạo nói chuyện.

“Thầy thuốc miệng giảng dễ nghe là vô dụng, là muốn thực sự cầu thị. Gia gia thân thể gia gia ta tự mình biết nói, này hai năm đã đại không bằng trước, đừng nói dài mệnh trăm tuổi, nếu có thể sống đến chín mươi tuổi, ta miệng liền cười liệt mở.” Tần Phẩm Chính cười chỉ chỉ Hạ Vân Kiệt nói.

“Vân Kiệt, ngươi không phải trung y sao? Ngươi giúp gia gia nhìn xem, giúp hắn điều trị điều trị thân thể, như vậy về sau gia gia sẽ không sẽ nói cái gì đại không bằng trước, mà là càng già càng dẻo dai a.” Tần Lam thấy thế

nhân cơ hội nói.

“Ha ha! Không cần, không cần, các ngươi có này phân tâm ý, gia gia cũng rất vui vẻ. Gia gia nói như thế nào cũng là cán bộ kỳ cựu, quốc gia cùng đảng vẫn đều thực quan tâm ta, có chuyên môn lão trung y giúp gia gia ngươi điều trị thân thể, cung cấp dưỡng sinh đề nghị, bằng không ngươi cho là gia gia tám mươi tuổi còn có thể giống như bây giờ sao?” Tần Phẩm Chính vui vẻ cười nói. Hiển nhiên hắn áp căn không tin Hạ Vân Kiệt như vậy tuổi trẻ sẽ có cao minh y thuật.

Gặp gia gia nói như vậy, Tần Lam khó tránh khỏi có chút sốt ruột, hướng Hạ Vân Kiệt nhìn lại.

Hạ Vân Kiệt lần này đến chúc thọ vốn là có tưởng giúp lão nhân điều trị điều trị thân thể mục đích, dù sao tám mươi tuổi lão nhân, không những điều trị, khi nào thì không nghĩ qua là phải đi, khi đó còn tưởng đứng lên chỉ sợ cũng đã muộn, cho nên gặp Tần Lam nhìn về phía chính mình, liền cười đối Tần Phẩm Chính nói:“Gia gia, ta đối dưỡng sinh chi đạo còn là rất nghiên cứu, nếu không còn là làm cho ta giúp ngươi nhìn xem đi.”

Hạ Vân Kiệt lời này dừng ở Trình Hạo đám người trong tai tự nhiên thành không biết trời cao đất rộng, nhưng dừng ở Tần Phẩm Chính trong tai lại chỉ cho rằng Hạ Vân Kiệt rất hiếu tâm, nhưng thật ra không đành lòng phất hắn hiếu tâm, cười nói:“Kia cũng được, ngươi giúp ta nhìn xem đi.”

Dù sao cũng là Tần Lam gia gia, tuổi cũng lớn, Hạ Vân Kiệt tuy rằng dùng mắt cũng có thể nhìn thấu Tần Phẩm Chính thân thể trạng huống, nhưng còn là không dám điệu cho khinh tâm, nghe vậy đứng dậy ngồi vào Tần Phẩm Chính bên người, tỉ mỉ giúp hắn đem mạch, sau đó cười nói:“Gia gia thân mình quả thật tốt lắm, hồi đầu ta cho ngươi ngao một ít dược gửi cho ngươi, gia gia

mỗi ngày ăn một ít, sau đó tái kiên trì hiện tại mỗi ngày rèn luyện, tu thân dưỡng tính, dài mệnh trăm tuổi đều là bảo thủ.”

Quát sơn tiên cảnh mở mang sau, Hạ Vân Kiệt tự nhiên đã ở tiên cảnh gieo trồng chút linh thảo linh dược, tuy rằng này đó linh thảo linh dược niên phân còn nhỏ, đối người tu chân giúp còn không đại, nhưng nếu luyện chút dược cấp Tần Phẩm Chính ăn, kia tuyệt đối là có thể cường thân ích thể, kéo dài tuổi thọ.

“Vân Kiệt, là dược ba phần độc, thuốc Đông y cũng là không ngoại lệ. Gia gia thân mình quý giá, như thế nào hảo tùy tiện ăn ngươi khai dược.” Trình Hạo gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng “Nói khoác mà không biết ngượng” Đến bực này trình độ, nhịn không được nói trách cứ nói.

“Đúng vậy, Vân Kiệt, thuốc này cũng không phải là nói đùa. Ngươi tuy rằng cũng là học trung y, nhưng dù sao tuổi trẻ, gia gia thân thể a, tự nhiên có dưỡng sinh chuyên gia hỗ trợ điều trị, ngươi sẽ không muốn tốn nhiều tâm tư.” Tần Diệc Viễn nghe vậy cũng khẽ nhíu mày đầu, có chút bất mãn nói.

Theo sát sau những người khác cũng đều ào ào mở miệng nói Hạ Vân Kiệt, trong lúc nhất thời đổ lập tức thành vạn phu sở chỉ người.

“Để làm chi đâu? Vân Kiệt này cũng là một mảnh hiếu tâm.” Tần Phẩm Chính thấy mọi người ào ào chỉ trích Hạ Vân Kiệt, nhất thời có chút không vui, trừng mắt nhìn mọi người liếc mắt một cái, sau đó mới hướng Hạ Vân Kiệt lời nói thấm thía nói:“Vân Kiệt, thầy thuốc cấp bệnh nhân khai dược là một kiện nghiêm túc sự tình, thậm chí liên quan đến tánh mạng, cho nên ngươi về sau nhất định phải thận trọng. Gia gia biết ngươi là một mảnh hiếu tâm, nhưng dược dù sao không giống……”

“Gia gia, Vân Kiệt y thuật rất cao minh.” Tần Lam không đợi gia gia đem nói cho hết lời, ngữ khí có chút không vui mở miệng ngắt lời nói.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt tuổi trẻ, nhưng cái khó nói hắn một chút nặng nhẹ đều phân không rõ ràng lắm sao? Nhất mở miệng, người trong nhà thế nhưng tất cả đều ào ào chỉ trích hắn, kia đã không phải tại hoài nghi hắn y thuật, mà là ở nghi ngờ hắn này người, mà là hoàn toàn xem nhẹ hắn này người.

Tần Lam thân là nữ nhân của hắn, tự nhiên là mất hứng, tuy rằng nàng biết chỉ cần Hạ Vân Kiệt lộ ra thủ đoạn của hắn là có thể hoàn toàn chấn trụ bọn họ, nhưng nàng còn là mất hứng. Nàng càng hy vọng người nhà có thể ở Hạ Vân Kiệt còn không có bày ra hắn kia thần kỳ một mặt khi, có thể nhận hắn, thưởng thức hắn, tựa như của nàng gia gia giống nhau, mà không phải dùng thế tục ánh mắt, dùng lợi thế ánh mắt đối đãi hắn này “Không có bối cảnh” tiểu trung y.

Tần Lam là thị ủy lãnh đạo, ở quan trường trung luận thực quyền so với nàng tam thúc đều phải mạnh hơn một ít, nàng nói trong lời nói tự nhiên có phân lượng, cũng không có người hội cho rằng nàng hội giống Hạ Vân Kiệt giống nhau tiểu mao đầu một cái, nói chuyện không biết nặng nhẹ, cho nên Tần Lam này nhất mở miệng, trong phòng khách nhân tất cả đều im lặng xuống dưới, ào ào kinh ngạc nhìn Tần Lam cùng Hạ Vân Kiệt.

“Trung y là một môn kinh nghiệm ngành học, không chỉ có cần phải có y thuật cao minh lão sư tay bắt tay dạy, hơn nữa cũng cần tự thân quanh năm suốt tháng làm nghề y kinh nghiệm tích lũy, giống ta gia gia theo nhỏ học y, thẳng đến không sai biệt lắm bảy mươi tuổi mới chính thức bị người chung nhận thức là Vân Lĩnh tỉnh trung y ngôi sao sáng, cũng mới chính thức xưng được với y thuật cao minh. Tần tỷ tỷ ngươi không học quá

trung y, không giống ta học quá một ít trung y, là không có biện pháp biết trung y ra sao bác đại tinh thâm.” Hồi lâu, Trình Hạo đánh vỡ trầm mặc.

Ngôn ngoại ý, Hạ Vân Kiệt y thuật là không có khả năng cao minh.

Tần Lam nghe vậy nhíu nhíu mày, vừa muốn phản bác, Tần Diệc Viễn đã xua tay nói:“Trình Hạo nói có đạo lý, Tần Lam ngươi không hiểu trung y, cho nên mới sẽ có này phán đoán.”

Tần Lam tự nhiên không phục, vừa muốn phản bác, nàng tam thúc lại đi ra hoà giải nói:“Thời gian cũng không sớm, chúng ta có phải hay không muốn sớm điểm xuất phát đi khách sạn, đỡ phải đợi lát nữa giao thông cao phong kì đổ ở trên đường.”

Tần Diệc Khiêm như vậy vừa nói, mọi người đều ào ào phụ họa, Tần Lam cũng chỉ có thể tạm thời đem chuyện này đặt ở một bên, xin lỗi hướng Hạ Vân Kiệt nhìn thoáng qua, Hạ Vân Kiệt lại chính là hướng nàng cười cười, thuận đường còn chớp hạ ánh mắt.

Tây Bình thị, thị chính phủ đại lâu, Trương Thụy phó thị trưởng văn phòng.

Trương Thụy ngồi ở chủ bàn mặt sau, ngón tay nhẹ nhàng mà xoa huyệt Thái Dương, trên mặt lộ ra một tia thống khổ buồn bực biểu tình.

Không ngoài sở liệu, Tần Lam ở Tần phó tỉnh trưởng trong lòng quả nhiên rất phân lượng, ở Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo chuyện này thượng, luôn luôn điệu thấp Tần phó tỉnh trưởng quả nhiên ra mặt nói chuyện. Điều này làm cho đã quyết định bán Lỗ Nhất Lâm phó tỉnh trưởng một phần nhân tình, đã cùng này hạng mục lãnh đạo tiểu tổ này khác thành viên không sai biệt lắm đạt

thành nhất trí ý kiến Trương Thụy phó thị trưởng cảm thấy phi thường khó xử.

Hai bên đều là phó tỉnh trưởng, thực quyền cũng kém không nhiều lắm, đắc tội ai đối với Trương Thụy mà nói đều là một kiện chuyện xấu.

Hồi lâu, Trương Thụy phó thị trưởng tựa hồ hạ một cái quyết tâm, mở ra hai mắt, thì thào lẩm bẩm:“Ta vốn là đồng ý Trần Chấn Đông kia phương án, sau lại là Lỗ Nhất Lâm cố ý ra mặt đánh tiếp đón, ta bán hắn mặt mũi, mới cải biến chủ ý. Nay Tần Diệc Trăn cũng đến sáp nhất chân, bọn họ thần tiên đánh nhau, ta tham cùng ở trong đó làm gì, không bằng đem vấn đề giao cho Lỗ Nhất Lâm, dù sao kiếm đồng tiền lớn là hắn Lỗ gia, cũng không phải ta.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1045 : Ngài làm sao mà biết được?

Thì thào tự nói sau, Trương Thụy phó thị trưởng đầu tiên là cấp Lỗ Nhất Lâm thư ký gọi cái điện thoại, nói Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo hạng mục, có một số việc hắn cần giáp mặt hướng Lỗ tỉnh trưởng xin chỉ thị, được đến đáp ứng sau, Trương Thụy phó thị trưởng đứng dậy ly khai văn phòng, ra thị phủ đại lâu, ngồi xe một đường hướng tỉnh phủ đại lâu mà đi.

……

Tỉnh phủ, Lỗ Nhất Lâm phó tỉnh trưởng văn phòng.

“Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo hạng mục chủ yếu còn là cần các ngươi thị chính mình quyết định, ta bên này cũng chỉ là cung cấp một ít tham khảo ý kiến, nếu Diệc Trăn đồng chí cho rằng cũ thành cải tạo cùng bảo hộ lịch sử văn vật kiến trúc đồng dạng trọng yếu, gì một cái phương diện cũng không có thể sơ sẩy, ngươi thân là này hạng mục lãnh đạo tiểu tổ tổ trưởng, cũng là muốn đầy đủ lo lắng Diệc Trăn đồng chí ý kiến.” Lỗ Nhất Lâm là cái có chút hói đầu nam nhân, một bên dùng sau vuốt đã không còn lại bao nhiêu căn tóc đầu óc, một bên đánh giọng quan.

“Đó là, đó là. Bất quá Lỗ tỉnh trưởng lần trước nhắc tới, làm bất cứ chuyện gì luôn phải có lấy hay bỏ, phải bắt được sự tình chủ yếu mâu thuẫn, hiện tại Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo chủ yếu mâu thuẫn là hiện có kiến trúc đường cục diện đã gây trở ngại nó phát triển, ta cho rằng là rất đạo lý, ta cũng theo đó cùng tiểu tổ thành viên tiến hành rồi thảo luận, cũng đã bắt đầu ở trọng điểm lo lắng đông hoành kiến thiết tập đoàn công ty phương án, bất quá Tần tỉnh trưởng như vậy nhắc tới, khiến cho ta có chút khó xử.” Trương Thụy phó thị trưởng gặp Lỗ

Nhất Lâm ở đánh Thái Cực quyền, trong đầu hơi hơi có chút không vui, nhưng trên mặt lại không biểu hiện ra ngoài, mà là tiếp tục thật cẩn thận nói.

“Diệc Trăn đồng chí cũng là xuất phát từ quan tâm Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo, ngươi đổ không cần có cái gì khó xử hoặc là trong lòng gánh nặng, như vậy đi, nghe nói hôm nay là Diệc Trăn đồng chí phụ thân tám mươi tuổi đại thọ, ngươi cùng ta cùng đi cấp lão nhân gia bái cái thọ đi.” Lỗ Nhất Lâm nói.

Trương Thụy nghe vậy sắc mặt hơi hơi thay đổi vài lần, thứ nhất về Tần Diệc Trăn phụ thân tám mươi đại thọ sự tình, hắn sự trước cũng không biết, thứ hai, hắn vốn định đem chuyện này giao cho Lỗ Nhất Lâm chính mình cùng Tần Diệc Trăn giải quyết đi, nhưng thấy hắn này lão hồ li không nên kéo đến chính mình, hiển nhiên là nghĩ thông qua lôi kéo chính mình cùng đi chúc thọ sự tình, hướng Tần Diệc Trăn truyền lại một tin tức cùng thái độ.

Dù sao Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo này hạng mục, liên lụy đến Lỗ Nhất Lâm lợi ích cùng tư tâm, hắn là không tốt minh cùng Tần Diệc Trăn tranh luận, chỉ có thể thông qua loại này mọi người trong lòng biết rõ ràng phương thức hướng hắn mịt mờ mà tỏ vẻ một chút, này hạng mục ta Lỗ Nhất Lâm đã nhúng tay, hơn nữa Trương Thụy cũng theo ta là một đám, ngươi Tần Diệc Trăn sẽ không muốn nhúng tay. Đồng thời Tần Diệc Trăn phụ thân quá đại thọ, hắn này phó tỉnh trưởng tự mình tới cửa chúc thọ, trừ bỏ kia tầng ý tứ, cũng có hướng Tần Diệc Trăn kì hảo ý tứ.

Này trong đó vi diệu chỗ, không phải người trong quan trường là rất khó hiểu được.

Trương Thụy là phó thị trưởng, tự nhiên hiểu được trong đó vi diệu mấu chốt chỗ, trong lòng tuy rằng không muốn

tham gia, nhưng nếu Lỗ Nhất Lâm đã mở miệng, hắn cũng không hảo cự tuyệt, đành phải trong lòng buồn bực, trên mặt lại mỉm cười nói:“Phải không? Tần lão là vị lão nhà cách mạng, hắn quá tám mươi đại thọ, kia thật muốn đi hảo hảo chúc mừng một chút.”

Nói xong này đó, Trương Thụy lại ở trong văn phòng cùng Lỗ Nhất Lâm hàn huyên trong chốc lát, trong lúc cũng cố ý lộ ra một ít tối hôm qua chuyện đã xảy ra, bao gồm Tần Lam cùng Lỗ Phẩm Nguyên đã xảy ra điểm xung đột sự tình.

“Diệc Trăn đồng chí có tốt cháu gái a, tuổi còn trẻ đã làm thị ủy lãnh đạo, Phẩm Nguyên còn kém hơn, ta xem buổi tối hẳn là đem hắn cũng kêu lên đi, thứ nhất hướng nàng giáp mặt nói lời xin lỗi, thứ hai cũng tốt nhiều hơn hướng nàng học tập.” Lỗ Nhất Lâm nghe thế sự sau, thần sắc hơi hơi đổi đổi, nhưng rất nhanh liền khôi phục bình thường, cảm khái nói.

Hiển nhiên quan trường lão nhân Lỗ Nhất Lâm theo chuyện này trông được đến Tần Lam này nữ nhân thái độ tầm quan trọng, cho nên quyết định đem Lỗ Phẩm Nguyên cũng mang đi. Thứ nhất coi như là tỏ vẻ thành ý, thứ hai hắn biết Tần Lam còn không có lập gia đình, nếu nhà mình con trai có thể cùng nàng đàm thượng bằng hữu, kia tự nhiên là tốt nhất.

“Ha ha, làm cho Phẩm Nguyên cùng Tần cục trưởng nhiều hơn trao đổi tiếp xúc đó là không còn gì tốt hơn.” Trương Thụy phó thị trưởng cũng cho rằng chuyện này mấu chốt thái độ kỳ thật là ở Tần Lam, cho nên nghe vậy rất là đồng ý.

……

Tây Lĩnh tỉnh, tỉnh ủy bí thư văn phòng.

Trương Vân Phong, Tây Lĩnh tỉnh tỉnh ủy bí thư, Lý Thanh Hồng con nuôi kiêm ký danh đệ tử, ở tiếp xong một cuộc điện thoại sau, cười lắc lắc đầu, sau đó tự mình cấp Tần Diệc Trăn gọi điện thoại.

Tiếp điện thoại là Tần Diệc Trăn thư ký, khi hắn nghe nói là tỉnh ủy bí thư điện thoại sau, không khỏi hoảng sợ, vội vàng đem điện thoại chuyển cho Tần Diệc Trăn.

“Trương bí thư, ngươi hảo, có cái gì chỉ thị sao?” Tần Diệc Trăn nghe thư ký nói là Trương Vân Phong bí thư tự mình đánh tới điện thoại, cũng là thật to lắp bắp kinh hãi, vội vàng tiếp khởi điện thoại, khiêm tốn hỏi.

Từ năm kia hắn bị kỉ ủy mang đi điều tra lại bị thả lại sau, Tần Diệc Trăn rõ ràng phát hiện Trương bí thư đối hắn coi trọng không ít, thái độ cũng thân thiết rất nhiều, sau Tần Diệc Trăn cũng từng nghe nói, về hắn bị điều tra kia sự kiện, Trương Vân Phong bí thư giúp hắn nói không ít lời hay, nếu không hắn là không có khả năng nhanh như vậy đã bị phóng ra, cũng như trước ngồi trở lại phó tỉnh trưởng vị trí. Nhưng lấy Trương Vân Phong bí thư thân phận, nếu không phải thật sự có chuyện gì, còn là rất ít lại tự thân điện thoại cho hắn, bình thường còn là thư ký đánh trước điện thoại, chờ hắn tiếp điện thoại, mới đến phiên Trương bí thư cùng hắn trò chuyện, hoặc là hắn trực tiếp đi một chuyến tỉnh ủy bí thư văn phòng.

“Diệc Trăn đồng chí, chỉ thị nhưng thật ra không có nha. Bất quá có sự tình ta lại muốn phê bình ngươi.” Trương Vân Phong cười nói.

Gặp Trương bí thư nói muốn phê bình hắn, Tần Diệc Trăn tâm không khỏi mạnh trầm xuống, bất quá nghe hắn ngữ khí lại mang theo ý cười, trong lòng lại không khỏi tràn đầy nghi hoặc, bất quá ngoài miệng Tần Diệc Trăn lại càng phát ra khiêm tốn nói:“Trương bí thư ngài

nói, ngài phê bình ta khẳng định hội khiêm tốn nhận.”

“Ta hỏi ngươi, Tần lão hôm nay có phải hay không muốn quá tám mươi tuổi đại thọ?” Trương Vân Phong hỏi.

“Trương bí thư ngài làm sao mà biết được?” Tần Diệc Trăn thế mới biết Trương bí thư vì sự tình gì gọi điện thoại lại đây, không khỏi vừa mừng vừa sợ nói.

Kinh là, về hắn phụ thân tám mươi tuổi đại thọ sự tình hắn xử lý rất điệu thấp, muốn nói tỉnh phủ vài vị lãnh đạo biết tin tức này, Tần Diệc Trăn đổ không kỳ quái, nhưng ngay cả tỉnh ủy bí thư cũng biết, vậy không khỏi có chút làm cho hắn cảm thấy kinh ngạc ; Hỉ là, Trương bí thư hỏi đến chuyện này, rõ ràng biểu lộ Trương bí thư đối hắn thái độ thật sự không giống bình thường.

“Nếu không cán bộ kỳ cựu cục nhân gọi điện thoại hướng Trịnh Thuận đồng chí xin chỉ thị, nói Tần lão quá tám mươi tuổi đại thọ, chúng ta tỉnh ủy có phải hay không muốn tỏ vẻ một chút, ta còn thật không biết đâu! Ta nói Diệc Trăn đồng chí a, Tần lão nhưng là thế hệ trước nhà cách mạng, hắn đến chúng ta Tây Lĩnh tỉnh dưỡng lão, đó là chúng ta Tây Lĩnh tỉnh quang vinh, hắn quá tám mươi tuổi đại thọ chuyện này, ngươi như thế nào được không theo ta nói một tiếng đâu?” Trương Vân Phong trách cứ nói.

Trương Vân Phong trong miệng Trịnh Thuận đồng chí là Tây Lĩnh tỉnh tỉnh ủy thư ký trưởng.

“Chuyện này là ta không đúng, bất quá này cũng là ta ba ý tứ, không nghĩ kinh động lãnh đạo. Ngài cũng biết bọn họ kia đồng lứa, tính tình đều cũng có điểm quật, cho nên ta cũng sẽ không đàng hoàng. Trương bí thư hảo ý ta thay ta ba tâm lĩnh, tỉnh ủy bên kia sẽ không nếu an bài.” Tần Diệc Trăn nói.

“Nếu là Tần lão ý tứ, kia tỉnh ủy bên này ta sẽ không an bài, bất quá ta làm một gã vãn bối đi chúc mừng tổng có thể đi?” Trương Vân Phong cười hỏi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1046 : Trương bí thư cũng muốn đến [cầu đề cử phiếu]

“Trương bí thư ngài quá khách khí.” Tần Diệc Trăn không nghĩ tới Trương Vân Phong quý làm một tỉnh tỉnh ủy bí thư, thế nhưng muốn đích thân đăng môn cho hắn phụ thân mừng thọ, nhịn không được cả người đều là chấn động, trong đầu kinh hỉ vạn phần, đồng thời cũng càng phát ra nghi hoặc. Không biết vì cái gì, Trương Vân Phong bí thư từ lần đó kỉ ủy sự tình sau, đối hắn hội như thế coi trọng, thậm chí ngay cả hắn ba mừng thọ, lấy thân phận của hắn đều phải tự mình tới cửa mừng thọ.

Chính là lãnh đạo đối cấp dưới coi trọng, đó là chuyện tốt, Tần Diệc Trăn tự nhiên là không tốt đến hỏi hắn vì cái gì.

“Hẳn là, vậy nói như vậy định rồi. Buổi tối ta còn có cái trọng yếu khách nhân muốn gặp, đại khái hơi chút muốn muộn một ít đi qua, các ngươi không cần phải xen vào ta, chỉ để ý trước bắt đầu chính là.” Trương Vân Phong theo sát sau lại công đạo một câu, sau đó lại cùng Tần Diệc Trăn hàn huyên vài câu, hỏi Tần lão thân thể trạng huống, hỏi cụ thể dùng cơm địa chỉ, thế này mới treo điện thoại.

Cùng Trương Vân Phong đã xong trò chuyện, Tần Diệc Trăn ngồi ở chủ bàn đi sau sửng sốt một hồi lâu nhi, trong đầu vòng vo hồi lâu, như trước không thể suy nghĩ cẩn thận vì cái gì Trương Vân Phong bí thư mấy ngày nay đến đối hắn như thế giao hảo, cuối cùng không có đầu mối Tần Diệc Trăn cũng chỉ đành lắc đầu, sau đó nâng tay nhìn nhìn đồng hồ, gặp thời gian đã không sai biệt lắm mau tan tầm, liền vui vẻ đứng dậy chuẩn bị xuất phát đi khách sạn.

Mà Trương Vân Phong ở cùng Tần Diệc Trăn thông qua

điện thoại sau, lại đứng lên đi đến cửa sổ bên, nhìn tỉnh ủy đại lâu phía dưới ngã tư đường xe đến xe hướng, không tự chủ được hồi tưởng nổi lên chính mình lần đầu tiên cùng sư thúc tổ gặp mặt tình hình. Nhớ tới hắn một lời nói trung hắn lúc tuổi già có con sự tình, nhớ tới hắn cho hắn thê tử Cổ Ngọc Hoàn mở thuốc dưỡng thai, khiến cho nàng lấy năm mươi lăm tuổi cao tuổi thuận thuận lợi lợi cấp Trương gia sinh sản hạ một đại béo con trai, càng nghĩ khởi trước đó vài ngày, sư thúc tổ nhớ hắn Vu Hàm môn ký danh đệ tử thân phận, đặc phân phó Lý Thanh Hồng dẫn hắn một nhà ba người đi một chuyến quát sơn tiên cảnh, kia tựa như ảo mộng tiên gia, cho tới bây giờ Trương Vân Phong đều còn ký ức hãy còn mới mẻ, cảm khái vận mệnh cùng chính mình mở cái đại vui đùa, nếu làm cho chính mình may mắn bái nhập Vu Hàm môn hạ, lại làm cho chính mình cùng tu tiên vô duyên. Cũng may hắn nhi tử theo sư thúc tổ nói còn có vài phần căn cốt, nếu theo nhỏ mà bắt đầu phun nạp hấp khí, nhưng thật ra có cơ hội bước trên tu tiên chi đồ, điều này làm cho Trương Vân Phong mỗi khi nhớ tới lại nhiều vài phần vui mừng cùng kích động.

Tần Diệc Trăn là Tần Lam Nhị thúc, mà Tần Lam là chưởng môn sư thúc tổ nữ nhân, Trương Vân Phong là ở Tần Diệc Trăn bị kỉ ủy mang đi điều tra, Cù Vệ Quốc gọi điện thoại tìm hắn hỗ trợ thời điểm mới biết được, cho nên theo ngày đó khởi, Trương Vân Phong liền đối Tần Diệc Trăn vài phần kính trọng, bất quá Tần Diệc Trăn cũng là chút không biết tình.

……

Làm xe một đường theo hà lâm sơn chạy đến ở Tây Bình nội thành Nhậm gia khách sạn khi, Hạ Vân Kiệt trên mặt không khỏi lộ ra phấn khích biểu tình, mà ngồi ở hắn bên người Tần Lam cũng không động thanh sắc vụng trộm kháp hắn một chút.

Hạ Vân Kiệt khóe miệng thịt trừu trừu, sau đó hướng Tần Lam ngượng ngùng cười cười.

Hắn thật đúng là không nghĩ tới, nay này Nhậm gia khách sạn chạy đến làm sao liền hồng đến làm sao, liền ngay cả Tần Phẩm Chính quá tám mươi tuổi đại thọ tuyển khách sạn cũng là Nhậm gia khách sạn. Cũng không biết là đầu trọc cường cung đình thức ăn thật sự nấu ăn ngon, còn là Hạ Vân Kiệt năm đó cho hắn kết luận tài vận thật sự cường thái quá.

Bất quá nếu Tần gia đã tuyển định Nhậm gia khách sạn làm thọ yến địa điểm, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không thể nói không tốt, nay cũng chỉ có thể âm thầm cầu nguyện không cần ở trong này gặp được Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng hai người, nếu không việc vui đã có thể có chút nháo lớn.

Trong lòng cầu nguyện, thần niệm sớm đã như một trương cự võng phô trương mở ra, sau đó Hạ Vân Kiệt liền thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, hắn cũng không có tìm được Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng hơi thở.

“Nhậm gia khách sạn là vừa thượng nửa năm khai trương, sinh ý phi thường náo nhiệt, ta cũng đi nếm qua vài lần, thức ăn hương vị quả thật không sai. Đúng rồi, Nhậm gia khách sạn giống như đệ nhất gia điếm ngay tại các ngươi Giang Châu thị, Vân Kiệt ngươi hẳn là nghe nói qua đi?” Xuống xe, Hạ Vân Kiệt cùng Tần Kiến Hoành chờ Tần gia người trẻ tuổi đi cùng một chỗ, Tần Kiến Hoành vừa đi vừa nói nói.

“Vân Kiệt hắn đương nhiên biết, đúng không, Vân Kiệt?” Tần Lam nói xong, ánh mắt có khác ý tứ phiêu Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

“Đúng vậy, đúng vậy.” Hạ Vân Kiệt ngượng ngùng điểm

gật đầu.

Tần Kiến Hoành gặp tỷ tỷ cùng Hạ Vân Kiệt đối thoại còn có biểu tình đều tựa hồ có chút quái dị, âm thầm có chút kỳ quái, bất quá nhâm Tần Kiến Hoành tưởng phá đầu, cũng không khả năng nghĩ vậy Nhậm gia khách sạn hai vị mỹ nữ đại cổ đông, là trước mắt vị này bị Tần gia cao thấp đại bộ phận nhân chướng mắt tiểu trung y nữ nhân.

Tần gia đã trước tiên ở Nhậm gia khách sạn đính một cái bãi phóng có hai cái bàn lớn đại ghế lô.

Hạ Vân Kiệt đoàn người đến lúc đó, ghế lô đã thu thập sạch sẽ, hơn nữa đã bãi phóng thượng một ít món ăn nguội.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt đám người là trước tiên xuất phát, đến nhận chức gia khách sạn khi, Tần Diệc Trăn, Tưởng Vân Anh, còn có vài thân thích bằng hữu đều còn chưa tới, mọi người liền đều trước không thượng bàn, mà là ở ghế lô hầu khách trên sô pha tùy ý ngồi nói chuyện phiếm.

Đại khái qua nửa giờ, sáu giờ rưỡi tả hữu quang cảnh, Tần Diệc Trăn bọn họ liền chạy tới ghế lô.

Vừa đến ghế lô, Tần Diệc Trăn bước đi đến hắn phụ thân trước mặt, nói:“Ba, đêm nay Trương Vân Phong bí thư nói muốn lại đây cho ngài chúc thọ, bất quá hắn buổi tối còn có này khác sự tình, hội trễ một ít lại đây.”

“Cái gì Trương Vân Phong bí thư cũng muốn lại đây cấp ba [gia gia] chúc thọ?” Tần gia nhân nghe thế cái tin tức đều rất là kích động.

“Không phải nói không cần đàng hoàng sao? Ngươi như thế nào vừa sợ động Trương Vân Phong đồng chí, sẽ

không còn có những người khác lại đây đi?” Tần Phẩm Chính tuy rằng cũng cảm thấy có chút giật mình, bất quá cũng là không giống này vãn bối giống nhau kích động, mà là hơi có chút lo lắng hỏi.

“Cán bộ kỳ cựu cục lãnh đạo biết ngài muốn quá tám mươi tuổi đại thọ, cố ý xin chỉ thị tỉnh ủy Trịnh thư ký trưởng, sau đó Trương bí thư mới biết được. Hắn nói muốn tới, ta cũng không hảo cự tuyệt, này hắn hẳn là không có.” Tần Diệc Trăn trả lời.

“Nhị ca, Trương bí thư cố ý vội tới ba chúc thọ, ngươi nói có thể hay không có cái gì đặc biệt thâm ý ở bên trong? Ta nghe nói các ngươi tỉnh chính phủ Ngô Văn Cảnh thường vụ phó tỉnh trưởng đã đến về hưu tuổi, gần nhất thân thể cũng không tốt, rất khả năng sẽ ở sang năm sơ lui ra đến, ngươi nói Trương bí thư lần này đến, có phải hay không tỏ vẻ……” Tần Diệc Khiêm nghe vậy mặt mang sợ hãi lẫn vui mừng nói.

“Ngươi nhưng thật ra đối Tây Lĩnh tỉnh trạng huống thực hiểu biết a!” Tần Diệc Trăn không có ngay mặt trả lời Tam đệ vấn đề, mà là cười nói một câu. Bất quá theo hắn chớp động trong ánh mắt không khó nhìn ra đến, hắn cũng là có như vậy một phần hoài nghi cùng chờ mong.

“Sự tình quan nhị ca con đường làm quan, ta này làm đệ đệ tự nhiên muốn chú ý.” Tần Diệc Khiêm cười nói.

“Ha ha, bất quá loại chuyện này còn là không cần đi phỏng đoán hảo.” Tần Diệc Trăn cười cười, nói.

“Chính là người trong nhà cùng một chỗ tâm sự, Tần Lam đám người cũng đều biết nặng nhẹ, sẽ không nói lung tung.” Tần Diệc Khiêm không cho là đúng nói.

Tần Diệc Trăn gật gật đầu, vừa định lại mở miệng nói

chuyện, hắn thư ký cầm di động đi đến hắn bên người thấp giọng nói:“Lỗ phó tỉnh trưởng điện thoại.”

Tần Diệc Trăn nghe vậy hơi hơi nhíu hạ mày, nhưng còn là tiếp nổi lên điện thoại, tiếp khởi điện thoại đồng thời trên mặt đã mang theo một tia mỉm cười.

“Nhất Lâm đồng chí, buổi tối hảo, có chuyện gì sao?”

“Diệc Trăn đồng chí a, ngươi cũng không bạn chí cốt a, Tần thúc thúc quá tám mươi đại thọ ngươi như thế nào cũng không theo ta thông tri một tiếng đâu, thiếu chút nữa sẽ bỏ lỡ.” Trong điện thoại truyền đến Lỗ Nhất Lâm trách cứ thanh âm.

“Ngượng ngùng, ngượng ngùng Nhất Lâm đồng chí. Ta ba hắn không nghĩ phiền toái mọi người, cho nên dặn ta không cần đàng hoàng, cho nên sẽ không thông tri ngươi.” Tần Diệc Trăn cười giải thích nói.

“Này ta mặc kệ, chúng ta nhưng là đã nhiều năm lão đồng sự, lão chiến hữu, Tần thúc thúc quá đại thọ ta là nhất định phải tham gia, ngươi cũng không thể nói không được.” Lỗ Nhất Lâm nói.

Tần Diệc Trăn mày lại hơi hơi nhíu một chút, nhưng miệng còn là cười ha ha nói:“Nhất Lâm đồng chí ngươi muốn lại đây, chúng ta đương nhiên vui vẻ.”

“Vậy nói như vậy định rồi, ta trễ chút đi ra.” Lỗ Nhất Lâm không khỏi phân trần nói.

Tần Diệc Trăn thấy thế biết từ chối không ra, đành phải liên thanh nói tốt, lại cùng Lỗ Nhất Lâm nói dưới chỉ ghế lô hào, thế này mới treo điện thoại.

“Vừa rồi là Lỗ Nhất Lâm điện thoại? Các ngươi hai quan hệ tốt lắm sao?” Tần Diệc Khiêm hiển nhiên đối Tây Lĩnh

tỉnh quan trường thật sự thực hiểu biết, Tần Diệc Trăn vừa treo điện thoại, hắn liền mở miệng hỏi nói.

“Hảo cái gì? Ta xem này Lỗ Nhất Lâm lại đây kì hảo tám phần là hy vọng ngươi nhị ca không cần nhúng tay Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo sự tình.” Tưởng Vân Anh chen vào nói nói, trong giọng nói hơi có chút thầm oán.

“Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo? Như thế nào nhị ca tại đây sự kiện mặt trên cùng Lỗ Nhất Lâm có xung đột?” Tần Diệc Khiêm đám người đối chuyện này đổ cũng không biết, nghe vậy đều hơi hơi nhíu nhíu mày, hơi có chút kinh ngạc hỏi.

Dù sao Lỗ Nhất Lâm là lão bài phó tỉnh trưởng, ở Tây Lĩnh tỉnh chính đàn phân lượng còn là rất nặng, cùng hắn phát sinh xung đột tự nhiên không phải cái gì sự tình tốt.

“Không thể nói rõ cái gì xung đột, chính là ở Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo quan niệm có chút bất đồng mà thôi.” Tần Diệc Trăn khoát tay nói.

“Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?” Tần lão gia tử nhân mặc dù lão, nhưng đối một ít quan hệ đến dân chúng sự tình còn là thực quan tâm, nghe vậy truy vấn nói.

Tần Diệc Trăn tuy rằng không muốn nhiều lời chuyện này, nhưng thấy phụ thân hỏi cũng chỉ hảo đem Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo sự tình từ đầu tới đuôi nói một lần, Tần Lam cùng Hạ Vân Kiệt hai người đều cùng chuyện này có quan hệ, giảng thuật trung tự nhiên không thể tránh đi bọn họ, hơn nữa Tưởng Vân Anh khi rảnh rỗi hội sáp thượng một hai câu, cho nên chờ Tần Diệc Trăn một phen giải thích xuống dưới, ở đây người không chỉ có đại khái đã biết Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo phương án xung đột ở nơi nào, cũng biết chuyện này kỳ thật cùng Hạ Vân Kiệt có rất lớn quan hệ. Không

ít người xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt liền khó tránh khỏi có chút trách cứ hương vị, cho rằng hắn còn không có trở thành Tần gia con rể, cũng đã bắt đầu ỷ vào Tần gia tầng này quan hệ mời chào phiền toái.

Dù sao, đối với tuyệt đại bộ phận Tần gia mà nói, bọn họ là không hy vọng cùng Lỗ Nhất Lâm phát sinh xung đột.

“Diệc Trăn, ngươi chuyện này làm được đúng. Bắc Sơn khu ta cũng đi quá vài chuyến, này lịch sử kiến trúc tuy rằng gây trở ngại thành thị phát triển, nhưng đều là lịch sử di lưu trân quý tài phú, là tuyệt đối không thể bắt bọn nó làm bình thường dân trạch trực tiếp phủ định. Nếu có thể có lưỡng toàn tề mĩ biện pháp, chẳng sợ tiêu phí đại giới lớn hơn một chút, ta cho rằng cũng là đáng giá.” Mọi người trung, chỉ có Tần lão gia tử trực tiếp bỏ qua Hạ Vân Kiệt này nhân tố, mà là đem lực chú ý hoàn toàn đầu đến Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo chuyện này thượng.

Tần Diệc Viễn đám người vốn định nói Hạ Vân Kiệt hai câu, nhưng thấy lão gia tử đã đem chuyện này định rồi tính, hơn nữa phía sau Trần Chấn Đông mang theo nhất hạp lễ vật đi đến, Tần Diệc Viễn đám người cũng chỉ hảo đem đến bên miệng trong lời nói lại nuốt trở về.

Sự đã như thế, đành phải chờ thọ yến sau hơn nữa.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1047 : Chỗ ngồi

Thương nhân tin tức vĩnh viễn là tối linh thông, Trần Chấn Đông từ tối hôm qua đáp lên Tần Diệc Trăn này tuyến sau, vừa về nhà lập tức khiến cho người thu thập hỏi thăm Tần Diệc Trăn tin tức, bao gồm hắn yêu thích, hắn người nhà yêu thích đằng đằng.

Ở thương giới lăn lộn nhiều năm, Trần Chấn Đông là sẽ không tin tưởng Hạ Vân Kiệt kia phiên "Dáng vẻ thư sinh" Trong lời nói, hắn càng tin tưởng còn là ích lợi giao hảo.

Thật vất vả đáp lên Tần Diệc Trăn này tuyến, Trần Chấn Đông tự nhiên muốn tìm kiếm hết thảy cơ hội hảo hảo kinh doanh củng cố.

Trên thế giới này sự tình sợ nhất chính là hữu tâm nhân, Trần Chấn Đông như vậy làm cho người ta nghe ngóng sau khi, không chỉ có nghe được Tần Diệc Trăn là hiếu tử, hắn phụ thân hiện tại ngay tại Tây Bình thị hà lâm sơn cán bộ kỳ cựu trại an dưỡng dưỡng lão, nhưng lại nghe được hôm nay là hắn lão nhân gia tám mươi tuổi đại thọ. Vì thế Trần Chấn Đông liền cấp Tần Diệc Trăn gọi điện thoại, nói muốn cấp lão nhân hạ thọ.

Nếu là đổi thành những người khác, Tần Diệc Trăn khẳng định là uyển cự, bất quá bởi vì Hạ Vân Kiệt tầng này quan hệ, Tần Diệc Trăn cuối cùng cũng liền đáp ứng, cho nên mới sẽ có Trần Chấn Đông mang theo lễ vật đến mừng thọ một màn.

Mặc kệ Tần gia người tam lý có hay không thầm oán Hạ Vân Kiệt ỷ vào Tần gia tầng này quan hệ xen vào việc của người khác, bất quá Trần Chấn Đông dù sao cũng là viễn đại kiến thiết tập đoàn lão tổng, gia tài hàng tỉ, nếu đến đây, cũng là không tốt quá mức chậm trễ. Vì thế ở

Tần Diệc Trăn giới thiệu hạ, người Tần gia từ Tần Phẩm Chính cho tới Tần Tuyết đều nhất nhất cùng Trần Chấn Đông đánh tiếp đón.

Trần Chấn Đông cùng người Tần gia nhất nhất chào hỏi sau, còn không có tới kịp hàn huyên khách sáo, ghế lô cửa bị đẩy mở ra, Lỗ Nhất Lâm mặt mang mỉm cười đi đến, phía sau đi theo hai người, đúng là Trương Thụy phó thị trưởng cùng con hắn Lỗ Phẩm Nguyên.

Lỗ Nhất Lâm chân vừa mới rảo bước tiến lên đại môn, cũng đã đi nhanh mại hướng về phía Tần lão gia tử, sau đó sớm vươn hai tay nói:“Tần lão, chúc ngài lão phúc như Đông Hải thọ sánh Nam Sơn a!”

“Cảm ơn ngươi có thể lại đây Lỗ tỉnh trưởng.” Tần Phẩm Chính cười cùng Lỗ Nhất Lâm nắm tay.

Lỗ Nhất Lâm nắm Tần Phẩm Chính hỏi vài câu lão nhân thân thể, lại làm cho phía sau Trương Thụy cùng con trai đi lên cấp lão nhân chúc thọ.

Lão nhân đều nhất nhất cười khách khí vài câu.

Tái kế tiếp, Tần gia người khác đều ở Tần Diệc Trăn giới thiệu hạ, đi lên nhất nhất cùng Lỗ Nhất Lâm bọn họ chào hỏi.

“Nguyên lai ngươi chính là Tần Lam đồng chí, quả nhiên cân quắc không thua mày râu. Ta nghe nói tối hôm qua Phẩm Nguyên với ngươi đã xảy ra điểm hiểu lầm, ngươi đừng để trong lòng.” Nói xong Lỗ Nhất Lâm quay đầu đối Lỗ Phẩm Nguyên trừng mắt nhìn liếc mắt một cái nói:“Phẩm Nguyên còn không lại đây cấp Tần cục trưởng giáp mặt nói lời xin lỗi, về sau muốn nhiều hơn cùng Tần cục trưởng thân cận học tập biết không?”

Lỗ Phẩm Nguyên lúc này sớm đã không có tối hôm qua

ngạo khí, một bộ hào hoa phong nhã bộ dáng, nghe vậy quả thực tiến lên thái độ thành khẩn về phía Tần Lam xin lỗi.

Cái gọi là thân thủ không đánh khuôn mặt tươi cười, Tần Lam tuy rằng không vui Lỗ Phẩm Nguyên, cũng không thích này Lỗ Nhất Lâm phó tỉnh trưởng, nhưng ở hôm nay này đặc thù trong cuộc sống, đối phương lại là tươi cười khả cúc, lại là xin lỗi, tự nhiên không có khả năng bãi sắc mặt cho bọn hắn xem, cũng liền cười khoát tay nói không có việc gì, không có việc gì.

Kể từ đó, ở mặt ngoài thoạt nhìn, song phương thù cho dù yết trôi qua.

Theo sát sau Tần Diệc Trăn lại giới thiệu đến Hạ Vân Kiệt, về Hạ Vân Kiệt, ở đến trước Lỗ Nhất Lâm đã làm cho người ta theo ngày hôm qua khách sạn đăng ký thân phận chứng điều đi ra xem qua, biết chính là một người bình thường, không có gì đặc thù. Chính là vì cái gì Tần Lam hội cùng hắn đi đến cùng nhau, trong đầu mặc dù có chút nghi hoặc, cũng chỉ có thể quy kết đến cảm tình mặt trên. Hơn nữa sau lại hỏi con trai khi, biết người này ỷ vào Tần Lam thân phận còn đánh quá con của hắn một bàn tay, tự nhiên cũng sẽ không hoà nhã sắc cấp Hạ Vân Kiệt, chính là ừ một tiếng, gật gật đầu, thế nhưng cho dù cùng Hạ Vân Kiệt chào hỏi. Về phần Lỗ Phẩm Nguyên nhìn đến Hạ Vân Kiệt lại giống như thấy được kẻ thù bình thường, liền lại càng không hội cố ý cùng hắn chào hỏi.

Nhưng thật ra Trương Thụy phó thị trưởng ôm ai cũng không thể tội thái độ, cùng Hạ Vân Kiệt nắm tay.

Làm Tần Diệc Trăn giới thiệu đến Trình Hạo, nói hắn là Vân Lĩnh tỉnh thường vụ phó tỉnh trưởng con trai khi, Lỗ Nhất Lâm thái độ có vẻ cũng rất là nhiệt tình, nắm Trình Hạo tay liên tục khen vài câu, còn nói hắn cùng hắn phụ

thân cũng gặp qua vài lần mặt, làm cho hắn trở về thay hắn hướng hắn phụ thân vấn an. Điều này làm cho Trình Hạo lần cảm có mặt mũi, miệng khiêm tốn, lưng lại thẳng thắn không ít, ngẫu nhiên đảo qua Hạ Vân Kiệt ánh mắt đều là mang theo một tia cao cao tại thượng nhìn xuống hắn hương vị.

Không chỉ có như thế, có lẽ là vì cùng loại người, cũng có lẽ là cho rằng chỉ có giống Lỗ Phẩm Nguyên như vậy thân phận mới đáng giá hắn ngang hàng kết giao duyên cớ, rất nhanh Trình Hạo thế nhưng cùng Lỗ Phẩm Nguyên thân nhau, có nói có cười, thậm chí Trình Hạo còn ỷ vào thân phận, mang theo Lỗ Phẩm Nguyên đi theo Tần Lam vô giúp vui, rất có tác hợp bọn họ ý tứ.

Chỉ tiếc Tần Lam ở mặt ngoài mỉm cười ứng đối, trên thực tế lại cự bọn họ lấy ngàn dặm ở ngoài, chỉ có đối mặt Hạ Vân Kiệt khi trên mặt mới có thể lộ ra ôn nhu chân thành tha thiết mỉm cười. Điều này làm cho Trình Hạo cùng Lỗ Phẩm Nguyên trong lòng đều có chút căm tức, xem Hạ Vân Kiệt kia tiểu bạch kiểm cũng càng phát ra không vừa mắt.

Lỗ Nhất Lâm đến đây sau, cảm giác tối xấu hổ, trong lòng tối không yên bất an chỉ sợ phải kể tới Trần Chấn Đông.

Sinh ý làm được Trần Chấn Đông như vậy trình tự, hắn thấy rõ lực tự nhiên phi người bình thường có thể so sánh, tự nhiên có thể nhìn ra được đến Lỗ Nhất Lâm mang theo Trương Thụy cùng con trai tới được thâm tầng dụng ý.

Kỳ thật không chỉ có Trần Chấn Đông nhìn ra được đến, người Tần gia cũng cơ hồ đều đã nhìn ra, cho nên giống Tần Diệc Viễn đám người hoặc nhiều hoặc ít còn là có chút vắng vẻ Trần Chấn Đông, mà đem càng nhiều nhiệt tình dùng ở Lỗ Nhất Lâm trên người, hiển nhiên đại bộ

phận người Tần gia còn là không hy vọng bởi vì Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo sự tình cùng Lỗ Nhất Lâm phát sinh xung đột. Hơn nữa Tần Diệc Trăn nhúng tay chuyện này nguyên do dĩ nhiên là bởi vì Hạ Vân Kiệt cùng Trần Chấn Đông có chút quan hệ duyên cớ.

Không khí vi diệu giằng co một đoạn thời gian, mắt thấy thời gian cũng không sớm, Tần Diệc Viễn liền lại đây nhẹ giọng hỏi Tần Diệc Trăn có cần hay không chờ Trương Vân Phong bí thư. Tần Diệc Trăn nghĩ nghĩ, lại nâng tay nhìn nhìn đồng hồ, lấy không chuẩn Trương Vân Phong nói muốn trễ một ít lại đây là muốn trễ bao nhiêu. Nếu gần chính là trễ một lát, tự nhiên là phải đợi hắn, nhưng nếu trì nhiều lắm, chẳng lẽ phụ thân thọ yến còn muốn chuyên môn vì hắn tha cái vài giờ? Này hiển nhiên là không ổn.

Đương nhiên việc này Tần Diệc Trăn cũng không tốt gọi điện thoại hỏi Trương Vân Phong, hơn nữa nhớ tới Trương Vân Phong phía trước cố ý công đạo, cuối cùng còn là đối Tần Diệc Viễn nhẹ giọng nói:“Trương bí thư nói qua không cần chờ hắn, ngươi là đại ca, ngươi thu xếp bắt đầu đi, chính là muốn đem phụ thân bên cạnh chủ tân vị cấp nhường đi ra.”

Gặp Nhị đệ nói như vậy, Tần Diệc Viễn vị này Tần gia con lớn nhất liền bắt đầu tiếp đón mọi người lên bàn.

Đầu tiên thượng bàn tự nhiên là Tần lão gia tử, tiếp theo đó là trước mắt mà nói tôn quý nhất tân khách Lỗ Nhất Lâm phó tỉnh trưởng. Ấn Tây Bình thị phong tục, thọ tinh cũng chính là Tần lão ngồi ở chủ vị, hắn hữu tả hai sườn phân biệt an bài chủ tân cùng thứ hai tân, ở dưới mặt còn lại là người cùng đi cùng này khác tân khách.

Lỗ Nhất Lâm cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền chuẩn bị đi ngồi ở Tần lão gia tử bên tay phải, cũng không nghĩ đến Tần Diệc Viễn lại chỉ vào Tần lão gia tử bên tay trái vị trí,

khách khí đối Lỗ Nhất Lâm phó tỉnh trưởng nói:“Lỗ tỉnh trưởng, ngài bên này ngồi.”

Lỗ Nhất Lâm hơi hơi ngớ ra một chút, trong mắt lóe ra một tia kinh ngạc cùng bất mãn sắc, bất quá lập tức liền mặt mang mỉm cười ấn Tần Diệc Viễn an bài lần lượt Tần lão bên tay trái ngồi xuống.

Chương 1048 : Trương bí thư đến đây [thứ nhất càng cầu vé tháng]

Thọ tinh cùng Lỗ Nhất Lâm ngồi vào vị trí sau, kế tiếp là tốt rồi an bài, trên cơ bản không phải người Tần gia, chính là Trương Thụy phó thị trưởng hoặc là Trần Chấn Đông loại này thân phận không bằng Lỗ Nhất Lâm bọn họ hiển quý tân khách.

Mọi người cho nhau một trận khiêm nhượng, Tần Diệc Viễn làm người tiếp khách, ngồi ở Lỗ Nhất Lâm hạ thủ, mà Trương Thụy phó thị trưởng tắc lần lượt hắn an vị. Bởi vì Tần gia lão tam cũng là vị phó thị trưởng, tuy rằng cấp bậc không bằng tỉnh lị thành thị Trương Thụy phó thị trưởng, nhưng cũng đều xem như người trong quan trường, thân phận cũng kém không xa, liền từ hắn lần lượt Trương Thụy phó thị trưởng ngồi, xem như Trương Thụy phó thị trưởng người tiếp khách. Như thế giao nhau, liền đem Lỗ Nhất Lâm phó tỉnh trưởng cùng Trương Thụy phó thị trưởng cấp an bài thỏa đáng.

Lỗ Nhất Lâm cùng Trương Thụy phó thị trưởng bên này an bài thỏa đáng sau, đó là chủ vị mặt khác một bên vị thứ an bài. Thọ tinh bên tay phải vị trí tự nhiên là cấp Trương Vân Phong bí thư lưu trữ, hắn còn không có đến, tự nhiên cũng liền không. Trương Vân Phong bí thư tự mình đến chúc thọ, Tần Diệc Trăn vị này phó tỉnh trưởng tự nhiên là không muốn bỏ qua cùng hắn làm sâu sắc cảm tình trao đổi cơ hội, cho nên từ hắn ngồi ở Trương Vân Phong bí thư hạ thủ tiếp khách. Trần Chấn Đông tính đứng lên cũng là một vị khách quý, Tần Diệc Trăn đem hắn an bài ở tại chính mình phía dưới. Tái kế tiếp sẽ không nhiều chú ý, giống Tôn Tú Nhã đám Tần gia tức phụ hoặc là theo chân bọn họ cùng thế hệ một ít thân thích, ấn lớn nhỏ, bọn họ tùy ý ở chủ bàn hạ thủ ngồi xuống đó là, mà giống Tần Kiến Hoành, Nhậm Tiểu Viện đời thứ ba tiểu bối, thậm chí đại bảo tiểu bảo linh

tinh đời thứ tư, còn có Tần Diệc Trăn thư ký, Tần gia bảo mẫu linh tinh tự nhiên chính là đi mặt khác một bàn an vị.

Tần gia an bài là hai cái mười sáu người xoay tròn bàn ăn, chờ Tôn Tú Nhã đám Tần gia nhị đại tức phụ hoặc là cùng các nàng cùng thế hệ đường huynh biểu cũng đều ngồi xuống chủ bàn, vị trí trừ bỏ cấp Trương Vân Phong bí thư lưu ở ngoài, còn không hai cái đi ra.

“Tần Lam, Vân Kiệt, các ngươi ngồi bên này đi.” Tần lão gia tử gặp vị trí còn không hai cái, liền ngoắc gọi lại đang chuẩn bị đi ngồi vãn bối bàn Tần Lam cùng Hạ Vân Kiệt.

“Ba, Tần Lam cùng Vân Kiệt khiến cho bọn họ qua bên kia vô giúp vui đi, làm cho Trình Hạo cùng Phẩm Nguyên này hai người trẻ tuổi lại đây cùng ngài náo nhiệt náo nhiệt đi.” Tần Diệc Viễn đổ không phản đối phụ thân đem chính mình nữ nhi kêu lên đến, hơn nữa lấy Tần Lam hiện tại thân phận cũng quả thật có tư cách ngồi này cái bàn, chính là đem Hạ Vân Kiệt cũng cấp kêu lên đến, này một bàn trừ bỏ Lỗ Nhất Lâm phó tỉnh trưởng, đợi lát nữa còn có Trương Vân Phong bí thư lại đây, đến lúc đó nếu hỏi, hoặc là Hạ Vân Kiệt nói chuyện không cái đúng mực, chẳng phải rơi xuống bọn họ Tần gia mặt mũi. Nhưng đem Tần Lam kêu lên đến, không gọi Hạ Vân Kiệt tựa hồ cũng có chút không thể nào nói nổi, Tần Diệc Viễn liền rõ ràng nâng lên Trình Hạo cùng Phẩm Nguyên.

Này hai người đều là phó tỉnh trưởng con trai, tuy là vãn bối, thân phận coi như là tôn quý.

Nguyên bản Tần lão gia tử thế nhưng kêu Hạ Vân Kiệt cũng đi ngồi kia chủ bàn, Trình Hạo cùng Lỗ Phẩm Nguyên trong lòng đều là thực khó chịu mau, hơn nữa Trình Hạo cùng Hạ Vân Kiệt lại nói tiếp đều là Tần gia “Chuẩn con rể”, tự nhận thân phận so với hắn tôn quý

rất nhiều, lão gia tử cho dù muốn kêu “Chuẩn con rể” Đi lên bồi ngồi, kia cũng có thể là hắn mà không phải Hạ Vân Kiệt. Nay gặp Tần Diệc Viễn nói như vậy, hai người trong lòng thế này mới thống khoái một ít.

“Phẩm Nguyên cho dù, làm cho hắn cùng người trẻ tuổi cùng nhau là được. Tần Lam là Đông Thông thị thị ủy thường ủy, tọa kia một bàn sẽ không thích hợp, nên ngồi chúng ta này bàn, hơn nữa ta cũng đang có nghĩ cùng Tần Lam như vậy trẻ tuổi thị ủy lãnh đạo nói chuyện.” Lỗ Nhất Lâm gặp Tần Diệc Viễn nhắc tới chính mình con trai, cười sáp nói. Bất quá hắn trong lời nói một chữ không đề cập tới Hạ Vân Kiệt, chích đề Tần Lam, ý tứ cũng là tái hiểu không quá, Tần Lam ngồi này một bàn là đương nhiên, nhưng này Hạ Vân Kiệt còn có chút không đủ cấp bậc, nhưng thật ra Trình Hạo có thể.

Đang ngồi đều là người thông minh, trên cơ bản đều nghe ra đến đây Lỗ Nhất Lâm phó tỉnh trưởng ngôn ngoại ý, mỗi người trên mặt đều lóe ra một tia vi diệu biểu tình, có cho rằng đương nhiên, có châm chọc khinh thường, vui sướng khi người gặp họa, có bất mãn, cũng có bất an.

Đương nhiên tự nhiên đó là Tần Diệc Khiêm đám này khác Tần gia đệ tử, châm chọc khinh thường, vui sướng khi người gặp họa tự nhiên đó là Trình Hạo cùng Lỗ Phẩm Nguyên, bất mãn là Tần Lam cùng Tần Diệc Trăn, tần Phẩm Nguyên, bất an còn lại là Trần Chấn Đông.

Trần Chấn Đông sở dĩ có thể đặt lên Tần Diệc Trăn này tuyến, nói đến để còn là bởi vì Hạ Vân Kiệt tầng này quan hệ, nay Hạ Vân Kiệt hiển nhiên không chịu Tần gia đãi gặp, thậm chí ngay cả Lỗ Nhất Lâm phó tỉnh trưởng cũng nhằm vào hắn mịt mờ nói nói, Trần Chấn Đông trong lòng tự nhiên là không yên bất an.

Gặp con lớn nhất nói như vậy, lại thấy Lỗ Nhất Lâm

cũng nói nói, mà Trình Hạo thân phận cũng quả thật không giống tầm thường, tam tử Tần Diệc Khiêm về sau ở Vân Lĩnh tỉnh phát triển nói không chừng còn phải đại lực mượn dùng hắn phụ thân năng lượng, Tần Phẩm Chính liền khó tránh khỏi có chút khó xử đứng lên. Hắn nội tâm là càng thích thưởng thức Hạ Vân Kiệt này người trẻ tuổi, khả ở hắn vị trí này lại không thể không có nhiều hơn lo lắng.

“Ta xem còn là liền Tần Lam cùng Vân Kiệt lại đây đi, bọn họ hai là một đôi, lại đây vừa vặn.” Ngay tại phía sau, Tần Diệc Trăn lại mở miệng nói.

Tần Diệc Viễn tuy rằng là Tần gia lão đại, nhưng Tần Diệc Trăn mới là Tần gia trước mắt chân chính chưởng đà nhân. Hắn thốt ra lời này ra, phân lượng cùng ý nghĩa tự nhiên không giống tầm thường, người khác tự nhiên sẽ không hảo nói cái gì nữa, thẳng đem Trình Hạo giận thiếu chút nữa sắc mặt đều biến xanh, thầm mắng Tần Diệc Trăn này phó tỉnh trưởng không thật tinh mắt.

Hạ Vân Kiệt cũng là không có gì phải khiêm tốn, gặp Tần Diệc Trăn nói như vậy, lão gia tử lại bắt đầu hướng bọn họ ngoắc, liền cùng Tần Lam cùng nhau đi qua, ở mạt vị bồi ngồi.

Chủ bàn bên này nếu đã an bài tốt, mặt khác một bàn tự nhiên sẽ không cái gì hảo so đo, mọi người ào ào ngồi xuống, chuẩn bị khai tịch.

“Tần lão có phải hay không còn có cái gì trọng yếu tân khách muốn lại đây?” Lỗ Nhất Lâm mắt thấy mọi người đều tọa tề chuẩn bị khai tịch, bản hẳn là thuộc loại hắn bên tay phải vị trí lại còn là không, nhịn không được tò mò hỏi.

“Đúng vậy, Vân Phong bí thư trễ chút cũng muốn lại đây.” Tần lão gật gật đầu trả lời.

Lỗ Nhất Lâm nghe vậy thân mình hơi hơi chấn động, trong mắt lóe ra một tia suy tư phức tạp ánh mắt, ngoài miệng lại cười nói:“Nguyên lai Trương bí thư hôm nay cũng muốn đến.”

Đồng dạng cảm thấy khiếp sợ cùng toát ra phức tạp ánh mắt còn có Trần Chấn Đông cùng Trương Thụy phó thị trưởng.

Trần Chấn Đông càng nhiều là vui mừng, nếu quyết định đi Tần phó tỉnh trưởng này tuyến, hắn tự nhiên là hy vọng Tần phó tỉnh trưởng con đường làm quan một mảnh quang minh, mà Trương Thụy phó thị trưởng càng nhiều còn lại là mâu thuẫn cùng do dự.

Tần lão quá tám mươi tuổi đại thọ, Trương Vân Phong bí thư cố ý lại đây chúc thọ, này hành động thả ra đến ý nghĩa, Trương Thụy phó thị trưởng là không thể không tái còn thật sự lo lắng ở Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo hạng mục thượng lập trường.

“Đúng vậy, bất quá Trương bí thư hôm nay còn có trọng yếu khách nhân muốn chiêu đãi, muốn trễ chút lại đây, chúng ta sẽ không chờ hắn.” Tần Diệc Trăn nói.

Ấn Lỗ Nhất Lâm tư duy, tỉnh ủy bí thư muốn lại đây chúc thọ, vô luận như thế nào đều là phải đợi một lát, bất quá nếu chủ nhân đều nói như vậy, hắn tự nhiên sẽ không ngốc lấy được phản bác.

Vì thế đang nói này lời nói sau, Tần lão phá lệ đơn giản tám mươi tuổi thọ yến liền bắt đầu.

Thọ yến bắt đầu sau, tự nhiên là theo thứ tự ấn lớn nhỏ trước cấp Tần lão kính rượu hạ thọ, tái sau đó là đều tự trong lúc đó kính rượu.

Cũng không biết là có ý còn là vô ý, tịch gian, Lỗ Nhất Lâm tựa hồ có vẻ có chút quan tâm Hạ Vân Kiệt, cố ý hỏi một ít tình huống của hắn.

Hiển nhiên Tần Diệc Trăn thái độ còn là làm cho hắn nổi lên một tia tò mò.

Lỗ Nhất Lâm muốn hỏi, Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng không tốt lảng tránh không đáp, liền cũng liền thành thành thật thật trở về một phen nói.

Nghe nói Hạ Vân Kiệt chính là Giang Châu đại học một gã trung y lão sư, mặc dù có chút giật mình cùng hắn trẻ tuổi, nhưng theo sau Lỗ Nhất Lâm sẽ thấy cũng không con mắt liếc hắn một cái, hiển nhiên như vậy tiểu nhân vật, là áp căn nhập hắn không được pháp nhãn. Lỗ Nhất Lâm câu hỏi, Hạ Vân Kiệt trả lời, cùng với theo sau Lỗ Nhất Lâm phản ứng, này hết thảy đều làm cho Tần Diệc Viễn vợ chồng càng phát ra cảm thấy nữ nhi tìm lầm đối tượng, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt hơi có chút bất mãn, âm thầm suy nghĩ chờ phụ thân tám mươi tuổi đại thọ sau, nhất định phải tìm nữ nhi hảo hảo nói chuyện chuyện này.

“Hạ Vân Kiệt, Tần cục trưởng cân quắc không thua mày râu, tuổi còn trẻ tựu thành vì thị ủy lãnh đạo, nhân lại bộ dạng xinh đẹp, ngươi là như thế nào đuổi theo nàng, có thể hay không truyền thụ mấy thủ kinh nghiệm?” Thọ yến tiến hành rồi không sai biệt lắm một giờ, ăn uống linh đình, không khí càng phát ra náo nhiệt đứng lên, Lỗ Phẩm Nguyên cùng Trình Hạo bưng rượu kính trưởng bối một vòng, đi tới Hạ Vân Kiệt trước mặt, ở mặt ngoài khiêm tốn thỉnh giáo nói, nhưng người sáng suốt đều nhìn ra đến hắn khinh thường cùng cố ý làm khó dễ. Nói lý nói ngoại đều lộ ra hắn căn bản không xứng với Tần Lam ý tứ.

“Đúng vậy, Hạ Vân Kiệt, truyền thụ mấy thủ kinh nghiệm

đi? Ngươi tổng không có khả năng là bằng vào ngươi cao minh y thuật bắt tù binh Tần Lam tỷ tâm đi?” Trình Hạo hôm nay tâm tình có chút không tốt, lúc này rõ ràng cũng đã có chút uống hơn, Lỗ Phẩm Nguyên ở mặt ngoài ít nhất còn vẫn duy trì vài phần khách khí cùng khiêm tốn, hắn trong lời nói cũng là ** lỏa châm biếm.

Gặp Lỗ Phẩm Nguyên cùng Trình Hạo cố ý làm khó dễ cười nhạo Hạ Vân Kiệt, Tần Lam cha mẹ sắc mặt đều có chút khó coi, ký có tức giận Lỗ Phẩm Nguyên cùng Trình Hạo cố ý làm khó dễ cười nhạo Hạ Vân Kiệt, cũng có chút tức giận nữ nhi tìm như vậy một vị bạn trai, nếu không làm sao về phần người khác như thế làm khó dễ giễu cợt đâu?

Tần Diệc Trăn sắc mặt đồng dạng có chút khó coi thậm chí có chút lo lắng, người khác không biết Hạ Vân Kiệt thân phận, hắn cũng là biết một ít, chính là Tần Lam làm cho hắn không cần đàng hoàng, lúc này hắn nhưng cũng khó mà nói cái gì.

Trần Chấn Đông sắc mặt tự nhiên cũng là khó coi, bất quá hắn một cái thương nhân, một ngoại nhân, tại đây loại trường hợp liền lại càng không tốt nói cái gì.

Về phần những người khác, đại đa số còn là ôm xem náo nhiệt tâm tính, nhìn xem Tần Lam vị này học trung y bạn trai hội như thế nào ứng đối này hai vị phó tỉnh trưởng con trai. Đương nhiên những người này đều cho rằng Hạ Vân Kiệt lần này là khẳng định muốn ra khứu.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên là sẽ không đem trước mắt này hai vị phó tỉnh trưởng con trai làm khó dễ cười nhạo xem ở trong mắt, mặt không đổi sắc cười cười, đang chuẩn bị hồi bọn họ một câu, ghế lô cửa bị gõ mở ra.

Tây Lĩnh tỉnh tỉnh ủy bí thư Trương Vân Phong đi đến.

Gặp là Trương bí thư đến đây, mọi người tự nhiên là đem phía trước có liên quan Trình Hạo cùng Lỗ Phẩm Nguyên làm khó dễ cười nhạo Hạ Vân Kiệt sự tình tạm thời trước để qua một bên, ào ào đứng dậy, chỉ có Trình Hạo cùng Lỗ Phẩm Nguyên trong lòng nghĩ thầm một tiếng đen đủi, thầm mắng Trương Vân Phong bí thư tới không phải thời điểm. Bất quá Trương Vân Phong dù sao cũng là tỉnh ủy bí thư, chẳng sợ Trình Hạo cùng Lỗ Phẩm Nguyên hướng đến kiêu ngạo quen, phía sau cũng là đại khí không dám suyễn một chút, thành thành thật thật theo mọi người cùng nhau mặt mang tươi cười nghênh đón Trương bí thư.

Chương 1049 : Bắt tay

Trương Vân Phong vừa đi tiến ghế lô, lập tức liền mặt mang xin lỗi đi nhanh hướng ngồi ở chủ vị Tần Phẩm Chính đi đến.

“Thật sự ngượng ngùng Tần lão, ta đến chậm. Ở trong này ta trước chúc ngài lão nhân gia sinh nhật khoái hoạt, thân thể khỏe mạnh, dài mệnh trăm tuổi!” Trương Vân Phong đi đến Tần Phẩm Chính trước mặt, hai tay nắm tay hắn, lại là xin lỗi lại là chúc mừng.

“Vân Phong đồng chí khách khí, ngươi trăm việc bên trong, còn có thể nhớ thương ta này lão nhân sinh nhật, lão nhân ta đã thực cảm kích.” Tần Phẩm Chính tuy rằng tuổi đã lớn, cũng là lão nhà cách mạng, nhưng đối mặt giống Trương Vân Phong loại này “Nhất phương chư hầu”, nhưng cũng là chút không dám bãi lão tư cách, vội vàng khách khí nói.

“Hẳn là, hẳn là.” Trương Vân Phong vội vàng nói.

“Ba, nếu không trước hết mời Trương bí thư ngồi vào vị trí, các ngươi tái tiếp tục tán gẫu?” Gặp phụ thân nắm Trương bí thư tay cũng hơi có chút kích động, thế nhưng đã quên thỉnh hắn ngồi vào vị trí, Tần Diệc Trăn đành phải nhỏ giọng nhắc nhở nói.

“Đúng, đúng, xem ta này lão hồ đồ. Vân Phong đồng chí ngươi ngồi, ngươi ngồi.” Tần Phẩm Chính vỗ hạ cái trán, cười nói.

“Hảo hảo, cảm ơn Tần lão.” Trương Vân Phong một bên cười muốn ngồi xuống, một bên hướng mọi người khoát tay thế nói:“Các vị cũng ngồi, cũng ngồi.”

Trương Vân Phong ngồi xuống sau, ánh mắt hạ ý thức

liền từ Tần Phẩm Chính bên trái thượng vị đi xuống quét tới.

Gặp Tần Phẩm Chính bên trái tọa rõ ràng là Lỗ Nhất Lâm phó tỉnh trưởng, không khỏi nao nao, mà lúc này Lỗ Nhất Lâm đã sớm hơi hơi nâng hạ mông cười chào hỏi nói:“Trương bí thư, buổi tối hảo. Đã thật lâu không cùng ngài cùng nhau uống qua rượu, đêm nay xem ra muốn uống nhiều mấy chén mới được.”

“Ha ha, nguyên lai nhất lâm đồng chí cũng tới rồi! Hôm nay Tần lão quá đại thọ, mọi người cao hứng, vốn là hẳn là uống nhiều mấy chén.” Trương Vân Phong cười cười, sau đó ánh mắt lại theo Lỗ Nhất Lâm đi xuống tảo, dừng ở Tần Diệc Viễn trên người.

“Trương bí thư, đó là đại ca của ta Tần Diệc Viễn, hiện tại ở Bắc Kinh công tác.” Ngồi ở Trương Vân Phong bí thư bên người Tần Diệc Trăn tự nhiên không mất thời cơ ở bên cạnh giới thiệu.

“Nguyên lai ngươi chính là Diệc Viễn đồng chí, ta biết ngươi có cái thực xuất sắc nữ nhi, nàng hôm nay có gấp trở về sao?” Trương Vân Phong nghe vậy không khỏi hơi kinh hãi, sau đó cười hỏi, ánh mắt lại theo bản năng hướng hạ thủ bồi tọa vị trí nhìn lại.

Lúc trước Cù Vệ Quốc gọi hắn hỗ trợ Tần Diệc Trăn khi liền minh xác nói cho quá hắn, Tần Diệc Trăn là sư thúc tổ bằng hữu Tần Lam Nhị thúc. Khi đó khởi, Trương Vân Phong mà bắt đầu chú ý Tần Lam, tự nhiên cũng chỉ biết Tần Diệc Viễn là Tần Lam phụ thân. Về phần Tần Lam cùng chưởng môn sư thúc tổ cụ thể là cái gì tính chất bằng hữu quan hệ, khi đó Cù Vệ Quốc chính mình cũng không rõ ràng, nhưng thật ra không nói cho Trương Vân Phong. Nếu không Trương Vân Phong nếu biết Tần Lam là chưởng môn sư thúc tổ nữ nhân, chỉ sợ hắn sẽ không biện pháp như thế trấn định hỏi nàng hôm nay có hay

không gấp trở về.

“Nguyên lai Trương bí thư cũng biết ta kia nữ nhi a, nàng hôm nay cũng đến đây, Tần Lam, còn không mau……” Tần Diệc Viễn thấy ngay cả Trương bí thư đều biết đến chính mình nữ nhi, không khỏi trên mặt rất có vinh quang, vội vàng hướng Tần Lam kêu lên, chính là ánh mắt chạm đến Hạ Vân Kiệt khi, trong lòng cũng không từ tự chủ nhất đổ, trên mặt nét mặt cũng đột nhiên gian ảm đạm rồi xuống dưới.

Chính mình sinh như vậy một vĩ đại nữ nhi, khả như thế nào liền đáp như vậy một bạn trai đâu? Đợi lát nữa Trương bí thư hỏi lại khó tránh khỏi một trận xấu hổ.

Tần Diệc Viễn trong lòng nghĩ, ngoài miệng trong lời nói còn chưa nói hoàn, liền nhìn đến Trương Vân Phong bí thư như là mông hỏa bình thường, đột nhiên theo vị trí đứng lên.

Trên bàn rượu nhân nhìn đến Trương Vân Phong bí thư đột nhiên đứng lên, người người đều có chút kinh ngạc, không biết hắn đây là cái gì ý tứ.

Bất quá càng làm cho mọi người kinh ngạc là, Trương Vân Phong theo sát sau thế nhưng còn lập tức cách tịch, nhiễu quá bàn tròn, xem kia tư thế dĩ nhiên là muốn đích thân đi theo Tần Lam đánh cái tiếp đón, nắm cái tay bộ dáng.

Nhìn đến Trương Vân Phong hướng chính mình đi tới, Hạ Vân Kiệt trong lòng không khỏi âm thầm một trận cười khổ. Hắn nguyên bản là có thể truyền âm cấp Trương Vân Phong, làm cho hắn không cần tiết lộ thân phận của hắn, bất quá nhớ tới Tần Lam cha mẹ thái độ, còn có này khác thân thích ánh mắt, chung quy không muốn làm cho Tần Lam bị người xem thường, gặp Trương Vân Phong vừa thấy đến chính mình liền lập tức

đứng dậy cách tịch hướng chính mình đi tới, hơi hơi do dự một chút, cũng sẽ theo hắn.

Quả nhiên không ra mọi người sở liệu, Trương Vân Phong là hướng Tần Lam đi đến.

Trương Vân Phong chung quy là Tây Lĩnh tỉnh tỉnh ủy bí thư, quyền cao chức trọng, Tần Lam thân ở quan trường, cho dù có Hạ Vân Kiệt này thần kỳ bạn trai, thấy hắn tựa hồ là hướng chính mình đi tới, còn là có chút kích động cùng thụ sủng nhược kinh mà chuẩn bị đứng dậy cách tịch nghênh đón.

“Không cần khẩn trương, Vân Phong là ta một vị sư điệt đệ tử.” Hạ Vân Kiệt lấy tay kéo hạ Tần Lam, truyền âm nói.

“Một vị sư điệt đệ tử!” Tần Lam nghe vậy thân thể mềm mại khẽ run lên, khiếp sợ thiếu chút nữa sẽ bật thốt lên kinh hô ra tiếng.

Mà lúc này Trương Vân Phong rốt cục đi tới Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam trước mặt.

Tuy rằng nói Trương Vân Phong ngầm bất quá chính là Vu Hàm môn một vị ký danh đệ tử, cùng Hạ Vân Kiệt bối phận lại suốt kém hai đại, nguyên bản hắn đến bái kiến hắn, Hạ Vân Kiệt là căn bản không cần đứng dậy. Bất quá nơi này chung quy là thế tục, Hạ Vân Kiệt cũng muốn chiếu cố đến Trương Vân Phong tỉnh ủy bí thư thân phận, cho nên thấy hắn đi đến trước mặt, thế này mới nhẹ nhàng cầm lấy Tần Lam tay đứng lên, mà không phải giống Tần Lam phía trước giống nhau, nhìn đến Trương Vân Phong bí thư muốn lại đây, kích động gian vội vã đã nghĩ sớm đứng dậy cách tịch.

“Trương bí thư biệt lai vô dạng a!” Không đợi Trương Vân Phong mở miệng, Hạ Vân Kiệt đã trước chủ động

hướng hắn vươn tay, mặt mang mỉm cười chào hỏi nói, xem như cấp hai người gặp mặt định rồi cái tương đối tương đối ngang hàng nhạc dạo, miễn cho Trương Vân Phong há mồm kêu ra cái gì sư thúc tổ đến.

Dù là Hạ Vân Kiệt đã đủ khiêm tốn, khi hắn đứng dậy, mặt mang mỉm cười hướng Trương bí thư chủ động vươn tay, nói ra “Trương bí thư biệt lai vô dạng a” Trong lời nói đến, toàn bộ đại ghế lô thời không còn là tựa hồ đột nhiên gian đọng lại ở. Tất cả mọi người dùng như là thấy quỷ dường như ánh mắt nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem.

Trong óc phản ứng đầu tiên đều là, trời ạ, người này thế nhưng nhận thức Trương bí thư! Bất quá theo sát sau mọi người liền lại có cái thứ hai phản ứng, trời ạ, người kia, thế nhưng dùng phương thức này loại này ngữ khí cùng Trương bí thư chào hỏi, hắn đầu óc tú đậu sao? Hắn đọc sách đọc choáng váng sao? Hắn nghĩ đến hắn là ai vậy nha?

Hơn nữa Trình Hạo ánh mắt lại rất nhanh từ ngay từ đầu cùng thấy quỷ dường như chuyển vì liếc si giống nhau ánh mắt. Những người khác xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng rất nhanh bắt đầu đã xảy ra chuyển biến. Giống cùng Hạ Vân Kiệt nghỉ ngơi tương quan Trần Chấn Đông gấp đến độ cái trán mồ hôi lạnh đều xông ra, xong rồi, xong rồi, này Tiểu Hạ thật đúng là cái con mọt sách a! Giống Tần Diệc Viễn vợ chồng thiếu chút nữa sẽ bị Hạ Vân Kiệt hành động cấp tức điên rồi! Đương nhiên đại bộ phận người xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt đều bắt đầu trở nên cùng Trình Hạo gần.

“Hạ lão sư, buổi tối hảo, không nghĩ tới ngài đêm nay cũng đến đây!” Gặp chưởng môn sư thúc tổ chủ động trước hướng chính mình vươn tay, Trương Vân Phong trong lòng nhịn không được đánh cái lanh lợi, vội vàng vươn hai tay cầm thật chặt Hạ Vân Kiệt tay, thái độ phá

lệ khiêm tốn nhiệt tình nói.

Thời không tựa hồ tại đây một khắc lại đột nhiên gian đọng lại ở, ánh mắt mọi người lại trở về đến cùng thấy quỷ bình thường, trợn tròn tròng mắt, há to miệng.

Phảng phất qua một thế kỷ, đột nhiên “Loảng xoảng” Một tiếng, cũng không biết là ai thất thần dưới nâng cốc chén đánh nghiêng, sau đó mọi người lập tức theo khiếp sợ trung tỉnh lại. Lúc này Trương Vân Phong tay như trước nhiệt tình nắm Hạ Vân Kiệt tay, dùng sức phe phẩy, như vậy liền cùng cấp dưới gặp được đến thị sát lãnh đạo giống hệt nhau. Trường hợp như vậy, mặc kệ là Lỗ Nhất Lâm còn là Trương Thụy phó thị trưởng, còn là Tần Diệc Khiêm bọn người nhìn quen lắm rồi, bởi vì bọn họ đều là người trong quan trường, chính là lúc này đây bọn họ cũng là nằm mơ cũng không nghĩ tới, kia vươn hai tay dùng sức nhiệt tình tướng nắm, sắm vai cấp dưới nhân vật thế nhưng sẽ là Trương Vân Phong bí thư.

Nhìn trước mắt “Làm cho người ta sợ hãi” một màn, trừ bỏ Tần Lam hơi chút đỡ, Tần gia cao thấp còn có sở hữu khách tim đập đều ở kịch liệt nhanh hơn, hơn nữa Lỗ Nhất Lâm phụ tử, thậm chí ngay cả cái trán đều ở bất tri bất giác che kín mồ hôi lạnh. Phải biết rằng ngay tại đêm qua, Lỗ Phẩm Nguyên còn nhục nhã quá Tần Lam, vị kia bị Trương bí thư gọi Hạ lão sư bạn gái, ngay tại Trương bí thư đến trước một khắc, Lỗ Phẩm Nguyên còn cùng Trình Hạo liên hợp cùng một chỗ làm khó dễ giễu cợt vị kia Hạ lão sư đâu. Nhưng còn bây giờ thì sao, nhìn xem người ta Trương bí thư thái độ, Lỗ Nhất Lâm phụ tử thực sự loại trước mắt một mảnh biến thành màu đen cảm giác.

Trình Hạo sắc mặt tự nhiên cũng tốt không đến chạy đi đâu, cũng may hắn ba là Vân Lĩnh tỉnh thường vụ phó tỉnh trưởng không phải Tây Lĩnh tỉnh thường vụ phó tỉnh

trưởng, Trương Vân Phong bí thư còn quản không đến hắn ba, nếu không nếu làm cho hắn ba biết, hắn thế nhưng tại đây dạng một vị nhân vật trước mặt diễu võ dương oai, làm khó dễ giễu cợt, còn không đem hắn mắng cẩu huyết lâm đầu mới là lạ.

Tần Lam cha mẹ, biểu tình thực phấn khích thực phức tạp, hiện tại bọn họ trong lòng cũng không biết là nên khen chính mình nữ nhi tìm tốt nam nhân, hay là nên mắng nữ nhi, thế nhưng không nói cho bọn họ kia Hạ Vân Kiệt còn có một tầng thân phận. Mà Tần Diệc Trăn lúc này cuối cùng hiểu được lại đây, cháu gái tối hôm qua nói với hắn lời nói, cũng rốt cục hiểu được vì sao Trương Vân Phong sẽ ở lần đó sự tình đại lực giúp hắn nói chuyện, sau đối hắn thái độ lại trở nên như thế thân thiết, nguyên lai tất cả đều là vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ.

Đương nhiên tân khách, tâm tình tốt nhất tối kích động tối hưng phấn chỉ sợ cũng chớ quá cho Trần Chấn Đông. Hắn vốn tưởng rằng chính mình vợ khi nhỏ bằng hữu con trai, lấy nông thôn xuất thân bối cảnh, tiểu trung y thân phận thế nhưng tìm vị công an cục cục trưởng bạn gái, đã là thực rất giỏi, đã là đi rồi siêu cấp đại vận, nay mới biết được, hắn thế nhưng còn nhận thức Trương Vân Phong bí thư, mới hiểu được lại đây, tối hôm qua hắn khuyên bảo hắn muốn “Đường đường chính chính” Việc buôn bán, không phải cái gì dáng vẻ thư sinh lời nói, mà là chân chính có quyền năng nhân vật nói lời nói.

“Tần gia gia quá tám mươi đại thọ ta tự nhiên muốn tới, đến, Trương bí thư ta cho ngươi giới thiệu một chút, vị này chính là bằng hữu của ta Tần Lam.” Hạ Vân Kiệt tựa hồ chút không thấy được những người khác kia giật mình biểu tình, cười cười sau đó kéo qua Tần Lam tay, giới thiệu nói.

Nhìn chưởng môn sư thúc tổ tay cùng Tần Lam tay

mười ngón nắm chặt, Trương Vân Phong trái tim đều nhịn không được mạnh run run một chút, nhìn Tần Lam thế nhưng lộ ra một tia khó được câu nệ sắc, trong đầu ở rất nhanh chuyển động hẳn là như thế nào xưng hô trước mắt vị này chưởng môn sư thúc tổ nữ nhân.

Gọi tên khẳng định là không được, kêu bà thím đương nhiên càng không được, cuối cùng Trương Vân Phong còn là lại lần nữa hơi hơi cung thân, nhiệt tình hai tay nắm Tần Lam tay, nói:“Tần cục trưởng ngài hảo, thật cao hứng nhận thức ngài.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1050 : Còn là thỉnh ngài ghế trên [cầu vé tháng]

Thượng cấp lãnh đạo xưng hô hạ cấp chức vụ khi, bình thường đều là ở chính thức trường hợp hoặc là có nhiệm vụ công đạo khi, giống đêm nay đường đường tỉnh ủy bí thư tại đây loại thọ yến trường hợp thế nhưng chính nhi bát kinh xưng hô Tần Lam là Tần cục trưởng, rõ ràng là có tôn kính ý, mọi người nhìn Trương Vân Phong bí thư đối mặt một địa cấp thị công an cục cục trưởng sở biểu hiện ra ngoài khiêm tốn, lại cảm thấy trái tim “Oành oành oành” Nhảy lên lợi hại, phảng phất tùy thời muốn theo trong lồng ngực bính đi ra.

Ở đây không ai là ngốc tử, tương phản rất nhiều đều là quan trường trung nhân tinh, lại làm sao nhìn không ra đến, Trương Vân Phong bí thư sở dĩ đối Tần Lam biểu hiện như vậy khiêm tốn khách khí, đều là bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ.

Gần bởi vì Tần Lam là Hạ Vân Kiệt bạn gái, Trương Vân Phong bí thư liền đối nàng như thế khiêm tốn khách khí, có thể nghĩ Hạ Vân Kiệt ở Trương Vân Phong bí thư cảm nhận địa vị ra sao cao, nếu tái xâm nhập suy nghĩ, Trương Vân Phong bí thư đêm nay cố ý tới rồi tham gia Tần lão tám mươi tuổi đại thọ thọ yến, có phải hay không cũng là bởi vì Hạ Vân Kiệt tầng này quan hệ đâu?

“Trương bí thư ngài hảo, ta cũng thật cao hứng nhận thức ngài, cũng thực cảm tạ ngài có thể tới tham gia ông nội của ta tám mươi tuổi thọ yến.” Tần Lam khách khí nói.

“Có thể tham gia Tần lão thọ yến là ta vinh hạnh.” Trương Vân Phong khiêm tốn nói.

“Trương bí thư khách khí, khách khí.” Tần Lam vội vàng

nói.

“Ha ha, tốt lắm, các ngươi hai cũng đừng đều khách khí, mọi người đều chờ tiếp tục khai ăn đâu.” Hạ Vân Kiệt cười chen vào nói nói.

Tần Lam nghe vậy tiếu mâu liếc trắng mắt, ý tứ là này còn không đều là ngươi gây ra, mà Trương Vân Phong tắc ngượng ngùng cười cười, nhưng không có lập tức một lần nữa trở về ngồi xuống, mà là mặt lộ vẻ khó xử đối Hạ Vân Kiệt nhẹ giọng nói:“Này Hạ lão sư, ngài ở trong này, ta ngồi kia vị trí không thích hợp đi? Còn là thỉnh ngài ghế trên.”

Lại là “Loảng xoảng!” Một tiếng, không biết là cái nào tên lại đánh nghiêng một cái chén.

Nếu nói vừa rồi Trương Vân Phong bí thư thái độ làm cho mọi người cảm thấy khiếp sợ, cũng ý thức được Hạ Vân Kiệt ở Trương Vân Phong bí thư trong lòng địa vị rất cao. Nhưng này dù sao cũng chỉ là đoán rằng, ai cũng không biết Hạ Vân Kiệt cùng Trương Vân Phong hai người đến tột cùng là cái gì quan hệ, cũng không biết Hạ Vân Kiệt ở hắn cảm nhận địa vị đến tột cùng cao bao nhiêu. Nhưng nay Trương Vân Phong bí thư như vậy vừa nói, cũng là tái hiểu không quá.

Có Hạ lão sư ở đây, hắn Trương Vân Phong chỉ có tại hạ thủ bồi tọa tư cách!

Này ý nghĩa cái gì? Này ý nghĩa Trương Vân Phong ở Hạ Vân Kiệt vị này tuổi trẻ kỳ cục tiểu trung y trước mặt chấp không phải cấp dưới chi lễ chính là thật là học sinh vãn bối chi lễ! Mà Trương Vân Phong là ai, kia nhưng là đường đường Tây Lĩnh tỉnh tỉnh ủy bí thư, đặt ở cổ đại thì phải là biên giới đại quan, nhất phương chư hầu đại nhân vật a! Nhưng hôm nay đâu?

Cho nên giờ phút này nghe được Trương Vân Phong như thế khiêm tốn trong lời nói, cho dù Lỗ Nhất Lâm thân là phó tỉnh trưởng thân mình đều nhịn không được có chút phát run, sắc mặt càng phát ra có chút trắng bệch, mãn đầu óc nghĩ đều là đợi lát nữa nên như thế nào cứu lại Lỗ gia cùng Hạ Vân Kiệt quan hệ, tới làm gì Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo hạng mục, hắn hiện tại tự nhiên là tưởng cũng không dám suy nghĩ.

Nói đùa, kia Trần Chấn Đông đi nhưng là Hạ lão sư quan hệ, hắn Lỗ Nhất Lâm có bao nhiêu năng lượng, dám cùng hắn lão nhân gia vật tay, không thấy được Trương Vân Phong bí thư ở trước mặt hắn cũng không dám ngồi thượng vị sao?

Nhất tưởng đến nơi đây, Lỗ Nhất Lâm liền cảm thấy chính mình mông phía dưới tựa hồ cũng thiêu một đoàn hỏa. Cũng không phải là, nếu Trương Vân Phong không tư cách làm Tần lão bên phải, kia hắn Lỗ Nhất Lâm lại có cái gì tư cách tọa Tần lão bên trái?

“Có cái gì không thích hợp ? Hôm nay ta là bồi Tần Lam tới cho gia gia chúc thọ, ta là vãn bối, tự nhiên muốn ngồi hạ thủ bồi tọa.” Hạ Vân Kiệt không cho là đúng nói.

Gặp chưởng môn sư thúc tổ nói như vậy, Trương Vân Phong đương trường còn kém điểm muốn khóc. Khả vấn đề là, ta lại là ngài vãn bối a!

“Tốt lắm, ngươi cũng đừng khó xử. Hôm nay ngươi là tỉnh ủy bí thư, ngươi bồi ở Tần gia gia bên cạnh là tối thích hợp bất quá, ngươi nếu cảm giác khó xử, đợi lát nữa ngươi này bí thư đừng tự cao tự đại, uống nhiều mấy chén chính là.” Hạ Vân Kiệt gặp Trương Vân Phong vẻ mặt khó xử, nhìn hắn như trước không dám đi lên ngồi xuống, đành phải hảo ngôn khuyên bảo nói.

Gặp chưởng môn sư thúc tổ nói đều nói đến này phân

thượng, Trương Vân Phong tự nhiên không dám tái chối từ, đành phải nơm nớp lo sợ, như đi miếng băng mỏng bàn trở lại chính mình vị trí.

Chính là mông vừa ngồi xuống, nhìn đến như thần tiên chưởng môn sư thúc tổ ngay tại phía dưới ngồi, Trương Vân Phong liền cảm thấy mông phía dưới hỏa lạt lạt, thiếu chút nữa nhịn không được liền vừa muốn nhảy dựng lên.

Trương Vân Phong ngồi xuống sau, đại trong ghế lô xuất hiện ngắn ngủi tẻ ngắt, mọi người thậm chí bao gồm Tần Phẩm Chính ở trong thế nhưng đều có chút không biết nên như thế nào tiếp tục, tất cả đều đem ánh mắt đầu hướng về phía Hạ Vân Kiệt, cùng đợi hắn mở miệng, phảng phất hắn mới là đêm nay chủ nhân.

Không có biện pháp, ngay cả Trương Vân Phong bí thư đều phải ở Hạ Vân Kiệt trước mặt chấp vãn bối chi lễ, nếu không phải có Tần Lam tầng này quan hệ, cho dù Tần Phẩm Chính cũng chưa tư cách ở trước mặt hắn xưng trưởng bối.

Gặp gia gia thọ yến xuất hiện tẻ ngắt, mọi người ánh mắt đều đầu hướng Hạ Vân Kiệt, Tần Lam không khỏi âm thầm một trận cười khổ, nhấc chân ở cái bàn dưới nhẹ nhàng đá hắn một chút, Hạ Vân Kiệt đành phải bưng lên chén rượu đứng lên, nói:“Gia gia, ta tái kính ngài một ly, chúc ngài lão phúc như Đông Hải thọ sánh Nam Sơn.”

Tần Phẩm Chính gặp Hạ Vân Kiệt đứng lên kính hắn rượu, phía trước còn có thể thản nhiên xiwr chi, lúc này đây lại hiện ra một tia câu nệ, cũng may lão nhân gia nói như thế nào cũng là mưa bom bão đạn tới được quân nhân, cái gì sinh tử trường hợp chưa thấy qua, không trải qua quá, rất nhanh cũng liền ngầm tự giễu cười cười, khôi phục bình thường tâm tính, bưng lên chén

rượu liên tục nói hai tiếng “Hảo, hảo!”, sau đó uống một hơi cạn sạch.

Mặc kệ lão nhân gia như thế nào khôi phục tâm tính, nhưng này “Chuẩn tôn nữ tế” Thân phận đã không giống tầm thường, lão nhân gia đối hắn còn là phá lệ vài phần kính trọng.

Lão nhân một chén rượu vào bụng, nhất thời tràn đầy nếp uốn nét mặt già nua nảy lên một tầng hồng quang, đem Hạ Vân Kiệt cấp cả kinh cười khổ nói:“Gia gia ngài uống chậm một chút!”

“Không có việc gì, không có việc gì, nghĩ năm đó gia gia tham gia quân ngũ khi, cùng chiến hữu cùng nhau uống rượu kia nhưng là một chén một chén cạn, điểm ấy rượu lại bị cho là cái gì!” Tần lão gia tử cười nói.

Gặp Tần lão gia tử nói như vậy, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không tốt khuyên nữa, cười nói:“Đó là, gia gia năm đó nhưng là anh hùng nhân vật!”

“Đúng vậy, ta mới trước đây thích nhất nghe gia gia anh hùng chuyện xưa.” Tần Lam nghe vậy cảm khái nói.

“Ha ha!” Tần Phẩm Chính nghe vậy thoải mái nở nụ cười.

Kể từ đó, tiệc rượu không khí thế này mới bắt đầu khôi phục náo nhiệt. Bất quá tiệc rượu không khí tái náo nhiệt lại chung quy là hồi không đến ban đầu tự nhiên, phảng phất toàn bộ ghế lô có một loại cái gì vậy áp lực mọi người, làm cho tất cả mọi người không thể buông tay ra chân, tổng cảm thấy có loại như đi miếng băng mỏng, thật cẩn thận cảm giác. Mà Lỗ Nhất Lâm bọn họ lại đem trọng tâm theo lão gia tử trên người dời đi mở ra, nghĩ biện pháp tìm cơ hội hướng Hạ Vân Kiệt kính rượu, bộ gần như.

Bất quá đối mặt Lỗ Nhất Lâm như vậy quan viên, Hạ Vân Kiệt thái độ tới thủy tới chung biểu hiện có vẻ lãnh đạm, điều này làm cho Lỗ Nhất Lâm trong lòng càng phát ra bất an một phần.

Trình Hạo ở Tần Tuyết cùng đi hạ, bưng chén rượu cũng cố ý hướng Hạ Vân Kiệt kính rượu, đương nhiên lúc này đây hắn thái độ khiêm tốn rất nhiều, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng là mang theo một tia kính sợ.

Dù sao hắn Trình Hạo tái ngưu, bất quá cũng chỉ là ỷ vào có vị thường vụ phó tỉnh trưởng lão ba, khả người ta Hạ lão sư đâu, cũng là ngay cả tỉnh ủy bí thư đều phải cung kính có thêm đối đãi, hai người chênh lệch lại khởi khả đồng ngày mà nói?

Chương 1051 : Hắn cũng muốn lại đây

Mặc kệ là Lỗ Nhất Lâm còn là Trình Hạo, đều là cần bọn họ chủ động hướng Hạ Vân Kiệt tu hảo, bất quá Tần Diệc Viễn vợ chồng thân phận cũng là đặc thù, Hạ Vân Kiệt tự nhiên là không tốt chờ bọn họ đến kính hắn rượu, mà là hắn chủ động bưng chén rượu cho bọn hắn hai kính rượu. Hơn nữa Hạ Vân Kiệt cũng có thể lý giải, Tần Diệc Viễn vợ chồng phía trước tâm tình không thích hắn. Dù sao mặc cho ai có như vậy vĩ đại nữ nhi, cũng là không muốn nàng gả cho hướng hắn như vậy một tiểu trung y.

Đương nhiên trước khác nay khác, nay Hạ Vân Kiệt chủ động cấp Tần Diệc Viễn vợ chồng kính rượu lại làm cho đôi đều thực vui vẻ, cũng đối chính mình phía trước dùng lợi thế ánh mắt đối đãi Hạ Vân Kiệt mà cảm thấy một tia hổ thẹn cùng xấu hổ, cũng may Hạ Vân Kiệt một chữ không đề cập tới phía trước sự tình, mới làm cho đôi không đến mức xấu hổ. Nếu không hai người thật đúng là không biết nên xử lý như thế nào cùng thân phận đột nhiên phát sinh biến đổi lớn Hạ Vân Kiệt trong lúc đó quan hệ.

Nhìn sư thúc tổ bưng chén rượu hướng Tần Diệc Viễn vợ chồng kính rượu, vẻ mặt hiền hoà khiêm tốn, ngồi ở chủ tân vị Trương Vân Phong kia phập phồng không yên tâm rốt cục dần dần bình tĩnh một ít xuống dưới.

Tâm tình hơi chút nhất bình tĩnh trở lại, Trương Vân Phong cũng là đột nhiên nhớ tới một sự kiện, không khỏi âm thầm vỗ nhẹ nhẹ hạ đùi, nghĩ rằng, thiếu chút nữa đem Hoàng Bồi Chấn cũng muốn thuận đường lại đây cấp Tần lão chúc thọ sự tình cấp đã quên.

Trong lòng nghĩ, Trương Vân Phong quay đầu nói khẽ

với Tần Phẩm Chính nói:“Tần lão, Hoàng Bồi Chấn phó bộ trưởng hôm nay đã ở chúng ta Tây Bình thị, phía trước ta cùng hắn cùng nhau khi, tư dưới nói đến ngài tám mươi tuổi đại thọ sự tình, hắn nói trễ chút cũng muốn lại đây hướng ngài hạ thọ.”

“Hoàng Bồi Chấn, lão thủ trưởng cái thứ hai con trai, hắn cũng muốn lại đây!” Tần Phẩm Chính nghe vậy đục ngầu lão mắt tựa hồ lập tức sáng đứng lên, tràn đầy nếp uốn mặt lộ ra một tia kích động biểu tình.

Lại nói tiếp, Tần Phẩm Chính trước kia đã ở Hoàng lão phía dưới làm quá binh, đánh giặc, đơn giản không phải hắn hệ tướng sĩ thôi. Bất quá Hoàng lão là thế hệ trước chiến còn tồn to lớn bưu hãn đại tướng, hướng tới là Tần Phẩm Chính loại này lão quân nhân sùng bái thủ trưởng, cho nên Tần Phẩm Chính nghe nói lão thủ trưởng con trai đợi lát nữa cũng muốn lại đây cho hắn chúc thọ, dù là hắn tâm tính sớm đã già đi, phía sau nhưng cũng khó tránh khỏi kích động đứng lên.

“Đúng vậy.” Trương Vân Phong gặp Tần lão mặt lộ vẻ kích động sắc, gật gật đầu, trong lòng lại suy nghĩ, phía trước Hoàng Bồi Chấn cho nên muốn thuận đường vội tới Tần lão chúc thọ, trừ bỏ Tần lão là thế hệ trước nhà cách mạng nguyên nhân này ở ngoài, chủ yếu chỉ sợ còn là bởi vì gặp chính mình coi trọng Tần lão duyên cớ, cho nên cũng liền cố ý đến tỏ vẻ một hai, cũng là không phải thiệt tình nghĩ đến cấp lão nhân gia chúc thọ, chính là không biết đợi lát nữa hắn nhìn thấy sư thúc tổ đã ở khi, không biết hắn lại sẽ là cái dạng gì một bộ tâm tình, lại nên như thế nào đến đối đãi Tần lão.

Trương Vân Phong thân là Lý Thanh Hồng con nuôi kiêm ký danh đệ tử, tự nhiên là biết Hạ Vân Kiệt cùng Hoàng gia quan hệ.

Hoàng lão nhi tử, mỗ bộ uỷ phó bộ trưởng Hoàng Bồi

Chấn đến Tây Lĩnh thăm viếng sát công tác, Tần Diệc Trăn tự nhiên là biết đến. Hôm nay Trương Vân Phong bí thư nói có vị trọng yếu khách nhân muốn chiêu đãi khi, hắn kỳ thật liền ẩn ẩn đoán được Hoàng Bồi Chấn. Nay gặp Trương Vân Phong nói như vậy, tự nhiên liền càng xác nhận điểm ấy, đồng thời cũng tự nhiên cùng hắn lão ba giống nhau rất là kích động vui vẻ.

Hoàng lão, kia nhưng là nước cộng hoà chỉ còn tồn lão tướng chi nhất, chẳng sợ hiện tại sớm đã về hưu dưỡng lão, nhưng hắn lão nhân gia chân nếu đọa nhất đọa toàn bộ nước cộng hoà chính đàn đều là muốn chấn thượng chấn động, này phân lượng xa không phải hắn phụ thân có thể so sánh. Không chỉ có như thế, Hoàng lão tam tử nhất nữ, trừ bỏ nữ nhi không có theo chính lựa chọn theo y, này khác ba con trai tất cả đều là nước cộng hoà chính đàn cấp quan trọng nhân vật. Hơn nữa con lớn nhất cùng con thứ hai, một cái là kinh tế đại tỉnh Vân Lĩnh tỉnh tỉnh ủy bí thư, một cái khác là mỗ bộ uỷ phó bộ trưởng, chính bộ cấp bậc. Hơn nữa là tối trọng yếu là, hiện tại có liên quan Hoàng lão đại con trai Hoàng Bồi Hạo tiếp theo giới muốn vào kinh tiếng hô phi thường cao. Mà trên thực tế, Hoàng Bồi Chấn phía sau đến Tây Lĩnh tỉnh, thị sát bất quá chính là ở mặt ngoài công vụ việc, đại biểu Hoàng gia cùng Trương Vân Phong này một phương “Biên giới đại quan” nói chuyện mới là chân chính trọng điểm. Đương nhiên là có về điểm ấy, lấy Tần Diệc Trăn thân phận chỉ có thể đi đoán, dù sao hắn thân phận của hắn còn tiếp xúc không đến kia trình tự, trừ phi hắn ở sang năm có thể cạnh tranh thượng thường vụ phó tỉnh trưởng vị trí, có lẽ có thể tiếp xúc đến một ít.

Nhưng mặc kệ nói như thế nào, Hoàng lão thứ hai con trai có thể vội tới Tần lão chúc thọ, mặc kệ theo mặt mũi đến giảng, còn là đối hắn Tần gia tương lai phát triển đều là một kiện tốt sự tình. Ít nhất về sau nếu có người như Lữ gia giống nhau động hắn Tần gia, đều ngẫm lại Hoàng lão nhi tử vội tới hắn phụ thân chúc thọ chuyện

này có phải hay không có này hắn ý nghĩa ở bên trong?

Bất quá kích động vui vẻ sau, Tần Diệc Trăn rất nhanh cảm thấy khó xử.

Hoàng Bồi Chấn muốn tới, mặc kệ hắn chính là đến đây liền lập tức đi, còn là ngồi trong chốc lát, nếu hắn đã trước tiên cùng Trương Vân Phong bí thư đề cập qua, Tần Diệc Trăn vô luận như thế nào đều cho hắn trước tiên an bài một vị trí đi ra.

Nhưng này vị trí như thế nào an bài đâu? Lấy Hoàng Bồi Chấn thân phận, cho dù cùng Trương Vân Phong bí thư cùng ngồi cùng ăn cũng không tính quá phận, tự nhiên là không tốt cho hắn an bài phía dưới vị trí, khả thứ hai tân khách vị trí đã an bài Lỗ Nhất Lâm ngồi, lúc này tự nhiên là không tốt gọi hắn thoái vị.

“Như thế nào Hoàng bộ trưởng đêm nay cũng muốn lại đây sao?”

Ghế lô liền lớn như vậy, ở Tần Diệc Trăn mặt lộ vẻ khó xử khi, Lỗ Nhất Lâm bọn họ rất nhanh mơ hồ biết Hoàng lão cái thứ hai con trai, Hoàng Bồi Chấn muốn tới tin tức, đều ào ào bắt đầu hỏi cái này chuyện.

Việc này tự nhiên không có gì hay giấu diếm, ở được đến Tần Diệc Trăn xác nhận trả lời sau, trong ghế lô không khí lập tức trở nên càng thêm vi diệu đứng lên.

Người Tần gia tự nhiên là người người lại là cao hứng lại là kích động, lần cảm trên mặt có vinh quang, hơn nữa Tần Diệc Khiêm trong lòng nhất kích động khẩn trương. Hắn là Vân Lĩnh tỉnh hạ hạt một địa cấp thị phó thị trưởng, gần nhất cạnh tranh thường vụ phó thị trưởng vị trí đang đứng ở kịch liệt mấu chốt là lúc, mà Vân Lĩnh tỉnh tỉnh ủy bí thư đúng là Hoàng gia trưởng tử, Hoàng Bồi Chấn phó bộ trưởng ca ca, nếu trở về sau,

hắn cố ý vô ý thả ra Hoàng Bồi Chấn phó bộ trưởng cố ý tới rồi cho hắn phụ thân chúc thọ, lại hoặc là lần này chúc thọ trung cấp Hoàng Bồi Chấn phó bộ trưởng lưu lại ấn tượng tốt, hắn cùng hắn ca Hoàng bí thư hơi hơi nhắc tới một chút, như vậy hắn cạnh tranh đến thường vụ phó thị trưởng vị trí xác suất sẽ lớn rất nhiều rất nhiều, hắn tự nhiên cũng sẽ không dùng tái vì có phải hay không muốn đi tỉnh hoặc là kinh thành chạy động mà rối rắm không được.

Tương đối cho Tần gia kích động cao hứng, Trình Hạo trên mặt biểu tình tựa hồ trở nên có chút quỷ dị, giống như rất là chờ mong Hoàng Bồi Chấn đã đến, thậm chí còn cố ý lấy mắt thấy Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, mang theo một chút đắc ý sắc.

Bất quá mọi người trung biểu tình tối vi diệu phức tạp chỉ sợ chớ quá cho Lỗ Nhất Lâm phó tỉnh trưởng. Hắn cùng Tần Diệc Trăn cũng là đồng sự đồng thời cũng là đối thủ cạnh tranh, tự nhiên là hy vọng Tần Diệc Trăn càng nhược càng tốt, nhưng sự tình lại tựa hồ hoàn toàn tương phản, Tần gia không chỉ có lần chịu Trương Vân Phong coi trọng, nhưng lại có Hạ Vân Kiệt này làm cho hắn nhìn không thấu “Chuẩn con rể”, hiện tại lại ngay cả Hoàng lão con trai đều phải tới Tần gia chúc thọ. Kể từ đó, đồng dạng là phó tỉnh trưởng, Lỗ Nhất Lâm đã rõ ràng cảm giác được chính mình so với Tần Diệc Trăn thấp một đầu.

Đương nhiên hiện tại không phải đi lo lắng này thời điểm, mà là Hoàng Bồi Chấn phó bộ trưởng muốn tới, hắn này phó tỉnh trưởng mông phía dưới vị trí tựa hồ na nhất na, điều này làm cho Lỗ Nhất Lâm cảm giác hơi có chút xấu hổ xấu hổ, nhưng lại không thể không từ chính hắn chủ động đề suất. Nếu không đợi lát nữa Hoàng bộ trưởng đến, Trương Vân Phong bí thư ngồi ở Tần lão bên trái, hắn lại đỉnh đạc ngồi ở Tần lão bên phải, này lại còn thể thống gì?

“Tần lão, nếu Hoàng bộ trưởng muốn tới, không bằng làm cho người phục vụ ở ngài bên cạnh thêm vị trí, ta sau này na nhất na đi.” Lỗ Nhất Lâm cuối cùng còn là không đợi Tần Diệc Trăn đưa ra tân vị trí an bài, chủ động cùng Tần lão đề nghị nói.

“Điều này sao hảo đâu? Còn là ta sau này na nhất na, làm cho Hoàng bộ trưởng đợi lát nữa cùng Trương bí thư ngồi cùng nhau.” Tần Diệc Trăn không đợi hắn mở miệng, mặt mang ngượng ngùng sắc nói.

“Không cần, không cần, còn là ta sau này na nhất na, vừa vặn cũng có thể cùng Hoàng bộ trưởng nhiều chút trao đổi.” Lỗ Nhất Lâm nói, trong lòng cũng là thật là có này ý tưởng.

Này cái gọi là nhất được nhất mất, này Hoàng bộ trưởng tới Tần gia chúc thọ, làm cho Lỗ Nhất Lâm có chút thất vọng cùng đỏ mắt, đương nhiên còn có chút làm cho ra vị trí xấu hổ, nhưng nếu có thể mượn cơ hội này cùng Hoàng bộ trưởng đánh hảo quan hệ, thậm chí thông qua hắn cùng Hoàng gia kéo đến quan hệ, khó không phải một kiện thiên đại hảo sự.

Như vậy nhất tưởng, Lỗ Nhất Lâm đáy lòng lại ngược lại ẩn ẩn có chút cao hứng cùng chờ mong. Dù sao cũng không phải tùy tiện cái nào phó tỉnh trưởng có thể cùng hoàng chấn lâm nhân vật như vậy lần lượt ngồi ở cùng nhau ăn cơm.

Gặp Lỗ Nhất Lâm kiên trì, Tần Diệc Trăn tự nhiên cũng liền “Bất đắc dĩ” điểm đầu, làm cho người phục vụ ở tần phẩm đang cùng Lỗ Nhất Lâm trong lúc đó thêm một vị trí.

Bàn ăn nói là mười sáu người bàn ăn, nhưng tọa mười bảy nhân cũng chút không hiện chật chội, cũng là không

tất yếu cố ý tái kêu ai đứng dậy đi mặt khác một bàn đi ăn cơm.

“Hoàng bộ trưởng như thế nào cũng lại đây ? Trước kia hắn cùng gia gia quen sao?” Gặp vừa muốn đến một cái cùng chính mình quan hệ sâu quan lớn, Hạ Vân Kiệt ngầm khó tránh khỏi có chút cười khổ, ngoài miệng lại tùy ý hỏi.

“Không tính là quen, bất quá lại nói tiếp gia gia trước kia đã ở Hoàng lão phía dưới làm quá binh, hẳn là cùng Hoàng bộ trưởng gặp qua một hai thứ mặt đi. Về phần hắn vì cái gì muốn tới, ta nghĩ lấy thân phận của hắn cố ý muốn chạy tới, hơn phân nửa còn là xem ở Trương bí thư mặt mũi.” Tần Lam hiểu biết Tần gia cùng Hoàng gia quan hệ, rất nhanh cũng liền nhìn ra trong đó vi diệu chỗ.

“Kia cũng là là, Trương bí thư đều đến đây, Hoàng bộ trưởng nếu đã biết, không đạo lý không đến.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy gật gật đầu, cười nói.

“Ngươi sẽ không ngay cả Hoàng Bồi Chấn bộ trưởng cũng nhận thức đi?” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu, trái tim mạnh nhảy dựng, đột nhiên nhớ tới một loại khả năng, không khỏi bật thốt lên thấp giọng hỏi nói.

“Ân, ta cùng hắn ba là bạn vong niên, thật đúng là xảo a, vốn định làm điệu thấp Tần gia con rể, nay xem ra cái gì đều làm lộ.” Hạ Vân Kiệt hướng Tần Lam bất đắc dĩ cười cười nói.

Tần Lam nghe vậy há miệng thở dốc, cuối cùng lại đóng đứng lên.

Đang nói, Hoàng Bồi Chấn xao mở ghế lô cửa.

Gặp là Hoàng Bồi Chấn đến đây, trong ghế lô lại một

trận xôn xao, mọi người ào ào đứng dậy, Tần Diệc Trăn lại sớm đã đại biểu Tần gia giành trước một bước tiến lên nghênh đón Hoàng Bồi Chấn.

“Hoàng bộ trưởng, cảm tạ ngài trăm việc bên trong còn cố ý lại đây.” Tần Diệc Trăn nắm Hoàng Bồi Chấn tay, mặt mang kích động cảm kích sắc nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1052 : Ngươi ba thân thể còn được?

“Hẳn là, hẳn là. Tần lão là thế hệ trước nhà cách mạng, từng theo ta phụ thân cũng cùng nhau đánh giặc, hắn lão nhân gia sinh nhật, ta này làm vãn bối nếu đã biết, khẳng định là muốn lại đây chúc mừng một chút.” Hoàng Bồi Chấn cười khiêm tốn nói, hơn nữa còn lấy vãn bối tự cho mình là, nhưng thật ra cấp chừng Tần gia mặt mũi, nhìn xem một bên Lỗ Nhất Lâm tròng mắt đều có điểm đỏ.

Tần Diệc Trăn không phải đêm nay nhân vật chính, tự nhiên là không tốt lôi kéo Hoàng Bồi Chấn vẫn hàn huyên, nắm tay đánh tiếp đón liền đem hắn dẫn hướng chính mình phụ thân.

Lúc này Tần lão từ lâu kinh đứng lên, hơn nữa cách tịch nghênh đón.

Gặp Tần lão cách tịch chào đón, Hoàng Bồi Chấn vội vàng tiến lên hai bước, nắm lão nhân gia tay nói:“Tần lão, như thế nào làm được rất tốt ngài lão nhân đứng dậy nghênh đón đâu. Mau mời ngồi trở lại đi, mời ngồi trở về.”

“Lão thủ trưởng thân thể còn được?” Tần lão nhưng không có ngồi trở lại vị trí, mà là nắm Hoàng Bồi Chấn tay, mở miệng liền hỏi hoàng lão thân thể trạng huống.

“Hảo, hảo, hắn lão nhân gia hiện tại cường tráng trình độ đều nhanh vượt qua ta này làm con trai.” Hoàng Bồi Chấn cười trả lời. Hắn lời này nhưng là chút không có khoa trương, hắn phụ thân thân thể từ trải qua Hạ Vân Kiệt điều trị sau, hiện tại tuy rằng không thể nói rõ bước đi như bay, nhưng là tuyệt đối là long hành hổ bộ, phi thường vững vàng hữu lực, trước đó vài ngày thậm chí

còn có vài tóc từ trắng biến thành đen, lại có trong truyền thuyết phản lão hoàn đồng dấu hiệu.

“Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi. Lão thủ trưởng thân thể hảo đó là nhân dân chi hạnh, quốc gia chi hạnh a!” Tần lão nghe vậy lại là kích động lại là cao hứng nói.

“Đúng vậy, cũng là chúng ta làm tử nữ hạnh phúc.” Hoàng Bồi Chấn nghe vậy cảm khái một câu, sau đó cũng hỏi Tần lão thân thể trạng huống, lại hàn huyên vài câu, lão nhân liền buông tay.

Gặp Tần lão cuối cùng cùng Hoàng Bồi Chấn nói chuyện cáo một đoạn lạc, Lỗ Nhất Lâm, Trương Thụy, Tần Diệc Khiêm vài người tự nhận có chút thân phận liền nhân cơ hội đi lên chuẩn bị cùng Hoàng Bồi Chấn chào hỏi bắt tay, bất quá làm cho mọi người cảm thấy ngoài ý muốn là, Trình Hạo thế nhưng đã ở phía sau nhảy lên đi ra, cướp ở Lỗ Nhất Lâm phía trước hướng Hoàng Bồi Chấn cúi đầu kêu lên:“Hoàng thúc thúc.”

“Di, Trình Hạo, ngươi như thế nào đã ở nơi này?” Hoàng Bồi Chấn gặp trước mắt đột nhiên nhảy lên đi ra một người trẻ tuổi kêu chính mình Hoàng thúc thúc, không khỏi ngẩn người, tập trung nhìn vào nguyên lai là Vân Lĩnh tỉnh thường vụ phó tỉnh trưởng Trình Vĩnh Tường con trai, không khỏi có chút kinh ngạc nói.

Trình Vĩnh Tường là Vân Lĩnh tỉnh thường vụ phó tỉnh trưởng, là Hoàng lão tại vị khi từng bước đề bạt đi lên, xưa nay đều là Hoàng hệ nhân mã, nay lại thân cư Vân Lĩnh tỉnh thường vụ phó tỉnh trưởng vị, ở Hoàng hệ nhân mã trung coi như là rất có phân lượng nhân vật, vừa vặn này vài năm Hoàng Bồi Hạo lại ở Vân Lĩnh tỉnh nhâm tỉnh ủy bí thư, cho nên ngày lễ ngày tết Trình Vĩnh Tường cũng đều sẽ đi Bắc Kinh Hoàng gia đi lại một hai, có đôi khi cũng sẽ mang con trai đi, kể từ đó Hoàng Bồi Chấn cũng là có thể liếc mắt một cái nhận ra Trình Hạo

đến.

Gặp Trình Hạo kêu Hoàng Bồi Chấn Hoàng thúc thúc, ở đây người đã cảm thấy thực kinh ngạc, nay lại thấy Hoàng Bồi Chấn há mồm đã kêu ra Trình Hạo tên, tự nhiên lại càng phát có chút kinh ngạc, xem Trình Hạo ánh mắt cũng trở nên có chút không giống với đứng lên. Mà Trình Hạo gặp Hoàng Bồi Chấn trước mặt mọi người kêu ra bản thân tên, lại thấy tất cả mọi người toát ra kinh ngạc biểu tình, trong lòng không khỏi có chút dào dạt đắc ý, ánh mắt lại theo bản năng hướng Hạ Vân Kiệt phiêu liếc mắt một cái, rất có khoe ra ý, phảng phất rốt cục đè ép Hạ Vân Kiệt một đầu dường như.

Chính là đáng tiếc Hạ Vân Kiệt lại áp căn không thấy hắn bên này, điều này làm cho Trình Hạo trong lòng khó tránh khỏi có chút mất mát.

“Nguyên lai Hoàng bộ trưởng cũng nhận thức Trình Hạo a, hắn hiện tại theo nhà ta nữ nhi đang nói bằng hữu đâu, lần này nghe nói ta ba quá tám mươi tuổi đại thọ, liền cũng cứ tới đây.” Đối với Trình Hạo thế nhưng cùng Hoàng Bồi Chấn nhận thức, hơn nữa lấy thúc thúc tương xứng, Tần Diệc Khiêm là vừa mừng vừa sợ, liền nhân cơ hội tiếp nhận nói đến.

Hắn chính phát sầu đi như thế nào Hoàng Bồi Hạo bí thư kia đường, hảo cạnh tranh thượng thường vụ phó thị trưởng chức vị, nay có Trình Hạo tầng này quan hệ, cơ hội tự nhiên liền lớn hơn.

“Ngươi là?” Hoàng Bồi Chấn hơi hơi sửng sốt, hỏi.

“Hoàng bộ trưởng, hắn là ta cái thứ ba con trai, Tần Diệc Khiêm, hiện tại là Nam Khải thị phó thị trưởng.” Tần Phẩm Chính cũng là biết con trai tâm tư, liền cũng liền nhân cơ hội hỗ trợ giới thiệu một chút, thuận đường điểm ra hắn hiện tại nhậm chức thành thị.

“Nga, Nam Khải thị, kia không phải lệ thuộc Vân Lĩnh tỉnh sao?” Vân Lĩnh tỉnh là Hoàng gia thế lực trọng, Hoàng Bồi Chấn đối Vân Lĩnh tỉnh một ít thành thị tự nhiên rất là quen thuộc, nghe vậy trên mặt không khỏi lộ ra một tia ngoài ý muốn sắc.

“Đúng vậy Hoàng bộ trưởng, đúng là lệ thuộc Vân Lĩnh tỉnh.” Tần Diệc Khiêm trả lời.

“Ha ha, kia lại nói tiếp ngươi là về ta ca quản.” Hoàng bộ trưởng vỗ Tần Diệc Khiêm bả vai, cười nói, rất có thân cận ý.

Tần Diệc Khiêm gặp Hoàng bộ trưởng vỗ bờ vai của hắn, nói chuyện như thế tùy ý, không khỏi vui mừng tâm hoa nộ phóng, mà Lỗ Nhất Lâm ở bên cạnh thấy, tự nhiên tròng mắt càng phát ra hồng, về phần Trình Hạo trên mặt đắc ý sắc tự nhiên cũng liền càng đậm một phần, giống như Tần Diệc Khiêm nhanh như vậy phải Hoàng bộ trưởng ưu ái đều là hắn công lao dường như.

“Hoàng bộ trưởng, ngài hảo, thật cao hứng ở trong này lại nhìn thấy ngươi.” Chờ Hoàng Bồi Chấn rốt cục cùng Tần Diệc Khiêm cũng cáo một đoạn lạc khi, Lỗ Nhất Lâm thế này mới tìm được cơ hội tiến lên cùng Hoàng Bồi Chấn chào hỏi.

“Nhất Lâm đồng chí, không nghĩ tới đêm nay ngươi cũng đến đây!” Lỗ Nhất Lâm dù sao cũng là phó tỉnh trưởng, Hoàng Bồi Chấn trước kia cũng là cùng hắn từng có một hai lần tiếp xúc, cũng là nhận được hắn, cười cùng hắn nắm tay, bất quá thái độ so với việc vừa rồi cùng Tần Diệc Khiêm thân cận liền có vẻ chính thức rất nhiều, bất quá cũng đang bởi vậy mà có vẻ mới lạ lãnh đạm.

“Ha ha, Hoàng bộ trưởng, còn là trước hết mời nhập tòa đi.” Chờ Hoàng Bồi Chấn cùng Lỗ Nhất Lâm cũng nắm

qua tay sau, Tần Phẩm Chính liền ở bên cạnh hô.

Dù sao tổng không thể làm cho Hoàng bộ trưởng đứng cùng mọi người nói chuyện phiếm.

Hoàng bộ trưởng gật gật đầu, thế này mới một lần nữa cất bước chuẩn bị đi chỗ đó cấp chính mình không bên tay trái ghế trên ngồi xuống, lúc này Trương Vân Phong rốt cục tìm được cơ hội hướng hắn sử cái ánh mắt, thấp giọng nói:“Hạ lão sư hôm nay đã ở.”

Nguyên bản chuẩn bị đi hướng chỗ ngồi ngồi xuống Hoàng Bồi Chấn nghe vậy thân mình không khỏi chấn động, vội vàng ngẩng đầu nhìn quét, này đảo qua, Hoàng Bồi Chấn lập tức liền thấy được đang ngồi ở mạt tịch mỉm cười nhìn hắn kia quen thuộc trẻ tuổi mặt, trong lòng nhịn không được run run một chút, không hề nghĩ ngợi, lập tức liền quay đầu, đi nhanh hướng hắn đi đến.

Mọi người gặp Hoàng bộ trưởng nguyên bản hảo hảo chuẩn bị nhập tòa, nay lại đột nhiên quay đầu hướng Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam phương hướng đi đến, không khỏi lập tức trợn tròn mắt.

Không phải đâu, chẳng lẽ kia Hạ lão sư còn nhận thức Hoàng bộ trưởng bất thành?

Trong lòng chính giật mình nghi hoặc, Hoàng bộ trưởng chạy tới Hạ Vân Kiệt trước mặt.

“Hoàng bộ trưởng, biệt lai vô dạng a!” Hạ Vân Kiệt như nhau phía trước giống nhau, chờ Hoàng Bồi Chấn đi đến trước mặt khi, thế này mới đứng dậy mặt mang mỉm cười hướng hắn vươn tay.

Nghe thế câu quen thuộc trong lời nói, tuy rằng tất cả mọi người có chút trong lòng chuẩn bị, nhưng còn là nhịn không được cả người mạnh đánh cái giật mình.

Lần này, bọn họ đương nhiên sẽ không giống lúc trước giống nhau cho rằng Hạ Vân Kiệt là con mọt sách, đọc sách đọc choáng váng, thế nhưng lấy loại này khẩu khí cùng Hoàng bộ trưởng nói chuyện! Nghĩ đến là, sẽ không ngay cả Hoàng bộ trưởng như vậy hiển hách đại nhân vật, cũng giống Trương bí thư giống nhau gọi hắn Hạ lão sư, cũng chấp vãn bối chi lễ đi?

“Nhờ Hạ lão sư ngài phúc, ta tốt lắm.” Hoàng Bồi Chấn gặp Hạ Vân Kiệt hướng hắn vươn tay, ở mọi người trợn tròn tròng mắt dưới, quả thực hơi hơi khom người, vươn hai tay, gắt gao cầm Hạ Vân Kiệt tay.

Kia thái độ, cơ hồ cùng Trương Vân Phong không có sai biệt.

Có thể không không có sai biệt sao? Hạ Vân Kiệt không chỉ có là hắn ba cùng cháu trai ân nhân cứu mạng, nhưng lại là ba hắn bạn vong niên, chân chính thần tiên sống tồn tại. Thậm chí Hoàng Bồi Chấn còn biết, hắn “Lão nhân gia” Còn là Lý Thanh Hồng sư thúc, Trương Vân Phong cùng Cù Vệ Quốc sư thúc tổ, như vậy thân phận, cho dù hắn Hoàng Bồi Chấn quý là chính bộ chức cấp quan lớn, ở trước mặt hắn cũng là có loại nơm nớp lo sợ cảm giác.

“Ngươi ba thân thể còn được?” Hạ Vân Kiệt lại hỏi một câu.

“Hắn lão nhân gia thân thể tốt lắm, chính là thường thường hội nhắc tới khởi ngài, hy vọng khi nào thì ngài có thể có không đi Bắc Kinh du ngoạn một chuyến.” Gặp Hạ Vân Kiệt hỏi hắn ba, Hoàng Bồi Chấn thái độ càng phát ra khiêm tốn cung kính đứng lên.

Mà những người khác nghe hai người đối thoại cũng là cảm giác tựa như đang nghe thiên thư giống nhau! Hoàng bộ trưởng phụ thân cũng không chính là Hoàng

lão sao? Kia nhưng là nước cộng hoà giống như kình thiên cự trụ tồn tại nha, liền ngay cả Tần Phẩm Chính như vậy lão nhân cũng bất quá chính là hắn trước kia phía dưới một binh mà thôi. Nhưng hôm nay nghe Hạ Vân Kiệt cùng Hoàng Bồi Chấn đối thoại, hắn không chỉ có nhận thức Hoàng lão, hơn nữa Hoàng lão thế nhưng còn nhắc tới hắn, hiển nhiên hai người quan hệ phi thường tốt.

Nhưng này lại như thế nào khả năng đâu? Một cái là như thế tuổi trẻ tiểu trung y, một cái cũng là nước cộng hoà chỉ còn tồn lão tướng quân!

Nhưng sự thật liền đặt tại trước mặt, lại không phải do bọn họ không tin.

Nhìn Hoàng Bồi Chấn kia cùng Hạ Vân Kiệt gắt gao nắm cùng một chỗ hai tay, nghe bọn họ đối thoại, Trình Hạo ở khiếp sợ qua đi, sắc mặt bá một chút rốt cục trở nên tái nhợt vô cùng, phía sau hắn mới hoàn toàn biết, chính mình cùng trước mắt vị này Hạ lão sư căn bản là không ở một cái mặt, từ đầu đến cuối, hắn bất quá như là tiểu sửu giống nhau, một mình một người ở thượng lủi hạ bính, người ta áp căn sẽ không hội đem hắn để trong lòng.

Mà Lỗ Nhất Lâm phụ tử còn lại là sợ tới mức hai chân đều có chút phát nhuyễn, nhất là Lỗ Phẩm Nguyên nhớ tới chính mình thiếu chút nữa sẽ báo cảnh đi bắt hắn chuyện, thật là từng đợt kinh hồn nghĩ mà sợ a! Về phần Lỗ Nhất Lâm còn lại là sợ tới mức có điểm muốn đương trường vung khởi ghế tạp con của hắn một chút.

Ông trời, đây chính là Hoàng lão đều muốn muốn cùng hắn lải nhải bằng hữu a, chính mình con trai thế nhưng cùng hắn đã xảy ra xung đột, này không phải ngại ba hắn quan làm được không đủ lớn sao?

“Ha ha, lại nói tiếp cũng có một đoạn thời gian không gặp ngươi ba, ta cũng có chút thanh, chờ thêm đoạn thời gian, ta trừu không đi nhìn hắn một chuyến đi.” Hạ Vân Kiệt cười cười nói.

“Ta ba nếu nghe thế cái tin tức, khẳng định hội thật cao hứng.” Hoàng Bồi Chấn nghe vậy rất là tự nhiên nói, giống như hai người là ở đàm luận một kiện tái bình thường bất quá việc nhà sự. Khả bên cạnh người nghe, nhất tưởng khởi Hoàng Bồi Chấn trong miệng ba ba chính là kia chân đọa nhất đọa, toàn bộ nước cộng hoà chính đàn đều phải đẩu thượng run lên lão nhân, cũng là nghe được từng đợt hết hồn.

Này Tần Lam bạn trai, này Hạ lão sư đến tột cùng là loại người nào nha?

“Ha ha.” Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó vỗ vỗ Hoàng Bồi Chấn bả vai nói:“Tốt lắm, mọi người đều chờ đâu, ngươi còn là mau ngồi vào vị trí đi.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1053 : Trước sau tương phản

“Hạ lão sư, này không ổn đi. Ngài ngồi ở đây, nào có ta ngồi trên mặt đạo lý?” Hoàng Bồi Chấn vừa nghe không khỏi hoảng sợ, vội vàng xua tay nói.

Nói đùa, trước mắt vị này Hạ lão sư nhưng là hắn ba chính nhi bát kinh bạn vong niên, năm đó nếu không phải lo lắng đến hắn thân phận duyên cớ, sự chấp thuận hắn gọi một tiếng Hạ lão sư, nếu không hôm nay hắn phải Hạ Vân Kiệt kêu một tiếng Hạ thúc thúc đâu. Đương nhiên lại nói tiếp, hay là hắn Hoàng Bồi Chấn buôn bán lời, nếu không giống Trương Vân Phong một chút, cùng Hạ Vân Kiệt nhưng là suốt kém hai bối.

Này xưng hô còn có thể hơi chút biến báo một chút, nhưng này thân phận tôn ti cũng là đặt tại nơi nào, vị này trí lại sao có thể loạn ngồi?

Mặc dù người ở tràng sớm đã có chuẩn bị tâm lý, trái tim thừa nhận năng lực cường không ít, nhưng thấy Hoàng Bồi Chấn sợ tới mức sắc mặt tựa hồ đều thay đổi, mọi người trái tim còn là phịch phịch nhảy lên lợi hại.

“Không có gì không ổn, hôm nay ta là Tần Lam bạn trai, Tần gia gia vãn bối, ta nên ngồi ở đây, ngươi hôm nay đại biểu ngươi thân phận hướng Tần gia gia hạ thọ, theo ta không quan hệ, hết thảy ấn chủ nhân an bài đến.” Hạ Vân Kiệt không cho là đúng cười nói.

“Nhưng là……” Hoàng Bồi Chấn còn là không dám ghế trên, nói quanh co nói.

Không có biện pháp, Hoàng lão ở có chút phương diện so với rất nhiều lão nhân còn nhìn xem khai, nhưng ở

mỗ ta phương diện nhưng cũng cố chấp thật sự, nếu làm cho hắn lão nhân gia biết, ăn cơm khi, chính mình ngồi thượng vị, mà hắn Hạ lão đệ lại ngồi ở mạt tịch bồi ngồi, kia còn không bắt hắn cho mắng cẩu huyết lâm đầu mới là lạ!

“Không có gì hay nhưng là, Trương bí thư cũng không ở mặt trên ngồi sao?” Hạ Vân Kiệt sắc mặt hơi hơi trầm xuống nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nhắc tới chính mình, Trương Vân Phong trái tim phản xạ có điều kiện run run một chút, ngầm cười khổ nói, ta này lúc đó chẳng phải bị ngài lão nhân gia cấp làm cho sao? Cũng may sư phụ hắn lão nhân gia không ở, nếu không còn không một cước đem ta cấp đá bay.

Mà Hoàng Bồi Chấn gặp Hạ Vân Kiệt không nể mặt, lại nhắc tới Trương Vân Phong, tự nhiên không dám tái chối từ, hơi hơi khom người nói:“Kia Hạ lão sư, ta liền thác đại đắc tội.”

Gặp Hạ Vân Kiệt đều dám cấp Hoàng Bồi Chấn sắc mặt xem, mà Hoàng Bồi Chấn lại còn dọa lập tức giống cái tiểu vợ giống nhau nghe lời, mọi người trái tim không hăng hái lại kịch liệt nhảy lên đứng lên.

“Tốt lắm, nhanh đi ngồi vào vị trí đi.” Hạ Vân Kiệt thực không thói quen như vậy không khí, hơn nữa cũng cảm giác chính mình tựa hồ phá hủy lão nhân hảo hảo một hồi thọ yến, gặp Hoàng Bồi Chấn còn như vậy cẩn thận, lề mề, không khỏi có chút tức giận thúc giục nói.

Gặp Hạ lão sư tựa hồ có chút không kiên nhẫn, Hoàng Bồi Chấn cũng là không dám tái dong dài, giống như Trương Vân Phong giống nhau, xoay người như đi miếng băng mỏng ngồi trên thứ hai tân khách vị trí.

Hoàng Bồi Chấn ngồi xuống sau, thọ yến lại một lần nữa khởi động.

Chính là lúc này đây không khí ở mặt ngoài thoạt nhìn vô cùng náo nhiệt, nhưng mặc cho ai đều cảm giác được tựa hồ vô hình trung có một cỗ còn hơn hồi nãy nữa muốn đặc hơn rất nhiều uy áp đặt ở mỗi người trong lòng, làm cho bọn họ nói chuyện làm việc lơ đãng gian đều đã lộ ra một tia thật cẩn thận, thậm chí thường thường muốn vụng trộm ngắm hướng kia tại hạ thủ vị bồi tọa người trẻ tuổi liếc mắt một cái.

Thậm chí liền ngay cả Tần Phẩm Chính vị này lão nhân, làm Hạ Vân Kiệt lại hướng hắn kính rượu khi, đều có vẻ câu nệ một ít đứng lên, không còn phục vừa rồi nhắc tới tham gia quân ngũ khi kia trận hào hùng.

Không có biện pháp, trước mắt vị này “Chuẩn tôn nữ tế” Thực hiển nhiên là Hoàng lão bằng hữu, thậm chí ngay cả Hoàng lão muốn gặp hắn đều nhìn hắn có hay không thời gian, mà hắn năm đó bất quá chính là Hoàng lão phía dưới một gã binh tướng mà thôi.

Trong lúc, Hoàng Bồi Chấn cùng Trương Vân Phong tự nhiên không thiếu kính Hạ Vân Kiệt rượu, kính rượu khi cũng đều là cố ý cách tịch đi đến hắn trước mặt, hiển nhiên cho rằng cách không kính rượu không đủ tôn kính, này cũng làm cho người trong ghế lô nhìn hết hồn. Hơn nữa kia Trình Hạo cùng Lỗ Phẩm Nguyên nhớ tới trong lúc đó chính mình hai người kính hắn rượu khi khiêu khích cùng làm khó dễ, lại hết hồn lợi hại. Cũng may Hạ Vân Kiệt tựa hồ cũng không có muốn tìm bọn họ tính sổ ý tứ, nếu không hắn thật muốn hơi chút toát ra như vậy một chút ý tứ, hai người không chút nghi ngờ, chính mình hai người đời này chỉ sợ cũng không còn khả năng có cái gì xuất đầu ngày, thậm chí ngay cả bọn họ phụ thân con đường làm quan tiền cảnh đều phải đã bị ảnh hưởng.

Đương nhiên hết hồn quy tâm kinh thịt khiêu, ở đây trên cơ bản đều là người Tần gia, nay Tần Lam có thể tìm được như vậy một vị ngưu bức không yên lòng nam nhân, bọn họ trong đầu tự nhiên là cao hứng vạn phần, hơn nữa kia Tần Diệc Khiêm lại tựa hồ đã thấy được Nam Khải thị thường vụ phó thị trưởng chức vị ở hướng hắn ngoắc, đồng thời cũng rốt cục hiểu được phía trước ở trại an dưỡng bên kia, Hạ Vân Kiệt kia căn bản không phải cái gì "Nói khoác mà không biết ngượng" Hoặc là lấy lòng hắn phụ thân cùng Tần Lam lời nói, mà là áp căn hắn thân mình liền cùng Hoàng lão cùng Hoàng Bồi Hạo rất quen thuộc.

Chỉ tiếc lúc ấy hắn không ý thức được, đối Hạ Vân Kiệt thái độ cũng không phải tốt lắm, hơn nữa hắn nữ nhi bạn trai đối hắn thái độ lại không xong, nếu không chờ thọ yến sau khi kết thúc nhưng thật ra có thể mượn chính mình là Tần Lam tam thúc thân phận, nhân cơ hội cùng Hạ Vân Kiệt nhắc tới, như vậy Nam Khải thị thường vụ phó tỉnh trưởng chức vị liền càng trăm lần không sót một.

Tần Phẩm Chính tám mươi tuổi thọ yến đang nhìn giống như vô cùng náo nhiệt trung rốt cục đã xong.

Sau khi chấm dứt, mọi người cố ý vô ý đem Hạ Vân Kiệt vây quanh ở bên trong, phảng phất hắn mới là thọ tinh bình thường, điều này làm cho Hạ Vân Kiệt hơi có chút không được tự nhiên, rõ ràng lạc hậu vài bước, lại trừng mắt nhìn Trương Vân Phong cùng Hoàng Bồi Chấn liếc mắt một cái.

Hai người đều cùng Hạ Vân Kiệt tiếp xúc quá, cũng là biết một chút hắn tính cách, liền ngượng ngùng cười cười, sau đó cùng Tần lão đám người có nói có cười, ở phía trước đi tới, cuối cùng không hề khắp nơi băn khoăn Hạ Vân Kiệt.

“Buổi tối ngươi uy phong, hiện tại Tần gia mọi người bắt đầu đem ngươi làm lãnh đạo đến xem. Vừa rồi ta Nhị thúc còn hỏi ta, buổi tối ngươi là chuẩn bị tiếp tục ở nhà hắn còn là ở khách sạn, nếu ở khách sạn trong lời nói, hắn hiện tại lập tức an bài.” Hạ Vân Kiệt lạc hậu vài bước, ở phía sau cùng một ít tiểu bối cùng nhau đi tới khi, Tần Lam đi tới, vãn trụ tay hắn, tiếu mâu liếc trắng mắt, thấp giọng nói.

Hiển nhiên nay cho dù lấy Tần Diệc Trăn tây lĩnh tỉnh phó tỉnh trưởng chức vị, cũng hơi có chút không dám trực tiếp hỏi Hạ Vân Kiệt này đó an bài, mà là thông qua Tần Lam đến hỏi ý tứ của hắn.

Ngẫm lại tối hôm qua ở khách sạn đại đường, Tần Diệc Trăn áp căn sẽ không trưng cầu chính mình ý kiến, liền yêu cầu Tần Lam đi ở nhà hắn, nay cũng là muốn thông qua Tần Lam đến trưng cầu chính mình ý kiến, trước khác nay khác chênh lệch, làm cho Hạ Vân Kiệt có chút dở khóc dở cười, đồng thời cũng âm thầm cảm khái, vì cái gì có nhiều người như vậy vì quyền lực ngươi tranh ta đoạt, phỏng chừng đây là nguyên nhân chi nhất đi.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không chìm đắm trong loại này quyền lực mang đến hư vinh bên trong, huống hồ mặc kệ hắn năng lực lại cường, quyền lực tái đại, người nhà chung quy là người nhà, hắn không có khả năng bởi vì này chút năng lực cùng quyền lực liền cao cao tại thượng nhìn xuống người nhà. Tần Lam là hắn nữ nhân, Tần Diệc Trăn là của nàng Nhị thúc, kỳ thật cũng chính là hắn không có huyết thống quan hệ Nhị thúc, cho nên Tần Diệc Trăn có thể bởi vì hắn sở triển lộ đi ra quyền lực mà nhìn lên hắn, hắn cũng không có thể bởi vì này liền đương nhiên nhìn xuống hắn.

“Ngươi khó được trở về cùng người nhà gặp nhau, còn là liền ở nhà Nhị thúc ngươi đi, đương nhiên, nếu ngươi

Nhị thúc không chào đón ta, kia khác làm khác luận.” Hạ Vân Kiệt bám vào Tần Lam bên tai thấp giọng nói.

“Thiếu cho ta đắc ý, rõ ràng biết nhà chúng ta hiện tại hoan nghênh ngươi này Hạ lão sư đều không kịp, còn nói cái gì không chào đón, khác làm khác luận!” Tần Lam kéo hắn cánh tay tay lặng lẽ ở hắn bên hông kháp một chút, tiếu mâu xem thường nói, bất quá theo nàng oán trách trong giọng nói cũng không khó nghe đi ra, nàng còn là thật cao hứng Hạ Vân Kiệt quyết định tiếp tục ở nàng Nhị thúc gia.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1054 : Thẳng thắn

“Ta thực sự như vậy được hoan nghênh sao?” Hạ Vân Kiệt ra vẻ không biết.

“Tái trang điểm, tin hay không buổi tối ta không cho ngươi trên giường.” Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt biết rõ còn cố hỏi, nhịn không được lại kháp hắn một chút, cũng ửng đỏ mặt uy hiếp nói.

“Không như vậy nghiêm trọng đi lam tỷ.” Hạ Vân Kiệt lập tức “Khổ” khuôn mặt nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt “Khổ” khuôn mặt bộ dáng, Tần Lam vốn là banh khởi mặt lập tức liền phì cười không được lộ ra mỉm cười, tiếu mâu liếc trắng mắt nói:“Ngươi có thể thử một lần a!”

“Còn là không mạo hiểm.” Hạ Vân Kiệt cười làm lành nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt ở chính mình trước mặt thủy chung sắm vai một cái tùy ý nàng “Ức hiếp chèn ép” Hảo nam nhân, phảng phất áp căn đã quên chính mình thần tiên sống thân phận, Trương Vân Phong sư thúc tổ thân phận…… Tần Lam trong lòng có không hiểu cảm động, cánh tay ngọc đem Hạ Vân Kiệt cánh tay vãn chặt một ít, nhìn hắn, nói:“Có thể hay không cảm thấy ta thực bá đạo?”

“Như thế nào hội đâu! Đây mới là đôi thôi. Bằng không ngươi cũng giống ngươi Nhị thúc giống nhau, ngay cả ta nghỉ ngơi ở đâu đều cần cho ngươi đến hỏi, ta này cuộc sống còn có cái gì lạc thú a!” Hạ Vân Kiệt nói.

“Đi, ai với ngươi đôi !” Tần Lam nghe vậy trong đầu không khỏi nhất ngọt, trên mặt lại lập tức đã ném cái

xem thường đi qua.

“Không phải đôi, có như vậy sao?” Hạ Vân Kiệt chỉ chỉ Tần Lam cánh tay ngọc gắt gao kéo chính mình cánh tay.

Tần Lam lại chính là trắng Hạ Vân Kiệt, không tái phản bác.

Mọi người khi nói chuyện, ra khách sạn.

Nói lời tạm biệt sau, Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam tự nhiên là ngồi Tần Diệc Trăn xe phản hồi tỉnh chính phủ đại viện, về phần này khác cái gì Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo sự tình, còn có đêm nay có liên quan hắn thân phận giữ bí mật sự tình, Hạ Vân Kiệt tới thủy tới chung cũng chưa nhắc lại, bất quá hắn lại biết Trương Vân Phong, Hoàng Bồi Chấn còn có Tần Diệc Trăn bọn họ khẳng định hội thích đáng xử lý.

Đi xe đến tỉnh chính phủ đại viện Tần Diệc Trăn gia, đẩy cửa ra, Tần Diệc Trăn gia trong phòng khách đã chờ Tần gia là tối trọng yếu nhân vật.

Tần Phẩm Chính, Tần Diệc Viễn vợ chồng, Tần Diệc Khiêm vợ chồng, đương nhiên còn có cùng Hạ Vân Kiệt vào Tần Diệc Trăn vợ chồng, về phần những người khác giống Tần Tuyết, Tần Kiến Hoành các tam đại đệ tử cũng là một cái cũng không ở.

Mọi người thấy hướng Hạ Vân Kiệt ánh mắt sớm đã không có phía trước tùy ý khinh mạn, mà là mang theo một tia kính sợ cùng nghiêm túc.

“Vân Kiệt, Tần Lam, các ngươi cùng gia gia ngồi cùng nhau đi.” Vào phòng khách, Tần Phẩm Chính tiếp đón Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam cùng hắn cùng nhau ngồi bãi đặt ở trung gian dài điều trên sô pha.

“Ta cùng Tần Lam còn là ngồi bên cạnh đi.” Hạ Vân Kiệt lại khiêm tốn nói, tuân thủ nghiêm ngặt chính mình Tần gia “Chuẩn con rể” vãn bối thân phận.

“Còn là ngồi ta bên cạnh đi, ngươi làm được rất tốt!” Tần Phẩm Chính chính sắc nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Tần Phẩm Chính thần sắc nghiêm túc, cũng sẽ không tốt tái khiêm tốn chối từ, liền nắm Tần Lam tay lần lượt Tần Phẩm Chính bên người ngồi xuống, mà Tần gia còn lại nhân thấy bọn họ ngồi xuống, thế này mới phân biệt ở hai bên ghế trên ngồi xuống.

“Vân Kiệt, nếu ta không đoán sai trong lời nói, lúc trước Tần gia bị điều tra, thiếu chút nữa sẽ bị chỉnh suy sụp, sau lại là ngươi ra mặt giúp việc đi.” Mọi người sau khi ngồi xuống, Tần Phẩm Chính vẻ mặt nghiêm túc hỏi.

“Đúng vậy, lại nói tiếp cũng là ta không tốt, lúc ấy còn cùng Lam tỷ gạt thân phận, cho nên Lam tỷ bị ủy khuất cũng không theo ta nói, chờ ta biết sau, Nhị thúc bọn họ đều đã bị không ít khổ cùng ủy khuất.” Hạ Vân Kiệt biết đêm nay cho sáng tỏ sau, có một số việc đã không có biện pháp tái lảng tránh, nghe vậy cũng sẽ không giấu diếm nữa, gật đầu ăn ngay nói thật trả lời.

Tuy rằng làm Trương Vân Phong cùng Hoàng Bồi Chấn hai người đều đối Hạ Vân Kiệt biểu hiện ra phá lệ tôn kính sau, Tần Phẩm Chính bọn người ẩn ẩn đoán được lúc trước kia sự kiện khẳng định là Hạ Vân Kiệt ra mặt, nhưng nay nghe được hắn chính miệng thừa nhận, còn là khó tránh khỏi có chút khiếp sợ, bởi vì kia sự kiện không chỉ có riêng liên lụy đến Tần gia sửa lại án xử sai hơn nữa như quái vật lớn kinh thành Lữ gia cũng là đột nhiên ở một đêm gian ầm ầm sập a!

Này phân năng lượng, đừng nói Tần Diệc Khiêm loại

này địa cấp thị phó thị trưởng, cho dù Tần Phẩm Chính như vậy ở mưa bom bão đạn không biết đã trải qua bao nhiêu sinh tử lão nhân nhớ tới đến đều có điểm tâm kinh thịt khiêu.

“Vân Kiệt ngươi nói quá lời, nếu không phải ngươi, chúng ta Tần gia bây giờ còn không biết thế nào đâu!” Tần Phẩm Chính tiêu hóa Hạ Vân Kiệt trả lời sau, mặt lộ vẻ cảm kích sắc nói. Còn lại người Tần gia cũng là như thế, hơn nữa Tần Diệc Viễn vợ chồng cùng Tần Diệc Khiêm vợ chồng bốn người lại mặt lộ vẻ một tia hổ thẹn sắc. Phải biết rằng phía trước, bọn họ nhưng là xem không hơn Hạ Vân Kiệt.

“Đây là ta phải làm, lại nói tiếp, ta cũng vậy Tần gia một phần tử.” Hạ Vân Kiệt nghiêm mặt nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói chính mình cũng là Tần gia một phần tử, Tần Phẩm Chính đám người trên mặt đều lộ ra một tia kích động cùng vui mừng sắc.

“Vân Kiệt, ta có thể hỏi sự kiện sao? Nếu ngươi không có phương tiện trả lời cho dù.” Kích động qua đi, Tần Phẩm Chính lại sắc mặt nghiêm, trầm giọng hỏi.

“Gia gia muốn hỏi ta cùng Vân Phong cùng Hoàng gia quan hệ sao?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Đúng vậy, nếu ngươi không có phương tiện trả lời cho dù.” Tần Phẩm Chính gật đầu nói.

“Đều là người của mình, không có gì không tốt trả lời, chính là lại nói tiếp khả năng sẽ có điểm không thể tưởng tượng, cho nên ta trước kia mới vẫn không cùng Lam tỷ nhắc tới.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói như thế, Tần Phẩm Chính đám người theo bản năng ngồi thẳng thân mình, trên mặt bất

tri bất giác giữa dòng lộ ra ngưng trọng nghiêm nghị sắc.

“Lấy của ta tuổi, ta nghĩ các ngươi hẳn là có thể mơ hồ đoán được ta không phải người thường, nếu không cho dù nước cộng hoà thân phận tôn quý nhất hồng tam đại chỉ sợ cũng không có khả năng làm cho Vân Phong cùng Bồi Chấn như thế tôn kính ta.” Hạ Vân Kiệt nói.

Tần Phẩm Chính đám người nghe vậy đều hơi hơi gật gật đầu. Bọn họ đều là người trong quan trường, coi như là màu đỏ gia tộc, lại làm sao không biết, lấy Hoàng lão thân phận, hắn trưởng tôn cho dù không phải tôn quý nhất hồng tam đại, cũng đã đi không xa. Đã có thể tính như thế, hắn trưởng tôn cũng là vạn vạn không có khả năng được đến một tỉnh ủy bí thư như thế tôn kính, càng đừng nói còn có Hoàng Bồi Chấn này thân mình chính là thân phận hiển hách hồng nhị đại. Đương nhiên Hạ Vân Kiệt thật muốn là cái gì thân phận tôn quý hồng tam đại, Tần Phẩm Chính đám người cũng không khả năng không có nghe nói qua.

Nếu không có khả năng là tôn quý nhất hồng tam đại, như vậy lấy Hạ Vân Kiệt như thế tuổi trẻ mấy tuổi, lại thu được Trương Vân Phong bí thư cùng Hoàng bộ trưởng như thế tôn kính, duy nhất giải thích thì phải là hắn không phải người thường, mà là một vị kỳ nhân.

“Kỳ thật ta cùng Hoàng lão là bạn vong niên, mà Trương Vân Phong còn lại là ta một vị sư điệt con nuôi. Không biết gia gia có hay không nghe qua Lý Thanh Hồng người này tên, hắn chính là của ta vị kia sư điệt.” Hạ Vân Kiệt thấy mọi người gật đầu, nói tiếp.

Người Tần gia tuy rằng sớm đã có trong lòng chuẩn bị, nhưng nghe tới Hạ Vân Kiệt là Hoàng lão bạn vong niên, còn là nhịn không được lộ ra vẻ mặt kinh hãi biểu tình. Bất quá này còn không có xong, chờ bọn hắn nghe được Trương Vân Phong chính là Hạ Vân Kiệt sư điệt

một vị con nuôi khi, thiếu chút nữa sẽ theo vị trí nhảy bắn lên.

Kia chẳng phải là nói, Trương Vân Phong bí thư quản Hạ Vân Kiệt kêu sư thúc tổ !

Bất quá mọi người tối cảm thấy khiếp sợ cũng là Tần Phẩm Chính, hắn vừa nghe đến Lý Thanh Hồng tên này, hoắc mắt liền đứng lên, vẻ mặt kinh hãi nhìn Hạ Vân Kiệt, run run môi nói:“Ngươi, ngươi nói Lý, Lý thủ trưởng là ngươi sư điệt? Điều này sao có thể đâu?”

“Ba, kia Lý thủ trưởng đến tột cùng là ai?” Bởi vì Lý Thanh Hồng hướng là tránh ở phía sau màn, chẳng sợ trong tay chân chính quyền lực thẳng bức Hoàng lão, nhưng ở bên ngoài cơ hồ không có gì danh khí, cũng là mấy năm nay có liên quan hắn tin tức mới dần dần ở lịch sử Đảng nghiên cứu công bố một ít đi ra. Cũng đang bởi vì này dạng, cho dù lấy Tần Diệc Trăn thân phận cũng chưa từng nghe qua Lý Thanh Hồng tên này. Nhưng thật ra Tần Phẩm Chính vì vốn là cùng Lý Thanh Hồng là cùng cái niên đại, hơn nữa coi như là trong quân tướng lãnh, nhưng thật ra biết Lý Thanh Hồng, hơn nữa biết hắn ở nước cộng hoà lịch sử cùng Hoàng lão so sánh với đều là không chút nào kém cỏi, đơn giản là một cái ở minh, một cái ở ám thôi.

“Lý thủ trưởng là ai?” Tần Phẩm Chính dùng mang theo một tia kính sợ ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, trên mặt lộ ra một tia hồi ức thần sắc.

“Đó là một cái khác chiến trường chiến thần, nguyên soái……” Tần Phẩm Chính sắc mặt nghiêm nghị chậm rãi nói tới, trong mắt thấu bắn ra một tia cuồng nhiệt cùng kính sợ.

Làm Tần Phẩm Chính đem hắn biết nói có liên quan Lý Thanh Hồng sự tình nói xong sau, toàn bộ phòng khách

im ắng một mảnh, chỉ có liên tiếp thở thanh. Đến phía sau, bọn họ mới biết được, cùng Lý Thanh Hồng sư thúc này thân phận nhất so với, Hoàng lão bạn vong niên tựa hồ cũng không xem như bao nhiêu rung động thân phận.

“Kia năm ta ở man đầu sơn nhìn đến Cù chủ nhiệm hay là cũng là Lý thủ trưởng……” Hồi lâu, Tần Lam mở miệng đánh vỡ trầm mặc.

“Đúng vậy, hắn là Thanh Hồng đồ đệ.” Hạ Vân Kiệt gật đầu trả lời.

Gặp quả như chính mình sở liệu, Tần Lam há miệng thở dốc, cuối cùng lại đóng đứng lên.

“Cái gì Cù chủ nhiệm?” Tần Phẩm Chính đám người lại rốt cục theo khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, tò mò hỏi.

Tần Lam nghe vậy do dự hạ, sau đó nói ra Cù Vệ Quốc thân phận.

Phòng khách lại im lặng xuống dưới.

Không đề cập tới Hoàng gia tầng này quan hệ, liền vẻn vẹn Trương Vân Phong cùng Cù Vệ Quốc hai người muốn xen vào Hạ Vân Kiệt kêu một tiếng sư thúc tổ cũng đã ép tới người ở đây có loại không thở nổi cảm giác.

Kia nhưng là hai vị chân chính tay cầm thực quyền chính bộ cấp quan lớn a! Liền vẻn vẹn bọn họ hai người hợp cùng một chỗ thế lực, đặt ở toàn bộ nước cộng hoà chính đàn đều là một cỗ tuyệt không dung bỏ qua lực lượng, nhưng hôm nay, hai người kia lại chỉ có thể xem như Hạ Vân Kiệt vãn bối.

Nếu không phải đêm nay chính mắt nhìn thấy Trương Vân Phong đối Hạ Vân Kiệt sở biểu hiện ra ngoài tôn

kính, nếu không phải hiện tại chính tai sở nghe, bọn họ có ai dám tin tưởng đây là thật sự? Lại có ai có thể nghĩ vậy thế giới thế nhưng còn có cái tiểu trung y ngưu đến bực này trình độ?

Hồi lâu, làm mọi người rốt cục tiêu hóa này đó làm cho người ta kinh hãi tin tức sau, đừng nói Tần Diệc Viễn đám người xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt đã nổi lên biến hóa nghiêng trời lệch đất, cho dù ngồi ở Hạ Vân Kiệt bên người Tần Phẩm Chính cũng không từ tự chủ cảm thấy một tia câu nệ chiến căng.

Không có biện pháp, ngay cả Lý Thanh Hồng như vậy kỳ nhân đều phải kêu Hạ Vân Kiệt một tiếng sư thúc, Tần Phẩm Chính cho dù tư cách tái lão, cùng Lý Thanh Hồng so sánh với lại còn là căn bản không ở một tầng thứ, nếu không phải Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam còn có một tầng nam nữ bằng hữu quan hệ, Tần Phẩm Chính hiện tại là tuyệt không dám cùng Hạ Vân Kiệt cùng ngồi cùng ăn.

Người Tần gia còn đều là rất trí tuệ, kế tiếp, rất nhanh liền đem đề tài chuyển dời đến một ít vụn vặt sự tình thượng, còn có Tần Phẩm Chính thân thể sự tình đi lên, nay bọn họ tự nhiên đều biết đến Hạ Vân Kiệt này tiểu trung y cũng không phải là bình thường trung y, cho dù này trung y ngôi sao sáng cùng hắn cũng vô pháp đánh đồng. Về phần Hạ Vân Kiệt vừa rồi nhắc tới chính mình không phải cái người thường, đến tột cùng không bình thường ở nơi nào, Hạ Vân Kiệt không nhắc lại, bọn họ cũng đều thực thông minh không đuổi theo hỏi. Còn có Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam hôn nhân sự tình, cũng không có người chủ động nhắc tới.

Hiển nhiên bọn họ đều trong lòng biết rõ ràng, đến Hạ Vân Kiệt như vậy trình tự, hắn cùng Tần Lam hôn nhân, đã không phải bọn họ có thể tả hữu. Bọn họ thực truy vấn, ngược lại không thích hợp. Đương nhiên tư dưới,

bọn họ đến lúc đó khẳng định là hội hỏi Tần Lam.

Chương 1055 : Chuyển biến

Người một nhà lại ở phòng khách hàn huyên trong chốc lát, mắt thấy thời gian không còn sớm, mọi người cũng liền tan.

Tần Phẩm Chính bọn họ như trước hồi trại an dưỡng, mà Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam tắc tiếp tục lưu tại nhà nàng Nhị thúc.

Đêm đó, hai người tự nhiên khó tránh khỏi một phen ân ái. Ngày hôm sau rời giường, Tần Lam tuy rằng rõ ràng biết Hạ Vân Kiệt ở tối hôm qua ân ái khi bày cách âm pháp thuật, nhưng làm nhìn thấy nàng Nhị thúc cùng nhị thẩm khi, mặt đẹp còn là chột dạ đỏ.

Tần Diệc Trăn là phó tỉnh trưởng, sự vụ bận rộn, ngày hôm sau đổ không cố ý xin phép bồi Hạ Vân Kiệt, nhưng Tần Lam nhị thẩm còn có đường đệ Tần Kiến Hoành lại đều xin nghỉ, sáng sớm liền cùng Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam đi hà lâm sơn trại an dưỡng.

Trước khác nay khác, lại cùng Hạ Vân Kiệt ở chung, Tần Kiến Hoành tự nhiên không dám giống lần đầu tiên cùng hắn gặp mặt khi giống nhau, vỗ bờ vai của hắn hỏi hắn như thế nào thông đồng đến hắn tỷ, thậm chí ngay cả lái xe khi nắm tay lái bàn tay đều là đổ mồ hôi, phảng phất lần đầu tiên cấp lãnh đạo lái xe tài xế bình thường.

Cũng may Hạ Vân Kiệt tính tình rất là hiền hoà, chút không có bãi cái gì cái giá, ở trong xe cũng là tận lực tìm chút đề tài cùng Tần Kiến Hoành đám người tán gẫu, dần dần Tần Kiến Hoành đám người thế này mới trầm tĩnh lại, đương nhiên giống hôm trước buổi tối như vậy ở khách sạn đại đường trêu chọc Hạ Vân Kiệt, cho hắn một cái thiên đại lá gan cũng là không dám.

Đi xe đến hà lâm sơn Tần Lam gia gia trụ nhà trọ lâu, làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy mất tự nhiên là, Tần Diệc Viễn vợ chồng còn có Tần Diệc Khiêm vợ chồng thế nhưng sớm ngay tại nhà trọ dưới lầu chờ bọn họ. Cũng may Tần Phẩm Chính còn ổn được, không có tự mình đi ra nghênh đón, điều này làm cho Hạ Vân Kiệt trong lòng hơi chút cảm giác đỡ, nếu không nhìn đến ngay cả Tần Lam gia gia đều cố ý sớm ở cửa nghênh đón hắn, hắn khẳng định hội cảm thấy phá lệ kỳ cục.

Cùng Tần Lam cùng người nhà cùng nhau hàn huyên một buổi sáng, trong lúc cũng từng đi ra ngoài ở chung quanh đi dạo một vòng.

Giữa trưa là ở trại an dưỡng một nhà khách sạn ăn. Nếu đã đã biết Hạ Vân Kiệt thân phận, Tần Diệc Viễn đám người tự nhiên không dám tái làm cho Hạ Vân Kiệt tự mình xuống bếp

Ăn cơm xong sau, trở lại gia gia gia, Hạ Vân Kiệt chủ động nhắc tới giúp lão nhân còn có Tần Lam cha mẹ chải vuốt một phen kinh mạch đề nghị, hơn nữa còn ban thưởng hai trương bùa hộ mệnh cấp Tần Kiến Hoành kia đôi song bào thai.

Trải qua Hạ Vân Kiệt vận công chải vuốt sau, lão nhân cùng Tần Lam cha mẹ tự nhiên cảm giác cả người đều trở nên có tinh thần cùng khí lực, cũng rốt cục có chút hiểu biết Hạ Vân Kiệt một ít thần kỳ chỗ.

Về phần Tần Lam thúc thúc thẩm thẩm bọn họ, Hạ Vân Kiệt đổ không tái cố ý cho bọn hắn phạt mao tẩy tủy, bất quá cũng đều nhất nhất giúp bọn hắn bắt mạch, nói chờ hắn trở lại Giang Châu thị sau, hội ấn cá nhân thể chất giúp bọn hắn xứng chút dược sau đó gửi cho bọn hắn, chỉ cần bọn họ kiên trì uống một đoạn thời gian, khẳng định có thể kéo dài tuổi thọ.

Mặc cho ai đều hy vọng chính mình có cái cường tráng thân thể, Hạ Vân Kiệt này phiên hành động tự nhiên làm cho Tần gia cao thấp bao gồm Tần Lam ở bên trong đều cảm thấy thật cao hứng.

Đương nhiên đối với đồng dạng đã ở tràng Trình Hạo, Hạ Vân Kiệt sẽ không gì tỏ vẻ. Này cũng là không phải nói hắn lòng dạ hẹp hòi, còn tại canh cánh trong lòng ngày hôm qua chuyện đã xảy ra, mà là Trình Hạo người này trong khung bản tính Hạ Vân Kiệt cũng không thích. Nếu không phải Tần Tuyết chính là Tần Lam đường muội, Hạ Vân Kiệt không tốt quản được nhiều lắm, nếu không, nếu đổi thành Tần Tuyết là Tần Lam thân muội muội, Hạ Vân Kiệt chỉ sợ không thiếu được muốn khuyên nàng cùng Trình Hạo chia tay.

Gặp Hạ Vân Kiệt rõ ràng không thích chính mình, Trình Hạo trong lòng tuy rằng nghẹn cháy, nhưng ở mặt ngoài cũng là chút không dám biểu hiện ra ngoài. Mà Tần Diệc Khiêm vợ chồng gặp Hạ Vân Kiệt rõ ràng không thích chính mình nữ nhi bạn trai, trong lòng tuy rằng cũng khó miễn có chút uể oải, nhưng càng nhiều là bắt đầu tự hỏi Trình Hạo này người thích hợp không thích hợp chính mình nữ nhi.

Tần Lam dù sao cũng là Đông Thông thị thị ủy thường ủy, thị công an cục cục trưởng, trách nhiệm trọng đại, là không tốt thời gian dài xin phép bên ngoài. Đợi cho buổi chiều ba bốn giờ quang cảnh, nàng liền đứng dậy muốn hướng sân bay đuổi, chuẩn bị khởi hành hồi Đông Thông thị.

Nếu Tần Lam phải đi, Hạ Vân Kiệt tự nhiên là cùng cùng nhau đi.

Hai người không làm cho Tần Kiến Hoành lái xe đưa bọn họ, mà là gọi xe taxi.

“Ngươi cùng lại đây làm gì?” Ngồi ở xe taxi, Tần Lam đem đầu tựa vào Hạ Vân Kiệt đầu vai, hỏi.

“Đương nhiên là cùng ngươi hồi Đông Thông thị a.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Có ngươi những lời này là đủ rồi. Ngươi không phải tưởng cấp hai vị mỹ nữ lão bản một kinh hỉ sao? Ta thả ngươi tự do a, đưa ta đến sân bay là có thể.” Tần Lam lại nhẹ giọng nói.

“Nhưng là……” Hạ Vân Kiệt trong mắt lóe ra một tia kích động sắc. Cho tới hôm nay hắn mới chính thức cảm giác được Tần Lam bắt đầu từng bước nhận Thiệu Lệ Hồng đám người tồn tại.

“Đi a, đừng nhưng là ! Thế giới này là không có thập toàn thập mỹ sự tình, ta nghĩ ta cũng có thể học bắt đầu tưởng chút sự tình tốt đẹp một mặt, tỷ như nói ngươi thực yêu ta, ngươi rất lợi hại a, còn có đi theo ngươi, về sau ta cùng người nhà dài mệnh trăm tuổi khẳng định không thành vấn đề a…… Tóm lại, mặc kệ nói như thế nào, nữ nhân này cả đời, có thể gặp được ngươi như vậy nam nhân cũng là một kiện thực may mắn sự tình, ta nghĩ ta hẳn là quý trọng, ta hẳn là thu hồi ta mỗ ta phương diện quật cường cùng kiêu ngạo!” Tần Lam nhẹ giọng nói.

……

Tần Lam một mình một người cưỡi phi cơ quay trở về Đông Thông thị, mà Hạ Vân Kiệt tắc tạm thời tiếp tục lưu tại Tây Lĩnh tỉnh.

Ở Tần Lam rời đi phi cơ phản hồi Đông Thông thị một ngày này, có liên quan Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo hạng mục khiến cho Tây Lĩnh tỉnh tỉnh ủy cùng Tây Bình thị thị ủy độ cao coi trọng, nghe nói Tây Lĩnh tỉnh tỉnh ủy

Trương Vân Phong bí thư như vậy sự cố ý đem Tây Bình thị thị trưởng còn có phụ trách này hạng mục Trương Thụy phó thị trưởng gọi vào văn phòng nói chuyện cơ hồ hơn phân nửa cái buổi sáng. Trừ bỏ chuyện này, nghe nói tỉnh ủy thu được một phong thư về Lỗ Nhất Lâm phó tỉnh trưởng cử báo, cử báo hắn mấy năm nay vì đông hoành kiến thiết tập đoàn công ty lãm công trình, cùng đông hoành kiến thiết tập đoàn có trọng đại ích lợi lui tới.

Đương nhiên việc này Hạ Vân Kiệt cũng không biết, lúc này hắn đang ngồi ở lái hướng Thiệu Lệ Hồng lão gia chỗ địa cấp thị Định Nguyên thị liệt xa. Ngay tại không lâu trước, hắn lại cấp Thiệu Lệ Hồng gọi điện thoại, biết nàng hiện tại cùng Chu Hiểu Diễm đang ở Định Nguyên thị bận rộn tân khai trương Nhậm gia khách sạn Định Nguyên phân điếm.

Tần Lam cũng không biết việc này, nàng là ở nàng đến Đông Thông thị, nhận được trong nhà điện thoại sau mới biết được. Bất quá có liên quan việc này, nàng cũng không có cảm thấy chút ngoài ý muốn. Nếu Trương Vân Phong là Hạ Vân Kiệt đồ tôn, Hạ Vân Kiệt đều đã ra mặt, Trương Vân Phong bí thư tự nhiên muốn khiến cho mười hai vạn phần coi trọng. Về phần Lỗ Nhất Lâm sự tình, lấy Trương Vân Phong quyền lực, hắn nếu nhúng tay Bắc Sơn khu cũ thành cải tạo sự tình, tự nhiên có thể phát hiện này hạng mục sau có Lỗ Nhất Lâm bóng dáng, lúc này có yêu sách nói có Lỗ Nhất Lâm thư cử báo liền chút không có gì hay ngoài ý muốn.

Nói đến nói đi, còn là Lỗ Nhất Lâm tại đây sự kiện quá mức lớn mật, quá mức không kiêng nể gì một ít, nay lại vừa vặn gặp gỡ Hạ Vân Kiệt này hào nhân, sau lại tưởng tái một lần nữa điệu thấp đi xuống cũng đã có chút thời gian đã muộn.

Đương nhiên Lỗ Nhất Lâm dù sao cũng là phó tỉnh cấp

cán bộ, này phân thư cử báo cuối cùng có thể hay không bắt hắn cho ban xuống đài lại còn là cái không biết bao nhiêu, bất quá nếu Trương Vân Phong bí thư kiên trì muốn nhúng tay, điều tra đi xuống, Lỗ Nhất Lâm phỏng chừng tám chín phần mười là muốn rơi đài, mà lấy Tần Lam sâu sắc chính trị khứu giác, nàng biết, nếu chuyện này liên lụy tới Hạ Vân Kiệt, Trương Vân Phong bí thư phỏng chừng không lớn hội như vậy dừng tay.

Trừ bỏ chuyện này, Tần Lam tam thúc còn cố ý trưng cầu nàng đối Trình Hạo cái nhìn. Trên thực tế, Tần Lam biết nàng tam thúc là ở hỏi Hạ Vân Kiệt đối Trình Hạo cái nhìn.

Dù sao hiện tại kia phía trước bị bọn họ chướng mắt tiểu trung y, nay là có thể quyết định Tần gia tiền đồ vận mệnh đại nhân vật, nếu hắn đối Trình Hạo thủy chung có ý kiến, Tần Lam tam thúc là không thể không khiến cho coi trọng.

“Nghe Vân Kiệt ý tứ là, Trình Hạo người này không phải Tần Tuyết hảo quy túc, hắn bản tính có chút vấn đề, đương nhiên đây là hắn cái nhìn, chủ yếu còn là xem tam thúc tam thẩm còn có Tần Tuyết chính mình ý tứ.” Sự tình quan đường muội chung thân đại sự, kỳ thật ở Hạ Vân Kiệt đưa Tần Lam đi sân bay trên đường, Tần Lam liền cố ý hỏi, nàng biết Hạ Vân Kiệt không phải cái loại này tính toán chi li, ít nhất xem ở của nàng mặt mũi sẽ không theo Trình Hạo so đo, nhưng hôm nay hắn cùng Trình Hạo gặp mặt, rõ ràng còn giữ lại thành kiến, cho nên mới cố ý hỏi Hạ Vân Kiệt cái nhìn, Hạ Vân Kiệt liền lời nói thật nói chính mình cái nhìn. Hạ Vân Kiệt lời nói Tần Lam tự nhiên là tin tưởng, cho dù hắn tam thúc không gọi điện thoại hỏi nàng, trì chút thời điểm nàng cũng sẽ tìm cơ hội cùng nàng tam thúc thông cái khí, nay nàng tam thúc cố ý gọi điện thoại tới hỏi khởi, Tần Lam tự nhiên lời nói thật cho trả lời.

“Hảo, ta hiểu được, ngươi ba còn có chút muốn nói với ngươi nói.” Tần Diệc Khiêm nghe xong sau, tâm tình có chút không tốt đem điện thoại đệ trả lại cho đại ca Tần Diệc Viễn.

Hắn vốn tưởng rằng nữ nhi có thể cùng Trình phó tỉnh trưởng con trai đàm bằng hữu là một kiện việc tốt, cũng là đại lực tác hợp, nhưng nay xem ra cũng là cần khuyên bảo nữ nhi muốn tận lực lãnh đạm xử lý nàng cùng Trình Hạo cảm tình.

Trước khác nay khác, lúc này Tần Diệc Khiêm là phi thường tin tưởng Hạ Vân Kiệt phán đoán cùng ý kiến ! Bởi vì hắn là Hoàng lão bạn vong niên, Lý Thanh Hồng sư thúc, một thế hệ kỳ nhân! Thậm chí cho dù Tần Diệc Khiêm không tin Hạ Vân Kiệt phán đoán, nhưng nếu Hạ Vân Kiệt nói như vậy, chỉ sợ hắn lựa chọn tốt nhất cũng là khuyên nữ nhi cùng Trình Hạo chia tay, nếu không làm cho này cái gai giáp ở nhà bọn họ cùng Hạ Vân Kiệt trong lúc đó, cho dù hắn cùng Trình phó tỉnh trưởng đặt lên thân gia quan hệ cũng bù lại không được.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt thân phận thật sự là rất tôn quý !

“Ba, ngươi là không phải muốn hỏi ta cùng Vân Kiệt hôn nhân sự tình?” Làm nàng nghe nàng tam thúc nói nàng ba còn có nói cùng nàng nói khi, Tần Lam liền đoán được nàng ba muốn nói cái gì, không đợi hắn mở miệng, đã trước mở miệng hỏi.

“Đúng vậy, ta nghe ngươi Nhị thúc đề cập qua. Tuy rằng nói đến hắn như vậy trình tự, bên ngoài có chút nữ nhân, thậm chí không thể ở pháp luật cho ngươi chính thức danh phận, nhưng ngươi chung quy là của ta nữ nhi, ba ba cùng mụ mụ còn là hy vọng ngươi có thể tranh thủ!” Tần Diệc Viễn nói.

“Nếu ta nói cho các ngươi, kỳ thật hắn có thể ở trên trời

bay, có lẽ có một ngày làm Kiến Hoành thậm chí Đại Bảo Tiểu Bảo bọn họ cũng đều già đi rời đi thế giới này, mà ta lại còn như trước cùng hắn ở một cái địa phương các ngươi không biết sinh hoạt, các ngươi cảm thấy ta còn hẳn là vì một cái pháp luật tán thành danh phận mà đi cùng này khác nữ nhân tranh chấp sao?” Tần Lam do dự hồi lâu, rốt cục cắn môi hỏi.

Nàng biết, bất luận Hạ Vân Kiệt tại đây thế tục trung thân phận cỡ nào tôn quý, nhưng đối với cha mẹ mà nói, bọn họ đúng là vẫn còn hy vọng nữ nhi có thể cùng hắn đi vào hôn lễ điện phủ, mà không phải cả đời sinh hoạt tại hắn bóng dáng mặt sau. Đương nhiên nếu không nên cả đời sinh hoạt tại Hạ Vân Kiệt bóng dáng mặt sau, chỉ cần nữ nhi nguyện ý, chỉ cần Hạ Vân Kiệt thiệt tình đối bọn họ nữ nhi hảo, bọn họ làm phụ mẫu thân cũng là sẽ không phản đối, dù sao đến Hạ Vân Kiệt như vậy trình tự, đã không phải một nữ nhân có thể trói buộc, tuy rằng theo pháp luật thượng chế độ một vợ một chồng mà nói là như vậy.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1056 : Giang Châu khẩu âm

“Cái gì!” Tần Diệc Viễn nghe vậy cả người đều phảng phất thạch điêu bình thường ngây dại.

Hắn biết Hạ Vân Kiệt thân phận tôn quý, cũng biết hắn tất nhiên là một vị kỳ nhân, khả năng ở trên trời bay, kia đã hoàn toàn vượt quá hắn tưởng tượng phạm vi, kia đã là mọi người trong truyền thuyết thần tiên !

Thần tiên! Nhất tưởng đến này từ, Tần Diệc Viễn cảm giác chính mình trái tim tựa hồ đều phải đình chỉ nhảy lên, cũng cảm giác được chính mình vừa rồi kia đề nghị buồn cười.

Thế gian pháp luật, kỳ thật đối với chân chính đặc quyền giai tầng cũng đã mất đi ý nghĩa, thần tiên liền lại càng không tất nói, người sau vốn là không nên thuộc loại này thế tục thế giới, làm sao cần tuần hoàn thế giới này luật pháp quy định. Liền như hắn nữ nhi nói, có lẽ chờ của nàng cháu trai đều đã già đi mất, nàng có lẽ còn cùng Hạ Vân Kiệt ở mỗ cái bọn họ không biết địa phương quá tiên lữ cuộc sống. Thế tục trung mấy ngày này, ở bọn họ này đó phàm nhân là cả đời sự tình, mà đối Hạ Vân Kiệt còn có hắn nữ nhi mà nói, bất quá chỉ là bọn hắn nhân sinh trung một đoạn đi chung đường mà thôi. Cho nên cuối cùng đem bọn họ gắt gao liên hệ cùng một chỗ là kia đăm đăm nội tâm chân tình, mà không phải thế tục trung hôn lễ.

“Nếu như vậy, ngươi xem rồi làm đi.” Hồi lâu, làm Tần Diệc Viễn cuối cùng tiêu hóa nữ nhi nói cho hắn kinh hãi tin tức, trên mặt lộ ra vui vẻ tươi cười.

Thân là cha mẹ, lại có cái nào không hy vọng về sau tử nữ có thể sống lâu dài hạnh phúc ! Nếu Hạ Vân Kiệt là vị

thần tiên sống, mà lấy hắn như thế tôn quý siêu nhiên thân phận, phía trước chịu vì Tần Lam tự mình xuống bếp, đối bọn họ cũng cung kính có thêm, hiển nhiên là thật tâm đối Tần Lam, về sau Tần Lam chỉ biết quá so với bọn hắn càng tiêu dao càng hạnh phúc, nàng tương lai thế giới cũng nhất định so với bọn hắn phấn khích, Tần Diệc Viễn làm sao có thể không vui đâu?

“Ân, ba ta biết đến. Chuyện này ngươi cùng mụ mụ còn có gia gia đề nhắc tới, làm cho bọn họ trong lòng đều biết là có thể. Những người khác đều không cần nói sau.” Tần Lam thấy hắn ba ba không tái kiên trì, không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi nói.

“Yên tâm, việc này ba trong lòng có chừng mực.” Tần Diệc Viễn trầm giọng nói.

……

Định Nguyên thị, Tây Lĩnh tỉnh kinh tế trọng thị chi nhất, lúc này đã là đèn rực rỡ mới lên.

Ngã tư đường lên xe đến xe hướng, nhà cao tầng đèn đuốc huy hoàng, mặc dù không bằng vùng duyên hải thành thị như vậy phồn hoa, nhưng cũng kém không xa.

Một chiếc màu đen đại bôn điều khiển vị, một cái vẻ mặt thoạt nhìn có chút lãnh khốc nữ tử đang ở thuần thục đánh tay lái, mà đại bôn xe ghế sau, ngồi hai vị diễm lệ nữ tử rõ ràng là Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm.

“Hồng tỷ, ngày kia chính là thúc thúc sáu mươi tuổi đại thọ, ngươi thực không tính cùng Vân Kiệt nói một tiếng?” Chu Hiểu Diễm đối chính xuất thần nhìn bên ngoài phồn hoa chợ đêm Thiệu Lệ Hồng, hỏi.

“Hiểu Diễm, ngươi biết không? Từ lần đầu tiên hôn nhân thất bại sau, của ta nhân sinh liền tràn ngập u ám, ta

nghĩ đến đời này có lẽ cứ như vậy, tìm không thấy nam nhân làm cho chính mình yêu cùng yêu chính mình, cũng vô pháp lại cho cha mẹ cùng người nhà mang đến phong cảnh cuộc sống. Nhưng hiện tại, này hết thảy ta đều có được. Ngươi xem, này Định Nguyên thị ở chúng ta trong thôn rất nhiều người trong mắt chính là thành phố lớn, nhà ai đứa nhỏ nếu có thể đủ đến Định Nguyên thị công tác, mọi người đều cho rằng bọn họ đã là người trong thành, là phi thường rất giỏi. Mà ta, hiện tại tùy tùy tiện tiện ngay tại này Định Nguyên thị, chính mình gia hương mở một nhà chi nhánh. Hiện tại ta ba mẹ đụng tới người trong thôn động bất động liền theo chân bọn họ nói, nếu như đi Định Nguyên thị phải đi Nhậm gia khách sạn ăn cơm, nhà bọn họ nữ nhi là nhà này khách sạn đại cổ đông. Ở trước kia, bọn họ bởi vì ta duyên cớ trước mặt người khác đều là loan eo, nâng không nổi đầu, nhưng hiện tại bọn họ đều là đem lưng cử thẳng tắp. Này hết thảy đặt ở trước kia, ta thật là tưởng cũng không dám tưởng a!” Thiệu Lệ Hồng đáp phi sở vấn nói.

“Hảo, hảo ta đã biết, ngươi lời này đã nói qua rất nhiều lần, nói đến nói đi, ngươi chính là không tính cùng Vân Kiệt nhắc tới thúc thúc sáu mươi tuổi đại thọ sự tình thôi.” Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng cùng nhau sinh hoạt nhiều năm như vậy, lại thế nào không biết nàng này lời nói ý tứ, nghe vậy tức giận nói.

“Ha ha, người phải hiểu được thấy đủ thường nhạc!” Thiệu Lệ Hồng từ chối cho ý kiến cười cười, sau đó tiếp tục nhìn ngoài cửa sổ, thưởng thức gia hương thành thị phồn hoa cảnh đêm.

Đang nhìn ngoài cửa sổ, Thiệu Lệ Hồng đột nhiên phát hiện ven đường vây quanh không ít người, mặt đất nằm một lão nhân, không biết là chính mình ngã sấp xuống, còn là bị xe chàng. Bất quá nhiều người như vậy vây quanh, lại tựa hồ đều do dự mà, không có người tiến lên, phỏng chừng là sợ quán thượng sự.

Không có biện pháp, đầu năm nay hảo tâm không hảo báo sự tình phát sinh hơn, hơn nữa loại chuyện này, có đôi khi hảo tâm cứu giúp ngược lại bị lại thượng cũng khi có đưa tin, dần dần lòng người cũng liền lạnh lùng.

“Mau dừng lại đến.” Thiệu Lệ Hồng kêu đứng lên.

“Thiệu tổng, loại chuyện này còn là không cần lo cho tốt, đoạn thời gian trước ta vừa nhìn thứ nhất đưa tin, nói có cái lão nhân ngã sấp xuống, có cái người trẻ tuổi hảo tâm đem hắn nâng đứng lên, kia lão nhân nhưng thật ra lại thượng hắn, nói hắn đem hắn đụng ngã.” Nữ tài xế do dự hạ, một bên chậm rãi giảm tốc, vừa nói nói.

“Hiểu Hà, loại này tư tưởng ngươi cần phải không thể. Không thể bởi vì có loại này đưa tin, chúng ta nhìn đến có người bị thương, có người phát sinh ngoài ý muốn, liền làm như không thấy, khoanh tay đứng nhìn, vạn nhất người nọ liền bởi vì chúng ta làm như không thấy, khoanh tay đứng nhìn mà đến trễ cứu trị thời cơ, chúng ta lương tâm có thể không có trở ngại sao?” Thiệu Lệ Hồng mày hơi hơi nhíu hạ, nói.

“Chính là, Hiểu Hà, ngươi loại này tư tưởng cùng vì chuyện nhỏ mà bỏ việc lớn không có gì khác nhau, là bo bo giữ mình ích kỷ hành vi.” Chu Hiểu Diễm nói chuyện đã có thể không Thiệu Lệ Hồng như vậy uyển chuyển, trực tiếp mở miệng chỉ trích nói.

Được xưng là Hiểu Hà nữ tài xế, nói quanh co vài tiếng, cuối cùng đem xe ngừng lại.

Xe dừng lại xuống dưới, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm liền vội vàng xuống xe, sau đó liền đi giày cao gót, đặng đặng đặng mà chuẩn bị vọt vào đám người.

Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm vừa mới đi giày cao

gót chỗ muốn tiến đám người, một đôi trung niên vợ chồng lúc này cũng vọt vào đám người, trong đó nam tử vừa đến lão nhân trước mặt, liền ngồi xổm xuống thân mình, đưa tay đặt ở hắn ngực cảm thụ một chút, sốt ruột thần sắc thả lỏng một ít xuống dưới, sau đó nhẹ giọng hỏi:“Lão nhân gia, ngươi làm sao không thoải mái?”

“Ngực đau, chân đau.” Lão nhân cau mày, cái trán đổ mồ hôi nói.

“Ngực đau rất có thể là trái tim xảy ra vấn đề, chân đau hẳn là vừa rồi suất, chân đau vấn đề hẳn là không lớn, ngực đau đổ mau chóng đưa đến bệnh viện cứu trị.” Trung niên nam tử không phải người khác đúng là Hạ Vân Kiệt phụ thân Hạ Triển Bằng, hắn trong lòng một bên chuyển quá ý niệm trong đầu, một bên ngẩng đầu sắc mặt sốt ruột hỏi chung quanh quần chúng:“Này phụ cận gần nhất bệnh viện ở nơi nào?”

“Ta biết, ta biết, ngay tại phía trước quá cái ngã tư đường đi ra, chúng ta có xe, còn là mau đưa lão nhân đưa bệnh viện đi.” Ngay tại phía sau Thiệu Lệ Hồng chạy tới lão nhân trước mặt, nghe vậy vội vàng trả lời.

“Thật cám ơn, chúng ta đây lập tức đưa lão nhân đi bệnh viện.” Hạ Triển Bằng nghe vậy cảm kích nói. Nói chuyện là lúc, hắn đã xoay người đem lão nhân cấp bế đứng lên.

Nay Hạ Triển Bằng tuy rằng còn không có thể bước vào người tu chân hàng ngũ, nhưng một thân lực lượng lại thật là không nhỏ, ôm lấy lão nhân nhưng thật ra nhẹ như không có gì, sẽ không làm cho lão nhân cảm thấy không thoải mái.

Đại bôn tuy rằng lớn, ghế sau ngồi đầy ba người cũng sẽ không có vẻ chật chội, nhưng bỏ thêm một vị bệnh nhân, trừ bỏ ôm hắn Hạ Triển Bằng đã có thể không

thích hợp tái chen vào những người khác. Cho nên Hạ Triển Bằng đem lão nhân ôm vào xếp sau vị sau, Thiệu Lệ Hồng liền vội vàng ngồi vào phó điều khiển vị, cùng Chu Hiểu Diễm cùng Tưởng Tiếu Quyên đánh thanh tiếp đón, liền phân phó tài xế giẫm ga hướng bệnh viện khai.

Đại bôn xe cấp tốc rời đi sau, Chu Hiểu Diễm cũng nhanh chóng phất tay đánh xe taxi cùng Tưởng Tiếu Quyên ngồi trên đi, cùng nhau chạy tới bệnh viện.

Đại khái ba mươi đến phút sau, Hạ Triển Bằng bốn người ở hai trung niên nam tử không ngừng nói lời cảm tạ trung ly khai bệnh viện. Kia hai trung niên nam tử là lão nhân con trai, nhận được điện thoại sau chạy tới.

“Thúc thúc, a di, các ngươi hiện tại muốn đi đâu, chúng ta đưa các ngươi.” Ra bệnh viện, Thiệu Lệ Hồng nhiệt tình hỏi.

“Cảm ơn, không cần, chúng ta cũng không tính toán đến đâu rồi. Chính là đi ra tùy tiện đi dạo, thuận tiện tìm nhà khách sạn điền điền bụng.” Tưởng Tiếu Quyên cười đối Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm nói, xem các nàng ánh mắt tràn đầy thưởng thức cùng thích.

Đầu năm nay người với người trong lúc đó quan hệ càng ngày càng lãnh mạc, giống Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm như vậy có tiền nữ nhân lại còn như vậy có tình yêu cũng là rất ít.

“A, nguyên lai thúc thúc a di là muốn tìm địa phương ăn cơm nha, kia vừa vặn, ta cùng Hồng tỷ chính là mở tiệm cơm, các ngươi đi chúng ta kia ăn đi, chúng ta mời khách.” Chu Hiểu Diễm nghe vậy lập tức kinh hỉ kêu lên.

“A, các ngươi là mở tiệm cơm ? Kia thật đúng là xảo, chúng ta nhất định phải đi nếm thử, bất quá mời khách cho dù, các ngươi cũng là mở cửa việc buôn bán, sao

có thể cho các ngươi……” Tưởng Tiếu Quyên cùng Hạ Triển Bằng nghe vậy đều cảm thấy ngoài ý muốn.

“A di, thúc thúc, các ngươi cũng đừng theo chúng ta khách khí. Ngươi cũng nói, chúng ta là mở tiệm cơm, mời các ngươi hai ăn bữa cơm tính cái gì. Đi, đi.” Chu Hiểu Diễm vốn là là cá tính cách ngay thẳng sáng sủa nữ nhân, không đợi Tưởng Tiếu Quyên đem nói cho hết lời, đã đẩy nàng hướng xe đi.

Tưởng Tiếu Quyên cùng Hạ Triển Bằng thấy thế cũng là không tốt tái khách khí, liền cười ha ha mặt đất xe.

Hạ Triển Bằng ngồi ở phó điều khiển vị, mà Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng tắc cùng Tưởng Tiếu Quyên ngồi ở xếp sau vị.

“Thúc thúc, a di, nghe các ngươi khẩu âm giống như không phải chúng ta bên này người, nhưng thật ra có điểm giống Giang Châu khẩu âm.” Ngồi trên xe sau, Thiệu Lệ Hồng có chút tò mò hỏi. Không biết vì cái gì, nàng ẩn ẩn trung luôn luôn loại cùng Hạ Triển Bằng cùng Tưởng Tiếu Quyên rất quen thuộc thân thiết cảm giác, giống như ở nơi nào gặp qua bọn họ.

“Di, ngươi thế nhưng nghe được đi ra chúng ta Giang Châu thị khẩu âm, chẳng lẽ ngươi ở Giang Châu thị ở quá?” Tưởng Tiếu Quyên cùng Hạ Triển Bằng nghe vậy đều cảm thấy rất là kinh ngạc.

Giang Châu thị tuy rằng coi như là vùng duyên hải phát đạt thành thị, nhưng dù sao không phải nước cộng hoà một đường thành thị, này Định Nguyên thị lại chỗ nội, cùng Giang Châu thị cách vài cái tỉnh, nếu không phải đối Giang Châu thị thực hiểu biết, người bình thường khẳng định là không thể nghe ra đến bọn họ Giang Châu thị khẩu âm, thậm chí rất nhiều người cũng không nhất định biết Giang Châu thị ở nơi nào đâu.

“A, thúc thúc a di thế nhưng thật là Giang Châu thị nhân! Kia thật sự là xảo, chúng ta đều ở Giang Châu thị ở quá rất nhiều năm, lệ Hồng tỷ lão gia là Định Nguyên thị bên này, ta nhưng là chính tông Giang Nam tỉnh, bất quá không phải Giang Châu thị, là kim trung thị.” Chu Hiểu Diễm cảm tình càng dễ dàng xúc động một ít, nghe vậy lập tức liền vẻ mặt kinh hỉ kêu lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1057 : Thúc thúc họ Hạ!

“Ai nha, kia thật đúng là xảo. Đúng rồi, hàn huyên nửa ngày đều còn không biết các ngươi tên gọi là gì đâu?” Tưởng Tiếu Quyên cùng Hạ Triển Bằng nghe nói hai người thế nhưng đều ở Giang Châu thị ở quá rất nhiều năm, cũng không cấm lần cảm ngoài ý muốn cùng thân thiết.

“A di, ta tên Thiệu Lệ Hồng, nàng tên Chu Hiểu Diễm.” Tưởng Tiếu Quyên chỉ chỉ chính mình cùng Chu Hiểu Diễm trả lời.

“Ha ha, các ngươi thật đúng là người cũng như tên a.” Tưởng Tiếu Quyên nghe vậy cười cao thấp đánh giá hai người liếc mắt một cái, khích lệ nói.

“A di, ngài quá khen.” Theo lý mà nói, lấy Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng nay thân phận, đối mặt như vậy khích lệ sớm đã gợn sóng không sợ hãi, ứng phó tự nhiên, nhưng hôm nay lại không biết đến vì cái gì đối mặt Tưởng Tiếu Quyên khích lệ mặt đẹp thế nhưng có chút đỏ lên.

“Ha ha, ta đây chính là ăn ngay nói thật. Nga, đúng rồi, ta kêu Tưởng Tiếu Quyên, hắn là ta tiên sinh Hạ Triển Bằng.” Tưởng Tiếu Quyên cười giới thiệu nói.

“Cái gì, thúc thúc họ Hạ!” Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng nghe vậy không hiểu cảm thấy một trận tim đập, nhất tề bật thốt lên thấp giọng kinh hô.

“Họ Hạ có cái gì vấn đề sao?” Hạ Triển Bằng nghe vậy quay đầu hướng Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng cười cười hỏi.

“Không thành vấn đề, đương nhiên không thành vấn đề,

chính là ở chúng ta nơi này rất ít nghe thế cái họ.” Chu Hiểu Diễm vừa định mở miệng, lại bị Thiệu Lệ Hồng đoạt trước, hơn nữa còn thu đến nàng sử một ánh mắt.

“Nguyên lai là như vậy.” Hạ Triển Bằng cười cười, lại chuyển qua đầu. Hắn đương nhiên là nằm mơ cũng không nghĩ tới, ngồi ở xếp sau vị hai vị xinh đẹp nữ tử hội đều là nhà mình con dâu.

“Đúng rồi, Tưởng a di, các ngươi lão gia là Giang Châu thị làm sao ?” Hạ Triển Bằng quay đầu sau, Thiệu Lệ Hồng mạnh mẽ áp chế trong lòng nổ lớn nhảy lên, nhẹ giọng hỏi.

Gặp Thiệu Lệ Hồng hỏi Tưởng Tiếu Quyên lão gia là Giang Châu thị làm sao, Chu Hiểu Diễm cảm giác được chính mình hô hấp có như vậy điểm khó khăn cùng khẩn trương, nghĩ rằng, hẳn là sẽ không như vậy xảo đi.

Chính là trong lòng nghĩ như vậy, Chu Hiểu Diễm cũng là càng xem bên người Tưởng Tiếu Quyên càng phát ra hiện y hi có chút Hạ Vân Kiệt bộ dáng.

“Thượng Dương huyện phía dưới một tiểu làng chài.” Tưởng Tiếu Quyên cười trả lời.

Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng cho tới bây giờ không chủ động hỏi qua Hạ Vân Kiệt ba mẹ tên gọi là gì, Hạ Vân Kiệt cũng không nghĩ tới muốn cùng các nàng nhắc tới. Cái này cùng đàm luyến ái trung nam nữ, không có việc gì là sẽ không hỏi đối phương phụ huynh tên gọi là gì. Nhưng đối phương đến từ cái nào địa phương, song phương lại đều là hội hỏi.

Hạ Vân Kiệt đến từ Thượng Dương huyện phía dưới một tiểu làng chài, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm tự nhiên là nhất thanh nhị sở, nghe vậy hai người thiếu chút nữa sẽ hoa dung thất sắc, một trái tim lại phịch

phịch khiêu lợi hại, nghĩ rằng, sẽ không như vậy xảo đi, chẳng lẽ này Tưởng a di cùng Hạ thúc thúc thật sự là Vân Kiệt cha mẹ?

“Ha ha, có phải hay không cảm thấy thực ngoài ý muốn, chúng ta một đôi làng chài tiểu nông dân thế nhưng cũng lưng bao xuất môn du lịch?” Tưởng Tiếu Quyên gặp Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm biểu tình có chút kỳ quái, còn tưởng rằng các nàng đối với bọn họ một đôi nông dân thế nhưng cũng ba lô xuất môn du lịch cảm thấy ngoài ý muốn, nhưng thật ra không nghĩ tới trước mắt này hai người cùng con trai của nàng còn có một chân, cười hỏi.

“Có một chút, bất quá hiện tại nông thôn cuộc sống điều kiện tốt lắm, xuất môn du lịch cũng dần dần trở nên tầm thường đứng lên.” Thiệu Lệ Hồng nay coi như là gặp qua đại trường hợp nhân, cũng cùng không ít đại nhân vật đánh quá giao tế, cùng người ở chung ngôn hành cử chỉ sớm đã làm được như nước chảy mây trôi tự nhiên, nhưng giờ khắc này nàng lại cảm giác chính mình nói chuyện thanh âm tựa hồ đều cũng có chút run run, trên mặt biểu tình cũng khẳng định là cứng ngắc, thậm chí tay nàng ở bất tri bất giác trung đều dùng sức bắt được chính mình vạt áo.

Ông trời, này sẽ không thật là Vân Kiệt cha mẹ đi!

“Đúng vậy, bất quá chúng ta có thể làm đến điểm này, chủ yếu còn là bởi vì chúng ta con trai duyên cớ. Hắn có tiền đồ, chúng ta này làm phụ mẫu thân tự nhiên cũng liền đi theo hưởng thanh phúc. Đúng rồi, các ngươi ở Giang Châu thị ở quá hẳn là biết Giang Châu đại học, hắn chính là ở Giang Châu đại học công tác.” Tưởng Tiếu Quyên tự hào nói.

Nói đến nơi đây, hơn nữa Tưởng Tiếu Quyên cùng Hạ Triển Bằng diện mạo y hi có Hạ Vân Kiệt bóng dáng,

Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm thế nào còn không có thể xác định trước mắt này hai vị vợ chồng chính là chính mình nam nhân cha mẹ, trong lòng liền bằng đề có bao nhiêu khẩn trương.

Xe rất nhanh đi ra ở thị trung tâm Nhậm gia khách sạn.

“Nhậm gia khách sạn, này không phải chúng ta Giang Châu thị sao? Các ngươi giữa không có một vị là Nhậm Vĩnh Cường thê tử đi?” Nhậm gia khách sạn nay đã nổi tiếng cả nước, Thượng Dương huyện cũng có chi nhánh, hơn nữa năm trước ở Giang Nam đài truyền hình tổ chức Trù Thần đại tái trung, Nhậm Vĩnh Cường từng đảm nhiệm bình thẩm đoàn chủ tịch, cũng là là ở giải trí vòng tiểu phát hỏa một phen, cho nên Hạ Triển Bằng cùng Tưởng Tiếu Quyên không chỉ có biết Nhậm gia khách sạn, nhưng lại biết Nhậm gia khách sạn đại lão bản Nhậm Vĩnh Cường này người, cho nên hai người xuống xe, ngẩng đầu thấy đến điểm danh dĩ nhiên là Nhậm gia khách sạn, lại thấy Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng như vậy xinh đẹp, nhịn không được một trận kinh ngạc nói.

Cũng may phía sau, Nhậm Vĩnh Cường không ở đây, nếu không hắn nếu biết Kiệt ca mẫu thân thế nhưng hiểu lầm Chu Hiểu Diễm hoặc là Thiệu Lệ Hồng là hắn thê tử, còn không bệnh tim cấp dọa đi ra.

“Đúng vậy, không phải, không phải, của ta ý tứ là Nhậm gia khách sạn quả thật là Giang Châu thị, bất quá chúng ta cũng không là Nhậm Vĩnh Cường thê tử, chúng ta đều là nhà này khách sạn cổ đông, đại lão bản là Nhậm Vĩnh Cường.” Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm gặp Tưởng Tiếu Quyên thế nhưng hiểu lầm hai người bọn họ cùng Nhậm Vĩnh Cường có nam nữ quan hệ, không khỏi gấp đến độ nói năng lộn xộn đứng lên.

“Nguyên lai là như vậy, Hiểu Diễm, Lệ Hồng, các ngươi

không lấy làm phiền lòng, a di nàng tuổi lớn, liền thích loạn bát quái.” Hạ Triển Bằng gặp Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng vẻ mặt rất chút khẩn trương cùng mất tự nhiên, còn tưởng rằng các nàng da mặt mỏng kinh không nổi như vậy đoán rằng, vội vàng cười nói, nói khi còn trách cứ nhìn Tưởng Tiếu Quyên liếc mắt một cái.

Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng lại nào dám quái Hạ Vân Kiệt mẫu thân, nghe vậy vội vàng xua tay nói:“Không có việc gì, không có việc gì, thúc thúc a di bên trong thỉnh, bên trong thỉnh.”

Hạ Triển Bằng cùng Tưởng Tiếu Quyên gặp hai nữ nhân quý là đại tửu điếm cổ đông, không chỉ có người bộ dạng xinh đẹp tràn ngập tình yêu, hơn nữa cũng phá lệ bình dị gần gũi, cũng không có bởi vì bọn họ là nông dân thân phận liền xem nhẹ bọn họ, không khỏi càng phát ra thích các nàng, nghĩ rằng, đáng tiếc con trai đã có bạn gái, bằng không này hai người còn thật không sai, hơn nữa kia Chu Hiểu Diễm, mông lại đại lại viên, vừa thấy chính là tốt sinh dưỡng nữ nhân, nhưng lại là chúng ta Giang Nam tỉnh, tuổi cũng nhỏ một ít, tính cách cũng sáng sủa.

Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm tự nhiên không biết Hạ Triển Bằng vợ chồng nay càng xem càng thích các nàng, lúc này các nàng trong lòng khả khẩn trương đòi mạng, vào khách sạn, lập tức tự mình mang Hạ Triển Bằng vợ chồng đi tốt nhất ghế lô.

Bất quá, đẩy ra ghế lô, Hạ Triển Bằng vợ chồng liền lập tức lui đi ra.

“Như thế nào, thúc thúc, a di không thích này ghế lô? Chúng ta đây đổi một cái.” Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm thấy thế không khỏi khẩn trương hỏi.

“Không phải, không phải, các ngươi rất khách khí long

trọng, theo chúng ta hai người, thế nào dùng lớn như vậy ghế lô, ta xem ngay tại bên ngoài trong đại sảnh tùy tiện tìm trương cái bàn là có thể.” Hạ Triển Bằng vợ chồng xua tay nói.

“Thúc thúc a di nếu đến chúng ta Nhậm gia khách sạn, như thế nào làm cho các ngươi ngồi đại thính đâu.” Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm gặp không phải bọn họ không thích ghế lô, không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, cười nói.

“Không có việc gì, không có việc gì, ta và ngươi thúc đều là dân quê, liền thích vô cùng náo nhiệt. Hơn nữa theo chúng ta hai người ngồi ở to như vậy trong ghế lô cũng hiểu được kỳ cục.” Tưởng Tiếu Quyên còn là xua tay nói.

Chương 1058 : Chọn ngày không bằng trùng ngày

Gặp Tưởng Tiếu Quyên cùng Hạ Minh Bằng kiên trì, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm cũng là không có biện pháp. Cũng may Định Nguyên thị Nhậm gia khách sạn vừa mới khai trương không vài ngày, sinh ý không có này khác thành thị Nhậm gia khách sạn hỏa bạo, trong đại sảnh còn lưu có một hai cái dựa vào cửa sổ hảo vị trí. Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm vội vàng làm cho người ta đi đem kia trương dựa vào bên cửa sổ cái bàn một lần nữa thu thập một phen, sau đó thỉnh Hạ Minh Bằng vợ chồng an vị.

“Nơi này không sai, nơi này không sai.” Nho nhỏ tứ phương bàn ngồi hai đến bốn người, có vẻ vừa mới hảo, dựa vào bên cửa sổ, vừa vặn lại có thể thưởng thức bên ngoài cảnh đêm, Tưởng Tiếu Quyên cùng Hạ Minh Bằng đều thực vừa lòng.

“Thúc thúc, a di có hay không đặc biệt tưởng ăn thức ăn, ta phân phó đầu bếp đi làm.” Gặp Tưởng Tiếu Quyên cùng Hạ Minh Bằng gật đầu vừa lòng, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm đều thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó khách khí hỏi.

“Ha ha, cũng không có gì đặc biệt tưởng ăn thức ăn. Các ngươi chỉ để ý đi việc đi, thực đơn cho chúng ta, muốn điểm cái gì đồ ăn chúng ta cùng người phục vụ nói chính là.” Tưởng Tiếu Quyên cùng Hạ Minh Bằng gặp hai mỹ nữ đại cổ đông vẫn cùng bọn họ, nhiệt tình khách khí quả thực không có phổ, nhưng thật ra thực băn khoăn.

Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm gặp Hạ Minh Bằng vợ chồng nói như vậy, cũng sẽ không dám nữa nhiệt tình khách khí đi xuống, cười nói:“Tốt lắm, thúc thúc a di

nếu có cái gì cần, cứ việc theo chúng ta nói.”

“Không thành vấn đề, không thành vấn đề, cảm ơn các ngươi, các ngươi chỉ để ý việc đi.” Hạ Minh Bằng vợ chồng gặp hai người cuối cùng không hề theo chân bọn họ khách khí, cũng không cấm thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, gật đầu nói.

Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm nói tiếng không khách khí, sau đó thấp giọng cùng người phục vụ dặn dò vài câu, thế này mới tránh ra.

Vừa tách ra, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm lập tức cầm di động cấp Nhậm Vĩnh Cường gọi điện thoại.

Ngày kia chính là Thiệu Lệ Hồng phụ thân sáu mươi đại thọ, Định Nguyên thị Nhậm gia khách sạn lại mới mở không vài ngày, Nhậm Vĩnh Cường vị này khách sạn đại lão bản mấy ngày nay tự nhiên cũng là ở Định Nguyên thị tọa trấn. Thứ nhất là khách sạn cần, thứ hai Thiệu Lệ Hồng phụ thân sáu mươi tuổi đại thọ, hắn muốn đích thân xuống bếp nấu vài cái sở trường cung đình đồ ăn.

Thiệu Lệ Hồng gọi điện thoại cấp Nhậm Vĩnh Cường khi, Nhậm Vĩnh Cường còn tại trong khách sạn tổng giám đốc văn phòng nghĩ như vậy làm sao Tây Lĩnh tỉnh khai triển Nhậm gia khách sạn khuếch trương kế hoạch sự tình. Nay Nhậm Vĩnh Cường sớm đã theo đầu bếp nhân vật chuyển hoán đến lão tổng nhân vật, bất quá bởi vì nấu đồ ăn là hắn hứng thú ham chỗ, bình thường đều đã trừu thời gian luyện tập, trù nghệ nhưng thật ra không lùi mà tiến tới.

“Cái gì, Kiệt ca cha mẹ hôm nay ở chúng ta khách sạn ăn cơm? Ta lập tức đi phòng bếp.” Nhận được Thiệu Lệ Hồng điện thoại, Nhậm Vĩnh Cường lập tức hỏa liệu khẩn cấp cầm di động ly khai văn phòng, thẳng đến phòng bếp mà đi.

Kiệt ca cha mẹ đích thân đến Nhậm gia khách sạn dùng cơm, hắn này Nhậm gia khách sạn cao nhất tiêm đầu bếp tự nhiên muốn đích thân xuất mã.

“Phiền toái ngươi Cường ca. Thúc thúc a di bên kia còn mời ngươi không cần đi kinh động, bởi vì bọn họ bây giờ còn không biết chúng ta cùng Vân Kiệt quan hệ.” Thiệu Lệ Hồng nói.

“Ta hiểu được, Hồng tỷ ngươi chỉ để ý yên tâm.” Nhậm Vĩnh Cường vừa đi vừa nói nói.

Hai người xưng hô rất chút kỳ quái, Thiệu Lệ Hồng xuất phát từ đối Nhậm Vĩnh Cường mấy tuổi còn có hắn lão tổng chức vị kính ý, gọi hắn một tiếng Cường ca, khả bởi vì Thiệu Lệ Hồng là Hạ Vân Kiệt nữ nhân, Nhậm Vĩnh Cường lại không tốt thẳng hô kỳ danh tự, quản nàng kêu tỷ lấy kì tôn kính.

Bất quá hai người cũng đều thói quen, cũng là không cảm thấy có cái gì không ổn.

“Này Nhậm gia khách sạn thức ăn quả nhiên ăn ngon, trách không được danh khí lớn như vậy, sinh ý càng làm càng tốt.” Dựa vào bên cửa sổ bàn ăn, Tưởng Tiếu Quyên vừa ăn một bên nhịn không được khen nói.

“Ân, quả thật ăn ngon, hơn nữa ta cảm thấy nhà này hương vị đặc biệt ăn ngon.” Hạ Minh Bằng gật đầu đồng ý nói, chiếc đũa lại căn bản không dừng lại.

Hai người lại nào biết đâu rằng, hôm nay bọn họ ăn thức ăn nhưng là Nhậm gia khách sạn người sáng lập tự mình xuống bếp nấu nướng đi ra.

……

“Hồng tỷ, hiện tại làm sao bây giờ?” Nhà ăn mỗ cái góc, Chu Hiểu Diễm một bên vụng trộm hướng Hạ Minh Bằng vợ chồng bên kia ngắm, một bên vẻ mặt khẩn trương bất an hỏi Thiệu Lệ Hồng.

“Cái gì làm sao bây giờ?” Thiệu Lệ Hồng hỏi ngược lại.

“Hồng tỷ, ngươi cũng đừng trang. Đừng nói cho ta, Vân Kiệt hắn ba mẹ đến đây, ngươi một chút đều khẩn trương?” Chu Hiểu Diễm xem thường nói.

“Ta đương nhiên khẩn trương, khả kia thì thế nào? Ngươi sẽ không chuẩn bị đi lên nói cho bọn họ, chúng ta cùng Vân Kiệt quan hệ đi?” Thiệu Lệ Hồng cười khổ nói.

“Này thật không có. Nhưng là vạn nhất về sau, Vân Kiệt thực đem chúng ta mang về nhà, sau đó……” Chu Hiểu Diễm nói.

“Đừng nghĩ nhiều như vậy, cho dù Vân Kiệt muốn đem ta mang về nhà, ta cũng vậy sẽ không theo đi qua, giống như bây giờ cũng rất tốt.” Không đợi Chu Hiểu Diễm nói xong, Thiệu Lệ Hồng liền lắc đầu ngắt lời nói.

Chu Hiểu Diễm nghe vậy thật sâu nhìn Thiệu Lệ Hồng liếc mắt một cái, sau đó sẽ không tái tiếp tục nói chuyện.

Tuy rằng các nàng đều biết đến Hạ Vân Kiệt không phải người thường, khả dù sao các nàng là bình thường nữ nhân, cũng sinh hoạt tại này thế tục trung, có chút trong khung tư tưởng còn là không có biện pháp nói sửa liền thay đổi. Các nàng cảm thấy giống các nàng như vậy nữ nhân cứ như vậy yên lặng theo Hạ Vân Kiệt đã thực không sai, tới làm gì danh phận, các nàng là sẽ không đi hy vọng xa vời, lại càng không sẽ đi cùng Hạ Vân Kiệt này nữ nhân khác tranh đoạt.

……

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không biết nhân duyên trùng hợp dưới, phụ mẫu của chính mình thế nhưng đã cùng Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng đã gặp mặt. Hắn hạ liệt xa liền trực tiếp đánh xe hướng thị trung tâm Nhậm gia khách sạn đuổi.

Đến Nhậm gia khách sạn, Hạ Vân Kiệt ít dùng thi triển thần niệm tìm tòi phương pháp, liền đã nhận ra trong thiên địa tản ra kia vài tái quen thuộc thân mật bất quá hơi thở.

“Sẽ không như vậy xảo đi, ba mẹ thế nhưng đã ở nơi này dùng cơm?” Nhận thấy được kia vài tái quen thuộc thân mật bất quá hơi thở sau, Hạ Vân Kiệt trên mặt nguyên bản chờ mong hưng phấn biểu tình lập tức trở nên phấn khích vạn phần đứng lên.

Bất quá mặc kệ xảo không xảo, Hạ Vân Kiệt đoạn không có khả năng bởi vì cha mẹ ở Nhậm gia khách sạn dùng cơm cũng không dám mại nhập khách sạn đại môn, chính là rảo bước tiến lên đi thời điểm cũng là khó tránh khỏi có chút chột dạ.

Bởi vì ngay tại không lâu trước, hắn nhưng là vừa mới mang theo Tần Lam thấy cha mẹ. Nay lại làm cho hắn như thế nào mở miệng nói cho bọn họ Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng cũng là nữ nhân của hắn đâu?

Khả nếu cha mẹ vừa vặn ở Nhậm gia khách sạn dùng cơm, mà Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng cũng vừa hảo ngay tại Nhậm gia khách sạn, chẳng lẽ Hạ Vân Kiệt còn có thể đi cố ý giấu diếm song phương quan hệ bất thành?

Thật muốn như vậy, không chỉ có là đối Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng hai người thương tổn, cũng là đối cha mẹ bất kính.

Hoài như vậy phức tạp chột dạ tâm tình, Hạ Vân Kiệt vào đại sảnh. Không đợi hắn tưởng hảo đợi lát nữa nên lấy thế nào loại phương thức cùng cha mẹ giới thiệu Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng, Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng đã thấy được Hạ Vân Kiệt.

Vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt, hai người đầu tiên là một trận ngoài ý muốn kinh hỉ, theo sát sau hai người đã nghĩ đến Hạ Vân Kiệt ba mẹ đã ở nơi này dùng cơm, nhất thời lại đã quên kinh hỉ, vội vàng lén lút hướng hắn ngoắc, cũng là không dám trực tiếp đón nhận đi, để tránh bị Hạ Vân Kiệt cha mẹ nhìn đến.

Gặp Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm trước nhìn đến chính mình, lại lén lút hướng chính mình ngoắc, Hạ Vân Kiệt tự nhiên đầu tiên là bước nhanh hướng các nàng đi đến, chính là trong lòng cũng rất là kỳ quái cùng có một tia mất mát, này hai nữ nhân nhìn đến chính mình đột nhiên xuất hiện như thế nào không có gì kinh hỉ biểu hiện đâu?

“Vân Kiệt, sao ngươi lại tới đây?” Hạ Vân Kiệt vừa đi đến hai người trước mặt, hai người cơ hồ trăm miệng một lời hỏi. Kia ngữ khí áp căn vốn không có đột nhiên nhìn thấy hắn kinh hỉ, ngược lại càng nhiều như là ở chất vấn, tựa hồ hắn căn bản không nên tới nơi này.

“Không phải tưởng cho các ngươi một kinh hỉ sao? Nhưng hôm nay xem ra tựa hồ ta tự mình đa tình, các ngươi giống như một chút cũng không thích nhìn đến ta xuất hiện.” Hạ Vân Kiệt thấy thế khó tránh khỏi chán nản nói.

Hắn tuy rằng là thần tiên sống, nhưng nếu không có kháp chỉ suy tính, cũng là nằm mơ cũng không khả năng nghĩ đến, Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng thế nhưng đã nhận thức cha mẹ hắn, hơn nữa hắn cha mẹ

đích thân đến nơi này ăn cơm cũng là các nàng mời an bài.

“Chúng ta đương nhiên thích nhìn đến ngươi xuất hiện a.” Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng nao nao, trong mắt lóe ra một tia cảm động hạnh phúc sắc, ít giả suy tư trăm miệng một lời nói.

“Vậy các ngươi như thế nào là như vậy một bộ biểu tình?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy thế này mới trong lòng vui vẻ, kỳ quái nói.

“Bởi vì ngươi ba mẹ đến đây nha!” Hai người lại trăm miệng một lời nói.

“Ta ba mẹ đến đây?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nao nao, sau đó vẻ mặt không thể tưởng tượng nhìn hai người nói:“Các ngươi nhận thức ta ba mẹ?”

“Đó là đương nhiên, ta cùng Hồng tỷ không chỉ có nhận thức ngươi ba mẹ, còn theo chân bọn họ nói qua tán gẫu đâu.” Chu Hiểu Diễm nghe vậy trên mặt lộ ra một tia đắc ý sắc nói.

“Ta nói Hiểu Diễm, đây đều là khi nào thì a, ngươi còn phải ý thổi phồng việc này.” Thiệu Lệ Hồng gặp Chu Hiểu Diễm ở phía sau đắc ý thượng, không khỏi tức giận trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, sau đó thần sắc có chút bất an đối Hạ Vân Kiệt nói:“Vân Kiệt, ngươi ba mẹ là ở chỗ này, phía trước ở trên đường có vị lão nhân đột phát sự cố, sau đó chúng ta đều tiến lên hỗ trợ liền với ngươi ba mẹ nhận thức. Sau lại ở nói chuyện với nhau mới biết được, bọn họ chính là của ngươi ba mẹ. Bất quá chúng ta cũng chưa nhắc tới ngươi, cho nên đợi lát nữa ngươi với ngươi ba mẹ gặp mặt khi, nhìn đến chúng ta ngàn vạn đừng lộ ra dấu vết đến.”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy thế mới biết Thiệu Lệ Hồng cùng

Chu Hiểu Diễm nhận thức chính mình cha mẹ từ đầu đến cuối, nhìn Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm có chút khẩn trương bất an biểu tình, đột nhiên cảm thấy một trận đau lòng, không khỏi phân trần kéo hai người bọn họ tay liền hướng hắn ba mẹ bên kia đi đến.

“Uy, Vân Kiệt ngươi làm gì, ngươi điên rồi sao?” Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm gặp Hạ Vân Kiệt lôi kéo chính mình tay hướng hắn cha mẹ đi đến, không khỏi hách nhất đại khiêu, vội vàng một bên giãy dụa một bên hạ giọng nói.

“Mang chính mình lão bà đi gặp ba mẹ, đây là thiên kinh địa nghĩa sự tình, lại như thế nào xem như điên đâu?” Hạ Vân Kiệt cười nói, giống như một chút cũng chưa nghe hiểu Thiệu Lệ Hồng hai người lời nói ý.

“Nhưng là, nhưng là ta, ta là ly quá hôn.” Thiệu Lệ Hồng nói.

“Ta, chúng ta là hai cái a, còn có Tô tổng các nàng làm sao bây giờ?” Chu Hiểu Diễm cũng đi theo nói.

“Ta mặc kệ, các ngươi đều là ta yêu nữ nhân, ta sẽ không buông tay. Cho nên sớm hay muộn là muốn mang bọn ngươi đi gặp ta ba mẹ, một khi đã như vậy, chọn ngày không bằng trùng ngày, dù sao các ngươi đều đã nhận thức.” Hạ Vân Kiệt lại lần đầu tiên rất là bá đạo nói.

“Nhưng là, nhưng là……” Thiệu Lệ Hồng nhìn Hạ Vân Kiệt bá đạo bộ dáng, trong mắt ẩn ẩn ngấn lệ chớp động.

“Không có gì nhưng là, trừ phi các ngươi không nghĩ theo ta cùng nhau sinh hoạt.” Hạ Vân Kiệt không khỏi phân trần ngắt lời nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1059 : Lão mẹ thái độ

“Đương nhiên không!” Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm không cần suy nghĩ liền lắc đầu vẻ mặt kiên định phủ định nói.

“Nếu như vậy, vậy theo ta đi gặp ba mẹ la. Dù sao xấu tức phụ tổng yếu gặp cha mẹ chồng.” Hạ Vân Kiệt gặp hai người kiên định biểu tình, trên mặt lộ ra hạnh phúc mỉm cười.

“Người ta mới không phải xấu tức phụ đâu!” Chu Hiểu Diễm vốn là là hào sảng tính cách, gặp dù sao trốn không xong, ngược lại buông ra, nghe vậy bất mãn trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Là ta nói sai rồi, là ta nói sai rồi, các ngươi đều là tuấn tú tức phụ.” Hạ Vân Kiệt vội vàng cười làm lành nói.

“Này còn kém không nhiều lắm.” Chu Hiểu Diễm nghe vậy thế này mới chuyển sân vì hỉ.

“Lão Hạ, kia không phải nhà chúng ta Vân Kiệt sao? Hắn như thế nào cũng đến Định Nguyên thị ? Hơn nữa hắn, hắn như thế nào lôi kéo kia Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm tay a? Ta nói đâu, Lệ Hồng cùng Hiểu Diễm này hai cái nữ hài tử như thế nào đối chúng ta như vậy nhiệt tình, cảm tình các nàng đã nhận ra chúng ta đến đây.” Làm Hạ Vân Kiệt lôi kéo Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng tay hướng hắn ba mẹ dùng cơm kia cái bàn đi đến khi, không chỉ có hấp dẫn không ít khách hàng tròng mắt, còn có này người phục vụ tròng mắt, cũng đồng dạng hấp dẫn mặt hướng tới bọn họ bên này Tưởng Tiếu Quyên tròng mắt.

Nàng vẻ mặt ngoài ý muốn, vẻ mặt giật mình, tiếp theo là vẻ mặt giật mình.

“Ngươi nói bừa cái gì đâu? Vân Kiệt như thế nào sẽ đến Định Nguyên thị, nhưng lại lôi kéo Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm tay đâu, hắn không phải cùng Tần Lam là……” Hạ Minh Bằng nghe vậy vẻ mặt không tin quay đầu hướng sau nhìn lại, theo sát sau liền nhịn không được bạo thô khẩu nói:“Ta dựa vào, này xú tiểu tử, thế nhưng cũng học những người đó ở bên ngoài dưỡng……”

“Ngươi câm miệng cho ta, con ta có thể cùng những người đó giống nhau sao? Hắn là thần tiên da, thần tiên hiểu hay không? Có thể sống vài trăm năm thậm chí vài ngàn năm, hắn nhiều tìm mấy phụ nhân lại làm sao vậy? Trước kia hoàng đế bất quá chính là nhất giới phàm nhân, còn có tam cung lục viện bảy mươi hai phi đâu. Đợi lát nữa, ngươi khả ngàn vạn đừng cho ta nói lung tung nói, nếu không nếu làm cho Lệ Hồng cùng Hiểu Diễm chạy, ta duy ngươi là hỏi.” Bất quá Hạ Minh Bằng câu nói kế tiếp còn không có nói xong đã bị Tưởng Tiếu Quyên một chút thối huấn.

“Không phải đâu Tiếu Quyên, ta nhớ rõ ở trên đường có khi ta nhiều xem vài lần mỹ nữ, ngươi liền ghen, đến phiên con trai, ngươi liền như vậy phóng túng hắn?” Hạ Minh Bằng rất là tức giận bất bình nói.

“Ngươi có thể với ngươi con trai so với sao? Nếu không có ngươi con trai, ngươi bây giờ còn ở ruộng đào đất đâu? Có thể như vậy tiêu sái đi ra nơi nơi du lịch sao?” Tưởng Tiếu Quyên xem thường nói.

“Cần phải là không có ta, còn không có này xú tiểu tử đâu.” Hạ Minh Bằng tuy rằng biết lão bà nói có lý, khả như trước có chút không phục.

“Được rồi, ngươi đừng không phục. Các ngươi Hạ gia đại đại đơn truyền, hiện tại thật vất vả ra Vân Kiệt như

vậy tiền đồ một con trai, ngươi đến cùng có nghĩ là nhiều ôm vài tôn tử ?" Tưởng Tiếu Quyên mắt thấy Hạ Vân Kiệt bọn họ càng chạy càng gần, trượng phu lại còn tại ăn con trai "Dấm chua", không khỏi trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, hỏi.

"Tưởng, đương nhiên tưởng a." Hạ Minh Bằng không cần nghĩ ngợi trả lời.

"Kia không phải được. Ngươi con trai nhiều cưới vài lão bà, kia không phải có thể cho ngươi Hạ gia khai chi tán diệp sao? Còn có ngươi xem kia Chu Hiểu Diễm, lại có ngực lại có mông, về sau khẳng định là sinh con trai liêu. Cho dù kia Thiệu Lệ Hồng, dáng người tuy rằng không bằng Chu Hiểu Diễm, tuổi cũng tựa hồ so với Hạ Vân Kiệt lớn một ít, khả nhiều có khí chất a, lại tràn ngập tình yêu, có tri thức hiểu lễ nghĩa, như vậy con dâu, liền lấy nhà chúng ta trước kia điều kiện đốt đèn lồng có thể tìm được một cái cũng liền thắp hương, hiện tại lập tức đến đây hai cái, ngươi trả lại cho ta giả hề hề dong dài cái gì đâu? Chẳng lẽ ngươi liền như vậy thích ngươi con trai đánh quang côn sao?" Tưởng Tiếu Quyên nói.

"Ta như thế nào khả năng thích con trai đánh quang côn đâu, ta chỉ là không hài lòng ngươi nặng bên này nhẹ bên kia thái độ." Hạ Minh Bằng phản bác nói.

"Như thế nào, ý của ngươi là ngươi còn muốn lại đi tìm vài cái nhỏ?" Tưởng Tiếu Quyên nghe vậy lông mi lập tức dựng thẳng lên.

"Không có, ta như thế nào khả năng có kia ý tứ đâu. Thật sự không có, của ta ý tứ là, là……" Hạ Minh Bằng lúc này đương nhiên ý thức được tự mình nói sai, nhất thời gấp đến độ cái trán đều phải đổ mồ hôi.

"Được rồi, con trai đến đây, xem đem ngươi gấp đến độ." Tưởng Tiếu Quyên tự nhiên biết chính mình trượng

phu tính tình, gặp chính mình chính là nói như vậy câu nói đầu tiên bắt hắn cho gấp đến độ ấp úng, không khỏi liếc trắng mắt, thuận đường ở cái bàn dưới nhẹ nhàng đá hắn một cước, theo sát sau nâng tay hướng Hạ Vân Kiệt bọn họ vẫy vẫy tay.

Hạ Vân Kiệt gặp mẫu thân hướng hắn ngoắc, vội vàng đi mau hai bước, mà Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm lúc này cũng là vừa thẹn sáp lại là khẩn trương không yên, thế cho nên Hạ Vân Kiệt lôi kéo các nàng tay trong lòng bàn tay đều là thấp.

“Mẹ, ba, như vậy xảo a, các ngươi thế nhưng đã ở Định Nguyên thị, hơn nữa còn gặp Lệ Hồng cùng Hiểu Diễm.” Hạ Vân Kiệt theo nhỏ chính là cái ngoan ngoãn nhi, vừa không lâu trước cho hắn ba mẹ giới thiệu một vị bạn gái, nay lại đột nhiên lôi kéo hai cái lại đây, cho nên đừng nhìn hắn ở mặt ngoài nói được thực trấn định, kỳ thật trong lòng cũng là chột dạ khẩn trương rối tinh rối mù, sợ hắn ba mẹ nâng tay cho hắn một bàn tay, mắng hắn hoa tâm đại cây cải củ.

Bất quá mặc kệ như thế nào chột dạ khẩn trương, này một cửa đúng là vẫn còn muốn quá.

“Lệ Hồng, Hiểu Diễm nguyên lai các ngươi cùng Vân Kiệt là bằng hữu a, thật sự là đại thủy trôi long vương miếu, người một nhà không biết người một nhà a, đến đến, Lệ Hồng, Hiểu Diễm các ngươi ngồi bên này, ngồi bên này. Xú tiểu tử, còn đứng làm gì, còn không kêu người phục vụ thêm vị trí, chẳng lẽ muốn Lệ Hồng cùng Hiểu Diễm các nàng giúp ngươi chuyển sao?” Làm cho Hạ Vân Kiệt còn có Thiệu Lệ Hồng, Chu Hiểu Diễm thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi là, Tưởng Tiếu Quyên cũng không có lộ ra vẻ mặt giật mình hoặc là tức giận biểu tình, mà là thực tự nhiên tiếp nhận rồi này sự thật, hơn nữa xem nàng như vậy tựa hồ thực thích vui vẻ, này không thôi kinh bắt đầu thân thủ kéo Thiệu Lệ Hồng

cùng Chu Hiểu Diễm an vị, phảng phất hai người bọn họ đã thành Hạ gia tức phụ.

“Ba mẹ, này cái bàn nhỏ điểm, nếu không chúng ta đổi cái ghế lô đi?” Hạ Vân Kiệt huyền một lòng buông đến sau, trên mặt biểu tình còn có ngữ khí liền có vẻ tự nhiên rất nhiều.

Phía trước còn ngại ghế lô đại, nói thích náo nhiệt Tưởng Tiếu Quyên cùng Hạ Minh Bằng lúc này lại không nhắc lại phản đối ý kiến, ngược lại gật đầu nói:“Cũng tốt, đi ghế lô đi, người ở đây nhiều ồn ào, ghế lô im lặng một chút.”

Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng nghe vậy không khỏi nhớ tới phía trước Tưởng Tiếu Quyên nói trong lời nói, trong lòng không khỏi giật mình, bất quá ai cũng không ngốc lấy được vạch trần, vội vàng nói:“Kia thúc thúc, a di chúng ta đi ghế lô đi.”

Nói xong Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng hoài một viên không yên khẩn trương tâm, một trái một phải thân thiết vãn ở Tưởng Tiếu Quyên tay, điều này làm cho Tưởng Tiếu Quyên vui vẻ miệng đều nứt ra rồi, liên tục gật đầu nói:“Hảo, hảo, đi ghế lô. Lúc này nhiều người, sẽ không có vẻ không đãng.”

Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng nghe vậy mặt đẹp đều hơi hơi đỏ lên, nhưng thật ra Hạ Minh Bằng lại thừa dịp các nàng “Bà tức” Ba người nói chuyện, một tay lấy Hạ Vân Kiệt cấp kéo đến mặt sau, thấp giọng nói:“Hảo tiểu tử, quả nhiên so với ngươi ba lợi hại hơn. Thành thật công đạo, bên ngoài lại cho ngươi ba mẹ tìm vài con dâu?”

“Này, ba về sau tái chậm rãi nói cho ngươi được không?” Hạ Vân Kiệt trên mặt lộ ra một tia xấu hổ sắc nói.

“Còn chậm rãi nói cho ta biết! Hảo ngươi cái tiểu tử, nói như vậy bên ngoài còn có không ít.” Hạ Minh Bằng nhẹ nhàng đánh Hạ Vân Kiệt cái ót một bàn tay, cười mắng, bất quá nhưng cũng không tái tiếp tục truy vấn đi xuống.

Dù sao con trai đến nay thực lực này, chỉ cần hắn không làm xằng làm bậy, chính là bang Hạ gia nhiều tìm vài con dâu, nhiều hơn khai chi tán diệp, hắn này làm lão cha là tuyệt đối sẽ không phản đối !

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1060 : Người một nhà

Vào ghế lô, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm ở Tưởng Tiếu Quyên cùng Hạ Minh Bằng trước mặt tự nhiên là biểu hiện mọi cách nhu thuận.

Hai người vốn là mỹ nữ muốn khí chất có khí chất muốn tướng mạo dáng người có tướng mạo dáng người, hơn nữa phía trước cứu sống hành vi, Tưởng Tiếu Quyên cùng Hạ Minh Bằng vốn là thực thích hai người bọn họ, nay thấy các nàng lại biểu hiện như thế nhu thuận, tự nhiên là càng phát ra thích các nàng.

Thậm chí Thiệu Lệ Hồng mịt mờ nhắc tới chính mình gả qua người sự tình, Tưởng Tiếu Quyên cùng Hạ Minh Bằng không chỉ có lơ đễnh, ngược lại đối nàng càng phát ra hơn vài phần trìu mến.

Bởi vì Hạ Minh Bằng cùng Tưởng Tiếu Quyên hai người vốn là là thuần phác nông dân xuất thân, đối với con trai "Háo sắc thành tính", tìm nhiều như vậy nữ nhân, vốn là cảm giác xin lỗi Thiệu Lệ Hồng các nàng, lại sao có thể tái ghét bỏ Thiệu Lệ Hồng đã gả qua người?

"Bà tức" Quan hệ nhất hảo, này cơm ăn đứng lên tự nhiên là một mảnh ấm áp náo nhiệt. Mọi người nói nói cười cười, thỉnh thoảng Tưởng Tiếu Quyên hội giảng một ít Hạ Vân Kiệt nhi khi thú sự, đem Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm nghe được cười khanh khách cái không ngừng, đến lúc này, các nàng mới chính thức cảm giác chính mình đã dung nhập Hạ Vân Kiệt cuộc sống, thành hắn sinh mệnh một bộ phận.

Trong lúc, Hạ Vân Kiệt cũng đem Nhậm Vĩnh Cường thỉnh lại đây, giới thiệu hắn cấp cha mẹ nhận thức. Thẳng đến lúc này, Hạ Minh Bằng cùng Tưởng Tiếu Quyên mới bừng tỉnh đại ngộ vì cái gì hôm nay buổi tối

ăn cung đình thức ăn như vậy mỹ vị, nguyên lai là Nhậm đại chủ trù tự mình xuống bếp phòng nấu nướng đi ra.

Ăn cơm xong, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm cố ý cùng Tưởng Tiếu Quyên các nàng ở Định Nguyên thị tối nổi danh cổ phố chợ đêm đi dạo một vòng.

Bởi vì Định Nguyên thị là Thiệu Lệ Hồng lão gia chỗ thị, nơi này cũng mở Nhậm gia khách sạn, Thiệu Lệ Hồng ở trước nửa năm khi cố ý ở trong này mua phòng, để tương lai mặc kệ là chính mình còn là người nhà đến nội thành đến dừng chân cũng phương tiện. Đương nhiên nay giá phòng luôn luôn tại trướng, nhân dân tệ nhưng vẫn ở bị giảm giá trị, Thiệu Lệ Hồng cũng tồn đầu tư bảo đảm giá trị tiền gửi ý tưởng ở bên trong.

Bởi vì có tính chính mình cùng người nhà ở kế hoạch, cho nên Thiệu Lệ Hồng này phòng mua diện tích rất lớn, là hai trăm sáu mươi mét vuông dược tầng.

Hôm trước ở Tây Bình thị, Tưởng Tiếu Quyên cùng Hạ Minh Bằng ngại lãng phí không chịu lui phòng ngược lại ở năm sao cấp khách sạn, bất quá đêm nay nghe nói Thiệu Lệ Hồng ở trong này có chính mình phòng ở, cũng là ở cuống xong phố sau, không nói hai lời phải đi khách sạn lui phòng, sau đó ngồi đại bôn xe đi Thiệu Lệ Hồng mua kia phòng ở.

Thiệu Lệ Hồng an bài Tưởng Tiếu Quyên cùng Hạ Minh Bằng ở chủ phòng ngủ, bất quá hai người lại kiên trì lựa chọn dưới lầu khách phòng, nói liền khách phòng đều so với bọn hắn hiện tại ở phòng ở còn muốn lớn, đã cũng đủ tốt lắm, nghe được Hạ Vân Kiệt trách không được không biết xấu hổ, giống như hắn chỉ biết là chính mình hưởng phúc lại bạc đãi phụ mẫu của chính mình. Trên thực tế là bọn hắn cha mẹ quá quen giản dị cuộc sống, cảm thấy hiện tại nông thôn kia tràng phòng ở cũng rất tốt, không muốn tái ép buộc.

Gặp Tưởng Tiếu Quyên cùng Hạ Minh Bằng kiên trì, Hạ Vân Kiệt bọn họ tự nhiên cũng sẽ theo bọn họ.

Nói tiếng ngủ ngon, Hạ Vân Kiệt cùng Thiệu Lệ Hồng, Chu Hiểu Diễm ba người liền lên lầu.

Nghĩ con trai có hai con dâu cùng ngủ, Tưởng Tiếu Quyên cười đến miệng đều không thể chọn, mà Hạ Minh Bằng tự nhiên liền khó tránh khỏi có chút cảm khái. Về phần cảm khái cái gì, phỏng chừng ngay cả chính hắn cũng nói không rõ.

“Vân Kiệt, ngươi ba mẹ thật tốt!” Chủ phòng ngủ, có chứa lướt sóng trang bị siêu đại bồn tắm lớn, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm một trái một phải thoát trống trơn lần lượt Hạ Vân Kiệt, một bên giúp hắn án niết, một bên vui vẻ hạnh phúc nói.

“Kỳ thật ta cũng tốt lắm nha.” Hạ Vân Kiệt một bên cười xấu xa, một bên hai tay không đình làm động tác nhỏ.

Rất nhanh trong phòng tắm liền vang lên làm cho người ta tâm động tà âm.

Tuy rằng ba người buổi tối vẫn ép buộc đến nửa đêm, bất quá ngày hôm sau, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm còn là sáng sớm liền rời giường xuống lầu, chuẩn bị tự mình cấp Hạ Vân Kiệt cha mẹ chuẩn bị bữa sáng. Không nghĩ tới các nàng mới tiến phòng bếp, Tưởng Tiếu Quyên thế nhưng cũng rời khỏi giường.

“A di, ngài như thế nào rời giường ? Có phải hay không chúng ta xuống lầu khi không chú ý sảo đến ngài nghỉ ngơi ?” Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm lòng có bất an hỏi.

“Không phải, không phải, ở nông thôn dậy sớm thói

quen. Nhưng thật ra các ngươi sớm như vậy rời giường làm gì, đều lại đi ngủ một giấc, bữa sáng sự tình giao cho ta là có thể.” Tưởng Tiếu Quyên vẻ mặt vui mừng từ ái nhìn hai con dâu sáng sớm liền rời giường cho bọn hắn chuẩn bị bữa sáng, nói.

Trước kia, con dâu quá môn cấp công công bà bà nấu đồ ăn nấu cơm là thiên kinh địa nghĩa sự tình, nhưng hôm nay này xã hội lại tựa hồ hoàn toàn điên cái, đã ít có con dâu sáng sớm rời giường cấp công công bà bà nấu đồ ăn nấu cơm, ngược lại là lão nhân gia dậy sớm sờ soạng thu xếp này đó việc nhà.

Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm như vậy có hiếu tâm, sáng sớm liền đứng lên cho bọn hắn chuẩn bị bữa sáng, Tưởng Tiếu Quyên tự nhiên là lòng tràn đầy vui mừng.

“Không cần, không cần, còn là a di lại đi nghỉ ngơi một chút đi, nơi này giao cho chúng ta là có thể.” Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm vội vàng nói.

“Nếu như vậy, dù sao ta cũng ngủ không được, nếu không liền cùng nhau đi, thuận tiện cũng tâm sự.” Tưởng Tiếu Quyên gặp Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm không chịu, cũng sẽ theo các nàng, cười nói.

Bà tức quan hệ nói phức tạp kỳ thật cũng không phức tạp, chỉ cần cho nhau khiêm nhượng, chỉ cần cùng nhau nhiều làm chút sự tình, nhiều tâm sự, quan hệ tự nhiên cũng liền hòa hợp.

Một bữa sáng làm xuống dưới, ba nữ nhân nghiễm nhiên cũng đã thành người một nhà. Ở Tưởng Tiếu Quyên kiên trì hạ, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm đã bắt đầu đỏ mặt kêu nàng mẹ, mà Tưởng Tiếu Quyên cũng đã nghiễm nhiên đem chính mình trở thành bà bà, có một lần nhìn hai cái con dâu ở việc, trong lòng vui

mừng cực dưới, kìm lòng không được lôi kéo hai người tay nói:“Các ngươi yên tâm, mặc kệ về sau Vân Kiệt kia xú tiểu tử bản sự cao bao nhiêu, hắn nếu dám đối với các ngươi không tốt, mẹ nhất định thay các ngươi giáo huấn hắn.”

“Mẹ, Vân Kiệt hắn đối chúng ta đều tốt lắm.” Thiệu Lệ Hồng cùng chu hiểu đỏ tươi mặt nói.

“Các ngươi tốt như vậy, hắn đối với các ngươi tốt là hẳn là.” Tưởng Tiếu Quyên đương nhiên nói, ánh mắt lại vui vẻ mị thành một cái tuyến.

Ăn cơm thời điểm, Hạ Vân Kiệt rõ ràng phát hiện mẫu thân cùng Thiệu Lệ Hồng còn có Chu Hiểu Diễm đã hình thành cùng trận tuyến, ba người ngồi ở cùng nhau khe khẽ nói nhỏ nói cái không ngừng, mà hắn cùng hắn ba rõ ràng đã bị vắng vẻ. Bất quá nhìn trước mắt này một màn, Hạ Vân Kiệt trong lòng lại chỉ có tràn đầy ấm áp cùng hạnh phúc.

Ăn cơm xong, thừa dịp buổi sáng thời tiết còn không nhiệt, Hạ Vân Kiệt bọn họ cùng cha mẹ đem bọn họ còn không có du lịch quá Định Nguyên thị cảnh điểm dạo một vòng, tại buổi chiều thời điểm, Hạ Minh Bằng cùng Tưởng Tiếu Quyên liền bối nổi lên bọc hành lý ly khai Định Nguyên thị, xuất phát đi Tây Lĩnh tỉnh một cái khác thành thị.

“Vân Kiệt, ngươi có biết hay không ngày mai là cái gì ngày?” Tiễn bước công công bà bà sau, Chu Hiểu Diễm nhìn Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Ngày mấy?” Hạ Vân Kiệt tò mò hỏi.

“Này ngươi muốn hỏi Lệ Hồng tỷ.” Chu Hiểu Diễm nhưng không có trực tiếp trả lời.

“Hồng tỷ, ngày mai ngày mấy a?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy chuyển hướng về phía Thiệu Lệ Hồng.

“Không có gì, chính là ta ba ba ngày mai sáu mươi tuổi đại thọ.” Thiệu Lệ Hồng có chút chột dạ nói.

“Thúc thúc sáu mươi tuổi đại thọ, đây chính là một đại sự a! Nếu lần này không phải ta vừa vặn đến đây Định Nguyên thị, nếu Diễm tỷ không đề cập tới khởi, ngươi là không phải sẽ không chuẩn bị theo ta nói?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy thế nào còn không biết trong đó vi diệu chỗ, trên mặt không khỏi trầm xuống, giả bộ một bộ tức giận bộ dáng, kỳ thật trong lòng cũng là đau lòng không được.

Hắn đương nhiên biết Thiệu Lệ Hồng vì cái gì không cùng hắn đề chuyện này.

“Ta, ta……” Thiệu Lệ Hồng như là cái làm sai đứa nhỏ, cúi đầu, không biết nên như thế nào trả lời Hạ Vân Kiệt.

Gặp Thiệu Lệ Hồng giống cái làm sai sự tình đứa nhỏ, cúi đầu, Hạ Vân Kiệt trên mặt “Tức giận” Biểu tình sẽ thấy cũng vô pháp bảo trì trụ, nhẹ nhàng thở dài một hơi, ôm quá Thiệu Lệ Hồng đầu vai, hôn nàng cái trán một chút, nói:“Lần sau không chuẩn còn như vậy, chúng ta là người một nhà!”

……

Ngày hôm sau, Thiệu Lệ Hồng ở Nhậm gia khách sạn cấp nàng ba Thiệu Dịch Thụ tổ chức sáu mươi tuổi thọ yến, khách và bạn ngồi đầy, náo nhiệt phi phàm, là Thiệu Dịch Thụ từ lúc chào đời tới nay quá tối phong cảnh một lần thọ yến.

Bất quá mặc kệ đối với Thiệu Dịch Thụ bản nhân, còn là Thiệu gia người đến nói, để cho bọn họ cảm thấy phong

cảnh, để cho bọn họ cảm thấy vui vẻ còn là Hạ Vân Kiệt vị này siêu cấp đại nhân vật cũng cố ý chạy tới cấp Thiệu Dịch Thụ chúc thọ.

Từ lần trước trong thôn nước ô nhiễm sự kiện, người Thiệu gia kiến thức Hạ Vân Kiệt khủng bố năng lượng sau, cũng biết nữ nhi nay có thể trở thành hàng tỉ phú bà đều là bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ sau, bọn họ liền vẫn lo lắng theo thời gian trôi qua, Hạ Vân Kiệt đối Thiệu Lệ Hồng cảm tình hội dần dần trở thành nhạt, cuối cùng trở thành người lạ. Nhưng lúc này đây, Thiệu Dịch Thụ quá sáu mươi tuổi đại thọ, Hạ Vân Kiệt có thể tự mình chạy tới chúc thọ, hơn nữa thọ yến sau còn tự mình cấp lão nhân khơi thông gân cốt, điều này làm cho người Thiệu gia huyền một lòng rốt cục thả xuống dưới, cũng tự đáy lòng vì nữ nhi có thể tìm được như vậy nam nhân mà cảm thấy cao hứng. Tới làm gì kết hôn linh tinh sự tình, bọn họ là sẽ không đi tưởng.

Ở bọn họ giản dị quan niệm trung, Thiệu Lệ Hồng ly hôn quá, đời này có thể đi theo như vậy một vị đại nhân vật, mà vị đại nhân này vật cũng thực đem Thiệu gia làm người nhà đến xem, rất là coi trọng, bọn họ cũng đã cảm thấy mỹ mãn, cũng đã là Thiệu Lệ Hồng đời trước đã tu luyện phúc khí.

Thiệu Dịch Thụ thọ yến sau, Hạ Vân Kiệt lại ở Định Nguyên thị cùng Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm du sơn ngoạn thủy vài ngày, thế này mới khởi hành phản hồi Giang Nam tỉnh. Tại kia vài ngày trung, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm tự nhiên là nghĩ biện pháp thỏa mãn Hạ Vân Kiệt, hơn nữa Thiệu Lệ Hồng nghĩ thọ yến ngày đó Hạ Vân Kiệt biểu hiện, trong lòng liền nhịn không được một trận lửa nóng, lại dùng sức cả người chiêu thức lấy lòng hắn. Đương nhiên các nàng cũng theo Hạ Vân Kiệt nơi nào chiếm được thật lớn thỏa mãn.

Ngồi ở bay đi Hải Châu thị trên máy bay, nghĩ mấy ngày

hôm trước cha mẹ cùng Tần Lam, Thiệu Lệ Hồng còn có Chu Hiểu Diễm ở chung khi ấm áp hòa hợp, nghĩ mấy ngày nay cùng Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm ôn tồn, nghĩ Thiệu Lệ Hồng kia đảo qua rụt rè hình tượng phóng đãng, nghĩ Chu Hiểu Diễm kia như nữ vương bệ hạ phong eo phì mông, nghĩ ngày hôm qua Tô Chỉ Nghiên gọi điện thoại lại đây, nói nàng cùng Chung tỷ tưởng hắn, nói các nàng mệt mỏi, tưởng cùng hắn đi ra nước ngoài du lịch thả lỏng thả lỏng, Hạ Vân Kiệt cảm giác trong lòng tràn đầy đều là hạnh phúc.

Chỉ tiện uyên ương không tiện tiên! Nếu trên thế giới này thực sự tiên giới, Hạ Vân Kiệt giờ khắc này phát hiện, chính mình một chút cũng không hướng tới, cũng không khát khao, hắn thầm nghĩ cứ như vậy cả đời cùng người nhà cùng người yêu, trên thế giới này cứ như vậy hạnh hạnh phúc phúc vẫn sinh hoạt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1061 : Vạn tượng chi cảnh

Giang Châu thị, Chung Dương Dĩnh trong biệt thự.

Một trương giường lớn thượng, Hạ Vân Kiệt nằm ở trung gian, một tay ôm dáng người đẫy đà thành thục nữ thủ phú Chung Dương Dĩnh, một tay ôm có được nhìn không tới một tia sẹo lồi, mặt ngoài có hứng thú ngọc thể uy công ty lớn lão tổng Tô Chỉ Nghiên, trên mặt viết không thể diễn tả bằng ngôn từ thỏa mãn cùng thích ý.

“Các ngươi không phải nói mệt mỏi, nghĩ ra nước ngoài thả lỏng thả lỏng sao? Các ngươi muốn đi nào quốc gia đâu?” Nhẹ tay khinh lướt qua kia như tơ lụa bàn bóng loáng nhẵn nhụi da thịt, Hạ Vân Kiệt nhẹ giọng hỏi.

Chung Dương Dĩnh không có trả lời, chính là vẻ mặt hạnh phúc đem mặt dán tại Hạ Vân Kiệt trong ngực, ngón tay ở hắn cái bụng nhẹ nhàng hoa động, làm cho Hạ Vân Kiệt cảm giác tê dại, phá lệ thoải mái. Mà Tô Chỉ Nghiên tắc lập tức tinh thần tỉnh táo, quang thân mình liền ngồi dậy, hai luồng đầy đặn ở trong không khí như Vương Mẫu nương nương cây bàn đào viên quả đào phá lệ mê người, nhìn xem Hạ Vân Kiệt tròng mắt đều lập tức sáng đứng lên, tay nhịn không được liền hướng chúng nó thân đi qua.

“Ba!” Tô Chỉ Nghiên lại nâng tay một bàn tay đem Hạ Vân Kiệt ma trảo cấp đánh khai đi, nói:“Lấy ra của ngươi móng vuốt, nói đứng đắn sự đâu!”

Hạ Vân Kiệt lại cười xấu xa không chịu đem ma trảo thu hồi đến, nói:“Ta hiện tại làm cũng là đứng đắn sự a.”

“Uy, ngươi đến cùng còn bồi không cùng chúng ta đi du lịch ?” Tô Chỉ Nghiên buồn bực lại vỗ Hạ Vân Kiệt ma trảo.

Hạ Vân Kiệt thấy thế đành phải ngượng ngùng thu hồi tay, mà Chung Dương Dĩnh thấy thế lại cười lấy Hạ Vân Kiệt tay, đem nó đặt ở chính mình ngực thượng.

“Còn là Chung tỷ hảo.” Hạ Vân Kiệt trên mặt ngượng ngùng biểu tình chuyển vì vui mừng, mà Tô Chỉ Nghiên tắc tức giận trắng Chung Dương Dĩnh liếc mắt một cái, đô miệng nói:“Chung tỷ, đều tại ngươi như vậy chiều hắn, ngươi xem người này hiện tại càng ngày càng tệ, chỉ biết ức hiếp người ta.”

“Khanh khách, được rồi, nói mau muốn đi làm sao chơi đi.” Chung Dương Dĩnh cũng không chấp nhận nói, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt tràn ngập nhu tình.

Tô Chỉ Nghiên biết Chung Dương Dĩnh nhất đau lòng Hạ Vân Kiệt, mỗi lần ở giường chỉ cũng là như thế, chỉ cần Hạ Vân Kiệt đề suất, nàng luôn hội nghĩ biện pháp thỏa mãn hắn, bao gồm đem nàng kéo qua đến mọi người cùng nhau đại bị đồng miên, hơn phân nửa cũng là nàng giúp Hạ Vân Kiệt du thuyết kết quả. Cho nên thấy thế cũng chỉ có thể bất đắc dĩ đô đô miệng, lại hướng Hạ Vân Kiệt trừng mắt nhìn liếc mắt một cái, thế này mới vẻ mặt hướng tới nói:“Ta nghĩ đi trước Phi Châu nhìn xem đại thảo nguyên, nơi nào trị an tuy rằng không tốt, nhưng phong cảnh còn có kia nguyên nước nguyên vị nguyên thủy bộ lạc cuộc sống phong tục, thật sự thực mê người.”

“Ha ha, xem ra ta lại làm một hồi bảo tiêu.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nhắc tới bảo tiêu, Tô Chỉ Nghiên trong mắt kìm lòng không được toát ra một chút ôn nhu. Chính là ở nơi nào, nàng kia khỏa kiêu ngạo tâm bất tri bất giác trung bị hắn này thần kỳ bảo tiêu cấp bắt làm tù binh, thế cho nên hiện tại nhất phát không thể vãn hồi,

thế nhưng cam tâm tình nguyện theo một cái khác nữ nhân cùng nhau cùng hắn ở trên giường cộng phó vu sơn mây mưa.

“Lần này cũng bất đồng, ngươi phải bảo vệ hai vị nữ lão tổng nga.” Chung Dương Dĩnh cười bổ sung một câu.

“Đi qua Phi Châu sau, ta còn muốn đi Âu châu đi dạo, đúng rồi, ngươi không phải ở trung hải tiểu đảo quốc cộng hòa Síp còn có một hồng nhan tri kỷ sao? Rõ ràng lần này giới thiệu chúng ta nhận thức đi, ta cùng Chung tỷ đều rất ngạc nhiên cái dạng gì tóc vàng mắt xanh thế nhưng có thể đem chúng ta Hạ đại sư cấp dụ dỗ đi.” Tô Chỉ Nghiên tiếp theo ban trong tay đầu ngón tay nói, nói đến kia cái gì tóc vàng mắt xanh khi, trong giọng nói hơi hơi lộ ra một tia chua hương vị.

“Như thế nào ghen tị?” Hạ Vân Kiệt một phen kéo qua Tô Chỉ Nghiên, cười hỏi.

“Có cái gì ăn dấm chua, nhảy hố lửa phía trước cũng không phải không biết ngươi là cái hoa tâm đại cây cải củ!” Tô Chỉ Nghiên khóe miệng nhất phiết, ra vẻ vẻ mặt không cần nói.

“Yên tâm đi, tóc vàng mắt xanh liền như vậy một vị, về sau sẽ không lại có.” Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó ở Tô Chỉ Nghiên cái trán hôn một cái.

“Hừ, người ta mới không tin.” Tô Chỉ Nghiên trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, bất quá theo nàng lại lần nữa bắt đầu ôn nhu đem mặt dán tại hắn trong ngực thượng, không khó nhìn ra đến, nàng trong lòng còn là thật cao hứng.

……

Hai ngày sau, Chung Dương Dĩnh vị này Trung Quốc nữ

thủ phú lần đầu tiên gặp được Phi Châu đại thảo nguyên, còn có này chỉ có ở động vật trong thế giới nhìn thấy trường hợp, đem nàng hưng phấn tượng cái tiểu cô nương dường như.

Ngày thứ ba, Chung Dương Dĩnh lần đầu tiên kiến thức đến A Cập Á đại thổ vương Ba Lỗ kia rộng lớn hoàng cung còn có hắn kia khổng lồ hậu cung đàn, coi hắn kiến thức, làm nàng xem đến kia phảng phất một cái tăng mạnh liên nữ hậu cung, còn có có thể tạo thành vài chi bóng đá đội tiểu hài tử, cũng là có chút trợn mắt há hốc mồm cảm giác.

Ngày thứ tư, ở nhiệt mã lan thị mỗ cái thị trường tự do, vài người da đen cầm súng muốn cướp hai nàng một nam Hoa nhân bị kia nam tử một cước cấp toàn bộ đá gãy một chân. Cùng một ngày buổi tối, tại đây ba nam nữ ngủ lại khách sạn quán bar, có hai cái đều là da vàng người Hàn Quốc phong độ chỉ có đến gần hai vị xinh đẹp Trung Quốc nữ tử, bị cự tuyệt sau, thẹn quá thành giận chuyển ra địa phương một tiểu tù trưởng, mang theo người tưởng “Cường thủ hào đoạt”, nhưng rất nhanh một chi hạng nặng võ trang bộ đội vọt vào nhà này khách sạn quán bar, sau đó không khỏi phân trần đem bọn họ còn có bọn họ sở dựa vào đồng lõa cấp trực tiếp áp đi. Ở bọn họ phản kháng trung, bọn họ trực tiếp bị báng súng cấp tạp phá đầu.

……

Một ngày nào đó, A Cập Á nam bộ tạp tân tỉnh lô nạp qua thị, ở A Cập Á đẹp nhất Đại Tây Dương đường ven biển Lạc Nhật bờ cát Lạc Nhật đại tửu điếm, có chứa Anh quốc từ xưa khí chất huyết thống quý tộc Uy Nhĩ bá tước tự mình mang theo nhân long trọng tiếp đãi Hạ Vân Kiệt một hàng ba người, cũng tự mình cho bọn hắn an bài toàn hải cảnh tổng thống phòng.

Lại là một ngày nào đó, làm Hạ Vân Kiệt ba người rốt cục đã xong Phi Châu chi lữ, chuẩn bị bay đi Địa Trung Hải nghỉ phép thắng địa cộng hòa Síp khi, đột nhiên gian A Cập Á nam bộ tạp tân tỉnh thánh sơn vọt lên một đạo phảng phất sát kia gian đã đem toàn bộ thiên không nhuộm thành màu đỏ hỏa trụ.

Một cỗ tang thương bá đạo vô cùng hơi thở trong nháy mắt theo thánh sơn phương hướng thả ra đến, cơ hồ bao phủ gần một phần tư tạp tân tỉnh, làm cho mọi người cảm thấy hết hồn, hai chân như nhũn ra, phảng phất có loại rất lớn nguy cơ đột nhiên gian muốn buông xuống toàn bộ thế giới, sở hữu động vật lại ghé vào mặt đất, đại khí cũng không dám suyễn một chút.

Hỏa trụ phóng lên cao sau, trong nháy mắt ở thiên trống rỗng hóa thành một cái hỏa sắc cự long, cự long ngũ trảo hai cánh. Hai cánh có hừng hực liệt hỏa thiêu đốt, mỗi vỗ một lần, sắc trời liền nhiều một phần biến ảo, ẩn ẩn trung thế nhưng có tinh thần thoáng hiện, hóa thành lưu tinh xẹt qua phía chân trời, đồng thời lại có một vòng Minh Nguyệt ở không trung ẩn hiện.

Nhìn phía chân trời cảnh tượng biến ảo ngàn vạn, vốn tưởng rằng chuẩn bị khởi hành rời đi Lạc Nhật khách sạn Hạ Vân Kiệt sắc mặt không khỏi đại biến, kinh hô:“Vạn tượng chi cảnh, như thế nào khả năng!”

“Cái gì vạn tượng chi cảnh? Đây là chuyện gì xảy ra? Ta như thế nào có loại hết hồn cảm giác.” Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh cơ hồ trăm miệng một lời, vẻ mặt kinh nghi hỏi.

“Trễ chút tái theo các ngươi giải thích.” Hạ Vân Kiệt vung tay lên, một trận gió cuồn cuộn nổi lên, hóa thành một đoàn mây khói đem Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh cuốn lên, hành hương sơn phương hướng cấp tốc bay đi, cơ hồ đồng thời, một đạo hắc quang theo Hạ Vân

Kiệt mi tâm bắn đi ra, đảo mắt cắt qua phía chân trời dừng ở kia hỏa sắc cự long phía trên.

Hắc quang đúng là đã bị Hạ Vân Kiệt tế luyện, kết hợp nhất thể mười hai đô thiên vu tổ kì.

Mười hai đô thiên vu tổ kì rơi xuống ở hỏa sắc cự long phía trên, liền biến ảo làm một che thiên tế nhật mây đen, đảo mắt liền đem kia hỏa sắc cự long cấp bao phủ xuống.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1062 : Huyết mạch truyền thừa

Mây đen nhất bao phủ xuống, phía chân trời biên sở hữu dị tượng tựa như mây khói biến mất, trong nháy mắt thiên không lại khôi phục xanh lam, mây trắng từ từ, mọi người trong lòng kia đột nhiên xuất hiện tim đập nhanh cảm cũng tùy theo biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, phảng phất sự tình gì cũng chưa phát sinh quá bình thường.

“Là ai? Dám cản lại bản Thiên Long!” Thánh sơn trên không, một đóa mây đen trung vang lên thánh hỏa thiên long như sấm tiếng rống giận dữ.

“Là ta!” Một đoàn mây khói đảo mắt tung bay chí thánh sơn chi đỉnh, một đạo thản nhiên thanh âm ở mây khói trung vang lên.

Kia nguyên bản ở mây đen trung nổi giận bốc lên không thôi thánh hỏa thiên long vừa nghe đến Hạ Vân Kiệt thanh âm, nhất thời cả người sợ run cả người, nơm nớp lo sợ nói:“Không biết chủ nhân đại giá quang lâm, tiểu hỏa mạo phạm.”

“Vô phương, ngươi chỉ để ý an tâm củng cố cảnh giới nói sau. Ta đã giúp ngươi bày ra đô thiên đại trận, sẽ không tái phát sinh cái gì dị tượng.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói một câu, sau đó mang theo Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh lập tức hạ đỉnh núi.

“Bái kiến chủ nhân!” Hạ Vân Kiệt vừa hạ đỉnh núi, một đạo ngân quang lóe ra, hóa thành một cái rất quý tộc khí chất Anh quốc lão, quỳ một gối xuống ở tại mặt đất, đúng là huyết tộc công tước Brad.

Chung Dương Dĩnh cùng Tô Chỉ Nghiên tuy rằng sớm

đã biết Hạ Vân Kiệt là đương thời thần tiên sống, cũng kiến thức quá hắn kia kinh thế hãi tục bản sự, khả giống hôm nay trường hợp như vậy cũng là chưa bao giờ gặp qua, sớm đã kinh ngạc đến sắc mặt trắng bệch, trong mắt lóe ra kinh hoảng ánh mắt, nay gặp ngân quang chợt lóe, thế nhưng ở miệng núi lửa toát ra một Anh quốc lão đầu cả người tản ra quý tộc khí chất, sợ tới mức thiếu chút nữa sẽ kinh hô ra tiếng. Cũng may kia Brad vừa xuất hiện liền quỳ một gối xuống ở tại mặt đất, lại miệng hô chủ nhân, Chung Dương Dĩnh cùng Tô Chỉ Nghiên biết hẳn là không phải cái gì địch nhân, thế này mới đem tiếng kinh hô lại sinh sôi cấp nuốt trở vào. Nhưng một lòng cũng là phịch phịch khiêu cái không ngừng, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng giống như người xa lạ bình thường.

Các nàng vốn tưởng rằng chính mình đã thực hiểu biết trước mắt vị này nam nhân, không nghĩ tới các nàng hiểu biết tựa hồ chính là băng sơn một góc, hắn thần kỳ tựa hồ viễn siêu hồ các nàng sức tưởng tượng ở ngoài.

“Không sai, ngắn ngủn thời gian, ngươi thế nhưng đột phá đến nhất đẳng công tước chi cảnh, xem ra không lâu sau có thể trở thành thân vương rồi.” Hạ Vân Kiệt nhìn Brad sớm đã đem lóe màu bạc tinh mang hai cánh thu hồi, khen ngợi gật gật đầu. Trong lòng cũng không tùy vào âm thầm cảm khái, Brad quả thật là huyết tộc ngàn năm không ra tu luyện thiên tài.

“Này hết thảy đều là chủ nhân ban ân, mới có Brad hôm nay.” Brad cung kính trả lời, trong mắt toát ra cảm kích sắc.

“Cũng không toàn là của ta ban ân, chính ngươi thiên phú cũng quả thật xuất sắc. Tốt lắm, ta đến giới thiệu một chút, vị này là Chung Dương Dĩnh, vị này là Tô Chỉ Nghiên, đều là của ta người yêu.” Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến nói một câu, sau đó chỉ chỉ Chung Dương

Dĩnh cùng Tô Chỉ Nghiên giới thiệu nói.

“Brad bái kiến hai vị chủ mẫu.” Brad tuy rằng đã đoán được một ít Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh thân phận, nhưng nghe vậy còn là trong lòng chấn động, vội vàng lại quỳ một gối xuống, cung kính bái kiến Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh.

Nhìn một cái Anh quốc lão quý tộc hướng chính mình quỳ một gối xuống, hơn nữa lại miệng hô chủ mẫu, dù là Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh là đại lão tổng, tại đây một khắc cũng có chút chân tay luống cuống cảm giác. Cũng may hai người chung quy là gặp qua đại trường hợp nữ nhân, rất nhanh cũng liền khôi phục trấn định, vội vàng nói:“Brad tiên sinh khách khí, mau đứng dậy.”

Brad nghe vậy thế này mới đứng dậy.

“Brad là Anh quốc Stuart gia tộc tộc trưởng, là vị công tước. Bất quá hắn cũng không phải chúng ta nhân loại, mà là trong truyền thuyết quỷ hút máu.” Brad đứng dậy sau, Hạ Vân Kiệt thuận miệng hướng Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh giới thiệu nói.

Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh đều cũng có kiến thức nữ nhân, ngay từ đầu nghe nói Brad dĩ nhiên là Anh quốc Stuart gia tộc tộc trưởng, nhưng lại là một vị tôn quý công tước khi cũng đã hách nhất đại khiêu, chờ sau lại nghe nói như vậy một vị thoạt nhìn quý tộc khí chất mười phần công tước thế nhưng còn là không thuộc nhân loại, là tây phương trong truyền thuyết quỷ hút máu, lại sợ tới mức thiếu chút nữa hai chân mềm nhũn sẽ sau này lui bước. Cũng may hai người cuối cùng ý thức được, trước mắt người này đừng nói là tây phương trong truyền thuyết quỷ hút máu, cho dù là địa ngục ác ma, nay cũng là chính mình bên người nam nhân nô bộc, cũng là căn bản không có gì phải đáng sợ.

Bất quá làm các nàng cuối cùng trấn định xuống dưới sau, trong đầu lại càng phát ra kinh hãi cùng hôm nay chứng kiến sở nghe thấy. Bởi vì trước kia, mặc kệ Hạ Vân Kiệt bao nhiêu lợi hại, đúng là vẫn còn không có thoát ly thế tục phạm vi, khả hôm nay không chỉ có xuất hiện thiên không kia đầu hỏa sắc cự long, nay lại xuất hiện tây phương trong truyền thuyết quỷ hút máu, đã hoàn toàn đem Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh mang vào một cái khác quang rực rỡ kì thế giới.

“Brad, tiểu hỏa, khụ khụ, Thiên Long đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?” Hạ Vân Kiệt lại tựa hồ không phát hiện Tô Chỉ Nghiên các nàng kinh hãi, hướng đỉnh đầu kia đóa mây đen nhìn thoáng qua, hỏi.

Thói quen tính Hạ Vân Kiệt xưng hô thánh hỏa thiên long là tiểu hỏa long, nhưng nhớ tới vừa rồi thánh hỏa thiên long sở phát ra cường đại hơi thở, Hạ Vân Kiệt cuối cùng còn là sửa lại miệng, xưng nó vì Thiên Long.

Cái này giống một đứa nhỏ, ở hắn nhỏ thời điểm, làm phụ mẫu thân bình thường hội dùng nhũ danh hoặc là “Bảo bảo” Linh tinh đến xưng hô hắn, mà khi hắn chân chính trưởng thành đứng lên khi, cha mẹ bình thường sẽ dần dần sửa dùng đại danh đến kêu chính mình đứa nhỏ.

Nay thánh hỏa thiên long cấp Hạ Vân Kiệt cảm giác chính là đã đột nhiên gian “Trưởng thành”, không còn là trước đây hắn tùy tiện một bàn tay có thể bắt hắn cho phát trên mặt đất tiểu hỏa long. Thậm chí theo cảnh giới đến giảng, đã đột phá đến vạn tượng cảnh giới thánh hỏa thiên long, đã so với hắn vị này tương đương với phân thần hậu kỳ chủ nhân đều phải cao một tầng thứ.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt là vu đạo song tu, ở đạo gia tu luyện phương diện, không chỉ có tu luyện có tam tôn

nguyên thần, hơn nữa trong đó có một tôn còn là thượng tử phủ cũng chính là Nê Hoàn cung nguyên thần. Này cũng là đạo gia tu luyện trung khó nhất tu luyện mà thành nguyên thần, kia một tôn nguyên thần pháp lực tinh thuần hùng hậu xa không phải bình thường nguyên thần có khả năng bằng được, cho dù đối phương cảnh giới so với hắn cao một tầng thứ, nhưng cũng muốn kém cỏi không ít. Càng đừng nói, Hạ Vân Kiệt chủ tu là Vu môn huyền công, thân xác mạnh mẽ vô cùng. Cho nên chẳng sợ nay thánh hỏa thiên long đã đột phá đến vạn tượng cảnh giới, lại như trước không phải Hạ Vân Kiệt đối thủ.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt tưởng giống nhau phía trước giống nhau, dễ dàng một bàn tay liền đem hắn đánh ngã nhưng cũng là khả năng không lớn.

“Ta cũng không biết, chỉ biết là từ hắn học chủ nhân truyền thụ cho hắn đại nhật kim diễm quyết sau, tu vi tiến bộ tuy rằng nhanh chóng nhưng so với ta cũng mau không đến chạy đi đâu. Đã có thể ở phía trước đoạn thời gian, hắn tu vi mà bắt đầu như hỏa tiễn bay vọt, hôm nay tu luyện khi lại hiện ra như thế thiên địa dị tượng, kia khủng bố hơi thở nếu không phải chủ nhân ngươi đúng lúc tới rồi ngăn chặn, đến bây giờ ta đều còn nhúc nhích không được đâu.” Brad cung kính trả lời, hồi xong sau, nhịn không được ngẩng đầu nhìn hướng đỉnh đầu kia đóa mây đen, trong mắt thấu bắn ra nhất lũ hâm mộ cùng hoảng sợ sắc.

“Xem ra thánh hỏa thiên long quả nhiên không phải bình thường long tộc huyết mạch, tất là hắn tu luyện trung kích phát rồi huyết mạch truyền thừa, cho nên mới sẽ có như thế đột phá. Nay hắn đã là vạn tượng cảnh giới, mà ngươi nay tuy rằng đã đạt tới nhất đẳng công tước cảnh giới, nhưng cùng hắn còn là kém rất nhiều, cho nên mới sẽ bị hắn khủng bố hơi thở cấp ngăn chặn. Bất quá ngươi cũng không dùng hâm mộ hắn, địa cầu nay linh

khí như thế cằn cỗi, ngươi ở hai trăm năm trước lại có thể tu luyện đến tam đẳng công tước chi cảnh, chỉ sợ cũng không chỉ có chính là thiên phú hơn người chi cố, tám chín phần mười ngươi trong cơ thể huyết mạch cũng cùng này khác huyết tộc có điều bất đồng.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trầm ngâm một lát nói, trong lòng cũng không tùy vào liên tưởng đến chính mình.

Chính hắn làm sao thường không phải bởi vì thân cụ Hạ Vũ huyết mạch duyên cớ, thế này mới ở còn trẻ khi, một thân tu vi liền siêu việt hắn sư phụ. Sau lại ở ôn dưỡng ngự sử mười hai đô thiên vu tổ kì, cùng mười hai đô thiên vu tổ kì hòa hợp nhất thể, hấp thu bay xuống ở trong thiên địa vu tổ Đế Giang tinh hồn, tu vi lại tăng vọt, nếu không cho dù hắn mỗi ngày giờ mẹo hấp thụ Đông Lai tử khí, chỉ sợ không có cái một hai trăm năm cũng rất khó đạt tới nay tu vi.

Đương nhiên một hai trăm năm đạt tới hắn hiện tại tu vi, kia tốc độ cũng đã cũng đủ khủng bố. Phải biết rằng mặc kệ là Brad, còn là thánh hỏa thiên long, đều là sống năm trăm năm đã ngoài lão quái vật, hơn nữa thánh hỏa thiên long lại sống hơn một ngàn nhiều năm.

“Kỳ thật Brad có thể có hôm nay tu vi đã phi thường thỏa mãn.” Brad hơi hơi cúi đầu, nói.

“Tu hành chi đạo, vừa phải có một viên kiên trì bền bỉ, kiên định tâm, đồng thời cũng muốn có một viên thấy đủ thường nhạc bình thường tâm, nếu không nếu cả ngày hảo cao vụ xa, muốn tìm bất mãn, sớm hay muộn có một ngày muốn rơi vào tâm ma. Ngươi có thể có như vậy nhận thức, đó là tốt nhất.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

Brad nghe vậy biến sắc, nghiêm nghị nói:“Đa tạ chủ nhân dạy bảo.”

Hạ Vân Kiệt cười cười, ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái đỉnh đầu mây đen, sau đó quay đầu đối Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh nói:“Có hay không hứng thú đi trong hoả sơn động du lãm một phen?”

“Này núi lửa sẽ không bùng nổ đi?” Tô Chỉ Nghiên sắc mặt có chút trắng bệch hỏi.

“Ha ha, có ta ở đây, cho dù núi lửa bùng nổ có năng lực như thế nào?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy đắc ý ha ha cười, hai tay mở ra, một bên lãm quá nhất thướt tha vòng eo, liền phi thân hạ miệng núi lửa, Brad thấy thế tự nhiên là nhắm mắt theo đuôi theo ở phía sau.

Không thể không nói, Brad này Anh quốc lão quý tộc chính là hội hiểu được hưởng thụ cuộc sống, thưởng thức cũng so với thánh hỏa thiên long cao vài cái cấp bậc. Trước kia này núi lửa động chỉ có thánh hỏa thiên long một người ở trong này tu luyện khi, trừ bỏ chồng chất như núi, lòe lòe tỏa sáng vàng bạc tài bảo, chính là nhà chỉ có bốn bức tường. Nay hơn Brad vị này lão công tước, động phủ nội nhất thời rực rỡ hẳn lên, không chỉ có có tinh mỹ bích hoạ, được khảm ở bốn vách tường thật lớn dạ minh châu, còn có ghế bàn trà, tất cả đều mọi thứ cụ bị. Đương nhiên thánh hỏa thiên long kia chồng chất như núi một ít trân quý khoáng thạch không thiếu được cũng bị Brad lấy đi một ít dùng để làm trang sức phẩm.

Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh nằm mơ cũng không nghĩ tới, này bị A Cập Á người coi là thánh sơn núi lửa hoạt động phía dưới dĩ nhiên là như thế nhất phái tráng lệ động thiên, không khỏi xem mắt choáng váng, hơn nữa nhưng các nàng nhìn đến này tùy tiện lấy đến trên đời đều có thể khiến cho mọi người điên cuồng thật lớn bảo thạch kim cương, thế nhưng bị tùy ý dùng để làm trang sức phẩm bãi được đến chỗ đều là, lại hai mắt đăm đăm, trong đầu không tự chủ được nhớ tới

trong truyền thuyết Long cung.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1063 : Ta không cho ngươi cùng đi qua

Hạ Vân Kiệt đối với rực rỡ hẳn lên sơn động cũng cảm thấy có chút ngoài ý muốn, bốn phía nhìn lướt qua sau, cười vỗ vỗ Brad bả vai nói:“Xem ra cũng là ngươi có thưởng thức, không giống Thiên Long tên kia, ở trong này ở ngàn đem năm, ngạnh sinh sinh đem một cái long động cấp ở thành chuồng lợn.”

“Ha ha, chủ nhân quá khen, ta này một bộ cũng là cùng nhân loại học, bằng không cũng so với Thiên Long tên kia được không đi nơi nào.” Brad nghe vậy khiêm tốn nói, thân mình cốt cũng là một trận lâng lâng.

“Ha ha, hoàn hảo các ngươi Anh quốc quý tộc hướng đến chú ý thân sĩ phong độ, ngực không đồng nhất, không đem trong lòng chân thật ý tưởng nói ra, bằng không ta xem ngươi này thân lão xương cốt chỉ sợ sắp bị Thiên Long cấp hủy đi.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy ha ha nở nụ cười.

Brad nghe vậy cũng là cả người sợ run cả người, vội vàng xoay người hướng sau nhìn lại, quả nhiên một đạo hồng quang đột nhiên chợt lóe, trong sơn động hơn một khôi ngô đại hán một đầu tóc hồng, thân cao gần ba mét.

Khôi ngô đại hán vừa xuất hiện, toàn bộ sơn động độ ấm tựa hồ đều chợt cao không ít, đồng thời còn có một cỗ hùng hồn bá đạo hơi thở lập tức tràn ngập toàn bộ động phủ, làm cho Brad còn có Tô Chỉ Nghiên, Chung Dương Dĩnh ba người cảm thấy từng trận uy áp, sắc mặt đều chợt tái nhợt không ít.

“Để làm chi? Ngươi này tiểu hỏa long mới tu luyện đến vạn tượng cảnh giới mà bắt đầu muốn ở trước mặt ta

khoe khoang sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh sắc mặt có chút tái nhợt, không khỏi sắc mặt trầm xuống, hướng khôi ngô đại hán khiển trách.

Khôi ngô đại hán tự nhiên đó là thánh hỏa thiên long hóa thân, gặp Hạ Vân Kiệt giận tái mặt, vốn là đắc ý tâm lập tức một cái run run, tràn đầy dữ tợn mặt lập tức đôi nổi lên lấy lòng khiêm tốn tươi cười nói:“Chủ nhân, Thiên Long nào dám ở ngài trước mặt làm càn a. Thật sự là cảnh giới đột nhiên tăng lên nhiều lắm, áp chế không được.”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy thế này mới sắc mặt hơi hoãn, tay vừa nhấc, không trung kia đóa mây đen hóa thành một quạt hương bồ bàn tay to đối với Thiên Long đầu liên tục chụp đi.

Mỗi chụp một chút, Thiên Long trên người kia hồn hùng bá nói hơi thở tựu ít đi một phần.

Như thế bảy bảy bốn mươi chín chưởng sau, Thiên Long trên người hơi thở còn có sóng nhiệt thế này mới hoàn toàn thu liễm đứng lên, trừ bỏ kia khôi ngô cao lớn thân mình thật là có chút dọa người ở ngoài, không còn sẽ cho Chung Dương Dĩnh các nàng gì không khoẻ cảm giác.

“Đa tạ chủ nhân thành toàn!” Thiên Long cảm thấy đến chính mình trong cơ thể sôi trào bất an máu rốt cục an ổn xuống dưới, không khỏi lại là vui mừng lại là cảm kích quỳ một gối xuống về phía Hạ Vân Kiệt nói lời cảm tạ.

Đan tất đã lạy Hạ Vân Kiệt sau, Thiên Long lại chuyển hướng Chung Dương Dĩnh cùng Tô Chỉ Nghiên nói:“Thiên Long bái kiến hai vị chủ mẫu.”

Nguyên lai phía trước ở trên trời, thánh hỏa thiên long tuy rằng bị mười hai đô thiên vu tổ kì cấp vây ngăn chặn, nhưng phía dưới Hạ Vân Kiệt cùng Brad đám người đối thoại, hắn lại đều là có thể nghe được, tự nhiên là biết Hạ Vân Kiệt bên người hai vị nữ nhân là chủ nhân nữ nhân.

“Ngươi, ngươi chính là vừa rồi trên bầu trời kia hỏa long?” Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh tuy rằng đã đoán được trước mắt hướng chính mình quỳ một gối xuống bái khôi ngô đại hán thân phận, nhưng còn là nhịn không được hỏi.

Dù sao, đối với người thường mà nói, hơn nữa đối với quốc nhân mà nói, long đó là trong truyền thuyết thần bí nhất tối xa xôi, cũng là phi thường cường đại trong truyền thuyết. Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh tuy rằng vừa rồi đã trải qua rất nhiều, nhưng luôn có chút không thể tin được trước mắt quỳ gối chính mình trước mặt, xưng hô chính mình vì chủ mẫu thế nhưng sẽ là rõ ràng một hỏa long.

“Hồi chủ mẫu, kia hỏa long ta.” Thánh hỏa thiên long cung kính trả lời.

Tuy rằng trong lòng sớm đã có đáp án, nhưng nghe đến thánh hỏa thiên long chính miệng thừa nhận, Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh còn là kìm lòng không được mở ra miệng, hơn nửa ngày mới khép lại đứng lên, sau đó đem hỏi ánh mắt đầu hướng về phía Hạ Vân Kiệt.

“Hắn hẳn là nay trên địa cầu duy nhất một con rồng, bị Phi Châu bên này tế ti xưng là thánh hỏa thiên long, ngọn núi này cũng bởi vì nó mà bị dân bản xứ người coi là thánh địa, không ai dám tiếp cận. Nhưng hắn cũng không phải chúng ta địa cầu, mà là đến từ một cái khác thế giới, cụ thể là làm sao, ta cũng không biết. Có lẽ chỉ

có xuyên qua kia gương khả năng cởi bỏ này đáp án." Hạ Vân Kiệt nói xong chỉ chỉ động phủ trung ương kia mặt bình đặt ở mặt đất, đường kính đại khái bảy tám mét, nhộn nhạo từng trận sóng gợn "Gương".

Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh nghe vậy không khỏi tò mò hướng kia "Gương" Nhìn lại, này vừa thấy, liền thấy được "Nhộn nhạo nước gợn" Mặt sau kia rộng lớn như tinh không bàn không gian, phảng phất điện ảnh ma pháp thủy tinh bình thường.

Hai người không khỏi càng phát ra tò mò, liền nhìn chăm chú nhìn, này vừa thấy, chỉ thấy không gian trung cuồng phong quấy, nhất thời gian hai người cảm giác trong đầu như bị cái gì vậy cấp hung hăng quấy lên, phảng phất cả người đều phải bị kia cuồng phong cấp thổi quét đi vào bình thường.

Cũng may ngay tại phía sau, Hạ Vân Kiệt đem các nàng kéo lại, nếu không các nàng thật muốn cảm thấy chính mình hồn phách đều phải bị kia "Gương" Trung cuồng phong cấp thổi quét mà đi.

"Rất khủng bố ! Như vậy địa phương như thế nào khả năng xuyên đi qua?" Hai người bị Hạ Vân Kiệt kéo trở về sau, tái nhợt mặt, kinh hồn chưa định nói.

"Đây là một cái không gian đồng đạo, trong đó xé rách lực lượng tự nhiên là khủng bố, cho dù lấy Thiên Long hiện tại cảnh giới cũng là không có biện pháp bình an xuyên qua đi. Brad lại không được, hắn chỉ cần vừa tiến vào trong đó chỉ sợ lập tức sẽ bị giảo thành thịt nát." Hạ Vân Kiệt giải thích nói, trong mắt lóe ra một chút phức tạp ánh mắt.

Bởi vì có lẽ không lâu tương lai, hắn đã đem thông qua này thông đạo đi hướng một cái khác không biết sự tình, vì thánh hỏa thiên long thân thế chi mê, cũng vì cha mẹ

tu đạo đường. Mà một khi hắn bước trên này thông đạo, ai cũng không biết bao gồm chính hắn ở bên trong hay không có thể bình yên vô sự phản hồi.

“Thiên long là như thế nào đi vào thế giới này ?” Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh đều là người thông minh, tuy rằng đối với cường giả thế giới cũng không hiểu biết, nhưng còn là ẩn ẩn đoán được chút không tầm thường gì đó.

“Là ta phụ thân dùng cuối cùng một lũ bản mạng nguyên thần đem ta đưa thế giới này.” Thánh hỏa thiên long trên mặt lộ ra một tia bi thương biểu tình, hai đấm lại ở hắn nói lời này khi gắt gao nắm ở tại cùng nhau.

“Ngươi là làm sao mà biết được?” Hạ Vân Kiệt sắc mặt hơi đổi, hỏi.

“Khi ta trong cơ thể Thiên Long đế mạch thức tỉnh khi, ta cảm giác được cha ta lưu lại ở ta trên người nguyên thần hơi thở.” Thánh hỏa thiên long ngữ khí bình tĩnh nói, nhưng cánh tay gân xanh lại ở hắn nói chuyện khi căn căn bạo khởi.

“Ta biết ngươi hiện tại cũng rất tưởng nhằm phía này thông đạo, nhưng hiện tại thời cơ còn không thành thục. Phụ thân ngươi nếu dùng một lũ nguyên thần có thể đem ngươi theo một cái khác thế giới đưa đến nơi này, có thể thấy được phụ thân ngươi ra sao cường đại tồn tại, như vậy hắn địch nhân nếu có thể đem ngươi phụ thân bức đến này một bước, rất khả năng so với phụ thân ngươi còn muốn lợi hại hơn một bậc, cho nên lấy ngươi hiện tại tu vi đi qua, đừng nói có không bình an thông qua này hỗn loạn không gian thông đạo là cái vấn đề, cho dù ngươi tìm được rồi kẻ thù, chỉ sợ cũng chính là tới cửa chịu chết.” Hạ Vân Kiệt cảm giác được thánh hỏa thiên long trong cơ thể hừng hực thiêu đốt lửa giận, bình tĩnh mặt nói.

“Ta biết chủ nhân, ta sẽ tiếp tục chịu đựng, thẳng đến ta có nắm chắc thông qua này không gian thông đạo sau, mới có thể lo lắng báo thù sự tình, ta cũng không muốn chết ở báo thù trên đường.” Thánh hỏa thiên long nói.

“Ngươi có biết là tốt rồi.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, lại dặn dò một phen, liền mang theo Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh ly khai thánh sơn.

……

Ở một mảnh đỏ đậm đại địa, một tòa vạn trượng cao tòa thành đột ngột từ mặt đất mọc lên, phảng phất cùng thiên đều ngay cả ở tại cùng nhau.

Tòa thành nội, trong một tòa cự điện, một đoàn mây đỏ phiêu phù ở giữa không trung bên trong, một vị đầu đội tử kim quan, mặc đỏ đậm trường bào khôi ngô nam tử ngồi xếp bằng tại kia mây đỏ phía trên, đỉnh đầu quay quanh một hỏa long.

Hỏa long như kia khôi ngô nam tử bình thường, cũng nhắm mắt lại, mỗi một lần phun nạp đều có đỏ đậm hỏa xà theo nó lỗ mũi trung tiến vừa ra, tản ra làm cho người ta hoảng sợ sóng nhiệt.

Chợt gian, hỏa long cùng kia khôi ngô nam tử nhất tề mở hai mắt, một chút kinh ngạc sắc ở trong mắt chợt lóe mà qua.

“Ta như thế nào đột nhiên cảm giác được Thiên Long đế huyết dịch động, chẳng lẽ xích viêm thiên long đế còn có huyết mạch di lưu trên đời bất thành?”

Bất quá kia một chút kinh ngạc sắc rất nhanh đã bị hàn quang thay thế được, một đạo lạnh lẽo uy nghiêm thanh âm ở trong đại điện chậm rãi vang lên:“Cho dù có huyết

mạch lưu lại lại như thế nào? Nếu bị ta đã nhận ra, đồng dạng chỉ có đường chết một cái! Người tới……”

Không lâu sau, một chiếc chiếc điêu khắc có ngũ trảo hỏa long ký hiệu phi hành pháp bảo thuyền theo tòa thành bay ra đến, phi hành pháp bảo thuyền, đứng một đám thần sắc lạnh lùng, cả người tản ra một tia nóng bức hơi thở tu sĩ, sau đó hướng này phiến đỏ đậm đại địa chung quanh tản ra mà đi……

Này hết thảy, xa ở địa cầu Hạ Vân Kiệt đám người tự nhiên không biết.

A Cập Á thủ đô la an bố bay đi cộng hòa Síp trên máy bay.

“Làm sao vậy? Dọc theo đường đi các ngươi cũng không như thế nào nói chuyện, có phải hay không bởi vì ta chưa từng theo các ngươi nói về Tu Chân Giới sự tình, cho nên tức giận?” Hạ Vân Kiệt nhìn dọc theo đường đi đột nhiên trở nên trầm mặc Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh, nhịn không được hỏi.

Hai người không rên một tiếng lắc đầu.

“Đó là vì cái gì? Phía trước không đều là ngoạn hảo hảo sao? Có phải hay không vừa rồi bị dọa?” Hạ Vân Kiệt khó hiểu nói.

“Ta hỏi ngươi, nếu Thiên Long muốn xuyên qua kia không gian thông đạo đi báo thù, ngươi hội đi theo đi qua sao?” Trầm mặc trung Tô Chỉ Nghiên đột nhiên ngẩng đầu, hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, hỏi.

“Ta……” Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới thông minh Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh thế nhưng đoán được hắn bước tiếp theo phải đi đường, trong lúc nhất thời

nhìn Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh ngây ngẩn cả người, không biết nên như thế nào trả lời vấn đề này.

“Ta không cho ngươi cùng đi qua!” Tô Chỉ Nghiên đột nhiên giữ chặt Hạ Vân Kiệt tay, hồng hốc mắt nói.

“Ta cũng không cho ngươi cùng đi qua!” Ngồi ở mặt khác một bên Chung Dương Dĩnh đồng dạng thân thủ nắm chặt Hạ Vân Kiệt tay, hồng hốc mắt nói, phảng phất sợ hắn đột nhiên gian biến mất bình thường.

Nhìn hai nữ nhân đỏ lên hốc mắt, nước mắt ở hốc mắt chuyển động, thủ gắt gao bắt lấy tay hắn, Hạ Vân Kiệt cái mũi không khỏi một trận lên men.

Hắn làm sao thường nguyện ý rời đi các nàng? Làm sao thường nguyện ý đi mạo hiểm? Khả nếu đã thu thánh hỏa thiên long làm nô bộc, tổng không thể trí hắn sinh tử mà không để ý. Còn có cha mẹ trường sinh đường, thân là con trai tổng không thể không tẫn nhất hết sức, chẳng sợ cuối cùng còn là không tìm được có thể thay đổi cha mẹ thể chất, làm cho bọn họ đi hướng trường sinh đường thiên tài địa bảo, khả cố gắng qua đi cũng cuối cùng có thể hỏi tâm không thẹn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1064 : Kiên quyết

“Yên tâm đi, cho dù ta đi theo Thiên Long cùng nhau rời đi, kia cũng là ít nhất vài chục năm chuyện sau đó. Mà khi đó thực lực của ta cho dù không thể thay Thiên Long báo thù, tự bảo vệ mình khẳng định là không thành vấn đề. Còn có ta cha mẹ, các ngươi cha mẹ cũng không thích hợp tu luyện, này địa cầu cũng tìm không thấy thích hợp tài liệu thay đổi bọn họ thể chất, cho dù ta tái như thế nào hỗ trợ bọn họ điều trị thân thể, sống cái một trăm hai ba mươi tuổi phỏng chừng cũng đi ra đầu. Nếu ta có thể ở một cái khác địa phương tìm được thích hợp thiên tài địa bảo thay đổi bọn họ thể chất, có lẽ bọn họ là có thể sống đến hai trăm tuổi, ba trăm tuổi thậm chí lâu. Chẳng lẽ các ngươi không nghĩ theo các ngươi cha mẹ lâu lâu sinh hoạt tại cùng nhau sao?” Hít một hơi, Hạ Vân Kiệt tận lực làm cho chính mình khôi phục bình tĩnh tâm tình, sau đó trấn an khuyên giải nói.

“Thật là vài chục năm sau sự tình? Ngươi thật sự tự bảo vệ mình không thành vấn đề?” Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh nghe nói là vài chục năm chuyện sau đó tình, lại thấy Hạ Vân Kiệt đem chính mình nói lợi hại như vậy, trên mặt lo lắng sắc thế này mới tán đi không ít.

Dù sao người thường khi còn sống cũng liền bảy tám mươi tuổi, Tô Chỉ Nghiên năm nay đã hai mươi tám tuổi, mà Chung Dương Dĩnh đã ba mươi sáu tuổi, nếu tiếp qua cái vài chục năm, ở các nàng xem ra nhân sinh này cả đời coi như là quá đến cuối cùng, Hạ Vân Kiệt thật muốn đi làm này chuyện khác, các nàng cũng chỉ đành buông tay theo hắn đi.

“Đó là đương nhiên. Các ngươi người người hiện tại đều dạng như hoa như ngọc, ta thế nào bỏ được hiện tại bước đi nha! Còn có kỳ thật lấy thực lực của ta, cho dù

hiện tại ta đến một cái khác thế giới, hẳn là cũng là có tự bảo vệ mình năng lực. Các ngươi ngẫm lại xem, thiên long cỡ nào lợi hại, còn không phải muốn bảo ta một tiếng chủ nhân, ta nếu không phải lợi hại không có yên lòng, lấy long tộc cao ngạo, hắn chịu bái ta làm chủ sao?" Hạ Vân Kiệt gặp hai người cuối cùng phóng khoáng tâm một ít, không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, vẻ mặt tự tin nói.

"Kia cũng là là. Không đúng, ý của ngươi là chờ thêm cái vài chục năm, chúng ta hoa tàn ít bướm, ngươi liền bỏ được ly khai?" Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt nói được như vậy tự tin, còn tưởng tưởng liền thiên long đều phải bái Hạ Vân Kiệt chủ nhân, hắn quả thật hẳn là so với Thiên Long lợi hại rất nhiều, huyền một lòng thế này mới thả xuống dưới. Huyền một lòng buông đến sau, Tô Chỉ Nghiên mà bắt đầu chú ý này hắn phương diện sự tình đến, lập tức hai căn như thông ngón tay ngọc một kẹp, nhéo Hạ Vân Kiệt cánh tay một miếng thịt, trừng mắt ép hỏi nói.

"Đương nhiên không phải a. Các ngươi chẳng lẽ không phát hiện từ theo ta cùng một chỗ sau, làn da biến tốt lắm, cả người biến tuổi trẻ sao? Không phải ta xuy ngưu, chỉ cần các ngươi thường xuyên theo ta kia, hắc hắc, ta cam đoan vài chục năm sau, các ngươi còn là giống hôm nay như vậy thanh xuân mỹ mạo. Cho nên nào có cái gì hoa tàn ít bướm thuyết nha!" Hạ Vân Kiệt vội vàng biện giải nói.

"Thiết, còn nói chính mình không xuy ngưu, thật muốn như vậy chúng ta không thành lão yêu bà ?" Tô Chỉ Nghiên trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nói. Bất quá một đôi như thông ngón tay ngọc cũng là buông lỏng ra.

"Kia cũng là thanh xuân xinh đẹp lão yêu bà!" Hạ Vân Kiệt vuốt mông ngựa nói.

“Xì!” Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh nghe vậy rốt cục chuyển ưu vì hỉ, nở nụ cười.

Hạ Vân Kiệt gặp rốt cục vũ thiên tình, không khỏi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó do dự hạ đối Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh nói:“Chuyện này sẽ không muốn cùng Tiếu Mai các nàng nhắc tới, đỡ phải các nàng miên man suy nghĩ.”

“Biết rồi, ta cùng Chung tỷ biết nặng nhẹ, bất quá ngươi muốn cam đoan ít nhất quá cái ba năm mươi năm khả năng cùng Thiên Long rời đi địa cầu, nếu không nếu ngươi trước tiên rời đi, ta cùng Chung tỷ liền đi theo ngươi nhảy vào kia trong thông đạo, dù sao chúng ta đã biết nó ở nơi nào.” Tô Chỉ Nghiên nói, nói đến mặt sau tiếu mâu trung lộ ra một chút kiên quyết sắc.

Nhìn đến Tô Chỉ Nghiên kia tiếu mâu thấu bắn ra kiên quyết sắc, Hạ Vân Kiệt ở sâu trong nội tâm hơi hơi chiến một chút, thân thủ nắm chặt nàng cùng Chung Dương Dĩnh tay, vẻ mặt nghiêm túc nói:“Yên tâm đi, ta còn tưởng theo các ngươi cùng nhau cuộc sống đến vĩnh viễn sánh cùng thiên địa đâu!”

Tám tháng là Địa Trung Hải du lịch thắng, cộng hòa Síp tối nóng bức mùa, đồng thời cũng là du lịch tối tràn đầy mùa.

Thế giới các nơi, hơn nữa Âu châu các quốc gia du khách chen chúc tới, khiến cho du lịch khu khách sạn giá kế tiếp kéo lên, lại như trước ngăn không được du khách tới nơi này du lịch nghỉ phép nhiệt tình.

Tuy rằng phía trước ở quốc nội khi, Tô Chỉ Nghiên nói qua muốn gặp vừa thấy Hạ Vân Kiệt ở cộng hòa Síp hồng nhan tri kỷ, nhưng sau cũng rốt cuộc không nhắc tới, hơn nữa đến cộng hòa Síp trước cũng trước đó đã sớm kêu thư ký đính hảo nơi này khách sạn. Hiển nhiên

phía trước ở quốc nội nói qua lời nói bất quá chính là nhất vui đùa trêu chọc ngôn. Dù sao mặc kệ là Tô Chỉ Nghiên còn là Chung Dương Dĩnh, tuy rằng cũng không để ý Hạ Vân Kiệt bên ngoài còn có nữ nhân, nhưng muốn nói các nàng rất hứng thú cùng các nàng gặp mặt, hơn nữa tưởng cùng các nàng kết thành thân như tỷ muội quan hệ, hiển nhiên là không lớn sự thật. Nếu không cũng sẽ không đến bây giờ, Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh đều còn không có cùng Chu Hiểu Diễm các nàng gặp mặt.

Kỳ thật đây là các nàng nữ nhân trong lúc đó một loại thực vi diệu ăn ý.

Dù sao biết đối phương tồn tại là một chuyện, gặp mặt cùng ở chung lại là mặt khác một hồi sự. Một khi đã như vậy, mọi người liền rõ ràng ăn ý bảo trì hiện trạng, ai cũng sẽ không đi chủ động đánh vỡ.

Hạ Vân Kiệt nay xử lý này đó nữ nhân gian quan hệ cũng có nhất định kinh nghiệm, nếu sau Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh cũng chưa nhắc lại muốn cùng Catherine gặp mặt, thậm chí ngay cả thân phận của nàng cũng chưa hỏi lại khởi, còn trước tiên đính tốt lắm khách sạn cùng xe, tự nhiên cũng sẽ không hội không có việc gì tìm việc, không nên đem Catherine kéo qua đến gom lại cùng nhau.

Cho dù muốn gom lại cùng nhau, Hạ Vân Kiệt cũng hiểu được không nên là hiện tại. Có lẽ là năm năm sau, có lẽ là mười năm sau, dù sao hiện tại loại trạng thái này rất tốt, trước mắt Hạ Vân Kiệt không nghĩ đánh vỡ.

Đến cộng hòa Síp Larnaca sân bay khi, đại khái là địa phương thời gian hai giờ đồng hồ tả hữu.

Tô Chỉ Nghiên đã trước tiên làm cho người ta ở tô xa trên mạng đặt trước một chiếc xe Benz, hạ phi cơ sau,

ba người lấy hành lễ rương, lại ở sân bay thuê xe chỗ nâng lên xe, liền một đường lái xe hướng cộng hòa Síp tối nổi tiếng du lịch thắng địa a y na ba mà đi.

“Nơi này sơn hảo hoang, như thế nào cảm giác một chút cũng không như là du lịch thắng địa a!” Ngồi ở trong xe, nhìn ngoài cửa sổ đường cao tốc hai bên, ánh mặt trời tiếp theo tòa tiếp một tòa cơ hồ hoàn toàn lõa lồ đá vôi nhan sắc ngọn núi, Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh đều nhíu mày, vẻ mặt thất vọng nói.

“Ha ha, điểm này cũng không kỳ quái, nơi này là điển hình Địa Trung Hải khí hậu, một năm ba trăm sáu mươi năm ngày có ba trăm nhiều ngày là trời nắng, đến mùa hè, có đôi khi hai ba tháng cũng không tiếp theo giọt mưa đều là bình thường, các ngươi ngẫm lại xem nơi này sơn không trọc mới là lạ. Bất quá nghe nói đến mùa đông mùa mưa khi, nơi này đầy khắp núi đồi đều đã trước mặt lục thảo cùng muôn hồng nghìn tía hoa dại. Đương nhiên chúng ta tới nơi này không phải xem nơi này lục sắc cùng ngọn núi, mà là đại hải! Cho nên chờ các ngươi đến a y na ba bãi biển, các ngươi chỉ biết vì cái gì nơi này sẽ bị xưng là Âu châu du lịch thắng.” Hạ Vân Kiệt gặp hai người phản ứng cùng chính mình vừa tới cộng hòa Síp phản ứng giống hệt nhau, không khỏi ha ha nở nụ cười.

Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh nghe vậy thế này mới vẻ mặt giật mình, bất quá theo sát sau Tô Chỉ Nghiên chế nhạo nói:“Xem ra, có tình nhân ở trong này chính là không giống với, đối tình huống nơi này quả nhiên so với chúng ta hiểu biết rất nhiều.”

“Khụ khụ!” Hạ Vân Kiệt bị chế nhạo đành phải che miệng ho khan, hắn cũng không thể tiếp lời này.

Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt che miệng ho khan, không khỏi “Khanh khách!” Nở nụ cười, ngọc thủ

nâng lên đến nhẹ nhàng phát một chút Tô Chỉ Nghiên nói:“Được rồi chỉ nghiên, đừng nữa giễu cợt Vân Kiệt, hắn đã xem như thực thành thật a, đổi thành này khác nam nhân có hắn này bản sự, đã sớm tình nhân trải rộng thế giới các nơi.”

“Chung tỷ ngươi như thế nào luôn thay này đại sắc lang nói chuyện!” Tô Chỉ Nghiên đô miệng bất mãn nói một câu, bất quá tiếp theo dọc theo đường đi cũng rốt cuộc không nói cái gì tình nhân sự tình, mà là dọc theo đường đi thỉnh thoảng chỉ trỏ, hỏi chút cộng hòa Síp nhân thổ phong tình sự tình.

Một đường cười nói, đại khái năm mươi phút sau, ba người cuối cùng đến cộng hòa Síp tối náo nhiệt nghỉ phép thắng địa.

Tô Chỉ Nghiên đính là một nhà ở lợi mã nạp tạp bãi biển biên bốn sao cấp khách sạn toàn hải cảnh xa hoa phòng. Đương nhiên a y na ba cũng có năm sao cấp khách sạn, bất quá lợi mã nạp tạp bãi biển là a y na ba tối náo nhiệt bãi biển, màu trắng bờ cát, đình mãn du thuyền cảng, nổi tiếng hang, còn có lâm lập quán bar, mỹ vị nhà ăn, đều tại đây phiến bãi biển, cho nên theo tiện lợi góc độ xuất phát, Tô Chỉ Nghiên trước tiên dự định là cùng này bãi biển cùng tên bốn sao cấp khách sạn.

Tuy rằng Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh đều là nữ lão tổng, thế giới các nơi du lịch thắng địa không ít đi quá, cũng không thiếu xem qua bờ cát, nhưng làm các nàng một chút xe, nhìn đến kia nhu tế màu trắng bờ cát, còn có kia ở màu trắng hạt cát làm nổi bật hạ, dưới ánh mặt trời như màu lam bảo thạch bàn, trong suốt thấy đáy xanh lam nước biển, lập tức hai mắt liền sáng đứng lên, nếu không phải còn muốn trước vào ở, muốn đổi mới áo tắm, chỉ sợ các nàng một khắc cũng không tưởng chờ liền nhào vào kia như màu lam bảo thạch

nước biển.

Phòng ở lầu ba, diện tích rất lớn, trang sức cũng phi thường tinh mỹ, thật lớn cửa sổ sát đất có thể làm cho người ta vừa xem vô địch hải cảnh, còn có bờ cát biên hoặc đi hoặc nằm hoặc ngâm mình ở trong nước biển bikini mỹ nữ không bỏ sót.

“Oa, Vân Kiệt, lúc này ngươi có thể có phúc được thấy. Ngươi xem, tất cả đều là bikini mỹ nữ da, bên kia còn có hai ngay áo cũng chưa mặc đâu!” Tô Chỉ Nghiên cách cửa sổ sát đất chỉ vào trên bờ cát bikini mỹ nữ, còn có hai cái chính quang trên thân, súy một đôi đại ba, nghênh ngang ở trên bờ cát đi tới đi lui tóc vàng nữ lang, vẻ mặt khoa trương kêu lên.

“Hắc hắc, các nàng làm sao có thể tính gì chứ mỹ nữ, mỹ nữ ở trong này đâu!” Hạ Vân Kiệt lại cười xấu xa một phen ôm chầm Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh.

Tuy rằng biết rõ Hạ Vân Kiệt lời này có lấy lòng ý, nhưng Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh trên mặt còn là lộ ra vui vẻ tươi cười.

“Tính ngươi thật tinh mắt, phao đại hải đi la!” Tô Chỉ Nghiên ở Hạ Vân Kiệt trên gương mặt hôn một cái, sau đó mặc bikini, khoác một cái sa mỏng khăn lụa, lôi kéo Chung Dương Dĩnh vui vẻ đi ra ngoài.

Nhìn kia thướt tha khêu gợi thân mình, lỏa cánh tay đùi, còn có như nước xà bàn vòng eo, nghĩ sắp bị này người nước ngoài xem đi, Hạ Vân Kiệt trong lòng hơi hơi có chút ghen, một bên đuổi theo đi một bên kêu lên:“Các ngươi sẽ không ăn mặc liên thể áo tắm sao?”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 1065 : Hồng nhan họa thủy

“Ngươi xem bên ngoài bãi biển ai là mặc liên thể áo tắm ? Mệt ngươi còn tự xưng là thần tiên đâu, như vậy bảo thủ keo kiệt!” Tô Chỉ Nghiên trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Ta này không phải bảo thủ keo kiệt, chủ yếu là ngươi cùng Chung tỷ dáng người thật tốt quá, ta sợ người khác đều nhìn chằm chằm các ngươi xem, ta đây không ăn mệt a.” Hạ Vân Kiệt biện giải nói.

“Ngươi đây là bảo thủ keo kiệt, lão phong kiến!” Tô Chỉ Nghiên xem thường nói.

“Tốt lắm, tốt lắm, Chỉ Nghiên ngươi cũng đừng cùng Vân Kiệt đấu võ mồm.” Chung Dương Dĩnh kéo Tô Chỉ Nghiên một chút, nói:“Hắn nếu thực không thích chúng ta mặc bikini, chúng ta sẽ mặc liên thể áo tắm đi.”

“Được rồi, liên thể áo tắm liền liên thể áo tắm đi, đáng tiếc tỷ ta này hảo dáng người.” Tô Chỉ Nghiên trắng Chung Dương Dĩnh liếc mắt một cái, bất quá cuối cùng lại còn là xoay người chuẩn bị đi thay liên thể áo tắm.

Gặp chính mình chính là một câu, chẳng sợ thật sự thực lão thổ thực bảo thủ, nhưng hai nữ nhân còn là lựa chọn nghe theo, Hạ Vân Kiệt trong lòng không khỏi cảm thấy một trận ấm áp cảm động, ha ha cười, một tay một cái đem hai người trực tiếp ôm lấy khiêng trên vai nói:“Nói đùa a, tốt như vậy dáng người không tú một chút, không mệt lớn!”

“Đây chính là ngươi nói, đợi lát nữa ta cũng học vừa rồi kia hai nữ nhân giống nhau!”

“Ách……”

“Khanh khách, chỉ biết ngươi lòng dạ không như vậy mở ra!”

“Này cùng lòng dạ mở ra không ra phóng không quan hệ, mà là……”

“Mà là cái gì…… Cũng không nói ra được đi, đứa ngốc, ngu ngốc, yên tâm a, người ta mới sẽ không như vậy nhàm chán đâu, muốn xem cũng là cho ngươi một người xem nha, hì hì, xem đem ngươi khẩn trương.”

“……”

Địa Trung Hải, ngày mùa hè thái dương ở tám giờ sau mới dần dần hạ xuống sơn.

Khả thuộc loại du khách nhóm cuồng hoan lại ở thái dương lạc sơn sau mới chính thức bắt đầu, ban ngày phao hải phơi nắng bất quá chính là trước cơm khai vị đồ ăn mà thôi.

Trên biển có chuyên môn lựa chọn buổi tối rời bến du thuyền, ở trên biển sáng lên nhiều điểm ngọn đèn, ẩn ẩn trung có kim loại nặng âm nhạc cùng mọi người tiếng hoan hô theo gió biển bay tới.

Ngã tư đường nơi nơi là giống khái dược người trẻ tuổi, bọn họ mở ra bờ cát xe, đặt kính bạo âm nhạc, quang trên thân, vung trong tay t tuất, bra.

Nhà ăn, quán bar cũng là kín người hết chỗ, giống như đột nhiên gian, những người này không biết là từ đâu lý xông ra.

Kỳ thật này cũng khó trách, a y na ba nếu đặt ở Trung Quốc nhiều lắm cũng cũng chỉ có thể tính cái trấn nhỏ, du lịch mùa ế hàng khi, trên đường cơ hồ không có gì

nhân, cửa hàng cũng thường thường là đóng cửa, khả đến du lịch mùa thịnh vượng, như vậy một cái trấn nhỏ lại lập tức dũng tiến vào tự thế giới các quốc gia mấy vạn du khách, tự nhiên liền kín người hết chỗ.

Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh xem ra quả thật là nghĩ thả lỏng một chút, cũng tưởng thể nghiệm một chút không đồng dạng như vậy cuộc sống, hai vị bình thường trước mặt người khác có vẻ phá lệ uy nghiêm lãnh diễm nữ lão tổng ở hải lý phao non nửa ngày sau, ở trời tối sau thế nhưng lại lôi kéo Hạ Vân Kiệt nói muốn đi phao quán bar.

Hạ Vân Kiệt là không thích cái loại này ồn ào địa phương, nhưng nếu Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh đều phải đi, hắn tự nhiên cũng chỉ hảo liều mình bồi mỹ nữ.

A y na ba quán bar hiển nhiên là càng thích hợp người trẻ tuổi, nơi này không khí thực không bị cản trở cuồng dã.

Phiến tình dj, kính bạo âm nhạc, lửa nóng khêu gợi ********, mặc bại lộ quán bar nữ lang, còn có theo âm nhạc tiết tấu tận tình vặn vẹo vòng eo phì mông dương nữu……

Trong quán bar da vàng cơ hồ nhìn không tới một cái, tuy rằng quán bar phi thường náo nhiệt ầm ỹ, không khí phi thường high, nhưng Hạ Vân Kiệt ba người đã đến, còn là lập tức hấp dẫn không ít người tròng mắt. Hơn nữa làm một ít tuổi trẻ nam tử nhìn đến Hạ Vân Kiệt bên người Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh sau, hai mắt lập tức liền sáng đứng lên.

Gợi cảm, xinh đẹp, khí chất hảo, lại là khan hiếm Đông Phương gương mặt, này hết thảy đều giống cấp trong quán bar nam sĩ nhóm đã lẩn vào cồn trong máu lại rót

vào thuốc kích thích, làm cho bọn họ nhìn chằm chằm Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh tròng mắt đều thả ra lang giống nhau ánh mắt.

Về phần Hạ Vân Kiệt, bọn họ đã tự động loại bỏ rớt. Không chỉ có là vì Hạ Vân Kiệt bộ dạng gầy yếu, càng bởi vì hắn Đông Phương gương mặt.

Cảm nhận được trong quán bar này người da trắng nam nhân như nhìn đến con mồi ánh mắt, Hạ Vân Kiệt mày lơ đãng cau, lóe ra một tia không vui sắc. Chung Dương Dĩnh biểu tình cơ hồ không có gì biến hóa, phảng phất đã thói quen này nam nhân ánh mắt, mặc kệ là người da vàng còn là người da trắng, mà Tô Chỉ Nghiên tắc tựa hồ có vẻ phá lệ hưng phấn.

“Uy, Vân Kiệt, nhìn đến không có, thiệt nhiều nam nhân đang dùng mê đắm ánh mắt nhìn ta cùng Chung tỷ đâu, đợi lát nữa ngươi cần phải giúp ta hảo hảo giáo huấn bọn họ nga, làm cho bọn họ biết chúng ta Trung Quốc nữ nhân là không tốt tùy tiện mơ ước trêu chọc giọt.” Tô Chỉ Nghiên đem nàng kia gợi cảm lửa nóng thân thể mềm mại dán tại Hạ Vân Kiệt trên người, ở ngọn đèn hạ kiều diễm ướt át môi đỏ mọng dán tại Hạ Vân Kiệt bên tai một bộ e sợ cho thiên hạ bất loạn giựt giây.

Nói xong khi, còn cố ý vươn tiểu cái lưỡi thơm tho liếm hạ Hạ Vân Kiệt vành tai, kích thích trong quán bar không ít nam nhân vốn liền bởi vì cồn mà đỏ lên tròng mắt càng phát ra đỏ.

“Dùng ánh mắt nhìn ngươi lại không đáng tội, chẳng lẽ ta đem bọn họ tròng mắt đều đào xuống dưới bất thành?” Hạ Vân Kiệt nhìn e sợ cho thiên hạ bất loạn, một chút cũng không như là nữ lão tổng Tô Chỉ Nghiên, không khỏi dở khóc dở cười nói.

“Hì hì, yên tâm đi, lấy ta cùng Chung tỷ mị lực giá trị, đợi

lát nữa khẳng định sẽ có nam nhân kiềm chế không được đi lên đến gần.” Tô Chỉ Nghiên đắc ý dương hạ cằm, vẻ mặt tự tin nói.

Nhìn Tô Chỉ Nghiên vẻ mặt đắc ý tự tin, hận không thể có nhân tiến lên đây đến gần, sau đó bị giáo huấn bộ dáng, Hạ Vân Kiệt cười lắc lắc đầu, nhìn về phía Tô Chỉ Nghiên trong mắt toát ra một chút đau tích thần sắc.

Hạ Vân Kiệt biết Tô Chỉ Nghiên tuổi còn trẻ tựu thành nước cộng hoà danh vọng tài phú gần với Chung Dương Dĩnh nữ lão tổng, bình thường công tác áp lực đại không nói, trước mặt người khác mỗi tiếng nói cử động cũng đều muốn phá lệ chú ý hình tượng, phảng phất mang theo mặt nạ cuộc sống. Một lúc sau, ở tinh thần khó tránh khỏi sẽ có chút áp lực. Mà lúc này đây lữ hành, có Hạ Vân Kiệt cùng đi, người khác cũng đều không biết nàng, tự nhiên liền không hề băn khoăn phóng túng mình, đem áp lực cảm xúc phát tiết đi ra.

“Ta già đi, cũng không thể với ngươi so với.” Chung Dương Dĩnh nhẹ giọng cười nói. Nàng nhưng thật ra đã thích ứng nữ lão tổng áp lực, lúc này đây lữ hành càng nhiều là cho chính mình nghỉ ngơi, hảo hảo hưởng thụ cùng Hạ Vân Kiệt cùng một chỗ tốt đẹp hạnh phúc thời gian.

“Chung tỷ, ngươi nói cái gì đâu! Ngươi hiện tại phong nhã hào hoa, nhất phong vận mê người, không tin, ngươi xem này sắc nam nhân ánh mắt sẽ biết. Đương nhiên còn có bên cạnh ngươi này đại phôi đản.” Tô Chỉ Nghiên trắng Chung Dương Dĩnh liếc mắt một cái nói.

“Kia còn không đều là ngươi nhạ, không nên đến quán bar, còn không nên ăn mặc như vậy gợi cảm.” Chung Dương Dĩnh tức giận nói.

“Làm sao nga, ngươi xem xem này trong quán bar này

hắn nữ nhân, cái nào ăn mặc không so chúng ta càng lộ một ít, cùng các nàng nhất so với chúng ta đều là thực bảo thủ hảo không?” Tô Chỉ Nghiên không phục nói.

Chung Dương Dĩnh ánh mắt đảo qua, nhìn đến này xoay eo nữ nhân, có chút liền ngực che một chút ngực mang, có chút váy ngắn đều che không được mông, còn có một ít rõ ràng liền lộ hơn phân nửa cái thịt cầu ở sôi nổi, không khỏi cười lắc lắc đầu.

Như vậy so sánh với, mặc nhiệt khố cùng đai đeo ngực các nàng thật đúng là xem như bảo thủ nữ nhân.

Nói giỡn gian, ba người đi đến quầy bar tiền, mỗi người muốn chai bia.

Nóng bức mùa hạ, lạnh lẽo bia là trong quán bar đại bộ phận người lựa chọn.

Ba người muốn bia, còn không có uống mấy khẩu, mà bắt đầu có nam tử lại đây cùng Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh đến gần.

Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh tự nhiên không như thế nào để ý tới bọn họ, có chút nam nhân gặp hai người đối bọn họ không có hứng thú, liền thức thời rời đi, có chút cũng không hết hy vọng, khó tránh khỏi muốn nhiều dây dưa trong chốc lát, Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh liền kéo qua Hạ Vân Kiệt, trực tiếp hướng bọn họ nói chính mình đã có ngoạn bạn, đem này nam nhân cấp hâm mộ ghen tị hận hung hăng nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt nhìn một hồi lâu nhi. Cũng không biết là ở ghen tị Hạ Vân Kiệt hảo diễm phúc, còn là ở cân nhắc này bạn hữu gầy yếu thân thể hay không chịu nổi hai cái dáng người như thế nóng bỏng mỹ nữ.

Bất quá mặc kệ nói như thế nào, tuyệt đại bộ phận nhân còn là hiểu được tôn trọng người khác, nếu Tô Chỉ

Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh đối bọn họ không có hứng thú, cuối cùng còn là hội thức thời rời đi.

Yểu điệu thục nữ quân tử hảo cầu, quán bar vốn là là cái mọi người tới tìm vui vẻ địa phương, chỉ cần đối phương cuối cùng thức thời rời đi, Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không bởi vì có nam nhân lại đây hướng Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh đến gần liền ra tay giáo huấn bọn họ.

“Chẳng lẽ bổn cô nương cùng Chung tỷ mị lực không đủ lớn, thế nhưng không có một nam nhân chịu vì chúng ta hướng ngươi ra tay quá nặng?” Gặp thỉnh thoảng có nam nhân đi lên đến gần, sau đó lại ngượng ngùng rời đi, Tô Chỉ Nghiên uống khẩu bia, vui cười nói.

Tô Chỉ Nghiên còn là thực hưởng thụ loại này ngẫu nhiên hoàn toàn dứt bỏ nữ lão tổng thân phận, ở một cái không ai biết của nàng địa phương hoàn toàn buông ra chính mình lòng mang cách sống. Duy nhất làm cho nàng cảm thấy có chút tiểu tiếc nuối là, to như vậy quán bar thế nhưng không có không dài mắt nhân tiến đến khiêu khích Hạ Vân Kiệt, nếu không xem một hồi nam nhân của chính mình vì chính mình quét ngang người khiêu chiến cẩu huyết trường hợp, khẳng định thực thích.

“Trách không được mọi người đều nói hồng nhan là họa thủy, hôm nay ta xem như hiểu được.” Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên ước gì có bởi vì nàng ra tay cùng hắn tranh giành tình nhân, không khỏi dở khóc dở cười lắc đầu nói.

“Trong TV không đều như vậy diễn sao? Hơn nữa, người ta liền thích nhìn đến ngươi vì người ta thu thập sắc lang anh hùng cứu mỹ nhân cử chỉ, không được sao?” Tô Chỉ Nghiên trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Đi, đi, đương nhiên đi, chỉ cần ngươi vui vẻ. Bất quá này đó người nước ngoài tố chất tựa hồ có vẻ cao, ngươi đêm nay xem ra phải thất vọng.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Đúng rồi, Vân Kiệt, ta có cái kích thích hảo chủ ý.” Tô Chỉ Nghiên đột nhiên nói, trong mắt lóe ra một chút hưng phấn cùng hiệp xúc ánh mắt.

“Kích thích cho dù, ta còn là thích như vậy im lặng uống rượu.” Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên như vậy, trong lòng lập tức có một loại thực cảm giác không ổn, vội vàng xua tay nói.

“Không cần thôi! Ngươi không nói chỉ cần ta vui vẻ là được sao? Người ta cả ngày ngồi trong văn phòng, ở viên công trước mặt cả ngày banh khuôn mặt, thật sự là thân thể mệt, tâm cũng mệt mỏi, nay thật vất vả đợi đến ngươi phóng nghỉ hè có thời gian bồi người ta đi ra thả lỏng một lần, ngươi khiến cho người ta ngoạn cái thống khoái sao? Được không sao? Vân Kiệt, a kiệt, ân, ba, thân ái ta yêu ngươi!” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt xua tay, lập tức thiếp đi lên, ôm hắn cánh tay làm nũng nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1066 : Alexander

Nhìn giá trị con người vài tỷ Tô lão tổng, phảng phất hoàn toàn thay đổi một người dường như, Hạ Vân Kiệt thật là có chút chịu không nổi, đành phải nhấc tay đầu hàng nói:“Hảo hảo, chỉ cần ngươi vui vẻ là được, nói đi, đến tột cùng là chuyện gì tình, hôm nay vì ngươi ta bất cứ giá nào.”

“Chỉ biết ngươi yêu thương nhất ta !” Tô Chỉ Nghiên nghe vậy lập tức vui vẻ ôm Hạ Vân Kiệt cổ, cho hắn một cái hôn nồng nhiệt.

Nhìn Tô Chỉ Nghiên theo một cái lãnh diễm cao ngạo nữ lão tổng xoay người biến thành một cái thông minh tinh quái gợi cảm nữ lang, mà Hạ Vân Kiệt như vậy một cái thần thông quảng đại thần tiên lại áp căn lấy nàng không có biện pháp, Chung Dương Dĩnh ở bên cạnh lẳng lặng nhìn, trên mặt tràn đầy vô cùng hạnh phúc mỉm cười, tựa hồ thực hưởng thụ loại này ấm áp không khí. Bất quá trong lòng nhưng thật ra khó tránh khỏi có chút kỳ quái, Tô Chỉ Nghiên đến tột cùng nghĩ ra cái gì kích thích hảo ngoạn điểm tử.

“Ngươi xem, luôn chỉ có người ta người nước ngoài nam nhân đến đến gần quấy rầy chúng ta, ăn nhiều mệt, nhiều không thú vị a. Ngươi dù gì cũng là chúng ta Đông Phương thần tiên cấp nhân vật, nếu không ngươi lễ thượng vãng lai một chút, cũng đi đến gần quấy rầy một chút bọn họ tóc vàng mỹ nữ, cũng tốt làm cho này đó người nước ngoài biết biết, chúng ta Trung Quốc nam nhân so với bọn hắn còn muốn lợi hại.” Tô Chỉ Nghiên nói, khóe môi nhếch lên bỡn cợt mỉm cười.

“Không phải đâu! Đây là ngươi nghĩ ra được kích thích ý kiến hay?” Hạ Vân Kiệt nghe được trợn tròn ánh mắt, ít dám tin nhìn Tô Chỉ Nghiên.

Này thật là vị kia lãnh diễm uy công ty lớn nữ lão tổng sao? Này quả thực chính là e sợ cho thiên hạ bất loạn ma nữ a!

“Ngươi xem, liền vị kia mặc màu đen đai đeo váy liền áo tóc vàng nữ lang thế nào? Mặc kệ là tướng mạo cùng dáng người đều thực không sai nga, ta quan sát qua, thiệt nhiều nam nhân đều tưởng phao nàng đâu, bất quá cũng chưa dám lên trước, ngươi nếu có thể thành công đem nàng thông đồng thượng, buổi tối ngươi nói cái gì yêu cầu ta đều đáp ứng ngươi.” Tô Chỉ Nghiên trong mắt lóe ra một tia hưng phấn chờ mong ánh mắt.

“Xì!” Chung Dương Dĩnh theo Tô Chỉ Nghiên ngón tay ánh mắt nhìn lại, lập tức liền phì cười không được nở nụ cười, mà Hạ Vân Kiệt kia khuôn mặt tắc lập tức khổ xuống dưới.

Kia mặc màu đen đai đeo váy liền áo tóc vàng nữ lang tướng mạo dáng người quả thật thực không sai, không chỉ có cao gầy, hơn nữa kia v lĩnh hạ tễ lộ ra đến tuyết trắng thịt cầu cũng phá lệ rất tròn no đủ, cũng quả thật không hề thiếu nam nhân thỉnh thoảng hướng nàng ngắm đi, trong mắt thấu bắn ra cực nóng ánh mắt. Khả vấn đề là, kia hắc y nữ lang bên người song song đứng hai vị thân cao ít nhất hai mét, hình thể bưu hãn vô cùng, tráng kiện cánh tay tú hình xăm, thần sắc lạnh lùng tóc ngắn nam tử. Không chỉ có như thế, kia hai vị tóc ngắn nam tử trên người còn ẩn ẩn tản mác ra làm cho người ta tâm e ngại sát khí, cùng chung quanh quán bar náo nhiệt không khí không hợp nhau, làm cho người ta vừa thấy cũng không dám tới gần.

Có thể nghĩ, có như vậy hai vị bảo tiêu che chở, mà xem kia hắc y nữ lang tự cố tự uống rượu, căn bản không xem chung quanh liếc mắt một cái biểu tình, hiển nhiên là thầm nghĩ hưởng thụ quán bar náo nhiệt không khí,

cũng không tưởng bị nhân quấy rầy, có thể nghĩ, dưới tình huống như vậy, lại có cái nào đui mù dám đi tự thảo mất mặt?

Nay, Tô Chỉ Nghiên thế nhưng đưa ra như vậy một cái đề nghị, làm cho hắn đi thông đồng kia hắc y nữ lang, thật đúng là cái kích thích chủ ý, bất quá cũng không phải cái gì ý kiến hay, mà là không xong xuyên thấu chủ ý.

“Chỉ Nghiên, chúng ta không cần ngoạn này được không?” Hạ Vân Kiệt khổ khuôn mặt, nói.

“Khanh khách!” Chung Dương Dĩnh nhìn Hạ Vân Kiệt vẻ mặt kinh ngạc khổ qua dạng, nhịn không được lại nở nụ cười, nhẹ tay đánh nhẹ Hạ Vân Kiệt một chút nói:“Ngươi này đại ngu ngốc, Chỉ Nghiên là đùa ngươi ngoạn đâu!”

“Thật sự?” Hạ Vân Kiệt không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Đừng nhìn Hạ Vân Kiệt là vị thần thông quảng đại lợi hại nhân vật, khả ở chính mình thân nhân người yêu trước mặt, hắn như trước vẫn duy trì kia khỏa hết sức chân thành mà thuần phác tâm, cũng không đem chính mình thực làm cái gì thần tiên mà nhìn xuống bọn họ. Nếu không một người thực thành thần tiên, lại cao cao tại thượng nhìn xuống chính mình người nhà bằng hữu thân thích, kia lại cùng một vị tiểu nhân phát ra tài đắc ý vong hình, quên hết tất cả, nhà giàu mới nổi lại có cái gì khác nhau?

Cho nên đừng nhìn Tô Chỉ Nghiên vừa rồi kia đề nghị đối với một vị thần tiên bàn hắn mà nói thực hoang đường, khả bởi vì thật sâu yêu chính mình nữ nhân, Hạ Vân Kiệt lại áp căn sẽ không đi lo lắng hắn thần tiên thân phận, mà là thật sự đi còn thật sự lo lắng này kích thích chủ ý.

“Đương nhiên là đùa ngươi a! Ta mới luyến tiếc đâu!” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi bộ dáng, nghĩ đến lấy hắn như vậy quảng đại thần thông lại như trước như thế để ý chính mình cảm thụ, trong lòng không khỏi bị ngọt ngào tràn ngập, hồng nhuận môi dán hắn lỗ tai thấp giọng nói.

Gặp Tô Chỉ Nghiên nói như thế, Hạ Vân Kiệt thế này mới hoàn toàn yên lòng, một thân thoải mái mà uống bia, cười nói:“Về sau đừng khai loại này vui đùa, sẽ bị dọa ra bệnh tim.”

“Biết rồi, còn thần tiên đâu, một chút can đảm đều không có!” Tô Chỉ Nghiên trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Ha ha! Kia không phải can đảm, đó là sắc đảm, không có cũng thế.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ngươi hội không sắc đảm? Kia Chu Hiểu Diễm, Thiệu Lệ Hồng còn có Tần cục trưởng linh tinh là chuyện gì xảy ra?” Tô Chỉ Nghiên phiêu Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, hỏi.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy lập tức ngượng ngùng cười cười, sau đó cử cái chai cùng Chung Dương Dĩnh huých một chút, nói:“Chung tỷ, uống rượu, uống rượu.”

“Xì!” Chung Dương Dĩnh gặp Hạ Vân Kiệt kinh ngạc, nhịn không được vừa cười lên.

“Hai vị xinh đẹp nữ sĩ, thật cao hứng nhận thức các ngươi, ta tên Alexander, đến từ Matxcova, xin hỏi các ngươi đến từ làm sao? Trung Quốc? Nhật Bản? Còn là……” Ngay tại phía sau, một vị có một đầu màu vàng phiêu dật tóc nam tử cao lớn đã đi tới, chỉ có có lễ hướng Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh vươn

tay, dùng tiếng Anh nói.

“Trung Quốc.” Tô Chỉ Nghiên quay đầu hướng Hạ Vân Kiệt chớp hạ mắt to, ý tứ là lại tới nữa một cái đến gần, sau đó thực tao nhã hướng Alexander vươn thiên thiên ngọc thủ, thản nhiên trả lời.

“Nguyên lai hai vị nữ sĩ là đến từ Trung Quốc, trách không được như vậy xinh đẹp. Ta đi quá các ngươi Trường Thành, cố cung, còn có tây an tượng binh mã, kia hùng vĩ đồ sộ trường hợp rất làm cho người ta kinh ngạc.” Alexander nghe vậy ánh mắt tựa hồ lập tức sáng đứng lên, mỉm cười nói.

“Cảm ơn.” Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh không mặn không nhạt khách sáo nói.

“Hai vị đến từ Trung Quốc xinh đẹp nữ sĩ, ta có thể mời các ngươi uống một chén sao?” Alexander tựa hồ căn bản không phát giác Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh hai người sở biểu hiện ra ngoài lãnh đạm, cũng tựa hồ áp căn sẽ không nhìn đến các nàng bên người còn có một vị nam sĩ, tiếp tục mặt mang mỉm cười nói.

“Cảm ơn, chúng ta đã có người thỉnh uống rượu.” Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh cầm lấy bình rượu hướng Hạ Vân Kiệt cử một chút.

Dựa theo phía trước tình thế phát triển, hiện tại Alexander hẳn là biết không diễn, sau đó ngượng ngùng rời đi, có chút có thân sĩ phong độ một ít còn có thể hướng Hạ Vân Kiệt cử chén rượu nói tiếng ngượng ngùng, đã quấy rầy linh tinh trong lời nói, bất quá Alexander hiển nhiên đối chính mình rất tin tưởng, lại hoặc là hắn áp căn sẽ không đem Hạ Vân Kiệt để vào mắt. Thấy thế không chỉ có không có rời đi, ngược lại hướng Hạ Vân Kiệt phiêu liếc mắt một cái, trong mắt lóe ra một tia khinh thường ánh mắt, sau đó mỉm cười

hướng Hạ Vân Kiệt hỏi:“Vị tiên sinh này, ta có thể mời ngươi rời đi sao? Ta nghĩ một mình cùng hai vị xinh đẹp nữ sĩ cùng nhau uống chút rượu, tâm sự thiên.”

Chương 1067 : Trung Quốc công phu

Này đó nam tử người người bộ dạng đều rất cao lớn khôi ngô, tựa như gấu Bắc Cực giống nhau, tóc có màu xám, cũng có màu vàng, làn da đặc biệt bạch, vừa thấy sẽ không như là người địa phương, mà là người Nga.

Đột nhiên nhiều ra đến năm nam nhân cũng không có cái gì ngôn hành cử chỉ, chính là đứng ở Alexander mặt sau lẳng lặng nhìn Hạ Vân Kiệt, như sơn khâu bình thường trong ngực bưu hãn đột, uy hiếp ý tái rõ ràng bất quá.

Nhìn đến rốt cục có người muốn ra tay, Tô Chỉ Nghiên cô nàng này không chỉ có không sợ, ngược lại lộ ra vẻ mặt hưng phấn biểu tình, cũng lại một lần nữa hướng Hạ Vân Kiệt nghịch ngợm chớp hạ ánh mắt.

Alexander hiển nhiên đối chính mình một tay lấy thế áp nhân rất tin tưởng, cho rằng giống Hạ Vân Kiệt như vậy gầy yếu người Trung Quốc, lúc này khẳng định sợ tới mức đòi mạng, cho nên hỏi qua sau, sẽ thấy cũng không thấy Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, mà là chuyển hướng về phía Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh, mặt mang mỉm cười nói:“Hai vị xinh đẹp nữ sĩ, hiện tại ta có thể mời các ngươi uống rượu sao?”

“Đương nhiên có thể a, bất quá Alexander tiên sinh, ta nghĩ của ta bạn trai hẳn là sẽ không đồng ý, hắn rất keo kiệt.” Tô Chỉ Nghiên hướng Alexander quyến rũ cười nói.

“Nga, phải không?” Alexander nhìn Tô Chỉ Nghiên kia quyến rũ tươi cười, cảm giác cả người trong cơ thể đều có một đoàn hỏa ở hừng hực thiêu đốt, bất quá trên mặt lại còn là trang khốc không cho là đúng cười cười

nói:“Ta nghĩ của ngươi bạn trai hẳn là hội lập tức trở nên hào phóng.”

Khi nói chuyện, không biết khi nào thì Alexander bên người lại nhiều một vị bộ dạng cũng không khoẻ mạnh, đeo kính thanh tú nam tử. Thanh tú nam tử đem một chi phiếu bản cùng bút đưa cho Alexander.

Alexander lấy ra tờ chi phiếu, xoát xoát ở mặt trên viết liên tiếp con số, cũng ký thượng tên, sau đó giống phái ăn mày giống nhau súy cấp Hạ Vân Kiệt, tái sau đó xem cũng không thấy Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, chuyển hướng Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh, vẻ mặt kiêu ngạo tự tin nói:“5 vạn đồng Euro, ta nghĩ, hiện tại hẳn là không thành vấn đề.”

Theo Alexander này liên tục quán thuần thục phản ứng đến xem, đây không phải hắn lần đầu tiên dùng này bộ cưỡng bức lợi dụ phương thức thông đồng nữ nhân, hơn nữa hẳn là xác xuất thành công rất cao.

Dù sao 5 vạn đồng Euro mặc kệ là đặt ở làm sao đều là một bút không nhỏ con số, đối với rất nhiều người trẻ tuổi mà nói là rất khó cự tuyệt. Tới làm gì mặt mũi, rất nhiều thời điểm ở tiền tài trước mặt đều đã có vẻ yếu ớt không chịu nổi.

Mà lúc này đây, Alexander tự tin càng chừng, bởi vì đối phương là đến từ Trung Quốc người trẻ tuổi, nhưng lại bộ dạng như vậy gầy yếu, vừa thấy sẽ không như là cái có can đảm tên, về phần nữ nhân, đầu năm nay lại có vài cái không sùng bái tiền tài, đương nhiên Alexander đối với chính mình cao lớn suất khí cũng rất tin tưởng.

Bất quá ra ngoài Alexander ngoài ý liệu là, hắn như vậy ngưu hò hét một phen hành động, không chỉ có không có thể hấp dẫn hai vị Trung Quốc mỹ nữ đối hắn vài phần kính trọng, ngược lại dẫn tới hai người đột nhiên

cười khanh khách lên, phảng phất hắn này phiên khí phách ngưu bức hành động giống tiểu sửu giống nhau buồn cười dường như.

“Ta nói Vân Kiệt, Kiệt ca, Hạ đại sư, lúc này bị nhân xem thường đi, đều có người trực tiếp lấy tiền tạp ngươi, nhìn ngươi về sau còn dám không dám như vậy vô cùng đơn giản xuất hành. Ngươi về sau phải tượng kia hắc y nữ lang giống nhau, mang theo một đám bảo tiêu, như vậy mới phong cách, mới không ai dám dùng tiền tạp ngươi thôi.” Tô Chỉ Nghiên cười đến thượng khí không tiếp hạ khí, cuối cùng bắt tay khoát lên Hạ Vân Kiệt trên đầu vai, trêu chọc nói.

Tuy rằng Tô Chỉ Nghiên giảng là quốc ngữ, nhưng Alexander cho dù tái ngu ngốc cũng nhìn ra được đến, trước mắt nữ nhân này căn bản không đem hắn để vào mắt, phía trước nói lời nói cũng bất quá chính là ở đùa giỡn hắn thôi, sắc mặt không khỏi mạnh âm trầm xuống dưới, trong mắt lóe ra một chút hung hãn hàn quang, phảng phất muốn ăn thịt người dã thú bình thường.

Hạ Vân Kiệt nhìn Tô Chỉ Nghiên cười đến thượng khí không tiếp hạ khí bộ dáng, còn không quên trêu chọc nói móc hắn, không khỏi cười lắc lắc đầu, tùy tay đem chi phiếu đưa cho Alexander, nói:“Alexander tiên sinh, ta hiện tại cho ngươi 5 vạn đồng Euro, phiền toái ngươi không cần tái quấy rầy bạn gái của ta được không? Của ta kiên nhẫn là có hạn.”

Gặp Hạ Vân Kiệt đem chính mình cho hắn chi phiếu lại phản thủ đưa cho chính mình, Alexander trong mắt hung hãn sắc càng đậm, âm thanh lạnh lùng nói:“Mặc kệ là ở Matxcova còn là ở cộng hòa Síp, còn không có người dám không cho ta Alexander mặt mũi. Ta xin khuyên ngươi còn là không cần cùng đồng Euro không qua được! Ngũ vạn đồng Euro có thể cho ngươi ở trong này tùy tiện tìm nữ nhân, cần gì phải tử sĩ diện đâu.”

“Xem ở ngươi cho ta bạn gái mang đến cười vui phân thượng, ta tái cảnh cáo ngươi một lần, lập tức cút cho ta!” Hạ Vân Kiệt trên mặt thản nhiên mỉm cười rốt cục dần dần biến mất, thanh âm cũng theo ngay từ đầu lạnh nhạt hòa khí chuyển làm bá đạo lạnh như băng.

“Sautin, ngươi xem, này Trung Quốc hầu tử thế nhưng bảo ta lăn! Ha ha, thật sự rất buồn cười.” Alexander nghe vậy giống như nghe được trên thế giới tối hoang đường sự tình, ha ha nở nụ cười.

Mà hắn phía sau một vị mặc kệ là tên hình thể cùng thân cao đều cùng quyền vương Tyson so sánh, ở Alexander cười ha ha trung, vẻ mặt nhe răng cười đi rồi đi lên, sau đó hướng Hạ Vân Kiệt lộ ra hai hàng bạch dày đặc răng nanh, chỉ chỉ quán bar đại môn, vẻ mặt khinh thường nói:“Tiên sinh, ta kêu Sautin, trước kia ở Trung Đông làm quá binh giết qua người, hiện tại thay Alexander tiên sinh phục vụ, ngươi xem là ngươi chính mình đi ra ngoài đâu, còn là ta đem ngươi văng ra?”

“Không, ta cảm thấy cũng là ngươi chính mình chủ động đi ra ngoài hội có vẻ hảo.” Hạ Vân Kiệt trở về một câu, sau đó tự cố tự ngửa đầu hướng miệng quán bia.

Nhìn Hạ Vân Kiệt tự cố tự ngửa đầu uống rượu đùa giỡn khốc bộ dáng, Tô Chỉ Nghiên trong mắt toát ra một tia hưng phấn cùng mê muội ánh mắt.

Theo tiểu Tô Chỉ Nghiên chính là cái ngoan ngoãn nữ, sau khi lớn lên lại thành hoàn mỹ nữ cường nhân, nhưng trong lòng ở chỗ sâu trong, nàng làm sao thường không có thuộc loại của nàng phản nghịch tình kết, làm sao thường không nghĩ tới trở thành trong quán bar này đó kích thích trải qua nữ nhân vật chính, đơn giản lý tính áp lực khống chế được thôi.

Bất quá đêm nay có Hạ Vân Kiệt ở, nàng lại căn bản không cần cố kỵ cái gì.

Chung Dương Dĩnh cũng đã qua kia tuổi giai đoạn, càng nhiều chính là mặt mang mỉm cười hạnh phúc nhìn Hạ Vân Kiệt.

Sautin sẽ không Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh kia phân nhàn tình, nghe vậy sắc mặt mạnh trầm xuống, vươn kia cùng Hạ Vân Kiệt đùi hiểu được nhất so với tráng kiện cánh tay, trực tiếp hướng Hạ Vân Kiệt cổ mà đi, chuẩn bị đem hắn cả người bắt lại trực tiếp văng ra.

Quán bar không khí thực náo nhiệt, mọi người cũng đều ngoạn thật sự hải, nhưng Hạ Vân Kiệt này ba người Trung Quốc vốn liền có vẻ rõ ràng, hơn nữa Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh lại theo vào cửa bắt đầu liền dẫn tới không ít người chú ý, nay Alexander lại mang theo nhiều người như vậy đập phá, tự nhiên có không ít người ở yên lặng chú ý bọn họ bên kia hành động. Nay gặp Sautin này giống Tyson giống nhau cường tráng khôi ngô nam nhân, hướng Hạ Vân Kiệt vươn cánh tay, không ít người đã hướng Hạ Vân Kiệt đầu đi thương hại ánh mắt, bất quá càng nhiều còn là hưng phấn.

Đối với đại bộ phận đến quán bar nhân mà nói, trình diễn một hồi đánh nhau, hoặc là trình diễn một hồi ném nhân trường hợp, hiển nhiên là một kiện thực đáng giá chờ mong kích thích sự tình.

Vị kia phía sau đứng hai vị khoẻ mạnh bảo tiêu hắc y nữ lang đồng dạng cũng chú ý tới Hạ Vân Kiệt bên này tình huống, nàng lay động trong tay trung rượu vang đỏ chén, kiều chân bắt chéo, khóe môi nhếch lên một tia khinh thường nhất cố cười lạnh, phảng phất chính là ở thưởng thức một hồi tiểu hài tử trò khôi hài bình thường.

Bất quá ngay sau đó, “Oành” một tiếng, một cái thật lớn thân mình đột nhiên bay lên không bay đứng lên, sau đó thật mạnh ngã ở mặt đất.

Trong quán bar sở hữu chú ý bên này người lập tức miệng trương thật to, tròng mắt trừng tròn trịa, mà vị kia hắc y nữ lang đã giơ lên bên môi rượu vang đỏ chén tựa hồ cũng lập tức đã quên uống, thế nhưng liền định ở giữa không trung trung, một đôi mê hoặc xanh lam ánh mắt thẳng ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, tựa hồ đến bây giờ còn không dám tin tưởng, kia bất luận hung hãn trình độ còn là cường tráng trình độ đều tượng đầu gấu Bắc Cực tên, thế nhưng sẽ bị kia thoạt nhìn gầy gầy nhược nhược người Trung Quốc một cước cấp đá bay.

“Oa! Trung Quốc công phu!” Hồi lâu, cũng không biết là ai đột nhiên âm thanh kêu lên, sau đó toàn bộ quán bar mà bắt đầu sôi trào lên, thậm chí ngay cả trên đài đang ở mặt ngoài ******** cũng chưa người đi thưởng thức.

Nhìn ánh mắt mọi người đều đầu hướng về phía chính mình biên, Hạ Vân Kiệt cười nhìn Tô Chỉ Nghiên liếc mắt một cái, nói:“Hiện tại tổng vừa lòng đi!”

“Vân Kiệt, vừa rồi bộ dáng của ngươi cực giỏi rất huyễn nga! Ta quá yêu ngươi !” Tô Chỉ Nghiên lại hưng phấn mà ôm lấy Hạ Vân Kiệt cổ, đối với hắn hai má nặng nề mà hôn một cái, sau đó lại nói:“Có thể tiếp tục sao? Ta thích!”

“Không tiếp tục có thể được không?” Hạ Vân Kiệt dở khóc dở cười nhìn Tô Chỉ Nghiên liếc mắt một cái, sau đó nâng cốc bình gác qua trên bàn, chậm rãi đứng lên. Hắn trước mặt, kia vài người Nga ở trải qua quá ngắn ngủi khiếp sợ sau, người người sắc mặt đều trở nên rất là khó coi, chính hình thành một cái bán vòng vây chậm

rãi hướng hắn tới gần.

“Trung Quốc công phu, làm phiên bọn họ!” Trong quán bar nhân tất cả đều vẻ mặt hưng phấn mà kêu la, thậm chí có người bắt đầu đem Hạ Vân Kiệt tên là “Trung Quốc bruce lee”, ý tứ là “Trung Quốc Lý Tiểu Long”.

Bởi vì rất nhiều người nước ngoài bắt đầu tiếp xúc nhận thức Trung Quốc công phu đều là từ Lý Tiểu Long bắt đầu.

Mà vị kia hắc y nữ lang, tuy rằng chưa cùng hưng phấn mà kêu la, bất quá nhìn về phía Hạ Vân Kiệt trong ánh mắt lại toát ra một tia hứng thú, hồng nhuận đôi môi nhẹ nhàng nhấp một ngụm rượu vang đỏ, sau đó kiều chân bắt chéo, tao nhã chuyển động trong tay trung rượu vang đỏ chén, phảng phất tương đối cho rất nhiều nữ nhân mà nói đều có vẻ quá mức huyết tinh kích thích đánh nhau, ở nàng trong mắt cũng là nhắm rượu đồ ăn giống nhau.

Nhìn người nước ngoài vẻ mặt hưng phấn mà kêu la, Hạ Vân Kiệt đổ không sao cả, bọn họ cho dù kêu phá yết hầu, hắn cũng lười tú một tay cho bọn hắn xem, trực tiếp đem này đó người Nga đánh đổ đó là, bất quá nhìn Tô Chỉ Nghiên cũng dùng sức quát to, hình như là hắn siêu cấp fan dường như, Hạ Vân Kiệt sẽ không có thể không sao cả. Cuối cùng đành phải trong lòng âm thầm một trận cười khổ, còn là lựa chọn trang khốc hơi chút vặn vẹo một chút cổ, sau đó vẻ mặt khinh miệt hướng vây quanh hắn người Nga ngoắc đầu ngón tay.

Nhìn Hạ Vân Kiệt như vậy gầy yếu hình thể, đối mặt năm sáu liên bang Nga khoẻ mạnh đại hán vây quanh, không chỉ có không có lộ ra chút khiếp đảm, ngược lại hướng bọn họ khinh miệt câu động thủ đầu ngón tay, trong quán bar người nước ngoài liền cùng khái dược giống nhau hưng phấn, một ít nữ nhân cũng đồng dạng

như thế, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt đều là mang theo một tia cuồng nhiệt, về phần Tô Chỉ Nghiên tự nhiên là kêu càng hưng phấn, sớm không có nữ lão tổng rụt rè tao nhã hình tượng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1068 : Ngươi muốn làm gì?

Này liên bang Nga đại hán gặp Hạ Vân Kiệt như vậy kiêu ngạo, sắc mặt tự nhiên trở nên càng phát ra khó coi. Phía trước bị một cước cấp đá mạc danh kỳ diệu Sautin lại kiềm chế không được nội tâm phẫn nộ cùng khuất nhục, vung hắn thiết chùy bàn quyền đầu đối với Hạ Vân Kiệt đầu liền huy đi qua.

Tuy rằng trong quán bar nhân đại đều đã biết Hạ Vân Kiệt cũng không giống hắn ở mặt ngoài thoạt nhìn như vậy gầy yếu, là một vị người Trung Quốc học quá Trung Quốc công phu, hãy nhìn đến hai người kia hình thể thật lớn chênh lệch, còn có Sautin kia hung hãn uy mãnh quyền đầu, còn là không hề thiếu dương nữu âm thanh kêu lên, hai mắt cũng có chút không dám thấy Hạ Vân Kiệt, tựa hồ đã nhìn đến ngay sau đó, Hạ Vân Kiệt kia trương coi như suất khí Đông Phương gương mặt bị kia một quyền cấp đánh cho huyết nhục mơ hồ.

Này khác người ngoại quốc tuy rằng còn không về phần thét chói tai, bất quá nhưng cũng cũng không từ tự chủ ngừng lại rồi hô hấp, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt mang theo một tia lo lắng sắc.

Chỉ có Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh một chút cũng không lo lắng, thậm chí Tô Chỉ Nghiên đã bắt đầu vỗ tay.

Ngay cả cường đại như hỏa long cũng bất quá chính là các nàng nam nhân nô bộc, chính là vài cái người Nga, Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh làm sao nhu vì Hạ Vân Kiệt lo lắng, càng nhiều còn là bắt nó trở thành một kiện chuyện thú vị thôi.

Ở trong quán bar nữ nhân tiếng thét chói tai trung, không tự chủ được ngừng thở khẩn trương tâm tình bên

trong, Hạ Vân Kiệt thực tùy ý nâng tay đối với kia hung mãnh hướng hắn huy tới được quyền đầu chộp đi.

Nhìn Hạ Vân Kiệt thế nhưng như thế thác đại, lấy gầy cánh tay trực tiếp đi đối mặt Sautin kia như cương thiết chú liền bàn tráng kiện cánh tay, trong quán bar càng nhiều nữ nhân bắt đầu hét rầm lên, liền ngay cả rất nhiều chờ xem kích thích người nước ngoài nam nhân cũng đều không tự chủ được trong lòng âm thầm thở dài một hơi.

Bọn họ thật sự rất khó tin tưởng, gầy yếu cánh tay cùng tráng kiện cánh tay đánh vào cùng nhau, cuối cùng thắng lợi sẽ là gầy yếu cánh tay.

Bất quá theo sát sau, các nữ nhân tiếng thét chói tai tựa như vịt đột nhiên bị tạp ở cổ giống nhau, thậm chí rất nhiều người đều vẻ mặt không dám tin lấy tay bưng kín miệng, đôi mắt trừng lão đại lão đại, gắt gao nhìn chằm chằm kia chích gầy yếu bàn tay.

Lúc này kia gầy yếu bàn tay thế nhưng bắt được kia cực đại thiết quyền, tùy ý thân cao ít nhất hai mét Sautin như thế nào mặt đỏ lên, dùng sức giãy dụa, kia thiết quyền tựa như tại kia gầy yếu bàn tay dài quá căn giống nhau, thế nhưng không thể động đậy chút.

Sautin giãy dụa trong chốc lát gặp giãy không ra, trong lòng mặc dù có chút kinh hách sợ hãi, nhưng còn là không tin tà, mặt khác một bàn tay rất nhanh lại nắm chặt quyền đầu, “Hô” hướng Hạ Vân Kiệt tiểu bạch kiểm hung hăng huy đánh đi qua.

Hạ Vân Kiệt thấy thế tùy ý vươn mặt khác một bàn tay.

Đồng dạng là thác đại hành động, đồng dạng là gầy yếu cánh tay cùng cương thiết chú liền bàn tráng kiện cánh tay tiên minh đối lập, nhưng lúc này đây không còn có

nữ nhân thét chói tai, không có lo lắng ánh mắt, có chính là tràn ngập chờ mong cùng cuồng nhiệt ánh mắt.

Quả nhiên, chính như mọi người sở chờ mong giống nhau, Hạ Vân Kiệt kia tay tương đối người nước ngoài mà nói có vẻ gầy yếu đi không ít lại một lần nữa bắt được kia cực đại thiết quyền, tùy ý Sautin như thế nào giãy dụa cũng là không chút sứt mẻ.

“Oa! Trung Quốc công phu vạn tuế!”

“Trung Quốc bruce lee!”

“……”

Nhìn cường tráng như gấu Bắc Cực Sautin mặt đỏ lên liên tục rống giận, không chút nào không làm gì được kia nhìn như gầy yếu người Trung Quốc, trong quán bar nhân ở trải qua quá ngắn ngủi khiếp sợ sau, đột nhiên bộc phát ra cuồng nhiệt tiếng hoan hô.

Tiếng hoan hô nhất ba vượt qua nhất ba, hoàn toàn bao phủ kính bạo âm nhạc thanh, bao phủ dj phiến tình thanh âm, thậm chí liền ngay cả trên sân khấu ******** đều đã quên tái tiếp tục biểu diễn, mà là đem ánh mắt đầu hướng kia không thể tưởng tượng một màn.

Trong quán bar mọi người tiếng hoan hô, Sautin vô năng, Hạ Vân Kiệt như điện ảnh diễn Đông Phương tuyệt thế cao thủ bàn trấn định cùng phong phạm, giống như một cái bàn tay tiếp theo một cái bàn tay súy ở tại cao ngạo tự tin Alexander trên mặt, làm cho hắn sắc mặt khó coi đến cực điểm.

Chính như Alexander nói, mặc kệ là ở Matxcova còn là ở cộng hòa Síp, còn không có người dám không bán hắn mặt mũi, bởi vì hắn là đến từ Matxcova một cái so với Petukhov gia tộc còn mạnh hơn Korovin gia tộc.

Đương nhiên Alexander nếu biết, từng ở Matxcova coi như là có không nhỏ quyền thế Petukhov gia tộc chính là bởi vì đắc tội trước mắt vị này người Trung Quốc, mà ở trong khoảng thời gian ngắn đi hướng suy sụp, có lẽ phía sau hắn cho dù cảm thấy tái mất mặt, chỉ sợ cũng đem này khẩu khí cấp nuốt xuống đi.

Bởi vì Korovin gia tộc lại cường đại, còn không có cường đại đến có thể quyết định Petukhov bực này cấp bậc gia tộc sinh tử tồn vong, huống chi, chuyện này vốn chính là hắn khiêu khích trước đây.

“Một đám ngu xuẩn, các ngươi còn thất thần làm gì? Còn không cho ta đi lên đánh hắn!” Sắc mặt khó coi đến cực điểm Alexander thấy hắn thủ hạ bởi vì kiêng kị Hạ Vân Kiệt thân thủ, cũng không có lập tức áp dụng hành động, tức giận đến ở phía sau bệnh tâm thần hướng bọn họ rống giận.

Tuy rằng thân kinh bách chiến bọn bảo tiêu đã ý thức được lần này đá đến thép tấm, tâm tồn kiêng kị, nhưng Alexander tàn khốc thủ đoạn càng làm cho bọn họ sợ hãi, cho nên Alexander giận dữ rống, này bảo tiêu liền người người như lang giống như hổ đánh về phía Hạ Vân Kiệt.

Bốn bảo tiêu, không có một vóc dáng là thấp hơn một mét cửu, không có một không phải cơ ngực khoa trương đột khởi, nay tất cả đều như lang giống như hổ đánh về phía Hạ Vân Kiệt, mà lúc này Hạ Vân Kiệt hai tay còn cầm lấy Sautin hai đấm, căn bản đằng không được.

Tuy rằng vừa rồi Hạ Vân Kiệt biểu hiện đã ở vây xem giả trong lòng tạo cường đại hình tượng, cũng làm cho bọn họ nhìn hắn ánh mắt tràn ngập cuồng nhiệt cùng chờ mong, nhưng làm bốn khoẻ mạnh bảo tiêu như lang giống như hổ đánh về phía hắn, kia mạnh yếu cách xa thật lớn thị giác đánh sâu vào lại làm cho một ít dương

nữu hét lên đứng lên, trong mắt cuồng nhiệt cũng lại một lần nữa chuyển vì lo lắng.

Bọn họ căn bản không thể tưởng tượng, hai tay đã không có biện pháp đằng đi ra Trung Quốc nam tử nên như thế nào ứng phó bốn khoẻ mạnh liên bang Nga đại hán.

Khả ngay sau đó, dương nữu nhóm tiếng thét chói tai lại như cạc cạc kêu vịt đột nhiên bị kháp ở cổ, im bặt mà chỉ! Tất cả mọi người không dám tin nhìn nguyên bản cầm lấy Sautin hai đấm Hạ Vân Kiệt, bàn tay đột nhiên vừa trợt, dừng ở cánh tay hắn, sau đó cầm lấy cánh tay hắn, thế nhưng như cầm lấy một người hình gậy gộc bình thường, buông xuống thiếu hai trăm năm mươi cân đã ngoài Sautin cấp cả người bắt đứng lên, giống vung gậy gộc hướng hắn phác tới được bốn liên bang Nga bảo tiêu tạp đi qua.

“Oành oành oành oành!” Nặng nề mà thật lớn thân thể tiếng đánh ở trong quán bar liên tiếp không ngừng mà vang lên, bốn khoẻ mạnh bảo tiêu ào ào theo tiếng té ngã ở, người người ôm thân thể bất đồng bộ vị gào khóc kêu to. Tái tiếp theo Hạ Vân Kiệt đột nhiên buông lỏng tay, thể trọng ít nhất hai trăm năm mươi cân đã ngoài Sautin liền bay lên không bay đứng lên, tái ngay sau đó chính là “Oành” một tiếng cùng “A” hét thảm một tiếng, Sautin kia thật lớn thân mình thật mạnh tạp trúng Alexander, gồm hắn cả người cấp đặt ở dưới thân.

Toàn bộ quán bar phảng phất lập tức im lặng xuống dưới, liền ngay cả kia kính bạo âm nhạc thanh đều dường như lập tức biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Tất cả mọi người không dám tin nhìn xem nằm một đất liên bang Nga đại hán, nhìn nhìn lại kia lại dường như không có việc gì ngồi trở lại vị trí, tiếp tục cầm lấy chai

bia khoan thai uống bia gầy yếu người Trung Quốc.

Bọn họ trong đầu ảo tưởng quá rất nhiều thảm thiết phấn khích đánh nhau trường hợp, ảo tưởng quá cuối cùng thế đan lực bạc Trung Quốc bruce lee cuối cùng còn là không địch lại người đông thế mạnh người Nga, cũng ảo tưởng quá cuối cùng là nhìn như gầy yếu Trung Quốc brucelee đánh bại cường tráng người Nga…… Nhưng bọn hắn còn chưa có không nghĩ tới thực lực kém như vậy cách xa đánh nhau, thế nhưng liền như vậy vô cùng đơn giản đã xong, mà người bị đả đảo dĩ nhiên là thoạt nhìn thực lực cường đại rất nhiều người Nga!

Này đã hoàn toàn đảo điên bọn họ đối lực lượng nhận thức, cũng nhấc lên bọn họ đối Trung Quốc công phu vô tận cuồng nhiệt!

Nếu nói trước kia bọn họ đối Trung Quốc công phu còn có hoài nghi, tổng cảm thấy là điện ảnh ở thần hóa ở thổi phồng Trung Quốc công phu, nhưng giờ khắc này, bọn họ lại cảm thấy không phải điện ảnh ở thần hóa thổi phồng Trung Quốc công phu, căn bản là vì mang cho người xem càng mãnh liệt thị giác hưởng thụ mà nhược hóa Trung Quốc công phu.

Không phải sao? Nếu điện ảnh, Trung Quốc bruce lee cũng như vậy dễ dàng tùy tay đánh ngã một đám người Nga, kia điện ảnh còn có cái gì xem đầu?

“Trung Quốc công phu vạn tuế!”

“Trung Quốc công phu quá lợi hại !”

“Trời ạ, ta muốn đi Trung Quốc! Ta muốn học Trung Quốc công phu!”

“Trung Quốc nam nhân mới suất, rất có nam nhân

hương vị, ta yêu Trung Quốc nam nhân!”

“……”

Ở ngắn ngủi trầm mặc sau, trong quán bar bộc phát ra từng đợt hoan hô thét chói tai, rất nhiều dương nữu nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt đã giống phía trước Alexander xem Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh giống nhau, đó là đói lang nhìn đến con mồi tham lam ánh mắt.

Ở mọi người cuồng nhiệt hoan hô tiếng thét chói tai trung, Alexander đám người rốt cục theo mặt đất đi lên.

Dù sao cũng là người ở nước ngoài, Hạ Vân Kiệt cũng là không nghĩ nhạ nhiều lắm phiền toái, vừa rồi xuống tay còn là rất đúng mực, cũng không có cấp Alexander đám người tạo thành ở mặt ngoài gì lợi hại cứng rắn thương, nếu không nếu đưa tới cảnh sát, tuy rằng Hạ Vân Kiệt cũng không sợ bọn họ, nhưng cũng luôn phiền toái. Đương nhiên Alexander đám người ở mặt ngoài là không có đã bị gì lợi hại cứng rắn thương, kỳ thật Hạ Vân Kiệt còn là âm thầm hạ thủ, những người này quá vài ngày sau không thiếu được ở trên giường nằm cái một hai ngày, về phần Alexander chỉ sợ cũng thảm hại hơn, về sau còn có thể không thể ngoạn nữ nhân đều là cái vấn đề.

Đương nhiên này đó Alexander bọn người không biết, bọn họ đi lên sau, này bảo tiêu người người nhìn Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra toát ra một tia sợ hãi cùng thật sâu kiêng kị, nhưng cuồng ngạo kiêu ngạo quen Alexander sắc mặt lại khó coi phảng phất muốn giết người, nhất đứng lên liền chỉ vào Hạ Vân Kiệt, sắc mặt dữ tợn đáng sợ nói:“Tiểu tử, ta hướng thánh mẫu Maria cam đoan, ngươi nhất định sẽ vì hành vi hôm nay trả giá thảm trọng đại giới !”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy sắc mặt hơi đổi, lại chậm rãi đứng lên.

Gặp Hạ Vân Kiệt lại đứng dậy, toàn bộ quán bar không khí tựa hồ đều đột nhiên lâm vào bị kiềm hãm, ánh mắt mọi người tất cả đều đầu hướng về phía hắn.

“Ngươi muốn làm gì?” Alexander tuy rằng hung ác phảng phất muốn lập tức giết người giống nhau, cũng thật làm Hạ Vân Kiệt đứng lên, hắn lại còn là theo bản năng nhịn không được lui về phía sau hai bước, ngoài mạnh trong yếu chất vấn.

Hạ Vân Kiệt lại lạnh lùng cười, năm ngón tay tề trương, chậm rãi hướng Alexander cổ thân đi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1069 : Tận hứng

Alexander cũng không biết là bị Hạ Vân Kiệt bình tĩnh lãnh khốc biểu tình cấp chấn ở, còn là thật sự bị hắn vừa rồi khủng bố thân thủ cấp dọa ở, làm Hạ Vân Kiệt tay chậm rãi hướng hắn cổ thân đi khi, hắn thế nhưng tựa hồ đã quên tránh né, sau đó thế nhưng liền như vậy tùy ý Hạ Vân Kiệt bắt được hắn cổ.

“Đã quên nói cho ngươi, ta người này ghét nhất người khác uy hiếp cùng trả thù, cho nên ta khuyên ngươi tốt nhất không cần lại có gì hành động chọc giận ta, nếu không ta cam đoan lần sau tái kiến ngươi thời điểm hội bẻ gãy của ngươi cổ!” Hạ Vân Kiệt tay như kìm sắt bàn chế trụ Alexander cổ, sau đó thế nhưng cầm lấy hắn cổ, trực tiếp đem hắn cả người theo mặt đất nâng lên đứng lên.

Alexander nhất thời cảm thấy hô hấp không khoái, hai tay vội vàng đi khấu Hạ Vân Kiệt tay, hai chân dùng sức đặng.

Khả mặc hắn như thế nào giãy dụa, Hạ Vân Kiệt tay lại như kìm sắt lạnh như băng kiên cường, vẻ mặt của hắn như giếng cổ bàn không dao động.

Nếu nói vừa rồi Hạ Vân Kiệt thân thủ làm cho ở đây sở hữu mọi người kiến thức đến Trung Quốc công phu kinh diễm, như vậy hiện tại, Hạ Vân Kiệt này phiên hành động lại làm cho mọi người kiến thức đến luôn luôn biểu hiện tao nhã người Trung Quốc lãnh khốc cường ngạnh, thấy lạnh cả người lặng yên ở bọn họ trong cơ thể tràn ngập mở ra, mọi người nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt trừ bỏ cuồng nhiệt lại nhiều một chút thật sâu sợ hãi.

Alexander bọn bảo tiêu không ai dám lên trước, bọn họ

sợ hãi Hạ Vân Kiệt hội thật sự ninh đoạn bọn họ chủ tử cổ, bọn họ cũng sợ hãi chính mình thật muốn tiến lên hội rơi vào một cái cùng Alexander giống nhau kết cục.

Hiện tại bọn họ đã không chút nghi ngờ Hạ Vân Kiệt có năng lực này!

Hạ Vân Kiệt cuối cùng còn là không có bẻ gãy Alexander cổ, mà là ở hắn hai ánh mắt tựa như kim ngư mắt giống nhau đột đi ra khi mới buông lỏng tay ra, sau đó lại ngồi trở lại vị trí, dường như không có việc gì uống rượu.

“Vân Kiệt, hôm nay ngươi rất khốc!” Gặp Hạ Vân Kiệt ngồi trở lại vị trí, lại dường như không có việc gì uống bia, Tô Chỉ Nghiên tiến đến Hạ Vân Kiệt bên tai thấp giọng nói.

“Này không phải là ngươi thích nhìn đến sao?” Hạ Vân Kiệt trắng Tô Chỉ Nghiên liếc mắt một cái. Nếu không phải bởi vì của nàng duyên cớ, hắn mới lười bãi khốc, bãi cao thủ bộ dáng đâu!

“Người ta liền thích ngươi cái dạng này thôi! Anh hùng cứu mỹ nhân, nhiều có hình a!” Tô Chỉ Nghiên hai mắt lòe lòe tỏa sáng nhìn Hạ Vân Kiệt, thanh âm có chút làm nũng nói.

Hạ Vân Kiệt cảm thấy Tô Chỉ Nghiên thân là một đại lão tổng có ý nghĩ như vậy thực ngây thơ, khả đón nhận nàng kia lòe lòe tỏa sáng mắt đẹp, lại cảm thấy cho dù này ý tưởng ngây thơ, chỉ cần nàng vui vẻ, hắn cũng nguyện ý đi làm.

Làm Hạ Vân Kiệt cùng Tô Chỉ Nghiên nói chuyện khi, Alexander cuối cùng còn là không có can đảm lại hướng Hạ Vân Kiệt nói ngoan nói, ôm cổ xám xịt đi rồi, bất quá trước khi đi hắn nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt là tràn ngập oán độc âm ngoan.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt là sẽ không để ý Alexander rời đi ánh mắt, hắn tiếp tục cùng Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh phao bar uống rượu.

Bất quá kế tiếp chuyện đã xảy ra, lại làm cho Hạ Vân Kiệt đế cười giai phi.

Bởi vì ngay tại Alexander đám người rời đi sau không lâu, liên tiếp có người ngoại quốc đi lên đến gần, có nam nhân cũng có nữ nhân. Bất quá không có ngoại lệ, lần này đến gần đối tượng đều thành Hạ Vân Kiệt, mặc kệ là nam nhân cũng tốt, còn là nữ nhân cũng thế. Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh như vậy diễm lệ hai vị Đông Phương nữ tính, phảng phất đột nhiên gian mất đi các nàng loá mắt sáng rọi, hoàn toàn trở thành có cũng được mà không có cũng không sao làm nền.

Các nam nhân đi lên đến gần trên cơ bản đều là nói muốn bái Hạ Vân Kiệt vi sư, cầu hắn dạy hắn Trung Quốc công phu, Hạ Vân Kiệt đương nhiên là dở khóc dở cười đuổi rồi bọn họ. Mà dương nữu yêu cầu đã có thể phức tạp, có cầu hắn dạy nàng Trung Quốc công phu, có cầu cùng hắn chụp ảnh chung, có cầu thân hắn một chút, đương nhiên còn có càng mở ra dương nữu trước mặt Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh mặt, trực tiếp hướng Hạ Vân Kiệt đại phao mị nhãn, đại tú đại ba, mời hắn cùng đêm đẹp, đem Hạ Vân Kiệt cấp sợ tới mức thiếu chút nữa đã nghĩ trực tiếp chạy lấy người. Bất quá lúc này không chỉ có Tô Chỉ Nghiên cảm thấy kích thích có ý tứ, liền ngay cả vừa rồi vẫn biểu hiện thật sự bình tĩnh Chung Dương Dĩnh, lúc này tựa hồ cũng đột nhiên đến đây hứng thú, lăng là không chuẩn Hạ Vân Kiệt lòng bàn chân mạt du chạy lấy người, lăng là muốn tiếp tục phao đi uống rượu.

Thế cho nên đáng thương Hạ Vân Kiệt đành phải kiên trì tiếp đãi nhất ba lại nhất ba ngoại quốc lão cùng ngoại

quốc nữu.

Làm Hạ Vân Kiệt lại một lần nữa thực thân sĩ cự tuyệt một vị dương nữu mời hắn cùng đêm xuân thỉnh cầu sau, vị kia luôn luôn tại hai vị bảo tiêu dưới sự bảo vệ, một người lẳng lặng uống rượu vang đỏ hắc y nữ lang thế nhưng đứng lên, hai điều thật dài **** tao nhã hướng hắn chậm rãi đi tới

“Quả nhiên là mỹ nữ yêu anh hùng a! Vân Kiệt ngươi xem, vừa rồi biểu hiện thật sự lãnh khốc hắc y nữ lang cũng đối với ngươi tâm động, cũng hướng chúng ta đi đến đây!” Tô Chỉ Nghiên nhìn đến vị kia bất luận dáng người tướng mạo còn là khí chất đều là nhất lưu tiêu chuẩn hắc y nữ lang hướng bên này đi tới, nhất thời hưng phấn lên.

“Khanh khách, Vân Kiệt, xem ra không cần ngươi chủ động đi thông đồng, người ta chủ động đưa lên cửa.” Chung Dương Dĩnh nhớ tới phía trước Tô Chỉ Nghiên nói kích thích hảo chủ ý, không biết có phải hay không đã bị Tô Chỉ Nghiên cuốn hút, gặp nàng kia lay động mê muội quỷ bàn dáng người đi tới, thế nhưng vui sướng khi người gặp họa nở nụ cười.

“Thời gian không sai biệt lắm, nếu không chúng ta hiện tại trở về đi?” Hạ Vân Kiệt bây giờ còn thực sự chút sợ này đó dương nữu, thấy thế cười khổ muốn đứng dậy khai lưu.

“Trở về làm gì, còn rất sớm!” Hạ Vân Kiệt mông vừa mới vừa nâng lên, đã bị Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh một tay một bên cấp kéo lại.

“Các ngươi?” Hạ Vân Kiệt làm sao không biết các nàng hai muốn nhìn hắn náo nhiệt cùng chê cười tâm tư, không khỏi thẳng mắt trợn trắng.

“Chúng ta? Chúng ta làm sao vậy? Người khác đều là đem nam nhân của chính mình trông giữ nghiêm nghiêm, chúng ta lại cho ngươi chế tạo cơ hội, chẳng lẽ còn không tốt sao? Ngươi đừng được tiện nghi còn khoe mã nga!” Tô Chỉ Nghiên vẻ mặt “Ủy khuất” Nói.

Nhìn vẻ mặt “Ủy khuất” tô lão tổng, Hạ Vân Kiệt thức thời ngậm miệng lại. Hắn biết cùng Tô Chỉ Nghiên vị này nữ lão tổng đấu võ mồm, thua khẳng định là chính mình.

Kia hắc y nữ lang không giống này hắn dương nữu giống nhau, vừa lên đến tựa như nhìn đến mê luyến trung thần tượng giống nhau, khoa trương kêu ngươi hảo lợi hại, ta hảo sùng bái ngươi linh tinh trong lời nói, mà là thực chính thức hướng Hạ Vân Kiệt vươn tay, chào hỏi nói:“Buổi tối hảo tiên sinh, ta tên Yelena, thật cao hứng nhận thức ngươi.”

Làm Yelena xa xa đi tới khi, Hạ Vân Kiệt đám người lực chú ý càng nhiều là ở nàng kia như ma quỷ dáng người uốn éo, bất quá thật sao đang theo nàng mặt đối mặt tiếp xúc khi, mới phát hiện nàng không chỉ có dài quá một trương phi thường mê người khuôn mặt, hơn nữa trên người còn có một loại quý tộc khí chất.

Loại khí chất này không phải có tiền hoặc là có địa vị có thể học được, mà là một loại cùng sinh câu đến, là từ trong khung phát ra.

“Ta tên Hạ Vân Kiệt, ngươi bảo ta hạ là có thể, không biết Yelena tiểu thư có chuyện gì sao?” Gặp đối phương thực chính thức, Hạ Vân Kiệt cũng hãy thu nổi lên tùy ý thái độ, đứng dậy hướng nàng vươn tay.

“Ta thực thưởng thức Hạ tiên sinh thân thủ của ngươi, tưởng cam kết ngươi cho ta tư nhân bảo tiêu, không biết Hạ tiên sinh có hay không hứng thú?” Yelena tao nhã theo Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng nắm xuống tay, sau đó thu

trở về, hỏi.

Hạ Vân Kiệt còn có Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh các nàng nghe vậy đều hơi hơi ngẩn ra, đêm nay từ Hạ Vân Kiệt triển lộ thân thủ sau, đến dương nữu không phải tưởng cùng hắn học võ công, chụp ảnh chung chính là tưởng mời hắn trên giường, này còn là cái thứ nhất dương nữu nói muốn cam kết Hạ Vân Kiệt làm tư nhân bảo tiêu.

“Thực xin lỗi, Yelena tiểu thư, ta đối làm tư nhân bảo tiêu không có hứng thú.” Hạ Vân Kiệt nao nao sau, lập tức không chút do dự cự tuyệt nói.

“Lương một năm một trăm vạn đồng Euro, không biết như vậy lương thù Hạ tiên sinh có thể hay không bắt đầu sinh ra hứng thú ?” Yelena nói, nói chuyện khi, ánh mắt tự tin trung mang theo một tia kiêu ngạo mà đảo qua Hạ Vân Kiệt còn có Tô Chỉ Nghiên, Chung Dương Dĩnh ba người.

Cũng là, mặc kệ là ở liên bang Nga còn là ở Âu châu phát đạt quốc gia, chỉ cần có được một trăm vạn đồng Euro đều đã có thể xem như kẻ có tiền, mà này số lượng chính là nàng cấp niên kỉ lương. Yelena không lý do tin tưởng trước mắt vị này mặc thực bình thường Trung Quốc người trẻ tuổi hội không động tâm.

“Cảm ơn ngươi Yelena tiểu thư, ta chỉ đối đảm nhiệm này hai vị xinh đẹp nữ sĩ tư nhân bảo tiêu có hứng thú.” Hạ Vân Kiệt sắc mặt hơi đổi, phía trước hắn còn là có vẻ thưởng thức Yelena trên người quý tộc khí chất, nhưng nàng hiện tại kia lơ đãng gian toát ra đến cao cao tại thượng cùng kiêu ngạo, hắn cũng là có chút phản cảm, ngữ khí bắt đầu trở nên có chút lạnh.

Yelena nghe vậy mặt đẹp hơi đổi, nhưng rất nhanh liền khôi phục bình thường, gật gật đầu nói:“Kia quấy rầy Hạ

tiên sinh.”

Nói xong Yelena xoay người cất bước rời đi, bất quá chân dài vừa mới vừa bước ra đi một bước, nàng lại đột nhiên dừng lại cước bộ, xoay người nhìn Hạ Vân Kiệt nói:“Hạ tiên sinh cho ngươi một cái đề nghị, tốt nhất mau ly khai cộng hòa Síp trở lại các ngươi chính mình quốc gia, về sau cũng tốt nhất không cần đi liên bang Nga. Kia Alexander mặc kệ là ở liên bang Nga còn là cộng hòa Síp đều còn là có một chút thế lực, tuy rằng ngươi thân thủ tốt lắm, nhưng các ngươi có câu tiếng Trung Quốc nói hai đấm khó địch bốn tay, hơn nữa tốt nữa thân thủ đối mặt súng cũng là không làm nên chuyện gì.”

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt căn bản không e ngại Alexander trả thù, cũng không sợ cái gì súng, nhưng Yelena này lời nói đúng là vẫn còn một phen hảo ý, cho nên hắn còn là mặt mang cảm kích hướng Yelena gật gật đầu nói:“Cảm ơn ngươi Yelena tiểu thư, ta sẽ nhớ kỹ đề nghị của ngươi.”

Yelena gặp Hạ Vân Kiệt nghe được chính mình lời khuyên, chính là mặt lộ vẻ cảm kích cũng không có này khác gì lo lắng hoặc là sợ hãi biểu tình biến hóa, biết trước mắt vị này người trẻ tuổi tự cao võ công cao cường căn bản không đem của nàng đề nghị để ở trong lòng, xanh lam đôi mắt lóe ra một tia không đành lòng, bất quá lập tức đã bị lạnh lùng cấp thay thế được, tao nhã mà rụt rè hướng Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, xoay quá đi rồi

“Của ta Chung tổng, Tô tổng, hiện tại tổng tận hứng đi? Tổng có thể hồi khách sạn đi?” Yelena xoay người rời đi sau, Hạ Vân Kiệt cười nhìn Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh hỏi.

“Hì hì, tận hứng, thân ái !” Tô Chỉ Nghiên đứng dậy thân mật kéo Hạ Vân Kiệt cánh tay vui cười nói, hiển nhiên

đêm nay quả thật ngoạn thật sự vui vẻ.

Chung Dương Dĩnh thấy thế cũng cười cười, đứng dậy thân mật kéo Hạ Vân Kiệt mặt khác một cánh tay.

Nhìn theo Hạ Vân Kiệt trái ôm phải bế rời đi, lúc này mọi người trong mắt đều chỉ có hâm mộ. Nam là hâm mộ Hạ Vân Kiệt có một thân hảo công phu, có thể phao đến hai cái siêu cấp mỹ nữ, mà nữ tắc đại đa số hâm mộ Chung Dương Dĩnh cùng Tô Chỉ Nghiên có cơ hội có thể cùng sự thật bản “Trung Quốc bruce lee” Cùng đêm xuân.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1070 : Khốn cảnh

Ngọn đèn hạ, một chiếc dài hơn Rolls-Royce xe lẳng lặng đứng ở nhất quán bar cách đó không xa, bên trong rõ ràng ngồi phía trước ở trong quán bar rất là kiêu ngạo Alexander, lúc này hắn đang dùng oán độc cừu hận ánh mắt nhìn chằm chằm đang từ trong quán bar đi ra Hạ Vân Kiệt ba người.

“Alexander tiên sinh, muốn hay không xử lý bọn họ?” Ngồi ở Alexander bên cạnh Sautin hỏi, trong mắt toát ra một tia cừu hận cùng sợ hãi đan vào cùng một chỗ ánh mắt, trong tay rõ ràng cầm một khẩu súng!

“Ngu xuẩn, thu hồi của ngươi súng! Ngươi cho là nơi này là Matxcova sao? Nơi này là cộng hòa Síp! Ngươi cho là cộng hòa Síp cảnh sát đều là **** sao? Vừa mới ở trong quán bar huyên lớn như vậy, hiện tại nếu xử lý hắn, cảnh sát còn không lập tức hoài nghi là lão tử làm.” Alexander vốn là nghẹn một bụng khí, gặp bên người Sautin nói như thế không đầu óc lời nói, nhịn không được nâng tay đối với hắn đầu cho một bàn tay.

Sautin ngượng ngùng thu hồi súng, nói:“Kia hiện tại làm sao bây giờ? Chẳng lẽ cứ như vậy tính?”

“Tính? Sautin ngươi là càng sống càng đi trở về! Ngươi có gặp qua người đánh ta Alexander cứ như vậy tính sao? Gọi người cho ta nhìn thẳng bọn họ, đừng cho bọn họ đi đã ném, ta cần thời gian hảo hảo ngẫm lại như thế nào giết chết bọn họ. Là làm cho người cộng hòa Síp lộng bọn họ đâu, còn là chúng ta chính mình xử lý bọn họ! Nhưng, tuyệt đối không phải hôm nay!” Trong bóng đêm, Alexander trong mắt toát ra trắng trợn sát khí.

“Ta hiểu được!” Sautin nghe vậy khóe miệng lộ ra một chút tàn khốc cười lạnh, trong mắt rốt cuộc không có

chút sợ hãi, chỉ có vui sướng khi người gặp họa cùng nồng đậm sát khí.

Chính như Yelena nói, Alexander không chỉ có ở cộng hòa Síp có thế lực, hơn nữa người của hắn còn có thương. Một người võ công tốt nữa, đối mặt quyền thế cùng súng ống khi tất cả đều là không làm nên chuyện gì.

Làm Sautin cùng Alexander trong mắt đều toát ra nồng đậm sát khí khi, đang ở đi đường Hạ Vân Kiệt đột nhiên hồi đầu nhìn bọn họ bên này liếc mắt một cái.

Tuy rằng cách thật xa, tuy rằng cách thủy tinh cửa sổ, tuy rằng còn là đêm tối, nhưng nhìn đến xa xa kia người Trung Quốc quay đầu hướng bọn họ bên này nhìn liếc mắt một cái, không hiểu Sautin cùng Alexander trái tim như là bị cái gì cấp nhéo một chút dường như, lại có thấy lạnh cả người du nhiên nhi sinh.

“Mẹ nó, gặp quỷ ! Chẳng lẽ kia người Trung Quốc phát hiện chúng ta bất thành?” Sautin thanh âm có chút run run nói.

“Phát hiện thì thế nào? Ta muốn xử lý hắn, ta nhất định phải xử lý hắn!” Alexander ở kinh sợ sau, lại như là đã bị rất lớn nhục nhã cùng kích thích, ở trong xe gần như tố chất thần kinh kêu đứng lên.

“Hồi đầu nhìn cái gì đâu? Có phải hay không hối hận bỏ lỡ nhiều như vậy dương nữu? Còn có kia liên bang Nga nữ nhân còn là rất hương vị ! Nếu không ta hiện tại cùng Chung tỷ về trước khách sạn, ngươi tái một người hồi quán bar, cũng đỡ phải chúng ta ở bên cạnh vướng chân vướng tay.” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt hồi đầu hướng phía sau nhìn liếc mắt một cái, cười trêu chọc nói.

“Còn nói đâu, nếu không ngươi không nên gây chuyện, ta đêm nay về phần giống quốc bảo gấu trúc giống nhau bị người vây xem sao?” Hạ Vân Kiệt tức giận đảo cặp mắt trắng dã nói.

“Khanh khách, hảo tâm không hảo báo. Ta này không phải cho ngươi tại ngoại quốc nữ nhân trước mặt biểu hiện cơ hội sao?” Tô Chỉ Nghiên vui sướng khi người gặp họa cười khanh khách lên.

“Ngươi còn cười, xem ta buổi tối như thế nào thu thập ngươi!” Hạ Vân Kiệt “Nghiến răng nghiến lợi” Nói.

“Khanh khách, có bản lĩnh tới bắt ta nha!” Tô Chỉ Nghiên nghe vậy lại uốn éo vòng eo, giống một trận gió giống nhau chạy ra, tiếng cười quanh quẩn ở dị quốc tha hương bầu trời đêm, là như vậy vui, như vậy dễ nghe!

“Tiểu yêu tinh, xem ta như thế nào đem ngươi cấp hàng phục !” Hạ Vân Kiệt thấy thế ha ha cười, kéo Chung Dương Dĩnh một cái lắc mình đã đến Tô Chỉ Nghiên bên người, dài cánh tay duỗi ra, lãm quá Tô Chỉ Nghiên vòng eo, sau đó trực tiếp đem nàng cấp kẹp ở tại nách hạ, liền như vậy đi ngang qua quá đường cái, hướng khách sạn đi đến.

“Uy, uy, buông ta, Hạ Vân Kiệt ngươi này đại phôi đản, ngươi này đại xấu, ngươi không thể dùng võ công, ngươi không thể dùng pháp thuật!” Tô Chỉ Nghiên bị Hạ Vân Kiệt dùng cánh tay giáp ở nách hạ, một bên kêu một bên khoa tay múa chân giãy dụa.

“Ta có sao? Ta chỉ là trời sinh chân mau, lực lượng đại.” Hạ Vân Kiệt đắc ý cười nói, chút không có đem Tô Chỉ Nghiên buông ý tứ.

“Chung tỷ, Chung tỷ, ngươi mau giúp ta thu thập người này!” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt không chịu buông

nàng, đành phải kêu Chung Dương Dĩnh hỗ trợ.

“Ta cũng không dám, người này vừa rồi ở trong quán bar một cái đánh vài cái đâu.” Chung Dương Dĩnh lại cười tủm tỉm nói.

“Chung tỷ, ngươi không thể như vậy nha!” Tô Chỉ Nghiên gặp Chung Dương Dĩnh không chịu hỗ trợ, không khỏi hét thảm một tiếng, sau đó bất đắc dĩ hướng Hạ Vân Kiệt nói:“Vân Kiệt, a kiệt, thân ái, ta sai lầm rồi, phóng ta xuống dưới, lần sau cũng không dám nữa……”

“Thật không dám ?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Thật không dám.” Tô Chỉ Nghiên vẻ mặt còn thật sự nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy đắc ý ha ha cười, thế này mới đem Tô Chỉ Nghiên cấp thả xuống dưới, bất quá vừa mới vừa đem nàng cấp thả xuống dưới, nàng liền một cái nhảy bắn bổ nhào vào Hạ Vân Kiệt phía sau lưng, hai tay đối với hắn một trận loạn đánh.

Hạ Vân Kiệt thấy thế tự nhiên sẽ không não, mà là thân thủ sau này bao quát, nâng của nàng gợi cảm mông, đem nàng cả người vác lên.

Kể từ đó nhưng thật ra phương tiện Tô Chỉ Nghiên trả thù, nàng cưỡi ở Hạ Vân Kiệt phía sau lưng thượng, một đôi phấn quyền như mưa đối với đầu vai hắn hạ xuống, miệng giải hận nói:“Cho ngươi kẹp bổn tiểu thư, cho ngươi mấy chuyện xấu, ta đánh ngươi, ta đánh ngươi!”

Bất quá đánh một trận sau, ba người lại đột nhiên nở nụ cười.

Làm Hạ Vân Kiệt ba người cãi nhau ầm ĩ, cười đến phi thường vui vẻ thời điểm, trong quán bar, quần áo hắc y

Yelena lúc này chính lạnh khuôn mặt đang nghe một vị thủ hạ hốc mắt hãm sâu, có tiêm cằm thấp giọng hội báo.

“Long Ba địch gia tộc cùng Bruno gia tộc tranh đấu trung, Long Ba địch gia tộc đã hoàn toàn bại tẩu Milan tỉnh, hiện tại Bruno gia tộc đã bắt đầu ở nhằm vào chúng ta áp dụng hành động, Milan chính phủ hội nghị bên kia đối chúng ta cũng là trì chèn ép thái độ. Này đối chúng ta ở bên kia sản nghiệp, cùng với đến tiếp sau tài sản dời đi kế hoạch đều là một cái rất lớn đả kích. Có lẽ Yelena phu nhân hẳn là lo lắng mặt khác đầu tư Anh quốc, tựa như Abramovich tiên sinh giống nhau.”

Yelena không có phát biểu gì ý kiến, chính là nhẹ nhàng nhấp một ngụm rượu vang đỏ.

Cộng hòa Síp hương thơm thuần hậu rượu vang đỏ, ở khoang miệng gấp khúc, lúc này cũng là phát khổ phát sáp.

Từ liên bang Nga vị kia “Thủ đoạn mạnh mẽ tổng thống” Lên đài sau, trùm tài chính mùa đông đã tới rồi. Rất nhiều trùm tài chính không phải ào ào dời đi tài sản, chạy nạn này khác quốc gia tìm kiếm che chở, chính là lang đang bỏ tù. Liền ngay cả từng ở Yeltsin thời đại nhất phong cảnh tối có quyền thế, từng sắp xếp đến toàn cầu phú hào bảng đệ 11 vị Berezovsky, bởi vì cùng vị này “Thủ đoạn mạnh mẽ tổng thống” vật tay, nay cũng chỉ có thể tránh ở Anh quốc, tìm kiếm Anh quốc tị nạn chính trị. Vừa rồi thủ hạ của nàng nhắc tới Abramovich cũng là cùng Berezovsky cùng cấp bậc trùm tài chính, đại phú hào, giá trị con người 20 tỷ đôla tả hữu, hắn xem như tối thật tinh mắt cùng tối hiểu được xem xét thời thế nhân vật, theo ngay từ đầu liền tỏ vẻ duy trì cùng phối hợp vị này “Thủ đoạn mạnh mẽ tổng thống”, thế này mới chưa cùng Berezovsky rơi vào cùng cái kết cục, bất quá dù là như thế, hắn tài sản cũng là đại lượng ngoại di,

người cũng hàng năm định cư ở Anh quốc.

Hai mươi chín tuổi Yelena chính mình ban đầu cũng không phải trùm tài chính, chỉ có thể nói nàng trượng phu miễn cưỡng xem như một gã trùm tài chính, nàng đơn giản là kế thừa nàng trượng phu di sản, sau đó vận dụng này bút di sản, đem hắn trượng phu sự nghiệp đẩy hướng về phía một cái khác cao nhất, này cũng thành liền của nàng thanh danh, làm cho nàng có được cùng Ukraine dầu mỏ nữ vương Yulia? Tymoshenko đồng dạng nổi danh, đương nhiên nàng còn có so với Yulia? Tymoshenko càng mỹ lệ khêu gợi tướng mạo dáng người.

Nữ nhân muốn tưởng đạt được thành công vô luận ở đâu quốc gia cũng không là một kiện chuyện dễ dàng. Yelena theo trượng phu qua đời đến nàng toàn diện nắm trong tay trượng phu lưu lại tài chính đế quốc, tái đến nàng đi lên thuộc loại chính mình sự nghiệp cao nhất, nói là từng bước gian khổ, từng bước mạo hiểm cũng chút không đủ. Có người nói nàng là dựa vào nàng trượng phu tài phú cùng nhân mạch, có người nói nàng là bằng vào nàng ma quỷ dáng người, thiên sứ bàn tướng mạo, thế này mới có thể như cá gặp nước chạy ở thương giới cùng chính giới trong lúc đó, khả năng thu mua một nhà lại một nhà năng nguyên công ty……

Chỉ có người bên người nàng giúp nàng làm việc mới biết, nàng chân chính dựa vào là nàng bình tĩnh phán đoán năng lực, còn có nàng lãnh khốc thủ đoạn, cho nên hắn người bên người ngầm xưng hô nàng là Hắc Quả Phụ, này xưng hô cũng không có gì nghĩa xấu ý tứ, chính là màu đen thích hợp đến hình dung của nàng mặc cùng bình tĩnh lãnh khốc, mà quả phụ là vì nàng bây giờ còn là độc thân một người.

Mà hiện tại, từ “Thủ đoạn mạnh mẽ tổng thống” Lên đài sau, Yelena lại nghênh đón từ nàng trượng phu qua đời

sau khi, một cái khác tối gian nan thời kì.

Nơi này gian nan không chỉ có đến từ điện Kremlin chèn ép thái độ, còn tự mấy năm nay phát triển sở kết xuống dưới địch gia.

Tựa như này hắn liên bang Nga trùm tài chính ào ào tài chính chạy giống nhau, Yelena cũng không ngoại lệ. Nàng lựa chọn chủ yếu mục đích là Italy, kỳ thật ở nàng trượng phu còn chưa có qua đời, bọn họ cũng đã bắt đầu ở hướng Italy vụng trộm dời đi, trong đó là tối trọng yếu thành thị chính là Milan. Mà tại đây cái trong quá trình, bọn họ chủ yếu hợp tác đồng bọn chính là Long Ba địch gia tộc.

Long Ba địch gia tộc không chỉ có ở Milan thượng lưu xã hội có được tốt lắm thanh danh, hơn nữa ngầm hắn còn là Mafia ở Milan tỉnh lớn nhất gia tộc chi nhất.

Vì hoàn toàn ở Milan dừng bước, thậm chí toàn bộ Italy dừng bước, Yelena từng bất lưu dư lực giúp đỡ Long Ba địch gia tộc chèn ép này khác gia tộc, ý đồ đến đỡ khởi một cái ban đạt liệt phu gia tộc tại Ý người phát ngôn.

Nhưng rất nhiều thời điểm, sự tình sẽ không vẫn như nhân ý. Long Ba địch gia tộc cuối cùng còn là đã xảy ra chuyện, hơn nữa bị một cái khác vẫn bị hắn chèn ép Bruno gia tộc cấp cơ hồ nhổ tận gốc. Này đối với chính nhanh hơn hướng Milan dời đi Yelena tuyệt đối là một cái phi thường không tốt tin tức.

Về phần nàng thủ hạ nhắc tới hướng Anh quốc hoặc là này khác quốc gia lui lại, tạm thời Yelena là sẽ không lo lắng. Dù sao ở Milan nàng đã trút xuống nhiều lắm tiền tài, tâm huyết còn có thời gian, lại khởi là nói dời đi liền dời đi ?

“Cùng Bruno có hay không đàm long khả năng?” Hồi lâu

Yelena hỏi.

“Khả năng tính không lớn, bởi vì Evgeni sẽ không đồng ý, huống hồ Bruno gia tộc vốn đối chúng ta duy trì Long Ba địch gia tộc liền lòng mang hận ý.” Vị kia cằm tiêm gầy thủ hạ trả lời.

Evgeni, liên bang Nga trùm tài chính, cũng là Yelena từ xa xưa tới nay cạnh tranh địch thủ.

“Kia Matxcova hiện tại tình huống thế nào?” Yelena không có tái tiếp tục hỏi Italy sự tình, ngược lại hỏi Matxcova.

Loạn trong giặc ngoài, đối với Yelena mà nói, tối mấu chốt còn là nội ưu. Nếu vị kia “Thủ đoạn mạnh mẽ tổng thống” Chịu buông tay, Milan bên kia tái như thế nào nháo, cũng dao động không được của nàng căn cơ, nhưng nếu Matxcova bên kia tiếp tục gia tăng chèn ép, như vậy Milan này đường lui liền có vẻ phá lệ trọng yếu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1071 : Thật đúng là trùng hợp

“Tuy rằng nói trước mắt điện Kremlin thái độ còn có vẻ ái muội, nhưng ta phỏng chừng Matxcova tình thế chỉ sợ chỉ biết càng không xong. Không chỉ có là vì tổng thống tiên sinh luôn luôn đến chính sách chính là đả kích tài chính đầu sỏ, hơn nữa hiện tại du thuyết điện Kremlin trừ bỏ Evgeni đám người, còn hơn Oleg.” Tiêm gầy cằm nam tử mặt lộ vẻ lo lắng sắc trả lời.

“Oleg cũng đến vô giúp vui sao?” Yelena nghe vậy sắc mặt khẽ biến.

Oleg không phải người khác, đúng là Alexander phụ thân, Korovin gia tộc phụ huynh, liên bang Nga một cái khác trùm tài chính.

“Đúng vậy.” Tiêm gầy cằm nam tử gật đầu nói.

Yelena không có trả lời, lại nhẹ nhàng nhấp một ngụm rượu vang đỏ, làm cho rượu vang đỏ ở khoang miệng chậm rãi quanh quẩn, hồi lâu mới đưa kia tựa hồ đột nhiên trở nên phá lệ chua sót rượu vang đỏ một ngụm nuốt đi xuống, khóe miệng gợi lên một chút cười khổ nói:“Xem ra, này vài năm phát triển xúc phạm không ít người lợi ích a. Lúc này đây xem ra muốn hoàn toàn buông tha cho một bộ phận ích lợi, chỉ hy vọng bọn họ khẩu vị không cần quá lớn.”

Nói xong lời này sau, Yelena cả người tựa hồ đều trở nên nhu nhược rất nhiều, phảng phất lập tức không có phía trước kia lạnh như băng cao ngạo làm cho người ta không dám tiếp cận khí thế.

“Nếu thật muốn đàm, ta cho rằng có lẽ thỉnh Catherine nữ vương bệ hạ làm người trung gian hội có vẻ thích

hợp. Nàng cùng ngài là Đức đọc sách khi đồng học, Evgeni đám người hoặc nhiều hoặc ít đều ở cơ nặc duy lan mở có cách ngạn công ty cùng tài khoản, hơn nữa cơ nặc duy lan là Âu châu quốc gia, làm như một quốc gia nguyên thủ nàng cùng Italy rất nhiều chính khách đều vẫn duy trì tốt lắm quan hệ, ta nghĩ mặc kệ là Evgeni đám người còn là Bruno gia tộc bên kia bao nhiêu cũng muốn cấp chút mặt mũi.” Tiêm gầy cằm nam tử gặp Yelena cuối cùng lựa chọn cúi đầu, nghĩ nghĩ, thật cẩn thận đề nghị nói.

“Catherine?” Yelena trong mắt toát ra một tia hồi ức ánh mắt, sau đó chậm rãi gật gật đầu.

……

Ba ngày sau, Limassol Marina cảng.

Tuy rằng ngày mùa hè nắng hè chói chang, lại ngăn không được du khách hoặc là một ít ở Marina cảng có được du thuyền các phú hào ngồi du thuyền rời bến thả câu, phao hải nhiệt tình, như trước một mảnh bận rộn náo nhiệt.

Bất quá tại đây phiến phảng phất không có biến hóa bận rộn náo nhiệt bên trong, một ít ở Marina cảng kinh doanh du thuyền sinh ý hoặc là nhà ăn sinh ý, nhiều năm đều ở Marina cảng trà trộn, còn là cảm thấy một tia không đồng dạng như vậy không khí.

Bởi vì hôm nay Marina cảng đã đến đây vài phê đoàn xe, hơn nữa tất cả đều là xa hoa đoàn xe. Mà này đó đoàn xe không có ngoại lệ đều có một vị vừa thấy tựa như đại nhân vật, hắn vừa xuống xe, cơ hồ phía trước mặt sau đều có đội kính râm, hình thể bưu hãn, thần sắc lạnh lùng bảo tiêu vây quanh.

Đương nhiên làm liên bang Nga phú hào tụ tập Limassol

thị, như vậy đại nhân vật ở Marina cảng cơ hồ luôn luôn sẽ xuất hiện, bất quá giống hôm nay như vậy liên tục đến vài phê cũng là rất ít gặp.

Hôm nay Hạ Vân Kiệt cũng mang theo Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh, lái xe đi vào Marina cảng. Đương nhiên bọn họ xuất hiện, tự nhiên sẽ không giống này đại nhân vật giống nhau, khiến cho không ít người chú ý.

“Di, Vân Kiệt, thật đúng là trùng hợp. Ngươi xem kia Yelena cũng đến Limassol, sẽ không là đuổi theo ngươi tới đi!” Hạ Vân Kiệt ba người vừa mới xuống xe đi ra bãi đỗ xe, nhất lưu màu đen đại bôn còn có một chiếc dài hơn Lincoln xe cũng đi vào bãi đỗ xe. Lincoln trong xe xuống dưới rõ ràng đó là đêm đó ở quán bar tưởng cam kết Hạ Vân Kiệt làm nàng bảo tiêu, sau lại hoàn hảo tâm nhắc nhở hắn phải nhanh một chút về nước liên bang Nga mỹ nữ Yelena.

Ban ngày Yelena cũng như trước là một thân hắc y, bất quá như trước thực gợi cảm, đại khai lĩnh thúc eo áo, khoa trương triển lộ nàng kia ngạo nhân ****.

“Nói bừa cái gì? Chẳng lẽ chỉ cho chúng ta đến Marina cảng du ngoạn, sẽ không chuẩn nàng tới sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên lại bắt đầu “Thói cũ nảy mầm”, vẻ mặt e sợ cho thiên hạ bất loạn bộ dáng, nhịn không được xem thường nói.

“Hì hì, người ta chính là nói nói thôi, ngươi như vậy khẩn trương làm gì? Sẽ không thực động tâm tư đi?” Tô Chỉ Nghiên lại lập tức “Bị cắn ngược lại một cái”.

“Ngươi…… Tính, không với ngươi xả.” Hạ Vân Kiệt phiên trắng dã cuối cùng thông minh ngậm miệng lại.

Nhẹ giọng nói giỡn đùa giỡn gian, Hạ Vân Kiệt ba người

ra bãi đỗ xe, mà lúc này đã xuống xe Yelena nhìn rời đi ba người bóng dáng, kia đôi xanh lam sắc đôi mắt giữa dòng lộ ra một chút kinh ngạc sắc, bất quá lập tức đã bị ngưng trọng cấp thay thế được.

Hôm nay đúng là Yelena cùng liên bang Nga vài cái đối địch thế lực, còn có Italy Bruno gia tộc đàm phán ngày, địa điểm chính là ở nữ vương Catherine kia chiếc Ba Lan sunreef công ty sinh sản song thể thuyền buồm hình xa hoa du thuyền, về phần người trung gian tự nhiên là cơ nặc duy lan nữ vương Catherine. Cho nên Yelena tuy rằng kinh ngạc tham dự hội nghị ở trong này gặp được Hạ Vân Kiệt, nhưng lực chú ý còn là rất nhanh liền chuyển dời đến hôm nay sắp cử hành đàm phán.

“Di, kỳ quái, Vân Kiệt, hôm nay đến tột cùng là cái gì ngày, ngươi xem kia Alexander thế nhưng cũng đến đây.” Đi ra bãi đỗ xe, ở cảng bến tàu không đi bao lâu, Tô Chỉ Nghiên rất là ngoài ý muốn chỉ vào cách đó không xa một vị nam tử nói.

Kia nam tử đúng là mấy ngày hôm trước ở quán bar đụng tới Alexander, lúc này hắn đang cùng một vị trung niên nam tử sóng vai đi cùng một chỗ, bị một đám thần sắc lạnh lùng bảo tiêu vây quanh.

“Cộng hòa Síp liền như vậy điểm lớn, đụng tới cái người quen cũng không có gì hay kỳ quái.” Hạ Vân Kiệt không cho là đúng cười cười nói.

“Kia cũng là là, toàn bộ cộng hòa Síp lại nói tiếp cũng liền Giang Châu thị địa khu lớn như vậy.” Tô Chỉ Nghiên đồng ý điểm gật đầu, bất quá rất nhanh của nàng đại mi liền hơi hơi nhíu lại, trên mặt toát ra một tia chán ghét sắc nói:“Kia Alexander cũng nhìn đến chúng ta, ngươi xem hắn kia hung ác ánh mắt, khẳng định hận không thể giết ngươi.”

“Ha ha, này cũng không có cái gì thật kỳ quái, liên bang Nga vốn chính là cái có vẻ hung hãn dân tộc. Kia Alexander lại rõ ràng là cái có tiền có thế tên, bị ta như vậy quét mặt mũi, trong lòng không nghĩ giết ta mới là lạ. Bất quá hy vọng hắn không cần làm loại này chuyện ngu xuẩn.” Hạ Vân Kiệt một chút cũng chưa để ở trong lòng cười cười nói, thậm chí ngay cả xem cũng chưa xem Alexander liếc mắt một cái.

“Xem ra Hạ tiên sinh đối chính mình thân thủ phi thường có tin tưởng, bất quá ta lại cho ngươi một cái nhắc nhở, kia cùng Alexander đi cùng một chỗ là hắn phụ thân Oleg, hắn cùng liên bang Nga ‘Voi bang’ có thực quan hệ mật thiết, ‘Voi bang’ là một cái chủ yếu làm quân hỏa buôn lậu bang phái. Cho nên nếu ta là ngươi nói, ta sẽ không mạo này phiêu lưu tiếp tục lưu lại ở cộng hòa Síp, mà là có xa lắm không đi thật xa.” Ngay tại Hạ Vân Kiệt cùng Tô Chỉ Nghiên đang nói nói khi, không biết khi nào Yelena thế nhưng đã đuổi theo. Ở cùng Hạ Vân Kiệt gặp thoáng qua khi, đột nhiên lại dậm chân quay đầu hướng hắn nói hai câu nói.

“Chính như ngài nói, ta đối chính mình thân thủ còn là rất tin tưởng, bất quá vô luận như thế nào, ta còn là muốn cảm ơn ngài nhắc nhở cùng lời khuyên.” Hạ Vân Kiệt hướng Yelena gật gật đầu nói.

Yelena nghe vậy thật sâu nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó không nói được một lời quay đầu hướng phía trước đi đến, quay đầu là lúc, khóe miệng rõ ràng gợi lên một chút trào phúng sắc, cũng không biết là trào phúng Hạ Vân Kiệt không biết tự lượng sức mình, không nghe khuyên bảo cáo, còn là trào phúng chính mình xen vào việc của người khác. Có lẽ hai người đều có.

“Như thế nào, ngươi cùng vị kia người Trung Quốc kết có thù?” Mấy chục thước có hơn, Oleg lúc này đã thấy được Yelena, hơn nữa còn thấy được nàng cố ý dậm

chân cùng Hạ Vân Kiệt nói chuyện một màn, mày không khỏi hơi hơi cau hỏi.

Vốn vừa rồi Oleg liền cảm giác được con trai nhìn về phía kia người Trung Quốc trong ánh mắt mang theo cừu hận, bất quá lấy thân phận của hắn nhưng cũng lười quản loại này người trẻ tuổi trong lúc đó sự tình, bất quá nay gặp Yelena tựa hồ cũng nhận thức Hạ Vân Kiệt, Oleg thế này mới khiến cho một tia coi trọng.

“Chính là ở trong quán bar náo loạn điểm mâu thuẫn, này người Trung Quốc thân thủ rất lợi hại, lúc ấy Yelena đã ở tràng. Phỏng chừng này quả phụ động xuân tâm.” Alexander nhưng thật ra rõ ràng hắn ba vì cái gì đột nhiên hỏi vấn đề này, bĩu môi trả lời, đáp lời khi nhìn về phía Yelena ánh mắt mang theo một tia lửa nóng.

“Hừ, mặc kệ Yelena có phải hay không động xuân tâm, ngươi cũng không có thể đối này nữ nhân động tâm, nàng cũng không phải ngươi có thể khống chế được nữ nhân.” Oleg cảm giác được con trai trong mắt lửa nóng, hừ lạnh một tiếng nói.

Alexander nghe vậy nhất thời như bị một chậu nước lạnh từ đầu chạy xuống tới chân, hắn tuy rằng thích chơi nữ nhân, cũng tự cao tự đại, nhưng trong lòng đối chính mình cùng Yelena trong lúc đó chênh lệch còn là rất rõ ràng.

“Ta biết phụ thân.” Alexander sắc mặt nghiêm, trả lời.

“Biết là tốt rồi.” Oleg gật gật đầu, sau đó đứng ở tại chỗ ánh mắt thường thường nhìn thẳng chính hướng hắn này phương hướng đi tới Yelena.

“Yelena nữ sĩ, đã lâu không thấy, ngươi còn tạm được?” Chỉ chốc lát sau Yelena đi ra Oleg trước mặt, Oleg hướng nàng vươn tay, mỉm cười chào hỏi nói, không

biết nhân khẳng định nghĩ đến hắn cùng Yelena là bằng hữu.

Yelena sắc mặt lại như trước có chút lãnh, thân thủ nhẹ nhàng cùng Oleg nắm hạ, lạnh như băng trả lời:“Oleg tiên sinh hẳn là rất rõ ràng ta quá được không?”

“Ha ha, Yelena nữ sĩ lời nói trước sau như một sắc bén.” Oleg nghe vậy trong mắt lóe ra một tia lửa giận, nhưng ở mặt ngoài lại không chút nào để ý ha ha nở nụ cười.

Như thế hàn huyên một hai câu, hai người liền đều tự ở bảo tiêu vây quanh hạ đi phía trước đi đến, cách bọn họ đằng trước cách đó không xa bến tàu đình một chiếc màu trắng song thể thuyền buồm hình xa hoa du thuyền.

Lúc này du thuyền thượng đã ngồi một ít người, thoạt nhìn đều là rất phái đoàn. Du thuyền cửa vào đứng một nam một nữ.

Nam cao lớn khôi ngô, đúng là Catherine nữ vương thị vệ trưởng Hoff tiên sinh, mà nữ còn lại là nữ vương bên người nữ hầu vệ Elena, chính là vị kia từng trước mặt Hạ Vân Kiệt thoát quá quần áo, hơn nữa cho hắn mát xa quá vị kia nữ hầu vệ.

Làm Yelena mang theo bảo tiêu đi đến cửa vào khi, sở hữu bảo tiêu đều bị ngăn ở bên ngoài. Không chỉ có như thế, Elena còn cùng Yelena thấp giọng nói thanh thật có lỗi sau còn sưu thân thể của nàng, hiển nhiên là phòng ngừa nàng mang súng ống đi vào.

Oleg cùng Alexander đã bị đồng dạng đãi ngộ, không chỉ có bảo tiêu không thể theo vào đi, nhưng lại bị sưu thân.

“Vân Kiệt, ngươi xem kia chiếc du thuyền cử xinh đẹp ! Di, kia Yelena cùng Alexander bọn họ như thế nào đều lên kia chiếc du thuyền ? Xem kia tư thế như thế nào

hình như là cấp quan trọng nhân vật tụ hội a?” Làm Alexander bọn họ đi lên nữ vương xa hoa du thuyền khi, ở phía sau còn tại thảnh thơi thảnh thơi đi tới Tô Chỉ Nghiên chỉ vào kia chiếc còn không có sử cách cảng xa hoa du thuyền vẻ mặt kinh ngạc nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1072 : Ai cho phép các ngươi đi lên

“Đó là Ba Lan sunreef công ty sinh sản song thể thuyền buồm hình xa hoa du thuyền, là cơ nặc duy lan nữ vương Catherine tư nhân du thuyền. Ngươi nếu thích, hôm khác chúng ta cũng mua một chiếc du thuyền ngoạn ngoạn.” Hạ Vân Kiệt nhìn kia chiếc xa hoa du thuyền, trên mặt biểu tình không chỉ có cố ý ngoại, còn có mất tự nhiên, bởi vì Catherine nữ vương bệ hạ đúng là hắn ở cộng hòa Síp tình nhân.

“Tốt nhất, này chủ ý không sai.” Tô Chỉ Nghiên nghe vậy đầu tiên là một trận cao hứng nói, ngay sau đó nàng cùng Chung Dương Dĩnh tựa hồ đột nhiên ý thức được cái gì, song song dùng kỳ quái ánh mắt nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt cao thấp đánh giá, đánh giá Hạ Vân Kiệt cả người không được tự nhiên, trên mặt mất tự nhiên biểu tình càng phát ra rõ ràng đứng lên.

Nhìn Hạ Vân Kiệt kia rõ ràng có vấn đề biểu tình, Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh đột nhiên gian liền hiểu được lại đây, vẻ mặt ngoài ý muốn cùng giật mình bật thốt lên kinh hô:“Chẳng lẽ nói, của ngươi dương nữu tình nhân không phải cộng hòa Síp nữ lang mà là cơ nặc duy lan nữ vương bệ hạ!”

“Khụ khụ, đúng vậy. Ta nghĩ nàng hôm nay hẳn là đã ở này chiếc du thuyền.” Hạ Vân Kiệt nhìn Tô Chỉ Nghiên hai người giật mình biểu tình, có chút chột dạ cũng có chút ngoài ý muốn trả lời.

Ngay tại vừa rồi, cho dù hắn không có cố ý thả ra thần niệm tìm tòi, cũng đã đã nhận ra Catherine hơi thở, điều này làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy rất là ngoài ý muốn.

Bởi vì hắn không nghĩ tới liền như vậy mang Tô Chỉ

Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh đến một lần Marina cảng, không chỉ có liền thấy được Catherine xa hoa du thuyền, hơn nữa Catherine thế nhưng còn tại du thuyền.

Tuy rằng Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh có này đoán rằng, nhưng thấy Hạ Vân Kiệt gật đầu cho khẳng định trả lời, còn là kinh ngạc một hồi lâu nhi.

Hồi lâu, Tô Chỉ Nghiên thế này mới dùng khoa trương biểu tình nhìn Hạ Vân Kiệt, kêu lên:“Ông trời, ngươi này đại sắc lang thế nhưng phao người ta nữ vương! Này nếu làm cho Âu Mĩ người da trắng biết, phỏng chừng bọn họ muốn khóc đã chết.”

“Vân Kiệt, hôm nay Catherine nữ vương thật sự đang ở du thuyền sao?” Chung Dương Dĩnh lại mặt lộ vẻ một tia tò mò sắc hỏi.

Mặc kệ Chung Dương Dĩnh có bao nhiêu tiền, nữ vương thân phận chung quy làm cho người ta cảm thấy phá lệ thần bí cùng cao quý, cũng làm cho vị này Trung Quốc nữ thủ phú không tự chủ được điền sản sinh muốn gặp nàng một phen chờ mong.

Không chỉ có là vì Catherine là Hạ Vân Kiệt nữ nhân, càng bởi vì nàng nữ vương thân phận.

“Đúng rồi, đúng rồi, Catherine thực ở du thuyền sao? Nếu ở trong lời nói, ngươi hỏi một chút nàng xem, có hay không hứng thú hiện tại theo chúng ta gặp thượng một mặt?” Hạ Vân Kiệt vị kia dương nữu nữ nhân nữ vương thân phận hiển nhiên cũng gợi lên Tô Chỉ Nghiên hứng thú, nghe vậy lập tức đi theo nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh đột nhiên đến đây hứng thú, không khỏi một trận cười khổ, nhưng cuối cùng còn là gật gật đầu nói:“Mọi người đã hiện tại đã nghĩ cùng nàng gặp mặt, chúng ta

đây liền đi qua đi, ta làm cho Elena đến hỏi hỏi xem phương tiện không có phương tiện? Bất quá xem hôm nay tình thế, giống như có chút phức tạp a.”

“Kia cũng là là, nếu không hôm khác đi.” Chung Dương Dĩnh nghe vậy có chút suy nghĩ nhìn chính đi lên sàn tàu Alexander đám người.

“Dù sao phương tiện không có phương tiện nữ vương chính mình rõ ràng, đến hỏi hỏi cũng không có gì, hơn nữa, ta cũng tưởng biết kia Yelena còn có Alexander bọn họ như thế nào toàn chạy nữ vương du thuyền lên rồi, chẳng lẽ Vân Kiệt ngươi không hiếu kỳ sao?” Có lẽ là tính cách duyên cớ, cũng có lẽ là tuổi duyên cớ, Tô Chỉ Nghiên lòng hiếu kỳ hoặc là nói bát quái chi tâm rõ ràng so với Chung Dương Dĩnh cường rất nhiều, nghe vậy không cho là đúng nói.

“Nếu gặp gỡ, phải đi hỏi một chút đi, ta cũng quả thật có chút tò mò.” Hạ Vân Kiệt vừa nói một bên hướng du thuyền ngừng bến tàu đi đến.

“Nga, của ta Thượng Đế, Hạ tiên sinh ngươi như thế nào đến cộng hòa Síp, ta như thế nào không có nghe nữ vương bệ hạ nhắc tới ngươi hôm nay cũng muốn đến.” Hạ Vân Kiệt còn chưa đi đến du thuyền bến tàu, Elena cũng đã thấy được Hạ Vân Kiệt, không khỏi lập tức vẻ mặt kinh hỉ nghênh đón.

Lúc ấy nữ vương bệ hạ về nước xử lý sự tình, chính là Elena lưu lại cùng Hạ Vân Kiệt, nàng là biết Hạ Vân Kiệt có thần tiên năng lực, cũng biết lần trước ở trên biển ngộ hải tặc cũng là hắn thi triển thần thông pháp thuật. Thậm chí làm nàng một mình cùng Hạ Vân Kiệt đứng ở nữ vương bờ biển biệt thự khi, còn giấc mộng cùng hắn trên giường, chỉ tiếc Hạ Vân Kiệt đối nàng tựa hồ cũng không cảm thấy hứng thú. Bất quá này chút cũng không thể yếu bớt nàng đối Hạ Vân Kiệt cảm kích cùng kính sợ

chi tâm.

“Ta là bồi bằng hữu tới được, sau đó vừa vặn nhìn đến Catherine tựa hồ đã ở nơi này, cho nên cứ tới đây nhìn xem.” Hạ Vân Kiệt mỉm cười trả lời, sau đó đi theo lại cố ý thay song phương làm giới thiệu.

“Hạ thầy thuốc ngươi hảo, chúng ta lại thấy mặt.” Giới thiệu gian, song phương đi tới bến tàu bên, mà Hoff lúc này cũng đã đi tới, hướng Hạ Vân Kiệt vươn tay, chào hỏi khi trong mắt ẩn ẩn lóe ra một tia bất mãn sắc.

Hoff đối Hạ Vân Kiệt hiểu biết càng nhiều còn là ở chỗ hắn cao minh y thuật, siêu đại lực lượng, đương nhiên còn có nữ vương bệ hạ đối hắn mê luyến, về phần này khác thần bí năng lực, Hoff là một chút cũng không biết. Cho nên Hoff tuy rằng rất bội phục Hạ Vân Kiệt cao minh y thuật, khủng bố lực lượng, nhưng trong lòng cũng là như trước cho rằng Hạ Vân Kiệt trèo cao nữ vương bệ hạ. Chính là nữ vương bệ hạ thích ai cũng không phải hắn này thị vệ trưởng có thể tả hữu, cho nên cũng là không dám nói cái gì. Chính là hôm nay Hoff gặp Hạ Vân Kiệt không trước tiên chào hỏi cứ tới đây, không chỉ có như thế còn mang theo hai xinh đẹp nữ nhân, hơn nữa xem kia hai nữ nhân cùng hắn thân mật thái độ, hiển nhiên cùng hắn quan hệ cũng không phải bình thường nam nữ quan hệ, Hoff trong lòng tự nhiên đối Hạ Vân Kiệt thực bất mãn.

“Đúng vậy, Hoff tiên sinh, ngươi còn tạm được?” Hạ Vân Kiệt cùng Hoff nắm tay cười cười nói.

“Hoàn hảo, không biết Hạ thầy thuốc lần này đến có chuyện gì sao? Nếu là nghĩ gặp nữ vương bệ hạ, hôm nay chỉ sợ sẽ có điểm không có phương tiện, bởi vì hôm nay nơi này có……” Hoff gật gật đầu, sau đó vẻ mặt chính sắc nói.

Hạ Vân Kiệt đám người không biết hôm nay du thuyền tụ tập đều là người nào, Hoff nhưng là nhất thanh nhị sở, tùy tiện đi ra một cái đều là có thể ở đều tự quốc gia nói thượng một hai câu đại nhân vật. Lại khởi là Hạ Vân Kiệt đám người có thể tùy tiện tham gia vào? Về phần nữ vương bệ hạ cùng Hạ Vân Kiệt quan hệ tự nhiên cũng không tốt tùy tiện tại đây những người này trước mặt lộ ra! Huống hồ, Hạ Vân Kiệt còn mang theo này khác hai cái rõ ràng có ái muội quan hệ xinh đẹp nữ nhân, này nếu làm cho nữ vương bệ hạ biết, nàng có thể cao hứng mới là lạ đâu!

Hoff nói còn chưa nói hoàn, Elena liền vội vàng ngắt lời nói:“Không, không, phương tiện, phương tiện. Nữ vương bệ hạ nếu biết Hạ tiên sinh ngươi đã đến rồi, khẳng định hội cao hứng phá hư. Hạ tiên sinh còn có hai vị xinh đẹp nữ sĩ xin theo ta đến, nữ vương bệ hạ lúc này đang ở làm công khoang nội tiếp cái điện thoại.”

Hoff không biết Hạ Vân Kiệt chân chính thân phận, Elena nhưng là biết một ít, nhưng lại biết hắn là bọn họ bao gồm nữ vương bệ hạ ở bên trong ân nhân cứu mạng, đừng nói nay du thuyền chính là một ít liên bang Nga trùm tài chính, Italy Mafia gia tộc giáo phụ, cho dù là liên bang Nga tổng thống tiên sinh, Italy Mafia đại giáo phụ Mario tiên sinh ở du thuyền, chỉ cần Hạ Vân Kiệt tiên sinh đến đây, những người đó ở nữ vương bệ hạ trong mắt phỏng chừng cũng sẽ lập tức trở nên không quan trọng gì.

Cho nên Elena lại nào dám làm cho Hoff đem câu nói kế tiếp nói xong.

Hoff gặp Elena thế nhưng tự chủ trương thay nữ vương bệ hạ nói ra bực này nói, sắc mặt không khỏi trở nên có chút khó coi, tưởng mở miệng răn dạy nàng, lại thấy nàng càng không ngừng hướng hắn nháy mắt, hơn nữa bận tâm đến Hạ Vân Kiệt cùng nữ vương bệ hạ tình

nhân quan hệ, cuối cùng còn là lựa chọn trầm mặc, chính là kia sắc mặt lại phảng phất Hạ Vân Kiệt thiếu hắn rất nhiều tiền dường như.

“Xem ra hôm nay Catherine tựa hồ có một số việc muốn xử lý, nếu không ngươi còn là đi trước hỏi nàng vừa hỏi đi, không có phương tiện chúng ta liền hôm khác đi.” Hạ Vân Kiệt gặp Hoff sắc mặt có chút khó coi, hơn nữa du thuyền thượng cũng quả thật có không ít người, còn có chút không thế nào tưởng tham gia đi vào.

“Ha ha, đối với Hạ tiên sinh mà nói không có gì không có phương tiện, hơn nữa đối với nữ vương bệ hạ mà nói, Hạ tiên sinh mới là nàng là người tối trọng yếu, không phải sao?” Elena nói xong lời cuối cùng, không chỉ có biểu tình ái muội, lời nói lại ái muội, nói được Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra ngượng ngùng, mà hắn bên người Tô Chỉ Nghiên tiếu mâu lại ở phía sau liếc trắng mắt.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên quyền làm không thấy được Tô Chỉ Nghiên phao đến xem thường, hướng Elena cười cười nói:“Vậy được rồi.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt liền thực thân sĩ thực săn sóc nắm Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh tay, giúp các nàng trước đi lên, chính mình mới theo sau theo đi lên.

Gặp Hạ Vân Kiệt nắm Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh tay, Hoff sắc mặt càng phát ra khó coi một phần.

Nữ vương bệ hạ cùng Hạ Vân Kiệt cùng một chỗ, Hoff cũng đã cảm thấy thực ủy khuất nữ vương bệ hạ, không nghĩ tới này Trung Quốc thầy thuốc thế nhưng còn như vậy quang minh chính đại cùng hai mỹ nữ như vậy thân mật.

“Nữ vương bệ hạ lúc này đang ở khoang nội tiếp một

chiếc điện thoại, xin hỏi Hạ tiên sinh cùng hai vị nữ sĩ là trực tiếp theo ta đi gặp nữ vương, còn là trước tùy tiện tìm vị trí ngồi?" Elena cùng Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không khách khí, chờ ba người đều thượng du thuyền, cung kính hỏi. Chút không cảm thấy nữ vương bệ hạ ở gọi điện thoại, mang Hạ Vân Kiệt bọn họ đi gặp nàng có cái gì không ổn hoặc là không lễ phép.

"Nếu Catherine đang ở gọi điện thoại, vậy trước không cần quấy rầy nàng, chúng ta tùy tiện tìm vị trí ngồi đó là." Hạ Vân Kiệt nói.

"Kia đi, Hạ tiên sinh cùng hai vị nữ sĩ mời theo ý, ta cái này đi về phía nữ vương bệ hạ bẩm báo." Elena nghe vậy hướng Hạ Vân Kiệt ba người mỉm cười, bày cái thỉnh tư thế.

Hạ Vân Kiệt ba người hướng Elena gật gật đầu, sau đó liền dọc theo du thuyền sàn tàu hành lang hướng sa long khu đi đến.

Sa long khu có che nắng đỉnh, bốn phía là thông thấu thủy tinh cửa sổ có thể vừa xem hải cảnh không bỏ sót, ngồi ở bên trong liền cùng ngồi ở có được vô địch hải cảnh rộng mở trong phòng khách không nhiều lắm khác nhau, duy nhất khác nhau chỉ sợ cũng là sa long khu cách hải càng gần.

Trung Quốc nữ nhân cùng người nước ngoài nữ nhân không giống với, đúng là vẫn còn có chút sợ phơi nắng, tuy nói Hạ Vân Kiệt càng nguyện ý đi không người đuôi thuyền sàn tàu ở, nhưng lo lắng đến Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh còn là lựa chọn đã có chút người ngồi ở bên trong sa long khu.

Du thuyền, trừ bỏ sa long khu đã ngồi một ít người, trước sàn tàu cũng hoặc ngồi hoặc đứng một ít người.

“Các ngươi như thế nào cũng đến này du thuyền lên đây? Là ai cho phép các ngươi đi lên ?” Đang lúc Hạ Vân Kiệt ba người dọc theo sàn tàu hành lang hướng sa long khu đi đến khi, Alexander vẻ mặt ngoài ý muốn còn có khinh miệt cản lại ở bọn họ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1073 : Mâu thuẫn trở nên gay gắt

“Ngươi nói đâu?” Hạ Vân Kiệt dùng liếc si giống nhau ánh mắt phiêu Alexander liếc mắt một cái, hỏi ngược lại.

Alexander chung quy không phải ngu ngốc, kỳ thật lên tiếng xuất khẩu sau, hắn cũng đã bắt đầu ý thức được chính mình chỉ sợ xem nhẹ này Trung Quốc người trẻ tuổi bối cảnh, cũng biết chính mình hỏi một câu thực ngu ngốc lời nói.

Lấy Catherine nữ vương bệ hạ thân phận, của nàng tư nhân du thuyền, nếu không có trải qua nàng cho phép, lại khởi là tùy tiện ai đều có thể đi lên ?

Bất quá Hạ Vân Kiệt kia liếc si giống nhau ánh mắt lại làm cho Alexander cảm thấy thực chịu nhục nhã, hơn nữa Hạ Vân Kiệt cũng thật sự quá mức tuổi trẻ, đương nhiên còn có người phương đông gương mặt, cuối cùng Alexander không chỉ có không có đúng lúc thu hồi chính mình lời nói mới rồi, ngược lại thẹn quá thành giận lấy đầu ngón tay chỉ vào Hạ Vân Kiệt cái mũi nói:“Có biết hay không hôm nay tới nơi này đều là cái gì đại nhân vật? Có biết hay không nơi này đem cử hành loại nào trọng đại đàm phán? Ngươi một người Trung Quốc có cái gì tư cách tới nơi này? Chẳng lẽ ngươi cũng tưởng đối chúng ta người Nga khoa tay múa chân sao?”

“Ta một chút cũng không tưởng đối với các ngươi người Nga khoa tay múa chân, ta đồng dạng không nghĩ có người Nga đối với ta khoa tay múa chân lạc thiên tu.” Hạ Vân Kiệt gặp Alexander đến lúc này thế nhưng còn không biết tiến thối, thái độ còn là như vậy kiêu ngạo, sắc mặt không khỏi hơi hơi trầm xuống, tay đi phía trước duỗi ra trực tiếp đã bắt ở hắn ngón tay chỉ vào chính mình, sau đó nhẹ nhàng nhất bài.

“A! Ngươi, ngươi, ngươi mau buông tay! Ngón tay của ta muốn gãy.” Tay đứt ruột xót, Hạ Vân Kiệt cầm lấy Alexander ngón tay như vậy nhẹ nhàng nhất bài, Alexander lập tức liền gào khóc thảm thiết đứng lên, eo cũng bởi vì ngón tay đau đớn mà cung lên.

“Nguyên lai ngươi còn biết đau a, ta còn nghĩ đến ngươi hội ngốc đến ngay ngón tay đau sẽ không biết đâu.” Hạ Vân Kiệt khinh miệt lạnh lùng cười, sau đó buông lỏng tay ra.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng buông lỏng tay ra, bất quá du thuyền dù sao liền lớn như vậy không gian, Alexander vừa rồi quỷ kêu còn là kinh động sàn tàu thượng, còn có ngồi ở sa long lý nói chuyện phiếm đại nhân vật.

Mọi người ào ào hướng Hạ Vân Kiệt bọn họ bên này xem ra, hoặc là đi tới, trong đó một vị trung niên nam tử lại vẻ mặt bất mãn hướng Alexander khiển trách:“Sao lại thế này Alexander! Nơi này cũng là ngươi la hoảng địa phương sao?”

Kia hướng Alexander răn dạy trung niên nam tử tự nhiên đó là Alexander phụ thân Oleg.

“Thực xin lỗi phụ thân, thực xin lỗi các vị tôn quý tiên sinh cùng nữ sĩ. Này hết thảy đều là bởi vì này vị người Trung Quốc duyên cớ, hắn vừa rồi trảo đau ngón tay của ta, cho nên ta mới nhịn không được kêu lên.” Alexander bình thường tuy rằng cuồng vọng tự đại, nhưng tại đây chút đến từ liên bang Nga cùng Italy đại nhân vật trước mặt không chút nào không dám làm càn, gặp chính mình tiếng kêu kinh động bọn họ, sắc mặt không khỏi có chút kinh hoảng biện giải nói.

Alexander không giải thích hoàn hảo, này nhất giải thích nhưng thật ra dẫn tới không ít người Nga hướng hắn

giận trừng mắt nhìn liếc mắt một cái, mà vị kia người Ý tắc mặt lộ vẻ một tia châm biếm khinh miệt sắc.

Này cũng khó trách bọn họ giống như này phản ứng.

Một cái như thế cao lớn rắn chắc liên bang Nga đại nam nhân thế nhưng bị một người Trung Quốc cấp trảo đau ngón tay, nhưng lại cùng giết heo giống nhau kêu lên, thân là người Nga lại như thế nào không cảm thấy sỉ nhục tức giận, mà người Ý tự nhiên xem thường người Nga.

“Hồ nháo, vô dụng vô liêm sỉ!” Oleg gặp tại như vậy nhiều người trước mặt con trai biểu hiện như vậy không còn dùng được, tự nhiên là không nhịn được mặt mũi, tức giận đến hung hăng mắng hắn một câu, sau đó mới chuyển mắt nhìn về phía Hạ Vân Kiệt, trong mắt toát ra trắng trợn địch ý cùng nghi hoặc.

Trước mặt nhiều người như vậy mặt, bị một người Trung Quốc quét mặt mũi, Oleg tự nhiên không có khả năng như vậy từ bỏ, nếu không còn không trở thành trong vòng chê cười, chính là đối với một Trung Quốc người trẻ tuổi đột nhiên xuất hiện ở trong này, hắn lại khó tránh khỏi cảm thấy nghi hoặc.

Oleg sống đến từng tuổi này, tự nhiên sẽ không giống con của hắn giống nhau không đầu óc, nhất mở miệng liền chất vấn Hạ Vân Kiệt như thế nào sẽ ở du thuyền.

Làm Oleg dùng trắng trợn địch ý cùng nghi hoặc ánh mắt nhìn về phía Hạ Vân Kiệt khi, Yelena cũng đang nhìn Hạ Vân Kiệt, trong mắt mang theo một tia che dấu không được kinh ngạc.

Nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới, mấy ngày hôm trước ở trong quán bar đụng tới vị kia Trung Quốc người trẻ tuổi thế nhưng nhận thức Catherine, hơn nữa xem

tình hình quan hệ tựa hồ thực không đơn giản, nếu không trọng yếu như vậy đàm phán, Catherine lại như thế nào có thể làm cho hắn như vậy một người không quan hệ mang theo hai vị nữ sĩ đi lên du thuyền đâu?

“Ta là Alexander phụ thân Oleg, không biết tiên sinh như thế nào xưng hô? Cùng Catherine nữ vương lại là cái gì quan hệ?” Yelena có thể nghĩ đến Hạ Vân Kiệt cùng Catherine quan hệ không tầm thường, Oleg tự nhiên cũng có thể nghĩ đến, cho nên cuối cùng còn là áp chế muốn bùng nổ lửa giận, trầm giọng chất vấn nói.

“Thực xin lỗi vị tiên sinh này, ta cũng không nhận thức ngươi, cũng không tưởng nhận thức ngươi, cho nên ta nghĩ ta không tất yếu trả lời ngươi mấy vấn đề này.” Hạ Vân Kiệt tự nhiên nghe được đi ra Oleg trong giọng nói không tốt, nghe vậy không chút khách khí trả lời.

“Trung Quốc ta đi quá không ít lần, cũng gặp qua không ít các ngươi quốc gia hiển hách màu đỏ gia tộc đệ tử, bọn họ thấy ta đều là muốn khách khách khí khí, lại chưa bao giờ gặp qua dám ở ta trước mặt như thế cuồng vọng tự đại người trẻ tuổi! Ta mặc kệ ngươi là đến từ cái nào màu đỏ gia tộc, hôm nay ngươi nếu không trước mặt trịnh trọng hướng ta xin lỗi, ta cam đoan ngươi không thể thuận thuận lợi lợi trở lại Trung Quốc.” Oleg vạn vạn không nghĩ tới có một ngày lấy chính mình thân phận địa vị, một Trung Quốc tiểu tử cũng dám như thế coi rẻ hắn, rốt cục lộ ra một chút dữ tợn cùng sát khí.

“Như vậy ta cũng cam đoan với ngươi, ngươi nếu dám giống ngươi con trai giống nhau, lại có gì nhằm vào ta mạo phạm hành động, ngươi nhất định sẽ hối hận.” Hạ Vân Kiệt không chút nào yếu thế âm thanh lạnh lùng nói.

Tuy rằng xuất phát từ chính trị đánh cờ cùng thế lực cân bằng duyên cớ, Trung Quốc cùng liên bang Nga quan hệ

đi được rất gần, tựa hồ là huynh đệ minh hữu quan hệ, khả liên bang Nga này dân tộc từng đối Trung Quốc tạo thành thương tổn, cùng với xâm chiếm thổ địa cho dù vượt xa quá mọi thứ khác tây phương quốc gia. Cho nên đối với cho người Nga, Hạ Vân Kiệt cũng không có bao nhiêu hảo cảm, hơn nữa giống Oleg phụ tử loại này kiêu ngạo cuồng vọng, lại tâm ngoan thủ lạt liên bang Nga trùm tài chính lại không có nửa điểm hảo cảm. Hiện tại Oleg lại giáp mặt nói ra như thế uy hiếp ngôn, nếu không phải lo lắng đến Catherine duyên cớ, hắn thật là có điểm tưởng trực tiếp bắt hắn cho ném tới hải lý.

Oleg ở liên bang Nga ra sao nhân vật, hướng đến chỉ có hắn uy hiếp người phân, lại nào có người khác uy hiếp hắn phân, càng đừng nói đối phương chính là một cái Trung Quốc người trẻ tuổi, nghe vậy không khỏi giận nhiệt huyết hướng đầu, nắm chặt quyền đầu đã nghĩ đánh Hạ Vân Kiệt mấy quyền.

“Oleg, hạ tiên sinh, mọi người đều là Catherine nữ vương khách nhân, cần gì phải huyên như vậy cương đâu? Như vậy đi, hai vị đều cho ta một cái mặt mũi, đều lui một bước, coi như sự tình gì cũng chưa phát sinh quá được?” Gặp Oleg có bạo đi dấu hiệu, Yelena cũng không biết xuất phát từ cái gì tâm tư, đột nhiên ra mặt hoà giải nói.

“Yelena này người trẻ tuổi sẽ không là ngươi tiểu tình nhân đi?” Oleg lúc này đang ở nổi nóng, gặp Yelena thế nhưng ra mặt hoà giải, còn tưởng ít nhất trên đầu từng nhìn thấy nàng dừng chân cùng Hạ Vân Kiệt nói chuyện, không khỏi ngay cả nàng cũng cấp hận thượng, mặt lạnh lùng châm chọc nói.

“Oleg, ngươi lời này là cái gì ý tứ?” Yelena mặt đẹp khẽ biến nói.

“Không có gì ý tứ, nếu này người trẻ tuổi không phải của

ngươi tình nhân, vậy ngươi sẽ không muốn xen vào việc của người khác, còn là lo lắng nhiều lo lắng chính ngươi sự tình đi, đừng tưởng rằng tìm Catherine nữ vương làm người trung gian có thể mọi sự đại cát.” Oleg âm thanh lạnh lùng nói.

“Đúng vậy, Yelena, này người trẻ tuổi như vậy không đem chúng ta người Nga xem ở trong mắt, ngươi nói như thế nào cũng là người Nga, sẽ không muốn nhiều quản này nhàn sự, còn là nhiều hơn lo lắng chính mình đi.” Ngay tại Yelena sắc mặt lại khẽ biến khi, một cái súc râu trung niên nam tử mặt mang khinh thường nói.

Này trung niên nam tử không phải người khác, đúng là Yelena lớn nhất đối đầu Evgeni. Những người khác bao gồm Oleg, còn có người Ý đều là hắn liên hợp lại chuẩn bị phân cách ích lợi minh hữu.

“Evgeni, tuy rằng ta chỉ là cái nữ nhân, nhưng không phải mặc người xâm lược nữ nhân, cho nên mời ngươi chú ý của ngươi tìm từ, thật muốn bức nóng nảy ta, ta cũng có thể hợp lại cái cá chết lưới rách.” Yelena thân là một nữ nhân ở nàng trượng phu sau khi qua đời, không chỉ có toàn diện nắm giữ hắn trượng phu lưu lại cơ nghiệp, hơn nữa còn bắt nó phát triển lớn mạnh, tự nhiên không phải mặc người đắn đo bình thường nữ nhân, nghe vậy mắt lộ ra một chút ngoan sắc nói.

“Yelena, ngươi là một nữ nhân, nhưng lại là một cái xinh đẹp nữ nhân, ngươi hẳn là học Pháp quốc nữ nhân giống nhau không bị cản trở nhiệt tình, theo đuổi hưởng thụ tốt đẹp lãng mạn cuộc sống, không nên hơi một tí đã nói cái gì cá chết lưới rách hung ác nói, như vậy thật sự với ngươi xinh đẹp hình tượng có thật lớn xung đột.” Gặp Yelena rốt cục hiển lộ ra nữ cường nhân tàn nhẫn một mặt, một vị mặc kệ cách nói năng còn là khí chất đều mang theo một tia tao nhã trung niên nam tử mỉm cười đối Yelena khuyên.

Mở miệng khuyên bảo là liên bang Nga một cái khác trùm tài chính Victor, hắn sản nghiệp chủ yếu dời đi quốc gia là Pháp quốc, hắn bản nhân trước mắt đại bộ phận thời gian cũng đều là ở tại Pháp quốc.

“Kỳ thật giống Victor tiên sinh như vậy tao nhã nam sĩ, cũng có thể học Pháp quốc nam nhân giống nhau lãng mạn ôn nhu, mà không phải giống thích say rượu liên bang Nga nam nhân, chỉ biết ức hiếp nữ nhân.” Yelena không chút nào yếu thế đối chọi gay gắt nói.

Victor hiển nhiên coi như là có điểm liêm sỉ tâm trùm tài chính, bị Yelena sắc bén lời nói như vậy một phản bác, trên mặt lộ ra một tia xấu hổ sắc, đổ không phản kích.

Đàm phán kỹ xảo trung áp đảo nhân khí thế rất trọng yếu, tuy rằng bây giờ còn không chính thức bắt đầu đàm phán, nhưng bởi vì Hạ Vân Kiệt đột nhiên xuất hiện, hiển nhiên song phương khí thế thượng đánh giá đã bất tri bất giác trung đã triển khai.

Evgeni gặp Victor bị Yelena một câu cấp bác ách hỏa, mày hơi hơi nhíu một chút, sau đó nhìn Yelena, mặt lộ vẻ một tia khinh thường nói:“Có lẽ hai năm tiền, Yelena ngươi có tư cách nói cá chết lưới rách trong lời nói, khả hiện tại ngươi cảm thấy ngươi còn có tư cách nói lời này sao? Là ai cho ngươi lớn như vậy tự tin, là điện Kremlin đâu? Còn là Italy long ba địch gia tộc?”

“Long ba địch gia tộc? Bọn họ sớm đã cút ra Milan ! Ít nhất chỉ cần có ta Anthony ở một ngày, long ba địch gia tộc cũng đừng tưởng tái phản hồi Milan. Đương nhiên Yelena nữ sĩ năm đó giúp đỡ long ba địch gia tộc ta Anthony cũng vẫn nhớ kỹ trong lòng, cho nên ta khuyên Yelena nữ sĩ tốt nhất cũng làm tốt rời đi Milan chuẩn bị, ta Anthony, Bruno gia tộc không chào đón ngươi.” Một vị có song cằm, mắt to túi, vóc dáng cũng không cao Italy

nam nhân trừu xì gà, vẻ mặt khinh thường đáp lời nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1074 : Nhìn xuống

Tuy rằng Yelena rất muốn làm cho chính mình tiếp tục biểu hiện cường ngạnh, nhưng Evgeni còn có Italy Bruno gia tộc giáo phụ Anthony vô tình châm chọc, lại vừa lúc đánh trúng của nàng yếu hại, làm cho nàng căn bản không thể nào phản bác.

Đúng vậy, quốc nội điện Kremlin đã có thu thập Bondarev gia tộc tâm tư, đã nhiều năm trước liền chuẩn bị tốt đường lui, nay lại có một đất đầu xà ở hướng nàng giương nanh múa vuốt. Đúng là ứng một câu, trước có lang sau có hổ, nàng trừ bỏ khuất phục, còn có thể có biện pháp nào?

“Yelena, còn là hảo hảo lo lắng lo lắng chính mình sự tình đi, ngươi này tiểu tình nhân sự tình, ta khuyên ngươi tốt nhất còn là……” Oleg gặp Yelena này hướng đến cường thế quả phụ rốt cục ăn biết, không khỏi mặt lộ vẻ khinh thường lại châm chọc nói.

“Ba!” Oleg lời nói còn chưa nói xong, một đạo thanh thúy cái tát thanh chợt ở sàn tàu vang lên, cũng là Hạ Vân Kiệt rốt cục nhịn không được nâng tay tát Oleg một bạt tai.

Du thuyền tựa hồ đột nhiên gian trở nên im lặng xuống dưới, liền ngay cả gió biển thổi động thanh âm tại đây một khắc cũng chưa nhân nghe thấy.

Không ai nghĩ đến Hạ Vân Kiệt này Trung Quốc người trẻ tuổi thế nhưng to gan lớn mật đến bực này trình độ, ngay cả Oleg bực này liên bang Nga trùm tài chính đều dám đương chúng tát hắn cái tát, không khỏi khiếp sợ nhất thời nửa khắc cũng chưa có thể phản ứng lại đây.

“Kỹ nữ dạng vô liêm sỉ, ngươi cũng dám đánh……” Rất

nhanh Oleg liền phản ứng lại đây, phẫn nộ tại đây một khắc như núi lửa bình thường bạo phát đi ra, một bên há mồm phá mắng, một bên liền huy quyền chuẩn bị đối với Hạ Vân Kiệt khuôn mặt đánh đi.

Bất quá Oleg vừa mới vừa nâng tay huy quyền, hắn liền cảm thấy cổ bị một lạnh như băng kiên cường như kìm sắt tay cấp nặng nề mà bắt lấy, trong nháy mắt hắn còn có một loại hầu kết sắp bị bóp nát cảm giác, hoảng hắn vội vàng thân thủ đi bắt Hạ Vân Kiệt cầm lấy hắn cổ tay.

“Đánh ngươi? Ngươi tin không tin ta hiện tại liền dám bẻ gãy của ngươi cổ?” Hạ Vân Kiệt mặt không chút thay đổi nhìn thẳng Oleg, lạnh lùng nói. Về phần Oleg dùng sức bắt tay hắn, hắn căn bản làm như không thấy.

Oleg gặp Hạ Vân Kiệt thủ kính thần kỳ lớn, chính mình căn bản thoát khỏi không được, lại thấy hắn ánh mắt lãnh khốc, rốt cục bắt đầu có chút hoảng hốt đứng lên, ánh mắt hướng Evgeni đám người nhìn lại.

“Hạ tiên sinh, ngươi đang làm cái gì? Còn không lập tức buông ra Oleg tiên sinh!” Đang ở Oleg ánh mắt xin giúp đỡ nhìn phía Evgeni đám người khi, thị vệ trưởng Hoff đã phát hiện bên này trạng huống, vội vàng lại đây hướng Hạ Vân Kiệt nổi giận nói.

Gặp Hoff rõ ràng biết chính mình cùng nữ vương bệ hạ quan hệ, ở không có hiểu được chính mình vì cái gì cùng Oleg phát sinh xung đột điều kiện tiên quyết hạ, như trước lựa chọn hướng chính mình giận xích, hiển nhiên ở hắn trong mắt chính mình căn bản không có biện pháp cùng Oleg so sánh với, Hạ Vân Kiệt trong lòng cũng không cấm có chút căm tức, âm thanh lạnh lùng nói:“Hoff, ở không có biết rõ ràng phát sinh sự tình gì phía trước, mời ngươi tốt nhất cho ta ngậm miệng!”

“Ngươi có biết hay không Oleg tiên sinh là cái gì thân

phận? Ngươi có biết hay không ngươi làm như vậy sẽ cấp nữ vương bệ hạ mang đến nhiều……” Hoff gặp Hạ Vân Kiệt nháo ra chuyện lớn như vậy, thế nhưng còn dám kêu chính mình câm miệng, không khỏi tức giận đến chỉ vào Hạ Vân Kiệt liên tục giận dữ hỏi nói.

“Câm miệng Hoff! Hạ tiên sinh sự tình, không tới phiên ngươi tới nhúng tay!” Bất quá Hoff lời nói còn chưa nói xong, phía sau một đạo mang theo uy nghiêm thanh âm đột nhiên vang lên.

Hoff cả người không khỏi chấn động, hắn tái quen thuộc này thanh âm bất quá.

“Nữ vương bệ hạ, nhưng là Hạ tiên sinh hắn……” Hoff mặt lộ vẻ không cam lòng thậm chí có thể nói có chút bất mãn nhìn chạy tới trước mặt nữ vương bệ hạ nói.

Nữ vương bệ hạ không có chờ Hoff đem nói cho hết lời, liền dùng tràn ngập uy nghiêm trung mang theo một tia lãnh lệ ánh mắt nhìn hắn một cái.

Hoff cả người lại chấn động, mặt sau đã đến bên miệng trong lời nói nhất thời ngạnh sinh sinh nuốt trở về.

Nữ vương bệ hạ tuy rằng bộ dạng xinh đẹp gợi cảm, bình thường người ngoài cũng có chút ôn hòa, khả nữ vương thân là vua của một nước, của nàng uy nghiêm lại khởi dung mạo phạm?

Nhìn như trước gợi cảm cao quý như trước Catherine cũng xuất hiện ở sàn tàu, Hạ Vân Kiệt hướng nàng mỉm cười, cuối cùng còn là buông lỏng tay ra.

Hạ Vân Kiệt nhẹ buông tay khai, Oleg liền lập tức dùng chính mình hai tay ôm chính mình cổ kịch liệt ho khan, sau đó từng ngụm từng ngụm thở phì phò. Mà Evgeni đám người tắc đều sắc mặt âm trầm trung mang theo

một tia tức giận nhìn Catherine.

Mặc kệ ngầm bọn họ cùng Oleg là cái gì quan hệ, nhưng ít ra hôm nay ở nữ vương này chiếc xa hoa du thuyền, bọn họ là cùng một trận tuyến minh hữu, là nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn. Nay Oleg ở nữ vương bệ hạ này chiếc du thuyền thượng đã bị Hạ Vân Kiệt như thế nhục nhã, mà nữ vương bệ hạ vừa rồi thái độ cũng là rõ ràng hướng về Hạ Vân Kiệt, nữ vương loại thái độ này đối với Evgeni đám người mà nói, tự nhiên là đối bọn họ không tôn trọng thậm chí nhục nhã.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt cùng Oleg hai người là vì cái gì nguyên nhân khởi xung đột, bọn họ là sẽ không đi lo lắng. Ở bọn họ xem ra, chính là một Trung Quốc người trẻ tuổi lại như thế nào theo chân bọn họ tôn quý thân phận đánh đồng đâu? Cho nên mặc kệ ai chiếm lý, chịu thiệt cũng không hẳn là bọn họ người Nga.

“Nữ vương bệ hạ, ngươi cần cho chúng ta một hợp lý giải thích! Đây là chuyện gì xảy ra? Này Trung Quốc người trẻ tuổi đến tột cùng là ai? Hắn dựa vào cái gì xuất hiện ở trong này? Nếu ngươi không thể cấp ra giải thích hợp lý, như vậy thỉnh đem người trẻ tuổi này giao cho chúng ta!” Evgeni mặt âm trầm, không chút khách khí hướng Catherine nữ vương chất vấn nói.

“Hắn là ta tốt nhất bằng hữu! Ta nghĩ này giải thích đủ hợp lý đi. Về phần hắn cùng Oleg tiên sinh vì cái gì phát sinh xung đột, ta nghĩ đây là Oleg tiên sinh tự rước nhục nhã.” Nếu không phải đổi thành trước kia, đối mặt Evgeni như vậy cấp bậc liên bang Nga trùm tài chính, nàng khẳng định muốn rất nhiều băn khoăn, nhưng hôm nay có Hạ Vân Kiệt ở, đề cập đến sự tình lại cùng hắn có liên quan, Catherine lại sao lại lui khiếp?

“Nữ vương bệ hạ, ngươi không biết là ngươi làm như vậy phi thường có thiếu lo lắng sao? Gần vì một người

Trung Quốc, ngươi liền hoàn toàn theo chúng ta quyết liệt? Đừng quên, người Nga hướng tới là có thù báo thù !" Evgeni vạn vạn không nghĩ tới vì một người Trung Quốc, Catherine thế nhưng không tiếc đắc tội bọn họ này đó liên bang Nga trùm tài chính, ở hơi hơi ngây người sau, chỉnh khuôn mặt đều hoàn toàn âm lãnh xuống dưới, ánh mắt lãnh lệ nhìn Catherine,**** lỏa uy hiếp nói.

"Nữ vương bệ hạ, ta Oleg đại biểu Korovin gia tộc trịnh trọng hướng ngươi đưa ra kháng nghị, nếu ngươi hôm nay không đem này người trẻ tuổi đuổi xuống du đĩnh, chính là cùng chúng ta toàn bộ Korovin gia tộc là địch." Oleg rốt cục hoãn quá mức đến, cắn răng, mục thấu hung ác sắc đối Catherine uy hiếp nói.

"Chúng ta người Ý luôn luôn là theo bằng hữu cùng tiến cùng lui, nữ vương bệ hạ, ta cảm thấy ngươi vừa rồi cử chỉ có thiếu lo lắng, nếu là ta, ta sẽ lựa chọn này đó có thực lực liên bang Nga bằng hữu, mà không phải vị này cuồng vọng Trung Quốc người trẻ tuổi." Anthony đi theo nói. Tuy rằng bất luận biểu tình còn là lời nói, hắn cũng không như Oleg đám người tới hung ác, nhưng uy hiếp ý lại triển lộ không bỏ sót.

"Bệ hạ……" Hoff gặp không chỉ có người Nga đã mở miệng, liền ngay cả người Ý cũng đã mở miệng, không khỏi có chút nóng nảy.

"Câm miệng Hoff!" Catherine gặp Hoff lại một lần nữa chen vào nói, rốt cục nhịn không được nổi giận nói.

"Tính Catherine, sự tình là ta khiến cho, liền giao cho ta đi." Hạ Vân Kiệt gặp Catherine tức giận, hướng nàng mỉm cười, khoát tay nói.

Catherine gặp Hạ Vân Kiệt mở miệng, cho hắn một cái mê người mỉm cười, gật gật đầu nói:"Vậy được rồi."

Gặp Hạ Vân Kiệt nhất mở miệng, thân là một quốc gia nữ vương, Catherine thế nhưng liền nhu thuận điểm đầu, nếu không phải tận mắt nhìn thấy Evgeni áp căn sẽ không biện pháp tin tưởng, cho dù nay tận mắt nhìn thấy, bọn họ như trước cảm thấy giống như mộng ảo bình thường. Về phần cùng Catherine từng còn có quá cùng trường chi nghị Yelena lại mở ra nàng kia trương khêu gợi cái miệng nhỏ nhắn, trợn tròn kia nước khác mê hoặc xanh lam ánh mắt, như thế nào cũng không dám tin tưởng, từng cao ngạo tôn quý như Catherine nữ nhân, có một ngày hội như thế nghe theo một nam nhân lời nói, mà này nam nhân còn là cái tuổi trẻ người Trung Quốc.

Nga, của ta Thượng Đế, này Trung Quốc nam nhân đến tột cùng có cái gì bản sự, có thể đem Catherine mê như thế thần hồn điên đảo? Chẳng lẽ là hắn kia một thân Trung Quốc công phu sao? Không đúng, hắn không phải đã có hai cái xinh đẹp Trung Quốc bạn gái sao? Của ta Thượng Đế a, này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra!

“Anthony tiên sinh là đi? Nếu ta là ngươi, ở lựa chọn Trung Quốc bằng hữu còn là lựa chọn liên bang Nga bằng hữu khi, ta sẽ cẩn thận lo lắng một chút Mario tiên sinh là cái gì thái độ? Hắn là càng thích Trung Quốc bằng hữu đâu? Còn là liên bang Nga bằng hữu?” Hạ Vân Kiệt nhưng không có cấp mọi người càng nhiều thời gian đi kinh ngạc, cũng không có cấp Yelena càng nhiều thời gian đi ám bát quái đoán rằng, hắn lại hướng Catherine mỉm cười sau, ánh mắt chuyển hướng về phía cuối cùng một cái mở miệng uy hiếp Catherine Anthony, trên mặt mỉm cười đã ở ánh mắt dời đi là lúc chuyển làm lãnh đạm cùng cao cao tại thượng.

“Mario tiên sinh? Ngươi, ngươi nhận thức Mario tiên sinh!” Gặp Hạ Vân Kiệt đột nhiên nhắc tới Mario, Anthony nhất thời như mèo bị đạp trúng cái đuôi, sắc

mặt tái nhợt bật thốt lên kêu lên.

Thân là Italy Mafia ở Milan tối có quyền thế gia tộc giáo phụ, Anthony lại như thế nào khả năng không biết toàn bộ Italy Mafia đại giáo phụ tên, mà nay tên này lại như thế tùy ý theo một cái từng không bị hắn để vào mắt Trung Quốc người trẻ tuổi trong miệng xông ra, lại như thế nào không cho hắn cảm thấy giật mình cùng ngoài ý muốn! Thậm chí còn có một loại thực không rõ dự cảm cũng đột nhiên theo đáy lòng mạo đi lên.

Evgeni đám người nói như thế nào cũng đều là liên bang Nga có quyền thế trùm tài chính, mơ hồ hay là nghe quá Mario đại danh, nghe vậy cũng đều không khỏi thay đổi sắc mặt, hơn nữa Yelena vốn là cùng Milan Mafia gia tộc từng có hợp tác quan hệ, đối với Italy Mafia tin tức biết đến so với Evgeni đám người càng nhiều một ít, nghe vậy trên mặt lại tràn ngập kinh hãi biểu tình.

Nàng căn bản không thể tưởng tượng, trước mắt này Trung Quốc người trẻ tuổi đến tột cùng là cái gì lai lịch, không chỉ có nhận thức Catherine nữ vương bệ hạ, càng có thể thuận miệng nâng ra Italy địa hạ đế quốc thần bí nhất cũng tối có quyền thế đế vương tên.

“Ngươi còn không có tư cách hỏi ta nói, trực tiếp gọi điện thoại hỏi Mario đi, hắn hội nói cho ngươi nên làm như thế nào!” Hạ Vân Kiệt lại chính là đạm mạc nói một câu, sẽ thấy cũng không thấy Anthony liếc mắt một cái, mà là đem ánh mắt chuyển hướng về phía Evgeni đám người.

Lúc này đây, Hạ Vân Kiệt rốt cuộc không có dĩ vãng khiêm tốn, hắn ánh mắt nhìn về phía Evgeni đám người tựa như cao cao tại thượng nhân loại nhìn xuống lòng bàn chân nhỏ bé con kiến.

Lạnh lùng! Không mang theo chút cảm tình!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1075 : Đúng vậy chính là ta

“Ta kỳ thật thật sự không nghĩ tham gia các ngươi người Nga sự tình, cũng không có hứng thú đối phó các ngươi, khả vì cái gì các ngươi người Nga cảm giác liền tốt như vậy? Vì cái gì tổng cảm thấy chúng ta người Trung Quốc dễ ức hiếp đâu? Đoạn thời gian trước có hai người trẻ tuổi tên Anufry cùng Vladimir như thế, bọn họ phụ thân Slava cùng Ivan đồng dạng như thế, nay đến phiên con của ngươi, còn có các ngươi!” Hạ Vân Kiệt dùng cao cao tại thượng ánh mắt nhìn Evgeni đám người, thanh âm lạnh lùng trung mang theo một tia tức giận.

“Slava! Ivan!” Nghe thế hai cái tên theo Hạ Vân Kiệt trong miệng khinh phiêu phiêu bay ra, Evgeni đám người tất cả đều đột nhiên thay đổi sắc mặt, trong mắt toát ra một tia kinh hoảng sắc.

Vừa không lâu trước, hai gia tộc thực lực đều coi như không sai, hơn nữa Slava chỗ Petukhov gia tộc thực lực cùng lực ảnh hưởng lại thẳng bức Oleg chỗ Korovin gia tộc, tất cả đều ở ngắn ngủn trong vòng vài ngày đột nhiên suy tàn.

Như vậy một kiện trọng đại sự tình, Evgeni đám người lại sao lại không biết? Thậm chí âm thầm bọn họ cũng không biết tiến hành rồi bao nhiêu điều tra, mà điều tra kết quả cũng là tựa hồ đột nhiên gian này hai gia tộc đắc tội rất nhiều quốc gia cùng siêu cấp tập đoàn tài chính, làm cho bọn họ đột nhiên đối bọn họ tập thể khởi xướng công kích!

Kết quả này từng làm cho bọn họ cảm thấy phi thường không thể tưởng tượng, mà nay lại nghe thế hai cái tên theo Hạ Vân Kiệt trong miệng đột nhiên toát ra đến, mọi người đáy lòng đều không hiểu có một cỗ hàn khí mạo

đi lên.

“Xem ra các ngươi đều là người thông minh, đều đoán được sự tình nguyên nhân ở nơi nào. Đúng vậy, chính là ta!” Hạ Vân Kiệt ánh mắt chậm rãi đảo qua mọi người, cuối cùng như ngừng lại Oleg cùng Alexander phụ tử trên người, lạnh lùng nói:“Oleg tiên sinh, hiện tại ngươi cảm thấy ngươi còn có tư cách uy hiếp ta sao? Alexander, hiện tại có phải hay không còn muốn chờ quán bar phong ba sau, tìm người xử lý ta?”

“Ta, ta, ta không có!” Tuy rằng cho tới bây giờ, Hạ Vân Kiệt cũng không có xuất ra gì chứng cứ rõ ràng, chứng minh hắn nhận thức Mario, chứng minh Slava cùng Ivan gia suy tàn cùng hắn có quan hệ, nhưng Alexander cũng đã hoàn toàn bị Hạ Vân Kiệt lời nói cấp dọa ở, đối mặt hắn chất vấn, thế nhưng cao thấp răng nanh run lên lên, liên tục lắc đầu phủ nhận nói.

“Không có can đảm người trẻ tuổi! Người Nga mặt tất cả đều bị ngươi mất hết ! Hắn nói cái gì ngươi liền tin tưởng cái gì sao?” Evgeni đám người chung quy là trải qua quá đại sóng gió đại nhân vật, ở trải qua khởi điểm khiếp sợ sau, rất nhanh liền ổn định cảm xúc, gặp Alexander biểu hiện như thế không đông đảo, nhịn không được trợn mắt khiển trách.

Trừ phi tận mắt nhìn thấy, tự mình trải qua, nếu không bọn họ là tuyệt đối không thể tin một Trung Quốc người trẻ tuổi hội có được như thế khủng bố lực ảnh hưởng. Đương nhiên nếu không phải bởi vì Catherine duyên cớ, chỉ sợ phía trước bọn họ đều đã đem Hạ Vân Kiệt lời nói làm kẻ điên trong lời nói, phản ứng đầu tiên hẳn là cười vang mà không phải kinh hoảng.

“Xem ra này đó người Nga là không tin ta nói. Bất quá bọn họ có tin hay không đều đã không quan hệ, bởi vì ta sẽ không như vậy buông tha bọn họ. Nhưng thật ra

ngươi Anthony tiên sinh, xem ở Mario tiên sinh mặt mũi, ta cũng không nguyện ý đối với ngươi đánh. Có lẽ, ngươi hẳn là cấp Mario tiên sinh gọi cuộc điện thoại, hỏi một chút hắn xử lý ý kiến, ta còn là có vẻ tôn trọng hắn xử lý ý kiến, dù sao ngươi là người của hắn. Đương nhiên ngươi cũng có thể không gọi, bất quá thật muốn là như thế này, đợi lát nữa của ngươi kết cục chỉ sợ cũng muốn cùng này đó người Nga giống nhau." Hạ Vân Kiệt không để ý đến Evgeni đám người, mà là chuyển hướng Anthony thản nhiên nói.

"Thực xin lỗi Hạ tiên sinh, ta tạm thời còn không có quyền hạn trực tiếp cấp Mario tiên sinh gọi điện thoại." Anthony tái nhợt mặt, mắt lộ ra hoảng sợ sắc nói.

Evgeni đám người không tin Hạ Vân Kiệt lời nói, Anthony cũng đã có chút tin. Bởi vì từ Mario cầm quyền sau, hắn đối Hoa nhân thái độ có rõ ràng chuyển biến, bất quá Mafia thượng tầng vòng có người truyền thuyết này cùng một vị Trung Quốc người trẻ tuổi có quan hệ. Bất quá bởi vì chính là tin vỉa hè, cho nên Anthony cho tới bây giờ không thật sao, huống hồ hắn cũng không tin tưởng cường thế như Mario tiên sinh hội bởi vì một Trung Quốc người trẻ tuổi mà thay đổi đối Hoa nhân thái độ, hơn nữa một ít thói quen tính thành kiến rất khó ở trong khoảng thời gian ngắn chuyển biến, cho nên Anthony vừa rồi còn là thói quen tính khinh thị người Trung Quốc. Nhưng nay, Anthony lại nghĩ tới Mario, còn có kia nhìn như vớ vẩn truyền thuyết.

"Nếu ta kêu ngươi gọi, ngươi còn có này quyền hạn, đương nhiên ngươi cũng có thể lựa chọn cùng người Nga giống nhau không tin." Hạ Vân Kiệt nhìn Anthony, thản nhiên nói.

Anthony nhìn Hạ Vân Kiệt một bộ theo hắn lựa chọn biểu tình, trong lòng âm thầm kêu khổ không thôi. Một phương diện hắn đã bắt đầu có chút tin tưởng Hạ Vân

Kiệt lời nói, mặt khác một phương diện, hắn trong đầu cũng nhiều ít có chút hoài nghi. Vạn nhất hắn trực tiếp gọi điện thoại cấp Mario tiên sinh, Mario tiên sinh lại căn bản không biết này Hạ Vân Kiệt, mất mặt nhưng thật ra việc nhỏ, vạn nhất chọc giận Mario tiên sinh cũng là đại sự.

Bất quá cuối cùng, Anthony còn là gật gật đầu nói:“Hạ tiên sinh ta tin tưởng ngươi nói.”

Nói xong, Anthony hướng Hạ Vân Kiệt xin lỗi một tiếng, liền cầm di động đến một bên gọi điện thoại đi.

Gặp Anthony dùng di động đến một bên gọi điện thoại, Evgeni đám người không hiểu cảm thấy một tia khẩn trương.

Lấy bọn họ đối người Trung Quốc thực lực hiểu biết, bọn họ biết Hạ Vân Kiệt nói tuyệt đối không có khả năng là thật. Nhưng Hạ Vân Kiệt biểu hiện ra ngoài nhìn xuống hết thảy thái độ, còn có Catherine thái độ, đúng là vẫn còn làm cho bọn họ cảm thấy một tia bất an cùng khẩn trương.

Bởi vì này một tia bất an cùng khẩn trương, ở Anthony đi đến một bên gọi điện thoại khi, Evgeni đám người thế nhưng khó được bảo trì trầm mặc, ai cũng không có ra lại ngôn khiêu khích chọc giận Hạ Vân Kiệt, liền ngay cả Oleg cũng không ngoại lệ, chính là dùng âm ngoan ánh mắt lạnh lùng nhìn hắn.

Bởi vì bọn họ biết, một khi Anthony chấm dứt trò chuyện sau, hết thảy liền tra ra manh mối, điểm ấy kiên nhẫn bọn họ vẫn phải có.

“Hạ, không cho ta giới thiệu một chút bằng hữu của ngươi sao?” Đối với Evgeni đám người âm ngoan ánh mắt, Catherine tựa hồ áp căn sẽ không để ý, nàng chân

chính để ý còn là cùng Hạ Vân Kiệt cùng nhau đến Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh, thừa dịp này không đương, mỉm cười hỏi.

“Không cần hắn giới thiệu, chúng ta chính mình đến đây đi, xinh đẹp nữ vương bệ hạ. Ta tên Tô Chỉ Nghiên, thật cao hứng nhận thức ngươi.” Không đợi Hạ Vân Kiệt trả lời, Tô Chỉ Nghiên đã chủ động hướng Catherine vươn tay.

“Ta cũng thật cao hứng nhận thức ngươi xinh đẹp Tô tiểu thư, nếu mọi người đều là hạ bằng hữu, ngươi còn là bảo ta Catherine đi.” Catherine thấy thế mỉm cười cùng Tô Chỉ Nghiên nắm tay, nói.

Nữ vương thân phận tuy rằng tôn quý, nhưng Tô Chỉ Nghiên tự nhiên sẽ không bởi vậy liền sinh ra phức cảm tự ti, nghe vậy mỉm cười nói:“Vậy ngươi cũng đừng bảo ta cái gì Tô tiểu thư, đã gọi ta Chỉ Nghiên đi.”

Vốn Catherine muốn Hạ Vân Kiệt thay các nàng song phương giới thiệu, còn cảm thấy có chút không được tự nhiên, nay gặp Catherine cùng Tô Chỉ Nghiên tựa hồ nhất kiến như cố, cũng liền âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Tiếp theo Chung Dương Dĩnh cũng chủ động cùng Catherine giới thiệu một chút chính mình.

“Kỳ quái tuy rằng ta đối người Trung Quốc tên không lớn quen thuộc, nhưng giống như ở nơi nào nghe qua ngươi tên này!” Catherine mỉm cười cùng Chung Dương Dĩnh nắm tay, trên mặt mang theo một tia nghi hoặc khó hiểu sắc.

“Ha ha, này cũng không kỳ quái Catherine, Chung tỷ kỳ thật cũng là một vị nữ vương, bất quá là chúng ta Trung Quốc buôn bán giới trung nữ vương!” Tô Chỉ Nghiên

nghe vậy cười giải thích nói.

“A, ta nhớ ra rồi, ngươi là siêu thắng xích siêu thị nữ lão bản, Trung Quốc nữ thủ phú! Trách không được ta cuối cùng cảm giác đặc biệt quen tai.” Tô Chỉ Nghiên như vậy nhất giải thích, Catherine lập tức liền bừng tỉnh đại ngộ.

Catherine là bừng tỉnh đại ngộ, nhưng Evgeni đám người lại chợt nghe đến sắc mặt đại biến.

Bọn họ đương nhiên không sợ cái gì Trung Quốc nữ thủ phú, nhưng trước mắt vị này Trung Quốc nữ thủ phú thế nhưng giống cái tình nhân giống nhau đi theo vị này Trung Quốc người trẻ tuổi, này lại ý nghĩa cái gì đâu?

Evgeni bọn người là người thông minh, một cái Catherine, bọn họ còn có thể cưỡng chế trong đầu khiếp sợ, nói cho chính mình người trẻ tuổi tái ngưu, chung quy chính là một người Trung Quốc, không có gì hay sợ ! Nhưng nay lại hơn nữa một Trung Quốc nữ thủ phú, như vậy này người Trung Quốc phía trước nói lời nói có thể tin độ lập tức lại đề cao không ít.

Bọn họ lòng tự tin bắt đầu lắc lắc muốn động đứng lên.

Ngay tại bọn họ lòng tự tin bắt đầu lắc lắc muốn động khi, trốn được một bên gọi điện thoại Anthony quay trở về.

Hắn mặt một chút huyết sắc đều không có, hắn nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt lại tràn ngập sợ hãi cùng hoảng sợ.

Không có biện pháp, vừa rồi hắn tráng lá gan cấp Mario tiên sinh gọi điện thoại, vừa cùng hắn nâng lên Hạ tiên sinh, trong điện thoại Mario thanh âm liền chợt khẩn trương lên. Lúc ấy Anthony liền ý thức được sự tình không ổn, bất quá khi đó hắn còn có thể cưỡng chế

trong lòng kinh sợ. Bất quá chờ hắn nói cho Mario sự tình từ đầu đến cuối, Mario thế nhưng đột nhiên hướng hắn lớn tiếng rít gào, thế nhưng nói muốn đem hắn toàn bộ Bruno gia tộc theo Milan đuổi ra đi khi, hắn mới chính thức hoàn toàn hoảng sợ đứng lên, mới chính thức ý thức được kia Trung Quốc người trẻ tuổi khủng bố năng lượng, mới hoàn toàn tin tưởng đoạn thời gian trước liên bang Nga hai cái thực lực cường đại gia tộc bị thua đều là bởi vì hắn dựng lên!

Mario hiện tại ở toàn bộ Italy Mafia trung danh vọng nhưng là thẳng bức từng Mafia lịch sử trung truyền kỳ giáo phụ Đường? Veytaux a, nhưng hôm nay hắn vì một Trung Quốc người trẻ tuổi thế nhưng khẩn trương thành cái dạng này! Muốn nói kia hai liên bang Nga gia tộc là vì hắn mà rơi bại lại có cái gì thật kỳ quái ! Bọn họ Bruno gia tộc cũng không lập tức muốn gặp phải đồng dạng kết cục sao?

“Không, không, ngài không thể đối với ta như vậy Mario tiên sinh, chúng ta Bruno gia tộc đối ngài, đối ngài Fiero gia tộc là trung thành tận tâm. Ta đi hướng Hạ tiên sinh xin lỗi, ta đi hướng nữ vương bệ hạ xin lỗi, ta……” Lúc ấy Anthony cơ hồ là khóc cầu xin Mario.

Mà cuối cùng Mario nhưng không có thu hồi hắn trừng phạt quyết định!

Evgeni đám người ít dùng chờ Anthony mở miệng, bọn họ cũng đã theo Anthony biểu tình thấy được bọn họ không nghĩ muốn xem đến đáp án.

Mọi người sắc mặt xoát một chút liền tái nhợt xuống dưới, hơn nữa Oleg cùng Alexander phụ tử hai người, lại tái nhợt không hề huyết sắc.

Catherine tuy rằng quý làm một quốc chi vương, có được cao quý thân phận, thật lớn tài phú, nhưng cơ nặc

duy lan quốc dù sao chính là một Âu châu nho nhỏ quốc, nàng sở có được tài phú cũng liền một hai trăm ức, đắc tội nàng, Oleg là không chút nào sợ, nếu không vừa rồi hắn cũng không dám phát ngôn bừa bãi uy hiếp nàng. Khả Mario đâu? Kia nhưng là toàn bộ Italy địa hạ thế lực đế vương, mà này quái vật lớn bàn địa hạ tổ chức theo có liên quan đưa tin nói một năm thu vào còn có hơn 100 tỷ đồng Euro! Càng đừng nói địa hạ thế lực thân mình tính nguy hiểm! Đắc tội Mario, ngẫm lại đều có thể làm cho Oleg đám người không rét mà run.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1076 : Còn muốn chạy

“Hạ tiên sinh, Hạ tiên sinh, van cầu ngài tha ta đi! Ta về sau cũng không dám nữa xem thường người Trung Quốc, không, không, ta về sau chính là Trung Quốc tốt nhất bằng hữu. Yelena nữ sĩ ở Milan sở hữu sự nghiệp ta đều đã đại lực duy trì, tuyệt đối không hề cùng nàng chống đối, chỉ cầu ngài tha ta, bằng không ta còn có chúng ta gia tộc sẽ bị đuổi ra Milan !” Ở Evgeni đám người sắc mặt trở nên tái nhợt là lúc, Anthony đã giống điều kẻ đáng thương giống nhau, hai mắt “Nước mắt lưng tròng” hướng Hạ Vân Kiệt đau khổ cầu xin nói.

“Đuổi ra Milan!” Evgeni đám người nghe vậy sắc mặt lại đại biến, trong mắt toát ra hoảng sợ sắc.

Phải biết rằng Bruno gia tộc nói như thế nào nay coi như là Milan số một số hai Mafia gia tộc, nhưng hôm nay thế nhưng liền bởi vì Anthony đắc tội Hạ Vân Kiệt, Mario thế nhưng sẽ trực tiếp đem gia tộc bọn họ trục xuất Milan, có thể nghĩ, trước mắt vị này Trung Quốc người trẻ tuổi ở Mario cảm nhận có loại nào trọng yếu địa vị.

Yelena nghe vậy cũng là lâm vào khiếp sợ cùng mừng như điên phức tạp cảm xúc bên trong.

Khiếp sợ tự nhiên là không nghĩ tới mấy ngày hôm trước ở quán bar gặp được Trung Quốc người trẻ tuổi thế nhưng ngưu bức đến bực này trình độ, mà mừng như điên tắc tự nhiên là nếu Bruno gia tộc bị đuổi ra Milan, hoặc là nói giống Anthony cầu xin khi nói giống nhau, Bruno gia tộc ngược lại đại lực duy trì nàng ở Milan sự nghiệp, như vậy đối với nàng mà nói tuyệt đối là thiên đại hảo tin tức.

“Catherine, Yelena nữ sĩ, các ngươi thấy thế nào?” Hạ Vân Kiệt không có xem Anthony, trong mắt cũng không

có lộ ra gì thương hại sắc, mà là nhìn về phía Catherine cùng Yelena.

Hạ Vân Kiệt rất rõ ràng, Anthony người như thế nước mắt căn bản không đáng tin tưởng cùng đồng tình. Hiện tại Anthony sở dĩ lưu nước mắt, sở dĩ cầu xin, chính là bởi vì hắn Hạ Vân Kiệt là ngưu nhân có thể tùy tay thu thập hắn! Đổi cá nhân, có lẽ đã sớm bị hắn tìm người cấp trực tiếp xử lý.

Bất quá, Anthony cùng người Nga không giống với, hắn cùng Hạ Vân Kiệt trên cơ bản không thể nói rõ có bao nhiêu đại xung đột. Chủ yếu còn là vừa rồi ở lời nói mạo phạm Catherine, hơn nữa tựa hồ cùng Yelena ở Milan sự nghiệp có rất lớn quan hệ, cho nên Hạ Vân Kiệt đem quyết định này giao cho Catherine cùng Yelena. Sở dĩ cố ý đem Yelena cũng bỏ thêm đi lên, là vì phía trước Yelena hai lần nhắc nhở hắn phải chú ý Alexander bọn họ, tóm lại là xuất phát từ một mảnh hảo tâm, nay đem nàng cũng hơn nữa đi, coi như là trả nàng một phần nhân tình.

Gặp Hạ Vân Kiệt đem quyền quyết định để lại cho nữ vương bệ hạ cùng Yelena, Anthony lại tội nghiệp nhìn phía các nàng.

“Yelena chính ngươi quyết định đi, ta là không sao cả.” Catherine biết Yelena trước mắt vị trí khốn cảnh, gặp Hạ Vân Kiệt đem quyết định này quyền để lại cho chính mình cùng Yelena, mỉm cười đối Yelena nói.

Yelena nghe vậy trong lòng không khỏi một trận mừng như điên, cảm kích nhìn Catherine nói:“Cảm ơn ngươi lão đồng học! Lần này tính ta lại thiếu ngươi một phần nhân tình.”

“Nga, các ngươi hai người là đồng học?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy thế mới biết Yelena nguyên lai còn là

Catherine đồng học, không khỏi rất là ngoài ý muốn nói.

“Đúng vậy, chúng ta từng đang ở Đức Berlin hồng bảo đại học đọc sách, cho nên lần này Yelena gặp khốn cảnh, mời ta ra mặt làm người trung gian.” Catherine mỉm cười trả lời, ánh mắt cố ý vô ý đảo qua Evgeni đám người.

“Nguyên lai là như vậy!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy gật gật đầu, thế này mới hoàn toàn hiểu được hôm nay du thuyền vì sao hội tụ tập nhiều như vậy liên bang Nga đại nhân vật, thậm chí còn có Italy Milan Mafia gia tộc giáo phụ, xem Evgeni đám người ánh mắt không khỏi lại lạnh một phần.

Hạ Vân Kiệt ánh mắt mang theo vài phần hàn ý đảo qua Evgeni đám người, cuối cùng dừng ở Yelena trên người, bất quá lúc này lại mang theo mỉm cười hòa thân thiết.

“Yelena nữ sĩ, không nghĩ tới ngươi là Catherine đồng học. Một khi đã như vậy, có cái gì cần hỗ trợ ngươi cứ việc mở miệng, này Anthony, nếu ngươi cảm thấy làm cho hắn tiếp tục ở lại Milan đối với ngươi có giúp, ngươi liền lưu trữ hắn. Nếu ngươi cảm thấy nhìn hắn chán ghét, ngươi khiến cho hắn cút đi đó là. Ngươi yên tâm, trừ phi hắn tưởng bị ném tới Địa Trung Hải đi nuôi cá mập, nếu không hắn tuyệt không dám nói cái ‘Không’ tự. Về phần này đó người Nga, ngươi cũng yên tâm, bọn họ đã không tư cách hướng ngươi đưa ra gì yêu cầu.” Hạ Vân Kiệt mỉm cười đối Yelena nói.

Nếu Yelena phía trước liền từng hảo ý nhắc nhở quá hắn, nay Hạ Vân Kiệt lại biết nàng là Catherine đồng học, đối nàng tự nhiên lại là mặt khác một loại thái độ.

“Hạ tiên sinh, chúng ta hiện tại biết ngươi là có tư cách thay Yelena người nói chuyện, chúng ta cũng lâm vào trước mạo phạm hướng ngươi tỏ vẻ xin lỗi. Bất quá nếu

ngươi cho rằng như vậy là có thể tùy ý đối chúng ta khoa tay múa chân, ta nghĩ ngươi còn là rất tự tin. Cáo từ!" Anthony biểu hiện đã làm cho Evgeni đám người hoàn toàn hiểu được, hôm nay đàm phán chính mình bên đã không có gì ưu thế đáng nói, nay gặp Hạ Vân Kiệt lại là một bộ ăn định rồi bọn họ khẩu khí, liền không còn nguyện ý ở du thuyền đi xuống, cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, cuối cùng Evgeni mở miệng nói.

Nói xong Evgeni đám người liền chuẩn bị rời đi du thuyền. Về phần Oleg vừa rồi kêu gào cái gì thu thập Hạ Vân Kiệt lời nói, lúc này tự nhiên không ai lại đi nhắc tới.

"Cáo từ?" Hạ Vân Kiệt nghe vậy khóe miệng gợi lên một chút cười lạnh, "Ta nói rồi các ngươi có thể đi rồi sao?"

Vừa rồi nếu làm cho Anthony cấp Mario gọi điện thoại, chút không còn có che dấu chính mình không tầm thường thân phận hành động, Hạ Vân Kiệt cũng đã quyết định không hề buông tha này vài người Nga.

Bất quá vài liên bang Nga trùm tài chính mà thôi, thế nhưng cũng dám hướng chính mình kiêu ngạo cuồng vọng, thậm chí còn uy hiếp chính mình, tưởng sau tìm người xử lý chính mình, nếu đổi thành quốc nhân, có lẽ Hạ Vân Kiệt còn có thể dễ dàng tha thứ một hai, khả đổi thành vài người Nga, Hạ Vân Kiệt lại sẽ không tốt như vậy tính tình.

"Ngươi lời này là cái gì ý tứ? Đừng tưởng rằng ngươi nhận thức Mario tiên sinh, chúng ta liền thật sự sợ ngươi!" Evgeni đám người nghe vậy không khỏi tất cả đều thay đổi sắc mặt.

"Xem ra các ngươi trí nhớ không được tốt a. Chẳng lẽ các ngươi nghĩ đến Mario tiên sinh có bản lĩnh ở ngắn ngủn trong vòng vài ngày làm cho Petukhov gia tộc cùng Usmanov gia tộc hoàn toàn đi hướng suy bại sao?" Hạ

Vân Kiệt nhìn Evgeni đám người liếc mắt một cái, thản nhiên nói.

Evgeni đám người nghe vậy sắc mặt tái biến, bọn họ phía trước đương nhiên là có nhớ tới quá vấn đề này, khả bọn họ tổng còn là có chút không thể tin tưởng nhiều như vậy quốc gia cường đại thế lực đều là trước mắt người trẻ tuổi này ở thôi động. Dù sao này thật sự rất không thể tưởng tượng !

Khả hiện tại những lời này lại đem bọn họ xả về tới bọn họ phía trước không dám đối mặt, không thể tin được vấn đề đi lên.

Bọn họ không thể không lại còn thật sự lo lắng vấn đề này, nếu Hạ Vân Kiệt thực sự bổn sự này đâu? Dù sao tại đây phía trước, lại có ai hội tin tưởng hắn như vậy một người tuổi còn trẻ người Trung Quốc thế nhưng hội nhận thức Catherine, hội nhận thức Italy Mafia đại giáo phụ đâu?

Khả kết quả đâu!

“Vậy ngươi muốn thế nào? Cho dù Petukhov gia tộc cùng Usmanov gia tộc là ngươi chỉnh suy sụp, nhưng ngươi cũng không muốn nghĩ đến có thể thoải mái mà đem chúng ta cấp chỉnh suy sụp, chúng ta thực lực không phải bọn họ có thể so sánh, thật muốn bức nóng nảy chúng ta, ngươi cũng không thấy có thể quá!” Evgeni đám người ở sắc mặt thay đổi vài lần sau, ngoài mạnh trong yếu nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1077 : Hai lựa chọn

“Các ngươi cũng xứng ở trước mặt ta đàm thực lực?” Hạ Vân Kiệt khinh thường cười lạnh một tiếng, sau đó quay đầu đối Chung Dương Dĩnh, Tô Chỉ Nghiên, Catherine còn có Yelena đám người mỉm cười nói:“Nơi này cử chói mắt, chúng ta đi bên trong ngồi đi. Còn có Elena, có thể chuẩn bị khởi hành.”

Về phần sắc mặt sớm đã trở nên có chút tái nhợt Hoff, Hạ Vân Kiệt cũng không có để ý tới.

Hoff lúc này tự nhiên hiểu được, chính mình phía trước phạm vào một cái phi thường nghiêm trọng mà ngu xuẩn sai lầm. Cũng không phải trước mắt Hạ tiên sinh không có biện pháp cùng Oleg so sánh với, mà là Oleg căn bản không có biện pháp cùng hắn so sánh với.

“Tốt, Hạ tiên sinh!” Elena nghe vậy hơi hơi khom người, cung kính trả lời.

“Hừ, chúng ta cũng đi!” Evgeni gặp Hạ Vân Kiệt mang theo Tô Chỉ Nghiên đám người hướng sa long khu đi đến, lại bảo Elena khởi hành, áp căn không hề để ý tới bọn họ, sắc mặt thay đổi vài lần sau, mạnh khẽ cắn môi, nói.

Bất quá Evgeni “Đi” Tự vừa nói ra khẩu rồi đột nhiên thay đổi sắc mặt, theo sát sau mặt đỏ lên, tựa như mão chừng kính muốn làm gì, khả mặc hắn như thế nào mặt đỏ lên, dĩ nhiên là nửa bước cũng na không ra.

Những người khác thấy thế đầu tiên là cảm thấy một trận kỳ quái, theo sát sau bọn họ sắc mặt cũng trở nên cùng Evgeni giống nhau.

Đi theo Hạ Vân Kiệt bọn họ đi ở mặt sau cùng Yelena,

nghe nói Evgeni đám người rời đi, trong lòng còn âm thầm có chút không yên bất an, không biết chờ bọn hắn rời đi du thuyền, trở lại liên bang Nga, sẽ đối nàng chỗ Bondarev gia tộc triển khai thế nào một loại mãnh liệt công kích. Khả đợi một hồi lâu nhi, tựa hồ cũng chưa cảm giác được mặt sau có cái gì hành động, ngược lại nghe được ồ ồ hỗn loạn tiếng thở dốc, không khỏi tò mò quay đầu hướng phía sau nhìn lại.

Này vừa nhìn, Yelena khiếp sợ thân thể mềm mại đều nhịn không được kịch liệt run run một chút, một đôi xanh lam ánh mắt thấu bắn ra đến tất cả đều là hoảng sợ đến cực điểm ánh mắt.

Bởi vì lúc này Evgeni đám người thế nhưng tất cả đều là vẻ mặt hoảng sợ, đầu đầy đại hãn, hai chân lại như ở sàn tàu sinh căn bình thường, động cũng không động.

Đồng dạng hoảng sợ đến cực điểm còn có Hoff.

“Không có gì phải kỳ quái Hoff tiên sinh, lúc trước ở trên biển gặp được hải tặc, chính là Hạ tiên sinh đã cứu chúng ta, cho nên ngươi vừa rồi cử chỉ thật là có chút lợi thế cùng thành kiến.” Chuyện tới nay, Elena tự nhiên nhìn ra đến Hạ Vân Kiệt cũng không có chút che lấp ý tứ, ít nhất đối với bọn họ những người này mà nói là như vậy, cho nên hắn gặp Hoff vẻ mặt hoảng sợ biểu tình, nhịn không được đề điểm hắn một câu.

“Phù phù!” Một tiếng, dù là Hoff thân là thị vệ trưởng, mặc kệ là thân thủ còn là đảm lượng cũng không là người thường có thể so sánh, lúc này cũng bị Elena những lời này cấp sợ tới mức đặt mông ngã ngồi ở tại mặt đất.

Đến lúc này, hắn mới chính thức hiểu được chính mình vừa rồi làm việc là cỡ nào ngu xuẩn!

“Yelena nữ sĩ, đi thôi, chậm rãi ngươi hội thói quen. Hắn là một cái thần kỳ tên!” Làm Yelena còn tại hoảng sợ là lúc, đi ở nàng đằng trước Tô Chỉ Nghiên quay đầu hướng nàng mỉm cười nói.

Yelena nghe vậy thân thể mềm mại lại run run một chút, kia bị kinh hách phảng phất bay ra thân thể linh hồn thế này mới tựa hồ lại lần nữa về tới trong cơ thể, sau đó vội vàng đuổi kịp Tô Chỉ Nghiên các nàng. Bất quá quẹo vào sa long khu khi, Yelena còn là nhịn không được quay đầu hướng Evgeni đám người nhìn liếc mắt một cái.

Chỉ thấy bọn họ còn là như thạch điêu đỉnh thái dương đứng ở sàn tàu, mà lúc này phàm đã giơ lên, du thuyền đã bắt đầu chậm rãi nhanh chóng cách rời bến tàu.

Ngày mùa hè, Địa Trung Hải thái dương là như vậy mãnh liệt cực nóng, nhưng này một khắc Yelena lại cảm thấy khắp cả người phát lạnh, một cỗ lãnh khí không chịu khống chế theo bàn chân nhắm thẳng thượng hướng.

“Nguyên lai ‘Nhiên nhã’ đồ trang điểm là các ngươi đẩy ra, này khoản đồ trang điểm nay ở Âu châu phi thường lưu hành a, sớm hay muộn Chanel chờ xa xỉ phẩm bài đều phải bị các nàng cấp so với đi xuống, các ngươi thật đúng là lợi hại!” Nữ nhân nói chuyện, vĩnh viễn không ly khai đồ trang điểm, phục sức mốt, trở lại sa long khu không lâu, Catherine cùng Tô Chỉ Nghiên, Chung Dương Dĩnh hai người liền phảng phất thành không chỗ nào không nói chuyện khuê mật.

“Chúng ta nào có như vậy lợi hại, chủ yếu còn là Vân Kiệt cung cấp sản phẩm phối phương, cho nên ‘Nhiên nhã’ đồ trang điểm khả năng rất nhanh chinh phục người tiêu thụ, nếu không sao có thể nhanh như vậy cùng Chanel loại này lão phẩm bài đánh đồng.” Chung Dương

Dĩnh mỉm cười khiêm tốn nói, nói khi một đôi mắt đẹp kìm lòng không được thâm tình nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

“Ha ha, nói cũng không thể nói như vậy, các ngươi trù tính mở rộng cũng rất lợi hại, bằng không cho dù sản phẩm tốt nữa, đặt ở ta này người không hiểu việc buôn bán trong tay, kia cũng là người tài giỏi không được trọng dụng, giậm chân giận dữ.” Hạ Vân Kiệt cười nói, nhìn về phía này ba cái vô luận là tướng mạo còn là tài phú đương nhiên còn có trí tuệ đều có thể khiến cho các nữ nhân sùng bái đối tượng nữ cường nhân, tại như vậy trong khoảng thời gian ngắn có thể hòa hợp ngồi ở cùng nhau có nói có cười, đáy lòng không khỏi lại là tự hào lại là hạnh phúc.

Hắn biết, này hết thảy đều là bởi vì hắn duyên cớ.

“Tính ngươi còn có điểm tự mình hiểu lấy.” Tô Chỉ Nghiên cười trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó lôi kéo Catherine cười nói:“Catherine, kỳ thật này khoản đồ trang điểm thành công cũng không ly khai Dương Tiếu Mai.”

“Dương ta biết, đó là một vị phi thường mê người nữ nhân.” Catherine nghe vậy tán dương, ánh mắt lại theo bản năng nhìn phía Hạ Vân Kiệt, mang theo một tia ái muội mỉm cười.

“Catherine xem ra ngươi cũng thực hiểu biết người kia.” Tô Chỉ Nghiên gặp Catherine nhìn về phía Hạ Vân Kiệt, cười nói.

“Khụ khụ! Các ngươi tán gẫu. Thời gian cũng kém không nhiều lắm, ta đi ra ngoài nhìn xem Evgeni bọn họ, nhưng đừng đem bọn họ cấp phơi nắng đã chết.” Hạ Vân Kiệt gặp ba nữ nhân đều dùng giống như sân giống như cười ánh mắt nhìn về phía chính mình, mà Yelena

nhìn về phía chính mình ánh mắt lại lóe ra một loại kỳ quái ánh mắt, sợ tới mức hắn vội vàng đứng dậy nói.

“Xì! Người này!” Gặp Hạ Vân Kiệt “Chạy trối chết”, Chung Dương Dĩnh đám người không khỏi nở nụ cười.

Nhìn Chung Dương Dĩnh ba người vẻ mặt tươi cười bộ dáng, Yelena trong mắt không khỏi toát ra một tia hâm mộ ánh mắt.

Nếu có khả năng, nàng tự nhiên hy vọng chính mình cũng có một vị như vậy cường đại nam nhân. Hơn nữa ở đã trải qua trong khoảng thời gian này đả kích sau, nàng càng mạnh liệt khát vọng có như vậy một cái cường đại bả vai có thể dựa vào.

Chính là làm của nàng ánh mắt theo Chung Dương Dĩnh mặt vẫn na đến Catherine trên mặt khi, nàng đột nhiên phát hiện tại đây ba nữ nhân trước mặt, chính mình dẫn nghĩ đến ngạo tướng mạo, dáng người, trí tuệ còn có tài phú, đều căn bản không có cái gì có thể nói ngoa, nhất thời gian lại có chút nản lòng.

Tuy rằng người da trắng đều thích phơi nắng, nhưng lại là thích giống nướng thịt dê xuyến giống nhau, lăn qua lộn lại phơi nắng, nhưng hôm nay Evgeni đám người lại trước đó chưa từng có cảm thấy Địa Trung Hải thái dương là như vậy độc ác, phơi nắng bọn họ cảm giác làn da tựa hồ đều phải tiêu, lại cứ bọn họ tâm lại phảng phất rơi vào vạn trượng hầm băng.

Sợ hãi, bất lực, thậm chí tử vong hơi thở tràn ngập bọn họ đầu óc.

Bọn họ nghĩ tới rất nhiều loại kết quả, bao gồm cùng Hạ Vân Kiệt hợp lại lưỡng bại câu thương, thậm chí cùng Petukhov gia tộc giống nhau đi hướng suy bại, duy độc thật không ngờ là như vậy kết quả.

Kia thoạt nhìn nhã nhặn trắng nõn Trung Quốc người trẻ tuổi, dĩ nhiên là có được như thế khủng bố năng lực.

Cái gì cũng không có làm, thế nhưng có thể làm cho bọn họ nhúc nhích không được một chút ít! Này đã xa xa vượt qua bọn họ có thể tưởng tượng năng lực.

“Thế nào, hiện tại các ngươi còn cảm thấy chính mình có tư cách theo ta đàm thực lực sao?” Đang lúc bọn họ cảm thấy vạn phần hoảng sợ cùng bất lực khi, bọn họ nhìn đến kia khủng bố Trung Quốc người trẻ tuổi xuất hiện ở tại bọn họ trước mặt.

“Tôn kính Hạ tiên sinh, phía trước là chúng ta có mắt không tròng, ta hướng ngài tỏ vẻ mười hai vạn phần xin lỗi, chúng ta nguyện ý hướng tới ngài bồi thường, chỉ cần ngài đưa ra một con số, chúng ta đều vô điều kiện đáp ứng.” Evgeni đám người đột nhiên phát hiện bọn họ có thể lái được khẩu cùng động, cố nén nội tâm hoảng sợ, Evgeni hướng Hạ Vân Kiệt tất cung tất kính cúi đầu nói.

“Evgeni, ngươi có thể đem sinh ý làm lớn như vậy, khẳng định là người thông minh. Ngươi cảm thấy ở ta triển lộ như vậy thực lực sau, các ngươi còn có cơ hội theo ta đàm điều kiện sao?” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Kia ngài muốn thế nào? Chẳng lẽ ngươi muốn giết chúng ta? Đừng quên, chúng ta đều cũng có đầu có mặt, ngươi nếu thực giết chúng ta, chính ngươi không chỉ có hội gặp phải phiền toái, nhưng lại sẽ liên lụy đến nữ vương bệ hạ.” Evgeni đám người sắc mặt đại biến nói, trong mắt không thể khắc chế toát ra hoảng sợ sắc.

“Phiền toái?” Hạ Vân Kiệt khinh miệt cười, nói:“Lời nói thật theo các ngươi nói đi, Evgeni tiên sinh, đừng nói các ngươi chính là vài liên bang Nga trùm tài chính, cho

dù các ngươi toàn bộ liên bang Nga, ta nghĩ muốn hủy diệt, cũng chỉ là phiên tay trong lúc đó."

Nói xong Hạ Vân Kiệt tay nhẹ nhàng hướng không trung vung lên, chợt gian du thuyền trên không xuất hiện một mảnh mây đen bao phủ.

Evgeni đám người thấy thế cả người đều nhịn không được run run đứng lên, hiện tại bọn họ tuyệt đối tin tưởng, Hạ Vân Kiệt thật muốn tiêu diệt liên bang Nga thực không phải cái gì mạnh miệng. Ít nhất, không ai có thể ngăn cản được hắn giết người.

"Tốt lắm, mặc kệ các ngươi tín còn là không tin, theo ta hướng các ngươi triển lộ thực lực bắt đầu, các ngươi còn lại cũng chỉ có hai lựa chọn. Nhất là tử vong, nhị chính là trở thành của ta nô bộc, vô điều kiện phục tùng ta." Khi nói chuyện, Hạ Vân Kiệt vung tay lên, thiên không chợt lại sáng sủa, thái dương nhô lên cao giắt, phảng phất sự tình gì cũng chưa phát sinh quá.

"Tốt lắm, bắt đầu lựa chọn đi, ta chỉ cho các ngươi 5 giây thời gian lo lắng." Mây đen tán đi, Hạ Vân Kiệt dùng xem con kiến ánh mắt nhìn xuống Evgeni đám người.

Hắn đúng là vẫn còn không thể làm được tùy tiện gạt bỏ một người tánh mạng, chẳng sợ đối phương là người Nga. Bất quá chính như hắn nói, nếu hắn đã triển lộ thực lực, như vậy lại không thể có thể tái tùy tùy tiện tiện thả này đó người Nga đi trở về.

"Ta nguyện ý trở thành ngài nô bộc."

"Ta nguyện ý trở thành ngài nô bộc."

"……"

Cơ hồ không có gì chần chờ, Evgeni đám người Nga

đều phía sau tiếp trước lựa chọn phục tùng.

Người Nga cái gọi là tâm huyết cùng kiêu ngạo, ở tử vong cùng siêu năng lực trước mặt như trước không kháng nhất kích.

Hạ Vân Kiệt dùng ít mang cái gì cảm tình sắc thái ánh mắt, quét Evgeni đám người, đột nhiên cười nhẹ, cũng không thấy hắn làm cái gì động tác, Evgeni đám người cái trán đều toát ra một giọt máu đỏ tươi.

Máu phiêu phù ở không trung, dưới ánh mặt trời chiết xạ ra đỏ tươi chói mắt sáng bóng.

“Thề đi!” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1078 : Sáng suốt

Nhìn Địa Trung Hải dương quang hạ, kia đứng ở trên sàn tàu thoạt nhìn có vẻ có chút gầy yếu Trung Quốc người trẻ tuổi, không biết vì cái gì Evgeni đã có đối mặt nguy nga cự sơn cảm giác, nghe được kia thản nhiên mệnh lệnh thanh, không dám có nửa điểm chần chờ liền nơm nớp lo sợ phát ra thề.

Lời thề phát qua đi, kia một giọt giọt treo ở giữa không trung máu tươi tản mác ra một cái kỳ quái mà từ xưa tự phù, sau đó phút chốc bắn về phía bọn họ cái trán, tái sau đó liền tiêu không ở bọn họ cái trán.

Làm kia giọt máu tươi tiêu không trong nháy mắt, Evgeni bọn người tựa hồ cảm giác được trong cơ thể hơn một loại cái gì vậy, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt có vẻ càng phát ra hoảng sợ cùng sợ hãi.

“Ta không cần các ngươi mỗi ngày đi theo ta mặt sau làm việc, nhưng nhớ kỹ các ngươi thân phận, cũng nhớ kỹ ta là người Trung Quốc thân phận. Về sau nhiều làm một ít từ thiện sự tình, thiếu cho ta làm xằng làm bậy, hơn nữa không thể làm gì đối Trung Quốc bất lợi sự tình, nếu không các ngươi lời thề sẽ trở thành tử thần liêm đao thu gặt các ngươi tánh mạng.” Hạ Vân Kiệt nhìn xuống Evgeni đám người, thản nhiên nói.

“Tuân mệnh, tôn quý chủ nhân.” Đến lúc này, Evgeni đám người nào dám còn có nửa điểm không phục, nghe vậy tất cả đều cúi đầu tất cung tất kính trả lời.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhìn về phía Evgeni đám người ánh mắt thế này mới có chút chuyển hoãn, thản nhiên nói:“Tốt lắm, kêu Elena cho các ngươi một chiếc ca nô, tất cả đều cấp đi thôi.”

Evgeni đám người nghe vậy tất cả đều hai mặt nhìn nhau, không ai dám cứ như vậy xoay người rời đi, hiển nhiên bọn họ không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thu bọn họ làm nô bộc sau, cứ như vậy thả bọn họ đi.

“Để làm chi? Chẳng lẽ còn muốn ta mời các ngươi uống rượu sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Evgeni đám người hai mặt nhìn nhau bộ dáng, dở khóc dở cười trừng mắt nhìn bọn họ liếc mắt một cái.

“Không phải, không phải, chúng ta là ở tưởng không biết tôn quý chủ nhân có cái gì cần chúng ta cống hiến sức lực không có?” Evgeni vội vàng cúi đầu nói.

“Evgeni, nếu vừa rồi ngươi liền như vậy thức thời, làm sao về phần rơi vào như thế kết cục? Tốt lắm, đi thôi, tuy rằng ta thu các ngươi làm nô bộc, chỉ cần các ngươi vâng theo ta vừa rồi phân phó, không có việc gì ta cũng sẽ không tìm các ngươi, các ngươi còn là quá các ngươi ngày, làm các ngươi sinh ý. Đúng rồi, trước rời đi đem các ngươi liên hệ phương thức lưu cho Elena.” Thân thủ không đánh khuôn mặt tươi cười, tuy rằng Evgeni đám người nay đều là hắn nô bộc, muốn đánh phải không nhâm theo hắn ý tứ, bất quá nếu Evgeni như vậy ra đi, Hạ Vân Kiệt cũng là không nghĩ tiếp tục mặt băng bó theo chân bọn họ nói chuyện, nghe vậy nại tâm giải thích hai câu.

Evgeni đám người nghe vậy thế này mới hoàn toàn thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó ào ào hướng Hạ Vân Kiệt cúi đầu sau, thế này mới thật cẩn thận xoay người tìm Elena đi.

“Tôn quý, hạ, Hạ tiên sinh, ta đây đâu?” Làm Evgeni đám người rời đi sau, Anthony lúc này đã sợ tới mức hai chân run run cái không ngừng, trên người quần áo tức thì bị mồ hôi lạnh sũng nước dán tại trên người, phảng phất mới từ Địa Trung Hải lao đi lên giống nhau.

Anthony đến lúc này, mới chính thức biết vì cái gì Mario tiên sinh vì cái gì vừa nghe đến Hạ Vân Kiệt tên thanh âm rồi đột nhiên liền trở nên khẩn trương đứng lên, liền hướng hắn rít gào, muốn đem gia tộc bọn họ đuổi ra Milan.

Không có biện pháp, trước mắt vị này Hạ tiên sinh áp căn sẽ không là bọn hắn này đó phàm nhân trêu chọc được rất tốt, chẳng sợ là bọn họ trong phàm nhân có được siêu cấp quyền lực đại nhân vật.

“Ngươi?” Hạ Vân Kiệt thế này mới ý thức được Anthony sự tình không giải quyết, có chút ngoài ý muốn nhìn hắn một cái nói:“Chờ Yelena ý tứ đi.”

Anthony nghe vậy không khỏi sợ tới mức nước mắt đều chảy xuống dưới, kêu lên:“Hạ tiên sinh, ta thật sự rất sợ hãi, nếu không ngài cũng thu ta làm nô bộc đi? Ta nguyện ý làm ngài trung thành nhất nô bộc.”

Gặp chính mình tùy ý một câu, sợ tới mức Anthony nhân vật như vậy ngay cả nước mắt đều chảy xuống dưới, Hạ Vân Kiệt ngẫm lại có chút xem thường hắn, khả tái xâm nhập ngẫm lại chính mình vừa rồi triển lộ là siêu tự nhiên năng lực, một phàm nhân, chẳng sợ hắn là một gã Mafia giáo phụ, ở đối mặt chính mình không biết lực lượng thời điểm, biểu lộ ra nội tâm khiếp đảm tựa hồ cũng đang thường.

“Tốt lắm, ngươi cũng đừng sợ thành như vậy. Ta đi hỏi một chút Yelena đi.” Trong lòng nghĩ, Hạ Vân Kiệt sắc mặt trở nên ôn hòa một ít.

Mặc kệ nói như thế nào, giết chóc, còn có thu cái gì nô bộc, cũng không là hắn thích làm sự tình.

Trên thực tế cũng là như thế, cho dù Evgeni là cái gì liên

bang Nga trùm tài chính, người trên đời trong mắt có tài có thế, có thể đặt lên điểm quan hệ, đối thế nhân mà nói chính là một kiện thực ngưu bức sự tình, nhưng đối cho Hạ Vân Kiệt, này đó lại căn bản tính không được cái gì!

Lấy hắn nay năng lực, muốn cái gì quyền lực? Muốn cái gì địa vị không có? Hắn chân chính theo đuổi còn là chính mình bản tâm thích.

Gặp Hạ Vân Kiệt người này kỳ thật tựa hồ cũng cũng không hung ác, Anthony đảm chiến tâm tình thế này mới hơi hơi có chút chuyển hảo.

“Evgeni đám người sự tình đều xử lý tốt ?” Gặp Hạ Vân Kiệt một lần nữa phản hồi sa long khu, Catherine hướng hắn lộ ra một chút mê người mỉm cười, hỏi.

“Ân, đã làm cho bọn họ chạy lấy người. Bất quá Anthony sự tình, còn muốn xem Yelena nữ sĩ ý tứ.” Hạ Vân Kiệt cười trở về một câu, sau đó đem ánh mắt chuyển hướng về phía Yelena.

“A.” Dù là Yelena là một vị liên bang Nga nữ cường nhân cùng Ukraine mỹ nữ tổng lý Tymoshenko nổi danh, nhưng giờ khắc này gặp Hạ Vân Kiệt cố ý đem Anthony sự tình lưu cho nàng quyết định, trong lúc nhất thời cũng là phương tâm đại loạn, thụ sủng nhược kinh cảm giác.

“Yelena, Vân Kiệt là một vị thực ôn nhu rất thân sĩ phong độ nam nhân, Anthony sự tình ngươi chỉ để ý làm quyết định đó là.” Catherine gặp chính mình đại học cùng trường bạn tốt đối mặt nam nhân của chính mình biểu hiện phương tấc đại loạn, không khỏi cười ra mặt giải vây nói, trong lòng cũng là một trận tự hào thản nhiên mà sinh.

Đây mới là nàng Catherine nam nhân, một vị từ trên trời giáng xuống nam nhân!

“Nhiều một địch nhân, hoặc là nhiều giết diệt một địch nhân, còn không bằng nhiều một bằng hữu. Bruno gia tộc ở Milan thế lực còn là rất lớn, nếu hắn có thể trợ ta, đối ta ở Milan phát triển còn là rất ưu việt, cho nên ta đổ cũng không tưởng đem hắn đuổi ra Milan. Bất quá Milan một cái khác gia tộc Long Ba Địch gia tộc, từng là của ta hợp tác đồng bọn, lần này thế lực tranh đấu sa sút bại, ta hy vọng Anthony có thể cho phép bọn họ trở về Milan, hai nhà hóa thù thành bạn, nếu không, ta đổ tình nguyện không cần Bruno gia tộc toàn lực duy trì.” Nghe xong Catherine trong lời nói sau, Yelena rất nhanh liền khôi phục nữ cường nhân bản sắc.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng đối này đó thế lực tranh đấu không hứng thú, bất quá nhưng cũng có thể nhìn ra đến Yelena lựa chọn là một cái phi thường thông minh lựa chọn. Vừa kéo cũ hợp tác đồng bọn, lại chiếm được một cái tân thế lực lớn toàn lực duy trì, so với chỉ đồ nhất thời vui vẻ, trực tiếp đem Bruno gia tộc đuổi ra Milan không biết muốn sáng suốt bao nhiêu lần.

“Ta nói rồi, Anthony sự tình từ ngươi tới quyết định. Cụ thể ngươi cùng Anthony thương lượng tựu đi, ta nghĩ Anthony khẳng định rất thích ý nghe theo của ngươi an bài.” Hạ Vân Kiệt mỉm cười nói.

“Thật cám ơn ngươi Hạ tiên sinh, về sau mặc kệ ngươi có cái gì phân phó, ta Yelena còn có Bondarev gia tộc đều nguyện ý đem hết toàn lực cho ngươi cống hiến sức lực.” Yelena nghe vậy trong lòng một trận mừng như điên, đứng dậy đưa tay đặt ở bụng, đối mặt Hạ Vân Kiệt thật sâu cúi đầu nói.

Cúi đầu khi, trước ngực một đôi tuyết trắng như một đôi mê người đại bạch thỏ hướng về phía Hạ Vân Kiệt nhảy bắn, đem Hạ Vân Kiệt hai mắt cấp đâm vào vội vàng dời đi, nói:“Yelena nữ sĩ nói quá lời, ngươi là Catherine đồng

học, giúp điểm ấy tiểu việc là hẳn là.”

“Đối với ngươi có lẽ chính là tiểu việc, nhưng đối với ta cùng Bondarev gia tộc cũng là sinh tồn tử vong đại ân! Mặc kệ nói như thế nào, về sau chỉ cần Hạ tiên sinh một câu, ta cùng Bondarev gia tộc đều nguyện ý toàn lực cho ngươi cống hiến sức lực.” Nói xong, Yelena thế này mới xoay người ly khai sa long khu, đi trên sàn tàu tìm Anthony nói chuyện.

“Vân Kiệt, ta xem Yelena đối với ngươi cũng cử có ý tứ, vừa rồi kia nói ý tứ cũng đủ hiểu được, thế nào, không động tâm sao?” Yelena mới vừa đi, Tô Chỉ Nghiên liền cười hướng Hạ Vân Kiệt nói.

“Đúng vậy, kiệt, Yelena thực không sai. Nghe nói từ trượng phu qua đời sau khi, rất nhiều nam nhân theo đuổi quá nàng, bất quá nàng cũng chưa động tâm. Hơn nữa ta ở đại học cùng nàng ở cùng cái phòng ngủ, dáng người của nàng siêu cấp bổng nga!” Catherine vị này nữ vương thế nhưng cũng đi theo Tô Chỉ Nghiên cùng nhau ồn ào.

“Các ngươi đều nói bậy bạ gì đó nha? Chẳng lẽ ta là đại sắc ma chuyển thế sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy tức giận trừng mắt nói.

“Chẳng lẽ không đúng sao?” Tô Chỉ Nghiên trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói, trong mắt lại lóe ra một tia thích ánh mắt.

Tuy rằng vừa rồi miệng như vậy nói, nhưng trong nội tâm Tô Chỉ Nghiên tóm lại còn là không thích nhiều một nữ nhân chia xẻ của nàng người yêu.

“Kia cũng là đối với các ngươi!” Hạ Vân Kiệt nói xong một phen lãm quá Tô Chỉ Nghiên, trên mặt treo một chút cười xấu xa.

“Uy, ngươi làm gì? Catherine đã ở đâu!” Tô Chỉ Nghiên tự nhiên tái quen thuộc bất quá Hạ Vân Kiệt trên mặt cười xấu xa, không khỏi kêu lên.

“Chỉ Nghiên, ngươi là biết đến, chúng ta người phương tây so với các ngươi người phương đông càng mở ra, chúng ta kiệt lại là như thế một vị đại anh hùng, ta là một chút cũng không để ý.” Catherine lại vui sướng khi người gặp họa nở nụ cười.

“Nếu như vậy, vậy ngươi cũng lại đây đi.” Nói xong Tô Chỉ Nghiên đột nhiên thân thủ đem Catherine cấp kéo lại đây.

Catherine trở tay không kịp dưới, đầy đặn khêu gợi thân thể mềm mại liền lập tức bị Tô Chỉ Nghiên cấp xả đi qua.

Trong lòng lập tức hơn hai cái gợi cảm động lòng người thân thể mềm mại, Hạ Vân Kiệt nhất thời cảm thấy phúc để có đoàn hỏa ở đi lên trên đằng, hận không thể hiện tại liền đem này hai cái trung ngoại vưu vật cấp hoành ôm lấy đến tiến khoang phóng túng một phen nói sau.

Bất quá dù sao còn có Yelena ở bên ngoài, Hạ Vân Kiệt nhưng cũng chỉ có thể cố nén, bất quá hai tay cũng là một chút cũng không thành thật, đem hai người cấp ép buộc đến trên mặt che kín đỏ mặt, thở gấp không thôi.

Bất quá ngay tại song phương đều có chút muốn ngừng mà không được khi, tiếng bước chân truyền tới.

Hạ Vân Kiệt vội vàng buông ra tay, dường như không có việc gì ngồi trở lại vị trí, mà Tô Chỉ Nghiên cùng Catherine tắc song song đỏ mặt kháp hắn một chút, sau đó vội vàng sửa sang lại quần áo, cũng dường như không có việc gì ngồi trở về.

“Xì!” Chung Dương Dĩnh thấy thế phì cười không được nhẹ giọng nở nụ cười ra tiếng.

“Ngươi đừng cười Chung tỷ, đợi lát nữa sẽ đến lượt ngươi.” Tô Chỉ Nghiên gặp Chung Dương Dĩnh chê cười các nàng, đỏ mặt trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái nói.

“Đúng, kiệt, đợi lát nữa cũng đừng buông tha Chung tỷ!” Catherine đi theo phụ họa nói. Nàng hiện tại đã học cùng Tô Chỉ Nghiên giống nhau kêu Chung Dương Dĩnh Chung tỷ.

Chung Dương Dĩnh lập tức liền cười không ra tiếng, ánh mắt có chút quái dị nhìn Catherine. Bởi vì Catherine nay phong cách hành sự, khả cùng nàng trong tưởng tượng nữ vương hình tượng đi khá xa. Bất quá tái tế nhất tưởng, lấy chính mình thân phận nay ở Hạ Vân Kiệt trước mặt cũng không biểu hiện cùng bình thường nữ nhân giống nhau, Chung Dương Dĩnh mặt cũng liền đỏ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1079 : Loire lòng chảo

Vào không phải Yelena mà là Elena.

“Hạ tiên sinh, bệ hạ, còn có hai vị tôn quý nữ sĩ, Yelena nữ sĩ đi theo Evgeni tiên sinh đám người cùng nhau rời đi. Nàng mời ta hướng các ngươi nói một tiếng xin lỗi, không có giáp mặt hướng các ngươi cáo từ, nói lần sau có cơ hội các ngươi đi Matxcova, nàng nhất định long trọng chiêu đãi các ngươi. Còn có đây là Evgeni tiên sinh đám người tư nhân liên hệ phương thức.” Elena đem một trương tràn ngập liên hệ phương thức trang giấy đưa cho Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt lấy ra trang giấy, tùy ý nhìn lướt qua, gặp mặt trên viết năm số điện thoại. Trừ bỏ Evgeni, Oleg, kia đem sản nghiệp chủ yếu dời đi hướng Pháp quốc trùm tài chính Victor, người Ý Anthony, còn có Yelena.

Hạ Vân Kiệt cầm lấy trang giấy nhìn lên, Elena cũng rất thức thời hơi hơi cúi đầu xoay người rời đi.

“Đều tại ngươi!” Elena vừa mới vừa đi, Tô Chỉ Nghiên liền nhịn không được liếc trắng mắt, oán trách nói, mặt đẹp có chút đỏ lên.

“Trách ta cái gì nha?” Hạ Vân Kiệt nhìn Tô Chỉ Nghiên khó hiểu hỏi.

“Còn giả bộ! Còn nói chính mình không phải đại sắc ma chuyển thế, cố ý đem Yelena chi khai, ngươi xem nàng hiện tại cũng không từ mà biệt, hảo phương tiện ngươi người này làm chuyện xấu.” Tô Chỉ Nghiên xem thường nói.

Catherine cùng Chung Dương Dĩnh đều đồng ý gật gật đầu, song song đem ánh mắt đầu hướng Hạ Vân Kiệt,

hơn nữa Catherine mặt đẹp phá lệ đỏ tươi.

Hạ Vân Kiệt há miệng thở dốc, nhất thời không nói gì.

Trời đất chứng giám, hắn vừa rồi nhưng là một chút loại này ý xấu đều không có a, không nghĩ tới nữ nhân liên tưởng lực dĩ nhiên là như vậy phong phú, hơn nữa kia Yelena, thật không biết này dương nữu đầu là như thế nào trưởng, chẳng lẽ hắn liền thoạt nhìn giống như người khẩn cấp sao?

“Như thế nào? Không nói nói đi!” Tô Chỉ Nghiên gặp Hạ Vân Kiệt không nói gì mà chống đỡ, lại lần nữa xem thường nói.

“Đương nhiên là có a. Nếu Yelena tốt như vậy tâm thành toàn, ta cho rằng không nên cô phụ của nàng hảo ý.” Nói xong Hạ Vân Kiệt vẻ mặt cười xấu xa đứng lên.

“Ban ngày tuyên dâm, ngươi nghĩ đến mĩ.” Tô Chỉ Nghiên thấy thế vội vàng đứng lên đã nghĩ ra bên ngoài trốn.

Catherine cùng Chung Dương Dĩnh thấy thế cũng đều ý thức được “Đại sự không ổn”, cũng đều ào ào đứng dậy muốn “Trốn”.

Bất quá các nàng lại như thế nào thoát được nghỉ mát Vân Kiệt “Ma thủ”, hắn vung tay lên, tựa như xuất ngoại săn diễm đại ma vương giống nhau, ha ha cười đem ba người tất cả đều thổi quét dựng lên, sau đó hai tay mang theo hai cái, trên vai khiêng một cái, thẳng đến Catherine nghỉ ngơi chủ nằm khoang mà đi……

Tịch dương rơi ở bình tĩnh Địa Trung Hải thượng, cấp xanh lam sắc Địa Trung Hải làm đẹp nhiều điểm màu vàng quang mang.

Trên sàn tàu, Hạ Vân Kiệt một người nằm ở ghế nằm, nhìn đầu thuyền ba cái song song ngồi ở cùng nhau, đưa lưng về phía hắn, cố ý không để ý tới hắn ba nữ nhân, nghĩ vừa rồi ba người ở trên giường điên cuồng biểu hiện, trong lòng thản nhiên sinh ra một loại không thể dùng ngôn ngữ hình dung hạnh phúc.

Buổi tối, Hạ Vân Kiệt ba người tự nhiên không lại đi trụ khách sạn, mà là trụ đến Catherine ở Limassol siêu cấp xa hoa biệt thự.

Tuy nói phía trước ở du thuyền thượng, ba người từng có một đoạn thời gian cố ý không để ý tới Hạ Vân Kiệt, lấy tỏ vẻ đối hắn ở du thuyền đối với các nàng “Bốn phía xâm phạm” trừng phạt, bất quá đến buổi tối, bốn người lại ngủ thẳng cùng nhau.

Ở Limassol chơi hai ngày, Catherine bởi vì quốc sự duyên cớ liền quay trở về cơ nặc duy lan, mà Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh tựa hồ thích thượng bờ biển thả lỏng cuộc sống, lôi kéo Hạ Vân Kiệt lại ở Limassol chơi hai ngày.

Trong lúc, Hạ Vân Kiệt mang theo các nàng đi bốn mùa khách sạn trung nhà ăn ăn một lần, cũng giới thiệu các nàng nhận thức trung nhà ăn chủ trù Triệu Tiểu Long, cộng hòa Síp mỹ nữ Marina đám người.

“Tiếp theo trạm đi nơi nào?” Catherine kia tràng siêu cấp xa hoa biệt thự xanh biếc mặt cỏ thượng, Hạ Vân Kiệt bát nằm ở thụ ấm hạ bờ cát ghế nằm, một bên hưởng thụ Chung Dương Dĩnh cùng Tô Chỉ Nghiên mát xa, một bên thích ý thuận miệng hỏi.

“Pháp quốc!” Chung Dương Dĩnh cùng Tô Chỉ Nghiên cơ hồ trăm miệng một lời trả lời.

“Nghe nói mỗi người đàn bà trong lòng đều có một cái

Paris mộng, bởi vì nơi nào là tình yêu cùng lãng mạn địa phương, các ngươi sẽ không là nghĩ đi Paris đi?" Hạ Vân Kiệt mày hơi hơi nhíu một chút nói. Hắn hiện tại càng ngày càng thích an nhàn cuộc sống, cũng không thích Paris loại này ồn ào náo động bận rộn, dòng người không thôi quốc tế đại đô thị. Đương nhiên nếu Chung Dương Dĩnh cùng Tô Chỉ Nghiên thích đi Paris, vì người yêu, hắn là khẳng định hội cùng đi.

"Đi, đi, đó là nữ hài tử giấc mộng được không? Chúng ta hiện tại có ngươi, chẳng lẽ còn muốn đi Paris tìm kiếm tình yêu cùng lãng mạn sao? Hơn nữa, Paris ta cùng Chung tỷ đã sớm đi qua vài lần. Lần này cần đi là Paris Loire lòng chảo, nơi nào là Pháp văn hóa nôi, xinh đẹp sau hoa viên. Phong cách cổ xưa tòa thành, trong suốt nước sông, kiều diễm lòng chảo phong cảnh, ngươi không biết là chúng ta ba người chậm rãi đi ở kia điềm tĩnh u nhã bờ sông, hoặc là hoa thuyền nhỏ, nhộn nhạo ở Loire, thưởng thức mặt trời chiều ngã về tây, không phải một kiện phi thường lãng mạn sự tình sao?" Tô Chỉ Nghiên nghe vậy đầu tiên là tức giận phát hạ Hạ Vân Kiệt lõa lồ phía sau lưng, tiếp theo trong mắt toát ra một tia hướng tới cùng khát khao.

Có lẽ là vì bản tính như thế, cũng có lẽ là tu hành duyên cớ, Hạ Vân Kiệt nay là càng ngày càng thích thân cận thiên nhiên, không vui ồn ào đại đô thị, cho nên nghe vậy không khỏi rất là tâm động nói:"Một khi đã như vậy, chúng ta ngày mai liền xuất phát đi Pháp quốc, thuê chiếc xe, dọc theo Loire hà một đường du lãm đi xuống."

"Tốt nhất, rất sớm trước kia ta còn có này ý tưởng. Chính là bởi vì sự nghiệp duyên cớ, không phải không thời gian chính là không kia phân tâm tình, nay đổ tốt, có ngươi cùng Chỉ Nghiên cùng một đường du lãm kiều diễm lòng chảo phong cảnh, khẳng định làm cho người ta tâm tình phá lệ thư sướng sung sướng." Trả lời Hạ Vân Kiệt không phải Tô Chỉ Nghiên, mà là Chung

Dương Dĩnh, hiển nhiên nàng đối Loire hà hành cũng rất là tâm động.

“Mọi người đã hai người đều đồng ý, vậy như vậy định rồi, ta làm cho người ta đính vé máy bay cùng xe, về phần khách sạn, chúng ta ngoạn đến làm sao, thích làm sao liền nghỉ ngơi ở đâu.” Tô Chỉ Nghiên vui vẻ nói.

……

Hai ngày sau, Chenonceau tòa thành, một tòa Loire hà duy nhất xây ở thủy thượng tòa thành, xuất hiện một nam hai nàng.

Nam tự nhiên là Hạ Vân Kiệt, nữ là Chung Dương Dĩnh cùng Tô Chỉ Nghiên.

Này hai ngày bọn họ ba người dấu chân đã dọc theo Loire hà đi qua có đế vương tòa thành danh xưng hương ba bảo, [đinh đinh trải qua nguy hiểm ký] bản gốc tòa thành tuyết ngõa ni tòa thành…… Nay rốt cục đi tới Chenonceau tòa thành, một tòa được xưng là nữ nhân tòa thành. Sở dĩ xưng nàng vì nữ nhân tòa thành, không chỉ có là vì nàng tinh xảo linh lung vẻ ngoài, càng bởi vì nàng tự 3 năm từ Catherine phu nhân kiến thành tới nay, ở lịch sử bởi vì này khoá trước nữ chủ nhân mà càng hiển phong vận, hoàn mỹ, trong đó tối nổi danh chớ quá cho Henry nhị thế tình nhân Diana, vương hậu Catherine, còn có đại cách mạng trong lúc sa long nữ chủ nhân đỗ bang phu nhân.

Nguyên nhân làm cho này là một tòa nữ nhân tòa thành, cho nên cũng là Chung Dương Dĩnh cùng Tô Chỉ Nghiên nhớ mãi không quên, ven đường phải đi thăm một tòa tòa thành.

Loire hà tuy rằng phong cảnh vô hạn, sơn thủy tòa thành đan xen, nhưng dọc theo Loire hà du ngoạn Trung Quốc

du khách cũng rất là hiếm thấy. Càng nhiều Trung Quốc du khách còn là hướng về phía danh khí lớn hơn nữa Paris lại hoặc là nam pháp tỷ như Provence, Cannes, ni tư các du lịch thắng. Trên thực tế, ở nghỉ hè này du lịch mùa thịnh vượng đến trung bộ Loire hà du ngoạn Pháp quốc bổn quốc còn có này khác quốc gia du khách cũng cũng không phải đặc biệt nhiều. Này cũng là vừa lúc hợp Hạ Vân Kiệt ba người ý tứ, nếu không nếu nơi nơi là đầu người toàn động, phỏng chừng ba người đã sớm dẹp đường hồi phủ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1080 : Tiểu xung đột

Bất quá Chenonceau tòa thành hiển nhiên danh khí còn là cử lớn, hôm nay tới nơi này du khách cũng không thiếu, đương nhiên so với quốc nội cảnh điểm núi người biển người trường hợp, kia tự nhiên lại là gặp sư phụ.

Đi thăm một phen Chenonceau tòa thành, lại ở tòa thành thuê chiếc thuyền nhỏ dọc theo con sông tìm trong chốc lát.

Ngồi ở trên thuyền thưởng thức Loire con sông chỗ tòa này duy nhất kiến ở thủy thượng tòa thành, tự nhiên lại là mặt khác một phen phong cảnh, làm cho hai nữ nhân đều cảm thấy thực hưởng thụ, hơn nữa cười nói muốn Hạ Vân Kiệt về sau cũng muốn giống Henry nhị thế giống nhau xây một tòa như vậy tòa thành đưa cho các nàng.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên là miệng đầy đáp ứng rồi xuống dưới.

Đem thuyền nhỏ trả lại cho thuê điểm, đã là mặt trời chiều ngã về tây, du khách nhóm bắt đầu lục tục đường về.

Hạ Vân Kiệt liền cũng quyết định rời đi tòa thành, chuẩn bị tìm một chỗ dừng chân.

Cách Chenonceau tòa thành gần nhất là Pháp quốc trung ương đại khu Indre - Loire tỉnh tỉnh lị Tours, Hạ Vân Kiệt liền đi xe đi Tours.

Nói là một cái tỉnh tỉnh lị thành thị, hơn nữa còn là Pháp quốc tây bộ lớn nhất đường sắt đầu mối then chốt, nhưng trên thực tế này bất quá chính là một tòa thành thị dân cư không đến mười bốn vạn, còn so với bất quá

Trung Quốc một cái trấn. Đương nhiên này thành thị kiến trúc, còn có quy hoạch cho dù không phải Trung Quốc một cái trấn có thể so sánh với.

Nơi này không chỉ có có bốn phương thông suốt đường sắt, quốc lộ, còn có sân bay, các loại khách sạn, nhà hàng lâm lập.

Hạ Vân Kiệt lái xe ở nội thành dạo qua một vòng, tìm một nhà thoạt nhìn coi như không sai tinh cấp khách sạn, liền đem xe dừng lại, quyết định đêm đó vào ở nhà này khách sạn.

Muốn gian xa hoa ba người phòng, đăng ký, Hạ Vân Kiệt ở phía trước đài nam người phục vụ cực kỳ hâm mộ dưới ánh mắt, kéo va ly, đi theo Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh phía sau hướng thang máy đi đến.

Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh tâm tình đều thực không sai, một bên hướng thang máy đi đến, một bên nhẹ giọng thương lượng buổi tối đi nơi nào ăn Pháp quốc đại tiệc.

Bởi vì nói được quá mức đầu nhập, làm cửa thang máy mở ra khi, theo bản năng Tô Chỉ Nghiên liền vừa nói một bên nhấc chân chuẩn bị hướng trong thang máy đi.

Bất quá Tô Chỉ Nghiên còn không có tới kịp đem chân rảo bước tiến lên cửa thang máy, một nữ nhân lại theo bên trong đi ra, cũng đụng vào nàng.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi.” Tô Chỉ Nghiên bị đụng phải một chút, thế này mới ý thức được chính mình thất thần, hẳn là trước làm cho người trong thang máy ra thang máy, vội vàng liên tục xin lỗi.

“Không tố chất!” Kia nữ nhân không chút nào không cảm kích, ngược lại vẻ mặt bất mãn nói thầm một câu.

Nữ nhân là Đông Phương gương mặt, nói cũng là tiếng Anh, cũng chia không rõ ràng lắm là người Trung Quốc, người Nhật Bản lại hoặc là người Hàn Quốc……

Tô Chỉ Nghiên ba người nghe xong trong lòng đều có chút không vui, bất quá dù sao chính mình cũng có sai trước đây, cũng là không có như vậy không nên cùng kia nữ nhân đấu võ mồm, trên mặt lộ ra một tia ngượng ngùng biểu tình, chuẩn bị như vậy đi vào thang máy.

“Thân ái, không có gì hay tức giận, người Trung Quốc vốn cũng rất không tố chất!” Một đạo tràn ngập châm chọc thanh âm ở Hạ Vân Kiệt đám người muốn mại nhập thang máy khi lại vang lên.

Hạ Vân Kiệt cước bộ nhất thời một chút, quay đầu nhìn phía vị kia một đầu tóc vàng, trên mặt lộ kiêu ngạo thần sắc nam tử, trầm giọng nói:“Tiên sinh, xin dừng bước.”

“Có chuyện gì sao? Của ta thời gian thực quý giá !” Nam tử nghe vậy dậm chân, nâng tay nhìn xuống đồng hồ, kiêu ngạo mà không kiên nhẫn hỏi.

“Phía trước ta bằng hữu quả thật có chút thất lễ, bất quá nàng đã xin lỗi qua. Ngươi chưa phát hiện ngươi hiện tại ngôn ngữ không chỉ có vũ nhục chúng ta, cũng vũ nhục chúng ta Trung Quốc, hẳn là hướng chúng ta trịnh trọng xin lỗi sao?” Hạ Vân Kiệt lạnh giọng nói.

“Xin lỗi? Tiên sinh ngươi là ở nói đùa sao? Ta phía trước trong lời nói làm sao nói sai rồi? Thang máy không phải trước ra sau tiến sao? Nhìn nhìn lại các ngươi người Trung Quốc.” Tóc vàng nam tử giống như nghe được một cái cười to nói, mặt lộ vẻ không thể tưởng tượng cùng vẻ châm chọc nói.

“Chính là, loại này thất lễ sự tình cũng liền các ngươi

người Trung Quốc làm được đi ra, chúng ta người Pháp cùng người Nhật Bản là làm không được. Đi thôi, Bassel, chúng ta hôm nay còn muốn cùng Victor tiên sinh đàm một cọc đại sinh ý đâu, cùng loại này người không tố chất không có gì hay đàm.” Nữ tử khinh thường phiêu Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nói xong kiêu ngạo mà dương hạ cằm, vô cùng thân thiết kéo được xưng là Bassel nam tử cánh tay cất bước bước đi.

“Tính Vân Kiệt, từng cái địa phương, từng cái quốc gia tổng khó tránh khỏi muốn gặp được loại người này, cùng loại người này tranh cãi tranh đến cuối cùng nháo tâm ngược lại là chính mình, theo bọn họ đi thôi.” Gặp nữ tử cùng Bassel tay trong tay mà đi, Chung Dương Dĩnh xả hạ Hạ Vân Kiệt nói.

Hạ Vân Kiệt ngẫm lại cũng là, vì điểm ấy sự, hắn cũng không khả năng trực tiếp diệt bọn hắn, lập tức cũng liền lắc đầu một bên theo Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh rảo bước tiến lên thang máy, vừa nói nói:“Này một đường du lãm lại đây, người Pháp đều thực nhiệt tình hữu hảo, không nghĩ tới lại đột nhiên toát ra như vậy một người Pháp. Xem ra mặc kệ ở đâu quốc gia, tổng cũng là có tốt, cũng có xấu, không thể quơ đũa cả nắm.”

“Đó là đương nhiên.” Chung Dương Dĩnh cười cười, sau đó thân thủ vãn trụ mặt mang buồn bực sắc Tô Chỉ Nghiên, trấn an nói:“Chỉ nghiên, bất quá chính là một chuyện nhỏ, đừng để trong lòng.”

“Vốn cũng là không có gì, chính là vô duyên vô cớ liên lụy cả nước nhân dân bị mắng không tố chất, trong lòng có chút không vui. Ta cũng vậy hôm nay mới chính thức hiểu được, xuất ngoại ngoạn, đại biểu thật sự không phải cá nhân hình tượng, hay là muốn thời khắc chú ý một ít.” Tô Chỉ Nghiên nghe vậy tràn đầy cảm xúc nói.

“Khanh khách, được rồi Chỉ Nghiên, không đến mức lớn

như vậy phát cảm khái đi. Vừa rồi kia chính là ngoài ý muốn, thế giới này nếu ngươi không tố chất, kia không phải những người khác tất cả đều không tố chất. Hơn nữa, vừa rồi ngươi đã lập tức xin lỗi, đổi thành gì một người có lễ phép đều hẳn là mỉm cười nhận, cũng nói một tiếng không quan hệ, lại làm sao giống kia Nhật Bản nữ nhân cùng Pháp quốc nam nhân. Lại nói tiếp, không tố chất là bọn họ mới đúng, ngươi phát cái gì cảm khái a!" Chung Dương Dĩnh gặp Tô Chỉ Nghiên tràn đầy cảm xúc bộ dáng, không khỏi cười khẽ ra tiếng nói.

Tô Chỉ Nghiên ngẫm lại cũng là, cũng liền đi theo nở nụ cười.

Một hồi tiểu phong ba cứ như vậy đi qua, ba người ai cũng không sẽ đem chuyện này để ở trong lòng, dù sao chính như Chung Dương Dĩnh nói, từng cái địa phương, từng cái quốc gia, tổng khó tránh khỏi gặp được loại người này, cùng loại người này thật muốn tranh cãi cái thắng thua, cuối cùng kết quả cũng không cũng không là nháo tâm.

Đem hành lễ ở trong phòng phóng hảo, ba người rửa mặt một phen, hơi chỉ nghỉ ngơi liền xuất môn chuẩn bị ăn bữa tối.

Pháp quốc đồ ăn lại nói tiếp cũng là thế giới nổi tiếng từ điển món ăn chi nhất, chính là này một đường ăn đến, sớm đã bị Trung Quốc thức ăn dưỡng điêu nhũ đầu ba người đối Pháp quốc đồ ăn luôn luôn loại hữu danh vô thực cảm giác, tổng muốn tìm một nhà chân chính có thể nấu nướng nhượng lại các nàng vừa lòng Pháp quốc đại tiệc nhà ăn, cho nên mỗi đến một chỗ, bọn họ tổng hội đi ra ngoài tìm kiếm nếm thử một phen.

Hôm nay tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Ra khách sạn, căn cứ trên mạng đề cử, ba người một

đường đi địa phương một nhà tối nổi danh Pháp quốc sa hoa nhà ăn.

“Xin hỏi hai vị nữ sĩ cùng tiên sinh, các ngươi đặt trước vị trí sao?” Hạ Vân Kiệt ba người đến nhà ăn khi, một vị bồi bàn tiến lên đây, mặt mang mỉm cười nhẹ giọng hỏi.

“Không có, chúng ta là lâm thời chạy tới nơi này.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Kia thực thật có lỗi tiên sinh, còn có hai vị xinh đẹp nữ sĩ, chúng ta nơi này vị trí đều đã bị đặt trước, chỉ sợ các ngươi muốn hôm khác lại đây mới được.” Bồi bàn mặt mang xin lỗi trả lời.

“Thế nhưng nhất tịch khó cầu, xem ra nhà này Pháp quốc cơm hẳn là không sai. Đáng tiếc, không trước tiên đặt trước vị trí.” Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh nghe vậy không phải không có tiếc nuối nói.

“Nhớ kỹ nơi này là Pháp quốc, giống le saint marche bực này sa hoa nhà ăn là đều phải trước tiên đặt trước.” Ngay tại Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh vừa dứt lời mới hạ xuống, một đạo rõ ràng mang theo chế nhạo cùng châm chọc thanh âm ở ba người phía sau vang lên.

Tiếp theo ba người liền thấy được không lâu trước ở khách sạn thang máy phát sinh quá mâu thuẫn tranh cãi kia Nhật Bản nữ nhân cùng Pháp quốc nam tử.

Lần này mở miệng nói chuyện là Nhật Bản nữ nhân.

“Bassel tiên sinh cùng Sophia tiểu thư các ngươi tới rồi, Victor tiên sinh đã công đạo qua, hắn tạm thời còn có điểm sự tình muốn xử lý, khả năng hội hơi chút trễ vài phút lại đây. Chúng ta đã thay các ngươi bảo lưu lại vị trí, bên này thỉnh.” Bassel cùng lấy cái Pháp quốc tên

Nhật Bản nữ nhân hiển nhiên là nhà này nhà ăn khách quen, bồi bàn gặp là bọn hắn, lập tức mỉm cười tiến lên nghênh đón nói.

“Nga, đã quên, nói cho các ngươi một tiếng, ở Pháp quốc, chân chính thượng lưu xã hội thân sĩ, không ít người sẽ ở thích nhà ăn dự lưu vị trí, Bassel tiên sinh chính là Tours chân chính thượng lưu xã hội nhân sĩ.” Nhật Bản nữ nhân gặp bồi bàn tiến lên đây nghênh đón, không khỏi càng phát ra hơn vài phần đắc ý cùng kiêu ngạo. Tựa hồ chỉ có thông qua phương thức này, khả năng đem Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh này hai vị Trung Quốc nữ nhân bất luận là ở dáng người cùng tướng mạo thậm chí khí chất đều so với nàng còn hơn không ít cấp so với đi xuống.

Bassel nghe vậy kiêu ngạo mà ngang nổi lên đầu, tựa như cao lô hùng kê giống nhau.

Hạ Vân Kiệt ba người lúc này nhưng thật ra không tái tức giận, chỉ là có chút dùng xem tiểu sửu ánh mắt nhìn hai người liếc mắt một cái, hơn nữa Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh hai người liếc nhau, khóe miệng rõ ràng mang theo một tia muốn cười biểu tình.

Bọn họ coi như là tiếp xúc quá đủ loại màu sắc hình dạng người, nhưng giống trước mắt này hai vị tự cho là đúng tên lại còn là rất ít gặp.

Hạ Vân Kiệt ba người biểu tình tự nhiên làm cho Bassel cùng Sophia cảm thấy thực khó chịu, vừa mới tưởng tái chèn ép trào phúng ba người vài câu, ánh mắt đột nhiên chạm đến đến một nam nhân thân ảnh, nhất thời trên mặt lập tức đôi nổi lên nhiệt tình tươi cười, rốt cuộc bất chấp cùng Hạ Vân Kiệt ba người dây dưa, cất bước cùng Hạ Vân Kiệt ba người gặp thoáng qua, hướng kia bọn họ ánh mắt chạm đến người đi đến.

“Victor tiên sinh, buổi tối hảo!” Bassel cùng Sophia đón nhận vị kia nam nhân, nhiệt tình thậm chí mang theo một tia khen tặng theo hắn nắm tay.

“Không phải đâu, Vân Kiệt, như vậy xảo!” Chung Dương Dĩnh nhìn Bassel, Sophia cùng Victor bắt tay, không khỏi trương trương cái miệng nhỏ nhắn, mặt mang một tia kinh ngạc ngoài ý muốn sắc nói.

“Lúc này có thể có diễn nhìn.” Tô Chỉ Nghiên thấy thế trên mặt không khỏi lộ ra một tia vui sướng khi người gặp họa biểu tình.

Hạ Vân Kiệt cũng không nghĩ tới hội nhanh như vậy ở Pháp quốc cùng liên bang Nga trùm tài chính Victor gặp nhau, nghe vậy không khỏi lắc lắc đầu cười nói:“Bất quá là hai tiểu sửu, diễn đổ không có gì hay xem. Bất quá các ngươi muốn ăn Pháp quốc đại tiệc ta xem đêm nay có lạc.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt hướng vừa rồi vị kia bồi bàn vẫy vẫy tay, nhẹ giọng nói:“Tiên sinh phiền toái ngươi đi đem vị kia Victor tiên sinh kêu lên đến.”

Bồi bàn hiển nhiên không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thế nhưng nhận thức Victor tiên sinh, rất là ngoài ý muốn nhìn hắn một cái, trên mặt lộ ra một tia chần chờ sắc.

Hắn nhưng là rất rõ ràng Victor tiên sinh thân phận, hắn không chỉ có là nhà này sa hoa nhà ăn lão bản, nhưng lại là liên bang Nga trùm tài chính có được Pháp quốc quý tộc huyết thống, ở Pháp quốc có được rất nhiều sản nghiệp, nhà này sa hoa nhà ăn bất quá chính là hắn danh nghĩa trong đó một phần tiểu sản nghiệp mà thôi. Cứ như vậy đi theo hắn nói có vị Trung Quốc người trẻ tuổi gọi hắn, hiển nhiên là có chút thất lễ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1081 : Victor

Ngay tại bồi bàn chần chờ là lúc, Victor ánh mắt lơ đãng thấy được kia quen thuộc Trung Quốc mặt, không khỏi sợ tới mức trái tim đều mạnh run run một chút, không nói hai lời liền bỏ qua rồi chính vẻ mặt nhiệt tình tưởng cùng hắn đến gần nói chuyện Bassel, còn có không ngừng hướng hắn phao mị nhãn Sophia, bước nhanh hướng Hạ Vân Kiệt đi đến.

“Hạ tiên sinh, hai vị tôn quý nữ sĩ, thật cao hứng có thể ở nơi này gặp được các ngươi.” Victor đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, bắt tay đặt ở bụng, vừa thân sĩ lại thực cung kính về phía Hạ Vân Kiệt ba người cúi đầu chào hỏi nói.

“Ha ha, ta không nghĩ tới lại ở chỗ này với ngươi gặp nhau.” Hạ Vân Kiệt cười nhẹ nói, cũng là không bày ra chủ nhân cao cao tại thượng cái giá.

Gặp Hạ Vân Kiệt thái độ hòa ái, Victor cảm thấy không khỏi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, cung khiêm hỏi:“Ba vị là tới nơi này dùng cơm sao?”

“Đúng vậy.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói:“Bất quá không trước tiên đặt trước vị trí, nay cũng đã không vị trí.”

“Khụ khụ, nguyên lai vị tiên sinh này nhận thức Victor tiên sinh a, phía trước……” Bassel cùng Sophia lúc này tự nhiên cũng đã đi tới, mặt mang xấu hổ sắc nói.

“Vị tiên sinh này, đánh gãy người khác nói chuyện là thực không lễ phép, còn có ta cùng Victor tiên sinh nhận thức, với ngươi có quan hệ sao?” Hạ Vân Kiệt tuy rằng khinh thường cùng Bassel cùng Sophia bực này tiểu sửu chấp nhặt, nhưng này hai nhà hỏa phía trước ở thang máy công kích Trung Quốc ngôn luận, thật là làm

cho hắn có chút khó chịu, nay tự nhiên là sẽ không cho hắn cái gì hoà nhã sắc.

“Vị tiên sinh này, tuy rằng ngươi nhận thức Victor tiên sinh, nhưng chúng ta cùng Victor tiên sinh cũng là……” Sophia gặp Bassel đã chủ động cúi người cầu hòa, Hạ Vân Kiệt cũng không chịu ra đi, không khỏi mặt đẹp khẽ biến nói.

“Sophia mời ngươi câm miệng của ngươi lại.” Victor có thể trở thành liên bang Nga trùm tài chính, lại khởi là không có mắt quang người? Sở dĩ mấy ngày hôm trước ở nữ vương xa hoa du thuyền trông nhầm, đó là bởi vì thật sự không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thế nhưng hội ngưu bức đến kia không thể tưởng tượng trình độ, nay chủ nhân kia không tốt ngữ khí nhất phóng ra, Victor nếu không thể lập tức hiểu được phía trước Bassel cùng Sophia này hai cái không lâu mắt tên đắc tội chủ nhân, hắn này liên bang Nga trùm tài chính cũng tốt chính mình đào thương đối với chính mình đầu đến nhất thương.

Victor tuy rằng là người Nga, nhưng tổ tiên đã có Pháp quốc quý tộc huyết thống, ở Pháp quốc thân mình còn có không ít tổ nghiệp, này cũng là nguyên nhân hắn ở liên bang Nga quốc nội tình thế không đúng tình huống hạ, đại lực hướng Pháp quốc dời đi tài sản. Cho nên Victor ở ngôn hành cử chỉ, luôn luôn đều là thực chú trọng lễ nghi quý tộc, nay lại đột nhiên như thế thô bạo đối một vị nữ sĩ nói chuyện, thật là là thật to ra ngoài Bassel cùng Sophia dự kiến, hai người tất cả đều trợn to ánh mắt, không dám tin nhìn Victor, về phần vị kia bồi bàn biểu tình đồng dạng kém không bao nhiêu.

Chỉ có Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh một chút cũng chưa cảm thấy ngoài ý muốn.

Này Victor tái ngưu, nay cũng bất quá chính là Hạ Vân

Kiệt một nô bộc mà thôi, chủ nhân không tốt ngữ khí đều phóng ra, hắn này làm nô bộc nếu tái đối Sophia khách khách khí khí, kia thật sự là đầu nước vào.

“Hạ tiên sinh, hai vị tôn quý nữ sĩ. Nhà này nhà ăn là ta khai, ta ở trong này có dự lưu cố định vị trí, nếu ba vị không chê khí trong lời nói, không bằng ta an bài ba vị……” Victor mang theo một tia thô lỗ vô lễ răn dạy Sophia sau, sau đó cung kính đối Hạ Vân Kiệt ba người nói.

“Ha ha, kia tốt nhất, chúng ta đang có chút tiếc nuối không vị trí đâu.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ba vị chịu ở trong này dùng cơm, là ta Victor vinh hạnh, bên này thỉnh.” Victor thấy thế không khỏi tâm hoa nộ phóng tự mình dẫn ba người đi nhất nhã tòa.

Victor nhiệt tình cung kính, nhìn xem Bassel cùng Sophia cả người xông ra hàn khí.

Bọn họ mặc dù ở Tours coi như là có chút thân phận tiền tài quyền thế, khả cùng Victor vị này có chứa Pháp quốc quý tộc huyết thống liên bang Nga trùm tài chính nhất so với, lại áp căn chính là gặp sư phụ. Này còn không phải mấu chốt, tối mấu chốt là Victor là bọn hắn lớn nhất khách hàng, lần này song phương ước hẹn, cũng là vì đàm tiếp tục hợp tác sự tình. Nhưng hôm nay đột nhiên toát ra đến Hạ Vân Kiệt ba người, lại làm cho hai người đáy lòng có một loại phi thường cảm giác không ổn.

“Vừa rồi kia hai người với ngươi là cái gì quan hệ Victor?” Hạ Vân Kiệt vừa đi, một bên thuận miệng hỏi Victor.

“Chính là sinh ý quan hệ, chúng ta là hắn khách hàng, bọn họ là của ta cung ứng thương. Bất quá từ hôm nay trở đi, chúng ta công ty đem theo chân bọn họ không có

gì quan hệ.” Victor cung kính trả lời.

Đừng nói chính là chính là cung ứng thương, cho dù là đối mặt vị kia thủ đoạn mạnh mẽ tổng thống, chỉ cần Hạ Vân Kiệt mất hứng, Victor này làm nô tài cũng muốn xông lên đi theo hắn quyết liệt.

“Ân.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy từ chối cho ý kiến điểm gật đầu.

Hắn cũng không phải cái gì thánh nhân, phía trước ở thang máy sở dĩ không ra tay trừng phạt bọn họ, chủ yếu còn là bởi vì Tô Chỉ Nghiên quả thật liều lĩnh trước đây, cho nên cuối cùng còn là lựa chọn nhường nhịn. Nay lại trùng hợp gặp gỡ, bọn họ lại tiếp tục như vậy cao ngạo không phân rõ phải trái, Hạ Vân Kiệt không thiếu được liền thuận tay thôi thuyền “Thành toàn” Bọn họ một hồi.

Gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu, Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh đều âm thầm lắc lắc đầu, nghĩ rằng, tự làm bậy không thể sống, này hai người hiện tại phỏng chừng hối ruột đều xanh đi.

Ở Victor an bài hạ, Hạ Vân Kiệt ba người liền ngồi xuống.

Victor không dám ngồi xuống, mà là ở bên cạnh đảm đương nổi lên phục vụ sinh nhân vật, không chỉ có tự mình cấp ba người đưa lên thực đơn, còn tại bên cạnh nhất nhất giới thiệu trên thực đơn thức ăn.

Tỷ như nơi này đầu bếp sở trường nhất là vịt ngực thịt khuẩn cô đôn cùng hải sản đại tiệc.

Có Victor vị này nhà ăn lão bản tự mình giới thiệu, ba người vốn không phải hiểu lắm Pháp quốc đồ ăn tự nhiên hơn một phần sáng tỏ, cũng càng hiểu được như

thế nào đi lựa chọn.

Victor hiển nhiên cũng là một vị hiểu lắm nghiền ngẫm lòng người ý, giới thiệu thức ăn sau, ở đề cử rượu thủy thượng, không có cấp Hạ Vân Kiệt bọn họ thượng quốc nhân đều biết, giá xa xỉ 82 năm Rafi, mà là đề cử một bình Loire hà tối nổi tiếng sản rượu khu, hi nông trấn nhỏ một bình rượu nho.

Này bình rượu nho tuy rằng mặc kệ thanh danh còn là giá cũng không như sản tự Bordeaux 82 năm Rafi, nhưng vừa vặn đón ý nói hùa Hạ Vân Kiệt bọn họ này một chuyến du lịch tâm ý.

Du chính là Loire hà, uống tự nhiên cũng là Loire hà khu vực rượu nho.

Gặp Victor ở Hạ Vân Kiệt ba người trước mặt tự mình làm nổi lên phục vụ sinh, Bassel cùng Sophia theo ngay từ đầu không phục, bắt đầu sợ tới mức trái tim đều là bùm bùm kịch liệt nhảy lên, phảng phất tùy thời muốn nhảy ra lồng ngực.

Vài lần, bọn họ cũng tưởng lại tiến lên hướng Hạ Vân Kiệt bọn họ xin lỗi, lại bởi vì Victor phân phó, trực tiếp bị người mang ra nhà ăn.

Nói đùa, Hạ tiên sinh là cái gì thân phận, hắn hôm nay khó được có tâm tình cùng hai vị xinh đẹp nữ sĩ ở hắn Victor nhà ăn dùng cơm, lại khởi dung hai không cảm thấy được ruồi bọ ở bên cạnh ong ong kêu?

Hạ Vân Kiệt bọn họ ba người đối kia hai người tự nhiên sẽ không sinh ra có gì thương hại chi tâm, chờ thức ăn rượu điểm xong sau, liền phân phó Victor rời đi, đỡ phải kia đám bồi bàn luôn lấy mắt hướng bọn họ bên này phiêu.

Đương nhiên Vidor khắc ở bên cạnh đứng, bọn họ dùng cơm cũng hiểu được kỳ cục.

Victor hiển nhiên cũng biết điểm ấy, cũng là không cùng Hạ Vân Kiệt khách khí, nghe vậy cung kính cúc nhất cung, nói tiếng chính mình ở nhà ăn tùy thời đợi mệnh trong lời nói, liền thức thời rời đi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1082 : Một người Trung Quốc

“Victor tiên sinh, vừa rồi thật sự thực xin lỗi, chúng ta không biết vị kia người Trung Quốc là ngài bằng hữu, cho nên ở lời nói có chút đắc tội, còn thỉnh ngài không cần để ở trong lòng.” Vẫn chưa từng chân chính rời đi Bassel cùng Sophia gặp Victor rốt cục không xuống dưới, vội vàng tiến lên tìm được hắn, mặt mang xin lỗi nói, rốt cuộc không có phía trước kiêu ngạo.

“Đúng vậy, Victor tiên sinh, chúng ta trước đó thật không biết a, nếu không……” Sophia cũng đi theo vội vàng nói.

“Vậy các ngươi hiện tại đã biết?” Victor nhìn hai người liếc mắt một cái, hỏi.

“Đã biết, đã biết, còn thỉnh Victor giúp chúng ta hướng ngài bằng hữu nói tiếng xin lỗi.” Bassel cùng Sophia liên tục gật đầu nói.

“Không cần. Nếu đã biết, vậy các ngươi còn làm gì? Chúng ta hợp tác quan hệ đến đây là ngừng, về sau cũng sẽ không lại có gì hợp tác cơ hội.” Victor lạnh lùng nhìn hai người liếc mắt một cái nói.

“A!” Bassel cùng Sophia hiển nhiên không nghĩ tới kết quả thế nhưng hội như thế không xong, nghe vậy đều khiếp sợ há to miệng, nhất thời nửa khắc thế nhưng không có thể phục hồi tinh thần lại.

“Không, không, Victor tiên sinh, ngài không thể đối với chúng ta như vậy. Ngài nếu theo chúng ta gián đoạn hợp tác quan hệ, chúng ta hội phá sản, chúng ta nhất định hội phá sản.” Bassel cùng Sophia ở trải qua ngắn ngủi thất thần sau, song song thấp thỏm lo âu cầu xin nói.

“Các ngươi phá sản theo ta có cái gì quan hệ. Tốt lắm, của ta thời gian là thực quý giá, mời các ngươi rời đi nơi này đi.” Victor lại không lưu tình chút nào nói.

Nói đùa, đắc tội chính mình chủ nhân, còn muốn cùng chính mình tiếp tục hợp tác, này không phải si nhân nằm mơ sao?

“Victor tiên sinh……” Bassel cùng Sophia chưa từ bỏ ý định nói.

“Ta nghĩ ta đã nói được đủ hiểu được, cần ta kêu bảo an sao?” Victor tiên sinh gặp hai người còn không hết hy vọng, sắc mặt không khỏi mạnh trầm xuống nói.

“Hảo, chúng ta đi thôi. Bất quá đi lên, ngươi có thể nói cho chúng ta biết, kia người Trung Quốc là ai chăng?” Bassel gặp Victor là tuyệt đối không thể có thể tái nhả ra, đành phải gian nan nuốt vào chính mình loại hạ “Quả đắng”, có chút không cam lòng hỏi.

“Kia người Trung Quốc là ai không phải các ngươi có thể hỏi. Bất quá ta cảnh cáo các ngươi, đừng đi quấy rầy hắn, nếu không ta cam đoan chờ đợi các ngươi không phải phá sản, mà là trong phần mộ vô tận hắc ám.” Victor thế nào còn không biết Bassel sủy cái gì tâm tư, thần sắc chợt lạnh lùng, hai mắt thấu bắn ra một tia sát khí.

Victor nhưng là giá trị con người chục tỷ đồng Euro, có được Pháp quốc quý tộc huyết thống liên bang Nga trùm tài chính. Không chỉ có ở liên bang Nga thế lực khổng lồ, cho dù ở Pháp quốc kia cũng là thủ pháp thông thiên, hắc bạch lưỡng đạo thông ăn đại nhân vật. Hắn thả ra lời này, tự nhiên không phải khai nói đùa. Cho nên Bassel cùng Sophia nghe vậy nhất thời tất cả đều cả người rùng mình một cái, kia vừa mới bốc lên tâm tư lập

tức như đèn đuốc tắt, sắc mặt tái nhợt hoảng sợ nhìn Victor, liên tục lắc đầu cười làm lành nói:“Victor tiên sinh ngài hiểu lầm, hiểu lầm, chúng ta như thế nào khả năng sẽ đi quấy rầy ngài tôn quý bằng hữu đâu.”

“Các ngươi hiểu được là tốt rồi.” Victor thấy thế thế này mới chậm rãi gật gật đầu.

Bassel cùng Sophia thấy thế đều vụng trộm sờ soạng lau cái trán mồ hôi lạnh, sau đó cuống quít rời đi.

Như thế cuống quít rời đi, không chỉ có là vì trong lòng sợ hãi, cũng bởi vì Victor bỏ dở theo chân bọn họ hợp tác, bọn họ phải mau chóng nghĩ biện pháp giải quyết bởi vậy mà mang đến nguy cơ, nếu không bọn họ thật là có khả năng hội phá sản.

“Bassel hiện tại làm sao bây giờ?” Rời đi nhà ăn, ngồi ở Renault xe hơi, Sophia sắc mặt tái nhợt nhìn Bassel hỏi.

Tại đây phía trước, nàng còn mình cảm giác tốt lắm, còn thực khinh thường kia ba người Trung Quốc, hơn nữa kia hai cái dài xinh đẹp khuôn mặt Trung Quốc nữ nhân, nhưng hôm nay nàng mới biết được, tới thủy tới chung chính mình bất quá chính là một tiểu sửu mà thôi, người ta căn bản ngay cả một câu cũng không dùng nói, Victor tiên sinh liền trực tiếp gián đoạn theo chân bọn họ hợp tác quan hệ.

“Ngươi hỏi ta, ta hỏi ai? Này ****** đều tại ngươi. Không phải là trong thang máy đi ra đầu vai nhẹ nhàng huých một chút sao? Đối phương cũng chủ động xin lỗi, ngươi còn mắng cái gì mắng? Hiện tại tốt lắm, Victor theo chúng ta bỏ dở hợp tác rồi!” Bassel hiện tại tâm tình cực độ không xong, hắn vạn vạn không nghĩ tới như vậy một kiện phía trước bị hắn xem thành nhàm chán tìm niềm vui sự tình, thế nhưng sẽ cho hắn mang đến như vậy nghiêm trọng hậu quả, Sophia câu hỏi, nhất thời làm cho

hắn tìm được rồi phát tiết khẩu, nhịn không được sắc mặt dữ tợn hướng nàng rít gào lên, rốt cuộc không có Pháp quốc nam nhân hẳn là có lãng mạn cùng ôn nhu.

“Bassel, điều này sao có thể oán ta đâu? Ta như thế nào biết bọn họ hội nhận thức Victor tiên sinh, lại như thế nào biết Victor tiên sinh thế nhưng sẽ như vậy để ý bọn họ?” Sophia vẻ mặt ủy khuất nói.

Bassel cũng biết chuyện này cũng không thể toàn oán Sophia, lại nói tiếp chính hắn cũng không một bộ tính tình sao? Đương nhiên tối mấu chốt còn là vận khí không tốt, gặp như vậy một vị ngưu bức người Trung Quốc.

“Hô!” Bassel thật dài thở phào nhẹ nhõm, tưởng tận lực kìm trong lòng cảm xúc, hồi lâu mới nhìn Sophia nói:“Thực xin lỗi Sophia, vừa rồi ta không nên hướng ngươi phát hỏa. Bất quá ngươi không phải có vị Nhật Bản bằng hữu, gần nhất cũng đến Tours sao? Hắn không phải Nhật Bản Ma Sinh thương sự xã trưởng Ma Sinh Sa Thụ tiên sinh cháu trai? Nếu không ngươi đi tìm xem hắn, nếu có thể cùng Ma Sinh thương sự hợp tác, như vậy chúng ta công ty còn là có hi vọng.”

Sophia nghe vậy thân thể mềm mại hơi hơi chiến một chút, nhìn về phía Bassel ánh mắt đầu tiên là mang theo một tia không thể tưởng tượng, tiếp theo là châm chọc cùng chán ghét, nói:“Ngươi không phải phản đối ta cùng Ma Sinh Thứ Lang lui tới sao? Lần này như thế nào vừa muốn ta chủ động đi tìm hắn ?”

“Ta thảo, lão tử đều phải phá sản làm sao còn quản được này đó. Kia Ma Sinh Thứ Lang nghĩ muốn cái gì, ngươi đều thỏa mãn hắn, chẳng sợ hắn kia đặc thù mê, ngươi cũng muốn thỏa mãn hắn! Đừng quên, lão tử nếu phá sản, ngươi cũng chỉ có thể cùng này dơ bẩn nữ nhân giống nhau đi đứng phố.” Bassel trên mặt bắp thịt

không bình thường vặn vẹo, có vẻ phá lệ đáng sợ dữ tợn.

“Hảo, ta cái này đi tìm hắn, ta nghĩ, Ma Sinh Thứ Lang tiên sinh sẽ đồng ý hỗ trợ, bởi vì hắn thích Đông Phương thức dài rộng mông.” Sophia nhìn Bassel một hồi lâu nhi, đột nhiên nở nụ cười, cười đến có chút tố chất thần kinh.

Nghe nàng kia có khác hàm nghĩa lời nói, nhìn nàng tố chất thần kinh tươi cười, Bassel đột nhiên dừng xe, sau đó đem Sophia kéo xuống xe, lôi kéo nàng đi vào một cái hôn ám ngõ nhỏ, đem nàng mặt hướng tới vách tường ấn, một phen hung hăng xả hạ của nàng váy, nhất thời một cái tuyết trắng dài rộng mông ở hôn ám trung chói mắt lộ ở hắn dưới mắt.

Đại khái nửa giờ sau, Tours thị nhất đống thoạt nhìn có vẻ tân cùng sa hoa nhà trọ dưới lầu, đình một chiếc Renault xe hơi, Bassel ngồi ở buồng lái hút xì gà, ánh mắt lại gắt gao nhìn chằm chằm Sophia chính lắc lắc kia dài rộng mông đi bước một đi hướng nhà trọ lâu.

Rất nhanh, nhà trọ dưới lầu xuất hiện một vị Nhật Bản người trẻ tuổi mặt mang một tia tà cười, hắn vừa thấy đến Sophia liền không chút khách khí ôm chầm của nàng vòng eo, bàn tay đặt ở phía trước bị Bassel vừa mới trải qua dài rộng trên mông.

Sophia lại không thèm quan tâm, thậm chí còn phong tao vặn vẹo một chút.

Lúc này, Hạ Vân Kiệt hoặc là Chu Hiểu Diễm ở đây, khẳng định có thể nhận ra này Nhật Bản người trẻ tuổi chính là Ma Sinh Sa Thụ cháu trai Ma Sinh Thứ Lang. Lần trước ở Hải Châu thị Chu Hiểu Diễm đại học đồng học, cũng là tình địch, sinh nhật tiệc tối, người này bởi vì mê luyến Chu Hiểu Diễm mĩ mông, thế nhưng đem chủ

ý đánh tới của nàng trên đầu, cuối cùng không chỉ có ở trong WC bị Hạ Vân Kiệt hung hăng sửa chữa một chút, còn trực tiếp bị hắn bá bá Ma Sinh Sa Thụ cấp huỷ bỏ ở Trung Quốc sở hữu chức vụ, quay trở về Nhật Bản.

Ở Nhật Bản, Ma Sinh Thứ Lang bởi vì kia chuyện khốn cùng thất vọng thật dài một đoạn thời gian, bất quá hắn chung quy cùng Ma Sinh Sa Thụ có chút huyết thống quan hệ, ở nhiều mặt thân nhân cầu tình du thuyết dưới, hơn nữa Ma Sinh Thứ Lang đúng là vẫn còn có chút năng lực, đoạn thời gian trước rốt cục lại bị bắt đầu dùng. Bất quá Trung Quốc hắn là khẳng định không thể đi, cuối cùng bị phái tới Pháp quốc.

Cũng là ở Pháp quốc hắn lại lần nữa gặp gỡ bất ngờ từng người yêu Nhật Dã Hương Huệ Tử, cũng chính là sau lại đổi tên Sophia Nhật Bản nữ nhân. Khi đó Sophia đã gả cho Bassel, cho nên hai người cũng sẽ không tái tiếp tục lui tới, bất quá Ma Sinh Thứ Lang lại như trước thực mê luyến nàng kia dài rộng mĩ mông.

“Ngươi không phải nói, ngươi thực vừa lòng hiện tại cuộc sống, ngươi vị kia Pháp quốc trượng phu cũng có thể thỏa mãn ngươi sao? Hôm nay như thế nào lại đột nhiên nghĩ đến tới tìm ta đâu?” Nhà trọ trong phòng khách, Ma Sinh Thứ Lang cấp Sophia cầm một ly rượu vang đỏ, sau đó đặt mông ngồi ở dài điều trên sô pha, kiều chân bắt chéo, khóe môi nhếch lên một tia cười xấu xa, ánh mắt lại cực nóng theo dõi hắn thích nhất bộ vị.

“Ta muốn nói, ta càng thích cũng là ngươi, ngươi tin tưởng sao?” Sophia nhấp một ngụm rượu vang đỏ, hỏi.

“Ngươi cảm thấy ta còn là trước kia mao đầu tiểu tử sao?” Ma Sinh Thứ Lang lắc đầu nói, tay đã có chút nhịn không được lại duỗi thân hướng về phía của nàng mĩ mông.

“Ta trượng phu sinh ý gặp điểm phiền toái, hy vọng có thể cùng Ma Sinh thương sự hợp tác.” Sophia giống như căn bản không phát hiện Ma Sinh Thứ Lang ma thủ ở nàng mẫn cảm vị trí du động, nói.

“Này vấn đề không lớn, chúng ta vốn chính là việc buôn bán, chỉ cần điều kiện thích hợp không có gì không thể đàm. Bất quá các ngươi phía trước không phải cùng người Nga hợp tác sao? Giống như bọn họ nhu cầu liền cơ hồ đã cho các ngươi mãn phụ hà vận chuyển, hẳn là không kém chúng ta điểm ấy lượng đi. Ngươi là biết đến, chúng ta nhu cầu lượng cũng không lớn.” Ma Sinh Thứ Lang có chút khó hiểu hỏi.

“Chúng ta đã gián đoạn cùng người Nga hợp tác rồi, các ngươi lượng tuy rằng thiếu, nhưng hẳn là có thể miễn cưỡng duy trì chúng ta công ty thông thường vận chuyển nhu cầu.” Sophia nói.

“Nga, vì cái gì? Không phải hợp tác hảo hảo sao?” Ma Sinh Thứ Lang nghe vậy không khỏi thêm lớn trong tay độ mạnh yếu, khóe miệng nổi lên cười xấu xa càng đậm một tia.

Phía trước, hắn còn có chút lo lắng Sophia trượng phu trả thù, nay cũng là hiểu được đây là người ta cố ý đưa lên đến nói chuyện hợp tác điều kiện.

“Bởi vì một người Trung Quốc chết tiệt!” Sophia cắn răng xỉ, trong mắt lộ ra một tia hận ý.

“Một người Trung Quốc?” Ma Sinh Thứ Lang thủ cương một chút, có chút ngoài ý muốn hỏi.

“Đúng, một cái họ Hạ trẻ tuổi người Trung Quốc.” Sophia trong mắt hận ý càng đậm một tia.

“Cái gì họ Hạ!” Ma Sinh Thứ Lang tay nhất thời như bị

rắn cắn một ngụm, tia chớp theo kia phía trước làm cho hắn yêu thích không buông tay mĩ mông rụt trở về, cặp kia vốn là nhảy lên cực nóng hỏa diễm hai mắt lập tức thấu bắn ra đến tất cả đều là hoảng sợ sắc.

Ma Sinh Thứ Lang đời này là nằm mơ cũng vô pháp quên, hắn ở Trung Quốc kia nhà sa hoa hội sở trong WC trải qua, cũng vô pháp quên hắn bá bá nhắc tới “Hạ tiên sinh” Này ba chữ khi sở toát ra đến kính sợ thần sắc.

Đương nhiên hắn lại càng không nguyện ý tái trở lại trước kia khốn cùng thất vọng ngày!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1083 : Phản giáo

“Làm sao vậy? Ngươi nhận thức vị kia họ Hạ người Trung Quốc?” Sophia thấy thế sắc mặt không khỏi đại biến hỏi.

“Có phải hay không thực tuổi trẻ, vóc dáng cao gầy, làn da thực trắng……” Ma Sinh Thứ Lang nhưng không có trả lời Sophia vấn đề, mà là liên tục hỏi ngược lại.

Sophia càng nghe càng cảm thấy có một tia không ổn, đầu cũng không từ tự chủ điểm điểm.

“Quả nhiên là hắn.” Ma Sinh Thứ Lang thấy thế trong mắt toát ra kinh hoảng sắc, theo sát sau tựa như đuổi ôn thần giống nhau liên tục hướng Sophia phất tay nói:“Ngươi đi, ngươi đi. Ta cho tới bây giờ chưa thấy qua ngươi, còn có Ma Sinh thương sự là tuyệt đối sẽ không theo các ngươi công ty hợp tác.”

Sophia thấy thế sắc mặt nhất thời bá một chút trở nên tái nhợt vô cùng, bật thốt lên hỏi:“Vì cái gì? Chẳng lẽ ngay cả các ngươi Ma Sinh thương sự cũng sợ người trẻ tuổi kia sao?”

“Biết năm kia ta vì cái gì hội đột nhiên bị triệu hồi Nhật Bản, sau đó không có việc gì, khốn cùng thất vọng sao?” Ma Sinh Thứ Lang trong mắt toát ra một tia hoảng sợ sắc hỏi.

“Chẳng lẽ chính là bởi vì hắn duyên cớ?” Sophia bật thốt lên hỏi.

Ma Sinh Thứ Lang gật gật đầu, sau đó mang theo một tia nghĩ mà sợ ngữ khí nói:“Ta bá bá vì chuyện này thiếu chút nữa muốn giết ta, nếu không phải theo thời gian chuyển dời, chuyện này chậm rãi phai nhạt, lại có rất

nhiều thân nhân thay ta nói chuyện, ta đời này chỉ sợ đều phải ở khốn cùng thất vọng vượt qua.”

“Kia, chúng ta đây nên làm cái gì bây giờ?” Sophia cả người vô lực than ngồi ở sô pha ghế.

Nàng vốn tưởng rằng không có Victor hợp tác, ít nhất còn có thể tìm Ma Sinh thương sự chống đỡ một đoạn thời gian, nay mới biết được, vị kia họ Hạ người Trung Quốc thế nhưng còn có thể ảnh hưởng đến Ma Sinh thương sự, như vậy này khác công ty đâu?

“Ta như thế nào biết nên làm cái gì bây giờ? Đi thôi, đi thôi, ta cũng không tưởng lại bị ta bá bá biết ta lại liên lụy đến Hạ tiên sinh sự tình, nếu không ta nhất định sẽ chết thật sự thảm.” Ma Sinh Thứ Lang lúc này cũng rốt cuộc không có nửa điểm dục vọng, tương phản hắn nhìn Sophia tựa như thấy được một cái tránh không kịp độc xà, liên tục thúc giục đuổi nói.

Sophia bất lực mà tuyệt vọng nhìn Ma Sinh Thứ Lang liếc mắt một cái, thấy hắn hoảng sợ như vậy, biết cầu hắn là khẳng định vô dụng, đành phải đứng lên, kéo hai điều trầm trọng vô cùng chân ly khai Ma Sinh Thứ Lang nơi, trong lòng hối hận tựa như có bả đao ở bên trong quấy giống nhau.

“Hôm nay rốt cục ăn đến chân chính Pháp quốc mỹ thực!” Nhà ăn, Tô Chỉ Nghiên cơ hồ tảo không trước bàn cái đĩa, cảm thấy mỹ mãn nói.

“Đúng vậy, Victor nhà này nhà ăn thiêu Pháp quốc cơm hương vị thật đúng là không sai, hơn nữa này vịt ngực nấu thật là mỹ vị.” Chung Dương Dĩnh gật gật đầu, tán thưởng nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh cảm thấy mỹ mãn bộ dáng, tâm tình không khỏi

phá lệ thư sướng, liên quan đối Victor cũng nhiều một phần vừa lòng, cơm sau gặp Victor lại đây chào hỏi, liền cố ý nhìn chăm chú nhìn hắn hai mắt.

Này vừa thấy, phát hiện Victor tự thân thân thể nhưng thật ra phi thường bổng, không có gì vấn đề, chính là hắn tử nữ cung đã có không nhỏ vấn đề. Rõ ràng là tử nữ thịnh vượng tướng mạo, từng có quá hai tử một nữ, nhưng hôm nay lại chỉ còn lại có một con trai. Không chỉ có như thế, tướng mạo còn biểu hiện Victor là cô lão chung thân bi thảm kết cục.

“Victor, đêm nay cơm điểm không sai, ta thực vừa lòng. Nơi này có trương phù, ngươi cầm cho ngươi con trai bên người mang theo, miễn cho hắn lại cùng hắn ca ca tỷ tỷ giống nhau, trước kia chết non.” Hạ Vân Kiệt khen Victor một câu sau, đưa tấm màu vàng lá bùa cho hắn.

Victor nghe vậy đầu tiên là nao nao, tiếp theo là cả người chấn động, trong mắt toát ra một tia vẻ khiếp sợ. Hắn khả chưa từng cùng chủ nhân nhắc tới quá hắn tử nữ sự tình, hơn nữa hắn cũng không cho rằng giống chủ nhân như vậy tôn quý nhân vật hội không có việc gì đi hỏi thăm hắn tử nữ sự tình. Khả lại cứ chủ nhân lại nhất ngữ nói ra hắn tử nữ tình huống.

Hắn phía trước nhất tử nhất nữ, một cái là chết vào bắt cóc, một cái khác là chết vào kẻ thù trả thù. Nay này một cái, Victor bình thường tựa như bảo hộ trân bảo giống nhau, hai mươi bốn giờ phái người bảo hộ hắn, sợ hắn ra lại cái gì ngoài ý muốn.

Đây là sự thật, rất nhiều thời điểm, mọi người nhìn đến đều là phú hào ngăn nắp một mặt, cũng là không có biện pháp nhìn đến bọn họ cuộc sống không như ý địa phương. Tựa như Victor giống nhau, tiền kiếm hơn, đắc tội địch nhân cũng nhiều, người nhìn bọn hắn chằm chằm trong túi tiền càng nhiều.

Bất quá rất nhanh Victor đã nghĩ nổi lên Hạ Vân Kiệt ở du thuyền kia phất tay gian liền đưa tới một đoàn mây đen thần kỳ năng lực, trong mắt khiếp sợ lại chuyển vì mừng như điên, vội vàng tất cung tất kính tiếp nhận Hạ Vân Kiệt đưa qua kia tấm màu vàng lá bùa, nói:“Cảm ơn Hạ tiên sinh, cảm ơn Hạ tiên sinh.”

“Chúng ta người Trung Quốc giảng nhân quả báo ứng, cho rằng người cả đời này là thiện hữu thiện báo, cho nên về sau muốn nhiều làm việc thiện sự, cũng muốn dạy ngươi con trai nhiều làm việc thiện sự, nếu không cho dù ta này lá bùa bảo hộ được ngươi con trai nhất thời, nhưng cũng bảo hộ hắn không được một đời.” Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ Victor bả vai, nói.

“Cảm ơn Hạ tiên sinh dạy bảo, Victor nhất định nhớ kỹ trong lòng.” Victor kinh sợ trả lời.

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó liền mang theo Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh đi rồi.

Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh đi rồi sau, Victor cầm kia màu vàng lá bùa lăn qua lộn lại xem, trên mặt tràn ngập nghi hoặc cùng không thể tưởng tượng.

Nếu không phải biết chủ nhân là một vị có được thần kỳ lực lượng, Victor phỏng chừng đã sớm đem này trương “Phá giấy” Cấp xé. Bất quá dù là như thế, Victor như trước có chút khó có thể tin như vậy một trương “Phá giấy” Có thể phù hộ con của hắn bình an.

Tuy rằng khó có thể tin, nhưng chủ nhân dù sao cũng là một vị có được thần kỳ lực lượng, Victor đêm đó về nhà, còn là lập tức đem này tờ giấy phù trang ở một cái cái túi nhỏ, sau đó cho hắn mười tuổi con trai bên người mang hảo, cũng trịnh trọng đối đãi cảnh cáo hắn không chuẩn hắn bắt nó ném xuống hoặc là lộng mất.

……

Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh chung quy là đại tập đoàn lão bản, không có khả năng thời gian dài rời đi công ty mặc kệ sự tình.

Dọc theo Loire hà, một đường lại chơi hai ngày, Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh rốt cục ở Hạ Vân Kiệt cùng đi hạ, có chút không cam lòng cưỡi phi cơ dẹp đường hồi phủ.

Mà lúc này đã tiếp cận chín tháng, nhanh đến khai giảng ngày.

Hạ Vân Kiệt trở lại Giang Châu thị khi, Hạ Vân Kiệt cha mẹ thân cũng đã đã xong tự do đi về tới Hạ gia thôn. Vì thế Hạ Vân Kiệt theo sát sau cũng quay trở về Hạ gia thôn, ở nhà bồi cha mẹ thân vài ngày.

Ở nhà bồi cha mẹ vài ngày sau, Hạ Vân Kiệt lại đi một chuyến quát sơn tiên cảnh, sau đó mới phản hồi Giang Châu đại học.

Tới gần khai giảng, có chút học sinh đã bắt đầu trước tiên phản giáo. Nguyên bản nghỉ hè bởi vì học sinh về nhà mà trở nên có chút trống rỗng vườn trường, nay lại nhìn đến từng đạo thanh xuân thân ảnh, vườn trường trên không lại phiêu đãng kia chuông bạc tiếng cười.

Hạ Vân Kiệt tâm tựa hồ ở trong nháy mắt chiếm được rửa, trở nên phá lệ bình tĩnh.

Một người một mình đi ở vườn trường lâm ấm đường nhỏ, khóe miệng không tự chủ được liền nhộn nhạo khởi một chút đăm đăm nội tâm mỉm cười

Hắn thích này một mảnh cùng thế vô tranh Niết bàn, hắn

thích kia một trương trương nghênh diện mà đến thanh xuân chất phác khuôn mặt tươi cười.

Trở lại độc thân ký túc xá, đem chính mình hành lễ phóng hảo, lại đơn giản rửa mặt một phen, gặp thời gian còn sớm, Hạ Vân Kiệt liền lại đi tranh trung y học viện đại lâu.

Đẩy ra 306 cửa phòng làm việc, trong văn phòng chỉ có Lý Hiểu Thi cùng Lưu Lực Hoành hai vị lão sư ở, còn lại hai vị lão sư hơn phân nửa là ở trong bệnh viện đi làm.

Gần hai tháng không có tới văn phòng, Hạ Vân Kiệt phát hiện chính mình bàn công tác là toàn bộ trong văn phòng tối sạch sẽ sạch sẽ, biết đây đều là chính mình kia ba vị học sinh làm, trong lòng không khỏi nổi lên một tia ấm áp.

“Hảo tiểu tử, hai tháng cũng chưa nhìn thấy bóng người của ngươi, chạy làm sao tiêu sái đi?” Lưu Lực Hoành gặp Hạ Vân Kiệt đẩy cửa tiến vào, đầu tiên là nao nao, lập tức liền cười đứng lên, dùng hắn kia chích phì thủ đối với Hạ Vân Kiệt trong ngực đã tới rồi một quyền.

Nhất thời lại là mặt khác một loại ấm áp trong lòng đầu nhộn nhạo mở ra, Hạ Vân Kiệt cười thừa nhận rồi Lưu Lực Hoành một quyền, nói:“Chạy địa phương khả hơn, Tây Lĩnh tỉnh, Hong Kong, Phi Châu, Âu châu……”

“Cảm tình ngươi người này thừa dịp nghỉ hè hoàn du thế giới.” Muốn nói Hạ Vân Kiệt đi Tây Lĩnh tỉnh, Hong Kong, chẳng sợ nói đi Âu châu, Lưu Lực Hoành cũng có thể miễn cưỡng tin tưởng, nhưng Hạ Vân Kiệt thế nhưng còn nói đi Phi Châu, Lưu Lực Hoành liền nhận định Hạ Vân Kiệt ở bậy bạ, không khỏi cười lại cho hắn một quyền.

“Âu châu? Hạ lão sư ngươi lúc này không phải động

chân tình, cố ý chạy tới Âu châu tìm ngươi vị kia tóc vàng nữ lang tình nhân đi?” Nữ nhân đối với một ít tình tình yêu yêu bát quái tin tức luôn nhớ rõ đặc biệt lao, Lý Hiểu Thi này khác lời nói cũng chưa nghe đi vào, nhưng vừa nghe đến Âu châu này hai chữ cũng là hai mắt sáng ngời, thế nhưng lập tức liên tưởng đến lần trước Hạ Vân Kiệt di động album cùng một vị tóc vàng nữ lang chụp ảnh chung.

“Ai nha, Lý lão sư không đề cập tới, ta đều thiếu chút nữa đã quên vị kia tóc vàng mỹ nữ bộ dạng rất giống Catherine nữ vương đâu. Hạ lão sư, ngươi sẽ không thực chạy Âu châu đi tìm ngươi vị kia dương nữu nữ tình nhân đi?” Lưu Lực Hoành nghe vậy cũng giật mình tỉnh ngộ lại đây, hai mắt tỏa ánh sáng nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Kính nhờ các ngươi là đại học lão sư, không phải bát quái tin tức phóng viên. Hơn nữa, ta chạy Âu châu đi tìm tình nhân không được sao? Về phần như vậy đại kinh tiểu quái sao?” Hạ Vân Kiệt dở khóc dở cười trắng hai người liếc mắt một cái, nói.

“Đi, đương nhiên đi. Bất quá Hạ lão sư ngươi chạy Phi Châu đi làm cái gì? Đừng nói ngươi còn có cái hắc nữu tình nhân, này, này khẩu vị liền không khỏi có chút quá nặng đi.” Lưu Lực Hoành vẻ mặt khoa trương nói.

“Ha ha! Lưu lão sư, tưởng tượng của ngươi lực rất phong phú, ngươi rất xấu rồi!” Dù là Lý Hiểu Thi là một vị nữ lão sư, phía sau nhớ tới Hạ Vân Kiệt ôm một vị ****** hắc nữu, cũng là hoàn toàn không để ý hình tượng cười ha ha lên.

“Các ngươi!” Hạ Vân Kiệt một trận không nói gì chỉ chỉ đồng văn phòng hai vị “Tổn hữu”, sau đó vẻ mặt cười khổ ngồi trở lại chính mình vị trí.

“Tốt lắm, tốt lắm, Hạ lão sư, chúng ta không cười nói ngươi. Bất quá này cũng không thể trách chúng ta, ai cho ngươi miệng đầy chạy xe lửa.” Gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt cười khổ ngồi trở lại vị trí, Lý Hiểu Thi rốt cục dừng cười, bất quá khóe mắt lại còn treo một hai giọt cười đi ra nước mắt.

“Ta……” Hạ Vân Kiệt lại một trận không nói gì.

“Bất quá, Hạ lão sư, nói thật, chúng ta còn là cử hâm mộ ngươi. Một cái nghỉ hè đều có thể tự do tự tại nơi nơi tiêu sái, không giống chúng ta, trường học bên này nghỉ, khả bệnh viện bên kia không nghỉ, mỗi ngày đều việc đòi mạng.” Lưu Lực Hoành nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1084 : Nam nhân tốt

“Ha ha, năng giả nhiều lao, hơn nữa, bệnh viện bên kia đi làm, ngươi lấy tiền cũng nhiều nha. Không giống ta, bệnh nhân chướng mắt ta này tuổi trẻ trung y, ta cho dù ở trong bệnh viện tọa chẩn cũng không có người tới cửa, ngược lại lãng phí bệnh viện tài nguyên, còn không bằng trước làm cái thuần túy lão sư.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Kia cũng là là.” Lưu Lực Hoành cùng Lý Hiểu Thi chung nhận thức gật gật đầu, lúc trước Hạ Vân Kiệt đi Giang Châu đại học phụ thuộc thứ nhất bệnh viện tọa chẩn, cả ngày chỉ có một người tới cửa, còn bị hữu tâm nhân lấy cái “Hạ chuyên nhất” ngoại hiệu, có một đoạn thời gian thành trong học viện một truyện cười.

“Bất quá, ngươi cũng là cái quái thai. Làm lão sư tọa chẩn không vài bệnh nhân tới cửa, nhưng thật ra đệ tử của ngươi tọa chẩn, nay cũng là bệnh nhân sắp xếp hàng dài liền chẩn.” Lưu Lực Hoành theo sát sau còn nói thêm, trong mắt toát ra một tia không thể tưởng tượng cùng hâm mộ.

Đến bây giờ, hắn còn là không nghĩ ra, giống Hạ Vân Kiệt như vậy trẻ tuổi lão sư, như thế nào sẽ dạy ra như thế xuất sắc học sinh đâu? Là hắn thực sự thực lực đâu, hay là hắn vận khí siêu tốt, nhặt được Lưu Nhất Duy loại này bị mai một y thuật cao minh “Lão trung y”?

Đương nhiên Lưu Lực Hoành càng dễ dàng tin tưởng người sau, bởi vì Hạ Vân Kiệt thật sự rất tuổi trẻ, hơn nữa hiện tại ở Thương Bắc trung y viện tọa chẩn cũng là Lưu Nhất Duy chính mình, không chỉ có như thế ở Lưu Lực Hoành xem ra, Cố Thiến Lâm cùng Đới Vĩnh Chu nay cũng là đi theo lưu lực duy học tập. Ở mặt ngoài thoạt nhìn tự nhiên là Lưu Nhất Duy đại sư giảng bài,

trên thực tế thật muốn xâm nhập suy nghĩ, phỏng chừng còn là Hạ Vân Kiệt y thuật không được, cho nên rõ ràng liền ủy thác Lưu Nhất Duy giảng bài. Bất quá Hạ Vân Kiệt nhân phẩm thật là không sai, không có giáo thụ nguyện ý tiếp thu Lưu Nhất Duy khi, hắn tiếp thu, không có người nguyện ý bởi vì Cố Thiến Lâm mà đắc tội Ngô Vĩnh Bình phó viện trưởng, hắn lại mày cũng không nhăn một chút liền vì nàng cùng Ngô Vĩnh Bình phó viện trưởng đối nghịch, đem nàng theo nước sôi lửa bỏng giải cứu đi ra, này cũng là nguyên nhân Lưu Lực Hoành đám người đối Hạ Vân Kiệt phá lệ có hảo cảm, cũng là không thể không cảm khái hắn vận khí tốt duyên cớ, bởi vì hiện tại chẳng sợ hắn y thuật bình thường, hắn kia ba học sinh đối hắn cũng là tôn kính có thêm.

“Kỳ thật ấn ta nói, còn là Hạ lão sư rất thành thật, rất điệu thấp. Hạ lão sư nếu khẳng ở phòng mạch giới thiệu bên trên, viết thượng Lưu Nhất Duy chủ nhiệm thầy thuốc là hắn học sinh, kia hắn phòng mạch ngoại đã sớm sắp xếp nổi lên hàng dài.” Lý Hiểu Thi đi theo nói.

Bất quá theo lời của nàng còn là không khó nghe ra đến, nàng tôn sùng là Lưu Nhất Duy y thuật, mà không phải Hạ Vân Kiệt y thuật.

“Ha ha, con người của ta lười nhec quán, thật muốn phòng mạch sắp xếp khởi hàng dài, ta phỏng chừng trốn đều không kịp, cứ như vậy rất tốt.” Hạ Vân Kiệt lắc đầu cười nói.

“Đã nhìn ra, ngươi người này không phải lười nhác, mà là tâm tư không ở này mặt trên. Ta xem nếu phòng mạch ngoại sắp xếp đều là mỹ nữ, ngươi sẽ không sẽ nói trốn đều không còn kịp rồi.” Lý Hiểu Thi nghe vậy cười trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Hiển nhiên nàng đối với Hạ Vân Kiệt này “Phong lưu sự” Còn là canh cánh trong lòng.

“Lý lão sư, ngươi này không phải vô nghĩa sao? Chẳng lẽ ngoài phòng mạch sắp xếp đều là dễ nhìn, ngươi hội xoay người chạy trốn bất thành?” Thân là nam nhân, Lưu Lực Hoành ở phía sau nhưng thật ra cùng Hạ Vân Kiệt đứng ở cùng trận tuyến, lập tức mở miệng phản bác nói.

“Làm sao có dễ nhìn nha?” Lưu Lực Hoành vừa dứt lời mới hạ xuống, cửa vang lên một đạo tuổi trẻ mà quen thuộc thanh âm, cũng là không biết khi nào thì, học viện dạy học thư ký Dương Thục Cầm đứng ở cửa, lúc này chính cười dài hỏi.

“Này không phải sao?” Lưu Lực Hoành chỉ chỉ Hạ Vân Kiệt, cười nói.

“Thiết, hắn là dễ nhìn đúng vậy, bất quá cũng là cái hoa tâm dễ nhìn!” Dương Thục Cầm trắng Lưu Lực Hoành liếc mắt một cái nói.

“Hạ lão sư, xem ra của ngươi thanh danh đã truyền xa, huynh đệ là bất lực.” Lưu Lực Hoành nghe vậy vỗ vỗ Hạ Vân Kiệt bả vai, một bộ lực bất tòng tâm biểu tình nói.

Hạ Vân Kiệt thấy thế tức giận trắng Lưu Lực Hoành liếc mắt một cái, nếu không phải này đám tên không có việc gì hạt ồn ào, hắn thanh danh về phần như vậy “Thối” Sao?

“Dương thư ký, đừng nói ngươi tới chúng ta văn phòng là thuần túy vì chế nhạo ta?” Hạ Vân Kiệt trắng Lưu Lực Hoành liếc mắt một cái sau, đối Dương Thục Cầm nói.

“Hạ lão sư, ngươi nhưng là một gã phó giáo sư da, ta này tiểu thư ký nào dám chế nhạo ngươi nha. Còn may có Lý lão sư bọn họ ở, bằng không lời này truyền đến viện trưởng trong tai, còn không lập tức đem ta cấp khai

trừ rồi.” Dương Thục Cầm nay cùng 306 văn phòng các sư phụ hỗn thật sự là rất quen, theo chân bọn họ nói chuyện tự nhiên sẽ không câu nệ, nghe vậy vỗ đầy đặn ****, vẻ mặt khoa trương nghĩ mà sợ biểu tình nói.

“Được rồi, được rồi, là ta nói sai rồi. Dương thư ký ngươi tới có chuyện gì sao?” Hạ Vân Kiệt thấy thế quyết đoán nhấc tay đầu hàng.

“Không có việc gì không thể tới sao?” Dương Thục Cầm phiêu Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó xuất ra một tờ danh sách đưa cho hắn nói:“Đây là này học kỳ ngươi muốn dẫn lớp học sinh danh sách tư liệu, đúng rồi, nơi này còn có một phần hai vị muốn với ngươi học nghiên thạc sĩ sinh tư liệu.”

“Không phải đâu, liền Hạ lão sư kia đơn giản không thể tái đơn giản lý lịch sơ lược giới thiệu, năm nay thế nhưng còn có hai vị ghi danh hắn nghiên cứu sinh?” Đối với Hạ Vân Kiệt sắp đảm nhiệm một lớp tân sinh chủ nhiệm lớp, Lý Hiểu Thi cùng Lưu Lực Hoành đều không có cảm thấy kỳ quái. Giang Châu đại học, còn có rất nhiều đại học, đối với giáo sư bình cao cấp chức danh trừ bỏ học thuật phương diện quy định, còn có này khác công tác cứng nhắc quy định, tỷ như phải có nhất định lượng giảng bài, tỷ như muốn từng đảm nhiệm quá chủ nhiệm lớp, thậm chí có chút trường học còn cần có tạm giữ chức rèn luyện trải qua. Hạ Vân Kiệt phó giáo sư xem như đi rồi “Thiên môn”, kế tiếp muốn tưởng bình giáo thụ, ấn Giang Châu đại học quy định, còn là cần phải có chủ nhiệm lớp công tác trải qua, cho nên đối với cho học viện này an bài, Lý Hiểu Thi cùng Lưu Lực Hoành cũng không kỳ quái, nhưng năm trước Hạ Vân Kiệt đã tuyển nhận ba nghiên cứu sinh, năm nay lại chiêu hai cái, liền khó tránh khỏi làm cho bọn họ cảm thấy kỳ quái.

Bởi vì nghiên cứu sinh cùng vị nào đạo sư đọc nghiên là

song hướng lựa chọn, đạo sư có lựa chọn quyền lực, học sinh đồng dạng có lựa chọn cùng vị nào đạo sư đọc nghiên quyền lực, lấy Hạ Vân Kiệt bắt tại học viện trang web lý lịch sơ lược, còn có hắn ở trung y giới nổi tiếng, trừ phi có học sinh đầu óc nước vào, nếu không là tuyệt không hội ghi danh hắn nghiên cứu sinh.

“Chẳng lẽ học viện lại đem không có người muốn học sinh đưa cho Hạ lão sư?” Ở trải qua ngắn ngủi ngạc nhiên sau, Lý Hiểu Thi cùng Lưu Lực Hoành đều muốn đến một cái khả năng.

“Khụ khụ, kỳ thật ta cũng hiểu được học viện lãnh đạo như vậy an bài có vấn đề, bất quá chính yếu còn là có chút lão sư chọn sinh tiêu chuẩn có vấn đề.” Dương Thục Cầm biểu tình hơi có chút mất tự nhiên trả lời.

“Không phải đâu, quả thật là như vậy. Dương thư ký, ngươi nói xem, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra. Hạ lão sư tuy rằng tuổi trẻ, người cũng tốt, nhưng là không thể như vậy ức hiếp người a!” Lý Hiểu Thi cùng Lưu Lực Hoành gặp quả thực như thế, không khỏi lại là thay Hạ Vân Kiệt ôm bất bình lại là tò mò hỏi.

“Lại nói tiếp, thật đúng là có chút chuyện xưa. Hai người kia, kỳ thật thi viết thành tích đều còn là không sai. Trong đó một cái thi viết thành tích thậm chí là lần này ghi danh chúng ta học viện thứ hai danh, án thường, như vậy thành tích phỏng vấn trên cơ bản chính là đi cái quá trường. Hắn tuyển đạo sư là Ngô Vĩnh Bình giáo thụ, bất quá Ngô giáo thụ lại ngại hắn cà lăm nghiêm trọng, phỏng vấn khi cố ý làm khó dễ hắn, bắt hắn cho xoát. Một cái khác là vị nữ sinh, người bộ dạng cũng có thể, thành tích cũng là trung thượng, nhưng của nàng phụ thân nghe nói bởi vì phạm vào cưỡng gian tội bị phán hình, đến bây giờ còn tại trong ngục giam ngồi, cho nên nàng ghi danh đạo sư biết sau liền kiên quyết không cần nàng.” Dương Thục Cầm giải thích nói.

Lý Hiểu Thi cùng Lưu Lực Hoành nghe vậy ngươi xem xem ta, ta xem nhìn ngươi, nhất thời có chút không biết nên như thế nào bình phán kia hai vị cự thu đạo sư. Cuối cùng dùng mang theo một tia đồng tình ánh mắt đầu hướng về phía Hạ Vân Kiệt.

Trung y quá nặng sư môn truyền thừa, quá nặng tôn sư trọng giáo, cho nên trung y lão sư mang nghiên cứu sinh, kỳ thật chính là thu đồ đệ, là tự thân y thuật truyền thừa, cho nên một ít lão trung y truyền thống tư tưởng có vẻ trọng, lão giáo thụ đối thu chịu nghiên cứu sinh các phương diện điều kiện yêu cầu cũng liền khó tránh khỏi khủng hoảng một ít.

Nay học viện giao cho Hạ Vân Kiệt hai vị đồ đệ, một cái nghiêm trọng cà lăm, một cái là phạm tội cưỡng gian nữ nhi, tuy rằng này kỳ thật cùng học y cũng không xung đột, cũng không hẳn là dùng kỳ thị ánh mắt xem bọn hắn. Khả sự thật chính là sự thật, có này khác lựa chọn điều kiện tiên quyết hạ, rất ít có người hội nguyện ý lựa chọn này hai người, mà không chọn thân thể trạng huống bình thường, gia đình bối cảnh thanh bạch học sinh.

“Các ngươi để làm chi như vậy xem ta? Cà lăm cũng không phải học sinh chính mình nguyện ý, phụ thân là phạm tội cưỡng gian đồng dạng cũng không phải làm nữ nhi lỗi. Huống hồ, một cái chân chính trung y là tối trọng yếu là cái gì? Là y thuật cùng y đức. Chỉ cần bọn họ về sau học giỏi y thuật, lại có tốt y đức, cà lăm, gia đình bối cảnh không tốt, kia thì thế nào? Chẳng lẽ nói liền bởi vì này dạng, bọn họ ngay cả làm tốt trung y tư cách đều không có sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Lý Hiểu Thi cùng Lưu Lực Hoành dùng đồng tình ánh mắt nhìn chính mình, không khỏi tức giận trừng mắt nhìn hai người liếc mắt một cái nói.

“Nói rất đúng Hạ lão sư, ta hiện tại biết Lưu Nhất Duy thầy thuốc bọn họ vì cái gì như vậy tôn kính ngươi này lão sư, ít nhất ngươi này nhân phẩm là không thể chê !” Lưu Lực Hoành nghe vậy đương trường liền vỗ Hạ Vân Kiệt bả vai, hướng hắn giơ ngón tay cái lên.

“Ta cũng như vậy cho rằng, nếu ở cảm tình có thể chuyên nhất một ít, Hạ lão sư ngươi chính là tuyệt thế hảo nam nhân.” Dương Thục Cầm cùng Lý Hiểu Thi cũng đều hướng Hạ Vân Kiệt giơ ngón tay cái lên, khen nói.

Hơn nữa Dương Thục Cầm khen hắn khi, trong mắt lại lóe ra một tia tiếc nuối sắc.

Thật tốt nam nhân a, đáng tiếc, như thế nào chính là cái hoa tâm đại cây cải củ đâu!

“Ta nói các ngươi ba người, tưởng khen ta liền khen ta, để làm chi đều phải trong lời nói mang theo điểm nói đâu.” Hạ Vân Kiệt không chút nào bất vi sở động mắt trợn trắng nói.

“Ha ha!”

“Khanh khách!”

Ba người nghe vậy lại ngược lại phá lên cười, một chút cũng chưa cảm thấy vừa rồi kia nói có cái gì không ổn, nhìn xem Hạ Vân Kiệt đành phải bất đắc dĩ lắc đầu, sau đó cúi đầu xem khởi trong tay danh sách tư liệu.

Tân học kì, Hạ Vân Kiệt muốn dẫn lớp tân sinh là 2005 cấp trung y học nhất ban, đây là một 5 năm chế khoa chính quy chuyên nghiệp, cũng ý nghĩa Hạ Vân Kiệt về sau năm năm thời gian đều là này lớp chủ nhiệm lớp. Đương nhiên đại học chủ nhiệm lớp, cùng tiểu học, sơ trung, trung học chủ nhiệm lớp không giống với, hắn chỉ

cần không chừng khi chú ý một ít học sinh học tập cuộc sống tình huống là có thể, lượng công việc kỳ thật là thực thanh nhàn.

Đại khái nhìn một lần sắp muốn dẫn lớp tân sinh danh sách, Hạ Vân Kiệt lại nhìn nhìn sắp cùng hắn học nghiên hai vị nghiên cứu sinh.

Nghiên cứu sinh tư liệu liền kể lại hơn, không chỉ có có tính danh, tuổi các giới thiệu, còn có ảnh chụp cùng khoa chính quy khi một ít học thuật thành tựu giới thiệu.

Chương 1085 : Nữ tiến sĩ tâm tư

Hai vị tân thạc sĩ nghiên cứu sinh, nam tên Lâm Trác Ngôn, nữ tên Hàn Tuyết Kiều. Hai người đều là người Giang Nam tỉnh, một cái đến từ Giang Châu thị, một cái đến từ Đông Thông thị.

Hạ Vân Kiệt đại khái đem tư liệu nhìn nhìn, lại lật xem một ít trước mắt trung tây y học sáng tác học thuyết, trong lúc cũng thỉnh thoảng cùng Lưu Lực Hoành còn có Lý Hiểu Thi hai người nói chuyện phiếm vài câu, mắt thấy đến tan tầm thời gian, ba người liền hẹn cùng đi căn tin ăn cơm. Tại hạ lâu khi, vừa vặn lại gặp được Dương Thục Cầm, cũng liền đem nàng cấp kêu lên.

Ăn cơm xong, Hạ Vân Kiệt một mình một người dọc theo vườn trường bên hồ tản bộ, nhớ tới nghỉ hè trong lúc ở Thượng Hải Lục gia chủy chính đại quảng trường bồi Dương Tiếu Mai còn có hai vị Hollywood nữ ngôi sao đi dạo phố khi, gặp được ngày xưa bảo an đồng sự lão La, phân biệt khi từng đề cập qua hồi Giang Châu thị tìm thời gian đem trước kia kia đám bảo an đồng sự gọi vào cùng nhau tụ nhất tụ, nay trường học còn không có khai giảng, cũng là có rảnh, vì thế liền xuất ra di động cấp lão La bát gọi điện thoại.

Lão La nhận được bọn họ đội cảnh sát đi ra “Đại nhân vật” điện thoại, cảm thấy phi thường kích động cùng vui vẻ.

Hạ Vân Kiệt hỏi bọn họ khi nào thì có rảnh, tìm thời gian tụ nhất tụ, lão La cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền định rồi ngày mai buổi tối, hơn nữa còn nói khách sạn từ hắn đến an bài.

Hạ Vân Kiệt biết nay lão La bọn họ thu vào cao, tự nhiên không cùng hắn tranh này, cười đáp ứng rồi xuống dưới,

trong lòng cảm giác phá lệ ấm áp.

Gọi điện thoại sau, Hạ Vân Kiệt lại ở bên hồ tha một vòng, thế này mới phản hồi độc thân ký túc xá nghỉ ngơi.

Ngày hôm sau giờ mẹo, Hạ Vân Kiệt án thường giống nhau đúng giờ rời giường tu luyện.

“Vũ vương quyết” Nhất vận chuyển, thiên phía đông liền ẩn ẩn có một đạo tử khí bay vụt mà đến, đảo mắt tựa như hải triều đem Hạ Vân Kiệt cả người cấp bao phủ.

Trong cơ thể, tử khí lượn lờ ba tôn nguyên anh lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ ở thành lớn, tứ chi, trái tim, gan nội cổ đỉnh tản mác ra càng phát ra tang thương cường đại hơi thở, hơn nữa gan nội kia thiếu thất nhất nhĩ đã dần dần thành hình, một khi kia nhất nhĩ thành hình, đó là ở thận trung ngưng tụ thứ bảy tôn vu đỉnh là lúc, khi đó Hạ Vân Kiệt đó là địa vu thất đỉnh chi cảnh.

Giờ mẹo hai giờ, ở tu luyện trung tựa hồ trong chớp mắt, Hạ Vân Kiệt chậm rãi mở mắt, trong mắt cũng không có tu vi sắp đột phá đến địa vu thất đỉnh chi cảnh vui sướng, có chính là không thể diễn tả bằng ngôn từ cảm khái.

Bởi vì cảnh giới càng cao, cho thấy hắn rời đi địa cầu ngày càng gần. Mà này trên địa cầu lại còn có rất nhiều hắn lưu luyến gì đó, có thân tình, có hữu tình. Có lẽ chân chính người tu vi có thành trong mắt, này đó bất quá đều là nhất thời, này phàm nhân bất quá chính là con kiến, nhưng ở Hạ Vân Kiệt trong mắt, thân tình, hữu tình cũng là vĩnh hằng, rất nhiều phàm nhân đối với hắn mà nói đều cũng có huyết có thịt tồn tại. Tựa như ngày hôm qua hắn gọi điện thoại mời đội cảnh sát lão La, đừng nói ở người chân chính tu vi có thành trong mắt, giống lão La người như vậy, chính là con kiến một chích,

cho dù ở một ít xã hội cao tầng nhân vật trong mắt, lão La bất quá cũng chỉ là căn bản không đáng bọn họ nhiều xem liếc mắt một tiểu nhân vật, nhưng ở Hạ Vân Kiệt trong mắt, lão La cũng là hắn đồng sự, là có máu có thịt, bất luận bần phú quý tiện, hắn cùng hắn đều là ngang hàng.

Ở trường học căn tin nếm qua bữa sáng, Hạ Vân Kiệt liền đi 306 văn phòng.

Hôm nay Lý Hiểu Thi bọn người ở bệnh viện đi làm, không ở văn phòng, bất quá Lưu Nhất Duy, Cố Thiến Lâm còn có Đới Vĩnh Chu ba vị học sinh biết chính mình lão sư đã trở lại, đều cố ý đến văn phòng hướng hắn đưa tin.

Hạ Vân Kiệt gặp văn phòng dù sao không những người khác, liền ở trong văn phòng hỏi một ít bọn họ trong khoảng thời gian này cấp bệnh nhân chữa bệnh tình huống, thuận đường cũng chỉ điểm cũng khảo sát bọn họ một phen.

Lưu Nhất Duy nhiều năm làm nghề y tích lũy kinh nghiệm còn là cho hắn đánh hạ cực kì trụ cột vững chắc, một phen khảo sát xuống dưới, Hạ Vân Kiệt phát hiện trải qua chính mình một năm chỉ điểm còn có chính hắn cố gắng, Lưu Nhất Duy tiến bộ phi thường mau, nay chỉ cần không phải cực kì khó giải quyết tật bệnh trên cơ bản đã không làm khó được hắn.

Cố Thiến Lâm mặc dù ở làm nghề y phương diện kinh nghiệm không đủ, bất quá nàng tri thức uyên bác, ở trung y phương diện cũng là rất thiên phú, Hạ Vân Kiệt hỏi chút vấn đề, nàng đều cấp ra làm cho hắn vừa lòng đáp án, khiến cho Hạ Vân Kiệt nhịn không được tán thưởng nói:“Không sai, ta xem ngươi tái theo ta một năm, là có thể tốt nghiệp tiến sĩ.”

“Lão sư, ngươi là không phải làm sao không hài lòng ta ?” Bất quá làm cho Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới là, Cố Thiến Lâm nghe vậy thế nhưng đương trường liền hốc mắt đỏ lên, thanh âm ẩn ẩn có chút nghẹn ngào hỏi.

“Không có a, ta thực vừa lòng ngươi, của ngươi tiến bộ cũng phi thường lớn.” Hạ Vân Kiệt vội vàng nói.

“Nếu như vậy, vậy ngươi để làm chi như vậy vội vã đuổi ta đi? Ta rõ ràng còn có hai năm mới tiến sĩ tốt nghiệp.” Cố Thiến Lâm nói.

“Ngươi hiện tại y thuật trình độ tương đối cùng với khác trung y đã xem như rất cao minh, đã hoàn toàn có thể độc lập làm nghề y, cho nên nếu sớm một ngày tiến sĩ tốt nghiệp, ngươi là có thể sớm một ngày……” Hạ Vân Kiệt vừa nghe không khỏi có chút há hốc mồm. Hiện nay, đại học tiến sĩ sinh đều là lo lắng đạo sư tạp bọn họ, không cho bọn họ tốt nghiệp, lại nào có tiến sĩ sinh là không muốn trước tiên tốt nghiệp.

“Ta không cần nhanh như vậy tốt nghiệp, ta còn có rất nhiều gì đó cần hướng lão sư học tập.” Cố Thiến Lâm nghe vậy tựa hồ có chút sốt ruột, hốc mắt cũng hồng lợi hại một ít.

“Được rồi, ngươi đã không nghĩ nhanh như vậy tốt nghiệp, ta khiến cho ngươi nhiều làm vài năm học sinh, đến lúc đó thành gái lỡ thì cũng đừng oán ta.” Hạ Vân Kiệt gặp chính mình nếu tái kiên trì, phỏng chừng Cố Thiến Lâm này Giang Châu đại học giáo hoa bảng thứ nhất giáo hoa đều phải điệu nước mắt, đành phải vội vàng nói, trong lòng lại hơi hơi có một tia khác thường cảm động.

“Ta mới sẽ không đâu!” Cố Thiến Lâm gặp Hạ Vân Kiệt không hề kiên trì muốn nàng trước tiên tốt nghiệp, trên mặt lập tức lộ ra vui vẻ tươi cười.

Hạ Vân Kiệt thấy thế âm thầm lắc lắc đầu, sau đó tiếp theo khảo sát Đới Vĩnh Chu.

Đới Vĩnh Chu tình huống tương đối cùng Lưu Nhất Duy cùng Cố Thiến Lâm còn kém không ít, bất quá tổng thể mà nói, đối với hắn này tuổi, còn có hắn năm nhất thạc sĩ sinh thân phận, như vậy tiêu chuẩn Hạ Vân Kiệt coi như là miễn cưỡng vừa lòng, đương nhiên nếu đổi thành này khác đạo sư, liền Đới Vĩnh Chu như vậy tiêu chuẩn, khẳng định nghĩ đến chính mình phát hiện nhất trung y tốt mầm, đại thêm khen ngợi.

“Vĩnh Chu ngươi muốn thêm sức lực, bình thường muốn nhiều hơn hướng hai vị sư huynh, sư tỷ học tập thỉnh giáo. Ta hy vọng chờ ngươi tốt nghiệp sau, cũng có thể cùng Nhất Duy giống nhau, độc chắn một mặt, trở thành một gã vĩ đại trung y.” Khảo sát sau khi kết thúc, Hạ Vân Kiệt lời nói thấm thía đối Đới Vĩnh Chu nói.

“Là lão sư, ta nhất định hội cố gắng.” Hạ Vân Kiệt không chỉ có riêng chính là Đới Vĩnh Chu đạo sư, còn là hắn trong lòng cao nhất sùng bái đối tượng, nghe vậy lập tức vẻ mặt nghiêm túc còn thật sự trả lời.

Hạ Vân Kiệt vừa lòng điểm gật đầu, gặp thời gian không sai biệt lắm, liền làm cho bọn họ đều tự đi việc chính mình sự tình đi.

“Sư tỷ, ta cảm thấy vừa rồi ngươi là thông minh nhất thế hồ đồ nhất thời a!” Ra văn phòng, Đới Vĩnh Chu đối Cố Thiến Lâm nói.

“Ngươi lời này là cái gì ý tứ?” Cố Thiến Lâm nghe vậy chột dạ mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, bất quá theo sát sau lại lập tức trừng mắt hỏi.

“Vĩnh Chu ý tứ là, ngươi vừa rồi hẳn là đáp ứng lão sư

trước tiên một năm tốt nghiệp.” Lưu Nhất Duy ở bên cạnh cười tiếp lời.

“Vì cái gì? Ta còn có rất nhiều muốn hướng lão sư học tập tri thức đâu.” Cố Thiến Lâm ửng đỏ mặt, khó hiểu hỏi.

“Sư tỷ, ngươi cũng đừng che dấu. Ta cùng sư huynh đều biết đến ngươi ngầm thích lão sư, tưởng đi theo lão sư bên người, có nhiều hơn thời gian thân cận. Bất quá ngươi có hay không nghĩ tới, trong trường học là cấm học sinh cùng lão sư đàm luyến ái, cho nên chỉ có trước tiên tốt nghiệp, ngươi khả năng buông tay ra chân đuổi theo lão sư nha. Hơn nữa, tốt nghiệp sau, lấy của ngươi học thuật trình độ, còn có lão sư cùng Hồng viện trưởng quan hệ, lưu giáo còn không dễ dàng sao? Khi đó tưởng cùng lão sư cùng cái văn phòng nhật nguyệt ở chung cũng không là vấn đề a!” Đới Vĩnh Chu vẻ mặt ái muội trả lời.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1086 : Đồng sự gặp nhau

“A, vậy ngươi vừa rồi như thế nào không còn sớm nhắc nhở……” Cố Thiến Lâm nghe vậy không khỏi hối hận thốt ra, bất quá nói còn chưa nói xong, nàng liền ý thức được không đúng, lập tức hồng khuôn mặt, nhấc chân liền đối với Đới Vĩnh Chu đá vào:“Ta cho ngươi nói bừa, ta cho ngươi nói bừa, ai nói ta thích lão sư a!”

“Sư huynh cứu mạng a!” Đới Vĩnh Chu thấy thế vội vàng trốn được Lưu Nhất Duy phía sau đi.

Lưu Nhất Duy dù sao cũng là sư huynh, lại thượng tuổi, Cố Thiến Lâm cũng là không dám đối hắn quyền đấm cước đá, thấy thế đành phải đỏ mặt oán hận chà chà chân.

Lưu Nhất Duy thấy thế nở nụ cười nói:“Sư muội, ngươi cũng đừng tái đánh Vĩnh Chu, kỳ thật ta cùng hắn đều là duy trì của ngươi.”

“Sư huynh, ngươi cũng tới lấy cười ta sao?” Cố Thiến Lâm đỏ mặt, dậm chân nói.

“Ta này cũng không phải là giễu cợt ngươi. Giống lão sư như vậy nam nhân, ngươi thích thượng hắn là tái bình thường bất quá, bất quá lão sư không phải bình thường nam nhân, cho nên ngươi phải có chuẩn bị tâm lý, đừng một cây cân đi đến để.” Lưu Nhất Duy nghe vậy lại thu hồi trên mặt tươi cười, nghiêm mặt nói.

“Ta biết sư huynh, ta chỉ nếu có thể thường xuyên nhìn đến lão sư, đi theo hắn bên người liền cảm thấy mỹ mãn, sẽ không cưỡng cầu.” Cố Thiến Lâm đỏ mặt gật đầu nói.

Lưu Nhất Duy nghe vậy không khỏi ngầm một trận cười

khổ, này không phải là một cây cân sao? Còn nói tự mình biết.

Đương nhiên lời này Lưu Nhất Duy là sẽ không nói ra, nhưng thật ra Đới Vĩnh Chu lại tìm hiểu đầu nói:“Mặc kệ nói như thế nào, sư tỷ ta duy trì ngươi. Chỉ có lão sư như vậy nam nhân mới xứng đôi ngươi như vậy tài mạo song toàn mỹ nữ.”

“Lăn một bên đi, không cần ngươi nói dễ nghe nói!” Cố Thiến Lâm không chút nào không cảm kích, lấy mắt trừng mắt nhìn Đới Vĩnh Chu một chút. Đới Vĩnh Chu thấy thế lại lập tức lùi về đầu, nói thầm một tiếng:“Hảo tâm không hảo báo!”

Đương nhiên này thanh nói thầm lại nghênh đón một cái xem thường, nhìn xem Lưu Nhất Duy chính là lắc đầu cười khổ.

Hạ Vân Kiệt nay không phải cảm tình ngu ngốc, cũng là có thể ẩn ẩn đoán rằng đến chính mình nữ đệ tử tựa hồ đối chính mình sinh ra một tia cô gái ôm ấp tình cảm, bất quá lại không thực đem chuyện này để ở trong lòng.

Dù sao cũng là sư sinh quan hệ, loại chuyện này cũng là không tốt tùy tiện đi đoán mơ màng, còn là cần tận lực làm nhạt cho thỏa đáng.

Đuổi đi ba học sinh, Hạ Vân Kiệt một mình một người ở trong văn phòng lật xem một ít tư liệu, lại trong tay viết phân nghiên cứu khoa học đầu đề trình báo. Dù sao làm đại học lão sư, trừ bỏ dạy học nhiệm vụ còn là có nghiên cứu khoa học phương diện yêu cầu, hơn nữa Hạ Vân Kiệt cũng hiểu được rất nhiều trung y tri thức tự mình biết nói là một chuyện, nhưng muốn cho những người khác hiểu được trong đó huyền bí cũng là mặt khác một hồi sự, cần dùng khoa học thực nghiệm số liệu mà thuyết minh, mà này cũng là hắn có thể chân chính lưu

cho trung y giới cùng thế nhân tri thức. Dù sao này dựa vào thần kỳ pháp thuật khả năng thi triển y thuật, tỷ như chúc do thuật, chỉ có số rất ít người mới có thể nắm giữ, căn bản không cụ bị phổ thế giá trị, là không thể truyền thụ đi xuống.

Ở công tác trung, thời gian rất nhanh đi ra buổi chiều.

Nhanh đến buổi chiều tan tầm khi, Hạ Vân Kiệt nhận được lão La điện thoại.

“Kiệt ca, tan tầm không có?” Trong điện thoại vang lên lão La thanh âm.

“Lập tức tan tầm.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Tốt lắm, nửa giờ sau, chúng ta lái xe tới đón ngươi.” Lão La cười nói.

“Không đơn giản a, lão La ngươi đều lái xe a!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cảm thấy ngoài ý muốn nói.

“Ha ha, ta nào có nhanh như vậy mua xe a, là Hứa đội trưởng a, thế nào, Hứa đội trưởng tự mình lái xe tới đón ngươi, đủ cho ngươi này Hạ lão sư mặt mũi đi.” Lão La cười nói.

Lão đồng sự bên trong Hứa đội trưởng tự nhiên là lúc trước đội trưởng bảo an, xuất ngũ quân nhân, Hứa Vĩnh Quân.

“Hứa đội trưởng tự mình tới đón ta a, kia thì không dám, còn là ta chính mình lái xe đi qua đi.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng lần cảm ấm áp nói.

“Không được, đêm nay ngươi nhưng là nhân vật chính, là muốn uống rượu, lái cái gì xe.” Lão La không khỏi phân trần nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy đành phải cười cười, theo hắn đi.

Nửa giờ sau, Hạ Vân Kiệt gặp được từng đội trưởng đội bảo an Hứa Vĩnh Quân.

Hứa Vĩnh Quân như trước giống như trước giống nhau có quân nhân phong phạm, eo can thẳng tắp, đi đường hữu lực, ôm nhau đồng dạng cũng có lực, vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt liền cho hắn một cái hùng ôm, nói:“Hảo tiểu tử, không cổ họng không vang thế nhưng thành đại học lão sư! Về sau xem ai còn dám chê cười chúng ta đội bảo an là không văn hóa đại quê mùa.”

“Hứa đội trưởng, nhẹ một chút, của ta xương cốt sắp bị ngươi ôm gãy.” Hạ Vân Kiệt nói đùa nói.

“Lăn, người khác không biết ngươi thân thủ có bao nhiêu lợi hại, chúng ta chẳng lẽ còn không biết, còn có thể bị ngươi này một thân gầy yếu biểu hiện cấp lừa gạt bất thành?” Hứa Vĩnh Quân cười buông tay, trước ngực cho Hạ Vân Kiệt một quyền cười nói.

“Hắc hắc, ta này không phải khen tặng Hứa đội ngươi một chút sao?” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Đừng, lão La bọn họ khen tặng ta, ta còn nhận được ngươi, ngươi khen tặng ta, lòng ta khả chột dạ thật sự.” Hứa Vĩnh Quân vội vàng xua tay nói.

Lão La đám người nghe vậy đều nhịn không được nở nụ cười, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt đều lộ ra một tia cuồng nhiệt.

Lúc trước Hạ Vân Kiệt lấy một người lực, tùy tùy tiện tiện đánh ngã bọn họ một nhóm người, bao gồm Hứa đội trưởng ở nội, nay lại làm đại học lão sư, tuyệt đối là có thể văn có thể võ, nói hắn là bọn họ đội bảo an truyền

kỳ đều chút không đủ a.

Hạ Vân Kiệt cũng đi theo cười cười, sau đó lại cùng xe mà đến bảo an tiểu tử Đào Khai Sơn đánh tiếp đón.

Chào hỏi sau, đoàn người liền lên xe, lái xe là Đào Khai Sơn.

“Ta nói Khai Sơn khá tốt nha, ngay cả hộ chiếu đều đã lấy đến a.” Hạ Vân Kiệt gặp lái xe là Đào Khai Sơn, không khỏi từ phía sau vỗ vỗ bờ vai của hắn cười nói.

“Hiện tại không đều nói, hai mươi mốt thế kỷ thành công chi môn nước cờ đầu có ba dạng sao? Nhất là tiếng Anh, nhị là máy tính, tam chính là hộ chiếu. Tiếng Anh, ta đời này sẽ không dùng suy nghĩ, nó nhận thức ta ta không biết nó. Máy tính nhưng thật ra hội một chút, bất quá là khởi động máy tắt máy còn có chơi trò chơi. Cho nên đành phải đi học lái xe. Hắc hắc, hiện tại chúng ta công ty tiền lương cao, chờ ngày nào đó tích góp từng tí một đủ tiền, ta cũng giống đội trưởng giống nhau, mua chiếc xe đi ra ngoài đi hóng gió, kia mãn đường cái nữ hài tử còn không ào ào hồi đầu mặc ta chọn sao?” Nói đến đắc ý chỗ, Đào Khai Sơn hai mắt đều là tỏa ánh sáng, vẻ mặt khát khao, giống như đã thấy được mãn đường cái nữ hài tử hướng hắn đánh tới, cầu phải làm hắn bạn gái dường như.

“Ta thảo, Khai Sơn tiểu tử ngươi khảo hộ chiếu là vì muốn gõ mở thành công chi môn sao? Ngươi xem ngươi ****** áp căn chính là tưởng gõ mở nữ hài tử đùi chi môn nha.” Ngồi ở phó buồng lái lão La nhịn không được nâng tay liền cho Đào Khai Sơn một cái bạo sao hạt dẻ.

“Ta nói lão La, Vân Kiệt hiện tại nói như thế nào cũng là một gã đại học lão sư, ngươi nói chuyện sẽ không có thể văn minh một chút sao?” Hứa Vĩnh Quân gặp lão La

trong lời nói nói được thô tục, nhịn không được cười mắng.

“Chính là, lão La, cảm tình hiện tại tẩu tử đến đây, có nữ nhân cho ngươi ấm giường, ngươi liền ăn no hán không biết đói hán cơ. Hơn nữa, tìm cái xinh đẹp bạn gái, lúc đó chẳng phải nhân sinh thành công chi nhất sao?” Đào Khai Sơn lập tức nhân cơ hội không phục phản bác lão La.

Tuy rằng này đó bảo an nói chuyện còn là trước sau như một thô tục, khẩu vô ngăn cản, nhưng Hạ Vân Kiệt nghe xong không chút nào không nghĩ đến ngỗ, ngược lại có loại thân thiết cảm giác, cười nói:“Khai Sơn nói được cũng đúng vậy, cưới một tốt nữ nhân quả thật cũng là nhân sinh thành công một bộ phận. Bất quá dựa vào xe hấp dẫn tới được nữ nhân cũng không nhất định là hảo nữ nhân, hơn nữa chờ bạn gái phát hiện ngươi người này nguyên lai trừ bỏ lái xe, chỉ biết khởi động máy tắt máy chơi trò chơi, cùng trong tưởng tượng cao phú suất cách xa vạn dặm, phỏng chừng cũng sẽ có một loại mắc mưu cảm giác, sau đó một cước đem ngươi cấp đá điệu. Cho nên làm người a, hay là muốn làm đến nơi đến chốn nhiều học chút bản sự.”

“Làm đại học lão sư quả nhiên chính là không giống với, lão La, ngươi nên nhiều hơn giống Kiệt ca học tập, ngươi xem lời hắn nói ở giữa nghe rất nhiều. Ta quyết định, ngày mai mà bắt đầu hảo hảo học tập máy tính, vừa vặn chúng ta hiện tại công ty bảo an cũng càng ngày càng chú ý máy tính tự động hoá khống chế, không tốt tốt học tập về sau thật đúng là sắp bị đào thải, nếu vì thế đã mất công tác, kia đã có thể thật sự khóc cũng không còn kịp rồi.” Đào Khai Sơn nói.

“Ta thảo! Kiệt ca là đại học lão sư, ta liền một cái đại quê mùa, có thể cùng hắn so với sao? Ngươi đây là thuần túy khó coi ta là không phải?” Lão La nghe vậy cười lại

cho Đào Khai Sơn một cái bạo sao cây dẻ.

“Kính nhờ lão La, ta ở lái xe đâu, ngươi còn như vậy, ra xe họa ta cũng mặc kệ a.” Đào Khai Sơn sờ soạng hạ đầu, lớn tiếng kêu đứng lên kháng nghị nói.

Người trong xe thấy thế tự nhiên lại nhịn không được một trận cười vui, sau khi cười xong, Hứa Vĩnh Quân đột nhiên sắc mặt nghiêm nói:“Khai Sơn, vừa rồi ngươi nói tốt tốt học tập máy tính là trong lòng nói sao?”

“Đó là đương nhiên, Kiệt ca nhưng là của ta thần tượng, trước mặt hắn mặt ta có thể nói lung tung nói sao?” Đào Khai Sơn trả lời.

“Như vậy là tốt rồi. Ngươi vừa rồi nói chúng ta công ty bảo an càng ngày càng giảng máy tính tự động hoá khống chế thật đúng là chưa nói sai, cho nên công ty gần nhất khả năng hội phái vài tuổi trẻ một ít bảo an đi tham gia máy tính điều khiển tự động phương diện huấn luyện, ngươi đã có này phân quyết tâm, ta trước tính ngươi một cái danh ngạch.” Hứa Vĩnh Quân nghiêm mặt nói.

“Thật sự? Hứa đội, ngươi không ở nói đùa?” Đào Khai Sơn hỏi.

“Vô nghĩa, trước mặt Vân Kiệt mặt ta có thể với ngươi khai loại này vui đùa sao?” Hứa Vĩnh Quân trừng mắt nói.

“Cảm ơn Hứa đội. Ha ha, lúc này ta cần phải ngưu. Hai mươi mốt thế kỷ thành công tuyệt kỹ, ta lập tức muốn nắm giữ hai môn, xem ra cách chân chính cao phú suất lại gần một bước.” Đào Khai Sơn được đến khẳng định đáp án sau, không khỏi vui vẻ phá lên cười.

“Thôi đi Khai Sơn, nếu luôn luôn tại công ty Uy Đại làm

đi xuống, có lẽ ngươi cùng phú có thể đáp thượng một chút quan hệ, nhưng cái gì cao a, suất nha, đời này ngươi sẽ không dùng suy nghĩ.” Lão La thấy thế dội nước lã nói.

“Thiết, có tiền ta đi chỉnh dung không được sao?” Đào Khai Sơn không phục nói.

“Chỉnh dung có thể a, khả ngươi cảm thấy ngươi còn có thể dài cao sao?” Lão La xem thường nói.

Đào Khai Sơn nghe vậy lập tức liền nản lòng, bất quá rất nhanh, hắn lại lần nữa tỉnh lại lên nói:“Ta cũng không phải nữ nhân, cao không cao, suất không suất đừng lo, mấu chốt là phải có tiền, có tài có thể, hiểu hay không?”

Nói nói cười cười gian, xe chạy đến ở nội thành Nhậm gia khách sạn chi nhánh.

Nhậm gia khách sạn tiêu phí ở Giang Châu thị còn là không thấp, Hạ Vân Kiệt nhớ tới trước kia bọn họ này đám bảo an ăn cơm đều là đi tiểu khách sạn, quán ăn, nay lại sửa đến Giang Châu thị số một số hai sa hoa khách sạn, trong lòng không khỏi một trận cảm khái, đồng thời cũng có chút cảm động.

Tuy rằng theo khách sạn sa hoa cùng phủ đến phán đoán hữu tình sâu cạn rất là lợi thế thấp kém, nhưng còn là có thể nhìn ra này đám ngày xưa đồng sự đối hắn coi trọng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1087 : Tiểu hài tử đọc sách vấn đề

“Này Nhậm gia khách sạn sinh ý tốt không thôi, ta ngày hôm qua tiếp của ngươi điện thoại sau lập tức gọi điện thoại dự định ghế lô, đối phương đều nói không có. Hoàn hảo ngay tại ta chuẩn bị quải điện thoại khi, điện thoại kia đầu có người nói có người có việc lâm thời hủy bỏ ghế lô, thế này mới đính đến một cái. Hiện tại Tiểu Từ bọn họ hẳn là đều đã ở trong ghế lô.” Xuống xe, lão La vừa đi, một bên đối Hạ Vân Kiệt nói.

“Cũng không phải là, hiện tại Nhậm gia khách sạn đừng nói ở chúng ta Giang Châu thị hỏa rối tinh rối mù, nghe nói ở này khác thành thị cũng là như thế. Hắc hắc, nghe nói này Nhậm gia khách sạn lão bản trừ bỏ Minh triều cung đình đồ ăn truyền nhân Nhậm Vĩnh Cường, còn có hai vị siêu cấp mỹ nữ. Nói, chúng ta Giang Nam tỉnh có phải hay không phong thủy đặc biệt hảo, như thế nào luôn ra lợi hại mỹ nữ, ngươi xem xem chỉ chúng ta hiện tại biết đến còn có Nhậm gia khách sạn hai vị mỹ nữ đại cổ đông, chúng ta công ty Uy Đại Tô tổng, còn có nữ thủ phú Chung Dương Dĩnh, chậc chậc,****** tối mấu chốt còn đều là độc thân, cũng không biết cuối cùng hội tiện nghi cái nào tên.” Đào Khai Sơn đại phát cảm khái nói.

“Dù sao cho dù ngươi đem máy tính cũng học giỏi, cũng tiện nghi không đến ngươi, ngươi cũng đừng nghĩ nhiều.” Hứa Vĩnh Quân cười nói.

“Kia khẳng định. Chúng ta này đám người trung, duy nhất có điểm hy vọng cũng cũng chỉ có Kiệt ca, ít nhất hắn làm quá Tô tổng cận vệ!” Đào Khai Sơn mặt lộ vẻ một tia ái muội sắc nói.

“Khai Sơn, Tô tổng vui đùa cũng là ngươi có thể loạn khai ?” Hứa Vĩnh Quân nghe vậy trừng mắt nhìn Đào

Khai Sơn liếc mắt một cái nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Hứa Vĩnh Quân huấn xích Đào Khai Sơn, không khỏi há miệng thở dốc, một trận không nói gì.

Hắn vốn chính là Tô tổng nam nhân thôi!

Đương nhiên lời này Hạ Vân Kiệt là khẳng định không thể nói, cho nên nghe vậy cũng chỉ đành đem nói buồn ở trong bụng, mà Đào Khai Sơn tắc ngượng ngùng gãi gãi đầu.

“Diêu chủ nhiệm, thật trùng hợp a, ngài buổi tối cũng tới nơi này dùng cơm a!” Ngay tại Đào Khai Sơn ngượng ngùng vò đầu khi, lão La đột nhiên hướng một vị cử bụng bia trung niên nam tử nghênh đón, mặt mang một tia lấy lòng sắc chào hỏi nói.

“Ân, ngươi là?” Vị kia được xưng là Diêu chủ nhiệm nhìn lão La liếc mắt một cái, mặt lộ vẻ một tia nghi hoặc sắc.

“Diêu chủ nhiệm ngài đã quên sao? Ta tên La Chí Thần, mấy ngày hôm trước ta còn mang theo con ta La Gia An đi các ngươi chiêu sinh phòng.” Lão La bồi cười nói.

“Nga, nguyên lai là ngươi a! Công ty Uy Đại bảo an!” Diêu chủ nhiệm kim ngư mắt phiêu lão La liếc mắt một cái.

“Đúng, đúng, công ty Uy Đại. Không biết hiện tại trường học danh ngạch thế nào? Mắt thấy muốn khai giảng, có thể hay không thỉnh Diêu chủ nhiệm ngài……” Lão La liên tục gật đầu nói.

“Ân, này thực khó khăn. Tốt lắm, đêm nay ta còn có chuyện.” Diêu chủ nhiệm nhíu nhíu mày, không kiên nhẫn mang theo một tia kiêu ngạo mà ném xuống một

câu, sau đó đi nhanh hướng chính hướng hắn bên này đi tới mấy người nghênh đón, trên mặt đôi nổi lên cùng phía trước lão La đồng dạng lấy lòng tươi cười.

“Phi! Không phải một cái phòng chiêu sinh chủ nhiệm sao? Ngưu cái gì ngưu!” Lão La gặp Diêu chủ nhiệm không điểu hắn, căm giận thấp giọng mắng một câu.

“Chuyện gì xảy ra lão La? Gia an đọc sách đụng tới vấn đề sao?” Hạ Vân Kiệt hơi nhíu mày hỏi. Lão La con trai, lần trước Hạ Vân Kiệt ở Thượng Hải khi là gặp được quá, là một vị có điểm tiểu hướng nội giản dị nam hài.

“Đúng vậy, công ty Uy Đại hiện tại tuy rằng cho chúng ta phân 0 thủ phó công nhân viên chức phòng, nhưng chúng ta dù sao không có gì văn bằng, tạm thời không thể đem hộ khẩu dời đến Giang Châu thị đến, cho nên đứa nhỏ đọc sách tựu thành một vấn đề. Muốn thôi đi Giang Châu thị giáo dục cục chỉ định nhận nông dân công tử nữ học tiểu học, nếu không đi này đó trường học liền thuộc loại chọn giáo, cần giao nộp nhất định chọn giáo phí cùng dự thính phí. Nhà chúng ta ở địa phương cách chỉ định học tiểu học có điểm đường, cho nên chúng ta đã nghĩ gần đây tìm sở học giáo an bài Gia An học, tiền không là vấn đề, dù sao hiện tại công ty Uy Đại cấp tiền lương cũng cao. Khả vấn đề là, rời nhà gần nhất hai sở học giáo, một khu nhà đã chiêu đầy, mặt khác một khu nhà, cũng chính là vừa rồi vị kia Diêu chủ nhiệm chỗ bình khải lộ tiểu học, danh ngạch hẳn là vẫn phải có, nhưng này cái Diêu chủ nhiệm chính là cố ý làm khó dễ, tưởng chúng ta đưa chút lễ cho hắn, ta không nghĩ đưa này phân lễ, chuyện này liền vẫn tạp ở nơi nào.” Lão La nói.

“Mẹ nó, đầu năm nay trường học là đào tạo nhân tài địa phương, có thể có người như thế làm lãnh đạo, làm lão sư, lại như thế nào chờ mong bọn họ có thể giáo dục tốt con của chúng ta! Lão La ngươi làm là đúng, vốn chính

là chính sách quy định, dựa vào cái gì muốn đưa lễ cho hắn, chẳng lẽ chúng ta không giao chọn giáo phí sao? Chẳng lẽ chúng ta không giao dự thính phí sao? Người như thế càng tặng lễ, bọn họ khẩu vị lại càng lớn.” Đào Khai Sơn dù sao tuổi trẻ khí thịnh, nghe vậy tức giận nói.

“Khai Sơn, ngươi lời này nói được đúng vậy, nhưng chúng ta cũng không thể chậm trễ đứa nhỏ học tập a!” Hứa Vĩnh Quân vỗ vỗ Đào Khai Sơn bả vai, trong giọng nói mang theo một tia sầu não cùng bất đắc dĩ nói.

“Đúng vậy, lập tức sẽ khai giảng, Gia An sự tình không thể tái tha đi xuống, mấy ngày nay mẹ nó luôn luôn tại thúc giục ta. Mẹ nó, trước kia không có tiền oa khí, hiện tại có tiền, ****** còn là oa khí, này **** !” Lão La tâm tình khó chịu mắng, theo hắn lời nói trung không khó nghe ra đến, vì đứa nhỏ, hắn cuối cùng còn là chuẩn bị cúi đầu thỏa hiệp.

“Đúng rồi, Kiệt ca không phải đại học lão sư sao? Đại học lão sư nhưng là so với tiểu học lão sư còn càng ngưu đâu! Không phải vừa vặn có thể hỗ trợ……” Đào Khai Sơn nghe nghe, đột nhiên hai mắt sáng ngời nói.

“Khai Sơn, ngươi cho là đây là đánh bài a, lớn có thể ăn nhỏ. Này căn bản không phải cùng hồi sự, đại học lão sư là đại học lão sư, tiểu học lão sư là tiểu học lão sư, căn bản không có cao thấp cấp quan hệ. Hơn nữa, Vân Kiệt cũng mới đi dạy học không lâu, lại nào có ngươi nói như vậy nhẹ……” Hứa Vĩnh Quân dù sao cũng là làm bảo an đội trưởng, hơn nữa mấy tuổi cũng có, nhân sinh lịch duyệt cùng tri thức tự nhiên không phải Đào Khai Sơn này tiểu bảo an có thể so sánh, không đợi Đào Khai Sơn đem nói cho hết lời liền ngắt lời nói.

“Loại này không khí quả thật không thể cổ vũ, ta cho rằng Khai Sơn phía trước nói đúng vậy, lão La phía trước làm cũng đúng vậy. Tuy rằng đại học lão sư quản

không đến tiểu học lão sư, bất quá nói như thế nào cũng là nhận thức một ít người. Lão La, ngươi yên tâm, Gia An đọc sách sự tình không thành vấn đề, ngươi không cần đi đưa cái gì lễ.” Hạ Vân Kiệt xua tay đánh gãy Hứa Vĩnh Quân nói.

“Kiệt ca, ngươi thực sự biện pháp?” Lão La nghe vậy không khỏi vẻ mặt kinh hỉ nói.

“Vô nghĩa, Kiệt ca nhưng là chúng ta đội bảo an đi ra ngưu nhân, hắn nói có biện pháp, kia khẳng định là có biện pháp.” Đào Khai Sơn đối Hạ Vân Kiệt rất là sùng bái, nghe vậy lập tức nói.

“Vân Kiệt, ngươi nếu có biện pháp kia tốt nhất, bất quá loại này hiện tượng hiện tại cũng thực phổ biến, ngươi cũng không muốn bởi vậy mà bực bội, chậm trễ đứa nhỏ học tập.” Hứa Vĩnh Quân tự nhiên sẽ không giống Đào Khai Sơn này người trẻ tuổi giống nhau mù quáng sùng bái Hạ Vân Kiệt, nghe vậy trầm giọng nói.

“Hứa đội ngươi yên tâm, nặng nhẹ ta phân rõ ràng.” Hạ Vân Kiệt gật đầu nói.

Đối Hạ Vân Kiệt, Hứa Vĩnh Quân còn là bội phục cùng tin tưởng, thấy hắn nói như thế, Hứa Vĩnh Quân sẽ không nói cái gì nữa, chính là gật gật đầu, mà lão La còn lại là hết giận nói:“Thật tốt quá, rốt cục không cần lại nhìn kia tên sắc mặt! Bất quá Kiệt ca, phiền toái ngài muốn bắt nhanh một ít, trường học lập tức muốn khai giảng, đã muộn ta sợ không kịp.”

“Yên tâm, ta cái này gọi điện thoại cho ta bằng hữu, không có vấn đề lão La, Gia An kia đứa nhỏ ta cũng thực thích.” Hạ Vân Kiệt cười gật gật đầu, sau đó xuất ra điện thoại di động.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1088 : Tầng tầng nhắn dùm

“Không cần như vậy cấp, không cần như vậy cấp.” Lão La gặp Hạ Vân Kiệt lấy di động ra chuẩn bị gọi điện thoại, nhưng thật ra có chút ngượng ngùng, vội vàng nói.

“Ha ha, đứa nhỏ đọc sách sự tình quan trọng hơn. Nói sau việc này sớm điểm giải quyết, ngươi cùng tẩu tử cũng sớm điểm an tâm.” Hạ Vân Kiệt cười khoát tay áo nói.

Lão La nghe vậy cảm kích có chút không biết nên nói như thế nào nói, cuối cùng chính là cầm lấy Hạ Vân Kiệt tay nặng nề mà ở tay hắn trên lưng vỗ vỗ, nói:“Huynh đệ, buổi tối chúng ta uống nhiều hai chén.”

“Đó là phải.” Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó ý bảo lão La bọn họ ở phía trước dẫn đường, chính hắn ở phía sau gọi điện thoại đi theo.

Điện thoại tự nhiên là gọi cấp Giang Nam tỉnh tỉnh ủy thường ủy kiêm Giang Châu thị thị ủy bí thư Phùng Chính Thành.

Lại nói tiếp hắn đã có một đoạn thời gian chưa cho Phùng Chính Thành gọi điện thoại, đương nhiên ở Phùng Văn Bác trong nhà thường thường còn là có chút tiểu tụ. Dù sao Phùng Văn Bác nhà ngay tại trường học, lại là đồng môn, tự nhiên là có chút lui tới. Mỗi lần Hạ Vân Kiệt đi nhà Phùng Văn Bác cọ cơm, Phùng Chính Thành này thị ủy bí thư bất luận nhiều việc đều đã đuổi tới tràng.

“Thúc gia, ngài như thế nào gọi điện thoại cho ta, có chuyện gì phân phó sao?” Gặp là Hạ Vân Kiệt điện thoại, Phùng Chính Thành tự nhiên là trước tiên tiếp

đứng lên.

“Chính Thành, đứa nhỏ là tổ quốc tương lai, ngươi này thị ủy bí thư muốn nhiều hơn quan tâm giáo dục sự nghiệp a.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Thúc gia dạy bảo ta nhất định hội nhớ kỹ, trong khoảng thời gian này ta sẽ chuyên môn an bài thời gian đối giáo dục công tác tiến hành một phen điều tra.” Phùng Chính Thành nghe vậy lập tức nghiêm nghị nói.

Hắn biết chính mình vị thúc gia tình hình chung hạ là sẽ không cố ý gọi điện thoại đề điểm hắn, nay nếu đánh này điện thoại lại đây, thuyết minh khẳng định là có chút làm cho hắn xem bất quá đi sự tình đã xảy ra.

“Ân, ngươi quả thật cần nhiều an bài một ít thời gian chú ý giáo dục công tác, nhất là ngoại lai vụ công nhân viên tử nữ đọc sách sự tình, ngươi càng muốn nhiều hơn chú ý. Không thể làm cho bọn họ ở trong thành thị tiêu xài mồ hôi, lại ngay cả cơ bản nhất tử nữ giáo dục cũng không có thể cho bọn họ giải quyết.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Đúng vậy thúc gia, phương diện này chúng ta vẫn thêm đại lực độ đầu nhập cùng cải tiến.” Phùng Chính Thành cung kính trả lời.

“Ân, ta không phải chính phủ quan viên, cụ thể như thế nào an bài cải tiến, ta không hiểu, này cần của ngươi cố gắng. Chủ yếu là bởi vì hôm nay vừa vặn có vị trước kia đồng sự tử nữ ở đi học gặp một ít khó khăn, cho nên mới nghĩ đến cho ngươi gọi cuộc điện thoại, đề hạ đề nghị, đương nhiên đồng sự tử nữ sự tình, cũng cần ngươi ra mặt công đạo một chút.” Hạ Vân Kiệt cũng là biết Phùng Chính Thành công tác vẫn thực cẩn trọng, hơn nữa rất nhiều chuyện không có ở đây cũng vô pháp lý giải cầm quyền giả khó xử, cho nên Hạ Vân Kiệt cũng liền điểm đến mới thôi, rất nhanh liền chuyển tới cụ thể

sự tình đi lên.

“Đó là nhất định, thúc gia ngài nói, ta lập tức sẽ làm để ý ngài đồng sự sự tình.” Phùng Chính Thành vội vàng nói. Một thị giáo dục cải tiến công tác không phải một sớm một chiều có thể hoàn thành sự tình, nhưng đề cập đến cụ thể thúc gia đồng sự tử nữ đi học sự tình, Phùng Chính Thành này thị ủy bí thư tự nhiên có thể lập tức làm được.

“Là như vậy, ta vị này là đồng sự là công ty Uy Đại một gã bảo an kêu La Chí Thần, con của hắn tên La Gia An. Bọn họ hộ khẩu không ở Giang Châu thị, cho nên cần đi giáo dục cục chỉ định một ít trường học đi học. Bất quá này đó trường học cách hắn ở địa phương khá xa, cho nên hắn tính gần đây tuyển bình khải lộ tiểu học học. Này sở học giáo trước mắt là có danh ngạch, bất quá bọn họ kia phòng chiêu sinh chủ nhiệm cũng là cố ý làm khó dễ……” Hạ Vân Kiệt đem lão La tình huống đại khái nói một lần.

Tuy rằng Phùng Chính Thành tâm biết rõ ràng trước mắt giáo dục hệ thống nội cũng không thiếu loại này hiện tượng cùng người, chính là loại này hiện tượng xuất từ thúc gia miệng hướng hắn phản ứng, lại làm cho Phùng Chính Thành cảm thấy phá lệ căm tức, đồng thời cũng có chút không yên.

Mặc kệ nay xã hội không khí như thế nào, mặc kệ hắn Phùng Chính Thành quản được sạp có bao nhiêu lớn, không có khả năng chu đáo, nhưng thân là thị ủy bí thư, xuất hiện bình khải lộ tiểu học loại chuyện này, hắn tổng cũng muốn phụ một ít lãnh đạo trách nhiệm.

“Thúc gia ngài yên tâm, chuyện này ta lập tức liền gọi điện thoại chứng thực. Còn có nông dân công tử nữ giáo dục sự tình, ta cũng sẽ thỉnh giáo dục cục đồng chí tận lực nhiều an bài một ít tiếp thu trường học, hảo phương

tiện bọn họ đi học.” Phùng Chính Thành chờ Hạ Vân Kiệt nói xong nói sau, lập tức nghiêm túc bề mặt thái nói.

“Như vậy tốt nhất. Mặc kệ như thế nào, cũng không có thể sơ sót đứa nhỏ giáo dục. Tốt lắm, ngươi việc đi, này hắn cũng không có gì sự tình.” Hạ Vân Kiệt nói xong liền treo điện thoại.

“Hạ lão sư, ngươi vị kia giáo dục cục bằng hữu nói như thế nào?” Gặp Hạ Vân Kiệt treo điện thoại, lão La thân thiết hỏi, hắn còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt tìm bằng hữu là giáo dục cục, lại không biết đến Hạ Vân Kiệt vừa rồi một cuộc điện thoại là trực tiếp đánh cho Giang Châu thị thị ủy bí thư.

“Hắn nói hội cùng trường học lãnh đạo chào hỏi, yên tâm đi, ngày mai ngươi chỉ để ý mang theo Gia An đi bình khải lộ tiểu học báo danh chính là.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi. Ngươi không biết mấy ngày nay ta bị Gia An mụ mụ cấp nhắc tới lỗ tai đều nhanh trưởng lão kiển.” Lão La nghe vậy thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi nói.

Khi nói chuyện, đoàn người đi ra ghế lô.

Nói đến cũng khéo, kia Diêu chủ nhiệm ghế lô thế nhưng ngay tại Hạ Vân Kiệt đám người đính cách vách, đẩy cửa đi vào khi, lão La còn hướng hắn cười cười, dù sao sự tình còn không có chân chính chứng thực, hắn cũng không dám đắc tội vị này phòng chiêu sinh chủ nhiệm. Bất quá Diêu chủ nhiệm lại bãi chừng cái giá, không quan tâm lão La.

Đẩy cửa vào ghế lô, trong ghế lô đã chờ vài vị ngày xưa bảo an đồng sự, nhìn đến Hạ Vân Kiệt tiến vào, người người trên mặt đều toát ra một tia kích động sắc, ào ào

đi lên cùng hắn hoặc bắt tay hoặc hùng ôm.

Chào hỏi sau, ở Hứa Vĩnh Quân đội trưởng ra lệnh một tiếng, mọi người đều bắt đầu vào bàn an vị.

Hứa Vĩnh Quân cùng Hạ Vân Kiệt khiêm nhượng một phen, cuối cùng còn là từ hắn ngồi chủ vị, Hạ Vân Kiệt tắc lần lượt hắn ngồi thứ vị, về phần những người khác chỗ ngồi sẽ không như vậy chú ý, hi hi ha ha tìm vị trí an vị.

Sau khi ngồi xuống, lão La vội vàng kêu người phục vụ mang đồ ăn mang rượu, mà Hứa Vĩnh Quân tắc quan tâm hỏi hạ vừa rồi Hạ Vân Kiệt gọi điện thoại sự tình, hắn đồng dạng nghĩ đến Hạ Vân Kiệt tìm là giáo dục cục bằng hữu.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên lại đem vừa rồi đối lão La trong lời nói trở về một lần, kể từ đó, trong ghế lô mọi người biết Kiệt ca giúp lão La con trai chứng thực đứa nhỏ đọc sách sự tình, người người hướng hắn dựng thẳng ngón tay cái, nói Kiệt ca có năng lực, Kiệt ca giảng nghĩa khí, nhưng thật ra đem Hạ Vân Kiệt cấp khen hơi có chút ngượng ngùng đứng lên.

Thức ăn, rượu rất nhanh liền bưng đi lên.

Một đám bảo an liên hoan tự nhiên không chú ý nhiều như vậy, gặp thức ăn, rượu thủy bưng lên, lập tức đổ thượng. Trừ bỏ đối Hứa Vĩnh Quân cùng Hạ Vân Kiệt hơi chút khách khí tôn kính một ít, kính rượu có cái quy củ, những người khác đã có thể không chú ý nhiều như vậy, ngươi kính ta, ta kính của ngươi, thường thường còn bởi vì ai uống thiếu, chụp cái bàn chửi bậy đều có.

Trong lúc nhất thời, trong ghế lô không khí ầm ầm, náo nhiệt chợ giống nhau. Cũng may là ở trong ghế lô, nếu không nếu ở trong đại sảnh như thế làm ầm ĩ, không

thiếu được muốn khiến người chán ghét. Thật muốn như vậy, còn không bằng đi quán ăn.

“Này Nhậm gia khách sạn làm thức ăn chính là ăn ngon, trách không được ****** sinh ý tốt như vậy. Kiệt ca, ngài ăn nhiều một chút, uống nhiều một chút.” Đào Khai Sơn một bên phàm ăn, một bên tiếp đón Hạ Vân Kiệt.

Nhìn này đám ngày xưa đồng thời thô tục cử chỉ, Hạ Vân Kiệt một chút cũng không để ý, ngược lại cũng học bọn họ giống nhau mồm to uống rượu, đại khối ăn thịt, này thật vui vẻ.

Làm Hạ Vân Kiệt chỗ ghế lô không khí náo nhiệt, ăn uống linh đình khi, Phùng Chính Thành bí thư đã một cuộc điện thoại gọi cho phân công quản lý giáo dục phó thị trưởng, đối hắn không đủ coi trọng nông dân công tử nữ giáo dục sự tình làm phê bình, lại cố ý nhắc tới bình khải lộ tiểu học sự tình.

Phùng Chính Thành nhưng là thị ủy một tay, nhưng lại là tỉnh ủy lãnh đạo, phó thị trưởng tiếp Phùng Chính Thành điện thoại sau, nào dám có nửa điểm chậm trễ, lập tức lại cấp thị giáo dục cục cục trưởng gọi điện thoại, bắt hắn cho mắng cho một trận.

Thị giáo dục cục cục trưởng tiếp điện thoại sau, lại lập tức cấp bình khải lộ tiểu học chỗ khu giáo dục cục cục trưởng gọi điện thoại, khu giáo dục cục cục trưởng tiếp điện thoại sau tự nhiên lập tức cấp bình khải lộ tiểu học hiệu trưởng gọi điện thoại.

Mà lúc này bình khải lộ tiểu học hiệu trưởng đang theo vị kia Diêu chủ nhiệm cùng nhau ở Hạ Vân Kiệt cách vách ghế lô ăn cơm, ngồi cùng bàn trên cơ bản là bình khải lộ tiểu học lãnh đạo, cùng với bị kéo mời rượu, rất có điểm tư sắc trẻ tuổi nữ lão sư.

Hiệu trưởng họ Vương, bình thường cùng khu giáo dục cục lãnh đạo quan hệ có vẻ tốt, ngay từ đầu khu giáo dục cục cục trưởng chất vấn bọn họ trường học phòng chiêu sinh cố ý làm khó dễ nông dân công tử nữ khi, hắn còn không có để ở trong lòng, thôi ủy nói là những người đó nói lung tung nói.

Chính là Vương hiệu trưởng thôi ủy lời nói còn chưa nói xong đã bị khu giáo dục cục cục trưởng cấp một chút thoá mạ.

“Nói lung tung nói? Cái gì kêu nói lung tung nói! Công ty Uy Đại một vị kêu La Chí Thần bảo an con trai là chuyện gì xảy ra? Các ngươi trường học rõ ràng còn có chiêu sinh danh ngạch, bọn họ cũng nguyện ý giao nộp chọn giáo phí, dự thính phí, các ngươi phòng chiêu sinh vị kia Diêu chủ nhiệm vì cái gì còn muốn cố ý tạp ? Có biết hay không vì chuyện này thị cục cục trưởng đều tự mình gọi cho ta điện thoại!” Khu giáo dục cục cục trưởng tức giận chất vấn.

Vừa rồi hắn cũng không thiếu bị thị cục cục trưởng quở trách a, nay tự nhiên là muốn đem này cơn tức phát tiết đến đầu sỏ gây nên trên người.

“Cái gì Tiền cục trưởng đều tự mình gọi điện thoại hỏi đến ?” Vương hiệu trưởng nghe vậy không khỏi lắp bắp kinh hãi, thế này mới ý thức được sự tình không đơn giản.

Vương hiệu trưởng trong miệng Tiền cục trưởng tự nhiên đó là thị giáo dục cục cục trưởng.

“Đâu chỉ Tiền cục trưởng! Ta nói cho ngươi, các ngươi phòng chiêu sinh như vậy hành vi đã kinh động thị, là phân công quản lý giáo dục Chung phó thị trưởng tự mình hạ chỉ thị, các ngươi kia phòng chiêu sinh diêu cái gì chủ nhiệm, phải lập tức tạm thời cách chức, cũng đối

hắn tiến hành điều tra, hay không có cố ý làm khó dễ học sinh phụ huynh, thu nhận quà tặng phẩm vấn đề. Còn có kia công ty Uy Đại La Chí Thần con trai, các ngươi phải lập tức công việc nhập học đăng ký sự nghi. Chính ngươi, ngày mai cũng cho ta đến cục một chuyến, giáp mặt theo ta đem chuyện này nói rõ ràng.” Khu giáo dục cục cục trưởng nghiêm khắc hạ chỉ thị.

Lúc này vị này khu giáo dục cục cục trưởng còn không biết chân chính hạ đạt này chỉ thị là thị ủy một tay Phùng Chính Thành bí thư, nếu không chỉ sợ cũng không chỉ có chính là đình Diêu chủ nhiệm chức vụ đơn giản như vậy, mà là lập tức mời dự họp khu giáo dục cục lãnh đạo hội nghị, thương lượng tạm thời đem Vương hiệu trưởng chức vụ cũng cấp đình điệu.

Bất quá dù là như thế, nghe được như thế nghiêm khắc mệnh lệnh, Vương hiệu trưởng cái trán cũng bắt đầu có chút đổ mồ hôi lạnh, vội vàng nói:“Là, là cục trưởng, ngài yên tâm, chuyện này ta nhất định xử lý thỏa đáng.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1089 : Điều này sao có thể

“Nhớ kỹ, nhất định phải mau chóng lấy được vị kia La Chí Thần đồng chí lượng giải.” Khu giáo dục cục cục trưởng trầm giọng dặn dò nói.

“Yên tâm cục trưởng, ta hiểu được.” Vương hiệu trưởng có thể ngồi trên hiệu trưởng vị trí, lúc này tự nhiên rõ ràng kia La Chí Thần tuy rằng là vị bảo an, nhưng hắn sự tình nếu có thể khiến cho thị lãnh đạo coi trọng, hơn nữa đại buổi tối còn cố ý gọi điện thoại phân phó, hiển nhiên còn là có một chút năng lượng. Huống hồ chuyện này nếu đã khiến cho thị lãnh đạo coi trọng, cho dù La Chí Thần cũng không có cái gì năng lượng, thuần túy là một ngẫu nhiên sự kiện, lúc này cũng phải muốn trước mau chóng chứng thực con của hắn sự tình, mau chóng lấy được hắn lượng giải, nếu không vạn nhất thị lãnh đạo tâm huyết dâng trào lại hỏi đến, phát hiện La Chí Thần sự tình còn không có giải quyết, kia đừng nói Diêu chủ nhiệm chức vụ khẳng định không bảo đảm, liền ngay cả hắn này hiệu trưởng chức vụ chỉ sợ đều huyền.

Nói đến này phân thượng đã vậy là đủ rồi, khu giáo dục cục cục trưởng gặp Vương hiệu trưởng trả lời hiểu được liền cũng liền treo điện thoại.

Đêm nay trên bàn rượu tôn quý nhất là Vương hiệu trưởng, Vương hiệu trưởng gọi điện thoại khi, mọi người tự nhiên đều ngừng kính rượu cùng nói chuyện. Chờ hắn điện thoại đánh xong sau, trên bàn rượu lại lập tức khôi phục không khí.

“Vương hiệu trưởng, ta kính ngươi, cảm tạ mấy năm nay lãnh đạo đối ta tài bồi.” Diêu chủ nhiệm tuy rằng đối lão La đám người biểu hiện thật sự cao ngạo, hình như là cái gì thực rất giỏi đại quan, nhưng ở lãnh đạo trước mặt cũng là phá lệ khiêm tốn, nịnh nọt rất là sở trường,

Vương hiệu trưởng một hồi đến rượu bàn, hắn liền lập tức nâng chén đứng lên hướng Vương hiệu trưởng kính rượu.

“Tài bồi, tài bồi cái rắm!” Vương hiệu trưởng liền bởi vì Diêu chủ nhiệm sự tình bị khu giáo dục cục cục trưởng cấp phê bình một chút, cái này cũng chưa tính cái gì, tối mấu chốt còn là bị thị lãnh đạo đều cấp nhớ thương, Vương hiệu trưởng trong lòng tự nhiên phá lệ tích, nay nhìn thấy Diêu chủ nhiệm hướng hắn kính rượu, lại trên lửa thêm xăng, húc đầu liền mắng.

Vương hiệu trưởng này nhất mắng, người trên bàn rượu nhất thời im lặng xuống dưới, Diêu chủ nhiệm cũng là vẻ mặt kinh hoảng nhìn Vương hiệu trưởng, không biết chính mình vừa rồi câu nói kia làm sao nói sai rồi, như thế nào đột nhiên gian Vương hiệu trưởng liền trở mặt đâu?

“Này, này Vương hiệu trưởng, thực xin lỗi, thực xin lỗi, ta……” Tuy rằng không biết chính mình làm sao nói sai rồi, nhưng Diêu chủ nhiệm còn là lập tức há mồm mà bắt đầu kinh sợ xin lỗi.

“Thực xin lỗi, đây là thực xin lỗi có thể giải quyết sự tình sao? Có biết hay không vừa rồi ai gọi điện thoại lại đây ? Có biết hay không là vì sự tình gì?” Vương hiệu trưởng sắc mặt khó coi liên tục hỏi.

“Hiệu trưởng ngài trước đừng nóng giận, đến tột cùng là chuyện gì a?” Một vị lão sư gặp không khí có chút không đúng, liền đi ra hoà giải.

“Ta hỏi ngươi Diêu Quang Hồng, vào thành vụ công tử nữ báo danh công tác ngươi đến tột cùng là làm như thế nào ?” Vương hiệu trưởng nhưng không có trả lời vị kia lão sư, mà là như trước vẻ mặt khó coi nhìn chằm chằm Diêu chủ nhiệm chất vấn nói.

Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, Vương hiệu trưởng tự nhiên là trong lòng biết rõ ràng, đơn giản chính là vài nông dân công tử nữ, hắn này hiệu trưởng muốn ăn thịt, tổng cũng muốn làm cho thủ hạ uống điểm canh, hơn nữa hắn cũng biết Diêu chủ nhiệm làm việc còn là hiểu được lợi hại đúng mực, cho nên bình thường đều là mở một con mắt nhắm một con mắt. Không nghĩ tới lần này tạp một bảo an con trai, thế nhưng tạp ra phân công quản lý giáo dục phó thị trưởng, phía sau Vương hiệu trưởng tự nhiên muốn phiết thanh quan hệ, sủy hiểu được giả bộ hồ đồ, nếu không hắn này lãnh đạo biết rõ mặc kệ, vấn đề đã có thể nghiêm trọng.

“Vương hiệu trưởng, ta làm việc ngài là biết đến, vẫn đều là ấn chính sách cùng trường học quy định làm việc.” Diêu chủ nhiệm lúc này tuy rằng đã đoán được hiệu trưởng phát hỏa cùng nông dân công tử nữ chiêu sinh có liên quan, bất quá loại chuyện này chỉ cần không bị bắt tại trận, hắn tự nhiên là sẽ không thừa nhận, huống hồ hắn cũng không cho rằng tạp vài nông dân công tử nữ, thu điểm ưu việt là cái gì đại sự tình.

Gặp Diêu chủ nhiệm nói chính mình đều là ấn quy củ làm việc, trên bàn quen thuộc hắn làm việc phong cách có chút người khóe miệng liền mịt mờ lóe ra một chút châm biếm.

Loại chuyện này cũng liền miệng nói nói, ai lại không biết Diêu chủ nhiệm là cái dạng gì mặt hàng đâu. Bất quá hắn vẫn chụp lao hiệu trưởng mã thí, hơn nữa nhằm vào đối tượng cũng đều là một ít trung thực nông dân công, cũng là ổn thỏa, không có cái gì phiêu lưu, cho nên mấy năm nay ưu việt thu không ít, người lại một chút sự tình đều không có, nhưng thật ra béo không ít.

“Ấn quy định làm việc? Ta đây hỏi ngươi, công ty Uy Đại bảo an La Chí Thần là chuyện gì xảy ra?” Vương hiệu

trưởng chất vấn nói.

Gặp hiệu trưởng nhắc tới công ty Uy Đại bảo an La Chí Thần, Diêu chủ nhiệm không khỏi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, đồng thời trong mắt lóe ra một chút mịt mờ ngoan sắc.

Mẹ nó, lão tử đều còn không có thu ngươi chỗ tốt, ngươi ****** liền dám bắt đầu cắn lão tử, lúc này ngươi ****** chính là quỳ cầu lão tử, cũng bằng nhớ ngươi con trai học chúng ta trường học.

“Công ty Uy Đại bảo an La Chí Thần?” Diêu chủ nhiệm trong lòng ở phát ra ngoan kính khi, trên mặt lại cố ý lộ ra một tia nghi hoặc khó hiểu sắc, sau đó lại giống đột nhiên nhớ tới sự tình gì giống nhau, nói:“Nguyên lai hiệu trưởng nói là người nọ. Ta là tiếp xúc quá hắn, bất quá hắn người này thái độ có vẻ cao ngạo, giống như con của hắn tưởng học chúng ta trường học, chúng ta nhất định phải tiếp thu hắn, hơn nữa con của hắn tố chất cũng không thế nào, ta cảm thấy nếu làm cho hắn tiến chúng ta trường học, hội ảnh hưởng đến này khác học sinh, cho nên liền tạm thời không đáp ứng. Như thế nào, hắn bởi vì ta không đáp ứng con của hắn nhập học đi ra chỗ cáo trạng sao? Người này cũng quá không phân rõ phải trái, rất điêu ngoa !”

Nói đến mặt sau Diêu chủ nhiệm là vẻ mặt ủy khuất cùng phẫn nộ, giống như sự tình ngược lại hoàn toàn thành La Chí Thần không đúng.

“Cụ thể đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, ta tạm thời trước không truy cứu, ngươi theo ngày mai bắt đầu trước đình chỉ đỉnh đầu công tác, chờ sự tình điều tra rõ ràng, lại nhìn tình huống đi.” Vương hiệu trưởng tự nhiên không tin Diêu chủ nhiệm nói lời nói, bất quá cho dù hắn tin tưởng, cấp trên mệnh lệnh nếu đã xuống dưới, hắn cũng không khả năng vì chính là một phòng

chiêu sinh chủ nhiệm cùng trên đầu làm trái lại, cho nên nghe vậy bình tĩnh mặt nói.

Diêu chủ nhiệm nghe được Vương hiệu trưởng nói "Trước không truy cứu", còn tưởng rằng chuyện này cứ như vậy trôi qua, trong lòng không khỏi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, không nghĩ tới theo sát sau thế nhưng muốn đình hắn công tác, nhất thời bắt hắn cho sợ tới mức cả người đều choáng váng.

"Vương hiệu trưởng, Vương hiệu trưởng, kia sự kiện thật sự không phải của ta sai nha. Hơn nữa ta hướng thiên phát thệ, ta áp căn sẽ không thu quá kia La Chí Thần chỗ tốt, như thế nào, như thế nào có thể đình công tác của ta, còn điều tra đâu?" Diêu chủ nhiệm ở trải qua ngắn ngủi thất thần sau, lập tức nhảy dựng lên, hướng Vương hiệu trưởng lại cầu lại lời thề son sắt thề.

Trên thực tế, hắn thật đúng là tịch thu quá La Chí Thần chỗ tốt, bởi vì La Chí Thần không chịu đưa a, cho nên Diêu chủ nhiệm lúc này nói chuyện sức mạnh nhưng thật ra thực chừng.

"Ngươi theo ta nói vô dụng, ngươi đi cùng thị cục Tiền cục trưởng nói đi, đi theo phân công quản lý giáo dục Chung phó thị trưởng nói đi." Vương hiệu trưởng tự nhiên không muốn trộn lẫn đến Diêu chủ nhiệm chuyện này trung đi, thấy hắn không phục, liền trực tiếp ném ra thị cục lãnh đạo cùng Chung phó thị trưởng.

Toàn bộ Giang Châu thị địa khu có gần bảy trăm vạn dân cư, chỉ cao đẳng viện giáo còn có vài sở, trung học trường học lấy trăm sở kế, về phần sơ trung tiểu học liền lại thành trăm hơn một ngàn sở. Giống Diêu chủ nhiệm như vậy phòng chiêu sinh chủ nhiệm tương đối cho bình khải lộ tiểu học có lẽ còn lớn nhỏ tính cái quan, cần phải là ném tới toàn bộ Giang Châu thị giáo dục hệ thống nội, lại căn bản cái gì cũng coi như không được.

Nhưng hôm nay đâu? Chính là Diêu chủ nhiệm như vậy một cái gì đều tính không được một khu nhà tiểu học phòng chiêu sinh chủ nhiệm, thế nhưng khiến cho thị giáo dục cục cục trưởng coi trọng, khiến cho phân công quản lý giáo dục Chung phó thị trưởng chú ý. Nếu đổi thành này khác sự tình, Diêu chủ nhiệm chỉ sợ muốn mừng rỡ như điên, vui cực mà khóc, nhưng hôm nay, hắn cũng là sợ tới mức thiếu chút nữa sẽ khóc.

******, hắn như vậy một tiểu nhân vật thế nhưng bị quản không biết bao nhiêu vạn giáo sư thị cục cục trưởng, Chung phó thị trưởng cấp điểm danh ! Này quả thực chính là pháo cao xạ đánh muỗi a!

Đương nhiên nếu Diêu chủ nhiệm biết, hắn này tiểu nhân vật còn khiến cho Giang Châu thị thị ủy một tay chú ý, lúc này phỏng chừng hắn liền thật muốn khóc.

“Này, điều này sao có thể Vương hiệu trưởng, kia La Chí Thần bất quá chính là một công ty Uy Đại bảo an mà thôi a!” Diêu chủ nhiệm một bên lau cái trán mồ hôi lạnh, một bên vẻ mặt cầu xin nói.

Hắn đến bây giờ còn là không có biện pháp tin tưởng, một công ty Uy Đại bảo an thế nhưng có thể trực tiếp kinh động phân công quản lý giáo dục phó thị trưởng.

“Ngươi hỏi ta, ta hỏi ai! Dù sao ngươi trước cho ta tạm thời cách chức xem xét, còn có ta cũng cho ngươi một cái khuyên bảo, mau chóng lấy được vị kia La Chí Thần lượng giải, nếu không ta xem ngươi tưởng khôi phục công tác hội phi thường mơ hồ.” Vương hiệu trưởng đầu tiên là tức giận trở về một câu, nhưng cuối cùng còn là nhớ tới bình thường này Diêu chủ nhiệm đối hắn coi như nghe lời, mã thí cũng chụp lao, không khỏi trong lòng mềm nhũn, nhắc nhở một câu. Đương nhiên, chuyện này cho dù Diêu chủ nhiệm không làm, hắn cũng

phải buộc hắn này đầu sỏ gây nên đi làm, bởi vì La Chí Thần vừa lòng cùng không, còn quan hệ đến hắn này hiệu trưởng tiền đồ đâu.

“Ta hiểu được, ta hiểu được, ta cái này đi cách vách cấp La Chí Thần kính rượu bồi tội.” Đến lúc này, Diêu chủ nhiệm tự nhiên rốt cuộc bất chấp mặt mũi không mặt mũi, nghe vậy vội vàng nói.

“La Chí Thần ở cách vách?” Vương hiệu trưởng không khỏi cảm thấy rất là ngoài ý muốn.

“Đúng vậy, vừa rồi ở khách sạn cửa đụng phải, sau lại lại ở ghế lô gặp được.” Diêu chủ nhiệm vẻ mặt cầu xin, trong lòng hối hận không kịp nói.

Sớm biết rằng này bảo an năng lực lớn như vậy, đánh chết hắn vừa rồi cũng không dám sử sắc mặt cho hắn xem nha.

“Như vậy a, vậy ngươi còn thất thần làm gì? Còn không đi kính rượu bồi tội? Đợi đã, ta cũng với ngươi cùng đi.” Vương hiệu trưởng nghe vậy đầu tiên là trừng mắt nhìn Diêu chủ nhiệm liếc mắt một cái, theo sát sau tựa hồ nhớ tới cái gì, chính mình cũng đứng lên.

Gặp Vương hiệu trưởng cũng phải đi kính rượu, những người khác cũng đều đi theo đứng lên, chuẩn bị hộ tống cùng đi.

Vương hiệu trưởng gặp nhiều người như vậy đứng lên muốn đi theo cùng đi, vốn định quát mắng bọn họ, bất quá ngẫm lại nhiều người thuyết minh cấp mặt mũi cũng lớn, kia La Chí Thần bất quá chính là cái bảo an, tư tưởng trình tự không cao, xem tại như vậy nhiều người đi phân thượng, khẳng định cho rằng rất mặt mũi, phỏng chừng cũng liền cảm thấy mỹ mãn, không hề làm ầm ĩ con của hắn sự tình.

Như vậy vừa nghĩ, Vương hiệu trưởng cũng sẽ theo những người khác đi.

Vì thế, thực đồ sộ một màn xuất hiện, ở Vương hiệu trưởng dẫn dắt hạ, một đám bình khải lộ tiểu học lãnh đạo, lão sư trong tay cầm bình rượu, chén rượu gõ mở Hạ Vân Kiệt bọn họ chỗ ghế lô cửa.

Nhìn mười đến lão sư dũng tiến ghế lô, người trong ghế lô trừ bỏ Hạ Vân Kiệt tất cả đều trợn tròn mắt, hơn nữa lão La, lại có loại trượng nhị hòa thượng sờ không được ý nghĩ cảm giác.

Này không phải bình khải lộ phòng chiêu sinh Diêu chủ nhiệm sao? Còn có, kia đầu lĩnh giống như là bọn họ hiệu trưởng, bọn họ tới làm gì?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1090 : Không cho mặt mũi

Vương hiệu trưởng tự nhiên không biết cái nào là La Chí Thần, đương nhiên này cũng không làm khó được hắn. Hắn theo Diêu chủ nhiệm ánh mắt lập tức có thể đoán được cái nào là La Chí Thần.

Cho nên không đợi La Chí Thần đám người phản ứng nên lại đây, Vương hiệu trưởng đã giành trước hướng mọi người nói tiếng ngượng ngùng, quấy rầy linh tinh trong lời nói, sau đó theo sát sau bước đi đến La Chí Thần trước mặt, vẻ mặt xin lỗi nói:“Ngươi nhất định chính là La Chí Thần đồng chí đi, ta là bình khải lộ tiểu học hiệu trưởng Vương Hàng. Là ta này hiệu trưởng công tác không có làm đúng chỗ, đến nỗi chậm trễ đứa nhỏ nhập học đăng ký sự tình, ta hướng ngươi tỏ vẻ chân thành xin lỗi.”

Nói xong Vương hiệu trưởng thế nhưng thật sâu hướng La Chí Thần cúi mình vái chào.

La Chí Thần bất quá liền một bảo an, bình thường bị người đến kêu đi hét, không thiếu bị người xem thường, lại thế nào từng có quá đêm nay như vậy trải qua. Một khu nhà nội thành tiểu học hiệu trưởng thế nhưng trước mặt nhiều người như vậy mặt hướng hắn lại là xin lỗi lại là cúi đầu.

Nhất thời gian La Chí Thần nhưng thật ra bị Vương hiệu trưởng ngôn hành cử chỉ cấp sợ tới mức chân tay luống cuống, một hồi lâu nhi mới tỉnh ngộ lại đây, cuống quít đứng lên, liên tục cúi đầu đáp lễ nói:“Không quan hệ, không quan hệ, chỉ cần có thể vào học là có thể, trễ một ít không quan hệ, không quan hệ.”

Vương hiệu trưởng gặp La Chí Thần này phó phản ứng, không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, đồng thời

cũng âm thầm nghi hoặc không thôi, người cứ như vậy, như thế nào khả năng hội liên lụy ra phân công quản lý giáo dục phó thị trưởng cùng thị giáo dục cục cục trưởng đâu? Thấy thế nào như thế nào không giống a! Sẽ không là lầm đi?

Trong lòng nghi hoặc, Vương hiệu trưởng theo bản năng quay đầu hướng Diêu chủ nhiệm nhìn lại.

Bất quá Diêu chủ nhiệm chính mình cũng là nhất đầu óc hồ đồ, bởi vì ngay tại phía trước ở khách sạn cửa khi, La Chí Thần còn hướng hắn lấy lòng chào hỏi đâu! Nay gặp La Chí Thần lại là này phó biểu tình, lại càng phát hồ đồ.

Liền người này này phó tính tình, thế nhưng có thể chỉnh chính mình tạm thời cách chức chờ điều tra?

Diêu chủ nhiệm càng phát ra hồ đồ, kỳ thật đi theo hắn cùng nhau đến các sư phụ cũng đồng dạng hồ đồ, bọn họ thật là nhìn không ra đến này La Chí Thần có cái gì đặc biệt địa phương, hơn nữa hắn phản ứng lại một chút cũng không như là có điều dựa vào.

Nhưng thật ra Hứa Vĩnh Quân đám bảo an trải qua quá trước hết nghi hoặc sau, bắt đầu ý thức được phỏng chừng là Hạ Vân Kiệt tìm bằng hữu nổi lên tác dụng, ào ào hướng hắn nhìn lại, trong mắt thấu bắn ra kinh ngạc cùng sùng bái sắc.

Phải biết rằng bọn họ đều là nho nhỏ bảo an, chẳng sợ nay là ở công ty Uy Đại, nhưng như trước cũng là bảo an, làm sao từng như vậy ngưu bức quá, một cuộc điện thoại thế nhưng kinh động hiệu trưởng tự mình hướng La Chí Thần xin lỗi, cũng không biết hắn vị kia bằng hữu tại giáo dục cục là đảm nhiệm cái gì chức vụ.

Bất quá hồ đồ về hồ đồ, chuyện này nhưng là đề cập

đến chính mình công tác tiền đồ, Diêu chủ nhiệm trong nội tâm tuy rằng như trước xem thường La Chí Thần, lúc này nhưng cũng chút bất chấp mặt mũi, thấy hắn cùng Vương hiệu trưởng đã nói chuyện nhiều, liền vội việc theo sát sau tiến lên, sau đó học Vương hiệu trưởng giống nhau thật sâu cúi đầu nói:“La tiên sinh, thực xin lỗi a. Phía trước là của ta công tác sơ sẩy, sai tính năm nay đã tuyển nhận học sinh số người, đến nỗi lấy chậm trễ ngài con trai nhập học đăng ký. Bất quá ngài yên tâm, hiện tại ta đã tra qua, danh ngạch còn có, ngài ngày mai chỉ để ý mang theo đứa nhỏ lại đây, ta tự mình cho ngài đăng ký. Còn có về chọn giáo phí, dự thính phí dụng, chúng ta cũng có thể ở chính sách cho phép trong phạm vi, cho các ngươi thích hợp chiết……”

Theo Vương hiệu trưởng hướng chính mình xin lỗi bắt đầu, La Chí Thần cũng đã đoán được con trai tiến bình khải lộ tiểu học đọc sách đã không là vấn đề, bất quá nghe được Diêu chủ nhiệm tự mình nói như vậy, hơn nữa ngay cả phí dụng đều có thể giảm, hắn còn là nhịn không được một trận kích động, đồng thời cũng tưởng nổi lên phía trước Hạ Vân Kiệt nói qua lời nói, trong lòng không khỏi tưởng, thật đúng là bị Kiệt ca cấp nói trúng rồi, ngày mai chỉ để ý mang theo Gia An đi học giáo đăng ký là có thể, cũng không biết hắn tìm là vị nào bằng hữu như vậy ngưu.

Nhìn kia ngạo mạn, hơn nữa tạp chính mình đứa nhỏ đọc sách Diêu chủ nhiệm hướng chính mình xin lỗi quy tôn tử dạng, La Chí Thần trong lòng tuy rằng thích rối tinh rối mù, nhưng hắn chung quy chính là cái bảo an, hơn nữa cũng lo lắng đến con trai về sau còn muốn ở bình khải lộ tiểu học đọc sách, cũng là không dám thực bãi khởi cái giá, không đợi Diêu chủ nhiệm đem nói cho hết lời, đã lại giống vừa rồi giống nhau xoay người, chuẩn bị cúi đầu trở về.

Bất quá La Chí Thần eo vừa mới vừa loan đi xuống một

chút, lại một phen bị Hạ Vân Kiệt cấp kéo lại.

“Lão La, ngồi xuống. Đứa nhỏ là tổ quốc tương lai, ngay cả đứa nhỏ đọc sách chuyện lớn như tình, hắn đều dám dính vào, người như thế có cái gì phải cho hắn mặt mũi!” Hạ Vân Kiệt không chút khách khí nói.

“Nhưng là kiệt……” Bất quá La Chí Thần cũng không dám cứ như vậy tọa hạ, sắc mặt có chút khó xử nhìn về phía Hạ Vân Kiệt.

Kiệt ca có thể ngưu, khả hắn chính là một gã bảo an, hơn nữa về sau đứa nhỏ đã ở bọn họ trong tay, hắn cũng không dám ngưu a.

“Không có việc gì lão La, ngồi xuống.” Hạ Vân Kiệt lại kéo hạ lão La.

Lão La gặp Hạ Vân Kiệt thái độ kiên quyết, rốt cục khẽ cắn môi liền cũng an vị hạ, trong lòng lại suy nghĩ, mẹ nó, phía trước vốn là không hy vọng học bình khải lộ tiểu học, lên không được sẽ không học bái!

“Vị tiên sinh này, ngươi đây là cái gì ý tứ? Phía trước ta không phải đã giải thích sao? Là ta công tác sơ sẩy, như thế nào tựu thành dính vào đâu?” Kia Diêu chủ nhiệm gặp nguyên bản sự tình phát triển hảo hảo, La Chí Thần hiển nhiên đã sẽ không tái truy cứu, không nghĩ tới này nửa đường lại sát ra một vị người trẻ tuổi, trong lòng cũng là cảm thấy một tia giật mình lại là phá lệ tích, bất quá cũng may hắn coi như biết trước mắt người nọ là La Chí Thần bằng hữu, vì công tác tiền đồ, đêm nay hắn là vô luận như thế nào đều phải nuốt xuống này khẩu khí, cho nên cũng là không có tức giận, bất quá bởi vì trong lòng tích, trong giọng nói lại khó tránh khỏi có chút chất vấn hương vị.

“Có phải hay không dính vào, chẳng lẽ ngươi không rõ

ràng lắm sao?” Hạ Vân Kiệt hỏi lại một câu, sau đó đem ánh mắt chuyển hướng Vương hiệu trưởng, nói:“Vương hiệu trưởng là đi? Ngươi mang theo nhiều người như vậy tới làm gì? Có phải hay không nghĩ đến nhiều người liền mặt mũi lớn? Có phải hay không nghĩ đến như vậy là có thể đem sự tình yết đi qua? Thật muốn tưởng sự tình yết đi qua, kính nhờ ngươi này hiệu trưởng về sau nhiều đem tâm tư đặt ở đứa nhỏ giáo dục, nhiều hơn quan tâm đứa nhỏ.”

Giáp mặt bị người vạch trần nội tâm tính kế, nhưng lại là một vị người trẻ tuổi, Vương hiệu trưởng mặt trong chốc lát xanh trong chốc lát hồng, bất quá lại không dám phát tác, bởi vì ẩn ẩn trung hắn tựa hồ đoán được một loại khả năng.

“Vị tiên sinh này, ngươi lời này là cái gì ý tứ? Chẳng lẽ chúng ta đến xin lỗi sai lầm rồi sao? Hơn nữa, đương sự cũng tiếp nhận rồi chúng ta xin lỗi, ngươi dựa vào cái gì còn như vậy cắn không để?” Diêu chủ nhiệm phản ứng hiển nhiên so với Vương hiệu trưởng trì độn một ít, hơn nữa hắn khôi phục công tác sự tình, còn cần Vương hiệu trưởng hỗ trợ cùng trên đầu nói chuyện, cho nên gặp Hạ Vân Kiệt một cái người trẻ tuổi giáp mặt giáo huấn khởi Vương hiệu trưởng, liền nhảy đi ra, sắc mặt âm trầm chất vấn Hạ Vân Kiệt.

“Họ Diêu, đừng tưởng rằng ngươi tới xin lỗi, ta liền nhất định nhận, sẽ cho ngươi mặt mũi. Ta nói cho ngươi, chỉ cần Kiệt ca không hài lòng, ngươi cho dù hướng ta bái một trăm lần cũng vô dụng. Cùng lắm thì, lão tử đưa con trai về quê đọc sách đi.” Lão La gặp Diêu chủ nhiệm bắt đầu một phản phía trước khiêm tốn thái độ, bắt đầu âm mặt chất vấn Hạ Vân Kiệt, nhất thời nhảy dựng lên mặc kệ.

Nói đùa, Kiệt ca nhưng là vì hắn đứa nhỏ sự tình, một khắc cũng chưa chậm trễ cho hắn đại nhân vật bằng

hữu gọi điện thoại, liền hướng này phân nghĩa khí, hắn lão La cũng không thể vì đứa nhỏ đọc sách sự tình mà tổn hại Kiệt ca mặt mũi.

“La tiên sinh, La tiên sinh, ngươi nói gì vậy, nói gì vậy. Hiệu trưởng cùng ta không đều nói tốt lắm, ngày mai ngươi chỉ để ý mang đứa nhỏ đến đăng ký nhập học sao? Như thế nào lại đổi ý đâu?” Diêu chủ nhiệm gặp La Chí Thần này đương sự tức giận, nhất thời hoảng.

Không có biện pháp, hắn công tác tiền đồ còn nắm ở La Chí Thần vị này bảo an trong tay đâu, hắn nếu không muốn đem đứa nhỏ đưa đến bình khải lộ đọc sách, kia hắn khôi phục công tác ngày đã có thể sẽ không bao giờ.

“Ta đổi ý?” La Chí Thần nghe vậy khóe miệng lộ ra một chút châm chọc cười lạnh, nói:“Được rồi, Diêu chủ nhiệm, ngươi nghĩ rằng ta không biết các ngươi vì cái gì như vậy vội vã lại đây hướng ta xin lỗi sao? Còn không phải bởi vì mặt trên có người giúp ta nói chuyện. Thành thật theo các ngươi nói đi, điện thoại không phải ta gọi, ta chỉ là cái bảo an, ta cũng không kia bản sự. Là Kiệt ca ở cửa nhìn đến ngươi vẻ mặt cao ngạo, không thải ta, quan tâm hỏi ta vài câu, biết nguyên lai là con ta đọc sách sự tình, liền nhiệt tâm giúp ta cho hắn bằng hữu gọi cái điện thoại. Ngươi ****** hiện tại chất vấn khởi Kiệt ca, chính ngươi nói nói xem, ta có thể nhận của ngươi xin lỗi sao? Kia không thành vong ân phụ nghĩa sao?”

La Chí Thần lời nói rơi xuống hạ, Diêu chủ nhiệm sắc mặt bá một chút liền biến trắng.

Cảm tình náo loạn nửa ngày, trước mắt này tuổi trẻ tiểu tử mới là chánh chủ a, trách không được thái độ như vậy kiêu ngạo.

Theo sát sau Diêu chủ nhiệm sẽ đem La Chí Thần lời nói cùng phía trước Vương hiệu trưởng lời nói liên hệ cùng một chỗ nhất cân nhắc, đừng nói sắc mặt biến trắng, hai chân đều bắt đầu run.

Vừa rồi Vương hiệu trưởng nhưng là đề cập qua, chuyện này là phân công quản lý giáo dục Chung phó thị trưởng tự mình gọi điện thoại phát lời nói, kia chẳng phải là nói vị này Kiệt ca bằng hữu chính là Chung phó thị trưởng? Hơn nữa theo vừa rồi tiến khách sạn gặp La Chí Thần đến bây giờ mới qua bao lâu thời gian a, này điện thoại nhanh như vậy liền một tầng tiếp theo một tầng đánh tới Vương hiệu trưởng, Diêu chủ nhiệm lúc này cho dù dùng mông tưởng, cũng có thể biết vị này Kiệt ca ở Chung phó thị trưởng trong lòng phân lượng.

Như vậy phía trước phía sau nhất suy tư, như vậy một cái kinh thiên kết quả đẩy tính mà ra, Diêu chủ nhiệm có thể không sợ tới mức hai chân run sao? Hắn bất quá chính là chính là một khu nhà tiểu học phòng chiêu sinh chủ nhiệm a, hắn nào có cái gì năng lực cùng một vị phó thị trưởng bằng hữu đánh giá vật tay a, này không phải muốn chết sao?

Diêu chủ nhiệm có thể phỏng đoán ra kết quả này, Vương hiệu trưởng còn có hộ tống cùng nhau đến các sư phụ tự nhiên cũng có thể phỏng đoán đi ra, người người cũng đều là bị hách nhất đại khiêu, hơn nữa Vương hiệu trưởng lại sợ tới mức liên tục may mắn chính mình vừa rồi không bởi vì Kiệt ca chỉ trích hắn mà tức giận, nếu không hắn này hiệu trưởng vị trí phỏng chừng đều huyền.

Nhưng thật ra Hứa Vĩnh Quân đám người áp căn sẽ không nghĩ vậy sao một việc, thế nhưng đã kinh động đến Giang Châu thị thị ủy bí thư, trên thực tế, Vương hiệu trưởng đám người cũng không nghĩ tới bị kinh động tối cao cấp cũng không phải Chung phó thị trưởng mà là

Giang Châu thị thị ủy bí thư, cho nên Hứa Vĩnh Quân đám người nhìn Diêu chủ nhiệm đám người biểu tình trước sau biến hóa, đều càng phát ra khiếp sợ cùng phía trước Kiệt ca kia điện thoại đến tột cùng là gọi cho vị nào ngưu bức bằng hữu.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi, Kiệt ca, là ta có mắt như mù, là ta sai lầm rồi, van cầu ngài đại nhân có đại lượng sẽ không muốn cùng ta……” Vì công tác tiền đồ lo lắng, Diêu chủ nhiệm phản ứng còn là rất nhanh, hắn cũng hoàn toàn từ bỏ tôn nghiêm cùng mặt mũi, rất nhanh mà bắt đầu liên tục hướng Hạ Vân Kiệt cúi đầu cầu tình.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1091 : Không đủ nghiền

Còn không có tiến vào xã hội, còn không có chân chính trưởng thành đứa nhỏ, bọn họ tâm linh tựa như một tờ giấy trắng giống nhau tinh thuần, sạch sẽ, còn không có chịu trần thế này dơ bẩn hắc ám tư tưởng hành vi làm bẩn. Lúc này lão sư thân lời dạy đi liền càng trọng yếu, bọn họ giống như là một vị hoạ sĩ tại kia tâm linh trên tờ giấy trắng tranh vẽ. Bọn họ "Họa" tốt cùng xấu, ở rất lớn trình độ sẽ quyết định đứa nhỏ tương lai trưởng thành làm sau sự làm người thiện cùng ác.

Có thể nghĩ, tiểu học lão sư tầm quan trọng, có thể nghĩ, giống Diêu chủ nhiệm người như vậy nếu tiếp tục ở trường học đảm nhiệm lão sư, hắn cũng không phải theo đạo dục đứa nhỏ mà là ở hủy diệt đứa nhỏ.

Cho nên đối với Diêu chủ nhiệm như vậy tiểu học lão sư, như vậy phòng chiêu sinh chủ nhiệm, Hạ Vân Kiệt một chút đồng tình cùng thương hại tâm tư đều không có, không đợi hắn nói chuyện, liền trực tiếp đối Diêu chủ nhiệm nói:"Ngươi hiện tại làm không nên là cầu ta, mà là cho ngươi trước kia hành vi sám hối."

Nói xong Hạ Vân Kiệt lại chuyển hướng Vương hiệu trưởng nói:"Vương hiệu trưởng, ta khuyên ngươi về sau muốn nghĩ nhiều nghĩ, ngươi là vì cái gì mà dấn thân vào giáo dục sự nghiệp, ngẫm lại ngươi tuổi trẻ thời điểm khát vọng, làm tốt lão sư, mà không phải giống hiện tại giống nhau, vì mông phía dưới vị trí, lôi kéo như vậy một đám lão sư đến chịu nhận lỗi!"

Hạ Vân Kiệt ánh mắt như kiếm bình thường bắn thẳng đến nhập Vương hiệu trưởng nội tâm, hắn trong lời nói như mang theo ma lực bình thường, làm cho hắn không tự chủ được nhớ tới chính mình ghi danh sư phạm học viện khi, lập chí phải làm tốt lão sư khát vọng, nhớ tới

vừa tham gia công tác khi đối đãi bọn nhỏ nhiệt tình, cũng đang là vì hắn kia phân nhiệt tình, kia phân đầu nhập, dần dần hắn chiếm được lão hiệu trưởng thưởng thức, đồng sự ủng hộ, đi bước một đi tới hiệu trưởng vị trí. Mà khi hắn càng đi càng cao, hắn lại dần dần bị lạc phương hướng, quên từng khát vọng, quên cùng bọn nhỏ cùng một chỗ sung sướng thời gian, quên bọn nhỏ kia khỏa thuần khiết sạch sẽ tâm linh, cần bọn họ dùng đồng dạng thuần khiết sạch sẽ ngôn hành cử chỉ đi giáo dục.

Chuyện cũ như điện ảnh bình thường, một màn màn ở trước mắt xẹt qua, làm cho Vương hiệu trưởng xấu hổ không chịu nổi.

Hồi lâu Vương hiệu trưởng mới vẻ mặt xấu hổ thật sâu hướng Hạ Vân Kiệt cúc nhất cung nói:“Đa tạ tiên sinh đánh thức ta, Vương mỗ hổ thẹn a!”

Nói xong Vương hiệu trưởng đứng thẳng thân mình, lại hướng Hứa Vĩnh Quân đám người nói thanh thật có lỗi, quấy rầy linh tinh trong lời nói, sau đó mang theo một đám lão sư đi rồi.

Diêu chủ nhiệm bản còn muốn tái “Gần chết giãy dụa” Một phen, bất quá làm Vương hiệu trưởng dùng nghiêm khắc ánh mắt trừng hướng hắn khi, hắn cuối cùng còn là bất đắc dĩ cúi đầu đi theo đi ra đi.

Nhìn một đám người dũng tiến vào, lại một đám người trào ra đi, thẳng đến ghế lô cửa một lần nữa bị đóng, Hứa Vĩnh Quân bọn người không có thể phục hồi tinh thần lại.

Bọn họ cũng đều biết Hạ Vân Kiệt là bọn hắn đội bảo an đi ra ngoài lợi hại nhất, tối có tiền đồ nhân. Không chỉ có võ công lợi hại rối tinh rối mù, nhưng lại lên làm đại học lão sư. Khả bọn họ còn là không có biện pháp tưởng

tượng, Hạ Vân Kiệt thế nhưng lợi hại đến bực này trình độ, không chỉ có một cuộc điện thoại giúp lão La giải quyết con trai liền đọc vấn đề, nhưng lại có thể sợ tới mức này đó hiệu trưởng, lão sư ào ào lại đây chịu nhận lỗi.

“Kiệt ca, ngươi vị kia bằng hữu có phải hay không cái gì đại quan nha?” Rốt cục có người hoãn quá thần lai, vẻ mặt sùng bái hòa hảo kì nhìn Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Vô nghĩa, không phải đại quan, kia Diêu chủ nhiệm có thể dọa thành như vậy sao? Có thể ngoan ngoãn về phía lão La xin lỗi sao? Đúng rồi, Kiệt ca, ngươi vị kia bằng hữu đến tột cùng là cái gì quan nha?” Đào Khai Sơn đầu tiên là khinh thường trở về vị kia bảo an một câu, sau đó theo sát sau vẻ mặt lấy lòng hỏi.

“Uống của ngươi rượu, ăn của ngươi đồ ăn, đây là ngươi có thể hỏi sao?” Hứa Vĩnh Quân đúng là vẫn còn có chút kiến thức, gặp Hạ Vân Kiệt một điện thoại có thể khiến cho lớn như vậy hiệu quả, hắn bằng hữu thân phận phỏng chừng không lớn đơn giản, nghe vậy liền trừng mắt nhìn Đào Khai Sơn liếc mắt một cái, không chuẩn hắn hỏi nhiều.

Hạ Vân Kiệt không nghĩ nói dối lừa gạt này đám ngày xưa đồng sự, khả Phùng Chính Thành thân phận thật muốn nói ra lại thật là có chút dọa người, gặp Hứa Vĩnh Quân giúp hắn cản giá, tự nhiên mừng rỡ bớt lo, cười cười nói:“Cái gì quan không trọng yếu, quan trọng là phải làm tốt quan. Quan làm được tái lớn, nếu cái phá hư quan, ngươi Khai Sơn làm theo giơ ngón tay giữa lên mắng hắn nương, quan tái nhỏ, nếu tốt quan, ngươi Khai Sơn khẳng định hội giơ ngón tay cái lên bội phục hắn. Cho nên đối với cho chúng ta tiểu dân chúng mà nói, cái gì kêu đại quan, kỳ thật là quan thật còn vì dân chúng làm việc chính là đại quan, nếu không chính là thí quan.”

“Kiệt ca lời này nói rất đúng! Nói được khắc sâu! Đối với chúng ta tiểu dân chúng mà nói, quan không quan quả thật như thế.” Đào Khai Sơn giơ ngón tay cái lên, vẻ mặt bội phục nói.

“Vô nghĩa, Kiệt ca nói chuyện không sâu khắc, hắn có thể làm đại học lão sư sao?” Lão La cười mắng.

“Đó là, đó là. Nếu không nói như thế nào, ta Đào Khai Sơn tuổi cùng Kiệt ca không sai biệt lắm, ta cũng chỉ có thể làm cái bảo an, đến bây giờ ngay cả cái bạn gái còn không có đàm thượng, mà Kiệt ca cũng đã có vài bạn gái đâu.” Đào Khai Sơn liên tục gật đầu nói.

Mọi người nghe vậy đều cười vang lên, mà Hạ Vân Kiệt lại chỉ có thể cười chỉ vào Đào Khai Sơn lắc lắc đầu.

Này cùng làm sự nói chuyện chính là không cái đúng mực, bất quá hắn cũng là thích này phân chân thành tha thiết giản dị.

“Vương hiệu trưởng, hiện tại làm sao bây giờ?” Trong ghế lô, Diêu chủ nhiệm rốt cuộc không có uống rượu tâm tư, khóc khuôn mặt hỏi Vương hiệu trưởng.

“Có thể làm sao bây giờ? Diêu Quang Hồng, ngươi không phải kẻ ngốc. Kia người trẻ tuổi liền một điện thoại, ngay cả phó thị trưởng đều đại buổi tối tự mình gọi điện thoại hạ chỉ thị, hơn nữa trực tiếp làm rõ muốn đình của ngươi chức vụ, chẳng lẽ còn không đủ thuyết minh vấn đề sao?” Vương hiệu trưởng không đáp hỏi ngược lại.

“Khả, nhưng ta không cam lòng a!” Diêu chủ nhiệm nói.

“Không cam lòng? Diêu Quang Hồng, lời nói thật với ngươi nói đi, hiện tại ta cảm thấy tạm thời cách chức

nhưng thật ra việc nhỏ, ngươi hiện tại hẳn là nhiều hơn lo lắng điều tra sự tình!" Vương hiệu trưởng nói xong đứng lên, mặt không chút thay đổi quét mọi người liếc mắt một cái nói:"Đêm nay đi ra nơi này đi, đêm nay hóa đơn ta cá nhân đến kết, cứ như vậy."

Nói xong, Vương hiệu trưởng thế nhưng không còn có một câu vô nghĩa, trực tiếp ra ghế lô.

Phía trước Hạ Vân Kiệt ở trong ghế lô nói lời nói đối hắn xúc động rất lớn, mà Diêu chủ nhiệm này rõ ràng ví dụ cũng làm sâu sắc kia phân xúc động.

Hắn này hiệu trưởng, nếu còn không lập tức trở lại chính đồ, cùng đợi hắn tất nhiên là theo Diêu chủ nhiệm giống nhau kết quả, thật muốn đến ngày nào đó, hắn lại có gì mặt lại đi thấy hắn kia từng cũng là lão sư phụ thân?

……

Cơm chiều ở vô cùng náo nhiệt trung đã xong, bất quá đã có chút men say Đào Khai Sơn lại ý do chưa hết ôm Hạ Vân Kiệt cổ hét lên:"Kiệt ca, ở trong ghế lô uống rượu còn là không đủ thống khoái, không đủ đã nghiền, chúng ta lại đi quán bar uống thế nào? Dù sao ngày mai là cuối tuần, ngươi hẳn là không cần đi làm."

"Ngươi người này, đêm nay liền ngươi uống nhiều nhất, còn nói không đủ nghiền, ta xem ngươi là uống chút rượu muốn nhìn nữ nhân, cho nên mới la hét còn muốn đi quán bar tiếp tục uống." Lão La lại nhẹ nhàng đánh hạ Đào Khai Sơn cái ót, cười mắng.

"Đi, đi, ta biết tẩu tử quản được nghiêm, ngươi là không có can đảm đi phao quán bar !" Đào Khai Sơn huy phất tay, đem lão La tay cấp mở ra, nói.

"Ai sợ lão bà ? Ai không có can đảm tử đi phao quán bar

? Lão tử hôm nay phải đi định rồi!” Lão La vừa nghe nhất thời đại chịu kích thích, đỏ mặt hét lên.

“Phao cái gì phao! Ngươi cho là Vân Kiệt theo các ngươi giống nhau sao? Cuộc sống ngay cả điểm tiết chế đều không có.” Hứa Vĩnh Quân gặp lão La cùng Đào Khai Sơn ồn ào, không khỏi trừng mắt nói.

“Ha ha, không có việc gì hứa đội. Khó được hôm nay mọi người vui vẻ, đêm nay các ngươi mời khách ăn cơm, ta mời khách phao bar!” Hạ Vân Kiệt không nghĩ quét Đào Khai Sơn đám người hưng trí, nghe vậy cười nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1092 : Nữ lão bản

Gặp Hạ Vân Kiệt đồng ý, Hứa Vĩnh Quân tự nhiên không thể nói gì nữa, mà Đào Khai Sơn đám người tắc tất cả đều hoan hô trầm trồ khen ngợi, chỉ có hai cái ngày mai muốn an bài đến trách nhiệm bảo an có chút buồn bực. Bất quá ở Hứa Vĩnh Quân gọi cái điện thoại, cho bọn hắn điều ban, an bài bảo an trước kia không cùng Hạ Vân Kiệt đồng sự quá thay ca, thế này mới giai đại vui mừng.

Hứa Vĩnh Quân này xuất ngũ quân nhân ở kỷ luật phương diện còn là quản được thực nghiêm, bởi vì đêm nay mọi người đều uống rượu, hắn sẽ không chuẩn người lại lái xe, mà là đem xe đứng ở khách sạn, mọi người cùng nhau gọi taxi đi quán bar.

Đi quán bar tự nhiên là “bluenight” Quán bar.

Lần trước Hạ Vân Kiệt mời lão La cùng Đào Khai Sơn đám người đi qua một chuyến, bất quá cũng có chút người bởi vì muốn trách nhiệm hoặc là có việc không đi, Hứa Vĩnh Quân cũng không đi. Lần đó quán bar trở về sau, lão La cùng Đào Khai Sơn đám người tự nhiên không thiếu thổi phồng khoe ra Hạ Vân Kiệt ở trong quán bar “Trái ôm phải bế”, đại chịu mỹ nữ hoan nghênh, liên quan bọn họ cũng ngưu một hồi sự tình.

Vì việc này, không ít đồng sự đều vẫn lần cảm tiếc nuối cùng hướng tới, bất quá đêm nay rốt cục đến phiên bọn họ cũng đang đi trước, dọc theo đường đi người người đều khó tránh khỏi hưng phấn.

Ngày mùa hè, “bluenight” Quán bar sinh ý một đường chuyện xưa hỏa bạo.

Theo xe taxi dừng lại, đến Hạ Vân Kiệt đám người trả

tiền xuống xe, như vậy ngắn ngủn thời gian, Hạ Vân Kiệt đám người liền thấy được hai đám người vào quán bar.

Lại nói tiếp Hạ Vân Kiệt đã có một đoạn thời gian không có tới “bluenight” Quán bar, dĩ vãng mỗi lần đến tổng có thể ở cửa nhìn đến cao gầy khêu gợi tiếp khách tiểu thư Lưu Kha. Bất quá lúc này đây lại đổi thành người mới, cũng không có nhìn đến Lưu Kha kia quen thuộc cao gầy thân ảnh.

Người mới tự nhiên không biết theo “bluenight” Đi ra tối ngưu bức phục vụ sinh “Kiệt ca”, nàng gặp lại có nhất bát nhân lại đây, lập tức liền mặt mang mỉm cười nói xong “Hoan nghênh quang lâm bên trong thỉnh” Linh tinh trong lời nói.

Gặp Kiệt ca cũng không có giống trong truyền thuyết như vậy được hoan nghênh, này lần đầu tiên cùng Hạ Vân Kiệt cùng nhau đến “bluenight” Quán bar bảo an tự nhiên khó tránh khỏi có chút thất vọng, mà lão La đám người cũng tựa hồ cảm thấy có chút không nhịn được thể diện, giống như phía trước đều là bọn họ ở thổi phồng dường như, vì thế liền cố ý hỏi tiếp khách tiểu thư nói:“Lưu Kha tiểu thư như thế nào không ở nơi này?”

“Kha tỷ hiện tại nhưng là chúng ta quán bar lão bản chi nhất, thế nào còn muốn tự mình đứng ở chỗ này tiếp khách a, nàng hiện tại chủ yếu là quản lý chúng ta quán bar kinh doanh.” Tiếp khách tiểu thư nói, trong mắt toát ra một tia hâm mộ sắc.

Tuy rằng đến quán bar công tác thời gian cũng không phải đặc biệt dài, bất quá nàng cũng là là biết Lưu Kha trước kia bất quá cùng nàng giống nhau chính là một gã tiếp khách tiểu thư, nay lại thành lão bản chi nhất.

“A, Lưu Kha hiện tại dĩ nhiên là các ngươi quán bar lão bản chi nhất!” Lão La đám người không khỏi một trận

kinh ngạc.

Bọn họ lại nào biết đâu rằng, trước kia lão bản Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm nay không chỉ có thành Hạ Vân Kiệt nữ nhân, nhưng lại là Nhậm gia khách sạn thứ hai đại cổ đông, theo Nhậm gia khách sạn sinh ý càng làm càng lớn, thế nào còn có thời gian quản lý nhà này quán bar, cũng căn bản không cần chút tiền ấy. Hơn nữa biết Hạ Vân Kiệt cùng Ô Vũ Kì, Lưu Kha, Từ Giai ba người quan hệ tốt lắm, năm trước rõ ràng liền đem quán bar sở hữu cổ quyền toàn bộ đưa cho các nàng ba người.

Kinh ngạc qua đi, lão La đám người biểu tình bắt đầu trở nên hơi hơi có chút phức tạp, nghĩ rằng, không biết Lưu Kha thành lão bản sau, có phải hay không hội không muốn người khác biết nàng từng cùng Kiệt ca trong lúc đó ái muội quan hệ.

Này cũng khó trách lão La đám người có như vậy tâm tư, dù sao trước kia Lưu Kha bất quá chính là một cái tiếp khách tiểu thư, nay cũng là quán bar lão bản chi nhất. Này trước sau thân phận chênh lệch, tự nhiên sẽ làm một nữ nhân tâm tính phát sinh biến hóa, thậm chí một ít nữ nhân lấy được thành công sau khi, cũng không nguyện ý để cho người khác biết của nàng đi qua.

Trong lòng nghĩ, đoàn người vào quán bar.

“A! Kiệt ca, ngươi hôm nay như thế nào đến đây!” Vừa mới tiến quán bar, một chút mê người nước hoa mùi liền đập vào mặt mà đến, tiếp theo Hạ Vân Kiệt cánh tay đã bị cao gầy khêu gợi Lưu Kha cấp thân mật vãn ở.

Có lẽ là vì thân phận biến hóa, làm nữ lão bản sau Lưu Kha không chỉ có cao gầy gợi cảm như trước, hơn nữa khí chất tựa hồ trở nên càng tự tin cùng tao nhã.

Lão La cùng Đào Khai Sơn đám người nhận thức Lưu Kha, còn tưởng rằng Lưu Kha hội bởi vì lên làm quán bar lão bản, ở Hạ Vân Kiệt trước mặt biểu hiện hội trở nên rụt rè thậm chí đều có khả năng cố ý biểu hiện thật sự lãnh đạm, không nghĩ tới thế này mới vừa vừa thấy mặt, người ta mỹ nữ lão bản đã dùng nàng kia như tuyết cánh tay ngọc thân mật vãn ở Hạ Vân Kiệt, không khỏi tất cả đều cả người chấn động, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt che dấu không được nội tâm sùng bái cùng hâm mộ. Mà này hắn lần đầu tiên đến các nhân viên an ninh tắc rốt cục kiến thức đến trong truyền thuyết Kiệt ca siêu cấp mị lực cùng diễm ngộ, không khỏi người người hai mắt tỏa ánh sáng.

“Ha ha, thật lâu không cùng trước kia huynh đệ gặp nhau, cho nên hôm nay cố ý tìm thời gian tụ nhất tụ.” Cảm nhận được đặt ở cánh tay hai luồng đầy đặn, Hạ Vân Kiệt không có khởi chút tà niệm, ngược lại có loại phá lệ thân thiết ấm áp cảm giác.

“A, La ca, Khai Sơn…… Các ngươi cũng đều tới rồi.” Lưu Kha nghe vậy thế này mới chú ý tới lão La đám người cũng đều đến đây, không khỏi vẻ mặt kinh hỉ bật thốt lên kêu lên.

Lão La, Đào Khai Sơn đám người gặp Lưu Kha vị này mỹ nữ lão bản thế nhưng còn nhớ rõ chính mình, không khỏi lần cảm trên mặt có vinh quang, vội vàng cười nói:“Đúng vậy, đúng vậy, đã lâu không cùng Kiệt ca gặp nhau, cho nên cố ý lôi kéo hắn cùng nhau uống rượu.”

“Ta đều đã lâu không thấy được Kiệt ca, hoàn hảo các ngươi lôi kéo Kiệt ca tới nơi này uống rượu, bằng không ta cũng không biết khi nào thì khả năng tái kiến hắn.” Lưu Kha nói xong u oán nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Kia u oán ngữ khí, u oán ngữ khí, đem Đào Khai Sơn

đám người cấp nghe được nhìn xem tiểu tâm can đều nhảy lên cái không ngừng, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt tất cả đều là “Tinh quang lóe ra”.

Nằm tào, thế nhưng có thể làm cho một mỹ nữ lão bản tưởng niệm thành như vậy tử, thật sự rất ngưu bức !

Nhưng thật ra Hạ Vân Kiệt nghe được hơi có chút hổ thẹn, xin lỗi hướng Lưu Kha cười cười, sau đó chỉ vào Hứa Vĩnh Quân đám “Người mới” Giới thiệu nói:“Vị này là ta trước kia ở công ty Uy Đại làm bảo an khi đội trưởng, Hứa Vĩnh Quân, vị này là……”

Lưu Kha là tiếp khách tiểu thư xuất thân, cùng người chào hỏi vốn là là của nàng cường hạng, Hạ Vân Kiệt một bên giới thiệu, nàng liền một bên cười dài theo Hứa Vĩnh Quân đám người đánh tiếp đón, làm cho Hứa Vĩnh Quân bọn người có loại như mộc xuân phong cảm giác.

“Kiệt ca, ngài xem phải đi ghế lô còn là ngay tại nơi này tìm vị trí?” Cùng Hứa Vĩnh Quân đám người chào hỏi sau, Lưu Kha hỏi.

Hạ Vân Kiệt mỉm cười nhìn phía Hứa Vĩnh Quân, hôm nay là bảo an đồng sự tụ hội, Hứa Vĩnh Quân là đội bảo an đội trưởng, tự nhiên là nghe hắn an bài.

“Nếu tiến ghế lô còn không đem này đám tên cấp buồn hỏng rồi không thể, liền nơi này tìm vị trí đi, náo nhiệt!” Hứa Vĩnh Quân cũng là không khách khí, gặp Hạ Vân Kiệt nhìn phía hắn, liền cười tiếp lời.

Gặp Hứa Vĩnh Quân nói như thế, Lưu Kha liền dẫn bọn họ đi một cái tương đối không thấy được, lại có vẻ dễ dàng quan khán biểu diễn địa phương.

“Kiệt ca các ngươi trước ngồi một chút, ta cho các ngươi lấy thực đơn đi.” Hạ Vân Kiệt đám người ngồi xuống

sau, Lưu Kha ngọt ngào hướng hắn cười nói.

“Ha ha, ngươi hiện tại là lão bản, việc chính mình sự tình đi thôi, tùy tiện kêu cái phục vụ sinh lại đây là có thể.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Cái gì lão bản không lão bản, ở ngươi trước mặt, ta vĩnh viễn là trước đây kia Lưu Kha.” Lưu Kha tiếu mâu quyến rũ trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó lắc lắc khêu gợi vòng eo đi rồi.

“Oa! Kiệt ca ngươi rất ngưu ! Này Lưu Kha không chỉ có người bộ dạng tuổi trẻ xinh đẹp, nhưng lại là nữ lão bản nga, cũng không chính là trong truyền thuyết bạch phú mĩ sao?” Lưu Kha vừa đi, có vị bảo an lập tức vẻ mặt hâm mộ sùng bái nói.

“Đúng, đúng rồi, tuy rằng so ra kém chúng ta Tô tổng, nhưng tuyệt đối cũng coi như được với bạch phú mĩ! Kiệt ca, ngươi là như thế nào phao thượng nàng, được không truyền tiểu đệ một hai chiêu?” Lại có vị bảo an lập tức đi theo nói.

“Liền ngươi kia phó hùng dạng, truyền cho ngươi hữu dụng sao? Ngươi có Kiệt ca như vậy suất khí sao? Ngươi là đại học lão sư sao?” Lão La nghe vậy vẻ mặt khinh thường liên tục đả kích nói.

“Thiết, lão La, này ngươi sẽ không đã hiểu. Tuy rằng Kiệt ca suất khí, nhưng này trong quán bar so với Kiệt ca suất khí vẫn phải có, về phần đại học lão sư, ta nghĩ phương diện này hẳn là cũng có chức nghiệp không kém cho Kiệt ca, khả ngươi có nhìn thấy giống Lưu Kha như vậy bạch phú mĩ cấp lại đi lên sao? Có thể thấy được này không phải suất khí cùng chức nghiệp vấn đề, mà là Kiệt ca có được vô địch tán gái tuyệt chiêu duyên cớ.” Đào Khai Sơn nghe vậy cũng bắt đầu nhịn không được mở miệng chen vào nói.

“Đúng, đúng, Kiệt ca ngươi là được giúp đỡ truyền thụ hai chiêu đi.” Mọi người nghe vậy đều ào ào gật đầu đồng ý, sau đó ồn ào nói.

Chính ồn ào là lúc, có vị bảo an đột nhiên nới rộng ra ánh mắt, dùng cánh tay khửu tay chọc chọc ngồi ở bên người Đào Khai Sơn, có chút kết ba nói:“Khai Sơn, giống như, giống như lại tới nữa hai mỹ nữ.”

“Xem ngươi kia hùng dạng, vừa thấy chính là chưa thấy qua mỹ nữ.” Đào Khai Sơn khinh thường phiết hạ miệng, bất quá theo sát sau hắn cũng mở to hai mắt, bật thốt lên nói:“Không phải đâu, Ô Vũ Kì cùng Từ Giai thế nhưng cũng đến đây!”

Đào Khai Sơn này nhất mở miệng, lão La đám người ào ào quay đầu hướng hắn ánh mắt phương hướng nhìn lại. Quả nhiên thấy được trong ba người tướng mạo tối xuất chúng Ô Vũ Kì, cùng với dáng người kiều tiểu lại có được e tráo chén, thực dễ dàng làm cho người ta nghĩ đến đồng nhan **** Từ Giai, người người đều là hai mắt tỏa ánh sáng. Hơn nữa này mới lần đầu tiên nhìn đến Ô Vũ Kì cùng Từ Giai lại bật thốt lên nói:“Lão La, Khai Sơn, trước kia ta cho rằng các ngươi là ở xuy ngưu, bất quá hiện tại ta rốt cục tin, Kiệt ca ****** rất biến thái !”

“Kiệt ca! Thời gian dài như vậy cũng không đến, chúng ta đều còn tưởng rằng ngươi đem chúng ta đều đã quên đâu.” Mọi người sợ hãi than cực kỳ hâm mộ trung, Ô Vũ Kì cùng Từ Giai đi tới ghế dài trước mặt, vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt liền vẻ mặt vui mừng lại mang theo một tia u oán xem thường nói.

“Như thế nào hội đâu, gần nhất còn được?” Hạ Vân Kiệt mỉm cười hỏi, tuy rằng lần trước đồng giường cộng chẩm trải qua, làm cho Hạ Vân Kiệt trong lòng khó tránh khỏi có chút xấu hổ, nhưng lại lần nữa nhìn đến các

nàng, càng nhiều còn là thân thiết.

“Tốt lắm a, chính là gần nhất tưởng đem cách vách tiệm bàn xuống dưới mở rộng kinh doanh, cho nên có chút việc.” Ô Vũ Kì trả lời, mà lúc này ngồi ở Hạ Vân Kiệt bên cạnh lão La bọn họ đã sớm đứng dậy nhường vị trí, Ô Vũ Kì cùng Từ Giai thấy thế một bên không chút nào tị hiềm lần lượt Hạ Vân Kiệt ngồi xuống, một bên cố ý hướng lão La quyến rũ cười, đánh thanh tiếp đón.

“Làm lão bản sau lo lắng sự tình hơn, tự nhiên cũng liền việc một ít.” Hạ Vân Kiệt cười gật gật đầu nói.

“Đúng vậy, trước kia Hồng tỷ cùng Hiểu Diễm tỷ làm lão bản khi, chúng ta còn không có cảm giác, nay thay đổi chúng ta làm lão bản, mới biết được không dễ dàng.” Ô Vũ Kì trả lời.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1093 : Đón tân sinh

“Các ngươi cũng cùng Lưu Kha giống nhau đều thành nhà này quán bar lão bản?” Lão La cùng Khai Sơn nghe vậy không khỏi rất là kinh ngạc nói, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt kìm lòng không được lộ ra một tia quái dị, giống như đột nhiên trở nên có chút không biết hắn.

Có thể không quái sao? Muốn nói một mỹ nữ lão bản đối Kiệt ca thân mật, còn có thể nhận, nay ba mỹ nữ đều làm lão bản, đều thành bạch phú mĩ, còn đối Kiệt ca như vậy thân mật, này Kiệt ca nên có bao nhiêu đại mị lực, nhiều bản sự khả năng làm được a!

“Đúng vậy, Hồng tỷ các nàng không làm quán bar, chúng ta ba người liền tiếp xuống dưới. Về sau a, các ngươi cần phải nhiều đến cổ động nga.” Ô Vũ Kì gật đầu cười nói, nhưng thật ra hiểu lắm tránh nặng tìm nhẹ không nhắc tới này quán bar các nàng là không công tiếp thu.

“Đó là đương nhiên!” Đào Khai Sơn đám người nghe vậy người người đều vỗ trong ngực nói.

Khi nói chuyện, Lưu Kha cũng đã đi tới.

Nàng đem thực đơn cho Hạ Vân Kiệt đám người, mọi người cầm thực đơn phiên phiên, điểm chút rượu hoa quả bàn.

Lưu Kha nhớ xuống dưới, tự mình đi bưng đi lên, sau đó lại cùng Ô Vũ Kì cùng Từ Giai hai người bồi Hạ Vân Kiệt trong chốc lát, thế này mới lòng có không tha rời đi.

Dù sao cũng là Kiệt ca cùng ngày xưa đồng sự tụ hội, các nàng cũng là không tốt luôn luôn tại bên cạnh tham gia.

Ba người đi rồi, Đào Khai Sơn đám người tự nhiên khó tránh khỏi lại đại phát cảm khái một trận.

Một đám ngày xưa đồng sự ở quán bar vẫn ngốc đến nhận việc không nhiều lắm một giờ, mới ở Hứa Vĩnh Quân đề nghị hạ đã xong lần này tụ hội.

Ngày hôm sau, tuy rằng là cuối tuần, nhưng bởi vì càng phát ra tới gần khai giảng đưa tin ngày, giang châu đại học vườn trường lại có vẻ phá lệ náo nhiệt.

Giáo cửa, các dạy học lâu, các đại ký túc xá lâu, đều đã quải nổi lên “Hoan nghênh tân sinh” biểu ngữ. Một ít lão sinh đã ở giáo cửa kia lâm ấm đại đạo bãi nổi lên nghênh đón tân sinh quầy hàng.

Nhìn một trương trương mang theo một tia non nớt tân gương mặt chủ nhân kéo va ly bước vào giáo cửa, dùng mang theo một tia khẩn trương rụt rè ánh mắt nhìn bọn họ, này lão sinh thường thường đều có vẻ rất là nhiệt tình tăng vọt.

Này không chỉ có là vì bọn họ nay trở thành nhìn lên đối tượng, có thể lúc lắc lão tư cách, càng bởi vì lão nam sinh có thể thừa dịp cơ hội này quang minh chính đại đến gần “Sơ thiệp đại học vườn trường” tịnh lệ nữ sinh, lão nữ sinh có thể nhân cơ hội “Dụ dỗ” Đơn thuần suất khí tiểu nam sinh.

Cho nên phía sau không thể không nói, bộ dạng xinh đẹp nữ sinh, bộ dạng suất khí nam sinh còn là có trời sinh ưu thế. Bởi vì bọn họ mới nhất vừa bước vào vườn trường, bên người luôn lập tức vây đi lên rất nhiều đại ca ca, đại tỷ tỷ, bọn họ trên mặt tươi cười là như vậy thân thiết nhiệt tình, làm cho này đó vừa mới bước vào đại học vườn trường, ở trên đường còn sủy một tia khẩn trương bất an tâm tình tân sinh, lập tức liền đối bọn họ tràn ngập thân thiết cùng hảo cảm.

Về phần này lớn lên giống trư ca, khủng long tân sinh sẽ không tốt như vậy đãi ngộ, tiếp đãi bọn họ lão sinh đại đa số là vẻ mặt không tình nguyện, về phần hành lý cái gì tự nhiên cũng tiên ít có lão sinh giúp bọn hắn lấy.

Này tân học kì, Hạ Vân Kiệt đem bắt đầu nhân sinh tới nay lần đầu tiên chủ nhiệm lớp kiếp sống, cho nên ở nhàn rỗi không có việc gì tình huống hạ, liền tâm huyết dâng trào chuẩn bị đi giáo cửa “Quầy hàng” Nhìn xem.

Nói như thế nào, hắn cũng là một tân sinh ban chủ nhiệm lớp, tổng yếu nhiều hơn quan tâm tân sinh.

Giang Châu đại học là Giang Châu thị duy nhất một khu nhà tổng hợp tính trọng điểm khoa chính quy đại học, còn lại trọng điểm đại học cơ hồ tất cả đều tập trung đến tỉnh lị Hải Châu thị. Mà Giang Châu đại học sở dĩ có thể trở thành trọng điểm khoa chính quy đại học, nguyên nhân chủ yếu là vì nó trung y học viện bất luận thầy giáo lực lượng còn là học thuật trình độ đều đứng hàng cả nước trung y loại học viện hàng đầu. Cho nên ở Giang Châu đại học, trung y học viện tuyệt đối là phải tính đến đại viện.

Kỳ thật ngày kia mới là chính thức báo danh ngày, nhưng hôm nay, cách thật xa Hạ Vân Kiệt đã thấy được trung y học viện quầy hàng bài, còn có nó phía trước một mảnh chút không hổ là đại học viện “Bận rộn” Cảnh tượng.

Nhìn kia “Bận rộn” cảnh tượng, nhìn kia một trương trương lộ ra một tia non nớt đơn thuần khuôn mặt, nghĩ những người này trung có lẽ còn có chính mình muốn dẫn 05 cấp trung y học nhất ban tân sinh, Hạ Vân Kiệt bất tri bất giác trung nhanh hơn cước bộ, đi tới trung y học viện quầy hàng ngoại.

“Vị này đồng học, ngươi là đến trung y học viện báo danh tân sinh đi, tên gọi là gì? Cái nào chuyên nghiệp ?” Không thể không nói, Hạ Vân Kiệt còn là bộ dạng có vẻ trắng nõn suất khí, có vẻ chiêu nữ sinh thích, này không hắn mới ở nhân vây ngoại tham đầu tham não quan sát một lát, còn có quầy hàng sau một vị tóc ngắn, quả táo mặt nữ sinh xuyên thấu qua trước quán đám người phát hiện hắn vị này nhận người “Yêu thương” “Tiểu nam sinh”. Lập tức bỏ xuống một vị thanh xuân đậu nam sinh chính dây dưa nàng, mặt mang đại tỷ tỷ thân thiết ôn nhu mỉm cười, quan tâm hỏi.

“Ta là trung y học viện, bất quá ta không phải tân sinh, ta là……” Hạ Vân Kiệt gặp chính mình đường đường trung y học viện phó giáo sư thế nhưng bị học sinh hiểu lầm là tân sinh, cái trán nhất thời đi đầy hắc tuyến, bài trừ một tia bất đắc dĩ mỉm cười trả lời.

“Không phải đâu, ngươi thế nhưng không phải tân sinh! Nhưng ta trước kia ở trung y học viện như thế nào cũng chưa phát hiện ngươi đâu?” Vị kia tóc ngắn quả táo mặt nữ sinh không đợi Hạ Vân Kiệt đem nói cho hết lời, liền vẻ mặt kinh ngạc không thể tưởng tượng bật thốt lên nói.

Cũng không phải là, nàng Diệp Văn Thanh thích nhất chính là trước mắt loại này bộ dạng gầy suất khí, thoạt nhìn thập phần sạch sẽ sạch sẽ nam sinh, không đạo lý trung y học viện có như vậy một vị nam sinh, nàng Diệp Văn Thanh hội không biết nha!

“Ta……” Hạ Vân Kiệt há miệng thở dốc tưởng giải thích.

Hắn là học viện phó giáo sư, bình thường trừ bỏ đúng giờ mỗi tuần hai tiết tân sinh bài chuyên ngành giảng bài nhiệm vụ, trên cơ bản chính là “Ru rú trong nhà”, trừ bỏ hắn giảng bài kia lớp, còn có một ít nghiên cứu sinh nhận thức hắn, này hắn sinh viên chưa tốt nghiệp trên

cơ bản là rất ít có thể nhìn đến hắn, lại sao có thể nhận được hắn.

“Tốt lắm, đừng ta ta. Ta xem ngươi rất giống cử nhàn, vừa vặn ta nơi này còn thiếu cái giúp đỡ, ngươi sẽ giúp học tỷ bận rộn đi.” Thật vất vả phát hiện giống Hạ Vân Kiệt loại này nàng thích nam sinh, Diệp Văn Thanh lại sao lại dễ dàng thả hắn đi, Hạ Vân Kiệt vừa mới há mồm chuẩn bị giải thích, nàng đã không khỏi phân trần lôi kéo tay hắn liền hướng quầy hàng đi.

Không phải đâu, hiện tại nữ sinh đều như vậy mở ra sao? Hạ Vân Kiệt nhìn Diệp Văn Thanh cứ như vậy kéo chính mình vị “Nam sinh” Tay, đầu óc nhất thời có điểm rối loạn, người cũng không từ tự chủ theo nàng mà đi.

Dù sao đó là một nhiệt tình nữ sinh, hắn tổng không tốt trực tiếp phủi tay đi.

“Di, Văn Thanh, vị này đồng học là cái nào chuyên nghiệp ?” Vị kia quả táo mặt nữ sinh cũng chính là Diệp Văn Thanh vừa mới vừa đem Hạ Vân Kiệt kéo đến trước quầy hàng, lập tức còn có một vị trên mặt dài mấy khỏa thanh xuân đậu nữ sinh hỏi, mắt đảo qua Hạ Vân Kiệt kia trương tiểu bạch kiểm, lộ ra một tia “Thấy cái mình thích là thèm” ánh mắt.

“Đi đi, Mã Tiểu Lị, đừng đánh hắn chủ ý, hắn cũng không phải là cái gì tân sinh.” Diệp Văn Thanh lập tức giống “Bao che cho con” Giống nhau trừng mắt nhìn kia thanh xuân đậu nữ sinh liếc mắt một cái, nói.

“Không phải đâu, ta đây trước kia như thế nào cũng chưa nhìn đến quá hắn.” Mã Tiểu Lị nghe vậy đồng dạng vẻ mặt kinh ngạc nói.

“Kỳ thật ta là trường học lão sư, mới tham gia công tác một năm, cho nên các ngươi……” Hạ Vân Kiệt thấy thế

lại giải thích nói, hắn cũng không tưởng vẫn bị người hiểu lầm thành học đệ, đương nhiên đường đường một vị phó giáo sư lại càng không nguyện ý bị một nữ sinh lôi kéo thủ "Ăn bớt".

"Khanh khách, đừng đùa ! Nhìn ngươi một bộ nhã nhặn thành thật dạng, không nghĩ tới cũng đã là cái lão bánh quẩy!" Diệp Văn Thanh cùng Mã Tiểu Lị nghe vậy không chỉ có không có lộ ra giật mình biểu tình, ngược lại cười khanh khách lên, kia Diệp Văn Thanh lại nhân cơ hội nâng tay nhẹ nhàng đối với Hạ Vân Kiệt bả vai đánh một chút.

"Xin hỏi, trung y học viện nghiên cứu sinh muốn ở nơi nào đưa tin?" Ngay tại Diệp Văn Thanh cùng Mã Tiểu Lị cười khanh khách, Diệp Văn Thanh còn nâng tay nhẹ nhàng đánh Hạ Vân Kiệt bả vai một chút là lúc, một vị nữ sinh mặc kệ dáng người cùng tướng mạo đều coi như không sai lôi kéo va ly hỏi, ánh mắt đảo qua Hạ Vân Kiệt kia trương tiểu bạch kiểm khi, lóe ra một tia mịt mờ chán ghét sắc.

Hiển nhiên nàng cũng không thích Hạ Vân Kiệt loại này nói năng ngọt xớt, thu hút nữ sinh nam sinh.

"Chính thức báo danh muốn ở ngày kia, bất quá ngươi có thể đi trước……" Hạ Vân Kiệt gặp có người câu hỏi, mà Diệp Văn Thanh cùng Mã Tiểu Lị đang ở cố gắng đình chỉ bật cười, liền mỉm cười hỗ trợ trả lời.

"Vị này học đệ, phiền toái ngươi trước giúp lâm chính bị chuyển hạ cái bàn, nghiên cứu sinh lâu bên kia ta quen thuộc, ta mang vị này học tỷ đi qua là được." Hạ Vân Kiệt nói còn chưa dứt lời, đã có một vị bộ dạng có chút cao lớn nam sinh thấu đi lên, nói.

Khi nói chuyện, vị này bộ dạng có chút cao lớn nam sinh đã thân thủ đi chuẩn bị hỗ trợ kéo vị kia nữ nghiên cứu

sinh va ly, hiển nhiên là một chút cơ hội cũng không cấp Hạ Vân Kiệt.

“Cảm ơn, ta chính mình đến là có thể.” Bất quá vị kia nữ nghiên cứu sinh lại một chút cũng không cảm kích, ngoài miệng nói xong cảm ơn, biểu tình lại lộ ra một tia lãnh đạm.

Cao lớn nam sinh ngượng ngùng cười cười, bất quá nhưng cũng không tái kiên trì, một bên ở phía trước dẫn đường vừa nói nói:“Nghiên cứu sinh đưa tin chỗ là ở thứ nhất căn tin, bất quá bởi vì hôm nay không phải chính thức báo danh ngày, cho nên ta trước mang ngươi đi nghiên cứu sinh lâu, nơi nào hẳn là có tên của ngươi, trước dàn xếp xuống dưới. Nga, đúng rồi, học tỷ đạo sư của ngươi là vị nào giáo thụ?”

“Hạ Vân Kiệt phó giáo sư.” Nữ nghiên cứu sinh hiển nhiên không lớn yêu nói chuyện, trả lời thật sự ngắn gọn.

Bất quá trả lời là lúc, của nàng trong mắt lóe ra một tia không cam lòng cùng bất đắc dĩ.

Hạ Vân Kiệt kỳ thật cũng không phải nàng muốn ghi danh đạo sư, đối với cùng vị này đạo sư, nàng cũng là vừa mới nhận được thông tri không lâu. Vì thế, nàng cố ý đến trường trang web xem xét hắn tư liệu giới thiệu, bất quá trừ bỏ phó giáo sư này danh hiệu, còn có tinh thông cổ kim trung y học, am hiểu nghi nan tạp chứng trị liệu các trống rỗng mà hời hợt giới thiệu, căn bản không thấy được cái gì thực chất tính học thuật thành tựu giới thiệu. Kết quả này làm cho nàng vạn phần thất vọng, bất quá nhưng cũng chỉ có thể bất đắc dĩ nhận. Ai làm cho của nàng phụ thân là một gã phạm tội cưỡng gian đâu?

Lão trung y, lão giáo thụ đều yêu quý thanh danh, ai bằng lòng thu một vị phạm tội cưỡng gian nữ nhi làm

học sinh đâu?

“Hạ Vân Kiệt phó giáo sư?” Cao lớn nam sinh vốn định mượn đạo sư vấn đề này, nhiều cùng trước mắt vị này bộ dạng coi như xinh đẹp nữ nghiên cứu sinh nhiều đến gần vài câu, không nghĩ tới nàng trong miệng bính đi ra tên người, hắn tựa hồ áp căn sẽ không nghe qua, trong lúc nhất thời liền có chút trợn tròn mắt.

Này cũng khó trách, Hạ Vân Kiệt mới đến học viện một năm, bình thường làm việc lại rất điệu thấp, trừ bỏ học viện lão sư cùng nghiên cứu sinh có lẽ nhận được hắn, biết hắn, bình thường sinh viên chưa tốt nghiệp lại làm sao biết có hắn như vậy một vị phó giáo sư.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1094 : Hạ phó giáo sư

Tuy rằng sớm đã dự đoán được vị kia Hạ Vân Kiệt phó giáo sư khẳng định không bao nhiêu liêu, nếu không hắn giới thiệu vắn tắt khẳng định sẽ không viết như thế trống rỗng đơn giản, đương nhiên nàng này phạm tội cưỡng gian nữ nhi cũng sẽ không bị cường đưa cho hắn, nhưng thấy cao lớn nam sinh biểu tình tựa hồ ngay cả nghe cũng chưa nghe qua Hạ Vân Kiệt phó giáo sư tên, nữ nghiên cứu sinh trong mắt toát ra đến không cam lòng cùng bất đắc dĩ không khỏi càng phát ra nồng đậm đứng lên.

Ai, xem ra tương lai chỉ có thể dựa vào chính mình, Hàn Tuyết Kiều trong lòng thật sâu bất đắc dĩ thở dài một hơi.

Nàng tự nhiên đó là Hạ Vân Kiệt sắp mang hai vị thạc sĩ nghiên cứu sinh chi nhất, Hàn Tuyết Kiều.

Hạ Vân Kiệt vừa rồi không nhiều chú ý Hàn Tuyết Kiều, trong lúc nhất thời cũng là không ý thức được vừa rồi vị kia trước tiên lại báo đạo nữ nghiên cứu sinh chính là chính mình tân chiêu thạc sĩ nghiên cứu sinh chi nhất, lúc này hắn chính chút không sao cả chính mình phó giáo sư thân phận, chính y vị kia cao lớn nam sinh lời nói, giúp một vị tiểu vóc dáng chuyển cái bàn.

“Ta nói lão đệ, ngươi cũng quá thành thật. Chính cái gọi là tiên hạ thủ vi cường, sau xuống tay tao ương, vừa rồi vị kia nữ nghiên cứu sinh như vậy đúng giờ, ngươi như thế nào có thể cho Trịnh Cao tên kia cấp đoạt cơ hội đâu! Nếu đổi thành ta nói, trước đoạt lấy kia nữ nghiên cứu sinh va ly nói sau.” Một bên chuyển cái bàn, kia tiểu vóc dáng cũng chính là Trịnh Cao trong miệng Lâm Chính Bị vừa nói nói.

“Ta nói các ngươi đây là tới đón tiếp tân sinh đâu còn là tán gái?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi dở khóc dở cười hỏi.

“Nghênh đón tân sinh cùng tán gái hai không lầm nha!” Lâm Chính Bị một bên bật thốt lên trả lời, một bên buông xuống cái bàn.

Vừa buông cái bàn, quầy hàng tiến đến một vị khuôn mặt phì phì, dáng người cũng phì phì nữ sinh.

“Xin hỏi……” Nữ sinh mở miệng hỏi nói.

“Lão đệ, cũng đừng nói học trưởng không chiếu cố ngươi. Ngươi xem cơ hội tới, hảo hảo nắm chắc.” Lâm Chính Bị bám vào Hạ Vân Kiệt bên tai thấp giọng nói một câu, sau đó không khỏi phân trần đem hắn đẩy hướng về phía vị kia mập mạp nữ sinh.

Vị kia mập mạp nữ sinh vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt, nhất thời hai mắt tỏa sáng, phì phì khuôn mặt lộ ra một chút “Thẹn thùng” biểu tình, đem Lâm Chính Bị cấp nhìn xem cả người đều nhịn không được run lên run lên, nghĩ rằng, may mắn lão tử tuỳ thời mau, nếu không trinh tiết khó bảo toàn a!

Hạ Vân Kiệt thân là một gã lão sư, tự nhiên không thể giống này đó lão sinh giống nhau trông mặt mà bắt hình dong, nhìn béo nữ sinh “Thẹn thùng” biểu tình, tuy rằng cũng có chút không được tự nhiên, nhưng còn là tận lực mặt mang mỉm cười nhìn nàng hỏi:“Ngươi là tân sinh lại báo đến đi, cái nào chuyên nghiệp ?”

“Ta là, ta là……” Béo nữ sinh gặp Hạ Vân Kiệt như vậy một vị dễ nhìn thế nhưng như thế thân thiết hòa ái theo nàng nói chuyện, không khỏi khẩn trương thế nhưng ngay cả nói đều giảng bất lợi tác đứng lên, thẳng đem Lâm Chính Bị đám người nhìn xem âm thầm cười trộm

không thôi, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng tràn đầy vui sướng khi người gặp họa.

“Trung y học chuyên nghiệp, đây là của ta trúng tuyển thông tri thư.” Bất quá cuối cùng béo nữ sinh còn là đem câu nói kế tiếp cấp nói hoàn chỉnh.

Hạ Vân Kiệt nghe nói béo nữ sinh là trung y học chuyên nghiệp, không khỏi hai mắt hơi hơi sáng ngời, lấy ra nàng đưa qua trúng tuyển thông tri thư tái vừa thấy, mặt trên viết Đàm Oánh, đúng là 05 cấp trung y học nhất ban danh sách tên, trên mặt tươi cười không khỏi càng phát ra hơn một phần thân thiết nói:“Nguyên lai ngươi là Đàm Oánh đồng học, ngươi so với chính thức báo danh ngày sớm hai ngày, bây giờ còn không thể chước phí. Bất quá không quan hệ, ta trước làm cho người ta đăng ký xuống dưới, sau đó đưa ngươi đi nữ sinh ký túc xá lâu, chờ ngày kia ngươi lại đi thể dục quảng trường bên kia chính thức báo danh cũng chước phí.”

“Cảm ơn học trưởng, ngươi thật tốt.” Béo nữ sinh tiên ít có nhìn thấy đối chính mình cười đến như vậy thân thiết nam sinh, nhưng lại bộ dạng như vậy suất, không khỏi ngọt ngào nói tạ nói, trong lòng đối đại học vườn trường cuộc sống tràn ngập chờ mong cùng khát khao, phảng phất đã thấy được vô số dễ nhìn hướng nàng mở ra hai tay.

Béo nữ sinh kia vẻ mặt “Ngọt” tươi cười, nhìn xem Lâm Chính Bị đám người cả người lại nhịn không được run lên một chút, đồng thời cũng nhịn không được đối Hạ Vân Kiệt âm thầm giơ ngón tay cái lên, người này khẩu vị thật đúng là trọng a!

“Đàm Oánh đồng học ngươi hiểu lầm, ta không phải học trưởng của ngươi, mà là đem lập tức trở thành ngươi chủ nhiệm lớp lão sư. Hôm nay chính là vừa vặn tới nơi này đụng phải ngươi, cụ thể sự tình ta làm cho này khác

đồng học giúp ngươi công việc.” Hạ Vân Kiệt mỉm cười trở về một câu, sau đó chỉ vào chính núp ở phía sau mặt vui sướng khi người gặp họa, cũng oán thầm hắn trọng khẩu vị Lâm Chính Bị nói:“Vị này đồng học là mới tới, ngươi hỗ trợ đăng ký một chút, cũng hỗ trợ giúp nàng cầm một chút hành lý.”

“Lão đệ, vị này học muội bộ dạng nhiều đáng yêu a, nếu ngay từ đầu chính là ngươi tiếp đãi, tự nhiên muốn phụ trách đến cùng.” Lâm Chính Bị tự nhiên không chịu tiếp nhận, nghe vậy lập tức vẻ mặt chính sắc từ chối nói.

“Không có nghe gặp vừa rồi lời nói của ta sao? Ta là lão sư.” Hạ Vân Kiệt gặp Lâm Chính Bị áp căn sẽ không nghe tiến chính mình vừa rồi nói trong lời nói, không khỏi buồn bực trừng mắt nói.

“Được rồi đi lão đệ, ngươi nếu lão sư, ta còn là giáo thụ đâu. Tốt lắm, đừng cho ta tìm lấy cớ lý do, đây là đăng ký biểu, nhanh lên đi đăng ký, nhiều nhất đợi lát nữa nếu có tốt, đưa cho ngươi là được.” Lâm Chính Bị đầu tiên là vẻ mặt khinh bỉ trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, tiếp theo lại bám vào hắn bên tai thấp giọng nói một câu, xem như cho hắn một cái hi vọng.

“Hạ lão sư, ngươi như thế nào ở trong này?” Lâm Chính Bị trong lời nói vừa mới nói xong, một đạo kinh ngạc thanh âm vang lên.

“Dương lão sư!” Lâm Chính Bị đám người nghe vậy đều ngẩng đầu nhìn phía chính hướng bên này đi tới Dương Thục Cầm.

Dương Thục Cầm là trung y học viện dạy học thư ký, vốn chính là sư sinh trong lúc đó dạy học hoạt động ràng buộc cùng cầu, cùng học sinh giao tiếp rất nhiều, học viện đại bộ phận học sinh trên cơ bản đều nhận thức nàng, giống này đó đến hỗ trợ nghênh đón tân sinh học

viện học sinh hội cán bộ đám người liền lại càng không tất nói, cơ hồ không có không nhận thức Dương Thục Cầm.

“Ha ha, vừa vặn có rảnh đi ra nhìn xem nghênh đón tân sinh tình huống, không nghĩ tới lại bị này đó học sinh hội cán bộ cấp bắt cái sai.” Hạ Vân Kiệt gặp là Dương Thục Cầm đến đây, theo quầy hàng mặt sau chuyển đi ra, trả lời.

Dương Thục Cầm nghe vậy thế nào còn không biết Hạ Vân Kiệt này học viện từ trước tới nay tối tuổi trẻ phó giáo sư, bị học sinh hội cán bộ hiểu lầm là học sinh, trong đầu muốn cười lại cuối cùng còn là nhịn xuống, mạnh mẽ banh khởi mặt, bày ra một bộ học viện lão sư tư thế hướng Lâm Chính Bị đám người trách nói:“Ta nói, Chính Bị, Văn Thanh, các ngươi lá gan nhưng thật ra không nhỏ a, đều dám chỉ huy khởi Hạ phó giáo sư !”

Lâm Chính Bị đám người gặp Hạ Vân Kiệt cùng Dương Thục Cầm đối thoại, cũng đã biết vị kia bị bọn họ hiểu lầm là học đệ tên là vị hàng thật giá thật lão sư, trong lòng là lại không yên bất an lại là kinh ngạc vạn phần, không biết học viện khi nào thì lại tới nữa như vậy một vị tuổi trẻ dạy học thư ký? Bọn họ tự nhiên là sẽ không cho rằng giống Hạ Vân Kiệt loại này tuổi thoạt nhìn so với bọn hắn còn nhỏ tên là một gã chân chính giáo viên. Bởi vì tưởng trở thành một gã đại học giáo viên, ít nhất cũng là cần thạc sĩ đã ngoài bằng cấp, mà theo nay cạnh tranh càng phát ra kịch liệt, kỳ thật hiện tại ngay cả tiến sĩ nếu học thuật trình độ hơi chút bình thường một ít, cũng bằng tưởng tiến đại học dạy học.

Bọn họ đương nhiên sẽ không cho rằng liền Hạ Vân Kiệt này tuổi đã là thạc sĩ tốt nghiệp hoặc là tiến sĩ tốt nghiệp, nhưng thật ra dạy học thư ký bởi vì đối bằng cấp yêu cầu không cao, nhưng thật ra rất khả năng, bất quá cũng là có điểm tuổi trẻ quá phận.

Nhưng Lâm Chính Bị đám người vạn vạn không nghĩ tới, trước mắt vị này tuổi trẻ kỳ cục, bị bọn họ làm học đệ đến đối đãi tên, dĩ nhiên là một gã phó giáo sư, nhất thời gian, bọn họ bị Dương Thục Cầm lời nói bắn cho bên tai ong ong vang cái không ngừng.

Chờ bọn hắn rốt cục hoãn quá thần đến khi, cũng đừng đề trong lòng có bao nhiêu sao không yên bất an.

Ông trời, vừa rồi ta thế nhưng đem phó giáo sư làm tân sinh đến xem đãi, nhưng lại thế nhưng đi kéo hắn tay!

Nằm tào, ta vừa rồi thế nhưng giáo huấn một vị phó giáo sư tán gái sự tình, nhưng lại đem một vị béo nữu giao cho hắn!

……

Trong lòng kêu khổ, không yên bất an, Diệp Văn Thanh cùng Lâm Chính Bị miệng thượng nhưng thật ra không dám nhàn rỗi, vội vàng vẻ mặt cầu xin đối Hạ Vân Kiệt nói:“Này, này Hạ giáo thụ, vừa rồi chúng ta thật không biết ngài là……”

“Tốt lắm, tốt lắm, đều việc đi thôi, Chính Bị nhớ rõ giúp vị này Đàm Oánh đồng học đăng ký một chút, gồm nàng đưa đến nữ sinh ký túc xá.” Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không theo Diệp Văn Thanh các học sinh so đo, thật muốn so đo, vừa rồi hắn cũng sẽ không hỗ trợ chuyển cái bàn, thấy bọn họ vẻ mặt không yên bất an bộ dáng, hướng bọn họ khoát tay, cười nói.

“Hạ lão sư ngài yên tâm, cam đoan hoàn thành nhiệm vụ!” Lâm Chính Bị gặp Hạ giáo thụ cũng không có truy cứu hắn “Vô lễ” hành động, không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, một lần nữa khôi phục tuổi trẻ học sinh hẳn là có sức sống, khoa trương nghiêm cúi chào

nói.

Hạ Vân Kiệt cười lắc đầu, sau đó lại không hề cái giá theo mọi người nói thanh tiếp đón, thế này mới cùng Dương Thục Cầm cùng nhau sóng vai hướng học viện tòa nhà đi đến.

“Nằm tào, hù chết ! Còn tưởng rằng là một đại nhị học sinh, không nghĩ tới là một gã phó giáo sư, vừa rồi ta còn gọi hắn chuyển cái bàn, còn chỉ điểm hắn muốn tiên hạ thủ vi cường, sau xuống tay tao ương đâu!” Hạ Vân Kiệt vừa đi, Lâm Chính Bị thế này mới hoàn toàn yên lòng, động tác khoa trương lau cái trán mồ hôi, còn lắc lắc bàn tay, nói.

“Ngươi này tính cái gì, Văn Thanh vừa rồi còn kéo qua Hạ lão sư tay đâu!” Mã Tiểu Lị, cũng chính là nữ sinh trên mặt dài mấy khỏa thanh xuân đậu, vừa rồi cũng tưởng đánh Hạ Vân Kiệt chủ ý, mặt mang khinh thường nói.

“Oa tắc!” Lâm Chính Bị các nam sinh đều một tiếng quái kêu, sau đó vẻ mặt bát quái ái muội vây đi lên, hỏi Diệp Văn Thanh:“Văn Thanh, lôi kéo Hạ lão sư tay có cái gì cảm giác? Không, không, là Hạ phó giáo sư tay có cái gì cảm giác?”

“Lăn một bên đi, còn có Chính Bị, ngươi còn không cấp Đàm Oánh đồng học đăng ký, cẩn thận Hạ lão sư hồi đầu tìm ngươi tính sổ.” Diệp Văn Thanh trừng mắt nói, bất quá một khuôn mặt lại không biết trở nên đỏ bừng, thậm chí ngay cả cổ lỗ tai đều đỏ.

Nàng là nằm mơ cũng không nghĩ tới, có một ngày nàng thế nhưng giống kéo tiểu nam sinh tay giống nhau kéo phó giáo sư tay, hiện tại ngẫm lại, kia trái tim đều là ở nổ lớn nhảy lên, bàn tay truyền đến từng trận cảm giác khác thường.

……

“Hì hì, Hạ lão sư ta xem ngươi về sau ở ngực đeo cái bài tử, như vậy sẽ không sẽ bị học sinh hiểu lầm thành học đệ.” Thông dốc lòng cầu học viện tòa nhà lâm ấm trên đường, Dương Thục Cầm vẻ mặt vui sướng khi người gặp họa nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

Nhìn Dương Thục Cầm vẻ mặt vui sướng khi người gặp họa bộ dáng, Hạ Vân Kiệt chỉ có thể vẻ mặt bất đắc dĩ cười khổ.

Mặt bộ dạng nộn, không có biện pháp nha!

“Này, này, vị này đồng học, thỉnh, thỉnh, xin hỏi……” Ngay tại Hạ Vân Kiệt vẻ mặt bất đắc dĩ cười khổ là lúc, một vị người trẻ tuổi thoạt nhìn phá lệ thành thật tướng ngăn lại hắn, lắp bắp hỏi.

“Khanh khách!” Dương Thục Cầm gặp chính mình vừa mới nói qua Hạ Vân Kiệt ngực muốn đeo cái bài tử, lại lập tức có người hiểu lầm hắn là học sinh, nhịn không được hé miệng nở nụ cười.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1095 : Lòng tự trọng

“Ngươi, ngươi, ngươi, ta, ta, ta……” Kia nói chuyện cà lăm người trẻ tuổi gặp Dương Thục Cầm cười cái không ngừng, còn tưởng rằng nàng là ở chê cười hắn nói ngọng, một khuôn mặt trướng đỏ bừng, chính là hắn càng nhanh càng tức giận, nói lại càng giảng bất lợi tác, cuối cùng đành phải trực tiếp xoay người bước đi tiến trung y học viện tòa nhà.

“Uy, vị này đồng học, ngươi đừng đi, Dương thư ký không phải cười ngươi, nàng là ở cười ta.” Hạ Vân Kiệt gặp kia nói ngọng người trẻ tuổi bị Dương Thục Cầm cấp cười đến quay đầu chạy lấy người, không khỏi tức giận trắng Dương Thục Cầm liếc mắt một cái, sau đó vội vàng đuổi theo.

Dương Thục Cầm cũng ý thức được chính mình vừa rồi cử chỉ dễ dàng làm cho người ta sinh ra hiểu lầm, trong lòng cũng có chút băn khoăn, cũng đi theo vội vàng đuổi theo đi nói:“Thực xin lỗi, vị này đồng học, ta vừa rồi quả thật không phải đang cười ngươi.”

“Thực, thật sự.” Kia cà lăm người trẻ tuổi dậm chân hỏi.

“Đương nhiên, ngươi là Lâm Trác Ngôn?” Hạ Vân Kiệt trở về một câu, sau đó nhìn trước mắt người trẻ tuổi tựa hồ có điểm nhìn quen mắt, đột nhiên có chút ngoài ý muốn hỏi.

“Ngươi, ngươi như thế nào biết?” Lâm Trác Ngôn giật mình nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Hắn là đạo sư của ngươi Hạ Vân Kiệt phó giáo sư, tự nhiên biết ngươi.” Mới chiêu nghiên cứu sinh tư liệu đều có học sinh ảnh chụp, lúc này Dương Thục Cầm cũng nhận ra Lâm Trác Ngôn, hơn nữa hắn cà lăm đặc điểm,

liền càng thêm xác nhận không có lầm, nghe vậy nói.

“Ngươi, ngươi, ngươi chính là hạ, Hạ Vân Kiệt lão, lão sư!” Lâm Trác Ngôn nghe vậy cũng là càng thêm giật mình nhìn Hạ Vân Kiệt, đồng thời cũng có che dấu không được thất vọng.

Hắn cùng Hàn Tuyết Kiều giống nhau, cũng đều là vừa gần nhất nhận được thông tri, chính mình bị học viện trực tiếp phân phối cho một vị kêu Hạ Vân Kiệt phó giáo sư, cũng cố ý đến trường viện trang web xem xét có liên quan hắn tư liệu, đương nhiên kết quả thực làm cho hắn thất vọng.

Khả tái thất vọng, cũng không có giống giờ phút này như vậy thất vọng!

Hắn là nằm mơ cũng không nghĩ tới, chính mình ba năm thạc sĩ kiếp sống muốn cùng đạo sư dĩ nhiên là một vị lão sư thoạt nhìn so với hắn còn muốn tuổi trẻ!

Cà lăm, làm cho hắn thường xuyên muốn chịu đựng người khác cười nhạo, cho nên hắn hăng hái hướng về phía trước, cố gắng học tập, nghĩ có một ngày có thể trở nên nổi bật, để cho người khác không dám tái cười nhạo hắn.

Cuối cùng mồ hôi trả giá đổi trở về phong phú hồi báo, khảo nghiên thi viết, hắn lấy được phi thường xuất sắc thành tích, thậm chí ở ghi danh Giang Châu đại học trung y học viện trung sắp xếp đến thứ hai danh. Vốn tưởng rằng có như vậy thành tích, hẳn là có thể được thường mong muốn, bái ở một vị danh lão trung y giáo thụ danh nghĩa, nhưng kết quả tàn khốc sự thật còn là cho hắn hung hăng nhất kích, hắn bị ghi danh đạo sư ghét bỏ, cuối cùng bị điều đến một vị danh không dùng truyền phó giáo sư danh nghĩa.

Mà hiện tại, tàn khốc sự thật lại cho hắn hung hăng nhất kích.

Trung y bất đồng này khác ngành học, này khác ngành học cho dù đạo sư lạn một chút, chỉ cần chính mình chịu cố gắng, nhiều lật xem tư liệu, nhiều nghiên cứu, cũng có thể học có điều thành, khả trung y là một môn kinh nghiệm ngành học, rất nhiều y thuật tri thức cho dù sách giáo khoa viết tái rõ ràng, nếu không có lão sư tay bắt tay truyền thụ, cũng là không có biện pháp lĩnh ngộ.

Tựa như tối trụ cột bắt mạch, nếu không có lão sư tay bắt tay giáo, cho dù biết phù mạch, trầm mạch, mạch đập chậm, hư mạch đằng đằng cụ thể miêu tả thì thế nào, đó là một loại nhìn không tới hiện tượng, là bằng cảm giác, không có lão sư cụ thể truyền thụ, cho dù đem thư phiên lạn, chung quy cũng chỉ có thể "Lý luận suông". Huống chi, một ít chân chính xuất sắc trung y phần lớn đều có chút chính mình trân quý độc môn y thuật, này đó liền lại càng không là sách vở có thể học được.

Cho nên, trung y đến đọc nghiên cứu sinh này giai đoạn, đạo sư xa so với này khác khoa chuyên nghiệp đạo sư muốn trọng yếu rất nhiều, mà hiện tại đâu, học viện lại cho hắn Lâm Trác Ngôn an bài như vậy một vị tuổi trẻ đạo sư! Hắn căn bản không thể hy vọng xa vời, như vậy một vị tuổi trẻ đạo sư có thể dạy cho hắn bao nhiêu trung y y thuật.

Hạ Vân Kiệt vừa thấy Lâm Trác Ngôn biểu tình cũng đã đoán được hắn trong lòng suy nghĩ cái gì, trên mặt mỉm cười ở bất tri bất giác trung thu liễm lên, trầm giọng hỏi:"Biết Ngô Vĩnh Bình giáo thụ vì cái gì không chịu làm đạo sư của ngươi sao?"

"Biết, biết, bởi, bởi, bởi vì ta cà lăm!" Hạ Vân Kiệt câu hỏi tựa như một cây châm giống nhau thật sâu đau đớn

Lâm Trác Ngôn, khiến cho hắn mặt lại trướng đỏ bừng, trong mắt toát ra một tia khuất nhục.

“Vậy ngươi cảm thấy của ngươi học tập năng lực, học thuật trình độ cùng cà lăm có quan hệ sao? Ngươi cảm thấy Ngô Vĩnh Bình giáo thụ như vậy đối đãi ngươi công bình sao?” Hạ Vân Kiệt tựa hồ chút không ý thức được chính mình trong lời nói thật sâu đau đớn thương tổn một vị học sinh lòng tự trọng, nghe vậy bình tĩnh mặt lại hỏi.

“Không, không có vấn đề gì, không, không, không công bình!” Lâm Trác Ngôn tiếng nói ở bất tri bất giác trung trở nên có chút khàn khàn, tuy rằng như trước kết ba, lại hoàn toàn triển lộ hắn nội tâm phẫn nộ, khuất nhục, không cam lòng.

“Hạ lão sư!” Dương Thục Cầm không biết vì cái gì luôn luôn người ngoài đều thực thân thiết Hạ Vân Kiệt, đột nhiên trở nên phá lệ chanh chua, gặp Lâm Trác Ngôn một khuôn mặt trướng đỏ bừng, trong mắt tràn đầy phẫn nộ khuất nhục, nhịn không được dùng cánh tay khửu tay huých hạ Hạ Vân Kiệt, ý bảo hắn chú ý lời nói. Dù sao đối phương là có sinh lý chỗ thiếu hụt học sinh, hay là muốn chiếu cố đến đối phương lòng tự trọng.

“Vậy ngươi đem ta dạy cho học sinh năng lực theo ta tuổi cùng cấp đứng lên, chẳng lẽ sẽ không là kỳ thị, chính là công bình sao? Trong lòng không muốn, đừng tưởng rằng chính mình có bệnh cà lăm liền không chấp nhận được người khác dùng khác ánh mắt nhìn ngươi, liền nghĩ đến người khác đều thua thiệt ngươi, đều là người khác không đúng, bởi vì ngươi đồng dạng cũng là mang theo có sắc ánh mắt đang nhìn người khác, cho nên vấn đề không ở người khác, ở chính ngươi, khi nào thì ngươi suy nghĩ cẩn thận mấy vấn đề này, ngươi tái đến 306 văn phòng tới tìm ta!” Hạ Vân Kiệt lại tựa hồ căn bản không thu đến Dương Thục Cầm nhắc nhở,

nghe vậy bình tĩnh mặt hướng Lâm Trác Ngôn khiển trách.

Răn dạy xong sau, Hạ Vân Kiệt cũng không quản Lâm Trác Ngôn là cái gì phản ứng, trực tiếp liền phủi tay mà đi.

Dương Thục Cầm đứng ở tại chỗ phát ra trong chốc lát lăng, cuối cùng còn là chà chà chân hướng Hạ Vân Kiệt đuổi theo.

“Có phải hay không cảm thấy ta vừa rồi nói chuyện quá phận ?” Hạ Vân Kiệt gặp Dương Thục Cầm đuổi theo, chậm lại cước bộ hỏi.

“Có một chút, dù sao Lâm Trác Ngôn có chỗ thiếu hụt, ngươi nói như vậy khẳng định sẽ làm bị thương đến hắn lòng tự trọng, nếu ngươi bất mãn học viện như vậy an bài, ngươi đại có thể hướng học viện lãnh đạo phản ánh, không tất yếu đem khí phát tiết ở học sinh trên người.” Dương Thục Cầm do dự hạ nói.

“Ngươi cảm thấy ta như là cái loại này người đem khí phát tiết ở học sinh trên người sao?” Hạ Vân Kiệt khẽ cau mày, hơi có chút không vui ý hỏi ngược lại.

“Đương nhiên không giống, bất quá không phải vì vậy nguyên nhân, ngươi vừa rồi vì cái gì muốn như vậy cùng Lâm Trác Ngôn nói chuyện đâu?” Dương Thục Cầm khó hiểu hỏi.

“Nói thật, Lâm Trác Ngôn cà lăm không cà lăm ta thật sự không cần, hắn là đến theo ta học tập y thuật, cũng không phải theo ta học nói. Nhưng ta để ý là hắn kia trái tim, một viên kiên cường mà tự tin tâm, nếu ngay cả này đó đều không có, khi hắn đối mặt bệnh nhân khi, luôn nghĩ đến chính mình cà lăm, nghĩ đến người khác có thể hay không dùng khác ánh mắt nhìn hắn, có thể hay

không cười nhạo hắn, lại như thế nào làm được tâm bình khí hòa cấp bệnh nhân xem bệnh?” Hạ Vân Kiệt trả lời.

Trên thực tế, Hạ Vân Kiệt thật đúng là không cần Lâm Trác Ngôn cà lăm, lấy hắn y thuật tưởng chữa khỏi hắn cà lăm, bất quá chính là nhấc tay chi lao, chân chính vấn đề còn là ở Lâm Trác Ngôn từ nhỏ đến lớn bởi vì cà lăm mà áp lực một loại vặn vẹo tâm lý, hắn cần đem này sửa đúng lại đây. Cho nên cà lăm, tạm thời Hạ Vân Kiệt sẽ không cho hắn trị liệu, hắn muốn cho Lâm Trác Ngôn có thể chân chính làm được nhìn thẳng vào chính mình cà lăm, mà không phải người khác cười liền nghĩ đến đã bị nhục nhã, nếu có một ngày hắn có thể chân chính nhìn thẳng vào chính mình cà lăm, như vậy tương lai chẳng sợ gặp được tái đại khó khăn, hắn đồng dạng có thể nhìn thẳng vào.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1096 : Đồng bệnh tương liên

“Này, điều này cũng đúng. Bất quá ta còn là cảm thấy ngươi lời nói mới rồi có chút trọng.” Dương Thục Cầm tự nhiên không thể hiểu được Hạ Vân Kiệt trong lời nói chi nói, nghe vậy nghĩ nghĩ nói.

“Dương thư ký, ta cảm thấy ngươi đây là song trọng tiêu chuẩn a. Vừa rồi Lâm Trác Ngôn nhưng là chướng mắt ta này đạo sư, đừng nói này ngươi không thấy đi ra? Như thế nào không gặp ngươi cho ta nói một câu công đạo nói, của ta lòng tự trọng cũng là đã bị thương tổn nga.” Hạ Vân Kiệt biết Dương Thục Cầm khẳng định không thể lý giải hắn lời nói, nghe vậy vòng vo một loại trêu chọc khẩu khí nói.

“Thiết, thiếu đến đây. Ta muốn là giống ngươi như vậy tuổi trẻ làm đến phó giáo sư, ta nhưng thật ra nguyện ý mỗi ngày bị người chướng mắt, mỗi ngày lòng tự trọng bị thương tổn.” Dương Thục Cầm nghe vậy tiếu mâu trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Được rồi, vậy khi ta chưa nói quá. Bất quá Lâm Trác Ngôn sự tình ngươi yên tâm, lòng ta đều biết.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ngươi là đạo sư, ta cũng không tư cách quản ngươi như thế nào dạy học sinh.” Dương Thục Cầm xem thường nói, bất quá theo nàng mang theo một tia oán trách trong giọng nói, còn có khóe miệng dật đi ra mỉm cười, không khó nhìn ra đến nàng còn là tin tưởng Hạ Vân Kiệt.

……

Trung y học viện tòa nhà trên bãi cỏ, Lâm Trác Ngôn

một mình một người ngồi ở trên cỏ ngẩn người.

Trước kia bởi vì cà lăm, mọi người luôn có hai loại hoàn toàn tương phản thái độ, thường thường không phải cổ vũ thương hại hắn chính là cười nhạo hắn, hắn cũng dần dần thói quen mọi người đối đãi hắn thái độ. Nhưng giống Hạ Vân Kiệt hôm nay như vậy, không lưu tình chút nào vạch hắn cà lăm tật xấu, hơn nữa vạch sở hữu vấn đề đều ở chính hắn trên người lại còn là lần đầu tiên.

Chẳng lẽ Ngô Vĩnh Bình giáo thụ không muốn tuyển nhận ta làm học sinh, không phải hắn kỳ thị, không phải hắn lỗi sao? Chẳng lẽ cũng là ta sai sao?

Chẳng lẽ là ta nguyện ý cà lăm sao?

Vì cái gì vấn đề không ở người khác, mà ở ta chính mình?

Đừng tưởng rằng chính mình có cà lăm bệnh liền không chấp nhận được người khác dùng khác ánh mắt nhìn ngươi, liền nghĩ đến người khác đều thua thiệt ngươi, đều là người khác không đúng, bởi vì ngươi đồng dạng cũng là mang theo có sắc ánh mắt đang nhìn người khác!

Hai loại đối đãi cà lăm hoàn toàn tương phản thái độ ở Lâm Trác Ngôn trong đầu qua lại tiếng vọng, làm cho hắn cảm thấy mê mang, cảm thấy hoang mang.

Ta thật sự cũng cùng người khác giống nhau ở dùng có sắc ánh mắt xem người khác sao? Lâm Trác Ngôn một lần khắp cả hỏi chính mình.

Hồi lâu, Lâm Trác Ngôn đứng lên, hướng học viện tòa nhà đi đến, tuy rằng hắn trong lòng còn là đối Ngô Vĩnh Bình giáo thụ đám người kỳ thị thành kiến mà cảm thấy khuất nhục, vì học viện an bài cảm thấy tức giận cùng

bất đắc dĩ, nhưng hắn cũng thừa nhận chính mình vừa rồi quả thật chỉ dùng có sắc ánh mắt đối đãi Hạ Vân Kiệt, tựa như người khác dùng có sắc ánh mắt đối đãi chính mình giống nhau.

Hơn nữa, hắn một đệ tử thân phận, cũng căn bản không tư cách phản đối học viện an bài, trừ phi hắn không nghĩ ở Giang Châu đại học học, cho nên mặc kệ hắn có hay không chân chính hiểu được Hạ Vân Kiệt lời nói, cho nên mặc kệ hắn có hay không thay đổi bởi vì Hạ Vân Kiệt tuổi trẻ mà khiến cho đối hắn thành kiến, hắn hiện tại đều phải đi theo Hạ Vân Kiệt làm tốt giao tế, bởi vì hắn là hắn đạo sư. Ít nhất vị này đạo sư còn là chịu nhận hắn vị này học sinh.

“Suy nghĩ cẩn thận ta vừa rồi với ngươi nói vấn đề ?” Gặp Lâm Trác Ngôn gõ cửa tiến vào, Hạ Vân Kiệt ngẩng đầu hỏi.

“Không, không, không có.” Lâm Trác Ngôn lắp bắp, ăn ngay nói thật nói.

Băng dày ba thước, Hạ Vân Kiệt cũng biết muốn tưởng lập tức liền xao tỉnh Lâm Trác Ngôn, thay đổi hắn tâm tính không lớn sự thật, cho nên thấy thế cũng là không có tiếp tục đả kích hắn hoặc là gọi hắn chạy lấy người, mà là gật gật đầu nói:“Hiện tại không rõ không quan hệ, nhưng nếu tương lai cũng không hiểu được, vậy không cần cùng người khác nói ngươi là ta dạy dỗ học sinh.”

“Là.” Lâm Trác Ngôn trả lời.

“Miệng cà lăm không đáng sợ, ngươi là học y, chỉ dùng của ngươi y thuật đi trị liệu cứu vớt bệnh nhân, không phải dùng miệng của ngươi. Đáng sợ ngươi tâm tính, của ngươi tâm tính nếu không đặt chính, cho dù ngươi học cao minh y thuật, tương lai đối mặt bệnh nhân khi, cũng luôn nghĩ đến bệnh nhân ở cười nhạo ngươi, nghĩ

đến hắn nội tâm ở kỳ thị ngươi, tâm tính không xong, ngươi cũng căn bản không có biện pháp chân chính phát huy ngươi cao minh y thuật. Cho nên, không cần đem vấn đề quy kết đến người khác trên người, muốn ở chính mình trên người tìm. Ta nói thật cho ngươi biết đi, cà lăm ta có biện pháp giây phút trong vòng giúp ngươi chữa khỏi, nhưng ta hiện tại là sẽ không giúp ngươi trị liệu nó, ta muốn ngươi học ở cà lăm rèn luyện của ngươi tin tưởng, của ngươi tâm tính. Ngày nào đó ngươi có thể không nhìn nó tồn tại, ngày nào đó ngươi cho là chính mình chính là người bình thường, ngày nào đó ta sẽ giúp ngươi chữa khỏi nó.” Hạ Vân Kiệt nghiêm mặt nói.

Trong nội tâm, Hạ Vân Kiệt còn là ưa Lâm Trác Ngôn. Hắn một học sinh cà lăm như vậy nghiêm trọng, không có nguyên nhân mà sống để ý thượng này chỗ thiếu hụt liền cam chịu, mình phong bế, mà là khắc khổ học tập, không nói buông tha cho, cuối cùng lấy được tốt thành tích, có thể thấy được hắn trong khung có một cỗ không phục cùng chấp nhất. Hiện tại duy nhất vấn đề chính là bởi vì nhiều năm cà lăm, hắn tâm tính quá mức mẫn cảm, thậm chí gần như có một chút vặn vẹo.

Nghe tuổi thoạt nhìn so với chính mình còn muốn nhỏ đạo sư vẻ mặt chính sắc dạy, Lâm Trác Ngôn rất một loại hoang đường hoặc là nói không sự thật cảm giác. Bất quá Hạ Vân Kiệt phía trước giảng lời nói Lâm Trác Ngôn còn là thực chung nhận thức, nhưng làm Hạ Vân Kiệt nói có thể giây phút chữa khỏi hắn cà lăm khi, Lâm Trác Ngôn trong mắt kìm lòng không được lóe ra một tia không cho là đúng thậm chí là một tia cười nhạo.

Giây phút chữa khỏi hắn cà lăm, này ngưu cũng thổi trúng rất không có yên lòng. Vì này cà lăm, hắn không biết xem qua bao nhiêu Tây y, trung y, không biết nhận quá nhiều thiếu làm cho thẳng trị liệu, thậm chí dược vật cũng ăn rất nhiều, nhưng kết quả đâu, còn không phải

càng ngày càng nghiêm trọng. Hiện tại trước mắt vị này tuổi trẻ không có yên lòng đạo sư thế nhưng nói có thể giây phút có thể chữa khỏi hắn cà lăm, không phải xuy ngưu là cái gì?

Đương nhiên Lâm Trác Ngôn tình thương còn không có thấp đến giáp mặt chỉ trích chính mình đạo sư ở xuy ngưu trình độ, nếu ở đạo sư phương diện đã không có này hắn lựa chọn, vậy chỉ có lựa chọn cùng trước mắt vị này tuổi trẻ đạo sư làm tốt giao tế đi, nghĩ biện pháp ba năm sau thuận lợi lấy đến thạc sĩ văn bằng.

Tựa như một câu nói, cuộc sống tựa như cưỡng gian, làm ngươi vô lực phản kháng khi, liền nhắm mắt lại hảo hảo hưởng thụ đi. Hiện tại Lâm Trác Ngôn chính là loại tâm tính này.

“Tạ, tạ, tạ lão sư, ta, ta sẽ nhớ kỹ.” Lâm Trác Ngôn “Khiêm tốn” Gật đầu nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhìn Lâm Trác Ngôn liếc mắt một cái, lấy hắn nay xã hội lịch duyệt, tự nhiên nhìn ra được đến Lâm Trác Ngôn lời này có chút nghĩ một đằng nói một nẻo, bất quá nhưng cũng không nói ra. Có một số việc, một ngày nào đó hắn sẽ minh bạch, cũng là không vội tại đây nhất thời nửa khắc.

“Tốt lắm, này hắn không có gì sự tình, chờ đã thứ hai đi học trong viện báo danh sau, tái đến ta nơi này lại báo đến, thuận tiện cũng với ngươi ba vị sư huynh sư tỷ nhận thức một chút.” Hạ Vân Kiệt huy phất tay nói.

“Tốt, tốt, hạ, Hạ lão……” Lâm Trác Ngôn lắp bắp nói.

Bất quá hắn trong lời nói còn chưa nói hoàn, một vị nữ tử đứng ở rộng mở văn phòng trước cửa, gõ gõ, hỏi:“Xin hỏi, nơi này là Hạ Vân Kiệt phó giáo sư làm công…… Di, ngươi như thế nào lại ở chỗ này?” Lên tiếng đến một

nửa, nàng kia vẻ mặt kinh ngạc ngoài ý muốn nhìn ngồi ở bàn công tác mặt sau Hạ Vân Kiệt.

“Nguyên lai là ngươi, ngươi chính là Hàn Tuyết Kiều?” Hạ Vân Kiệt lúc này cũng nhận ra nàng kia, đúng là không lâu trước ở trung y học viện tiếp đãi tân sinh quầy hàng thượng hỏi báo danh sự tình nữ tử, không khỏi cảm thấy ngoài ý muốn nói.

“Ách, ngươi như thế nào biết tên của ta?” Hàn Tuyết Kiều sắc mặt khẽ biến, trong mắt toát ra một tia chán ghét sắc. Nàng đối chính mình tư sắc còn là có vài phần tin tưởng, còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt người kia ở sau cố ý hỏi thăm của nàng tên.

“Bởi vì ta chính là Hạ Vân Kiệt phó giáo sư.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Ngươi chính là Hạ Vân Kiệt phó giáo sư? Điều này sao có thể? Ngươi vừa rồi còn tại……” Hàn Tuyết Kiều vẻ mặt không thể tin được kinh hô ra tiếng.

Bất quá nói đến một nửa Hàn Tuyết Kiều liền ý thức được đây là thật sự, bởi vì một đệ tử là không có khả năng như vậy công khai ngồi ở giáo viên văn phòng, huống chi hắn trước bàn công tác còn đứng một người trẻ tuổi, nàng gõ cửa phía trước cũng mơ hồ nghe được hắn gọi hắn Hạ lão sư.

“Tốt lắm, ta nghĩ ngươi hiện tại đã hiểu được ta chính là đạo sư của ngươi. Vừa vặn Lâm Trác Ngôn còn chưa đi, các ngươi nhận thức một chút đi, về sau các ngươi liền đều đi theo ta học nghiên cứu sinh.” Hạ Vân Kiệt gặp Hàn Tuyết Kiều câu nói kế tiếp im bặt mà chỉ, trong mắt toát ra kinh ngạc cùng nồng đậm thất vọng dung hợp cùng một chỗ phức tạp ánh mắt, cũng là không có cảm thấy có cái gì bất khoái, chỉ chỉ Lâm Trác Ngôn, nói.

Hàn Tuyết Kiều lúc này trong lòng tuy rằng mất mát chi cực, bất quá trong lòng nàng thái nhưng thật ra cùng Lâm Trác Ngôn thực tương tự, nếu đạo sư không có biện pháp tái tùy vào bọn họ lựa chọn, vậy cùng trước mắt đạo sư làm tốt giao tế, ít nhất muốn cam đoan ba năm sau có thể thuận lợi tốt nghiệp.

Hoài loại tâm tính này, Hàn Tuyết Kiều khiêm tốn hướng Hạ Vân Kiệt mỉm cười nói:“Tốt, Hạ lão sư.”

Nói xong, Hàn Tuyết Kiều chủ động hướng Lâm Trác Ngôn vươn tay nói:“Ngươi hảo, ta tên Hàn Tuyết Kiều, là tân cùng Hạ lão sư đọc nghiên thạc sĩ sinh.”

“Ngươi, ngươi hảo hàn, Hàn Tuyết Kiều đồng, đồng học, ta, ta là lâm, Lâm Trác Ngôn, cũng, cũng là mới cùng……” Lâm Trác Ngôn giảng giảng, mặt lại bắt đầu trướng đỏ bừng.

Nhìn Lâm Trác Ngôn kia đẩu cái không ngừng môi, nói chuyện lắp bắp, Hàn Tuyết Kiều tựa hồ hiểu được cái gì, trong lòng không tự chủ được dâng lên một tia đồng bệnh tương liên cảm giác, nhìn về phía hắn ánh mắt cũng mang theo một tia thân thiết cùng thương hại.

Hàn Tuyết Kiều trong mắt thương hại, nếu đổi thành trước kia, Lâm Trác Ngôn ở sâu trong nội tâm hội không tự chủ được sinh ra một tia thật sâu tự ti cùng nhục nhã. Bởi vì hắn không cần người khác thương hại, hắn không cần người khác kia khác thường ánh mắt. Nhưng hôm nay theo này một tia thật sâu tự ti cùng nhục nhã cảm, còn có mặt khác một loại thanh âm ở hắn trong đầu quanh quẩn.

Ta muốn dung người khác dùng khác thường ánh mắt xem ta, ta muốn không nhìn loại này khác thường ánh mắt! Hết thảy vấn đề đều để ý ta chính mình, ta chính mình!

Trong lòng quanh quẩn này gần như hò hét thanh âm, Lâm Trác Ngôn cùng Hàn Tuyết Kiều nắm tay, xem như chính thức nhận thức.

Chờ Lâm Trác Ngôn cùng Hàn Tuyết Kiều chính thức nhận thức sau, Hạ Vân Kiệt lại cùng Hàn Tuyết Kiều hàn huyên hai câu, công đạo bọn họ chờ ngày kia chính thức báo danh sau lại đến hắn nơi này, liền đuổi rồi bọn họ.

“Ta, ta, ta là bởi vì cà lăm duyên, duyên cớ, sở, cho nên bị đẩy, giao cho hạ, Hạ lão sư, ngươi, ngươi là nhân, nhân, bởi vì sao duyên cớ, không, sẽ không là, là ngươi chính mình báo, báo đi?” Ly khai 306 văn phòng, cùng Hàn Tuyết Kiều hơi có chút cùng là người thiên nhai lưu lạc cảm giác Lâm Trác Ngôn thực hiếm thấy chủ động mở miệng hỏi nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1097 : Phủi tay chưởng quầy

“Ta?” Hàn Tuyết Kiều trong mắt toát ra một tia bi phẫn, nói:“Ta là bởi vì phụ thân ngồi tù duyên cớ, bất quá ta tin tưởng ta ba là vô tội.”

“Ai, quả, quả, quả nhiên ngươi cũng không phải chính mình muốn báo, ghi danh hạ, Hạ lão sư nghiên, nghiên cứu sinh.” Lâm Trác Ngôn gặp quả thực như chính mình sở liệu, không khỏi thật sâu thở dài một hơi, về phần Hàn Tuyết Kiều nói cái gì phụ thân ngồi tù là vô tội, Lâm Trác Ngôn nhưng thật ra không xâm nhập đuổi theo hỏi.

Hắn còn là có tự biết hiển nhiên, việc này hắn quản không được, hỏi hơn cũng chỉ là đồ tăng Hàn Tuyết Kiều thương tâm.

“Đó là khẳng định. Không nói chúng ta vốn chính là học trung y, cho dù là trung y thường dân cũng biết trung y là càng già càng ăn ngon. Hạ lão sư như vậy tuổi trẻ, mấy tuổi tám chín phần mười so với chúng ta còn nhỏ, giới thiệu vắn tắt cũng không có thực chất tính thành tựu giới thiệu, hắn y thuật có năng lực cao minh đi nơi nào, ta xem này ba năm chủ yếu xem chúng ta chính mình cố gắng.” Hàn Tuyết Kiều nói.

“Ai, trung, trung y là, là cần phải có, có người dạy, dựa vào, dựa vào chúng ta tự, chính mình lại sao có thể thực, thực học được cái gì cao, cao minh y thuật a.” Lâm Trác Ngôn cảm khái nói.

“Kia cũng không có biện pháp, chẳng lẽ ngươi còn kỳ vọng học viện cho ngươi đổi đạo sư? Cho dù học viện lãnh đạo nguyện ý, ngươi cảm thấy có lão sư chịu tiếp thu chúng ta sao?” Hàn Tuyết Kiều hỏi.

Lâm Trác Ngôn nghe vậy lắc lắc đầu.

“Ai, nghe Hạ lão sư vừa rồi nói hắn còn có chứa ba vị nghiên cứu sinh, cũng không biết tình huống thế nào?” Hàn Tuyết Kiều gặp Lâm Trác Ngôn lắc đầu, nhịn không được cũng thở dài một hơi.

Phụ thân ngồi tù, chính mình thật vất vả khảo được nghiên cứu sinh, hy vọng tương lai có thể có trở nên nổi bật một ngày, cũng tốt vì phụ thân giải oan, không nghĩ tới lại theo như vậy một vị tuổi trẻ đạo sư, phỏng chừng ba năm thạc sĩ tốt nghiệp sau, có thể về nhà hương trung y viện tìm được cái công tác cho dù không sai, khi đó như trước cùng hiện tại giống nhau người nhỏ, lời nhẹ.

“Có thể, có thể, có thể thế nào? Đánh giá, phỏng chừng đều, đều là ở hỗn, hỗn, chờ, chờ, chờ tốt nghiệp bái.” Lâm Trác Ngôn nghe vậy vẻ mặt tự giễu cùng suy sút nói.

Hàn Tuyết Kiều nghe vậy bất đắc dĩ mà bi quan cười cười, không nói nữa.

306 văn phòng, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra không dự đoán được chính mình tân chiêu hai vị nghiên cứu sinh lúc này nguyên nhân vì chính mình mà đầy bụng bi quan, lúc này hắn đang ở cân nhắc hai người tướng mạo, cùng với kế tiếp dạy học an bài.

Theo tướng mạo đến xem, tân chiêu hai vị nghiên cứu sinh tâm địa hẳn là có vẻ thiện lương, này cũng là Hạ Vân Kiệt tuyển nhận học sinh tối coi trọng một chút, nếu không nếu người tâm thuật bất chính, chẳng sợ hắn thiên phú tốt nữa, Hạ Vân Kiệt cũng là sẽ không thu. Đương nhiên tướng mạo không phải tuyệt đối, có chút người tốt cũng sẽ dần dần ở cuộc sống trung bị lạc phương hướng biến thành người xấu, mà một ít người

xấu cũng sẽ ở cuộc sống trung đã bị một sự tình gây ra ngược lại trở thành người tốt.

Về phần kế tiếp hai vị nghiên cứu sinh dạy học an bài, có Lưu Nhất Duy vị này đại sư huynh ở, hắn vị này đạo sư khẳng định muốn thoải mái rất nhiều. Trừ bỏ ngay từ đầu có trên lý luận hắn cần nhiều hơn đề điểm bọn họ, kế tiếp một ít lâm sàng thực tiễn, có Lưu Nhất Duy cùng Cố Thiến Lâm ở, hắn đổ không cần giống nhau trước kia vừa mới bắt đầu giống nhau, mỗi lần đều phải cùng tọa chẩn. Nhưng thật ra nay làm chủ nhiệm lớp, ở tân sinh lớp muốn dùng nhiều chút thời gian.

Như vậy suy tư trong chốc lát, Hạ Vân Kiệt bắt đầu thẩm duyệt khởi Cố Thiến Lâm này nghỉ hè viết một thiên luận văn.

Từ Hạ Vân Kiệt làm đại học lão sư sau, chính hắn một thiên luận văn cũng chưa viết, nhưng thật ra hắn ba vị học sinh liên tiếp viết vài ngày cao chất lượng luận văn, hơn nữa Lưu Nhất Duy lại có một thiên luận văn ở năm trước cuối năm Giang Châu đại học cử hành trung y quốc tế học thuật nghiên cứu thảo luận hội công khai phát biểu, khiến cho không nhỏ oanh động.

Học sinh phát biểu luận văn, ấn lệ thường, đạo sư đều là muốn ở mặt trên kí tên, thậm chí không ít thời điểm đạo sư đều là lấy thứ nhất tác giả thân phận xuất hiện ở luận văn kí tên trung, bất quá Hạ Vân Kiệt còn chưa có không ở Cố Thiến Lâm đám người luận văn kí tên. Này cũng là Lâm Trác Ngôn cùng Hàn Tuyết Kiều căn bản không tiếp thu là Hạ Vân Kiệt có cao minh y thuật nguyên nhân chi nhất, bởi vì bọn họ ở một ít nổi tiếng trung y luận văn tập san, căn bản tìm tòi không đến Hạ Vân Kiệt tên.

Đem Cố Thiến Lâm viết luận văn thông thiên đọc xuống dưới, Hạ Vân Kiệt trong mắt toát ra tán thưởng ánh mắt,

âm thầm mắng Ngô Vĩnh Bình là cái vô liêm sỉ, thiếu chút nữa sẽ chậm trễ một vị trung y hảo mầm.

Hơi chút sửa chữa một hai cái chi tiết phương diện vấn đề, Hạ Vân Kiệt đem sửa chữa tốt luận văn trở lại đến Cố Thiến Lâm điện tử hòm thư trung, liền cũng hãy thu thập một phen, đứng dậy ly khai văn phòng.

Thời gian đảo mắt đến thứ hai, Giang Châu đại học tân sinh chính thức báo danh ngày.

Một ngày này, Giang Châu đại học đại môn khẩu còn có thể dục quảng trường đầu người toàn động, này đó đều là báo lại đến tân sinh còn có cùng đi cùng đi đến phụ huynh.

Hạ Vân Kiệt vị này tân sinh chủ nhiệm lớp tại đây một ngày cũng nghênh đón làm giáo viên tới nay tối bận rộn một ngày.

Sáng sớm ngay tại trung y học viện học sinh hội cán bộ dưới sự trợ giúp, ở thể dục quảng trường bãi nổi lên quầy hàng, nghênh đón mỗi một vị tân sinh đã đến.

Đương nhiên trong lúc Hạ Vân Kiệt trẻ tuổi khó tránh khỏi muốn khiến cho không ít hiểu lầm cùng sợ hãi than.

Bận rộn vẫn liên tục đến buổi sáng mười một giờ, 05 cấp trung y học nhất ban tân sinh mới toàn bộ hoàn thành báo danh công tác, Hạ Vân Kiệt cũng rốt cục có hồi văn phòng nghỉ một hơi cơ hội.

Vừa mới trở lại văn phòng, Hạ Vân Kiệt liền thấy được ở hành lang chờ hắn Lâm Trác Ngôn cùng Hàn Tuyết Kiều.

“Các ngươi đều đã báo quá danh ?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Đúng vậy, Hạ lão sư.” Hàn Tuyết Kiều trả lời, Lâm Trác Ngôn thì tại bên cạnh phụ họa gật gật đầu.

“Kia hôm nay có hay không này khác sự tình gì? Tỷ như mua một ít cuộc sống đồ dùng linh tinh ?” Hạ Vân Kiệt một bên đẩy cửa ra đi vào văn phòng, một bên hỏi.

Hôm nay Lý Hiểu Thi đám người không phải ở vội vàng khai giảng sự tình, chính là ở trong bệnh viện bận rộn, đổ cũng không ở văn phòng.

“Không có.” Hàn Tuyết Kiều trả lời, Lâm Trác Ngôn thì tại bên cạnh lại phụ họa lắc lắc đầu.

“Nếu như vậy, ta đây đem các ngươi vài vị sư huynh sư tỷ kêu lên đến, theo các ngươi nhận thức một chút. Này học kỳ ta muốn mang một lớp tân sinh, hôm nay buổi chiều còn có ngày mai đều đi thăm hỏi này tân sinh, hiểu biết một chút bọn họ tình huống, dẫn bọn hắn làm quen một chút vườn trường, chỉ sợ không bao nhiêu thời gian chỉ đạo các ngươi, các ngươi tạm thời trước hết đi theo các ngươi sư huynh sư tỷ học đi. Chờ ta rảnh xuống dưới, ta tái khảo khảo các ngươi, sau đó căn cứ các ngươi tình huống cho các ngươi một ít chỉ đạo.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

“Tốt.” Hàn Tuyết Kiều cùng Lâm Trác Ngôn gật gật đầu, cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, đều theo đối phương trong mắt đọc được “Quả thế” ý tứ, còn có một chút ngoài ý muốn.

Đối với chính mình vị tuổi trẻ đạo sư phải làm phủi tay chưởng quầy, Hàn Tuyết Kiều cùng Lâm Trác Ngôn là sớm có chuẩn bị tâm lý, chỉ là bọn hắn nghĩ đến đạo sư cho dù trong bụng tái không hóa, vừa mới bắt đầu một đoạn này thời gian tổng cũng phải làm làm bộ dáng, cấp chính mình hai người một ít chỉ đạo, lại không nghĩ rằng hắn theo ngày đầu tiên bắt đầu liền chuẩn bị làm phủi

tay chưởng quầy, trực tiếp đem bọn họ ném cho sư huynh sư tỷ.

Đương nhiên bọn họ là sẽ không phản đối, dù sao bọn họ đều đã làm tốt cố gắng tự học tính, sớm một ngày, trì một ngày khác nhau không lớn. Tương phản, bọn họ ngược lại rơi vào tự do, không giống này khác nghiên cứu sinh giống nhau, mỗi ngày bị đạo sư phái đi làm việc ở phòng thí nghiệm giúp đạo sư làm thí nghiệm, chính mình sự tình cũng chưa thời gian đi làm.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không biết hai vị mới chiêu nghiên cứu sinh đã đem hắn xem thành phủi tay chưởng quầy, gặp hai người gật đầu liền cầm lấy điện thoại cấp Lưu Nhất Duy bọn họ gọi đi qua.

Lưu Nhất Duy ba người nay là thương bắc huyện trung y viện cùng Giang Châu đại học hai bên chạy, hôm nay cũng là đều ở học viện bên này làm nghiên cứu khoa học học vấn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1098 : Đại sư huynh

Đạo sư gọi điện thoại lại đây, Lưu Nhất Duy ba người tự nhiên không dám chậm trễ, rất nhanh ba người liền xuất hiện ở tại 306 văn phòng cửa.

Ba người vào văn phòng đều đăm đăm nội tâm cung kính kêu một tiếng lão sư, mà Lâm Trác Ngôn cùng Hàn Tuyết Kiều ánh mắt đảo qua ba người, trên mặt đều nhịn không được toát ra một tia kinh ngạc cùng nghi hoặc.

Kinh ngạc là, chính mình vị đạo sư mang học sinh thế nhưng như vậy "Xà long hỗn tạp so le không đồng đều", không chỉ có bốn mươi đến tuổi "Cao tuổi" Nghiên cứu sinh, có có được ma quỷ dáng người, thiên sứ khuôn mặt mỹ nữ nghiên cứu sinh, còn có một vị vừa thấy liền mang theo một tia dâm loạn dạng nghiên cứu sinh. Mà nghi hoặc là, bọn họ xem kia "Cao tuổi" Nghiên cứu sinh gương mặt tổng cảm giác có chút quen thuộc, tựa hồ ở nơi nào gặp qua giống nhau.

"Các ngươi đến đây, ta cho các ngươi giới thiệu một chút, vị này là các ngươi năm nay mới tới sư đệ sư muội, vị này là Lâm Trác Ngôn, vị này là Hàn Tuyết Kiều, đều là chúng ta Giang Nam tỉnh." Hạ Vân Kiệt mỉm cười hướng Lưu Nhất Duy ba người gật gật đầu, lại chỉ chỉ Lâm Trác Ngôn cùng Hàn Tuyết Kiều giới thiệu nói.

"Nguyên lai lão sư năm nay cũng chiêu tân sinh a, ta Đới Vĩnh Chu cũng rốt cục thăng cấp làm sư huynh a!" Ba đồng môn sư huynh đệ trung, Đới Vĩnh Chu vẫn là điểm để, điều này làm cho hắn vẫn trong lòng có chút khó chịu, hôm nay rốt cục chờ đến đây sư đệ, không khỏi mi phi sắc vũ đứng lên.

"Ngươi này Vĩnh Chu trước đừng đắc ý quá sớm, đừng đến lúc đó bị bọn họ hai người gắng sức đuổi theo,

ngươi này sư huynh đã có thể mất mặt.” Hạ Vân Kiệt xem Đới Vĩnh Chu một bộ hãnh diện bộ dáng, không khỏi cười mắng.

“Hắc hắc, lão sư ngài cứ yên tâm đi, tuy rằng cùng đại sư huynh cùng sư tỷ ta là không dám so với, bất quá hai vị sư đệ, sư muội tưởng vượt qua ta cũng không dễ dàng như vậy.” Đới Vĩnh Chu nói.

“Ha ha, ngươi có này tin tưởng là tốt rồi.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười cười, sau đó nhân thể chỉ chỉ Đới Vĩnh Chu, đối Lâm Trác Ngôn cùng Hàn Tuyết Kiều nói:“Vị này là Đới Vĩnh Chu, theo các ngươi hai người giống nhau đều là thạc sĩ nghiên cứu sinh, so với các ngươi hơn một năm.”

Lâm Trác Ngôn cùng Hàn Tuyết Kiều nghe vậy đều khiêm tốn chủ động thân thủ cùng Đới Vĩnh Chu cầm.

“Vị này là các ngươi sư tỷ Cố Thiến Lâm tiến sĩ, nàng là thạc bác cùng học, còn có hai năm tốt nghiệp.” Hạ Vân Kiệt tiếp tục giới thiệu nói.

Lâm Trác Ngôn cùng Hàn Tuyết Kiều nghe được sư tỷ hai chữ còn không có nhiều cảm giác, bất quá chờ bọn hắn nghe được tiến sĩ hai chữ, tròng mắt lập tức liền trợn tròn.

Tiến sĩ, kia chẳng phải là nói trước mắt chính mình vị tuổi trẻ kỳ cục đạo sư không chỉ có là một gã phó giáo sư, nhưng lại là một gã bác đạo!

Điều này sao có thể đâu? Bác đạo tình hình chung hạ đều là giáo thụ khởi bước, hơn nữa tình hình chung hạ còn đều là học thuật có vẻ cường giáo thụ, về phần phó giáo sư có thể lên làm bác đạo toàn bộ Trung Quốc phỏng chừng đều là vô cùng hiếm có, không vài cái đi.

Nhưng này loại sự tình hiển nhiên Hạ lão sư là không có khả năng nói đùa.

“Trác Ngôn, Tuyết Kiều các ngươi hảo, về sau chúng ta liền đều là đồng môn sư huynh đệ, cho nhau trong lúc đó muốn chiếu cố nhiều hơn.” Cố Thiến Lâm lại ở hai người khiếp sợ là lúc, mỉm cười hướng bọn họ vươn tay.

Lâm Trác Ngôn cùng Hàn Tuyết Kiều thế này mới hoàn toàn bừng tỉnh lại đây, vội vàng thân thủ cùng Cố Thiến Lâm nắm tay.

“Kia, kia, đó là nhất, nhất định, lấy, về sau còn, còn muốn sư tỷ nhiều, nhiều, nhiều chỉ điểm đâu.” Lâm Trác Ngôn mặt đỏ lên nói, vốn là bi quan tâm tình tựa hồ đột nhiên dấy lên một phần hy vọng.

Hiện tại, ít nhất cho dù Hạ lão sư đồ có phó giáo sư danh hiệu, tổng cũng nhiều một vị tiến sĩ sư tỷ chỉ điểm.

“Ha ha, ta nói Lâm sư đệ, cho dù sư tỷ mĩ một đoàn hồ đồ, ngươi cũng không dùng khẩn trương kích động thành ngay cả nói đều nói không rõ đi.” Đới Vĩnh Chu gặp Lâm Trác Ngôn nắm Cố Thiến Lâm tay, nói chuyện lắp bắp, còn tưởng rằng hắn gặp được mỹ nữ khẩn trương kích động.

“Không, không, không, ta, ta, ta có điểm, điểm cà lăm.” Lâm Trác Ngôn nghe vậy mặt đỏ lợi hại hơn, nói lắp cũng lợi hại hơn đứng lên.

“A, thực xin lỗi Lâm sư đệ, ta không phải cố ý giễu cợt ngươi.” Đới Vĩnh Chu thế mới biết nguyên lai Lâm Trác Ngôn hoạn có cà lăm bệnh, vội vàng vẻ mặt áy náy xin lỗi nói.

“Không, không, không có việc gì, thói quen.” Lâm Trác Ngôn trả lời.

Mà ở Lâm Trác Ngôn cùng Đới Vĩnh Chu khi nói chuyện, Lưu Nhất Duy cùng Cố Thiến Lâm đều mắt mang nghi hoặc sắc nhìn về phía Hạ Vân Kiệt.

Người khác không biết chính mình lão sư y thuật có bao nhiêu sao siêu phàm nhập thánh, bọn họ này ba vị đệ tử đích truyền lại sao lại không rõ? Chính là nói lắp lại như thế nào khả năng khó được đổ lão sư đâu? Bất quá lão sư vì cái gì không ra tay trị liệu đâu?

Bất quá Lưu Nhất Duy bọn họ cũng đều hiểu được, nếu lão sư không ra tay, tự nhiên có hắn không ra tay lý do, bọn họ nhưng thật ra không dám tùy tiện hỏi hắn nguyên nhân.

“Này cuối cùng một vị chính là các ngươi đại sư huynh Lưu Nhất Duy, hắn là một gã tại chức nghiên cứu sinh, cũng là Thương Bắc huyện trung y viện một gã chủ nhiệm trung y sinh, làm nghề y kinh nghiệm phong phú, về sau các ngươi có không biết địa phương có thể nhiều hơn hướng hắn thỉnh giáo.” Hạ Vân Kiệt tiếp theo tiếp tục giới thiệu nói.

Làm Hạ Vân Kiệt giới thiệu hoàn Lưu Nhất Duy sau, Lâm Trác Ngôn cùng Hàn Tuyết Kiều cả người đều đã ngốc như con tò te, ánh mắt thẳng ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm Lưu Nhất Duy, hoàn toàn choáng váng.

Muốn nói hiện tại toàn bộ Giang Nam tỉnh trung y giới, danh khí tối vang trừ bỏ trung y ngôi sao sáng Phùng Văn Bác, trung y học viện viện trưởng Hồng Văn Cảnh, chỉ sợ cũng phải kể tới Thương Bắc huyện trung y viện Lưu Nhất Duy chủ nhiệm thầy thuốc.

Đương nhiên bình thường dân chúng, nếu không phải thân hoạn tật bệnh, đặc biệt chú ý phương diện này tin tức, biết Lưu Nhất Duy tên còn là rất ít. Nhưng Lâm Trác

Ngôn cùng Hàn Tuyết Kiều là học trung y, lại là người Giang Nam tỉnh, lại như thế nào khả năng chưa từng nghe qua Lưu Nhất Duy tên này đâu?

Vốn Hạ Vân Kiệt nhắc tới Lưu Nhất Duy tên này khi, hai người trong lòng liền lộp bộp một chút, nghĩ rằng đại sư huynh tên như thế nào cùng Giang Nam tỉnh danh trung y Lưu Nhất Duy giống nhau như đúc, hơn nữa ngay bộ dạng đều cùng võng trang thiếp đi ra ảnh chụp rất giống, trách không được vừa rồi cảm thấy này nhân có điểm quen mặt.

Bất quá phía sau, bọn họ còn không có nghĩ đến trước mắt vị này Lưu Nhất Duy chính là nay ở Giang Nam tỉnh trung y giới thanh danh như mặt trời ban trưa Lưu chủ nhiệm, chính là cảm thấy rất trùng hợp, không chỉ có tên giống nhau, nhân cũng lớn lên giống. Dù sao, lấy Lưu Nhất Duy hiện tại y thuật cùng danh khí, chính mình nếu nhập học mang nghiên cứu sinh, chỉ sợ lập tức sẽ có rất nhiều học sinh muốn ghi danh hắn danh nghĩa, cho nên cho dù Lâm Trác Ngôn cùng Hàn Tuyết Kiều sức tưởng tượng tái phong phú cũng không khả năng liên tưởng đến giống Lưu Nhất Duy như vậy danh y chuyên gia hội cùng một vị tuổi trẻ kỳ cục phó giáo sư đọc nghiên.

Bất quá làm Hạ Vân Kiệt giới thiệu đến Lưu Nhất Duy là một gã tại chức nghiên cứu sinh, cũng là Thương Bắc huyện trung y viện một gã chủ nhiệm trung y sinh khi, Lâm Trác Ngôn cùng Hàn Tuyết Kiều liền hoàn toàn ngốc ở.

Này trên đời trùng hợp sự tình rất nhiều, nhưng là tuyệt đối không thể có thể xảo đến tên giống nhau, diện mạo tương tự, liền ngay cả công tác địa điểm đều là cùng cái địa phương !

Khả vấn đề là, lấy Lưu chủ nhiệm, Lưu chuyên gia thân phận, y thuật, như thế nào khả năng thế nhưng sẽ là Hạ

lão sư học sinh đâu?

Hàn Tuyết Kiều cùng Lâm Trác Ngôn đầu óc hoàn toàn loạn thành một đoàn tương hồ, căn bản không thể bình thường tự hỏi.

Một bên là tuổi thoạt nhìn so với bọn hắn còn nhỏ, học viện giáo viên thành viên giới thiệu vắn tắt cơ hồ không có gì khả vòng khả điểm giới thiệu đạo sư, một bên là đã là Giang Nam tỉnh danh trung y, thanh danh như mặt trời ban trưa Lưu chủ nhiệm, Lưu chuyên gia, nói Hạ Vân Kiệt sư thừa Lưu chủ nhiệm, là hắn dạy dỗ học sinh, Hàn Tuyết Kiều cùng Lâm Trác Ngôn có lẽ dễ dàng nhận, nhưng hôm nay lại rớt cái, bọn họ nhất thời nửa khắc gian, thực không có biện pháp tiêu hóa này kinh thiên tin tức.

Thậm chí làm Hàn Tuyết Kiều cùng Lâm Trác Ngôn theo khiếp sợ trung hoãn quá một chút kính đến sau, liền theo bản năng bật thốt lên hỏi:“Ngươi thật sự là Thương Bắc huyện trung y viện phó viện trưởng, chủ nhiệm thầy thuốc Lưu Nhất Duy chủ nhiệm?”

“Nếu Thương Bắc huyện trung y viện không có vị thứ hai Lưu Nhất Duy chủ nhiệm thầy thuốc trong lời nói, kia hẳn là chính là ta.” Lưu Nhất Duy lại cười nói.

Tuy rằng sớm đã biết này trả lời, nhưng chính tai nghe được Lưu Nhất Duy khẳng định trả lời, Hàn Tuyết Kiều cùng Lâm Trác Ngôn hai người còn là cả người chấn một chút, lại một lần nữa lâm vào dại ra trạng.

Bởi vì bọn họ đầu óc thật sự không thể tiếp thu này vớ vẩn sự thật. Lưu Nhất Duy chủ nhiệm như thế nào khả năng sư theo một vị như vậy tuổi trẻ đạo sư đâu? Hơn nữa, chủ nhiệm thầy thuốc là chữa bệnh kỹ thuật phương diện cao cấp chức danh, nếu đặt ở đại học kỳ thật là tương đương với giáo thụ chức danh. Một vị

“Giáo thụ” Dĩ nhiên là mặt khác một vị phó giáo sư học sinh, này không phải lộn xộn sao?

Lâm Trác Ngôn cùng Hàn Tuyết Kiều đương nhiên không biết, ngay tại một năm trước, Lưu Nhất Duy vị này chủ nhiệm thầy thuốc còn là Thương Bắc tiểu thị trấn trung y trong bệnh viện một gã tái bình thường bất quá chủ trị thầy thuốc, một phó chủ nhiệm chức danh đều xin thiệt nhiều lần cũng chưa có thể quá. Thẳng đến theo Hạ Vân Kiệt học nghiên sau mới không chỉ có bị Thương Bắc huyện trung y bệnh viện sính nhiệm làm phó viện trưởng, tại chức xưng lại liên tục đặc biệt bị bầu thành chủ nhiệm thầy thuốc.

“Trác Ngôn, Tuyết Kiều, về sau chúng ta liền đều là đồng môn sư huynh đệ, về sau muốn nhiều hơn thân cận, quan tâm lẫn nhau, giúp đỡ cho nhau.” Lưu Nhất Duy nói như thế nào cũng bước vào công tác xã hội hai mươi dư năm, tự nhiên nhìn ra được đến Lâm Trác Ngôn cùng Hàn Tuyết Kiều vì cái gì khiếp sợ, trên mặt không khỏi toát ra một chút hiểu ý mỉm cười, hướng bọn họ chủ động vươn tay chào hỏi, trong đầu cũng không từ tự chủ nhớ tới một năm phía trước chính mình. Khi đó chính mình vừa nhìn đến như thế tuổi trẻ đạo sư, trong lòng cũng là thực thất vọng, cũng xem thấp hắn, khả sau lại đâu? Nhân sinh của chính mình lại từ nay về sau bắt đầu biến hóa nghiêng trời lệch đất. Trước mắt này hai vị sư đệ cùng sư muội chính đi ở chính mình một năm đi tới đường xưa, mà hiện tại còn lại là vừa mới bắt đầu.

“Là, là. Chúng ta hiện tại vừa mới vừa mới bắt đầu ra sức học hành thạc sĩ học vị, ở trung y học mặt trên tri thức, hơn nữa lâm sàng kinh nghiệm phương diện rất là khuyết thiếu, sư huynh ngài làm nghề y kinh nghiệm phong phú, lại là Giang Nam tỉnh chuyên gia danh y, về sau còn muốn thỉnh sư huynh nhiều hơn giúp chỉ điểm.” Gặp Lưu Nhất Duy như vậy danh vang trung y giới

chuyên gia chủ động mỉm cười hướng chính mình vươn tay, lại lấy đồng môn tương xứng, hơn nữa còn lấy ngang hàng khẩu khí nói về sau muốn quan tâm lẫn nhau, giúp đỡ cho nhau, Hàn Tuyết Kiều quả thực là lại kích động, lại thụ sủng nhược kinh, vội vàng thân thủ cùng Lưu Nhất Duy cầm, lại cảm thấy như vậy còn chưa đủ biểu đạt nội tâm đối hắn tôn kính ý, lùi về thủ sau, lại cố ý cúc nhất cung. Hoàn toàn không đem chính mình trở thành Lưu Nhất Duy đồng môn sư muội, mà là học sinh.

Này cũng khó trách Hàn Tuyết Kiều, vốn tưởng rằng bái ở một vị tuổi trẻ kỳ cục đạo sư danh nghĩa, này ba năm thạc sĩ kiếp sống chỉ sợ đều dựa vào chính mình tự học, sờ soạng vượt qua. Không nghĩ tới lại đột nhiên toát ra đến một vị đại sư huynh so với nàng trước kia muốn ghi danh vị kia đạo sư đều phải ngưu bức rất nhiều. Kể từ đó, quả thực chính là quanh co, hi vọng lại một thôn a! Về sau có như vậy một vị đại sư huynh chỉ điểm, kia nhưng là so với bái ở nàng phía trước muốn ghi danh đạo sư danh nghĩa còn muốn may mắn rất nhiều a. Có thể nghĩ, phía sau, Hàn Tuyết Kiều tâm tình kích động, cùng với lấy lòng vị này đại sư huynh tha thiết tâm tình.

Này không phải là một vị siêu cấp đạo sư sao?

Chương 1099 : Thấy ngu chưa

“Đúng, đúng, đúng, về, về, về sau muốn thỉnh sư huynh, nhiều, nhiều, nhiều chỉ điểm giúp.” Gặp Hàn Tuyết Kiều cố ý hướng Lưu Nhất Duy cúi đầu, Lâm Trác Ngôn cũng không ngốc, cũng theo sát sau hướng Lưu Nhất Duy cúi đầu chào.

Có như vậy một vị đại sư huynh chỉ điểm giúp, đây chính là người khác cầu đều cầu không được cơ hội a, nay có cơ hội này đặt tại trước mặt, bọn họ tự nhiên là vô luận như thế nào cũng muốn nắm chắc trụ.

Giờ khắc này, mặc kệ là Hàn Tuyết Kiều cùng Lâm Trác Ngôn lại khôi phục đối tương lai tốt đẹp tiền đồ khát khao.

“Khụ khụ, Tuyết Kiều, Trác Ngôn, đừng như vậy khách khí khách khí, mọi người đều là đồng môn sư huynh đệ, về sau nên muốn nhiều hơn giúp đỡ cho nhau. Các ngươi có cái gì vấn đề không hiểu, cứ việc tới hỏi ta, nếu ta không hiểu, chúng ta tái thỉnh giáo lão sư.” Lưu Nhất Duy gặp Hàn Tuyết Kiều cùng Lâm Trác Ngôn lại là cùng chính mình bắt tay, lại là hướng chính mình cúi đầu, giống như chính mình mới là đạo sư giống nhau, không khỏi cả người không được tự nhiên, vội vàng khiêm tốn nói.

Không có biện pháp, lấy hắn nay tiêu chuẩn, ở khác nghiên cứu sinh trước mặt, cho dù là tiến sĩ sinh trước mặt, hắn cũng có tư cách lúc lắc chuyên gia đạo sư cái giá, nhưng này là chính mình đồng môn sư huynh, có chính mình lão sư ở, lại nào có hắn Lưu Nhất Duy bãi chuyên gia, đạo sư cái giá địa phương.

“Thỉnh giáo lão sư?” Hàn Tuyết Kiều cùng Lâm Trác Ngôn nghe vậy không khỏi lại lần nữa cả người chấn

động, hai mắt lập tức trợn tròn, sau đó lại vội vàng liên tục gật đầu nói:“Là, là, đúng, đúng.”

Vừa rồi vẫn khiếp sợ cùng Lưu Nhất Duy thân phận, Hàn Tuyết Kiều cùng Lâm Trác Ngôn đều thiếu chút nữa đã quên vị này Lưu chủ nhiệm, Lưu chuyên gia cũng là chính mình đạo sư học sinh, nay Lưu Nhất Duy như vậy nhắc tới, bọn họ mới đột nhiên bừng tỉnh lại đây.

Bất quá, rất nhanh bọn họ liền mơ hồ.

Lưu Nhất Duy không hiểu vấn đề, chính mình đạo sư thật sự có thể giải đáp sao? Chẳng lẽ Lưu Nhất Duy không phải gần vì một thạc sĩ văn bằng mà bắt tại chính mình đạo sư danh nghĩa sao? Đây là vừa rồi ở quá ngắn thời gian, bọn họ có thể tìm được Lưu Nhất Duy là chính mình đạo sư học sinh duy nhất miễn cưỡng có thể giải thích thông lý do.

Này đến tột cùng là Lưu Nhất Duy khách khí lời nói, còn là thiệt tình nói đâu? Nếu là thật tâm nói, kia chẳng phải là nói Hạ lão sư y thuật so với Lưu Nhất Duy đều phải cao minh? Nếu hắn y thuật thật như vậy cao minh, hắn lại như thế nào khả năng yên lặng vô danh? Lại như thế nào khả năng đứng ở như vậy một cái sáu người làm công đại văn phòng, mà không phải một mình văn phòng đâu?

“Tốt lắm, hiện tại các ngươi đều nhận thức. Về sau cho nhau trong lúc đó muốn lẫn nhau thân cận, lẫn nhau giúp. Nhất Duy, này hai ngày Tuyết Kiều cùng Trác Ngôn liền tạm thời từ ngươi hỗ trợ trước mang theo, nếu các ngươi đi Thương Bắc huyện trung y viện, cũng đều mang theo bọn họ đi, muốn tưởng trở thành một gã chân chính danh y hay là muốn nhiều xem nhiều thực tiễn.” Hạ Vân Kiệt cũng là có thể lý giải Hàn Tuyết Kiều cùng Lâm Trác Ngôn tâm tư, bất quá nhưng cũng lười giải thích, hắn biết trì chút Lưu Nhất Duy bọn họ tự nhiên

sẽ làm bọn họ hiểu được, thấy bọn họ các sư huynh đệ đều đã cho nhau nhận thức, liền cười nói.

“Tốt lão sư, nếu không này khác sự tình, chúng ta sẽ không quấy rầy ngài.” Lưu Nhất Duy cung kính nói.

“Đi thôi, Thiến Lâm kia thiên luận văn ta đã xem qua, thực không sai, các ngươi đều tự viết tên liền gửi đi ra ngoài phát biểu đi. Còn có Vĩnh Chu ngươi muốn cố lên một ít, không thể luôn đi theo ngươi sư huynh cùng sư tỷ mặt sau kí tên, muốn tận lực tranh thủ chính mình cũng độc lập phát biểu mấy thiên.” Hạ Vân Kiệt huy phất tay nói.

“Là lão sư, ta có một thiên luận văn quá vài ngày sẽ hoàn thành.” Đới Vĩnh Chu vội vàng nói.

“Ân, hoàn thành sau trước cấp Nhất Duy cùng Thiến Lâm xem qua, làm cho bọn họ sửa lại, sau đó tái gửi ta.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy gật gật đầu, trên mặt lộ ra một tia vui mừng ánh mắt.

“Là, lão sư.” Đới Vĩnh Chu cung kính trở về một câu.

Này sau, Lưu Nhất Duy bọn họ mới cùng nhau ly khai văn phòng.

“Đới sư huynh, ngươi không phải mới thạc sĩ hai năm cấp sao? Như thế nào lão sư sẽ bắt ngươi độc lập phát biểu luận văn, nhưng lại nói tốt mấy thiên? Ta nhớ rõ chúng ta học viện đối với thạc sĩ tốt nghiệp chỉ cần phát biểu một thiên luận văn là có thể. Chẳng lẽ ta nhớ lầm, còn là nói chúng ta lão sư yêu cầu đặc biệt nghiêm?” Ra văn phòng, Hàn Tuyết Kiều khó hiểu hỏi.

“Là, là, đúng vậy, ta, ta cũng nhớ rõ chỉ, chỉ cần 1 thiên. Có, có, có chút học viện, học, trường học đối, đối với thạc sĩ đều, cũng không yêu cầu phát, phát biểu luận,

luận văn.” Lâm Trác Ngôn ở bên cạnh gật đầu phụ họa nói.

“Chúng ta lão sư là ai vậy? Là Hạ phó giáo sư da! Có thể cùng này hắn lão sư giống nhau sao? Có thể chỉ dùng một thiên luận văn đến yêu cầu chính mình sao? Không cái 7 8 thiên trung tâm tập san luận văn, ta cũng không biết xấu hổ cùng người khác nói chính mình là lão sư học sinh!” Ly khai văn phòng, Đới Vĩnh Chu lập tức liền lộ ra hắn “Tiểu nhân vật” bản tính, nghe vậy vẻ mặt thực khinh thường nói, tựa hồ này khác lão sư căn bản không có biện pháp cùng chính mình đạo sư đánh đồng.

“Cái gì 7 8 thiên!” Hàn Tuyết Kiều cùng Lâm Trác Ngôn nghe vậy giật mình tròng mắt đều thiếu chút nữa muốn rớt đi ra.

“Này có cái gì kỳ quái, ta trước nửa năm cũng đã ở [Trung Quốc thuốc Đông y tạp chí] phát biểu quá một bài luận văn, nếu tái tính bắt đầu sắp muốn hoàn thành luận văn, liền hai bài, về phần đi theo sư huynh, sư tỷ mặt sau lấy đệ tam tác giả phát biểu luận văn, kia ít nhất cũng có mười bài. Mà ta cách thạc sĩ tốt nghiệp còn có hai năm đâu, như thế nào cũng phải lộng cái bảy tám thiên a.” Đới Vĩnh Chu mặt lộ vẻ đắc ý sắc nói.

Hàn Tuyết Kiều cùng Lâm Trác Ngôn nghe được miệng mở ở nơi nào, nửa ngày đều không thể chọn, bọn họ như thế nào cũng không nghĩ tới, này thoạt nhìn có điểm dâm loạn sư huynh thế nhưng cũng là cái ngưu bức nhân vật, mới đọc nghiên một năm thời gian, lập tức sẽ độc lập hoàn thành hai thiên luận văn, cùng người cùng nhau hợp tác phát biểu luận văn có mười đến thiên, ông trời, này đều nhanh đuổi kịp và vượt qua thượng một ít lão sư.

Nhìn Đới Vĩnh Chu kia dáng vẻ đắc ý, Lưu Nhất Duy cùng Cố Thiến Lâm đều ở bên cạnh mặt mang mỉm cười

nghe, tùy ý hắn đi khoe ra. Bởi vì bọn họ cảm thấy có tất yếu làm cho này mới tới hai vị sư đệ, sư muội bước đầu biết một chút, làm Hạ lão sư học sinh cùng trong khi hắn lão sư học sinh là không đồng dạng như vậy.

“Hắc hắc, thấy ngu chưa! Có biết hay không ta trước kia là bao nhiêu phân thi được chúng ta học viện sao?” Đới Vĩnh Chu gặp hai người giật mình biểu tình, không khỏi càng phát ra đắc ý đứng lên.

Hàn Tuyết Kiều cùng Lâm Trác Ngôn đều cùng nhau lắc lắc đầu.

“Không sai biệt lắm điểm để, sau đó cơ hồ không có lão sư chịu muốn ta, cuối cùng học viện đem ta đưa cho tới Hạ lão sư. Thiệt nhiều đồng học đều chê cười ta theo một tân nộn lão sư, ta cũng cảm khái như thế nào liền theo một vị đạo sư tuổi so với ta còn nhỏ đâu, này ba năm chẳng phải sinh sôi làm hỏng, ta nghĩ trở thành một gã xuất sắc trung y hy vọng xem ra là đời này vô vọng !” Đới Vĩnh Chu vẻ mặt “Bi thống bất đắc dĩ” nói.

Hàn Tuyết Kiều cùng Lâm Trác Ngôn nghe vậy đều đồng ý gật gật đầu, bọn họ ngay từ đầu cũng là như vậy cho rằng. Khả điểm quá sau, bọn họ lại cảm thấy không đúng, vị này thoạt nhìn có chút dâm loạn, theo chính hắn nói thành tích điểm để Đới sư huynh, một chút cũng không giống hắn nói như vậy thảm a, thậm chí có thể nói, hắn hiện tại quả thực chính là thạc sĩ nghiên cứu sinh vĩ đại đội quân danh dự, học tập tấm gương a!

Chẳng lẽ thật sự là bởi vì Hạ lão sư duyên cớ? Không, điều này sao có thể đâu. Đúng rồi, nhất định là bởi vì có Lưu sư huynh chỉ điểm duyên cớ.

Như vậy nhất tưởng, Hàn Tuyết Kiều cùng Lâm Trác Ngôn lại dùng mang theo một tia sùng bái thậm chí cuồng nhiệt ánh mắt nhìn phía Lưu Nhất Duy, trong lòng

kích tình mênh mông nghĩ, nếu chính mình cũng có thể được đến Lưu Nhất Duy sư huynh dốc lòng chỉ điểm, kia tương lai cũng khẳng định có thể giống Đới sư huynh giống nhau xuất sắc.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1100 : Đạo sư tạo nên danh y

“Bất quá kết quả đâu, hắc hắc, ta Đới Vĩnh Chu nay lại thành thạc sĩ sinh tối bị hâm mộ đối tượng. Không chỉ có từng tháng Thương Bắc huyện trung y viện cho ta phát một bút không ít thực tập tiền lương, ngươi xem này Thụy Sĩ Enicar đồng hồ chính là ta dùng thực tập tiền lương mua.” Nói xong Đới Vĩnh Chu không phải không có đắc ý khoe trên cổ tay đồng hồ, sau đó tiếp tục nói, “Hơn nữa lâm sàng y thuật trình độ cũng là cọ cọ tiến bộ rất nhanh a!”

Hàn Tuyết Kiều cùng Lâm Trác Ngôn gia cảnh điều kiện đều bình thường, hơn nữa Hàn Tuyết Kiều từ phụ thân bị phán cưỡng gian tội ngồi tù sau, trong nhà kinh tế tình huống lại càng ngày càng nhiều tao, nàng sớm đã tưởng tốt lắm, về sau muốn một bên đọc nghiên một bên làm công, chính mình cung cấp nuôi dưỡng chính mình. Nay nghe nói Đới Vĩnh Chu đi theo Lưu Nhất Duy ở Thương Bắc huyện trung y viện thực tập, không chỉ có có thể học được phong phú lâm sàng tri thức, hơn nữa từng tháng còn có thể lấy đến không thấp thực tập tiền lương, nhìn về phía Lưu Nhất Duy ánh mắt không khỏi càng phát ra cuồng nhiệt.

Này quả thực chính là rất không có yên lòng sự tình a! Nếu sớm biết rằng đi theo Hạ lão sư đọc nghiên thế nhưng hội đặt lên như vậy một vị ngưu bức sư huynh, còn có thể lấy đến tốt như vậy phúc lợi, trước kia còn thất vọng bi quan cái rắm a!

“Được rồi Vĩnh Chu, ngươi đừng tái đầy trời bậy bạ, tái xả đi xuống, bọn họ hiểu lầm liền lớn hơn nữa, không thấy được bọn họ hiện tại đều nhìn chằm chằm ta xem sao?” Lưu Nhất Duy gặp Hàn Tuyết Kiều cùng Lâm Trác Ngôn đều lấy cuồng nhiệt ánh mắt theo dõi hắn xem, thế

nào còn không biết bọn họ trong lòng nghĩ cái gì, không khỏi tức giận đối với Đới Vĩnh Chu đầu cho cái bạo sao hạt dẻ.

Cổ ngữ ngôn “Huynh trưởng như cha”, ở sư môn, sư phụ không ở, đại sư huynh địa vị kỳ thật cùng huynh trưởng là giống nhau. Hơn nữa trong khoảng thời gian này đến, trên cơ bản cũng là Lưu Nhất Duy ở đại sư giảng bài, cho nên đối mặt Lưu Nhất Duy Đới Vĩnh Chu cũng là không dám quá mức làm càn, đầu bị gõ một chút sau, ngượng ngùng sờ sờ, sau đó mới hướng Hàn Tuyết Kiều cùng Lâm Trác Ngôn nói:“Uy, ta nói các ngươi ánh mắt hướng thế nào ngắm đâu. Đúng vậy, Lưu sư huynh là rất lợi hại, cũng thường xuyên thay thế lão sư chỉ điểm chúng ta, bất quá các ngươi lộng hiểu được, chân chính lợi hại là chúng ta đạo sư! Chúng ta bao gồm Lưu sư huynh ở bên trong, đều là hắn dạy dỗ học sinh, không có hắn vốn không có chúng ta hôm nay, cho nên các ngươi nhất định phải nhớ kỹ điểm ấy, đừng nữa trong lòng nói thầm, nghĩ đến Hạ lão sư tuổi trẻ liền trong bụng không hóa, hắn lão nhân gia y thuật kia nhưng là siêu phàm nhập thánh, không gì so sánh nổi a!”

“A!” Hàn Tuyết Kiều cùng Lâm Trác Ngôn nghe vậy tất cả đều há to miệng, trợn tròn ánh mắt, căn bản không thể nhận này sự thật.

Không có hắn vốn không có chúng ta hôm nay, chẳng lẽ nói giống Lưu sư huynh như vậy danh y chuyên gia cấp thầy thuốc cũng là Hạ lão sư tay bắt tay dạy dỗ, điều này sao có thể đâu?

Khi nói chuyện, đoàn người đã vào một gian nghiên cứu sinh văn phòng.

Bất quá này gian nghiên cứu sinh văn phòng chỉ thuộc loại Lưu Nhất Duy, Cố Thiến Lâm còn có Đới Vĩnh Chu

ba nghiên cứu sinh, không hề cùng trước kia giống nhau cùng này khác nghiên cứu sinh tễ ở cùng trong văn phòng.

Trước khác nay khác, bởi vì lúc này Lưu Nhất Duy đã là Giang Nam tỉnh danh trung y, chủ nhiệm thầy thuốc, liền ngay cả Giang Châu đại học phụ thuộc thứ nhất bệnh viện trung y quán thường thường cũng muốn mời Lưu Nhất Duy đi khai cái chuyên gia phòng khám bệnh. Như vậy một vị nghiên cứu sinh đã cũng đủ có tư cách cùng học viện một ít lão bài giáo thụ, lão trung y cùng ngồi cùng ăn, tự nhiên không tốt tái làm cho hắn cùng một đám nghiên cứu sinh tễ ở cùng cái trong văn phòng. Kỳ thật, Hạ Vân Kiệt vị này phó giáo sư ở trong học viện từ lâu kinh bởi vì chính mình vị học sinh nước lên thì thuyền lên, hoàn toàn có tư cách yêu cầu chuyển cái hai người văn phòng hoặc là một mình văn phòng, chính là hắn thích cùng Lý Hiểu Thi các lão sư xen lẫn trong đồng cái trong văn phòng thôi. Này cũng là Lý Hiểu Thi bọn họ phá lệ thưởng thức thích Hạ Vân Kiệt duyên cớ, bởi vì hắn cũng không có bởi vì nước lên thì thuyền lên, có như vậy xuất sắc học sinh ngay tại bọn họ trước mặt tự cao tự đại.

Vào văn phòng, Lâm Trác Ngôn cùng Hàn Tuyết Kiều còn là một bộ thất thần bộ dáng.

Lưu Nhất Duy thấy thế cười cười, hướng bọn họ khoát tay ý bảo nói:“Ngồi đi Trác Ngôn, Tuyết Kiều, về sau nơi này chính là các ngươi văn phòng.”

Lâm Trác Ngôn cùng Hàn Tuyết Kiều nghe vậy thế này mới hoãn quá một chút thần đến, nói tiếng cảm ơn, sau đó mới theo lời ngồi xuống.

Bất quá ngồi xuống sau, bọn họ như trước có chút thần không thủ xá, bởi vì vừa rồi Đới Vĩnh Chu lời nói cho bọn hắn rung động thật sự quá lợi hại.

Lúc này bọn họ trong đầu luôn luôn tại quanh quẩn một vấn đề, Lưu Nhất Duy dĩ nhiên là Hạ lão sư dạy đi ra, điều này sao có thể? Điều này sao có thể?

“Kỳ thật, ta, Thiến Lâm, còn có Vĩnh Chu, lúc trước vừa mới cùng Hạ lão sư khi, ngay từ đầu tâm tình cùng ý tưởng hẳn là theo các ngươi giống nhau. Đều cho rằng đi theo như vậy một vị tuổi trẻ đạo sư không có tiền đồ, bất quá chúng ta cũng không có lựa chọn đường sống. Ta là một phen tuổi tại chức nghiên cứu sinh, lại là tiểu thị trấn trung y học viện chủ trị trung y, đại đa số thời điểm còn phải về đơn vị đi làm công tác, không thể giúp bọn hắn làm nghiên cứu khoa học, không có đạo sư là nguyện ý tuyển nhận như ta vậy cao tuổi nghiên cứu sinh. Thiến Lâm là theo Ngô Vĩnh Bình giáo thụ đã xảy ra xung đột, ngại cho Ngô Vĩnh Bình giáo thụ thể diện, cũng không ai dám tiếp thu nàng, về phần Vĩnh Chu, chính hắn vừa rồi cũng nói thành tích điểm để, cho nên chúng ta ba người đã bị đưa cho Hạ lão sư. Khi đó chúng ta trong lòng tuy rằng không cam lòng, nhưng cũng đều nhận mệnh. Nhưng là kế tiếp chuyện đã xảy ra, chúng ta mới biết được ông trời là cỡ nào dầy đãi chúng ta, chúng ta Hạ lão sư là chân chính thần y, là chân chính hảo đạo sư, cho nên các ngươi muốn quý trọng lần này cơ duyên, muốn cố gắng học tập, không cần đã mất chúng ta lão sư thể diện.” Lưu Nhất Duy làm sao không biết Lâm Trác Ngôn cùng Hàn Tuyết Kiều tâm tư, ngồi xuống sau, bắt đầu chậm rãi nói tới.

“Lưu sư huynh, của ngươi y thuật thật là Hạ lão sư dạy ?” Lưu Nhất Duy nói nói xong sau, văn phòng trầm mặc xuống dưới, hồi lâu, Hàn Tuyết Kiều mới lại lần nữa mở miệng hỏi.

“Bằng không ngươi cho là đâu? Trong học viện lão sư, đều cho rằng ta trước kia là bị mai một, là có tài nhưng thành đạt muộn, là lão sư nhặt được một cái bảo. Mà ta

bởi vì lão sư thích hiện tại điệu thấp bình thường cuộc sống, cho nên ta này làm đệ tử cũng sẽ không cố ý giải thích, thậm chí ngay cả văn vẻ đều không có ký tên tên của hắn. Kỳ thật là vì bọn họ căn bản không thể nhận cùng tin tưởng lão sư như vậy tuổi trẻ phó giáo sư có thể dạy dỗ như ta vậy học sinh, nếu không bọn họ chỉ cần xâm nhập suy nghĩ, đi truy cứu, ta một lão trung y công tác hai mươi năm, cho dù thực bị mai một, thật sự có tài nhưng thành đạt muộn, kia công tác hai mươi năm cũng tổng hẳn là có chút xuất sắc địa phương hiển lộ ra đến, lại như thế nào khả năng chỉ tại này một năm trong vòng, đột nhiên liền đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, đột nhiên tựu thành Giang Nam tỉnh danh y, chuyên gia! Này hết thảy đều là bởi vì ta gặp Hạ lão sư, hắn truyền thụ cho ta chân chính trung y y thuật, là hắn tạo nên ta này Giang Nam tỉnh danh trung y. Sự thật này, ta sẽ không cùng những người khác nói, nhưng các ngươi là lão sư tân chiêu học sinh, các ngươi lại nhất định phải nhớ kỹ, chúng ta lão sư là đương thời chân chính thần y. Mặc kệ người khác thấy thế nào hắn, các ngươi đều phải nhớ kỹ điểm này, ngàn vạn đừng giống vừa mới bắt đầu nhìn thấy lão sư giống nhau khinh thị hắn, mà là muốn phát ra từ nội tâm đi tôn kính hắn. Các ngươi hội phát hiện, trở thành lão sư học sinh là các ngươi nhân sinh bước ngoặt.” Lưu Nhất Duy thần sắc nghiêm túc trả lời.

Nghe xong Lưu Nhất Duy trong lời nói, Hàn Tuyết Kiều cùng Lâm Trác Ngôn lại lần nữa trầm mặc, bất quá theo bọn họ phập phồng trong ngực còn có ồ ồ thở thanh, không khó nhìn ra đến bọn họ nội tâm cảm xúc dao động là phi thường kịch liệt.

Bởi vì đến lúc này, bọn họ mới chính thức tin tưởng, chân chính hiểu được, nguyên lai bọn họ cùng đạo sư không phải một gã trẻ tuổi lão sư trong bụng không hóa, mà là một vị đạo sư có thể tạo nên ra giống Lưu Nhất Duy như vậy danh y lợi hại! Buồn cười bọn họ phía

trước thế nhưng còn vì thế thương tâm, vì thế bi quan, vì thế phẫn nộ.

Bất quá may mắn là, bọn họ lựa chọn phục tùng học viện an bài, muốn thật sự là đi học viện lãnh đạo bên kia kháng nghị, mất đi vị này đạo sư, kia bọn họ chỉ sợ thật sự ngay cả muốn khóc cũng không kịp.

“Lưu, Lưu sư huynh, kia, kia lấy lão, lão, lão sư y thuật, có thể, có thể trị tốt ta, ta, của ta cà lăm sao?” Trầm mặc hồi lâu, Lâm Trác Ngôn đột nhiên mở miệng hỏi nói, trong mắt toát ra tràn ngập hy vọng ánh mắt.

Ngay tại vừa rồi, hắn đột nhiên nhớ tới ở cùng đạo sư gặp mặt ngày đầu tiên, đạo sư nói qua hắn có thể giây phút chữa khỏi hắn cà lăm tật xấu trong lời nói, lúc ấy hắn ngầm còn tại khinh bỉ chê cười hắn xuy ngưu cũng chưa phổ, khả hiện tại hắn đột nhiên có chút tin. Tuy rằng giây phút chữa khỏi dây dưa hắn hơn hai mươi năm cà lăm cách nói như trước cho hắn cảm giác thực khoa trương, nhưng hắn còn là bắt đầu có chút tin.

“Thiết, ngươi này cà lăm đối với lão sư mà nói tính cái gì tật xấu a? Giây phút sự tình. Ta xem lấy đại sư huynh cùng sư tỷ y thuật hiện tại đều có khả năng giúp ngươi chữa khỏi.” Trả lời Lâm Trác Ngôn không phải Lưu Nhất Duy mà là Đới Vĩnh Chu khinh thường thanh âm.

“Thật sự?” Lâm Trác Ngôn cùng Hàn Tuyết Kiều cơ hồ trăm miệng một lời kinh ngạc ra tiếng, thậm chí bởi vì quá độ kinh ngạc, Lâm Trác Ngôn này hai chữ thốt ra, thế nhưng ngay cả một chút tạm dừng đều không có.

“Ha ha, Vĩnh Chu nói đúng vậy. Cà lăm tuy rằng là một loại phi thường phức tạp ngôn ngữ chướng ngại tính tật bệnh, làm cho thẳng đứng lên có vẻ khó khăn, hơn nữa giống ngươi loại này hình thành đã lâu cà lăm tật xấu, muốn tưởng làm cho thẳng trị tận gốc lại khó khăn dị

thường. Bất quá ta cùng Thiến Lâm hẳn là có chút nắm chắc giúp ngươi chữa khỏi, đương nhiên thời gian khẳng định không có khả năng giống lão sư giống nhau giây phút, chúng ta còn là cần thời gian nhất định chậm rãi cho ngươi làm cho thẳng trị liệu.” Lưu Nhất Duy mặt mang mỉm cười trả lời.

Lưu Nhất Duy là chủ nhiệm thầy thuốc, Giang Nam tỉnh danh trung y, chuyên gia, hắn nói chuyện phân lượng cùng Đới Vĩnh Chu nói chuyện phân lượng tự nhiên là không đồng dạng như vậy. Cho nên hắn thốt ra lời này ra, Lâm Trác Ngôn cùng Hàn Tuyết Kiều cho dù như trước có chút không thể tin cà lăm như vậy tật bệnh có thể ở giây phút bị chữa khỏi, nhưng là đã tin tưởng chính mình đạo sư là tuyệt đối có năng lực chữa khỏi Lâm Trác Ngôn cà lăm.

“Kia, kia vì cái gì lão sư không trị liệu Lâm Trác Ngôn cà lăm tật bệnh?” Hàn Tuyết Kiều hỏi ra trong đầu nghi vấn.

“Đây là lão sư quyết định, hắn hẳn là có gì ý tứ, bất quá cái này không phải ta sao biết được nói, tóm lại, không cần hoài nghi lão sư y thuật, cà lăm đối hắn thực tính không được cái gì.” Lưu Nhất Duy trả lời, này đồng dạng là hắn trong đầu nghi hoặc.

“Ta, ta, ta biết vì, vì cái gì.” Lâm Trác Ngôn trên mặt lộ ra kích động thần sắc, nói.

“Phải không? Lão sư phía trước với ngươi đề cập qua cà lăm sự tình?” Lưu Nhất Duy đám người nghe vậy đều tò mò nhìn về phía Lâm Trác Ngôn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1101 : Cái nào lớp ?

“Đề, đề, đề cập qua, hắn, hắn, hắn cũng nói trị, chữa khỏi ta, của ta, cà lăm thực, thực dễ dàng, nhưng, nhưng là……” Lâm Trác Ngôn lắp bắp đem Hạ Vân Kiệt phía trước nói với hắn quá lời nói thuật lại một lần.

Nghe xong Lâm Trác Ngôn lời nói sau, Hàn Tuyết Kiều tổng cảm giác có một chút không thể tưởng tượng, nhưng Lưu Nhất Duy ba người lại rộng mở trong sáng, trên mặt lộ ra mỉm cười nói:“Nguyên lai là như vậy, lão sư nhìn vấn đề chính là so với chúng ta khắc sâu. Lão sư hiện tại không trị của ngươi cà lăm, là nghĩ lấy cớ đến tôi luyện của ngươi tâm tính. Nếu ngay cả cà lăm cũng không có thể tái ảnh hưởng của ngươi tâm tính, như vậy tương lai cho dù đối mặt tái lớn khó khăn, ta nghĩ ngươi cũng có thể thản nhiên đối mặt.”

Hàn Tuyết Kiều nghe vậy như trước còn là cảm giác có một chút không thể tưởng tượng, bất quá Lâm Trác Ngôn lại nắm chặt quyền đầu, nhân sinh lần đầu tiên cảm thấy cả người tràn ngập ý chí chiến đấu cùng tin tưởng, không còn cảm thấy cà lăm là một kiện làm cho hắn cảm thấy mất mặt cảm thấy thẹn sự tình.

Ta nhất định phải chiến thắng nó, ta nhất định phải không nhìn nó!

“Xem ra các ngươi tình huống hẳn là theo chúng ta trước kia thực tương tự, cũng là học viện an bài cấp Hạ lão sư. Trác Ngôn hẳn là cà lăm vấn đề, như vậy Hàn Tuyết Kiều ngươi đâu? Là vì cái gì duyên cớ?” Lưu Nhất Duy gặp Lâm Trác Ngôn có tân tạo tin tưởng, tự đáy lòng thay hắn cảm thấy cao hứng, trên mặt tràn đầy tươi cười đem ánh mắt chuyển hướng về phía Hàn Tuyết Kiều.

“Ta?” Hàn Tuyết Kiều trên mặt lộ ra một tia cười khổ nói:“Ta là bởi vì phỏng vấn khi đạo sư hỏi nhà của ta tình huống, biết ta ba hiện tại ở ngồi tù, sau đó liền cải biến chủ ý.”

“Nguyên lai là như vậy.” Lưu Nhất Duy gật gật đầu, không có tiếp tục truy vấn đi xuống, dù sao phụ thân ngồi tù cũng không phải cái gì quang vinh sự tình, tái truy vấn đi xuống khó tránh khỏi sẽ làm Hàn Tuyết Kiều xấu hổ. Mà Hàn Tuyết Kiều cũng không có tiếp tục nói thêm gì đi nữa, dù sao Lưu Nhất Duy đám người chính là thầy thuốc, cho dù theo chân bọn họ nói cũng không tế cho sự. Hơn nữa, ngay cả cảnh sát cùng pháp viện đều đã phán định, lại dựa vào cái gì làm cho Lưu Nhất Duy đám người liền tin tưởng nàng phụ thân không phải phạm tội cưỡng gian đâu?

“Mặc kệ cái gì nguyên nhân, hiện tại chúng ta đều là đồng môn sư huynh đệ, về sau mọi người cùng nhau cố gắng, đem trung y phát dương quang đại.” Cố thiến lâm gặp này đề tài làm cho không khí trở nên có chút trầm thấp, liền mở miệng dời đi mở đề tài.

“Đúng, đúng, đem trung y phát dương quang đại!” Đới Vĩnh Chu đi theo phụ họa nói, thậm chí còn cố ý nắm tay vung một chút, kia dâm loạn mặt thế nhưng khó được lộ ra một tia thoạt nhìn rất cao thượng thần thánh biểu tình.

Vì thế đề tài rất nhanh liền chuyển dời đến trung y học mặt trên đến.

Hạ Vân Kiệt ở Lưu Nhất Duy đám người đi rồi lại ở văn phòng ngây người trong chốc lát, gặp thời gian không sai biệt lắm liền đi một chuyến căn tin. Ở căn tin ăn cơm xong sau, lại cố ý đi chuyến nam sinh ký túc xá, cùng hắn muốn dẫn kia lớp tân sinh hàn huyên tán gẫu, đối bọn họ đại khái tình huống cùng tính cách tiến hành rồi bước đầu hiểu biết. Hiểu biết không sai biệt lắm sau, lại

cùng bọn họ hẹn tốt một giờ sau ở dưới lầu tập hợp, Hạ Vân Kiệt liền rời đi nam sinh ký túc xá đi nữ sinh ký túc xá.

Bất quá đến nữ sinh ký túc xá, Hạ Vân Kiệt chân vừa mới rảo bước tiến lên đại môn đã bị ký túc xá lâu a di cấp gọi lại.

“Ta nói vị này đồng học, nhìn ngươi bộ dạng trắng nõn nhã nhặn, thật là to gan a, thế nhưng tưởng thừa dịp ta không chú ý vụng trộm lưu tiến nữ sinh ký túc xá!” Ký túc xá lâu a di đem Hạ Vân Kiệt gọi lại, dùng xem tiểu thâu ánh mắt khinh thường trên dưới đánh giá Hạ Vân Kiệt.

“Lâu trưởng, ta nghĩ ngươi hiểu lầm, ta là 05 cấp trung y học nhất ban chủ nhiệm lớp, ta đây là đến đây hiểu một chút học sinh tình huống.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ta nói tiểu tử, ngươi lá gan không khỏi cũng rất lớn. Ngươi cho là a di ta tuổi lớn, ánh mắt liền hoa sao? Chúng ta Giang Châu đại học có ngươi như vậy tuổi trẻ lão sư sao? Bị ta bắt cái hiện hình, thế nhưng còn dám lung tung hồ lộng ta. Ngươi là cái nào học viện, cái nào lớp ? Ta muốn nói cho của ngươi chủ nhiệm lớp! Đúng là vô pháp vô thiên.” Ký túc xá lâu a di gặp Hạ Vân Kiệt bị chính mình bắt cái hiện hình, không chỉ có mặt không đổi sắc tâm không khiêu, nhưng lại dám bậy bạ nói chính mình là chủ nhiệm lớp, không khỏi tức giận đến bắt tay cắm ở trên lưng.

“Lâu trưởng, ta thật sự là 05 cấp trung y học nhất ban chủ nhiệm lớp, ta kêu Hạ Vân Kiệt.” Phía trước bị học sinh hiểu lầm là tân sinh Hạ Vân Kiệt còn có thể cười chi, nhưng hôm nay lại bị lâu trưởng a di hiểu lầm vì tưởng vụng trộm lưu tiến nữ sinh ký túc xá, sắc đảm bao thiên “Đăng đồ lãng tử”, Hạ Vân Kiệt thật đúng là có chút nóng nảy.

Đường đường một gã phó giáo sư bị hiểu lầm là sắc lang tưởng vụng trộm lưu tiến nữ sinh ký túc xá lâu, này nếu như bị Lưu Lực Hoành đám người biết, kia còn không bị bọn họ cấp cười rớt răng hàm.

“Ngươi là chủ nhiệm lớp, ta đây còn là hiệu trưởng. Đừng nữa nói sạo, đến tột cùng là cái nào học viện, cái nào lớp, tên thật gọi là gì?” Bất quá lâu trưởng a di lại áp căn sẽ không tin tưởng.

Tiến tiến xuất xuất nữ sinh ký túc xá lâu lão sư nàng cũng gặp hơn, lại thế nào từng gặp qua giống Hạ Vân Kiệt như vậy tuổi trẻ chủ nhiệm lớp?

“Ta……” Hạ Vân Kiệt gặp lâu trưởng a di nhận định chính mình là “Sắc lang”, không khỏi buồn bực thiếu chút nữa tưởng trực tiếp cấp nàng đến cái pháp thuật.

“Di, Hạ lão sư, ngài như thế nào tới nơi này. A, ta đã biết, ngài là tới thăm tân sinh đi?” Ngay tại Hạ Vân Kiệt khó lòng giãi bày khi, một đạo kinh ngạc thanh âm ở sau người vang lên.

Vừa quay đầu lại nguyên lai là trước hai ngày ở học viện quầy hàng lau hắn du học sinh hội cán bộ Diệp Văn Thanh.

Diệp Văn Thanh là trung y học viện nữ sinh bộ bộ trưởng, bình thường thường xuyên cùng lâu trưởng a di cùng nhau tham dự ký túc xá lâu vệ sinh kiểm tra, ký túc xá lâu một ít báo tường còn có này khác bố trí trù tính, lâu trưởng a di tự nhiên là nhận được nàng, hai người quan hệ cũng tốt lắm. Nàng gặp Diệp Văn Thanh kêu Hạ Vân Kiệt Hạ lão sư, không khỏi hoảng sợ, vẻ mặt không dám tin chỉ vào Hạ Vân Kiệt hỏi:“Văn Thanh, hắn thật là đại học lão sư?”

“Đương nhiên là a lâu trưởng a di. Hắn là chúng ta học

viện năm trước đến Hạ Vân Kiệt phó giáo sư, này học kỳ đảm nhiệm 05 cấp trung y học nhất ban chủ nhiệm lớp." Diệp Văn Thanh gặp lâu trưởng a di kia phó biểu tình, thế nào còn không biết nàng vừa rồi khẳng định cũng hiểu lầm Hạ Vân Kiệt, không khỏi nhớ tới ngày đó chính mình đem Hạ Vân Kiệt cũng trở thành tân sinh, còn kéo hắn tay lau hắn du sự tình, mặt đẹp không khỏi ửng đỏ nói.

Diệp Văn Thanh là trung y học viện nữ sinh bộ bộ trưởng, lời của nàng lâu trưởng a di tự nhiên là tin tưởng, nghe vậy trên mặt biểu tình lập tức liền trở nên phấn khích lên, có nghi ngờ cũng có không thể tưởng tượng, bất quá càng nhiều tựa hồ còn là không thể tưởng tượng.

"Thực xin lỗi a, Hạ giáo thụ. Vừa rồi hiểu lầm ngươi, thật sự là bởi vì ngươi bộ dạng rất tuổi trẻ, làn da lại như vậy trắng, thấy thế nào cũng không như là một gã lão sư a." Lâu trưởng a di phản ứng cũng là mau, lập tức liền há mồm hướng Hạ Vân Kiệt xin lỗi.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi một trận buồn bực, như thế nào lại quải đến làn da lên đây? Chẳng lẽ làn da trắng sẽ không có thể là lão sư?

Đương nhiên nếu lâu trưởng a di mở miệng xin lỗi, Hạ Vân Kiệt cũng không tưởng phức tạp, vội vàng nói:"Không có việc gì, không có việc gì. Chủ yếu là lần đầu tiên đến, ta lại đã quên mang giáo viên chứng, nếu không sẽ không hội sinh ra hiểu lầm."

"Ha ha, không có việc gì, lần sau ta liền nhận được Hạ lão sư ngài. Hôm nay là tân sinh ngày đầu tiên báo danh, các ngươi chủ nhiệm lớp khẳng định có một trận hảo bận việc, nhanh lên đi thôi, các nữ sinh nhìn đến ngươi như vậy lại suất lại tuổi trẻ chủ nhiệm lớp khẳng định muốn cao hứng hỏng rồi." Phía trước lâu trưởng a

di nghĩ đến Hạ Vân Kiệt là sắc đảm bao thiên học sinh, tự nhiên là càng xem hắn kia tiểu bạch kiểm càng giống “Hái hoa đại đạo”, nay biết hắn là đại học phó giáo sư, còn lại là càng xem càng cảm thấy hắn suất khí, rất giỏi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1102 : Phong cách

Lâu trưởng a di phía trước nói trong lời nói, Hạ Vân Kiệt nghe đứng lên cảm giác còn là thực bình thường, bất quá nghe được cuối cùng câu nói đầu tiên cảm giác có điểm không đúng vị, thế nào còn dám cùng lâu trưởng a di dong dài đi xuống, vội vàng nhấc chân bước đi.

Diệp Văn Thanh thấy thế vội vàng theo đi lên, nói:“Lão sư, 05 cấp trung y học nhất ban ở lầu ba, ta mang ngài đi.”

Nếu làm chủ nhiệm lớp, về sau khẳng định cũng muốn cùng học sinh hội cán bộ đánh chút giao tế, Hạ Vân Kiệt gặp Diệp Văn Thanh chủ động dẫn đường, tự nhiên sẽ không cự tuyệt, nghe vậy gật gật đầu nói:“Kia phiền toái ngươi.”

“Không phiền toái, không phiền toái.” Diệp Văn Thanh gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu, trên mặt lộ ra vui vẻ tươi cười, liên tục nói.

“Chậc chậc sách, như vậy tuổi trẻ làm lão sư, nhưng lại là phó giáo sư, người lại bộ dạng suất, không biết phải có bao nhiêu nữ sinh sẽ bị hắn mê đảo!” Nhìn Diệp Văn Thanh vẻ mặt ân cần cùng Hạ Vân Kiệt chạy lên lầu, lâu trưởng a di đứng ở ký túc xá lâu cửa lắc đầu cảm khái.

Chính cảm khái là lúc, lâu trưởng a di nhìn đến một người trẻ tuổi thế nhưng theo bên người nàng nghênh ngang đi vào nữ sinh ký túc xá lâu đại môn.

“Uy, vị này đồng học, có phải hay không coi ta này lâu trưởng không tồn tại a? Đây là nữ sinh ký túc xá, cũng là ngươi có thể tùy tùy tiện tiện ra vào sao?” Lâu trưởng a di nhất thời lông mi dựng thẳng lên, ngăn cản vị kia nam sinh.

“Người nọ cũng không đi vào sao?” Nam sinh chỉ chỉ đang ở Diệp Văn Thanh cùng đi hạ chạy lên lầu Hạ Vân Kiệt.

“Ngươi có thể cùng hắn so với sao? Người ta là lão sư, ngươi là sao?” Lâu trưởng a di khinh thường hỏi.

“A!” Nam sinh nghe vậy vội vàng xám xịt xoay người chạy trối chết.

Đã ở đại học vượt qua ba năm, sang năm sẽ tốt nghiệp, duy nhất tiếc nuối chính là còn không có tiến nữ sinh ký túc xá đi thăm quá, thấy phía trước có nam sinh đi vào, vốn tưởng rằng có thể thừa dịp hôm nay báo danh ngày cũng đi theo trà trộn vào đi, không nghĩ tới người ta là lão sư.

Nằm tào, lão sư rất giỏi sao? Lão sư là có thể tùy tiện vào nữ sinh ký túc xá sao? Sớm biết rằng, lão tử trước kia cũng tốt tốt đọc sách, muốn làm cái lão sư đương đương !

Kỳ thật Hạ Vân Kiệt này lão sư cũng là lần đầu tiên tiến nữ sinh ký túc xá.

Nhìn mặc kệ là hành lang còn là rộng mở trong phòng tất cả đều là nữ sinh, dù là Hạ Vân Kiệt coi như là từng ở mị lực ngân tòa trong ghế lô trải qua quá mười đến vị ghế lô công chúa yêu thương nhung nhớ cùng quấy rầy, cũng trải qua quá Hollywood siêu cấp nữ ngôi sao khiêu khích, nhưng như trước có loại tiến vào nữ nhi quốc, cả người không được tự nhiên cảm giác.

Nhưng thật ra này nữ sinh, nhìn đến Hạ Vân Kiệt tựa hồ nhìn thấy gì ngạc nhiên động vật, người người đối với hắn chỉ trỏ, thậm chí có mấy hoa si nữ sinh thế nhưng còn gọi đứng lên:“Mau nhìn, mau nhìn, có dễ nhìn da!”

Đem Hạ Vân Kiệt cấp kêu thật muốn quay đầu bước đi, hắn nhưng là đường đường phó giáo sư a!

Không thể không nói, mặc kệ làm thế nào một hàng, tuổi trẻ suất khí chính là tư bản, chính là có trời sinh ưu thế, ít nhất ở nữ nhân trước mặt là như vậy.

Hạ lão sư đã đến, rất nhanh ngay tại 05 cấp trung y học nhất ban nữ sinh trung khiến cho oanh động. Các nữ sinh ào ào dũng tiến Hạ Vân Kiệt ở kia nữ sinh phòng ngủ, vây quanh hắn hỏi đông hỏi tây, so với nam sinh không biết nhiệt tình bao nhiêu lần, không khí cũng bởi vậy phá lệ nhiệt liệt.

Cái này cũng chưa tính cái gì, cùng tầng lầu còn có này khác lớp tân sinh nữ sinh phòng ngủ, các nàng gặp trung y học nhất ban chủ nhiệm lớp là như vậy nhã nhặn suất khí một vị tuổi trẻ lão sư, người người đều nhịn không được đối với các nàng bên này tham đầu tham não, trong mắt toát ra hâm mộ ghen tị hận ánh mắt. Thậm chí có mấy cái lá gan lớn một chút, lòng hiếu kỳ cường một ít nữ sinh còn cố ý cũng đã chạy tới vây xem.

Không thể không nói bị chính mình học sinh vây quanh, cho dù là nữ sinh, cái loại cảm giác này cùng lúc trước ở mị lực ngân tòa bị một đám ăn mặc trang điểm xinh đẹp ghế lô công chúa vây quanh là hoàn toàn hai loại bất đồng cảm thụ. Người trước làm cho Hạ Vân Kiệt có một loại rất mạnh thành tựu tự hào cảm, ấm áp cảm, hội kích khởi hắn thân là lão sư ý thức trách nhiệm, người sau lại làm cho Hạ Vân Kiệt cả người không được tự nhiên, hận không thể thoát đi.

Hạ Vân Kiệt thủy chung mặt mang ôn nhu mỉm cười theo các nữ sinh nói chuyện với nhau hồi lâu, thẳng đến hiểu biết không sai biệt lắm, lại thấy cùng các nam sinh

ước hẹn thời gian nhanh đến, thế này mới đứng dậy nói:“Thời gian không sai biệt lắm, ta mang bọn ngươi đến vườn trường chung quanh chuyển vừa chuyển, làm quen một chút, sau đó ở tìm cái im lặng rộng mở địa phương, mọi người cho nhau giới thiệu nhận thức một chút.”

Nghe nói lão sư muốn dẫn các nàng quen thuộc vườn trường hoàn cảnh, các nữ sinh người người đều có chút hưng phấn, ào ào đứng dậy đi theo Hạ Vân Kiệt ra phòng ngủ, đi xuống lầu ra nữ sinh ký túc xá lâu.

Vì thế, Giang Châu đại học tự kiến giáo tới nay tối rung động người một màn, rõ như ban ngày dưới xuất hiện ở tại vườn trường.

Một “Nam sinh” Ở mười mấy cái nữ sinh vây quanh hạ, chậm rãi hướng nam sinh ký túc xá đi đến.

Kia “Nam sinh” phái đoàn, kia ngưu bức dạng, một đường đi qua đi, không biết rung động bao nhiêu nam sinh tâm, lượng mù bao nhiêu nam sinh ánh mắt, lại làm cho bao nhiêu còn không có giao thượng bạn gái các nam sinh tự biết xấu hổ hận không thể tìm cái địa động cấp chui.

******, thật sự là người so với người tức chết nhân, cùng hắn nhất so với, lão tử mấy năm nay đại học đều là bạch lăn lộn a!

Nằm tào, rất ngưu bức, quả thực chính là của ta thần tượng a!

Ông trời, này cũng quá không công bình, lão tử cũng dài quá một tiểu bạch kiểm nha, vì cái gì đến bây giờ còn là quang côn một cái a!

Nằm tào, quả thực quá vô sỉ, rất ti bỉ, một người thế

nhưng chiếm nhiều như vậy tài nguyên! Bất quá, lão tử khi nào thì khả năng như vậy vô sỉ, ti bỉ một lần a!

……

Hạ Vân Kiệt vẫn này đây lão sư thân phận tự cho mình là, tự nhiên không ý thức được mang theo một đám chính mình học sinh xuất hành có cái gì không ổn, một đường đi đến, thần sắc thản nhiên, thỉnh thoảng còn cùng bên người nữ sinh nói giỡn vài câu, như vậy, tự nhiên liền càng phong cách, càng làm cho người đỏ mắt.

******, trang x là muốn tao sét đánh !

Một đường chậm rãi, lượng mù vô số nam sinh ánh mắt sau, Hạ Vân Kiệt cuối cùng còn là mang theo một đám nữ sinh đi tới nam sinh ký túc xá dưới lầu.

Nam sinh ký túc xá dưới lầu, các nam sinh đã ấn ước định chờ ở nơi nào, nhìn thấy Hạ Vân Kiệt mang theo một đám nữ sinh chậm rãi đi tới, liền nghênh đón.

Hội hợp sau, Hạ Vân Kiệt liền mang theo một đám học sinh một đường đi tới, một đường giới thiệu vườn trường.

“Nơi này là dạy học, về sau các ngươi mỗi ngày đi ra nơi này đến đi học.”

“Nơi này là thư viện, chờ các ngươi làm sách báo chứng sau là có thể đến nơi đây đến mượn thư. Thư trung đều có hoàng kim ốc, thư trung đều có nhan như ngọc, các ngươi nếu muốn học có điều thành, tưởng tốt nghiệp sau tìm được tốt công tác, sách là nhất định phải nhiều đọc nhiều xem.”

“Nơi này là thứ nhất căn tin, cũng là chúng ta trường học lớn nhất căn tin. Chúng ta trường học có sáu cái căn tin,

các ngươi có thể căn cứ chính mình yêu thích cùng vị trí chừng lựa chọn. Thẻ cơm, các ngươi hẳn là đều đã lấy đến, về sau chỉ cần hướng thẻ cơm tồn tiền là có thể, thứ nhất căn tin có chuyên môn tồn tiền cửa sổ."

"……"

Hạ Vân Kiệt một đường đi, một đường giới thiệu, bất tri bất giác trung đi tới thể dục quảng trường.

"Nơi này chính là thể dục quảng trường. Các ngươi đều là học y, hẳn là biết sinh mệnh ở chỗ vận động đạo lý này, hy vọng có thể ở nơi này thường xuyên nhìn đến các ngươi thân ảnh. Bên kia là chúng ta mới xây thể dục tòa nhà, bên trong có bên trong bóng rổ tràng, bóng chuyền tràng……" Hạ Vân Kiệt đứng ở bóng rổ tràng bên ngoài, chỉ vào thể dục quảng trường giới thiệu nói.

"Uy, đồng học, phiền toái đem cầu cho ta ném một chút lại đây." Ngay tại Hạ Vân Kiệt giới thiệu là lúc, một quả bóng rổ lăn đến hắn chân trước, có vị mặc ngực cao lớn nam sinh hướng về phía hắn phất tay quát to nói.

Hạ Vân Kiệt xoay người cầm lấy bóng rổ, xem cũng không xem sẽ theo tay hướng cao lớn nam sinh kia phương hướng ném đi qua, sau đó tiếp tục giới thiệu nói:"Còn có cầu lông tràng, lách cách……"

Hạ Vân Kiệt lời nói còn không có nói xong đã bị "Oa! Nằm tào!" sợ hãi than thanh âm cấp đánh gãy.

Bởi vì ngay tại hắn nói chuyện là lúc, hắn tùy tay vươn đi kia bóng rổ thế nhưng lấy tiêu chuẩn đường vòng cung rơi xuống phương thức, vẫn theo ngoài sân bóng trực tiếp rỗng ruột vào khung rổ trong vòng.

"Uy, ta nói các ngươi nam sinh làm gì đâu? Lão sư ở giới thiệu, các ngươi quỷ gọi là gì?" Các nữ sinh theo Hạ

Vân Kiệt này một đường giới thiệu xuống dưới, ánh mắt sẽ không rời đi quá hắn, nay gặp Hạ lão sư ở nói chuyện, có mấy nam sinh thế nhưng “Oa oa” Còn “Nằm tào, nằm tào” quỷ kêu, đều ào ào rất là bất mãn chỉ trích đứng lên, hơn nữa trước hai ngày ở trước quầy hàng còn hướng Hạ Vân Kiệt hỏi qua báo danh sự tình béo nữu Đàm Oánh lại tức giận đến hận không thể đi đánh kia vài cái tên một chút.

Cũng dám quấy rầy bổn cô nương thần tượng lão sư nói chuyện!

“Chẳng lẽ các ngươi không thấy sao? Vừa rồi lão sư kia bóng rổ thế nhưng rỗng ruột nhập võng ! Đây chính là ở ngoài sân bóng a! Rất ****** ngưu bức.” Kia vài nam sinh nhìn đến bóng rổ nhập khuông tựa hồ một chút cũng chưa phát hiện các nữ sinh hướng bọn họ đầu đến “Hung hãn” Ánh mắt, vẻ mặt sợ hãi than, không thể tưởng tượng nói.

“Oa, thật vậy chăng? Lão sư ngươi thật sự quá lợi hại, ta rất sùng bái ngươi da!” Các nữ sinh vốn liền phá lệ sùng bái thích này lại suất khí lại nhã nhặn lại thân thiết hòa ái trẻ tuổi chủ nhiệm lớp, nghe vậy lập tức ào ào vẻ mặt sùng bái kêu lên, có cá biệt nữ sinh hai tròng mắt lại thả ra “Hoa si” ánh mắt.

“Điều đó không có khả năng, nơi này nhưng là tràng ngoại!” Nam sinh liền sự thật rất nhiều, nhất là một ít nam sinh cũng thường xuyên đánh bóng rổ lại ào ào mở miệng tỏ vẻ hoài nghi.

Không có biện pháp, thật sự là Hạ Vân Kiệt trừ bộ dạng hơi chút cao một ít, người thoạt nhìn lại một chút cũng không cường tráng, có thể ở ba phần tuyến đầu trúng khung rổ, ở bọn họ xem ra cũng đã thực ngưu, nay kia vài nam sinh thế nhưng nói lão sư vừa rồi kia tùy tay nhất ném, đem bóng rổ cấp ném vào khung rổ, kia như

thế nào khả năng? Đây chính là ngoài sân bóng a! Kia nên nhiều khí lực a!

“Uy, vị này đồng học, ngươi vừa rồi là làm như thế nào đến ? Có thể hay không tái ném một cái thử xem xem? Rất ****** khốc tễ !” Bất quá này nam sinh nghi ngờ thanh vừa mới vừa hạ, vị kia vừa rồi hướng Hạ Vân Kiệt kêu “Ném cầu” cao lớn nam sinh chạy chậm lại đây, nhìn Hạ Vân Kiệt vẻ mặt không thể tưởng tượng nói.

Cao lớn nam sinh lời nói chứng minh rồi vừa rồi Hạ Vân Kiệt quả thật đứng ở ngoài sân bóng tùy tay đem bóng rổ ném vào khung rổ sự thật, nhất thời gian các nam sinh đều dùng xem quái vật ánh mắt nhìn vị này nhã nhặn trắng nõn Hạ lão sư, mà các nữ sinh tắc ào ào kích động kêu lên “Lão sư lại đến một cái! Lão sư lại đến một cái!”, tựa hồ Hạ Vân Kiệt thành siêu cấp thần tượng ngôi sao giống nhau.

Nhìn nam sinh kia xem quái vật giống nhau ánh mắt, các nữ sinh kích động bộ dáng, Hạ Vân Kiệt không khỏi ngầm một trận cười khổ. Vừa rồi hắn thuần túy là theo bản năng hành động, cũng không có gì muốn khoe ra ý tứ, không nghĩ tới lại khiến cho một hồi tiểu phong ba.

Chương 1103 : Một mảnh hảo tâm

“Ha ha, vừa rồi kia chính là trùng hợp, chính là trùng hợp.” Hạ Vân Kiệt tự nhiên không tốt tái biểu diễn một lần, cười khoát tay nói. Dù sao như vậy cự ly xa cho dù Jordan lại đây có thể quăng vào đi một lần cũng đã tính không sai, lại sao có thể nói vào là vào, thật muốn như vậy còn bị người xem thành quái vật mới là lạ.

“Đồng học, ta là giáo đội bóng rổ. Ngươi tái đầu một cái thử xem xem đi, nếu thật giỏi, ta đề cử ngươi tiến……” Vị kia cao lớn nam sinh gặp Hạ Vân Kiệt xua tay, chưa từ bỏ ý định nói.

Bởi vì vừa rồi kia tùy tay nhất ném vào khung rổ một màn, thật sự rất làm cho người ta rung động !

“Kính nhờ, đây là chúng ta lão sư, không phải đồng học.” Gặp chính mình đám người rõ ràng kêu “Lão sư tái đầu một cái”, này cao lớn nam sinh thế nhưng còn một ngụm một tiếng đồng học, Đàm Oánh đám người lập tức không chịu phạm, ào ào mở miệng chỉ trích nói.

“A, nguyên lai là lão sư a!” Cao lớn nam sinh thế này mới hoàn toàn tỉnh ngộ lại đây chính mình là ở cùng một vị lão sư đang nói nói, đổ không dám tái miễn cưỡng Hạ Vân Kiệt, ngượng ngùng cười cười, sau đó cầm bóng rổ đi rồi.

Trừ bỏ kia vài nam sinh, dù sao đại bộ phận người đều không có nhìn đến Hạ Vân Kiệt vừa rồi tùy tay nhất ném rung động một màn, chính là cảm thấy có vài phần không thể tưởng tượng, gặp cao lớn nam sinh cầm bóng rổ đi rồi, cũng liền nghỉ ngơi thanh âm, không tái khởi hống muốn Hạ Vân Kiệt tái ném một cái.

Gặp các học sinh hơn nữa các nữ sinh không tái kêu

muốn cho hắn ném rổ, Hạ Vân Kiệt không khỏi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó tiếp tục kiên nhẫn mà dẫn dắt học sinh tiếp tục quen thuộc vườn trường. Cuối cùng Hạ Vân Kiệt đem này đám học sinh đưa bên hồ một mảnh thanh cỏ xanh mặt đất.

“Tốt lắm, vườn trường cũng giới thiệu không sai biệt lắm, ta nghĩ các ngươi hẳn là đối chúng ta vườn trường đã có một cái đại khái bước đầu nhận thức. Bất quá các ngươi trong lúc đó đại bộ phận người lại còn là cho nhau không biết, hiện tại mọi người đều đều tự nhất nhất giới thiệu một chút. Nói nói chính mình tên, địa phương nào, vì cái gì muốn chọn trung y học này chuyên nghiệp đằng đằng, liền theo Đàm Oánh bắt đầu đi.” Chờ mọi người làm thành một vòng đều ngồi xếp bằng ngồi ở trên cỏ sau, Hạ Vân Kiệt cười nói.

Đàm Oánh gặp Hạ Vân Kiệt cái thứ nhất liền điểm danh đến chính mình, không khỏi phá lệ kích động, vội vàng đứng lên tự giới thiệu nói:“Ta kêu Đàm Oánh, ‘Mậu tuất lục quân tử’ chi nhất đàm tự đồng đàm, oánh là trong suốt oánh, đến từ……”

Đàm Oánh tự giới thiệu sau, ấn thuận kim đồng hồ phương hướng, tân sinh nhóm đều phân biệt đứng dậy tự giới thiệu một phen.

Một phen giới thiệu xuống dưới sau, 05 cấp trung y học nhất ban tân sinh nhóm cuối cùng là mọi người bước đầu cho nhau nhận thức, mà Hạ Vân Kiệt tắc căn cứ phía trước ở học sinh trong phòng ngủ theo chân bọn họ nói chuyện với nhau, còn có vừa rồi bọn họ tự giới thiệu, tạm thời chỉ định lớp trưởng, văn thể ủy viên vài vị lớp cán bộ.

Như thế một phen xuống dưới, Hạ Vân Kiệt cũng không tính chấm dứt ngày đầu tiên chủ nhiệm lớp công tác.

“Hạ lão sư, làm chủ nhiệm lớp cảm giác thế nào?” Ngày hôm sau, Hạ Vân Kiệt mới vừa đi tiến văn phòng ngồi xuống, Lưu Lực Hoành kia chích mập mạp tay liền nặng nề mà phát một chút bờ vai của hắn, cười hỏi.

“Cử không sai.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Nữ sinh nhiều hay không, có xinh đẹp sao?” Lưu Lực Hoành lại hỏi.

“Kính nhờ, ngươi là lão sư da, hỏi điểm đứng đắn biết không?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy tức giận xem thường nói.

“Ta đây là đứng đắn vấn đề a. Hạ lão sư ngươi tuổi trẻ lực tráng, huyết khí vượng, dễ dàng xúc động, nếu lớp học nữ sinh xinh đẹp nhiều, ta sợ ngươi phạm sai lầm a! Đây là với ngươi nói còn thật sự, ngươi phao dương nữu không thành vấn đề, phao trong quán bar mỹ nữ không thành vấn đề, nhưng phao học sinh, kia nhưng là nguyên tắc tính sai lầm, cho nên ta phải trước tiên với ngươi đề cái tỉnh.” Lưu Lực Hoành nghiêm trang nói.

Tuy rằng rõ ràng biết Lưu Lực Hoành hẳn là có ý tốt, nhưng Hạ Vân Kiệt miệng còn là nhịn không được bính ra một chữ “Lăn!”

“Lý lão sư, Lục lão sư, các ngươi nhìn xem, các ngươi nhìn xem, ta đây chính là một mảnh hảo tâm a!” Lưu Lực Hoành gặp Hạ Vân Kiệt không chút khách khí hướng hắn nói lăn, không khỏi lần cảm ủy khuất hướng Lý Hiểu Thi cùng Lục Cao Đại kêu lên.

“Xứng đáng! Hạ lão sư tuy rằng hoa tâm một ít, nhưng hắn còn là có nguyên tắc, mới sẽ không phạm kia sai lầm đâu.” Lý Hiểu Thi không chút nào không đồng tình trắng Lưu Lực Hoành liếc mắt một cái nói.

“Hiện tại biết ta vì cái gì gọi ngươi lăn đi!” Hạ Vân Kiệt

gặp Lý Hiểu Thi thay hắn nói chuyện, không khỏi hơn một phần đắc ý nói.

“Bất quá, Hạ lão sư, hiện tại học sinh đều thực cởi mở rất lớn mật, ngươi bộ dạng coi như suất khí lại tuổi trẻ, nhưng lại là một gã phó giáo sư, thực dễ dàng trở thành nữ sinh sùng bái đối tượng, chỉ sợ là cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng a, cho nên Lưu lão sư trong lời nói ngươi hay là muốn khiến cho chú ý, nhất định phải khắc chế, nhất định phải nhịn xuống, xúc động là ma quỷ a! Đương nhiên nếu Cố tiến sĩ đối với ngươi có ý tưởng, đó là mặt khác một hồi sự, chỉ cần không huyên quá phận, chúng ta còn là duy trì ngươi, cũng sẽ thay ngươi giữ bí mật.” Hạ Vân Kiệt vừa mới bắt đầu đắc ý, Lý Hiểu Thi một phen nói liền bắt hắn cho buồn bực nửa ngày nói không ra lời.

Đây đều là một đám cái gì đồng sự a!

Vì thế Hạ Vân Kiệt rõ ràng sẽ không tái để ý tới Lý Hiểu Thi đám người, bất quá Lý Hiểu Thi đám người đổ tựa hồ thực lo lắng Hạ Vân Kiệt, thế nhưng nhất toàn bộ buổi sáng đều là lăn qua lộn lại, quanh co lòng vòng khuyên hắn muốn thu liễm hắn kia khỏa “Sắc tâm”.

Không có biện pháp, ai làm cho Hạ Vân Kiệt có “Tiền khoa” Đâu. Không chỉ có ở Đông Thông thị có mỹ nữ bạn gái, cùng ba quán bar mỹ nữ cùng nhau ngủ, hơn nữa ngay cả dương nữu cũng đều phao quá, như thế nào có thể làm cho Lý Hiểu Thi đám người không lo lắng Hạ Vân Kiệt vị này tuổi trẻ lão sư cầm giữ không được phạm sai lầm đâu?

Hạ Vân Kiệt tự nhiên biết Lý Hiểu Thi đám người là một phen hảo ý, cho nên trong lòng buồn bực về buồn bực, nhưng còn là chịu đựng bọn họ lải nhải. Cũng may đến ăn giữa trưa cơm thời điểm, bọn họ cuối cùng đình chỉ lải nhải, nếu không Hạ Vân Kiệt đang muốn trực tiếp trốn

làm được.

Buổi chiều tan tầm, nếm qua cơm chiều sau, Hạ Vân Kiệt lại cố ý đi chuyến nam sinh ký túc xá cùng nữ sinh ký túc xá. Chủ yếu là suy nghĩ tìm hiểu một ngày khóa sau, bọn họ có hay không làm sao không thích ứng.

Các học sinh phản ứng đều cử không sai, Hạ Vân Kiệt cũng để lại hạ tâm đến. Kế tiếp, trừ bỏ phía trước một tháng, hắn hơi chút còn muốn nhiều đi một chút học sinh ký túc xá, nhiều quan tâm quan tâm, chờ qua này tháng sau, hắn này chủ nhiệm lớp cũng là có thể có rảnh xuống dưới, không cần thường xuyên chạy học sinh ký túc xá lâu.

Có rảnh xuống dưới Hạ Vân Kiệt rốt cục bắt đầu đem lực chú ý chuyển dời đến mới chiêu hai vị nghiên cứu sinh trên người.

Ở thứ năm buổi sáng, Hạ Vân Kiệt ở Lưu Nhất Duy bọn họ chỗ nghiên cứu sinh văn phòng cấp Lâm Trác Ngôn cùng Hàn Tuyết Kiều thượng thứ nhất đường nghiên cứu sinh chương trình học.

Hai người tuy rằng chưa từng theo nhỏ bái ở mỗ vị trung y môn hạ học quá trung y, là ở đại học khoa chính quy mới bắt đầu chân chính tiếp xúc cũng hệ thống học tập trung y, bất quá hai người bởi vì sinh lý chỗ thiếu hụt cùng gia đình duyên cớ, ở đại học khoa chính quy trong lúc học tập đều rất là khắc khổ, trụ cột tri thức nhưng thật ra so với năm đó Đới Vĩnh Chu vững chắc không ít. Điều này làm cho Hạ Vân Kiệt có chút vừa lòng.

Đương nhiên nay hai người đối mặt Hạ Vân Kiệt thái độ cũng pha làm cho hắn vừa lòng, biết là Lưu Nhất Duy bọn họ đã theo chân bọn họ đề cập qua chính mình.

Tục ngữ nói tai nghe vì hư mắt thấy vì thật, phía trước

Lâm Trác Ngôn cùng Hàn Tuyết Kiều đều là nghe Lưu Nhất Duy bọn họ đang nói Hạ lão sư bao nhiêu lợi hại, dù sao cũng là không chân chính nghe quá hắn khóa, trong lòng tuy rằng đã tin, nhưng chung quy chính là cái khái niệm, nay nghe xong Hạ Vân Kiệt một đường khóa xuống dưới sau, mới hiểu được Hạ lão sư ở trung y bác học quả thực không giống hắn tuổi trẻ gương mặt làm cho người ta cảm giác.

Kể từ đó, hai người tự nhiên cũng liền càng tôn kính chính mình vị tuổi trẻ đạo sư, đồng thời trong lòng cũng âm thầm vì chính mình trước kia khinh thị mà cảm thấy hổ thẹn không thôi.

“Tốt lắm, hôm nay liền dạy đến nơi đây đi. Ngày mai các ngươi nếu có hứng thú trực tiếp đi Thương Bắc huyện trung y viện, quan sát nhất duy bọn họ làm nghề y đi. Trung y hay là muốn nhiều xem nhiều học, nhiều tích lũy kinh nghiệm, chỉ dựa vào sách giáo khoa hoặc là ta miệng dạy không thể được.” Gặp thời gian không sai biệt lắm, cũng biết chính mình nói tiếp nhiều một ít, hai người chỉ sợ cũng nghe không hiểu, Hạ Vân Kiệt liền ngừng giảng bài, mỉm cười nói.

Lâm Trác Ngôn cùng Hàn Tuyết Kiều nghe xong đều là một trận cao hứng, khác nghiên cứu sinh vừa mới bắt đầu đến trường, lại nào có cái gì cơ hội đi bệnh viện bàng quan thực tập, càng đừng nói là cùng một vị chủ nhiệm thầy thuốc, Giang Nam tỉnh danh y thực tập, cũng chỉ có theo Hạ Vân Kiệt như vậy đạo sư, mới có cơ hội này. Bởi vì liền ngay cả Lưu Nhất Duy như vậy Giang Nam tỉnh danh y đều chính là hắn học sinh.

“Cảm ơn lão sư, chúng ta nhất định hội nhận thức học tập.” Hàn Tuyết Kiều vẻ mặt cảm kích nói, Lâm Trác Ngôn tắc đứng ở bên cạnh nặng nề mà gật gật đầu.

Hạ Vân Kiệt còn là ưa này hai học sinh, thấy thế mỉm

cười gật gật đầu, liền rời đi nghiên cứu sinh văn phòng.

“Trác Ngôn, trước kia ta cảm thấy chính mình thực bất hạnh, hiện tại có lẽ là ông trời thấy được của ta bất hạnh, bắt đầu chiếu cố ta, thế nhưng làm cho chúng ta gặp được như vậy một vị hảo đạo sư.” Hạ Vân Kiệt rời khỏi sau khi, Hàn Tuyết Kiều vẻ mặt cảm khái nói.

“Ân!” Lâm Trác Ngôn trọng trọng gật gật đầu. Tâm tư của hắn là theo Hàn Tuyết Kiều giống nhau, cuộc sống cùng hắn mở cái vui đùa, làm cho hắn theo nhỏ liền cà lăm, làm cho hắn tổng cảm thấy tiền đồ ảm đạm, nhưng hôm nay Hạ lão sư lại mang cho hắn hy vọng.

“Chờ ta đem y thuật học được cùng Lưu sư huynh giống nhau, không hề người nhỏ, lời nhẹ khi, nhất định phải thay ta ba ba rửa sạch oan tình, không hề làm cho ta mụ mụ mỗi ngày rơi lệ, không hề làm cho nàng bị người cười nhạo khinh thường.” Hàn Tuyết Kiều nắm chặt quyền đầu, trong mắt toát ra kiên nghị ánh mắt.

“Ân, ta, ta nhất, nhất định giúp, giúp ngươi!” Lâm Trác Ngôn nói.

“Cảm ơn, Trác Ngôn.” Hàn Tuyết Kiều thân thể mềm mại khẽ run lên, mắt đẹp dừng ở Lâm Trác Ngôn, cảm kích nói.

“Không, không, không khách khí, ngươi, ngươi là, là ta sư……” Lâm Trác Ngôn bởi vì cà lăm, vẫn không có gì nữ sinh nguyện ý cùng hắn kết giao, sợ chịu liên lụy bị người chê cười, nay bị Hàn Tuyết Kiều như vậy dừng ở, mặt kìm lòng không được đỏ cùng nhau, một trái tim cũng đập lợi hại.

Lâm Trác Ngôn trong lời nói còn không có nói xong, Hàn Tuyết Kiều di động vang lên.

Hàn Tuyết Kiều cầm lấy đến vừa thấy là nàng nhị thẩm gọi tới, không khỏi nao nao.

Từ nàng ba nháo ra cùng nhau “Phạm tội cưỡng gian” Sau, chịu liên lụy không chỉ có chính là nhà nàng, liền ngay cả nàng Nhị thúc nhà bình thường cũng không thiếu bị người trong thôn xem thường. Nàng Nhị thúc đổ hoàn hảo, cùng nàng giống nhau tin tưởng vững chắc chính mình ca ca là vô tội, vừa mới bắt đầu cũng không thiếu cùng nàng mụ mụ cùng nhau chạy ngược chạy xuôi, tưởng cấp nàng ba ba lật lại bản án, cho dù sau lại vô ích, hắn cũng không thiếu quan tâm hắn vị này cháu gái. Lần này nàng học đại học, chủ yếu cũng là nàng Nhị thúc giúp đỡ. Bất quá nàng nhị thẩm sẽ không tốt như vậy, vẫn thực không thích nhà bọn họ, cho rằng là bọn hắn nhà làm hại bọn họ không có biện pháp ở người trong thôn trước mặt ngẩng đầu.

Thậm chí vì nàng Nhị thúc giúp đỡ nàng đọc sách sự tình, còn cùng nàng Nhị thúc đại sảo một chút. Cho nên, nàng cho tới bây giờ không kỳ vọng quá chính mình vị này nhị thẩm sẽ cho chính mình gọi điện thoại.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1104 : Tin tức xấu

“Nhị thẩm, ta là Tuyết Kiều, có cái gì……” Tuy rằng nhị thẩm đối nàng không tốt, nhưng Hàn Tuyết Kiều còn chưa có không hận quá nàng, bởi vì của nàng Nhị thúc đối nàng tốt lắm, cho nên tiếp khởi điện thoại sau, rất là khách khí hỏi.

“Tuyết Kiều ngươi mau trở lại đi, mẹ ngươi hiện tại nằm ở trong bệnh viện đâu.” Hàn Tuyết Kiều câu nói kế tiếp còn không có hỏi ra, trong điện thoại lập tức liền truyền đến nàng nhị thẩm khoa trương sốt ruột thanh âm.

“Cái gì? Ta, ta mẹ như thế nào hội nằm ở trong bệnh viện ?” Hàn Tuyết Kiều nghe vậy không khỏi vừa sợ vừa vội nói.

“Còn không phải mẹ ngươi một cây tử cân não. Ngươi ba sự tình đều đã qua đi năm năm, nàng còn là chưa từ bỏ ý định, gần nhất cũng không biết nghe được cái gì tin tức, nói ngươi ba lúc trước là bị trấn phái xuất sở phó sở trưởng Cố Diệu Phi vu oan giá hoạ, còn có Hàn Bích Như cũng là đã bị Cố Diệu Phi uy hiếp, thế này mới chỉ ra và xác nhận ngươi ba. Hôm nay sáng sớm thế nhưng chạy tới huyện công an cục đi cáo trạng, nhưng cũng không nghĩ tưởng, kia Cố Diệu Phi nay sớm đã theo phó sở trưởng thăng làm huyện công an cục phó cục trưởng. Mẹ ngươi chạy đến huyện công an cục đi cáo trạng, kia không phải chính mình thảo đánh sao? Chính mình thảo đánh cũng cho dù, như vậy nhất nháo còn không biết lại sẽ cho nhà chúng ta mang đến cái gì tai họa. Kia nhưng là huyện công an cục phó cục trưởng, đắc tội hắn, nhà chúng ta còn có thể có ngày lành quá sao?” Nhị thẩm nói xong nói xong liền nhịn không được bắt đầu thầm oán.

“Ta mẹ bị đánh cho nghiêm trọng không nghiêm trọng?

Hiện tại thế nào ?” Hàn Tuyết Kiều lúc này cũng bất chấp nàng nhị thẩm thầm oán, mãn đầu óc đều là nàng mẫu thân tình huống thân thể, nước mắt chỉ không được ở hốc mắt lăn lộn.

“Có thể không……” Nhị thẩm nói.

“Đừng nghe ngươi nhị thẩm loạn xả, mẹ ngươi không có việc gì, chính là ngã nhất giao, trầy da điểm làn da, ngươi chỉ để ý an tâm đọc nghiên, không cần nhớ thương bên này, bên này có Nhị thúc đâu.” Nhị thẩm lời nói còn chưa nói xong, lại đột nhiên toát ra Hàn Tuyết Kiều Nhị thúc thanh âm.

“Nhị thúc, ngươi đừng gạt ta, ta mẹ đến tột cùng thế nào?” Hàn Tuyết Kiều cũng không tin tưởng nói.

“Mẹ ngươi thực không có việc gì, liền, chính là dù sao tuổi cũng có, té ngã khi thương đến điểm xương cốt, thầy thuốc nói cần tĩnh dưỡng hai ngày, cho nên ngươi không cần rất lo lắng, Nhị thúc hội chiếu cố tốt nàng. Ngươi hiện tại vừa mới vừa khai giảng, ngàn vạn không thể phân tâm, chỉ có ngươi đem thư đọc tốt lắm, tương lai có tiền đồ, ba ngươi, mẹ ngươi khả năng an tâm, khả năng để cho người khác không dám tái chê cười chúng ta, biết không?” Nhị thúc gặp Hàn Tuyết Kiều nói như vậy, biết chỉ nói lau điểm làn da, nàng là xác định vững chắc không tin, đành phải lộ ra điểm chân thật tình huống, sau đó lời nói thấm thía dặn dò nói.

“Ta biết Nhị thúc, nhưng ta hiện tại phải về nhà một chuyến, không nhìn đến mụ mụ, ta không có biện pháp an tâm đọc sách.” Hàn Tuyết Kiều hàm chứa nước mắt nói.

“Ngươi, ngươi đứa nhỏ này, như thế nào như vậy. Đều với ngươi nói ngươi mẹ không có việc gì, ngươi chỉ để ý đọc sách chính là. Hơn nữa, ngươi chạy về đến trừ bỏ

chậm trễ học tập, còn có thể có ích lợi gì? Tốt lắm, nghe Nhị thúc, không chuẩn trở về!" Nhị thúc cả giận nói.

"Nhị thúc, ta, ta……" Hàn Tuyết Kiều nghe vậy tâm tình phá lệ phức tạp. Một phương diện nàng hiểu được Nhị thúc trong lời nói nói là có đạo lý, nàng trở về trừ bỏ chậm trễ học tập, quả thật một chút cũng chưa dùng; Mặt khác một phương diện, nàng quả thật lại không thể yên tâm mẫu thân.

"Tốt lắm, cứ như vậy nói, ta nơi này còn có chuyện." Nhị thúc vì tỏ vẻ hắn kiên quyết thái độ, ném xuống câu nói đầu tiên treo.

Gặp Nhị thúc treo điện thoại, Hàn Tuyết Kiều rốt cục nhịn không được vùi đầu ghé vào trên bàn khóc ồ lên.

……

"Không phải với ngươi nói qua sao? Đừng nói cho Tuyết Kiều, ngươi như thế nào liền cấp nàng gọi điện thoại đâu!" Đông Thông thị văn vĩnh huyện nhân dân bệnh viện hành lang, Hàn Tuyết Kiều Nhị thúc Hàn Diệu Xuyên tức giận hướng thê tử Trần Đông Mai trừng mắt nói.

"Ta không cho nàng gọi điện thoại, người đó tới chiếu cố nàng mẹ? Ngươi không có nghe thầy thuốc nói sao? Nàng là bên trái xương chậu gãy xương, ít nhất cũng phải một hai tháng khả năng chính mình xuống giường hoạt động. Chẳng lẽ muốn ta tới chiếu cố nàng sao? Ta còn muốn làm việc đâu. Nếu không ngươi thỉnh bảo mẫu tới chiếu cố nàng, khả thỉnh bảo mẫu tiền đâu?" Trần Đông Mai lại lấy tức giận ngữ khí cùng biểu tình đáp ứng Hàn Diệu Xuyên.

"Đó là ta tẩu tử, đều là người của mình, ngươi so đo nhiều như vậy làm gì? Hơn nữa, Hàn Tuyết Kiều hiện tại

là nghiên cứu sinh, chờ nàng tốt nghiệp sau, khẳng định có thể tìm được hảo công tác, đến lúc đó nàng cũng sẽ niệm cho ngươi này thẩm thẩm tốt.” Hàn Diệu Xuyên cũng là biết thê tử như vậy tức giận là có nhất định lý do, huống hồ tẩu tử nay nằm ở trên giường, cũng cần hắn thê tử chiếu cố, cũng là không dám thực chọc giận nàng, thấy nàng tức giận, hắn ngữ khí cũng liền lập tức nhuyễn xuống dưới.

“Hảo công tác? Ngươi nghĩ đến thoải mái, đầu năm nay nghiên cứu sinh cũng đã bắt đầu không có gì hay hiếm lạ. Hơn nữa ta hỏi thăm qua, hiện tại bình thường tiến thị bệnh viện, cho dù thạc sĩ văn bằng cũng là cần nhất định quan hệ, các ngươi Hàn gia ở thành phố có quan hệ sao? Không có vấn đề gì, vào không được thị bệnh viện, vậy chỉ có thể vào huyện bệnh viện, ngươi cảm thấy ngươi tẩu tử đều đem người ta huyện công an cục đều cấp náo loạn, huyện bệnh viện dám muốn nàng sao? Thực nghĩ đến người ta huyện công an cục phó cục trưởng là nê niết sao? Hiện tại ngươi tẩu tử nằm ở trên giường chính là tốt nhất chứng minh! Ấn ta nói, cũng liền ngươi này người thành thật còn đối với ngươi ca ca sự tình như vậy để bụng, ngươi xem nhìn ngươi tẩu tử nhà mẹ đẻ, còn có ngươi đệ đệ, ngươi này đường huynh đệ, bọn họ người người cũng rất thông minh, sẽ không đến tranh này hồn thủy.” Trần Đông Mai chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói.

“Ta mặc kệ người khác thế nào, ta biết đó là đại ca của ta, ta thân ca ca, ta biết hắn không phải người như vậy, hắn là vô tội !” Hàn Diệu Xuyên thần sắc thống khổ mà kiên định nói.

“Lời này ngươi cùng ta nói vô dụng!” Trần Đông Mai lạnh lùng trả lời.

Hàn Diệu Xuyên nghe vậy thật lâu nhìn Trần Đông Mai, cuối cùng vẻ mặt thống khổ ôm lấy đầu.

Ngay từ đầu thê tử cũng là cùng hắn, cũng là tin tưởng hắn ca ca là vô tội, khả năm năm thời gian lại sớm đã tiêu ma kia phân tin tưởng cùng chấp nhất, hiện tại nàng sớm đã cùng này hắn thân thích bằng hữu giống nhau, ước gì cùng hắn đại ca gia phiết thanh quan hệ.

……

“Tuyết, tuyết, Tuyết Kiều, đừng, đừng khóc. Phát, phát, sinh sự tình gì?” Nghiên cứu sinh trong văn phòng, nhìn Hàn Tuyết Kiều đột nhiên ghé vào trên bàn khóc, Lâm Trác Ngôn không khỏi có chút chân tay luống cuống.

Nhưng là Hàn Tuyết Kiều lúc này đang ở thương tâm là lúc, lại làm sao có thể nghe được tiến Lâm Trác Ngôn khuyên bảo.

Gặp Hàn Tuyết Kiều tiếp tục ghé vào trên bàn thương tâm khóc, Lâm Trác Ngôn lòng nóng như lửa đốt, khả càng nhanh hắn lại càng là nói không ra lời, cuối cùng bất đắc dĩ xoay người ra văn phòng một đường hướng lão sư văn phòng chạy tới.

Gặp Lâm Trác Ngôn môn cũng không xao liền xông vào văn phòng, Lưu Lực Hoành đám người không khỏi hơi hơi nhíu hạ mày, nghĩ rằng, lần này Hạ lão sư tân chiêu học sinh cùng phía trước kia ba học sinh quả thực là thiên soa địa biệt. Kia ba học sinh, chỉ cần ở học viện, kia nhưng là mỗi ngày lại đây giúp chính mình đạo sư quét tước vệ sinh, sửa sang lại cái bàn, lại giống như trước mắt vị này học sinh, một chút lễ phép đều không có.

Nhưng thật ra Hạ Vân Kiệt biết Lâm Trác Ngôn tính cách, thấy hắn đầu đầy đại hãn chạy vào, sắc mặt trướng đỏ bừng, không khỏi sắc mặt khẽ biến nói:“Trác Ngôn sự tình gì?”

“Tuyết, tuyết, Tuyết Kiều, nàng, nàng, nàng……” Lâm Trác Ngôn lại bởi vì nóng vội duyên cớ, nói như thế nào cũng giảng bất lợi tác.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy sắc mặt lại khẽ biến, nhân cũng đi theo đứng lên, không nói hai lời liền ra văn phòng, lập tức hướng nghiên cứu sinh văn phòng đi đến.

Lâm Trác Ngôn gặp lão sư lập tức hướng nghiên cứu sinh văn phòng đi đến, không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng đuổi theo.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1105 : Lão sư xuất mã

Đến nghiên cứu sinh văn phòng, gặp Hàn Tuyết Kiều cúi đầu vào bàn học thấp giọng nức nở, Hạ Vân Kiệt mới biết được Lâm Trác Ngôn vì cái gì cứ như vậy cấp, không khỏi mày hơi hơi cau, đi lên trước vỗ nhẹ nhẹ chụp Hàn Tuyết Kiều bả vai, ôn nhu nói:“Tuyết Kiều đã xảy ra sự tình gì, nói cho lão sư.”

Hạ Vân Kiệt lực ảnh hưởng hiển nhiên không phải Lâm Trác Ngôn có thể so sánh, hắn vừa mở miệng, Hàn Tuyết Kiều liền lập tức đình chỉ khóc, liền vội việc lấy tay xoa xoa nước mắt, đứng lên, thần sắc có chút bất an nhìn Hạ Vân Kiệt.

Nàng cũng không tưởng cấp chính mình đạo sư lưu lại không tốt ấn tượng. Bởi vì chỉ có đi theo vị này đạo sư đem y thuật học giỏi, của nàng người một nhà về sau mới có cơ hội lại một lần nữa ngẩng đầu làm người.

“Không có việc gì Tuyết Kiều, hết thảy có lão sư ở, nói cho lão sư đã xảy ra sự tình gì?” Hạ Vân Kiệt gặp Hàn Tuyết Kiều thần sắc có chút bất an, càng phát ra ôn hòa hỏi.

“Không, không có việc gì, chính là mụ mụ không cẩn thận bị ngã, vào bệnh viện, ta có chút lo lắng.” Hàn Tuyết Kiều cũng không muốn cho chính mình đạo sư biết nhiều lắm nhà nàng sự tình, tuy rằng nàng biết trước mắt vị này đạo sư cùng này khác đạo sư dùng kỳ thị ánh mắt đối đãi nàng không giống với, nhưng trong tiềm thức nàng như trước có chút lo lắng.

“Thực nghiêm trọng?” Hạ Vân Kiệt quan tâm hỏi.

“Không, không nghiêm trọng, chính là thương đến điểm gân cốt, cần tĩnh dưỡng một đoạn thời gian.” Hàn Tuyết

Kiều vội vàng lắc đầu nói.

“Tốt lắm, Tuyết Kiều ngươi không cần lừa lão sư. Lão sư tuy rằng tuổi trẻ, khả trải qua sự tình, tiếp xúc quá người so với ngươi không biết quá nhiều bao nhiêu. Nói đi, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Ngươi nếu không nói cũng có thể, ta cái này trực tiếp gọi điện thoại cho ngươi mụ mụ.” Hạ Vân Kiệt lại làm sao tin tưởng Hàn Tuyết Kiều lời nói, nghe vậy nhíu mày nói.

“Ta, ta……” Hàn Tuyết Kiều lắp bắp do dự mà, cuối cùng còn là mạnh cắn răng một cái, nói:“Là ta mụ mụ đi huyện công an cho ta ba ba tìm cách nói, sau đó không biết vì cái gì liền bị ngã, hiện tại ở nằm viện, cụ thể tình huống như thế nào ta cũng không biết, ta Nhị thúc không chịu nói cho ta biết, cũng không chịu làm cho ta trở về vấn an nàng, ta hiện tại hảo lo lắng, ô ô!”

Nói xong, nói xong Hàn Tuyết Kiều lại nhịn không được thấp giọng khóc lên, thậm chí thương tâm dưới nhịn không được đầu nhập Hạ Vân Kiệt ôm ấp, ôm hắn khóc nói:“Lão sư, hiện tại ta nên làm cái gì bây giờ? Ta ba ba là vô tội, nhưng ta cái gì cũng làm không được. Ta mụ mụ hiện tại lại nằm ở bệnh viện, ta nên làm cái gì bây giờ? Ta nên làm cái gì bây giờ?”

Tuy rằng nói Hàn Tuyết Kiều này học sinh mới theo chính mình không vài ngày, nhưng thấy nàng khóc như thế thương tâm cùng bất lực, Hạ Vân Kiệt trong đầu cũng là nhịn không được một trận đau lòng, vỗ nhẹ chụp nhẹ của nàng vai nói:“Không cần lo lắng, hết thảy có lão sư ở đâu. Ngươi đã lo lắng mụ mụ ngươi, chúng ta đây hiện tại phải đi vấn an mụ mụ ngươi, ta cũng vừa hảo có thể giúp nàng trị liệu một chút.”

“Cảm ơn lão sư, không cần, không cần, ta chính mình trở về là có thể, là có thể.” Hạ Vân Kiệt thủ ở Hàn Tuyết Kiều trên vai nhẹ như vậy khinh vỗ, Hàn Tuyết Kiều thế

này mới ý thức lại đây chính mình vừa rồi hành động có chút không ổn, vội vàng buông ra tay, xoa xoa khóe mắt nước mắt, cuống quít lắc đầu nói.

Thật vất vả có cơ hội bái nhập như vậy một vị vĩ đại đạo sư môn hạ, Hàn Tuyết Kiều còn không có tới kịp hảo hảo thảo vị này lão sư thích, lại nào dám vừa khai giảng không vài ngày liền đem hắn cho liên lụy đến của nàng gia đình sự tình trung đi? Vạn nhất lão sư đi nhà nàng sau, đã biết nhà nàng loạn thất bát tao sự tình, còn có trước mắt tình cảnh, cảm thấy nàng này học sinh chuyện phiền toái nhiều mà tâm sinh chán ghét, kia nàng đã có thể thật là muốn khóc cũng không kịp.

“Nói gì vậy, ngươi đến cùng có hay không đem ta làm ngươi lão sư đối đãi?” Hạ Vân Kiệt gặp Hàn Tuyết Kiều thần sắc kích động lắc đầu, trong lòng không khỏi lại là một trận đau lòng, bất quá trên mặt lại cố ý banh nổi lên mặt hỏi.

“Có, đương nhiên là có!” Hàn Tuyết Kiều thấy thế không khỏi sợ tới mức sắc mặt đều tái nhợt, nàng hiện tại sợ nhất chính là trước mắt vị này đạo sư cũng cùng này khác đạo sư giống nhau ghét bỏ nàng.

“Kia không phải được. Ngươi đã là đệ tử của ta, chuyện của ngươi, ta này làm lão sư tự nhiên không thể khoanh tay đứng nhìn. Tốt lắm, cứ như vậy nói định rồi, chúng ta hiện tại liền xuất phát đi mẹ ngươi ở bệnh viện.” Hạ Vân Kiệt không khỏi phân trần nói.

“Cảm ơn lão sư!” Bởi vì phụ thân duyên cớ, mấy năm nay Hàn Tuyết Kiều mặc kệ là ở trong thôn còn là ở trong trường học đều rất ít có người để mắt, lại không nghĩ rằng vừa mới nhận thức không vài ngày đạo sư lại như vậy nhiệt tâm, như vậy quan tâm chính mình, không khỏi cảm động Hàn Tuyết Kiều nước mắt lại ngã nhào xuống dưới.

“Không cần cùng lão sư khách khí, đi thôi.” Hạ Vân Kiệt vỗ nhẹ Hàn Tuyết Kiều bả vai.

“Ân.” Hàn Tuyết Kiều lau đem khóe mắt nước mắt, gật gật đầu, sau đó đi theo Hạ Vân Kiệt đi ra ngoài.

“Lão, lão, lão sư, ta, ta cũng tưởng, muốn đi!” Lâm Trác Ngôn gặp Hạ Vân Kiệt mang theo Hàn Tuyết Kiều đi ra ngoài, do dự hạ, đuổi theo đi, chứa lá gan lắp bắp nói.

Hạ Vân Kiệt nhìn mắt Lâm Trác Ngôn, lại nhìn mắt Hàn Tuyết Kiều, sau đó gật gật đầu nói:“Cũng tốt, ngươi cũng đi theo đi xem đi.”

Vì thế ba người đi xuống lầu, ở trường học đại môn khẩu đánh xe taxi đi gia hoa tiểu khu lấy xe BMW, sau đó Hạ Vân Kiệt chính mình lái xe BMW một đường hướng Đông Thông thị Văn Vĩnh huyện khai đi.

Hạ Vân Kiệt dù sao vừa mới vừa công tác một năm, mà cùng văn phòng trừ bỏ Lý Hiểu Thi có một chiếc qq xe ô tô, những người khác đều còn đạp hai cái bánh xe xe đạp, Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng không tốt rất cao điều, rất khoe khoang, lái xe BMW đến học viện đi làm. Trên thực tế, ở trường học công tác cũng ít có dùng đến xe thời điểm, cho nên trên cơ bản Hạ Vân Kiệt còn là đem Thiệu Lệ Hồng kia lượng màu trắng 520 bảo mã xe hơi đứng ở các nàng trước kia ở gia hoa tiểu khu.

Kể từ đó, vừa miễn học viện sư sinh đoán rằng cùng lời ra tiếng vào, làm Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm hồi Giang Châu thị ở gia hoa tiểu khu tiểu ở khi, dùng xe cũng phương tiện.

Bất quá Lâm Trác Ngôn cùng Hàn Tuyết Kiều gặp điệu thấp hạ lão sư thế nhưng ở giáo ngoại còn có lượng xe BMW, đều âm thầm có chút giật mình. Bởi vì 05 năm,

tuy rằng Giang Châu đại học đã không hề thiếu giáo thụ phó giáo sư mua được xe hơi, nhưng dù sao số người còn là không nhiều lắm, càng đừng nói giống Hạ Vân Kiệt như vậy tuổi trẻ phó giáo sư, hơn nữa mua còn là vài chục vạn bảo mã xe hơi, cho dù học viện Hồng Văn Cảnh viện trưởng khai cũng bất quá chính là một chiếc biệt khắc xe hơi mà thôi.

Lâm Trác Ngôn cùng Hàn Tuyết Kiều hiển nhiên là lần đầu tiên ngồi như vậy sa hoa xe hơi, ngồi ở trên xe nhịn không được lấy tay nhẹ nhàng mà vuốt ve da thật ghế, thậm chí Hàn Tuyết Kiều trong lúc nhất thời đối nàng mẫu thân lo lắng đều bị dời đi mở không ít.

Xe một đường vững vàng sử ra nội thành, hướng liên tiếp Giang Châu thị cùng Đông Thông thị đường cao tốc khai đi.

“Tuyết Kiều, nói nói ngươi ba sự tình đi.” Hạ Vân Kiệt nhìn thoáng qua ngồi ở phó buồng lái Hàn Tuyết Kiều, nói.

“Ta ba sự tình?” Hàn Tuyết Kiều nghe vậy thân thể mềm mại hơi hơi chiến một chút, sắc mặt cũng đột nhiên trở nên tái nhợt một tia.

“Đúng, ngươi ba sự tình. Không quan hệ, biết cái gì đã nói cái gì, ta tin tưởng ngươi ba là vô tội.” Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng gật đầu nói.

Phía trước hắn cũng không có cố ý cấp Hàn Tuyết Kiều xem qua cái gì tướng mạo, hơn nữa Hàn Tuyết Kiều nay là hắn học sinh, miễn cưỡng coi như là hắn người thân cận, có chút tướng mạo khó tránh khỏi chịu này thân phận ảnh hưởng trở nên mịt mờ đứng lên, không còn là tùy tiện liếc mắt một cái có thể nhìn ra đến, cho nên lúc ấy Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra không chú ý tới Hàn Tuyết Kiều phụ thân mông oan tướng mạo.

Bất quá vừa rồi ở trong văn phòng, Hàn Tuyết Kiều như vậy vừa khóc, vừa nói, Hạ Vân Kiệt tự nhiên liền khó tránh khỏi muốn âm thầm cẩn thận nhiều quan sát vài lần. Lấy Hạ Vân Kiệt nay tướng thuật trình độ, này nhất cẩn thận quan sát tự nhiên có thể nhìn ra Hàn Tuyết Kiều phụ thân là bình thường bỏ tù còn là mông oan bỏ tù. Bất quá cụ thể chi tiết sự tình, lấy Hạ Vân Kiệt tướng thuật tuy nói cũng có thể suy tính, bất quá bởi vì Hàn Tuyết Kiều là hắn học sinh, theo trên người nàng suy tính đứng lên liền khó tránh khỏi muốn phí chút trắc trở, chẳng bằng trực tiếp hỏi tới phương tiện.

“Thật sự! Lão sư, ngài tin tưởng ta ba là vô tội !” Hàn Tuyết Kiều nghe vậy ánh mắt lập tức sáng đứng lên, lại là kinh hỉ lại là kích động nói.

“Đương nhiên! Có thể giáo dục ra ngươi như vậy vĩ đại nữ nhi, ngươi ba lại như thế nào khả năng sẽ là một vị phạm tội cưỡng gian đâu?” Hạ Vân Kiệt nói.

“Cảm ơn lão sư, ta cũng không vĩ đại. Bất quá ta ba ba thật là một vị hảo ba ba, hắn cần lao, hắn tâm địa thiện lương, hắn thực yêu ta, cũng thực yêu ta mụ mụ, hắn như thế nào khả năng sẽ đi cưỡng gian cùng thôn một vị vừa mới mãn mười ba tuổi cô gái đâu?” Hàn Tuyết Kiều kích động nói.

“Vừa mãn mười ba tuổi, còn không đến mười bốn tuổi, kia có thể coi là cưỡng gian ấu nữ, ngươi ba chỉ sợ bị phán không nhẹ đi?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy hơi hơi nhíu hạ mày, hỏi.

“Đúng vậy, theo trọng phán, mười năm! Hiện tại đã ngồi năm năm, còn có năm năm a!” Hàn Tuyết Kiều nói xong nói xong nhịn không được sẽ thấy lại hạ xuống nước mắt.

Năm năm, há mồm nói nói đơn giản, tựa hồ chính là một cái tái đơn giản bất quá con số, khả chỉ có chân chính trải qua giống Hàn Tuyết Kiều như vậy năm năm chua xót mới hiểu được, năm năm là cỡ nào dài dòng dày vò. Mà nàng còn có người nhà của nàng còn phải tái trải qua một đoạn như thế dài dòng dày vò.

“Bọn họ vì cái gì hội nhận định là ngươi ba đâu?” Hạ Vân Kiệt nhìn Hàn Tuyết Kiều giống nhau, trong mắt lóe ra một tia thương hại còn có một tia tức giận.

Một cọc oan án, đối với phá án cảnh sát, có lẽ chính là một phần điều tra cùng thẩm vấn ghi lại, đối với phán án quan toà có lẽ chính là một phần bản án, nhưng đối với một gia đình nói không chừng chính là thê ly tử tán cửa nát nhà tan, chính là một đoạn sỉ nhục chua xót dài lâu dày vò…… Bọn họ là không có biện pháp lý giải cái loại này bi thảm cùng dày vò, bởi vì không phải phát sinh ở bọn họ trên người.

“Bởi vì người bị hại Hàn Bích Như chỉ chứng là ta ba ba, hơn nữa ở của nàng trong nhà cũng tìm được rồi ta ba ba một kiện quần áo, khả đó là ta ba ba cho nhà bọn hắn hỗ trợ làm công, ở nhà bọn họ uống chút rượu sau, đại mùa hè thoát quần áo hạ xuống. Sau đó người phái xuất sở liền nhận định là ta ba làm vụ án, ta ba ngay từ đầu là không thừa nhận, khả sau lại không biết vì cái gì liền thừa nhận.” Hàn Tuyết Kiều trả lời, trong mắt toát ra thống khổ phẫn nộ sắc.

“Người bị hại thế nhưng cũng chỉ ra và xác nhận ngươi ba ba?” Hạ Vân Kiệt chân mày cau lại, trong mắt lóe ra một tia nghi hoặc sắc.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt không phải cảnh sát, nhưng là biết tại đây vụ án người bị hại chỉ ra và xác nhận là là tối trọng yếu, khả người bị hại vì cái gì muốn chỉ ra và xác nhận Hàn Tuyết Kiều phụ thân đâu?

Ở người khác trong mắt, là Hàn Tuyết Kiều phụ thân làm chuyện xấu, người bị hại tự nhiên chỉ ra và xác nhận hắn, nhưng Hạ Vân Kiệt lại biết, chuyện này tuyệt đối không phải Hàn Tuyết Kiều phụ thân làm. Kia người bị hại chỉ ra và xác nhận hắn đã làm cho làm cho người ta cân nhắc, theo lý thuyết, một cái mười ba tuổi cô gái đã có cũng đủ phán đoán phân rõ năng lực.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1106 : Hy vọng

“Ta cũng không biết Hàn Bích Như vì cái gì muốn chỉ ra và xác nhận ta ba ba, bất quá lão sư thỉnh ngài nhất định phải tin tưởng, ta ba ba là tuyệt đối sẽ không làm ra cái loại này táng tận thiên lương sự tình !” Gặp Hạ Vân Kiệt nhíu, Hàn Tuyết Kiều còn tưởng rằng hắn cũng cùng cảnh sát còn có những người khác giống nhau bắt đầu nhận định là nàng phụ thân làm chuyện xấu, không khỏi một trận sốt ruột, cơ hồ dùng mang theo khóc nức nở thanh âm nói.

“Tuyết Kiều không nên gấp gáp, ta không phải hoài nghi ngươi ba ba, ta chỉ là kỳ quái kia Hàn Bích Như vì sao phải chỉ ra và xác nhận ngươi ba ba. Xem ra sự tình chỉ sợ cũng không giống trong tưởng tượng đơn giản như vậy, mặt sau chỉ sợ còn có cái gì người ở sai sử hoặc là hiếp bức, nếu không Hàn Bích Như để làm chi muốn chỉ ra và xác nhận ngươi ba ba đâu?” Hạ Vân Kiệt quay đầu nhìn Hàn Tuyết Kiều giống nhau, trấn an nói.

“Đúng, đúng, nhất định là có người sai sử hoặc là hiếp bức của nàng. Vì chuyện này, ta cùng mụ mụ cũng cố ý đi tìm nàng còn có nàng cha mẹ, cầu nàng không cần vu hãm ta ba ba, khả các nàng luôn lảng tránh.” Hàn Tuyết Kiều nghe vậy không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng liên tục gật đầu nói.

“Cái này đúng rồi, nếu thật là ngươi ba làm chuyện xấu, người bị hại còn có người nhà của nàng hận không thể vọt tới nhà các ngươi đi đau chửi, lại làm sao lảng tránh, hiển nhiên là thẹn trong lòng.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy gật gật đầu nói.

“Cảm ơn lão sư. Nhưng là kia cũng vô dụng a, này vụ án ta ba đã chính mình thừa nhận, pháp viện cũng đã phán định, hơn nữa hiện tại đều đã qua đi năm năm, ngay cả

Hàn Bích Như người một nhà chuyển đi nơi nào chúng ta hiện tại cũng không biết, cho dù biết, nàng lúc trước nếu chỉ ra và xác nhận ta ba, hiện tại lại như thế nào hội lật lọng đâu? Cho dù lật lọng, lại có ai còn hội giúp chúng ta lật lại bản án, chẳng lẽ bọn họ còn chính mình đánh miệng mình bất thành?" Hàn Tuyết Kiều gặp Hạ Vân Kiệt tới thủy tới chung đứng ở nàng ba bên này nói chuyện, trong lòng rất là cảm kích, bất quá cảm kích sau cũng là thật sâu bất đắc dĩ.

Nàng còn có người nhà của nàng thân thích bất quá đều chính là tóc húi cua tiểu dân chúng, năm đó cũng chưa biện pháp lật lại bản án, nay vụ án phán đều đã qua đi năm năm, chẳng lẽ còn mới có thể tái lật lại bản án bất thành? Hơn nữa nàng mẹ này năm năm xuống dưới, thế nào năm không đi phản ứng vấn đề, khả lại có ai từng để ý quá nàng? Hôm nay lại bởi vì đi huyện công an cục phản ứng vấn đề mà ở vào bệnh viện, về phần đến tột cùng cái gì nguyên nhân, tuy rằng nàng Nhị thúc cùng nhị thẩm đều nói chính là bị ngã, bất quá Hàn Tuyết Kiều cũng không tin tưởng nàng mụ mụ hội vô duyên vô cớ té ngã, hơn phân nửa còn là ở công an cục đã bị một ít thôi tễ làm cho.

"Tuyết Kiều ngươi này tư tưởng có chút quá mức bi quan, xã hội mặc dù có nó âm u một mặt, nhưng tổng thể còn là tốt, hơn nữa chúng ta tư pháp chế độ đã ở không ngừng hoàn thiện, chỉ cần có chứng cớ có thể chứng minh ngươi ba là oan uổng, ta nghĩ chính phủ tư pháp cơ quan tổng hội cho ngươi phụ thân lật lại bản án, trả lại ngươi phụ thân một cái trong sạch." Hạ Vân Kiệt tuy rằng cũng biết hiện tại ở một ít địa phương quả thật tồn tại một ít hắc ám mặt, nhưng thân là lão sư gặp chính mình học sinh đối xã hội ôm như thế một cái bi quan thái độ, còn là cảm thấy có tất yếu sửa đúng, có tất yếu làm cho nàng tạo lạc quan hướng về phía trước tư tưởng quan niệm.

“Không có khả năng lão sư, chúng ta không quan không chức, ai sẽ ở hồ chúng ta? Càng đừng nói trước kia công việc ta ba này vụ án cảnh sát nay đã là huyện công an cục phó cục trưởng, ngươi nói, hắn hội cho phép lật lại bản án sao? Ta hiện tại đã không xa cầu đưa ta ba trong sạch, ta hiện tại chỉ hy vọng tương lai có một ngày đi theo lão sư ngài học được một tay hảo y thuật, làm cho người khác không dám tái coi khinh cười nhạo chúng ta, làm cho nhà chúng ta một lần nữa ở người khác trước mặt ngẩng đầu lên, làm cho ta ba theo trong ngục giam đi ra thời điểm, nhìn đến ta có thể cảm thấy vui mừng.” Hàn Tuyết Kiều cũng không có bởi vì Hạ Vân Kiệt khuyên bảo liền cải biến nàng bi quan thái độ cùng quan điểm.

“Không, ngươi ba cái loại này tình huống dù sao chính là cái lệ, ngươi phải tin tưởng lang lảng Càn Khôn dưới, chính nghĩa chung quy là muốn thắng lợi, này cùng quan không quan không có gì quan hệ, đây là tư pháp công chính vấn đề.” Tuy rằng Hạ Vân Kiệt trong lòng kỳ thật cũng có vẻ chung nhận thức Hàn Tuyết Kiều phán đoán suy luận, dù sao một cái vụ án đã qua đi năm năm, hơn nữa lúc trước phá án nhân viên nay lại thăng nhiệm làm huyện công an cục phó cục trưởng, cho dù dùng mông tưởng cũng biết, bình thường dân chúng tưởng lật lại bản án khó như lên trời, bất quá thân là dạy học dục nhân lão sư, Hạ Vân Kiệt lại còn là chỉ mình cố gắng hướng chính mình học sinh giáo huấn xã hội tốt đẹp chính nghĩa một mặt.

Gặp đạo sư kiên trì gặp mình, nhìn kia trương tuổi trẻ mà trắng nõn mặt, Hàn Tuyết Kiều không biết chính mình hẳn là kính nể như vậy lão sư, hay nên cười hắn thiên chân, dáng vẻ thư sinh.

Bất quá mặc kệ thấy thế nào đãi trước mắt vị này y thuật cao minh lại tựa hồ lại ở xã hội lịch duyệt có vẻ ngây thơ thiên chân đạo sư, nếu hắn kiên trì ý kiến, nếu hắn là lão

sư, Hàn Tuyết Kiều cuối cùng còn là lựa chọn trầm mặc mà không phải tiếp tục phản bác.

Hàn Tuyết Kiều trầm mặc, mà Hạ Vân Kiệt bởi vì không biết tại đây dạng rõ ràng tàn khốc sự thật trước mặt, nên như thế nào dạy học sinh hẳn là đối xã hội tràn ngập tốt đẹp hy vọng, cuối cùng cũng trầm mặc xuống dưới, mà Lâm Trác Ngôn bởi vì cà lăm duyên cớ liền lại càng không hội dễ dàng mở miệng, trong lúc nhất thời, bên trong xe không khí trở nên có chút nặng nề đứng lên.

Hy vọng lần này không cần vận dụng Tần Lam quan hệ, cũng không dùng vận dụng chính mình đặc thù năng lực, cảm nhận được bên trong xe nặng nề, cảm nhận được Hàn Tuyết Kiều không tiếng động kiên trì, Hạ Vân Kiệt trong lòng thật sâu thở dài một hơi.

Hắn biết chính hắn một hy vọng thực hiện khả năng tính rất nhỏ, nhưng hắn còn là quyết định kiên trì một chút, hắn không nghĩ làm cho chính mình học sinh nhìn đến luôn xã hội không tốt một mặt, hy vọng nàng có thể nhìn đến xã hội tốt đẹp chính nghĩa một mặt, kỳ thật Hạ Vân Kiệt chính mình làm sao thường không phải đâu! Nếu không hắn một điện thoại đánh cấp Tần Lam thậm chí Giang Nam tỉnh tỉnh ủy bí thư Triệu Hưng Quân là được, làm sao cần tự mình đi một chuyến Văn Vĩnh huyện đâu?

Đông Thông thị liền hợp với Giang Châu thị, màu trắng bảo mã xe hơi ở cao tốc thượng một đường Benz, còn chưa tới giữa trưa liền chạy đến Văn Vĩnh huyện cao tốc xuất khẩu.

Vào Văn Vĩnh huyện, Hàn Tuyết Kiều cảm xúc rõ ràng có chút không ổn định, không hề an lo lắng cũng có sốt ruột.

“Không cần lo lắng, không nên gấp gáp, lão sư hội giúp

ngươi.” Hạ Vân Kiệt gặp Hàn Tuyết Kiều cảm xúc không ổn định, ôn nhu trấn an nói.

Hàn Tuyết Kiều chung quy còn chính là cái học sinh, gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, trong lòng tựa hồ lập tức tìm được rồi dựa vào, khẩn trương cảm xúc lỏng xuống dưới.

“Cảm ơn lão sư.” Hàn Tuyết Kiều mặt lộ vẻ cảm kích sắc nói.

……

Văn Vĩnh huyện nhân dân bệnh viện, là Văn Vĩnh huyện tốt nhất cũng là lớn nhất bệnh viện.

Cốt thương khoa trọng chứng thất, Hàn Tuyết Kiều mẫu thân Vi Uyển Nhu lúc này đang lẳng lặng nằm ở tuyết trắng ga trải giường thượng, năm mươi tuổi không đến nàng, nếu là bảo dưỡng tốt nữ nhân, lúc này như trước có thể tản mác ra từ nương bán lão phong vận do tồn mê người hương vị, bất quá Vi Uyển Nhu cũng là đã trắng bên tóc, làn da gầy, thoạt nhìn giống như sáu bảy mươi tuổi lão nhân.

Nước mắt theo đã tràn đầy nếp nhăn khóe mắt ngã nhào xuống dưới, ướt đẫm tuyết trắng gối đầu khăn, cũng không phải bởi vì đau đớn, mà là bởi vì khuất nhục, bởi vì lại một lần nữa vô công mà phản.

Đối với loại này thân thể đau đớn Vi Uyển Nhu đã không sao cả, nếu không phải bởi vì nữ nhi còn không có xuất giá, còn tại đọc sách, nàng kỳ thật đều đã nghĩ tới tự sát.

Cái loại này bị người chỉ trỏ tư vị khuất nhục, cái loại này thậm chí bị thân nhân cũng xem thường tư vị, cái loại này người chân ái không ở bên người lại hàm oan ở trong ngục giam ngồi tư vị, nếu không phải tự mình trải

qua, người khác là rất khó lý giải cái loại này thống khổ.

“Nhị thúc ta vô dụng, lại liên lụy ngươi.” Phòng bệnh cửa bị đẩy ra, gặp là hàn diệu xuyên tiến vào, Vi Uyển Nhu vội vàng xoa xoa khóe mắt nước mắt, vẻ mặt áy náy đối Hàn Diệu Xuyên nói.

Nông thôn người giản dị, đối trượng phu đệ đệ xưng hô còn là ấn trước kia truyền thống, đi theo tử nữ kêu. Không giống hiện tại người trong thành hoặc là người trẻ tuổi, đã thói quen trực tiếp gọi tên.

“Ngươi muốn thực cảm thấy liên lụy chúng ta, về sau sẽ không nếu đi làm loại này việc ngốc. Ngươi xem xem hiện tại chỉnh, ngươi làm cho chúng ta làm sao bây giờ? Đem ngươi ném ở bệnh viện mặc kệ sao? Diệu Xuyên khẳng định không đồng ý, cần phải quản, chữa bệnh phí dụng đâu? Hầu hạ ngươi đâu?” Trần Đông Mai lại không đợi trượng phu mở miệng, đã tiếp nhận nói mà nói nói.

“Đông Mai, ngươi nói gì sai! Không thấy được tẩu tử hiện tại bị thương nằm ở trên giường sao?” Hàn Diệu Xuyên nghe vậy không khỏi cả giận nói.

“Nhị thúc, ngươi đừng nói Đông Mai. Đông Mai nàng đã tốt lắm, không tốt là ta. Là ta vô dụng, là ta làm phiền hà các ngươi. Nhị thúc, ngươi đem nhà chúng ta lão phòng ở cấp bán đi, chúng ta thiếu các ngươi đã nhiều lắm, các ngươi cũng muốn cuộc sống, hơn nữa Lập Chí hiện tại đọc sách cũng cần tiền.” Vi Uyển Nhu gặp bởi vì chính mình sự tình Hàn Diệu Xuyên trách cứ hắn thê tử, không khỏi lại là áy náy lại là sốt ruột nói.

“Đại tẩu, phòng ở sự tình ngươi đừng nói là. Phòng ở bán, chờ ca trở về hắn nghỉ ngơi ở đâu? Chẳng lẽ làm cho hắn theo nhà tù vừa ra tới, lại phát hiện ngay cả chính mình phòng ở cũng chưa sao? Điều này làm cho ta làm đệ đệ thể diện hướng thế nào các. Nói sau Lập

Chí đứa nhỏ này nếu có thể cùng Tuyết Kiều giống nhau dụng công chịu đọc sách, ta cho dù tái khổ tái mệt cũng sẽ cung hắn đọc đi xuống, nhưng này tiểu tử căn bản là không phải cái đọc sách liêu, năm nay chết sống không chịu lại đi đọc sách, hiện tại đã ở trấn làm công, có thể chính mình kiếm tiền nuôi sống chính mình, cho nên ngươi không cần lo lắng này." Hàn Diệu Xuyên gặp tẩu tử nhắc tới muốn bán phòng ở sự tình, không khỏi hoảng sợ, vội vàng nói.

"Kiếm tiền nuôi sống chính mình? Hừ, ngay tại tiểu hiệu ăn bên trong cho người ta rửa sạch đĩa, một tháng có thể có bao nhiêu tiền? Không những tưởng cái biện pháp, sử điểm tiền làm cho hắn tìm cái hơi chút thể diện điểm công tác, ta xem về sau ngay cả tìm đối tượng đều là cái vấn đề!" Vốn nghe được tẩu tử nói muốn bán phòng ở, Trần Đông Mai ánh mắt còn sáng lên, nhưng thấy trượng phu lập tức đẩy điệu, Trần Đông Mai nhớ tới mấy ngày nay gian khổ, nhịn không được liền khí không đánh một chỗ đến.

Này cũng khó trách Trần Đông Mai giận, người dù sao cũng là có tư tâm, mà thân là một nữ nhân, cùng Hàn gia vốn vốn không có huyết thống quan hệ, nàng lo lắng càng nhiều tự nhiên là chính mình gia đình.

Trên thực tế, tương đối cho này hắn thân thích, Trần Đông Mai xem như phi thường tốt.

"A, Lập Chí đã bỏ học làm công a! Điều này sao đi, hắn năm nay mới mười tám tuổi đâu! Không được, Nhị thúc, mặc kệ như thế nào không thể chậm trễ đứa nhỏ, không thể làm cho hắn ở tiểu hiệu ăn bên trong cho người ta cọ rửa đĩa, muốn cho hắn đi học một môn kỹ thuật, về sau tìm đối tượng cũng dễ dàng một ít a." Vi Uyển Nhu sốt ruột nói.

Nhà bọn họ cùng Hàn Diệu Xuyên nhà vốn liền phá lệ

thân, Hàn Lập Chí đứa nhỏ này Vi Uyển Nhu cũng vẫn làm chính mình gia đứa nhỏ đến xem, nay nghe nói hắn mười chín tuổi liền bỏ học làm công, trong lòng thật sự là vừa vội lại như đao cắt, nàng biết Hàn Lập Chí sớm như vậy bỏ học làm công, rất lớn trình độ cũng là chịu nhà bọn họ liên lụy.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1107 : Đọc sách đọc choáng váng?

“Học một môn kỹ thuật? Nói được nhẹ. Tiền đâu? Hiện tại học chức nghiệp trường học là thực tiêu tiền !” Trần Đông Mai nghe vậy lại tức giận tiếp lời.

“Đông Mai!” Hàn Diệu Xuyên cả giận nói.

“Nhị thúc, Đông Mai nói là sự thật. Đem nhà chúng ta phòng ở bán đi đi Nhị thúc, nếu không ta hiện tại liền bò xuống giường.” Vi Uyển Thu gặp đôi vừa muốn bắt đầu cãi nhau, hốc mắt không khỏi đỏ lên, cắn răng nói, thủ đã đặt tại trên giường, chuẩn bị giãy dụa muốn rời giường.

“Đừng, đừng, đại tẩu, ta bán, ta bán còn không được sao?” Hàn Diệu Xuyên thấy thế không khỏi gấp đến độ vội vàng tiến lên nói.

“Cảm ơn ngươi Nhị thúc.” Vi Uyển Thu nghe vậy không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, tay ấn giường cũng đi theo phóng bình.

“Là ta vô dụng a!” Hàn Diệu Xuyên thấy thế cái mũi không khỏi đau xót, xoay quá hung hăng trừng mắt nhìn thê tử liếc mắt một cái, Trần Đông Mai lại làm bộ không phát hiện, bất quá ở của nàng đôi mắt ở chỗ sâu trong lại lóe ra một tia bất đắc dĩ cùng áy náy.

Hàn Diệu Xuyên vì nhà ca ca có thể liều lĩnh hỗ trợ, nàng cũng không có thể không lo lắng chính mình gia đình a.

“Phanh!” Một thanh âm vang lên.

Phòng bệnh cửa ở phía sau bị nặng nề mà đẩy mở ra,

hai vị mặc phối hợp phòng ngự đội đồng phục cũng chính là chúng ta thường xuyên theo như lời hiệp cảnh, cảnh đội lâm thời công nghênh ngang đi đến.

“Các ngươi tiến vào làm gì?” Gặp vào là mặc cảnh phục hiệp cảnh, Hàn Diệu Xuyên vợ chồng trái tim không khỏi run lên run lên, trong mắt toát ra một tia sợ hãi sắc.

“Làm gì? Chúng ta còn muốn hỏi các ngươi đâu? Này nữ nhân là nhà người các ngươi sao?” Một vị béo một ít hiệp cảnh miệng nhất phiết, chỉ chỉ nằm ở trên giường Vi Uyển Thu hỏi.

“Nàng là ta tẩu tử!” Hàn Diệu Xuyên mạnh mẽ trấn định trả lời.

“Nguyên lai là ngươi tẩu tử. Hừ, có biết hay không nàng hôm nay làm sự tình gì? Nàng đi chúng ta công an cục nháo sự đi! Công an cục là cái gì địa phương? Là các ngươi có thể nháo sao?” Béo hiệp cảnh sắc mặt trầm xuống nói.

“Ta không phải đi nháo sự, ta là đi giải oan, ta là đi phân rõ phải trái!” Cùng Hàn Diệu Xuyên cùng Trần Đông Mai trong mắt sợ hãi bất đồng, Vi Uyển Thu nhìn đến cảnh sát tiến vào trong mắt toát ra đến là bất khuất cùng phẫn nộ, nghe vậy sắc mặt xanh mét kêu lên.

“Giải oan? Phân rõ phải trái? Có biết hay không Cố Diệu Phi là ai? Đó là chúng ta công an cục phó cục trưởng! Cũng là ngươi có thể tùy tùy tiện tiện nói xấu sao? Hôm nay chính là cho ngươi một cái nho nhỏ giáo huấn, nếu còn có tiếp theo, chúng ta đây đã có thể không dám cam đoan ngươi là không còn có thể xuống hành tẩu.” Béo hiệp cảnh mặt lộ vẻ khinh thường nói.

“Ngươi, các ngươi quả nhiên không phải không cẩn thận đụng vào ta, mà là cố ý !” Vi Uyển Thu nghe vậy tức giận

nói.

“Ta có nói cố ý sao? Ta có nói sao? Bất quá nếu còn có tiếp theo, chuyện đó đã có thể không đơn giản như vậy.” Béo hiệp cảnh cười nói.

“Ngươi, các ngươi còn là không phải……” Hàn Diệu Xuyên nắm chặt quyền đầu, cái trán gân xanh căn căn bạo khởi, trong mắt sợ hãi sắc cũng không biết khi nào thì chuyển làm phẫn nộ.

Lúc này hắn mới biết được, tẩu tử xương chậu xương cốt gãy xương cũng không phải chính mình không cẩn thận té ngã duyên cớ, mà là trước mắt vị này hiệp cảnh cố ý thôi.

“Diệu Xuyên!” Trần Đông Mai lại gắt gao bắt được Hàn Diệu Xuyên.

“Ngươi kêu Hàn Diệu Xuyên đi? Ngươi con trai kêu Hàn Lập Chí đúng không? Nghe nói hiện tại ở một nhà tiểu tiệm cơm làm công, người trẻ tuổi bình thường đều là thực dễ dàng xúc động, nói không chừng ngày nào đó sẽ phạm tội, các ngươi cần phải quản hảo hắn a.” Béo hiệp cảnh phiêu Hàn Diệu Xuyên liếc mắt một cái, lời nói tiện thể nhắn nói.

Hàn Diệu Xuyên nghe vậy tức giận đến cả người đều ở phát run, khả nắm chặt quyền đầu cuối cùng còn là lỏng rồi rời ra. Hắn tuy rằng là nông dân, khả hắn còn là có thể nghe hiểu được béo hiệp cảnh lời nói hàm nghĩa.

Trần Đông Mai lại sợ tới mức sắc mặt đều tái nhợt, vội vàng bồi cười nói:“Cảnh sát đồng chí, nhà của ta vị này tính tình vốn là táo bạo, mời các ngươi không lấy làm phiền lòng, không lấy làm phiền lòng.”

“Tính tình táo bạo? Kia cũng phải xem đối tượng!” Béo

hiệp cảnh lau củ tỏi mũi, khinh thường nói.

“Là, là.” Trần Đông Mai đem đầu điểm cùng con gà con mổ thóc giống nhau.

“Hàn Diệu Xuyên, đừng trách ta không nhắc nhở ngươi a. Quản tốt của ngươi tẩu tử, đừng làm cho nàng tái nói hươu nói vượn, nếu không, hắc hắc, ngươi hẳn là hiểu được.” Béo hiệp cảnh ngoài cười nhưng trong không cười nói.

Hàn Diệu Xuyên buông ra quyền đầu lại bắt đầu nắm chặt, sau đó lại buông ra……

“Chúng ta hiểu được, chúng ta hiểu được, nhất định sẽ không làm cho tẩu tử lại đi nói hươu nói vượn.” Trần Đông Mai vội vàng nói, nói xong vừa nặng trọng đẩy Hàn Diệu Xuyên một chút, nói:“Ta nói Diệu Xuyên, ngươi là người chết a, không thấy được cảnh sát đồng chí đang hỏi ngươi nói sao? Còn không mở miệng nói một câu.”

“Ta……” Hàn Diệu Xuyên gian nan hé miệng, cổ họng phảng phất đổ cái gì vậy, mặt sau “Hiểu được” Hai chữ thế nào đều phun không được.

Một béo một gầy hiệp cảnh nhìn Hàn Diệu Xuyên vẻ mặt khuất nhục phẫn nộ biểu tình, không chỉ có không có cảm thấy chút áy náy, ngược lại dùng diễn ngược ánh mắt nhìn Hàn Diệu Xuyên, trên mặt treo một tia khoái cảm.

Bình thường ở cục, thân là lâm thời công bị chính thức biên chế cảnh sát nhân dân hô đến đổi đi, trong bụng nghẹn một cỗ khí, mà như bây giờ không chỉ có làm cho bọn họ tức giận đến đến phát tiết, nhưng lại làm cho bọn họ tìm được rồi diễu võ dương oai, cao cao tại thượng thích cảm.

“Ta không rõ.” Đang lúc một béo một gầy hiệp cảnh hưởng thụ cao cao tại thượng, diễu võ dương oai thích cảm khi, một đạo lạnh như băng thanh âm đột nhiên ở cửa vang lên.

Một béo một gầy hiệp cảnh lập tức thay đổi sắc mặt, song song quay đầu cửa trước nhìn lại.

“Ngươi là ai nha? Cảnh sát phá án có ngươi xen mồm phân sao?” Gặp chính là một vị người trẻ tuổi, một béo một gầy hiệp cảnh lập tức lại khôi phục chỉ cao khí ngang cái giá, ngón tay hướng Hạ Vân Kiệt nhất chỉ, vẻ mặt cao cao tại thượng, khinh thường chất vấn.

“Hắn, hắn, hắn là, là, là……” Lâm Trác Ngôn gặp hai hiệp cảnh chỉ vào chính mình lão sư chất vấn, sợ bọn họ đối lão sư động thủ, cũng không biết làm sao đến dũng khí, đột nhiên động thân đứng ở lão sư trước người, mặt đỏ lên, lắp bắp nói.

“Hắn, hắn, hắn, hắn cái rắm, lăn một bên đi, ta có hỏi ngươi sao?” Béo hiệp cảnh gặp Lâm Trác Ngôn sắc mặt đỏ bừng, nói nói đều là lắp bắp, môi phát run, còn tưởng rằng hắn nhìn thấy cảnh sát khẩn trương sợ hãi, khí diễm không khỏi càng phát ra kiêu ngạo đứng lên, trực tiếp rất là ngưu bức đem tay vung lên, mắng.

“Ta, ta, ta……” Lâm Trác Ngôn thấy thế không khỏi lại là khẩn trương lại là tức giận, nói liền nói được lại càng không lưu loát.

Gặp Lâm Trác Ngôn khẩn trương thành kia phó bộ dáng, hai hiệp cảnh trên mặt đắc ý sắc không khỏi càng đậm, vừa định mở miệng tái đùa giỡn nhất đùa giỡn uy phong, đột nhiên nghe được một đạo bi phẫn nữ tử thanh âm:“Mẹ, ngươi như thế nào như vậy ?”, cũng là đang vào Hàn Tuyết Kiều thấy nàng mẫu thân nằm ở

trên giường, nhịn không được lòng thấy đau buồn, lao về phía trên giường bệnh.

“Ta còn tưởng ai đâu? Nguyên lai là phạm tội cưỡng gian nữ nhi. Quả nhiên là có này phụ còn có này nữ, thế nhưng dẫn theo hai bạn trai trở về, như thế nào nghĩ đến mang hai cái……” Béo hiệp cảnh gặp nguyên lai là Vi Uyển Thu nữ nhi, không khỏi càng phát ra kiêu ngạo cuồng vọng đứng lên.

Bất quá chính là một đôi nông dân vợ chồng nữ nhi, hơn nữa của nàng phụ thân còn bởi vì phạm vào phạm tội cưỡng gian ở trong ngục giam ngồi, đối mặt như vậy một nữ nhân, còn có nàng mang về đến bằng hữu, hai vị hiệp cảnh lại có cái gì phải kiêng kị.

“Câm miệng cho ta! Có biết hay không nơi này là địa phương nào? Là ai cho phép các ngươi tiến vào quấy rầy bệnh nhân ?” Béo hiệp cảnh nói còn chưa nói xong đã bị một đạo lạnh như băng thanh âm đánh gãy.

“******, ngươi cho là ngươi là ai? Lão tử phá án có ngươi xen mồm phân sao? Tin hay không lão tử đem ngươi bắt lại mang về……” Béo hiệp cảnh tuy rằng chính là cái hiệp cảnh, bất quá có thể bị phái tới xử lý như vậy một việc, ở cục tự nhiên là mỗ ta người thân tín tâm phúc, bình thường đối mặt chính thức biên chế cảnh sát nhân dân tuy rằng muốn khách khí ba phần, nhưng ở bình thường dân chúng trước mặt cũng là khí phách mười phần, làm sao từng bị một người trẻ tuổi như vậy răn dạy quá, không khỏi sắc mặt đại biến, lập tức nhảy dựng lên chỉ vào Hạ Vân Kiệt mắng, thiếu chút nữa sẽ xuất ra cảnh côn vào đầu đối với hắn vỗ xuống.

“Phá án? Ngươi đây là ở phá án sao? Ngươi đây là ở phạm pháp! Hiện tại thừa dịp ta còn không nghĩ động thủ trước, các ngươi lập tức cút cho ta ra nơi này.” Hạ Vân Kiệt gặp hai vị hiệp cảnh quả thực so với thổ phỉ

còn muốn thổ phỉ, thật muốn trực tiếp thưởng bọn họ hai cái cái tát, bất quá cuối cùng nhớ tới chính mình lão sư thân phận, không thích hợp ở học sinh trước mặt chọn dùng bạo lực phương thức giải quyết, thế này mới áp chế trong lòng lửa giận, âm thanh lạnh lùng nói.

“Ha ha! Chúng ta phạm pháp?” Một béo một gầy hiệp cảnh giống như nghe được trên đời này tối hoang đường chê cười, nghe vậy không giận phản cười, một hồi lâu nhi, mới đột nhiên không nể mặt, theo bên hông rút ra cảnh côn chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói:“Ngươi ****** có phải hay không đọc sách đọc choáng váng? Có biết hay không đây là cái gì? Đây là cảnh côn, có biết hay không lão tử trên người mặc là cái gì, cảnh phục! Ngươi ****** nói chúng ta phạm pháp, tiểu tử ngươi ****** có phải hay không da ngứa, tưởng bị đánh a!”

Nói xong một béo một gầy hiệp cảnh quả thực liền giơ lên cảnh côn chuẩn bị đánh Hạ Vân Kiệt.

Gặp hai vị hiệp cảnh chuẩn bị đối chính mình lão sư động thủ, đừng nói Lâm Trác Ngôn sợ tới mức vội vàng xông lên đi chuẩn bị giúp lão sư “Từ chối khéo”, liền ngay cả Hàn Tuyết Kiều đều bị sợ tới mức bất chấp hỏi đến mẫu thân tình huống, vội vàng đứng lên chuẩn bị xông lên đi.

Bất quá hai người cước bộ mới vừa động, Hạ Vân Kiệt kia như tinh thần đôi mắt lóe ra một chút hàn quang, hai tay đã đối với một béo một gầy hiệp cảnh cổ thân đi qua, sau đó “Ca” Một tiếng liền chặt chẽ bắt được bọn họ cổ, tái sau đó trực tiếp đem bọn họ cấp nâng lên đứng lên.

Nhất thời gian, trong phòng bệnh nhân tất cả đều sợ ngây người.

Nhất là Lâm Trác Ngôn cùng Hàn Tuyết Kiều, ở bọn họ trong mắt Hạ Vân Kiệt là học thức uyên bác, y thuật cao

minh đạo sư, là đại học phó giáo sư, bộ dạng cũng có chút gầy yếu nhã nhặn, là hiện đại bản chân chính tay trói gà không chặt thư sinh, hơn nữa làm người cũng luôn luôn thân thiết hòa ái, khả vạn vạn không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt như vậy duỗi ra tay, thế nhưng tựa như diều hâu bắt con gà con giống nhau đem một béo một gầy hai hiệp cảnh trực tiếp cấp xách lên, mặc cho bọn hắn như thế nào giãy dụa, như thế nào duỗi chân đều không làm nên chuyện gì.

Hàn Diệu Xuyên đám người tự nhiên không biết Hạ Vân Kiệt thân phận, chỉ nghĩ đến Hạ Vân Kiệt là Hàn Tuyết Kiều đồng học, bằng hữu, tuy rằng khiếp sợ cho hắn kia khủng bố lực cánh tay, bất quá rất nhanh bọn họ liền ý thức được lúc này sấm đại họa.

Hiệp cảnh, tuy rằng chính là cảnh đội lâm thời công, khả kia cũng là cảnh sát a! Hơn nữa lại là tại đây cái mấu chốt, Hạ Vân Kiệt thu thập này hai cái hiệp cảnh thoạt nhìn là thoải mái, là làm cho người ta trong lòng đại khoái, khả kế tiếp đâu? Vậy không phải thoải mái, không phải giải hận, mà là cuồn cuộn không ngừng phiền toái, đừng nói Hạ Vân Kiệt khẳng định chịu không nổi, liền ngay cả bọn họ Hàn Diệu Xuyên nhà cũng khẳng định lại một lần đã bị liên lụy.

Như vậy nhất tưởng Hàn Diệu Xuyên cùng Trần Đông Mai vợ chồng hai trong mắt đều toát ra kinh hoảng ánh mắt, hơn nữa Trần Đông Mai nhớ tới kia hai cái hiệp cảnh vừa rồi lấy con trai uy hiếp bọn họ mà nói, lại sợ tới mức sắc mặt đều tái nhợt, vội vàng xông lên đi đối Hạ Vân Kiệt kêu lên:“Ngươi, ngươi làm gì? Còn không mau mau buông hai vị cảnh sát đồng chí.”

Chương 1108 : Hắn là ta lão sư

Hạ Vân Kiệt nhìn Trần Đông Mai liếc mắt một cái, không chỉ có không có theo lời buông hai vị hiệp cảnh, ngược lại mang theo bọn họ trực tiếp ra phòng bệnh, sau đó giống ném tử cẩu giống nhau trực tiếp cấp ném vào hành lang.

“Lăn!” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng nói.

Một béo một gầy hiệp cảnh chật vật theo mặt đất đi lên, sờ sờ cổ, sau đó ngoài mạnh trong yếu chỉ vào Hạ Vân Kiệt uy hiếp nói:“Tiểu tử, có loại ngươi đừng đi, ngươi cho chúng ta chờ.”

“Nếu các ngươi không nghĩ cổ bị ta vặn đoạn mà nói, các ngươi có thể tiếp tục đứng ở chỗ này chít chít méo mó, nếu không lập tức cút cho ta!” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng nói.

Một béo một gầy hai cái hiệp cảnh nghe vậy trong mắt lóe ra một chút sợ hãi sắc, rốt cuộc bất chấp mặt mũi không mặt mũi, cũng bất chấp hành lang người xem náo nhiệt trong mắt châm chọc ánh mắt, chạy đi bỏ chạy, vẫn chạy đến thang lầu, thế này mới đối với Hạ Vân Kiệt kêu gào nói:“Tiểu tử, cho ta chờ!”

Hạ Vân Kiệt thấy thế khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh, âm mặt xoay người vào phòng bệnh.

Sự thật so với hắn trong tưởng tượng còn muốn tới tàn khốc hắc ám.

Vốn tưởng rằng Hàn Tuyết Kiều phụ thân đã ngồi tù, mẫu thân đã bị đánh cho trụ vào bệnh viện, nằm ở giường bệnh, sự tình tổng hẳn là tạm thời trước cáo một đoạn lạc, không nghĩ tới bọn họ thế nhưng còn không

chịu bỏ qua, thế nhưng còn chạy tới trong bệnh viện đến, liền bởi vì Hàn Tuyết Kiều mẫu thân trạng tố cáo huyện công an cục phó cục trưởng sao? Nếu là như thế này, nếu đây là kia huyện công an cục phó cục trưởng sai sử, như vậy này huyện công an cục phó cục trưởng quả thực chính là phát rồ, cầm thú không bằng.

Một lần nữa phản hồi phòng bệnh, Hạ Vân Kiệt trên mặt âm trầm tức giận đã thu liễm lên.

Trong phòng bệnh không khí rất là khẩn trương, Trần Đông Mai chính hoang mang lo sợ đổi tới đổi lui, nói:“Hiện tại làm sao bây giờ? Hiện tại làm sao bây giờ? Tuyết kiều ngươi kết giao là cái gì bằng hữu a, như thế nào có thể đối cảnh sát đánh đâu? Hiện tại tốt lắm, đồ nhất thời thống khoái, ngươi bằng hữu có thể vỗ vỗ mông chạy lấy người, nhưng chúng ta gia làm sao bây giờ? Ngươi đường đệ Lập Chí làm sao bây giờ? Này đó cảnh sát nhưng là sớm đã đem chúng ta trụ cột sờ thấu, biết Lập Chí là ở một nhà tiểu hiệu ăn bên trong làm công, vạn nhất bọn họ tùy tiện tìm cái lý do đem Lập Chí bắt lại làm sao bây giờ? Ông trời a, nhà chúng ta đến cùng là làm cái gì nghiệt a!”

Nói xong, nói xong, Trần Đông Mai đặt mông ngồi ở mặt đất gào khóc lên.

“Được rồi, được rồi, đều khi nào thì, khóc có ích lợi gì? Chỉ cần Lập Chí không đi gây chuyện thị phi, cảnh sát cũng không phải có thể tùy tiện bắt người.” Hàn Diệu Xuyên gặp thê tử đặt mông ngồi dưới đất khóc lớn lên, giống cái người đàn bà chanh chua giống nhau, không khỏi thật sâu nhíu mày, không kiên nhẫn hướng nàng rống lên một tiếng, sau đó lại bình tĩnh một khuôn mặt đối Hàn Tuyết Kiều nói:“Ngươi nha đầu kia, trong mắt còn có không có ta này Nhị thúc. Ta không phải gọi ngươi không cần trở về sao? Hiện tại ngươi xem xem, sự tình muốn làm thành cái dạng này, ngươi làm cho Nhị

thúc như thế nào xong việc?”

Sự tình phát triển đến bây giờ như vậy bộ, Hàn Diệu Xuyên cũng rốt cục nhịn không được hướng này luôn luôn hăng hái tranh giành cháu gái khởi xướng hỏa đến.

“Việc này không trách Tuyết Kiều, là ta mang nàng đến.” Hạ Vân Kiệt đi lên tiến đến, nói.

“Ngươi, ngươi, ngươi còn nói! Người trẻ tuổi, học võ là cho ngươi đến kiện thân, phòng thân, không phải cho ngươi đến đánh……” Gặp là Hạ Vân Kiệt tiến vào chen vào nói, Hàn Diệu Xuyên tuy rằng biết đối phương vừa rồi cũng là gặp chuyện bất bình rút đao tương trợ, nhưng vấn đề là hôm nay như vậy tình thế, hắn căn bản chính là đổ dầu vào lửa, hướng tử hố bọn họ Hàn gia a, cho nên Hàn Diệu Xuyên trong đầu cơn tức cũng là vô luận như thế nào cũng áp chế không được, chỉ vào Hạ Vân Kiệt liền quở trách nói.

“Nhị thúc, Nhị thúc, hắn là ta lão sư.” Hàn Tuyết Kiều gặp Nhị thúc há mồm quở trách Hạ Vân Kiệt, vội vàng tiến lên lạp xả hắn cánh tay, cản lại nói.

“Lão sư? Hắn, hắn là ngươi đại học lão sư?” Hàn Diệu Xuyên nghe vậy không khỏi lập tức trợn tròn mắt, mà vốn là ngồi dưới đất còn tiếp tục ở gào khóc, oán trời oán Trần Đông Mai cũng nghe vậy lập tức đình chỉ khóc, mở to hai mắt, vẻ mặt không dám tin nhìn Hạ Vân Kiệt.

Lão sư? Ở bọn họ trong tưởng tượng, đại học lão sư kia cái đều hẳn là đeo kính, thoạt nhìn phá lệ nho nhã nhã nhặn trung niên nhân hoặc là râu bạc đầu bạc lão đầu, như thế nào sẽ là như vậy một vị thoạt nhìn mấy tuổi tựa hồ so với Hàn Tuyết Kiều còn nhỏ người trẻ tuổi đâu.

“Đúng, ta là Hàn Tuyết Kiều đạo sư, ta tên Hạ Vân Kiệt. Ta ở trong trường học đã biết Tuyết Kiều tình huống, cho

nên cố ý lại đây hiểu biết một chút. Vị này đại thúc, đại thẩm các ngươi không cần lo lắng, tuy rằng vừa rồi ta đối hai vị hiệp cảnh động thô, bất quá là bọn hắn có sai trước đây, ta là đại học phó giáo sư, bọn họ còn là không dám tùy tiện đối ta thế nào.” Hạ Vân Kiệt nghiêm mặt nói.

“Phó, phó giáo sư!” Hàn Diệu Xuyên vợ chồng nghe vậy lại lần nữa há hốc mồm.

Lão sư cũng là phân rất nhiều loại, mà giáo thụ này xưng hô, mặc kệ là chính còn là phó, đối với Hàn Diệu Xuyên này đôi nông thôn vợ chồng mà nói, kia đều đã là học thức phi thường uyên bác trong truyền thuyết nhân vật, xa không phải bọn họ trấn sơ trung hoặc là trung học lão sư có thể so sánh.

“Đúng, Hạ lão sư là chúng ta trường học tối tuổi trẻ phó giáo sư, nhưng lại là tiến sĩ sinh đạo sư, cho nên các ngươi không cần lo lắng.” Hàn Tuyết Kiều trong đầu tuy rằng cũng lo lắng chuyện vừa rồi, bất quá lúc này tự nhiên là tận lực nâng lên lão sư thân phận, làm cho người nhà an tâm, nhất là trên giường bệnh mẫu thân.

“Tiến sĩ sinh đạo sư!” Lúc này Hàn Diệu Xuyên vợ chồng nhịn không được đều nhất tề bật thốt lên kinh thanh kêu lên.

Đối với nông thôn người đến nói, ra một sinh viên cũng rất rất giỏi, nếu ra một tiến sĩ sinh, kia đều là muốn khai từ đường cử hành tế tổ nghi thức, lấy cảm thấy an ủi tổ tiên bọn họ vãn bối trung ra một cái rất giỏi cao tài sinh. Mà trước mắt vị này người trẻ tuổi thế nhưng còn là một vị tiến sĩ sinh đạo sư, chỉ ngẫm lại khiến cho Hàn Diệu Xuyên kinh hãi đảm khiêu, núi cao ngưỡng chỉ.

“Này, này, Hạ giáo thụ a, vừa rồi, vừa rồi thật sự là xin lỗi. Ta còn nghĩ đến ngài là Tuyết Kiều đồng học đâu,

còn thỉnh ngài ngàn vạn đừng để trong lòng.” Nông dân tính tình đúng là vẫn còn giản dị, Hàn Diệu Xuyên tuy rằng giật mình cùng Hạ Vân Kiệt thân phận, bất quá cũng là chút không có hoài nghi, lập tức vẻ mặt không yên bất an hướng Hạ Vân Kiệt liên tục cúi đầu xin lỗi nói.

“Người không biết không tội, hơn nữa ta cũng có thể lý giải đại thúc ngài vừa rồi tâm tình. Nói đến nói đi, hay là muốn trách vừa rồi kia hai vị này đáng giận.” Hạ Vân Kiệt vội vàng nói.

“Đừng, đừng, ngài là Tuyết Kiều đạo sư, thế nào làm được rất tốt ngài bảo ta đại thúc, ngài bảo ta lão Hàn hoặc là Diệu Xuyên là đến nơi.” Hàn Diệu Xuyên vội vàng nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy hơi hơi ngẩn người, lập tức có chút ách nhiên thất tiếu, hắn nhưng thật ra đã quên chính mình là Hàn Tuyết Kiều đạo sư, luận bối phận cùng Hàn Tuyết Kiều Nhị thúc là cùng bối, gọi hắn đại thúc quả thật có chút không thích hợp.

“Kia đi, ta kêu ngươi Hàn lão ca đi.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó lại nói:“Này chuyện khác, chúng ta trước không vội mà nói, còn là trước giúp Tuyết Kiều mẫu thân nhìn xem, nghe Tuyết Kiều nói nàng ngã nhất giao, thương đến gân cốt.”

Hàn Diệu Xuyên nghe vậy ngẩn ra, lập tức đột nhiên nhớ tới Hàn Tuyết Kiều là học trung y, Hạ Vân Kiệt nếu là của nàng đạo sư, lại là tiến sĩ sinh đạo sư, y thuật tự nhiên so với bọn họ loại này trong thị trấn bệnh viện thầy thuốc cao minh, không khỏi vội vàng vẻ mặt cảm kích nói:“Đúng, đúng, ngài là giáo thụ, là tiến sĩ sinh đạo sư, y thuật khẳng định cao minh, còn thỉnh ngài hỗ trợ cho ta tẩu tử nhìn xem.”

Nghe được “Y thuật khẳng định cao minh” Những lời

này, Hàn Tuyết Kiều cùng Lâm Trác Ngôn ánh mắt đều nhịn không được sáng đứng lên.

Từ đã bái Hạ Vân Kiệt vì đạo sư sau, trừ bỏ hôm nay buổi sáng học quá một tiết, còn có theo Lưu Nhất Duy cùng các đồng môn biết lão sư y thuật cao minh ở ngoài, bọn họ còn chưa bao giờ tận mắt quá lão sư thi triển y thuật. Không nghĩ tới sai sót ngẫu nhiên dưới, lần đầu tiên xem lão sư thi triển y thuật cũng là bởi vì Hàn Tuyết Kiều mẫu thân bị thương.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1109 : Xuất viện

Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười cười, sau đó đi đến giường bệnh bên, cũng là không cố ý khiêm tốn.

Gặp Hạ Vân Kiệt đến gần, Vi Uyển Thu càng phát ra cảm thấy nữ nhi đạo sư tuổi trẻ, lại nghĩ tới thương đến địa phương ngay tại eo cái mông bên kia, tái nhợt sắc mặt nhưng thật ra hiện lên một tia màu đỏ.

Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra không cảm thấy có cái gì, thứ nhất hắn là thầy thuốc, thứ hai Vi Uyển Thu tuy rằng còn không đến năm mươi tuổi, nhưng tướng mạo thoạt nhìn cũng đã như là sáu bảy mười tuổi lão bà, cũng là sẽ không làm cho người ta có này khác ý tưởng.

Bởi vì có Hàn Diệu Xuyên đám người ở, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không tốt đem chính mình y thuật biểu hiện quá mức thần kỳ, đương nhiên nếu chính là Hàn Tuyết Kiều cùng Lâm Trác Ngôn ở đây vậy không sao cả, hai người đều là chính mình học sinh, sớm hay muộn là muốn biết hắn thần kỳ y thuật. Cho nên Hạ Vân Kiệt còn là giống cái bình thường khoa chỉnh hình thầy thuốc giống nhau dọc theo Vi Uyển Thu eo hơi chút đi xuống sờ sờ cốt, sau đó rất nhanh sẽ thu hồi tay, nói:“Không phải thực nghiêm trọng, chính là trái xương chậu có chút rất nhỏ gãy xương, ta hiện tại hỗ trợ bó xương một chút, sau đó tái ngao mấy phó thuốc dán, cầm lại nhà thiếp, tĩnh dưỡng vài ngày hẳn là có thể hành động tự nhiên.”

“Thật vậy chăng?” Hàn Diệu Xuyên cùng Trần Đông Mai hai người nghe vậy tất cả đều không dám tin kinh ngạc bật thốt lên nói.

Phía trước nơi này khoa chỉnh hình thầy thuốc nhưng là rõ ràng nói cho bọn họ, bệnh nhân ít nhất muốn ở trong bệnh viện nằm viện một tuần, thậm chí còn tại vì bảo thủ

trị liệu cùng giải phẫu trị liệu trong lúc đó lo lắng, sau đó khả năng về nhà tĩnh dưỡng, hơn nữa tĩnh dưỡng cũng ít nhất cần một hai tháng tả hữu khả năng xuống giường. Nay Hạ Vân Kiệt lại nói cho bọn họ chính là chút rất nhỏ gãy xương, trải qua hắn bó xương, tái thiếp mấy phó thuốc dán, tĩnh dưỡng vài ngày có thể hành động tự nhiên, này như thế nào không cho bọn họ giật mình? Thật muốn như thế đơn giản, Trần Đông Mai phía trước cũng không cần cùng Hàn Diệu Xuyên phát giận. Vài ngày thời gian hầu hạ, nàng còn là nguyện ý. Huống hồ thật muốn như vậy, này tiền thuốc men dùng tiết kiệm đến cũng không phải là nhỏ tí tẹo.

Hàn Tuyết Kiều cùng Lâm Trác Ngôn cũng đồng dạng lộ ra vẻ mặt kinh ngạc. Thương cân động cốt một trăm ngày, bọn họ là học y, tự nhiên biết gãy xương nghiêm trọng tính, càng đừng nói gãy xương vị trí là xương chậu, kia nhưng là liên lụy thần kinh toạ a, sao có thể nghiêm cốt vài ngày có thể hành động tự nhiên.

Bất quá hai người cũng không dám mở miệng nghi ngờ đạo sư, người khác không biết hắn lão sư thân phận, bọn họ nhưng là trong lòng biết rõ ràng liền ngay cả tiếng tăm lừng lẫy Lưu Nhất Duy chuyên gia đều là hắn học sinh, đối hắn đều tôn sùng đầy đủ, bọn họ hai học sinh lại nào dám mở miệng nghi ngờ đạo sư.

“Đương nhiên là thật.” Hạ Vân Kiệt cười đối Hàn Diệu Xuyên cùng Trần Đông Mai hai người gật gật đầu.

Hàn Diệu Xuyên cùng Trần Đông Mai chung quy không phải thầy thuốc, đối y học mặt trên gì đó cũng không hiểu biết, gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt tự tin biểu tình, còn tưởng rằng đại học giáo thụ, tiến sĩ sinh đạo sư chính là lợi hại, nhưng thật ra không biết Hạ Vân Kiệt đem Vi Uyển Thu bệnh tình nói nhẹ không ít, lại càng không rõ ràng này xương chậu gãy xương cùng khác bộ vị gãy xương là không đồng dạng như vậy.

“Kia thật sự thật tốt quá, cảm ơn ngài Hạ giáo thụ. Bằng không chúng ta tẩu tử lần này trị liệu xuống dưới không biết dùng bao nhiêu tiền tiêu uổng phí, muốn chịu bao nhiêu tội đâu!” Hàn Diệu Xuyên cùng Trần Đông Mai trên mặt rốt cục nhịn không được lộ ra một chút tươi cười.

Từ bọn họ biết Vi Uyển Thu đi huyện công an cục nháo sự, sau đó bị đưa đến bệnh viện sau, bọn họ trên mặt vẫn bị mây đen cấp bao phủ, hơn nữa phía trước hiệp cảnh sự tình nhất nháo, lại đem Trần Đông Mai cấp sầu ngồi dưới đất gào khóc, nay cuối cùng là nghe được thứ nhất tin tức tốt.

Hạ Vân Kiệt cười khoát tay áo, sau đó mới đúng Vi Uyển Thu nói:“Tuyết Kiều mụ mụ, ngươi tận lực thả lỏng, ta cái này cho ngươi bó xương.”

“Cảm ơn ngài Hạ giáo thụ, nếu không ngài, ta cũng không biết này một cửa nên như thế nào quá.” Vi Uyển Thu cùng Hàn Diệu Xuyên cùng Trần Đông Mai giống nhau, cũng chỉ là nghĩ đến Hạ Vân Kiệt là đại học giáo thụ, tiến sĩ sinh đạo sư, y thuật so với bọn hắn huyện thầy thuốc cao minh là một kiện bình thường sự tình, gặp Hạ Vân Kiệt muốn bắt đầu động thủ cấp nàng bó xương, không khỏi cảm kích hạ xuống nước mắt.

Nàng cũng là không nghĩ tới vì trượng phu thảo cái cách nói thế nhưng hội rơi vào như thế kết cục, nhớ tới phía trước Hàn Diệu Xuyên vợ chồng vì chính mình cãi lộn, nàng là thật ngay cả tử tâm đều có.

“Không khách khí Tuyết Kiều mụ mụ, ta là Tuyết Kiều lão sư, hỗ trợ là hẳn là.” Hạ Vân Kiệt vừa nói cười, một bên đã bắt tay dọc theo Vi Uyển Thu thắt lưng đi xuống sờ soạng, sau đó đột nhiên bàn tay vừa động, “Ca” Nhất rất nhỏ tiếng vang ở trong phòng bệnh vang lên.

Vi Uyển Thu “A” kêu một tiếng, sau đó theo sát sau lập tức vẻ mặt kinh hỉ nói:“Di, của ta mông giống như không đau.”

“Mẹ thật vậy chăng?” Hàn Tuyết Kiều nghe vậy không khỏi vẻ mặt kinh hỉ đánh về phía giường bệnh hỏi.

“Ân, đúng vậy. Ngươi lão sư y thuật thật sự rất cao minh.” Vi Uyển Thu vẻ mặt vui vẻ cùng không thể tưởng tượng nói.

Vui vẻ là nữ nhi đã bái một vị y thuật như vậy cao minh đạo sư, không thể tưởng tượng là Hạ Vân Kiệt bó xương thế nhưng lập can thấy hiệu quả, về người sau, Vi Uyển Thu tuy rằng chính là cái thôn phụ, nhưng thương ở trên người nàng, lúc này còn là ẩn ẩn cảm thấy một tia không phải dùng đại học giáo thụ hoặc là tiến sĩ sinh đạo sư có thể giải thích thông thần kỳ.

“Đó là đương nhiên!” Hàn Tuyết Kiều tự hào trở về một câu, sau đó lau đem khóe mắt nước mắt, đứng dậy hướng Hạ Vân Kiệt thật sâu cúi đầu nói:“Cảm ơn lão sư.”

“Cảm ơn Hạ giáo thụ, cảm ơn Hạ giáo thụ.” Hàn Diệu Xuyên vợ chồng gặp cháu gái hướng Hạ Vân Kiệt nói lời cảm tạ, cũng theo kinh hỉ trung hoãn quá thần đến, cuống quít cũng đi theo liên tục hướng Hạ Vân Kiệt cúi đầu.

Này cũng không phải là gần làm cho bọn họ tẩu tử thiếu chịu rất nhiều tội, nhưng lại có thể hỗ trợ bọn họ tiết kiệm rất nhiều tiền a.

“Đều là người của mình sẽ không tất khách khí.” Hạ Vân Kiệt khoát tay khách khí nói, sau đó lại đối Hàn Diệu Xuyên nói:“Hàn lão ca, ngươi đi làm để ý xuất viện thủ tục đi, hiện tại Tuyết Kiều mụ mụ không tất yếu tiếp tục

tái ở trong bệnh viện.”

“Hảo, hảo, ta cái này đi làm xuất viện thủ tục.” Hàn Diệu Xuyên vẻ mặt vui mừng nói, nói xong liền bước nhanh ra phòng bệnh.

Hàn Diệu Xuyên đi ra ngoài không trong chốc lát, liền quay trở về phòng bệnh, tính cả cùng nhau trở về còn có một vị ngực treo phó chủ nhiệm thầy thuốc bài tử trung niên nam tử thầy thuốc.

Trung niên nam tử thầy thuốc hiển nhiên có vẻ tức giận, vừa đi còn một bên hướng Hàn Diệu Xuyên quở trách nói:“Hạt hồ nháo, ngươi tẩu tử thương là xương chậu, nếu không tốt tốt trị liệu, muốn làm không tốt là muốn ở trên giường vượt qua tuổi già, thật muốn như vậy, ngươi phụ trách…… Ngươi, ngươi như thế nào xuống giường ?”

Bất quá vị kia phó chủ nhiệm thầy thuốc nói còn chưa nói xong lập tức liền trợn tròn tròng mắt, bởi vì hắn nhìn đến bệnh nhân thế nhưng ở hai nữ nhân nâng hạ, đã xuống giường.

Đây là căn bản không có khả năng sự tình, phải biết rằng thương đến xương chậu, bệnh nhân hạ thân là căn bản không dùng được lực, thật muốn dùng sức, kia còn không đem nàng khóc rống mới là lạ. Khả hiện tại, kia bệnh nhân nay thế nhưng đã xuống giường, tuy rằng là có người nâng, nhưng này cũng đã là cái kỳ tích.

“Vương thầy thuốc, ngài xem ta không lừa ngài đi, ta tẩu tử hiện tại đều đã có thể xuống giường, tổng hẳn là có thể về nhà đi.” Hàn Diệu Xuyên gặp tẩu tử xuống giường cũng là lắp bắp kinh hãi, bất quá rất nhanh hắn liền vẻ mặt vui mừng hướng Vương thầy thuốc cũng chính là vị kia phó chủ nhiệm thầy thuốc nói.

“Không có khả năng a? Rõ ràng là xương chậu gãy xương, nhưng lại là có vẻ……” Vương thầy thuốc không có trả lời Hàn Diệu Xuyên vấn đề, mà là vẻ mặt không thể tưởng tượng trên dưới đánh giá Vi Uyển Thu, nhưng lại cố ý cầm lấy vừa mới chụp phim vừa cẩn thận nhìn đứng lên.

“Không có gì không có khả năng Vương thầy thuốc, hiện tại bệnh nhân nếu đã có thể khôi phục hành động, nàng còn có quyền yêu cầu xuất viện.” Hạ Vân Kiệt không đợi Vương thầy thuốc đem câu nói kế tiếp nói tiếp, liền cười ngắt lời nói.

“Ngươi là ai?” Vương thầy thuốc có chút bất mãn nhìn phía Hạ Vân Kiệt.

Ở Trung Quốc, mặc kệ là ở làm sao, thầy thuốc còn là thực ngưu. Vương thầy thuốc là phó chủ nhiệm thầy thuốc, cho dù đặt ở giang châu dặm bệnh viện, kia coi như là cao chức danh nhân vật, ở trong một cái huyện nhân dân bệnh viện, kia địa vị tự nhiên lại cao một ít. Hạ Vân Kiệt lấy như vậy khẩu khí nói với hắn nói, hắn tự nhiên bất mãn.

“Ta là Giang Châu đại học trung y học viện lão sư.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Ngươi là Giang Châu đại học trung y học viện lão sư? Kia thật sự là xảo, ta cũng vậy Giang Châu đại học trung y học viện tốt nghiệp.” Vương thầy thuốc nghe vậy không khỏi có chút kinh ngạc, sau đó dùng hồ nghi ánh mắt nhìn về phía Hạ Vân Kiệt, hỏi:“Vậy ngươi nhất định nhận thức Hồng Văn Cảnh giáo thụ ?”

“Đó là đương nhiên.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, trên mặt không khỏi lộ ra tươi cười, nghĩ rằng, Giang Châu đại học trung y học viện học sinh quả nhiên trải rộng toàn bộ Giang Nam tỉnh, liền ngay cả Đông Thông thị bên này

tùy tiện đụng tới một cái khoa chỉnh hình thầy thuốc thế nhưng cũng là theo Giang Châu đại học trung y học viện tốt nghiệp.

“Ta trước kia học thạc sĩ cùng chính là Hồng Văn Cảnh giáo thụ, ngươi nhất định là học viện mới tới dạy học thư ký đi? Ta năm kia còn đi một chuyến trung y học viện, nhớ rõ học viện dạy học thư ký là một vị nữ, giống như kêu, đúng rồi tên Dương Thục Cầm.” Vương thầy thuốc gặp đối phương quả thật là trường học cũ lão sư, trên mặt bất mãn rất nhanh liền chuyển vì mỉm cười.

“Không, ta là học viện trung y phó giáo sư, ta tên Hạ Vân Kiệt. Ngươi đã là Hồng Văn Cảnh giáo thụ học sinh, kia chuyện này là tốt rồi làm. Vị này bệnh nhân là ta học sinh mẫu thân, ta đã giúp nàng bó xương, hiện tại xuất viện hẳn là không thành vấn đề, ngươi hỗ trợ cấp nàng làm cái xuất viện thủ tục.” Hạ Vân Kiệt nghe nói trước mắt vị này Vương thầy thuốc là Hồng Văn Cảnh viện trưởng học sinh, nhưng thật ra thở dài nhẹ nhõm một hơi, nếu không hắn thật đúng là không tốt giải thích Vi Uyển Thu gãy xương bị chữa khỏi sự tình, cho dù giải thích người ta cũng không nhất định tin a, cho dù tin, chỉ sợ cũng hội không thiếu được nơi nơi tuyên dương hỏi thăm, nay có Hồng Văn Cảnh này tôn “Đại thần”, kia đến tiếp sau sự tình tự nhiên liền trực tiếp ném cho hắn.

“Ngươi là chúng ta học viện phó giáo sư? Là ngươi giúp nàng chính cốt?” Vương thầy thuốc nghe vậy so với vào cửa khi vừa nhìn thấy Vi Uyển Thu xuống giường còn muốn tới khiếp sợ.

“Đúng vậy, đúng vậy, chính là Hạ giáo thụ giúp ta tẩu tử xem bệnh, hắn là ta cháu gái đạo sư, nhưng lại là một vị tiến sĩ sinh đạo sư đâu.” Hàn Diệu Xuyên vẻ mặt tự hào kiêu ngạo mà nói.

Nhìn Hàn Diệu Xuyên kia vẻ mặt tự hào kiêu ngạo biểu

tình, Vương thầy thuốc cả người đều ngốc như hòn đá.

Này dân quê không hiểu xương chậu bó xương trực tiếp xuống giường có bao nhiêu sao kinh hãi, không hiểu bác đạo phân lượng có bao nhiêu trọng, nhưng Vương thầy thuốc là một gã thầy thuốc, lại sao có thể không hiểu.

Nhưng này như thế nào khả năng đâu? Trước mắt vị này người trẻ tuổi mới bao nhiêu tuổi a, thoạt nhìn nhiều lắm cũng liền đại học vừa mới tốt nghiệp.

“Vương thầy thuốc, chúng ta mượn một bước nói chuyện.” Hạ Vân Kiệt cũng không tưởng ở Hàn Diệu Xuyên đám người hiển lộ nhiều lắm, liền lôi kéo dại ra trạng Vương thầy thuốc ra phòng bệnh.

“Ta biết chuyện này giải thích đứng lên có chút kỳ quái, như vậy tốt lắm, ngươi cấp Hồng Văn Cảnh viện trưởng gọi cuộc điện thoại, đem sự tình nói với hắn một chút, hắn sẽ nói cho ngươi hẳn là làm như thế nào.” Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ Vương thầy thuốc bả vai nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1110 : Thưởng thức

Hạ Vân Kiệt cùng Vương thầy thuốc nói xong sau liền quay trở về phòng bệnh, mà Vương thầy thuốc tắc ngây người một hồi lâu nhi mới vội vàng xuất ra di động cấp Hồng Văn Cảnh viện trưởng gọi điện thoại.

Nói chuyện điện thoại xong sau, Vương thầy thuốc trong đầu tất cả đều là Hồng Văn Cảnh nghiêm túc dặn dò thanh, bao gồm hết thảy đều nghe theo Hạ giáo thụ an bài, về Hạ giáo thụ chữa khỏi Vi Uyển Thu thần kỳ y thuật không cần tuyên dương đằng đằng. Phát ra hảo một trận ngốc, Vương thầy thuốc thế này mới vội vàng việc việc đi an bài Vi Uyển Thu xuất viện sự tình.

“Bác gái mẹ, ngài không có việc gì đi? Ách, tỷ tỷ ngươi như thế nào đã trở lại?” Làm Hạ Vân Kiệt đám người ở Vương thầy thuốc tự mình cùng đi hạ đi ra phòng bệnh khi, một tiểu tử đầu đầy đại hãn, vẻ mặt sốt ruột chạy tới, bất quá khi hắn nhìn đến Vi Uyển Thu ở Hàn Tuyết Kiều nâng hạ, chậm rãi hành tẩu khi, rõ ràng thở dài nhẹ nhõm một hơi, bất quá theo sát sau hắn lại rất là ngoài ý muốn nhìn Hàn Tuyết Kiều.

“Tỷ tỷ ngươi như thế nào đã trở lại? Ta còn muốn hỏi ngươi như thế nào lại đây đâu? Ngươi cậu bên kia không cần hỗ trợ sao? Không cần đi làm sao?” Bất quá không đợi Hàn Tuyết Kiều trả lời, Trần Đông Mai đã húc đầu hỏi.

“Này, này không phải biết bác gái mẹ bị thương, cho nên lo lắng cố ý đã chạy tới thôi.” Tiểu tử tự nhiên đó là Trần Đông Mai con trai Hàn Lập Chí, hắn gãi gãi đầu, có chút không dám nhìn thẳng vào hắn mẫu thân chất vấn ánh mắt.

Hắn biết bởi vì nhà đại bá sự tình, còn có đường tỷ đọc

sách sự tình, nhà bọn họ hiện tại kinh tế có chút khó khăn, hắn cũng không phải đọc sách liêu, mẹ nó khiến cho hắn ở hắn cậu tiểu hiệu ăn bên trong làm công, tuy rằng không phải hảo công tác, nhưng tốt xấu có thể nuôi sống chính mình, không cho trong nhà tăng thêm gánh nặng. Hơn nữa nói không chừng về sau học được một ít kinh nghiệm, về sau cũng có thể cùng hắn cậu giống nhau mở cái tiểu khách sạn, tối không đông đảo cũng có thể bãi cái tiểu quán kiếm ăn. Cho nên mẹ nó còn là tràng cử chặt, sợ hắn không cố gắng công tác, đã ném này phân công tác. Về sau thật muốn đi khác khách sạn hoặc là đơn vị làm công, lại nào có hắn cậu nhìn ổn thỏa.

“Ta xem ngươi là tưởng nhàn hạ!” Trần Đông Mai lại trừng mắt nói.

“Đông Mai, Lập Chí cũng là lo lắng đại tẩu, ngươi sẽ không nếu nói hắn.” Hàn Diệu Xuyên giúp con trai nói chuyện nói, trong mắt toát ra một tia vui mừng, đau lòng, áy náy hỗn hợp cùng một chỗ phức tạp ánh mắt.

Con trai theo hắn, tính cách đôn hậu thiện lương, Hàn Diệu Xuyên thật sự thực thích hắn, chính là chính mình không tiền đồ, làm hại con trai mười tám tuổi sẽ đến tiểu hiệu ăn bên trong làm công nuôi sống chính mình, mỗi khi nhớ tới đến trong đầu luôn đặc biệt khó chịu.

“Hừ, con trai với ngươi một bộ tính tình, ta muốn thỉnh thoảng thời khắc khắc nhìn chằm chằm, tương lai còn không với ngươi giống nhau!” Trần Đông Mai tức giận nói.

Hàn Diệu Xuyên nghe vậy trên mặt lộ ra một tia xấu hổ sắc, mà Hàn Tuyết Kiều cùng Vi Uyển Thu miệng mở mở, cuối cùng lại đóng đứng lên. Các nàng biết, các nàng nếu mở miệng bang Hàn Diệu Xuyên nói chuyện, không chỉ có vu sự vô bổ, ngược lại hội đổ dầu vào lửa,

bởi vì bọn họ gia rơi vào hiện tại loại này tình trạng, cùng các nàng nhà có rất đại quan hệ. Trần Đông Mai ở mặt ngoài là ở mắng con trai cùng trượng phu, kỳ thật làm sao thường không phải nói cấp các nàng nghe.

“Tẩu tử, ngươi đừng giận, nhất thời nghèo khó kỳ thật không có gì rất giỏi, thậm chí đối với người trẻ tuổi mà nói ngược lại là một loại tôi luyện, có thể làm cho bọn họ nhanh hơn trưởng thành, tối mấu chốt hay là muốn có một viên chính trực thiện lương tâm, nếu không tựa như vừa rồi chúng ta ở trong bệnh viện gặp được kia hai hiệp cảnh, ngươi nói tương lai ngươi con trai thành người như vậy, ngươi hội vui vẻ sao?” Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra thực thích kính nể Hàn Diệu Xuyên phụ tử, gặp Hàn Diệu Xuyên phụ tử vẻ mặt xấu hổ, nhịn không được thay bọn họ mở miệng nói

Nay xã hội, rất nhiều người tròng mắt đều chui vào tiền lỗ thủng, lại có vài người có thể làm đến giống Hàn Diệu Xuyên phụ tử như vậy trọng tình trọng nghĩa, không rời không khí.

Hàn Lập Chí gặp một người trẻ tuổi đột nhiên có ngọn thay chính mình cùng phụ thân nói chuyện, tuy rằng không biết hắn cụ thể thân phận, nghĩ đến hơn phân nửa hẳn là tỷ tỷ bằng hữu hoặc là đồng học, trong lòng không khỏi một trận sốt ruột. Hắn tái rõ ràng bất quá mẫu thân tính cách. Điển hình nói năng chua ngoa đậu hủ tâm, miệng huyên lợi hại, thậm chí cùng phụ thân đánh nhau, nhưng cuối cùng tỷ tỷ đến trường tiền, nàng còn là nơi nơi hỗ trợ thu xếp. Bất quá cũng đang là vì loại tính cách này, nàng mẫu thân tức giận khi theo nàng, không thể nghịch nàng, nếu không sẽ chỉ làm tình huống càng phát ra không ổn.

Bất quá làm cho Hàn Lập Chí lập tức trợn tròn tròng mắt là, hắn kia hướng đến không thể nghịch mẫu thân không chỉ có không có giận, trên mặt thế nhưng còn khó được

hiện lên một tia ngượng ngùng biểu tình, liên tục nói:“Hạ giáo thụ ngài nói được có lý, ta cũng vậy mấy ngày nay khổ sợ, hơn nữa Lập Chí đứa nhỏ này lại không giống Tuyết Kiều đứa nhỏ này chịu dụng công đọc sách, ta này trong lòng cũng là chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, sốt ruột a. Đổ không phải cho rằng hắn chạy tới thấy hắn bác gái không đúng.”

“Hạ giáo thụ? Hắn là giáo thụ?” Hàn Lập Chí cùng thấy quỷ giống như kêu lên.

“Ngươi này xú tiểu tử còn không biết ngượng kêu! Ngươi xem xem người ta Hạ giáo thụ mới bao nhiêu tuổi, cũng đã là đại học lý giáo thụ, tiến sĩ sinh đạo sư, ngươi đâu? Ngay cả cái trung học đều tất không được nghiệp, chỉ có thể đứng ở hiệu ăn bên trong làm cho người ta chạy chân!” Hàn Lập Chí không gọi hoàn hảo, lúc đó Trần Đông Mai liền khí không đánh vừa ra tới, thân thủ kháp hắn lỗ tai mắng.

“Đau, đau, mẹ ngươi mau buông tay, ngươi mau buông tay.” Hàn Lập Chí lập tức giết heo kêu lên.

“Ngươi còn biết đau a, ta xem chính là mới trước đây ta đánh cho thiếu, mới làm hại ngươi một chút tiến tới tâm đều không có.” Trần Đông Mai miệng thượng mắng liệt, thủ đúng là vẫn còn lỏng rồi rời ra.

Hàn Lập Chí gặp mẫu thân buông tay, vội vàng nhu nhu lỗ tai, tròng mắt nhưng vẫn giống xem người ngoài hành tinh giống nhau vụng trộm đánh giá Hạ Vân Kiệt, mang theo nồng đậm hảo kì còn có một tia sợ hãi.

Đại học lão sư, giáo thụ, đối với hắn này ngay cả trung học cũng chưa tốt nghiệp tiểu tử mà nói, đồng dạng là chỉ có thể núi cao ngưỡng chỉ trong truyền thuyết nhân vật.

“Ba trăm sáu mươi nghề nghề nghề ra Trạng Nguyên, Lập Chí tuy rằng trung học không có tốt nghiệp, kia chính là thuyết minh đọc sách con đường này không thích hợp hắn, đổ không thể nói hắn tương lai liền nhất định không tiền đồ.” Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra thích Hàn Lập Chí, cười thay hắn nói chuyện nói.

Đến Hạ Vân Kiệt này trình tự, cái gì tài phú, cái gì địa vị, cái gì chức quan, áp căn tính không được cái gì, hắn càng coi trọng là một người phẩm hạnh đạo đức.

Hàn Lập Chí vừa nghe nói bác gái mẹ bị thương liền cố ý theo thành trấn chạy đến thị trấn bệnh viện đến, chút không có nguyên nhân vì bọn họ gia liên lụy hắn mà tâm sinh oán khí, này phân hiếu tâm, này phân tình nghĩa còn có lòng dạ ở Hạ Vân Kiệt xem ra cũng là phá lệ trân quý khó được.

“Hạ giáo thụ, ngươi cũng không muốn thay tiểu tử này nói chuyện. Hiện tại đầu năm nay, giống chúng ta nông dân đứa nhỏ, trong nhà nói tiền không có tiền, nói bối cảnh không bối cảnh, trừ bỏ đọc sách con đường này, còn có thể có cái gì tốt đường ra? Tiểu tử này nếu mới trước đây hảo hảo đọc sách, tựa như Tuyết Kiều đứa nhỏ này, ta cho dù tái khổ tái mệt tổng cũng có chút hi vọng, nay ta chỉ muốn hắn đời này có thể bình an, không đi đường tà đạo, ta cũng liền cảm thấy mỹ mãn.” Hàn Diệu Xuyên biết Hạ Vân Kiệt là nghĩ thay bọn họ nói ngọt, cười khổ chen vào nói nói.

Gặp phụ thân nói như vậy, Hàn Lập Chí hổ thẹn cúi đầu, tỷ tỷ vẫn là hắn sùng bái đối tượng, bất quá hắn lại vĩnh viễn không có khả năng làm được đến giống tỷ tỷ giống nhau khắc khổ học tập.

“Lập Chí, ngươi thích nhất làm gì?” Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không theo Hàn Diệu Xuyên giống nhau ý tưởng, nghe vậy nhìn Hàn Lập Chí cười hỏi.

Đối với Hàn Diệu Xuyên mà nói, con trai tương lai muốn có trở nên nổi bật chỉ có đọc sách một đường, nhưng đối với Hạ Vân Kiệt chỉ cần hắn chịu ra tay, này hết thảy căn bản cũng không là vấn đề.

Đọc sách cũng tốt, không đọc sách cũng thế, mấu chốt hay là muốn xem Hàn Lập Chí hắn muốn làm gì.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1111 : Chí hướng

“Ta, ta, không biết.” Hàn Lập Chí mặt đỏ lên, cuối cùng lại lắc lắc đầu nói.

“Không biết?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi một trận kinh ngạc, bất quá lập tức liền hiểu Hàn Lập Chí không phải không biết, mà là ngượng ngùng nói.

“Không cần ngượng ngùng, người trẻ tuổi nên dám tưởng dám nói dám làm, ngươi nói xem, có lẽ ta có thể giúp đỡ ngươi một phen.” Hạ Vân Kiệt cười cổ vũ nói.

Nhìn Hạ Vân Kiệt cổ vũ ánh mắt, Hàn Lập Chí mắt sáng rực lên, mặt trướng càng hồng, phảng phất nhiễm thượng Lâm Trác Ngôn cà lăm bệnh, lắp bắp nói:“Hạ, hạ, Hạ giáo thụ, này, này, kỳ thật ta nghĩ làm cái trang phục mốt thiết kế sư.”

“Này lý tưởng tốt lắm a.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nở nụ cười, rốt cục có chút hiểu được vì cái gì Hàn Lập Chí ngượng ngùng mở này miệng.

Một nông dân con trai, thật sự rất khó làm cho người ta cùng đại biểu cho mốt trang phục mốt thiết kế sư liên tưởng cùng một chỗ.

“Hạ giáo thụ, ngài cũng đừng trấn an tiểu tử này. Ngài nói nói, chúng ta liền một nông dân, hắn không tốt tốt đọc sách, cả ngày nghĩ làm cái trang phục mốt thiết kế sư, này đáng tin cậy sao?” Hàn Diệu Xuyên cười khổ nói.

“Không có gì không đáng tin cậy nha, không có trang phục mốt thiết kế sư, làm sao có chúng ta hiện tại mặc quần áo a. Hơn nữa, cũng không có người quy định nông dân sẽ không có thể thời trang phục mốt thiết kế

sư, kia rất nhiều thợ may lúc đó chẳng phải nông dân xuất thân sao?” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Nói là nói như vậy đúng vậy, lúc trước chúng ta gặp tiểu tử này không thích đọc sách, lão thích đồ đồ họa họa, phùng phùng tiễn tiễn, cũng cố ý làm cho hắn cùng một vị lão may học tập. Tuy rằng nói đầu năm nay rất ít có người tái trực tiếp mua vải dệt thỉnh người may làm quần áo, nhưng tóm lại vẫn phải có, cũng là một môn tay nghề, tương lai hẳn là cũng có thể miễn cưỡng dưỡng gia sống tạm. Nhưng này tiểu tử lại áp căn sẽ không còn thật sự học may, động bất động liền làm cái gì thiết kế, đem vải dệt nơi này cắt cái động, làm sao cắt cái gì, đem vải dệt đạp hư không nói, lại đem lão sư tức giận đến trực tiếp đuổi hắn về nhà.” Trần Đông Mai vẻ mặt tức giận tiếp nhận nói nói.

“Mẹ, ngươi không hiểu, ta là muốn làm trang phục mốt thiết kế sư, cũng không phải chính là làm cái thợ……” Đừng nhìn Hàn Lập Chí vừa rồi ngượng ngùng mở miệng, nhưng nay thấy nàng mẹ quở trách khinh bỉ hắn hành động, nhưng cũng không biết làm sao đến dũng khí, lập tức vẻ mặt không phục phản bác nói. Giống như trong lòng mỗ cái vẫn thủ hộ thánh địa đột nhiên đã bị xâm phạm giống nhau.

“Ta không hiểu, chẳng lẽ ngươi biết! Trang phục mốt thiết kế sư, đừng quên ngươi ba là đang làm gì? Đó là ngươi có thể đùa sao? Còn là cho ta thành thành thật thật ở ngươi cậu tiểu khách sạn cho ta hảo hảo làm, có lẽ tương lai cũng có thể giống ngươi cậu giống nhau mở cái tiểu khách sạn, dưỡng gia sống tạm.” Trần Đông Mai gặp con trai còn phản bác, nhịn không được liền khí không đánh một chỗ đến.

“Ha ha, tẩu tử ngươi đừng tức giận. Người trẻ tuổi có ý tưởng luôn tốt, có ý tưởng mới có động lực, mới có theo đuổi, chẳng sợ hảo cao vụ xa, kia tổng so với cái gì ý

tưởng đều không có cường.” Hạ Vân Kiệt cười thay Hàn Lập Chí giải vây nói.

“Hạ giáo thụ, này không trách Lập Chí mẹ hắn tức giận, liền ngay cả ta cũng vậy tức giận. Dù sao chúng ta chính là nông dân, hắn nếu chịu hảo hảo đọc sách, kia đừng nói trang phục mốt thiết kế sư, hắn cho dù muốn làm cái phi cơ thiết kế sư, ta đều theo hắn. Khả hắn ngay cả trung học đều không tốt nghiệp, ngươi nói muốn làm cái trang phục mốt thiết kế sư, này không phải chê cười sao?” Hàn Diệu Xuyên nói.

“Nhị thúc, nói cũng không thể nói như vậy, người ta Bill Gates trung học không tốt nghiệp còn thành thế giới thủ phú đâu, này cùng văn bằng cao thấp không nhiều lắm quan hệ.” Hàn Tuyết Kiều thay đệ đệ biện giải nói.

“Thế giới này có mấy Bill Gates? Ngươi cảm thấy Lập Chí là này khối liêu sao?” Trần Đông Mai xem thường nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi đối Trần Đông Mai có chút vài phần kính trọng, nữ nhân này tuy rằng là thôn phụ, lời này nói ra còn là thực sắc bén.

Bất quá hôm nay hắn nếu mở miệng hỏi Hàn Lập Chí, như vậy cho dù Hàn Lập Chí là nông dân con trai, cho dù hắn trung học không tốt nghiệp, cho dù hắn tuyệt đối thành không được Bill Gates thức nhân vật, nhưng trở thành một gã trang phục mốt thiết kế sư đó là tuyệt đối có thể làm được.

“Các ngươi cũng đừng tranh luận, như vậy, ta nhận thức một vị trang phục mốt thiết kế sư, nếu các ngươi bỏ được phóng Lập Chí đi xa, ta giúp các ngươi liên hệ hắn, làm cho Lập Chí đi theo hắn làm học đồ, chỉ cần hắn chịu còn thật sự học tập, tuy rằng không nhất định có thể trở thành danh vang thế giới trang phục mốt giới

cấp đại sư nhân vật, nhưng ta nghĩ muốn ở quốc nội trang phục mốt giới hỗn khẩu cơm ăn, kia khẳng định không thành vấn đề.” Hạ Vân Kiệt gặp Hàn Lập Chí cúi đầu, mà Hàn Tuyết Kiều há miệng thở dốc tưởng phản bác, cười chen vào nói.

“Thật vậy chăng?” Hàn Lập Chí thấp đầu đột nhiên nâng lên, hai mắt sáng lên chói mắt quang mang, vẻ mặt kích động.

Cái gì cấp đại sư nhân vật linh tinh, Hàn Lập Chí áp căn sẽ không dám đi tưởng, điểm ấy tự mình hiểu lấy hắn vẫn phải có, bất quá cho dù thành không được đại sư, chỉ cần có thể có cơ hội đi theo một vị trang phục mốt thiết kế sư học tập, cũng cũng đủ làm cho hắn kích động cùng hướng tới.

“Đương nhiên là thật, bất quá lão sư ta có thể giúp ngươi tìm, nhưng có thể hay không học ra điểm danh lộ, ta đã có thể giúp không được gì, là muốn dựa vào chính ngươi cố gắng.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Hạ giáo thụ, ngài yên tâm, ta nhất định hội cố gắng !” Gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu khẳng định, Hàn Lập Chí kích động nắm chặt quyền đầu, trong mắt thấu bắn ra kiên định ánh mắt.

“Thật cám ơn ngài Hạ giáo thụ, nếu Lập Chí có thể có cơ hội đi theo lão sư học tập chân chính trang phục mốt thiết kế, chúng ta đương nhiên thật cao hứng, nhưng là này học phí không biết là bao nhiêu? Ngài cũng biết nhà chúng ta tình huống, nếu rất cao mà nói……” Hàn Diệu Xuyên gặp con trai rốt cục có cơ hội thực hiện chính mình giấc mộng, cũng là thay hắn cảm thấy cao hứng, khả nhất tưởng đến học phí, trong lòng lại nhất thời mây đen gắn đầy.

Vừa nghe hắn ba lời này, vốn là cảm xúc tăng vọt Hàn

Lập Chí lập tức giống tiết khí bóng cao su héo đi xuống.

Đầu năm nay, chỉ cần đề cập đến nghệ thuật phương diện chuyên nghiệp, mặc kệ là họa họa, còn là biểu diễn, còn là trang phục mốt thiết kế, học phí đều là phá lệ sang quý. Hơn nữa giống hắn như vậy ngay cả trung học cũng chưa tốt nghiệp muốn đi cùng một vị trang phục mốt thiết kế sư học thiết kế, chỉ sợ còn phải thêm vào tiền trả một bút tiền mới được, nếu không người ta dựa vào cái gì thu ngươi một học sinh trung học cũng chưa tốt nghiệp.

“Ha ha, điểm ấy Hàn lão ca ngươi yên tâm, vị này trang phục mốt thiết kế sư cùng ta quan hệ tốt lắm, Lập Chí đi hắn bên kia coi như nửa học nửa làm công, không cần học phí.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Hạ Vân Kiệt trong miệng trang phục mốt thiết kế sư tự nhiên đó là Italy Gucci tập đoàn thiết kế tổng giám, quốc tế đỉnh cấp mốt đại sư Scola. Hắn đề cử người đi qua, Scola trừ phi cảm thấy tiền so với mệnh trọng yếu, nếu không chính là đánh chết hắn cũng không dám đề nửa tiền tự, không chỉ có không dám đề, nhưng lại tẫn cố gắng lớn nhất dạy hảo Hàn Lập Chí.

Nói đùa, Hạ tiên sinh a, đại nhân vật ngay cả Italy địa hạ thế lực hoàng đế nhìn thấy hắn đều cung kính tiếng kêu Hạ tiên sinh a! Đương nhiên năm đó Hạ Vân Kiệt ở hắn trên người thi triển thủ đoạn, đến bây giờ Scola nhất tưởng đứng lên đều là cả người đổ mồ hôi lạnh.

“Thật sự?” Trừ bỏ Lâm Trác Ngôn, Hàn gia mọi người bao gồm Hàn Tuyết Kiều các nàng tất cả đều vẻ mặt kinh hỉ nói.

“Ta nhưng là đại học giáo thụ, chẳng lẽ còn hội lừa các ngươi bất thành?” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Này, này, sẽ không, đương nhiên sẽ không. Chính là thật sự rất cảm tạ, rất cảm tạ. Chúng ta cũng không biết nên nói như thế nào tốt lắm, Lập Chí, Lập Chí, còn ngốc làm gì, còn không mau cấp Hạ giáo thụ cúi đầu nói lời cảm tạ.” Hàn Diệu Xuyên đám người kích động có chút nói năng lộn xộn nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1112 : Nhất định là xuy ngưu

“Đừng, ta cũng vậy thấy các ngươi một nhà đều là người trọng tình nghĩa, Lập Chí tuy rằng học tập không được tốt lắm, nhưng là người hiểu chuyện trọng tình, cho nên ta cũng vui vẻ ý giúp này việc.” Hạ Vân Kiệt ngăn cản quả thực muốn hướng chính mình cúi đầu Hàn Lập Chí, cười nói.

“Cảm ơn Hạ giáo thụ, Nhị thúc cùng Đông Mai còn có Lập Chí đứa nhỏ này, thật là người tốt. Nếu không có bọn họ, ta cùng Tuyết Kiều này vài năm cũng không biết có thể hay không cử lại đây.” Vi Uyển Thu hốc mắt hồng hồng nói.

“Người tốt nên có hảo báo! Tuyết Kiều về sau học giỏi y, nhưng là phải nhớ trả ngươi Nhị thúc người một nhà này phân ân tình.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, khó được vẻ mặt nghiêm túc nói.

“Lão sư ngài yên tâm, ta nhất định hội nhớ kỹ.” Hàn Tuyết Kiều nghiêm mặt nói.

“Ân.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, khi nói chuyện đoàn người đã ra bệnh viện tòa nhà, đi tới ở trước tòa nhà bãi đỗ xe.

“Liền một chiếc xe, ngồi không dưới nhiều người như vậy, ngươi cùng Trác Ngôn cùng nhau gọi chiếc xe về nhà đi, Lập Chí, mẹ ngươi còn có ngươi Nhị thúc nhị thẩm bọn họ ngồi ta xe về nhà, có liên quan học tập trang phục mốt thiết kế sự tình, ta còn cần cùng hắn tán gẫu hai câu.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Tốt lão sư.” Hàn Tuyết Kiều gật gật đầu nói, theo ở phía sau Lâm Trác Ngôn cũng đi theo gật gật đầu.

Làm cho Hàn Tuyết Kiều hai người đi đầu đường đánh xe sau, Hạ Vân Kiệt dẫn một đám người đi hướng hắn màu trắng bảo mã xe hơi.

Đối với gia cảnh bần hàn Hàn Diệu Xuyên đám người mà nói, có thể lái được xe hơi đều đã là đại nhân vật, nay gặp Hạ Vân Kiệt lái là xe BMW, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt lại hơn vài phần cực nóng thậm chí kính sợ. Hơn nữa tương đối mà nói có chút lợi thế Trần Đông Mai trong mắt kính sợ sắc phá lệ nồng hậu.

Hạ Vân Kiệt thấy thế âm thầm có chút buồn cười, mặc kệ Hàn Tuyết Kiều như thế nào thổi phồng thân phận của hắn, chung quy không bằng trực tiếp một chiếc màu trắng bảo mã xe hơi tới trực quan.

Ở Hạ Vân Kiệt mời hạ, Hàn Diệu Xuyên đám người thật cẩn thận mặt đất xe, tựa hồ sợ không nghĩ qua là đem xe cấp lộng hỏng rồi.

Mọi người lên xe ngồi ổn sau, Hạ Vân Kiệt liền ở Hàn Diệu Xuyên chỉ đường hạ nhanh chóng cách rời Văn Vĩnh huyện nhân dân bệnh viện, về phần hai hiệp cảnh đi lên uy hiếp sớm đã bị hắn để qua sau đầu.

Ra thị trấn, đường cái trở nên thông đứng lên, Hạ Vân Kiệt quay đầu nhìn thoáng qua ngồi ở phó buồng lái Hàn Diệu Xuyên nói:“Hàn lão ca, vừa rồi cũng chưa kịp nói tỉ mỉ Lập Chí học tập trang phục mốt thiết kế sự tình, này trên đường cũng là nhàn rỗi, ta tái theo các ngươi nhắc tới.”

“Hảo, hảo, hảo, thật sự là phiền toái ngài Hạ giáo thụ, ngài thật sự là lòng nhiệt tình người tốt.” Hàn Diệu Xuyên đôi vội vàng không lỗ hổng gật đầu.

“Ha ha, khách khí.” Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó tiếp

tục nói:“Ta phía trước nói vị kia trang phục mốt thiết kế sư cũng không phải người Trung Quốc, mà là người Ý, cho nên Lập Chí nếu muốn cùng hắn học tập, còn phải đi Italy.”

“Cái gì Italy!” Hàn Diệu Xuyên người một nhà nghe vậy tất cả đều trợn tròn tròng mắt, bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới bọn họ con trai không chỉ có có cơ hội học tập trang phục mốt thiết kế, nhưng lại là xuất ngoại học tập, kia chẳng phải thành trong truyền thuyết lưu học ?

“Đúng vậy Italy, đó là một cái mốt quốc gia, rất nhiều thế giới nổi tiếng xa xỉ phẩm bài đều xuất từ nơi nào, nếu Lập Chí tưởng trở thành một gã mốt thiết kế sư, Italy tự nhiên là lựa chọn tốt nhất.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Khả, nhưng là……” Hàn Diệu Xuyên người một nhà bắt đầu trở nên lắp bắp đứng lên.

Lưu học a! Nhưng lại là Châu Âu phát đạt quốc gia, này căn bản chính là cái không có khả năng thực hiện mộng a!

“Phí dụng cái gì, bao gồm phản hồi vé máy bay, thực túc cái gì, các ngươi không cần lo lắng, không cần các ngươi ra một phân tiền, ta sẽ giúp Lập Chí an bài thỏa đáng.” Hạ Vân Kiệt biết Hàn Diệu Xuyên người một nhà vì cái gì kết ba, cười giải thích nói.

“Này……” Hàn Diệu Xuyên người một nhà nghe vậy hoàn toàn choáng váng, toàn bộ thùng xe đột nhiên im lặng xuống dưới, chỉ có ồ ồ thở thanh. Nếu không phải bởi vì Hạ Vân Kiệt là Hàn Tuyết Kiều đạo sư, này thân phận làm không thể giả, nếu không phải hắn lái một chiếc màu trắng xe BMW, nếu không phải bởi vì bọn họ là bần cùng nông dân thân phận, trên người căn bản không có đáng giá hay lừa gì đó, bọn họ thật muốn hoài

nghi Hạ Vân Kiệt là cái có điều mưu đồ phiến tử, nếu không hôm nay dưới nào có tốt như vậy sự tình, không chỉ có xuất ngoại lưu học, nhưng lại không cần tiền.

Nhưng dù là bọn họ không có hoài nghi Hạ Vân Kiệt có cái gì mưu đồ, nhưng như trước cảm giác này hết thảy khoa trương gần như không đúng thật, sau đó sẽ không thể không nghĩ có phải hay không trước mắt vị này Hạ giáo thụ ở xuy ngưu a.

Đúng, nhất định là xuy ngưu! Người trẻ tuổi thôi, có một chút bản sự, luôn khó tránh khỏi muốn thổi phồng khoe khoang một chút, huống chi hắn tuổi còn trẻ làm phó giáo sư đâu!

“Này, này xuất ngoại còn là rất phiền toái ngài Hạ giáo thụ, hơn nữa nhà chúng ta Lập Chí cũng sẽ không ngoại ngữ, không được nói ngài quốc nội có hay không trang phục mốt thiết kế sư bằng hữu, nếu có mà nói, còn là ngay tại quốc nội học đi.” Hồi lâu Hàn Diệu Xuyên vợ chồng nhìn nhau giống nhau, sau đó thật cẩn thận nói.

“Quốc nội ta nhưng thật ra không có gì trang phục mốt thiết kế sư phương diện bằng hữu, kỳ thật……” Hạ Vân Kiệt đổ không nghĩ tới có đôi khi sự tình làm được rất hảo, ngược lại sẽ làm người sinh ra này khác ý tưởng cùng hiểu lầm, chút không phát hiện hắn đang nói ra những lời này sau, Hàn Diệu Xuyên vợ chồng trên mặt đều toát ra một tia “Quả thế” biểu tình.

Cũng là a, ngươi đều ngưu bức đến ngay cả Italy trang phục mốt thiết kế sư đều nhận thức, như thế nào khả năng ngay cả quốc nội trang phục mốt thiết kế sư cũng không nhận thức đâu? Hiển nhiên còn là chính là thổi thổi, cuối cùng không giải quyết được gì, tựa như này trong trấn làm quan, đến trong thôn đến khi, miệng nói được ba hoa chích choè, kỳ thật đến cuối cùng cái gì cũng chưa chứng thực.

“Nếu như vậy, vậy không phiền toái ngài Hạ giáo thụ, xuất ngoại ta cuối cùng cảm thấy quá xa, chúng ta cũng không yên tâm.” Hàn Diệu Xuyên không đợi Hạ Vân Kiệt đem nói cho hết lời liền vẻ mặt “Cảm kích” ngắt lời nói.

Hắn tổng không thể nói Hạ giáo thụ ở xuy ngưu, tổng không thể làm cho hắn hạ không được mặt bàn. Phía sau tiếp nhận nói đến, nhất thỏa đáng, vừa vặn cho hắn một cái bậc thang hạ.

Tuy rằng là cái nông dân, Hàn Diệu Xuyên điểm ấy đạo lí đối nhân xử thế còn là biết.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi nao nao, sau đó liền bừng tỉnh đại ngộ lại đây, chính mình đem sự tình nói được thật tốt quá, thế cho nên người ta nổi lên lòng nghi ngờ, không khỏi một trận dở khóc dở cười, nghĩ nghĩ cười nói:“Như vậy đi, quá đoạn thời gian ta mời vị kia bằng hữu đến một chuyến Trung Quốc cùng Lập Chí gặp cái mặt, các ngươi cùng hắn tiếp xúc một chút, nếu cảm thấy yên tâm vậy làm cho Lập Chí cùng hắn đi học tập, nếu cảm giác không tốt, quên đi, đến lúc đó ta còn tưởng biện pháp cho hắn ở quốc nội xem xét một vị trang phục mốt thiết kế sư.”

“Này, điều này sao đi, điều này sao không biết xấu hổ, này rất phiền toái ngài cùng ngài bằng hữu, còn là tính, hay là thôi đi.” Hàn Diệu Xuyên vợ chồng vội vàng xua tay nói, trong lòng lại càng nhận định chuyện này hẳn là không có yên lòng.

“Ha ha, Tuyết Kiều là đệ tử của ta, các ngươi là Tuyết Kiều trưởng bối, không cần khách khí như vậy. Chuyện này cứ như vậy nói định rồi, dù sao muốn xuất ngoại môn, gặp cái mặt sau các ngươi cũng có thể yên tâm.” Hạ Vân Kiệt cũng không từ phân trần nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt thái độ “Kiên quyết”, Hàn Diệu Xuyên vợ chồng đành phải gật đầu nói:“Kia thực phiền toái ngài Hạ giáo thụ, bất quá ngài cũng đừng vì chúng ta Lập Chí miễn cưỡng ngài bằng hữu, hết thảy nhìn hắn ý tứ, nhìn hắn ý tứ.”

Hạ Vân Kiệt cười cười, hắn tự nhiên nghe được đi ra Hàn Diệu Xuyên vợ chồng cuối cùng một câu thuần túy là cho hắn bậc thang hạ, bất quá nhưng cũng không có tái cố ý giải thích.

Dù sao hết thảy chờ bọn hắn thấy Scola sau sẽ hiểu được, hắn cũng không có xuy ngưu lừa bọn họ.

Vì thế kế tiếp Hạ Vân Kiệt không tái cùng Hàn Diệu Xuyên bọn họ đàm Hàn Lập Chí đọc trang phục mốt thiết kế sự tình, mà là chuyển tới Hàn Diệu Xuyên ca ca Hàn Diệu Tông sự tình đi lên.

Nhắc tới Hàn Diệu Tông sự tình, trong xe không khí nhất thời có vẻ có vẻ nặng nề cùng bi thương, hơn nữa Vi Uyển Thu nói lên trượng phu khi tổng yếu thỉnh thoảng điệu mấy khỏa nước mắt.

Một đường hiểu biết xuống dưới, Hạ Vân Kiệt cuối cùng hiểu được sự tình từ đầu đến cuối.

Sự tình là năm năm trước một cái mùa hè hạt thóc thu gặt ngày, vụ án liền phát sinh ở Hàn gia trong thôn.

Người bị hại Hàn Bích Như phụ thân thân thể không được tốt, mời cùng thôn Hàn Diệu Tông hỗ trợ thu gặt hạt thóc, sau khi kết thúc lưu hắn xuống dưới uống rượu. Hàn Diệu Tông là người ham rượu, ngày đó uống có chút trễ, cởi trần mới về nhà, không nghĩ tới ngày hôm sau chợt nghe đến Hàn Bích Như tối hôm qua bị cưỡng gian sự tình.

Lúc ấy Hàn Diệu Tông đám người cũng đều không nghĩ nhiều, chính là thay Hàn Bích Như cảm thấy bi thương tức giận, chờ đợi cảnh sát sớm điểm bắt đến tội phạm, cũng không nghĩ đến qua một ngày sau, cảnh sát đột nhiên đem Hàn Diệu Tông cấp chộp đi phái xuất sở, hơn nữa xuất ra Hàn Diệu Tông ở lại nhà Hàn Bích Như quần áo, mặt trên có Hàn Bích Như cắn xé dấu vết, mà này thành Hàn Diệu Tông phạm tội vật chứng.

Hàn Diệu Tông tự nhiên là thề thốt phủ nhận, nhưng làm cho người ta vạn vạn không nghĩ tới là Hàn Bích Như lại chỉ chứng hắn.

Cho dù như thế, Hàn Diệu Tông ngay từ đầu còn là cự không thừa nhận, nhưng sau lại không biết vì cái gì liền thừa nhận.

Vi Uyển Thu tự nhiên không tin trượng phu là phạm tội cưỡng gian, hơn nữa ngày đó hắn về nhà đến trừ bỏ uống nhiều chút rượu, trên người cũng không có nửa điểm khác thường, nhưng lại cùng nàng ở trên giường "Đại chiến" Một hồi, phía trước lại như thế nào khả năng còn cưỡng gian Hàn Bích Như một cô gái đâu? Cho nên Vi Uyển Thu vẫn hoài nghi trượng phu là bị vu oan giá hoạ. Vì thế nàng vẫn vì này sự bôn chạy, đoạn thời gian trước lại nghe đến tin tức nói chuyện này cùng ngay lúc đó phó sở trưởng Cố Diệu Phi sai sử có liên quan, nói vốn đem Hàn Diệu Tông đưa phái xuất sở chính là bình thường hỏi, nhưng hắn lại một ngụm nhận định chuyện này là Hàn Diệu Tông làm, lại đối hắn tiến hành rồi nhiều phiên tra tấn, cuối cùng vu oan giá hoạ.

"Kia Cố Diệu Phi vì cái gì không nên nhận định là ngươi ca làm đâu? Này đối hắn có chỗ tốt gì? Còn có kia Hàn Bích Như vì cái gì muốn chỉ chứng ngươi ca đâu? Nhà nàng hiện tại lại ở nơi nào? Còn tại trong thôn sao?" Hạ Vân Kiệt nghe xong sự tình chân tướng sau, hơi nhíu mày hỏi.

“Hàn Bích Như người một nhà đã sớm chuyển ra Hàn gia thôn, hiện tại đi nơi nào ai cũng không biết. Về phần Cố Diệu Phi vì cái gì nhận định ta ca, ta nghe nói……” Hàn Diệu Xuyên hồi đầu nhìn thoáng qua tẩu tử, trong mắt toát ra một tia do dự sắc.

“Ngươi nghe nói cái gì?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Này……” Hàn Diệu Xuyên bắt đầu nói quanh co đứng lên.

“Nhị thúc, Hạ giáo thụ không phải ngoại nhân, ngươi nghe được cái gì đã nói cái gì đi, ngươi yên tâm, ta sẽ không lại đi nháo sự, trải qua lúc này đây, ta cho dù không vì Hàn Tuyết Kiều lo lắng, cũng phải vì Lập Chí đứa nhỏ này lo lắng, tổng không thể bởi vì chúng ta gia sự tình đem Lập Chí đứa nhỏ này cũng cấp làm phiền hà, chính là khổ Diệu Tông a!” Nói xong Vi Uyển Thu nhịn không được lại lạc nổi lên nước mắt.

Chương 1113 : Cái gì đến đây?

“Ai!” Hàn Diệu Xuyên nghe vậy thật sâu thở dài một hơi, sau đó mới mắt lộ ra hận ý nói:“Đông Mai có một vị thân thích là ở trấn phái xuất sở làm cảnh sát nhân dân, năm nay đầu năm Đông Mai lão gia có một hồi việc vui, ta đi tham gia, vừa vặn cùng hắn ngồi ở cùng trên bàn. Hắn uống rượu hơn, trong lúc vô ý nói nói lộ hết, nói lúc ấy hắn cũng tham dự Hàn Bích Như vụ án, ngay từ đầu Hàn Bích Như chỉ chứng là ngay lúc đó trú thôn cán bộ, Tôn Hằng Nhất Huyện trưởng con trai Tôn Phong, sau lại lại đột nhiên thành ta ca, tái sau đó, Cố Diệu Phi ở ngắn ngủn bốn năm năm trong vòng một đường theo trấn phái xuất sở phó sở trưởng đề bạt đến huyện công an cục phó cục trưởng.”

“Thiên sát Tôn Phong! Thiên sát Tôn Hằng Nhất, thiên sát Cố Diệu Phi a! Các ngươi nhất định sẽ có báo ứng, nhất định sẽ có !” Vi Uyển Thu nghe xong sau, nhịn không được rơi lệ đầy mặt bi phẫn kêu lên.

Mấy năm nay, nàng vẫn không rõ vì cái gì Hàn Bích Như đột nhiên chỉ chứng chính mình trượng phu, vì cái gì phái xuất sở cảnh sát cũng nhận định là chính mình trượng phu, thậm chí vu oan giá hoạ. Hiện tại nàng rốt cục hiểu được, nguyên lai là kia Tôn Phong, kia đến bọn họ thôn mạ vàng Huyện trưởng con trai.

“Ai, tẩu tử, nhẫn nhẫn đi. Đó là Huyện trưởng, là công an cục phó cục trưởng! Chúng ta tiểu dân chúng là khẳng định đấu không lại, hơn nữa đại bá hắn tiếp qua năm năm có thể phóng ra, ngươi ngàn vạn đừng nữa gặp phải cái gì thị phi đến.” Trần Đông Mai gặp Vi Uyển Thu bi phẫn kêu la, không khỏi vẻ mặt lo lắng khuyên nhủ.

“Nhẫn, nhẫn mẹ nó cái rắm! Tôn Phong ta nhận thức, ta

phi……” Vẫn trầm mặc không vang Hàn Lập Chí đột nhiên sắc mặt xanh mét, cái trán gân xanh căn căn đột khởi, nắm chặt quyền đầu, cắn răng, nói.

“Cấp lão tử câm miệng! Ngươi nghĩ rằng ta không biết kia Tôn Phong sao? Ngươi nghĩ rằng ta không nghĩ đánh hắn một chút sao? Khả kia hữu dụng? Ngươi đại bá có thể đi ra sao? Không, cuối cùng đi vào tiếp tục là chúng ta Hàn gia!” Hàn Diệu Xuyên gặp con trai huyết khí hướng đầu, trong đầu không khỏi cả kinh, vội vàng không nể mặt trách cứ nói.

“Chẳng lẽ cứ như vậy buông tha hắn bất thành?” Hàn Lập Chí cắn răng, oán hận nói.

“Không như vậy có thể thế nào? Ngươi có thể có chứng cớ chứng minh Tôn Phong là phạm tội cưỡng gian sao? Cho dù ngươi có chứng cớ, sẽ có người tin tưởng sao? Nhớ kỹ ngươi ba, ngươi đại bá đều là cái nông dân. Cho nên chúng ta đều hy vọng ngươi hảo hảo đọc sách, giống tỷ tỷ ngươi giống nhau, ít nhất về sau không cần giống chúng ta như vậy chịu ức hiếp, khả tiểu tử ngươi chính là không hăng hái!” Hàn Diệu Xuyên nói xong nói xong nhịn không được cũng chảy xuống hai hàng nhiệt lệ.

“Ba, thực xin lỗi, ta về sau nhất định hội cố gắng !” Hàn Lập Chí nắm chặt quyền đầu, vẻ mặt hổ thẹn nói.

“Người ở làm trời đang nhìn, có đôi khi không phải không báo mà là thời điểm chưa tới. Xã hội này tóm lại là nhiều người tốt quá người xấu, oan án cũng luôn luôn rửa sạch một ngày. Các ngươi cũng không muốn quá mức bi quan, Tuyết Kiều phụ thân sự tình một ngày nào đó sẽ rõ ràng chân tướng, hắn Tôn Hằng Nhất cũng không khả năng vẫn một tay che trời !” Hạ Vân Kiệt thấy thế cưỡng chế trong lòng bi phẫn, trấn an nói.

“Này ta biết Hạ giáo thụ, ta ca hắn mệnh không tốt, vừa vặn gặp loại chuyện này, có thể tưởng tượng muốn rửa sạch oan tình, khó a, quá khó khăn a! Còn không bằng kế tiếp chờ hắn về nhà, đem ngày quá hảo. Nay Tuyết Kiều cũng khảo thượng nghiên cứu sinh, ngày cũng chung quy hội một ngày thiên hảo lên. Cho nên về Tôn Phong sự tình, ta đều vẫn chịu đựng không dám nói cho ta biết tẩu tử.” Hàn Diệu Xuyên thở dài nói.

“Nhị thúc, ngươi yên tâm, ta đã nhận mệnh.” Vi Uyển Thu lau nước mắt, nói.

Nói xong lại sờ sờ còn hãy còn nắm quyền đầu, vẻ mặt căm giận Hàn Lập Chí đầu, nói:“Lập Chí, ngươi cũng không muốn tức giận, lại càng không muốn đi tìm kia cái gì Tôn Phong, nếu không hại ngươi, bác gái hội cả đời bất an.”

“Bác gái!” Hàn Lập Chí nhiệt lệ hốc mắt, giờ khắc này hắn mới chính thức ý thức được chính mình không hảo hảo đọc sách là cỡ nào ngu xuẩn một sự kiện.

……

“Ngươi nói, các ngươi hai cái thế nhưng bị một người trẻ tuổi cấp trực tiếp theo trong phòng bệnh cấp ném đi ra? Các ngươi này một phen khí lực chẳng lẽ đều dài hơn đến cẩu trên người đi?” Văn Vĩnh huyện công an cục, trị an đại đội phó đội trưởng Trương Xung ít dám tin nhìn trước mắt một bộ chật vật hai hiệp cảnh.

Trương Xung cũng là năm đó tham dự Hàn Bích Như cưỡng gian án phá án nhân viên, mấy năm nay theo sát Cố Diệu Phi cước bộ, đi bước một theo phái xuất sở bình thường cảnh sát nhân dân đi đến huyện trị an đại đội phó đội trưởng vị trí.

Lúc trước Hàn Diệu Tông sự tình, Cố Diệu Phi tuy rằng

cũng không lo lắng Hàn gia có thể ép buộc cái gì bọt sóng, nhưng trong lòng chung quy có quỷ, cho nên hôm nay Vi Uyển Thu chạy tới huyện công an cục nhất nháo, tuy rằng không như thế nào quá để ý, nhưng còn là làm cho năm đó tham dự giả, cũng là hắn trước mắt ở cục thân tín Trương Xung đem chuyện này xử lý một chút.

Loại chuyện này, Trương Xung đương nhiên không tốt tự mình ra mặt, hắn cũng không đem Vi Uyển Thu sự tình để ở trong lòng, vì thế liền phái hai hiệp cảnh đi làm. Thứ nhất là này hai hiệp cảnh đều là hắn theo chính mình lão gia chiêu vào, tin được, thứ hai, thật muốn huyên lợi hại, cũng có thể đem sự tình hướng hiệp cảnh đẩy xong việc.

Chính là Trương Xung vạn vạn không nghĩ tới, này hai hiệp cảnh không chỉ có không có thể đem một cái gầy phảng phất gió thổi qua gục nữ nhân thu phục, còn bị người cấp trực tiếp theo bệnh viện trong phòng bệnh cấp ném đi ra.

“Chúng ta cũng không nghĩ tới người trẻ tuổi kia khí lực lớn như vậy nha.” Một béo một gầy hiệp cảnh mặt lộ vẻ xấu hổ sắc nói.

“Khí lực rất có cái rắm dùng! Người trẻ tuổi kia cái gì đến đây?” Trương Xung mặt lộ vẻ khinh thường mắng một câu, sau đó hỏi.

“Không rõ ràng lắm, bất quá hắn là cùng kia Vi Uyển Thu nữ nhi cùng nhau vào, bộ dạng cũng tư văn nhã nhặn, 8 9 thành hẳn là của nàng đồng học hoặc là bạn trai.” Béo hiệp cảnh nói.

“Ngươi tin tưởng?” Trương Xung hỏi.

“Hẳn là đúng vậy, cùng Vi Uyển Thu nữ nhi cùng nhau đến còn có một vị người trẻ tuổi, nhìn đến chúng ta một

thân cảnh phục đều lắp bắp, sợ hãi đòi mạng, cho nên tên kia không nên có cái gì lợi hại đến đây.” Béo cảnh sát phân tích nói.

“Kia còn thất thần làm gì? ******, chẳng lẽ các ngươi không hiểu cái gì kêu gây trở ngại công vụ? Cái gì kêu tập cảnh sao?” Trương Xung vỗ hạ cái bàn, mắng.

“Là, là, nhưng là trương đội, tên kia thân thủ thật sự cử lợi hại, chúng ta, chúng ta……” Béo hiệp cảnh vẻ mặt khó xử nói.

Hắn cũng không tưởng lại bị người mang theo cổ trực tiếp cấp ném xuống đất.

“Vô dụng tên, ta và các ngươi cùng đi.” Trương Xung đứng lên nói, sau đó lại gọi điện thoại kêu vài cái trong đội thân tín.

Hàn Bích Như vụ án tuy rằng năm năm trước đã bị làm xong thiết án, nhưng loại chuyện này Trương Xung đúng là vẫn còn trong lòng có quỷ, không nên nhiều lắm đàng hoàng.

Đương nhiên này cũng không phải nói Trương Xung cho rằng Hàn gia có thể đem này vụ án lật qua đến, hắn chính là không nghĩ khiến cho người trong cục quá nhiều nghị luận mà thôi, cho nên kêu đều là thân tín.

Rất nhanh, một hàng mặc cảnh phục cảnh sát như lang giống như hổ nhào vào huyện nhân dân bệnh viện, dẫn tới mọi người ào ào ghé mắt tướng vọng, không biết đã xảy ra sự tình gì.

“Cái gì? Vi Uyển Thu đã xuất viện !” Béo hiệp cảnh mang theo một đám người phác cái không, sau đó trở lại trước sân khấu vừa hỏi, không chỉ có một trận buồn bực.

“Xuất viện? Bọn họ nghĩ đến xuất viện có thể không có việc gì sao? Chạy được hòa thượng không chạy được miếu.” Trương Xung lại một chút không buồn bực, ngược lại hoàn toàn yên tâm đến.

Nếu đối phương không dám ở trong bệnh viện tiếp tục ở, vậy thuyết minh bọn họ còn là sợ hãi, nếu sợ hãi thì phải là chuyện tốt. Chính là hiện tại mới nhớ tới sợ hãi, tựa hồ đã đã muộn. Hơn nữa Vi Uyển Thu bên kia cũng phải cho bọn hắn một cái trí nhớ khắc sâu giáo huấn, nếu không không chừng về sau vừa muốn chạy đi nơi đâu nháo sự!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1114 : Hàn gia thôn

“Đúng, chạy được hòa thượng không chạy được miếu!” Trương Xung có thể nghĩ vậy một chút, vừa rồi ở Hạ Vân Kiệt thủ hạ chịu thiệt một béo một gầy hai vị hiệp cảnh tự nhiên cũng có thể nghĩ đến, buồn bực tâm tình nhất thời trở thành hư không, cắn răng, trong mắt lộ ra một tia hưng phấn cùng ngoan kính nói, hận không thể hiện tại lập tức liền chắp cánh bay đến Hàn gia thôn.

Trương Xung phó đại đội trưởng nhưng thật ra không làm cho hai hiệp cảnh thất vọng, lạnh lùng cười, vung tay lên nói:“Đi Hàn gia thôn, ****, cũng dám đánh cảnh sát.”

Trương Xung vung tay lên, nhất bang cảnh sát bao gồm kia một béo một gầy hai vị hiệp cảnh lập tức ngồi trên xe, “Đằng đằng sát khí” thẳng đến Hàn gia thôn mà đi.

Không tới Hàn gia thôn khi, Trương Xung lại cấp Hàn gia thôn chỗ bạch vân trấn trấn phái xuất sở một vị phó sở trưởng gọi điện thoại.

Trương Xung cùng Cố Diệu Phi chính là bạch vân trấn phái xuất sở đi ra lãnh đạo, bạch vân trấn tương đương với bọn họ lão căn cứ, tự nhiên có người của bọn họ.

Tương đối cho trấn phái xuất sở, Trương Xung xem như mặt trên lãnh đạo, một cuộc điện thoại đánh hạ đến, bọn họ tự nhiên cũng là lập tức an bài nhân mã thẳng đến Hàn gia thôn.

Vì thế ngắn ngủn thời gian trong vòng, có hai đội nhân mã thẳng đến Hàn gia thôn mà đi.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không biết hắn đã thành hai đội nhân mã “Truy kích” Đối tượng, lái xe BMW trước cùng

Hàn Tuyết Kiều cùng Lâm Trác Ngôn bọn họ một bước đến Hàn gia thôn.

Nhìn Hàn Diệu Xuyên kia bởi vì trải qua bão đã lộ ra vài đạo vết rách, phảng phất tùy thời hội sập phòng ở, còn có bên trong cũ nát gia cụ, Hạ Vân Kiệt đối Hàn Diệu Xuyên người một nhà lại nhiều một phần kính nể ý.

Như vậy một cái nghèo khó gia đình, còn có thể đối "Phạm tội cưỡng gian" Ca ca người một nhà không rời không khí, còn giúp đỡ hắn nữ nhi đọc sách, này huynh đệ coi như là làm được hết lòng quan tâm giúp đỡ.

"Ngượng ngùng a, Hạ giáo thụ, ở nông thôn địa phương không có gì hay chiêu đãi." Vào phòng, phía trước còn biểu hiện thật sự có "Người đàn bà chanh chua" Cái giá Trần Đông Mai đỏ mặt, rất có điểm luống cuống tay chân chiêu đãi Hạ Vân Kiệt, lại là mạt cái bàn ghế dựa, lại là bưng trà đổ nước.

"Ha ha, tẩu tử không cần khách khí, ta cũng vậy nông thôn lớn lên." Hạ Vân Kiệt cười trấn an nói.

"Thật vậy chăng? Hạ giáo thụ thật sự là rất giỏi a! Nhà chúng ta Lập Chí nếu có của ngươi một nửa bản sự, chúng ta cho dù chết cũng vui vẻ a." Trần Đông Mai nghe vậy không khỏi lại là kinh ngạc lại là cảm khái nói.

"Ha ha, Lập Chí là tốt thanh niên, về sau khẳng định sẽ có tiền đồ, các ngươi yên tâm." Hạ Vân Kiệt cười nói.

"Tiền đồ chúng ta là không trông cậy vào, về sau có thể lấy cái hơi chút giống dạng điểm tức phụ chúng ta liền cảm thấy mỹ mãn." Trần Đông Mai không cho là đúng nói.

Hạ Vân Kiệt biết nhà này người hiện tại trước mắt một mảnh u ám, theo chân bọn họ nói cái gì, bọn họ cảm xúc

còn là bi quan, rõ ràng cũng sẽ không phản bác, chính là cười cười.

Rất nhanh Hàn Tuyết Kiều cùng Lâm Trác Ngôn sẽ trở lại.

Hàn Diệu Xuyên cửa nhà đột nhiên hơn một chiếc xe BMW, vốn cũng đã dẫn tới trong thôn không ít người nghị luận ào ào, đối với nhà Hàn Diệu Xuyên chỉ trỏ. Nay "Phạm tội cưỡng gian" Hàn Diệu Tông ở Giang Châu đại học đọc nghiên cứu sinh nữ nhi lại đột nhiên về nhà, nhưng lại mang theo một người tuổi còn trẻ tiểu tử trở về, người trong thôn tự nhiên càng phát ra tò mò, nghị luận cũng càng nhiều đứng lên.

Mặc kệ là Hàn Tuyết Kiều nhà, còn là nàng Nhị thúc Hàn Diệu Xuyên gia, này vài năm bởi vì nàng ba duyên cớ ở trong thôn vẫn bị người xem thường, cho nên này đối với có vẻ hảo mặt mũi, lại có một ít điệu bộ Trần Đông Mai mà nói là một kiện thực nghẹn khuất, thực dày vò sự tình. Hơn nữa làm nàng xem đã có những người này giống trốn ôn thần giống nhau trốn tránh nàng, tựa hồ sợ nàng thân thủ hướng bọn họ đòi tiền dường như, trong lòng kia tư vị miễn bàn có bao nhiêu khó chịu, cho nên bình thường đều rất ít ra ngoài, nói chuyện cũng nhỏ giọng.

Bất quá hôm nay, cửa bãi lượng bảo mã xe hơi, trong phòng ngồi đại học giáo thụ, Trần Đông Mai nhất thời cảm giác trên mặt lần có nét mặt, nói chuyện cũng lớn tiếng không ít, thường thường còn cố ý chạy tới nhà cách vách hàng xóm mượn điểm thiêu đồ ăn gia vị.

Bởi vì thời gian không sai biệt lắm đã là chạng vạng 4 giờ, dân quê ăn cơm sớm, trong nhà lại có khách quý, tự nhiên muốn sớm điểm bắt đầu chuẩn bị.

Trần Đông Mai như vậy đông gia tây gia nhất chạy, rất

nhanh trong thôn phụ cận người ta đều biết đến Hàn Diệu Xuyên trong nhà đến đây vị tuổi trẻ giáo thụ, nhất thời xem Trần Đông Mai ánh mắt đều trở nên không giống với đứng lên. Thậm chí có chút người tò mò tâm trọng, còn cố ý chạy đến Trần Đông Mai nhà nhìn xem đại học giáo thụ đến cùng trưởng thành cái dạng gì.

Hạ Vân Kiệt là người thích điệu thấp, bản không thích như vậy đàng hoàng, bất quá hắn cũng là có thể lý giải Trần Đông Mai bị áp lực tâm tình, cũng liền từ nàng "Dựa thế".

Giết gà nhổ lông, lại đi thôn ngư đường vớt cá……

Hàn Tuyết Kiều cùng Trần Đông Mai việc bất diệc nhạc hồ, khiến cho như là quá tiết giống nhau, nguyên bản người xem thường nhà bọn họ trong mắt kìm lòng không được toát ra một tia hâm mộ sắc, trong lòng âm thầm cảm khái, Hàn Diệu Tông tuy rằng vào ngục giam, bất quá lại sinh tốt nữ nhi, vừa mới đến trường, lão sư liền cố ý chạy nhà nàng đến đây, nếu chờ Hàn Tuyết Kiều tốt nghiệp, làm thầy thuốc, này Hàn Diệu Xuyên cùng Trần Đông Mai làm thúc thúc, thẩm thẩm coi như là không uổng phí này phiên khổ tâm.

Cảm giác được hàng xóm hâm mộ ánh mắt, Trần Đông Mai không khỏi quay đầu nhìn thoáng qua vẫn đi theo bên người nàng bận rộn Hàn Tuyết Kiều, đột nhiên cảm thấy trượng phu nói được cũng có đạo lý, chờ ngày nào đó Hàn Tuyết Kiều trở nên nổi bật, nàng là sẽ không quên nàng này thẩm thẩm hảo.

Nghĩ như vậy, Trần Đông Mai không khỏi lại muốn đến Hàn Tuyết Kiều này vài năm chịu đựng bao nhiêu châm biếm, còn khảo thượng nghiên cứu sinh thật là là không dễ, trong lòng không khỏi lại nhiều vài phần thương tiếc cùng áy náy. Nàng này làm thẩm thẩm kỳ thật cũng là không đủ xứng chức, trừ bỏ đối nàng xem thường trách

cứ, tựa hồ cũng chưa từng ôn thanh ôn ngữ đối nàng nói chuyện nhiều.

“Tuyết Kiều a, trước kia thẩm thẩm đối với ngươi thái độ khả năng kém chút, ngươi đừng hướng trong lòng đi.” Trần Đông Mai cũng không biết vì cái gì, đột nhiên nói ra như vậy một câu làm cho nàng đều cảm thấy ngoài ý muốn mà nói.

“Sẽ không thẩm thẩm, ta biết ngài miệng có đôi khi tuy rằng nói ta mắng ta, nhưng trong lòng còn là yêu thương ta, bằng không ngài cũng sẽ không đi theo thúc thúc cùng nhau giúp ta trù tiền đọc sách.” Hàn Tuyết Kiều nghe vậy thân thể mềm mại khẽ run lên, sau đó loát hạ mái tóc, hướng Trần Đông Mai mỉm cười nói.

“Ai, ngươi nói như vậy thẩm thẩm an tâm, thẩm thẩm có đôi khi cũng là phiền lòng a! Giúp ngươi đi, chính mình trong nhà cuộc sống gian nan, không giúp nhà các ngươi đi này trong lòng lại băn khoăn, này trong lòng nhất rối rắm, liền khó tránh khỏi tưởng hướng ngươi phát hỏa. Bất quá ngươi yên tâm, về sau sẽ không, ngươi hảo hảo đọc sách, đọc cái bộ dáng đi ra. Ta xem ra đến, vị này Hạ giáo thụ là người nhiệt tâm, y thuật cũng cao minh, về sau đi theo hắn hảo hảo học tập, ngươi khẳng định sẽ có một cái tốt đường ra.” Hàn Tuyết Kiều mà nói nói được Trần Đông Mai nửa ngày nói ra nói đến, hồi lâu mới thân thủ sờ sờ Hàn Tuyết Kiều mái tóc, thở dài nói.

“Đúng vậy, lão sư người tốt lắm, y thuật cũng rất cao minh. Ngài yên tâm thẩm thẩm, ta nhất định hội quý trọng cơ hội này, không cho ngài cùng người nhà thất vọng.” Hàn Tuyết Kiều nói.

Hai người đang nói, xe cảnh sát minh tiếng địch từ xa đến gần từng trận truyền đến.

Trong thôn mọi người yêu xem náo nhiệt, ào ào hướng còi cảnh sát thanh truyền đến phương hướng nhìn lại, rất nhanh liền nhìn đến ba lượng xe cảnh sát gào thét theo đường cái thượng chuyển tới Hàn gia thôn xi măng đường nhỏ đi lên.

Trong thôn nhân người người đều toát ra kinh ngạc biểu tình, ào ào nghị luận là nhà ai phạm vào sự, thế nhưng kinh động ba lượng xe cảnh sát, trong đó có hai lượng còn là huyện công an cục xe.

Xe cảnh sát một đường gào thét, rất nhanh thôn dân liền phát hiện chúng nó phương hướng đúng là nhà Hàn Diệu Xuyên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1115 : Chấp pháp

Rất nhanh, xe cảnh sát quả nhiên ở Hàn Diệu Xuyên cửa nhà ngừng lại.

Xe cảnh sát dừng lại hạ, theo sát sau còn có một đám mặc chế phục cảnh sát theo trong xe đi rồi xuống dưới, nhất thời chung quanh thôn dân đều nổ tung oa.

“Sao lại thế này, chẳng lẽ Hàn Diệu Tông vượt ngục chạy trốn sao? Như thế nào nhiều như vậy cảnh sát đến nhà bọn họ?”

“Sẽ không là Hàn Diệu Xuyên phạm tội đi?”

“Như thế nào khả năng, Hàn Diệu Xuyên như vậy thành thật một người.”

“Kia trước kia Hàn Diệu Tông đâu, cũng không cử thành thật, ngươi hội nghĩ đến hắn làm ra kia cầm thú hành vi sao?”

“Kỳ thật Hàn Bích Như kia sự kiện, hẳn là không phải Diệu Tông làm, nghe nói là vu oan giá hoạ.”

“Hư, nhỏ giọng điểm, loại này nói ngươi cũng dám nói, chẳng lẽ ngươi cũng tưởng bị bắt đi sao?”

“Được rồi, các ngươi đều đừng đoán mò. Này đó cảnh sát hẳn là đều là tới bắt Vi Uyển Thu, nghe nói nàng hôm nay chạy đến huyện công an cục nháo sự, không nên nói lúc trước Diệu Tông sự tình là Cố Diệu Phi bức bách. Các ngươi ngẫm lại xem, hiện tại Cố Diệu Phi là cái gì thân phận, kia nhưng là huyện công an cục phó cục trưởng, là Vi Uyển Thu một thôn phụ tùy tiện vu hãm sao?”

“Ai, Vi Uyển Thu kỳ thật cũng là cái đáng thương nữ nhân, kia Hàn Diệu Tông cũng là có ánh mắt, thế nhưng cưới như vậy một lão bà một lòng như một, đổi thành này nữ nhân khác cho dù không thay đổi gả, kia cũng đã sớm cùng hắn phân rõ giới hạn, lại nào có khả năng năm năm trôi qua còn tại vì hắn chạy ngược chạy xuôi, còn chạy đến huyện công an cục đi nháo sự.”

“……”

Chung quanh thôn dân nghị luận ào ào, có mặt lộ vẻ thương hại sắc, có hạnh tai nhạc họa, cũng có vẻ mặt lạnh lùng……

Mà trong phòng đang ở bận rộn Trần Đông Mai cùng Hàn Tuyết Kiều, còn có đang ở chiêu đãi Hạ Vân Kiệt Hàn Diệu Xuyên, ở một bên nghỉ ngơi Vi Uyển Thu, ở bên cạnh im lặng ngồi Lâm Trác Ngôn, nhìn đến đột nhiên đến đây ba lượng xe cảnh sát, xe cảnh sát cao thấp đến nhiều cảnh sát, kia hôm nay xông vào phòng bệnh một béo một gầy hai cái hiệp cảnh cũng rõ ràng ở đây, sắc mặt không khỏi tất cả đều bá một chút biến trắng, trong mắt toát ra kinh hoảng sắc.

Chỉ có Hạ Vân Kiệt mặt không đổi sắc, bất quá trong mắt đã có một chút hàn quang lóe ra.

Hắn có dự đoán được công an cục nhân hội không chịu bỏ qua, chính là không nghĩ tới bọn họ tới nhanh như vậy, nhưng lại đến nhiều người như vậy.

Làm Hạ Vân Kiệt trong mắt lóe ra một chút hàn quang khi, vốn là hùng hổ xuống xe mà đến Trương Xung đám người ánh mắt dừng ở cửa kia lượng màu trắng xe BMW, không ít người đều kìm lòng không được toát ra một tia ngoài ý muốn cùng suy tư thần sắc.

Một người trẻ tuổi khí lực lớn một chút, Trương Xung tự

nhiên không sợ. Khí lực tái lớn còn có thể lớn quá súng sao? Có thể lớn quá công an cục quyền lực sao?

Bất quá một cái lái xe BMW người trẻ tuổi, Trương Xung sẽ không thể hơi chút lo lắng một chút.

Dù sao đầu năm nay người có thể lái được được rất tốt xe BMW, phi phú tức quý, vạn nhất có chút bối cảnh, đem sự tình nháo lớn đã có thể không tốt xong việc.

Cẩn thận sử vạn năm thuyền a!

Đương nhiên Trương Xung cũng gần chỉ là có chút kiêng kị, cũng là sẽ không liền bởi vậy lùi bước sợ hãi.

Dù sao thân là huyện trị an đại đội phó đại đội trưởng, Trương Xung tại Văn Vĩnh huyện cũng là có điểm quyền thế, ở Văn Vĩnh huyện có chút khai xe BMW lão bản nhìn đến hắn cũng phải khách khách khí khí tiếng kêu trương đội.

“******, ngươi cho là chạy đến nơi đây, chúng ta đã bắt không đến ngươi sao?” Trương Xung đang ở do dự là lúc, kia một béo một gầy hiệp cảnh bởi vì nhớ tới ở bệnh viện sự tình, đã vọt đi vào, kêu gào.

Bất quá chính là nông thôn, ở nông thôn địa phương, một đám thôn dân, bọn họ cũng là không sao cả cảnh sát hình tượng. Đương nhiên bọn họ thân mình cũng chỉ là lâm thời công.

“Bắt ta? Các ngươi dựa vào cái gì bắt ta?” Hạ Vân Kiệt hỏi ngược lại.

“Hắc, lá gan còn ****** không nhỏ a! Hiểu hay không cái gì kêu gây trở ngại công vụ chấp pháp? Hiểu hay không cái gì kêu tập cảnh?” Béo hiệp cảnh có Trương phó đại đội trưởng đám người chỗ dựa, tự nhiên sẽ không giống

ở trong bệnh viện như vậy e ngại Hạ Vân Kiệt, gặp Hạ Vân Kiệt hỏi lại bọn họ, lập tức ngưu bức hò hét đem Trương Xung phía trước đối bọn họ nói mà nói lấy ra nữa khoe khoang đứng lên.

“Không hiểu, ta chỉ biết các ngươi giống như không trải qua chủ nhân cho phép trực tiếp vọt vào phòng ở, không biết này có tính không tư sấm dân trạch?” Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ châm chọc hỏi ngược lại.

“Nằm tào, xem ra không cho ngươi điểm nhan sắc, ngươi ****** thực nghĩ đến chính mình khí lực đại là có thể không thể vô……” Một béo một gầy hiệp cảnh gặp Hạ Vân Kiệt ngược lại cho bọn hắn định tội, không khỏi tức giận đến nổi trận lôi đình, rút ra cảnh côn đã nghĩ đi đánh Hạ Vân Kiệt.

“Dừng tay!” Trương Xung một bên rảo bước tiến lên phòng ở, một bên quát.

Vừa rồi một béo một gầy hai vị hiệp cảnh vọt vào đi khi, Trương Xung kỳ thật đã nghĩ quát bảo ngưng lại bọn họ, bất quá sau lại ngẫm lại làm cho bọn họ xem xem đối phương chi tiết, chính mình ở bên cạnh trước quan sát quan sát cũng tốt, vì thế đã nghĩ tùy vào một béo một gầy hiệp cảnh kêu gào.

Bất quá rất nhanh Hạ Vân Kiệt trấn định biểu hiện làm cho Trương Xung cảm thấy có chút bất an, gặp hai thủ hạ muốn trừu cảnh côn đánh Hạ Vân Kiệt, tự nhiên không dám tái tiếp tục quan sát đi xuống, vội vàng ra mặt quát bảo ngưng lại.

Gặp là Trương phó đại đội trưởng, hai cái hiệp cảnh đành phải lòng có không cam lòng thu hồi cảnh côn.

“Ngươi hảo, ta là huyện công an cục trị an đại đội phó đại đội trưởng Trương Xung, này hai vị đều là chúng ta

đại đội hiệp cảnh. Bọn họ nói ở chấp hành công vụ khi đã bị của ngươi bạo lực ngăn trở, ta hy vọng ngươi có thể phối hợp chúng ta điều tra." Trương Xung quát bảo ngưng lại hai vị hiệp cảnh sau, tiến lên đây một bộ "Theo lẽ công bằng chấp pháp" khẩu khí nói.

"Phối hợp cảnh sát công tác cũng là chúng ta công dân nghĩa vụ, bất quá tại đây phía trước ta nghĩ hỏi hạ trương đội trưởng, này hai vị hiệp cảnh đồng chí thô bạo vọt vào phòng bệnh coi như là chấp hành công vụ sao?" Hạ Vân Kiệt hỏi.

"Hai vị hiệp cảnh đồng chí hành động khả năng thô lỗ một ít, điểm ấy ta sẽ phê bình bọn họ, bất quá bọn họ tiến phòng bệnh quả thật là ở chấp hành công vụ. Bởi vì Vi Uyển Thu đồng chí hôm nay buổi sáng ở huyện công an cục cố tình gây sự, cho chúng ta huyện công an cục còn có lãnh đạo thanh danh mang đến thật không tốt ảnh hưởng." Trương Xung trả lời.

"Cho nên các ngươi là có thể cố ý đẩy ngã một nữ sĩ tay không tấc sắt, làm hại nàng xương chậu gãy xương, sau đó ở nàng ở trong bệnh viện trị liệu khi, còn thô bạo vọt vào bệnh của nàng phòng, còn nói đây là ở chấp pháp, ta xem các ngươi này căn bản chính là thổ phỉ hành vi." Hạ Vân Kiệt gặp Trương Xung một bộ đứng ở "Chính nghĩa" độ cao, chậm rãi mà nói, sắc mặt nhịn không được mạnh trầm xuống dưới, chất vấn nói.

"Lớn mật, cảnh sát chấp pháp là ngươi có thể nói ba đạo tứ sao? Là ngươi có thể tùy tiện vu tội sao? Đem thân phận chứng lấy ra nữa." Trương Xung tuy rằng bởi vì cửa kia lượng xe BMW, trong lòng có chút kiêng kị Hạ Vân Kiệt, nhưng dù sao ở Văn Vĩnh huyện hoành hành quen, làm sao từng bị người như vậy giáp mặt chất vấn quá, huống chi đối phương biển số xe là Giang Châu thị, cho dù thực sự điểm đến đây cũng quản không đến bọn họ đông thông thị cảnh sát, nhất thời nổi trận lôi đình

nói.

“Đúng, đem thân phận chứng lấy ra nữa. Mẹ nó, đừng tưởng rằng lái một chiếc xe BMW, là có thể chạy đến chúng ta đông thông thị đến diễu võ dương oai.” Béo hiệp cảnh vốn liền ước gì Trương đội trưởng phát hỏa, thấy thế lập tức vẻ mặt đắc ý nói.

“Cảnh sát đồng chí quả nhiên thậy là uy phong.” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng cười, sau đó đem thân phận chứng lấy ra nữa đưa cho Trương Xung.

Trương Xung gặp chính mình nhất phát tiêu, đối phương liền đem đầu rụt trở về, trên mặt không khỏi lộ ra một chút đắc ý sắc, ánh mắt đảo qua thân phận chứng thượng.

Mẹ nó, cấp mặt không biết xấu hổ, thực nghĩ đến lão hổ không phát uy là bệnh miêu sao?

Trương Xung nhìn lướt qua thân phận chứng, gặp mặt trên viết Giang Châu thị thượng dương huyện tín an hương hạ gia thôn chữ, trong lòng thở dài nhẹ nhõm một hơi đồng thời cũng là một trận căm tức.

“Nằm tào, còn tưởng rằng là cái gì có bối cảnh tên,****** nguyên lai chính là nông thôn đi ra nhà giàu mới nổi! Thế nhưng cũng dám chạy đến lão tử địa bàn đùa giỡn uy phong.”

“Hạ Vân Kiệt đồng chí là đi, ta hiện tại trịnh trọng nói cho ngươi, bởi vì ngươi gây trở ngại công vụ, hơn nữa ẩu đả cảnh vụ nhân viên, hiện tại ngươi bị bắt.” Muốn làm rõ ràng Hạ Vân Kiệt thân phận, Trương Xung không còn có cái gì hảo kiêng kị, hướng về phía Hạ Vân Kiệt lộ ra hai hàng lạnh lẽo răng nanh, một bộ cao cao tại thượng nhìn hắn nói.

“Hắc hắc!” Một béo một gầy hiệp cảnh lập tức lấy ra còng tay.

“Uy, các ngươi muốn làm gì? Các ngươi dựa vào cái gì bắt ta lão sư!” Hàn Tuyết Kiều gặp cảnh sát lấy ra còng tay, gấp đến độ vội vàng ngăn ở Hạ Vân Kiệt trước mặt, mà Lâm Trác Ngôn cũng không ngoại lệ, đứng ở lão sư trước mặt, lắp bắp nói:“Ngươi, ngươi, các ngươi bằng, bằng dựa vào cái gì bắt ta lão sư!”

“Ngươi lão sư? Giang Châu đại học lão sư?” Trương Xung nghe vậy nao nao, cầm còng tay một béo một gầy hiệp cảnh cũng sửng sốt sửng sốt.

Bởi vì Vi Uyển Thu cũng coi như được với là “Kêu oan hộ”, cho nên hắn nhà tình huống, Trương Xung bọn họ còn là hiểu biết, thậm chí ngay cả của nàng cháu trai Hàn Lập Chí ở một nhà tiểu khách sạn làm công, bọn họ đều rõ ràng. Cho nên Hàn Tuyết Kiều vừa nói lão sư, bọn họ lập tức liền liên tưởng đến Giang Châu đại học lão sư.

“Đúng, đúng, cảnh sát đồng chí, hắn là Giang Châu đại học phó giáo sư, Tuyết Kiều nghiên cứu sinh đạo sư.” Hàn Diệu Xuyên tự nhiên lo lắng Hạ Vân Kiệt bị bắt đi, vội vàng tiến lên giải thích nói.

“Thử!” Trương Xung đám người nghe vậy cũng không cấm mãnh hít một ngụm lãnh khí.

Muốn nói đại học phó giáo sư, kỳ thật cũng cũng chỉ là một loại chức danh, không quan không chức cũng không quyền. Khả vấn đề là, phó giáo sư này thân phận đối với bọn họ loại này thị trấn cảnh sát mà nói thật sự rất siêu nhiên một ít, hơn nữa phần tử trí thức hướng tới là rất khó dây dưa. Thật muốn đem một vị đại học phó giáo sư cấp bắt lại, việc này muốn làm không tốt thật đúng là liền nháo lớn.

Đương nhiên mấu chốt vấn đề còn là ở Trương Xung đám người trong lòng biết rõ ràng chính mình không chiếm lý, nếu không thật muốn là Hạ Vân Kiệt ở bọn họ Văn Vĩnh huyện phạm vào sự, đừng nói hắn chính là một phó giáo sư, cho dù là chính giáo thụ, bọn họ làm theo dám trảo.

Đương nhiên Trương Xung đám người sở dĩ mãnh hít một ngụm lãnh khí, còn có một cái rất trọng yếu nguyên nhân là, trước mắt người này thật sự rất tuổi trẻ ! Như vậy tuổi trẻ phó giáo sư, bọn họ thật đúng là chưa từng nghe nói qua.

“Nằm tào, như vậy tuổi trẻ phó giáo sư, sẽ không là giả đi?” Có một vị cảnh sát nhân dân giật mình dưới, bật thốt lên nói ra mọi người trong lòng hoài nghi.

“Đúng, nhất định là giả !” Một béo một gầy hiệp cảnh hận nhất Hạ Vân Kiệt, lập tức đi theo kêu đứng lên nói.

“Đủ!” Trương Xung có thể lên làm huyện trị an đại đội phó đại đội trưởng, đúng là vẫn còn có vài phần tâm cơ cùng nhẫn nại lực, gặp thủ hạ ồn ào, bắt tay ngăn uống ở mọi người, sau đó mặt âm trầm đối Hạ Vân Kiệt nói:“Tiểu tử, ta mặc kệ ngươi là thực giáo thụ hoặc là giả giáo thụ, bệnh viện sự tình đi ra đây là chỉ, ta cảnh cáo ngươi không cần tái nhúng tay Hàn gia sự tình, nếu không ngươi nhất định chịu không nổi!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1116 : Quyết tâm

Theo sát sau, Trương Xung lại chuyển hướng Hàn Diệu Xuyên, âm thanh lạnh lùng nói:“Ngươi là Hàn Diệu Xuyên đi, quản hảo của ngươi tẩu tử!”

Nói xong Trương Xung mặt âm trầm đem tay vung lên, cũng không quản những người khác biểu tình, xoay người ly khai phòng ở.

Này khác cảnh sát gặp Trương phó đại đội trưởng đều nói đi rồi, tự nhiên cũng không dám sinh thêm nhiều thị phi, ào ào xoay người ly khai phòng ở.

Nhìn một đám cảnh sát hùng hổ mà đến, lại mặt âm trầm rời đi, thôn dân nhóm đều ào ào nghị luận mở ra.

“Chậc chậc, này đại học giáo thụ chính là ngưu a, ngay cả cảnh sát cũng không dám động hắn.”

“Đó là, người ta cảnh sát cũng nhiều lắm bất quá chính là trường cao đẳng hoặc là khoa chính quy tốt nghiệp, có thể cùng đại học giáo thụ so với sao?”

“Uyển Thu các nàng nhà lúc này coi như là gặp quý nhân.”

“Quý cái gì quý nha, đại học giáo thụ cũng không phải quan viên, nhiều lắm cảnh sát không dám động hắn, nếu Vi Uyển Thu dám nữa đi nháo sự, bọn họ còn không phải chiếu bắt không lầm.”

“……”

Hạ Vân Kiệt nhìn Trương Xung kiêu ngạo rời đi, nghe thôn dân ào ào nghị luận thanh âm, cũng không có áp dụng gì cản lại hành động, thậm chí ngay cả phản kích

mà nói đều không có. Bất quá hắn sắc mặt có chút khó coi, ánh mắt có chút lạnh.

“Thực xin lỗi Hạ giáo thụ, lần này liên lụy đến ngươi.” Hàn Diệu Xuyên đám người vẻ mặt xin lỗi đối Hạ Vân Kiệt nói.

“Tương đối cho Tuyết Kiều phụ thân đã bị oan uổng, nàng mẫu thân đã bị khuất nhục, ta điểm ấy lại bị cho là cái gì.” Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua Hàn Diệu Xuyên đám người kia mặt mang theo xin lỗi, không biết vì cái gì cái mũi có chút lên men, trong lồng ngực đã có đoàn hỏa ở hừng hực thiêu đốt, càng thiêu càng vượng.

Lấy năng lực của hắn, kỳ thật hắn ngay cả đầu ngón út cũng không dùng động một chút, có thể làm cho Trương Xung chết không thể chết lại, một điện thoại có thể làm cho Hàn Diệu Tông lập tức theo trong ngục giam đi ra. Nhưng Hạ Vân Kiệt không nghĩ đi này cách, hắn trong lòng tổng tồn một phần hy vọng, hắn cũng tưởng chứng minh cho hắn học sinh xem, lang lảng Càn Khôn, xã hội này là có chính nghĩa công đạo ! Mà không phải trực tiếp dùng hắn pháp lực, dùng hắn siêu cường nhân mạch quan hệ, trực tiếp nghiền áp đi qua.

“Ai, đây đều là mệnh a!” Vi Uyển Thu thật sâu thở dài một hơi.

“Không, này không phải mệnh, đây là chấp pháp ngành phạm sai lầm. Tuyết Kiều mụ mụ, ngươi yên tâm, chuyện này ta không biết cũng liền thôi, nếu đã biết, tổng yếu thay Tuyết Kiều nàng ba ba thảo cái nói chuyện.” Hạ Vân Kiệt thần sắc ngưng trọng nói.

“A, Hạ giáo thụ, coi như hết, coi như hết, chỉ cần Tuyết Kiều hảo hảo đọc sách, tương lai có tiền đồ, chúng ta chịu khổ một chút cũng liền nhận thức.” Vi Uyển Thu gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, không khỏi hách nhất đại

khiêu. Phía trước nằm ở trên giường bệnh kia một khắc, nàng là đã nghĩ thông suốt, coi hắn như vậy gầy còm lực lượng, lại đi ép buộc chỉ có tự mình chuốc lấy cực khổ, thậm chí còn muốn liên lụy thân nhân. Nay tự nhiên không muốn sẽ đem nữ nhi đạo sư cũng cuốn đi vào.

“Đúng vậy, đúng vậy, Hạ giáo thụ, chúng ta biết ngài là lòng nhiệt tình, nhưng là cánh tay xoay bất quá đùi, chúng ta thật sự là chỉnh sợ, còn là thanh thản ổn định chờ ta ca theo lao ra đi. Năm năm thời gian, rất nhanh, rất nhanh.” Hàn Diệu Xuyên vừa nghe cũng là lại cảm động lại sốt ruột.

“Các ngươi không cần lo lắng, ta nói như thế nào cũng là đại học lão sư, phó giáo sư, tiến sĩ sinh đạo sư, bọn họ là không dám đem ta thế nào. Hơn nữa bởi vì ta thân phận theo các ngươi bất đồng, chỉ cần tìm được chứng cớ, bọn họ khẳng định sẽ khiến cho coi trọng, một lần nữa thẩm tra này vụ án.” Hạ Vân Kiệt gặp Hàn gia mọi người sốt ruột, đành phải nâng ra bản thân thân phận trấn an bọn họ.

Tuy rằng Vi Uyển Thu đám người quả thật bị chỉnh sợ, nói nhận mệnh, nói không muốn tái ép buộc đi xuống, nhưng trong lòng ở chỗ sâu trong lại có ai là cam tâm ? Lại có ai mà không nghẹn khẩu khí? Lại có ai là không nghĩ cấp Hàn Diệu Tông rửa sạch oan tình, sớm ngày ra tù, sớm ngày ở hương thân trước mặt ngẩng đầu làm người?

Cho nên Hạ Vân Kiệt như vậy nhất trấn an, còn tưởng khởi phía trước Trương Xung đám người không dám đối Hạ Vân Kiệt động thủ sự tình, trong đầu không khỏi lại dâng lên một tia hy vọng.

“Bọn họ thật sự sẽ khiến cho coi trọng? Hội một lần nữa thẩm tra này vụ án sao?” Vi Uyển Thu run run thanh âm hỏi, trong mắt toát ra ký lo lắng lại chờ mong ánh mắt.

“Hội, nhất định hội !” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt nghiêm túc điểm gật đầu, thâm thúy đôi mắt lóe nhiều điểm hàn quang.

Hắn đã tưởng tốt lắm, lần này hắn liền lấy một người bị oan uổng đứa nhỏ lão sư thân phận tham gia, cuối cùng nếu thực không ai khiến cho coi trọng, thực không có người vì cái này vụ án sửa lại án xử sai, như vậy sở hữu người đề cập này vụ án, hắn cũng không sẽ bỏ qua, một cái cũng không sẽ bỏ qua!

“Lão sư!” Hàn Tuyết Kiều hàm chứa nhiệt lệ nhìn Hạ Vân Kiệt, trong mắt bao hàm lo lắng cùng cảm kích.

Hạ Vân Kiệt sờ sờ mái tóc của nàng, ánh mắt kiên định nói:“Yên tâm, ngay cả ngươi Lưu sư huynh như vậy thầy thuốc lão sư đều có thể dạy dỗ đến, lại khởi là ai đều có thể niết nhuyễn quả hồng? Bọn họ nếu chịu một lần nữa thẩm tra xử lí ngươi ba vụ án liền thôi, nếu dám tiếp tục có lệ, thậm chí cản trở uy hiếp, như vậy lão sư nhất định sẽ không bỏ qua bọn họ.”

Hạ Vân Kiệt khí phách mười phần mà nói dọa Hàn Tuyết Kiều đám người một cú sốc, tuy rằng cũng không đại tin tưởng nếu những người đó không thèm nhìn thậm chí cản trở uy hiếp bọn họ, Hạ Vân Kiệt còn có thể có thu thập bọn họ biện pháp, nhưng nhìn Hạ Vân Kiệt khí phách bộ dáng, trong đầu lo lắng tâm đổ đều thả lỏng không ít, nghĩ rằng, ít nhất Hạ giáo thụ là đại học lão sư, tiến sĩ sinh đạo sư, cho dù không có biện pháp lật lại bản án, chẳng lẽ bọn họ còn có thể đem hắn bắt lại bất thành?

“Cảm ơn Hạ giáo thụ, ngài nói đi, kế tiếp làm như thế nào?” Hàn Diệu Xuyên nghĩ ca ca đã bị oan khuất, cuối cùng nắm chặt quyền đầu, cắn răng nói.

Không đạo lý ngay cả Tuyết Kiều lão sư, lại nói tiếp phía trước theo chân bọn họ một chút quan hệ đều không có ngoại nhân đều như vậy nhiệt tâm, hắn này làm đệ đệ ngược lại lùi bước, ngược lại thờ ơ!

Hàn Diệu Xuyên là này gia người tâm phúc, hắn như vậy nhất mở miệng, chuyện này cho dù xác định.

“Thu thập chứng cớ, chứng minh Tuyết Kiều ba ba không phải phạm tội cưỡng gian sở hữu chứng cớ, nhân chứng, vật chứng, hết thảy điểm đáng ngờ. Liền theo các ngươi bắt đầu.” Hạ Vân Kiệt trầm giọng nói.

Cùng ngày Hạ Vân Kiệt cấp Hồng Văn Cảnh viện trưởng gọi điện thoại, nói cho hắn này tuần lễ chính mình có việc đem không đi trường học. Hạ Vân Kiệt sự tình, Hồng Văn Cảnh viện trưởng tự nhiên không dám hỏi đến, việc không ngừng nói đã biết.

Theo sát sau Hạ Vân Kiệt lại cấp Cố Thiến Lâm gọi điện thoại, làm cho nàng giúp hắn dạy học, cũng chú ý một chút 05 cấp trung y học nhất ban.

Cố Thiến Lâm dù sao cũng là tiến sĩ, trừ bỏ làm nghề y kinh nghiệm không bằng Lưu Nhất Duy, có lý luận tri thức kỳ thật so với Lưu Nhất Duy đều còn muốn còn hơn một bậc, hơn nữa nàng nguyên bản chính là Giang Châu đại học học sinh, đối trường học tình huống so với Lưu Nhất Duy quen thuộc, có nàng tạm thời thay thế hắn vị trí ngược lại so với Lưu Nhất Duy càng thích hợp.

Việc này an bài thỏa đáng sau, Hạ Vân Kiệt liền bắt đầu thu thập chứng cớ.

Không thể không nói, làm một vị thần tiên sống bắt đầu còn thật sự nghiêm túc đối đãi một sự kiện, chẳng sợ hắn chính là lấy người thường thân phận, kia phân thấy rõ lực, kia phân làm việc tình hiệu suất, kín đáo cũng

không là người thường có thể so sánh với.

Vào lúc ban đêm, Hạ Vân Kiệt hãy thu tập Hàn Diệu Xuyên đám người khẩu thuật chứng cớ, bao gồm Hàn Diệu Tông bình thường làm người, bao gồm Vi Uyển Thu nói đêm đó Hàn Diệu Tông còn cùng nàng ở trên giường đại chiến một hồi hợp sự tình.

Ngày hôm sau, Hạ Vân Kiệt bắt đầu tìm người Hàn gia thôn câu hỏi, nhất là Hàn Bích Như gia cách vách hàng xóm.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1117 : Nhân chứng

Hạ Vân Kiệt đại học giáo thụ thân phận, còn có đứng ở Hàn Diệu Xuyên cửa nhà kia lượng màu trắng bảo mã xe hơi, cùng với ngày hôm qua Trương Xung đám người đối mặt hắn thúc thủ vô sách, nén giận rời đi sự tình, đều làm cho người trong thôn đem Hạ Vân Kiệt xem thành đại nhân vật. Này cấp Hạ Vân Kiệt hỏi mang đến thật lớn phương tiện.

Nguyên bản không dám nói nói, thôn dân đều nói đi ra. Hơn nữa Hàn Bích Như nhà tả hữu cách vách hàng xóm đều cấp ra phi thường hữu lực chứng cứ, bao gồm Hàn Diệu Tông rời đi thời gian, hắn ở nhà Hàn Bích Như khi bên trong truyền ra đến cười vui thanh, còn có Hàn Diệu Tông rời đi đại khái hai giờ tả hữu, bọn họ nghe được nhà Hàn Bích Như một ít tiểu động tĩnh, cùng với nửa đêm rời giường thấy được một người tuổi còn trẻ thân ảnh theo nhà nàng rời đi. Trong đó một vị có vẻ thành thật cách vách hàng xóm nói một câu như là trú thôn cán bộ Tôn Phong, sau đó bị hắn thê tử hung hăng kháp một chút, thế này mới không dám tiếp tục nói tiếp.

Cơ hồ cả ngày, Hạ Vân Kiệt đều ở Hàn gia thôn thu thập chứng cớ, hơn nữa đem thôn dân nói đều lục xuống dưới.

Hàn gia thôn chứng cứ thu thập xong sau, còn lại đến là tối trọng yếu nhân chứng chính là người bị hại Hàn Bích Như cùng người nhà của nàng, nhưng nhà nàng lại ở Hàn Diệu Tông bị phán sau liền sớm chuyển cách Hàn gia thôn, rốt cuộc không ở Hàn gia thôn xuất hiện quá. Cũng không biết là sợ hãi đối mặt Hàn Diệu Tông người nhà, còn là bởi vì bị người cưỡng gian không mặt mũi mặt ở trong thôn tiếp tục cuộc sống đi xuống.

“Lão sư hiện tại làm sao bây giờ? Nhà Hàn Bích Như rất

sớm liền chuyển đi rồi, hiện tại cũng không biết chuyển đi nơi nào.” Nhìn trong tay chính mình ghi lại dầy dầy một điệp tư liệu, Hàn Tuyết Kiều cái mũi có chút lên men, hồng hốc mắt hỏi Hạ Vân Kiệt.

Trước kia nàng cùng người nhà chính là cho rằng chính mình phụ thân nhất định là oan uổng, chính là biết đi kêu oan, lại chưa bao giờ giống lão sư giống nhau như vậy cẩn thận tỉ mỉ thu thập chứng cớ. Chờ chứng cớ toàn bộ thu nạp đến, kia thật dày một điệp tư liệu tựa như một phen bả đao đâm thủng trong lòng nàng, làm cho nàng trước đó chưa từng có mãnh liệt cảm nhận được phụ thân là bị nhiều oan khuất!

“Không cần lo lắng, lão sư hội nghĩ biện pháp tìm được.” Hạ Vân Kiệt vỗ nhẹ nhẹ chụp Hàn Tuyết Kiều bả vai nói.

Đối với Hạ Vân Kiệt mà nói tìm cá nhân một chút cũng không khó khăn, khó khăn là hắn chỉ dựa vào đại học phó giáo sư thân phận hay không có thể giúp Hàn Tuyết Kiều phụ thân rửa sạch oan tình.

Đối người sau, Hạ Vân Kiệt kỳ thật không có bao nhiêu lớn tin tưởng, nhưng hắn đã có phân chấp niệm, hoặc là nói là một phần kỳ vọng. Kỳ vọng xã hội này là công chính công nghĩa, kỳ vọng thông qua bình thường cách có thể giúp Hàn Tuyết Kiều phụ thân sửa lại án xử sai oan án, mà không phải dựa vào hắn kia thần kỳ lực lượng, mặt trên cường đại quan chức quyền lực mới cuối cùng thay Hàn Tuyết Kiều phụ thân sửa lại án xử sai oan án.

“Cảm ơn ngài lão sư.” Hàn Tuyết Kiều nghe vậy hạ xuống cảm động nước mắt.

……

“Ngươi nói kia Giang Châu thị đến, Hàn Tuyết Kiều đại

học lão sư còn tại Hàn gia thôn, nhưng lại từng nhà đi hỏi Hàn Diệu Tông cưỡng gian án sự tình? Hắn muốn làm gì? Hắn đến tột cùng muốn làm gì?” Ở cùng thời gian, Văn Vĩnh huyện công an cục trị an đại đội phó đại đội trưởng Trương Xung nhận được đến từ bạch vân trấn phái xuất sở phó sở trưởng điện thoại, không khỏi vừa sợ vừa giận.

“Ta nghe Hàn gia thôn thôn trưởng nói, kia Giang Châu đại học lão sư tám chín phần mười là nghĩ thay Hàn Diệu Tông vụ án xuất đầu.” Phó sở trưởng trả lời.

“Hừ, thay Hàn Diệu Tông vụ án xuất đầu?” Trương xông vào đã trải qua ngay từ đầu kinh sợ sau, khóe miệng dật ra một tia khinh thường cười lạnh nói:“Hắn nghĩ đến hắn là ai vậy? Hắn bất quá chính là cái dạy học lang mà thôi. Chẳng lẽ hắn nghĩ đến hắn là một gã đại học lão sư có thể tùy tiện nhúng tay tư pháp sao? Hắn nghĩ đến nơi này là Giang Châu thị sao? Nơi này là Đông Thông thị!”

“Nói là nói như vậy đúng vậy, bất quá đối phương dù sao cũng là đại học lão sư, nghe nói còn là một vị phó giáo sư, thật muốn nháo lớn đối Cố cục thanh danh chung quy có tổn hại, cho nên ta thế này mới cùng Trương đội ngài nói một tiếng, miễn cho sự tình nháo đại.” Phó sở trưởng nói.

“Có thể nháo ra cái gì trò? Năm năm trước vụ án, bằng chứng như núi, hắn một đại học lão sư chẳng lẽ còn có thể hắc bạch điên đảo bất thành? Tốt lắm, chuyện này ta đã biết, ta sẽ xử lý.” Trương Xung một bộ không cho là đúng khẩu khí nói.

“Kia nhưng thật ra, ta cũng liền cấp Trương đội ngài đề cái tỉnh, này hắn không có việc gì.” Phó sở trưởng bồi cười nói, kế tiếp, hai người lại xả vài câu chuyện, sau đó song phương liền treo điện thoại.

“******, một cái Giang Châu thị đại học lão sư thế nhưng chạy đến chúng ta Văn Vĩnh huyện đến nháo sự, thực ****** gan lớn!” Trương xông vào treo phó sở trưởng điện thoại sau, vẻ mặt tức giận vỗ hạ cái bàn.

Bất quá rất nhanh Trương Xung trên mặt tức giận dần dần chuyển làm âm trầm.

Tục ngữ nói, không làm việc đuối lý không sợ nửa đêm quỷ gõ cửa. Ngay cả quỷ còn không sợ, nếu Trương Xung thực không có làm việc đuối lý, hắn tự nhiên sẽ không sợ một vị đại học phó giáo sư. Khả ở Hàn Diệu Tông này vụ án, hắn đúng là vẫn còn cùng Cố Diệu Phi là cụ thể người phá án, có hay không làm việc đuối lý hắn trong lòng biết rõ ràng, mà Hạ Vân Kiệt lại là vị đại học phó giáo sư, thân phận cùng Vi Uyển Nhu loại này mặc ngươi đắn đo thôn phụ cũng là cao không ít, Trương Xung ngoài miệng tuy rằng nói được thoải mái, không sao cả, nhưng thật muốn tĩnh hạ tâm đến, kỳ thật còn là có điểm lo lắng.

Đầu năm nay không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất a! Vạn nhất này Giang Châu đại học đến phó giáo sư đem sự tình nháo lớn đâu? Vạn nhất cấp trên lãnh đạo bởi vì này vị phó giáo sư duyên cớ, một lần nữa đem Hàn Diệu Tông vụ án lục ra đến đâu?

Mặt âm trầm, Trương Xung suy nghĩ hồi lâu, sau đó cầm lấy điện thoại cấp huyện công an cục phó cục trưởng Cố Diệu Phi gọi cái điện thoại.

“Hàn Diệu Tông vụ án, bằng chứng như núi, hơn nữa pháp viện phán quyết cũng đã qua năm năm, sớm đã qua khiếu nại kì, lại khởi là bằng vài thôn dân miệng từ tưởng lật lại bản án liền lật lại bản án ?” Mười lăm phút sau, huyện công an cục phó cục trưởng Cố Diệu Phi nhà trong thư phòng, Cố Diệu Phi ngồi ở bàn học mặt sau, nhìn Trương Xung, vẻ mặt khinh thường nói.

“Này ta biết Cố cục, chính là tên kia thân phận hơi chút có chút khó giải quyết.” Trương Xung nhắc nhở nói.

“Không phải là cái phó giáo sư sao? Nhưng lại là Giang Châu đại học phó giáo sư! Chẳng lẽ hắn còn có thể quản đến chúng ta Đông Thông thị đến? Bất quá nhiều một chuyện không bằng thiếu một chuyện, ngày mai tìm cái thời gian đi nhắc nhở Hàn Bích Như một chút, kêu nàng cùng người nhà của nàng không cần nói lung tung nói.” Đại học phó giáo sư thân phận ở bình thường cảnh sát nhân dân thậm chí Trương Xung trong mắt, đều còn là có điểm lợi hại, bất quá đến Cố Diệu Phi như vậy cấp bậc, lại vừa vặn thân ở thực quyền ngành quan viên trong mắt, cũng là không bao nhiêu rất giỏi.

Nói đến cùng, ngươi phó giáo sư văn bằng chức danh lại cao, còn là hoàn toàn không có quyền không có chức tóc húi cua dân chúng.

“Là Cố cục, bất quá, chuyện này có cần hay không cùng Tôn huyện trưởng đánh cái tiếp đón, vạn nhất……” Trương Xung gật gật đầu, sau đó thật cẩn thận nhắc nhở nói.

“Ta nói Trương Xung a, ngươi đi theo ta cũng có không ít năm đầu, về sau làm việc muốn dùng nhiều một ít đầu óc. Đây là năm năm trước vụ án, là bằng chứng như núi, là Hàn Diệu Tông tự miệng tự tay viết thừa nhận xuống dưới vụ án! Ngươi đi cùng Tôn huyện trưởng chào hỏi là cái gì ý tứ? Là nghĩ nhắc nhở hắn cái gì sao?” Cố Diệu Phi nghe vậy bình tĩnh mặt khiển trách.

Trương Xung nghe vậy trong lòng không khỏi cả kinh, đột nhiên ý thức được chính mình là cẩn thận quá.

Năm năm trước vụ án, chứng cớ vô cùng xác thực, cho dù đại học phó giáo sư thân phận có chút siêu nhiên,

tưởng lật lại bản án cũng là không đạo lý đáng nói.

“Là, Cố cục, ta biết nên làm như thế nào.” Trương Xung vội vàng nói.

“Ân, đi thôi.” Cố Diệu Phi gật gật đầu, phất phất tay.

Trương Xung khách khí một câu, sau đó mới ly khai Cố Diệu Phi thư phòng.

Nhìn Trương Xung rời đi bóng dáng, Cố Diệu Phi khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh.

Thư sinh chính là thư sinh, đầu óc đơn giản, hành động theo cảm tình, năm năm trước thiết án lại khởi là ngươi chính là một Giang Châu đại học phó giáo sư có thể phiên được án ?

Hạ Vân Kiệt cùng Hàn Tuyết Kiều là ở Văn Vĩnh huyện cách vách huyện Thắng Hòa huyện thị trấn một tiểu điếm mặt tìm được Hàn Bích Như, về phần Lâm Trác Ngôn đã bị Hạ Vân Kiệt phái hồi Giang Châu thị, đi theo Lưu Nhất Duy học tập trung y.

Năm năm thời gian, Hàn Bích Như đã từ một ngây ngô cô gái trưởng thành thanh xuân nữ tử.

Thật dài mái tóc, thướt tha dáng người, trứng ngỗng mặt, liễu diệp mi, tuy rằng so ra kém Tô Chỉ Nghiên đám người, nhưng cũng xem như mỹ nữ một quả.

Trách không được kia Tôn Phong hội thú tính đại phát, này Hàn Bích Như cũng là quả thật bộ dạng cử xinh đẹp, Hạ Vân Kiệt trong lòng âm thầm nói.

Hàn Bích Như hiển nhiên nhận thức Hàn Tuyết Kiều, vừa thấy đến nàng liền bỗng nhiên thay đổi sắc mặt, đứng dậy đã nghĩ hướng tiểu điếm mặt sau cửa tránh

né.

“Bích Như!” Hàn Tuyết Kiều lại làm sao làm cho Hàn Bích Như rời khỏi, một cái bước xa tiến lên, thân thủ cầm ở Hàn Bích Như cánh tay.

“Tuyết Kiều tỷ ngươi, ngươi muốn làm gì?” Hàn Bích Như hiển nhiên có chút hoảng hốt, nói chuyện đều có điểm kết ba.

“Ta nghĩ hỏi một chút ta ba sự tình.” Hàn Tuyết Kiều nói.

“Không nên hỏi ta, không nên hỏi ta.” Hàn Bích Như liên tục lắc đầu nói, trong mắt lóe ra một tia áy náy cùng bối rối.

“Bích Như là ai…… A, là Hàn Tuyết Kiều, ngươi tới làm gì? Nhà chúng ta không chào đón ngươi.” Ngay tại Hàn Bích Như tâm hoảng ý loạn khi, cửa hàng nội môn đi ra một trung niên nam tử, vừa thấy đến Hàn Tuyết Kiều sắc mặt thay đổi vài biến, sau đó đột nhiên bình tĩnh trên mặt, nói.

“Diệu Huy thúc, vị này là ta nghiên cứu sinh đạo sư Hạ Vân Kiệt phó giáo sư, hắn tưởng giúp ta ba còn có Bích Như, van cầu ngươi……” Hàn Tuyết Kiều cầu xin nói.

Nghe nói Hàn Tuyết Kiều bên người nam tử là của nàng nghiên cứu sinh đạo sư, đại học phó giáo sư, Hàn Diệu Huy hơi hơi ngẩn người, trong mắt lóe ra một tia hy vọng quang mang, bất quá rất nhanh còn có ảm đạm rồi xuống dưới.

Đại học phó giáo sư thì thế nào? Chẳng lẽ còn có thể đấu quá Huyện trưởng sao? Hơn nữa nhà bọn họ chẳng lẽ còn có thể chống lại lại một lần nữa ép buộc sao?

“Đi thôi Tuyết Kiều, sự tình trước kia đi qua liền trôi qua,

ta không nghĩ nhắc lại, các ngươi cũng không nếu đến quấy rầy chúng ta bình tĩnh……” Hàn Diệu Huy huy phất tay nói.

“Vì cái gì? Ta kêu ngươi một tiếng Diệu Huy thúc, là vì ta biết các ngươi cũng có thể là bị bức bất đắc dĩ. Khả các ngươi có hay không nghĩ tới, ta ba ba là vô tội, vô tội ! Liền bởi vì các ngươi một câu, ta ba hắn ngồi tù, suốt muốn ngồi mười năm a! Ta mẹ một đêm gian tóc đều trắng một nửa, ở trong thôn đều không thể ngẩng đầu lên làm người! Ngươi vuốt lương tâm nói nói xem, làm như vậy đúng không? Đúng không? Mặc kệ đúng sai, chuyện quá khứ, ta không ghi hận các ngươi, khả hiện tại có lão sư cho chúng ta xuất đầu, ngươi vì cái gì còn không chịu nói thật ra đâu? Chẳng lẽ ngươi liền nguyện ý kia người hại Hàn Bích Như tiếp tục nhơn nhơn ngoài vòng pháp luật sao? Ngươi sẽ không tưởng bắt hắn cho bắt lại đem ra công lý sao?” Hàn Tuyết Kiều gặp Hàn Diệu Huy nản lòng thoái chí muốn đánh phát nàng đi, không khỏi vừa buồn vừa tức, chỉ vào hắn nói xong nói xong, nước mắt đều ngã nhào xuống dưới.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1118 : Chuyện cũ

“Tuyết Kiều, là thúc thực xin lỗi nhà các ngươi, tóm lại các ngươi đi thôi.” Hàn Diệu Huy nhìn Hàn Tuyết Kiều rơi lệ, trên mặt tràn ngập áy náy, nhưng cuối cùng lại còn là lắc đầu.

“Tuyết Kiều tỷ, hắn thật là ngươi nghiên cứu sinh đạo sư, đại học phó giáo sư?” Ngay tại Hàn Diệu Huy kiên trì muốn đuổi Hàn Tuyết Kiều cùng Hạ Vân Kiệt chạy, mặt vẫn tái nhợt Hàn Bích Như đột nhiên đi lên tiến đến hỏi.

“Bích Như ngươi muốn làm gì? Hồi sau phòng đi!” Hàn Diệu Huy nghe vậy không khỏi trong lòng giật mình, vội vàng nói.

“Không, ba! Năm năm, ta không có biện pháp quên mất kia cầm thú, ta càng không có biện pháp quên mất ở toà án Diệu Tông thúc thúc xem ta ánh mắt. Nếu hắn thật sự là Tuyết Kiều tỷ đạo sư, vì cái gì chúng ta không thử thử một lần xem đâu? Chẳng lẽ muốn ta cả đời ở khuất nhục cùng áy náy vượt qua sao?” Hàn Bích Như hồng hốc mắt nói.

“Ai!” Hàn Diệu Huy lăng lăng nhìn nữ nhi hảo một trận tử, sau đó thở dài một tiếng, đem ánh mắt chuyển hướng về phía Hạ Vân Kiệt.

“Ta quả thật là Tuyết Kiều nghiên cứu sinh đạo sư, ngươi trong tiệm có máy tính, nếu thông võng mà nói, có thể trực tiếp thượng Giang Châu đại học võng trang xem xét.” Hạ Vân Kiệt gặp Hàn Diệu Huy đem ánh mắt đầu hướng chính mình, biết bọn họ phụ nữ hai đã dao động, chỉ chỉ bãi đặt ở quầy mặt sau máy tính nói.

“Có thông võng.” Hàn Bích Như gật gật đầu, sau đó nhiễu quá quầy ngồi vào máy tính phía trước, ở Hạ Vân

Kiệt chỉ điểm hạ mở ra Giang Châu đại học võng trang, lại điểm mở trung y học viện, tái sau đó rất nhanh Hàn Bích Như cùng Hàn Diệu Huy ngay tại trung y học viện giáo viên đội ngũ này nhất lan thấy được Hạ Vân Kiệt tên, còn có hắn ảnh chụp.

Xác nhận Hạ Vân Kiệt thân phận sau, Hàn Diệu Huy cùng Hàn Bích Như phụ nữ hai ngây người một hồi lâu nhi, cuối cùng còn là Hàn Diệu Huy mở miệng hoài trầm trọng bi phẫn tâm tình đem sự tình nhất nhất nói đi ra.

Một đêm kia Hàn Diệu Tông uống hoàn rượu sau bước đi, Hàn Diệu Tông đi rồi không bao lâu, Hàn Bích Như nhà bà ngoại vừa vặn đã xảy ra điểm việc gấp, Hàn Diệu Huy vợ chồng liền suốt đêm đuổi đi, lưu lại Hàn Bích Như một người ở nhà thu thập bát đũa.

Đại mùa hè, Hàn Bích Như thu thập hoàn bát đũa cả người khó tránh khỏi có chút mồ hôi cần tắm rửa một cái. Hàn Bích Như gia cảnh bình thường, khi đó trong nhà cũng không có trang bị tắm vòi sen, đều là ở trong giếng múc nước trực tiếp súc.

Hướng xong tắm, Hàn Bích Như ra ngoài đổ nước khi hắt một bộ phận ở vừa lúc đi ngang qua trú thôn cán bộ Tôn Phong trên người.

Hàn Bích Như dù sao cũng là cái cô gái, gặp đem tắm rửa thủy cấp hắt đến trú thôn cán bộ trên người, tự nhiên rất là kinh hoảng.

Bất quá lại không nghĩ rằng Tôn Phong thế nhưng một chút cũng không tức giận, ngược lại trấn an nàng không có việc gì, còn vào nhà nàng hỏi đông hỏi tây, cư Hàn Bích Như nhớ lại, lúc ấy Tôn Phong hẳn là uống không ít rượu, nói chuyện khi mùi rượu có vẻ nùng, còn không khi đối nàng động thủ động cước.

Hàn Bích Như dù sao cũng là còn trẻ, hơn nữa đối phương là trú thôn cán bộ thân phận, cũng là không dám phản kháng lên tiếng, chỉ là có chút hoảng hốt trốn tránh.

Này Hàn Bích Như vốn là bộ dạng xinh đẹp, hơn nữa lại vừa mới vọt tắm, trên người lộ ra sợi cô gái mùi thơm ngát, Tôn Phong thấy nàng không dám phản kháng hé răng, lá gan liền càng phát ra nổi lên đến, sau đó không lâu thế nhưng lập tức ôm lấy nàng, cũng xả của nàng quần áo.

Hàn Bích Như thế này mới hoảng đứng lên, há mồm liền muốn kêu người.

Bất quá uống rượu Tôn Phong, lúc này **** đi lên lại làm sao còn kìm được, gặp Hàn Bích Như muốn kêu người, tùy tay theo bên cạnh lấy quá một kiện ngực nhét vào Hàn Bích Như miệng, mà kia vừa lúc chính là lúc ấy Hàn Diệu Tông dừng ở nhà nàng ngực.

Tôn Phong **** phát tiết sau, hung hăng cảnh cáo Hàn Bích Như một phen sau liền đi.

Hàn Bích Như lúc ấy dù sao mới mười ba tuổi, đã xảy ra chuyện lớn như vậy, lại nào dám lộ ra, Tôn Phong vừa đi, nàng liền một người lui ở góc tường khóc sướt mướt, mà Hàn Diệu Huy vợ chồng bởi vì nàng nhà bà ngoại sự tình, việc đến ngày hôm sau buổi sáng mới về nhà. Nhìn thấy nữ nhi bị người cưỡng gian, tự nhiên là giận không thể nghỉ, lúc ấy tức giận hướng đầu thầm nghĩ đem kia cầm thú cấp bắt lại, nhưng thật ra không lo lắng đến đối phương lão ba là Huyện trưởng, mang theo nữ nhi phải đi trấn phái xuất sở báo án.

Lúc ấy tiếp án là phái xuất sở phó sở trưởng Cố Diệu Phi cùng cảnh sát nhân dân Trương Xung, bọn họ vừa mới bắt đầu nghe nói Hàn Bích Như bị người cưỡng

gian, đều thực tức giận, bất quá khi bọn hắn nghe nói phạm tội cưỡng gian là Hàn gia thôn trú thôn cán bộ Tôn Phong khi, thái độ mà bắt đầu trở nên ái muội đứng lên, hơn nữa đem bọn họ lưu tại phái xuất sở, nói cần bọn họ phối hợp điều tra.

Lúc ấy Hàn Diệu Huy bọn họ còn không có nghĩ nhiều, tổng cho rằng giết người thì thường mạng, thiếu nợ thì trả tiền. Tôn Phong nếu cưỡng gian chính mình nữ nhi, muốn đem hắn bắt lại đem ra công lý là tái bình thường bất quá sự tình, cũng liền thành thành thật thật ở phái xuất sở, chờ cảnh sát đem Tôn Phong cấp bắt lại.

Bất quá rất nhanh, Hàn Diệu Huy bọn họ liền phát hiện không thích hợp. Cố Diệu Phi cùng cảnh sát nhân dân Trương Xung bắt đầu cảnh cáo bọn họ không cần nói lung tung nói, nói đêm đó Tôn Phong căn bản không ở Hàn gia thôn, nói cưỡng gian Hàn Bích Như có khác một thân……

Tái theo sát sau tình thế liền hoàn toàn lệch khỏi quỹ đạo nguyên lai quỹ đạo, Hàn Diệu Huy người một nhà ở Cố Diệu Phi bọn họ cưỡng bức lợi dụ dưới, cuối cùng chỉ chứng Hàn Diệu Tông.

“Tuyết Kiều, hết thảy đều là thúc không đúng. Bất quá lúc ấy thúc cũng không có biện pháp a, bọn họ đem chúng ta giam ở phái xuất sở không cho đi, hơn nữa ngươi thẩm thẩm luôn luôn thân thể không tốt ngươi là biết đến, trị nàng kia bệnh tốn rất nhiều tiền, bọn họ cho tiền, còn liên hệ bệnh viện, còn đáp ứng cho chúng ta ở Thắng Hòa huyện mua mặt tiền cửa hàng phòng. Ngươi cũng biết, đã xảy ra cái loại này sự tình, Bích Như đời này xem như bị hủy, ta là không thể không vì của nàng tương lai lo lắng a.” Hàn Diệu Huy nói.

“Cho nên ngươi khiến cho ta ba chịu tiếng xấu thay cho người khác, làm cho hắn đi ngồi tù, các ngươi lương

tâm không có trở ngại sao?” Nghe xong Hàn Diệu Huy tự thuật, Hàn Tuyết Kiều hàm chứa lệ chỉ vào Hàn Diệu Huy hỏi.

Hàn Tuyết Kiều hận Cố Diệu Phi đám người trái pháp luật, đồng dạng cũng hận Hàn Diệu Huy người một nhà, nếu không phải bọn họ chỉ ra và xác nhận, nàng ba ba cũng không về phần hội ngồi tù.

Hàn Bích Như cúi đầu, mà Hàn Diệu Huy lại lạc nước mắt nói:“Mấy năm nay ta cùng Bích Như quá đến độ không tốt a, ngươi thẩm thẩm bệnh cuối cùng còn là không trị được, năm kia ly khai chúng ta.”

“Đi qua khiến cho nó đi qua đi, ngươi nói mà nói ta đều đã ghi lại xuống dưới. Ta cũng sẽ đem này đó chứng cớ giao cho có liên quan ngành, đến lúc đó khẳng định còn là cần các ngươi ra mặt làm chứng, ta hy vọng các ngươi đến lúc đó không cần tái lùi bước lật lọng.” Hạ Vân Kiệt nói.

Hàn Diệu Huy cùng Hàn Bích Như phụ nữ nghe vậy đều trầm mặc, hồi lâu bọn họ mới trầm trọng gật gật đầu.

Gặp Hàn Diệu Huy phụ nữ hai điểm đầu, Hạ Vân Kiệt cùng Hàn Tuyết Kiều trong lòng huyền tảng đá rốt cục thả xuống dưới. Còn lại sẽ xem này tư pháp cơ quan phá án nhân viên.

Hy vọng hết thảy thuận lợi! Hạ Vân Kiệt trong lòng nghĩ, trong mắt có một chút hàn mang chợt lóe mà qua.

“Lão sư, kế tiếp nên làm cái gì bây giờ?” Rời đi Hàn Bích Như mặt tiền cửa hàng, Hàn Tuyết Kiều hỏi.

“Kế tiếp đem tư liệu sửa sang lại hảo, sau đó trình cấp Đông Thông thị toà án nhân dân. Ngươi ba vụ án đã qua năm năm, theo lý mà nói sớm đã qua khiếu nại kì, bất

quá có người bị hại khẩu cung, bọn họ hẳn là hội một lần nữa thẩm tra xử lí này vụ án.” Hạ Vân Kiệt nói, trong mắt lại có một chút hàn mang lóe ra.

“Ân!” Hàn Tuyết Kiều mặt mang một tia hưng phấn mà gật gật đầu, năm năm, rốt cục chờ đến đây hy vọng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1119 : Uy hiếp

“Lật lại bản án? Các ngươi nghĩ đến lật lại bản án dễ dàng như vậy sao? Có biết không? Khiếu nại là có kỳ hạn ? Năm năm, đã sớm qua kỳ hạn. Bọn họ cho dù đem chứng cớ trình đi lên, cũng sẽ không có người thụ lí. Còn có, các ngươi nghĩ đến ở pháp viện làm chứng là như vậy tùy tùy tiện tiện sao? Hôm nay chỉ chứng này, ngày mai chỉ chứng kia, các ngươi có biết hay không làm như vậy ngụy chứng là muốn ngồi tù ! Hàn Diệu Huy, ngươi chẳng lẽ ngươi nhớ ngươi nữ nhi bị người cưỡng gian còn ngồi tù sao? Hàn Bích Như mẹ ngươi vừa mới mất không hai năm, chẳng lẽ ngươi nhớ ngươi ba bởi vì ngươi mà ngồi lao sao? Còn có, nếu làm cho các hương thân còn có thân thích bằng hữu biết các ngươi lúc trước làm là ngụy chứng, các ngươi ngẫm lại xem, bọn họ hội dùng cái gì ánh mắt đến xem các ngươi? Là đồng tình sao? Không, sẽ chỉ là phỉ nhổ, sẽ chỉ là chán ghét!” Hạ Vân Kiệt cùng Hàn Tuyết Kiều rời đi không bao lâu, Trương Xung cũng đi tới kia gia tiểu điếm mặt, nghe nói Hạ Vân Kiệt bọn họ đã đã tới, hơn nữa Hàn Diệu Huy phụ nữ đã nói thẳng ra, trong lòng không khỏi thật to lắp bắp kinh hãi, bất quá Trương Xung dù sao cũng là người có điểm năng lực cùng tâm cơ, đổ không ở Hàn Diệu Huy phụ nữ trước mặt biểu lộ ra nội tâm một tia kinh hoảng, mà là lập tức thanh sắc câu lệ đe dọa nói.

Này vụ án nói đến để tối mấu chốt còn là ở người bị hại Hàn Bích Như trên người, chỉ cần nàng một mực chắc chắn là Hàn Diệu Tông làm, cho dù Hạ Vân Kiệt là đại học phó giáo sư, cho dù hắn lấy đến không ít thôn dân miệng chứng cớ, cũng căn bản không có khả năng lật lại bản án. Này cũng là Trương Xung nghe nói Hàn Bích Như phụ nữ thế nhưng gặp qua Hạ Vân Kiệt bọn họ, hơn nữa còn động lật lại bản án tâm tư, trong lòng sẽ có chút kích động, cũng lập tức thanh sắc câu lệ đe dọa

nguyên nhân.

Không thể không nói, trường kỳ ở cơ sở công tác, Trương Xung đối bình thường dân chúng tâm tư mò thực chuẩn, hắn như vậy nhất đe dọa, Hàn Diệu Huy phụ nữ sắc mặt lập tức liền biến trắng.

“Cho nên ta khuyên các ngươi còn là thành thật một chút, đừng nữa lộn xộn tâm tư. Còn có, Hàn Diệu Huy, đừng quên Tôn Phong thân phận, kia nhưng là Huyện trưởng con trai, ngươi cảm thấy chính là một phó giáo sư có thể đấu quá Huyện trưởng sao? Chẳng lẽ ngươi không nghĩ ngươi nữ nhi cùng ngươi tốt tốt sống sao?” Trương Xung gặp chính mình đe dọa đứng lên tác dụng, trong đầu thở dài nhẹ nhõm một hơi, theo sát sau tiếp tục tăng mạnh đe dọa độ mạnh yếu.

“Khả, nhưng là chúng ta đã tất cả đều cùng kia Hạ giáo thụ nói.” Hàn Diệu Huy rốt cục sợ, hắn thê tử hai năm trước đã qua đời, hiện tại liền hắn cùng nữ nhi sống nương tựa lẫn nhau, hắn là tuyệt không nguyện ý nữ nhi tái đã bị gì thương tổn, chẳng sợ như vậy hội làm hại Hàn Diệu Tông tiếp tục ngồi tù, hắn cũng sẽ không hối hận.

“Này ngươi yên tâm Hàn Diệu Tông, không phải một đại học giáo thụ sao? Có năng lực ép buộc khởi cái gì sóng gió? Ngươi còn là quản tốt chính mình cùng của ngươi nữ nhi, về sau không cần tái nói lung tung nói, nếu không, ta đã có thể không dám cam đoan ngươi này điểm có thể hay không tái thuận thuận lợi lợi khai đi xuống.” Trương Xung gặp Hàn Diệu Huy cuối cùng sợ, trong đầu huyền một khối tảng đá rốt cục thả xuống dưới.

Hắn sợ nhất là Hàn Diệu Huy phụ nữ một lòng đi đến để, chuyện đó tình còn có chút khó giải quyết.

“Không loạn nói, không loạn nói.” Hàn Diệu Huy liên tục lắc đầu nói.

Hàn Bích Như không mở miệng, chính là cắn chặt môi, bất quá ở Trương Xung dưới ánh mắt, cuối cùng nàng còn là lắc lắc đầu.

Trương Xung thấy thế khóe miệng dật ra một chút mỉm cười đắc ý, sau đó vỗ vỗ Hàn Diệu Huy bả vai nói:“Tự giải quyết cho tốt Hàn Diệu Huy, lần này cho dù, nếu còn có lần sau, hắc hắc!”

Trương Xung không có tiếp tục nói tiếp, nhưng Hàn Diệu Huy phụ nữ đều nhịn không được cả người run run một chút, bọn họ cũng đều biết đừng nhìn Trương Xung vẻ mặt ý cười, nhưng lại là vị cảnh sát, cũng thật muốn ngoan đứng lên kỳ thật so với thổ phỉ còn muốn ngoan.

Trương Xung là khai xe cảnh sát đến, hắn ngồi xuống thượng xe cảnh sát, một khuôn mặt liền bỗng nhiên âm trầm xuống dưới.

Hắn không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt cùng Hàn Tuyết Kiều đã vậy còn quá mau tìm đến Hàn Diệu Huy phụ nữ ở địa phương, so với hắn đều còn muốn mau một bước, hắn cũng không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thế nhưng thuyết phục Hàn Diệu Huy phụ nữ.

Bất quá may mắn là hắn cũng theo sau chạy tới, nếu không chờ Hàn Diệu Huy phụ nữ lại xuất hiện ở toà án làm chứng, chuyện đó tình xử lý đứng lên liền khó giải quyết hơn.

Mẹ nó, thối dạy học, thật đúng là ****** đã cho ta nhóm không dám thu thập ngươi sao? Trương Xung trong mắt lóe ra một chút ngoan sắc, mãnh nhất giẫm chân ga liền hướng Văn Vĩnh huyện khai đi.

“******, kia thối dạy học thế nhưng thật sự tìm tới Hàn Diệu Huy phụ nữ, hắn nghĩ đến hắn là ai vậy nha!” Văn Vĩnh huyện công an cục phó cục trưởng văn phòng, Cố Diệu Phi nghe được Trương Xung hội báo sau, tức giận đến vỗ án dựng lên.

Từ ngồi trên phó cục trưởng vị trí sau, hơn nữa sau lưng có Tôn Hằng Nhất Huyện trưởng duy trì, Cố Diệu Phi mấy năm nay vẫn quá thật sự là đường làm quan rộng mở, trừ bỏ mặt trên này lãnh đạo đã rất ít có người dám nghịch hắn, không nghĩ tới nay đột nhiên toát ra một cái Giang Châu đại học lão sư quyết tâm tưởng phiên hắn năm đó phá hoạch vụ án, kia không phải muốn hiên hắn xuống ngựa sao? Này còn rất cao!

“Chính là, mẹ nó một Giang Châu thị tới được đại học lão sư, nhưng lại liệu chạy đến chúng ta Văn Vĩnh huyện đến kêu gào, thực đã cho chúng ta sợ hắn bất thành?” Trương Xung kỳ thật trong lòng cũng nghẹn một hơi, gặp Cố cục trưởng phát hỏa cũng nhịn không được căm tức nói.

Gặp Trương Xung đi theo chính mình phát hỏa, Cố Diệu Phi ngược lại bình tĩnh xuống dưới, trong lỗ mũi phát ra lạnh lùng hừ thanh, lại lần nữa ngồi trở lại làm công y, hỏi:“Hàn Diệu Huy phụ nữ không thành vấn đề đi?”

“Không thành vấn đề, ta đã đã cảnh cáo bọn họ.” Trương Xung nói.

“Ân, bất quá còn là cẩn thận một chút, tìm hai người tin cậy điểm nhìn bọn hắn chằm chằm. Chỉ cần bọn họ không xứng hợp, kia cái gì Hạ giáo thụ cho dù chạy đoạn hai cái đùi cũng đừng kỳ vọng có thể đem này vụ án lật qua đến.” Cố Diệu Phi gật gật đầu nói.

“Là, Cố cục. Bất quá lúc trước cũng không nghĩ tới kia hạ tiểu tử hội nhanh như vậy tìm được Hàn Diệu Huy

phụ nữ, nhưng lại theo bọn họ trong miệng bộ đi nói. Ta xem kế tiếp, bọn họ khẳng định hội đem thu thập đến chứng cứ trình đi lên, ngài xem có phải hay không muốn cùng Tôn huyện trưởng thông cái khí?" Trương Xung gật gật đầu, sau đó thật cẩn thận nhắc nhở nói.

Lúc này đây, Cố Diệu Phi tái không răn dạy Trương Xung dùng nhiều điểm đầu óc, mà là thần sắc hơi chút có chút ngưng trọng điểm gật đầu. Dù sao đại học giáo thụ cùng một thôn phụ lực ảnh hưởng còn là hoàn toàn bất đồng, hắn thật muốn tích cực đứng lên, cho dù Cố Diệu Phi cũng là cảm thấy có điểm đau đầu, hơn nữa đối phương còn hơi có chút thủ đoạn, thế nhưng tìm được rồi Hàn Diệu Huy phụ nữ, theo bọn họ trong miệng cũng bộ đến lời chứng. Sự tình đến tình trạng này, đã có tất yếu cùng Tôn Hằng Nhất Huyện trưởng thông cái khí.

Đương nhiên Cố Diệu Phi cũng gần chính là cảm thấy có điểm đau đầu, về phần lật lại bản án cái gì, hắn là một chút cũng không lo lắng.

Tục ngữ đều nói cường long không áp địa đầu xà, một cái phần đất bên ngoài đến đại học giáo thụ cách cường long còn kém cách xa vạn dặm, mà bọn họ cũng là thật sự địa đầu xà, hơn nữa Cố Diệu Phi sau lưng Tôn Hằng Nhất Huyện trưởng lại Văn Vĩnh huyện người đứng thứ hai, lại khởi là một cái phần đất bên ngoài đến đại học lão sư có thể ép tới trụ ?

"Ta xem cũng cần cấp kia dạy học một chút cảnh cáo, nếu hắn không nghe cảnh cáo, liền thích hợp cấp điểm giáo huấn, miễn cho hắn thật đúng là nghĩ đến chính mình là cái nhân vật, là cái anh hùng." Cố Diệu Phi gật đầu sau, vẻ mặt lạnh nhạt nói, tựa như đang nói tái bình thường sự tình bất quá, nhưng hắn trong mắt lại lóe ra một chút tàn nhẫn sắc.

Nói đùa, không cho điểm lợi hại nhìn một cái, thật đúng

là nghĩ đến hắn này huyện công an cục phó cục trưởng chính là bãi nhìn xem sao? Một cái Giang Châu đại học lão sư đều dám ở chính mình trên đầu ỉa đi tiểu.

“Ta hiểu được Cố cục.” Trương Xung gật gật đầu, khóe miệng gợi lên một chút tàn khốc cười lạnh.

……

Hàn Diệu Tông vụ án là Văn Vĩnh huyện pháp viện cuối cùng hạ bản án, Hạ Vân Kiệt hiện tại đi là chống án cách, tự nhiên không tốt lại đi Văn Vĩnh huyện pháp viện mà là đi Đông Thông thị toà án nhân dân.

Ngồi ở trong xe, xa xa nhìn đến Đông Thông thị toà án nhân dân tòa nhà, Hàn Tuyết Kiều tay nhỏ bé đem quyền đầu nắm chặt chẽ.

Phụ thân có thể hay không rửa sạch oan tình liền xem này vừa mới.

Hạ Vân Kiệt tâm tình tự nhiên không giống Hàn Tuyết Kiều như vậy khẩn trương, bất quá nhìn Hàn Tuyết Kiều dáng vẻ khẩn trương, tâm tình của hắn cũng rất là trầm trọng.

Bởi vì hắn đối Đông Thông thị toà án nhân dân không có tin tưởng, thậm chí trong lòng còn có một loại dự cảm không tốt.

Thân là một gã lão sư, hắn hy vọng chính mình học sinh nhìn đến là xã hội tốt đẹp một mặt, mà không phải hắc ám một mặt.

Hắn không biết làm chính mình học sinh biết trước mắt chỗ tòa này đại biểu cho công chính thẩm phán pháp viện, cũng cùng Văn Vĩnh huyện giống nhau khi, nàng tâm linh hội đã bị như thế nào thương tổn? Có phải hay

không về sau sẽ vẫn lấy bi quan thái độ đến xem đãi xã hội này?

“Hạ lão sư thật đúng là lòng nhiệt tình a, ta Trương Xung tối bội phục chính là lòng nhiệt tình người. Đi, cùng nhau uống chén trà như thế nào?” Hạ Vân Kiệt đem xe đứng ở pháp viện phụ cận một cái bãi đỗ xe, vừa mới vừa xuống xe, đột nhiên có bốn người dũng đi lên, hai cái kẹp lấy Hàn Tuyết Kiều, hai cái một trái một phải kẹp lấy Hạ Vân Kiệt, rõ ràng đều là lần đó đi Hàn gia thôn cảnh sát, không chỉ có Trương Xung, một béo một gầy hiệp cảnh cũng đều ở.

“Các ngươi muốn làm gì? Nơi này nhưng là pháp viện!” Hàn Tuyết Kiều thấy thế không khỏi vẻ mặt kích động nói.

“Không làm cái gì, chính là mời ngươi cùng lão sư của ngươi uống chén trà mà thôi. Di, ngươi cầm trên tay là cái gì nha?” Béo hiệp cảnh ngoài cười nhưng trong không cười nói chuyện, phì đô đô tay thân hướng về phía Hàn Tuyết Kiều trong tay cầm hồ sơ túi.

“Nếu ngươi không nghĩ tay ngươi thực biến thành trư đề mà nói, ngươi cứ việc lấy đi.” Béo hiệp cảnh béo thủ vừa mới vươn, bên tai truyền đến một đạo lạnh như băng thanh âm.

Béo hiệp cảnh nghe vậy cả người thịt béo nhịn không được run lên một chút, vươn béo tay cũng cương ở giữa không trung bên trong.

Hắn đối này thanh âm tái quen thuộc bất quá !

“Đại học lão sư quả nhiên còn là cử uy phong thôi, xem ra Hạ giáo thụ là không cho mặt mũi.” Trương Xung bất mãn nhìn béo hiệp cảnh liếc mắt một cái, sau đó hướng về phía Hạ Vân Kiệt kỳ quái nói, trong mắt lộ ra một chút

hàn ý.

“Giống các ngươi người như thế, còn có mặt mũi đáng nói sao?” Hạ Vân Kiệt khinh thường lạnh lùng trả lời.

“Xem ra Hạ giáo thụ là rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt a, cũng thế, các ngươi yêu ép buộc phải đi ép buộc đi, bất quá sau cũng đừng hối hận!” Nơi này dù sao cách pháp viện cửa không xa, Trương Xung cũng là không dám ở trong này ra tay quá nặng, gặp Hạ Vân Kiệt ở chính mình đám người uy hiếp dưới, căn bản không có giải hòa buông tay ý, ánh mắt lạnh lùng nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó bỏ lại một câu ý vị sâu xa mà nói, vung tay lên, mang theo thủ hạ đi rồi.

“Lão sư, nếu không hay là thôi đi.” Hàn Tuyết Kiều nhưng không có nguyên nhân vì Trương Xung đám người khí lực mà thả lỏng, tương phản nhớ tới hắn trước khi đi âm lãnh ánh mắt cùng bỏ lại mà nói, Hàn Tuyết Kiều cả người như trụy hố băng.

Vì thay phụ thân rửa sạch oan tình, cho dù chịu tái nhiều khổ nàng cũng nguyện ý, khả nàng cũng không muốn liên lụy chính mình lão sư.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1120 : Trả thù

“Như thế nào sợ hãi ?” Hạ Vân Kiệt quay đầu nhìn Hàn Tuyết Kiều hỏi.

“Không, ta không sợ hãi! Ta chỉ là lo lắng bọn họ sẽ tìm lão sư ngài phiền toái.” Hàn Tuyết Kiều lắc đầu nói.

“Này ta đã sớm liệu đến, yên tâm đi, ngươi lão sư ta không phải con tò te, lại không phải bọn họ nói niết liền niết.” Gặp Hàn Tuyết Kiều là lo lắng cho mình, Hạ Vân Kiệt trên mặt lộ ra một tia vui mừng mỉm cười.

Về phần Trương Xung đám người uy hiếp, hắn tự nhiên không cần lo lắng.

Đông Thông thị toà án nhân dân lập án đình ở đại sảnh, tiếp đãi Hạ Vân Kiệt bọn họ là một vị trung niên nam tử, mặc chế phục hơi có chút uy nghiêm, bất quá thái độ cũng rất tốt.

Điều này làm cho vẫn không yên bất an Hàn Tuyết Kiều thả lỏng không ít.

Trung niên nam tử hỏi Hạ Vân Kiệt một ít tình huống, nghe nói là Văn Vĩnh huyện toà án nhân dân năm năm trước phán vụ án, lập tức liền lắc đầu nói:“Hình sự án kiện chống án kì ở nhất thẩm pháp viện phán quyết mười ngày trong vòng, ngươi này đều đã qua đi năm năm, sớm qua chống án kì, chúng ta là không có biện pháp thụ lí.”

Không quy củ bất thành phạm vi, càng đừng nói tư pháp chế độ, cho nên trung niên nam tử ấn pháp luật quy định làm việc không thụ lý này vụ án, Hạ Vân Kiệt cũng là không căm tức, chính là cùng mỉm cười nói:“Nói là nói như vậy đúng vậy, nhưng nếu quả thật là oan án, tổng

không thể vì vậy quy định khiến cho chân chính tội phạm nhơn nhơn ngoài vòng pháp luật, mà người vô tội lại ở trong ngục giam chịu khổ đi.”

“Ngươi đây là đối chúng ta phá án nhân viên không tín nhiệm, hơn nữa nếu mỗi người đều giống ngươi nghĩ như vậy, nói như vậy, chúng ta đây công tác còn như thế nào khai triển?” Trung niên nam tử nghe vậy sắc mặt hơi hơi trầm xuống nói.

“Đồng chí, ta biết qua chống án kì tái yêu cầu các ngươi thụ lí vụ án quả thật có chút không hợp quy củ cùng phiền toái, nhưng ta vị này học sinh phụ thân thật là vô tội. Vì chứng minh hắn vô tội, chúng ta trong khoảng thời gian này cũng góp nhặt rất nhiều chứng cớ, bao gồm lúc ấy người bị hại lời chứng.” Hạ Vân Kiệt cũng là không não, tiếp tục nại tính tình nói.

Hắn này người cứ như vậy, chỉ cần đối phương còn ấn quy củ đến làm việc, cho dù chính là bình thường nhất pháp viện nhân viên công tác, hắn cũng là sẽ không tự cao tự đại.

“Ngươi là một gã lão sư?” Trung niên nam tử trên mặt lộ ra một tia kinh ngạc sắc.

“Đúng vậy, ta là Giang Châu đại học trung y học viện phó giáo sư, đây là của ta giấy chứng nhận.” Hạ Vân Kiệt đem giáo viên còn có chức danh giấy chứng nhận đưa cho trung niên nam tử.

“Chậc chậc, như vậy tuổi trẻ coi như thượng phó giáo sư, thật sự làm cho người ta kinh ngạc a!” Trung niên nam tử phiên phiên Hạ Vân Kiệt đưa qua chứng thư, trên mặt kinh ngạc sắc càng đậm.

Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến cười cười.

“Đem ngươi bắt được chứng cớ cho ta xem.” Trung niên nam tử kinh ngạc qua đi, thái độ nhưng thật ra so với vừa rồi dịu đi không ít, dù sao đại học lão sư thân phận còn là cử chịu người tôn kính.

Hàn Tuyết Kiều thấy thế không khỏi mặt lộ vẻ sắc mặt vui mừng, vội vàng cầm trong tay chứng cứ đưa cho trung niên nam tử.

Trung niên nam tử mở ra hồ sơ túi, bắt đầu lật xem đứng lên, còn cố ý nghe xong ghi âm chứng cớ, vốn là tùy ý biểu tình dần dần lộ ra một tia vẻ mặt ngưng trọng.

Hồi lâu, trung niên nam tử thu hồi chứng cớ, dùng khác ánh mắt nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt nhìn hảo một trận, mới thần sắc ngưng trọng nói:“Này vụ án thụ lí. Ngươi đem này bảng điền, còn có phí dụng đợi lát nữa cũng đi giao. Bất quá các ngươi phải có trong lòng chuẩn bị, dù sao vụ án phán quyết đã qua đi năm năm, hơn nữa ngươi đưa đi lên chứng cứ trung đề cập đến người cùng tình huống cũng đều thực phức tạp, muốn tưởng lật lại bản án độ khó chỉ sợ rất lớn. Hơn nữa tám chín phần mười các ngươi này vụ án hội trở lại Văn Vĩnh huyện phúc thẩm, bất quá ta sẽ tận lực giúp các ngươi nói nói, nhìn xem có phải hay không từ chúng ta pháp viện chủ trì phúc thẩm.”

Đối với lật lại bản án độ khó rất lớn, mặc kệ là Hạ Vân Kiệt còn là Hàn Tuyết Kiều kỳ thật sớm đã có trong lòng chuẩn bị, bất quá trung niên nam tử thái độ lại làm cho Hạ Vân Kiệt vốn là trầm trọng tâm tình thoải mái rất nhiều.

Lúc này đây vì cái gì hắn đặt khủng bố năng lực không cần, đơn giản đã nghĩ chứng minh, chính là muốn nhìn đến xã hội này còn là có rất nhiều quang minh một mặt, mà không phải giống Hàn Tuyết Kiều này năm năm đến xem đến giống nhau, tất cả đều là âm u.

Ở trung niên nam tử trên người, Hạ Vân Kiệt thấy được quang minh một mặt.

“Cảm ơn, này ta hiểu được.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, cảm kích nói.

Kế tiếp, Hạ Vân Kiệt điền chút bảng, giao phí dụng, còn có thu một ít lập án văn thư, sở hữu sự tình làm thỏa đáng sau, thế này mới mang theo Hàn Tuyết Kiều ly khai pháp viện, kế tiếp sẽ chờ pháp viện thẩm tra cùng một lần nữa mở phiên toà.

“Coi như thuận lợi, hiện tại chúng ta về trước một chuyến nhà ngươi, với ngươi mụ mụ còn có Nhị thúc bọn họ nói một tiếng.” Rời đi pháp viện, Hạ Vân Kiệt đối Hàn Tuyết Kiều nói.

“Ân.” Hàn Tuyết Kiều gật gật đầu, trên mặt khó được lộ ra một chút sáng lạn tươi cười.

Bất quá Hàn Tuyết Kiều trên mặt sáng lạn tươi cười rất nhanh liền đọng lại ở. Bởi vì nàng xem đến lão sư kia lượng màu trắng xe BMW xác ngoài không chỉ có bị sắc bén gì đó hoa một chuyến hồ đồ, bốn lốp xe lại xẹp xẹp, không biết bị ai cấp thả khí.

“Lão sư, thực xin lỗi, đều là bởi vì……” Hàn Tuyết Kiều thấy thế lại là hoảng sợ lại là bất an cùng áy náy.

Hàn Tuyết Kiều lại không ngốc, tự nhiên biết này khẳng định là Trương Xung đám người bởi vì lão sư nhúng tay nàng ba sự tình, đối hắn thực hành trả thù hành vi.

“Nha đầu ngốc, này lại không liên quan chuyện của ngươi, ngươi nói cái gì thực xin lỗi.” Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ Hàn Tuyết Kiều đầu vai, mỉm cười trấn an nói, bất quá hắn kia tối đen con mắt lại lóe nhiều điểm hàn quang.

Quả nhiên, bình thường dân chúng tưởng lật lại bản án rất khó. Thế này mới vừa mới bắt đầu, đã nghênh đón trả thù! Nếu đổi thành chân chính bình thường dân chúng, phía sau chỉ sợ muốn lùi về đi, không còn đề lật lại bản án sự tình.

“Lão sư, nếu không hay là thôi đi.” Hàn Tuyết Kiều nhưng không có nguyên nhân vì Hạ Vân Kiệt trấn an mà giải sầu, ngược lại đột nhiên khuyên nhủ.

“Như thế nào sợ hãi ?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Không, ta không sợ. Ta chỉ là sợ bọn họ……” Hàn Tuyết Kiều lắc đầu, vẻ mặt lo lắng nói.

“Lão sư ngươi không cần lo lắng, ta đã nói rồi, ngươi lão sư không phải nê niết. Tốt lắm, này đó khó khăn lão sư đã sớm đoán trước đến, trước tìm người sửa xe đi.” Hạ Vân Kiệt xua tay ngăn cản Hàn Tuyết Kiều.

Hàn Tuyết Kiều gặp lão sư thái độ kiên quyết, hốc mắt không khỏi lại bắt đầu đỏ lên, nước mắt ở bên trong lăn lộn.

Pháp viện phụ cận cũng không có xưởng sửa chữa, Hạ Vân Kiệt cùng Hàn Tuyết Kiều là ở một cái cũng không phải thực phồn hoa khu phố tìm được rồi gần nhất xưởng sửa chữa.

Bất quá Hạ Vân Kiệt cùng Hàn Tuyết Kiều bọn họ vừa mới đi vào xưởng sửa chữa, hắn liền nhìn đến sáu bảy cái trong tay cầm cờ lê hoặc là thiết quản, bộ dáng dáng vẻ lưu manh người trẻ tuổi đem hắn cùng Hàn Tuyết Kiều vây quanh lên.

Người trẻ tuổi lấy tay trung cờ lê hoặc là thiết quản nhẹ nhàng vỗ bàn tay, ánh mắt khinh miệt nhìn Hạ Vân Kiệt,

trong đó một vị nhiễm màu đỏ tóc người trẻ tuổi chỉ vào hắn, lạnh lùng cười nói:“Cấp lão tử đánh hắn, cho hắn biết biết vì cái gì Hoa nhi như vậy hồng ! Mẹ nó, cũng dám xen vào việc của người khác!”

Hồng tóc người trẻ tuổi như vậy vừa nói, này hắn người trẻ tuổi liền tất cả đều mắt lộ ra hung quang, hắc hắc chớp lên trong tay trung công cụ, ào ào hướng Hạ Vân Kiệt dũng đi.

“Đừng, đừng, này cũng không quan lão……” Hàn Tuyết Kiều chính là cái nữ sinh, lại thế nào gặp qua bực này trận thế, sợ tới mức mặt nàng sắc tái nhợt, vội vàng hộ ở Hạ Vân Kiệt trước mặt, liên tục xua tay nói.

“Yên tâm đi Tuyết Kiều, như vậy vài người lão sư còn không để vào mắt.” Hạ Vân Kiệt không khỏi phân trần đem Hàn Tuyết Kiều kéo đến chính mình phía sau, sau đó ánh mắt lạnh lùng đảo qua vây quanh đi lên mọi người, thản nhiên nói:“Tốt lắm, ta cũng rất muốn biết Hoa nhi vì cái gì như vậy hồng.”

Nói xong hắn tay vừa nhấc, tùy tay bắt lấy cái thứ nhất xông lên tóc hồng người trẻ tuổi hướng hắn vào đầu đánh xuống cờ lê, sau đó nhẹ nhàng nhất túm, người trẻ tuổi kia liền quăng ngã chó ăn cứt, mà trong tay hắn cờ lê từ lâu kinh rơi xuống Hạ Vân Kiệt trong tay.

Hạ Vân Kiệt nhìn thoáng qua trong tay cờ lê, trong mắt lóe ra một chút hàn mang, sau đó tùy tay đem cờ lê hướng phía trước nhất ném.

“Vù vù!” Cờ lê ở không trung như loan đao bình thường xoay tròn đứng lên.

“Oành! Oành! Oành!” Xoay tròn cờ lê đối với mỗi người đầu thật mạnh đánh đi xuống, một vòng xuống dưới, mọi người tất cả đều ôm đầu nằm ở mặt đất, đỏ tươi huyết

theo bọn họ đầu chảy xuống dưới, nhiễm đỏ xi măng.

“Ngươi là chuẩn bị chính mình đến đâu? Còn là ta đến đâu?” Cờ lê bay một vòng lại trở xuống Hạ Vân Kiệt trong tay, Hạ Vân Kiệt nhìn kia bởi vì phía trước bị đoạt cờ lê mà quăng ngã chó ăn cứt, đang chuẩn bị đứng lên lại đột nhiên sợ tới mức lại nằm trở về mặt đất tóc hồng người trẻ tuổi, thản nhiên hỏi.

Mà lúc này Hàn Tuyết Kiều sớm đã xem mắt choáng váng tình, miệng nhỏ trương thật to, đều có thể trực tiếp nhét vào đi một cái trứng gà.

Lúc ấy ở phòng bệnh, thoạt nhìn hào hoa phong nhã lão sư đột nhiên đem hai hiệp cảnh cổ xách lên đến văng ra khi, cũng đã dọa Hàn Tuyết Kiều nhất cú sốc, khiếp sợ lão sư khí lực thế nhưng lớn như vậy. Nhưng hiện tại, lão sư kia giống như điện ảnh diễn giống nhau chiêu thức, quả thực liền đảo điên của nàng thế giới.

Này thật là của nàng lão sư, một vị đại học phó giáo sư sao?

Này căn bản chính là tuyệt thế võ lâm cao thủ trọng sinh a!

Hàn Tuyết Kiều chính là bị khiếp sợ đến, mà này côn đồ, hơn nữa đi đầu tóc hồng nam cũng là hoàn toàn bị dọa đến, một cỗ mãnh liệt nước tiểu ý ở bàng quang tiến lên.

Không phải nói đối phương chính là cái dạy học lang sao? Không phải nói đối phương chính là tiểu bạch kiểm sao? Xả ****** đản! Đây là thiên đại nói dối, nói dối như cuội ngôn!

Này ******, căn bản chính là cái điện ảnh chạy đến võ lâm cao thủ a!

“Xem ra là chuẩn bị ta chính mình đến đây!” Ngay tại tóc hồng nam sợ tới mức hai mắt vô thần, nước tiểu ý vô tận khi, bên tai đột nhiên lại một đạo nhẹ nhàng bâng quơ thanh âm. Bất quá này thanh âm dừng ở tóc hồng nam trong tai cũng là cùng địa ngục đi đi ra Câu Hồn sứ giả không có gì hai loại, sợ tới mức vội vàng theo mặt đất đứng lên, tùy tay trảo quá một thanh cồng kềnh cờ lê, đối với chính mình đầu đã tới rồi một chút, sau đó lắc lắc lắc lắc, cuối cùng “Oành” một tiếng ngã xuống mặt đất.

Toàn bộ trong quá trình, hắn còn không quên đứt quãng nói:“Ta, ta chính mình đến!”

Nhìn hoành thất thụ bát nằm một đất côn đồ, Hạ Vân Kiệt thế này mới hướng sớm đã dọa ngốc xưởng sửa chữa lão bản vẫy tay……

Đổi lốp xe rất nhanh, bất quá xe bị quát bộ phận muốn tu bổ xì sơn đứng lên thực tốn thời gian gian, bất quá ở Hạ Vân Kiệt phía trước lộ kia khủng bố một tay điều kiện tiên quyết hạ, xưởng sửa chữa lão bản tự nhiên là một khắc cũng không dám chậm trễ, mão chừng kính thay hắn phục vụ, cuối cùng ở không sai biệt lắm thái dương lạc sơn tiền đem xe giao trở lại Hạ Vân Kiệt trong tay.

Đương nhiên sở hữu tiêu phí tất cả đều là này côn đồ trả.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1121 : Hy vọng

Ngồi ở phó buồng lái, nhìn bên người buồng lái thượng như trước vẻ mặt thanh tú nhã nhặn lão sư, Hàn Tuyết Kiều rốt cuộc không có phía trước lo lắng, cũng hoàn toàn hiểu được vì cái gì lão sư nói hắn không phải nê niết.

Nói đùa, tùy tiện cờ lê vừa ném liền ném đổ một đất côn đồ, này muốn đều là nê niết, kia bọn họ những người này không được đầy đủ đều là tra tra.

“Ta nói Trương Xung, ngươi không phải nói kia tiểu tử chính là tiểu bạch kiểm sao? Như thế nào ****** lợi hại như vậy a!” Làm Hàn Tuyết Kiều ngồi ở phó buồng lái, thỉnh thoảng quay đầu vụng trộm đánh giá chính mình lão sư khi, Đông Thông thị mỗ khu trị an trung đội trung đội trưởng vẻ mặt bất mãn hướng điện thoại mặt khác một đầu Trương Xung thầm oán nói.

Vị này trung đội trưởng cùng Trương Xung là trước đây cảnh giáo đồng học, quan hệ cũng không tệ lắm. Lần này Trương Xung tìm hắn hỗ trợ, làm cho hắn tìm vài người giáo huấn một tiểu bạch kiểm, hắn không làm một hồi sự đáp ứng rồi xuống dưới. Sau tùy tiện lấy ở Đông Thông thị địa hạ thế lực có điểm năng lượng lão bản, làm cho hắn tìm vài côn đồ, làm cho bọn họ cấp Hạ Vân Kiệt một chút giáo huấn, không nghĩ tới kết quả là, không chỉ có không đem kia tiểu bạch kiểm cấp thu thập, kia vài côn đồ nhưng thật ra người người treo màu. Hơn nữa kia vài côn đồ lại đem Hạ Vân Kiệt cấp miêu tả cùng điện ảnh diễn tuyệt thế võ lâm cao thủ bình thường.

Trung đội trưởng tự nhiên là không tin côn đồ nhóm kia khoa trương mà nói, đầu năm nay thế nào còn có cái gì tuyệt thế võ lâm cao thủ, bất quá đối phương khẳng định thân thủ lợi hại điểm ấy là không thể nghi ngờ.

“Không phải đâu, ngươi kêu người không đem hắn thu thập ?” Trương Xung nghe vậy không khỏi lắp bắp kinh hãi. Hắn chỉ biết là Hạ Vân Kiệt lực lượng có chút lớn, bất quá dù sao không chính mắt gặp qua, cũng là không như thế nào hướng trong lòng đi, sau lại thấy Hạ Vân Kiệt bộ dạng tư văn nhã nhặn, lại càng làm khó dễ miễn khinh thị hắn vài phần, không nghĩ tới hắn đồng học kêu người cũng không có thể thu thập điệu hắn.

“Thu thập cái rắm! Bị hắn thu thập còn kém không nhiều lắm! Tất cả đều quải thải.” Trung đội trưởng tức giận nói.

“Không phải đâu, có lợi hại như vậy!” Trương Xung càng phát ra giật mình.

“Ân, ta nói Trương Xung người này đến tột cùng cái gì đến đây? Sẽ không xả xảy ra chuyện gì đến đây đi?” Trung đội trưởng thoáng có chút bất an hỏi.

“Có thể có sự tình gì, ngươi lại không ra mặt, chẳng lẽ còn có thể xả đến ngươi trên người bất thành? Hơn nữa, người này là Giang Châu thị, thế nhưng muốn tìm chúng ta Huyện trưởng phiền toái, ngươi nói này không phải chính mình muốn chết sao?” Trương Xung không cho là đúng nói.

“Vậy là tốt rồi. Thật sự là kia đám tên đem kia tiểu bạch kiểm miêu tả quá lợi hại, lòng ta cũng có chút không để. Ngươi cũng biết hiện tại thị cục Tần cục trưởng có thể sánh bằng trước kia Phùng cục trưởng đối phía dưới quản được nghiêm hơn, ngươi ở Văn Vĩnh huyện hoàn hảo, núi cao hoàng đế xa, ta nhưng là ở nội thành, động tĩnh nháo lớn khẳng định xong đời. Hiện tại kia tiểu bạch kiểm đã Hồi Văn Vĩnh huyện, kế tiếp chính là chuyện của ngươi, ta không nhúng tay.” Trung đội trưởng nghe vậy thế này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Trung đội trưởng lại không biết đến hắn trêu chọc người là bọn họ Đông Thông thị công an cục Tần cục trưởng nam nhân, nay không tìm hắn tính sổ đó là bởi vì tâm tư của hắn hiện tại ở Hàn Diệu Tông vụ án, chờ hắn bên kia sự tình điệu sau, lại như thế nào khả năng buông tha hắn này cảnh sát đội ngũ trung bại hoại.

……

“Hừ, không nghĩ tới kia tiểu tử còn có điểm bản sự a!” Văn Vĩnh huyện công an cục phó cục trưởng văn phòng, Cố Diệu Phi nghe xong Trương Xung hội báo sau, hơi có chút ngoài ý muốn nói.

“Đúng vậy, không nghĩ tới tiểu tử này du diêm không tiến, tính tình liền cùng trong WC tảng đá giống nhau lại vừa cứng lại thối, lại cứ thân thủ lại tốt, lại là đại học giáo thụ, thật là có điểm lấy hắn không có biện pháp.” Trương Xung buồn bực nói.

“Lấy hắn không có biện pháp, vậy tạm thời theo hắn đó là.” Cố Diệu Phi nhưng thật ra không buồn bực, đến hắn vị trí này “Lòng dạ” Nhưng thật ra so với trước kia rộng không ít.

“Nhưng là Hàn Diệu Tông này vụ án làm sao bây giờ? Hắn đã đem tài liệu đưa tới thị toà án nhân dân.” Trương Xung mặt mang một tia lo lắng sắc hỏi.

Này vụ án, hắn cũng là tham dự giả chi nhất, thậm chí rất nhiều chuyện đều là hắn trực tiếp ở làm. Thật muốn phiên án, Cố Diệu Phi đám người cố nhiên trốn không thoát can hệ, hắn cũng khẳng định hội trước tiên bị bắt đứng lên.

“Không phải là tài liệu đưa tới thị toà án nhân dân sao? Cũng không phải nói pháp viện đã mở phiên toà thẩm tra xử lí, cho dù pháp viện mở phiên toà thẩm tra xử lí,

chẳng lẽ sẽ lật đổ phía trước phán quyết sao?” Cố Diệu Phi nói.

“Nhưng là, không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất a!” Trương Xung gặp phó cục trưởng không có khiến cho coi trọng, không khỏi có chút sốt ruột.

“Trương Xung a, ngươi hiện tại đã là trị an đại đội phó đội trưởng, ta còn nghĩ khi nào thì ngươi có thể ngồi trên đại đội trưởng vị trí, như thế nào đến bây giờ còn là như vậy thiếu kiên nhẫn? Bằng chứng như núi vụ án, năm năm sau muốn tưởng lật đổ phán quyết là dễ dàng như vậy sự tình sao? Tốt lắm, ta nói thật cho ngươi biết đi, Tôn huyện trưởng cùng thị toà án nhân dân thường vụ phó viện trưởng là nhiều năm lão đồng học, lão bằng hữu, này vụ án tại buổi chiều thời điểm đã bị trở lại chúng ta Văn Vĩnh huyện pháp viện, ngươi nói kia dạy học lang tái bính đáp có ích lợi gì?” Cố Diệu Phi gặp Trương Xung về phía cấp, tức giận thân thủ chỉ chỉ hắn, nói.

“Lãnh đạo quả nhiên chính là lãnh đạo, vừa ra tay chính là không giống với!” Trương Xung nghe vậy thế mới biết cấp trên sớm đã nắm chắc toàn cục, trách không được một chút cũng không lo lắng.

“Hừ! Ngươi hiện tại cũng là lãnh đạo, cũng muốn học điểm, đừng ra điểm sự tình gì liền cùng kiến bò trên chảo nóng giống nhau!” Cố Diệu Phi nhân cơ hội bãi khởi lãnh đạo cái giá giáo huấn nói.

“Là, là. Bằng không cố cục ngài như thế nào ngồi cục trưởng vị trí, mà ta còn chính là phó đội trưởng đâu!” Trương Xung cười theo mặt, vuốt mông ngựa nói.

“Được rồi, mấy ngày nay đánh cho ta khởi điểm tinh thần, nhiều hơn gõ gõ người phía dưới, đừng cho ta chọc cái gì cái sọt, nghe nói mấy ngày nay Trần Triết

Bằng thính trưởng ở chúng ta Đông Thông thị thị sát, nói không chừng sẽ chạy chúng ta Văn Vĩnh huyện đến.” Cố Diệu Phi huy phất tay nói.

Trần Triết Bằng là Giang Nam tỉnh công an thính thính trưởng, tỉnh ủy thường ủy, cũng là tỉnh chính pháp ủy bí thư, bất quá bởi vì chính pháp ủy bí thư vị trí này là gần nhất vừa mới ngồi trên, thứ nhất là thói quen vấn đề, thứ hai cũng là vì kéo vào cùng Trần Triết Bằng quan hệ, Cố Diệu Phi người dưới mặt còn là thói quen xưng hô hắn là thính trưởng.

“Là!” Trương Xung đem sống lưng cử cử, vang dội đáp một tiếng.

Cố Diệu Phi thấy thế vừa lòng gật gật đầu, thế này mới lại huy phất tay ý bảo hắn đi ra ngoài.

……

Hạ Vân Kiệt là ở trình chứng cớ sau ngày thứ ba nhận được pháp viện điện thoại.

Đối với pháp viện bên kia nhanh như vậy sẽ điện thoại, Hạ Vân Kiệt cảm thấy rất là kinh hỉ, bất quá biết được nói đối phương là Văn Vĩnh huyện toà án nhân dân hình sự thẩm phán đình quan toà khi, Hạ Vân Kiệt tâm tình lại chợt trầm đi xuống, đồng thời có cổ tức giận đột nhiên xông lên trong lòng.

Hắn biết, Đông Thông thị pháp viện bên kia lãnh đạo đúng là vẫn còn không đối này vụ án khiến cho cũng đủ coi trọng, hoặc là nói bọn họ không phải không khiến cho cũng đủ coi trọng mà là áp căn chính là cố ý đem này vụ án một lần nữa trở lại nguyên phán phúc thẩm.

Theo lý mà nói, tư pháp cơ quan hẳn là độc lập. Vụ án ở nơi nào phúc thẩm tựa hồ đều giống nhau. Khả trong

hiện thực, tư pháp cũng là rất khó làm được điểm này. Ít nhất trong hiện thực cực nhỏ có một huyện pháp viện viện trưởng dám không nghe Huyện trưởng mà nói, mà lần này án kiện đề cập đến người còn có Huyện trưởng con trai, có thể nghĩ, trừ phi này huyện pháp viện viện trưởng là cái chân chính quan toà, nếu không Huyện trưởng một câu, chỉ sợ này vụ án liền tuyệt đối không thể có thể lật lại bản án.

“Ta xem quá các ngươi cung cấp đi lên chứng cứ, ta cảm thấy Hàn Diệu Tông vụ án quả thật điểm đáng ngờ có rất nhiều, cho nên ta hy vọng có thể với ngươi gặp cái mặt, cụ thể nói chuyện.” Bất quá điện thoại kia đầu kế tiếp truyền đến mà nói làm cho Hạ Vân Kiệt vốn là phẫn nộ cùng trầm thấp tâm tình, đột nhiên thật dài thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Mặc kệ này vụ án cuối cùng hội thẩm thành bộ dáng gì nữa, tóm lại còn là có người dám đứng ra nghi ngờ phía trước phán vụ án, có gan đứng ở Huyện trưởng mặt đối lập. Này không phải là Hạ Vân Kiệt lần này kiên trì lấy người thường tham gia này vụ án muốn nhìn đến sao? Nếu không lấy năng lực của hắn làm sao cần đại phí trắc trở đâu?

“Tốt, ta cái này tiến đến Văn Vĩnh huyện.” Hạ Vân Kiệt trả lời, khóe miệng dật ra một chút vui vẻ mỉm cười.

Từng biết Hàn Tuyết Kiều người nhà gặp được sau, Hạ Vân Kiệt kỳ thật cùng Hàn Tuyết Kiều giống nhau cũng hiểu được xã hội này như thế nào như vậy hắc ám. Nhưng thân là lão sư, hắn lại tổng không muốn thừa nhận điểm này, hắn tổng muốn cho chính mình học sinh nhìn đến xã hội tốt đẹp công nghĩa một mặt. Nay cuối cùng thấy được, chẳng sợ này cũng không đủ để thuyết minh hết thảy, cũng căn bản không đủ để giúp Hàn Diệu Tông rửa sạch oan tình, nhưng chính như một câu nói, có quang minh còn có hy vọng, hiện tại đây là hy vọng.

Hạ Vân Kiệt là theo Hàn Tuyết Kiều cùng nhau phản hồi Văn Vĩnh huyện.

Phụ trách này vụ án quan toà cũng không giống trong tưởng tượng như vậy cao lớn uy nghiêm, trên thực tế là cái bình thường không thể tái bình thường nhỏ gầy nam tử. Nhưng chính là như vậy một nam tử, Hạ Vân Kiệt lại ở hắn kiên định trong ánh mắt thấy được cao lớn nguy nga.

“Ta tên Lâm Quốc Đống, là phụ trách này vụ án quan toà. Về ngươi thu thập đến lời chứng, ta còn cần hướng ngươi làm một ít toàn diện hiểu biết. Có liên quan chi tiết phương diện ta cũng cần cùng tương quan chứng nhân tiến thêm một bước xác nhận.” Lâm Quốc Đống bàn tay không lớn, nhưng nắm độ mạnh yếu lại rất lớn, nói chuyện thanh âm cũng thực to, làm cho người ta rất khó tưởng tượng như vậy thanh âm là từ như vậy một nhỏ gầy nam nhân thân mình vọng lại.

“Lâm quan toà ngươi hảo, ta tên Hạ Vân Kiệt, là đương sự nữ nhi thạc sĩ đạo sư, thực cảm tạ của ngươi hỗ trợ.” Hạ Vân Kiệt bắt tay nói.

“Không khách khí, đây là của ta chức trách.” Lâm Quốc Đống trầm giọng nói.

Bất quá Hạ Vân Kiệt lại biết, tình hình chung hạ, pháp viện là không phụ trách điều tra thu thập chứng cớ, hơn nữa giống này vụ án năm năm trước liền phán vụ án, nhưng lại đề cập đến Huyện trưởng con trai cùng huyện công an cục đương nhiệm phó cục trưởng, chỉ cần hơi chút có điểm “Đầu óc” quan toà phía sau đều đã đem này vụ án cấp áp chế đi, thậm chí trực tiếp đến cái duy trì nguyên phán, về phần chủ động đi điều tra thu thập chứng cớ, kia căn bản chính là “Đầu óc” Có vấn đề mới làm chuyện ngu xuẩn.

Cho nên Lâm Quốc Đống trả lời, làm cho Hạ Vân Kiệt cùng Hàn Tuyết Kiều đều nghiêm nghị khởi kính, hơn nữa Hàn Tuyết Kiều nhìn về phía Lâm Quốc Đống ánh mắt lại tràn ngập hy vọng.

Này vụ án điểm đáng ngờ vốn cũng rất nhiều, chỉ cần có quan toà chịu xuất đầu, chỉ cần quan toà đi vừa hỏi Hàn Bích Như cùng người nhà nàng, hết thảy kỳ thật có thể lập tức hiểu rõ.

“Tốt lắm, có cái gì vấn đề Lâm quan toà cứ việc hỏi đi.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu trả lời.

Lâm Quốc Đống gật gật đầu, sau đó xuất ra ghi âm cùng bút bắt đầu hỏi Hạ Vân Kiệt cùng Hàn Tuyết Kiều vấn đề, bao gồm bọn họ nếu thu thập này đó lời chứng, nhất là có liên quan Hàn Bích Như cùng nàng ba lời chứng, Lâm Quốc Đống lại hỏi phá lệ cẩn thận.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1122 : Kiên định

Hạ Vân Kiệt cùng Hàn Tuyết Kiều tự nhiên tri vô bất ngôn.

Lâm Quốc Đống là một gã quan toà, tự nhiên có hơn người thấy rõ lực cùng sức phán đoán, càng nghe trên mặt thần sắc càng ngưng trọng, hồi lâu chờ hỏi xong sau, hắn đứng lên nói thẳng:“Chúng ta đi Hàn gia thôn.”

Hàn Tuyết Kiều nghe vậy hai mắt mạnh sáng ngời, vẻ mặt sắc mặt vui mừng. Nàng rốt cục thấy được hy vọng.

Hạ Vân Kiệt đổ không như vậy lạc quan, bất quá Lâm Quốc Đống quyết đoán còn là làm cho hắn cảm thấy trước mắt sáng ngời, lộ ra một chút thưởng thức sắc, trong lòng cũng có chút vui mừng.

Mặc kệ mặt sau này vụ án đến tột cùng hội đi hướng phương hướng nào, nhưng ít ra thuyết minh hay là thực sự có chính theo lẽ công bằng phá án, chân chính làm người dân phụ trách quan toà.

“Hảo, phiền toái ngươi Lâm quan toà.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, đi theo Hàn Tuyết Kiều cùng nhau đứng dậy hộ tống Lâm Quốc Đống cùng nhau rời đi hắn văn phòng.

Ra pháp viện, một chiếc xe BMW, một chiếc pháp viện xe, một đường hướng Hàn gia thôn lái đi.

Đến Hàn gia thôn, Lâm Quốc Đống mã bất đình đề đầu nhập vào công tác trung. Hắn hỏi trước Vi Uyển Thu, Hàn Diệu Tông vợ chồng đám người, sau đó lại nhất nhất thăm viếng Hàn gia thôn thôn dân, nhất là Hàn Bích Như cách vách hàng xóm hắn lại lặp lại kể lại hỏi.

Lâm Quốc Đống đã đến cùng hắn điều tra đều làm cho

Vi Uyển Thu, Hàn Diệu Tông đám người thấy được hy vọng, đối Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng là tâm tồn cảm kích.

Bạch vân trấn là Cố Diệu Phi khởi gia căn cứ, hắn căn ngay tại bạch vân trấn, mà Hàn gia thôn là bạch vân trấn hạ hạt thôn trang. Lâm Quốc Đống như thế “Gióng trống khua chiêng” nhất nhất thăm viếng Hàn gia thôn thôn dân, điều tra năm năm trước Hàn Bích Như bị ** vụ án hành vi rất nhanh liền khiến cho hữu tâm nhân chú ý, sau đó lại rất nhanh liền truyền đến Trương Xung trong tai.

Trương Xung lại một lần nữa chạy tới Cố Diệu Phi phó cục trưởng văn phòng.

“Này Lâm Quốc Đống là chuyện gì xảy ra? Hắn muốn làm gì? Hắn nghĩ đến chính mình là Bao Thanh Thiên sao?” Cố Diệu Phi vốn tưởng rằng vụ án một lần nữa đánh Hồi Văn Vĩnh huyện toà án nhân dân, chuyện này cho dù kết, khả hắn vạn vạn không nghĩ tới trăm phần trăm khẳng định kết thúc sự tình thế nhưng đột nhiên lại bính đi ra một cái “Ngốc mạo” Quan toà, nhất thời Cố Diệu Phi bị tức không nhẹ, vỗ cái bàn vẻ mặt tức giận.

“Cũng không phải là, ta hỏi qua. Này Lâm Quốc Đống là hình sự thẩm phán đình lão thẩm phán viên, bình thường thành thành thật thật, nói cũng không nhiều, nhiều năm qua vẫn tại chỗ đạp bước. Này vụ án trở lại hình sự thẩm phán đình, hắn chủ động tiếp này vụ án, vốn tưởng rằng hắn lúc này thông suốt, không nghĩ tới dĩ nhiên là muốn làm Bao Thanh Thiên!” Trương Xung nói.

“Bao Thanh Thiên là tốt như vậy làm sao? Tốt lắm, chuyện này ta đã biết, ngươi đi xuống đi.” Cố Diệu Phi phát ra một lần hỏa, rất nhanh cũng liền bình tĩnh xuống dưới, huy phất tay phái Trương Xung.

Trương Xung lúc này tâm nhưng thật ra phóng thực khoan. Muốn nói Hạ Vân Kiệt này đại học giáo thụ, hắn ngay từ đầu thật là có điểm kiêng kị, nhưng đổi thành Lâm Quốc Đống hắn liền thực một chút cũng không lo lắng.

Không phải là cái nho nhỏ hình sự thẩm phán đình thẩm phán viên, quan toà sao? Ngươi bính đáp lại có cái gì dùng, toàn bộ Văn Vĩnh huyện toà án nhân dân quang trong biên chế nhân viên còn có một trăm nhiều hào nhân, quan toà có năm mươi đến hào nhân, Lâm Quốc Đống bất quá chính là này trung gian một gã bình thường quan toà, hắn mặt trên còn có mười đến vị pháp viện lãnh đạo đâu, tùy tiện một người đều có thể đoạt Lâm Quốc Đống phá án quyền lực, huống chi này vụ án còn đề cập đến quản trăm đến vạn dân cư Huyện trưởng, Lâm Quốc Đống một cái nho nhỏ quan toà có thể khiêng được Huyện trưởng sao?

Ngay cả Trương Xung cũng không để ở trong lòng, Cố Diệu Phi tự nhiên liền lại càng không hội lo lắng. Hắn đơn giản chính là căm tức pháp viện nhân làm việc phương pháp, làm cho hắn phảng phất ăn một chích ruồi bọ giống nhau buồn nôn.

Bất quá tái buồn nôn, nếu Lâm Quốc Đống người này một cây cân, này vụ án là khẳng định không thể tái làm cho hắn phụ trách đi xuống, mà pháp viện nhân sự công tác an bài còn không tới phiên hắn Cố Diệu Phi này công an cục phó cục trưởng đến khoa tay múa chân, vì thế hắn rõ ràng tìm Tôn Hằng Nhất Huyện trưởng.

Đây chính là con của hắn làm hạ sự tình, tự nhiên muốn hắn này làm ba ba đến chùi đít.

Năm năm vụ án, bị người một lần nữa chọc đến thị toà án nhân dân bên kia, vốn liền đủ làm cho Tôn Hằng

Nhất này Huyện trưởng cảm thấy buồn nôn, thật vất vả thông qua điểm quan hệ trực tiếp đem vụ án cấp muốn làm hồi chính mình địa bàn, nghĩ lúc này tổng không cần ép buộc, không nghĩ tới chính mình quản hạt người phía dưới thế nhưng so với thị toà án nhân dân còn muốn có "Trách nhiệm tâm", thế nhưng ngày thứ ba mà bắt đầu trực tiếp hạ án phát triển khai xâm nhập điều tra.

Điều tra không có việc gì a, khả vấn đề ngươi mẹ nó điều tra là con của hắn a! Hắn này Huyện trưởng có thể không buồn nôn, có thể không căm tức sao?

Vì thế Tôn Hằng Nhất Huyện trưởng đem Văn Vĩnh huyện toà án nhân dân viện trưởng cấp gọi vào văn phòng hảo hảo nói chuyện một phen công tác thượng sự tình. Đương nhiên nói là không thể giải thích, viện trưởng là người thông minh, vừa nghe liền hiểu được là chuyện gì xảy ra, trong lòng tự nhiên kia tích.

Này người thành thật thật đúng là người thành thật, thế nhưng cấp chính mình chọc lớn như vậy một cái cái sọt đến.

Năm năm hoàn thành thiết án, này vụ án làm xuống dưới thân mình liền liên lụy rất nhiều người, bao gồm phá án cảnh sát, phụ trách giám sát viện kiểm sát nhân viên công tác, đương nhiên còn có cuối cùng phán án pháp viện nhân viên công tác. Này nếu thật sự phiên án, này đó đơn vị những người này khả tất cả đều là muốn bị liên lụy đến, hắn này pháp viện viện trưởng tự nhiên cũng là muốn phụ nhất định lãnh đạo trách nhiệm.

Đương nhiên tối mấu chốt còn là, hiện tại này vụ án đầu mâu là thẳng chỉ Huyện trưởng con trai, nếu lật lại bản án đó không phải là muốn cùng Huyện trưởng chống đối sao?

Pháp viện viện trưởng cũng không cho rằng chính mình

điều cánh tay xoay quá Huyện trưởng này đùi. Người ta nhưng là một huyện trưởng, mà hắn bất quá chính là một viện trưởng.

“Huyện trưởng, đây là ta công tác thượng sơ sẩy, ta nhất định cải tiến.” Pháp viện viện trưởng vẻ mặt nghiêm túc nói.

“Ân, Quách Minh đồng chí năng lực ta là tin được, ngươi nhâm viện trưởng này vài năm chúng ta pháp viện lấy được tiến bộ ta cũng vậy xem ở trong mắt. Bất quá đội ngũ phương diện ngươi hay là muốn tăng mạnh quản lý a, hơn nữa quan toà đội ngũ, đây là quan hệ đến có không cam đoan luật pháp công chính mấu chốt nhân tố, nhất định không thể điệu cho khinh tâm. Giống một ít nghiệp vụ không tinh thông quan toà, thích hợp thời điểm nên na na vị trí hay là muốn na nhất na. Không thể bởi vì mất mặt tình cảm, liền dễ dàng tha thứ hắn chậm trễ dân chúng vụ án.” Tôn Hằng Nhất Huyện trưởng nghe vậy gật gật đầu, lại lời nói thấm thía nói hai câu.

Văn Vĩnh huyện toà án nhân dân viện trưởng Quách Minh nghe vậy trong đầu không khỏi rùng mình, có thể ngồi vào hắn vị trí này, tự nhiên nghe được đi ra Huyện trưởng lời này là chỉ ai nói.

Xem ra Huyện trưởng lúc này là thật nổi giận, là sẽ không bỏ qua Lâm Quốc Đống.

“Huyện trưởng nói là, có chút người quả thật không thích hợp ngồi ở quan toà vị trí, nhưng thật ra thích hợp làm một ít công hội, phụ ủy hội linh tinh công tác.” Quách viện trưởng vẻ mặt chính sắc trả lời.

Nói đến này phân thượng, Tôn Hằng Nhất tự nhiên sẽ không tái tiếp tục vạch trần, nghe vậy vừa lòng gật gật đầu, tiếp theo lại cùng Quách Minh viện trưởng hàn huyên vài câu, sau đó liền đuổi rồi hắn.

“Ngày mai chúng ta đi thẳng cùng huyện tìm người bị hại Hàn Bích Như.” Thái dương tây hạ, góp nhặt một ngày chứng cớ Lâm Quốc Đống trên mặt có chút mệt mỏi, bất quá biểu tình lại có vẻ phá lệ ngưng trọng.

Lâm Quốc Đống mặc dù ở Văn Vĩnh huyện pháp viện chính là cái thực bình thường quan toà, cũng vẫn không chiếm được lãnh đạo thưởng thức, nhưng nhiều năm quan toà kiếp sống đã sớm rèn luyện ra hắn sâu sắc thấy rõ lực cùng sức phán đoán.

Nếu không phải pháp luật phá lệ chú ý nghiêm cẩn, chú ý chứng cớ, không tha có nửa điểm sơ sẩy qua loa, không tha mang nhập cá nhân cảm tình sắc thái đi vào, như vậy một ngày thăm viếng xuống dưới, Lâm Quốc Đống cơ hồ đã có thể kết luận Hàn Diệu Tông tuyệt đối là bị oan uổng, hắn tuyệt đối không phải ** phạm.

Bất quá cũng đang bởi vì này dạng, Lâm Quốc Đống hiện tại tâm tình phá lệ trầm trọng.

Lâm Quốc Đống hắn làm người thành thật, nhưng không ngốc, thật muốn ngốc hắn cũng làm không được quan toà. Hắn biết rõ một khi chính mình muốn thay Hàn Diệu Tông lật lại bản án, đối mặt sẽ là phi thường đáng sợ quyền thế, lớn đến hắn căn bản không thể thừa nhận. Cho nên vừa nhận được này vụ án khi, hắn tuy rằng hoài nghi đó là một oan án, nhưng còn là tồn may mắn tâm lý, hy vọng chính là chính mình phán đoán sai lầm, hy vọng không cần đối mặt kia đáng sợ quyền thế, khả một ngày thăm viếng xuống dưới kết quả lại chính là càng phát ra chứng thật hắn phía trước đoán rằng.

Nay đặt tại trước mặt hắn chỉ có hai lựa chọn, là buông tha cho, không hề tiếp tục điều tra đi xuống, còn là tiếp tục đi xuống, cùng sở hữu phía trước tham dự này vụ án phá án nhân viên còn có Huyện trưởng khiêu chiến.

Cuối cùng Lâm Quốc Đống lựa chọn người sau!

Nhìn Lâm Quốc Đống ngưng trọng mà kiên định ánh mắt, Hạ Vân Kiệt bị thật sâu mà chấn động đến, đồng thời trong lòng cũng tràn ngập vui mừng.

Mặc kệ xã hội có bao nhiêu hắc ám một mặt, chỉ cần có Lâm Quốc Đống người như vậy tồn tại, như vậy xã hội này chung quy là hội trở nên càng ngày càng quang minh.

“Hảo, ngày mai chúng ta ở thị trấn hội hợp.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu trả lời.

……

Này một đêm, đối với Hạ Vân Kiệt là một cái thoải mái ban đêm. Lâm Quốc Đống biểu hiện làm cho hắn thấy được quang minh cùng hy vọng, kế tiếp, mặc kệ Tôn Hằng Nhất đám người phản kích là thế nào, Hạ Vân Kiệt đều đã yên tâm đầu trầm trọng tảng đá.

Bất quá vài nhảy nhót tiểu sửu mà thôi, muốn bóp chết bọn họ đối với Hạ Vân Kiệt thật sự rất dễ dàng bất quá, chỉ cần này quốc gia có giống Lâm Quốc Đống người như vậy tồn tại, hắn vốn không có cái gì tốt nữa cảm thấy lo lắng cùng sầu não.

Bất quá đối với mỗ ta nhân này buổi tối lại nhất định là dài dòng một đêm.

Hàn Tuyết Kiều một đêm trằn trọc nan miên, nàng rất rõ ràng, mặc kệ thôn dân nhóm cung cấp chứng cứ cỡ nào hữu lực độ cùng thuyết phục lực, nhưng cuối cùng mấu chốt lại còn là ở ngày mai Hàn Bích Như cùng nàng ba lời chứng, bởi vì bọn họ là người bị hại cùng người bị hại người nhà. Chỉ có bọn họ chứng minh không phải

nàng ba làm, chỉ có bọn họ chỉ chứng tội phạm có khác một thân, này vụ án mới chính thức có lật lại bản án hy vọng.

Lâm Quốc Đống đồng dạng một đêm trằn trọc nan miên.

Một hồi đến pháp viện, hắn đã bị viện trưởng kêu đi hung hăng huấn một chút, sau đó theo sát sau viện trưởng không khỏi phân trần triệt bỏ hắn phúc thẩm này vụ án tư cách, không chỉ có như thế, thậm chí còn tước đoạt hắn thẩm án tư cách, trực tiếp cho hắn ấn cái công hội cán sự chức vụ.

Sự tình đến như vậy bộ, Lâm Quốc Đống hẳn là có thể yên tâm thoải mái ngủ, này không phải ta mặc kệ, là ta quản không được a! Khả kết quả lại hoàn toàn tương phản, Lâm Quốc Đống nhất tưởng khởi có cái thôn dân bởi vì bị oan uổng muốn lưng đeo ** phạm tội danh, ngồi mười năm nhà tù, nhất tưởng khởi hắn người nhà nhìn phía chính mình kia tràn ngập kỳ vọng ánh mắt, Lâm Quốc Đống liền cảm thấy chính mình căn bản không thể yên tâm thoải mái.

Hắn là một gã quan toà, một gã làm người dân chủ trì chính nghĩa quan toà!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1123 : Lật lọng

Làm Hạ Vân Kiệt cùng Hàn Tuyết Kiều ở Lâm Quốc Đống ở tiểu khu cửa gặp đến hắn khi, đều bị hắn hoảng sợ.

Đôi mắt che kín tơ máu, râu cũng tựa hồ ở một đêm trong lúc đó giống như sau cơn mưa cỏ nhỏ giống nhau ào ào theo hắn cằm chui đi ra, hỗn độn nồng đậm.

Hạ Vân Kiệt vốn là cùng Lâm Quốc Đống ước cũng may pháp viện cửa gặp mặt, bất quá sáng sớm thời điểm lại nhận được Lâm Quốc Đống điện thoại, làm cho bọn họ đến hắn trụ tiểu khu cửa tiếp hắn.

Không có biện pháp, nay Lâm Quốc Đống đã bị an bài cái công hội cán sự chức vụ, đã không tư cách điều động xe đi điều tra vụ án, thậm chí cũng không có thể làm cho pháp viện đồng sự biết hắn còn tại theo vào này vụ án. Cho nên hôm nay hắn tìm cái sinh bệnh lý do hướng pháp viện lãnh đạo xin phép.

Pháp viện lãnh đạo tự nhiên không khiến cho coi trọng, mặc cho ai đột nhiên bị “Biếm trích”, tâm tình cũng sẽ không tốt lắm, “Sinh bệnh” Tái bình thường bất quá.

Bất quá pháp viện lãnh đạo cũng là mừng rỡ nhìn thấy này, đỡ phải người thành thật phân không rõ ràng lắm trạng huống.

“Có phải hay không đã xảy ra sự tình gì?” Hạ Vân Kiệt quan tâm hỏi.

“Không có, có thể có sự tình gì?” Lâm Quốc Đống lại lắc đầu trả lời. Tạm thời hắn còn không muốn cho Hạ Vân Kiệt đám người biết hắn bị dời sự tình.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy thật sâu nhìn Lâm Quốc Đống giống nhau, không có tiếp tục truy vấn đi xuống, mà là tự mình thay Lâm Quốc Đống mở cửa xe nói:“Nếu như vậy, lên xe đi Lâm quan toà.”

Lâm Quốc Đống gật gật đầu, xoay người chui vào xe.

……

Lần này trong tiệm, Hàn Diệu Huy cùng Hàn Bích Như phụ nữ hai người đều ở.

Bất quá làm hai người nhìn đến Hạ Vân Kiệt bọn họ lại đây lại tất cả đều thay đổi sắc mặt, đứng dậy đã nghĩ sau này mặt trốn, bất quá cuối cùng lại còn là thật sâu thở dài một hơi, ngồi trở lại ghế dựa cúi đầu.

Trốn có năng lực trốn được chạy đi đâu đâu?

Hạ Vân Kiệt loại nào nhân vật, thấy thế sớm đã trong lòng hiểu rõ, trong mắt có một chút sát khí chợt lóe mà qua.

Hiện tại hắn đối Trương Xung bực này chấp pháp đội ngũ trung bại hoại đã hận ác đến cực điểm.

Bất quá Hàn Tuyết Kiều lại còn không có ý thức được điểm ấy, mắt thấy hy vọng ngay tại trước mắt, vẻ mặt hưng phấn mà vọt đi vào, nói:“Diệu Huy thúc thúc, Bích Như, lần này có hi vọng, Lâm Quốc Đống quan toà thụ lí này khởi vụ án, hơn nữa phi thường coi trọng này khởi vụ án.”

“Tuyết Kiều, thực xin lỗi, ta……” Hàn Diệu Huy cùng Hàn Bích Như phụ nữ hai nghe vậy mắt không dám nhìn thẳng vào Hàn Tuyết Kiều.

“Các ngươi đây là……” Hàn Tuyết Kiều thấy thế rốt cục

ý thức được có chút không thích hợp, sắc mặt bá lập tức trở nên không hề huyết sắc.

“Các ngươi nhất định chính là Hàn Bích Như cùng Hàn Diệu Huy đi, ta là Văn Vĩnh huyện toà án nhân dân quan toà Lâm Quốc Đống.” Lâm Quốc Đống tự nhiên so với Hàn Tuyết Kiều còn sớm liền ý thức được không khí không thích hợp, bất quá này nhưng cũng càng làm cho hắn nhận định đây là cùng nhau oan án, thấy thế tiến lên đây đánh gãy Hàn Tuyết Kiều mà nói, trên mặt tận lực mang theo mỉm cười hướng Hàn Diệu Huy phụ nữ nói.

Hàn Diệu Huy phụ nữ nghe được quan toà này hai chữ, thân mình đều run nhè nhẹ một chút.

“Các ngươi không cần có cái gì băn khoăn, chúng ta pháp viện là nhất định hội theo lẽ công bằng công việc này khởi vụ án, các ngươi có cái gì thì nói cái đó, không cần sợ hãi.” Lâm Quốc Đống tiếp tục nói.

“Lâm quan toà, ngươi nói là thật vậy chăng? Này vụ án còn có thể……” Hàn Bích Như nghe vậy mạnh ngẩng đầu.

“Bích Như.” Hàn Diệu Huy lại vội vàng kéo hạ Hàn Bích Như, ngắt lời nói, ánh mắt mang theo một tia sợ hãi nhìn về phía điếm cửa, chỉ thấy không biết khi nào thì, điếm cửa hơn một người trẻ tuổi, lúc này chính hung tợn theo dõi hắn.

“Lâm quan toà, Bích Như vụ án đã kết, đầu sỏ gây nên cũng đã lang đang bỏ tù, chúng ta đã không có gì hay nói.” Hàn Diệu Huy thu hồi sợ hãi ánh mắt, cắn răng nói.

“Diệu Huy thúc thúc, ngươi như thế nào có thể như vậy đâu? Mấy ngày hôm trước ngươi rõ ràng nói……” Hàn Tuyết Kiều gặp Hàn Diệu Huy lật lọng, gấp đến độ nước mắt đều ở hốc mắt lăn lộn.

Thật vất vả có vị quan toà chịu thay bọn họ xuất đầu, lại không nghĩ rằng Hàn Diệu Huy lâm trận sửa miệng.

“Tuyết Kiều, thực xin lỗi.” Hàn Diệu Huy cúi đầu.

“Ngươi đừng cùng ta nói xin lỗi, ngươi thực xin lỗi là ta ba ba, là ngươi nữ nhi.” Hàn Tuyết Kiều khóc lôi kéo Hàn Diệu Huy nói:“Van cầu ngươi, van cầu ngươi, ngươi đã nói nói thật đi, ta cho ngươi quỳ xuống.”

“Không cần cầu hắn Tuyết Kiều, hắn cũng chỉ cái không có can đảm người đáng thương.” Hạ Vân Kiệt kéo lại chuẩn bị cấp Hàn Diệu Huy quỳ xuống Hàn Tuyết Kiều, sắc mặt âm trầm nói.

Nói xong, Hạ Vân Kiệt đột nhiên quay đầu hướng cửa đi tới đi lui người trẻ tuổi nói:“Đứng ở cửa làm gì? Có lá gan theo dõi, chẳng lẽ không có can đảm tiến vào nói chuyện sao?”

Người trẻ tuổi gặp bị Hạ Vân Kiệt khán phá, cũng là không sợ chút nào, cười lạnh đi vào đến, hướng Hàn Diệu Huy nói:“Lão Hàn, quản hảo miệng của ngươi.”

Nói xong lại hướng Hạ Vân Kiệt bọn họ liếc liếc mắt một cái nói:“Ta khuyên các ngươi còn là không cần xen vào việc của người khác, nếu không……”

“Nếu không thế nào?” Hạ Vân Kiệt trong mắt hàn quang đột nhiên tăng vọt, bỗng dưng thân thủ một bên bắt lấy người trẻ tuổi cổ áo nói:“Đừng tưởng rằng có Trương Xung bọn họ ở phía sau chỗ dựa có thể vô pháp vô thiên, ta nói cho ngươi, này vụ án ai cũng chạy không thoát!”

Nói xong Hạ Vân Kiệt đem người trẻ tuổi cả người cấp linh lên, sau đó trực tiếp giống ném bao cát giống nhau

ném tới trên đường cái, quát lạnh nói:“Lăn!”

Người trẻ tuổi không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt như vậy hung mãnh, nhất thời sợ tới mức theo mặt đất đứng lên té bước đi, mà người trong tiệm trừ bỏ Hàn Tuyết Kiều cũng không có nhiều lắm ngoài ý muốn, những người khác tất cả đều chỉ ngây ngốc nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem, phảng phất đột nhiên không biết hắn.

Quả thật, bọn họ là như thế nào cũng không nghĩ tới một cái thoạt nhìn như thế hào hoa phong nhã đại học lão sư thế nhưng hung hãn đứng lên như thế đáng sợ, hơn nữa khí lực như thế lớn!

Bất quá Hạ Vân Kiệt lại phảng phất không thấy được bọn họ giật mình ánh mắt, vỗ vỗ Lâm Quốc Đống bả vai nói:“Lâm quan toà, nếu ngay cả chính bọn họ cũng không dám vì chính mình xuất đầu, chúng ta cần gì phải tái ở trong này ở đi xuống đâu. Đi thôi, chúng ta sẽ tìm này khác phương pháp giải quyết, khiến cho bọn họ vẫn sinh hoạt tại tự trách trung, khiến cho bọn họ vẫn sinh hoạt tại mọi người khinh bỉ đi.”

Lâm Quốc Đống ngẩng đầu có chút mờ mịt nhìn về phía Hạ Vân Kiệt, hắn không biết Hạ Vân Kiệt lời này là cái gì ý tứ. Đã không có người bị hại lời chứng, như vậy vụ án tưởng lật lại bản án khả năng tính căn bản chính là 0, lại nào có này khác cái gì giải quyết phương pháp.

Bất quá Hàn Bích Như cùng Hàn Diệu Huy hai người nghe vậy cũng là đem đầu thấp đủ cho càng thấp, hơn nữa Hàn Bích Như lại bắt đầu nhẹ giọng nức nở lên.

“Ai!” Lâm Quốc Đống thật sâu thở dài một hơi, đến phía sau, hắn đương nhiên đã hoàn toàn hiểu được toàn bộ vụ án, nhưng là hắn có thể bức Hàn Bích Như sao? Cho dù Hàn Bích Như khẳng nói, hắn có năng lực lật lại bản án sao?

“Đi cũng tốt.” Làm Lâm Quốc Đống nói ra những lời này khi, hắn nguyên bản thẳng eo tựa hồ đột nhiên lập tức suy sụp, trên mặt tràn ngập bi ai cùng bất đắc dĩ.

“Không, ta nói, ta nói!” Bất quá ra ngoài mọi người dự kiến là, Hàn Bích Như hàm chứa nước mắt đột nhiên ngẩng đầu lên, cơ hồ là hô nói.

Nguyên bản đã hoàn toàn mất đi tin tưởng Lâm Quốc Đống cả người run lên, suy sụp đi xuống eo lại thẳng thắn lên, thần sắc nghiêm túc đối Hàn Bích Như nói:“Hàn Bích Như, ngươi muốn tưởng rõ ràng, lần này nói, lần sau ở pháp viện sẽ không có thể tái lật lọng. Bất quá các ngươi yên tâm, chỉ cần ta Lâm Quốc Đống có một hơi ở, ta đều đã đem này vụ án điều tra đến cùng.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1124 : Kiêu ngạo được nhất thời

“Sẽ không, lần này cũng không hội!” Hàn Bích Như tuyết trắng răng nanh cắn môi, môi bị cắn xuất huyết đều phảng phất chưa thấy.

“Bích……” Hàn Diệu Huy hé miệng muốn ngăn trở, nhưng nhìn đến kia môi lưu đi ra đỏ tươi huyết, câu nói kế tiếp liền ngạnh ở tại yết hầu rốt cuộc nói không nên lời.

“Yên tâm, xã hội này không ai có thể một tay che trời, Trương Xung không thể, Cố Diệu Phi không thể, các ngươi Văn Vĩnh huyện Huyện trưởng cũng đồng dạng không thể.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt khẳng định nói.

Lâm Quốc Đống thật sâu nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, quả nhiên là thư sinh, quả nhiên còn là rất tuổi trẻ a! Trong lòng nhẹ nhàng mà cảm khái một tiếng.

Bất quá rất nhanh Lâm Quốc Đống trong mắt cảm khái liền chuyển thành kiên định.

Kia thì thế nào? Sai là này người ý đồ một tay che trời, nghĩ đến trong tay có quyền lực là có thể giẫm lên pháp luật, nếu chúng ta khuất phục, kia mới chính thức làm thỏa mãn bọn họ một tay che trời tâm nguyện, bọn họ tùy ý giẫm lên pháp luật tâm nguyện!

Không, cho dù bọn họ thật sự có năng lực một tay che trời, ta cũng muốn đem bọn họ ngón tay đầu cấp bẻ gãy một cây!

Hàn Diệu Huy cùng Hàn Bích Như cũng đồng dạng thật sâu nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, trong mắt chỉ có anh dũng hy sinh kiên quyết cùng bi thương. Nếu sự

tình thật sự giống Hạ Vân Kiệt nói được đơn giản như vậy, kia bọn họ lúc trước cũng không dùng khuất phục, cũng không dùng trốn được thắng cùng huyện.

Nay năm năm trôi qua, thật sự có thể lật lại bản án sao?

Chỉ có Hàn Tuyết Kiều nhìn chính mình lão sư, trong mắt dấy lên một tia hy vọng.

Bất tri bất giác trung, Hàn Tuyết Kiều đối chính mình vị tuổi trẻ kỳ cục lão sư, vị này nhiều lần mang cho nàng khiếp sợ lão sư, sinh ra một tia tin tưởng mù quáng.

“Hy vọng đi, dù sao như vậy uất ức còn sống cũng không có ý nghĩa.” Hàn Diệu Huy nhẹ nhàng thở dài một hơi, sau đó bắt đầu cùng Hàn Bích Như cùng nhau, đem sự tình phía trước phía sau cùng Lâm Quốc Đống nói một lần, bao gồm bọn họ ở phái xuất sở đã bị cưỡng bức lợi dụ.

Tuy rằng Lâm Quốc Đống đã xem qua Hạ Vân Kiệt trình đi lên lời chứng, nhưng nghe xong đương sự chính miệng trần thuật sau, còn là khiếp sợ cả người phát run, trong đầu dấy lên hừng hực lửa giận.

Hồi lâu, Lâm Quốc Đống mới áp chế trong lòng lửa giận, ánh mắt kiên định trầm giọng nói:“Yên tâm, trừ phi bọn họ đem ta cũng cấp bắt lại, nếu không dặm không được, ta đi ra trong tỉnh, trong tỉnh không được ta liền bẩm báo Bắc Kinh!”

Nhìn Lâm Quốc Đống, Hạ Vân Kiệt giờ khắc này thật sâu bị rung động. Hắn phát hiện cho dù chính mình có được thông thiên triệt địa bản sự, nhưng tại đây một khắc ở Lâm Quốc Đống trước mặt như trước có vẻ nhỏ bé.

“Lâm quan toà, ngươi là cái chân chính quan toà, ngươi

là người tốt a! Chúng ta nếu tái đổi ý, chúng ta sẽ không là nhân!" Hàn Diệu Huy gặp Lâm Quốc Đống nói như thế, ngẫm lại trước kia chính mình làm, để lại hổ thẹn nước mắt.

Hàn Tuyết Kiều cùng Hàn Bích Như đồng dạng nhiệt lệ hốc mắt.

"Đi Đông Thông thị, này vụ án ở Văn Vĩnh huyện là tuyệt đối phiên không được án, ta cũng không tin, ta lấy quan toà thân phận đi chống án, bọn họ còn có thể nhẹ như vậy dẫn đem vụ án đánh Hồi Văn Vĩnh huyện." Ly khai Hàn Bích Như điếm, Lâm Quốc Đống dứt khoát nói.

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, hắn không có cản lại Lâm Quốc Đống, cũng không có nói cho hắn, có chính mình ở, hắn kỳ thật căn bản không cần lại đi Đông Thông thị. Hắn muốn nhìn một chút, Lâm Quốc Đống đến tột cùng có thể đi thật xa, muốn nhìn một chút đám người kia đến tột cùng muốn kiêu ngạo tới trình độ nào.

Mặc kệ là Hạ Vân Kiệt còn là Lâm Quốc Đống hiển nhiên còn là xem nhẹ Trương Xung đám người lá gan cùng kiêu ngạo trình độ.

Văn Vĩnh huyện ở Thắng Hòa huyện đi Đông Thông thị tất kinh trên đường, làm Hạ Vân Kiệt xe BMW trải qua Văn Vĩnh huyện khi, bị cảnh sát ngăn cản.

"Lâm Quốc Đống đồng chí, ngươi kẻ khả nghi tham ô nhận hối lộ, xin theo ta nhóm trở về hiệp trợ điều tra." Đón xe là cảnh sát, bất quá đi lên trảo bộ cũng là viện kiểm sát phản tham cục chấp pháp nhân viên.

"Vương khoa trưởng, ngươi đây là cái gì ý tứ? Ta như thế nào khả năng hội tham ô nhận hối lộ đâu?" Pháp viện cùng viện kiểm sát đều là tư pháp cơ quan, bình thường công tác kết giao có vẻ nhiều, Lâm Quốc Đống

nhưng thật ra nhận thức tới bắt bộ hắn chấp pháp nhân viên, thấy thế không khỏi vẻ mặt tức giận hỏi.

“Ngươi không có tham ô nhận hối lộ cũng không đại biểu người nhà ngươi cũng không có mượn ngươi chức vụ phương tiện thu nhận hối lộ lộ, tốt lắm Lâm Quốc Đống, trước theo chúng ta hồi viện kiểm sát, có hay không oan uổng ngươi chờ điều tra kết quả đi ra, tự nhiên tra ra manh mối.” Vương khoa trưởng lại tựa hồ một chút cũng không nhớ tình bạn cũ tình, banh khuôn mặt nói.

“Không có khả năng, Tô Mai không có khả năng hội làm loại chuyện này, các ngươi nhất định nghĩ sai rồi. A, ta hiểu được, các ngươi, các ngươi đây là hãm hại, các ngươi đây là……” Lâm Quốc Đống đầu tiên là một trận không thể tin được, theo sát sau đột nhiên hoàn toàn hiểu ra lại đây, vẻ mặt bi phẫn chỉ vào Vương khoa trưởng chất mắng.

“Lâm Quốc Đống, ngươi cũng là một vị lão quan toà, ngươi cảm thấy ngươi nói lời này thích hợp sao? Cảm tình, điều tra người khác tham ô nhận hối lộ chính là đương nhiên, trừng phạt đúng tội, điều tra ngươi chính là hãm hại! Ngươi nói xem, đây là một vị lão quan toà phải nói mà nói sao?” Vương khoa trưởng nghe vậy cũng không tức giận, chính là mặt âm trầm cười lạnh hỏi.

“Ta……” Lâm Quốc Đống há miệng thở dốc, cuối cùng còn là ngậm miệng lại.

Hắn là người thành thật không sai, hắn có một viên kiên định tâm cũng không sai, nhưng này cũng không đại biểu hắn phân không rõ ràng lắm tình thế, trên thực tế, hắn thấy rõ sở, cho nên hắn ngậm miệng lại.

Tái kêu, tái kêu có ích lợi gì? Đơn giản làm cho người không biết tình xem thường quan toà, đơn giản nhiều

chịu nhục nhã, còn không bằng cứ như vậy im lặng đi viện kiểm sát.

Chính mình chung quy là pháp viện nhiều năm lão quan toà, nhiều năm qua thanh liêm, đây là rất nhiều đồng sự có thể làm chứng, cho dù viện kiểm sát, cho dù mặt trên lãnh đạo tưởng chỉnh chính mình, cũng phải lo lắng đến ảnh hưởng. Đương nhiên điều kiện tiên quyết là hắn thê tử không có gạt hắn thu chịu người khác chỗ tốt.

Sẽ không, Tô Mai nhất định sẽ không, nàng là một gã lão sư, một gã chân chính linh hồn công trình sư, lúc nào cũng khắc khắc nhắc nhở chính mình không cần phạm sai lầm, chính nàng lại như thế nào khả năng hội gạt hắn thu chịu người khác chỗ tốt đâu!

Rất nhanh, Lâm Quốc Đống liền trấn định xuống dưới, đồng thời cũng vì chính mình ngờ vực vô căn cứ mà cảm thấy hổ thẹn.

Lâm Quốc Đống là ngậm miệng lại, nhưng Hàn Tuyết Kiều lại đột nhiên gian không chịu khống chế, điên bình thường đẩy ra chuẩn bị mang đi Lâm Quốc Đống viện kiểm sát phản tham cục chấp pháp nhân viên, một bên thôi một bên chảy nước mắt nói:“Các ngươi nhất định nghĩ sai rồi, nhất định nghĩ sai rồi, Lâm quan toà không phải người như vậy, hắn là chân chính hảo quan toà, các ngươi không thể dẫn hắn đi, hắn còn muốn cho ta ba ba vụ án lật lại bản án đâu!”

“Người trẻ tuổi, tốt xấu ở mặt ngoài là nhìn không ra đến, có chút người thoạt nhìn ra vẻ đạo mạo, nhưng bên trong lại nhất bụng ý nghĩ xấu. Tốt lắm, ngươi không cần gây trở ngại chúng ta chấp pháp, sở hữu hết thảy đều từ pháp luật đến quyết định.” Vương khoa trưởng thấy thế nhíu nhíu mày, ngăn cản Hàn Tuyết Kiều nói.

“Đúng, hết thảy từ pháp luật đến quyết định. Hàn Tuyết

Kiều, ngươi muốn thực cảm thấy ta là tốt quan toà, như vậy mời ngươi nhất định phải tin tưởng, pháp luật cuối cùng khẳng định sẽ cho phụ thân ngươi một cái trong sạch, cho dù hôm nay không thể, kia tương lai cũng một ngày nào đó hội.” Bất ngờ, lúc này Lâm Quốc Đống thế nhưng gật đầu phụ họa Vương khoa trưởng mà nói, nhìn Hàn Tuyết Kiều thần sắc nghiêm túc, lời nói thấm thía nói.

Hàn Tuyết Kiều có thể không nghe Vương khoa trưởng nói, nhưng Lâm quan toà mà nói nàng cũng không có thể không nghe, nhìn Lâm quan toà kia kiên định ánh mắt, Hàn Tuyết Kiều hàm chứa nước mắt, cắn môi nặng nề mà gật đầu một cái.

Hạ Vân Kiệt lẳng lặng nhìn này hết thảy, cũng không nói gì một câu, nhưng hắn trong mắt hàn quang lại phá lệ sấm nhân. Thẳng đến Lâm Quốc Đống dưới tình huống như vậy còn nói ra này phiên khuyến khích Hàn Tuyết Kiều mà nói, Hạ Vân Kiệt ánh mắt mới dần dần chuyển hoãn, trên mặt đã ở bất tri bất giác trung lộ ra mỉm cười.

Đúng vậy, phải tin tưởng pháp luật, cho dù hôm nay pháp luật không thể cấp Hàn Tuyết Kiều phụ thân một cái trong sạch, tương lai cũng tổng hội có như vậy một ngày, vì vậy trên xã hội còn có học nhiều giống Lâm Quốc Đống như vậy cơ sở quan toà, đương nhiên còn có giống Tần Lam, Phùng Chính Thành linh tinh hảo quan lớn.

Vài chính phủ trung bại hoại tuy rằng có thể nhất thời giảo hỏng rồi địa phương xã hội không khí, có thể kiêu ngạo được nhất thời, nhưng tuyệt đối không thể có thể là nhất thế.

Nhìn đến Hạ Vân Kiệt trên mặt dưới tình huống như vậy thế nhưng lộ ra mỉm cười, Vương khoa trưởng đám người trong lòng không hiểu có chút sấm hoảng cảm

giác, tựa hồ luôn luôn một loại dự cảm bất hảo.

“Lâm quan toà nói rất hay, ta với ngươi cùng đi viện kiểm sát, ta đổ muốn nhìn một chút bọn họ đến tột cùng tưởng vô pháp vô thiên đến loại nào trình độ!” Hạ Vân Kiệt cũng là không con mắt xem Vương khoa trưởng đám người liếc mắt một cái, mà là đi đến Lâm Quốc Đống trước mặt, nói.

Lâm quan toà nhìn Hạ Vân Kiệt, tuy rằng thực thưởng thức trước mắt vị này tuổi trẻ đại học lão sư, như vậy lão sư đầu năm nay đã không nhiều lắm. Khả nguyên nhân vì thưởng thức, Lâm quan toà trong lòng lại càng phát ra chua sót, này ngốc thư sinh a! Bọn họ hiện tại ngay cả ta đều động, ngươi một cái phần đất bên ngoài dạy học lang có năng lực có ích lợi gì?

Lâm quan toà thị trong lòng cười khổ, kia Vương khoa trưởng đám người lại theo không hiểu hoảng hốt tỉnh ngộ lại đây, nhìn Hạ Vân Kiệt tựa như đang nhìn một cái ngu ngốc giống nhau. Nguyên lai người này là cái lăng đầu thanh, đứa ngốc đản! Hắn nghĩ đến hắn là ai vậy nha, Văn Vĩnh huyện Huyện trưởng, huyện ủy bí thư sao? Bất quá chính là cái phần đất bên ngoài dạy học lang mà thôi, ****** thế nhưng cũng dám nói như vậy kiêu ngạo mà nói!

“Ta không sao Hạ giáo thụ, ngươi còn là trước cùng Hàn Tuyết Kiều trở về đi, chờ ta bên này sự tình hiểu rõ sau, chúng ta tiếp tục.” Lâm Quốc Đống nói.

“Còn tiếp tục? Lâm Quốc Đống ngươi tỉnh tỉnh đi!” Vương khoa trưởng lắc lắc đầu, khóe miệng gợi lên một chút khinh thường châm biếm. Lúc trước Hàn Diệu Tông vụ án, hắn cũng là có đề cập, cho nên lần này hành động trong cục mới có thể phái hắn đến. Vốn tưởng rằng Lâm Quốc Đống ăn này mệt, hẳn là hội chịu thua, không nghĩ tới thế nhưng còn nói ra nói như vậy, quả

thực chính là không có thuốc nào cứu được.

“Nên tỉnh tỉnh các ngươi!” Hạ Vân Kiệt lại lạnh lùng quét Vương khoa trưởng đám người liếc mắt một cái, sau đó đối Lâm Quốc Đống nói:“Yên tâm Lâm quan toà, ta với ngươi cùng đi, có ta ở đây, bọn họ không dám đem ngươi thế nào.”

“Ta cảnh cáo ngươi Hạ Vân Kiệt, chúng ta đây là ở chấp pháp, ngươi nếu tái cản trở, chúng ta đem ngươi cũng cấp bắt lại.” Vương khoa trưởng gặp Hạ Vân Kiệt còn tại nói khoác mà không biết ngượng, rốt cục mạnh lạp hạ mặt.

Vốn mặt trên ý tứ là đem Hạ Vân Kiệt cấp lượng ở một bên, không cần phải xen vào hắn, dù sao mất đi bản địa quan toà duy trì, hắn một phần đất bên ngoài đến lão sư có năng lực ép buộc khởi cái gì sóng gió, tương phản, nếu đem hắn cũng cấp bắt lại, dù sao hắn là một vị đại học lão sư, nhưng lại liên lụy đến một cái khác thành thị, đến lúc đó muốn làm không tốt ngược lại đem sự tình huyên dư luận xôn xao, như vậy sẽ không tốt lắm.

Đương nhiên chính yếu còn là Hạ Vân Kiệt tính tình tựa như Trương Xung hình dung giống nhau tựa như trong WC tảng đá lại thối lại vừa cứng, làm cho người ta lấy hắn không có biện pháp, nếu không nếu đổi thành một cái tính cách có vẻ yếu đuối lão sư, bọn họ đã sớm đem hắn bắt lại, dọa hắn nhất dọa. Trên thực tế, Trương Xung đám người ngay từ đầu áp dụng chính là loại này thủ đoạn, đáng tiếc gặp được Hạ Vân Kiệt loại tính cách này đại học lão sư ngược lại kinh ngạc.

Bất quá Hạ Vân Kiệt nếu không nên chính mình thấu đi lên tìm phiền toái, Vương khoa trưởng bọn họ tự nhiên cũng sẽ không như vậy nhận túng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1125 : Thị sát

“Các ngươi đây là ở chấp pháp? Ngươi nói lời này không cảm thấy mặt đỏ sao?” Hạ Vân Kiệt lãnh mặt, không chút khách khí cười nhạo nói.

“Hạ Vân Kiệt, đừng tưởng rằng ngươi là Giang Châu đại học lão sư, chúng ta cũng không dám bắt ngươi. Hiện tại ta trịnh trọng thông tri ngươi, ngươi bởi vì cản trở chấp pháp nhân viên chấp pháp bị bắt.” Vương khoa trưởng chưa từng bị người như vậy giáp mặt trào phúng quá, rốt cục hổn hển chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói.

“Vậy các ngươi rõ ràng đem ta cũng cấp bắt lại đi, dù sao các ngươi rất lợi hại, muốn bắt ai đã bắt ai.” Hàn Tuyết Kiều thấy thế cũng không biết làm sao đến dũng khí, đột nhiên xông lên đứng ở Hạ Vân Kiệt trước mặt nói.

“Ngươi nghĩ rằng ta không dám bắt ngươi nhóm sao?” Vương khoa trưởng sắc mặt mạnh trầm xuống, vung tay lên nói:“Toàn bộ mang đi.”

……

Ngồi ở chấp pháp trong xe, Lâm Quốc Đống nhìn Hạ Vân Kiệt cười khổ nói:“Hạ giáo thụ, ngươi này làm sao khổ đâu?”

“Ha ha, Lâm quan toà ngươi là vì chúng ta thế này mới bị oan uổng, bị bắt, ta như thế nào hảo trơ mắt nhìn ngươi bị người mang đi đâu.” Hạ Vân Kiệt cười cười nói, tựa hồ hồn nhiên không đem bị bắt đứng lên làm một hồi sự, bất quá lúc này nếu hiểu biết Hạ Vân Kiệt nhân ở bên trong, hội phát hiện hắn kia tối đen con mắt lóe ra tất cả đều là hàn mang.

“Ai, ta là quan toà, không giống với, cho dù bọn họ bắt ta, chỉ cần tìm không thấy cũng đủ chứng cứ cũng không thể đem ta thế nào.” Lâm Quốc Đống nói.

“Ha ha, ta cũng không lại nha, ta là đại học phó giáo sư, tiến sĩ sinh đạo sư, có thể sánh bằng ngươi ngưu nga.” Hạ Vân Kiệt như trước vẻ mặt không sao cả cười nói.

“Ngươi còn là tiến sĩ sinh đạo sư, điều này sao có thể?” Lâm Quốc Đống chỉ biết là Hạ Vân Kiệt là Hàn Tuyết Kiều đạo sư, phó giáo sư, thật đúng là không biết hắn nguyên lai còn là một vị tiến sĩ sinh đạo sư, nghe vậy không khỏi hách nhất đại khiêu.

“Không có gì không có khả năng, ta chính là tiến sĩ sinh đạo sư.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

Lâm Quốc Đống cũng biết Hạ Vân Kiệt không tất yếu lừa chính mình, ở tiêu hóa này kinh người tin tức sau, trong đầu không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Phó giáo sư phân lượng khả năng không đủ trọng, khả hơn nữa bác đạo kia phân lượng đã có thể không bình thường. Văn Vĩnh huyện viện kiểm sát chung quy chính là cái huyện nhất cấp viện kiểm sát, còn là không có can đảm đối một bác đạo xằng bậy.

“Thật không biết ngươi tuổi còn trẻ như thế nào coi như thượng tiến sĩ sinh đạo sư.” Lâm Quốc Đống nguyên bản âm trầm mặt cuối cùng lộ ra một tia mỉm cười, lắc lắc đầu không thể tưởng tượng cảm khái nói.

“Ta lão sư y thuật rất lợi hại, Thương Bắc huyện trung y viện Lưu Nhất Duy chủ nhiệm thầy thuốc ngươi biết không? Chính là ta lão sư học sinh.” Hàn Tuyết Kiều nhìn ra được đến lão sư đối Lâm quan toà thực kính trọng, liền cố ý giải thích một câu, miễn cho Lâm quan toà xem nhẹ chính mình đạo sư.

“Cái gì, ngươi dĩ nhiên là Lưu Nhất Duy chủ nhiệm thầy thuốc lão sư!” Lâm Quốc Đống kinh hô ra tiếng.

“Ngươi cũng nhận thức nhất duy?” Hạ Vân Kiệt hơi có chút ngoài ý muốn hỏi. Hắn đổ không nghĩ tới Lưu Nhất Duy ở Đông Thông thị cũng như vậy có danh tiếng.

“Ta không biết, bất quá chúng ta pháp viện có vị về hưu lão đồng chí cùng ta quan hệ có vẻ tốt, hắn bị lão thấp khớp ép buộc hơn mười năm, sau lại trong lúc vô ý nghe được Lưu Nhất Duy chủ nhiệm thầy thuốc tên, ôm thử xem xem thái độ đi một chuyến Thương Bắc huyện, đâm vài lần châm cứu, thiếp một đoạn thời gian thuốc dán, dùng một đoạn thời gian thuốc Đông y, thế nhưng quả thực tốt lắm.” Lâm Quốc Đống nói, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt không tự chủ được mang theo một tia kính ngưỡng sắc.

Lão thấp khớp, đây chính là chân chính ngoan cố bệnh a. Mà trị lành này bệnh chuyên gia dĩ nhiên là trước mắt vị này người trẻ tuổi học sinh!

“Nguyên lai là như vậy, ta nói đâu Nhất Duy hiện tại danh khí như thế nào lớn như vậy, tùy tiện nhắc tới đều có nhân biết.” Hạ Vân Kiệt cười cười nói.

“Trách không được Hạ giáo thụ ngươi vừa rồi như vậy chắc chắc, bất quá Hạ giáo thụ a, này quan trường sự tình theo các ngươi đại học cùng trong bệnh viện là hoàn toàn không đồng dạng như vậy, bọn họ tuy rằng không dám động ngươi, nhưng là tuyệt đối không thể có thể bởi vì ngươi cùng ta cùng nhau, bọn họ cũng không dám đụng đến ta. Cho nên đợi lát nữa ngươi còn là tận lực không cần theo chân bọn họ khởi xung đột, chăm sóc tốt bản thân chính là, ta bên này ngươi không cần lo lắng.” Gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt thoải mái, lúc này Lâm Quốc Đống cũng rốt cục hiểu được hắn dựa vào ở nơi

nào.

Chính mình là tiến sĩ sinh đạo sư, lại có cái Giang Nam danh trung y học sinh, tuy rằng không quan không quyền, bất quá thật muốn đem này thân phận nâng đi ra, chính là một chỗ huyện viện kiểm sát thật đúng là không dám đem hắn thế nào.

Bất quá muốn nói có hắn ở, bọn họ cũng không dám động hắn Lâm Quốc Đống, kia lại là si nhân nằm mơ! Hạ Vân Kiệt phía trước nói mà nói cũng bất quá chính là không rành quan trường thư sinh nói mà nói.

Hạ Vân Kiệt cười cười, chưa nói hảo cũng chưa nói không tốt.

Ở xã hội lại nói tiếp cũng lăn lộn đã nhiều năm, các cấp bậc người trong quan trường cũng đều có tiếp xúc quá, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không có khả năng chân tướng Lâm Quốc Đống trong tưởng tượng như vậy ngây thơ, như vậy dáng vẻ thư sinh. Hắn lại như thế nào khả năng không biết, chỉ bằng hắn tiến sĩ sinh đạo sư thân phận, lại như thế nào khả năng cản trở được chấp pháp nhân viên ấn “Quy củ” Làm việc đâu?

Xe rất nhanh liền chạy đến viện kiểm sát.

Phản tham cục lệ thuộc viện kiểm sát, cùng viện kiểm sát ở cùng tràng tòa nhà văn phòng.

Theo xe vừa xuống đến, Vương khoa trưởng liền cảm thấy có chút không thích hợp.

Hôm nay trong đại viện không khí tựa hồ thực không giống với, mang theo một tia khẩn trương cùng túc mục, trong đại viện cũng ngừng vài lượng treo Đông Thông thị cùng Giang Nam tỉnh giấy phép Audi xe.

Chờ Vương khoa trưởng thấy rõ ràng này giấy phép thượng con số sau, trong lòng nhất thời một cái lộp bộp, bỗng nhiên thay đổi sắc mặt.

Ngay tại Vương khoa trưởng bỗng nhiên thay đổi sắc mặt là lúc, hắn di động vang lên.

Điện thoại là viện kiểm sát phó viện trưởng kiêm phản tham cục cục trưởng đánh tới, Vương khoa trưởng lần này hành động chính là hắn hạ mệnh lệnh.

“Vương đông, ngươi hiện tại ở nơi nào?” Điện thoại nhất tiếp đứng lên, bên trong liền truyền đến thái phó viện trưởng hơi một tia khẩn trương thanh âm.

“Ta vừa đến đại viện.” Vương khoa trưởng trả lời.

“Vậy ngươi động tác mau một chút, tìm một chỗ đem Lâm Quốc Đống cấp an bài, đừng làm cho hắn nháo ra động tĩnh gì đến, trong tỉnh Trần Triết Bằng bí thư cùng chúng ta thị Tần Lam bí thư hôm nay đột nhiên đến chúng ta viện thị sát công tác.” Thái phó viện trưởng nghe nói Vương khoa trưởng đã đem người mang về đến, hơi hơi sửng sốt sửng sốt, tiếp theo lập tức hạ mệnh lệnh nói.

Ở nước cộng hoà, không ít huyện thị chính pháp ủy bí thư cùng công an cục cục trưởng đều là cùng cá nhân đảm nhiệm, đương nhiên cũng có là hai người tách ra đảm nhiệm. Nay Tần Lam ở quen thuộc công an cục cục trưởng này chức vị sau, cũng bắt đầu đảm nhiệm chính pháp ủy bí thư này chức vụ.

Công an cục cục trưởng quản là công an này một khối, mà chính pháp ủy bí thư phân công quản lý lại quảng nhiều lắm, trừ bỏ công an còn có viện kiểm sát cùng pháp viện.

Tục ngữ nói, không có làm đuối lý sự không sợ nửa đêm quỷ gõ cửa. Nếu Lâm Quốc Đống thê tử quả thật có đề cập mượn trượng phu chức vụ phương tiện tham ô nhận hối lộ, Vương khoa trưởng tự nhiên đừng lo tỉnh lãnh đạo cùng thị lãnh đạo đột nhiên xuất hiện, tương phản, hắn còn ước gì cùng lãnh đạo đến cái trùng hợp gặp nhau, như vậy cũng tốt cấp lãnh đạo lưu lại hắn có khả năng hảo ấn tượng. Khả Lâm Quốc Đống thê tử đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, Vương khoa trưởng cũng là trong lòng biết rõ ràng, cho nên vừa nghe nói tỉnh ủy chính pháp ủy bí thư Trần Triết Bằng cùng thị chính pháp ủy bí thư đột nhiên đến bọn họ viện kiểm sát thị sát công tác, Vương khoa trưởng không khỏi hách nhất đại khiêu, vội vàng nói:“Tốt thái cục, ta cái này lập tức an bài.”

Nói xong Vương khoa trưởng liền vội vã mà chuẩn bị quải điện thoại, bất quá điện thoại vừa mới quải điệu, hắn đột nhiên nhớ tới Hạ Vân Kiệt cùng Hàn Tuyết Kiều này hai người, không khỏi một trận đau đầu cùng hối hận. Sớm biết rằng hôm nay có lãnh đạo lại đây thị sát, hắn chịu đựng một hơi, cũng không đem này hai người cấp mang về đến đây. Nay lại đành phải nhanh chóng đem bọn họ cùng Lâm Quốc Đống cùng nhau dàn xếp tốt, nếu không thật muốn cùng lãnh đạo chạm mặt, trời mới biết này hai cái tuổi trẻ tên có thể hay không đến cái chặn đường kêu oan.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1126 : Sao lại thế này

Nhìn Vương khoa trưởng treo thái phó viện trưởng điện thoại, vội vã tưởng đem chính mình đám người mang đi bộ dáng, Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua trong đại viện mấy chiếc xe trên mặt lộ ra một tia có chút suy nghĩ cười lạnh.

“Nhìn cái gì vậy, nhanh lên đi.” Vương khoa trưởng gặp Hạ Vân Kiệt không vội không hoãn, sân vắng lững thững, giống như cuống chính mình sau hoa viên giống nhau, trong lòng liền nhịn không được một trận căm tức.

“Như thế nào chột dạ ?” Hạ Vân Kiệt như trước không vội không hoảng hốt, phiêu Vương khoa trưởng giống nhau, mặt mang khinh thường hỏi.

“Ta chột dạ? Ta vì cái gì chột dạ? Ngươi ánh mắt cho ta trợn to một chút, ngẩng đầu nhìn xem nơi này là địa phương nào? Nơi này là viện kiểm sát, đừng nói ngươi chính là một gã đại học lão sư, chính là làm quan phạm vào sự, vào này môn cũng phải cho ta phóng thành thật điểm!” Vương khoa trưởng nghe vậy lập tức thẹn quá thành giận mắng, giống như bị trạc đến cái gì chỗ đau.

“Kia nhưng thật ra, không phạm tội tự nhiên không cần chột dạ. Bất quá nếu phạm vào sự, kia đã có thể khó nói, hơn nữa hôm nay lại tới nữa lãnh đạo.” Hạ Vân Kiệt tiếp tục mang theo vẻ châm chọc nói.

“Thiếu cho ta dong dài, đi nhanh một chút!” Vương khoa trưởng gặp Hạ Vân Kiệt nhắc tới lãnh đạo, trái tim không khỏi thật mạnh nhảy nhảy dựng. Tuy rằng hắn biết cho dù thực cùng lãnh đạo trùng hợp gặp gỡ, kỳ thật cũng không có nhiều sự tình, nhưng trong lòng luôn khó tránh khỏi có chút chột dạ.

Vạn nhất lãnh đạo tâm huyết dâng trào hỏi đến đâu? Vạn nhất bị lãnh đạo phát hiện bọn họ này vụ án làm được có vấn đề đâu?

Như vậy nhất tưởng, Vương khoa trưởng trái tim không khỏi lại là căng thẳng, theo bản năng thân thủ đẩy hạ như trước không vội không hoãn thậm chí có điểm chậm rì Hạ Vân Kiệt nói:“Cấp lão tử mau một chút!”

Hạ Vân Kiệt thấy thế trong mắt lóe ra một chút hàn quang, vươn tay, cầm trụ Vương khoa trưởng cổ tay, nhẹ nhàng hướng lên trên nhất bài.

“A, a, tay của ta muốn chặt đứt, ngươi, ngươi ****** mau cho ta buông tay a!” Vương khoa trưởng nhất thời như giết heo kêu lên.

“Như thế nào, biết đau a? Ngươi có thể tái đẩy ta một chút thử xem xem, xem ta có thể hay không trực tiếp bẻ đoạn tay ngươi.” Hạ Vân Kiệt âm thanh lạnh lùng nói.

“Hạ Vân Kiệt, ta cảnh cáo ngươi, lập tức buông ra Vương khoa trưởng tay, nếu không chúng ta hội đối với ngươi áp dụng nghiêm khắc thi thố.” Này khác người viện kiểm sát gặp Hạ Vân Kiệt cũng dám ở bọn họ địa bàn đối Vương khoa trưởng động thủ, nhất thời người người như bị chọc giận cọp mẹ giống nhau, ào ào căm tức Hạ Vân Kiệt, thanh sắc câu lệ cảnh cáo nói.

“Hạ giáo thụ, Hạ giáo thụ, mau buông tay, mau buông tay.” Lâm Quốc Đống không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt này thoạt nhìn nhã nhặn thanh tú đại học lão sư đã vậy còn quá bạo lực, ở viện kiểm sát thế nhưng cũng dám đối chấp pháp nhân viên động thủ, không khỏi gấp đến độ vội vàng kêu lên.

Dù sao đại học giáo thụ, tiến sĩ sinh đạo sư tái ngưu bức, chỉ khi nào bị người viện kiểm sát khấu thượng ở

viện kiểm sát đối chấp pháp nhân viên động thủ mũ, kia cũng là muốn ăn không được đâu đi.

“Được rồi, ta cấp lâm quan toà mặt mũi.” Hạ Vân Kiệt gặp Lâm Quốc Đống mở miệng, liền buông tay.

Hạ Vân Kiệt nhẹ buông tay ra, Vương khoa trưởng liền vội việc lùi về thủ, một bên dùng sức xoa nắn cổ tay, một bên dữ tợn khuôn mặt đối hộ tống hắn cùng nhau phá án tư pháp cảnh sát đại đội nhân viên công tác quát:“Cho hắn còng tay, còng tay! Ta đổ nhìn xem, thượng còng tay sau, hắn như thế nào kiêu ngạo!”

Hạ Vân Kiệt ở viện kiểm sát trước mặt bọn họ mặt bài Vương khoa trưởng tay, đối với này đó người phá án mà nói vốn là là một kiện đánh mặt sự tình, trong lòng đã sớm nghẹn một hơi.

Khi nào thì viện kiểm sát rơi xuống bực này bộ, thế nhưng có người dám ở viện kiểm sát đối bọn họ nhân động thủ!

Cho nên Vương khoa trưởng mà nói âm còn không có hạ xuống, này tư pháp cảnh sát đại đội cảnh sát đã sớm lượng ra còng tay ùa lên.

“Vương đông, kêu loạn sao lại thế này?” Ngay tại phía sau, một cái đeo kính, cao gầy cao gầy, xương gò má cao cao đột khởi trung niên nam tử theo viện kiểm sát tòa nhà vội vã chạy chậm đi ra, sau đó bình tĩnh mặt hướng Vương Đông khiển trách, tay tắc một bên càng không ngừng sát cái trán mồ hôi.

Ở cao gầy nam tử răn dạy Vương Đông khi, một trận tạp toái tiếng bước chân theo tòa nhà từ xa đến gần truyền đến.

“Thái viện trưởng, người này vừa rồi đối ta động thủ,

cho nên……” Vương Đông nghe được tòa nhà từ xa đến gần truyền đến tiếng bước chân, nhớ tới Thái phó viện trưởng phía trước gọi điện thoại cùng hắn đề cập qua chuyện, trong lòng không khỏi thật mạnh nhảy mấy cái, vội vàng giải thích nói.

“Được rồi, được rồi, hiện tại không phải nói này đó thời điểm, ngươi đem người trước mang đi phòng thẩm vấn.” Thái phó viện trưởng lại không đợi Vương Đông đem nói cho hết lời liền không kiên nhẫn huy phất tay, trực tiếp ngắt lời nói.

“Như thế nào, Thái viện trưởng cũng chột dạ ?” Bất quá Thái phó viện trưởng đang nói vừa mới hạ xuống, một đạo châm chọc thanh âm đột nhiên vang lên.

Thái phó viện trưởng chợt thay đổi sắc mặt, ánh mắt hung tợn về phía Hạ Vân Kiệt trừng đi.

Lâm Quốc Đống thấy thế trong lòng không khỏi một cái lộp bộp, âm thầm kêu khổ không thôi. Hắn không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt này đại học lão sư thế nhưng hội so với lăng đầu thanh còn lăng đầu thanh.

“Tiểu tử, ngươi nói cái gì đâu?” Một vị tư pháp cảnh sát gặp Hạ Vân Kiệt cũng dám trào phúng bọn họ phó viện trưởng, nóng lòng biểu hiện rút ra cảnh côn, cao cao giơ lên.

“Tiểu Trương, ngươi làm gì đâu? Còn không buông!” Thái phó viện trưởng thấy thế không khỏi hách nhất đại khiêu, bất chấp tái hướng Hạ Vân Kiệt trừng mắt, vội vàng uống trụ vị kia tư pháp cảnh sát.

Nói đùa, tỉnh, thị lãnh đạo ngay tại mặt sau, ngươi giơ cảnh côn đánh người, kia còn rất cao!

“Những lời này còn có điểm giống viện kiểm sát lãnh

đạo, bất quá nếu bình thường cũng có thể như vậy kia mới là chân chính xứng đôi ngươi viện kiểm sát lãnh đạo vị trí, nay lại sẽ chỉ làm người cảm thấy dối trá, buồn nôn!" Hạ Vân Kiệt lại không chút khách khí chế nhạo nói.

Thái phó viện trưởng cái trán gân xanh căn căn bạo khởi, thực sự cổ xúc động trực tiếp đoạt quá kia tiểu trương trong tay cảnh côn, chính mình xông lên đi đối với Hạ Vân Kiệt đầu đến cái hai côn, nhưng nhớ tới phía sau lãnh đạo lập tức sẽ đi ra, đành phải chịu đựng khí, dùng lạnh như băng ánh mắt hung hăng quát Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó cắn răng, đem tay vung lên nói:"Mang đi!"

Nhìn đến Thái phó viện trưởng kia lạnh như băng nổi khùng ánh mắt, Lâm Quốc Đống tâm mạnh trầm xuống, biết chờ một lát nhi, Hạ Vân Kiệt khẳng định sẽ có đau khổ ăn ngon. Bất quá Lâm Quốc Đống nhưng cũng không thể nề hà, nay hắn cũng là đang bị giam giữ người bị tình nghi, ốc còn không mang nổi mình ốc, lại làm sao chiếu cố được Hạ Vân Kiệt.

Hy vọng bác đạo thân phận có thể làm cho hắn tránh được này một kiếp đi, Lâm Quốc Đống trong lòng không phải không có bi ai cầu nguyện.

"Trước đợi đã đi, không phải có lãnh đạo muốn tới sao? Vừa vặn có thể hỏi hỏi lãnh đạo, ta đến tột cùng phạm vào sự tình gì, đệ tử của ta lại tái phát sự tình gì, thế nhưng muốn đem chúng ta cấp đưa viện kiểm sát đến? Nơi này không phải thẩm vấn người bị tình nghi địa phương sao?" Hạ Vân Kiệt lại đem tay ngăn, nhìn Thái phó viện trưởng hỏi.

Thái phó viện trưởng thấy thế cái trán gân xanh đập loạn, nhưng lại cứ bởi vì lãnh đạo lập tức muốn đi ra, không nghĩ phức tạp, đành phải đem ánh mắt chuyển hướng Vương khoa trưởng.

Vương khoa trưởng vội vàng tiến lên thấp giọng giải thích một hai câu.

Ta dựa vào, người này còn là cái đại học lão sư! Thái phó viện trưởng vừa nghe thiếu chút nữa sẽ nhấc chân hướng Vương khoa trưởng đá đi qua.

Viện kiểm sát là cái gì địa phương, viện kiểm sát phản tham cục lại là địa phương nào? Đem một cái đại học lão sư, một thạc sĩ nghiên cứu sinh chộp tới tính cái gì sự tình? Này nếu làm cho tỉnh, thị lãnh đạo nhìn đến, không có vấn đề cũng đều thành có vấn đề.

“Được rồi, được rồi, các ngươi đi, các ngươi đi.” Thái phó viện trưởng cắn răng, đem sở hữu oán hận hướng trong bụng nuốt, hướng Hạ Vân Kiệt cùng hàn Hàn Tuyết Kiều phất tay nói.

Không có biện pháp, ai làm cho hiện tại là phi thường thời kì đâu, nếu không đổi một cái thời điểm, cho dù Hạ Vân Kiệt là đại học lão sư, dám như vậy va chạm hắn thái kiến bình, hắn cũng phi cho hắn điểm nhan sắc nhìn một cái.

Bất quá hiện tại, còn là nhiều một chuyện không bằng thiếu một chuyện, trực tiếp đuổi rồi xong việc.

Sự tình chuyển biến làm cho không ít người đều mắt choáng váng, khi nào thì Thái phó viện trưởng trở nên tốt như vậy nói chuyện, khi nào thì viện kiểm sát nhân trở nên tốt như vậy ức hiếp, muốn mắng liền mắng, muốn bài thủ liền bài thủ. Chẳng lẽ liền bởi vì hắn là đại học lão sư sao? Đại học lão sư là có thể như vậy ngưu sao? Là có thể như vậy ức hiếp người sao?

Bất quá càng làm cho người há hốc mồm là, kia mắng nhân, bài Vương khoa trưởng cổ tay tên, thế nhưng còn

không chịu chạy lấy người.

“Đi? Các ngươi muốn ta sẽ, muốn ta đi ta bước đi, có biết hay không nơi này là địa phương nào? Nơi này là viện kiểm sát, là thực thần thánh địa phương! Có thể như vậy tùy tiện sao? Các ngươi liền như vậy tùy tiện chấp pháp sao?” Hạ Vân Kiệt lạnh giọng chất vấn nói.

Thái phó viện trưởng thiếu chút nữa muốn hỏng mất, hắn phát hiện cùng trước mắt người kia căn bản không có biện pháp câu thông.

“Đem bọn họ cho ta oanh đi!” Cuối cùng bất đắc dĩ Thái phó viện trưởng dùng sức đè nặng trong đầu lửa giận, gầm nhẹ nói.

Này tư pháp cảnh sát nghe vậy lại hướng Hạ Vân Kiệt dũng đi, chuẩn bị đem hắn oanh đi ra ngoài.

Bất quá ngay tại phía sau, viện kiểm sát tòa nhà đại môn khẩu đi ra một đám người.

Đi ở phía trước là tỉnh ủy thường ủy, chính pháp ủy bí thư kiêm tỉnh công an thính thính trưởng Trần Triết Bằng cùng Đông Thông thị thị ủy thường ủy, chính pháp ủy bí thư kiêm công an cục cục trưởng Tần Lam.

Trừ bỏ bọn họ, đó là như chúng tinh củng nguyệt ủng đám bọn họ Văn Vĩnh huyện lãnh đạo, có huyện ủy bí thư, có Huyện trưởng, có công an cục cục trưởng, pháp viện viện trưởng, viện kiểm sát viện trưởng. Cố diệu phi cũng rõ ràng ở đây, bất quá cũng là chỉ có thể ở mặt sau cùng làm cái người hầu, căn bản không tư cách đến gần Trần Triết Bằng cùng Tần Lam. Nhưng thật ra viện kiểm sát viện trưởng, nương “Địa chủ” tiện lợi, có cơ hội hơi hơi lạc hậu Trần Triết Bằng cùng Tần Lam non nửa bước, ở bên cạnh thật cẩn thận cùng nói thượng nói mấy câu.

Gặp cuối cùng còn là không có thể ở lãnh đạo đi ra trước “Thanh tràng”, Thái phó viện trưởng cái trán mồ hôi lạnh cũng không chịu khống chế một viên khỏa toát ra đến, trong lòng cầu nguyện ngàn vạn không cần ra cái gì nhiễu loạn cùng ngoài ý muốn.

Bất quá đáng thương Thái phó viện trưởng còn không biết, vừa rồi kia bị hắn gầm nhẹ gọi người oanh đi ra ngoài người trẻ tuổi là Tần Lam nam nhân, nếu không hắn hiện tại chỉ sợ mạo sẽ không gần chính là mồ hôi lạnh, mà là nước mắt.

“Sao lại thế này?” Viện kiểm sát Trương viện trưởng gặp một đám tư pháp cảnh sát vây quanh một nam một nữ hai người trẻ tuổi, sắc mặt không khỏi thay đổi vài biến, trong mắt lóe ra một tia kinh hoảng cùng lửa giận.

Thật vất vả đem này hai tôn trong tỉnh cùng thị đến “Đại thần” Cấp “Hầu hạ” Vừa lòng, trong lòng chính âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, không nghĩ tới ngay tại muốn đem bọn họ tiễn bước thời điểm, đột nhiên toát ra đến như vậy một cái kêu loạn trường hợp.

“Chính là hai người trẻ tuổi có điểm cảm xúc không ổn định, chúng ta đang ở cố gắng điều giải đâu.” Thái phó viện trưởng lau đem cái trán mồ hôi lạnh, giải thích nói.

“Nguyên lai là như vậy, kia cũng không muốn ở trong đại viện xử lý a, kêu loạn còn thể thống gì.” Trương viện trưởng sắc mặt hơi hoãn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 1127 : Cường thế

“Là, ta cũng đang ở khuyên bọn họ đâu.” Thái phó viện trưởng đáp một câu, sau đó hướng Vương khoa trưởng đám người sử nháy mắt.

Tuy rằng Trương viện trưởng cùng Thái phó viện trưởng một hỏi một đáp, đã giải thích này kêu loạn trường hợp nguyên nhân, bất quá Văn Vĩnh huyện Trịnh bí thư cùng Tôn huyện trưởng trong lòng đều có chút căm tức. Tuy rằng không phải cái gì đại sự, lãnh đạo cũng sẽ không cố ý dừng lại hỏi đến loại này việc nhỏ, nhưng khẳng định sẽ ở lãnh đạo trong lòng lưu lại một chút không tốt ấn tượng.

“Trần bí thư, Tần bí thư, chúng ta hiện tại xuất phát đi công an cục đi.” Trịnh bí thư cùng Tôn huyện trưởng sợ tha đi xuống hội phức tạp, liền song song bất mãn nhìn Trương viện trưởng giống nhau, sau đó thật cẩn thận đối Trần Triết Bằng cùng Tần Lam đề nghị nói.

“Không cần phải gấp gáp, chúng ta chính là đến thị sát công tác, nếu nơi này có vấn đề, kia vừa vặn có thể xâm nhập hiểu biết một phen.” Tần Lam lại cướp ở Trần Triết Bằng trước mặt trả lời, tiếu mâu lóe một chút hàn quang.

Người khác không biết Hạ Vân Kiệt, chẳng lẽ nàng còn không nhận thức, kia nhưng là nam nhân của nàng, hội vô duyên vô cớ xuất hiện ở trong này sao? Còn cái gì cảm xúc không ổn định? Này áp căn chính là trước mặt chính mình mặt mở to mắt nói nói dối!

Tần Lam là Đông Thông thị chính pháp ủy bí thư kiêm công an cục cục trưởng, theo lý mà nói, Văn Vĩnh huyện cũng là của nàng quản hạt địa bàn. Trong tỉnh lãnh đạo xuống dưới thị sát, nàng cố ý xuống dưới cùng đi, trừ bỏ là tỏ vẻ đối tỉnh lãnh đạo tôn trọng cùng coi trọng, cũng

là có ở bên cạnh khởi hóa giải vấn đề, tận lực làm cho đại sự hóa tiểu, việc nhỏ hóa không, cấp tỉnh lãnh đạo lưu lại ấn tượng tốt mục đích. Nói được càng trắng ra một ít, Trần Triết Bằng đến Đông Thông thị đến thị sát công tác, nếu đối Đông Thông thị công, kiểm, pháp công tác không hài lòng, kỳ thật cũng chính là đối Tần Lam vị này Đông Thông thị chính pháp ủy bí thư kiêm công an cục cục trưởng công tác không hài lòng. Cho nên dưới tình huống như vậy, đổi thành gì một vị cùng đi thị chính pháp ủy bí thư đều đã cùng Trịnh bí thư cùng Tôn huyện trưởng áp dụng giống nhau phương pháp, tận lực làm nhạt vừa rồi kia sự kiện, mau chóng đem tỉnh lãnh đạo lực chú ý theo vừa rồi kia sự kiện thượng dời đi. Thật muốn có cái gì bất mãn, kia cũng là chờ tỉnh lãnh đạo đi rồi, ở chính mình dặm bên trong đến cái thu sau tính sổ.

Khả Trịnh bí thư cùng Tôn huyện trưởng đám người lại vạn vạn không nghĩ tới, tại đây cái mấu chốt, Tần Lam bí thư không chỉ có không có giúp bọn hắn nói chuyện, ngược lại chủ động tích cực đứng lên.

Trong lúc nhất thời, Trịnh bí thư cùng Tôn huyện trưởng bọn người thay đổi sắc mặt, hơn nữa viện kiểm sát Trương viện trưởng, Thái viện trưởng các lãnh đạo sắc mặt lại lộ ra vài phần tái nhợt.

Xem ra Tần Lam bí thư đối hôm nay thị sát thực không hài lòng a! Thế nhưng chủ động ở tỉnh chính pháp ủy bí thư trước mặt yết nhà mình xấu!

Bất quá nơi này quan lớn nhất chung quy là Trần Triết Bằng, cuối cùng quyền quyết định còn là ở trong tay hắn, cho nên Trịnh bí thư đám người giật mình qua đi, đều đem ánh mắt chuyển hướng về phía Trần Triết Bằng.

Hy vọng Trần bí thư không cần tích cực, nếu không chuyện này thật đúng là muốn ồn ào lớn.

“Ta đồng ý, ta xuống dưới thị sát vốn muốn phát hiện vấn đề, giải quyết vấn đề, hiện tại đã có vấn đề, vậy tận lực giải quyết đi. Công an cục bên kia không vội, trì một chút đi sẽ là.” Trần Triết Bằng gật đầu nói, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt lóe ra một tia kinh hãi cùng kính sợ sắc.

Tần Lam nhận được Hạ Vân Kiệt, Trần Triết Bằng đồng dạng nhận được Hạ Vân Kiệt. Lúc trước man đầu sơn cương thi án, hắn nhưng là chính mắt thấy, chính tai nghe được Bắc Kinh đến Cù chủ nhiệm ở trước mặt hắn cung kính tiếng kêu sư thúc tổ. Về phần Tần Lam chức vị lên chức, hắn này tỉnh chính pháp ủy bí thư kiêm công an thính thính trưởng vậy rõ ràng hơn, lúc trước vì chuyện của nàng, tỉnh ủy bí thư nhưng là ở hội nghị phát ra hỏa. Thậm chí như quái vật lớn Lữ gia sau cũng tựa hồ bởi vì liên lụy đến chuyện này ầm ầm sập, đương nhiên người sau thuộc loại Trần Triết Bằng đoán rằng.

Bất quá mặc kệ nói như thế nào, đừng nhìn Trần Triết Bằng thân là Giang Nam tỉnh tỉnh ủy thường ủy, chính pháp ủy bí thư, công an thính thính trưởng, quyền cao chức trọng, rất là uy phong, hơn nữa hạ đến Văn Vĩnh huyện như vậy địa phương đến, ngay cả Huyện trưởng, huyện ủy bí thư thấy hắn đều là sủy mười hai vạn phần cẩn thận, nhưng Trần Triết Bằng trong lòng lại rõ ràng thật sự, cùng trước mắt vị này Hạ lão sư nhất so với, hắn lại chính là tính cái tiểu nhân vật. Mà nay, này đám viện kiểm sát nhân hiển nhiên cùng hắn đã xảy ra mâu thuẫn, hơn nữa xem kia tư thế không phải muốn bắt hắn muốn oanh hắn đi, Trần Triết Bằng có thể không hỏi đến sao? Hắn có lá gan làm như không thấy sao?

Không chỉ có không dám, hắn còn âm thầm may mắn chuyện này là phát sinh ở Tần Lam quản hạt địa bàn, nếu không đổi thành Giang Nam tỉnh một cái khác địa phương, vừa vặn bị Hạ lão sư đánh lên loại chuyện này,

không thiếu được hắn này chính pháp ủy bí thư đều phải bị phê.

Gặp Trần bí thư cũng nói như vậy, cùng đi một đám Văn Vĩnh huyện lãnh đạo người người sắc mặt cũng không là tốt lắm. Hơn nữa biết đến tột cùng là chuyện gì xảy ra Thái phó viện trưởng, Vương khoa trưởng đám người lại sợ tới mức cả người xông ra mồ hôi lạnh.

Cũng may Trần bí thư cùng Tần bí thư chung quy là tỉnh, thị lãnh đạo, đối Văn Vĩnh huyện bên này tình huống cũng không hiểu biết, cho dù bọn họ lần này cố ý hỏi đến, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, ngắn ngủn thời gian nội ứng nên cũng rất khó coi ra cái gì vấn đề đến.

“Nếu như vậy, kia thỉnh Trần bí thư cùng Tần bí thư lại đi phòng họp tọa ngồi xuống, chúng ta cái này an bài người đem sự tình hỏi rõ ràng, tái hướng hai vị lãnh đạo hội báo.” Bất quá hai vị lãnh đạo nếu đã mở miệng, Văn Vĩnh huyện lãnh đạo cho dù trong lòng có trăm ngàn cái không muốn, lúc này cũng không dám nói cái “Không” Tự, vì thế Văn Vĩnh huyện huyện ủy Trịnh bí thư trên mặt mang theo khiêm tốn mỉm cười, hướng hai vị lãnh đạo đề nghị nói.

“Ta xem không cần, liền nơi này đi. Lần này là ai phụ trách làm án, thỉnh hắn lại đây nói một câu xem, đây là chuyện gì xảy ra.” Bất quá lại ra ngoài sở hữu Văn Vĩnh huyện lãnh đạo dự kiến, lại làm cho bọn họ biến sắc là, thị ủy lãnh đạo Tần Lam thế nhưng ở phía sau lại một lần nữa mở miệng, hơn nữa trực tiếp phủ quyết Văn Vĩnh huyện huyện ủy bí thư đề nghị.

Văn Vĩnh huyện huyện ủy bí thư nhất thời sắc mặt trở nên có chút khó coi, đừng nhìn Tần Lam là thị ủy thường ủy, chính pháp ủy bí thư kiêm công an cục cục trưởng, là thật sự Đông Thông thị lãnh đạo ban ngành thành viên, nhưng toàn bộ Đông Thông thị cũng liền 3 khu 7

huyện, Văn Vĩnh huyện huyện ủy bí thư này chức vị, tương đối cho Đông Thông thị mà nói đã được cho nhất phương chư hầu, ở Đông Thông thị quan trường phân lượng tuyệt đối không tính nhỏ, cũng là không phải Tần Lam tùy tiện tưởng răn dạy liền răn dạy, tùy tiện tưởng cấp sắc mặt liền cấp sắc mặt. Ít nhất ở ở mặt ngoài hay là muốn cho hắn này "Nhất phương chư hầu" Trình độ nhất định tôn trọng cùng mặt mũi, trừ phi hắn phạm vào cái gì sai lầm, thân là thị ủy lãnh đạo Tần Lam mới tốt không cho hắn mặt mũi.

Nhưng hôm nay, Tần Lam lại một lần nữa như thế cường thế tỏ thái độ, hiển nhiên là không cho hắn này huyện ủy bí thư mặt mũi, Trịnh bí thư trong lòng tự nhiên có chút khó chịu.

Bất quá thị ủy lãnh đạo dù sao cũng là thị ủy lãnh đạo, nếu nàng đã mở miệng, cho dù Trịnh bí thư trong lòng âm thầm khó chịu cùng ôm nỗi hận, nhưng ở mặt ngoài chung quy còn là phục tùng.

Cho nên Trịnh bí thư bình tĩnh mặt đối viện kiểm sát Thái phó viện trưởng nói:"Thái Kiến Bình đồng chí, kêu này vụ án người phụ trách lại đây nói chuyện."

Thái Kiến Bình nghe vậy thật sự là ngay cả giết Vương Đông tâm tư đều có, bất quá phía sau hiển nhiên không phải giáo huấn Vương Đông thời điểm. Thái Kiến Bình đành phải chịu đựng nội tâm kinh hoảng cùng đối Vương Đông bất mãn, đem hắn gọi đi, hơn nữa còn hướng hắn sử cái ánh mắt, tự nhiên là ý bảo hắn thông minh điểm, nói chuyện chú ý một ít, chớ chọc xảy ra chuyện đến.

Vương Đông có thể lên làm khoa trưởng, đúng là vẫn còn có như vậy vài phần bản sự, đối mặt tỉnh chính pháp ủy bí thư cùng thị chính pháp ủy bí thư, trong lòng tuy rằng hoảng đòi mạng, nhưng trên mặt biểu hiện coi như

bình tĩnh.

Chương 1128 : Tức giận

“Trần bí thư hảo, Tần bí thư hảo, các vị lãnh đạo hảo, ta là phản tham cục……” Vương Đông đầu tiên là cung kính theo các vị lãnh đạo đánh tiếp đón, lại đơn giản tự giới thiệu một chút, sau đó mới nói:“Theo người cử báo, ta huyện toà án nhân dân hình sự thẩm phán đình Lâm Quốc Đống quan toà thê tử có mượn trượng phu chức vụ phương tiện, thu nhận hối lộ lộ phạm tội hành vi, chúng ta viện kiểm sát phản tham cục lãnh đạo nhanh chóng như vậy sự hạ đạt mệnh lệnh, triển khai điều tra cùng hành động.”

“Chúng ta mang Lâm Quốc Đống đồng chí hồi cục hiệp trợ điều tra khi, hắn vừa vặn cùng này hai vị tuổi trẻ đồng chí cùng nhau, bọn họ kiên trì cho rằng Lâm Quốc Đống đồng chí không có phạm tội, không chịu làm cho chúng ta mang đi hắn, cản trở chúng ta chấp pháp, rơi vào đường cùng chúng ta liền đem bọn họ cấp dẫn theo trở về. Nhưng là đến viện kiểm sát, bọn họ vừa không chịu tùy chúng ta vào bên trong phối hợp chúng ta điều tra, cũng không chịu rời đi, tiếp tục càn quấy, khiến cho chúng ta công tác khó có thể khai triển.” Vương khoa trưởng hội báo nói.

Không thể không nói Vương khoa trưởng còn là có vài phần ứng biến năng lực, này lời nói không chỉ có tránh nặng tìm nhẹ, nói được cẩn thận, hơn nữa trên cơ bản cũng cùng sự thật không có gì xuất nhập, làm cho người ta không nói chuyện khả biện.

Không biết tình Văn Vĩnh huyện lãnh đạo nghe vậy đều thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, xem Hạ Vân Kiệt cùng Hàn Tuyết Kiều ánh mắt hơi có chút không tốt. Mà Tôn Hằng Nhất Huyện trưởng cùng Cố Diệu Phi phó cục trưởng nghe vậy lại đều âm thầm thay đổi sắc mặt.

Lâm Quốc Đống chính là cái bình thường quan toà, Tôn Hằng Nhất Huyện trưởng tự nhiên không biết hắn, Cố Diệu Phi phó cục trưởng cũng chỉ cùng hắn gặp qua một lần mặt, cũng không có nhớ kỹ pháp viện có như vậy nhất hào nhân, về phần Hạ Vân Kiệt cùng Hàn Tuyết Kiều bọn họ liền lại càng không nhận thức, cho nên ngay từ đầu bọn họ nhìn thấy này kêu loạn trường hợp, cũng không hướng năm năm trước Hàn Bích Như cưỡng gian án liên tưởng, nay nghe Vương khoa trưởng như vậy nhất hội báo, hai người thế này mới đột nhiên nhớ tới trước mắt này nhỏ gầy trung niên nam tử chính là đầu óc nước vào không nên thay Hàn Diệu Tông lật lại bản án quan toà, mà mặt khác hai vị tự nhiên đó là Hàn Diệu Tông nữ nhi cùng của nàng nghiên cứu sinh đạo sư.

Nhất hiểu được nguyên lai chuyện này còn liên lụy đến Hàn Bích Như cưỡng gian án, nhưng lại đụng vào tỉnh lãnh đạo cùng thị lãnh đạo, Cố Diệu Phi đã là sợ tới mức sắc mặt có chút tái nhợt, âm thầm cầu nguyện, hai vị lãnh đạo không cần tái truy vấn đi xuống. Mà Tôn Hằng Nhất chung quy là một huyện trưởng, sóng to gió lớn thấy được nhiều, đổ còn có thể trầm được khí, chính là sắc mặt hơi hơi có chút âm trầm, tơ vàng kính mắt mặt sau kia đôi mắt nhìn về phía Lâm Quốc Đống cùng Hạ Vân Kiệt bọn họ khi, lóe ra một chút âm ngoan ánh mắt.

“Nguyên lai là như vậy, người trẻ tuổi cản trở các ngươi chấp pháp quả thật không đúng, bất quá các ngươi cũng muốn chú ý phương pháp phương thức, tận lực theo chân bọn họ giảng giải rõ ràng, không cần đem viện kiểm sát khiến cho cùng chợ giống nhau kêu loạn.” Rất nhanh, Tôn Hằng Nhất trên mặt biểu tình liền khôi phục bình thường, không đợi Tần Lam cùng Trần Triết Bằng mở miệng, đã lời nói thấm thía đối Vương khoa trưởng dạy nói.

Hiển nhiên trong lòng có quỷ Tôn Hằng Nhất còn là có chút lo lắng cho mình tỏ thái độ đã muộn, Tần Lam vị

này thị ủy lãnh đạo lại hội tự nhiên đâm ngang. Nay hắn giành trước nói lời này, mặc kệ nói như thế nào hắn cũng là một cái huyện Huyện trưởng, hơn nữa vừa rồi Vương khoa trưởng nói mà nói cũng là cẩn thận, hợp tình hợp lý, không lý do Tần Lam cùng Trần Triết Bằng không cho hắn mặt mũi. Trừ phi hai vị lãnh đạo đối bọn họ Văn Vĩnh huyện toàn bộ lãnh đạo ban ngành có ý kiến, nếu không không có khả năng vì như vậy điểm việc nhỏ, một mà tái không cho Văn Vĩnh huyện huyện ủy bí thư cùng Huyện trưởng mặt mũi.

Nói xong, Tôn Hằng Nhất lại chuyển hướng Tần Lam cùng Trần Triết Bằng, cùng mỉm cười nói:“Trần bí thư, Tần bí thư, chính là chút người trẻ tuổi xúc động nháo sự, các ngươi xem chuyện này có phải hay không cứ như vậy, không tất yếu cố ý tái……”

Tôn Hằng Nhất đang nói chuyện nói xong, mỉm cười cương ở tại trên mặt, thanh âm cũng càng nói càng tiểu, đến cuối cùng câu nói kế tiếp đến bên miệng lại nuốt trở vào. Bởi vì hắn phát hiện mặc kệ là tỉnh chính pháp ủy bí thư Trần Triết Bằng sắc mặt còn là thị chính pháp ủy bí thư Tần Lam sắc mặt, đều rất là khó coi, lộ ra thực rõ ràng tức giận.

Thế nhưng nói Vân Kiệt càn quấy! Thế nhưng nói Vân Kiệt người trẻ tuổi xúc động nháo sự! Trên thế giới này còn có so với này càng buồn cười, so với này càng hoang đường mà nói sao?

Hắn nhưng là thần tiên sống, hắn chẳng lẽ ăn no rửng mỡ, không có việc gì đến Văn Vĩnh huyện loại này tiểu địa phương với ngươi một cái nho nhỏ viện kiểm sát chấp pháp nhân viên càn quấy? Hắn nếu thực xúc động, liền này chính là vài tư pháp cảnh sát có thể vây được hắn, đã sớm đi gặp diêm vương gia !

Càn quấy! Bọn họ cũng dám nói Cù chủ nhiệm sư thúc

tổ càn quấy! Bọn họ còn nói hắn người trẻ tuổi xúc động! Còn có so với này càng lớn mật nói sao? Còn có so với này càng nói hươu nói vượn mà nói sao?

Trần Triết Bằng cùng Tần Lam cơ hồ đồng thời ánh mắt nén giận nhìn phía Vương khoa trưởng. Người khác không biết Hạ Vân Kiệt là ai, chẳng lẽ bọn họ còn không rõ ràng sao? Trừ phi bọn họ đầu óc bị lừa cấp đá, mới có thể tin tưởng Vương khoa trưởng kia thoạt nhìn nói năng hùng hồn đầy lý lẽ giải thích.

Huống chi bọn họ một cái là tỉnh công an thính thính trưởng, một cái là thị công an cục cục trưởng, tuy rằng hiện tại không hề làm tuyến đầu điều tra phá án công tác, nhưng nhiều năm cảnh sát kiếp sống đã sớm luyện liền một đôi hỏa nhãn kim tình, mà làm lãnh đạo sau, kia phân đối nhân tính, đối người khác nội tâm hoạt động thấy rõ lực không chỉ có không có lui bước ngược lại trở nên càng phát ra tinh nhuệ.

Vương khoa trưởng vừa rồi kia phiên cẩn thận lí do thoái thác, dừng ở này khác người không biết tình trong tai, có lẽ thập phần hợp tình hợp lý, không hề điểm đáng ngờ, nhưng lại khởi lừa quá Trần Triết Bằng cùng Tần Lam này hai vị “Lão cảnh sát”.

Làm Tôn Hằng Nhất nói càng nói càng nhỏ giọng, đến cuối cùng hoàn toàn đem nói cấp nuốt trở về khi, những người khác cũng rất nhanh phát hiện Trần Triết Bằng cùng Tần Lam biểu tình không thích hợp, người người trong lòng đều mạnh một cái lộp bộp, âm thầm kinh hãi đảm khiêu đồng thời, lại đầy mình nghi hoặc, không biết này Vương khoa trưởng mà nói đến tột cùng làm sao nói được không đúng, vì cái gì Trần Triết Bằng bí thư cùng Tần Lam bí thư sắc mặt khó coi như vậy?

Đương nhiên cho dù bọn họ sức tưởng tượng tái phong phú, cũng là không có khả năng hội nghĩ đến trước mắt

vị này người trẻ tuổi không chỉ có là tỉnh bộ cấp quan lớn Cù chủ nhiệm sư thúc tổ, nhưng lại là bọn hắn Đông Thông thị thị ủy thường ủy chính pháp ủy bí thư kiêm công an cục cục trưởng Tần Lam bí thư nam nhân!

“Kiêm nghe tắc minh thiên tín tắc ám, chúng ta chấp pháp nhân viên kiêng kị nhất chính là tin lời nói của một bên! Chuyện này, chẳng lẽ Tôn huyện trưởng chưa phát hiện cũng có thể nghe một chút này hai vị người trẻ tuổi nói sao?” Tần Lam gặp Tôn Hằng Nhất dừng lại nói, áp chế trong lòng lửa giận, trong giọng nói mang theo một tia hàn ý hỏi.

“Khụ khụ, Tần bí thư nói là. Bất quá thân là lãnh đạo, ta cảm thấy chúng ta cũng có thể đầy đủ tin tưởng chúng ta chấp pháp nhân viên.” Gặp Tần Lam chính là vì vậy nguyên nhân mà sắc mặt không tốt, Tôn Hằng Nhất lại ám thở dài nhẹ nhõm một hơi, sắc mặt ngượng ngùng nói.

“Thân là thị chính pháp ủy bí thư, ta cũng thực hy vọng chúng ta chấp pháp nhân viên người người có thể theo lẽ công bằng phá án, khả sự thật cũng không tẫn nhân như ý a!” Tần Lam thở dài nói, trên mặt lộ ra một tia nản lòng thần sắc.

Tần Lam nghĩ đến chính mình đủ cố gắng, đủ lấy thân làm chuẩn, đối phía dưới quản được cũng đủ nghiêm, nhưng kết quả là phát hiện tổng còn là có như vậy những người này tri pháp phạm pháp, làm cho nàng cảm thấy đau lòng cùng một chút nản lòng.

“Tần bí thư, lời này nói được có chút nghiêm trọng đi.” Trịnh bí thư nghe vậy bỗng nhiên thay đổi sắc mặt, này không phải tương đương với ở phê bình bọn họ Văn Vĩnh huyện tư pháp công tác sao? Phê bình bọn họ tư pháp đội ngũ có vấn đề sao?

“Đúng vậy, Tần bí thư, tuyệt đại bộ phận chấp pháp đồng chí còn là đều có thể làm được theo lẽ công bằng phá án, ngài nói chính là số rất ít, số rất ít.” Tôn Hằng Nhất cũng theo sát sau nói. Trịnh bí thư là huyện đảng uỷ một tay, hắn là huyện chính phủ một tay, Văn Vĩnh huyện tư pháp công tác nếu hạ xuống như vậy một cái đánh giá, hắn này Huyện trưởng kia cũng tuyệt đối là thất trách.

“Bất quá này tuyệt đại bộ phận đồng chí trung cũng không bao gồm ngươi Tôn huyện trưởng a!” Tôn Hằng Nhất nói vừa mới hạ xuống, một đạo mang theo một tia châm chọc thanh âm đột nhiên không vội không chậm chạp vang lên.

Trừ bỏ Tần Lam cùng Trần Triết Bằng trên mặt hơi hơi lộ ra một tia kinh ngạc ngoài ý muốn sắc ở ngoài, người còn lại nghe vậy tất cả đều thay đổi sắc mặt, nhất là Tôn Hằng Nhất càng là sắc mặt đại biến.

“Người trẻ tuổi, có biết hay không vu tội cũng là phạm tội!”

“Người trẻ tuổi, ngươi làm sao nói chuyện, lập tức hướng Tôn huyện trưởng xin lỗi!”

“……”

Văn Vĩnh huyện các lãnh đạo ào ào xuất khẩu chỉ trích Hạ Vân Kiệt, cuối cùng liền ngay cả huyện ủy bí thư cũng là nhịn không được khiển trách:“Quả thực hồ nháo, trách không được viện kiểm sát đồng chí nói ngươi càn quấy, quả thực như thế!”

Nói xong Trịnh bí thư vừa tức vù vù chuyển hướng Tần Lam cùng Trần Triết Bằng nói:“Trần bí thư, Tần bí thư, các ngươi cũng thấy được, này hai người trẻ tuổi căn bản là không thể nói lý!”

Gặp Trịnh bí thư cũng khí bất quá ra mặt nói chuyện, vốn là sắc mặt đại biến Tôn Hằng Nhất ngược lại an tâm đến.

Hắn vừa rồi xem Tần Lam thái độ, còn là hơi chút có chút lo lắng vạn nhất Tần Lam tiếp tục truy vấn đi xuống, bị nàng hỏi ra điểm năm năm tiền kia kiện cưỡng gian vụ án. Nay xem ra cũng là buồn lo vô cớ.

Người trẻ tuổi này thế nhưng trước mặt nhiều như vậy lãnh đạo mặt, trực tiếp mắng chính hắn một Huyện trưởng, vừa thấy chính là cái kiêu ngạo cuồng vọng, vô lực thủ nháo điêu dân, cũng tương đương với chứng minh rồi vừa rồi Vương khoa trưởng nói mà nói. Như vậy một người trẻ tuổi, chỉ cần Tần Lam cùng Trần Triết Bằng hơi chút có điểm phán đoán năng lực cùng lãnh đạo trình độ, cũng không khả năng tái tiếp tục liền vấn đề này truy vấn đi xuống.

“Không thể nói lý? Trịnh bí thư ta nghĩ hỏi một chút, vì cái gì nói Tôn huyện trưởng có vấn đề lại không thể thuyết phục đâu? Chẳng lẽ thân là một huyện trưởng liền nửa điểm đều không chấp nhận được người khác nói hắn không tốt sao? Có phải hay không dân chúng hơi chút đối quan viên đưa ra một chút nghi ngờ, chính là vu tội, chính là phạm pháp! Vậy ngươi có hay không nghĩ tới, dân chúng vì cái gì hội đưa ra chất vấn? Các ngươi ngồi ở vị trí này, có hay không chân chính còn thật sự tự hỏi quá vấn đề này! Nếu đều ấn các ngươi tư duy, tốt lắm, chỉ cần có dị nghị, không hề mãn mà nói, tất cả đều là dân chúng không thể nói lý, vậy các ngươi như thế nào cải tiến chính phủ công tác? Như thế nào làm cho dân chúng hội không có ý kiến?” Ngay tại tất cả mọi người cho rằng chuyện này đi ra đây là chỉ, Trần bí thư cùng Tần bí thư không có khả năng sẽ ở chuyện này tiếp tục truy vấn đi xuống, ngay tại Tôn Hằng Nhất, Cố Diệu Phi, còn có Thái phó viện trưởng bọn họ đều âm

thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, trong lòng âm thầm nghĩ đợi lát nữa khẳng định cấp cho Hạ Vân Kiệt một chút nhan sắc nhìn một cái khi, luôn luôn tại chuyện này đều không có phát biểu quá gì ý kiến, vẫn duy trì trầm mặc tỉnh chính pháp ủy bí thư Trần Triết Bằng đột nhiên sắc mặt trầm xuống, ánh mắt nghiêm khắc nhìn chằm chằm Trịnh bí thư, không lưu tình chút nào mặt liên tục chất vấn nói.

Toàn trường khiếp sợ, tất cả mọi người thần sắc kinh hoảng, không dám tin nhìn Trần Triết Bằng. Bọn họ như thế nào cũng không nghĩ tới, sự tình hội đột nhiên phát sinh như vậy biến hóa, tỉnh ủy lãnh đạo Trần Triết Bằng bí thư thế nhưng hội đột nhiên giận dữ, thế nhưng chút mặt mũi cũng không cấp Trịnh bí thư còn có bọn họ Văn Vĩnh huyện lãnh đạo ban ngành.

Đây là cái gì ý tứ? Chẳng lẽ nói trong tỉnh lãnh đạo còn có thiij lãnh đạo đã đối Văn Vĩnh huyện lãnh đạo ban ngành không hài lòng, chuẩn bị đổi mới bọn họ sao? Nếu không Trần bí thư như thế nào hội như thế không lưu tình mặt đâu? Khả vấn đề là, phía trước Trần bí thư cùng Tần bí thư thái độ tuy rằng nghiêm túc nhưng cũng không mất thượng cấp lãnh đạo quan tâm, chút nhìn không ra đến có đối Văn Vĩnh huyện lãnh đạo ban ngành bất mãn ý.

Chương 1129 : Muốn cố gắng

“Trần bí thư, Trần bí thư, ngài nghe ta giải thích, ta không phải kia ý tứ. Chính là, chính là người trẻ tuổi này lời nói mới rồi thật sự có điểm……” Trần Triết Bằng nói chuyện phân lượng cùng Tần Lam nói chuyện phân lượng tự nhiên là không giống với, người sau, thật muốn xé rách da mặt, Trịnh bí thư còn là hơi chút có năng lực cùng nàng bài nhất bài cổ tay, khả người trước kia nhưng là chân chính tỉnh ủy lãnh đạo, cho dù Tần Lam như vậy cấp bậc thị ủy lãnh đạo nhậm mệnh, hắn đều cũng có rất lớn lời nói quyền, liền càng đừng nói giống Trịnh bí thư như vậy huyện cấp quan viên, Trần bí thư thật muốn tức giận, quyết tâm muốn triệt điệu hắn này huyện ủy bí thư, cho dù thị ủy bí thư, thị trưởng đều là khiêng không được áp lực. Cho nên Trần Triết Bằng như vậy nghiêm khắc đối Trịnh bí thư tiến hành phê bình, Trịnh bí thư tự nhiên là bị dọa đến không nhẹ, cái trán mồ hôi lạnh đều nhịn không được một viên khỏa toát ra đến, vội vàng nơm nớp lo sợ biện giải nói.

“Không phải ý tứ này là cái gì ý tứ? Hôm nay nếu không ta nhận thức Hạ lão sư, biết hắn làm người, các ngươi là không phải đã nghĩ đem chuyện này hồ lộng đi qua, đã nghĩ đem nước bẩn tất cả đều hướng Hạ lão sư trên người hắt?” Giận trên đầu Trần Triết Bằng cũng là áp căn không nghe Trịnh bí thư mà nói, trực tiếp bình tĩnh mặt ngắt lời nói.

Nói đùa, thực nghĩ đến Hạ lão sư không tức giận, các ngươi là có thể một cái kính đạp hắn sao? Người ta cái gì đến đây các ngươi biết không? Người ta có cái gì bản sự các ngươi biết không? Thực tưởng viện kiểm sát chấp pháp nhân viên cũng rất ngưu? Thực nghĩ đến Huyện trưởng, huyện ủy bí thư cũng rất ngưu? Thực đã cho ta nhìn không ra đến kia Vương khoa trưởng là ở nói hươu nói vượn sao?

Toàn bộ kiểm sát đại viện chợt gian trở nên tử bình thường yên tĩnh, chỉ có Trần Triết Bằng phẫn nộ thanh âm ở đại viện trên không quanh quẩn, mọi người bên tai đều là ầm ầm ở vang ba chữ “Hạ lão sư”.

Trần bí thư thế nhưng nhận thức người trẻ tuổi này! Trần bí thư thế nhưng xưng hô người trẻ tuổi này Hạ lão sư!

Trách không được Trần bí thư vừa rồi sắc mặt khó coi, trách không được Trần bí thư muốn phát hỏa, nguyên lai chúng ta người viện kiểm sát đem hắn bằng hữu cấp bắt lại, này không phải đánh Trần bí thư mặt sao? Này còn rất cao!

Trịnh bí thư cái trán mồ hôi lạnh như mưa xuống, thủ càng không ngừng đi lau, hắn hiện tại tự nhiên cũng hiểu được vừa rồi chính mình kia lời nói sai ở nơi nào.

Đây chính là nhân vật ngay cả Trần bí thư đều phải kêu một tiếng lão sư a, hiện tại ngươi nói hắn người trẻ tuổi xúc động, ngươi nói hắn không thể nói lý, Trần bí thư không hướng ngươi phát hỏa mới là lạ đâu!

Đương nhiên lúc này trong lòng tối sợ hãi, thậm chí có thể nói sợ hãi không phải Trịnh bí thư mà là Tôn Hằng Nhất, Cố Diệu Phi, Thái phó viện trưởng, Vương khoa trưởng đám người.

Bọn họ đến phía sau mới đột nhiên ý thức được, phía trước lãnh đạo truy vấn căn bản không phải cái gì vấn đề lớn, hiện tại vấn đề lớn nhất là Trần bí thư cùng trước mắt vị này Hạ lão sư nhận thức. Đây mới là điểm chết người vấn đề. Bởi vì người khác không biết viện kiểm sát bởi vì cái gì đem Lâm Quốc Đống bắt lại, không biết vì cái gì Hạ lão sư cùng hắn nghiên cứu sinh cũng bị liên lụy tiến vào, nhưng bọn hắn nhưng là trong lòng biết rõ

ràng, Lâm Quốc Đống cùng Hạ lão sư bọn họ đều là vì thay năm năm trước kia kiện cưỡng gian án lật lại bản án mà bị bắt lên, này nếu làm cho Trần bí thư bọn họ biết……

Chỉ ngẫm lại, Tôn huyện trưởng bọn họ sẽ không hàn mà lật, mồ hôi lạnh theo lưng nhắm thẳng hạ ngã nhào.

Về phần nguyên bản còn lo lắng Hạ Vân Kiệt lúc này quá xúc động, sau khẳng định sẽ bị người viện kiểm sát thu thập Lâm Quốc Đống cùng Hàn Tuyết Kiều hai người còn lại là hoàn toàn mắt choáng váng, bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt thế nhưng hội nhận thức tỉnh chính pháp ủy bí thư.

“Hạ lão sư, đã lâu không thấy, ngài yên tâm, lần này sự tình ta nhất định hội điều tra rõ ràng, cho ngài một cái công đạo.” Ngay tại Trịnh bí thư đám người sợ tới mức chảy ròng mồ hôi lạnh là lúc, Trần Triết Bằng rốt cục tiến lên hai tay dùng sức nắm Hạ Vân Kiệt tay, trên mặt mang theo nồng đậm xin lỗi còn có quyết tâm nhất tra được để kiên định.

Nhìn Trần Triết Bằng hai tay gắt gao nắm kia tuổi trẻ kỳ cục Hạ lão sư tay, tất cả mọi người có một loại rất quen thuộc cảm giác, ra vẻ phía trước Trần bí thư vừa mới đến Văn Vĩnh huyện khi, bọn họ này giúp Văn Vĩnh huyện lãnh đạo chính là như vậy cùng Trần bí thư bắt tay, tựa hồ hận không thể liền nắm tay hắn không buông khai, thẳng đến vĩnh viễn sánh cùng thiên địa, sông cạn đá mòn.

“Là đã lâu không thấy, ngươi này chính pháp ủy bí thư trọng trách không nhẹ a, muốn cố gắng.” Hạ Vân Kiệt cùng Trần Triết Bằng nắm tay, lời nói thấm thía nói.

Nhìn Hạ Vân Kiệt tựa như trưởng bối, thượng cấp lãnh đạo cố gắng vãn bối, thủ hạ bộ dáng, trừ bỏ Tần Lam

không có cảm thấy chút ngoài ý muốn, trừ bỏ Trần Triết Bằng liên tục gật đầu, tựa hồ đương nhiên, này khác tất cả mọi người cảm giác toàn bộ thế giới tựa hồ đều điên đảo.

Lâm Quốc Đống cùng Hàn Tuyết Kiều cả người thạch hóa, mà Trịnh bí thư bọn họ mồ hôi lạnh lưu càng vui, Tôn huyện trưởng đám người tắc bắt đầu cảm giác hai chân như nhũn ra, hai mắt biến thành màu đen.

Này mẹ nó, người trẻ tuổi này đến tột cùng là ai a! Không phải nói hắn là đại học lão sư, phó giáo sư sao? Khi nào thì đại học lão sư như vậy ngưu bức ? Ngay cả tỉnh ủy lãnh đạo đều vươn hai tay cùng hắn bắt tay! Khi nào thì đại học lão sư đều có thể cổ vũ tỉnh ủy lãnh đạo !

“Đến đây lúc nào? Như thế nào cũng không thông tri một tiếng?” Tần Lam cùng Hạ Vân Kiệt chào hỏi liền có vẻ tùy ý rất nhiều, thậm chí tiếu mâu còn nhịn không được liếc trắng mắt, hiển nhiên là ở trách cứ hắn đến Đông Thông thị thế nhưng cũng không thông tri nàng. Bất quá chính là này phân tùy ý mang cho Trịnh bí thư đám người rung động tựa hồ so với vừa rồi Hạ Vân Kiệt cố gắng Trần bí thư còn mạnh hơn.

Đây chính là chúng ta thị thiết nương tử a! Khi nào thì nàng trở nên như vậy kiều mỵ nữ tính hóa ?

“Học sinh phụ thân bị ủy khuất, ta nghĩ trước tự mình ép buộc ép buộc, nhìn xem này đám người đến tột cùng hội vô pháp vô thiên tới trình độ nào.” Hạ Vân Kiệt cười cười nói.

Tần Lam nghe vậy lại trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Trịnh bí thư lau mồ hôi sát càng chịu khó, sau đó hắn rốt cục ý thức được chính mình không những áp dụng hành động, chỉ sợ này mông phía dưới vị trí là xác định vững

chắc không bảo đảm.

Không phải sao? Trần bí thư muốn dùng kính ngữ đến tôn xưng trước mắt vị này Hạ lão sư, hướng đến thiết diện vô tư cho dù đối mặt thị ủy bí thư, thị trưởng cũng không cẩu thả nói cười thiết nương tử Tần Lam Tần cục trưởng đều hướng hắn lộ ra nữ tính kiều mỵ, hắn trịnh triết ở trước mặt hắn lại tính cái rắm!

“Vương Đông, ngươi cho ta nói, này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?” Trịnh bí thư cơ hồ chỉ dùng ăn thịt người ánh mắt nhìn chằm chằm Vương khoa trưởng, nghiến răng hỏi.

“Ta, ta……” Vương Đông lúc này cảm giác chính mình hai chân như nhũn ra, đầu lưỡi thắt, trái tim dường như tùy thời hội theo trong lồng ngực bính đi ra.

Hắn biết lúc này chính mình chỉ cần trả lời hơi chút có chút không đúng, chỉ sợ cùng đợi chính mình không chỉ có là mất chức, nhưng lại mới có thể muốn ngồi tù.

Khả vấn đề là, hắn như thế nào đáp mới là đối đâu? Ấn lời nói thật trả lời sao? Kia không phải trực tiếp muốn chết! Cũng không ấn lời nói thật trả lời, liền hắn như vậy một huyện phản tham cục phía dưới nho nhỏ khoa trưởng, hắn dám cắn ngược lại ngay cả tỉnh ủy lãnh đạo đều dám cổ vũ tên một ngụm, kia không phải bị chết nhanh hơn, càng khó xem!

Cuối cùng ấn lời nói thật trả lời cũng không phải, không ấn lời nói thật trả lời cũng không phải Vương Đông đem xin giúp đỡ ánh mắt chuyển hướng về phía kiêm phản tham cục cục trưởng Thái phó viện trưởng.

Thái phó viện trưởng gặp Vương Đông đem xin giúp đỡ ánh mắt nhìn phía chính mình, nhất thời mồ hôi lạnh như mưa xuống, hai chân như nhũn ra.

****, người là ngươi bắt, hiện tại ngươi trả lời không được, chẳng lẽ lão tử phải trả lời được? Người này nhưng là dám đối với tỉnh chính pháp ủy bí thư nói “Muốn cố gắng ” tên a! Lão tử bất quá chính là cái nho nhỏ viện kiểm sát phó viện trưởng, phản tham cục cục trưởng, đỉnh thiên cũng chính là cái khoa cấp cán bộ, ngươi kêu lão tử giải thích vì cái gì bắt so với phó bộ cấp cán bộ còn ngưu bức đại học lão sư, lão tử như thế nào giải thích?

Không có biện pháp giải thích Thái phó viện trưởng đành phải đem ánh mắt chuyển hướng về phía Tôn Hằng Nhất Huyện trưởng. Mặc kệ nói như thế nào, ngươi là Huyện trưởng, phòng cấp cán bộ, sự tình là ngươi chỉ thị, ngươi không ra mặt chùi đít, ai chùi?

Tôn Hằng Nhất Huyện trưởng gặp Thái phó viện trưởng đem ánh mắt lại chuyển hướng chính mình, không khỏi cả người sợ run cả người.

Một huyện trưởng này quan quả thật không nhỏ, khả cùng Trần Triết Bằng như vậy tỉnh ủy lãnh đạo nhất so với, kia thật đúng là chính là cái quan tép riu. Đương nhiên tối mấu chốt hay là hắn trong lòng biết rõ ràng kia khởi cưỡng gian án là con của hắn làm, nếu không cho dù Trần Triết Bằng là tỉnh ủy lãnh đạo, chỉ cần hắn không có làm sai sự tình, cũng không cần như thế sợ hãi.

“Ta cái gì ta? Thái Kiến Bình đồng chí, Cố Diệu Phi đồng chí, các ngươi đem Vương Đông đồng chí dẫn đi, hảo hảo thẩm vấn, sau đó tái hội báo đi lên.” Tôn Hằng Nhất Huyện trưởng tuy rằng hoảng đòi mạng, nhưng là biết chuyện này không thể tái tùy ý bọn họ “Kích trống truyền hoa”, nếu không sớm hay muộn lãnh đạo hội phát hiện bọn họ ánh mắt là ngắm nhìn ở hắn trên người, vì thế cố nén trong lòng bối rối, hạ mệnh lệnh nói.

Nói xong, Tôn Hằng Nhất lại chuyển hướng Trần Triết Bằng cùng Tần Lam, nơm nớp lo sợ nói:“Trần bí thư, Tần bí thư, ta xem chuyện này không đơn giản như vậy, nhất thời nửa khắc chỉ sợ cũng hỏi không ra kể lại tình huống, không bằng trước từ viện kiểm sát cùng công an cục đồng chí liên hợp tiến hành thẩm vấn điều tra, sau đó tái hình thành báo cáo giao cho các ngươi.”

Không thể không nói Tôn Hằng Nhất lời này nói được còn là cử có trình độ, hợp tình hợp lý, dù sao thẩm án không phải một kiện tùy tiện sự tình, cũng không phải ngắn ngủn thời gian có thể điều tra rõ ràng. Mà Vương Đông bọn họ nghe vậy cũng là âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, trong mắt dấy lên một tia hy vọng.

Mặc kệ nói như thế nào, nơi này là Văn Vĩnh huyện địa bàn, bọn họ còn là có sân nhà ưu thế, chỉ cần không trực tiếp đối mặt tỉnh, thị lãnh đạo, bọn họ tổng còn có quay về đường sống.

Chỉ tiếc, Tôn Hằng Nhất bọn họ còn là xem nhẹ Hạ Vân Kiệt ở Trần Triết Bằng cùng Tần Lam cảm nhận phân lượng.

“Tôn Hằng Nhất đồng chí, ngươi cảm thấy này vụ án tái giao cho các ngươi nhân điều tra thẩm vấn thích hợp sao?” Trần Triết Bằng ánh mắt nghiêm khắc nhìn Tôn Hằng Nhất chất vấn nói.

Thân là tỉnh ủy chính pháp ủy bí thư kiêm công an thính thính trưởng, Trần Triết Bằng lại sao lại nhìn không ra đến Tôn Hằng Nhất hoài cái gì tâm tư.

Tôn Hằng Nhất đám người nghe vậy nhất thời sắc mặt bá một chút khẩn trương tái nhợt, mà Trịnh bí thư đám không biết tình lãnh đạo sắc mặt cũng cực kì khó coi.

Trần Triết Bằng lời này đã không chút nào che dấu bày tỏ hắn đối bọn họ Văn Vĩnh huyện lãnh đạo ban ngành còn có chấp pháp ngành hoài nghi!

Trần Triết Bằng chất vấn quá Tôn Hằng Nhất sau, không lại nhìn hắn liếc mắt một cái, mà là chuyển hướng Tần Lam nói:“Tần Lam đồng chí, nếu không này vụ án cũng là các ngươi thị cục tới đón thủ đi.”

“Hảo, có kết quả sau, ta tái hướng ngài hội báo.” Tần Lam trả lời, mắt đẹp có một điểm hàn quang chợt lóe mà qua.

Một lòng vốn đã kinh té đáy cốc Tôn Hằng Nhất đám người nghe vậy hai mắt hơi hơi sáng ngời, dâng lên một tia hy vọng.

Mặc kệ nói như thế nào, Văn Vĩnh huyện lệ thuộc Đông Thông thị, ở Đông Thông thị bọn họ còn là không nhỏ nhân mạch mạng lưới quan hệ cùng lực ảnh hưởng, tổng cũng có thể nghĩ biện pháp hoạt động hoạt động. Giống lần này vụ án một lần nữa đánh Hồi Văn Vĩnh huyện pháp viện phúc thẩm chính là Tôn Hằng Nhất hoạt động kết quả. Nhưng nếu Trần bí thư trực tiếp điều trong tỉnh người đến điều tra, như vậy cho dù Tôn Hằng Nhất là một huyện trưởng, nếu muốn tìm quan hệ cũng là phi thường khó khăn.

Bất quá đáng thương Tôn Hằng Nhất đám người cũng không biết, trước mắt vị này thị ủy chính pháp ủy bí thư kiêm cục trưởng Tần Lam áp căn chính là Hạ lão sư nữ nhân, nếu không bọn họ khẳng định Hội Ninh nguyện lựa chọn này vụ án từ tỉnh người đến điều tra.

Chương 1130 : Chân tướng rõ ràng

Tần Lam làm việc tình trước sau như một mạnh mẽ vang dội, đại khái chỉ qua một giờ, thị công an cục cảnh sát cùng viện kiểm sát nhân liền chạy tới Văn Vĩnh huyện. Mà trong lúc này, Tôn Hằng Nhất đám người cũng không nhàn rỗi, bắt đầu đang âm thầm triển khai hoạt động.

Một huyện trưởng năng lượng còn là không nhỏ, một giờ tuy rằng lại nói tiếp thực ngắn, nhưng cũng cũng đủ làm cho Tôn Hằng Nhất làm không ít chuẩn bị, bao gồm Vương Đông đám người trong lúc đó xuyến khẩu cung, bao gồm lần này đến phá án cụ thể nhân viên là ai, thậm chí còn cùng lần này đến phá án trung một ít người trước tiên đánh tiếp đón.

Sự tình ở Tôn Hằng Nhất thấy đến cũng không giống trong tưởng tượng như vậy không xong, ít nhất còn có hắn hoạt động không gian.

Bất quá một giờ sau, làm Tôn Hằng Nhất phát hiện Tần Lam thế nhưng trực tiếp phiết hạ tỉnh lãnh đạo Trần Triết Bằng mặc kệ, tự mình phụ trách này vụ án thẩm vấn điều tra khi, hắn liền hoàn toàn bị dọa choáng váng.

Tần Lam a, thị công an cục, viện kiểm sát, pháp viện trực tiếp thượng cấp lãnh đạo, hơn nữa thân mình cũng là hình cảnh xuất thân, nàng tự mình phụ trách này vụ án, có ai dám ở tư dưới giở trò. Thậm chí này nhận được quá Tôn Hằng Nhất điện thoại người tâm lý đều là đem hắn mắng cẩu huyết lâm đầu.

Tần Lam tự mình phụ trách vụ án, thế nhưng còn muốn gọi bọn hắn đi cái phương tiện, này không phải ý định hại lão tử sao?

Năm năm trước cưỡng gian án vốn liền sơ hở chồng chất, chính là bởi vì Tôn Hằng Nhất này Huyện trưởng duyên cớ, hơn nữa Cố Diệu Phi các phá án nhân viên vì lấy lòng Tôn Hằng Nhất, đem Hàn Diệu Tông vu oan giá hoạ, thế này mới đem kia khởi cưỡng gian ấu nữ án làm xong thiết án. Nay bản án cũ phúc thẩm, nhưng lại là Tần Lam vị này khôn khéo “Lão hình cảnh” Phụ trách mang đội, lại có Hạ Vân Kiệt bọn họ bắt được chứng cớ, cơ hồ chính là một đêm trong lúc đó, này vụ án liền tra ra manh mối. Về phần Lâm Quốc Đống tham ô nhận hối lộ án tắc chỉ do hãm hại. Có người cố ý đem trang có tiền phong thư giấu ở một cái quà tặng túi, đưa cho Tô Mai. Không đợi Tô Mai phục hồi tinh thần lại, người nọ bước đi.

Tô Mai còn tại cảm giác mạc danh kỳ diệu khi, người viện kiểm sát lại đến đây, cũng trực tiếp sưu ra quà tặng trong túi phong thư.

Tần Lam trừ bỏ trước sau như một mạnh mẽ vang dội, cũng trước sau như một thiết diện vô tư.

Vụ án nhất điều tra rõ, sở hữu người liên lụy tới này vụ án, Tôn Hằng Nhất Huyện trưởng, phạm tội cưỡng gian Tôn Phong, lúc trước phụ trách này vụ án Cố Diệu Phi, Trương Xung, còn có pháp viện, viện kiểm sát tương quan nhân viên, làm giả chứng Hàn Diệu Huy phụ nữ đều chiếm được tương ứng pháp luật trừng phạt, thậm chí ngay cả lần này thị pháp viện vị kia bởi vì Tôn Hằng Nhất chào hỏi, trực tiếp đem vụ án một lần nữa trở lại Văn Vĩnh huyện pháp viện thường vụ phó viện trưởng cũng trực tiếp bị miễn chức vụ, chờ viện kiểm sát càng sâu nhập điều tra, nhìn xem có hay không này hắn trái pháp luật vi nhật ký hành trình vì.

Năm năm trước phạm tội cưỡng gian rốt cục chân tướng rõ ràng.

Tuy rằng năm năm trước, Tần Lam còn tại Giang Châu thị làm công an cục phó cục trưởng, cũng không ở Đông Thông thị nhậm chức, bất quá nàng còn là lấy Đông Thông thị chính pháp ủy bí thư, công an cục cục trưởng thân phận, không chỉ có tự mình đến Hàn gia thôn hướng Hàn Diệu Tông người một nhà tỏ vẻ trịnh trọng xin lỗi, hơn nữa còn tại trên báo chí làm công khai xin lỗi. Đương nhiên bồi thường tương ứng khẳng định cũng tránh không được.

Này vụ án khiến cho Giang Nam tỉnh thậm chí cả nước thật lớn oanh động, phương diện này đưa tin cũng là phô thiên cái địa. Bất quá sở hữu đưa tin, Hạ Vân Kiệt này người khởi xướng lại tiêu thất, người thay thế được hắn là Lâm Quốc Đống quan toà. Hắn bị tạo trở thành này vụ án, vì thay oan khuất giả lật lại bản án, không sợ chèn ép, không sợ cường quyền, vĩnh không lùi lui buông tha cho tân thời đại hảo quan toà.

Trên thực tế, Lâm Quốc Đống cũng quả thật là như thế này một vị hảo quan toà.

Tốt quan toà nên được trọng dụng, Lâm Quốc Đống tự nhiên bị trọng dụng. Mấy chục năm như một ngày yên lặng làm bản chức công tác Lâm Quốc Đống quan toà ở Hàn Diệu Tông oan án sửa lại án xử sai không lâu, được chính thức nhậm mệnh làm Văn Vĩnh huyện toà án nhân dân viện trưởng.

Này chỉ sợ là Lâm Quốc Đống còn có hắn vị kia giáo viên thê tử nằm mơ cũng sẽ không nghĩ đến sự tình, có một ngày Lâm Quốc Đống thế nhưng có thể hỏa tiễn ngồi trên huyện toà án nhân dân viện trưởng chức vị.

Vụ án sửa lại án xử sai sau, Hàn Diệu Tông người một nhà rốt cục có thể ngẩng đầu ưỡn ngực ở thôn dân trước mặt ngẩng đầu làm người, mà phía trước bởi vì sợ đã bị liên lụy thân nhân bao gồm hắn Tam đệ lại đều

ào ào cúi đầu, không mặt mũi mặt tái kiến Hàn Diệu Tông. Chỉ có Hàn Diệu Xuyên người một nhà bởi vì không thẹn cho huynh trưởng, không chỉ có có thể ngẩng đầu ưỡn ngực làm người, hai huynh đệ cảm tình trải qua lại hoạn nạn càng hiển trân quý, làm cho người ta hâm mộ.

Bất quá này cũng không tính cái gì, nhất cho người trong thôn hâm mộ là, ở Hàn Diệu Tông về nhà sau không vài ngày, một đám người nước ngoài thế nhưng đến bái phỏng nhà bọn họ. Trong đó cầm đầu dương lão đầu không chỉ có có tóc vàng mỹ nữ làm bạn, trước người phía sau còn có thần sắc lạnh lùng dương bảo tiêu bảo hộ, lái xe cũng tất cả đều là thuần một sắc màu đen đại bôn.

Hàn gia thôn từ trước tới nay còn chưa từng có tóc vàng mắt xanh người nước ngoài quang lâm quá, nay vừa đến lại đến đây một đám, tự nhiên khiến cho thật lớn oanh động. Mà càng oanh động cũng là vị này người nước ngoài là tới thu Hàn Lập Chí làm học sinh, không chỉ có sở hữu phí dụng toàn miễn, hàng năm còn có lương. Nhưng tối oanh động, nhất cho người trong thôn điên cuồng hâm mộ là, này dương lão đầu dĩ nhiên là Italy mốt giới cũng là thế giới mốt vòng cao nhất cấp đại sư Scola.

Đương nhiên đối làm gì cao nhất cấp mốt đại sư, dân quê khái niệm còn là hữu hạn, bất quá làm trong thôn người trẻ tuổi nói cho bọn họ, trong thôn mỗ mỗ trong thành thân thích lần trước đến trong thôn thăm người thân khi cầm kia nghe nói muốn giá trị vài vạn bao bao chính là loại này cấp bậc mốt đại sư thiết kế, bọn họ liền hoàn toàn hiểu được.

Một cái bao bao liền mấy vạn khối a, thiết kế như vậy bao bao đại sư thật là có bao nhiêu ngưu bức, nên có bao nhiêu tiền a! Mà Hàn Lập Chí cùng hắn làm học đồ,

chờ hắn xuất sư sau, kia kiếm tiền còn không cùng cướp dường như.

Cơ hồ một đêm trong lúc đó, từng bần cùng trình độ ở trong thôn bài danh ổn cư tiền mao Hàn Diệu Xuyên gia nhảy trở thành Hàn gia thôn tương lai thủ phú.

Đương nhiên người trong thôn là không biết vì cái gì Italy mốt đại sư hội cố ý đến Hàn gia chiêu học đồ, bất quá Hàn Diệu Xuyên bọn họ lại trong lòng biết rõ ràng, trong đầu vừa vì lúc ấy chính mình kia phân hoài nghi cảm thấy hổ thẹn cùng buồn cười, đồng thời cũng là đối Hạ Vân Kiệt tràn ngập cảm kích cùng khiếp sợ.

Bọn họ cho dù là dân quê, biết lại có hạn, cũng là hiểu được đại học giáo thụ thân phận tái ngưu cũng tuyệt đối không thể có thể ngưu đến tùy tùy tiện tiện khiến cho một quốc tế mốt đại sư tự mình đến bọn họ một tiểu nông thôn đến tuyển nhận học đồ.

Mặc kệ là Hàn Diệu Tông lật lại bản án, còn là Tôn Hằng Nhất đám người đem ra công lý…… Đem vụ án giao cho Tần Lam sau, Hạ Vân Kiệt cũng đã không hề đi quan tâm này đó, hắn một lần nữa về tới trường học, quay về hắn nhàn nhã cũng không thất phong phú đại học lão sư cuộc sống.

Bất quá khi hắn quay về trường học sau, có một việc lại làm cho Hạ Vân Kiệt hơi có chút dở khóc dở cười. Các nữ sinh đối cùng hắn quay về phòng học dạy học đều biểu hiện ra thật lớn vui mừng cùng kích động, mà các nam sinh lại người người có vẻ rất là thất vọng cùng ỉu xìu.

Ngay từ đầu Hạ Vân Kiệt còn cảm giác có chút mạc danh kỳ diệu, sau lại mới hiểu được nguyên lai này đó nam sinh thích Cố đại mỹ nữ tiến sĩ đến cho bọn họ dạy học.

Đương nhiên sau lại hiểu được về hiểu được, Hạ Vân Kiệt là không có khả năng làm cho này nam sinh được đền bù mong muốn.

Đi học tan học, bệnh viện phía sau màn tọa chẩn, quát sơn tiên cảnh tu luyện cùng thụ nói, còn có cùng cha mẹ thân, cùng bạn gái gặp nhau……

Thời gian cứ như vậy bình thản mà phong phú một ngày ngày trôi qua.

Đảo mắt lại qua một năm, đã đến giờ 2006 năm mùa xuân.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1131 : Địa vu thất đỉnh

Giang Nam đầu mùa xuân, chợt ấm còn hàn. Ngày hôm qua buổi sáng còn là ánh nắng tươi sáng, phảng phất đến xuân về hoa nở mùa, nhưng đến buổi chiều lại bắt đầu gió lạnh gào thét, tầng mây dầy đặc. Đến buổi tối thiên không liền bắt đầu hạ nổi lên lông ngỗng đại tuyết.

Ngày hôm sau sáng sớm, làm Giang Châu thị mọi người tỉnh lại khi, phát hiện Giang Châu thị nghênh đón mấy năm đến lần đầu tiên màu trắng thế giới, nơi nơi là ngân trang tố khỏa.

Nhưng ở Thương Bắc huyện quát sơn tiên cảnh, lúc này cũng không cận một mảnh hoa đào nở rộ, muôn hồng nghìn tía, tử uân khí bốc lên quanh quẩn, cũng có hàng tỉ đạo sáng mờ theo một đóa tường vân thượng nở rộ rơi, sáng mờ trung có liên miên sơn mạch, có chạy chồm giang hà, có chim bay cá nhảy, xuân hạ thu đông, muôn hình vạn trạng.

Tường vân phía trên, một cái cao to gầy gò người trẻ tuổi ngồi xếp bằng, kia ngàn vạn đạo sáng mờ bắt đầu từ hắn trên người nở rộ mà ra, kia ngàn vạn biến ảo đó là từ hắn mà sinh.

Vu trung địa vu thất đỉnh chi cảnh, đạo gia trung vạn tượng chi cảnh!

Tường vân dưới, sở hữu Vu môn đệ tử ngẩng đầu nhìn lên kia ngồi ngay ngắn tường vân phía trên chưởng môn, trong mắt toát ra quỳ bái sắc.

Hồi lâu, đột nhiên kia vạn đạo sáng mờ, vô số biến ảo cảnh tượng đột nhiên như vân hải quay cuồng, sau đó phút chốc nhập vào người trẻ tuổi não đỉnh.

Quát sơn tiên cảnh khôi phục ngày xưa bình tĩnh cùng cảnh tượng, phảng phất sự tình gì cũng chưa phát sinh quá giống nhau.

“Chúc mừng chưởng môn!” Lấy Lý Thanh Hồng cầm đầu nhất chúng Vu Hàm môn đệ tử ào ào cúi đầu chúc mừng.

Hạ Vân Kiệt chậm rãi mở hai mắt, trong mắt vô hỉ vô bi.

Đột phá đến địa vu thất đỉnh, vạn vật chi cảnh, vốn là ở Hạ Vân Kiệt dự kiến bên trong. Duy nhất làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy có chút ngoài ý muốn là, vu vương truyền thừa huyết mạch, mười hai đô thiên vu tổ kì kích phát vu tổ tinh hồn so với trong tưởng tượng còn muốn lợi hại một ít, khiến cho lần này đột phá thăng cấp so với đoán trước trung còn muốn tới sớm một ít.

Bất quá tu luyện nãi nghịch thiên cử chỉ, phảng phất trèo lên cao phong, càng đến mặt sau càng là gian nan. Ngay tại hôm nay đột phá là lúc, Hạ Vân Kiệt trong đầu có một tia hiểu ra, biết kế tiếp tu luyện sẽ không giống nhau phía trước như vậy nhanh thuận lợi. Vu vương truyền thừa huyết mạch còn có vu tổ tinh hồn trải qua vô số năm thong thả trôi qua, sở còn lại kỳ thật đã rất ít rất ít. Ở Hạ Vân Kiệt này giai đoạn có thể kích phát cùng hấp thu lại hữu hạn, nay tại đây cái giai đoạn, hắn kích phát cùng hấp thu đã không sai biệt lắm. Trừ phi hắn có thể đột phá đến thiên vu chi cảnh, mới vừa rồi có thể kích phát càng sâu trình tự vu vương huyết mạch truyền thừa cùng vu tổ Đế Giang tinh hồn.

Địa vu cửu đỉnh, cử hà phi thăng, xem ra là một kiện thực xa xôi sự tình, cũng không giống chính mình trong tưởng tượng dễ dàng như vậy đạt tới.

Bất quá Hạ Vân Kiệt trong lòng cũng không có chút thất vọng, hắn vốn là nhất nông dân con trai, cũng không

trèo lên cao nhất, nhìn xuống chúng sinh dã tâm, hắn bản tính cũng là ưa an nhàn cùng với thế vô tranh, nếu không hắn cũng sẽ không đại ẩn ẩn cho Giang Châu đại học dạy học dục người.

Nay như vậy ngược lại rất tốt, làm cho hắn không cần lo lắng không nghĩ qua là cảnh giới đột phá đến thiên vu, cho dù tưởng lưu lại cũng còn phải xem ông trời ý tứ.

Đạo pháp tự nhiên, ẩn ẩn trung hắn này tính cách ngược lại phù hợp đạo gia tu luyện ý cảnh, thế này mới khiến cho hắn ở đạo gia phương diện tu luyện có thể đuổi sát vu cảnh giới.

Vu, tôn trọng lực lượng, tính bạo hiếu chiến, mà đạo gia cảnh giới theo sát không rơi, lại vừa vặn chế hành vu lực lượng, khiến cho Hạ Vân Kiệt sẽ không bởi vì vu lực tăng vọt mà mất đi bản tính. Nếu không, lấy Hạ Vân Kiệt nay vu lực, này phân lực lượng nếu không có bản tính khống chế, tùy tiện vừa động giận, chỉ sợ cũng hội máu chảy thành sông, sinh linh đồ thán.

Nhìn phía dưới, nhất chúng Vu Hàm môn đệ tử, Hạ Vân Kiệt vốn là vô hỉ vô bi, như giếng cổ không dao động con mắt rốt cục nổi lên một tia biến hóa.

Vu Hàm môn, sư phụ nhiều năm tâm nguyện rốt cục còn là ở trong tay chính mình phát dương quang đại, chính là này địa cầu linh khí chung quy bần cùng, cho dù quát sơn tiên cảnh so với địa phương khác linh khí nồng đậm rất nhiều, nhưng đại hoàn cảnh như thế, có thể tụ tập linh khí chung quy cũng là có hạn. Bọn họ không có vu vương huyết mạch truyền thừa, tu luyện không đến “Vũ vương tâm quyết”, hấp thu không được Đông Lai tử khí, có lẽ quá không bao nhiêu năm, Vu Hàm môn đệ tử sẽ bởi vì tiên cảnh linh khí không đủ mà ngừng đi tới cước bộ.

Nghĩ đến đây, Hạ Vân Kiệt ánh mắt xuyên thấu qua tiên cảnh ảo trận hướng phương xa nhìn lại.

Kia đạo hư không thông đạo cuối cùng thông hướng đến tột cùng là cái gì địa phương đâu? Mặc kệ là vì cha mẹ có thể tu luyện, vì thánh hỏa thiên long huyết cừu, còn là Vu Hàm môn này đám đệ tử, Hạ Vân Kiệt đều biết đến, một ngày nào đó chính mình đều phải tại kia hư không trong thông đạo đi lên một chuyến.

……

Hạ Vân Kiệt ở khai giảng là lúc ly khai quát sơn tiên cảnh, về tới trường học.

Tân học kì ngày đầu tiên, Lưu Lực Hoành các lão sư đều ở tam lẻ sáu văn phòng.

Hạ Vân Kiệt đẩy cửa đi vào khi, Lưu Lực Hoành đám người chính tán gẫu được rất tốt kính, người người trên mặt đều tràn đầy vui vẻ tươi cười, hiển nhiên này nghỉ đông, này tết âm lịch, bọn họ đều là quá cử vui vẻ.

“Mọi người tân niên hảo, tán gẫu cái gì đâu, tán gẫu như vậy vui vẻ?” Tuy rằng nay Hạ Vân Kiệt đã là địa vu thất đỉnh chi cảnh, vạn tượng chi cảnh, giơ tay nhấc chân gian đều là đủ bài sơn đảo hải, nhưng nhìn đến này một trương trương quen thuộc mặt, Hạ Vân Kiệt như trước kìm lòng không được có một cỗ không hiểu ấm áp trong lòng đầu bắt đầu khởi động, đẩy cửa tiến vào trên mặt liền tràn đầy vui vẻ mỉm cười.

“Ha ha, chính tán gẫu ngươi đâu! Nói ngươi bạn gái nhiều như vậy, nhà mẹ vợ chúc tết phỏng chừng đều việc bất quá đến.” Mọi người gặp là Hạ Vân Kiệt, đều ha ha cười nhìn hắn trêu chọc nói.

“Khi nào thì các ngươi này đó đại học lão sư cũng đều

biến thành bát quái bà !” Hạ Vân Kiệt nay sớm đã thói quen mọi người tại đây phương diện đối hắn trêu chọc, nghe vậy tức giận trắng mọi người liếc mắt một cái.

“Cái gì bát quái bà, chúng ta đây là quan tâm ngươi hiểu không?” Lưu Lực Hoành trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó vươn hắn kia chích phì thủ ôm lấy Hạ Vân Kiệt đầu vai, vẻ mặt ái muội cười nói:“Nói thật, nhiều như vậy bạn gái, cái nào mới là chính cung nương nương? Năm nay đến tột cùng đi đâu gia chúc tết?”

“Đúng rồi, đúng rồi, Hạ lão sư ngươi liền lộ ra một chút thôi.” Người còn lại nghe vậy ào ào ồn ào nói.

“Đi, đi, các ngươi đều như vậy không sao? Năm nay không chuẩn bị trình báo phó giáo sư sao?” Hạ Vân Kiệt tức giận phát điệu Lưu Lực Hoành ôm chính mình đầu vai phì thủ nói.

“Không nói đánh đổ.” Lưu Lực Hoành ngượng ngùng lùi về tay, sau đó ngồi trở lại chính mình vị trí.

Hạ Vân Kiệt gặp Lưu Lực Hoành rốt cục không tái bát quái, trong lòng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, bọn người kia thật muốn một cái kính hỏi để, thật đúng là làm cho hắn đau đầu.

Bất quá Hạ Vân Kiệt vừa mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, trên mặt lập tức lộ ra một tia cười khổ. Bởi vì Lưu Lực Hoành đám người tuy rằng không tái truy vấn, bất quá lại ào ào bắt đầu đoán.

“Kỳ thật Hạ lão sư ngươi cho dù không nói, ta cũng biết khẳng định là kia Lam tỷ đúng hay không?” Lục Cao Đại nói.

“Oa, nguyên lai Lục lão sư ngươi cũng cho rằng kia Lam tỷ tối xinh đẹp a, ta cũng vậy như vậy cho rằng. Quang

kia khí chất, cho dù ta là nữ nhân đều sắp bị mê đảo.” Lý Hiểu Thi rất là đồng ý nói.

“Ta không phủ nhận Lam tỷ rất được rất khí chất, bất quá nếu ta là Hạ lão sư, ta còn là hội lựa chọn kia bộ dạng giống quá Catherine nữ vương dương nữu. Các ngươi ngẫm lại xem, dương nữu a, nhưng lại lớn lên giống nữ vương, chậc chậc……” Lưu Lực Hoành hai mắt tỏa sáng nói.

“Bất quá người nước ngoài không có chúc tết vừa nói đi.” Phạm Học Văn tiếp lời.

“Kia cũng là là, ta nói Phạm lão sư, ngươi cho rằng chúng ta Hạ lão sư hội chọn cái nào đâu?” Lưu Lực Hoành gật gật đầu, sau đó hỏi.

“Hắc hắc, có điểm ngượng ngùng nói nha.” Đeo kính, bộ dạng tối có học cứu phạm nhi Phạm Học Văn gãi gãi đầu, lộ ra một tia “Xấu hổ mở miệng” biểu tình.

“Thiết, có cái gì ngượng ngùng nói, dù sao đều là người một cái văn phòng, cũng không có học sinh ở.” Lưu Lực Hoành xem thường nói.

“Hắc hắc, còn là không nói.” Phạm Học Văn do dự hạ, lắc đầu nói.

“Ta sát, ngươi này bộ dạng cùng khỉ ốm tử giống nhau tên, sẽ không là nghĩ đến quán bar kia ba cái……” Gặp Phạm Học Văn còn là không chịu nói, Lưu Lực Hoành đột nhiên hiểu được, chỉ vào hắn vẻ mặt kinh hô.

“Hắc hắc! Nam nhân thôi, nam nhân thôi!” Phạm Học Văn cười cười, cười đến có chút ngại ngùng cũng có chút dâm loạn.

“Hắc hắc, kia cũng là là, nam nhân thôi, có thể lý giải.”

Lưu Lực Hoành cùng Lục Cao Đại thấy thế hoàn toàn tỉnh ngộ lại đây, đi theo vẻ mặt sỗ sàng cười nói.

“Hừ, các ngươi nam nhân quả nhiên không có một thứ tốt!” Lý Hiểu Thi thấy thế thế nào không biết bọn họ trong lòng nghĩ cái gì xấu xa sự tình, nhịn không được mắt trợn trắng nói.

“Lý lão sư, này ngươi có thể to lắm đại oan uổng chúng ta, chúng ta bất quá chính là ngẫm lại mà thôi, giống như chúng ta Hạ lão sư, kia nhưng là……” Lưu Lực Hoành đám người lập tức cảm thấy oan uổng nói.

“Hừ, đó là các ngươi không bản sự, có bản lĩnh các ngươi cũng đi trái ôm phải bế a!” Lý Hiểu Thi hiển nhiên đối Lưu Lực Hoành đám người cũng có ý kiến.

Lưu Lực Hoành đám người nghe vậy nhất thời có loại thật sâu thất bại cảm.

Đúng vậy, đều là đại học lão sư, người ta tuổi còn trẻ cũng đã là phó giáo sư, nhưng lại trung ngoại cô bé đều phao vài cái, thậm chí còn cùng ba cô bé đại bị đồng miên quá, mà bọn họ đâu, đến bây giờ mới thôi còn quang côn một cái! Thật sự là người so với người tức chết người a!

“Không nói chuyện này, không nói chuyện này, còn là đàm buổi tối đi nơi nào ăn cơm đi. Tân niên ngày đầu tiên đi làm, tổng yếu tìm một chỗ chà xát một chút.” Đại chịu đả kích Lưu Lực Hoành đám người lập tức dời đi đề tài.

Gặp này đám tên cuối cùng nói sang chuyện khác, Hạ Vân Kiệt thế này mới chân chính thở dài nhẹ nhõm một hơi, trong lòng nhưng thật ra có như vậy điểm tiểu đắc ý.

Hạ Vân Kiệt cũng nói không rõ chính mình dạng siêu

cấp đại nhân vật ở Lưu Lực Hoành đám người trước mặt có cái gì hảo đắc ý, nhưng một khi trở lại này tiểu quần thể, hắn tựa hồ thực dễ dàng liền quên hết chính mình một thân phận khác, tựa hồ hoàn hoàn toàn toàn thành một bình thường đại học lão sư.

“Này có cái gì hảo thảo luận, đương nhiên phải đi Nhậm gia khách sạn a.” Lý Hiểu Thi đương nhiên nói.

“Gần nhất trong khoảng thời gian này đúng là mời khách ăn cơm cao phong kì, Nhậm gia khách sạn liền bằng suy nghĩ, không trước tiên hai ba ngày đặt trước, phỏng chừng ngay cả đại sảnh đều đặt trước không đến.” Lưu Lực Hoành nói.

Nghĩ Nhậm gia khách sạn phía sau màn thứ hai đại cổ đông chính là chính mình nữ nhân, Hạ Vân Kiệt trong lòng nhịn không được nảy lên một tia tự hào, bất quá nhưng không có đem nhiệm vụ này lãm lại đây.

“Kia cũng là là, nếu không đi học giáo phụ cận đông hào khách sạn đi.” Lý Hiểu Thi nghĩ nghĩ lại nói.

“Các ngươi đại học lão sư chính là so với ta này tiểu thư ký tiêu sái, ngày đầu tiên phải đi đông hào khách sạn ăn cơm, không giống ta còn ở lo lắng tan tầm sau đi học giáo cái nào căn tin ăn cơm.” Lý Hiểu Thi nói vừa xong, dạy học thư ký Dương Thục Cầm cười khanh khách đi đến.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1132 : Mặt dài

“Không phải đâu Dương thư ký, lấy của ngươi mị lực, chỉ cần ngươi nói một tiếng muốn đi đông hào khách sạn ăn cơm, trong trường học khẳng định lập tức sắp xếp hàng dài chờ mời ngươi đi đông hào khách sạn ăn cơm.” Lý Hiểu Thi gặp là Dương Thục Cầm, không khỏi nở nụ cười.

“Đó là, ta khẳng định là cái thứ nhất đi xếp hàng.” Lưu Lực Hoành lập tức trong ngực nhất cử, hai mắt tỏa ánh sáng nói

“Đi đi, muốn xếp hàng cũng là ta cái thứ nhất, thế nào luân được đến ngươi nha.” Lục Cao Đại cùng Phạm Học Văn ào ào cướp nói.

“Khanh khách, ngươi xem xem Dương đại bí, của ngươi mị lực nhiều nha, ngươi này đều còn không có mở miệng đâu, chúng ta trong văn phòng sở hữu nam lão sư đều đã bắt đầu cướp danh ngạch.” Lý Hiểu Thi thấy thế trêu ghẹo nói.

“Mới không đâu, ngươi xem người ta Hạ lão sư liền chút xem không hơn ta này tiểu thư ký.” Dương Thục Cầm hé miệng cười khẽ, tiếu mâu phiêu Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

“Uy, ta nói Hạ lão sư, ngươi đây là cái gì ý tứ, một chút tỏ vẻ đều không có, chẳng lẽ chúng ta mỹ nữ thư ký mị lực không đủ đại sao?” Lý Hiểu Thi nghe vậy lập tức vẻ mặt bất mãn nhìn Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Lý lão sư này ngươi đã có thể oan uổng ta, nguyên nhân vì Dương thư ký mị lực quá lớn, cho nên ta suy nghĩ đông hào khách sạn là khẳng định không đủ cấp bậc, phải tìm cái cũng có cấp bậc, cho nên ta luôn luôn

tại tưởng Giang Châu thị nhà ai khách sạn là tối sa hoa." Hạ Vân Kiệt lập tức vẻ mặt oan uổng nói.

"Đi, đi, ngươi làm giáo thụ sẽ giễu cợt như ta vậy tiểu thư ký." Dương Thục Cầm nghe xong Hạ Vân Kiệt giải thích sau, giơ lên phấn quyền nhẹ nhàng đối với đầu vai hắn đánh hai quyền, xem thường nói.

Nhìn Dương Thục Cầm phấn quyền dừng ở Hạ Vân Kiệt trên đầu vai, Lưu Lực Hoành đám người tròng mắt đều đỏ, mà Lý Hiểu Thi tắc khanh khách nở nụ cười, chỉ vào tròng mắt đỏ lên Lưu Lực Hoành đám người nói:"Nhìn đến không có, người ta Hạ lão sư vì cái gì có thể trái ôm phải bế, đây là trình độ a!"

Ngày đầu tiên đi làm, ngay tại như vậy vui không khí trung vượt qua.

Đến tan tầm thời điểm, 306 văn phòng lão sư cộng thêm Dương Thục Cầm này mỹ nữ thư ký liền cùng nhau kết bạn xuất phát đi học giáo phụ cận đông hào khách sạn.

Vừa hạ học viện tòa nhà thang lầu, còn chưa tới tòa nhà cửa, Lưu Lực Hoành tựa như phát hiện tân đại lục giống nhau, chỉ vào đối diện học viện tòa nhà đại môn quảng trường pho tượng bên hai vị tuổi trẻ nữ tử, vẻ mặt kích động nói:"Mau nhìn, mau nhìn, mỹ nữ da! Các ngươi có biết hay không các nàng là cái nào học viện ? Là mới tới lão sư sao?"

"A, quả nhiên là mỹ nữ, là mới tới lão sư sao? Còn là học sinh? Như thế nào một chút cũng chưa ấn tượng a, như vậy xinh đẹp, không đạo lý ta một chút ấn tượng đều không có a!" Lục Cao Đại cùng Phạm Học Văn gặp quả nhiên là mỹ nữ, cũng đều vẻ mặt kích động.

Chỉ có Hạ Vân Kiệt nhìn đến bên pho tượng hai vị mỹ nữ, cảm thấy ngoài ý muốn. Hắn không nghĩ tới, có một

ngày Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh này hai vị mỹ nữ tiếp viên hàng không, thế nhưng hội đột nhiên dắt tay nhau đến trung y học viện tòa nhà bên ngoài chờ hắn.

“Ta thực vì có các ngươi như vậy đồng sự mà cảm thấy mặt đỏ, nhìn thấy cái mỹ nữ liền hô to gọi nhỏ, các ngươi còn là không phải đại học lão sư a? Các ngươi nhìn xem Hạ lão sư, Hạ phó giáo sư, hắn so với các ngươi còn trẻ đâu, hắn có hay không giống các ngươi như vậy, nhìn thấy mỹ nữ liền hô to gọi nhỏ, hai mắt sáng lên.” Lý Hiểu Thi gặp Lưu Lực Hoành ba người kia vẻ mặt trư ca dạng, nhịn không được khinh bỉ nói.

“Chính là, tốt xấu các ngươi cũng là đại học lão sư! Nhìn xem người ta Hạ lão sư, người ta tuy rằng sắc điểm, nhưng ít ra đối mặt mỹ nữ trầm được khí.” Dương Thục Cầm phụ họa nói.

Nay nàng cùng 306 lão sư hỗn phá lệ rất quen, nói chuyện cũng trở nên tùy ý đứng lên.

Bất quá Dương Thục Cầm vừa dứt lời liền trợn tròn mắt, bởi vì nàng phát hiện nàng trong miệng trầm được khí Hạ lão sư, lúc này thế nhưng đột nhiên đi nhanh hướng kia hai trẻ tuổi nữ tử đi đến.

“Ta sát, không phải đâu, chẳng lẽ rõ như ban ngày dưới, Hạ lão sư liền dám như vậy trực tiếp đi lên thông đồng hai vị mỹ nữ?” Lưu Lực Hoành há to miệng, vẻ mặt không dám tin.

“Ta sát, đây là chênh lệch a, nhìn xem người ta Hạ lão sư này phân quyết đoán, này phân quyết đoán, xem ra ta đời này cũng là không có biện pháp học xong.” Lục Cao Đại sợ hãi than nói.

“Chẳng lẽ Hạ lão sư chính là như vậy mới phao đến Lam tỷ, phao đến dương nữu, phao đến quán bar kia ba

mỹ nữ sao?” Phạm Học Văn vẻ mặt không thể tưởng tượng nói.

“Ai!” Lý Hiểu Thi phe phẩy đầu, thật sâu thở dài một hơi, phỏng chừng là cho rằng này Hạ lão sư không có thuốc nào cứu được.

Bất quá theo sát sau Lý Hiểu Thi tròng mắt đột nhiên gian như là kim ngư mắt giống nhau bạo lồi đi ra, gắt gao nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, còn có hắn kia bị hai vị mỹ nữ bò lên cánh tay.

“Ta kháo!”

“Ta kháo!”

“Ta kháo!”

Lưu Lực Hoành ba người cơ hồ là trăm miệng một lời nổ lên lời thô tục. Bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới, nguyên lai không phải Hạ lão sư lớn mật bao thiên địa đi thông đồng người ta hai vị mỹ nữ, mà là kia hai vị mỹ nữ chủ động đến bọn họ trung y học viện cửa đến chờ thông đồng Hạ lão sư !

“Khụ khụ, của ta đồng sự đã ở đâu.” Hạ Vân Kiệt tuy rằng thực hưởng thụ này đã lâu cảm giác, bất quá càng nhiều còn là xấu hổ. Dù sao nơi này là học viện, hơn nữa Lưu Lực Hoành đám người kia giống kim ngư mắt giống nhau bạo đột đi ra tròng mắt ở tịch dương hạ cũng có vẻ phá lệ chói mắt.

“Như vậy không vừa vặn cho ngươi mặt dài sao? Làm cho bọn họ nhìn một cái, ngươi tuy rằng tuổi trẻ, nhưng là rất mị lực, không thể coi khinh nga.” Đỗ Hải Quỳnh nhẹ giọng nói, bất quá ngọc thủ nhưng thật ra nghe lời lỏng rồi rời ra.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi một trận cười khổ không thể, cái này gọi là cái gì tư duy ăn khớp, bất quá trong lòng nhưng thật ra một trận ấm áp.

Đỗ Hải Quỳnh vừa mới dứt lời, Lý Hiểu Thi bọn họ chạy tới bọn họ trước mặt hai ba mét chỗ.

Đến gần sau, Lý Hiểu Thi bọn họ càng phát ra phát hiện trước mắt này hai vị mỹ nữ mê người. Mặc kệ là dáng người, tướng mạo còn là khí chất, đều làm cho Lưu Lực Hoành ba vị nam lão sư hai mắt sáng lên, đều làm cho Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm không tự chủ được cảm thấy tự biết xấu hổ.

“Ta đến giới thiệu một chút, này hai vị đều là của ta bạn tốt, Trầm Lệ Đề, Đỗ Hải Quỳnh.” Hạ Vân Kiệt gặp Lý Hiểu Thi bọn họ lại đây, cười giới thiệu nói:“Lệ Đề, Hải Quỳnh, bọn họ năm vị trung trừ bỏ Dương Thục Cầm là chúng ta học viện dạy học thư ký, này khác bốn vị đều là ta cùng cái văn phòng đồng sự, vị này là Lý Hiểu Thi Lý lão sư, vị này là Lưu Lực Hoành, vị này là Lục Cao Đại, vị này là Phạm Học Văn.”

“Ngươi hảo, thật cao hứng nhận thức ngươi, thường xuyên nghe Vân Kiệt nhắc tới các ngươi.” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh này hai vị tiếp viên hàng không ở lễ nghi phương diện nhưng là nhận quá nghiêm khắc cách huấn luyện, cười nhất nhăn mày, nhất cử nhất động, tự nhiên là phá lệ tao nhã cùng mê người.

Hai người này nhất “Ra tay”, nhất mở miệng, nhất thời lại làm cho Lưu Lực Hoành đám người trước mắt sáng ngời, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt tròng mắt đều nhịn không được đỏ lên.

Người so với người tức chết người a! Này hảo cải trắng như thế nào tất cả đều làm cho Hạ lão sư cấp củng đâu? Chẳng lẽ tiểu bạch kiểm liền như vậy nơi tiêu thụ

tốt? Chẳng lẽ đầu năm nay nữ nhân tất cả đều là “Bên ngoài” Hiệp hội ? Đều chỉ nhìn bề ngoài không xem nội tại mĩ sao? Giống ta, thật tốt một nam nhân a, như thế nào vốn không có như vậy mỹ nữ coi trọng đâu.

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh đương nhiên nghe không được Lưu Lực Hoành đám người hò hét tiếng lòng, cùng Lưu Lực Hoành đám người chào hỏi sau, chuyển hướng Hạ Vân Kiệt nhẹ giọng hỏi:“Các ngươi buổi tối có cái gì an bài không có?”

“Ta cùng Lý lão sư bọn họ hẹn tốt buổi tối cùng nhau ăn cơm, các ngươi nếu không cũng cùng nhau đi?” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Đúng rồi, cùng nhau đi, nhiều người náo nhiệt.” Lý Hiểu Thi đám người ở bên cạnh cười nói.

“Đương nhiên tốt nhất, chúng ta cũng đang nghĩ buổi tối kéo Vân Kiệt đi nơi nào ăn cơm đâu.” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh tự nhiên không phải nội hướng nữ hài tử, nghe vậy lập tức gật đầu nói tốt.

Vừa thấy lại có hai vị nữ tử gia nhập, nhưng lại là hai vị siêu cấp mỹ nữ, Lưu Lực Hoành đám người tự nhiên rất là vui vẻ, duy nhất làm cho bọn họ cảm thấy tiếc nuối là, này hai vị mỹ nữ đã là danh hoa có chủ, hơn nữa chủ nhân ra vẻ còn là cùng cá nhân.

Đông hào khách sạn Giang Châu đại học phụ cận, đi đường đi qua là có thể.

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh là tiếp viên hàng không, vốn là biết ăn nói, hơn nữa người lại bộ dạng xinh đẹp có khí chất, dọc theo đường đi rất nhanh liền cùng Lý Hiểu Thi đám người đánh thành một mảnh.

Trong lúc Lý Hiểu Thi đám người tự nhiên khó tránh khỏi

muốn hỏi Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh các nàng công tác, nghe nói các nàng dĩ nhiên là tiếp viên hàng không, tự nhiên lại là khó tránh khỏi một phen sợ hãi than.

Đông hào khách sạn đổ không cần trước tiên dự định ghế lô, đến khách sạn muốn một cái ghế lô, sau đó mỗi người tùy tiện điểm một hai cái chính mình thích thức ăn, lại điểm chút rượu thủy, buổi tối liên hoan cho dù chính thức bắt đầu.

Có Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh hai vị mỹ nữ gia nhập, buổi tối liên hoan không khí phá lệ hảo, mọi người đều uống không ít rượu.

Uống rượu Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra một chút màu hồng, ở ngọn đèn hạ có vẻ càng phát ra mê người. Nhìn xem Lưu Lực Hoành bọn người âm thầm cảm khái không thôi, ông trời không công bình a!

Cơm ăn đến nhận việc không nhiều lắm chín giờ thời điểm liền đã xong.

“Thời gian còn sớm, đi chúng ta bên kia ngồi ngồi đi.” Liên hoan chấm dứt, mọi người đi đến chín giờ cửa, cho nhau nói lời từ biệt sau, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh một trái một phải kéo Hạ Vân Kiệt tay, đề nghị nói.

Lưu Lực Hoành đám người vừa nghe, tròng mắt thiếu chút nữa đều biến tái rồi, song phi a, song phi!

“Các ngươi bên kia?” Hạ Vân Kiệt cảm thấy ngoài ý muốn nói.

“Đúng vậy, mới thuê phòng ở, có hay không hứng thú đưa đến cùng nhau ở?” Đỗ Hải Quỳnh nói.

Ngọn đèn lạp dài nhanh nằm cùng nhau ba người bóng dáng, gió đêm đem hai vị tiếp viên hàng không kia êm tai thanh âm thổi phù đến Lưu Lực Hoành đám người trong tai.

Ông trời này không công bình a, vì cái gì không có mỹ nữ hỏi ta có hay không hứng thú chuyển đi theo các nàng cùng nhau ở đâu!

“Cái gì, các ngươi còn thuê phòng ở?” Hạ Vân Kiệt càng phát ra cảm thấy ngoài ý muốn.

“Đúng vậy, ta cùng Lệ Đề đều lại triệu hồi Giang Châu thị sân bay.” Đỗ Hải Quỳnh trả lời.

“Vì cái gì? Hong Kong không tốt sao? Bay quốc tế lộ tuyến không tốt sao?” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt giật mình cùng khó hiểu hỏi.

“Hảo là hảo, bất quá có vẻ hoài niệm Giang Châu thị cuộc sống, cho nên sẽ trở lại.” Đỗ Hải Quỳnh loát loát mái tóc nói.

“Vậy còn ngươi? Lệ Đề.” Hạ Vân Kiệt chuyển hướng Trầm Lệ Đề.

Đỗ Hải Quỳnh lúc trước vì cái gì sẽ đi Hong Kong, Hạ Vân Kiệt không rõ ràng lắm, bất quá Trầm Lệ Đề lúc trước vì đi nam châu thị bay quốc tế tuyến, nhưng là chuyên môn tham gia ngoại ngữ phương diện huấn luyện, hơn nữa còn tham gia cuộc thi, hơn nữa phi nước ngoài so với phi quốc nội kiếm tiền cũng nhiều không ít.

“Ta cũng cùng Hải Quỳnh giống nhau a, chẳng lẽ ngươi chưa phát hiện như bây giờ tốt lắm sao?” Trầm Lệ Đề hơi hơi vãn nhanh Hạ Vân Kiệt cánh tay, chớp một đôi quyến rũ ánh mắt, hỏi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1133 : Trở về Đức Nhã tiểu khu

“Tốt, đương nhiên tốt! Bất quá, các ngươi sẽ không là vì ta mà quay về đến đi?” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó tả nhìn xem, hữu nhìn xem, thật cẩn thận hỏi, hỏi cái này nói khi, tim đập không hiểu có chút nhanh hơn.

“Thiết, vì ngươi trở về, thiếu trang điểm !”

“Thiếu hướng chính mình trên mặt thiếp vàng, Hạ thần côn!”

Cơ hồ đồng thời, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh vẻ mặt khinh thường bỏ qua rồi Hạ Vân Kiệt cánh tay, sau đó lại mãnh ném xem thường.

“Như vậy là tốt rồi, ta còn ở lo lắng vạn nhất các ngươi hai cái đồng thời thích thượng ta, ta đây nên làm cái gì bây giờ?” Hạ Vân Kiệt khoa trương lau cái trán, nói.

“Nằm mơ đi ngươi!” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy trái tim cũng không từ tự chủ chồng chất nhảy một chút, bất quá chân lại cơ hồ đồng thời nâng lên đến, đối với Hạ Vân Kiệt chân nhẹ nhàng đá một chút.

“Có giấc mộng mới có hy vọng thôi, hơn nữa, ta điều kiện cũng không kém nha, đại học lão sư, bộ dạng lại suất, nếu ở trên báo chí đăng cái tìm bạn trăm năm thông báo, kia hưởng ứng lệnh triệu tập giả tuyệt đối là nối liền không dứt a!” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt trang điểm nói.

“Hy vọng còn tại điền dã đâu, ngươi liền tỉnh tỉnh đi.” Hai người gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt trang điểm bộ dáng, nhớ tới chính mình hai người ước định, không khỏi lại tim đập nhanh hơn, sau đó lại song song liếc trắng mắt.

Các nàng quả thật là vì Hạ Vân Kiệt mà quay về đến.

Đỗ Hải Quỳnh mẫu thân bởi vì Hạ Vân Kiệt đoán trước, gần nhất ở thị trường chứng khoán kia tuyệt đối là kiếm được bồn mãn bát mãn, nay nàng đã đem mấy năm trước đầu nhập còn có năm trước đầu nhập tiền vốn toàn bộ triệt đi ra, ở lại thị trường chứng khoán đã là lợi nhuận thuần, nhưng dù là như thế, cũng có mấy chục vạn số lượng. Đỗ Hải Quỳnh chính mình sau lại cũng một lần nữa sát trở về thị trường chứng khoán, cũng buôn bán lời không ít. Cho nên nay, Đỗ Hải Quỳnh tuyệt đối được cho gia cảnh giàu có, cũng là không tất yếu phải ở lại Hong Kong bên kia lao tiền.

Trầm Lệ Đề nhà năm nay tình thế cũng xuất hiện nghịch chuyển. Năm trước mùa đông là cái trời đông giá rét, đối với giữ ấm nội y tiêu lượng vốn là có lợi, hơn nữa bởi vì Hạ Vân Kiệt âm thầm hỗ trợ duyên cớ, nhà nàng giữ ấm nội y vào siêu thắng xích siêu thị, tiêu lượng không chỉ có so với năm rồi tăng vọt, tài chính thu hồi cũng là thuận lợi vô cùng. Kể từ đó, Trầm Lệ Đề tự nhiên cũng sẽ không có kinh tế áp lực. Cho nên cũng sẽ không tất yếu cố gắng chạy quốc tế tuyến nhiều kiếm tiền hướng trong nhà gửi tiền.

Đương nhiên này đó đều chính là thuyết minh các nàng cụ bị hồi Giang Châu thị sân bay công tác điều kiện, nhưng chân chính nguyên nhân lại chỉ có các nàng trong lòng rõ ràng.

Các nàng thật sự không hẹn mà cùng thích thượng trước mắt vị này Hạ lão sư, các nàng từng trong mắt đồng chí thần côn. Không chỉ có là các nàng, các nàng người nhà cũng đều có vẻ vừa lòng Hạ lão sư, đã thúc giục hỏi các nàng vài hồi. Cho nên trải qua nhiều lần tư tưởng giãy dụa, các nàng thương lượng hảo cùng nhau hồi Giang Châu thị công tác, ai cuối cùng cùng Hạ Vân Kiệt cùng một chỗ, hết thảy lấy công bình cạnh tranh

đến quyết định.

Việc này, Hạ Vân Kiệt không có kháp chỉ suy tính tự nhiên là không có khả năng biết đến, hắn gặp hai người lại hướng hắn xem thường, không cho là đúng “Hắc hắc” Cười cười.

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh thấy thế lại nhịn không được liếc trắng mắt, bất quá cánh tay ngọc lại lần không hẹn mà cùng bò lên hắn cánh tay.

……

“Lục lão sư, Phạm lão sư, chúng ta sẽ tìm cái địa phương tiếp tục uống rượu đi, không say không về!” Nhìn Hạ Vân Kiệt bọn họ ba người thân ảnh dần dần biến mất ở trong đêm đen, Lưu Lực Hoành nói.

“Hảo, không say không về!” Lục Cao Đại cùng Phạm Học Văn không cần nghĩ ngợi gật đầu nói.

“Không phải đâu, buổi tối còn không có uống cạn hứng sao? Còn uống! Ngày mai không cần đi làm sao?” Lý Hiểu Thi cùng dương thục cầm nghe vậy đều xem thường nói.

“Lý lão sư, Dương thư ký, các ngươi không biết a, chúng ta trong lòng đổ hoảng a! Không uống chút rượu chúng ta không có biện pháp đi vào giấc ngủ a.” Lưu Lực Hoành thở dài nói.

“Đúng vậy, Lý lão sư, Dương thư ký, các ngươi nói nói xem, đồng dạng là đại học lão sư, còn là cùng cái văn phòng, khả ngươi xem xem người ta Hạ lão sư, chúng ta trong lòng khó chịu a!” Phạm Học Văn cùng Lục Cao Đại khoa trương đấm ngực nói.

Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm nghe vậy nhìn ba

người sửng sốt một hồi lâu nhi, sau đó thâm biểu đồng tình điểm gật đầu nói:“Chúng ta có thể lý giải, đi thôi!”

“Chẳng lẽ các ngươi sẽ không chuẩn bị cùng chúng ta cùng nhau uống rượu, an ủi an ủi chúng ta bị thương tâm linh sao?” Lưu Lực Hoành ba người nghe vậy nhìn Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm nói.

“Thiết, các ngươi cũng không phải Hạ lão sư!” Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm không cần nghĩ ngợi đem tóc vung, đi rồi.

Lưu Lực Hoành ba người nhìn Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm xoay người rời đi bóng dáng, đều nghe được đều tự ở trong đêm đen tan nát cõi lòng thanh âm.

Lão thiên gia, ngươi rất không công bình !

……

Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề thuê trụ tiểu khu như trước là Đức Nhã tiểu khu.

Đi vào này quen thuộc lão tiểu khu, Hạ Vân Kiệt có loại trở lại đi qua cảm giác. Nhớ tới Đỗ Hải Quỳnh ****, nhớ tới có một ngày về nhà đột nhiên nhìn đến mỹ nữ ra dục kinh diễm một màn, nhớ tới cùng Trầm Lệ Đề cùng ở dưới một cái mái hiên khi nhiều điểm giọt giọt.

Đột nhiên gian, Hạ Vân Kiệt phá lệ hoài niệm kia đoạn ngày, rất muốn trở lại đi qua.

Bất quá cho dù Hạ Vân Kiệt tu vi lại cao, nhưng cũng không có biện pháp làm cho thời gian đảo lưu, hết thảy đều đã là hôm qua.

“Vừa nhìn thấy ngươi khi, còn tưởng rằng ngươi là cái đồng tính luyến ái thần côn đâu, không nghĩ tới ngươi

cũng là cái đại sắc lang.” Trở lại quen thuộc tiểu khu, kéo làm cho chính mình tâm động nam nhân cánh tay, Đỗ Hải Quỳnh hiển nhiên cũng suy nghĩ bắt đầu khởi động, kìm lòng không được mắt lộ ra một tia nhớ lại sắc, nói.

“Hừ, ngươi còn nói đâu! Vô thanh vô tức liền cho ta dẫn sói vào nhà, chính mình lại vỗ vỗ mông chạy lấy người, cũng may bổn cô nương có tuần lang thuật, thế này mới không tao ương!” Trầm Lệ Đề trắng Đỗ Hải Quỳnh liếc mắt một cái, nói.

“Uy, uy, các ngươi đừng một ngụm một cái sắc lang được không, ta nhưng là chân chính quân tử, theo các ngươi hợp thuê xuống dưới, nhưng cho tới bây giờ không phi lễ quá các ngươi.” Hạ Vân Kiệt rất là oan uổng nói.

“Hừ, đó là bởi vì ngươi không kia lá gan!” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh trăm miệng một lời nói.

Khi nói chuyện, bất tri bất giác trung ba người đi tới ngũ hào dưới lầu.

Nhìn quen thuộc nhà lầu, thang lầu cửa vào giống nhau như đúc con số, Hạ Vân Kiệt vẻ mặt ngoài ý muốn nói:“Trụ sẽ không còn là trước kia kia bộ đi?”

“Hì hì, bị ngươi đoán đúng rồi. Thật đúng là chính là xảo, chúng ta lại thuê đến trước kia kia bộ chúng ta ở quá phòng ở, bất quá tiền thuê so với trước hai năm quý vài trăm đồng tiền. Bất quá không sao cả a, dù sao bổn cô nương ở thị trường chứng khoán buôn bán lời không ít, chúng ta Trầm đại tiểu thư nay lại thành nhà giàu thiên kim, mấy trăm khối, tiền trinh!” Đỗ Hải Quỳnh vẻ mặt khoa trương khoe ra biểu tình.

“Oa, nói như vậy các ngươi hai hiện tại chính là đại danh

đỉnh đỉnh bạch phú mĩ !” Hạ Vân Kiệt nghe vậy làm ra giật mình biểu tình.

“Đó là, thế nào tâm động đi? Có phải hay không muốn đuổi theo chúng ta nha?” Đỗ Hải Quỳnh đắc ý dào dạt nói.

“Đúng vậy.” Hạ Vân Kiệt đầu tiên là còn thật sự gật gật đầu, sau đó lại vẻ mặt tham tiền hỏi:“Bất quá các ngươi hiện tại đến tột cùng có bao nhiêu tiền, có thể hay không lộ ra một chút? Nếu tiền thật sự rất nhiều mà nói, ta là không ngại ủy khuất một chút.”

Bất quá Hạ Vân Kiệt vừa dứt lời hạ, liền nhìn đến Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề cắn răng, nâng lên chân đối với hắn liền đá lại đây.

Hạ Vân Kiệt thấy thế “Dọa” vội vàng hướng trên lầu khai lưu.

“Hạ Vân Kiệt, ngươi đứng lại đó cho ta!” Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề thấy thế một bên kêu một bên thở phì phì ở phía sau truy.

Bất quá Hạ Vân Kiệt chạy đến quá, chỉ chớp mắt liền lên lầu ba lại không phải hai người bọn họ truy được với.

“Ai u! Của ta chân!” Đang lúc Hạ Vân Kiệt chuẩn bị một hơi chạy đến năm tầng khi, dưới lầu truyền đến Đỗ Hải Quỳnh tiếng kêu thảm thiết.

“Sao lại thế này, chân xoay đến sao?” Hạ Vân Kiệt nghe được tiếng kêu thảm thiết vội vàng lại chạy trở về, nhìn Đỗ Hải Quỳnh vẻ mặt quan tâm hỏi.

Nhìn Hạ Vân Kiệt vẻ mặt quan tâm bộ dáng, Đỗ Hải Quỳnh mâu trung vốn là gian kế thực hiện được đắc ý ánh mắt chuyển vì ôn nhu, bất quá tay nàng cùng Trầm

Lệ Đề tay lại không nhàn rỗi, song song năm ngón tay tề mở, mạnh kháp trụ Hạ Vân Kiệt eo thịt, nghiến răng nghiến lợi nói:“Ta cho ngươi chạy, ta cho ngươi không ngại ủy khuất!”

“Đau! Đau! Ta sai lầm rồi, ta sai lầm rồi.” Hạ Vân Kiệt lúc này tự nhiên ý thức được bị lừa, bất quá trong đầu nhưng không có chút mắc mưu bị lừa tức giận, chỉ có nói không nên lời ấm áp cùng hạnh phúc.

“Hừ, nhìn ngươi lần sau còn dám không dám, cũng dám nói ủy khuất chính mình!” Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề gặp Hạ Vân Kiệt kêu đau, thế này mới đắc ý đem cằm giương lên, sau đó buông ra tay, rắn nước vòng eo uốn éo, đặng đặng đặng chạy lên lầu, lưu cho Hạ Vân Kiệt hai cái lại khốc lại khêu gợi bóng dáng.

Hạ Vân Kiệt nhìn phía trên rắn nước bàn vòng eo uốn éo ngăn, nói không nên lời xinh đẹp động lòng người, không khỏi cười lắc lắc đầu, sau đó nhấc chân đuổi theo.

“Mỹ nữ, đã về rồi. Ca bên này có một bình Pháp quốc Bordeaux rượu nho, có hay không hứng thú đến uống một chén?” Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề vừa mới đến năm tầng thang lầu khẩu, các nàng thuê nhà ở gian đối diện cửa phòng liền mở ra, ba vị tuổi trẻ nam tử cười tủm tỉm nhìn các nàng hỏi, ánh mắt thỉnh thoảng ở các nàng đầy đặn bộ ngực quét tới quét lui.

“Không có hứng thú.” Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề không hề nghĩ ngợi liền lạnh lùng trả lời.

“Để làm chi như vậy không cho mặt mũi, mọi người đều là hàng xóm, nhận thức một chút, vui vẻ một chút thôi!” Trong đó một vị tự nhận là bộ dạng suất khí người trẻ tuổi tiêu sái quăng hạ phiêu dật tóc, nói.

“Đúng vậy, đúng vậy, nhận thức một chút thôi.” Còn lại hai vị vẻ mặt sỗ sàng phụ họa nói.

“Ta nói ba vị bằng hữu, các ngươi chưa phát hiện các ngươi cười đến rất dâm loạn, hội dọa đến ta bạn gái sao?” Ngay tại phía sau, Hạ Vân Kiệt rốt cục cũng đến tầng năm, ánh mắt có chút không tốt nhìn kia ba cái tuổi trẻ nam tử.

“Bạn gái? Ta nói tiểu huynh đệ, liền ngươi này thân mình bản, ngươi được không a? Có cần hay không ca vài cái hỗ trợ a!” Gặp đột nhiên toát ra đến một tiểu bạch kiểm, phá hủy bọn họ hảo sự, kia một đầu phiêu dật tóc nam tử vẻ mặt khó chịu mặt đất hạ đánh giá Hạ Vân Kiệt, sau đó vẻ mặt khinh bỉ nói.

“Ha ha, đúng vậy, đúng vậy, ca vài cái tên gọi lôi phong!” Mặt khác hai người nghe vậy đều nở nụ cười.

Gặp này ba tên cũng dám cười nhạo Hạ Vân Kiệt, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh không chỉ có không có sinh khí, ngược lại vẻ mặt vui sướng khi người gặp họa nhìn bọn họ.

Hạ thần côn cũng là các ngươi có thể cười nhạo, thật sự là tự rước nhục nhã!

Gặp mỹ nữ cũng không có tức giận, ngược lại vẻ mặt hứng thú xem diễn bộ dáng, ba cái tinh trùng thượng não tiểu tử không khỏi càng phát ra kiêu ngạo nhìn Hạ Vân Kiệt, bộ ngực cử cao cao, hận không thể làm cho mỹ nữ thấy rõ ràng ai mới là thật nam nhân.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1134 : Thiết quyền

Hạ Vân Kiệt nhìn trước mắt này ba cái tinh trùng thượng não tiểu tử, rất một loại quen thuộc cảm, cái gì cũng chưa nói, chính là vẻ mặt bình tĩnh đi đến bọn họ cạnh cửa.

Lão tiểu khu, lão phòng ở môn đều là kiểu cũ cửa sắt, cồng kềnh nhưng thoạt nhìn thực rắn chắc.

Hạ Vân Kiệt thân thủ sờ sờ cửa sắt, mặt trên là thời gian lưu lại tú ban.

“Người này đang làm cái gì đâu? Đầu óc có phải hay không có vấn đề a?”

“Giống như có một chút a!”

“Uy, tiểu tử, đây là cửa sắt không phải mỹ nữ a, ngươi sờ cái gì sờ a?”

Ba người gặp Hạ Vân Kiệt đối mặt chính mình ba người cười nhạo, vừa không có tức giận, cũng không có sợ tới mức xoay người chạy trốn, ngược lại sờ nổi lên bọn họ thuê nhà ở cửa sắt, không khỏi vẻ mặt lỗi ngạc, ào ào cười nhạo nói.

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh cũng có chút không làm rõ được Hạ Vân Kiệt muốn làm gì, trong mắt đều toát ra một tia tò mò cùng nghi hoặc ánh mắt.

“Các ngươi chưa phát hiện cửa này có điểm cũ nát, cần một lần nữa đổi một phiến sao?” Hạ Vân Kiệt đột nhiên mở miệng nói.

“Bệnh thần kinh! Cửa này hảo hảo đổi cái rắm!”

“Chính là, tiểu tử này có phải hay không bị chúng ta sợ hãi, chúng ta cùng hắn đàm mỹ nữ, hắn thế nhưng theo chúng ta……”

“Oành!” Một đạo trọng vật va chạm thanh âm đột nhiên ở hàng hiên vang lên, sau đó ba cái vừa rồi còn vẻ mặt kiêu ngạo, lải nhải cười nhạo Hạ Vân Kiệt tên toàn bộ lập tức ngậm miệng lại, trừng lớn tròng mắt nhìn chằm chằm trên cửa sắt kia một cái thật sâu lõm xuống đi vào thiết hố, mặt trên quyền đầu dấu vết rõ ràng có thể thấy được, tựa như khắc in lại đi giống nhau.

Ồ ồ thở thanh ở hàng hiên vang lên, mồ hôi lạnh tựa như hạt mưa giống nhau theo ba tiểu tử trán xông ra. Mà Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh tuy rằng sớm đã biết các nàng Hạ đại sư khổng võ hữu lực, có thể thấy được đến kia kinh tâm truật mục quyền đầu ao ấn, đôi mắt đẹp còn là lập tức trừng lão đại lão đại, ít dám tin tưởng chính mình ánh mắt chỗ đã thấy.

“Ngươi xem, hiện tại các ngươi tổng tin tưởng này cửa sắt hỏng rồi đi, ngày mai còn là nhanh chóng đi đổi một phiến đi.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt thoải mái mà nhéo xoay cổ tay nói.

“Là, là, quả thật hỏng rồi, quả thật hỏng rồi, ngày mai phải đi đổi một phiến.” Ba người một bên lau cái trán mồ hôi lạnh, một bên đem đầu điểm cùng con gà con mổ thóc giống nhau.

“Cần ta hỗ trợ sao? Ta là rất thích ý học lôi phong làm việc tốt.” Hạ Vân Kiệt ánh mắt chậm rãi đảo qua ba người, lộ ra hai hàng trắng noãn răng nanh.

“Không cần, không cần!” Ba người đem đầu cấp diêu cùng trống bỏi giống nhau.

“Thực không cần?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Thực không cần!” Ba người vội vàng lại lắc đầu.

“Kia còn không cút cho ta hồi phòng ở, chẳng lẽ còn cần ta dụng quyền đầu đưa các ngươi trở về?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy đột nhiên sắc mặt trầm xuống nói.

“Là, là.” Ba người nhanh như chớp tất cả đều chạy về phòng ở.

Nói đùa a, cửa sắt đều có thể oanh ra một cái quyền đầu hố đến, kia nhưng là danh phù kỳ thực thiết quyền, này nếu ở chính mình trên đầu nhẹ nhàng đến như vậy một chút, chỉ sợ đầu phải lập tức nở hoa a!

“Đóng các ngươi cửa phòng.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Là, là.” Ba người lại vội vàng phản hồi đóng cửa phòng, chính là đóng cửa khi nhìn đến kia nhìn thấy ghê người quyền hố, tay đóng cửa đều là nhịn không được run.

Hoàn hảo, hoàn hảo, hôm nay chính là miệng chiếm chiếm tiện nghi, không có đối hai vị mỹ nữ động thủ động cước, nếu không hôm nay đã có thể chạy trời không khỏi nắng.

Hạ Vân Kiệt gặp ba người đem cửa đóng, thế này mới xoay người lại, bất quá lại phát hiện Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh đều giống xem quái vật giống nhau nhìn hắn.

“Làm sao vậy? Ta trên mặt nở hoa sao?” Hạ Vân Kiệt cười hỏi.

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh lại không nói hai lời, mở cửa, sau đó một phen hắn túm vào nhà, “Phanh” một tiếng đóng cửa lại, tái sau đó mắt đẹp gắt gao theo dõi hắn.

“Uy, các ngươi muốn làm gì?” Dù là Hạ Vân Kiệt nay bên người đủ mỹ nữ, nhưng cũng đỉnh không được hai người như vậy ánh mắt, không khỏi lui ra phía sau một bước.

Gặp Hạ Vân Kiệt lui ra phía sau, hai người lùi bước bước ép sát.

“Lấy ra nữa!” Hai người trăm miệng một lời nói.

“Cái gì vậy?” Hạ Vân Kiệt khó hiểu hỏi.

“Vô nghĩa, quyền đầu a!” Hai người đồng thời trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó không khỏi phân trần một người nắm lên Hạ Vân Kiệt một bàn tay, sau đó tựa như nghiên cứu đồ cổ vật chuyên gia giống nhau, cầm lấy Hạ Vân Kiệt tay lăn qua lộn lại xem, niết, kháp, còn dùng cái mũi đi ngửi, cuối cùng, hai người không hẹn mà cùng đột nhiên hé miệng ba đối với Hạ Vân Kiệt tay liền cắn đi xuống.

“Uy, các ngươi là chúc cẩu sao?” Hạ Vân Kiệt thấy thế vội vàng rút về tay, dở khóc dở cười nói.

“Ngươi mới chúc cẩu đâu, chúng ta chính là tưởng xác minh một chút, tay ngươi đến tột cùng có bao nhiêu cứng rắn, thế nhưng ngay cả cửa sắt đều cấp đánh ra một cái ao đến, bất quá giống như cũng không cứng rắn a, thịt hồ hồ.” Hai người đầu tiên là tức giận trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó vẻ mặt nghi hoặc khó hiểu nói.

“Vô nghĩa, ta không dùng lực đương nhiên không cứng rắn a. Hơn nữa, các ngươi cho dù muốn cắn ta tay, cũng kính nhờ chờ ta rửa tay sau tái cắn thôi.” Hạ Vân Kiệt nói.

“A! Phi! Phi! Phi!” Hai người nghe vậy trên mặt biểu tình lập tức cứng lại rồi, sau đó đột nhiên che miệng vội vàng hướng phòng rửa mặt chạy.

“Uy, ngươi người này như thế nào không nói sớm, khẳng định là ý định !” Hai người súc miệng đi ra, vẻ mặt hung ba ba hướng Hạ Vân Kiệt trừng mắt nói.

“Kính nhờ, các ngươi hạ khẩu nhanh như vậy, ta đâu đến kịp a. Hơn nữa, ai hội nghĩ đến các ngươi thế nhưng hội lấy miệng đến xác minh.” Hạ Vân Kiệt lần cảm ủy khuất nói.

“Vô nghĩa, không cần miệng đến xác minh, chẳng lẽ dùng dao nhỏ a!” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh không hẹn mà cùng xem thường nói, bất quá vừa dứt lời, hai người mắt đẹp đột nhiên sáng đứng lên.

“Đúng rồi, dao nhỏ! Như thế nào sẽ không nghĩ đến đâu!” Nói xong hai người liền hướng phòng bếp đi lấy đao.

Dù là Hạ Vân Kiệt là có thể phi thiên độn địa thần tiên sống, nhưng nhìn đến hai vị mỹ nữ tiếp viên hàng không, cầm hai thanh thái đao, đằng đằng sát khí hướng hắn đi tới, cũng là “Dọa” Đến sắc mặt đại biến, xoay người liền hướng phòng ngủ chạy.

Gặp phía trước ở hàng hiên còn uy phong lẫm lẫm, một bộ tuyệt thế cao thủ túm dạng, nay lại lạc hoang mà chạy, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh đều nhịn không được khanh khách phá lên cười.

Thanh thúy dễ nghe tiếng cười quanh quẩn ở thuê nhà ở lý, khiến cho toàn bộ phòng đều tràn ngập thanh xuân tức giận, duy nhất không được hoàn mỹ là hai vị mỹ nữ trong tay cầm hai thanh thái đao.

Thái đao ở ngọn đèn hạ lóe trạm trạm hàn quang, làm cho người ta một loại chụp kinh tủng phiến cảm giác.

Phía trước sự tình bất quá chính là cái trò khôi hài, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh rất nhanh liền đem đao thả lại phòng bếp, mà Hạ Vân Kiệt tắc theo phòng ngủ về tới phòng khách.

“Tốt lắm, thời gian không còn sớm, ta hồi trường học ký túc xá, các ngươi cũng sớm điểm nghỉ ngơi đi.” Trở lại phòng khách, ba người ngồi ở dài điều trên sô pha, cùng nhau nhìn một lát TV, mắt thấy trên tường đồng hồ treo tường kim đồng hồ đã chỉ hướng về phía mười một giờ, Hạ Vân Kiệt đứng dậy nói.

“Đều này điểm, hồi cái gì trường học, buổi tối liền ở nơi này đi.” Đỗ Hải Quỳnh ngẩng đầu nhìn xem đồng hồ treo tường, nói.

“Như vậy không có phương tiện đi.” Hạ Vân Kiệt nao nao, nói.

“Thiết, thiếu cho ta giả đứng đắn, trước kia ngươi cùng Lệ Đề cô nam quả nữ ở cùng nhau, cũng chưa gặp ngươi nói không có phương tiện, như thế nào hơn một cái ta sẽ không phương tiện ?” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy tức giận trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Hạ Vân Kiệt bị nói được giương miệng, không biết nên như thế nào trả lời.

“Hơn nữa, ta khả nghe nói ngươi nấu trứng muối gầy thịt cháo bữa sáng hương vị thực nói nga! Như thế nào, thiêu cấp Lệ Đề ăn là có thể, nấu cho ta ăn lại không được sao? Chẳng lẽ ta sẽ không là ngươi bằng hữu ?” Đỗ Hải Quỳnh tiếp tục nói.

“Nói nửa ngày nguyên lai ngươi là muốn ăn trứng muối

gầy thịt cháo a.” Hạ Vân Kiệt rốt cục tìm được rồi cơ hội nói chuyện.

“Bằng không ngươi cho là đâu?” Đỗ Hải Quỳnh phao cái xem thường cấp Hạ Vân Kiệt, sau đó thân cái lười eo nói:“Thời gian không còn sớm, các ngươi trước xem hạ TV, ta đi trước rửa mặt một chút.”

“Ha ha, ta đi thu thập một chút phòng đi, này đại mùa đông, ngươi đem người ta Hạ đại sư lưu lại, tổng không thể làm cho hắn ngủ sô pha đi.” Trầm Lệ Đề cười đứng dậy.

Nhìn hai cái thướt tha bóng dáng, một cái xoay bãi đi hướng phòng ngủ, một cái xoay bãi đi hướng phòng rửa mặt, Hạ Vân Kiệt trong lòng tràn đầy hạnh phúc, đồng thời còn có nói không nên lời bất an cùng mâu thuẫn.

Chẳng lẽ ba người cứ như vậy vẫn ở chung đi xuống sao? Chẳng lẽ liền vẫn như vậy giấu diếm đi xuống sao?

Hiển nhiên đây là không có khả năng, chân tướng một ngày nào đó hội vạch trần, khả đến ngày nào đó, Hạ Vân Kiệt thật không biết lấy Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh tính cách, hay không có thể thản nhiên nhận hắn bên ngoài còn có được này khác nữ nhân sự thật? Nếu nhận, đối với Hạ Vân Kiệt mà nói tự nhiên là thật to vui mừng, mà nếu quả không tiếp thụ đâu?

Hạ Vân Kiệt ngồi ở trên sô pha, tâm tình đột nhiên trở nên phá lệ phức tạp.

……

Ngày hôm sau, Hạ Vân Kiệt đúng giờ đẩy ra 306 cửa phòng làm việc.

Cửa đẩy ra, Hạ Vân Kiệt liền lập tức cảm thấy trong văn

phòng không khí không thích hợp.

Chỉ thấy trong văn phòng, không chỉ có Lý Hiểu Thi, Lưu Lực Hoành cùng cấp cái văn phòng lão sư đều ở, liền ngay cả Dương Thục Cầm vị này dạy học thư ký thế nhưng sáng sớm đã ở 306 văn phòng.

Năm người lẳng lặng ngồi ở bàn công tác sau, vẻ mặt nghiêm túc nhìn Hạ Vân Kiệt đẩy cửa vào.

“Làm gì như vậy nghiêm túc? Họp sao?” Hạ Vân Kiệt tiểu tâm can run rẩy, ra vẻ trấn định hỏi.

“Làm gì?” Lưu Lực Hoành đám người lộ ra “Hung hoành” ánh mắt, “Thành thật công đạo, tối hôm qua có hay không hồi trường học?”

Quả thế a, Hạ Vân Kiệt nhìn bọn họ “Hung hoành” ánh mắt, một trận không nói gì.

Này đám tên đến tột cùng là đại học lão sư đâu, còn là bát quái tin tức phóng viên a!

Bất quá oán thầm về oán thầm, đối mặt này bang tên kia “Hung hoành” ánh mắt, Hạ Vân Kiệt biết hôm nay nếu không thành thật công đạo, này một cửa khẳng định là không qua được, đành phải bất đắc dĩ lắc đầu.

Gặp Hạ Vân Kiệt lắc đầu, vốn là không khí nghiêm túc văn phòng đột nhiên hống một chút sôi trào.

“Ta dựa vào! Quả nhiên a, quả nhiên!”

“Ta sát, Hạ lão sư, ngươi là giúp đỡ, dạy ta một hai chiêu được không, về sau ta đem ngươi kêu ca biết không?”

“Hạ lão sư, tốt xấu chúng ta đều là cùng cái văn phòng,

ngươi liền nhẫn tâm nhìn huynh đệ ta đánh cả đời quang côn!”

“……”

Lưu Lực Hoành đám người như ong vỡ tổ nảy lên đến cùng Hạ Vân Kiệt bóp bóp vai, đấm đấm lưng, trên mặt treo nịnh nọt lấy lòng tươi cười.

Nếu đổi thành trước kia, Lưu Lực Hoành đám người như vậy biểu hiện, Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm không thiếu được muốn ném vài cái xem thường, mắng vài câu nam nhân không một cái thứ tốt, nhưng hôm nay, Lý lão sư cùng Dương thư ký đều chính là dùng ngạc nhiên ánh mắt, từ trên xuống dưới, từ đầu tới đuôi, tỉ mỉ đánh giá Hạ Vân Kiệt, phảng phất đột nhiên gian không biết Hạ Vân Kiệt.

Người bộ dạng tuổi trẻ suất khí, lại là đại học lão sư, có thể phao thượng vài nữu kỳ thật cũng đang thường. Cũng không thể giống Hạ Vân Kiệt như vậy a, phao đều là nhân gian tuyệt sắc không nói, hơn nữa động bất động sẽ tốt mấy phi. Hơn nữa tối hôm qua Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh, bộ dạng nhiều gợi cảm xinh đẹp, khí chất nhiều tao nhã, muốn tìm cái dạng gì bạn trai tìm không thấy, khả thế nhưng cũng……

Lý lão sư cùng Dương thư ký không nghĩ ra, không nghĩ ra trước mắt vị này Hạ Vân Kiệt lão sư trên người đến tột cùng có cái gì mị lực, như thế nào các nàng liền không cảm giác đâu?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1135 : Giữa hè Hương Sơn

“Đi đi, các ngươi nghĩ đến đâu lý đi a. Ta chỉ là ở nhà các nàng ngủ lại cả đêm, lại không có gì!” Hạ Vân Kiệt bên tai ông ông tác hưởng, một trận đau đầu.

“Ta sát, Hạ lão sư ngươi là ý định kích thích chúng ta có phải hay không? Ở hai vị mỹ nữ nhà ngủ lại cả đêm, này còn nói không có gì? Vậy ngươi nói cho ta biết cái gì kêu có cái gì?”

“Chính là, đáng thương ta năm nay đều ba mươi tuổi, đến bây giờ còn không có ở nữ sinh nhà ở quá cả đêm đâu, càng đừng nói mỹ nữ, nhưng lại là hai vị tiếp viên hàng không mỹ nữ !”

“Hạ lão sư, ngươi đây là khoe ra, trắng trợn khoe ra. Không được, ngươi hôm nay nếu không dạy chúng ta hai chiêu, về sau cũng đừng tiến chúng ta 306 cửa phòng làm việc!”

“Ta đồng ý, người này hiện tại càng ngày càng đắc ý !” Nói lời này không phải Lưu Lực Hoành, mà là Lý Hiểu Thi lão sư, hiển nhiên nàng đối Hạ Vân Kiệt chiếm tiện nghi còn khoe mã hành vi xem bất quá đi.

“Ta cũng tán thành! Ở một đêm còn chưa đủ sao? Vậy ngươi còn muốn làm gì?” Dương Thục Cầm cũng đi theo phụ họa nói.

Hạ Vân Kiệt gặp khiến cho công phẫn, đành phải nhấc tay đầu hàng, hắn xem như sợ này đàn quang côn nam cùng bát quái nữ.

Gặp Hạ Vân Kiệt nhấc tay đầu hàng, mọi người “Lửa giận” Thế này mới chậm rãi tắt. Bất quá kế tiếp cũng là hai vị nữ lão sư một phen bát quái khảo vấn, còn có Lưu

Lực Hoành đám người tử quấn quít lấy muốn Hạ Vân Kiệt dạy bọn họ tán gái bí quyết.

Cũng may Hạ Vân Kiệt buổi sáng còn có chương trình học, mắt thấy cấp học sinh đi học thời gian muốn tới, thế này mới có thể thoát thân.

……

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh trở về, khiến cho Hạ Vân Kiệt cuộc sống phong phú không ít.

Chỉ cần Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh không cần đi làm, tổng hội thường thường đem Hạ Vân Kiệt kêu lên, cùng nhau đi dạo phố, cùng nhau du sơn ngoạn thủy, đương nhiên còn có đi thuê nhà ở làm miễn phí đầu bếp, miễn phí dừng chân.

Tuy rằng rất nhiều người ảo tưởng mộng ảo nhất kiến chung tình, nhưng trên thực tế này dù sao cũng là mộng ảo bình thường, chân chính cảm tình rất nhiều thời điểm là cần thời gian bồi dưỡng, ba người cùng một chỗ thời gian càng dài, cảm tình tự nhiên cũng lại càng phát thâm hậu. Một ít vô cùng thân thiết tiểu hành động cũng trở nên càng phát ra tùy ý cùng thường xuyên. Tỷ như trước kia phân biệt khi là không có hôn, đến sau lại hai người đều đã giống chuồn chuồn lướt nước giống nhau hôn một chút Hạ Vân Kiệt hai má. Tuy rằng loại này hành động đối với người nước ngoài mà nói, đó là tái bình thường bất quá cáo biệt phương thức, nhưng đối với người Trung Quốc, hơn nữa nam nữ trong lúc đó, như vậy cáo biệt phương thức, ở những người khác trong mắt xem ra tuyệt đối là nam nữ bằng hữu quan hệ.

Bởi vì thường xuyên đến trường học tìm Hạ Vân Kiệt, dần dần Trầm Lệ Đề, Đỗ Hải Quỳnh hai người cùng Lưu Lực Hoành bọn họ cũng đều hỗn thật sự thục. Lưu Lực Hoành bọn họ dần dần cũng thói quen Hạ Vân Kiệt

thường xuyên ngủ lại Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh thuê nhà ở hạnh phúc hành vi. Đương nhiên đỏ mắt là tuyệt đối tránh không được, hơn nữa khi bọn hắn lần đầu tiên nhìn thấy có một lần mọi người nói lời từ biệt khi, hai vị mỹ nữ thế nhưng trước mặt bọn họ mặt phân biệt ở Hạ Vân Kiệt trên gương mặt hôn một cái khi, tròng mắt thật là hồng cùng con thỏ so với.

Đương nhiên bọn họ đỏ mắt đồng thời, đối Hạ Vân Kiệt cũng là bội phục sùng bái đến tận xương tủy. Đầu năm nay có thể hưởng hết tề nhân chi phúc, trừ bỏ mỗ ta phú hào, quan lớn, giống đại học lão sư phỏng chừng cũng chỉ này một nhà.

Nhàn nhã lại không mất phong phú hạnh phúc thời gian luôn quá đặc biệt mau, trong nháy mắt lại đã mùa hè.

Mùa hè đối với hàng không công ty mà nói, là một cái bận rộn mùa, nhưng đối với các lão sư mà nói cũng là cái thật dài ngày nghỉ.

Cho nên nghỉ hè ngay từ đầu, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh so với trước kia bận rộn không ít, mà Hạ Vân Kiệt lại hoàn hoàn toàn toàn có rảnh xuống dưới.

Có rảnh xuống dưới Hạ Vân Kiệt, trừ bỏ thỉnh thoảng đi một hai chuyến Thương Bắc huyện trung y viện, còn có quát sơn tiên cảnh, còn lại thời gian trên cơ bản chính là bồi bồi Chung Dương Dĩnh các thân mật người yêu cùng với cha mẹ.

Đầu tháng 8 thời điểm, nhớ tới bạn vong niên Hoàng lão sinh nhật ngay tại mấy ngày nay, hơn nữa cũng có có vẻ dài một đoạn thời gian không cùng hắn gặp mặt, có rảnh Hạ Vân Kiệt liền nổi lên đi gặp thấy hắn, thuận tiện cũng cho hắn chúc mừng sinh nhật ý niệm trong đầu.

Đến Bắc Kinh sân bay tiếp Hạ Vân Kiệt là Hoàng lão

trưởng tôn Hoàng Xương Vũ.

Ở năm nay tháng năm phân thời điểm, Hoàng lão trưởng tử Hoàng Bồi Hạo đã xong Vân Lĩnh tỉnh công tác trở lại Bắc Kinh đảm nhiệm quan trọng hơn cũng rất cao cấp bậc chức vụ, cho nên liên quan người nhà của hắn cũng đều điều đến Bắc Kinh. Bất quá Hoàng Bồi Hạo vào kinh sau, phỏng chừng là xuất phát từ cân nhắc hoặc là chính trị cần, Lý Thanh Hồng ký danh đệ tử, Tây Lĩnh tỉnh tỉnh ủy bí thư Trương Vân phong bị điều đến Vân Lĩnh tỉnh đảm nhiệm tỉnh ủy bí thư chức. Mà nguyên Tây Lĩnh tỉnh tỉnh trưởng tiếp nhận chức vụ Trương Vân phong tỉnh ủy bí thư chức, tỉnh trưởng vị trí tắc từ Hoàng lão cái thứ hai con trai Hoàng Bồi Chấn hàng không tiếp nhận chức vụ.

Đương nhiên này đó quan trường chức vụ điều động, cùng với giấu ở mặt sau chính trị đánh cờ Hạ Vân Kiệt là sẽ không đi quan tâm. Hắn đến Bắc Kinh vấn an Hoàng lão cũng không phải bởi vì Hoàng gia hiển hách, mà là bởi vì đối Hoàng lão từng anh hùng hành vi tôn kính, cùng với nay hai người bạn vong niên tình.

Nay đã là danh liệt kinh thành cao nhất cấp vài thái tử ca hàng ngũ Hoàng Xương Vũ, thoạt nhìn cùng trước kia giống nhau cao lớn suất khí trung mang theo một tia tao nhã, duy nhất khác nhau chính là cả người khí chất thoạt nhìn so với trước kia càng trầm ổn một ít.

“Hạ lão sư, một đường vất vả.” Vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt, Hoàng Xương Vũ trên mặt liền lập tức lộ ra đăm đăm nội tâm tôn kính khiêm tốn mỉm cười, thủ cũng thực tự nhiên liền thân đi qua lấy Hạ Vân Kiệt trong tay va ly.

“Ha ha, ta cũng không phải lão nhân, có cái gì vất vả.” Hạ Vân Kiệt cười cười, tùy tay đem va ly cho Hoàng Xương Vũ.

Nói như thế nào cũng là hắn gia gia bạn vong niên, cho dù Hoàng Xương Vũ là đứng đầu thái tử ca, Hạ Vân Kiệt cũng không tất yếu cùng hắn khách khí.

Cũng may Hoàng Xương Vũ không phải cái gì đại minh tinh, bình thường làm việc làm người cũng xưa nay điệu thấp, sân bay lý cũng là không có người nhận thức hắn, nếu không nếu làm cho người ta biết kinh thành đứng đầu thái tử ca lưu lạc vì cấp một vị địa phương đi lên đại học lão sư giỏ xách, phỏng chừng tròng mắt đều phải rơi xuống một đất.

“Ha ha.” Hoàng Xương Vũ cười cười, một bên cầm va ly, một bên đi theo Hạ Vân Kiệt hướng bãi đỗ xe đi đến.

“Gia gia nghe nói ngài muốn lại đây, này hai ngày cơ hồ mỗi ngày đều ở nhắc tới ngài.” Hoàng Xương Vũ nói.

“Ha ha, nhưng thật ra cho ngươi gia gia nhớ, ta hẳn là thường xuyên đến xem hắn.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng cũng là cảm thấy ấm áp lại là có chút hứa hổ thẹn.

“Ngài nếu có thể thường xuyên đến, gia gia khẳng định cao hứng hỏng rồi.” Hoàng Xương Vũ nói.

Khi nói chuyện, hai người đến sân bay bãi đỗ xe.

Lên xe, Hạ Vân Kiệt lại hỏi chút nhà bọn họ tình huống, Hoàng Xương Vũ đều khiêm tốn nhất nhất làm trả lời, trả lời khi trong mắt thỉnh thoảng toát ra một tia cảm kích sắc.

Lại nói tiếp, nếu không có Hạ Vân Kiệt, không chỉ nói hắn Hoàng Xương Vũ bởi vì não lựu duyên cớ, khả năng sớm đã không ở này thế gian, liền ngay cả hắn gia gia nay chỉ sợ cũng sớm đã buông tay tây đi. Mà hắn gia gia nếu sớm buông tay tây đi, chỉ sợ bọn họ Hoàng gia

hôm nay cục diện liền hoàn toàn không giống với, thậm chí hắn ba ba có thể hay không giống hôm nay giống nhau vào kinh nhậm chức đều là cái vấn đề.

Hoàng lão như trước ở tại chung phía sau núi phố ngõ nhỏ kia đống bụi tường bụi ngõa tứ hợp viện, Hoàng lão cả người thân thể cùng tinh thần trạng thái tựa hồ so với trước một hai năm còn muốn tốt hơn một ít, hiển nhiên Hạ Vân Kiệt cho hắn mang ngọc phù còn có cho hắn trong nhà bố trí một ít trận pháp nổi lên không nhỏ tác dụng.

Nhìn đến Hạ Vân Kiệt, Hoàng lão thực vui vẻ, nắm tay hắn hồi lâu cũng không chịu buông ra.

Đêm đó, Hạ Vân Kiệt là ở trong tứ hợp viện ăn cơm mà nói, ăn cơm khi, Hoàng gia vài tử nữ trừ bỏ không có phương tiện trở về, trên cơ bản đều trở lại.

Mặc dù ở tòa thật muốn đi ra ngoài lộ diện, đều là nước cộng hoà hiển hách nhân vật, bất quá ở Hạ Vân Kiệt trước mặt lại cùng nhà người thường không nhiều lắm khác nhau, mọi người đều là khiêm tốn khách khí, nói nói cười cười, nhưng thật ra này thật vui vẻ.

Đêm đó, Hạ Vân Kiệt ngay tại tứ hợp viện ở xuống dưới.

Ngày hôm sau buổi sáng, Hạ Vân Kiệt bồi Hoàng lão ở trong sân tản bộ, tâm sự, chơi cờ, ngày cũng là là quá nhàn nhã. Bất quá Hoàng lão lại lo lắng người trẻ tuổi cùng chính mình một lão nhân thời gian dài quá hội nhàm chán, liền lấy cớ chính mình có chút mệt mỏi, làm cho trưởng tôn Hoàng Xương Vũ cùng Hạ Vân Kiệt ở thành Bắc Kinh chung quanh đi dạo.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không tốt phất lão nhân ý tốt, hơn nữa lão nhân hoạt động thời gian dài quá cũng quả thật cần nghỉ ngơi, liền cũng khiến cho Hoàng Xương Vũ

cùng chung quanh đi dạo.

Nói lên Bắc Kinh Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra đã tới mấy chuyến, nhưng mỗi lần ngốc thời gian lại cũng không dài, đổ còn có rất nhiều địa phương cũng chưa đi chơi quá. Nay là nghỉ hè, nhưng thật ra có thời gian chậm rãi ngoạn. Đáng tiếc mấy ngày nay Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng lại chạy đến địa phương khác đi việc khách sạn sự tình, nếu không nhưng thật ra có thể đem hai người bọn họ cũng kéo đến.

Giữa hè Bắc Kinh còn là thực nóng bức, Hoàng Xương Vũ tự nhiên là không tốt làm cho Hạ lão sư đỉnh đại thái dương cuống thành Bắc Kinh, vì thế liền lựa chọn Hương Sơn.

Giữa hè Hương Sơn, cổ mộc xanh ngắt, chảy nhỏ giọt lưu thủy, cỏ xanh xanh biếc, gió lạnh đập vào mặt, phong cảnh tuyệt đẹp, cũng là giữa hè du ngoạn nghỉ hè hảo nơi đi.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên là theo Hoàng Xương Vũ vị này địa chủ an bài, hắn nói đi Hương Sơn liền đi Hương Sơn.

Bất quá còn đừng nói, giữa hè Hương Sơn tuy rằng không có mùa thu lửa đỏ phong diệp, nhưng nơi nơi sống lâu lên lão làng, trăm hoa đua nở, nhất phái xanh um tươi tốt, tranh phương khoe sắc, du khách cũng không nhiều, người vừa đến chân núi liền lần thấy cảm giác mát xâm thân, nhẹ nhàng khoan khoái di thần, như nhập thanh lương thế giới. Cho dù Hạ Vân Kiệt nay sớm đã đạt tới hàn thử không xâm cảnh giới, nhưng cũng cảm thấy phá lệ thoải mái hưởng thụ.

Đem xe ở chân núi đình hảo, sau đó từ đông môn tiến vào, một đường hướng nam, đi ngang qua Hương Sơn tự, qua núi xanh thẳm đình, tĩnh thúy hồ, có một chỗ tiểu đình, tiểu đình biển thư “Thanh âm”, chảy nhỏ giọt lưu

thủy, tinh tế như âm.

Dọc theo con đường này vẫn hướng nam có một cái uốn lượn lên núi đường nhỏ, lộ bên trái có núi đá thế tường vây. Hoàng Xương Vũ xin chỉ thị Hạ Vân Kiệt là đi đại lộ còn là đường nhỏ.

Hạ Vân Kiệt thích im lặng, liền kêu Hoàng Xương Vũ mang theo đi yên lặng đường nhỏ. Đường nhỏ tảng đá bậc thang khi cấp khi chậm chạp hướng sơn thượng mà đi, một đường đi đến đều là cây rừng thấp thoáng, phá lệ im lặng thanh lương.

Đi bậc thang, đi một chút đình đình, bất tri bất giác trung liền đi tới giữa sườn núi, đang chuẩn bị dựa vào lan can trông về phía xa khi, Hạ Vân Kiệt thấy được cách đó không xa bậc thang ngồi một người tuổi còn trẻ nữ tử, nữ tử chính sắc mặt có chút thống khổ xoa mắt cá chân, hiển nhiên là đi sơn khi không cẩn thận xoay đến chân.

Ở của nàng phía trước cùng mặt sau đều có một đám người, có khiêng máy quay phim, có cầm các loại đạo cụ, xem tình hình đúng là cái nhiếp ảnh tổ, chính là không biết chụp là phim truyền hình còn là điện ảnh, mọi người vừa đi vừa có nói có cười, thật là náo nhiệt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1136 : Ba năm sau gặp lại

Hạ Vân Kiệt nguyên bản đối điện ảnh ngôi sao linh tinh cũng không cảm thấy hứng thú, bất quá sau lại bởi vì Dương Tiếu Mai sinh động cùng ảnh thị vòng, cho nên khó tránh khỏi cũng liền chú ý một chút, hơn nữa gần nhất luôn bị Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh quấn quít lấy cùng nhau xem TV cùng điện ảnh, nhưng thật ra bù lại không ít giải trí vòng bát quái nhân vật cùng tin tức.

Còn đừng nói, bù lại còn là có điểm hiệu quả. Này nhiếp ảnh tổ trung Hạ Vân Kiệt thế nhưng thật đúng là liền nhận ra hai khuôn mặt đến.

Trong đó một vị đội kính râm, thoạt nhìn thực khốc thực ngạo tên, cụ thể tên Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra nhớ không thể, bất quá lại biết hắn bởi vì gần nhất liên tiếp diễn hai bản đô thị kịch mà có vẻ náo nhiệt. Hắn bên người một vị bộ dạng có vẻ xinh đẹp, cử chỉ có vẻ dáng vẻ kệch cỡm nữ tử, Hạ Vân Kiệt đồng dạng cũng nhận thức. Vừa mới năm trước diễn đỏ một bộ phim truyền hình, sau đó lại liên tiếp náo loạn mấy khởi chuyện xấu, nay coi như là giải trí vòng một vị danh nhân. Về phần người khác Hạ Vân Kiệt liền cũng không nhận thức. Dù sao hắn không phải truy tinh tộc, chẳng sợ tái bù lại, đối giải trí vòng lý ngôi sao biết như trước rất là hữu hạn.

“Trình Phinh, như thế nào xoay đến chân ? Có hay không quan hệ, có cần hay không ta giúp ngươi nhìn xem?” Vị kia đội kính râm nam ngôi sao rất nhanh liền phát hiện ngồi ở bậc thang nữ tử trạng huống, đi lên trước “Quan tâm” Hỏi.

“Cảm ơn Hàn ca, không quan hệ, hơi chút nhu nhu hẳn là thì tốt rồi.” Trình Phinh ngẩng đầu nhìn trước mắt nam tử chính nhìn chằm chằm nàng hai điều tuyết trắng đùi xem, trong mắt mịt mờ lóe ra một tia chán ghét sắc, bất

quá trên mặt lại mang theo ngọt ngào mỉm cười.

Mang kính râm nam ngôi sao nghe vậy sắc mặt hơi hơi đổi đổi, giấu ở kính râm mặt sau con mắt lóe ra một tia căm tức sắc, lấy hắn nay thân phận địa vị cùng danh khí, giống Trình Phinh loại này lại đây kẻ chạy cờ bắc ảnh thành nhân kế tục giáo dục học viện thành giáo nữ học sinh, cái nào không phải ước gì cùng hắn phát sinh điểm ái muội quan hệ, sau đó nương hắn diễn cái nữ phối hợp diễn cái gì, lại hoặc là ra điểm chuyện xấu đề cao nổi tiếng. Không nghĩ tới này Trình Phinh chính là có chút không hơn nói. Nay hắn “Hảo tâm” Tiến lên, không nghĩ tới lại đụng vách tường. Nếu không hắn đối trước mắt vị này mang gai hoa hồng còn có điểm ý nghĩ, chỉ bằng Trình Phinh thái độ hiện tại, hắn đã sớm kêu đạo diễn làm cho nàng cút đi, ngay cả kẻ chạy cờ nhân vật cũng không cấp nàng.

“Thiết, trang cái gì trang a!” Vị kia xinh đẹp nữ ngôi sao thấy thế cũng là thực khinh thường ném xuống một câu, sau đó khoa trương lắc lắc của nàng thân hình như rắn nước đuổi theo Hàn ca, lạc lạc thanh lạc lạc khí nói:“Ta nói Hàn ca a, ngươi hành động hảo, đợi lát nữa cần phải nhiều chỉ đạo chỉ đạo nga!”

“Không dám nhận, không dám nhận, có Lục đạo ở!” Hàn ca cười xua tay nói.

Lục đạo là cái dài một đôi đậu xanh mắt mập mạp.

“Chán ghét a! Cùng người ta còn khiêm tốn cái gì a. Ngươi muốn chỉ đạo, Lục đạo cũng muốn chỉ đạo!” Xinh đẹp nữ ngôi sao nâng tay nhẹ nhàng đánh Hàn ca một chút, sau đó lại lay động vòng eo đi đến Lục đạo bên cạnh, nhẹ nhàng vãn trụ Lục đạo cánh tay hỏi:“Ngài nói đúng không là Lục đạo?”

“Hắc hắc, chỉ đạo khẳng định không thành vấn đề a, bất

quá hai người chỉ đạo ta lo lắng ngươi ăn không tiêu a!” Lục đạo kia đôi đậu xanh mắt theo xinh đẹp nữ ngôi sao v tự cổ áo xem đi xuống, cười tủm tỉm nói.

“Lục đạo, ngươi rất xấu, ngươi rất xấ, người ta không để ý tới ngươi !” Xinh đẹp nữ ngôi sao hiển nhiên đối nam nhân miệng này đó hoa hoa rất quen thuộc, lập tức ý hội lại đây Lục đạo nói mà nói là cái gì ý tứ, giơ lên phấn quyền đối với Lục đạo càng không ngừng nhẹ nhàng đấm đánh, thanh âm lạc lạc làm cho người ta khởi nổi da gà.

“Uy, ta nói Trình Phinh, ngươi cũng thật là. Làm cho Hàn Kỳ Viễn giúp ngươi xem một chút cũng sẽ không thiếu một miếng thịt, để làm chi khiến cho như vậy rụt rè a. Ta xem, ngươi còn như vậy đi xuống, sớm hay muộn ngay cả long bộ đều chạy bất thành.” Hàn ca cũng chính là Hàn Kỳ Viễn bọn họ đi rồi, một cái tóc ngắn, thanh xuân dào dạt nữ tử đi đến Trình Phinh bên người, thấp giọng thầm oán nói.

“Này không phải rụt rè không rụt rè vấn đề, ngươi là không biết tên kia xem ta ánh mắt có bao nhiêu sắc a! Ta này nếu làm cho hắn giúp ta xem hạ chân, ta xem tiếp theo, hắn liền dám muốn ta cùng hắn trên giường.” Trình Phinh thấp giọng nói.

“Thiết, trên giường liền trên giường bái, chỉ cần cho ta diễn nữ nhất hào. Hơn nữa, Hàn Kỳ Viễn người cũng bộ dạng cử suất.” Tóc ngắn nữ tử không cho là đúng nói.

“Đi đi, muốn lên giường ngươi đi lên.” Trình Phinh thấp giọng nói.

“Khả người ta không thấy thượng ta nha, tổng không thể ta chính mình chủ động dụ dỗ hắn đi!” Tóc ngắn nữ tử trắng Trình Phinh liếc mắt một cái, sau đó lại nói:“Hiện tại thế nào? Có thể đi lại sao? Nếu tái trì hoãn đi xuống,

kia tử mập mạp khẳng định sẽ tìm cơ hội mắng chửi người!”

“Còn là không được, nếu không ngươi đi trước đi, ta tái chậm chậm kính.” Trình Phinh thử cố gắng đứng lên, khả chân vừa mới nhất liền cảm thấy một trận châm thứ đau đớn, nhất thời lại đặt mông ngồi trở về.

“Thiết, nói cái gì nha. Nói tốt, chúng ta hai người muốn cùng nhau cố gắng, cùng nhau trở thành đang hồng đại minh tinh, ta như thế nào hảo bỏ xuống ngươi mặc kệ đâu. Dù sao cũng chính là long bộ, cùng lắm thì không chạy bái.” Tóc ngắn nữ tử nói.

“Không có việc gì đi, có cần hay không ta giúp ngươi xem một chút a?” Ngay tại phía sau, một đạo tuổi trẻ nam tử thanh âm vang lên.

“Nhìn ngươi cái đầu nha! Tưởng ăn bớt, cửa đều không có!” Tóc ngắn nữ tử nghe vậy vừa nhấc đầu gặp là một cái “Loè loẹt” tiểu bạch kiểm, tự nhiên cho rằng hắn là tưởng chiếm Trình Phinh tiện nghi, nhất thời tú mục trừng trừng, hai hàng lông mày đổ dựng thẳng mắng, lại áp căn không chú ý tới Trình Phinh lúc này chính giương miệng, vẻ mặt không dám tin nhìn trước mắt vị kia tiểu bạch kiểm bị nàng cho rằng là nghĩ ăn bớt.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên là sẽ không theo tóc ngắn nữ tử chấp nhặt, chính là như trước mặt mang mỉm cười nhìn đã suốt không sai biệt lắm có ba năm không gặp mặt cùng liên hệ Trình Phinh, nhưng thật ra Hoàng Xương Vũ tức giận đến sắc mặt xanh mét, bất quá bởi vì xem hạ lão sư tựa hồ rõ ràng nhận thức kia quải chân nữ tử, thế này mới kiềm chế trụ tức giận không cùng kia tóc ngắn nữ tử chấp nhặt.

Nếu không lấy Hạ Vân Kiệt thân phận, cùng với hắn ở hắn cảm nhận địa vị, lại khởi dung tóc ngắn nữ tử như

thế nhục mạ.

“Ngươi được không a?” Trình Phinh trên mặt kinh ngạc dần dần chuyển vì mỉm cười, nhìn Hạ Vân Kiệt, khóe miệng hơi hơi nhếch lên hỏi.

“Ta cùng một vị lão nhân học quá điểm thôi cung lưu thông máu trị liệu ngã đánh cốt thương thủ pháp, hẳn là không thành vấn đề.” Hạ Vân Kiệt cười nói, trong mắt toát ra một tia hồi ức sắc.

Từng trước đây, hắn cùng Trình Phinh lần đầu tiên thân mật tiếp xúc chính là theo nàng trật chân bắt đầu, không nghĩ tới khi quá ba năm, hắn lại gặp được nàng, nàng lại một lần trật chân, chính là lần này là đi sơn xoay đến, mà không phải vì truy cướp bao tặc xoay đến.

“Thật vậy chăng? Vậy thử một lần đi.” Trình Phinh mỉm cười nói, trong mắt đồng dạng toát ra một tia hồi ức ánh mắt.

Ba năm thời gian nói dài cũng không dài lắm, bảo ngắn cũng không ngắn lắm, rất nhiều thời điểm có thể đủ để cho người quên mất một người, bất quá cùng Hạ Vân Kiệt lần đầu tiên gặp mặt tại đây một khắc tựa hồ đột nhiên tựa như vừa mới ngày hôm qua phát sinh quá giống nhau. Thời gian tựa hồ chút không làm cho bọn họ trong lúc đó sinh ra gì xa lạ cùng xa cách cảm.

“Uy, ta nói Trình Phinh ngươi điên rồi sao? Hàn Kỳ Viễn nói giúp ngươi xem một chút, ngươi không chịu, thế nhưng nguyện ý cấp tiểu tử này xem. Tiểu tử này rõ ràng là xuy ngưu tưởng ăn bớt a!” Tóc ngắn nữ tử không nghĩ tới Trình Phinh thế nhưng đồng ý làm cho Hạ Vân Kiệt giúp nàng xem chân, không khỏi vẻ mặt không thể tưởng tượng kêu lên.

Gặp Trình Phinh bằng hữu lại một lần nữa nói chính

mình là nghĩ ăn bớt, dù là Hạ Vân Kiệt tu dưỡng tốt lắm, phía sau cũng nhịn không được lạp hạ mặt, mà Trình Phinh thấy thế còn lại là không tâm không phế cười khanh khách lên.

Nhìn Trình Phinh không tâm không phế lên tiếng cười rộ lên, cùng trước kia giống nhau còn là như vậy hoạt bát sáng sủa, Hạ Vân Kiệt vốn là lạp hạ mặt lại nhịn không được đi theo nở nụ cười.

“Ngươi, các ngươi, tốt lắm, nguyên lai các ngươi là nhận thức, làm hại ta uổng làm tiểu nhân!” Tóc ngắn nữ tử cũng không ngốc, lúc này tự nhiên hiểu được hai người là nhận thức, không khỏi lại là giật mình lại là xấu hổ não.

“Tốt lắm, tốt lắm, Tiêu Hồng, là ta không đúng, vị này là ta trước kia ở Giang Châu thị làm công khi đồng sự kiêm bạn tốt Hạ Vân Kiệt, ngươi gọi hắn a kiệt tốt lắm. A kiệt, vị này là Tiêu Hồng, là ta ở Bắc Kinh kết bạn hảo bằng hữu, cũng là ta hiện tại hợp thuê bạn cùng phòng.” Trình Phinh gặp Tiêu Hồng rất có tức giận dấu hiệu, vội vàng cười nói.

“Thật sự chính là làm công đồng sự kiêm bạn tốt, không phải cái gì tiểu tình nhân, lão tình nhân linh tinh quan hệ?” Tiêu Hồng dùng ái muội ánh mắt đánh giá Hạ Vân Kiệt cùng Trình Phinh.

“Tình ngươi cái đầu a, ngươi nghĩ rằng ta là ngươi nha, nơi nơi lưu tình!” Trình Phinh tức giận đánh Tiêu Hồng một chút, mặt đẹp hơi hơi có chút đỏ lên.

“Uy, kính nhờ, ngươi còn là không phải của ta bạn tốt, không thấy được nơi này còn có dễ nhìn ở sao? Như thế nào có thể yết của ta để đâu.” Tiêu Hồng lập tức tức giận kêu lên.

Trình Phinh nghe vậy thế này mới phát hiện Hạ Vân Kiệt phía sau còn đứng một người cao lớn suất khí, khí chất nho nhã ổn trọng nam tử, chỉ chỉ hắn hỏi Hạ Vân Kiệt nói:“Ngươi bằng hữu?”

“Đúng vậy, ta ở Bắc Kinh bằng hữu Hoàng Xương Vũ.” Hạ Vân Kiệt cười giới thiệu nói:“Xương Vũ, Trình Phinh, chúng ta đều kêu nàng a phinh, ngươi cũng như vậy kêu đi. Nàng là ta trước kia ở Giang Châu thị khi hảo bằng hữu, của ta thứ nhất phân giống dạng điểm công tác còn là nàng giới thiệu đâu. Bất quá đã có ba năm không gặp mặt, không nghĩ tới sẽ ở hôm nay gặp được.”

Hoàng Xương Vũ vừa nghe tiểu tâm can đều run lên một chút, kia tóc ngắn nữ tử có thể đối với Hạ Vân Kiệt không lớn không nhỏ, lung tung nói chuyện, hắn nhưng là biết chính mình bên người vị này người trẻ tuổi thân phận ra sao tôn quý, trực tiếp xưng hô hắn bằng hữu vì “A phinh”, thật đúng là cho hắn không nhỏ áp lực.

“Ngươi hảo, Hoàng dễ nhìn, ta kêu Tiêu Hồng, ngươi đừng nghe a phinh vừa rồi nói bừa, ta luôn luôn thủ thân như ngọc.” Tiêu Hồng không đợi Hoàng Xương Vũ cùng Trình Phinh chào hỏi, đã cướp hướng hắn vươn tay chào hỏi nói.

Lấy Hoàng Xương Vũ thân phận, nếu đổi thành một nữ tử, cho dù là đang hồng nữ ngôi sao, hắn cũng không về phần câu nệ, tương phản câu nệ hẳn là đối phương, nhưng hôm nay trước mắt vị này Tiêu Hồng nhưng là Hạ lão sư bạn tốt bằng hữu, nàng như vậy đại liệt liệt, còn gọi hắn dễ nhìn, còn nói cái gì thủ thân như ngọc, thật đúng là làm cho hắn cảm giác có chút câu nệ, trong lúc nhất thời thái tử ca mặt đều có điểm đỏ, thế nhưng khó được lộ ra một tia ngại ngùng sắc.

Cũng may nơi này trừ bỏ Hạ Vân Kiệt, không có người nhận thức hắn, cũng không có trong vòng nhân ở, bằng

không còn không lượng hạt thành Bắc Kinh này công tử ca ánh mắt mới là lạ.

“Xì!” Trình Phinh gặp Hoàng Xương Vũ lộ ra ngại ngùng sắc, lại thấy Tiêu Hồng nói chính mình thủ thân như ngọc, phì cười không được nở nụ cười ra tiếng.

“Cười cái gì cười! Ta đây là ăn ngay nói thật thôi.” Tiêu Hồng trừng mắt nói.

“Là, là, Xương Vũ, Tiêu Hồng nàng quả thật là thủ thân như ngọc, điểm ấy ta có thể làm chứng.” Trình Phinh gặp Tiêu Hồng trừng mắt, vội vàng nhịn cười, nghiêm trang nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1137 : Số điện thoại

Dù là Hoàng Xương Vũ coi như là người gặp qua không ít đại trường hợp, đối mặt Tiêu Hồng này phiên trắng ra, cùng với Trình Phinh làm chứng, trong lúc nhất thời cũng là ngây ngốc ở tại chỗ, không biết nên như thế nào ứng phó.

“A phinh, nếu không còn là ta trước giúp ngươi đem chân xem một chút đi!” Cũng may Hạ Vân Kiệt hợp thời mở miệng nói chuyện bang Hoàng Xương Vũ giải vây.

“Đúng, đúng, còn là trước xem chân.” Hoàng Xương Vũ liên tục gật đầu nói.

“Đối cái gì đúng rồi. Ta nói a kiệt, ngươi đến tột cùng có hay không học quá thôi cung lưu thông máu cái gì? Ta khả nói cho ngươi, a phinh nhưng là chân chính thủ thân như ngọc, vừa rồi liền ngay cả kia đang hồng ngôi sao Hàn Kỳ Viễn tưởng đụng của nàng chân một chút, nàng cũng không chịu đâu, ngươi nhưng đừng tưởng nhân cơ hội ăn bớt.” Tiêu Hồng trắng Hoàng Xương Vũ liếc mắt một cái nói.

Hoàng Xương Vũ cùng Hạ Vân Kiệt nhất thời đầu đầy hắc tuyến.

Kính nhờ, vị này nhưng là ông nội của ta bạn vong niên!

Kính nhờ, ta nhưng là thần tiên sống a!

“Tiêu Hồng, ngươi mò mẩm cái gì. A kiệt hắn còn là có vài cái tử, ta trước kia xoay quá chân, chính là hắn giúp ta xoa bóp một chút, sau đó thì tốt rồi.” Cũng may Trình Phinh ở phía sau đã mở miệng, hai người sắc mặt thế này mới chuyển tốt.

“Thiệt hay giả, kia nhanh lên thử xem đi. Bên kia nhưng là lập tức muốn quay phim, tuy rằng nói tạm thời không chúng ta sự tình gì, ai có thể làm cho chúng ta chính là tiểu nhân vật, chính là long bộ đâu, hay là muốn trước tiên vào chỗ.” Tiêu Hồng nghe vậy nhưng thật ra lắp bắp kinh hãi, có chút không thể tin được nhìn Hạ Vân Kiệt.

Thật sự là Hạ Vân Kiệt thoạt nhìn rất tuổi trẻ, không giống như là một vị có được rất lợi hại xoa bóp thủ pháp trung y.

Hạ Vân Kiệt rất là buồn bực phiêu Tiêu Hồng liếc mắt một cái, sau đó ngồi xổm xuống thân mình.

Mặt trời ngày mùa hè, Trình Phinh mặc là ngưu tử quần soóc, trong tay cầm lấy tú xảo xinh đẹp chân nhỏ, đã lâu tuyết trắng đùi lại hiện ra ở trước mắt, làm cho Hạ Vân Kiệt đầu óc có như vậy trong nháy mắt xuất hiện thời không thác loạn cảm giác.

Mượt mà tiểu thối có điểm sưng đỏ, tuy rằng xoay không phải rất lợi hại, nhưng nếu không gặp được Hạ Vân Kiệt, hôm nay là tuyệt đối đi không được lộ, càng đừng nói đi sơn.

“Chính là mắt cá chân có điểm xoay đến, không quan hệ, ta giúp ngươi xoa bóp vài cái là tốt rồi.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Đều thũng đi lên, ngươi được không a? Nhưng đừng chính là mải chiếm tiện nghi, kỳ thật gì hiệu quả đều không có.” Tiêu Hồng gặp Hạ Vân Kiệt nói được nhẹ, thủ thì tại Trình Phinh mắt cá chân chỗ nhu đến nhu đi, nhịn không được nói thầm nói.

“Được rồi, Tiêu Hồng, liền hiện tại này thũng cùng trư đề giống nhau chân, có cái gì tiện nghi hảo chiếm.” Trình Phinh gặp Tiêu Hồng lại bắt đầu bẩn thỉu Hạ Vân Kiệt,

nhịn không được trắng nàng giống nhau nói.

“Nếu như vậy, kia vừa rồi Hàn Kỳ Viễn phải giúp ngươi xem nhìn lên, ngươi để làm chi không cho a.” Tiêu Hồng nghe vậy phản bác nói.

“Kia không giống với, a kiệt không phải người như vậy.” Trình Phinh trả lời.

“Thiết, biết người biết mặt không biết lòng, hiện tại nam nhân còn không đều một cái dạng.” Tiêu Hồng không chút khách khí nói, nghe được Hạ Vân Kiệt cùng Hoàng Xương Vũ lại là vẻ mặt màu đen.

“Tốt lắm! Hiện tại đi đường hẳn là không thành vấn đề.” Hạ Vân Kiệt vốn đang tưởng trang mô tác dạng nhiều xoa bóp vài cái, miễn cho quá mức dọa người, nhưng thật sự chịu không nổi Tiêu Hồng kia há mồm, rõ ràng tốc chiến tốc thắng, trực tiếp động một tia vu lực.

“Tốt lắm? Ngươi lừa ai a, ngươi mới xoa bóp mấy…… A, ông trời, sưng đỏ không thấy da! Rất thần kỳ ! Trình Phinh ngươi mau đứng lên đi một chút xem.” Tiêu Hồng nghe vậy vốn là vẻ mặt khinh thường cùng không tin, bất quá làm của nàng ánh mắt dừng ở Trình Phinh mắt cá chân thượng khi, tròng mắt nhất thời trợn tròn.

“Thật sự tốt lắm da! A kiệt, ngươi hiện tại thôi cung lưu thông máu bản sự càng ngày càng lợi hại, ngươi không đi làm trung y thật sự là trung y giới nhất tổn thất lớn.” Trình Phinh đứng lên đi rồi hai bước, đã hoàn toàn không cảm giác kia toàn tâm đau đớn, nhịn không được tán thưởng nói.

“Ha ha, ta hiện tại đã đổi nghề làm trung y.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Không phải đâu, ngươi thật sự làm thầy thuốc ! Thật tốt

quá, ta đây về sau phải gọi ngươi Hạ thầy thuốc !” Trình Phinh nghe vậy không khỏi lại là giật mình lại là vui vẻ.

“Ha ha, còn là bảo ta a kiệt đi, ngươi bảo ta Hạ thầy thuốc ta sẽ không thói quen.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ân.” Trình Phinh gật gật đầu, sau đó ngẩng đầu hướng phía trước mặt đội ngũ nhìn nhìn, mặt lộ vẻ một tia khó xử sắc nói:“Hôm nay chỉ sợ không thời gian tái với ngươi tiếp tục đàm đi xuống, ta phải tiến đến chụp diễn, ngươi đem ngươi điện thoại một lần nữa cho ta một cái. Trước kia kia di động đã mất, sau đó sở hữu dãy số sẽ không có.”

Nói lời này khi, Trình Phinh trong mắt lóe ra một tia chột dạ ánh mắt. Di động đã mất là đại lời nói thật, bất quá thật muốn có tâm, còn là có biện pháp liên hệ đến Hạ Vân Kiệt. Bất quá thời gian cùng khoảng cách đúng là vẫn còn sẽ làm cảm tình chậm rãi đạm xuống dưới, cho nên sau lại di động đã mất, Trình Phinh cũng không nghĩ muốn tìm hồi Hạ Vân Kiệt dãy số. Tái sau lại tham gia sung nói phí đưa di động hoạt động, phải dùng di động công ty chỉ định dãy số buộc định di động, lúc ấy còn đầu óc còn do dự hạ, muốn hay không tìm người đem Hạ Vân Kiệt số điện thoại hỏi qua đến, sau đó nói cho chính hắn tân dãy số, nhưng cuối cùng còn là bắt nó các ở một bên.

Tái sau đó, một lúc sau, cũng liền đem chuyện này hoàn toàn cấp các xuống dưới, cũng hoàn toàn cùng Hạ Vân Kiệt chặt đứt liên hệ.

Đương nhiên ở Bắc Kinh này ba năm trong lúc, Trình Phinh cũng có nhớ tới quá từng ở blue night quán bar cuộc sống, cũng từng nhớ tới quá kia có điểm ngại ngùng nam sinh. Nhưng chung quy hai người không phải cái gì nam nữ bằng hữu quan hệ, hơn nữa Trình Phinh đến Bắc Kinh bắc phiêu, theo đuổi là ngôi sao

đường, nhất định không có khả năng cùng Hạ Vân Kiệt đi đến cùng nhau, cho nên cũng chỉ là ngẫu nhiên nhớ tới có như vậy một vị chơi thân hảo bằng hữu, cũng là không thể nói rõ có bao nhiêu sao tưởng niệm.

Bất quá Trình Phinh lại không nghĩ rằng ba năm sau, hai người sẽ ở Bắc Kinh Hương Sơn lại lần nữa gặp nhau. Chuyện cũ nhất thời như hôm qua bình thường tái hiện ở trong óc, phong trần kia đoạn hữu nghị tại đây một khắc cũng một lần nữa phát ra đi ra, thế nhưng như trước như vậy tốt đẹp, như vậy hồn nhiên, không có xa lạ cảm, cũng không có bí mật mang theo một tia thế gian thành kiến lợi thế gì đó, làm cho ở Bắc Kinh phiêu bạc ba năm, gặp hơn nhân tình ấm lạnh lòng người dễ thay đổi Trình Phinh cảm giác phá lệ thân thiết, giống như gặp được thân nhân bình thường.

Chính là nhớ tới hai người liên hệ lại nói tiếp là chính mình đơn phương đoạn điệu, Trình Phinh cũng là khó tránh khỏi có chút chột dạ cùng xấu hổ.

Hạ Vân Kiệt đổ không cảm thấy có cái gì, hắn cảm thấy giống như bây giờ cũng rất tốt. Ba năm sau, hai người không hẹn mà gặp, nhưng này phân chân tình lại như trước giấu ở đáy lòng, cái này vậy là đủ rồi, cũng nhiều phân kinh hỉ.

“Ha ha, ngươi đem điện thoại báo cho ta, ta gọi cho ngươi.” Hạ Vân Kiệt xuất ra di động, cười nói, cũng không có liền Trình Phinh đã ném di động sự tình truy vấn đi xuống.

Trình Phinh gặp Hạ Vân Kiệt không truy vấn đi xuống, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, cười đem dãy số báo cho Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt đem dãy số chuyển đi di động, sau đó cấp Trình Phinh bấm đi qua.

“Có.” Trình Phinh nghe được di động vang lên đến, cười gật đầu, sau đó lại nói:“Ta đây đi trước chụp diễn, hồi đầu điện thoại liên hệ.”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy vừa mới chuẩn bị gật đầu nói tốt, Tiêu Hồng lại đột nhiên nói:“Ngươi cho ta cũng đánh một cái.”

Nói xong bùm bùm đem dãy số báo một lần, Hạ Vân Kiệt đành phải lại đem Tiêu Hồng dãy số cũng chuyển di động, sau đó cấp nàng gọi một cuộc điện thoại.

“Uy, Hoàng dễ nhìn, chẳng lẽ tỷ không đủ xinh đẹp, không đủ gợi cảm sao? Ngay cả mỹ nữ dãy số cũng không tồn một chút sao?” Gặp Hạ Vân Kiệt đem chính mình dãy số chuyển di động, mà Hoàng Xương Vũ lại thờ ơ, Tiêu Hồng vẻ mặt bất mãn nói.

Hoàng Xương Vũ há miệng thở dốc, sau đó vị này kinh thành cao nhất tiêm thái tử ca cũng chỉ đành ngoan ngoãn lấy di động ra.

Không có biện pháp, ai làm cho trước mắt vị này tính cách mạnh mẽ cô bé là Hạ lão sư bạn tốt bằng hữu đâu. Về phần xinh đẹp không xinh đẹp, gợi cảm không gợi cảm, đối với nhìn quen mỹ nữ Hoàng Xương Vũ mà nói, Tiêu Hồng chỉ có thể miễn cưỡng được cho mỹ nữ.

Gặp Hoàng Xương Vũ lấy di động ra, Tiêu Hồng một phen đoạt quá hắn di động, sau đó rất nhanh đưa vào chính mình dãy số, tiếp theo lại cấp chính mình gọi cái dãy số, nói:“Nhớ kỹ, ta tên Tiêu Hồng, gió thu hiu quạnh tiêu, màu đỏ hồng, hôm khác cùng nhau phao ba.”

“Hảo, hảo, nhớ kỹ.” Hoàng Xương Vũ gật gật đầu, mà Hạ Vân Kiệt lại ở bên cạnh có điểm muốn cười, không biết Tiêu Hồng nếu biết trước mắt vị này dễ nhìn là

thành Bắc Kinh cao nhất tiêm thái tử ca chi nhất, sẽ là như thế nào một bộ biểu tình, còn dám không dám như vậy nói với hắn nói.

Cho nhau để lại điện thoại sau, Trình Phinh cùng Tiêu Hồng liền nhanh chóng đuổi theo kịch tổ.

Kịch tổ ở trên đường hiển nhiên có cái cảnh tượng muốn chụp, làm Trình Phinh cùng Tiêu Hồng mau đuổi theo khi, bọn họ ngừng lại, sau đó dàn bài dàn bài, hoá trang hoá trang, béo đạo diễn đã ở bắt đầu đối với kịch tổ diễn viên khoa tay múa chân, nói xong cái gì.

Nhìn Trình Phinh cùng Tiêu Hồng đuổi theo kịch tổ, Hạ Vân Kiệt trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, nói:“Nơi này phong cảnh cũng nhìn xem không sai biệt lắm, chúng ta chậm rãi tái hướng lên trên đi đi.”

“Tốt, Hạ lão sư.” Hoàng Xương Vũ gật gật đầu.

“Nga, đúng rồi, ngươi cùng kia Hồ Mai Anh hướng dẫn du lịch hiện tại thế nào ? Lúc trước ta xem nàng đối với ngươi còn là cử có ý tứ.” Đi tới đi tới, Hạ Vân Kiệt đột nhiên hỏi.

Lúc trước Hạ Vân Kiệt đi xuân thành tham gia huyền môn đại hội, khi đó Hoàng Bồi Hạo còn là Vân Lĩnh tỉnh tỉnh ủy bí thư, bọn họ người một nhà sẽ ngụ ở Xuân thành. Khi đó cũng là Hoàng Xương Vũ cùng Hạ Vân Kiệt du ngoạn Xuân thành, sau đó trùng hợp gặp Hạ Vân Kiệt ở trên máy bay nhận thức tiếp viên hàng không cùng của nàng hướng dẫn du lịch bằng hữu Hồ Mai Anh. Ngay từ đầu hai người cũng không biết Hoàng Xương Vũ thân phận, còn nháo ra không ít chuyện thú vị, mà Hồ Mai Anh lại đối Hoàng Xương Vũ rất có ý tứ.

Vốn Hạ Vân Kiệt đã phai nhạt chuyện này, bất quá hôm nay nhìn thấy Tiêu Hồng đối Hoàng Xương Vũ tựa hồ rất

có ý tứ, không khỏi lại gợi lên đối này đoạn chuyện cũ nhớ lại.

“Khụ khụ, tính cách có điểm không hợp chụp, không tiếp tục đàm đi xuống.” Hoàng Xương Vũ không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thế nhưng hội đột nhiên hỏi chuyện này, không khỏi thần sắc có chút mất tự nhiên trả lời.

“Ha ha, này cũng đang thường.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy ngẫm lại Hồ Mai Anh kia cùng Tiêu Hồng hiểu được so với nóng bỏng tính cách, còn tưởng tưởng Hoàng Xương Vũ tính cách, cùng với của hắn gia đình bối cảnh, phát hiện hai người quả thật rất khó đi đến cùng nhau, cười gật gật đầu, lại hỏi:“Bất quá này vài năm các ngươi đều ở Xuân thành, hẳn là còn là có liên hệ cùng lui tới đi?”

“Có, chúng ta là bạn tốt, nàng hiện tại đã không phải hướng dẫn du lịch, mà là Xuân thành thị bắc luân khu du lịch cục phía dưới một cái phòng khoa trưởng.” Hoàng Xương Vũ trả lời.

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, nhìn về phía Hoàng Xương Vũ ánh mắt lóe ra một tia tán thưởng sắc. Lấy Hoàng Xương Vũ thân phận có thể cùng Hồ Mai Anh kết thành bạn tốt, có thể thấy được hắn cũng không có bởi vì chính mình là thái tử ca sẽ không tiết cùng bình thường dân chúng chỗ bằng hữu.

“Uy, a phinh, cho ta lấy bình nước đến.” Hai người chính vừa đi vừa nói chuyện, Hạ Vân Kiệt nghe được cách đó không xa nhiếp ảnh tổ, vị kia xinh đẹp nữ tử đối Trình Phinh kêu lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 1138 : Đem bọn họ cấp đuổi

“Tốt, Hồng tỷ —” Trình Phinh gật gật đầu, vội vàng đi bên cạnh cầm bình nước đi qua.

Hạ Vân Kiệt thấy thế hơi hơi nhíu nhíu mày, bất quá lại không có gì tỏ vẻ. Hắn biết giống Trình Phinh hiện tại loại này cấp bậc, đại minh tinh đối nàng khoa tay múa chân ở các nàng kia vòng rất là bình thường, chính là biết về biết, nhưng thấy được trong lòng tổng khó tránh khỏi có chút khó chịu mau.

“Ngươi là như thế nào muốn làm, không biết ta hôm nay không thể uống nước lạnh sao?” Làm Trình Phinh đem thủy cấp Hồng tỷ cầm khi, nàng trực tiếp cầm lấy đến liền ném tới mặt đất, vẻ mặt tức giận nói.

“Thực xin lỗi Hồng tỷ, ta cái này cho ngươi đi lấy nước nhiệt độ bình thường.” Trình Phinh trong mắt lóe ra một tia khuất nhục ánh mắt, nhưng còn là lập tức cười theo mặt nói một câu, lại xoay người đi lấy nhiệt độ bình thường thủy.

Nàng không nghĩ tới đại mùa hè, chính mình cố ý cầm nước đá ngược lại chọc sự tình.

“Trình Phinh đừng nóng giận, không phải đại di mụ đến đây sao? Uống chút nước đá cũng sẽ không chết! Còn không phải gặp Hàn Kỳ Viễn đối với ngươi có ý tứ, ghen tị!” Tiêu Hồng thấy thế đi đến Trình Phinh bên người thấp giọng an ủi nói.

“Ta không sao.” Trình Phinh thấp giọng trở về một câu, sau đó vội vàng đi lấy nước cấp Hồng tỷ.

“A phinh, ngươi làm việc tình còn là không đủ lanh lợi

thông minh, giống lấy nước chuyện này, ngươi vốn sẽ hỏi trước rõ ràng Trương Hồng tiểu thư muốn cái gì thủy, ngươi lại đi lấy thôi. Bằng không cũng sẽ không ai mắng, ngươi nói đúng hay không? Kỳ thật diễn TV diễn điện ảnh cũng giống nhau, muốn học lanh lợi điểm, ngươi nếu không học lanh lợi điểm, nhiều người như vậy tước tiêm đầu tưởng diễn nữ nhất hào, nữ nhị hào, dựa vào cái gì liền cho ngươi đâu? Ngươi nói đúng hay không?" Làm Trình Phinh đem nước đưa cho Hồng tỷ sau, Hàn Kỳ Viễn bước lại đây, vẻ mặt lời nói thấm thía đối nàng nói, bất quá kính râm sau tròng mắt cũng không ngừng ở Trình Phinh đầy đặn bộ ngực qua lại nhìn quét.

"Cảm ơn Hàn ca, ta sẽ nhớ kỹ." Trình Phinh mặt mang "Cảm kích" Sắc gật đầu nói.

"Cái này đúng rồi thôi." Hàn Kỳ Viễn nói xong thân thủ muốn đi đáp Trình Phinh bả vai.

Trình Phinh trước kia ở trong quán bar công tác khi chính là cái thực lanh lợi nữ hài tử, không biết ứng phó quá nhiều thiếu tưởng nhân cơ hội ăn bớt nam sĩ, thấy thế thế nào còn không biết Hàn Kỳ Viễn hoài cái gì tâm tư, bất động thanh sắc một cái lắc mình nói:"Lục đạo muốn quay phim, ta đi nhìn xem có cái gì không cần hỗ trợ."

Nói xong Trình Phinh liền vội việc đi rồi.

"Mẹ nó, trang cái gì thanh thuần, xem lão tử đem ngươi lộng trên giường sau như thế nào ép buộc ngươi!" Hàn này thấy xa Trình Phinh né tránh chính mình "Ma thủ", oán hận cắn răng.

"Tìm cái thời gian kêu kịch tổ đem kia cái gì Hồng tỷ cùng Hàn ca cấp đuổi." Hạ Vân Kiệt gặp Trình Phinh né tránh Hàn Kỳ Viễn quấy rầy, quay đầu đối đi ở bên

người Hoàng Xương Vũ nhẹ nhàng bâng quơ nói.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt thanh âm thực bình thản, như là đang nói một kiện thực tầm thường sự tình, bất quá Hoàng Xương Vũ lại cảm giác được Hạ Vân Kiệt trong đầu tức giận.

“Ta lập tức tìm người an bài đem bọn họ cấp mở.” Hoàng Xương Vũ trả lời, trong mắt lóe ra một chút hàn quang.

Chuyện này cho dù Hạ Vân Kiệt không nói, Hoàng Xương Vũ cũng khẳng định sẽ đi làm.

Thế nhưng ngay cả Hạ lão sư bằng hữu đều dám ức hiếp cùng quấy rầy, này còn rất cao!

“Cũng là không cần như vậy cấp, đợi cho đằng trước đình sẽ tìm người an bài đi.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Tốt.” Hoàng Xương Vũ gật gật đầu, sau đó do dự hạ lại hỏi:“Kia Trình tiểu thư các nàng?”

“Không có việc gì, đã kêu a phinh đi, Trình tiểu thư cái gì nghe đứng lên là lạ.” Hạ Vân Kiệt cười nói một câu, sau đó lại muốn tưởng tiếp tục nói:“Các nàng hành động như thế nào ta cũng không rõ ràng, như vậy đi, ngươi đã kêu người cấp các nàng trước thích hợp an bài một ít lời kịch hơi chút nhiều một ít nhân vật, về phần nữ nhất hào cái gì, tạm thời sẽ không muốn an bài. Cơm hay là muốn một ngụm một ngụm ăn, chờ các nàng diễn xuất kinh nghiệm đến đây, tái an bài một ít trọng yếu nhân vật cũng không muộn.”

“Tốt, ta đã biết.” Hoàng Xương Vũ gật gật đầu, sau đó liền tiếp tục cùng Hạ Vân Kiệt hướng sơn thượng đi, một bên đi một bên giới thiệu bốn phía cảnh điểm, tựa hồ chuyện vừa rồi hoàn toàn không phát sinh quá giống

nhau.

Bất quá đợi cho đằng trước đình, Hoàng Xương Vũ gặp Hạ Vân Kiệt dựa vào lan can nhìn ra xa xa xa ngọc tuyền sơn cùng côn minh hồ, liền một mình đi đến một bên xuất ra điện thoại di động.

Lấy Hoàng Xương Vũ nay ở thượng tầng xã hội địa vị cùng lực ảnh hưởng, khai hai cái giải trí vòng còn nói không hơn hồng thấu thiên ngôi sao, bất quá chính là một câu sự tình. Kỳ thật cho dù là một ít vinh quang tột đỉnh lão bài ngôi sao, lấy Hoàng Xương Vũ nay thân phận địa vị cùng lực ảnh hưởng, thật muốn muốn làm cũng không phải cái gì việc khó.

Đương nhiên nếu không phải kia Hàn Kỳ Viễn quấy rầy Trình Phinh, nếu không phải Trương Hồng cố ý nhục nhã ức hiếp Trình Phinh, lấy Hoàng Xương Vũ giờ này ngày này thân phận địa vị, là tuyệt đối khinh thường cho cùng như vậy hai người không qua được.

Bởi vì này dạng làm, đối với Hoàng đại thiếu mà nói kỳ thật là điệu giá trị con người sự tình.

Đương nhiên chuyện này đề cập đến Hạ lão sư bằng hữu, đừng nói là điệu giá trị con người, chính là điệu tánh mạng, hắn Hoàng Xương Vũ cũng sẽ không nhiều nhăn hạ mày. Bởi vì hắn tánh mạng vốn chính là Hạ Vân Kiệt cứu.

Hoàng Xương Vũ rất nhanh tìm cá nhân đem chuyện này phân phó đi xuống, về phần bọn họ làm sao bây giờ, sẽ tìm người nào làm, cái này không phải Hoàng Xương Vũ cần quan tâm. Đương nhiên phân phó người làm chuyện này khi, Hoàng Xương Vũ cố ý dặn dò một câu không cần nhắc tới hắn.

Không thể không nói Hoàng Xương Vũ vị này Hoàng gia

trưởng tôn lực ảnh hưởng còn là rất cường đại, bên này Hoàng Xương Vũ điện thoại vừa đánh không bao lâu, bên kia đậu xanh mắt, thân thể mập mạp Lục đạo liền nhận được công ty đánh tới điện thoại.

“Cái gì, nam nữ nhân vật chính có biến động? Khai cái gì vui đùa a, ta bên này đều đã quay phim, ngươi hiện tại cùng ta nói muốn thay đổi nam nữ nhân vật chính, kính nhờ đây là ở chụp phim truyền hình, không phải ở quá gia gia.” Lục đạo nghe nói phải đổi nam nữ nhân vật chính, nhất thời đậu xanh mắt trừng tròn tròn, vẻ mặt thịt béo run run cái không ngừng.

Hàn Kỳ Viễn nhưng thật ra dễ làm, dù sao Lục đạo cũng không lấy quá hắn cái gì ưu việt, công ty nếu kiên quyết muốn đổi hắn, hắn cũng quản không được. Nhưng này cái Trương Hồng, lúc trước vì nữ nhân vật chính này nhân vật, nhưng là bị hắn phía trước phía sau tiềm quy tắc vài hồi, hắn lại như thế nào hảo đem nàng cấp thay điệu đâu?

“Lão Lục, ta ****** cũng là muốn làm ảnh thị, chẳng lẽ ta không hiểu này không phải ở quá gia gia sao? Bất quá nếu ngươi không nghĩ này bộ phim truyền hình còn không có truyền phát tin đã bị phong sát, ngươi liền tiếp tục dùng Trương Hồng cùng Hàn Kỳ Viễn đi.” Điện thoại kia đầu mắng.

“Như vậy nghiêm trọng, có phải hay không này hai người đắc tội ai ?” Lục đạo cũng không phải ngày đầu tiên hỗn giang hồ, nghe vậy nhất thời ngửi được một tia không đồng dạng như vậy hơi thở, sắc mặt đại biến nói.

“Này chỉ có chính bọn họ biết, tóm lại mặt trên có người truyền lời, này bộ phim truyền hình này khác không có gì, Trương Hồng cùng Hàn Kỳ Viễn phải hạ.” Điện thoại kia đầu người ta nói nói.

“Hàn Kỳ Viễn không thành vấn đề, chính là Trương Hồng có thể hay không lo lắng nữa lo lắng, ít nhất nữ nhất hào không được, an bài cái nữ nhị hào cũng được a.” Nói đến này phân thượng, Lục đạo tự nhiên hiểu được Hàn Kỳ Viễn cùng Trương Hồng nam nữ nhân vật chính là khẳng định diễn không được, đành phải khổ khuôn mặt hỏi.

“Ta thảo, lão Lục ngươi ****** sẽ không có thể quản tốt của ngươi tiểu huynh đệ sao?” Điện thoại kia đầu gặp Lục đạo quang thay Trương Hồng nói chuyện không thay Hàn Kỳ Viễn nói chuyện, thế nào còn không biết hắn phạm cái gì chuyện tốt, nhịn không được há mồm mắng.

“Này, này, nào có dễ dàng như vậy quản a!” Lục đạo hơi có chút lúng túng nói.

“Được rồi, xem ở nhiều năm bằng hữu phân thượng, ta giúp ngươi gọi điện thoại hỏi một chút xem.” Điện thoại kia đầu người không nại nói.

“Cảm ơn Hồ tổng, ngươi trước giúp ta đánh gọi điện thoại, ta cái này thu thập sạp hồi công ty.” Lục đạo nói.

“Ân, trước đình dừng lại cũng tốt, dù sao nam nữ nhân vật chính đều thay đổi. Đúng rồi, ngươi bên kia có phải hay không có cái tên Trình Phinh cùng Tiêu Hồng a?” Điện thoại kia đầu Hồ tổng đột nhiên hỏi.

“Trình Phinh, ân, có, bắc ảnh thành giáo học sinh, Tiêu Hồng ta nghĩ muốn nhìn, giống như cũng có, cũng là bắc ảnh thành giáo học sinh. Làm sao vậy?” Bởi vì Trình Phinh bộ dạng có vẻ xinh đẹp, kỳ thật không chỉ có Hàn Kỳ Viễn ở đánh nàng chủ ý, Lục đạo đã ở đánh nàng chủ ý, cho nên nhưng thật ra nhớ rõ rất rõ ràng, về phần Tiêu Hồng hình tượng, tương đối cho Trình Phinh liền hơi chút kém chút, ấn tượng sẽ không như vậy thâm.

“Không có gì, hơi chút cấp các nàng một ít chiếu cố, phương tiện mà nói liền an bài cái thích hợp phối hợp diễn cấp các nàng diễn.” Hồ tổng nói.

“Không phải đâu, này hai nữu có đại đến đây? Không đúng, nếu có đại đến đây cũng không về phần chỉ cần cái phối hợp diễn a!” Lục đạo nghe vậy hơi hơi lắp bắp kinh hãi.

“Này ta như thế nào biết, tóm lại, ngươi cấp các nàng hơi chút an bài một chút, liền phối hợp diễn không cần cố ý cấp các nàng an bài cái gì nữ nhất hào, nữ nhị hào, còn có ngươi nhưng đừng lại cho ta đánh các nàng cái gì phá hư chủ ý.” Hồ tổng nói.

“Yên tâm đi, Hồ tổng ta cũng không phải ngày đầu tiên đi ra hỗn, mặc kệ này hai nữu có cái gì đến đây không có, nếu mặt trên có người chào hỏi, ta còn là sẽ không ngốc hồ hồ đi đạp lôi, đầu năm nay mỹ nữ nhiều là đâu.” Lục đạo trả lời.

“Vậy là tốt rồi, ta đây trước cho ngươi hỏi một chút Trương Hồng sự tình.” Hồ tổng nói một câu, sau đó liền treo điện thoại.

Hồ tổng treo điện thoại sau, Lục đạo liền mặt âm trầm hướng đang chuẩn bị quay phim kịch tổ kêu lên:“Được rồi, được rồi, đừng hạt ép buộc, hôm nay không quay, không quay!”

“Làm cái gì nha! Này đại mùa hè đi cả buổi sơn, nói như thế nào không chụp sẽ không vỗ!” Lục đạo như vậy vừa nói, phía dưới lập tức nổ tung oa.

“Ta thảo, lão tử là đạo diễn cũng là các ngươi là đạo diễn, nói không chụp sẽ không vỗ, sách cái gì!” Lục đạo kỳ thật cũng nghẹn nhất bụng khí, gặp người phía dưới

nổ tung oa, nhất thời tính tình liền bạo phát, đem mũ nhất trích, đỉnh viên không rét đậm đầu trọc, chỉ vào người kịch tổ mở miệng mắng.

“Không quay, không quay, dẹp đường hồi phủ, dẹp đường hồi phủ.” Gặp Lục đạo nổi giận, người phía dưới cũng không dám tái làm ầm ĩ, một bên ồn ào, một bên bắt đầu thu thập này nọ.

“Làm sao vậy Lục đạo, để làm chi phát lớn như vậy tính tình a!” Trương Hồng lay động rắn nước vòng eo, dính thượng Lục đạo, lạc lạc lạc lạc hỏi.

Nếu thường lui tới phía sau, Lục đạo khẳng định không thiếu được bắt tay đặt ở nàng mềm mại vòng eo thượng, mê đắm theo vòng eo đi xuống qua lại sờ mấy đem, bất quá hôm nay lại như bị rắn cắn bình thường, vội vàng đẩy ra Trương Hồng.

Tiềm quy tắc cũng có tiềm quy tắc quy tắc, không thể đem người ta cấp tiềm liền vỗ vỗ mông xong việc, kia nhưng là sắp bị người trong vòng khinh thường, phá hư thanh danh. Thay lời khác nói, về sau hắn Lục đạo còn muốn muốn làm muốn làm tiềm quy tắc, lại cái nào nữ ngôi sao nguyện ý đâu?

Nay Trương Hồng sự tình còn không có cuối cùng có kết quả, vạn nhất ngay cả nữ nhị hào cái gì đều diễn không được, hắn lục đại đạo diễn lại thế nào không biết xấu hổ ở phía sau tái tiếp tục ăn bớt a.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1139 : Đại nhân vật

Gặp hướng đến sắc tự vào đầu Lục đạo thế nhưng đem đưa lên cửa nũng nịu chính mình cấp đẩy ra, Trương Hồng không khỏi nao nao, trong mắt lóe ra một tia xấu hổ não sắc, bất quá nàng dù sao cũng là diễn viên, phản ứng cũng là là nhất đẳng nhất mau, lập tức liền quyến rũ trắng Lục đạo liếc mắt một cái, lạc lạc thanh lạc lạc cả giận:“Lục đạo ngươi rất xấu, ngoạn giả đứng đắn!”

“Ai u, của ta cô nãi nãi, ta này đều lửa thiêu mày, nào dám với ngươi giả đứng đắn a. Ta hỏi ngươi, ngươi gần nhất có phải hay không đắc tội quá người nào?” Lục đạo vẻ mặt đau khổ hỏi.

“Cái gì đắc tội người nào? Ta có thể được tội người nào?” Trương Hồng vẻ mặt nghi hoặc, không biết Lục đạo nói là cái gì.

“Ngươi thật không biết, một chút ấn tượng đều không có, kia đã có thể kỳ quái.” Lục đạo biết Trương Hồng chưa nói lời nói dối, giống nàng như vậy nữ nhân, thật muốn là gặp được cái gì phú quý công tử, đã sớm như mèo ngửi được mùi cá giống nhau, dính đi lên đều không kịp, lại như thế nào khả năng đắc tội bọn họ đâu, bất quá cũng đang bởi vì này dạng, Lục đạo càng phát ra tưởng không rõ.

“Các ngươi đang nói chuyện cái gì đâu? Lục đạo, này êm đẹp vì cái gì lại không quay?” Lục đạo chính nghi hoặc là lúc, Hàn Kỳ Viễn bước lại đây, sắc mặt có chút bất khoái hỏi.

Người khác sợ Lục đạo, nhưng hắn Hàn Kỳ Viễn nay nói như thế nào cũng là có chút danh tiếng ngôi sao, cũng là có tư cách tới hỏi cái rõ ràng.

“Ngươi hỏi ta, ta hỏi ai? ******, công ty nói không quay, ta có thể có biện pháp gì?” Lục đạo trắng Hàn Kỳ Viễn giống nhau, không khách khí hỏi ngược lại.

Nếu là đổi thành trước kia, Lục đạo không thiếu được sẽ đối hàn này viễn khách khí vài phần, nhưng nay Hàn Kỳ Viễn hiển nhiên không biết đắc tội Bắc Kinh cái nào có bối cảnh tên, lập tức muốn đi vận xui, hắn Lục đạo lại thế nào còn cần đối hắn khách khí. Hơn nữa, hôm nay này diễn đóng bất thành, cũng là cùng trước mắt người này có quan hệ, Lục đạo vốn là đối hắn nghẹn này nhất bụng khí, nay đổ tốt, người này ngược lại lại đây chất vấn hắn, Lục đạo có hoà nhã sắc cho hắn mới là lạ đâu!

“Không phải đâu, đoạn thời gian trước công ty còn là thúc giục cấp, tưởng tranh thủ sớm điểm đánh ra đến.” Hàn này thấy xa Lục đạo thái độ không tốt, sắc mặt hơi hơi đổi đổi, nhưng cuối cùng còn là nhịn xuống, sau đó khó hiểu hỏi.

“Người sáng mắt không nói tiếng lóng, thành thật nói cho ngươi đi Hàn Kỳ Viễn, này phim truyền hình ngươi là diễn không được nhân vật chính, cho nên hôm nay này diễn hiện tại chụp không được.” Lục đạo gặp Hàn Kỳ Viễn còn tại hoang mang công ty vì cái gì không chụp, đổ không nghĩ giấu diếm nữa đi xuống, liền rõ ràng vạch trần đi ra.

“Cái gì? Không cho ta diễn nhân vật chính? Vì cái gì? Dựa vào cái gì?” Hàn Kỳ Viễn vừa nghe nhất thời sắc mặt đại biến.

Hắn này một hai năm tuy rằng hợp với đóng hai bản náo nhiệt phim truyền hình, nhưng cùng một ít lão bài ngôi sao đúng là vẫn còn kém không ít nội tình, còn cần tái tiếp ở lệ chụp mấy bộ lửa đỏ phim truyền hình, khả năng chân chính tạo hắn đang hồng ngôi sao thân phận. Vốn này bộ phim truyền hình hắn là có vẻ xem trọng, cũng là

mất không ít đầu óc, thậm chí rơi chậm lại biểu diễn phí, mới lấy đến nhân vật chính nhân vật, không nghĩ tới nay Lục đạo nói công ty không hề làm cho hắn diễn nhân vật chính. Này vấn đề ở mặt ngoài thoạt nhìn tựa hồ chính là tổn thất nhất bộ phim truyền hình biểu diễn cơ hội, nhưng thật muốn xâm nhập tưởng cũng tuyệt đối sẽ không đơn giản như vậy.

Quả nhiên Lục đạo sắc mặt đột nhiên trầm xuống, vẻ mặt nghiêm túc hỏi:“Vì cái gì, vấn đề này chỉ sợ muốn ngươi tới trả lời, ngươi gần nhất có phải hay không đắc tội người nào ?”

“Ý của ngươi là công ty bên trong có người ở nhằm vào ta? Không đạo lý a!” Hàn Kỳ Viễn sắc mặt tái biến.

“Ngươi nói đúng, ngươi này một hai năm chụp diễn đều có vẻ náo nhiệt, công ty phủng ngươi đều không kịp, không lý do muốn nhằm vào ngươi! Chính ngươi ngẫm lại đi, gần nhất có phải hay không đắc tội quá này khác người nào?” Lục đạo tiếp tục thần sắc nghiêm túc hỏi.

“Không có a, như thế nào khả năng hội đắc tội người nào đâu?” Hàn Kỳ Viễn bình tĩnh mặt suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng còn là lắc lắc đầu.

Hắn lại như thế nào khả năng dự đoán được, kia bị hắn tràng thượng thành giáo nữ sinh thế nhưng có vị thần tiên bằng hữu đâu!

“Kia, kia Lục đạo, ta đâu, ta đâu?” Lúc này Trương Hồng cũng ý thức lại đây đã xảy ra sự tình gì, không khỏi vẻ mặt sốt ruột hỏi.

Nàng trước mắt danh khí còn là kém Hàn Kỳ Viễn không ít, càng cần nữa trước mắt này nhân vật, thậm chí vì này nhân vật, nàng còn lên Lục đạo giường. Nay nếu cũng bị đá ra kịch tổ, đối nàng mà nói không thua gì tình thiên

phích lịch.

“Ngươi, nữ nhất hào khẳng định không bảo đảm, bất quá ta đã cùng Hồ tổng nói, cho dù không thể diễn nữ nhất hào, tổng cũng muốn an bài cái nữ nhị hào.” Lục đạo nói.

Trương Hồng nghe vậy thật dài thở dài nhẹ nhõm một hơi, lôi kéo Lục đạo tay liên tục nói:“Cảm ơn Lục đạo, cảm ơn Lục đạo.”

Trương Hồng mà nói âm vừa, Lục đạo di động vang lên, hắn lấy ra nữa vừa thấy là Hồ tổng, liền hướng Trương Hồng cùng Hàn Kỳ Viễn ý bảo một chút, nhẹ giọng nói:“Hồ tổng điện thoại.”

Trương Hồng cùng Hàn Kỳ Viễn liền lập tức ngừng lại rồi hô hấp.

“Hồ tổng, thế nào? Có hay không diễn?” Lục đạo tiếp khởi điện thoại liền vội vội hỏi nói.

“Ta hỏi qua, chuyện này không có gì quay về đường sống. Về sau mặc kệ cái gì nhân vật, cũng không có thể sử dụng bọn họ hai người.” Hồ tổng dùng không có đường sống ngữ khí nói. Thậm chí nếu Lục đạo nghe được cẩn thận mà nói, còn có thể phát hiện Hồ tổng kia không có đường sống trong giọng nói tựa hồ mang theo một tia run run.

Ở nước cộng hoà có thể làm giải trí ảnh thị công ty, trên cơ bản còn đều cũng có chút bối cảnh, hơn nữa ở Bắc Kinh này địa phương lại như thế. Hồ tổng tự nhiên cũng không ngoại lệ, hắn sau lưng cũng là có thực cứng bối cảnh cùng dựa vào sơn, thậm chí nói, nhà này công ty kỳ thật chân chính làm chủ không phải hắn, mà là mặt sau vị kia nhân vật. Bất quá ngay tại vừa rồi hắn xin chỉ thị Trương Hồng vấn đề này khi, hắn sau lưng vị kia đại

nhân vật trực tiếp liền từ chối hắn, hơn nữa minh xác nói cho hắn kia người ra mặt nói chuyện, ngay cả hắn cũng đắc tội không nổi.

Đến Hồ tổng sau lưng vị kia đại nhân vật địa vị, bình thường đều là thực sĩ diện, bình thường khẳng định sẽ không dễ dàng nói ra như vậy túng nói. Chẳng sợ rõ ràng biết đắc tội không nổi, cũng là sẽ không nói ra. Chỉ có này thực lực thật sự so với bọn hắn lợi hại rất nhiều, nói ra cũng căn bản không có người chê cười, hoặc là mất mặt, bọn họ mới có thể nói ra nói như vậy đến. Mà có bực này thực lực, làm cho Hồ tổng sau lưng vị kia đại nhân vật nói ra như vậy túng mà nói, kỳ thật toàn bộ thành Bắc Kinh cũng không bao nhiêu người.

Hồ tổng cho dù không biết cụ thể là ai, nhưng đại khái cũng có thể đoán ra là thế nào một cấp bậc nhân vật. Không đoán không biết, này vừa đoán, Hồ tổng đã có thể hoảng sợ.

Ngoan ngoãn, kia nhưng là kinh thành cao nhất tiêm cấp bậc nhân vật a!

Cho nên Hồ tổng liền nhanh chóng lại cấp Lục đạo gọi điện thoại, minh hắn còn phân không rõ ràng lắm tình thế.

Giải trí vòng là một cái xa so với địa phương khác phức tạp giang hồ, Lục đạo tại đây cái trong vòng lăn lộn nhiều năm, tự nhiên có thể nghe được đi ra Hồ tổng này lời nói ý tứ, nhất thời sắc mặt đều trở nên có chút trắng bệch, xem Trương Hồng ánh mắt liền cùng nhìn đến khủng bố độc xà giống nhau, cước bộ bất tri bất giác trung cách xa nàng một ít.

Nữ nhân này bính không thể, bính không thể a. Nếu không nếu cũng bị liên lụy đến, đừng nói về sau tiềm quy tắc là bằng suy nghĩ, liền ngay cả còn có thể không

thể ở giải trí vòng tái hỗn đi xuống đều là cái vấn đề a.

“Hảo, ta đã biết, Hồ tổng.” Lục đạo na cước bộ, ngoài miệng cũng rất rõ ràng trả lời.

Đến lúc này, Lục đạo tự nhiên không có gì hay lo lắng nữa. Cùng lắm thì liền lạc cái tiềm ngôi sao không cho làm việc phá hư thanh danh, tổng so với đã mất bát cơm cường. Hơn nữa, chuyện này kỳ thật cũng không oán hắn, muốn oán liền oán Trương Hồng chính nàng đui mù đắc tội người.

“Lục đạo, sự tình thế nào?” Trương Hồng gặp Lục đạo treo điện thoại, vội vàng hỏi, nhưng thật ra không chú ý tới hắn lặng lẽ cùng nàng tránh ra khoảng cách.

“Đúng vậy, Lục đạo, sự tình thế nào ?” Hàn Kỳ Viễn cũng vội vàng hỏi.

Chỉ cần Trương Hồng còn có hy vọng, như vậy hắn tự nhiên cũng liền còn có hy vọng. Về phần đắc tội cái gì ai, hiện tại hắn cũng lười đi lo lắng, cũng thật sự nghĩ không ra.

“Này bộ phim truyền hình các ngươi là khẳng định diễn không được, các ngươi đừng hỏi ta vì cái gì, dù sao mặt trên có người lên tiếng. Thực không được, các ngươi liền chính mình đi tìm Hồ tổng đi, ta đã hết sức.” Lục đạo buông tay bất đắc dĩ nói.

“Mặt trên có người lên tiếng ?” Trương Hồng cùng Hàn Kỳ Viễn nghe vậy sắc mặt đều trở nên có chút tái nhợt, hồi lâu mới khẽ cắn môi nói:“Hảo, chúng ta cái này đến hỏi Hồ tổng.”

Nói xong, Trương Hồng cùng Hàn Kỳ Viễn cũng không xen vào nữa kịch tổ, trực tiếp kêu lên chính mình tài xế cùng bảo tiêu, vội vã liền hướng sơn hạ đi đến.

Đối với hai cái lập tức đem bị tuyết tàng tiểu ngôi sao, Lục đạo tự nhiên sẽ không tái tiếp tục chú ý, nhìn bọn họ vội vàng rời đi, lắc lắc đầu, sau đó quay đầu, một đôi đậu xanh mắt ở trong đám người quét tới quét lui.

“Trình Phinh, Tiêu Hồng, không nghĩ tới này hai nữu còn tàng có vẻ thâm, thế nhưng còn có điểm nhân mạch quan hệ. Hoàn hảo lão tử đoạn thời gian trước bị Trương Hồng cuốn lấy lợi hại, còn không có tới kịp tìm tới Trình Phinh, nếu không nói không chừng cũng sẽ gặp phải điểm phiền toái đến.” Lục đạo đậu xanh mắt một bên tảo, trong lòng âm thầm may mắn.

Ở trong vòng lăn lộn nhiều năm, Lục đạo nguy hiểm ý thức còn là cử cường. Tuy rằng sở hữu dấu hiệu biểu hiện, Trình Phinh cùng Tiêu Hồng cho dù thực sự điểm nhân mạch quan hệ, các nàng tại kia chút đại nhân vật cảm nhận cũng chỉ là không quan trọng gì địa vị, nếu không cấp các nàng an bài hẳn là trực tiếp nữ nhất hào, nữ nhị hào, mà không phải nữ phối hợp diễn. Nhưng dù sao còn là cùng trên đầu nhấc lên quan hệ nhân vật, Lục đạo lại còn là cảm thấy cẩn thận vì thượng.

“Trình Phinh, Tiêu Hồng, các ngươi hai cái lại đây một chút.” Lục đạo rất nhanh tìm đến Trình Phinh cùng Tiêu Hồng, hướng về phía các nàng kêu lên.

“Ta nói Trình Phinh đây là cái gì tình huống a, Lục đại đạo diễn thế nhưng chủ động mở miệng bảo chúng ta?” Tiêu Hồng gặp Lục đạo hướng các nàng kêu, một bên cùng Trình Phinh ứng thanh, bước nhanh hướng Lục đạo đi đến, một bên nói khẽ với nàng nói.

Các nàng bất quá chính là so với bình thường long bộ hơi chút nhiều như vậy vài câu lời kịch cùng màn ảnh long bộ, bình thường liền ngay cả này phối hợp diễn cũng không đem các nàng làm một hồi sự, giống Trương

Hồng như vậy nhân vật chính lại động bất động đối với các nàng khoa tay múa chân, đem các nàng làm người hầu đối xử gọi, về phần đạo diễn, trừ bỏ có các nàng màn ảnh có lẽ mới có thể cùng các nàng nói thượng như vậy một hai câu, bình thường lại như thế nào khả năng hội quan tâm các nàng, càng đừng nói chủ động hướng các nàng kêu to.

“Ta như thế nào biết.” Trình Phinh cũng là vẻ mặt khó hiểu.

“Sẽ không là gặp chúng ta hai bộ dạng nũng nịu, xinh đẹp động lòng người, tưởng tiềm quy tắc chúng ta, đến cái song phi cái gì đi, ta khả nghe nói, Lục đạo có vẻ sắc. Vậy phải làm sao bây giờ? Ta còn không có làm tốt tâm lý chuẩn bị a, hơn nữa này Lục đạo này một thân thịt béo ta xem có điểm buồn nôn a. Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ? Là từ đâu, còn là không theo đâu?” Tiêu Hồng thân thể mềm mại đột nhiên run lên, sắc mặt đại biến thấp giọng nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1140 : Nhân vật biến hóa

“Phi ngươi cái đầu nha, mau đừng nói lung tung, tên kia chính hướng chúng ta đi đến đâu.” Trình Phinh trắng Tiêu Hồng một cái, thấp giọng mắng, bất quá trong lòng nhưng cũng không khỏi có chút khẩn trương.

Tiêu Hồng nói, nàng còn là tin vài phần. Dù sao đầu năm nay giải trí vòng loại chuyện này rất thường thấy, thậm chí rất nhiều giống các nàng nghĩ như vậy nổi danh nữ hài tử, căn bản không cần đạo diễn mở miệng, các nàng liền chủ động đi bò lên đạo diễn.

“Ngươi là Trình Phinh, ngươi là Tiêu Hồng đúng không?” Lục đạo nếu không tồn suy nghĩ tiềm quy tắc Trình Phinh cùng Tiêu Hồng ý nghĩ, nói chuyện thời điểm lưng còn là có vẻ thẳng, cũng là sẽ không bởi vì mặt trên có người nói tiếng tiếp đón sẽ trái lại lấy lòng hai người bọn họ.

Đương nhiên nếu là muốn các nàng diễn nữ nhất hào, nữ nhị hào, kia chỉ sợ vừa muốn khác làm khác luận.

“Đúng vậy, Lục đạo diễn.” Trình Phinh cùng tiêu điểm đỏ gật đầu, trong lòng bất ổn rất là khẩn trương, rất có điểm tiểu dê con đối mặt đại hôi lang cảm giác.

Đối với các nàng mà nói, Lục đạo diễn tuyệt đối là cái đại nhân vật!

“Ân, không sai. Ta xem các ngươi hai người đi đứng còn là có vẻ chịu khó, người cũng có vẻ lanh lợi, không giống có chút người luôn nghĩ nhàn hạ.” Lục đạo gật gật đầu, mắt lộ ra thưởng thức sắc nói.

“Xong rồi, xong rồi, đại hôi lang lộ ra cái đuôi !” Tiêu Hồng cùng Trình Phinh nhìn nhau liếc mắt một cái, đều

thấy được đều tự trong đầu kinh hoảng.

Các nàng khả chính là long bộ da, đường đường Lục đại đạo diễn nếu không phải đối với các nàng có mang gây rối tâm tư, lại như thế nào khả năng khen các nàng đi đứng chịu khó, người lanh lợi cái gì đâu!

Kia không phải ăn no rửng mỡ không có chuyện gì thôi!

“Đối này bộ diễn các ngươi có ý kiến gì không? Tỷ như nhân vật chính cùng cha khác mẹ muội muội, tỷ như vị kia tiểu thái muội Tiêu Lâm.” Lục đạo đương nhiên không biết chính mình khó được làm một lần quân tử, đối diện hai vị nữ hài tử lại đem hắn xem thành siêu cấp đại sắc lang, khen quá các nàng sau, lại vẻ mặt ôn hoà hỏi.

“Xong rồi, xong rồi, ngay cả điều kiện đều khai ra đến đây!” Tiêu Hồng cùng Trình Phinh lại nhìn nhau liếc mắt một cái, trong lòng là vừa vui lại hoảng.

Hỉ là, mặc kệ là nhân vật chính cùng cha khác mẹ muội muội, còn là này bộ diễn trung tiểu thái muội Tiêu Lâm, tại đây bộ diễn trung còn là không hề thiếu diễn phân, nếu có thể biểu diễn này hai nhân vật, kia tuyệt đối là các nàng tha thiết ước mơ. Hoảng là, nếu là không có trả giá điều kiện, Lục đạo như thế nào khả năng vô duyên vô cớ tìm các nàng diễn này hai cái phối hợp diễn đâu?

Bất quá mặc kệ là vui mừng cũng tốt, kinh hoảng cũng thế, nếu hiện tại Lục đạo chủ động vấn đề, cũng không có rõ ràng đưa ra muốn lên giường cái gì yêu cầu, các nàng tự nhiên là hiểu được giả bộ hồ đồ.

“Nhân vật chính cùng cha khác mẹ muội muội, là cá tính cách ôn hòa, nội tâm thực thiện lương kiên cường nữ hài tử……” Trình Phinh đem chính mình đối này nhân

vật lý giải nói một lần.

“Ân, không sai, lý giải thật sự thấu triệt, đối nhân vật tính cách cũng nắm chắc rất khá. Kia tiểu thái muội Tiêu Lâm đâu?” Lục đạo tán thưởng điểm gật đầu, sau đó đem ánh mắt chuyển hướng về phía Tiêu Hồng.

Dù sao cũng là làm đạo diễn nhân, Lục đạo tuy rằng cùng Trình Phinh cùng Tiêu Hồng tiếp xúc rất ít, nhưng cũng có thể đại khái nhìn ra đến hai người tính cách cùng với thích hợp diễn thế nào một loại nhân vật.

“Tiểu thái muội a, kỳ thật đâu, nàng ở mặt ngoài thoạt nhìn tùy tiện, thực phản nghịch, thường xuyên bạo lời thô tục, nhưng là của nàng nội tâm thế giới kỳ thật thực mẫn cảm yếu ớt, đáy lòng cũng thực thiện lương, giàu có đồng tình tâm……” Tiêu Hồng hai mắt sáng ngời, lải nhải phân tích nói.

“Không sai, không sai, các ngươi hai người phân tích đến độ thực đúng chỗ. Như vậy đi, nếu các ngươi không có gì đương kì vấn đề mà nói, Trình Phinh ngươi liền diễn nhân vật chính vị kia cùng cha khác mẹ muội muội, Tiêu Hồng liền diễn vị kia tiểu thái muội.” Lục đạo nói.

“Không thành vấn đề, đương nhiên không thành vấn đề!” Tiêu Hồng lập tức đem đầu điểm cùng con gà con mổ thóc giống nhau, vẻ mặt kích động nói. Nàng vì chạy cái long bộ cũng không tiếc đại mùa hè đi Hương Sơn, làm cho người ta chạy chân, không phải là vì có một ngày có thể diễn cái hơi chút có điểm phân lượng nhân vật sao? Nay cơ hội liền đặt tại trước mặt, lại có cái rắm đương kì vấn đề.

Nhưng thật ra Trình Phinh không có lập tức trả lời, trên mặt lộ ra do dự sắc.

“Ngươi có cái gì vấn đề sao?” Lục đạo hỏi.

“Không, không có. Bất quá, bất quá diễn này nhân vật có cái gì không điều kiện?” Trình Phinh thật cẩn thận hỏi.

“Điều kiện?” Lục đạo nghe vậy nao nao, bất quá chờ hắn phát hiện Trình Phinh nhìn về phía chính mình cẩn thận đề phòng ánh mắt, nhất thời hoàn toàn hiểu ra lại đây, không khỏi có loại bị nhục nhã cảm giác, sắc mặt lôi kéo nói:“Điều kiện? Có thể có điều kiện gì! Ngươi này tiểu cô nương trong đầu cả ngày đều muốn cái gì a? Ta nói cho ngươi, duy nhất điều kiện chính là ngươi không cần cho ta phim cấp diễn tạp !”

Muốn làm một hồi chính nhân quân tử, ta dễ dàng sao? Thế nhưng đem ta nghĩ tượng như vậy xấu xa!

“Ngài yên tâm Lục đạo, ta nhất định hội cố gắng đem này nhân vật diễn tốt.” Tuy rằng Lục đạo sắc mặt rất kém cỏi, bất quá Trình Phinh ngược lại yên tâm, vội vàng sắc mặt nghiêm, lòng tràn đầy vui mừng nói.

“Tốt lắm, đây là các ngươi kịch bản, trở về hảo hảo cân nhắc cân nhắc, đừng cho ta diễn tạp, nếu không cũng đừng trách ta không cho các ngươi cơ hội.” Lục đạo gặp Trình Phinh vẻ mặt yên tâm bộ dáng, trong lòng càng phát ra khó chịu.

Con bà nó, ta Lục đại đạo diễn chẳng lẽ thoạt nhìn liền giống như người xấu sao?

“Cảm ơn Lục đạo diễn, cảm ơn ngài, ngài thật sự là người tốt, người tốt!” Trình Phinh cùng Tiêu Hồng vội vàng tiếp nhận kịch bản, liên tục cúi đầu cảm kích nói.

Người tốt, người tốt! Lục đại đạo diễn nhất thời trăm mối cảm xúc ngổn ngang a! Đây là khen hắn đâu, còn là phúng hắn đâu!

Hạ Vân Kiệt cùng Hoàng Xương Vũ tiếp tục đi Hương Sơn, mà Trình Phinh cùng Tiêu Hồng các nàng tắc đi theo kịch tổ hồi công ty. Tại đây cái mấu chốt thời khắc, các nàng tự nhiên muốn theo sát kịch tổ, không tốt tùy tiện rời đi.

“Ta nói a phinh, ngươi nói này Lục đại đạo diễn trong hồ lô bán là cái gì dược đâu? Đột nhiên cho chúng ta như vậy một cái nhân vật, lại không chuẩn bị tiềm quy tắc chúng ta? Chẳng lẽ chúng ta không đủ xinh đẹp, không đủ gợi cảm sao? Cho dù ta không đủ, ngươi cũng đủ a. Nhìn xem ngươi này ngực nhiều cử a, ngươi này chân nhiều thẳng a, còn có này mông……” Tiêu Hồng dọc theo đường đi vẻ mặt không thể tưởng tượng lải nhải nói.

“Đình, đình, ngươi chẳng lẽ liền nghĩ như vậy bị Lục đại đạo diễn tiềm quy tắc sao?” Trình Phinh vội vàng ngắt lời nói.

“Phi, phi, ngươi mới tưởng bị hắn tiềm quy tắc đâu!” Tiêu Hồng ngay cả phi hai hạ.

“Kia không phải được, vậy ngươi còn lải nhải cái cái gì kính.” Trình Phinh nghe vậy tức giận xem thường nói.

“Ta chỉ là cảm thấy kỳ quái mà thôi, còn có nha, ngươi có hay không phát hiện Trương Hồng cùng Hàn Kỳ Viễn vừa rồi đi được thực vội vàng, chạy giống như sắc mặt cũng thật không tốt a?” Tiêu Hồng nói.

“Như thế, bất quá mặc kệ nó, dù sao hiện tại chúng ta cơ hội tới, nhất định phải hảo hảo nắm chắc trụ, bằng không này ba năm ở Bắc Kinh đau khổ đã có thể tính ăn không.” Trình Phinh nói.

“Ân.” Tiêu Hồng nặng nề mà gật gật đầu, vẻ mặt phấn khởi.

Ngôi sao con đường này kỳ thật cũng là thiên quân vạn mã quá cầu độc mộc, có bao nhiêu người giấc mộng có một ngày trở thành ngôi sao, khả kết quả là chân chính trở thành ngôi sao lại có thể có vài vị. Hai người bọn họ đều là hoài đồng dạng một cái giấc mộng đi vào Bắc Kinh, sau đó một bên làm công, một bên ở bắc ảnh tiếp tục giáo dục học viện học thành nhân đại học, học đều là biểu diễn chuyên nghiệp. Đã có thể ngay cả này Bắc Kinh điện ảnh học viện chính nhi bát kinh biểu diễn hệ chuyên nghiệp sinh viên ngay từ đầu đều chỉ có thể chạy kẻ chạy cờ, rất khó có cơ hội chính thức biểu diễn một nhân vật, càng đừng nói các nàng loại này giáo dục dành cho người lớn học sinh. Nay cơ hội đột nhiên xuất hiện ở các nàng trước mặt, làm cho Tiêu Hồng lại như thế nào không phấn khởi. Trên thực tế, nếu Lục đạo diễn thật muốn đưa ra tiềm quy tắc nàng điều kiện, Tiêu Hồng cũng không biết chính mình cuối cùng đến tột cùng có thể hay không khuất phục cùng biểu diễn phối hợp diễn dụ hoặc.

Trương Hồng cùng Hàn Kỳ Viễn bị đá ra này bộ phim truyền hình diễn viên danh sách tin tức, cuối cùng còn là ở kịch tổ truyền ra, làm Trình Phinh cùng Tiêu Hồng đồng kịch tổ cùng trở lại công ty khi liền hoàn toàn đã biết tin tức này. Hai người đều thực vui vẻ, kích động, bất quá ai cũng không nghĩ tới bọn họ khai trừ là vì Trình Phinh duyên cớ.

“Ta nói a phinh hôm nay có phải hay không chúng ta may mắn trời ạ, đầu tiên là Lục đại đạo diễn đột nhiên tuệ nhãn thức châu, lựa chọn chúng ta biểu diễn trọng yếu nhân vật, tiếp theo lại là Trương Hồng cùng Hàn Kỳ Viễn này hai vị này bị đá ra kịch tổ, buổi tối muốn hay không kêu lên kia cái gì a kiệt còn có Hoàng Xương Vũ cùng nhau chúc mừng chúc mừng?” Tiêu Hồng hỏi.

“Ngươi hiện tại biết ngươi muốn diễn nhân vật lời kịch

sao?” Trình Phinh nghe vậy có chút động tâm, bất quá rất nhanh còn là áp chế trong lòng xúc động, hỏi.

“Không biết.” Tiêu Hồng lắc đầu.

“Kia còn muốn đi ra ngoài chơi, vạn nhất ngày mai muốn chụp ảnh, hoặc là Lục đạo hỏi chúng ta có liên quan kịch bản nhân vật kể lại vấn đề, ngươi như thế nào trả lời?” Trình Phinh nói.

“Nga, kia cũng là, quên đi.” Tiêu Hồng chán nản nhún nhún vai nói.

“Chính là đêm nay không được a, buổi tối chúng ta ngao cái đêm, hảo hảo nhìn xem kịch bản, đọc đọc lời kịch, ngày mai sẽ tìm bọn họ chúc mừng là được. Tốt như vậy sự tình, nếu không chúc mừng một chút, cũng thật sự không thể nào nói nổi.” Trình Phinh gặp Tiêu Hồng uể oải bộ dáng, không nghĩ quét của nàng hưng trí, đồng thời nàng cũng quả thật muốn tìm cái thời gian cùng Hạ Vân Kiệt hảo hảo nhờ một chút, vì thế lại nói.

“Còn là a phinh ngươi nghĩ đến chu đáo, ta đây hiện tại liền cấp kia Hoàng Xương Vũ gọi điện thoại, cùng hắn ước ngày mai.” Tiêu Hồng gặp Trình Phinh vòng vo khẩu, vì thế lập tức lại vẻ mặt vui vẻ nói.

“Ta xem ngươi không phải tưởng chúc mừng, là nghĩ phao kia Hoàng dễ nhìn.” Trình Phinh vốn là chuẩn bị chính mình gọi điện thoại cấp Hạ Vân Kiệt, không nghĩ tới Tiêu Hồng lại vội vã cấp cho Hoàng Xương Vũ gọi điện thoại, không khỏi hơi hơi ngẩn ra, sau đó đột nhiên ý hội lại đây, chỉ vào Tiêu Hồng chê cười nói.

“Để làm chi không được sao? Chẳng lẽ ngươi cũng coi trọng Hoàng Xương Vũ? Nếu như vậy, làm tỷ muội nhường cho ngươi.” Tiêu Hồng lại một chút cũng không mặt đỏ nói.

“Đi đi, ta mới không giống ngươi đâu, gặp một cái dễ nhìn thích một cái.” Trình Phinh xem thường nói.

“Dễ nhìn không thích, chẳng lẽ ta còn thích ải tọa nam bất thành?” Tiêu Hồng phản bác nói.

Nói chuyện, Tiêu Hồng đã ấn Hoàng Xương Vũ dãy số.

Lúc này Hoàng Xương Vũ còn cùng Hạ Vân Kiệt ở Hương Sơn thừa lạnh ngắm phong cảnh, gặp Tiêu Hồng gọi điện thoại lại đây, không khỏi ngoài ý muốn “Di” một tiếng.

Hạ Vân Kiệt nghe được Hoàng Xương Vũ ngoài ý muốn thanh âm, theo bản năng nhìn về phía hắn.

“Tiêu Hồng đánh tới.” Hoàng Xương Vũ gặp Hạ Vân Kiệt nhìn về phía chính mình, vội vàng giải thích một câu, trong lòng đã có chút bất an, còn tưởng rằng hắn nhờ người khẩu phong không chặt, đem chính mình cấp tiết lộ, cho nên Tiêu Hồng thế này mới gọi điện thoại lại đây.

Đương nhiên Hoàng Xương Vũ là không sao cả chính mình thân phận tiết lộ cùng phủ, mấu chốt là Hạ lão sư không thích, đây mới là hắn trong lòng bất an nguyên nhân.

“Ha ha, xem ra Tiêu Hồng là thật coi trọng ngươi, mau tiếp điện thoại đi.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nao nao, sau đó cười chỉ vào Hoàng Xương Vũ trêu chọc nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1141 : An bài

Gặp Hạ Vân Kiệt trêu chọc chính mình, Hoàng Xương Vũ hơi có chút ngượng ngùng cười cười, sau đó vội vàng tiếp nổi lên điện thoại.

“Uy, Hoàng Xương Vũ, còn cùng a kiệt cùng một chỗ đi?” Hoàng Xương Vũ điện thoại nhất tiếp đứng lên, ống nghe liền lập tức truyền đến Tiêu Hồng không chút khách khí câu hỏi, giống như hai người đã là nhiều năm hảo bằng hữu giống nhau.

“Đúng vậy, có chuyện gì sao? Tiêu Hồng.” Hoàng Xương Vũ gặp Tiêu Hồng nhất mở miệng liền đề Hạ Vân Kiệt, nhưng thật ra thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Hắn nhờ người là không biết Hạ Vân Kiệt chỉ biết là hắn, nếu lộ ra khẩu phong, Tiêu Hồng khẳng định không dám dùng loại này khẩu khí nói với hắn nói, cũng sẽ không mở miệng hỏi Hạ Vân Kiệt.

“Kia vừa vặn, cũng đỡ phải tái thông tri a kiệt. Các ngươi hai cái ngày mai buổi tối có rảnh đi?” Tiêu Hồng hỏi.

Hoàng Xương Vũ nghe vậy đem ánh mắt đầu hướng Hạ Vân Kiệt.

Tiêu Hồng thanh âm cũng không nhỏ, Hạ Vân Kiệt ở bên cạnh tự nhiên nghe được hoàn toàn rõ ràng, gặp Hoàng Xương Vũ hướng hắn xem ra, liền cười gật gật đầu.

Hoàng Xương Vũ gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu, trả lời có rảnh, sau đó lại hỏi:“Có cái gì an bài sao?”

“Ngày mai mời các ngươi cùng nhau phao ba!” Tiêu Hồng nói.

“Phao ba?” Hoàng Xương Vũ khẽ cau mày, lộ ra một tia khó xử sắc.

Quán bar kia địa phương Hoàng Xương Vũ nhưng thật ra không bài xích, tương phản làm người trẻ tuổi, ngẫu nhiên hắn cũng là sẽ đi nơi nào thả lỏng thả lỏng. Chính là quán bar dù sao cũng là xà long hỗn tạp cùng ầm ỹ địa phương, ở Hoàng Xương Vũ xem ra, cũng là không thích hợp Hạ lão sư người như vậy tôn quý.

Hoàng Xương Vũ luôn theo bản năng đem Hạ Vân Kiệt xem thành cùng hắn gia gia bình thường trưởng bối, ngược lại đã quên kỳ thật Hạ Vân Kiệt tuổi so với hắn còn muốn nhỏ.

“Để làm chi, mỹ nữ mời các ngươi phao ba, còn cần lo lắng sao?” Tiêu Hồng gặp Hoàng Xương Vũ rõ ràng có do dự ý, không khỏi có chút bất mãn nói.

“Đương nhiên không cần, chính là ngươi nói quán bar, ta đầu óc theo bản năng sẽ đi muốn đi cái nào quán bar hảo.” Hoàng Xương Vũ vội vàng trả lời, cũng là Hạ Vân Kiệt lúc này lại hướng hắn gật gật đầu.

“Này còn kém không nhiều lắm. Bất quá đi đâu cái quán bar không cần ngươi lo lắng. Bắc Kinh ta hỗn thục, quán bar liền lại thuộc như lòng bàn tay. Phải đi tam lý truân linh điểm quán bar.” Tiêu Hồng nghe vậy thế này mới chuyển sân vì hỉ, nói.

“Đi, nghe lời ngươi, ngày mai tam lý truân linh điểm quán bar.” Hoàng Xương Vũ nói.

“Vậy nói như vậy định rồi, tám giờ rưỡi, không gặp không về.” Tiêu Hồng nói xong liền chuẩn bị quải điện thoại, bất quá Trình Phinh lại thân thủ muốn qua điện thoại, nói muốn cùng Hạ Vân Kiệt trò chuyện.

Vì thế Hoàng Xương Vũ đem di động chuyển cho Hạ Vân Kiệt.

“A kiệt, vốn hẳn là hôm nay tìm thời gian với ngươi tụ nhất tụ, bất quá vừa vặn có chút việc thoát không ra thân, cho nên định rồi ngày mai, sẽ không ảnh hưởng ngươi ở Bắc Kinh an bài đi?” Trình Phinh nói.

“Ha ha, ta đến Bắc Kinh vốn là ngoạn, có thể với ngươi cùng nhau phao ba chính là tốt nhất an bài.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Di, nhìn không ra đến, ba năm không thấy, ngươi này miệng nhỏ nhưng thật ra trở nên thực ngọt a. Thành thật công đạo, này ba năm quải mấy nữ hài tử?” Trình Phinh hơi có chút kinh ngạc Hạ Vân Kiệt biến hóa.

Năm đó nàng cùng Hạ Vân Kiệt nhận thức khi, Hạ Vân Kiệt còn giống cái chưa thấy qua quen mặt non, nhìn đến trên sân khấu khiêu ống tuýp vũ đều đã mặt đỏ, không nghĩ tới nay như vậy có thể nói.

“Này ta thật muốn hảo hảo ngẫm lại xem, một cái, hai cái, ba cái……” Hạ Vân Kiệt ban trong tay đầu ngón tay một bên sổ một bên cười nói.

“Đi đi, còn một cái hai cái ba cái đâu, miệng lưỡi trơn tru, ngươi nha biến thành xấu! Không với ngươi xả, ngày mai gặp mặt tái tán gẫu, nhìn xem tiểu tử ngươi đến tột cùng trở nên có bao nhiêu phá hư.” Trình Phinh nghe vậy thối nói.

“Ha ha, hảo, bất quá ta nghĩ ngươi nhất định hội thất vọng, bởi vì ta chưa bao giờ đồi bại quá.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Úc, ta bắt đầu có điểm hoài nghi ngươi còn là không phải ta sở nhận thức a kiệt, tốt lắm, trước treo, ngày mai

buổi tối không gặp không về.” Trình Phinh nói xong liền treo điện thoại.

Treo Trình Phinh điện thoại, Hạ Vân Kiệt nhìn xem biểu, đối Hoàng Xương Vũ nói:“Thời gian không sai biệt lắm, chúng ta trở về đi thôi.”

“Tốt.” Hoàng Xương Vũ cung kính ứng câu, sau đó cùng Hạ Vân Kiệt hướng sơn hạ đi.

Đi đến phía trước cùng Trình Phinh chạm mặt địa phương, Hoàng Xương Vũ di động lại vang lên.

Hoàng Xương Vũ cầm lấy di động nhìn nhìn liền đem điện thoại cấp ấn rớt.

“Rác rưởi điện thoại?” Hạ Vân Kiệt thuận miệng hỏi.

“Không phải, một bằng hữu đánh tới.” Hoàng Xương Vũ trả lời.

“Vậy ngươi như thế nào không tiếp?” Hạ Vân Kiệt lại hỏi.

“Của nàng điện thoại bình thường không có cái gì trọng yếu sự tình.” Hoàng Xương Vũ trả lời.

“Ngươi nha ngươi, là vì của ta duyên cớ đi. Xương vũ, ta tuy rằng với ngươi gia gia là bạn vong niên, cũng có chút đặc thù bản sự, bất quá ngươi không tất yếu đem ta trở thành lãnh đạo giống nhau, tiếp cái điện thoại đều còn muốn lo lắng ta. Lần sau bằng hữu tái gọi điện thoại lại đây, khả nhất định không cần còn như vậy.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nao nao, lập tức liền hiểu được là chuyện gì xảy ra, không khỏi cười chỉ chỉ Hoàng Xương Vũ.

“Là, ta hiểu được, Hạ lão sư.” Hoàng Xương Vũ cung kính trả lời.

Hạ Vân Kiệt nhìn Hoàng Xương Vũ dáng vẻ cung kính, biết chính mình cùng hắn gia gia là bạn vong niên, lại có như vậy thần kỳ năng lực, muốn tưởng Hoàng Xương Vũ dùng bình thường tâm đến cùng chính mình ở chung tuyệt đối không sự thật, cũng chỉ đành tâm lý âm thầm lắc đầu, không hề tiếp tục thuyết giáo đi xuống.

Hai người tiếp tục hướng sơn hạ đi, xuống núi so với lên núi tốc độ mau.

Mắt thấy nhanh đến chân núi khi, Hoàng Xương Vũ di động lại vang lên.

Gặp Hoàng Xương Vũ nhìn về phía chính mình, Hạ Vân Kiệt không khỏi cười nói:“Là bằng hữu điện thoại liền tiếp, không cần xem ta.”

Hoàng Xương Vũ nghe vậy thế này mới tiếp lên.

“Vừa rồi ở họp sao?” Hoàng Xương Vũ vừa tiếp đứng lên, ống nghe liền truyền đến một đạo dễ nghe ôn nhu thanh âm.

“Không có, ở bên ngoài bồi một vị trưởng bối, có chuyện gì sao? Không có việc gì mà nói ta liền treo.” Hoàng Xương Vũ nhẹ giọng nói.

“A, ở bồi trưởng bối a! Đêm nay ngươi còn có thể tới tham gia party sao?” Điện thoại kia đầu nữ tử hiển nhiên rất rõ ràng có thể bị Hoàng Xương Vũ xưng là trưởng bối nhân vật phân lượng, nghe vậy đầu tiên là một trận kinh ngạc, sau đó theo sát sau có chút lo lắng hỏi.

“Party, cái gì party? Nga, ngươi nói là Lâm Tuệ party, ta sẽ không đi.” Hạ Vân Kiệt loại nào trọng yếu người, hắn đã đến đã sớm làm cho Hoàng Xương Vũ quên hết này khác rất nhiều sự tình, cho nên nghe vậy đầu tiên là sửng sốt một chút, sau đó mới nhớ tới đối phương nói là

cái gì, bất quá theo sát sau liền không chút do dự cự tuyệt.

Đối với Hoàng Xương Vũ mà nói, lại có cái gì so với bồi hảo Hạ lão sư còn trọng yếu đâu?

“A, Lâm Tuệ rất muốn ngươi lại đây, ngươi lần trước cũng nói muốn tới, ta đều cố ý cùng Lâm Tuệ nói, nàng vui vẻ vô cùng, nay ngươi lại đây không được, chẳng lẽ sẽ không có thể ngẫm lại biện pháp? Chẳng sợ trễ một chút đến cũng không có việc gì a.” Điện thoại kia đầu nữ tử nghe vậy hiển nhiên thực thất vọng.

Hoàng Xương Vũ nghe vậy vừa định nói không được, bả vai lại bị Hạ Vân Kiệt vỗ hạ.

“Ngươi trước chờ đã, ta bên này có chuyện.” Hoàng Xương Vũ nói xong trước treo điện thoại.

“Bạn gái điện thoại?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

Hoàng Xương Vũ nghe vậy biểu tình hơi hơi trở nên có chút mất tự nhiên, gật gật đầu trả lời:“Đúng vậy.”

“Ha ha, nếu là bạn gái có việc tìm ngươi, ngươi liền việc đi thôi, ta ngươi không cần……” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Không, không, chính là cái party, đều là chút người trẻ tuổi hạt ép buộc, đừng lo, đừng lo.” Hoàng Xương Vũ cuống quít xua tay nói.

Gặp Hoàng Xương Vũ cuống quít xua tay bộ dáng, Hạ Vân Kiệt cũng là không tốt nói sau không cần hắn bồi linh tinh mà nói, lại không nghĩ làm cho hắn bởi vì chính mình mà lỡ hẹn, vì thế cười nói:“Như vậy đi, dù sao ta lần này đến Bắc Kinh trừ bỏ vấn an ngươi gia gia cũng chính là nơi nơi hạt ngoạn, nếu ngươi chưa phát hiện ta ở bên cạnh ảnh hưởng các ngươi mà nói, liền với ngươi

cùng đi tham gia ngươi bằng hữu party.”

“Đương nhiên không ảnh hưởng, sợ chúng ta người trẻ tuổi cãi nhau, Hạ lão sư ngài hội không thói quen.” Hoàng Xương Vũ nghe nói Hạ Vân Kiệt cũng muốn đi theo đi, không khỏi hách nhất đại khiêu, đồng thời trong lòng cũng là lần chịu cảm động, hắn biết Hạ Vân Kiệt nói như vậy hơn phân nửa còn là vì chiếu cố hắn.

“Ha ha, nói được ta giống như bảy tám mươi đúng vậy, đừng quên, ta năm nay cũng mới hai mươi xuất đầu. Nói sau, ta cũng tưởng trông thấy của ngươi bạn gái. Nhìn xem cái dạng gì nữ hài tử có thể mê hoặc ngươi vị này kinh thành đại thiếu.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Còn chính là cái ham chơi nữ hài tử, không hiểu lắm sự.” Hoàng Xương Vũ thế này mới đột nhiên ý thức được Hạ Vân Kiệt kỳ thật nói chân chính tuổi so với chính mình còn muốn nhỏ một ít, lại thấy hắn nhắc tới chính mình bạn gái, không khỏi lại ngượng ngùng gãi gãi đầu, nhưng thật ra hoàn toàn không có kinh thành đại thiếu ổn trọng phong độ.

“Ha ha, mấu chốt là muốn tâm địa thiện lương.” Hạ Vân Kiệt khoát tay cười nói.

Hoàng Xương Vũ là Hoàng gia đời thứ ba trưởng tôn, cũng là Hoàng gia trọng điểm bồi dưỡng đối tượng. Phỏng chừng này một hai năm sẽ bị hạ phóng cơ sở rèn luyện, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, tương lai hắn cũng tất nhiên ở nước cộng hoà chính đàn giữ lấy nhỏ nhoi. Có thể nghĩ, nhân vật như vậy, hắn thê tử tự nhiên muốn chọn đúng, nếu không tất nhiên hội ảnh hưởng đến hắn, tiến tới ảnh hưởng đến nước cộng hoà quốc kế dân sinh. Cho nên Hạ Vân Kiệt nhìn như nói tùy ý, kỳ thật hắn nhưng thật ra thật sự có tâm trông thấy Hoàng Xương Vũ bạn gái, nhìn xem có phải hay không nội tâm thiện lương nữ tử, cũng tốt đem trấn.

“Hạ lão sư nói là, xương vũ nhớ kỹ.” Hoàng Xương Vũ nghe vậy nghiêm nghị nói.

Hạ Vân Kiệt nhìn chăm chú nhìn Hoàng Xương Vũ liếc mắt một cái, biết hắn lĩnh hội chính mình dụng tâm, cười nói:“Ngươi cũng không muốn rất có áp lực, ta biết ngươi ánh mắt sẽ không kém. Tốt lắm, mau cấp bạn gái gọi điện thoại đi, bằng không làm cho nàng biết ngươi là bởi vì cùng ta mà xem nhẹ nàng mà thương tâm, ta đây đã có thể tội lớn.”

Hoàng Xương Vũ vội vàng nói sẽ không, sau đó mới xuất ra di động cấp Thiệu Hiểu Tình gọi điện thoại, cũng nói còn có thể mang một vị bằng hữu đi qua, làm cho chính nàng lái xe đi qua. Hắn tự nhiên là không tốt nói sau trưởng bối, nếu không Thiệu Hiểu Tình miệng nhỏ nhất truyền, còn không dọa phá hư này tới tham gia party nhân.

Thiệu Hiểu Tình cũng không biết Hoàng Xương Vũ trong miệng bằng hữu chính là hắn hôm nay cùng đi trưởng bối, bởi vì lo lắng hắn nói chuyện không có phương tiện cũng sẽ không dám hỏi nhiều, thấy hắn nói muốn đi liền vui vẻ treo điện thoại.

Xuống núi trên đường, Hạ Vân Kiệt thuận miệng hỏi Hoàng Xương Vũ bạn gái tình huống.

Hạ Vân Kiệt câu hỏi, Hoàng Xương Vũ tự nhiên không dám không đáp, một năm một mười đem bạn gái tình huống nói một lần.

Hạ Vân Kiệt thế mới biết Hoàng Xương Vũ bạn gái họ thiệu, tên đầy đủ kêu Thiệu Hiểu Tình, cũng là xuất thân hào môn, chính là so với Hoàng gia muốn kém cỏi một ít. Trước mắt còn tại đọc sách, tạm thời còn không có như thế nào liên lụy đến gia tộc sự tình đi, cho nên

nhưng thật ra quá áo cơm không lo, cả ngày nghĩ ngoạn nhạc.

Thiệu Hiểu Tình trong miệng Lâm Tuệ là của nàng đại học đồng học, tuy rằng không phải cái gì hồng tam đại, bất quá cũng là một gã chân chính bạch phú mĩ, phụ thân là nước cộng hoà Forbes phú hào bảng bài danh hàng đầu đại phú hào.

Đêm nay party là chúc mừng nàng mới mở một nhà công ty, công ty đầu nhập tài chính không lớn, bất quá lại hoàn toàn là nàng cổ phần khống chế, đối với bọn họ này một loại nhà giàu tiểu thư, công tử mà nói, này cùng Hoàng gia phái Hoàng Xương Vũ hạ cơ sở rèn luyện kỳ thật là có cùng loại trọng yếu hàm nghĩa.

Party là ở một nhà đỉnh cấp hội sở tổ chức, nàng phụ thân là nhà này hội sở đại cổ đông.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1142 : Hắn sẽ không chính là ngươi trưởng bối đi?

Màn đêm hạ, đèn rực rỡ mới lên, kinh thành nhất phái phồn hoa.

Hoàng Xương Vũ cùng Hạ Vân Kiệt đến hội sở lục hào biệt thự lâu khi, nơi nào đã là đèn đuốc huy hoàng. Đại sảnh thật lớn thủy tinh dưới đèn, người trẻ tuổi trong tay bưng chén rượu, quần tam tụ ngũ tụ cùng một chỗ trò chuyện thiên, mặc màu trắng sơ-mi, màu đen mã giáp phục vụ sinh nâng khay, thỉnh thoảng ở trong đám người xuyên qua.

“Xương Vũ ngươi tới a, vị này chính là ngươi nói bằng hữu sao?” Hạ Vân Kiệt cùng Hoàng Xương Vũ vừa mới tới cửa, một trẻ tuổi nữ tử người mặc mỹ nhân ngư lễ phục dạ hội, dáng người có vẻ phá lệ thon dài thướt tha đi rồi đi lên, mặt mang ngạc nhiên nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó hỏi Hoàng Xương Vũ.

Này thướt tha thon dài nữ tử tự nhiên đó là Hoàng Xương Vũ bạn gái Thiệu Hiểu Tình.

“Đúng, vị này là Hạ Vân Kiệt Hạ lão sư, ngươi cùng ta giống nhau kêu Hạ lão sư đi.” Hoàng Xương Vũ nói.

“Hạ…… Lão sư.” Thiệu Hiểu Tình trên mặt kinh ngạc sắc càng đậm một ít, thậm chí kinh ngạc ngoài ý muốn dưới, ngay cả xưng hô đều tạm dừng một chút.

Hoàng Xương Vũ là loại người nào Thiệu Hiểu Tình tự nhiên rõ ràng, vốn thấy hắn mang một vị lạ mặt người trẻ tuổi lại đây, nàng cũng đã thực cảm thấy ngoài ý muốn, không nghĩ tới nay thế nhưng còn muốn chính mình gọi hắn bằng hữu lão sư.

“Ngươi nhất định chính là Xương Vũ bạn gái Thiệu Hiểu Tình đi, không sai, không sai.” Nếu là Hoàng Xương Vũ bạn gái, Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng sẽ không quá nhiều khách khí, cười hướng Thiệu Hiểu Tình gật gật đầu.

Hạ Vân Kiệt này bộ lí do thoái thác cùng phái đoàn dừng ở Thiệu Hiểu Tình trong mắt, tự nhiên khó tránh khỏi có chút cuồng vọng. Phải biết rằng, chính nàng thân mình liền xuất thân hào môn, bạn trai lại là kinh thành đứng đầu thái tử ca. Trừ bỏ một ít chân chính có thân phận trưởng giả, ai dám như vậy cùng nàng nói chuyện, cho dù một ít lớn tuổi quan viên cũng không dám. Nhất thời Thiệu Hiểu Tình trên mặt hơi hơi lộ ra một tia không vui, tiếu mâu hung hăng trừng mắt nhìn Hoàng Xương Vũ liếc mắt một cái, hiển nhiên là trách hắn không biết từ nơi nào tìm đến đây như vậy một vị không hiểu quy củ bằng hữu.

Bất quá này trừng, Thiệu Hiểu Tình nhất thời liền có chút trợn tròn mắt. Bởi vì nàng phát hiện Hoàng Xương Vũ không chỉ có không có đối hắn bằng hữu lời nói cử chỉ lộ ra nửa phần không vui sắc, tương phản trên mặt thế nhưng lộ ra thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi biểu tình, tựa hồ phi thường coi trọng trước mắt vị này Hạ lão sư đối nàng đánh giá.

Thiệu Hiểu Tình tự nhiên không biết, Hạ Vân Kiệt ở Hoàng Xương Vũ trong lòng không chỉ có là trưởng bối lại thần tiên nhân vật, đối hắn nhất sùng bái tin phục. Ở đến khi trên đường, Hoàng Xương Vũ còn rất là không yên Hạ Vân Kiệt đối Thiệu Hiểu Tình cái nhìn, nay thấy hắn gật đầu nói không sai, kia tự nhiên đó là thật sự không sai, nhất thời huyền tâm liền hoàn toàn thả xuống dưới.

“Hoàng đại thiếu, ngươi đã tới. Ta còn lo lắng ngươi này người bận rộn đằng không ra thời gian tới tham gia ta này tiểu nữ tử party đâu!” Ngay tại Thiệu Hiểu Tình thầm

giật mình khó hiểu khi, một vị ăn mặc phá lệ diễm lệ nữ tử lay động vòng eo đã đi tới, mặt mang mỉm cười chào hỏi nói, ánh mắt đảo qua Hạ Vân Kiệt khi hơi hơi lộ ra một tia kinh ngạc nghi hoặc sắc.

“Ha ha, ngươi nhưng là Hiểu Tình khuê mật, ta dám không đến sao?” Hoàng Xương Vũ cười nói.

“Khanh khách, Hiểu Tình mặt mũi quả nhiên lớn!” Lâm Tuệ hé miệng nhẹ giọng cười, sau đó đem ánh mắt chuyển hướng Hạ Vân Kiệt nói:“Hoàng đại thiếu, không giới thiệu một chút sao?”

“Ngươi nhất định chính là Hiểu Tình đồng học Lâm Tuệ đi, ta là một gã lão sư, họ Hạ, ngươi nếu không ngại mà nói, cùng Xương Vũ cùng Hiểu Tình giống nhau bảo ta Hạ lão sư đi.” Hạ Vân Kiệt mỉm cười hướng Lâm Tuệ vươn tay.

Lâm Tuệ nghe vậy thân thể mềm mại nhịn không được hơi hơi run lên một chút, bất quá nàng dù sao xuất thân phú quý người ta, nay lại bắt đầu độc lập làm buôn bán hoạt động, ứng biến năng lực nhưng thật ra rất mạnh, trong lòng tuy rằng kinh ngạc rối tinh rối mù, trên mặt nhưng thật ra không toát ra bao nhiêu kinh ngạc biểu tình, chính là tiếu mâu lại mịt mờ tà Hoàng Xương Vũ liếc mắt một cái, thấy hắn gật đầu, liền vội việc vươn tay cùng Hạ Vân Kiệt nắm nói:“Chỉ cần Hạ lão sư không chê ta đem ngươi kêu lão, ta là không ngại, bất quá nói trong lòng nói, ta là càng thích gọi ngươi Hạ ca ca, ai cho ngươi bộ dạng như vậy suất khí lại như vậy tuổi trẻ đâu!”

Hoàng Xương Vũ vừa nghe thiếu chút nữa sẽ thay đổi sắc mặt, nói đùa, đây chính là hắn gia gia bạn vong niên, là tùy tiện người có thể gọi ca sao?

Nhưng thật ra Hạ Vân Kiệt nghe xong lại ha ha nở nụ

cười, nói:“Trách không được nghe Xương Vũ nói, ngươi hiện tại đã độc lập mở công ty, quả nhiên là người biết ăn nói, tùy tiện ngươi, bất quá chính là cái cách gọi, ngươi cảm thấy như thế nào xưng hô dễ gọi liền như thế nào xưng hô đi.”

“Hạ ca ca, ngươi lời này ta cũng không cao hứng nghe, giống như ta chỉ hội múa mép khua môi dường như.” Lâm Tuệ hiển nhiên là cái thực có thể trước lạ sau quen tên, gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, lập tức liền dùng cánh tay ngọc vãn trụ Hạ Vân Kiệt, bĩu môi nói, giống như cùng hắn đã là lão bằng hữu bình thường.

Hạ Vân Kiệt gặp Lâm Tuệ cùng hắn biểu hiện thật sự thân mật, rất có cố ý phóng hạ dáng người ý tứ, trong đầu nhưng thật ra hơi hơi có chút thầm giật mình này nữ tử ánh mắt, cười cười nói:“Ha ha, xem ra ta là nói sai nói.”

“Hì hì, lời này ta cũng không nói nga!” Lâm Tuệ hướng Hạ Vân Kiệt cười cười, lộ ra một chút bướng bỉnh đáng yêu.

Khi nói chuyện, Lâm Tuệ kéo Hạ Vân Kiệt tay đi vào đại sảnh.

Lâm Tuệ là đêm nay chủ nhân, tự nhiên là trong đại sảnh nhân chú ý tiêu điểm. Mọi người thấy nàng kéo một vị xa lạ người trẻ tuổi tiến vào, đều lộ ra một chút kinh ngạc nghi hoặc biểu tình, không biết trước mắt vị này người trẻ tuổi là ai? Thế nhưng có thể lao động Lâm Tuệ như vậy tiếp đãi.

Thậm chí có chút công tử ca trong mắt đều nhịn không được toát ra một chút ghen tị sắc.

Bởi vì này Lâm Tuệ không chỉ có người bộ dạng gợi cảm xinh đẹp, hơn nữa phụ thân lại nước cộng hoà

Forbes phú hào đứng hàng thứ bảng bài danh hàng đầu đại phú hào, rất nhiều công tử ca đối nàng còn là rất mơ ước ý. Nay đột nhiên toát ra đến một cái tuổi trẻ tên, bọn họ trong lòng tự nhiên cảm giác khó chịu.

Hạ Vân Kiệt không phải người thích bị người chú ý, hắn thấy mọi người ánh mắt đầu hướng chính mình, liền nói khẽ với Lâm Tuệ nói:“Ngươi là chủ nhân, ngươi đi việc đi, không cần phải xen vào ta.”

Lâm Tuệ tuy rằng trong lòng đã nhận định có thể làm cho Hoàng Xương Vũ cũng kêu một tiếng lão sư Hạ Vân Kiệt tất nhiên không tầm thường, bất quá đêm nay nàng dù sao cũng là chủ nhân, quả thật bề bộn nhiều việc, liền mặt mang xin lỗi đối Hạ Vân Kiệt cười cười nói:“Kia Hạ ca ca ngươi trước tùy tiện, ta đi trước tiếp đón khách nhân.”

“Đi thôi.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu.

Lâm Tuệ thế này mới buông lỏng tay ra, sau đó lay động thướt tha vòng eo lại đi cửa nghênh đón khách nhân đi.

Lâm Tuệ đi rồi, Hạ Vân Kiệt cầm chén rượu vang đỏ, sau đó ở đại sảnh góc một cái không chớp mắt vị trí ngồi xuống, lại đuổi đi Xương Vũ cùng Hiểu Tình, làm cho bọn họ chính mình đi tìm bằng hữu đi, không cần phải xen vào hắn.

Hoàng Xương Vũ biết Hạ Vân Kiệt tính cách, cũng biết chính mình nếu vây quanh ở hắn bên cạnh, này trong đại sảnh ít người không thể muốn tới tìm hắn chào hỏi, liền cũng liền mang theo Hiểu Tình rời đi Hạ Vân Kiệt.

“Xương Vũ, này Hạ lão sư cái gì đến đây a? Ta như thế nào cảm giác ngươi đối hắn thái độ là lạ, hắn sẽ không chính là ngươi hôm nay nói cái gì trưởng bối đi?” Kéo Hoàng Xương Vũ cánh tay, Thiệu Hiểu Tình thấp giọng

hỏi nói.

“Ân.” Hoàng Xương Vũ gật gật đầu.

“Cái gì, thật sự là hắn!” Thiệu Hiểu Tình vốn cũng sẽ theo liền đoán đoán, không nghĩ tới thật đúng là bị nàng nói trúng rồi, nhất thời trợn tròn tròng mắt,“Ngươi không phải nói đùa đi, hắn mới bao nhiêu tuổi nha?”

“Loại chuyện này có thể nói vui đùa sao? Nhớ kỹ đối Hạ lão sư nhất định phải khách khách khí khí, không thể đùa giỡn cái gì tiểu thư tính tình, về phần hắn đến tột cùng cái gì thân phận, về sau ngươi tự nhiên sẽ biết.” Hoàng Xương Vũ thấp giọng nói.

Hoàng Xương Vũ nói về sau, tự nhiên là chỉ Thiệu Hiểu Tình gả vào Hoàng gia sau.

Thiệu Hiểu Tình tuy rằng trời sanh tính ham chơi, giống như thoạt nhìn không có gì tâm cơ, nhưng xuất thân hào môn lại có vài cái là chân chính đầu óc đơn giản. Hoàng Xương Vũ như vậy vừa nói, Thiệu Hiểu Tình lập tức liền hoàn toàn nghe lọt được, tiếu mâu theo bản năng quay đầu nhìn thoáng qua đang ngồi ở góc một người lẳng lặng uống rượu vang đỏ Hạ lão sư, trong mắt toát ra một tia ngưng trọng còn có một tia không thể tưởng tượng.

Thượng tầng xã hội party, lại nói tiếp đến bây giờ Hạ Vân Kiệt cũng tham gia vài lần. Tuy rằng như trước không phải thực thích, nhưng cũng dần dần thói quen.

Thiệu Hiểu Tình nhân mạch giao tế xem ra là cử quảng, đêm nay người tới không ít, thậm chí Hạ Vân Kiệt còn thấy được một quen thuộc gương mặt, từng đánh quá Nhậm gia khách sạn Bắc Kinh điểm chủ ý Hàn gia nhị thiếu Hàn Chấn Lâm ca ca Hàn Chấn Khánh, bất quá bởi vì Hạ Vân Kiệt ngồi ở trong góc, hắn nhưng thật ra không chú ý tới Hạ Vân Kiệt.

Kỳ thật rất nhiều thời điểm theo party mọi người thái độ, thường thường đó có thể thấy được một người xã hội địa vị đến.

Hoàng Xương Vũ không thể nghi ngờ là đêm nay người trẻ tuổi trung tôn quý nhất một vị, hắn cùng Thiệu Hiểu Tình đi đến làm sao, làm sao người liền nâng chén cùng hắn chào hỏi, thái độ đều phá lệ khiêm tốn nhiệt tình. Mà chân chính có tư cách cùng hắn đứng chung một chỗ nói chuyện phiếm uống rượu, cũng liền Hàn Chấn Khánh ít ỏi mấy người.

“Không ngại ta ngồi bên này đi?” Đang lúc Hạ Vân Kiệt một người lẳng lặng uống rượu, yên lặng nhìn trong đại sảnh phát sinh hết thảy khi, một vị mặc đai đeo váy, lưu trữ tóc ngắn thanh xuân nữ tử đã đi tới, nhìn Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Đương nhiên không ngại.” Hạ Vân Kiệt nao nao, sau đó cười nói.

Nữ tử bộ dạng rất đẹp, dáng người cũng phá lệ nóng bỏng, ngồi xuống sau liền vẫn dùng nàng kia đôi mắt đẹp đánh giá Hạ Vân Kiệt.

“Làm sao vậy? Ta trên mặt dài tìm sao?” Hạ Vân Kiệt nhìn nữ tử hỏi.

“Nghe Lâm Tuệ nói ngươi là một vị lão sư?” Nữ tử không đáp hỏi ngược lại.

“Đúng vậy, có cái gì vấn đề sao?” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó hỏi.

“Vấn đề nhưng thật ra không có gì vấn đề, bất quá liền ngay cả Hoàng gia đại thiếu đều gọi ngươi lão sư vậy có chút vấn đề. Nói thực ra, ngươi là không phải có chút

đến đây a? Bất quá rất kỳ quái a, ta như thế nào cho tới bây giờ không có nghe nói kinh thành còn có ngươi này hào nhân đâu?" Nữ tử oai đầu dùng nghi hoặc ánh mắt tiếp tục đánh giá Hạ Vân Kiệt.

"Ha ha, này có cái gì kỳ quái, ta cũng không phải người Bắc Kinh." Hạ Vân Kiệt cười nói.

"Ngươi không phải Bắc Kinh, có năng lực làm cho Hoàng gia đại thiếu gọi ngươi một tiếng lão sư, kia thật tốt quá, giúp ta một cái việc được không?" Nữ tử nghe vậy kinh hỉ nói.

"Hỗ trợ không thành vấn đề, nhưng ta với ngươi lại không quen, thậm chí đến bây giờ ta ngay cả ngươi tên là gì cũng không biết, ta để làm chi phải giúp ngươi nha?" Hạ Vân Kiệt dù sao một người ngồi cũng không tán gẫu, gặp trước mắt vị này nữ tử bộ dạng xinh đẹp, người cũng có hứng thú, không khỏi nổi lên một tia trêu chọc ý tứ.

"Bởi vì ta là mỹ nữ nha, còn có ta tên gọi Chu Vi, bằng hữu đều bảo ta Vi Vi." Nữ tử nói xong cố ý cử ưỡn ngực, hướng Hạ Vân Kiệt chớp hạ mắt to.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1143 : Có xa lắm không lăn rất xa

“Mỹ nữ ta thấy hơn, không đạo lý ngươi là mỹ nữ ta liền hỗ trợ.” Hạ Vân Kiệt lắc đầu nói.

“Ta cùng Lâm Tuệ là bạn tốt, ngươi nếu tới tham gia của nàng party, khẳng định cũng là của nàng bạn tốt. Bằng hữu gian không phải hẳn là cho nhau hỗ trợ sao?” Chu Vi nghe vậy buồn bực trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó tròng mắt vừa chuyển, lại nâng lên cái lý do.

“Ta là nhàn rỗi nhàm chán cùng Xương Vũ cùng nhau đến, hôm nay cùng Lâm Tuệ mới lần đầu tiên gặp mặt.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Ngươi…… Vậy được rồi, ta nói cho ngươi ông nội của ta tên gọi Chu Tân Bình. Tên này ngươi ở thành Bắc Kinh tổng hẳn là nghe qua đi, hắn là quốc y đại sư, gì nghi nan tạp chứng đều là thủ đến bệnh trừ, là chuyên môn thay quốc gia lãnh đạo xem bệnh. Ngươi nếu giúp ta lần này việc, vạn nhất ngươi hoặc là người nhà bằng hữu sinh cái tiểu bệnh cái gì, ta có thể giới thiệu ông nội của ta hỗ trợ xem một chút. Phải biết rằng, đây chính là quốc gia lãnh đạo cấp bậc đãi ngộ nga.” Chu Vi gặp Hạ Vân Kiệt du diêm không tiến, rốt cục bất đắc dĩ nâng ra nàng gia gia hàng đầu.

Hạ Vân Kiệt nghe nói trước mắt vị này có chút xinh đẹp có chút đáng yêu nữ tử dĩ nhiên là từng bị hắn giáo huấn quá quốc y đại sư Chu Tân Bình tôn tử, không khỏi nao nao.

Hắn thật đúng là không nghĩ tới thế giới này đã vậy còn quá nhỏ.

“Thế nào, một cái việc nhỏ liền đổi lấy quốc gia lãnh đạo cấp đãi ngộ, có lợi đi?” Chu Vi gặp Hạ Vân Kiệt lúc này không lập tức mở miệng cự tuyệt, còn tưởng rằng hắn tâm động, không khỏi mặt lộ vẻ một tia đắc ý sắc nói.

“Không có lợi, ta nhận thức một vị thầy thuốc so với ngươi gia gia lợi hại hơn, kêu ‘Tái Hoa Đà’ Diệp Tư Kiện, ta nghĩ ngươi hẳn là nhất định nghe nói qua đi.” Hạ Vân Kiệt kiều chân bắt chéo cười nhìn Chu Vi Vi, nhẹ nhàng chớp lên trong tay chén rượu.

Chu Vi Vi nhìn Hạ Vân Kiệt kia nhàn nhã bộ dáng, anh đào cái miệng nhỏ nhắn trương thật to, đều có thể nhét một quả trứng gà.

Nàng đương nhiên nghe nói qua “Tái Hoa Đà” Diệp Tư Kiện, không chỉ có nghe nói qua, nhưng lại nhận thức, bởi vì đó là hắn gia gia sư phụ, nàng là muốn kêu thái gia gia.

“Ngươi, ngươi, ngươi đến tột cùng là ai? Ngươi như thế nào nhận thức ta thái gia gia.” Hồi lâu, Chu Vi Vi có chút kết ba nói.

Người khác có lẽ không biết “Tái Hoa Đà” Diệp Tư Kiện phân lượng, khả Chu Vi Vi lại như thế nào không biết. Hắn không chỉ có y thuật cao siêu, lại đương thời kỳ nhân, nay sớm đã ẩn lui núi rừng hương dã, cho dù Chu Vi Vi hàng năm cũng gặp không được một lần, nay trước mắt vị này người trẻ tuổi lại có thể thuận miệng nhắc tới, giống như cùng nàng thái gia gia rất quen thuộc giống nhau.

Này lại như thế nào khả năng đâu? Hắn là như vậy trẻ tuổi!

“Ta như thế nào nhận thức ngươi thái gia gia? Lại nói tiếp cũng nhận thức vài……” Hạ Vân Kiệt như trước nhẹ

nhàng loạng choạng trong tay chén rượu, không vội không chậm chạp nói.

“Tên kia đến đây, ngươi đã lợi hại như vậy, ngay cả ta thái gia gia cũng nhận thức, vậy càng không thành vấn đề.” Nói xong Chu Vi Vi đột nhiên đặt mông na đến Hạ Vân Kiệt bên người, miệng rất nhanh nói xong, mắt đẹp cũng là ẩn tình đưa tình nhìn hắn, nhìn xem Hạ Vân Kiệt cả người đều khởi nổi da gà.

Chính nổi da gà là lúc, Hạ Vân Kiệt bên tai vang lên một đạo tuổi trẻ nam tử thanh âm:“Vi Vi, hắn là ai vậy?”

Nam tử thanh âm rõ ràng mang theo một tia phẫn nộ cùng chất vấn.

“Hắn là ta bạn trai.” Chu Vi nói xong đột nhiên vãn ở Hạ Vân Kiệt cánh tay.

Cảm nhận được cánh tay đụng chạm đến lực đàn hồi cùng no đủ, Hạ Vân Kiệt trong lòng một trận cười khổ.

Kính nhờ, ngươi thái gia gia ở trước mặt ta đều là chấp vãn bối chi lễ, ngươi thế nhưng làm cho ta giả trang ngươi bạn trai!

Hiện tại Hạ Vân Kiệt tự nhiên biết Chu Vi muốn chính mình giúp là cái gì.

“Ngươi bạn trai? Khi nào thì giao, ta như thế nào không biết?” Nam tử nghe vậy sắc mặt mạnh trầm xuống nói.

“Ta, ta khi nào thì giao bạn trai cần ngươi quản sao?” Chu Vi chung quy không phải người thích hợp nói dối, nam tử như vậy vừa hỏi, nàng liền lộ ra một tia kinh hoảng cùng chột dạ.

“Vị tiên sinh này, ta tên Trầm Duy Triết, Vi Vi là ta tâm

nghi nữ tử, ta là nhất định phải đuổi tới tay, phiền toái ngươi không cần tham cùng tiến vào được không?" Nam tử thấy thế thế nào còn không hiểu được trước mắt này nam tử chính là cái lâm thời bị Chu Vi kéo qua đến giả hóa, nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

Tuy rằng Trầm Duy Triết nói được tựa hồ thực khách khí, nhưng này phó theo trong khung lộ ra đến trên cao nhìn xuống càng nhiều lại như là ở mệnh lệnh Hạ Vân Kiệt.

"Dưa hái xanh không ngọt, hơn nữa, thiên nhai nơi nào vô phương thảo, Trầm tiên sinh vì sao lại không nên ép buộc đâu. Hơn nữa, truy người tựa hồ cũng không phải như vậy cái truy pháp nha." Hạ Vân Kiệt hơi hơi nhíu hạ mày, nói.

Trầm Duy Triết vốn tưởng rằng chính mình nâng nổi danh đầu, đối phương khẳng định sẽ biết khó mà lui, bởi vì ở kinh thành, hắn là vang đương đương một vị công tử ca, cho dù cùng Hoàng Xương Vũ so sánh với cũng kém cỏi không bao nhiêu.

Trầm Duy Triết lại không nghĩ rằng đối phương không chỉ có không có biết khó mà lui, ngược lại giáo huấn khởi hắn đến đây, nhất thời sắc mặt trầm xuống, ánh mắt sắc bén nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, lạnh lùng nói:"Vị tiên sinh này lạ mặt thật sự a, không biết như thế nào xưng hô? Ở thành Bắc Kinh hình như là lần đầu tiên nhìn thấy đi, bất quá ta xin khuyên ngươi một câu, nơi này thủy rất sâu, không phải người thường có thể có khả năng."

Nhìn đến Trầm Duy Triết kia sắc mặt âm lãnh, ánh mắt sắc bén bộ dáng, lại thấy hắn truy vấn Hạ Vân Kiệt tên cũng cảnh cáo nói, Chu Vi sắc mặt hơi đổi, đứng dậy nói:"Được rồi, được rồi, Trầm Duy Triết, này không liên quan chuyện của hắn. Ngươi yêu quấn quít lấy ta liền

quấn quít lấy ta, dù sao ta sẽ không gả cho ngươi.”

“Ha ha, lời này ngươi không chỉ nói quá sớm, ta Trầm Duy Triết muốn đuổi theo nữ sinh, còn không có đuổi không kịp.” Trầm Duy Triết gặp Chu Vi buông ra Hạ Vân Kiệt cánh tay, sắc mặt thế này mới chuyển hoãn, cười ha ha nói, rốt cuộc không thấy Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Ở hắn xem ra, một cái thành Bắc Kinh ngoại lai công tử ca lại thế nào đáng giá hắn chú ý! Cho dù kinh thành kia vài cái, hắn Trầm Duy Triết cũng có thể vật vài cái tay.

Bất quá lập tức Trầm Duy Triết sẽ thấy lại thay đổi sắc mặt, bởi vì hắn nhìn đến Hạ Vân Kiệt thế nhưng thân thủ lại đem Chu Vi cấp kéo vị trí.

“Ngồi xuống, ngươi này nha đầu ngốc, đều nói ta nhận thức Diệp Tư Kiện, ta còn có thể nhìn hắn vãn bối bị người khác ức hiếp sao?” Hạ Vân Kiệt nói.

“Nhưng là……” Chu Vi sắc mặt có chút lo lắng nói. Nàng tuy rằng biết nàng thái gia gia là kỳ nhân, nhưng dù sao chính là một gã lão trung y, nhưng đối phương cũng là kinh thành gần với Hoàng Xương Vũ loại này cấp bậc công tử ca, nói là quyền thế ngập trời cũng không đủ. Phía trước, nàng sở dĩ tìm tới Hạ Vân Kiệt, cũng là bởi vì hắn cùng Hoàng Xương Vũ nhận thức, lại cảm thấy chính mình chỉ cần nâng ra bạn trai, Trầm Duy Triết hẳn là hội biết khó mà lui, không nghĩ tới kết quả Trầm Duy Triết không chỉ có không có biết khó mà lui, ngược lại uy hiếp khởi Hạ Vân Kiệt, Chu Vi liền lại lo lắng đứng lên, bất đắc dĩ đứng dậy, miễn cho liên lụy người ta.

“Không có gì nhưng là, không phải là một cái ỷ vào trong nhà có điểm quyền thế cáo mượn oai hùm hoàn khố sao?” Hạ Vân Kiệt ngắt lời nói, ánh mắt khinh thường phiêu Trầm Duy Triết liếc mắt một cái.

Chu Vi vừa nghe trợn tròn mắt, trước mắt vị này tuổi trẻ lão sư không khỏi cũng quá cuồng vọng đi, cũng dám nói Trầm Duy Triết là ỷ vào trong nhà quyền thế cáo mượn oai hùm hoàn khố! Lời này chỉ sợ đổi thành đỉnh cấp thái tử ca Hoàng Xương Vũ cũng không dám trước mặt Trầm Duy Triết nói!

“Tiểu tử, ngươi cho là nơi này là các ngươi địa phương sao? Nơi này là thành Bắc Kinh, có lá gan ngươi lặp lại lần nữa lời nói mới rồi?” Trầm Duy Triết loại nào nhân vật, khi nào thì bị người như vậy khinh bỉ trào phúng quá, nhất thời tức giận đến thiếu chút nữa sẽ phiến Hạ Vân Kiệt vài cái tát.

“Hôm nay là Lâm Tuệ chúc mừng party, ta không nghĩ giảo không khí, ngươi cho ta có xa lắm không lăn rất xa, đừng ở trước mặt ta huyên náo!” Hạ Vân Kiệt tự nhiên lười cùng Trầm Duy Triết phân cao thấp, huy phất tay tựa như phái ruồi bọ giống nhau nói.

Chu Vi thấy thế cơ hồ cả người thạch hóa !

Nàng hiện tại đột nhiên phát hiện Hạ Vân Kiệt nếu không phải ngưu bức không biên, thì phải là một vị thật sự thực nhị thực nhị.

Chu Vi thực tự nhiên đem Hạ Vân Kiệt coi thành người sau. Này cũng không trách Chu Vi, ở nước cộng hoà phàm nhân trong thế giới, lấy phàm nhân tư duy căn bản không có khả năng tưởng tượng ra ở nước cộng hoà còn có thể có ngưu bức đến đem Trầm Duy Triết trở thành ruồi bọ đến xem đãi người trẻ tuổi, cho dù Hoàng Xương Vũ cũng không khả năng. Mà Hoàng Xương Vũ đã là nước cộng hoà người trẻ tuổi trung cao nhất tiêm thái tử ca chi nhất, thử nghĩ, đồng dạng là người trẻ tuổi Hạ Vân Kiệt lại như thế nào khả năng còn muốn siêu việt hắn rất nhiều đâu?

“Quả nhiên là thổ bao tử! Nghĩ đến ở nhà là cái nhân vật, đến Bắc Kinh đến cũng nghĩ đến chính mình là cái nhân vật. Lão tử nói cho ngươi, đến thành Bắc Kinh, ngươi ****** cho dù là chích hổ cũng phải cấp lão tử nằm, là con rồng cũng phải cấp lão tử bàn ! Hiện tại, lập tức cấp lão tử lăn!” Trầm Duy Triết nghe vậy khó thở ngược lại bình tĩnh xuống dưới, ánh mắt khinh thường mà âm lãnh nhìn Hạ Vân Kiệt, âm thanh lạnh lùng nói.

Hiện tại hắn xem như hoàn toàn xem hiểu được, người này căn bản chính là cái không biết trời cao đất rộng, chưa thấy qua quen mặt thổ bao tử!

“Ba!”

Bất quá rất nhanh Trầm Duy Triết chỉ biết chính mình cái gọi là xem hiểu được hoàn toàn sai lầm rồi, bởi vì ngay tại hắn mà nói âm vừa mới hạ xuống, hắn hai má lại đột nhiên tê rần, trước mắt hơn một vị sắc mặt lạnh như băng nam tử, mà này nam tử không phải người khác, đúng là thành Bắc Kinh đều biết thái tử ca chi nhất Hoàng Xương Vũ.

Thanh thúy bàn tay thanh quanh quẩn ở trong đại sảnh, tựa hồ đột nhiên gian cái qua âm nhạc thanh, toàn bộ đại sảnh chợt gian tựa hồ trở nên tĩnh mịch một mảnh, không khí khẩn trương áp lực làm cho người ta không thở nổi.

Luôn luôn biểu hiện tao nhã, bình tĩnh ổn trọng kinh thành đỉnh cấp thái tử ca chi nhất, thế nhưng ở trước công chúng dưới, trực tiếp nâng tay đánh Trầm Duy Triết cái tát!

Trầm Duy Triết cũng tựa hồ bị đánh choáng váng, một hồi lâu nhi mới nổi trận lôi đình chỉ vào Hoàng Xương Vũ mắng:“Ta thảo, Hoàng Xương Vũ ngươi ****** điên rồi

sao? Thế nhưng đánh ta!”

“Ba!” Trả lời Trầm Duy Triết là mặt khác một cái vang dội cái tát.

“Ta nói cho ngươi Trầm Duy Triết, cũng không phải bất luận kẻ nào đều là ngươi có thể há mồm ngậm miệng lão tử tự xưng !” Quăng Trầm Duy Triết mặt khác một bàn tay sau, Hoàng Xương Vũ mặt lạnh lùng, ánh mắt lạnh như băng nói.

Hạ lão sư nhưng là hắn Hoàng Xương Vũ gia gia bạn vong niên, chính là một hoàn khố công tử thế nhưng trước mặt hắn mặt tự xưng lão tử, như thế nào không cho hắn tức giận!

Toàn trường lại khiếp sợ, tiểu tâm can bùm bùm nhảy lên, hôm nay bọn họ rốt cục kiến thức đến Hoàng Xương Vũ vị này thái tử ca khí phách!

“Hảo, Hoàng Xương Vũ, ngươi có loại, ngươi lợi hại! Nhưng ta Trầm Duy Triết cũng không phải ngồi không, ngươi hôm nay nếu không cho ra cái lý do, chuyện này không để yên!” Trầm Duy Triết đúng là vẫn còn có điểm đầu óc, lúc này đã ý thức được không thích hợp, thật không có lập tức xông lên đi theo Hoàng Xương Vũ đối làm, mà là mặt lạnh lùng chỉ vào Hoàng Xương Vũ nổi giận nói.

Dù sao Trầm Duy Triết cũng là kinh thành người có uy tín danh dự, hắn gia bối cảnh thực lực cũng rất mạnh, mặc dù có điểm không dám đối Hoàng Xương Vũ động thủ, nhưng mặt mũi hay là muốn, tự nhiên sẽ không như vậy xoay người chạy lấy người.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1144 : Sợ hãi

“Nếu không nghĩ cấp trong nhà gây họa mà nói, hiện tại lập tức cút cho ta!” Hoàng Xương Vũ không chút nào không lưu tình quát lớn.

Trầm Duy Triết gặp chính mình đã nhẫn hạ này khẩu khí, không có xông lên đi theo hắn đánh nhau, nhưng Hoàng Xương Vũ như trước chút không cho thể diện, rốt cục tức giận đến sắc mặt phát tử, rốt cuộc kiềm chế không được dương tay đã nghĩ đánh trả trở về.

Mặc kệ nói như thế nào, hắn Trầm Duy Triết cũng là thành Bắc Kinh có uy tín danh dự nhân vật.

Bất quá Trầm Duy Triết vừa muốn tức giận, cổ đã bị một người gắt gao ôm lấy.

Ôm Trầm Duy Triết không phải người khác, đúng là Hàn gia trưởng tôn Hàn Chấn Khánh. Ngay từ đầu hắn còn không biết vì cái gì Hoàng Xương Vũ muốn đánh Trầm Duy Triết cái tát, bất quá khi hắn nhìn đến Hạ Vân Kiệt khi nên cái gì đều hiểu được.

Không chỉ có hiểu được, đường đường Hàn gia trưởng tôn sợ tới mức tiểu tâm can đều nhịn không được run cái không ngừng.

Đây chính là chân chính sát thần a! Đừng nói hắn Trầm Duy Triết, cho dù Trầm Duy Triết lão ba lại đây, đắc tội hắn, Hoàng Xương Vũ đều dám trực tiếp cho hắn cái tát.

Phải biết rằng năm đó hắn đệ đệ đắc tội Hạ Vân Kiệt, sự tình nháo lớn sau, hắn cùng hắn phụ thân đi khách sạn hướng Hạ Vân Kiệt bồi tội khi, nhưng là chính mắt thấy đặc thù ngành Cù chủ nhiệm tự mình cấp Hạ Vân Kiệt lái xe, mà cho hắn mở cửa còn lại là tiền nhậm chủ

nhiệm.

Kia nhưng là một vị đại nhân vật có thể so với Hoàng lão a!

“Mọi người đều là trong đại viện lớn lên, đừng náo loạn, đừng náo loạn.” Hàn Chấn Khánh gắt gao lặc Trầm Duy Triết cổ, số chết ra bên ngoài túm.

Nếu không phải Trầm gia theo chân bọn họ Hàn gia có chút thân thích quan hệ, nếu không phải Hàn Chấn Khánh gặp Hạ Vân Kiệt đã lặng yên đứng dậy rời đi hiện trường, rõ ràng là không nghĩ cho sáng tỏ, cũng không tưởng đem sự tình nháo lớn, cấp cái gan lớn như trời cấp Hàn Chấn Khánh, hắn cũng là không dám ra mặt tham cùng chuyện này.

Kia nhưng là chân chính sát thần a! Nếu không phải hắn lão nhân gia coi như dễ nói, cho dù hắn ba chỉ sợ đều phải xuống ngựa a! Dù là như thế, hắn kia đệ đệ đều đi ngồi lao, đến bây giờ đều còn không có đi ra.

“Hàn Chấn Khánh, ngươi ****** để làm chi lôi kéo ta? Người khác sợ hắn Hoàng Xương Vũ, lão tử cũng không sợ! Cùng lắm thì đến cái lưỡng bại câu thương!” Hàn Chấn Khánh đem Trầm Duy Triết kéo đến toilet sau mới buông lỏng tay ra, Hàn Chấn Khánh vừa buông lỏng tay, Trầm Duy Triết liền nổi trận lôi đình chửi bậy nói.

“Ba!” Hàn Chấn Khánh đối với Trầm Duy Triết đầu liền đánh một bàn tay, chỉ vào mũi hắn mắng:“Ngươi lợi hại như vậy, vừa rồi Hoàng Xương Vũ đánh ngươi cái tát khi, ngươi để làm chi không lập tức hoàn thủ a! Kia còn không phải bởi vì ngươi sợ sao? Lưỡng bại câu thương, lấy Hoàng gia hiện tại như mặt trời ban trưa thế, ngươi có năng lực này sao? Còn có, ngươi cho là Hoàng Xương Vũ hắn là ngốc sao? Không có việc gì đánh ngươi cái tát? Của ngươi cái tát chính là tốt như vậy

đánh ? Không xem tăng mặt còn xem phật mặt đâu!”

“Ngươi nói tất cả đều là vì kia người trẻ tuổi! Cho nên Hoàng Xương Vũ mới dám làm như vậy! Ngươi nhận thức kia người trẻ tuổi?” Trầm Duy Triết nhân tự nhiên không ngốc, đơn giản ở hắn vị trí này, bình thường mắt cao hơn trời quen, thế này mới không đem Hạ Vân Kiệt xem ở trong mắt, có vẻ phá lệ kiêu ngạo, trên thực tế thật muốn gặp được Hoàng Xương Vũ loại người này, hắn tự nhiên sẽ không như vậy. Cho nên Hàn Chấn Khánh này phiên mắng to nhưng thật ra như một chậu nước lạnh bắt hắn cho dội thanh tỉnh, vẻ mặt không dám tin hỏi.

“Hừ, biết Chấn Lâm là vì cái gì tiến nhà tù, đến bây giờ còn không có đi ra sao? Còn có kia Ngô Kiến Hoành vì cái gì cũng tiến nhà tù biết không?” Hàn Chấn Khánh không đáp hỏi ngược lại, trong mắt toát ra một tia sợ hãi sắc.

Hắn Hàn Chấn Khánh năng lực rất mạnh, tương lai cũng là nhất định có thể ở nước cộng hoà chính đàn nở rộ hào quang nhân vật, khả nhất tưởng khởi Hạ Vân Kiệt, nhớ tới ngay cả Cù Vệ Quốc như vậy so với hắn lão ba còn muốn ngưu bức nhân vật đều chỉ có thể cho hắn làm tài xế, Hàn Chấn Khánh trong lòng liền nhịn không được một trận phát run.

“Ý tứ của ngươi đều là bởi vì kia người trẻ tuổi duyên cớ?” Trầm Duy Triết vẻ mặt không dám tin kinh hô.

Về Hàn Chấn Lâm cùng Ngô Kiến Hoành còn có vài công tử ca mặc kệ là bối cảnh cùng thanh danh cũng không như bọn họ hai cũng vào nhà tù sự tình, Trầm Duy Triết tự nhiên là biết đến, ở mặt ngoài bọn họ đều là bởi vì có phạm tội hành vi mà ngồi lao, bất quá này phạm tội hành vi hù dọa hù dọa dân chúng còn đi, nhưng đối với Hàn Chấn Lâm như vậy cấp bậc công tử

ca lại tính cái rắm. Ít nhất đánh chết Trầm Duy Triết cũng là sẽ không tin tưởng, mấy người kia hội bởi vì phạm vào như vậy điểm sự mà lang đang bỏ tù. Khả đến tột cùng là cái gì nguyên nhân, các nhà lại kiêng kị, Trầm Duy Triết nhưng cũng không thể nào hỏi thăm. Thẳng đến hôm nay hắn mới từ Hàn Chấn Khánh trong miệng biết, dĩ nhiên là bởi vì kia người trẻ tuổi duyên cớ.

“Bằng không ngươi cho là vì về điểm này sự tình, ta ba liền thích đem chính mình con trai hướng trong phòng giam đưa?” Hàn Chấn Khánh không đáp hỏi ngược lại.

“Nhưng này như thế nào khả năng đâu? Hắn mới bao nhiêu tuổi, hơn nữa thành Bắc Kinh cho tới bây giờ chưa từng nghe qua như vậy nhất hào nhân nha! Chẳng lẽ hắn so với ngươi ba còn ngưu bức? So với Ngô Kiến Hoành lão ba còn ngưu bức?” Trầm Duy Triết như trước cảm thấy không dám tin, bất quá hắn lại biết Hàn Chấn Khánh tuyệt đối sẽ không lừa hắn.

“Ta ba?” Hàn Chấn Khánh khóe miệng lộ ra một chút tự giễu cười lạnh:“Thành thật nói cho ngươi đi, Chấn Lâm kia chuyện, nếu không người ta giơ cao đánh khẽ, ta ba đều chịu không nổi! Ngươi nói hắn có hay không so với ta ba ngưu?”

Trầm Duy Triết nghe vậy không khỏi cả người run run một chút, sắc mặt tái nhợt nói:“Kia không phải ít nhất cũng là Hoàng Xương Vũ phụ thân Hoàng Bồi Hạo kia cấp bậc nhân vật, khả hắn mới bao nhiêu tuổi nha? Này tuyệt đối không có khả năng! Này tuyệt đối không có khả năng!”

“Hoàng Bồi Hạo? Ngươi rất để mắt hắn.” Hàn Chấn Khánh trên mặt lộ ra một tia cười khổ nói:“Ở trước mặt hắn, Hoàng Bồi Hạo cũng chỉ có bồi ngồi phân.”

“Cái gì!” Dù là Trầm Duy Triết hướng đến tự ta cảm giác

bối cảnh rất cường đại, phía sau cũng là sinh sôi sợ tới mức hai chân có chút như nhũn ra.

Hoàng Bồi Hạo người nào, kia nhưng là nay thường xuyên ở tin tức tiếp âm mặt mày rạng rỡ! Toàn bộ nước cộng hoà lại có vài người làm được rất tốt hắn tự mình bồi ngồi? Trầm Duy Triết cho dù tái không đầu óc, tái cuồng vọng, cũng sẽ không cho rằng chính mình một công tử ca có tư cách cùng nhân vật như vậy gọi nhịp!

Hiện tại Trầm Duy Triết rốt cục hiểu được đối phương vì cái gì áp căn sẽ không đem hắn để vào mắt, hắn cũng rốt cục hiểu được vì cái gì Hoàng Xương Vũ dám đánh hắn cái tát.

Ngay cả Hoàng Xương Vũ lão ba đều chỉ có bồi ngồi phân, ngươi Trầm Duy Triết ở trước mặt hắn tự xưng lão tử, không đánh ngươi cái tát đánh ai?

“Chấn Khánh ca, hiện, hiện tại làm sao bây giờ?” Hiểu được chính mình đến tột cùng đắc tội một cái gì cấp bậc nhân vật sau, luôn luôn lòng tự tin chật ních Trầm Duy Triết trở nên hoang mang lo sợ, lôi kéo Hàn Chấn Khánh tay, vẻ mặt cầu xin hỏi.

“Làm sao bây giờ? Còn có thể làm sao bây giờ, đương nhiên là hướng hắn xin lỗi! Nếu hắn không tiếp thụ xin lỗi, chỉ sợ ngươi sẽ cùng ta đệ đệ bọn họ giống nhau.” Hàn Chấn Khánh trả lời, xem Trầm Duy Triết ánh mắt toát ra một chút đồng tình đáng thương.

Nhạ ai không tốt, thế nhưng nhạ kia sát thần. Đừng nói ngươi Trầm Duy Triết, cho dù ngươi ba làm theo cũng là chịu không nổi.

Vừa nghe nói cùng Hàn Chấn Khánh đệ đệ giống nhau, Trầm Duy Triết hoàn toàn hoảng đứng lên nói:“Ta không cần ngồi tù, ta không cần ngồi tù!”

“Hiện tại có ngồi hay không lao đã không phải từ ngươi nói tính, ngươi còn là nhanh lên đi về phía Hạ lão sư xin lỗi đi. Ta hiện tại là xem hiểu được, về sau a, làm người hay là muốn điệu thấp điểm, nếu không hôm nay cho dù không có gặp được Hạ lão sư, cũng một ngày nào đó hội bởi vì chính mình cuồng vọng tự đại mà bị té nhào. Tốt lắm, ngôn tẫn như thế, ngươi hảo tự vi chi ba.” Hàn Chấn Khánh nói xong liền lắc đầu đi rồi, hắn cũng không dám quá sâu xuống đất liên lụy đến chuyện này trung đi.

Phải biết rằng, kia nhưng là ngay cả hắn hiện tại nhắc tới đến đều kinh hồn táng đảm khủng bố tên a!

“Rất không thể tưởng tượng, ngươi đến tột cùng là ai? Hoàng Xương Vũ người này giống như không lớn hội dễ dàng tức giận, hôm nay thế nhưng vì ngươi trực tiếp đánh Trầm Duy Triết cái tát.” Trong đại sảnh, Hạ Vân Kiệt thay đổi cái không thấy được góc, bất quá Chu Vi lại đuổi theo lại đây, vẻ mặt không thể tưởng tượng hỏi.

Chuyện này phát sinh rất đột nhiên, người trong đại sảnh cơ hồ cũng không biết trong đó cụ thể nguyên nhân, chỉ biết là đột nhiên gian Hoàng Xương Vũ tức giận đánh Trầm Duy Triết, mà Trầm Duy Triết tắc bị Hàn Chấn Khánh cấp lôi đi. Chỉ có đương sự chi nhất Chu Vi tối rõ ràng bất quá, Hoàng Xương Vũ gần là vì Trầm Duy Triết ở Hạ Vân Kiệt trước mặt tự xưng vài câu lão tử liền giận không thể nghỉ phiến hắn bàn tay.

“Tốt lắm, đi chơi của ngươi đi, về sau Trầm Duy Triết hẳn là sẽ không còn dám tìm ngươi phiền toái. Bất quá người này trừ bỏ bá đạo một ít, ta xem hắn này hắn nhưng thật ra không có gì ác hành, gia đình bối cảnh cũng cử lợi hại, kỳ thật ngươi cũng là không phải là không thể lo lắng.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Thiết, không nói cho sẽ không nói cho thôi, không có gì

rất giỏi, ta đi hỏi ta gia gia đi!” Chu Vi gặp Hạ Vân Kiệt rõ ràng không nghĩ nói chuyện nhiều, bất mãn hướng hắn liếc hạ miệng.

“Ha ha, vậy ngươi phải đi hỏi ngươi gia gia đi, bất quá ta tin tưởng ngươi hỏi sau khẳng định hội sợ hãi nhìn thấy ta.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Phải biết rằng, Chu Vi thái gia gia cùng Lý Thanh Hồng là bạn tốt, ngang hàng tương xứng, nhìn thấy hắn đều là chấp vãn bối chi lễ, có thể nghĩ Chu Vi nếu hỏi đến Hạ Vân Kiệt thân phận, kia quản hắn gọi cái gì nha? Phỏng chừng Chu Vi nhất tưởng đứng lên da đầu đều phải nổ tung.

“Ta để làm chi sợ nhìn thấy ngươi, ngươi cũng không phải ăn người lão hổ! Hơn nữa, ngươi bộ dạng còn là cử suất khí, người cũng cử ngưu, nếu thực cũng giống Trầm Duy Triết tên kia giống nhau thích thượng ta, hì hì, ta là có thể lo lắng lo lắng giọt.” Chu Vi tự nhiên không biết trước mắt vị này tên thật muốn ấn bối phận tính, so với nàng không biết cao bao nhiêu bối, nghe vậy cười hì hì nói.

Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới Chu Vi thế nhưng sẽ nói ra lời này, không khỏi trợn tròn mắt, ngay cả nàng thái gia gia lại nói tiếp đều chính là hắn vãn bối, chịu quá hắn chỉ điểm, mà nàng cũng dám đùa giỡn hắn!

Gặp Hạ Vân Kiệt há hốc mồm, Chu Vi đắc ý hướng Hạ Vân Kiệt giả trang cái mặt quỷ, thế này mới xoay người đi một bên cấp nàng gia gia gọi điện thoại đi.

Nhìn Chu Vi xoay người rời đi bóng dáng, Hạ Vân Kiệt dở khóc dở cười lắc đầu.

Hiện tại trẻ tuổi nữ tử thật đúng là hung hãn a!

……

“Gia gia, ngươi có nhận biết hay không thức một vị người trẻ tuổi tên là Hạ Vân Kiệt?” Chu Vi vừa thông nàng gia gia điện thoại liền trực tiếp mở miệng hỏi nói.

Chu Tân Bình vừa nghe được “Hạ Vân Kiệt” Này ba chữ, sợ tới mức thiếu chút nữa ngay cả điện thoại cũng chưa có thể cầm chắc.

Hắn lại như thế nào khả năng không biết kia tiểu tổ tông đâu, bởi vì hắn duyên cớ, hắn vị này đều đã bảy mươi tuổi quốc y đại sư còn trước mặt mọi người bị hắn sư phụ hung hăng đánh cái tát a! Hơn nữa sau lại, hắn lại biết ngay cả vị kia từng ở chiến tranh niên đại được xưng là hành tẩu ở âm u tử thần tướng quân cũng chỉ là hắn một vị sư điệt, đối hắn kính như thần minh! Đương nhiên kia tiểu tổ tông khủng bố năng lực, hắn cũng nghe hắn sư phụ nói một ít.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1145 : Cũng không phải lão hổ

“Ngươi, ngươi hiện tại sẽ không theo hắn cùng một chỗ đi?” Bởi vì khẩn trương, Chu Tân Bình nói chuyện đều kìm lòng không được có như vậy điểm nói ngọng, thanh âm cũng có như vậy điểm khàn khàn, hô hấp cũng là có điểm ồ ồ —

Không có biện pháp a, tên kia thật sự rất khủng bố ! Trước kia hắn đắc tội hắn, bảy mươi tuổi đều bị sư phụ đánh cái tát, còn kém điểm sắp bị đuổi ra sư môn, nay nhà mình cháu gái đột nhiên hỏi, hắn có thể không khẩn trương sao? Vạn nhất cháu gái cũng không dài mắt đắc tội hắn đâu?

“Gia gia, của ngươi cổ họng làm sao vậy? Sinh bệnh sao?” Chu Vi quan tâm hỏi.

“Khụ khụ.” Chu Tân Bình thanh thanh cổ họng, cuối cùng áp chế trong lòng khẩn trương bất an cảm xúc, nói:“Gia gia tốt thật sự, không sinh bệnh. Ngươi còn là mau nói cho ta biết, ngươi hiện tại có phải hay không cùng Hạ lão sư cùng một chỗ a?”

“Đúng vậy a. Như thế nào ngay cả ngươi cũng xưng hắn là Hạ lão sư, hắn còn nói chính mình nhận thức thái gia gia đâu. Gia gia, hắn thật sự cùng thái gia gia rất quen thuộc sao? Không xuy ngưu đi?” Chu Vi cuối cùng nghe ra đến gia gia khẩn trương, không khỏi vẻ mặt kinh ngạc hỏi.

“Xuy ngưu?” Chu Tân Bình vừa nghe thiếu chút nữa muốn hai mắt vừa lật, ngất xỉu đi. Kia nhưng là ngay cả hắn sư phụ đều kính như thần minh khủng bố tên, có thể sử dụng xuy ngưu hai chữ đến nghi ngờ sao?

“Không, không, Vi Vi, kia Hạ lão sư là thật nhận thức ngươi thái gia gia. Ngươi cùng hắn cùng một chỗ không hạt hồ nháo, không trêu chọc hắn tức giận đi?” Chu Tân Bình khẩn trương hỏi.

“Đương nhiên không có, chính là lâm thời lấy hắn làm một hồi tấm chắn, không nghĩ tới hắn giống như cử lợi hại. Hoàng Xương Vũ vì hắn đem Trầm Duy Triết đều cấp đánh.” Chu Vi còn không có ý thức được Hạ Vân Kiệt ở nàng gia gia cảm nhận trung khủng bố địa vị, nghe vậy trả lời.

“Tấm chắn? Cái gì tấm chắn?” Chu Tân Bình nghe vậy một hơi thiếu chút nữa sẽ vận lên không được.

“Gia gia, ngươi thật đúng là lão thổ a! Tấm chắn tự nhiên chính là bạn trai giả a.” Chu Vi giải thích nói.

“Ông trời!” Chu Tân Bình rốt cục thủ run lên, điện thoại “Ba” một tiếng đánh rơi trên bàn, sau đó lại luống cuống tay chân cầm đứng lên.

“Gia gia, gia gia ngươi làm sao vậy?” Chu Vi sốt ruột kêu lên, nàng còn tưởng rằng hắn gia gia xảy ra chuyện gì.

“Vi Vi, ngươi cấp gia gia tỉ mỉ nghe. Gia gia này không phải với ngươi nói đùa, đây là phi thường nghiêm túc sự tình!” Chu Tân Bình dùng sức nuốt một ngụm nước miếng, cuối cùng mạnh mẽ áp chế kích động tâm tình, sau đó vẻ mặt ngưng trọng nói.

“Gia gia ngài nói, ta nghe.” Chu Vi hướng đến rất được nàng gia gia sủng ái, cho nên cùng hắn gia gia nói chuyện hướng đến đều là thực tùy ý, nay mới ý thức được sự tình không đúng, vội vàng thu hồi cười đùa tâm tính, thần sắc nghiêm túc nói.

“Về kia Hạ lão sư, hắn không chỉ có nhận thức ngươi

thái gia gia, hơn nữa thật muốn còn thật sự tính đứng lên, hắn cũng là ngươi thái gia gia trưởng bối, cũng từng chỉ điểm quá hắn. Hơn nữa hắn bản sự phi thường lớn, nhận thức người cũng phi thường lợi hại. Nói như thế, hắn trong đó một vị sư điệt môn hạ, chỉ đương nhiệm tỉnh bộ cấp quan lớn ít nhất còn có hai vị. Cho nên ngươi ngàn vạn đừng ở trước mặt hắn đùa giỡn tiểu tính tình, nhất định phải chấp vãn bối chi lễ, không thể có nửa điểm thất lễ chỗ. Đúng rồi, về tấm chắn sự tình, Hạ lão sư không có tức giận đi?" Chu Tân Bình sợ Chu Vi không biết nặng nhẹ, đem Hạ Vân Kiệt đại khái tình huống rất là trịnh trọng nói một lần, sau đó mới không yên bất an hỏi Chu Vi tấm chắn sự tình.

Bất quá Chu Vi lúc này đã hoàn toàn dọa choáng váng, hai tai rầm rầm rung động, hai mắt đăm đăm, miệng mở ở nơi nào căn bản không nói chuyện, chỉ có hồng nhuận môi vô ý thức ở run run.

Làm Hoàng Xương Vũ vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ trực tiếp đánh Trầm Duy Triết cái tát khi, kỳ thật Chu Vi cũng đã biết Hạ Vân Kiệt so với nàng trong tưởng tượng ngưu rất nhiều. Nhưng nàng cũng là vạn vạn không nghĩ tới thế nhưng ngưu đến bực này kinh thiên động địa trình độ.

Nàng thái gia gia đều nhanh một trăm tuổi nha, khả tên kia thế nhưng hay là hắn lão nhân gia trưởng bối, kia nàng đem hắn gọi cái gì ? Tiểu tổ tông sao? Này cũng liền thôi, chính mình vừa rồi thế nhưng còn đem hắn chộp tới làm tấm chắn!

Bối phận cao là cao đi, đầu năm nay thật muốn tích cực khởi bối phận đến, cũng không phải không có người lớn kêu tiểu hài tử thúc thúc. Khả vấn đề là người này chỉ sư môn vãn bối trung liền ít nhất có hai vị đương nhiệm tỉnh bộ cấp quan lớn, đây là cái gì khái niệm, Chu Vi căn bản là không có biện pháp tưởng tượng. Phải biết rằng Trầm

Duy Triết bất quá cũng liền ỷ vào cái chính bộ cấp lão ba, liền đem nàng ăn gắt gao, khả người ta Hạ Vân Kiệt đâu, chỉ một vị sư điệt môn hạ liền ít nhất có hai vị đương nhiệm tỉnh bộ cấp quan lớn, Trầm Duy Triết cùng hắn nhất so với căn bản cái gì cũng không là.

“Vi Vi, Vi Vi, ngươi như thế nào không nói? Ngươi sẽ không thực nhạ Hạ lão sư tức giận đi? Ngươi đừng dọa gia gia a!” Chu Tân Bình gặp điện thoại kia đầu nữ tôn đột nhiên không có thanh âm, một lòng lập tức liền nhắc tới cổ họng.

Trước một lần sự tình, chính mình là thật vất vả mới bình ổn sư phụ tức giận, lại hơn nữa Hạ Vân Kiệt đại nhân không nhớ tiểu nhân tội, hắn thế này mới không bị đuổi ra sư môn. Nay thật muốn nháo ra hắn cháu gái chọc giận Hạ Vân Kiệt sự tình, sau đó làm cho hắn sư phụ biết, kia còn rất cao!

“Không, không có việc gì gia gia. Hạ, hạ, hạ…… Hắn không tức giận, hắn tốt lắm.” Chu Vi “Hạ” nửa ngày, lăng là nghĩ không ra thích hợp từ đến xưng hô Hạ Vân Kiệt, cuối cùng dùng cái hắn đến thay thế.

“Không tức giận là tốt rồi, không tức giận là tốt rồi. Hắn bối phận so với ngươi thái gia gia cao hơn nữa đúng vậy, bất quá hắn rất tuổi trẻ, thật muốn ấn thái gia gia bối phận gọi hắn, hắn cũng không thói quen, hắn là đại học lão sư, ngươi gọi hắn Hạ lão sư chính là, bất quá ngươi trong lòng muốn hiểu được, hắn nhưng là người ngươi thái gia gia kính như thần minh, ngàn vạn không thể chậm trễ.” Chu Tân Bình nghe vậy huyền tâm thế này mới rơi xuống trở về.

“Gia gia ngài yên tâm, ta hiểu được.” Chu Vi trả lời, hiện tại nàng xem như hoàn toàn hiểu được Hạ Vân Kiệt vừa rồi vì cái gì nói, nàng gọi điện thoại sau hội sợ hãi nhìn thấy hắn.

Có thể không sợ hãi sao? Chỉ kia cao dọa người bối tử khiến cho nàng cũng không biết nên như thế nào đối mặt hắn.

“Ngươi hiểu được là tốt rồi, nhất định phải nhớ lấy a!” Chu Tân Bình lại lời nói thấm thía dặn dò một phen, thế này mới treo điện thoại.

Treo gia gia điện thoại, Chu Vi đứng ở tại chỗ phát ra hảo một trận ngốc, sau đó ngẩng đầu nhìn phía kia ngồi ở trong góc tự cố tự uống rượu Hạ Vân Kiệt, trong lòng giãy dụa đến tột cùng muốn hay không tiếp qua đi.

Bất quá đi thôi, cảm giác đem vị này siêu cấp trưởng bối lấy đảm đương một hồi tấm chắn, nếu không giáp mặt biểu đạt một chút xin lỗi, trong lòng luôn có chút bất an.

Đi qua thôi, nhất tưởng khởi hắn dọa người bối phận cùng thân phận, Chu Vi lại cảm thấy chính mình hai chân như nhũn ra, căn bản không có can đảm tái nhìn thẳng vào hắn.

Bất quá Chu Vi này nữu tính cách còn là rất mạnh, cuối cùng còn là mạnh khẽ cắn môi, nghĩ thầm:“Sợ cái gì sợ, hắn lại không có thể ăn bổn cô nương!”

Như vậy nhất tưởng, Chu Vi lại cuối cùng hướng Hạ Vân Kiệt đi rồi đi qua.

Hạ Vân Kiệt gặp Chu Vi đi tới, nhưng thật ra có chút ngoài ý muốn, cười nhìn nàng nói:“Di, cho ngươi gia gia gọi điện thoại, ngươi còn dám lại đây tìm ta?”

“Vì, vì cái gì không dám! Ngài, ngài lại, cũng không phải lão hổ!” Chu Vi cử trong ngực nói, chính là run run kết ba thanh âm lại bán đứng của nàng nội tâm.

Hạ Vân Kiệt nhìn ra vẻ trấn định Chu Vi không khỏi cảm thấy nàng có điểm đáng yêu, cười chỉ chỉ bên người vị trí, nói:“Ta quả thật không phải lão hổ, nếu ngươi không thích náo nhiệt, vậy ở bên cạnh ngồi đi.”

“Này, này phía trước thực xin lỗi a, ta không biết ngài là……” Chu Vi thấy thế âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó thật cẩn thận xin lỗi nói.

“Ha ha, không có việc gì, ta người này hướng đến đều là giúp người làm niềm vui.” Hạ Vân Kiệt cười lại chỉ chỉ bên người vị trí, ngắt lời nói.

“Ta đây có thể không thể kêu ngài Hạ lão sư, kêu ngài kia rất kỳ cục.” Chu Vi gặp Hạ Vân Kiệt tuy rằng ngưu khủng bố, nhưng tính tình tựa hồ còn là cùng người trẻ tuổi giống nhau, lá gan không khỏi lớn đứng lên, lần lượt hắn ngồi xuống, hỏi.

“Đương nhiên có thể, của ngươi bạn tốt Lâm Tuệ còn gọi ta Hạ ca ca đâu, ngươi nếu tưởng như vậy kêu cũng là có thể.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ta còn là kêu ngài Hạ lão sư, Hạ lão sư.” Chu Vi nghe vậy cả người đều sợ run cả người, cuống quít nói. Nàng xuất thân trung y thế gia, trung y là rất nặng tôn sư trọng giáo truyền thống. Trước mắt vị này nhưng là nàng thái gia gia trưởng bối, cấp nàng một cái gan lớn như trời cũng không dám kêu ca ca, kia khả tuyệt đối là khi sư diệt tổ hành vi.

“Tùy ngươi.” Hạ Vân Kiệt cười nói, nói xong giương mắt liếc liếc mắt một cái không biết khi nào thì nơm nớp lo sợ đứng ở trước bàn Trầm Duy Triết, thản nhiên nói:“Như thế nào còn muốn truy Vi Vi?”

“Không dám, không dám.” Trầm Duy Triết cuống quít lắc đầu nói.

“Xem ra ngươi đối Vi Vi cảm tình không phải thật sự, bằng không cho dù có núi đao biển lửa, ngươi cũng không hẳn là buông tha cho.” Hạ Vân Kiệt lắc đầu nói.

Trầm Duy Triết vừa nghe thiếu chút nữa sẽ khóc rống rơi lệ, không buông có thể được không? Ngươi nhưng là tiểu tổ tông a!

“Tốt lắm, sự tình hôm nay đi ra đây là ngừng. Ngươi yêu truy Vi Vi là ngươi sự tình, bất quá phải chú ý phương pháp phương thức, nếu không lần sau sẽ không may mắn như vậy.” Hạ Vân Kiệt huy phất tay nói, nay Trầm Duy Triết nhưng là mọi người chú ý tiêu điểm, hắn cũng không tưởng bởi vậy mà bị người chú ý nói.

Trầm Duy Triết nghe vậy huyền một lòng rốt cục thả xuống dưới, vội vàng liên tục cúi đầu nói:“Cảm ơn Hạ lão sư, cảm ơn Hạ lão sư, ta đã biết, ta đã biết.”

Nói xong Trầm Duy Triết vội vàng xoay người liền đi, tựa hồ sợ Hạ Vân Kiệt đổi ý bình thường, đương nhiên trên thực tế là hắn một khắc cũng không dám tái ở Hạ Vân Kiệt bên người ở đi xuống.

Nhìn từng cao cao tại thượng Trầm Duy Triết ở Hạ Vân Kiệt trước mặt tựa như chuột thấy mèo bình thường, Chu Vi luôn luôn điểm mộng ảo cảm giác, bất quá nhớ tới nàng gia gia từng nói qua sự tình, lại cảm thấy Trầm Duy Triết hiện tại biểu hiện rất bình thường bất quá.

Kế tiếp, party cũng là không tái khởi cái gì gợn sóng. Muốn nói duy nhất gợn sóng chỉ sợ cũng là Chu Vi vị này cũng miễn cưỡng xem như thiên chi kiêu nữ xinh đẹp nữ tử tới thủy tới chung đều bồi ở Hạ Vân Kiệt bên người, làm cho không ít người cũng bắt đầu chú ý khởi Hạ Vân Kiệt.

“Hạ lão sư, ta sang năm khảo của ngươi nghiên cứu sinh, ngươi hội thu sao?” Sắp chia tay trước, Chu Vi đột nhiên hỏi.

“Như vậy có thể hay không rất lạc ngươi gia gia mặt mũi a! Nói như thế nào hắn cũng là quốc y đại sư, ngươi lại chạy đến chúng ta tiểu địa phương đi học nghiên cứu sinh.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Thì phải là nói ngươi đáp ứng rồi!” Chu Vi nghe vậy hai mắt mạnh sáng ngời, trên mặt lộ ra kinh hỉ vạn phần biểu tình. Kỳ thật từ biết Hạ Vân Kiệt thân phận sau, Chu Vi liền vẫn muốn hỏi Hạ Vân Kiệt vấn đề này, chính là nhưng vẫn không dám mở miệng, bởi vì Hạ Vân Kiệt âm thầm thân phận thật sự rất dọa người, cho dù Chu Vi tự nhận xuất thân bất phàm ở trước mặt hắn nhưng cũng không có nửa điểm tự tin.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1146 : Ngươi chết chắc rồi

Hạ Vân Kiệt cười gật gật đầu, nói:“Đương nhiên ngươi nếu khảo không được, nhưng đừng tưởng ta thương lượng cửa sau.”

“Ngài yên tâm, ta nhất định hội khảo thượng.” Chu Vi vẻ mặt kiên định nắm chặt tiểu quyền đầu.

Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó xoay người ngồi vào Hoàng Xương Vũ xe.

Trở lại tứ hợp viện, một đêm mộng đẹp. Ngày hôm sau cả ngày Hạ Vân Kiệt cũng chưa tái bước ra tứ hợp viện, đều ở cùng Hoàng lão. Đến đèn rực rỡ mới lên, Hạ Vân Kiệt thế này mới ngồi trên Hoàng Xương Vũ xe một đường hướng tam lý truân mà đi.

Tam lý truân xem như Bắc Kinh quán bar nghiệp thủy tổ, là kinh thành sống về đêm dấu hiệu. Nó ở sứ quán khu, đến kinh thành du ngoạn ngoại quốc du khách cơ hồ đều biết đến nơi nào, nơi này cũng là tụ tập nhiều nhất người ngoại quốc quán bar phố. Thậm chí bởi vì này con phố danh khí quá lớn, có ngoại quốc sứ quán đem trước cửa số nhà đều từ tam lý truân lộ sửa làm “Tam lý truân quán bar phố”.

Ngày mùa hè là quán bar mùa thịnh vượng, rất nhiều người đều thích tại đây cái mùa đến phao ba. Không những được nhìn đến mặc thanh lương bại lộ mỹ nữ, còn có thể uống vài chén lạnh lẽo bia.

0 giờ quán bar bầu không khí không sai, cuồng dã không bị cản trở trung không mất tiểu tư cách điệu.

Hạ Vân Kiệt cùng Hoàng Xương Vũ đến lúc đó, Trình Phinh cùng Tiêu Hồng đã ở tại, nhìn đến bọn họ tiến

vào, Tiêu Hồng lập tức liền đứng lên hướng bọn họ ngoắc.

“A kiệt cùng a phinh bọn họ cửu biệt gặp lại, khẳng định có thiệt nhiều nói muốn tán gẫu. Hoàng Xương Vũ ngươi cũng đừng quấy rầy bọn họ, lại đây cùng ta ngồi cùng nhau.” Hạ Vân Kiệt cùng Hoàng Xương Vũ vừa xong ghế dài tiền, Tiêu Hồng liền đem Trình Phinh cấp đuổi tới đối diện đi, lại một tay lấy Hoàng Xương Vũ cấp kéo đến bên người nàng.

Hạ Vân Kiệt nhìn “Hung hãn” Tiêu Hồng, hướng Hoàng Xương Vũ ái muội cười cười, mà Hoàng Xương Vũ này đường đường đỉnh cấp thái tử ca lại nhịn không được “Khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ lên”, có chút ngại ngùng, nhìn xem Tiêu Hồng nhịn không được hai mắt sáng ngời, tựa như sói thấy được con mồi đói giống nhau.

Còn là cái non a! Tỷ lúc này kiếm lớn!

Cũng may Hoàng Xương Vũ không có thuật đọc tâm, nếu không hắn khẳng định muốn buồn bực trực tiếp hôn đi qua. Hắn nhưng là kinh thành đỉnh cấp thái tử ca chi nhất a, thế nhưng bị người hiểu lầm là non.

Ngồi xuống sau, Hạ Vân Kiệt cùng Hoàng Xương Vũ đều phải băng trát ti.

“Nhìn ngươi giống như đối nơi này rất quen thuộc, thường xuyên tới nơi này sao?” Hạ Vân Kiệt uống khẩu băng ti, hỏi Trình Phinh nói.

“Nơi này là ta đến Bắc Kinh sau tìm thứ nhất phân công tác.” Trình Phinh trả lời, trong mắt toát ra một chút phức tạp ánh mắt. Lúc trước vì một cái giấc mộng, dứt khoát gia nhập bắc phiêu bộ tộc. Cũng chân chính thành bắc phiêu bộ tộc sau, nàng mới phát hiện cuộc sống thật sự không dễ dàng, so với ở Giang Châu thị còn muốn

không dễ dàng rất nhiều. Tiền thuê nhà đắt tiền dọa người, nhưng thu vào cũng không thấy được so với Giang Châu thị cao bao nhiêu.

Cũng may cuối cùng còn là chậm rãi sống quá đến, không chỉ có tích lũy học bắc ảnh thành giáo học viện học phí, ngày hôm qua lại chiếm được một cái nói nữ phối hợp diễn nhân vật. Tuy rằng lại nói tiếp chính là nữ phối hợp diễn, nhưng đối với Trình Phinh mà nói này đã là trước đây căn bản không dám hy vọng xa vời nhân vật.

“Này ba năm nhất định quá thật sự gian khổ đi.” Hạ Vân Kiệt nhìn Trình Phinh, không khỏi có chút đau lòng hỏi.

Hắn đối Trình Phinh cũng không có nam nữ cảm tình phương diện ý tưởng, bất quá nàng cũng là hắn làm công kiếp sống đệ nhất vị nữ tính bằng hữu, chẳng sợ ba năm thời gian không có liên hệ, nhưng nàng ở trong lòng hắn như trước giữ lấy thực không đồng dạng như vậy vị trí. Cái loại này cảm tình tựa như cùng trường chi nghị giống nhau, thực thuần khiết, chẳng sợ trải qua thời gian khảo nghiệm, chẳng sợ có chút người đã lấy được làm cho người ta nhìn lên thành tựu, nhưng nhắc tới đồng học, trong lòng như trước hội kìm lòng không được dâng lên một loại khác cảm xúc, hội nhớ lại từng kia hồn nhiên cảm tình.

Đó là mọi người cảm tình thế giới một mảnh Niết bàn.

“Ha ha, hoàn hảo a, hiện tại đã đi tới. Ngươi đâu? Hiện tại thực thành thầy thuốc sao? Thầy thuốc nhưng là thực ngưu nga!” Trình Phinh nhẹ nhàng bâng quơ đem chính mình gian khổ nhất ngữ mang quá, ngược lại hỏi Hạ Vân Kiệt.

“Đúng vậy, ta hiện tại ở Giang Châu đại học trung y học viện làm một gã trung y lão sư.” Hạ Vân Kiệt hồi đáp,

phương diện này căn bản không tất yếu gạt Trình Phinh, trên thực tế này khác rất nhiều chuyện Hạ Vân Kiệt cũng không nghĩ muốn giấu nàng, chỉ là sợ nói ra dọa đến Trình Phinh, suy nghĩ còn là về sau tái chậm rãi lộ ra.

“Oa! Còn là một gã đại học lão sư a! Quá lợi hại. A phinh, tốt như vậy nam nhân ngươi hãy thu đi!” Kinh hô ra tiếng không phải Trình Phinh, ngược lại là Tiêu Hồng.

“Ngươi thảo đánh nha Tiêu Hồng!” Trình Phinh mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, trừng mắt nhìn Tiêu Hồng liếc mắt một cái.

“Hì hì, ngươi nếu không thu ta đã có thể thu nga!” Tiêu Hồng lại như trước không đứng đắn trêu chọc nói.

“Đừng để ý nàng a kiệt.” Trình Phinh lại trừng mắt nhìn Tiêu Hồng liếc mắt một cái, sau đó đối Hạ Vân Kiệt giải thích nói.

“Ngươi xem, ngươi xem, a kiệt, ta vừa nói muốn thu ngươi, a phinh đã kêu ngươi không để ý tới ta, còn nói không có miêu nị đâu, ngươi muốn thêm sức lực nga, a phinh đến bây giờ còn là độc thân đâu, chúng ta trường học, còn có kịch tổ nhưng là có không ít người truy nàng đâu.” Tiêu Hồng lập tức kêu lên.

Trình Phinh gặp Tiêu Hồng càng nói càng kỳ cục, rốt cục nhịn không được đứng lên muốn đánh Tiêu Hồng, mà Tiêu Hồng tắc nhanh chóng đem Hoàng Xương Vũ kéo qua đảm đương tấm chắn, nhìn xem Hạ Vân Kiệt một trận dở khóc dở cười, mà Hoàng Xương Vũ còn lại là vẻ mặt xấu hổ bất an.

Phải biết rằng đánh người vị kia nhưng là Hạ lão sư hồng nhan tri kỷ a!

“Tốt lắm, tốt lắm, Tiêu Hồng ngươi đừng loạn nói đùa, ta

đã có bạn gái.” Hạ Vân Kiệt thấy bọn họ huyên lợi hại, bất đắc dĩ cười nói.

“A! Không thể nào, hiện tại tiểu bạch kiểm như vậy nơi tiêu thụ tốt sao?” Tiêu Hồng nghe vậy vẻ mặt ngoài ý muốn nói, nói xong lại vội vàng quay đầu nhìn về phía Hoàng Xương Vũ, hỏi:“Ngươi sẽ không cũng là danh thảo có chủ đi?”

Hoàng Xương Vũ gặp Tiêu Hồng đem Hạ lão sư xưng là tiểu bạch kiểm, đem chính mình xưng là danh thảo, thật đúng là dở khóc dở cười, cuối cùng nhưng cũng chỉ có thể gật gật đầu nói:“Đúng vậy.”

“Xong rồi, không hy vọng !” Tiêu Hồng nghe vậy lộ ra khoa trương uể oải biểu tình.

Bất quá rất nhanh Tiêu Hồng liền từ lúc đánh trúng hoãn quá mức mà nói nói:“Thiên nhai nơi nào vô phương thảo, tỷ lập tức muốn thành một đại ảnh hậu, còn cần lo lắng không có dễ nhìn đẹp trai sao?”

“Uy, Tiêu Hồng đừng loạn xuy ngưu, cũng không sợ người chê cười.” Trình Phinh gặp Tiêu Hồng miệng đầy chạy xe lửa, nhịn không được lại trừng mắt nói.

Nói xong Trình Phinh lại cố ý đối Hạ Vân Kiệt cùng Hoàng Xương Vũ giải thích nói:“Đừng nghe nàng thổi phồng, chúng ta chính là ngày hôm qua vừa mới tiếp cái nữ phối hợp diễn nhân vật, cách cái gì một thế hệ ảnh hậu còn kém cách xa vạn dặm đâu.”

“Ta làm sao thổi a. Chúng ta hiện tại mới chỉ là bắc ảnh thành giáo học viện thành giáo học sinh ra được đã có thể biểu diễn diễn phân không nhỏ nữ phối hợp diễn, tiền đồ một mảnh quang minh a!” Tiêu Hồng lại phản bác nói.

“Xì, tiếp cái nho nhỏ phối hợp diễn liền thực làm chính mình là cái giác ? Cũng không sợ người cười điệu răng hàm.” Tiêu Hồng thanh âm vừa dứt, hành lang lại vang lên một đạo châm biếm thanh.

Hạ Vân Kiệt quay đầu vừa nhìn thấy nguyên lai là ngày hôm qua ở Hương Sơn nhìn đến vị kia dáng vẻ kệch cỡm yêu diễm nữ ngôi sao Trương Hồng, lúc này nàng ôm ở một vị mập mạp trẻ tuổi nam tử trên người, đang dùng khinh thường ánh mắt nhìn Tiêu Hồng các nàng.

Hạ Vân Kiệt gặp nguyên lai là Trương Hồng, không khỏi hơi hơi nhíu nhíu mày, bất quá nhưng cũng không ra tiếng, nhưng thật ra Tiêu Hồng lúc này hơi có chút hăng hái là lúc, đột nhiên bị người như vậy chèn ép, hơn nữa vốn xem này Trương Hồng khó chịu, một hơi liền áp không được, há mồm phản kích nói:“Nguyên lai là Trương Hồng tỷ a, ngươi muốn thật sự là cái giác, như thế nào lần này lại sẽ bị triệt hạ đến đâu?”

“Ngươi……” Trương Hồng bị người yết vết sẹo nhất thời mặt đẹp biến sắc, nhìn về phía Tiêu Hồng ánh mắt lộ ra oán hận, tựa hồ hận không thể xông lên đi xé lạn của nàng miệng.

“Đừng nóng giận, tiểu bảo bối, đừng nóng giận. Bất quá chính là hai cái tiểu mặt hàng, ngươi muốn xem các nàng không vừa mắt, đợi lát nữa mời ta biểu ca ra mặt làm cho đại hồ tử đem các nàng mở đó là.” Cùng Trương Hồng cùng một chỗ mập mạp hiển nhiên là khinh thường cùng Tiêu Hồng các nàng chấp nhặt, nghe vậy ôm sát Trương Hồng thân hình như rắn nước, nói.

Gặp kia mập mạp nói như vậy, Tiêu Hồng cùng Trình Phinh sắc mặt lập tức trở nên tái nhợt đứng lên. Các nàng thật vất vả mới phán đến xuất đầu ngày, nếu như vậy chết non, thật đúng là so với giết các nàng còn làm cho các nàng khó chịu.

“Hừ, các ngươi sẽ chờ đi! Tiện nhân!” Trương Hồng gặp Tiêu Hồng cùng Trình Phinh sắc mặt đại biến, rõ ràng là sợ hãi, không khỏi đắc ý phiêu các nàng liếc mắt một cái, mắng.

“Ba!” Hoàng Xương Vũ gặp Trương Hồng cũng dám mắng Tiêu Hồng cùng Trình Phinh tiện nhân, đứng lên trực tiếp nâng tay liền cho Trương Hồng một bàn tay, âm thanh lạnh lùng nói:“Miệng của ngươi thực tiện, lập tức cút cho ta!”

“Oa! Huy ca, hắn đánh ta, hắn đánh ta!” Trương Hồng không nghĩ tới thế nhưng có người dám đánh miệng nàng ba, nhất thời nước mắt uông uông lôi kéo bên người béo nam tử khóc kể nói.

“Mẹ nó, tiểu tử, ngươi có biết hay không ngươi đang làm cái gì? Ngươi có biết hay không lão tử là ai? Lập tức cấp lão tử dập đầu tự phiến miệng, nếu không tiểu tử ngươi chết chắc rồi!” Mập mạp hiển nhiên cũng không nghĩ tới đối phương như vậy gan lớn, cũng dám đánh chính mình nữ nhân, nhất thời đẩu vẻ mặt thịt béo, chỉ vào Hoàng Xương Vũ mắng.

“Lăn!” Hoàng Xương Vũ cũng là lạnh lùng nhìn hắn một cái, lại chậm rãi ngồi trở về.

Mập mạp thấy thế sắc mặt thay đổi vài lần, nhưng cuối cùng thế nhưng nhẫn hạ này khẩu khí, dữ tợn một khuôn mặt chỉ vào Hoàng Xương Vũ nói:“Tiểu tử, ta nhớ kỹ ngươi, ngươi chết chắc rồi.”

Nói xong mập mạp lôi kéo Trương Hồng xoay người bước đi.

“Huy ca, Huy ca, ngươi vừa rồi như thế nào không giúp ta nha?” Trương Hồng gặp mập mạp xoay người chạy

lấy người, một bên đi theo hắn đi, một bên nức nở hỏi.

“Chẳng lẽ ngươi muốn ta cùng đầu đường côn đồ giống nhau, theo chân bọn họ đánh nhau sao? Muốn thu thập bọn họ có khi là biện pháp.” Mập mạp cười lạnh nói.

Trương Hồng tiếu mâu mạnh sáng ngời, đem cả người cuốn lấy mập mạp, lạc lạc thanh lạc lạc cả giận:“Huy ca quả nhiên chính là có phái đoàn, hừ, đợi lát nữa cần phải giúp ta hảo hảo thu thập bọn họ.”

Ngoài miệng nói như vậy, Trương Hồng trong lòng lại âm thầm khinh bỉ, nàng lại thế nào không biết mập mạp căn bản là gặp đối phương khổ người cao lớn không dám cùng người ta đánh nhau, lại không phải cái gì cố kỵ thân phận.

“Đó là tự nhiên, không chỉ có tốt tốt thu thập bọn họ, đợi lát nữa ta còn muốn hảo hảo thu thập ngươi!” Mập mạp bắt tay theo Trương Hồng vòng eo dừng ở của nàng trên mông, hung hăng bắt một phen, cười xấu xa nói.

……

“Xương Vũ, ngươi vừa rồi rất có hình, cực giỏi nga! Ta quyết định, ta muốn truy ngươi, chẳng sợ ngươi có bạn gái, ta cũng phải đuổi ngươi, dù sao các ngươi còn không có kết hôn!” Mập mạp lôi kéo Trương Hồng đi rồi, Tiêu Hồng vẻ mặt hoa si nhìn Hoàng Xương Vũ.

“Ta……” Hoàng Xương Vũ nhất thời nới rộng ra ánh mắt cùng miệng, hắn chẳng thể nghĩ tới chính mình ra tay kết quả thế nhưng sẽ là như vậy, mà Hạ Vân Kiệt tắc nhìn đối diện hai người khóe miệng kìm lòng không được dật ra một tia vui sướng khi người gặp họa ý cười.

Chỉ có Trình Phinh vẻ mặt lo lắng sắc, tiếu mâu hung hăng trắng Tiêu Hồng liếc mắt một cái nói:“Ngươi người

này, bây giờ còn có tâm tư tưởng này sao? Còn là mau ngẫm lại làm thế nào mới tốt đi!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1147 : Làm cho hắn lăn ra đây

Trình Phinh như vậy vừa nói, ánh mắt trừng, tính tình đỉnh đạc Tiêu Hồng thế này mới đột nhiên cả kinh, nhớ tới kia mập mạp nếu như vậy kiêu ngạo, có năng lực làm cho Trương Hồng chim nhỏ nép vào người giống nhau ôm lấy, hiển nhiên đến đây sẽ không nhỏ, không khỏi vẻ mặt kinh hoảng kêu lên nói:“Ai nha, không xong, không xong, tên kia không có cái gì đến đây đi?”

“Vô nghĩa! Không có tới đầu, ngươi cảm thấy Trương Hồng kia nữ nhân hội bò lên đi sao?” Trình Phinh buồn bực lại lần nữa trừng mắt.

“Xong rồi, xong rồi, vừa rồi tên kia giống như nói muốn thỉnh ai cùng đại hồ tử nói đem chúng ta hai người cấp mở. Hắn nói đại hồ tử sẽ không chính là công ty Hồ tổng đi? Chúng ta đây thật vất vả mới có biểu diễn trọng yếu nhân vật, có phải hay không xuất sư chưa tiệp sẽ bị ẩn dấu?” Tiêu Hồng vẻ mặt chán nản liên tục kêu khổ.

Gặp Tiêu Hồng đến lúc này đều còn không quên hướng chính mình trên mặt thiếp vàng, lại là trọng yếu nhân vật, lại là tuyết tàng, Hạ Vân Kiệt cùng Hoàng Xương Vũ nhìn đều thiếu chút nữa phì cười không được muốn cười, chỉ có Trình Phinh nhớ tới phấn đấu nhiều năm thật vất vả phán đến cơ hội rất khả năng như vậy ngâm nước nóng, tâm tình dũ phát buồn khổ, nghe vậy tiếu mâu nhịn không được lại trừng mắt nhìn Tiêu Hồng liếc mắt một cái nói:“Tuyết tàng ngươi cái đầu a! Chúng ta đều còn không có nổi danh đâu. Nếu thực nổi quá danh, sau đó bị tuyết tàng ta cũng nhận thức !”

“Kia, kia hiện tại làm sao bây giờ? Sớm biết rằng vừa rồi ta liền nhịn một chút.” Tiêu Hồng vẻ mặt cầu xin nói.

“Hiện tại có thể có biện pháp gì, chỉ có thể hy vọng kia mập mạp chính là cái xuy ngưu hóa.” Trình Phinh hết đường xoay xở nói.

“Cũng chỉ có thể như vậy.” Tiêu Hồng đồng dạng hết đường xoay xở.

Dù sao các nàng đều chính là tái bình thường bất quá nữ nhân, nhận thức bằng hữu vòng cũng không có gì đại phú đại quý đại nhân vật, đã xảy ra loại chuyện này trừ bỏ nhận mệnh, trừ bỏ đem hy vọng ký thác ở đối phương trên người, còn có thể có biện pháp nào đâu?

“Ta xem kia mập mạp tám chín phần mười là xuy ngưu hóa, bằng không hắn vừa rồi như thế nào liền như vậy xám xịt chạy lấy người đâu.” Hạ Vân Kiệt không nghĩ hai người lo lắng, liền cười trấn an nói.

“Di, hình như là da.” Tiêu Hồng nghe vậy hai mắt không khỏi mạnh sáng ngời, Trình Phinh cũng là như thế.

Hiện tại các nàng tối cần nói như vậy an ủi, chẳng sợ rõ ràng biết như vậy là lừa mình dối người, nhưng là có thể làm cho các nàng giống như bắt đến cứu mạng đạo thảo bình thường.

Bất quá Tiêu Hồng cùng Trình Phinh vừa mới thấy được một chút hy vọng, một cái mặc ******, dáng người đầy đặn bồi bàn nữ vẻ mặt kinh hoảng vội vàng đi tới.

“Thảm, thảm, Tiêu Hồng, a phinh, các ngươi như thế nào ngay cả Mã Chí Huy cũng cấp đắc tội a!” Kia dáng người đầy đặn bồi bàn nữ vừa lại đây liền liên tục kêu thảm nói.

Trình Phinh cùng Tiêu Hồng trước kia ở trong này làm quá công, đến nữ nhân là các nàng trước kia đồng sự, vừa rồi vừa vặn thấy được các nàng cùng kia mập mạp

khởi phân tranh.

“Mã Chí Huy, cái nào Mã Chí Huy? A, a trân ngươi nói là vừa rồi kia mập mạp, chẳng lẽ ngươi nhận thức hắn? Hắn là cái gì đến đây a?”

“Chính là hắn, hắn ba là xx khu phó khu trưởng, nhận thức người rất nhiều, gần nhất thường xuyên đến chúng ta nơi này chơi.” Được xưng là a trân nữ nhân nói nói.

Bắc Kinh là thủ đô, nơi này khu trưởng liền tương đương với một địa cấp thị thị trưởng, phó khu trưởng tự nhiên cũng liền tương đương với phía dưới địa cấp thị phó thị trưởng. Tuy rằng như vậy cấp bậc quan ở kinh thành không coi là cái gì quan lớn, nhưng đối với bình thường dân chúng mà nói cũng tuyệt đối là chỉ có thể nhìn lên quan lớn.

Trình Phinh cùng Tiêu Hồng ở kinh thành nói như thế nào cũng đã sinh hoạt đã nhiều năm, tự nhiên hiểu được kinh thành một vị phó khu trưởng phân lượng, nghe vậy không khỏi tất cả đều sắc mặt đại biến, hơn nữa Tiêu Hồng lại liên tục kêu thảm thiết nói:“Xong rồi, lúc này thật sự xong rồi! Tên kia không ở xuy ngưu, của ta nữ phối hợp diễn bay!”

Trình Phinh tuy rằng không có giống Tiêu Hồng giống nhau liên tục kêu thảm thiết, bất quá cả người cũng đều ngây người, trong mắt toát ra bi ai cùng tuyệt vọng.

Vì này giấc mộng, này ba năm tới nay nàng ở kinh thành mỗi ngày mệt cùng chó giống nhau, ở địa phương cũng là không khí không khoái tầng hầm ngầm. Nay thật vất vả phán đến một cái xuất đầu cơ hội, đêm nay kêu Hạ Vân Kiệt cùng Hoàng Xương Vũ lại đây cũng là vì chúc mừng một chút, không nghĩ tới chúc mừng còn không có chân chính bắt đầu, này tới tay cơ hội lại lập tức muốn bay.

Này đổ còn là việc nhỏ, lần này cơ hội không có, cùng lắm thì lần sau lại tranh thủ. Nàng Trình Phinh cũng không phải thua không nổi. Khả vấn đề là đắc tội người như vậy, coi hắn cùng Tiêu Hồng thân phận còn có thể kinh thành hỗn đi xuống sao? Còn có cơ hội trở nên nổi bật sao?

“Chính là cái phó khu trưởng mà thôi, a phinh không có việc gì.” Hạ Vân Kiệt không đành lòng gặp Trình Phinh thương tâm tuyệt vọng, mở miệng ôn nhu trấn an nói.

“A kiệt, chúng ta đều phiền đã chết. Ngươi một lão sư biết cái gì nha, sẽ không nếu xen mồm thêm phiền. Kinh thành phó khu trưởng a, nếu đặt ở chúng ta nơi nào chính là một phó thị trưởng. Phó thị trưởng là cái gì khái niệm ngươi hiểu hay không?” Tiêu Hồng lúc này cũng là sầu đòi mạng, gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng chút không đem một vị phó khu trưởng để vào mắt, không khỏi thẳng mắt trợn trắng.

“Tiêu Hồng, ngươi đừng nói như vậy a kiệt, hắn cũng là tưởng an ủi ta.” Trình Phinh gặp Tiêu Hồng bẩn thỉu Hạ Vân Kiệt, bất mãn nhìn nàng giống nhau, sau đó chuyển hướng Hạ Vân Kiệt, cười khổ nói:“A kiệt, ngươi hiện tại là một vị lão sư, cũng không ở Bắc Kinh cuộc sống quá, ngươi là không hiểu nơi này nước sâu đậm, những người này quyền lực lại có nhiều.”

“Ta là không ở Bắc Kinh cuộc sống quá, bất quá Xương Vũ mới trước đây chính là ở Bắc Kinh lớn lên, hắn tái rõ ràng bất quá nơi này môn môn đạo đạo. Một cái phó khu trưởng con trai, hắn còn là có thể ứng phó được.” Hạ Vân Kiệt lại khoát tay nói.

Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, a phinh cùng Tiêu Hồng các nàng đều có chút không dám tin đem ánh mắt đầu hướng về phía Hoàng Xương Vũ, Tiêu Hồng lại cầm trụ

tay hắn nói:“Hoàng thiếu, Hoàng công tử, ngươi thật sự ở thành Bắc Kinh lớn lên sao? Ngươi thật sự có thể thu phục kia tử mập mạp sao?”

Hoàng Xương Vũ còn không có tới kịp trả lời, một vị bồi bàn vẻ mặt vui sướng khi người gặp họa đã đi tới, hướng a phinh cùng Tiêu Hồng nói:“A phinh, Tiêu Hồng, lập tức đi trên lầu ghế lô, mã thiếu gọi các ngươi.”

“Trương Dịch ngươi ****** đắc ý cái cái gì kình, có phải hay không còn muốn ăn một cái lão nương liêu âm chân!” Tiêu Hồng cùng a phinh hiển nhiên cùng này bồi bàn trước kia từng có tranh cãi, thấy hắn kia phó vui sướng khi người gặp họa chân chó dạng, Tiêu Hồng đầu tiên liền kiềm chế không được, chỉ vào kia bồi bàn mắng.

Được xưng là Trương Dịch bồi bàn nghe vậy theo bản năng gắp hạ hai chân, bất quá chờ hắn ý hội lại đây chính mình thất thố sau, trong mắt toát ra oán hận ánh mắt, chỉ vào Tiêu Hồng mắng:“Tê liệt Tiêu Hồng, đừng tưởng rằng đi bắc ảnh học đóng phim cũng rất ngưu bức. Lão tử nói cho ngươi, hôm nay ngươi chết chắc rồi. Vừa rồi Mã thiếu nói, đợi lát nữa đem các ngươi tất cả đều cởi hết, hắc hắc!”

Tiêu Hồng cùng Trình Phinh nghe vậy sắc mặt đều lập tức tái nhợt xuống dưới, Tiêu Hồng dưới tình thế cấp bách, lại bắt được Hoàng Xương Vũ này căn cứu mạng đạo thảo, nói:“Hoàng thiếu, ngươi mau ngẫm lại biện pháp cứu cứu chúng ta nha! Ngươi là thành Bắc Kinh lý lớn lên, mặt trên khẳng định có người đúng hay không?”

Hoàng Xương Vũ không có trả lời Tiêu Hồng, mà là ngẩng đầu nhìn hướng bồi bàn, thản nhiên nói:“Ngươi đi cùng kia cái gì Mã thiếu nói, a phinh cùng Tiêu Hồng là ta Hoàng Xương Vũ bằng hữu, làm cho hắn lăn ra đây, ở trên sân khấu tú một hồi thoát y vũ nói sau.”

Hoàng Xương Vũ nói chuyện ngữ khí tuy rằng bình thản, nhưng trong mắt lại nhảy lên phẫn nộ hỏa diễm.

Hạ Vân Kiệt sắc mặt bình tĩnh ngồi ở bên cạnh, không có mở miệng, nhưng hắn kia đối thâm thúy con mắt đã có hàn quang ẩn hiện.

“Ta nói vị này bạn hữu, có một số việc là không thể tùy tiện lãm. Ngươi có biết hay không Mã thiếu là ai? Có biết hay không hắn ba là phó khu trưởng? Còn có có biết hay không hắn dượng là ai? Nói không nên lời ta đều sợ hù chết ngươi!” Bồi bàn mặt mang châm chọc nhìn Hoàng Xương Vũ nói.

“Vậy ngươi lại có biết hay không ta là ai? Tin hay không ta câu nói đầu tiên cho ngươi cút ra thành Bắc Kinh.” Hoàng Xương Vũ thản nhiên hỏi ngược lại.

Bồi bàn nói đến để cũng cũng chỉ là cái chạy chân, gặp Hoàng Xương Vũ tự tin uy nghiêm bộ dáng, đúng là vẫn còn không dám quá mức kiêu ngạo, nghi hoặc nhìn bọn họ liếc mắt một cái, bỏ lại một câu:“Các ngươi chờ coi”, sau đó liền nhanh chóng hướng ghế lô đi đến.

Trong ghế lô, ngồi vài vị tuổi trẻ nam nữ, mập mạp Mã Chí Huy cùng Trương Hồng đã ở.

“Huy ca, Trầm thiếu khi nào thì đến nha, ngươi nói chúng ta chuyện đó, hắn chịu ra mặt sao?” Một vị người trẻ tuổi hỏi Mã Chí Huy.

“Yên tâm được rồi, ta cùng biểu ca từ nhỏ chính là mặc một cái quần yếm lớn lên, quan hệ tốt lắm. Điểm ấy chuyện nhỏ, hắn khẳng định hội hỗ trợ.” Mã Chí Huy huy phất tay nói.

Mọi người nghe vậy đều thở dài nhẹ nhõm một hơi, ào

ào vuốt mông ngựa nói:“Huy ca chính là ngưu bức, ngay cả Trầm thiếu đều là mặc một cái quần yếm lớn lên, lời này nếu nói ra đi, cái nào dám không cho ngươi mặt mũi.”

“Ha ha!” Mã Chí Huy nghe vậy đắc ý ngửa đầu cười to một trận, sau đó lại đột nhiên sắc mặt trầm xuống, nói:“Bất quá hay là muốn điệu thấp a! Dù sao đến ta biểu ca kia trình tự, về sau nhất định là muốn trở thành đại nhân vật, hay là muốn chú ý ảnh hưởng, có một số việc chúng ta trong lúc đó nói nói là có thể.”

“Đó là, đó là.” Người còn lại ào ào gật đầu.

Mã Chí Huy thấy thế lại nhịn không được đắc ý nở nụ cười. Lại nói tiếp, đêm nay ở tọa những người này luận gia đình bối cảnh cũng không tốn hắn Mã Chí Huy. Bất quá bởi vì hắn cùng hắn biểu huynh Trầm Duy Triết quan hệ thực thiết, lại làm cho những người này đều đối hắn vài phần kính trọng, ẩn ẩn thành bọn họ này trong vòng đại ca cấp nhân vật.

Bởi vì tương đối cho bọn họ này vòng nhân, Trầm Duy Triết là rất cao một tầng thứ công tử ca.

“Kia Huy ca chuyện của ta đâu? Ngươi đợi lát nữa cũng đừng quên với ngươi biểu ca đề nhắc tới nga.” Trương Hồng dính lên ngựa chí huy lạc lạc thanh lạc lạc khí nói.

“Yên tâm a bảo bối, quảng điện tổng cục lãnh đạo, ta biểu ca đều rất quen thuộc, giúp ngươi lộng cái nữ nhân vật chính cái gì còn không cùng chơi giống nhau.” Mã Chí Huy thân thủ ôm chầm Trương Hồng eo nhỏ, phì thủ hung hăng nhu ngược.

Trương Hồng tuy rằng cảm thấy kia phì thủ buồn nôn, nhưng ở mặt ngoài lại cả người như thủy xà triền đi qua, tựa hồ hận không thể đem cả người đều dung gần thân

thể hắn đi.

Ngay tại phía sau, vị kia kêu Trương Dịch bồi bàn gõ cửa đi đến.

“Mã ca ngươi nói mỹ nữ đâu? Chúng ta còn muốn xem thoát y vũ đâu!” Gặp Trương Dịch đẩy cửa tiến vào, tất cả mọi người hướng hắn phía sau nhìn lại, gặp không có một bóng người, ào ào nói.

“Sao lại thế này? Ngươi không nói cho các nàng ta là ai sao?” Mã Chí Huy hỏi.

“Nói, bất quá, bất quá cùng các nàng cùng một chỗ có vị người trẻ tuổi thái độ thực kiêu ngạo, hắn nói a phinh cùng Tiêu Hồng là hắn bằng hữu, hắn còn nói, còn nói……” Trương Dịch trả lời.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1148 : Ta đi theo ngươi

“Hắn còn nói cái gì?” Mã Chí Huy vẻ mặt tức giận hỏi. Hắn đã biết Trương Dịch trong miệng nói vị kia người trẻ tuổi là ai, phía trước hắn bởi vì khổ người duyên cớ không dám cùng hắn trực tiếp động thủ, mà là ở sau kêu Trương Dịch đi đẩu minh chính mình thân phận, lại bảo hắn đem Trình Phinh cùng Tiêu Hồng kêu lên đến, vốn là tồn nhục nhã hắn ý tứ, không nghĩ tới người trẻ tuổi kia đã biết chính mình thân phận sau còn là như vậy kiêu ngạo.

Cũng không biết là thật có đến đây, còn chính là cái đầu óc nước vào tên.

Bất quá ở Mã Chí Huy xem ra hơn phân nửa còn là đầu óc nước vào, không biết trời cao đất rộng tên. Bởi vì chân chính có đến đây tên, cho dù muốn ngoạn ngôi sao cũng là ít nhất Trương Hồng như vậy cấp bậc, lại sao lại là hai cái không hề danh khí nữ ngôi sao? Hơn nữa ngồi ở hắn bên người kia Tiêu Hồng, mặc kệ là tư sắc còn là dáng người còn cũng không như Trương Hồng.

Về phần cho dù đối phương thực sự đến đây, Mã Chí Huy cũng không sợ chút nào. Lại có đến đây còn có thể ngưu quá hắn biểu ca sao? Hắn biểu ca nhưng là Trầm Duy Triết, cho dù cùng này đỉnh cấp thái tử ca so sánh với cũng chỉ là kém hơn một chút.

“Hắn còn nói, còn nói muốn ngài đi vũ đài khiêu thoát y vũ!” Trương Dịch cúi đầu nói, trong mắt toát ra vui sướng khi người gặp họa ánh mắt.

Hắn biết, lúc này Trình Phinh cùng Tiêu Hồng các nàng muốn xong rồi, thế nhưng ngay cả Mã Chí Huy đều dám hướng tử lý đắc tội! Đương nhiên còn có kia kiêu ngạo người trẻ tuổi.

“Ta thảo!”

“Ta kháo!”

“Như vậy kiêu ngạo!”

“Giết chết hắn!”

Trong ghế lô người ào ào chửi bậy đứng lên.

“Hắn còn nói cái gì?” Mã Chí Huy giận dữ ngược lại bình tĩnh xuống dưới, lại lần nữa hỏi.

“Nga, đúng rồi hắn nói hắn gọi hoàng xương cái gì tới.” Trương Dịch nghĩ nghĩ trả lời.

“Hoàng cái rắm! Lão tử quét hắn!” Mã Chí Huy nghe vậy hoàn toàn yên lòng, kêu gào nói:“Ngươi lại đi nói với hắn, làm cho hắn cùng kia hai nữ nhân lập tức cấp lão tử lăn lại đây, quỳ xuống đến cho lão tử liếm giầy, lão tử có thể lo lắng chuyện này tính, nếu không, hắn về sau cũng đừng tưởng ở thành Bắc Kinh ở đi xuống.”

“Được rồi.” Trương Dịch vui vẻ trở về một câu, sau đó bị kích động ra ghế lô.

“Ta dựa vào, đầu năm nay người trẻ tuổi càng ngày càng kiêu ngạo, không biết trời cao đất rộng, cũng dám cùng Huy ca ngươi gọi nhịp!” Trương Dịch rời khỏi đây sau khi, trong ghế lô người trẻ tuổi ào ào kêu lên.

Về phần Trương Dịch nhắc tới cái gì hoàng xương linh tinh chữ, áp căn sẽ không khiến cho bọn họ chú ý. Thứ nhất là Hoàng Xương Vũ quá mức điệu thấp, cũng là gần nhất mới hồi kinh thành, trừ bỏ chân chính thượng tầng vòng biết hắn vị này thái tử ca, những người khác đối tên của hắn đổ nghe được không nhiều lắm, cho nên

áp căn sẽ không liên tưởng đến Hoàng Xương Vũ, thứ hai, cũng là bởi vì Trình Phinh cùng Tiêu Hồng thật sự không có gì danh khí, chính là vừa mới bước vào giải trí vòng tiểu nhân vật, cho dù Trương Dịch theo chân bọn họ nói tên đầy đủ, phỏng chừng bọn họ cũng sẽ không liên tưởng đến hiện tại như mặt trời ban trưa Hoàng gia trưởng tôn Hoàng Xương Vũ.

“Hừ, hy vọng hắn có thể thức thời, nếu không sẽ không có thể trách ta không khách khí.” Mã Chí Huy vẻ mặt kiêu ngạo nói.

“Hì hì, Huy ca chuẩn bị như thế nào không khách khí a?” Trương Hồng quấn quít lấy Mã Chí Huy, vẻ mặt vui sướng khi người gặp họa hỏi.

“Ngươi nói đâu bảo bối?” Mã Chí Huy vỗ hạ Trương Hồng cái mông, mê đắm cười hỏi.

“Ngươi rất xấu Huy ca, người ta nói đứng đắn a.” Trương Hồng nhéo xoay thân mình, đánh nhẹ Mã Chí Huy nói.

“Ta cũng vậy nói đứng đắn.” Mã Chí Huy vẻ mặt sỗ sàng cười nói.

……

“Hoàng thiếu, ngươi vừa rồi kia khí thế quả thật cử ngưu cử khốc, bất quá ngươi tin tưởng tên của ngươi thật sự dùng tốt sao? Ta như thế nào cho tới bây giờ chưa từng nghe qua tên của ngươi đâu?” Đại sảnh góc ghế dài, Tiêu Hồng nhìn từ trên xuống dưới Hoàng Xương Vũ, trên mặt mang theo kinh ngạc cùng nghi hoặc không tin biểu tình.

“Yên tâm đi, Tiêu Hồng, chúng ta Hoàng đại thiếu tên ở thành Bắc Kinh còn là rất tốt dùng là, nhưng thật ra ta

tên này không được tốt dùng.” Hạ Vân Kiệt gặp Tiêu Hồng hoài nghi Hoàng Xương Vũ này khối “Biển chữ vàng”, không khỏi buồn cười nói.

“Vô nghĩa, ngươi Giang Châu đại học lão sư tên ở thành Bắc Kinh nếu dùng tốt, ta cùng a phinh đã sớm thành quốc tế đại minh tinh.” Tiêu Hồng gặp Hạ Vân Kiệt cười đến không tâm không phế, không chút khách khí xem thường nói.

“Cũng là, cũng là.” Hạ Vân Kiệt cũng là chút không não, tiếp tục cười gật đầu nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu, Tiêu Hồng thế này mới không tái tiếp tục cấp Hạ Vân Kiệt xem thường, mà là lại đem ánh mắt chuyển hướng về phía Hoàng Xương Vũ, hỏi:“Hoàng thiếu, ngươi đến tột cùng là đang làm gì? Ngươi ba sẽ không cũng là cái gì phó khu trưởng đi? Không đúng, phó khu trưởng là áp bất quá phó khu trưởng, chẳng lẽ ngươi ba là khu trưởng?”

“Hắn ba có thể sánh bằng khu trưởng lớn hơn.” Hạ Vân Kiệt lại cười nói.

Trình Phinh cùng Tiêu Hồng nghe vậy đều lập tức mở to hai mắt nhìn, bất quá rất nhanh lại tất cả đều hung hăng trừng hướng về phía Hạ Vân Kiệt.

Các nàng tự nhiên là không tin Hạ Vân Kiệt lời này, nhất là Trình Phinh đối Hạ Vân Kiệt lại hiểu rõ, lúc trước hắn nhưng là vị ngay cả công tác tìm khắp không đến đáng thương tên, còn là nàng giúp hắn giới thiệu công tác. Nay hắn thế nhưng cùng nàng nói, hắn vị này bằng hữu lão ba thế nhưng so với kinh thành một khu khu trưởng còn muốn lớn, này khả năng sao?

“Chỉ biết các ngươi nam nhân không đáng tin cậy! Ngươi để làm chi không nói Hoàng Xương Vũ là kinh

thành thái tử ca a!” Bị Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, vốn đang đối Hoàng Xương Vũ kí có như vậy điểm hy vọng Tiêu Hồng cũng là hoàn toàn mất đi tin tưởng, hướng về phía Hạ Vân Kiệt lại là trừng mắt lại là xem thường nói.

Trình Phinh lời tuy nhiên chưa nói ra, bất quá theo nàng kia mất mát biểu tình xem, không khó biết nàng lúc này tâm tình cùng Tiêu Hồng là giống hệt nhau.

Cũng là, muốn nói kinh thành một khu khu trưởng đều đã đủ dọa người, kia nhưng là địa cấp thị thị trưởng cấp bậc, chính sảnh cán bộ, hiện tại thế nhưng nói so với khu trưởng còn lớn hơn rất nhiều, kia không phải ít nhất tỉnh bộ cấp cán bộ, này không phải xuy ngưu là cái gì?

“Còn đừng nói, Xương Vũ thật đúng là chính là kinh thành thái tử ca chi nhất.” Hạ Vân Kiệt gật đầu nói.

“A kiệt, ngươi còn như vậy ta muốn tức giận.” Lúc này ngay cả Trình Phinh đều nhịn không được xem thường nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhìn Trình Phinh, trong lòng không khỏi một trận cười khổ, hắn chỉ biết chính mình nói nói thật, các nàng khẳng định là không tin, hoàn hảo vừa rồi chỉ nói cho chính nàng chính là một vị đại học lão sư, nếu nói cho chính nàng nay cùng Hoàng lão đều là xưng huynh gọi đệ, không trực tiếp một cước bắt hắn cho đá ra quán bar mới là lạ.

“Được rồi, ta không nói. Dù sao đợi lát nữa các ngươi chỉ biết ta nói là thật là giả.” Hạ Vân Kiệt bất đắc dĩ nhún nhún vai.

“Thực ngươi cái đầu a!” Trình Phinh cùng Tiêu Hồng lại song song hướng Hạ Vân Kiệt xem thường.

Ngay tại phía sau, Trương Dịch lại vẻ mặt vui sướng khi

người gặp họa xuất hiện ở Hạ Vân Kiệt đám người trước mặt, hắn quét Hạ Vân Kiệt đám người liếc mắt một cái, cuối cùng đem ánh mắt định ở tại Hoàng Xương Vũ trên mặt, giơ ngón tay cái lên hướng sau lưng chỉ chỉ nói:“Mã thiếu nói, ngươi còn có a phinh cùng Tiêu Hồng lập tức đi qua, chỉ cần ngươi hoàng đại thiếu đợi lát nữa quỳ xuống đất cấp Mã thiếu đem giầy liếm sạch sẽ, chuyện này cho dù yết quá.”

Trương Dịch mà nói không khác chứng thật vừa rồi Hoàng Xương Vũ là trang bức sự thật, cũng chứng thật Hạ Vân Kiệt vừa rồi tất cả đều nói hươu nói vượn chuyện thật.

Trình Phinh cùng Tiêu Hồng trên mặt đều ào ào lộ ra kinh hoảng sắc. Các nàng chung quy chính là tiểu nhân vật, chung quy chính là cái nữ nhân. Nay đối mặt cường quyền trừ bỏ kinh hoảng, cũng thật sự không có gì này hắn biện pháp.

Hoàng Xương Vũ sắc mặt lại chợt âm trầm xuống dưới, hắn không nghĩ tới chính mình đều nâng ra tên, kia Mã Chí Huy còn như vậy kiêu ngạo, ghê tởm hơn là hắn một cái nho nhỏ phó khu trưởng con trai, cũng dám kêu chính mình đi liếm giày của hắn.

“Ngươi đem tên của ta nói cho hắn ?” Hoàng Xương Vũ âm mặt hỏi.

“Thiết, ngươi cho là ngươi là ai nha. Kinh thành thái tử ca sao? Ngươi vừa báo tên, Mã thiếu sẽ sợ tới mức chạy tới hướng ngươi chịu nhận lỗi sao? Bạn hữu, không phải ta nói ngươi nha. Mắt muốn thả lượng một chút, làm người muốn điệu thấp một ít, nơi này là thành Bắc Kinh, Mã thiếu cũng là ngươi có thể được tội. Còn là nhanh lên đi liếm giầy đi, đã muộn, chỉ sợ ngươi thật sự ở thành Bắc Kinh cũng ngốc không nổi nữa.” Trương Dịch khinh thường nhìn Hoàng Xương Vũ, nói.

“Ta đi theo ngươi, chuyện này không liên quan Hoàng Xương Vũ sự tình.” Tiêu Hồng cùng Trình Phinh còn là thực trượng nghĩa, tuy rằng trong lòng sợ hãi đòi mạng, nhưng còn là đứng lên nói.

“A phinh ngươi không cần đi, chuyện này vốn chính là ta khiến cho. Hơn nữa, không phải là cởi quần áo sao? Lão nương cũng không phải không cùng người lên quá giường, cởi quần áo chút lòng thành!” Tiêu Hồng gặp Trình Phinh cũng đứng lên muốn đi theo cùng đi, cản lại nói.

“Hiện tại biết sợ hãi, bất quá Mã thiếu nói, muốn ba người cùng nhau……” Trương Dịch gặp Tiêu Hồng cùng Trình Phinh chịu thua, trên mặt đắc ý, vui sướng khi người gặp họa sắc càng đậm.

“Ngạm lại của ngươi thối miệng!” Vẫn không làm sao nói chuyện Hạ Vân Kiệt rốt cục căm tức, trực tiếp cầm lấy trên bàn bình rượu liền hướng Trương Dịch ném đi qua.

Bình đầu nhét vào Trương Dịch miệng, làm cho hắn ô ô vội vàng thân thủ đi lấy.

Trình Phinh là biết một chút Hạ Vân Kiệt học quá võ công, thấy thế mặc dù có chút kinh ngạc hắn chính xác, nhưng coi như có thể nhận, Tiêu Hồng còn có điểm bị sợ ngây người, mở to hai mắt nhìn, vẻ mặt không thể tưởng tượng.

Của ta má ơi, này cũng quá chuẩn đi! Bất quá ném tốt, ném thích!

“Các ngươi làm cái gì vậy, thật đúng là chuẩn bị đi cởi quần áo cấp đám nhân tra xem nha!” Hạ Vân Kiệt ném bình rượu sau, mặt âm trầm đem Trình Phinh cùng Tiêu Hồng ấn trở về vị trí.

“Ngươi đi nói cho kia Mã thiếu, ta là Hoàng gia Hoàng Xương Vũ, làm cho hắn lập tức lăn ra đây! Hắn nếu không biết tên này, gọi hắn gọi điện thoại hỏi hắn lão ba!” Hoàng Xương Vũ lúc này tự nhiên cũng là nổi giận, mạnh đứng lên, chỉ vào vừa mới thật vất vả đem cái chai xuất ra miệng, vẻ mặt kinh sợ Trương Dịch phẫn nộ quát.

Hoàng Xương Vũ xuất thân hào môn, mấy năm nay tuy rằng điệu thấp, nhưng thân là Hoàng gia trưởng tôn, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, về sau tất là Hoàng gia chưởng đà nhân, tự nhiên có hắn uy nghiêm, này nhất mạnh đứng lên gầm lên, nhưng thật ra sợ tới mức Trương Dịch cả người sợ run cả người, vội vàng xoay người bước đi.

Đương nhiên hắn cũng sợ nói nữa, kia tiểu bạch kiểm lại trực tiếp ném hắn một bình rượu.

Người ta Mã Chí Huy có thể đối bọn họ kiêu ngạo, hắn chính là một cái bồi bàn cũng không kia tư cách.

Trương Dịch vội vã trở lại ghế lô khi, trong ghế lô lại nhiều một vị người trẻ tuổi.

Vị này người trẻ tuổi hiển nhiên thân phận nhất tôn quý, nay giữa mà ngồi, không chỉ có phía trước một bộ lão đại tư thế Mã Chí Huy ở hắn bên người mãnh vuốt mông ngựa, liền ngay cả hắn bên người mỹ nữ Trương Hồng lúc này cũng đều bị người trẻ tuổi kia một phen ôm vào trong ngực.

“Nằm tào, bọn họ còn là không có tới, xem ra bọn họ chưa thấy quan tài chưa đổ lệ a!” Gặp Trương Dịch lại là một người trở về, Mã Chí Huy sắc mặt mạnh trầm xuống mắng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1149 : Hoàng Bồi Hạo nghe qua không có?

“Bọn họ không chỉ có không đến, còn gọi ngài lập tức cút ra ngoài thấy hắn. Bọn họ, bọn họ còn đánh ta.” Trương Dịch khóc mặt nói.

Trương Dịch nói như vậy, mọi người mới phát hiện cái miệng của hắn có điểm sưng đỏ, nói chuyện tựa hồ đều có điểm không thuận.

“Nằm tào!”

“Thật đúng là ****** phản thiên !”

“Huy ca, lúc này nhất định phải giết chết bọn họ!”

“……”

Trong ghế lô người tuy rằng thân phận xa không bằng Hoàng Xương Vũ các thái tử ca, nhưng ở kinh thành nói như thế nào cũng đều là có chút bối cảnh, làm sao từng nếm qua bực này biết, nhất thời người người chụp cái bàn chửi bậy lên, đương nhiên tối căm tức phải kể tới Mã Chí Huy.

“Sao lại thế này?” Người trẻ tuổi cau mày, đẩy ra Trương Hồng, hỏi.

Trương Hồng lại triền đi lên, nhẹ giọng đem sự tình cùng người trẻ tuổi thêm mắm thêm muối nói một lần.

Người trẻ tuổi sau khi nghe xong, nhíu nhíu mày, rất là không thú vị nói:“Ta còn tưởng sự tình gì đâu, các ngươi cũng thật sự là càng hỗn càng đi trở về, liền như vậy cái nhị hóa, còn có hai nữ long bộ thế nhưng đem các ngươi cấp kích được với nhảy lên nhảy xuống. Trực tiếp

gọi người đem bọn họ bắt lại, nên đánh đánh một chút, nên thoát toàn bộ cấp thoát không phải xong rồi.”

“Trầm ca làm việc tình chính là khốc, chính là ngưu!” Trương Hồng lập tức một cái vỗ mông ngựa đi qua, cả người cơ hồ đều ghé vào người trẻ tuổi trên người.

Người trẻ tuổi cũng không vì sở động, chính là cười nhẹ, giương mắt phiêu Mã Chí Huy liếc mắt một cái, nói:“Nga, đúng rồi, tên kia tên gọi là gì?”

“Kêu Hoàng Xương cái gì tới.” Mã Chí Huy nghĩ nghĩ, khinh thường trả lời.

Người trẻ tuổi nghe vậy lại mạnh đẩy ra Trương Hồng, cả kinh Trương Hồng sắc mặt tái nhợt một tiếng thét chói tai.

“Ngươi nói gọi là gì?” Người trẻ tuổi đẩy ra Trương Hồng sau, lại hỏi.

“Trương Dịch ngươi tới nói, tên kia cụ thể tên gọi là gì.” Mã Chí Huy cũng không nhớ rõ vừa rồi Trương Dịch có phải hay không nói với hắn “Hoàng Xương” Hai chữ, gặp người trẻ tuổi phản ứng có chút không thích hợp, liền kéo qua Trương Dịch nói.

“Hồi Mã thiếu, tên kia nói hắn gọi Hoàng Xương Vũ, Hoàng gia Hoàng Xương Vũ.” Trương Dịch trả lời.

Nghe được Hoàng Xương Vũ ba chữ, người trẻ tuổi thân mình liền rất nhỏ đẩu động một chút, sắc mặt hơi trầm xuống, nghe tới Hoàng gia này hai chữ sau, hắn sắc mặt liền hoàn toàn âm trầm xuống dưới, bất quá Mã Chí Huy bọn họ phản ứng hiển nhiên chậm vỗ, thế nhưng còn không có ý hội đến Trương Dịch nói Hoàng Xương Vũ còn có Hoàng gia chỉ là ai.

Kỳ thật này cũng không trách bọn họ, dù sao bọn họ tuy rằng cũng có chút bối cảnh nhưng cách này cái cấp bậc còn là quá xa, huống hồ hai nữ long bộ cũng cho bọn họ vào trước là chủ ý tưởng, tuyệt đối sẽ không từ hai nữ long bộ liên tưởng đến thái tử ca cấp bậc đại nhân vật.

“Hoàng gia, nằm tào, hắn nghĩ đến hắn là ai vậy nha, còn nâng gia tộc dòng họ!” Mã Chí Huy đám người ào ào khinh thường trào phúng nói.

Người trẻ tuổi nhìn Mã Chí Huy đám người, trong lòng không khỏi âm thầm lắc đầu thở dài, này đàn trư, ngay cả kinh thành hiện tại thanh thế tối ngưu thái tử ca cũng không biết, cũng dám gọi hắn nữ nhân lại đây cởi quần áo, còn gọi hắn lại đây liếm giầy!

“Biểu ca, ngươi sẽ không nhận thức tên kia đi?” Cuối cùng còn là Mã Chí Huy phát hiện người trẻ tuổi biểu tình không thích hợp, trong lòng không khỏi nhảy dựng, hỏi.

“Hoàng gia a! Hoàng Bồi Hạo nghe qua không có? Đó là con của hắn, ngươi nói ta nhận thức không?” Người trẻ tuổi nâng tay đối với Mã Chí Huy đầu cho một bàn tay, sắc mặt khó coi nói.

Mã Chí Huy đám người nghe vậy nhất thời tất cả đều dọa choáng váng, nhất là Mã Chí Huy sợ tới mức hai chân đều là thẳng run run, cao thấp răng nanh run lên.

Hoàng Bồi Hạo con trai a, kia nhưng là chân chính đỉnh cấp thái tử ca, cho dù hắn trước mắt vị này biểu ca, Trầm Duy Triết, lại nói tiếp cũng là kinh thành vang đương đương công tử ca, khả cùng hắn nhất so với lại còn là kém cỏi một bậc a! Nhưng hôm nay, hắn vừa rồi thế nhưng kêu người phục vụ đi gọi hắn lại đây cho hắn liếm giầy, này quả thực chính là thái tuế gia trên đầu động thổ, không biết chữ chết viết như thế nào a.

Trương Hồng cũng là bị dọa choáng váng, đồng thời cũng đột nhiên gian hiểu được quá nàng vì cái gì bị đá ra kịch tổ, nàng có thể chưa từng nghe qua Hoàng Xương Vũ tên, lại như thế nào khả năng chưa từng nghe qua Hoàng Bồi Hạo đại danh, đây chính là đại nhân vật thường xuyên lên tin tức tiếp âm a! Không nghĩ tới Trình Phinh thế nhưng đặt lên hắn. Buồn cười chính mình thế nhưng còn lần nữa khinh bỉ nàng, cố ý làm khó dễ nàng, đối nàng đến kêu đi hét.

Về phần kia người phục vụ Trương Dịch sớm đã sợ tới mức thiếu chút nữa muốn nước tiểu quần.

Đối với hắn như vậy tiểu nhân vật mà nói, Hoàng Xương Vũ loại này thái tử ca căn bản chính là trong truyền thuyết nhân vật, đã có thể ở vừa rồi hắn thế nhưng còn tại trước mặt hắn diễu võ dương oai, làm cho hắn hồi tưởng đứng lên như thế nào không sợ tới mức thiếu chút nữa nước tiểu quần.

“Kia, kia hiện tại làm sao bây giờ? Biểu ca ngươi nhất định phải cứu cứu ta nha! Ngươi nếu không cứu ta, ta đã có thể xong rồi a!” Ở trải qua ngắn ngủi kinh hách sau, Mã Chí Huy vội vàng lôi kéo Trầm Duy Triết tay, một phen nước mũi một phen lệ cầu xin nói, như vậy tựa như người chết đuối bắt đến cứu mạng đạo thảo bình thường.

Trầm Duy Triết đêm qua vừa mới ở Hoàng Xương Vũ nơi nào chịu thiệt, tự nhiên không nghĩ tham gia chuyện này, bất quá gặp Mã Chí Huy kia một phen nước mũi một phen lệ bộ dáng, nhớ tới hai người nhi khi tình nghị, chung quy có chút không đành lòng, nói sau, trong ghế lô trừ bỏ Mã Chí Huy còn có những người khác ở, nếu như vậy mặc kệ, Trầm Duy Triết mặt mũi thượng cũng không thể nào nói nổi.

“Được rồi, nhìn ngươi về điểm này tiền đồ, có ta ở đây, hoảng cái gì hoảng.” Trầm Duy Triết nhíu nhíu mày, khiển trách.

“Là, là, ta không hoảng hốt, cho dù Hoàng Xương Vũ tái ngưu cũng tổng yếu cấp biểu ca ngươi mặt mũi.” Bị Trầm Duy Triết như vậy nhất răn dạy, Mã Chí Huy kích động tâm ngược lại dịu đi một ít, lại là gật đầu lại là thúc ngựa nói.

Trầm Duy Triết nghe vậy lại nhíu nhíu mày, trong lòng âm thầm cười khổ, hy vọng Hoàng Xương Vũ nể tình đi.

“Mã thí sẽ không dùng vỗ, đợi lát nữa cho ta phóng thông minh một chút là được.” Trầm Duy Triết đứng lên, bình tĩnh mặt nói.

“Là, là.” Mã Chí Huy vội vàng theo sát sau Trầm Duy Triết đi ra ngoài.

……

“Ta nói Hoàng đại thiếu, Hoàng công tử, còn có Hạ lão sư, các ngươi uy phong là đùa giỡn thống khoái, khả kế tiếp chúng ta làm sao bây giờ?” Quán bar đại sảnh ghế dài bên kia, Tiêu Hồng nhìn xem Hạ Vân Kiệt lại nhìn xem Hoàng Xương Vũ, khóc không ra nước mắt.

Vốn tưởng rằng vận may vào đầu, không nghĩ tới trong nháy mắt cũng là vận rủi áp đầu a!

“Tính, kia cái gì Mã thiếu là sẽ không bỏ qua chúng ta, nếu như vậy, hướng bọn họ đùa giỡn đùa giỡn uy phong cũng tốt, cùng lắm thì ta hồi của ta Giang Châu thị, ngươi hồi của ngươi Kiến Viễn thị. Ta nghĩ kia Mã thiếu cho dù tái ngưu, tổng cũng không khả năng đem tay cánh tay thân như vậy xa đi.” Chuyện tới trước mắt, tính cách tương đối ôn hòa một ít Trình Phinh ngược lại tựa

hồ so với tính cách tùy tiện Tiêu Hồng nhìn xem khai một ít, nghe vậy nói.

“Xem ra cũng chỉ có thể trốn chạy, chính là đáng tiếc của ta trọng yếu nhân vật, vốn lấy của ta hành động cùng xinh đẹp bề ngoài, khêu gợi dáng người, lần này khẳng định có thể nhất pháo gặp hồng.” Tiêu Hồng nghe vậy vẻ mặt bất đắc dĩ cùng tiếc hận nói.

Gặp Trình Phinh cùng Tiêu Hồng đã làm tốt trốn chạy tính toán, áp căn sẽ không đem bọn họ hai người phía trước nói để ở trong lòng, Hạ Vân Kiệt cùng Hoàng Xương Vũ lẫn nhau đối diện, hai mặt nhìn nhau.

Chẳng lẽ bọn họ thoạt nhìn liền kém như vậy sao?

“Được rồi, được rồi, đều phải trốn chạy, cũng đừng tái hướng mặt mình thiếp vàng, chúng ta còn là nhanh chóng đi thôi, đỡ phải kia cái gì Mã thiếu hồi đầu đến tìm phiền toái.” Trình Phinh gặp Tiêu Hồng đến lúc này đều còn không vong hướng trên mặt thiếp vàng, nhịn không được tức giận xem thường nói, nói xong người cũng đứng lên.

“Đã đã muộn, bọn họ lại đây.” Tiêu Hồng lại cười khổ mà nói nói, trong mắt toát ra một tia kinh hoảng.

Của nàng vị trí vừa lúc đối mặt Mã Chí Huy đám người đi tới phương hướng, mà Trình Phinh kia vị trí vừa vặn đưa lưng về phía bọn họ, cho nên không thấy được.

Trình Phinh nghe vậy cả kinh, vội vàng quay đầu vừa thấy, quả nhiên nhìn thấy vị kia mập mạp chính bước nhanh hướng bọn họ bên này đi tới, cùng hắn cùng nhau đến còn có một vị người trẻ tuổi cùng một vị tuổi trẻ nữ tử.

Người trẻ tuổi kia tự nhiên đó là tối hôm qua cùng Hạ

Vân Kiệt khởi quá xung đột Trầm Duy Triết, mà nữ tử còn lại là Trương Hồng.

Chuyện này nguyên nhân đó là Trương Hồng, Trương Hồng tự nhiên là tránh không khỏi, nàng cũng không dám tránh đi. Về phần những người khác đều chính là ở trong ghế lô kêu kêu, cũng là không trực tiếp cùng Hoàng đại thiếu phát sinh xung đột, lúc này chọn lọc tự nhiên tránh ở trong ghế lô.

“A kiệt, Hoàng Xương Vũ, đợi lát nữa kiên nhẫn một chút khí, đừng xúc động a!” Trình Phinh gặp Mã Chí Huy đã đến gần, đứng dậy chạy lấy người hiển nhiên là tới không kịp, trong lòng âm thầm thở dài một hơi, sau đó nói khẽ với bên người Hạ Vân Kiệt, còn có đối diện Hoàng Xương Vũ dặn dò nói.

“Đúng vậy, a kiệt, Hoàng Xương Vũ, nhớ kỹ nhất định phải nhịn xuống, đừng xúc động, phó khu trưởng con trai không phải đùa giỡn.” Tuy rằng vừa rồi Tiêu Hồng vẫn biểu hiện thật sự tùy tiện, phía sau nhưng cũng không dám dùng lại tiểu tính tình, cũng đi theo áp đỉnh thanh âm nói.

Bất quá Tiêu Hồng nói vừa mới dứt lời, Hạ Vân Kiệt cùng Hoàng Xương Vũ còn không có gì tỏ vẻ khi, Mã Chí Huy ba người chạy tới ghế dài trước.

“Hoàng thiếu, thực xin lỗi, ta có mắt không nhìn được Thái Sơn, nhiều có đắc tội, còn thỉnh ngài tha thứ, ta tự phạt ba bình.” Nói xong Mã Chí Huy liền cầm lấy một chai bia liền chuẩn bị khẩu đối khẩu bắt nó cấp uống điệu.

Vốn tưởng rằng lần này Mã thiếu lại đây khởi binh vấn tội, các nàng lần chịu nhục nhã, không nghĩ tới đột nhiên gian tình thế thẳng chuyển cấp hạ, này Mã Chí Huy vừa đến liền lại là cúi đầu chịu nhận lỗi, lại là muốn tự phạt

uống rượu, nhất thời Trình Phinh cùng Tiêu Hồng tất cả đều xem mắt choáng váng, cái miệng nhỏ nhắn mở thật to, nửa ngày cũng chưa biện pháp khép lại.

Ông trời, không phải đâu, này Hoàng Xương Vũ thật đúng là công tử ca! Thế nhưng ngay cả Mã Chí Huy đều phải xưng hắn một tiếng Hoàng thiếu.

Bất quá càng làm cho Trình Phinh cùng Tiêu Hồng khiếp sợ há hốc mồm là, Mã Chí Huy người như vậy ngưu đều cúi đầu xin lỗi, hơn nữa còn tự phạt uống ba chai bia, kia Hoàng Xương Vũ, Hoàng thiếu không chỉ có không có nhận xin lỗi, ngược lại kiều chân bắt chéo, giương mắt phiêu hắn một chút, thản nhiên nói:“Chẳng lẽ vừa rồi ta chưa nói rõ ràng sao? Còn là nói vừa rồi vị kia người phục vụ không đem ta nói thuật lại cho ngươi nghe?”

Vừa nghe lời này, Trình Phinh cùng Tiêu Hồng mắt hạt châu lập tức trừng tròn xoe tròn xoe, không phải đâu, phó khu trưởng con trai đều như vậy xin lỗi còn không được, chẳng lẽ còn thật muốn hắn đường đường phó khu trưởng con trai, một đại nam nhân ở quán bar trên sân khấu khiêu thoát y vũ?

Mã Chí Huy vừa nghe cũng là gấp đến độ cái trán đều đổ mồ hôi, hắn này nếu thực đi lên khiêu thoát y vũ, đừng nói hắn Mã Chí Huy về sau không có biện pháp ở trong vòng ngẩng đầu làm người, thật muốn truyền ra đi sẽ ngay cả hắn phó khu trưởng lão bản đều phải mặt quét rác.

Bất quá lúc này Mã Chí Huy lại áp căn không dám nghịch Hoàng Xương Vũ ý tứ, đành phải xin giúp đỡ nhìn về phía Trầm Duy Triết.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 1150 : Hiện tại ngươi hẳn là đã biết

Bởi vì Trầm Duy Triết phương hướng là đối mặt Hoàng Xương Vũ, lại đây sau lực chú ý cũng trên cơ bản đều ở hắn trên người, lúc này hắn thế nhưng còn không có phát hiện ngồi ở hắn mặt trái phương hướng Hạ Vân Kiệt, gặp Mã Chí Huy dùng xin giúp đỡ ánh mắt nhìn về phía chính mình, Trầm Duy Triết biết chính mình phải xuất đầu, không khỏi nhíu nhíu mày, nhìn Hoàng Xương Vũ nói:“Đều là tiểu hài tử không hiểu chuyện, làm gì như vậy tích cực. Ngươi nếu trong đầu thực còn có khí, không bằng tái làm cho tiểu tử này nhiều uống cái mấy bình.”

Mã Chí Huy kia một thân thịt béo chính là ăn uống đi ra, một hơi uống cái mấy chai bia không nhiều lắm vấn đề, đổ muốn thực tại đây trong quán bar khiêu một hồi thoát y vũ, vấn đề đã có thể nháo lớn. Liên quan hắn này ra mặt biểu ca cũng là mặt quét rác.

Hoàng Xương Vũ không nói chuyện, chính là ánh mắt thản nhiên nhìn Mã Chí Huy kia bụng một vòng thịt béo, cũng không biết là nghĩ nhìn hắn này bụng đến tột cùng có thể trang bao nhiêu rượu, còn là muốn nhìn một chút hắn cởi hết quần áo, này bụng có bao nhiêu xấu xí.

“Tính cho ta vài phần bạc mặt, tối hôm qua sự tình cũng xóa bỏ, như thế nào?” Gặp Hoàng Xương Vũ không đáp lời, Trầm Duy Triết sắc mặt trở nên khó coi đứng lên, bất quá hắn cũng biết cùng Hoàng Xương Vũ so sánh với, chính mình đúng là vẫn còn kém cỏi vài phần, huống hồ chuyện này cũng là Mã Chí Huy khiêu khích nhục nhã trước đây, cho nên cuối cùng còn là khẽ cắn môi nói.

Về phần Trầm Duy Triết đem tối hôm qua sự tình lại nhắc tới, cũng là ôm có nhắc nhở Hoàng Xương Vũ ý

tứ, tối hôm qua ngươi nhưng là đánh ta hai bàn tay, ta hiện tại cũng buông trong đầu oán hận.

Nói đến này phân thượng, tuy rằng người khác không biết tối hôm qua đã xảy ra cái gì, nhưng hoàn toàn có thể cảm giác ra đến Trầm Duy Triết hiện tại là hoàn toàn phóng thấp tư thái.

Hoàng Xương Vũ như trước không trả lời, chính là ánh mắt bình tĩnh nhìn Mã Chí Huy.

Nếu phía trước Hoàng Xương Vũ như vậy nhìn chính mình, Mã Chí Huy đã sớm chỉ vào hắn mở miệng mắng đi qua, nhưng nay cũng là như trụy băng lò gốm, cả người xông ra mồ hôi lạnh.

Tuy rằng quán bar như trước ngọn đèn cùng sáng, dj phiến tình thanh âm ở không trung quanh quẩn, kình bạo Rock and Roll nhạc chấn người màng tai tựa hồ đều phải vỡ ra, nhưng giờ khắc này, ghế dài bên này, Trình Phinh đám người lại cảm thấy một mảnh yên tĩnh, không khí tại đây một khắc cũng tựa hồ đọng lại lên.

Hoàng Xương Vũ trầm mặc thế nhưng mang cho mọi người không thể dùng ngôn ngữ hình dung giương cung bạt kiếm cảm giác áp bách, còn có quyền quý gia tộc đệ tử cái loại này quyết đấu thảm thiết, làm cho người ta theo bản năng đều ngừng lại rồi hô hấp.

Gặp Hoàng Xương Vũ còn là không quan tâm chính mình, Trầm Duy Triết sắc mặt thay đổi vài biến, rốt cục mạnh cắn răng một cái, nói:“Chúng ta đi.”

Mã Chí Huy cùng Trương Hồng hai người gặp Hoàng Xương Vũ không bán Trầm Duy Triết mặt mũi, mặt đều trở nên không hề huyết sắc, nhưng lúc này cũng đã không có bọn họ nói chuyện phân, gặp Trầm Duy Triết nói phải đi, hai người cả người run run một chút, gian

nan mại mở cước bộ.

“Ta nói có thể đi rồi sao?” Ngay tại phía sau, một đạo thản nhiên thanh âm đột nhiên vang lên.

Trình Phinh cùng Tiêu Hồng nghe thế thanh âm, thân thể mềm mại cương một chút, ánh mắt có chút không thể tin được nhìn về phía Hạ Vân Kiệt. Các nàng không nghĩ tới, lúc này ngay cả Hoàng Xương Vũ cũng chưa lại mở miệng, hiển nhiên còn không thể hoàn toàn trấn trụ Mã Chí Huy mang đến người trẻ tuổi, mà Hạ Vân Kiệt này Giang Châu đại học lão sư ngược lại mở miệng, mà nói mà nói còn là như thế bá đạo!

Mã Chí Huy cùng Trương Hồng sắc mặt tái biến, trong mắt dấy lên lần chịu khuất nhục lửa giận.

Mẹ nó, bị Hoàng Xương Vũ cấp ép tới gắt gao cũng liền nhận thức, ai cho người ta là đỉnh cấp thái tử ca chi nhất đâu, không nghĩ tới lại ngay cả hắn mang đến người nay cũng hướng bọn họ diễu võ dương oai, cái gì ngoạn ý.

Bất quá lúc này cấp cái Mã Chí Huy cùng Trương Hồng gan lớn như trời, bọn họ cũng là không dám đem này trong lòng nói cấp mắng đi ra, đều ào ào đem ánh mắt đầu hướng về phía Trầm Duy Triết, xem hắn là cái gì phản ứng.

Mã Chí Huy cùng Trương Hồng không xem hoàn hảo, này vừa thấy sợ tới mức hai chân đều thiếu chút nữa muốn đứng không vững, chỉ thấy bọn họ sở ỷ lại Trầm đại thiếu, nhân sớm đã một cái xoay người, ánh mắt hoảng sợ nhìn vừa rồi nói chuyện người trẻ tuổi, trên mặt không hề huyết sắc, mồ hôi lạnh theo hắn cái trán một khỏa khỏa đi xuống ngã nhào.

Hoàng Xương Vũ, lấy Trầm Duy Triết bối cảnh, nhiều lắm cũng liền kiêng kị, cũng là không phải không có

đánh giá một hai thực lực. Cho nên tối hôm qua Hoàng Xương Vũ đánh hắn bàn tay khi, Trầm Duy Triết thấy hắn không cho hắn bậc thang hạ, cũng dám huy quyền chuẩn bị cùng hắn đánh một trận, đêm nay Hoàng Xương Vũ lại không cho hắn mặt mũi, hắn cũng dám trực tiếp mang Mã Chí Huy cùng Trương Hồng chạy lấy người.

Nhưng đổi thành Hạ Vân Kiệt, một ngưu nhân làm cho Hoàng Bồi Hạo ở trên bàn rượu chỉ có bồi tọa phân, một cái làm cho Hàn gia nhị thiếu, Ngô gia đại thiếu trực tiếp nhận tội ngồi nhà tù, mà Hàn gia cùng Ngô gia lại ngay cả cái rắm cũng không dám phóng một tiếng, cho dù lấy Trầm Duy Triết bối cảnh cũng chỉ có sợ hãi phân, căn bản không dám có chút nghịch hành động.

“Hạ, hạ, Hạ lão sư, buổi, buổi tối hảo.” Trầm Duy Triết nói chuyện thanh âm đều là run run cùng mang theo khóc nức nở.

Lúc này, Trầm Duy Triết thật sự là ngay cả muốn đập đầu vào tường tâm tư đều có. Ngươi nói tối hôm qua vừa mới đắc tội này sát thần, không công đã trúng hai bàn tay còn phải đi cúi đầu xin lỗi, đêm nay thế nhưng lại chính mình chủ động hướng trên đầu thương chàng, này không phải ngại chính mình sống được mệnh dài sao?

“A phinh cùng Tiêu Hồng là của ta bạn tốt.” Hạ Vân Kiệt chưa cùng Trầm Duy Triết chào hỏi, mà là tự cố tự nói.

Trầm Duy Triết vừa nghe lời này, cả người đều nhịn không được sợ run cả người, cảm tình náo loạn nửa ngày, này hai nữ long bộ thế nhưng còn là Hạ lão sư bằng hữu, đơn giản Hạ lão sư hàng đầu không vang, cho nên mượn Hoàng Xương Vũ hàng đầu đến trấn trấn Mã Chí Huy mà thôi.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi Hạ lão sư, chuyện này ta ngay từ đầu thật sự một chút cũng không biết, chỉ biết là Mã Chí Huy cùng Trương Hồng này tiện nhân cùng Hoàng thiếu náo loạn điểm mâu thuẫn, cho nên muốn đi ra làm người trung gian, nếu sớm biết rằng là ngài……” Trầm Duy Triết lau cái trán mồ hôi lạnh, nơm nớp lo sợ giải thích nói.

“Như vậy hiện tại ngươi hẳn là đã biết.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên ngắt lời nói.

“Là, là, ta đã biết, ta đã biết.” Trầm Duy Triết liên tục gật đầu, sau đó mạnh xoay người, nhấc chân đối với Mã Chí Huy bụng liền đạp đi qua.

Mã Chí Huy nhất thời bị một cước cấp gạt ngã trên mặt đất.

Bất quá Trầm Duy Triết nhưng không có như vậy từ bỏ, nhấc chân đối với nằm trên mặt đất Mã Chí Huy liên tục hung hăng thải đi xuống.

“Ta thảo, ngay cả Hạ lão sư bằng hữu ngươi ****** đều dám đắc tội, ngươi là không phải chán sống, ta thảo! Ta thảo!” Trầm Duy Triết càng đá càng căm tức.

Hắn có thể không căm tức sao? Ngày hôm qua nhưng là thiếu chút nữa sẽ cùng Hàn gia nhị thiếu cùng Ngô gia đại thiếu giống nhau đi trong phòng giam ngồi, may mắn người ta Hạ lão sư không cùng hắn này “Tiểu nhân vật” Chấp nhặt, thế này mới tránh được một kiếp, không nghĩ tới đêm nay bởi vì Mã Chí Huy này vô liêm sỉ duyên cớ, hắn đường đường Trầm gia đại thiếu lại lại lần nữa gặp phải lao ngục tai ương!

Ngồi nhà tù a!

Chỉ ngẫm lại kia lạnh như băng lãnh bốn vách tường,

Trầm Duy Triết tiểu tâm can liền run run cái không ngừng.

Quán bar tựa hồ đột nhiên gian im lặng đáng sợ, trừ bỏ Hoàng Xương Vũ vẻ mặt bình tĩnh, chút không cảm thấy có cái gì ngoài ý muốn, Trình Phinh cùng Tiêu Hồng cả người hoàn toàn thạch hóa.

Hoàng Xương Vũ đột nhiên xoay người trở thành hàng thật giá thật Hoàng đại thiếu cũng đã làm cho các nàng khiếp sợ rối tinh rối mù, còn không có tới kịp tiêu hóa. Trong nháy mắt lại đột nhiên phát hiện, nguyên lai chân chính ngưu bức thế nhưng không phải Hoàng đại thiếu, mà là kia đến từ Giang Châu đại học lão sư, một người làm công từng cùng Trình Phinh cùng nhau ở quán bar làm công.

Hôm nay dưới còn có so với này càng khoa trương thần biến chuyển sao? Cho dù tối có sức tưởng tượng biên kịch cũng biên không ra như vậy kịch tình a.

Về phần kia Trương Hồng gặp phía trước còn ngưu bức rối tinh rối mù Trầm đại thiếu, vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt thế nhưng so với chuột thấy mèo còn muốn khoa trương, trực tiếp liền không hề phong độ, chút không để ý thể diện đối chính mình biểu đệ lại đá lại thải, nhất thời sợ tới mức cả người mệt mỏi, hai chân như nhũn ra, một cỗ nước tiểu ý ở bàng quang kịch liệt tiến lên.

“Biểu ca, biểu ca đừng đá, đừng nữa đá, của ta xương sườn đều phải gãy, gãy!” Đương nhiên tương đối cho Trương Hồng sợ hãi, Mã Chí Huy liền đáng thương hơn, bị Trầm Duy Triết cấp đá khóc thiên kêu địa, một phen nước mũi một phen lệ.

Bất quá Trầm Duy Triết lại giống hoàn toàn không có nghe đến giống nhau, vẫn tiếp tục thải, thẳng đến thật sự không bao nhiêu khí lực, tài văn chương thở hổn hển

ngừng lại, đối cả người cuộn mình trên mặt đất Mã Chí Huy quát:“Đừng cho ta giả chết, đi trên sân khấu mặt đem quần áo cho ta thoát.”

Vốn định trên mặt đất giả chết Mã Chí Huy nghe nói như thế, đành phải theo mặt đất đứng lên, khập khiễng như cha mẹ chết hướng vũ đài đi đến.

Gặp Mã Chí Huy khập khiễng hướng vũ đài đi đến, Trầm Duy Triết thế này mới tội nghiệp nhìn phía Hạ Vân Kiệt, nơm nớp lo sợ nói:“Hạ lão sư, ngài xem……”

Mà lúc này Trình Phinh cùng Tiêu Hồng các nàng sớm đã triệt để xem ngây người.

Ta dựa vào, đều như vậy đánh, thế nhưng còn phải đi khiêu thoát y vũ! Trước mắt người này có bao nhiêu sợ a kiệt a!

Hạ Vân Kiệt không có trả lời, chính là quay đầu hướng Trình Phinh cùng Tiêu Hồng mỉm cười nói:“Các ngươi là ở tại chỗ này xem thoát y vũ đâu, còn là đổi cái địa phương?”

“Đổi cái im lặng điểm địa phương đi!”

“Đương nhiên là xem thoát y vũ!”

Hai người trả lời hoàn toàn tương phản, làm cho Hạ Vân Kiệt hơi hơi sửng sốt sửng sốt, có điểm không biết nên làm cái gì bây giờ. Cũng may Tiêu Hồng rất nhanh ý thức được trước mắt vị này Hạ lão sư nhưng là khủng bố đại ngưu nhân, như thế nào hảo cùng các nàng giống nhau trà trộn tại đây loại ồn ào địa phương đâu, lại vội vàng ngượng ngùng nói:“Còn là đổi cái im lặng địa phương.”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười cười, nói:“Vậy đổi cái địa

phương đi, Xương Vũ ngươi dẫn đường, ta xem tối hôm qua kia cái gì hội sở sẽ không sai.”

Hạ Vân Kiệt tự nhiên là sẽ không lựa chọn lưu lại xem Mã Chí Huy vặn vẹo hắn kia một thân xấu xí thịt béo.

“Tốt, Hạ lão sư.” Hoàng Xương Vũ nghe vậy vội vàng đứng lên.

“Đây là ta lần thứ hai thả ngươi một con ngựa, tự giải quyết cho tốt!” Hạ Vân Kiệt đi qua Trầm Duy Triết bên người khi, vỗ hạ bờ vai của hắn nói.

“Cảm ơn Hạ lão sư, lần sau cũng không dám nữa, không dám.” Trầm Duy Triết đem đầu điểm cùng con gà con mổ thóc giống nhau. Trong lòng kia khóc a, khi nào thì hắn Trầm gia đại thiếu như vậy bi ai thê thảm quá a.

“Vừa rồi kia đánh Mã thiếu người trẻ tuổi là ai vậy? Chẳng lẽ hắn ba quan so với phó khu trưởng còn muốn lớn sao?” Ngồi trên xe sau, Tiêu Hồng đầu tiên nhịn không được lòng hiếu kỳ, mở miệng hỏi nói.

Trình Phinh tuy rằng không mở miệng, nhưng trong lòng kỳ thật cũng luôn luôn tại nghĩ vấn đề này, cho nên nghe vậy lỗ tai cũng lập tức dựng thẳng lên.

“Trầm Sĩ Thanh nghe qua không có?” Hoàng Xương Vũ không đáp hỏi ngược lại.

Tiêu Hồng cùng Trình Phinh nói như thế nào đã ở Bắc Kinh lăn lộn đã nhiều năm, mà người Bắc Kinh đại đa số lại đều thích đàm chính trị, đàm quan trường, cho nên bọn họ hai người này vài năm xuống dưới, nhưng thật ra đối kinh thành một ít quan lớn tên cùng chức vị thuộc như lòng bàn tay. Hoàng Xương Vũ như vậy vừa nói, hai người thân thể mềm mại đều kìm lòng không được run lên một chút, đôi mắt xinh đẹp lập tức trừng tròn xoe tròn

xoe, kinh hô ra tiếng nói:“Ngươi, ngươi nói là Trầm Sĩ Thanh bộ trưởng?”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1151 : Siêu cấp thần tượng

“Ân, kia người trẻ tuổi là hắn con trai.” Hoàng Xương Vũ khẽ gật đầu trả lời.

Trình Phinh cùng Tiêu Hồng nghe vậy miệng đương trường liền trương ở nơi nào, được không nửa ngày cũng chưa biện pháp khép lại.

Các nàng tuy rằng sớm đã đoán được tên kia nếu dám thay phó khu trưởng con trai xuất đầu, sau lại lại dùng chân đá hắn, hắn gia bối cảnh khẳng định so với kia cái Mã thiếu cường, khả Trình Phinh cùng Tiêu Hồng lại vạn vạn không nghĩ tới tên kia bối cảnh đã vậy còn quá cường.

Này cũng liền thôi, vấn đề là, tên kia bối cảnh nếu như vậy cường, thế nhưng còn như thế kiêng kị Hoàng Xương Vũ, thế nhưng còn sợ Hạ Vân Kiệt sợ thành kia bộ dáng, kia chẳng phải là nói Hoàng Xương Vũ đến đây, Hạ Vân Kiệt đến đây càng dọa người.

“Ngươi, ngươi vừa rồi nói ngươi là Hoàng gia Hoàng Xương Vũ, ngươi, ngươi ba sẽ không là Hoàng Bồi Hạo đi?” Hồi lâu, Trình Phinh cùng Tiêu Hồng đột nhiên nghĩ tới một vấn đề, song song thanh âm run run, lắp bắp hỏi.

“Đúng vậy.” Hoàng Xương Vũ lại khẽ gật đầu trả lời.

“A!” Gặp bị chính mình hai người nói trung, Trình Phinh cùng Tiêu Hồng song song kinh thanh kêu lên.

Ông trời, ta Tiêu Hồng thế nhưng cùng nước cộng hoà đỉnh cấp thái tử ca cùng nhau phao quán bar, ta, ta còn trêu chọc hắn, ông trời a!

“Kia, kia, a…… Hạ lão sư ngài đâu?” Hồi lâu, Trình

Phinh cùng Tiêu Hồng ở tiêu hóa Hoàng Xương Vũ kia kinh người thân phận sau, đem ánh mắt chuyển hướng về phía Hạ Vân Kiệt, trước mắt kinh hãi.

Các nàng hiện tại đã không có biện pháp tưởng tượng Hạ Vân Kiệt đến tột cùng là cái gì thân phận, các nàng cũng tưởng không được, bởi vì nước cộng hoà giống như áp căn vốn không có một vị so với Hoàng Bồi Hạo còn ngưu bức họ hạ người lãnh đạo.

“Ha ha, ta cũng không có quan lớn lão ba, ta chỉ là một nông dân con trai, hiện tại cũng là hàng thật giá thật Giang Châu đại học lão sư.” Hạ Vân Kiệt cười trả lời.

“Như thế nào khả năng?” Trình Phinh cùng Tiêu Hồng vẻ mặt không tin bật thốt lên nói.

“Ha ha, không có gì không có khả năng, ta có chút đặc thù bản lĩnh, cho nên tuy rằng chính là một gã đại học lão sư, cũng là có chút năng lượng.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

Trình Phinh cùng Tiêu Hồng tự nhiên không thể tưởng tượng Hạ Vân Kiệt có cái gì đặc thù bản lĩnh, thấy hắn tựa hồ không muốn nhiều lời, hai người cũng cũng không dám hỏi nhiều.

Nói đùa, liền ngay cả thái tử ca đều phải kêu một tiếng lão sư, đều phải đối hắn nói gì nghe nấy đại nhân vật, các nàng dám lắm miệng sao?

“Trương Hồng, Hàn Kỳ Viễn bị đá ra kịch tổ, còn có chúng ta đột nhiên đạt được biểu diễn nữ phối hợp diễn nhân vật, là ngươi giúp việc đi?” Hồi lâu, Trình Phinh áp chế trong lòng khiếp sợ sau, ánh mắt phức tạp nhìn Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Đúng vậy.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, chuyện tới nay tự nhiên không có gì hay giấu diếm, cũng giấu diếm không

được.

“A, ta nói đâu, kia Trương Hồng cùng Hàn Kỳ Viễn hội đột nhiên bị đá ra kịch tổ, còn có kia Lục mập mạp như thế nào hội đột nhiên đối chúng ta tốt như vậy, ngay từ đầu còn tưởng rằng hắn tưởng tiềm quy tắc chúng ta đâu, nguyên lai là ngươi hỗ trợ duyên cớ.” Tiêu Hồng lúc này cũng bừng tỉnh đại ngộ lại đây.

“Ha ha, xác thực nói là Xương Vũ ra mặt, ta chỉ là cái đại học lão sư, ở kinh thành kỳ thật không có gì danh khí. Vừa rồi kia Trầm Duy Triết nhận thức ta cũng chỉ là ngẫu nhiên. Cho nên về sau các ngươi ở kinh thành nếu đụng tới không có mắt, ngàn vạn đừng nâng tên của ta, đó là vô dụng, muốn nâng Hoàng Xương Vũ, kia mới hữu dụng.” Hạ Vân Kiệt gặp trong xe không khí có chút không thích hợp, liền dùng hơi tự giễu ngữ khí nói, muốn thay đổi trong xe không khí.

Quả nhiên Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, bên trong xe áp lực không khí liền dịu đi rất nhiều, Tiêu Hồng nguyên bản thật cẩn thận biểu tình không thấy, cười nói:“Ta xem nâng Hoàng đại thiếu tên cũng vô dụng, vừa rồi kia Mã thiếu sẽ không bán hắn mặt mũi.”

“Ha ha!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi phá lên cười, mà Hoàng Xương Vũ lại lộ ra một tia xấu hổ sắc.

“Hoàng thiếu, ngươi đừng để ý, Tiêu Hồng cô nàng này miệng chính là như vậy.” Nhưng thật ra Trình Phinh tính cách chung quy so với Tiêu Hồng ổn trọng một ít, ngược lại còn phóng không ra, nghe vậy vội vàng nói, nói chuyện khi, còn dùng cánh tay khửu tay huých hạ Tiêu Hồng, ý bảo nàng chú ý lời nói.

Không có biện pháp, đây chính là nước cộng hoà đỉnh cấp thái tử ca chi nhất a!

Gặp Trình Phinh xưng hô chính mình vì Hoàng thiếu, Hoàng Xương Vũ trên mặt nhất thời lộ ra một tia kinh hoảng sắc.

Ở Trình Phinh trong mắt, hắn Hoàng Xương Vũ là nước cộng hoà đỉnh cấp thái tử ca chi nhất, không phải nàng loại này bình thường nữ tử có thể tùy ý nói giỡn trêu chọc, khả ở hắn Hoàng Xương Vũ trong mắt, nàng Trình Phinh là Hạ lão sư hảo bằng hữu, lại khởi là hắn có thể chậm trễ, nay nàng xưng hắn vì Hoàng thiếu, lại như thế nào không cho hắn kinh hoảng.

“A phinh, còn là gọi hắn Xương Vũ đi, ngươi gọi hắn Hoàng thiếu, Xương Vũ hội cả người không được tự nhiên.” Hạ Vân Kiệt hiểu được Trình Phinh tâm tính biến hóa, lại lần nữa cùng Trình Phinh gặp nhau khi, hắn không có nói khởi chính mình chân thật thân phận cũng sợ này, nay gặp quả thế, trong lòng không khỏi âm thầm thở dài một hơi, mỉm cười nói.

“Đúng vậy, đúng vậy, a phinh, ngươi là Hạ lão sư bằng hữu, ngươi bảo ta Hoàng thiếu ta cả người đều đã đổ mồ hôi lạnh !” Hoàng Xương Vũ vội vàng nói.

“Xì!” Trình Phinh nghe vậy phì cười không được nở nụ cười ra tiếng, bật thốt lên nói:“Có khoa trương như vậy sao?”

Bất quá nói ra sau, Trình Phinh lại lập tức thu liễm nổi lên trên mặt tươi cười.

“Đúng vậy, nhìn ngươi sợ thành như vậy, có khoa trương như vậy sao? A…… Khụ khụ, Hạ lão sư a? Hắn mấy tuổi thoạt nhìn so với ngươi còn nhỏ a.” Tiêu Hồng tò mò hỏi. Chính là nhắc tới Hạ Vân Kiệt khi, đúng là vẫn còn không dám cùng trước kia giống nhau gọi hắn a kiệt.

Hoàng Xương Vũ cười cười, không có trả lời, trong lòng lại ở âm thầm nói thầm, đây chính là ông nội của ta bạn vong niên a, ta có thể không kính hắn sợ hắn sao?

“Ha ha, ta biết các ngươi rất ngạc nhiên, bất quá có một số việc không phải một lời nửa câu có thể nói được rõ ràng, hết thảy sự tình đều đợi cho địa phương, ta tái theo các ngươi chậm rãi giải thích.” Chuyện tới nay Hạ Vân Kiệt cũng là không nghĩ giấu diếm nữa đi xuống, nghe vậy cười nói.

Buổi tối, kinh thành giao thông trạng huống còn là thực không sai.

Một đường nói chuyện, rất nhanh Hoàng Xương Vũ lái xe đến tối hôm qua nhà Lâm Tuệ mở kia gia hội sở.

Nhìn trong truyền thuyết đỉnh cấp hội sở tàng dấu ở xanh ngắt tùng lâm, rõ ràng ngồi dừng ở phồn hoa đô thị trung, nhưng lại phảng phất rời xa thành thị ồn ào náo động, lại nhìn đến kia trước đỉnh cấp hội sở đình một chiếc lượng xa hoa danh xe, Trình Phinh cùng Tiêu Hồng đều mở to hai mắt nhìn, ngôn hành cử chỉ đều trở nên phá lệ câu nệ đứng lên.

“Đây là trong truyền thuyết thượng lưu xã hội sao? Chúng ta như vậy mặc có thể hay không rất khó coi? Của ta kiểu tóc có thể hay không rất lão thổ ?” Luôn luôn đối chính mình nhan giá trị cùng dáng người rất tự tin Tiêu Hồng, lúc này lại hoàn toàn đánh mất tin tưởng, thỉnh thoảng loát loát tóc, lạp lạp quần áo, nói nhỏ nhắc tới.

Trình Phinh đổ không giống Tiêu Hồng như vậy nói nhỏ nhắc tới cái không ngừng, bất quá theo nàng khẩn trương co quắp biểu tình không khó nhìn ra đến, nàng hiện tại tâm tình cùng Tiêu Hồng hẳn là hoàn toàn giống nhau.

“Như thế nào hội đâu, Tiêu Hồng ngươi dáng người tốt như vậy, tùy tiện cái gì quần áo mặc ở trên người đều có thể mặc ra đại minh tinh phạm nhi!” Hoàng Xương Vũ cười thấp giọng trấn an nói.

“Thật vậy chăng?” Tiêu Hồng nghe vậy mắt đẹp nhất thời sáng đứng lên, bất quá rất nhanh lại ảm đạm rồi đi xuống, nói:“Đáng tiếc ngươi đã có bạn gái, bằng không ngươi đã như vậy thưởng thức ta, ta liền theo ngươi, không phải thành thái tử phi. Chậc chậc, thái tử phi a! A phinh, ngươi như thế nào sẽ không sớm nói cho ta biết ngươi có Hạ lão sư như vậy ngưu bằng hữu đâu.”

Nói xong nói xong, Tiêu Hồng trắng mắt Trình Phinh.

Hạ Vân Kiệt cùng Hoàng Xương Vũ nghe vậy một trận không nói gì, mà Trình Phinh còn lại là một cái kình hướng Tiêu Hồng nháy mắt, ý bảo nàng không cần nói lung tung nói.

Hội sở dấu ở tùng lâm, ở bên ngoài xem cũng không lớn, nhưng vào cửa bên trong cũng là có khác động thiên.

Ngọn đồi nhỏ, cái ao, lương đình, biệt thự, mặt cỏ, u tĩnh thạch lộ……

Đoàn người vừa đi, vừa nói, Tiêu Hồng đột nhiên mở to hai mắt, dùng sức dắt Trình Phinh quần áo, lắp bắp nói:“Ông trời, a phinh ngươi mau nhìn, nàng thế nhưng đã ở nơi này!”

“Đừng hô to gọi nhỏ, ngạc nhiên hảo không tốt? Nơi này còn là sa hoa hội sở, khẳng định có không ít danh nhân, không có gì hay giật mình.” Trình Phinh mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, thấp giọng nói.

“Không phải a, không phải a, là Dương Tiếu Mai! Quốc tế ảnh hậu Dương Tiếu Mai, của ta siêu cấp thần tượng a!” Tiêu Hồng lại tiếp tục kích động hô nhỏ nói.

“Ở nơi nào? Ở nơi nào?” Trình Phinh nghe vậy cũng nhất thời kích động lên, đảo qua phía trước câu nệ.

“Bên kia, bên kia.” Tiêu Hồng chỉ vào phía trước một mảnh mặt cỏ, kích động nói.

Bên kia ngọn đèn lóe ra, mặt cỏ trung gian là một cái thật to bể bơi, trên bãi cỏ tốp năm tốp ba đứng không ít mặc lễ phục dạ hội nữ sĩ cùng tây trang giày da nam tử.

Hiển nhiên nơi nào đang ở cử hành một hồi lộ thiên party.

Dương Tiếu Mai mặc mỹ nhân ngư lễ phục dạ hội, phảng phất chân chính mỹ nhân ngư buông xuống thế gian, cả người tản ra chói mắt quang mang, hấp dẫn rất nhiều người vây quanh nàng.

Dương Tiếu Mai tựa hồ cảm ứng được Tiêu Hồng cùng Trình Phinh chính chú ý nàng giống nhau, đột nhiên quay đầu hướng Tiêu Hồng cùng Trình Phinh bên này nhìn qua.

“Ông trời, nàng phát hiện ta, nàng chính nhìn ta đâu! Nàng thật sự thật đẹp ! Không, không, nàng đang theo ta bên này đi tới đâu, của ta trái tim đập quá lợi hại, mau chịu không nổi !” Tiêu Hồng vẻ mặt kích động thấp giọng kinh hô.

Trình Phinh tuy rằng biểu hiện không có Tiêu Hồng như vậy khoa trương, nhưng theo nàng đột nhiên đỏ lên khuôn mặt, còn có cao thấp kịch liệt phập phồng ****, không khó nhìn ra đến, lúc này tâm tình của nàng là theo Tiêu Hồng giống nhau kích động.

“Ta nói Tiêu Hồng, không đến mức khoa trương như vậy chứ. Dương Tiếu Mai cũng không phải tuyệt thế mĩ nam!” Hạ Vân Kiệt gặp Tiêu Hồng biểu hiện khoa trương như vậy, không khỏi dở khóc dở cười nói.

“Hiểu hay không thần tượng là cái gì ý tứ? Đó là chẳng phân biệt được nam nữ ! Có biết hay không ta đời này lớn nhất mục tiêu, lớn nhất lý tưởng là cái gì? Thì phải là cùng Dương Tiếu Mai đồng đài diễn xuất!” Gặp Hạ Vân Kiệt căn bản không hiểu nàng lúc này cảm thụ, Tiêu Hồng nhịn không được liếc trắng mắt, nói, thế nhưng đem hắn kia dọa người thân phận cấp đã quên, có thể thấy được thần tượng mị lực quả thật là vô cùng.

“Vậy là tốt rồi, ta còn nghĩ đến ngươi thích thượng Dương Tiếu Mai đâu.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười nói.

“Không chuẩn ngươi tiết độc ta trong mắt nữ thần!” Tiêu Hồng lại lần nữa xem thường nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi há miệng thở dốc, một trận không nói gì cùng kỳ cục.

Lời này ra vẻ hẳn là xuất từ nam nhân miệng mới đúng nha! Huống hồ Dương Tiếu Mai là chính mình nữ nhân, làm sao đến tiết độc vừa nói?

Bất quá Tiêu Hồng giống như áp căn sẽ không chú ý tới Hạ Vân Kiệt không nói gì biểu tình, gặp Dương Tiếu Mai càng chạy càng gần, kích động lôi kéo Trình Phinh nói:“Nàng lại đây, nàng thật sự rất đẹp! Ta rất khẩn trương, ta rất khẩn trương a!”

Nói xong, nói xong, Tiêu Hồng lại đột nhiên quay đầu hướng Hạ Vân Kiệt cùng Hoàng Xương Vũ hỏi:“Các ngươi trên người có hay không mang bút giấy?”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1152 : Hoàng lão ca

“Muốn bút giấy làm gì? Ngươi sẽ không là nghĩ tìm Dương Tiếu Mai kí tên đi?” Hạ Vân Kiệt nao nao, dở khóc dở cười hỏi.

“Đương nhiên rồi, tuy rằng chúng ta cũng là hỗn diễn nghệ vòng, khả cùng Dương Tiếu Mai cũng là kém đến cách xa vạn dặm, bình thường nhưng là ngộ không đến nàng. Tận dụng thời cơ mất không hề đến a.” Tiêu Hồng nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Tiêu Hồng khó được khiêm tốn, không khỏi nở nụ cười, nói:“Nay chúng ta coi như là bằng hữu, về sau bảo quản ngươi muốn gặp Dương Tiếu Mai không phải cái gì việc khó.”

Tiêu Hồng nghe vậy đột nhiên nhớ tới Hạ Vân Kiệt cùng Hoàng Xương Vũ thân phận, mắt đẹp mạnh sáng ngời nói:“Chẳng lẽ ngươi nhận thức Dương Tiếu Mai?”

“Ha ha.” Hạ Vân Kiệt cười cười không trả lời, mà là hướng Dương Tiếu Mai nghênh đón.

Theo sát sau Trình Phinh cùng Tiêu Hồng tròng mắt liền trợn tròn, bởi vì các nàng cảm nhận trung quốc tế ảnh hậu, siêu cấp thần tượng thế nhưng đi đến Hạ Vân Kiệt bên người, sau đó thực tự nhiên thân mật vãn trụ cánh tay hắn, cười khẽ hỏi:“Ngươi như thế nào cũng chạy đến Bắc Kinh đến đây?”

“Ha ha, hồi lâu không thăm quá Hoàng lão ca, nhớ tới quá hai ngày là hắn sinh nhật cứ tới đây xem hắn, nhưng thật ra không nghĩ tới lại ở chỗ này đụng tới ngươi, đến ta cho ngươi giới thiệu vài vị bằng hữu.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Vị này là Trình Phinh, là của ta bạn tốt, ngươi gọi nàng a phinh thì tốt rồi. Ta ở Giang Châu thị thứ nhất phân chính thức công tác, chính là ở blue night quán bar công tác, chính là nàng cấp giới thiệu, lúc ấy nàng đã ở nhà này quán bar công tác. Hiện tại nàng với ngươi giống nhau đều là diễn nghệ giới.” Hạ Vân Kiệt cười đem Dương Tiếu Mai dẫn tới Trình Phinh đám người trước mặt, giới thiệu nói.

Dương Tiếu Mai tự nhiên biết Hạ Vân Kiệt công tác trải qua, cũng tự nhiên biết blue night quán bar, lại nói tiếp nay Hạ Vân Kiệt mặt khác hai nữ nhân chính là blue night quán bar nguyên lai lão bản nương. Nàng cũng từng nghe Hạ Vân Kiệt nhắc tới quá Trình Phinh, chính là sau lại đi Bắc Kinh sẽ không tái liên hệ, nhắc tới thời điểm hắn còn có chút tiếc nuối. Lúc ấy Dương Tiếu Mai còn hỏi quá hắn vì cái gì không đi tìm nàng, Hạ Vân Kiệt cười cười nói, mỗi người đều có mỗi người cuộc sống, nếu nàng không nghĩ hắn liên hệ nàng, cần gì phải đi quấy rầy nàng, chỉ cần trong lòng nhớ kỹ kia phân tình nghĩa đó là. Không nghĩ tới cuối cùng còn là ở Bắc Kinh gặp nhau. Cho nên gặp Hạ Vân Kiệt nói trước mắt vị này nữ tử là Trình Phinh, Dương Tiếu Mai tự nhiên là không dám có chút chậm trễ, vội vàng mỉm cười đối Trình Phinh vươn tay nói:“Nguyên lai ngươi chính là a phinh a, ta trước kia nghe Kiệt ca nhắc tới quá ngươi.”

“Dương tiểu thư là của ta thần tượng, nhìn thấy ngươi rất làm cho người ta kích động.” Trình Phinh cuống quít thân thủ chào hỏi.

“Ha ha, a phinh ngươi là Kiệt ca bằng hữu, chính là bằng hữu của ta, sẽ không muốn như vậy khách khí, bảo ta Tiếu Mai là đến nơi.” Dương Tiếu Mai nói.

“Này…… Tốt.” Trình Phinh có loại muốn hôn đi qua cảm giác, trước kia nàng nằm mơ cũng không có làm đến quá có thể cùng Dương Tiếu Mai mặt đối mặt, nay hai

người không chỉ có mặt đối mặt bình đẳng kết giao, hơn nữa Dương Tiếu Mai thế nhưng còn nói nàng là của nàng bằng hữu.

“Như vậy mới đúng thôi.” Dương Tiếu Mai nhẹ giọng cười cười, sau đó đem ánh mắt chuyển hướng Tiêu Hồng.

“Nàng tên……” Hạ Vân Kiệt giới thiệu nói.

“Ta chính mình đến, ta chính mình đến.” Tiêu Hồng lại cướp ngắt lời nói, sau đó hai mắt cuồng nhiệt nhìn chằm chằm Dương Tiếu Mai nói:“Dương tiểu thư, ta kêu Tiêu Hồng, ta, ta từ nhỏ chính là nhìn của ngươi điện ảnh lớn lên, ta là của ngươi siêu cấp fan, ta tối sùng bái ngươi, ta……”

“Xì!” Dương Tiếu Mai nghe vậy phì cười không được nở nụ cười, nói:“Đừng, đừng, ta nghĩ Tiêu Hồng của ngươi mấy tuổi hẳn là cùng ta không sai biệt lắm đi, nhưng ta như thế nào nghe, giống như ta so với ngươi lão rất nhiều giống nhau.”

“Ha ha!” Hạ Vân Kiệt cùng Hoàng Xương Vũ nghe vậy cũng đều nhịn không được nở nụ cười, liền ngay cả Trình Phinh cũng nhịn không được đi theo ở bên cạnh cười cái không ngừng, chỉ có Tiêu Hồng náo loạn cái đỏ thẫm mặt.

Bất quá nàng da mặt dầy, rất nhanh liền khôi phục bình thường, nói:“Dù sao, tóm lại, ngươi là của ta siêu cấp thần tượng!”

“Cảm ơn ngươi như vậy thích ta, bất quá hiện tại mọi người đều là bằng hữu, ngươi sẽ không muốn như vậy khách khí, cũng cùng a phinh giống nhau bảo ta Tiếu Mai đi.” Dương Tiếu Mai cười nói.

“Thật sự có thể chứ?” Tiêu Hồng có chút không thể tin được kinh hô.

“Đương nhiên có thể.” Dương Tiếu Mai nói.

“Nga, đúng rồi, Tiếu Mai, Tiêu Hồng không chỉ có là ngươi siêu cấp fan, hơn nữa nàng lớn nhất giấc mộng chính là có một ngày có thể với ngươi đồng đài diễn xuất.” Hạ Vân Kiệt cười ở bên cạnh bổ sung nói.

“Phải không? Ta gần nhất đang muốn biểu diễn một bộ điện ảnh, có vị nữ phối hợp diễn còn không có chứng thực, Tiêu Hồng ngươi nếu có hứng thú, ta có thể dẫn đường diễn đề cử.” Dương Tiếu Mai lại cười nói.

“Thật vậy chăng? Thật vậy chăng?” Tiêu Hồng nhất thời hạnh phúc muốn vựng bay qua đi.

“Ha ha, xem nàng cái dạng này chỉ biết nàng có hứng thú hay không.” Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó chỉ chỉ Hoàng Xương Vũ nói:“Hoàng Xương Vũ, sẽ không dùng ta giới thiệu đi.”

Dương Tiếu Mai tuy rằng không tùy Hạ Vân Kiệt đi Hoàng gia đăng môn bái phỏng quá, bất quá nàng nay thân phận xưa đâu bằng nay, thường xuyên tham gia thượng tầng xã hội yến hội, đổ cùng Hoàng Xương Vũ đã sớm đã gặp mặt, cũng biết hắn cùng Hạ Vân Kiệt quan hệ, nghe vậy hướng hắn cười cười, nói:“Xương Vũ tự nhiên là không cần ngươi giới thiệu.”

Dương Tiếu Mai là đêm nay party ngôi sao nhân vật, rất nhiều người lực chú ý đều ở thân của nàng, thấy nàng đột nhiên rời đi, tự nhiên rất nhiều người đều chú ý bên này, thậm chí có mấy người còn cố ý bưng chén rượu đã đi tới, muốn nhìn một chút đến tột cùng là ai có lớn như vậy mặt mũi, thế nhưng kinh động Dương Tiếu Mai cố ý đón nhận đi chào hỏi.

Dương Tiếu Mai đêm nay tham gia này lộ thiên party trình tự hiển nhiên có vẻ cao, tới tham gia party tuyệt đại đa số bối cảnh đều so với Mã Chí Huy Mã thiếu cường, cho nên cố ý bưng chén rượu đi tới giữa, cũng là có hai người nhận thức Hoàng Xương Vũ, đến gần sau gặp là Hoàng đại thiếu, ào ào cũng liền bình thường trở lại, lại không biết đến Dương Tiếu Mai chân chính tới gặp kỳ thật là Hoàng đại thiếu bên người người trẻ tuổi.

Gặp là Hoàng đại thiếu, này người bưng chén rượu tới được tự nhiên muốn không thiếu được cùng hắn chào hỏi, bộ gần như, một trận hàn huyên sau, đều thức thời bưng chén rượu rời đi.

“Ngươi cũng đi đi, đỡ phải những người đó tròng mắt vẫn hướng chúng ta bên này ngắm.” Hạ Vân Kiệt cười đối Dương Tiếu Mai nói.

“Vậy ngươi buổi tối tới tìm ta.” Dương Tiếu Mai bám vào Hạ Vân Kiệt bên tai thấp giọng nói.

Hạ Vân Kiệt nhất thời trong đầu một đoàn lửa nóng, gật gật đầu, ừ một tiếng.

Dương Tiếu Mai gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu, thế này mới vui vẻ lắc mông rời đi.

Dương Tiếu Mai đi rồi, bốn người lại đi rồi giai đoạn liền đến hội sở cấp Hoàng Xương Vũ an bài địa phương.

Là một tòa tọa lạc tại ngọn đồi nhỏ ở giữa độc lập biệt thự lầu hai ban công thượng, vị trí tuy rằng không cao, nhưng vừa vặn có thể quan sát đến một bộ phận kinh thành phồn hoa cảnh đêm, lại không mất u tĩnh.

“Oa! Ban công, ánh nến, liền cùng trong TV diễn giống nhau da!” Tiêu Hồng vừa thấy đến như thế u nhã im lặng

dùng cơm hoàn cảnh, nhất thời vui vẻ kêu lên.

Hạ Vân Kiệt cười cười, thực thân sĩ giúp Trình Phinh mở ra ghế dựa, cười nói:“A phinh, ngồi đi.”

Về phần Tiêu Hồng tắc giống vui vẻ tiểu cô nương giống nhau, lúc này chính vòng quanh ban công vừa đi một bên xem, một hồi lâu nhi mới ngồi trở lại đến bàn ăn.

“A kiệt, vừa rồi ngươi cùng Tiếu Mai nói đến kinh thành vấn an Hoàng lão ca, như thế nào không gặp ngươi cùng hắn cùng một chỗ nha?” Ngồi xuống sau, Trình Phinh nhẹ giọng hỏi Hạ Vân Kiệt.

Nàng tự nhiên nhìn ra được đến Hạ Vân Kiệt trong miệng Hoàng lão ca sẽ không là Hoàng Xương Vũ, bởi vì hắn vẫn thẳng hô kỳ danh, mà Hoàng Xương Vũ tắc gọi hắn Hạ lão sư.

“Đúng rồi, ngươi nếu đến thăm Hoàng lão ca, như thế nào cũng không gặp ngươi cùng hắn cùng một chỗ? Có phải hay không lại là một vị cùng Hoàng Xương Vũ giống nhau ngưu đại thiếu? Hắn có hay không bạn gái nha? Bộ dạng có hay không Hoàng đại thiếu như vậy suất? Bao nhiêu tuổi ? Thích cái dạng gì loại hình nữ nhân, ta như thế có hay không……” Tiêu Hồng vốn là có khỏa viễn siêu Trình Phinh bát quái chi tâm, nghe vậy lập tức hai mắt tỏa sáng theo liên tục hỏi.

Hạ Vân Kiệt cùng Hoàng Xương Vũ nghe vậy nhất thời há to miệng, nửa ngày đều giảng không ra nói đến, hơn nữa Hoàng Xương Vũ lại lau cái trán.

“Tiêu Hồng, ngươi liền yên tĩnh một chút đi. Ngươi cảm thấy người ngay cả a kiệt đều phải tiếng kêu Hoàng lão ca sẽ tới bây giờ còn không bạn gái sao?” Trình Phinh gặp Hạ Vân Kiệt cùng Hoàng Xương Vũ một trận không nói gì, vội vàng không cho Tiêu Hồng tiếp tục nói tiếp.

“Khụ khụ, này, kia a phinh, Tiêu Hồng a, ta này Hoàng lão ca đâu có điểm đặc thù, không phải người thường.” Hạ Vân Kiệt gặp Trình Phinh rõ ràng hiểu lầm, cũng không dám nữa làm cho các nàng hai tiếp tục nói tiếp.

“Ngay cả Hoàng đại thiếu đều xuất hiện, ta đương nhiên biết ngươi kia Hoàng lão ca không phải người thường. Nhưng ta điều kiện cũng không kém a, hơn nữa có đôi khi vương tử cũng là sẽ thích thượng cô bé lọ lem, cho nên đâu, Hạ lão sư, mọi người đều là bằng hữu, nếu ngươi vị kia Hoàng lão ca bộ dạng coi như suất khí, không ngại sớm điểm giới thiệu cho ta nhận thức, miễn cho lại giống Hoàng đại thiếu giống nhau, bị người nhanh chân đến trước, ta chỉ có thể……” Tiêu Hồng hiện tại đã nhìn ra đến, mặc kệ là Hạ lão sư cũng tốt, còn là Hoàng đại thiếu cũng thế, đều là người thực dễ dàng nói chuyện với nhau, quen thuộc sau cũng không có gì hay đáng sợ, cho nên dần dần thu hồi phía trước câu thúc, lộ ra giang sơn bản sắc.

“Đình! Đình! Tiêu Hồng không thể nói lung tung nói.” Hạ Vân Kiệt thấy thế nào dám tiếp tục làm cho Tiêu Hồng tái bậy bạ đi xuống. Phải biết rằng Hoàng lão tuy rằng là nhất giới phàm nhân, nhưng lại là hắn trong lòng thực anh hùng.

Gặp Hạ Vân Kiệt khẩn cấp kêu đình, Tiêu Hồng cùng Trình Phinh đều dùng nghi hoặc ánh mắt nhìn hắn, cho tới nay Hạ Vân Kiệt đều biểu hiện phi thường phong khinh vân đạm, chẳng sợ phía trước ở quán bar gặp được trầm thiếu như vậy đại nhân vật, hắn đều lão thần khắp nơi, nay bất quá chính là khai vài câu hắn bằng hữu vui đùa, không nghĩ tới cũng là như vậy sốt ruột.

Hạ Vân Kiệt gặp Tiêu Hồng cùng Trình Phinh dùng nghi hoặc ánh mắt xem chính mình, đành phải bất đắc dĩ cười cười, sau đó nói ra hắn Hoàng lão ca tên.

Nghe được kia không biết ở nước cộng hoà đại địa truyền bao nhiêu lần, đối với gì một vị nước cộng hoà công dân mà nói đều là như sấm bên tai tên, Trình Phinh cùng Tiêu Hồng nhất thời như bị lôi điện cấp đánh trúng bình thường, há to miệng, ánh mắt trừng tròn tròn, nửa điểm cũng không mang trát một chút.

Hồi lâu, các nàng mới thất hồn lạc phách, theo bản năng đem ánh mắt chuyển hướng về phía Hoàng Xương Vũ.

Thật sự là tên này rất dọa người, thế cho nên các nàng căn bản không có biện pháp tin tưởng.

Hoàng Xương Vũ thấy các nàng hai nhìn về phía chính mình, gật gật đầu.

Gặp Hoàng Xương Vũ gật đầu, Trình Phinh thân thể mềm mại mạnh run run một chút, mà Tiêu Hồng tắc hai mắt vừa lật, loảng xoảng một tiếng, đầu trực tiếp vấp đến trên bàn, sau đó “Nha” một tiếng, đột nhiên nhảy dựng lên nói:“Đau quá a!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1153 : Mua phòng ở

Nhìn hai người bị kinh hách trụ khoa trương biểu tình, Hạ Vân Kiệt lắc đầu bất đắc dĩ cười khổ. Hắn chỉ biết sẽ là như vậy một cái kết quả.

Hồi lâu, Trình Phinh cùng Tiêu Hồng mới dần dần khôi phục thanh tỉnh, hai người lăng lăng nhìn Hạ Vân Kiệt, trong mắt kìm lòng không được lộ ra một tia kính sợ sắc.

Các nàng căn bản không thể tưởng tượng, trước mắt vị này người trẻ tuổi đến tột cùng là cái gì dạng người, thế nhưng có thể cùng truyền kỳ lão nhân trở thành bạn vong niên!

Các nàng cũng vô pháp tưởng tượng, tin tức này nếu truyền ra đi sẽ khiến cho nhiều oanh động.

Các nàng càng không thể tưởng tượng, chính mình thế nhưng cùng nhân vật như vậy là bằng hữu! Hơn nữa Trình Phinh, hiện tại căn bản không thể đem trước mắt vị này người trẻ tuổi cùng ba năm vị kia còn hơi ngại ngùng tính trẻ con đại nam hài liên hệ cùng một chỗ.

“Không cần như vậy xem ta. Chuyện này các ngươi biết là được, không cần nói cho người khác, cũng không muốn thả trong lòng thượng. Ta nói, ta chỉ là một vị Giang Châu đại học lão sư, hơn nữa a phinh ngươi cũng có thể hiểu biết ta là như thế nào một người.” Hồi lâu, Hạ Vân Kiệt mở miệng nói.

Trình Phinh nghe vậy một trận cười khổ nói:“Đó là trước kia.”

“Kỳ thật ta còn là cùng trước kia giống nhau, đơn giản nhận thức người đã xảy ra điểm biến hóa.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Phải không?” Trình Phinh nhìn Hạ Vân Kiệt hỏi ngược lại.

“Chẳng lẽ ngươi cảm giác không được? Chẳng lẽ nếu có một ngày ngươi thành đại minh tinh, sau đó đột nhiên gặp được ta liền đối ta này ngày xưa bằng hữu khinh thường nhất cố sao?” Hạ Vân Kiệt không đáp hỏi lại.

“Đương nhiên sẽ không.” Trình Phinh bật thốt lên trả lời, nói ra sau tựa hồ đột nhiên nghĩ tới cái gì, cả người liền ngây dại.

Hạ Vân Kiệt lại lẳng lặng cười nhìn Trình Phinh.

Rất nhanh Trình Phinh cũng đi theo nở nụ cười.

……

Hạ Vân Kiệt là ở năm ngày sau hồi Giang Châu thị, trước hồi Giang Châu thị, Hạ Vân Kiệt lại cùng Trình Phinh tụ vài lần. Trong lúc, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm bởi vì công tác cần về tới Bắc Kinh, Hạ Vân Kiệt liền lại cố ý đem Trình Phinh mời đến Nhậm gia khách sạn ăn một chút.

Làm Trình Phinh phát hiện nguyên lai quán bar hai vị nữ lão bản, nữ lạp lạp, không chỉ có thành ăn uống giới đầu sỏ, hơn nữa thế nhưng còn đều thành Hạ Vân Kiệt nữ nhân khi, cơ hồ có loại tam quan tẫn hủy cảm giác.

Đương nhiên bỏ vừa mới bắt đầu kia cơ hồ không thể nhận sự thật khiếp sợ, Trình Phinh còn là tự đáy lòng thay Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm cảm thấy cao hứng. Không chỉ có bởi vì các nàng hiện tại lấy được thật lớn tài phú cùng thành tựu, càng bởi vì các nàng cuối cùng tìm được rồi chân ái.

Hạ Vân Kiệt rời đi Bắc Kinh hồi Giang Châu thị ngày nào đó, kia bộ phim truyền hình một lần nữa chụp ảnh, Trình Phinh chính thức biểu diễn nàng diễn nghệ kiếp sống trung lần đầu tiên trọng yếu nữ phối hợp diễn nhân vật, phỏng chừng quá không được bao lâu, rất nhiều người sẽ ở màn ảnh nhìn đến nàng.

Trở lại Giang Châu thị, trường học còn không có khai giảng, mà cha mẹ lại bắt đầu chung quanh du lịch, Hạ Vân Kiệt cũng là là nhàn rỗi vô sự, liền thỉnh thoảng chạy chạy Thương Bắc huyện trung y viện cùng quát sơn tiên cảnh.

Đối với tu luyện, Hạ Vân Kiệt như trước bất chấp mưa gió, mỗi ngày giờ mẹo đúng giờ rời giường đối mặt Đông Phương ngồi xếp bằng tu luyện. Bất quá chính như hắn đoán liệu, từ cảnh giới đột phá đến địa vu thất đỉnh, vạn tượng chi cảnh sau, tiến triển đã rõ ràng so với trước kia thong thả xuống dưới, không những giống phía trước như vậy kinh thế hãi tục.

Hạ Vân Kiệt chút không có nguyên nhân vì tu luyện tiến triển thong thả mà thất vọng, tương phản hắn thấy đủ thường nhạc, hắn cảm thấy lão thiên gia đối hắn hảo đã xa xa vượt quá tưởng tượng, cho nên mỗi ngày ngày đều quá thật sự vui vẻ, tâm tình tại đây dạng vô dục vô cầu, thấy đủ thường nhạc trung ngược lại dần dần trăn cùng hoàn mỹ.

Hạ Vân Kiệt bình tĩnh cuộc sống là ở nhận được Đỗ Hải Quỳnh điện thoại sau bị đánh vỡ.

Đỗ Hải Quỳnh gọi điện thoại tới nói, phụ mẫu nàng đích thân đến Giang Châu thị xem nàng, tưởng mời hắn cùng nhau ăn một bữa cơm.

Bằng hữu cha mẹ đường xa mà đến, bồi bọn họ ăn một bữa cơm là đương nhiên sự tình, khả vấn đề là Hạ Vân

Kiệt trong lòng lại chột dạ a. Bởi vì ngay tại năm trước, hắn ở nhà bọn họ, cùng hắn nữ nhi ngủ quá cùng cái phòng đâu!

Nay này hai vị trưởng bối đến Giang Châu thị, chỉ tên nói họ muốn hắn cùng đi cùng nhau ăn, ý nghĩa tự nhiên không giống với.

“Ta nói, Hải Quỳnh, ngươi ba mẹ sẽ không là chuyên môn đến xem ta đi?” Hạ Vân Kiệt “Trong lòng run sợ” Hỏi.

“Thiết, ngươi đừng trang điểm. Bọn họ là tới xem ta này nữ nhi, thuận tiện đến Giang Châu thị du ngoạn một chút.” Điện thoại kia đầu, Đỗ Hải Quỳnh đỏ mặt nói.

“Nga, vậy là tốt rồi. Kia bọn họ hẳn là sẽ không thúc giục chúng ta kết hôn đi? Lúc trước nói tốt, ta chỉ là cái khách mời.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhưng còn là thực lo lắng hỏi.

“Để làm chi? Bổn cô nương không xứng với ngươi sao?” Đỗ Hải Quỳnh không đáp hỏi ngược lại.

“Khụ khụ, ta không phải ý tứ này, chính là……” Hạ Vân Kiệt nói.

“Tốt lắm, yên tâm đi, cho dù ta ba mẹ thúc giục ta với ngươi kết hôn, bổn cô nương cũng không làm.” Đỗ Hải Quỳnh không có tới từ một trận phiền não.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy ngượng ngùng cười cười, trong lòng cũng là một trận không hiểu phiền não.

Đỗ Hải Quỳnh, Trầm Lệ Đề, hắn hẳn là xử lý như thế nào đâu? Một phương diện, hắn thích hiện tại ba người loại này ở chung phương thức, ấm áp mà vui vẻ, không nghĩ đánh vỡ, mặt khác một phương diện, hắn cũng biết

có liên quan thân phận của hắn, có liên quan hắn đã có vài nữ nhân sự tình, không có khả năng vẫn giấu diếm đi xuống, chung quy muốn cùng các nàng nói rõ ràng, chỉ khi nào nói rõ ràng sau, các nàng hội như thế nào lựa chọn đâu? Bọn họ ba người hay không còn có thể tái cùng một chỗ? Hạ Vân Kiệt không biết, thậm chí hắn có chút sợ hãi biết.

Hai người lại hàn huyên vài câu, sau đó ước tốt lắm ăn cơm thời gian.

Đỗ Hải Quỳnh cha mẹ, Đỗ Triết Thanh cùng Ngô Thu Nguyệt thoạt nhìn không chỉ có không có đổi lão, ngược lại còn có vẻ càng tuổi trẻ cùng tinh thần. Vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt, Đỗ Triết Thanh liền đem kéo đến chính mình bên người, mà Ngô Thu Nguyệt còn lại là vẻ mặt tươi cười mặt đất hạ đánh giá Hạ Vân Kiệt, như vậy, liền cùng tục ngữ trung nói, mẹ vợ năm xem con rể, càng xem càng thích giống hệt nhau, thẳng đem Hạ Vân Kiệt nhìn xem hết hồn, nhưng trên mặt lại tận lực bài trừ mỉm cười.

“Vân Kiệt a, ngươi kia tướng nhìn xem thực chuẩn a. Ngươi a di nay ở thị trường chứng khoán không chỉ có hoàn toàn hồi bản, nhưng lại đại buôn bán lời một bút, ngươi hôm nay lại cho ngươi a di nhìn xem, là tiếp tục đầu nhập đâu, còn là chuyển biến tốt hãy thu?” Sau khi ngồi xuống, điểm rượu thủy thức ăn, phía trước vẫn phản đối thê tử sao cổ Đỗ Triết Thanh thế nhưng khẩn cấp về phía Hạ Vân Kiệt cố vấn khởi thị trường chứng khoán sự tình.

Hạ Vân Kiệt nhìn Đỗ Triết Thanh tha thiết ánh mắt, không khỏi có chút sững sờ, cảm tình Đỗ Hải Quỳnh cha mẹ mời chính mình ăn cơm, không phải bởi vì tưởng thúc giục chính mình theo chân bọn họ nữ nhi kết hôn, mà là hướng về phía cổ phiếu đến.

“Ngươi này lão nhân, lúc trước còn phản đối ta sao cổ, hiện tại lại hầu cấp thành cái dạng này. Cổ phiếu sự tình trước đặt, nào có vừa mới gặp mặt liền hỏi cái này. Muốn hỏi cũng là hỏi trước hỏi bọn hắn hai người hiện tại cuộc sống tình huống.” Ngược lại là phía trước vẫn ham thích sao cổ Ngô Thu Nguyệt nay tựa hồ đối thị trường chứng khoán tâm tư phai nhạt rất nhiều, nghe vậy trắng Đỗ Triết Thanh liếc mắt một cái, sau đó chuyển hướng Hạ Vân Kiệt, mặt mang hiền lành mỉm cười, hỏi:“Vân Kiệt, gần nhất công tác thế nào? Còn thuận lợi đi? Ta xem gần nhất cả nước các nơi phòng đều trướng thật sự mau nha. Ta và ngươi thúc thương lượng, ngươi cùng Hải Quỳnh có phải hay không trước sớm điểm đem phòng ở cấp mua? Tiền không là vấn đề, vừa vặn ta và ngươi thúc trong khoảng thời gian này thác phúc của ngươi ở thị trường chứng khoán cũng buôn bán lời một ít, có thể trước hỗ trợ trả cái thủ phó là khẳng định không thành vấn đề, coi như chúng ta tạm thời trước cấp Hải Quỳnh đồ cưới, còn lại vay mua phòng, các ngươi đều có chính thức công tác, nhà ở tích tiền hẳn là cũng không thấp, từng tháng từ nhà ở tích tiền trả phỏng chừng cũng còn kém không nhiều lắm. Thực không được, chúng ta sẽ giúp trợ một ít, dù sao a di cùng ngươi thúc thúc cũng liền Hải Quỳnh như vậy một nữ nhi, về sau tài sản cũng khẳng định đều là cho các ngươi.”

Hạ Vân Kiệt nhìn Ngô Thu Nguyệt vẻ mặt từ ái mỉm cười, nghe miệng nàng bính đi ra một câu câu, ánh mắt không khỏi đều trừng lớn.

Được, còn là quay đầu lại giảng thị trường chứng khoán rất tốt. Này áp căn sẽ không là thúc giục hôn, mà là đem bọn họ xem thành đã kết hôn, đơn giản còn thiếu cái nghi thức thôi.

“Mẹ, ngươi nói cái gì đâu? Như thế nào phía trước cho tới bây giờ không có nghe ngươi nhắc tới quá nha?” Đỗ

Hải Quỳnh cũng nghe mắt choáng váng, lập tức nhảy dựng lên nói.

“Này không phải tưởng cho ngươi một kinh hỉ sao? Hơn nữa, mua phòng ở nhưng là đại sự tình, đương nhiên muốn đem Vân Kiệt cũng kêu lên đến cùng nhau thương lượng.” Ngô Thu Nguyệt lại đương nhiên nói, áp căn sẽ không ý thức được, nàng như vậy đột nhiên tập kích, cho này đối người trẻ tuổi nhiều “Kinh hỉ”.

“Ta không đồng ý!” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy hoàn toàn nóng nảy, trực tiếp không khỏi phân trần lắc đầu phản đối.

Nàng cùng Hạ Vân Kiệt cảm tình còn không có hoàn toàn ngả bài, hơn nữa trung gian còn cách cái tốt nhất bằng hữu Trầm Lệ Đề, nói tốt hai người công bình cạnh tranh, nay lại ngay cả hôn phòng đều mua, này lại tính cái gì?

“Vì cái gì không đồng ý? Chẳng lẽ ngươi cùng Vân Kiệt nháo mâu thuẫn ?” Gặp nữ nhi lắc đầu nói không đồng ý, Ngô Thu Nguyệt cùng Đỗ Triết Thanh đều lạp hạ mặt.

“Mẹ, không phải, ta cùng Vân Kiệt hảo hảo.” Gặp cha mẹ không nể mặt, Đỗ Hải Quỳnh lại đành phải phủ nhận, trên thực tế, nàng cùng Hạ Vân Kiệt cũng quả thật không nháo mâu thuẫn.

“Kia vì cái gì không đồng ý? Ngươi không biết hiện tại phòng ở trướng có bao nhiêu khủng bố, nếu tái trướng đi xuống, dựa vào tiền lương a, đời này là đừng nghĩ mua được một bộ thoải mái phòng ở.” Gặp nữ nhi phủ nhận, Ngô Thu Nguyệt cùng Đỗ Triết Thanh sắc mặt thế này mới chuyển hoãn.

“Dù sao ta không đồng ý mua.” Đỗ Hải Quỳnh cũng không biết như thế nào giải thích, đành phải cắn định

không đồng ý.

“Ngươi đứa nhỏ này, từ nhỏ chính là như vậy, tử cân não. Vân Kiệt, ngươi hiểu chuyện, thức đại thế, ngươi tới khuyên nhủ nha đầu kia!” Gặp nữ nhi kiên quyết không đồng ý, Ngô Thu Nguyệt cùng Đỗ Triết Thanh căm tức trừng mắt nhìn nàng giống nhau, sau đó chuyển hướng Hạ Vân Kiệt, nói.

Hạ Vân Kiệt vừa nghe hoàn toàn trợn tròn mắt.

Dựa vào, điều này làm cho chính mình như thế nào mở miệng a! Chẳng lẽ muốn chính mình đối Đỗ Hải Quỳnh nói, ngươi liền theo đi, chúng ta liền đem hôn phòng cấp mua đi? Này không phải chính mình đào hầm đem chính mình cấp chôn thôi!

Bất quá Hạ Vân Kiệt thân phận dù sao cùng Đỗ Hải Quỳnh bất đồng, thân là nữ nhi, Đỗ Hải Quỳnh có thể đùa giỡn tiểu tính tình, không phân rõ phải trái lắc đầu phủ định, hắn này ngoại nhân là khẳng định không tốt như vậy làm, trừ phi hắn hiện tại đã nghĩ cùng Ngô Thu Nguyệt cùng Đỗ Triết Thanh trở mặt. Hơn nữa, Ngô Thu Nguyệt cùng Đỗ Triết Thanh kia mũ mang xuống dưới, cũng không chấp nhận được Hạ Vân Kiệt phản đối nữa nha.

“Khụ khụ, thúc thúc, a di, kỳ thật ta cùng Hải Quỳnh đều là tưởng dựa vào chính mình hai tay đem phòng ở cấp mua xuống dưới, mà không phải dựa vào……” Hạ Vân Kiệt vắt hết óc, châm chước dùng từ nói.

“Này ta hiểu được, cũng thực vui mừng, các ngươi đều là tự lập đứa nhỏ. Nhưng là hiện tại phòng giới trướng thật sự quá nhanh, hơn nữa các ngươi ngẫm lại xem, ta liền Hải Quỳnh một nữ nhi, này tiền không dùng ở trên người nàng, dùng làm sao?” Ngô Thu Nguyệt cùng Đỗ Triết Thanh ngắt lời nói, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt càng

phát ra thích.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1154 : Tha tự quyết

Hạ Vân Kiệt bị Ngô Thu Nguyệt cùng Đỗ Triết Thanh nhìn xem cả người sợ hãi, cuối cùng ở bọn họ ánh mắt "Áp bách" Hạ, bất đắc dĩ ở dưới bàn lôi kéo đang chuẩn bị há mồm lại lần nữa phản đối Đỗ Hải Quỳnh, nói:"Thúc thúc a di, nói được cũng là. Nếu không, Hải Quỳnh, lần này chúng ta chợt nghe thúc thúc, a di nói, trước đem phòng ở cấp mua? Giá phòng còn như vậy trướng đi xuống cũng quả thật trễ mua không bằng sớm mua."

Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy nhất thời ánh mắt liền trừng tròn xoe tròn xoe, cơ hồ có điểm không thể tin được chính mình lỗ tai nghe được.

Người này, chẳng lẽ thực chuẩn bị cùng chính mình kết hôn ? Chẳng lẽ hắn chân chính thích là chính mình?

"Ngươi nha đầu kia là cái gì biểu tình? Ngươi xem xem người ta Vân Kiệt liền hiểu được sống, hiểu được quy hoạch, không giống ngươi giống nhau, một cây cân." Ngô Thu Nguyệt gặp nữ nhi đem ánh mắt trừng tròn xoe, hiển nhiên là không đồng ý Hạ Vân Kiệt ý kiến, nhịn không được lấy đầu ngón tay trạc hạ của nàng trán, oán trách nói.

"Mẹ, không phải như thế." Đỗ Hải Quỳnh vội la lên.

"Không phải như vậy là như thế nào?" Ngô Thu Nguyệt ngắt lời nói.

"Ta, ta……" Đỗ Hải Quỳnh cũng là bị nàng mẫu thân hỏi ở. Nàng căn bản không biết nên như thế nào cùng cha mẹ giải thích chính mình cùng Hạ Vân Kiệt trong lúc đó phức tạp quan hệ.

"Bất quá, thúc thúc, a di, tuy rằng ta đồng ý hiện tại liền

mua phòng ở, bất quá này phòng ở hiện tại phải có thể Hải Quỳnh danh nghĩa mua, dù sao chúng ta còn không có kết hôn.” Hạ Vân Kiệt đúng lúc mở miệng nói.

“Ngươi đứa nhỏ này, đều là người một nhà, còn theo chúng ta như vậy khách khí? Kết hôn không kết hôn, không phải đi lĩnh cái chứng, làm cái nghi thức thôi. Dù sao ngươi hiện tại cũng đã đến pháp định kết hôn tuổi, sáng mai, ngươi đem ngươi ba mẹ cấp ước lại đây, mọi người gặp cái mặt, đem ngày đính không phải thành.” Ngô Thu Nguyệt đầu tiên là oán trách trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó vẻ mặt mỉm cười nói.

Hiển nhiên Ngô Thu Nguyệt tuy rằng ở mặt ngoài trách cứ Hạ Vân Kiệt khách khí, kỳ thật còn là thực thích hắn như vậy không ham nhà mình tài sản tác phong.

Dù là Hạ Vân Kiệt thần thông quảng đại, có thể phi thiên độn địa, nhưng nghe đến Ngô Thu Nguyệt này lời nói cũng là sinh sôi bị dọa ra một thân mồ hôi lạnh.

Cũng may Đỗ Hải Quỳnh coi như lanh lợi, nghe vậy trắng Ngô Thu Nguyệt liếc mắt một cái nói:“Mẹ, ngươi liền như vậy vội vã đem nữ nhi gả đi ra ngoài sao? Vân Kiệt vừa mới vừa đến pháp định kết hôn tuổi, ngươi liền thúc giục muốn kết hôn. Kết hôn là không nhiều lắm vấn đề a, nhưng chúng ta quốc gia luôn luôn tại đề xướng kết hôn muộn sinh muộn, Vân Kiệt nhưng là đại học lão sư, làm người gương tốt, nhưng là cấp cho học sinh làm tấm gương, thế này mới vừa mới đến pháp định tuổi liền kết hôn, ngươi nói ảnh hưởng được không? Sẽ cho lãnh đạo cái gì ấn tượng?”

“Đúng vậy, đúng vậy. Thúc thúc a di, kết hôn quá sớm nói không chừng là hội ảnh hưởng đến ta bình chức danh.” Hạ Vân Kiệt bị Đỗ Hải Quỳnh như vậy nhắc tỉnh, nhất thời đầu óc cũng lung lay đứng lên, cũng không quản trong trường học có hay không phương diện này

quy định, há mồm liền xả nói.

Ngô Thu Nguyệt cùng Đỗ Triết Thanh đối phương diện này tự nhiên không hiểu, nghe vậy đổ thật đúng là có điểm lo lắng quá sớm kết hôn hội ảnh hưởng đến Hạ Vân Kiệt bình chức danh sự tình.

Đây chính là đại sự tình a!

Bọn họ tự nhiên là hy vọng con rể tương lai kế tiếp thăng chức, tốt nhất có thể bình cái giáo thụ cái gì, thật muốn như vậy, bọn họ ở thân thích bằng hữu mặt mũi có thể to lắm rất có mặt mũi.

“Như vậy a, xem ra cũng chỉ có thể tái tha hai năm. Bất quá kết hôn sự tình có thể tái trễ nhất trễ, phòng ở hay là muốn mau chóng mua.” Ngô Thu Nguyệt cùng Đỗ Triết Thanh cuối cùng có chút tiếc nuối nói.

Gặp Ngô Thu Nguyệt cùng Đỗ Triết Thanh rốt cục không kiên trì muốn bọn họ kết hôn, Hạ Vân Kiệt cùng Đỗ Hải Quỳnh đều âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Đỗ Triết Thanh là lái xe tới được, kế tiếp hai ngày, Hạ Vân Kiệt cùng Đỗ Hải Quỳnh đều cùng bọn họ chung quanh xem phòng ở. Cuối cùng đính bộ kì phòng, diện tích rất lớn, có một trăm bốn mươi cái bình phương tả hữu, thủ phó trực tiếp liền thanh toán 5 thành, hiển nhiên Ngô Thu Nguyệt ở thị trường chứng khoán thật sự buôn bán lời không ít tiền.

“Ngươi xem, hiện tại ngươi nội thành cũng có một bộ hào trạch, ta muốn là cưới ngươi không phải nhân tài hai được sao? Nếu không rõ ràng ta ủy khuất một chút, chấp nhận đem ngươi cấp cưới thế nào?” Rốt cục đem Đỗ Hải Quỳnh cha mẹ tiễn bước, Hạ Vân Kiệt không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhìn cũng là một bộ thở dài nhẹ nhõm một hơi bộ dáng Đỗ Hải Quỳnh,

nhịn không được nói đùa nói.

“Tốt nhất, dù sao hôm nay ta cũng không đi làm, nếu không hiện tại đi trước dân chính cục đem kết hôn chứng cấp lĩnh.” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy một phen thân mật vãn trụ Hạ Vân Kiệt cánh tay, nói.

“Khụ khụ, nói đùa, nói đùa.” Hạ Vân Kiệt vốn tưởng rằng Đỗ Hải Quỳnh hội cười nhạt, không nghĩ tới còn thế nhưng thực kéo tay hắn muốn đi dân chính lĩnh kết hôn chứng, vội vàng ngượng ngùng nói.

“Thiết, chỉ biết ngươi không này lá gan!” Đỗ Hải Quỳnh thấy thế khinh thường trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, trong đầu nổi lên một tia thản nhiên mất mát.

Tuy rằng nhìn như vui đùa nói, nhưng lại làm sao không phải của nàng thiệt tình nói.

“Ha ha, hiện tại đi nơi nào?” Hạ Vân Kiệt ngượng ngùng cười cười, vội vàng nói sang chuyện khác.

“Có thể đi làm sao, đương nhiên phải đi siêu thị mua đồ ăn, chờ Lệ Đề về nhà, chúng ta buổi tối cùng nhau hảo hảo chúc mừng một chút chúng ta trước tiên mua hôn phòng,” Đỗ Hải Quỳnh nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy há miệng thở dốc, lại thức thời ngậm miệng lại.

Gặp Hạ Vân Kiệt không có lên tiếng, Đỗ Hải Quỳnh mắt đẹp trung lóe ra một chút phức tạp ánh mắt.

Hắn trong lòng quả nhiên cũng là có Lệ Đề, nếu cuối cùng hắn lựa chọn Lệ Đề, ta lại nên làm cái gì bây giờ? Ta thật sự có thể buôngsao?

Đỗ Hải Quỳnh quả thực ở siêu thị đại mua đặc mua, hơn

nữa mua còn đều là Hạ Vân Kiệt sở trường hảo đồ ăn.

Bất quá làm đợi cho Trầm Lệ Đề về nhà, cùng nhau ăn cơm thời điểm, Đỗ Hải Quỳnh cũng không biết ra làm gì tâm tư, thế nhưng một chữ chưa đề mua phòng ở sự tình, điều này làm cho Hạ Vân Kiệt âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi đồng thời, trong lòng có một loại thực vi diệu cảm xúc dao động.

Đêm đó, Hạ Vân Kiệt tự nhiên lại ngủ lại ở tại đức nhã tiểu khu.

Mùa hè, mọi người đều ăn mặc có vẻ mát mẻ, lại là hai nàng nhất nam cùng dưới mái hiên, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh lại không thế nào kiêng dè Hạ Vân Kiệt, tự nhiên làm cho hắn lần chịu dày vò, bất quá đối với Hạ Vân Kiệt càng nhiều cũng không phải sinh lý dày vò, mà là tình cảm dày vò.

Hắn cũng không phải tình cảm thượng ngu ngốc, hiện tại đã càng ngày càng hiểu được hai vị mỹ nữ tiếp viên hàng không đối hắn cảm tình, cũng mơ hồ biết các nàng dụng ý, chính là hắn lại như thế nào mở miệng đâu?

Cũng may ngày hôm sau, hai người liền đều đi đi làm, mà Hạ Vân Kiệt cũng phản hồi chính mình giáo viên độc thân ký túc xá, ngày tựa hồ vừa lại bình tĩnh. Khả làm cho Hạ Vân Kiệt vạn vạn không thể tưởng được là, tại buổi chiều thời điểm, hắn thế nhưng nhận được Trầm Lệ Đề phụ thân, Trầm Bách Cường điện thoại.

Trầm Lệ Đề cha mẹ làm được so với Đỗ Hải Quỳnh cha mẹ càng tuyệt, ngay cả nữ nhi cũng chưa thông tri một tiếng, trực tiếp liên hệ Hạ Vân Kiệt, đương nhiên ở mặt ngoài nói là đến Giang Châu thị thúc giục trước kia di lưu nợ nần, hỏi Hạ Vân Kiệt có hay không thời gian, buổi tối cùng nhau ăn bữa cơm.

Hạ Vân Kiệt còn có thể như thế nào trả lời, tự nhiên chỉ có thể nói hảo. Treo Trầm Lệ Đề cha mẹ điện thoại sau, Hạ Vân Kiệt liền lập tức cấp Trầm Lệ Đề bát gọi điện thoại, bất quá đối phương tắt máy, hiển nhiên còn tại trên máy bay.

Thật vất vả ở chạng vạng thời điểm, Hạ Vân Kiệt mới liên hệ thượng Trầm Lệ Đề, mà lúc này Trầm Lệ Đề đã biết nàng cha mẹ đến Giang Châu thị, cùng với hẹn Hạ Vân Kiệt cùng nhau ăn cơm sự tình.

Làm cho Hạ Vân Kiệt thực không nói gì là, đêm đó ăn cơm khi Trầm Bách Cường vợ chồng nói mà nói cùng Đỗ Triết Thanh nói mà nói thế nhưng không có sai biệt, cũng là thúc giục bọn họ mua phòng ở cùng kết hôn.

Cũng may Hạ Vân Kiệt đã có phía trước kinh nghiệm, trò cũ trọng thi, cuối cùng lại đem hôn kỳ sau này tha hai ba năm, chính là trong lòng lại âm thầm cảm khái, tự làm bậy không thể sống a!

Nếu phía trước không chỉ điểm Ngô Thu Nguyệt sao cổ, nếu phía trước không âm thầm giúp Trầm Bách Cường, khiến cho bọn họ nhà máy sinh sản nội y tiến vào siêu thắng siêu thị, bọn họ cũng sẽ không sẽ có tiền nhàn rỗi nghĩ cấp nữ nhi mua hôn phòng.

“Nhìn ngươi ứng phó ta ba mẹ bộ dáng, tựa hồ rất kinh nghiệm, hơn nữa đối Giang Châu thị phòng điền sản cũng rất quen thuộc, này thụ lâu tiểu thư tựa hồ cũng đều nhận thức ngươi, chẳng lẽ nói, này không phải ngươi lần đầu tiên mua hôn phòng?” Hai ngày sau, cuối cùng lại đem Trầm Bách Cường vợ chồng cấp tiễn bước, bất quá Hạ Vân Kiệt còn không có tới kịp tùng một hơi, liền cảm thấy bên hông thịt đau xót, cũng là Trầm Lệ Đề đã vươn của nàng ma thủ kháp ở hắn eo thịt, một đôi tiếu mâu lòe lòe tỏa sáng theo dõi hắn.

Chuyện tới nay, Hạ Vân Kiệt cũng không có biện pháp giấu diếm nữa, đành phải đem trước hai ngày Đỗ Hải Quỳnh cha mẹ cũng đến thúc giục hắn cùng Đỗ Hải Quỳnh kết hôn, cùng với mua phòng ở sự tình nói một lần.

Trầm Lệ Đề nghe được một nửa liền buông lỏng tay ra, trên mặt biểu tình có chút phức tạp.

“Này, này, Lệ Đề, ngươi nói hiện tại làm sao bây giờ?” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề biểu tình phức tạp, thật cẩn thận hỏi.

“Ngươi là nam nhân, còn là ta là nam nhân nha! Ta như thế nào biết làm sao bây giờ?” Trầm Lệ Đề hung hăng trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó lắc mông chi, đi giày cao gót đem Hạ Vân Kiệt súy ở tại mặt sau.

Nhìn Trầm Lệ Đề kia mang theo tức giận bóng dáng, Hạ Vân Kiệt thật lâu không nói gì, cuối cùng thở dài một tiếng, bước nhanh đuổi theo.

Thúc giục hôn, mua hôn phòng phong ba rốt cục hoàn toàn trôi qua, cuộc sống rốt cục chân chính trở về bình tĩnh.

Khả Hạ Vân Kiệt tâm lại thẳng đến khai giảng cũng chưa có thể khôi phục bình tĩnh, bởi vì này sau, mặc kệ là Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh cũng chưa tái chủ động liên hệ hắn, cũng không tái gọi hắn đi thuê nhà ở ăn cơm, cũng không biết các nàng hai đến tột cùng là cái gì tâm tư.

Hạ Vân Kiệt có nghĩ rằng chủ động phóng ra, có nghĩ rằng cùng các nàng ngả bài, nhưng cuối cùng hắn lại lùi bước.

Bởi vì trực giác nói cho hắn, ngả bài ngày nào đó, có lẽ chính là hắn mất đi các nàng một ngày. Nếu thật sự là như vậy, Hạ Vân Kiệt thà rằng tiếp tục như vậy đi xuống, tuy rằng như vậy có chút ích kỷ, có thể có thời điểm, người cảm tình vốn chính là ích kỷ.

Nghỉ hè cuối cùng còn là trôi qua, Hạ Vân Kiệt tâm tư cũng rốt cục chuyển tới lão sư công tác đi lên, không hề suy nghĩ cùng Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh trong lúc đó phức tạp cảm tình. Trên thực tế, tưởng cũng vô dụng, dù sao nhất thời nửa khắc cũng giải quyết không được. Hoặc là tha mới là trước mắt tốt nhất biện pháp.

Khai giảng ngày đầu tiên, làm Hạ Vân Kiệt đẩy ra 306 văn phòng, cơ hồ bị nhìn đến một màn cấp hách nhất đại khiêu.

Chỉ thấy luôn luôn tính cách sáng sủa mập mạp lão sư Lưu Lực Hoành, cả người ỉu xìu ngồi ở ghế trên, đôi mắt hắc hắc, làn da vàng như nến, cả người giống như gầy một vòng.

“Ta nói, Lưu lão sư ngươi làm sao vậy? Sinh bệnh sao?” Hạ Vân Kiệt quan tâm hỏi.

“A, là Hạ lão sư a! Ngươi tới đi làm a, nghỉ hè quá vui vẻ đi? Có hay không lại phao đến tịnh muội?” Lưu Lực Hoành ngẩng đầu nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, miễn cưỡng bài trừ một tia mỉm cười, hữu khí vô lực hỏi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1155 : Châm cứu giảm béo

“Ngươi trước đừng hỏi ta, ta quá rất khá. Nhưng thật ra ngươi, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, qua cái nghỉ hè như thế nào cả người tựa như bị một hồi bệnh nặng giống nhau.” Hạ Vân Kiệt nhíu nhíu mày nói.

“Đừng hỏi, Hạ lão sư, đây đều là người này tự tìm. Hắn ở giảm béo!” Lục Cao Đại tức giận nói.

“Ta nói lão Lục, ngươi đến cùng có hay không đồng tình tâm a? Ngươi nghĩ rằng ta nguyện ý giảm béo sao? Còn không phải là vì tình khó khăn, bị buộc a!” Lưu Lực Hoành nâng giương mắt da, trắng Lục Cao Đại liếc mắt một cái nói.

“Vi tình sở khốn chúng ta lý giải, khá vậy không thể như vậy giảm béo a. Ngươi là học y, chẳng lẽ không biết, như vậy giảm béo, cho dù giảm xuống dưới, ngươi hơn phân nửa cũng là hạ xuống một thân bệnh.” Phạm Học Văn đi theo nói.

“Chỉ cần có thể lấy được Nhã Trí, cho dù hạ xuống một thân bệnh lại như thế nào?” Lưu Lực Hoành dùng sức cử ưỡn ngực, một bộ anh dũng phó nghĩa, không chối từ tư thế.

“Được rồi, Lưu lão sư, không phải ta đả kích a, ta xem việc này tám chín phần mười là kia nữ nhân ở đùa giỡn ngươi. Nàng thật muốn đối với ngươi có ý tứ, lại như thế nào khả năng muốn ngươi hai tháng trừ năm mươi cân a, này căn bản là không phải giảm béo mà là giảm mệnh a.” Lý Hiểu Thi nhíu mày nói.

“Lý lão sư, không căn không cứ mà nói ngươi cũng không thể nói lung tung. Hơn nữa, hai tháng giảm năm mươi cân, kỳ thật còn là cử dễ dàng, rất nhiều người

từng đều làm được quá.” Lưu Lực Hoành phản bác nói.

“Cử dễ dàng! Ta dựa vào!” Lục Cao Đại đám người tất cả đều mắt trợn trắng, “Xong rồi, người này điên rồi!”

“Cái gì loạn thất bát tao a, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra a?” Hạ Vân Kiệt nhíu nhíu mày, hỏi.

“Sao lại thế này? Này còn không rõ ràng sao? Chúng ta Lưu lão sư lâm vào võng tình !” Lục Cao Đại tức giận trả lời, sau đó đem sự tình một năm một mười cùng Hạ Vân Kiệt giải thích một lần.

Hạ Vân Kiệt nghe xong sau thế này mới hiểu được, nguyên lai này nghỉ hè người trong nhà cấp Lưu Lực Hoành an bài một lần thân cận, kết quả Lưu Lực Hoành mê thượng một vị thân cận đối tượng, mà đối phương lại nói trừ phi Lưu Lực Hoành hai tháng trừ năm mươi cân, nếu không nàng là sẽ không theo hắn kết giao.

Sự tình thực hiểu được, đối phương chính là muốn Lưu Lực Hoành hết hy vọng, không nghĩ tới rơi vào võng tình Lưu Lực Hoành thế nhưng thật sao, thế nhưng thật đúng là hạ quyết định quyết tâm hai tháng trừ năm mươi cân. Mà giảm béo tối hữu hiệu biện pháp, tự nhiên là ăn giảm béo dược, còn có giảm bớt thức ăn hấp thu. Vì thế Lưu Lực Hoành ăn giảm béo dược ăn tiết cái không ngừng, lại cứ còn chịu đựng luôn không ăn cơm. Kể từ đó, hắn không phải không có tinh đánh thải, sắc mặt vàng như nến mới là lạ.

“Lưu lão sư a, ngươi là thầy thuốc, ngươi hẳn là biết giảm béo là tiến hành theo chất lượng, ngươi như vậy khẳng định là không đúng.” Hạ Vân Kiệt khuyên nhủ.

“Kia chẳng lẽ muốn ta buông tha cho Nhã Trí sao? Đây chính là mấy năm nay ta thật vất vả thích thượng nữ nhân, mà đối phương cũng minh xác đưa ra nhận ta

điều kiện nữ nhân.” Lưu Lực Hoành nói.

“Ngươi xem, Hạ lão sư, người này đã không cứu! Nếu không, vì cứu vị này lão huynh một mạng, ngươi sẽ không nếu giấu diếm, truyền thụ hắn mấy chiêu tán gái tuyệt chiêu đi.” Lục Cao Đại đám người lắc đầu nói.

“Một bên đi!” Hạ Vân Kiệt tức giận trừng mắt nhìn Lục Cao Đại đám người liếc mắt một cái, sau đó đối Lưu Lực Hoành nói:“Lưu lão sư, ngươi như vậy giảm béo khẳng định là không được, nếu không ta cho ngươi đến cái châm cứu giảm béo đi, tuy rằng nói hai tháng trừ năm mươi cân còn là có điểm chỉ vì cái trước mắt, nhưng tổng so với ngươi ăn cái gì giảm béo trà, không ăn cơm tới cường rất nhiều.”

“Một bên đi, một bên đi! Ngươi là không phải chê ta không đủ phiền a, còn tiêu khiển ta! Ta cũng vậy học trung y, tuy rằng chủ công khoa chỉnh hình, nhưng cái khó nói ta không biết châm cứu giảm béo sao? Kia ngoạn ý có năng lực trừ bao nhiêu? Thật muốn dùng được, ta còn về phần cần như vậy sao?” Lúc này cũng là đến phiên Lưu Lực Hoành tức giận trừng Hạ Vân Kiệt.

“Chính là, Hạ lão sư, ngươi ra là cái gì chủ ý a! Châm cứu giảm béo nếu như vậy hữu hiệu quả, kia giảm béo trà cái gì đã sớm rời khỏi thị trường, trên thế giới này cũng đã sớm không có gì béo ca phì tỷ.” Lục Cao Đại đám người cũng đều ào ào bẩn thỉu Hạ Vân Kiệt.

Bọn họ tự nhiên là không tin có như vậy thần kỳ giảm béo châm cứu.

“Uy, các ngươi đây là cái gì thái độ. Lão hổ không phát uy ngươi thật đúng là đã cho ta là bệnh miêu bất thành? Nói như thế nào ta cũng vậy tiến sĩ sinh đạo sư, học sinh trung còn có chuyên gia cấp trung y. Nếu không phải xem ở mọi người đều là đồng sự, bạn tốt phân

thượng, Lưu lão sư lại vi tình sở khốn, các ngươi đã cho ta hội dễ dàng ra tay sao?” Hạ Vân Kiệt gặp trong văn phòng áp căn sẽ không lão sư tin tưởng hắn, trừng mắt nói.

Mọi người nghe vậy đều hơi hơi sửng sốt sửng sốt, bất quá rất nhanh, bọn họ liền cười ha ha gật đầu nói:“Là, là, chúng ta đương nhiên tin tưởng Hạ lão sư y thuật cao minh, cái gì giảm béo châm cứu khẳng định là dễ như trở bàn tay, dễ như trở bàn tay.”

Hạ Vân Kiệt thấy mọi người tuy rằng ở mặt ngoài đều gật đầu khen hắn, nhưng rõ ràng là nghĩ một đằng nói một nẻo, qua loa cho xong, không khỏi dở khóc dở cười, đang nghĩ tới muốn hay không bộc lộ tài năng khi, dạy học thư ký Dương Thục Cầm đi đến.

“Các ngươi đang nói cái gì đâu? Như vậy náo nhiệt.” Dương Thục Cầm vừa vào cửa liền cười dài hỏi, bất quá làm của nàng ánh mắt dừng ở Lưu Lực Hoành trên người khi, lập tức cũng cùng Hạ Vân Kiệt giống nhau lắp bắp kinh hãi, kinh hô:“Lưu lão sư ngươi làm sao vậy? Sinh bệnh sao?”

“Là sinh bệnh, bệnh tương tư!” Lý Hiểu Thi thở dài, sau đó đem Lưu Lực Hoành sự tình giải thích một lần, lại đem Hạ Vân Kiệt vừa rồi nói cấp cho hắn châm cứu giảm béo sự tình cũng nói một lần.

“Hạ lão sư, ngươi như thế nào có thể như vậy! Người ta Lưu lão sư đều đã bị tình yêu tra tấn thành như vậy, ngươi như thế nào còn có thể loạn nói đùa, tìm người vui vẻ.” Dương Thục Cầm nghe xong sau, liên tục hướng Hạ Vân Kiệt mắt trợn trắng, trách cứ nói.

Hiển nhiên nàng cũng là áp căn không tin Hạ Vân Kiệt có thể sử dụng châm cứu làm cho Lưu Lực Hoành hai tháng nội trừ năm mươi cân thịt béo.

Hạ Vân Kiệt bị Dương Thục Cầm chỉ trích một trận buồn bực không nói gì, hồi lâu mới nói:“Hảo, hảo, ta không nói chính mình là tiến sĩ sinh đạo sư, cũng không nói học sinh trung nổi danh y chuyên gia, như vậy, năm ngày thời gian! Lưu lão sư ngươi cho ta năm ngày thời gian, này năm ngày thời gian ngươi không cần ăn kia cái gì chó má giảm béo dược, cũng không cần tuyệt thực, nếu ta thi châm sau, không có khởi rõ ràng giảm béo hiệu quả. Ta sẽ dạy ngươi tán gái bất truyền tuyệt chiêu. Ở nữ nhân phương diện này, ta nghĩ các ngươi tổng đối ta có tin tưởng đi!”

“Ta dựa vào, Hạ lão sư ngươi sớm nói thôi! Ngươi muốn sớm nói, ta còn giảm cái gì phì nha. Lão Lục, lão Phạm, có hay không ăn, có hay không ăn, đói chết ta !” Lưu Lực Hoành nghe Hạ Vân Kiệt nói nếu châm cứu giảm béo không nổi hiệu quả, hắn liền truyền hắn tán gái bất truyền tuyệt chiêu, lập tức liền đứng lên, hai mắt xám ngắt nơi nơi tìm ăn.

“Lăn một bên đi, ta cũng không phải nhà trẻ tiểu hài tử, còn tùy thân mang ăn ! Muốn tưởng ăn cái gì, chính mình đi quầy bán quà vặt đi mua.” Lục Cao Đại cùng Phạm Học Văn gặp Lưu Lực Hoành nhìn bọn họ tựa như nhìn đến thơm ngào ngạt thức ăn giống nhau, một đôi phì thủ ở bọn họ bàn công tác một trận loạn phiên còn chưa đủ, còn tại bọn họ trên người sờ loạn, giống như bọn họ trong túi cất giấu mỹ thực bình thường, buồn bực bọn họ trực tiếp “Ba” vỗ hắn phì thủ, liên tục xem thường nói.

“Dựa vào, thật là! Các ngươi đều là một đám người nào nha, này đại sớm tới tìm đi làm cũng không mang theo một chút ăn gì đó!” Lưu Lực Hoành gặp tìm không thấy ăn, ngược lại trắng Lục Cao Đại đám người giống nhau, sau đó đẩu một thân thịt béo, vội vã ra văn phòng, thẳng đến quầy bán quà vặt mà đi.

“Ta dựa vào!” Nhìn phía trước còn ỉu xìu, hữu khí vô lực Lưu Lực Hoành, một trận gió chạy ra khỏi văn phòng, tất cả mọi người há to miệng ba, nhịn không được **** lời thô tục, liền ngay cả Dương Thục Cầm như vậy mỹ nữ thư ký cũng không ngoại lệ. Mà Hạ Vân Kiệt nhìn Lưu Lực Hoành một trận gió lao ra văn phòng, cũng không biết chính mình là nên khóc còn nên cười!

Chính hắn một bác đạo làm được thật đúng là thất bại a! Thế nhưng nhắc tới tán gái tuyệt chiêu, người này thế nhưng liền rất tin không nghi ngờ, mà đối với chính mình y thuật, người này cũng là áp căn sẽ không tiết nhất cố.

Hồi lâu, đang lúc Hạ Vân Kiệt không biết nên khóc hay nên cười khi, đột nhiên cảm thấy cả người phát lạnh, vội vàng giương mắt đảo qua, lại phát hiện Lục Cao Đại cùng Phạm Học Văn chính vẻ mặt tặc cười hướng chính mình tới gần.

“Ta nói, Hạ lão sư, kỳ thật này nghỉ hè người trong nhà cũng cho ta an bài thân cận, cũng nhìn trúng một vị, nhưng đối phương chê ta cái rất thấp, nói trừ phi ta hai tháng tái dài cao 5 cm, nếu không không diễn. Nguyên bản ta là chuẩn bị đi làm cái đoạn cốt tăng cao giải phẫu. Bất quá, ta nghe nói dùng châm cứu kích thích huyệt đạo cũng có thể đạt tới tăng cao hiệu quả. Hạ lão sư ngài châm cứu thuật lợi hại như vậy, nếu không cũng cho ta châm cứu một chút. Nếu năm ngày hiệu quả không hiện trứ cũng không quan hệ, ngài truyền ta một hai thủ tán gái tuyệt chiêu là được.” Lục Cao Đại kiễng mũi chân, ôm Hạ Vân Kiệt cổ nói.

“Đi, đi, liền ngươi này thân cao, tái gia tăng 5 cm cũng không diễn.” Phạm Học Văn một phen đẩy ra Lục Cao Đại, sau đó đôi vẻ mặt mỉm cười, ôm Hạ Vân Kiệt đầu vai nói:“Hạ lão sư a, kỳ thật đâu, này nghỉ hè, người nhà của ta cũng cho ta an bài thân cận. Nhưng đối phương

chê ta rất gầy, cho nên ta này hai ngày đều là ở rượu chè ăn uống quá độ, tưởng đem thể trọng cấp gia tăng đi lên. Nhưng ngài cũng biết rượu chè ăn uống quá độ là thực không khỏe mạnh, cho nên ta suy nghĩ ngài có phải hay không cũng cho ta châm cứu một chút. Hiệu quả không hiện trứ không quan hệ, thực không được, ngài liền truyền ta một hai thủ tán gái tuyệt chiêu."

Hạ Vân Kiệt nhìn Lục Cao Đại cùng Phạm Học Văn này hai cái đồng văn phòng đại học lão sư, nhịn không được vỗ hạ cái trán, dở khóc dở cười nói:"Tán gái tuyệt chiêu ta là không có, bất quá châm cứu ta còn thật là có hai hạ. Lục lão sư ngươi tuy rằng qua dài cao tuổi, nhưng muốn tưởng cho ngươi tái dài cao lớn ba năm cm, ta còn là có thể làm đến. Về phần Phạm lão sư, ngươi đó là tràng vị hấp thu có điểm vấn đề nhỏ, ngươi muốn thật muốn tăng trưởng điểm thịt, cũng không phải cái gì vấn đề."

"Thực không có?" Lục Cao Đại cùng Phạm Học Văn nghe vậy chưa từ bỏ ý định nói.

"Thực không có, nếu thực sự ta có thể nhìn các ngươi đánh quang côn sao? Có thể nhìn Lưu lão sư tự ngược sao?" Hạ Vân Kiệt tức giận nói.

"Vậy ngươi là như thế nào phao đến nhiều như vậy mỹ nữ ?" Lục Cao Đại cùng Phạm Học Văn như trước chưa từ bỏ ý định.

"Nếu các ngươi cũng lớn lên giống ta giống nhau suất, lại tuổi trẻ nhẹ nhàng còn có như vậy cao chức danh, y thuật lại cao minh, các ngươi liền hiểu được." Hạ Vân Kiệt trả lời.

"Thiết!" Lục Cao Đại cùng Phạm Học Văn song song cho Hạ Vân Kiệt một cái khinh bỉ biểu tình.

“Nói như vậy, Hạ lão sư ngươi là cố ý nói như vậy, lừa Lưu lão sư ăn cơm? Này cũng là không mất một biện pháp tốt, bất quá năm ngày sau, ngươi nếu không đúng cấp Lưu lão sư chi cái tuyệt chiêu, kia làm sao bây giờ?” Lý Hiểu Thi nhưng thật ra nghe được hai mắt sáng ngời, hỏi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1156 : Hiệu quả

“Năm ngày sau? Năm ngày sau Lưu lão sư đã nhìn đến rõ rệt giảm béo hiệu quả, hắn tự nhiên sẽ không tái áp dụng cái loại này tự ngược, có tổn hại thân thể khỏe mạnh giảm béo phương thức.” Hạ Vân Kiệt đương nhiên trả lời.

Mọi người nghe vậy đều ào ào hướng Hạ Vân Kiệt mắt trợn trắng, hiển nhiên không có người hội tin tưởng hắn “Chuyện ma quỷ”.

“Uy, các ngươi đây là cái gì biểu tình! Tốt xấu ta cũng vậy bác đạo a!” Hạ Vân Kiệt không phục nói.

Bất quá áp căn sẽ không người để ý tới Hạ Vân Kiệt mà nói, đều tự cúi đầu nghĩ như thế nào giúp Lưu Lực Hoành giải quyết này nan đề, bất quá cuối cùng còn là hết đường xoay xở, thở dài nói:“Ai, nay xem ra tha năm ngày là năm ngày, nói không chừng năm ngày sau Lưu lão sư đã nghĩ thông.”

Hạ Vân Kiệt gặp áp căn sẽ không người tin tưởng hắn mà nói, không khỏi âm thầm dở khóc dở cười, bất quá nhưng cũng không chân chính hướng trong lòng đi, cũng không cố ý bộc lộ tài năng. Dù sao năm ngày sau, bọn họ đều đã hiểu được, chính hắn một bác đạo, vị này danh y chuyên gia đạo sư, cũng không phải là có tiếng không có miếng, cũng không phải là dựa vào học sinh hàng đầu kiếm cơm ăn.

Gặp Lưu Lực Hoành sự tình không có biện pháp giải quyết, kế tiếp mọi người cũng sẽ không tái tiếp tục đàm chuyện này, ngược lại đàm nghỉ hè cuộc sống. Chính đàm trong lúc đó, Lưu Lực Hoành trở lại, trên tay dẫn theo một cái thật to gói to, có khoai phiến, có chân không đóng gói món kho…… Dù sao tất cả đều là ăn gì

đó. Không chỉ có như thế, hắn mặt khác một bàn tay cũng không rảnh, lúc này chính cầm cái món kho móng giò ở cắn cái bất diệc nhạc hồ, miệng đầy bóng nhoáng tỏa sáng cũng hồn nhiên chưa thấy.

Mọi người gặp Lưu Lực Hoành tiến vào, đều ngây ngốc theo dõi hắn xem, kia ánh mắt so với phía trước vừa nhìn đến hắn kia phó ỉu xìu, sắc mặt vàng như nến còn muốn giật mình.

“Như vậy nhìn ta làm gì? Nơi này có thiệt nhiều ăn ngon gì đó, các ngươi muốn hay không cũng ăn một chút?” Lưu Lực Hoành hồn nhiên không cảm thấy có cái gì, đem một chỉnh túi thức ăn hướng bàn công tác bày, chỉ chỉ trong gói to thức ăn, nói.

“Này Lưu lão sư, ngươi tin tưởng ngươi là ở giảm béo?” Dương Thục Cầm mở to hai mắt nhìn, chỉ chỉ trên bàn thức ăn hỏi.

“Vô nghĩa, không phải vì giảm béo, ta này đại buổi sáng có thể ăn nhiều như vậy này nọ sao?” Lưu Lực Hoành mắt trợn trắng nói.

Mọi người nghe vậy đều một trận hãn, đây là cái gì thần ăn khớp a!

“Bất quá Lưu lão sư a, đánh thiết còn cần tự thân cứng rắn, cho dù năm ngày sau Hạ lão sư hội truyền cho ngươi tán gái tuyệt chiêu, nhưng ngươi chẳng lẽ không cảm thấy ngươi cũng có thể thích hợp khống chế ẩm thực, tận lực bảo trì tốt hình thể sao? Đương nhiên giống phía trước như vậy ăn giảm béo dược, không ăn cơm là không đúng.” Hồi lâu, ở tiêu hóa Lưu Lực Hoành thần ăn khớp sau, Lý Hiểu Thi châm chước dùng từ, hảo tâm nhắc nhở nói.

“Hắc hắc, ta hiểu được, ta hiểu được. Chủ yếu là này

hai ngày không như thế nào ăn cơm, thật sự đem ta đói bụng lắm.” Lưu Lực Hoành gãi gãi đầu nói.

Lời này nghe được còn có như vậy điểm đạo lý, mọi người nghe vậy trong lòng thầm nghĩ.

“Bất quá này đó thức ăn thật sự là thật ngon, ta quyết định này năm ngày muốn đem mấy ngày hôm trước tiết kiệm điệu thức ăn cấp hoàn toàn bổ trở về.” Bất quá Lưu Lực Hoành theo sát sau nói mà nói, lại làm cho sở hữu người há hốc mồm, tái sau đó ào ào dùng đồng tình ánh mắt nhìn về phía Hạ Vân Kiệt.

Lúc này, lấy Lưu Lực Hoành như vậy bù lại thái độ, cho dù Hạ Vân Kiệt thật sự có rất lợi hại giảm béo châm cứu thuật, kia cũng là hồi thiên vô lực a, càng đừng nói hắn kia giảm béo châm cứu thuật khẳng định không có gì thần kỳ chỗ. Hắn sẽ chờ năm ngày sau bị Lưu Lực Hoành đuổi theo mông ép hỏi tán gái tuyệt chiêu đi.

“Các ngươi yên tâm, rất nhanh chúng ta Lưu lão sư sẽ đối này đó thức ăn mất đi hứng thú.” Bất quá Hạ Vân Kiệt lại cười nhẹ, vẻ mặt tự tin nói.

Bất quá đáp lại Hạ Vân Kiệt là Lý Hiểu Thi đám người xem thường, còn có Lưu Lực Hoành vùi đầu khổ ăn.

“Được rồi, được rồi, trước đừng ăn, đi trước châm cứu.” Buồn bực trung Hạ Vân Kiệt trực tiếp một bàn tay vỗ điệu Lưu Lực Hoành trong tay lỗ chân giò.

“Thật là, gấp cái gì cấp, ta đều đã đói bụng vài ngày, sẽ không có thể làm cho ta ăn cái thống khoái sao?” Lưu Lực Hoành bất mãn một lần nữa cầm lấy lỗ chân giò, chuẩn bị tiếp tục cắn hoàn.

“Nếu như vậy, quên đi! Ngươi thích ăn liền ăn cái đủ, dù sao cái gì giảm béo a, cái gì Nhã Trí a, ta là mặc kệ.” Hạ

Vân Kiệt thấy thế, nhún nhún vai, hai tay nhất quán nói.

“Hắc hắc, đừng, đừng, ta cái này đi theo ngươi châm cứu. Mọi người đều là huynh đệ, làm gì nói như vậy thương cảm tình mà nói đâu? Hơn nữa, ngươi liền thực nhẫn tâm nhìn huynh đệ ta đánh quang côn sao?” Lưu Lực Hoành gặp Hạ Vân Kiệt muốn phủi tay mặc kệ, vội vàng ném xuống trong tay lỗ chân giò, hắc hắc cười, thân thủ sẽ muốn đi ôm Hạ Vân Kiệt bả vai.

“Lấy ra của ngươi hàm trư thủ.” Hạ Vân Kiệt vội vàng chụp khai hắn đầy mỡ nị phì thủ.

Lưu Lực Hoành cũng không để ý, hắc hắc cười cười, sau đó đi thủy tào rửa tay, đi theo Hạ Vân Kiệt đi châm cứu dạy học phòng học.

Hạ Vân Kiệt làm cho Lưu Lực Hoành nằm thẳng ở trên giường, sau đó bắt đầu cho hắn châm cứu.

Hạ Vân Kiệt cũng không có thi triển thần kỳ thủ pháp, chính là trung quy trung củ đem châm đâm vào Lưu Lực Hoành huyệt trên tai, quan nguyên, tam âm giao, khúc trì, chi câu các huyệt đạo.

Trừ bỏ một chút huyệt đạo, này đó huyệt đạo đại đa số đều là trước mắt truyền bá có vẻ quảng giảm béo châm cứu huyệt đạo. Lưu Lực Hoành cũng là học trung y, tuy rằng cường hạng không ở châm cứu, nhưng học trung y mọi người học quá huyệt đạo, tự nhiên biết Hạ Vân Kiệt thủ là cái gì huyệt đạo, cũng biết này đó đều là giảm béo châm cứu huyệt đạo, gặp Hạ Vân Kiệt giảm béo châm cứu pháp cũng không có thần kỳ chỗ, không khỏi âm thầm có chút thất vọng.

Bất quá rất nhanh, Lưu Lực Hoành cũng sẽ không thất vọng rồi. Bởi vì Hạ Vân Kiệt giảm béo châm cứu pháp không có thần kỳ chỗ vốn ngay tại dự kiến bên trong,

hắn giảm béo châm cứu pháp nếu cùng truyền thống hoàn toàn bất đồng, kia mới kêu không bình thường, hơn nữa chỉ sợ Lưu Lực Hoành cũng không dám làm cho hắn tiếp tục thi châm đi xuống.

Thi châm đại khái nửa giờ liền đã xong.

Hạ Vân Kiệt cùng Lưu Lực Hoành cùng nhau về tới 306 văn phòng.

“Cảm giác thế nào Lưu lão sư? Có phải hay không có điệu thịt cảm giác? Có phải hay không nhìn đến thức ăn không có gì dục vọng rồi?” Gặp Hạ Vân Kiệt cùng Lưu Lực Hoành trở về, Lục Cao Đại đám người cười trêu chọc nói.

“Ân, ân, đó là đương nhiên, Hạ giáo thụ xuất mã, tự nhiên nhất châm thấy hiệu quả!” Lưu Lực Hoành cười nói.

Bất quá nói xong sau, hắn trong lòng nhưng thật ra lộp bộp một chút, bởi vì hắn phát hiện nhìn đến trên bàn thức ăn, hắn tựa hồ đột nhiên gian thật sự không có gì hứng thú.

Bất quá rất nhanh, Lưu Lực Hoành liền ngầm lắc lắc đầu, cho rằng chính hắn một ý tưởng có điểm thần kinh, khẳng định là vừa mới lập tức ăn hơn, cho nên hiện tại không có gì thèm ăn.

Mọi người gặp Lưu Lực Hoành trở về sau khi chưa ăn này nọ, đều chính là cười cười, cũng không đem này thực làm một hồi sự, lại không biết đến ở vừa rồi châm cứu trung, Hạ Vân Kiệt đã lặng yên ức chế hắn vị toan phân bố, khiến cho hắn thèm ăn đại giảm, không chỉ có như thế, Hạ Vân Kiệt vừa rồi còn thông qua châm cứu đem Lưu Lực Hoành đã chống đỡ đại vị thong thả cấp co rút lại trở về, thay lời khác nói, Lưu Lực Hoành vị hiện

tại nhỏ đi, khẩu vị tự nhiên cũng liền nhỏ.

Giữa trưa, Lưu Lực Hoành ăn cơm cũng không nhiều, mọi người đồng dạng cũng không đem chuyện này để ở trong lòng, liền ngay cả Lưu Lực Hoành chính mình cũng không như thế nào để ý, còn tưởng rằng là mấy ngày nay đói hơn, lập tức khẩu vị còn không có hoãn quá đến.

Không chỉ có như thế, mọi người còn ào ào nói đùa nói, Hạ Vân Kiệt giảm béo châm cứu quả nhiên hữu hiệu, đem Hạ Vân Kiệt nói được buồn bực thẳng hướng Lục Cao Đại đám người mắt trợn trắng.

Ăn cơm xong, mọi người cũng liền đều tan, ai cũng không đem Hạ Vân Kiệt giảm béo châm cứu sự tình để ở trong lòng, Lưu Lực Hoành cũng là như thế. Hắn duy nhất nhớ thương là, năm ngày sau, Hạ Vân Kiệt đến tột cùng hội truyền cho hắn cái gì tán gái tuyệt chiêu.

Đừng nói, đối với Hạ Vân Kiệt tán gái tuyệt chiêu, Lưu Lực Hoành thật là có không nhỏ tin tưởng. Không có biện pháp, ai làm cho Hạ Vân Kiệt bên người tổng không thiếu nữ nhân, hơn nữa người người còn đều là dáng người gợi cảm, khuôn mặt xinh đẹp mỹ nữ, không chỉ có như thế, này đó mỹ nữ còn cũng không để ý cùng này khác nữ nhân cùng chung hắn này nam nhân. Muốn nói Hạ Vân Kiệt không có một chút tán gái tuyệt chiêu, thủ đoạn, Lưu Lực Hoành là không tin.

Ở vòng quanh vườn trường bên hồ đi rồi vài vòng, lại về giáo sư độc thân ký túc xá nhìn trong chốc lát thư, suy nghĩ một lát, mắt thấy lại đã buổi chiều đi làm thời gian, Hạ Vân Kiệt liền lưng đan kiên bao rời đi giáo viên độc thân ký túc xá đi trung y viện tòa nhà.

Hạ Vân Kiệt đến lúc đó, trong văn phòng còn không có người. Bất quá rất nhanh, lục tục, Lưu Lực Hoành đám

người cũng đều lại đây, chỉ có Lục Cao Đại chậm chạp không gặp bóng người.

“Di, hôm nay Lục lão sư không phải không có tọa chẩn sao? Như thế nào đến này điểm đều còn không có đến?” Lý Hiểu Thi có chút kỳ quái hỏi. Bởi vì Lục Cao Đại hướng tới là trong văn phòng chuẩn nhất lão sư.

“Cũng là, sẽ không là có cái gì đào hoa vận đi?” Lưu Lực Hoành nói đùa nói.

“Xem ra Lưu lão sư đối Hạ lão sư châm cứu giảm béo rất tin tưởng a! Đều bắt đầu nghĩ đào hoa vận.” Lý Hiểu Thi nghe vậy trắng Lưu Lực Hoành liếc mắt một cái, tức giận nói.

Thân là nữ lão sư, nàng còn là có điểm không thích nam lão sư luôn khai loại này vui đùa, tuy rằng làm trong văn phòng duy nhất nữ lão sư, Lý Hiểu Thi sớm đã thói quen loại này vui đùa.

“Di, còn đừng nói, Hạ lão sư châm cứu giảm béo còn giống như thực sự điểm hiệu quả. Giữa trưa ta giấc ngủ trưa khi ra một thân hãn cùng du da.” Lưu Lực Hoành nói.

“Thiết, liền ngươi này đầy đặn dáng người, cho dù không có Hạ lão sư giảm béo châm cứu, ngươi ngủ làm theo cũng sẽ ra một thân hãn cùng du.” Lý Hiểu Thi khinh bỉ nói.

Phạm Học Văn nghe vậy ha ha nở nụ cười, mà Hạ Vân Kiệt tự nhiên chỉ có lắc đầu dở khóc dở cười phân.

……

Trung y học viện Hồng Văn Cảnh viện trưởng văn phòng.

Hồng Văn Cảnh ngồi ở chủ bàn sau cấp dạy học thư ký Dương Thục Cầm phân phó một ít học viện tân học kì dạy học phương diện một ít an bài công việc, chính nói là lúc, bàn công tác điện thoại tiếng chuông dồn dập vang lên.

Dương Thục Cầm gặp bàn công tác tiếng chuông vang lên đến, liền chuẩn bị đứng dậy lảng tránh, bất quá Hồng Văn Cảnh lại làm cái thủ thế ý bảo nàng ngồi, bởi vì còn có chút sự tình còn không có cùng nàng công đạo hoàn.

Dương Thục Cầm thấy thế đành phải tiếp tục ngồi trở lại sô pha, mà Hồng Văn Cảnh tắc cầm lấy điện thoại.

Điện thoại vừa cầm lấy đến, bên trong liền truyền đến một đạo sốt ruột thanh âm:“Là Hồng Văn Cảnh viện trưởng sao?”

“Ta là, ngươi là?” Hồng Văn Cảnh hỏi.

“Hồng viện trưởng, ta là Hàn Thân Lượng a!” Trong điện thoại trả lời.

“Nguyên lai là Hàn viện trưởng, có chuyện gì sao?” Hồng Văn Cảnh sắc mặt khẽ biến, vội vàng hỏi.

Hồng Văn Cảnh trong miệng Hàn viện trưởng, là Giang Châu đại học phụ thuộc thứ nhất bệnh viện phó viện trưởng, hai người bình thường đều có lui tới, xem như lão người quen, chính là Hàn viện trưởng lại ít dùng như thế sốt ruột ngữ khí cùng hắn trò chuyện.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1157 : Nhanh đi kêu Hạ giáo thụ

“Hồng viện trưởng, các ngươi học viện Lục Cao Đại lão sư ra tai nạn xe cộ, hiện tại đang ở chúng ta bệnh viện cứu giúp trung, bước đầu chẩn đoán là não bộ đã bị nghiêm trọng va chạm, tùy thời có sinh mệnh nguy hiểm.” Hàn viện trưởng ngữ khí sốt ruột mà trầm trọng nói.

“Cái gì!” Hồng Văn Cảnh nghe vậy không khỏi chấn động, sau đó lại vội vàng ổn định cảm xúc, trầm giọng nói:“Hàn viện trưởng ngươi nhất định phải hết thảy cố gắng cứu giúp, ta cái này tiến đến bệnh viện.”

“Này ngươi yên tâm, chúng ta nhất định hội tẫn cố gắng lớn nhất.” Hàn viện trưởng nghiêm nghị trả lời, sau đó liền treo điện thoại.

Treo Hàn viện trưởng điện thoại, Hồng Văn Cảnh liền đứng lên vội vã liền chuẩn bị đi ra ngoài.

“Hồng, Hồng viện trưởng, là, là Lục Cao Đại lão sư ra tai nạn xe cộ sao?” Gặp Hồng Văn Cảnh đứng dậy muốn đi ra ngoài, Dương Thục Cầm vẻ mặt lo lắng sốt ruột hỏi.

Vừa rồi Hồng Văn Cảnh cùng Hàn viện trưởng trò chuyện, Dương Thục Cầm tuy rằng nghe không rõ, nhưng căn cứ trong điện thoại nghe được đôi câu vài lời, còn có Hồng Văn Cảnh hành động cùng biểu tình, Dương Thục Cầm cũng đại khái đoán được sự tình chân tướng.

“Ân.” Hồng Văn Cảnh gật gật đầu, cất bước sẽ muốn đi ra ngoài, bất quá mới bước dài, hắn lại đột nhiên mạnh một chút, quay đầu hỏi theo sát sau đi lên Dương Thục Cầm nói:“Hôm nay Hạ giáo thụ có hay không đến đi

làm?”

“Có.” Dương Thục Cầm nao nao, không biết phía sau, Hồng viện trưởng đột nhiên hỏi Hạ Vân Kiệt làm gì.

“Vậy ngươi nhanh chóng đi thông tri Hạ giáo thụ, ta cái này đi đem xe chạy đến dưới lầu chờ hắn.” Hồng Văn Cảnh nghe vậy hai mắt mạnh sáng ngời nói.

Dương Thục Cầm nghe được mạc danh kỳ diệu, vẻ mặt sững sờ nhìn Hồng Văn Cảnh.

“Còn thất thần làm gì, nhanh đi kêu Hạ giáo thụ a!” Hồng Văn Cảnh đi rồi hai bước, gặp phía sau Dương Thục Cầm không có động tĩnh, nhịn không được quay đầu quát.

Lục Cao Đại không chỉ có riêng là học viện lão sư, nhưng lại là Hạ Vân Kiệt cùng văn phòng lão sư, lúc này Hồng Văn Cảnh tự nhiên là bất chấp kinh động Hạ Vân Kiệt, cùng với bại lộ hắn thần y thân phận.

Dương Thục Cầm thế này mới đột nhiên cả kinh, vội vàng chạy tới 306 văn phòng, một bên chạy, trong lòng còn một bên suy nghĩ, Hồng Văn Cảnh viện trưởng kêu nàng đi thông tri Hạ Vân Kiệt ra sao dụng ý.

Bất quá mặc Dương Thục Cầm sức tưởng tượng tái phong phú, cũng tưởng không đến Hồng Văn Cảnh mệnh lệnh nàng đi thông tri Hạ Vân Kiệt, dĩ nhiên là muốn mời Hạ Vân Kiệt ra tay cứu Lục Cao Đại. Nàng cuối cùng cũng chỉ nghĩ tới, Hồng viện trưởng là vì Lục Cao Đại cùng Hạ Vân Kiệt đám người là cùng cái văn phòng, lẫn nhau trong lúc đó cảm tình thâm, muốn cho bọn họ đuổi đi qua cùng Lục lão sư gặp một mặt.

Rất nhanh, Dương Thục Cầm liền thượng khí không tiếp hạ khí vọt vào 306 văn phòng.

“Không tốt, không tốt, Lục lão sư ra tai nạn xe cộ.” Dương Thục Cầm nhất vọt vào đi liền thở phì phò kêu lên.

“Cái gì! Tại sao có thể như vậy?” Lưu Lực Hoành đám người tất cả đều bị tin tức này cấp chấn ở, Hạ Vân Kiệt cũng đồng dạng như thế.

Hắn nay cảnh giới từ từ tinh thâm, cứ theo lẽ thường mà nói, Lục Cao Đại nếu có huyết quang tai ương, hắn là hẳn là có cảm thấy. Bất quá lúc này đây thế nhưng không hề cảm thấy.

Bất quá lúc này lại không chấp nhận được Hạ Vân Kiệt suy nghĩ sâu xa, rất nhanh hắn nhân tiện nói:“Lục lão sư ở nơi nào?”

“Hình như là ở thứ nhất phụ thuộc bệnh viện, Hồng viện trưởng đã lái xe ở dưới lầu chờ……” Dương Thục Cầm nói đến mặt sau khi, lại đột nhiên ngây ngẩn cả người.

Đúng rồi, Hồng viện trưởng để làm chi muốn lái xe ở dưới lầu chờ Hạ lão sư đâu?

Bất quá Dương Thục Cầm sững sờ là lúc, Hạ Vân Kiệt đã một cái lắc mình ra văn phòng, trong lòng đã ở vận dụng vô thượng tướng thuật rất nhanh suy tính đứng lên.

Đợi cho dưới lầu khi, Hạ Vân Kiệt đã tính đến Lục Cao Đại tạm thời không có sinh mệnh nguy hiểm, trong lòng không khỏi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Hạ giáo thụ.” Làm Hạ Vân Kiệt đến dưới lầu khi, Hồng Văn Cảnh đã lái xe tử ở đại môn khẩu chờ hắn, nhìn đến hắn xuống dưới vội vàng kêu lên.

Hạ Vân Kiệt hướng hắn gật gật đầu, xoay người chui vào xe.

“Hạ giáo thụ, Lục Cao Đại đã xảy ra tai nạn xe cộ, não bộ bị trọng kích, chỉ sợ tùy thời có sinh mệnh……” Gặp Hạ Vân Kiệt ngồi trên xe, Hồng Văn Cảnh một bên nhấn ga hướng giáo ngoại khai đi, một bên hướng Hạ Vân Kiệt hội báo nói.

“Ta đã đã biết, không cần sốt ruột lo lắng, Lục lão sư sẽ không có sinh mệnh nguy hiểm.” Hạ Vân Kiệt ngắt lời nói.

Hồng Văn Cảnh biết Hạ Vân Kiệt là kỳ nhân, nghe vậy an tâm không ít.

Xe ra trường học đại môn, một đường hướng Giang Châu đại học phụ thuộc thứ nhất bệnh viện bay nhanh mà đi, trong xe, Hạ Vân Kiệt đã nghĩ thông suốt vì sao trước đó chính mình thế nhưng không có cảm thấy Lục Cao Đại có huyết quang tai ương.

Thứ nhất, tự nhiên là hắn sơ sẩy chi cố, càng ngày càng hưởng thụ người thường cuộc sống, bình thường không có việc gì căn bản sẽ không đi đặc biệt chú ý người tướng mạo; Thứ hai dĩ nhiên là cùng hắn tu vi từ từ tinh thâm có liên quan, theo tu vi từ từ tinh thâm, hắn cùng thiên đạo trong lúc đó quan hệ càng phát ra chặt chẽ, hắn bên người người cũng càng phát ra chịu thiên đạo che mông, khiến cho hắn càng phát ra không thể dễ dàng nhìn thấu bên người người phúc họa tương lai.

Đương nhiên nếu Hạ Vân Kiệt thực lưu cái tâm nhãn, Lục Cao Đại dù sao không phải cha mẹ hắn, cũng không phải chu Chu Hiểu Diễm các người yêu, hắn còn có thể nhận thấy được Lục Cao Đại huyết quang tai ương. Nhưng nếu đổi thành cha mẹ hắn, hoặc là chu Chu Hiểu Diễm các người yêu, nay đã xem như đã bị thiên đạo

đặc biệt “Chiếu cố” Hạ Vân Kiệt, chỉ sợ cũng đắc dụng tâm đi suy tính, thậm chí muốn chiết tổn điểm nguyên thọ tinh huyết mới vừa rồi có thể nhìn đến bọn họ phúc họa tương lai.

Làm Hồng Văn Cảnh tiếp Hạ Vân Kiệt rời đi trung y viện tòa nhà khi, Lý Hiểu Thi đám người cũng lao xuống trung y viện tòa nhà, sau đó vừa vội vội vàng chạy đến trường học đại môn khẩu, đánh lượng taxi, một đường hướng Giang Châu đại học phụ thuộc thứ nhất bệnh viện tiến đến.

“Ta nói Thục Cầm, Hồng viện trưởng để làm chi cố ý gọi ngươi đi thông tri Hạ lão sư, lại cố ý lái xe ở dưới lầu chờ hắn?” Đến lúc này, Lý Hiểu Thi đám người đầu óc mới có có rảnh suy nghĩ vừa rồi Hồng viện trưởng kỳ quái hành động.

“Đúng vậy, ta cũng hiểu được rất kỳ quái. Hạ lão sư cũng không phải cái gì ngoại khoa thầy thuốc!” Dương Thục Cầm đồng dạng vẻ mặt khó hiểu cùng nghi hoặc.

Lý Hiểu Thi đám người gặp Dương Thục Cầm đồng dạng không biết, tự nhiên cũng tưởng không ra nguyên cớ đến, hơn nữa trong lòng lo lắng Lục Cao Đại, liền cũng sẽ không lại đi tưởng kia vấn đề, chính là một cái kình thúc giục xe taxi tài xế khai mau một chút.

Không thể không nói, xe taxi tài xế kỹ thuật lái xe so với Hồng Văn Cảnh này trung y học viện viện trưởng cao minh không ít.

Rõ ràng là Hồng Văn Cảnh viện trưởng so với Lý Hiểu Thi đám người đi trước một bước, nhưng cuối cùng ngược lại là xe taxi trước một bước đến Giang Châu đại học phụ thuộc thứ nhất bệnh viện khám gấp lâu, Hồng Văn Cảnh xe theo sát sau đó đứng ở khám gấp lâu trước.

Giang Châu đại học phụ thuộc thứ nhất bệnh viện lệ thuộc Giang Châu đại học, Hồng Văn Cảnh thân là trung y học viện viện trưởng, không chỉ có là Giang Châu đại học phụ thuộc thứ nhất bệnh viện trung y chuyên gia, cũng là phụ thuộc thứ nhất bệnh viện trung y quán quán chủ, phụ thuộc thứ nhất bệnh viện lãnh đạo.

Hắn vừa đến, lập tức còn có khám gấp lâu nhân viên công tác mang theo hắn hướng phòng cấp cứu, Lý Hiểu Thi đám người tự nhiên cũng là theo sát ở Hồng viện trưởng phía sau, tâm tình phá lệ trầm trọng cùng sốt ruột.

Bất quá trong lòng tình phá lệ trầm trọng cùng sốt ruột là lúc, bọn họ lại không khỏi có chút kỳ quái, bởi vì bọn họ phát hiện, tới thủy tới chung Hạ Vân Kiệt vị này học viện tối tuổi trẻ phó giáo sư thế nhưng cùng Hồng Văn Cảnh giáo thụ sóng vai cùng nhau đi tới, phảng phất hắn cũng là học viện lãnh đạo bình thường.

Rất nhanh, bọn họ đi ra phòng cấp cứu.

Bởi vì tai nạn xe cộ trọng thương là Giang Châu đại học trung y học viện lão sư, lại nói tiếp cũng là phụ thuộc thứ nhất bệnh viện thầy thuốc nhân viên, cho nên Lục Cao Đại sự tình khiến cho bệnh viện lãnh đạo độ cao coi trọng.

Bệnh viện không chỉ có cấp Lục Cao Đại an bài tốt nhất ngoại khoa cứu giúp thầy thuốc, hơn nữa bệnh viện lãnh đạo cũng tự mình tọa trấn, giống phía trước cấp Hồng Văn Cảnh gọi điện thoại Hàn Thân Lượng ngay tại ngoài phòng cấp cứu, để ngừa có khẩn cấp tình huống, hắn này lãnh đạo cũng tốt ở trước tiên làm ra quyết định cùng cử động.

“Hồng viện trưởng, ngươi tới a.” Gặp là Hồng Văn Cảnh

viện trưởng đến đây, Hàn Thân Lượng vẻ mặt trầm trọng lên trước chào hỏi nói.

“Hiện tại Lục lão sư tình huống thế nào?” Bất quá trả lời Hàn Thân Lượng cũng không phải Hồng Văn Cảnh, mà là Hồng Văn Cảnh bên người người trẻ tuổi.

Hàn Thân Lượng có chút nghi hoặc, thậm chí hơi hơi có chút bất mãn nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, bất quá còn là trả lời:“Tình huống thực không lạc quan, Lục lão sư bởi vì đầu đã bị kịch liệt va chạm, lô nội có đại lượng xuất huyết tình huống, chỉ sợ mau chóng an bài làm khai lô giải phẫu.”

Ở đây Lý Hiểu Thi bọn người là thầy thuốc, tự nhiên biết lô nội đại lượng xuất huyết, làm khai lô giải phẫu ý nghĩa cái gì. Nhất thời Lý Hiểu Thi cùng Dương Thục Cầm hai vị nữ đồng chí lập tức liền nhịn không được thất thanh khóc lên, mà Lưu Lực Hoành cùng Phạm Học Văn tuy rằng không có lạc nước mắt, nhưng hốc mắt nhưng cũng là hồng hồng, cả người đều có điểm ngây người.

Nhưng thật ra Hạ Vân Kiệt thực trấn định, nói:“Ta muốn đi vào, làm cho bên trong thầy thuốc đều đi ra ngoài, ta đến cứu giúp.”

Hạ Vân Kiệt thốt ra lời này, Lưu Lực Hoành đám người tất cả đều cả người chấn động, người người dùng kinh hãi ánh mắt nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem.

Bọn họ căn bản là không thể tin được, ở phía sau Hạ Vân Kiệt thế nhưng sẽ nói ra nói như vậy!

“Người trẻ tuổi, ngươi có biết hay không ngươi đang nói cái gì? Đây là lô nội xuất huyết nhiều, là khai lô giải phẫu, không phải trò đùa.” Hàn Thân Lượng phó viện trưởng nét mặt già nua lập tức kéo xuống dưới, hướng Hạ Vân Kiệt khiển trách.

“Hàn viện trưởng, thỉnh dựa theo Hạ giáo thụ phân phó làm, ra gì sự tình ta đến phụ trách.” Bất quá ra ngoài mọi người dự kiến là, phía sau Hồng Văn Cảnh viện trưởng không chỉ có chưa cùng phê bình răn dạy Hạ Vân Kiệt, ngược lại vẻ mặt nghiêm túc muốn Hàn Thân Lượng phó viện trưởng dựa theo Hạ Vân Kiệt vừa rồi nói làm.

Nhất thời gian, Lưu Lực Hoành đám người tất cả đều không thể tin được chính mình lỗ tai nghe được, há to miệng ba, mở to hai mắt nhìn, không dám tin nhìn Hạ Vân Kiệt cùng Hồng Văn Cảnh viện trưởng.

Ông trời, Hồng Văn Cảnh viện trưởng có phải hay không điên rồi, thế nhưng muốn một vị trung y đi cấp cứu Lục lão sư, nhưng lại là tuổi trẻ Hạ Vân Kiệt lão sư!

“Hồng viện trưởng, vị này Hạ giáo thụ là ai?” Hồng viện trưởng nói chuyện phân lượng cùng Hạ Vân Kiệt người trẻ tuổi này tự nhiên không giống với, Hàn Thân Lượng tuy rằng như trước không tin Hạ Vân Kiệt có năng lực đem Lục Cao Đại cứu giúp trở về, nhưng cuối cùng còn là vẻ mặt nghiêm túc hỏi.

“Hắn là chúng ta trung y học viện Hạ Vân Kiệt phó giáo sư.” Hồng viện trưởng trả lời.

“Cái gì? Hồng viện trưởng ngươi là ở nói đùa sao? Thế nhưng làm cho một vị trung y đi cấp cứu lô nội xuất huyết nhiều trọng thương bệnh nhân?” Dù là Hàn Thân Lượng cùng Hồng viện trưởng rất quen thuộc, cũng xưa nay biết hắn học thức cùng làm người, nhưng lúc này cũng nhịn không được không nể mặt chất vấn nói.

“Hàn viện trưởng, ngươi cảm thấy ta như là cái loại này lấy loại chuyện này nói đùa người sao? Yên tâm, nếu Hạ giáo thụ cũng vô pháp cứu trở về Lục lão sư, thế giới này vốn không có người có thể cứu hồi hắn. Ta lại nhắc

lại, ra gì sự tình ta đến phụ trách. Ngươi muốn còn là không chịu, có thể cấp Phùng lão viện trưởng gọi điện thoại, hắn đáp án khẳng định là theo ta giống nhau.” Hồng viện trưởng thần sắc nghiêm túc nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1158 : Ngưu nhân

Lưu Lực Hoành đám người cảm giác chính mình tựa như đang nghe thiên thư giống nhau.

Khi nào thì trung y như vậy ngưu qua? Càng đừng nói còn là Hạ Vân Kiệt như vậy trẻ tuổi trung y? Hồng viện trưởng thế nhưng đối hắn tin tưởng lớn đến bực này trình độ!

Hàn Thân Lượng cũng cảm giác chính mình giống đang nghe thiên thư, nhưng Hồng viện trưởng dù sao cũng là người thân phận thực tôn quý, ở y học giới trung tây y kết hợp này nhất lĩnh vực có trọng yếu phi thường phân lượng chuyên gia thầy thuốc, hắn nếu nói ra gì sự tình từ hắn phụ trách, lại nhắc tới Phùng lão viện trưởng, mà Phùng lão viện trưởng trừ bỏ là Giang Châu đại học trung y viện lão viện trưởng, cũng là phụ thuộc thứ nhất bệnh viện lão viện trưởng, này phân lượng tự nhiên quá nặng, Hàn Thân Lượng cho dù tái cảm thấy Hồng Văn Cảnh nói hoang đường, cũng là không dám tái không nể mặt lại lần nữa chất vấn, mà là nói:“Ngươi đã nói như vậy, ta đây lập tức cấp Phùng lão viện trưởng gọi điện thoại.”

Nói xong, Hàn Thân Lượng lập tức lấy di động ra cấp Phùng Văn Bác gọi điện thoại.

Hạ Vân Kiệt nay người đã đến cấp cứu cửa phòng khẩu, tự nhiên có thể cam đoan Lục Cao Đại an toàn, cũng là không có không nên không đợi Hàn Thân Lượng đem điện thoại đánh xong liền trực tiếp xông vào phòng cấp cứu. Tương phản, hắn còn là cử thưởng thức Hàn Thân Lượng loại này làm việc phong cách.

Điện thoại rất nhanh liền đả thông, tình huống khẩn cấp, Hàn Thân Lượng cũng là không cùng Phùng lão viện

trưởng khách sáo, đi thẳng vào vấn đề theo hắn nhắc tới Lục Cao Đại trọng thương, cùng với Hạ Vân Kiệt muốn độc lập cứu giúp sự tình.

Ở Hàn Thân Lượng nghĩ đến, Phùng lão viện trưởng hẳn là sẽ không đồng ý Hồng Văn Cảnh viện trưởng này hoang đường đề nghị, ít nhất cũng phải châm chước lo lắng nửa ngày. Bất quá làm cho Hàn Thân Lượng vạn vạn không nghĩ tới là, Phùng lão viện trưởng vừa nghe đến Hạ Vân Kiệt tên, ngay cả không hề nghĩ ngợi liền nói:“Thỉnh lập tức dựa theo Hạ giáo thụ phân phó làm, ra gì sự tình ta đến phụ trách.”

Phùng lão viện trưởng trừ bỏ là trung y ngôi sao sáng, Giang Châu đại học phụ thuộc thứ nhất bệnh viện lão viện trưởng, còn là nay Giang Nam tỉnh tỉnh ủy thường ủy kiêm Giang Châu thị thị ủy bí thư Phùng Chính Thành phụ thân, ngay cả hắn đều như thế không cần nghĩ ngợi nói dựa theo Hạ giáo thụ phân phó làm, Hàn Thân Lượng tự nhiên là không tốt phản đối, chính là thật to khiếp sợ cùng nghi hoặc là tránh không được.

Hắn thật sự không nghĩ ra, Hồng Văn Cảnh cùng Phùng lão viện trưởng dựa vào cái gì đối với một vị như thế tuổi trẻ trung y sinh có lớn như vậy tin tưởng!

Nhìn cuối cùng còn là Hạ Vân Kiệt vào phòng cấp cứu, mà trông phòng cấp cứu cứu giúp nhân viên đều triệt đi ra, Lưu Lực Hoành đám người hoàn toàn ngốc như con tò te.

Nếu nói Hàn Thân Lượng phó viện trưởng đối Hạ Vân Kiệt một chút cũng không quen thuộc, nhưng Lưu Lực Hoành đám người cùng Hạ Vân Kiệt cùng cái văn phòng hai năm, lại như thế nào khả năng không biết hắn đâu?

Cho tới nay, bọn họ đều nghĩ đến Hạ Vân Kiệt y thuật hẳn là còn là có một chút, nhưng khẳng định cao minh

không đến chạy đi đâu, sở dĩ tuổi còn trẻ liền bình phó giáo sư, chủ yếu còn là dựa vào hắn đã mất lão sư cùng Phùng Văn Bác quan hệ, sau đó lại bởi vì vận khí tốt, thu Lưu Nhất Duy như vậy có tài nhưng thành đạt muộn học sinh. Nhưng nay, sự tình tựa hồ hoàn toàn theo chân bọn họ tưởng tượng không giống với.

Mặc kệ là Hồng Văn Cảnh viện trưởng, còn là Phùng Văn Bác lão viện trưởng thế nhưng đối vị này Hạ phó giáo sư y thuật phi thường có tin tưởng, thậm chí có thể nói là mù quáng tin. Nếu không lại như thế nào khả năng đề cử một vị trung y sinh đi cấp cứu một vị lô nội xuất huyết nhiều trọng thương bệnh nhân đâu?

Nghĩ đến đây, Lưu Lực Hoành đám người lại không khỏi nghĩ tới năm gần đây thanh danh lên cao Lưu Nhất Duy, trái tim nhịn không được nặng nề mà nhảy lên đứng lên.

Chẳng lẽ nói, Lưu Nhất Duy cũng không phải có tài nhưng thành đạt muộn, minh châu bị long đong, mà là bởi vì bái vào Hạ Vân Kiệt môn hạ, ở hắn chỉ điểm hạ, thế này mới hậu phát chế nhân, nhanh chóng trưởng thành làm một danh chuyên gia cấp danh y?

Làm Lưu Lực Hoành đám người ở bên ngoài suy nghĩ không chừng khi, Hạ Vân Kiệt đã đối với nằm ở trên giường bệnh Lục Cao Đại đầu liên tục thi châm, đưa hắn lô nội tụ huyết buông tha, lại dùng nhẹ tay khẽ vuốt hắn đầu, đưa vào nhu hòa vu lực chân khí, chậm rãi tẩm bổ hắn bị thương đầu óc.

Rất nhanh, Lục Cao Đại liền theo hôn mê trung tỉnh lại, nhìn đến Hạ Vân Kiệt cùng chính mình cùng một chỗ, trong mắt nổi lên nghi hoặc ánh mắt, hồi lâu đột nhiên cả người chấn động nói:“Hạ lão sư, ngươi như thế nào ở trong này? Ta rõ ràng nhớ rõ ta chính đạp xe khi, có một chiếc xe BMW đột nhiên đánh tới? Sau đó ta nên cái gì cũng không biết.”

“Ha ha, ngươi bị bị thương, ta giúp ngươi trị liệu một phen, chỉ cần tĩnh dưỡng hai ngày hẳn là sẽ không sự.” Hạ Vân Kiệt mỉm cười nói. Dù sao Lục Cao Đại bị thương là đầu óc, tuy rằng Hạ Vân Kiệt thi triển thần kỳ y thuật, nhưng là không thể làm cho hắn lập tức khôi phục như thường, bất quá Hạ Vân Kiệt vừa rồi để lại một lũ pháp lực ở hắn đầu óc, hai ngày thời gian ôn nhuận tẩm bổ, hẳn là có thể làm cho hắn hoàn toàn khôi phục lại.

“Ha ha, Hạ lão sư ngươi a chính là thích nói đùa. Tục ngữ nói chậm lang trung chỉ chính là chúng ta trung y, ta rõ ràng nhớ rõ là bị xe cấp đánh lên, dưới loại tình huống này, ngươi một trung y sao có thể sáp được tay.” Lục Cao Đại nâng tay sờ sờ triền ở trên đầu màu trắng băng vải cười khổ nói. Băng vải đều là vết máu, hiển nhiên tai nạn xe cộ không chỉ có tạo thành Lục Cao Đại lô nội đại lượng xuất huyết, cũng cấp mang đến da biểu thương tổn.

“Ha ha, kia cũng không nhất định. Chính là bởi vì ngươi không có gặp được chân chính lợi hại trung y thôi.” Nói xong Hạ Vân Kiệt không đợi Lục Cao Đại phản bác, lại nói:“Tốt lắm, Lưu lão sư bọn họ ở bên ngoài khẳng định sốt ruột hỏng rồi, ta trước đi ra ngoài theo chân bọn họ nói một tiếng.”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt đẩy ra phòng cấp cứu cửa.

Gặp Hạ Vân Kiệt mặt mang mỉm cười đi ra, mọi người bao gồm Hàn Thân Lượng phó viện trưởng ở bên trong, đầu tiên là toàn bộ cả người chấn động, sau đó không hỏi một tiếng, đột nhiên lướt qua Hạ Vân Kiệt, dũng vào phòng cấp cứu.

Tái sau đó mọi người nhìn trên giường bệnh chính trợn tròn mắt nhìn bọn họ, sắc mặt mặc dù có chút tái nhợt nhưng tuyệt không giống vừa mới bị đâm cho thiếu chút

nữa đã mất tánh mạng bộ dáng Lục Cao Đại, tất cả đều trợn mắt há hốc mồm.

“Để làm chi như vậy nhìn ta? Có cái gì không đúng sao? Nga, đúng rồi, khẳng định là đầu quấn quít lấy máu chảy đầm đìa băng vải dọa đến các ngươi. Bất quá không có việc gì, ta hiện tại cảm giác thực thanh tỉnh, tay chân cũng đều không thành vấn đề.” Nói xong Lục Cao Đại theo trên giường ngồi dậy.

Gặp Lục Cao Đại theo trên giường ngồi xuống, tất cả mọi người mãnh hấp một hơi, hơn nữa này thầy thuốc phía trước tham dự Lục Cao Đại cứu giúp công tác lại sợ tới mức sau này lui một bước, phảng phất Lục Cao Đại là hoàn hồn cương thi bình thường.

“Này, này, ngươi thật sự không có việc gì ?” Hồi lâu, mở miệng hỏi nói không phải Lưu Lực Hoành các đồng sự, ngược lại là phía trước chủ trì cứu giúp thầy thuốc.

Bởi vì hắn đối Lục Cao Đại phía trước thân thể trạng huống tối quen thuộc. Hắn căn bản không có biện pháp tưởng tượng, như vậy một vị trọng thương bệnh nhân bị hắn phán định tùy thời đều có sinh mệnh nguy hiểm, nay thế nhưng rõ ràng theo trên giường chính mình ngồi xuống.

“Không có việc gì a, chính là ngồi xuống đầu hơi chút có như vậy điểm vựng.” Lục Cao Đại nói.

“Đó là ngươi mất máu có điểm nhiều, còn là trước nằm xuống tu dưỡng đi.” Một đạo tuổi trẻ thanh âm vang lên, nghe được mọi người cả người đều run run một chút, nhưng thật ra Lục Cao Đại còn không có ý thức được này thanh âm có cái gì đặc thù, nghe vậy cười cười, theo lời nằm trở về.

Bởi vì Lục Cao Đại đã hoàn toàn đã không có sinh mệnh

nguy hiểm, rất nhanh đã bị chuyển dời đến bình thường phòng bệnh. Hạ Vân Kiệt đám người tự nhiên cùng đi bình thường phòng bệnh, bất quá Hồng Văn Cảnh lại không đi theo đi. Hạ Vân Kiệt lộ chiêu thức ấy, hắn là vỗ vỗ mông cùng đồng sự đi, Hồng Văn Cảnh cũng không dám vỗ vỗ mông chạy lấy người, hắn còn phải nghĩ biện pháp đem chuyện này cấp bình ổn điệu, nếu không thật muốn truyền ra đi, kia còn không khiến cho oanh động mới là lạ.

Cũng may mặc kệ là Hàn Thân Lượng còn là phía trước tham dự cứu giúp thầy thuốc đều là người thông minh, biết giống Hạ Vân Kiệt loại này ngưu nhân có thể tùy tay đem một người theo tử thần trong tay cứu giúp trở về, tuyệt đối là không tốt nơi nơi lung tung nói, hơn nữa sau lại Phùng lão viện trưởng cũng cố ý chạy tới, đem bọn họ gọi vào văn phòng dặn dò một phen, bọn họ liền lại càng không dám đi ra ngoài nói lung tung. Đương nhiên cho dù bọn họ nói chỉ sợ người khác cũng chỉ nghĩ đến bọn họ ở hồ ngôn loạn ngữ.

“Này, các ngươi nói là Hạ lão sư đã cứu ta?” Đan nhân bình thường bệnh nhân trong phòng, Lục Cao Đại nghe xong Lưu Lực Hoành đám người thuật lại, vẻ mặt không thể tin được há to miệng.

“Ha ha, lúc này ngươi tổng tin đi Lục lão sư.” Hạ Vân Kiệt nhìn Lục Cao Đại cười ha ha nói.

Không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt vừa mới dứt lời, Lục Cao Đại thế nhưng liền theo trên giường đứng lên, muốn hướng Hạ Vân Kiệt cúi đầu nói lời cảm tạ. Sợ tới mức Hạ Vân Kiệt vội vàng đem hắn ấn trở về nói:“Uy, ngươi muốn làm gì? Mau nằm xuống, mau nằm xuống.”

Lục Cao Đại thế này mới bất đắc dĩ lại nằm hội giường bệnh, nhưng miệng lại một cái kình nói xong cảm kích mà nói.

“Lục lão sư, mọi người đều ở cùng cái trong văn phòng sinh hoạt hai năm, loại này khách khí mà nói sẽ không cần nói đi.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nhắc tới hai năm cộng sự cuộc sống, Lục Cao Đại trong lòng cảm thấy một trận ấm áp, cũng sẽ không tái cùng Hạ Vân Kiệt khách khí, điều này làm cho Hạ Vân Kiệt âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi. Hắn thật đúng là lo lắng cho mình lộ chiêu thức ấy, này cùng làm sự hội cùng hắn khách khí.

Hạ Vân Kiệt chính tùng một hơi là lúc, đột nhiên cảm thấy cả người căng thẳng, ngẩng đầu vừa thấy, đã thấy đến Lưu Lực Hoành đám người chính người người vẻ mặt nịnh nọt nhìn hắn, liền ngay cả mỹ nữ thư ký Dương Thục Cầm cũng không ngoại lệ.

Nhìn mọi người kia phó “Quái dị” biểu tình, Hạ Vân Kiệt không khỏi hoảng sợ, sau này lui lui, cười khổ nói:“Kính nhờ các ngươi biểu tình có thể hay không hơi chút bình thường một chút?”

“Hạ lão sư ngươi xem như vậy bình thường sao?” Lưu Lực Hoành vẻ mặt thịt béo cười đến cùng đóa cúc hoa giống nhau, nhìn xem Hạ Vân Kiệt cả người lỗ chân lông vẻ sợ hãi.

“Đình, đình, còn là vừa rồi tốt như vậy.” Hạ Vân Kiệt vội vàng kêu lên.

Lưu Lực Hoành gặp Hạ Vân Kiệt kêu đình, giống như cúc hoa nở rộ mặt béo phì lại biến thành một bộ nịnh nọt dạng, hai mắt lòe lòe tỏa sáng nhìn Hạ Vân Kiệt, phảng phất Hạ Vân Kiệt là cái tuyệt thế mỹ nữ bình thường.

“Hạ lão sư, ngươi xem khi nào thì phương tiện, lại cho ta thi mấy châm giảm béo châm a?” Lưu Lực Hoành nịnh

nọt khuôn mặt hỏi.

Lúc này hắn đương nhiên biết, Hạ Vân Kiệt kia giảm béo châm cứu tuyệt đối có kì hiệu.

Nói đùa, ngay cả lô nội xuất huyết nhiều, hôn mê bất tỉnh trọng thương bệnh nhân, hắn đi vào trong chốc lát, tựu thành một cái vui vẻ tên, hắn giảm béo châm cứu lại sao lại bình thường?

“Ngươi không phải nói ta ở tiêu khiển ngươi sao? Ta xem còn là truyền cho ngươi mấy chiêu tán gái tuyệt chiêu thích hợp một ít.” Hạ Vân Kiệt phiêu Lưu Lực Hoành liếc mắt một cái, trả lời.

“Tán gái tuyệt chiêu hảo là hảo, khả chung quy là bàng môn tả đạo, mưu lợi phương pháp, tăng cường tự thân khoẻ mạnh lực mới là vương giả chi đạo, mới là vương giả chi đạo a!” Lưu Lực Hoành cười theo mặt nói.

“Xem ở đồng sự phân thượng, kia quá đoạn thời gian ta sẽ thấy cho ngươi châm cứu một lần. Bất quá ta chỉ bảo ngươi giảm béo thành công, cũng không bảo ngươi tán gái thành công!” Hạ Vân Kiệt nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1159 : Yêu cầu của ta không cao

“Này ngươi yên tâm, nói như thế nào ta Lưu Lực Hoành cũng là đại học lão sư, người cũng bộ dạng cao lớn uy mãnh, chính là một nữ tử còn không dễ như trở bàn tay?” Lưu Lực Hoành vỗ trong ngực, vẻ mặt tự tin nói.

“Thiết, cũng không biết là ai phía trước còn muốn chết muốn sống, hữu khí vô lực !” Lý Hiểu Thi đám người thấy thế ào ào khinh bỉ nói.

“Thiết, các ngươi đói cái vài ngày thử xem xem!” Lưu Lực Hoành một chút cũng không thẹn thùng phản bác nói.

“Chúng ta có bệnh a, có Hạ lão sư này thần y ở, cần như vậy tự ngược sao?” Lý Hiểu Thi đám người lại lần nữa ào ào trắng Lưu Lực Hoành liếc mắt một cái, sau đó lại ào ào vẻ mặt nịnh nọt nhìn phía Hạ Vân Kiệt.

“Này, Hạ lão sư, phía trước ta với ngươi nói, nghỉ hè người nhà của ta cho ta an bài thân cận, chuyện này kỳ thật là thật, ngươi xem, chúng ta đều đồng sự hai năm, ngươi có thể hay không cũng cấp đến cái mấy châm. Yêu cầu của ta không cao, liền hơi chút so với hiện tại cường tráng một ít, cao lớn ba năm cm.” Bộ dạng nhã nhặn gầy yếu Phạm Học Văn, đẩy đẩy trên mũi kính mắt, sau đó xoa xoa tay, cười theo đối Hạ Vân Kiệt nói.

Hạ Vân Kiệt nhìn Phạm Học Văn kia dâm loạn dạng, lại lần nữa nhắc tới nghỉ hè thân cận sự tình, không khỏi nâng tay vỗ hạ cái trán, đây đều là cái gì đồng sự a!

“Kia, ngươi không trả lời, ta coi như ngươi đáp ứng rồi. Nói tốt, liền hơi chút so với hiện tại cường tráng một ít, cao lớn ba năm cm.” Phạm Học Văn gặp Hạ Vân Kiệt

nâng tay chụp cái trán, không chỉ có một chút cũng chưa cảm thấy ngượng ngùng, ngược lại không khỏi phân trần đem sự tình xao định.

“Này, Hạ lão sư, ngươi xem Lưu lão sư cùng Phạm Học Văn đều trở nên cao lớn uy mãnh, đều lập tức muốn tìm đến xinh đẹp đối tượng, ngươi liền nhẫn tâm nhìn ta thê thê thảm thảm đánh quang côn sao?” Gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng không có phủ quyết Phạm Học Văn thỉnh cầu, hiển nhiên hắn thực sự biện pháp có thể làm cho người trưởng thành tái dài cao 3 5 cm, nằm ở trên giường bệnh Lục Cao Đại nhất thời nóng nảy, nhất lăn lông lốc liền theo trên giường ngồi dậy, tội nghiệp nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

Nhìn Lục Cao Đại trên đầu còn quấn quít lấy băng vải, kia đáng thương bộ dáng, Hạ Vân Kiệt còn có thể nói cái gì, đành phải nói:“Việc này cũng không cấp, ngươi còn là trước nằm xuống đem thân thể dưỡng lành rồi nói sau.”

“Đây chính là ngươi nói, ta yêu cầu không cao liền 5 cm!” Lục Cao Đại nói xong, vui rạo rực nằm hồi giường bệnh, vẻ mặt mặt mày hồng hào, nếu không phải trên đầu còn cột lấy băng vải, lại giống như là cái gì bị xe bị đâm cho thiếu chút nữa mất mạng.

“Này Hạ lão sư a, nam đồng sự là đồng sự, nữ đồng sự cũng là đồng sự đúng hay không?” Gặp Lục Cao Đại vui rạo rực nằm hồi, Lý Hiểu Thi rốt cục kiềm chế không được, đỏ mặt nói.

“Đó là đương nhiên.” Hạ Vân Kiệt gật đầu nói.

“Này, ngươi xem, ta kỳ thật đến bây giờ cũng còn là độc thân. Cứu này nguyên nhân đâu, chủ yếu, chủ yếu là, chủ yếu là……” Lý Hiểu Thi mặt càng phát ra hồng.

Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua Lý Hiểu Thi trước ngực sân bay, gật gật đầu nói:“Ta hiểu được Lý lão sư, ta sẽ cho ngươi cái phối phương, bảo quản nửa năm sau, ngươi là có thể hướng Dương thư ký làm chuẩn. Ngươi nếu cảm thấy không đủ, ta cho ngươi cái tăng mạnh bản phối phương.”

“Đủ, đủ.” Lý Hiểu Thi rất nhanh liếc Dương Thục Cầm kia ngạo nhân địa phương liếc mắt một cái, đỏ mặt vội vàng nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Lý Hiểu Thi đỏ mặt gật đầu, liền đem ánh mắt chuyển hướng về phía Dương Thục Cầm, cao thấp đánh giá một phen, cười nói:“Ta nói, Dương thư ký, ngươi sẽ không cũng có cái gì yêu cầu đi?”

Dương Thục Cầm bị Hạ Vân Kiệt nhìn xem mặt đẹp nóng lên, một hồi lâu nhi mới nhăn nhó gật gật đầu.

“Không phải đâu, Dương thư ký, ngươi đều đã bộ dạng như vậy tiêu chuẩn, còn muốn đề yêu cầu, này không phải làm khó ta sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi dở khóc dở cười nói.

“Không phải a!” Dương Thục Cầm gặp Hạ Vân Kiệt hiểu lầm chính mình, vội vàng lắc đầu nói.

“Không phải? Vậy ngươi có cái gì yêu cầu? Ta khả nói cho ngươi, ta chỉ là y thuật lợi hại một ít, cũng không phải là cái gì hữu cầu tất ứng thần tiên sống! Ngươi nếu cầu ta ban cho ngươi một cái dễ nhìn cái gì, ta cũng không kia bản sự.” Hạ Vân Kiệt trêu ghẹo nói.

“Phi phi, người ta mới sẽ không như vậy nhàm chán đâu!” Dương Thục Cầm liên tục thối hai khẩu, sau đó mới giương mắt vẻ mặt chính sắc nhìn Hạ Vân Kiệt nói:“Ta muốn theo ngươi học y.”

“Cái gì!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi cảm thấy một trận ngoài ý muốn, mà Lưu Lực Hoành đám người tắc người người lộ ra hâm mộ ánh mắt, thấp giọng nói thầm nói:“Ta dựa vào, lại quải một vị mỹ nữ.”

“Ta nói, ta nghĩ theo ngươi học y!” Dương Thục Cầm lại nói.

“Nhưng là, ngươi là dạy học thư ký, ngươi không phải……” Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ khó xử sắc nói.

“Hạ lão sư, ngươi nặng bên này nhẹ bên kia. Tuy rằng ta là một gã dạy học thư ký, nhưng ta vẫn đem chính mình trở thành 306 văn phòng nhất viên!” Dương Thục Cầm gặp Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ khó xử, hốc mắt đỏ lên nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Dương Thục Cầm hốc mắt đỏ lên, đành phải vội vàng nói:“Được rồi, được rồi, ngươi muốn cùng ta học y liền cùng ta học đi. Bất quá mọi người trước kia đều là đồng sự, ngươi hiện tại cũng có công tác, sẽ không dùng giống Lưu Nhất Duy bọn họ giống nhau bái ta làm thầy, bình thường có rảnh nhiều nhìn xem thư, không hiểu tới hỏi ta, ta cho ngươi chỉ điểm. Lại có thời gian, cũng có thể theo Lưu Nhất Duy đi tọa chẩn.”

Dương Thục Cầm gặp Hạ Vân Kiệt đáp ứng thế này mới nín khóc mỉm cười, mà Lý Hiểu Thi đám người gặp Hạ Vân Kiệt đáp ứng rồi Dương Thục Cầm thỉnh cầu, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt đều trở nên rất là lửa nóng.

Bọn họ đương nhiên biết, lấy Hạ Vân Kiệt y thuật, nếu bọn họ có thể cùng hắn học tập, về sau khẳng định có thể trở thành một thế hệ danh y.

“Mọi người đều là cùng cái văn phòng, các ngươi ở y học thượng có cái gì không hiểu địa phương, có thể cứ việc tới hỏi ta.” Hạ Vân Kiệt gặp Lý Hiểu Thi đám người dùng lửa nóng ánh mắt theo dõi hắn xem, thế nào còn

không biết bọn họ hoài cái gì tâm tư, cười cười nói.

Mọi người đồng sự một hồi, mà hắn ở đại học dạy học dục nhân, vốn cũng có đem Trung Hoa y thuật truyền thừa đi xuống dụng ý, cho dù không có Lục Cao Đại chuyện này, hắn sớm hay muộn cũng là muốn chỉ điểm bọn họ một hai, đơn giản tạm thời không nghĩ phá hủy song phương tùy ý ở chung không khí, thế này mới chậm chạp không có triển lộ cao minh y thuật. Bất quá nay hiển nhiên là giấu diếm không được, Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng sẽ không tái cố ý giấu diếm.

Gặp Hạ Vân Kiệt mở miệng đáp ứng, Lý Hiểu Thi đám người tự nhiên là kinh hỉ vạn phần.

Thân là một gã thầy thuốc, lại có cái nào người không nghĩ trở thành một gã y thuật cao minh danh y!

……

Hai ngày sau, Lục Cao Đại xuất viện.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt kịp khi ra tay, Lục Cao Đại không chỉ có không có lưu lại gì di chứng, hơn nữa hắn đã xảy ra tai nạn xe cộ sự tình trừ bỏ Hồng viện trưởng chờ số ít mấy người biết, cũng không có truyền bá ra.

Hai ngày thời gian, Lưu Lực Hoành cả người rõ ràng gầy xuống dưới, nhưng tinh thần cũng rất tốt. Không giống phía trước ăn giảm béo dược, ăn uống điều độ giống nhau, trên người thịt béo là giảm xuống dưới, khả người cũng kém không nhiều lắm như là đi nửa cái mạng.

Lý Hiểu Thi lão sư đã bắt đầu ấn Hạ Vân Kiệt cấp phối phương ngao luyện chén thuốc, mỗi ngày dùng. Bất quá của nàng sân bay biến hóa cũng không giống Lưu Lực Hoành như vậy rõ ràng, thế cho nên mỗi lần tiến văn

phòng, Lưu Lực Hoành bọn người theo bản năng hướng nàng bộ ngực đánh giá liếc mắt một cái.

Ngay từ đầu, Lý Hiểu Thi còn có chút ngượng ngùng, luôn thẹn quá thành giận đá bọn họ hai chân, bất quá dần dần thế nhưng cũng thói quen, hơn nữa lúc ấy gian qua một tuần sau, của nàng sân bay đã bắt đầu có điểm khởi sắc khi, lại cho nàng cường đại tự tin, mỗi khi Lưu Lực Hoành đám người hướng nàng bộ ngực đánh giá khi, nàng thế nhưng còn kiêu ngạo mà cử ưỡn ngực, làm cho Lưu Lực Hoành đám người một trận xấu hổ, nữ nhân này cường hãn đứng lên, kỳ thật so với nam nhân cũng không chút nào kém cỏi.

Phạm Học Văn cùng Lục Cao Đại rốt cục cũng như nguyện lấy thường chờ đến đây Hạ Vân Kiệt châm cứu. Vì nhìn xem có hay không dài cao, này hai vị này còn tại văn phòng trên tường vẽ thân cao biểu, mỗi ngày đều phải giống tiểu hài tử giống nhau dựa vào vách tường lượng một chút, nhìn xem có hay không dài cao, kia "Thiên chân non nớt" hành động nhìn xem Hạ Vân Kiệt đám người tất cả đều cả người khởi nổi da gà.

Đương nhiên tối quá phận còn là Phạm Học Văn, mỗi ngày đều phải tú vài cái hắn kia gầy cánh tay gầy chân, bắt đến người liền hỏi đối phương hắn là không phải trở nên cường tráng ! Có một lần, Hạ Vân Kiệt bị hắn hỏi rốt cục nhịn không được nhấc chân đạp hắn vài cái, cười mắng:"Ta chỉ là giúp ngươi điều chỉnh một chút tràng vị hấp thu, cho ngươi dài điểm thịt, cũng không phải cho ngươi dài bắp thịt. Muốn tưởng cùng mãnh nam giống nhau, đó là muốn chính mình luyện, không phải châm cứu có thể châm cứu đi ra."

Vì thế, trong văn phòng lại nhiều chút tạ tay linh tinh tập thể hình dụng cụ. Ấn Phạm Học Văn nói chuyện, trước kia hắn gầy cánh tay gầy chân, ngay cả đi đường đều như là muốn phiêu, tái làm cái gì kiện mỹ, hơn phân nửa

muốn trực tiếp cấp luyện thành khô lâu, mà không phải hắn không nghĩ tập thể hình. Nay hắn có tư bản, tự nhiên muốn quyết chí tự cường, luyện ra một thân giống Hủy Diệt giả Schwarzenegger giống nhau bắp thịt.

Trừ bỏ này đó, Dương Thục Cầm chạy 306 văn phòng chạy đến càng chịu khó. Vừa đến văn phòng liền dính ở Hạ Vân Kiệt bên người không chịu đi, hỏi cái này hỏi kia, nhìn xem Lưu Lực Hoành đám người hai mắt xám ngắt, lại cảm khái ông trời không công bình.

Bất quá cảm khái về cảm khái, Lưu Lực Hoành đám người nhưng cũng là sẽ không bỏ qua gì một cái hướng Hạ Vân Kiệt lãnh giáo cơ hội. Cho nên chỉ cần bệnh viện bên kia không cần tọa chẩn, này đám tên liền cả ngày đứng ở trong văn phòng, vây quanh Hạ Vân Kiệt chuyển.

Tóm lại, từ Lục Cao Đại tai nạn xe cộ sau, 306 văn phòng trở nên náo nhiệt rất nhiều, cũng trở nên có ý tứ rất nhiều. Điều này làm cho vốn có chút lo lắng 306 văn phòng không khí hội trở nên áp lực Hạ Vân Kiệt, tâm tình thoải mái không ít. Hắn lo lắng nhất chính là chính mình bại lộ năng lực sau, hội cùng Lưu Lực Hoành đám người sinh ra ngăn cách.

Cũng may nay xem ra này lo lắng là dư thừa, hai năm nhiều thời gian đồng sự kiếp sống, này trong lúc kết hạ hữu tình cũng không phải nói thay đổi liền thay đổi. Đương nhiên ở chung, Lưu Lực Hoành đám người đối hắn lơ đãng toát ra một ít kính sợ cùng sùng bái loại tình cảm còn là khó tránh khỏi.

Bất quá tổng thể, ở chung còn là thực hòa hợp, này đã làm cho Hạ Vân Kiệt thực thỏa mãn.

Vườn trường cuộc sống, trước sau như một nhàn nhã phong phú, làm cho Hạ Vân Kiệt tâm tình thư sướng.

Lưu Nhất Duy các học sinh cũng như trước giống như trước giống nhau, mỗi ngày đều đã đến văn phòng giúp Hạ Vân Kiệt thu thập cái bàn, ở trước mặt hắn biểu hiện khiêm tốn cung kính. Trước kia Lưu Lực Hoành đám người thấy như vậy một màn, luôn cảm khái Hạ Vân Kiệt đi rồi **** vận, thế nhưng nhặt được tốt như vậy học sinh. Nay bọn họ lại trái lại cảm khái Lưu Nhất Duy đám người đi rồi **** vận, thế nhưng gặp tốt như vậy đạo sư.

Thời gian đảo mắt đi ra cuối mùa thu, vườn trường ven hồ biên cây bạch quả lá cây đã biến hoàng, gió thu thổi qua, bay lả tả rơi mặt đất, ánh mặt trời hạ, phảng phất cấp đại địa phủ thêm một tầng màu vàng quần áo.

Lưu Lực Hoành thành công giảm béo, quả thực thành một vị cao lớn uy mãnh đại học lão sư, Lục Cao Đại rốt cục cũng miễn cưỡng xứng đôi “Cao lớn” Hai chữ, Phạm Học Văn tuy rằng còn đội một bộ kính mắt, nhưng không hề yếu đuối, về phần Lý Hiểu Thi lão sư, kia trước ngực sân bay tựa như lên men diện đoàn giống nhau, ở trước ngực tủng nổi lên hai tòa tiểu sơn phong, đi đến làm sao đều là vẻ mặt tự tin đem ngực cử cao cao, hấp dẫn không ít trong trường học nam lão sư ánh mắt. Nghe nói, đã không hề thiếu độc thân nam lão sư bắt đầu truy nàng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1160 : Đuổi việc phong ba

Tương đối cho Lý lão sư mị lực toả sáng, hấp dẫn không ít độc thân nam lão sư đối nàng triển khai theo đuổi, nghênh đón nàng nhân sinh đường làm quan rộng mở thời gian, thành công giảm béo Lưu Lực Hoành lão sư liền có vẻ bi ai rất nhiều.

Làm Lưu Lực Hoành lão sư giảm béo thành công, hưng trí hừng hực sát hồi Đông Thông thị lão gia, tái ước vị kia tâm nghi thân cận đối tượng gặp mặt khi, đối phương lại trực tiếp dẫn theo vị mập mạp lại đây cùng hắn gặp mặt, hơn nữa nói với hắn, kia mập mạp chính là của nàng bạn trai.

Nhìn rõ ràng so với trước kia chính mình còn muốn béo thượng một vòng tên, nghe nói tên kia chính là của nàng tân bạn trai, lúc ấy Lưu Lực Hoành liền mộng.

Như thế nào có thể như vậy đâu? Lúc trước không phải nói ngại chính mình béo sao? Hiện tại như thế nào tìm cái càng béo đâu? Hơn nữa không phải nói tốt lắm hai tháng sau, nếu chính mình giảm béo thành công, liền cấp chính mình một cái cơ hội sao? Như thế nào còn chưa tới hai tháng nàng tìm cái đối tượng đâu?

Sau lại Lưu Lực Hoành mới biết được, kia mập mạp cũng là một gã trung y sinh, nhưng là một gã phó chủ nhiệm thầy thuốc, ở Đông Thông thị trung y giới có chút danh tiếng.

Vốn Lưu Lực Hoành nghĩ đến chính mình tâm nghi đối tượng cứ như vậy cùng người chạy, trong lòng sẽ bị thương tâm, nhưng kết quả lại phát hiện một điểm cũng không thương tâm, tương phản ngược lại âm thầm may mắn lúc trước kia nữ nhân ngại hắn béo. Bất quá duy nhất làm cho Lưu Lực Hoành cảm thấy thực khó chịu là,

kia mập mạp thế nhưng ở trước mặt hắn sắt, thổi phồng chính mình như thế nào như thế nào rất cao, cùng Giang Nam tỉnh rất nhiều danh lão trung y đều nhận thức, bắt hắn cho bỡn cợt không đáng một đồng. Mà kia nữ nhân lại ở bên cạnh thỉnh thoảng phủng hắn vài câu, tựa hồ ở cười nhạo Lưu Lực Hoành trước kia là cóc mà đòi ăn thịt thiên nga.

Lưu Lực Hoành tự nhiên không có Hạ Vân Kiệt cao như vậy cảnh giới, bị kích thích hỏa khởi, trực tiếp liền cấp lưu nhất duy gọi điện thoại.

Một ngày này là cuối tuần, Lưu Nhất Duy trên cơ bản đều là ở Thương Bắc huyện bồi người nhà. Thương Bắc huyện hợp với Đông Thông thị, lái xe lại đây cũng liền bốn mươi đến phút.

Lưu Lực Hoành cùng Hạ Vân Kiệt là cùng cái văn phòng đồng sự, cùng Lưu Nhất Duy quan hệ tự nhiên vô cùng tốt, thậm chí bởi vì Lưu Lực Hoành cùng Hạ Vân Kiệt là đồng sự quan hệ duyên cớ, Lưu Nhất Duy còn muốn khiêm tốn gọi hắn một tiếng lưu lão sư. Nay Lưu Lực Hoành cố ý gọi điện thoại cho hắn, thỉnh hắn lại đây chống đỡ giữ thể diện, hắn tự nhiên là nghĩa bất dung từ, lập tức tiếp điện thoại liền lái xe một đường chạy tới Đông Thông thị.

Lưu Nhất Duy nay ở Giang Nam tỉnh trung y giới thanh danh nhưng là thẳng truy Phùng Văn Bác các lão danh y, ở trung y giới phân lượng tự nhiên không giống tầm thường. Chờ hắn vừa đến, kia mập mạp trung y gặp Lưu Lực Hoành thế nhưng đỉnh đạc đi chụp đường đường Giang Nam tỉnh danh y chuyên gia Lưu Nhất Duy bả vai, gọi hắn Tiểu Lưu, mà Lưu Nhất Duy tắc tôn xưng hắn Lưu lão sư, nhất thời mắt choáng váng. Mà nàng kia biết Lưu Nhất Duy thân phận sau, tự nhiên là xấu hổ không chịu nổi, trong lòng lại hối hận không kịp.

Thực rõ ràng, này Lưu Lực Hoành tuy rằng trước mắt còn chính là cái chủ trị thầy thuốc, khả ngay cả Lưu Nhất Duy như vậy danh y chuyên gia đều như thế tôn kính hắn, về sau cái gì phó chủ nhiệm thầy thuốc, chủ nhiệm thầy thuốc tự nhiên không nói chơi. Không chừng, một số năm sau, hắn cũng sẽ trở thành Giang Nam tỉnh danh y chuyên gia. Trên thực tế, một số năm sau, Lưu Lực Hoành thật sự thành Giang Nam tỉnh danh y chuyên gia, kia nữ tử lại hối hận ngay cả ruột đều xanh, đương nhiên đây đều là nói sau.

Có liên quan Lưu Lực Hoành thỉnh ra Lưu Nhất Duy hỗ trợ trang bức đánh kia đôi điệu bộ nam nữ mặt, bất quá chính là cuộc sống tiểu nhạc đệm, ra khẩu ác khí, bị lục cao lớn cùng cấp văn phòng đồng sự giễu cợt vài ngày sau, chuyện này cũng liền dần dần đạm đi, không có người nhắc lại.

Vườn trường thời gian quá thật sự mau. Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh trải qua một đoạn thời gian không để ý tới Hạ Vân Kiệt sau, sau lại lại bắt đầu thường thường ước Hạ Vân Kiệt cùng nhau ăn cơm, ngủ lại đức nhã tiểu khu.

Đối với điểm ấy, Lưu Lực Hoành đám người trừ bỏ hâm mộ ở ngoài, cũng đã thói quen. Không có biện pháp, ai làm cho Hạ Vân Kiệt người này người bộ dạng suất, tuổi trẻ, y thuật lại như vậy xuất thần nhập hóa đâu! Tưởng không hấp dẫn nữ nhân đều khó a!

Bất quá Hạ Vân Kiệt nhưng không có Lưu Lực Hoành đám người trong tưởng tượng như vậy tiêu sái phong lưu, trên thực tế, mỗi lần nhìn thấy Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh, đều có một loại thản nhiên ưu thương ở trong lòng hắn đầu nhộn nhạo.

Hạ Vân Kiệt cũng nói không rõ là vì cái gì, nhưng loại này cảm xúc luôn ở nhộn nhạo. Hắn cũng nhìn ra được

đến, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh hai người ở mặt ngoài còn là một bộ yên vui phái, hi hi ha ha bộ dáng, nhưng đôi mắt ở chỗ sâu trong đồng dạng cũng mang theo một tia thản nhiên ưu thương.

Một bên là hữu tình, một bên là tình yêu, mặc kệ cuối cùng là ai sẽ thành quyến lữ, nhưng trong đầu nhất định là chua sót. Mà Hạ Vân Kiệt nghĩ đến lại càng nhiều, bởi vì hắn còn có Chu Hiểu Diễm, hắn còn có Thiệu Lệ Hồng, hắn còn có Tần Lam……

Bất quá ba người đều có một loại ăn ý, ai cũng không sẽ đi vạch trần.

Đi dạo phố, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh là một trái một phải thân mật kéo hắn, xem TV, cũng là một trái một phải ôm lấy, thậm chí có đôi khi xem mệt mỏi, hai người liền như vậy một trái một phải ôm lấy hắn ngủ, tỉnh lại sau, trừ bỏ mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, ai cũng không sẽ đi cố ý nhắc tới, giống như cái gì cũng chưa phát sinh quá.

Có lẽ ba người cứ như vậy cuộc sống đi xuống cũng không sai, có đôi khi Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh trong lòng hội không hiểu lóe ra này hoang đường ý nghĩ, bất quá rất nhanh liền kháp rớt.

Điều này sao có thể đâu?

Một ngày này, trời trong nắng ấm, Hạ Vân Kiệt hơi có chút ngoài ý muốn nhận được từng công ty Uy Đại bảo an đồng sự Đào Khai Sơn điện thoại.

Bọn họ có một đoạn thời gian không tụ, Đào Khai Sơn gọi điện thoại lại đây nói muốn mời Hạ Vân Kiệt cùng nhau phao ba, cùng nhau còn có vài cái từng quan hệ có vẻ tốt đồng sự, lão La, Hứa Vĩnh Quân đội trưởng đám người.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên nói tốt.

Tan tầm, tùy tiện ở trường học căn tin ăn điểm cơm, gặp thời gian không sai biệt lắm, Hạ Vân Kiệt liền xuất phát đi Giang Châu thị nổi tiếng quán bar một cái phố, nam sơn đạo.

Tụ hội quán bar tự nhiên như trước lựa chọn blue night.

Hạ Vân Kiệt đến lúc đó, quán bar còn chưa tới cao phong kì, người cũng không nhiều, bất quá Đào Khai Sơn đám người cũng đã ở nơi nào, nhìn thấy hắn vội vàng nâng tay hướng hắn phất tay.

Hạ Vân Kiệt liền đi Đào Khai Sơn bên kia.

Đến bảo an đồng sự không nhiều lắm, trừ bỏ lão La, Hứa đội trưởng, còn có một vị tiểu Trịnh cùng Tiểu Đổng, đều là từng ở phòng an ninh quan hệ có vẻ tốt đồng sự.

Hạ Vân Kiệt vừa mới vừa ngồi xuống, Ô Vũ Kì, Lưu Kha còn có Từ Giai ba vị từng quán bar nữ lang, hiện tại quán bar lão bản đã văn phong đuổi lại đây. Đầu tiên là cùng lão La đám người đánh tiếp đón, sau đó liền nị ở Hạ Vân Kiệt bên người, cho hắn mở bia, lại dùng cây tăm cắm chút hoa quả, lột điểm vui vẻ quả, thế này mới đứng dậy rời đi.

Lão La bọn người đã thói quen Kiệt ca mị lực vô địch quang huy tượng hình, trừ bỏ hâm mộ cùng sùng bái, đổ không giống nhau trước kia như vậy người người chậc chậc cảm khái cái không ngừng.

Đào Khai Sơn cảm xúc rõ ràng có điểm hạ, Ô Vũ Kì ba người đi rồi, hắn liền bưng lên rượu cùng Hạ Vân Kiệt chạm cốc nói:“Kiệt ca, uống rượu, uống rượu, đêm nay không say không về.”

Nói xong, chính hắn trực tiếp ngửa đầu rầm rầm đem một ly bia cấp tưới yết hầu.

“Di, Khai Sơn hiện tại khí thế lớn là không giống với, chẳng lẽ nói lần trước Hứa đội phái ngươi tham gia bảo an tin tức hóa huấn luyện, sau khi trở về thăng quan ?” Hạ Vân Kiệt gặp Đào Khai Sơn cảm xúc rõ ràng có điểm hạ, cố ý nói đùa nói, tưởng điều tiết điều tiết không khí.

“Cái gì thăng quan, không mất chén cơm ta liền cám ơn trời đất.” Hạ Vân Kiệt không đề cập tới huấn luyện cùng thăng quan sự tình hoàn hảo, này nhắc tới, Đào Khai Sơn cảm xúc càng phát ra hạ, trực tiếp cấp chính mình mãn thượng một ly, vừa chuẩn bị một ngụm uống làm.

“Đây là có chuyện gì? Ngươi không phải làm hảo hảo sao? Như thế nào hội mất chén cơm đâu?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhíu mày, thân thủ đè lại Đào Khai Sơn trong tay chén rượu, khó hiểu hỏi.

“Còn không phải bởi vì Đào Khai Sơn đắc tội nhân lực tài nguyên bộ quản lí duyên cớ!” Lão La tức giận nói.

“Nhân lực tài nguyên bộ Kim Vũ Vi quản lí?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy mày lại nhíu lại, vẻ mặt ngoài ý muốn hỏi.

Hắn ở công ty Uy Đại trải qua ba loại chức vị, nhất là bảo an, nhị là tư nhân bảo tiêu, đệ tam phân chức vị đó là nhân lực tài nguyên bộ cán sự. Cùng Kim Vũ Vi quản lí rất là quen thuộc, sau lại đi Châu Phi khi lại cùng nàng từng có một đoạn đặc thù trải qua, tự nhiên biết Kim Vũ Vi là người cái dạng gì. Tuyệt đối sẽ không đem tư nhân cảm tình liên lụy đến công tác đến, cũng cũng không phải cái loại này trừng mắt tất báo.

“Nếu Kim Vũ Vi quản lí thì tốt rồi, nàng khẳng định là sẽ không theo chúng ta loại này tiểu nhân vật chấp nhặt.”

Đào Khai Sơn lấy ra Hạ Vân Kiệt tay đặt ở chén rượu, thở dài nói.

“Không phải Kim quản lí, chẳng lẽ nói nhân lực tài nguyên bộ quản lí thay đổi người ?” Hạ Vân Kiệt lại ngoài ý muốn hỏi, trong lòng lại âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, hắn tự nhiên là không hy vọng chuyện này liên lụy đến Kim Vũ Vi.

“Thay đổi người, Kim quản lí hiện tại đã thăng nhiệm chúng ta công ty phó tổng. Hiện tại nhân lực tài nguyên bộ quản lí là một vị hải quy tiến sĩ Trương Chính Thao, nghe nói còn là Tô tổng ở Mỹ quốc lưu học khi đồng học.” Lão La trả lời.

“Nga, nguyên lai là như vậy. Kia Khai Sơn lại là như thế nào đắc tội hắn ?” Hạ Vân Kiệt tò mò hỏi, ngầm lại một trận xấu hổ.

Hắn tuy rằng là công ty Uy Đại phía sau màn đại lão bản, bất quá hướng tới là cái phủi tay chưởng quầy, trừ phi có tất yếu, cũng không chủ động hỏi đến công ty sự tình, thế cho nên ngay cả Kim Vũ Vi thăng nhiệm công ty phó tổng, nhân lực tài nguyên bộ quản lí thay đổi người, hắn đều chút không biết.

“Kỳ thật cũng không phải cái gì đại sự tình. Là có một lần Khai Sơn ở trên đường nhìn đến một chiếc xe BMW đụng phải một vị đạp xe lão nhân, kia lão nhân bị thương lôi kéo xe BMW xe chủ muốn hắn bồi thường. Kia xe BMW chủ lại nói chính mình không đụng vào lão nhân, là hắn chính mình rồi ngã xuống đến, thuần túy là bính từ ngoa người.”

“Bởi vì này năm đầu loại chuyện này có vẻ nhiều, cho nên không ít người vây xem thế nhưng đều đứng ở xe BMW chủ bên này, ngược lại nói lão nhân già mà không kính, tâm phá hư. Khai Sơn xem bất quá đi liền tiến lên

thay lão nhân nói chuyện, giao cảnh đến sau còn làm mục kích chứng nhân, kia xe BMW chủ sau lại tự nhiên bồi tiền."

"Vốn chuyện này đi qua cũng liền trôi qua, không nghĩ tới qua vài ngày sau, kia xe BMW chủ thế nhưng đến chúng ta công ty Uy Đại đi làm, hơn nữa vừa đến ngồi lên nhân lực tài nguyên bộ phó quản lí vị trí. Bởi vì là vừa đến duyên cớ, Trương Chính Thao tuy rằng phát hiện Đào Khai Sơn nguyên lai là công ty Uy Đại bảo an, cũng là không tìm hắn phiền toái."

"Đào Khai Sơn cũng nghĩ đến kia chuyện vốn chính là Trương Chính Thao lỗi, hắn cũng là ấn sự thật nói chuyện, chuyện này hẳn là cứ như vậy đi qua. Không nghĩ tới Tô tổng đem Trương Chính Thao thông báo tuyển dụng lại đây ngồi nhân lực tài nguyên bộ phó quản lí vị trí, nguyên bản liền tồn làm cho hắn quen thuộc nhân lực tài nguyên công tác, sau đó làm cho hắn tiếp nhận Kim quản lí vị trí, cho nên không quá mấy tháng, cũng ngay tại trước hai tuần, Kim quản lí thăng nhiệm công ty phó tổng, mà Trương Chính Thao chính thức tiếp nhận chức vụ nhân lực tài nguyên bộ quản lí vị trí. Trương Chính Thao ngồi xuống nhân lực tài nguyên bộ quản lí vị trí, lập tức mà bắt đầu tìm Đào Khai Sơn vấn đề. Đem hắn trước kia đến muộn về sớm, còn có chỉ có sơ trung bằng cấp đằng đằng tất cả đều phiên đi ra, nói hiện tại công ty Uy Đại là quốc tế công ty lớn, bảo an là công ty Uy Đại hình tượng, cũng cần cao bằng cấp! Cho nên muốn dần dần đem thấp bằng cấp bảo an đổi điệu, mà hiện tại nhân lực tài nguyên bộ đã có người thả ra thanh âm, Đào Khai Sơn chính là cái thứ nhất bị đổi điệu thấp bằng cấp bảo an."

Lão La đám người ngươi một lời, ta một lời, đem sự tình từ đầu tới đuôi hướng Hạ Vân Kiệt nói một lần. Nói xong sau, người người than thở, tự cố tự rót rượu mãnh

hướng miệng quán.

Chương 1161 : Đồng sự gặp nhau

Hạ Vân Kiệt thế mới biết vì cái gì đêm nay mọi người cảm xúc cũng không cao, người người buồn đầu uống rượu, hơn nữa Đào Khai Sơn cảm xúc lại phá lệ hạ, nguyên lai không chỉ có là Đào Khai Sơn bát cơm sắp khó giữ được, liền ngay cả lão La bọn người gặp phải hạ đồi kết cục.

“Kỳ thật, ta còn tốt lắm. Ít nhất đã 0 thủ phó phân đến một bộ phòng ở, cùng công ty hợp đồng còn có năm năm mới có thể đến kỳ, cho dù đến lúc đó hợp đồng đến kỳ, công ty không cần ta, kia phòng ở cũng là không thể tái thu hồi đi. Đến lúc đó cho dù ấn yết phó không nổi, lấy hiện tại giá phòng mãnh trướng tư thế, cùng lắm thì đến lúc đó bán đi tái mua bộ nhỏ một ít chính là. Chính là đáng tiếc Khai Sơn đám người, bọn họ tuổi nghề còn không dài, lần trước phân phòng còn không có đến phiên bọn họ. Nay nếu như bị khai trừ công tác, không nói phòng ở khẳng định không có, về sau cũng khẳng định tái khó tìm đến như vậy tiền lương lại cao, phúc lợi lại tốt công tác!” Lão La thở dài nói.

“Vân Kiệt, ngươi cấp Tô tổng làm quá tư nhân bảo tiêu, cùng nàng quan hệ hẳn là không sai. Hơn nữa ngươi đã ở nhân lực tài nguyên bộ đã làm một đoạn thời gian, cùng Kim phó tổng cũng có vẻ quen, ngươi xem có biện pháp nào không ra mặt cùng Kim phó tổng Tô tổng nhắc tới? Khai Sơn bọn họ tuy rằng bằng cấp không cao, nhưng này hai năm bọn họ đều thực cố gắng, cũng thực tiến tới, luận chân chính năng lực cũng không bại bởi này người bằng cấp cao. Hơn nữa bọn họ đối công ty cũng quen thuộc, cảm tình cũng thâm, khẳng định so với người mới tuyển cường. Vốn, loại chuyện này hẳn là ta này đội trưởng xuất đầu, nhưng hôm nay kia Trương Chính Thao đã theo dõi chúng ta đội bảo an, nếu ta ra mặt vậy đại biểu chúng ta đội bảo an trực tiếp cùng hắn

đối nghịch. Vậy ngay cả một điểm quay về đường sống đều không có. Ngươi cũng biết, đội bảo an cũng không chính là Đào Khai Sơn một người, ta còn cần chiếu cố này hắn huynh đệ, cho nên tạm thời còn không nghi cùng hắn khởi rất kịch liệt xung đột. Đương nhiên nếu Trương Chính Thao thật muốn đem chúng ta một đám huynh đệ đều cấp đổi điệu, ta cho dù liều mạng này đội trưởng chức vị không cần, cũng là muốn thay các huynh đệ xuất đầu." Vẫn giữ yên lặng Hứa Vĩnh Quân, buồn đầu uống một ly bia sau, đột nhiên ngẩng đầu nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

"Đúng vậy, Kiệt ca, ngươi hiện tại thân phận có vẻ siêu nhiên, cùng Hứa đội không giống với, hắn nếu vừa động, vừa vặn liền cấp Trương Chính Thao tìm lấy cớ, nói không chừng liền đem chúng ta toàn bộ đội bảo an đến một lần đại tẩy trừ." Lão La đám người nghe vậy tất cả đều dùng mang theo cầu xin cùng hy vọng ánh mắt nhìn phía Hạ Vân Kiệt.

Nhìn ngày xưa cùng chính mình có nói có cười, mồm to uống rượu mồm to ăn thịt bảo an đồng sự, kia cầu xin cùng hy vọng ánh mắt, Hạ Vân Kiệt trong lòng có chút khó chịu, đồng thời cũng phá lệ căm tức kia Trương Chính Thao, cơ hồ không cần suy nghĩ nói:"Các ngươi yên tâm, trừ phi các ngươi chính mình đem công tác làm tạp, hoặc là chính mình không nghĩ phạm, nếu không ai cũng đừng nghĩ khai trừ các ngươi."

"Chỉ biết Kiệt ca tối giảng nghĩa khí! Kiệt ca ta kính ngươi!" Tuy rằng tìm tới Hạ Vân Kiệt, Đào Khai Sơn đám người cũng là ôm ngựa chết làm ngựa sống trị thái độ, cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng, nhưng thấy Hạ Vân Kiệt không cần nghĩ ngợi đáp ứng xuống dưới, người người đều là thực cảm động, ào ào hướng Hạ Vân Kiệt nâng chén.

"Nghĩa khí không dám nói, nhưng mọi người huynh đệ

một hồi, các ngươi có cái gì khó khăn chỉ cần tìm tới ta, ta nhất định nghĩa bất dung từ.” Hạ Vân Kiệt nâng chén cùng mọi người huých hạ, nói.

“Chúng ta cũng là! Tuy rằng chúng ta cùng Kiệt ca ngươi không có biện pháp so với, nhưng chỉ muốn ngươi hữu dụng chúng ta, nói một tiếng, lên núi đao xuống biển lửa, chúng ta nếu một chút nhíu mày sẽ không là nam nhân!” Đào Khai Sơn đám người ào ào vẻ mặt trịnh trọng nói.

“Vân Kiệt!” Đang lúc Hạ Vân Kiệt cùng Đào Khai Sơn đám người ào ào chạm cốc uống rượu khi, một đạo kinh hỉ thanh âm đột nhiên vang lên.

Hạ Vân Kiệt vội vàng theo thanh âm phương hướng nhìn lại, không khỏi vẻ mặt kinh hỉ đứng lên, nói:“Suất Chân, Thu Bình tỷ, Gia Mẫn tỷ, Lâm Văn tỷ, các ngươi như thế nào cũng tới nơi này a?”

Đến đúng là Hạ Vân Kiệt trước kia ở nhân lực tài nguyên bộ công tác đồng sự, La Thu Bình, Thái Gia Mẫn, Lâm Văn, còn có Suất Chân. Bởi vì lúc ấy trong văn phòng liền số Hạ Vân Kiệt nhỏ nhất, cho nên người người đều phải gọi tỷ, thậm chí ngay cả nhỏ nhất Suất Chân đều buộc Hạ Vân Kiệt kêu tỷ, nhưng cuối cùng còn là kêu tên.

“Để làm chi? Chỉ cho các ngươi tới nơi này phao ba phao mỹ nữ, sẽ không chuẩn chúng ta tới nơi này phao ba phao dễ nhìn sao?” Suất Chân đem phiêu dật tóc ngắn vung, hỏi ngược lại.

Của nàng tính cách một đường như xưa nóng bỏng sáng sủa!

“Ha ha, đương nhiên có thể, ta nơi này khác không có, liền số dễ nhìn nhiều nhất, Suất Chân ngươi tùy tiện chọn.” Hạ Vân Kiệt chỉ chỉ lão La đám người cười ha ha

nói.

Tuy rằng rất nhiều thời điểm, mọi người đều nói chức nghiệp chẳng phân biệt quý tiện, nhưng trong hiện thực này cũng là không có khả năng.

Tựa như đồng dạng là công ty Uy Đại viên chức, nhân lực tài nguyên bộ viên chức cùng đội bảo an bảo an, khẳng định còn là có khác nhau. Mọi người tự nhiên mà vậy hội cho rằng nhân lực tài nguyên bộ viên chức cao đội bảo an bảo an nhất đẳng, kỳ thật cho dù lão La đám người ở sâu trong nội tâm cũng đều sẽ có loại này tiềm thức cho rằng, cho nên bọn họ gặp là Suất Chân đám người lại đây, người người đều có chút câu thúc, ào ào đứng dậy cùng Suất Chân đám người chào hỏi.

Mà làm Hạ Vân Kiệt chỉ vào bọn họ nói, bọn họ đều là dễ nhìn, làm cho Suất Chân tùy tiện chọn khi, thật sự là đem bọn họ cấp hoảng sợ, trừ bỏ Hứa Vĩnh Quân dù sao cũng là đội bảo an đội trưởng, không có gì biểu tình ở ngoài, những người khác đều liên tục xua tay nói:“Kiệt ca, đừng loạn nói đùa, đừng loạn nói đùa. Chúng ta thế nào vào khỏi Suất Chân tỷ các nàng pháp nhãn đâu!”

Mà Suất Chân không nghĩ tới, một đoạn thời gian không gặp, Hạ Vân Kiệt miệng trở nên càng phát ra sắc bén, xấu hổ não trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, nhưng thật ra không dám tái nói lung tung nói.

“Ha ha, xem ra chỉ có Vân Kiệt ngươi có thể chế được Suất Chân, đáng tiếc ngươi hiện tại không ở chúng ta công ty Uy Đại, bằng không khẳng định là một đôi.” Thái Gia Mẫn cùng Lâm Văn đều nở nụ cười, trêu ghẹo nói.

Hai người bọn họ cũng không biết Hạ Vân Kiệt chân chính thân phận, còn tưởng rằng hắn chính là người thường. Bất quá La Thu Bình bởi vì lúc trước trượng phu công tác điều động duyên cớ, biết liền ngay cả

Giang Châu thị thị ủy bí thư Phùng Chính Thành đều phải nghe hắn mà nói, gặp Thái Gia Mẫn cùng Lâm Văn đã vậy còn quá khai Hạ Vân Kiệt vui đùa không khỏi hoảng sợ, cũng may nàng gặp Hạ Vân Kiệt cũng không có gì không vui biểu tình, còn tưởng khởi hắn tính cách, thế này mới âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Về phần Suất Chân cũng bởi vì sau lại Hạ Vân Kiệt theo công ty Uy Đại từ chức sau, thường xuyên ước Hạ Vân Kiệt cùng nhau ngoạn, sau lại đã trải qua hai vụ có vẻ đặc thù sự tình, cũng biết Hạ Vân Kiệt một ít lợi hại bối cảnh. Một kiện là nàng bằng hữu bị người lừa gạt cảm tình, Hạ Vân Kiệt hỗ trợ xuất đầu, một kiện là ở quốc tế trung y học thuật nghiên cứu thảo luận ngày họp, Suất Chân cùng vài bằng hữu ở Đông Khải khách sạn ăn cơm, vừa vặn gặp được Hạ Vân Kiệt, cũng thấy được hắn phát uy bộ dáng. Sau lại nàng bằng hữu Tư Đồ Khanh thầy thuốc bạn trai Khổng Minh Lượng xa phó Italy La Mã, cùng Italy thủ tịch tâm huyết quản khoa thầy thuốc Andre học tập y thuật, cũng là bởi vì Hạ Vân Kiệt giới thiệu duyên cớ.

Cho nên Suất Chân gặp Thái Gia Mẫn cùng Lâm Văn khai nàng cùng Hạ Vân Kiệt vui đùa, đem bọn họ cấp xả đến cùng nhau, thế nhưng khó được vẻ mặt ngượng ngùng kinh hoảng liên tục xua tay, thậm chí đuổi theo đánh Thái Gia Mẫn cùng Lâm Văn, hoàn toàn không có nàng trước kia mạnh mẽ tính cách, như thế làm cho Thái Gia Mẫn cùng Lâm Văn âm thầm kỳ quái, nghĩ rằng, hay là này Suất Chân thật đúng là đối Hạ Vân Kiệt có ý tứ, chỉ có La Thu Bình trong lòng ẩn ẩn đều biết.

“Ha ha, tốt lắm, tốt lắm, không cần náo loạn. Khó được mọi người đụng tới cùng nhau, nếu không tọa cùng nhau đi. Đương nhiên nếu các ngươi còn có cái gì phao dễ nhìn kế hoạch, coi như ta không đề cập qua này đề nghị.” Hạ Vân Kiệt gặp Suất Chân cùng Thái Gia Mẫn đám người hoà mình, không khỏi lần cảm ấm áp cười

nói.

“Ta nói Vân Kiệt, ngươi không phải đi đại học công tác sao? Ta như thế nào cảm giác không giống a! Thế này mới một hai năm thời gian không gặp, này mồm mép trở nên như vậy trơn trượt lợi hại.” Nói xong Thái Gia Mẫn thân thủ đối với Hạ Vân Kiệt bả vai đánh một chút, nói:“Ngồi vào đi một điểm.”

“Gia Mẫn, Vân Kiệt bên người vị trí là Suất Chân, ngươi xem náo nhiệt gì! Cẩn thận nhà ngươi Kim Dật ghen.” Lâm Văn lại một phen kéo lại đang chuẩn bị lần lượt Hạ Vân Kiệt ngồi xuống Thái Gia Mẫn, đem Suất Chân cấp đổ lên Hạ Vân Kiệt bên người.

Suất Chân náo loạn cái đỏ thẫm mặt.

Bất quá của nàng tính cách chung quy là sống ba sáng sủa, rất nhanh cũng để lại mở, trừng mắt nhìn Lâm Văn liếc mắt một cái nói:“Ngồi Vân Kiệt bên người ngồi Vân Kiệt bên người, chẳng lẽ ta còn sợ hắn bất thành?”

Nói xong Suất Chân quả thực liền lần lượt Hạ Vân Kiệt bên người ngồi xuống. Thái Gia Mẫn ba người thấy thế đều nở nụ cười, sau đó cũng đi theo ào ào ngồi xuống.

“Ta nói Lâm Văn tỷ, Kim Dật là ai? Chẳng lẽ Gia Mẫn tỷ đã danh hoa có chủ ? Kia không thể thương thấu thiệt nhiều người tâm!” Hạ Vân Kiệt chờ mọi người một lần nữa sau khi ngồi xuống, cười hỏi.

“Để làm chi? Chẳng lẽ ngươi cũng thương tâm ? Chẳng lẽ năm đó ngươi thầm mến nàng, đây chính là đại tin tức nga.” Lâm Văn cười hỏi.

“Khụ khụ, các ngươi muốn uống cái gì, ta giúp các ngươi kêu?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy ngượng ngùng cười cười, vội vàng dời đi đề tài, bởi vì hắn phát hiện muốn

so với trêu chọc cùng da mặt, hắn còn là không bằng Lâm Văn chờ người từng trải.

“Hắc ti đi.” Suất Chân đám người nói.

Vì thế Hạ Vân Kiệt nâng nâng tay.

Vẫn chú ý Hạ Vân Kiệt bên này Lưu Kha lập tức liền lay động thướt tha dáng người bước nhanh đã đi tới.

“Kiệt ca, có cái gì cần ?” Lưu Kha hỏi.

Hạ Vân Kiệt đem Suất Chân đám người muốn rượu thủy đồ uống nói hạ, Lưu Kha liền vội việc đi lấy, cũng không thu tiền, bởi vì quán bar đều là trước lấy tiền lại đưa rượu.

“Di, Vân Kiệt, nhìn không ra đến nha, làm đại học lão sư sau quả nhiên không giống với, ngay cả này trong quán bar đều có bằng hữu!” Thái Gia Mẫn cùng Lâm Văn gặp Lưu Kha kêu Hạ Vân Kiệt Kiệt ca, lại không thu hắn rượu tiền, không khỏi rất là ngoài ý muốn kinh ngạc.

“Trước kia ở trong này làm quá công, cho nên nhận thức.” Hạ Vân Kiệt cười cười, nhẹ nhàng bâng quơ giải thích một câu, sau đó hỏi:“Ta nhớ rõ trước kia các ngươi giống như không phao quán bar, hôm nay như thế nào bốn nữ nhân đột nhiên nghĩ đến tới nơi này phao ba đâu?”

“Phiền lòng bái!” Suất Chân nói.

“Phiền lòng? Bởi vì tân quản lí duyên cớ sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy phản xạ có điều kiện liên tưởng đến tân tiền nhiệm nhân lực tài nguyên bộ quản lí.

“Ngươi như thế nào biết?” Suất Chân bọn người rất là kinh ngạc nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Nhạ, nơi này có một đám cùng các ngươi đồng bệnh tương liên.” Hạ Vân Kiệt chỉ chỉ lão La đám người, nói.

Suất Chân đám người nghe vậy hơi hơi sửng sốt, bất quá rất nhanh liền hiểu được, nhìn lão La đám người gật gật đầu nói:“Lần này đội bảo an quả thật sẽ có phiền toái.”

“Nói như vậy, công ty tưởng đổi điệu một đám bằng cấp không cao bảo an tin tức này là thật ?” Hứa Vĩnh Quân nghe vậy sắc mặt khẽ biến nói.

Chương 1162 : Có xa lắm không lăn rất xa

“Là thật, tuy rằng báo cáo còn không có đánh đi lên, nhưng Trương quản lí đã ở trong tay làm phương diện này sự tình, hơn nữa Đào Khai Sơn hẳn là sẽ là cái thứ nhất bị khai bảo an.” La Thu Bình gật đầu trả lời, nói chuyện khi, ánh mắt vụng trộm ngắm Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, trong mắt lóe ra một tia khác thường.

Phía trước, La Thu Bình cho rằng Đào Khai Sơn xác định vững chắc sẽ bị xa thải điệu, dù sao một cái là nhân lực tài nguyên bộ quản lí, chưởng quản nhân sự nhậm mệnh, một cái chính là nho nhỏ bảo an, nếu Trương Chính Thao xác định vững chắc tâm muốn xa thải Đào Khai Sơn, như vậy Đào Khai Sơn căn bản không có khả năng lại có cái gì cơ hội. Khả hiện tại La Thu Bình lại cải biến ý tưởng, bởi vì hôm nay nàng phát hiện đội bảo an này đám người thế nhưng cùng Hạ Vân Kiệt cùng một chỗ phao ba uống rượu.

Nếu như vậy, vậy thuyết minh Hạ Vân Kiệt còn là thực để ý này đám ngày xưa bảo an đồng sự, kia lấy hắn năng lượng hội tùy ý Trương Chính Thao đem Đào Khai Sơn xa thải sao?

“******, này Trương Chính Thao tính cái gì ngoạn ý! Chẳng lẽ là hải quy liền rất giỏi sao? Là có thể khinh thường chúng ta người không có cao bằng cấp sao? Là có thể tùy tiện xa thải chúng ta sao?” Gặp nghe đồn bị người lực tài nguyên bộ nhân chứng thật, Đào Khai Sơn rốt cục nhịn không được miệng vỡ mắng, hốc mắt có điểm đỏ lên.

Hiển nhiên lúc này Đào Khai Sơn không chỉ có phẫn nộ nhưng lại thực thương tâm. Bởi vì hắn nguyên bản có một thực quang minh tiền đồ, sẽ giống lão La giống

nhau ở nội thành phân đến phòng ở, sau đó đàm đối tượng kết hôn sinh con, khả hiện tại này hết thảy đều bởi vì kia Trương Chính Thao quan báo tư thù mà hủy hoại chỉ trong chốc lát.

“Chính là, loại này quan báo tư thù, trừng mắt tất báo tiểu nhân có cái gì tư cách làm nhân lực tài nguyên bộ quản lí. Không phải là Khai Sơn gặp chuyện bất bình giúp một vị lão nhân, đắc tội hắn Trương Chính Thao sao? Về phần hỏng người tiền đồ sao?” Lão La tức giận bất bình nói.

“Lão La, ngươi bớt tranh cãi nói.” Hứa Vĩnh Quân dụng cánh tay khửu tay huých lão La một chút, hướng hắn sử cái ánh mắt.

Dù sao Trương Chính Thao là nhân lực tài nguyên bộ quản lí, mà hiện tại đối diện ngồi Suất Chân bọn bốn người tất cả đều là nhân lực tài nguyên bộ, Hứa Vĩnh Quân còn là có điểm băn khoăn, sợ lão La nói truyền đến Trương Chính Thao trong tai, ngay cả hắn công tác cũng không giữ được.

“Hứa đội trưởng ngươi yên tâm, chúng ta cũng không là người thích đâm thọc. Huống hồ, chúng ta cũng phi thường chán ghét kia Trương Chính Thao.” Suất thật cách tối thẳng, gặp Hứa Vĩnh Quân rõ ràng có đề phòng các nàng ý tứ, trực tiếp mở miệng nói.

“Như thế nào? Kia Trương Chính Thao chẳng lẽ còn làm khó dễ các ngươi bất thành?” Hạ Vân Kiệt hơi hơi nhíu nhíu mày nói.

“Khó xử chúng ta đổ còn không dám, mặc kệ nói như thế nào chúng ta cũng là nhân lực tài nguyên bộ lão nhân, mặt trên còn có Kim phó tổng tráo. Bất quá hắn hiện tại lại rõ ràng ở vắng vẻ chúng ta, đem không ít chúng ta trong tay công tác đều chuyển cho này khác

người ủng hộ hắn. Không chỉ có như thế, hắn còn có ý tưởng đề bạt một vị chán ghét nữ nhân làm phó quản lí. Kỳ thật, mặc kệ luận tư lịch còn là luận thực lực, này phó quản lí hẳn là từ Thu Bình tỷ đến đảm nhiệm mới là." Suất Chân tức vù vù trả lời.

Công ty Uy Đại này vài năm mở rộng rất nhanh, tân chiêu rất nhiều viên chức, bao gồm nhân lực tài nguyên bộ, đội bảo an cũng đều là giống nhau, điểm ấy Hạ Vân Kiệt là biết đến. Bất quá đối với chức vụ công tác an bài, tăng lên, phương diện này không phải Hạ Vân Kiệt cường hạng, hơn nữa hắn đối công ty cũng chưa bao giờ như thế nào quan tâm, cụ thể tình huống cũng không hiểu biết, tại đây phương diện cũng là khó mà nói Trương Chính Thao liền nhất định là sai. Dù sao hắn là Tô Chỉ Nghiên cam kết trở về cao tài sinh, ở nhân lực tài nguyên quản lý phương diện hẳn là còn là có một tay, tân quan tiền nhiệm, cũng có thể có hắn ý tưởng. Bất quá hắn lấy bằng cấp cao thấp làm căn cứ, chuẩn bị xa thải Đào Khai Sơn đám người cũng là tuyệt đối làm cho Hạ Vân Kiệt thực khó chịu, hơn nữa chuyện này còn đề cập đến quan báo tư thù vấn đề.

"Suất Chân, đây là lãnh đạo an bài, chúng ta sẽ không muốn ở trong này càu nhàu." Trải qua quá trượng phu công tác lên xuống La Thu Bình hiện tại tâm tính so với đã bình tĩnh rất nhiều, nghe vậy cười đánh gãy Suất Chân.

"Ta đây là thay ngươi ôm bất bình. Ngươi nói kia Vân Đan có cái gì năng lực, không phải là dài một trương hồ ly mặt, miệng ngọt, cả ngày Trương quản lí, Trương quản lí nịnh bợ được ngay sao? Dựa vào cái gì nàng làm phó quản lí?" Suất Chân tính cách thẳng, nghe vậy không phục nói.

"Đúng vậy, ta cũng vậy xem kia Vân Đan sẽ khí! Người nào thôi! Trước kia Kim phó tổng khi chúng ta quản lí

khi, nàng xem đến chúng ta tỷ, tỷ kêu, hiện tại đâu? Đặt lên Trương quản lí, động bất động liền đối chúng ta khoa tay múa chân. Này nếu nàng thực lên làm phó quản lí, kia còn rất cao? Còn không đem cái đuôi kiều lên trời!" Thái Gia Mẫn cùng Lâm Văn cũng là vẻ mặt khó chịu nói.

"Vậy các ngươi như thế nào không đi tìm Kim quản lí?" Hạ Vân Kiệt nghe vậy hơi hơi nhíu nhíu mày hỏi.

"Này Trương Chính Thao là Tô tổng trước kia đồng học, cũng là nàng cố ý tiến cử cao tài sinh, chúng ta nếu đi tìm Kim quản lí phản ứng vấn đề, không phải làm cho nàng khó xử sao? Hơn nữa, nàng cũng là vừa mới bị tăng lên tới phó tổng vị trí thượng, còn có không ít người đối Tô tổng đem nàng nhắc tới vị trí này bất mãn, trong khoảng thời gian này cũng khẳng định là việc sứt đầu mẻ trán, chúng ta lại như thế nào hảo lại đi phiền toái nàng?" Lâm Văn nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi âm thầm cười khổ, quả nhiên có người địa phương còn có giang hồ. Cho dù công ty Uy Đại như vậy một cái như ngôi sao bàn nhiễm nhiễm dâng lên, làm cho rất nhiều người hâm mộ, rất nhiều người tưởng chen vào đi công ty, bên trong như trước cũng là tránh không được tranh đấu gay gắt, quyền lực phân tranh.

"Di, này không phải La Thu Bình, Suất Chân…… A, Lâm Văn, Thái Gia Mẫn cũng đều ở nha, thật trùng hợp nga!" Hạ Vân Kiệt chính âm thầm cười khổ là lúc, đột nhiên bên tai vang lên một đạo rất là khoa trương, thực giả kinh hỉ thanh âm.

Hạ Vân Kiệt nhìn lại, gặp là một vị nữ tử ăn mặc có vài phần xinh đẹp, lúc này nàng chính thân mật kéo một vị người trẻ tuổi cánh tay.

Người trẻ tuổi kia đội một bộ tơ vàng kính mắt, cằm dương có điểm cao, một bộ đối Hạ Vân Kiệt đám người khinh thường nhất cố tư thế.

Hạ Vân Kiệt hơi hơi nhíu nhíu mày, đối này đối người trẻ tuổi một điểm ấn tượng tốt đều không có.

Bất quá này đối nam nữ người trẻ tuổi hiển nhiên có chút đến đây, La Thu Bình đám người còn có Hứa Vĩnh Quân đám người gặp là bọn hắn đều ào ào đứng dậy, chào hỏi nói:“Trương quản lí hảo, ngài cũng đến quán bar a!”

“Ai nha, Hứa đội trưởng đã ở a! Hảo xảo, các ngươi như thế nào hội cùng La Thu Bình đám người cùng nhau phao ba a?” Xinh đẹp nữ tử hình như là vừa mới phát hiện Hứa Vĩnh Quân đám đã ở giống nhau, khoa trương kêu lên, bất quá trong mắt lại lóe ra một chút vui sướng khi người gặp họa cùng âm hiểm.

Được xưng là Trương quản lí tự nhiên đó là Trương Chính Thao, hắn đối đội bảo an vốn còn có ý kiến, tân quan tiền nhiệm cũng đang tưởng lấy đội bảo an khai đao, nay gặp chính mình ngành nhân viên thế nhưng cùng đội bảo an người ngồi ở cùng nhau phao ba uống rượu, hơn nữa kia Đào Khai Sơn đã ở, Trương Chính Thao trong lòng tự nhiên thực khó chịu. Hơn nữa hiện tại hắn bên người nữ nhân, cũng chính là vừa rồi Lâm Văn đám người nhắc tới Vân Đan lại cố ý nhắc nhở một chút, Trương Chính Thao trong lòng tự nhiên là càng phát ra khó chịu, sắc mặt càng âm trầm lợi hại, cho rằng Kim Vũ Vi đi rồi lưu lại vài người lực tài nguyên bộ lão nhân viên áp căn sẽ không đem chính hắn một tân nhậm quản lí để vào mắt.

“Ta nói kỳ quái, mọi người cùng cái công ty, chúng ta cùng Hứa đội trưởng bọn họ cùng nhau phao ba có cái gì hảo kinh ngạc ? Chẳng lẽ này Vân Đan ngươi cũng

muốn quản bất thành?” Suất Chân tính cách thẳng, tối chịu không nổi Vân Đan nữ tử này cố ý chọn sự, nghe vậy trắng Vân Đan giống nhau, chèn ép nói.

“Suất Chân ngươi đây là cái gì thái độ? Vân Đan cũng chỉ là cảm thấy kỳ quái hỏi một chút mà thôi, còn không hướng nàng xin lỗi?” Trương Chính Thao trong lòng vốn sẽ không thích, gặp Suất Chân còn là này phó thái độ, hiển nhiên có đứng ở đội bảo an bên kia hướng chính mình gọi nhịp hương vị, sắc mặt nhất thời mạnh trầm xuống dưới, hướng Suất Chân khiển trách.

Hạ Vân Kiệt hiện tại tự nhiên biết trước mắt này một nam một nữ là ai, vốn hắn còn không dám tin tưởng Trương Chính Thao đến tột cùng là cái cái gì mặt hàng, nay thấy thế mới biết được hắn là cỡ nào thảo người ghét.

Thấy hắn vì điểm ấy sự tình, thế nhưng liền ỷ vào quản lí thân phận muốn cưỡng bách Suất Chân hướng kia Vân Đan đạo khiểm, rốt cục có chút kiềm chế không được căm tức, nâng tay hướng mọi người xua tay ý bảo nói:“Đều đứng làm gì? Đều ngồi xuống, đều ngồi xuống.”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt mới quay đầu hướng Trương Chính Thao nói:“Hiện tại là tan tầm thời gian, không phải đi làm thời gian, thu hồi ngươi lãnh đạo tác phong đáng tởm, có xa lắm không lăn rất xa!”

Trừ bỏ Suất Chân cùng La Thu Bình gặp Hạ Vân Kiệt tức giận, mắt lộ ra sắc mặt vui mừng, người còn lại thấy thế tất cả đều thay đổi sắc mặt, người người kêu khổ không thôi. Đây chính là bọn họ công ty nhân lực tài nguyên bộ quản lí, tay cầm quyền to! Hạ Vân Kiệt như vậy nhất nháo, chẳng phải là bắt hắn cho đắc tội chết?

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt đắc tội hắn không quan hệ, dù sao hắn hiện tại cũng không ở công ty Uy Đại đi làm,

Trương Chính Thao cho dù quyền lực tái lớn cũng quản không đến hắn. Khả vấn đề là bọn hắn cũng là công ty Uy Đại nhân viên, Trương Chính Thao bị Hạ Vân Kiệt như vậy quát mắng, hồi đầu tự nhiên hội giận chó đánh mèo đến bọn họ trên người.

“Ngươi, ngươi là ai? Cái nào ngành ?” Vừa rồi mọi người đứng dậy hướng hắn chào hỏi, chỉ có Hạ Vân Kiệt lão thần khắp nơi như trước ngồi ở chỗ kia, Trương Chính Thao liền cảm giác hắn phá lệ chướng mắt, trong lòng cũng đã muốn hỏi hắn là cái nào ngành, không nghĩ tới nay hắn thế nhưng hướng chính mình quát mắng, muốn chính mình có xa lắm không lăn rất xa, Trương Chính Thao nhất thời tức giận đến xanh mặt, chỉ vào Hạ Vân Kiệt giận dữ hỏi nói.

“Như thế nào chẳng lẽ ngươi còn muốn quản ta bất thành? Thực thật có lỗi, ta không về ngươi quản. Cho nên phiền toái ngươi thu hồi của ngươi tác phong đáng tởm, có xa lắm không lăn rất xa, đừng đánh nhiễu ta cùng các bằng hữu uống rượu nói chuyện phiếm.” Hạ Vân Kiệt phiết miệng, giống đuổi ruồi bọ giống nhau huy phất tay nói.

Nói xong, Hạ Vân Kiệt ngay cả con mắt cũng lười phiêu Trương Chính Thao liếc mắt một cái, hướng Hứa Vĩnh Quân đám người nói:“Các ngươi còn đứng làm gì? Các ngươi chính là thay công ty làm công, cũng không phải bán mình cấp công ty. Đi làm thời gian muốn dựa theo công ty quy định làm việc, muốn nghe theo thượng cấp lãnh đạo an bài. Tan tầm, thời gian chính là các ngươi chính mình, ai cũng không tư cách đối với các ngươi khoa tay múa chân!”

“Các ngươi ai dám ngồi xuống?” Trương Chính Thao bị Hạ Vân Kiệt coi rẻ hành động cấp tức giận đến hôn đầu, phía sau thế nhưng hổn hển chỉ vào Hứa Vĩnh Quân đám người chất vấn nói.

“Ta dựa vào, dù sao ngươi muốn khai trừ lão tử, lão tử ngồi hạ, như thế nào giọt!” Đầu tiên ngồi xuống là Đào Khai Sơn.

“Ha ha, ta Hứa Vĩnh Quân nói như thế nào cũng là đội bảo an đội trưởng, cũng miễn cưỡng xem như công ty trung tầng cán bộ, Trương quản lí ngươi có bản lĩnh cũng đem ta khai trừ rồi đi.” Nói xong Hứa Vĩnh Quân cũng ngồi xuống.

“Hì hì, ta cảm thấy Hạ lão sư nói còn là cử đúng, ta lại không bán mình cấp công ty, tan tầm, thời gian chính là chính mình, quản hắn cái gì lãnh đạo không lãnh đạo đâu!” Suất Chân cười hì hì lần lượt Hạ Vân Kiệt ngồi xuống.

La Thu Bình không nói chuyện, chính là cười nhẹ, cũng đi theo ngồi xuống.

Nói đùa, có Hạ Vân Kiệt tọa trấn, ngươi Trương Chính Thao có năng lực đem các nàng thế nào? Năm đó liền ngay cả Tô tổng một vị biểu ca, công ty phó tổng, tưởng khai trừ Hạ Vân Kiệt, kết quả đâu, chính mình cuốn gói chạy lấy người. Chuyện này, người khác không biết, ngay từ đầu La Thu Bình cùng Suất Chân cũng không hiểu được, nhưng sau lại biết Hạ Vân Kiệt một ít bối cảnh sau, trong lòng liền như đèn sáng đốt sáng lên.

Chương 1163 : Lo lắng

Gặp Đào Khai Sơn cùng Hứa Vĩnh Quân ngồi xuống, Trương Chính Thao cũng đã sắc mặt âm trầm phảng phất nhỏ nước đến, nhưng còn có thể nhịn xuống. Dù sao hắn chính là nhân lực tài nguyên bộ quản lí, quản không đến bảo an bộ. Bất quá làm Suất Chân hi hi ha ha ngồi xuống, La Thu Bình không nói một tiếng ngồi xuống, Trương Chính Thao sắc mặt liền hoàn toàn thay đổi, rốt cuộc kiềm chế không được lửa giận, chỉ vào Suất Chân cùng La Thu Bình nói:“Ngươi, các ngươi đừng tưởng rằng chính mình là nhân viên cũ, liền……”

“Nên cái gì?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy sắc mặt trầm xuống, giương mắt nhìn hướng Trương Chính Thao âm thanh lạnh lùng nói:“Không có nghe đến ta kêu ngươi cút sao?”

Nói xong Hạ Vân Kiệt hướng quán bar một góc đánh cái vang chỉ, nhất thời một đám dáng người khoẻ mạnh nam tử đứng lên, ào ào hướng Hạ Vân Kiệt bên này đi tới.

“Kiệt ca, có cái gì phân phó?” Kia đám dáng người khoẻ mạnh nam tử đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, đều nhịp cúi đầu kêu lên.

Trong đó này đám người đầu lĩnh đúng là nam sơn đạo vùng tráo bãi lão đại Trịnh Chí Hoa, từ biết Hạ Vân Kiệt lợi hại sau, hắn không chỉ có không dám nữa thu blue night quán bar bảo hộ phí, hơn nữa đại bộ phận thời gian còn đều miễn phí tọa trấn blue night quán bar.

Gặp này đám dáng người khoẻ mạnh nam tử lại đây, Lâm Văn đám người bản đều sợ tới mức có chút sắc mặt trắng bệch, bất quá khi bọn hắn phát hiện những người này thế nhưng đều cúi đầu kêu Hạ Vân Kiệt Kiệt

ca, lại tất cả đều trợn tròn tròng mắt, mà Vân Đan cùng Trương Chính Thao cũng là sợ tới mức cả người phát run.

Bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới, này thoạt nhìn bạch bạch nộn nộn người trẻ tuổi thế nhưng còn là lão đại cấp nhân vật.

“Có cái tự cho là đúng tên ở quấy rầy ta cùng bằng hữu uống rượu nói chuyện phiếm.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Mẹ nó, ngươi tròng mắt sinh trưởng ở trên mông sao? Không thấy được Kiệt ca ở trong này cùng bằng hữu nói chuyện sao?” Trịnh Chí Hoa đám người nghe vậy, tùy tay liền theo bên cạnh trên bàn xách lên chai bia, sau đó giơ lên liền chuẩn bị đối với Trương Chính Thao đầu nện xuống đi.

Trương Chính Thao cùng Vân Đan lại làm sao gặp qua bực này tư thế, nói cũng không dám chi một tiếng, ôm đầu xoay người bỏ chạy.

Bất quá bọn họ buổi tối hiển nhiên còn hẹn cái gì trọng yếu nhân vật, thế nhưng không có chạy ra quán bar, chính là xám xịt tìm cái không có người chú ý góc, sau đó vụng trộm nhìn Hạ Vân Kiệt bên kia nghiến răng nghiến lợi.

“Quản lí, La Thu Bình các nàng thật sự thật quá đáng, các nàng này rõ ràng là không đem ngươi này quản lí để vào mắt!” Trốn ở góc phòng, Vân Đan mắt lộ ra oán hận sắc nói.

“Hừ! Này tiện nhân, nghĩ đến chính mình là nhân lực tài nguyên bộ lão nhân viên sẽ không đem ta để vào mắt, một ngày nào đó ta sẽ làm cho nàng hối hận.” Trương Chính Thao oán hận nói.

“Nhưng là, Kim Vũ Vi trước kia đối La Thu Bình rất trọng thị, lúc ấy vốn định đề cử La Thu Bình làm phó quản lí, sau lại ngươi đã đến rồi, chuyện này mới đặt xuống dưới. Nay ngươi làm quản lí, này phó quản lí vị trí lại không đi ra, ta xem Kim Vũ Vi khẳng định hội hướng Tô tổng đề cử nàng. Một khi chờ nàng ngồi trên phó quản lí vị trí, quản lí ngươi tưởng động nàng chỉ sợ cũng……” Vân Đan nói, kia đối hoa đào trong mắt lóe ra âm hiểm ánh mắt.

“Chẳng lẽ ta không biết tâm tư của ngươi sao? Yên tâm, nàng Kim Vũ Vi tuy rằng thực chịu Tô tổng coi trọng, nhưng ta nói như thế nào từng cũng cùng Tô tổng là đồng học, nay ta lại là nhân lực tài nguyên bộ quản lí, của ta nhất mẫu ba phần, ta nghĩ Tô tổng dù sao cũng phải tôn trọng của ta ý kiến. Đợi lát nữa Tô tổng hội lại đây, chính ngươi cho ta hăng hái tranh giành điểm, cơ hội ta là cho ngươi, nhưng nếu lộng tạp, ta cũng không có biện pháp.” Trương Chính Thao có thể bị Tô Chỉ Nghiên cam kết lại đây đảm nhiệm nhân lực tài nguyên bộ quản lí, tự nhiên là có vài phần bản lãnh thật sự, lại làm sao nhìn không ra đến Vân Đan tâm lý về điểm này tính toán. Bất quá hắn nay ở nhân lực tài nguyên bộ không có gì hệ thân tín, luôn luôn điểm sử không hơn lực cảm giác, lúc này Vân Đan chủ động nhích lại gần, hơn nữa người cũng bộ dạng xinh đẹp, Trương Chính Thao tự nhiên không có cự chi ngoài cửa lý do.

“Cảm ơn quản lí, ta sẽ cố gắng.” Vân Đan nói xong thủ đặt ở Trương Chính Thao trên đùi nhẹ nhàng sờ sờ.

“Ngươi này nữ nhân!” Trương Chính Thao thấy thế cũng thân thủ ở Vân Đan trên đùi bắt hai cái, sau đó lại rụt trở về, nói:“Tô tổng tùy thời khả năng lại đây, hay là muốn chú ý một điểm.”

“Ân, ta trượng phu mấy ngày nay đều ở Thượng Hải đi

công tác.” Vân Đan nghe vậy cũng đem tay rụt trở về, phao cái mị nhãn cấp Trương Chính Thao, nói.

“Ta mấy ngày nay không đi công tác.” Trương Chính Thao nghe vậy “Nghiêm trang” nói.

“Quản lí ngươi rất xấu!” Vân Đan nghe vậy nâng tay sẽ muốn “Đánh” Trương Chính Thao, Trương Chính Thao lại sắc mặt nghiêm nói:“Tô Chỉ Nghiên đến đây.”

Vân Đan nghe vậy thân thể mềm mại run lên, vội vàng thu hồi thủ, ngồi thẳng thân mình.

“Tô tổng ngươi hảo, Mỹ quốc từ biệt, chúng ta hai lão đồng học nhưng là đã lâu không cùng nhau phao quá quán bar, hôm nay vừa vặn ôn lại một chút ngày xưa đồng học loại tình cảm.” Trương Chính Thao tuy rằng đối mặt Hạ Vân Kiệt đám người biểu hiện có chút ngạo mạn, đó là bởi vì hắn áp căn sẽ không đem bọn họ để vào mắt, bất quá khi hắn chân chính đối mặt cho rằng có tư cách cùng hắn cùng ngồi cùng ăn, thậm chí còn muốn nhìn lên người khi, hắn còn là hội biểu hiện phi thường có thân sĩ phong độ.

“Đúng vậy, nhoáng lên một cái mắt đều đi qua năm năm, thời gian thật đúng là quá mau a!” Tô Chỉ Nghiên không khỏi cảm khái nói, trong mắt toát ra một tia hồi ức thần sắc.

Hiển nhiên ở Mỹ quốc kia đoạn lưu học thời gian còn là cấp Tô Chỉ Nghiên để lại khắc sâu ấn tượng.

“Tô tổng vị này là chúng ta nhân lực tài nguyên bộ nòng cốt Vân Đan.” Gặp thành công gợi lên Tô Chỉ Nghiên nhớ lại, kéo vào lẫn nhau gian khoảng cách, Trương Chính Thao trong mắt lóe ra một tia đắc ý cùng vui mừng sắc, sau đó nhân cơ hội giới thiệu nói.

“Nga, nói như vậy, đây là ngươi muốn đẩy tiến phó quản lí chọn người ? La Thu Bình không tốt sao?” Tô Chỉ Nghiên nghe vậy hướng hướng nàng cúi đầu Vân Đan cao thấp đánh giá liếc mắt một cái, sau đó chuyển hướng Trương Chính Thao hỏi.

“La Thu Bình tốt là tốt, bất quá nàng là nhân viên cũ, nay ỷ vào lão tư cách có chút cậy tài khinh người, nếu nàng làm phó quản lí, chỉ sợ ta công tác ngược lại không tốt khai triển.” Trương Chính Thao trả lời.

“Phải không?” Tô Chỉ Nghiên nghe vậy giương mắt nhìn Trương Chính Thao liếc mắt một cái, nhìn xem Trương Chính Thao trong lòng một trận chột dạ, nhưng ở mặt ngoài lại kiên định gật gật đầu nói:“Đúng vậy, ta không phủ nhận của nàng năng lực, khả ngươi cũng biết một cái ngành là một cái đoàn thể.”

“Ân.” Tô Chỉ Nghiên gật gật đầu, trên mặt hơi hơi lộ ra một tia trầm tư biểu tình.

Tô Chỉ Nghiên có thể đem sự nghiệp làm được lớn như vậy, tự nhiên không phải cái gì bình hoa nữ nhân, nàng tự nhiên nhìn ra được đến Trương Chính Thao trong lòng về điểm này tính toán, cũng không phải thực thích. Nhưng ở nàng vị trí này, nàng xem vấn đề có đôi khi sẽ không có thể toàn bằng yêu thích, là cần toàn cục xem. Nàng đối Trương Chính Thao năng lực còn là chung nhận thức, lúc ấy ở Mỹ quốc đọc sách khi, Trương Chính Thao liền bộc lộ tài năng, theo công ty rất nhanh phát triển, nhân lực tài nguyên bộ cần Trương Chính Thao nhân tài như vậy. Mà nếu đem Trương Chính Thao an bài ở hiện tại vị trí này, tự nhiên cần lo lắng hắn ý kiến, đồng thời cũng muốn lo lắng toàn bộ ngành đoàn kết, dưới tình huống như vậy, hy sinh người sau, có đôi khi quả thật là không thể tránh cho. Ít nhất đứng ở Tô Chỉ Nghiên độ cao, nàng là phải làm ra lấy hay bỏ.

Nhưng La Thu Bình trước kia cùng Hạ Vân Kiệt đồng sự quá, hai người là có cảm tình, đây mới là Tô Chỉ Nghiên có chút khó có thể hạ quyết định quyết tâm địa phương.

Gặp Tô Chỉ Nghiên lộ ra trầm tư biểu tình, Trương Chính Thao cùng Vân Đan trong mắt đều lóe ra một tia sắc mặt vui mừng.

Trương Chính Thao biết, chính mình vừa rồi nhắc tới đoàn thể hai chữ đả động Tô Chỉ Nghiên.

……

Trương Chính Thao cùng Vân Đan xám xịt cút đi sau, Trịnh Chí Hoa cũng mang theo người đi rồi.

“Kiệt ca, ngươi thực ngưu bức!” Nhớ tới vừa rồi Hạ Vân Kiệt một cái vang chỉ, đã tới rồi một đám người, Đào Khai Sơn chờ tuổi trẻ bảo an người người hai mắt sùng bái nhìn hắn.

“Vân Kiệt, ta biết ngươi thực có thể đánh, bất quá giống vừa rồi đám người kia, còn là thiếu lui tới cho thỏa đáng.” Hứa Vĩnh Quân lại vẻ mặt nghiêm túc khuyên nhủ.

“Ta biết Hứa đội, những người này bản tính coi như không xấu, hơn nữa quán bar xà long hỗn tạp, thường thường sẽ có người uống hơn nháo sự, thật đúng là không thể thiếu loại người này quản lý bãi. Bất quá ta sẽ chú ý.” Hứa Vĩnh Quân khuyên bảo đối với Hạ Vân Kiệt như vậy có siêu năng lực người đến nói mặc dù có chút buồn cười, nhưng Hạ Vân Kiệt lại vẻ mặt còn thật sự cảm kích gật đầu nói, nói xong, Hạ Vân Kiệt lại chuyển hướng Đào Khai Sơn đám người nói:“Khai Sơn các ngươi cũng muốn chú ý, các ngươi hiện tại là công ty bảo an, tốt nhất còn là thiếu cùng những người này tiếp xúc lui tới.”

“Kiệt ca chúng ta biết đến, chúng ta cũng không ngươi kia bản sự.” Đào Khai Sơn đám người gật đầu nói, cũng là là có tự mình hiểu lấy.

“Cho dù có bản sự, cũng tốt nhất thiếu tiếp xúc.” Lâm Văn cùng Thái Gia Mẫn nói, nói chuyện khi nhìn Hạ Vân Kiệt, hiển nhiên lời này là nhằm vào Hạ Vân Kiệt nói. Bất quá La Thu Bình cùng Suất Chân không mở miệng, các nàng đều biết đến Hạ Vân Kiệt bản sự, lại như thế nào khả năng hội cùng Trịnh Chí Hoa đám người xen lẫn trong cùng nhau, đơn giản là lười đối Trương Chính Thao cùng Vân Đan bực này người ra tay, cho nên mới kêu Trịnh Chí Hoa đám người đến đuổi người.

“Ta biết đến, Lâm Văn tỷ, Gia Mẫn tỷ.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói. Hắn biết các nàng cũng là vì hắn tốt.

“Biết là tốt rồi.” Lâm Văn cùng Thái Gia Mẫn gặp Hạ Vân Kiệt khiêm tốn nhận khuyên bảo, cũng sẽ không nói sau hắn, mà là chuyển hướng Suất Chân mặt lộ vẻ lo lắng sắc thầm oán nói:“Suất Chân, ngươi vừa rồi lá gan như thế nào lớn như vậy nha, ngồi xuống ngồi hạ bái, còn muốn chi vài tiếng! Lúc này lấy kia Trương Chính Thao trừng mắt tất báo tính cách, khẳng định hội hận chết ngươi, khẳng định hội nghĩ biện pháp thu thập ngươi.”

“Sợ cái gì? Các ngươi vừa rồi chẳng lẽ không có nghe đến hắn nói không cho chúng ta ngồi sao? Hắn dựa vào cái gì không chuẩn chúng ta ngồi? Hắn nghĩ đến hắn là ai vậy? Hắn bất quá chính là nhân lực tài nguyên bộ quản lí mà thôi, cho dù Tô tổng tự mình lại đây, tan tầm thời gian, nàng cũng không tư cách nói như vậy!” Suất Chân lại thở phì phì nói.

“Ngươi, ai, như thế nào liền một cây cân đâu! Người ta là quản lí, ngươi liền hơi chút kiên nhẫn một chút không được sao? Không nên cùng hắn đối nghịch sao? Thật

muốn vì thế đã ném công tác, chẳng lẽ liền thư thái ?” Lâm Văn cùng Thái Gia Mẫn gặp Suất Chân nghe không vào khuyên bảo, không khỏi buồn rầu nói.

“Ném cái gì công tác? Chọc giận bổn cô nương, ta phải đi tìm Kim quản lí, đi tìm Tô tổng, làm cho các nàng bình phân xử.” Suất Chân không phục nói.

“Ngươi, ngươi đây là hạt hồ nháo!” Lâm Văn cùng Thái Gia Mẫn thấy thế không khỏi cả giận nói.

“Kỳ thật, ta nhưng thật ra cảm thấy Suất Chân làm được đúng. Làm người có thể cùng một điểm, nhưng lưng cũng không có thể khóa xuống dưới. Trương Chính Thao cho dù là quản lí, thượng cấp lãnh đạo, hắn cũng không tư cách mệnh lệnh các ngươi không thể ngồi!” Hạ Vân Kiệt thay Suất Chân nói chuyện nói.

“Ngươi còn nói, vừa rồi nếu không ngươi như vậy cường thế, sự tình cũng sẽ không nháo đến bực này bộ! Nếu Suất Chân, Thu Bình tỷ, còn có Hứa đội đám người bởi vì này lần đã ném công tác, ngươi có thể vui vẻ sao?” Lâm Văn gặp Hạ Vân Kiệt thay Suất Chân nói chuyện, buồn bực trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy ngẩn người, không có lập tức phản bác, cũng không có bởi vậy căm tức. Hắn biết nếu không phải hắn ngầm thực sự năng lực, vừa rồi hành động quả thật là hại Suất Chân đám người.

“Được rồi, được rồi, Lâm Văn, chuyện này ngươi cũng không thể trách Vân Kiệt, muốn trách cũng muốn trách kia Trương Chính Thao cùng Vân Đan. Hắn cũng là khí bất quá, thay chúng ta xuất đầu.” Thái Gia Mẫn gặp Hạ Vân Kiệt bị Lâm Văn chỉ trích sững sờ, sợ hắn bởi vậy tự trách, lại vội vàng ra mặt hoà giải.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1164 : Như thế nào cũng không cho ta biết một tiếng?

“Ai, này ta cũng biết. Nhưng là cuộc sống, nào có dễ dàng như vậy a! Có đôi khi cũng là không thể không nén giận.” Lâm Văn cũng biết chuyện này cũng không thể quái Hạ Vân Kiệt, nghe vậy thở dài một hơi nói.

Lâm Văn mà nói hiển nhiên xúc động không ít người tâm tư, nhất là gặp phải muốn hạ đồi Đào Khai Sơn đám người, bọn họ đều đi theo than thở, không khí lập tức trở nên nặng nề xuống dưới.

“Các ngươi làm cái gì vậy? Người người than thở. Các ngươi phải tin tưởng Tô tổng, nàng cho dù nhất thời không biết Trương Chính Thao làm người, chẳng lẽ thời gian dài quá nàng chẳng lẽ còn không biết sao? Sớm hay muộn, Trương Chính Thao là muốn bị đuổi ra công ty Uy Đại.” Hạ Vân Kiệt gặp mọi người than thở, vội vàng cười khai đạo nói.

“Khả, không đợi đến lúc đó, chúng ta đã bị đuổi ra công ty Uy Đại.” Đào Khai Sơn thở dài nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy nao nao, trong mắt nhấp nhoáng một tia kinh ngạc sắc. Bởi vì ngay tại Đào Khai Sơn thở dài là lúc, hắn thấy được Tô Chỉ Nghiên.

Rất nhanh, Lâm Văn đám người cũng đều thấy được Tô Chỉ Nghiên, người người tất cả đều sắc mặt đại biến.

“Xem ra, kia Trương Chính Thao cùng Tô tổng quan hệ tốt lắm, thế nhưng hẹn Tô tổng ở quán bar chạm mặt.”

“Trách không được Vân Đan vừa rồi như vậy đắc ý kiêu ngạo, xem ra Trương Chính Thao hôm nay đem nàng cũng mang đến, là nghĩ giáp mặt hướng Tô tổng đề cử

Vân Đan làm phó quản lí.”

“Xem ra lúc này ta là xác định vững chắc muốn mất việc.”

“……”

Không khí trở nên phá lệ trầm thấp, trừ bỏ Suất Chân cùng La Thu Bình thỉnh thoảng lấy mắt thấy Hạ Vân Kiệt, những người khác tất cả đều vẻ mặt bi quan sắc.

Kỳ thật cho dù Suất Chân cùng La Thu Bình lúc này tin tưởng cũng nổi lên một tia dao động, dù sao các nàng chính là biết Hạ Vân Kiệt rất lợi hại, về lúc trước Tô Chỉ Nghiên biểu ca, công ty phó tổng bởi vì tưởng đuổi Hạ Vân Kiệt ra công ty, cuối cùng ngược lại cuốn gói chạy lấy người chuyện này, cuối cùng có phải hay không Hạ Vân Kiệt ở thôi động, cũng chỉ giới hạn trong đoán rằng, đương nhiên khả năng tính thật lớn.

Hạ Vân Kiệt cái gì cũng chưa nói, cũng cái gì cũng chưa tỏ vẻ, chính là mồm mép vi không thể tra động động.

Làm Hạ Vân Kiệt mồm mép vi không thể tra địa chấn động khi, quán bar mặt khác một bên, vốn là hơi hơi lâm vào trầm tư Tô Chỉ Nghiên, đột nhiên biến sắc, ngẩng đầu lên.

Gặp Tô Chỉ Nghiên biểu tình có biến hóa, Trương Chính Thao cùng Vân Đan một lòng nhất thời nâng lên đi lên, bọn họ biết Tô Chỉ Nghiên hẳn là có quyết định.

Bất quá ra ngoài bọn họ dự kiến là, Tô Chỉ Nghiên không có nhìn về phía bọn họ cũng không có mở miệng, mà là quay đầu chung quanh nhìn xung quanh một phen, cuối cùng dừng ở xa xa một cái khác góc.

Trương Chính Thao cùng Vân Đan theo Tô Chỉ Nghiên

ánh mắt nhìn lại, thấy được Hạ Vân Kiệt bọn họ, sắc mặt khẽ biến, bất quá nhưng cũng không như thế nào để ở trong lòng.

Bất quá chân chính làm cho Trương Chính Thao cùng Vân Đan sắc mặt đại biến cũng là Tô Chỉ Nghiên đột nhiên quay đầu, quét Trương Chính Thao cùng Vân Đan liếc mắt một cái, ánh mắt có chút lạnh.

“Vân Đan không thích hợp làm phó quản lí, thất bồi.” Theo sát sau Tô Chỉ Nghiên đột nhiên ném xuống một cái không thua gì trọng bàng lạnh như băng quyết định, sau đó liền đứng dậy cách tịch.

“Tô tổng, ngài đây là……” Trương Chính Thao sửng sốt, theo sát sau vội vàng đứng lên đuổi theo đi.

“Ta nói không đủ hiểu chưa?” Tô Chỉ Nghiên dậm chân, quay đầu, ánh mắt lạnh như băng nhìn Trương Chính Thao, hỏi.

“Là, nhưng là……” Trương Chính Thao trong lòng giật mình, nhưng còn là chưa từ bỏ ý định.

“Lão đồng học, ngươi làm cho ta thực thất vọng!” Tô Chỉ Nghiên lại trực tiếp ngắt lời nói.

Nói xong liền xoay quá, đi giày cao gót tiếp tục đi trước.

Nhìn Tô Chỉ Nghiên đi giày cao gót, thướt tha vòng eo uốn éo dần dần đi xa, Trương Chính Thao vẻ mặt dại ra.

Hắn không biết phía trước còn nói hảo hảo, vì cái gì Tô Chỉ Nghiên hội đột nhiên trở mặt, dĩ nhiên là làm sai chỗ nào đâu?

Trương Chính Thao tưởng không rõ ràng lắm, hơn nữa Tô Chỉ Nghiên cuối cùng một câu nói lại là có ý tứ gì.

“Quản lí, hiện tại làm sao bây giờ? Tô tổng nàng không đồng ý!” Vân Đan đi lên đến, vẻ mặt cầu xin nói. Nàng vốn tưởng rằng lần này đặt lên Trương Chính Thao, phó quản lí vị trí hy vọng rất lớn, không nghĩ tới Tô tổng lại không biết đến vì cái gì không chỉ có trực tiếp phủ định, nhưng lại tức giận rời đi.

“Có thể làm sao bây giờ? Nàng là lão tổng, nàng không đồng ý, ta cũng không……” Trương Chính Thao buồn bực nói, nói còn chưa dứt lời, cái miệng của hắn liền trương ở nơi nào hợp không đứng dậy, tròng mắt cũng là thẳng ngoắc ngoắc, như là gặp được quỷ bình thường.

Bởi vì hắn nhìn đến Tô Chỉ Nghiên thế nhưng đi hướng Hạ Vân Kiệt đám người.

“Tô tổng, nàng như thế nào hướng La Thu Bình các nàng đi đến ?” Vân Đan cũng cùng thấy quỷ bình thường, thất thanh nói.

Bởi vì kia nhưng là uy đại tập đoàn lão tổng, mà La Thu Bình đám người bất quá chính là tập đoàn bình thường nhân viên, nào có lão tổng còn tự mình đi cùng các nàng chào hỏi đạo lý?

Hứa Vĩnh Quân đám người lúc này tự nhiên cũng thấy được Tô Chỉ Nghiên hướng bọn họ bên này đi tới, đồng dạng cùng thấy quỷ dường như, tròng mắt trừng lão đại.

Cũng may bọn họ phản ứng còn là rất nhanh, không đợi Tô Chỉ Nghiên đến gần, liền ào ào đứng dậy, hơi hơi cúi đầu chào hỏi nói:“Tô tổng, buổi tối hảo.”

Này tiếng tiếp đón cũng là đăm đăm nội tâm, bởi vì Tô Chỉ Nghiên này mỹ nữ lão tổng tuy rằng vẫn này đây một bộ lãnh diễm diện mạo xuất hiện, nhưng nàng này

vài năm vẫn không ngừng cải thiện nhân viên đãi ngộ, thậm chí không tiếc đem rất lớn một bộ phận lợi nhuận lấy ra nữa vì nhân viên cái phòng ở, đây chính là chỉ có nhân dân công bộc mới có đãi ngộ a! Cho nên mặc kệ Đào Khai Sơn đám người đối Trương Chính Thao các lãnh đạo có bao nhiêu đại ý kiến, nhưng đối Tô tổng vị này tập đoàn công ty lão tổng lại thủy chung là đăm đăm nội tâm cảm kích.

“Ha ha, các ngươi hảo, nhiều người như vậy, buổi tối thực náo nhiệt a!” Tô Chỉ Nghiên mỉm cười hướng Hứa Vĩnh Quân đám người gật đầu chào hỏi nói.

Nhất thời gian, Hứa Vĩnh Quân đám người có loại mộng ảo không chân thật cảm giác, khi nào thì lãnh diễm nữ lão tổng cũng sẽ lộ ra như vậy mê người mỉm cười, như thế thân dân ?

Bất quá theo sát sau, Hứa Vĩnh Quân đám người còn kém điểm tập thể thạch hóa, bởi vì Tô Chỉ Nghiên cùng Hứa Vĩnh Quân đám người chào hỏi, thế nhưng đem ánh mắt đầu hướng về phía Hạ Vân Kiệt, cười, thực tùy ý nói:“Kêu nhiều như vậy lão đồng sự cùng nhau phao ba, như thế nào cũng không cho ta biết một tiếng?”

“Này không phải sợ lão tổng ngươi việc sao?” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Thiếu đến, ngươi Hạ lão sư nếu gọi điện thoại lại đây, ta tái việc cũng phải chạy tới nha.” Tô Chỉ Nghiên nói.

Nghe này cơ hồ cùng liếc mắt đưa tình không nhiều lắm khác nhau đối thoại, Hứa Vĩnh Quân đám người ở đã trải qua tập thể thạch hóa sau, toàn bộ đều dùng cuồng nhiệt sùng bái ánh mắt nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt.

Ngưu, rất ****** ngưu bức ! Thế nhưng ngay cả Tô tổng cũng dám trêu chọc! Chẳng lẽ nói, lúc trước ở Châu Phi,

hắn thật sự cùng Tô tổng phát sinh quá một ít thân mật quan hệ?

“Kia Tô tổng ngươi thật đúng là rất nể tình, ta nhưng là thụ sủng nhược kinh a.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Thiếu đến! Ngươi muốn thực thụ sủng nhược kinh, như thế nào cũng không gặp ngươi đứng dậy mời ta nhập tòa a?” Tô Chỉ Nghiên quyến rũ trắng Hạ Vân Kiệt, sẵng giọng.

“Loảng xoảng!” Một tiếng, lão La bị Tô Chỉ Nghiên kia quyến rũ liếc mắt một cái cấp khiếp sợ đánh nghiêng bình rượu, sau đó vội vàng luống cuống tay chân thu thập cái bàn, ngoài miệng liên tục nói:“Thực xin lỗi, thực xin lỗi.”

“Tô tổng mời ngồi.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy ha ha cười, đứng dậy bày cái thỉnh thủ thế.

Nguyên bản ngồi ở Hạ Vân Kiệt bên cạnh Suất Chân vội vàng hướng trong xê dịch, đem vị trí cấp Tô Chỉ Nghiên đằng đi ra.

“Này còn kém không nhiều lắm.” Tô Chỉ Nghiên lại trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó ngồi xuống, mà Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên sau khi ngồi xuống, tắc không chút khách khí đặt mông lần lượt nàng ngồi xuống đi.

Tái sau đó ngồi ở đối diện lão La đám người tròng mắt lập tức liền trợn tròn, bởi vì bọn họ nhìn đến Kiệt ca thân mình theo chân bọn họ cảm nhận trung thần thánh không thể xâm phạm nữ thần cấp lão tổng thân mình là cạnh nhau.

Kia nhưng là da thịt chi thân a!

Đây là minh mục trương đảm ăn bớt a!

Hạ Vân Kiệt gặp lão La đám người tròng mắt trợn tròn bộ dáng, không sao cả cười cười, trong lòng cũng là khó tránh khỏi dâng lên một tia tự hào.

Về hắn cùng Tô Chỉ Nghiên quan hệ, kỳ thật ở hắn rời đi công ty Uy Đại sau, vốn không có nhiều tất yếu tiếp tục gạt ngày xưa này cùng làm sự, hơn nữa ở Suất Chân cùng La Thu Bình biết hắn một ít chi tiết, Kim Vũ Vi biết đến càng nhiều tình huống hạ, liền càng không tất yếu cố ý gạt lão La bọn họ. Nếu không liền có vẻ có chút nặng bên này nhẹ bên kia, không đem bọn họ làm bằng hữu xem. Đương nhiên cũng không tất yếu cố ý đem Tô Chỉ Nghiên cấp lôi ra đến theo chân bọn họ tú nhất tú.

Vừa vặn, hôm nay gặp Trương Chính Thao chuyện này, Tô Chỉ Nghiên lại vừa vặn phó Trương Chính Thao mời, Hạ Vân Kiệt cũng là không tất yếu tái cùng lão La đám người giấu diếm. Đương nhiên cũng là miễn cho Đào Khai Sơn đám người tái vì công tác sự tình lo lắng.

Xa xa, Trương Chính Thao cùng Vân Đan đồng dạng trợn tròn tròng mắt, bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới Tô tổng thế nhưng cùng kia Hạ Vân Kiệt nhận thức, không chỉ có nhận thức xem nàng cố ý đi qua chào hỏi, lại ngồi vào hắn bên người, hiển nhiên quan hệ còn không giống bình thường.

Bất quá lúc này Trương Chính Thao cùng Vân Đan còn nghĩ không đến Tô Chỉ Nghiên đột nhiên tức giận còn có phủ quyết Vân Đan làm nhân lực tài nguyên bộ phó quản lí cùng Hạ Vân Kiệt có quan hệ, bởi vì vừa rồi Hạ Vân Kiệt là thông qua ngàn dặm truyền âm bí mật thuật cấp Tô Chỉ Nghiên truyền nói, bọn họ tự nhiên là không biết.

“Này, quản lí, Tô tổng như thế nào hội cùng người kia

nhận thức? Lúc này có điểm phiền toái. Chúng ta có phải hay không cần đi lên tiếng kêu gọi?” Vân Đan sắc mặt có chút tái nhợt hỏi.

Vân Đan là năm kia bị thông báo tuyển dụng tiến công ty Uy Đại. Công ty Uy Đại đãi ngộ hảo, công tác hoàn cảnh cùng khí phân cũng đều tốt, Vân Đan tự nhiên là vui mừng vô cùng, ngay từ đầu cũng đều cố gắng theo nhân viên cũ La Thu Bình đám người học tập, không dám lộ ra của nàng dã tâm cùng lợi thế một mặt. Bất quá làm Trương Chính Thao xuất hiện, sau đó có nghe đồn nói Kim Vũ Vi muốn thăng điều phó tổng, Trương Chính Thao tiếp nhận chức vụ quản lí vị sau, Vân Đan mà bắt đầu cố ý về phía Trương Chính Thao dựa. Chờ Kim Vũ Vi thăng điều phó tóm lại sau, nàng ỷ vào Trương Chính Thao liền bắt đầu nguyên hình lộ, đối La Thu Bình đám người đảo qua phía trước nhiệt tình cùng tôn kính. Vừa rồi nghĩ đến chính mình có rất đại hy vọng thăng nhiệm phó quản lí, cho nên cũng lại càng phát đắc ý cùng khoan dung.

Cũng không nghĩ đến, trong nháy mắt không chỉ có Tô tổng trực tiếp phủ quyết Trương Chính Thao đề cử, hơn nữa tựa hồ còn cùng vừa rồi kia người trẻ tuổi nhận thức, này tự nhiên làm cho Vân Đan rất là hoảng hốt.

Trương Chính Thao dù sao cũng là nhân lực tài nguyên bộ quản lí, cũng là hải quy cao tài sinh, thấy thế nhưng thật ra không giống Vân Đan như vậy kinh hoảng, sắc mặt khó coi nhíu nhíu mày, nhưng cuối cùng còn là gật gật đầu nói:“Đi lên tiếng kêu gọi cũng tốt.”

Uy đại tập đoàn công ty nay đã là nước cộng hoà bài danh dựa vào tiền dân doanh xí nghiệp, hơn nữa đãi ngộ phúc lợi lại so với một ít công ty đa quốc gia còn mạnh hơn thượng không ít, cho dù Trương Chính Thao tự cao có chút bản sự, cũng là không muốn mất đi này phân hảo công tác. Lúc này gặp Tô Chỉ Nghiên cùng Hạ

Vân Kiệt tựa hồ có vẻ quen, nhưng thật ra muốn đi bổ cứu một chút. Trừ bỏ đang có này ý tưởng, Trương Chính Thao còn muốn tìm cái thích hợp cơ hội nhắc nhở Tô Chỉ Nghiên, Hạ Vân Kiệt này người cùng một ít xã hội người loạn thất bát tao xen lẫn trong cùng nhau.

Hắn biết rõ, lấy Tô Chỉ Nghiên thân phận địa vị, khẳng định là không thể nhận chính mình bằng hữu cùng xã hội loạn thất bát tao người trà trộn cùng một chỗ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1165 : Ngươi bị xa thải

“Tô tổng, ngươi đã đến đây, ngươi liền cùng ta này đó huynh đệ tỷ muội nói một câu an tâm nói đi, bọn họ hiện tại đều thực lo lắng sẽ bị cuốn gói a!” Tô Chỉ Nghiên ngồi xuống sau, Hạ Vân Kiệt cười đối nàng nói.

Hạ Vân Kiệt thốt ra lời này ra miệng, mọi người lỗ tai lập tức dựng thẳng lên, trên mặt lộ ra khẩn trương biểu tình, nhất là Đào Khai Sơn, lại ngay cả đại khí cũng không dám suyễn một tiếng.

Hắn nhưng là đứng mũi chịu sào người sắp bị cuốn gói a!

“Đang ngồi nếu đều là của ngươi huynh đệ tỷ muội, vô duyên vô cớ, ta như thế nào khả năng hội xa thải bọn họ đâu!” Tô Chỉ Nghiên nghe vậy lại tức giận trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nói. Thậm chí tay ở cái bàn dưới còn vụng trộm kháp hắn đùi một chút, khiến cho nàng giống như muốn đem hắn này đám ngày xưa đồng sự bạn tốt cấp khai trừ điệu dường như.

Mọi người nghe vậy tất cả đều thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, theo sát sau xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt càng phát ra cuồng nhiệt cùng sùng bái.

Nhìn xem, nhìn xem, Kiệt ca nhiều ngưu a, liền ngay cả nước cộng hoà cùng nữ thủ phú Chung Dương Dĩnh nổi danh Tô tổng đều phải bán hắn mặt mũi!

“Không, không, bất quá, Tô tổng, ta nghe Suất Chân tỷ các nàng nói, Trương quản lí bởi vì chúng ta bảo an đại bộ phận nhân bằng cấp có vẻ thấp, theo không kịp thời đại cùng công ty phát triển, muốn từng bước thay điệu, kia người khác?” Đang lúc tất cả mọi người đại tùng một hơi khi, Đào Khai Sơn lắp bắp, nơm nớp lo sợ mở

miệng nói.

“Khai Sơn!” Lão La không nghĩ tới Đào Khai Sơn thế nhưng còn muốn thay này hắn bảo an cầu tình, vội vàng dùng cánh tay khửu tay đỉnh hắn một chút, thấp giọng kêu lên.

Nói đùa, bảo trụ chính mình công tác cũng đã là Kiệt ca thiên đại mặt mũi, lại như thế nào có thể được voi đòi tiên đâu? Hơn nữa, Trương Chính Thao muốn từng bước thay bằng cấp thấp bảo an, ai lại biết đây là không phải Tô tổng ý tứ đâu? Vạn nhất đây là Tô tổng ý tứ đâu, Đào Khai Sơn này không phân làm cho ở nghi ngờ Tô tổng quyết định cùng bức cung sao?

“Ha ha, không có việc gì.” Nhưng ra ngoài lão La đám người dự kiến là, Tô Chỉ Nghiên cũng không có nửa điểm căm tức, ngược lại cười khoát tay áo, nói:“Có liên quan nhân lực tài nguyên bộ Trương quản lí muốn từng bước thay điệu thấp bằng cấp bảo an nhân viên báo cáo, còn không có đưa đến ta nơi này, cho nên ta cũng không biết. Bất quá có một chút, ta có thể minh xác nói cho các ngươi, bằng cấp cũng không đại biểu hết thảy. Chỉ cần mọi người cố gắng công tác, có một viên tiến tới tâm, tuân thủ công ty quy định, vậy tuyệt đối sẽ không mất công tác. Giống Đào Khai Sơn, ngươi còn trẻ, tuy rằng bằng cấp thấp, nhưng này không quan hệ, chỉ cần ngươi có tiến tới tâm, công ty sẽ cho ngươi sáng tạo cơ hội. Ta nhớ rõ, lần trước bảo an tin tức hóa huấn luyện, ngươi cũng là có tham gia. Đây là công ty đưa cho ngươi cơ hội, nhưng ngươi phải bắt được.”

Đào Khai Sơn không nghĩ tới Tô Chỉ Nghiên không chỉ có cho minh xác sẽ không bởi vì thấp bằng cấp liền kỳ thị khai trừ trả lời thuyết phục, hơn nữa nàng thế nhưng còn biết tên của hắn, còn biết hắn đi tham gia bảo an tin tức hóa huấn luyện sự tình, không khỏi kích động cả người đều run run cái không ngừng.

Phải biết rằng, toàn bộ uy đại tập đoàn công ty bao gồm hải ngoại công nhân viên chức hiện tại cho dù không có nhất vạn nhân, cũng đã không kém là bao nhiêu. Mà hắn bất quá chính là nhiều người như vậy trung một cái tối không chớp mắt nho nhỏ bảo an, đừng nói tập đoàn công ty lão tổng, chỉ sợ ngay cả nhân lực tài nguyên bộ quản lí, nếu không phải bởi vì phía trước hắn trong lúc vô ý đắc tội quá hắn, hắn cũng tuyệt đối không thể có thể nhớ rõ tên của hắn.

Đào Khai Sơn lại nào biết đâu rằng, cả người công ty, người khác Tô Chỉ Nghiên có thể không quan chú, nhưng từng cùng Hạ Vân Kiệt cộng sự quá nhân lực tài nguyên bộ cùng phòng an ninh một ít viên chức, nàng là khẳng định hội thường thường đặc biệt chú ý một chút. Này không, Kim Vũ Vi có thể bị đề bạt đến phó tổng vị trí, trừ bỏ nàng tự thân công tác xuất sắc duyên cớ, kỳ thật cùng Hạ Vân Kiệt cũng là có rất lớn quan hệ. Bởi vì Tô Chỉ Nghiên biết, Hạ Vân Kiệt này người mặc dù có phi thiên độn địa bản sự, nhưng nặng nhất tình nghĩa, chút sẽ không bởi vì Đào Khai Sơn đám người thân phận hèn mọn mà có điều thay đổi.

Đơn giản lần này Trương Chính Thao tưởng đối bảo an bộ khai đao, hơn nữa muốn khai trừ Đào Khai Sơn sự tình còn không có cùng nàng nhắc tới, nàng trước đó một điểm cũng không biết, nếu không nàng đã sớm đem Trương Chính Thao kêu lên đi răn dạy một chút.

Nói đùa, đây chính là tập đoàn công ty đại lão bản, chính mình nam nhân, từng đồng cam cộng khổ quá huynh đệ, cũng là có thể tùy tiện khai trừ ?

“Là, là. Tô tổng ngài yên tâm, công ty đối ta tốt như vậy, ta muốn không những cố gắng, ta đây Đào Khai Sơn sẽ không là người! Về sau ta sống là uy đại người, chết là uy đại quỷ!” Kích động hạ Đào Khai Sơn, mạnh đứng

lên, mặt đỏ lên nói.

“Khai Sơn, ngươi ngồi xuống, ngươi ngồi xuống, không khoa trương như vậy, không khoa trương như vậy!” Hạ Vân Kiệt gặp Đào Khai Sơn ngay cả “Sống là uy đại người, chết là uy đại quỷ” Mà nói đều nói đi ra, không khỏi dở khóc dở cười vội vàng xua tay ý bảo hắn ngồi xuống.

“Không, điểm này cũng không khoa trương! Không tin, ngươi hỏi một chút Hứa đội trưởng, lão La bọn họ, còn có so với chúng ta công ty càng nhân tính hóa, càng quan tâm coi trọng công nhân viên chức sao? Như vậy công ty, như vậy lão tổng, chúng ta muốn còn không cố gắng, chúng ta còn là người sao?” Đào Khai Sơn vẻ mặt kích động nói.

“Khai Sơn nói mà nói đúng vậy, nói ra chúng ta tiếng lòng!” Hứa đội trưởng đám người vẻ mặt nghiêm túc nói.

Hạ Vân Kiệt nhìn kia một trương trương nghiêm túc mặt, trong lòng không khỏi âm thầm cảm khái ngàn vạn! Cỡ nào tốt nhân viên, cỡ nào thuần phác nhân viên, chỉ cần công ty chịu đối bọn họ tốt, bọn họ đều nguyện ý đem sở hữu thanh xuân kính dâng cấp công ty.

Suy bụng ta ra bụng người, như vậy nhân viên, thật sự có thể dùng bằng cấp đến cân nhắc sao?

“Tô tổng.” Ngay tại phía sau, một đạo lỗi thời thanh âm vang lên.

“Ngươi lại đây làm gì? Không có nghe ta nói rồi gọi ngươi có xa lắm không lăn rất xa sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Trương Chính Thao cùng Vân Đan lại lại đây, nhất thời chán ghét huy phất tay nói.

Vừa rồi hai người ở xa xa một ít hành động cũng chưa

có thể tránh được hắn ánh mắt, Trương Chính Thao ở Tô Chỉ Nghiên trước mặt làm thấp đi La Thu Bình mà nói cũng không có thể tránh được hắn lỗ tai. Nếu không phải xem tại đây tên còn là Tô Chỉ Nghiên đồng học phân thượng, hắn đã sớm một bàn tay đánh trôi qua, thế nhưng ngầm dám mắng La Thu Bình tiện nhân.

“Ngươi đừng quá phận a! Đừng tưởng rằng ngươi cùng Tô tổng nhận thức là có thể đối ta khoa tay múa chân, tùy ý nhục nhã!” Trương Chính Thao không nghĩ tới trước mặt Tô Chỉ Nghiên mặt, Hạ Vân Kiệt còn là như vậy kiêu ngạo, không khỏi sắc mặt cực kì khó coi nói, đồng thời trong lòng cũng là âm thầm có chút vui mừng.

Vừa vặn có thể cho Tô Chỉ Nghiên thấy rõ ràng nàng vị này bằng hữu là cỡ nào thô lỗ, cỡ nào đàng hoàng!

“Ngươi còn có mặt mũi nói lời này, ngươi vừa rồi không phải cảm thấy chính mình là nhân lực tài nguyên bộ quản lí, đối với Thu Bình tỷ đám người khoa tay múa chân, diễu võ dương oai sao?” Hạ Vân Kiệt bĩu môi, khinh thường nói.

“Ngươi, ngươi ngậm máu phun người, ta vừa rồi là hảo hảo với ngươi nói chuyện tới. Còn có…” Trương Chính Thao gặp Hạ Vân Kiệt ở Tô Chỉ Nghiên trước mặt yết hắn đoản, nhất thời có chút hổn hển, nói:“Tô tổng, ngươi phải cẩn thận người này rồi, hắn cùng một ít người trên xã hội có chút lui tới. Này Vân Đan nàng có thể làm chứng.”

“Đúng vậy, đúng vậy, Tô tổng, vừa rồi rất dọa người a, ngài vị này bằng hữu gọi tới một đám xã hội lưu manh đến đe dọa ta cùng Trương quản lí.” Vân Đan liên tục gật đầu nói, nàng biết đây là công kích Hạ Vân Kiệt, phá hư hắn cùng Tô tổng hữu tình tốt nhất chứng cớ.

Một cái giống Tô tổng như vậy thiên chi kiêu nữ là khẳng

định không thể dễ dàng tha thứ bên người bằng hữu cùng xã hội thượng lưu manh côn đồ trà trộn cùng một chỗ.

Quả nhiên Tô Chỉ Nghiên sắc mặt chợt lạnh xuống dưới, ánh mắt cũng lạnh như băng dọa người, thậm chí người ở đây đều cảm giác được thấy lạnh cả người.

Trương Chính Thao cùng Vân Đan thấy thế nhất thời hỉ thượng đuôi lông mày, nghĩ đến chính mình hai người vừa rồi công kích nổi lên tác dụng, mà lão La đám người lại âm thầm kêu khổ không thôi, bọn họ tự nhiên cũng nghĩ đến giống Tô tổng như vậy nữ nhân là khẳng định không thích chính mình bằng hữu cùng xã hội thượng lưu manh hỗn tử xen lẫn trong cùng nhau.

Chỉ có Hạ Vân Kiệt mặt không đổi sắc, nghe vậy đối với cách đó không xa góc đánh cái vang chỉ.

Lập tức, Trịnh Chí Hoa đám người liền ào ào đứng dậy, lại một lần nữa đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt đều nhịp cúi đầu nói:“Kiệt ca, có chuyện gì phân phó?”

Gặp Trịnh Chí Hoa đám người lại lần nữa xuất hiện, Trương Chính Thao cùng Vân Đan hai người là lại sợ hãi vừa vui sướng. Sợ hãi là, này đám tên vừa rồi đã nghĩ lấy chai bia đánh bọn họ, hiện tại lại phạm ở bọn họ trong tay, lúc này nói không chừng ngay tại kiếp nạn trốn, đầu nở hoa. Vui mừng là, bọn họ đang lo Tô tổng không nhất định hội tin tưởng bọn họ mà nói, không nghĩ tới tiểu tử này thế nhưng còn như vậy phối hợp, đem như vậy côn đồ cấp lại triệu hồi lại đây.

“Tô, Tô tổng, ngài xem, chính là……” Trương Chính Thao sắc mặt có chút tái nhợt đối Tô Chỉ Nghiên nói.

“Đem bọn họ toàn bộ cho ta ném ra quán bar! Về sau này phố trên đường quán bar cũng không hoan nghênh

bọn họ hai người.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Là Kiệt ca!” Trịnh Chí Hoa đám người hướng Hạ Vân Kiệt lại cung kính cúc nhất cung, sau đó chuyển hướng Trương Chính Thao, lộ ra bạch dày đặc răng nanh, âm thanh lạnh lùng nói:“Tiểu tử, còn có vị này cô bé, các ngươi là không phải không biết chữ chết viết như thế nào a, thế nhưng lại đây quấy rầy Kiệt ca cùng hắn bằng hữu.”

Nói xong Trịnh Chí Hoa đối với Trương Chính Thao đầu liền cho một bàn tay, sau đó vung tay lên, hắn phía sau tiểu đệ liền xông lên đi, giáp khởi Trương Chính Thao cùng Vân Đan liền đi ra ngoài.

“Tô tổng, ngài nhất định phải……” Lúc này Trương Chính Thao thế nhưng còn biểu hiện ra vài phần can đảm, một bên bị côn đồ nhóm mang theo đi ra ngoài, một bên vẻ mặt bi phẫn đối Tô Chỉ Nghiên kêu lên.

Như vậy, giống như là thời cổ trung thần thà chết khuyên can quân vương giống nhau, kia trung thành tận tâm bộ dáng, nếu đổi cái nữ nhân, lúc này khẳng định sẽ bị cảm động. Khả Tô Chỉ Nghiên lại chính là chán ghét nhìn Trương Chính Thao giống nhau, lạnh lùng thốt:“Trương Chính Thao, ngươi bị xa thải ! Ngày mai trực tiếp đi Kim Vũ Vi phó tổng bên kia công việc thủ tục. Còn có Vân Đan cũng là.”

“A! Vì cái gì? Tô Chỉ Nghiên, ta làm sai cái gì? Chúng ta là đồng học a? Chẳng lẽ ngươi đã quên chúng ta trước kia hữu tình?” Trương Chính Thao ít dám tin tưởng chính mình lỗ tai, giãy dụa, không cam lòng muốn hỏi cái hiểu được. Về phần Vân Đan lúc này đã cả người hoàn toàn bị dọa choáng váng. Nàng là nằm mơ cũng không nghĩ tới, không chỉ có không lao đến phó quản lí chức vị, ngay cả có tốt tiền đồ công tác cũng vứt bỏ !

Lão La đám người cũng đều bị này đột nhiên cấp hạ biến hóa cấp xem mắt choáng váng. Phía trước, bọn họ gặp Hạ Vân Kiệt lại đem Trịnh Chí Hoa đám kêu đi ra, trong lòng còn âm thầm kêu không xong không thôi, cho rằng Tô tổng khẳng định hội bao tay áo mà đi, không hề cùng Hạ Vân Kiệt đi cùng một chỗ, không nghĩ tới kết quả cũng là Tô tổng trực tiếp đem Trương Chính Thao cùng Vân Đan cấp xa thải.

Đây là vì cái gì? Trương Chính Thao đến tột cùng lại làm sai cái gì đâu? Bọn họ trong lòng cùng Trương Chính Thao giống nhau, có thật to nghi vấn. Đương nhiên bọn họ không có không cam tâm, mà là thích đến cực điểm.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1166 : Ta hiểu được

Trương Chính Thao không có được đến hắn muốn đáp án, bởi vì hắn trực tiếp bị người cấp lôi ra quán bar!

“Ta là không phải làm được có điểm quá phận ? Nói như thế nào các ngươi trước kia cũng là đồng học, hơn nữa tiểu tử này còn nhắc tới hữu tình.” Hạ Vân Kiệt nhìn Trương Chính Thao bị lôi ra quán bar, sau đó quay đầu nhìn Tô Chỉ Nghiên, hỏi.

“Bởi vì Đào Khai Sơn bênh vực lẽ phải, liền nương chức vụ phương tiện quan báo tư thù, cùng người như thế lại có cái gì hữu tình khả giảng? Ta nhưng thật ra tiếc nuối trước kia thế nhưng không biết hắn là người như vậy.” Tô Chỉ Nghiên loát hạ mái tóc trả lời.

“A, Tô tổng như thế nào biết việc này ?” Đào Khai Sơn nghe vậy vẻ mặt giật mình bật thốt lên hỏi. Tô Chỉ Nghiên vừa mới vừa qua khỏi đến, chuyện này còn không có người cùng nàng nhắc tới đâu.

“Khụ khụ, ở công ty ngẫu nhiên nghe được.” Tô Chỉ Nghiên gặp Đào Khai Sơn đám người vẻ mặt bộ dáng giật mình, thế này mới ý thức được chính mình nói nói lộ hết, vừa rồi Hạ Vân Kiệt là truyền âm cấp nàng, biết Trương Chính Thao nhân phẩm không được, nếu không cho dù Hạ Vân Kiệt là nam nhân của nàng, nàng cũng không khả năng bởi vì Trương Chính Thao ở không biết tình tình huống hạ muốn xa thải Đào Khai Sơn đám người, liền lập tức hướng hắn biến sắc mặt. Dù sao song phương còn là từng có một đoạn đồng học loại tình cảm.

“Nga, nguyên lai là như vậy.” Đào Khai Sơn đám người gật gật đầu, trong đầu tuy rằng còn có nghi hoặc, lão tổng như thế nào khả năng hội vừa vặn nghe thế

chuyện, nhưng là không dám tái truy vấn. Mà Hạ Vân Kiệt lại khóe miệng mỉm cười nhìn Tô Chỉ Nghiên liếc mắt một cái, xấu hổ não nàng ở cái bàn dưới lại chồng chất đối với hắn đùi kháp một chút.

Tuy rằng Tô Chỉ Nghiên lần nữa muốn cho chính mình trở nên thân dân một ít, nhưng cuối cùng còn là lấy thất bại chấm dứt. Có nàng ở đây, mặc kệ là La Thu Bình các nữ nhân, còn là Hứa Vĩnh Quân các nam nhân, tất cả đều cảm thấy có chút câu nệ, liền ngay cả uống rượu đều là vẻ nho nhã, quy củ, không có nửa điểm trong quán bar tùy ý.

Tô Chỉ Nghiên không nghĩ bởi vì chính mình ảnh hưởng Hạ Vân Kiệt đám người tụ hội, ngồi một đoạn thời gian sau, liền tìm cái lấy cớ đứng dậy cáo từ.

Chính là rời đi trước, Tô Chỉ Nghiên hướng Hạ Vân Kiệt sử cái chỉ có hắn có thể hiểu được ánh mắt, Hạ Vân Kiệt tắc bất động thanh sắc gật gật đầu, khóe miệng gợi lên một chút cũng chỉ có Tô Chỉ Nghiên có thể xem biết cười xấu xa.

Tô Chỉ Nghiên trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, thế này mới phiêu nhiên rời đi.

Tô Chỉ Nghiên vừa đi, ghế dài bên này nhất thời liền nổ tung oa.

“Nằm tào, Kiệt ca, ngươi rất ngưu !”

“Kiệt ca, nói nhanh lên, ở Châu Phi thời điểm, ngươi là không phải cùng Tô tổng có quá một đoạn chuyện xưa!”

“Vân Kiệt, về sau ngươi tái bảo ta tỷ, ta với ngươi cấp, ta sửa gọi ngươi ca!”

“Vân Kiệt, trước kia Khai Sơn đám người đem Tô tổng

lấy đến với ngươi cùng nhau nói đùa, ta cuối cùng là phê bình bọn họ. Hiện tại ta trịnh trọng tuyên bố, Khai Sơn bọn họ có thể tùy ý khai loại này vui đùa. Bà nội nó, tiểu tử ngươi thật sự rất bưu hãn !”

“……”

Đối mặt đồng sự kia cuồng nhiệt mà điên cuồng, Hạ Vân Kiệt đột nhiên có chút hối hận làm cho bọn họ biết chính mình cùng Tô Chỉ Nghiên một chút quan hệ. Đồng thời cũng âm thầm may mắn, vừa rồi hoàn hảo chính mình cùng Tô Chỉ Nghiên vẫn duy trì một ít khoảng cách, cũng không có ôm ôm ấp ấp, khanh khanh ta ta, nếu không còn không bị này bang tên nước miếng cùng cuồng nhiệt ánh mắt trực tiếp cấp bao phủ.

“Tốt lắm, tốt lắm, các ngươi còn như vậy nói tiếp, ta có thể đi a.” Hạ Vân Kiệt thật sự chịu không nổi này đám tên huyên náo, rốt cục làm bộ sinh khí đứng dậy phải đi.

Mọi người thấy thế, tự nhiên không chịu làm cho Hạ Vân Kiệt đi, đều cười ha hả đem hắn cấp giữ chặt, nói không hề đàm luận việc này, Hạ Vân Kiệt thế này mới một lần nữa ngồi trở lại vị trí, cố ý nhắc nhở nói:“Có liên quan ta cùng Tô tổng quan hệ, chúng ta mọi người trong lòng đều biết, tư dưới nói nói là có thể, khả ngàn vạn đừng ở công ty bên trong lan truyền.”

“Yên tâm đi, Kiệt ca, điểm ấy nặng nhẹ chúng ta còn là phân rõ ràng.” Mọi người ào ào gật đầu trả lời.

Hạ Vân Kiệt cũng biết mọi người đều là người trưởng thành, điểm ấy thị phi nặng nhẹ còn là phân thanh, cũng liền cười cười, không tái tiếp tục dặn dò.

Đêm đó, Hạ Vân Kiệt đám người ở quán bar ngoạn có vẻ muộn, Đào Khai Sơn cũng chân chính làm được hắn ngay từ đầu nói mà nói, đêm nay không say không về,

uống say như chết. Cuối cùng Hạ Vân Kiệt không có biện pháp, đành phải kêu Trịnh Chí Hoa đám người hỗ trợ, đem này bang tên một đám đưa về nhà. Mà Hạ Vân Kiệt chính mình tắc đi Tô Chỉ Nghiên ở Giang Châu thị biệt thự.

Còn chưa tới Tô Chỉ Nghiên trụ biệt thự, Hạ Vân Kiệt liền nhìn đến biệt thự rào chắn ngoài, Trương Chính Thao đứng ở trong gió, địa hạ ném một đống tàn thuốc.

“Ngươi đứng ở chỗ này làm gì?” Hạ Vân Kiệt đi lên trước, nhíu mày nói.

“Là ngươi! Ngươi ****** tới nơi này làm gì?” Trương Chính Thao ngẩng đầu vừa thấy, gặp là Hạ Vân Kiệt, nhất thời là kẻ thù gặp lại hết sức đỏ mắt, nắm tay đối với hắn mặt liền đấm đi qua.

Thật sự là Trương Chính Thao từ nhỏ đến lớn cho tới bây giờ không bị người như vậy nhục nhã quá, cũng cho tới bây giờ chưa ăn quá lớn như vậy biết. Lúc ấy ở quán bar nếu không phải có Trịnh Chí Hoa đám người ở, hắn không dám động thủ, hắn đã sớm động thủ.

“Hừ!” Hạ Vân Kiệt thấy thế trong mắt hàn mang chợt lóe, thủ vừa nhấc đã bắt ở Trương Chính Thao quyền đầu, sau đó nhẹ nhàng bóp, Trương Chính Thao lập tức tựa như giết heo kêu lên:“Đau, đau, mau buông tay, mau buông tay, của ta xương cốt muốn nát!”

Trương Chính Thao chung quy là Tô Chỉ Nghiên đồng học, hắn cũng không phạm vào cái gì tội ác tày trời đắc tội, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không có khả năng thực đem hắn xương cốt cấp bóp nát, thấy hắn nước mắt uông uông, không cốt khí hô to kêu to, khóe miệng dật ra một chút khinh thường cười lạnh, nhẹ buông tay, nhất thời Trương Chính Thao liền liên tục lui ra phía sau vài bước, sau đó đặt mông ngồi ở mặt đất.

“Nếu không xem ở Tô Chỉ Nghiên phân thượng, vừa rồi ta liền trực tiếp phế đi ngươi! Liền như vậy điểm bản sự thế nhưng cũng dám hướng ta huy quyền đầu!” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng nhìn xuống đặt mông ngồi dưới đất, chính kinh hồn chưa định Trương Chính Thao.

“Vân Kiệt!” Ngay tại phía sau, biệt thự bên ngoài cửa mở ra, Tô Chỉ Nghiên lay động thướt tha dáng người, đi đến Hạ Vân Kiệt bên người, thực tự nhiên vãn trụ cánh tay hắn.

Nhìn đến luôn luôn cao cao tại thượng Tô Chỉ Nghiên thế nhưng thân mật vãn trụ Hạ Vân Kiệt tay, Trương Chính Thao đều đã quên đau đớn, vẻ mặt không thể tin được nhìn bọn họ, lẩm bẩm nói:“Ta hiểu được, ta hiểu được!”

“Ngươi không rõ Trương Chính Thao, ngươi sai lầm lớn nhất là ngươi nhân phẩm không được. Ngươi vì Đào Khai Sơn từng gặp chuyện bất bình vạch trần của ngươi sai lầm, mà ghi hận trong lòng, quan báo tư thù, ngươi căn bản là không xứng làm nhân lực tài nguyên bộ quản lí. Còn có một sự kiện, ta cảm thấy có tất yếu nói cho ngươi, đỡ phải ngươi còn không cam tâm. Công ty Uy Đại có hai đại cổ đông, hắn chính là chân chính đại lão bản, mà Đào Khai Sơn từng là hắn đồng sự kiêm bạn tốt! Cho nên, Trương Chính Thao, làm người hay là muốn đường đường chính chính, nếu không khi nào thì liền bị té nhào, đây là làm từng đồng học đưa cho ngươi thiệt tình lời khuyên.” Tô Chỉ Nghiên nhìn Trương Chính Thao, mặt lộ vẻ một tia thương tiếc sắc nói.

Nói xong, Tô Chỉ Nghiên liền kéo Hạ Vân Kiệt tay vào biệt thự.

Nhìn Tô Chỉ Nghiên kéo Hạ Vân Kiệt tay đi vào biệt thự bóng dáng, Trương Chính Thao trong mắt lóe ra hối hận

cùng sợ hãi ánh mắt.

Hắn thật sự là nằm mơ cũng không nghĩ tới, nguyên lai uy đại tập đoàn chân chính đại lão bản thế nhưng sẽ là kia ban đầu áp căn sẽ không bị hắn xem ở trong mắt người trẻ tuổi! Hắn càng không nghĩ tới, như vậy một vị đại lão bản thế nhưng còn cùng một đám bảo an xưng huynh gọi đệ, cùng một ít nhân lực tài nguyên bộ bình thường nhân viên cùng nhau phao quán bar.

“Đường đường chính chính làm người! Ha ha!” Trương Chính Thao theo mặt đất đi lên, tự giễu cười cười, lắc đầu, sau đó có chút thất hồn lạc phách đi rồi.

“Hạ lão sư, đêm nay đủ cho ngươi mặt mũi đi? Tổng cho ngươi uy phong đi? Ngay cả nữ lão tổng đều với ngươi này đại học lão sư có ái muội quan hệ!” Vào đại sảnh, đóng cửa lại, Tô Chỉ Nghiên hướng Hạ Vân Kiệt đã ném cái quyến rũ xem thường, hỏi.

“Hắc hắc, xem ở Tô mỹ nữ như vậy nể tình phân thượng, đêm đó thượng ta nhất định hảo hảo cố gắng báo đáp ngươi.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt cười xấu xa đem Tô Chỉ Nghiên cả người hoành ôm lấy đến.

“Uy, uy, thả ta xuống dưới, thả ta xuống dưới, ta cũng không nói muốn ngươi báo đáp!” Tô Chỉ Nghiên vội vàng nói.

Bất quá Hạ Vân Kiệt lại như thế nào hội nghe Tô Chỉ Nghiên mà nói, trực tiếp đem nàng ôm đến trên lầu, một cước đá văng ra cửa phòng ngủ……

Ngày hôm sau, công ty Uy Đại nhân sự thay đổi xuất hiện động đất.

Nhân lực tài nguyên bộ Trương Chính Thao, mông còn không có ở quản lí vị trí ngồi nóng, đã bị công ty giải trừ

lao động hợp đồng quan hệ, cùng hắn cùng bị giải trừ lao động hợp đồng quan hệ còn có nhân lực tài nguyên bộ Vân Đan. Nghe nói Vân Đan bị giải trừ lao động hợp đồng khi, thất thanh khóc rống.

Còn có cùng nhau trọng đại nhân sự thay đổi là, chỉ có khoa chính quy bằng cấp La Thu Bình bị đề bạt làm nhân lực tài nguyên bộ quản lí, mà phía trước nghe nói nàng pha chịu Trương Chính Thao xa lánh chèn ép.

Vì cái gì nhân sự sẽ xuất hiện lớn như vậy, ngoài dự đoán mọi người thay đổi, trừ bỏ số ít vài người trong lòng biết rõ ràng, những người khác tất cả đều nhất đầu óc hồ đồ, bất quá tuyệt đại bộ phận người đối công ty lần này nhân sự thay đổi nhậm mệnh cảm thấy tự đáy lòng vui vẻ. Bởi vì Trương Chính Thao cậy tài khinh người làm cho không ít người đối hắn đều có ý kiến, tương phản La Thu Bình làm việc ổn trọng, tính cách ôn nhu, lại sâu chịu nhân viên thích, nay từ nàng ngồi ở nhân lực tài nguyên bộ quản lí như vậy trọng yếu vị trí, các nhân viên đều là cử hai tay tán thành.

……

Một hồi thu vũ một hồi hàn, thời tiết dần dần chuyển lạnh.

Nhưng rét lạnh thời tiết lại ngăn không được 306 văn phòng các lão sư kia khỏa theo đuổi tình yêu lửa nóng tâm.

Có được tự tin dáng người 306 văn phòng các lão sư, bắt đầu thường xuyên an bài thân cận hoạt động, mỗi ngày đàm luận nhiều nhất cũng là thân cận sự tình.

Đương nhiên đồng sự có thể thanh xuân toả sáng, có một viên theo đuổi tình yêu lửa nóng tâm, Hạ Vân Kiệt là tự đáy lòng thay bọn họ cảm thấy cao hứng. Nhưng vấn

đề là, Lý Hiểu Thi đám người đang đàm luận thân cận, đàm luận tình yêu thời điểm, lại luôn thường thường đem hắn cũng cấp xả đi vào.

“Ta nói Hạ lão sư, ngươi bên ngoài nhiều như vậy nữ nhân, đến tột cùng cái nào là ngươi chân ái a?”

“Đúng vậy, đúng vậy, Hạ lão sư, khi nào thì mang đến mọi người nhận thức một chút thôi.”

“Hạ lão sư, ngươi cái này không đủ bằng hữu. Chúng ta nếu có xem trúng đối tượng, khẳng định trước tiên giới thiệu cho ngươi nhận thức.”

“Nga, đúng rồi, Hạ lão sư ngươi có nhiều như vậy bạn gái, cha mẹ ngươi biết sao?”

“Hạ lão sư, ngươi nói lấy cha mẹ ngươi thẩm mỹ ánh mắt, ngươi nhiều như vậy bạn gái trung, bọn họ hội thích nhất cái nào đâu? Ta nghĩ, dương nữu bọn họ khẳng định là không tiếp thụ được, bởi vì bọn họ nghe không hiểu người nước ngoài nói nha! Cho nên ta cho rằng dương nữu có thể bài trừ……”

“Hạ lão sư, muốn hay không cũng cho ngươi an bài một lần thân cận hoạt động. Thân cận kỳ thật rất tốt đùa.”

“……”

Thời tiết tiệm lạnh, mà Hạ Vân Kiệt chính là bị như vậy một đám lửa nóng đồng sự cấp vây quanh. Theo ngay từ đầu không thắng này phiền, đến sau lại dần dần cũng thói quen, mặc cho bọn hắn nói được hoa rơi đầy trời, hắn tự đồ sộ bất động.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1167 : Không thể trốn tránh

Đảo mắt, thời gian mại vào 2007 năm.

Tháng giêng mồng tám, đại bộ phận đơn vị đã bắt đầu đi làm, mà Giang Châu đại học muốn ở qua tháng giêng mười lăm tiết nguyên tiêu sau mới khai giảng.

Tháng giêng, Hạ Vân Kiệt đi Tần gia, đi Thiệu gia, còn đi Tô gia, này đó đều là đã biết hắn theo chân bọn họ nữ nhi quan hệ, cũng gặp qua hắn nhà gái phụ huynh. Đầu năm Hạ Vân Kiệt tổng yếu đăng môn bái cái năm, về phần này khác mấy nhà, Hạ Vân Kiệt vốn cũng muốn đi bái kiến, thậm chí suy nghĩ đã bái sở hữu nhà gái phụ huynh sau, sẽ đem sở hữu chính mình nữ nhân đưa quát sơn tiên cảnh, làm cho các nàng kiến thức một phen tiên cảnh, hơn nữa cùng phụ mẫu của chính mình gặp thượng một mặt. Chính là nhớ tới Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh, không biết vì cái gì còn là đem này đó ý tưởng tạm thời cấp các hạ.

Bỏ này mấy nhà, Hạ Vân Kiệt còn đi kinh thành cấp Hoàng lão đã bái năm. Lão nhân gia đã hướng trăm tuổi rảo bước tiến lên, cho dù có Hạ Vân Kiệt hỗ trợ, chung quy cũng để bất quá năm tháng, cho nên bái một lần năm cũng tựu ít đi một lần.

Tháng giêng sơ bát sau, Hạ Vân Kiệt mà bắt đầu có rảnh xuống dưới, ở nhà bồi bồi cha mẹ, sau đó đi quát sơn tiên cảnh cùng Thương Bắc huyện trung y viện, đương nhiên còn có cùng thân ái nữ nhân gặp nhau, ngày quá tất nhiên là tiêu dao.

Bất quá, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh này năm lại quá thật sự là buồn bực phiền não.

Mặc kệ là Trầm Lệ Đề cha mẹ, còn là Đỗ Hải Quỳnh cha

mẹ, đều đối Hạ Vân Kiệt này chuẩn con rể đầu năm thế nhưng không đăng môn chúc tết cảm thấy phi thường thất vọng cùng tức giận.

Đương nhiên tái như thế nào thất vọng cùng tức giận, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh cha mẹ cũng là không tốt trực tiếp đi chất vấn Hạ Vân Kiệt, cho nên kết quả bọn họ tự nhiên là lấy nữ nhi là hỏi, càng không ngừng truy vấn nữ nhi đây là chuyện gì xảy ra. Có phải hay không bọn họ cảm tình ra vấn đề ? Nếu cảm tình ra vấn đề, lại đến tột cùng là ai vấn đề? Truy vấn qua đi, lại mặt khác Hạ Vân Kiệt tốt nói, muốn nữ nhi hảo hảo quý trọng.

Không có biện pháp, ở bọn họ xem ra, nữ nhi đều đã cùng Hạ Vân Kiệt cùng phòng qua, không tốt tốt sống còn có thể như thế nào? Đương nhiên tối mấu chốt hay là bọn họ đối Hạ Vân Kiệt ấn tượng đều tốt lắm.

Đương nhiên Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh tạm thời cũng không dám nói dối nói chính mình đã cùng Hạ Vân Kiệt chia tay, nếu không đừng nói cha mẹ hội sốt ruột tức giận, muốn làm không tốt đi chất vấn Hạ Vân Kiệt, hơn nữa sau cũng khẳng định lại hội vội vàng cấp các nàng thu xếp thân cận sự tình.

“Làm sao bây giờ? Chẳng lẽ tiếp tục như vậy tha đi xuống sao?” Đức Nhã tiểu khu, thuê nhà ở, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh đối mặt mà ngồi, một bộ sầu mi khổ kiểm.

“Tha đi xuống khẳng định là không được, thoát được quá năm nay cũng trốn bất quá sang năm.” Trầm Lệ Đề lắc đầu nói.

“Thật muốn cắn tên kia một ngụm, rõ ràng đã biết chúng ta hai người đều thích hắn, chẳng lẽ sẽ không có khả năng rõ ràng điểm làm lựa chọn sao?” Đỗ Hải Quỳnh

nghiến răng nghiến lợi nói.

“Này cũng không thể trách hắn, hắn hẳn là cũng thực mâu thuẫn đi! Kỳ thật chúng ta làm sao thường không phải sợ hãi biết kết quả đâu? Nếu không như thế nào hội kéo dài tới hiện tại.” Trầm Lệ Đề thở dài nói.

“Hắn là nam nhân, không trách hắn trách ai, thì trách hắn!” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Được rồi, được rồi, đều do hắn. Vấn đề là, ngươi trách hắn cũng vô dụng, mấu chốt là chuyện này hiện tại làm sao bây giờ?” Trầm Lệ Đề cười khổ nói.

Trầm Lệ Đề như vậy vừa nói, Đỗ Hải Quỳnh nhất thời tựa như xì hơi bóng cao su giống nhau, hai người lại đối diện không nói gì.

Hồi lâu, Đỗ Hải Quỳnh đột nhiên khẽ cắn môi nói:“Bất cứ giá nào, ngả bài đi! Dù sao cũng luôn có như vậy một ngày.”

“Ngươi xác định?” Trầm Lệ Đề nhìn Đỗ Hải Quỳnh hỏi.

“Ngươi còn có rất tốt biện pháp sao? Chẳng lẽ ngươi chuẩn bị như vậy vẫn tha đi xuống sao? Thanh tỉnh một điểm đi, Trầm đại tiểu thư, chúng ta hai người dù sao cũng phải có một người rời khỏi.” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Ở ngả bài trước, làm cho chúng ta cuối cùng một lần tái buông ra nội tâm chơi một lần đi, ta nghĩ về sau sẽ không lại có như vậy thời gian.” Hồi lâu Trầm Lệ Đề mở miệng nói.

“Cũng tốt, lần này cần chơi liền chơi cái thống khoái! Chúng ta cùng đi Thái quốc thế nào? Hảo hảo chơi cái vài ngày, coi như là cuối cùng điên cuồng!” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Có thể, lại nói tiếp ta bay không sai biệt lắm đã hơn một năm Thái quốc hàng tuyến, còn không có chân chính ở Thái quốc chơi đùa đâu.” Trầm Lệ Đề cười nói, chính là cười đến có chút chua sót, cười đến có điểm kiên quyết.

Bởi vì, này nhất định là bọn hắn ba người cuối cùng một lần lấy bạn tốt thân phận cùng nhau chơi, về sau khẳng định không thể. Bởi vì trong đó hai người hội trở thành mến nhau người yêu, mà mặt khác một người lại cô đơn chiếc bóng, ba người không còn trở lại từ trước, thậm chí Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh này hai người từng tương giao còn hơn tỷ muội hảo bằng hữu, không còn khả năng giống như trước giống nhau tương giao.

Thương Bắc huyện trung y viện, Lưu Nhất Duy chuyên gia phòng mạch, tuổi trẻ Hạ Vân Kiệt như trước giống cái thực tập sinh giống nhau yên lặng ngồi ở chuyên gia bàn công tác mặt sau, nhìn Lưu Nhất Duy thuần thục lão đạo cấp bệnh nhân làm ra chẩn đoán, cố thiến lâm đám người cũng đều ào ào cấp ra chính xác chẩn đoán, Hạ Vân Kiệt cảm thấy rất là vui mừng, trên mặt bất tri bất giác dào dạt vui vẻ mỉm cười.

Hắn còn không biết, hắn sắp gặp phải một cái lựa chọn.

Điện thoại là buổi chiều Trầm Lệ Đề đánh tới.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt không phải lần đầu tiên cùng hai người đi ra đi du lịch, nhưng không biết vì cái gì, lúc này đây Hạ Vân Kiệt nghe nói Trầm Lệ Đề đề nghị cùng đi Thái quốc du lịch, trong lòng không hiểu có chút bất an, tựa hồ có chuyện gì sắp phát sinh.

Chẳng lẽ, lúc này đây rốt cuộc không thể trốn tránh, cuối cùng hay là muốn ngả bài ?

Treo điện thoại, Hạ Vân Kiệt âm thầm cười khổ, hắn ngả

bài so với Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh ngả bài lại phức tạp rất nhiều, không biết cuối cùng sẽ là thế nào kết quả.

Thái quốc Hạ Vân Kiệt đi qua hai chuyến, một lần phải đi vì cứu Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng, lần đó là từ Tam Giác Vàng bắt đầu, sau đó ở Thái quốc hoàn thành ba người quan hệ bay vọt. Lần thứ hai là vì Chung Dương Dĩnh ở bên kia khai siêu thị đã xảy ra tranh cãi mà đi, vì siêu thị sự tình, lúc ấy Hạ Vân Kiệt còn gọi điện thoại cấp Thái quốc quốc sư cấp nhân vật Nãi Trát Luân, trực tiếp điều động quân đội.

Lại nói tiếp đối Thái quốc, Hạ Vân Kiệt cũng không tính xa lạ, phải nói ít nhất so với Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh quen thuộc. Bất quá này đó Hạ Vân Kiệt cũng là không tốt nhắc tới, ít nhất ở không có cuối cùng ngả bài trước, chuyện này là không tốt nhắc tới. Đương nhiên Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh cũng không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt này tiểu tử nghèo thế nhưng đã đi qua Thái quốc hai lần, cho nên bọn họ áp căn sẽ không nghĩ đến muốn trưng cầu Hạ Vân Kiệt ý kiến, trực tiếp hai người tụ cùng một chỗ thiết kế Thái quốc chi lữ tiến công chiếm đóng, mà Hạ Vân Kiệt thì tại phòng bếp vì hai người chuẩn bị bữa tối.

Thái quốc tiến công chiếm đóng cuối cùng xác định xuống dưới. Mồng mười xuất phát, mười tám trở về, chín ngày tám đêm. Du lịch mục đích không nhiều lắm, ba cái. Một cái hải đảo, hai cái thành thị. Hải đảo không phải quốc nhân biết rõ phổ cát đảo mà là đối với quốc nhân mà nói danh khí tương đối thấp một ít Thái quốc đệ tam đại đảo, tô mai đảo. Hai thành thị một Thái quốc thủ đô, một cái khác còn lại là ba đề nhã, người sau tố lấy gay biểu diễn, rực rỡ vô hưu sống về đêm văn hóa mà nổi tiếng thế giới. Rất nhiều thời điểm, mọi người nhắc tới khởi ba đề nhã sẽ phản xạ có điều kiện nghĩ đến gay biểu diễn cùng đêm văn hóa.

Đi qua hai chuyến Thái quốc Hạ Vân Kiệt cũng không ngoại lệ, gặp lần này lữ hành mục đích trung có ba đề nhã, không khỏi kỳ quái nói:“Ba đề nhã? Chẳng lẽ các ngươi còn chuẩn bị nhìn gay biểu diễn?”

“Vô nghĩa! Đi Thái quốc không nhìn tới gay biểu diễn coi như phải đi Thái quốc sao?” Đỗ Hải Quỳnh xem thường nói.

“Kỳ thật gay biểu diễn có cái gì đẹp mặt ! Vừa không là nam nhân cũng không phải nữ nhân.” Hạ Vân Kiệt nói. Nãi Trát Luân tôn tử từng là gay, hơn nữa bộ dạng còn yêu diễm rối tinh rối mù, kiến thức quá kia đám gay, sau đó lại tự mình bắt hắn cho biến trở về nam nhi thân, nói thật Hạ Vân Kiệt đối nào gay biểu diễn là một điểm hứng thú đều không có, thậm chí nhất tưởng đứng lên đều có điểm khởi nổi da gà.

“Đừng khẩu thị tâm phi, giả hề hề, vừa nghe đến ba đề nhã chỉ biết gay biểu diễn, liền hai mắt tỏa sáng, thế nhưng nói không có gì hay xem? Lừa quỷ đi thôi!” Trầm Lệ Đề đi theo xem thường nói.

“Ta nói là lời nói thật.” Hạ Vân Kiệt lần cảm oan uổng nói.

“Vậy ngươi có phải hay không nam nhân?” Đỗ Hải Quỳnh hỏi.

“Đương nhiên là, này còn cần hoài nghi sao?” Hạ Vân Kiệt tức giận nói.

“Vậy ngươi vì cái gì không có hứng thú? Cả nước nam nhân đều đối này cảm thấy hứng thú nga!” Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề dùng khinh bỉ ánh mắt phiêu Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

“Này không phải vô nghĩa thôi, kia không phải nữ nhân!” Hạ Vân Kiệt nói.

“Nói như vậy ngươi muốn nhìn nữ nhân biểu diễn ?” Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề nghe vậy cười hì hì hỏi, bất quá Hạ Vân Kiệt rõ ràng theo các nàng trong ánh mắt thấy được một tia sát khí.

“Khụ khụ, ăn cơm, ăn cơm. Hôm nay hồng thiêu cá trích không sai.” Hạ Vân Kiệt thấy thế nào dám liền này đề tài tiếp tục nói tiếp, vội vàng dời đi nói.

“Hừ, dối trá!” Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề hai người hừ lạnh một tiếng, sau đó song song giơ lên chiếc đũa đi gắp hồng thiêu cá trích.

Không thể không nói, Hạ Vân Kiệt thiêu đồ ăn trình độ là siêu nhất lưu, cá trích thịt vào miệng không cảm giác một điểm nê mùi tanh, làm cho nhũ đầu trở về chỗ cũ vô cùng.

Chính là nhất tưởng khởi, lần này Thái quốc chi lữ sau, hai người bọn họ nhất định chỉ có một người hạnh phúc tiếp tục hưởng thụ này mỹ vị, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh trong lòng đều nổi lên một tia phức tạp cảm xúc.

Ba người trước hết đến Thái quốc địa phương là Băng Cốc, bất quá lại không ở Băng Cốc lưu lại, mà là lại thừa phi cơ đi tô mai, bởi vì cuối cùng còn là từ Băng Cốc phản hồi nam châu thị, cho nên trạm thứ nhất du lịch đặt ở tô mai đảo, mà Băng Cốc tắc an bài đến mặt sau.

Nếu nói ở Trầm Lệ Đề cấp Hạ Vân Kiệt gọi điện thoại nói, muốn ba người cùng đi Thái quốc du lịch, Hạ Vân Kiệt mơ hồ cảm giác được lần này lữ hành không đơn giản mà nói, như vậy khi bọn hắn đến tô mai đảo, vào ở dĩ nhiên là ở tô mai đảo tây nam bộ khang lai đức toàn cầu kỳ hạ hai mươi cái tinh xảo xa hoa khách sạn chi

nhất, thuần một sắc hải cảnh độc lập bể bơi biệt thự, tư nhân ban công khi, Hạ Vân Kiệt đã trăm phần trăm khẳng định này không phải một lần đơn giản lữ hành, cùng trước kia ba người quốc nội đại lục du, Hong Kong du hoàn toàn không giống với.

Bởi vì mặc kệ là Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh cũng không là người thích phô trương lãng phí, cho dù này hai năm các nàng gia cảnh dần dần trở nên giàu có giàu có, các nàng tiền lương so với bình thường tiền lương giai tầng cao không ít, khả các nàng cũng tuyệt đối không thể có thể xa xỉ đến tùy tiện xuất hành du ngoạn một lần, trụ đều là bốn năm ngàn đồng tiền cả đêm khách sạn.

Nhưng Hạ Vân Kiệt không có vạch trần, chính là cười nói:“Ở tốt như vậy khách sạn, có phải hay không quá lãng phí một ít? Ta chỉ là cái dạy học lang, như vậy điểm tiền lương khả phó không nổi.”

Có một số việc, mọi người trong lòng biết rõ ràng là tốt rồi, ít nhất hiện tại không phải thời điểm, hiện tại là hảo hảo hưởng thụ ba người cùng một chỗ tốt đẹp thời gian.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1168 : Tiện nghi ngươi

“Quỷ hẹp hòi, thần giữ của! Tiền kiếm lại đây không phải là tiêu sao? Vui vẻ là tốt rồi!” Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề xem thường nói.

“Nhưng là ta thực không nhiều như vậy tiền a!” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt “Khổ bức” Dạng.

“Biết rồi, biết rồi! Không cần ngươi mời khách, chúng ta mời khách được không!” Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề lại lần nữa xem thường nói.

“Kia đương nhiên tốt!” Hạ Vân Kiệt thế này mới “Chuyển lo thành vui”.

Nhìn Hạ Vân Kiệt kia khoa trương biểu tình chuyển hóa, hai người nhịn không được lại xem thường nói:“Kỳ thật ta cảm thấy còn có cái chức nghiệp càng thích hợp ngươi.”

“Cái gì chức nghiệp?” Hạ Vân Kiệt tò mò hỏi.

“Ăn nhuyễn cơm!” Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề trăm miệng một lời trả lời, sau khi trả lời liền nhịn không được hé miệng cười khanh khách lên.

“Lấy ta này tướng mạo, này dáng người, nếu khẳng ủy khuất chính mình đi ăn nhuyễn cơm, đã sớm thành thế giới thủ phú.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nói khoác mà không biết ngượng nói.

“Khanh khách!” Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề nghe vậy đầu tiên là sửng sốt, lập tức cười đến càng phát ra vui vẻ, ngay cả nước mắt đều bật cười.

Dừng chân thật sự thực không sai, nương tựa bờ biển,

đứng ở tư nhân ban công thượng, Thái quốc loan toàn cảnh tiến vào mi mắt. Biệt thự có chứa mười mét khôn cùng bể bơi, được khảm màu lam gạch men bể bơi vách tường đem thủy ánh nhiễm xanh lam xanh lam. Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề lôi kéo khai rơi xuống đất thủy tinh thức lạp môn, vừa thấy đến kia xanh lam khôn cùng bể bơi, lập tức liền “A” một tiếng, nói:“Ta muốn bơi lội! Ta muốn bơi lội!”

Tái sau đó không lâu, Hạ Vân Kiệt liền thấy được hai cái mặc bikini, mê chết người không đền mạng mỹ nữ như mỹ nhân ngư ở bể bơi bơi qua bơi lại, còn tiếp đón hắn cũng xuống dưới.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên là thịnh tình không thể chối từ hạ thủy.

Hai nữ nhân quả thật ngoạn điên rồi, ở tô mai bốn ngày, các nàng lôi kéo Hạ Vân Kiệt rời bến lặn xuống nước, các nàng lôi kéo Hạ Vân Kiệt ngồi xe jeep cây cối thám hiểm, các nàng lôi kéo Hạ Vân Kiệt ở bên bãi biển phóng đèn Khổng Minh, các nàng còn lôi kéo hắn nơi nơi tìm ăn ngon.

Buổi tối trở lại khách sạn, các nàng có đôi khi chẳng sợ đã khuya cũng không ngủ, lôi kéo Hạ Vân Kiệt ngồi ở bể bơi bên, đem chân đặt ở bể bơi, một trái một phải ôm lấy hắn nhìn bầu trời thượng tinh tinh.

Cuối cùng thường thường là nhìn nhìn liền đang ngủ, sau đó Hạ Vân Kiệt ôm các nàng vào nhà ngủ, ngày hôm sau tỉnh lại lại muốn vặn hỏi hắn tối hôm qua có hay không nhân cơ hội nhìn lén các nàng, có hay không đối với các nàng động thủ động cước, bởi vì các nàng đều ăn mặc thực thanh lương.

Rốt cục đã xong tô mai đảo chi lữ, ba người lại ngồi phi cơ quay trở về Thái quốc thủ đô Băng Cốc.

Có lẽ là vì phía trước ngoạn quá khùng, cũng có lẽ bởi vì lữ đồ đã qua đi một nửa, cách muốn ngả bài thời gian càng ngày càng gần duyên cớ, ở Băng Cốc, hai nữ nhân rốt cục không hề như vậy điên.

Các nàng lôi kéo Hạ Vân Kiệt lẳng lặng du lãm đại hoàng cung, cũng vỗ chụp ảnh chung, còn đi Ngọc Phật tự, đi đi dạo thương trường, thậm chí còn đi Chung Dương Dĩnh khai ở Băng Cốc siêu thắng siêu thị đi dạo một vòng. Hai người đều thực cảm khái, nói đồng dạng là nữ nhân, Chung Dương Dĩnh như thế nào liền lợi hại như vậy, đều đem siêu thị chạy đến nước ngoài, nhưng lại khai lớn như vậy, sinh ý tốt như vậy. Hai người cảm khái, làm cho Hạ Vân Kiệt một trận chột dạ đồng thời, tâm tình cũng phá lệ phức tạp trầm trọng. Hắn không biết, làm hai người biết kỳ thật Chung Dương Dĩnh là hắn nữ nhân khi, các nàng lại sẽ là thế nào một loại cảm khái tâm tình.

Trừ bỏ du ngoạn nổi tiếng cảnh điểm, các nàng còn lôi kéo Hạ Vân Kiệt chui Băng Cốc một điều điều tiểu hồ đồng, tìm kiếm địa phương đặc sắc ăn vặt.

Rốt cục, ba người cũng đã xong Băng Cốc chi lữ, khởi hành đi lấy gay biểu diễn cùng đêm văn hóa nổi tiếng thế giới, hấp dẫn các quốc gia du khách chen chúc tới ba đề nhã.

Ba đề nhã khoảng cách Băng Cốc phía đông nam ước một trăm năm mươi km tả hữu, tự giá đi trước đại khái không đến hai giờ.

Ba người thuê chiếc xe, chính mình đi xe tiến đến.

Đến ba đề nhã, vừa vặn màn đêm buông xuống. Ba người đi trước khách sạn vào ở, sau đó hơi chỉ rửa mặt nghỉ ngơi, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh liền khẩn cấp

lôi kéo Hạ Vân Kiệt ra khách sạn, lúc này sắc trời đã hoàn toàn ám xuống dưới.

Ban ngày ba đề nhã là ngủ say, vào đêm sau mới xem như sinh động đứng lên, ngũ thải tân phân yên tốn chút chuế thành thị bầu trời đêm, đến đêm khuya mới là chân chính sinh động cao phong. Trên đường cái nơi nơi đèn đuốc huy hoàng, khắp nơi quanh quẩn sống động mười phần âm nhạc thanh, nơi nơi là kiếm khách muội vặn vẹo gợi cảm vòng eo.

Ra khách sạn, ở một nhà đêm bài đương ăn điểm địa phương đặc thù đồ ăn, Hạ Vân Kiệt đã bị Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh lạp đi ba đề nhã tối nổi tiếng đế phân ny gay tú kịch trường.

Rất khó tưởng tượng hai nữ nhân vì cái gì hội đối gay biểu diễn như vậy cảm thấy hứng thú, bất quá ngẫm lại nữ nhân lòng hiếu kỳ, Hạ Vân Kiệt cũng liền bình thường trở lại.

Đế phân ny rạp hát bố trí thật sự tráng lệ, khả cất chứa ngàn nhân. Bên trong lấy quốc nhân chiếm đa số còn có Hàn Quốc, người Nhật Bản cũng không hiếm thấy, Âu Mĩ gương mặt cũng không nhiều, phỏng chừng này đó bọn họ gặp hơn, càng thích trực tiếp điểm.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng từng thi triển pháp thuật làm cho gay một lần nữa biến thành nam nhân, nhưng xem gay biểu diễn hắn còn là lần đầu tiên, vừa tiến vào kịch trường, hắn liền cảm giác được một loại thực không đồng dạng như vậy không khí, bất quá loại này không khí hắn cũng không thích.

Hắn nhìn ra được đến Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh kỳ thật cũng không thích, bởi vì các nàng nhíu. Hiển nhiên tưởng tượng cùng sự thật còn là phân biệt cự, các nàng nghĩ đến xem gay biểu diễn thực tân kỳ, thực kích

thích, khả kia bất quá chính là ở trong đầu ngẫm lại, cũng thật vàonày địa phương, cũng không thấy được chính là ngươi thích.

Cái này giống rất nhiều thời điểm, mọi người nhìn đến bằng hữu phơi nắng đi âu châu du lịch hình ảnh, thoạt nhìn người người vẻ mặt sáng lạn tươi cười, sau lưng đều là xa hoa cảnh sắc hoặc là từ xưa hùng vĩ kiến trúc, một đường chơi đùa đi sẽ là vài quốc gia, đều thực hâm mộ, cảm thấy Châu Âu du lịch khẳng định phi thường tốt đẹp, rất cao lớn hơn. Cũng thật khi bọn hắn chính mình cũng đi, mới phát hiện sự thật căn bản không giống trong tưởng tượng như vậy tốt đẹp. Mười mấy giờ phi cơ, kế tiếp chính là ngay cả sai giờ đều không kịp đổ, mã bất đình đề theo này quốc gia thừa xe hoặc là phi cơ đến một cái khác quốc gia. Đến một chỗ, mới đến kịp chụp mấy trương ảnh chụp, bãi vài cái tư thế, kế tiếp lại lên xe một cái khác thành thị thậm chí quốc gia, lại nói tiếp còn là cao lớn thượng Châu Âu cái gì sáu nước, bảy nước du.

Hiện tại Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh tâm tình chỉ sợ cũng là như vậy, ở đến trước, nàng đem người yêu biểu diễn nhìn xem thực tân kỳ, kích thích, cũng thật đang lúc vào kịch trường, cảm nhận được kia không đồng dạng như vậy không khí, hai mắt thỉnh thoảng nhìn đến một trương trương mang theo dâm loạn khát vọng biểu tình gương mặt, bên tai thỉnh thoảng nghe được một ít thô tục đối thoại, các nàng lại cảm giác phá lệ không thoải mái.

Này kỳ thật cũng không phải các nàng muốn đến địa phương.

Bất quá đế phân ny gay tú giá cũng không tiện nghi, cũng muốn hai ba trăm nhân dân tệ, hơn nữa, đại thật xa đều đã chạy đến nơi đây, không đạo lý gay cũng chưa nhìn đến liền xoay người chạy lấy người.

Cho nên có chút thất vọng hối hận Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh mà bắt đầu thân thủ kháp Hạ Vân Kiệt, nói:“Lúc này ngươi vừa lòng ! Lúc này ngươi cao hứng, lập tức là có thể nhìn đến ngươi muốn xem biểu diễn!”

Hạ Vân Kiệt bị kháp vẻ mặt buồn khổ, trời đất chứng giám, đến tột cùng là ai muốn nhìn gay tú a!

Cũng may, biểu diễn rất nhanh mà bắt đầu.

Không thể không nói, đế phân ny tú còn là thực tán, hoa lệ trang phục, nhiều màu ca múa, quốc tế trình độ âm hưởng cùng ngọn đèn, đương nhiên còn có xinh đẹp gay.

Này đó đều làm cho Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh quên hết vừa mới tiến kịch trường khi không thoải mái, vài thứ, các nàng đều lôi kéo Hạ Vân Kiệt sợ hãi than nói:“Những người này thật là nam nhân sao? Thật khá a!”

Nói xong sau, hoặc như là nghĩ tới cái gì, thân thủ hung hăng kháp Hạ Vân Kiệt một phen nói:“Tiện nghi ngươi !”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy thật là có loại khóc không ra nước mắt cảm giác, kính nhờ, đây là gay a! Mang đem, tiện nghi ta cái gì nha? Hơn nữa, là ta muốn tới được sao?

Bất quá có một chút, Hạ Vân Kiệt còn là thừa nhận, những người này yêu biểu diễn còn là không sai, nhan giá trị cũng là cử cao, bất quá nhất tưởng đến những người này kỳ thật là nam nhân, Hạ Vân Kiệt lại nhịn không được có loại nổi da gà cảm giác.

Hơn nữa diễn xuất sau khi chấm dứt, người xem bắt đầu có thể cùng gay chụp ảnh chung khi, nhìn người xem ôm gay vòng eo bộ dáng, Hạ Vân Kiệt cái loại này

nổi da gà cảm giác lại càng phát lợi hại đứng lên.

“Nhiều xinh đẹp a, bộ ngực nhiều cử a, đại sư, ngươi không nghĩ đi hợp cái ảnh sao?” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt không có hành động, hướng dẫn nói.

“Không nghĩ.” Hạ Vân Kiệt không chút do dự lắc đầu nói.

“Thực không nghĩ? Không có quan hệ, chúng ta sẽ không để ý. Hơn nữa, ngươi xem thiệt nhiều mọi người theo chân bọn họ chụp ảnh chung đâu.” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh tiếp tục hướng dẫn nói.

“Thực không nghĩ! Chúng ta đi thôi.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Tính ngươi thành thật!” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh lại thân thủ kháp Hạ Vân Kiệt vòng eo một chút nói.

“Kính nhờ, nếu thành thật vì cái gì còn muốn kháp! Chẳng lẽ ngươi nghĩ rằng ta eo là kim cương sao? Kháp lại kháp.” Hạ Vân Kiệt ủy khuất kêu đứng lên.

“Hừ, đừng cho là ta không biết, ngươi này bất quá chính là giả thành thật! Nếu không phải bởi vì có chúng ta ở, ngươi khẳng định là tả hữu ôm nhau chụp ảnh.” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh cầm giương lên nói.

Hạ Vân Kiệt một trận không nói gì, nói hắn thành thật là các nàng, nói hắn giả thành thật còn là các nàng, nữ nhân này há mồm thật sự là vô địch.

Gặp Hạ Vân Kiệt bị chính mình hai người ức hiếp thật sự không nói gì biểu tình, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh đều thực vui vẻ nở nụ cười. Cười, cười, Đỗ Hải Quỳnh lại đột nhiên ghé vào hắn bên tai thấp giọng hỏi nói:“Nói thành thật nói đại sư, vừa rồi xem biểu diễn khi có hay không tâm động? Có hay không phản ứng?”

“Kính nhờ, đó là nam nhân!” Hạ Vân Kiệt tức giận xem thường nói.

“Nhưng là bọn họ thoạt nhìn một điểm cũng không giống nam nhân! Không chỉ có không giống, nhưng lại đặc biệt yêu diễm. Ngươi xem, này nam nhân hiện tại đều ở đối bọn họ hấp ta hấp tấp đâu, ngươi thật sự một điểm ý tưởng đều không có? Nói thực ra thôi, chúng ta sẽ không chê cười của ngươi.” Đỗ Hải Quỳnh lại bắt đầu hướng dẫn Hạ Vân Kiệt.

“Các ngươi nhàm chán không phải không có tán gẫu a. Ta nhưng là Hạ đại sư, từng yêu hậu cấp gay đứng ở ta trước mặt, ta mí mắt cũng chưa nâng một chút.” Hạ Vân Kiệt rốt cục có chút chịu không nổi này hai nữ nhân không ngừng xui khiến xưng tội, vẻ mặt khinh thường nói.

Hạ Vân Kiệt lời này tự nhiên một điểm cũng không khoa trương, lúc trước Nãi Trát Luân tôn tử Nãi Mông hắn, nghệ danh Sa Na, kia tuyệt đối là kinh diễm vô cùng gay. Xuân thành huyền môn đại hội trong lúc, liền ngay cả Mao sơn hậu nhân Lâm Xuyên Kì, La gia truyền nhân La Chính Hiên, còn có bán tiên danh xưng tinh tượng phái truyền nhân Cố Gia Hàng, lấy bọn họ đạo hạnh, đều xem đi rồi mắt, đem Nãi Mông hắn trở thành tuyệt thế mỹ nữ, tiến lên thông đồng, kết quả tự nhiên thiếu chút nữa đã bị Nãi Mông hắn cấp sửa chữa, cuối cùng còn là Hạ Vân Kiệt ra tay bãi bình.

Lúc ấy hắn đối Nãi Mông hắn nhưng là một điểm hoà nhã sắc đều không có, càng đừng nói động cái gì sắc sắc tâm tư, cuối cùng lại xem ở Nãi Trát Luân kia phân đối tôn tử vượt quá thường nhân yêu thương, đau khổ cầu xin hạ, trực tiếp đem hắn một lần nữa biến trở về nam nhân, cho nên đối với cho Hạ Vân Kiệt mà nói, đêm nay này đó lên đài biểu diễn gay, tuy rằng trong đó cũng

có đủ mỹ mạo yêu diễm, nhưng muốn nói cùng Nãi Mông hắn nhất so với còn là kém đến không chỉ nhỏ tí tẹo.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1169 : Đừng xem thường người

“Nga, trời ạ, lại tới nữa! Ngươi liền thổi đi, dùng sức thổi đi! Ngay cả Thái quốc cũng chưa đã tới tên, thế nhưng còn dám nói khoác mà không biết ngượng nói yêu hậu cấp gay đứng ở trước mặt ngay cả mí mắt cũng không trát một chút, ngươi có biết cái gì là yêu hậu cấp sao? Ta xem, ngươi không phải không động tâm, ngươi áp căn sẽ không kia lá gan!” Đỗ Hải Quỳnh xem thường khinh bỉ nói.

“Ta hoàn toàn đồng ý, người này cho tới bây giờ đều cũng có tà tâm không tặc đảm. Khẳng định là nhìn những này gay tâm ngứa, nhưng căn bản không dám động thủ. Còn khiến cho chính mình giống như thực ngưu, không chỉ có gặp qua gay, còn là yêu hậu cấp gay!” Trầm Lệ Đề đi theo khinh bỉ nói.

“Hải, Mike, thật cao hứng lại nhìn thấy ngươi!” Bất quá Trầm Lệ Đề vừa dứt lời hạ, đột nhiên có hai yêu diễm gay đã đi tới, một trái một phải phong tình vạn chủng đem “Ngẫu cánh tay” Khoát lên Hạ Vân Kiệt trên đầu vai.

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh thấy thế nhất thời xem thẳng ánh mắt, mà Hạ Vân Kiệt tắc như bị rắn cắn một ngụm, vội vàng bỏ ra hai gay, nói:“Thực xin lỗi, các ngươi nhất định nhận sai người, ta không tên Mike.”

“Khanh khách, chúng ta như thế nào hội nhận sai đâu! Tên đừng lo, tối mấu chốt là ngươi này trương xinh đẹp khuôn mặt, còn có kia cho người ta ******** cự vật, người ta nhưng là nhớ rõ rất rõ ràng nga.” Hai gay lại một điểm đều không có nhận sai nhân xấu hổ, ngược lại cười khanh khách, mị nhãn loạn phao.

“Ngươi!” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh hai người lui

ra phía sau một bước, hai mắt càng phát ra đăm đăm.

“Uy, các ngươi không cần thật quá đáng, ta không biết các ngươi, lập tức cho ta tránh ra.” Hạ Vân Kiệt gặp muốn làm không tốt muốn khiến cho hiểu lầm, rốt cục không nể mặt trầm giọng nói.

“Nam nhân, trước mặt nữ nhân mặt lại như thế nào khả năng hội thừa nhận chính mình cùng gay phát sinh quá quan hệ đâu!” Ngay tại phía sau một đạo thản nhiên trung mang theo một tia châm chọc khinh thường đông cứng tiếng Trung Quốc vang lên.

Nói chuyện là một vị vóc dáng không cao, nhưng bộ dạng coi như suất khí, xem khí chất rất giống người Nhật Bản người trẻ tuổi, hắn bên người đứng một vị làn da thực đen, vóc dáng đồng dạng không cao, vừa thấy tựa như bản địa Thái quốc nhân người trẻ tuổi. Trừ lần đó ra, hai người phía sau còn đứng vài vị dáng người rất là khôi ngô bưu hãn bảo tiêu, bên hông phình, hiển nhiên mang theo súng ống.

Ở Thái quốc là cho phép tư nhân cầm súng, bất quá không cho phép mang xuất gia môn, nhưng giám thị không nghiêm, còn là có người mang ra ngoài.

Nói xong, vị kia thoạt nhìn giống người Nhật Bản người trẻ tuổi hèn mọn phiêu Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó mặt mang tự cho là thực mê người, mỉm cười, chuyển hướng Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh, hơi hơi cúi đầu, dùng đông cứng tiếng Trung nói:“Hai vị xinh đẹp nữ sĩ, mạo muội quấy rầy, dung ta tự giới thiệu một chút, ta là đến từ Nhật Bản Đông Kinh Tiểu Phản gia tộc Tiểu Phản Đại Hùng, vị này là Thái quốc vương thất thành viên Mông Loan? Sa Tây tiên sinh. Hai vị nữ sĩ mạo đẹp như thiên tiên, làm cho chúng ta thâm vì sợ hãi than, không biết hay không có thể mời các ngươi cùng nhau uống chén rượu, cho nhau giao cái nhận thức một chút,

giao cái bằng hữu.”

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh chính là hai vị tiếp viên hàng không, đối nước cộng hoà chính trị cùng kinh tế cũng không đại quan tâm, liền càng đừng nói Nhật Bản. Cho nên bọn họ cũng không biết Tiểu Phản gia tộc ở Nhật Bản mặc kệ là thương giới còn là chính giới đều có không nhỏ lực ảnh hưởng, gặp Tiểu Phản Đại Hùng tự giới thiệu, nhưng thật ra không có gì cảm giác, chính là hơi hơi nhíu nhíu mày. Bất quá nghe được hắn giới thiệu nói bên người Thái quốc nhân dĩ nhiên là Thái quốc vương thất thành viên khi, còn là bị hoảng sợ, trên mặt lộ ra một tia khẩn trương câu thúc biểu tình.

Bởi vì ở Thái quốc, vương thất là có được cao nhất địa vị, thậm chí ở Thái quốc có văn bản rõ ràng pháp luật quy định, phỉ báng, vũ nhục hoặc uy hiếp quốc vương, vương hậu, thái tử hoặc nhiếp chính vương, đều khả năng gặp phải 3 đến 15 năm giam cầm xử phạt. Hơn nữa vương thất cái gì, đối với bình thường dân chúng mà nói vốn là có vẻ rất cao quý thực thần thánh. Cho nên Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh vừa nghe kia Thái quốc nhân dĩ nhiên là vương thất thành viên, tự nhiên liền khó tránh khỏi khẩn trương câu thúc.

“Chúng ta……” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nhìn Tiểu Phản Đại Hùng cùng Mông Loan? Sa Tây có chút không biết nên như thế nào cự tuyệt.

“Chính là uống cái rượu, giao cái bằng hữu mà thôi, hai vị nữ sĩ sẽ không không cho mặt mũi đi.” Mông Loan? Sa Tây mở miệng, lộ ra hai hàng cùng da thịt hình thành tiên minh đối lập tuyết trắng răng nanh.

“Này……” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh gặp vương thất thành viên Mông Loan? Sa Tây mở miệng, liền cũng có loại không biết nên như thế nào cự tuyệt, theo bản năng đem ánh mắt đầu hướng về phía Hạ Vân Kiệt.

“Hai vị xinh đẹp nữ sĩ, ngươi vị này bằng hữu cũng không phải là cái gì hảo nam nhân nga, ta xem các ngươi còn là sớm điểm……” Tiểu Phản Đại Hùng gặp Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh đem ánh mắt đầu hướng Hạ Vân Kiệt, khóe miệng gợi lên một chút khinh thường ý cười nói.

“Câm miệng, chúng ta nam nhân được không, chúng ta chính mình trong lòng rõ ràng, không cần ngươi người Nhật Bản ở bên cạnh chít chít méo mó.” Bất quá ra ngoài Tiểu Phản Đại Hùng ngoài ý liệu là, nguyên bản vẻ mặt khẩn trương hơi có chút không biết làm sao Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh, nhất thời như bị mèo đạp trúng cái đuôi giống nhau, lập tức liền trở mặt mắng.

Bất quá người Nhật Bản hàm dưỡng còn là không sai, kia Tiểu Phản Đại Hùng bị hai nữ nhân như vậy mắng, thế nhưng chính là sắc mặt hơi đổi, sau đó lại khôi phục vẻ mặt mỉm cười, nói:“Hai vị xinh đẹp nữ sĩ, ta đây là lời thật thì khó nghe a! Lấy hai vị nữ sĩ như vậy dung mạo hòa khí chất, cái dạng gì nam nhân tìm không thấy, cần gì phải đi theo như vậy một vị nam nhân ngay cả gay cũng không buông tha đâu?”

“Ta nói tiểu người Nhật Bản, ngươi đầu óc có phải hay không có vấn đề a? Ngươi nghĩ rằng chúng ta nhìn không ra đến đây là các ngươi an bài một hồi xiếc sao?” Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề gặp Tiểu Phản Đại Hùng còn tại tiếp tục làm thấp đi Hạ Vân Kiệt, rốt cục nhịn không được chỉ vào hắn, không lưu tình chút nào mặt vạch trần nói.

Nói xong, Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề một trái một phải kéo có chút trợn mắt há hốc mồm Hạ Vân Kiệt, một bên đi ra ngoài một bên nói:“Đi a, chẳng lẽ ngươi thật muốn cùng hai kia gay đến một hồi nhân yêu đại chiến sao?”

“Khụ khụ, đương nhiên không nghĩ. Bất quá các ngươi làm sao thấy được, ta là bị oan uổng ?” Hạ Vân Kiệt thiếu chút nữa bị “Nhân yêu đại chiến” Lời này cấp lôi ngoại tiêu lý nộn, hắn nhưng là đường đường thần tiên sống a!

“Thiết, thật đúng là nghĩ đến chính mình gặp qua yêu sau a! Liền ngươi như vậy, vừa thấy chính là lần đầu tiên đến nơi này, còn một mình đấu hai gay? Ngươi cảm thấy chúng ta hội tin tưởng sao?” Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề xem thường nói.

“Đừng xem thường người!” Hạ Vân Kiệt buồn bực nói.

“Chẳng lẽ ngươi thực cùng hai gay đại chiến quá?” Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề lập tức lật lọng hỏi.

“Ta……” Hạ Vân Kiệt bị hỏi lại thiếu chút nữa sẽ muốn nâng tay phiến chính mình một cái miệng, thật đúng là bổn a, loại chuyện này có thể tranh mặt mũi sao?

Gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt kinh ngạc bộ dáng, Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề phì cười không được liền nở nụ cười, bất quá vừa mới cười, hai người tươi cười liền cương ở tại trên mặt, bởi vì Tiểu Phản Đại Hùng bọn họ chặn các nàng.

“Hai vị nữ sĩ, như vậy có phải hay không rất không cho ta mặt mũi, không cho Thái quốc vương thất Mông Loan? Sa Tây tiên sinh mặt mũi?” Tiểu Phản Đại Hùng sắc mặt có chút âm trầm hỏi, rốt cuộc không có phía trước mê người mỉm cười, thân sĩ phong độ.

Gặp Tiểu Phản Đại Hùng nhắc tới vương thất, Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề trong mắt lóe ra một tia kinh hoảng sắc. Các nàng không sợ cái gì Tiểu Phản Đại Hùng, dù sao nơi này là Thái quốc cũng không phải

Nhật Bản. Nhưng Mông Loan? Sa Tây sẽ không giống nhau, hắn không chỉ có là Thái quốc nhân, nhưng lại là vương thất thành viên.

“Ở Thái quốc, mạo phạm vương thất thành viên là phạm pháp, cho nên hai vị xinh đẹp nữ sĩ, còn thỉnh cân nhắc a!” Tiểu Phản Đại Hùng gặp Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh rõ ràng lộ ra kinh hoảng thần sắc, trên mặt không khỏi lộ ra một tia đắc ý sắc, nhắc nhở nói. Mà Mông Loan? Sa Tây tắc hợp thời cao ngạo cử ưỡn ngực thang, đem đầu nâng cao cao, tựa như cao lô hùng kê giống nhau.

“Ha ha, Tiểu Phản tiên sinh, ngươi chưa phát hiện lấy cái Mông Loan loại này đã bất nhập lưu tước vị ở trong này khoe khoang, uy hiếp đe dọa chúng ta thực buồn cười thực ngây thơ sao?” Hạ Vân Kiệt khóe miệng gợi lên một chút cười khẩy nói, ánh mắt trở nên có chút lạnh như băng.

Ngay cả Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh đều biết đến vừa rồi kia hai gay là bọn hắn an bài, Hạ Vân Kiệt lại sao lại nhìn không ra đến, đơn giản tạm thời còn không tưởng theo chân bọn họ xung đột bại lộ thân phận, đơn giản còn muốn cùng Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh hai người cùng nhau im lặng hưởng thụ ngả bài trước cuối cùng tốt đẹp thời gian, cho nên mới tạm thời không theo chân bọn họ bình thường so đo. Không nghĩ tới này tiểu Nhật Bản còn không có hoàn không có !

Hạ Vân Kiệt lời vừa nói ra, không chỉ có Tiểu Phản Đại Hùng đột nhiên biến sắc, Mông Loan? Sa Tây lại sắc mặt trở nên cực kì khó coi.

Ở Thái quốc vương thất tước vị là có cấp bậc chi phân, tối hiển quý tự nhiên là vương tử, vương nữ còn có vương tôn, đều bị xưng là chiêu, cũng chính là cùng loại cho thân vương ý tứ. Chiêu lại theo thứ tự chia làm

chiêu pháp, mạt ông chiêu, mông chiêu. Mà này ba người lại theo thứ tự căn cứ thân phận tôn quý bất đồng, chia làm số đẳng. Trong đó chiêu pháp là cao đẳng vương thất thành viên sau khi sinh tước vị, là vương hậu hoặc là này nọ cung nương nương sở sinh tử nữ, mạt ông chiêu còn lại là Vương phi hoặc là cha mẹ là chiêu sở sinh tử nữ. Mông chiêu là mạt ông chiêu tử nữ, so với mạt ông chiêu thấp nhất cấp.

Phía trước ba loại đều xem như thực tôn quý, đều có thể xưng là chiêu, cho dù là mông chiêu tương đối cho bình dân mà nói cũng là phi thường tôn quý. Mông chiêu hậu duệ xưng là mông lặc soa, mông lặc soa hậu duệ được xưng là Mông Loan, cũng chính là Tiểu Phản Đại Hùng luôn mồm khoe ra vương thất thành viên. Kỳ thật không khó nhìn ra đến Mông Loan này nhất đẳng, chỉ có thể nói cùng vương thất có điểm họ hàng thân thích quan hệ, trong huyết mạch vương thất thành phần đã thực đạm thực đạm. Trên thực tế, ở trong hiện thực mặt sau cùng hai loại tước vị cũng là đã không cụ bị “Chiêu” đầy đủ tư cách, cho nên bình dân dân chúng cùng bọn hắn nói chuyện khi, đã có thể không cần vương tộc tôn xưng mà là dùng thế tục ngang hàng mà nói theo chân bọn họ trao đổi, đến Mông Loan sau, liền ngay cả vương thất tước vị cũng không có thể hưởng thụ.

Hạ Vân Kiệt đã tới Thái quốc hai lần, nhận thức người trung còn có Thái quốc quốc sư cấp nhân vật Nãi Trát Luân, từng vì Chung Dương Dĩnh ở Băng Cốc khai siêu thị duyên cớ thu thập quá cùng vương thất có điểm họ hàng thân thích địa đầu xà, lại sao lại không biết vương thất này đó tước vị cấp bậc quan hệ.

Tiểu Phản Đại Hùng bọn họ nâng ra Thái quốc vương thất dọa dọa Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh loại này không hiểu nữ hài tử, tưởng hù dọa Hạ Vân Kiệt đơn giản đồ triệu nhục nhã thôi.

“Đại sư, thật sự chính là bất nhập lưu tước vị sao?” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhỏ giọng hỏi Hạ Vân Kiệt, chính là câu hỏi khi, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt có chút kỳ quái.

Hắn như thế nào biết này đó ? Hắn sẽ không thật sự cùng gay từng có tiếp xúc đi?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1170 : Tái kiến Nãi Mông Tha

“Hừ, cũng dám nói Mông Loan? Sa Tây tiên sinh bất nhập lưu, vậy các ngươi lại tính cái gì? Bất quá chính là một đám bình dân mà thôi! Ở trong này, muốn thu thập các ngươi cùng ngoạn giống nhau!” Tiểu Phản Đại Hùng sắc mặt khó coi chỉ vào Hạ Vân Kiệt đám người uy hiếp nói, bất quá hắn mà nói nhưng cũng tương đương với gián tiếp chứng minh rồi Hạ Vân Kiệt vừa rồi lời nói, điều này làm cho Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh lại một lần nữa thở dài nhẹ nhõm một hơi, chính là xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt lại càng phát ra kỳ quái.

Người này như thế nào sẽ biết đâu? Này không nên a!

“Oành!” một tiếng, ngay tại Tiểu Phản Đại Hùng đang nói vừa mới hạ xuống, cả người lại đột nhiên bị một cước cấp đá bay, sau đó đụng vào phía sau bảo tiêu, bảo tiêu liên tục lui ra phía sau vài bước, thế này mới đỡ hắn, không có té lăn trên đất.

Bất quá dù là như thế, Tiểu Phản Đại Hùng cũng là đau đến bưng kín bụng, một khuôn mặt thống khổ vặn vẹo lên.

Trường hợp lập tức im lặng xuống dưới, ánh mắt mọi người đều dừng ở một người trẻ tuổi anh tuấn mỹ mạo so với gay còn gay trên người, mà người trẻ tuổi kia lại xem cũng chưa xem mọi người liếc mắt một cái, mà là đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, hai tay tạo thành chữ thập, giơ lên trán tiếp theo mặt cung kính nói:“Hạ đại sư, ngài hảo, thật cao hứng ở trong này cùng ngài gặp lại.”

Đây là Thái quốc vãn bối hướng trưởng bối thi lễ phương thức.

Hạ Vân Kiệt nhìn tuy rằng đã thoát ly gay chi khu, nhưng bộ dạng như trước so với gay còn yêu Nãi Mông Tha, không khỏi có chút cảm khái thế giới này thực nhỏ, thế nhưng lại ở chỗ này gặp được hắn.

Đương nhiên càng cảm khái cũng là, lần này cho dù Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh không chủ động cùng hắn ngả bài, hắn cũng không khả năng tái tiếp tục giấu diếm đi xuống.

“Nãi Mông Tha, ta cũng thật cao hứng lại nhìn thấy ngươi, ngươi gia gia còn khỏe?” Hạ Vân Kiệt đem song thập khép lại, cử cùng trước ngực đáp lễ.

Đây là Thái quốc trưởng bối hướng vãn bối hoàn lễ.

“Nhờ đại sư ngài phúc, ông nội của ta thân thể phi thường cường tráng!” Nãi Mông Tha cung kính trả lời.

Gặp đột nhiên toát ra đến một Thái quốc nhân so với gay còn yêu, không chỉ có không khỏi phân trần trực tiếp một cước đá bay Tiểu Phản Đại Hùng, nhưng lại dùng Thái quốc truyền thống thi lễ phương thức, dị thường cung kính về phía Hạ Vân Kiệt thi lễ, lại xưng hắn là đại sư, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh tròng mắt đều thiếu chút nữa trừng đột đi ra, rơi xuống trên mặt đất.

Theo nhận thức Hạ Vân Kiệt bắt đầu ngày nào đó, các nàng liền nhận định Hạ Vân Kiệt là thần côn, sau lại ở chung lâu, đã trải qua một sự tình, các nàng dần dần đối Hạ Vân Kiệt cải biến cái nhìn, biết hắn còn là có điểm bản lãnh thật sự, cũng không gần chính là thần côn đơn giản như vậy. Cho nên đến bây giờ, các nàng như trước dùng đại sư ngoại hiệu đến xưng hô Hạ Vân Kiệt, rất ít thẳng hô kỳ danh. Trừ bỏ là vì đại sư kêu đứng lên càng dễ gọi thân thiết, cũng bởi vì các nàng trong lòng cũng có chút chung nhận thức Hạ Vân Kiệt ở chu dịch xem bói phương diện bản sự. Khả dù sao này xưng hô diễn

ngược vui đùa thành phần chiếm đa số, cũng không phải thực cho rằng Hạ Vân Kiệt có cái gì minh âm dương biết bát quái, hiểu kỳ môn biết độn giáp, biết khu quỷ trừ ma……

Bởi vì các nàng thân mình chính là thuyết vô thần giả!

Khả làm cho các nàng vạn vạn không nghĩ tới là, này bị các nàng nói đùa xưng là đại sư tên, chạy đến Thái quốc đến, thế nhưng cũng có người xưng hô hắn là đại sư, hơn nữa xem người trẻ tuổi kia đối hắn cung kính hành lễ bộ dáng, rõ ràng là đem hắn trở thành trưởng bối, đăm đăm nội tâm tôn kính.

Ông trời, người này lừa dối thế nhưng lừa dối ra biên giới! Chẳng lẽ nói phía trước hắn nói là thật sự, hắn thật sự gặp qua yêu hậu!

Nhất tưởng đến yêu hậu, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nhất thời đã quên cái gì đại sư không đại sư, mà là dùng thẩm vấn nghi ngờ ánh mắt nhìn từ trên xuống dưới Hạ Vân Kiệt.

Ngay tại Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh dùng thẩm vấn nghi ngờ ánh mắt nhìn từ trên xuống dưới Hạ Vân Kiệt khi, Mông Loan? Sa Tây tắc vẻ mặt khó coi nhìn chằm chằm Nãi Mông Tha xem, trong mắt hung quang lóe ra không chừng.

Tiểu Phản Đại Hùng là hắn gia tộc sinh ý hợp tác đồng bọn, nay bị Nãi Mông Tha một cước cấp đá bay, Mông Loan? Sa Tây tự nhiên không chịu bỏ qua. Nếu đổi thành hắn trước kia tính tình, đã sớm làm cho người ta xông lên đi bắt hắn cho đánh một chút. Nhưng hôm nay, nhìn đến Nãi Mông Tha tái tiêu chuẩn bất quá Thái quốc thức hành lễ phương thức, còn có kia trấn định bộ dáng, đúng là vẫn còn có như vậy điểm kiêng kị.

“Bát dát!” Bất quá đang lúc Mông Loan? Sa Tây còn không có quyết định nên như thế nào áp dụng bước tiếp theo hành động khi, Tiểu Phản Đại Hùng đã oán hận hướng mặt đất ói ra một ngụm nước miếng, chỉ vào Nãi Mông Tha rít gào nói:“Còn thất thần làm gì, cho ta đánh hắn!”

Tiểu Phản Đại Hùng như vậy nhất kêu, Mông Loan? Sa Tây cũng sẽ không có này khác ý tưởng, bình tĩnh mặt nói:“Cũng dám ở trong này đối ngoại quốc bạn bè hành hung, cho ta bắt lại!”

Mông Loan? Sa Tây đi theo như vậy nhất mở miệng, này bảo tiêu sẽ thấy cũng không có cái gì phải chần chờ, người người mắt lộ ra hung quang hướng Nãi Mông Tha bức đi.

Tuy rằng Nãi Mông Tha vừa rồi biểu hiện thật sự bưu hãn, nhưng dù sao hắn kia khuôn mặt, kia vòng eo so với gay còn yêu, thoạt nhìn thật sự không giống như là người có thể đánh, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh thấy thế đều mắt lộ ra kinh hoảng cùng lo lắng sắc, lại thấy Hạ Vân Kiệt đứng ở nơi đó thờ ơ, rất có khoanh tay đứng nhìn ý tứ, thật muốn nhấc chân đá hắn một chút.

Làm người sao có thể như vậy a, chẳng sợ chuyện này cuối cùng hội nháo rất lớn, phía sau cũng không thể sợ phiền phức, không thể khoanh tay đứng nhìn a!

Bất quá Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh còn không có nhấc chân đá Hạ Vân Kiệt, Nãi Mông Tha liền động.

Tiếp theo Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh liền há to miệng ba, nửa ngày cũng chưa biện pháp khép lại.

Bởi vì kia vòng eo thoạt nhìn so với gay còn yêu Nãi Mông Tha, hắn thân thủ thế nhưng cũng đồng dạng yêu! Một cước quét ngang, lập tức để lại đổ ba bốn bảo tiêu,

không đợi này hắn bảo tiêu phục hồi tinh thần lại, hắn chưởng đao đã đối với này hắn bảo tiêu cổ bổ tới.

Kia thon dài cùng gay hiểu được nhất so với bàn tay, thế nhưng thật sự như đao bình thường, nhất chặt bỏ đi, này bảo tiêu liền cổ nhất oai, nằm ở mặt đất, nửa ngày cũng chưa biện pháp đứng lên.

Không đợi Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh theo này đó kinh người trường hợp trung phục hồi tinh thần lại, Nãi Mông Tha lại một cái cao nhấc chân, đối với Mông Loan? Sa Tây đầu hung hăng liền một cước bổ đi xuống.

Đương trường Mông Loan? Sa Tây cái trán thũng khởi một cái đại bao, nhân cũng tê liệt ngã xuống trên mặt đất, về phần Tiểu Phản Đại Hùng vậy lại càng không tất nói, là Nãi Mông Tha trọng điểm tiếp đón đối tượng, lại đem hắn một cước gạt ngã còn không tính, còn đối với hắn bụng liên tục thải mấy đá, đem hắn cách đêm cơm thiếu chút nữa đều thải đi ra sau, thế này mới thu hồi vẻ mặt lạnh như băng, mặt mang cung kính mỉm cười chuyển hướng Hạ Vân Kiệt nói:“Thực xin lỗi, Hạ đại sư, quấy rầy ngài.”

Ta dựa vào, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nhìn Nãi Mông Tha đem Tiểu Phản Đại Hùng đám người quét ngang một đất sau, lập tức liền mặt mang mỉm cười chuyển hướng Hạ Vân Kiệt, còn cung kính nói “Quấy rầy ngài ”, không khỏi hoàn toàn xem mắt choáng váng, trong lòng lại nhịn không được bạo câu lời thô tục.

Đến đế phân ny kịch trường xem gay tú người Trung Quốc cũng rất nhiều, lúc này tự nhiên cũng đều thấy được này trường hợp, người người trong lòng tất cả đều thích bạo.

Ta dựa vào, quá dài mặt mũi!

Ta dựa vào, này người Trung Quốc như thế nào như vậy ngưu bức a!

Ta dựa vào, ta khi nào thì cũng như vậy ngưu bức a!

……

“Chúng ta đi thôi.” Hạ Vân Kiệt gặp ánh mắt mọi người đều bắt đầu hướng bọn họ bên này đầu lại đây, hơi hơi nhíu mày, lôi kéo như trước còn tại trợn mắt há hốc mồm Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh, lại hướng Nãi Mông Tha gật gật đầu nói.

Nãi Mông Tha gặp Hạ Vân Kiệt có gọi hắn cùng nhau đi ý tứ, không khỏi vui mừng xương cốt đều thiếu chút nữa nhuyễn.

Ở đây không có người so với hắn rõ ràng hơn Hạ Vân Kiệt ra sao chờ lợi hại cùng thần kỳ, hắn gia gia chính là bởi vì chiếm được hắn chỉ điểm, nay tu vi tiến bộ như bay, sớm đã đột phá nguyên lai bình cảnh, nếu không ra cái gì ngoài ý muốn, đời này sống cái hai ba trăm năm khẳng định là không thành vấn đề.

“Là, đại sư!” Nãi Mông Tha cung kính lên tiếng, sau đó thật cẩn thận cùng Hạ Vân Kiệt ra đế phân ny kịch trường, về phần mặt đất nằm một đống người, Nãi Mông Tha tự nhiên lười xem thượng liếc mắt một cái.

Nói đùa, hắn là ai vậy nha, nhưng là Thái quốc siêu nhiên đại nhân vật Nãi Trát Luân duy nhất thân tôn tử. Hắn hảo vài vị sư thúc, đều là Thái quốc quân đội chấp chưởng quyền to thực quyền phái tướng quân, quét ngang vài cái không có mắt gì đó lại như thế nào?

Đương nhiên tối ngưu là Hạ đại sư! Cùng hắn lão nhân gia so với, liền ngay cả hắn gia gia đều tính không được

cái gì, hắn lão nhân gia nếu động giận, chỉ sợ toàn bộ Thái quốc đều không đảm đương nổi. Này vài cái không có mắt gì đó cũng dám đắc tội hắn, Nãi Mông Tha không trực tiếp hạ ngoan thủ muốn làm chết bọn họ, coi như là xem ở đồng bào phân thượng. Đương nhiên kia tiểu Nhật Bản, Nãi Mông Tha vừa rồi ở đánh hắn thời điểm đã cho hắn âm thầm hạ cổ, phỏng chừng không ra một năm, hắn sẽ muốn đi đời nhà ma.

Nãi Mông Tha còn nhỏ gặp nạn, tính cách vốn là cực đoan, hơn nữa ở Thái quốc hàng đầu sư lại khởi là có thể tùy tiện trêu chọc ? Lại khởi là dễ nói ? Càng đừng nói này tiểu Nhật Bản đắc tội Hạ đại sư lão nhân gia.

“Đại sư, hiện tại đi nơi nào?” Ra đế phân ny kịch trường, Nãi Mông Tha thật cẩn thận hỏi.

Hạ Vân Kiệt nhìn thoáng qua còn kinh hồn chưa định, còn đang suy nghĩ phía trước chuyện đã xảy ra Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh, nghĩ nghĩ nói:“Đi náo nhiệt điểm địa phương đi, uống chút rượu đi.”

Hắn biết Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh tình huống hiện tại, cần chút rượu tinh cùng náo nhiệt không khí đến dời đi lực chú ý.

“Là, đại sư, các ngươi chờ, ta đem xe lái lại đây.” Nãi Mông Tha cung kính hơi hơi cúi đầu, sau đó bước nhanh hướng dừng xe địa phương đi đến.

“Đại sư, hắn là ai vậy?” Gặp Nãi Mông Tha rời đi, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh thế này mới mạnh một cái giật mình, phục hồi tinh thần lại.

“Hắn, hắn tên Nãi Mông Tha, chính là ta vừa rồi cùng các ngươi đề cập qua đẹp nhất yêu hậu.” Hạ Vân Kiệt ăn ngay nói thật trả lời.

“Hắn rõ ràng là nam nhân, hơn nữa ngay cả ngực cũng không dùng, như thế nào có thể là gay yêu hậu?” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh tự nhiên sẽ không tin tưởng Hạ Vân Kiệt lời này.

“Hắn trước kia ngực thực cử, ta giúp hắn, sau đó hắn liền khôi phục nam nhân thân, không tin đợi lát nữa ngươi hỏi hắn.” Hạ Vân Kiệt lại ăn ngay nói thật nói. Dù sao hôm nay là nhất định ngả bài, Hạ Vân Kiệt cũng không tưởng tái che che giấu giấu.

“Sẽ nói hươu nói vượn, lời này chúng ta có thể hỏi hắn sao? Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Ha ha.” Hạ Vân Kiệt cười cười.

Lúc này Nãi Mông Tha đem xe chạy đến bọn họ bên cạnh, là một chiếc Porsche Cayenne.

Gặp là một chiếc Porsche Cayenne, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh tiếu mâu đều hơi hơi sáng sáng ngời, lóe ra một tia kinh ngạc sắc.

Thái quốc cũng không phải cái gì giàu có quốc gia, một người tuổi còn trẻ tiểu tử có thể lái được một chiếc Porsche Cayenne, gia cảnh hiển nhiên thực không sai.

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh cũng không biết, Nãi Mông Tha bởi vì khi còn bé là ở cực khổ cùng bần cùng vượt qua, cho nên ở tiêu phí phương diện tương đối cùng hắn thân phận mà nói, còn là tính điệu thấp, nếu không các nàng nhìn đến tuyệt đối không phải cái gì Porsche Cayenne, mà là Rolls-Royce ảo ảnh, Ferrari các xe, thậm chí bên người còn muốn đi theo nhất lưu tùy tùng bảo tiêu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1171 : Đầu óc có phải hay không có vấn đề?

Xe dừng lại xuống dưới, Nãi Mông Tha liền vội vàng xuống xe, hỗ trợ mở ra sau cửa xe, mời Hạ Vân Kiệt bọn họ lên xe.

Trước mặt Nãi Mông Tha mặt, Hạ Vân Kiệt cũng là không tốt không nên ở phía sau ghế tễ ở hai nữ nhân trung gian, cười làm cho Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh lên xe, chính mình tắc thượng phó buồng lái.

Ba đề nhã ban đêm, nếu muốn tìm cái im lặng một điểm địa phương có lẽ có chút không dễ dàng, nhưng muốn tìm cái náo nhiệt một điểm uống rượu địa phương vậy tái dễ dàng bất quá.

Xe một đường đi qua, đều là đèn đuốc huy hoàng, nơi nơi là thanh sắc khuyển mã, xa hoa truỵ lạc cảnh tượng.

“Ngươi như thế nào sẽ đến ba đề nhã?” Ngồi ở phó buồng lái, Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Ta trước kia ngay tại nơi này biểu diễn, ta rõ ràng bọn họ gian khổ, cho nên mỗi cách một đoạn thời gian đều đã lại đây một chuyến nhìn xem, ở đủ khả năng tình huống hạ, có thể giúp đỡ giúp đỡ một ít.” Nãi Mông Tha nói, trong mắt toát ra một chút bi thương ánh mắt.

Đây là một đoạn nghĩ lại mà kinh năm tháng, nếu có khả năng Nãi Mông Tha hy vọng vĩnh viễn không có này đoạn trải qua. Nhưng sự thật là tàn khốc, hắn từng cũng cùng này gay ở trên sân khấu khoe khoang lấy lòng khách hàng giống nhau, ở trên sân khấu vặn vẹo vòng eo, khoe khoang phong tao. Này đoạn nghĩ lại mà kinh năm tháng hắn không thể quên, chỉ có thường thường trở về nơi này nhìn xem, có gay cần hỗ trợ, hắn hỗ trợ

một hai, như vậy tâm lý khả năng được đến bình tĩnh.

Bất quá gay tồn tại có thể nói là Thái quốc đặc thù tình hình trong nước, liền ngay cả quốc gia chính phủ đều cho phép mọi người chọn dùng phương thức này hấp dẫn du khách, gia tăng quốc gia cùng nhân dân thu vào, mà có chút nghèo khó người ta cũng quả thật cần gay này đường ra, cho nên này cũng không phải Nãi Mông Tha một người có thể thay đổi được, hơn nữa một khi hắn tưởng thay đổi, liên lụy đến các phương diện lợi ích cũng là không thể tưởng tượng, cho nên Nãi Mông Tha cũng là không nghĩ tới muốn bằng bản thân lực thay đổi này hết thảy, hắn chính là ở đủ khả năng địa phương vì này chút đáng thương gay làm một sự tình.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong mắt lóe ra một tia thưởng thức sắc, gật gật đầu nói:“Ngươi có thể làm như vậy, tốt lắm.”

Mà Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh tắc hoàn toàn nghe mắt choáng váng, một hồi lâu nhi mới vẻ mặt không thể tưởng tượng bật thốt lên nói:“Ngươi trước kia cũng là gay?”

“Thực, thực xin lỗi, chúng ta cũng không có này khác ý tứ, chúng ta, chúng ta……” Lên tiếng sau, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh mới đột nhiên ý thức được như vậy thực không lễ phép, lại vội vàng vẻ mặt xin lỗi nói.

“Ha ha, không quan hệ hai vị nữ sĩ. Ta kỳ thật là may mắn, có thể gặp được Hạ đại sư, hắn cải biến của ta nhân sinh.” Nãi Mông Tha cười ngắt lời nói. Hắn tự nhiên không có khả năng bởi vì này dạng liền hướng Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh phát hỏa.

Tuy rằng Nãi Mông Tha không có cho trực tiếp trả lời, nhưng hắn trả lời lại cấp ra khẳng định trả lời thuyết phục.

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh tất cả đều mở to hai mắt, miệng giương cả buổi cũng chưa biện pháp khép lại.

Ông trời, trước mắt người này trước kia thế nhưng thật là gay! Nhưng lại là yêu hậu cấp, Hạ Vân Kiệt thế nhưng thật sự giúp hắn khôi phục nam nhi thân!

Ba đề nhã cũng không lớn, ở Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh khiếp sợ rối tinh rối mù là lúc, Nãi Mông Tha lái xe chở bọn họ đến ven biển đại đạo một nhà quán bar.

Nơi này quán bar tương đối cùng ba đề nhã 2 lộ lộ thiên quán bar phố tương đối mà nói còn là thanh tịnh không ít. Người sau chỉ có thể dùng high đến hình dung, mọi người tận tình phóng túng, cồn, khẩu tiếu thanh, tiếng thét chói tai, các loại người lớn tú, cứ như vậy không chỗ nào cố kỵ ở lộ thiên hạ không kiêng nể gì mặt đất diễn.

Hạ Vân Kiệt ở Nãi Mông Tha trong lòng chung quy là thần tiên nhân vật, tuy rằng hắn phân phó Nãi Mông Tha dẫn bọn hắn đi một ít náo nhiệt uống rượu địa phương, nhưng cuối cùng Nãi Mông Tha còn là không dám dẫn bọn hắn đến này chân chính hỗn loạn địa phương.

Bất quá dù là như thế, ven biển đại đạo quán bar tương đối cho quốc nội quán bar còn là náo nhiệt lớn mật rất nhiều. Khách hàng lấy Châu Âu bởi vì nhiều, bọn họ cùng thái muội, đương nhiên cũng có thể là gay không coi ai ra gì hoặc lâu hoặc ôm ở cùng nhau, nhìn xem Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh đều có điểm đã quên Nãi Mông Tha trước kia là gay sở mang cho các nàng rung động, cũng đã quên chính mình bên người nam nhân có thể giúp gay khôi phục nam nhi thân thần kỳ thủ đoạn, song song thân thủ vụng trộm kháp Hạ Vân Kiệt một chút.

Cũng không biết là trách hắn dẫn bọn hắn đến nơi đây đâu, còn là bởi vì này khác cái gì nguyên nhân……

Dù sao nữ nhân muốn kháp nam nhân có đôi khi tựa hồ cũng không cần cái gì lý do.

“Đại sư, ngài xem nơi này thế nào?” Nãi Mông Tha thật cẩn thận hỏi.

“Không sai.” Hạ Vân Kiệt mỉm cười gật gật đầu, sau đó eo hai bên lại đau một chút.

Gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu nói không sai, Nãi Mông Tha âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, dẫn hắn muốn đi một cái tương đối mà nói im lặng một điểm địa phương ngồi xuống, không nghĩ tới còn chưa tới vị kia trí, nửa đường trung có hai cái uống hơn người da trắng nhìn đến Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh bộ dạng xinh đẹp, đứng lên lắc lắc lắc lắc thân thủ đã nghĩ đi ôm các nàng.

Nãi Mông Tha thấy thế, trong mắt hàn mang chợt lóe, nhấc chân đối với bọn họ liền đạp đi qua.

Hai cao lớn người da trắng ầm ầm ngã xuống đất, kinh khởi một trận tiếng thét chói tai.

“Kỹ nữ dưỡng, ngươi cũng dám đánh chúng ta, ngươi có biết chúng ta là ai chăng?” Hai người da trắng theo mặt đất đi lên, đỏ hồng mắt kêu gào.

“Oành! Oành!” Hai tiếng, nghênh đón hai người da trắng lại là một chân, bọn họ lại ầm ầm ngã xuống đất.

Cái này cũng chưa tính, Nãi Mông Tha còn ngại bọn họ e ngại Hạ Vân Kiệt bọn họ đường đi, lại trực tiếp lãnh khốc vô tình đem chân vừa nhấc, đem bọn họ cấp đá rất xa.

Nếu nói vừa rồi Nãi Mông Tha ở đế phân ny tú kịch trường ẩu đả Mông Loan? Sa Tây cùng người Nhật Bản Tiểu Phản Đại Hùng, đã làm cho Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh chấn động, nay hắn lại hỏi cũng chưa hỏi, rất là lãnh khốc quyết đoán đối hai cái rõ ràng là Âu Mĩ nhân tên ra tay, liền thật sự làm cho Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh cảm thấy hết hồn.

Cận đại, theo Âu Mĩ người da trắng quật khởi, Âu Mĩ cường đại vẫn làm cho Châu Á quốc gia thật sâu kiêng kị, liên quan nhân dân cũng không dám dễ dàng trêu chọc bọn họ. Nhưng hôm nay đâu, Nãi Mông Tha tựa hồ áp căn sẽ không đem bọn họ làm một hồi sự, phảng phất đá hai Âu Mĩ cẩu mà không phải Âu Mĩ người da trắng.

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh lại nào biết đâu rằng, lấy Nãi Mông Tha gia tộc ở Thái quốc thế lực, trừ phi là chân chính Âu Mĩ quốc gia đại nhân vật, hắn mới cần kiêng kị, này khác Âu Mĩ người da trắng, ở Thái quốc bản thổ, Nãi Mông Tha không tìm bọn họ phiền toái cho dù không sai, bọn họ dám chủ động tìm hắn phiền toái, Nãi Mông Tha lại làm sao theo chân bọn họ khách khí. Huống chi, hôm nay còn có Hạ đại sư ở đây. Đừng nói này hai Âu Mĩ người da trắng nhiều lắm cũng chỉ là có điểm tiểu đến đây, ỷ vào chính mình là Âu Mĩ người nước ngoài dám ở Thái quốc kêu gào, cho dù thật sự là cái gì Âu Mĩ quốc gia đại nhân vật, Nãi Mông Tha ra chân cũng tuyệt đối không có nửa điểm do dự.

Nói đùa, Hạ đại sư là ai? Kia nhưng là có thể lấy thân xác khiêng lôi thần tiên sống, hắn lại cần kiêng kị ai tới?

Nãi Mông Tha lãnh khốc quyết đoán thủ đoạn, nhìn xem ở phía trước dẫn đường bồi bàn đều cả người sợ hãi, không biết người này đến tột cùng cái gì đến đây, thế nhưng ngay cả Âu Mĩ người nước ngoài đều dám tùy

tiện đá.

Nãi Mông Tha ở bồi bàn dẫn dắt hạ cùng Hạ Vân Kiệt đi đến vị trí, không đợi bồi bàn động thủ, đã tự mình hỗ trợ mở ra ghế dựa, nhìn xem bồi bàn trong lòng âm thầm lại sợ hãi, mà Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh tắc luôn luôn loại mộng ảo cảm giác.

Khi nào thì, đại sư, từng thần côn, ngưu bức thành như vậy! Đến nước ngoài đều cùng siêu cấp đại lão giống nhau!

“Đại sư, hai vị tôn kính nữ sĩ, các ngươi mời ngồi, ta sẽ không quấy rầy các ngươi, ta ngồi bên kia đi, có chuyện các ngươi tùy thời……” Nãi Mông Tha cung kính tiếp đón Hạ Vân Kiệt ba người nhập tòa, chính hắn cũng là không dám lưu lại.

Không có biện pháp, Nãi Mông Tha ở Thái quốc tuy rằng thân phận hiển hách, cho dù chân chính Thái quốc vương thất trực hệ thành viên biết thân phận của hắn, cũng muốn đối hắn khách khí có thêm, không dám có nửa điểm chậm trễ. Nhưng ở Hạ Vân Kiệt trước mặt, Nãi Mông Tha lại trong lòng rất rõ ràng, hắn bất quá chính là con kiến bàn nhỏ bé mà thôi, lại nào có hắn cùng Hạ Vân Kiệt cùng ngồi cùng ăn tư cách.

“Ha ha, Nãi Mông Tha, hôm nay ngươi là chủ nhân, sẽ không dùng như vậy khiêm tốn câu thúc.” Hạ Vân Kiệt tùy tay mở ra một cái ghế, cười đối Nãi Mông Tha nói.

Nãi Mông Tha thấy thế quả thực thụ sủng nhược kinh đắc thủ đều có điểm run, vội vàng nói:“Ở đại sư trước mặt, Nãi Mông Tha vĩnh viễn chính là ngài tối hèn mọn đi theo giả, không có ngồi xuống tư cách.”

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy nhất thời mở to hai mắt nhìn, trong lòng nhịn không được lại bạo một

câu lời thô tục, ta dựa vào, này khiêm tốn không khỏi cũng quá quá phận đi, người này tinh thần không có vấn đề đi?

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh lại nào biết đâu rằng, lúc trước Nãi Mông Tha gia gia, một thế hệ quốc sư cấp nhân vật muốn làm Hạ Vân Kiệt đi theo giả, Hạ Vân Kiệt còn không đồng ý đâu! Nãi Mông Tha nay nói như vậy, kỳ thật còn là cất nhắc chính hắn.

Hạ Vân Kiệt gặp Nãi Mông Tha kia thụ sủng nhược kinh bộ dáng, biết thật muốn làm cho hắn ngồi ở bên người uống rượu, đối hắn ngược lại là một loại tâm lý dày vò, vì thế đành phải cười cười nói:“Kia tùy ngươi, bất quá ta bên này cũng không có gì sự tình, ngươi cũng không cần nhất định phải đứng ở nơi này chờ chúng ta.”

“Mông Tha có thể có cơ hội ở bên cạnh hầu mệnh, đó là Mông Tha vạn phần vinh hạnh.” Nãi Mông Tha càng phát ra khiêm tốn nói.

Người này đầu óc khẳng định có vấn đề, nào có người như vậy lãng phí chính mình ! Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh thấy thế xem Nãi Mông Tha ánh mắt bắt đầu trở nên có chút quái dị đứng lên.

Hạ Vân Kiệt biết khuyên nữa Nãi Mông Tha, nói không chừng ngược lại sẽ làm bị thương hắn tâm, vì thế cũng chỉ buồn cười cười, theo hắn đi.

Nãi Mông Tha gặp Hạ Vân Kiệt không hề cự tuyệt, liền vẻ mặt vui mừng đi mặt khác tìm vị trí ngồi, tùy thời chờ Hạ Vân Kiệt phân phó.

“Đại sư, này Nãi Mông Tha hắn đầu óc có phải hay không có vấn đề a? Ta như thế nào cảm giác hắn ở ngươi trước mặt giống như đem chính mình trở thành nô bộc giống nhau a?” Đỗ Hải Quỳnh tính cách tương

đối mà nói càng ngay thẳng một ít, Nãi Mông Tha vừa ly khai, nàng liền nhịn không được thấp giọng hỏi nói.

“Ha ha, bởi vì ta là đại sư a! Ở đại sư trước mặt, hắn tự nhiên muốn có vẻ phá lệ khiêm tốn.” Hạ Vân Kiệt có chút dở khóc dở cười nói.

“Thiếu đến, ta thừa nhận ngươi ở giả thần giả quỷ kia phương diện khả năng có điểm bản lãnh thật sự, trước kia cũng có thể thực giúp quá Nãi Mông Tha, nhưng hắn cũng không về phần cần đem tư thái phóng thấp đến bực này trình độ a! Khiến cho ngươi hảo như là hắn chủ nhân giống nhau.” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt lại bắt đầu tự biên tự diễn, nhịn không được xem thường nói.

“Có thể hay không là vì trước kia là gay, cho nên tâm lý thượng có điểm vặn vẹo? Muốn thật sự là như vậy, Vân Kiệt ngươi cũng không thể nhân cơ hội chiếm nhân tiện nghi, ngươi hẳn là khuyên hắn đi tìm tâm lý thầy thuốc nhìn một cái.” Trầm Lệ Đề đột nhiên nghĩ tới một cái khả năng, nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1172 : Ta thật sự là đại sư

“Đừng nói, thật là có khả năng! Hắn khẳng định bởi vì chính mình trước kia là gay mà tự ti.” Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy gật đầu rất là đồng ý.

“Các ngươi nói được đều là cái gì loạn thất bát tao a! Đều theo như ngươi nói, ta là đại sư! Biết cái gì là đại sư không? Kia nhưng là thế ngoại cao nhân. A Cập Á đại thổ vương thấy ta đều phải hướng ta quỳ xuống đất lễ bái, hôn của ta giầy lấy tỏ vẻ trong đầu vô thượng tôn kính ý.” Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh sức tưởng tượng càng phát ra phong phú đứng lên, sắc mặt nghiêm nói.

“Một bên đi, càng nói càng thái quá ! Nói ngươi đại sư, ngươi thật đúng là đem chính mình trở thành đại sư !” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy nhất tề xem thường, chân đã ở cái bàn dưới không chút khách khí đá hắn một chút.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt này ngưu thổi trúng thật sự có điểm quá.

“Kỳ thật, có một việc ta vẫn tưởng nói cho các ngươi, ta không phải người thường, ta thật sự là đại sư.” Hạ Vân Kiệt lại một lần nữa vẻ mặt nghiêm mặt nói.

“Kỳ thật, chúng ta cũng có một sự kiện không nói cho ngươi đại sư.” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh cho nhau liếc nhau, sau đó cũng đột nhiên nghiêm trang nói.

“Sự tình gì?” Hạ Vân Kiệt không khỏi tò mò hỏi.

“Kỳ thật, ta cùng Hải Quỳnh cũng không phải người thường, chúng ta là thiên thượng thất tiên nữ hạ phàm.” Trầm Lệ Đề nghiêm trang nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhất thời sửng sốt, này cái gì cùng cái gì sao? Chính mình rốt cục hạ quyết định quyết tâm muốn cùng hai người bọn họ thẳng thắn, khả các nàng thế nhưng còn cùng hắn xướng như vậy vừa ra diễn.

Gặp Hạ Vân Kiệt sững sờ, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nhất thời hé miệng cười khanh khách lên.

“Thế nào? Thấy ngu chưa! Không phải người thường, không phải ngươi cái đầu a!” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh thân thủ đối với Hạ Vân Kiệt trán chồng chất trạc một chút.

“Nhưng là……” Hạ Vân Kiệt còn muốn giải thích, phía sau bên ngoài đột nhiên vang lên còi cảnh sát thanh, sau đó rất nhanh người trong quán bar liền nhìn đến bên ngoài đại đạo có rất nhiều xe cảnh sát đem quán bar vây quanh lên, cảnh đăng lóe ra.

Trong quán bar nhất thời nổi lên một tia rối loạn, không ít người trên mặt lộ ra kinh hoảng sắc, hơn nữa Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề lại sợ tới mức sắc mặt có chút tái nhợt, thấp giọng nói:“Đại sư, này đó cảnh sát sẽ không là hướng về phía chúng ta đến đi.”

“Không cần lo lắng, Nãi Mông Tha hội giải quyết !” Hạ Vân Kiệt trấn an nói.

Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề nghe vậy vội vàng quay đầu đi tìm Nãi Mông Tha, phát hiện Nãi Mông Tha vừa rồi ngồi kia trương cái bàn đã rỗng tuếch, không khỏi càng phát ra kinh hoảng nói:“Giải quyết cái gì a, tên kia tuỳ thời không đúng, đã sớm lưu !”

“Thực xin lỗi, đại sư, hai vị tôn kính nữ sĩ, quấy rầy đến các ngươi nhã hứng, ta cái này làm cho bọn họ rời đi.”

Hai người mà nói âm vừa, bên tai vang lên Nãi Mông Tha thanh âm.

Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề gặp Nãi Mông Tha nguyên lai không đi, mặt đẹp không khỏi có chút chột dạ hơi hơi đỏ lên, vội vàng liên tục xua tay nói:“Không quan hệ, không quan hệ.”

Nói xong, hai người lại theo bản năng bổ sung nói:“Nãi Mông Tha, bọn họ sẽ không hướng về phía chúng ta đến đi? Ngươi thật sự có thể làm cho bọn họ rời đi sao?”

“Thực xin lỗi, hai vị tôn quý nữ sĩ, ta bản hẳn là phía trước đã nghĩ đến bọn người kia hội không chịu bỏ qua, đây là ta sơ sẩy, ta sẽ làm cho bọn họ chặt chẽ nhớ kỹ lần này giáo huấn.” Nãi Mông Tha mặt lộ vẻ hổ thẹn sắc, cúi đầu xin lỗi nói.

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy không khỏi kinh ngạc mở ra miệng, này Nãi Mông Tha sẽ không thật sự là đầu óc có vấn đề đi!

Người ta đều đã điều động xe cảnh sát lại đây, hắn thế nhưng còn tại xin lỗi nói là hắn sơ sẩy, thế nhưng còn nói sẽ làm bọn họ nhớ kỹ lần này giáo huấn!

Ở Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh kinh ngạc là lúc, Nãi Mông Tha lại hơi hơi cúi đầu, sau đó liền âm hàn mặt, đi nhanh hướng quán bar ngoại đi đến.

Nãi Mông Tha vừa mới đi tới cửa, một đám người hùng hổ xuất hiện ở tại cửa.

Đúng là kia Tiểu Phản Đại Hùng, Mông Loan? Sa Tây, còn có vừa rồi hai cái bị Nãi Mông Tha một cước đá văng người da trắng, cùng với cầm cảnh côn cùng súng ống cảnh sát.

“Chính là hắn, đem hắn bắt lại!” Mông Loan? Sa Tây đám người gặp Nãi Mông Tha đột nhiên xuất hiện, theo bản năng lui ra phía sau một bước, sau đó lập tức chỉ vào hắn sắc mặt dữ tợn lớn tiếng kêu đứng lên.

“Đối, chính là hắn, còn có ba người Trung Quốc!” Tiểu Phản Đại Hùng cũng đi theo kêu lên

“Oành! Oành!” Đáp lại hai người kêu gào thanh cũng là Nãi Mông Tha trực tiếp hai chân.

Hai người nhất thời hét thảm một tiếng, trực tiếp bị đá bay ngã trên mặt đất.

Trong quán bar ầm ỹ thanh nhất thời im lặng xuống dưới, tất cả mọi người có điểm không dám tin nhìn chằm chằm Nãi Mông Tha xem, kia hai Âu Mĩ người da trắng vốn cũng là mở lớn miệng tưởng chỉ chứng Nãi Mông Tha, lúc này cũng lập tức ngậm miệng lại, sau này lui lại mấy bước.

Bọn họ cũng chưa nghĩ đến trước mặt cảnh sát mặt, Nãi Mông Tha như trước như thế lãnh khốc quyết đoán ra chân.

“Xong rồi, xong rồi, này Nãi Mông Tha đầu óc quả nhiên có vấn đề! Trước mặt cảnh sát mặt đều dám đánh người, lúc này cho dù có để ý cũng biến thành không để ý.” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nhìn đến Mông Loan? Sa Tây bọn họ xuất hiện, vốn là đã sợ tới mức quá, không nghĩ tới Nãi Mông Tha trước mặt cảnh sát trên mặt tiền trực tiếp chính là cho bọn hắn hai chân, không khỏi sợ tới mức mặt lộ vẻ màu đất, mãn nhãn tuyệt vọng.

Quả nhiên chính như Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh suy nghĩ, các cảnh sát ở trải qua ngắn ngủi ngây người sau, lập tức liền giận tím mặt, thế nhưng ào ào lấy ra

súng lục nhắm ngay Nãi Mông Tha, hiển nhiên là đem hắn làm tên côn đồ đến đối đãi.

“Các ngươi nơi này ai là người phụ trách, làm cho hắn tới gặp ta!” Nãi Mông Tha đối mặt tối om họng súng lại mặt không đổi sắc nói.

“Người phụ trách? Lão tử chính là! Có loại ngươi tái đá người a! Có loại ngươi tái kêu gào a!” Mông Loan? Sa Tây theo mặt đất đi lên, chỉ vào Nãi Mông Tha nổi trận lôi đình nói.

“Không nghĩ tới ngươi này bại hoại thế nhưng còn là cảnh đội lãnh đạo, chúng ta Thái quốc cảnh sát mặt đều bị ngươi mất hết !” Nãi Mông Tha âm thanh lạnh lùng nói.

“Đem hắn bắt lại, đem hắn bắt lại!” Mông Loan? Sa Tây không nghĩ tới Nãi Mông Tha áp căn sẽ không sợ hãi hắn, không khỏi hổn hển chỉ vào hắn gọi nói.

“Ta là Nãi Trát Luân tôn tử, ta đề nghị các ngươi lập tức thay đổi họng súng đem bọn người kia toàn bộ bắt lại, sau đó lập tức rời đi nơi này, không cần quấy rầy đến khách quý hưng trí! Nếu không, quấy nhiễu khách quý, các ngươi ai cũng không đảm đương nổi!” Nãi Mông Tha quát lạnh nói.

“Nãi Trát Luân? Ta quản ngươi cái gì chó má Nãi Trát Luân! Toàn bộ bắt lại, còn có quán bar nội ba người Trung Quốc cũng bắt lại.” Mông Loan? Sa Tây còn có Tiểu Phản Đại Hùng kêu gào.

Thái quốc tên Nãi Trát Luân nhiều người là, Mông Loan? Sa Tây mới sẽ không tin tưởng thân phận tôn quý như quốc sư Nãi Trát Luân tôn tử hội chạy đến đế phân ny kịch trường xem gay tú, bọn họ lại càng không hội tin tưởng Nãi Trát Luân tôn tử hội đảm đương vài người

Trung Quốc đả thủ!

Về phần Tiểu Phản Đại Hùng áp căn sẽ không biết đến ai là Nãi Trát Luân!

Mông Loan? Sa Tây như vậy nhất kêu gào, các cảnh sát tự nhiên là nghe hắn, ào ào xông lên muốn đem Nãi Mông Tha cấp bắt lại.

Nãi Mông Tha tự nhiên không tha bọn họ đem chính mình bắt lại, trong mắt nổi lên một tia quỷ dị ánh mắt, nhất thời này người xông lên cảm thấy cả người không hiểu phát lạnh, không đợi bọn họ phản ứng lại đây, bụng đột nhiên tê rần, cũng là lại lần nữa bị Nãi Mông Tha một cước cấp đá bay.

Quán bar trở nên càng phát ra im lặng đứng lên.

Không có người nghĩ đến, này bộ dạng so với gay còn muốn yêu diễm tên, thế nhưng thân thủ như vậy quỷ dị, lá gan lớn như vậy, trong nháy mắt thế nhưng lại phóng đổ một đám cảnh sát.

Đương nhiên bọn họ cũng không nghĩ tới, Thái quốc cảnh sát thân thủ kém như vậy, Nãi Mông Tha chân đá đi, cũng không biết trốn tránh, ngược lại như là đưa lên đi làm cho hắn đá bình thường.

“Xong rồi, lúc này hoàn toàn xong rồi, ngay cả cảnh sát cũng đánh!” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh sắc mặt tái nhợt, không hề huyết sắc.

Bất quá cùng Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh, còn có trong quán bar nhân phản ứng bất đồng cũng là kia phê cảnh sát, bị gạt ngã ở sau, không chỉ có không có đứng lên lập tức xông lên đi, ngược lại cảm thấy một trận không hiểu đảm chiến bất an, hơn nữa này khác vừa rồi không xông lên cảnh sát, tuy rằng cảm giác không có

vừa rồi bị gạt ngã này cảnh sát như vậy mãnh liệt, bất quá trong lòng cũng mơ hồ có chút bất an.

Bởi vì bọn họ đều rất rõ ràng chính mình đồng sự thân thủ, không có khả năng liền ngu như vậy hồ hồ đứng ở nơi đó tùy ý đối phương đá chân.

“Ngồi xổm xuống thân mình, đem tay đặt ở trên đầu, nếu không chúng ta nổ súng !” Mặt sau cảnh sát không dám vọt tới, mà là trực tiếp đem Nãi Mông Tha vây quanh lên, nắm súng, họng súng đối với hắn, ào ào quát, ánh mắt lộ ra cảnh giác.

Nãi Mông Tha thấy thế, sắc mặt khẽ biến, trong đêm đen, một đôi con mắt ở chỗ sâu trong tựa hồ có lục xa xôi gì đó ở nhảy lên.

Nãi Mông Tha tu vi dù sao xa xa kém cỏi hắn gia gia, đối mặt một đám đề phòng tâm không mạnh cảnh sát, hắn có thể lôi đình quét ngang, cần phải là đối mặt một đám cảnh sát xa xa cảnh giác cầm súng đối với hắn, đem hắn vây quanh đứng lên, Nãi Mông Tha muốn tưởng đem bọn họ phóng đổ sẽ không dễ dàng như vậy.

Chỉ sợ không thiếu được muốn động một ít áp đáy hòm hàng đầu thuật, hoặc là nói là cổ thuật.

“Vân Kiệt, lúc này làm sao bây giờ? Lúc này làm sao bây giờ?” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh dù sao cũng là nữ nhân, gặp Nãi Mông Tha bị một đám cảnh sát cầm súng cấp vây quanh, không khỏi càng phát ra kích động đứng lên.

Bất quá Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh mà nói âm vừa mới hạ xuống, quán bar trên không đột nhiên có vài nói ngọn đèn chiếu xuống đến, lại có thật lớn cánh quạt chuyển động thanh âm, tiếp theo lại có cuồng phong đem bên ngoài cây dừa cấp gợi lên.

“Phi cơ trực thăng! Ông trời, là quân đội phi cơ trực thăng!” Cũng không biết là ai kêu lên.

Gặp gia gia một vị đệ tử đóng quân ở phụ cận bộ đội đúng lúc đuổi tới, Nãi Mông Tha âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Hắn đổ không phải lo lắng Hạ Vân Kiệt bọn họ an nguy, lấy Hạ đại sư khủng bố pháp thuật, chẳng sợ toàn bộ Thái quốc quân đội đều không làm gì được hắn chút. Nãi Mông Tha lo lắng là chính mình không năng lực bãi bình này đó cảnh sát, cuối cùng muốn kinh động Hạ Vân Kiệt ra tay, thật muốn như vậy, Nãi Mông Tha là tuyệt đối không thể tha thứ này đó cảnh sát còn có chính mình !

Làm cho mọi người, hơn nữa các cảnh sát cả người cảm thấy trái tim từng trận buộc chặt, cả người xông ra hàn khí là, đột nhiên đến quân dụng phi cơ trực thăng đèn pha toàn bộ nhắm ngay trên mặt đất cảnh sát.

Ngọn đèn đem khu vực này chiếu sáng lên phảng phất ban ngày, cảnh sát trên mặt hoảng sợ biểu tình đều bị chiếu sáng lên hoàn toàn rõ ràng.

“Toàn bộ buông vũ khí!” Có lạnh như băng, không mang theo chút cảm tình sắc thái thanh âm theo quân dụng phi cơ trực thăng thượng truyền xuống tới.

Nghe thế thanh âm, mọi người trái tim đều mạnh run rẩy một chút, cảm giác ngay cả khí tựa hồ đều suyễn bất quá đến. Bởi vì bọn họ phát hiện không biết khi nào thì, quân dụng phi cơ trực thăng thượng giá khởi một đài đài súng máy, súng máy kia tối om họng súng đối diện chuẩn mặt đất các cảnh sát.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1173 : Hết thảy tựa như đóng phim

Thái quốc các cảnh sát uy hiếp dân chúng có lẽ còn có thể, nhưng đối mặt chính quy quân đội liền xa xa không đủ nhìn, hơn nữa ở Thái quốc quân đội hướng đến phi thường cường thế, nói là quân nhân chính quyền cũng không đủ.

Nay đột nhiên quân đội xuất động, họng súng nhắm ngay bọn họ, này cảnh sát lại nào dám cãi lời, vội vàng hỏa liệu khẩn cấp đem súng cấp ném xuống đất, ngồi xổm mặt đất, bắt tay đặt ở trên đầu, sợ có điểm dị động, đỉnh đầu súng máy thật sự hội đối với bọn họ bắn phá xuống dưới.

Làm cảnh sát ngồi xổm mặt đất, bắt tay ôm đầu khi, có hạng nặng võ trang quân nhân ào ào theo phi cơ trực thăng thượng theo cây thang đi đến mặt đất, sau đó cầm súng đem này đó cảnh sát toàn bộ cấp vây quanh đứng lên.

Mông Loan? Sa Tây lúc này đã sợ tới mức hai chân phát run, có điểm tưởng tiểu tiện cảm giác, hắn đã bắt đầu tin tưởng Nãi Mông Tha nói.

Toàn bộ Thái quốc, có thể có tư cách nhanh như vậy điều động quân đội có năng lực có mấy người?

Về phần kia hai Âu Mĩ người da trắng tắc đã sớm sợ tới mức trốn được trong đám người đi, ngay cả đại khí cũng không dám suyễn một chút.

Của ta Thượng Đế, đây chính là có thể điều động quân đội khủng bố tên a! Thiếu nhạ mới tốt, thiếu nhạ mới tốt a!

Chỉ có Tiểu Phản Đại Hùng còn có điểm phân không rõ ràng lắm tình thế, tự cho là đúng người Nhật Bản, hắn thân mình lại là xuất thân Đông Kinh đại gia tộc, nghĩ đến cho dù Thái quốc quân đội cũng không dám đem hắn thế nào. Gặp quân nhân cầm súng muốn đem hắn cũng cấp bắt lại, ngạnh cổ nói:“Ta là người Nhật Bản, ta đến từ Đông Kinh Tiểu Phản gia tộc, gia tộc bọn ta cùng các ngươi vương thất……”

“Oành!” Bất quá Tiểu Phản Đại Hùng mà nói còn chưa nói xong, Nãi Mông Tha liền đã một cái đi nhanh tiến lên, lấy quá binh lính trong tay súng, giơ súng lên thc đối với hắn đầu liền chồng chất tạp đi xuống.

Nhất thời Tiểu Phản Đại Hùng liền ngã xuống mặt đất, huyết theo hắn đầu chảy tới mặt đất, nhiễm đỏ mặt đất.

Gặp Tiểu Phản Đại Hùng bị Nãi Mông Tha một cái báng súng cấp tạp té trên mặt đất, Mông Loan? Sa Tây sợ tới mức hai chân đều đẩu cái không ngừng.

“Tam sư thúc, ngươi như thế nào cũng đến đây?” Bất quá Nãi Mông Tha lại không tái cử súng tạp hắn, mà là khẩu súng tùy tay nhất ném trả lại cho binh lính, đón nhận một vị mặc tướng quân phục trung niên nam tử, hơi lộ ra ngoài ý muốn sắc nói.

Nãi Mông Tha trong miệng tam sư thúc đúng là Nãi Trát Luân tam đệ tử, Tụng Tha tướng quân, quân đội thực quyền phái nhân vật, chủ yếu trú binh ở thủ đô vùng. Lúc trước Chung Dương Dĩnh siêu thắng tập đoàn ở Băng Cốc náo loạn sự tình, chính là hắn ra mặt.

Ba đề nhã cách thủ đô gần, tuy rằng lệ thuộc xuân võ lý phủ, nhưng ở quân đội quốc phòng phương diện, ở nó địa vực cũng có Tụng Tha hạ hạt quân đội đóng quân.

Nãi Mông Tha vừa nghe đến bên ngoài có động tĩnh khi,

sợ chính hắn một rất ít ra mặt Nãi Trát Luân đại sư tôn tử bãi bất bình này đó địa phương thế lực, liền lập tức cho hắn vị này tam sư thúc Tụng Tha tướng quân gọi điện thoại. Mà vừa vặn Tụng Tha tướng quân hôm nay đang ở ba đề nhã đóng quân tuần tra, nhận được điện thoại, nghe nói chuyện này đề cập đến Hạ đại sư, nào dám có chút chậm trễ, trực tiếp liền hạ mệnh lệnh điều động số giá võ trang phi cơ trực thăng trực tiếp phi đuổi mà đến.

“Ta vừa vặn ở ba đề nhã, đại sư thái độ như thế nào?” Tụng Tha trả lời, mặt lộ vẻ một tia bất an khẩn trương hỏi.

Thân là Nãi Trát Luân đại sư đệ tử, người khác không rõ ràng lắm hắn sư phụ hiện tại tu vi cùng trước kia chênh lệch có bao nhiêu lớn, Tụng Tha cũng là tái rõ ràng bất quá. Trước kia, hắn sư phụ tuy rằng cũng là quý là Thái quốc quốc sư cấp hàng đầu đại sư, nhưng muốn nói chân chính đáng sợ chỗ chính yếu còn là hàng đầu thuật quỷ dị, làm cho rất nhiều người khó lòng phòng bị, thật muốn mặt đối mặt chém giết, phái ra hơn mười cái trong quân đội tinh nhuệ chỉ sợ cũng có thể đem hắn sát diệt. Nhưng hiện tại, mặt đối mặt hơn mười cái trong quân đội tinh nhuệ căn bản ngay cả sư phụ lông đều không gặp được. Thậm chí hắn sư phụ nếu một khi thi triển khởi pháp thuật, không cho ngươi ngay mặt chém giết cơ hội, cho dù một đoàn binh lực chỉ sợ cũng không đủ hắn sư phụ giết.

Mà một đoàn có bao nhiêu người, kia nhưng là hơn ngàn người a! Có thể nghĩ, hắn sư phụ hiện tại thực lực có bao nhiêu khủng bố! Thậm chí có đôi khi Tụng Tha đối mặt hắn nay sư phụ, luôn luôn loại đối mặt không phải nhân loại run rẩy cảm giác!

Mà hắn sư phụ này trước sau thực lực thật lớn biến hóa, Tụng Tha biết gần chính là bởi vì một người! Mà này

người chính là Hạ đại sư! Mỗi lần hắn sư phụ nhắc tới Hạ đại sư khi, kia đăm đăm nội tâm kính sợ, làm cho Tụng Tha nhất tưởng đứng lên sẽ không hàn mà lật.

Hắn sư phụ một người có thể đối mặt một đoàn binh lực, kia tùy tùy tiện tiện tạo nên hắn sư phụ Hạ đại sư đâu?

Tụng Tha căn bản không dám tưởng tượng!

“May mắn sư thúc ngài đến đúng lúc, nếu không đối mặt này đó súng ống, cuối cùng nói không chừng đại sư ra tay khả năng bãi bình, khi đó liền khó nói đại sư sẽ là cái gì thái độ. Hiện tại ta nghĩ, hẳn là vấn đề không lớn.” Nãi Mông Tha trả lời.

Tụng Tha nghe vậy âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó sắc mặt mạnh trầm xuống, chuyển hướng Mông Loan? Sa Tây.

“Tụng Tha tướng quân!” Mông Loan? Sa Tây đổ còn là có điểm nhãn lực, Tụng Tha vừa chuyển hướng hắn, hắn thế nhưng nhận ra hắn đến.

Bất quá cũng đang bởi vì nhận ra Tụng Tha, Mông Loan? Sa Tây sợ tới mức thiếu chút nữa sẽ muốn hai chân mềm nhũn, trực tiếp đặt mông than ngồi dưới đất.

Hắn cho dù nằm mơ cũng không nghĩ tới, vì chính mình cùng Tiểu Phản Đại Hùng ở đế phân ny kịch trường mơ ước vị kia tiểu bạch kiểm bên người nữ nhân duyên cớ, thế nhưng kinh động quân đội trung thực quyền phái tướng quân Tụng Tha tự mình tới rồi.

“Chính là người này nháo ra chuyện này sao?” Tụng Tha lạnh giọng hỏi.

“Đúng vậy.” Nãi Mông Tha gật gật đầu, tiếp theo đơn giản rõ ràng chặn chỗ hiểm yếu đem sự tình nâng lên

hạ.

“Dẫn đi, hảo hảo chiếu cố!” Tụng Tha nghe vậy sắc mặt khó coi mệnh lệnh thủ hạ binh lính nói.

Vừa nghe đến Tụng Tha tướng quân nói “Hảo hảo chiếu cố”, Mông Loan? Sa Tây rốt cục sợ tới mức nước tiểu quần, lớn tiếng kêu lên:“Tướng quân, ngươi không thể đối với ta như vậy, ta là ba đề nhã cảnh sát cục…… Ta là mông lặc soa? Phổ bố nhi……”

Bất quá đáp lại Mông Loan? Sa Tây cũng là Tụng Tha tướng quân tự mình giơ lên báng súng chồng chất nhất kích, theo sát sau hắn liền đầu đầy máu tươi bị binh lính trực tiếp cấp tha đi xuống.

Nói đùa, Hạ đại sư nhưng là quan hệ một quốc gia an nguy khủng bố cấp nhân vật, Mông Loan? Sa Tây cũng dám đánh hắn nữ nhân chủ ý, Tụng Tha tướng quân không trực tiếp đào súng bắn chết hắn đã xem như thủ hạ lưu tình, thế nhưng còn dám nâng ra thân phận đến áp chế.

Toàn bộ sự tình lại nói tiếp tựa hồ có điểm dài dòng, kỳ thật theo quân dụng phi cơ trực thăng xuất hiện, đến sở hữu cảnh sát bị mang đi, bất quá chính là vài phút sự tình.

Không đợi người hoàn toàn phục hồi tinh thần lại, quán bar trước mặt đã trở thành hư không, giống như sự tình gì cũng chưa phát sinh quá giống nhau.

Về phần Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh đã hoàn toàn choáng váng, cả người ngơ ngác ngồi ở chỗ ngồi thượng, ánh mắt thẳng ngoắc ngoắc nhìn bên ngoài.

Các nàng bất quá chính là một gã tiếp viên hàng không, chưa từng gặp qua bực này đại trận thế, thế nhưng ngay

cả quân dụng phi cơ trực thăng đều xuất động, tối như mực súng máy họng súng, hạng nặng võ trang binh lính theo trên máy bay nhảy xuống……

Hết thảy tựa như đóng phim giống nhau!

Mà hết thảy này, thế nhưng đều là bởi vì bọn họ ba người duyên cớ! Còn có so với này càng khoa trương, càng làm cho các nàng rung động sự tình sao?

Chỉ sợ đời này, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh cho dù nằm mơ mơ thấy chính mình trở thành gặp được vương tử cô bé lọ lem, các nàng cũng sẽ không mơ thấy có một ngày sẽ có quân đội vì các nàng mà xuất động, hơn nữa còn đem một đám cảnh sát cấp bắt, nhưng lại là ở dị quốc tha hương Thái quốc!

“Chúng ta đi thôi.” Hạ Vân Kiệt nhìn Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh hoàn toàn choáng váng bộ dáng, lại thấy người trong quán bar ào ào hướng bọn họ bên này trông lại, trong mắt tràn ngập tò mò cùng sợ hãi, âm thầm thở dài một hơi, sau đó đứng dậy nói.

Ở đến Thái quốc trước, hắn tự hỏi quá rất nhiều hướng Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh thẳng thắn phương thức, lại không nghĩ rằng cuối cùng cũng là lấy phương thức này “Thẳng thắn”.

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy mạnh một cái giật mình, giương mắt dùng phức tạp ánh mắt thật sâu nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, tựa hồ đột nhiên gian không biết hắn bình thường.

Đến lúc này, cho dù các nàng đầu óc tái trì độn, cho dù các nàng tái như thế nào không thể nhận cùng các nàng sinh hoạt thời gian dài như vậy Hạ thần côn dĩ nhiên là cái thực ngưu xoa nhân sự thật, phía sau nhưng cũng không thể không tin tưởng này hết thảy đều là thật sự.

Bị các nàng diễn ngược là đại sư hắn, là một vị thật sự đại sư, là chân chính có được khủng bố năng lực đại nhân vật! Thậm chí Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh cũng không từ tự chủ nghĩ tới trong nhà này một hai năm biến hóa. Trước kia mặc kệ là Đỗ Hải Quỳnh mẫu thân sao cổ thu lợi, còn là Trầm Lệ Đề phụ thân trang phục hán khởi tử hồi sinh, các nàng luôn cho rằng kia bất quá chính là Hạ Vân Kiệt mèo mù đụng tới chuột chết, vừa vặn bị hắn nói trúng rồi, nhưng hiện tại, các nàng biết này hết thảy tuyệt không có đơn giản như vậy.

“Ân!” Hai người gật gật đầu, có chút máy móc bàn đứng lên, sau đó máy móc bàn theo Hạ Vân Kiệt đi ra ngoài, không còn giống như trước giống nhau, thực tùy ý thực tự nhiên một trái một phải kéo hắn cánh tay.

Hạ Vân Kiệt âm thầm thở dài một hơi, hắn biết từ giờ trở đi, hết thảy chỉ sợ đều đã trở nên không giống với.

Tuy rằng hắn từ lâu kinh nghĩ tới một ngày này, cũng thật một ngày này đã đến, tâm tình của hắn cũng là nói không nên lời phức tạp cùng không yên.

“Hạ đại sư, vạn phần thật có lỗi, quấy rầy đến ngài cùng ngài bằng hữu nhã hứng, chuyện này ta nhất định hội nghiêm túc xử lý.” Hạ Vân Kiệt vừa mới đi đến quán bar cửa, Tụng Tha đã đón đi lên, đối mặt hắn, hai tay tạo thành chữ thập, giơ lên trán hạ, cùng phía trước Nãi Mông Tha ở đế phân ny tú kịch trường giống nhau, làm được là vãn bối bái kiến trưởng bối lễ.

Hạ Vân Kiệt hai tay tạo thành chữ thập đáp lễ lại, thản nhiên nói:“Tụng Tha tướng quân khách khí, làm sao đều có người tốt, làm sao cũng đều có người xấu, ngươi có thể đúng lúc chạy tới, ta đã thực cảm kích, thay ta hướng sư phụ ngươi vấn an. Thời gian không còn sớm, ta muốn cùng ta bằng hữu hồi khách sạn.”

“Đa tạ đại sư, ta đưa ngài.” Tụng Tha tướng quân gặp Hạ Vân Kiệt cũng không có trách cứ, trong lòng thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng cung kính nói.

“Không cần phiền toái, Nãi Mông Tha đưa chúng ta là được.” Hạ Vân Kiệt xua tay uyển cự nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt cự tuyệt, Tụng Tha tướng quân trong lòng hơi hơi có chút thất vọng, bất quá nhưng cũng không dám miễn cưỡng, mà là trước một bước đi đến Porsche Cayenne xe tiền, vẻ mặt khiêm tốn hỗ trợ mở cửa xe.

Nhìn một cái mặc tướng quân phục Thái quốc nhân đứng ở bên cạnh xe hỗ trợ mở cửa, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh cảm giác chính mình chân đều là giẫm tại bông, mềm nhũn, một cao nhất thấp, như vậy mộng ảo, như vậy không chân thật.

Dọc theo đường đi, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh ngồi ở sau thùng xe đều không có mở miệng, trong xe không khí có vẻ có chút nặng nề.

Hạ Vân Kiệt không nghĩ làm cho Nãi Mông Tha cảm giác được kỳ quái, liền hỏi chút hắn gia gia sự tình, biết hắn gia gia nay càng không hỏi thế sự, rất nhiều thời điểm đều là ở trên núi bế quan tu luyện.

Chương 1174 : Thẳng thắn

“Hiện tại gia gia đã biết ngài đã tới, hắn đã ở an bài phi cơ, chuẩn bị bay đến ba đề nhã.” Cuối cùng, Nãi Mông Tha thật cẩn thận nói.

“Bảo hắn không cần đến đây.” Hạ Vân Kiệt nói.

Nãi Mông Tha đối với Hạ Vân Kiệt trả lời cũng không có cảm thấy ngoài ý muốn, chỉ là có chút thất vọng. Hắn biết gia gia hiện tại lớn nhất tâm nguyện chỉ sợ cũng là lại nhìn thấy Hạ đại sư cũng được đến hắn chỉ điểm.

“Làm cho hắn sang năm đến một chuyến Trung Quốc đi, ngươi cũng có thể đi theo đến.” Bất quá theo sát sau Hạ Vân Kiệt nghĩ nghĩ còn nói thêm.

Đối Nãi Trát Luân Hạ Vân Kiệt còn là có vẻ thưởng thức, mà Nãi Mông Tha nay tuy rằng đã thăng chức rất nhanh, nhưng còn có thể không quên giúp gay, Hạ Vân Kiệt coi như là có vẻ vừa lòng, nhưng thật ra không ngại lại đề điểm bọn họ một hai.

Chính là lần này hắn cùng Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh còn có nhất cọc đại sự muốn nói, cũng không biết kết cục là hoan còn là bi, cũng là tuyệt đối vô tâm tình đề điểm bọn họ.

“Là, đa tạ đại sư!” Nãi Mông Tha không nghĩ tới hi vọng lại một thôn, không khỏi kích động ngay cả nắm tay lái tay đều là ở phát run, nhìn xem Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh trong lòng lại âm thầm rung động không thôi.

Các nàng thật sự không có biện pháp tưởng tượng, Hạ Vân Kiệt đến tột cùng có cái gì năng lực cùng mị lực, như vậy vô cùng đơn giản, gần như bố thí nói có thể làm cho một người trẻ tuổi có thể điều động quân đội tới

được như vậy kích động?

Hiện tại, các nàng đương nhiên sẽ không cho rằng Nãi Mông Tha đầu óc có vấn đề!

Khách sạn rất nhanh đi ra.

Ba người xuống xe, dọc theo đường đi, thẳng đến vào phòng, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh như trước không nói gì, chính là thỉnh thoảng dùng phức tạp ánh mắt xem Hạ Vân Kiệt một hai mắt.

“Các ngươi sẽ không tính toán chuẩn bị cứ như vậy vẫn dùng kỳ quái ánh mắt xem ta, mà không chuẩn bị mở miệng hỏi ta nói sao?” Hạ Vân Kiệt ngồi vào trước cửa sổ sát đất trên sô pha, nhìn hai người, đánh vỡ trầm mặc.

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh yên lặng không tiếng động mà đối diện Hạ Vân Kiệt ngồi xuống, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng hắn, rốt cục mở miệng hỏi nói:“Kia Nãi Mông Tha đến tột cùng là ai? Còn có vừa rồi kia người mặc quân trang là ai?”

“Hắn gia gia là Thái quốc tối phú nổi danh hàng đầu sư, cho dù thái vương thấy hắn cũng muốn lễ nhượng ba phần. Kia mặc quân trang là hắn gia gia một vị đệ tử, là một vị tướng quân, Thái quốc quân đội thực quyền phái nhân vật.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

Tuy rằng Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh đã đoán được mặc kệ là Nãi Mông Tha còn là kia quân nhân thân phận cũng không đơn giản, nếu không tuyệt không dám đem cảnh sát cũng bắt lại, nhưng nghe vậy còn là thật to lắp bắp kinh hãi, hồi lâu mới gian nan hỏi:“Chẳng lẽ nói hàng đầu sư thật sự giống Hong Kong điện ảnh diễn giống nhau như vậy lợi hại sao?”

“Hong Kong điện ảnh hàng đầu sư căn bản không thể cùng Nãi Mông Tha gia gia đánh đồng.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Như vậy nói, của ngươi pháp thuật so với hắn lợi hại ? Ta bà nội bệnh kỳ thật là ngươi trị tốt? Còn có thị trường chứng khoán cũng không phải ngươi tùy tiện mông trúng, là ngươi thật sự suy tính đi ra ?” Lại trầm mặc hồi lâu, Đỗ Hải Quỳnh lại hỏi.

Hạ Vân Kiệt không có trả lời, mà là thân thủ hướng trên mặt sờ soạng một chút.

“Nói nha!” Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt không trả lời, bật thốt lên thúc giục nói.

Bất quá nói vừa nói ra, Đỗ Hải Quỳnh miệng liền trương ở tại nơi nào, tròng mắt tựa như mắt cá vàng giống nhau trừng lồi đi ra.

Trầm Lệ Đề cũng không ngoại lệ, của nàng biểu tình cùng Đỗ Hải Quỳnh đồng dạng quái dị.

“A! Hạ đại thiếu. Ngươi, ngươi, ngươi……” Sau đó đột nhiên gian, hai người tựa như thấy quỷ giống nhau, theo trên sô pha nhảy dựng lên, chỉ vào Hạ Vân Kiệt kia khuôn mặt vẻ mặt kinh sợ, lắp bắp nói.

“Đúng, Hạ Vân chính là ta!” Hạ Vân Kiệt gật đầu nói, lần này hắn ngay tay cũng chưa sờ nữa mặt, hắn mặt liền lại biến trở về chính mình.

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nhìn kia Hạ đại thiếu mặt lại biến trở về Hạ Vân Kiệt, môi không chịu khống chế đẩu cái không ngừng.

Hồi lâu, Trầm Lệ Đề đối Đỗ Hải Quỳnh nói:“Hải Quỳnh, ngươi kháp ta một chút được không?”

“Ngươi cũng kháp ta một chút đi, Lệ Đề.” Đỗ Hải Quỳnh gật gật đầu, vươn tay.

“A! Đau quá!” Tiếp theo hai người đồng thời thét chói tai ra tiếng,“Chúng ta không phải đang nằm mơ!”

Khả theo sát sau, hai người liền dùng sức lắc đầu, nói:“Điều đó không có khả năng, điều đó không có khả năng! Ngươi như thế nào sẽ là Hạ đại thiếu đâu? Ngươi như thế nào sẽ là Hạ đại thiếu đâu?”

Tuy rằng dùng sức phe phẩy đầu, không muốn nhận này sự thật, nhưng mặc kệ là Đỗ Hải Quỳnh còn là Trầm Lệ Đề đều biết đến đây là thật sự. Trước kia các nàng cũng đã phát hiện Hạ đại thiếu cùng Hạ Vân Kiệt có một loại rất kỳ quái giống như, thậm chí Đỗ Hải Quỳnh còn khai quá vui đùa, nói bọn họ có thể là thất lạc huynh đệ. Hiện tại các nàng mới biết được, nguyên lai bọn họ căn bản chính là cùng cá nhân.

“Vậy ngươi cùng Dương Kỳ Phu?” Hồi lâu, Đỗ Hải Quỳnh đột nhiên nghĩ đến Hạ đại thiếu ngay cả Dương Kỳ Phu đều nhận thức, thậm chí Dương Kỳ Phu đối hắn đều thực tôn kính, không khỏi lại là vẻ mặt kinh ngạc.

“Ta đã cứu mạng của hắn.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Vậy ngươi nói a cập á đại thổ vương phải lạy hôn của ngươi giày?”

“Là thật.” Hạ Vân Kiệt gật đầu nói:“Ta đã cứu mạng của hắn!”

“Có thể cho chúng ta triển lãm một chút pháp thuật sao?”

Vừa dứt lời, Hạ Vân Kiệt trong tay hơn một như quả địa

cầu hỏa cầu. Hỏa cầu tản mác ra khủng bố nhiệt lượng, phảng phất khoa học viễn tưởng điện ảnh tùy thời hội nổ mạnh năng lượng thể.

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh sợ tới mức thiếu chút nữa sẽ muốn xoay người tông cửa xông ra.

“Không cần sợ hãi, này chính là đơn giản nhất hỏa cầu thuật.” Hạ Vân Kiệt tay run lên, trong nháy mắt hỏa cầu hóa thành nhiều điểm tinh quang, sau đó biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, giống như phía trước căn bản là chưa từng có hỏa cầu. Nhưng trong phòng rõ ràng kéo lên độ ấm lại thuyết minh phía trước trong phòng xác thực quả thật thật tồn tại một hỏa cầu.

“Kia, vậy ngươi trước kia nói, ngươi có vài bạn gái, có nữ lão tổng, có đại minh tinh……” Hồi lâu Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh lại hỏi, lúc này đây các nàng cảm giác được chính mình hô hấp đều rất là khó khăn.

“Đều là thật sự.” Hạ Vân Kiệt thần sắc phức tạp điểm gật đầu, miệng đầy chua sót.

Hắn biết, rốt cục nói đến chính đề, này cũng là hắn không có biện pháp tránh đi vấn đề.

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nhìn Hạ Vân Kiệt gật đầu, trên mặt bắp thịt rõ ràng cứng ngắc một chút, có lóng lánh nước mắt bất tri bất giác trung theo khóe mắt tràn ra, theo hoạt nộn hai má ngã nhào xuống dưới.

“Khả, có thể nói, nói đều là ai sao?” Trầm Lệ Đề run run thanh âm hỏi, Đỗ Hải Quỳnh tuy rằng không có mở miệng, nhưng nàng cầm nước mắt hai mắt lại gắt gao nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, hiển nhiên nàng cũng tưởng biết đến tột cùng là cái gì dạng nữ nhân ở các nàng phía trước chiếm trước này nam nhân tâm.

“Thiệu Lệ Hồng, Chu Hiểu Diễm, các ngươi có lẽ chưa từng nghe qua các nàng tên, nhưng các ngươi hẳn là nghe qua Nhậm gia khách sạn, các nàng là nhà này khách sạn đại cổ đông, Tần Lam, Đông Thông thị công an cục cục trưởng, Chung Dương Dĩnh, Tô Chỉ Nghiên, Dương Tiếu Mai, này ba người tên, các ngươi hẳn là nghe qua, còn có một vị là Catherine, nàng là cơ nặc duy lan nữ vương.” Hạ Vân Kiệt ánh mắt phức tạp nhìn hai người trả lời.

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh mỗi nghe được một cái tên, thân thể mềm mại liền nhịn không được đẩu một chút, làm Hạ Vân Kiệt đem toàn bộ tên báo xong sau, các nàng liền ngây ngốc ngồi ở trên sô pha, tùy ý nước mắt theo các nàng hai má ngã nhào.

“Thực xin lỗi! Ta không phải cố ý lừa các ngươi.” Hạ Vân Kiệt nhìn hai người rơi lệ, tâm như đao cắt, tràn ngập áy náy.

“Không phải cố ý ?” Đột nhiên Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh đột nhiên đứng lên, lê hoa mang vũ nói:“Ngươi có thể nói cho ta biết, ngươi có thể nói cho ta biết, ngươi không biết chúng ta đối với ngươi cảm tình sao? Ngươi có thể nói cho ta biết, nếu có được nhiều như vậy xuất sắc nữ nhân, vì cái gì còn muốn theo chúng ta cùng một chỗ sao? Có phải hay không cảm thấy chúng ta thực ngốc lắm lừa vui a?”

“Không phải, bởi vì ta thích các ngươi!” Hạ Vân Kiệt đứng lên, thân thủ muốn ôm trụ hai người.

“Thích chúng ta? Ngươi có nhiều như vậy nữ nhân, ngươi còn như thế nào thích chúng ta?” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh đẩy ra Hạ Vân Kiệt, hàm chứa lệ nhìn hắn nói:“Ngươi có biết hay không, chúng ta hai người lần này vì cái gì muốn ước ngươi tới Thái quốc chơi? Vì cái gì hai người chậm chạp không dám hướng

ngươi thổ lộ trong đầu tình cảm? Là vì, chúng ta là hai người, chúng ta không phải một người! Ngươi hiểu hay không? Ngươi hiểu hay không?”

Nói xong Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh vọt vào chính mình phòng ngủ, sau đó “Phanh” một tiếng đóng cửa lại, tiếp theo Hạ Vân Kiệt chợt nghe đến hai người gục ở trên giường thanh âm cùng thấp giọng nức nở thanh.

Nhìn đóng chặt cửa phòng, nghe bên trong truyền ra đến nức nở thanh, Hạ Vân Kiệt thật sâu thở dài một hơi, ngồi trở lại sô pha, hai tay ôm đầu, trong đầu một đoàn hỗn loạn.

Trực giác quả nhiên là đối, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh hai cái thân phận bình thường nhất nữ nhân, ngược lại là nữ nhân tối không thể nhận hắn có được nhiều nữ nhân sự thật! Chẳng sợ hắn có được này khác nữ nhân điên cuồng quyền thế, tiền tài, thậm chí không gì so sánh nổi thần kỳ năng lực, cũng không có thể thay đổi các nàng ý tưởng.

“Hiện tại làm sao bây giờ?” Hạ Vân Kiệt dùng hai tay dùng sức thu tóc.

Hắn là cái có được phi thiên độn địa cường đại nam nhân, chỉ cần hắn nguyện ý, hắn có thể đoạt lấy gì nữ nhân, làm cho các nàng khuất phục ở hắn uy nghiêm dưới, khả hắn có thể làm như vậy sao?

Hắn có thể bắt buộc Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh sao?

Cần phải nói buông tha cho, nhớ tới ba người từng có được quá nhiều điểm giọt giọt tốt đẹp ấm áp cuộc sống, vậy cùng dùng dao nhỏ đem Hạ Vân Kiệt ưa cấp cắt đi không có gì khác nhau.

“Làm sao bây giờ? Ta nên làm cái gì bây giờ?” Hạ Vân Kiệt lần đầu tiên giống cái người thường giống nhau, cảm giác chính mình nhỏ yếu cùng vô năng.

Cũng không biết qua bao lâu, cửa phòng ngủ đột nhiên mở ra, sau đó Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh không nói được một lời liền đi ra ngoài.

“Các ngươi muốn đi làm gì?” Hạ Vân Kiệt thấy thế vội vàng đứng lên, ngăn lại các nàng.

Hiện tại cái dạng này, hắn lại thế nào yên tâm tùy ý các nàng rời đi.

“Tránh ra!” Đỗ Hải Quỳnh hồng hốc mắt đẩy Hạ Vân Kiệt một chút.

“Yên tâm, chúng ta còn không về phần vì thế đi tìm chết tìm sống, chúng ta chính là muốn đi uống rượu.” Trầm Lệ Đề hồng hốc mắt trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Ta cùng các ngươi đi.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy thở dài nhẹ nhõm một hơi đồng thời, trong lòng càng phát ra áy náy đau đớn. Hắn biết chính mình thứ thật sự xúc phạm tới các nàng.

“Yên tâm, dị quốc tha hương, chúng ta hai nữ nhân sẽ không ngốc chạy đến trong quán bar uống, chúng ta mua trở về uống.” Đỗ Hải Quỳnh lại đẩy Hạ Vân Kiệt một chút.

“Ta đây cũng cùng các ngươi đi xuống.” Hạ Vân Kiệt không lùi nhường đường.

“Chân sinh trưởng ở chính ngươi trên người, muốn cùng lại đây ngươi liền cùng lại đây.” Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề nghe vậy hốc mắt có nước mắt lăn lộn,

nhưng cuối cùng lại sâu hít sâu một hơi, nhịn xuống.

Vì thế ba người ra khách sạn.

Chương 1175 : Chúng ta đi

[lại thanh minh một chút, về Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề chính là có điểm khúc chiết, mặt sau khẳng định là viên mãn.]

Khách sạn phụ cận còn có siêu thị. Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề hai nàng cùng hai nữ tửu quỷ giống nhau, không chỉ có mua hai tá bia, nhưng lại mua thiệt nhiều bình Whiskey, đem Hạ Vân Kiệt nhìn xem yâm nhi đều run lên run lên.

Này hai nữ nhân không phải chuẩn bị mua rượu uống, mà là chuẩn bị dùng rượu phao tắm a!

Trước kia Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh lo lắng Hạ Vân Kiệt là lão sư, một năm kiếm không đến bao nhiêu tiền, mua này nọ luôn không cho hắn trả tiền. Bất quá lúc này đây các nàng mua rất nhiều rượu, lại mua một ít nhắm rượu liêu sau, trực tiếp đem này nọ ném cho Hạ Vân Kiệt, làm cho hắn đi xếp hàng trả tiền.

“Whiskey thực đắt tiền, ta không nhiều như vậy tiền a!” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt đau khổ nói.

“Thiếu gạt chúng ta người nghèo, ngài nhưng là Hạ đại thiếu!” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh xem thường châm chọc nói.

Hạ Vân Kiệt đành phải ngượng ngùng cười cười, sau đó ngoan ngoãn xếp hàng trả tiền.

Phó trả tiền, mang theo hai đại túi rượu cùng nhắm rượu thức ăn, ba người về tới khách sạn.

Một hồi đến phòng, Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề liền ngồi xếp bằng mặt đối mặt ngồi ở cửa sổ sát đất tiền,

bắt đầu mở ra bia đối ẩm.

Hạ Vân Kiệt thấy thế cũng ngồi xếp bằng ngồi xuống, yên lặng cầm lấy một chai bia mở ra.

Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề thấy thế quay đầu nhìn hắn một cái, sau đó đột nhiên trăm miệng một lời nói:“Không chuẩn dùng Lục Mạch Thần Kiếm!”

“Cái gì Lục Mạch Thần Kiếm?” Hạ Vân Kiệt khó hiểu hỏi.

“Ngốc! Chính là không chuẩn dùng nội công đem rượu cấp bức ra bên ngoài cơ thể, không chuẩn ăn vạ!”

“Đúng, muốn theo chúng ta uống rượu tựa như cái người thường giống nhau uống, không chuẩn tái gạt chúng ta, nếu không đi ra một bên ngốc đi.”

“Thật muốn như vậy uống là hội uống say.” Hạ Vân Kiệt cười khổ nói.

“Vô nghĩa, chúng ta muốn uống say.” Trầm Lệ Đề xem thường nói.

“Nếu như vậy, ta đây liền cùng các ngươi say một hồi đi, nghe nói nhất túy có thể giải ngàn sầu.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Đây chính là ngươi nói, ai không uống say ai chính là con chó nhỏ! Còn có nếu ai dùng cái gì chó má pháp thuật ăn vạ, ai chính là rùa vương bát đản!” Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Hảo, ai ăn vạ ai chính là rùa vương bát đản.” Hạ Vân Kiệt nhìn hai người cười khổ giơ lên cái chén, sau đó quả thực che chính mình pháp lực, nói:“Hiện tại ta và các ngươi giống nhau, là cái chân chính phàm nhân! Lúc này đây, ta không có lừa các ngươi, về sau cũng sẽ không tái lừa các ngươi. Trước kia lừa các ngươi là vì

thích các ngươi, mà hiện tại bắt đầu không lừa các ngươi, cũng là bởi vì thích các ngươi.”

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy thân thể mềm mại rõ ràng run run một chút, hốc mắt lại có lóng lánh gì đó ở chớp động, bất quá rất nhanh các nàng liền giơ lên cái chai cùng Hạ Vân Kiệt chồng chất huých một chút, lau đem khóe mắt, vẻ mặt khinh thường nói:“Thiết, lời này cầm lừa không biết thiếu nữ đi!”

Hạ Vân Kiệt nhìn hai người chua sót cười cười, sau đó giơ lên bình rượu, ngửa đầu đối với miệng rầm rầm một ngụm uống cạn.

Nhìn này khó giải nan đề, trừ bỏ nhất túy giải ngàn sầu, Hạ Vân Kiệt còn có thể có biện pháp nào.

Bia một bình một bình uống điệu, sau đó lại uống Whiskey.

Phong ấn pháp lực Hạ Vân Kiệt, tửu lượng tái đại chung quy chính là phàm nhân tửu lượng, chung quy cũng có uống say thời điểm.

Trong túy mộng, Hạ Vân Kiệt thấy được kia ở thuê nhà ở kinh diễm thoáng nhìn hoàn mỹ thân thể, thấy được Đỗ Hải Quỳnh lại một lần nữa mặc thấp lĩnh đai đeo thanh lương trang ở dụ dỗ hắn, tưởng chứng minh hắn là không phải một gã đồng chí thần côn……

Hết thảy phảng phất về tới đi qua.

“Ta không phải đồng chí, ta là cái chân chính nam nhân!” Túy trong mộng, Hạ Vân Kiệt hét lớn một tiếng, phác đi lên xé rớt kia thanh lương trang.

……

Thói quen tính ở giờ mẹo đúng giờ tỉnh lại, thái dương còn không có theo trên mặt biển dâng lên, bất quá biển chân trời đã có một chút hồng ở dần dần biến lượng.

Hạ Vân Kiệt chậm rãi mở mắt, sau đó nhu nhu huyệt Thái Dương, trong lòng âm thầm cười khổ:“Thế nhưng thật sự uống say, nhưng lại say không tỉnh……”

Chợt gian, Hạ Vân Kiệt thay đổi sắc mặt, sau đó mạnh xốc lên chăn điều hòa.

Bên trong cái gì cũng chưa mặc, hắn là quang thân mình.

Một chút quang lóe ra, cơ hồ chính là nháy mắt, Hạ Vân Kiệt xuất hiện ở tại Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh ở phòng.

Phòng rỗng tuếch, cái gì đều không có, thậm chí ngay cả va ly cũng không thấy.

Hạ Vân Kiệt sắc mặt tái biến, một chút quang lóe ra, cơ hồ nháy mắt, hắn về tới chính mình phòng, sau đó lấy quá quần áo liền chuẩn bị mặc vào, khả ngay sau đó, tay hắn lại dừng, ánh mắt dại ra nhìn tủ đầu giường thượng lưu trữ một tờ giấy.

Một trận thanh gió thổi khởi, kia tờ giấy dừng ở Hạ Vân Kiệt trong tay.

“Lần này ngươi quả nhiên không có gạt chúng ta, ngươi quả nhiên giống cái phàm nhân giống nhau uống say. Đáng tiếc chính là đêm nay, cỡ nào hy vọng ngươi chính là một phàm nhân, mà không phải cái gì chó má đại sư, như vậy chúng ta hai người ít nhất có một người hội với ngươi dắt tay đến già……”

“Chúng ta đi, nếu ngươi thật sự thích chúng ta, vậy thỉnh

đừng tới tìm chúng ta……”

Nước mắt chảy xuống Hạ Vân Kiệt hai má, dừng ở trang giấy……

Quả nhiên, làm hết thảy chân tướng rõ ràng khi, hết thảy liền đều đã xong, rốt cuộc không thể giữ lại.

……

Lại là một năm tết âm lịch, nhưng trời đông giá rét cước bộ lại chưa từng đi xa.

Thương Bắc huyện, quát sơn trấn chỗ vùng núi, lại so với Giang Châu thị địa phương khác nhiều vài phần rét lạnh, chẳng sợ hôm nay thái dương giắt ở trên trời, cũng như trước không thể khu trừ kia rót vào trong khung hàn ý.

Đối với quát sơn, Chung Dương Dĩnh, Tô Chỉ Nghiên còn có Dương Tiếu Mai cũng không xa lạ, bởi vì “Nhiên nhã” Đồ trang điểm nguyên liệu căn cứ ngay tại quát sơn, không chỉ có như thế, Chung Dương Dĩnh trà sơn cùng nghỉ hè biệt thự cũng ngồi dừng ở trà sơn. Thậm chí không chỉ một lần, Hạ Vân Kiệt cùng Chung Dương Dĩnh các nàng ở nghỉ hè trong biệt thự vượt qua kích tình lãng mạn ban đêm.

Bất quá Chu Hiểu Diễm, Thiệu Lệ Hồng, Tần Lam còn có nữ vương bệ hạ đám người lại còn là lần đầu tiên đến quát sơn, nhìn trước mắt một tòa tòa cao thấp không đồng nhất, không thể nói rõ có bao nhiêu tú lệ cảnh đẹp cùng độc đáo ngọn núi, trong mắt đều toát ra một chút nghi hoặc, không biết Hạ Vân Kiệt đột nhiên đem các nàng tụ lại đến, đem các nàng đưa nơi này đến là vì chuyện gì?

Nơi này vừa không là phong cảnh thắng địa, cũng không

phải cái gì tị hàn hảo địa phương, tương phản, hôm nay tuy rằng là trời nắng, nhưng đứng ở trên ngọn núi, gió núi thổi tới, lại mang cho người đến xương rét lạnh.

Chung Dương Dĩnh đám người biểu tình còn có chút kỳ quái, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt thỉnh thoảng lóe ra một tia vừa thẹn vừa giận thần sắc.

Người này đột nhiên đem hắn sở hữu thân mật nữ nhân đều đưa nơi này đến, sẽ không là nghĩ tại đây trà sơn biệt thự đến một hồi hoang đường vô độ vô che đại hội đi?

Này cũng khó trách Chung Dương Dĩnh, Tô Chỉ Nghiên còn có Dương Tiếu Mai nghĩ như vậy, bởi vì phía trước Hạ Vân Kiệt liền cùng các nàng ba người ở trong này hoang đường quá. Huống hồ này quát sơn tuy rằng non xanh nước biếc, nhưng không phải cái gì du lịch thắng địa, này đại trời lạnh, gió núi rền vang, Hạ Vân Kiệt tổng không có khả năng là mang các nàng nhóm người này oanh oanh yến yến tới nơi này ngắm phong cảnh, thổi gió núi đi? Nhưng muốn tới một hồi vô che đại hội, đại bị đồng miên, nơi này tiên ít người lui tới, phảng phất ngăn cách chốn đào nguyên, không cần lo lắng có người quấy rầy, trà sơn trong biệt thự lại có ấm khí, đổ rất là thích hợp.

“Ngươi này tên vô lại, ta khả nói cho ngươi, ta là kiên quyết sẽ không đồng ý !” Tô Chỉ Nghiên thân thủ đối với Hạ Vân Kiệt eo thịt hung hăng kháp đi xuống, thấp giọng nói.

“Không đồng ý cái gì?” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt nghi hoặc hỏi.

Hắn chính là tưởng cấp Tô Chỉ Nghiên đám người một kinh hỉ, bởi vì cũng là thời điểm mang các nàng tiến quát sơn tiên cảnh, lại làm sao nghĩ vậy bang nữ nhân đầu óc

lại chứa như vậy “Xấu xa” ý tưởng.

“Chung tỷ, ngươi xem, người này còn giả bộ!” Tô Chỉ Nghiên nghiến răng nghiến lợi nói.

“Ngươi cũng không phải ngày đầu tiên biết hắn, tính, hắn yêu thế nào được cái đó đi.” Chung Dương Dĩnh tiếu mâu oán trách trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Chung tỷ, ngươi liền chiều hắn đi!” Tô Chỉ Nghiên gặp Chung Dương Dĩnh luôn đặc biệt nuông chiều Hạ Vân Kiệt, oán hận chà chà chân, sau đó chuyển hướng Dương Tiếu Mai nói:“Tiếu Mai, ngươi đâu?”

“Ta?” Dương Tiếu Mai nhìn xem mắt lộ ra “Hung quang” Tô Chỉ Nghiên, lại nhìn xem cố ý giả bộ vẻ mặt nghi hoặc khó hiểu biểu tình Hạ Vân Kiệt, cuối cùng đỏ mặt cúi đầu, dùng nhỏ giọng cơ hồ chỉ có chính nàng có thể nghe thấy thanh âm nói:“Thực xin lỗi Chỉ Nghiên, ta còn là nghe hắn an bài.”

“Các ngươi, các ngươi!” Tô Chỉ Nghiên buồn bực chà chà chân, sau đó nói:“Hừ, ta tìm Tần Lam đi, ta xem chỉ có nàng tối đáng tin!”

Nói xong, Tô Chỉ Nghiên liền xoay người đi đến Tần Lam bên người, đem nàng kéo đến một bên huyên thuyên nói xong. Quả nhiên Tần Lam tính tình nhất cương liệt, tuy rằng đã tiếp nhận rồi Hạ Vân Kiệt có bao nhiêu nữ nhân sự thật, nhưng muốn nàng cùng này khác nữ nhân cùng nhau cùng hắn đến một hồi vô che đại hội, kia căn bản là nằm mơ cũng không muốn tưởng.

Nguyên bản nàng còn tại khó hiểu, Hạ Vân Kiệt hôm nay như thế nào đột nhiên đem các nàng một đám người toàn bộ tụ lại đến xa xôi vùng núi đến, thậm chí ngay cả xa ở ngàn dặm ở ngoài nữ vương bệ hạ cũng cấp kêu

đến, nay nghe Tô Chỉ Nghiên như vậy nhất giải thích, mới vừa rồi biết người này muốn làm gì hoang đường sự tình, nhất thời khí không đánh một chỗ đến.

Nàng nhưng là một địa cấp thị thường ủy, công an cục cục trưởng, mỗi ngày đều có rất nhiều lớn nhỏ sự tình chờ nàng đến xử lý đâu. Chính là Hạ Vân Kiệt nói có việc muốn tụ, mà hắn trước kia cũng cho tới bây giờ không như vậy chính thức đề cập qua có việc muốn tụ, cho nên liền tạm thời bắt tay đầu sự tình buông, tới rồi hội hợp, không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt dĩ nhiên là ôm như vậy “Lòng muông dạ thú”.

“Vân Kiệt, ta nói cho ngươi, ngươi liền làm mộng đi thôi! Ta là kiên quyết sẽ không đồng ý.” Tần Lam ánh mắt “Hung lệ” nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, tựa hồ hận không thể xông lên đi cắn hắn mấy cái.

Thật sự rất đáng giận, người này đem chính mình xem thành người nào !

Tần Lam nói chuyện sẽ không giống phía trước Tô Chỉ Nghiên giống nhau thấp giọng nói nhỏ, thốt ra lời này ra, nhất thời khiến cho Catherine đám người hiếu kỳ, liền ào ào tụ cùng một chỗ hỏi sự tình gì.

Chờ sự tình vừa hỏi rõ ràng, Hạ Vân Kiệt không khỏi trợn mắt há hốc mồm.

Trời đất chứng giám, chính mình hôm nay là mang các nàng tiến tiên cảnh, là nghĩ này đám nữ nhân sớm ngày bước trên tu tiên chi đạo a! Khả các nàng đâu? Các nàng đem hắn xem thành người nào, hoang dâm vô độ trụ vương sao?

Bất quá càng làm cho Hạ Vân Kiệt trợn mắt há hốc mồm là, Catherine nghe xong sau, thế nhưng một tiếng thét chói tai, cho hắn một cái nhiệt tình ôm nhau, nói:“Trời ạ,

kiệt, ngươi thật sự rất có sáng ý !”

Tô Chỉ Nghiên vỗ hạ cái trán, không nói gì nói:“Này thật là nữ vương bệ hạ sao?”

“Trừ bỏ nữ vương bệ hạ thân phận, nàng còn là một gã dương nữu!” Dương Tiếu Mai ở bên cạnh bổ sung nói.

“Đình! Đình!” Hạ Vân Kiệt vội vàng kêu lên, vẻ mặt bị oan uổng biểu tình, vẻ mặt giận này không tranh đối với Tô Chỉ Nghiên, Tần Lam đám người nhất nhất chỉ đi qua nói:“Các ngươi, các ngươi trong đầu cả ngày đều muốn cái gì nha? Ta là hạng người như vậy sao? Của ta tư tưởng là thực thuần khiết giọt!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1176 : Người từ ngoài đến

“Ngươi thuần khiết! Phi! Phi!” Lúc này đừng nói Tô Chỉ Nghiên đám người tỏ vẻ khinh thường, liền ngay cả nữ vương bệ hạ đều là vẻ mặt khinh bỉ khinh thường, sau đó ào ào đối với hắn vươn thiên thiên ngọc thủ……

Hạ Vân Kiệt thấy thế đành phải ôm đầu tán loạn, liên tục nhấc tay đầu hàng.

Không có biện pháp, khiến cho công phẫn !

“Nói, đến tột cùng đem chúng ta gọi vào nơi này tới làm gì?” Gặp Hạ Vân Kiệt nhấc tay đầu hàng, sở hữu nữ nhân chống nạnh “Căm tức” hắn hỏi.

Bất quá lên tiếng ra lời sau, lập tức lại đều “Khanh khách” Nhịn không được nở nụ cười. Thật sự là như vậy có ăn ý ức hiếp Hạ Vân Kiệt một lần, cũng là có khác cái vui trên đời sự tình.

Hạ Vân Kiệt chỉ chỉ cách đó không xa bị mây mù lượn lờ ngọn núi, nói:“Ta nghĩ mang bọn ngươi đi gặp ta ba mẹ.”

Nói chuyện khi, Hạ Vân Kiệt đôi mắt ở chỗ sâu trong lóe ra một chút bi thương. Hắn nhớ tới Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh, vốn hôm nay các nàng cũng có thể ở.

Khả từ ngày đó Thái quốc bất cáo nhi biệt sau, các nàng liền chuyển cách đức nhã tiểu khu, tái sau đó lại ly khai Giang Châu thị, hiển nhiên là kiên quyết không nghĩ cùng hắn gặp lại.

“Gặp ngươi ba mẹ?” Tô Chỉ Nghiên đám người nghe vậy giật nảy mình, liền ngay cả đã gặp qua Hạ Vân Kiệt cha mẹ Tần Lam, Chu Hiểu Diễm còn có Thiệu Lệ Hồng nghe vậy cũng đều hoảng sợ. Các nàng biết, như vậy

tập thể gặp mặt ý nghĩa đuổi kịp một lần không giống với.

Bất quá rất nhanh, chúng nữ tử lại ùa lên, sau đó ào ào giơ lên phấn quyền đối với Hạ Vân Kiệt liền như mưa điểm xuống.

“Gặp ngươi ba mẹ? Ngươi thế nhưng nói mang chúng ta đến nơi đây tới gặp ngươi ba mẹ? Đùa giỡn chúng ta chơi vui sao?” Chúng nữ tử ào ào “Nghiến răng nghiến lợi” Nói.

“Ta là nói thật nha, không tin các ngươi xem!” Hạ Vân Kiệt ôm đầu kêu lên, suy nghĩ về tới trong hiện thực.

“Còn dám nói hươu nói vượn, còn dám nói xem, ta xem là xem chúng ta như thế nào thu thập……” Chúng nữ tử gặp Hạ Vân Kiệt đến phía sau thế nhưng còn dám “Nói sạo”, một bên miệng mắng, một bên phấn quyền rơi vào càng dày đặc.

Bất quá “Thu thập ngươi” “Ngươi” Còn chưa nói ra, mọi người phấn quyền đều cử ở giữa không trung trung, há to miệng ba, trợn tròn tròng mắt, không dám tin nhìn trước mắt như trong truyền thuyết tiên cảnh bình thường cảnh sắc.

Rõ ràng hẳn là rét lạnh mùa đông, nhưng trước mắt lại hoa đào phiến phiến, lục thảo thê thê, ấm áp như xuân.

Rõ ràng vừa rồi hẳn là đứng ở không thể nói rõ có cái gì cảnh trí ngọn núi, nhưng lúc này lại tử uân bốc lên, mây mù trung cung đình lầu các ẩn hiện, có nhất thác nước theo ngọn núi phi tiết xuống, như ngân hà hạ xuống, tiên khởi lạp lạp lóng lánh bọt nước.

Càng làm cho chúng nữ tử giật mình là, này ngọn núi thế nhưng đều là huyền phù ở giữa không trung, cúi đầu

đi xuống nhìn lại, các nàng vừa rồi trạm ngọn núi hiện tại đã bị các nàng cách không giẫm tại dưới chân.

Hoàng lộc thỏ ngọc, tiên hạc phượng điểu…… Ở trong này thế nhưng tùy ý có thể thấy được.

“Nga, của ta Thượng Đế, kiệt, ngươi dẫn chúng ta đi vào thiên đường sao?” Rốt cục có người âm thanh kêu lên.

“Trời ạ, đây là làm sao? Trong truyền thuyết thần tiên ở địa phương sao?”

“Trời ạ! Chúng ta này thật là ở quát sơn sao?”

“……”

Chúng nữ tử sớm đã đã quên ngay tại không lâu trước các nàng còn tại “Ngược đãi” Hạ Vân Kiệt đâu, người người lôi kéo hắn lại hỏi lại bảo.

“Bái kiến chưởng môn! Bái kiến chưởng môn phu nhân!” Ngay tại phía sau, có to mà cung kính thanh âm ở quát sơn tiên cảnh trung vang lên đến, không biết khi nào thì, mọi người trước mặt đột nhiên xuất hiện Lý Thanh Hồng chúng Vu Hàm môn đệ tử, bọn họ đều cúi đầu hướng Hạ Vân Kiệt đám người thở dài.

Vốn đang lôi kéo Hạ Vân Kiệt lại hỏi lại bảo chúng nữ tử nhìn đột nhiên xuất hiện Vu Hàm môn đệ tử, có lão có thiếu, lập tức tất cả đều mắt choáng váng, theo sát sau mặt đẹp lại tất cả đều trướng đỏ bừng, không biết nên làm cái gì bây giờ mới tốt.

Cũng may Hạ Vân Kiệt nay nhưng thật ra thói quen mọi người đối hắn tôn kính, cười huy phất tay nói:“Miễn lễ, tất cả đều tan đi, ta chỉ là mang các nàng tới nơi này nhìn xem, thuận tiện trông thấy phụ mẫu ta thân, còn có hai vị huynh trưởng.”

Hạ Vân Kiệt trong miệng huynh trưởng tự nhiên là vô danh kiếm tiên cùng đại cước tiên, nay bọn họ đã là thành Vu Hàm môn trưởng lão.

Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, Cù Lãnh đám Vu Hàm môn đệ tử liền đều tan, mà Tần Lam đám người cũng rốt cục hiểu được Hạ Vân Kiệt hôm nay đem các nàng kêu tới là vì cái gì, người người là vừa thẹn lại khẩn trương.

Lúc này là xấu tức phụ chính thức gặp cha mẹ chồng !

Tiên cảnh cũng không lớn, hơn nữa hạ minh bằng vợ chồng vốn là đã được đến con trai thông tri, sớm ngay tại cung điện đợi, nay động tĩnh lớn như vậy, tự nhiên kinh động bọn họ. Vu Hàm môn đệ tử vừa mới tán đi, Hạ Vân Kiệt còn không có tới kịp đem Tần Lam đám người giới thiệu cho vô danh kiếm tiên cùng đại cước tiên, Hạ Minh Bằng vợ chồng liền đã đuổi lại đây.

Bọn họ nhìn đến con trai bên người oanh oanh yến yến, nhất lưu sắp xếp khai thế nhưng có bảy đẹp như thiên tiên nữ nhân, trong đó một vị thế nhưng còn là tóc vàng mắt xanh dương nữu, nhất thời xem thẳng tròng mắt.

Gặp Hạ Minh Bằng vợ chồng tròng mắt thẳng ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm chính mình đám người xem, dù là Chung Dương Dĩnh, Tô Chỉ Nghiên, Dương Tiếu Mai còn có nữ vương bệ hạ tất cả đều là nữ nhân trung đứng đầu đại nhân vật, người người cũng đều khẩn trương vô cùng, thế nhưng có chút chân tay luống cuống, chỉ có đã cùng Hạ Minh Bằng vợ chồng đã gặp mặt Tần Lam còn có Chu Hiểu Diễm, Thiệu Lệ Hồng biểu hiện hơi chút đỡ, bất quá cũng như trước có chút khẩn trương.

Hạ Vân Kiệt gặp Chung Dương Dĩnh đám người chân tay luống cuống bộ dáng, trong lòng cảm thấy tràn đầy

hạnh phúc cùng ngọt ngào, chính là ở sâu trong nội tâm lại luôn luôn một tia không thể huy đi sầu não.

Nếu các nàng đã ở, thật là tốt biết bao!

Cuối cùng còn là Tần Lam trước tiến lên mở miệng cùng Hạ Minh Bằng vợ chồng đánh tiếp đón, mà Tưởng Tiếu Quyên tắc cười ha ha lôi kéo Tần Lam tay, không khí thế này mới không hề như vậy khẩn trương.

Tần Lam cùng Hạ Minh Bằng vợ chồng chào hỏi sau, Thiệu Lệ Hồng đám người cũng đều nhất nhất tiến lên cùng Hạ Minh Bằng vợ chồng chào hỏi.

Nhìn một đám như hoa như ngọc con dâu, Hạ Minh Bằng vợ chồng miệng cười đến áp căn sẽ không khép lại quá. Hơn nữa khi bọn hắn nghe nói trong đó kia tóc vàng mắt xanh dương nữu thế nhưng còn là một vị nữ vương khi, giật mình sau, miệng thiếu chút nữa sẽ muốn cười rút gân.

Ghê gớm, ghê gớm a, nơi này hạt ở ghê gớm a, thế nhưng đem người ta người nước ngoài nữ vương đều cấp cưới đến ấm giường!

……

Tiên cảnh vô hạn hảo, nhất là linh khí mười phần, ở trong này tu luyện so với ở thế tục gian hiệu quả tốt hơn rất nhiều, nhưng dù sao địa phương quá nhỏ, cũng quá quá im lặng.

Thói quen thế tục gian náo nhiệt bận rộn, Tần Lam đám người cùng Hạ Vân Kiệt cha mẹ giống nhau còn là không thể thích ứng loại này hoàn toàn ngăn cách cuộc sống.

Ở quát sơn tiên cảnh vài ngày, Tần Lam đám người liền

cũng liền ào ào ly khai tiên cảnh, các hồi chính mình địa phương đi, tiếp tục quá chích tiện uyên ương không tiện tiên phàm nhân cuộc sống.

Bất quá từ nay về sau, mỗi quá một đoạn thời gian các nàng đều đã thượng đến tiên cảnh vài ngày, thứ nhất coi như là việc trung tranh thủ thời gian, làm cho chính mình hoàn toàn nghỉ ngơi thả lỏng một chút, thứ hai, cũng là xuất phát từ tu luyện cần. Các nàng thể chất tuy rằng bởi vì cùng Hạ Vân Kiệt song tu duyên cớ, cải biến rất nhiều, nhưng đúng là vẫn còn không thể cùng hắn so sánh với, cần thường thường đến tiên cảnh rửa rèn luyện mình thân.

Hạ Vân Kiệt chính mình đã ở các nàng thượng tiên cảnh khi, hồi tiên cảnh bồi các nàng vài ngày. Còn lại phần lớn thời gian cũng đều ở trong trường học ngốc, dạy học dục nhân, cũng là sống được nhàn nhã phong phú. Này trong lúc Hạ Vân Kiệt cũng nhất nhất đi bái phỏng nhà gái người nhà, giống Chu Hiểu Diễm người nhà, Dương Tiếu Mai người nhà, còn có Tô Chỉ Nghiên mẫu thân, đều thuộc loại lần đầu tiên gặp mặt. Đương nhiên bái phỏng trong lúc, cũng khó miễn muốn lộ chút thủ đoạn giúp bọn hắn phạt mao tẩy tủy, điều trị thân thể một phen.

Thân là cha mẹ đều thích nữ nhi tìm cái có tiền đồ nam nhân, tìm cái nam nhân có thể chiếu cố nàng cả đời, nay gặp nữ nhi tìm như vậy vị phảng phất thần tiên nam nhân, nhà gái phụ huynh tự nhiên đều rất là vui mừng.

Hết thảy cuộc sống đều rất mỹ hảo, chính là mỗi khi đêm dài người tĩnh khi, nằm ở trên giường nhìn lên trần nhà khi, trước mắt tổng hội phất quá kia hai đạo tịnh lệ thân ảnh, tổng hội nhớ tới lần trước trong túy mộng phát sinh xinh đẹp cùng xuất hiện.

Mỗi khi lúc này, Hạ Vân Kiệt luôn luôn loại xúc động nhớ

tới thân, sau đó thi triển thần thông đem các nàng cấp bắt trở về, nhưng cuối cùng lại chính là một tiếng thở dài.

Nếu thực có thể như vậy, hắn đã sớm làm như vậy !

……

Côn Luân sơn, như cự long nằm ngang, liên miên ngàn dặm.

Trong truyền thuyết, Côn Luân sơn là vạn sơn chi tổ, là hoàng đế hạ giới đô ấp, có châu thụ, tuyền thụ, bất tử thụ, có phượng hoàng cùng loan điểu, có huy hoàng tráng lệ, trọng điệp chín tầng Côn Luân khư.

Nhưng trong hiện thực Côn Luân sơn mạch chia đều năm ngàn nhiều mét độ cao so với mặt biển, rất nhiều địa phương ngọn núi cao ngất trong mây, ngân trang tố khỏa, hàng năm băng tuyết bao trùm, vết chân không tới.

Đây là một tòa độ cao so với mặt biển bảy ngàn mét đã ngoài ngọn núi, ngọn núi sáp nhập tận trời, mặt trên băng tuyết trắng như tuyết, có băng tuyết xuống phía dưới tản ra, phảng phất băng long đầu lưỡi bình thường.

Như vậy địa phương, đừng nói nhân, liền ngay cả điểu đều không thấy được một chích.

Đột nhiên kia băng tuyết trắng như tuyết, ngân quang lóng lánh ngọn núi hơi hơi ao đi xuống địa phương, có một điểm đen chậm rãi xông ra.

Kia điểm đen mới bắt đầu bất quá như trứng gà lớn nhỏ, khả trong nháy mắt, làm nó hoàn toàn toát ra sau, thế nhưng che thiên tế nhật, phảng phất một đoàn thật lớn mây đen bao phủ cả tòa ngọn núi.

Kia che thiên tế nhật “Mây đen” Dĩ nhiên là một chiếc hồn thể tối đen, dưới ánh mặt trời chiết xạ quỷ dị mà lạnh như băng sáng bóng, khổng lồ vô cùng cự thuyền.

Cự trên thuyền điêu khắc có một hỏa long, gần là kia đồ án liền làm cho người ta một loại như tận thế buông xuống uy áp.

Đầu thuyền đứng mấy vị mặc màu đen y bào, cao ít nhất có ba mét cự hán, cự hán cái trán ẩn ẩn có hai cái thịt cầu đột khởi, thịt cầu nội có đỏ đậm quang mang ở lóe ra, lộ ra nhè nhẹ cực nóng cùng uy nghiêm hơi thở.

“Đây là cái gì địa phương? Linh khí như thế loãng? Nhưng ta lại tựa hồ cảm giác được một tia viễn cổ hơi thở.” Trung gian mà đứng, cái trán hai cái thịt cầu nhất đột khởi cự hán, ánh mắt như điện quét bốn phía liếc mắt một cái, hơi nhíu mày hỏi.

“Hồi bẩm Cô Độc đại nhân, viễn cổ đại chiến, đại địa băng liệt, phá thành mảnh nhỏ, không hề đầy đủ như nhất. Trừ bỏ chúng ta biết ba ngàn lớn nhỏ thế giới, thượng có rất nhiều giới thổ rời xa ba ngàn lớn nhỏ thế giới, linh tinh phân tán rộng lớn thương mang bên trong. Đại nhân nếu cảm giác được một tia viễn cổ hơi thở, hiển nhiên nơi này tất là lúc ấy phân tán rộng lớn thương mang trung giới đảo chi nhất. Chính là nay linh khí như thế loãng, này truyền tống trận cũng đã rách mướp, chỉ sợ nhiều nhất chỉ có thể lại dùng một lần liền đem báo hỏng, hiển nhiên này giới đảo sớm không thích hợp tu luyện, đã bị thượng cổ tu sĩ vứt bỏ.” Một vị dáng người cao to, tương đối bộ dạng tương đối thanh tú nam tử, hơi hơi cúi đầu trả lời.

“Quả thật như thế, ta vừa rồi đã dụng thần thông đảo qua, phạm vi ngàn dặm trong vòng toàn là phàm phu tục tử, cũng không gì kỳ trân dị bảo linh khí dao động. Hiển

nhiên nơi này đại đạo truyền thừa đã đứt, kỳ trân dị bảo từ lâu bị sử dụng tìm tòi không còn, ta xem Thiên Long Đế dư nghiệt tất nhiên sẽ không giấu ở bực này cằn cỗi nơi.” Cùng Cô Độc đại nhân cùng tồn tại đứng chung một chỗ nam tử gật đầu nói.

“Nếu đến đây, hay dùng hiển long kính tảo một chút đi!” Cô Độc đại nhân có chút hứng thú rã rời phân phó nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1177 : Tai nạn buông xuống

“Là, Cô Độc đại nhân!” Kia vừa rồi đáp lời thanh tú nam tử lại nhất khom người, sau đó từ trong lòng lấy ra một mặt phong cách cổ xưa, tản ra màu vàng hào quang gương đồng.

Gương đồng nhất lấy ra nữa, lơ đãng gian hào quang đảo qua đứng ở đầu thuyền Hắc y nhân, ở bọn họ trên đỉnh đầu không, ẩn ẩn có điều hắc long hư ảnh ở giương nanh múa vuốt, tản ra một tia khủng bố long uy.

Cầm gương đồng thanh tú nam tử, ánh mắt đảo qua Cô Độc đại nhân đỉnh đầu kia hắc long hư ảnh, trong mắt toát ra một tia sợ hãi sắc, vội vàng đem gương đồng cao cao giơ lên.

Nhất thời có một đạo ánh sáng ngọc sáng mờ theo trong gương xuyên thấu không gian hướng xa xa chiếu xạ mà đi.

Ngay tại thanh tú nam tử giơ lên gương đồng là lúc, có một chiếc giá tiên tiến nhất máy bay chiến đấu theo rất nhiều địa phương lên không dựng lên, cấp tốc hướng Côn Luân sơn phương hướng bay đi, một ít bí mật bố trí đạn đạo cũng tất cả đều ào ào nhắm ngay Côn Luân sơn.

Cự thuyền không chút nào che dấu huyền phù ở Côn Luân đỉnh núi, tự nhiên trốn bất quá bố ở trên trời vệ tinh mắt.

Trung Nam Hải, Lầu Năm Góc, điện Kremlin, đường ninh phố 10 hào…… Lúc này tất cả đều bị khẩn trương trầm trọng không khí bao phủ.

Thật lớn màn hình thượng, lúc này chính biểu hiện một chiếc hồn thể tối đen cự thuyền lăng không huyền phù ở nguy nga Côn Luân sơn trên không.

“Kia đến tột cùng là cái gì? Nó là như thế nào xuất hiện ? Nó đến tột cùng là từ đâu đi ra ? Vì cái gì vệ tinh phía trước không có gì biểu hiện?”

“Nó là đến từ ngoài không gian sao?”

“Kia trên thuyền sinh vật hình dạng giống như theo chúng ta hình tượng không sai biệt lắm!”

“……”

Ngay tại sở hữu ở trên trời phóng có vệ tinh cường đại quốc gia tất cả đều đem ánh mắt ngắm nhìn ở Côn Luân sơn, cũng ào ào áp dụng quân sự hành động khi, Cô Độc đại nhân tựa hồ có điều phát hiện, ngẩng đầu nhìn xa tinh không, trong mắt lóe ra một chút hàn mang, khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh nói:“Huỳnh hỏa ánh sáng thế nhưng cũng dám cùng hạo nguyệt tranh huy.”

Nói xong Cô Độc đại nhân nâng tay đối với mi tâm chỗ nhấn một cái, nhất thời một điểm hắc quang bắn ra. Hắc quang huyễn hóa ra vô số sắc bén trường mâu, trong nháy mắt xẹt qua thiên không, đối với chính hướng bên này bay tới chiến cơ đâm tới.

“Trời ạ! Đó là cái gì?”

“Điều này sao có thể, hắn mi tâm như thế nào khả năng bắn ra trường mâu!”

“Của ta Thượng Đế, tên kia muốn làm gì? Hắn muốn công kích chúng ta máy bay chiến đấu! Hắn là như thế nào biết chúng ta máy bay chiến đấu chính hướng hắn

bay đi ?”

Rất nhiều cường đại quốc gia đầu mối nơi, màn hình phía trước, nhìn kia tản mác ra dày đặc hào quang trường mâu như hỏa tiễn bàn nghênh hướng các quốc gia chiến cơ, mọi người tất cả đều âm thanh kêu lên, hỗn loạn, khẩn trương, hoảng sợ tràn ngập phòng họp.

Tiếng kêu còn không có rơi xuống, một đoàn đoàn hỏa diễm ở màn hình đột nhiên tạc mở ra.

Bị đều tự quốc gia cho rằng cường đại nhất, tốc độ nhanh nhất máy bay chiến đấu, tại kia trường mâu trước mặt phảng phất chậm cùng ốc sên giống nhau, yếu ớt phảng phất cùng giấy đứng lên bình thường, không chỉ có căn bản không có biện pháp né tránh trường mâu, hơn nữa nhất đụng tới trường mâu liền nổ mạnh mở ra, hóa thành tro tàn.

Các quốc gia phòng họp chợt gian trở nên tử bình thường yên tĩnh, tất cả mọi người cảm giác được có một khối thật lớn như sơn phong tảng đá nặng nề mà đặt ở trong lòng, làm cho bọn họ cơ hồ hít thở không thông.

Cũng không biết qua bao lâu thời gian, làm phòng họp mọi người theo vừa rồi rung động hoảng sợ vừa mới phục hồi tinh thần lại, nghĩ muốn lập tức tiến hành bước tiếp theo bố trí khi, kia Cô Độc đại nhân thế nhưng lại nâng tay hướng mi tâm nhấn một cái, lại là một điểm hắc quang bắn ra, biến ảo vì thành trăm hơn một ngàn trường mâu, xuyên qua thiên không.

“Trời ạ, chúng nó hướng chúng ta đạn đạo phóng ra căn cứ phóng tới !”

“Điều đó không có khả năng, nó là làm sao mà biết được?”

“Lập tức phóng ra! Lập tức phóng ra!”

Làm trong phòng hội nghị nhân phát hiện, kia trường mâu thế nhưng thẳng thủ bọn họ bố trí từ một nơi bí mật gần đó đạn đạo phóng ra căn cứ khi, trong phòng hội nghị không khí lại trở nên hoảng sợ bối rối đứng lên.

Ai cũng không biết kia đột nhiên xuất hiện “Ngoại tinh sinh vật” Như thế nào hội phát hiện bọn họ âm thầm bố trí đạn đạo phóng ra căn cứ, chỉ có chính giơ gương chậm rãi đảo qua địa cầu này phiến bị vứt bỏ giới thổ thanh tú nam tử cùng này khác Hắc y nhân biết.

Cô Độc đại nhân, vạn tượng hậu kỳ cao thủ, kém một bước liền bước vào thông huyền chi cảnh, đối thiên địa vạn tượng khí cơ, tiềm tại nguy cơ sát khí cảm giác cực kì sâu sắc.

Này phàm nhân chiến cơ, còn có bố trí đang âm thầm đạn đạo phóng ra căn cứ tất cả đều đem mục tiêu tập trung bọn họ, Cô Độc đại nhân lại như thế nào hội cảm ứng không đến?

Đổi thành địa phương khác, Cô Độc đại nhân có lẽ muốn châm chước lo lắng một hai, nhìn xem đến tột cùng là ai muốn nhằm vào hắn, khả tại đây phiến bị vứt bỏ giới thổ, chỉ còn lại có phàm nhân giới thổ, Cô Độc đại nhân tự nhiên không cần như thế phiền toái, nhất nhận thấy được có sát khí nhằm vào bọn họ, trực tiếp nâng tay tiêu diệt đó là.

“Này phiến giới thổ phàm nhân còn là có chút năng lực, làm cho ta cảm thấy có một tia kinh ngạc.” Đại bộ phận căn cứ không kịp phóng ra đạn đạo đã bị trường mâu phá hủy, cũng có số rất ít phóng ra ra đạn đạo, sau đó ở không trung cùng trường mâu va chạm, hóa thành hư ảo. Đạn đạo nổ mạnh lực, làm cho cùng trường mâu tâm thần liền nhau Cô Độc đại nhân hơi hơi chấn động,

không khỏi mặt lộ vẻ một tia kinh ngạc ngoài ý muốn sắc.

Nhưng tương đối cho Cô Độc đại nhân một tia kinh ngạc, cường quốc nhóm đầu mối phòng họp mọi người lại đều vẻ mặt hoảng sợ tuyệt vọng.

“Lập tức liên hệ Trung Quốc, lập tức liên hệ liên bang Nga, chúng ta cần đồng tâm hiệp lực, đây là một hồi toàn nhân loại tai nạn!” Lầu Năm Góc, Mỹ quốc lão đầu đầy đại hãn kêu.

Vốn, nhìn đến “Người ngoài hành tinh” xuất hiện, bọn họ thực hưng phấn, không nghĩ ra quá Trung Quốc ở Trung Quốc lãnh thổ trực tiếp áp dụng hành động, tranh thủ lấy đến trực tiếp nghiên cứu tư liệu, nhưng hiện tại, bọn họ mới phát hiện, bọn họ này ý tưởng là cỡ nào ngây thơ, cỡ nào cuồng vọng vô tri. Bọn họ vượt qua tinh không mà đến, cái loại này cường đại căn bản không phải bọn họ một mình có thể chống lại, càng đừng nói đem bọn họ bắt lấy lấy đến nghiên cứu, này bất quá chính là khoa học viễn tưởng điện ảnh ảo tưởng thôi.

“Thiên, Thiên Long Đế dư nghiệt!” Làm Mỹ quốc lão đầu đầy đại hãn kêu to khi, thanh tú nam tử đột nhiên mở to hai mắt, vẻ mặt không dám tin kích động kêu lên.

Gương đồng chiếu xạ chỗ sáng mờ cuối, một tòa núi lửa chết trên không, một đầu ngũ trảo cự long hư ảnh ở giương nanh múa vuốt, có xích hỏa hỏa diễm ở hừng hực thiêu đốt, tuy rằng cách thật sự xa, nhưng người trên cự thuyền không một không cảm giác được một loại mãnh liệt uy áp, đó là đế giả huyết mạch mang cho bọn họ vô hình uy áp.

“Không nghĩ tới a, không nghĩ tới a, từng quát tháo tổ giới phong vân, làm cho vô số cường giả cúi đầu xưng thần xích viêm Thiên Long Đế hậu duệ, thế nhưng

nghèo túng đến bực này tích xa cằn cỗi nơi.” Cô Độc đại nhân cảm khái nói, nhưng trong nháy mắt lại sát khí phụt ra, trong miệng phát ra như kim chúc va chạm cùng một chỗ lạnh như băng thanh âm:“Phóng ra! Cầm nã dư nghiệt!”

Cô Độc đại nhân đang nói vừa mới hạ xuống, Côn Luân sơn trên không hắc quang chợt lóe, kia chiếc cự thuyền liền cắt qua thiên không hướng Châu Phi A Cập Á thánh sơn mà đi.

Cự thuyền nơi đi qua không gian rung chuyển, toàn bộ thiên không phảng phất một tờ giấy bị xé mở bình thường, tốc độ nhanh đến không gì so sánh nổi, thậm chí ngay cả vệ tinh đều chỉ có thể bắt giữ đến một chút hắc quang.

“Trời ạ! Đây là cái gì tốc độ!”

“Trời ạ, nó đây là muốn đi đâu?”

“……”

Các quốc gia đầu mối phòng họp lại vang lên một trận kinh hoảng cùng không thể tưởng tượng thanh âm.

Giang Châu đại học, đang ở trung y học viện tòa nhà nghiên cứu sinh văn phòng cấp nghiên cứu sinh nhóm đi học Hạ Vân Kiệt đột nhiên cảm ứng được một tia dị thường thiên địa không gian rung chuyển, một chút báo động chợt trong lòng đầu hiện lên.

“Sao lại thế này?” Hạ Vân Kiệt nhíu mày, xua tay đánh gãy học sinh vấn đề, lững thững đi đến cửa sổ, nhìn ra xa phương xa.

Làm Hạ Vân Kiệt nhìn ra xa phương xa khi, hắn mi tâm ẩn ẩn hiện ra nhất lốc xoáy, lốc xoáy trung có nhất

phong cách cổ xưa ba chân hai nhĩ đỉnh, phảng phất mở một con mắt bình thường.

Một đạo tử quang theo cổ đỉnh trung bắn ra, tử quang nơi đi qua, không gian phảng phất bị vạch ra bình thường. Trong nháy mắt, Hạ Vân Kiệt thấy được một chiếc hồn thể tối đen cự thuyền, cự thuyền lúc này tới lúc gấp rút tốc hướng Châu Phi đại lục A Cập Á mà đi. Sở quá nơi này, sơn băng địa liệt, sinh linh đồ thán, cũng là có một đại hán, đỉnh cái cự long đầu, mở ra miệng, như cự kình hấp thủy bình thường, đem phía dưới sinh linh huyết khí hút đi.

“Đã lâu không như vậy thống khoái mà hút huyết nhục, thật sự là thống khoái, thống khoái!” Nhân thân long đầu đại hán lại hút ngàn vạn sinh linh huyết khí sau, vẻ mặt thỏa mãn lau miệng ba nói.

“Sát!” Nhất thời một cỗ không thể ức chế nồng đậm sát khí theo Hạ Vân Kiệt đáy lòng như núi hồng bộc phát bình thường dâng đi lên, ngay sau đó, hắn đã hóa thành một điểm hồng quang cấp tốc hướng cự thuyền phương hướng đuổi theo.

“Lão sư!” Lưu Nhất Duy đám người gặp đạo sư đột nhiên phá cửa sổ mà đi, nhất thời hoàn toàn mắt choáng váng. Mà ngay tại cùng thời gian, Lý Thanh Hồng vị này đang ở tiên cảnh tu luyện từng đặc thù ngành đầu đầu nhận được đệ tử Cù Vệ Quốc thông tri, Côn Luân sơn xuất hiện cự vật, nghi là cường đại người tu chân.

Nhất thời gian, toàn bộ tiên cảnh chấn động, Lý Thanh Hồng, đại cước tiên, quy tiên chờ Vu Hàm môn trưởng lão đệ tử tất cả đều ào ào xuất quan, cũng khẩn cấp liên hệ Hạ Vân Kiệt, nhưng bị cáo biết chưởng môn không biết tung tích.

“Xem, đó là cái gì? Trên địa cầu như thế nào sẽ có như

vậy khủng bố cự vật? Đó là long! Là long!” Làm tiên cảnh chấn động, không thể liên hệ thượng chưởng môn là lúc, các quốc gia đầu mối phòng họp thật lớn màn hình thượng như ngừng lại Châu Phi A Cập Á thánh sơn thượng.

Một đầu mang theo cánh, cả người thiêu đốt hừng hực hỏa diễm cự long không biết khi nào đột nhiên xuất hiện ở tại thánh sơn trên không, thân thể cao lớn ít nhất có thượng trăm mét dài, cánh mở ra che thiên tế nhật, cơ hồ che đậy cả tòa thánh sơn ngọn núi.

Cự long hai đèn lồng đại tròng mắt lúc này chính phun lửa căm tức đối diện cự thuyền.

Cự long bên người còn huyền phù một vị mặc tử bào lão nhân, lão nhân màu vàng tóc, màu trắng làn da, đúng là Brad công tước, xác thực nói, hiện tại là Brad thân vương.

Lúc này hắn chính vẻ mặt ngưng trọng nhìn đối diện cự thuyền, một cỗ phô thiên cái địa uy nghiêm theo cự thuyền phát ra, bao phủ tại đây phiến thiên địa, làm cho Brad cả người xương cốt đều ở rung động.

Đối mặt Cô Độc đại nhân bọn họ, còn không có thức tỉnh viễn cổ huyết mạch Brad đúng là vẫn còn quá mức nhỏ yếu.

“Của ta Thượng Đế, đó là Brad công tước, Stuart gia tộc hảo mấy nhâm từng tộc trưởng, hắn thế nhưng còn sống! Hắn thế nhưng còn sống! Đại anh đế quốc đem tái hiện huy hoàng!” Đường ninh phố 10 hào, đầu mối phòng họp trung, có Anh quốc lão nhận ra Brad khiếp sợ mà kích động kêu lên.

Bất quá ngay sau đó, Anh quốc lão nhóm liền tất cả đều ngậm miệng lại, bởi vì kia đầu thiêu đốt hỏa diễm cự

long, chính là nhẹ nhàng đem cánh vung lên, bọn họ cảm nhận trung anh hùng, tương lai đại anh đế quốc tái hiện huy hoàng hy vọng, tựa như bị đánh bay địa cầu giống nhau, lập tức bị chụp đến hơn mười dặm có hơn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1178 : Bắt lấy dư nghiệt

“Lão biên bức, này không phải ngươi tham hợp chiến tranh!” Một đạo như sấm ầm vang rung động thanh âm ngăn cản còn muốn lại phác đi lên Brad.

Brad trong mắt toát ra một tia bi phẫn cùng sốt ruột ánh mắt, nhưng cuối cùng còn là lăng không đứng ở chỗ cũ.

Bởi vì hắn biết Thánh Hỏa Thiên Long nói được đúng vậy, hắn hiện tại tu vi tại đây dạng cấp bậc đối chiến trung trừ bỏ chịu chết căn bản khởi không đến gì tác dụng.

“Không nghĩ tới ta còn không đi tìm các ngươi, các ngươi nhưng thật ra trước tới tìm ta !” Gặp Brad không có lại lần nữa xông lên, Thánh Hỏa Thiên Long đem ánh mắt một lần nữa đầu hướng kia cự thuyền, như sấm bàn thanh âm ở thánh sơn thiên không lại ầm vang vang lên.

“Quả nhiên không hổ là xích viêm thiên long đế hậu duệ! Nhưng lại là vạn tượng sơ kì cảnh giới. Bực này cảnh giới hơn nữa chúng ta cự long trời sinh cường đại khí lực, xích viêm thiên long đế huyết mạch lực, cho dù phóng tới tổ giới cũng đã miễn cưỡng được cho một phương cường giả. Đáng tiếc a, đáng tiếc, Diễm Long đại đế sớm đã ở ngươi huyết mạch thức tỉnh khi liền suy tính đến thực lực của ngươi, cho nên lần này xuất động lùng bắt phân đội các đội trưởng không chỗ nào không phải là vạn tượng trung hậu kỳ cảnh giới, thậm chí ngay đội viên cũng ít nhất là phân thần chi cảnh, ngươi còn là không cần uổng làm giãy dụa, còn là bó tay chịu trói, cũng đỡ phải ta ra tay.” Cô Độc đại nhân theo cự thuyền chậm rãi lên không, cao cao tại thượng nhìn xuống Thánh Hỏa Thiên Long.

Hắn như trước vẫn duy trì hình người, hiển nhiên đối

mặt Thánh Hỏa Thiên Long, hắn đối thực lực của chính mình rất tin tưởng.

Dù sao Thánh Hỏa Thiên Long chính là vừa mới đột phá đến vạn tượng sơ kì, mà hắn đã ở vạn tượng hậu cảnh tích lũy mấy trăm năm. Cho dù Thánh Hỏa Thiên Long trong thân thể có xích viêm thiên long đế huyết mạch, Cô Độc đại nhân cũng dám nhìn xuống hắn.

“Bó tay chịu trói? Ngươi không khỏi cũng quá coi trọng chính mình đi!” Thánh Hỏa Thiên Long gầm lên giận dữ, nâng lên hắn cự trảo đối với Cô Độc đại nhân vào đầu liền bắt đi qua.

Ít nhất ba mét cao lớn Cô Độc đại nhân, ở cự trảo trước mặt là như vậy nhỏ bé, làm cho nhìn chằm chằm trước màn hình các quốc gia quân đội chính giới đầu sỏ đều có một loại ảo giác, phảng phất kia cự trảo có thể giống chụp ruồi bọ giống nhau đem kia ba mét cao đại hán cấp chụp chết. Nhưng bọn họ đều biết đến đó là không có khả năng, bởi vì vừa rồi chính là này thoạt nhìn nhỏ bé ba mét cao đại hán, nâng tay ở mi tâm hơi hơi nhấn một cái, bị các quốc gia coi là tiên tiến nhất chiến cơ, còn có có chiến lược uy hiếp lực đạn đạo tất cả đều hóa thành hư vô.

Quả nhiên, Cô Độc đại nhân gặp cự trảo hướng hắn vào đầu chộp tới, hừ lạnh một tiếng, đưa tay hướng không trung vừa nhấc nói:“Làm cho ta xem xem chảy xuôi xích viêm thiên long đế máu cự long thân xác đến tột cùng có bao nhiêu cường đại!”

Cô Độc đại nhân thủ vừa nhấc, nhất thời có nhất thật lớn long trảo hiện ra. Kia long trảo không chỉ có thoạt nhìn so với Thánh Hỏa Thiên Long móng vuốt còn muốn thật lớn, hơn nữa hồn thể tối đen, mặt trên vảy, lợi trảo ở ánh lửa chiếu rọi hạ chiết xạ ra kim chúc sáng bóng, kiên như kim thạch, sắc nhọn như kiếm.

“Oành!” Một tiếng như sấm rền bàn nổ ở thánh sơn trên không ầm ầm vang lên, một cỗ cường đại lực đánh vào lấy hai cự trảo va chạm trung tâm hướng bốn phía phóng đi, phảng phất cự lượng thuốc nổ nổ mạnh bình thường, không gian rung chuyển, đỉnh núi vỡ vụn, thậm chí ngay cả đã đứng ở hơn mười dặm có hơn Brad đều nhịn không được phát ra nhất kêu rên thanh, lại lui về phía sau vài trăm thước. Nhưng cách chiến đấu trung tâm bất quá cây số khoảng cách cự thuyền lại chính là sáng lên một chút ánh sáng, sau đó liền trở về hồn thể tối đen nguyên trạng, thế nhưng không hề động đãng chút.

“Xích viêm thiên long đế hậu duệ không gì hơn cái này!” Tối đen cự trảo vững vàng đặt ở đỏ đậm cự trảo thượng, độc cô đại nhân khinh thường thanh âm ở không trung vang lên, bất quá hắn trong mắt lại hơi hơi lóe ra một tia kinh ngạc sắc.

Hắn nhưng là ở vạn tượng hậu kỳ cảnh giới tích lũy mấy trăm năm pháp lực cự long, mà đối phương cũng không quá chính là vừa mới đột phá đến vạn tượng cảnh giới không lâu mà thôi. Nếu là đổi thành bình thường cự long, hắn này một trảo cho dù không thể đem đối phương cự trảo trực tiếp đánh gãy, cũng ít nhất cũng muốn đưa hắn đánh lui, khả hiện tại Thánh Hỏa Thiên Long thế nhưng chặn hắn kia nhất trảo.

Cũng may Cô Độc đại nhân chung quy chiếm cứ thượng phong, nếu không hắn thật muốn kinh hãi cùng xích viêm thiên long đế huyết mạch lực cường đại rồi.

“Phải không? Nếu ngươi thật sự như vậy cho rằng, ngươi chỉ sợ phải thất vọng !” Thánh Hỏa Thiên Long cười lạnh một tiếng, cùng Cô Độc đại nhân giằng co ở giữa không trung bàn tay đột nhiên ánh lửa tận trời, toàn bộ cự chưởng có hừng hực liệt hỏa thiêu đốt dựng lên.

Liệt hỏa hừng hực nhất thiêu đốt dựng lên, Cô Độc đại nhân biến ảo mà ra màu đen cự trảo tựa như kim chúc bàn thế nhưng dần dần hòa tan, càng lúc càng mờ nhạt bạc.

“Không có khả năng, ngươi không có khả năng hiện tại liền tu luyện ra xích viêm thiên long đế ba ngàn xích viêm hỏa! Hơn nữa xích viêm thiên long đế ba ngàn xích viêm hỏa căn bản không có khả năng truyền xuống tới.” Cô Độc đại nhân gặp màu đen cự trảo bị dần dần thiêu hủy, rốt cục sắc mặt đại biến nói, cả người cũng thối lui đến cự thuyền biên.

Nhìn Cô Độc đại nhân bại lui, Thánh Hỏa Thiên Long trong mắt toát ra phức tạp ánh mắt.

Hắn vừa rồi thả ra tự nhiên không phải hắn phụ thân uy chấn tổ giới ba ngàn xích viêm hỏa, mà là Hạ Vân Kiệt truyền thụ hắn đại nhật kim diễm hỏa. Ngay từ đầu hắn cũng đã dự kiến đến Hạ Vân Kiệt truyền cho hắn công pháp thực không đơn giản, nhưng hôm nay mới chính thức biết như thế nào không đơn giản. Nó thế nhưng làm cho địch nhân lầm cho rằng đây là bọn họ Thiên Long nhất mạch bí truyền ba ngàn xích viêm hỏa. Hơn nữa cũng đang như Cô Độc đại nhân theo như lời, hắn phụ thân chỉ tới kịp dùng một lũ nguyên thần đem hắn đưa cách nguy hiểm nơi, căn bản là không có biện pháp đem ba ngàn xích viêm hỏa truyền cho hắn.

“Không có gì không có khả năng, các ngươi trước kia có thể nghĩ đến cha ta còn có huyết mạch lưu lại tới sao?” Thánh Hỏa Thiên Long cười lạnh một tiếng, hóa thành một đạo xích viêm lại nâng trảo hướng Cô Độc đại nhân nắm lên.

Cô Độc đại nhân lúc này không dám nữa dùng cự trảo cùng Thánh Hỏa Thiên Long cứng đối cứng, thấy thế

một bên sau này mau lui, một bên tâm thần vừa động, một đạo hắc quang theo hắn mi tâm dật ra, hóa thành nhất hồn thể hắc quang trường mâu.

“Cho dù ngươi là xích viêm thiên long đế con trai thì thế nào? Cho dù ngươi tu luyện thành ba ngàn xích viêm hỏa lại như thế nào? Ngươi nhất định với ngươi phụ thân giống nhau, đi hướng diệt vong!” Cô Độc tay cầm trường mâu, đối với Thánh Hỏa Thiên Long cự trảo hung hăng đâm tới.

Trường mâu xé rách không gian, không gian phiến phiến vỡ vụn, phát ra chói tai thanh âm.

“Thương thương!” Trường mâu cùng cự trảo ở trời cao trung va chạm, phát ra chấn thiên động kim chúc va chạm thanh âm, ánh lửa văng khắp nơi.

Theo màu đen cự thuyền xuất hiện, tái đến bây giờ song long đại chiến, kỳ thật thời gian quá cũng không dài, nhưng trường hợp lại vô cùng thật lớn, hơn nữa màu đen cự thuyền không chút nào che dấu chạy vội thánh sơn, một đường hút sinh linh huyết khí, tạo thành sinh linh đồ thán, dĩ nhiên không phải các quốc gia chính phủ có thể che dấu được.

Lúc này toàn bộ thế giới đều đã lâm vào bối rối bên trong, trong TV, quảng trường thật lớn màn hình, truyền phát tin tất cả đều là phảng phất Mỹ quốc đại phiến trung tận thế cảnh tượng.

Tất cả mọi người hoảng sợ không chịu nổi một ngày, cũng đều chờ mong giống đại phiến trung anh hùng xuất hiện.

Nhưng này vắt ngang ở phía chân trời, phảng phất mãi mãi tới nay liền tồn tại tối đen cự thuyền, kia khổng lồ như núi cự long tùy ý va chạm sinh ra sóng xung kích

khiến cho ý đồ tiếp cận chiến cơ sụp đổ, lại nháy mắt liền tan biến mọi người chờ mong cùng ảo tưởng.

Mỹ quốc đại phiến tái khoa học viễn tưởng, tận thế khắc tái khủng bố, lại tổng có thể làm cho người ta nhìn đến hy vọng, nhìn đến có nhân lực nhưng đụng địa phương. Khả hôm nay, bọn họ nhìn đến căn bản là không phải nhân loại có thể chống lại lực lượng.

Chiến đấu theo thánh sơn rất nhanh liền chuyển dời đến Đại Tây Dương, đây là Thánh Hỏa Thiên Long cố ý dẫn đường.

Hắn chung quy tại đây phiến thổ địa sinh hoạt hơn một ngàn năm, hắn chủ nhân cũng là nhân loại, hắn không thể đem tai nạn mang cho phía dưới phàm nhân.

Rất nhiều người đều xem đã hiểu Thánh Hỏa Thiên Long dụng ý, cũng đều bắt đầu hiểu được Thánh Hỏa Thiên Long là đại biểu cho chính nghĩa một mặt, trước màn huỳnh quang mọi người người người đều nắm chặt quyền đầu, la lên cháy long cố lên!

Bởi vì chỉ có Thánh Hỏa Thiên Long chiến thắng kia cự thuyền thượng người từ ngoài đến, này tinh cầu sinh linh mới có khả năng sinh tồn đi xuống, nếu không đem nhất định là diệt sạch.

Đang lúc mọi người ào ào quát to hỏa long cố lên, cũng thấy được Thánh Hỏa Thiên Long dũng mãnh phi thường, tựa hồ có chiến thắng người từ ngoài đến hy vọng, Cô Độc đại nhân rốt cục ý thức được thuần túy bằng vào chính mình sức chiến đấu, chẳng sợ cảnh giới rõ ràng so với Thánh Hỏa Thiên Long cao hai tiểu cảnh giới, nhưng muốn chiến thắng hắn như trước khó khăn dị thường, mạnh sau này mau lui, sau đó ánh mắt lạnh như băng vô tình nhìn Thánh Hỏa Thiên Long nói:“Chiến đấu đi ra nơi này chấm dứt đi!”

Nói xong, một cái nở rộ vạn đạo ánh sáng ngọc sáng mờ dây thừng theo Cô Độc đại nhân trong tay bắn đi ra, giống như tràn ngập linh tính trường xà, ở không trung du động.

“Đây là cái gì?” Thánh Hỏa Thiên Long sắc mặt đại biến, bởi vì hắn phát hiện kia dây thừng vừa xuất hiện, toàn bộ không gian tựa hồ trở nên giống như vũng bùn bình thường, làm cho hắn thế nhưng có loại nửa bước khó đi cảm giác, không chỉ có như thế, hắn trong cơ thể huyết khí pháp lực cũng chợt gian tựa hồ đình chỉ lưu chuyển.

“Phược long tác!” Cô Độc đại nhân lạnh lùng nói.

Cô Độc đại nhân thanh âm còn không có hạ xuống, nở rộ vạn đạo ánh sáng ngọc sáng mờ phược long tác tựa như mềm mại trường xà bình thường quấn quanh thượng Thánh Hỏa Thiên Long.

Thánh Hỏa Thiên Long thật lớn thân mình trong nháy mắt liền thu nhỏ lại thành người lớn lớn nhỏ.

“Không! Không!” Thánh Hỏa Thiên Long rống giận, cả người liệt hỏa mạnh nhảy lên lên, bất quá trong nháy mắt lại dập tắt đi xuống. Bởi vì hắn huyết khí cùng pháp lực đã bị giam cầm ở.

Trước màn hình mọi người cũng phảng phất đều bị giam cầm ở bình thường, cương như thi thể, cả người lạnh lẽo.

Bị bọn họ ký thác vô hạn hy vọng hỏa long thế nhưng cứ như vậy bị dễ dàng bắt được! Làm cho bọn họ tăng vọt tâm tình phảng phất theo cao trên mây lập tức rơi vào không đáy vực sâu, hoàn toàn hắc ám cùng tuyệt vọng!

“Chúc mừng đại nhân! Chúc mừng đại nhân!” Cùng

trước màn hình người phản ứng tương phản cũng là cự thuyền thượng cự hán nhóm.

Bọn họ ào ào bay ra cự thuyền, ở không trung quỳ một gối xuống về phía Cô Độc đại nhân chúc.

Bởi vì trảo lấy trụ xích viêm thiên long đế huyết mạch hậu duệ là một kiện công lớn!

“Ha ha!” Cô Độc đại nhân ngửa mặt lên trời cười to, thủ hướng hư không một trảo nói:“Chúng tiểu nhân, vì chúc mừng cái này công lớn, hôm nay chúng ta liền lấy này phiến giới thổ hàng tỉ sinh linh huyết khí vì nhắm rượu đồ ăn!”

“Tạ đại nhân!” Các cự hán vẻ mặt vui mừng nói.

Ở ba ngàn giới, phàm nhân tương đối cho bọn họ tuy rằng giống như con kiến, nhưng nhân có khắp nơi thế lực chế hành cùng quy định, là không thể tùy ý tai họa chúng sinh, nhưng tại đây phiến bị vứt bỏ viễn cổ giới thổ, bọn họ lại có thể ý làm bậy!

Đại Tây Dương trên không, một chiếc Boeing 747 đang chuẩn bị trở về địa điểm xuất phát, bởi vì ngay tại vừa rồi bọn họ cơ trưởng nhận được khẩn cấp thông tri, Đại Tây Dương trên không có khẩn cấp tình huống phát sinh, phải lập tức trở về địa điểm xuất phát, tìm được gần nhất địa phương khẩn cấp rớt xuống.

Mà ở cơ trưởng nhận được thông tri tiền, bọn họ cũng đã cảm giác được hôm nay này giai đoạn đồ không khí đối lưu phi thường hỗn loạn không ổn định, hành khách cảm xúc cũng bởi vậy trở nên có chút không ổn định.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 1179 : Can đảm anh hùng

“Không biết vì cái gì ta cuối cùng có loại hết hồn cảm giác, hơn nữa phi cơ giống như muốn trở về địa điểm xuất phát, tổng cảm giác có cái gì không tốt sự tình phát sinh.” Cabin vĩ bộ, Trầm Lệ Đề nói khẽ với Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Ta cũng có loại cảm giác này.” Đỗ Hải Quỳnh trong mắt lóe ra một tia bất an.

“Lúc trước cứ như vậy cùng hắn bất cáo nhi biệt, này đã hơn một năm rốt cuộc không cùng hắn gặp mặt, ngươi hối hận sao?” Trầm Lệ Đề thấp giọng hỏi nói.

“Không biết, ngươi đâu?” Đỗ Hải Quỳnh lắc đầu, trong mắt bất an chuyển vì thật sâu tưởng niệm cùng sầu não.

Lúc trước ở Thái quốc, hai người kiến thức Hạ Vân Kiệt siêu năng lực, đều thực rung động, nhưng càng nhiều cũng là thương tâm. Bởi vì Hạ Vân Kiệt không chỉ có chỉ có các nàng hai bạn gái, còn có này khác nữ nhân, mà này cũng là các nàng không thể nhận. Cuối cùng, một đêm kia, các nàng làm cái điên cuồng hành động cùng quyết định. Các nàng thừa dịp Hạ Vân Kiệt uống say, đem chính mình đầu đêm cho hắn, làm như kia một đoạn khắc cốt minh tâm tình cảm lưu luyến kết thúc phương thức.

Này sau các nàng liền ly khai hắn, sau đó lại chuyển cách đức nhã nhà trọ, tái sau đó các nàng thậm chí ly khai Giang Châu thị, ly khai Giang Nam tỉnh, đi vào Hong Kong. Các nàng bắt đầu các nàng quốc tế chuyến bay kiếp sống, tưởng hoàn toàn quên mất người kia.

Nhưng là các nàng thật sự đã quên sao?

Làm sinh mệnh tựa hồ cảm thấy bất an, dự cảm đã có không rõ việc phát sinh khi, các nàng trước hết nhớ tới cũng là hắn.

“Không biết, nhưng ta nghĩ hắn.” Trầm Lệ Đề lắc đầu, trong mắt hiện lên một chút lệ quang.

“Ta cũng vậy.” Đỗ Hải Quỳnh trong mắt đồng dạng hiện lên một chút lệ quang.

“Ngươi nói nếu lần này chúng ta thật sự phát sinh bất trắc, hắn sẽ bị thương tâm sao? Hắn còn có thể nhớ tới chúng ta sao?” Trầm Lệ Đề lau khóe mắt, hỏi.

“Vừa mới bắt đầu hẳn là sẽ có bị thương tâm, nhưng hắn bên người có nhiều như vậy mỹ nữ, rất nhanh hắn sẽ đã quên chúng ta.” Đỗ Hải Quỳnh buồn bã nói.

“Ta nghĩ cũng là.” Trầm Lệ Đề trong mắt lại có nước mắt lăn lộn.

Ngay tại nước mắt sắp ngã nhào xuống dưới khi, đột nhiên phi cơ mạnh chấn động, tiếp theo Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh hoảng sợ mở to hai mắt, bởi vì các nàng phát hiện phi cơ đột nhiên tạc mở ra.

Vô số người hóa thành huyết nhục như mưa rơi, lại đột nhiên gian tựa hồ đã bị cái gì khủng bố lực lượng trói buộc, hình thành một cái huyết nhục hội tụ mà thành con sông giống nhau hướng xa xa cấp tốc dâng mà đi.

“Ngươi!”

“Ngươi!”

“Chúng ta còn sống!”

Bất quá theo sát sau, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh

ánh mắt trừng lớn hơn nữa, vừa hoảng sợ lại không dám tin nhìn đối phương.

Bởi vì các nàng thế nhưng còn sống, các nàng theo huyết nhục chi hà mà đi, nhưng trên người lại bao phủ một tầng thản nhiên ngũ thải hà quang, kia sáng mờ là từ các nàng trên cổ Đào Mộc điếu trụy phát ra, rực rỡ mà nhu hòa.

“Là hắn!” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh rất nhanh liền ý thức được là ai cứu các nàng mạng, nước mắt rốt cục nhịn không được theo trong mắt dâng mà ra, bởi vì các nàng phát hiện kia huyết nhục chi hà như thất luyện bàn bị nhất thật lớn long đầu cấp hút vào trong miệng, mà các nàng tuy rằng còn sống nhưng cũng đang ở không thể tránh né hướng kia bồn máu mồm to dòng chảy xiết mà đi.

Nhưng giờ khắc này, các nàng lại tựa hồ một điểm cũng không sợ hãi, chính là thân thủ nắm chặt ngực kia khối Đào Mộc phù:“Ta thật sự thật tưởng tái kiến hắn một mặt!”

“Di!” Ngay tại Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nắm chặt ngực kia khối Đào Mộc phù khi, kia giương bồn máu mồm to long đầu đột nhiên phát ra một tiếng kinh ngạc sắc, sau đó tay vươn ra, đem hai người bọn họ chộp vào cự trảo trung.

“Thế nhưng còn có thần phù hộ thân! Không đúng, này hai cái trên người không hề pháp lực, như thế nào đã có viễn cổ hơi thở, chẳng lẽ là mỗ vị viễn cổ đại năng hậu duệ bất thành?” Cự trảo chủ nhân trong mắt bắn ra hai đạo kim quang, kim quang đảo qua hai người thân mình.

Làm kim quang ý đồ xuyên thấu các nàng thân mình xem cái rõ ràng khi, một đạo sáng mờ theo các nàng trong cơ thể lao ra, đem kim quang đánh tan.

“Quả nhiên không phải phàm thể, nếu là luyện thành đan dược tất có trợ ta đột phá vạn tượng chi cảnh, ha ha, xem ra hôm nay là ta Cô Độc Phách ngày may mắn a!” Cô Độc đại nhân cũng chính là Cô Độc Phách nhịn không được ngửa mặt lên trời cười ha ha đứng lên, sau đó đem hai người hướng cự thuyền nhất ném, nói:“Rất trông giữ nuôi nấng, bản đại nhân tương lai hữu dụng!”

“Là!” Cự thuyền bên trong có người nâng tay hướng hư không một trảo, đem Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh bắt đi, nhìn hai người xinh đẹp động lòng người bộ dáng, còn có bên ngoài thân hạ ẩn ẩn lưu động sáng mờ, trong mắt toát ra một chút tham lam sắc.

Người này đúng là phía trước đứng ở đầu thuyền thanh tú nam tử.

“Buông các nàng!” Ngay tại thanh tú nam tử bắt lấy Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh, muốn đưa tiến khoang thuyền khi, xa xa đột nhiên có gầm lên tiếng động như sấm đình cuồn cuộn tới.

Tiếp theo một đạo xích quang theo phía chân trời biên cắt tới, hiện ra Hạ Vân Kiệt thân ảnh.

Hạ Vân Kiệt lấy Đế Giang thân vội vàng chạy tới, nhưng đúng là vẫn còn chậm một bước, chỉ có thể tới kịp xa xa một tiếng gầm lên, sau đó hiện ra chân thân, căm tức kia thanh tú nam tử, cũng là không dám tùy tiện ra tay.

Trước màn hình lớn, tất cả mọi loài người đều chỉ vào màn hình âm thanh kêu lên:“Nhân loại! Đó là chúng ta nhân loại!”

“Hạ đại sư!”

“Hạ lão sư!”

“Vân Kiệt!”

“Kiệt ca!”

“Chủ nhân!”

“Chưởng môn sư thúc!”

“Hạ tiên sinh!”

Ở bất đồng địa phương, đồng dạng đứng ở trước màn hình rất nhiều nhận thức Hạ Vân Kiệt nhân, ào ào không thể tin được mở to hai mắt nhìn!

Sau đó ngay sau đó tất cả đều là rơi lệ đầy mặt, tất cả đều theo bản năng ngừng lại rồi hô hấp.

Phía trước, nhìn một chiếc chiếc máy bay chiến đấu ở đối phương phất tay gian hóa thành một đoàn đoàn ánh lửa, núi sông băng liệt, sinh linh đồ thán, tất cả mọi người cảm giác được tận thế buông xuống, mọi người trong đầu chỉ có thật sâu tuyệt vọng.

Hiện tại, Hạ Vân Kiệt xuất hiện, làm cho bọn họ rốt cục lại thấy được hy vọng! Nhưng ai cũng không biết, này hy vọng có phải hay không cũng sẽ giống kia một chiếc chiếc máy bay chiến đấu giống nhau, tại quái vật trước mặt phất tay gian bụi bụi yên diệt.

Bởi vì đối phương thật sự quá cường đại! Cường đại vượt quá bọn họ mọi người tưởng tượng!

Cự thuyền phía trên, thanh tú nam tử trong tay, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh không nghĩ tới tại đây dạng thời điểm, làm cho các nàng nhớ thương người thế nhưng hội đột nhiên lược không tới, đầu tiên là vẻ mặt không dám tin nhìn hắn, sau đó rất nhanh lại đột nhiên rơi lệ

đầy mặt, điên cuồng mà giãy dụa kêu đứng lên:“Vân Kiệt, đi mau! Đi mau a!”

Tuy rằng các nàng không hiểu pháp thuật, nhưng vừa rồi Cô Độc Phách kia khủng bố năng lực, còn có kia như hung thú phiêu phù ở trong hư không cự thuyền, lại làm cho Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh căn bản không dám đối Hạ Vân Kiệt ôm có gì hy vọng.

“Đừng sợ lệ đề, hải quỳnh, ta nhất định hội đem các ngươi cứu ra !” Hạ Vân Kiệt nhìn hai người lúc này căn bản không để ý chính mình an nguy, chích kêu la làm cho hắn đi mau, đau lòng vạn phần đồng thời cũng có tận trời sát khí ở trong lòng đầu bốc lên.

“Lập tức buông ra các nàng!” Hạ Vân Kiệt lại lạnh giọng quát, ánh mắt như lợi kiếm bắn về phía kia thanh tú nam tử như trước mang theo Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh.

“Không nghĩ tới như thế cằn cỗi giới thổ, thế nhưng trừ bỏ kia nghiệt long, còn có một cái khác vạn tượng kì cao thủ!” Trả lời Hạ Vân Kiệt không phải thanh tú nam tử, mà là Cô Độc Phách hơi có chút ngoài ý muốn thanh âm.

“Bất quá các ngươi nhân loại thân xác rất gầy yếu, đừng nói ngươi chính là vạn tượng sơ kì cảnh giới, cho dù ngươi là vạn tượng hậu kỳ, bản tôn đều có thể một bàn tay đem ngươi chụp phi!” Bất quá theo sát sau Cô Độc Phách trên mặt ngoài ý muốn chuyển vì trắng trợn coi rẻ. Bởi vì ngay tại này một lát công phu, hắn đã phát hiện Hạ Vân Kiệt bất quá chính là cùng Thánh Hỏa Thiên Long giống nhau chỉ có vạn tượng sơ kì tu vi.

Cô Độc Phách vang dội thanh âm vang vọng thiên địa, đừng nói Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh đều nghe được, liền ngay cả dưới chân Đại Tây Dương ven bờ rất nhiều thành thị quốc gia nhân cũng đều nghe được.

“Vân Kiệt, không cần lo cho chúng ta! Ngươi đi, ngươi đi!” Cô Độc Phách mà nói chứng thật hai cái hãm sâu hiểm cảnh hai nữ nhân trong lòng đoán, nhất thời càng phát ra điên cuồng mà giãy dụa, càng phát ra bệnh tâm thần kêu đứng lên, nước mắt mơ hồ nước mắt.

“Đi? Nếu đến đây, hắn còn đi được rồi chứ?” Một đạo vang dội khinh miệt thanh âm ở không trung như sấm bàn vang lên, tiếp theo Cô Độc Phách bên người một vị cự hán đạp hư không về phía trước một bước, đồng thời nâng lên rảnh tay, cách đối không Hạ Vân Kiệt liền vỗ đi.

Cự hán thủ vừa nhấc đứng lên, trong hư không liền vươn ra một thật lớn long trảo.

Long trảo che thiên tế nhật, mang theo vô thượng uy nghiêm, phảng phất có thể đem toàn bộ tinh cầu đều cấp chụp toái.

Nhìn long trảo tràn ngập toàn bộ màn hình, mà kia bị toàn nhân loại coi là cứu tinh nhân đứng ở kia cự trảo dưới, phảng phất con kiến bình thường nhỏ bé, tất cả mọi người thống khổ mà tuyệt vọng nhắm hai mắt lại. Nước mắt nhịn không được theo bọn họ khóe mắt ngã nhào xuống dưới, nhất là nhận thức Hạ Vân Kiệt nhân, lại chảy lệ kêu lên:“Không cần a! Chạy mau!”

“Vân Kiệt!” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nhìn này một màn, tê tâm liệt phế!

Nhưng ngay tại phía sau, một đạo tiếng hừ lạnh ở thiên địa trung chợt vang lên, một cỗ mênh mông khủng bố pháp lực, vô thượng uy nghiêm, theo Hạ Vân Kiệt trên người phóng lên cao.

Hắn cũng đồng dạng nâng tay, cộng lại đối với kia trong hư không hướng hắn áp chế cự trảo chậm rãi nhất chỉ.

Một đạo cự kiếm phá vỡ hư không đối với kia cự trảo trung tâm biến đâm đi.

“A!” Làm cự kiếm đâm trúng cự trảo khi, trong nháy mắt cự trảo liền phá thành mảnh nhỏ, hóa thành hư vô, cũng có một đạo tiếng kêu thảm thiết ở thiên địa trung bén nhọn vang lên, kia vừa rồi vẻ mặt khinh miệt ra tay cự hán lúc này chính vẻ mặt thống khổ gắt gao cầm lấy vừa rồi nâng lên cái tay kia, đỏ tươi huyết theo kia trong tay chậm rãi chảy ra, dưới ánh mặt trời lóe ra vô cùng chói mắt quang mang.

“A! Chúng ta thắng lợi ! Chúng ta thắng!” Trước màn hình tất cả mọi người sợ ngây người, theo sát sau tất cả đều hoan hô, cho nhau rơi lệ đầy mặt ôm nhau cùng một chỗ, chẳng sợ đầu mối phòng họp màn hình lớn tiền các quốc gia đầu sỏ cũng không ngoại lệ, bởi vì này đã là quan hệ người địa cầu loại tồn vong đại tai nạn, tại đây dạng đại tai nạn trước mặt, bọn họ đồng dạng bất quá chính là con kiến mà thôi.

“Vân Kiệt!” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh đồng dạng bị sợ ngây người, các nàng không nghĩ tới nam nhân của chính mình thế nhưng hội nhẹ nhàng nhất chỉ liền phá kia khủng bố thật lớn vô cùng long trảo.

“Điều đó không có khả năng!” Cô Độc Phách đám người cũng tất cả đều vẻ mặt không dám tin, bởi vì vừa rồi ra tay cự hán nhưng là đồng dạng có vạn tượng sơ kì cảnh giới, hơn nữa tại đây cảnh giới từ thiếu đã tích lũy thượng trăm năm tu vi cao thủ. Không chỉ có như thế, hắn còn là cự long thân.

Lấy vạn tượng sơ kì cảnh giới tu vi tái thêm vào cự long trời sinh thần lực, kia nhất trảo cho dù bởi vì mang theo khinh miệt, chưa từng sử dụng toàn lực, nhưng là tuyệt không về phần bại bởi một cái đồng dạng vạn tượng sơ

kì nhân loại tu sĩ, càng đừng nói bị kia nhất chỉ trực tiếp cấp đâm thủng đến đổ máu!

Phải biết rằng, cự long thân thể cường hãn trình độ cho dù ở toàn bộ ba ngàn giới, thậm chí ở viễn cổ thời đại đều là tiếng tăm lừng lẫy, khi nào thì biến thành không chịu được như thế nhất kích ?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1180 : Tử phủ nguyên thần

“Không có gì không có khả năng !” Một đạo tiếng hừ lạnh lại vang lên, tiếp theo vừa rồi cộng lại đạn hướng kia cự trảo tay đột nhiên năm ngón tay tề trương, đối với kia vừa rồi ra tay cự hán cách không chộp đi.

Nhất thời trong hư không vươn ra một chích so với vừa rồi cự trảo tựa hồ đều phải rất nặng khổng lồ rất nhiều cự chưởng trên không hướng cự hán áp bách mà đi.

Màn hình lại một lần nữa bị cự chưởng tràn ngập, nhưng lúc này đây, mọi người trong mắt lại tất cả đều dấy lên hưng phấn, tất cả đều khẩn trương mà hưng phấn mà nắm chặt quyền đầu. Liền ngay cả Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh lúc này đều hoàn toàn đã quên chính mình người đang ở hiểm cảnh, hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm kia không trung áp bách xuống cự chưởng.

“Lớn mật bọn chuột nhắt!” Cô Độc Phách gặp Hạ Vân Kiệt nhất chỉ đâm bị thương chính mình thủ hạ sau, thế nhưng trước mặt chính mình mặt, thế nhưng còn muốn gậy ông đập lưng ông, nhất thời một tiếng gầm lên, nâng tay đối với Hạ Vân Kiệt kia áp bách mà đến cự chưởng chụp đi.

Bất quá lần này Cô Độc Phách cũng không dám đang có khinh thường ý, mà là sử xuất toàn lực.

Thật lớn long trảo ở không trung tản ra nhiều điểm lạnh như băng màu đen sáng bóng, nơi đi qua không gian phảng phất nhiều muốn sụp đổ.

Mọi người lại ngừng lại rồi hô hấp, trong mắt toát ra vạn phần khẩn trương ánh mắt. Bởi vì vừa rồi chính là Cô Độc Phách đại phát thần uy đem loài người hy vọng

Thánh Hỏa Thiên Long cấp cầm nã ở, hơn nữa hắn cũng hiển nhiên là mọi người trung đầu lĩnh.

“Bọn chuột nhắt? Ngươi lại bị cho là cái gì?” Một đạo khinh miệt tiếng hừ lạnh lại vang lên, theo sát sau kia cự chưởng cùng cự trảo ở không trung cứng đối cứng va chạm ở tại đứng lên.

“Oanh!” Một tiếng nổ, thiên địa rung chuyển, thật lớn sóng xung kích khiến cho mấy ngàn mét phía dưới Đại Tây Dương đều nhấc lên cơn sóng gió động trời, vô số đáy biển sinh vật theo sóng to xông lên thiên không, sau đó ào ào hóa thành huyết nhục mảnh nhỏ, rơi khắp hải vực, xanh lam đại hải trong nháy mắt tựa hồ thành nhân gian địa ngục.

Cô Độc Phách cao lớn thân mình mau lui mấy ngàn mét khoảng cách, cùng Hạ Vân Kiệt đối đánh bàn tay nhiễm đầy máu tươi, không tự chủ được run run.

“Điều đó không có khả năng!” Cô Độc Phách sắc mặt hoảng sợ nhìn Hạ Vân Kiệt, không dám tin kinh hô ra tiếng.

Hắn không thể nhận một vạn tượng sơ kì nhân loại tu sĩ, không chỉ có một chưởng đem hắn đánh lui hơn nữa còn bị thương tay hắn.

Ngay tại Cô Độc Phách kinh hô ra tiếng là lúc, không trung kia cự sơn bàn bàn tay cũng không có như vậy tạm dừng, mà là tiếp tục xé rách hư không, hướng tới vừa rồi ra tay cự hán chụp đi.

Khủng bố uy áp nháy mắt bao phủ ở cự hán, cự hán nhất thời vẻ mặt kinh hoảng sau này mau lui.

Ngay cả đầu lĩnh Cô Độc Phách đều không thể ngăn cản trụ kia một chưởng, cự hán lại nào dám sẽ cùng kia cự

chưởng cứng đối cứng.

Chính là cự hán mới lui ra phía sau mấy chục thước, cự chưởng đã ầm ầm tới, một chưởng đưa hắn chụp đến Đại Tây Dương, lại tiên khởi cơn sóng gió động trời.

Cự hán từ trên cao bị chụp nhập đại hải, cả người xương cốt đều bị chụp gãy vài căn, máu tươi áp lực không được theo trong miệng phun ra, nhiễm đỏ xanh lam nước biển.

“Rống!” Cự hán gầm lên giận dữ, hiện ra chân thân.

Một cái vài trăm thước quái vật lớn nhất thời liền vắt ngang ở đại hải bên trong. Quái vật lớn giống như Trung Quốc thần thoại chuyện xưa trung hải long vương, hồn thể bao trùm tối đen, như thiết thuẫn lớn nhỏ vảy, vảy dưới ánh mặt trời lóe nhiều điểm hàn quang, đầu lớn như một tòa ngọn đồi nhỏ, rống giận khi mở ra bồn máu mồm to lộ ra dữ tợn sắc bén cự xỉ, duy nhất khác nhau, này quái vật lớn hiển nhiên còn không có thể chân chính xưng là long, bởi vì hắn cái trán cũng không có dài như san hô thụ bàn long giác.

Bất quá dù là như thế, cự hán nhất hiện ra chân thân còn là sợ tới mức sở hữu trước màn huỳnh quang còn có Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh chợt biến sắc, mọi người lại bắt đầu lo lắng khởi Hạ Vân Kiệt.

“Ta muốn giết ngươi!” Trong biển quái vật lớn giương bồn máu mồm to giận dữ hét, thật lớn thân mình mạnh vỗ đại hải.

Nhất thời nước biển phóng lên cao, hóa thành một cái điều rồng nước, giương miệng hướng Hạ Vân Kiệt gào thét mà đi.

“Bất quá chính là một tiểu giao mà thôi, chờ ngươi tiến

hóa vì chân long nói sau những lời này đi!” Một đạo khinh miệt thanh âm lại ở không trung vang lên, cự chưởng đột nhiên năm ngón tay gấp khúc, hướng tới đại hải mà đi.

Một điều điều rồng nước ý đồ cắn xé quấn quanh kia cự chưởng, nhưng nhất đụng tới kia cự chưởng tất cả đều sụp đổ, hóa thành đầy trời bọt nước rơi đại hải.

“Không!” Giao long gặp cự chưởng bẻ gãy nghiền nát bài trừ rồng nước tới, một tiếng sợ hãi rống, nâng lên thật lớn cái đuôi hung hăng hướng cự chưởng quét tới.

“Ba!” một tiếng, cái đuôi nâng đến một nửa liền vô lực phát ở tại trên mặt biển, bởi vì bàn tay khổng lồ đã cầm ở giao long cổ.

“Không!” Giao long liều mạng giãy dụa, ý đồ thoát khỏi kia bàn tay khổng lồ, nhưng ngược lại bị bàn tay khổng lồ trực tiếp theo đại hải xách lên.

“Điều đó không có khả năng!” Từng trận tiếng kinh hô ở Đại Tây Dương trên không vang lên, mọi người bao gồm Cô Độc Phách ở bên trong tất cả đều vẻ mặt kinh hãi.

Bọn họ căn bản không thể nhận một vạn tượng sơ kì nhân loại tu sĩ không chỉ có một chưởng chụp lui vạn tượng hậu kỳ Cô Độc Phách nhưng lại trực tiếp đem vạn tượng sơ kì giao long chân thân cấp trực tiếp bắt lại.

Trước màn hình mọi người cũng là một trận kinh ngốc, bất quá theo sát sau liền bộc phát ra như sấm tiếng hoan hô.

Bọn họ không nghĩ tới nhìn như gầy yếu kia người Trung Quốc, thế nhưng có thể bộc phát ra như thế thực lực khủng bố!

“Không có gì không có khả năng ! Lập tức thả các nàng còn có Thiên Long, nếu không các ngươi một cái đều đừng nghĩ còn sống rời đi địa cầu!” Hạ Vân Kiệt chân giẫm tại giao long trên đầu, ánh mắt lãnh lệ nhìn quét quá này đó người từ ngoài đến, cuối cùng dừng ở Cô Độc Phách trên người, lạnh giọng quát.

“Tiểu tử, ta thừa nhận ngươi rất lợi hại! Bất quá nếu ngươi cho là chỉ bằng điểm ấy bản sự đã nghĩ uy hiếp chúng ta, vậy thật sự rất buồn cười. Ở ba ngàn giới, còn không có người dám uy hiếp Diễm Long cung !” Cô Độc Phách lộ ra hồng quang con mắt mạnh co rụt lại, giơ tay lên.

Một cái nở rộ vạn đạo ánh sáng ngọc sáng mờ dây thừng hướng tới Hạ Vân Kiệt **** mà đi.

Toàn bộ không gian tựa hồ đột nhiên bị giam cầm bình thường, liền ngay cả lòng bàn chân nguyên bản mãnh liệt mênh mông Đại Tây Dương đều nháy mắt im lặng xuống dưới.

“Chủ nhân cẩn thận!” Xa xa đứng ở xa xa Brad vẻ mặt hoảng sợ âm thanh kêu lên. Vừa rồi chính là này dây thừng vừa ra, dũng mãnh phi thường dị thường Thánh Hỏa Thiên Long nháy mắt liền bị mệt nhọc cái rắn chắc, thành tù nhân.

Trước màn hình, mọi người đã trầm tĩnh lại tâm nhất thời lại nhắc tới cổ họng mắt, vừa rồi bọn họ đồng dạng chính mắt thấy này sợi dây thừng khủng bố pháp lực.

Ở Brad thét chói tai là lúc, Hạ Vân Kiệt sớm đã cảm thấy một tia nguy hiểm, thân mình cấp tốc sau này bay ngược.

Đây là pháp bảo sao? Hạ Vân Kiệt trong lòng âm thầm sợ hãi than, đây là hắn lần đầu tiên đối mặt pháp bảo.

“Muốn chạy trốn, đã đã muộn! Đây là Diễm Long đại đế vì trảo bộ xích viêm thiên long đế dư nghiệt mà tự mình luyện chế cũng ban thưởng hạ đỉnh cấp linh khí, cho dù ngươi là thông huyền cao thủ, cũng muốn cho ta ngoan ngoãn thúc thủ chịu trói!” Cô Độc Phách trên mặt lộ ra dữ tợn khinh miệt cười lạnh.

Phược long tác như linh xà bàn ở trên hư không trung xuyên qua, nơi đi qua lay động một vòng vòng sóng gợn, sóng gợn giam cầm liễu không gian, Hạ Vân Kiệt xuyên qua kia không gian nhất thời tựa như hãm sâu vũng bùn, không chỉ có bước đi khó đi, trên người pháp lực cũng trở nên ngưng trệ tối nghĩa, không thể thông thuận lưu chuyển.

Hạ Vân Kiệt sắc mặt không khỏi khẽ biến, âm thầm sợ hãi than này phược long tác quả nhiên không giống tầm thường.

Gặp Hạ Vân Kiệt tốc độ rõ ràng chậm lại, mà phược long tác lại như độc xà bàn tới gần, mọi người trong mắt lại toát ra hoảng sợ tuyệt vọng sắc.

Thần võ như hắn, như trước còn là phá không xong kia căn khủng bố dây thừng!

“Chạy mau a! Vân Kiệt! Không cần lo cho chúng ta!” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh lòng nóng như lửa đốt, rơi lệ đầy mặt lại hét rầm lên, thê lương thanh âm quanh quẩn ở thiên không, đáp lại cũng là Cô Độc Phách đám người “Ha ha” đắc ý cuồng tiếu.

“Chỉ bằng này phá dây thừng cũng tưởng vây khốn ta sao?” Hạ Vân Kiệt nghe được Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh thê lương tiếng kêu còn có Cô Độc Phách đám người đắc ý cuồng tiếu, tối đen con mắt mạnh co rụt lại, hắn mi tâm có nhất lốc xoáy xuất hiện, một đạo tử quang

bắn đi ra.

Tử quang nơi đi qua, bị giam cầm không gian nhất thời có cái khe xuất hiện, trong nháy mắt tựa như thủy tinh thoát phá mở ra.

“Thiên Nhãn!” Có người âm thanh kêu lên.

“Là tử phủ nguyên thần! Hắn tu thành tử phủ nguyên thần!” Cô Độc Phách ánh mắt hiển nhiên so với những người khác độc ác, rất nhanh liền phát hiện kia mở ra đến trong thứ ba mắt ẩn ẩn có một tôn tử khí quanh quẩn pháp thân, nhất thời thần sắc đại biến, hoảng sợ vạn phần kêu lên.

“Tử phủ nguyên thần!” Toàn bộ thiên địa tựa hồ chợt im lặng xuống dưới, chỉ có Cô Độc Phách kia hoảng sợ vạn phần thanh âm ở trong thiên địa quanh quẩn.

Người có thượng trung hạ đan điền, tu thành nguyên thần sau, lại phân biệt được xưng là tử phủ, hoàng đình cùng mệnh phủ.

Mệnh phủ là tánh mạng chi tổ, sinh khí chi nguyên, nói cách khác là một người căn cơ chỗ. Mọi người tu luyện đều là từ dưới đan điền, cũng chính là mệnh phủ bắt đầu. Nhưng đồng thời, tuyệt đại bộ phận tu sĩ chung thứ nhất thân cũng liền mở mang ra mệnh phủ, tái không thể càng tiến thêm một bước.

Hoàng đình, lại xưng là giáng cung, trung đan điền. Hoàng đình sở nạp là mệnh phủ nguyên tinh sở luyện hóa nguyên khí, so với mệnh phủ nguyên tinh càng thêm địch luyện tinh thuần. Bất quá có thể mở ra hoàng đình tu sĩ không chỗ nào không phải là ngút trời tài, vạn trung không một. Mở mang ra hoàng đình tu sĩ, ở cùng đại cảnh giới trung tương đối cho chỉ tu ra mệnh phủ tu sĩ cơ hồ vô địch. Nói cách khác vạn tượng sơ kì cảnh giới

hoàng đình tu sĩ khả chiến vạn tượng hậu kỳ mệnh phủ tu sĩ.

Tử phủ lại xưng là thượng đan điền, Nê Hoàn cung, thiên cung. Nãi tiên thiên nguyên thần chi tàng sở. Cũng đã nói mặc kệ là mệnh phủ còn là hoàng đình sở tàng nguyên thần, tất cả đều là hậu thiên chi nguyên thần, chỉ có tử phủ sở tàng chính là tiên thiên nguyên thần. Kẻ trước người sau, thiên soa địa biệt, từ xưa đến nay, có thể mở ra tử phủ không chỗ nào không phải là khả ở trong thiên địa xưng đế đại năng giả. Thậm chí tử phủ vốn là là viễn cổ thời đại đông hoa đế quân dạy công hành địa phương, tu sĩ lấy này đến mệnh danh thượng đan điền, vốn là ý dụ tử phủ chính là đế giả chi phủ, không gì so sánh nổi. Tử phủ tu sĩ giả khả vượt nhất đại cảnh giới cơ hồ vô địch. Cũng đã nói lấy Hạ Vân Kiệt nay vạn tượng sơ kì cảnh giới, cho dù thông huyền giới cao thủ đến, cũng không phải đối thủ của hắn, chỉ có chỉ kém một bước liền hà cử phi thăng hà cử giới cao thủ mới có thể trấn trụ hắn.

Vì vậy, làm Cô Độc Phách phát hiện Hạ Vân Kiệt dĩ nhiên là tương lai có xưng đế thiên địa đại năng tử phủ tu sĩ, hơn nữa cảnh giới đã là vạn tượng sơ kì, lại như thế nào không sợ hãi khủng vạn phần?

Ngay tại thiên địa im lặng một mảnh, tất cả mọi người mặt lộ vẻ hoảng sợ sắc là lúc, kia tử quang đã phá điệu giam cầm không gian, dừng ở phược long tác.

Nở rộ vạn trượng ánh sáng ngọc sáng mờ phược long tác hào quang biến mất, hiện ra giản dị không thể dây thừng, tái sau đó bị kia tử quang một quyển, liền rơi vào rồi Hạ Vân Kiệt trong tay.

Đỉnh cấp linh khí chung quy không phải tiên khí, khả giam cầm bình thường pháp lực lại giam cầm không được đế giả pháp lực.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1181 : Đế Giang thuật

“Không tốt, đi mau!” Gặp phược long tác không địch lại tử phủ nguyên thần sở thả ra đến tử quang, rơi vào Hạ Vân Kiệt tay, Cô Độc Phách đám người hoàn toàn bừng tỉnh, ào ào bắn nhanh hướng cự thuyền, mà cự thuyền đã ở nháy mắt quang mang đại thịnh, bốn phía không gian rung chuyển, hiển nhiên chuẩn bị khởi động chạy trốn.

Hạ Vân Kiệt mở mang thượng trung hạ ba cái nguyên thần phủ, lại đã trăn tới vạn tượng kì, nguyên thần loại nào cường đại, phược long tác vừa thu lại liền ở trong khoảnh khắc lau nguyên chủ nhân ở lại mặt trên tinh thần khắc, sau đó khắc thượng chính mình tinh thần khắc, thu vì mình dùng. Hắn gặp Cô Độc Phách đám người muốn chạy trốn, lập tức liền đem phược long tác nhất tế, quát:“Chạy đi đâu!”

Phược long tác nhất thời sáng mờ vạn trượng, hóa thành một cự xà, chính là giờ khắc này cũng là hướng Cô Độc Phách đám người quấn quanh mà đi.

Tình thế nghịch chuyển, trước màn hình người tất cả đều trợn mắt há hốc mồm, theo sát sau liền phấn khởi đến cực điểm tiếng hoan hô, thẳng đến giờ khắc này, mọi người huyền một lòng mới vừa rồi thả xuống dưới.

Ngay cả kia khủng bố dây thừng đều bị Hạ Vân Kiệt cấp thu, lại còn có cái gì hảo lo lắng ?

Phược long tác quả nhiên không hổ là đỉnh cấp linh khí, lấy Hạ Vân Kiệt tu vi vừa vặn thi triển đứng lên, thậm chí thi triển đứng lên so với đã ở trong cơ thể ôn dưỡng tế luyện nhiều năm thập nhị đô thiên vu tổ Đế Giang kỳ đều còn muốn thuận tay.

“Không!” Bị trọng điểm chiếu cố Cô Độc Phách trong nháy mắt bị chính hắn mang đến phược long tác cấp triền cái rắn chắc, vẻ mặt hoảng sợ cùng không cam lòng kêu lên.

Gặp đối phương thủ lĩnh trong nháy mắt bị Hạ Vân Kiệt cấp bắt đứng lên, toàn thế giới mọi người hoan hô đứng lên, bọn họ cơ hồ đã thấy được thắng lợi.

“Buông Cô Độc đại nhân, nếu không ta hiện tại sẽ giết này hai nữ nhân!” Đang lúc toàn thế giới mọi người ở hoan hô khi, kia thanh tú nam tử thanh âm lạnh như băng vang lên.

“Ngươi dám?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy gầm lên.

Thanh tú nam tử vốn là là này chi đội ngũ quân sư loại hình nhân vật, nhất khôn khéo, hắn gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt tức giận, cũng không có tiếp theo tiếp tục tế khởi phược long tác bắt người, trong mắt lóe ra một tia sắc mặt vui mừng, biết chính mình một chiêu áp đúng rồi, trong tay hai nữ nhân đối trước mắt vị này thực lực khủng bố tu sĩ có phi thường đặc thù tầm quan trọng.

“Ta có cái gì không dám ? Dù sao là vừa chết!” Thanh tú nam tử khóe miệng lộ ra một chút tàn nhẫn cười lạnh, không có gì động tác, nhưng một chút đỏ tươi huyết lại ở Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh cái trán xông ra.

“Hảo, ta buông tha hắn!” Hạ Vân Kiệt thấy thế, con mắt mạnh co rụt lại, trực tiếp liền đem Cô Độc Phách cấp ném tới cự thuyền thượng.

Hắn nhìn ra được đến, đối phương là cái ngoan nhân vật, có thể quyết đoán hy sinh điệu trong tay hắn Cô Độc Phách, khả hắn cũng không có thể hy sinh Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh.

“Ngươi tựa hồ còn đã quên một người khác.” Thanh tú nam tử gặp Hạ Vân Kiệt quả nhiên ra đi, liền càng phát ra không có sợ hãi nói.

“Lăn!” Hạ Vân Kiệt một cước đem dưới chân giao long cấp đá đến cự thuyền.

“Hiện tại ngươi có thể thả người đi?” Hạ Vân Kiệt lạnh giọng hỏi, ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm kia thanh tú nam tử.

“Thả người? Điều này sao có thể?” Thanh tú nam tử cười lạnh một tiếng, cơ hồ đồng thời, kia cự thuyền xé rách mở không gian, như điện hướng Côn Luân sơn phương hướng **** mà đi.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không chịu phóng từ kia cự thuyền rời đi, không chỉ có bởi vì cự thuyền có Trầm Lệ Đề, Đỗ Hải Quỳnh cùng Thánh Hỏa Thiên Long, còn bởi vì một khi này cự thuyền rời đi, khi bọn hắn lần thứ hai một lần nữa buông xuống địa cầu là lúc, đó là địa cầu ngập đầu là lúc.

Hạ Vân Kiệt cũng không cho rằng lấy chính mình nay thực lực, một khi cao thủ chân chính cùng đại quân đột kích, hắn còn có thể bảo hộ được địa cầu.

Kia cự thuyền hiển nhiên là một kiện phi thường lợi hại phi hành pháp bảo, Hạ Vân Kiệt toàn lực đuổi theo nhưng lại không có pháp đuổi theo.

Hạ Vân Kiệt gặp cự thuyền có chạy mất chi hiểm, lại gầm lên giận dữ, bốn thật lớn thịt sí theo hắn phía sau lưng dài quá đi ra, tiếp theo có lục trảo theo hắn trong ngực cùng bụng thân đi ra.

Thịt sí một trương khai, nhất thời liệt hỏa đốt cháy thiên không, một đạo xích quang trong nháy mắt liền tới gần

cự thuyền.

“Đế Giang! Thượng cổ mười hai vu tổ chi Đế Giang thuật!” Cô Độc Phách thanh âm run run, cả người run run, trong mắt toát ra vô cùng khiếp sợ còn có nồng đậm tham lam.

“Mau, toàn tốc đi tới, nhất định phải đem tin tức này báo cáo cấp đại đế!” Theo sát sau Cô Độc Phách kích động vạn phần, thậm chí có điểm tố chất thần kinh kêu lên.

Cự thuyền hào quang đột nhiên trướng, thuyền thân cắt qua thiên không thậm chí đem không khí đều cấp thiêu đốt lên, hơn nữa thuyền thân tựa hồ cũng bởi vì tốc độ quá nhanh, ẩn ẩn có cái khe xuất hiện.

Hiển nhiên cự thuyền hiện tại đã là siêu phụ hà vận chuyển.

Nhưng Đế Giang tốc độ loại nào cực nhanh, chẳng sợ cự thuyền siêu phụ hà vận chuyển như trước không có cách nào khác thoát khỏi Hạ Vân Kiệt truy đuổi, vừa mới đến Côn Luân sơn trên không, phía trước đó là một mảnh đỏ đậm, cũng là hóa thân Đế Giang Hạ Vân Kiệt đã chặn nó đường đi.

Cô Độc Phách đám người gặp Hạ Vân Kiệt chặn bọn họ đường đi, nhất thời sắc mặt đột nhiên biến, bất quá nhìn lúc này tứ sí lục trảo, cả người đỏ đậm, bắp thịt như lão căn quay quanh, tản ra một tia viễn cổ hơi thở, làm cho người ta như thiên uy áp Đế Giang thân, bọn họ trong mắt đều toát ra nồng đậm tham lam sắc.

Truyền thuyết viễn cổ, mười hai vu tổ pháp lực vô biên, khả vật đổi sao dời, khả hủy thiên diệt địa, thậm chí viễn cổ thời đại thiên địa băng liệt, liền chính là theo chân bọn họ chiến đấu có liên quan, có thể nghĩ kia vu thuật ra sao lợi hại. Có thể nói gì một loại vu tổ thuật xuất

hiện, đều có thể khiến cho ba ngàn giới khắp nơi đầu sỏ chấn động, thậm chí ngay cả giáo chủ đại đế cấp siêu cấp đại nhân vật đều đã hợp lại cái ngươi chết ta sống.

Chỉ tiếc đến nay, mười hai vu tổ thuật pháp sớm đã thất truyền, không nghĩ tới nay lại ở trong này ngộ. Mà trước mắt vị này nhân loại tu sĩ hiển nhiên còn không có chân chính trưởng thành đứng lên. Lúc này nếu là đem tin tức truyền cho diễm long đại đế, kia chính là loại nào đại công lao!

“Đi, ngăn lại hắn!” Cô Độc Phách quyết định thật nhanh hạ mệnh lệnh nói.

Trên thuyền đại hán trực tiếp liền hiện ra giao long chân thân, ào ào theo cự thuyền trung bay lên trời, hướng Hạ Vân Kiệt giương nanh múa vuốt mà đi.

“Bằng này cũng tưởng cản lại ta sao?” Hạ Vân Kiệt con mắt co rụt lại, giương cánh phi hướng mà đi, lục trảo trực tiếp đối với giao long chộp đi.

“A! A!” Tiếng kêu thảm thiết từng trận vang tới, khổng lồ mà cứng cỏi giao long chi khu ở Đế Giang lợi trảo ào ào hóa thành huyết nhục mảnh nhỏ rơi Côn Luân sơn, thế nhưng tất cả đều không chịu nổi nhất kích.

Bất quá cự thuyền nhưng cũng nương này ngắn ngủi cản lại lại hóa thành một đạo hắc quang, đối với nấp trong Côn Luân sơn mạch bên trong truyền tống trận mà đi.

Cự thuyền vừa động, Hạ Vân Kiệt liền cảm nhận được một tia trận pháp dao động theo mỗ một bị băng tuyết bao trùm ngọn núi truyền đến, tái ánh mắt đảo qua, liền thấy được kia tản ra nhiều điểm sáng mờ, trình lục giác hình dạng từ xưa truyền tống trận.

Phía trước, Hạ Vân Kiệt gặp này cự thuyền cũng không phải trực tiếp theo Thánh Hỏa Thiên Long chỗ thánh sơn kia hư không trong thông đạo đi ra, mà là một đường kéo dài qua Đại Tây Dương đi Châu Phi đại lục, trong đầu còn tại hoang mang, không biết này cự thuyền là như thế nào đi vào địa cầu? Nay lại nháy mắt hiểu được, nguyên lai bọn họ là thông qua Côn Luân sơn truyền tống trận mà đến. Mà này phía trước, Hạ Vân Kiệt áp căn sẽ không biết đến ở Trung Quốc Côn Luân sơn thế nhưng còn có từ xưa truyền tống trận tồn tại, nếu không hắn tất chặt chẽ chú ý nơi này.

Nháy mắt hiểu được đồng thời, Hạ Vân Kiệt động tác nhưng cũng một điểm cũng không chần chờ, tâm thần vừa động, một điểm hắc quang theo đầu của hắn đỉnh lao ra, đảo mắt liền hóa thành nhất màu đen cự thạch đối với kia từ xưa truyền tống trận ném tới.

Kia hắc quang đúng là thập nhị đô thiên vu tổ kỳ chi nhất vu tổ Đế Giang kỳ. Này kỳ từ năm năm trước bị hắn thu vào trong cơ thể, này vài năm vẫn bị hắn ôn dưỡng tế luyện, cùng hắn dung hợp càng phát ra chặt chẽ, là hắn chân chính đại sát chiêu.

Đối kia từ xưa truyền tống trận Hạ Vân Kiệt cũng không hiểu biết, sợ có bại lộ, vì vậy trực tiếp liền tế ra vu tổ kỳ phá hủy, lại không biết đến này từ xưa truyền tống trận sớm đã rách mướp, cho dù hắn không hạ nặng tay, quá không được bao lâu chính mình cũng muốn thọ chung chính tẩm. Nay hắn tế ra vu tổ kỳ như vậy ném tới, đừng nói tạp trúng, chỉ cần hơi chút đụng tới điểm, này từ xưa truyền tống trận cũng liền lập tức báo hỏng.

Hạ Vân Kiệt không biết chỗ tòa này từ xưa truyền tống trận, Cô Độc Phách bọn họ tự nhiên hiểu biết, gặp Hạ Vân Kiệt đột nhiên tế ra một pháp bảo, kia pháp bảo tản ra đáng sợ uy áp, nhất thời sắc mặt đại biến, ào ào tế ra pháp bảo đối với thiên thượng màu đen cự thạch công

kích mà đi.

“Oanh! Oanh! Oanh!” Từng trận pháp bảo va chạm thanh âm ở Côn Luân sơn trên không vang lên, khiến cho vô số tuyết sơn sụp đổ, trường hợp cực kì dọa người.

Cơ hồ đồng thời, Cô Độc Phách đám người trong lòng như bị cự thạch va chạm, trừ bỏ Cô Độc Phách thiện có thể miễn cưỡng ổn định tâm thần, những người khác đều nhịn không được một ngụm máu tươi phun khẩu mà ra, pháp bảo lại quay tròn ngã xuống không trung, hào quang đốn ảm.

“Tiên khí!” Cô Độc Phách đám người kinh hãi ra tiếng, ánh mắt cực nóng.

Tiên khí danh như ý nghĩa là tiên nhân sử dụng pháp bảo, chẳng sợ tối thứ tiên khí, ở ba ngàn giới cũng là trân quý vô cùng, thậm chí là trấn giáo chi bảo. Giống phía trước Cô Độc Phách sở dụng phược long tác, nhất tế đi ra liền đem chân chính thực lực đã thẳng bức thông huyền cảnh giới Thánh Hỏa Thiên Long cấp bắt đứng lên, lại nói tiếp uy lực đã thật lớn, nhưng cũng không coi là tiên khí, chỉ có thể xưng là đỉnh cấp linh khí, có thể nghĩ tiên khí oai lực.

Vu tổ kỳ tự nhiên là so với tiên khí còn muốn lợi hại rất nhiều, chính là lấy Hạ Vân Kiệt nay cảnh giới cũng là phát huy không ra nó chân chính uy lực, nhưng dù là như thế, kia uy lực cũng là thế không thể đỡ, cố Cô Độc Phách đám người mới có thể hiểu lầm Hạ Vân Kiệt sở tế pháp bảo là tiên khí, lại không biết đến đó là thượng cổ thời đại tiếng tăm lừng lẫy thập nhị đô thiên vu tổ kỳ.

“Oanh!” Ngay tại Cô Độc Phách đám người kinh hãi ra tiếng là lúc, lại nhất cự tiếng vang lên, cũng là vu tổ kỳ sở biến ảo màu đen cự thạch đánh rơi phần đông pháp

bảo sau, cũng là chút không có đình trệ lại tạp hướng về phía truyền tống trận.

Truyền tống trận vốn là đã đến thọ chung chính tẩm bên cạnh, màu đen cự thạch nhất nện xuống, nhất thời hóa thành hư ảo.

“Không tốt!” Cô Độc Phách đám người gặp về nhà truyền tống trận bị phá, nhất thời người người sắc mặt đại biến, trong mắt toát ra kinh hoảng sắc.

Nơi này nhưng là rời xa ba ngàn giới, sớm đã bị vứt bỏ giới thổ. Bọn họ cũng là bởi vì biến tìm ba ngàn giới cũng không tìm được Thánh Hỏa Thiên Long, thế này mới ôm may mắn tâm lý, tùy ý bước trên một ít đi thông tích xa không biết tên giới thổ, nhìn xem có thể hay không tìm kiếm đến Thánh Hỏa Thiên Long. Nay này khối giới thổ cuối cùng một tòa truyền tống trận đều bị hủy diệt, bọn họ lại như thế nào có thể tìm được đường trở về?

“Tiếp tục ngăn trở hắn!” Bất quá tương đối cho Cô Độc Phách đám người thất kinh, kia thanh tú nam tử lại coi như bình tĩnh, một bên quyết định thật nhanh thay đổi cự thuyền hướng Châu Phi thánh sơn mà đi, một bên quát.

Chương 1182 : Ngươi cảm thấy như vậy đáng giá sao?

“Chạy đi đâu!” Hạ Vân Kiệt thấy thế một bên thu hồi vu tổ kỳ, một bên lại cấp tốc đuổi theo.

Cô Độc Phách đám người đều là sống hồi lâu giao long tu sĩ, trải qua sóng gió rất nhiều, thanh tú nam tử nhất thay đổi cự thuyền, bọn họ rất nhanh cũng liền ý thức lại đây thanh tú nam tử đánh là cái gì bàn tính.

Lấy năm đó xích viêm thiên long đế thần thông, hắn muốn đưa đi chính mình con mồ côi, khẳng định sẽ không đi truyền tống trận mà là trực tiếp xé mở không gian đem chính mình hậu duệ tiễn bước. Bởi vì truyền tống trận có người lui tới, khiến người chú ý, hơn nữa theo truyền tống trận diễm long đế cung người cũng thực dễ dàng tìm hiểu nguồn gốc tìm được hắn hậu duệ. Người sau cũng là chỉ có xích viêm thiên long đế một người biết đến thông hành đạo, không ngoài ý tình huống hạ, khẳng định không có những người khác thông hành.

Đã có hư không thông đạo, như vậy này hư không thông đạo tối khả năng địa phương hiển nhiên là ở Thánh Hỏa Thiên Long hang ổ.

“Sát!” Cô Độc Phách giận dữ hét, tay cầm trường mâu đối với Hạ Vân Kiệt liền hung hăng đầu thích mà đi.

Người còn lại thấy thế cũng tất cả đều ào ào tế ra pháp bảo đối với Hạ Vân Kiệt công kích mà đi.

Bọn họ cũng đều biết, chỉ cần bọn họ có thể thoát đi địa cầu, an toàn phản hồi Diễm Long đế cung, đem tin tức này bẩm báo đại đế, như vậy bọn họ ban cho chắc chắn là vô cùng dày! Phản chi, nếu bọn họ không thể thuận

lợi đến kia hư không thông đạo, lấy vừa rồi Hạ Vân Kiệt biểu hiện ra ngoài khủng bố thế lực, một khi hắn không để ý tích kia hai nữ nhân tánh mạng, như vậy bọn họ chắc chắn không một người có thể may mắn còn tồn tại.

Một điểm hắc quang bắn ra, lại huyễn hóa ra màu đen cự thạch, trực tiếp tạp đi qua, đem sở hữu pháp bảo đánh rơi.

“Phốc!” Lúc này đây, liền ngay cả Cô Độc Phách cũng đều nhịn không được phun ra một ngụm tinh huyết, người còn lại lại ào ào lui ra phía sau thậm chí nguyên thần bị nhất kích dưới đã bị trọng thương, pháp lực giảm mạnh.

Bất quá cự thuyền nhưng cũng mượn lực lấy càng khủng bố tốc độ hành hương sơn phương hướng bay nhanh mà đi.

Hạ Vân Kiệt thấy thế một tiếng thét dài, hai đối thịt sí mở ra, nháy mắt lại kéo gần lại khoảng cách.

“Vu tổ Đế Giang thuật quả nhiên danh bất hư truyền, ngay cả chúng ta Diễm Long đế cung phá không thuyền rồng thúc dục đến cực hạn tốc độ cũng căn bản không thể cùng nó đánh đồng.” Cô Độc Phách đám người thấy thế trong mắt đều toát ra kinh hãi sắc, cũng toát ra thật sâu tuyệt vọng.

Tương đối cho phá không thuyền rồng tốc độ, thánh sơn khoảng cách tuy rằng thoạt nhìn bé nhỏ không đáng kể, nhưng chính là này đoạn khoảng cách ở Đế Giang thuật trước mặt lại phảng phất một đoạn khóa bất quá đi hồng câu.

“Các ngươi trốn không thoát đâu!” Hạ Vân Kiệt lúc này tự nhiên cũng nhìn ra đến Cô Độc Phách đám người mưu đồ chỗ, một tiếng gầm lên, vu tổ Đế Giang kỳ bị lại

tế đi ra.

Vu tổ Đế Giang kỳ đón gió liền trướng, trong nháy mắt tối như mực cờ xí liền che đậy này phiến thiên địa, ngay cả phá không thuyền rồng cũng che đi vào.

Cô Độc Phách đám người gặp bốn phía tối sầm lại, mặc cho bọn hắn như thế nào mở to hai mắt đều thấy không rõ lắm tiền phương, đành phải thả ra thần thức. Chính là thần thức nhất thả ra, nhất thời bị trong trận cuồng phong giảo phá thành mảnh nhỏ, làm cho bọn họ thần thức đã bị không nhỏ bị thương.

Mắt không thể gặp, thần thức không thể ra, Cô Độc Phách đám người đành phải lại tế khởi pháp bảo, gầm lên một tiếng, đối với cùng cái phương hướng oanh kích mà đi, chuẩn bị lấy cậy mạnh phá vỡ vu tổ Đế Giang kỳ bày ra vây trận.

Tuy rằng vu tổ Đế Giang kỳ chính là thập nhị đô thiên vu tổ kỳ trong đó một cây, nhưng dù sao cũng là thượng cổ nổi tiếng thiên địa pháp bảo, chẳng sợ chính là một cây, này bày ra vây trận cũng là không phải là nhỏ, Cô Độc Phách đám người tưởng lấy cậy mạnh phá vỡ lại nói dễ hơn làm.

Pháp bảo công kích mà ra, trong bóng đêm sáng lên ánh sáng ngọc quang mang, nhưng như đá chìm đáy biển, ngay cả một điểm hỏa hoa cũng không kích khởi, cuối cùng về điểm này điểm hào quang càng bay càng xa, có biến mất ở khôn cùng trong bóng đêm dấu hiệu, Cô Độc Phách đám người đành phải đem pháp bảo thu trở về, để tránh cuối cùng ngay cả pháp bảo đều bị này vây trận cấp cắn nuốt.

“Lập tức thả bằng hữu của ta! Nếu không các ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ.” Hạ Vân Kiệt thanh âm ở trong thiên địa quanh quẩn.

“Hiện tại làm sao bây giờ Cô Độc đại nhân?” Nghe được Hạ Vân Kiệt uy hiếp thanh âm quanh quẩn ở đại trận trung, trên cự thuyền mọi người toàn diện lộ tái nhợt sắc.

Bọn họ hiện tại tuyệt đối tin tưởng Hạ Vân Kiệt có hoàn diệt thực lực của bọn họ!

“Ngươi nghĩ rằng chúng ta thả hắn bằng hữu, chúng ta còn có đường sống sao?” Cô Độc Phách mặt âm trầm hỏi ngược lại.

Cự thuyền người trầm mặc không nói gì, cuối cùng còn là kia thanh tú nam tử, trong mắt hàn quang lóe ra, trầm giọng nói:“Người này thực lực sâu không lường được, không chỉ có có được tiên gia pháp bảo, càng thân cụ thượng cổ vu tổ Đế Giang thuật, muốn tiêu diệt chúng ta thật như phiên chưởng, nhưng đến bây giờ hắn nhưng không có hạ tử thủ, hiển nhiên là kiêng kị trong tay ta này hai nữ tử. Cho nên chỉ cần này hai nữ tử ở chúng ta trong tay, chúng ta vị tất vốn không có hy vọng.”

Trong bóng đêm, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nghe được thanh tú nam tử mà nói, hai hàng nhiệt lệ theo khóe mắt ngã nhào xuống.

Thanh tú nam tử biết, các nàng làm sao thường không biết?

“Ta tin tưởng ngươi có thực lực giết chết chúng ta, nhưng ở chúng ta chết phía trước, chúng ta là không ngại kéo đến ngươi này hai vị bằng hữu cùng tiến lên lộ.” Cô Độc Phách hiển nhiên cũng biết điểm này, nghe vậy mạnh ngẩng đầu, mắt lộ ra hung quang nói.

Ở hắn nói chuyện là lúc, có một chút đỏ tươi theo Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh cổ xông ra.

“Ngươi nói là ngươi động tác mau đâu, còn là của ta mau?” Cô Độc Phách tay ở Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh trên cổ nhẹ nhàng lau, sau đó đem dính máu tươi ngón tay đầu thân đến miệng, hút hấp,“Này máu tươi hương vị thật không sai, có một tia thượng cổ cường giả hơi thở!”

“Vân Kiệt, không cần lo cho chúng ta! Giết bọn họ! Không thể thả bọn họ đi!” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh điên rồi kêu lên.

Các nàng rất rõ ràng, hiện tại Hạ Vân Kiệt tuy rằng rất lợi hại, nhưng nếu tùy ý này ban nhân rời đi, chỉ sợ tùy theo mà đến khẳng định là càng khủng bố địch nhân. Khi đó cho dù Hạ Vân Kiệt tái lợi hại, cũng là hai đấm khó địch bốn tay!

Bất quá Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh kêu la thanh còn không có hạ xuống, thiên địa lại khôi phục quang minh.

Xa xa Hạ Vân Kiệt đã biến trở về chân thân, lăng không mà đứng, sắc mặt âm lãnh khó coi, ánh mắt cực kì lãnh lệ, chỉ có khi hắn ánh mắt đảo qua Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh khi mới có thể toát ra một chút nồng đậm đau lòng sắc.

Cô Độc Phách cùng thanh tú nam tử cho nhau liếc nhau, đều theo đối phương trong mắt thấy được sắc mặt vui mừng cùng hy vọng.

Bất quá bọn họ cũng là không dám quá độ kích thích Hạ Vân Kiệt, dù sao trong tay hắn hai nữ tử ở người tu chân trong mắt bất quá giống như con kiến nhược tiểu phàm nhân, ít nhất ở bọn họ xem ra là như thế, bọn họ cũng tuyệt đối sẽ không bởi vì này dạng hai người như con kiến nhược tiểu mà chịu áp chế. Về phần trước mắt vị

này cường đại thái quá nam nhân vì sao hội như thế coi trọng này hai nữ nhân, thậm chí cam nguyện chịu áp chế, ở bọn họ xem ra là tuyệt đối không thể lý giải.

“Chúng ta đi!” Cô Độc Phách thấp giọng nói một câu, phá không thuyền rồng lại hành hương sơn phương hướng bay nhanh mà đi.

Hạ Vân Kiệt đạp không đuổi theo, bất quá cũng không dám tái gắt gao bức.

Rất nhanh, phá không thuyền rồng phi chí thánh sơn trên không.

Cô Độc Phách buông ra thần thức, rất nhanh liền cảm nhận được nhè nhẹ không gian lực lượng dao động.

“Quả nhiên có cường giả dùng vô thượng pháp lực trực tiếp mở mang hư không thông đạo!” Cô Độc Phách mắt lộ ra một tia sắc mặt vui mừng, sau đó trực tiếp giơ lên trường mâu đối với thánh sơn liền đâm tới.

Ầm ầm một tiếng nổ, thánh sơn miệng núi lửa ngọn núi hóa thành đá vụn ào ào ngã nhào, lộ ra bên trong kia trong như gương hư không thông đạo.

“Buông các nàng cùng Thiên Long, các ngươi có thể đi, nếu không mơ tưởng ta tha các ngươi tiến vào hư không thông đạo!” Một chút hắc quang lóe ra, hóa thành một đoàn mây đen gắn vào hư không thông đạo phía trên, đúng là thập nhị đô thiên vu tổ Đế Giang kỳ.

“Chẳng lẽ ngươi nghĩ rằng chúng ta là không biết tiểu hài tử sao? Buông bọn họ, ngươi còn có thể phóng chúng ta rời đi sao?” Cô Độc Phách cười lạnh nói.

Hai tay tạp nhanh Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh cổ, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, muốn

nhìn rõ ràng hắn gì một điểm biểu tình biến hóa.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng tận lực muốn cho chính mình biểu hiện bình tĩnh, nhưng ở Cô Độc Phách này sống mấy ngàn năm người từng trải trước mặt, đúng là vẫn còn có vẻ non nớt một ít, bị hắn hiểu rõ hắn nội bộ xa so với mặt ngoài tới kịch liệt rất nhiều cảm xúc dao động.

“Lập tức cho đi, nếu không khiến cho bằng hữu của ngươi chôn cùng đi!” Cô Độc Phách lạnh lùng nói, tạp Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh tay càng phát ra được ngay, thế cho nên các nàng tròng mắt đều bạo lồi đi ra, sắc mặt từng trận phát tím.

Hạ Vân Kiệt cái trán gân xanh căn căn bạo khởi, thô bạo, phẫn nộ cảm xúc ở trong cơ thể như núi lửa bình thường muốn phun trào lại cuối cùng lại bị hắn mạnh mẽ áp chế xuống dưới.

Hắn không thể làm được không để ý Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh sinh tử, bởi vì các nàng là hắn yêu nữ nhân!

Mây đen hóa thành một mặt tối đen tiểu kỳ nhập vào Hạ Vân Kiệt mi tâm, hư không thông đạo lại hiển lộ đi ra.

Gặp Hạ Vân Kiệt thu hồi “Tiên khí”, Cô Độc Phách cũng là không nghĩ tái kích thích hắn, để tránh tái sinh biến hóa, chậm rãi buông lỏng tay ra.

Khôi phục hô hấp tự do Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh cầm nước mắt, si ngốc nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Ngươi cảm thấy như vậy đáng giá sao? Vì hai nữ nhân không chịu ở lại bên cạnh ngươi?” Trầm Lệ Đề hỏi.

“Vậy các ngươi cảm thấy đáng giá sao? Biết rõ ta là cái hoa tâm nam nhân, biết rõ không có kết quả, còn như

trước đem đẹp nhất tốt một đêm lưu cho ta?” Hạ Vân Kiệt không đáp hỏi ngược lại.

“Nếu bây giờ còn có lựa chọn, ta sẽ không tái làm như vậy ngốc lựa chọn, ta sẽ vẫn ở lại bên cạnh ngươi, mặc kệ ngươi có bao nhiêu hoa tâm, bên người có bao nhiêu nữ nhân, bởi vì ta biết ta ở ngươi trong lòng thủy chung là độc đáo, thủy chung có không gì so sánh nổi trọng yếu địa vị.” Trầm Lệ Đề không có trả lời, chính là chảy lệ, dừng ở Hạ Vân Kiệt thâm tình nhẹ giọng nói, phảng phất hoàn toàn đã quên chính mình tình cảnh hiện tại.

“Ta cũng vậy! Ta cũng vậy!” Đỗ Hải Quỳnh chảy lệ, khóc liên tục gật đầu.

Hạ Vân Kiệt thân mình mạnh chấn một chút, rốt cục cũng có hai giọt hổ nước mắt hạ. Hai cái yêu nữ nhân rời đi, vẫn là hắn trong lòng đau nhức cùng tiếc nuối, mỗi khi đêm khuya khi tổng hội trằn trọc nhớ tới, hôm nay hắn rốt cục chờ đến đây hắn muốn trả lời thuyết phục, chính là lại chỉ có thể trơ mắt nhìn các nàng dừng ở địch nhân trong tay, chỉ có thể trơ mắt nhìn các nàng chịu khổ!

“Ta Hạ Vân Kiệt tại đây thề, chẳng sợ lên trời xuống đất, ta đều phải đem các ngươi đoạt lại chính mình bên người!” Hạ Vân Kiệt tùy ý hai giọt nước mắt chảy xuống không trung, nắm chặt quyền đầu, một chữ một chút nói.

“Chúng ta không cần ngươi lên trời xuống đất, chúng ta chỉ cần ngươi hảo hảo còn sống!” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy cơ hồ khóc thành lệ nhân, giờ khắc này, các nàng nhiều hy vọng lúc trước lựa chọn là lưu lại mà không phải rời đi.

“Thật cảm nhân a! Bất quá lời này còn là lưu trữ về sau các ngươi nam nhân đến chúng ta Diễm Long đế cung làm khách ở chậm rãi nói đi.” Cô Độc Phách vỗ tay

“Cảm thán” Nói.

Phá không thuyền rồng theo Cô Độc Phách mà nói âm, chậm rãi nhập vào hư không thông đạo, đầu thuyền Cô Độc Phách ánh mắt lạnh lẽo mà tham lam nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Ngươi không chạy thoát được đâu!” Cô Độc Phách khóe miệng gợi lên một chút tàn khốc cười lạnh, nhẹ giọng tự nói.

Chương 1183 : Bi tráng anh hùng khúc

Hạ Vân Kiệt hồi đầu thâm tình nhìn xa.

“Thực xin lỗi phụ thân cha mẹ, thực xin lỗi ta yêu nhân, thực xin lỗi bằng hữu của chúng ta, ta muốn trước tiên bước trên một cái khác thế giới đường. Rời đi trước ta sẽ hủy diệt này thông đạo, làm cho bọn họ rốt cuộc không thể phản hồi chúng ta thế giới, nhưng ta nhất định hội lại lần nữa trở về, chẳng sợ ta thân mình ngã xuống, của ta linh hồn cũng nhất định hội về nhà!”

Nói xong Hạ Vân Kiệt lại thâm sâu mong mỏi liếc mắt một cái Châu Phi đại địa trên không Brad, còn có ngự không tới vu hàm môn chúng trưởng lão.

“Quản thúc tốt chính mình năng lực, chiếu cố hảo bọn họ!”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt xoay người một bước từ giữa không trung trực tiếp bước vào núi lửa trong động kia mặt gương.

“Không cần! Ta không cần ngươi rời đi!” Trước màn hình, Tần Lam các nữ nhân rơi lệ đầy mặt, nhưng là Hạ Vân Kiệt đã nghe không được.

“Oanh!” Một tiếng nổ, một đoàn sáng lạn sáng mờ theo núi lửa cái động khẩu phóng lên cao, đem thiên không nhuộm đẫm ngũ thải tân phân, phảng phất là vì vui vẻ đưa tiễn cứu vớt thế giới này, cả nhân loại can đảm anh hùng.

Rực rỡ sau, toàn bộ miệng núi lửa đều bị san thành bình địa, kia mặt tản ra nhiều điểm thần kỳ sáng mờ gương biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Toàn bộ thế giới chợt đều im lặng xuống dưới, tất cả mọi người nhìn trước màn hình kia san thành bình địa, trống không một vật thánh sơn, trong mắt nhịn không được trào ra nước mắt, cũng không biết ai bắt đầu nức nở đứng lên, tiếp theo toàn bộ thế giới quanh quẩn ai đỗng thanh âm.

Bọn họ cũng đều biết, kia anh dũng vô địch bởi vì yêu nhau nhân, vì bằng hữu, dứt khoát bước trên nguy hiểm không biết thế giới, bọn họ càng biết vì bảo hộ địa cầu, bảo hộ toàn bộ trên địa cầu nhân loại, hắn tự đoạn đường lui!

Đây là một khúc bi tráng anh hùng khúc!

Đây là người địa cầu loại sử thượng vĩnh viễn đều không thể quên một khắc!

……

Hạ Vân Kiệt nghe không được chính mình yêu nhân khóc, hắn cũng nghe không đến toàn thế giới nhân dân vì hắn ai đỗng thanh âm.

Lúc này hắn ánh mắt chính xuyên thấu qua hư không gắt gao nhìn chằm chằm phía trước đang ở trong hư không xóc nảy màu đen cự thuyền. Sụp đổ không gian đang ở hắn mặt sau cấp tốc hướng hắn tới gần.

Màu đen cự thuyền người trên cảm giác được bốn phía không gian hỗn loạn, quay đầu trở về lộ vừa nhìn, gặp vừa rồi cửa vào không gian sụp đổ, hơn nữa cửa vào sụp đổ tựa hồ khiến cho phản ứng dây chuyền, không gian sụp đổ chính như sóng triều bình thường hướng bọn họ cấp tốc dâng tới.

“Trời ạ, tên kia truy lại đây ! Hắn còn phá hủy hư không

thông đạo cửa vào! Chẳng lẽ hắn không biết này sẽ khiến cho hư không gió lốc sao? Chẳng lẽ hắn không biết như vậy chúng ta tất cả đều hội ngoạn xong sao? Hắn điên rồi, hắn nhất định điên rồi!" Cự thuyền bọn đại hán ào ào sắc mặt tái nhợt kêu to lên.

Hư không thông đạo vốn là là cường giả mạnh mẽ xé rách không gian mở mang đi ra thông đạo, bên trong không gian thông đạo so với truyền tống trận vốn là không xong bạo loạn rất nhiều. Kia bạo loạn không gian vặn vẹo có thể trực tiếp đem người tu vi không đủ tê thành phấn toái.

Cự thuyền người trên, trừ bỏ Cô Độc Phách số ít vạn tượng cảnh giới, người còn lại rời đi phá không thuyền rồng căn bản không thể bình yên thông qua hư không thông đạo. Nay Hạ Vân Kiệt thế nhưng trực tiếp phá hủy hư không thông đạo cửa vào, dẫn tới hư không thông đạo càng phát ra hỗn loạn rung chuyển, như thế nào không cho cự thuyền người trên hoảng sợ vạn phần.

"Hắn không có điên! Hắn là không nghĩ làm cho chúng ta lại tìm được kia khối bị vứt bỏ giới thổ! Có chút đáng tiếc, kia khối giới thổ có chút đặc thù, có lẽ còn có chút quên kỳ trân dị bảo!" Cô Độc Phách âm thanh lạnh lùng nói.

"Cũng may hắn cùng lại đây, nếu không hắn ở bên ngoài trực tiếp phá hủy cửa vào, vậy thực đáng tiếc !" Thanh tú nam tử nói.

"Ha ha, kia cũng là là! Mười hai vu tổ chi Đế Giang thuật, còn có tiên khí, đây là loại nào thật lớn thu hoạch!" Cô Độc Phách nghe vậy cười ha ha đứng lên, ánh mắt xuyên thấu qua hỗn loạn hư không tham lam nhìn phía Hạ Vân Kiệt, tựa hồ hắn đã thành hắn vật trong bàn tay.

"Đại nhân hay là muốn cẩn thận, này hư không thông

đạo cũng không biết thông hướng làm sao. Vạn nhất là cái xa xôi địa phương, không thể đúng lúc liên hệ đến đại đế lại để lộ tin tức, vậy có điểm phiền toái.” Thanh tú nam tử nhắc nhở nói.

Cô Độc Phách nghe vậy trên mặt tươi cười dần dần thu liễm, gật gật đầu nói:“Vô phương, xuất phát trước, đại đế từng ban thưởng tiếp theo khối phá giới đưa tin phù, chỉ cần này hư không thông đạo xuất khẩu ở ba ngàn giới thổ trong phạm vi, có thể đúng lúc đem tin tức truyền cho đại đế.”

“Xem ra đại đế đối Xích Diễm Thiên Long đế dư nghiệt phi thường coi trọng.” Thanh tú nam tử nghe vậy mặt lộ vẻ giật mình sắc nói.

Phá giới đưa tin phù là ba ngàn giới cao nhất cấp đưa tin bùa chú, chế tác cực kỳ khó khăn, này giá trị cũng không á cho một kiện đỉnh cấp linh khí, mà tối mấu chốt là, đây là duy nhất tiêu hao phẩm. Cho nên nếu không phải cực kì tin tức trọng yếu, ai cũng không có khả năng vận dụng bực này cấp bậc đưa tin phù.

“Xích viêm thiên long đế, trong long tộc vạn năm không ra ngút trời tài, năm đó nếu không phải Diễm Long đại đế liên hợp này khác…… Khụ khụ, tóm lại, xích viêm thiên long đế dư nghiệt tuyệt không có thể lưu, nếu không một khi chờ hắn trưởng thành đứng lên chính là cái thứ hai xích viêm thiên long đế.” Cô Độc Phách biểu tình ngưng trọng nói.

“Thuộc hạ hiểu được, đại nhân lần này không chỉ có bắt được xích viêm thiên long đế dư nghiệt, lại tìm được rồi thượng cổ mười hai vu tổ chi Đế Giang thuật cùng tiên khí, nhất định có thể đại đế trọng dụng, nói không chừng đại đế một cao hưng, trực tiếp nhâm ngài làm một giới giới chủ cũng không nhất định, đến lúc đó mong rằng đại nhân nhiều hơn đề bạt thuộc hạ.” Thanh tú nam tử cúi

đầu nói, trong đầu lại âm thầm khiếp sợ không thôi.

Đối với kia cấp bậc đại nhân vật chiến đấu, hắn là không thể biết đến. Vốn tưởng rằng là Diễm Long đại đế đánh bại xích viêm thiên long đế, nay mới vừa rồi biết còn có này hắn giáo chủ đại đế cấp nhân vật tham dự.

“Đó là tự nhiên, ha ha!” Cô Độc Phách sướng ý vô cùng giơ thẳng lên trời cười to.

Ngay tại Cô Độc Phách cười to là lúc, cự thuyền đột nhiên mạnh chấn động.

Cô Độc Phách tiếng cười im bặt mà chỉ, sắc mặt đột nhiên biến.

“Không tốt, phá không thuyền rồng bởi vì phía trước siêu phụ hà vận chuyển, đã có vỡ tan chỗ, nay lại gặp gỡ không gian đại rung chuyển, chỉ sợ không thể duy trì đến đi ra ngoài.” Thanh tú nam tử mặt âm trầm nói, trong mắt toát ra một tia kinh hoảng sắc.

Hắn tuy rằng mưu kế hơn người, nhưng tu vi lại còn không cao. Đã không có phá không thuyền rồng, hắn tuyệt đối đi không ra này rung chuyển hư không thông đạo.

“Toàn lực thúc dục phá không thuyền đi trước, cũng tất cả đều tế ra pháp bảo phòng hộ bốn phía!” Cô Độc Phách quát, sắc mặt đồng dạng trở nên cực kì âm trầm khó coi.

Hắn tuy rằng tu vi là mọi người trung tối cao, nếu là tầm thường hư không thông đạo, hắn còn có nắm chắc một mình thông qua, nhưng giống hôm nay như vậy không gian hỗn loạn rung chuyển hư không thông đạo, cho dù lấy thực lực của hắn, cũng không dám vọng ngôn có thể bình yên thông qua.

“Là! Đại nhân!” Cự thuyền người trên cùng kêu lên đáp, thần sắc ngưng trọng.

Tiếp đi theo từng đạo sáng mờ theo không phá thuyền rồng bốn phía sáng lên, ý đồ không cho hỗn loạn không gian gió lốc xé rách cự thuyền.

Chỉ là bọn hắn không ra tay hoàn hảo, này vừa ra tay, nhất thời đem không gian giảo càng phát ra hỗn loạn.

Vô số không gian phong nhận gào thét ở trên hư không thông đạo tàn sát bừa bãi, một đám không gian lốc xoáy ở trong thông đạo xuất hiện, lốc xoáy trung tâm là vô tận tối đen, ai cũng không biết một khi bị cuốn vào trong đó sẽ bị đưa hướng địa phương nào. Vận khí tốt một điểm có lẽ có thể lại thấy ánh mặt trời, mà tuyệt đại bộ phận còn lại là bị cuốn vào vô tận hư không cùng trong bóng đêm.

“Không tốt!” Cự thuyền người tất cả đều sắc mặt trở nên tuyết trắng.

Bọn họ chưa bao giờ từng có ở trên hư không trong thông đạo thông hành kinh nghiệm, cho dù Cô Độc Phách cũng bất quá chính là dài lâu kiếp sống trung lần thứ hai. Tiền một lần thông qua khi, hư không thông đạo thẳng đường ổn định, nhưng lại là theo ở cường giả phía sau, chỉ có một chút không gian lực lượng xé rách, giống hôm nay như vậy rung chuyển tình huống cũng là lần đầu tiên trải qua.

“Đại nhân hiện tại làm sao bây giờ?” Thanh tú nam tử mưu kế tốt nữa, chung quy không có phương diện này trải qua, nhất thời cũng rối loạn đúng mực, kích động hỏi Cô Độc Phách.

“Lập tức thu hồi pháp bảo!” Cô Độc Phách kêu lên, lúc

này hắn cũng là đúng mực đại loạn, theo bản năng hạ mệnh lệnh nói. Bởi vì hắn gặp pháp bảo tế ra ngược lại giảo không gian càng phát ra hỗn loạn rung chuyển.

Cự thuyền người tuân lệnh tất cả đều thu hồi pháp bảo.

Pháp bảo vừa thu lại trở về, việc vui liền nháo lớn. Vô số không gian phong nhận gào thét liền hướng về phía phá không thuyền rồng cắt mà đi, vặn vẹo dao động không gian lực lượng xé rách phá không thuyền rồng.

Chính là trong nháy mắt, phá không thuyền rồng liền phát ra “Chi dát chi dát” thanh âm, hào quang đốn ám.

“A! Không tốt!” Cô Độc Phách đám người thấy thế thế nào còn không biết bọn họ này đó hành động là mắc thêm lỗi lầm nữa.

Chỉ là bọn hắn hiểu được đã đã muộn, không đợi bọn họ tới kịp bổ cứu, “Oanh” một tiếng phá không thuyền rồng nháy mắt sụp đổ.

Dù là Cô Độc Phách trải qua quá rất nhiều sóng to gió lớn, phía sau đầu óc cũng xuất hiện ngắn ngủi chỗ trống, phản xạ có điều kiện vận chuyển toàn thân pháp lực chuẩn bị chống cự bạo loạn không gian lực lượng.

Ngay trong nháy mắt này, một điểm tử quang, một điểm hồng quang theo sụp đổ cự thuyền mảnh nhỏ trung lao ra, hóa thành hai đạo cầu vồng đem Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh còn có Thánh Hỏa Thiên Long cấp thổi quét đi.

“Vân Kiệt!” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh không dám tin nhìn chính mở ra hai tay ôm các nàng, tử khí lượn lờ, sắc mặt tái nhợt Hạ Vân Kiệt.

“Oanh!” Một tiếng, Cô Độc Phách vận chuyển toàn thân

pháp lực, huy động trường mâu ngăn cản ở vỡ tan khai cự thuyền mảnh nhỏ, còn có bạo loạn không gian lực lượng, hai mắt cũng không dám tin tưởng nhìn về phía tử khí lượn lờ Hạ Vân Kiệt, kinh hô:“Ngươi thế nhưng ở trên hư không trung thả ra tử phủ nguyên thần, ngươi quả nhiên là người điên!”

Hư không thông đạo, không gian lực lượng cuồng bạo mà cường đại, cho dù thân xác cường đại mọi người không dám dễ dàng bước vào, càng đừng nói không có thân xác bảo hộ nguyên thần. Cho dù lại cường đại nhân, cũng sẽ không làm ra như vậy điên cuồng hành động, bởi vì nguyên thần chính là tu sĩ suốt đời tu luyện tâm huyết sở kết, chỉ cần nguyên thần bất diệt, tu sĩ sẽ không chết, chẳng sợ thân xác tan biến tìm được thích hợp thân thể làm theo có thể giống như trước giống nhau tu luyện cuộc sống. Mà một khi nguyên thần diệt vong, cho dù thân xác lại cường đại cũng muốn trong khoảnh khắc chân chính tử vong. Cho nên không đến vạn bất đắc dĩ, không có tu sĩ sẽ thả ra nguyên thần, càng đừng nói đem tử phủ nguyên thần bực này nhất định trở thành thiên đế cấp nguyên thần phóng tới bạo loạn hư không trong thông đạo. Mà hết thảy này gần chỉ là vì hai cái thế gian nữ tử.

Ở Cô Độc Phách xem ra, này không phải kẻ điên lại là cái gì?

“Ngươi sai lầm rồi, còn có hoàng đình nguyên thần!” Trong hư không nhất điểm hồng quang lóe ra, tử khí lượn lờ tử phủ nguyên thần trung lại nhiều một cái hồn thể tản ra hồng quang nguyên thần, chính là kia hồng quang đã trở nên phi thường ảm đạm, tựa hồ tùy thời muốn biến mất.

“Ngươi thế nhưng còn tu thành hoàng đình nguyên thần. Ta hiểu được, vừa rồi ngươi dùng tiên khí che khuất hư không thông đạo khi, ngươi cũng đã vụng trộm làm cho

hai nguyên thần lẻn vào trong thông đạo, có không gian dao động che lấp, lại dùng chân thân hấp dẫn chúng ta lực chú ý, làm cho chúng ta sơ cho phòng bị, rốt cục ở cự thuyền băng liệt trong nháy mắt phát động công kích……” Cô Độc Phách nháy mắt suy nghĩ cẩn thận hết thảy.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1184 : Còn sống chờ ta trở lại

“Bất quá ngươi lậu tính một điểm, nếu dù sao là vừa chết, chúng ta còn là không ngại kéo đến của ngươi nguyên thần còn có bằng hữu đệm lưng !” Nháy mắt suy nghĩ cẩn thận hết thảy Cô Độc Phách sắc mặt dần dần trở nên dữ tợn đứng lên.

“Sát!” Cô Độc Phách lớn tiếng gầm lên, trường mâu cao cao giơ lên đối với Hạ Vân Kiệt nguyên thần đâm tới.

Trường mâu nơi đi qua, không gian trở nên càng phát ra hỗn loạn, phong nhận tàn sát bừa bãi.

Người trên cự thuyền đều biết đến hư không thông đạo nay đã phi thường không ổn định, tùy thời có sụp đổ khả năng, trừ bỏ Cô Độc Phách, còn có Hạ Vân Kiệt như vậy quái thai có lẽ có khả năng che chở hắn bằng hữu rời đi, bọn họ cũng là nhất định tổn lạc này hư không trong thông đạo.

Cô Độc Phách này một tiếng gầm lên, nhất thời khơi dậy bọn họ đập nồi dìm thuyền bi phẫn cùng huyết khí.

“Sát!” Mọi người tất cả đều hiện ra giao long chân thân, chịu đựng không gian phong nhận đem bọn họ thân thể cắt thành huyết nhục mơ hồ đau đớn, gào thét đối với Thánh Hỏa Thiên Long còn có Hạ Vân Kiệt nguyên thần đánh tới.

“Ngươi dám!” Xa xa Hạ Vân Kiệt chân thân sắc mặt đại biến, hóa thân Đế Giang liều mạng về phía trước phóng đi.

Nhưng nơi này dù sao cũng là hư không thông đạo, không gian cực kì hỗn loạn, hơn nữa vừa rồi cự thuyền

đột nhiên băng giải, Cô Độc Phách đám người đột nhiên phát lực, khiến cho càng thêm khủng bố không gian gió lốc, cho dù Hạ Vân Kiệt thân xác cường hãn vô cùng, lại hóa thân Đế Giang, tại đây bạo động hư không trong thông đạo lại như hãm sâu vũng bùn bình thường, tốc độ căn bản mau không nổi.

“Có cái gì không dám ! Hôm nay ta liền diệt của ngươi tử phủ nguyên thần, hoàng đình nguyên thần!” Cô Độc Phách trường mâu đảo mắt liền đâm đến Hạ Vân Kiệt nguyên thần trước mặt.

Tối đen mâu tiêm ở trước mắt không ngừng phóng đại, kéo hỗn loạn không gian lực lượng.

Hạ Vân Kiệt hai tôn nguyên thần tất cả đều sắc mặt đại biến, cơ hồ không hề nghĩ ngợi xoay người liền trốn.

Hư không thông đạo, không gian hỗn loạn, năm đó lấy Thánh Hỏa Thiên Long cường đại thân xác, móng vuốt với vào đi đều trực tiếp bị vết cắt, thậm chí đến vạn vật cảnh giới cũng không dám mạo hiểm nhiên đi vào, có thể thấy được hư không trong thông đạo không gian hủy diệt lực lượng khủng bố.

Hạ Vân Kiệt hai tôn nguyên thần có thể ở không có thân xác dưới sự bảo vệ liền tiến vào hư không thông đạo, là vì này hai tôn nguyên thần không phải mệnh phủ nguyên thần, mà là vạn trung không một hoàng đình nguyên thần, còn có có thể coi là tiên thiên chân thần tử phủ nguyên thần, nếu không nếu là đổi thành mệnh phủ nguyên thần đã sớm bị không gian lực lượng cấp giảo phấn túy. Nhưng dù là như thế, hai tôn nguyên thần ẩn núp ở trên hư không trong thông đạo cũng là đã bị không gian lực lượng không ít thương tổn, ở phá không thuyền rồng băng liệt trong nháy mắt, mạnh mẽ đón không gian rung chuyển đánh sâu vào, liều lĩnh ra tay cứu người, hai tôn nguyên thần lại đã bị thật lớn thương

tổn. Hơn nữa hoàng đình nguyên thần vốn là không bằng tử khí nguyên thần cô đọng cường đại, lại bị thương rất nặng, có tùy thời hỏng mất dấu hiệu.

Nay Cô Độc Phách liều lĩnh đánh tới, mặt sau còn có này hắn giao long giết tới, Hạ Vân Kiệt hai tôn nguyên thần lại như thế nào dám cứng rắn khiêng.

“Trốn chỗ nào!” Cô Độc Phách gặp Hạ Vân Kiệt hai tôn nguyên thần khỏa cuốn Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh xoay người liền trốn, nhe răng cười ở phía sau đuổi giết.

“Sát!” Ngay tại Cô Độc Phách theo đuổi không bỏ, lập tức giết đến là lúc, hoàng đình nguyên thần rốt cục dừng lại, nâng tay nắm tay đón nhận mâu tiêm.

Nguyên lực biến ảo quyền đầu hồng quang chói mắt, gào thét xuyên qua hư không, ngay sau đó liền nặng nề mà đánh ở tại mâu tiêm.

“Oanh!” Một thanh âm vang lên, mâu tiêm hào quang đốn ám, Cô Độc Phách khí thế cũng chợt ngừng lại một chút, bất quá hoàng đình nguyên thần lại tại đây nhất kích trung hao hết sở hữu nguyên khí, hồng sắc thân ảnh như ẩn như hiện, cuối cùng biến mất ở trên hư không trong thông đạo.

“Chủ nhân!” Thánh Hỏa Thiên Long thấy thế, hai mắt đỏ đậm, ngã nhào hạ huyết sắc nước mắt.

Hoàng đình nguyên thần, vạn trung không một, khả chủ nhân là một cứu hắn không tiếc tế ra, cũng cuối cùng tổn hại lạc này hư không trong thông đạo.

“Phốc!” Trong hư không liều mạng đi tới Hạ Vân Kiệt mạnh phun ra một ngụm tinh huyết, khí sắc nhất thời uể oải xuống dưới.

Hoàng đình nguyên thần, Tinh Nguyên sở luyện hóa chi nguyên khí sở ngưng, tiếp mệnh phủ thông tử phủ, nãi trung gian lực, dù là Hạ Vân Kiệt còn tu có Vu môn huyền pháp, thân xác cường đại vô cùng, hoàng đình nguyên thần tổn hại cũng mang cho hắn thật lớn bị thương.

“Vân Kiệt! Không cần lo cho chúng ta! Ngươi đi đi, ngươi đi đi, van cầu ngươi !” Nhìn một cái khác rõ ràng Hạ Vân Kiệt ở trên hư không trung biến mất, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh tuy rằng biết nam nhân của chính mình như trước còn sống, nhưng lại còn là tâm như đao cắt, khóc nói.

Các nàng biết, kia từng đạo vô hình phong nhận phi thường đáng sợ, kia phảng phất nhiệt khí bốc lên vặn vẹo không gian là có thể dễ dàng đem các nàng gầy yếu thân mình trong nháy mắt giảo thành dập nát, cho nên lúc này chính giáp ôm các nàng Hạ Vân Kiệt chính không ngừng thả ra màu tím gì đó đem các nàng bao vây lại.

Mỗi khi kia màu tím gì đó bị tước bạc một phần, Hạ Vân Kiệt sẽ một lần nữa đưa vào, mà chính hắn thân thể quang mang lại càng ngày càng ám, tựa như phía trước kia màu đỏ thân hình giống nhau trở nên ảm đạm.

“Không, chẳng sợ chết, ta cũng sẽ không rời đi các ngươi!” Hạ Vân Kiệt gầm rú nói, lấy nhanh hơn tốc độ chạy trốn, tùy ý khủng bố không gian lực lượng xé rách thân thể hắn.

“Không, các ngươi tất cả đều chết!” Cô Độc Phách trường mâu rốt cục lại giết tới.

Tử phủ nguyên thần há mồm phun ra một đạo tử mang, tử mang hóa thành một đạo phi kiếm nghênh hướng Cô Độc Phách trường mâu.

“Thương!” Một đạo lưỡi mác giao kích thanh âm ở trên hư không trung vang lên, chỉnh không gian càng phát ra hỗn loạn.

“A!” Cô Độc Phách hét thảm một tiếng, cũng là một cái cánh tay sinh sôi bị không gian phong nhận cấp cắt đi.

Mà cơ hồ ở đồng thời, cấp tốc tới gần Hạ Vân Kiệt lại phun ra một ngụm tinh huyết, tử phủ nguyên thần quang mang càng phát ra ảm đạm, bất quá lại lấy nhanh hơn tốc độ ở trên hư không trong thông đạo phi hành.

“Nhận lấy cái chết!” Đế Giang bốn cánh mạnh mở ra, lục trảo đối với Cô Độc Phách hung hăng chộp đi.

Hắn rốt cục vượt qua Cô Độc Phách.

“Ta ngăn trở hắn, các ngươi tiếp tục đuổi giết.” Đã ôm hẳn phải chết chi tâm Cô Độc Phách nhưng thật ra cái ngoan nhân vật, thế nhưng không hề trốn tránh, mà là trực tiếp ném xuống trường mâu pháp bảo, hiện ra giao long chân thân, quay quanh ở trên hư không trong thông đạo, hai mắt lạnh như băng nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Chắn ta giả tử!” Hạ Vân Kiệt thấy thế phẫn nộ quát, lục trảo lấy càng hung mãnh độ mạnh yếu hướng tới kia khổng lồ giao long chân thân chộp đi.

“Ba!” Lục trảo nặng nề mà bắt được giao long khổng lồ thân mình, mạnh nhất xả, nhất thời kia khổng lồ thân mình huyết nhục bay tán loạn.

“A! Điều đó không có khả năng!” Giao long há mồm phát ra thê lương tiếng kêu thảm thiết, trong mắt toát ra vô cùng khiếp sợ ánh mắt.

Cô Độc Phách vạn vạn không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt mất

đi hai tôn cường đại nhất nguyên thần sau, thế nhưng lực lượng còn lớn hơn đến như thế trình độ khủng bố, thế nhưng thiếu chút nữa sẽ muốn đem hắn như kiên thạch bàn thân mình sinh sôi xả đoạn.

“Không có gì không có khả năng !” Hạ Vân Kiệt mắt lộ ra hung quang, đỏ đậm thịt sí nâng lên đến đối với Cô Độc Phách đầu liền vỗ đi xuống.

“A, không!” Cô Độc Phách lại một tiếng thê lương kêu thảm thiết, đầu băng liệt, một điểm hắc quang lòe ra, hiện ra hắn giao long nguyên thần.

“Mọi người cùng chết đi!” Thân xác bị hủy, Hạ Vân Kiệt lại như thế cường đại, lúc này đây Cô Độc Phách là một điểm may mắn tâm lý đều không có, giao long nguyên thần nhất lao ra thân thể, thế nhưng không chút do dự liền lựa chọn tự bạo.

Lấy Hạ Vân Kiệt cường đại thân xác, thượng còn không sợ giao long nguyên thần tự bạo, lấy Đế Giang tốc độ hắn cũng hoàn toàn tránh né kịp, nhưng vấn đề là nơi này là hư không thông đạo.

Cô Độc Phách nguyên thần tự bạo phảng phất tinh tinh chi hỏa giống nhau, lập tức đem toàn bộ hư không thông đạo cấp châm lên.

Nhất thời vốn là lung lay sắp đổ, tùy thời đều có sụp đổ dấu hiệu lập tức liền hoàn toàn bạo động đứng lên.

Vô số lốc xoáy, vô số không gian phong nhận trống rỗng ở trên hư không trung sinh ra. Cũng có một cái không gian thật lớn lốc xoáy ở Cô Độc Phách nổ mạnh trung tâm sinh ra, lập tức liền đem Hạ Vân Kiệt cấp cắn nuốt. Cũng đem này nguyên bản muốn đuổi theo sát tử phủ nguyên thần giao long cấp cắn nuốt.

“Không!” Xa xa Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh phát ra vô cùng thê lương tiếng kêu.

Tử phủ nguyên thần hào quang chấn động, thiếu chút nữa sẽ muốn hóa thành nhiều điểm tử quang tản ra, nhưng cuối cùng lại ngưng kết lên, sau đó không muốn sống hướng xuất khẩu phương hướng bay nhanh mà đi.

Hiện tại bản thể bị không gian lốc xoáy cấp cắn nuốt, tử phủ nguyên thần không còn có thể kí hy vọng hắn có thể tới cứu bọn họ, hết thảy chỉ có thể dựa vào chính mình.

“Chủ nhân!” Thánh Hỏa Thiên Long thấy thế một tiếng bi tráng rống giận, há mồm rõ ràng cắn hạ nhất đại khối giao long huyết nhục, sau đó cấp tốc hướng tử phủ nguyên thần chạy đi.

Chủ nhân hiện tại đã bị không gian lốc xoáy cấp cắn nuốt, hắn vô luận như thế nào đều phải bảo trụ hắn tử phủ nguyên thần còn có hắn hai cái yêu nữ nhân.

Chính là nay không gian đã hoàn toàn bạo động đứng lên, Thánh Hỏa Thiên Long vốn là dừng ở mặt sau một ít, chờ hắn muốn đuổi theo tử phủ nguyên thần khi, hư không trong thông đạo đã nơi nơi là không gian lốc xoáy cùng không gian phong nhận.

Trong nháy mắt, Thánh Hỏa Thiên Long không nghĩ qua là cũng bị bên người chợt xuất hiện không gian lốc xoáy cấp cắn nuốt.

“Không!”

Thánh Hỏa Thiên Long không cam lòng rống giận quanh quẩn ở trên hư không trung.

……

Tịch dương tàn huyết, sa mạc mênh mông vô bờ làm cho người ta tuyệt vọng.

Sa mạc trên không, có thật lớn hồ nước, bình tĩnh vô ba, trong veo xanh biếc, nhất thất sắc thải hồng vắt ngang hồ nước trên không, thải hồng phía trên, cung khuyết ban công, điêu lan ngọc thế, tiên hạc phi vũ, có tiên nữ cao thấp, tử khí bốc lên, tiên vụ lượn lờ, lại là nhất phái làm cho người ta vô cùng hướng tới truyền thuyết tiên cảnh cảnh tượng.

Tịch dương phương hướng, đột nhiên sáng lên một điểm tử quang, tử quang hạ xuống, hiện ra hai cái lê hoa mang vũ, mỹ mạo vô cùng nữ tử, còn có một đạo như ẩn như hiện màu tím bóng người.

“Ta chỉ có thể bảo hộ đến các ngươi đến nơi đây !” Như ẩn như hiện phảng phất tùy thời hội tán đi màu tím bóng người thâm tình nhìn hai nữ nhân, thân thủ nhẹ nhàng lau các nàng trên mặt nước mắt.

Nhưng các nàng trong mắt nước mắt lại lạc càng vui.

“Ngươi như thế nào ngu như vậy! Ngươi như thế nào ngu như vậy!”

“Không phải nói ngốc nhân có ngốc phúc sao? Ta muốn là không ngốc có thể đạt được các ngươi như vậy xinh đẹp nữ nhân phương tâm sao?” Màu tím bóng người cười nói.

“Ta không thích ngươi ngốc! Ta không thích ngươi ngốc!” Hai người khóc phe phẩy đầu.

“Tốt lắm đừng khóc, ta cảm giác được đến của ta chân thân còn sống, cho dù ta ở vũ trụ cuối, ta cũng sẽ trở về tìm các ngươi.” Tử phủ nguyên thần lại thân thủ nhẹ nhàng lau các nàng trên mặt nước mắt.

“Thật vậy chăng? Ngươi còn sống?” Hai người nghe vậy tất cả đều kinh hỉ ngẩng đầu, trên mặt nước mắt ở tịch dương hạ lóe ra làm cho người ta tan nát cõi lòng lóng lánh.

“Ở chúng ta tách ra đêm hôm đó, ta nói rồi, trước kia lừa các ngươi là vì thích các ngươi, mà hiện tại bắt đầu không lừa các ngươi, cũng là bởi vì thích các ngươi. Hôm nay ta lặp lại lần nữa, ta sẽ không tái lừa các ngươi, bởi vì ta thích các ngươi, ta nhất định sẽ tìm đến các ngươi. Cho nên đáp ứng ta, vô luận như thế nào các ngươi nhất định phải hảo hảo còn sống, còn sống chờ ta trở lại!” Tử phủ nguyên thần nói xong, bàn tay ra muốn lại nhẹ nhàng lau các nàng trên mặt nước mắt, nhưng trực tiếp mặc đi qua, rốt cuộc chà lau không xong.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1185 : Mới tới dị địa

“Đứa ngốc, chúng ta đáp ứng ngươi, vô luận ngươi nói cái gì, chúng ta đều đáp ứng ngươi! Chỉ cần ngươi có thể trở về!” Hai người khóc nâng tay muốn bắt trụ kia mặc các nàng hai má mà qua màu tím bàn tay, nhưng đụng chạm đến cũng là mặt mình.

“Ta nhất định hội trở về !” Thanh âm tiệm tiểu, lại vô cùng kiên định.

“Không cần đi a! Vân Kiệt, ta đáp ứng ngươi! Ta đáp ứng ngươi!” Nhìn màu tím bóng người dần dần trở thành nhạt, hai người khóc kêu lên.

Bất quá đáp lại các nàng chính là một cái dần dần biến mất mỉm cười, cuối cùng kia mỉm cười biến thành hai lũ tử khí, nhập vào các nàng mi tâm.

Làm kia hai lũ tử khí phân biệt nhập vào các nàng mi tâm khi, hai người cảm thấy một cỗ chưa bao giờ từng có ấm áp theo mi tâm nhộn nhạo mở ra, lưu biến quanh thân, bách hải sinh lực, trước đó chưa từng có cảm thấy cả người tràn ngập lực lượng, hai người lại chảy xuống hai hàng nhiệt lệ.

Hồi lâu mới nặng nề mà đem trên mặt nước mắt lau, ngẩng đầu nhìn xa phiêu phù ở trên sa mạc không như tiên cảnh bàn ảo ảnh, trong mắt lộ ra một chút kiên định.

“Ta nhất định phải cường đại, ta nhất định phải hảo hảo còn sống, chờ ngươi trở về!”

Nhẹ giọng tự nói lại lộ ra vô cùng kiên định.

……

Vô tận hư không, Hạ Vân Kiệt nghe không được thanh âm, nhìn không tới quang minh, không cảm giác một tia không gian dao động, thậm chí ngay cả thân mình, chân nguyên lực, vu lực cũng tựa hồ giống như này hư không giống nhau đình chỉ vận chuyển, không thể động đậy.

Nếu không phải đầu óc còn có thể tư tưởng, Hạ Vân Kiệt khẳng định cho rằng chính mình đã đã chết.

Chẳng lẽ ta sẽ muốn như vậy chậm rãi chết đi sao? Vô tận hư không trong bóng đêm Hạ Vân Kiệt tuyệt vọng nghĩ.

Đột nhiên, một bộ hình ảnh xuất hiện ở tại hắn trong đầu, hắn thấy được sa mạc, hắn thấy được như tiên cảnh ảo ảnh, hắn càng thấy được khóc cùng lệ nhân bình thường Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh.

Các nàng còn sống, chúng ta không thể chết được, ta nhất định phải tìm được các nàng! Tuyệt vọng trung Hạ Vân Kiệt phảng phất lập tức có lực lượng.

Hắn điên cuồng mà vận chuyển chân nguyên lực, vận chuyển vu lực, tựa như người gần chết giãy dụa bình thường.

Làm chân nguyên lực cùng vu lực cùng nhau điên cuồng mà vận chuyển khi, một loại kỳ lạ dao động theo Hạ Vân Kiệt trên người phát ra khai đi, sau đó này dao động tựa như một điểm tinh hỏa tiến vào du thùng bình thường, tử bình thường yên tĩnh hư không đột nhiên kịch liệt địa chấn lay động đến, sau đó nổ mạnh mở ra.

“A!” Hạ Vân Kiệt hét thảm một tiếng.

Bất quá rất nhanh Hạ Vân Kiệt tiếng kêu thảm thiết liền quàng quạc mà chỉ, hắn vẻ mặt không dám tin nhìn chung quanh hết thảy.

Như trước là hắc ám một mảnh, nhưng hắn lại cảm giác được thời gian cùng không gian lưu động, hắn còn hô hấp đến không khí.

“Ta còn còn sống! Ta đi ra !” Hạ Vân Kiệt kinh hỉ kêu, bất quá sống sót sau tai nạn kinh hỉ rất nhanh đã bị kịch liệt đau đớn sở thay thế được.

Nguyên bản ở trên hư không thông đạo, Hạ Vân Kiệt liền tế ra hoàng đình nguyên thần cùng tử phủ nguyên thần, người trước ở trên hư không trong thông đạo liền tổn hại lạc, người sau, Hạ Vân Kiệt hiện tại cũng cơ hồ đã cảm ứng không đến, phỏng chừng tám chín phần mười cũng đem lập tức hoàn toàn tổn hại lạc. Hoàn hảo hắn căn cơ, mệnh phủ nguyên thần còn ở, hơn nữa hắn còn kiêm tu vu pháp, vu pháp sở tu lực lượng rót vào toàn thân cốt nhục, thần thức bên trong, cùng thân mình hòa hợp nhất thể, thế này mới làm cho hắn thân xác cùng tinh thần không có hỏng mất. Nhưng dù là như thế, hoàng đình nguyên thần cùng tử phủ nguyên thần tổn hại cũng cho hắn tạo thành rất nặng thương tổn. Nay lại đã trải qua hư không nổ mạnh, lúc này Hạ Vân Kiệt không chỉ có mệnh phủ nguyên thần thu nhỏ lại uể oải, lung lay sắp đổ, phảng phất nguyên anh vừa sinh, thân xác lại tàn phá không chịu nổi, cơ hồ không có một cây huyết nhục xương cốt là đầy đủ, trong cơ thể vu đỉnh cũng là như thế, không có một tòa là đầy đủ.

“Phốc!” Đang lúc Hạ Vân Kiệt đau đớn không chịu nổi là lúc, trong lòng phảng phất đột nhiên bị cái gì vậy hung hăng thu một chút, một ngụm tinh huyết không chịu khống chế phun khẩu mà ra, bên trong mệnh phủ nguyên thần một trận lay động, thiếu chút nữa sẽ muốn như vậy tán đi, may mắn Hạ Vân Kiệt mạnh mẽ ổn định, thế này mới lại ngưng tụ thành anh, chính là tu vi cũng là thẳng tắp ngã xuống tới nguyên anh sơ kỳ.

Hai giọt huyết lệ theo Hạ Vân Kiệt trong mắt ngã nhào, hắn biết tử phủ nguyên thần cuối cùng còn là tổn hại rơi xuống, mà hắn rốt cuộc không thể cách vô ngần không gian nhìn đến cũng bảo hộ Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh.

“Ta nhất định hội biến cường, ta nhất định sẽ tìm được các ngươi, nhất định sẽ không tái làm cho bất luận kẻ nào thương tổn các ngươi!” Trong bóng đêm Hạ Vân Kiệt chậm rãi vận chuyển pháp lực, vẻ mặt kiên định lăng không đứng lên.

Đây là một mảnh hắc ám hỗn loạn không gian, có màu xám dòng khí ở không trung phiêu động xuyên qua.

Hắc ám hỗn loạn không gian một bên là cùng dạng hắc ám hỗn loạn, cho dù Hạ Vân Kiệt tụ tập pháp lực cùng mắt cũng nhìn không thấu kia hắc ám hỗn loạn trong không gian mặt còn có cái gì, mặt khác một bên còn lại là một tòa liên miên ngàn dặm mênh mang đại sơn.

Lấy Hạ Vân Kiệt nay thân thể trạng huống, tự nhiên là không dám xâm nhập kia hắc ám hỗn loạn không gian, mà là chịu đựng cả người đau đớn, vận chuyển chân nguyên chậm rãi hướng đại sơn bay đi.

Làm Hạ Vân Kiệt hướng đại sơn bay đi khi, có vài lần màu xám dòng khí theo hắn bên người thổi qua, Hạ Vân Kiệt đều trốn tránh, bởi vì làm kia màu xám dòng khí tiếp cận, hắn trong lòng không hiểu sinh ra một loại phi thường đáng sợ cảm giác.

Làm Hạ Vân Kiệt cuối cùng phi dừng ở trên đất bằng khi, hắn quay đầu thấy được một đầu lưng có hai cánh hoa ban lão hổ theo hắc ám hỗn loạn không gian trung bay ra đến, không cẩn thận đụng phải kia màu xám dòng khí, thế nhưng nháy mắt đã bị giảo thành dập nát, ngay cả xương cốt tra cũng không có lưu lại, sợ tới mức Hạ

Vân Kiệt sinh sôi ra một thân mồ hôi lạnh.

Như vậy đáng sợ dòng khí, lấy hắn nay thân thể trạng thái, nếu bị kia màu xám dòng khí lây dính thượng, chỉ sợ kết cục sẽ không so với kia hai cánh hoa ban lão hổ hảo đi nơi nào.

Sơn mạch liên miên, cao ngất trong mây, so với trên địa cầu gì một cái sơn mạch đều phải nguy nga cao lớn.

Trong núi cây rừng cũng là như thế, tán cây như mây, thẳng sáp tận trời, tùy ý có thể thấy được cao trăm mét đại thụ, nhân đứng ở phía dưới có vẻ phá lệ nhỏ bé.

Sơn mạch trung linh khí so với địa cầu nồng đậm rất nhiều, cơ hồ không chút nào kém cỏi Hạ Vân Kiệt tỉ mỉ bố trí quát sơn tiên cảnh. Tiên thảo linh dược cũng tùy ý có thể thấy được, liền rơi xuống đất như vậy trong chốc lát công phu, Hạ Vân Kiệt liền phát hiện hai khỏa ít nhất năm trăm năm đã ngoài linh chi, còn có ba chu đồng dạng không ít cho năm trăm năm nhân sâm.

Bất quá Hạ Vân Kiệt cũng không dám ở trong này một lát lưu lại, hắn tổng cảm thấy kia hắc ám hỗn loạn trung có thể sợ hung vật. Nếu là bị vây toàn thịnh thời kì, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không sợ, hắn vu tiên song tu. Ở tiên tu này nhất lĩnh vực, mở mang ba tòa nguyên thần phủ, ở vu tu này một lĩnh vực, truyền thừa là thượng cổ vu vương Hạ Vũ cùng vu tổ Đế Giang, chú thành vu đỉnh cường đại chắc chắn vô cùng, vu tiên hợp nhất, lấy hắn nay vạn tượng sơ kì cảnh giới, chẳng sợ chính là hà cử cảnh giới cao thủ, hắn cũng có thể chống lại một hai, tất nhiên là không cần quá mức khiếp đảm. Nhưng nay hắn tiên tu cảnh giới đại ngã, thân xác trọng thương, vu đỉnh tàn phá, thực lực đại hàng, lại thế nào chống lại ép buộc, tự nhiên là trước tìm cái địa phương an toàn điều trị thương thế, khôi phục thực lực cho thỏa đáng.

Trên đường ngắt lấy mắt chứng kiến đến một chút tiên thảo linh dược, Hạ Vân Kiệt nhanh chóng rời xa rừng rậm cùng hắc ám hỗn loạn không gian giao giới địa phương. Bất quá càng xa cách giao giới, có khả năng nhìn thấy tiên thảo linh dược lại càng thiếu, năm cũng kém rất nhiều, còn mơ hồ có người hoạt động dấu vết lưu lại.

Này cũng chứng minh rồi Hạ Vân Kiệt phía trước đoán rằng, hắc ám hỗn loạn không gian bên cạnh quả nhiên có nguy hiểm, thế cho nên này địa phương mọi người không dám xâm nhập nơi nào.

Đàn sơn liên miên không ngừng, Hạ Vân Kiệt cũng không biết vượt qua bao nhiêu tòa cao ngất cao trên mây ngọn núi, lại như trước không đi ra này đàn sơn.

Bất quá dù là như thế, Hạ Vân Kiệt cũng không dám lăng không phi tường. Bởi vì phi tường mục tiêu rất rõ ràng, tại đây nhân sinh không quen địa phương, thực lực của hắn lại vừa vặn bị vây thung lũng, vạn nhất bị cùng loại phía trước nhìn đến hai cánh hoa ban lão hổ hung thú hoặc là cái gì nhân vật lợi hại tràng thượng liền phiền toái.

Chính là ở rậm rạp không thấy ngày núi rừng trung không ngừng xuyên qua, đối với nay mỗi mại động một chút cước bộ đều phải đau cái trán đổ mồ hôi, cả người muốn tán giá Hạ Vân Kiệt mà nói cũng là một kiện cực kỳ hao tổn thể lực sự tình, nếu không phải trong lòng như trước không hề an, Hạ Vân Kiệt sớm liền dừng lại cước bộ nghỉ ngơi chữa thương.

Hồi lâu, làm Hạ Vân Kiệt cảm thấy hẳn là rời đi kia nguy hiểm nơi cũng đủ xa, hơn nữa thân thể trạng thái thật sự không cho phép tiếp tục như thế cấp tốc xuyên qua núi rừng, Hạ Vân Kiệt rốt cục quyết định muốn gần đây tìm một chỗ chữa thương nghỉ ngơi hồi phục, nếu không

hắn còn không có đụng tới cái gì nguy hiểm địch nhân, chính mình sẽ muốn trước đem chính mình cấp ép buộc xong đời.

Không bao lâu, Hạ Vân Kiệt đột nhiên cảm thấy trước mắt sáng ngời, hắn chạy ra khỏi che thiên tế nhật, không thấy ánh mặt trời nguyên thủy rừng rậm. Hiện ra ở trước mắt là một cái thật lớn hồ nước.

Hồ nước bốn phía đàn sơn vây quanh, mặt hồ bình tĩnh vô ba, trong veo xanh biếc, trên bầu trời mây trắng, thế giới này thái dương, còn có bốn phía núi rừng đều rõ ràng ảnh ngược trên mặt hồ, đem toàn bộ hồ nhuộm đẫm ngũ thải tân phân, phảng phất một cái khác kỳ dị thế giới.

Xa xa ngọn núi, có nhất phi bộc thẳng quải xuống, nghi là long trì phun tuyết rơi đúng lúc, giống như phía chân trời quải ngân hà, ầm vang rung động, như vạn mã chạy chồm, vô cùng tráng lệ.

Hạ Vân Kiệt thần thức cẩn thận phô mở ra đến, nhìn quét một phen bốn phía, gặp cũng không có cái gì cường đại hơi thở tồn tại, thế này mới âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, quyết định ngay tại nơi này chữa thương nghỉ ngơi hồi phục.

Hạ Vũ, thượng cổ vu vương, lấy trị thủy công danh chấn cổ kim, có thể hóa Hoàng Long, vạn nhất có cường địch đột kích, hắn cũng khả hóa rồng trốn vào cự trong hồ.

Bên người không có gì bày trận tài liệu, Hạ Vân Kiệt đành phải ở ngoại vi nỗ lực khắc vài cái từ xưa Vu môn vu phù, lại lấy ra vu tổ Đế Giang kỳ, đem nó đánh tiến vào tới gần thân mình ngồi xếp bằng địa hạ, để ngừa vạn nhất.

Chính là này vu tổ Đế Giang kỳ lúc trước bị Cô Độc

Phách đám người hiểu lầm làm tiên khí, khiến cho bọn họ tham dục, cho nên nếu không cần phải, Hạ Vân Kiệt là sẽ không bại lộ cái này đại sát khí, bởi vì nó khả xa không chỉ tiên khí đơn giản như vậy, vạn nhất có người ánh mắt càng độc ác, nhận ra là vu tổ Đế Giang kỳ, thất phu vô tội hoài bích có tội, tại đây nhân sinh không quen địa phương, Hạ Vân Kiệt thật không biết sẽ cho chính mình đưa tới nhiều nguy cơ.

Đã trải qua sinh tử chi chiến cùng khảo nghiệm, Hạ Vân Kiệt ở nguy hiểm ý thức phương diện dĩ nhiên cấp tốc lột xác thành thục đứng lên.

Bố trí hảo hết thảy, Hạ Vân Kiệt thế này mới ngồi xếp bằng ngồi ở bên hồ cỏ xanh mặt đất, đem thần thức lẻn vào trong cơ thể, cẩn thận kiểm tra đứng lên.

Càng kiểm tra, Hạ Vân Kiệt tâm lại càng đi xuống trầm.

Thân thể trạng huống so với hắn trong tưởng tượng còn muốn không xong, không chỉ có tử phủ, hoàng đình rỗng tuếch, không tồn một tia chân nguyên, mệnh phủ nguyên thần thẳng tắp ngã xuống đến nguyên anh sơ kỳ cảnh giới, hơn nữa mệnh phủ nguyên thần còn có tùy thời hỏng mất dấu hiệu, hiển nhiên nếu không những đúng lúc bổ cứu, chỉ sợ mệnh phủ nguyên thần đều phải tổn hại lạc. Mệnh phủ nguyên thần là căn cơ, nếu căn cơ vừa đi, như vậy tử phủ nguyên thần cùng hoàng đình nguyên thần sẽ thấy không thể một lần nữa ngưng tụ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1186 : Man thú

Nguyên thần trạng huống không xong cũng liền thôi, ít nhất Hạ Vân Kiệt còn có cường đại thân xác, chắc chắn vu đỉnh, chỉ bằng này, Hạ Vân Kiệt cũng có thể địch nổi thông huyền cao thủ, nhưng trong vô tận hư không một lần nổ mạnh cũng không cận cơ hồ tạc băng hắn thân xác, cũng tạc tàn hắn trong cơ thể bảy tôn vu đỉnh, trên thực tế, nếu không phải hắn kiêm tu vu pháp, có vô cùng mạnh mẽ thân xác, chỉ sợ hắn đã sớm bị nổ thành dập nát.

Duy nhất làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy may mắn còn có nói không nên lời nghi hoặc cùng khiếp sợ là, mi tâm chỗ kia tôn theo hắn huyết mạch thức tỉnh khi liền xuất hiện cổ đỉnh, chút không tổn hao gì, chính là hào quang có chút ảm đạm.

Khi hắn vận chuyển “Vũ vương quyết” Khi, mi tâm chỗ tựa như trước kia giống nhau ẩn ẩn xuất hiện một cái lốc xoáy, lốc xoáy trung một tôn cổ đỉnh ẩn hiện, một tia thiên địa linh khí bị nhét vào cổ đỉnh, một bộ phận chuyển hóa vì chân nguyên lực bổ dưỡng mệnh phủ nguyên thần, một bộ phận hóa thành vu lực chữa trị Hạ Vân Kiệt thân xác còn có kia tàn phá bảy tôn vu đỉnh.

Nhìn mệnh phủ nguyên thần dần dần không hề có hỏng mất dấu hiệu, thân xác cùng vu đỉnh đã ở từng bước chữa trị, tuy rằng rất chậm, nhưng ít ra thấy được hy vọng, Hạ Vân Kiệt trong lòng an tâm một chút.

Hai canh giờ sau, Hạ Vân Kiệt gặp mặc kệ là mệnh phủ nguyên thần cùng thân xác còn có vu đỉnh đều xu cho ổn định, liền xuất ra phía trước ven đường thu thập đến linh thảo tiên dược, trực tiếp giống cắn cây cải củ giống nhau, một cây căn cấp ăn vào bụng.

Cũng may lúc này không có luyện đan sư ở đây, nếu không nhìn đến Hạ Vân Kiệt thế nhưng giống cắn cây cải củ giống nhau đem một ít mấy trăm hơn một ngàn năm trân quý linh thảo tiên dược ăn vào bụng, phi bị tức hộc máu, mắng hắn bại gia tử không thể.

Bất quá lúc này Hạ Vân Kiệt lại đâu thèm được nhiều như vậy. Tiên thảo linh dược nhập thể, một tia dòng nước ấm lưu biến quanh thân, không chỉ có thương thế cùng vu đỉnh nhanh hơn khôi phục, nguyên thần cũng cường đại rồi không ít, tự nhiên là không chút do dự đem ven đường thu thập đến linh thảo tiên dược toàn bộ cắn cái sạch sẽ, cuối cùng còn có điểm hối hận lúc ấy lá gan quá nhỏ, thế nhưng không chọn thêm một ít.

Đương nhiên hối hận về hối hận, lấy Hạ Vân Kiệt nay trạng thái hắn là tuyệt đối không dám trở về bên cạnh vùng hái thuốc.

Thái dương dần dần tịch dương, Hạ Vân Kiệt đột nhiên cảm giác được có cái gì xúc động chính mình bố trí ở bên ngoài vu phù, trong lòng giật mình, tạm thời đình chỉ vận động, mở hai mắt.

Hai mắt trợn mắt khai, ấn đập vào mắt liêm là một đầu giống nghé con bình thường lớn nhỏ, hình dạng giống như lang, cả người huyết sắc, dài hai cái đầu, ánh mắt xanh mượt tỏa sáng hung thú.

Hạ Vân Kiệt bày ra vu phù có cảnh báo, mê vây chi dùng, kia huyết sắc song đầu lang hung thú gây ra vu phù, trong lúc nhất thời liền bị vây ở trong đó, nhất thời nhạ hắn hung tính đại phát, ngửa đầu liên tục rống giận, theo nó tiếng rống giận dữ vang lên, trên người huyết sắc thế nhưng phóng lên cao, từng đợt tràn ngập ăn mòn lực lượng theo huyết sắc hướng bốn phía tràn ngập mở ra.

Chỉ chốc lát sau thế nhưng liền ăn mòn mở Hạ Vân Kiệt sở bày ra vu phù, sau đó mắt lộ ra hung quang hướng hắn xông đến.

Hạ Vân Kiệt trong mắt hàn mang chợt lóe, đang chuẩn bị phát động vu tổ Đế Giang kỳ diệt sát này lão khi, đột nhiên hắn mặt lộ vẻ một tia kinh ngạc sắc.

Bởi vì hắn thế nhưng cảm giác được vài vu lực dao động, kia vài vu lực cũng không cường đại, đều ở địa vu hai ba đỉnh trong lúc đó, tương đương cùng người tu chân Trúc Cơ kì cùng Kim Đan kỳ cảnh giới.

Hạ Vân Kiệt toại án binh bất động, hắn tuy rằng người bị thương nặng, nhưng bằng này huyết sắc song đầu lang hung thú lại còn thương không đến hắn, bất quá tại đây trong rừng lần đầu tiên gặp được tu giả xuất hiện, nhưng lại là vu tu, lại làm cho Hạ Vân Kiệt không thể không thận trọng đối đãi.

“Sát!” Ngay tại Hạ Vân Kiệt thu hồi sát chiêu là lúc, một tiếng thanh lệ tiếng quát ở bên hồ cây cối lý vang lên, tiếp theo Hạ Vân Kiệt liền nhìn đến một điểm hàn quang theo cây cối trung như điện bắn ra.

Hàn quang thẳng thủ huyết sắc song đầu lang trong đó một cái đầu mà đi, chính là một mũi tên nhọn, mũi tên phù quang lóe ra, hiển nhiên là gây vu pháp.

Huyết sắc song đầu lang hiển nhiên đã nhận ra nguy hiểm, cấp tốc xoay người, sau đó đối với mũi tên nhọn phóng tới phương hướng há mồm rít gào.

Một đạo huyết quang lao ra, mũi tên nhọn nhảy vào huyết quang, bất quá trong nháy mắt phù quang ảm đạm, tái sau đó liền biến thành một bãi nước thép.

“Sát!” Bất quá cây cối người hiển nhiên không có như

vậy buông tha cho, lại vang lên một đạo thanh lệ quát lạnh thanh.

Lúc này đây không những là bắn ra một điểm hàn quang, mà là đều biết điểm hàn quang cùng nhau bắn ra, mũi tên phù quang lóe ra, phát ra từng trận sắc nhọn tiếng xé gió, thanh thế có chút dọa người.

Theo sát sau người bắn tên theo cây cối trung ào ào đi ra, trên mặt đều mang theo cảnh giác còn có một tia vẻ hưng phấn.

Người có sáu người, hai nam bốn nữ, thoạt nhìn đều là người trẻ tuổi, cầm đầu là một vị mặc màu đen bì giáp, nâu tóc dài qua vai, dáng người đường cong hấp dẫn, rất là mạnh mẽ nữ tử.

Nàng nắm cung là mọi người trung dài nhất, tu vi cũng là tối cao, có địa vu tam đỉnh trung kỳ. Người còn lại đại bộ phận đều chỉ có địa vu nhị đỉnh trung hậu kỳ tu vi, chỉ có một vị xương gò má đột khởi, hai má gầy yếu, nhưng thân mình lại phá lệ khôi ngô, thân cao ít nhất hai mét đã ngoài nam tử đã ở địa vu tam đỉnh, bất quá so với kia nữ tử kém hơn một chút, còn tại địa vu tam đỉnh sơ kì.

“Ô!” Huyết sắc song đầu lang lại gầm lên giận dữ, huyết quang hướng về phía tên mà đi, tên nhảy vào huyết quang, đảo mắt ruộng đất nhưng lại hóa thành một bãi máu loãng.

“Này man thú huyết khí sung túc, thực lực không phải là nhỏ, mọi người đều cẩn thận một điểm!” Cầm đầu nữ tử thần sắc ngưng trọng quát, nói chuyện khi, ánh mắt đảo qua Hạ Vân Kiệt, lóe ra một tia nghi hoặc.

“Yên tâm đi, Tử Yên, chúng ta muốn giết chính là huyết khí sung túc man thú.” Kia xương gò má đột khởi nam tử thần sắc lãnh ngạo lại bắn ra nhất tên, sau đó bàn tay

vừa lật, trong tay cung tiễn thu đứng lên, thay vào đó là một thanh hồn thể tối đen trường kích.

Bởi vì ngay tại này nói chuyện chỉ khoảng nửa khắc, huyết sắc song đầu lang đã vọt tới bọn họ trước mặt.

“Sát!” Nam tử nổi giận gầm lên một tiếng, nắm chặt trường kích đối với huyết sắc song đầu lang đầu liền đâm đi.

Huyết sắc song đầu lang thế nhưng không né tị, há mồm đó là một ngụm cắn ở tại trường kích.

“Nghiệt súc làm càn!” Nam tử hiển nhiên không nghĩ tới song đầu lang cũng dám trực tiếp há mồm cắn hắn trường kích, một tiếng gầm lên, hai tay nắm chặt trường kích, mạnh hướng song đầu lang trong cổ họng thứ.

Đã có thể tại đây khi, song đầu lang trong đó một cái đầu sói thế nhưng hiện ra một cái lục giác hình huyết tinh, một đạo huyết quang theo huyết tinh trung bắn ra, thẳng thủ nam tử đầu.

“Không tốt, này man thú đã kết ra man tinh, La Chiến mau buông tay!” Nắm trường cung nữ tử gặp có một đầu sói thế nhưng hiện lên một cái lục giác hình huyết tinh, nhất thời sắc mặt đại biến, một bên sốt ruột kinh hô, một bên sớm đã đáp cung đối với kia đầu sói vọt tới.

Bất quá La Chiến hiển nhiên luyến tiếc hắn kia trường kích, thế nhưng không chịu buông tay, mà là sửa thứ vì bạt, mạnh phát lực, cánh tay bắp thịt cầu kết, ý đồ đem trường kích thu hồi.

Hạ Vân Kiệt thấy thế sắc mặt khẽ biến, một điểm mịt mờ tử quang ở hắn mi tâm chợt lóe bắn về phía cặp kia đầu lang.

Song đầu lang nhất thời cảm thấy một cỗ nguy cơ đánh úp lại, cả người lang mao căn căn dựng thẳng lên, cắn trường kích miệng vội vàng lỏng rồi rời ra, quay đầu tưởng toàn lực đối phó đang âm thầm đột nhiên đánh úp lại nguy cơ.

Bất quá ngay tại phía sau, mang theo pháp phù mũi tên nhọn bắn tới, nhất tên bắn trúng nó một con mắt.

Nhất thời song đầu lang một tiếng thê lương kêu thảm thiết, quanh thân huyết khí quay cuồng.

Hạ Vân Kiệt thấy thế lại lặng yên thu hồi âm thầm thả ra vu pháp, đó là một đối hắn mà nói hoàn toàn xa lạ thế giới, nếu không cần phải, ở nay thân thể trạng huống hạ, hắn là sẽ không dễ dàng bại lộ thực lực của hắn.

La Chiến gặp Tử Yên thế nhưng nhất tên bắn trúng song đầu lang đầu, nhất thời mặt lộ vẻ sợ hãi lẫn vui mừng, vốn đã kinh thu hồi đến trường kích lại hung hăng hướng song đầu lang đâm tới. Người còn lại thấy thế cũng đều ào ào lấy ra chính mình vu bảo, hướng về phía song đầu lang sát đi, kia cầm đầu nữ tử cũng không ngoại lệ, nàng lấy ra là một phen loan đao, thoạt nhìn phong cách cổ xưa không có gì bóng loáng, vết đao tựa hồ cũng có chút độn, nhưng uy lực cũng là lớn nhất.

Bất quá song đầu lang tuy rằng bị bị thương nặng, nhưng lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, nó như trước hung tàn vô cùng, vài thứ đều thiếu chút nữa muốn La Chiến đám người mệnh, cũng may Hạ Vân Kiệt âm thầm sử điểm thủ đoạn nhỏ, La Chiến đám người thế này mới ở trả giá không ít vết thương đại giới hạ, giết kia song đầu lang.

Đương nhiên này trong lúc Hạ Vân Kiệt cũng không hảo hoàn toàn đem chính mình trở thành một cái bàn xem giả, trong lúc ở bên hồ nhặt chút cự thạch, dành thời

gian thả vài lần “Tên bắn lén”, cũng là xem như giúp điểm tiểu việc.

“Ha ha! Chúng ta xử lý một đầu kết huyết tinh man thú!” Làm song đầu lang cuối cùng bị giết khi chết, La Chiến đám người tất cả đều vẻ mặt hưng phấn mà hoan hô không chỉ, chỉ có Tử Yên lòng còn sợ hãi nói:“Lần này chúng ta vận khí tốt, vừa rồi kia nhất tên thế nhưng bắn trúng nó đầu, hơn nữa nó có hai cái đầu lại chỉ kết thành một cái huyết tinh, hiển nhiên còn không có thể tính chân chính hoàn thành kết tinh một bước, chỉ có thể xem như nửa huyết tinh. Nếu không thật muốn là một đầu kết đầy đủ huyết tinh man thú, vậy tương đương với địa vu tứ đỉnh chi cảnh, trừ phi chúng ta thoát được mau, nếu không tất cả mọi người muốn công đạo nơi này.”

“Một ngày nào đó, cho dù đối mặt kết thành đầy đủ huyết tinh man thú, ta cũng nhất kích đem nó đánh chết!” La Chiến lại lau đem trên mặt máu tươi, thần sắc ngạo nghễ nói.

Còn lại ba nữ nhân gặp La Chiến dũng mãnh, trong mắt toát ra sùng bái ái mộ sắc, bất quá Tử Yên lại mặt băng bó trách cứ nói:“Kia cũng muốn ngươi có thể sống đến ngày nào đó mới có cơ hội. Giống vừa rồi như vậy, nếu không phải chúng ta vận khí tốt, ngươi đã chết!”

“Tử Yên, ngươi đây là cái gì ý tứ, nếu không phải ta vừa rồi liên lụy trụ này man thú, ngươi có thể nhất tên bắn trúng nó yếu hại sao?” La Chiến gặp Tử Yên trước mặt mọi người răn dạy hắn, vẻ mặt bất mãn nói.

“Phú quý hiểm trung cầu, Tử Yên tỷ, kỳ thật ta cảm thấy vừa rồi La Chiến thực dũng cảm!” Có nữ tử xuất khẩu bang La Chiến nói chuyện nói.

La Chiến gặp có người giúp hắn nói chuyện, trên mặt

hơn một phần đắc ý ngạo sắc.

Tử Yên nhìn La Chiến liếc mắt một cái, lại thấy những người khác tựa hồ cũng đều có đồng ý ý, hừ lạnh một tiếng:“Lần này tính, ta không hy vọng có tiếp theo, tốt lắm, đem này nọ thu thập một chút, buổi tối ngay tại nơi này hạ trại. Diệp Thông, cắt hai cái đùi, rửa buổi tối nướng ăn.”

“Thật tốt quá, buổi tối có man thú chân ăn, ta còn là lần đầu tiên ăn kết thành huyết tinh man thú chân đâu!” Diệp Thông là đội ngũ trung một cái khác nam tử, nghe vậy vẻ mặt hưng phấn mà kêu lên, sau đó hưng trí hừng hực đi cắt hai điều lang chân chạy đến bên hồ đi lột da tẩy trừ. Những người khác cũng đều đồng dạng vẻ mặt hưng phấn, tựa hồ này lang chân là thế giới này vô thượng mỹ vị giống nhau.

Này song đầu lang có nghé con lớn nhỏ, hai điều lang chân tự nhiên phân lượng rất nặng, Hạ Vân Kiệt gặp sáu cái người trẻ tuổi, hai nam tứ nữ một cái bữa tối thế nhưng muốn ăn điệu hai điều “Ngưu chân”, không khỏi âm thầm cảm khái bọn họ có thể ăn.

“Ngươi lại đây!” Đang lúc Hạ Vân Kiệt cảm khái là lúc, La Chiến một bên tự cấp trên người miệng vết thương đồ dược, một bên vẻ mặt kiêu ngạo, lấy mệnh lệnh khẩu khí hướng Hạ Vân Kiệt kêu lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1187 : Vu Hàm quốc

“Sự tình gì?” Hạ Vân Kiệt đi lên trước hỏi, bởi vì phía trước trong hư không nổ mạnh, hắn trên người còn mang theo thực nghiêm trọng thương, có chút địa phương huyết nhục mở ra mơ hồ có thể thấy được xương cốt, thật là dọa người.

“Sự tình gì? Chúng ta cứu ngươi, chẳng lẽ ngươi không nên tỏ vẻ một chút cảm tạ sao?” La Chiến gặp Hạ Vân Kiệt đối mặt hắn thái độ tùy ý, sắc mặt không khỏi trầm xuống nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi nao nao, trong lòng có chút dở khóc dở cười. Nếu không phải hắn âm thầm ra tay, trước mắt này sáu người có thể có một nửa đào thoát cho dù không sai. Không nghĩ tới nay, ngược lại là hắn thành người bị cứu.

“Cảm ơn các ngươi đã cứu ta.” Bất quá Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không lộ ra này đó, hắn còn cần hướng những người này hiểu biết thế giới này tình huống, cho nên nao nao sau, cũng liền theo La Chiến ngữ khí, nói lời cảm tạ nói.

“Đi, đem song đầu man lang phá vỡ, đem bên trong nội tạng cái gì lấy ra tẩy trừ sạch sẽ.” La Chiến lại việc nhân đức không nhường ai tiếp nhận rồi Hạ Vân Kiệt nói lời cảm tạ, sau đó trên cao nhìn xuống sai sử nói.

Man thú nội tạng có dơ bẩn vật, nếu trễ xử lý sẽ làm chỉnh đầu man thú có mùi hư hao, bực này sự tình tự nhiên là không tốt từ nữ tử động thủ. Trong đội chỉ có hai nam nhân, một cái đã đi tẩy trừ chân sói, chuẩn bị bữa tối, kia xử lý nội tạng sự tình tự nhiên muốn La Chiến đến làm.

“Nội tạng sự tình không vội, ngươi nếu không muốn động thủ khiến cho Diệp Thông đến, đừng làm khó người khác, chẳng lẽ ngươi không phát hiện hắn bị thương nặng sao?” Tử Yên lại nhíu nhíu mày nói.

“Hừ, bản sự không bao nhiêu, lại dám xâm nhập vạn man sơn, muốn ta nói, bị thương cũng là xứng đáng!” La Chiến gặp Tử Yên giúp Hạ Vân Kiệt nói chuyện, sắc mặt bất mãn đứng lên, ánh mắt khinh miệt quét hắn liếc mắt một cái, sau đó đi thu thập song đầu man lang nội tạng.

“Ngươi đừng để ý, La Chiến tính cách kiêu ngạo, nói chuyện cho tới bây giờ chính là như vậy, nhưng bản tính còn là không sai.” Tử Yên hướng Hạ Vân Kiệt mỉm cười, mặt mang xin lỗi nói.

“Không có việc gì.” Hạ Vân Kiệt khoát tay nói.

“Ngươi là cái nào bộ lạc ? Cũng dám độc thân một người chạy đến này vạn man sơn đến? Tuy rằng man thú toàn thân là bảo, hơn nữa một thân huyết nhục đối với chúng ta vu tu tu luyện rất có ích lợi, nhưng này cũng phải có mệnh hưởng dụng mới được.” Tử Yên ánh mắt đảo qua Hạ Vân Kiệt trên người nhìn thấy ghê người vết thương, trong mắt lóe ra một chút kinh nghi sắc, nói.

“Ta là theo vạn man sơn bên trong một cái tiểu sơn thôn đi ra, trong thôn tao ngộ rồi man thú công kích, ta một đường chạy trốn, liền chạy tới nơi này.” Hạ Vân Kiệt nói cái dối.

Vạn man sơn danh như ý nghĩa có vạn trọng sơn, bên núi tự nhiên có rất nhiều tiểu sơn thôn, hàng năm lấy săn thú mà sống. Chính là bởi vì này vạn man sơn liên tiếp hắc ám hỗn loạn không gian, khi có man thú xông vào vạn man sơn, có đôi khi cũng có chút man thú đi ra rừng rậm nguy hại bên núi tiểu sơn thôn. Hơn nữa Hạ

Vân Kiệt bởi vì hư không nổ mạnh, quần áo sớm đã không còn nữa tồn tại, phía trước ở trên đường gặp được một đầu lão hổ, thuận tay bắt nó giết, lột hổ da vây quanh ở trên người, cũng là như là liệp hộ.

Cho nên hắn như vậy vừa nói, Tử Yên cũng là không có hoài nghi, chính là dùng đồng tình ánh mắt nhìn hắn một cái, nói:“Man thú hung mãnh vô cùng, cho dù trong đại bộ lạc đi ra vu tộc dũng sĩ rất nhiều cũng đều mệnh tang chúng nó miệng, không phải một tiểu sơn thôn có thể ngăn cản được, ngươi xem như mệnh đại, có thể đào thoát man thú chi khẩu, một đường chạy trốn tới nơi này.”

“Đúng vậy, ta xem như mệnh đại.” Hạ Vân Kiệt cảm khái nói, câu này cảm khái chi nói cũng là chân thật.

“Ngươi trên người có vu lực dao động, xem ra cũng có thể tu luyện quá vu pháp, chính là vu tu trung giống ngươi như vậy gầy yếu cũng rất thiếu.” Tử Yên lại đồng tình nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy âm thầm một trận cười khổ, lấy hắn tu vi, nếu không phải bị trọng thương, vu đỉnh tàn phá, vu lực dao động không xong, bằng Tử Yên địa vu tam đỉnh trung kỳ tu vi lại như thế nào có thể cảm thụ được đến hắn trên người vu lực dao động.

“Đúng vậy, tu luyện quá một ít.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu trả lời.

“Ngươi đã có thể tu luyện vu pháp, xem ra các ngươi thôn hẳn là cũng là thuộc loại ta Vu Hàm quốc con dân, trong khoảng thời gian này ngươi liền đi theo ta đi.” Tử Yên nghe vậy nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng giật mình.

Hắn là Vu Hàm môn môn chủ, mà tại đây một cái không biết cách địa cầu bao nhiêu xa xôi địa phương, hắn thế nhưng đột nhiên nghe được “Vu Hàm quốc” Này ba chữ, làm cho Hạ Vân Kiệt như thế nào không cảm thấy khiếp sợ.

Đến tột cùng là trùng hợp đâu, còn là hai người trong lúc đó có rất lớn liên hệ?

Chính là nếu là trùng hợp, kia không khỏi cũng quá xảo ? Đều là Vu Hàm hai chữ, nhưng lại đều là vu tu!

“Uy, nhỏ gầy tử, còn không chạy nhanh tạ quá Tử Yên tỷ, có biết hay không quốc đô có bao nhiêu người tưởng đi theo Tử Yên tỷ, đều không có cơ hội, ngươi này tiểu sơn thôn đến tiểu tử, gầy cánh tay gầy chân nhưng thật ra chiếm được này thiên đại cơ duyên.” Một nữ tử gặp Hạ Vân Kiệt ở sững sờ, vỗ hạ bờ vai của hắn, xem thường nói.

“Quốc đô? Chẳng lẽ là Vu Hàm quốc quốc đô sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cũng là trong lòng lại chấn động, hỏi.

“Tại đây viễn man giới đảo, chúng ta vu tộc còn có cái thứ hai quốc đô sao? Hương dã địa phương chính là hương dã địa phương, cái gì cũng không biết, với ngươi nói cái gì quốc đô cùng viễn man giới đảo căn bản chính là đàn gảy tai trâu, Tử Yên ngươi tin tưởng muốn cho như vậy một người đi theo ngươi sao? Bằng bôi nhọ ngươi tôn quý thân phận.” Đang ở thu thập nội tạng La Chiến nghe nói Tử Yên muốn cho Hạ Vân Kiệt đi theo nàng, trong mắt không khỏi lóe ra một tia không vui sắc, đứng dậy phiêu Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, vẻ mặt khinh miệt nói.

“Đây là chuyện của ta, không cần ngươi quản.” Tử Yên âm thanh lạnh lùng nói.

“Ngươi……” La Chiến gặp Tử Yên không nghe hắn khuyên bảo, tức giận đến không nói gì.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không chịu buông tha hiểu biết thế giới này cơ hội, huống hồ còn đề cập đến Vu Hàm quốc, cho nên cũng liền không sao cả La Chiến khinh miệt trào phúng, đứng dậy đối Tử Yên củng chắp tay nói:“Như vậy đa tạ Tử Yên cô nương.”

“Tử Yên cô nương cũng là ngươi kêu sao?” La Chiến đối Tử Yên bất đắc dĩ, nhưng đối Hạ Vân Kiệt cũng là chút sẽ không khách khí, nghe vậy âm thanh lạnh lùng nói:“Nếu theo Tử Yên sẽ muốn có thân là tôi tớ giác ngộ, kêu chủ nhân!”

“Đây là ta cùng Tử Yên cô nương trong lúc đó sự tình, không cần ngươi xen vào việc của người khác!” Hạ Vân Kiệt hiện tại thân thể trạng huống tuy rằng không thích hợp bại lộ thực lực, nhưng cũng không phải một địa vu tam đỉnh sơ kì tên có thể một mà tái khiêu khích, nhục nhã, cho nên gặp La Chiến lại khiêu khích nhục nhã, Hạ Vân Kiệt rốt cục sắc mặt trầm xuống, âm thanh lạnh lùng nói.

“Lớn mật! Ngươi này hương dã tiểu dân, cũng biết ta là ai?” La Chiến gặp Hạ Vân Kiệt cũng dám như thế đối hắn nói chuyện, nhất thời tức giận đến vu lực dâng, nâng tay liền chuẩn bị một bàn tay đem Hạ Vân Kiệt chụp phiên.

“Ta quản ngươi là ai, ta chỉ biết vừa rồi nếu không Tử Yên cô nương đúng lúc bắn ra một tên, ngươi đã là người chết một cái!” Nói xong Hạ Vân Kiệt liền tự cố rời đi, đi đến nguyên lai địa phương ngồi xếp bằng, nhắm mắt lại rốt cuộc lười quan tâm kia La Chiến liếc mắt một cái.

La Chiến loại nào chịu quá này khinh mạn, càng đừng

nói đối phương ở hắn trong mắt bất quá chính là một hương dã tiểu dân, nhất thời giận dữ một tiếng thét dài, lấy ra cung tiễn liền chuẩn bị đem Hạ Vân Kiệt một tên bắn chết.

“La Chiến, ngươi muốn làm gì?” Tử Yên thấy thế sắc mặt đột nhiên trầm xuống, quát mắng nói.

“Ta nghĩ làm gì? Chẳng lẽ ngươi không thấy được này hương dã có tiểu dân nhục nhã ta sao?” La Chiến gặp Tử Yên cản lại hắn, sắc mặt trở nên cực kì khó coi.

“Ngươi nếu không trước nhục nhã hắn, hắn có thể như vậy đối với ngươi sao?” Tử Yên mặt lạnh lùng hỏi ngược lại.

“Ta là Vu Hàm quốc Phiêu Kị đại tướng quân tôn tử, có thể giống nhau cũng luận sao?” La Chiến giận dữ hỏi nói.

“Ta là lần này hành động đội trưởng, ta nói có thể có thể!” Tử Yên mặt lạnh lùng nói, một đôi tối đen con mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm La Chiến.

“Tiểu tử, có bản lĩnh ngươi liền cả đời tránh ở nữ nhân mặt sau!” La Chiến chung quy không dám cùng Tử Yên cứng đối cứng, giận dữ một tiếng thét dài, sau đó hướng về phía Hạ Vân Kiệt lạnh lùng bỏ lại một câu, xoay người tiếp tục đi rửa sạch nội tạng.

Gặp La Chiến rời đi, Tử Yên dùng nghi hoặc ánh mắt nhìn phía dĩ nhiên nhập định Hạ Vân Kiệt.

Nếu nói vừa rồi nàng đã tin Hạ Vân Kiệt nói, nhưng hiện tại nàng lại nổi lên một tia nghi hoặc.

Một hương dã tiểu dân, trọng thương thành như vậy, lại một thân một mình, lại đã biết được một ít bọn họ thân

phận, hắn làm sao đến dũng khí, dám như thế cùng La Chiến đối kháng? Hơn nữa, chẳng lẽ hắn vừa rồi không thấy được La Chiến biểu hiện ra đến đáng sợ thực lực sao? Chẳng lẽ nói, thực lực của hắn so với La Chiến còn cường? Là cái thâm tàng bất lộ cao thủ?

Bất quá rất nhanh Tử Yên phủ định chính hắn một đoán rằng, vừa rồi Hạ Vân Kiệt trên người phát ra vu lực dao động mỏng manh mà hỗn loạn, nhiều lắm cũng ngay tại địa vu nhất đỉnh hậu kỳ cảnh giới, lại như thế nào khả năng so với La Chiến còn cường đâu? Hơn nữa, Vu Hàm quốc tuổi trẻ một thế hệ trung, chân chính khả địch nổi La Chiến nhân vốn là không nhiều lắm, không chỗ nào không phải là tiếng tăm lừng lẫy hạng người, lại như thế nào có thể là trước mắt này tầm thường vô danh hạng người đâu?

Tử Yên lại nào biết đâu rằng, nếu không phải Hạ Vân Kiệt bản thân bị trọng thương, vu đỉnh tàn phá, bằng của nàng tu vi cảnh giới lại như thế nào khả năng cảm ứng được đến Hạ Vân Kiệt vu lực dao động!

Vừa rồi tiên thảo linh dược ở tiếp tục phát huy tác dụng, ngắn ngủn thời gian, làm Hạ Vân Kiệt ngửi được theo gió bay tới thịt nướng hương khi, trong cơ thể thương thế lại ổn định không ít. Chính là nói muốn muốn một lần nữa ngưng tụ tử phủ nguyên thần cùng hoàng đình nguyên thần lại còn xa xa không hẹn, không chỉ có cần thời gian dài tĩnh dưỡng, còn cần rất nhiều trân quý dược liệu đan dược tương trợ. Về phần vu đỉnh cùng thân xác dù sao chính là tổn thương, không giống tử phủ nguyên thần cùng hoàng đình nguyên thần là trực tiếp tổn hại, chỉ cần cho hắn thời gian, tổng cũng có thể chậm rãi tu bổ khôi phục. Đương nhiên tổn thương như thế nghiêm trọng, cũng không phải trong khoảng thời gian ngắn có thể tu bổ khôi phục.

“Ăn khối man thú thịt đi, đối với ngươi thương thế mới có

lợi.” Mùi thịt đến từ Tử Yên đưa qua dĩa ăn xoa nhất đại khối chân sói thịt.

Chân sói thịt bị nướng ánh vàng rực rỡ, rất là mê người.

Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới Tử Yên thế nhưng còn đưa thịt cho hắn, bất quá càng kinh ngạc còn là nàng nói.

“Cảm ơn.” Hạ Vân Kiệt nói thanh tạ, sau đó tiếp nhận dĩa ăn, há mồm không chút khách khí liền cắn một mồm to.

Ép buộc đến bây giờ, hắn cũng quả thật có điểm đói bụng.

Nướng chân sói thịt hương vị cũng không có ở mặt ngoài thoạt nhìn như vậy mê người mỹ vị, trên thực tế còn có điểm khó có thể nuốt xuống, bất quá làm Hạ Vân Kiệt nuốt xuống một khối chân sói thịt sau, hai mắt lập tức liền sáng đứng lên.

Bởi vì chân sói thịt vừa vào bụng, Hạ Vân Kiệt liền cảm giác được từng đợt từng đợt huyết nhục tinh khí theo trong bụng dâng lên, chậm rãi dung nhập tự thân huyết nhục cốt cách bên trong, không chỉ có thương thế tựa hồ có hảo chuyển dấu hiệu, liền ngay cả vu đỉnh đã ở không vận công tình huống hạ thế nhưng cũng có ẩn ẩn chữa trị dấu hiệu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1188 : Man thú thịt

“Này man thú có cổ quái, tựa hồ chất chứa có cực nhỏ thượng cổ đại vu Tinh Nguyên huyết khí, nếu là vận chuyển tâm pháp, hiệu quả hẳn là càng giai.” Hạ Vân Kiệt thầm giật mình, rốt cuộc bất chấp thịt sói hương vị khó có thể nuốt xuống, ăn như hổ đói đứng lên, một bên ăn như hổ đói, còn một bên âm thầm vận chuyển “Vũ vương quyết”.

Quả nhiên “Vũ vương quyết” vừa vận chuyển, kia thịt liền hóa thành tinh thuần tinh nguyên huyết khí dung nhập thân thể cùng vu đỉnh trung, thân thể cùng vu đỉnh thương thế có rõ ràng hảo chuyển, duy nhất không được hoàn mỹ là này Tinh Nguyên huyết khí đối mệnh phủ nguyên thần không có gì tác dụng.

Bất quá này cũng đã cũng đủ làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy kinh hỉ vạn phần. Hắn việc cấp bách đó là khôi phục thực lực, nay này chính là man thú huyết nhục đối khôi phục thân xác cùng vu đỉnh hiệu quả thế nhưng so với vừa rồi hắn ở bên cạnh vùng ngắt lấy đến tiên thảo linh dược tựa hồ còn muốn tốt hơn một ít, tự nhiên làm cho hắn kinh hỉ vạn phần.

Phải biết rằng, lấy hắn nay trạng thái đi bên cạnh vùng có lẽ còn quá mức mạo hiểm, nhưng muốn giết mấy đầu như song đầu man lang lại còn không phải cái gì việc khó.

Chỉ cần thân xác cùng chú ngay tại thân xác trung vu đỉnh khôi phục, tại đây xa lạ thế giới Hạ Vân Kiệt cũng tính có chân chính tự bảo vệ mình năng lực.

Như vậy vừa tưởng, Hạ Vân Kiệt sẽ không tái chần chờ, nhanh và gọn đem Tử Yên đưa cho hắn kia phân có thể so với trư chân lớn nhỏ thịt cấp ăn không còn một mảnh.

Sau đó lặng yên vận chuyển công pháp, đem nó hóa thành Tinh Nguyên huyết khí, dung nhập thân thể.

Đến lúc này, Hạ Vân Kiệt đã hoàn toàn hiểu được, bọn họ vì sao phải nhập vạn man sơn bắt giết man thú, vì sao vừa rồi Diệp Thông nghe được nói có thể ăn chân sói thịt như vậy hưng phấn, cũng hiểu được vì sao sáu người có thể ăn nhiều như vậy thịt, nguyên lai là trực tiếp cấp luyện hóa thành tinh nguyên huyết khí hấp thu, không chỉ có chính là điền ăn no bụng.

“Hương dã tiểu dân chính là hương dã tiểu dân, lại như thế nào hiểu được kết thành huyết tinh man thú thịt trân quý, thế nhưng như vậy tham nuốt hổ nuốt. Tử Yên, ngươi cho hắn như vậy một đại khối thịt, căn bản chính là giậm chân giận dữ!” Gặp Hạ Vân Kiệt một người ngồi ở bên hồ thuần thục liền đem một đại khối chân sói thịt ăn sạch, La Chiến khóe miệng gợi lên một chút hèn mọn cười lạnh.

“Quả thật, đây chính là kết thành huyết tinh man thú thịt a, hắn loại này ăn pháp có thể tiêu hóa rồi chứ? Lãng phí, lãng phí a!” Diệp Thông đám người cũng đều ào ào vẻ mặt tiếc hận lắc đầu.

Chỉ có Tử Yên yên lặng không tiếng động ăn man thú thịt, âm thầm lại vụng trộm quan sát Hạ Vân Kiệt.

Nàng tự nhiên biết kết thành huyết tinh man thú thịt trân quý, cũng tự nhiên biết trong đó chất chứa đại lượng Tinh Nguyên huyết khí không phải bình thường vu tu có thể luyện hóa hấp thu được, nhưng nàng vừa rồi nhưng không có nhắc nhở Hạ Vân Kiệt, cũng là bởi vì nàng trong đầu có khác một phần dụng ý.

Ăn xong rồi trong tay kia nhất đại khối man chân sói thịt, Hạ Vân Kiệt ý do chưa hết phiêu Tử Yên bên kia liếc mắt một cái, có nghĩ rằng tái lộng điểm luyện hóa hấp

thu, nhưng là tuyệt đối không mở miệng được hướng bọn họ thảo muốn. Hạ Vân Kiệt lược nhất châm chước, rõ ràng liền đứng lên, chuẩn bị đến phụ cận đi bộ đi bộ, nhìn xem còn có không có man thú xuất hiện, chẳng sợ không có kết huyết tinh man thú cũng tốt a!

“Quả nhiên, người này tiêu hóa bất lương !” Một nữ tử lắc đầu nói.

“Này còn dùng nói sao? Hương dã tiểu dân mà thôi!” La Chiến khinh thường nói.

Tử Yên quay đầu nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, trong mắt lóe ra một chút hiểu rõ thần sắc, rốt cục xác nhận tên kia chính là cá tính cách có điểm quật cường, không chịu cúi đầu tiểu tử, cũng không phải cái gì thâm tàng bất lộ cao thủ.

“Tiểu tử, đi xa một điểm, đừng ảnh hưởng đến chúng ta!” Diệp Thông quay đầu hướng Hạ Vân Kiệt kêu lên, này hắn nữ tử nghe vậy đều ăn ăn nở nụ cười, theo sát sau lại ào ào hướng Diệp Thông xem thường nói:“Ngươi không nói lời nào sẽ chết a, buồn nôn chết người!”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy nao nao, bất quá rất nhanh liền hiểu được bọn họ trong lời nói ý, không khỏi âm thầm dở khóc dở cười, liền như vậy một điểm Tinh Nguyên huyết khí, còn chưa đủ chính mình tắc hàm răng đâu, lại như thế nào khả năng ăn chống đỡ, tiêu hóa bất lương đâu?

Bất quá Hạ Vân Kiệt cũng vui vẻ bọn họ có này hiểu lầm, cũng không quay đầu lại liền đi vào cây cối trung.

Tử Yên thấy thế còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt ngượng ngùng trả lời, sẽ thấy cũng không có hoài nghi, chính là trong lòng cũng là khó tránh khỏi bắt đầu đáng tiếc khởi kia một khối thịt.

Phải biết rằng kia nhưng là kết huyết tinh man thú thịt, như vậy một đại khối, cho dù coi nàng thân phận, nếu không phải hôm nay vừa vặn tự mình đánh chết một đầu, bình thường cũng là rất khó ăn đến.

Vào cây cối, Hạ Vân Kiệt đem thần thức thả ra, chậm rãi đảo qua bốn phía.

Tuy rằng nói mệnh phủ nguyên thần ngã tới nguyên anh sơ kỳ cảnh giới, Hạ Vân Kiệt thần thức cũng đã bị không nhỏ ảnh hưởng, bất quá như trước rất là cường đại. Chính là này vạn man sơn có chút kỳ lạ, đối thần thức có nhất định áp chế tác dụng, bất quá dù là như thế, Hạ Vân Kiệt thần thức nhất phô trương mở ra, còn là phi thường dọa người, phạm vi thượng trăm dặm đều ở hắn thần thức bao phủ dưới.

Rất nhanh Hạ Vân Kiệt liền phát hiện năm lũ cùng phía trước huyết sắc song đầu man lang cùng loại huyết khí dao động, chính là cũng chưa kia đầu man lang như vậy cường đại.

Xem ra muốn tưởng bắt giết càng cường đại man thú, cần càng tới gần kia hắc ám hỗn loạn không gian, Hạ Vân Kiệt nghĩ thầm. Bất quá ở thương thế còn không có khôi phục đến lý tưởng trạng thái trước, Hạ Vân Kiệt là không dám đi kia khu vực, phía trước kia đầu hai cánh hoa ban lão hổ còn là cho hắn để lại khắc sâu ấn tượng.

Đó là một đầu phi thường cường đại man thú, nếu là gặp được kia chờ man thú, lấy hắn nay trạng thái chỉ sợ là dữ nhiều lành ít.

Thu hồi trong lòng suy nghĩ, Hạ Vân Kiệt thân ảnh như quỷ mỵ bàn ở cây cối xuyên qua.

Rất nhanh, hắn liền đem kia nhận thấy được năm đầu

man thú tất cả đều cấp giết.

Một đầu giống như gà rừng, một đầu giống như con thỏ, một đầu giống như xuyên sơn giáp, còn có một đầu giống như ác lang. Bất quá hình thể đều so với bình thường loại này động vật lớn rất nhiều.

Nhìn xếp thành núi giống nhau “Thịt chất thuốc bổ”, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không có khả năng giống La Chiến bọn họ giống nhau, bắt bọn nó cấp thiêu nướng đứng lên ăn, mà là trực tiếp thả một phen hỏa, đem tạp chất cấp thiêu hủy, chỉ còn lại có tối tinh túy bộ phận, sau đó tam hạ ngũ trừ liền cấp nuốt vào bụng, tái vận chuyển “Vũ vương quyết” Luyện hóa hấp thu.

Bất quá cấp bậc bất đồng man thú, này sở hàm tinh nguyên huyết khí hiển nhiên kém rất lớn. Năm đầu man thú, xếp thành núi giống nhau “Thịt chất thuốc bổ” Cấp Hạ Vân Kiệt cảm giác, trong đó sở hàm tinh nguyên huyết khí thế nhưng cũng liền so với vừa rồi Tử Yên cho hắn kia khối thịt nhiều một chút điểm.

Hơn nữa sở hàm Tinh Nguyên huyết khí rõ ràng không kia khối thịt tinh thuần, nếu không phải Hạ Vân Kiệt tu vi cao thâm, có thể “Chiều sâu gia công”, đổi thành những người khác, chỉ sợ nhiều nhất chỉ có thể hấp thu đi trong đó một bộ phận, bởi vì độ tinh khiết quá thấp.

“Xem ra còn là tận lực bắt giết kết huyết tinh man thú mới được.” Hạ Vân Kiệt có chút không hài lòng lau đem miệng, sau đó xoay người quay trở về cự hồ.

Thứ nhất là hắn còn cần theo Tử Yên đám người trong miệng tìm hiểu tin tức, thứ hai, kia Tử Yên đối hắn coi như là có vẻ chiếu cố, Hạ Vân Kiệt cũng tưởng đang âm thầm chiếu ứng nàng một hai.

“Không có việc gì đi?” Tử Yên gặp Hạ Vân Kiệt hồi lâu

sau mới phản hồi, còn tưởng rằng hắn lạp rối tinh rối mù, không khỏi có chút chột dạ áy náy hỏi.

Vừa rồi nàng cho hắn nhất đại khối thịt sói nhưng không có nhắc nhở hắn, kỳ thật là tồn điểm tâm tư.

“Không có việc gì a. Này man thú thịt đương nhiên không sai, của ta thương thế tốt lắm rất nhiều.” Hạ Vân Kiệt cười cười nói.

“Đó là tự nhiên, đây chính là kết huyết tinh man thịt sói, ngươi cho là người nào đều có thể ăn được đến sao?” La Chiến khinh thường phiêu Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Kết huyết tinh man thú thịt so với này khác man thú thịt trân quý rất nhiều sao?” Hạ Vân Kiệt lại không quan tâm La Chiến, mà là mặt mang nghi hoặc sắc hỏi Tử Yên.

“Này ngươi không biết sao? Nga, ta nhưng thật ra đã quên, ngươi tuy rằng ở tại vạn man chân núi, nhưng người bình thường nhưng cũng ngại ít có thể gặp được man thú, càng đừng nói kết huyết tinh man thú. Dù sao hiện tại cũng không có việc gì, ta liền với ngươi nói một câu này vạn man sơn cùng man thú đi, đỡ phải ngươi cái gì cũng không biết.” Tử Yên nghe vậy đầu tiên là hơi hơi sửng sốt, lập tức liền giật mình hiểu được, mỉm cười nói.

Tuy nói cùng La Chiến náo loạn điểm không thoải mái, nhưng hôm nay bắt giết một đầu kết huyết tinh man thú, Tử Yên tâm tình còn là tốt lắm.

“Cảm ơn Tử Yên cô nương, ta là hương dã tiểu dân, này đó thật đúng là cũng không biết.” Hạ Vân Kiệt mừng rỡ nói. Hắn hiện tại đối này đó còn có thế giới này là hai mắt một chút hắc, tự nhiên suy nghĩ nhiều giải một ít, khả lại cứ không tốt hỏi nhiều lắm, nay Tử Yên chủ động

nói đến, tự nhiên không còn gì tốt hơn.

“Khó được ngươi có biết chính mình là hương dã tiểu dân a!” La Chiến khinh bỉ phiêu Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, bất quá Hạ Vân Kiệt lại áp căn không điểu hắn, làm cho hắn cũng chỉ có thể không thú vị tiếp tục cắn thịt sói, nhìn xem Diệp Thông đám người âm thầm cười trộm.

Một cái Phiêu Kị đại tướng quân tôn tử, Vu Hàm quốc nhân tài mới xuất hiện trong nhân tài kiệt xuất, thế nhưng bị một cái hương dã tiểu dân cấp không nhìn, lời này nếu nói ra đi, ai hội tin tưởng?

Tử Yên gặp La Chiến kinh ngạc, cũng sẽ tâm địa cười cười, sau đó mở miệng nói:“Vạn man sơn liên miên vạn dặm, đem viễn man giới đảo một phân thành hai, phía đông là ta Vu Hàm quốc, bách sát quốc, còn có Liệt Đức quốc, phía tây còn lại là man loạn chi địa, man loạn chi địa hàng năm bị hắc ám bao phủ, tục truyền là thượng cổ đại vu tổn hại nơi, một ít chim bay cá nhảy lây dính trong đó huyết khí liền tiến hóa thành man thú. Man thú đều nhiều hung mãnh, thỉnh thoảng sẽ có chút man thú rời đi man loạn chi địa tiến vào vạn man sơn, bất quá có thể trở ra man loạn chi địa bình thường đều là tương đối đê giai man thú, lợi hại bình thường rất ít có thể rời đi man loạn chi địa. Tục truyền man loạn chi địa sâu trong có cực kì lợi hại man thú, cho dù thiên vu, tiên nhân cũng không dám dễ dàng trêu chọc.”

“Chẳng lẽ chúng ta nơi này còn có thiên vu, tiên nhân bất thành?” Tử Yên phía trước giảng mà nói cũng đã làm cho Hạ Vân Kiệt nghe được thầm giật mình không thôi, thậm chí làm Tử Yên giảng đến lợi hại man thú rất ít có thể rời đi man loạn chi địa khi, không khỏi nhớ tới kia đầu hai cánh hoa ban lão hổ, nghĩ rằng nó bị màu xám dòng khí cắn nát, hơn phân nửa là vì nó có vẻ lợi hại duyên cớ. Bất quá hắn còn có thể kiềm chế trụ nội tâm giật mình, nhưng Tử Yên nhắc tới thiên vu cùng tiên

nhân khi, Hạ Vân Kiệt sẽ thấy cũng không có biện pháp bảo trì bình tĩnh.

Hắn tuy rằng không biết chính mình đến tột cùng đến địa phương nào, nhưng trong lòng còn là mơ hồ có trực giác, chính mình còn thân ở hạ giới, chính là đến một cái khác cùng loại địa cầu, nhưng không hề thiếu tu sĩ địa phương, chỉ cần hắn khôi phục tu vi, cho dù không thể oai phong một cõi, nhưng tự bảo vệ mình hẳn là không thành vấn đề, lại không nghĩ rằng Tử Yên thế nhưng nhắc tới thiên vu, tiên nhân. Đây chính là trong truyền thuyết đã phá vỡ hư không mà đi, tiến vào một cái khác trình tự nhân vật. Cho dù Hạ Vân Kiệt hiện tại một lần nữa ngưng tụ tử phủ nguyên thần cùng hoàng đình nguyên thần, cũng không dám nói chính mình có thể cùng thiên vu, tiên nhân một trận chiến.

“Chúng ta viễn man giới đảo tự nhiên là không có thiên vu, tiên nhân, cho dù toàn bộ thương mang giới cũng không khả năng đang có bực này nhân vật lợi hại. Bất quá theo ông nội của ta nói ở ba ngàn giới trung một ít đại giới, đại giáo còn là có bực này lợi hại nhân vật tồn tại, bọn họ dùng đặc thù pháp khí áp chế tu vi cùng khí tức, lưu lại này nhất giới, bất quá cũng là cực kỳ cực kỳ rất thưa thớt.” Tử Yên giải thích nói, trong mắt toát ra một tia kính sợ cùng hướng tới sắc.

Chương 1189 : Ba ngàn giới cùng tổ địa

“Thì ra là thế, dọa ta nhất cú sốc!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi. Nay thân ở xa lạ thế giới, Hạ Vân Kiệt không chỉ có muốn tìm kiếm tiên dược linh đan có thể một lần nữa ngưng tụ nguyên thần còn có thay đổi hắn cha mẹ căn bẩm, khiến cho bọn họ có thể tu luyện, còn cần tìm kiếm Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh…… Này hết thảy đều là cần thực lực làm bảo đảm. Nếu thế giới này thiên vu, tiên nhân nhiều như cẩu, kia hắn sở dựa vào thực lực chỉ sợ cũng biến thành bé nhỏ không đáng kể, muốn làm không tốt hắn còn không có tìm được tiên dược linh đan, không tìm được Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh đã bị người ta một bàn tay cấp chụp đã chết.

Đương nhiên còn có diệt sát Diễm Long đế cung! Hạ Vân Kiệt tính cách tuy rằng hướng đến ôn hòa nhân thiện, nhưng này là ở người khác không nhạ hắn tình huống dưới. Kia Diễm Long đế cung không chỉ có phái người đến địa cầu bắt lấy Thánh Hỏa Thiên Long, nhưng lại hung tàn thành tính, dọc theo đường đi không chỉ có cắn nuốt địa cầu sinh linh huyết khí, bắt Thánh Hỏa Thiên Long sau, lại tính toán lấy địa cầu hàng tỉ sinh linh huyết khí đến nhắm rượu chúc mừng. Sau lại lại bắt nữ nhân của hắn chuẩn bị cầm luyện đan, lại làm cho hắn tổn hại hai tôn nguyên thần, hơn nữa còn làm hại Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh cũng cùng hắn lưu lạc dị giới, không biết nơi đi, tiền đồ sinh tử khó liệu!

Bực này đại cừu Hạ Vân Kiệt lại khởi chịu bỏ qua?

“Xì!” Tử Yên gặp Hạ Vân Kiệt thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi còn thật sự biểu tình, phì cười không được nở nụ cười ra tiếng, liếc trắng mắt, nói:“Ngươi dọa cái gì dọa? Liền ngươi chút thực lực ấy, đừng nói căn bản

không cơ hội nhìn thấy thiên vu, tiên nhân, cho dù có cơ hội nhìn thấy, người ta cũng căn bản sẽ không nhìn ngươi liếc mắt một cái.”

“Kia cũng là là.” Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó không ngại học hỏi kẻ dưới nói:“Nghe lời ngươi ý tứ, chúng ta hiện tại vị trí địa phương còn chính là một cái gì giới đảo, mặt trên còn có thương mang giới, còn có cái gì ba ngàn giới? Thương mang giới cũng thuộc loại ba ngàn giới chi nhất sao?”

“Ngươi bất quá chính là nhất hương dã tiểu dân, hỏi nhiều như vậy làm gì?” La Chiến gặp Tử Yên lại là nhếch miệng cười khẽ, lại là xem thường, tuy rằng biết Tử Yên tuyệt không hội coi trọng trước mắt này hương dã tiểu dân, nhưng trong lòng còn là cảm thấy từng trận khó chịu, lại lần nữa nói châm chọc nói.

“Kỳ thật ta đêm nay với ngươi nói được quả thật có chút hơn.” Lần này Tử Yên đổ không phản bác La Chiến, mà là gật gật đầu, đối Hạ Vân Kiệt nói.

“Dù sao không có việc gì, ngươi sẽ theo liền nói một chút đi.” Hạ Vân Kiệt lại dày mặt nói. Tử Yên nói đến này phân thượng, Hạ Vân Kiệt đã nghe được muốn ngừng mà không được, không hỏi cái rõ ràng, trong lòng thật là khó chịu.

Tử Yên đổ không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt hội nâng ra bản thân vừa rồi nói mà nói, cười lắc đầu, cuối cùng còn là lại lần nữa mở miệng nói:“Cũng không phải ta không muốn nhiều lời, mà là kỳ thật mặc kệ thương mang giới, còn là ba ngàn giới ta cũng đều là nghe ta gia gia nói. Với ta mà nói viễn man giới đảo cũng đã cũng đủ to lớn, muốn tưởng đi ra giới đảo ít nhất cũng muốn chờ đột phá đến địa vu tứ đỉnh, khi đó mới có tư cách đi ra viễn man giới đảo.”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy đồng ý điểm gật đầu, với hắn mà nói, hắn trước kia cuộc sống địa cầu cũng đã cũng đủ lớn. Nay tuy rằng hắn còn không có khuy viễn man giới đảo đến tột cùng có bao nhiêu lớn, nhưng theo này vạn man sơn mạch, khuy đốm hiểu rõ toàn bộ sự vật, này viễn man giới đảo chỉ sợ so với địa cầu còn muốn lớn hơn không ít.

Tử Yên hiển nhiên bị gợi lên một tia hứng thú nói chuyện, cũng không có như vậy dừng lại, mà là nhìn xa tinh không, tiếp tục nói:“Nghe ta gia gia nói, thượng cổ đại chiến, không chỉ có thiên địa băng liệt, phân tiên địa nhị giới, hơn nữa địa giới cũng chia thành rất nhiều lớn nhỏ không đồng nhất giới thổ. Chúng ta viễn man giới đảo tại đây rộng lớn địa giới trung, bất quá giống như trong biển lớn một tòa tiểu đảo mà thôi, cho nên được xưng là giới đảo, không chỉ có như thế, nghe ta gia gia nói, chúng ta chỗ tòa này giới đảo là tòa nhỏ lại lại thực xa xôi giới đảo, cho nên được xưng là viễn man giới đảo. Viễn man giới đảo cùng phụ cận rất nhiều giới đảo, còn có thương mang giới thổ hợp cùng một chỗ xưng là thương mang giới. Thương mang giới cũng không đứng hàng ba ngàn giới, ba ngàn giới chính là địa giới trung lớn nhất ba ngàn cái giới thổ gọi chung, mọi người thói quen dùng ba ngàn giới đến đại biểu địa giới sở hữu giới thổ, nhưng cũng không phải nói địa giới chỉ có ba ngàn giới thiên. Theo ông nội của ta nói, địa giới xa không chỉ ba ngàn giới.”

Dù là Hạ Vân Kiệt đã có tư tưởng chuẩn bị, sức tưởng tượng cũng cực kì phong phú, nghe xong Tử Yên mà nói, trong đầu cũng là bị rung động thật lâu không có biện pháp bình tĩnh.

So với địa cầu lớn viễn man giới đảo bất quá chính là thương mang giới trung một cái cùng loại cùng hải dương trung một tòa tiểu đảo, mà có được rất nhiều bực này giới đảo còn có thương mang giới thổ thương mang

giới lại ngay cả ba ngàn giới đều không tính là! Hiện tại nghĩ đến địa cầu hẳn là một cái so với viễn man giới đảo càng tích xa giới đảo.

Kia này ba ngàn giới đến tột cùng nên có bao nhiêu lớn? Hắn lại như thế nào tìm kiếm được đến Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh?

Đối với Hạ Vân Kiệt khiếp sợ, Tử Yên cũng không có cảm thấy gì ngoài ý muốn, chính là cười nhẹ, sau đó tiếp tục nhìn xa tinh không lẩm bẩm:“Nghe nói chúng ta tổ tiên cũng không tại đây phiến thổ địa, mà là ở xa xôi tây hoang giới, đó là một cái nổi tiếng ba ngàn giới đại giới, từng Vu Hàm quốc uy chấn tây hoang giới. Nhưng là nay……”

Tử Yên thật sâu thở dài một hơi!

Kiêu ngạo như La Chiến, nghe nói như thế cũng là cúi đầu, trên mặt không nữa một tia kiêu ngạo sắc.

“Tây hoang giới!” Hạ Vân Kiệt thấp giọng thì thào, trong mắt lộ ra một chút đặc hơn chiến ý cùng kiên định.

Nếu Vu Hàm môn cùng Vu Hàm quốc trung Vu Hàm chỉ là cùng cái thượng cổ đại vu, như vậy tây hoang giới cũng là Vu Hàm môn tổ địa, cũng là hắn sư phụ Vu Trạch tổ địa, hắn thân là đương đại Vu Hàm môn môn chủ, trọng chấn bổn môn tổ tiên ở tây hoang giới huy hoàng bụng làm dạ chịu!

“Tốt lắm, thời gian không còn sớm, mọi người hạ trại sớm điểm nghỉ ngơi đi, đêm nay Diệp Thông cùng Nguyệt Đình trực đêm.” Có lẽ là vì nhớ tới tổ tiên huy hoàng, cùng nay Vu Hàm quốc nghèo túng tương phản, Tử Yên đột nhiên không có hứng thú nói chuyện, đứng lên nói.

Nói xong, Tử Yên theo chính mình bên hông treo một cái tiểu da thú trong túi lấy ra một đám lều trại, phân phát cho mọi người.

“Đây là không gian pháp bảo?” Hạ Vân Kiệt chỉ chỉ Tử Yên bên hông quải tiểu da thú túi, hơi có chút mê tít mắt hỏi.

Địa cầu không chỉ có linh khí cằn cỗi, hơn nữa thiên tài địa bảo cũng khó vừa thấy, cho nên Hạ Vân Kiệt tuy rằng tu vi cao thâm, cũng biết chút thượng cổ luyện khí chi pháp, nhưng là không bột đố gột nên hồ, cho tới bây giờ đường đường địa vu thất đỉnh cao thủ lại ngay cả cái trữ vật dùng là không gian pháp bảo cũng không có. Thế cho nên quần áo không có, chỉ có thể trảo đầu lão hổ, lột hổ da che giấu.

“Đây là tu di túi, là từ hư không thú da thú luyện chế mà thành.” Tử Yên gật gật đầu trả lời.

“Thật sự là kiện thứ tốt.” Hạ Vân Kiệt gặp quả thật là không gian pháp bảo, hai mắt không khỏi sáng ngời.

“Tốt lắm, nhỏ gầy tử ngươi cũng đừng đỏ mắt Tử Yên tỷ tu di túi, loại này pháp bảo trân quý vô cùng, đừng nói ngươi, liền ngay cả ta đều mua không nổi.” Diệp Thông gặp Hạ Vân Kiệt đỏ mắt Tử Yên tu di túi, vỗ vỗ bờ vai của hắn nói.

“Không phải nói này tu di túi là hư không thú da thú luyện chế mà thành sao? Này vạn man sơn có hư không thú sao?” Hạ Vân Kiệt quả thật tưởng có được một không gian pháp bảo, như vậy hắn là có thể đem man thú bắt giết đặt ở hư không trong túi, ấn cần mỗi ngày lấy ra một ít luyện hóa hấp thu chúng nó tinh nguyên huyết khí.

Đương nhiên cũng có thể phóng mấy ngày nay thường

dùng quần áo, miễn cho động bất động liền quang thân mình.

Gặp Hạ Vân Kiệt rất có muốn đi bắt giữ một đầu hư không thú ý tưởng, mấy nữ hài tử đều nhịn không được nhếch miệng cười khanh khách lên, mà Diệp Thông cùng La Chiến tắc dùng hèn mọn ánh mắt nhìn thoáng qua Hạ Vân Kiệt, lắc đầu, không hề để ý tới hắn.

“Này trong vạn man sơn cũng là có hư không thú, bất quá hư không thú có xuyên qua không gian trời sinh pháp năng, chúng ta vu tu là bắt không đến, trừ phi có xuất khiếu kì tu sĩ dùng nguyên thần tập trung nó, hoặc trước tiên bố trí tốt trận pháp vây khốn nó, hoặc có ảnh hưởng không gian pháp bảo, mới vừa có cơ hội bắt lấy nó.” Tử Yên cũng là nhếch miệng một trận cười khẽ, bất quá cuối cùng còn là báo cho biết bắt hư không thú khó khăn, coi như là gián tiếp nói cho Hạ Vân Kiệt, hắn ý tưởng là cỡ nào si nhân nằm mơ, ý nghĩ kỳ lạ.

Hạ Vân Kiệt thế mới biết Tử Yên đám người cười cái gì, bất quá trong lòng không chút nào không cho là đúng. Tuy rằng hắn nay mệnh phủ nguyên thần cảnh giới trực tiếp ngã xuống tới nguyên anh sơ kỳ, bất quá từng dù sao cũng là có được ba tôn vạn tượng cảnh giới nguyên thần, nhưng lại là tu ra tử phủ nguyên thần cùng hoàng đình nguyên thần ngưu nhân, đối với nguyên thần vận dụng chi diệu tự nhiên không phải xuất khiếu kì tu sĩ có thể so sánh. Nếu xuất khiếu kì tu sĩ có thể sử dụng nguyên thần tập trung hư không thú, Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng có thể. Huống hồ trừ ra nguyên thần tập trung, Hạ Vân Kiệt trên người còn có chứa theo Cô Độc Phách nơi nào đoạt đến phược long tác, thậm chí có vu tổ Đế Giang kỳ, tùy tiện tế ra thế nào một kiện đều khả bắt hư không thú. Mấu chốt còn là có thể hay không tìm được hư không thú.

Đương nhiên những lời này Hạ Vân Kiệt sẽ không nói,

nghe xong cười cười, tiếp theo liền cũng đi an trí chính mình lều trại, không hề đề hư không thú sự tình.

Này một đêm, mọi người ngay tại bên hồ cắm trại nghỉ ngơi.

Bất quá Hạ Vân Kiệt nhưng không có nghỉ ngơi, mà là ở lều trại nội tiếp tục tu luyện dưỡng thương.

Bởi vì có man thú khả trợ hắn chữa trị thân xác cùng vu đỉnh, Hạ Vân Kiệt liền đem chủ yếu tinh lực đặt ở tĩnh dưỡng mệnh phủ nguyên thần phía trên.

Một buổi tối tu luyện dưỡng thương, tuy rằng không có khả năng làm cho mệnh phủ nguyên thần trở lại vạn tượng cảnh giới, nhưng là cuối cùng làm cho nó hoàn toàn ổn định ở Nguyên Anh kỳ, không hề có chút hỏng mất dấu hiệu. Hạ Vân Kiệt phỏng chừng lấy bên này linh khí nồng đậm trình độ, chỉ cần lại cho hắn hai ba ngày, phỏng chừng hẳn là có thể khôi phục đến nguyên anh trung kỳ cảnh giới.

Song đầu man lang giống nghé con giống nhau, hình thể thật lớn, cho nên ngày hôm sau bữa sáng như trước là nướng thịt sói, bất quá lần này Tử Yên lại chỉ cho Hạ Vân Kiệt một tiểu khối, hơn nữa còn cố ý dặn dò hắn ăn vào bụng sau lập tức vận chuyển công pháp luyện hóa, hiển nhiên là sợ hắn lại giống ngày hôm qua giống nhau tiêu hóa bất lương.

Điều này làm cho Hạ Vân Kiệt hơi có chút tiếc nuối, ngày hôm qua kia nhất đại khối thịt sói cũng không đủ hắn nhét hàm răng, hôm nay này chích cùng chân gà giống nhau lớn nhỏ thịt sói có năng lực đủ cái gì?

Bất quá muỗi tuy nhỏ cũng là thịt, Tử Yên có ý tốt, Hạ Vân Kiệt cũng chỉ có thể yên lặng nhận. Chính là trong lòng đã tưởng hảo, còn là tìm cơ hội một mình đi ra

ngoài chuẩn bị “Ăn cơm dã ngoại”.

Kết huyết tinh man thú ở vạn man sơn hiển nhiên cũng không nhiều gặp, ít nhất ở Tử Yên đám người săn bắn này một khối tương đối không phải rất sâu nhập khu vực rất ít gặp, cho nên mấy ngày kế tiếp, Tử Yên đám người đều không tái gặp được kết huyết tinh man thú. Đương nhiên này cũng cùng Hạ Vân Kiệt âm thầm thay bọn họ thu thập một đầu kết huyết tinh kiếm xỉ man hổ có liên quan, nếu không bọn họ không thiếu được sắp bị kiếm xỉ man hổ đuổi theo mãn sơn chạy trốn.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt âm thầm thu thập này đầu kết huyết tinh kiếm xỉ man hổ là chân chính kết huyết tinh man thú, không giống phía trước Tử Yên đám người giết kia đầu song đầu man lang, kỳ thật chính là kết một nửa. Cũng đang bởi vì này dạng, kiếm xỉ man hổ huyết nhục trung sở ẩn chứa tinh nguyên huyết khí cực kì hùng hậu, Hạ Vân Kiệt không sai biệt lắm tiêu hao hơn phân nửa giờ mới vừa rồi luyện hóa nhập thể, thế cho nên hắn trở lại doanh địa khi, Diệp Thông đám người đều truyện cười hắn vừa rồi khẳng định lại là ăn man thú thịt ăn hơn, hơn nữa còn nói đùa nói qua do không kịp, ngày mai chỉ cho hắn ăn chút bình thường món ăn thôn quê.

Vài ngày ở chung xuống dưới, Diệp Thông đám người có chút thói quen Hạ Vân Kiệt đồng hành, mọi người chín sau, nói chuyện rất là tùy ý. Liền ngay cả La Chiến cũng có chút thói quen hắn đi theo. Đương nhiên đối mặt Hạ Vân Kiệt, La Chiến như trước rất là ngạo mạn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1190 : Bạch hổ tiểu tru ma kiếm

Vào đêm, lần này lựa chọn cắm trại là đỉnh núi nhất uông bích bên cạnh ao.

Diệp Thông đám người đều ở hưng phấn mà đàm luận mấy ngày nay thu hoạch, bởi vì liên tiếp vài ngày, bọn họ đều bắt giết đến man thú. Tuy rằng sau lại bắt giết man thú cũng không như song đầu man lang tới trân quý, nhưng quý ở lượng nhiều, hơn nữa lấy bọn họ nay thực lực vốn là không dám hy vọng xa vời bắt giết kết huyết tinh man lang.

“Của ta tu di túi đã trang mãn man thú, chờ này hai ngày tái sát cái mấy đầu liền hồi trình đi, cách quy định thời gian cũng kém không nhiều lắm.” Thật lớn thu hoạch làm cho La Chiến tâm tình vô cùng tốt, một bên uống rượu, một bên cắn một cái man lộc chân, nói.

Một hàng sáu người, chỉ có Tử Yên cùng La Chiến có tu di túi, một cái chỉ dùng đến trạng lều trại quần áo rượu thủy ít hôm nữa thường dùng phẩm cùng ven đường thu thập đến một ít linh thảo tiên dược, một cái chỉ dùng đến trang man thú.

Tu di túi không gian hữu hạn, trang năm sáu đầu man thú cũng sẽ không dư thừa không gian.

“Cũng tốt.” Tử Yên gật gật đầu, xem như định ra rồi đường về ngày.

Hạ Vân Kiệt đêm nay không tái “Tiêu chảy”, mà là sớm liền chui vào lều trại, sau đó xuất ra như ruby hổ răng kiếm huyết tinh.

Hạ Vân Kiệt cầm trong tay tỉ mỉ quan sát một phen, cảm

nhận được bên trong tinh thuần hùng hậu tinh nguyên huyết khí ngưng kết như dịch, trong lòng âm thầm có chút giật mình, nghĩ rằng, chỉ sợ đây mới là huyết tinh man thú trên người tối trân quý gì đó, nó thân xác sở hữu Tinh Nguyên huyết khí thêm đứng lên chỉ sợ cũng không cập này khối huyết tinh sở hàm một nửa.

Trong lòng nghĩ, Hạ Vân Kiệt chậm rãi nhắm mắt lại, sau đó đem huyết tinh nắm trong tay, vận chuyển "Vũ vương quyết" Thử đi hấp thu.

Hạ Vân Kiệt vừa mới nhất vận chuyển "Vũ vương quyết", huyết tinh liền nở rộ ra chói mắt hồng quang, có từng đợt từng đợt tinh nguyên huyết khí theo huyết tinh trung dật ra, hội tụ thành nhất huyết sắc thất luyện, liền như lúc trước Hạ Vân Kiệt ở địa cầu tu luyện khi Đông Lai tử khí giống nhau xuyên vào hắn mi tâm chỗ kia tôn cổ đỉnh.

Hạ Vân Kiệt nhất thời liền cảm thấy một cỗ tinh thuần mà cường đại năng lượng dũng mãnh vào trong cơ thể, không chỉ có tu bổ hắn bị thương thân thể cùng vu đỉnh, thế nhưng còn tại tẩm bổ hắn uể oải mệnh phủ nguyên thần.

Này huyết tinh trung tinh huyết nguyên khí thế nhưng còn có thể tẩm bổ nguyên thần, đối người tu chân cũng có rất lớn có ích, này ngoài ý muốn phát hiện làm cho Hạ Vân Kiệt vừa mừng vừa sợ.

Chỉ tiếc, Hạ Vân Kiệt nguyên thần bị hao tổn quá lợi hại, làm huyết tinh hóa thành bột phấn khi, của hắn mệnh phủ nguyên thần cũng chỉ kham kham đột phá đến nguyên anh hậu kỳ, nếu tưởng tái đột phá đến xuất khiếu kì, như vậy một cái đại cảnh giới đột phá, chỉ sợ ít nhất cần mấy chục cái như vậy huyết tinh.

Bất quá dù là như thế, Hạ Vân Kiệt cũng là lần cảm vui

vẻ.

Ít nhất hắn ở dần dần khôi phục, dần dần biến cường, hết thảy đều tại triều tốt phương hướng phát triển.

Luyện hóa hấp thu huyết tinh sau, Hạ Vân Kiệt lại lấy ra kiếm xỉ man hổ kia đôi kiếm xỉ.

Kiếm xỉ như gấp khúc lợi nhận, ở trong đêm đen tản ra màu bạc sấm nhân hàn quang. Hạ Vân Kiệt dùng nó nơi tay cắt hạ, tuy rằng không có cắt xuất huyết đến, nhưng đã ở làn da để lại một cái tinh tế nhận ngân, nếu lại dùng thượng một ít lực, chỉ sợ thật đúng là hội cắt xuất huyết đến.

“Thật sự là sắc bén!” Hạ Vân Kiệt không khỏi một tiếng sợ hãi than. Phải biết rằng hắn nhưng là địa vu thất đỉnh cao thủ, thân xác cường hãn vô cùng, tầm thường lợi nhận căn bản không gây thương tổn hắn, này kiếm xỉ man hổ kiếm xỉ thế nhưng có thể ở hắn trên người lưu lại nhận ngân, hiển nhiên không phải tầm thường đao kiếm có thể so sánh.

Sợ hãi than sau, Hạ Vân Kiệt trên mặt hiện lên một tia sắc mặt vui mừng. Hắn nay trong tay nhưng thật ra có hai kiện uy lực thật lớn pháp bảo, bất quá Cô Độc Phách tham lam ánh mắt lại ở hắn trong lòng để lại thật sâu cảnh giới. Thập nhị đô thiên vu tổ Đế Giang kỳ không đến vạn bất đắc dĩ, hoặc là chính mình đã có là đủ quát tháo ba ngàn giới phong vân thực lực, là tuyệt đối không thể bại lộ. Về phần phược long tác, tuy rằng Hạ Vân Kiệt đã lau đi nó mặt trên ấn ký, nhưng hắn cũng không dám khẳng định đây là không phải Diễm Long đế cung độc môn pháp bảo, như không tất yếu, cũng là dùng một phần nhỏ mới được. Dù sao lấy hắn nay thực lực, còn không thể cùng Diễm Long đế cung chống lại. Hơn nữa Tử Yên cũng nói qua, ba ngàn giới một ít đại giới trung đại giáo còn là có thiên vu, tiên nhân loại này bản không

nên thuộc loại này nhất giới cường giả tồn tại. Trực giác nói cho Hạ Vân Kiệt, kia Diễm Long đế cung làm chúc loại này đại giáo.

Không có hai kiện uy lực thật lớn pháp bảo không thể dùng, Hạ Vân Kiệt vốn tưởng rằng gần nhất một đoạn thời gian chỉ có thể “Bàn tay trần” Tung hoành thiên hạ, không nghĩ tới này man thú trên người quả thực như Tử Yên nói đều là bảo. Không chỉ có huyết nhục là bảo, huyết tinh là bảo, liền ngay cả nó răng nanh đều là khả luyện chế hung khí hảo này nọ.

“Một đôi kiếm xỉ nếu là dung hợp, vừa vặn khả luyện chế thành một thanh phi kiếm.” Hạ Vân Kiệt đem một đôi kiếm xỉ tiến đến cùng nhau khoa tay múa chân suy nghĩ một phen, sau đó lại ở lều trại bốn phía bày ra bùa chú trận pháp.

Huyền công vận chuyển, hai tay nổi lên nhiều điểm kim quang, phảng phất hoàng kim chú liền bình thường, sau đó song chưởng mạnh dùng một chút lực, thế nhưng liền đem cứng cỏi sắc bén vô cùng một đôi kiếm xỉ cấp áp tễ thành một đoàn ngân cầu.

Tái sau đó một tôn vu đỉnh ở Hạ Vân Kiệt ngực chậm rãi hiển hiện ra, kia vu đỉnh thiêu đốt hừng hực liệt hỏa, phảng phất luyện lô bình thường.

Ngũ tạng đối ngũ hành, tâm chúc hỏa, trái tim trung sở chú liền vu đỉnh khả nhiên vu hỏa, có thể luyện đan, luyện khí.

Ngân cầu bay lên rơi vào kia khẩu vu đỉnh trung vu hỏa, rất nhanh liền từ quyền đầu lớn nhỏ biến thành trứng gà lớn nhỏ, tản mác ra càng phát ra tinh thuần ngân quang.

Hạ Vân Kiệt gặp kia đoàn ngân cầu không thể tái nhỏ đi, nghĩ nghĩ, há mồm đối với vu đỉnh lại văng lên một khẩu

hỏa.

Này hỏa khí nhất phun ra đến, trong mệnh phủ nguyên thần nhất thời uể oải một phần. Này đúng là mệnh phủ nguyên thần chi chân hỏa.

Vu hỏa lại thêm mệnh phủ nguyên thần chân hỏa, nhất thời thiêu đốt càng phát ra tràn đầy, kia đoàn ngân cầu lại bắt đầu tiếp tục nhỏ đi, vẫn nhỏ đến bồ câu đản lớn nhỏ sẽ không biện pháp tái nhỏ đi xuống.

Đáng tiếc tử phủ nguyên thần cùng hoàng đình nguyên thần đã tổn hại lạc, nếu không tam tôn nguyên thần tề phát lực, phun ra tam muội chân hỏa, này kiếm hoàn liền có thể luyện hóa càng hoàn mỹ, nay cũng chỉ có thể như vậy trước chấp nhận, Hạ Vân Kiệt gặp kia đoàn ngân cầu không có biện pháp tái tiểu đi xuống, trong lòng âm thầm có chút cảm thán.

Đem ngân cầu rèn luyện đến trước mắt có thể làm đến cực hạn, Hạ Vân Kiệt liền thu hồi vu đỉnh cùng mệnh phủ chân hỏa, sau đó ở ngân cầu trên có khắc họa kiếm trận, sử chi chân chính trở thành kiếm hoàn.

Hạ Vân Kiệt truyền thừa hạ vũ huyết mạch, lại cơ duyên xảo hợp chiếm được một bộ phận vu tổ Đế Giang truyền thừa, cũng là biết được một ít thượng cổ lợi hại kiếm trận, bất quá nề hà tài chất hữu hạn, cũng là khắc không thể này lợi hại kiếm trận. Cuối cùng Hạ Vân Kiệt chỉ tại mặt trên khắc bạch hổ tiểu tru ma kiếm trận.

Bạch hổ tiểu tru ma kiếm trận là bạch hổ tru ma kiếm trận tạo thành bộ phận, mà bạch hổ tru ma kiếm trận là tứ tượng Tru Ma Kiếm trận tạo thành bộ phận. Tục truyền, tứ tượng Tru Ma Kiếm trận là thượng cổ thần thú thanh long, bạch hổ, Chu Tước, Huyền Vũ hợp lực sáng chế, nếu bố trí đầy đủ, có hủy thiên diệt địa, tru tiên diệt ma chi vô thượng uy lực.

Hạ Vân Kiệt là từ Hạ Vũ huyết mạch trong truyền thừa biết được một ít, bất quá nhưng cũng là không trọn vẹn không được đầy đủ, nhưng dù là như thế, này không trọn vẹn không được đầy đủ tứ tượng Tru Ma Kiếm trận uy lực cũng đã cực kì dọa người. Kiếm xỉ kia kinh Hạ Vân Kiệt chân hỏa cùng vu hỏa hợp lực rèn luyện sau, bất quá cũng chỉ có thể miễn cưỡng thừa nhận được nhất tiểu bộ phận bạch hổ tru ma kiếm trận kiếm phù khắc.

Đây là Hạ Vân Kiệt lần đầu tiên chân chính ý nghĩa thượng luyện chế pháp bảo, hơn nữa khắc lục bạch hổ tiểu tru ma kiếm trận độ khó lớn hơn nữa, không tha có nửa điểm sơ sẩy, nếu không không nghĩ qua là, thật vất vả rèn luyện mà thành kiếm hoàn phôi thai liền muốn báo hủy.

Cũng may Hạ Vân Kiệt nay tuy rằng cảnh giới thấp, nhưng dù sao từng là vạn tượng kì cao thủ, tu có tử phủ nguyên thần cùng hoàng đình nguyên thần, còn kiêm tu vu pháp, đối chân nguyên cùng thần thức lực khống chế cực kì tinh diệu, như thế mới ở tiêu phí cơ hồ nhất cả đêm tình huống hạ, lần đầu tiên ở phôi thai trên có khắc họa thành công kiếm trận.

Kiếm trận một khắc hoàn, kia quay tròn màu bạc kiếm hoàn liền phảng phất sống lại giống nhau, ở Hạ Vân Kiệt bàn tay trung tâm không ngừng co duỗi, mặc dù chưa từng tế khởi phát lực, lại thả ra đạo đạo sắc bén kiếm khí, kiếm khí thứ phá không gian, khiến cho tiểu phạm vi không gian rung chuyển, không chỉ có như thế kiếm khí trung ẩn ẩn có hổ gầm tiếng động, lộ ra vô cùng uy áp cùng hung thần.

Quang bạch hổ tiểu tru ma kiếm trận liền có như thế lợi hại, nếu có hướng một ngày có thể trước mắt đầy đủ bạch hổ tru ma kiếm trận, thậm chí là đầy đủ tứ tượng

Tru Ma Kiếm trận, kia uy lực nên loại nào khủng bố!

Cảm thụ được kiếm hoàn chưa phát động liền tản mác ra khủng bố uy lực, Hạ Vân Kiệt vừa mừng vừa sợ, sau đó ở mặt trên giọt một giọt máu tươi, lại ở mặt trên lạc thượng chính mình tinh thần khắc, sau đó hai tay nhất dúm, kiếm hoàn liền nhập vào hắn lòng bàn tay, bị hắn ôn dưỡng ở tại trong mệnh phủ.

Chờ này hết thảy làm xong, trời đã mau tảng sáng.

Hạ Vân Kiệt lược chỉ nghỉ ngơi hồi phục, nghe được bên ngoài có động tĩnh liền đứng dậy ra lều trại.

Bữa sáng ăn chính là bình thường man thú thịt, không phải ngày đó bắt giết song đầu man thịt sói. Thứ nhất là bởi vì Tử Yên đám người tu vi hữu hạn, ăn nhiều cũng là hư không chịu bổ, thứ hai, cũng là bởi vì song đầu man thịt sói trân quý, bọn họ luyến tiếc ăn.

Nếm qua bữa sáng, một hàng bảy người lại xuất phát tìm kiếm man thú cùng với linh thảo tiên dược.

Hạ Vân Kiệt mấy ngày nay tuy rằng không có biểu hiện ra hơn người thực lực, bất quá nhưng cũng biểu hiện thật là lanh lợi, cũng không có cấp bất luận kẻ nào cản trở, thậm chí có vài lần hay là hắn trước tiên phát ra phát hiện man thú cảnh cáo, cho nên coi như là dần dần dung nhập này tiểu đoàn thể, đương nhiên đánh chết man thú cái gì, Tử Yên bọn họ còn là không làm cho Hạ Vân Kiệt trực tiếp tham dự đi vào.

Dù sao ở bọn họ xem ra, Hạ Vân Kiệt chính là hương dã tiểu dân, cho dù tu luyện quá vu pháp, bất quá cũng chỉ là vừa mới nhập môn nhất đỉnh vu, bắt giết bình thường mãnh thú còn có thể, nhưng muốn nói trực tiếp bắt giết man thú còn là xa không đủ tư cách.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng vui vẻ thoải mái, cứ như vậy mỗi ngày ở đội ngũ “Đánh xì dầu”, thuận tiện cũng sẽ dành thời gian có sai sót một mình chuẩn bị “Món ăn thôn quê”.

Mấy ngày hôm trước hảo vận tựa hồ ở hôm nay hao hết, mọi người ở núi rừng chuyển động ban ngày cũng không có thể tìm được một đầu man thú.

“Nếu không chúng ta tái xâm nhập một ít? Nơi nào tất nhiên có nhiều hơn man thú.” La Chiến gặp ban ngày đều không có gì thu hoạch, đề nghị nói.

“Nơi này không sai biệt lắm đã là chúng ta có thể đi vào tối cao cảnh giới tuyến, tái hướng trong tuy rằng khẳng định sẽ có càng nhiều man thú thường lui tới, nhưng xuất hiện huyết tinh man thú tỷ lệ cũng đem cao rất nhiều. Lần này chúng ta thu hoạch đã đủ lớn, hẳn là sẽ không thua cấp Lệ Phong bọn họ, không tất yếu tái mạo hiểm.” Tử Yên nghe vậy có chút ý động, nhưng cuối cùng còn là lắc đầu phủ định nói.

“Đúng vậy, lần này chúng ta bắt giết kết huyết tinh song đầu man lang, khẳng định sẽ không thua cấp Lệ Phong bọn họ, sẽ không tất yếu tái mạo hiểm.” Người còn lại tu vi cũng không như Tử Yên cùng La Chiến, hiển nhiên cũng không nguyện ý xâm nhập hiểm địa.

Gặp Tử Yên đám người đều không đồng ý, La Chiến trên mặt lộ ra một tia thất vọng sắc, đang do dự muốn hay không khuyên nữa nói một hai, đột nhiên gian, có tiếng hô ở trong rừng rậm vang lên, chấn đất rung núi chuyển.

“Man thú!” Mọi người tất cả đều vẻ mặt kinh hỉ, ào ào hướng tiếng hô truyền đến phương hướng bay vút mà đi.

Bất quá trước mặt mọi người đuổi tới mục đích khi, lại tất cả đều mãnh hấp lãnh khí.

Chương 1191 : Thiên cấp dược liệu

Một gốc cây hoa cái như mây thương thiên đại thụ hạ, một đầu độc giác man bưu chính mắt lộ ra hung quang ngồi ngồi, nó phía trước hoành nằm một đầu phía trước Tử Yên đám người bắt giết quá song đầu man lang. Bất quá này đầu song đầu man lang lúc này cũng đã thiếu một cái đầu, bụng cũng bị lợi trảo hoa khai, máu loãng hỗn nội tạng ruột chảy một đất.

Bất quá này cũng không phải làm cho Tử Yên đám người mãnh hấp lãnh khí nguyên nhân, chân chính nguyên nhân là kia đầu độc giác man bưu cái trán có nhất huyết sắc lục biên hình tinh thể ẩn hiện.

“Đây là huyết tinh độc giác man bưu! Mau chạy đi!” Ít giả suy tư, Tử Yên liền hạ đạt mệnh lệnh.

Kỳ thật không cần Tử Yên hạ đạt mệnh lệnh, trừ bỏ Hạ Vân Kiệt mắt lộ ra một tia sắc mặt vui mừng vật, người còn lại thấy rõ ràng độc giác man bưu cái trán huyết tinh sau, sớm đã sau này bay ngược, liền ngay cả kiêu ngạo La Chiến cũng không ngoại lệ.

Bởi vì này cũng không phải là kia đầu chỉ có thể xem như nửa huyết tinh song đầu man lang, đây là chân chính ngưng kết huyết tinh man thú, nhưng lại này đây hung mãnh nổi tiếng độc giác man bưu.

La Chiến tái kiêu ngạo, cũng không cho rằng lấy thực lực của chính mình có thể diệt sát huyết tinh độc giác man bưu.

“Kỳ quái! Kia huyết tinh độc giác man bưu như thế nào không đuổi giết chúng ta?” Đoàn người mau lui một khoảng cách sau, gặp mặt sau không có nửa điểm động tĩnh, lại không khỏi có chút tò mò.

“Ta vừa rồi giống như nhìn đến kia độc giác man bưu phía sau có một gốc cây linh thảo, phỏng chừng nó là ở thủ hộ kia linh thảo, cho nên không chịu rời đi.” Lạc linh, trong đó một vị dài quả táo mặt nữ tử nói.

“Huyết tinh độc giác man bưu thủ hộ linh thảo! Kia khẳng định là thiên cấp linh dược!” Người còn lại nghe vậy tất cả đều hai mắt tỏa sáng, lộ ra một tia tham lam sắc.

Linh thảo tiên dược bình thường phân huyền cấp, địa cấp, thiên cấp, thánh cấp, tiên cấp, thần cấp. Huyền cấp dược liệu đối địa vu nhất, nhị đỉnh hoặc là luyện khí, Trúc Cơ tu sĩ có đại dùng được, tại đây vạn man sơn còn là có vẻ dễ dàng tìm được, địa cấp dược liệu đối địa vu tam đỉnh, tứ đỉnh hoặc là kim đan, Nguyên Anh kỳ tu sĩ đều có đại dùng được, tại đây vạn man sơn đã là thuộc loại có vẻ trân quý, giống Hạ Vân Kiệt phía trước ở bên cạnh vùng tìm được linh dược tiên dược đó là thuộc loại địa cấp, cố có thể giúp hắn ổn định mệnh phủ nguyên anh.

Linh dược đến thiên cấp, đó là đối địa vu ngũ đỉnh, lục đỉnh, xuất khiếu kì, phân thần kì tu sĩ đều có đại dùng được, trừ bỏ vạn man sơn ở chỗ sâu trong còn có thể tìm kiếm đến, ở ngoại vi ít khả năng tìm được.

Thánh cấp dược liệu tự nhiên liền càng trân quý rất thưa thớt, cho dù ở vạn man sơn ở chỗ sâu trong cũng không thấy được có thể tìm được, về phần tiên cấp cùng thần cấp, danh như ý nghĩa đó là thần tiên sử dụng dược liệu, ở ba ngàn giới tùy tiện xuất hiện một gốc cây đều đã khiến cho đại nhân vật chú ý, thậm chí sẽ khiến cho một hồi đại chiến.

Hạ Vân Kiệt nay cùng Tử Yên các nàng ở chung lâu, cũng là biết ba ngàn giới đối linh dược cấp bậc phân chia, nghe nói kia huyết tinh độc giác man bưu thủ hộ

linh dược khẳng định là thiên cấp linh dược, nhưng thật ra có chút tâm động.

“Nếu không chúng ta vụng trộm quay trở lại, sau đó ta thi triển điệu hổ ly sơn chi kế, các ngươi nhân cơ hội hái kia linh dược?” Mọi người tâm tình bởi vì lạc linh nói thiên cấp linh dược kích động hồi lâu, đột nhiên La Chiến mở miệng nói, trong mắt biểu lộ một tia điên cuồng sắc.

“Quay trở lại, thi triển điệu hổ ly sơn chi kế? La Chiến ngươi điên ư, kia nhưng là kết huyết tinh độc giác man bưu!” Diệp Thông đám người nghe vậy ào ào kinh thanh nói.

“Khả đó là thiên cấp linh dược! Nói không chừng liền bởi vì này chu thiên cấp linh dược ta Vu Hàm quốc có thể ra lại một gã địa vu ngũ đỉnh trưởng lão cấp nhân vật!” La Chiến trầm giọng nói, trong mắt điên cuồng sắc càng đậm.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng đối kiêu ngạo La Chiến cũng không chút hảo cảm, nhưng đối hắn can đảm còn là không thể không sinh ra một tia bội phục. Đồng thời âm thầm cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi, ba ngàn giới tu sĩ thực lực còn cũng không có cường đại đến thái quá trình độ, ít nhất ở viễn man giới đảo Vu Hàm quốc, địa vu ngũ đỉnh đã là trưởng lão cấp nhân vật, mà hắn nay trạng huống tái như thế nào không tốt, muốn diệt sát một ngũ đỉnh địa vu tựa như hắn giết kiếm xỉ man hổ giống nhau, còn là dễ dàng việc.

Chính là thở dài nhẹ nhõm một hơi sau, Hạ Vân Kiệt đáy lòng lại khó tránh khỏi một trận cảm khái, ấn Tử Yên phía trước cách nói, Vu Hàm quốc từng quát tháo tây hoang đại giới, loại nào huy hoàng, nay chính là địa vu ngũ đỉnh cũng đã là Vu Hàm quốc trưởng lão cấp nhân vật.

Không khí bởi vì La Chiến mà nói trở nên phá lệ áp lực, liên tiếp ồ ồ tiếng thở dốc ở trong rừng rậm vang lên, hiển nhiên La Chiến mà nói xúc động mọi người, làm cho bọn họ khó có thể lựa chọn.

“Nhưng này rất nguy hiểm !” Hồi lâu, Tử Yên nói, ngữ khí rõ ràng đã có buông lỏng.

“Có thể tính ta một cái.” Hạ Vân Kiệt gặp Tử Yên ngữ khí rõ ràng buông lỏng, trong lòng âm thầm thở dài một hơi, xem ra độc giác man bưu cùng thiên cấp linh dược không có biện pháp toàn được.

Bất quá đã tự mình trải qua quá huyết tinh hùng hậu thuần luyện tinh nguyên huyết khí sở mang đến chỗ tốt, Hạ Vân Kiệt kỳ thật ngược lại càng coi trọng kia đầu huyết tinh độc giác man bưu, bởi vì kia đầu huyết tinh độc giác man bưu cho hắn cảm giác, huyết khí so với hai ngày trước hắn bắt giết kiếm xỉ man hổ còn mạnh hơn rất nhiều. Thậm chí Hạ Vân Kiệt phỏng chừng cho dù địa vu ngũ đỉnh cao thủ đích thân đến, cũng không thấy là nó đối thủ.

“Ngươi?” Mọi người nghe vậy tất cả đều vẻ mặt ngoài ý muốn nhìn phía Hạ Vân Kiệt.

“Đừng nhìn không nổi ta, ta là cái thợ săn, từ nhỏ ngay tại rừng rậm kiếm ăn, tuy rằng bắt giết man thú lực có không đủ, nhưng muốn nói ở trong rừng rậm chạy trối chết bản sự, các ngươi trung mọi người không hẳn vậy liền so với ta cường! Ta nghĩ, hai người cùng nhau hành động, cấp độc giác man bưu tạo thành làm phức tạp lớn hơn nữa, chạy trốn hy vọng hẳn là cũng sẽ lớn hơn nữa một ít!” Hạ Vân Kiệt nói.

La Chiến nghe vậy thật sâu nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, trong mắt lóe ra một tia khác ánh mắt, có khiếp

sợ có thưởng thức còn có một tia hổ thẹn, bất quá giống hắn người như vậy kiêu ngạo là khẳng định sẽ không hướng Hạ Vân Kiệt một hương dã tiểu dân cúi đầu xin lỗi.

“Hảo! Nếu lần này ngươi có thể phối hợp La Chiến thành công dời độc giác man bưu, hơn nữa còn có thể bình yên phản hồi, ngươi về sau liền đi theo ta, làm ta cận thân thị vệ!” Tử Yên trầm mặc hồi lâu, đột nhiên cắn răng một cái, vẻ mặt nghiêm túc đối Hạ Vân Kiệt nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi một trận sững sờ, hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới chính mình khó được “Anh dũng” Một lần, Tử Yên cho hắn hứa hẹn dĩ nhiên là làm của nàng cận thân thị vệ!

“Tiểu tử, nhất định phải còn sống trở về! Tử Yên tỷ cận thân thị vệ, kia nhưng là vương đô vô số nhân tài mới xuất hiện tha thiết ước mơ chức vị, thậm chí trong đó đủ một ít hào môn quý tộc đệ tử.” Diệp Thông trọng trọng vỗ vỗ chính một trận sững sờ Hạ Vân Kiệt bả vai nói. Hắn còn tưởng rằng hắn bị này hứa hẹn cấp kinh hỉ choáng váng!

“Yên tâm, mạng của ta thực cứng.” Hồi lâu Hạ Vân Kiệt mới dở khóc dở cười nói.

“Điều này cũng đúng, vừa nhìn thấy tiểu tử ngươi khi, kia miệng vết thương đều khắc sâu đến xương cốt, hiện tại thế nhưng đều khôi phục không sai biệt lắm.” Diệp Thông gật đầu đồng ý nói.

“Ta nghĩ nếu có thể ăn thượng chút độc giác man bưu thịt, miệng vết thương hẳn là có thể hoàn toàn khôi phục.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt còn thật sự nói.

Nếu Hạ Vân Kiệt trước kia nói lời này, khẳng định sắp bị khinh bỉ giễu cợt cái gần chết, nhưng lúc này đây, đáp lại

hắn những lời này là một loại bi tráng không khí. Chỉ có La Chiến hơi hơi cảm thấy có chút khó chịu, hắn đề đề nghị, hắn cũng thân thiệp hiểm địa, nhưng kết quả lại ngược lại là này hương dã tiểu dân thành anh hùng, hắn tựa hồ bị mọi người cấp xem nhẹ.

Ở Tử Yên một tiếng ra mệnh lệnh, mọi người lại lặng yên tiềm hồi độc giác man bưu sở đóng ở địa phương.

Liền như vậy một lát sau, độc giác man bưu trước người lại hoành nằm một đầu hồn thể xanh biếc, hình dạng như cóc man thú, kia man thú cái trán đồng dạng có một lục giác hình huyết tinh như ẩn như hiện, thế nhưng cũng là một đầu kết thành huyết tinh man thú, bất quá lúc này cũng đã là hấp hối.

“Đã kết thành huyết tinh bích u thiềm thừ!” Ẩn núp ở cây cối trung, trừ bỏ Hạ Vân Kiệt bởi vì càng phát ra nhận định đây là một đầu so với phía trước bắt giết kiếm xỉ man hổ huyết khí còn mạnh hơn man thú, mắt lộ ra sắc mặt vui mừng vật, người còn lại tất cả đều cả người xông ra mồ hôi lạnh, thậm chí ngay cả phía trước mắt lộ ra điên cuồng sắc La Chiến, phía sau trong mắt cũng lộ ra một tia lùi bước sắc.

Hiển nhiên bọn họ cũng đã ý thức được này chích độc giác man bưu so với tầm thường kết thành huyết tinh man thú còn muốn lợi hại.

Bất quá làm Tử Yên đám người ánh mắt lướt qua độc giác man bưu dừng ở nó phía sau, một gốc cây dài ba phiến xanh biếc lá cây, đứng đầu treo một viên viên lưu lưu màu tím trái cây, trái cây lúc này không chỉ có ẩn ẩn tản mác ra một tia làm cho người ta say mê hương thơm hơi thở, hơn nữa kia hơi thở phát ra thế nhưng ở linh thảo trên không ngưng kết ra một đầu màu tím tiểu long khi, bọn họ trong mắt sợ hãi lùi bước sắc tất cả đều chuyển thành khiếp sợ cùng cực nóng.

“Trời ạ, là Tam Diệp Thiên Long châu quả! Quả nhiên là thiên cấp linh dược!” Mọi người hô hấp đều trở nên dồn dập đứng lên.

“Các ngươi trốn ở chỗ này, ta cùng La Chiến qua bên kia bắn chết này lão!” Hạ Vân Kiệt truyền âm cấp mọi người, nói xong liền dẫn đầu hướng mặt khác một bên lao đi.

Hạ Vân Kiệt mà nói bừng tỉnh mọi người, mọi người ào ào dùng mang theo một tia ngoài ý muốn ánh mắt nhìn phía chính hướng mặt khác một bên lao đi Hạ Vân Kiệt.

Bọn họ không nghĩ tới tại đây cái thời điểm, ngược lại là Hạ Vân Kiệt tối trấn định, phản ứng nhanh nhất. Bất quá rất nhanh, bọn họ lại tất cả đều thoải mái lại đây.

Một hương dã tiểu dân lại như thế nào hiểu được Tam Diệp Thiên Long châu quả trân quý cùng tầm quan trọng! Lại như thế nào hiểu được một đầu có thể giết chết đồng dạng đã kết thành huyết tinh man thú độc giác man bưu là cỡ nào khủng bố tồn tại.

La Chiến tự nhiên không muốn bị một cái phía trước bị hắn vẫn châm chọc làm thấp đi hương dã tiểu dân so với đi xuống, hơn nữa không muốn ở Tử Yên trước mặt bị Hạ Vân Kiệt so với đi xuống, bừng tỉnh lại đây sau, rất nhanh liền hướng Hạ Vân Kiệt phương hướng lao đi, hơn nữa đuổi kịp và vượt qua hắn.

“Ngàn vạn cẩn thận, này độc giác man bưu phi thường lợi hại!” Tử Yên nhìn hai người hướng mặt khác một bên lao đi, trên mặt lộ ra do dự mâu thuẫn sắc, bất quá làm của nàng khóe mắt dư quang phiết đến kia chu ở trong gió lay động Tam Diệp Thiên Long châu quả, nhớ tới La Chiến phía trước nói qua mà nói, cuối cùng trong mắt thấu bắn ra kiên quyết sắc, truyền âm dặn dò hai người.

Hạ Vân Kiệt khóe miệng gợi lên một chút thản nhiên mỉm cười, không vội không chậm chạp tùy tùng ở La Chiến phía sau.

Một lát công phu, La Chiến liền tuyển tốt lắm địa điểm.

“Ta liền tuyển nơi này, ngươi tái khác mịch một đất, ta trước dùng tên bắn nó. Làm nó bị ta chọc giận đến đuổi giết ta khi, ngươi tái bắn tên quấy nhiễu nó, nếu nó truy kích, ta sẽ đồng dạng quay đầu bắn tên quấy nhiễu nó, tóm lại muốn cho nó không thể một hơi đuổi theo chúng ta, vừa muốn bắt nó dời nơi này.” La Chiến truyền âm nói.

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, tiếp tục ở cây cối trung xuyên qua, sau đó rất nhanh cũng tuyển cái địa phương.

Gặp Hạ Vân Kiệt cũng tìm thỏa vị trí, La Chiến hai tay phát lực, lạp cung hướng độc giác man bưu bắn đi.

Một đạo hàn quang cắt qua thiên không, đảo mắt liền tới gần độc giác man bưu, bất quá kia độc giác man bưu lại ngay cả con mắt cũng chưa miết nó một chút, chính là trên người lay động một vòng huyết quang, kia gây vu phù tên nháy mắt liền bị ăn mòn thành một bãi nước thép.

“Không hổ là vạn man sơn tiếng tăm lừng lẫy hung thú!” La Chiến trong mắt toát ra một chút kinh hãi sắc, bất quá nhưng cũng không nản lòng, tiếp tục lạp cung bắn tên.

Này nhất tên như trước bị độc giác man bưu cấp hóa giải.

Bất quá La Chiến tiếp tục liên tục không ngừng bắn tên, độc giác man bưu dần dần trở nên có chút phiền táo đứng lên, rốt cục ở La Chiến bắn chỉ còn lại có hai căn

tên khi, độc giác man bưu nguyên thủy hung tính bùng nổ, nổi giận gầm lên một tiếng, bốn vó mạnh phát lực, như tia chớp hướng La Chiến lao mà đi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1192 : Bọ ngựa bắt ve chim sẻ phía sau

Gặp độc giác man bưu hung tính đại phát hướng hắn như tia chớp bay nhanh mà đến, dù là La Chiến xưa nay dũng mãnh kiêu ngạo, lúc này cũng là sợ tới mức trên mặt huyết sắc toàn không, thế nhưng ngay cả hai chân đều có điểm bước không ra.

Bởi vì theo độc giác man bưu rít gào hướng hắn bay nhanh mà đến khi, một cỗ khủng bố hung thần hơi thở trong nháy mắt bao phủ hắn, khiến cho hắn kinh hồn táng đảm, máu đều phảng phất bị đọng lại trụ bình thường, căn bản không thể bình thường vận chuyển.

Đến lúc này, La Chiến mới biết được chính mình phía trước đề nghị là cỡ nào buồn cười.

Kết huyết tinh man thú liền ngay cả tứ đỉnh địa vu cũng không dám dễ dàng cứng đối cứng, càng đừng nói này ở kết huyết tinh man thú bên trong đều xưng được với hung hãn độc giác man bưu, lại khởi là hắn chính là tam đỉnh sơ kì địa vu có thể trêu chọc.

“Mạng ta xong rồi!” Mắt thấy độc giác man bưu nháy mắt tức tới, kia khủng bố hung thần hơi thở càng phát ra nồng hậu, phô thiên cái địa, phảng phất cự sơn áp đỉnh, La Chiến trong mắt toát ra tuyệt vọng sắc.

“Nghiệt súc, chớ có càn rỡ!” Ngay tại phía sau, một đạo tiếng hét phẫn nộ chợt vang lên, tiếp theo một đạo hàn quang như điện hướng độc giác man bưu tật bắn lại đây.

La Chiến thấy thế trong mắt dấy lên một tia hy vọng lại lập tức dập tắt.

Ngay cả hắn vừa rồi toàn lực bắn ra cung tiễn, đều gần không thể độc giác man bưu thân, hồi lâu mới chọc giận hắn. Lấy kia hương dã tiểu dân thực lực, bắn ra cung tiễn chỉ sợ cũng ngay cả cấp độc giác man bưu gãi ngứa cũng không đủ, này độc giác man bưu lại sao lại xá hắn mà đi đuổi giết kia hương dã tiểu dân.

Bất quá theo sát sau La Chiến liền mở to hai mắt nhìn, bởi vì hắn phát hiện kia tên tuy rằng đồng dạng không có thể gần gũi độc giác man bưu thân, nhưng thế nhưng kích thích độc giác man bưu đột nhiên quay đầu, giống như điên rồi hướng Hạ Vân Kiệt đuổi theo.

Độc giác man bưu này nhất quay đầu, nhất thời kia bao phủ áp chế La Chiến hung thần hơi thở trừ khử không thấy. Hung thần hơi thở vừa đi, La Chiến cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền biện mệnh chạy trốn.

Chờ chạy trốn một khoảng cách, chờ hắn ý thức được lúc này hẳn là chính mình quấy nhiễu độc giác man bưu, che dấu Hạ Vân Kiệt chạy trốn, mà không phải chỉ lo chính mình chạy trối chết khi, lại phát hiện mặc kệ là kia đầu khủng bố độc giác man bưu còn là Hạ Vân Kiệt đều đã không thấy bóng dáng.

Nghĩ đến hẳn là độc giác man bưu quay đầu đem Hạ Vân Kiệt cấp nuốt ăn, sau đó lại về tới kia khỏa che trời đại thụ hạ trông coi kia chu Tam Diệp Thiên Long châu quả, tuy rằng La Chiến luôn luôn tự cao này cao, từng cực kỳ xem thường Hạ Vân Kiệt, nhưng phía sau nhưng cũng kìm lòng không được cảm thấy một trận xấu hổ không chịu nổi.

Hắn đường đường Vu Hàm quốc Phiêu Kị đại tướng quân tôn tử, thế nhưng còn không bằng một hương dã tiểu dân!

“Không tốt! Tử Yên các nàng!” Bất quá rất nhanh La

Chiến nghĩ tới Tử Yên các nàng, sắc mặt chợt đại biến.

Phía trước hắn đem sự tình tưởng tượng rất đơn giản, nay nghĩ đến cho dù độc giác man bưu đánh chết hắn cùng Hạ Vân Kiệt, Tử Yên các nàng cũng căn bản không kịp ngắt lấy kia Tam Diệp Thiên Long châu quả, tương phản một khi Tử Yên nghĩ đến điệu hổ ly sơn chi kế thành công, nhân cơ hội ra tay ngắt lấy, nhất định cũng lâm vào cùng hắn vừa rồi giống nhau hiểm cảnh.

“La Chiến, đi mau, chúng ta thành công !” Ngay tại La Chiến sắc mặt đột nhiên biến, nghĩ đến Tử Yên các nàng lúc này chỉ sợ đã thân hãm hiểm cảnh, thậm chí bị độc giác man bưu đánh chết khi, trong cây cối đột nhiên nhảy lên ra Tử Yên đám người, một bên vẻ mặt hưng phấn mà cùng hắn chào hỏi, một bên cấp tốc bay vút.

“Thành công ?” La Chiến nao nao, lập tức một trận mừng như điên đuổi theo, sớm đem Hạ Vân Kiệt cấp quên không còn một mảnh.

Một đường bay nhanh, thẳng đến đến tối hôm qua hạ trại nghỉ ngơi kia ngọn núi bích trì bên cạnh, mọi người thế này mới ngừng lại.

“Chúng ta thành công ! Chúng ta thế nhưng thật sự thành công ! Ha ha!” Dừng lại xuống dưới, Tử Yên đám người rốt cục kìm lòng không được lớn tiếng hoan hô, trên mặt như trước còn treo không thể tin được này hết thảy là thật kinh hỉ biểu tình.

“Các ngươi thật sự thành công ngắt lấy đến kia Tam Diệp Thiên Long châu quả? Chẳng lẽ độc giác man bưu không có giết hồi đầu sao?” La Chiến nhưng không có biểu hiện ra nên có kích động hưng phấn, mà là có chút thất thần nghèo túng hỏi.

“Không có a!” Diệp Thông đám người lại như trước đắm

chìm ở hưng phấn bên trong, cũng không có phát hiện La Chiến dị thường, tiếp tục nói:“Chúng ta gặp độc giác man bưu đầu tiên là truy ngươi, sau đó lại quay đầu đuổi theo Hạ Vân Kiệt. Còn đừng nói, kia Hạ Vân Kiệt quả nhiên là trời sinh thợ săn, dĩ nhiên là thần kỳ lanh lợi, độc giác man bưu nhất quay đầu đuổi theo hắn, hắn liền trốn vào cây cối, không thấy bóng dáng, theo sát sau chúng ta nhìn đến ngươi cũng đi theo xoay người vào cây cối. Sau đó Tử Yên tỷ liền nhân cơ hội ngắt lấy Tam Diệp Thiên Long châu quả, không chỉ có như thế Tử Yên tỷ còn nhân cơ hội đem mặt đất kia đầu kết huyết tinh u bích thiềm thừ cũng cấp thuận tay thu vào tu di túi. Lần này chúng ta khả phát lớn, phát lớn!”

“Ngươi nói, Tử Yên tỷ nhân cơ hội thu kia đầu u bích thiềm thừ, kia đầu độc giác man bưu thế nhưng còn không có phản hồi?” La Chiến nghe vậy cả người chấn động, vẻ mặt không dám tin hỏi.

“Di, La Chiến ngươi đây là cái gì biểu tình a? Chẳng lẽ ngươi mất hứng sao? Nga, đúng rồi, Hạ Vân Kiệt đâu? Theo lý mà nói hắn cũng có thể trở lại nơi này, hắn không có việc gì đi?” Diệp Thông đám người rốt cục phát hiện La Chiến dị thường.

La Chiến cúi đầu, không dám trực tiếp Diệp Thông đám người hỏi ánh mắt.

Tuy rằng cho dù hắn hồi đầu quấy nhiễu, cũng chỉ là không công chịu chết, nhưng dù sao lúc ấy hắn còn là từ bỏ Hạ Vân Kiệt, không có kết thúc cho nhau che dấu chức trách.

“Hắn đã chết?” Gặp La Chiến cúi đầu, Tử Yên thân thể mềm mại run lên, thanh âm có chút phát run hỏi. Người còn lại sắc mặt cũng đồng dạng lập tức trầm xuống dưới, trong mắt toát ra bi thương sắc.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt chính là một hương dã tiểu dân, nhưng vài ngày ở chung xuống dưới dù sao còn là có một điểm cảm tình, hơn nữa lúc này đây nếu không có Hạ Vân Kiệt, bọn họ cũng tuyệt đối ngắt lấy không đến này khỏa thiên cấp dược liệu còn có kết huyết tinh u bích thiềm thừ.

Này hai loại này nọ, vô luận thế nào giống nhau đều là đủ khiến cho Vu Hàm quốc đỉnh cấp nhân vật độ cao coi trọng, nhất là người trước, lại càng trân quý.

“Hẳn là đã chết! Các ngươi không có ngay mặt đối mặt quá kia đầu độc giác man bưu, căn bản không thể tưởng tượng nó có bao nhiêu sao khủng bố. Ta cảm thấy cho dù ông nội của ta đối mặt nó cũng là dữ nhiều lành ít. Nó sau lại không có tới truy ta, hiển nhiên là hoàn toàn theo dõi Hạ Vân Kiệt. Ở tuyệt đối thực lực trước mặt, thợ săn về điểm này kỹ xảo là căn bản không làm nên chuyện gì. Bất quá hắn có thể tranh thủ đến cho các ngươi thuận lợi ngắt lấy đến Tam Diệp Thiên Long châu quả hơn nữa còn thu u bích thiềm thừ đã phi thường rất giỏi !” La Chiến lắc đầu trả lời, trong mắt toát ra một tia xấu hổ sắc.

Hắn không dùng khinh thường ngữ khí đánh giá Hạ Vân Kiệt, mà là dùng phát ra từ phế phủ tán thưởng.

Bởi vì La Chiến hắn ngay mặt đối mặt quá kia đầu độc giác man bưu, hắn biết tên kia có bao nhiêu sao khủng bố!

“Kỳ thật chúng ta cũng không nghĩ tới các ngươi Vu Hàm quốc còn có người như vậy lanh lợi, thế nhưng thật có thể dời khai kết huyết tinh độc giác man bưu, hơn nữa còn có thể cho các ngươi tranh thủ đến cũng đủ thời gian hái Tam Diệp Thiên Long châu quả còn có u bích thiềm thừ thi thể!” La Chiến mà nói âm vừa mới hạ xuống, Tử Yên đám người còn không có tới kịp nghĩ lại

cùng cân nhắc hắn mà nói khi, một đạo âm trắc trắc thanh âm theo cây cối vang lên.

Tiếp theo cây cối trung đi ra một đám người.

Nói mà nói là một vị nam tử cao gầy, mũi ưng, một đôi đôi mắt ở chỗ sâu trong nhảy lên một lũ quỷ dị u hỏa, hắn mặc màu đen trường bào, trường bào thêu mang vương miện khô lâu đầu. Kia khô lâu đầu tối om hốc mắt trung đồng dạng nhảy lên một lũ quỷ dị u hỏa, làm cho người ta coi trọng liếc mắt một cái, tựa hồ ngay cả hồn phách đều phải bị hấp dẫn đi qua.

“Âm Mông!” Tử Yên đám người vừa thấy đến kia nam tử, con mắt mạnh co rụt lại, trên mặt lộ ra thật sâu vẻ cảnh giác.

“Nếu biết ta Âm Mông tên, vậy thức thời điểm đem này nọ lưu lại, sau đó rời đi! Hôm nay bổn hoàng thái tôn tâm tình không sai sẽ không đại khai sát giới !” Được xưng là Âm Mông nam tử ánh mắt lạnh lùng nhìn quét quá Tử Yên đám người, trên cao nhìn xuống nói.

“Âm Mông đừng quá bừa bãi, người khác sợ ngươi Bách Sát quốc hoàng thái tôn thân phận, ta La Chiến cũng không sợ!” La Chiến trong lòng vốn là vì chính mình phía trước khiếp đảm mà cảm thấy xấu hổ, nay Âm Mông lại đột nhiên toát ra đến tưởng trích quả đào, nhất thời lửa giận bốc lên, tiến lên một bước, nổi giận quát nói.

“Xem ra bổn hoàng thái tôn không giết vài người, các ngươi là không biết bản rất tôn lợi hại!” Âm Mông thấy thế, sắc mặt mạnh trầm xuống, trong mắt u hỏa đại thịnh, trong tay không biết khi nào hơn một khô lâu đầu pháp trượng.

Pháp trượng đối với Âm Mông nhất chỉ, nhất thời khô

lâu đầu trung toát ra một đoàn khói đen.

Khói đen nhất toát ra đến, bốn phía nhất thời tràn ngập huyết tinh khí, ẩn ẩn trung La Chiến huyết khí có ly thể mà ra dấu hiệu.

La Chiến trong lòng giật mình, trong tay sớm đã hơn nhất hồn thể tối đen trường kích, mà lúc này kia đoàn khói đen ở không trung ngưng tụ thành một đầu sát ma, sát ma vươn dài lợi trảo bàn tay to đối với La Chiến đầu chộp đi.

Nhất thời, La Chiến không chỉ có cảm thấy trong cơ thể huyết khí bốc lên, có huyết khí không chịu khống chế thoát thể mà ra, ở đầu của hắn đỉnh hình thành một đoàn huyết sắc sương mù, hơn nữa trong cơ thể hồn phách đều bắt đầu rung chuyển, tựa hồ cũng muốn ly thể mà ra.

“Sát!” La Chiến kinh hãi, nổi giận gầm lên một tiếng, đem trường kích đối với sát ma bàn tay to đâm đi.

“Chỉ bằng ngươi cũng tưởng giết ta thải ngàn vạn sinh linh huyết khí, ở âm sát động ngày đêm ngưng luyện mà thành Bách Sát ma?” Âm Mông khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh, kia Bách Sát ma bàn tay to đối mặt trường kích không chỉ có không có trở về lui, ngược lại trực tiếp đối với trường kích bắt đi.

La Chiến thấy thế trong mắt lóe ra một tia sắc mặt vui mừng, hắn trường kích nãi hắn tổ phụ tuổi trẻ khi dùng là vu khí, uy lực thật lớn vô cùng! Này Bách Sát ma cũng dám trực tiếp sở trường tới bắt hắn trường kích, chẳng phải là muốn chết?

Bất quá ngay sau đó, La Chiến trong mắt sắc mặt vui mừng liền chuyển vì kinh hãi.

Kia Bách Sát ma thế nhưng cầm ở hắn trường kích, tiếp theo một cỗ huyết khí thế nhưng không thu khống chế theo trường kích can chảy xiết hướng về phía kia ma trảo.

Trong nháy mắt, La Chiến sắc mặt liền tái nhợt xuống dưới, mà Bách Sát ma thân thể lại càng phát ra ngưng luyện tối đen.

“Vu tộc huyết khí chính là hùng hậu cường đại, đều có thể so với được với man thú, xem ra có nghe đồn nói man thú là lây dính thượng cổ đại vu huyết khí hẳn là thật sự.” Âm Mông thấy thế âm trắc trắc cười nói, nhìn về phía La Chiến ánh mắt mang theo một tia không chút nào che dấu khinh miệt cùng tham lam.

“Âm Mông đừng khinh người quá đáng!” Tử Yên gặp Âm Mông một chiêu liền chặt chẽ ngăn chặn La Chiến, trong lòng rất là chấn động, gầm lên một tiếng, một thanh màu đen loan đao theo nàng trong tay bắn ra, ở không trung cao cao giơ lên, đối với cầm lấy trường kích ma trảo bổ tới.

Loan đao tản ra nhiều điểm hàn quang, xẹt qua không trung, phát ra bén nhọn tiếng xé gió, lay động nước gợn bàn không gian sóng gợn.

Âm Mông thấy thế sắc mặt khẽ biến, trong tay pháp trượng vung lên, kia ma sát tay quyết đoán buông lỏng ra trường kích, rụt trở về.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1193 : Sát khí

“Tử Yên cô nương quả nhiên thực lực hơn người, không hổ là thất trưởng lão tạ trọng cháu gái, xem ra đã đột phá đến tam đỉnh địa vu trung kỳ.” Âm Mông nhìn Tử Yên hơi hơi lộ ra một tia vẻ mặt ngưng trọng.

“Tử Yên cẩn thận một chút, ta hoài nghi người này đã là ma châu hậu kỳ cảnh giới.” La Chiến thu hồi trường kích, sắc mặt cực kì khó coi đối Tử Yên thấp giọng nói.

Ma châu hậu kỳ, tương đương với người tu tiên kim đan hậu kỳ.

Tử Yên nghe vậy thân thể mềm mại chấn động, vừa rồi Âm Mông tế ra Bách Sát ma chính là nhất trảo đã bắt ở La Chiến trường kích, nàng trong đầu còn có này hoài nghi, nay La Chiến cảnh cáo tắc chứng thật của nàng đoán rằng.

Bất quá vu tu là bản thể, tu luyện đứng lên so với này khác tu giả thong thả gian khổ rất nhiều, bất quá cũng đang bởi vì này dạng, ngang nhau cấp vu sức chiến đấu thường thường so với này khác tu giả mạnh hơn một phần. Cho nên nếu Âm Mông chính là Ma châu trung kỳ, chẳng sợ ma đạo thuật pháp lấy quỷ dị tà ác nổi tiếng, Tử Yên cũng có nắm chắc toàn thân trở ra, nhưng nếu Âm Mông là ma châu hậu kỳ, vậy khó nói.

“Tuy rằng La Chiến ngươi kiêu ngạo làm cho người ta chán ghét, nhưng ánh mắt còn là độc ác. Không sai, bản rất tôn đã là ma châu hậu kỳ cảnh giới, Tử Yên cô nương, bản rất tôn còn là khuyên ngươi ngoan ngoãn đem Tam Diệp Thiên Long châu quả còn có kia đầu u bích thiềm thừ giao ra đây đi.” Âm Mông hơi hơi dương cằm, vẻ mặt kiêu ngạo mà nói.

“Âm Mông, ta thừa nhận ta khả năng không phải đối thủ của ngươi, nhưng nếu ta toàn lực phá vây, ngươi cảm thấy bằng ngươi Ma châu hậu kỳ tu vi có thể vây được trụ ta sao?” Tử Yên kiết nắm loan đao, ngạo nghễ hỏi.

“Kia cũng là là.” Âm Mông lạnh lùng cười, sau đó đột nhiên ngẩng đầu nhìn trời nói:“Ưng Xung huynh, ta nghĩ ngươi hẳn là xem đủ đi? Tổng không đến mức còn muốn tọa thu ngư ông thủ lợi đi?”

“Ha ha! Âm Mông huynh quả nhiên không hổ là Bách Sát quốc hoàng thái tôn!” Một đạo mang theo kim chúc thanh âm đột nhiên ở cao trên mây trên không vang lên, tiếp theo đột nhiên một trận cuồng phong cuồn cuộn nổi lên, vân đoàn nhất thời tản ra, mấy đầu thật lớn diều hâu theo thiên đáp xuống, rơi xuống đất khi, hiện ra hình người, vừa vặn chặn Tử Yên các nàng đường lui.

“Ưng Xung!” Tử Yên đám người rốt cục sắc mặt đại biến, trong mắt lộ ra một chút kinh hoảng sắc.

Cho dù Âm Mông tu vi đã đột phá tới Ma châu hậu kỳ, Tử Yên các nàng nếu liều lĩnh, còn là có năm sáu phân nắm chắc phá vây mà ra, nhưng nay hơn nữa Liệt Đức quốc Ưng Xung, phá vây hy vọng cơ hồ là không.

Này đổ không phải nói Ưng Xung tu vi so với Âm Mông cao, tương phản, Ưng Xung tu vi hẳn là cùng Tử Yên gần, yêu đan trung kỳ, so với Âm Mông còn kém một tiểu cảnh giới. Nhưng Ưng Xung bản thể là liệt ưng, tương đối cho Tử Yên các nàng có cực kì khủng bố tốc độ.

Tại đây khủng bố tốc độ trước mặt, Tử Yên căn bản không có khả năng đào thoát bọn họ truy kích, mà một khi bị bọn họ đuổi theo, Âm Mông liền có thể theo sau đuổi tới. Hai người hợp lực, Tử Yên căn bản không có thủ thắng hy vọng.

“Tử Yên cô nương biệt lai vô dạng, đúng là tại hạ!” Ưng Xung mặt mang mỉm cười nói.

Đây là một cái hốc mắt hãm sâu, ánh sao lóe ra, bộ mặt góc cạnh rõ ràng, có một đầu tóc vàng, dáng người cao ngất như núi trẻ tuổi nam tử.

“Không nghĩ tới a, bọ ngựa bắt ve, chim sẻ phía sau, chúng ta cửu tử nhất sinh mới vừa rồi ngắt lấy Tam Diệp Thiên Long châu quả, các ngươi nhưng thật ra tưởng cuối cùng trích quả đào, trên thế giới nào có như vậy tiện nghi sự tình.” Tử Yên mặt đẹp băng sương nói.

“Ha ha, trên thế giới đồng dạng cũng không có thứ tốt tất cả đều một người được đến sự tình. Nếu không như vậy, kia cái gì u bích thiềm thừ chúng ta từ bỏ, chỉ cần Tử Yên cô nương đem kia Tam Diệp Thiên Long châu quả lấy ra nữa cho ta, ta quay đầu bước đi.” Ưng Xung nói.

“Này không thành vấn đề, bất quá Ưng huynh cảm thấy Âm Mông Hoàng thái tôn sẽ đồng ý sao?” Tử Yên nói.

Ưng Xung nghe vậy cười cười, nói:“Cái này không lo Tử Yên cô nương phí sức.”

“Ưng huynh, ngươi này không khỏi cũng quá không nói ! Ta đem người cấp ngăn cản, ngươi lại chính là một lòng nghĩ lấy ưu việt chạy lấy người.” Âm Âm Mông xót xa xót xa cười lạnh nói, mâu trung hai luồng u hỏa ở nhảy lên.

“Hoàng thái tôn nói gì vậy, ta Ưng Xung như thế nào có thể là người như vậy đâu? Hiện tại Tam Diệp Thiên Long châu quả không phải còn tại Tử Yên cô nương trong tay sao? Ta đây là tưởng khuyên nàng trước đem Tam Diệp Thiên Long châu quả dâng ra đến, về phần chúng ta hai người tư dưới tái thương lượng đó là.” Ưng Xung

ngượng ngùng cười cười nói.

“Vậy là tốt rồi, ta còn nghĩ đến Ưng huynh tưởng độc chiếm đâu!” Âm Mông nói.

“Xem ra các ngươi đã là ăn định chúng ta !” Tử Yên cắn răng lạnh như băng nói.

“Chẳng lẽ Tử Yên cô nương cảm thấy ngươi còn có đào thoát khả năng sao?” Âm Mông cùng Ưng Xung nhìn Tử Yên hỏi ngược lại.

“Một cái tu vi so với ta cao, một cái tốc độ như điện, ta quả thật không có đào thoát hy vọng, bất quá ta nghĩ muốn hủy diệt Tam Diệp Thiên Long châu quả còn là có thể làm được đến đi?” Tử Yên lạnh giọng nói.

Âm Mông cùng Ưng Xung nghe vậy nhất thời sắc mặt khẽ biến, ánh mắt lạnh lùng nhìn Tử Yên.

“Ngàn vạn không cần hoài nghi ta nói. Chúng ta vu tộc nhân hướng đến tính cách cương liệt, nói được ra liền làm được đến.” Tử Yên nói, trong thanh âm lộ ra thà làm ngọc vỡ kiên quyết.

Âm Mông cùng Ưng Xung sắc mặt tái biến.

“Vậy ngươi muốn thế nào? Ngươi tổng không có khả năng nghĩ đến chỉ bằng ngươi những lời này chúng ta để lại các ngươi đi thôi?” Âm Mông lạnh giọng hỏi.

“Lập huyết thệ so đấu! Phương nào thắng được phương nào Tam Diệp Thiên Long châu quả! Mặc kệ thắng thua, u bích thiềm thừ phải về chúng ta! Nếu không ta thà rằng hiện tại liền hủy diệt Tam Diệp Thiên Long châu quả, mọi người ai cũng đừng nghĩ được đến.” Tử Yên nói.

“Không thành vấn đề!” Âm Mông cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền bật thốt lên nói. Nơi này số hắn tu vi tối cao, muốn so đấu định linh dược thuộc sở hữu, hắn tự nhiên vui.

“Hoàng thái tôn ngươi không khỏi cũng đem sự tình nghĩ đến rất đơn giản, ngươi cảm thấy Tử Yên cô nương sẽ là người như vậy ngốc sao? Biết rõ ngươi tu vi tối cao, còn với ngươi so đấu. Huống hồ thật muốn so với, chúng ta ba người ai lại nguyện ý trước so với đâu?” Ưng Xung châm chọc nói.

Âm Mông nghe vậy trên mặt bắp thịt rút một chút, lóe ra một tia tức giận, nhưng cuối cùng lại đem ánh mắt đầu hướng về phía Tử Yên. Hiện tại đối hắn mà nói, là tối trọng yếu là Tam Diệp Thiên Long châu quả.

Một khi hắn đem Tam Diệp Thiên Long châu quả mang về Bách Sát quốc, kia hắn này hoàng thái tôn tất nhiên ở chúng hoàng thái tôn trổ hết tài năng, trở thành hoàng thái tôn chân chính có vọng vấn đỉnh ngôi vị hoàng đế.

“Chúng ta ba người không so, bọn họ đến so với!” Tử Yên chỉ chỉ La Chiến đám người nói, trong mắt lóe ra một chút bất đắc dĩ sắc.

Nàng xem ra đến Âm Mông cùng Ưng Xung mang đến nhân tu vi cũng không thấp, La Chiến đám người thắng được hy vọng kỳ thật cũng không lớn, nhưng ít ra so với 0 tỷ lệ muốn cao rất nhiều.

Âm Mông cùng Ưng Xung nghe vậy một cái trong mắt hai luồng u hỏa nhảy lên đảo qua La Chiến còn có Ưng Xung phía sau nhân, một cái trong mắt hai đạo kim quang bắn ra, cuối cùng hai người thần sắc thay đổi mấy lần, còn là gật gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Bọn họ biết, lấy vu tộc nữ tử cương liệt tính cách thật sự

dám làm ra trực tiếp hủy hoại Tam Diệp Thiên Long châu quả sự tình.

“Thề đi!” Tử Yên gặp Âm Mông cùng Ưng Xung gật đầu, mặt lạnh lùng nói một tiếng, dẫn đầu lấy ra một giọt tinh huyết bắn về phía thiên không.

Âm Mông cùng Ưng Xung thấy thế cũng đều lấy ra một giọt tinh huyết bắn về phía thiên không.

3 giọt tinh huyết ở không trung hội hợp, sau đó mỗi người đều đối với kia 3 giọt tinh huyết khắc hạ đều tự lời thề.

Làm lời thề hoàn thành khi, 3 giọt tinh huyết chậm rãi hóa thành một cái viễn cổ “Thệ” Tự, biến mất ở trong thiên địa. Nhưng ẩn ẩn trung, Tử Yên bọn họ ba người trong lòng hơn một tia không hiểu thiên địa uy áp.

Ai cũng không dám khinh thường này ti thiên địa uy áp, bởi vì kia nói lời thề đã bị thiên địa đại đạo thừa nhận, một khi vi phạm, như vậy thiên địa trừng phạt chắc chắn nháy mắt buông xuống.

So đấu ấn rút thăm tiến hành, đối với cùng cá nhân không có xuất chiến hạn định. Dù sao, chỉ cần có một phương cuối cùng có một người có thể chiến đấu đến cuối cùng, như vậy chính là người thắng.

Này nhất định là một hồi thảm thiết so đấu, so đấu ngay từ đầu còn có người bắt đầu đổ máu!

Bởi vì Tam Diệp Thiên Long châu quả thảo là một gốc thiên cấp linh dược có thể ảnh hưởng đến một quốc gia thực lực, không biện đến cuối cùng, ai cũng sẽ không bỏ đi.

……

“Quả nhiên a, này đầu độc giác man bưu huyết khí so kiếm xỉ man hổ còn hùng hậu hơn!” Nhất phi bộc hồ sâu biên, Hạ Vân Kiệt một bên đại mau cắn ăn độc giác man bưu huyết nhục tinh túy, một bên tâm tình tốt cảm khái nói.

“Nay ta đã hấp thu luyện hóa này đầu độc giác man bưu, chờ trễ chút sẽ tìm thời gian đem kia khỏa huyết tinh cũng cấp hấp thu luyện hóa, ta thân xác thương tổn hẳn là không sai biệt lắm xem như khỏi hẳn, vu đỉnh cũng có thể có thể tu bổ thất thất bát bát, mệnh phủ nguyên thần cũng có thể có thể càng tinh tiến thêm một bước, hơn nữa sớm hay muộn cũng có thể một lần nữa đột phá đến vạn tượng cảnh giới, chính là tử phủ nguyên thần cùng hoàng đình nguyên thần đã tổn hại, không biết thế nào khả năng một lần nữa ngưng tụ.” Đại khái nửa giờ sau, Hạ Vân Kiệt rốt cục hấp thu luyện hóa kia đầu độc giác man bưu, cảm thấy mỹ mãn đồng thời cũng có thật sâu tiếc nuối.

Bởi vì cho tới bây giờ mới thôi, tử phủ cùng hoàng đình ngay cả một tia linh khí đều lưu không được, linh khí vừa tiến vào bên trong liền trực tiếp xói mòn, phảng phất tử phủ cùng hoàng đình làm sao lậu giống nhau.

“Có lẽ chờ mệnh phủ nguyên thần đột phá đến vạn tượng cảnh giới, tử phủ cùng hoàng đình hẳn là sẽ có một chút biến hóa.” Bất quá Hạ Vân Kiệt cũng chỉ là tiếc nuối, cũng không có hoàn toàn tuyệt vọng, trực giác nói cho hắn, mệnh phủ này căn cơ nếu còn tại, như vậy tử phủ cùng hoàng đình nhất định có một lần nữa ngưng tụ một ngày, hơn nữa rất khả năng sẽ ở mệnh phủ nguyên thần đột phá đến vạn tượng cảnh giới khi phát sinh biến hóa, bởi vì hắn chính là ở vạn tượng cảnh giới tổn hại tử phủ nguyên thần cùng hoàng đình nguyên thần.

“Không sai biệt lắm, nên đi tìm bọn họ!” Thu hồi kia khỏa

huyết tinh, lại đem độc giác man bưu độc giác cấp thu đứng lên, Hạ Vân Kiệt đứng dậy hướng hành động phía trước ước tốt hội hợp địa điểm bay vút mà đi.

Còn xa không tới hội hợp địa điểm, Hạ Vân Kiệt liền cảm giác được quen thuộc vu lực dao động, hơn nữa kia dao động có vẻ thập phần hỗn loạn suy yếu.

Hạ Vân Kiệt sắc mặt khẽ biến, thân ảnh nhất thời như quỷ mỵ bàn xuyên qua cây cối, trong nháy mắt liền xuất hiện ở tại đỉnh núi bích trì.

“Hạ Vân Kiệt! Ngươi còn sống!” Nhìn đến Hạ Vân Kiệt đột nhiên xuất hiện, Tử Yên ít dám tin kinh hô ra tiếng, người còn lại tắc chính là đôi mắt hơi hơi sáng ngời, theo sát sau liền lại ảm đạm đi xuống.

Bởi vì Diệp Thông đám người bao gồm cường đại nhất La Chiến, lúc này tất cả đều cả người máu tươi nằm trên mặt đất. Diệp Thông cả người ngực đều là lõm xuống đi vào, cũng không biết gãy bao nhiêu căn xương sườn, máu tươi càng không ngừng theo hắn trong miệng toát ra đến. Bất quá tối thảm cũng là La Chiến, hắn hai tay cánh tay cơ hồ tất cả đều bị chém đứt, lúc này Tử Yên chính một bên mạnh mẽ đưa hắn cánh tay ấn trở về, một bên trực tiếp xé rách hạ u bích thiềm thừ huyết nhục hướng miệng hắn nhét.

Theo cắn nuốt tiến u bích thiềm thừ huyết nhục, ở cụt tay chỗ dần dần ngưng tụ ra một tôn che kín vết rách vu đỉnh.

Vu tộc tu luyện là thân xác, huyết nhục cốt tủy trung đều tràn ngập vu lực, cho nên huyết nhục tái sinh năng lực rất mạnh. Cụt tay tuy rằng cấp La Chiến tạo thành thật lớn thương tổn, nhưng chỉ nếu có thể đúng lúc thu hồi cánh tay trang bị trở về, còn là có thể tiếp thượng. Đương nhiên u bích thiềm thừ huyết nhục cũng nổi lên

thật lớn công hiệu.

“Sao lại thế này?” Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua Diệp Thông đám người, trong mắt sát khí thoáng hiện.

Không nói hắn hiện tại cùng Diệp Thông đám người đã có cảm tình, vẻn vẹn bọn họ rất có thể là cùng hắn có phi thường thâm sâu xa quan hệ Vu Hàm quốc con dân, hắn lại không thể có thể ngồi xem bọn họ bị người như thế nhu ngược!

Chương 1194 : Diệt sát

“Còn có thể là chuyện gì, này đám tên tưởng cướp lấy chúng ta mạo hiểm ngắt lấy đến Tam Diệp Thiên Long châu quả, làm cho Tử Yên tỷ theo chân bọn họ lập huyết thệ so đấu!” Diệp Thông cố nén đau đớn, vẻ mặt bi phẫn nói.

Bất quá Diệp Thông càng bi phẫn là, bọn họ thua, hơn nữa thua thực thảm!

“Thế nhưng tưởng cướp lấy chúng ta gì đó? Tốt lắm, tốt lắm!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không giận phản cười, một cỗ thô bạo hơi thở ở hắn trong thân thể dâng.

Bởi vì thân ở nhân sinh không quen thế giới, hơn nữa thân thể trạng huống không tốt, Hạ Vân Kiệt mấy ngày nay vẫn có vẻ ẩn nhẫn, thậm chí đối mặt ngạo mạn La Chiến đều trực tiếp áp dụng lảng tránh, nhưng này cũng không ý nghĩa vài cái ngay cả Nguyên Anh kỳ cảnh giới cũng chưa đến tiểu con tôm cũng có thể ở trước mặt hắn kiêu ngạo, thậm chí cướp đoạt hắn đội hữu gì đó, hơn nữa còn đả thương bọn họ!

“Hạ Vân Kiệt ngươi muốn làm gì? Chúng ta đi!” Tử Yên gặp Hạ Vân Kiệt không giận phản cười, ngửi được một tia dị thường, đứng lên nói.

“Đi? So đấu không phải còn không có chấm dứt sao?” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ngươi cảm thấy chúng ta còn có thể một trận chiến sao?” La Chiến cười khổ hỏi.

“Các ngươi là không thể, bất quá còn có ta!” Hạ Vân Kiệt nói:“Bọn họ có thể bức Tử Yên thề, ta lại có thể trực tiếp gạt bỏ bọn họ!”

“Gạt bỏ bọn họ?” Tử Yên đám người tựa như đột nhiên nghe được thiên thư giống nhau, tất cả đều vẻ mặt khiếp sợ nhìn phía Hạ Vân Kiệt, tựa như đang nhìn một kẻ điên giống nhau!

Một hương dã tiểu dân thế nhưng nói muốn gạt bỏ một Ma châu hậu kỳ cùng một yêu đan trung kỳ cường giả, không phải điên rồi lại là cái gì?

“Gạt bỏ chúng ta? Ha ha!” Ưng Xung giống như nghe được trên đời này tối hoang đường truyện cười, nghe vậy ngửa mặt lên trời cười to.

Bất quá ngay sau đó hắn tươi cười liền cương ở tại trên mặt, bởi vì một thanh màu bạc phi kiếm không biết khi nào thì đột nhiên liền xuất hiện ở tại trước mắt hắn, lúc này chính hơi hơi phun ra nuốt vào hào quang chỉ vào hắn mi tâm, một giọt giọt máu tươi từ hắn mi tâm toát ra đến, nhưng Ưng Xung cũng là động cũng không dám động một chút.

“Tiền, tiền bối có, chuyện gì cũng từ từ, chuyện gì cũng từ từ!” Ưng Xung mặt như màu đất, run run thanh âm nói.

Thiên địa nháy mắt im lặng xuống dưới, tất cả mọi người không dám tin nhìn trước mắt này quỷ dị một màn, nhất là Tử Yên các nàng lại vẻ mặt không dám tin.

Này thật là kia hương dã tiểu dân sao? Thế nhưng làm cho yêu đan trung kỳ Ưng Xung đều không có nửa điểm năng lực phản kháng, đều chỉ có thể run run thanh âm cầu xin tha thứ?

“Nga!” Hạ Vân Kiệt cười lạnh một tiếng, quay đầu nhìn về phía vẻ mặt khiếp sợ Tử Yên, thản nhiên hỏi:“Vừa rồi hắn có hảo hảo cùng các ngươi nói chuyện sao?”

Tử Yên vẻ mặt dại ra lắc đầu.

“Vậy đành phải thực xin lỗi !” Hạ Vân Kiệt cười lạnh một tiếng, theo sát sau một điểm ngân quang xuyên qua Ưng Xung mi tâm, ngay sau đó, vừa rồi còn kiêu ngạo nhất thời Ưng Xung ầm ầm ngã xuống đất, hiện ra liệt ưng chân thân.

Thiên địa đột nhiên lãnh, không gian phảng phất đột nhiên gian bị băng tuyết đóng băng, tất cả mọi người cảm thấy một cỗ đến xương hàn ý, tứ chi lạnh như băng.

Liền ngay cả Tử Yên bọn họ cũng không ngoại lệ, phải biết rằng mấy ngày nay bọn họ đối hắn thái độ khả cũng không thấy được có bao nhiêu tốt, hơn nữa La Chiến lại ở trước mặt hắn ngạo mạn vô cùng.

Nhưng còn bây giờ thì sao? Phía trước bị bọn họ vẫn cho rằng là hương dã tiểu dân Hạ Vân Kiệt, phất tay gian, ngay cả mí mắt đều không có trát một chút, một vị yêu đan trung kỳ ưng yêu liền bị sát diệt, tới thủy tới chung, đan yêu trung kỳ ưng yêu ngay cả phản kháng cơ hội đều không có.

Ở trải qua ngắn ngủi kinh hãi sau, cơ hồ chính là trong nháy mắt, trừ bỏ Tử Yên bọn họ, mọi người bao gồm Âm Mông ở bên trong tất cả đều phóng lên cao, cấp tốc phi trốn.

Ưng Xung ngay cả phản kháng cơ hội đều không có đã bị diệt giết, Âm Mông cũng không cho rằng chính mình có bực này bản sự!

“Hiện tại mới nghĩ đến muốn chạy trốn sao? Đã muộn!” Một đạo mang theo sát khí quát lạnh tiếng vang lên, bạch hổ tiểu tru ma kiếm phóng lên cao, biến ảo vì đầy

trời kiếm quang, kiếm quang trung phảng phất có một đầu bạch hổ ở rít gào, uy sát tràn ngập toàn bộ thiên địa.

Cơ hồ chính là nháy mắt, màu bạc kiếm quang liền theo còn lại bảy đầu ưng yêu đầu xuyên qua. Một đầu đầu thân thể khổng lồ ưng yêu tùy theo theo thiên hạ xuống, rơi núi dao động, cũng rơi Tử Yên đám người hai mắt đăm đăm.

Lấy ưng yêu tốc độ, bốn phía né ra, thế nhưng không một ưng yêu có thể đào thoát, tất cả đều ở trong nháy mắt diệt sát, này nên loại nào khủng bố tu vi!

Bất quá càng làm cho Tử Yên đám người hai mắt đăm đăm là, không chỉ có sở hữu ưng yêu không một bị mất mạng, liền ngay cả Âm Mông đám người cũng đều bị kia ngân quang phi kiếm cấp bức rơi trở về tại chỗ.

Phải biết rằng Âm Mông nhưng là Ma châu hậu kỳ ma tu a!

“Vừa rồi bọn họ có hảo hảo với ngươi nói chuyện sao?” Bức rơi Âm Mông đám người sau, Hạ Vân Kiệt quay đầu hỏi Tử Yên, thanh âm bình thản tùy ý, giống như đang hỏi một kiện tái nhỏ bất quá sự tình bình thường.

Bất quá này bình thản tùy ý câu hỏi dừng ở Âm Mông đám người trong tai lại giống như đến từ địa ngục ân cần thăm hỏi, mỗi người sắc mặt đều bá một chút tất cả đều trở nên không hề huyết sắc.

Bởi vì ngay tại vừa rồi, trước mắt vị này nam tử cũng là dùng như thế tùy ý bình thản thanh âm hỏi Tử Yên, kết quả Tử Yên lay động đầu, yêu đan trung kỳ Ưng Xung liền đi đời nhà ma, theo sát sau là này hắn ưng yêu.

“Tiền, tiền bối, ta là Bách Sát quốc hoàng đế Âm Minh tôn tử, thỉnh ngài xem ở ta hoàng gia gia mặt mũi

thượng phóng ta một con ngựa!” Tử Yên còn không có trả lời, Âm Mông liền đã sắc mặt tái nhợt cầu xin tha thứ nói.

Tu hành không năm tháng, rất nhiều thời điểm theo diện mạo rất khó phân rõ một người chân thật tuổi, cho nên đối với cho tu hành nhân mà nói, đạt giả vì trước, lấy tu vi đến định một tu giả bối phận là một loại ước định thành tục quy củ.

Đương nhiên giống Âm Mông bực này ở xa man giới đảo có đặc thù thân phận, hơn nữa tính cách lại cao ngạo, nếu hôm nay không phải gặp Hạ Vân Kiệt này nhấc tay nâng chân gian liền diệt Ưng Xung đám ưng yêu sát thần, Âm Mông sinh mệnh chỉ tại hắn một ý niệm, hắn là tuyệt đối sẽ không như thế khiêm tốn xưng hô đối phương vì tiền bối.

“Bách Sát quốc hoàng đế lại tính cái cái gì vậy, hắn mặt mũi thực đáng giá sao?” Hạ Vân Kiệt khinh thường hỏi.

Tử Yên đám người nghe vậy tất cả đều kinh hãi mở ra miệng, nửa ngày cũng chưa biện pháp khép lại.

Ở xa man giới đảo, Âm Minh là tuyệt đối bá chủ, ma đầu, hắn giận dữ, toàn bộ xa man giới đảo chắc chắn tinh phong huyết vũ, máu chảy thành sông. Cùng đừng nói Âm Minh xuất từ thương mang giới tiếng tăm lừng lẫy Ma Môn vạn sát động, nãi vạn sát động mười hai hộ pháp chi nhất, đắc tội hắn, liền tương đương đắc tội vạn sát động. Đừng nhìn xa man giới đảo tam quốc thế chân vạc, nhưng trên thực tế cho dù Vu Hàm quốc trưởng lão hội đại trưởng lão cũng không dám dễ dàng đắc tội Âm Minh, để tránh đưa tới diệt quốc họa.

Nhưng hôm nay, trước mắt vị này phía trước bị bọn họ xưng là hương dã tiểu tử Hạ Vân Kiệt, thế nhưng căn bản không đem Âm Minh để vào mắt!

“Ông nội của ta chính là vạn sát động mười hai hộ động hộ pháp chi nhất! Hơn nữa ta cũng đã bái nhập vạn sát động trưởng lão Bạch Cốt chân nhân môn hạ, ngươi nếu giết ta, đó là cùng ta vạn sát động là địch!” Âm Mông gặp gia gia hàng đầu thế nhưng trấn không được Hạ Vân Kiệt, trong đầu không khỏi càng phát ra kinh hoảng, lại nâng ra vạn sát động đến!

“Vạn sát động?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong mắt có hàn quang lóe ra không chừng.

Nghe thấy tên này chỉ biết cũng không phải cái gì tốt môn phái, chính là nghe nói liền ngay cả Bách Sát quốc hoàng đế cũng chỉ là vạn sát động mười hai hộ động hộ pháp chi nhất, Hạ Vân Kiệt còn là khó tránh khỏi có chút giật mình cùng vạn sát động thế lực.

“Đương nhiên, chỉ cần tiền bối có thể phóng vãn bối này một con ngựa, vãn bối chắc chắn cảm ơn trong lòng, tuyệt không hội đem hôm nay việc……” Gặp chính mình nâng ra vạn sát động hàng đầu, Hạ Vân Kiệt biểu tình rốt cục nổi lên một tia biến hóa, Âm Mông còn tưởng rằng hắn tâm sinh kiêng kị, không khỏi vụng trộm thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng nói.

“Ngươi đây là ở uy hiếp ta sao?” Hạ Vân Kiệt sắc mặt trầm xuống, giương mắt nhìn về phía Âm Mông, không vội không chậm chạp hỏi.

Diễm Long đế cung vì Thánh Hỏa Thiên Long, tùy tùy tiện tiện liền phái ra rất nhiều chi từ vạn tượng hậu kỳ cảnh giới giao long yêu dẫn dắt đội ngũ, chung quanh lùng bắt, có thể nghĩ nó thế lực có bao nhiêu sao khủng bố! Nhưng chỉ có như vậy một cái khủng bố thế lực, Hạ Vân Kiệt đều dĩ nhiên thầm hạ quyết tâm, thế tất sát hướng Diễm Long đế cung báo thù rửa hận! Hắn lại như thế nào khả năng hội sợ một cái cái gì vạn sát động!

Cùng lắm thì liền sát nó cái long trời lở đất!

“Vãn bối vạn vạn không có ý tứ này?” Âm Mông trong lòng run lên, vội vàng nói.

“Phải không?” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng nói một tiếng, sau đó quay đầu lại lần nữa nhìn về phía Tử Yên.

Ý tứ tái hiểu không quá, cái gì Âm Minh, cái gì vạn sát động, hắn căn bản không cần, hắn để ý chính là Tử Yên đáp án.

Tử Yên gặp Hạ Vân Kiệt lại lần nữa nhìn về phía chính mình, thân thể mềm mại không chịu khống chế mạnh run run một chút, mắt lộ ra sợ hãi sắc lắc lắc đầu.

Tử Yên đầu lay động, không trung ngân quang chợt lóe, liền trực tiếp đâm thủng Âm Mông mi tâm.

Âm Mông lập tức liền thẳng tắp nằm té trên mặt đất, trong mắt còn hãy còn mang theo hoảng sợ cùng không dám tin ánh mắt.

Cơ hồ ở đồng thời, ngân quang lại đâm quá còn lại vài cái Bách Sát quốc ma tu mi tâm, lấy bọn họ tánh mạng.

Hạ Vân Kiệt bản tính nhân từ, ở địa cầu khi tuyệt không dễ dàng giết người, nhưng này cũng không ý nghĩa hắn sẽ không biết tâm ngoan thủ lạt!

Nên tâm ngoan thủ lạt khi, hắn cũng tuyệt đối có thể quyết đoán xuống tay, hắn trong khung chảy xuôi vốn là là hạ vũ huyết. Hạ vũ là loại người nào, đó là thượng cổ vu vương, thiên hạ thương sinh, sinh sát đoạt dư đều ở hắn tay!

Nhìn trong nháy mắt, địa hạ lại hoành nằm một đám thi

thể, trong đó một vị còn là Bách Sát quốc Hoàng thái tôn, Ma châu hậu kỳ ma tu, Tử Yên đám người tất cả đều có loại cảm giác không rét mà run, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt đều mang theo thật sâu sợ hãi, hơn nữa La Chiến nhìn về phía Hạ Vân Kiệt liền ngay cả linh hồn đều là ở run rẩy.

Thẳng đến giờ khắc này, hắn mới chính thức ý thức được, chính mình đến bây giờ còn có thể đủ còn sống, là một cái cỡ nào đại kỳ tích!

Phải biết rằng, trước mắt vị này sát thần nhưng là sát Bách Sát quốc hoàng thái tôn đều như cát thảo giống nhau a! Hắn La Chiến tuy rằng lại nói tiếp cũng là Vu Hàm quốc Phiêu Kị đại tướng quân tôn tử, khả cùng Âm Mông so với, mặc kệ là thân phận địa vị, còn là tu vi đều còn kém xa lắm ! Mà hắn ở mạo phạm trước mắt vị này sát thần nhiều lần sau, thế nhưng còn sống!

Hạ Vân Kiệt lại tựa hồ căn bản không phát giác Tử Yên đám người nhìn về phía chính mình sợ hãi ánh mắt, mà là dù có hứng thú đem Âm Mông đám người tùy thân mang theo tu di túi cấp nhất nhất thu đứng lên.

Tu di túi hiển nhiên rất là trân quý, chỉ có kết Ma châu hoặc là yêu đan tu sĩ mới vừa có tư cách có được.

Âm Mông kia một đội, trừ bỏ Âm Mông chỉ có một kết Ma châu ma tu, mà Ưng Xung kia đội, trừ bỏ hắn ngược lại còn có mặt khác hai vị kết yêu đan.

Tu di túi có chủ nhân tinh thần khắc, bất quá Âm Mông đám người vừa chết, bọn họ ở lại mặt trên tinh thần khắc cũng tùy theo biến mất. Hạ Vân Kiệt lấy tu di túi, trực tiếp liền thả ra thần thức hướng trong mặt quét tảo.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 1195 : Kiếm tu

Âm Mông đám người vận khí hiển nhiên không có Tử Yên đám người tốt như vậy, trong tu di túi cũng không có kết huyết tinh man thú, chỉ có một chút bình thường man thú, linh thảo tiên dược cũng đại đa số là huyền cấp, địa cấp chỉ có hai ba chu, về phần thiên cấp ngay cả bóng dáng đều không thấy được.

Điều này làm cho Hạ Vân Kiệt không khỏi có chút thất vọng, bất quá rốt cục có được tu di túi, này còn là làm cho hắn hơi hơi có điểm tiểu kích động. Mặt khác trong tu di túi còn có chút hứa tản ra một tia linh khí dao động tinh thạch, Hạ Vân Kiệt không biết là cái gì, liền tùy tay lấy ra một khối tản ra màu tím hào quang, cảm giác bên trong ẩn chứa linh khí nhất nồng đậm tinh thạch, nhìn xem hay không có thể giống hấp thu trong huyết tinh tinh nguyên huyết khí giống nhau hấp thu bên trong linh khí.

“Tứ phẩm linh tinh!” Tử Yên đám người thấy thế đều hai mắt mạnh sáng ngời, hô nhỏ ra tiếng nói.

“Như thế nào, các ngươi cũng có này ngoạn ý?” Hạ Vân Kiệt cố ý làm bộ như tùy ý hỏi. Hắn tự nhiên không nghĩ làm cho Tử Yên đám người biết, hắn trừ bỏ tu vi cao, còn có chút cường đại truyền thừa, đối với Tu Chân Giới này khác sự tình kỳ thật là thái điểu một chích, cái gì cũng đều không hiểu.

“Tứ phẩm linh tinh linh khí vừa tinh thuần lại nồng đậm, một khối là đủ để được với thượng trăm khối tam phẩm linh tinh. Của ta toàn bộ thân gia cũng liền hơn trăm khối tam phẩm linh tinh, lại như thế nào khả năng có được tứ phẩm linh tinh.” Tử Yên trả lời.

“Kia cũng không thấy được! Không nói chúng ta lần này ngắt lấy một gốc cây Tam Diệp Thiên Long châu quả,

vẻn vẹn kết huyết tinh u bích thiềm thừ cùng kia đầu đồng dạng kết huyết tinh song đầu lang, chúng ta về sau mỗi người giá trị con người đều ít nhất giá trị trăm khối tứ phẩm……” Diệp Thông nói.

“Diệp Thông!” Tử Yên lại không đợi Diệp Thông đem nói cho hết lời liền đánh gãy hắn, sau đó thân thủ thủ hạ chính mình bên hông tu di túi, lại đem ánh mắt chuyển hướng La Chiến.

La Chiến lúc này nhưng thật ra thức thời, lập tức liền đem chính mình bên hông tu di túi cũng thủ xuống dưới, đưa cho Tử Yên.

“Nếu không có tiền bối ba lượt ân cứu mạng, chúng ta sớm đã bị mất mạng! Này đó thu hoạch vốn cũng đều là tiền bối, còn thỉnh tiền bối thu hồi!” Tử Yên đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, cung kính đem hai cái tu di túi hai tay phủng thượng.

Trường hợp đều im lặng xuống dưới, Diệp Thông đám người đều mắt lộ ra tiếc hận đau lòng sắc nhìn phía Tử Yên bàn tay trung kia hai cái tu di túi. Bất quá bọn họ hiện tại cũng đều hiểu được, nếu không có Hạ Vân Kiệt, đừng nói bọn họ căn bản không có khả năng ngắt lấy đến Tam Diệp Thiên Long châu quả, chỉ sợ mấy ngày hôm trước tại kia bên cự hồ cũng đã mệnh tang kia đầu kết huyết tinh song đầu móng vuốt sói hạ. Buồn cười bọn họ còn tưởng rằng chính mình đám người vận khí tốt, Tử Yên vừa vặn một tên bắn trúng cặp kia đầu man lang ánh mắt, nay nhớ tới đến, cặp kia đầu man lang nếu đã kết huyết tinh, ngay từ đầu liền biểu hiện như vậy bưu hãn lợi hại, lại khởi là dễ dàng như vậy trúng tên ? Còn không phải bởi vì trước mắt vị này “Giết người không chớp mắt” tiền bối sát thần âm thầm ra tay giúp bận rộn.

“Mọi người đã đều bảo ta tiền bối, này đó coi như của ta

lễ gặp mặt đi! Nói sau những ngày này cũng có các ngươi vất vả cùng cố gắng ở bên trong. Này vài cái tu di túi cũng tặng cho các ngươi đi.” Hạ Vân Kiệt cười khoát tay, sau đó đem trừ bỏ Âm Mông tu di túi lưu lại, tùy tay đem dư đều ném cho Diệp Thông đều không có tu di túi nhân.

Hắn nay thương thế đã khôi phục thất thất bát bát, chỉ cần sẽ đem trên người kia khỏa độc giác man bưu huyết tinh hấp thu luyện hóa, hẳn là cũng còn kém không nhiều lắm, cũng là không thế nào đem này bút “Tài phú” Đặt ở trong mắt. Về phần nguyên thần chữa trị cũng không phải nhất thời nửa khắc sự tình, cũng không kém như vậy mấy chích man thú.

Tử Yên đám người vốn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt tất nhiên hội lấy đi này hai cái tu di túi, dù sao nơi này thu nạp không chỉ có riêng chính là bình thường man thú, còn có hai đầu kết huyết tinh man thú, này cấp bậc man thú đối tứ đỉnh vu cao thủ đã có rất đại lực hấp dẫn. Về phần Tam Diệp Thiên Long châu quả vậy lại càng không tất nói, chỉ sợ cũng ngay cả ngũ đỉnh địa vu thấy đều phải tâm động không thôi, mà toàn bộ Vu Hàm quốc, lợi hại nhất vu tu cũng cũng chỉ có ngũ đỉnh địa vu. Khả bọn họ vạn vạn không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt không chỉ có không có thu này hai cái tu di túi, còn phản tặng cho bọn họ bốn tu di túi.

Nhất thời Tử Yên đám người tất cả đều ngốc ở. Bất quá chờ bọn hắn phản ứng lại đây sau, người người lại đều là lại kích động lại cảm kích không thôi. Nhất là Diệp Thông đám người, đột nhiên hơn cái tu di túi không nói, thần thức hướng trong mặt đảo qua, thế nhưng phát hiện bên trong còn có man thú, linh tinh cùng dược liệu chờ này nọ, không khỏi kích động đến độ có điểm nói năng lộn xộn.

“Đa tạ tiền bối hậu ban thưởng!” Tất cả mọi người ào ào

thật sâu cúi đầu nói lời cảm tạ.

“Không cần đa tạ, chúng ta có thể ở này vạn man sơn gặp nhau coi như là duyên phận.” Hạ Vân Kiệt khoát tay, cảm khái nói.

Tử Yên đám người đều âm thầm líu lưỡi, tiền bối chính là tiền bối, liền bởi vì gặp nhau duyên phận liền cho này nhất tuyệt bút ngay cả ngũ đỉnh địa vu đều phải đỏ mắt tài phú!

Tử Yên đám người lại không biết đến Hạ Vân Kiệt là cửu tử nhất sinh theo một cái xa xôi giới đảo lưu lạc đến nơi đây, hơn nữa còn là Vu Hàm môn môn chủ, cùng Vu Hàm quốc rất khả năng có một phần máu mủ tình thâm sâu xa ở bên trong, ở trong này có thể theo chân bọn họ gặp nhau, này phân duyên phận lại khởi cùng tầm thường?

“Tiền bối kế tiếp chúng ta như thế nào an bài?” Tử Yên thu hồi tu di túi, thật cẩn thận xin chỉ thị Hạ Vân Kiệt.

“Các ngươi đều trước đem thương dưỡng hảo, sau đó chúng ta liền rời đi vạn man sơn đi.” Hạ Vân Kiệt nếu đã bại lộ một bộ phận thực lực, lại kiêm lại là Vu Hàm môn môn chủ, nhưng thật ra không tốt tái cùng Tử Yên khách khí khiêm tốn, thấy nàng xin chỉ thị hắn, liền thuận miệng hạ chỉ thị, sau đó chính mình đi đến một cái thanh tịnh địa phương, lấy ra độc giác man bưu huyết tinh, ngồi xếp bằng ngồi xuống.

Gặp Hạ Vân Kiệt lấy ra một khối tản ra nồng đậm huyết khí huyết tinh, Tử Yên đám người thế này mới hiểu được vì cái gì độc giác man bưu sau lại không có xuất hiện, nguyên lai tám chín phần mười là bị Hạ tiền bối cấp đánh chết, trong đầu đối Hạ Vân Kiệt lại không khỏi hơn vài phần kính sợ.

Phải biết rằng kia đầu độc giác man bưu liền tính cả dạng kết huyết tinh u bích thiềm thừ cũng cấp đánh chết, hiển nhiên không phải bình thường kết huyết tinh man thú có thể so sánh với, nay nhưng cũng chết ở Hạ Vân Kiệt trong tay, có thể nghĩ Hạ Vân Kiệt tu vi có bao nhiêu khủng bố.

Vu tu tu luyện so với bình thường tu sĩ muốn gian khổ, tiến độ cũng muốn thong thả một ít, bất quá cũng đang bởi vì như thế, bọn họ một bước một cái dấu chân, bản thể căn cơ củng cố, khôi phục năng lực so với này khác tu sĩ mạnh hơn thượng không ít. Không giống này khác tu sĩ, tỷ như tiên tu, bọn họ càng chú trọng mượn thiên địa thuật pháp vận dụng, cho nên một lòng chuyên chú tu luyện chân khí nguyên thần cùng với thuật pháp, xem nhẹ tự thân ngao luyện; Ma tu tính tàn bạo, thích trực tiếp đoạt lấy cắn nuốt người khác nguyên thần hồn phách lấy tăng tiến tự thân tu vi, tu luyện cũng đều là uy lực thật lớn tà ác quỷ dị thuật vì nhiều, cố bọn họ tu luyện tiến độ so với tiên tu còn muốn mau lẹ, bất quá căn cơ lại lại càng không ổn. Yêu tu có trời sinh cường đại khí lực, nhưng bọn họ đi là cùng tiên tu cùng loại đường, mà không phải đi vu tu đem thiên địa linh lực dung nhập thân xác, chân chính làm được nguyên thần thân xác hợp nhất, cố bọn họ khôi phục năng lực tuy rằng cũng có vẻ cường, nhưng so với vu tu cũng còn là kém một ít.

La Chiến đám người đều là vu tu, khôi phục sức khỏe đều rất mạnh, hơn nữa lại có kết huyết tinh huyết nhục hỗ trợ tẩm bổ thân thể, cho nên rất nhanh liền khôi phục hơn phân nửa, đương nhiên là có chút bị thương thương đến một chút căn cơ, cần chậm rãi điều dưỡng, cũng không phải nhất thời nửa khắc có thể hoàn toàn khôi phục, cho nên bọn họ cũng là không vội, gặp thương thế khôi phục không sai biệt lắm, liền tất cả đều ào ào đình chỉ chữa thương.

Đình chỉ chữa thương sau, tất cả mọi người vụng trộm nhìn phía Hạ Vân Kiệt bên kia, thấy hắn còn nhắm mắt lại ở tĩnh tọa, thế này mới thật dài thư khẩu khí.

“Tử Yên tỷ, ngươi nói Hạ tiền bối lợi hại như vậy, hẳn là cái gì cảnh giới đâu? Trước kia ở Vu Hàm quốc như thế nào cho tới bây giờ không có nghe người nhắc tới hắn?” Lạc Linh, cũng chính là vị kia quả táo mặt nữ tử lại lần nữa vụng trộm ngắm Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, hạ giọng hỏi.

“Phất tay gian liền diệt giết Âm Mông đám người, ta nghĩ ít nhất cũng có thể là tứ đỉnh địa vu đã ngoài, chỉ có người cao một cái đại cảnh giới, khả năng giết chúng ta như cắt cỏ bình thường.” Trả lời Lạc Linh cũng không phải Tử Yên mà là mắt lộ ra sùng bái sắc Diệp Thông.

“Ta cũng như vậy cảm thấy.” Lạc Linh đồng ý điểm gật đầu.

Bất quá ngay tại phía sau Tử Yên mở miệng.

“Hiện tại ta cảm thấy Hạ tiền bối không giống như là một gã vu tu, hắn hẳn là một gã kiếm tu! Tu vi hẳn là Nguyên Anh kỳ.”

“Tê! Kiếm tu!” Mọi người tất cả đều mãnh hấp một ngụm lãnh khí.

Kiếm, sát phạt chi khí, binh trung chi vương! Kiếm tu giả không một không chuyên chú cùng kiếm, trong lòng cũng chỉ có kiếm! Cố kiếm tu là tiên tu giả trung sức chiến đấu tối khủng bố cường đại một cái chi nhánh. Thường thường một kiếm ra, đó là kiến huyết diệt mệnh! Ở ba ngàn giới trung vẫn có cái cách nói, nếu có người có thể vượt cấp giết địch, như vậy hắn tám chín phần mười là một gã kiếm tu!

“Trách không được lợi hại như vậy! Bất quá phía trước chúng ta đều ở hắn trên người tựa hồ đã nhận ra một tia vu lực dao động!” Bất quá rất nhanh liền có nhân đưa ra nghi vấn.

“Này cũng không có cái gì thật kỳ quái. Vu pháp tu luyện thong thả, có chút người liền ngược lại đi lên này khác tu hành chi đạo. Chính là ta vu tộc đan điền vốn sinh ra đã kém cỏi, một khi tu luyện đến Nguyên Anh kỳ liền rất khó tái càng tiến thêm một bước, cố tuy rằng biết rõ này khác tu hành chi đạo so với chúng ta rất nhanh, nhưng cuối cùng còn là lựa chọn vu pháp.” Tử Yên giải thích nói.

“Kia tiền bối chẳng phải là đáng tiếc !” Có người tiếc hận nói. Hiển nhiên thân là người vu tộc, bọn họ cũng đều biết điểm ấy.

“Đáng tiếc? Toàn bộ Vu Hàm quốc trước mắt cũng cũng chỉ có năm vị trưởng lão đột phá đến ngũ đỉnh địa vu, cũng chính là tương đương với tiên tu giả xuất khiếu kì, còn lại bốn vị cũng không biết đời này hay không có hi vọng đột phá tới ngũ đỉnh địa vu. Hạ tiền bối là một gã cường đại kiếm tu, cho dù dừng lại cùng Nguyên Anh kỳ, chúng ta sáu người đời này chỉ sợ cũng không có một người có thể tu luyện đến hắn hôm nay độ cao.” Tử Yên gặp thế nhưng có người thay Hạ Vân Kiệt cảm thấy tiếc hận, không khỏi mặt lộ vẻ một tia tự giễu cười khổ nói, đôi mắt ở chỗ sâu trong lóe ra một tia bi thương sắc.

Mọi người nghe vậy đều trầm mặc xuống dưới.

Vu tộc huy hoàng, vu tộc thiên tài, vu tộc số phận, tựa hồ ở thượng cổ thời đại lập tức liền tiêu xài rớt. Đến nay, không chỉ có khó được lại có kinh diễm tuyệt luân vu tộc thiên tài cường giả xuất hiện, toàn bộ vu tộc lại từ từ xuống dốc. Thậm chí ngay cả từng quát tháo tây hoang đại giới Vu Hàm quốc nay cũng chưa lạc thành nhất tích

viễn giới đảo tam quốc chi nhất, người lợi hại nhất vật cũng bất quá chính là ngũ đỉnh địa vu. Mà xa nghĩ năm đó, Vu Hàm quốc nhưng là ra quá đại vu !

Ngồi xếp bằng hấp thu luyện hóa huyết tinh Hạ Vân Kiệt nghe được Tử Yên lời này, trong lòng hơi hơi động động, hắn thân mình đan điền cũng không có gì vấn đề, thậm chí còn mở mang ra ba tòa nguyên thần phủ đệ, cho nên còn là lần đầu tiên nghe nói vu tộc đan điền vốn sinh ra đã kém cỏi, nếu lựa chọn tiên tu chi đạo, tu luyện đến Nguyên Anh kỳ liền rất khó càng tiến thêm một bước sự tình.

Bất quá Hạ Vân Kiệt cũng không có đình chỉ hấp thu luyện hóa huyết tinh, mà là áp chế trong lòng nghi hoặc, tiếp tục hấp thu luyện hóa huyết tinh.

Đối với giờ phút này hắn mà nói, mấu chốt là muốn không ngừng tăng lên tu vi, sau đó tìm được Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh, còn có đường về nhà, tiếp theo đó là báo thù, tái sau đó mới là vạch trần này đó mê hoặc.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1196 : Vu tử

“Đúng vậy, chúng ta sáu người trung, đời này lại có ai có thể đạt tới bực này độ cao đâu?” Hồi lâu, kiêu ngạo tự phụ như La Chiến cũng nhịn không được một tiếng cảm khái.

Vu Hàm quốc cửu đại trưởng lão, ở bọn họ tuổi trẻ thời đại, không chỗ nào không phải là Vu Hàm quốc nhân tài mới xuất hiện trung ngút trời tài, nhưng cuối cùng bọn họ trung lợi hại nhất cũng bất quá chính là dừng lại cho ngũ đỉnh địa vu, La Chiến tuy rằng kiêu ngạo tự phụ, nhưng cũng không dám tự nhận chính mình thiên phú năm so trẻ tuổi thời điểm chín vị trưởng lão còn muốn lợi hại.

“Không nói này đó, vừa nói đứng lên đó là mất hứng. Chúng ta còn là nói chuyện xử lý như thế nào này đó thi thể đi? Chậc chậc, ưng yêu yêu đan là luyện đan hảo dược liệu, bọn họ lông chim, lợi trảo, ưng uế đều là luyện khí tốt này nọ a! Chúng ta cũng không thể lãng phí.” Diệp Thông mà nói một lần nữa khơi mào mọi người nguyên bản hạ cảm xúc.

“Này, chúng ta có phải hay không cần xin chỉ thị Hạ tiền bối a?” La Chiến dùng mang theo sợ hãi ánh mắt vụng trộm nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, thấp giọng nói.

Mọi người dùng kỳ quái ánh mắt nhìn La Chiến liếc mắt một cái, ngay tại này phía trước, tối khinh bỉ khinh mạn Hạ Vân Kiệt chính là hắn, nay lại hoàn toàn rớt cái.

“Hạ tiền bối ra sao nhân vật, hắn ngay cả Tam Diệp Thiên Long châu quả, kết huyết tinh man thú đều đưa cho chúng ta, hắn chẳng lẽ còn sẽ hồ này đó thi thể?” Diệp cử nói.

La Chiến ngượng ngùng cười cười, ý thức được chính mình cẩn thận có chút quá.

Vì thế, làm Hạ Vân Kiệt tiếp tục ngồi xếp bằng ở bên cạnh bích trì hấp thu luyện hóa huyết tinh trung tinh nguyên huyết khí khi, Diệp Thông cùng La Chiến bắt đầu khí thế ngất trời vơ vét người chết tài, hơn nữa tách rời ưng yêu.

Đương nhiên tách rời ưng yêu sự tình, bọn họ là không dám ở bên cạnh bích trì tiến hành, miễn cho huyết tinh mùi ảnh hưởng đến Hạ tiền bối.

Một phen vơ vét tách rời sau, Diệp Thiên cùng La Chiến liền một phen cây đuốc một đống thi thể cấp thiêu cái sạch sẽ.

Ưng yêu dù sao cũng là có trí tuệ sinh vật, tuy rằng huyết nhục trung cũng ẩn chứa nồng đậm tinh nguyên huyết khí, La Chiến đám người còn là không thể làm được giống nướng man thú giống nhau, bắt bọn nó cũng cấp nướng đứng lên ăn luôn.

Chờ La Chiến bọn họ đem việc này làm tốt khi, Hạ Vân Kiệt cũng hoàn thành hấp thu luyện hóa, khóe miệng dật ra một chút vừa lòng mỉm cười, chậm rãi mở hai mắt.

Trừ bỏ nguyên thần, hắn thân xác thượng bị thương, còn có tổn hại vu đỉnh rốt cục khôi phục hoàn toàn.

Giờ khắc này, hắn trên người vu lực dao động trở nên mịt mờ vô cùng, trừ phi đã đạt tới thiên vu hoặc là tiên nhân chi cảnh, người còn lại đã căn bản khó có thể phát hiện.

Bởi vì hắn tu luyện là thượng cổ vu vương Hạ Vũ sáng lập “Vũ vương quyết”!

“Chúng ta đi thôi.” Hạ Vân Kiệt đứng lên, nói.

“Là, tiền bối!” Tử Yên đám người hơi hơi cúi đầu nói.

Tử Yên đám người thu hoạch dày vô cùng, tự nhiên là nóng lòng về nhà, không muốn ở trên đường lại có nửa điểm trì hoãn, mà Hạ Vân Kiệt nay thân xác cùng vu đỉnh đã tất cả đều khôi phục, mà nguyên thần khôi phục, tầm thường dược liệu cùng man thú đối hắn giúp cực kỳ bé nhỏ, tự nhiên cũng không nguyện ở vạn man sơn bên ngoài tái nhiều lưu lại.

Kể từ đó, hành tẩu tốc độ tự nhiên rất nhanh, chính là qua một hai giờ, đoàn người liền ra vạn man sơn.

Vạn man sơn hạ là một mảnh vô ngần bình nguyên, bình nguyên trung gian có một tòa cao ít nhất trăm mét, tường thành ít nhất hơn mười dặm thành trì đột ngột từ mặt đất mọc lên, thật lớn màu xanh tảng đá xây thành hùng vĩ tường thành, mặt trên trừ bỏ gió thổi ngày phơi nắng dấu vết còn có đã biến thành màu đỏ sậm loang lổ vết máu.

Tịch dương hạ, hùng vĩ đồ sộ mà tang thương!

Hạ Vân Kiệt tuy rằng sinh hoạt tại hiện đại xã hội, gặp qua rất nhiều thành phố lớn ma thiên cao lầu, nhưng làm như vậy một tòa thật lớn thành trì đột nhiên xuất hiện ở trước mắt khi, còn là không khỏi cảm thấy một tia rung động, người đứng ở phía dưới có loại nhỏ bé cảm giác.

“Rốt cục trở lại!” Diệp Thông đám người nhìn đến chỗ tòa này thật lớn mà tang thương thành trì, đã có loại sống sót sau tai nạn vui sướng cùng cảm khái.

Vạn man sơn, đó là một cái dễ phát tài địa phương, cũng là cái sinh tử tôi luyện địa phương, hàng năm không biết có bao nhiêu người đi vào liền vĩnh viễn

không có trở ra! Mà lúc này đây, bọn họ không chỉ có tất cả đều còn sống đi ra, nhưng lại thu hoạch không thể tưởng tượng “Tài phú”!

“Hạ tiền bối, này đó là ta Vu Hàm quốc đóng ở vạn man sơn tam đại biên thành chi nhất thanh nguyên thành, thành chủ là ta Vu Hàm quốc tứ trưởng lão Lệ Nhận con Lệ Nhất Dược.” Tử Yên chỉ phía xa thật lớn thành trì hướng Hạ Vân Kiệt giới thiệu nói, trong mắt lóe ra một tia không dễ cảm thấy lo lắng sắc.

Đã trải qua địa cầu một trận chiến sinh tử lựa chọn, lại trải qua vô tận hư không tuyệt cảnh ma luyện, Hạ Vân Kiệt tâm tình phảng phất thoát thai hoán cốt, thấy rõ lực sâu sắc vô cùng, nháy mắt liền bắt giữ đến Tử Yên trong mắt kia chợt lóe mà qua lo lắng sắc, bất quá nhưng cũng không vạch trần. Chính là âm thầm có chút cảm khái, Vu Hàm quốc nghèo túng đến bây giờ bực này hoàn cảnh, chẳng lẽ thế nhưng còn không quên nội đấu sao?

“Di, này không phải Tử Yên sao? Thế nào, lần này bắt giết bao nhiêu đầu man thú, thu hoạch bao nhiêu linh thảo tiên dược? Lấy ra nữa nhìn xem như thế nào?” Ngay tại Hạ Vân Kiệt ám cảm khái là lúc, một đạo mang theo châm chọc coi rẻ thanh âm đột nhiên từ sau vang lên.

Tiếp theo một trận gió thổi quét mà đến, Hạ Vân Kiệt đám người trước mặt hơn một chi đội ngũ.

Này chi đội ngũ cũng đều là người trẻ tuổi, bất quá trận thế so với Tử Yên đám người cường đại ngăn nắp rất nhiều. Mỗi người khố hạ đều cưỡi một đầu chân đạp vân yên, cao lớn tuấn bạt đạp vân kí, có vẻ phá lệ uy vũ.

Nói chuyện là một vị bị mọi người vây quanh ở bên trong, so với La Chiến còn muốn cao lớn thượng không

ít trẻ tuổi nam tử.

“Lệ Phong ngươi đừng đắc ý kiêu ngạo, lần này ngươi là thua định rồi!” La Chiến là mọi người trung tính cách tối ngạo người, tự nhiên chịu không nổi nam tử như thế châm chọc coi rẻ ngữ khí, mặt âm trầm nói.

“La Chiến, lăn một bên đi, một điểm tôn ti quy củ cũng đều không hiểu, ta cùng Tử Yên nói chuyện, ngươi có cái gì tư cách chen vào nói!” Kia nam tử khinh thường phiêu La Chiến liếc mắt một cái, không chút khách khí khiển trách, phảng phất là ở răn dạy thủ hạ bình thường.

“Tôn ti? Ngươi cùng ta đàm tôn ti, vậy ngươi lại tính cái gì?” La Chiến giận dữ.

“Ta tính cái gì? Chỉ bằng ta nhất định chính là tuổi trẻ một thế hệ trung vu tử!” Lệ Phong ngồi ở bước trên mây kí thượng, vẻ mặt ngạo nghễ chỉ vào La Chiến nói.

Vu tử, danh như ý nghĩa là Vu Hàm quốc mầm móng, cũng là tương lai Vu Hàm quốc cửu đại trưởng lão chọn người, mỗi một đời có mười tám người. Một khi thành công trở thành một thế hệ vu tử, chắc chắn được đến Vu Hàm quốc cử quốc lực tài bồi. Đây là Vu Hàm quốc muốn tiếp tục ở ba ngàn giới trung truyền thừa sinh tồn đi xuống quốc sách.

Mỗi lần vạn man sơn tôi luyện, cũng là đối vu tử người được đề cử khảo hạch!

Tử Yên cùng Lệ Phong đều là này một thế hệ vu tử người được đề cử, nhưng cho tới bây giờ, mặc kệ là vạn man sơn tôi luyện còn là tu vi cảnh giới đều là Lệ Phong dẫn đầu.

“Lệ Phong, lời này chờ ngươi trở thành vu tử rồi nói sau!” La Chiến không cam lòng yếu thế nói.

“Ha ha, ngươi đã không phục, ta đây hay dùng thực lực nói cho ngươi, cái gì kêu tôn ti!” Lệ Phong gặp La Chiến lần nữa cùng chính mình đối kháng, rốt cục giơ thẳng lên trời một trận giận cười, sau đó nâng tay liền huyễn hóa ra nhất thật lớn bàn tay trên cao nhìn xuống đối với La Chiến đầu đánh.

Đối mặt Lệ Phong thác đại đơn chưởng chụp được, La Chiến cũng là thần sắc ngưng trọng, không dám có nửa điểm khinh thị, trực tiếp liền lấy ra màu đen trường mâu, gầm lên một tiếng đối với kia bàn tay liền đâm tới.

Bất quá kia bàn tay lại trực tiếp năm ngón tay một khúc, cầm ở màu đen trường mâu.

“La Chiến, nhiều năm như vậy ngươi còn là không có nửa điểm tiến bộ, còn là tam đỉnh địa vu sơ kì, liền ngươi này thân thủ như thế nào cùng ta đấu?” Lệ Phong khinh thường cười lạnh một tiếng, sau đó quát lạnh một tiếng nói:“Buông tay!”

Nhất thời La Chiến sắc mặt liền trướng thành đỏ bừng, hai tay cơ bắp căn căn đột khởi.

Chính là một cái là tam đỉnh địa vu sơ kì, một cái là tam đỉnh địa vu hậu kỳ, hai người trong lúc đó kém suốt hai cái tiểu cảnh giới, thực lực đối lập chung quy kém đến có chút đại, rất nhanh La Chiến còn có điểm chống đỡ không được.

“Lệ Phong, đừng khinh người quá đáng!” Tử Yên thấy thế rốt cục kiềm chế không được, lấy ra màu đen loan đao, đối với Lệ Phong kia chích bàn tay to chém liền đi.

Tử Yên dù sao cũng là tam đỉnh địa vu trung kỳ tu vi, lại là vu tử người được đề cử, thực lực tự nhiên không phải La Chiến có thể so sánh, Lệ Phong cũng là không dám

thác đại, thấy nàng huy đao mà đến, đành phải ha ha một tiếng cười to, thu hồi rảnh tay chưởng, nhìn về phía La Chiến vẻ mặt khinh miệt nói:“La Chiến, hôm nay nếu không xem ở Tử Yên ra tay phân thượng, ta không đánh cho ngươi quỳ xuống đất cầu xin tha thứ không thể!”

“Giết người bất quá đầu điểm, huống hồ mọi người đều là người Vu Hàm quốc, Lệ Phong ngươi như vậy nhục nhã La Chiến có chút qua. Đương nhiên La Chiến, trải qua lần này ngươi cũng tổng nên biết chính mình trước kia như thế nào không đúng, tốt tốt tỉnh lại.” Hạ Vân Kiệt chung quy là theo Tử Yên đám người một đám, gặp Lệ Phong rõ ràng đã chiếm tiện nghi, thế nhưng còn muốn dùng ngôn ngữ nhục nhã La Chiến, rốt cục hơi hơi nhíu nhíu mày, nói.

“Ngươi là ai? Ngươi lại tính cái gì vậy?” Lệ Phong tự cao tương lai tất là vu tử thân, hơn nữa tu vi cũng cao, gặp Hạ Vân Kiệt đột nhiên ngắt lời, nhất thời húc đầu liền mắng đi qua.

“Lệ Phong chớ có vô lễ!” Tử Yên gặp Lệ Phong thế nhưng húc đầu mắng Hạ Vân Kiệt, không khỏi sắc mặt đại biến, vội vàng quát bảo ngưng lại nói.

Nàng cùng Lệ Phong tuy rằng không đúng đầu, nhưng mọi người dù sao đều là Vu Hàm quốc trưởng lão sau, đều là vì Vu Hàm quốc hiệu lực, bình thường phân tranh khó tránh khỏi, cũng không hội hạ sát thủ!

Khả Hạ tiền bối sẽ không giống nhau, đây chính là một vị chân chính sát thần. Ngay tại không lâu trước, hắn như cắt cỏ giống nhau cát rớt Bách Sát quốc Hoàng thái tôn cùng Liệt Đức quốc nhân tài mới xuất hiện liệt ưng đám người tánh mạng. Hiện tại Lệ Phong cũng dám lấy loại này khẩu khí nói với hắn nói, ai có thể cam đoan hắn giận dữ dưới, sẽ không trực tiếp thả ra phi kiếm lấy Lệ Phong tánh mạng đâu?

Thật muốn như thế, này cừu nhưng là kết lớn!

Bất quá Tử Yên tiếng kêu hiển nhiên đã đã muộn, nay Hạ Vân Kiệt cái chuôi này lợi nhận phía trước đã ở vạn man sơn ra quá vỏ, mũi nhọn đã lộ, tự nhiên sẽ không tái dễ dàng vào vỏ, che che giấu giấu. Huống hồ hắn hiện tại cũng đại khái hiểu biết xa man giới đảo một ít thế lực tình thế, lấy hắn nay thực lực, cũng căn bản không tất yếu che che giấu giấu, ít nhất đối mặt Lệ Phong bực này cuồng vọng hạng người nhục mạ, sẽ không tái áp dụng ẩn nhẫn.

Tử Yên mà nói âm còn không có hạ xuống, Hạ Vân Kiệt liền đã nâng lên tay.

Nhất thời trên bầu trời tìm hiểu nhất quạt hương bồ bàn tay to, đối với Lệ Phong đầu liền đánh.

“Cuồng vọng!” Lệ Phong gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng cũng học chính mình thác quy mô động, nhất thời cuồng nộ, bất quá chính là nháy mắt, Lệ Phong trong mắt liền thấu bắn ra hoảng sợ vạn phần ánh mắt.

Đại chưởng chưa đến, đã có cự sơn áp đỉnh oai, ép tới Lệ Phong da đầu run lên, cả người huyết khí đều không thể bình thường vận chuyển, thậm chí xương cốt đều đã bắt đầu phát ra khanh khách bị đè ép thanh âm.

“Không!” Lệ Phong gầm lên giận dữ, tưởng tế ra bản thân pháp bảo, bất quá kia đại chưởng đã một bàn tay vỗ vào đầu của hắn, sau đó đem hắn ngay cả khố hạ đạp vân kí đều cấp toàn bộ chụp vào bùn đất trung.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 1197 : Thành chủ

Tử Yên đám người thấy thế tất cả đều thở dài nhẹ nhõm một hơi, Hạ tiền bối đúng là vẫn còn thủ hạ lưu tình, không có trực tiếp một kiếm muốn Lệ Phong tánh mạng. Mà Lệ Phong người bên kia thấy thế lại tất cả đều cả người một trận rét run, ánh mắt hoảng sợ nhìn Hạ Vân Kiệt.

Lệ Phong nhưng là tam đỉnh địa vu hậu kỳ cường giả, khả kết quả đâu, đối phương một bàn tay liền đem hắn tính cả hắn khố hạ đạp vân kí đều cấp chụp vào trong đất, kia chẳng phải là nói đối phương ít nhất cũng là tứ đỉnh địa vu cảnh giới!

Nhất tưởng đến đối phương ít nhất là tứ đỉnh địa vu cảnh giới, Lệ Phong bên kia người lại nhịn không được cả người một trận rét run.

Nhất đỉnh chi kém, nhìn như rất ít, nhưng nếu không phải này ngút trời tài, huyết mạch độc đáo hạng người, lại hoặc là có lợi hại vu thuật, pháp bảo trong người, rất nhiều thời điểm đó là thiên soa địa biệt, làm cho người ta không thể vượt qua. Tựa như trước mắt này một màn giống nhau, đối phương một bàn tay có thể đem Lệ Phong cấp chụp vào trong đất giống nhau.

Đương nhiên ở người của Lệ Phong xem ra, này cũng cùng Lệ Phong cuồng vọng đại ý có liên quan, hắn nếu không như vậy cuồng vọng đại ý, nếu trước tiên phát động toàn lực, bình thường tứ đỉnh địa vu cũng là không có khả năng một bàn tay bắt hắn cho chụp tiến trong đất.

Đương nhiên bọn họ không biết Hạ Vân Kiệt không phải cái gì tứ đỉnh địa vu, cho dù Lệ Phong trước tiên phát động toàn lực cũng là vu sự vô bổ. Bọn họ càng không

biết Hạ Vân Kiệt phía trước từng như cắt cỏ bình thường cắt Bách Sát quốc hoàng thái tôn đám người tánh mạng, nếu không hiện tại bọn họ sẽ không gần chính là một trận rét run, mà là nhanh chân bỏ chạy!

“Chúng ta đi thôi!” Hạ Vân Kiệt lại không nhìn mọi người phản ứng, một bàn tay đem Lệ Phong cấp chụp tiến trong đất sau, thản nhiên nói.

“Là, tiền bối.” Tử Yên đám người hơi hơi cúi đầu, sau đó vây quanh Hạ Vân Kiệt hướng Thanh Nguyên thành đi đến.

Nhìn về nơi xa dĩ nhiên cảm thấy Thanh Nguyên thành hùng vĩ thật lớn, đến cửa thành hạ, nhìn như một ngọn núi bàn đứng vững ở trước mắt tường thành, chính mình lại như con kiến bàn nhỏ bé, lại càng phát giác chỗ tòa này thành trì hùng vĩ.

Thật lớn cửa thành, muôn hình muôn vẻ nhân giống như rậm rạp con kiến giống nhau tiến tiến xuất xuất.

Hạ Vân Kiệt hơi hơi quan sát một phen, gặp 90% mọi người là người thường, còn lại 10% hoặc nhiều hoặc ít đều mang theo điểm vu lực hoặc là pháp lực dao động, bất quá những người này trung rất ít có thể có Kim Đan kỳ hoặc là tam đỉnh địa vu đã ngoài cảnh giới.

Bất quá dù là như thế, Hạ Vân Kiệt cũng là âm thầm có chút sợ hãi than. Phải biết rằng ở địa cầu, tuyệt đại bộ phận mọi người là người thường, chân chính tu luyện có thuật pháp chính là vô cùng hiếm có, hơn nữa này đó vô cùng hiếm có bên trong, trừ bỏ bọn họ Vu Hàm môn ra vài cái Kim Đan kỳ hoặc là tam đỉnh địa vu đã ngoài cao thủ, người còn lại cũng liền so với người bình thường lợi hại một ít thôi.

Khả ở trong này, người tu luyện có thuật pháp thế

nhưng chiếm được một phần mười. Tuy rằng tuyệt đại bộ phận tu vi đều rất thấp, nhưng nếu đặt ở địa cầu, kia cũng là cực kì khủng bố.

Nghĩ đến đây, Hạ Vân Kiệt không khỏi có chút may mắn chính mình rời đi trước quyết đoán hủy hư không thông đạo. Chính là một cái ngay cả ba ngàn giới đều sắp xếp không đi vào giới thổ kế tiếp xa xôi giới đảo đều có nhiều như vậy tu sĩ, trời mới biết ba ngàn giới đến tột cùng còn có bao nhiêu cường đại tu sĩ, vạn nhất bọn họ trung có người trong lúc vô ý xuyên qua kia hư không thông đạo, đến địa cầu, kia địa cầu có ai có thể ngăn cản?

“Tiểu thư, các ngươi đều bình yên trở về, thật tốt quá!” Đang lúc Hạ Vân Kiệt trong lòng suy nghĩ dao động khi, một vị lưu trữ sơn dương hồ lão nhân vẻ mặt kinh hỉ đón đi lên.

Nói chuyện khi, lão nhân ánh mắt mang theo một tia kinh ngạc nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái. Không chỉ có là vì lão nhân không ở Hạ Vân Kiệt trên người cảm giác được vu lực dao động, cũng bởi vì hắn cho tới bây giờ chưa thấy qua hắn.

“Hạ tiền bối, vị này là ta quý phủ quản gia Tần Bản Nhiên, tần quản gia, vị này là Hạ Vân Kiệt Hạ tiền bối, là chúng ta ở vạn man sơn kết bạn.” Tử Yên giới thiệu nói.

Gặp Tử Yên xưng hô Hạ Vân Kiệt là tiền bối, Tần Bản Nhiên trên mặt trước lộ ra một tia vẻ khiếp sợ, tiếp theo là thoải mái biểu tình.

Phía trước hắn liền kỳ quái hắn như thế nào không cảm giác Hạ Vân Kiệt trên người vu lực dao động, nay xem ra là hắn tu vi so với hắn còn muốn cao hơn không ít, cũng không phải cái gì người bình thường.

“Nguyên lai là Hạ tiền bối, Tần Bản Nhiên kính đã lâu, cũng đa tạ ngươi này dọc theo đường đi đối tiểu thư nhà ta chiếu ứng.” Tần Bản Nhiên thân là quản gia, tu vi tuy rằng không cao, một phen tuổi chỉ có tam đỉnh địa vu trung kỳ, bất quá tiếp nhân đãi vật cũng rất là quen thuộc, thoải mái sau, lập tức liền liên tục đối với Hạ Vân Kiệt ôm quyền.

“Tần quản gia khách khí.” Hạ Vân Kiệt cười nhẹ, sau đó liền không thèm nhắc lại.

Tử Yên biết Hạ tiền bối trừ bỏ kiếm ra khỏi vỏ khi, hung thần vô cùng, còn lại thời gian còn đều là rất điệu thấp, cũng có vẻ dễ nói ở chung, cũng không có cái gì cái giá. Thậm chí phía trước ở vạn man sơn gặp nhau khi, còn từng nói chính mình chính là hương dã tiểu dân, cũng nhiều lần nhường nhịn La Chiến ngạo mạn vô lễ, cho nên gặp Hạ Vân Kiệt không nói lời nào, cũng liền tiếp nhận lên tiếng nói:“Tần quản gia, cha ta khả đến Thanh Nguyên thành ?”

“Bách Sát quốc cùng Liệt Đức quốc mấy ngày này phái sứ giả đến quốc gia của ta, tạ đại nhân chính phụ trách chiêu đãi, không thể thoát thân tiến đến. Hắn nói tiểu thư ngài đem lần này thu hoạch hiện ra cấp trưởng lão hội người xem qua, bọn họ tự nhiên hội theo lẽ công bằng xử lý.” Tần Bản Nhiên nói.

Tử Yên nghe vậy trong mắt lo lắng sắc lại thoáng hiện, hạ giọng nói:“Có biện pháp nào không đưa tin cho ta phụ thân, tốt nhất là ông nội của ta, làm cho bọn họ lập tức tới nơi này một chuyến?”

“Ta cái này đi làm!” Tần Bản Nhiên là khôn khéo lão nhân, nghe vậy nhìn như vẩn đục lão mắt lóe ra một chút tinh quang, sau đó hơi hơi xoay người lĩnh mệnh.

“Ha ha, không nghĩ tới dĩ nhiên là Tử Yên cháu gái cái

thứ hai theo vạn man sơn đi ra!” Ngay tại Tần Bản Nhiên xoay người chuẩn bị rời đi khi, một đạo lang sảng trung mang theo cuồng ngạo tiếng cười xa xa truyền tới.

Tiếp theo liền có tiếng chân giã mặt đất thanh âm theo nối thẳng cửa thành trên đường cái ầm ầm vang lên, một cỗ tàn liệt tư thế hào hùng hung thần khí thế nháy mắt theo kia ầm ầm tiếng vang, dâng mà đến.

Một cái bộ dạng cực kì cao lớn khôi ngô nam tử, cưỡi một con rồng ngựa đầu đàn thân cự thú đi trước làm gương lao nhanh mà đến, hắn phía sau tất cả đều là thân phi áo giáp, kỵ khóa tuấn mã tướng sĩ.

Này tướng sĩ tu vi tất cả đều không tầm thường, cơ hồ là thuần một sắc nhị đỉnh địa vu cảnh giới thậm chí có chút còn là địa vu tam đỉnh cảnh giới. Tuy rằng này đó tướng sĩ ở Hạ Vân Kiệt trong mắt còn là không chịu nổi nhất kích, bất quá hạng nặng võ trang hội tụ cùng một chỗ, nhưng cũng có khả phá hủy thiên địa bàn bàng bạc hung lệ khí thế, người bình thường đối mặt này cổ khí thế, chỉ sợ ngay cả cũng chưa biện pháp đứng vững.

Bất quá những người này trung tối hấp dẫn Hạ Vân Kiệt chú ý còn là kia đi trước làm gương cao lớn khôi ngô nam tử, hắn khố hạ kỵ cự thú ẩn ẩn có huyết khí lượn lờ, dĩ nhiên là một đầu man thú, mà này cao lớn khôi ngô nam tử tự thân tu vi cũng có chút kinh người, dĩ nhiên đạt tới tứ đỉnh địa vu hậu kỳ cảnh giới, chỉ kém một bước liền có thể bước vào ngũ đỉnh địa vu chi cảnh.

“Bái kiến thành chủ!” Thủ thành tướng sĩ, còn có ra vào cửa dân chúng ào ào hướng hướng kia nam tử quỳ xuống đất lễ bái.

Cưỡi long mã man thú nam tử cao lớn tự nhiên đó là Thanh Nguyên thành thành chủ, Tử Yên phía trước nhắc tới Vu Hàm quốc tứ trưởng lão Lệ Nhận con Lệ

Nhất Dược, cũng là Lệ Phong phụ thân.

“Miễn lễ!” Lệ Nhất Dược thanh âm uy áp ở cửa thành vang lên.

“Tạ thành chủ đại nhân!” Thủ thành tướng sĩ cùng ra vào cửa thành dân chúng ào ào đứng dậy.

“Tử Yên gặp qua lệ bá bá!” Tử Yên gặp là Lệ Nhất Dược tự mình xuất hiện ở cửa thành, hắn mang đến nhân chặn Tần Bản Nhiên đường đi, trong mắt lo lắng sắc càng đậm, chờ thủ thành tướng sĩ cùng dân chúng đứng dậy sau, nàng mới tiến lên hướng Lệ Nhất Dược cúi đầu bái kiến.

La Chiến đám người cũng đều tùy ở Tử Yên phía sau bái kiến Lệ Nhất Dược, chỉ có Hạ Vân Kiệt chính là tùy tay củng củng.

Lệ Nhất Dược ánh mắt đảo qua Hạ Vân Kiệt, tối đen con mắt mạnh rụt một chút, sau đó lại đột nhiên ngửa mặt lên trời ha ha cười, đối với Hạ Vân Kiệt củng chắp tay nói:“Không nghĩ tới Tử Yên đám người nhưng thật ra phúc duyên thâm hậu, thế nhưng gặp một vị tiên tu cao nhân! Không biết vị này đạo hữu đến từ phương nào thánh sơn?”

Hạ Vân Kiệt là địa vu thất đỉnh chi cảnh, tu lại là vương giả chi đỉnh, nay thương thế đã lành, vu đỉnh đã tu, lấy Lệ Nhất Dược cảnh giới tự nhiên phát hiện không được hắn trên người vu lực dao động, nhưng thật ra bởi vì Hạ Vân Kiệt nguyên thần bị thương, nay chính là nguyên anh hậu kỳ, bị Lệ Nhất Dược đã nhận ra một tia pháp lực dao động, hiểu lầm Hạ Vân Kiệt là một vị Nguyên Anh kỳ tiên tu giả.

Nguyên Anh kỳ tiên tu giả dĩ nhiên là hắn này trình tự nhân vật, cố Lệ Nhất Dược cũng là không dám khinh thị.

“Chính là hương dã tiểu dân, đảm đương không nổi thành chủ cao nhân danh xưng.” Hạ Vân Kiệt lại chắp tay nói, hắn tự nhiên sẽ không lộ ra chính mình đến đây.

Lệ Nhất Dược tự nhiên sẽ không thực đem Hạ Vân Kiệt trở thành hương dã tiểu dân, bất quá lại bởi vì Hạ Vân Kiệt nói mà nhận định hắn chính là nhất giới tán tu. Bởi vì người bình thường sẽ không kiêng kị báo chính mình sư môn đỉnh núi. Huống hồ một vị Nguyên Anh kỳ tu sĩ, nếu là có sư môn đỉnh núi, bình thường đến đây cũng sẽ không quá nhỏ, đại đa số người còn là thích tự giới thiệu, cũng tốt nâng lên tự thân thân phận hoặc là mượn sư môn kinh sợ một phen đối phương.

“Đạo hữu khiêm tốn.” Lệ Nhất Dược tùy ý chắp tay, thái độ so với phía trước rõ ràng có lệ thậm chí có thể nói là khinh mạn.

Nếu Hạ Vân Kiệt chính là nhất giới tán tu, lấy Lệ Nhất Dược địa vu tứ đỉnh hậu kỳ chi cảnh tu vi, lại quý làm một thành đứng đầu, tự nhiên không cần nhiều lắm kiêng kị. Huống chi, con của hắn Lệ Phong ở Hạ Vân Kiệt đám người trở về thành là lúc, bọn họ đã giành trước một bước trở lại trong thành, hơn nữa hướng hắn báo cáo Tử Yên cùng Hạ Vân Kiệt đám người sự tình. Hắn không trực tiếp cùng Hạ Vân Kiệt xé rách da mặt, đã xem như ẩn nhẫn.

Dù sao Hạ Vân Kiệt cũng là một gã Nguyên Anh kỳ tu sĩ, nếu không cần phải, Lệ Nhất Dược cũng là không nghĩ cùng hắn gây chiến.

“Tử Yên cháu gái, nếu đã đến Thanh Nguyên thành, xin mời thượng trình lần này thu hoạch đi!” Tùy ý hướng Hạ Vân Kiệt chắp tay, có lệ một câu sau, Lệ Nhất Dược liền hoàn toàn đem hắn vị này Nguyên Anh kỳ tu sĩ cấp vắng vẻ ở tại một bên, mà là chuyển hướng về phía Tử Yên.

Nguyên bản lấy Lệ Nhất Dược thân phận, hắn nếu mở này miệng, Tử Yên cũng là không phải không thể đem lần này thu hoạch trình cho hắn kiểm tra xem qua, nhưng lần này thu hoạch thật là quá mức thật lớn, hơn nữa Tam Diệp Thiên Long châu quả lại thiên cấp dược liệu, trân quý vô cùng, Tử Yên lại không dám trực tiếp trình cấp Lệ Nhất Dược, nghe vậy mặt đẹp thay đổi vài lần, cuối cùng còn là ám mãnh cắn răng một cái, kiên trì hướng Lệ Nhất Dược ôm quyền nói:“Thực xin lỗi Lệ bá bá, ấn quy củ lần này man thú thu hoạch quan hệ vu tử chọn người việc, ứng đầu tiên từ trưởng lão hội người kiểm tra xem qua.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1198 : Cự phúc tranh vẽ

Lệ Nhất Dược loại nào người, bị Tử Yên trước mặt mọi người phất mặt mũi, trong đầu tự nhiên cực kì căm tức, nhưng nề hà Tử Yên nâng ra trưởng lão hội quy định, cho dù Lệ Nhất Dược cũng không dễ đương chúng phản bác, nếu không chính là mạo phạm trưởng lão hội quyền uy.

“Tử Yên cháu gái nói cũng đúng, nhưng thật ra ta này làm bá bá nóng vội, vậy thỉnh đi thành chủ phủ đi, trưởng lão hội người đã ở nơi nào chờ.” Lệ Nhất Dược mặt âm trầm ném xuống một câu, quay lại long mã man thú, khởi giá trở về thành chủ phủ.

“Tốc cho ta biết gia gia lại đây, ta lần này thu hoạch cực kì trân quý gì đó.” Tử Yên hướng Tần Bản Nhiên truyền âm một câu, sau đó chuyển hướng Hạ Vân Kiệt, trong mắt toát ra một tia cầu xin ánh mắt.

“Dù sao ta hương dã nhân gia, rảnh thật sự, đối nơi này cũng đều không quen tất, ngươi đi đâu, ta liền cùng hạt đi dạo đó là.” Hạ Vân Kiệt gặp Tử Yên quay đầu nhìn về phía chính mình, tự nhiên hiểu được của nàng dụng ý, cười nhẹ nói.

Vu Hàm quốc cùng Vu Hàm môn vô cùng có khả năng có rất sâu sâu xa quan hệ, Hạ Vân Kiệt ở trong này chích nhận thức Tử Yên các nàng, cho dù Tử Yên không cầu trợ hắn, hắn cũng là hội đi theo nàng cùng nhau đi.

Gặp Hạ Vân Kiệt chủ động nói cùng chính mình đi một chuyến, Tử Yên trong đầu không khỏi một trận mừng như điên.

Lệ Nhất Dược chỉ nghĩ đến Hạ Vân Kiệt là một vị bình

thường Nguyên Anh kỳ tán tu, Tử Yên lại biết trước mắt vị này Nguyên Anh kỳ tán tu là lấy sức chiến đấu nổi tiếng toàn bộ ba ngàn giới, thường xuyên có thể vượt cấp chiến đấu Nguyên Anh kỳ kiếm tu. Nếu là hắn chịu cùng đi đi trước, cho dù Lệ Nhất Dược là địa vu tứ đỉnh hậu kỳ tu vi, Tử Yên cũng là không sợ.

“Đa tạ tiền bối!” Tử Yên hướng Hạ Vân Kiệt thật sâu cúc nhất cung, sau đó cùng La Chiến đám người cùng nhau vây quanh Hạ Vân Kiệt hướng thành chủ phủ mà đi.

Cưỡi ở long mã man thú Lệ Nhất Dược gặp Hạ Vân Kiệt cũng hộ tống tiến đến, rõ ràng có chặn ngang một chân ý tứ, trong mắt không khỏi lóe ra một chút sát khí, khóe miệng gợi lên một chút vô tình cười lạnh.

Ta Lệ Nhất Dược trấn thủ vạn man sơn, cái gì sóng gió chưa thấy qua? Thực nghĩ đến chính mình là Nguyên Anh kỳ cao thủ liền đã cho ta Lệ Nhất Dược không dám giết ngươi sao?

Thanh Nguyên thành phi thường thật lớn, đại đạo rộng mở, khu phố lên xe người tới hướng, rất là phồn hoa. Bất quá có thể nhìn ra được đến, nơi này lui tới nhân thực tạp, không ít người trên người đều mang theo một tia hung hãn cùng huyết tinh hơi thở, hiển nhiên rất nhiều đến Thanh Nguyên thành mọi người là hướng về phía vạn man sơn man thú cùng linh thảo tiên dược đến.

Bất quá những người này nhìn đến thành chủ phủ binh mã trải qua, lại còn đều là thức thời tránh ra đường.

Thành chủ phủ ở thành nam, có tường vây vờn quanh, cao lớn, uy nghiêm, khí phái, là trong thành chi thành.

Tường thành phía trên, Lệ Phong đón gió mà đứng, sắc mặt khó coi nhìn ra xa phương xa.

Thân là thành chủ con, tuổi còn trẻ đã tu luyện đến địa vu tam đỉnh hậu kỳ, là đương đại vu tử hữu lực người cạnh tranh, Lệ Phong hướng đến tâm cao khí ngạo, làm sao từng chịu quá này nhục nhã? Hạ Vân Kiệt đám người vừa đi, hắn liền theo bùn đất trung đi đi ra, sau đó cưỡi đạp vân kí một đường điên cuồng chạy gấp trở về thành chủ phủ, sau đó bẩm báo phụ thân Tử Yên đám người còn mặt khác có chứa một vị cao thủ tiến đến, còn có kia cao thủ nhục nhã hắn việc.

Bất quá hắn phụ thân nghe nói người nọ một bàn tay liền đem hắn ngay cả người mang đạp vân kí chụp nhập bùn đất trung, liền biết đối phương hẳn là có địa vu tứ đỉnh chi cảnh, ngược lại đem hắn răn dạy một chút, sau đó mang theo nhân mã tự mình đi trước cửa thành.

Ngay tại Lệ Phong sắc mặt khó coi đón gió mà đứng khi, một chích thúy sắc chim nhỏ theo cửa thành bay lại đây, sau đó dừng ở Lệ Phong trong tay, hóa thành một tờ giấy phù, giấy phù thượng có chữ viết biểu hiện, giảng thuật dĩ nhiên là vừa rồi ở cửa thành chuyện đã xảy ra.

“Chính là nhất giới tiên tu tán nhân, ở nhục nhã ta sau, cha ta không với ngươi bình thường so đo, ngươi thế nhưng còn dám đối Tử Yên sự tình chặn ngang nhất chân, cùng nàng đến thành chủ phủ, thật sự là thiên đường có đường ngươi không đi, địa ngục không cửa ngươi càng muốn sấm!” Lệ Phong trong tay bốc lên một đoàn hỏa đem giấy phù thiêu vì tro tàn, trong mắt lộ ra một chút vui sướng khi người gặp họa cùng oán hận ánh mắt.

Rất nhanh, nối thẳng thành chủ phủ đại đạo xuất hiện thành chủ binh mã, còn có theo đuôi sau đó Tử Yên đám người.

Xa xa, Tử Yên đám người ngẩng đầu cũng thấy được đón gió đứng ở trên tường thành Lệ Phong, sắc mặt đều

hơi đổi, trong mắt toát ra một tia bất an sắc, bất quá khi bọn hắn ánh mắt dừng ở Hạ Vân Kiệt kia cao to thanh tú bóng dáng khi, trong mắt bất an dần dần chuyển vì bình tĩnh.

Một gã Nguyên Anh kỳ kiếm tu, cho dù không thể đem thành chủ phủ nháo cái long trời lở đất, ít nhất cũng có thể chống đỡ đến nàng gia gia đã đến.

Chỉ cần nàng gia gia có thể tới rồi, cho dù Lệ Nhất Dược phụ thân là tứ trưởng lão, cũng tuyệt không dám nữa lấy thế áp nhân, bởi vì nàng gia gia cũng là một gã trưởng lão.

“Tiền bối chúng ta lại thấy mặt, ngươi yên tâm, phía trước ngươi tặng cùng ta, hôm nay ta nhất định gấp trăm lần báo trả lại cho ngươi!” Làm Hạ Vân Kiệt đám người tiến vào thành chủ phủ khi, nghênh đón bọn họ đúng là Lệ Phong.

Lệ Phong ở mặt ngoài cười ha ha nghênh đón Hạ Vân Kiệt, nhưng ai cũng có thể nghe được đi ra hắn trong giọng nói uy hiếp cùng ngoan kình.

“Hảo!” Hạ Vân Kiệt tựa hồ không có nghe hiểu được Lệ Phong ngôn ngoại ý, hướng hắn gật gật đầu cười nói, lộ ra hai hàng trắng noãn mà chỉnh tề răng nanh.

Không hiểu Lệ Phong cảm thấy một cỗ làm cho hắn tâm sợ hãi lạnh lẽo hương vị, bất quá rất nhanh hắn liền ngầm tự giễu cười cười, nơi này là thành chủ phủ, trừ bỏ hắn phụ thân, còn có vài vị địa vu tứ đỉnh cao thủ, chính là nhất giới nguyên anh cảnh giới tán tu chẳng lẽ còn có thể phản thiên bất thành?

Tử Yên theo Lệ Phong tiến nhập nhất thật lớn phòng nghị sự.

Phòng nghị sự trung ương treo một bức thật lớn tranh vẽ. Tranh vẽ thượng có một tòa đại sơn, sơn lớn đến vô cùng tận, phảng phất nối đến thiên thượng, sơn thượng tràn đầy linh thảo linh dược, linh thú tiên cầm. Có thượng cổ đại vu chân đạp đại sơn hướng lên trên leo lên, tựa hồ phải đi đến trên trời, lại có thượng cổ đại vu theo thiên thượng theo đại sơn đi xuống dưới đến.

Trong đó có vị đại vu, cao lớn như núi, tay trái cầm một thanh xà, tay phải cầm nhất xích xà, hành tẩu như gió, sở hữu chỗ, này ở núi rừng trung ngắt lấy tiên thảo linh dược nhân ào ào quỳ xuống đất lễ bái, liền ngay cả kia linh thú tiên cầm cũng là như thế.

Sơn hạ có cự thành cung điện, đồng dạng rộng lớn vô cùng, tùy tiện một tòa cung điện đều có thể để được với cả tòa Thanh Nguyên thành.

Hạ Vân Kiệt vừa đi tiến phòng nghị sự, ánh mắt liền dừng ở này phúc cự phúc tranh vẽ thượng, thân mình vi không thể tra run run một chút, trong lòng không chịu khống chế bị một loại không hiểu bi ai sở tràn ngập.

Bởi vì ở địa cầu, sư môn trung đồng dạng cũng có như vậy một bức cảnh tượng họa, không chỉ có là không trọn vẹn hơn nữa cũng xa không bằng này bức họa thật lớn, càng không có giống này bức họa giống nhau mang theo pháp lực dao động, có thể vi diệu tái hiện khi đó nhỏ nhất bộ phận chân thật hiện tượng. Mà chính là này nhỏ nhất bộ phận chân thật hiện tượng phản ánh, cũng đã cũng đủ làm cho người ta rung động, làm cho người ta kìm lòng không được dao nghĩ năm đó vu tộc ra sao cường đại.

Vu Hàm quốc quả nhiên cùng Vu Hàm môn là nhất mạch tướng thừa ! Hồi lâu Hạ Vân Kiệt thu hồi nội tâm sầu não cùng rung động cảm xúc, hướng cự phúc hình ảnh hạ ngồi một người nhìn lại.

Người này bộ mặt góc cạnh rõ ràng, thân mình khung xương thật lớn, tu vi chỉ so với Lệ Nhất Dược kém hơn một chút, có tứ đỉnh địa vu trung kỳ cảnh giới, lúc này đang ở dùng mang theo một tia sửng sốt ánh mắt quan sát đến Hạ Vân Kiệt.

Hiển nhiên hắn không nghĩ tới còn có thể có một vị Nguyên Anh kỳ tu sĩ hộ tống Tử Yên tiến đến.

“Tử Yên gặp qua Lệ Sùng nghi trượng!” Tử Yên cùng La Chiến đám người nhìn thấy trong đại sảnh chỉ ngồi một vị nguyên lão hội nghi trượng, hơn nữa còn là tứ trưởng lão bổn gia cháu trai, sắc mặt không khỏi khẽ biến, trong mắt lóe ra một tia không ổn sắc, bất quá như trước quy củ lên trước bái kiến.

“Tử Yên cháu gái quả nhiên không phụ sở vọng, không chỉ có toàn thân theo vạn man sơn mà phản, nhưng lại so với ước định thời gian trước tiên một ngày, ta nghĩ ngươi lần này thu hoạch cũng khẳng định sẽ không cô phụ trưởng lão hội kỳ vọng đi?” Lệ Sùng đầu tiên là hướng Lệ Nhất Dược cùng Hạ Vân Kiệt hơi hơi chắp tay, sau đó mới chuyển hướng Tử Yên đám người nói.

“Không biết này khác hai vị nghi trượng ở đâu? Lần này thu hoạch không giống tầm thường, ta nghĩ……” Tử Yên gặp Lệ Sùng đề thu hoạch việc, sắc mặt tái biến, cuối cùng còn là kiên trì nói.

“Tử Yên, ngươi đây là cái gì ý tứ? Hay là còn không tin được bản nghi trượng sao?” Lệ Sùng sắc mặt nhất thời âm trầm xuống dưới.

“Tử Yên không dám, chính là sự tình quan trọng đại, Tử Yên cho rằng……” Tử Yên gặp Lệ Sùng sắc mặt âm trầm địa chất hỏi chính mình, sắc mặt không khỏi trở nên có chút tái nhợt đứng lên, nhưng như trước không

chịu khuất phục.

“Lớn mật Tử Yên! Phía trước ở cửa thành ngươi không chịu trình lên này tranh thu hoạch cũng liền thôi, nay trưởng lão hội Lệ Sùng nghi trượng ngay tại này, ngươi lại ra sức khước từ, ngươi như thế một mà tái mạo phạm bản thành chủ, mạo phạm trưởng lão hội! Hay là thực nghĩ đến bản thành chủ cũng không dám giáo huấn ngươi sao?” Lệ Nhất Dược mạnh đứng lên, một cỗ bàng bạc khí thế bính thể mà ra, tràn ngập toàn bộ đại sảnh.

Tử Yên đám người bất quá chính là địa vu nhị đỉnh, tam đỉnh cảnh giới, lại như thế nào thừa nhận được địa vu tứ đỉnh hậu kỳ vu tu bộc phát ra đến uy nghiêm, trừ bỏ Tử Yên thượng có thể vận chuyển vu lực, miễn cưỡng chống lại trụ, người còn lại sớm đã hai chân như nhũn ra, cơ hồ không thể đứng vững.

“Nếu đã có trưởng lão hội người ở đây, Tử Yên ngươi liền trình lên đi cho bọn hắn đánh giá đi!” Hạ Vân Kiệt vi không thể tra nhíu hạ mày, trong mắt lóe ra một chút hàn quang, nhưng cuối cùng lại mở miệng làm cho Tử Yên đem này nọ trình lên đi.

Lệ Nhất Dược cùng Lệ Sùng gặp Hạ Vân Kiệt cũng khuất phục, trong mắt lóe ra một chút đắc ý sắc, mà vừa rồi theo đuôi cũng vào phòng nghị sự Lệ Phong thấy thế trên mặt lại lộ ra một tia khoái ý!

Mẹ nó, có loại ngươi tái kiêu ngạo a! Còn không phải cấp lão tử ngoan ngoãn lui khởi đầu làm rùa!

Tử Yên gặp Hạ Vân Kiệt đều mở miệng, liền không dám tái kiên trì, hơn nữa nàng cũng biết, coi hắn thân phận cùng thực lực cũng căn bản không tư cách cùng Lệ Nhất Dược cùng Lệ Sùng chống lại.

“Là, Hạ tiền bối!” Tử Yên hơi hơi hướng Hạ Vân Kiệt cúc

nhất cung, sau đó trừ bỏ Hạ Vân Kiệt, người còn lại đều đem tu di túi thủ xuống dưới, đem này nọ nhất nhất theo bên trong đổ đi ra.

Diệp Thông đám người tu di túi là Hạ Vân Kiệt theo ưng hướng đám người trong tay sở đoạt, bên trong vốn là có bọn họ ở vạn man sơn không ít thu hoạch, cận này đó đã nhìn xem Lệ Phong một trận mê tít mắt, Lệ Nhất Dược cùng Lệ Sùng trên mặt lộ ra một tia kinh ngạc ngoài ý muốn. Chờ La Chiến cũng đem tu di túi lý gì đó cấp nhất nhất đổ đi ra khi, cho dù Lệ Nhất Dược cùng Lệ Sùng cũng nhịn không được kinh hô ra tiếng nói:“Hai đầu huyết tinh man thú!”

Về phần Lệ Phong tắc đã hoàn toàn sợ ngây người.

Hắn tuy rằng lợi hại, lần này thu hoạch cũng cực kì phong phú, bất quá cũng liền một ít bình thường man thú cùng dược liệu thôi, đơn giản số lượng nhiều một ít. Khả hắn kia nhìn như rất nhiều số lượng bình thường man thú cùng dược liệu, cùng trước mắt này hai đầu kết huyết tinh man thú nhất so với, lại căn bản không coi là cái gì!

Mà lúc này, Tử Yên còn không có đem nàng tu di túi gì đó đổ đi ra đâu!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1199 : Hắc bạch điên đảo

Lệ Sùng chung quy không phải bình thường vu sư, kết huyết tinh man thú ở Tử Yên đám người trong mắt trân quý vô cùng, căn bản không thể bắt giết, nhưng đến Lệ Sùng bực này trình tự, thực nếu chịu mạo điểm nguy hiểm, cũng cũng không phải bắt giết không đến man thú. Cho nên rất nhanh hắn cũng liền khôi phục bình tĩnh, ánh mắt có khác thâm ý nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó vỗ tay khen:“Tử Yên, ngươi quả nhiên không làm cho trưởng lão hội thất vọng! Mau đưa ngươi tu di túi gì đó cũng lấy ra đi.”

Ở hắn xem ra, này kết huyết tinh man thú tám chín phần mười không thể thiếu Hạ Vân Kiệt hỗ trợ.

Bất quá tiến vào man thú sơn, có đôi khi biện không chỉ có là thực lực, còn có số phận cơ duyên, cho nên cũng là không thể nói Tử Yên các nàng là vi quy.

“Là!” Tử Yên hơi hơi cúi đầu, sau đó đem nàng tu di túi gì đó cũng đổ đi ra.

“Tam Diệp Thiên Long châu quả!” Lúc này Lệ Nhất Dược cùng Lệ Sùng rốt cuộc không thể bảo trì trấn định, hoắc mắt một chút nhất tề theo vị trí thượng đứng lên.

Lệ Nhất Dược lại đi nhanh tiến lên, thần sắc kích động, thật cẩn thận cầm lấy Tam Diệp Thiên Long châu quả.

“Tam Diệp trùng điệp, cự long ẩn hiện, quả nhiên là Tam Diệp Thiên Long châu quả, quả nhiên là Tam Diệp Thiên Long châu quả!” Lệ Nhất Dược kích động tay đều có điểm run run.

Lệ Nhất Dược đình trệ tứ đỉnh địa vu hậu kỳ nhiều năm, chỉ kém lâm môn một cước liền có thể đột phá đến ngũ

đỉnh địa vu. Nhưng chỉ có này lâm môn một cước đem hắn tạp gắt gao, mà nếu có Tam Diệp Thiên Long châu quả tương trợ, Lệ Nhất Dược có thất chữ bát phân nắm chắc có thể vượt qua này đạo môn hạm.

Mà một khi vượt qua này đạo môn hạm, trở thành địa vu ngũ đỉnh, thực lực thật sự tăng vọt không nói, hơn nữa Lệ Nhất Dược còn đem tự động trở thành Vu Hàm quốc trưởng lão hội trưởng lão.

Toàn bộ Vu Hàm quốc trước mắt chỉ có chín vị trưởng lão, Lệ Nhất Dược phụ thân Lệ Nhận là trong đó một vị, nếu hơn nữa hắn, một môn hai trưởng lão, kia Lệ gia ở Vu Hàm quốc địa vị chắc chắn chắc chắn vô cùng, không người khả lay động.

“Lệ nghi trượng, Lệ bá bá, này tranh thu hoạch đã trình cho các ngươi xem qua qua, hiện tại chúng ta có thể đem thu hoạch thu hồi đến đây đi?” Tử Yên đám người gặp Lệ Nhất Dược kia kích động bộ dáng, trong mắt bất an sắc càng đậm, bất quá còn là cung kính xin chỉ thị nói.

Tiến vạn man sơn chính là Vu Hàm quốc trưởng lão hội đối vu tử người được đề cử ma luyện khảo hạch, sở hữu thu hoạch là về chính bọn họ, chính là trình lên đi cấp trưởng lão hội nhân xem qua kiểm tra liền khả.

“Ân, lần này Tử Yên các ngươi thu hoạch thật lớn, hơn nữa còn bắt giết hai đầu kết huyết tinh man thú, công lao thật lớn, ngươi nếu không muốn đem này hai đầu kết huyết tinh man thú trao đổi cùng chúng ta, liền thu hồi đến đây đi!” Lệ Nhất Dược cùng Lệ Sùng nghe vậy cho nhau đối diện, sau đó Lệ Sùng đối với Tử Yên khen ngợi gật đầu nói.

“Còn có Tam Diệp Thiên Long châu quả cũng xin trả cho chúng ta, chúng ta liền không tính toán trao đổi.” Tử Yên

đám người nghe vậy sắc mặt khẽ biến.

“Lớn mật Tử Yên, đừng tưởng rằng ngươi gia gia là trưởng lão hội trưởng lão liền khả miệng đầy nói bậy, này Tam Diệp Thiên Long châu quả rõ ràng là Lệ Phong thu hoạch, như thế nào ngược lại thành của ngươi?” Lệ Sùng đột nhiên thay đổi sắc mặt, mà Lệ Nhất Dược tắc thật cẩn thận đem Tam Diệp Thiên Long châu quả cấp thu vào chính mình tu di trong túi.

“Ngươi, các ngươi hắc bạch điên đảo! Này Tam Diệp Thiên Long châu quả rõ ràng là chúng ta theo vạn man trong núi đoạt được!” Tử Yên đám người rốt cục sắc mặt đại biến, vẻ mặt phẫn nộ chỉ vào Lệ Nhất Dược đám người mắng.

“Các ngươi mới hắc bạch điên đảo, này Tam Diệp Thiên Long châu quả rõ ràng chính là chúng ta theo vạn man trong núi đoạt được.” Lệ Phong đứng dậy nói, ánh mắt đắc ý đảo qua Tử Yên đám người.

“Ngươi, ngươi nói bậy, các ngươi có cái gì chứng cớ nói Tam Diệp Thiên Long châu quả là các ngươi theo vạn man trong núi đoạt được?” Tử Yên đám người giận dữ.

“Vậy các ngươi lại có cái gì chứng cớ?” Lệ Phong cười lạnh hỏi lại.

“Ta……” Tử Yên nhất thời không nói gì mà chống đỡ.

Nàng quả thật không có gì chứng cớ, huống hồ nay này Tam Diệp Thiên Long châu quả cũng đã rơi vào rồi Lệ Nhất Dược trong tay, hiện trường trừ bỏ bọn họ cùng Hạ Vân Kiệt cũng tất cả đều là người của bọn họ, hắc bạch thị phi thật đúng là là từ bọn họ nói.

“Các ngươi tất cả đều cho ta đi ra ngoài, ở ta thành chủ phủ cãi lộn còn thể thống gì!” Lệ Nhất Dược sắc mặt

mạnh trầm xuống quát.

“Vị này đạo hữu, ngươi thả lưu lại, ta còn có một số việc tưởng với ngươi thương lượng.” Theo sát sau Lệ Nhất Dược lại mặt mang mỉm cười đối Hạ Vân Kiệt nói, đôi mắt ở chỗ sâu trong lóe ra một chút không dễ cảm thấy âm hiểm ngoan độc.

“Xem ra thành chủ đại nhân không chỉ có muốn nuốt này Tam Diệp Thiên Long châu quả, nhưng lại tưởng đem ta cấp giết, miễn trừ hậu hoạn a! Dụng tâm hiểm ác!” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng cười nói, trong mắt một chút sát khí lóe ra.

Hắn đổ không nghĩ tới đều là Vu Hàm quốc nhân, này Lệ Nhất Dược bọn họ hội như vậy âm hiểm ngoan độc, thế nhưng trực tiếp hắc bạch điên đảo, nuốt Tử Yên Tam Diệp Thiên Long châu quả, hơn nữa hiển nhiên bọn họ có điểm kiêng kị hắn Nguyên Anh kỳ tu vi, thế nhưng còn muốn nhân cơ hội bắt hắn cho lưu lại.

“Vị này đạo hữu nói đùa, bản thành chủ lưu ngươi xuống dưới bất quá là có điểm sự tình muốn cùng ngươi thương lượng mà thôi!” Lệ Nhất Dược ngoài cười nhưng trong không cười nói, sau đó lại lần nữa hướng Tử Yên đám người quát:“Các ngươi còn đứng ở trong này làm gì? Chẳng lẽ muốn ta oanh các ngươi đi ra ngoài sao?”

“Đúng vậy, Tử Yên, các ngươi còn là đi nhanh đi. Hai đầu kết huyết tinh man thú, bực này thu hoạch đã là phi thường kinh người, đủ để cho ngươi bằng vào lần này thí luyện thành vì này một thế hệ vu tử.” Lệ Sùng đi lên tiến đến, huy phất tay, mặt mang ấm áp mỉm cười đối Tử Yên đám người nói, phảng phất là người hiền lành giống nhau. Nhưng một cỗ vô hình uy áp theo hắn trên người tán phát đi ra, lại là mặt khác một loại hương vị.

“Chúng ta không đi! Có bản lĩnh các ngươi sẽ giết chúng

ta, nhìn xem các ngươi đến lúc đó như thế nào cùng ta phụ thân cùng gia gia công đạo!" Tử Yên lại đột nhiên nhất ưỡn ngực thang, vẻ mặt kiên quyết nói.

"Công đạo? Ha ha! Con ta ngắt lấy đến Tam Diệp Thiên Long châu quả hiến cho ta, ta cần cái gì công đạo? Thức thời hiện tại lập tức liền cút cho ta đản, nếu không đừng trách ta đem các ngươi bắt lại áp nhập đại lao, đến lúc đó phụ thân ngươi cùng gia gia thể diện đã có thể không ánh sáng lạc!" Lệ Nhất Dược ngửa mặt lên trời cười nói.

"Ngươi dám!" Tử Yên phẫn nộ quát.

"Ta có cái gì không dám ! Chờ ta ăn Tam Diệp Thiên Long châu quả, đột phá địa vu tứ đỉnh, tự động đó là tân trưởng lão, với ngươi gia gia cùng ngồi cùng ăn, ta Lệ gia có hai vị trưởng lão! Đem ngươi nhất giới mục vô tôn trưởng vãn bối áp nhập đại lao có cái gì không dám ! Nhưng thật ra ngươi gia gia đến lúc đó lại không thiếu được cầu ta ! Ha ha!" Lệ Nhất Dược càng nói càng hưng phấn, phảng phất đã thấy được chính mình trở thành ngũ đỉnh địa vu, cũng trở thành trưởng lão hội trưởng lão.

Tử Yên đám người nghe xong Lệ Nhất Dược mà nói, người người mặt như màu đất. Đến bây giờ bọn họ mới phát hiện cùng Lệ Nhất Dược loại này người từng trải so sánh với, bọn họ còn là thật sự quá ngây thơ !

"Vốn là đồng căn sinh tướng tiên gì quá mau a! Không nghĩ tới Vu Hàm quốc nghèo túng đến bực này trình độ, các ngươi bên trong còn như thế ngươi lừa ta gạt! Thật sự là làm cho ta cảm thấy thương tâm cùng thất vọng!" Hạ Vân Kiệt vẻ mặt sầu não nói.

"Người không vì mình trời tru đất diệt! Vị này đạo hữu cần gì phải như thế cảm khái đâu? Ta đổ cảm thấy đạo

hữu hiện tại tựa hồ hẳn là đa số chính mình lo lắng lo lắng!” Lệ Sùng cười tủm tỉm nói, nhân đã đứng ở Hạ Vân Kiệt phía sau, lặng yên gian đã cùng Lệ Nhất Dược một trước một sau cấp bọc đánh.

“Lo lắng? Lo lắng cái gì?” Hạ Vân Kiệt khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh.

“Đương nhiên là lo lắng đầu thành chúng ta Lệ gia, hoặc là làm cho ta đem vừa rồi ngươi tặng cùng ta gấp trăm lần báo trả lại cho ngươi a!” Lệ Phong gặp chính mình phụ thân cùng thúc thúc đã đem Hạ Vân Kiệt một trước một sau bọc đánh, rõ ràng có hắn hôm nay nếu không chịu quy thuận hắn Lệ gia, liền đem hắn đánh gục cùng này ý tưởng, không khỏi mặt lộ vẻ đắc ý sắc nói.

“Chỉ bằng các ngươi sao?” Hạ Vân Kiệt khinh thường cười lạnh một tiếng, sau đó đem ánh mắt chuyển hướng Lệ Nhất Dược, trầm giọng nói:“Lệ thành chủ, ta người này kỳ thật thực không thích giết người, hơn nữa không thích sát người của mình. Mặc kệ nói như thế nào ngươi cũng là Vu Hàm quốc nhất thành đứng đầu, rường cột nước nhà, nếu ngươi hiện tại hồi đầu, đem Tam Diệp Thiên Long châu quả trả lại cho Tử Yên, ta có thể tha thứ của ngươi nhất thời tham tiền tâm hồn. Nếu là bằng không, cũng đừng trách ta không khách khí!”

“Ha ha! Chết đã đến nơi, thế nhưng còn dám như thế kiêu ngạo! Chỉ bằng ngươi chính là Nguyên Anh kỳ tu vi, lấy ta vu tộc sức chiến đấu, không phải ta nói ngoa, nếu không phải lo lắng ngươi chạy trốn, miễn cho lưu lại hậu hoạn, ta một người có thể dễ dàng cho ngươi hôi phi yên diệt.” Lệ Nhất Dược nghe vậy giận dữ phản cười nói. Đến giờ khắc này, hắn rốt cục nguyên hình lộ, không nghĩ tái che che giấu giấu.

“Ta kiêu ngạo? Ta nói cũng là Lệ thành chủ thông minh nhất thế hồ đồ nhất thời. Chẳng lẽ ngươi không nghĩ tới

này Tam Diệp Thiên Long châu quả như thế trân quý dược liệu, ngay cả ngươi đều có thể khởi lòng xấu xa, vì sao ta lại có thể thờ ơ đâu? Ta nghĩ các ngươi hẳn là có thể hiểu được, nếu ở vạn man sơn xuống tay, khẳng định có thể làm đến thần không biết quỷ không hay.” Hạ Vân Kiệt cười lạnh hỏi.

Lệ Nhất Dược cùng Lệ Sùng nghe vậy tất cả đều cả người chấn động, trên mặt bừa bãi rốt cục biến thành ngưng trọng.

“Cho dù như thế, kia thì thế nào! Ngươi bất quá chính là Nguyên Anh kỳ tu sĩ, chẳng lẽ ngươi còn có thể phiên thiên bất thành?” Lệ Nhất Dược nói xong trong tay đã hơn một kim quang lòe lòe Khai Thiên Phủ, mà cơ hồ đồng thời Lệ Sùng trong tay cũng nhiều một đôi hồn thể tối đen cự chùy.

Hiển nhiên mặc kệ là Lệ Nhất Dược cùng Lệ Sùng đều là lấy lực lượng sở trường địa vu. Trên thực tế, tương đối cho này hắn tu sĩ, vu tu bình thường đều có vẻ tôn trọng lực lượng hình pháp bảo.

“Quả nhiên là chưa thấy quan tài chưa rơi lệ!” Hạ Vân Kiệt thấy thế quát lạnh một tiếng, một đạo ngân quang theo hắn mi tâm chỗ bay đi ra, phiêu phù ở hắn trước người, phun ra nuốt vào sắc nhọn kiếm quang.

Bởi vì gặp Vu Hàm quốc tình thế phức tạp, Hạ Vân Kiệt còn không tưởng quá sớm bại lộ chính mình vu tu thân phận!

“Kiếm tu!” Lệ Nhất Dược cùng Lệ Sùng con mắt mạnh co rụt lại, âm thanh lạnh lùng nói:“Trách không được như thế tự tin! Bất quá nếu của ngươi dựa vào cận cùng này, ta nghĩ ngươi còn là ở tại chỗ này đi!”

Lệ Nhất Dược đang nói vừa mới hạ xuống, ngoài cửa lại

vào được hai cái tứ đỉnh địa vu, không chỉ có như thế, toàn bộ phòng hội nghị chung quanh lại vọt lên từng đạo cột sáng. Cột sáng trung có phù văn lóe ra, tản ra khủng bố pháp lực dao động, hiển nhiên thành chủ phủ vì Thanh Nguyên thành trọng địa, còn bố có trận pháp.

Tử Yên đám người thấy thế tất cả đều sắc mặt đại biến, mồ hôi lạnh chảy ròng.

Dù là bọn họ đối Hạ Vân Kiệt có rất lớn tin tưởng, nhưng thấy lập tức xuất hiện bốn tứ đỉnh địa vu, lại có trận pháp khởi động, nhưng cũng đối hắn lập tức mất đi tin tưởng.

“Lệ Nhất Dược, ta nguyện đem Tam Diệp Thiên Long châu quả tặng cho ngươi, sau cũng tuyệt không nhắc lại. Mời ngươi như vậy phóng chúng ta cùng Hạ tiền bối rời đi.” Tử Yên gặp tình thế không ổn đột nhiên cắn răng nói.

“Chúng ta cũng là! Sau tuyệt không đề Tam Diệp Thiên Long châu quả việc!” La Chiến đám người cũng dứt khoát mở miệng nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Tử Yên đám người lo lắng cho mình an nguy, tình nguyện không hề muốn Tam Diệp Thiên Long châu quả, trong mắt toát ra một tia vui mừng ánh mắt.

“Ha ha, chuyện tới nay các ngươi mới biết được lui bước, đáng tiếc đã đã muộn! Hiện tại thành chủ phủ đã hoàn toàn đóng cửa, không có mệnh lệnh của ta ai cũng không thể vào đến. Hiện tại đừng nói các ngươi vị này Hạ tiền bối, liền ngay cả các ngươi cũng đừng còn muốn chạy thoát!” Lệ Nhất Dược mắt lộ ra hung ác sắc nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1200 : Ngươi nghĩ rằng ta không dám sao?

“Lệ Nhất Dược, ta vào thành chủ phủ rất nhiều người đều biết đến, ngươi làm như vậy chẳng lẽ không sợ sau ta Tạ gia truy vấn sao?” Tử Yên nghe vậy sắc mặt đại biến, trong mắt toát ra vừa sợ hoảng lại phẫn nộ ánh mắt.

“Nơi này không trả có vị Hạ tiền bối sao? Hắn không phải là hung thủ sao?” Lệ Nhất Dược trả lời, trên mặt mang theo âm hiểm ngoan độc cười lạnh.

“Lệ Nhất Dược ngươi rất ngoan độc, ngươi phát rồ!” Tử Yên đám người thế này mới hoàn toàn hiểu được, Lệ Nhất Dược ấn là cái gì âm hiểm ác độc tâm tư, rốt cuộc nhịn không được phẫn nộ chửi ầm lên.

“Huyên náo!” Lệ Nhất Dược trong mắt sát khí chợt lóe, kim quang chợt lóe, Khai Thiên Phủ hô liền cắt qua không khí, mang theo vô cùng sắc bén quang mang, còn có khủng bố pháp lực dao động, đối với Tử Yên đám người chém liền đi.

Địa vu tứ đỉnh hậu kỳ vu tu đối với Tử Yên đám người ra sao khủng bố tồn tại, Lệ Nhất Dược đem Khai Sơn phủ như vậy cách không vừa bổ, nhất thời Tử Yên đám người cảm giác được toàn bộ thiên địa tựa hồ đều tràn ngập kia lóe kim quang sắc bén phủ nhận, phủ nhận chưa đến, tâm thần dĩ nhiên đang run rẩy, một cỗ tuyệt vọng cảm xúc dưới đáy lòng kịch liệt lan tràn mở ra.

“Hừ! Cuồng vọng!” Đúng lúc này một đạo tiếng hừ lạnh vang lên, không trung ngân quang đại thịnh, một phen bạch hổ tiểu tru ma kiếm hóa thành một phen cự kiếm, cao cao giơ lên, đối với búa lớn ngay mặt bổ tới.

“Tới hảo, khiến cho ta hôm nay kiến thức kiến thức kiếm tu đến tột cùng có bao nhiêu cường đại, cũng dám cùng ta vu tu cứng rắn chống chọi!” Lệ Nhất Dược gặp Hạ Vân Kiệt tế phi kiếm trực tiếp đối với hắn búa lớn bổ tới, không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, hét lớn một tiếng, toàn lực vận chuyển vu lực, nhất thời cánh tay cơ bắp căn căn đột khởi, có hai tôn vu đỉnh ở huyết nhục trung hiển hiện ra, nở rộ ra vạn trượng hào quang, tản ra khủng bố uy nghiêm hòa khí tức.

Vu đỉnh phảng phất bá đê băng liệt bình thường, mãnh liệt thô bạo vu lực đối với Khai Sơn phủ khuynh tiết xuống.

Nhất thời Khai Sơn phủ hào quang càng phát ra tràn đầy, sắc bén, tràn ngập áp bách tính sức bật phủ mũi nhọn phảng phất muốn đem chỗ tòa này phòng hội nghị đều phải một phân thành hai cấp bổ ra.

“Rống!” Ở phủ mũi nhọn kích thích hạ, cự kiếm trung phảng phất có một đầu ngủ say thượng cổ bạch hổ hung thú bị bừng tỉnh, phát ra một đạo tràn ngập giết chóc, tràn ngập vương giả uy nghiêm hổ gầm thanh.

Mọi người tâm thần đều là mạnh chấn động, mà đứng mũi chịu sào Lệ Nhất Dược lại cảm thấy tâm thần phảng phất bị lợi trảo hung hăng bắt một đạo, thế nhưng tâm thần rung chuyển, huyết khí bốc lên, thiếu chút nữa liền nhịn không được một ngụm máu tươi phun khẩu mà ra.

Lệ Nhất Dược sắc mặt đại biến, một loại thật không tốt dự cảm không hiểu nảy lên trong lòng.

Bất quá chuyện tới nay cũng đã không có hồi đầu đường, huống hồ lúc này cự kiếm đã tới, không chấp nhận được hắn có nửa điểm phân tâm.

“Thương!” Một đạo chói tai mà tràn ngập nổ mạnh tính

kim thiết va chạm thanh âm ở phòng hội nghị vang lên.

“Phốc!” Lệ Nhất Dược rốt cục một ngụm máu tươi nhịn không được phun khẩu mà ra, cả người lại như bị cự thú cấp va chạm bàn, không chịu khống chế sau này ngã phi, đỏ tươi huyết theo hắn nắm Khai Sơn phủ hổ khẩu chảy xuống dưới, đảo mắt liền nhiễm đỏ Khai Sơn phủ.

Gần lúc này đây ngay mặt nhất kích, Lệ Nhất Dược liền không chỉ có bị nội thương, hổ khẩu cũng là rạn nứt.

Thật lớn phòng hội nghị nhất thời trở nên tử bình thường yên tĩnh, mọi người tất cả đều dùng không dám tin cùng hoảng sợ ánh mắt nhìn sừng sững đồ sộ bất động Hạ Vân Kiệt.

Luận thuật pháp, luận đối thiên địa năng lượng vận dụng, vu tu không bằng tiên tu, nhưng nếu bàn về lực lượng, trừ bỏ này thượng cổ hung thú thần thú sau, như rồng tộc, như phách hạ, như chu ghét, như kim sí chim đại bàng…… Trong thiên địa ai có thể so với?

Đã có thể ở vừa rồi, một gã Nguyên Anh kỳ kiếm tiên thế nhưng lấy cứng chọi cứng phương thức, một kiếm đem toàn lực vận chuyển vu đỉnh lực, cảnh giới đã trăn địa vu tứ đỉnh hậu kỳ Lệ Nhất Dược phách miệng phun máu tươi, hổ khẩu băng liệt.

Này lại như thế nào khả năng? Khi nào thì kiếm tu lực đạo thế nhưng cũng trở nên như thế cương mãnh, không thể ngăn cản ?

Bọn họ lại như thế nào biết, Hạ Vân Kiệt tu vi tuy rằng ngã xuống nguyên anh hậu kỳ, nhưng cảnh giới do ở, huống chi Hạ Vân Kiệt từng còn là ngưng tụ quá tử phủ nguyên thần cùng hoàng đình nguyên thần siêu cấp cường giả. Cái này như một người lớn, tuy rằng thân thể nhất thời suy yếu, nhưng lại khởi là một cái bập bẹ học

bước đứa nhỏ có thể ngăn cản được ? Đại nhân một cái xoay người phỏng chừng đều có thể đem đối phương cấp đè ép. Bọn họ càng không biết Hạ Vân Kiệt còn không có vận dụng vu đỉnh lực, thật muốn dùng vu đỉnh lực, hắn một cây ngón tay là có thể bóp chết Lệ Nhất Dược.

Bất quá chính là nháy mắt, mọi người liền hiểu được, lúc này không phải truy cứu cân nhắc này đó là lúc.

“Sát!” Hung hãn thô bạo hơi thở nháy mắt phóng lên cao, Lệ Sùng đám người tất cả đều không dám có gì giữ lại tế khởi pháp bảo, hướng tới Hạ Vân Kiệt công kích mà đi.

Nhất thời vu lực ở trong thiên địa kích động, hào quang ánh sáng ngọc.

“Hừ!” Hạ Vân Kiệt lại khinh thường một tiếng hừ lạnh, bạch hổ tiểu tru ma kiếm đột nhiên kiếm quang đại thịnh, có tứ điểm kiếm quang phân tứ phương gào thét hướng công kích mà đến pháp bảo **** mà đi.

“Sát!” Gặp Hạ Vân Kiệt một kiếm **** ra bốn đạo hào quang, mọi người trong mắt đầu tiên là lóe ra một tia kinh ngạc, theo sát sau lại tất cả đều chuyển vì càng phát ra hung ác ánh mắt, hai tay vu đỉnh ào ào nở rộ ra chói mắt quang mang.

Thế nhưng tưởng lấy bản thân lực, một lòng bốn dùng, đồng thời ngăn cản bốn người tiến công, như thế cuồng vọng, như thế thác đại, lúc này không nhân cơ hội không mãnh hạ nặng tay, đánh cho bị thương vị này khủng bố kiếm tu lại càng đãi khi nào?

“Thương! Thương! Thương! Thương!” Bốn đoàn hào quang ở không trung bạo khai, khủng bố lực đánh vào đem toàn bộ hội nghị đại sảnh san thành bình địa, thẳng

đến trận pháp thượng phù văn ào ào sáng lên, này khủng bố lực đánh vào mới vừa rồi dần dần trừ khử.

“Phốc!” Theo bốn đoàn hào quang ở không trung bạo khai, bốn đạo thân ảnh tất cả đều sau này mau lui, máu tươi ào ào theo trong miệng phun ra, nhiều điểm huyết vũ bỏ ra, đem Tử Yên đám người rung động tròng mắt đều là bạo đột đi ra.

Bọn họ cũng đều biết Hạ tiền bối rất lợi hại, khả như thế nào cũng không nghĩ tới thế nhưng lợi hại như vậy. Một kiếm cứng đối cứng đánh cho bị thương địa vu tứ đỉnh hậu kỳ Lệ Nhất Dược không nói, nay lại lấy 1 địch 4, lại đem bốn người đồng thời đánh cho bị thương.

Tương đối cho Tử Yên đám người khiếp sợ, Lệ Phong đã có thể sợ tới mức thiếu chút nữa hồn phi phách tán, sắc mặt tái nhợt một mảnh, xoay người đã nghĩ trốn.

Bất quá Hạ Vân Kiệt lại đưa tay tìm tòi, một chích bàn tay to ở trên hư không trung vươn ra, một phen tựa như linh con gà con giống nhau đưa hắn cấp linh lên, sau đó cấp ném ở hắn chân tiền, theo sát sau Hạ Vân Kiệt liền một cước giẫm tại hắn trên đầu, ánh mắt lạnh lùng đảo qua chính vẻ mặt kinh hãi nhìn hắn, khóe miệng còn treo huyết giọt Lệ Nhất Dược đám người.

Giờ khắc này Hạ Vân Kiệt thế nào còn có vừa rồi nửa điểm ấm áp, cả người lẫn vật vô hại bộ dáng, hắn sừng sững ở nơi nào căn bản là như một phen hung thần lợi kiếm phóng lên cao, hào quang làm cho người ta không thể nhìn thẳng vào.

“Lệ Nhất Dược, hiện tại ngươi còn cảm thấy ta phiên không được ngươi này thành chủ phủ sao? Còn cho rằng ngươi có thể trước mặt của ta mặt tham ô Tử Yên thu hoạch sao?” Hạ Vân Kiệt nhìn Lệ Nhất Dược, lạnh giọng chất vấn nói, giữa không trung một thanh lợi kiếm

ở phun ra nuốt vào hào quang, phảng phất một đầu tuyệt thế hung thú, tùy thời hội cắn nuốt nhân tánh mạng.

“Đều nói kiếm tu có thể vượt cấp mà chiến, trước kia ta không cho là đúng, hôm nay mới biết được là ta Lệ Nhất Dược kiến thức nông cạn đoản. Lần này ta Lệ Nhất Dược nhận thức tài, Tam Diệp Thiên Long châu quả ta trả cấp Tử Yên!” Đối mặt giữa không trung kia đem lợi kiếm, Lệ Nhất Dược sắc mặt ảm đạm, tái không một chiến dũng khí, trực tiếp theo tu di trong túi lấy ra Tam Diệp Thiên Long châu quả ném cho Tử Yên.

Tử Yên thấy thế tự nhiên là lòng tràn đầy vui mừng thu đứng lên.

“Lệ thành chủ, ngươi cũng không phải cái gì ba tuổi tiểu hài tử, ngươi cảm thấy chuyện này cứ như vậy chấm dứt khả năng sao?” Hạ Vân Kiệt cười lạnh một tiếng, chân nhẹ nhàng nghiền Lệ Phong đầu, nhưng Lệ Phong cũng là không dám phát ra nửa điểm thanh âm.

“Vậy ngươi tưởng cái dạng gì? Tuy rằng ngươi rất lợi hại, có vượt cấp chiến đấu năng lực, cũng đừng quên nơi này là Vu Hàm quốc! Đừng quên ta là Vu Hàm quốc trấn thủ biên thành thành chủ, cha ta là Vu Hàm quốc trưởng lão hội trưởng lão. Chẳng lẽ ngươi còn muốn ở trong này đuổi tận giết tuyệt bất thành?” Lệ Nhất Dược tức giận chất vấn nói.

“Ngươi nghĩ rằng ta không dám sao?” Giữa không trung phi kiếm đột nhiên “Hưu” xé mở không gian, đảo mắt để ở tại Lệ Nhất Dược mi tâm.

Lệ Nhất Dược nhất thời cả người như trụy băng lò gốm, cả người huyết mạch đọng lại, vừa động cũng không dám động một chút.

Một chút máu tươi từ Lệ Nhất Dược mi tâm toát ra đến, theo hắn mũi vẫn chảy tới hắn chóp mũi, sau đó “Tí tách” Một tiếng rơi xuống nước trên mặt đất, rõ ràng khả nghe.

“Giết ngươi bất quá như giết một con chó!” Hạ Vân Kiệt lạnh giọng mà khinh miệt nói.

Thanh âm quanh quẩn ở thành chủ phủ, bốn phía im ắng một mảnh, không ai dám nghi ngờ Hạ Vân Kiệt những lời này.

Bởi vì hắn hoàn toàn có tư cách nói những lời này, lấy một người lực thoải mái đánh cho bị thương bốn vị địa vu tứ đỉnh vu tu, trong đó có một vị còn là địa vu tứ đỉnh hậu kỳ vu tu, nay lại lấy tia chớp bàn tốc độ trực tiếp đem phi kiếm để ở Lệ Nhất Dược mi tâm, làm cho hắn chút không thể động đậy. Bực này thực lực, là đủ ngạo thị toàn bộ Vu Hàm quốc, chỉ có trưởng lão hội địa vu ngũ đỉnh trưởng lão mới vừa có cùng hắn một trận chiến tư cách.

“Tu di trong túi có ta trân quý vật, xem như ta cấp đạo hữu nhận lỗi.” Hồi lâu, làm máu tươi tích lạc đại địa “Tí tách” Thanh lại vang lên khi, Lệ Nhất Dược rốt cục run run thanh âm nói.

Tương đối cho tánh mạng mà nói, mặc kệ là mặt mũi còn là trân quý đều đã như mây bay.

“Tu di túi? Nhận lỗi? Giết ngươi, ta sẽ không chính mình lấy sao?” Hạ Vân Kiệt cười lạnh một tiếng, Lệ Nhất Dược trên người tu di túi liền bay lên rơi vào Hạ Vân Kiệt trong tay.

“Chúng ta cũng nguyện dâng tu di túi làm nhận lỗi, còn thỉnh đạo hữu phóng Lệ thành chủ một con đường sống.” Lệ Sùng đám người gặp kia tản ra ngân quang

hàn quang phi kiếm như trước để ở Lệ Nhất Dược mi tâm, căn bản không có như vậy từ bỏ dấu hiệu, trong lòng run run, bất đắc dĩ cúi đầu đem chính mình tu di túi cũng đưa lên.

Nhìn trước một khắc còn bị vây nguy hiểm, bị người vây giết Hạ tiền bối, nay lại uy phong làm cho Lệ Nhất Dược đám người không một không ngoan ngoãn đưa lên tu di túi, Tử Yên đám người có loại phảng phất ở trong mộng cảm giác, nhất là La Chiến, lại một lần nữa sinh sôi dọa ra một thân mồ hôi lạnh.

Hoàn hảo, lúc trước Hạ tiền bối đại nhân không cùng tiểu nhân so đo, nếu không hắn La Chiến có bao nhiêu cái mạng cũng không đủ hắn thu gặt.

“Ta nếu muốn các ngươi tu di túi, các ngươi nghĩ đến các ngươi có cơ hội giữ lại sao?” Hạ Vân Kiệt bị còn lại ba người tu di túi, như trước đồ sộ bất động ngạo nghễ nói.

“Còn thỉnh vị này đạo hữu xem ở Tạ mỗ mặt mũi, phóng Lệ Nhất Dược đám người một con ngựa, tạ mỗ tất có thâm tạ.” Ngay tại phía sau, bên ngoài một đạo vang dội trung mang theo một tia thương lão thanh âm vang lên, tiếp theo phù quang lóe ra đại trận trung khai ra một cái đại đạo, hai vị khôi ngô lão giả sóng vai đi đến, trong đó một vị khuôn mặt hẹp dài, lộ ra một tia âm lãnh, một vị lại ngăn nắp, lộ ra uy nghiêm.

Nói chuyện là vị kia khuôn mặt ngay ngắn uy nghiêm lão nhân, mặt khác một vị không nói gì, sắc mặt âm trầm, cực kì khó coi.

Chương 1201 : Tội chết khó tránh khỏi [đầu tháng cầu vé tháng]

“Gia gia!” Tử Yên gặp hai vị lão giả tiến vào, nhất thời kinh hỉ đánh về phía kia khuôn mặt ngay ngắn uy nghiêm lão nhân.

Uy nghiêm lão nhân tự nhiên đó là Tử Yên gia gia, Vu Hàm quốc cửu đại trưởng lão chi nhất thất trưởng lão Tạ Trọng, là nửa chích chân bước vào địa vu ngũ đỉnh địa vu.

Mặt khác một vị khuôn mặt hẹp dài, sắc mặt khó coi lão giả còn lại là Vu Hàm quốc cửu đại trưởng lão chi nhất tứ trưởng lão Lệ Nhận. Lệ Nhận tu vi so với Tạ Trọng còn muốn còn hơn một bậc, dĩ nhiên là địa vu ngũ đỉnh sơ kì địa vu.

Uy nghiêm lão nhân sờ sờ Tử Yên đầu, gật gật đầu nói:“Ngươi tốt lắm, không làm cho gia gia thất vọng.”, nói xong uy nghiêm lão nhân đem ánh mắt đầu hướng Hạ Vân Kiệt, ôm quyền thở dài nói:“Đa tạ đạo hữu đối ta cháu gái coi chừng, còn thỉnh xem ở Tạ mỗ mặt mũi như vậy bỏ qua cho Lệ Nhất Dược bọn họ.”

Hạ Vân Kiệt sắc mặt không thay đổi, trong mắt có hàn quang ẩn thiểm.

Hắn xác thực có giết Lệ Nhất Dược chi tâm, bất quá Vu Hàm quốc cùng Vu Hàm môn tất có sâu xa, hơn nữa tất là sâu đậm. Ở không biết rõ ràng này sâu xa quan hệ phía trước, hắn cũng không nghi cùng Vu Hàm quốc kết hạ đại cừu. Mà Lệ Nhất Dược là Vu Hàm quốc trấn thủ biên thành thành chủ, phụ thân lại là Vu Hàm quốc trưởng lão hội trưởng lão, chẳng sợ lần này sai ở hắn, Hạ Vân Kiệt nếu hiện tại trước mặt mọi người đưa hắn đánh chết, Vu Hàm quốc cũng thế tất sẽ không bỏ qua.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt trước mắt cũng còn không tưởng bại lộ chính mình vu tộc địa vu thất đỉnh cao thủ thân phận, nếu không cho dù Vu Hàm quốc có tái lớn mật, cũng không dám bởi vì Lệ Nhất Dược sự tình hướng Hạ Vân Kiệt trả thù.

Về phần Tạ Trọng cầu tình, chỉ sợ trừ bỏ lo lắng cháu gái ân nhân cùng Vu Hàm quốc kết hạ không thể điều hòa mâu thuẫn ở ngoài, cũng là xuất phát từ Vu Hàm quốc nội bộ đoàn kết lo lắng. Dù sao Vu Hàm quốc thế nhược, tái nội đấu phân liệt, chỉ sợ không cần người khác đến tấn công bọn họ, chính bọn họ liền tự động đi hướng diệt vong.

“Gia gia cứu ta!” Ngay tại Hạ Vân Kiệt trong mắt hàn quang ẩn thiểm, phi kiếm như trước để ở Lệ Nhất Dược mi tâm đồ sộ bất động khi, Lệ Phong đột nhiên kêu lớn lên.

Lúc này Lệ Nhận nhìn tôn tử ở Hạ Vân Kiệt dưới chân, oa oa kêu to, sắc mặt không khỏi âm trầm phảng phất nhỏ thủy đến, nhưng không dám có nửa điểm hành động.

Tôn tử cùng con trai mệnh đều hệ ở đối phương trong tay, hơn nữa vừa rồi trong trận đối thoại hắn cùng Tạ Trọng cũng đều nghe được, biết đuối lý ở chính mình bên, liền càng không có ra tay lý do.

Đương nhiên nếu đối phương giết chính mình con trai cùng tôn tử, kia lại là mặt khác một hồi sự.

“Chính là một tam đỉnh địa vu, thế nhưng cũng dám hướng ta kêu rầm rĩ, thế nhưng cũng dám nói gấp trăm lần báo cùng ta, nếu không phải xem ở Tạ trưởng lão mặt mũi, hôm nay ta liền giết ngươi! Bất quá tội chết khả trốn, tội sống khó tránh khỏi!”

Nói xong Hạ Vân Kiệt chân ở Lệ Phong mi tâm chỗ một điểm, sau đó tái nhấc chân nhất đá, Lệ Phong liền “A” hét thảm một tiếng, phi thân dựng lên dừng ở Lệ Nhận trong tay.

“Ngươi phế đi hắn vu đỉnh!” Lệ Nhận loại nào tu vi, một trảo trụ tôn tử thân mình, liền lập tức phát hiện tôn tử vu đỉnh đã bị Hạ Vân Kiệt chấn vỡ, thanh âm run run căm tức Hạ Vân Kiệt nói.

Lệ Phong tuy rằng làm người ngạo mạn tàn nhẫn, nhưng là Lệ Nhận tối xem trọng một vị tôn tử, cũng là tối có hi vọng trở thành đương đại vu tử chọn người.

“Vu đỉnh phế đi còn có thể tu, nếu mệnh không có, vậy cái gì cũng chưa !” Hạ Vân Kiệt thanh âm lạnh như băng nói.

“Đạo hữu, còn thỉnh thủ hạ……” Tạ Trọng gặp Hạ Vân Kiệt trước mặt Lệ Nhận mặt, không lưu tình chút nào phế đi hắn tôn tử, dù là hắn cũng là Vu Hàm quốc cửu đại trưởng lão chi nhất, trái tim cũng nhịn không được run run một chút, vội vàng nói.

Hắn lo lắng Hạ Vân Kiệt tiếp tục trực tiếp phế đi Lệ Nhất Dược! Thật muốn như vậy, chỉ sợ Lệ Nhận biết rõ chính mình đuối lý, cũng sẽ ra tay, đến lúc đó kịch chiến liền trở nên không thể tránh né. Mà hắn thế tất không thể ngồi xem này chiến, một bên là cùng vì trưởng lão hội trưởng lão, một bên là cháu gái ân nhân, đối với Tạ Trọng này tuyệt đối là một cái thống khổ mà mâu thuẫn lựa chọn.

“Hừ, nếu không phải xem ở Tạ trưởng lão mặt mũi, hôm nay ta cũng phi phế đi ngươi không thể!” Hạ Vân Kiệt tạm thời còn không tưởng đem sự tình nháo đại, hơn nữa vừa rồi một cước phế đi Lệ Phong, trong lòng tức giận cũng tiêu một ít, cuối cùng thu hồi bạch hổ tiểu tru

ma kiếm, chính là thu hồi tiền, một đạo kiếm quang theo Lệ Nhất Dược mi tâm trực tiếp đưa hắn hai tay trung vu đỉnh cấp tước rớt một nhĩ.

Đương trường Lệ Nhất Dược lại há mồm phun ra một ngụm tinh huyết, cả người sắc mặt tái nhợt, tinh thần uể oải.

Ánh mắt oán hận thật sâu nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nhưng cuối cùng Lệ Nhất Dược còn là hướng hắn hơi hơi chắp tay nói:“Đa tạ đạo hữu hậu ban thưởng!”

Hạ Vân Kiệt cũng là khinh miệt lạnh lùng cười. Hắn tất nhiên là thấy được Lệ Nhất Dược trong mắt oán hận, nghe ra hắn trong lời nói ý, bất quá hắn dám buông tha Lệ Nhất Dược, tự nhiên là bởi vì hắn có phân phút giây đem hắn diệt giết thực lực, đơn giản tạm thời không nghĩ đem chính mình cùng Vu Hàm quốc quan hệ nháo cương, lại không nghĩ quá sớm bại lộ chính mình vu tộc cao thủ thân phận, nếu không sớm liền một kiếm giết hắn, cho dù hắn lão tử dám huyên náo, Hạ Vân Kiệt cũng đồng dạng dám một kiếm diệt giết hắn.

Việc này sau, Lệ Nhất Dược nếu đau sửa tiền phi, thành thành thật thật cụp đuôi làm Vu Hàm quốc trung nghĩa chi thần cũng liền thôi, nếu còn dám lòng dạ khó lường, chờ Hạ Vân Kiệt biết rõ ràng Vu Hàm môn cùng Vu Hàm quốc quan hệ, tái không băn khoăn khi, đó là hắn diệt vong ngày.

Này đó người ở đây tự nhiên là không biết hiểu, Tạ Trọng gặp không khí không đúng, cũng sợ tái ngốc đi xuống sự tình sẽ có biến số, liền hướng Hạ Vân Kiệt củng chắp tay nói:“Không biết đạo hữu có không di giá tạ mỗ quý phủ, cũng tốt làm cho tạ mỗ lược tận tình địa chủ, cũng cảm tạ đạo hữu cứu ta cháu gái đại ân.”

“Tạ trưởng lão khách khí, đều là vu tộc nhất mạch, bản

làm cho nhau cứu trợ. Dù sao ta người cô đơn một cái, không chỗ nhưng đi, nếu Tạ trưởng lão thịnh tình, ta liền đi quý phủ lải nhải mấy ngày.” Hạ Vân Kiệt cười cười nói.

Tạ Trọng nghe vậy nhất thời mừng rỡ, hắn tuy rằng quý vì Vu Hàm quốc trưởng lão hội thất trưởng lão, nhưng nề hà nhiều năm không thể đột phá địa vu tứ đỉnh, ở cửu đại trưởng lão trung thực lực chung quy kém chút. Này cũng là hắn biết rõ Lệ Nhất Dược đám người không đúng trước đây, thậm chí có giết hắn cháu gái chi nhẫn tâm, đúng là vẫn còn ẩn nhẫn xuống dưới nguyên nhân chi nhất. Nay nghe Hạ Vân Kiệt ý tứ hắn là nhất giới tán tu, cũng rất có lưu lại hắn quý phủ ý tứ, nếu có thể nhân cơ hội du thuyết hắn trở thành Tạ phủ khách khanh, như vậy Tạ phủ thực lực tất nhiên đại trướng, tái không ngại có địa vu ngũ đỉnh cao thủ tọa trấn thế lực khác.

Lệ Nhận đám người nghe vậy lại đều sắc mặt khẽ biến, Tạ Trọng có thể nghĩ vậy điểm, bọn họ lại như thế nào có thể không thể tưởng được. Còn tưởng cho tới bây giờ Tam Diệp Thiên Long châu quả rơi vào rồi Tạ Trọng sau, hắn nếu dùng chỉ sợ tám chín phần mười liền có thể đột phá trở thành địa vu ngũ đỉnh trưởng lão, đến lúc đó này tiêu bỉ dài, chỉ sợ Tạ gia liền muốn bao trùm hắn Lệ gia phía trên.

“Như thế ta Tạ phủ tất vẻ vang cho kẻ hèn này a!” Tạ Trọng mừng rỡ nói một câu, thế này mới xoay thân hướng Lệ Nhận hơi hơi ôm quyền, trên mặt tươi cười không biết khi nào đã thu liễm lên, mang theo một tia âm lệ nói:“Lệ trưởng lão, hôm nay việc ta sẽ bẩm báo đại trưởng lão, cáo từ!”

Nói xong, Tạ Trọng cũng không cố Lệ Nhận đám người khó coi sắc mặt, cười hướng Hạ Vân Kiệt bày cái thỉnh thủ thế, khách khí nói:“Đạo hữu thỉnh.”

“Tạ trưởng lão thỉnh.” Hạ Vân Kiệt đồng dạng khách khí bày cái thủ thế.

“Ha ha! Cùng nhau, cùng nhau.” Tạ Trọng nhớ tới Tam Diệp Thiên Long châu quả nơi tay, lại có hy vọng lung lạc Nguyên Anh kỳ kiếm tu, tâm tình không khỏi rất là vui sướng.

Lúc này trận pháp sớm triệt hồi, ở thành chủ phủ quảng trường có một Cự điểu đứng ngạo nghễ.

Này chích Cự điểu lông chim bụi hoàng, còn có tạp sắc, nhưng lông chim thượng đã có lưu quang tràn đầy màu, ẩn ẩn tản mác ra một tia viễn cổ hơi thở.

“Này điểu là của ta tọa kỵ, danh hoàng cao đại điểu, tục truyền trên người có thượng cổ bất tử hoàng điểu một chút huyết mạch, lực đại vô cùng, trảo khả liệt núi đá, đã kết yêu đan nhưng cho tới bây giờ lại còn không có thể biến hóa.” Tạ Trọng dẫn Hạ Vân Kiệt hướng Cự điểu đi đến, mà kia Cự điểu gặp Tạ Trọng lại đây liền thu hồi một thân ngạo khí, dịu ngoan khuất thân, ý bảo bọn họ thượng bối.

“Bất tử hoàng điểu?” Hạ Vân Kiệt một bên theo Tạ Trọng nhảy lên hoàng cao đại điểu kia ước chừng có mẫu hứa đại phía sau lưng, một bên thấp giọng thì thào.

“Bất tử hoàng điểu truyền thuyết là ta vu tộc thánh sơn bất tử thần sơn trông coi trường sinh bất tử dược thần cầm, pháp lực vô biên, lực đại vô cùng, trảo khả trích nhật nguyệt tinh thần, chỉ tiếc nay ta vu tộc xuống dốc, tái không thể tái hiện ngày đó huy hoàng, hết thảy tẫn thành truyền thuyết.” Tạ Trọng gặp Hạ Vân Kiệt thấp giọng thì thào, không khỏi một trận cảm khái.

Kia hoàng cao đại điểu tựa hồ bởi vì nghe được Tạ Trọng nhắc tới nó tổ tiên chi ngữ, tâm tình có chút bành

bái, một tiếng dài lệ, mở ra thượng trăm trượng trưởng hai cánh, hô một chút, chở Hạ Vân Kiệt đám người xông lên tận trời.

“Nay ta vu tộc thánh sơn ở nơi nào?” Hạ Vân Kiệt nghe được “Trường sinh bất tử dược” Không khỏi cả người chấn động, hỏi.

Hắn này tranh bước trên ba ngàn giới, trừ bỏ muốn tìm kiếm Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh, diệt sát diễm long đế cung, tìm kiếm có thể thay đổi cha mẹ thiên bẩm tiên dược tiên đan cũng là nhất đại mục đích, nay nghe được “Trường sinh bất tử dược” Lại như thế nào có thể không chú ý?

Tạ Trọng nghe vậy chính là cười khổ lắc đầu.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng sớm đã biết đáp án là này, nhưng còn là không khỏi có chút thất vọng.

……

Thanh Nguyên thành, thành chủ phủ.

“Phụ thân, chẳng lẽ cứ như vậy tính sao?” Lệ Nhất Dược ngửa đầu nhìn xa kia che thiên tế nhật hoàng cao đại điểu dần dần hóa thành một điểm hoàng quang biến mất ở phía chân trời biên, mặt âm trầm, mắt thấu cừu hận thấu xương, không cam lòng hỏi.

“Bằng không ngươi muốn thế nào? Việc này vốn là ngươi gặp lợi vong nghĩa, tâm sinh ác đảm dựng lên, nếu là thần không biết quỷ không hay tham ô hạ kia Tam Diệp Thiên Long châu quả cũng liền thôi, lại cứ lại bị kia kiếm tu giảo việc này. Nay Tạ Trọng có Tam Diệp Thiên Long châu quả tương trợ, nhất định có thể ngưng tụ thành thứ năm đỉnh, hơn nữa kiếm tu kia có rõ ràng đầu nhập vào Tạ gia chi nhất, hai người hợp lực, cho dù ta

cũng không thấy được có thể ngăn cản được, có năng lực nề hà hắn như thế nào? Hiện tại việc cấp bách, nhưng thật ra tốt hảo lo lắng một khi Tạ Trọng đem việc này hội báo cùng đại trưởng lão, chúng ta nên như thế nào ứng đối.” Lệ Nhận thở dài nói.

“Chẳng lẽ chúng ta sẽ không có thể bị cắn ngược lại một cái, nói là Tạ Trọng bọn họ cướp của ta Tam Diệp Thiên Long châu quả sao?” Lệ Phong nghiến răng nghiến lợi hỏi.

Hắn bị phế vu đỉnh, tuy rằng hiện tại tuổi trẻ, lại có gia tộc duy trì, tổng cũng có thể một lần nữa tu trở về, khả cũng không phải trong tưởng tượng dễ dàng như vậy.

“Ngươi nghĩ rằng ta Vu Hàm quốc trưởng lão hội thật sự chính là bãi nhìn xem sao? Ngay cả điểm ấy chân tướng đều không thể điều tra tra ra manh mối sao?” Lệ Nhận sắc mặt trầm xuống, khiển trách.

“Nhưng là phụ thân hắn vừa rồi……” Lệ Phong không cam lòng thấp giọng nói thầm nói.

Chương 1202 : Quốc đô [thứ hai chương cầu vé tháng]

“Phong nhi, kia không giống với. Tam Diệp Thiên Long châu nếu ở vi phụ trong tay, một khi vi phụ dùng, cho dù trưởng lão hội cuối cùng điều tra đi ra, là chúng ta tham ô này Tam Diệp Thiên Long châu quả, khả khi đó vi phụ chỉ sợ đã đột phá tới địa vu ngũ đỉnh. Ta Vu Hàm quốc vốn thể nhược, đừng nói ở thương mang giới, liền ngay cả tại đây viễn man giới đảo đều là điểm để tồn tại, nay thật vất vả lại ra một vị địa vu ngũ đỉnh, ngươi cảm thấy trưởng lão hội hội bỏ được tự đoạn cánh tay sao? Nói sau một khi động phụ thân ngươi, ngươi gia gia bọn họ cũng phải muốn lo lắng a! Cho nên cuối cùng kết quả, trưởng lão hội cũng chỉ chuyện xảy ra sau nhiều cấp Tạ gia một ít bồi thường, nhưng chân chính chỗ tốt cũng là chúng ta chiếm được. Nhưng hiện tại hết thảy tự nhiên bất đồng ! Đáng giận kiếm tu a! Hỏng rồi của ta đại sự!” Lệ Nhất Dược gặp phụ thân rõ ràng sắc mặt không đúng, sợ con trai mà nói lại lại làm tức giận hắn, vội vàng đánh gãy giải thích nói.

“Tốt lắm, việc này đi ra đây là chỉ, ta muốn mau chóng tiến đến quốc đô, cùng nhị trưởng lão thông cái khí, nếu không đại trưởng lão một khi tức giận, đừng nói ngươi, cho dù phụ thân ngươi ta đều thừa nhận không nổi.” Lệ Nhận bắt tay ngăn, không được Lệ Nhất Dược đám người nói thêm gì đi nữa, sau đó dược trên người một đầu dài hai cánh đại xà, hướng quốc đô phương hướng bay đi.

……

Tạ Trọng vừa rồi cũng chỉ là ở ngoài trận nghe được Hạ Vân Kiệt bọn họ trong lúc đó vài câu đối thoại, ngay cả mông mang đoán, đại khái biết điểm sự tình hình dáng, nhưng cháu gái đám người ở vạn man sơn đến tột cùng

thu hoạch cái gì, lại đã xảy ra cái gì, hắn kỳ thật một điểm cũng không biết chuyện.

Trên đường vô sự, Tạ Trọng tự nhiên muốn hỏi khởi.

Chờ Tử Yên đám người đem này tranh thu hoạch trình cấp Tạ Trọng nhìn lên, dù là Tạ Trọng quý là Vu Hàm quốc trưởng lão, cũng là thiếu chút nữa khiếp sợ nhảy dựng lên.

Kia Tam Diệp Thiên Long châu quả tất nhiên là không cần nói, là thiên cấp dược liệu, có thể giúp hắn ngưng tụ thứ năm vu đỉnh, liền vẻn vẹn kia hai đầu kết huyết tinh man thú cũng là giá trị thật lớn vô cùng, về phần này khác cái gì ngược lại là tiếp theo.

Chờ Tạ Trọng nghe nói Hạ Vân Kiệt nhiều lần cứu giúp bọn họ, hơn nữa còn đem này đó nguyên bản hẳn là thuộc loại chính hắn thu hoạch trực tiếp đưa cho Tử Yên đám người, Tạ Trọng liền rốt cuộc không thể trấn định, vội vàng hướng tới Hạ Vân Kiệt thật sâu nhất cung đến cùng nói:“Hạ đạo hữu không chỉ có đối ta cháu gái đám người có cứu mạng đại ân, lại tặng cùng bọn họ như thế trân quý man thú cùng dược liệu, này ân Tạ Trọng thật sự suốt đời khó quên!”

“Đều là vu tộc nhất mạch, Tạ trưởng lão không cần khách khí, huống hồ ta cùng Tử Yên các nàng có thể ở vạn man sơn gặp nhau cũng là có duyên.” Hạ Vân Kiệt khách khí nói.

“Đáng tiếc Hạ đạo hữu bỏ vu tu kiếm, nay một thân tu vi đã trăn nguyên anh hậu kỳ, nếu không thánh dược thậm chí tiên dược khủng rất khó lại có sở đột phá, nếu không này Tam Diệp Thiên Long châu quả, Tạ Trọng là vạn vạn không dám chịu. Bất quá tại đây Tạ Trọng thề với trời, tương lai nếu có một ngày có cơ hội được đến thánh dược, tiên dược, chắc chắn trợ đạo hữu đột phá!” Tạ

Trọng nhìn Hạ Vân Kiệt, thần sắc trang nghiêm nói.

“Ha ha, ta đây tái này trước tạ quá Tạ trưởng lão rồi.” Hạ Vân Kiệt ôm quyền nói, tâm tình đảo qua phía trước bởi vì Lệ Nhất Dược đám người ác liệt hành vi âm trầm, một lần nữa tràn ngập vì Vu Hàm nhất mạch truyền thừa mà phấn đấu kích tình cùng ý chí chiến đấu.

“Không dám nhận. Ta này bất quá chính là không đầu hứa hẹn, lại như thế nào so với được đạo hữu đại ân.” Tạ Trọng khiêm tốn nói.

Hạ Vân Kiệt cười cười, cũng sẽ không tái khách khí. Lấy Tạ Trọng này cấp bậc vu tu, thiên cấp dược liệu đều đã là hy vọng xa vời chi dược liệu, thánh dược, tiên dược quả thật chính là nói nói, đời này chỉ sợ cũng không thấy được có thể nhìn thấy, càng đừng nói chiếm được.

Tiếp theo Tạ Trọng lại hỏi nổi lên ở Thanh Nguyên thành sự tình, Tử Yên lòng đầy căm phẫn đem sự tình đại khái nói một lần.

“Kia Lệ Nhất Dược thật sự là khinh người quá đáng, ta chắc chắn việc này bẩm báo đại trưởng lão! Đại trưởng lão tất cho chúng ta một cái công đạo!” Hoàng cao đại điểu phía trên, Tạ Trọng nghe xong cháu gái Tử Yên bẩm báo sau, thật sự là vừa sợ vừa giận.

Hắn chỉ biết là Lệ Nhất Dược tưởng tham ô hắn cháu gái gì đó, không nghĩ tới bọn họ thế nhưng tâm ngoan thủ lạt đến bực này trình độ!

Nói xong Tạ Trọng lại nhịn không được hướng Hạ Vân Kiệt cúc nhất cung nói:“Ít nhiều đạo hữu lại một lần ra tay cứu giúp, nếu không hậu quả thiết tưởng không chịu nổi. Bất quá đạo hữu ngươi yên tâm, chuyện này ta tất bẩm báo đại trưởng lão, muốn trưởng lão hội cho chúng ta đòi lại một cái công đạo, nếu trưởng lão hội bỏ mặc,

chờ ta ngưng tụ thứ năm vu đỉnh sau, cũng tất tự mình đi lên Lệ gia thảo cái công đạo!”

“Ta đổ không sao cả, dù sao chịu thiệt là bọn họ không phải ta. Bất quá nếu bọn họ không tư sai lầm, tiếp tục tại đây con đường đi xuống đi, cho dù Tạ trưởng lão lại khuyên bảo, ta cũng tất một kiếm lấy bọn họ tánh mạng.” Hạ Vân Kiệt lấy ra tu di túi tùy tay điêm điêm, sau đó sắc mặt đột nhiên trầm xuống, lạnh giọng nói.

Một tia sát khí theo hắn trên người phát ra, đừng nói Tử Yên đám người nhịn không được cả người run run một chút, liền ngay cả Tạ Trọng trái tim đều nhịn không được nhanh căng thẳng.

Kiếm tu đi quả nhiên là sát phạt chi đạo, một gã Nguyên Anh kỳ kiếm tu đều có này dũng mãnh quyết đoán hung lệ khí thế! Thế nhưng chút không sợ Lệ Nhận chính là một gã ngũ đỉnh địa vu!

Quốc đô cách Thanh Nguyên thành có vạn dặm xa, nhưng hoàng cao đại điểu không hổ là có được thượng cổ thần cầm vu sơn hoàng điểu một chút huyết mạch phi cầm, bất quá nói chuyện một lát công phu, liền đã ngang hồ nước đại dương cùng vô số sơn xuyên con sông.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt sớm đã đoán trước đến này viễn man giới đảo chỉ sợ so với địa cầu còn muốn lớn hơn không ít, bất quá khi hắn sừng sững ở hoàng cao đại điểu trên lưng, nhìn xuống phía dưới, gặp đại nhạc rộng lớn, bình nguyên rộng lớn, đại dương vô ngần, linh khí bốc lên, một đường bay vút mà qua, không biết đã nhận ra bao nhiêu đạo pháp lực dao động phóng lên cao, tuy rằng không cường đại, nhưng này số lượng cùng địa cầu vô cùng hiếm có số lượng nhất so với, còn là làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy một trận rung động.

Này còn chính là một cái xa xôi giới đảo a! Kia thương

mang giới lại nên như thế nào to lớn, lại nên có bao nhiêu tu giả? Kia ba ngàn giới lại nên loại nào to lớn, kia tu giả lại nên bao nhiêu? Trách không được diễm long đế cung tùy tùy tiện tiện có thể phái ra vạn tượng cảnh giới giao long tới bắt bộ thánh hỏa thiên long, nơi này thế giới như thế to lớn, linh khí như thế đầy đủ, thiên tài địa bảo như thế nhiều, nghĩ không ra cường giả đều khó a!

Bất quá mặc kệ các ngươi rất cường đại, ta đều chắc chắn muốn sừng sững ở cao nhất, quyết không tái làm cho của ta thân nhân, của ta người yêu chịu một chút thương tổn!

Rung động thế giới mang cho Hạ Vân Kiệt không phải áp lực cùng lui khiếp, tương phản, hắn trước nay chưa có ý chí chiến đấu sục sôi, trước nay chưa có nhiệt huyết sôi trào!

Trước kia ở địa cầu, hắn thích an nhàn, thích cùng thế vô tranh! Nhưng này cũng không ý nghĩa hắn trong khung vốn không có nam nhi tâm huyết, đơn giản khi đó hắn đã đứng ở cao nhất, đã không cần lại đi tranh cái gì. Nhưng hiện tại, cha mẹ hắn, hắn người yêu, hắn rất nhiều thân nhân bằng hữu còn tại xa xôi địa cầu, hắn muốn xé mở không gian, vượt qua thời không trở lại bọn họ bên người; Hắn còn có yêu hai nữ nhân lưu lạc ba ngàn giới, hắn cần đạp biến ba ngàn giới đem các nàng tìm kiếm trở về; Hắn còn có thâm cừu đại hận muốn báo; Mà hiện tại, minh minh trung làm cho hắn lưu lạc đến Vu Hàm quốc, hắn vị này Vu Hàm môn đương đại chưởng môn nhân lại gánh vác chấn hưng sư môn gánh nặng!

Này hết thảy cũng không cho phép hắn tái tiếp tục an nhàn đi xuống, đều cần hắn phá lệ quyết chí tự cường!

“Quốc đô đến!” Đột nhiên Tạ Trọng chỉ phía xa xa xa,

thái dương hạ xuống địa phương nói.

Một vòng tịch dương hạ, một tòa hùng vĩ cự thành đồ sộ đứng lặng.

Tịch dương đem cả tòa cự thành nhuộm thành màu vàng một mảnh, trăm trượng cao, liên miên mấy trăm dặm tường thành phảng phất một đạo không gì phá nổi cự sơn đem cả tòa thành cấp quay chung quanh bảo hộ lên.

Mọi người vừa thấy đến chỗ tòa này cự thành tất cả đều ào ào phi lạc cùng, đi bộ vào thành.

Quốc đô không thể phi hành!

Nhưng hoàng cao đại điểu nhưng không có làm gì tạm dừng, kích động một đôi che thiên tế nhật cự sí, gào thét theo quốc đô trên tường thành bay vút mà qua.

Trên tường thành thủ vệ không chỉ có không có ngăn lại, nhưng lại tất cả đều dùng sùng bái kính sợ ánh mắt nhìn theo hoàng cao đại điểu theo bọn họ đỉnh đầu bay vút mà qua.

Vu Hàm quốc, không có quốc vương, hết thảy quốc gia đại sự đều có trưởng lão hội thương nghị quyết đoán.

Mỗi một vị trưởng lão đối với Vu Hàm quốc con dân mà nói đều là tôn quý vô cùng, cũng là Vu Hàm quốc thủ hộ thần.

Quốc đô phi thường thật lớn, trong thành có sơn xuyên con sông, Tạ Trọng trưởng lão phủ ở thành tây, một tòa cao nghìn trượng ngọn núi phía trên.

Ngọn núi úc úc thương thương, linh khí quanh quẩn, khí trời khí bốc lên, ngọn núi đỉnh phảng phất bị một thanh

cự kiếm toàn bộ cấp thiết bình bình thường, dĩ nhiên là một mảnh hơn mười dặm phạm vi bình địa.

Một tòa rộng lớn cung điện liền tọa lạc tại bình địa trung ương, cung điện có màu xanh cự thạch kiến thành, lộ ra phong cách cổ xưa cùng năm tháng tang thương.

“Đương! Đương! Đương!” Thanh thúy vang dội chung đỉnh thanh ở cung điện lý truyền ra đến, quanh quẩn ở bên trên ngọn núi, truyền ra ngàn dặm ở ngoài.

“Cung nghênh trưởng lão! Cung nghênh khách quý!” Cung điện cửa không biết khi nào dĩ nhiên sắp xếp một loạt người, gặp hoàng cao đại điểu hạ xuống, cung kính làm lễ.

Những người này người người tu vi cũng không tục, thấp nhất cũng là địa vu tứ đỉnh sơ kì cảnh giới.

“Ha ha, Tạ huynh cần gì phải như thế hưng sư động chúng đâu!” Hạ Vân Kiệt thấy thế thế nào còn không biết là Tạ Trọng ở vào thành là lúc, lợi dụng đặc thù đưa tin thuật, thông tri người bên trong phủ.

“Nên, Hạ huynh đối chúng ta Tạ phủ có đại ân!” Tạ Trọng tự mình dắt Hạ Vân Kiệt hạ hoàng cao đại điểu, cười nói:“Ở đây đều là ta Tạ phủ trụ cột vững vàng, cũng là Vu Hàm quốc lương đống tài, ngươi lần này không chỉ có đã cứu ta cháu gái, cũng cứu bọn họ trung một ít người con cháu.”

Trải qua trên đường trao đổi, hai người dĩ nhiên rất là rất quen, không hề khách sáo đạo hữu cùng trưởng lão.

Hạ Vân Kiệt ở địa cầu khi không tốt xã giao, cũng không thích xã giao, đến Vu Hàm quốc như trước như thế.

Ở Tạ Trọng giới thiệu cùng Tạ phủ thượng tầng nhân

vật nhất nhất nhận thức sau, lại tiếp nhận rồi La Chiến tổ phụ Phiêu Kị đại tướng quân đám người bái tạ sau, lợi dụng tu luyện vì từ cáo từ. Mà trên thực tế, Hạ Vân Kiệt nay nguyên thần bị thương chưa khang phục, hắn cũng quả thật cần tìm cái im lặng địa phương nắm chặt thời gian dưỡng thương tu luyện.

Tạ Trọng gặp Hạ Vân Kiệt cũng không am hiểu giao tế, nhớ tới hắn là nhất giới tán tu, độc lai độc vãng quen, tự nhiên không tốt miễn cưỡng, liền tự mình cho hắn an bài cũng tự mình lĩnh hắn đi một cái phòng chữ Thiên động phủ.

Đỉnh núi cung điện, là Tạ phủ nghị sự tiếp khách, lên đài thụ nói, còn có kinh thư, các loại thiên tài địa bảo, pháp bảo cất giữ trọng địa, chân chính tu luyện cũng không phải ở trong này, mà là ở sườn núi mở mang đi ra động phủ.

Động phủ cấp bậc ấn huyền, địa, thiên đến phân chia, phòng chữ Thiên động phủ tự nhiên là linh khí tối đầy đủ động phủ, cả tòa ngọn núi cũng chỉ có hai tòa. Trong đó một tòa là Tạ Trọng tự thân tu luyện chi dùng, mặt khác một tòa tắc cho dù là Tạ Trọng tử nữ cũng không phải có thể tùy tiện sử dụng, cần nhất định cống hiến giá trị hoặc là ngang giá trị thiên tài địa bảo, hoặc là quả thật đến đột phá thời khắc mấu chốt, mới vừa rồi có thể cho thuê một đoạn thời gian.

Chương 1203 : Tu luyện động phủ [đệ tam chương cầu vé tháng]

“Hạ huynh ngươi xem trước tạm thời tại đây tĩnh tâm tu luyện như thế nào? Chờ thêm mấy nếu cảm thấy không thích hợp, ta tái cái khác an bài.” Tạ Trọng đem Hạ Vân Kiệt lĩnh đến chữ thiên nhị hào động phủ, khách khí nói.

Đừng nhìn Hạ Vân Kiệt cảnh giới cao thâm, đã là địa vu thất đỉnh chi cảnh, khả ở địa cầu, cho dù hắn tỉ mỉ bố trí quát sơn tiên cảnh cũng bất quá cùng nơi này bình thường sơn mạch linh khí gần. Này sơn là Vu Hàm quốc trưởng lão tu luyện nơi, linh khí nồng đậm trình độ xa hơn không phải bình thường sơn mạch có thể so sánh. Có thể nói theo nào đó góc độ đến giảng, Hạ Vân Kiệt lúc này có điểm như là hương ba lão lần đầu tiên vào thành, lưu mỗ mỗ tiến đại quan viên bình thường. Nay Tạ Trọng lại đem này sơn hai tòa chữ thiên động phủ chi nhất cho Hạ Vân Kiệt, Hạ Vân Kiệt vừa mới đến động phủ cửa liền cảm thấy có cổ nồng đậm linh khí đập vào mặt mà đến, làm cho hắn hít sâu một ngụm nhất thời đều cảm thấy thần thanh khí sảng, lại nào có cái gì không hài lòng.

“Tạ huynh khách khí, nơi này ta thực vừa lòng.” Hạ Vân Kiệt vội vàng nói.

“Ta đây an tâm, như thế ta sẽ không quấy rầy Hạ huynh tĩnh tu. Ta đem Diệp Thông cùng Lạc Linh ở tại chỗ này, làm cho bọn họ hỗ trợ quản lý động phủ, chiếu cố Hạ huynh khởi cư ẩm thực, nếu có cái gì cần, Hạ huynh cũng cứ việc phân phó bọn họ, động phủ trung gì này nọ, nếu có cần, Hạ huynh tẫn nên đi.” Tạ Trọng gặp Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ vừa lòng sắc, thế này mới cười chắp tay nói.

Hạ Vân Kiệt ở địa cầu khi người loại nào thân phận,

cũng cam nguyện đại ẩn cùng đại học dạy học dục nhân, không thích người đi theo làm tùy tùng hầu hạ, đến nơi này tự nhiên cũng là không vui như vậy bị người hầu hạ, vốn định cự tuyệt, nhưng vừa chuyển niệm, chính mình nhân sinh không quen, có rất nhiều này nọ cũng quả thật cần phải có cá nhân tại bên người câu hỏi. Này Diệp Thông cùng Lạc Linh đều là chính mình ở vạn man sơn đánh quá giao tế, hai người tính cách cũng đều không sai, toại cũng liền nhiều điểm, nói:“Nhiều như vậy cảm ơn huynh.”

“Hạ huynh khách khí, như thế ta liền cáo từ!” Nói xong Tạ Trọng lại chắp tay, sau đó xoay người rời đi.

Chữ thiên động phủ khai ở ngọn núi tầng cao nhất sơn thể, phân nam bắc hai mặt hai tòa động phủ. Hạ Vân Kiệt chỗ chữ thiên nhị hào động phủ ở nam diện sơn thể, đối diện động phủ địa phương là hai tòa nhỏ sơn phong, vừa vặn hình thành một cái thiên nhiên đại môn, vào hai tòa nhỏ sơn phong hình thành sơn môn, bên trong đó là một mảnh nhẹ nhàng triền núi, là ước chừng có hai trăm mẫu linh dược điền. Nơi này linh dược đại đa số là huyền cấp linh dược, cũng có một chút địa cấp, thiên cấp tắc không thấy bóng dáng, bất quá dù là như thế, như vậy nhất đại phiến linh dược điền, một trận thanh gió thổi đến, hương thơm chui mũi, cũng là làm cho Hạ Vân Kiệt này “Hương ba lão” Có một loại như lầm sấm Vương Mẫu nương nương bàn đào viên cảm giác.

Qua linh dược, đều biết tòa phong cách cổ xưa thanh lịch lầu các đình đài, là động phủ chủ nhân dùng để chào hỏi khách nhân cùng với làm cho hầu hạ người ở lại địa phương.

Qua lầu các đình đài, có một đường thông hướng một cái ước chừng có mười trượng cao, năm trượng khoan cự thạch đại môn. Cự thạch đại môn phía trên rồng bay

phượng múa điêu khắc “Nam thiên động phủ” Bốn chữ to.

“Một đoạn này thời gian ta liền tạm thời trước tiên ở nơi này tu luyện !” Hạ Vân Kiệt ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái đỉnh đầu “Nam thiên động phủ” Bốn chữ to, trong mắt lóe ra một tia phức tạp ánh mắt.

Ở vừa mới thoát ly hiểm cảnh khi, hắn nghĩ là lập tức muốn đi tìm tìm Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh. Nhưng khi hắn ở vạn man sơn nghe xong Tử Yên có liên quan ba ngàn giới giới thiệu sau, hắn liền đánh mất kia ngây thơ mà xúc động ý tưởng.

Ba ngàn giới rộng lớn vô ngần, muốn tìm hai người so với biển rộng tìm kim đều phải khó khăn, huống chi ba ngàn giới trung cường giả vô số, lấy hắn nay trạng huống, lại như thế nào khả năng kéo dài qua ba ngàn giới, biến tìm hai người đâu? Muốn làm không tốt, nhân không tìm được, hắn đổ trước tổn lạc.

Cho nên việc cấp bách nhưng thật ra khôi phục mệnh phủ nguyên thần, một lần nữa ngưng tụ tử phủ nguyên thần cùng hoàng đình nguyên thần, cùng với ở vu tu một đạo mau chóng tăng lên cảnh giới. Mà trong lúc này, Vu Hàm quốc xuất hiện cũng cho một cái Hạ Vân Kiệt một cái lớn mật mà hùng tâm bừng bừng ý tưởng.

Hắn muốn lấy Vu Hàm quốc làm căn cơ, tái hiện ngày xưa Vu Hàm môn nhất mạch huy hoàng, sau đó mượn Vu Hàm quốc thế lực tìm biến ba ngàn giới.

Một người lực lượng hữu hạn, nhưng mọi người góp củi lửa cao! Như thế so với hắn một người tìm biến ba ngàn giới tìm kiếm đến Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh tỷ lệ không biết muốn cao bao nhiêu lần, đương nhiên còn có tìm kiếm có thể thay đổi người căn cốt linh dược linh đan.

Về phần tìm diễm long đế cung báo thù, Hạ Vân Kiệt cũng không có tính toán đem Vu Hàm môn tha xuống nước.

Mà tại đây phía trước, hắn muốn làm làm một cái những người đứng xem, cẩn thận quan sát hiểu biết này đã xuống dốc vu tộc "Đế quốc". Xem hắn hay không còn có dược khả cứu, nhìn xem còn có bao nhiêu khả kham tạo nên vu tộc tướng sĩ. Nếu không nếu tuyệt đại bộ phận mọi người giống Lệ Nhất Dược giống nhau âm hiểm ngoan độc, Hạ Vân Kiệt lại như thế nào khả năng lấy Vu Hàm quốc làm căn cơ, tái hiện ngày xưa Vu Hàm môn nhất mạch huy hoàng đâu?

Này cũng là Hạ Vân Kiệt ẩn mà không phát, chỉ hiển lộ chính mình tiên tu phương diện tu vi cảnh giới, cũng không bại lộ vu tu phương diện kinh người cảnh giới nguyên nhân chỗ.

Hạ Vân Kiệt rảo bước tiến lên động phủ, Diệp Thông cùng Lạc Linh không có hắn cho phép tắc thủ đứng ở cự thạch cửa.

Động phủ bên trong có khác động thiên, không chỉ có không gian thật lớn, sáng sủa, bên trong linh khí lại so với bên ngoài còn muốn nồng đậm rất nhiều.

Động phủ đi vào trừ bỏ một cái cùng loại đại sảnh rộng mở không gian, hoàn này đại sảnh còn kiến có bốn mật thất.

Một cái là tu luyện mật thất. Tu luyện mật thất phi thường đơn giản, ba mặt tường đá, một cái cửa vào, chỉ có nhất gác lại ở mật thất trung gian, ẩn ẩn có nồng đậm tựa hồ muốn vụ hóa linh khí theo dưới chậm rãi dật ra, kia lại ẩn ẩn có sáng mờ lưu động, hiển nhiên không phải phàm ngọc.

Hạ Vân Kiệt thử ngồi xếp bằng tại kia phía trên, không chỉ có nhất thời cả người lập tức bị linh khí quanh quẩn, hơn nữa tâm thần tựa hồ cũng nháy mắt bình tĩnh xuống dưới, linh đài Không Linh như tẩy.

Quả nhiên không phải bình thường Ngọc Thạch, thế nhưng có thanh tâm khu ma chi hiệu, Hạ Vân Kiệt âm thầm tán thưởng một câu, sau đó bắt đầu vận chuyển "Vũ vương quyết", nhất thời toàn bộ trong mật thất linh khí đều bị quấy lên, ào ào hướng hắn mi tâm chỗ kia tôn cổ đỉnh dũng đi, lại có linh khí nhanh chóng theo dưới dật đi ra tràn ngập mật thất.

Bất quá một lát công phu, Hạ Vân Kiệt liền nhận thấy được mệnh phủ nguyên thần có rõ ràng ngưng luyện tăng đại dấu hiệu, trong cơ thể bảy tôn vu đỉnh cũng đồng dạng như thế.

"Ở địa cầu là lúc, bởi vì linh khí cực kì cằn cỗi, ta chỉ có ở giờ mẹo hai giờ hấp thu luyện hóa Đông Lai tử khí, còn lại thời gian cho dù ở quát sơn tiên cảnh tu luyện, hiệu quả cũng là rất nhỏ. Nay ở trong này tu luyện, này hiệu quả thế nhưng so với ta giờ mẹo hấp thu luyện hóa Đông Lai tử khí còn muốn tốt hơn mấy lần, hơn nữa tái không thời gian hạn chế. Này chính là nhất tích xa giới đảo đều có như thế địa phương, nếu là này đại giới, này đại giáo thánh địa, chẳng phải là lại càng không được?" Hạ Vân Kiệt tu luyện một lát liền vẻ mặt cảm khái mở ra hai mắt.

Sau đó Hạ Vân Kiệt đứng dậy lấy mở kia khối, phía dưới thế nhưng có một thật nhỏ như mắt mèo bàn cái khe, có tiên linh khí theo kia cái khe trung chậm rãi dật ra, tràn ngập ở toàn bộ mật thất.

"Quả nhiên này sơn hợp với linh mạch, nơi này mật thất lại linh mạch một chỗ linh mắt, thật là trân quý." Hạ Vân

Kiệt trong đầu có không ít thượng cổ phá thành mảnh nhỏ truyền thừa, cũng là là biết một chút thường thức, thấy thế không khỏi lại một trận cảm khái.

Một lần nữa đem thả lại tại chỗ, Hạ Vân Kiệt lại đẩy ra này khác vài cái mật thất cửa đá. Một cái là khởi cư phòng, cuộc sống đồ dùng đầy đủ mọi thứ, một cái là phòng luyện đan, không chỉ có có đan lô, còn đặt một ít có liên quan luyện đan phương diện đan thư, chính là đều là cơ bản đan thư. Một cái khác là phòng luyện khí, bên trong thiết bị cũng đầy đủ mọi thứ, đồng dạng cũng có một ít có liên quan luyện khí giới thiệu.

“Theo hôm nay bắt đầu ta tất anh dũng đi tới!” Hạ Vân Kiệt ở động phủ lý đi dạo một vòng, âm thầm hạ quyết định, sau đó đem Diệp Thông cùng Lạc Linh kêu tiến vào nói:“Ta muốn bế quan tu luyện một đoạn thời gian, cũng là không có các ngươi sự tình gì. Nơi này linh khí so với bên ngoài nồng đậm, các ngươi liền tại đây động phủ đại sảnh tu luyện, không cần mỗi ngày canh giữ ở cái động khẩu.”

“Đa tạ tiền bối!” Diệp Thông cùng Lạc Linh nghe vậy không khỏi mừng rỡ.

Bọn họ chính là Tạ gia phe phái tiếp theo chút nhân vật trọng yếu tử nữ, nếu không có xông ra cống hiến, bình thường căn bản là không cơ hội bước vào hôm nay tên cửa hiệu động phủ một bước, nay thế nhưng có thể được Hạ Vân Kiệt đáp ứng tiến phòng chữ Thiên đại sảnh tu luyện, tuy rằng không phải kia tu luyện mật thất, nhưng đối với bọn họ mà nói cũng là một cái thiên đại cơ duyên.

“Ha ha, không cần khách khí, chúng ta coi như là cùng chung hoạn nạn qua!” Hạ Vân Kiệt cười khoát tay, sau đó lập tức đi vào tu luyện mật thất, sau đó đóng lại cửa đá.

Diệp Thông cùng Lạc Linh nhìn đóng chặt cửa đá, trong mắt chớp động cảm động ánh mắt.

Đó là một nhược nhục cường thực xã hội, thực lực càng mạnh càng cao cao ở thượng, thực lực nhược tiểu ở bọn họ trong mắt bất quá là con kiến thôi, nhưng Hạ Vân Kiệt hiển nhiên không phải!

“Có thể gặp Hạ tiền bối, thật sự là chúng ta đại cơ duyên a!” Hồi lâu, càng dễ dàng cảm tình xúc động Lạc Linh vạn phần cảm khái nói.

“Đúng vậy!” Diệp Thông nặng nề mà gật gật đầu.

……

Trong mật thất, Hạ Vân Kiệt ngồi xếp bằng ngồi ở thượng, làm cho chính mình đắm chìm ở linh khí quanh quẩn trung, sau đó xuất ra theo Lệ Nhất Dược đám người nơi nào được đến tu di túi.

Tứ đỉnh địa vu tùy thân mang theo tu di túi cất chứa còn là thực phong phú, cho dù bách sát quốc hoàng thái tôn Âm Mông cũng là xa không thể theo chân bọn họ so sánh với. Nhất là Lệ Nhất Dược cùng trưởng lão hội nghi trượng Lệ Sùng, bọn họ tu di túi gì đó liền càng nhiều.

Giống Lệ Sùng tu di túi, chỉ tứ phẩm linh tinh còn có năm mươi khối, địa cấp linh dược huyết mộc liên tử năm khỏa, tử kim trản mẫu thảo một gốc cây, một viên man thú huyết tinh, mấy thứ này đều là bị hắn trân mà trọng nơi một mình đặt ở một chỗ, giống kia huyết mộc liên tử cùng tử kim trản mẫu thảo còn có huyết tinh đều là dùng hộp ngọc trang lên. Trừ bỏ này đó, này khác sẽ không thậm đáng giá, ít nhất đối với Lệ Sùng mà nói là như thế, có ba trăm khối tam phẩm linh tinh, một chút huyền

cấp linh dược, một chút bình thường man thú thịt, còn có chút Hạ Vân Kiệt cũng kêu không ra tên khoáng thạch.

Lệ Nhất Dược cất chứa so với Lệ Sùng còn hơn không ít, tứ phẩm linh tinh có hai trăm khối nhiều, địa cấp linh dược có huyết mộc liên tử mười khỏa, ngàn năm nhân sâm hai khỏa, tử huyết ma quỳ tử mười khỏa, man thú huyết tinh chỉ có một viên, bất quá tính chất rõ ràng so với Lệ Sùng kia khỏa hảo. Trừ bỏ này đó, Hạ Vân Kiệt còn phát hiện một trứng gà lớn nhỏ vạn năm tử mẫu thiết một khối, đây là có thể luyện chế linh khí tài liệu chi nhất. Bất quá chính là thiếu chút, cũng là xa không đủ để luyện chế một kiện linh khí.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1204 : Đại trưởng lão [thứ bốn chương cầu vé tháng]

Pháp bảo phân huyền khí, địa khí, linh khí, tiên khí cùng thần khí. Sau danh như ý nghĩa là thần tiên sử dụng pháp bảo, ba ngàn giới trung tuy rằng cũng có tồn tại, nhưng rất thưa thớt cực điểm, gì một kiện xuất thế đều có thể khiến cho ba ngàn giới oanh động, thậm chí có chút đều có thể khiến cho giáo chủ cấp bậc ra tay.

Mỗi một cấp pháp bảo lại phân biệt chia làm hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm cùng đỉnh cấp bốn cùng bậc.

Giống Hạ Vân Kiệt theo Cô Độc Phách trong tay thu được phược long tác đó là thuộc loại đỉnh cấp linh khí, giống La Chiến, Tử Yên đám người sử dụng pháp bảo thậm chí Lệ Nhất Dược sử dụng kia màu vàng Khai Sơn phủ cũng bất quá chính là huyền khí cấp bậc. Hạ Vân Kiệt ở vạn man sơn luyện chế kia phi kiếm, bởi vì khắc thượng cổ tứ tượng kiếm trận trung một tiểu bộ phận không trọn vẹn kiếm trận, nhưng thật ra đã được cho địa khí cấp bậc. Có thể nghĩ, này Lệ Nhất Dược trong tu di túi cất chứa có nhất khả luyện chế linh khí tài liệu, chẳng sợ số lượng rất ít, coi như là phi thường trân quý.

Lệ Nhất Dược gì đó trừ này đó ở ngoài, này khác liền đều là bình thường mặt hàng, nhưng số lượng còn là thực thật lớn, giống tam phẩm linh tinh liền có hai ngàn khối nhiều, mà Tử Yên quý vì trưởng lão cháu gái, toàn bộ giá trị con người cũng bất quá liền trăm đến khối tam phẩm linh tinh, có thể nghĩ, Lệ Nhất Dược thân là thành chủ của cải có bao nhiêu dày.

Còn lại hai vị tứ đỉnh địa vu cất chứa tựu ít đi không ít, hai người hợp nhau đến đều còn so với Lệ Sùng cất chứa kém một ít. Bất quá đối với Hạ Vân Kiệt mà nói, này đã là một bút thực thật lớn tài phú, phải biết rằng ở

địa cầu Hạ Vân Kiệt liền ngay cả một khối nhất phẩm linh tinh cũng chưa chạm qua a!

“Đáng tiếc hiện tại thân ở ba ngàn giới, về nhà thông đạo lại đã bị phá hủy, không thể đem mấy thứ này đưa về địa cầu, nếu không nếu là đem mấy thứ này đưa trở về, Vu Hàm môn đệ tử tu vi khẳng định có thể cấp tốc tăng lên.” Hạ Vân Kiệt kiểm kê hoàn thu hoạch sau, đem sở hữu gì đó đều tập trung đến Lệ Nhất Dược tu di trong túi, trong lòng âm thầm tiếc hận cảm khái.

Lệ Nhất Dược tu di túi lớn nhất, có mười mét dài rộng, có 6 mét cao, suốt sáu trăm lập phương mét.

Bất quá rất nhanh Hạ Vân Kiệt hãy thu nổi lên trong lòng tiếc hận cảm khái, nhắm mắt lại, bảo trì linh đài không minh, bắt đầu tĩnh tâm tu luyện.

Mặc kệ là mượn huyết tinh, man thú huyết nhục, còn là linh tinh, tu luyện đứng lên tốc độ đều so với hấp thu trong thiên địa phát ra linh khí nhanh hơn, nhưng mặc kệ là là huyết tinh, man thú huyết nhục còn là linh tinh liền như siêu cao dinh dưỡng, anbumin thức ăn thậm chí có chút cùng loại bổ dưỡng phẩm giống nhau, trong thời gian ngắn sử dụng đối thân thể có đại có ích, nhưng không thể làm thời gian dài hằng ngày dùng ăn, nếu không không phải hư không chịu bổ đó là tiêu hóa bất lương. Mà trong thiên địa tự nhiên phiêu dật linh khí tắc phảng phất cơm, diện bao, cũng là người cần **** dùng ăn.

Không lâu trước, Hạ Vân Kiệt ở vạn man sơn liên tiếp dùng ăn vài cọng địa cấp dược liệu cùng man thú thịt, lại hấp thu luyện hóa hai khỏa huyết tinh, bổ dưỡng dĩ nhiên có điểm hơn, cho nên chẳng sợ lần này phát ra một bút tiền, Hạ Vân Kiệt còn là thu hồi trong lòng tham dục, mà là thành thành thật thật ngồi xếp bằng chậm rãi tu luyện.

Tu luyện chi đạo, thỉ trương có độ, không chỉ có nói là tu luyện cùng thả lỏng nghỉ ngơi, nói cũng là hấp thu luyện hóa thiên địa linh khí, Tinh Nguyên khí huyết.

Hạ Vân Kiệt hiện tại tuy rằng ước gì lập tức đăng đỉnh ba ngàn giới, nhưng hắn càng biết dục tốc tắc bất đạt. Huống hồ ở địa cầu khi Hạ Vân Kiệt ngay cả ở công trường chuyển chuyên, ở quán bar bưng đĩa bực này tầng dưới chót công tác đều trải qua, nay ngủ đông một đoạn thời gian lại bị cho là cái gì.

Duy nhất làm cho Hạ Vân Kiệt lo lắng đơn giản chính là Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh an nguy, còn có trên địa cầu thân nhân thôi. Bất quá chuyện tới nay, Hạ Vân Kiệt cho dù lo lắng cũng vô dụng, cũng may Hạ Vân Kiệt biết tử phủ nguyên thần tổn lạc cuối cùng một khắc, một phân thành hai đem còn sót lại tối tinh thuần kia lũ lực lượng nhập vào hai người mi tâm, hẳn là có thể cho các nàng một ít giúp, không đến mức làm cho các nàng giống phàm nhân bình thường nhu nhược. Mà trên địa cầu thân nhân, trừ bỏ hội bởi vì tưởng niệm lo lắng hắn mà thống khổ, tạm thời đổ không có sinh mệnh an nguy vấn đề.

Hạ Vân Kiệt ngay từ đầu tu luyện, mi tâm lốc xoáy liền bắt đầu chậm rãi chuyển động đứng lên, đem mật thất linh khí tất cả đều hấp dẫn lại đây, rất nhanh Hạ Vân Kiệt cả người liền bị linh khí quanh quẩn, bảo tướng đoan trang ở linh khí trung như ẩn như hiện, phảng phất chân chính thần tiên đắc đạo cao nhân bình thường.

Tu luyện vô giáp, Hạ Vân Kiệt này nhất tu luyện, linh đài không minh, không tư không niệm, cả người đều đắm chìm đến trong huyền diệu thế giới đi.

……

Quốc đô trung ương, một tòa vạn nhận cự sơn cao tủng nhập thiên, đồ sộ mà đứng.

Ngọn núi đỉnh, có nhất rộng rãi phong cách cổ xưa cự điện đứng sừng sững, cung điện thượng dựng thẳng khắc có hai chữ “Vu điện”.

“Vu” Tự một bút nhất hoa đều tản ra to lớn uy nghiêm, phảng phất quân lâm thiên hạ, bễ nghễ tứ phương, làm cho người ta không tự chủ được tâm sinh kính sợ nhìn lên.

Đột nhiên một chích cánh mở ra, che thiên tế nhật đại điểu đáp xuống ngọn núi đỉnh, theo trên nhảy xuống một người hướng cự điện đi đến, người này không phải người khác đúng là Tạ Trọng.

Tạ Trọng không có hướng chính điện đi đến, mà là đi hướng bên trái thiên điện.

“Mời vào đi thông báo một tiếng đại trưởng lão, nói ta có chuyện muốn bẩm cùng hắn.” Tạ Trọng đi đến thiên cửa đại điện cũng không có lập tức đi vào, mà là hướng thủ điện giả hơi hơi gật đầu phân phó nói.

“Tạ Trọng vào đi.” Thủ vệ nhân còn không có trả lời, một đạo uy nghiêm trung mang theo một tia thương lão thanh âm vang lên.

Nói chuyện tự nhiên đó là Vu Hàm quốc đại trưởng lão Bành Thiên Võ.

Đại trưởng lão Bành Thiên Võ làm người chính phái uy nghiêm, tu vi cao thâm, đã trăn tới địa vu ngũ đỉnh hậu kỳ cao nhất, là Vu Hàm quốc chân chính kình thiên cự trụ. Vu Hàm quốc có thể ở này viễn man giới đảo cùng bách sát quốc cùng liệt ưng quốc thành tam quốc thế chân vạc chi thế, có rất đại một bộ phận nguyên nhân đó

là bởi vì có đại trưởng lão tọa trấn.

Cho nên Tạ Trọng tuy rằng cùng đại trưởng lão đều là trưởng lão, đến nơi này nhưng cũng không dám có gì thác đại thất lễ.

“Là.” Tạ Trọng khiêm tốn lên tiếng, sau đó liền vào thiên điện.

Thiên điện phía trên, ngồi một lão giả.

Lão giả khung xương thật lớn, xa nhìn như hồ cực kì khôi ngô, nhưng nếu gần xem lại phát hiện hắn cả người bắp thịt đã khô quắt xuống dưới, làn da cũng không hề sáng bóng, có chút nhăn ba. Loại tình huống này cùng Tạ Trọng tuy rằng đều là lão giả, nhưng thoạt nhìn lại như trước phi thường cường tráng hoàn toàn bất đồng.

“Đại trưởng lão, ngài như thế nào biến thành như vậy ?” Tạ Trọng thấy thế không khỏi một tiếng thét kinh hãi, trong mắt toát ra kinh hoảng khẩn trương sắc.

“Không có gì hay kỳ quái, ta tuổi đã lớn, không thể bước qua địa vu ngũ đỉnh này một cửa, huyết khí suy bại là tất nhiên, ta cảm giác được của ta thời gian đã không nhiều lắm, vốn ngươi hôm nay không đến, ta cũng vậy chuẩn bị triệu tập các ngươi tiến đến nghị sự. Cần trước thời gian làm chuẩn bị a!” Bành Thiên Võ nhìn như đối nhau tử nhìn xem thực khai, rất là rộng rãi, nhưng hắn kia dần dần đã mất đi sáng rọi, trở nên đục ngầu lão trong mắt lại lộ ra thật sâu lo lắng cùng bi thương.

“Đại trưởng lão, ngài tất nhiên không có việc gì. Ta cháu gái Tử Yên lần này ở vạn man sơn tìm được một gốc cây Tam Diệp Thiên Long châu quả, có lẽ ngươi ăn này quả có thể bước ra này một cửa.” Tạ Trọng nghe vậy không khỏi quá sợ hãi, vội vàng nói.

Bất luận bách sát quốc quốc chủ bách sát ma vương âm minh còn là liệt ưng quốc quốc chủ liệt ưng lão tổ, đều là phân thần sơ kì cảnh giới, sở dĩ không dám khẽ mở chiến quả thực là bởi vì Vu Hàm quốc hữu Bành Thiên Võ ở.

Bành Thiên Võ tuy rằng chính là địa vu ngũ đỉnh cao nhất chi cảnh, theo cảnh giới xem còn kém bách sát ma vương cùng liệt ưng lão tổ một bậc, nhưng vu lấy sức chiến đấu nổi tiếng thượng cổ thời đại, tu luyện lại là bản thể, nhất mạnh mẽ dũng mãnh, một khi liều mạng, cho dù bách sát ma vương cùng liệt ưng lão tổ cũng khó miễn có thân tổn hại nguy hiểm.

Chỉ khi nào Bành Thiên Võ vừa đi, Vu Hàm quốc liền không người có thể kiềm chế bách sát ma vương cùng liệt ưng lão tổ, như vậy Vu Hàm quốc tất nhiên nguy hiểm.

“Không cần lãng phí bực này trân quý dược liệu. Ngũ đỉnh cao nhất đến lục đỉnh nhìn như chỉ kém một đường, kỳ thật cũng là giống như hồng câu, nếu ta còn tuổi trẻ, huyết khí tràn đầy khi, có lẽ còn có thể dùng hướng nhất hướng, nay trừ phi thánh dược, hoặc là tìm được ta Vu Hàm quốc mất mát truyền thừa vu pháp, này hồng câu ta là nhất định khóa bất quá đi.” Đại trưởng lão đầu tiên là mặt lộ vẻ một tia kinh hỉ, sau đó thở dài khoát tay.

“Đại trưởng lão không phục dùng lại như thế nào biết được, có lẽ tựu thành đâu?” Tạ Trọng chưa từ bỏ ý định khuyên nhủ.

“Ha ha, Tạ Trọng ngươi này phân tâm ý ta lĩnh, chuyện của ta ta nhất rõ ràng. Bất quá lại nói tiếp Tử Yên nha đầu kia nhưng thật ra vận khí tốt, thế nhưng có thể tìm được Tam Diệp Thiên Long châu quả, bất quá giống bực này thiên cấp dược liệu, bình thường đều có hung cầm mãnh thú trông coi, lấy Tử Yên các nàng thực lực chỉ sợ

còn không có biện pháp hổ khẩu đoạt thực đi.” Đại trưởng lão mặt lộ vẻ một tia nghi hoặc sắc.

“Đúng vậy, có thể được đến một gốc cây Tam Diệp Thiên Long châu quả còn muốn ít nhiều ta vu tộc một vị kiếm tu tán nhân. Nếu không phải hắn ra tay giúp việc, Tử Yên các nàng cho dù không mệnh tang độc giác man bưu chi trảo, chỉ sợ cũng hội……” Nói tới đây, Tạ Trọng do dự hạ, không nói thêm gì đi nữa.

Đại trưởng lão nay huyết khí cực kì suy bại, thọ nguyên không nhiều lắm, hắn thật sự không nghĩ ở phía sau lại cho hắn lão nhân gia trong đầu ngột ngạt.

“Chỉ sợ cái gì? Hay là tộc của ta còn có người gặp lợi nảy lòng, tưởng cường thủ hào đoạt, tham ô này Tam Diệp Thiên Long châu quả bất thành?” Đại trưởng lão tọa trấn Vu Hàm quốc mấy trăm năm, loại nào lợi hại người, Tạ Trọng chính là hơi chút lộ ra do dự sắc, hắn liền đoán được điểm manh mối, sắc mặt trầm xuống, một cỗ rộng lớn cường đại uy áp theo hắn kia nhìn như đã suy bại thân thể phát ra, cho dù Tạ Trọng đã là tứ đỉnh hậu kỳ cao nhất địa vu, cũng là cảm thấy cả người huyết khí bị kiềm hãm, muốn vận chuyển công pháp mới vừa rồi có thể hơi thấy huyết khí thẳng đường lưu chuyển.

“Đại trưởng lão bớt giận, kỳ thật cũng không có gì, Tử Yên hiện tại cũng tốt tốt.” Tạ Trọng khuyên giải an ủi nói.

“Tạ Trọng ngươi đừng tẫn nói tốt, ta còn không chết đâu, chẳng lẽ còn có người bắt đầu đã quên ta Vu Hàm quốc tổ huấn, chẳng lẽ liền đã quên, ta vu tộc năm đó là như thế nào suy tàn sao? Nói, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?” Đại trưởng lão lại trầm giọng nói, trên người uy áp càng phát ra rộng lớn cường đại đứng lên.

Tạ Trọng gặp đại trưởng lão muốn truy vấn đến cùng,

đành phải đem Lệ Nhất Dược tưởng tham ô Tam Diệp Thiên Long châu quả, cũng còn muốn diệt sát Hạ Vân Kiệt còn có Tử Yên đám người sự tình nói một lần.

“Oành!” Đại trưởng lão nghe xong sau, hoắc mắt vỗ án dựng lên, màu trắng tóc dài không gió giận vũ, vốn là khô quắt đi xuống bắp thịt làn da trong nháy mắt này thế nhưng lại cổ sung đứng lên, một cỗ phảng phất núi lửa sắp bùng nổ bàn lực lượng ở bên trong bạo động, làm cho Tạ Trọng đều sợ tới mức lập tức cái trán đại hãn đầm đìa, tâm thần chiến sợ hãi.

“Chấp pháp trưởng lão ở đâu?” Giận dữ khí tận trời thanh âm chợt ở thiên điện vang lên, mặc kim liệt thạch, vang vọng cả tòa đỉnh núi.

“Đại trưởng lão còn thỉnh bớt giận, lúc ấy Hạ đạo hữu cũng đã cho Lệ Nhất Dược đám người một ít giáo huấn, Tử Yên các nàng cũng không……” Tạ Trọng đến phía trước là nghĩ nhìn đến đại trưởng lão nổi giận này một màn, chính là nay lại ngược lại lòng nóng như lửa đốt khuyên bảo.

Đại trưởng lão sống lâu không lâu, Vu Hàm quốc quốc lực tất nhiên càng nhược, Lệ Nhất Dược vì trấn thủ vạn man sơn biên thành thành chủ, này phụ thân lại trưởng lão hội trưởng lão, nếu đại trưởng lão nhất định phải nghiêm trị không tha, vạn nhất kích khởi thay đổi, không khác cấp vốn là thế nhược Vu Hàm quốc lại đến chồng chất nhất kích.

Chương 1205 : Thà làm ngọc vỡ

“Đúng vậy, đại trưởng lão, Lệ Nhất Dược bọn họ cũng là nhất thời hồ đồ, nay đúng là dùng người là lúc, hắn cũng đã bị giáo huấn, Lệ Nhận trưởng lão cũng đã lên án mạnh mẽ quá hắn, không ngại như vậy tha cho hắn một hồi đi.” Đúng lúc này cửa vang lên một đạo bất đắc dĩ thanh âm.

Nói chuyện là một vị lão giả, dài một trương hiền lành hiền lành mặt, làm cho người ta vừa thấy liền tâm sinh thân thiết, cùng đại trưởng lão uy nghiêm khí phách, một thân ngông nghênh, hoàn toàn bất đồng.

Bất quá nếu bởi vậy khinh thường vị này lão giả, nghĩ đến hắn là vị ông ba phải, vậy mười phần sai. Vị này lão giả là Vu Hàm quốc nhị trưởng lão Chân Minh Sơn, địa vu ngũ đỉnh trung kỳ cảnh giới, phụ trách toàn bộ Vu Hàm quốc thương sự, ngoại giao, quốc kế dân sinh các sự vụ, là Vu Hàm quốc nhật lí vạn ky “Tổng lý”. Hắn ở mặt ngoài thoạt nhìn vẻ mặt hiền lành hiền lành, nhưng một khi tâm ngoan thủ lạt đứng lên, lại có thể làm cho người ta nhất tưởng đứng lên liền kinh hãi đảm khiêu.

Cùng nhị trưởng lão Chân Minh Sơn cùng nhau vào còn có hai người, trong đó một vị đúng là Lệ Nhất Dược phụ thân tứ trưởng lão Lệ Nhận, mặt khác một vị là cái cao cao gầy gầy, bộ mặt xương gò má đột khởi, góc cạnh rõ ràng, thoạt nhìn phá lệ nghiêm túc lạnh lẽo lão giả.

Vị này lão giả không phải người khác đúng là trưởng lão hội tam trưởng lão, cũng là trưởng lão hội chấp pháp trưởng lão Thạch Diêm, đồng dạng có địa vu ngũ đỉnh trung kỳ tu vi, tố lấy thiết diện vô tư, thiết huyết thủ đoạn uy chấn toàn bộ Vu Hàm quốc.

Thạch Diêm chính là lẳng lặng đứng, nói cái gì đều

không có nói, nhưng theo hắn ánh mắt ở chỗ sâu trong lại lộ ra một chút thật sâu bi ai cùng bất đắc dĩ.

“Thạch Diêm trưởng lão, ngươi cũng là như vậy cho rằng sao?” Đại trưởng lão Bành Thiên Võ ánh mắt đảo qua nhị trưởng lão cùng Lệ Nhận, cuối cùng dừng ở chấp pháp trưởng lão trên thân, hỏi.

“Luận này ác hành, đương sự Lệ Nhất Dược, Lệ Sùng còn có Lệ Phong đáng trảm, nhưng nhị trưởng lão cũng nói, lúc này chỉ dùng người là lúc, có lẽ có thể cho bọn họ lập công chuộc tội!” Thạch Diêm mặt không chút thay đổi nói, ánh mắt ở chỗ sâu trong kia một chút bi ai cùng bất đắc dĩ càng đậm một ít.

Hắn cùng nhị trưởng lão Chân Minh Sơn là tự đại trưởng lão lấy hạ, trưởng lão hội trung tu vi tối cao, phân lượng địa vị cũng tối cao. Đại trưởng lão thân thể trạng huống bọn họ so với tạ trọng biết đến còn muốn sớm một ít, cũng rõ ràng một ít.

“Sai, các ngươi đều sai lầm rồi! Các ngươi lo lắng cái gì ta đều hiểu được! Nhưng là vì sao ta Vu Hàm quốc cẩu thả hơi tàn đến hôm nay, ta Bành Thiên Võ như trước trong lòng tràn ngập ý chí chiến đấu, như trước vì thế phấn đấu chẳng sợ dâng lên tánh mạng cũng tái sở không chối từ, chưa bao giờ nghĩ tới buông tha cho. Đó là bởi vì Vu Hàm quốc là của chúng ta hy vọng, chẳng sợ chiến đấu đến cuối cùng một người, chúng ta như trước có quật khởi một ngày! Khả các ngươi cho rằng Lệ Nhất Dược loại này gặp lợi vong nghĩa, gà nhà bôi mặt đá nhau là của chúng ta hy vọng sao? Các ngươi muốn dựa vào hắn người như vậy trọng chấn chúng ta Vu Hàm quốc huy hoàng sao? Các ngươi nên vì trước mắt điểm ấy khó khăn làm cho Vu Hàm quốc theo gốc hoàn toàn bại hoại sao? Nếu là như thế này, ta có thể minh xác nói cho ngươi, cho dù chúng ta tạm thời vượt qua trước mắt cửa ải khó khăn, nhưng quá không được

bao lâu, chúng ta Vu Hàm quốc sẽ hoàn toàn diệt vong!” Đại trưởng lão thanh sắc câu lệ nói.

“Đại trưởng lão, sự tình hẳn là không như vậy nghiêm trọng đi, nhảy cũng chỉ là nhất thời hồ đồ, huống hồ những năm gần đây hắn cũng vẫn……” Lệ Nhận sắc mặt khó coi nói.

“Lệ Nhận, ngươi cũng một phen tuổi, người có thể làm ra như vậy sự tình, là chính là nhất thời hồ đồ sao? Huống hồ hắn nếu thật sự nhất thời hồ đồ, như vậy hắn hiện tại nên ở vương đô, tại đây vu điện ngoài mặt quỳ ! Mà không phải còn tiếp tục ở biên thành tiêu diêu tự tại!” Đại trưởng lão lạnh lùng nói, một cỗ hung thần hơi thở tràn ngập toàn bộ thiên điện.

“Y đại trưởng lão ý kiến, đó là nhất định phải trí con ta cùng tôn tử lấy tử địa, như vậy nhị trưởng lão, tam trưởng lão các ngươi đâu? Cũng là này ý kiến sao?” Lệ Nhận gặp đại trưởng lão quyết tâm muốn xử trí chính mình con trai, sắc mặt âm trầm chuyển hướng nhị trưởng lão cùng tam trưởng lão.

“Quốc chi căn bản dao động không thể, ta thân là chấp pháp trưởng lão lại phạm này hồ đồ, thật là không nên, may mắn đại trưởng lão đúng lúc nhắc nhở.” Tam trưởng lão không có trả lời Lệ Nhận, mà là mặt không chút thay đổi hướng đại trưởng lão hơi hơi chắp tay cúi đầu, đôi mắt ở chỗ sâu trong tái không có bất đắc dĩ cùng bi thương, chỉ có một phần thà làm ngọc vỡ kiên quyết.

“Lệ Nhận, hết thảy đều là vì Vu Hàm quốc. Lần này Lệ Nhất Dược bọn họ thật sự sai có điểm thái quá.” Nhị trưởng lão thật sâu thở dài một hơi, vỗ vỗ Lệ Nhận bả vai khuyên nhủ.

“Ha ha, người nào lại cho ta Lệ gia nghĩ tới!” Lệ Nhận lại

ngửa mặt lên trời một trận giận cười, giận dữ xoay người hướng ra ngoài đi đến.

“Lệ Nhận, ngươi……” Đại trưởng lão thấy thế giận chỉ Lệ Nhận, nhưng cuối cùng lại chậm rãi thả đi xuống, phân phó nói:“Tam trưởng lão, ngươi nhanh đi Thanh Nguyên thành bắt lấy Lệ Nhất Dược đám người.”

Tiếp theo đại trưởng lão nghĩ nghĩ lại thở dài một hơi, nói:“Phế đi tu vi, dù một cái tánh mạng. Minh Sơn ngươi xưa nay cùng Lệ Nhận quan hệ hảo, ngươi đi khai đạo khai đạo hắn đi.”

“Là, đại trưởng lão.” Nhị trưởng lão cùng tam trưởng lão gật gật đầu, phân biệt ra thiên điện.

Nhị trưởng lão cùng tam trưởng lão vừa đi, đại trưởng lão cả người lập tức lại khôi phục nguyên lai bộ dáng, thương lão mà gầy yếu, phảng phất trong gió tàn chúc.

“Đại trưởng lão!” Tạ Trọng không khỏi lại là cảm động lại là lo lắng nói.

“Ta không ngại, còn có thể chống đỡ cái vài năm.” Đại trưởng lão khoát tay trấn an nói, khả đại trưởng lão càng là như thế, Tạ Trọng trong lòng càng là bi thương.

“Đại trưởng……”

“Thừa dịp ta còn khoẻ mạnh, ngươi trong khoảng thời gian này liền đem kia Tam Diệp Thiên Long châu quả cấp dùng, tranh thủ sớm ngày đột phá đến địa vu ngũ đỉnh. Còn có vị kia tán nhân kiếm tu, có thể lấy Nguyên Anh kỳ tu vi, lấy 1 địch 4 chế phục Lệ Nhất Dược bọn họ, thật là không đơn giản, ngươi tốt tốt mượn sức. Chúng ta Vu Hàm quốc truyền thừa mất đi quá lợi hại, người khả kham một trận chiến thật sự quá ít a!” Nói đến mặt sau đại trưởng lão một trận sầu não mất mát.

Từng trước đây, Vu Hàm quốc quát tháo tây hoang đại giới, thậm chí toàn bộ ba ngàn giới đều biết đến Vu Hàm quốc tên, nay lại tại đây phiến diện xa giới đảo cẩu thả hơi tàn. Thế nhân từ lâu kinh đã quên Vu Hàm quốc uy danh.

“Đại trưởng lão yên tâm, ta đã làm an bài, hắn cũng rất có lưu lại ý tứ.” Tạ Trọng trả lời.

“Mặt khác, Tử Yên này tranh lập hạ công lớn, khả đặc biệt trước tiên xác định làm vu tử, ngươi làm kiệt lực tài bồi, cấp nàng vu tử lệnh bài, hảo phương tiện xuất nhập vu điện tàng kinh các trọng địa học tập vu pháp. Này khác hộ tống mấy người, ngươi cũng làm dụng tâm tài bồi.” Đại trưởng lão gật gật đầu còn nói thêm.

“Tạ đại trưởng lão.” Bởi vì Tử Yên là Tạ Trọng cháu gái, đại trưởng lão nay đặc biệt xác định nàng làm vu tử, Tạ Trọng tự nhiên lòng tràn đầy cao hứng, vội vàng nói.

“Ngươi không cần phải nói tạ, ta Vu Hàm quốc đã xuống dốc cho tới bây giờ bực này hoàn cảnh, không những thiện phạt rõ ràng, vậy thật sự hoàn toàn không hy vọng. Tốt lắm, nếu không có này khác sự tình, ngươi liền trước đi xuống đi.” Đại trưởng lão nói.

“Như thế ta liền trước cáo từ.” Tạ Trọng củng chắp tay, sau đó ly khai thiên điện.

Chính là Tạ Trọng rời đi thiên điện, vừa trở lại chính mình trưởng lão phủ không lâu, liền nhận được đưa tin, làm hắn lập tức đi vu điện.

Vu điện chính điện, cao trăm trượng, khí thế bàng bạc, uy nghiêm túc mục.

Một trương tử ngọc tạc ra ngai vàng cao cao bãi đặt ở

đối diện cửa điện phương vị, nhưng ngai vàng cũng là không. Ngai vàng mặt sau treo một bức lần trước Hạ Vân Kiệt ở thành chủ phủ nhìn đến tranh vẽ, nhưng lần này càng thêm thật lớn, họa trung trường hợp làm cho người ta cảm giác càng thêm rung động, làm cho người ta không tự chủ được hội nhiệt huyết sôi trào, xa tưởng Vu Hàm quốc huy hoàng.

Ngai vàng phía dưới, phân hai liệt, bãi đặt một ít bạch ngọc tạc ra ghế.

Làm Tạ Trọng đuổi tới vu điện chính điện khi, vu điện không khí ngưng trọng áp lực, ngai vàng phía dưới hai liệt ghế thượng đã ngồi trưởng lão hội còn lại bảy vị trưởng lão, cô đơn thiếu Lệ Nhận.

Đại trưởng lão ngồi ở bên trái thủ vị, sắc mặt cực kì khó coi, vốn là suy bại huyết khí nay bốc lên không thôi, phảng phất núi lửa hạ nham thạch nóng chảy ở sôi trào, khiến cho Tạ Trọng vừa tiến đến còn có loại hít thở không thông, da đầu run lên cảm giác.

“Lệ Nhất Dược không chịu đền tội, ở Thạch Diêm đuổi tới trước, dĩ nhiên bỏ thành mà chạy, không biết tung tích, đồng hành còn có Lệ Sùng đám người.” Đại trưởng lão gặp Tạ Trọng tiến vào, mở miệng nói.

“Bắt lấy Lệ Nhất Dược đám người việc, lúc ấy chỉ có đại trưởng lão, nhị trưởng lão, tứ trưởng lão Lệ Nhận, thất trưởng lão Tạ Trọng cùng ta ở đây, tái không người khác.” Thạch Diêm âm trầm mặt đi theo nói.

“Nay tứ trưởng lão Lệ Nhận ở đâu? Vì sao đến bây giờ còn không có đến?” Một vị vẻ mặt hồ tra, thoạt nhìn cực kì uy mãnh nam tử hỏi.

Hắn là cửu trưởng lão Lôi Chấn Thiên, mặc dù ở trưởng lão hội trung bài danh thứ chín, tuổi nhỏ nhất, nhưng cái

sau vượt cái trước, một thân cảnh giới đã là địa vu ngũ đỉnh sơ kì, nếu ấn này thế đi xuống, tương lai tất là một cái khác Bành Thiên Võ.

“Ta đã sai người đi gọi, lại đợi lát nữa một lát.” Nhị trưởng lão Chân Minh Sơn nói, trên mặt mang theo không thể diễn tả bằng ngôn từ hiền lành mỉm cười, nhưng biết rõ hắn tính nết các trưởng lão lại đều biết đến, làm nhị trưởng lão cười đáp tối hiền lành khi thường thường là hắn giận đến cực điểm, sát khí ở trong lồng ngực quanh quẩn là lúc.

Đại điện lại lần nữa lại trầm mặc đi xuống, tựa hồ vừa rồi một phen đối thoại gần chính là muốn cho Tạ Trọng biết đã xảy ra sự tình gì.

Thời gian đại khái qua một nén nhang quang cảnh, một vị nam tử đi vào đến dập đầu bẩm báo nói:“Bẩm báo đại trưởng lão, các vị trưởng lão, tứ trưởng lão Lệ Nhận không ở trong phủ, trong phủ hắn hệ tử nữ cũng đều không ở.”

“Đã biết, ngươi thả đi xuống đi.” Đại trưởng lão kia phảng phất đáy núi lửa nham thạch nóng chảy sôi trào huyết khí tại đây một khắc lại ngược lại đột nhiên bình ổn đi xuống, vẻ mặt bình tĩnh phất phất tay nói.

“Là, đại trưởng lão!” Nam tử cung kính lên tiếng, sau đó rời khỏi chính điện.

“Ta đi đem Lệ Nhận cấp bắt trở về!” Nam tử đi rồi, chấp pháp trưởng lão sắc mặt lạnh lẽo nói, trong mắt lộ ra một cỗ hung quang.

“Đến hiện tại, ngươi còn có thể bắt được bọn họ sao? Tính, nhân các hữu chí, Lệ Nhận phải đi liền làm cho hắn đi thôi. Về sau, bọn họ Lệ gia lần này hộ tống cùng nhau rời đi người cùng ta Vu Hàm quốc tái không nửa

điểm quan hệ.” Đại trưởng lão Bành Thiên Võ khoát tay, vẻ mặt cảm giác mất mát thương nói.

“Thả bọn họ đi nhưng thật ra không sao cả, coi như là một cái chấm dứt, ta chỉ là lo lắng Lệ Nhận bọn họ hội đem ngươi trạng huống để lộ ra đi.” Vốn là mặt mang hiền lành mỉm cười Chân Minh Sơn trên mặt hiếm thấy lộ ra ngưng trọng lo lắng sắc.

“Hắn dám! Chẳng lẽ hắn đã quên chính mình từng thân phận sao?” Bành Thiên Võ nghe vậy cả người chấn động, cả giận nói.

Hắn thân thể trạng huống, là tuyệt không có thể để lộ ra đi, nếu không mặc kệ là Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc tất nhiên ức hiếp tới cửa, cho nên cho tới bây giờ cũng cũng chỉ có trưởng lão hội nhân biết.

“Nếu Lệ Nhận đã lựa chọn ra đi, như vậy chúng ta nên làm tối phá hư tính toán. Huống hồ còn có Lệ Nhất Dược này tối không xác định nhân tố, cho dù Lệ Nhận nhớ chính mình từng Vu Hàm quốc trưởng lão thân phận, sẽ không để lộ ra đi, nhưng Lệ Nhất Dược lòng mang cừu hận, nếu theo hắn phụ thân trong miệng biết chuyện của ngươi, tất nhiên hội báo cho biết Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc. Cho nên hiện tại chúng ta phải làm tối phá hư quyết định.” Chân Minh Sơn lắc đầu nói.

Chương 1206 : Địch quốc đối xử [cầu vé tháng]

Đại điện lại im lặng xuống dưới, không khí ngưng trọng áp lực trung mang theo một tia nói không nên lời bi thương.

Từng trước đây, Vu Hàm quốc thế nhưng muốn nghèo túng đến bực này bộ!

“Sợ cái cầu, bọn họ nếu dám đến, lão tử liền dám chiến, cùng lắm thì vừa chết!” Hồi lâu, Lôi Chấn Thiên vang dội thanh âm đánh vỡ im lặng.

“Chúng ta chết không sao cả, dù sao cũng một phen tuổi, hơn nữa khuyết thiếu truyền thừa, tu luyện cho tới bây giờ này cảnh giới muốn tái đi tới một bước cũng khó như lên trời. Chính là Vu Hàm quốc huyết mạch truyền thừa không thể như vậy đoạn ở chúng ta trong tay, nếu không chết sau nhìn thấy liệt tổ liệt tông, chúng ta nên như thế nào hướng bọn họ công đạo?” Một vị bộ dạng có chút thanh tú lão giả, cười khổ mà nói nói.

Đây là Vu Hàm quốc bát trưởng lão Lăng Viễn Bình, là Vu Hàm quốc truyền công trưởng lão.

“Kia chẳng lẽ ngươi muốn chúng ta cử quốc đào vong sao?” Lôi Chấn Thiên hỏi.

“Như thế khổng lồ số lượng con dân, cử quốc đào vong lại như thế nào khả năng? Chính là từ hôm nay trở đi chúng ta muốn từng bước đem Vu Hàm quốc tuổi trẻ trung tinh anh đưa ra đi, coi như là cho chúng ta Vu Hàm quốc lưu lại hỏa chủng, có lẽ tương lai có một ngày Vu Hàm quốc còn có quật khởi một ngày.” Chân Minh Sơn nói.

Đại điện lại im lặng xuống dưới, tất cả mọi người đem ánh mắt nhìn phía đại trưởng lão Bành Thiên Võ.

Cho tới nay, Vu Hàm quốc có hắn tọa trấn, cho nên cũng không có động này phân tâm tư. Hơn nữa Vu Hàm quốc nhất mạch đã hoàn toàn xuống dốc, lại không thích hợp đi lên này khác tu luyện chi đạo, ngưng tụ cùng một chỗ ngủ đông tại đây xa xôi cằn cỗi viễn man giới đảo mới có lớn nhất sinh tồn cùng phát triển cơ hội, nhưng một khi phân tán mở ra, lưu lạc đến này khác giới đảo thậm chí giới thổ, chỉ sợ ngay cả sinh tồn xuống dưới tỷ lệ đều rất nhỏ, liền càng đừng đàm phát triển.

Chính là nếu đại trưởng lão thân thể trạng huống tiết lộ đi ra ngoài, một khi Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc bức đi lên, muốn làm không tốt chính là diệt quốc diệt chủng bi thảm kết cục, cho nên cho dù biết rõ đem Vu Hàm quốc trẻ tuổi tinh anh đưa ra đi, cũng không thấy liền so với tiếp tục ở lại viễn man giới đảo tốt, nhưng bọn họ nhưng cũng phải làm ra này thống khổ lựa chọn.

“Liền như vậy định rồi đi, chuyện này từ Tạ Trọng ngươi tới an bài.” Hồi lâu từng uy vũ ngông nghênh như Bành Thiên Võ, cũng cuối cùng bất đắc dĩ làm ra này gian nan quyết định.

“Là, đại trưởng lão. Bất quá ta cho rằng đồng thời còn khả làm mặt khác một kiện chuẩn bị, một khi thành công, có lẽ có năng lực cho ta Vu Hàm quốc tranh thủ đến mấy chục năm thậm chí mấy trăm năm thở dốc tĩnh dưỡng thời gian.” Tạ Trọng nói.

“Cái gì chuẩn bị?” Mọi người nghe vậy tất cả đều hai mắt sáng ngời.

“Đem hết toàn lực bồi dưỡng Lôi Chấn Thiên.” Tạ Trọng nói.

“Bồi dưỡng ta? Khó được Tạ thất ca ngươi như vậy để mắt ta! Nhưng ta nay chỉ có địa vu ngũ đỉnh sơ kì cảnh giới, mà đại trưởng lão thọ nguyên đã không nhiều lắm, ngươi cảm thấy ta tại như vậy ngắn thời gian mới có thể sánh vai đại trưởng lão sao?” Lôi Chấn Thiên cười khổ nói.

“Là không thể, nhưng ngươi là chúng ta những người này trung thiên phú tối cao, cũng là tối tuổi trẻ, chỉ cần chúng ta đem hết toàn lực duy trì ngươi, có lẽ ngươi còn là có một chút cơ hội đạt tới cùng đại trưởng lão nhất biện thực lực. Ta nơi này có Tam Diệp Thiên Long châu quả, còn có 6 khỏa huyết tinh, tất cả đều đưa cùng ngươi, không chỉ có như thế, theo hôm nay khởi, ta cũng sẽ xâm nhập vạn man sơn bắt giết càng nhiều kết huyết tinh man thú còn có tìm kiếm thượng đẳng dược liệu.” Tạ Trọng vẻ mặt kiên định dứt khoát nói.

“Tam Diệp Thiên Long châu quả? Tạ Trọng ngươi thực nguyện ý đưa cùng Lôi Chấn Thiên? Ngươi cũng nhu cầu cấp bách này quả đột phá địa vu tứ đỉnh a!” Người còn lại nghe vậy tất cả đều cả người chấn động.

Tam Diệp Thiên Long châu quả, thiên cấp dược liệu, loại nào trân quý, thế cho nên Lệ Nhất Dược đều vì thế không tiếc động thủ cướp giết Tạ Trọng cháu gái.

“Nếu Vu Hàm quốc đều không còn nữa tồn tại, ta dùng Tam Diệp Thiên Long châu quả lại có gì dùng? Còn không bằng làm cho cùng Lôi Chấn Thiên, có lẽ chúng ta còn có một đường sinh cơ!” Tạ Trọng nói.

“Hảo! Hảo! Tuy rằng chúng ta thiếu một cái Lệ Nhận, tuy rằng ta thọ nguyên không nhiều lắm, nhưng chỉ muốn ta quốc cao thấp đều có thể cao thấp một lòng, ta Vu Hàm quốc còn có hy vọng! Lôi Chấn Thiên, ngươi chỉ để ý toàn lực bế quan đột phá, này chuyện khác ngươi cái gì cũng không dùng quản, lão phu năm mặc dù đã già nua,

nhưng chỉ muốn ta có một hơi ở, sẽ không người có thể tùy ý ức hiếp tấn công ta Vu Hàm quốc!" Đại trưởng lão vỗ án dựng lên, vốn là chìm nghỉm đi xuống huyết khí lại trở nên mãnh liệt mênh mông, hào khí vạn trượng.

Giờ khắc này, đại trưởng lão lại phảng phất Vu Hàm quốc kình thiên cự trụ đồ sộ sừng sững.

"Còn có chúng ta!" Chân Minh Sơn đám người cũng bỗng nhiên đứng thẳng.

"Hảo, ta Lôi Chấn Thiên tất không phụ sự mong đợi của mọi người, nhất định hội đi lên tân cao phong!" Lôi Chấn Thiên vang dội như sấm thanh âm quanh quẩn ở đại điện.

Kế tiếp, các vị trưởng lão lại kể lại thương lượng lưu hỏa chủng cụ thể kể lại kế hoạch, còn có toàn lực giúp Lôi Chấn Thiên đột phá việc, thẳng đến đêm khuya, Tạ Trọng mới quay trở về phủ đệ.

Một hồi đến phủ đệ, Tạ Trọng liền cố ý đi một chuyến "Nam thiên động phủ". Gặp động phủ ngoại chỉ có Diệp Thông một người bên ngoài trông coi, Lạc Linh lại không biết tung tích, liền có chút bất mãn hỏi Diệp Thông Lạc Linh đi nơi nào.

"Hồi trưởng lão, Hạ tiền bối từ hôm nay trở đi bế quan, không thấy gì lai khách. Bế quan trước, hắn nói ta cùng Lạc Linh có thể tùy ý ở động phủ tu luyện, cho nên chúng ta hiện tại là thay phiên trông coi cùng vào động phủ tu luyện." Diệp Thông cung kính trả lời.

Tạ Trọng nghe vậy trầm ngâm hồi lâu, sau đó vỗ vỗ Diệp Thông bả vai nói:"Đây là các ngươi cơ duyên, hảo hảo quý trọng, cũng tốt hảo hầu hạ Hạ tiền bối, kính hắn như kính ta bình thường, có lẽ có một ngày hắn hội mang ngươi xông pha thương mang giới."

Nói xong Tạ Trọng bước đi, lưu lại một đầu mờ mịt Diệp Thông.

“Cùng Hạ tiền bối cùng nhau xông pha thương mang giới? Tạ trưởng lão lời này có ý tứ gì? Ta mới địa vu nhị đỉnh hậu kỳ cảnh giới đâu!” Nhìn Tạ Trọng rời đi bóng dáng, Diệp Thông gãi gãi đầu.

“Có lẽ là ông trời không muốn diệt ta Tạ gia nhất mạch, ở phía sau cho ta đưa tới như vậy một vị lòng dạ rộng lớn, trọng tình trọng nghĩa kiếm tu!” Tạ Trọng nhìn xa tinh không, âm thầm cảm khái.

Hắn trong lòng dĩ nhiên có hộ tống Tử Yên đám người rời đi viễn man giới đảo tốt nhất chọn người, mà hắn thân là trưởng lão lại nhất định cùng Vu Hàm quốc cộng sinh tử !

……

Hai ngày sau, một chiếc hồn thể tối đen, từ một đám khô lâu đầu xây dựng mà thành thật lớn cốt thuyền, che thiên tế nhật đi ngang qua quá Vu Hàm quốc trên không, nhắm thẳng quốc đô mà đến.

Cùng một ngày, có năm chích cả người lông chim phảng phất có lửa cháy hừng hực thiêu đốt Cự ưng, kích động cự sí gào thét đi ngang qua Vu Hàm quốc trên không, đồng dạng thẳng đến quốc đô mà đến.

Mặc kệ là thật lớn khô lâu đầu lâu thuyền còn là kia năm chích Cự ưng đến quốc đô ngoài thành tất cả đều không có dừng lại, mà là tiếp tục ngạo mạn đi tới.

“Người tới người nào, nơi này là ta Vu Hàm quốc quốc đô, còn không mau mau rơi xuống đất?” Có thủ thành tướng quân thấy thế quát lớn.

“Làm càn! Ngô là Bách Sát quốc Âm Qua thân vương, phụng ngô hoàng chi mệnh tới gặp các ngươi đại trưởng lão, còn không mau mau nghênh đón!” Cốt thuyền đi ra một mặc màu đen trường bào, cái trán hẹp hòi, cằm nhọn, một đôi đôi mắt ở chỗ sâu trong nhảy lên so với phía trước Hạ Vân Kiệt ở vạn man sơn gặp được Âm Mông, còn muốn sâu thẳm rất nhiều u hỏa trung niên nam tử, ngạo nghễ sừng sững đầu thuyền, tự cao tự đại quát.

“Làm càn! Ta là Liệt Ưng quốc Ưng Dương tướng quân, phụng nhà của ta đại vương chi mệnh tới gặp các ngươi đại trưởng lão, còn không mau mau nghênh đón!” Trên bầu trời, năm chích Cự ưng hai cánh vừa thu lại, hiện ra nhân hình tượng đến, giữa một vị mũi ưng, xương gò má đột khởi, miệng bén nhọn nam tử đồng dạng vẻ mặt ngạo mạn, tự cao tự đại quát.

“Mặc kệ ngươi là người nào, nơi này là ta Vu Hàm quốc quốc đô trọng địa, trừ trưởng lão ở ngoài, giai muốn rơi xuống đất vào thành, nếu không giết không tha!” Thủ thành tướng quân nghe nói người tới dĩ nhiên là tiếng tăm lừng lẫy Bách Sát quốc Âm Qua thân vương cùng Liệt Ưng quốc Ưng Dương tướng quân, không khỏi trong lòng rất là cả kinh, nhưng trên mặt lại thanh sắc câu lệ phẫn nộ quát.

Đồng thời trong tay trường mâu dứt khoát chỉ phía xa không trung người tới, trên tường thành diệt ma pháo phù văn chớp động, nhắm ngay không trung người.

“Ha ha! Các ngươi đại trưởng lão đã đến cẩu thả hơi tàn tuổi, các ngươi Vu Hàm quốc phá quốc sắp tới, các ngươi thế nhưng còn bực này cuồng vọng, thật sự là không biết sống chết!” Âm Qua thân vương giơ thẳng lên trời cười to, màu đen tóc loạn vũ.

Thủ thành tướng quân nghe vậy trong lòng rung mạnh, toàn bộ quốc đô người tiến tiến xuất xuất cũng cùng là như thế, một cỗ thật lớn bi thương nháy mắt ở bọn họ trong lòng tràn ngập mở ra, đồng thời tràn ngập mở ra còn có một cỗ thật sâu tuyệt vọng.

Đại trưởng lão cho tới nay đó là Vu Hàm quốc kình thiên cự trụ, bọn họ không dám tưởng tượng một khi hắn lão nhân gia ầm ầm rồi ngã xuống, chờ đợi Vu Hàm quốc, chờ đợi bọn họ sẽ là cái gì kết quả.

“Chúng ta đại trưởng lão chính như mặt trời giữa trưa, lại khởi là các ngươi có thể chửi bới ? Các ngươi nếu không những rơi xuống đất, đừng trách ta trường mâu không có mắt!” Thủ thành tướng quân chung quy không phải bình thường sĩ tốt dân chúng, hắn rất nhanh liền ý thức được không thể làm cho loại này cảm xúc ở quân đội cùng dân chúng trung tràn ngập mở ra, trường mâu vừa mới, duệ quang lóe ra, lớn tiếng phẫn nộ quát.

“Ha ha, chỉ bằng ngươi một thủ thành tướng quân, chính là địa vu tứ đỉnh trung kỳ cảnh giới, cũng xứng ở chúng ta trước mặt……” Gặp thủ thành tướng quân trường mâu thẳng chỉ chính mình, phù văn lóe ra, Ưng Dương khinh thường hét lớn một tiếng, sau đó hai mắt mạnh hướng hắn trừng, hai điểm hồng quang theo hắn đôi mắt ưng trung bắn ra, ở không trung hóa thành nhất lửa cháy ưng uế, phát ra một tiếng bén nhọn ưng lệ thanh, này thanh mặc kim liệt thạch, thanh thế cực kì to lớn.

Thủ thành tướng quân sắc mặt đại biến, bởi vì này Ưng Dương thế nhưng có xuất khiếu trung kỳ cảnh giới, suốt so với hắn muốn cao một đại cảnh giới.

“Ngươi lại tính cái gì vậy? Cũng xứng ở quốc gia của ta đều lớn tiếng tranh cãi ầm ĩ?” Ngay tại phía sau, một đạo uy nghiêm thanh âm đột nhiên theo quốc đô trung ương kia tòa vạn nhận núi cao vang lên, vang vọng thiên

địa, tiếp theo một người cao lớn uy mãnh lão giả xuất hiện ở vạn nhận núi cao trên không, sau đó gần vài bước liền kéo dài qua nửa đô thành, người chưa đến, lão giả tay đã nâng lên, nhất thời xuất hiện một cự chưởng.

Cự chưởng vừa hiện, thiên địa nhất thời lâm vào tối sầm lại, cự chưởng đối với Ưng Dương vào đầu áp chế, nơi đi qua, thiên địa rung chuyển, ầm vang rung động, kia lửa cháy ưng uế nhất đụng chạm đến kia cự chưởng liền phát ra một tiếng thê thảm tiếng kêu, hóa thành hư ảo.

Ưng Dương thấy thế sắc mặt đại biến, cơ hồ trong nháy mắt liền hiện ra thật lớn liệt ưng bản thể, hai móng đối với kia cự chưởng liền hung hăng bắt đi qua.

Nhưng này cự chưởng lại coi như không thấy, trực tiếp một chưởng liền đánh, nhất thời một đầu thật lớn liệt ưng trực tiếp một cái té ngã hạ cao trên mây, thiếu chút nữa rơi xuống đất sau mới mạnh nhất phiến cánh, một lần nữa phóng lên cao, bất quá lúc này cũng là trốn tránh rất xa, căn bản không dám tái tiếp cận quốc đô tường thành, một đôi nguyên bản sắc nhọn như điện đôi mắt ưng lại lộ ra một cỗ thật sâu sợ hãi hoảng sợ sắc.

“Nếu nghĩ đến của ta quốc đô giương oai, khiến cho đại ca ngươi Âm Minh chính mình lại đây, ngươi còn chưa đủ tư cách!” Ngay tại Ưng Dương bị một chưởng thiếu chút nữa bị chụp rơi xuống đất khi, lão giả cũng chính là đại trưởng lão Bành Thiên Võ lại nâng tay, hóa thành nhất cự chưởng đối với đứng ngạo nghễ cốt thuyền đầu thuyền, trên mặt lộ ra một tia kinh hoảng sắc Âm Qua lại chụp đi.

Chương 1207 : Muốn chiến liền chiến [cầu vé tháng]

Âm Qua gặp cự chưởng vào đầu chụp được, biết vậy nên như cự sơn áp đỉnh, cả người máu chân nguyên phảng phất đều bị ép tới không thể động đậy.

Đến lúc này Âm Qua ngược lại thu hồi vừa rồi nhìn thấy Ưng Dương bị một bàn tay chụp được cao trên mây kinh hoảng, mãnh cắn răng, một lục phát ma đầu theo hắn ngực xông ra, sau đó đối với kia cự chưởng mở ra bồn máu mồm to.

Lục phát ma đầu một trương bồn máu mồm to, nhất thời trên tường thành tướng sĩ tất cả đều cảm thấy trong cơ thể huyết khí rung chuyển, phảng phất muốn thoát thể mà ra, không khỏi tất cả đều thay đổi sắc mặt, không dám tưởng tượng nếu là trực tiếp đối mặt này lục phát ma đầu hay không nháy mắt liền huyết khí mất hết, bị nó hấp thành thây khô.

“Ngay cả hắc sát ma đầu đều còn không có luyện thành, chính là chính là một lục sát ma đầu cũng dám ở của ta quốc đô kêu gào làm càn!” Bành Thiên Võ khinh thường quát lạnh một tiếng, cự chưởng không chút nào tạm dừng chụp ở lục phát ma đầu phía trên.

Lục phát ma đầu nhất thời như bóng cao su bình thường bị trực tiếp chụp bay, mà đồng thời Âm Qua liên tục lui ra phía sau vài bước, một chút đỏ tươi huyết theo khóe miệng của hắn chậm rãi chảy xuống dưới.

“Đi!” Âm Qua quyết đoán hạ mệnh lệnh, cốt thuyền như điện bàn lui tới lộ bay ngược, thẳng đến cách Vu Hàm quốc quốc đô rất xa mới vừa rồi dừng lại.

Cốt thuyền nhất lui, toàn thành tướng sĩ dân chúng

cuồng nhiệt hô to đại trưởng lão, hướng hắn lễ bái!

“Này Bành Thiên Võ quả nhiên lợi hại, may mắn hắn thời gian không nhiều lắm, đời này không thể đột phá địa vu ngũ đỉnh, nếu không nếu hắn đột phá địa vu ngũ đỉnh, trở thành lục đỉnh địa vu chỉ sợ này viễn man giới đảo vốn không có Bách Sát quốc ngừng chân nơi.” Đứng ở cốt thuyền đầu thuyền, nhìn xa như thiên thần sừng sững ở quốc đô trên không Bành Thiên Võ, phía dưới một mảnh hoan hô, Âm Qua nhớ tới vừa rồi kia một chưởng không khỏi lòng còn sợ hãi nghĩ thầm.

Đồng dạng âm thầm lòng còn sợ hãi cảm khái còn có Liệt Ưng quốc Ưng Dương.

Trước kia bọn họ luôn nghĩ đến Bành Thiên Võ tuy rằng tu vi cao thâm, bất quá cũng ngay tại địa vu ngũ đỉnh hậu kỳ, lại nói tiếp cũng chỉ so với bọn hắn cao một tiểu cảnh giới, nay mới vừa rồi biết, lấy Bành Thiên Võ sức chiến đấu, này một tiểu cảnh giới lại đủ để nghiền áp bọn họ, cũng mới biết được vì sao Bách Sát ma vương, Liệt Ưng lão tổ rõ ràng cảnh giới so với Bành Thiên Võ còn muốn cao, nhưng vẫn ẩn nhẫn bất động, thẳng đến hôm nay theo Lệ Nhận trong miệng biết được Bành Thiên Võ huyết khí suy bại, thời gian không lâu, thế này mới bắt đầu lộ ra răng nanh, chuẩn bị cắn thực này theo chân bọn họ ba chân thế chân vạc Vu Hàm quốc.

“Bành trưởng lão, ngươi đã già nua, có năng lực uy phong bao lâu? Ta hoàng nói, ngươi quốc nếu lập Lệ Nhận trưởng lão làm vương, cũng thần phục quốc gia của ta, hàng năm dâng lên ngàn viên luyện cốt đan, trăm tên vu tộc trinh nữ, ta hoàng khả tha cho ngươi Vu Hàm quốc tiếp tục tại đây viễn man giới đảo tiếp tục tồn tại đi xuống, nếu không tất san bằng ngươi Vu Hàm quốc!” Lòng còn sợ hãi sau, Âm Qua xa xa giương giọng nói.

Thanh Âm Quanh quẩn ở trong thiên địa, xa truyền trăm

dặm.

“Bành trưởng lão, nhà của ta đại vương cũng nói, lập Lệ Nhận trưởng lão làm vương, cũng đồng dạng thần phục quốc gia của ta, hàng năm dâng lên ngàn viên luyện cốt đan, vạn khối tứ phẩm linh tinh, ta đại vương khả tha cho ngươi Vu Hàm quốc tại đây viễn man giới đảo tiếp tục sinh tồn đi xuống, nếu không tất đồ tẫn ngươi Vu Hàm quốc.” Ưng Dương thanh âm tùy theo vang lên, thanh âm như lưỡi mác sắt đá.

Vốn là một mảnh hoan hô phấn chấn thủ thành tướng sĩ còn có dân chúng nghe vậy tất cả đều lòng đầy căm phẫn, hận không thể xông lên đi đem này bừa bãi hai người xé thành mảnh nhỏ, nhưng đồng thời trong lòng lại không hiểu có chút kinh hoảng cùng nghi hoặc.

Hay là đại trưởng lão thực đã già nua? Hay là Lệ Nhận trưởng lão đã đầu nhập vào địch quốc?

“Đừng tái huyên náo, trở về chuyển cáo Âm Minh cùng lão ưng, ta Bành Thiên Võ còn chưa có chết, hắn muốn chiến liền chiến!” Bành Thiên Võ Uy nghiêm thanh âm cự lôi cuồn cuộn, vang vọng thiên địa.

“Muốn chiến liền chiến! Muốn chiến liền chiến!” Thủ thành tướng sĩ cùng dân chúng tất cả đều nhiệt huyết sôi trào kêu gào, tiếng vang như núi hồng bùng nổ, quanh quẩn thiên địa.

Âm Qua cùng Ưng Dương liếc nhau, cuối cùng giương giọng nói:“Bành trưởng lão, ngươi đây là ở tự tìm tử lộ!”

Nói xong Âm Qua thừa khô lâu cốt thuyền rời đi, Ưng Dương hiện ra Cự ưng bản thể, trương sí bay đi.

Bành Thiên Võ ở mọi người tiếng kêu trung, xoay người hướng đô thành trung ương, ở vạn nhận núi cao vu điện

đạp không mà đi, bóng dáng vẫn như cũ như nguy nga núi cao bàn hùng vĩ.

Chính là làm Bành Thiên Võ một hồi đến vu điện, cao lớn thân mình lập tức liền câu lũ xuống dưới, mênh mông huyết khí phảng phất nước biển thủy triều xuống bàn lui xuống, một tia thương lão hơi thở theo hắn trên người phát ra, mang theo một tia tử vong hơi thở.

“Đại trưởng lão!” Sớm tụ tập ở trong vu điện các trưởng lão tất cả đều lo lắng kêu lên.

“Ta không sao, xem ra Minh Sơn lo lắng thành sự thật. Lệ Nhận không chỉ có tiết lộ cơ thể của ta trạng huống, nhưng lại cuồng vọng tưởng trở thành ta Vu Hàm quốc chi vương.” Bành Thiên Võ khoát tay, vẻ mặt bi phẫn nói.

“Này Vu Hàm quốc chủ vị, từ trước chỉ có ta Vu Hàm môn môn chủ mới có thể ngồi, hắn Lệ Nhận thế nhưng cũng dám vọng ngôn nói ngồi quốc chủ vị? Đáng tru!” Tam trưởng lão Thạch Diêm sắc mặt lạnh lẽo một số gần như khủng bố, cả người sát khí lẫm liệt.

“Lúc này không phải đàm luận Lệ Nhận là lúc, mà là nên tức khắc trong tay chuẩn bị đem trong nước trẻ tuổi tinh anh đưa ra viễn man giới đảo sự tình.” Chân Minh Sơn nói.

“Là nên tức khắc tiến hành rồi.” Chúng trưởng lão ào ào thở dài.

Bách Sát quốc, một tòa hắc khí quanh quẩn, khí huyết sát tận trời đại điện, một vị mặc màu xanh y bào, bộ dạng phá lệ thanh tú tuấn mỹ nam tử ngồi ở ngai vàng phía trên, nhìn xuống phía dưới trong điện Âm Qua, lẳng lặng nghe hắn hội báo.

“Chậc chậc, quả nhiên là lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa a, này Bành Thiên Võ tuy rằng huyết khí suy bại, như trước không phải ngươi có thể chống lại.” Tuấn mỹ nam tử nghe xong Âm Qua hội báo, không khỏi đại phát cảm khái.

“Bệ hạ, y ngài ý tứ, chẳng lẽ bây giờ còn không phải thời điểm?” Âm Qua nghe vậy mặt lộ vẻ một tia mất mát sắc hỏi.

Ở quốc đô bị Bành Thiên Võ một chưởng chụp bay hắn dùng bản mạng tinh huyết nuôi nấng lục sát ma đầu, không chỉ có lục sát ma đầu bị hao tổn, cùng lục sát ma đầu tâm huyết tương liên hắn cũng liên quan bị thương, Âm Qua trong lòng tự nhiên có hận ý, hận không thể liền giết Bành Thiên Võ.

“Đương nhiên không phải. Lạc đà tuy lớn, nếu đã già cả, chung quy kinh không nổi gánh nặng áp bách. Nếu Bành Thiên Võ huyết khí tràn đầy, ta tự không muốn cùng hắn liều mạng, chính là nay hắn huyết khí dĩ nhiên suy bại, còn có thể có bao nhiêu huyết khí chống lại tiêu xài?” Âm Minh bưng lên bàn dài một chén rượu chậm rãi phẩm một ngụm.

Rượu sắc đỏ tươi, hơi thở huyết tinh!

Liệt Ưng quốc, ưng sơn, một cao ngất như thương nam tử sừng sững đỉnh núi, như liệt hỏa màu đỏ tóc dài vũ điệu.

“Xem ra Bành Thiên Võ thật sự đã huyết khí suy bại, nếu không hắn làm sao tu tự mình ra tay? Đơn giản tưởng chứng minh hắn còn có một trận chiến lực. Chính là huyết khí nếu đã suy bại, hắn lại chống lại mấy chiến?” Liệt Ưng lão tổ cười lạnh nói, một đôi chim ưng hai tròng mắt phóng ra sắc nhọn ánh mắt, trông về phía xa Vu Hàm quốc phương hướng.

7 ngày sau, đến từ Bách Sát quốc chiến thư cùng Liệt Ưng quốc chiến thư cơ hồ đồng thời đến quốc đô, lần này người đưa chiến thư đến không tái ở không trung diễu võ dương oai, mà là ấn quy củ đến đầu tường hạ xuống.

Hạ chiến thư cùng ngày, có biên quan báo nguy, ngôn có Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc quân đội tiếp cận.

“Ba ngày sau, Tất Khâu sơn một trận chiến!” Vu điện, Bành Thiên Võ ngạo nghễ sừng sững, chiến ý vang trời.

Tất Khâu sơn, tam quốc giao giới chỗ, giảm xóc vùng, vô chủ nơi.

“Đại trưởng lão!” Tạ Trọng chúng trưởng lão lại vẻ mặt lo lắng.

“Vô phương, nếu viễn man giới đảo chỉ có một quốc gia, kia này chiến ta hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Nhưng viễn man giới đảo có tam quốc, hướng đến lẫn nhau đề phòng, ta nếu liều mạng, Âm Minh cùng Liệt Ưng lão tổ lại có ai chịu trước cùng ta liều mạng? Nếu không liều mạng, cho dù ta huyết khí suy bại, bọn họ lại có cái nào có thể giết được ta?” Bành Thiên Võ ngạo nghễ khoát tay nói.

Bành Thiên Võ nói đạo lý, Tạ Trọng đám người lại như thế nào khả năng không biết, nhưng là Âm Minh cùng Liệt Ưng lão tổ háo được rất tốt, đại trưởng lão huyết khí dĩ nhiên suy bại lại như thế nào háo được rất tốt?

Một lần đại chiến không việc gì, lần thứ hai đại chiến đâu? Ba lượt đại chiến đâu? Bốn lần……

Ba ngày sau, Âm Minh, Liệt Ưng lão tổ, Bành Thiên Võ hội chiến Tất Khâu sơn đỉnh núi.

Một trận chiến này, thiên hôn địa ám, đất rung núi chuyển.

Bành Thiên Võ chiêu chiêu liều mạng, Âm Minh cùng Liệt Ưng lão tổ cũng là liên tục thoái nhượng, tránh đi mũi nhọn.

Thẳng đến ba phương tất cả đều treo màu, Âm Minh cùng Liệt Ưng lão tổ mới vừa rồi thẳng lên trời một trận thét dài, đạp không mà đi.

“Thống khoái, thống khoái, Bành trưởng lão uy vũ dũng mãnh không kém tráng niên, hôm nay trước chiến ở đây, ngày sau chúng ta tái chiến!”

Tiếp qua ba ngày, Âm Minh cùng Liệt Ưng lão tổ lại ước chiến Bành Thiên Võ Tất Khâu sơn đỉnh núi.

Một trận chiến này, Bành Thiên Võ như trước chiêu chiêu liều mạng, nhưng Âm Minh cùng Liệt Ưng lão tổ đã không hề hoàn toàn liên tục thoái nhượng, đã bắt đầu sử xuất một ít lợi hại sát chiêu. Bởi vì trải qua lần trước một trận chiến, Bành Thiên Võ huyết khí lại suy nhược một phần.

Một trận chiến này, như trước này đây ba phương tất cả đều quải thải chấm dứt, Âm Minh cùng Liệt Ưng lão tổ lại lưu lại ngày tái chiến hào ngôn, đạp không nghênh ngang mà đi.

……

Nam thiên động phủ, tu luyện mật thất.

Hạ Vân Kiệt chậm rãi mở hai tròng mắt, một đạo như điện ánh mắt chợt lóe mà qua, một chút sắc mặt vui mừng theo khóe miệng của hắn dật ra.

Lúc này đây bế quan, suốt hai tháng lâu, đây là Hạ Vân Kiệt ở địa cầu chưa bao giờ từng có trải qua, nhưng thu hoạch thật lớn.

Ở tiên tu phương diện, không chỉ có mệnh phủ nguyên thần đạt tới nguyên anh hậu kỳ cao nhất, đã nửa chích chân bước vào xuất khiếu kì, hơn nữa trải qua lần này sinh tử tôi luyện, mệnh phủ nguyên thần theo vạn tượng kì trực tiếp hạ nguyên anh sơ kỳ, tái một lần nữa đi bước một tu luyện trở về, Hạ Vân Kiệt phát hiện nguyên thần càng thêm ngưng luyện, nay nguyên anh hậu kỳ cao nhất chân nguyên hùng hậu tinh thuần trình độ thế nhưng có thể so với lúc trước xuất khiếu kì. Nguyên bản Hạ Vân Kiệt vạn phần thương tiếc tử phủ nguyên thần cùng hoàng đình nguyên thần tổn hại, nay lại đột nhiên cảm thấy tử phủ nguyên thần cùng hoàng đình nguyên thần tổn hại vị tất chính là chuyện xấu, hắn phía trước ở địa cầu tu luyện quá mức thuận lợi, mặc kệ là nguyên thần còn là tâm chí đều khuyết thiếu tôi luyện, khó tránh khỏi giống nhà ấm nuôi lớn đóa hoa, nay trải qua này đau khổ, không chỉ có tâm chí trở nên kiên cường như thiết, hơn nữa một khi tử phủ nguyên thần cùng hoàng đình nguyên thần một lần nữa ngưng tụ, uy lực của nó tất nhiên cực kì khủng bố.

Dù sao này trong thiên địa có thể tu luyện thành tử phủ nguyên thần cùng hoàng đình nguyên thần vốn là vô cùng hiếm có, tại đây vô cùng hiếm có trung lại có mấy người hội đem tử phủ nguyên thần cùng hoàng đình nguyên thần trảm lạc tái một lần nữa ngưng tụ đâu?

Ở vu tu phương diện, vốn ở địa cầu từ đặt chân địa vu thất đỉnh sau, Hạ Vân Kiệt trên người thượng cổ vu vương Hạ Vũ huyết mạch tiềm lực tựa hồ đã bị đào móc sạch sẽ, bởi vì hóa thân Đế Giang mà hấp thu trong thiên địa phân tán vu tổ Đế Giang tinh hồn huyết phách tựa hồ từ lâu kinh tiêu xài không còn, tu vi dĩ nhiên đình

trệ, tiến triển thong thả, Hạ Vân Kiệt chính mình cũng phỏng chừng rốt cuộc không có biện pháp giống phía trước như vậy đột nhiên tăng mạnh, nói không chừng mấy chục năm cũng khó sẽ có đột phá cơ hội. Đã có thể tại đây hai tháng, Hạ Vân Kiệt lại phát hiện kia đình trệ bộ pháp lại bắt đầu mại động, trong cơ thể có thượng cổ huyết khí ở chậm rãi chảy xuôi đi ra, bị vu đỉnh hấp thu, bị hắn gân cốt hấp thu, tuy rằng không giống trước kia như vậy đột nhiên tăng mạnh, nhưng vững vàng mà hữu lực, một bước một ấn. Ở thận thứ bảy tôn địa vu không trọn vẹn hai nhĩ, trong đó có nhất nhĩ đã ẩn ẩn có ngưng tụ thành hình dấu hiệu, một khi ngưng tụ thành hình, đó là thất đỉnh địa vu trung kỳ. Không chỉ có như thế, thân xác cùng vu đỉnh trải qua đánh nát cùng một lần nữa ngưng kết, cũng phảng phất trăm luyện thành thép bình thường, trở nên càng cường đại hơn chắc chắn.

Chương 1208 : Xuất quan

Bất quá này hai tháng bế quan, nhất cho Hạ Vân Kiệt vui vẻ lại còn là đối tiên, vu hai đạo tu luyện tâm đắc. Tiềm tàng ở trong thân thể huyết mạch bị kích phát càng phát ra nhiều, Hạ Vân Kiệt được đến viễn cổ truyền thừa liền càng nhiều, càng đầy đủ.

Sống sót sau tai nạn, phá rồi sau đó lập, không chỉ có lại lần nữa kích phát rồi hắn huyết mạch, làm cho Hạ Vân Kiệt chiếm được càng nhiều truyền thừa, cũng làm cho chính hắn cũng có rất nhiều tâm đắc thể hội. Này hai tháng hắn không chỉ có tu luyện còn suy nghĩ luyện tâm, đem truyền thừa cùng tự thân thể hội dần dần dung hợp, làm cho hắn đối cường giả chi đạo, trường sinh chi đạo có một cái càng trong sáng nhận thức, không giống phía trước ở địa cầu, sinh cho ôn nhu hương, vô ưu vô lự, cho dù có thời gian, hắn cũng ngại ít sẽ đi suy nghĩ dung hợp.

Nhưng nay vì về người nhà bên người, vì tìm kiếm người yêu, vì báo thù, còn vì chấn hưng Vu Hàm môn, hắn có một viên mãnh liệt phải biến cường đại tâm!

“Hạ tiền bối cũng không biết muốn bế quan tới khi nào, như thế nào còn không có không được, thật sự là vội chết người.” Ngay tại Hạ Vân Kiệt vui sướng này hai tháng bế quan thu hoạch, triệt hồi mật thất cấm đoán trận pháp khi, đóng chặt cửa đá ngoại truyền đến đây Lạc Linh sốt ruột thanh âm.

“Ai, Hạ tiền bối xuất quan lại có cái gì dùng? Hắn tái lợi hại bất quá cũng chỉ là một Nguyên Anh kỳ kiếm tu, khả người ta Bách Sát ma vương cùng Liệt Ưng lão tổ đều là phân thần kì cao thủ, liền ngay cả đại trưởng lão nay cũng đã đánh không lại bọn họ, Hạ tiền bối chẳng lẽ còn có thể so sánh đại trưởng lão lợi hại bất thành?” Theo

sát sau cửa đá ngoại lại truyền đến Diệp Thông thở dài thanh.

“Khả, khá vậy không thể chỉ làm cho đại trưởng lão một người liều mạng a! Nghe nói đại trưởng lão lần trước Tất Khâu sơn một trận chiến, ngay cánh tay đều bị Liệt Ưng lão tổ xả xuống dưới!” Lạc Linh nói, nói đến đại trưởng lão cánh tay bị Liệt Ưng lão tổ xả xuống dưới khi, thậm chí bắt đầu thấp giọng nức nở.

“Lạc Linh, không phải những người khác không dám tiến lên trợ đại trưởng lão, mà là bọn họ vừa động, Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc người khác tất nhiên cũng động. Ta nghe ta phụ thân nói, hiện tại sở hữu biên thành tất cả đều quân địch tiếp cận, Tất Khâu sơn mỗi lần đại chiến khi, Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc cao thủ cũng tất cả đều ở xa xa đang xem cuộc chiến! Ngươi nói Tạ trưởng lão bọn họ có thể động sao? Không thể động đậy a!” Diệp Thông nói, khi nói chuyện to như vậy một hán tử thanh âm đều có điểm nghẹn ngào khàn khàn.

Ngay tại phía sau, Tạ Trọng mang theo Tử Yên, La Chiến một đám Tạ Trọng này phái thế lực trung trẻ tuổi tinh anh xuất hiện ở tại động phủ cửa.

“Tạ trưởng lão!” Diệp Thông cùng Lạc Linh vội vàng lau đem khóe mắt, cúi đầu nói.

“Hạ tiền bối có từng xuất quan?” Tạ Trọng lo lắng lo lắng hỏi.

“Gia gia, ta không cần đi, ta muốn cùng các ngươi cùng một chỗ, ta muốn với ngươi cùng nhau giết Lệ Nhận này lão tặc!” Tử Yên hai mắt sưng đỏ nói, nước mắt mơ hồ đôi mắt lý lộ ra cừu hận thấu xương.

Đến giờ này ngày này, Vu Hàm quốc người trên cơ bản

đều biết đến đại trưởng lão dĩ nhiên già nua, huyết khí dĩ nhiên suy bại, càng biết Lệ Nhận gia tộc phản ra Vu Hàm quốc, cũng tiết lộ bí mật, làm cho Vu Hàm quốc gặp phải diệt quốc tai ương.

“Tạ trưởng lão, ta La Chiến thà rằng chết trận, cũng không nguyện ý giống cái cần bảo hộ cừu non giống nhau, đi theo Hạ tiền bối thoát đi!” La Chiến trước sau như một ngạo nghễ.

“Các ngươi hồ đồ, các ngươi nghĩ đến đây là cho các ngươi chạy trốn sao? Không, đây là cho các ngươi giữ lại chúng ta Vu Hàm quốc hy vọng! Cho nên giờ phút này khởi, các ngươi sinh mệnh đã không phải các ngươi, mà là Vu Hàm quốc ! Chỉ có các ngươi còn sống, chúng ta Vu Hàm quốc mới có một lần nữa đứng lên một ngày, mới có cho chúng ta báo thù một ngày!” Tạ Trọng đột nhiên trầm xuống dưới mặt, lớn tiếng quát, ánh mắt nghiêm khắc nhất nhất đảo qua Tử Yên đám người.

Tử Yên đám người không dám nhìn thẳng vào Tạ Trọng nghiêm khắc ánh mắt ào ào cúi đầu, nước mắt cũng không chịu khống chế tích lạc xuống dưới, dừng ở tảng đá mặt đất phát ra làm cho người ta tan nát cõi lòng “Tí tách” Thanh.

Làm Tạ Trọng nghiêm khắc ánh mắt dừng ở Diệp Thông cùng Lạc Linh trên người khi, bọn họ tất cả đều cả người chấn động, bên tai đột nhiên vang lên hai tháng trước Tạ Trọng đến động phủ khi theo chân bọn họ nói qua một câu:“Đây là các ngươi cơ duyên, hảo hảo quý trọng, cũng tốt hảo hầu hạ Hạ tiền bối, kính hắn như kính ta bình thường, có lẽ có một ngày hắn hội mang ngươi xông pha thương mang giới.”

“Tạ trưởng lão, chúng ta……” Diệp Thông cùng Lạc Linh hốc mắt đỏ lên nói.

“Các ngươi cũng giống nhau!” Tạ Trọng trực tiếp ngắt lời nói, sau đó thật dài một tiếng thở dài cả giận:“Hạ tiền bối có phải hay không còn không có xuất quan? Xem ra chỉ có mạnh mẽ khấu quan! Đợi lát nữa Hạ tiền bối đi ra khi, các ngươi một đám đều cho ta biểu hiện quy củ cung kính điểm, hy vọng hắn có thể đáp ứng ta này thỉnh cầu.”

Nói xong Tạ Trọng đi ra phía trước, chuẩn bị mạnh mẽ khấu quan.

Ngay tại phía sau, cửa đá lặng yên không tiếng động mở ra, Hạ Vân Kiệt vẻ mặt nghiêm túc xuất hiện ở tại cửa đá.

“Hạ huynh, ngươi xuất quan a!” Tạ Trọng thấy thế không khỏi vui vẻ, mà Tử Yên đám người tắc tất cả đều quỳ một gối xuống, ôm quyền nói:“Bái kiến Hạ tiền bối.”

Hạ Vân Kiệt không nói gì, thâm trầm ánh mắt chậm rãi đảo qua quỳ một gối xuống Tử Yên đám người, cuối cùng dừng ở Tạ Trọng trên người, nói:“Các ngươi vừa rồi nói mà nói ta đều nghe được, Lệ Nhận quả đã phản ra Vu Hàm quốc, Vu Hàm quốc quả đã không có một trận chiến lực?”

“Đúng vậy!” Tạ Trọng đau kịch liệt điểm gật đầu, nói:“Đại trưởng lão vốn là già nua, huyết khí suy bại, ngươi bế quan này hai tháng, nhiều lần đại chiến, huyết khí dĩ nhiên háo không sai biệt lắm, lần trước lại bị Liệt Ưng lão tặc chém đi một tay, huyết khí lại tổn hao nhiều, nếu không phải Liệt Ưng lão tổ cùng Bách Sát ma vương đúng là vẫn còn có chút kiêng kị đại trưởng lão liều mạng, lần trước đại trưởng lão liền đã tổn hại.”

Nói xong, Tạ Trọng đột nhiên cũng cùng Tử Yên đám người giống nhau đan tất đối với Hạ Vân Kiệt quỳ xuống.

“Tạ huynh, ngươi làm cái gì vậy?” Hạ Vân Kiệt thấy thế vội vàng đi phù Tạ Trọng.

“Hạ huynh, ta nơi này có một thỉnh cầu, cầu ngươi xem ở đều là vu tộc nhất mạch phân thượng, hộ tống Tử Yên đám người rời đi. Bọn họ về sau đó là của ngươi vãn bối hậu đại, nếu có không nghe quản giáo, ngươi muốn giết muốn đánh tùy tiện.” Tạ Trọng cũng không khẳng đứng lên, hổ mắt bao hàm nước mắt cầu xin.

“Vậy còn ngươi?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Luôn cần người muốn lưu lại một trận chiến đến cùng ! Ta là Vu Hàm quốc trưởng lão, ta không lưu xuống dưới ai lưu lại!” Tạ Trọng vẻ mặt bi tráng nói.

“Kia này khác trưởng lão đâu?” Hạ Vân Kiệt lại hỏi.

“Thề sống chết một trận chiến! Vu Hàm quốc con dân, còn có sở hữu này đó bị tiễn bước tinh anh, trong tương lai phấn đấu đường trung, cần chúng ta máu tươi khích lệ!” Tạ Trọng kiên quyết nói.

“Hảo! Hảo! Hảo!” Hạ Vân Kiệt ngửa mặt lên trời liên tục trầm trồ khen ngợi, hốc mắt ẩn ẩn có chút đỏ lên.

Từ ở Thanh Nguyên thành nhìn thấy Lệ Nhất Dược ác liệt hành vi, Hạ Vân Kiệt trong lòng vẫn có sầu lo, cho nên vẫn không có bại lộ chính mình vu tu thân phận, vì chính là muốn dùng những người đứng xem thân phận bình tĩnh nhìn xem này cùng chính mình Vu Hàm môn có rất sâu sâu xa quan hệ quốc gia, đến tột cùng hay không là một cái quốc gia đáng giá chính mình trút xuống tâm huyết, trọng chấn huy hoàng! Thậm chí vì thế, Hạ Vân Kiệt còn cố ý lặng lẽ thu hồi hắn Vu Hàm môn chưởng môn tín vật, một cái mang tay trái ngón út phong cách cổ xưa màu bạc nhẫn, nhẫn trên có khắc

một tòa tiên linh khí quanh quẩn ngọn núi.

Thẳng đến giờ khắc này, nhìn đến này bi tráng một màn, Hạ Vân Kiệt không chỉ có bị thật sâu rung động cảm động, cũng rốt cục hoàn toàn yên lòng.

“Nói như vậy Hạ huynh đáp ứng rồi.” Tạ Trọng nghe vậy không khỏi mừng rỡ nói.

“Không, ta muốn đi vu điện, ta muốn đi gặp đại trưởng lão! Chính là Bách Sát ma vương, Liệt Ưng lão tổ, bất quá chính là nhảy nhót tiểu sửu, bằng bọn họ thế nhưng cũng dám đến ta Vu Hàm quốc diễu võ dương oai!” Hạ Vân Kiệt ngạo nghễ nói.

“Hạ huynh, ngươi khả năng lâu cư thâm sơn, hoặc là hàng năm du lịch hắn, không biết này Bách Sát ma vương cùng Liệt Ưng lão tổ tất cả đều là phân thần kì cảnh giới, thật là lợi hại, cũng không phải Lệ Nhất Dược đám người có thể so sánh.” Tạ Trọng nghe vậy không khỏi quá sợ hãi, vội vàng giải thích nói.

“Phân thần kì lại như thế nào? Bọn họ nếu như vậy từ bỏ hoàn hảo, khả dung bọn họ sống lâu mấy ngày, nếu bọn họ còn dám lại đến, ta liền trực tiếp diệt bọn hắn!” Hạ Vân Kiệt nói, một cỗ to lớn bàng bạc vu lực dao động hơi thở theo hắn trên người phát ra, nháy mắt biến tràn ngập toàn bộ động phủ.

Này cỗ to lớn bàng bạc vu lực dao động hơi thở nhất phát ra, dù là Tạ Trọng cũng là địa vu tứ đỉnh hậu kỳ cao nhất cảnh giới, nhưng đối mặt này cổ vu lực dao động hơi thở, cũng nhất thời cảm thấy giống như tận thế buông xuống, thế nhưng hưng không nổi một tia chống cự ý nghĩ.

Tử Yên đám người tu vi cảnh giới còn thấp, tu vi cao đến trình độ nhất định địa vu vu khí lực tức dao động đối

bọn họ mà nói ngược lại khác nhau không lớn, dù sao chỉ biết là là rất cường đại, cụ thể có bao nhiêu cường đại, bọn họ lại nhận không được.

“Hạ tiền bối ngươi không phải kiếm tu sao?” Tử Yên đám người phản ứng đầu tiên cũng là kỳ quái Hạ Vân Kiệt thế nhưng không chỉ có kiếm tu cường đại, hơn nữa vu tu thế nhưng cũng rất cường đại!

Nhưng Tạ Trọng liền hoàn toàn bất đồng, hắn là địa vu tứ đỉnh hậu kỳ cao nhất cảnh giới, có thể làm cho hắn cảm thấy như vậy khủng bố vu lực dao động, cho dù đại trưởng lão cũng làm không đến.

“Địa vu lục đỉnh!” Tạ Trọng kinh hô ra tiếng, vẻ mặt kinh hãi, theo sát sau đó là một trận mừng như điên.

Vu, cường đại dũng mãnh, giống như kiếm tu bình thường, một ít xuất sắc hơn người, phá lệ dũng mãnh giả cũng là có thể vượt cấp một trận chiến, này cũng là Bành Thiên Võ tuy rằng là địa vu ngũ đỉnh cao nhất lại có thể làm cho xuất khiếu kì Âm Minh cùng Liệt Ưng lão tổ không dám hành động thiếu suy nghĩ. Cho dù không thể vượt cấp, ở thuật pháp trình độ cấp bậc, pháp khí cấp bậc giống nhau điều kiện tiên quyết hạ, vu sức chiến đấu so với đồng cấp này hắn tu sĩ cũng đều hội hơi chút mạnh hơn một ít.

Nay Hạ Vân Kiệt thế nhưng triển lộ ra so với đại trưởng lão còn mạnh hơn vu lực dao động, bị Tạ Trọng hiểu lầm là địa vu lục đỉnh cảnh giới, hắn lại như thế nào có thể không mừng như điên?

Bởi vì địa vu lục đỉnh, cho dù là địa vu lục đỉnh sơ kì cảnh giới cũng là đủ áp chế Âm Minh cùng Liệt Ưng lão tổ, bởi vì bọn họ cũng bất quá chỉ có xuất khiếu sơ kì mà thôi!

“Địa vu lục đỉnh!” Tử Yên đám người tất cả đều kinh như con tò te.

Bọn họ bất quá chính là địa vu nhị đỉnh, tam đỉnh cảnh giới, địa vu lục đỉnh đối với bọn họ căn bản chính là trong truyền thuyết tồn tại, mà trước mắt vị này Hạ tiền bối, không chỉ có là một gã Nguyên Anh kỳ kiếm tu, hơn nữa thế nhưng còn là địa vu lục đỉnh cảnh giới, này căn bản là hoàn toàn đảo điên bọn họ thế giới quan.

Hơn nữa La Chiến, ở kinh như con tò te đồng thời, lại có một loại nói không nên lời chua sót cùng hoảng sợ. Nếu nói Hạ Vân Kiệt chính là Nguyên Anh kỳ kiếm tu, kia hắn còn có khả năng đuổi theo hắn một ngày, dù sao vu tộc chuyển tu khác đạo, đến Nguyên Anh kỳ liền ít đại khả năng đột phá. Mà vu tộc tu luyện vu pháp, tuy rằng tiến độ thong thả rất nhiều, nhưng đúng là vẫn còn có thể vững bước đi tới.

Nay Hạ Vân Kiệt thế nhưng đã là địa vu lục đỉnh, cái loại này trong truyền thuyết tồn tại, La Chiến cho dù tái kiêu ngạo tự phụ, phía sau cũng biết, chính mình bối tử đối trước mắt vị này Hạ tiền bối cũng chỉ có thể theo không kịp!

Chương 1209 : Đại chiến khởi [đệ tam càng cầu vé tháng]

“Địa vu lục đỉnh?” Hạ Vân Kiệt nao nao, lập tức khóe miệng dật ra một chút ý vị thâm trường mỉm cười.

Hắn làm sao chỉ là địa vu lục đỉnh, hắn sớm đó là địa vu thất đỉnh chi cảnh, hơn nữa rất nhanh liền muốn đột phá đến địa vu thất đỉnh trung kỳ chi cảnh, không chỉ có như thế, hắn tu luyện là “Vũ vương quyết”, lưu là vu vương huyết mạch, ngưng tụ là vu đỉnh trung vu vương đỉnh, giống như tiên tu tu thành tử phủ nguyên thần bình thường, uy lực của nó chi thật lớn tuyệt đối không phải bình thường vu đỉnh có thể so sánh.

Bất quá Hạ Vân Kiệt cũng không có sửa đúng Tạ Trọng sai lầm, trải qua địa cầu cùng trong hư không sinh tử tôi luyện, đã trải qua Lệ Nhất Dược âm hiểm tàn nhẫn, Hạ Vân Kiệt đã học xong lấy việc đều giấu thành phủ. Này cũng không phải đối Tạ Trọng không tín nhiệm, mà là phòng bị hữu tâm nhân hội theo Tạ Trọng bên kia lấy đi hắn chân thật tin tức.

Gặp Hạ Vân Kiệt khóe miệng lộ cười, cũng không có phủ nhận ý, Tạ Trọng càng phát ra nhận định Hạ Vân Kiệt có lục đỉnh địa vu cảnh giới, không khỏi ngửa mặt lên trời lão lệ tung hoành nói:“Trời không vong ta Vu Hàm quốc! Thiên không vong ta Vu Hàm quốc!”

Nhìn đến Tạ Trọng kích động lão lệ tung hoành bộ dáng, Hạ Vân Kiệt trong lòng cũng là rất là cảm động, vừa định nói hiện tại liền đi vu điện khi, đột nhiên gian theo đô thành trung ương, vu điện phương hướng truyền đến cảnh báo, cảnh báo dài minh không chỉ.

Vu điện là Vu Hàm quốc là tối uy nghiêm tối thần thánh địa phương, trừ phi có mất nước chi hiểm, nếu không

cảnh báo là sẽ không vang lên.

Tạ Trọng nghe được vu điện cảnh báo dài minh, đầu tiên là sắc mặt mạnh biến đổi, lóe ra một tia kinh hoảng, theo sát sau đột nhiên nhớ tới bên người còn có một vị địa vu lục đỉnh cao thủ, sắc mặt đảo mắt trở nên hung lệ thậm chí mang theo một tia dữ tợn:“Bách Sát ma vương, Liệt Ưng lão tổ, còn có Lệ Nhận ngươi này phản đồ, các ngươi rốt cục kiềm chế không được muốn tới phá hủy của ta quốc đô sao?”

Nói xong Tạ Trọng đột nhiên lại đan tất hướng Hạ Vân Kiệt quỳ xuống, ôm quyền nói:“Hạ tiền bối, thỉnh xem ở đều là vu tộc nhất mạch tình phân thượng, cứu ta Vu Hàm quốc hàng tỉ sinh linh!”

Tu Chân Giới, đạt giả vì trước, Hạ Vân Kiệt là lục đỉnh địa vu, so với Tạ Trọng tứ đỉnh địa vu cao hơn nhiều lắm, Tạ Trọng cũng không dám nữa cùng hắn xưng huynh gọi đệ.

“Tạ huynh không cần như thế, lại tùy ta cùng đi trước đi hội một hồi kia cái gì Bách Sát tiểu ma, Liệt Ưng tiểu nhi!” Hạ Vân Kiệt nâng dậy Tạ Trọng, hào khí vạn trượng nói.

“Đối, đi hội một hồi Bách Sát tiểu ma, Liệt Ưng tiểu nhi!” Tử Yên đám người gặp Hạ Vân Kiệt hào hùng vạn trượng, đem uy chấn viễn man giới đảo, đứng hàng tam đại cao thủ Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc quốc chủ khinh miệt nói thành tiểu ma cùng tiểu nhi, tất cả đều nhiệt huyết sôi trào, vẻ mặt phấn khởi.

Trơ mắt nhìn đại trưởng lão bị cụt tay, trơ mắt nhìn các trưởng bối muốn đi chết trận, mà bọn họ lại chỉ có thể lựa chọn xa trốn tha hương, Tử Yên chờ người trẻ tuổi trong lòng không biết bị áp lực bao nhiêu bi phẫn, không biết bao nhiêu lần tự trách chính mình vô năng, hiện tại,

rốt cục hết thảy đem bởi vì Hạ tiền bối mà nghịch chuyển, mà vị này Hạ tiền bối cũng là bọn họ mang về Vu Hàm quốc !

“Ha ha, hảo, phải đi hội một hồi kia Bách Sát tiểu ma cùng Liệt Ưng tiểu nhi!” Tạ Trọng lúc này trong lòng trọng thạch buông, gặp Hạ Vân Kiệt nói như thế, cũng nhịn không được cười ha ha đứng lên.

Ra động phủ, một tiếng thê lương bi phẫn cầm lệ tiếng vang lên, hoàng cao đại điểu theo thiên đáp xuống, dừng ở động phủ trước.

Xa xa, quốc đô tường thành ngoại trên không, một bên là mây đen khí huyết sát bốc lên, một bên là lửa cháy hôi hổi, che thiên tế nhật, nhìn không tới cuối.

Huyết sát mây đen phía trên, vừa thấy đứng lên phá lệ thanh tú anh tuấn nam tử ngạo nghễ mà đứng, trên người hắc khí lượn lờ, đem kia trương thanh tú anh tuấn mặt phụ trợ phá lệ âm trầm.

Lửa cháy bên trong, nhất cao ngất nam tử đứng ngạo nghễ một Cự ưng trên đầu, ánh mắt như điện, nhiếp lòng người hồn.

Hai cỗ cường đại hơi thở theo này hai người trên người phóng lên cao, bao phủ quốc đô này phiến thiên địa, làm cho quốc đô dân chúng cùng các tướng sĩ đều cảm thấy tận thế buông xuống bàn khủng bố uy áp, hô hấp đều trở nên khó khăn dị thường, một ít nhát gan, huyết khí suy nhược một ít phàm nhân lại tứ chi như nhũn ra trực tiếp tê liệt ngã xuống trên mặt đất, rốt cuộc không thể động đậy chút.

“Bành Thiên Võ, hiện tại thần phục quốc gia của ta, phụng Lệ Nhận làm vương thượng còn có một con đường sống, nếu không nơi này chắc chắn máu chảy

thành sông!” Một đạo âm u thanh âm chậm rãi ở thiên địa vang lên, nhưng làm cho người ta một loại nói không nên lời hung thần cảm giác.

“Bành Thiên Võ, bản lão tổ kính ngươi là cái nhân vật, hiện tại thần phục, phụng Lệ Nhận làm vương thượng còn kịp, nếu không bổn vương tất tru giết ngươi!” Một đạo lưỡi mác sắt đá thanh âm theo sát sau vang lên, ở toàn bộ vương đều trên không quanh quẩn.

“Bách Sát lão ma, Liệt Ưng lão nhân, lần này các ngươi dám nữa cùng ta tử chiến đến cùng, không xoay người trốn lui sao?” Ngay tại phía sau một người cao lớn cụt một tay nam tử tay cầm một thanh thanh long đại đao theo vu điện đạp không mà đến, sau đó sắc bén đao phong mạnh chỉ phía xa Bách Sát ma vương cùng Liệt Ưng lão tổ.

“Lệ Nhận, ngươi này phản đồ, có thể có lá gan đi ra cùng ngươi Lôi Chấn Thiên gia gia một trận chiến!” Đồng thời lại có một cao đại uy mãnh nam tử theo vu trong điện đạp không mà ra, tay cầm một đôi chấn thiên chùy, hướng về phía chính vẻ mặt âm lãnh đứng ở Bách Sát quốc trong đại quân Lệ Nhận tức giận kêu lên.

Bởi vì Lệ Nhận tiết lộ, Bành Thiên Võ huyết khí suy bại, chung quy không có thể cho Lôi Chấn Thiên tranh thủ đến cũng đủ thời gian, hơn nữa Lôi Chấn Thiên tuy rằng thiên phú hơn người, so với Bành Thiên Võ tuổi trẻ khi còn là kém chút, mặc dù có Tam Diệp Thiên Long châu quả tương trợ, ngắn ngủn hai tháng cũng chỉ có thể đột phá đến địa vu ngũ đỉnh trung kỳ.

Đương nhiên ngắn ngủn hai tháng, theo địa vu ngũ đỉnh sơ kì đột phá đến địa vu ngũ đỉnh trung kỳ, lại nói tiếp cũng đã rất là dọa người rồi, chính là đối mặt hôm nay bực này đại chiến, địa vu ngũ đỉnh trung kỳ đúng là vẫn còn không đủ cường đại, lại càng không đủ để ảnh

hưởng toàn bộ chiến cuộc.

Gặp Lôi Chấn Thiên trước mặt mọi người khiêu chiến chính mình, Lệ Nhận sắc mặt âm tình bất định, do dự không chừng, không dám lên trước.

Lôi Chấn Thiên ở cửu đại trưởng lão trung tuy rằng bài danh cuối cùng, nhưng thực lực cũng là sau lại giả cư thượng, luận cảnh giới đã cùng thân là tứ trưởng lão Lệ Nhận giống nhau, nhưng luận chiến đấu lực, Lôi Chấn Thiên so với hắn còn muốn hơn một chút. Lôi Chấn Thiên lúc đó chiến nhất thời đem Lệ Nhận cấp khó ở.

Cửu đại trưởng lão trung bài danh cuối cùng trưởng lão kêu chiến, hắn Lệ Nhận cũng không dám tiến lên ứng chiến, về sau lại như thế nào có uy nghiêm thống lĩnh toàn bộ Vu Hàm quốc. Nhưng nếu xuất chiến, tám chín phần mười là chiến bại kết quả, kia đồng dạng cũng là uy nghiêm tẫn tang.

Bách Sát quốc Âm Qua thân vương hiển nhiên cũng tưởng đến vấn đề này, Lệ Nhận là bọn họ muốn đến đỡ con rối, tự nhiên là không tốt làm cho hắn ở hàng tỉ Vu Hàm quốc tướng sĩ con dân trước mặt đã mất uy nghiêm, hơn nữa Âm Qua vẫn canh cánh trong lòng phía trước ở quốc đô bị Bành Thiên Võ một chưởng chụp thương, mặt mất hết nhục nhã, gặp Lệ Nhận rõ ràng khiếp chiến, liền cuồn cuộn nổi lên một đoàn huyết sát mây đen, sừng sững này thượng, chỉ phía xa Lôi Chấn Thiên kêu lên:“Lôi Chấn Thiên tiểu nhi, Lệ Nhận chính là Vu Hàm quốc quốc chủ, lại há có thể hạ mình cùng ngươi một trận chiến? Ngươi muốn chiến, ngươi Âm Qua gia gia đồng ngươi một trận chiến đó là!”

“Lệ Nhận này lão tặc khi sư diệt tổ tên, Vu Hàm quốc mỗi người mà tru chi, hắn tính cái cái gì chó má quốc chủ! Ngươi Âm Qua muốn chiến, Lôi Chấn Thiên gia gia liền cùng ngươi một trận chiến, thiếu lấy người như thế

đến buồn nôn bổn đại gia!” Lôi Chấn Thiên như sấm thanh âm ở không trung ầm vang rung động, tiếp theo hắn liền một tiếng rống to, mang theo một đôi chấn thiên chùy, lưu hành đạp bước hướng Âm Qua đằng đằng sát khí liền giết đi qua.

Âm Qua gặp Lôi Chấn Thiên nhân chưa đến, kia dáng vẻ khí thế độc ác lại như sóng to ngập trời, làm cho người ta tâm tình lay động, không khỏi âm thầm cả kinh, vội vàng tế ra hắn dùng bản mạng tinh huyết nuôi nấng lục sát ma đầu, quát:“Ta này lục sát ma đầu thích nhất cắn nuốt huyết khí, ngươi còn là ngoan ngoãn thúc thủ chịu trói, cũng miễn cho bản thân vương phiền toái!”

“Đi ngươi đại gia, như vậy buồn nôn ngoạn ý đều dám lấy ra nữa!” Lôi Chấn Thiên gặp lục sát ma đầu mở ra bồn máu mồm to, nhất thời cảm thấy một trận huyết khí rung chuyển, thần thức mơ hồ, không khỏi cả kinh, mạnh đem chấn thiên chùy đối với nó hung hăng tạp đi qua.

Lục sát ma đầu gặp chấn thiên chùy hướng nó tạp đến, ba ngàn lục phát đột nhiên như tàm ti hướng chấn thiên chùy bay đi, đem nó toàn bộ cấp khỏa lên.

Chấn thiên chùy bị lục màu tóc ti cuốn lấy, Lôi Chấn Thiên nhất thời có loại hữu lực không chỗ sử cảm giác, tức giận đến giơ thẳng lên trời gầm lên giận dữ, toàn thân xương cốt đều bùm bùm rung động, cả người thế nhưng ngạnh sinh sinh cao lớn ít nhất một mét, một cỗ mạnh mẽ hơi thở trong nháy mắt tăng vọt ít nhất gấp đôi.

Kia bị lục sắc sợi tóc cuốn lấy chấn thiên chùy nhất thời phù văn lóe ra, từng đạo ánh sáng ngọc quang mang theo phù văn trung bắn ra, chích nướng lục màu tóc ti, một giọt giọt lục sắc chất lỏng nhỏ đến, phát ra từng đợt khó nghe tanh hôi hơi thở, kia lục sát ma đầu lại phảng

phất bị lửa cấp bỏng bình thường,“A, a” kêu thảm thiết cái không ngừng.

“Địa vu ngũ đỉnh trung kỳ, ngươi dĩ nhiên là địa vu ngũ đỉnh trung kỳ cảnh giới!” Âm Qua giống thấy quỷ bình thường kêu lên.

Song phương là đối địch thế lực, tự nhiên đều biết đến đều tự cao tầng nhân vật thực lực, hơn nữa Lệ Nhận đầu nhập vào đi qua sau, Âm Qua bọn họ đối Vu Hàm quốc cao tầng thực lực liền càng rõ như lòng bàn tay. Này cũng là Âm Qua dám quyết đoán xuất chiến nguyên nhân. Bởi vì hắn là xuất khiếu trung kỳ, mà Lôi Chấn Thiên là địa vu ngũ đỉnh sơ kì.

Đã có thể ở vừa rồi, Âm Qua đột nhiên phát hiện Lôi Chấn Thiên dĩ nhiên là địa vu ngũ đỉnh trung kỳ cảnh giới. Đồng dạng cảnh giới, lấy Lôi Chấn Thiên có thể so với đại trưởng lão trẻ tuổi khi dũng mãnh mạnh mẽ, Âm Qua hiển nhiên liền kém cỏi không ít.

“Ha ha, Âm Qua tiểu nhi không thể tưởng được đi, ăn bổn đại gia một chùy!” Lôi Chấn Thiên thấy thế phóng đãng cười, mặt khác chấn động thiên chùy ầm ầm ầm tạp mặc thiên không, đã đối với lục sát ma đầu đập đi qua.

“Oanh!” Một tiếng nổ, lục sát ma đầu nhất thời đầu đầy lục dịch vẩy ra, kịch liệt bay ngược, mà Âm Qua đã ở lúc này ói ra một ngụm tinh huyết, kịch liệt sau này bay ngược.

“Âm Qua tiểu nhi hướng chạy đi đâu!” Lôi Chấn Thiên thấy thế lại khởi khẳng bỏ qua, chấn thiên chùy lại ầm ầm ầm đối với Âm Qua ném tới.

“Tiểu tử chớ có làm càn!” Âm Minh gặp Lôi Chấn Thiên dũng mãnh vô cùng, trong mắt lóe ra một chút kinh ngạc

sắc, quát chói tai một tiếng, thủ vừa nhấc, nhất thời huyết sát mây đen trung vươn ra một chích thật lớn Huyết Thủ, đối với chấn thiên chùy liền bắt đi.

Huyết sắc bàn tay to nơi đi qua, đầy trời tinh phong huyết vũ, tinh phong huyết vũ đánh vào chấn thiên chùy phía trên, chấn thiên chùy thượng quang mang nhất thời liền ảm đạm xuống dưới, phù văn không ánh sáng.

“Âm Minh đối thủ của ngươi là ta!” Một tiếng tiếng hét phẫn nộ ở trong thiên địa vang lên, đại trưởng lão Bành Thiên Võ rốt cục một tay cầm lấy hắn thanh long đao đối với kia huyết sắc bàn tay to hung hăng bổ đi qua.

Thanh long đao nơi đi qua, không gian phảng phất đều bị sinh sôi cấp vạch tìm tòi bình thường, phát ra bén nhọn thanh âm.

Ngay tại phía sau một đạo hung cầm lệ thanh mặc kim liệt thạch vang lên, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một đạo thật lớn ưng trảo đối với thanh long đao chộp đi.

“Bành Thiên Võ, ngươi còn thiếu ta mặt khác một cái cánh tay!” Càn rỡ đắc ý thanh âm theo ưng trảo ở trong thiên địa vang lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1210 : Bi tráng [cầu vé tháng]

“Liệt Ưng lão nhân, chớ có càn rỡ!” Gặp thật lớn ưng trảo chụp vào thanh long đao, Chân Minh Sơn cùng Thạch Diêm ào ào gầm lên ra tay, tưởng ngăn trở Liệt Ưng lão tổ.

“Lăn!” Liệt Ưng lão tổ tuy rằng lợi hại, nhưng Chân Minh Sơn cùng Thạch Diêm đều đã là địa vu ngũ đỉnh trung kỳ cảnh giới, hung mãnh vô cùng, nay đồng loạt ra tay, cho dù Liệt Ưng lão tổ cũng không dám thác đại, rốt cục gầm lên một tiếng, quay lại lợi trảo hướng Chân Minh Sơn công kích mà đến cự kiếm cùng Thạch Diêm công kích mà đến một khối cự thạch pháp bảo bắt đi.

“Thương! Thương!” Kim thiết giao kích thanh âm dẫn đầu ở thiên không vang lên, hỏa tinh bắn ra bốn phía.

Chân Minh Sơn cùng Thạch Diêm trong cổ họng đều phát ra một tiếng kêu rên, cả người sắc mặt rồi đột nhiên đỏ lên, huyết khí bốc lên, lui ra phía sau vài trăm thước.

“Liệt Ưng lão nhân quả nhiên lợi hại!” Chân Minh Sơn cùng Thạch Diêm trong mắt đều lộ ra một tia kinh hãi sắc.

Bọn họ hai người đã xem như Vu Hàm quốc thứ hai đệ tam cao thủ, không nghĩ tới đồng loạt ra tay thế nhưng ngăn không được Liệt Ưng lão tổ nhất kích.

Bất quá cũng liền như vậy trong chốc lát ngăn cản công phu, Liệt Ưng lão tổ chung quy không có biện pháp tái xoay tay lại đi chắn Bành Thiên Võ thanh long đao, thanh long đao gào thét xuống, một đao bổ vào huyết sắc bàn tay khổng lồ.

Huyết sắc bàn tay khổng lồ nhất thời huyết sắc dâng, huyết sắc dâng trung ẩn ẩn có thê lương ác quỷ lệ ma tiếng kêu, tái không thể ngăn lại Lôi Chấn Thiên chấn thiên chùy.

“Oanh” Một tiếng nổ, Lôi Chấn Thiên chấn thiên chùy rõ ràng nện ở Âm Qua ngực.

“Phốc!” Âm Qua một ngụm tinh huyết phun ra, cả người lại như như diều đứt dây thẳng tắp đi xuống ngã xuống, ngực thật sâu lõm xuống đi xuống, cũng không biết này nhất chùy gãy hắn bao nhiêu căn xương ngực.

Gặp mới nhất giao chiến, chính mình bên liền bị thương đối phương một vị thân vương, Vu Hàm quốc bên này tướng sĩ đều bị phấn chấn dị thường. Mà Âm Minh gặp vừa mới giao chiến, bởi vì chính mình phương quá mức tự tin, nhất thời sơ sẩy thế nhưng bị thương một vị thân vương, sắc mặt không khỏi đột nhiên âm trầm xuống dưới, đôi mắt trung hiện ra hai luồng u hỏa nhảy lên cái không ngừng.

“Hảo, tốt lắm. Lôi Chấn Thiên là đi, nhưng thật ra khinh thường ngươi ! Bất quá ngươi yên tâm, của ta hắc sát ma đầu thích nhất giống ngươi như vậy huyết khí mênh mông vu sư, ta sẽ làm cho nó một ngụm một ngụm chậm rãi cắn thực của ngươi máu thịt cùng hồn phách, cho ngươi chậm rãi hưởng thụ loại này chậm rãi chết đi tốt đẹp tư vị!”

“Âm Minh lão nhân, ngươi thí nói chính là nhiều. Có loại ngươi để lại ra của ngươi hắc sát ma đầu, lão tử nhất chùy bắt nó đập nát bét!” Lôi Chấn Thiên vẻ mặt khinh thường đáp lễ nói.

Đổi thành trước kia, vì hai quốc hòa bình ở chung, Lôi Chấn Thiên khẳng định không dám như thế đắc tội Âm Minh, nhưng hôm nay chuyện tới nay, không phải ngươi

tử đó là ta sống, tự nhiên là không hề cấm kỵ.

“Hảo, hảo, ta đổ muốn nhìn ngươi một chút như thế nào một chùy đập nát của ta hắc sát ma đầu!” Âm Minh giận dữ phản cười, một cái hắc sát ma đầu theo hắn ngực xông ra.

Hắc sát ma đầu nhất toát ra đến, nhất thời thiên địa đều trở nên một mảnh âm trầm, lại có thất luyện màu đen sát khí theo hắc sát ma đầu nhĩ mũi miệng ánh mắt lỗ tai thất khiếu tiến tiến xuất xuất, màu đen sát khí trung có vô số khủng bố ác quỷ ẩn hiện, chúng nó cắn xé kêu thảm, thanh thanh chấn người tâm hồn.

“Liệt Ưng lão tổ, ngươi trước ngăn trở Bành Thiên Võ một trận, chờ ta trước đem này đáng giận tiểu tử thu thập điệu!” Âm Minh nói xong, một trận kiệt kiệt âm hiểm cười, hắc sát ma đầu nhất thời liền gào thét hướng Lôi Chấn Thiên bay đi.

Hắc sát ma đầu tốc độ rất nhanh vô cùng, nơi đi qua mùi tanh tràn ngập, nhân không cẩn thận hít một chút liền cảm thấy choáng váng, muốn một đầu tài hạ cao trên mây.

Bành Thiên Võ biết hắc sát ma đầu lợi hại, lấy Lôi Chấn Thiên tu vi bây giờ còn xa không phải nó đối thủ, thấy thế gầm lên một tiếng, huy đao liền tưởng đánh xuống kia hắc sát ma đầu.

“Bành Thiên Võ, lấy mặt khác một cánh tay lại đây!” Liệt Ưng lão tổ quát chói tai một tiếng, trên bầu trời lại hiện ra một đôi thật lớn ưng trảo, hướng tới thanh long đao chộp đi.

Chân Minh Sơn cùng Thạch Diêm thấy thế ào ào lại tế khởi pháp bảo muốn đi ngăn lại Liệt Ưng lão tổ, nhưng đáng tiếc lúc này Liệt Ưng quốc này khác như Ưng

Dương chờ cao thủ dĩ nhiên có chuẩn bị, ào ào cũng đi theo ra tay, chặn Chân Minh Sơn cùng Thạch Diêm.

Bành Thiên Võ bị Liệt Ưng lão tổ ngăn lại, hắc sát ma đầu đảo mắt liền tới, một đôi ma nhãn phiếm hồng quang, phá lệ khủng bố quỷ dị.

Lôi Chấn Thiên cảm thấy chính mình trái tim oành oành oành loạn khiêu, phảng phất muốn nhảy ra lồng ngực, thần hồn đã ở lay động không chừng.

“Không xong! Này Âm Minh lão nhân quả nhiên lợi hại vô cùng!” Lôi Chấn Thiên sắc mặt đại biến, nếu là đổi thành bình thường, lúc này hắn tất quay đầu liền trốn, khả hôm nay nhất lui, sau lưng đó là chính mình tướng sĩ, con dân, trừ một trận chiến mà tử, tái không này khác lựa chọn.

“Âm Minh lão nhân, ăn lão tử nhất chùy!” Lôi Chấn Thiên mãnh nhất cắn đầu lưỡi, làm cho chính mình thần hồn mạnh thanh tỉnh một chút, nổi giận gầm lên một tiếng, chấn thiên chùy nhất thời liền phù văn lóe ra, quang mang đại thịnh hướng hắc sát ma đầu tạp đi qua.

Hắc sát ma đầu ba ngàn tóc đen nhất thời theo gió vũ điệu, lập tức liền đem chấn thiên chùy cấp triền lên.

“Bạo!” Sét đánh trời giận rống một tiếng,“Oanh” một tiếng, một đoàn chói mắt quang mang chợt ở không trung tạc mở ra.

“A!” Hắc sát ma đầu hét thảm một tiếng, không chỉ có ba ngàn sợi tóc lập tức không hề thiếu biến thành khói đen tán đi, kia ma đầu cũng hạ xuống dưới không ít màu đen buồn nôn chất lỏng. Kia chất lỏng mỗi một giọt tích lạc ở dưới thành mặt đất, mặt đất liền bị ăn mòn ra một cái đường kính mấy chục thước hố to, người xem hết hồn, biết này hắc sát ma đầu thật là lợi hại vô cùng.

“Hảo, vu tộc quả nhiên là dũng mãnh! Bất quá tái dũng mãnh, hôm nay cũng là các ngươi tử kỳ!” Bách Sát ma vương Âm Minh hiển nhiên không nghĩ tới Lôi Chấn Thiên như vậy hung mãnh quyết đoán, chính mình hắc sát ma đầu sợi tóc vừa mới vừa bò lên hắn chấn thiên chùy, hắn liền tự bạo chính mình pháp bảo.

“Yên tâm Âm Minh lão nhân, lão tử cho dù chết, cũng sẽ không cho ngươi dễ chịu !” Lôi Chấn Thiên nâng tay lau đem khóe miệng máu tươi, phóng đãng kêu lên. Vừa rồi tự bạo tỉ mỉ tế luyện nhiều năm pháp bảo, Lôi Chấn Thiên chính mình tâm thần cũng đã bị một chút thương tổn.

“Chỉ bằng ngươi, ngươi cho là ngươi còn có lần thứ hai cơ hội thương đến ta sao?” Âm Minh cười lạnh một tiếng, kia nổi tại giữa không trung hắc sát ma đầu lại mở ra bồn máu mồm to hướng tới Lôi Chấn Thiên gào thét mà đi.

Lúc này đây, hắc sát ma đầu tóc đen vũ điệu, quanh thân hắc khí quay cuồng, tản ra nồng đậm hóa không ra huyết sát hơi thở, hiển nhiên vừa rồi kia một chút đã hoàn toàn chọc giận Âm Minh dùng tinh huyết bồi dưỡng hắc sát ma đầu.

“Thương ngươi có gì không có khả năng?” Gặp hắc sát ma đầu đảo mắt liền tới, Lôi Chấn Thiên ném mặt khác nhất chùy, sau đó không chút do dự lại tự bạo pháp bảo.

Tuy rằng Âm Minh lần này đã đề phòng Lôi Chấn Thiên, nhưng không nghĩ tới hắn lần này ngay cả chạm cũng chưa cùng hắn hắc sát ma đầu gặp phải liền trực tiếp tự bạo, nhất thời lại bị thương đến một ít, tuy rằng lúc này đây đánh cho bị thương đuổi kịp một lần căn bản không có biện pháp so với, nhưng là làm cho Âm Minh lão nhân tức giận đến như mèo bị đạp đến cái đuôi giống

nhau, nổi trận lôi đình dưới, rốt cục nhịn không được trực tiếp vươn ra một chích nhìn như tiêm dài trắng nõn bàn tay, chính là kia bàn tay tìm tòi đi ra, liền ở không trung huyễn hóa ra như nhau sơn cự chưởng, như núi cự chưởng hắc khí lượn lờ, có vô số oan hồn lệ quỷ ở trong đó phát ra thê lương tiếng kêu.

“Có bản lĩnh ngươi tái tự bạo pháp bảo a?” Âm Minh sắc mặt dữ tợn rít gào, hắc khí lượn lờ như núi cự chưởng “Ầm ầm ầm” đối với Lôi Chấn Thiên trấn áp đi qua.

“Vậy cho ngươi nhìn một cái lão tử chân chính pháp bảo!”

“A!” Lôi Chấn Thiên một tiếng giận kêu, râu quai nón bộ lông tề dài, mồ hôi và máu theo hắn cái trán nhiều điểm chảy ra, tiếp theo một tôn vu đỉnh sinh sôi theo cánh tay hắn thoát thể mà ra, nổi tại giữa không trung.

Vu đỉnh vừa ra, hào quang chói mắt mà phong cách cổ xưa, khiến cho thiên địa tựa hồ đều nhất thời ảm đạm thất sắc, một tia to lớn hơi thở theo vu đỉnh trung phát ra, làm cho Âm Minh kia trấn áp xuống cự chưởng đều đình trệ một chút, không dám lập tức phát đi xuống.

“Đến a, có loại ngươi liền chụp được đến nha!” Lôi Chấn Thiên trạng như điên cuồng, bộ mặt dữ tợn khủng bố hướng Âm Minh kêu gào nói.

“Đến nha, có loại các ngươi đến a!” Ngay tại phía sau, trong thiên địa đột nhiên vang lên chấn thiên tiếng vang.

Cơ hồ sở hữu tu thành vu đỉnh tướng sĩ đều đem vu đỉnh sinh sôi theo trong cơ thể cấp bức đi ra.

Một tôn tôn vu đỉnh hiện lên ở vương đô trên không, đầy trời sáng mờ, hoa lệ lại vô cùng bi tráng.

Một tia hủy thiên diệt địa hơi thở theo vu đỉnh phát ra, thổi quét quá toàn bộ thiên địa, cường đại như Âm Minh cùng Liệt Ưng lão tổ cũng đều đột nhiên biến sắc.

Xa xa, vương đô trên không, hoàng cao đại điểu rộng mở trên lưng, Hạ Vân Kiệt như núi đứng ngạo nghễ, thâm thúy đôi mắt có nước mắt chớp động.

“Tiền bối!” Tạ Trọng đám người đột nhiên quỳ xuống, trong mắt sớm cầm mãn nước mắt.

Hạ Vân Kiệt cái gì cũng chưa nói, chính là chân vừa nhấc, một cái cất bước liền theo hoàng cao đại điểu trên lưng trực tiếp khóa đến vương đô thành ngoài tường, hai quân giằng co trung gian.

“Tiểu tử! Là ngươi, ta muốn giết ngươi!” Một đạo bén nhọn tiếng kêu đột nhiên vang lên, cũng là Lệ Nhận thấy được Hạ Vân Kiệt, nhớ tới chính là hắn phá hủy chính mình con trai hảo sự, chính là hắn làm hại nhà bọn họ phản bội Vu Hàm quốc, thật sự là kẻ thù gặp mặt hết sức đỏ mắt.

Hạ Vân Kiệt xuất hiện vốn liền có vẻ thực đột ngột, Lệ Nhận tiếng kêu lại lập tức đem ánh mắt mọi người đều ngắm nhìn đến đột nhiên xuất hiện ở hai quân giằng co trung gian Hạ Vân Kiệt trên người.

“Kỳ thật ta cũng rất muốn hiện tại sẽ giết ngươi, bất quá giống ngươi bực này phản đồ, liền như vậy giết tựa hồ rất tiện nghi ngươi, còn là trước bắt lại rồi nói sau!” Hạ Vân Kiệt trong mắt sát khí chợt lóe, thản nhiên nói.

“Ha ha, chỉ bằng ngươi một Nguyên Anh kỳ kiếm tu sao?” Lệ Nhận gặp Hạ Vân Kiệt chết đã đến nơi thế nhưng còn như thế cuồng vọng, nhất thời ngửa mặt lên trời cười to, đồng Lệ Nhận đứng ở một chỗ Lệ Nhất Dược đám người còn có Âm Qua bọn họ thấy thế cũng

đều đi theo phát ra trào phúng tiếng cười to.

“Bành Thiên Võ, các ngươi Vu Hàm quốc như thế nào ra hết cuồng vọng đồ đệ a!” Đang ở cùng Bành Thiên Võ giao chiến Liệt Ưng lão tổ trào phúng nói.

Bành Thiên Võ trên mặt cũng lộ ra nghi hoặc sắc, theo Lệ Nhận âm thanh kêu muốn giết Hạ Vân Kiệt khi, hắn cũng đã hiểu được thân phận của hắn. Khá vậy đúng là bởi vì này dạng, Bành Thiên Võ mới cảm thấy nghi hoặc.

Lúc này hắn không phải hẳn là hộ tống tạ phủ trẻ tuổi tinh anh rời đi viễn man giới đảo sao? Hắn không phải chính là nhất Nguyên Anh kỳ kiếm tu sao? Hắn lại làm sao đến lá gan thế nhưng đột nhiên xâm nhập hai quân giằng co bên trong?

“Chẳng lẽ không được sao?” Hạ Vân Kiệt lại tựa hồ căn bản không nhìn người khác cười nhạo, lạnh lùng cười, sau đó chậm rãi dao đối với Lệ Nhận nâng tay.

Hạ Vân Kiệt tay vừa nhấc khởi, nhất thời một chích bàn tay to theo trong hư không vươn ra, lập tức hướng Lệ Nhận chộp đi.

Bàn tay to xuyên qua không trung, không có bao nhiêu đại pháp lực dao động, càng không có gì to lớn thanh thế.

Vu Hàm quốc bên này nhân trừ bỏ Tạ Trọng đám người mặt lộ vẻ kích động phấn khởi sắc, người còn lại tất cả đều mặt lộ vẻ mất mát cùng không đành lòng thấy biểu tình.

Lệ Nhận, từng đứng hàng Vu Hàm quốc trưởng lão hội thứ bốn trưởng lão, tu vi lại đạt địa vu ngũ đỉnh sơ kì cảnh giới, lại khởi là như vậy một chích pháp lực ngưng

tụ bàn tay to có thể trực tiếp bắt lấy ? Càng đừng nói này pháp lực ngưng tụ bàn tay to căn bản nhìn không ra đến có bao nhiêu cường đại!

Chương 1211 : Ức hiếp ngươi thì thế nào?

“Ha ha!” Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc đại quân bởi vì đầy trời vu đỉnh hào quang xuất hiện mà bị áp chế cảm xúc tựa hồ đột nhiên chiếm được phát tiết, tất cả đều vẻ mặt trào phúng cười ha hả.

Bực này cấp bậc pháp lực ngưng tụ bàn tay to thế nhưng cũng tưởng ở ngàn quân vạn dân trung trực tiếp bắt người, không khỏi cũng quá buồn cười, rất không biết trời cao đất rộng !

Nhưng ngay sau đó, mọi người tươi cười liền đọng lại ở tại trên mặt, tất cả đều vẻ mặt không dám tin nhìn kia chích bàn tay to tiếp tục xuyên qua thiên không, tiếp tục chút không có bao nhiêu đại pháp lực dao động, càng không có bao nhiêu đại to lớn thanh thế vẫn đến đến Lệ Nhận trước mặt, sau đó liền như vậy đỉnh đạc cầm trụ Lệ Nhận cổ, sau đó giống lão ưng trảo con gà con, bắt hắn cho linh lên. Mà cường đại đến địa vu ngũ đỉnh sơ kì Lệ Nhận lại phảng phất nhập ma giống nhau, trừ bỏ trong mắt toát ra hoảng sợ ánh mắt, thế nhưng liền như vậy thẳng lăng lăng tùy ý kia bàn tay to chộp đi.

“Bọn chuột nhắt ngươi dám!” Liền đứng ở Lệ Nhận không xa Âm Qua mắt thấy kia bàn tay to mang theo Lệ Nhận cổ muốn thu hồi đi, đột nhiên bừng tỉnh, nổi giận gầm lên một tiếng, một đạo hắc quang theo hắn trong miệng phun ra, là một hồn thể tản ra hàn quang cùng tanh hôi hơi thở con rết hình pháp bảo.

Con rết hình pháp bảo ở không trung biến ảo thành một cái thật lớn con rết, vô số móng vuốt sắc bén, dữ tợn đáng sợ, đối với Hạ Vân Kiệt bàn tay to đó là hung hăng cắt đi.

“Chỉ bằng ngươi cũng dám bảo ta bọn chuột nhắt!” Một đạo khinh miệt thanh âm vang lên, tiếp theo kia pháp lực ngưng tụ đại chưởng phân ra một cây ngón út, đối với kia thoạt nhìn thanh thế cực kì to lớn cực kì hung tàn đại ngô công nhẹ nhàng bắn ra.

“Oanh!” Một thanh âm vang lên, kia to lớn con rết thế nhưng bạo khởi một đoàn chói mắt quang mang, sau đó tấc đứt từng khúc liệt, ngã xuống cùng.

Không đợi Âm Qua theo pháp bảo bị hủy khiếp sợ cùng nguyên thần giã trung phục hồi tinh thần lại, một điểm ngân quang không biết khi nào xuyên qua thiên không, trực tiếp theo hắn tề hạ tam tấc địa phương, cũng chính là mệnh phủ nguyên thần chỗ địa phương mặc đi vào, sau đó theo đỉnh đầu của hắn vọt ra, trong nháy mắt ở không trung xẹt qua một cái màu bạc kiếm hồng, lẳng lặng huyền phù ở Hạ Vân Kiệt trước người, mà lúc này Lệ Nhận dĩ nhiên bị Hạ Vân Kiệt bắt trở về, tùy tay ném cho Tạ Trọng bọn họ.

Thiên địa một mảnh không khí trầm lặng, chỉ có liên tiếp ồ ồ thở thanh phảng phất ôn dịch giống nhau ở trong thiên địa lặng yên tràn ngập mở ra.

Không chỉ có Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc tướng sĩ cái trán xông ra nhiều điểm mồ hôi lạnh, tứ chi lạnh như băng, cho dù người Vu Hàm quốc cái trán cũng đều nhịn không được toát ra mồ hôi lạnh, khắp cả người phát lạnh.

Bởi vì này thật sự rất khủng bố, chính là nháy mắt công phu, tùy tiện khoát tay, không chỉ có theo thiên quân vạn mã trung trực tiếp đem địa vu ngũ đỉnh sơ kì Lệ Nhận cấp bắt, thậm chí ngay cả Âm Qua bực này xuất khiếu trung kỳ ma tu cũng trực tiếp ngay cả thân xác mang nguyên thần diệt cái không còn một mảnh.

“Lúc trước đã cho các ngươi cơ hội, thế nhưng không tư hối cải, còn làm trầm trọng thêm, nay còn muốn trốn sao?” Ngay tại thiên địa một mảnh không khí trầm lặng khi, một đạo lạnh giọng đột nhiên lại lần nữa vang lên.

Tiếp theo lại là một chích bàn tay to ở không trung vươn ra, như trước là không nhiều lắm pháp lực dao động, như trước là không có bao nhiêu đại thanh thế, nhưng mọi người lại đều cảm thấy cả người căng thẳng, dùng khủng bố ánh mắt nhìn trên bầu trời lại lần nữa xuất hiện kia bàn tay to, phảng phất kia bàn tay to là từ mười tám tầng địa ngục vươn đến bình thường.

“Ma vương cứu ta!” Xoay người chuẩn bị chạy trốn Lệ Nhất Dược đám người gặp bàn tay to xuất hiện, sợ tới mức mất hồn mất vía kêu lên.

“Vị này đạo hữu còn thỉnh dừng tay, ta là vạn sát động hộ pháp Âm Minh!” Âm Minh sắc mặt cực kì khó coi kêu lên.

Trong nháy mắt, bọn họ muốn đến đỡ con rối quốc chủ bị bắt, chính mình đệ đệ bị giết, Âm Minh tự nhiên là hận không thể xông lên đi giết trước mắt vị này đột nhiên xuất hiện người trẻ tuổi, nhưng Âm Minh lại sâu biết rõ nói, lấy chính mình tu vi tuyệt đối không phải trước mắt vị này ngang trời sát ra sát thần đối thủ. Cho nên cũng chỉ có thể bất đắc dĩ ấn quyết tâm đầu sát khí, cũng nâng ra vạn sát động hàng đầu.

Vạn sát động, thương mang giới thổ thượng nhất giáo phái, thế lực pha đại, quang trực tiếp khống chế giới đảo còn có bảy cái nhiều, thủ hạ trung giống Âm Minh như vậy khống chế được một bộ phận giới đảo lại có mấy chục cái. Trừ bỏ thương mang giới kia tứ đại bao trùm ở chúng thế lực thượng đại giáo, thương mang giới còn lại thế lực bao nhiêu là muốn cấp vạn sát động một ít mặt mũi.

Âm Minh biết chính mình không phải Hạ Vân Kiệt đối thủ, cho nên trước tiên liền nâng ra vạn sát động hàng đầu.

“Vạn sát động? Ngươi còn là vạn sát động hộ pháp?” Hạ Vân Kiệt một bên không chút nào tạm dừng trực tiếp sẽ đem Lệ Nhất Dược, Lệ Sùng ý đồ chạy trốn nhân cấp nhất nhất bắt lại, giống ném bao cát giống nhau ném cho Tạ Trọng đám người, một bên tròng mắt vừa nhấc, liếc về phía Âm Minh.

“Đúng là, còn có Liệt Ưng lão tổ là ưng sơn ba mươi sáu yêu vương chi nhất, còn thỉnh đạo hữu xem ở vạn sát động cùng ưng sơn mặt mũi thượng, không cần can thiệp chúng ta cùng Vu Hàm quốc trong lúc đó sự tình.” Âm Minh gặp Hạ Vân Kiệt căn bản không nhìn chính mình cảnh cáo, tiếp tục ở cầm lấy nhân, ném “Bao cát”, sắc mặt cực kì khó coi trả lời, hơn nữa vì tăng thêm lợi thế, còn cố ý đem Liệt Ưng lão tổ lai lịch cũng nâng đi ra.

“Ngươi là ưng sơn ba mươi sáu yêu vương chi nhất?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy lại lấy mắt liếc về phía Liệt Ưng lão tổ.

“Đúng là, còn thỉnh đạo hữu không cần can thiệp chúng ta cùng Vu Hàm quốc trong lúc đó sự tình! Nếu không chính là không cho vạn sát động cùng ưng sơn mặt mũi!” Liệt Ưng lão tổ lúc này sớm đã cùng Bành Thiên Võ đình chỉ đánh nhau, dao đối với Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Như vậy a!” Hạ Vân Kiệt sờ sờ cằm,“Trầm ngâm” Nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt sờ cằm “Trầm ngâm”, Vu Hàm quốc nhân tâm nhất thời trầm đi xuống, trước mắt vị này ngang trời sát ra nhân nhưng là bọn họ Vu Hàm quốc cứu tinh cùng hy vọng a! Nếu hắn bị vạn sát động cùng

ưng sơn hàng đầu cấp chấn trụ, khí mà mặc kệ, kia chẳng phải là không vui mừng một hồi?

Mà Liệt Ưng lão tổ cùng Âm Minh thấy thế trong mắt đều lộ ra một tia đắc ý cùng sắc mặt vui mừng, thật đúng là nghĩ đến Hạ Vân Kiệt kiêng kị bọn họ vạn sát cung cùng ưng sơn hàng đầu, vừa định há mồm không ngừng cố gắng cảnh cáo hắn một hai câu khi, một đạo mang theo trêu tức thanh âm đột nhiên ở không trung vang lên:“Nhưng là vạn sát động cùng ưng sơn mặt mũi rất lớn sao? Ta như thế nào giống như cho tới bây giờ chưa từng nghe qua?”

Trong thiên địa nhất thời một mảnh ồ lên.

Ở thương mang giới, thế nhưng sẽ có người nói thế nhưng chưa từng nghe qua vạn sát động cùng ưng sơn, còn có so với này càng đánh mặt cùng nhục nhã Âm Minh cùng Liệt Ưng lão tổ sao?

Âm Minh cùng Liệt Ưng lão tổ tức giận đến trên mặt thịt đều đẩu cái không ngừng, nhưng bọn họ còn là đau khổ nhịn không được. Không có biện pháp vừa rồi Hạ Vân Kiệt triển lộ đi ra một tay thật sự quá cường đại, đối mặt như vậy cường giả, bọn họ căn bản không có một điểm thủ thắng tin tưởng.

“Nga, nhớ tới đến, ta giống như nghe qua vạn sát động tên.” Ngay tại Âm Minh cùng Liệt Ưng lão tổ tức giận đến không được khi, Hạ Vân Kiệt đột nhiên lại nói.

Âm Minh nghe nói như thế nhất thời có loại hai mắt đẫm lệ uông uông cảm giác, rốt cục còn là nhớ tới còn có chúng ta vạn sát động tên.

Bất quá kế tiếp Hạ Vân Kiệt lại lập tức nói:“Ta nhớ rõ là hai tháng trước, có người cùng ta nói hắn gia gia là vạn sát động hộ pháp, còn nói chính mình là cái gì vạn sát

động trưởng lão môn đồ, cảnh cáo ta phóng hắn một con ngựa, sau đó đâu, ta sẽ giết hắn! Hiện tại lại có người cùng ta nói cái gì vạn sát động, xem ra ngươi chính là người kia gia gia !"

"Tiểu tử, đừng khinh người quá đáng!" Âm Minh nghe xong Hạ Vân Kiệt lời này rốt cục tức giận đến nổi trận lôi đình, rốt cuộc nhịn không được chỉ vào Hạ Vân Kiệt mắng.

"Khinh người quá đáng? Ta ức hiếp ngươi thì thế nào?" Hạ Vân Kiệt sắc mặt đột nhiên trầm xuống, nâng tay liền hướng Âm Minh chộp đi.

"Cuồng vọng, ngươi nghĩ rằng ta là Lệ Nhận sao?" Âm Minh gặp Hạ Vân Kiệt như thế thác đại, thế nhưng ngay cả pháp bảo cũng không tế, trực tiếp cách dùng lực ngưng tụ bàn tay to đến trấn áp trảo lấy chính mình, quát chói tai một tiếng, hắc sát ma đầu lập tức liền giương bồn máu mồm to hướng Hạ Vân Kiệt bàn tay to táp tới.

"Ở trong mắt ta ngươi cùng Lệ Nhận cũng không có nhiều khác nhau!" Một đạo khinh miệt thanh âm vang lên, kia như núi bàn tay to trực tiếp liền một bàn tay đem hắc sát ma đầu cấp chụp bay, sau đó không chút nào tạm dừng tiếp tục hướng Âm Minh chộp đi.

Đại chưởng chưa đến, một cỗ to lớn đến cực điểm uy nghiêm liền đã vào đầu áp chế, khiến cho Âm Minh cả người huyết khí ngưng kết, xương cốt đều phảng phất sắp bị này uy áp cấp đập vụn điệu bình thường, phát ra cạc cạc rung động.

Âm Minh trong mắt toát ra hoảng sợ đến cực điểm ánh mắt, đến giờ phút này, hắn mới hoàn toàn hiểu được vì cái gì Lệ Nhận giống nhập ma giống nhau tùy ý Hạ Vân Kiệt bàn tay to chộp đi, nguyên lai cũng không phải hắn

nhập ma mà là tại đây cổ uy áp hạ, hắn căn bản là nhúc nhích không được chút.

“A!” Âm Minh dù sao cũng là phân thần sơ kì ma tu, so với Lệ Nhận suốt cao một cái đại cảnh giới, thực lực còn là có thiên soa địa biệt, nổi giận gầm lên một tiếng, có nồng đậm hóa không ra huyết khí theo hắn trong cơ thể phát ra đi ra, hóa thành mãnh liệt mênh mông biển máu, đi ngăn trở kia bàn tay to, mà chính hắn quát to một tiếng:“Tiểu tử ngươi cho ta chờ, vạn sát động là sẽ không bỏ qua của ngươi!”

Hóa thành một đạo huyết quang hướng xa xa bỏ chạy, đúng là ma tu lấy thiêu đốt tự thân tinh huyết vì đại giới một loại độn pháp, huyết độn.

Huyết độn tốc độ cực nhanh, nhưng cũng cực kì thương nguyên khí.

“Ngươi cho là ngươi thoát được rồi chứ?” Bàn tay to trực tiếp xuyên qua kia phiến biển máu, một chưởng liền chụp ở Âm Minh biến thành huyết quang.

“Oành!” một tiếng nổ, từng uy chấn viễn man giới đảo, hung hãn vô cùng Âm Minh trực tiếp bị một bàn tay từ không trung chụp rơi xuống mặt đất, máu tươi từ hắn trong miệng ồ ồ chảy ra, nhiễm đỏ đại địa, mà hắn lại cả người run rẩy, ngay cả đứng lên năng lực đều không có.

Thiên địa lại một mảnh tĩnh mịch!

Vừa rồi Hạ Vân Kiệt một chưởng bắt Lệ Nhận, một kiếm giết Âm Qua, đã làm cho tất cả mọi người ý thức được đó là một phi thường khủng bố cường giả, nhưng không có người có thể nghĩ đến thế nhưng khủng bố cường đến như vậy.

Gần một cái bàn tay, thế nhưng liền đem cường đại như

Bách Sát ma vương Âm Minh đều cấp một chưởng vỗ vào mặt đất, nửa chết nửa sống!

Thậm chí liền ngay cả Tạ Trọng bọn họ cũng không tưởng được, Hạ tiền bối thế nhưng cường đại đến chụp Âm Minh như chụp ruồi bọ giống nhau, nói như thế đến, chẳng phải là ngay cả đại trưởng lão cũng……

Tạ Trọng đám người không dám tiếp tục tưởng đi xuống, chính là từng trận tóc gáy vẻ sợ hãi!

“Tiền, tiền bối, tha mạng, tha mạng!” Một mảnh tĩnh mịch sau, từng uy phong vô cùng Liệt Ưng lão tổ ở trong gió lạnh run cầu xin tha thứ nói.

Hắn cùng Âm Minh tu vi gần, hắn Liệt Ưng thân pháp tuy rằng tốc độ cực nhanh, nhưng Âm Minh thi triển huyết độn thân pháp tốc độ cũng không thấy được hội kém cỏi cho hắn, đã có thể ngay cả như vậy, Âm Minh còn là không có thể đào thoát, bị trước mắt vị này ngang trời xuất hiện sát thần cấp một bàn tay chụp nửa chết nửa sống, Liệt Ưng lão tổ tái kiêu ngạo, lúc này cũng biết chạy trốn là hy vọng xa vời, muốn tưởng mạng sống chỉ có cầu xin tha thứ một đường.

Chương 1212 : Bất tử giới [đệ tam canh cầu vé tháng]

“Tha cho ngươi một mạng? Ha ha, ngươi rầm rộ binh tướng đến diệt ta Vu Hàm quốc, ngươi đoạn quốc gia của ta đại trưởng lão cánh tay, ngươi hiện tại thế nhưng cầu ta tha cho ngươi? Ngươi cảm thấy khả năng sao?” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng cười, lẳng lặng phiêu phù ở giữa không trung bạch hổ tiểu tru ma kiếm hóa thành một đạo màu bạc kiếm hồng thẳng hướng hắn **** mà đi.

Liệt Ưng lão tổ thấy thế sắc mặt đại biến, cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền xoay người chạy trốn.

Chính là một cái bất quá chính là chính là phân thần sơ kì yêu tu, một cái khác cũng là thất đỉnh địa vu, hơn nữa tu luyện còn là vương giả chi đỉnh, liền như tử phủ nguyên thần giống nhau, khả vượt nhất cấp mà vô địch, ở trước mặt hắn, Liệt Ưng lão tổ lại như thế nào khả năng thoát được điệu.

Phi kiếm nháy mắt liền xuyên qua mệnh phủ của hắn tái theo đầu của hắn đỉnh lao ra, tiếp theo một chích thật lớn vô cùng diều hâu theo thiên thượng trực tiếp liền ngã xuống ở đại địa thượng, “Oanh” một tiếng, chấn đắc núi dao động.

Thiên địa một mảnh tĩnh mịch, chỉ có răng nanh run lên thanh âm “Khanh khách” quanh quẩn ở trong thiên địa.

Không có người hội nghĩ đến, phía trước còn tưởng rằng có thể thoải mái san bằng Vu Hàm quốc quốc đô Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc quốc chủ, trong nháy mắt liền một cái nửa chết nửa sống nằm trên mặt đất hộc máu, một cái dĩ nhiên bị một kiếm giết chết ở tại mặt đất.

Hạ Vân Kiệt ánh mắt chậm rãi đảo qua Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc đại quân, mắt thấu lãnh triệt ánh mắt, phảng phất tuyệt đại hung vương ở nhìn xuống phía dưới chúng sinh.

“Chúng ta nguyện quy thuận Vu Hàm quốc! Chúng ta nguyện phụng tiền bối làm quốc chủ!”

“Chúng ta nguyện quy thuận Vu Hàm quốc! Chúng ta nguyện phụng tiền bối làm quốc chủ!”

Đột nhiên cũng không biết là ai trước hai chân mềm nhũn quỳ xuống, tiếp theo đó là đông nghìn nghịt một mảnh nhân tất cả đều quỳ xuống, phát ra liên tiếp tiếng kêu.

Tại đây cái nhược nhục cường thực thế giới, Hạ Vân Kiệt ngang trời xuất thế, nhấc tay nâng chân gian liền trực tiếp đánh chết hai quốc không ai bì nổi quốc chủ, lập tức liền đánh tan mọi người tin tưởng, làm cho bọn họ căn bản hưng không nổi một tia chống cự ý nghĩ.

Hạ Vân Kiệt gặp phía dưới đông nghìn nghịt quỳ liếc mắt một cái cơ hồ vọng không đến đầu nhân, vừa rồi uy phong không ai bì nổi lý tưởng hào hùng lập tức đã không thấy tăm hơi, cảm thấy da đầu một trận run lên.

Hắn cũng không phải cái gì thật sự tuyệt thế hung vương, giết Bách Sát ma vương cùng Liệt Ưng lão tổ đám người cũng là được, tự nhiên không có khả năng sẽ đem dưới chân này người liếc mắt một cái vọng không đến đầu tất cả đều cấp giết! Huống chi này nhóm người còn kêu to muốn phụng hắn làm quốc chủ.

“Đa tạ tiền bối cứu mạng cứu quốc đại ân!” Ngay tại Hạ Vân Kiệt cảm thấy da đầu một trận run lên khi, Bành Thiên Võ đám người đi lên tiến đến, đều nhịp đối với hắn quỳ một gối xuống, cảm động đến rơi nước mắt nói.

Vu Hàm quốc tướng sĩ thấy thế cũng đều ào ào quỳ xuống đất nói lời cảm tạ.

Nhất thời Hạ Vân Kiệt phía dưới lại nhiều một mảnh đông nghìn nghịt đầu người.

Hạ Vân Kiệt da đầu không khỏi càng phát ra ma đứng lên, bất quá khi hắn ánh mắt dừng ở Bành Thiên Võ đám người trên người khi, tròng mắt không khỏi đột nhiên sáng ngời.

Loại chuyện này hắn xử lý không đến, khả Bành Thiên Võ đám người lại tất cả đều là quốc gia cấp lãnh đạo, tự nhiên là giàu có xử lý kinh nghiệm.

“Các ngươi đều tốt lắm, không thẹn cho ta Vu Hàm quốc trưởng lão tên, đều đứng lên đi.” Hạ Vân Kiệt thân thủ đem Bành Thiên Võ đám người nhất nhất giúp đỡ đứng lên.

“Chúng ta hổ thẹn a, thân là Vu Hàm quốc trưởng lão lại ngay cả hộ quốc năng lực đều không có. Nếu không phải tiền bối ngài……” Bành Thiên Võ đám người lại vẻ mặt xấu hổ tự trách nói.

“Ta Vu Hàm quốc xuống dốc không phải các ngươi y, ctộic trưởng lão không cần tự trách.” Hạ Vân Kiệt đánh gãy Bành Thiên Võ đám người tự trách, sau đó lại làm cho Vu Hàm quốc tướng sĩ dân chúng đứng lên, thế này mới chỉ chỉ như trước quỳ trên mặt đất, không dám đứng dậy Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc đại quân, lại thói quen tính làm nổi lên phủi tay chưởng quầy nói:“Các trưởng lão, những người này liền giao cho các ngươi xử lý đi!”

Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, Lôi Chấn Thiên hai mắt nhất thời hung quang lộ, sát khí bắn ra bốn phía.

Hạ Vân Kiệt trong lòng giật mình, cái này mặt đại quân ít nói cũng có thượng trăm vạn chi chúng, nếu ấn Lôi Chấn Thiên tính tử đến, không chừng sẽ cái toàn bộ diệt sát.

Cũng may Bành Thiên Võ tuy rằng mạnh mẽ dũng mãnh vô cùng, nhưng thân là đại trưởng lão so với Lôi Chấn Thiên hơn một phần ổn trọng, nghe vậy hướng Hạ Vân Kiệt ôm quyền khom người nói:“Đại tạo sát nghiệt chung quy có vi thiên hòa, những người này nếu đã nguyện thần phục, bình thường binh tướng liền tha cho bọn hắn một con đường sống, này khác tướng lãnh quý tộc trừ bỏ Âm Minh hệ còn có Liệt Ưng lão tổ hệ tất sát không thể nghi ngờ, nếu là thành tâm quy phụ, không bằng cũng tạm tha bọn họ một mạng. Tiền bối nghĩ như thế nào?”

Gặp Bành Thiên Võ xử lý đứng lên cương nhu hợp lại, có nhân từ một mặt cũng có tâm ngoan thủ lạt một mặt, Hạ Vân Kiệt thế này mới buông trong lòng, gật gật đầu nói:“Như thế tốt nhất!”

Gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu, lại có hắn tọa trấn, mà Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc cũng là rắn mất đầu, kế tiếp sự tình tự nhiên liền rất là dễ làm.

Bành Thiên Võ đám người trực tiếp đem Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc Âm Minh hệ cùng Liệt Ưng lão tổ hệ toàn bộ trước mặt mọi người bắt đem đánh chết.

Âm Minh hệ cùng Liệt Ưng lão tổ hệ trên cơ bản đều là tu vi có vẻ cao thâm, quyền thế rất lớn, nay bọn họ bị trước mặt mọi người nhất sát, còn lại người liền lại càng không dám có nửa điểm dị động.

Tái kế tiếp sẽ không tiêu Bành Thiên Võ đám người tự thân xuất mã, mà là từ Vu Hàm quốc khắp nơi tướng

lãnh cấp nhân mã xuất động, hợp nhất Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc đại quân.

“Thỉnh Hạ tiền bối di giá vu điện.” Bành Thiên Võ đám người gặp phía dưới trên cơ bản sẽ không lại có cái gì biến số, thế này mới cung kính khách khí mời Hạ Vân Kiệt đi trước vu điện nhất tự, trong lòng lại ở chuyển động tâm tư nên như thế nào đem vị này có đại thần thông tiền bối cấp giữ lại ở Vu Hàm quốc.

Đừng nhìn một trận chiến này, tình thế thẳng ngược lại hạ, vốn là gặp phải diệt quốc tai ương Vu Hàm quốc ngược lại đại thắng lợi. Khả sự tình cho dù không toàn kết, bởi vì mặc kệ là Bách Sát quốc còn là Liệt Ưng quốc, chúng nó sau lưng đều có thế lực lớn. Chúng nó diệt Vu Hàm quốc có thể, chỉ khi nào trái lại Vu Hàm quốc diệt chúng nó, đó là tuyệt đối không được.

Mặc kệ là vạn sát động còn là ưng sơn ở biết chuyện này sau, tất nhiên hội thảo tới cửa đến!

Khi đó, nếu Hạ Vân Kiệt không ở, bằng Vu Hàm quốc chút thực lực ấy, là tuyệt đối ngăn cản không được vạn sát động cùng ưng sơn thịnh nộ.

“Vu điện!” Phi dừng ở vạn nhận núi cao, nhìn dựng thẳng khắc vào vu điện thượng “Vu” Tự, mỗi một cái bút pháp đều tựa hồ mang theo một cỗ quen thuộc mà viễn cổ hơi thở, Hạ Vân Kiệt tâm thần kích động, thật lâu không thể bình tĩnh.

“Này bảng hiệu là tổ tiên theo xa xôi tổ địa vùng tới được, đáng tiếc tổ địa ban đầu vu điện lại sớm đã bị san thành bình địa.” Gặp Hạ Vân Kiệt ngửa đầu nhìn lên vu điện thượng “Vu điện” Hai chữ, Bành Thiên Võ vẻ mặt cảm khái nói.

“Một ngày nào đó chúng ta hội trở lại tổ địa, trùng kiến

vu điện, làm cho thế nhân nhìn lên, không người dám giẫm lên!" Hạ Vân Kiệt thần sắc bình tĩnh nói, sau đó cất bước đi vào vu điện.

Cước bộ trầm ổn hữu lực, ánh mắt kiên như sắt đá.

Bành Thiên Võ đám người nghe vậy tất cả đều cả người chấn động, sau đó vội vàng đi theo Hạ Vân Kiệt đi vào vu điện, trong lòng lại còn tại quanh quẩn vừa rồi Hạ Vân Kiệt nói câu nói kia.

"Trở lại tổ địa!"

"Trùng kiến vu điện!"

"Làm cho thế nhân nhìn lên, không người dám giẫm lên!"

Đây là bao nhiêu đời người Vu Hàm quốc lý tưởng, nhưng cuối cùng này lý tưởng lại càng ngày càng xa vời, cuối cùng trở thành giấc mộng bình thường mộng ảo không sự thật, thậm chí liền ngay cả Bành Thiên Võ đám người đều không muốn lại đi nhớ tới nó.

Khả hiện tại đột nhiên có vị cường giả lại nhắc tới bọn họ lý tưởng!

Một trương cự phúc tranh vẽ lại xuất hiện ở Hạ Vân Kiệt trước mặt, một tòa cự sơn lọt vào tận trời, hợp với thiên, có thân cao như núi đại vu đạp cự sơn lui tới cho thiên thượng nhân gian.

Này phúc cự đồ cấp Hạ Vân Kiệt rung động so với ở Thanh Nguyên thành trong phủ thành chủ nhìn đến kia phúc còn mạnh hơn rất nhiều, thậm chí Hạ Vân Kiệt trong cơ thể huyết khí không hiểu liền kích động lên, nước mắt ở bất tri bất giác trung mơ hồ hắn ánh mắt.

“Các ngươi khả nhận được vật ấy sao?” Hạ Vân Kiệt chậm rãi xoay người lại, trong tay dĩ nhiên hơn một cái màu bạc phong cách cổ xưa nhẫn. Nhẫn trên có khắc một tòa tiên linh khí quanh quẩn ngọn núi, này ngọn núi đồng dạng hợp với thiên, cùng kia cự phúc trung sở họa đại sơn thế nhưng giống hệt nhau.

“Bất tử giới! Thương thiên có mắt a!” Nhìn đến Hạ Vân Kiệt trong tay kia cái nhẫn, Bành Thiên Võ đám người đầu tiên là cả người chấn động, tiếp theo người người tất cả đều ngũ thể đầu địa bát nằm ở mặt đất, rơi lệ đầy mặt.

Từng trước đây, cái nhẫn này chủ nhân đại biểu cho Vu Hàm quốc thậm chí vu tộc hy vọng, nhưng cuối cùng còn là tổn lạc, bất tử giới lại không biết tung tích.

“Bất tử giới, quả nhiên!” Hạ Vân Kiệt gặp chính mình đem nhẫn nhất lấy ra nữa, Bành Thiên Võ đám người liền khóc rống lưu nước mắt bát nằm ở mặt đất, cái mũi không hiểu một trận lên men.

“Đều đứng lên đi.” Hạ Vân Kiệt thật sâu hít vào một hơi, ấn hạ chính mình phập phồng cảm xúc, nói.

Bành Thiên Võ đám người theo lời đứng lên, nhưng lập tức lau khô nước mắt, sửa sang lại quần áo, phân hai liệt ở đại điện hai bên đứng, sau đó tất cung tất kính quỳ xuống đất đối với Hạ Vân Kiệt lễ bái nói:“Vu Hàm môn bất hiếu đệ tử bái kiến chưởng môn! Chúng ta chờ ngươi rất khổ a!”

Nhìn Hạ Vân Kiệt cung kính quỳ lạy các trưởng lão, nhất là chỉ còn lại có cụt một tay Bành Thiên Võ, Hạ Vân Kiệt trong đầu không hiểu có một loại bi thương cùng áy náy.

Hắn chưa từng có nghĩ tới, nguyên lai ở một cái khác thế giới, còn có một đám người như vậy khả kính thật

đáng buồn một đời đời đang ở đau khổ cùng đợi hắn xuất hiện.

Tại đây một khắc, hắn cảm thấy đầu vai đột nhiên trở nên vô cùng trầm trọng. Bởi vì theo giờ khắc này khởi, hắn sinh mệnh đã không hề gần chính là thuộc loại hắn một người.

“Ta đã trở về, từ nay về sau, chúng ta Vu Hàm môn, Vu Hàm quốc chắc chắn lại sừng sững tại đây trong thiên địa! Không người dám nhạ!” Hạ Vân Kiệt một chữ một chút kiên định nói, sau đó xoay người đi bước một đi hướng kia từ nhất chỉnh khối màu tím Ngọc Thạch tạc ra đến ngai vàng, chậm rãi ngồi xuống.

“Đều đứng lên, ngồi xuống!” Hạ Vân Kiệt uy nghiêm thanh âm ở trong đại điện vang lên.

Giờ khắc này, nếu người nhận thức Hạ Vân Kiệt khẳng định hội cảm thấy vạn phần sửng sốt. Bởi vì giờ phút này Hạ Vân Kiệt dĩ nhiên hoàn toàn biến thành một người khác, trước kia hắn tao nhã, tùy ý mà an, thản nhiên tự đắc, nhưng này một khắc, hắn trên người lại lộ ra vô thượng uy nghiêm cùng trầm ổn, đảo qua phía trước cái loại này nhàn tản hơi thở, phảng phất thoát thai hoán cốt bình thường.

Chỉ có Hạ Vân Kiệt tự mình biết nói vì sao có này biến hóa, trước kia hắn có thể tùy ý mà an, có thể nhàn tản thản nhiên, đó là bởi vì địa cầu tái không người có thể dùng thế lực bắt ép hắn, nước cộng hoà có hắn ở cũng không có người có thể chân chính xâm phạm. Dã tâm, quyền thế, chỉ biết mông tế hắn tâm, làm cho hắn trở nên bá đạo, làm cho hắn bắt đầu sinh thuận ta thì sống nghịch ta thì chết tâm! Bởi vì tái không người khả chế hắn, chỉ có chính hắn có thể khống chế chính mình.

Nhưng ở trong này không giống với, hắn nếu không có

một viên theo đuổi quyền thế, theo đuổi cường đại tâm, như vậy cùng đợi hắn không chỉ có chính là hắn bị ức hiếp, bị đánh chết, còn có chờ đợi hắn vô số thế hệ bị ức hiếp cùng đánh chết.

Chương 1213 : Bất tử huyền công

“Tạ chưởng môn!” Tuy rằng Hạ Vân Kiệt biểu hiện cùng hắn trước kia tính cách khác hẳn bất đồng, nhưng ở Bành Thiên Võ đám người trong mắt cũng là tái bình thường bất quá, nghe vậy tất cả đều cung kính lên tiếng, đứng dậy ngồi xuống.

“Ta biết các ngươi trong lòng khẳng định phi thường nghi hoặc, ta đến tột cùng là đến từ làm sao, lại vì cái gì có Vu Hàm môn chưởng môn tín vật bất tử giới? Kỳ thật ta cũng thực nghi hoặc, vì cái gì nơi này sẽ có một cái Vu Hàm quốc, vì cái gì này phúc cự họa cùng ta trước kia nhìn đến giống nhau, vì sao các ngươi nhận được chưởng môn tín vật, hơn nữa còn xưng hô ta làm chưởng môn?” Hạ Vân Kiệt ánh mắt chậm rãi đảo qua Bành Thiên Võ đám người, nói.

“Chẳng lẽ chưởng môn phía trước chưa bao giờ nghe tiền nhân nhắc tới quá sao?” Bành Thiên Võ đám người hỏi, đôi mắt ở chỗ sâu trong chảy ra một chút bi thương sắc, trong lòng đã ẩn ẩn đoán đến một ít.

Trước một thế hệ Vu Hàm môn chưởng môn tổn hại thời gian quá mức cửu viễn, cho tới bây giờ trừ bỏ bọn họ này đó trưởng lão biết Vu Hàm quốc là Vu Hàm môn sở lập, mỗi một đời Vu Hàm môn môn chủ đó là Vu Hàm quốc quốc chủ, đã rất ít rất ít. Mà Vu Hàm môn truyền thừa lưu truyền tới nay lại thiếu đáng thương. Mà trước mắt vị này đột nhiên xuất hiện chưởng môn, tình huống của hắn hiển nhiên theo chân bọn họ giống nhau.

“Không có, ta sinh ra ở một cái phi thường xa xôi, sớm đã bị vứt bỏ, cơ hồ không có gì linh khí giới đảo. Ta chỉ biết sư môn đại đại tương truyền, truyền đến ta này một thế hệ, ta thành chưởng môn. Ta là bởi vì một lần ngoài ý muốn, vì cứu hai vị người nhà mà bị cuốn vào không

gian gió lốc, lưu lạc đến vạn man trong núi, sau đó gặp Tử Yên các nàng, nghe các nàng nói là người Vu Hàm quốc, thế này mới cùng các nàng mà đến.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Thì ra là thế, trách không được tục truyền thượng cổ một trận chiến, đều nói kia một thế hệ chưởng môn tổn hại, cũng không gặp bóng dáng, nghĩ đến khẳng định cũng cùng chưởng môn ngài giống nhau bị cuốn vào không gian gió lốc, lưu lạc đến ngài gia hương, sau đó ở nơi nào đem Vu Hàm môn truyền thừa đi xuống, chính là niên đại cửu viễn, lại hoặc là còn có này khác cái gì biến cố, có một số việc liền dần dần gãy, vì vậy chưởng môn ngài không biết chúng ta Vu Hàm quốc.” Nhị trưởng lão Chân Minh Sơn trầm ngâm nói.

Hắn tổng lý cả nước lớn nhỏ sự vụ, đối loại này sự tình tư duy nhất kín đáo mau lẹ.

“Nghĩ đến sự tình tám chín phần mười đó là như thế.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, chung nhận thức Chân Minh Sơn phỏng đoán, sau đó ánh mắt lại đảo qua Bành Thiên Võ đám người hỏi:“Ta xem này viễn man giới đảo linh khí nồng đậm, các ngươi tu luyện ngọn núi cũng đều ngay cả có linh mạch, vì sao các ngươi tu vi lại cũng không cao?”

“Ta Vu Hàm môn truyền thừa thất truyền quá lợi hại, nay còn lưu truyền tới nay, cũng đi ra địa vu ngũ đỉnh chi cảnh, tái muốn hướng lên trên tu luyện đột phá, phải nhờ vào chúng ta chính mình sờ soạng. Cần phải chính mình lấy ra một đường đến loại nào khó khăn, cho nên ta Vu Hàm quốc nhiều năm như vậy qua, trừ bỏ số rất ít ngút trời tài từng đột phá địa vu ngũ đỉnh chi cảnh, rất ít lại có người có thể đột phá này quan khẩu. Của ta tư chất ngu dốt, dừng lại cho địa vu ngũ đỉnh mấy trăm năm, cũng không có biện pháp tái hướng lên trên đột phá, nay đã đến huyết khí suy bại tuổi, không có bao

nhiêu năm thọ nguyên. Cũng đang bởi vì như thế, kia Bách Sát lão ma cùng Liệt Ưng lão tổ thế này mới khi tới cửa đến, tưởng tiêu hao quang của ta huyết khí.” Bành Thiên Võ thở dài nói.

“Thì ra là thế, trách không được ta xem viễn man giới đảo linh khí, các ngươi này đó trưởng lão ít nhất cũng có thể đều tu luyện có trăm năm đã ngoài, thế nhưng không có một người đột phá địa vu lục đỉnh.” Hạ Vân Kiệt thoải mái nói.

“Chưởng môn ngài không phải kiếm tu sao? Không đúng, chưởng môn vừa rồi ra tay bắt người khi, pháp lực ngưng tụ bàn tay to trung có vu lực dao động! Chẳng lẽ chưởng môn còn có địa vu ngũ đỉnh đã ngoài công pháp truyền thừa?” Bành Thiên Võ đám người nghe vậy tất cả đều cả người chấn động, ánh mắt cực nóng nhìn phía hắn.

Nhất là Bành Thiên Võ lại ngay cả thân thể đều có chút run run.

Nếu có khả năng không chết, lại có ai bằng lòng tử vong, nay Vu Hàm quốc lại xuất hiện đại chuyển cơ, không chỉ có thống nhất toàn bộ viễn man giới đảo lại chờ đến đây Vu Hàm môn chưởng môn, Vu Hàm quốc quốc chủ, Bành Thiên Võ liền lại càng không muốn chết.

Mà hắn sở dĩ huyết khí suy bại nguyên nhân đó là hắn ở vu ngũ đỉnh này một cửa tạp lâu lắm, thế cho nên cơ hồ hao hết thọ nguyên. Chỉ khi nào hắn đột phá địa vu ngũ đỉnh, thăng cấp địa vu lục đỉnh, huyết khí tự nhiên lại hội lại lần nữa tràn đầy đứng lên, mà thọ nguyên tự nhiên cũng sẽ tăng thêm không ít.

“Địa vu công pháp lại tính cái gì, chỉ cần các ngươi có năng lực có thiên phú, thiên vu công pháp, ta đều có thể truyền cho các ngươi!” Hạ Vân Kiệt hào hùng vạn

trượng nói.

Trên địa cầu Vu Hàm môn mới là chưởng môn nhất mạch, tự nhiên có tối cao Vu Hàm môn truyền thừa, chẳng sợ niên đại cửu viễn, thất truyền rất nhiều, nhưng truyền thừa xuống dưới cũng so với Vu Hàm quốc truyền thừa nhiều rất nhiều. Đơn giản địa cầu linh khí phi thường cằn cỗi, Vu Trạch đám người thế này mới không thể lấy được rất cao thành tựu. Hạ Vân Kiệt kỳ thật nếu không phải vu vương huyết mạch thức tỉnh, tu có thể hấp thu Đông Lai tử khí "Vũ vương quyết", sau lại lại tế luyện mười hai đô thiên vu tổ Đế Giang kỳ, hấp thu phân tán ở trong thiên địa vu tổ Đế Giang tinh hồn nguyên phách, ngay tại chỗ cầu về điểm này linh khí, hắn cho dù thiên phú lại cao, cũng tuyệt đối không có khả năng đi đến hôm nay như vậy cao hoàn cảnh.

Cho nên gần đại vu Vu Hàm nhất mạch truyền thừa công pháp, Hạ Vân Kiệt liền có khả tu luyện tới thiên vu công pháp, càng đừng nói hắn còn thân cụ vu vương Hạ Vũ cùng vu tổ Đế Giang truyền thừa.

"Thiên vu công pháp!" Hạ Vân Kiệt lời này dừng ở Bành Thiên Võ đám người trong tai giống như tiếng sấm cuồn cuộn, chấn bọn họ thật lâu không thể hoàn hồn, hồi lâu Bành Thiên Võ đám người tâm tình không tự kìm hãm được lại lão lệ tung hoành, đứng dậy hướng Hạ Vân Kiệt lại quỳ xuống đất lễ bái.

"Cho nên các ngươi đều đừng lo, Bành trưởng lão cũng không cần lo lắng, minh minh trung chúng ta Vu Hàm môn nhất mạch nếu có thể lại lần nữa gặp lại, cho dù ngươi thọ nguyên ngày mai liền tẫn, ta cũng muốn đem ngươi cấp sinh sôi kéo trở về!" Hạ Vân Kiệt bàn tay to vung lên, một cỗ nhu hòa nhưng vô cùng bàng bạc lực lượng đem mọi người lấy đứng lên.

"Hôm nay, ta liền truyền cho các ngươi ta Vu Hàm môn

nhất mạch độc môn công pháp ‘Bất tử huyền công’.” Hạ Vân Kiệt thần sắc túc mục nói.

“Bất tử huyền công!” Bành Thiên Võ đám người tất cả đều cả người chấn động, sau đó lại người người sợ tới mức sắc mặt tái nhợt vội vàng phủ phục ở nói:“Vạn vạn không thể, ‘Bất tử huyền công’ chính là ta Vu Hàm môn duy chưởng môn khả năng tu luyện công pháp, chúng ta lại khởi khả tu luyện này huyền công?”

Thượng cổ vu tộc có thần sơn, trong đó có một tòa bởi vì sinh trưởng có trường sinh bất tử dược mà nổi tiếng thiên địa, tên là bất tử thần sơn, Tạ Trọng tọa kỵ hoàng cao đại điểu tổ tiên bất tử hoàng điểu đó là trông coi trường sinh bất tử dược thượng cổ thần thú. Mà Vu Hàm đó là này sơn đứng đầu, tu có nguyên nhân trường sinh bất tử dược tìm hiểu mà “Bất tử huyền công”, là chưởng môn đệ tử đích truyền mới có thể tu luyện vô thượng huyền công.

Bành Thiên Võ đều là sống mấy trăm năm thậm chí hơn một ngàn năm lão nhân, lại là Vu Hàm quốc trưởng lão, đối này đó môn phái bí tân còn là biết một ít. Cố nghe được Hạ Vân Kiệt thế nhưng muốn truyền bọn họ chỉ có chưởng môn đệ tử đích truyền mới vừa rồi có thể tu luyện “Bất tử huyền công”, tự nhiên là tất cả đều sợ tới mức sắc mặt tái nhợt.

“Các ngươi vì thủ hộ Vu Hàm quốc, vì ta Vu Hàm nhất mạch truyền thừa ngay cả tánh mạng đều cũng không cần, có cái gì không được tu luyện này ‘Bất tử huyền công’? Huống hồ các ngươi nghĩ đến này ‘Bất tử huyền công’ liền dễ dàng như vậy tu luyện sao? Càng đến mặt sau càng là tối nghĩa khó hiểu, cũng mới là chân chính ‘Bất tử huyền công’ tinh túy, các ngươi tám người cũng không thấy được mỗi người đều có thể tu luyện đến mặt sau, không thiếu được muốn sửa tu này khác dễ hiểu một điểm Vu môn công pháp. Cố nay ta cũng chỉ truyền

cho các ngươi ‘Bất tử huyền công’ phía trước công pháp, nếu các ngươi là khả kham tạo nên tài, các ngươi mới vừa có cơ hội tiếp xúc đến một tia ‘Bất tử huyền công’ chân chính huyền ảo tinh túy chỗ.” Hạ Vân Kiệt gặp Bành Thiên Võ đám người rõ ràng là cực kì cần Vu môn đến tiếp sau công pháp, khả đối mặt “Bất tử huyền công” Bực này vô thượng công pháp lại có thể không cần suy nghĩ liền cự tuyệt, không khỏi rất là rung động, thần sắc nghiêm túc nói.

“Đa tạ chưởng môn hậu ban thưởng chúng ta vô thượng công pháp!” Bành Thiên Võ đám người gặp Hạ Vân Kiệt nói như thế, biết Hạ Vân Kiệt tâm ý đã quyết, người người đều kinh sợ bái tạ.

Hạ Vân Kiệt gặp Bành Thiên Võ đám người cũng là không phải cổ hủ đến tử đầu óc, Hạ Vân Kiệt không khỏi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, chờ bọn hắn đứng lên một lần nữa ngồi xuống sau, mới nói:“Đi đem Lệ Nhận bọn họ đều dẫn tới, làm cho bọn họ cũng nghe nghe này ‘Bất tử huyền công’, làm cho bọn họ bị chết an tâm một ít!”

“Chưởng môn, ngài này tra tấn người phương pháp cao minh, ta Tiểu Lôi này liền đi đem Lệ Nhận này đám khi sư diệt tổ tên cấp linh đi lên, làm cho bọn họ nghe một chút chưởng môn vô thượng huyền công, ta tưởng, bọn họ biểu tình khẳng định phi thường phấn khích!” Lôi Chấn Thiên nghe vậy lập tức vẻ mặt phấn khởi theo chỗ ngồi bật đứng lên nói.

Nhìn vẻ mặt râu quai nón, cao lớn uy mãnh vô cùng, tuổi ít nhất cũng có trăm tuổi Lôi Chấn Thiên thế nhưng tự xưng Tiểu Lôi, Hạ Vân Kiệt thiếu chút nữa rơi xuống một đất nổi da gà.

Trời đất chứng giám a, hắn vị này chưởng môn còn chính là bôn tam tuổi!

Bất quá này cũng không quái Lôi Chấn Thiên, ai làm cho Hạ Vân Kiệt là chưởng môn, ai làm cho hắn nay như vậy cao tu vi, ở Bành Thiên Võ đám người nghĩ đến Hạ Vân Kiệt khẳng định là lão yêu cấp nhân vật. Không có cái hơn một ngàn tuổi cũng có thể có cái mấy trăm tuổi a!

Bất quá Hạ Vân Kiệt cũng không cố ý vạch trần chính mình chân thật mấy tuổi, thứ nhất là sợ dọa đến Bành Thiên Võ đám người, thứ hai mấy tuổi tựa hồ là cá nhân riêng tư, không tất yếu cố ý theo chân bọn họ nói đi.

“Đi thôi, Lôi trưởng lão!” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, huy phất tay.

Sau đó Lôi Chấn Thiên liền liệt miệng, vẻ mặt vui vẻ thí điên thí điên đi đề Lệ Nhận đám người.

Chỉ chốc lát sau, hắn liền giống lão kê xách con gà con giống nhau, đem Lệ Nhận cùng Lệ Nhất Dược phụ tử cấp linh đến vu điện. Về phần này khác người theo Lệ Nhận cùng nhau phản bội, còn chưa đủ phân lượng, Lôi Chấn Thiên tự nhiên cũng liền lười tái linh đi lên.

“Bành Thiên Võ, ngươi không phải nói này Vu Hàm quốc quốc chủ vị chỉ có chưởng môn mới vừa có tư cách tòa sao? Nay thấy được cường giả xuất hiện, còn không phải ngoan ngoãn thỉnh hắn ghế trên, còn không phải đem chúng ta Vu Hàm quốc chắp tay đưa cho người khác. Ngươi lại có gì tư cách nói ta là phản đồ?” Lệ Nhận nhưng thật ra so với hắn con trai Lệ Nhất Dược cường không ít, biết chính mình thứ khẳng định là khó thoát khỏi vừa chết, ngược lại thông suốt, lên đến điện đến, không chỉ có không giống con của hắn Lệ Nhất Dược giống nhau quỳ trên mặt đất liên tục cầu xin tha thứ, ngược lại ngạo nghễ đứng thẳng, vẻ mặt hèn mọn chỉ vào Bành Thiên Võ châm chọc nói.

“Lệ Nhận, Bành trưởng lão vì Vu Hàm quốc không sợ sinh tử, mà ngươi đâu? Ngươi lại có gì thể diện chỉ trích Bành trưởng lão? Còn có ngươi thả nhìn xem ta ngón tay sở mang là cái gì?” Hạ Vân Kiệt âm thanh lạnh lùng nói, chậm rãi nâng lên tay.

Chương 1214 : Hoa lệ xoay người

Lệ Nhận giương mắt nhìn hướng Hạ Vân Kiệt bàn tay, ngay từ đầu trên mặt còn mang theo một tia nghi hoặc, không biết đều đến lúc này, Hạ Vân Kiệt còn gọi hắn nhìn hắn ngón tay đội cái gì vậy làm gì, mà khi hắn ánh mắt dừng ở Hạ Vân Kiệt ngón út đeo bất tử giới khi, trên mặt huyết sắc lập tức lui không còn một mảnh, hoảng sợ nói:“Bất tử giới!”

Lệ Nhất Dược là trấn thủ Vu Hàm quốc vạn man sơn biên giới tam đại biên thành thành chủ chi nhất, ở Vu Hàm quốc trung địa vị coi như là rất cao, hơn nữa tu vi cũng cao thâm, cũng là biết bất tử giới đối với Vu Hàm môn đệ tử mà nói là Vu Hàm môn chưởng môn tín vật, đối với Vu Hàm quốc quảng đại con dân mà nói còn lại là Vu Hàm quốc quốc chủ tín vật, nghe vậy trên mặt huyết sắc đồng dạng lui không còn một mảnh.

Hạ Vân Kiệt lại không tái để ý tới Lệ Nhận cùng Lệ Nhất Dược, mà là đem ánh mắt đảo qua Bành Thiên Võ đám người nói:“Các vị trưởng lão, hiện tại ta liền bắt đầu truyền cho các ngươi ‘Bất tử huyền công’ đi, các ngươi lĩnh hội, này đoạn sơ cấp ‘Bất tử huyền công’ các ngươi nếu có thể tìm hiểu cũng tu luyện đến viên mãn cảnh giới, liền khả đột phá đến địa vu cửu đỉnh, tái tiến thêm một bước còn lại là thiên vu.”

“Bất tử huyền công! Bất tử huyền công! Ngươi thế nhưng biết bất tử huyền công! Ngươi thế nhưng muốn truyền cho Bành Thiên Võ đám người bất tử huyền công!” Lệ Nhận nghe vậy cả người đều choáng váng, miệng lẩm bẩm, trong mắt toát ra đến là vô tận hối hận.

Nếu con của hắn không có gặp lợi vong nghĩa, gà nhà bôi mặt đá nhau, lại hoặc là khác sự sau có thể đúng lúc bổ cứu, quân pháp bất vị thân, lại hoặc là hắn bình tĩnh

nhận trưởng lão hội đối con của hắn trừng phạt, nếu hắn không có phản quốc……

Như vậy hiện tại, hắn Lệ Nhận cũng có thể giống Bành Thiên Võ đám người giống nhau tiếp nhận vu tộc vô thượng công pháp “Bất tử huyền công”, giống nhau có cơ hội vấn đỉnh thiên vu!

Thiên vu a! Đó là loại nào cường đại tồn tại, loại nào vinh quang tồn tại!

Khả hiện tại liền bởi vì hắn đứng ở con của hắn bên này, liền bởi vì hắn phản bội Vu Hàm quốc, này hết thảy đều cùng hắn vô phân, không, cùng hắn có phân, hắn có thể nghe thế Vu Hàm môn vô thượng vu pháp “Bất tử huyền công”, khả hắn nhưng không có cơ hội tu luyện!

Hối hận, vô tận hối hận tựa như độc xà giống nhau ở cắn xé Lệ Nhận trái tim, làm cho hắn cảm thấy vô cùng toàn tâm đau đớn, thậm chí hắn đều muốn bạo khởi đem bên người đồng dạng vẻ mặt thống khổ hối hận con trai cấp một chưởng chụp đã chết!

Liền vì một gốc cây Tam Diệp Thiên Long châu quả lại mất đi tu luyện “Bất tử huyền công” cơ duyên.

Nếu không có hắn, kia hắn tiền đồ chính là loại nào quang minh!

Nhìn Lệ Nhận cùng Lệ Nhất Dược kia tràn ngập hối hận thống khổ biểu tình, Hạ Vân Kiệt đột nhiên cảm thấy rất không thú vị, phất phất tay, nói:“Tính, Lôi trưởng lão như vậy dẫn đi, đã xong bọn họ đi.”

“Còn là chưởng môn nhân từ, nếu ta Tiểu Lôi phi tái hung hăng tra tấn bọn họ một trận không thể! Thế nhưng dẫn sói vào nhà, thiếu chút nữa hại quốc gia của ta hàng tỉ con dân!” Lôi Chấn Thiên đứng lên, một tay mang theo

Lệ Nhận một tay mang theo Lệ Nhất Dược đi ra vu điện.

Nhìn Lôi Chấn Thiên mang theo hai người đi ra vu điện, nhớ tới bọn họ lập tức đã đem bị giết, Bành Thiên Võ đám người trong lòng tuy rằng cảm thấy khoái ý ân cừu thống khoái, lại khó tránh khỏi có một tia bi thương.

Từng, này hai người cũng là Vu Hàm quốc lương đống, hơn nữa Lệ Nhận lại bọn họ trưởng lão hội nhất viên, nhưng hôm nay lại đi lên không về đường!

Rất nhanh Lôi Chấn Thiên liền lại quay trở về vu điện, hắn trên mặt cũng không có trong tưởng tượng như vậy khoái hoạt, tương phản ẩn ẩn còn là có như vậy một tia sầu não.

Nghĩ đến nhìn như hung mãnh Lôi Chấn Thiên, kỳ thật ở sâu trong nội tâm đồng dạng khó có thể quên kia phân từng cùng Lệ Nhận chung sống cảm tình.

Bất quá làm Hạ Vân Kiệt bắt đầu truyền thụ sơ cấp giai đoạn “Bất tử huyền công” Khi, rất nhanh Bành Thiên Võ đám người liền quên hết kia phân sầu não, hoàn toàn đắm chìm vào kia huyền diệu khó giải thích, diệu chi lại diệu thiên địa đại đạo.

“Bất tử huyền công” Loại nào ảo diệu vu tộc công pháp, tu luyện đến mức tận cùng tục truyền cũng bất tử bất diệt, đáng tiếc ngay cả sáng tạo này công pháp Vu Hàm đại vu cũng không có thể tu luyện đến bất tử bất diệt cảnh giới. Nay Hạ Vân Kiệt tuy rằng truyền thụ gần chính là địa vu giai đoạn “Bất tử huyền công”, nhưng đối với Bành Thiên Võ đám người cũng huyền ảo đến cực điểm. Bọn họ thỉnh thoảng tiếp nhận Hạ Vân Kiệt truyền cho bọn họ công pháp, thỉnh thoảng lại đem trong lòng khó hiểu vấn đề đề suất hỏi.

Hạ Vân Kiệt thân mang đại vu Vu Hàm, vu vương Hạ Vũ

còn có vu tổ Đế Giang truyền thừa, tương đương với đứng ở này tam đại vu tộc cự nhân bả vai, thân mình cũng đã tu luyện đến địa vu thất đỉnh sơ kì cao nhất, chỉ kém một bước đó là địa vu thất đỉnh trung kỳ, lĩnh ngộ thiên địa đại đạo tự nhiên siêu xa Bành Thiên Võ đám người. Gặp Bành Thiên Võ đám người hỏi, cũng không tàng tư, có hỏi tất đáp.

Như thế suốt hai ngày hai đêm, thẳng đến Hạ Vân Kiệt gặp Bành Thiên Võ trưởng lão thế nhưng đang nghe nói trung trực tiếp nhập định, thế này mới cười đình chỉ thụ nói, nói:“Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc hai quốc quốc chủ cùng này hệ nhân vật tất cả đều đã tru, hai quốc thần phục quốc gia của ta, bên ngoài khẳng định còn có rất nhiều sự tình chờ các vị trưởng lão xử lý, lần này thụ nói tới trước nơi này đi, cũng sai người coi chừng này vu điện, không thể làm cho người ta quấy rầy đại trưởng lão tìm hiểu đại đạo.”

“Cẩn tuân chưởng môn pháp chỉ!” Chân Minh Sơn đám người đều mặt lộ vẻ cảm kích kích động sắc, thật sâu cúi đầu chắp tay thi lễ.

Lúc này đây nghe nói, bọn họ tuy rằng không có giống Bành Thiên Võ giống nhau trực tiếp ngộ đạo nhập định, nhưng bọn họ cũng là lĩnh ngộ rất nhiều, hơn nữa thụ “Bất tử huyền công”, lại bọn họ trước kia ngay cả nằm mơ cũng không dám tưởng sự tình.

Mọi người vây quanh Hạ Vân Kiệt ra vu điện, lại sai người rất coi chừng vu điện không thể làm cho người ta quấy rầy đến đại trưởng lão tìm hiểu đại đạo, thế này mới các tư này chức, đi an bài hợp nhất Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc đại sự tình, chỉ để lại Tạ Trọng cùng Hạ Vân Kiệt, lấy cung hắn tùy thời sai phái hỏi.

Trước kia chính là nhất giới dạy học lang, nay lại đột nhiên hoa lệ xoay người thành một quốc gia đứng đầu,

một cái xa so với địa cầu còn muốn đại giới đảo tối cao cổ đạo giả, Hạ Vân Kiệt chính mình nhất thời cũng không có đầu mối, cho nên cũng là không có gì hay hỏi, chính là đem tử phủ nguyên thần tổn hại trước truyền đến kia phó sa mạc cùng ảo ảnh cảnh tượng họa đi ra cấp Tạ Trọng xem qua, hỏi hắn có biết hay không này địa phương.

Tạ Trọng nhìn kỹ qua đi, lắc đầu nói không biết. Chính là chưởng môn hỏi việc tuyệt không việc nhỏ, Tạ Trọng muốn kia họa nói hội chung quanh hỏi.

Đối với Tạ Trọng lắc đầu nói không biết, Hạ Vân Kiệt cũng không có cảm thấy gì ngoài ý muốn. Ba ngàn giới loại nào to lớn, thương mang giới lại ngay cả ba ngàn giới cũng chưa có thể sắp xếp đi vào, mà nơi này như thế rộng lớn tinh cầu lại chính là thương mang giới một cái tích xa giới đảo. Trời mới biết Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề lại lưu lạc đến thế nào phiến giới thổ, cái nào giới đảo?

Hạ Vân Kiệt lại hỏi Tạ Trọng có thể có cái gì có thể thay đổi phàm nhân căn bẩm linh đan tiên dược, Tạ Trọng nhưng thật ra nói nhiều loại thượng cổ linh đan tiên dược, tỷ như trường sinh bất tử dược, hỗn độn ngũ hành quả, lại tỷ như cửu chuyển kim đan……

Nhưng này chút linh đan tiên dược đừng nói ở giới cho dù tại kia thiên giới chỉ sợ cũng là truyền thuyết vật, Hạ Vân Kiệt cũng chỉ đành âm thầm lắc đầu, biết này viễn man giới đảo là tích xa nơi, Tạ Trọng tu vi cũng không cao, xa nhất cũng phải đi quá vài toà tới gần đảo nhỏ cùng thương mang giới thổ, biết cực kì hữu hạn, hỏi hắn là hỏi không ra này nọ đến.

Bất quá loại chuyện này Hạ Vân Kiệt cũng biết cấp không đến, tại đây rộng lớn ba ngàn giới, tối mấu chốt còn là thực lực. Chỉ cần có thực lực, luôn luôn biện pháp

tìm được Trầm Lệ Đề, Đỗ Hải Quỳnh, cũng có biện pháp tìm được thay đổi phàm nhân căn bẩm linh đan tiên dược, cũng có biện pháp tìm được trở lại địa cầu đường.

Nếu tạm thời hỏi không ra chính mình muốn đáp án đến, Hạ Vân Kiệt rõ ràng cũng sẽ không tái động kia phân tâm tư, quyết định tiếp tục tu luyện. Trước hai tháng bế quan, đã làm cho hắn đem phía trước tiến bổ gì đó đã hoàn toàn tiêu hóa luyện hóa, hơn nữa còn đem mấy ngày nay sinh tử tôi luyện chính mình lĩnh ngộ đạo cùng truyền thừa mà đến đại đạo dung hợp một ít đứng lên, ở vu tu một đạo đã đến đột phá địa vu thất đỉnh sơ kì bên cạnh. Ở tiên tu phương diện chỉ cần hấp thu cũng đủ năng lượng, cũng có thể tiến thêm một bước đột phá đến xuất khiếu kì.

Tại đây phía trước, Hạ Vân Kiệt còn là cái kẻ nghèo hèn, trừ phi hắn khẳng xâm nhập viễn man sơn mạch bắt giết kết huyết tinh man thú, nếu không muốn trong khoảng thời gian ngắn rất nhanh hấp thu đại lượng năng lượng là không có khả năng. Nhưng hôm nay hắn làm một quốc đứng đầu, này đó tự nhiên không phải cái gì vấn đề. Huống chi, vừa mới không lâu trước hắn còn diệt Bách Sát ma vương cùng Liệt Ưng lão tổ, bọn họ cất chứa, bọn họ quốc khố tự nhiên cũng đều chuyển đến hắn vị này tân nhậm Vu Hàm quốc quốc chủ hàng đầu.

Vì thế Hạ Vân Kiệt đem chính mình nếu bế quan tu luyện một đoạn thời gian, hơn nữa cần một ít man thú huyết tinh, linh thảo tiên dược còn có ít nhất tứ phẩm đã ngoài linh tinh cùng Tạ Trọng nói hạ.

Trước khác nay khác, phía trước Hạ Vân Kiệt ở Tạ Trọng trong phủ khi, hắn còn chính là Tạ Trọng cháu gái đám người ân nhân cứu mạng, là Tạ Trọng trăm phương nghìn kế muốn mượn sức cao thủ, nhưng hôm nay hắn cũng là nhất môn chi chủ, vua của một nước,

mỗi một câu theo hắn trong miệng đi ra mà nói đều là thánh chỉ đều là pháp chỉ.

Thậm chí có thể nói, hiện tại Hạ Vân Kiệt mỗi tiếng nói cử động, nhất cử nhất động, là trực tiếp ảnh hưởng đến toàn bộ Vu Hàm quốc vận chuyển.

Cho nên hắn này phân phó một chút đi, toàn bộ trưởng lão hội liền cấp tốc vận chuyển đứng lên.

Không chỉ có lập tức cấp Hạ Vân Kiệt an bài vu điện chỗ vạn đô sơn thứ nhất động thiên, ở nửa ngày trong vòng liền cho hắn triệu tập đến đây trăm khối man thú huyết tinh, hơn một ngàn chu địa cấp linh dược cùng linh đan, còn có thượng trăm khối ngũ phẩm linh tinh.

Đó là một cực kì khổng lồ số lượng, phải biết rằng lúc trước Lệ Nhất Dược quý là Thanh Nguyên thành nhất thành đứng đầu, hắn tu di trong túi cũng bất quá chỉ có một khối man thú huyết tinh, hai ba mười khỏa địa cấp linh dược, hai trăm đến khối tứ phẩm linh tinh. Nhưng hôm nay đâu, chỉ man thú huyết tinh còn có một trăm khối. Nếu đổi thành trước kia, này khổng lồ số lượng là đủ chuyển không toàn bộ Vu Hàm quốc quốc khố, là tuyệt đối không có khả năng ở trong khoảng thời gian ngắn triệu tập đến. Nhưng hôm nay ở thu không có Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc quốc khố sau, Vu Hàm quốc quốc lực là kịch liệt bành trướng, thế nhưng ở nửa ngày trong vòng liền cấp Hạ Vân Kiệt triệu tập như thế khổng lồ số lượng tu luyện tài liệu.

Nhìn trước mắt chồng chất như núi tu luyện tài liệu, dù là Hạ Vân Kiệt đã có một chút chuẩn bị tâm lý, còn là thiếu chút nữa bị hoảng mắt bị mù, rất là băn khoăn đối Tạ Trọng nói:“Tạ trưởng lão, ta một người chiếm dụng nhiều như vậy tài nguyên có chút không ổn, ngươi lấy đi một nửa, lưu cho ta một nửa là đủ rồi.”

“Môn chủ vạn vạn không cần nói như vậy, ngài là ta Vu Hàm môn, Vu Hàm quốc tối cao giả, hy vọng chỗ, đừng nói liền điểm ấy tài nguyên, cho dù khuynh tẫn chúng ta sở hữu cũng là theo lý thường phải làm ! Huống hồ môn chủ cũng không nhu lo lắng, mấy thứ này tất cả đều là từ Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc bên kia thu được đến, này còn chính là một bộ phận đâu.” Tạ Trọng vội vàng nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1215 : Ào ào đột phá

Hạ Vân Kiệt nghe nói mấy thứ này đều là Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc nơi nào thu được tới được, nhưng lại chính là một bộ phận, cũng liền an tâm.

Đồng thời Hạ Vân Kiệt trong lòng cũng tràn đầy cảm xúc, nghĩ rằng, trách không được mặc kệ là Bách Sát ma vương còn là Liệt Ưng lão tổ đều muốn thôn tính tiêu diệt Vu Hàm quốc, ở thường nhân trong mắt, đây là quốc thổ khuếch trương, mà ở bọn họ trong mắt, quốc thổ khuếch trương, nắm trong tay thế lực càng lớn tắc ý nghĩa nắm giữ tu luyện tài nguyên lại càng nhiều.

Tựa như chính hắn, trước kia một người độc thân lưu lạc vạn man sơn khi, muốn một đầu kết huyết tinh man thú còn phải nơi nơi tìm kiếm, nhưng còn bây giờ thì sao, một khi nắm quyền, một câu đi xuống, liền có trăm khối huyết tinh hiện ra ở tại hắn trước mặt.

Xem ra, vì người nhà, vì người yêu, Vu Hàm quốc cũng phải mau chóng biến cường đại!

Chỉ có như vậy, Vu Hàm quốc khả năng nắm giữ càng nhiều tu luyện tài nguyên, Bành trưởng lão đám người mới vừa rồi có thể mau chóng trở nên cường đại đứng lên.

Tạ Trọng đi rồi, Hạ Vân Kiệt đóng cửa đá, một mình một người ngồi xếp bằng ở ******, nhìn trước mắt tu luyện vật tư, trong mắt cảm khái dần dần chuyển vì kiên định, tái sau đó chậm rãi nhắm lại hai mắt.

Ngay tại Hạ Vân Kiệt bế quan bảy ngày sau, một đạo thật lâu không ngừng thét dài thanh ở vu trong điện vang lên, một cỗ to lớn bàng bạc vu lực theo vu điện phóng lên cao.

Tiếp theo một người cao lớn uy vũ thân ảnh xuất hiện ở tại vu cửa đại điện, ngạo nghễ sừng sững như nhạc.

Hậu tích bạc phát, một khi đắc đạo, đại trưởng lão Bành Thiên Võ rốt cục Nhất Phi Trùng Thiên, gần bảy ngày thời gian liền đột phá địa vu ngũ đỉnh, bước vào địa vu lục đỉnh, không chỉ có như thế, một bước vào địa vu lục đỉnh đó là địa vu lục đỉnh sơ kì cao nhất, chỉ cần tái cần thêm tu luyện một đoạn thời gian, chỉ sợ cũng có thể bước vào địa vu lục đỉnh trung kỳ.

“Chúc mừng đại trưởng lão!” Chân Minh Sơn đám người nghe được thét dài thanh ào ào tới rồi vu điện, gặp đại trưởng lão Bành Thiên Võ đồ sộ sừng sững điện tiền, hai mắt tinh quang bắn ra bốn phía, cả người huyết khí bốc lên, vu lực rộng lớn như hải, đều nhịn không được vẻ mặt kích động ào ào ôm quyền chúc mừng.

“Ha ha!” Bành Thiên Võ ngửa mặt lên trời một trận tùy ý cuồng tiếu, đầu đầy ngân phát phi vũ, hồi lâu mới ngừng lại được, cũng đã là lão lệ tung hoành.

Vì này một bước, hắn suốt đợi sáu trăm năm, chờ thọ nguyên đều phải hao hết, huyết khí đều phải khô cạn, rốt cục tại đây một ngày bước ra này một bước, như thế nào làm cho Bành Thiên Võ không kích động, không rơi lệ?

“Môn chủ ở đâu? Ta muốn tiến đến bái tạ môn chủ!” Hồi lâu Bành Thiên Võ mới bình tĩnh cảm xúc, huyết khí trong như gương bình tĩnh, rộng lớn bàng bạc vu lực cũng bắt đầu thu liễm đứng lên, trở nên tối nghĩa vi diệu, lấy Tạ Trọng đám người tu vi đã rất khó chân chính nhìn thấu Bành Thiên Võ tu vi, trừ phi hắn triển lộ đi ra.

“Môn chủ ở nhất động thiên bế quan tu luyện.” Tạ Trọng trả lời.

“Môn chủ như thế tu vi thế nhưng còn cần tu không xuyết, chúng ta đã có thể càng thêm cố gắng, không thể yếu đi môn chủ uy danh a!” Bành Thiên Võ nghe vậy không khỏi một trận cảm khái, sau đó làm cho Tạ Trọng chờ chúng trưởng lão ở vu điện chờ, hắn lại lập tức đi nhất động thiên, ở nhất động thiên cửa thật sâu cúc nhất cung, thế này mới một lần nữa phản hồi vu điện.

“Ta bế quan trong khoảng thời gian này vất vả các ngươi, nay ta Vu Hàm tình hình trong nước như thế nào? Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc có thể có cái gì biến cố?” Phản hồi vu điện, mọi người ấn vị thứ ngồi xuống sau, Bành Thiên Võ hỏi.

“Bách Sát lão ma cùng Liệt Ưng lão tổ vốn là là tàn nhẫn thô bạo hạng người, kia Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc đại bộ phận người đã sớm đã bất mãn bọn họ, chính là bách cho bọn họ uy áp chính sách tàn bạo cũng không không khuất phục. Hơn nữa chín ngày trước quốc đô trận chiến ấy, môn chủ giơ tay nhấc chân gian liền trấn áp đánh chết Bách Sát lão ma cùng Liệt Ưng lão tổ, lại uy chấn viễn man giới đảo, không người không phục, không người bất kính. Tôi ngày xưa Vu Hàm quốc nhập chủ này hai quốc, Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc quốc dân đều vui sướng. Hiện tại duy nhất vấn đề là, nhà không thể một ngày không chủ, quốc không thể một ngày không quân, ta Vu Hàm quốc thói quen vô quân chủ mà từ trưởng lão hội thống lĩnh nhưng thật ra không có vấn đề, nhưng hôm nay ta Vu Hàm quốc đã thống lĩnh toàn bộ viễn man giới đảo, không những là trước đây Vu Hàm quốc, muốn tưởng làm cho Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc quốc dân chân chính quy tâm, hoàn toàn dung nhập ta Vu Hàm quốc, lại phải mau chóng chiêu cáo thiên hạ, chưởng môn cho ta quốc quốc chủ việc.” Chân Minh Sơn trả lời.

“Quả thật như thế, chúng ta tuy rằng khả uy chấn Vu

Hàm quốc, nhưng muốn uy chấn toàn bộ viễn man giới đảo lại phi chưởng môn đừng chúc.” Thạch Diêm phụ họa nói, luôn luôn âm trầm sâm khuôn mặt thực hiếm thấy lộ ra một tia mỉm cười.

“Việc này ta đã biết được, bất quá việc này sự tình quan chưởng môn lại cần chính hắn quyết định, nay hắn đang bế quan, chúng ta còn nhu tái kiên nhẫn chờ, không thể tự tiện làm chủ.” Bành Thiên Võ trầm ngâm nói.

“Đó là đương nhiên!” Chân Minh Sơn đám người ào ào gật đầu. Nay đang ngồi các trưởng lão không chỉ có người người đối Hạ Vân Kiệt tâm tồn cảm ơn, lại đối hắn kính nếu thần minh, chuyện của hắn, bọn họ tự nhiên không dám tự chủ trương.

“Vạn sát động cùng ưng sơn bên kia hay không có cái gì tin tức hành động?” Đem chiêu cáo thiên hạ quốc chủ việc đặt ở một bên sau, Bành Thiên Võ lại hỏi, trên mặt lộ ra một tia vẻ mặt ngưng trọng.

Mặc kệ là vạn sát động còn là ưng sơn đều là thương mang giới một cỗ không thể khinh thường thế lực, mà đối với Vu Hàm quốc, nếu đặt ở trước kia, hai người lại siêu cấp quái vật lớn, căn bản không phải bọn họ có thể trêu chọc đối tượng. Cũng may nay có chưởng môn tọa trấn Vu Hàm quốc, Bành Thiên Võ chính mình cũng dĩ nhiên đột phá tới địa vu lục đỉnh cảnh giới, cho nên hắn phương còn có thể bảo trì trấn định, bất quá dù là như thế, trong đầu có chút trầm trọng lo lắng còn là khó tránh khỏi.

“Tạm thời còn không có, dù sao viễn man giới đảo cách thương mang giới thổ cực kì xa xôi, vị trí cũng hẻo lánh, thiên tài địa bảo cũng có chút cằn cỗi, bất luận là vạn sát động cùng ưng sơn xưa nay cũng không coi trọng bên này. Mà Bách Sát ma vương ở vạn sát động mười hai hộ pháp trung, Liệt Ưng lão tổ ở ưng sơn ba mươi sáu

yêu vương trung cũng đều đứng hàng mạt vị, xưa nay không chịu trọng dụng, cho nên vạn sát động cùng ưng sơn bên kia tạm thời chỉ sợ còn không có chú ý tới Bách Sát lão tổ cùng Liệt Ưng lão tổ đã bị chưởng môn sát diệt. Bất quá mặc kệ là Bách Sát ma vương còn là Liệt Ưng lão tổ chung quy không phải đều tự thế lực trung tiểu nhân vật, vạn sát động cùng ưng sơn bên kia sớm hay muộn là muốn thu được tin tức. Cũng tất nhiên ra mặt thảo cái nói chuyện, đến lúc đó chỉ sợ là tránh không được phải có một phen tranh đấu, chúng ta còn là cần phòng ngừa chu đáo, chỉ có có thể khiêng lại đây tự vạn sát động cùng ưng sơn lửa giận, chúng ta Vu Hàm quốc mới xem như chân chính nắm trong tay viễn man giới đảo!" Chân Minh Sơn trả lời, trên mặt biểu tình cũng là có chút ngưng trọng.

"Đúng vậy, tục truyền vạn sát động chủ cùng Thiết Ưng yêu vương đều là vạn tượng cảnh tu giả, thủ hạ lại cao thủ nhiều như mây, một khi không chịu bỏ qua, sự tình còn là phi thường khó giải quyết a!" Ngũ trưởng lão Lăng Viễn Bình, cũng chính là Vu Hàm quốc truyền công trưởng lão, thần sắc lo lắng nói.

Hạ Vân Kiệt ở quốc đô tuy rằng giơ tay nhấc chân gian liền trấn áp Liệt Ưng lão tổ cùng Bách Sát ma vương, khả dù sao cũng là đến từ một cái xa xôi không biết tên giới đảo, tại đây thương mang giới là chân chính danh không dùng truyền. Mà mặc kệ là vạn sát động chủ còn là Thiết Ưng yêu vương lại đều là thương mang giới thành danh đã lâu đại nhân vật, trong tay lại không biết lây dính bao nhiêu từng ở thương mang giới danh chấn nhất thời lợi hại nhân vật. Cho nên cho dù Bành Thiên Võ đám người đều biết chưởng môn tu vi sâu hiểm khó dò, nhưng trong lòng đúng là vẫn còn không có chân chính sức mạnh.

"Vạn tượng cảnh giới lại như thế nào? Chưởng môn giơ tay nhấc chân gian liền trấn áp diệt giết Bách Sát lão ma

cùng Liệt Ưng lão nhân, cho dù đánh không lại bọn họ, nhưng là cũng không phải bọn họ có thể tùy ý trấn áp. Nếu là như thế, chúng ta lại có gì sợ hãi? Tựa như trước kia đại trưởng lão, cảnh giới mặc dù không bằng Bách Sát lão ma cùng Liệt Ưng lão nhân, nhưng bọn họ nhưng cũng lấy chúng ta bất đắc dĩ. Huống hồ, vạn sát động chủ cùng Thiết Ưng yêu vương ra sao thân phận, chẳng lẽ bọn họ còn có thể vì này chính là viễn man giới đảo tự mình lại đây một chuyến sao? Chỉ cần không phải bọn họ tự mình lại đây, có chưởng môn tọa trấn Vu Hàm quốc, chúng ta lại có gì sợ hãi? Hơn nữa, cho dù bọn họ tự mình lại đây, chẳng lẽ vì này một tòa tích xa bần cùng giới đảo, hội không tiếc cùng chúng ta chưởng môn sinh tử một trận chiến sao?" Lôi Chấn Thiên nghe vậy không cho là đúng nói.

"Còn là Chấn Thiên nhìn thấu triệt! Hơn nữa, nhiều như vậy gian nguy cực khổ chúng ta đều trải qua quá, nay chưởng môn nhất mạch trở về, lại mang về ta Vu Hàm môn công pháp truyền thừa, chúng ta lại có cái gì phải lo lắng ? Cùng lắm thì liền tránh đi mũi nhọn, chờ thêm mấy chục năm thượng trăm năm, chờ chúng ta đều đem 'Bất tử huyền công' cấp luyện lợi hại, tái đánh trở về chính là!" Nay tám vị trưởng lão trung duy nhất một vị nữ trưởng lão Cổ Sương nói.

"Cổ Sương cùng Chấn Thiên nói được thật là, binh đến tướng chắn, nước đến đất chặn, vạn sát động cùng ưng sơn chúng ta lo lắng cũng là vô dụng, hết thảy đều chậm đợi sự tình phát triển, cũng chờ chưởng môn xuất quan sau tái làm tính toán. Mà nay việc cấp bách cũng là các ngươi muốn đem tu vi tăng lên đi lên. Đoạn thời gian trước chưởng môn truyền thụ 'Bất tử huyền công', các ngươi tất đều có lĩnh hội, chính là quốc sự bận rộn, ta lại đang bế quan trung, các ngươi tất là không rảnh hảo hảo tìm hiểu, chậm trễ không ít thời gian. Nay ta ký đã xuất quan, các ngươi thả đều an tâm đi tìm hiểu 'Bất tử huyền công', cùng với chưởng môn sở thụ đại đạo."

Bành Thiên Võ nghe xong mọi người ngôn, trên mặt vẻ mặt ngưng trọng tán đi không ít, cười nói.

Mặc kệ nói như thế nào, nay tình thế so với trước kia không biết tốt lắm bao nhiêu lần, đây là Bành Thiên Võ trước kia không dám tưởng tượng.

“Như thế liền có lao đại trưởng lão !” Tạ Trọng đám người quả thật sớm có bế quan tìm hiểu tâm tư, chính là Vu Hàm quốc hai đại người lợi hại nhất đều đang bế quan, lại chính phùng Vu Hàm quốc gồm thâu hai đại cường quốc là lúc, cùng với lo lắng vạn sát động cùng ưng sơn phương diện tới tìm cừu, người còn lại cũng không dám lơi lỏng, nay có đại trưởng lão tọa trấn, bọn họ tự nhiên yên tâm, liền đều ào ào cúi đầu cáo từ, các hồi chính mình động phủ đi tìm hiểu vô thượng công pháp.

Vu Hàm quốc trưởng lão hội các trưởng lão bản đều là Vu Hàm quốc ngút trời tài, chỉ vì truyền thừa thất truyền, lại kiêm lại vu tộc tu luyện vốn là so với này khác tu giả thong thả gian khổ, thế này mới tu luyện đến hậu kỳ liền trì trệ không tiến, nhiều năm không thể đột phá. Nay bọn họ chịu Hạ Vân Kiệt ngoại lệ trực tiếp truyền bọn họ Vu Hàm môn chưởng môn nhất mạch vô thượng công pháp “Bất tử huyền công”, bế quan nhất tìm hiểu, nhất thời kia sớm đã tích lũy bao nhiêu năm vu lực tựa như hồng thủy bùng nổ bình thường, trực tiếp hướng suy sụp đê đập.

Bế quan ba ngày, Tạ Trọng dẫn đầu phá quan mà ra, dĩ nhiên là địa vu ngũ đỉnh sơ kì cảnh giới.

Lại quá một ngày, duy nhất nữ trưởng lão Cổ Sương cũng phá quan, đột phá vì địa vu ngũ đỉnh sơ kì cảnh giới.

Tiếp qua ba ngày, lục trưởng lão Lý Vân Thiên cùng bát trưởng lão Lăng Viễn Bình cũng phá quan mà ra, đồng

dạng đột phá vì địa vu ngũ đỉnh sơ kì cảnh giới.

Theo sát sau nhị trưởng lão Chân Minh Sơn, tam trưởng lão Cổ Diêm, cửu trưởng lão Lôi Chấn Thiên cũng ào ào phá quan mà ra, thế nhưng đều vừa mới đột phá đến địa vu ngũ đỉnh hậu kỳ cao nhất cảnh giới, chỉ kém một bước liền bước vào địa vu lục đỉnh chi cảnh.

Chương 1216 : Tới cửa

Vu điện, ngồi ở bên trái thượng thủ đại trưởng lão Bành Thiên Võ ánh mắt đảo qua Chân Minh Sơn đám người, thấy bọn họ trong cơ thể huyết khí mênh mông, mỗi một tấc da thịt phía dưới tựa hồ đều cất dấu như tùy thời hội núi lửa bùng nổ bàn khủng bố lực lượng, không khỏi toát ra vạn phần cảm khái biểu tình.

Từng trước đây, toàn bộ Vu Hàm quốc cũng cũng chỉ có hắn một địa vu ngũ đỉnh hậu kỳ cao nhất trưởng lão ở đau khổ chống đỡ này cũ nát xuống dốc đại hạ, nhưng hôm nay đâu, không tính hắn cùng chưởng môn, vẻn vẹn địa vu ngũ đỉnh hậu kỳ cao nhất trưởng lão liền có ba vị. Mà còn lại người, cũng đều đột phá đến địa vu ngũ đỉnh cảnh giới.

Này nếu đổi ở trước kia, liền chỉ bằng Chân Minh Sơn đám người thực lực liền đã cũng đủ quét ngang toàn bộ viễn man giới đảo. Bất quá bọn họ hiện tại đối thủ cũng đã đổi thành càng cường đại càng đáng sợ thế lực!

Nghĩ đến đây Bành Thiên Võ ánh mắt không khỏi theo Chân Minh Sơn đám người trên người dời đi, xuyên qua đại điện môn, nhìn phía kia rộng lớn tinh không vũ trụ.

Cho tới bây giờ, vạn sát động cùng ưng sơn đều còn không có gì phản kích hành động, nhưng trực giác nói cho Bành Thiên Võ, một ngày này nhanh!

Nếu bọn họ thực đến, Vu Hàm quốc hay không có thể vẫn như cũ sừng sững không ngã đâu?

Nghĩ đến đây, Bành Thiên Võ ánh mắt theo rộng lớn tinh không vũ trụ trung thu hồi đến, hướng nhất động thiên phương hướng nhìn lại, nơi nào là chưởng môn bế quan chỗ tu luyện, cũng là toàn bộ Vu Hàm quốc hy vọng chỗ.

Ngay tại Bành Thiên Võ ánh mắt chuyển hướng nhất động thiên khi, hắn trong mắt đột nhiên bạo khởi hai luồng kích động ánh sao, cả người cũng hoắc mắt đứng lên, nói:“Chưởng môn xuất quan !”

Người còn lại nghe vậy cũng tất cả đều vẻ mặt kích động đứng lên, ào ào theo Bành Thiên Võ ra vu điện.

Xa xa, Hạ Vân Kiệt nhất tịch áo xanh trường bào, đạp không chậm rãi đi tới, phía sau có Diệp Thông cùng Lạc Linh hai người nhắm mắt theo đuôi theo.

Lần này Hạ Vân Kiệt bế quan, như trước là này hai người trông coi động phủ.

Này phân chuyện gì làm cho rất nhiều người hâm mộ đỏ mắt, liền ngay cả La Chiến cùng Tử Yên cũng không ngoại lệ, chính là lúc trước Hạ Vân Kiệt bế quan khi là này hai người hỗ trợ trông coi quản lý động phủ, Hạ Vân Kiệt cũng thật là vừa lòng, Tạ Trọng cũng là không tốt tái thay đổi.

Diệp Thông cùng Lạc Linh hai người nguyên bản đều là địa vu nhị đỉnh hậu kỳ cảnh giới, nhưng thực hiển nhiên đi theo Hạ Vân Kiệt bên người hai người chiếm được không ít ưu việt, ngắn ngủn mấy ngày, nay dĩ nhiên là địa vu tam đỉnh cảnh giới, đã cùng La Chiến tương xứng.

Hạ Vân Kiệt từ từ đạp không mà đến, trên mặt mang theo một tia thản nhiên mỉm cười.

Lúc này đây bế quan thời gian không có lần trước như vậy dài, nhưng thu hoạch không chút nào sẽ không kém cỏi lần trước.

Mệnh phủ nguyên thần rốt cục đột phá nguyên anh

cảnh, đã là xuất khiếu cảnh giới, mà ở vu tu mặt trên, Hạ Vân Kiệt cũng rốt cục đột phá ở trên địa cầu trì trệ không tiến bình cảnh, đạt tới địa vu thất đỉnh trung kỳ cảnh giới.

Bất quá này hai đại trên đường đột phá sở tiêu hao tu luyện tài nguyên cho dù viễn siêu Hạ Vân Kiệt dự kiến, vốn Hạ Vân Kiệt nghĩ đến chỉ cần mấy chục khối man thú huyết tinh, hắn liền hẳn là có thể càng tiến thêm một bước. Khả trên thực tế, hắn lại tiêu hao hết sở hữu Tạ Trọng cho hắn triệu tập tới được tu luyện tài nguyên vừa mới vừa thỏa mãn hắn đột phá.

Nói cách khác gần lúc này đây hắn một người đột phá, liền cơ hồ tiêu hao hơn phân nửa Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc quốc khố cất chứa. Mà này còn gần là từ Nguyên Anh kỳ đột phá đến xuất khiếu kì, theo địa vu thất đỉnh sơ kì đột phá đến địa vu thất đỉnh trung kỳ. Hạ Vân Kiệt không dám tưởng tượng, nếu có một ngày hắn tiếp tục đột phá, kia cần tu luyện tài nguyên số lượng lại nên cỡ nào khổng lồ!

Bất quá Hạ Vân Kiệt tuy rằng giật mình cùng cảm khái đột phá sở cần tài nguyên số lượng thật lớn, bất quá càng nhiều còn là cao hứng.

Đột phá cần tài nguyên số lượng càng lớn, càng thuyết minh hắn bực này cấp đột phá phi phàm! Này tựa như cái phòng ở giống nhau, đồng dạng một tầng lâu, cần kiến trúc tài liệu càng nhiều, tự nhiên liền ý nghĩa này phòng ở mỗi một tầng diện tích càng lớn, độ cao càng cao.

Hạ Vân Kiệt nhìn như đi được thong thả, kì thực cũng là rất nhanh, trong nháy mắt liền đến trước vu điện rộng lớn khí phái quảng trường.

“Bái kiến chưởng môn!” Bành Thiên Võ đám người ào ào tiến lên thật sâu cúi đầu chắp tay thi lễ.

“Các vị trưởng lão miễn lễ !” Hạ Vân Kiệt bàn tay to vung lên, cười nói.

Bành Thiên Võ theo lời ào ào thẳng đứng dậy tử, sau đó tự động tránh ra một cái nói, kính thỉnh chưởng môn nhập vu điện.

Nay nếu đã quyết định trọng chấn Vu Hàm môn ngày xưa huy hoàng, Hạ Vân Kiệt thân là chưởng môn tự nhiên sẽ không tái theo chân bọn họ khách khí khiêm tốn, thấy thế liền thi thi nhiên cất bước lập tức vào vu điện, cũng tọa lạc tại ngai vàng phía trên, mà Diệp Thông cùng Lạc Linh hai người tắc thực tự giác đứng ở ngoài điện.

Lấy hai người nay thân phận địa vị, còn có thực lực, còn không có tư cách vào vu điện nghe Vu Hàm đại sự quốc gia.

Đương nhiên nếu không phải bọn họ nay là Hạ Vân Kiệt người bên người, liền ngay cả này vu điện bọn họ cũng chưa tư cách đến, càng đừng nói đứng ở vu cửa đại điện.

“Các vị trưởng lão đều có tiến bộ, thật đáng mừng!” Ngồi ở ngai vàng thượng, Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua Bành Thiên Võ đám người, thấy bọn họ mỗi người đều có đột phá, trong lòng thật là vui mừng, mỉm cười nói.

“Tất cả đều bái chưởng môn ban tặng!” Bành Thiên Võ đám người nghe vậy vội vàng đứng dậy cúi đầu chắp tay thi lễ nói.

“Ta mặc dù truyền cho các ngươi huyền công, khả nếu không có các ngươi nhiều năm cần tu tích lũy, hơn người thiên phú, cũng là uổng công, cho nên các ngươi không cần tự coi nhẹ mình, đem sở hữu công lao đổ lên

ta trên người đến. Tốt lắm, các vị trưởng lão đều thỉnh ngồi xuống đi, nói nói nay ta Vu Hàm quốc tình thế đi." Hạ Vân Kiệt tiếp tục mặt mang mỉm cười nói.

Mọi người nghe vậy liền đều ào ào ngồi xuống, chỉ có đại trưởng lão như trước đứng, vẻ mặt cung kính trả lời:"Hồi chưởng môn, nay ta Vu Hàm quốc đã toàn bộ tiếp quản toàn bộ viễn man giới đảo, viễn man giới đảo dân chúng cũng không không chào đón. Chính là……"

Nói tới đây đại trưởng lão ngừng lại một chút.

"Chỉ là cái gì, đại trưởng lão thỉnh cứ việc nói tới." Hạ Vân Kiệt nói.

"Chính là gia không thể một ngày vô chủ, quốc không thể một ngày vô quân. Chưởng môn thân phận, trước mắt cũng chỉ có chúng chúng ta số rất ít người biết, người còn lại lại cũng không biết. Nay ta Vu Hàm quốc nếu đã nhất thống viễn man giới đảo, chưởng môn hay không hẳn là chiêu cáo thiên hạ, cũng tốt an thiên hạ dân chúng tâm?" Bành Thiên Võ trả lời.

"Quốc không thể một ngày vô quân? Ý của ngươi là làm cho ta làm quốc vương?" Tuy rằng Hạ Vân Kiệt dĩ nhiên biết lịch đại Vu Hàm môn chưởng môn đó là Vu Hàm quốc quốc vương, mà khi nghe được Bành Thiên Võ muốn cho hắn chiêu cáo thiên hạ, tọa quốc vương vị, còn là có một loại thực mộng ảo cảm giác.

Hắn Hạ Vân Kiệt, từng nhất giới nông dân con trai, nay lại muốn nắm trong tay một cái tinh cầu xa so với địa cầu còn muốn lớn, còn muốn làm hàng tỉ dân chúng quốc vương?

"Là! Còn thỉnh chưởng môn đi lên vương vị, như thế mới vừa rồi có thể hiệu lệnh thiên hạ, đem ta Vu Hàm quốc hàng tỉ dân chúng chân chính ngưng tụ cùng một chỗ."

Bành Thiên Võ nhất cung đến cùng nói.

“Còn thỉnh chưởng môn đi lên vương vị!” Còn lại trưởng lão cũng tất cả đều đứng dậy, sau đó nhất cung đến cùng nói.

“Các ngươi đều thả ngồi xuống, đăng không đăng vương vị, tạm thời đặt ở một bên, có chút vấn đề ta còn cần để hỏi rõ ràng.” Hạ Vân Kiệt thấy thế cười khổ mà nói nói.

Một môn phái chưởng môn, Hạ Vân Kiệt thật không có nhiều cảm xúc, dù sao cũng liền như vậy điểm nhân, khả một quốc gia đứng đầu, kia nhưng là hàng tỉ dân chúng a, nếu Hạ Vân Kiệt có thể đem chúng sinh tất cả đều xem thành con kiến, tự nhiên là có thể dễ dàng, thản nhiên nhận, khả hắn có thể sao?

Hắn cha mẹ là người thường, nữ nhân của bọn họ là người thường, hắn rất nhiều các bằng hữu cũng là người thường, nếu hắn đem này đó chúng sinh đều xem thành con kiến, kia cha mẹ hắn thân, nữ nhân của bọn họ, hắn các bằng hữu đâu? Kia lại tính cái gì?

Chúng sinh ngang hàng, mỗi người tánh mạng đều đáng giá tôn kính, những lời này có lẽ đối Cô Độc Phách loại này cường giả, thậm chí đối với Bành Thiên Võ đám người mà nói khả năng đều chính là cái hoang đường truyện cười, nhưng đối cho từng liền sinh hoạt tại bọn họ trung gian, theo chân bọn họ cùng nhau chia xẻ quá toan điềm khổ lạt hàm, vui buồn hợp tan, yêu hận tình cừu Hạ Vân Kiệt mà nói, những người đó ở nhân cách theo chân bọn họ cũng không có cái gì khác nhau, lớn nhất khác nhau là năng lực khác biệt.

“Chưởng môn thỉnh giảng.” Bành Thiên Võ đám người cung kính nói.

“Y các ngươi lời nói, tựa hồ lịch đại Vu Hàm môn chưởng môn đều là Vu Hàm quốc quốc chủ. Kia ở Vu Hàm quốc trung nào lại là ta Vu Hàm môn đệ tử đâu?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Hồi chưởng môn, ta Vu Hàm môn đệ tử không một không đều là Vu Hàm quốc trung vạn dặm mới tìm được một, thiên phú hơn người hạng người, cố nhân số rất ít. Nội môn đệ tử có năm mươi tám người, ngoại môn đệ tử hai trăm người.” Bành Thiên Võ trả lời.

“Binh quý ở tinh không ở nhiều, có thể nghiêm khắc chọn lựa môn nhân đệ tử rất tốt.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu khen ngợi nói, theo sát sau lại nói:“Đăng vương vị cũng không phải không thể, chính là ta chí ở theo đuổi đại đạo, nếu là đi lên vương vị, vì việc vặt sở mệt, lầm tu luyện, chẳng phải là ngược lại mất nhiều hơn được? Kia còn không bằng khác tuyển một người ngồi này vương vị.”

“Chưởng môn nhiều lo lắng. Quốc sự tự nhiên có người hỗ trợ quản lý, không cần chưởng môn làm lụng vất vả. Sở dĩ cần chưởng môn tọa vương vị, chính là vì mượn chưởng môn tên uy hiếp tứ phương, ngưng tụ quốc lực, đương nhiên cũng là vì rất tốt nắm trong tay này thế tục lực lượng, cũng rất tốt bảo hộ ta thế tục con dân.” Bành Thiên Võ giải thích nói.

Hạ Vân Kiệt nghe nói này quốc chủ chủ yếu là trên danh nghĩa, quản lý quốc sự cũng không cần hắn tự thân xuất mã, toại cũng an tâm. Hắn tự nhiên là không muốn bị này quốc vương vị cấp bám trụ thân mình.

“Một khi đã như vậy, kia các vị trưởng lão liền trù bị đăng cơ việc, chiêu cáo thiên hạ. Mặt khác mau chóng triệu tập chúng ta sở hữu trong ngoài môn đệ tử, ta người chưởng môn này cũng là thời điểm theo chân bọn họ gặp mặt !” Nếu không hề bài xích quốc chủ vị, Hạ Vân

Kiệt liền thực quyết đoán phân phó nói, không hề ướt át bẩn thỉu.

“Cẩn tuân chưởng môn pháp chỉ!” Bành Thiên Võ đám người gặp chưởng môn nguyện đăng Vu Hàm quốc quốc chủ vị, hiển nhiên là xác định vững chắc muốn một lần nữa khôi phục Vu Hàm môn cùng Vu Hàm quốc huy hoàng, không khỏi mừng rỡ, tất cả đều đứng dậy cúi đầu chắp tay thi lễ, hốc mắt ẩn ẩn ngấn lệ chớp động.

Bọn họ cũng là Vu Hàm môn đệ tử, cũng là Vu Hàm quốc con dân! Bọn họ đời đời không biết hy vọng bao nhiêu nhiều năm thiếu đại, hôm nay rốt cục bị bọn họ hy vọng đến tân chưởng môn, tân quốc quân!

Gặp Bành Thiên Võ đám người vẻ mặt kích động, Hạ Vân Kiệt cũng lòng có cảm xúc, phất phất tay vừa định làm cho bọn họ đều thối lui làm chuẩn bị, có ngạo mạn đàng hoàng thanh âm đột nhiên ở thiên không vang lên.

“Ta là vạn sát động động chủ môn hạ ngũ đệ tử Tất Việt chân nhân, phụng gia sư chi mệnh tiến đến thảo hỏi ta vạn sát động hộ pháp bị giết việc, các ngươi còn không mau mau ra khỏi thành quỳ xuống đất nghênh đón!”

“Vạn sát động động chủ ngũ đệ tử Tất Việt!” Bành Thiên Võ đám người nghe vậy tất cả đều trong lòng giật mình, sắc mặt khẽ biến, trong mắt lóe ra một tia lo lắng bất an sắc.

Vạn sát động đúng là vẫn còn nghe được tin tức, phái người tiến đến thảo phạt, nhưng lại là vạn sát động động chủ đích truyền ngũ đệ tử Tất Việt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 1217 : Vương giả oai không thể phạm

“Chính là phân thần sơ kì ma tu thế nhưng cũng dám ở quốc đô của ta như thế kiêu ngạo? Chẳng lẽ hắn nghĩ đến chính mình là Vạn Sát động động chủ đệ tử đích truyền ta cũng không dám giết hắn sao? Bành trưởng lão, Thạch trưởng lão, Lôi trưởng lão, các ngươi ba người tiến đến, đem kia cái gì Tất Việt cấp kêu tiến vào, hắn nếu không chịu, liền trực tiếp cấp trảo lấy lại đây.” Chỉ có Hạ Vân Kiệt sắc mặt hơi hơi trầm xuống, trong mắt có sát khí chớp động.

Nếu đã quyết định đăng vương vị, vương giả oai lại khởi dung mạo phạm?

“Tuân chưởng môn pháp chỉ!” Bành Thiên Võ đám người vốn cũng không là sợ phiền phức hạng người, cả đời này cũng không biết trải qua bao nhiêu tái sinh tử đại chiến, đơn giản kia Vạn Sát động đến đây thật sự quá lớn, thế này mới khó tránh khỏi có chút lo lắng, nay gặp chưởng môn không chỉ có mặt không đổi sắc, nhưng lại khí phách mười phần, bọn họ lại có cái gì hảo lo lắng sợ hãi, người người trong lòng nhất thời vạn trượng hào hùng bắt đầu khởi động, đứng dậy lĩnh mệnh mà đi.

“Chưởng môn, tục truyền kia Vạn Sát động động chủ có vạn tượng cảnh giới, thủ hạ cao thủ nhiều như mây, gần môn hạ một gã đệ tử đều có phân thần tu vi. Hay không tạm thời còn là trước kì địch lấy nhược, lui ra phía sau một bước, chờ ngày sau quốc gia của ta……” Chân Minh Sơn làm người xưa nay ổn trọng, thận trọng như phát, cố mới bị trưởng lão hội ủy cùng tổng lý cả nước sự vật gánh nặng, hắn gặp Hạ Vân Kiệt khí phách kiên cường vô cùng, sợ chưởng môn không phải thương mang giới chi tu sĩ, không biết Vạn Sát động chi tiết lợi hại, không phải không có lo lắng nhắc nhở nói.

“Chân trưởng lão cứ việc yên tâm, kia Vạn Sát động động chủ nếu là thức thời liền bãi, nếu không ta làm theo giết hắn Vạn Sát động!” Hạ Vân Kiệt không đợi Chân Minh Sơn nói xong, liền thần sắc ngạo nghễ ngắt lời nói.

Kiếm đã rời vỏ, mũi nhọn đã lộ, Hạ Vân Kiệt đoạn không có nguyên nhân vì chính là một vạn tượng cảnh giới ma tu mà lại lần nữa che che giấu giấu, lui khởi đầu đạo lý!

Cùng lắm thì liền ngay cả hắn cũng cấp một khối trấn áp đánh chết đó là!

Hạ Vân Kiệt lời vừa nói ra, trong vu điện các trưởng lão tất cả đều cả người chấn động, liền ngay cả chạy tới vu cửa đại điện Bành Thiên Võ trưởng lão đám người cũng đều là cả người chấn động, sau đó sắc mặt kích động, hào hùng vạn trượng phóng lên cao, đi nhanh hướng ngoài thành đạp không mà đi.

Chưởng môn nếu đã thả ra lời này, hiển nhiên chưởng môn cho dù không có chân chính diệt sát Vạn Sát động động chủ thực lực, nhưng là tuyệt đối không sợ kia cái gì Vạn Sát động động chủ.

Một khi đã như vậy, bọn họ lại có gì sợ hãi?

Cùng lắm thì Vạn Sát động nếu dám giết tới cửa đến, giết hắn cái long trời lở đất đó là!

Quốc đô ngoài thành.

Một chiếc cự thuyền vắt ngang không trung.

Vẻ mặt che kín mặt rỗ nam tử, tả hữu ôm một lụa mỏng phi thân, mạn diệu thân thể như ẩn như hiện nữ tử, vẻ mặt khinh miệt nhìn xuống dưới chân Vu Hàm quốc

quốc đô.

Này nam tử không phải người khác, đúng là Vạn Sát động động chủ đích truyền ngũ đệ tử Tất Việt, trời sanh tính nhất dâm tà. Lần này tiến đến, tuy rằng đã biết được cảnh giới cùng hắn tương đương hộ pháp Âm Minh bị Vu Hàm quốc đánh chết, bất quá hắn lại vẫn như cũ vẻ mặt kiêu ngạo ngạo mạn.

Bởi vì hắn là Vạn Sát động đệ tử đích truyền, lần này lại là phụng Vạn Sát động động chủ chi mệnh tiến đến, cùng chính là phụ thuộc ở Vạn Sát động hạ, lấy cái hộ pháp danh hiệu Âm Minh, mặc kệ là thân phận còn là ở trong Vạn Sát động địa vị đều là hoàn toàn bất đồng, tự nhiên là không đem nhất tích xa giới đảo chính là một tiểu quốc để vào mắt.

“Quả nhiên có điểm thực lực, trách không được có thể diệt giết Âm Minh lão nhân!” Đang lúc Tất Việt trái ôm phải bế, ánh mắt khinh miệt nhìn xuống Vu Hàm quốc quốc đô khi, hắn thấy được đạp không mà đến Bành Thiên Võ ba người, nhảy lên u hỏa con mắt không khỏi hơi hơi co rụt lại, sau đó đẩy ra bên người nữ tử.

“Người tới người nào? Còn không mau mau quỳ xuống đất nghênh đón ta Vạn Sát động động chủ pháp chỉ!” Tất Việt đẩy ra bên người nữ nhân, đứng ngạo nghễ cự thuyền phía trên, quát.

“Thả ngươi nương chó má! Nơi này là Vu Hàm quốc không phải Vạn Sát động, nếu đến cầu kiến quốc chủ của ta, nên quỳ xuống đất là ngươi!” Chúng trưởng lão liền tính Lôi Chấn Thiên tính tình nhất hỏa bạo, hắn gặp Tất Việt há mồm liền muốn bọn họ quỳ xuống đất nghênh đón Vạn Sát động động chủ pháp chỉ, một bộ trên cao nhìn xuống bộ dáng, không khỏi tức giận đến lập tức miệng liền mắng.

Dù sao Vạn Sát động là thương mang giới một thế hệ tiếng tăm lừng lẫy thế lực, nay hắn phụng động chủ chi mệnh tiến đến, Tất Việt vốn tưởng rằng chính mình nâng ra Vạn Sát động động chủ danh hào, đối phương khẳng định muốn lui khởi đầu ra vẻ đáng thương, không nghĩ tới kia Lôi Chấn Thiên lại húc đầu liền mắng hắn, còn muốn hắn quỳ xuống đất, nhất thời tức giận đến Tất Việt ngay cả trên mặt mặt rỗ đều khỏa khỏa tỏa sáng.

“Làm càn! Ngươi cũng biết ta là ai?” Tất Việt phẫn nộ quát.

“Ngươi là ai chúng ta tự nhiên đã hiểu được. Ngươi hiện tại nếu chịu buông cái giá, chúng ta tự nhiên đối đãi ngươi như tân, nếu không đừng trách chúng ta không khách khí!” Bành Thiên Võ âm thanh lạnh lùng nói, một cỗ bàng bạc khí thế theo hắn trên người phát ra, tràn ngập toàn bộ thiên địa.

Năm đó, Bành Thiên Võ chính là địa vu ngũ đỉnh hậu kỳ cao nhất liền có thể cùng phân thần kì Âm Minh cùng Liệt Ưng lão tổ ganh đua cao thấp, nay lại vượt qua một đại giới cửa, trở thành lục đỉnh sơ kì địa vu, này khí thế tự nhiên lại dọa người.

Dù là Tất Việt cũng là cực kì tự phụ nhân, đối mặt đột nhiên trở nên như núi cao đồ sộ đứng sừng sững thiên địa Bành Thiên Võ, cũng là cảm thấy da đầu căng thẳng, mặt âm trầm nói:“Xem ra các ngươi Vu Hàm quốc là muốn cùng ta Vạn Sát động là địch đến cùng ! Vậy các ngươi sẽ chờ diệt quốc đi!”

Nói xong Tất Việt liền quay lại cự thuyền chi đầu, chuẩn bị rời đi.

“Ngươi nghĩ rằng ta này Vu Hàm quốc là tùy tiện một chích a miêu a cẩu đều có thể đến diễu võ dương oai sao? Lưu lại một điều cánh tay, sau đó chạy trở về đi nói

cho các ngươi động chủ, Vu Hàm quốc là Vu Hàm quốc, Vạn Sát động là Vạn Sát động, chúng ta nước sông không đáng nước giếng, nếu không đừng trách ta diệt các ngươi Vạn Sát động!" Ngay tại Tất Việt quay lại cự thuyền đầu thuyền, chuẩn bị rời đi khi, một đạo uy nghiêm vang dội vô cùng thanh âm theo trong vu điện truyền đi ra, vang vọng thiên địa, thật lâu quanh quẩn!

Này thanh âm nhất truyền ra đến, đừng nói toàn bộ người quốc đô tất cả đều rung động vô cùng, nhiệt huyết sôi trào, liền ngay cả Bành Thiên Võ đám người đều khó nén nội tâm rung động kích động.

Từng trước đây, liền ngay cả chính là một cái Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc liền ép tới bọn họ Vu Hàm quốc không thở nổi, thậm chí thiếu chút nữa bị bọn họ diệt quốc. Nhưng hôm nay đâu, liền ngay cả quái vật lớn như Vạn Sát động, Vu Hàm quốc đô dám nói ra diệt nó lời nói hùng hồn.

Đây là loại nào uy phong! Đây là loại nào khí phách!

"Cuồng vọng! Không biết!" Tất Việt lạnh cười một tiếng, cự thuyền quang mang đại thịnh, như vậy chuẩn bị rời đi.

"Chẳng lẽ ngươi không có nghe đến quốc chủ của ta ngôn sao? Phải đi có thể, lưu lại một điều cánh tay!" Một thanh long đao ngang trời mà ra, đối với kia cự thuyền đó là "Hô" một tiếng bổ đi qua.

"Bọn chuột nhắt ngươi dám!" Tất Việt không nghĩ tới Vu Hàm quốc thật đúng là muốn lưu hắn một cái cánh tay, không khỏi giận dữ, há mồm liền phun ra một đạo hắc quang.

Kia hắc quang ở không trung giương lên, chính là một mặt bách trùng phiên, mặt trên luyện hóa tất cả đều là

các loại độc vật, cờ xí vừa mở ra, này độc vật tựa như sống lại bình thường, giương nanh múa vuốt liền ào ào muốn theo cờ xí trung bay vọt mà ra.

Bất quá không đợi chúng nó theo cờ xí trung bay vọt mà ra, kia thanh long đao liền dĩ nhiên bổ tới.

“Tê a” Vừa vỡ chói tai thanh âm ở không trung vang lên, thanh long đại đao trực tiếp liền đem cờ xí từ giữa bổ ra, lóe ra sắc bén đao mang tiếp tục hướng tới cự thuyền bổ tới.

Tất Việt chưa bao giờ cùng Bành Thiên Võ đã giao thủ, cũng không biết Bành Thiên Võ xưa nay lấy vũ dũng nổi tiếng phụ cận mấy tòa giới đảo, địa vu ngũ đỉnh hậu kỳ khi liền khả cùng phân thần kì tu sĩ ganh đua cao thấp, vì vậy phía trước Tất Việt thấy hắn chính là địa vu lục đỉnh sơ kì cảnh giới, cùng hắn tương đương, hơn nữa hắn chính là Vạn Sát động động chủ đệ tử đích truyền, xưa nay kiêu ngạo, cũng không có chân chính đem Bành Thiên Võ để vào mắt. Nay Bành Thiên Võ này một đao bổ ra, không chỉ có trực tiếp phá hắn bách trùng phiên, nhưng lại thế như chẻ tre hướng cự thuyền bổ tới, Tất Việt thế này mới quá sợ hãi, thế mới biết này Vu Hàm quốc đại trưởng lão Bành Thiên Võ tuy rằng cảnh giới cùng hắn tương đương, thực lực lại vượt qua hắn không ít.

Thanh long đại đao đánh xuống, thanh thế làm cho người ta sợ hãi, tốc độ như điện, cự thuyền không thể tránh né, Tất Việt sau không cam lòng gầm lên một tiếng, phi thân dựng lên, hóa thành một đạo huyết sắc hào quang, liền chuẩn bị bỏ chạy.

“Oành!” Một tiếng nổ, thanh long đại đao đánh xuống, thế nhưng đem kia cự thuyền toàn bộ cấp vừa bổ thành hai.

“Chạy trở về đi, tay ngươi cánh tay còn không có lưu lại đâu?” Cơ hồ đồng thời hai đạo uy nghiêm tiếng hét phẫn nộ vang lên, Lôi Chấn Thiên tế ra hắn mới luyện chế chấn thiên chùy, Thạch Diêm tế ra hắn sơn hình pháp bảo, đối với kia huyết sắc hào quang liền tạp đi.

Lôi Chấn Thiên cùng Thạch Diêm nay cảnh giới đã đạt địa vu ngũ đỉnh hậu kỳ cao nhất, cùng năm đó Bành Thiên Võ tương đương, nay hai người đồng thời ra tay ngăn trở, Tất Việt lại chạy đi đâu được.

Nhất thời “Phốc” một tiếng, Tất Việt phun ra một ngụm tinh huyết, huyết sắc hào quang tán đi, lộ ra hắn tái nhợt sắc mặt.

Giờ khắc này, Tất Việt rốt cuộc không có phía trước kiêu ngạo ngạo mạn, có chính là thỉnh thoảng ở trong mắt lóe ra kinh hoảng.

“Bành Thiên Võ, ngươi đây là ý gì? Hôm nay ta phụng động chủ chi mệnh đến Vu Hàm quốc, chính là muốn xin khuyên các ngươi quy thuận ta Vạn Sát động, Âm Minh hộ pháp việc liền khả yết quá không đề cập tới. Nhưng ngươi hôm nay nếu đoạn ta một tay, ngày khác liền tái không có quay về đường sống, gia sư tức giận dưới, tất san bằng……” Tất Việt ngoài mạnh trong yếu, cứng mềm giai thi nói.

Chuyện tới nay, Bành Thiên Võ tự nhiên biết cho dù chính mình hiện tại phóng Tất Việt chạy, cũng là không có khả năng có cái gì quay về đường sống, huống hồ môn chủ pháp lệnh như núi, hắn nếu đã thả ra nói đến, Bành Thiên Võ lại sao lại lùi bước, không đợi Tất Việt đem nói cho hết lời, liền cười lạnh một tiếng, quát:“Vậy không cần quay về !”

Nói xong, Bành Thiên Võ liền lại đan cánh tay giơ lên thanh long đại đao, đối với Tất Việt cánh tay phải liền bổ

đi qua.

Sắc bén lưỡi dao cắt qua thiên không, đảo mắt tức tới.

Tất Việt thấy trạng tự nhiên là không muốn thúc thủ, vội vàng lại lần nữa tế ra pháp bảo.

Chính là có Lôi Chấn Thiên cùng Thạch Diêm ở, Tất Việt tế ra pháp bảo lại như thế nào có cơ hội đi cản lại Bành Thiên Võ thanh long đại đao.

Đao mang cắt qua không khí, theo sát sau liền bổ vào Tất Việt cánh tay phải.

“A!” Tất Việt hét thảm một tiếng, cánh tay phải sóng vai bị thanh long đại đao cấp bổ xuống dưới.

“Lăn! Trở về nói cho nhà ngươi động chủ, quốc gia của ta quốc chủ nói, Vu Hàm quốc cùng Vạn Sát động nước sông không đáng nước giếng, nếu bằng không tất san bằng các ngươi Vạn Sát động!” Một đao đánh rớt Tất Việt cánh tay phải, Bành Thiên Võ thu hồi thanh long đại đao, đồ sộ sừng sững thiên địa trong lúc đó, thanh âm to như sấm tiếng vọng ở trong thiên địa.

“Hảo, các ngươi cho chúng ta coi!” Tất Việt ôm vai phải đầu, sắc mặt tái nhợt, mắt lộ ra khắc cốt cừu hận, sau đó giá khởi một đạo bảo quang, cũng không quay đầu lại liền đi, ngay cả đi theo hắn cùng nhau đến người cũng đều phao chi mặc kệ.

Sợ tới mức này người hộ tống, người người cả người lạnh run nhìn đồ sộ sừng sững trong thiên địa, hung mãnh không thể đỡ cụt một tay lão giả, sợ hắn một đao xuống dưới, đem bọn họ toàn bộ đều cấp bổ.

“Lăn!” Bành Thiên Võ một tiếng uy nghiêm quát lạnh,

sau đó xoay người đạp thiên không phản hồi vu điện.

Chương 1218 : Luyện khí điện

“Chưởng môn, Vạn Sát động người đã đến, ưng sơn người khẳng định cũng sớm hay muộn muốn tới. Chưởng môn nếu không chịu thoái nhượng, chúng ta hay không hẳn là phòng ngừa chu đáo, sớm làm chuẩn bị?” Trở lại vu điện, Bành Thiên Võ cúi đầu nhắc nhở nói.

“Vô phương, nếu người ưng sơn lại đây, hảo ngôn hảo ngữ, các ngươi liền hảo hảo chiêu đãi, nhưng nếu như trước giống kia người Vạn Sát động giống nhau bừa bãi, cũng đồng dạng lưu lại hắn một cái cánh tay. Nếu Vạn Sát động cùng ưng sơn không phục, không nên đến chinh phạt ta Vu Hàm quốc, ta tự nhiên hội ứng phó, các ngươi đừng lo, chỉ để ý đi trù bị ta đăng cơ việc.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên trả lời, đều có một cỗ cường đại uy nghiêm khí thế.

Bành Thiên Võ đám người gặp chưởng môn nói như thế, trong lòng tuy rằng còn có như vậy một tia nghi ngờ, nhưng chung quy yên tâm rất nhiều, ào ào cáo từ rời đi.

Bành Thiên Võ đám người rời đi sau, Hạ Vân Kiệt ngược lại có rảnh xuống dưới. Ngẫm lại kia bạch hổ tiểu tru ma kiếm phẩm chất còn kém chút, trước kia không có hảo tài liệu, là không bột đố gột nên hồ, nay chính mình tọa ủng một cái giới đảo tài nguyên, tuy rằng cùng Vạn Sát động loại này thế lực lớn còn không có thể so sánh, nhưng là miễn cưỡng có thể xem như thổ tài chủ một cái, suy nghĩ đem bạch hổ tiểu tru ma kiếm cấp một lần nữa rèn luyện một phen, nếu quốc thổ khố có này khác thích hợp tài liệu, cũng không phương đem này khác ba thanh tứ tượng tiểu tru ma kiếm cấp luyện chế đi ra.

Kể từ đó, một khi kết thành tứ tượng tiểu tru ma kiếm

trận, kia uy lực tất nhiên muốn lên một cấp bậc.

Nếu đã tưởng tốt, Hạ Vân Kiệt liền ở Diệp Thông cùng Lạc Linh hai người cùng đi đi xuống luyện khí điện.

Luyện khí điện điện chủ là trưởng lão hội duy nhất nữ trưởng lão Cổ Sương.

Một đầu lửa đỏ tóc, mặc quần áo lửa đỏ quần áo Cổ Sương trưởng lão gặp chưởng môn đến luyện khí điện, tự nhiên là vội vàng tiến lên nghênh đón.

“Chưởng môn tới đây là muốn chọn lựa pháp bảo còn là luyện chế pháp bảo?” Cổ Sương cung kính hỏi.

“Ta Vu Hàm quốc trong luyện khí điện có thể luyện chế tốt nhất pháp bảo là cái gì cấp bậc ?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Hồi chưởng môn, ta luyện khí điện có thể luyện chế tốt nhất pháp bảo cũng chỉ có huyền khí trung phẩm pháp bảo.” Cổ Sương mặt lộ vẻ hổ thẹn sắc trả lời.

“Vậy các ngươi pháp bảo lại từ đâu đến?” Hạ Vân Kiệt lại hỏi. Bởi vì giống đại trưởng lão kia thanh long đại đao, sắc bén vô cùng, uy lực thật lớn, dĩ nhiên được cho địa khí cấp bậc.

“Chúng ta pháp bảo phần lớn không phải các tiền bối truyền xuống tới, hoặc là bên ngoài trải qua nguy hiểm đoạt được, đó là dùng giá cả mua đoạt được.” Cổ Sương trả lời.

“Nói như thế đến, ta Vu Hàm môn luyện khí chi pháp thất truyền cũng rất là lợi hại.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói, trong đầu cũng không tùy vào nhớ tới ở địa cầu khi Cô Độc Phách tế ra đỉnh cấp linh khí phược long tác khi nói mà nói, trong lòng không khỏi hơn vài phần trầm trọng.

Đường đường một quốc gia luyện khí điện nhiều nhất cũng chỉ có thể luyện chế ra huyền cấp trung phẩm pháp bảo, mà Diễm Long đế cung lại có thể luyện chế ra đỉnh cấp linh khí, có thể nghĩ này hai người trong lúc đó chênh lệch có bao nhiêu đại. Phải biết rằng pháp bảo mỗi một cấp bậc uy lực đều là kém không nhỏ, càng đến mặt sau kia uy lực chênh lệch càng là thật lớn đến không thể tưởng tượng.

Hơn nữa mỗi một đại cấp bậc trong lúc đó, kia uy lực lại thiên soa địa biệt.

Cầm kia phược long tác mà nói, nhớ ngày đó Thánh Hỏa Thiên Long loại nào cường đại tồn tại, lấy vạn tượng sơ kì cảnh giới có thể đánh cho vạn tượng hậu kỳ Cô Độc Phách liên tục bị nhục, khả Cô Độc Phách chính là nhất tế ra phược long tác, Thánh Hỏa Thiên Long liền lập tức bị bắt đi. Thay lời khác nói, đừng nhìn kia cái gì Vạn Sát động động chủ cùng ưng sơn Thiết Ưng yêu vương đều là vạn tượng cảnh giới tu vi, nếu Hạ Vân Kiệt đem phược long tác giao cho đại trưởng lão, không chừng chỉ bằng đại trưởng lão đều có thể đem bọn họ cấp bắt.

Đương nhiên pháp bảo uy lực cũng cùng người sử dụng mạnh yếu có liên quan, nhưng ít ra có một chút có thể khẳng định, nếu lấy đại trưởng lão tu vi, hắn nếu có phược long tác, cũng có ngay mặt cùng vạn tượng cảnh giới cao thủ một trận chiến lực.

“Đúng vậy chưởng môn, chúng ta sở dĩ không thể luyện chế xuất phẩm giai rất cao pháp bảo, còn cùng tài liệu, chúng ta tu vi cảnh giới, cùng với không có tốt hỏa chủng đều có quan hệ.” Cổ Sương trả lời, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt mang theo một tia chờ mong.

Dù sao chưởng môn chính là Vu Hàm nhất mạch chân

chính người thừa kế, hắn nếu có được “Bất tử huyền công”, không chừng ở luyện khí phương diện cũng có lợi hại truyền thừa.

Đương nhiên Cổ Sương cũng gần chính là có một tia chờ mong, dù sao Vu Hàm nhất mạch vốn sẽ không lấy luyện khí nổi tiếng, hơn nữa niên đại cửu viễn, trời mới biết còn có thể có bao nhiêu truyền thừa xuống dưới.

“Ở luyện khí phương diện, ta cũng là có điểm tâm đắc, ta sẽ dụng thần niệm chế tạo ra ngọc giản trao tặng ngươi, nếu có không hiểu ngươi cũng khả tới hỏi ta. Về phần hỏa chủng, trừ bỏ tìm cơ hội tìm kiếm ở ngoài, kỳ thật chúng ta vu hỏa cũng là một loại uy lực thật lớn hỏa diễm. Trước ngươi chính là địa vu tứ đỉnh chi cảnh, còn không thể sinh ra vu hỏa. Nay ngươi đã ở trái tim chỗ chú liền thứ năm đỉnh vu đỉnh, dĩ nhiên khả thúc dục vu hỏa, ngươi khả thử dùng vu hỏa đến luyện chế pháp bảo, tuy rằng hao tâm tổn sức háo lực, nhưng đối với ngươi tu vi tăng lên cùng luyện khí trình độ cũng rất có giúp.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Đa tạ chưởng môn chỉ điểm!” Cổ Sương nghe vậy không khỏi mừng rỡ, vội vàng nhất cung đến cùng.

“Hy vọng ta Vu Hàm quốc luyện khí điện có thể sớm ngày luyện chế xuất siêu việt huyền khí pháp bảo.” Hạ Vân Kiệt cố gắng nói.

“Siêu việt huyền khí pháp bảo!” Cổ Sương nghe vậy cả người chấn động, trong mắt toát ra một tia hướng tới sắc.

Đừng nhìn Hạ Vân Kiệt nói được đơn giản, nhưng đối cho Cổ Sương mà nói, muốn tưởng theo luyện chế xuất siêu càng huyền khí cấp bậc pháp bảo, đạt tới địa cấp, kia tuyệt đối là từng không dám tưởng tượng một cái thật lớn bay vọt. Nay nàng trong đầu lại hơn một tia chờ

mong.

Bởi vì Vu Hàm môn chưởng môn trở về !

“Cổ Sương tất không phụ chưởng môn kỳ vọng cao!” Rất nhanh Cổ Sương trong mắt hướng tới liền biến thành kiên định.

“Tốt lắm, hiện tại mang ta đi tài liệu thất nhìn xem, ta xem xem có hay không thích hợp luyện khí tài liệu.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Chưởng môn muốn đích thân luyện chế pháp bảo sao?” Cổ Sương nghe vậy hai mắt cực nóng nhìn phía Hạ Vân Kiệt.

Cổ Sương tuy rằng tuổi đã lớn, nhưng người tu hành tuổi thường thường rất khó từ trên dung mạo nhìn ra đến, ít nhất này Cổ Sương tuy rằng tuổi đã không nhỏ, nhưng dung mạo thoạt nhìn nhưng cũng bất quá ở trung niên tả hữu, vu tộc nữ tử dáng người lại phá lệ kiện mỹ, nên đột đột, nên kiều kiều, Cổ Sương nay đột nhiên hai mắt cực nóng theo dõi hắn, nếu đổi thành trước kia, Hạ Vân Kiệt khẳng định cảm thấy ăn không tiêu, nhưng nay trải qua sinh tử đau khổ, thân nhân, người yêu không phải dao không thể thành, đó là sinh tử chưa biết, hắn cũng là giếng cổ không dao động, gật gật đầu, thản nhiên nói:“Đúng vậy, ngươi đợi lát nữa khả ở bên cạnh quan sát.”

“Tạ chưởng môn!” Cổ Sương nghe vậy mừng rỡ.

“Các ngươi nếu có hứng thú, cũng khả ở bên cạnh quan sát.” Hạ Vân Kiệt lại quay đầu đối đi theo phía sau Diệp Thông cùng Lạc Linh mỉm cười nói.

“Tạ chưởng môn!” Diệp Thông cùng Lạc Linh vội vàng quỳ một gối xuống bái tạ.

“Đứng lên đi, đều nói ta không thói quen quỳ lạy, này lễ về sau đều miễn.” Hạ Vân Kiệt đem hai người khơi dậy, sau đó ở Cổ Sương cùng đi hạ tiến nhập luyện khí điện tài liệu thất.

Ở quét sạch Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc quốc khố sau, nay luyện khí điện tài liệu thất tài liệu chồng chất như núi, so với trước kia hơn rất nhiều, chính là phần lớn đều là bình thường tài liệu, rất ít có thể kham luyện chế địa cấp pháp bảo tài liệu, về phần khả kham luyện chế linh khí pháp bảo tài liệu lại chỉ có bốn năm kiện, hơn nữa số lượng còn thiếu đáng thương.

Xem ra cùng Diễm Long đế cung so sánh với, không chỉ có chính là luyện khí trình độ xa xa không thể so sánh với, vẻn vẹn tài liệu liền thiên soa địa biệt!

Người ta tùy tiện phái ra một chi đội ngũ thủ lĩnh sử dụng đều là đỉnh cấp linh khí, mà bọn họ Vu Hàm quốc luyện khí điện liền ngay cả khả kham luyện chế bình thường linh khí tài liệu đều thiếu đáng thương, áp căn sẽ không chừng luyện chế ra một kiện linh khí.

Hạ Vân Kiệt quét tài liệu thất một vòng, gặp không có thích hợp luyện chế tứ tượng tiểu tru ma kiếm tài liệu, trong lòng khó tránh khỏi có chút thất vọng cùng cảm khái.

“Quốc gia của ta luyện khí tài liệu đều ở trong này sao?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Không sai biệt lắm đều ở trong này, còn lại liền đều là đều tự tư nhân trân quý. Không biết chưởng môn cần cái gì tài liệu? Ngài nói cho ta biết, ta thông cáo đi xuống nhìn xem có hay không, thực không có chúng ta cũng có thể đi bảo hiên các mua. Nga, đúng rồi, Liệt Ưng lão tổ cùng khác này hệ đều là ưng yêu thân, trừ bỏ Liệt Ưng

lão tổ một thân tu vi đã trăn tới phân thần sơ kì cảnh giới, còn lại cảnh giới cũng phần lớn có nguyên anh trung hậu kỳ cảnh giới, bọn họ một thân lông chim, khung xương, lợi trảo cùng ưng uế cũng đều là cực kì trân quý luyện khí pháp bảo, lúc trước thủ xuống dưới sau giao cho đại trưởng lão bảo quản, không biết hay không đối chưởng môn hữu dụng?" Cổ Sương trả lời.

"Ngươi không nói ta nhưng thật ra đã quên, Diệp Thông ngươi đi một chuyến đại trưởng lão chỗ, đã nói này ưng yêu lưu lại một ít tài liệu ta có cần." Cổ Sương mà nói nhưng thật ra nhắc nhở Hạ Vân Kiệt, kia Liệt Ưng chính là hỏa thuộc tính yêu tu, bọn họ lợi trảo, ưng uế thậm chí xương cốt đều khả rèn luyện sau lấy đến luyện chế Chu Tước tiểu tru ma kiếm, về phần một thân lông chim cũng là hảo bảo bối, có thể lấy đến luyện chế thành một thanh hỏa cầm phiến. Mặc kệ là lấy đến luyện khí luyện đan phiến hỏa hoặc là làm hỏa thuộc tính pháp bảo đến chiến đấu đều là cử không sai.

"Tuân mệnh chưởng môn, ta này liền đi đại trưởng lão chỗ lấy." Diệp Thông nghe vậy khom người rời đi.

Diệp Thông về phía sau không lâu, không chỉ có chính hắn trở lại, đại trưởng lão đám người cứ nghe chưởng môn muốn luyện khí, cũng đều theo lại đây.

Gặp đại trưởng lão đám người theo đuôi tiến đến, Hạ Vân Kiệt tự nhiên biết bọn họ hoài cái gì mục đích tâm tư, liền làm cho bọn họ đã ở bên cạnh quan sát.

Tiếp theo đoàn người liền đến Cổ Sương trưởng lão chuyên dụng luyện khí mật thất.

Đẩy cửa đi vào, liền có một cỗ sóng nhiệt đập vào mặt mà đến. Một tôn xích hồng sắc lô đỉnh đặt luyện khí mật thất trung ương, nó phía dưới khắc có ly hỏa kiền kim trận, đem địa hỏa cuồn cuộn không ngừng dẫn vào lô

đỉnh bên trong, lấy cung luyện khí chi dùng.

Kia một cỗ sóng nhiệt bắt đầu từ lô đỉnh phát ra.

Lô đỉnh trung lúc này đang ở tinh luyện Thái Ất kim tinh, có một râu quai nón đại hán đại hãn đầm đìa bàn ngồi ở lô đỉnh bên, cầm một hỏa phiến càng không ngừng quạt, dùng để lớn mạnh hỏa thế.

Đại hán gặp đại trưởng lão đám người tiến vào, vội vàng đứng dậy, cung kính quỳ lạy hành lễ nói:“Tần Dũng bái kiến sư tôn, bái kiến các vị trưởng lão.”

“Tần Dũng không thể thất lễ, còn không mau mau bái kiến chưởng môn!” Cổ Sương gặp kia đại hán cũng chính là của nàng đệ tử trước bái kiến chính mình cùng các vị trưởng lão, ngược lại đem Hạ Vân Kiệt cấp vắng vẻ ở một bên, vội vàng nói.

“Chưởng môn? Cái gì chưởng môn?” Tần Dũng không khỏi một trận sững sờ, thế nhưng không biết bái kiến Hạ Vân Kiệt.

Cổ Sương gặp chính mình đệ tử thế nhưng ở phía sau phạm hồ đồ, không khỏi sợ tới mức sắc mặt đều có điểm trắng bệch, vừa muốn mở miệng răn dạy Tần Dũng, Hạ Vân Kiệt cũng đã mặt mang mỉm cười khoát tay nói:“Người không biết không tội, này đó thời gian hắn tất là đều ở trong này trông coi lô hỏa, các ngươi cũng không đem chuyện của ta thông tri cùng ta Vu Hàm môn đệ tử, Tần Dũng không biết, về tình có thể lượng thứ.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1219 : Luyện khí [thứ nhất canh cầu phiếu]

Kia Tần Dũng tuy rằng phiến hỏa phiến hôn mê đầu, nhưng có thể bái nhập Cổ Sương môn hạ, tự nhiên không phải cái gì kẻ ngốc, lúc này thế nào còn không biết trước mắt vị này nam tử đó là cường giả ngày ấy đánh chết Bách Sát ma vương cùng Liệt Ưng lão tổ, hơn nữa này cường giả thế nhưng còn là Vu Hàm môn môn chủ, nhất thời to như vậy hán tử kích động đến rơi nước mắt, vội vàng quỳ xuống đất đem đầu dập thùng thùng vang nói:“Đệ tử Tần Dũng, bái kiến chưởng môn!”

Hạ Vân Kiệt gặp này Tần Dũng ngay thẳng hàm hậu, thật là thích hắn, liền cười bắt tay vung lên nói:“Đứng lên đi, ta không vui quỳ lạy chi lễ, về sau cúi đầu chắp tay thi lễ liền đi.”

“Tạ chưởng môn.” Tần Dũng lau đem nước mắt, đứng lên.

“Cổ trưởng lão, này Tần Dũng trong cơ thể huyết khí cuồn cuộn, hỏa nguyên lực mênh mông, tương lai tất là một luyện khí năng thủ cùng dũng mãnh chi tướng, đáng tài bồi.” Hạ Vân Kiệt đối Cổ Sương nói.

“Đa tạ chưởng môn khích lệ!” Cổ Sương gặp chưởng môn khích lệ chính mình đệ tử, không khỏi trên mặt rất là có quang, mừng rỡ cúi đầu nói lời cảm tạ nói, mà Tần Dũng tắc thụ sủng nhược kinh vừa muốn quỳ xuống đất dập đầu, bị Hạ Vân Kiệt trực tiếp phất tay áo cấp lấy đứng lên, cười nói:“Tần Dũng ngươi cũng ở lại này quan sát đi.”

“Đa tạ chưởng môn ưu ái!” Cổ Sương cùng Tần Dũng cùng nhau cúi đầu nói lời cảm tạ.

……

Một tôn vu đỉnh theo Hạ Vân Kiệt ngực trôi nổi đi ra, cổ đỉnh phong cách cổ xưa tự nhiên, đỉnh trung lửa cháy hừng hực, sóng nhiệt ngập trời, cũng có một tia viễn cổ tang thương cùng vương giả hơi thở theo cổ đỉnh trung phát ra, thế nhưng không chỉ có uy áp Diệp Thông đám người trong cơ thể vu đỉnh run rẩy, không tự chủ được liền phủ phục ở, liền ngay cả tu vi đã đạt tới địa vu lục đỉnh đại trưởng lão Bành Thiên Võ cũng đều có loại tưởng đối với kia vu đỉnh quỳ bái xúc động.

Hạ Vân Kiệt gặp Diệp Thông đám người tu vi hơi thấp mọi người lập tức phủ phục ở quỳ lạy, Bành Thiên Võ chờ trưởng lão tất cả đều mắt lộ ra khiếp sợ kính sợ sắc, trong lòng dĩ nhiên ý thức được là vì cái gì, lặng yên thu liễm cổ đỉnh hơi thở.

Hạ Vân Kiệt đem cổ đỉnh hơi thở vừa thu lại liễm đứng lên, Diệp Thông đám người mới đại hãn đầm đìa theo mặt đất đi lên, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt tràn ngập kính sợ cùng sùng bái, mà Bành Thiên Võ đám người cũng tất cả đều là thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng đồng dạng là tràn ngập kính sợ, sùng bái còn có một tia không thể ức chế kích động.

Chưởng môn vu đỉnh vẻn vẹn phát ra hơi thở liền có như thế cường đại làm cho người ta sợ hãi uy áp, có thể thấy được chưởng môn tu vi là có nên rất cao thâm khó lường!

Hạ Vân Kiệt đem Liệt Ưng lão tổ khung xương, ưng uế, lợi trảo tất cả đều ném vào vu đỉnh liệt hỏa, lại chọn lựa này khác bị đánh chết, tu vi góc cao Liệt Ưng lợi trảo, ưng uế, cũng cấp ném vào vu đỉnh bên trong.

Vu cháy rực diễm hừng hực, sóng nhiệt quay cuồng, tản

mác ra vô cùng cực nóng hơi thở.

Liệt Ưng khung xương, ưng uế còn có lợi trảo nhất ném vào đi, lợi dụng mắt thường có thể thấy được tốc độ ở nóng chảy. Trong đó khung xương dễ nhất nóng chảy, không cần một lát liền chỉ còn lại có một khối xích hồng sắc nấu chảy khối, nhưng thật ra lợi trảo cùng ưng uế rất khó nóng chảy, hồi lâu mới dần dần cũng nấu chảy thành một khối xích hồng sắc nấu chảy khối, cùng phía trước kia khối nấu chảy hợp cùng một chỗ, hình thành một trứng gà lớn nhỏ nấu chảy khối.

Nhìn đến kia trứng gà bàn lớn nhỏ nấu chảy khối ở vu hỏa trung có một tầng thản nhiên lưu quang tràn đầy màu, Diệp Thông cùng Lạc Linh bởi vì tu vi còn thấp, cũng không hiểu luyện khí chi pháp, cũng không có nhiều cảm giác, nhưng Bành Thiên Võ đám người hai mắt lại đều toát ra cực nóng vô cùng ánh mắt.

Lưu quang tràn đầy màu, tuy rằng chính là thản nhiên một tầng, nhưng là đã thuyết minh này trứng gà lớn nhỏ nấu chảy khối đã miễn cưỡng đạt tới luyện chế linh khí yêu cầu.

Này Liệt Ưng lão tổ không hổ là phân thần kì yêu tu, này trên người cốt chất so với kia kiếm xỉ man hổ kiếm xỉ mạnh hơn không ít, gần chỉ dùng vu hỏa rèn luyện, liền đã miễn cưỡng đạt tới luyện chế linh khí yêu cầu.

Hạ Vân Kiệt âm thầm vui mừng cảm khái một câu, ở Bành Thiên Võ đám người khiếp sợ dưới ánh mắt, lại há mồm đối với vu đỉnh phun ra mệnh phủ nguyên thần chân hỏa.

Làm nguyên thần chân hỏa nhất phun nhập vu đỉnh trung, vu đỉnh nhất thời hỏa diễm mãnh trướng, một tia khủng bố nhiệt lượng theo vu đỉnh trung phát ra, nhìn xem Bành Thiên Võ đám người tất cả đều mắt lộ ra kinh

hãi sắc, Diệp Thông cùng Lạc Linh lại cần vận chuyển công pháp, mới vừa rồi có thể tiếp tục ở mật thất trung ngốc đi xuống.

Vốn đã kinh đình chỉ bất động nấu chảy khối rốt cục bắt đầu tiếp tục thu nhỏ lại, nhưng nó ở mặt ngoài lưu quang tràn đầy màu lại càng phát ra ánh sáng ngọc chói mắt.

Nay mới vừa rồi xem như chân chính đạt tới luyện chế linh khí yêu cầu, Hạ Vân Kiệt lau đem cái trán mồ hôi, mắt lộ ra một tia cảm khái sắc.

Bực này cao cường độ rèn luyện tài liệu cho dù lấy Hạ Vân Kiệt tu vi cũng là cảm giác được có điểm cố hết sức, còn tưởng tưởng kia Diễm Long đế cung có thể luyện chế ra đỉnh cấp linh khí pháp bảo, Hạ Vân Kiệt càng phát ra cảm giác được tiền đồ gian nan.

Kế tiếp, Hạ Vân Kiệt liền giống như trước luyện chế bạch hổ tiểu tru ma kiếm giống nhau, ở kiếm hoàn trên có khắc bố thượng một tiểu bộ phận không trọn vẹn Chu Tước tiểu tru ma kiếm trận.

Hết thảy hoàn thành sau, kia kiếm hoàn thế nhưng phát ra một tiếng thanh lệ cầm lệ thanh, ẩn ẩn trung một đạo cả người tản ra cực nóng hỏa diễm chim to theo kiếm hoàn trung hiện lên, hai mắt như điện chậm rãi đảo qua bốn phía, không chỉ có lộ ra một cỗ làm cho người ta tâm sợ hãi uy áp, cũng có nói không nên lời linh động, phảng phất này chim to là có sinh mệnh bình thường.

“Linh khí!” Bành Thiên Võ đám người tất cả đều bật thốt lên kinh hô, khiếp sợ không hiểu.

Linh cấp tài liệu chính là có thể luyện chế ra linh khí cơ bản nhất điều kiện, mà chân chính muốn luyện chế ra linh khí, còn cần luyện khí sư có siêu phàm nhập thánh

chế khí thủ pháp, càng phải có đối thiên địa trận pháp có phi thường cao thâm tạo nghệ, mới vừa có khả năng luyện chế ra linh khí thủ pháp. Mà trên thực tế, rất nhiều thời điểm một kiện linh cấp tài liệu có thể luyện chế ra địa phẩm trung cấp pháp bảo đã là thực rất giỏi. Giống Bành Thiên Võ trong tay thanh long đại đao, luận tài chất đã miễn cưỡng đạt tới linh cấp, cũng chân chính luyện chế đi ra pháp bảo cấp bậc cũng không quá chính là địa khí hạ phẩm mà thôi.

Có thể nghĩ, Hạ Vân Kiệt lấy miễn cưỡng nhập linh cấp tài liệu, trực tiếp luyện chế ra linh khí mang cho Bành Thiên Võ đám người rung động nên có bao nhiêu sao mãnh liệt!

Hơn nữa Cổ Sương lại thiếu chút nữa sẽ đối Hạ Vân Kiệt quỳ xuống quỳ bái. Bởi vì nàng là một gã luyện khí sư, hơn nữa là toàn bộ Vu Hàm quốc công nhận thức thứ nhất luyện khí sư, khả nàng có thể luyện chế ra tốt nhất pháp bảo cũng bất quá chính là huyền cấp trung phẩm. Mà huyền cấp trung phẩm cùng linh cấp pháp bảo trong lúc đó, không chỉ có kém huyền cấp thượng phẩm, đỉnh cấp, càng còn kém suốt một địa cấp pháp bảo, kia trong lúc đó chênh lệch dùng thiên cùng địa đến hình dung cũng chút không đủ. Mà nay chưởng môn lại dễ dàng luyện chế ra linh khí cấp pháp bảo.

Đúng vậy, Hạ Vân Kiệt tuy rằng mặt lộ vẻ một tia mệt mỏi sắc, nhưng đối với Cổ Sương mà nói đây là dễ dàng, phải biết rằng nàng luyện chế một kiện huyền cấp trung phẩm pháp bảo, không chỗ nào không phải là muốn hao phí vài ngày, cũng mỗi lần đều là tình trạng kiệt sức.

“Linh khí hạ phẩm!” Hạ Vân Kiệt nhưng không có nửa điểm vui mừng sắc, mà là mắt lộ ra một tia cảm khái sắc, bởi vì hắn biết hắn cùng Diễm Long đế cung trong lúc đó chênh lệch còn rất lớn.

Hơi chỉ điều tức, Hạ Vân Kiệt lại lấy ra bạch hổ tiểu tru ma kiếm. Đây là hắn lần đầu tiên luyện chế pháp bảo, bởi vì lúc trước tài liệu hữu hạn, cho dù sau lại miễn cưỡng khắc bố thượng một tiểu bộ phận không trọn vẹn bạch hổ tru ma kiếm trận, cũng chỉ có thể đạt tới địa cấp trung phẩm tả hữu cấp bậc. Nay giá trị con người xưa đâu bằng nay, Hạ Vân Kiệt liền suy nghĩ cường điệu mới luyện chế một thanh.

Hạ Vân Kiệt đem bạch hổ tiểu tru ma kiếm ném nhập vu đỉnh, lại đem độc giác man bưu độc giác ném vào đi, còn đem theo Lệ Nhất Dược tu di trong túi đoạt được vạn năm tử mẫu huyền thiết cũng ném đi vào, theo sát sau lại ném mấy khối theo luyện khí trong điện vơ vét đến miễn cưỡng khả kham dùng một chút tài liệu ném đi vào.

Chính là này đó tài liệu chung quy so với không thể phân thần kì ưng yêu tài chất, mặc Hạ Vân Kiệt như thế nào rèn luyện, cũng vô pháp đạt tới linh cấp, cuối cùng một lần nữa luyện chế bạch hổ tiểu tru ma kiếm cấp bậc chỉ kham kham đạt tới địa phẩm đỉnh cấp.

Nhìn như đỉnh cấp địa phẩm pháp bảo chỉ kém một bước đó là linh cấp pháp bảo, khả trên thực tế, này nhất cấp chênh lệch, lại làm cho hai người uy lực kém thật lớn. Cũng may bạch hổ vốn là chủ sát, thế này mới làm cho bạch hổ tiểu tru ma kiếm uy lực cho dù không có biện pháp cùng Chu Tước tiểu tru ma kiếm so sánh với, cũng là cường đại vô cùng.

Luyện chế này hai thanh tứ tượng tiểu tru ma kiếm sau, Hạ Vân Kiệt gặp còn có chút Liệt Ưng lão tổ một thân lông chim, cùng với này khác một ít tu vi không thấp Liệt Ưng yêu lông chim, ưng uế các tài liệu, liền lại không ngại cực khổ đem này đó tài liệu lấy đến luyện chế một phen.

Liệt Ưng lão tổ cùng này hắn một ít Liệt Ưng yêu lông chim, Hạ Vân Kiệt cấp luyện chế thành hai thanh hỏa cầm phiến. Có Liệt Ưng lão tổ một thân lông chim luyện chế mà thành hỏa cầm phiến đạt tới đỉnh cấp địa khí phẩm giai, nhẹ nhàng nhất phiến, đó là lửa cháy đào đào, làm cho người ta như trụy biển lửa.

Hạ Vân Kiệt bắt nó đưa cho Cổ Sương, vừa đến nàng vốn là hỏa thuộc tính vu tu, lại là luyện khí sư, này hỏa cầm phiến đưa cho nàng sử dụng vừa lúc, liền đem Cổ Sương cấp kích động nhiệt lệ hốc mắt, mà Bành Thiên Võ đám người là nhìn xem một trận mê tít mắt không thôi.

Mặt khác một thanh hỏa cầm phiến chỉ dùng này khác Liệt Ưng yêu trên người lông chim luyện chế mà thành, phẩm giai thấp không ít, chỉ có trung phẩm địa khí phẩm giai, Hạ Vân Kiệt bắt nó đưa cho Tần Dũng.

Trung phẩm địa khí đối với Hạ Vân Kiệt mà nói tuy rằng không tính cái gì, khả toàn bộ Vu Hàm quốc ngay cả Bành Thiên Võ trưởng lão sở dụng thanh long đại đao cũng bất quá chính là hạ phẩm địa khí mà thôi, nay Hạ Vân Kiệt tùy tay liền đem bực này cấp bậc hỏa cầm phiến đưa cho Tần Dũng, như thế nào không cho Tần Dũng kích động vạn phần? Lại như thế nào không cho Bành Thiên Võ các trưởng lão lại một trận mê tít mắt.

Hạ Vân Kiệt tất nhiên là nhìn ra được đến Bành Thiên Võ đám người nhìn về phía chính mình trong ánh mắt cực nóng cùng chờ đợi, tuy rằng duy nhất luyện chế vài kiện pháp bảo, nhất là Chu Tước tiểu tru ma kiếm, cực kì hao tâm tổn sức, bất quá nhưng cũng không đành lòng làm cho bọn họ thất vọng. Vì thế liền làm cho Bành Thiên Võ đám người đem pháp bảo lấy ra, Hạ Vân Kiệt một lần nữa giúp bọn hắn rèn luyện cũng khắc chút phù văn trận pháp.

Bành Thiên Võ đám người thân là trưởng lão, sở sử dụng pháp bảo tài liệu tương đối cho những người khác mà nói tự nhiên là không tầm thường, nề hà này luyện chế pháp bảo nhân trình độ kém chút, thế cho nên bọn họ trung sở dụng pháp bảo tốt nhất cũng bất quá hạ phẩm địa khí, còn lại trên cơ bản cũng liền đỉnh cấp huyền khí phẩm giai.

Hạ Vân Kiệt thân mình tu vi cực cao, lại thân câu một ít thượng cổ luyện khí truyền thừa, Bành Thiên Võ đám người pháp bảo kinh tay hắn một lần nữa rèn luyện cũng khắc phù văn trận pháp, nhất thời này phẩm giai liền đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Bành Thiên Võ thanh long đại đao đạt tới đỉnh cấp địa khí cấp bậc, người còn lại pháp bảo, giống Thạch Diêm trưởng lão vu sơn ấn, giống Chân Minh Sơn trưởng lão cự khuyết kiếm đều lập tức theo đỉnh cấp huyền khí vọt tới thượng phẩm địa khí, đem bọn họ cấp vui mừng người người cầm pháp bảo tay đều là run run, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt càng phát ra tràn ngập cảm kích cùng quỳ bái kính sợ.

Đương nhiên những người này trung, thu hoạch lớn nhất là Cổ Sương. Nàng không chỉ có chính mình luyện sơn lô đỉnh bị Hạ Vân Kiệt một lần nữa luyện chế thành thượng phẩm địa khí, còn thêm vào chiếm được một thanh cấp địa khí cấp bậc hỏa cầm phiến, mà tối mấu chốt còn là nàng thân mình chính là luyện khí sư, ở quan sát trung thu hoạch rất nhiều luyện khí tâm đắc hiểu ra.

Chương 1220 : Thân truyền [thứ hai canh cầu phiếu]

Giúp Bành Thiên Võ đám người một lần nữa luyện chế một phen pháp bảo sau, Hạ Vân Kiệt liền hoàn toàn mệt mỏi, liền trực tiếp trở về vạn đều sơn thứ nhất động thiên vận chuyển công pháp khôi phục.

Chờ Hạ Vân Kiệt theo tu luyện trung mở to mắt, dĩ nhiên là ngày hôm sau.

Tuy rằng phía trước cao cường độ luyện chế pháp bảo, làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy rất là mệt mỏi, mặc kệ là trong cơ thể chân nguyên cùng vu lực còn là tinh thần tất cả đều tiêu hao thật lớn, nhưng lúc này đây nhập định tu luyện, Hạ Vân Kiệt lại phát hiện trong cơ thể các loại lực lượng đều trở nên càng thêm ngưng luyện, hiển nhiên cao cường độ luyện chế pháp bảo trừ bỏ mệt nhọc một ít, đối hắn tu luyện còn là có ích lợi.

Tinh tế thể hội một phen trong cơ thể các loại lực lượng biến hóa, Hạ Vân Kiệt liền đứng dậy ra động phủ.

Vừa vừa ra động phủ, Hạ Vân Kiệt liền nhìn đến Bành Thiên Võ chúng trưởng lão dẫn Vu Hàm môn trên dưới bao gồm chính bọn họ ở bên trong, cộng hai trăm năm mươi tám người đã ở động phủ cửa lẳng lặng đứng thẳng.

Tử Yên, La Chiến vài người trẻ tuổi đã ở.

Bọn họ nhìn đến Hạ Vân Kiệt theo động phủ trung đi ra, tất cả đều tùy ở chúng trưởng lão mặt sau, cung kính về phía Hạ Vân Kiệt cúi đầu chắp tay thi lễ nói:“Cung nghênh chưởng môn tôn giá.”

Hạ Vân Kiệt nhìn trước mắt đều nhịp, mặc dù tu vi phổ

biến thấp, nhưng người người nhìn về phía chính mình trong ánh mắt đều lộ ra kích động, kính sợ còn có tràn ngập chờ mong cùng ý chí chiến đấu, trong lòng không khỏi có vạn trượng hào hùng phun dũng mà lên, bàn tay to vung lên nói:“Miễn lễ, đều đi vu điện đi!”

Nói xong liền dẫn đầu đi nhanh hướng vu điện bước đi.

Theo Hạ Vân Kiệt hướng vu điện bước đi, vu điện gác chuông vang lên nghênh đón chưởng môn đại giá chung đỉnh tiếng động.

Chung đỉnh tiếng động suốt vang cửu hạ, vang vọng toàn bộ quốc đô.

“Bản tôn Hạ Vân Kiệt! Đương đại Vu Hàm môn chưởng môn! Bản tôn thề, theo hôm nay khởi đó là ta Vu Hàm môn chấn hưng quật khởi ngày, ngày khác tất trở lại tổ địa, trùng kiến ta vu điện, tái hiện ta Vu Hàm môn huy hoàng!” Đứng ở ngai vàng, Hạ Vân Kiệt như núi nhạc sừng sững, lời nói ngắn gọn nhưng lộ ra vô cùng kiên định.

“Trở lại tổ địa! Trùng kiến ta vu điện! Tái hiện ta Vu Hàm môn huy hoàng!” Trong điện sở hữu Vu Hàm môn môn nhân vô cùng nhiệt huyết sôi trào, nhiệt lệ hốc mắt.

Đã bao nhiêu năm, bọn họ đều đã đã quên này giấc mộng, đều đã tuyệt vọng, mà nay ngày lại rốt cục lại thấy được hy vọng!

Ngay tại phía sau, có kiêu ngạo ngạo mạn thanh âm như sấm thanh bàn theo vương đều ngoại cuồn cuộn truyền đến.

“Ta là ưng sơn Thiết Ưng đại vương trướng hạ đại tướng Nộ Ưng, các ngươi này đó to gan lớn mật man di chi dân cũng dám giết ta Liệt Ưng yêu vương, còn

không mau mau đi ra quỳ xuống đất nghênh đón cầu xin tha thứ!”

Gặp người ưng sơn chọn phía sau tới cửa, hơn nữa khí diễm như thế kiêu ngạo, Hạ Vân Kiệt trong mắt nhất thời sát khí phụt ra, âm thanh lạnh lùng nói:“Bành Thiên Võ ở đâu? Đi đem kia ở bên ngoài kêu gào cái gì Nộ Ưng cấp bắt lại, sau đó đem hắn toàn thân mao cấp nhổ, làm cho hắn chạy trở về đi nói cho Thiết Ưng lão nhân, về sau thiếu đến ta Vu Hàm quốc huyên náo, nếu không tất san bằng hắn ưng sơn!”

Bành Thiên Võ nay vừa mới điểu thương đổi pháo, đang lo không địa phương thử xem tân thanh long đại đao uy lực, không nghĩ tới nhưng thật ra có người đưa lên cửa, nghe vậy lập tức đi ra lĩnh mệnh, sau đó hùng hổ ra vu điện, thẳng đến vương đô thành môn mà đi.

Vu Hàm môn suy nhược lâu ngày nhiều năm, trước kia đừng nói ưng sơn bực này quái vật lớn, liền vẻn vẹn viễn man giới đảo này khác hai quốc, tình hình chung hạ cũng là nhiều bàn nhường nhịn, không muốn cùng bọn họ khởi tranh chấp. Mà nay chưởng môn một hồi về, không chỉ có lập trảm Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc hai quốc quốc chủ, nhất thống viễn man giới đảo, mà nay đối mặt thế lực khổng lồ ưng sơn lại khí phách tận trời, nói ra san bằng ưng sơn hào ngôn, trong vu điện chúng đệ tử, mặc kệ là nội môn còn là ngoại môn, đều bị nhiệt huyết sôi trào!

Bất quá làm cho chúng đệ tử càng thêm nhiệt huyết sôi trào là, chính là một lát công phu, bọn họ liền nghe được quốc đô trên không truyền đến kia Nộ Ưng giết heo tiếng kêu thảm thiết.

“Của ta lông chim! Bành Thiên Võ, ngươi lớn mật bao thiên, ta đại vương nhất định sẽ giết ngươi!”

“Kia chờ ngươi đại vương lại đây rồi nói sau!”

“Bành đạo hữu, ta không dám, không cần tái nhổ, của ta lông chim a!”

“Của ta lông chim a!”

“Tái kêu, ta đem ngươi ưng trảo còn có ưng uế tất cả đều cấp chặt bỏ đến!”

“Ô……”

Tiếp qua một lát, cao lớn uy vũ Bành Thiên Võ một thân sát khí lẫm liệt theo ngoài điện đi tới, bất quá cước bộ vừa vào đại điện, hắn trên người sát khí liền thu liễm sạch sẽ, đi đến ngai vàng hạ, cúi đầu ôm quyền nói:“Bẩm chưởng môn, đệ tử đã đem Nộ Ưng bắt, cũng nhổ hắn một thân lông chim, cũng làm cho hắn chạy trở về đi chuyển cáo hắn gia đại vương, không thể lại đến ta Vu Hàm quốc huyên náo!”

Tuy rằng nói trong điện đệ tử sớm đã biết là kết quả này, nhưng tận mắt đến Bành trưởng lão trở về, chính tai nghe được hắn bẩm báo, trong đầu còn là có mặt khác một loại nói không nên lời rung động cùng mênh mông.

Phải biết rằng, ưng sơn đại vương, là ưng sơn ba mươi hai yêu vương lão đại, có thể xưng là hắn trướng hạ đại tướng tục truyền không chỗ nào không phải là phân thần kì yêu tu. Cũng đã nói kia Nộ Ưng tu vi cùng từng ở viễn man giới đảo oai phong một cõi Liệt Ưng lão tổ tương đương. Khả vừa rồi đâu, Bành trưởng lão đi ra ngoài bất quá một lát công phu liền rút hắn một thân thiết vũ, có thể nghĩ, nay Bành trưởng lão loại nào cường đại!

Mà Bành trưởng lão vì sao ở ngắn ngủn thời gian nội trở nên như thế cường đại, có thể vào Vu Hàm môn, mặc kệ là nội môn đệ tử còn là ngoại môn đệ tử, đều là Vu Hàm

quốc trung vạn dặm mới tìm được một thiên phú hơn người tài, lại sao lại đoán không ra này tất nhiên cùng chưởng môn trở về có liên quan!

Vu Hàm môn, Vu Hàm quốc chắc chắn trở về ngày xưa huy hoàng a!

“Hảo, Bành trưởng lão vất vả.” Hạ Vân Kiệt cười nhẹ, làm cho Bành Thiên Võ một lần nữa hồi ngồi trưởng lão vị, tiếp theo nói một lần nỗ lực ngôn.

Tái sau đó, Hạ Vân Kiệt ánh mắt nhất nhất đảo qua chúng môn nhân đệ tử, nói:“Các ngươi tu luyện công pháp, nguyên bản đều là từ các ngươi lão sư hoặc là truyền công trưởng lão Lăng Viễn Bình truyền thụ cùng các ngươi, nhưng bởi vì ta Vu Hàm môn công pháp thất truyền lợi hại, suy nhược lâu ngày nhiều năm, hôm nay liền từ bản tôn ngoại lệ ấn các ngươi mọi người thể chất thiên phú, chẳng phân biệt được trong ngoài môn đệ tử tự mình truyền cho các ngươi địa vu tứ đỉnh phía trước công pháp. Từ nay về sau bản tôn hội đem bổn môn các loại công pháp phân loại đặt vu điện tàng kinh các, ngươi chờ về sau nếu tưởng càng tiến thêm một bước, đều chăm chỉ tu luyện, vì Vu Hàm môn, Vu Hàm quốc nhiều làm cống hiến.”

Hạ Vân Kiệt lời vừa nói ra, trong vu điện sở hữu trong ngoài môn đệ tử đều bị rung động cảm động không thôi.

Vu Hàm môn công pháp thất truyền cực kì nghiêm trọng, cho dù Vu Hàm quốc từng lợi hại nhất đại trưởng lão cũng không có địa vu lục đỉnh cùng đã ngoài công pháp, thậm chí cho dù bọn họ ở tu luyện địa vu ngũ đỉnh công pháp, kỳ thật cũng đều không hoàn chỉnh. Cho nên Vu Hàm quốc lợi hại nhất đại trưởng lão chung thứ nhất sinh cũng bị tạp ở tại địa vu ngũ đỉnh cao nhất cảnh giới, còn lại trưởng lão bình thường cũng chỉ có địa vu ngũ đỉnh sơ trung kì cảnh giới, thậm chí chỉ có địa vu tứ đỉnh

cảnh giới, mà cho dù Vu Hàm trung nhân tài mới xuất hiện Tử Yên đám vu tử cũng bất quá mới tu luyện đến địa vu tam đỉnh trung kỳ tả hữu. Cứu này nguyên nhân, trừ bỏ tài nguyên tương đối còn là cằn cỗi điểm ở ngoài, Vu Hàm môn công pháp thất truyền mới là mấu chốt nguyên nhân. Cố đối với Vu Hàm môn mà nói, một khi công pháp đến địa vu tứ đỉnh phẩm giai liền đều phi thường trân quý, không phải thiên phú càng hơn người nội môn đệ tử, căn bản là tiếp xúc không đến.

Nhưng hôm nay, Hạ Vân Kiệt há mồm liền muốn đích thân truyền mọi người, chẳng phân biệt được trong ngoài môn đệ tử địa vu tứ đỉnh phía trước công pháp. Đây là cần loại nào đại quyết đoán cùng nội tình khả năng nói được xuất khẩu mà nói!

“Tạ chưởng môn ban ân! Ngô tất không cô phụ chưởng môn kỳ vọng cao, tất cho ta Vu Hàm môn đến chết mới thôi!” Các đệ tử đều tựa hồ đã quên Hạ Vân Kiệt phía trước công đạo không vui quỳ lạy ngôn ngữ, tất cả đều quỳ xuống đất hướng Hạ Vân Kiệt dập đầu, thần sắc kiên định nói.

Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua một trương trương lộ ra kiên định khuôn mặt, cái mũi nhịn không được có chút lên men.

Này đó là hắn Vu Hàm môn đệ tử! Một đám vì môn phái đau khổ thủ vững phấn đấu, khả kính khả bội đệ tử!

Thu hồi trong lòng cảm xúc bắt đầu khởi động, Hạ Vân Kiệt nhất nhất cẩn thận giúp môn hạ đệ tử tra xét căn cốt, chẳng phân biệt được nội môn đệ tử cùng ngoại môn đệ tử, sau đó tái căn cứ bọn họ căn cốt chọn lựa thích hợp Vu môn công pháp, dụng thần niệm truyền thụ phương pháp, đem này đó Vu môn công pháp tới tứ đỉnh sơ cấp công pháp truyền cùng bọn họ.

Về phần rất cao minh, rất cao cấp công pháp, tỷ như ngũ đỉnh cùng ngũ đỉnh đã ngoài công pháp, tỷ như Vu Hàm đại vu sáng chế “Bất tử huyền công”, này đó tắc cần chúng môn nhân đệ tử khắc khổ tu luyện, cố gắng vì môn phái làm cống hiến, mới vừa có cơ hội tiếp xúc đến.

Hạ Vân Kiệt dừng chân Vu Hàm đại vu, Hạ Vũ vu vương còn có vu tổ Đế Giang tam đại vu tộc cự nhân trên vai, truyền thừa lại vu tộc công pháp mặc dù có không trọn vẹn nhưng rộng lớn pha tạp, tự nhiên là không thiếu công pháp, cũng sẽ không keo kiệt truyền cùng môn hạ đệ tử. Nhưng không quy củ bất thành phạm vi, một cái môn phái muốn quật khởi thịnh vượng, muốn lâu dài không suy, thiết yếu có nghiêm khắc thưởng phạt quy tắc, cũng không phải cái gì cao thâm công pháp đều có thể tùy tùy tiện tiện truyền thừa đi xuống.

Trên thực tế, nếu không phải Vu Hàm môn suy nhược lâu ngày nhiều năm, nhu cầu cấp bách đột phá, mà này đó môn nhân đệ tử cũng đều là khả kính khả bội hạng người, Hạ Vân Kiệt thân là chưởng môn, cũng không khả năng tự mình như thế phạm vi lớn đem địa vu tứ đỉnh phía trước công pháp truyền cùng bọn họ.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng thần niệm cường đại, nhưng lập tức dụng thần niệm truyền thụ phương pháp cấp mấy trăm đệ tử truyền thụ công pháp, còn là có chút hao tâm tổn sức. Nhưng truyền xong sau, Hạ Vân Kiệt cũng không có lập tức tĩnh dưỡng, mà là áp chế mệt mỏi, tự mình cấp chúng môn nhân đệ tử khai đàn giảng đạo, giảng giải Vu môn đạo pháp, thiên địa pháp tắc ảo diệu.

Trải qua vô số năm đau khổ trằn trọc, tuy rằng này đó lưu lại đến Vu Hàm môn đệ tử tu vi cũng không cao, nhưng đều là sóng to đãi vàng sau lưu lại chân chính tinh anh. Chính là bất hạnh vu pháp thất truyền không trọn vẹn, tài nguyên bần cùng, hơn nữa vu tộc tu luyện vốn là tương đối thong thả, thế này mới tu vi không cao,

kỳ thật bọn họ trung rất nhiều người đã ở tại chỗ đã đình trệ rất nhiều năm, chính là khuyết thiếu một cái cơ hội, tựa như Bành Thiên Võ chúng trưởng lão giống nhau.

Nay Hạ Vân Kiệt căn cứ bọn họ căn cốt, tùy theo tài năng tới đâu mà dạy tự mình truyền cho bọn họ đầy đủ mà cao minh vu tộc công pháp, lại tự mình cho bọn hắn khai đàn giảng đạo, truyền thụ Vu môn đạo pháp, thiên địa pháp tắc, hơn nữa bởi vì Hạ Vân Kiệt vốn là là đại học lão sư duyên cớ, nói được nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu, chúng Vu Hàm môn đệ tử tất cả đều là thật to được lợi. Làm Hạ Vân Kiệt đình chỉ thụ nói sau, thế nhưng có một nửa nhiều đệ tử tâm sinh hiểu ra, đương trường nhập định đột phá, có chút lại trực tiếp đang nghe nói trung liền đột phá quan khẩu. Trong đó một người đó là Hạ Vân Kiệt sở nhận thức La Chiến.

La Chiến từng tâm cao khí ngạo, nhưng đoạn thời gian trước trải qua lại làm cho hắn tâm tình chân chính chiếm được tẩy luyện, nay tái Hạ Vân Kiệt chỉ điểm, nhất thời liền theo địa vu tam đỉnh sơ kì đột phá đến địa vu tam đỉnh trung kỳ.

Chương 1221 : Thanh danh lên cao [đệ tam canh]

“Theo hôm nay khởi, trừ vốn có nội môn đệ tử, còn có ta cố hương ban đầu môn nhân đệ tử, danh lục nội môn, dư giả trừ phi có đặc thù cống hiến, hoặc các ngươi thân truyền đệ tử, nếu không giống nhau cần địa vu ngũ đỉnh mới vừa rồi danh lục nội môn.” Giảng đạo chấm dứt, lưu lại chúng môn nhân đệ tử tiếp tục tìm hiểu, Hạ Vân Kiệt lững thững đi ra vu điện, đối Bành Thiên Võ các trưởng lão nói.

“Địa vu ngũ đỉnh mới vừa rồi có thể vào nội môn!” Bành Thiên Võ đám người nghe vậy tất cả đều mãnh hấp một ngụm lãnh khí.

Phải biết rằng từng bọn họ trung người lợi hại nhất cũng bất quá chính là địa vu ngũ đỉnh mà thôi, thậm chí có một nửa tả hữu trưởng lão chính là địa vu tứ đỉnh cảnh giới. Mà nay địa vu ngũ đỉnh lại chính là đi vào môn cơ bản nhất điều kiện, này như thế nào không cho bọn họ mãnh hấp lãnh khí.

“Như thế nào không ổn sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Bành Thiên Võ đám người mặt lộ vẻ hoảng sợ sắc, thản nhiên hỏi.

“Chưởng môn, địa vu ngũ đỉnh này cửa có phải hay không rất cao một ít?” Bành Thiên Võ thật cẩn thận trả lời.

“Binh quý ở tinh không ở nhiều, huống chi ta Vu Hàm môn là thượng cổ đại môn phái, tự nhiên càng muốn môn trung đệ tử cần trong vạn chọn một.” Hạ Vân Kiệt thần sắc túc mục nói.

“Là! Chúng chúng ta ghi nhớ chưởng môn dạy bảo!”

Bành Thiên Võ đám người đồng dạng vẻ mặt túc mục cúi đầu nói.

“Ha ha, ta nói thật cho các ngươi biết đi, không phải ta muốn cầu cao, mà là về sau các ngươi hội rất nhanh phát hiện địa vu ngũ đỉnh yêu cầu kỳ thật còn là thấp.” Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua Bành Thiên Võ đám người túc mục mặt, đột nhiên cười nhẹ, nhẹ nhàng bâng quơ nói.

“Rất nhanh hội phát hiện địa vu ngũ đỉnh yêu cầu kỳ thật còn là thấp!” Bành Thiên Võ đám người không khỏi cả người chấn động, so với vừa mới bắt đầu nghe được Hạ Vân Kiệt nói chỉ có địa vu ngũ đỉnh mới có thể danh lục nội môn còn muốn rung động.

Toàn bộ thương mang giới, tuy rằng cũng không thiếu địa vu ngũ đỉnh tu sĩ, nhưng đạt tới địa vu ngũ đỉnh vu tu tuyệt đối đã được cho khắp nơi thế lực trung trụ cột vững vàng. Cho dù thống ngự toàn bộ thương mang giới tứ đại giáo phái, địa vu ngũ đỉnh tu vi ở bọn họ giáo phái trung cũng không phải bình thường binh lính. Mà nay Hạ Vân Kiệt lại nhẹ nhàng bâng quơ nói, bọn họ đem rất nhanh hội phát hiện địa vu ngũ đỉnh yêu cầu còn là thấp chút.

Này nên cần rất cường đại tự tin a!

Đến giờ phút này, Bành Thiên Võ đám người mới chính thức hiểu được, chưởng môn vì sao tới thủy tới chung không đem Vạn Sát động cùng ưng sơn để vào mắt!

Vạn Sát động cùng ưng sơn lại cường đại, bọn họ có thể cường đại đến đem nhập môn cửa thiết trí ở vu ngũ đỉnh cũng chính là xuất khiếu kì sao? Cho dù bao trùm bọn họ phía trên, thống ngự thương mang giới phía tây lĩnh vực tứ đại giáo phái chi nhất La Phù cung, cũng không khả năng đem nhập môn cửa thiết trí đến xuất

khiếu kì!

“Mười ngày sau, bản tôn đăng cơ!” Ngay tại Bành Thiên Võ đám người rung động không hiểu là lúc, Hạ Vân Kiệt dĩ nhiên hướng thứ nhất động phủ đạp không mà đi, lưu lại một câu quanh quẩn ở không trung.

“Tuân chưởng môn pháp chỉ!” Bành Thiên Võ đám người cả người chấn động, sau đó hướng tới Hạ Vân Kiệt rời đi phương hướng cung kính cúi đầu lĩnh mệnh. Khi bọn hắn thẳng đứng dậy, ngẩng đầu khi, mọi người trên mặt đều mang theo kích động sắc, trong cơ thể nhiệt huyết ở sôi trào!

Vu Hàm quốc rốt cục muốn chiêu cáo thiên hạ, bọn họ quốc chủ trở về !

……

Rộng lớn vũ trụ trung, một thật lớn giới thổ lẳng lặng huyền phù, bốn phía chi chít như sao trên trời ngàn vạn tinh cầu. Này tinh cầu tương đối cho kia thật lớn giới thổ phảng phất một đám phiêu phù ở vũ trụ trong biển lớn đảo nhỏ giống nhau, mà kia thật lớn giới thổ tắc như là nhất đại lục.

Viễn man giới đảo rõ ràng đó là kia ngàn vạn khỏa tinh cầu trung một viên, mà kia khối đại lục đó là viễn man giới đảo tương ứng thương mang giới giới thổ.

Thương mang giới thổ, to lớn vô cùng, kéo dài qua giới thổ có trăm vạn dặm dài, mà địa cầu đường kính bất quá chỉ có một vạn hai ngàn nhiều km.

Tại đây to lớn vô ngần thương mang giới thổ, từng trình diễn vô số lần phong vân tranh bá, các thế lực lớn phân phân hợp hợp, khởi lên xuống lạc, mà cho tới bây giờ thương mang giới thổ như trước là khắp nơi thế lực lâm

lập, tiếp tục trình diễn phong vân tranh bá.

Trong đó thế lực cường đại nhất làm chúc nhạn sơn kiếm phái, La Phù cung, hoành đao điện, đông trạch xà sơn bốn thế lực lớn.

Này bốn thế lực lớn phân biệt xưng bá thương mang giới thổ đông tây nam bắc tứ phương giới thổ, còn lại khắp nơi thế lực đều bị nhìn lên này hơi thở sinh tồn, mỗi năm năm đều cần hướng đều tự chỗ 4 thế lực lớn tiến cống, cho dù Vạn Sát động cùng ưng sơn cũng không ngoại lệ.

Thương mang giới phía tây giới thổ, có một mảnh cao lớn đàn sơn, hàng năm bị ngũ sắc mây mù bao phủ, ánh sáng mặt trời chiếu ở mặt trên, trời quang mây tạnh, phảng phất thần tiên ở lại địa phương bình thường. Đàn sơn, có một ngọn núi cao vạn trượng, thẳng sáp tận trời, ngũ sắc mây mù lượn lờ, thoạt nhìn lại phi phàm.

Đột nhiên gian, có một đầu không biết nơi nào bay tới diều hâu, cao tường thiên không, lọt vào kia ngũ sắc mây mù.

Một tiếng thê lương ưng lệ thanh chợt vang lên, trong nháy mắt kia lọt vào ngũ sắc mây mù diều hâu thế nhưng chỉ còn lại có khung xương, tái tiếp theo liền ngay cả khung xương tử đều biến thành một đoàn mây khói, biến mất ở ngũ sắc mây mù bên trong.

“Chính là hương dã trên đảo nhỏ nho nhỏ Vu Hàm quốc, cũng dám giết ta hộ pháp, đoạn ta đệ tử đích truyền cánh tay! Thật sự là càn rỡ! Thật sự là không biết sống chết! Bản Ma tôn tất san bằng bọn họ Vu Hàm quốc, hút khô bọn họ huyết khí, đưa bọn họ hồn phách trấn áp ở luyện hồn tháp trung, làm cho bọn họ hồn phách **** hàng đêm chịu ngao luyện khổ!” Ngay tại phía sau, một đạo âm trầm sâm thanh âm theo kia bị ngũ sắc mây mù

lượn lờ vạn trượng núi cao thượng truyền đi ra, quanh quẩn tại đây phiến cao lớn đàn sơn trên không, kích động ngũ sắc mây mù từng trận dao động.

Nhất thời này phiến thoạt nhìn phảng phất thần tiên ở lại tiên sơn lập tức trở nên âm trầm khủng bố đứng lên.

Ở thương mang giới phía tây giới thổ, còn có một mảnh cao lớn đàn sơn. Này phiến cao lớn đàn sơn mỗi một tòa đều đẩu tiễu hiểm bạt vô cùng, trong đó có một ngọn núi càng giống như một đầu thật lớn diều hâu giương cánh công kích cửu thiên, vô cùng hiểm trở hùng vĩ.

“Thế nhưng giết ta trướng hạ yêu vương, lại nhục ta trướng hạ đại tướng! Bổn vương tất sinh sôi đem kia nho nhỏ Vu Hàm quốc xé thành mảnh nhỏ!” Một đạo mang theo nồng đậm sát khí kim thiết tiếng động chợt tại kia như ưng bàn ngọn núi trung truyền ra, mặc kim liệt thạch, vang vọng khắp đàn sơn.

Thiên địa một mảnh lãnh liệt, vô số người tâm thần run rẩy.

Thiết Ưng yêu vương giận dữ, chắc chắn sinh linh đồ thán, huyết lưu phiêu xử!

……

Viễn man giới đảo tích xa cằn cỗi, thậm chí rất nhiều người đều căn bản không biết còn có như vậy một cái giới đảo, cho nên chẳng sợ viễn man giới đảo thế lực cục diện dĩ nhiên đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, kia nghiêng trời lệch đất cũng gần chính là đối với viễn man giới trên đảo mọi người mà nói, ngoại giới căn bản không có người đi quan tâm chính là tích xa cằn cỗi viễn man giới trên đảo chuyện đã xảy ra.

Nhưng làm ở thương mang giới thổ đều được cho nhất

phương thế lực Vạn Sát động cùng ưng sơn truyền ra, Vạn Sát động động chủ cùng Thiết Ưng yêu vương vì viễn man giới đảo tức giận, muốn đích thân tiến đến san bằng viễn man giới đảo khi, nhất thời này tin tức tựa như dài quá cánh giống nhau ở Vạn Sát động khống chế địa bàn, cùng Thiết Ưng yêu vương khống chế địa bàn truyền mở ra. Thậm chí liền ngay cả thương mang giới phía tây giới thổ một ít thế lực khác cũng đều ẩn ẩn nghe được tin tức này, bất quá bọn họ đại đa số lại đều lắc đầu truyện cười kia Vạn Sát động động chủ cùng Thiết Ưng yêu vương vô năng, thế nhưng ngay cả chính là một viễn man giới đảo đều uy chấn không được! Sau đó liền đem chuyện này cấp để qua sau đầu, ở bọn họ xem ra, nếu Vạn Sát động động chủ cùng Thiết Ưng yêu vương đều đã thả ra như thế ngoan nói đến, kia đột nhiên ở viễn man giới đảo quật khởi cái gì Vu Hàm quốc tự nhiên cũng bước đi đến cuối.

Kỳ thật không chỉ có chính là thương mang giới thổ phía tây một ít thế lực nghĩ như vậy, mà là sở hữu đã biết tin tức này mọi người nghĩ như vậy, bao gồm viễn man giới đảo phụ cận mười đến tòa giới đảo cũng là như thế tưởng. Cho nên làm Bành Thiên Võ khiển người đi hướng này đó giới đảo khắp nơi thế lực, hoặc là đảo chủ đưa thiệp mời, mời bọn họ tham gia Vu Hàm quốc quốc chủ đăng cơ đại điển khi, bọn họ cơ hồ tất cả đều mặt mang châm chọc cự tuyệt đi trước, thậm chí một tòa tên là nam uyên giới đảo đảo chủ tưởng chụp Vạn Sát động mã thí, thế nhưng còn cạo hết sứ giả tóc râu, thật to nhục nhã, cũng trước mặt sứ giả mặt nhục mạ giễu cợt Hạ Vân Kiệt một phen, mới vừa rồi phóng hắn rời đi.

Nay Vu Hàm quốc dĩ nhiên “Thanh danh lên cao”, ít nhất ở viễn man giới đảo phụ cận khu vực, còn có Vạn Sát động cùng ưng sơn địa bàn, cho nên Vu Hàm quốc quốc chủ đăng cơ phái ra sứ giả toàn bộ bị cự tuyệt, thậm chí nam uyên giới đảo đảo chủ nhục nhã Vu Hàm quốc sứ giả cũng bị truyền ồn ào huyên náo, trở thành nhất cười

to nói.

Rất nhiều người đều truyện cười Vu Hàm quốc không biết trời cao đất rộng, càng truyện cười kia sắp đăng cơ quốc chủ, đều nói hắn đăng cơ ngày đó là hắn diệt vong ngày.

Việc này tự nhiên cũng truyền khắp Vu Hàm quốc, Vu Hàm quốc cao thấp đều lòng đầy căm phẫn, chúng trưởng lão lại đem việc này hội báo cùng ở động phủ trung sửa sang lại bổn môn công pháp, khắc lục công pháp ngọc giản chưởng môn Hạ Vân Kiệt, cũng ào ào thỉnh chiến, muốn đi nam uyên giới đảo cùng kia nam uyên đảo chủ đẫm máu một trận chiến.

Nhưng thật ra Hạ Vân Kiệt nghe xong thần sắc rất là bình tĩnh, thản nhiên nói:“Vạn Sát động động chủ cùng Thiết Ưng yêu vương nếu đã thả ra nói đến, muốn san bằng ta Vu Hàm quốc, lân đảo khắp nơi thế lực không muốn tiến đến, về tình có thể lượng thứ! Nhưng nhục ta Vu Hàm quốc sứ giả, đó là nhục ta Vu Hàm quốc, này xa tất tru! Chính là kia nam uyên đảo chủ nếu có thể độc bá nhất đảo, nghĩ đến tu vi không thấp đi?”

“Tục truyền có phân thần trung kỳ cảnh giới, nếu là đặt ở trước kia, đệ tử tự nhiên không phải đối thủ của hắn, nhưng nay đệ tử đã có địa vu lục đỉnh cảnh giới, lại mông chưởng môn một lần nữa luyện chế pháp bảo, làm có cùng hắn một trận chiến lực. Người này nhục nhã quốc gia của ta sứ giả, lại trước mặt sứ giả mặt nhiều mặt nhục mạ giễu cợt chưởng môn, thân là Vu Hàm môn đệ tử, cho dù không có một trận chiến lực, đệ tử cũng tất yếu cùng hắn đẫm máu một trận chiến!” Bành Thiên Võ trả lời, trong mắt chiến ý đặc hơn, màu trắng sợi tóc căn căn đứng lên.

“Nhục ta chưởng môn, đó là nhục ta Vu Hàm môn, đệ tử nguyện tùy đại trưởng lão một trận chiến!” Lôi Chấn

Thiên cũng đi theo reo lên, râu quai nón căn căn như cương châm bàn đứng thẳng, lộ ra sắc bén sát khí.

“Nhục ta chưởng môn, đó là nhục ta Vu Hàm môn! Đệ tử cũng nguyện tùy đại trưởng lão một trận chiến!” Chân Minh Sơn không vội không chậm chạp nói, trên mặt biểu tình trước sau như một mang theo một tia ấm áp mỉm cười, nhưng đôi mắt ở chỗ sâu trong hàn quang lại để lộ ra hắn nội tâm sát ý đã đến cực điểm.

Hạ Vân Kiệt ánh mắt chậm rãi đảo qua Bành Thiên Võ đám người, bình tĩnh biểu tình dần dần lung thượng một tầng băng sương, thản nhiên nói:“Vốn, ta nghĩ tự mình đi một chuyến kia nam uyên đảo, đem kia nam uyên đảo chủ mời đến ta Vu Hàm quốc làm một hồi quần chúng, bất quá mọi người đã chiến ý từng quyền, cũng thế, liền tùy các ngươi ý tứ. Bành trưởng lão, Chân trưởng lão, Thạch trưởng lão, còn có Lôi trưởng lão, các ngươi bốn người liền hướng kia nam uyên đảo đi một chuyến. Này đi, ta truyền cho các ngươi một bộ trận pháp, cũng lâm thời ban thưởng một kiện pháp bảo cùng các ngươi. Nếu trận pháp cũng vây không được kia nam uyên đảo chủ, liền dùng kia pháp bảo bắt hắn.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1222 : Đăng cơ đại điển

“Tạ chưởng môn ân chuẩn! Tất bắt giữ kia Nam Uyên lão tặc trở về giao từ chưởng môn xử trí.” Bành Thiên Võ đám người gặp Hạ Vân Kiệt không chỉ có đồng ý bọn họ tiến đến Nam Uyên giới đảo bắt lấy Nam Uyên đảo chủ, hơn nữa còn muốn truyền bọn họ một cái trận pháp, lâm thời ban thưởng bọn họ một kiện pháp bảo, tất cả đều kinh hỉ vạn phần, vội vàng cúi đầu nói lời cảm tạ.

Hạ Vân Kiệt cười nhẹ, sau đó liền truyền bốn người một bộ giản dị tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận, lại làm cho Cổ Sương đi luyện khí điện mang tới bốn thanh phi kiếm, ở mặt trên khắc thượng tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận giản dị tàn trận. Như thế Hạ Vân Kiệt còn không phải thực yên tâm, bởi vì này bốn người nay chính là Vu Hàm môn người tâm phúc, thành viên tổ chức cấp nhân vật, tổn thất gì một người đối hắn mà nói đều là thực thảm trọng. Chính là hắn thân là chưởng môn cũng không thể mọi chuyện đều tự thân làm, tựa như hôm nay việc này, nếu không cho Bành Thiên Võ đám người tự mình xuất chiến, tất nhiên cực kì đả kích bọn họ tự tôn cùng tâm huyết.

Vì thế Hạ Vân Kiệt lại lấy ra phược long tác.

Phược long tác nhất lấy ra nữa, còn chưa thi triển, bốn phía không gian liền tựa hồ lập tức đọng lại lên, không có một tia dao động, Bành Thiên Võ đám người lại căn căn tóc gáy tạc mở ra, một cỗ mãnh liệt nguy cơ bao phủ bọn họ, sợ tới mức bọn họ thiếu chút nữa xoay người liền muốn chạy trốn rất xa.

“Này, đây là cái gì pháp bảo, thế nhưng như thế dọa người!” Bành Thiên Võ đám người đương nhiên không có xoay người chạy trốn, nhưng nói chuyện thanh âm

đầu lưỡi lại bắt đầu thắt.

Bởi vì bọn họ phát hiện chưởng môn nếu tế ra này pháp bảo mà nói, bọn họ căn bản ngay cả một điểm phản kháng cơ hội đều không có.

Đối với Bành Thiên Võ đám người kinh hãi biểu hiện, Hạ Vân Kiệt cũng không có cảm thấy chút ngoài ý muốn.

Phược long tác là đỉnh cấp linh khí, tái hướng lên trên đó là thần tiên dùng là tiên khí. Lúc trước Cô Độc Phách gần chính là tế ra này pháp bảo liền đem thực lực vưu thắng vạn tượng hậu kỳ Thánh Hỏa Thiên Long đều cấp lập tức bắt đứng lên, khiến cho hắn không thể động đậy mảy may. Mà Bành Thiên Võ đám người nay tái như thế nào đột phá, cũng bất quá chính là tương đương với phân thần sơ trung kì mà thôi, cùng vạn tượng hậu kỳ cảnh giới còn kém cách xa vạn dặm, đối mặt này phược long tác phát ra uy áp, lại như thế nào có thể không kinh hãi vạn phần!

“Này pháp bảo tên là phược long tác, khả phược giao long, là đỉnh cấp linh khí. Chính là lai lịch có chút mịt mờ, không thể dễ dàng cho sáng tỏ. Tuy nói lấy các ngươi thực lực, bày ra kia tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận, Nam Uyên lão tặc khẳng định không thể đào thoát. Khả dù sao nơi nào là hắn ổ, nói không chừng sẽ có cái đó biến số, các ngươi mang theo này phược long tác, nếu là tình huống có biến, liền tế này pháp bảo, cũng giết hết sở hữu người ở đây!” Hạ Vân Kiệt thần sắc ngưng trọng dặn dò nói.

Tuy rằng này phược long tác dĩ nhiên bị hắn lau đi ấn ký, nếu không phải Diễm Long đế cung độc môn pháp bảo, cho dù Diễm Long đế cung người cũng không thấy có thể nhận ra được này phược long tác, tại đây tích xa thương mang giới một tòa giới đảo, liền càng không thể có thể có người hội nhận ra này bảo. Nhưng ngã một

lần, nay Hạ Vân Kiệt lại thà rằng từng bước cẩn thận, cũng không nguyện qua loa đại ý!

Bành Thiên Võ chúng trưởng lão đều là nhân lão thành tinh lão gia này, Hạ Vân Kiệt này phiên khổ tâm bọn họ lại như thế nào có thể không để ý tới, người người đều cảm động không hiểu, cung kính tiếp nhận kia phược long tác, sau đó lại tiếp nhận tế dùng pháp sau, liền rời đi viễn man giới đảo, một đường đằng đằng sát khí thẳng đến Nam Uyên giới đảo mà đi.

Một ngày sau, cũng chính là ở Hạ Vân Kiệt đăng cơ đại điển hai ngày phía trước, một tin tức chấn kinh rồi viễn man giới đảo phụ cận sở hữu giới đảo.

Vẫn bị người châm biếm, cho rằng tai vạ đến nơi Vu Hàm quốc tứ đại trưởng lão xa phó Nam Uyên giới đảo, lấy lôi đình chi thế, ở thiên quân vạn mã bên trong, trực tiếp bắt phía trước nhục nhã giễu cợt Vu Hàm quốc sứ giả Nam Uyên đảo chủ!

Sở hữu từng thiếu chút nữa cũng làm ra cùng loại hành vi khắp nơi thế lực thủ lĩnh hoặc là đảo chủ, tất cả đều âm thầm mạo một thân mồ hôi lạnh, may mắn chính mình không có làm ra kia ngu xuẩn việc.

Nam Uyên đảo chủ, phân thần trung kỳ cảnh giới, tuy rằng còn không phải viễn man giới đảo phụ cận giới đảo trung cường đại nhất tồn tại, nhưng là là đủ quát tháo này một mảnh khu vực!

Nhưng hôm nay đâu, liền bởi vì nhục nhã Vu Hàm quốc sứ giả, giáp mặt nhục mạ Vu Hàm quốc sắp đăng cơ quốc chủ, trực tiếp ở chính mình ổ bị người gia thủ hạ tứ đại trưởng lão sinh sôi cấp bắt đi.

Đây là loại nào khí phách bừa bãi cử chỉ!

Này lại là loại nào thực lực!

Tại đây một khắc, sở hữu viễn man giới đảo phụ cận giới đảo đều biết đến, viễn man giới đảo đã phi ngày xưa tích xa nhược tiểu giới đảo, Vu Hàm quốc lại càng không là trước đây kia gầy yếu tiểu quốc! Thậm chí liền ngay cả Vạn Sát động cùng ưng sơn hay không có thể san bằng Vu Hàm quốc, nay cũng lập tức trở nên chẳng phải xác định.

Ít nhất có bộ phận người đối Vạn Sát động cùng ưng sơn tin tưởng bắt đầu dao động!

Phân thần trung kỳ cảnh giới đảo chủ nói lấy cầm, bá đạo bừa bãi như Vạn Sát động cùng ưng sơn cũng bất quá như thế mà thôi! Đơn giản Vạn Sát động cùng ưng sơn thành danh đã lâu, uy danh truyền xa, mà Vu Hàm quốc thiên cư góc, danh không dùng truyền mà thôi. Thậm chí lấy trước kia cũng chưa người đem Vu Hàm quốc làm một hồi sự, ngay cả thải đều lười để ý hắn một chút.

Vạn trượng ngũ sắc mây mù lượn lờ cự sơn, Vạn Sát động.

Một vị nam tử quần áo y phục rực rỡ, tuấn mỹ phảng phất nữ tử ngồi ngồi ở khô lâu đầu xây mà thành ngai vàng, một đôi yêu diễm con mắt nhảy lên quỷ dị quang mang.

“Ngươi nói Vu Hàm quốc quốc chủ chính mình không xuất động, chỉ dựa vào vài trưởng lão liền đem Nam Uyên đảo chủ cấp bắt đi?” Tuấn mỹ nam tử thanh âm ôn nhu, mang theo một cỗ nói không nên lời lạnh lẽo khủng bố hương vị.

“Là, sư tôn!” Một vị cụt tay nam tử quỳ xuống đất, mắt lộ ra một tia kinh hoàng sắc.

Này nam tử không phải người khác, đúng là phía trước đi Vu Hàm quốc quốc đô diễu võ dương oai Vạn Sát động động chủ đệ tử đích truyền Tất Việt.

“Ngươi không phải nói kia Bành Thiên Võ chỉ có địa vu lục đỉnh sơ kì chi cảnh sao? Chẳng lẽ nói kia Nam Uyên đảo chủ cũng là cái có tiếng không có miếng hạng người? Đường đường phân thần trung kỳ thế nhưng bị địa vu lục đỉnh sơ kì vu tu cấp bắt đi?” Tuấn mỹ nam tử, tự nhiên cũng chính là Tất Việt sư phụ Vạn Sát động động chủ, híp lại ánh mắt hỏi.

“Kia Bành Thiên Võ quả thật là địa vu lục đỉnh sơ kì cảnh giới, hắn nếu thực sự bắt Nam Uyên đảo chủ thực lực, lúc trước đệ tử đi Vu Hàm quốc quốc đô, hắn cũng không cần này khác hai vị trưởng lão tương trợ, liền hắn một người, trực tiếp bổ ra một đao liền có thể lấy đệ tử cánh tay!” Tất Việt cung kính trả lời, vẻ mặt mặt rỗ không tự chủ được run rẩy đẩu động một chút.

Cụt tay chi đau! Khắc cốt minh tâm a!

“Ngươi nói cũng có đạo lý, nếu bằng không thật đúng là Nam Uyên đảo chủ có tiếng không có miếng bất thành?” Vạn Sát động động chủ sờ sờ cằm, mâu trung u quang lóe ra không chừng.

“Nghe nói, Bành Thiên Võ lần này là bốn người cùng nhau bước trên Nam Uyên giới đảo, ngay từ đầu tình hình chiến đấu thảm thiết, Bành Thiên Võ bốn người cũng không có chiếm được cái gì thượng phong, tương phản còn bị thương. Bất quá sau lại bốn người đều tự tế ra một thanh phi kiếm, bày ra một kiếm trận mới vừa rồi đem Nam Uyên đảo chủ cấp bắt.” Tất Việt không phải thực khẳng định nói.

“Kiếm trận?” Vạn Sát động động chủ bỗng nhiên đứng

lên, y phục rực rỡ không gió tự động, lả tả mặt trên có vô số độc trùng đi động, kia y phục rực rỡ mặt trên hoa mỹ sắc thái dĩ nhiên là các loại độc trùng nhan sắc.

“Hay là này Vu Hàm quốc đột nhiên toát ra đến quốc chủ là người nhạn sơn kiếm phái? Nếu là như thế nhưng thật ra có chút khó giải quyết. Bất quá này không nên a, thương mang giới thổ phía tây hướng tới là La Phù cung địa bàn, nhạn sơn kiếm phái cho dù muốn cướp địa bàn cũng không hẳn là tìm như vậy một cái tích xa cằn cỗi nơi xuống tay a! Nếu không phải người nhạn sơn kiếm phái, này Vu Hàm quốc tân toát ra đến quốc chủ thế nhưng còn hiểu kiếm trận, xem ra còn là có vài phần bản sự, chúng ta không thể tùy tiện hành động a!” Vạn Sát động động chủ rất nhanh lại ngồi trở lại ngai vàng, vuốt cằm, trong mắt u quang chớp động càng phát ra lợi hại.

“Sư tôn, chẳng lẽ cứ như vậy nhâm này kiêu ngạo đi xuống sao?” Tất Việt thấy sư phụ thế nhưng có rút lui có trật tự dấu hiệu, không khỏi khẩn trương, cụt tay chỗ lại bắt đầu ẩn ẩn làm đau.

“Bản tôn nếu đã lên tiếng muốn san bằng hắn Vu Hàm quốc, tất san bằng Vu Hàm quốc, nếu không ta Vạn Sát động uy tín gì tồn?” Vạn Sát động động chủ hai mắt mạnh bắn ra hai đạo u quang, lộ ra khủng bố sát khí, lạnh lùng nói.

“Kia sư tôn ý tứ là?” Tất Việt nghe vậy thế này mới thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, thật cẩn thận hỏi.

“Bẩm động chủ, Thiết Ưng yêu vương con Thiết Ngạo Vân cầu kiến.” Ngay tại phía sau có hộ vệ tiến vào quỳ xuống đất bẩm báo.

“Thiết Ưng yêu vương con Thiết Ngạo Vân cầu kiến? Ha ha, xem ra quả nhiên là anh hùng chứng kiến lược đồng, này Thiết Ưng yêu vương xem ra cũng là nhìn không

thấu kia Vu Hàm quốc quốc chủ! Khả lại nhìn không ra, cũng bất quá liền chính là một cái Vu Hàm quốc quốc chủ, ta Vạn Sát động cùng ưng sơn đồng thời xuất động, chẳng lẽ hắn còn có thể phiên thiên bất thành?” Vạn Sát động động chủ nghe vậy nao nao, lập tức cười ha ha đứng lên.

……

Một ngày này, Vu Hàm quốc quốc đô, mây đen dầy đặc, không khí ngưng trọng.

Một đội đội hạng nặng võ trang tướng sĩ toa thuốc đội đồ sộ bất động sừng sững vạn đô sơn hạ, trên tường thành đồng dạng như thế.

Trước Vu điện trên quảng trường, văn võ bá quan ấn chức quan theo thứ tự đứng thẳng.

Mọi người trong mắt đều lộ ra một tia kích động cùng ngưng trọng.

Kích động là, một ngày này Vu Hàm quốc rốt cục có tân quốc chủ, Vu Hàm quốc rốt cục vạch trần mới tinh một tờ. Ngưng trọng là, một ngày này, Vạn Sát động đại quân hay không sẽ đến? Ưng sơn đại quân hay không sẽ đến? Vu Hàm quốc hay không có thể khiêng được này hai quái vật lớn trấn áp?

Bất quá tân quốc chủ còn chưa đăng cơ phía trước, liền một chưởng trấn áp Bách Sát quốc quốc chủ cùng Liệt Ưng quốc quốc chủ, ở không lâu trước tứ đại trưởng lão lại trực tiếp đi lên Nam Uyên giới đảo, đem nhục nhã quá Vu Hàm quốc sứ giả cùng quốc chủ đảo chủ cấp trực tiếp bắt lại đây! Này đó kinh thiên động địa cử chỉ, lại thật to phấn chấn Vu Hàm quốc quốc dân tin tưởng, làm cho bọn họ đối sắp đăng cơ quốc chủ có một loại không hiểu tin tưởng cùng chờ mong.

Cũng đang bởi vì này dạng, chẳng sợ biết rõ Vạn Sát động cùng ưng sơn đại quân sớm hay muộn có một ngày hội công đánh lại đây, nhưng Vu Hàm quốc cao thấp như trước tràn ngập ý chí chiến đấu. Đương nhiên giống phía trước thuộc loại Bách Sát quốc cùng ưng sơn quốc quốc dân khẳng định là không thể thiếu thất kinh, thậm chí có chút đã thoát đi viễn man giới đảo.

Vang dội tiếng chuông theo vu điện gác chuông đột nhiên vang lên, một tiếng tiếp theo một tiếng, như sấm kinh thiên, truyền tới vạn dặm.

Một đạo cao to thân ảnh theo tiếng chuông theo vu điện từ từ đi ra, chậm rãi bước trên thiên không, thiên không dầy đặc mây đen nhất thời như hải quay cuồng, đảo mắt biến mất không thấy, một vòng náo nhiệt thái dương giắt trời cao.

Màu vàng ánh nắng rơi xuống dưới, dừng ở kia cao to thân ảnh, tản mác ra chói mắt màu vàng hào quang, một cỗ to lớn bàng bạc khí thế trong nháy mắt tràn ngập thiên địa.

“Ngô vương uy vũ, ngô vương vĩnh tái bất diệt!” Điện tiền sở hữu văn vật bách quan, sơn hạ sở hữu tướng sĩ, trong thành sở hữu dân chúng, tất cả đều thần sắc túc mục, trong mắt lóe nước mắt quỳ xuống đất hô to!

“Uy vũ cái rắm!”

“Ha ha, vĩnh tái bất diệt? Bổn vương hôm nay liền diệt ngươi!”

Ngay tại phía sau chân trời có kiêu ngạo thanh âm như sấm từ vươn xa gần, cuồn cuộn mà đến.

Chương 1223 : Giết tới cửa

Tiếp theo chân trời có hai luồng thật lớn quang mang phóng lên cao, một đoàn là ngũ thải hà quang, nhưng không có nửa điểm tường hòa khí, ngược lại làm cho người ta một loại máu chảy thành sông, đầu chồng chất như núi, phục thi vạn dặm hung thần cảm giác. Một khác đoàn là màu đen hào quang, lộ ra khôn cùng lạnh lẽo sát khí.

Tại kia hai luồng hào quang sau, còn theo đuôi các loại nhan sắc pháp bảo hào quang.

Hai luồng thật lớn quang mang đảo mắt mà đến, phô thiên cái địa hung thần như sơn hồng bình thường theo xa xa nhằm phía quốc đô bên này thiên địa.

Ngũ thải hà quang trung, một tuấn mỹ y phục rực rỡ nam tử thản nhiên mà đứng, sau đó cao thủ nhiều như mây, một cỗ cổ sát khí phóng lên cao, khiến cho phong vân biến sắc.

Màu đen hào quang trung, một mặt như đao tạc phủ thiết cao ngất nam tử đồ sộ mà đứng, hai đạo hung lệ tinh quang theo hắn trong mắt bắn ra, xuyên qua thiên không, khiếp người tâm hồn. Sau đó đồng dạng là cao thủ nhiều như mây, một cỗ cỗ sát khí phóng lên cao, đồng dạng khiến cho bốn phía phong vân biến sắc.

“Vạn Sát động! Vạn Sát động chủ!”

“Ưng sơn! Thiết Ưng yêu vương!”

Cảm nhận được kia phô thiên cái địa mà đứng hung thần như sơn hồng tuôn trào mà đến, trừ bỏ Hạ Vân Kiệt vẫn như cũ vẻ mặt bình tĩnh sừng sững giữa không trung, nhìn xuống dưới chân hàng tỉ con dân, dư giả tất

cả đều đột nhiên biến sắc, không ít người trong mắt thậm chí toát ra hoảng sợ sắc.

Bởi vì mặc kệ là Vạn Sát động chủ còn là Thiết Ưng yêu vương tất cả đều là vạn tượng sơ kì tu sĩ, theo đuôi bọn họ mà đến trong cao thủ lại đủ phân thần kì tu sĩ. Đặt ở trước kia, phân thần kì tu sĩ đã có thể xưng bá viễn man giới đảo, mà nay bất quá chính là trong đại quân nhất viên.

Có thể nghĩ, bực này trận thế mang cho người uy áp ra sao thật lớn, Vu Hàm quốc quân đội, con dân không có lập tức xoay người chạy trốn, bọn họ kia trái tim đã xem như phi thường cường đại rồi!

Gì địa phương cũng không thiếu người xem náo nhiệt, thương mang giới đồng dạng như thế.

Làm Vạn Sát động cùng ưng sơn đại quân xuất hiện khi, có điểm điểm hào quang ở xa xa thiên không bốn phương tám hướng hướng Vu Hàm quốc quốc đô mà đến.

Những người này có một nửa đã ngoài là đến từ viễn man giới đảo phụ cận một ít giới đảo tu sĩ, trong đó còn có phía trước cự tuyệt tiến đến chúc mừng đảo chủ, khắp nơi thế lực giáo chủ, quốc chủ. Bọn họ lần này tiến đến, không chỉ có chỉ là vì xem náo nhiệt, còn muốn trước tiên biết kết quả cuối cùng.

Bởi vì bọn họ vào chỗ cho viễn man giới đảo phụ cận, một khi Vu Hàm quốc có thể khiêng quá Vạn Sát động cùng ưng sơn trấn áp, kia đem ý nghĩa Vu Hàm quốc hữu cùng Vạn Sát động cùng ưng sơn chân vạc mà đứng tư cách. Kể từ đó, bọn họ chỉ sợ cũng nguy hiểm, ít nhất lập tức đem thái độ đoan chính.

Đương nhiên, đến bây giờ mới thôi, bọn họ tưởng còn

chính là Vu Hàm quốc hay không có thể khiêng quá này một cửa, còn không có sức tưởng tượng phong phú đến, lúc này đây Vạn Sát động cùng ưng sơn kỳ thật là ở tự chui đầu vào rọ, tự tìm tử lộ!

Đảo mắt, Vạn Sát động cùng ưng sơn đại quân đã đẩy mạnh đến Vu Hàm quốc quốc đô, cùng đã toàn quân đề phòng, đằng đằng sát khí Vu Hàm quốc quân đội giằng co.

Chính là Vu Hàm quốc ở số người phương diện tuy rằng áp đảo Vạn Sát động cùng ưng sơn, nhưng hai người cảnh giới thật sự kém quá lớn, phóng lên cao khí thế cùng Vạn Sát động cùng ưng sơn so với, tựa như một đám tiểu nhân quốc cùng cự nhân giằng co bình thường.

Xa xa người vây xem tất cả đều âm thầm lắc đầu, sau đó nhìn phía như trước vẻ mặt bình tĩnh sừng sững giữa không trung Hạ Vân Kiệt, xem hắn muốn như thế nào ứng đối.

Tất cả mọi người biết, tứ đại trưởng lão tuy rằng một mình tiến vào Nam Uyên giới đảo, mạnh mẽ đem Nam Uyên đảo chủ bắt đi, nhưng luận thực lực, bốn người này cùng Vạn Sát động động chủ cùng Thiết Ưng yêu vương còn là kém xa. Bọn họ trung gì một người, đều có giết Nam Uyên đảo chủ như giết chó bình thường thực lực.

Bởi vì bọn họ là vạn tượng cao thủ, mà Nam Uyên đảo chủ bất quá chính là phân thần trung kỳ mà thôi.

“Ta vốn vô tâm diệt sát các ngươi, nhưng cuối cùng các ngươi còn là chính mình tiến đến tìm chết !” Ngay tại khắp thiên địa bởi vì Vạn Sát động cùng ưng sơn đại quân, ảm đạm biến sắc khi, tất cả đều đem ánh mắt ngắm nhìn ở Hạ Vân Kiệt trên người khi, một đạo chậm

rì rì, khinh phiêu phiêu thanh âm rốt cục theo Hạ Vân Kiệt trong miệng nhẹ nhàng đi ra.

Thanh âm hạ xuống, thiên địa một mảnh im lặng.

Mọi người tất cả đều dùng không dám tin ánh mắt nhìn phía kia đồ sộ sừng sững ở giữa không trung Vu Hàm quốc tân quốc chủ.

Đây chính là Vạn Sát động động chủ, Thiết Ưng yêu vương, vạn tượng kì khủng bố cao thủ! Toàn bộ thương mang giới, trừ bỏ kia bốn thế lực lớn ngưu nhân dám đối bọn họ nói như vậy, còn có ai dám như thế cuồng vọng, chậm rãi, khinh phiêu phiêu nói bọn họ là tới tìm chết đâu?

“Hay là này Vu Hàm quốc tân quốc chủ là người điên bất thành? Chẳng lẽ hắn không thấy được lần này là Vạn Sát động cùng ưng sơn cùng nhau hợp lực muốn trấn sát hắn sao? Chẳng lẽ hắn nghĩ đến này Vạn Sát động chủ cùng Thiết Ưng yêu vương cùng Nam Uyên đảo chủ giống nhau dễ dàng thu thập sao?”

“Này Vu Hàm quốc quốc chủ không khỏi cũng quá càn rỡ, cũng dám nói ra bực này nói đến, xem ra lần này Vạn Sát động chủ cùng Thiết Ưng yêu vương tất giết hắn không thể nghi ngờ, nếu không uy nghiêm gì tồn?”

“Chính là này Vu Hàm quốc quốc chủ cũng là có một điểm càn rỡ tư bản. Nghe nói hắn chính là một cái bàn tay liền trấn áp Bách Sát lão ma cùng Liệt Ưng lão tổ!”

“Kia thì thế nào? Chẳng lẽ Vạn Sát động chủ cùng Thiết Ưng yêu vương làm không được sao? Ta xem lần này Vu Hàm quốc quốc chủ càn rỡ chỉ dùng sai lầm rồi đối tượng! Lần này hắn tất chạy trời không khỏi nắng!”

Hạ Vân Kiệt nói ra, một mảnh yên tĩnh sau, tiếp theo đó

là một mảnh ồ lên, đứng ở xa xa không trung người vây xem nghị luận ào ào.

“Ha ha! Cuồng vọng! Thật sự là cuồng vọng! Bản động chủ đã không nhớ rõ có bao nhiêu năm không có người như vậy đối bản động chủ nói chuyện nhiều !” Vạn Sát động chủ nghe vậy giận dữ phản cười, tiếng cười âm lãnh, bị bám một cỗ âm trầm sâm gió lạnh.

“Như vậy đối bổn vương nói chuyện, hiện tại đều đã không có biện pháp lại mở miệng !” Thiết Ưng yêu vương thanh âm như kim thạch lạnh như băng, lộ ra khôn cùng sát khí.

“Phải không? Nếu ngươi hiện tại quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, có lẽ ngươi còn có mở miệng cơ hội, nếu không ngươi cũng sẽ rất nhanh phát hiện, ngươi cũng không có biện pháp lại mở miệng.” Hạ Vân Kiệt khóe miệng gợi lên một chút thản nhiên mỉm cười, tiếp tục nhẹ nhàng bâng quơ nói.

“Kim Ưng ở đâu? Cấp bổn vương che này không biết trời cao đất rộng tiểu tử miệng!” Thiết Ưng yêu vương lớn tiếng quát, sắc mặt âm lãnh có thể nhỏ nước đến.

Một cái đầu đầy tóc vàng nam tử bước ra khỏi hàng, đối với Thiết Ưng yêu vương quỳ một gối xuống nói:“Kim Ưng lĩnh mệnh.”

Nói xong một đạo kim quang phóng lên cao, Kim Ưng đảo mắt xẹt qua thiên không, đứng ở Hạ Vân Kiệt trăm mét ở ngoài, tay cầm một kim thương chỉ phía xa hắn, quát:“Là ngươi chính mình tự sát, còn là bổn vương tự mình tới lấy?”

Kim Ưng cũng là ưng sơn ba mươi sáu yêu chi nhất, bất quá bài danh thứ sáu, so với điểm để Liệt Ưng lão tổ đứng trước rất nhiều, tu vi cũng cao rất nhiều, có phân

thần hậu kì tu vi.

Nam Uyên đảo chủ bị Vu Hàm quốc tứ đại trưởng lão bắt, Thiết Ưng yêu vương tự nhiên không có khả năng tái tự rước nhục nhã, phái phân thần trung kỳ yêu vương xuất chiến.

“Dĩ nhiên là Kim Ưng yêu vương! Tục truyền hắn có một tia thượng cổ hung cầm kim sí đại bằng huyết mạch, không biết là thật là giả. Bất quá mặc kệ là thật là giả, lúc này kia Vu Hàm quốc tân quốc chủ chỉ sợ xuất ra chút thủ đoạn, nếu không vẻn vẹn này một cửa, hắn liền rất khả năng nuốt hận Kim Ưng yêu vương kim thương dưới.” Có người gặp Thiết Ưng yêu vương trực tiếp liền phái ra phân thần hậu kỳ Kim Ưng, không khỏi kinh hô đứng lên.

“Vu Hàm quốc quốc chủ này một cửa hẳn là còn là có thể quá được, nếu không hắn lại có cái gì tư cách cùng Vạn Sát động cùng ưng sơn gọi nhịp?” Có người phản bác nói. Bất quá theo hắn mà nói cũng không khó nghe đi ra, hắn chính là đối Vu Hàm quốc quốc chủ quá này một cửa có tin tưởng.

“Làm càn, bằng ngươi cũng xứng hướng ngô vương kêu gào!” Mọi người ở đây ào ào đoán Hạ Vân Kiệt lần này cần tự mình ra tay, cũng xuất ra điểm áp thùng thủ đoạn khi, một đạo vang dội thanh âm đột nhiên ở trong thiên địa vang lên, một vị nam tử cụt một tay nhưng dáng người lại như trước cao lớn uy vũ, tay cầm một thanh long đại đao bay lên trời, chỉ phía xa Kim Ưng, một đầu đen trắng nửa nọ nửa kia tóc dài ở không trung vũ điệu.

“Ngươi hẳn là chính là Bành Thiên Võ ! Chính là địa vu lục đỉnh sơ kì cảnh giới, ngươi không phải đối thủ của ta, còn là cút đi!” Kim Ưng yêu vương trong mắt bắn ra hai đạo kim quang, lập tức liền nhìn thấu Bành Thiên Võ tu vi, khinh thường cười lạnh nói.

“Không thử quá như thế nào biết đâu? Xem đao!” Bành Thiên Võ lại gầm lên một tiếng, một tay vung khởi thanh long đại đao liền hướng Kim Ưng yêu vương bổ tới.

Nay Bành Thiên Võ cảnh giới đột nhiên tăng mạnh, thanh long đại đao lại đã là đỉnh cấp địa khí, này một đao bổ ra đi so với lúc trước cùng Bách Sát lão ma đám người đại chiến khi, không biết muốn hung mãnh bao nhiêu.

Sắc bén đao phong xẹt qua thiên không, khắp thiên địa tựa hồ chợt gian bị chém thành hai nửa bình thường, làm cho xa xem nhân tất cả đều có loại bị kia đao phong cấp bổ trúng cảm giác, da đầu chợt lạnh, tim đập chợt nhanh hơn!

“Trách không được nghe nói này Bành Thiên Võ có thể cùng Nam Uyên đảo chủ chiến khó hoà giải, quả nhiên lợi hại! Gần này một đao liền dĩ nhiên tẫn hiển khí phách!” Xa xem người, đều bị hoảng sợ.

“Chính là đáng tiếc, Bành Thiên Võ tái lợi hại, hôm nay cũng là muốn tổn lạc!” Có người lắc đầu tiếc hận.

“Cũng là, Kim Ưng yêu vương nhưng là phân thần hậu kỳ, hơn nữa tục truyền hắn thân xác cường đại vô cùng, xưa nay lấy cứng rắn chiến uy chấn tứ phương, lúc này đây Bành Thiên Võ chỉ sợ muốn nuốt hận hắn kim thương dưới.” Có người phụ họa.

“Cuồng vọng! Kia bổn vương trước hết giết ngươi!” Xa xem người còn có thể cảm nhận được kia một đao uy lực, đứng mũi chịu sào Kim Ưng tự nhiên là cảm thụ mãnh liệt, thâm thúy con mắt mạnh co rụt lại, sớm hai tay nắm chặt kim thương, hóa thành một đạo kim quang hướng Bành Thiên Võ mạnh đâm tới.

Tu sĩ trong lúc đó chiến đấu, có pháp đấu cũng có võ đấu. Thiện thuật pháp người, hội lấy pháp lực dẫn động thiên địa oai đến chiến, như dẫn động lôi đình, như ngự sử thiên địa ngũ hành nguyên lực, lại như Bách Sát ma vương tế thả ra hắc sát ma đầu đằng đằng, đều xem như pháp đấu. Mà giống Bành Thiên Võ cùng Kim Ưng trực tiếp lấy binh khí pháp bảo cứng đối cứng đối chiến, liền xem như võ đấu. Võ khả phá pháp, pháp cũng khả áp võ, không thể nói rõ ai hơn lợi hại, thậm chí chân chính lợi hại, trực tiếp lấy dốc hết sức phá vạn pháp đều khả! Đương nhiên tu sĩ trong lúc đó chiến đấu ùn ùn, thay đổi thất thường, tuyệt không hội gần câu nệ cho chỉ một võ đấu hoặc là pháp đấu.

Kim Ưng yêu vương cùng Bành Thiên Võ đều là lấy lực sở trường, thân xác cường đại, lợi dụng trực tiếp nhất phương thức tiến hành đại chiến.

“Thương!” Bén nhọn thương phong đâm vào đao tiêm thượng, phát ra chói tai kim thiết giao kích thanh.

Một cỗ cường đại thiên địa năng lượng dao động theo va chạm chỗ hướng bốn phía vọt mở ra, cuồn cuộn nổi lên từng trận đại phong.

Bành Thiên Võ liên tục lui ra phía sau thượng trăm mét, mà Kim Ưng yêu vương chính là lắc lắc trên thân, sau đó liền đồ sộ bất động.

Mạnh yếu lập tức phán rõ ràng!

Vu Hàm quốc nhân tất cả đều sắc mặt đại biến, tâm mạnh trầm xuống. Đại trưởng lão từng là bọn họ kình thiên cự trụ, cường đại nhất tồn tại, nhưng hôm nay chính là nhất kích liền bị ưng sơn danh nghĩa một vị yêu vương đánh lui!

Sắc mặt đại biến sau, ánh mắt mọi người đều theo bản

năng nhìn phía Hạ Vân Kiệt một cỗ cường đại thiên địa năng lượng dao động theo va chạm chỗ hướng bốn phía vọt mở ra, cuồn cuộn nổi lên từng trận đại phong.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1224 : Chiến ý

Từng kình thiên cự trụ hôm nay là khẳng định không có biện pháp lại khởi động toàn bộ đế quốc, hết thảy hy vọng chỉ có ở quốc chủ trên người

“Bành Thiên Võ xa không phải Kim Ưng đối thủ, xem ra Vu Hàm quốc quốc chủ phải tự mình ra tay !” Xa xa người đang xem cuộc chiến, đồng dạng đem ánh mắt đầu hướng Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt như trước vẻ mặt bình tĩnh sừng sững ở giữa không trung, ánh mắt bình tĩnh như nước, phảng phất áp căn sẽ không nhìn đến vừa rồi kia một màn giống nhau.

Gặp quốc chủ thần sắc trấn định, Vu Hàm quốc lòng người trung an tâm một chút.

“Hảo thương! Đã nghiền! Kim Ưng yêu vương xem đao!” Ra ngoài mọi người dự kiến là, một thương bị đánh lui Bành Thiên Võ không chỉ có không có gì nản lòng, ngược lại chiến ý tận trời, càng phát ra đặc hơn, hét lớn một tiếng, cử đao lại hướng Kim Ưng yêu vương sát đi.

Chính là lúc này đây thanh long đại đao trừ bỏ cương mãnh dị thường ở ngoài, còn như lưu thủy bình thường một đao tiếp theo một đao, liên miên không dứt.

Nhất thời đầy trời đều là đao ảnh, tầng tầng lớp lớp, hàn quang chói mắt, ngay cả không gian tựa hồ đều bị chém thành thất linh bát lạc.

“Đao này dĩ nhiên là đỉnh cấp địa khí pháp bảo!” Thật tinh mắt người phán đoán ra Bành Thiên Võ trong tay thanh long đại đao phẩm giai, trong mắt đều toát ra một tia kinh ngạc cùng tham lam.

Đỉnh cấp địa khí pháp bảo ở thương mang giới đã xem như phi thường tốt pháp bảo, không có nhất định kỳ ngộ, tại đây thương mang giới cho dù là một giới đảo đảo chủ cũng không nhất định có thể có được, giống Kim Ưng yêu vương, lấy hắn tu vi cùng thế lực, trong tay trường thương kỳ thật cũng liền thượng phẩm địa khí, còn không đạt được đỉnh cấp.

Kim Ưng yêu vương con mắt tái là co rụt lại, một đạo kim quang phảng phất tia chớp ở hắn trong mắt lóe ra, phá lệ chói mắt.

“Hảo đao! Hảo đao pháp!” Kim Ưng yêu vương trên mặt khinh miệt biểu tình chuyển thành ngưng trọng. Thương dĩ nhiên hóa thành từng đạo chói mắt kim quang dừng ở tầng tầng lớp lớp đao ảnh.

“Thương! Thương! Thương!” Kim thiết giao kích thanh âm ở trong thiên địa không ngừng vang lên, bạo khởi một đoàn đoàn quang mang.

Cụt một tay đại trưởng lão vung thanh long đại đao liên tục lui về phía sau, nhưng trên mặt lại không hề bị đánh lui suy sút, mà là nói không hết đầm đìa sướng ý, còn không khi gầm rú vài tiếng:“Thống khoái! Hảo đao!”

Kim Ưng yêu vương liên tục tiến công, nhưng trên mặt thần sắc càng ngày càng khó coi, trong mắt kim quang càng ngày càng tràn đầy.

Hắn nghĩ đến lấy chính mình phân thần hậu kỳ tu vi, hẳn là rất nhanh có thể đem chỉ có địa vu lục đỉnh sơ kì Bành Thiên Võ chọn lạc dưới thương, không nghĩ tới kia cụt một tay trưởng lão tuy rằng không phải đối thủ của hắn, nhưng càng đánh càng hăng, nhất thời nửa khắc thế nhưng bắt không được hắn đến.

“Đi tìm chết!” Kim Ưng yêu vương gặp lâu lấy Bành Thiên Võ không dưới, cảm giác thể diện đại thất, nổi giận gầm lên một tiếng, thiên không đột nhiên biến thành một mảnh màu vàng.

Một chích hai cánh mở ra ít nhất có mấy dặm kim cánh Cự ưng xuất hiện ở không trung, che thiên tế nhật, ngập trời dáng vẻ khí thế độc ác tràn ngập thiên địa.

Kim Ưng yêu vương rốt cục hiện ra hắn chân thân, cũng là hắn cường đại nhất trạng thái chiến đấu.

Một tiếng hung lệ cầm minh thanh từ kim cánh Cự ưng trong miệng phát ra, mặc kim liệt thạch.

Kim Ưng yêu vương hai cánh mở ra, nhất thời tựa như một đạo màu vàng tia chớp xẹt qua thiên không, một đôi so với kim thương tựa hồ đều còn muốn sắc nhọn vài phần cự trảo đối với Bành Thiên Võ chộp đi.

Vốn là cao lớn uy vũ, cơ thể cường kiện như hổ báo Bành Thiên Võ, tại kia cự trảo phía dưới trong nháy mắt làm cho người ta phảng phất con chuột nhỏ bé, không chịu nổi nhất kích lỗi thấy.

“Tới tốt!” Bành Thiên Võ nổi giận gầm lên một tiếng, được không sợ hãi huy đao bổ về phía cự trảo.

Làm Bành Thiên Võ huy đao là lúc, đao mang hóa thành một cái màu xanh cự long, rít gào nhằm phía cự trảo.

“Oanh!” Một tiếng nổ, màu vàng cự trảo trực tiếp nắm lên cự long, đem nó xé mở, tiếp theo thật lớn màu vàng cánh chim đối với Bành Thiên Võ hung hăng phát đi qua.

Hiện ra Kim Ưng chân thân Kim Ưng yêu vương lực đại vô cùng, Bành Thiên Võ thân xác tuy rằng cũng cực kì cường đại, nề hà kém hai cái tiểu cảnh giới, bị kia màu

vàng cự sí vỗ, nhất thời cả người như như diều đứt dây, thiếu chút nữa sẽ muốn bị chụp rơi xuống mặt đất.

Một ngụm máu tươi lại theo hắn trong miệng phun tới, bị chụp trung lưng huyết nhục mơ hồ, vô cùng thê thảm.

“Đại trưởng lão!” Không ít người bi phẫn kêu lên, ánh mắt lại đầu hướng Hạ Vân Kiệt.

Những người khác đồng dạng cũng đem ánh mắt đầu hướng về phía Hạ Vân Kiệt, Thiết Ưng yêu vương cùng Vạn Sát động động chủ cũng không ngoại lệ, bất quá bọn họ trên mặt mang theo ** lỏa trào phúng cùng miệt thị.

“Xem ra lần này Vu Hàm quốc quốc chủ chạy trời không khỏi nắng a! Ngay cả trướng hạ tối có thể chiến Bành Thiên Võ cũng không kham một trận chiến, mà Vạn Sát động cùng ưng sơn bên kia lại còn có rất nhiều cao thủ không ra.” Không ít người lắc đầu nói.

Thanh âm ở không trung vang lên, Vạn Sát động cùng ưng sơn nhân trên mặt lộ ra đắc ý kiêu ngạo sắc, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt tràn ngập trào phúng.

Trào phúng hắn không biết tự lượng sức mình!

Hạ Vân Kiệt như trước mặt không đổi sắc, chính là ánh mắt nhìn phía Bành Thiên Võ, thản nhiên nói:“Bành trưởng lão, còn có không một trận chiến?”

“Thưa quốc chủ, Thiên Võ còn khả chiến!” Bành Thiên Võ đột nhiên thẳng khởi eo, một cỗ chiến ý phóng lên cao, càng ngày càng mãnh liệt, đến sau lại này cổ chiến ý thế nhưng làm cho người ta không hiểu sinh ra một loại sợ hãi.

Kim Ưng thấy thế ẩn ẩn cảm thấy một tia không ổn,

không những dám kéo dài, làm cho kia chiến ý kéo lên, hô một tiếng, triển khai hai cánh, lại như một đạo màu vàng tia chớp bàn hướng Bành Thiên Võ lao xuống mà đi.

Bành Thiên Võ thấy thế di nhiên không ngại, nổi giận gầm lên một tiếng, huy đao liền nghênh đón.

Chính là kết quả lại như trước bị hai móng cản thanh long đại đao, màu vàng cự sí lại một lần nữa đem hắn chụp lạc thiên không.

“Lại đến!” Thân mình chưa rơi xuống đất, Bành Thiên Võ dĩ nhiên một cái xoay người, không đợi Kim Ưng yêu vương lại khởi xướng tiến công, nổi giận gầm lên một tiếng, huy đao dẫn đầu hướng Kim Ưng bổ tới.

“Ba!” Một tiếng, Bành Thiên Võ như trước bị Kim Ưng yêu vương nhất cánh chụp lạc thiên không.

“Lại đến!” Bành Thiên Võ lại rống giận mà chiến.

Chiến ý kéo lên càng cao!

“Hảo! Ta vu tộc trong khung chảy xuôi chính là bất khuất cùng chiến đấu máu tươi, thượng cổ tổ tiên lại lấy lực chiến chứng đạo, Bành trưởng lão có này tâm chí chiến ý, một trận chiến này tất có đột phá!” Hạ Vân Kiệt quát.

“Khá lắm thí! Kim Ưng đại vương tái chụp kia người tàn tật hai hạ, hắn liền trực tiếp đi đời nhà ma ! Còn đột phá cái rắm!” Ưng sơn bên kia, một đầu trọc đại hán vẻ mặt giải hận châm chọc nói.

Này đầu trọc đại hán không phải người khác, đúng là lần trước đến Vu Hàm quốc kêu gào Thiết Ưng đại vương trưởng hạ đại tướng Nộ Ưng! Lần trước hắn bị Bành Thiên Võ cấp lột sạch một thân lông chim, vẫn cảm thấy

là vô cùng nhục nhã, ôm hận trước đây.

“Cho dù đi đời nhà ma, kia cũng khẳng định là ngươi trước đi đời nhà ma!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong mắt hàn mang chợt lóe, một điểm ngân quang theo hắn mi tâm lao ra, hóa thành một đạo kiếm hồng xuyên qua thiên không, không đợi mọi người phục hồi tinh thần lại, kia đạo kiếm hồng đã theo đầu trọc đại hán đan điền xuyên đi vào, theo đỉnh đầu của hắn xuyên đi ra, lại hóa thành một đạo kiếm hồng nhập vào Hạ Vân Kiệt mi tâm.

Thiên địa tựa hồ đột nhiên gian im lặng xuống dưới, liền ngay cả Kim Ưng đại vương cùng Bành Thiên Võ tiếng đánh nhau giống như đều biến mất ở tại trong thiên địa bình thường.

Thẳng đến một toàn thân trụi lủi Cự ưng “Oành!” một tiếng từ không trung chồng chất rơi trên mặt đất, chấn đại địa đều chiến run lên khi, mọi người thế này mới tựa hồ cũng đi theo tâm thần run lên, hồi qua thần đến.

Bất quá phục hồi tinh thần lại sau, mặc kệ là thật xa tới rồi đang xem cuộc chiến mọi người, còn là Vạn Sát động cùng ưng sơn đại quân, thậm chí bao gồm Vạn Sát động chủ cùng Thiết Ưng đại vương xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt đều hoàn toàn thay đổi dạng.

Thiết Ưng đại vương trướng hạ đại tướng, Nộ Ưng, tuy rằng không tính là Thiết Ưng đại vương trướng hạ đứng đầu cao thủ, kia cũng là phân thần sơ kì cao thủ. Bực này cấp bậc cao thủ, nếu đặt ở thương mang giới môn quy giàu có trình độ bình thường giới đảo, đã có thể được cho một phương bá chủ.

Nhưng chỉ có như vậy một vị cao thủ, vừa rồi ở trước mắt bao người, thiên quân vạn mã bên trong, bị Vu Hàm quốc vừa đăng cơ quốc chủ một thanh phi kiếm cấp trực tiếp miểu sát cái thân xác nguyên thần câu diệt.

Thật sự là đoạt người tính mệnh như lấy đồ trong túi a! Hơn nữa đoạt còn là phân thần kì cao thủ tánh mạng!

Nghĩ đến đây, mặc kệ là xa xa đang xem cuộc chiến mọi người, còn là Vạn Sát động cùng ưng sơn những cao thủ, đều cảm thấy cổ từng trận lạnh cả người!

Giờ khắc này, bọn họ không còn cho rằng kia nhìn như gầy gò cao to Vu Hàm quốc quốc chủ là Vạn Sát động cùng ưng sơn vật trong bàn tay, hẳn phải chết không thể nghi ngờ !

“Trách không được Hạ quốc chủ dám như thế đàng hoàng, xem ra còn là có vài phần lợi hại bản lãnh thật sự.” Có người hoàn toàn tỉnh ngộ nói.

“Vô nghĩa, không thấy được Hạ quốc chủ ngay cả mí mắt cũng chưa trát một chút, cũng đã lấy Nộ Ưng tánh mạng sao? Phân thần kì cao thủ a, ông trời, ngươi cùng ta cũng bất quá liền này cảnh giới!” Người nọ người bên người mắt lộ ra hoảng sợ sắc nói, khắp cả người phát lạnh.

Kia Hạ quốc chủ thế nhưng có thể một kiếm diệt Nộ Ưng thân xác nguyên thần câu diệt, tự nhiên cũng có thể một kiếm diệt bọn họ thân xác nguyên thần câu diệt.

“Chúng ta bỏ lỡ cùng Vu Hàm quốc quốc chủ giao hảo tốt cơ hội, hiện tại chỉ có thể hy vọng Vạn Sát động chủ cùng Thiết Ưng yêu vương có thể diệt được hắn, nếu không chúng ta nguy hiểm !” Một ít từng đối sứ giả thái độ thực không hữu hảo, hơn nữa vị trí lại cùng viễn man giới đảo cách thật sự gần một ít giới đảo đảo chủ hoặc là khắp nơi thế lực ào ào mặt lộ vẻ hối hận cùng lo lắng sắc.

“Ở ngươi ta dưới mắt, một kiếm diệt Nộ Ưng, xem ra

người này tu vi đã không dưới ngươi ta.” Một đạo âm trầm thanh âm ở sắc mặt âm trầm như nước Thiết Ưng yêu vương bên tai vang lên.

“Thật sự là không thể tưởng được a! May mắn hôm nay ngươi ta cùng nhau tiến đến, nếu không thật đúng là trấn sát không được kẻ này!” Thiết Ưng yêu vương mồm mép nhẹ nhàng đẩu động một chút, truyền âm trả lời.

“Xem ra Thiết Ưng ngươi là chuẩn bị cùng người này một trận chiến đến cùng ? Chỉ là vì này chính là viễn man giới đảo đáng giá sao?” Vạn Sát động chủ nói, trong mắt u quang lóe ra không chừng.

“Vạn Sát động chủ ngươi sẽ không dùng thăm dò của ta quyết tâm, chẳng lẽ ngươi lần này tiến đến chỉ là vì này chính là viễn man giới đảo sao?” Thiết Ưng yêu vương hỏi ngược lại.

“Nếu yêu vương ngươi có này quyết tâm, kia bản động chủ hôm nay liền cùng ngươi cùng nhau trấn sát kẻ này, dương ngươi ta Vạn Sát động cùng ưng sơn uy danh!” Vạn Sát động âm trầm nói, trong mắt u quang chợt nhất ngưng, không hề lóe ra không chừng.

Đang ở lúc này, một đạo đặc hơn chiến ý, to lớn vu lực thổi quét quá khắp thiên địa.

“Kim Ưng yêu vương, ngươi uy phong đùa giỡn đủ, hiện tại nên đến phiên bản trưởng lão trấn áp ngươi !” Một đạo tùy ý bừa bãi thanh âm ở trong thiên địa chợt vang lên.

Như trước là cụt một tay dao chặt, nhưng lúc này đây lại mang theo sắc bén đến cực điểm quang mang, đao phong nơi đi qua, bốn phía đều phảng phất lập tức ám xuống dưới, chỉ có kia đạo sắc bén quang mang như điện bàn bổ về phía không trung kia đầu thật lớn Kim

Ưng.

“Địa vu lục đỉnh trung kỳ! Bành Thiên Võ quả thực ở trong chiến đấu đột phá!” Dám đến đang xem cuộc chiến không chỗ nào không phải là tu vi cao thâm, ánh mắt độc ác hạng người, thấy thế ào ào sắc mặt đại biến, kinh hô ra lời.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1225 : Khiếp chiến

Bọn họ giật mình không chỉ có là Bành Thiên Võ đột phá, càng giật mình cùng Hạ Vân Kiệt ở Bành Thiên Võ kia thảm bại dưới tình huống, thế nhưng có thể một lời nói ra hắn muốn đột phá kết quả. Bực này sắc bén thấy xa, trừ bỏ cao thủ chân chính, lại khởi là người thường có thể làm đến ?

Vạn Sát động động chủ cùng Thiết Ưng yêu vương trong mắt cũng lóe ra một tia kinh hãi sắc, bọn họ đồng dạng khiếp sợ cho Bành Thiên Võ đột phá cùng Hạ Vân Kiệt một lời trung, thậm chí kinh hãi sau, hai người trong lòng đều ẩn ẩn lóe ra một tia hối hận.

Bất quá chính là một viễn man giới đảo, thậm chí từng bọn họ đều lười coi trọng liếc mắt một cái, nếu là sớm biết rằng này Vu Hàm quốc quốc chủ như vậy lợi hại, bọn họ sớm liền trực tiếp chắp tay nhường hắn, lại sao lại vạn dặm xa xôi tới nơi này cùng hắn một trận chiến?

Chính là nay cũng đã là đâm lao phải theo lao, bọn họ là một phương thế lực bá chủ, nếu như vậy rút quân, uy tín ở đâu? Mặt ở đâu? Lại như thế nào thống ngự thủ hạ?

Vạn Sát động động chủ cùng Thiết Ưng yêu vương cho nhau trao đổi một chút ánh mắt, cuối cùng Vạn Sát động động chủ đột nhiên vỗ tay nói:“Hạ quốc chủ hảo nhãn lực, bản động chủ bội phục! Chính cái gọi là không đánh không quen biết, oan gia nên giải không nên kết, bản động chủ xưa nay cũng không phải hiếu chiến giành thắng lợi hạng người, cũng không nhớ các ngươi Vu Hàm quốc sinh linh đồ thán, Hạ quốc chủ hôm nay chỉ cần giáp mặt hướng ta cúi đầu xin lỗi, dâng bồi tội chi lễ, bản động chủ liền chuyện cũ sẽ bỏ qua, như thế nào?”

Vạn Sát động động chủ lời vừa nói ra, trong thiên địa

một mảnh ồ lên.

Có thể đến tham chiến, hoặc là đang xem cuộc chiến, lại có vài cái là ngu dốt hạng người, Vạn Sát động động chủ lời ấy nói rất hay như là hắn lòng mang từ bi, đại nhân không cùng tiểu nhân so đo, ai có thể lại nhìn không ra đến, Vạn Sát động động chủ dĩ nhiên có khiếp chiến ý.

Hùng hổ mà đến, chưa chiến mà trước giảng hòa, có thể nghĩ, này Vu Hàm quốc quốc chủ thực lực tuyệt đối đã đến có thể uy hiếp đến Vạn Sát động động chủ tánh mạng an nguy trình độ, nếu không lấy Vạn Sát động động chủ nay uy danh lại khởi chịu nói ra bực này nói đến?

Vạn Sát động động chủ là cái gì cảnh giới, kia nhưng là vạn tượng cảnh cao thủ! Mà hắn nay chưa chiến mà trước giảng hòa, kia chẳng phải là nói trước mắt vị này tân đăng cơ Vu Hàm quốc quốc chủ cũng có vạn tượng cảnh giới!

Vạn tượng cảnh giới giới đảo đảo chủ, viễn man giới đảo phụ cận giới đảo khắp nơi thế lực ý nghĩ tất cả đều sắc mặt trở nên một mảnh tái nhợt, trong đầu hối hận không kịp!

Vạn tượng cảnh giới đảo chủ mời bọn họ tới tham gia đăng cơ đại điển, đây là loại nào vinh quang việc, lại là loại nào cơ duyên việc, khả thế nhưng bị bọn họ cấp cự tuyệt. Nay chờ Hạ quốc chủ đăng cơ đại điển nhất chấm dứt, cùng đợi bọn họ lại sẽ là cái gì đâu?

“Trời cao có đức hiếu sinh, bổn vương hôm nay liền cũng liền thoái nhượng một bước đi. Hạ quốc chủ ngươi giết ta thủ hạ đại tướng, cho ngươi cúi đầu xin lỗi, dâng bồi tội chi lễ, không tính quá phận đi?” Thiết Ưng yêu vương mặt âm trầm nói, trong lòng cùng nuốt một trăm

chích ruồi bọ bình thường buồn nôn.

Không phải sao? Hùng hổ mà đến, kết quả lại bị giết nhất Viên đại tướng, cuối cùng lại chỉ có thể chưa chiến giảng hòa.

Bất quá Thiết Ưng yêu vương cũng không có biện pháp, Hạ Vân Kiệt vừa rồi một kiếm đánh chết Nộ Ưng cũng đã làm cho hắn tâm phát lạnh ý, hiện nay lại ở Bành Thiên Võ bị Kim Ưng yêu vương đánh cho không hề hoàn thủ lực bất lợi dưới tình huống, thế nhưng nhất ngữ nói toạc ra Bành Thiên Võ này chiến nhất định có thể đột phá. Bực này nhãn lực, tu vi thấp một ít người có lẽ không biết có bao nhiêu khủng bố, khả Thiết Ưng yêu vương cùng Vạn Sát động động chủ thân là vạn tượng cảnh cao nhân, cũng rất rõ ràng bực này nhãn lực sở đại biểu thực lực, chỉ sợ so với Hạ Vân Kiệt vừa rồi trước mặt bọn họ mặt một kiếm đánh chết Nộ Ưng còn muốn lợi hại.

Thậm chí trước đây còn đầy cõi lòng tin tưởng bọn họ, hiện tại nhìn Hạ Vân Kiệt đã có sâu hiểm khó dò cảm giác.

Đến bọn họ bực này trình độ cao thủ, nếu không phải có chân chính có thể làm cho bọn họ tâm động thiên tài địa bảo, tình hình chung hạ, bọn họ đã không muốn tái mạo sinh mệnh nguy hiểm.

Vừa rồi Hạ quốc chủ nhưng là trước mặt Thiết Ưng yêu vương mặt trực tiếp đánh chết hắn thủ hạ một gã đại tướng, vốn tưởng rằng cho dù Vạn Sát động động chủ khẳng giảng hòa, Thiết Ưng yêu vương khẳng định không chịu, lại không nghĩ rằng Thiết Ưng yêu vương thế nhưng cũng mở miệng giảng hòa.

Mặc kệ là đang xem cuộc chiến người còn là Vạn Sát động cùng ưng sơn đại quân tất cả đều cảm thấy đáy

lòng phát lạnh.

Mặc kệ Vạn Sát động động chủ còn là Thiết Ưng yêu vương đều là lấy hung tàn nổi tiếng thương mang giới vạn tượng cảnh cao thủ, trong tay không biết dính đầy bao nhiêu người máu tươi, nay bọn họ nói trời cao có đức hiếu sinh, không muốn máu chảy thành sông, ai hội tin tưởng?

Nếu không tin, kia ý nghĩa cái gì?

Hạ Vân Kiệt thực lực ở mọi người trong lòng lại lại cất cao một tầng, mọi người phía sau lưng đều là lạnh lẽo, chỉ có Vu Hàm quốc tướng sĩ, dân chúng tất cả đều kích động phấn khởi vô cùng, tất cả đều dùng cuồng nhiệt sùng bái ánh mắt nhìn phía như trước vẻ mặt bình tĩnh lăng không sừng sững giữa không trung quốc chủ.

Từng trước đây, Vu Hàm quốc bất quá chính là viễn man giới đảo thực lực yếu nhất một quốc gia, liền ngay cả Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc đô có thể thường thường thải bọn họ mấy đá? Nhưng hôm nay đâu? Liền ngay cả Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc sở phụ thuộc thế lực lớn đầu lĩnh, ở Vu Hàm quốc chịu thiệt cũng chỉ có thể chịu đựng!

Đây là loại nào làm cho người ta thống khoái! Đây là làm cho người ta cảm thấy loại nào hãnh diện!

“Ăn ta một đao!” Mọi người ở đây trong lòng các loại tư vị đều có khi, gầm lên giận dữ như tiếng sấm chợt vang lên, Bành Thiên Võ lại cử đao hướng Kim Ưng yêu vương bổ tới.

“Thương!” Một tiếng nổ.

Kim Ưng yêu vương kia khổng lồ thân mình lần đầu tiên liên tục hướng sau bay ngược, mà Bành Thiên Võ cũng

đồng dạng như thế, nhưng khi hắn ổn định thân mình khi, cụt một tay, đại đao, sừng sững trong thiên địa có một loại nói không nên lời cuồng ngạo, phảng phất thượng cổ chiến thần bình thường! Mà trái lại Kim Ưng yêu vương lại biến trở về hình người, mặt mang một tia ý sợ hãi nhìn phía Bành Thiên Võ, dĩ nhiên không dám tái chiến.

“Các ngươi, còn có ai dám cùng ngươi bản trưởng lão một trận chiến!” Bành Thiên Võ huy đao chỉ phía xa Vạn Sát động cùng ưng sơn đại quân, ánh mắt như điện, chiến bào phần phật.

Bành Thiên Võ thanh âm quanh quẩn ở trong thiên địa, làm cho từng tại đây vùng oai phong một cõi Vạn Sát động cùng ưng sơn đại quân tất cả đều lặng yên không tiếng động, ào ào đem ánh mắt đầu hướng Vạn Sát động động chủ cùng Thiết Ưng yêu vương.

Ngay cả Kim Ưng yêu vương nay đều dĩ nhiên đánh không lại Bành Thiên Võ, hai trong quân trừ bỏ Vạn Sát động động chủ cùng Thiết Ưng yêu vương có thể ổn áp Bành Thiên Võ, người còn lại lại đều đã đã không có tất thắng nắm chắc!

Gặp Bành Thiên Võ một người liền kêu hai đại quân không một dám ứng, Hạ Vân Kiệt khóe miệng dật ra một chút vui mừng sắc.

Rốt cục, Vu Hàm quốc bắt đầu có cường giả quật khởi!

“Hạ quốc chủ, ta Kim Ưng yêu vương đã chủ động hồi triệt, người của ngươi còn muốn như thế khí thế bức nhân, chẳng lẽ ngươi thật muốn cùng chúng ta xung đột vũ trang, làm cho này Vu Hàm quốc máu chảy thành sông sao?” Rốt cục Thiết Ưng yêu vương kìm không được phẫn nộ, ánh mắt như điện bắn về phía Hạ Vân Kiệt, uy hiếp nói.

“Xung đột vũ trang? Thật sự là truyện cười! Chẳng lẽ các ngươi đại quân như vậy cuồn cuộn mênh mông, đằng đằng sát khí đến ta Vu Hàm quốc, là tới chúc mừng ta đăng cơ sao?” Hạ Vân Kiệt bình tĩnh sắc mặt rốt cục nổi lên một tia biến hóa, trở nên lạnh lẽo băng hàn.

“Hạ quốc chủ ngươi lời này là cái gì ý tứ? Ngươi giết ta trướng hạ yêu vương, chẳng lẽ còn không được ta mang đại quân đến thảo cái nói chuyện sao?” Thiết Ưng yêu vương cả giận nói.

“Vậy ngươi lại cũng biết ta vì sao giết ngươi trướng hạ yêu vương?” Hạ Vân Kiệt bắt đầu ngay cả thanh âm đều trở nên lạnh như băng vô cùng.

“Y Hạ quốc chủ ý tứ, xem ra hôm nay không nên ép ta cùng Vạn Sát động chủ cùng ngươi quyết nhất tử chiến ?” Thiết Ưng yêu vương mắt lộ ra hung quang, lại uy hiếp nói.

Vạn Sát động động chủ kiến Thiết Ưng yêu vương nhắc tới chính mình, anh tuấn kỳ cục mặt run rẩy hạ, nhưng cuối cùng lại còn là bàn tay to vung lên, cuồn cuộn nổi lên một đoàn ngũ sắc áng mây, dừng ở Thiết Ưng yêu vương kia bên người.

Chuyện tới nay, Vạn Sát động động chủ tự nhiên hiểu được chính mình phải cùng Thiết Ưng yêu vương đứng chung một chỗ, nếu không trời mới biết chính mình một người có phải hay không Hạ Vân Kiệt đối thủ. Vạn nhất không phải, chẳng lẽ còn chờ hắn nhất nhất đánh bại bọn họ bất thành?

“Quyết nhất tử chiến? Bằng các ngươi cũng xứng cùng ta nói quyết nhất tử chiến sao?” Hạ Vân Kiệt khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh, cao cao tại

thượng nhìn xuống bọn họ nói:“Mọi người đã nói trời cao có đức hiếu sinh, không nghĩ sinh linh đồ thán, kia bổn quốc chủ cũng là như thế.”

Xa xa đang xem cuộc chiến lòng người lý dâng lên một tia nói không nên lời là thất vọng còn là thở dài nhẹ nhõm một hơi tâm tình.

Xem ra, này Vu Hàm quốc Hạ quốc chủ, ở mặt ngoài thoạt nhìn rất là cường thế, nhưng thực lực chung quy hữu hạn, đúng là vẫn còn không có can đảm tử cùng hai đại vạn tượng cảnh cao thủ quyết nhất tử chiến a!

“Vậy thỉnh Hạ quốc chủ hướng chúng ta cúi đầu xin lỗi, cũng dâng nhận lỗi đi!” Vạn Sát động động chủ cùng Thiết Ưng yêu vương cũng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, vốn là âm trầm khuôn mặt bắt đầu khôi phục một tia sinh khí cùng ngạo khí.

Chỉ cần đối phương không có can đảm lượng theo chân bọn họ quyết nhất tử chiến, vậy thuyết minh thực lực của đối phương cho dù so với bọn hắn lợi hại, kia cũng là kém không bao nhiêu! Thậm chí rất có thể là chính mình bị chính mình cấp dọa ở, kỳ thật thực lực của đối phương có lẽ còn không bằng bọn họ!

“Cúi đầu xin lỗi? Dâng nhận lỗi? Ha ha!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi giơ thẳng lên trời một trận cười to, sau đó sắc mặt mạnh trầm xuống nói:“Các ngươi dẫn đại quân đến tấn công ta Vu Hàm quốc, nhiễu ta đăng cơ đại điển, thế nhưng còn muốn ta cúi đầu xin lỗi, dâng nhận lỗi?”

“Kia Hạ quốc chủ ngươi là ý gì? Hay là còn muốn ta chờ hướng ngươi cúi đầu xin lỗi? Dâng nhận lỗi bất thành?” Vạn Sát động động chủ cùng Thiết Ưng yêu vương tất cả đều thay đổi sắc mặt.

Đang xem cuộc chiến người sắc mặt cũng lập tức thay đổi.

Bọn họ nghĩ đến sự tình có lẽ cứ như vậy đã xong, không nghĩ tới tình thế lại bắt đầu thẳng chuyển cấp hạ, kia Hạ quốc chủ thế nhưng không chịu bỏ qua!

“Trời cao có đức hiếu sinh, hôm nay lại là ta đăng cơ mừng rỡ ngày, bổn quốc chủ có thể bỏ qua cho này tùy ngươi tới chúng tướng sĩ. Nhưng các ngươi lại mỗi người cần tự đoạn một tay, sau đó đều tự dâng hai giới đảo cho rằng nhận lỗi, nếu không sẽ không dùng đi trở về!” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Tiểu tử, đừng quá cuồng vọng! Thực nghĩ đến bản động chủ không dám giết ngươi sao?” Vạn Sát động động chủ sắc mặt đột nhiên biến.

“Vạn Sát động chủ đừng nữa cùng này cuồng vọng đồ đệ vô nghĩa, giết hắn đó là!” Thiết Ưng yêu vương trực tiếp lấy ra một phen trường kích, chỉ phía xa Hạ Vân Kiệt.

Vạn Sát động động chủ kiến Thiết Ưng yêu vương tế ra pháp bảo, tuấn tú khuôn mặt mạnh trầm xuống, há mồm phun ra một đạo ngũ sắc mây khói, hóa thành một phen ngũ sắc cây quạt dừng ở tay hắn trung. Cây quạt họa một điều điều sắc thái sặc sỡ độc vật, Vạn Sát động động chủ chính là nhẹ nhàng lay động cây quạt, kia đồ án thượng độc vật liền phảng phất sống lại bình thường, ở mặt trên đi đến đi đi.

“Phá Thiên trường kích!”

“Ngũ độc vân yên phiến!”

Có người nhận thức Thiết Ưng yêu vương cùng Vạn Sát động động chủ thành danh pháp bảo, ào ào kinh hô ra

tiếng.

Này hai kiện pháp bảo đều là đỉnh cấp địa khí, chỉ kém một đường liền thành linh khí.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1226 : Pháp thiên tượng địa

“Quả thật là không thấy quan tài không rơi lệ! Cũng thế, hôm nay liền bắt các ngươi tánh mạng vì bổn quốc chủ đăng cơ tế thiên!” Hạ Vân Kiệt thấy thế cười lạnh một tiếng, cũng không gọi ra phi kiếm, chính là khoanh tay nhìn xa hai người.

“Quả thực cuồng vọng đến cực điểm!” Thiết Ưng yêu vương cùng Vạn Sát động động chủ kiến trạng nhất thời lần cảm thụ nhục nhã, hai người cùng kêu lên gầm lên, dĩ nhiên là chút bất cố thân phận, tế khởi pháp bảo cùng nhau tiến công Hạ Vân Kiệt.

“Phá Thiên trường kích chi vạn tượng diệt sát!”

Màu đen trường kích nhất tế đứng lên, vô số chói tai tiếng xé gió ở trong thiên địa vang lên, đầy trời trường kích bay vụt, có chút trường kích đại như cự mộc, có chút trường kích tiểu như tế châm, nhưng không có ngoại lệ, này đó trường kích đều tản ra lạnh lẽo sắc nhọn vô cùng quang mang, phảng phất toàn bộ thiên địa đều là trường kích thiên địa.

Này đó là vạn tượng cảnh giới tu sĩ mới vừa rồi có thể thi triển ra đến vạn tượng biến ảo! Cũng là vạn tượng cảnh giới tối cường sát chiêu!

“Ngũ độc vân yên chi vạn tượng độc sát!”

Vạn Sát động chủ cũng không chút do dự sử xuất hắn tối cường sát chiêu, nhất thời ngũ sắc mây khói bao phủ toàn bộ thiên địa, ngũ sắc mây khói trung không chỉ có có các màu độc vật diện mục khả tăng phun ra nuốt vào độc khí, còn có độc vật ở ngũ sắc mây khói trung lặng yên hướng Hạ Vân Kiệt **** mà đi, tốc độ như điện.

Càng đáng sợ là, nương ngũ sắc mây khói che dấu, kia đầy trời trường kích lập tức biến mất ở tại ngũ sắc mây khói trung, phảng phất căn bản không có trường kích tồn tại. Nhưng tất cả mọi người biết, nhìn không thấy đầy trời trường kích mới chính thức đáng sợ!

Xa xem người còn có sở hữu Vu Hàm quốc người, tất cả đều cảm thấy khắp cả người phát lạnh, tứ chi lạnh như băng, mắt lộ ra hoảng sợ sắc. Bọn họ trung tuyệt đại bộ phận mọi người là lần đầu tiên gặp vạn tượng cảnh giới cao thủ phát uy, cũng thẳng đến hôm nay mới vừa rồi biết vạn tượng cảnh giới cao thủ thế nhưng khủng bố như vậy!

Thậm chí liền ngay cả phía trước uy mãnh vô cùng Bành Thiên Võ cũng không ngoại lệ, nhìn xem sắc mặt nổi lên một tia tái nhợt, trong mắt lóe ra một tia kinh hoảng. Bởi vì Bành Thiên Võ đột nhiên phát hiện, chẳng sợ chính mình nay đã đột phá đến địa vu lục đỉnh trung kỳ cảnh giới, chính mình cái gọi là cường đại ở vạn tượng cảnh giới cao thủ trước mặt còn là không đáng giá nhắc tới. Mặc kệ là Vạn Sát động động chủ còn là Thiết Ưng yêu vương đều có trực tiếp diệt sát hắn năng lực.

“Động chủ uy vũ, giết hắn!”

“Đại vương hung mãnh, giết hắn!”

Ở thương mang giới phía tây, Vạn Sát động cùng ưng sơn tuy rằng không thể cùng La Phù cung đánh đồng, nhưng là là thương mang giới phía tây lĩnh vực sắp xếp được với một phương thế lực, làm sao từng bị phiến diện xa giới đảo quốc chủ như vậy đè nặng khí diễm quá?

Kia Vạn Sát động đại quân cùng ưng sơn đại quân gặp Hạ Vân Kiệt ở thiên quân vạn mã trực tiếp lấy Nộ Ưng tánh mạng, mà động chủ cùng Thiết Ưng yêu vương lại

lựa chọn bất chiến giảng hòa, sớm liền nghẹn một hơi, nay gặp nhà mình lão đại trực tiếp sử xuất tối cường chiêu, thanh thế to lớn, dáng vẻ khí thế độc ác khôn cùng vô ngần, đem này khắp thiên địa đều bao phủ, thế này mới hung hăng ra một ngụm hờn dỗi, tất cả đều vẻ mặt hưng phấn phấn khởi kêu đứng lên.

Hận không thể Vạn Sát động chủ cùng Thiết Ưng yêu vương trực tiếp đem kia khí diễm kiêu ngạo vô cùng Vu Hàm quốc quốc chủ chém giết!

“Vạn Sát động chủ cùng Thiết Ưng yêu vương quả nhiên danh bất hư truyền, hai người hợp lực, nhất cương nhất nhu, nhất âm hiểm nhất hung lệ, thế nhưng phối hợp thiên y vô phùng, uy lực mãnh trướng, cho dù Vu Hàm quốc quốc chủ cũng là vạn tượng cảnh giới cao thủ, lần này chỉ sợ cũng muốn nguy hiểm !” Xa xa đang xem cuộc chiến người, ở hoảng sợ rất nhiều, ào ào cảm khái nói.

Kỳ thật làm sao chỉ này đang xem cuộc chiến người, cho dù nguyên bản đối Hạ Vân Kiệt có rất cường đại tin tưởng Bành Thiên Võ đám người lúc này tin tưởng cũng bắt đầu dao động, trong mắt toát ra một tia lo lắng bất an sắc.

Chỉ có Hạ Vân Kiệt như trước vẻ mặt bình tĩnh mà lạnh như băng sừng sững giữa không trung bên trong, khóe miệng dật ra một tia cười lạnh, nói:“Liền bực này kỹ xảo cũng dám ở bổn quốc chủ trước mặt kêu gào!”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt thân mình nhẹ nhàng lay động, kia nguyên bản thoạt nhìn gầy gò cao to thân mình phát ra bùm bùm sao đậu tử thanh âm, trong nháy mắt, hắn cả người thế nhưng trở nên cao lớn vô cùng, như nguy nga núi cao đứng sừng sững thiên địa trong lúc đó, một cỗ cường đại bá đạo vô cùng uy áp theo hắn cao lớn thân mình trung phát ra, phảng phất cự sơn áp chế.

Này kêu gào muốn Vạn Sát động chủ cùng Thiết Ưng yêu vương giết chết Hạ Vân Kiệt tướng sĩ đối mặt này uy áp thế nhưng rốt cuộc không thể ở không trung đứng vững, ào ào sắc mặt tái nhợt ngã xuống đại địa, nửa ngày đều không thể đứng lên.

Về phần Vạn Sát động động chủ cùng Thiết Ưng yêu vương liên hợp thi triển ra đến, giống như bao phủ ở khắp thiên địa vạn tượng cảnh thiên, ở Hạ Vân Kiệt này nguy nga núi cao đứng sừng sững cự nhân trước mặt, nhất thời trở nên nhỏ bé đứng lên.

“Hừ!” Một đạo tiếng hừ lạnh theo Hạ Vân Kiệt trong lỗ mũi phát ra rồi, giống như thiên thần sét đánh bình thường, chấn đắc bốn phía núi đều lắc lắc.

Tiếp theo Hạ Vân Kiệt chậm rãi nâng lên hắn như sơn nhạc cự chưởng, sau đó đối với kia nguyên bản phảng phất bao phủ này phiến thiên địa ngũ sắc mây khói, nay thoạt nhìn lại càng giống phiêu phù ở nguy nga núi cao sườn núi gian một đoàn áng mây chụp đi.

Cự chưởng chụp được, phát ra ầm ầm ầm thanh âm, không gian tại đây cự chưởng dưới phảng phất đều phải sụp đổ thoát phá.

“Ba!” Một tiếng nổ ở thiên địa vang lên.

Cự chưởng một chưởng đi xuống liền chụp ngũ sắc mây khói tán đi, vô số màu sắc rực rỡ bột phấn rơi thiên địa, tại đây màu sắc rực rỡ bột phấn trung còn có một cây biến hình màu đen trường kích.

Kia màu sắc rực rỡ bột phấn phân tán cùng, vừa vặn dừng ở kia ngã xuống ở một ít tướng sĩ trên người, này tướng sĩ nhất thời cả người bốc lên hắc khí, trong nháy mắt liền biến thành một khối khô lâu.

Bởi vì kia màu sắc rực rỡ bột phấn không phải khác, đúng là Vạn Sát động động chủ nuôi dưỡng, nấp trong ngũ sắc mây khói trung các loại độc vật, cả người kịch độc vô cùng, nay lại bị Hạ Vân Kiệt một chưởng chụp thành bột phấn.

“Phốc!”

“Phốc!”

Vạn Sát động động chủ cùng Thiết Ưng yêu vương không chỉ có bị Hạ Vân Kiệt một chưởng cấp phá vỡ vạn tượng cảnh thiên sát chiêu, còn bị hắn một chưởng diệt sát độc vật, một chưởng chụp pháp bảo biến hình, nhất thời tâm thần như bị cự vật hung hăng va chạm một chút bàn, há mồm liền phun ra một ngụm tinh huyết.

Nhưng bọn họ tựa hồ hoàn toàn không ý thức được điểm ấy, mà là vẻ mặt tái nhợt hoảng sợ nhìn Hạ Vân Kiệt, như là thấy quỷ bình thường kêu lên:“Pháp thiên tượng địa ! Pháp thiên tượng địa ! Ngươi thế nhưng biết pháp thiên tượng địa !”

Pháp thiên tượng địa, nguyên cho thượng cổ vu tộc bí thuật, nhưng sau lại lại dần dần cũng truyền lưu cùng yêu tộc cùng tiên tu, yêu tộc như trước xưng là pháp thiên tượng địa, mà tiên tu tắc gọi là vạn trượng kim thân!

Có thể truyền lưu mở ra thuật pháp tự nhiên sẽ không tái là cái gì bí thuật, cố ở thượng cổ thời đại, này pháp thiên tượng địa nhưng thật ra rất nhiều người đều đã, chính là đều tự thi triển ra lợi hại trình độ các không giống nhau thôi. Tỷ như, vu thuật vốn là lấy ngày đêm rèn luyện thối hóa huyết nhục chi khu, thi triển này lấy huyết nhục chi khu làm căn cơ pháp thiên tượng địa, uy lực tự nhiên lớn nhất. Yêu tộc thân xác thân mình liền

cường đại, thi triển này thuật tuy rằng không bằng vu tộc nhưng cũng thật là lợi hại. Mà tiên tu tu là pháp lực nguyên thần, ở thân xác phương diện tự nhiên liền yếu đi rất nhiều, vốn thi triển này thuật uy lực muốn so với vu tộc cùng yêu tộc kém cỏi rất nhiều, nhưng tiên tu nghĩ ra lấy pháp lực thêm vào phương pháp, cố một khi thi triển này pháp, cả người kim quang xán xán, tên là vạn trượng kim thân, thế nhưng cũng rất là lợi hại.

Mặc kệ này pháp thiên tượng địa ở thượng cổ thời đại truyền lưu cỡ nào quảng, nhưng là là uy danh truyền xa thượng cổ thuật pháp, ở nay trừ bỏ này nội tình phi thường cường thế lực lớn đệ tử đích truyền còn có thể học được này thuật pháp, bình thường môn phái thế lực căn bản không có khả năng tiếp xúc đến môn này thuật pháp.

Cho nên Vạn Sát động động chủ cùng Thiết Ưng yêu vương gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng thi triển ra pháp thiên tượng địa, mới có thể biểu hiện như thế kinh hãi khủng hoảng.

“Không có khả năng, ngươi không có khả năng hội chân chính pháp thiên tượng địa, này khẳng định là một loại lợi hại ảo thuật!” Theo sát sau Vạn Sát động động chủ cùng Thiết Ưng yêu vương lại vẻ mặt không thể tin tưởng kêu lên.

Có thể ở ba ngàn giới xưng được với nội tình phi thường cường thế lực lớn đệ tử đích truyền, lại sao lại đến thương mang giới bực này xa xôi nhược tiểu giới thổ một tòa tích xa tiểu giới đảo xưng vương xưng bá?

Này kỳ thật liền cùng một vương tử không nên chạy đến ăn mày trung làm lão đại không có gì khác nhau.

“Hừ! Là thật là giả lại khởi là các ngươi có thể nhìn xem biết ?” Hạ Vân Kiệt cười lạnh một tiếng, như núi cự

chưởng tiếp tục ầm ầm ầm xuyên qua thiên không, hướng tới Vạn Sát động động chủ cùng Thiết Ưng yêu vương trấn áp đi xuống.

Giờ khắc này, Vạn Sát động động chủ cùng Thiết Ưng yêu vương tại kia cự chưởng dưới giống như con kiến bàn nhỏ bé.

“Đi!” Vạn Sát động động chủ cùng Thiết Ưng yêu vương cơ hồ không hề nghĩ ngợi, liền một cái “Bồng” hóa thành một đoàn huyết quang, hướng xa xa tật bắn, đúng là ma tu tự mình hại mình huyết độn phương pháp, một cái khác tắc nháy mắt hiện ra nguyên hình, chính là một chích cánh chim mở ra có mấy dặm dài màu đen Cự ưng, Cự ưng lông chim căn căn như thiết, tản ra từng trận hàn quang.

Chính là giờ khắc này, kia Cự ưng ở như núi cự chưởng dưới, như trước có vẻ có chút nhỏ bé.

“Nếu đến đây, sẽ không dùng còn tưởng đi rồi!” Một đạo như sấm bàn thanh âm ở thiên không vang lên.

“Ầm ầm ầm!” Năm ngón tay cự chưởng giống như ngũ tòa từ trên trời giáng xuống ngọn núi, cấp tốc hạ xuống.

Đầu tiên là “Oanh” một tiếng, năm ngón tay cự chưởng chồng chất trấn áp ở tại kia cánh chim mở ra liền có vài dặm dài màu đen Cự ưng trên lưng.

Tiếp theo đó là thê lương hung cầm thảm lệ thanh, hai cánh mở ra che thiên tế nhật màu đen Cự ưng sinh sôi một chưởng bị đặt ở mặt đất, không thể động đậy chút.

Cơ hồ đồng thời, nhất điểm hồng quang theo Hạ Vân Kiệt mi tâm bắn ra, hóa thành một đầu thiêu đốt hừng hực hỏa diễm Cự điểu, gào thét đuổi theo hóa thành một đoàn huyết quang chạy trốn Vạn Sát động động chủ.

Kia Cự điểu đúng là Chu Tước tiểu tru ma kiếm biến thành.

“Linh khí!” Một đạo hoảng sợ thanh ở không trung vang lên, tiếp theo kia đoàn huyết quang liền bị liệt hỏa cấp cháy sạch không còn một mảnh, hiện ra vẻ mặt tái nhợt, sớm không có một đầu phiêu dật tóc Vạn Sát động động chủ, hai mắt hoảng sợ nhìn ở hắn trước mắt phun ra nuốt vào cháy miêu đỏ đậm phi kiếm.

Kia ngọn lửa nay thoạt nhìn đã không giống kia hừng hực thiêu đốt cháy diễm Cự điểu như vậy dọa người, thậm chí từ xa nhìn lại còn có như vậy điểm tiểu nữ tử ôn nhu, nhưng chỉ có chân chính đối mặt nó Vạn Sát động động chủ mới biết được kia một tiểu đoàn ngọn lửa phát ra độ ấm là cỡ nào khủng bố, phát ra hơi thở là cỡ nào bá đạo.

Vạn Sát động động chủ không chút nghi ngờ, chính mình chỉ cần bị này ngọn lửa lây dính thượng, chỉ sợ chính mình thân xác nguyên thần chỉ sợ cũng muốn công đạo ở trong này.

“Hạ quốc chủ, thỉnh tha ta một mạng!” Vạn Sát động không dám tái chần chờ, lập tức há mồm liền cầu đạo.

“Tha cho ngươi một mạng? Bổn quốc chủ đăng cơ ngày mừng rỡ, ngươi lại phái đại quân đến công giết ta quốc, ngươi làm cho ta tha cho ngươi một mạng?” Hạ Vân Kiệt hừ lạnh nói.

“Kia, ta đây nguyện quy thuận cùng ngươi!” Vạn Sát động động chủ cái trán xông ra mồ hôi lạnh, gấp đến độ kêu lên.

“Quy thuận? Ngươi cho là người nào đều có tư cách quy thuận bổn quốc chủ sao?” Hạ Vân Kiệt lại hừ lạnh một

tiếng, Chu Tước tiểu tru ma kiếm kia đoàn ngọn lửa đột nhiên hóa thành một đạo mang theo hỏa diễm kiếm quang.

Một đạo thanh thúy mà tràn ngập khí phách vương giả cầm lệ thanh chợt ở trong thiên địa vang lên, Chu Tước tiểu tru ma kiếm trận trực tiếp xuyên qua Vạn Sát động động chủ trái tim.

“Bồng!” một tiếng, một đoàn liệt hỏa theo Vạn Sát động động chủ trái tim chỗ mạnh nhảy lên đi lên, đảo mắt đem Vạn Sát động động chủ cả người đều cấp cắn nuốt.

Chương 1227 : Thần phục

Trong thiên địa một mảnh không khí trầm lặng, chỉ có Vạn Sát động động chủ thê lương tiếng kêu thảm thiết ở trong thiên địa dần dần biến yếu, cuối cùng giống như hắn thân mình cùng nguyên thần bình thường, ở trong thiên địa hóa thành hư vô.

Đậu lớn giọt mồ hôi theo mọi người trên người đều xông ra, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy.

Ban đầu, tất cả mọi người nghĩ đến lấy Vạn Sát động động chủ cùng Thiết Ưng yêu vương thực lực, nhất định có thể lấy lôi đình thủ đoạn trấn áp này Vu Hàm quốc tân toát ra đến quốc chủ, kết quả Vạn Sát động động chủ cùng Thiết Ưng yêu vương lại bị hắn một kiếm đánh chết Nộ Ưng cấp trấn trụ, bất chiến mà nói hòa. Cho dù như thế, mọi người còn là cho rằng Vạn Sát động động chủ cùng Thiết Ưng yêu vương nếu toàn lực một trận chiến, Vu Hàm quốc vị này tân toát ra đến quốc chủ như trước bại nhiều thắng thiếu.

Nhưng còn bây giờ thì sao? Vu Hàm quốc tân nhậm quốc chủ nhất phát uy, đó là một chưởng đem Thiết Ưng yêu vương cấp trấn áp trên mặt đất, nửa phần không thể động đậy, một kiếm đem Vạn Sát động chủ trực tiếp cấp diệt sát!

Đây là loại nào thực lực khủng bố, loại nào khủng bố uy áp cùng khí phách. Chỉ sợ chỉ có thông huyền cảnh giới cao thủ mới có như thế thực lực đi!

Thông huyền cảnh giới! Nhất tưởng đến này mọi người trái tim phảng phất đều phải nhảy ra lồng ngực, hồn phách đều giống như muốn ly thể mà đi.

Bởi vì tục truyền nói toàn bộ to lớn vô ngần thương

mang giới cũng liền bốn vị thông huyền cảnh giới tu sĩ, mà bốn người này đúng là chân chính chúa tể toàn bộ thương mang giới bốn thế lực lớn nắm trong tay giả.

Thương mang giới phía đông Nhạn Sơn kiếm phái chưởng giáo Nhạn Sơn kiếm tiên, phía tây La Phù cung cung chủ La Phù chân nhân, nam diện đông trạch xà sơn đông trạch xà vương, phía bắc hoành đao điện điện chủ Nhạc Hoành Đao.

Này 4 thế lực lớn đã tọa trấn nắm trong tay thương mang giới đã đạt mấy ngàn năm, không người có thể rung động địa vị của bọn họ. Cho dù Vạn Sát động, ưng sơn loại này ở Bành Thiên Võ đám người thuộc loại quái vật lớn thế lực, mỗi cách mấy năm đều phải triều kiến bọn họ, hướng bọn họ tiến cống. Nếu không, kết cục nặng thì trực tiếp diệt sát, nhẹ thì cũng là bị trục xuất thương mang giới.

Mà nay, nếu nói trước mắt vị này Vu Hàm quốc quốc chủ thực lực đạt tới thông huyền cảnh giới, kia chẳng phải là nói hắn cụ bị có vấn đỉnh thương mang giới bá chủ thực lực cùng tư cách ?

Toàn bộ rộng lớn vô ngần thương mang giới bá chủ a, chỉ ngẫm lại, tất cả mọi người là không rét mà run!

Không rét mà run đồng thời, này từng nhận được quá mời tu sĩ, người người tất cả đều hối hận hận không thể trực tiếp tế ra pháp bảo đập chính mình đầu.

Thông huyền cảnh giới a, bực này cảnh giới tồn tại giống bọn họ bực này tu vi, cho dù cho bọn hắn xách giầy cũng không đủ tư cách a! Khả nguyên bản đâu, bọn họ là có tư cách phong phong cảnh quang tham dự hắn đăng cơ đại điển, cùng hắn cùng nhau nâng cốc ngôn hoan, thậm chí xưng huynh gọi đệ a!

Thật muốn là có như vậy một ngày, toàn bộ thương mang giới chẳng phải là đều có thể đi ngang ?

Đương nhiên nếu có thể được đến thông huyền cảnh giới một hai câu chỉ điểm, vậy lại càng không được ! Không chừng đời này còn có cơ hội bước vào vạn tượng cảnh giới, thành tựu Vạn Sát động động chủ cùng ưng sơn Thiết Ưng yêu vương như vậy thiên thu phách nghiệp.

Nhưng là liền bởi vì nhất thời ngạo mạn, nhất thời thiển cận khinh miệt, thế nhưng đem bực này đưa lên môn thiên đại cơ duyên cấp sinh sôi đẩy dời đi ngoài cửa.

Hối a! Hối hận a!

Đương nhiên này xa xem nhân tái hối hận cũng xa không bằng lúc này bị cự chưởng trấn áp trên mặt đất Thiết Ưng yêu vương như vậy hối hận.

Sớm biết rằng đối phương dĩ nhiên là có thể so với 4 thế lực lớn bá chủ thông huyền cảnh cao thủ, hắn Thiết Ưng yêu vương còn nhảy nhót cái rắm!

Chính là lúc này hối hận đã đã muộn, nay Vạn Sát động động chủ đã bị một kiếm đánh chết, hắn Thiết Ưng yêu vương cũng là mệnh không lâu hĩ a!

Nguy nga cao lớn như sơn nhạc Hạ Vân Kiệt, ánh mắt chậm rãi đảo qua mọi người, lúc này thật sự là như thiên thần uy vũ.

“Ngô, Vu Hàm quốc quốc chủ hôm nay đăng cơ, tự ngô lấy hạ, con cháu, đệ tử, tất nhiều thế hệ hộ vệ ta Vu Hàm quốc, nếu có phạm ta Vu Hàm quốc giả, tru!” Như thiên uy thanh âm theo Hạ Vân Kiệt trong miệng một chữ một chút phun ra, quanh quẩn ở thiên địa, truyền ra vạn dặm xa.

“Ngô vương uy vũ, ngô vương vĩnh tái bất diệt!”

“Nếu có phạm ta Vu Hàm quốc giả, tru!”

“Nếu có phạm ngô vương giả, tru!”

Vu Hàm quốc sở hữu tướng sĩ, sở hữu dân chúng tất cả đều phủ phục ở, rơi lệ đầy mặt hô to.

Giờ khắc này, bọn họ phảng phất thấy được bọn họ tiền bối nhóm vinh quang! Chảy xuôi ở bọn họ trong thân thể vu tộc tổ tiên huyết giờ khắc này ở sôi trào.

Khi bọn hắn theo mặt đất đứng lên khi, bọn họ sống lưng như thương bình thường thẳng tắp, sừng sững thiên địa, bọn họ ánh mắt lộ ra bàn thạch kiên định.

Giờ khắc này, bọn họ không hề là đánh mất tin tưởng, vứt bỏ tổ tiên bất khuất tinh thần, cẩu thả hơi tàn bàn còn sống vu tộc hậu duệ!

Kéo lên chiến ý, đặc hơn huyết khí, hội tụ thành một cỗ đáng sợ lực lượng, thẳng hướng tận trời, cả kinh ngay cả vạn man sơn man thú đều thật cẩn thận núp vào, thậm chí kia tục truyền là thượng cổ đại vu tổn lạc nơi, hàng năm bị hắc ám bao phủ man loạn nơi tựa hồ cũng đã bị cảm ứng, từng đợt từng đợt trôi nổi màu xám dây lưng trở nên hỗn loạn bất an đứng lên, ở mỗ một cái vực sâu chỗ có một chút quang lộ ra, một tia viễn cổ tang thương lại bá đạo hơi thở theo nơi nào chậm rãi dật ra.

Cảm thụ được kia thẳng hướng tận trời chiến ý cùng huyết khí, uy nghiêm như thiên thần Hạ Vân Kiệt đôi mắt ở chỗ sâu trong lóe ra một tia kích động sắc. Hắn không nghĩ tới một trận chiến này, thế nhưng tỉnh lại rất nhiều ngủ say vu tộc huyết mạch, tuy rằng huyết mạch có cường có nhược, có quý có ti. Giống hắn đó là tôn quý

nhất cường đại nhất vu vương huyết mạch, mà những người khác tuyệt đại bộ phận đều chính là thượng cổ bình thường vu sư huyết mạch. Nhưng dù là như thế, vu tộc huyết mạch thức tỉnh, đối với này đó tướng sĩ dân chúng về sau tu luyện đều có rất lớn có ích. Ít nhất ở phía trước tu luyện sẽ có rất lớn giúp. Tựa như Hạ Vân Kiệt giống nhau, giai đoạn trước tu luyện, chẳng sợ địa cầu linh khí như vậy cằn cỗi, hắn dựa vào hấp thu di truyền trong huyết mạch lực lượng, còn có thượng cổ vu tổ phiêu đãng ở trong thiên địa còn sót lại Tinh Nguyên hồn phách, ngạnh sinh sinh đột phá đến địa vu thất đỉnh cảnh giới, còn có ba tôn nguyên thần, rồi sau đó mới bắt đầu trở nên thong thả không tiến.

“Thiết Ưng, bổn quốc chủ thượng thiếu một tọa kỵ. Hiện tại cho ngươi hai lựa chọn, nhất chịu ta giam cầm, nhị đó là ta trực tiếp trấn sát ngươi tại nơi đây!” Cùng với kia cổ đáng sợ lực lượng phóng lên cao, Hạ Vân Kiệt uy nghiêm thanh âm lại ở trong thiên địa vang lên.

Thanh âm nhất vang lên, mọi người tâm thần đều ở run rẩy!

Thiết Ưng yêu vương, vạn tượng cảnh giới yêu tu, tại đây thương mang giới phía tây coi như là một phương nhân vật, nay lại bị kia Vu Hàm quốc quốc chủ một chưởng trấn áp trên mặt đất, chỉ có thể lựa chọn hoặc khuất thân làm tọa kỵ, hoặc diệt sát, thần hồn câu diệt.

Thiết Ưng yêu vương trong mắt ánh sao tăng vọt, cuối cùng lại ảm đạm xuống dưới.

Yêu giả thế giới vốn là là cường giả vi tôn, khuất phục cùng cường giả vốn không phải cái gì quá mức nhục nhã sự tình. Giống hắn ưng sơn mặc dù ở này một thế hệ xưng vương xưng bá, khả đối mặt càng cường đại La Phù cung, làm theo triều bái tiến cống.

Chính là từng hắn nghĩ đến có thể trực tiếp trấn sát này tích xa giới đảo Vu Hàm quốc quốc chủ, không nghĩ tới trái lại lại bị hắn trấn áp, thậm chí muốn lưu lạc làm một cái danh không dùng truyền Vu Hàm quốc quốc chủ tọa kỵ, này một trước một sau tương phản, làm cho Thiết Ưng yêu vương lập tức rất khó nhận này tàn khốc sự thật thôi.

Bất quá làm Thiết Ưng yêu vương nhất tưởng đến kia đang dùng cự chưởng ép tới hắn không thể động đậy chủ nhân, chỉ sợ có thông huyền cảnh giới, chẳng sợ so với thương mang giới tứ đại bá chủ đều không chút nào kém cỏi, Thiết Ưng yêu vương liền lại cảm thấy vì bảo mệnh, khuất phục cùng như vậy một cường giả phía dưới, làm tọa kỵ tựa hồ cũng không phải không thể nhận sự tình.

“Ta Thiết Ưng nguyện ý quy thuận quốc chủ, tùy quốc chủ cao tường trong thiên địa!” Cuối cùng Thiết Ưng yêu vương như kim chúc thanh âm lại vang lên, dĩ nhiên không có chút phía trước kiêu ngạo cùng ngạo mạn, có chính là khiêm tốn cùng thần phục.

Thiên địa lại trở nên một mảnh tĩnh mịch!

Không có người hội nghĩ đến cuối cùng này đây như vậy một loại phương thức kết quả!

Vạn Sát động động chủ diệt sát, Thiết Ưng yêu vương luân làm Vu Hàm quốc quốc chủ tọa kỵ.

“Ngô vương uy vũ, ngô vương vĩnh tái bất diệt!” Đột nhiên trong thiên địa bùng nổ khởi như núi hồng bàn tiếng kêu, hàng tỉ tướng sĩ, dân chúng lại đối với Hạ Vân Kiệt phủ phục lễ bái.

“Ngô vương uy vũ, ngô vương vĩnh tái bất diệt!” Ưng sơn đại quân thấy thế phát ra trong chốc lát lăng, rất

nhanh cũng hướng về phía Hạ Vân Kiệt phủ phục quỳ lạy.

Ngay cả nhà mình đại vương đều luân làm Vu Hàm quốc quốc chủ tọa kỵ, bọn họ lúc này không phù hợp quy tắc phục còn càng đợi khi nào?

Vạn Sát động đại quân tắc người người sắc mặt tái nhợt, ánh mắt sợ hãi, không biết làm sao. Nhà mình động chủ dĩ nhiên bị giết, vốn lúc này bọn họ hẳn là xoay người liền trốn. Khả Vu Hàm quốc quốc chủ như nguy nga núi cao đứng sừng sững ở giữa không trung, phảng phất tùy tiện vừa nhấc chân liền có thể giống đạp chết con kiến giống nhau đem bọn họ cấp đạp chết, bọn họ lại nào dám tùy tiện xoay người chạy trốn.

Cũng không chạy trốn, nhà mình động chủ nguyện ý đầu hàng, còn là bị giết, bọn họ lại không biết chính mình đám người đầu hàng, hay không cũng là giống nhau kết quả.

Cuối cùng liền thành trốn cũng không phải, đầu hàng cũng không phải, nhưng thật ra có chút hâm mộ nổi lên ưng sơn đại quân.

“Ngô vương uy vũ, ngô vương vĩnh tái bất diệt!” Cuối cùng ở Hạ Vân Kiệt kia mênh mông thiên uy dưới, Vạn Sát động đại quân còn là lựa chọn trước quỳ xuống đất lễ bái nói sau.

Hạ Vân Kiệt không nói gì, chính là ánh mắt chậm rãi đảo qua này quỳ trên mặt đất không dám lên hai đại quân đội, cuối cùng lại đem ánh mắt đầu hướng về phía xa xa người đang xem cuộc chiến.

Hạ Vân Kiệt ánh mắt vừa nhìn đi qua, này xa xa đang xem cuộc chiến mọi người nhịn không được cả người run lên, nhất là này nguyên bản địa lý vị trí ngay tại viễn

man giới đảo phụ cận giới đảo bá chủ, lại sợ tới mức hết hồn, mồ hôi lạnh như mưa xuống.

Đây chính là có thể so với vô ngần khôn cùng thương mang giới tứ đại bá chủ cấp nhân vật a!

“Ngô vương uy vũ, ngô vương vĩnh tái bất diệt!” Cuối cùng một ít chỗ xa xôi một phương bá chủ lặng yên rời đi, mà này vào chỗ cho viễn man giới đảo phụ cận nhất phương bá chủ tắc ào ào phi lạc cùng, hướng Hạ Vân Kiệt phục lễ bái.

Không có biện pháp a, này Vu Hàm quốc quốc chủ nhưng là có thể so với thương mang giới tứ đại bá chủ thông huyền cảnh ngưu nhân, hắn giường chi sườn, khởi dung người khác ngủ ngáy? Còn là kẻ thức thời trang tuấn kiệt, sớm điểm quỳ xuống đất thần phục, đỡ phải chờ hắn đại quân tiếp cận, đến lúc đó chỉ sợ ngay cả trốn cũng chưa cơ hội chạy thoát.

Huống hồ bọn họ phía trước ngạo mạn cự tuyệt quá một lần, đã phạm vào một lần nghiêm trọng sai lầm, nay thế nào còn có thể không hề đúng lúc bổ cứu.

Hạ Vân Kiệt gặp kia xa xa đang xem cuộc chiến một ít tu sĩ cũng rơi xuống đất lễ bái thần phục, không khỏi nao nao.

Thắng vương bại khấu, này ưng sơn đại quân cùng Vạn Sát động đại quân thần phục lễ bái, Hạ Vân Kiệt còn là có thể lý giải. Nhưng này chút ngoại lai người đang xem cuộc chiến lại đây xem náo nhiệt gì?

Bất quá Hạ Vân Kiệt chung quy xưa đâu bằng nay, rất nhanh cũng liền hiểu được bọn họ tâm tư, âm thầm một trận dở khóc dở cười. Hắn lại khởi là cái loại này người động bất động liền công sát đoạt lấy người khác địa bàn bá đạo? Đương nhiên nếu có phạm nhân hắn trước đây,

vậy không thể trách hắn bá đạo !

Bất quá này đó giới đảo người nếu tâm tồn sợ hãi, muốn thần phục cùng chính mình, Hạ Vân Kiệt cũng là sẽ không dối trá cự tuyệt.

Vu Hàm quốc muốn quật khởi, thu nạp một ít phụ thuộc thế lực còn là có cần. Đương nhiên lấy Hạ Vân Kiệt tính cách, là sẽ không làm trực tiếp đi công thành chiếm đất bá đạo hung tàn việc.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1228 : Thu hoạch

“Hãy bình thân! Ngươi cũng đứng lên đi!” Nếu trong lòng đã có quyết định, Hạ Vân Kiệt liền đem trấn áp Thiết Ưng yêu vương bàn tay to cấp thu trở về, uy nghiêm thanh âm ở trong thiên địa vang lên.

“Tạ quốc chủ!” Người phủ phục ở đất gặp Hạ Vân Kiệt nói bình thân, thế này mới thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, lại cung kính xá một cái, thế này mới đứng dậy, ánh mắt kính sợ nhìn phía như sơn nhạc đứng sừng sững trong thiên địa Hạ Vân Kiệt. Mà Thiết Ưng yêu vương tắc tiếp tục bảo trì Cự ưng nguyên hình, thu nạp khởi cự sí, cung kính đứng thẳng, một bộ tùy thời chờ Hạ Vân Kiệt phân phó tư thế.

“Bành trưởng lão tiếp tục đi!” Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua phía dưới, thản nhiên nói.

Nói xong sau, Hạ Vân Kiệt kia như núi nguy nga cao lớn thân mình theo gió lay động, lại biến trở về bình thường lớn nhỏ. Chính là giờ khắc này, này bình thường lớn nhỏ thân mình dừng ở phía dưới mọi người trong mắt, như trước nguy nga như sơn nhạc.

“Pháp bảo chính là tốt, bằng không lần này thi triển pháp thiên tượng địa, sớm liền giống ở trên địa cầu giống nhau trần như nhộng !” Ở mọi người trong mắt nguy nga như sơn nhạc, uy nghiêm như thiên thần Hạ quốc chủ, trong lòng lại nghĩ đến trên người cái này hoàng bào pháp bảo sự tình.

Đăng cơ nghi thức tự nhiên không cần Hạ Vân Kiệt quan tâm, tự nhiên có Bành Thiên Võ ấn viễn cổ Vu Hàm quốc quy củ xử lý, Hạ Vân Kiệt chỉ cần ấn hắn chỉ dẫn, nhất nhất nghe theo đó là.

Một phen lễ nghi phiền phức xuống dưới, Bành Thiên Võ đám người là người người kích động vạn phần, vẻ mặt sắc mặt vui mừng, ý chí chiến đấu ngẩng cao, Hạ Vân Kiệt lại cảm giác so với đại chiến một hồi còn muốn mệt mỏi.

Rốt cục đăng cơ nghi thức chấm dứt, Hạ Vân Kiệt về tới vu điện.

Vu Hàm quốc trọng yếu tướng lãnh, bao gồm bát đại trưởng lão ở bên trong đều tiến vào vu điện một lần nữa bái kiến Hạ Vân Kiệt, dư giả thần phục giả bao gồm Thiết Ưng yêu vương ở bên trong, cũng không thể đi vào!

Điều này làm cho tiến vào vu điện tướng lãnh người người tất cả đều ngẩng đầu ưỡn ngực, vô cùng tự hào.

Phải biết rằng này vu điện cường đại như Thiết Ưng yêu vương trước mắt cũng không thể đi vào.

Cao tọa ngai vàng thượng, lúc này Hạ Vân Kiệt ở mọi người trong mắt có vẻ càng phát ra uy nghiêm, cao thâm không lường được.

Ánh mắt chậm rãi đảo qua phía dưới trạm liệt Vu Hàm quốc cao tầng nhân sĩ, trừ bỏ Bành Thiên Võ là địa vu lục đỉnh trung kỳ cảnh giới, còn lại đều còn tại lục đỉnh lấy hạ, mà bên ngoài thần phục trong đại quân, Thiết Ưng yêu vương là vạn tượng cảnh giới không cần nói, tương đương với địa vu lục đỉnh phân thần kì tu sĩ, ít nhất có bảy tám mươi danh nhiều, nếu tính thượng khắp nơi thế lực ở lại trong nhà, chưa từng có đến phân thần kì tu sĩ chỉ sợ sẽ có một hai trăm hào nhiều.

Như thế cục diện làm cho Hạ Vân Kiệt vui sướng đồng thời, lại khó tránh khỏi cảm thấy một trận đau đầu.

Bởi vì hiện tại cục diện làm cho Hạ Vân Kiệt nghĩ tới phó cường chủ nhược, nghĩ tới Thục trung không đại tướng liêu hóa thành tiên phong quẫn vây tình thế.

Đương nhiên là có hắn vị này địa vu thất đỉnh trung kỳ, nhưng lại là vương giả vu đỉnh, vượt nhất cấp chiến mà vô địch tồn tại quốc chủ trấn thủ Vu Hàm quốc, cấp cái gan lớn như trời, này người thần phục tới được cũng không dám trái lại bắt nạt bọn họ Vu Hàm quốc. Nhưng này Vu Hàm quốc cũng không có thể chỉ vẻn vẹn nhìn lên hắn Hạ Vân Kiệt, nếu không một khi hắn rời đi hoặc là xảy ra chuyện, kia Vu Hàm quốc lại nên làm cái gì bây giờ?

Xem ra mau chóng tăng lên này đó tướng sĩ, còn có Vu Hàm môn đệ tử thực lực mới được a, cũng may vừa rồi một trận chiến, không ít người trong huyết mạch che dấu tiền bối huyết khí ào ào kích phát, về sau tu luyện tiến độ hẳn là có thể mau không ít, Hạ Vân Kiệt trong lòng âm thầm suy nghĩ.

“Này chiến, đã dương ta Vu Hàm quốc quốc uy, nghĩ đến có một đoạn thời gian không ai dám lại đến phạm quốc uy của ta! Hơn nữa này chiến sau, tu luyện tài nguyên đem không hề khuyết thiếu. Các ngươi đều phải làm cần thêm tu luyện, không thể giải đãi, cũng muốn đốc xúc môn hạ đệ tử, thủ hạ cần thêm tu luyện. Chỉ có như thế, có một ngày ta Vu Hàm quốc khả năng trở lại tây hoang giới tổ địa, trùng kiến ta vu điện, khả năng chân chính sừng sững ba ngàn giới!” Hạ Vân Kiệt thu hồi trong lòng suy nghĩ, sắc mặt nghiêm túc nói.

“Cẩn tuân quốc chủ pháp chỉ, ta chờ tất cần thêm tu luyện, tuyệt không chậm trễ!” Mọi người tất cả đều đứng dậy quỳ một gối xuống, thần sắc túc mục, ánh mắt kiên định nói.

Thấy mọi người thần sắc túc mục, ánh mắt kiên định, Hạ

Vân Kiệt lại cố gắng vài câu, sau đó làm cho người ta đi đem Thiết Ưng yêu vương, còn có Vạn Sát động một vị tên là Cực Âm lão ma trưởng lão gọi tiến vào.

Cực Âm lão ma là Vạn Sát động đại trưởng lão, thực lực đã đạt phân thần hậu kỳ cao nhất chi cảnh, chỉ kém một bước liền có thể đột phá đến vạn tượng cảnh giới, là Vạn Sát động tự động chủ lấy hạ lợi hại nhất ma tu, cũng là Vạn Sát trong động tự động chủ lấy hạ quyền thế lớn nhất trưởng lão.

Gọi hai người tiến vào sau, Hạ Vân Kiệt trực tiếp liền làm cho người ta phát ra huyết thệ, ở bọn họ nguyên thần hạ cấm chế. Trước mắt Vu Hàm quốc chỉ có hắn một cường giả chân chính, không người cũng chân chính áp chế được này hai người, Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không mạo hiểm lựa chọn tin tưởng bọn họ. Huống hồ kia Vạn Sát động cùng ưng sơn thế lực tương đối cho Vu Hàm quốc phảng phất quái vật lớn bình thường, bằng Bành Thiên Võ đám người nay tu vi khẳng định trấn bọn họ không được, còn cần Vạn Sát động người cường đại nhất cùng Thiết Ưng yêu vương phụ trách tiếp tục nắm trong tay. Kể từ đó, Hạ Vân Kiệt liền càng không thể tùy ý tin tưởng bọn họ.

“Thiết Ưng, Cực Âm, các ngươi nếu đã quy thuận bổn quốc chủ, chỉ cần ngày sau hảo hảo biểu hiện, thiệt tình quy thuận ta Vu Hàm quốc, bổn quốc chủ tự nhiên sẽ không bạc đãi các ngươi, thậm chí hội giải trừ các ngươi cấm chế. Nhưng nếu các ngươi có nửa phần dị tâm, bổn quốc chủ cũng tất sẽ không khinh tha!” Hạ Vân Kiệt cấp Thiết Ưng yêu vương cùng Cực Âm lão ma hạ cấm chế sau, uy nghiêm nói.

“Thiết Ưng tất không có nhị tâm!”

“Cực Âm tất không có nhị tâm!”

Hai người vội vàng quỳ xuống đất biểu trung tâm, đôi mắt ở chỗ sâu trong toát ra một tia bi ai cùng bất đắc dĩ sắc.

Không ai, chẳng sợ tái nhược tiểu, cũng sẽ không nguyện ý chính mình tánh mạng hoàn toàn nắm trong tay ở những người khác trong tay, càng đừng nói giống Thiết Ưng yêu vương cùng Cực Âm lão ma bực này nguyên bản cao cao tại thượng, nắm trong tay người khác sinh sát đoạt dư cường giả.

Bất quá bọn họ cũng biết phía trước bọn họ đại quân tiến công Vu Hàm quốc, nay bách cho tình thế bất đắc dĩ quy phụ, Vu Hàm quốc quốc chủ là tuyệt đối không thể có thể dễ dàng tin tưởng bọn họ. Nếu lưu lại bọn họ, kia nhất định sẽ ở bọn họ nguyên thần trung hạ cấm chế. Kỳ thật mặc kệ ở Vạn Sát động cùng ưng trong núi, cũng có không ít bị bọn họ hạ cấm chế nhân. Đơn giản nay đến phiên bọn họ bị hạ cấm chế thôi.

“Tốt lắm, về sau Cực Âm ngươi đó là Vạn Sát động động chủ, nếu có không phục ngươi, ngươi có quyền tru sát!” Hạ Vân Kiệt nói.

“Đa tạ quốc chủ!” Cực Âm lão ma vội vàng lại quỳ xuống đất bái tạ, đôi mắt ở chỗ sâu trong hơi hơi lóe ra một tia sắc mặt vui mừng.

Trừ bỏ bị hạ cấm chế chuyện này làm cho Cực Âm lão ma cảm giác khó chịu, kỳ thật có thể trở thành Vạn Sát động động chủ, lại cùng như vậy một vị lợi hại quốc chủ, đối hắn Cực Âm mà nói coi như là mất ở góc đông, thu lại góc tây.

“Thiết Ưng, ưng sơn về sau như trước từ ngươi nắm trong tay!” Hạ Vân Kiệt lại nói.

“Tạ quốc chủ!” Thiết Ưng yêu vương quỳ một gối xuống

bái tạ, trong mắt thần sắc đổ không có gì biến hóa.

“Bổn quốc chủ không phải bi thiên mẫn nhân hạng người, nhưng cũng không phải hảo sát đồ đệ, cho nên các ngươi nếu theo bổn quốc chủ, theo hôm nay khởi, không thể lạm sát kẻ vô tội, các ngươi thủ hạ cũng là như thế, nếu không một khi bị bổn quốc chủ phát hiện, nhất định giết không tha! Đương nhiên nếu có người dám vô tội xâm phạm các ngươi, các ngươi chỉ để ý hung hăng đánh trả, nếu các ngươi không địch lại, bổn quốc chủ cũng nhất định sẽ vì các ngươi xuất đầu.” Hạ Vân Kiệt theo sát sau lại thần sắc nghiêm túc nói.

Hắn biết không quản là người ưng sơn còn là Vạn Sát động, không ít đều là hung thần hạng người, hơn nữa Vạn Sát động, không ít người tu là ma đạo, tuy rằng nói vạn pháp quy nhất, cuối cùng mục đích là vì trường sinh bất diệt, không có chân chính chính tà chi phân, nhưng ma đạo đúng là vẫn còn tà ác quỷ dị một ít, Hạ Vân Kiệt lại phải ước thúc bọn họ. Nếu không phóng túng bọn họ tùy ý làm ác, ngược lại thành trợ Trụ vi ngược !

Cực Âm lão ma cùng Thiết Ưng yêu vương nghe vậy trong lòng đều là một trận lẫm liệt, vội vàng nghiêm nghị nói:“Tuân quốc chủ pháp chỉ!”

“Các ngươi cũng là như thế, không thể lạm sát kẻ vô tội, không thể tùy ý ỷ thế hiếp người! Nếu không bổn quốc chủ cũng định không nhẹ tha!” Hạ Vân Kiệt lại chuyển hướng Bành Thiên Võ đám người, thần sắc nghiêm túc nói.

“Tuân quốc chủ pháp chỉ!” Bành Thiên Võ đám người nghe vậy trong lòng tất cả đều là một trận lẫm liệt, vội vàng nghiêm nghị trả lời.

Gặp nên công đạo đã công đạo, Hạ Vân Kiệt liền bắt đầu hỏi khởi Cực Âm lão ma cùng Thiết Ưng yêu

vương, có liên quan Vạn Sát động cùng ưng sơn thế lực, tài phú tình huống.

Cực Âm lão ma cùng Thiết Ưng yêu vương đều nhất nhất làm trả lời.

Dù là Hạ Vân Kiệt dĩ nhiên có một ít chuẩn bị tâm lý, nghe xong hai người giới thiệu sau, cũng là bị thật to rung động một phen, về phần Bành Thiên Võ đám người liền lại càng không tất nói.

Kia Vạn Sát động hoàn toàn nắm trong tay giới đảo có bảy tòa nhiều, hơn nữa tất cả đều là so với viễn man giới đảo lớn hơn mấy chục lần, mặc kệ là thiên tài địa bảo còn là linh khí đều so với viễn man giới đảo mạnh hơn rất nhiều giới đảo. Nói cách khác, vẻn vẹn chỉ luận diện tích, Vạn Sát động hoàn toàn nắm trong tay giới đảo liền tương đương với có mấy trăm tòa nhiều viễn man giới đảo.

Này đó đại giới đảo trên cơ bản đều là từ Vạn Sát động trưởng lão sở nắm trong tay, giống Cực Âm lão ma liền nắm trong tay Vạn Sát động danh nghĩa lớn nhất giới đảo.

Mà Vạn Sát động địa bàn còn không chỉ này đó, cùng loại Bách Sát quốc như vậy nắm trong tay một cái giới đảo một bộ phận địa bàn phụ thuộc thế lực còn có hai mươi hai cái. Này đó phụ thuộc thế lực nắm trong tay địa bàn bình thường tương đối có vẻ nhỏ, thiên tài địa bảo linh khí cũng đều một chút nhiều, không phải Vạn Sát động chân chính chú ý địa bàn, Vạn Sát động động chủ thường thường vì trấn an này đó phụ thuộc thế lực, tùy ý cho bọn hắn ấn cái hộ pháp hoặc là sứ giả danh hiệu. Rất điểm giống Trung Quốc cổ đại thời điểm đế vương trấn an man di nơi thủ lĩnh bình thường.

Này cũng là vì cái gì Bách Sát quốc Bách Sát ma vương

bị giết diệt sau, Vạn Sát động hồi lâu mới thu được tin tức nguyên nhân.

Trừ bỏ giới đảo, Vạn Sát động chân chính nội tình kỳ thật là ở thương mang giới thổ.

Thương mang giới thổ khôn cùng vô ngần, Vạn Sát động chính là chiếm thương mang giới thổ phía tây một mảnh nhỏ lĩnh vực, nhưng liền kia một mảnh nhỏ lĩnh vực liền trực tiếp để được với Vạn Sát động sở hữu giới đảo địa bàn tổng. Về phần linh khí, tài nguyên, lại giới đảo sở không thể so với.

Thậm chí Cực Âm lão ma nói, ở thương mang giới thổ Vạn Sát động địa bàn, có một cái loại nhỏ linh tinh mạch, hàng năm có thể sản xuất năm trăm khối tả hữu ngũ phẩm linh tinh, còn có tính lấy vạn kế ngũ phẩm lấy hạ linh tinh. Mà Hạ Vân Kiệt năm đó cơ hồ tảo không Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc quốc khố, cũng bất quá liền hơn trăm khối ngũ phẩm linh tinh mà thôi. Kia còn là Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc không biết bao nhiêu năm tích lũy lên, mà nay đâu, Vạn Sát động danh nghĩa linh tinh mạch, một năm liền có thể sản xuất năm trăm khối tả hữu ngũ phẩm linh tinh. Mà này còn chính là Vạn Sát động danh nghĩa sản nghiệp chi nhất.

Lúc ấy, Cực Âm lão ma nói đến này linh tinh mạch khi, Bành Thiên Võ đám người liền tất cả đều hai mắt lòe lòe tỏa sáng, mãn đầu óc linh tinh!

Phải biết rằng, ở không diệt sát Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc phía trước, bọn họ Vu Hàm quốc toàn bộ quốc khố cũng không có vượt qua năm mươi khối ngũ phẩm linh tinh a!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 1229 : Không tiến cống

Vạn Sát động thế lực cùng tài phú như vậy khổng lồ, ưng sơn cùng Vạn Sát động nổi danh, tự nhiên cũng kém không bao nhiêu.

Ưng sơn có sáu tòa hoàn toàn nắm trong tay giới đảo, ba mươi khối cùng loại cùng viễn man giới đảo giống nhau địa bàn. Ở thương mang giới thổ có được địa bàn thậm chí so với Vạn Sát động còn muốn lớn hơn một chút, cũng có một tòa loại nhỏ linh tinh mạch khoáng.

Đương nhiên này đó đều chính là tối thô sơ giản lược công tác thống kê, còn có rất nhiều tài nguyên, rất nhiều sản nghiệp cho dù Thiết Ưng yêu vương cùng Cực Âm lão ma cũng nói không rõ sở, cần lật xem kể lại ghi lại mới vừa rồi có thể nhất nhất báo đi ra.

Bất quá dù là như thế, cũng đã làm cho Hạ Vân Kiệt có loại một đêm thành nhà giàu mới nổi cảm giác.

“Hảo, cụ thể công tác thống kê số lượng đều trình cấp Chân Minh Sơn trưởng lão, từ hắn xác minh. Một khi xác minh sau, sau này hàng năm tiền lời giống nhau mười phần rút ra một phần nhập Vu Hàm quốc quốc khố, dư giả các ngươi chính mình phân phối sử dụng.” Hạ Vân Kiệt dù sao không hề là vừa bước vào viễn man giới đảo mới ra đời hạng người, hắn nay coi như là vua của một nước, một phương bá chủ, rất nhanh liền áp chế trong đầu rung động, thản nhiên nói.

“Tuân quốc chủ pháp chỉ!” Thiết Ưng yêu vương cùng Cực Âm lão ma cả người chấn động, trong mắt lóe ra một tia sắc mặt vui mừng, vội vàng lĩnh mệnh.

Tại đây phía trước, Thiết Ưng yêu vương cùng Cực Âm lão ma còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt khẳng định hội càn

quét bọn họ quốc khố, sau đó không để ý bọn họ chết sống áp bức bọn họ tiền lời, không nghĩ tới cuối cùng lại chính là khinh phiêu phiêu 10 phần trừu một phần. Như vậy tiến cống phần trăm, so với La Phù cung còn muốn nhẹ gấp đôi. Bởi vì La Phù cung yêu cầu bọn họ mỗi cách năm năm tiến cống một lần, mà vào cống phần trăm là hàng năm 20% tiền lời.

“Hảo, các ngươi trước đi xuống, truyền Khê Pháp đảo chủ đám người vào đi.” Hạ Vân Kiệt lại đại khái hiểu biết một phen Vạn Sát động cùng ưng sơn nhân viên thực lực tình huống, liền huy phất tay làm cho bọn họ trước đi xuống, chuẩn bị truyền này sau lại sợ hãi hắn quét ngang chung quanh giới đảo mà đầu nhập vào thần phục giới đảo đảo chủ cùng một ít thế lực đầu lĩnh tới gặp hắn.

“Quốc chủ, thuộc hạ còn có một chuyện bẩm báo xin chỉ thị!” Thiết Ưng yêu vương gặp Hạ Vân Kiệt muốn bọn họ đi xuống, cùng Cực Âm lão ma cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, đột nhiên quỳ xuống đất nói.

“Nga, sự tình gì?” Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ một tia nghi hoặc sắc, hỏi.

“Ta ưng sơn cùng Vạn Sát động trước kia đều là bách cho La Phù cung thế lực, mỗi cách năm năm đều phải hướng bọn họ tiến cống một lần, tiến cống số lượng là năm năm tổng thu hoạch 20%. Tiếp qua hai năm đó là tiến cống ngày, không biết……” Thiết Ưng yêu vương trả lời.

“Không tiến cống!” Hạ Vân Kiệt không đợi Thiết Ưng yêu vương trả lời hoàn, liền trực tiếp thực võ đoán phất tay phủ quyết nói.

“Nhưng là kia La Phù chân nhân là thông huyền cảnh cao thủ, thực lực sâu không lường được, hơn nữa thủ

hạ cao thủ nhiều như mây, vạn nhất hắn……” Thiết Ưng yêu vương cùng Cực Âm lão ma gặp Hạ Vân Kiệt không chút do dự phất tay phủ quyết, sắc mặt đều khẽ biến, vội vàng quỳ xuống đất nơm nớp lo sợ nói.

“Các ngươi đến tấn công ta Vu Hàm quốc khi, không phải cũng có rất nhiều người cho rằng các ngươi là vạn tượng cảnh cao thủ, thực lực sâu không lường được, thủ hạ cao thủ nhiều như mây sao? Kết quả đâu? Nhất thần không thị nhị chủ, nay các ngươi nếu đã thần phục ta Vu Hàm quốc, liền cùng kia La Phù cung không có gì quan hệ. Bọn họ không tìm các ngươi phiền toái đó là, nếu là dám tìm các ngươi, không cần sợ hãi hắn, hết thảy đều có bổn quốc chủ chịu trách nhiệm!” Hạ Vân Kiệt chậm rãi theo ngai vàng đứng lên, một cỗ vương giả bễ nghễ thiên hạ khí phách theo hắn trên người phát ra, bao phủ cả tòa đại điện.

Vương giả chi đỉnh, khả vượt một đại cảnh giới, chiến mà vô địch, chỉ cần không phải cử hà cao thủ đích thân tới, Hạ Vân Kiệt còn không cần e ngại! Kỳ thật cho dù cử hà cao thủ đích thân tới, chọc giận Hạ Vân Kiệt, tế ra Đế Giang vu tổ kỳ, thi triển ra thượng cổ vu tổ Đế Giang hung thuật, hươu chết tay ai cũng không nhất định.

Nay thương mang giới tứ đại bá chủ, tuy rằng bị thương mang giới vô số người sở nhìn lên kính sợ, là vô địch tồn tại, nhưng Hạ Vân Kiệt còn không về phần sợ bọn họ.

Thật muốn chọc giận hắn, hắn làm theo có thể giống diệt sát Vạn Sát động động chủ giống nhau, diệt sát bọn hắn!

Đương nhiên bọn họ không chọc đến hắn, Hạ Vân Kiệt cũng sẽ không chủ động đi trêu chọc bọn họ. Nhưng nếu bọn họ dám chủ động nhạ Hạ Vân Kiệt, kia Hạ Vân Kiệt cũng tuyệt không tâm từ nương tay.

Tại đây cái cá lớn nuốt cá bé xã hội, Hạ Vân Kiệt sớm đã thu hồi ở địa cầu khi nhân từ, trở nên sát phạt quyết đoán!

“Là, thuộc hạ hiểu được!” Thiết Ưng yêu vương cùng cực âm lão ma nghe vậy tất cả đều đem đầu ép tới thấp thấp, sau đó thật cẩn thận rời khỏi vu điện, trong mắt toát ra một tia kinh hãi sắc.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt không có nói rõ, nhưng này tỏ thái độ cùng khí thế đã rõ ràng thuyết minh, hắn có cùng tứ đại bá chủ một trận chiến thực lực! Thậm chí theo hắn sở toát ra đến khí phách cùng tự tin, đều làm cho Thiết Ưng yêu vương cùng Cực Âm lão ma sinh ra một loại Hạ Vân Kiệt có năng lực đánh chết tứ đại bá chủ cảm giác.

Nếu thật sự là như vậy, kia thật sự rất khủng bố. Bởi vì ở Thiết Ưng yêu vương cùng Cực Âm lão ma xem ra, thông huyền cao thủ đừng nói tại đây tích xa thương mang giới là hoàn toàn xứng đáng cao nhất bá chủ, cho dù đến ba ngàn giới thổ kia cũng là thuộc loại tuyệt đối nhất lưu cao thủ hàng ngũ.

Đương nhiên này chính là một loại cảm giác, đến thông huyền cảnh kia cấp bậc khác cao thủ, dĩ nhiên không phải gần chỉ có vạn tượng sơ kì Thiết Ưng yêu vương cùng phân thần hậu kỳ cao nhất Cực Âm lão ma có thể nhìn thấu. Bọn họ thế giới cũng không phải bọn họ có thể hiểu được.

Thiết Ưng yêu vương cùng Cực Âm lão ma rời khỏi sau, này ở viễn man giới đảo phụ cận giới đảo đảo chủ hoặc là một phương thế lực bá chủ nơm nớp lo sợ vào vu điện, nhìn đến Hạ Vân Kiệt cao tọa vu điện ngai vàng phía trên, vội vàng hô to:“Ngô vương uy vũ, ngô vương vĩnh tái bất diệt!”

Không có biện pháp, ngay cả Thiết Ưng yêu vương đều thần phục ở Hạ quốc chủ trước chân, thành hắn tọa kỵ, bọn họ những người này trung lợi hại nhất cũng bất quá chính là phân thần hậu kỳ, ở Hạ Vân Kiệt trước mặt lại nào có cái gì tư cách làm dáng.

Đối này đó bởi vì sợ hãi mà chủ động thần phục mà đến đảo chủ hoặc là một phương thế lực bá chủ, Hạ Vân Kiệt cũng không có gì thiện cảm, cũng không có gì ác cảm, bất quá nay nói như thế nào coi như là hắn phụ thuộc lực lượng, Hạ Vân Kiệt cũng là không nghĩ đối bọn họ ác ngôn ác ngữ, cho bọn hắn lưu lại bạo quân ấn tượng. Nhưng thật ra hảo ngôn hảo ngữ theo chân bọn họ nói một phen nói, lại nhắc tới hàng năm tiến cống thập phần chi nhất thu lại ích quy định.

Nếu làm như bọn họ thượng quốc, Hạ Vân Kiệt là có nhất định nghĩa vụ bảo hộ bọn họ, bảo hộ phí tự nhiên là muốn thu.

Khê Pháp đảo chủ đám người tự nhiên là đều bị quỳ xuống đất lĩnh chỉ.

Hạ Vân Kiệt lại cố gắng bọn họ vài câu, liền cũng đem bọn họ cấp đuổi đi.

Chờ Khê Pháp đảo chủ đám người thối lui sau, Hạ Vân Kiệt uy nghiêm biểu tình rốt cục lộ ra một tia ấm áp mỉm cười, nói:“Tu luyện công pháp, tu luyện sở cần vật tư, bổn quốc chủ đều đã giúp các ngươi trù bị, kế tiếp liền gặp các ngươi chính mình tạo hóa.”

“Chúng ta tất cần thêm tu luyện, không phụ quốc chủ kỳ vọng cao đại ân!” Tất cả mọi người vẻ mặt cung kính cùng kích động nói.

Từng Vu Hàm quốc lại thiếu tài nguyên lại thiếu công pháp, thế cho nên quốc lực suy nhược lâu ngày nhiều

năm, nay Vu Hàm môn chưởng môn nhất mạch một hồi về, vừa bước quốc chủ vị, này hết thảy lại tất cả đều có, hơn nữa mặc kệ là tu luyện công pháp cấp bậc còn là sở cần vật tư số lượng đều cực kì dọa người. Làm cho bọn họ nhất tưởng khởi này đó, liền cảm thấy thật sự nếu không hảo hảo cố gắng tu luyện, tu luyện ra cái bộ dáng đến, căn bản chính là thực xin lỗi quốc chủ.

“Ta tin tưởng các ngươi tất đều có thể trở thành ta Vu Hàm quốc quật khởi lương đống!” Hạ Vân Kiệt trên mặt mỉm cười dần dần thu liễm đứng lên, lộ ra một tia nghiêm túc, ánh mắt đảo qua phía dưới, toát ra một tia thưởng thức cùng chờ mong.

Kế tiếp, Hạ Vân Kiệt lại làm chút công đạo, bao gồm làm cho chúng trưởng lão trừ bỏ vu điện tàng kinh các ngoài, còn muốn tái khác lập Vu Hàm quốc tàng kinh các việc. Người trước là chỉ có Vu Hàm môn đệ tử mới vừa có tư cách đi vào lật xem, người sau còn lại là nhằm vào toàn bộ Vu Hàm quốc mà lập, tàng kinh các trung muốn thu thập các loại vu tộc công pháp, vu thuật, hơn nữa còn muốn thu thập Vạn Sát động các phụ thuộc thế lực tu luyện công pháp, thuật pháp, cần phải phải làm đến trăm hoa đua nở trăm nhà đua tiếng, bao hàm toàn diện. Dù sao Vu Hàm quốc hữu hàng tỉ con dân, về sau con dân còn có thể càng nhiều, chân chính vu tu kỳ thật cũng chỉ là một bộ phận, còn có rất nhiều này khác tu tiên, tu ma, tu yêu. Này đó công pháp đều phải phân loại mà phóng. Thấp nhất cấp có thể thông dụng, nhưng càng cao thâm công pháp, càng lợi hại thuật pháp tắc thiết yếu phải có nghiêm khắc điều kiện mới vừa có tư cách vào nhập tàng kinh các lật xem.

Này đó đều cần chế định một loạt điều lệ chế độ, đương nhiên cái gì điều lệ chế độ liền đều để lại cho chúng trưởng lão đi đau đầu, Hạ Vân Kiệt này quốc chủ thực tự nhiên làm nổi lên phủi tay chưởng quầy. Thậm chí liền ngay cả nam uyên chỗ tòa này nay đã thành vô chủ giới

đảo, Hạ Vân Kiệt cũng trực tiếp phủi tay ném cho chúng trưởng lão thương nghị xử lý.

Nên công đạo công đạo không sai biệt lắm, Hạ Vân Kiệt liền ở Tạ Trọng trưởng lão cùng đi đi xuống một chuyến hoàng cung.

Nếu đăng cơ làm một quốc chi vương, tự nhiên liền hẳn là có hoàng cung.

Hoàng cung đồng dạng ở trong thành ương, chính là cùng ở vạn đều đỉnh núi phong vu điện bất đồng, nó là kiến ở bình địa.

Chung quanh có khoan trăm mét sông đào bảo vệ thành, tường thành cao trăm trượng, tường thành bên trong, cung điện liên miên, kim bích huy hoàng, xa hoa khí phái vô cùng.

Bởi vì Vu Hàm quốc lấy vu vi tôn, cho nên Hạ Vân Kiệt đăng cơ không phải ở hoàng cung cử hành, mà là ở vạn đô sơn vu điện cử hành, lấy chương hiển vu tôn sư quý, cũng vì làm cho thế nhân biết Hạ Vân Kiệt vị này quốc chủ không chỉ có chính là Vu Hàm quốc quốc chủ, còn là Vu Hàm môn cao nhất chưởng môn.

Từ đó sau, về sau phàm là nghị luận quốc sự trên cơ bản sẽ ở hoàng cung thảo luận chính sự điện cử hành, mà Vu Hàm môn việc tắc sẽ ở vu điện cử hành.

Vu Hàm quốc cho tới nay đều ở hy vọng quốc chủ trở về, cho nên vẫn kiến có hoàng cung, nhưng vẫn đều là vô chủ chi cung, không đặt. Nay Hạ Vân Kiệt đăng Vu Hàm quốc quốc chủ, hoàng cung không chỉ có toàn bộ một lần nữa sửa chữa tô son trát phấn một lần, bên trong tất cả nhân viên, cái gì Ngự Lâm quân, đại nội thị vệ, cung nữ, thái giám sớm liền ở Bành Thiên Võ đám người tự mình chọn lựa hạ cũng ào ào tiến cung các tư

chuyện lạ.

Cho nên từng trống rỗng hoàng cung, nay không chỉ có kim bích huy hoàng, khí phái phi phàm, lại nơi nơi có thể thấy được uy phong lẫm lẫm thị vệ đứng thẳng, trang trọng sâm nghiêm, lại không mất sinh khí.

Hạ Vân Kiệt từ nhận lời Bành Thiên Võ đám người đăng cơ việc sau, không phải tự mình khai đàn thụ đạo, luyện chế pháp bảo, đó là ở nhất động thiên trung bế quan tu luyện, nhưng thật ra ngay cả hoàng cung đều còn chưa có đi một chuyến. Lại nói tiếp, hôm nay hắn vị này Vu Hàm quốc tân nhậm quốc chủ còn là lần đầu tiên giá lâm chính mình hoàng cung.

“Ngô vương uy vũ, ngô vương vĩnh tái bất diệt!” Hạ Vân Kiệt ở Tạ Trọng cùng đi hạ, còn không có bước vào hoàng cung, liền có cung kính vang dội thanh âm ào ào vang lên đến, sau đó Hạ Vân Kiệt liền nhìn đến theo hoàng cung cửa thành cửa chính bắt đầu một đường đi xuống, tất cả đều là người quỳ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1230 : Cung nữ

Một trương rất quen thuộc hình ảnh ở Hạ Vân Kiệt trong đầu không tự chủ được hiện lên, đó là nước cộng hoà trong TV cung đình diễn trường hợp.

Nhìn trước mắt quen thuộc nhưng càng to lớn trường hợp, Hạ Vân Kiệt có loại trở tay không kịp cảm giác ở ngoài, cũng có loại cái mũi lên men, tưởng rơi lệ cảm giác.

Địa cầu, tuy rằng mới rời đi ba tháng tả hữu, khả hắn lại cảm giác giống như đã ly khai trăm ngàn cái thế kỷ. Bởi vì kia không chỉ có chính là cách thời gian, còn cách vô ngần không gian!

Ba mẹ, các ngươi có khỏe không?

Lam tỷ, Chung tỷ, Lệ Hồng, Hiểu Diễm, Chỉ Nghiên, Tiếu Mai, Catherine, các ngươi có khỏe không?

Hoàng lão ca, Văn Bác, Thanh Hồng, Lưu lão sư, Lý lão sư…… Các ngươi cũng khỏe sao?

Thật tưởng tái kiến các ngươi, hảo tưởng tái trở lại xa xôi cố hương cùng các ngươi đoàn tụ, nhưng ta không biết như thế nào trở về a!

Nhưng ta nhất định hội biến cường, chẳng sợ tái khó khăn, cũng nhất định sẽ tìm được cố hương, nhất định lại thân tự xé mở không gian trở lại các ngươi bên người!

Hồi lâu Hạ Vân Kiệt thật sâu hít một hơi, sau đó lăng không chậm rãi bước vào hoàng cung cửa thành, hướng trong đi đến.

“Hoàng cung có lục đại cửa thành, có cửa chính, ngọ môn, uy vũ môn…… Có Càn Khôn điện, có điện Thái Hòa…… Nơi này là long phượng cung, là quốc chủ hậu cung an nghỉ chỗ.” Tạ Trọng cùng Hạ Vân Kiệt đại khái đi rồi một lần hoàng cung, sau đó đi tới một mảnh trang hoàng bố trí sắc màu rực rỡ, hoàn cảnh phá lệ u nhã thanh lịch một mảnh cung điện sau hoa viên.

Tạ Trọng đang nói còn không có hạ xuống, sớm có một đám mặc cung trang, thân thể thướt tha gợi cảm, dung mạo xinh đẹp trẻ tuổi nữ tử ào ào quỳ xuống đất khẩu hô:“Cung nghênh thánh giá!”

“Long phượng cung? Hậu cung an nghỉ chỗ?” Hạ Vân Kiệt trong tai tiếng vọng Tạ Trọng mà nói, ánh mắt đảo qua kia nhất lưu đi qua quỳ trên mặt đất, tùy tiện lôi ra một cái đều có thể tham gia địa cầu tuyển mĩ trận đấu cung nữ, không khỏi một trận ngạc nhiên.

Nói thực ra, về đăng cơ việc, Hạ Vân Kiệt nghe Bành Thiên Võ nói từ trước quy củ Vu Hàm môn chưởng môn đó là Vu Hàm quốc quốc chủ, liền cũng liền ấn quy củ làm việc, tưởng tốt lắm về sau phàm tục việc súy cấp thủ hạ nhân quản, hắn quải cái danh hiệu đó là, tựa như Anh quốc nữ vương giống nhau. Cho nên áp căn sẽ không xâm nhập đi tự hỏi lên làm quốc chủ sẽ có cái gì biến hóa.

Thậm chí cho dù vừa rồi tiến vào một đường nhìn đến không ít thần sắc lạnh lùng, sống lưng như thương thẳng thị vệ, ào ào hướng hắn quỳ xuống đất lễ bái, hắn cũng không có nghĩ nhiều cái gì. Nhưng hiện tại, Hạ Vân Kiệt mới đột nhiên ý thức được, không đúng nha.

Chính mình hiện tại là chính nhi bát kinh quốc vương, Bành Thiên Võ bọn họ sẽ không trả lại cho chính mình muốn làm đến một đống thái giám hầu hạ chính mình, còn muốn làm đến cái gì mỹ nữ thị tẩm đi?

“Hồi quốc chủ, đúng là. Bởi vì quốc chủ vừa mới trở về liền đăng cơ, cho nên chúng ta còn không kịp tuyển tú nữ, này hậu cung nương nương, quý phi tạm thời đều còn thiếu. Bất quá quốc chủ xin yên tâm, chúng ta hội mau chóng tiến hành tuyển tú việc. Đương nhiên này đó cung nữ cũng đều là ta Vu Hàm quốc vạn dặm mới tìm được một mỹ nữ, quốc chủ nếu có nhìn trúng……” Tạ Trọng gặp Hạ Vân Kiệt nhìn trước mắt một mảnh mỹ nữ ngẩn người, còn tưởng rằng quốc chủ tâm động, trong mắt lóe ra một tia ái muội sắc, hơi hơi khom người thật cẩn thận nhắc nhở giải thích nói.

Này cũng khó trách Tạ Trọng có này hiểu lầm, vu tu giả tu là bản thể, hướng đến huyết khí tràn đầy, đối nam nữ việc xưa nay không giống tu tiên như vậy tiết chế, tương phản vu tộc nhân nam nữ song tu, âm dương ái ân, khả điều hòa bọn họ huyết khí trung thô bạo một mặt, đối tăng lên bọn họ tu vi rất có có ích, giống Tạ Trọng chính mình liền có vài thê thiếp. Này cũng là vì sao Bách Sát ma vương lúc trước sát tới cửa đến khi, trừ bỏ yêu cầu Vu Hàm quốc hàng năm tiến cống ngàn lạp luyện cốt đan ở ngoài, còn muốn cầu Vu Hàm quốc tiến cống trăm tên vu tộc trinh nữ duyên cớ.

Luyện cốt đan! Bởi vì vu tộc tu luyện là bản thể, vốn liền am hiểu ngao luyện thể cốt, tuy rằng một ít thượng cổ ngao luyện thể cốt phương pháp trên cơ bản đều đã thất truyền, nhưng tổng cũng có chút không trọn vẹn, tối trụ cột ngao luyện thể cốt lưu truyền tới nay. Này luyện cốt đan đó là trong đó Vu Hàm quốc độc môn ngao luyện thể cốt đan phương, dùng sau khả tăng cường người thân xác khí lực. Ma tu đi là kiếm đi nét bút nghiêng, đi là tham khảo, rất nhiều ma tu thân xác khí lực đều rất yếu, cố có vẻ cần luyện cốt đan.

Mà vu tộc trinh nữ đối ma tu tu luyện liền cũng có dùng. Bởi vì ma tu rất nhiều đi là thải âm bổ dương thuật, tu

luyện khi tự nhiên cần lô đỉnh, mà vu tộc trinh nữ huyết khí tràn đầy, tự nhiên là tốt nhất lô đỉnh chi tuyển.

“Đình!” Hạ Vân Kiệt không đợi Tạ Trọng đem nói cho hết lời liền đã trực tiếp nâng tay đánh gãy, sau đó đối với quỳ trên mặt đất vài nữ tử nhất nhất chỉ đi qua, nói:“Tử Yên, Nguyệt Đình, Hứa Thanh, các ngươi như thế nào đã ở nơi này?”

Hạ Vân Kiệt sở chỉ ba người không phải người khác, đúng là lúc trước hắn ở vạn man sơn gặp mấy sáu người trung ba nữ tử, còn có một vị nữ tử kêu Lạc Linh, nay cùng Diệp Thông cùng nhau tùy thời hầu hạ ở Hạ Vân Kiệt tả hữu.

Hạ Vân Kiệt lên tiếng xuất khẩu sau, liền đã hiểu được là chuyện gì xảy ra, không khỏi hồi đầu sắc mặt có chút không vui đối với Tạ Trọng chỉ trích nói:“Tạ trưởng lão, ngươi đây là đang làm cái gì? Bổn quốc chủ thoạt nhìn như là hoang dâm hạng người sao?”

Hạ Vân Kiệt nay loại nào thân phận, toàn bộ Vu Hàm quốc, Vu Hàm môn tối cao giả, trở về huy hoàng hy vọng, một thân tu vi lại sâu hiểm khó dò, Tạ Trọng đám người tu vi đột nhiên tăng mạnh cũng là bái hắn ban tặng, nói là hắn ân nhân cứu mạng cùng tái tạo ân sư cũng một điểm cũng không vì quá. Nay hắn này sắc mặt trầm xuống, dù là Tạ Trọng quý vì Vu Hàm môn trưởng lão, cũng là sợ tới mức sắc mặt trắng nhợt, vội vàng quỳ xuống đất, đầu đầy đại hãn nói:“Đệ tử không dám! Đệ tử không dám!”

Thiên tử giận dữ, kia nhưng là xác chết trôi ngàn dặm a! Huống chi vừa mới Hạ Vân Kiệt chính diệt sát Vạn Sát động chủ đám người, thiên uy chính nùng là lúc, hắn này vẻ mặt sắc trầm xuống, ngay cả Tạ Trọng đều đầu đầy đại hãn quỳ xuống đất thỉnh tội, Tử Yên đám người liền lại sợ tới mức thiếu chút nữa muốn hồn phi phách

tán, cả người lạnh run.

Trước khác nay khác a, nay Hạ Vân Kiệt sớm đã không hề là trong vạn man sơn các nàng gặp mấy kia hương dã tiểu tử !

Bất quá chuyện này chung quy đề cập đến nhà mình gia gia, Tử Yên cuối cùng còn là tráng lá gan, run run thanh âm, trong mắt cầm nước mắt nói:“Quốc chủ bớt giận, việc này không liên quan gia gia sự tình, là chúng ta ba người chính mình chủ động thỉnh nguyện tới hầu hạ quốc chủ.”

Hạ Vân Kiệt kỳ thật cũng không có chân chính sinh tức giận cái gì, hơn nữa hắn từ lâu kinh không phải lúc trước kia mới vừa vào xã hội mao đầu tiểu tử, cũng có thể lý giải Tạ Trọng bọn họ hành vi, chính là bị Tạ Trọng như vậy nhất muốn làm, cảm giác giống như chính hắn một quốc chủ làm lập tức thay đổi vị, trong lòng hơi hơi có chút không thoải mái. Bất quá gặp chính mình chính là sắc mặt hơi hơi trầm xuống, Tạ Trọng đám người liền sợ tới mức sắc mặt tái nhợt, Tử Yên lại nói ra như thế thẳng thắn ngôn, Hạ Vân Kiệt trong đầu cho dù có tái đại không thoải mái, lúc này cũng không tốt sẽ đem mặt banh đứng lên.

“Tốt lắm, đều đi lên. Bổn quốc chủ xưa nay thanh nhàn quen, không thích bị như vậy một đám người hầu hạ. Huống hồ các ngươi cũng cùng ta cùng hoạn quá nạn, lại nói tiếp là ta mấy ngày nay vội vàng tu luyện còn có việc môn phái cùng quốc sự, nhưng thật ra sơ sót các ngươi. Như vậy đi, đem La Chiến cũng kêu lại đây, về sau các ngươi năm người liền đều đi theo ở bổn quốc chủ bên người. Về phần hoạn quan, Tạ trưởng lão ngươi cho bọn hắn một bút dày tài phú, tất cả đều giải tán đi. Về phần cung nữ hơi chút lưu lại một chút quản lý này cung đình hậu viện, đại bộ phận cũng đều cho một bút dày tài phú phân phát đi. Có lẽ có một ngày, bổn

quốc chủ các ái thê cũng tới này, đổ còn là có chút cần." Hạ Vân Kiệt huy phất tay làm cho Tạ Trọng đám người đều đứng lên, nói đến ái thê nhóm khi, Hạ Vân Kiệt đôi mắt ở chỗ sâu trong lóe ra một tia thật sâu tưởng niệm cùng sầu não.

Tạ Trọng thế mới biết Hạ quốc chủ dĩ nhiên có thê thất, trong lòng không khỏi sau một lúc sợ, hoàn hảo tuyển tú việc không có cử hành, nếu không nếu sau bị quốc mẫu biết, hắn Tạ Trọng tẫn nghĩ cấp quốc chủ an bài phi tử, quốc mẫu còn không ghi hận hắn Tạ Trọng mới là lạ.

Nhưng thật ra Tử Yên các nữ tử gặp Hạ Vân Kiệt chân tình biểu lộ, lại là mặt khác một phen tâm tình, một đôi đôi mắt đẹp lại lệ quang lòe lòe.

Các nàng chưa từng nghĩ tới giống quốc chủ như vậy đỉnh thiên lập địa, thần thông quảng đại nam tử, thế nhưng cũng có như thế nhi nữ tình trường một mặt, trong lòng cũng là cảm động lại là hâm mộ kia bị quốc chủ tưởng niệm các quốc mẫu. Ngược lại đem Hạ Vân Kiệt hứa hẹn các nàng có thể đi theo ở hắn bên người cấp quên ở một bên.

"Chúng ta tin tưởng, lấy quốc chủ ngài bản sự, khẳng định có một ngày có thể cùng quốc mẫu lại đoàn tụ." Tử Yên lau đem khóe mắt nước mắt, nói,

Tử Yên đám người không phải kẻ ngốc, trước kia không biết Hạ Vân Kiệt bản sự cũng liền thôi, nay chính mắt thấy hắn diệt sát Vạn Sát động chủ, thu Thiết Ưng yêu vương làm tọa kỵ khủng bố bản sự, lại làm sao có thể đoán không được, lấy quốc chủ bực này khủng bố bản sự, lúc trước ở vạn man sơn thế nhưng rơi vào như vậy quẫn bách tình cảnh, nhất định là gặp được khốn cảnh không thể không cùng quốc mẫu tách ra.

"Ta cũng vậy nghĩ như vậy !" Hạ Vân Kiệt ngẩng đầu lên,

nhìn lên rộng lớn thiên không, thản nhiên nói.

Hắn hốc mắt đồng dạng có nước mắt ở phiếm động, hắn không nghĩ làm cho Tử Yên đám người nhìn đến.

Lúc trước, ta dứt khoát rời đi, các ngươi là hay không đang trách ta?

Mà khi xưa, hắn nếu không dứt khoát rời đi, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh hẳn phải chết không thể nghi ngờ, địa cầu cũng tất nhiên trong tương lai một ngày gặp phải ngập đầu tai ương.

Hắn có thể trơ mắt nhìn Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh đi tìm chết sao? Có thể nhìn sinh hắn dưỡng hắn cố hương tinh cầu đi hướng diệt vong sao?

Một hồi lâu nhi, Hạ Vân Kiệt mới bình phục tâm tình, nhìn về phía Tạ Trọng đám người, bài trừ một tia mỉm cười nói:“Tốt lắm, nếu đã đăng cơ làm một quốc chi chủ, cũng khó được các ngươi một mảnh dụng tâm lương khổ, hôm nay bổn quốc chủ sẽ ngụ ở nơi này, ngày khác lại đi động phủ tu luyện đi, các ngươi đều tự đi việc đi, có việc bổn quốc chủ tự nhiên hội gọi các ngươi tiến đến.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt liền lập tức vào long phượng cung.

Tạ Trọng đám người nhìn kia tựa hồ trời sập xuống dưới đều có thể giúp đỡ Vu Hàm quốc đứng vững bóng dáng lộ ra một tia vắng vẻ dần dần biến mất ở long phượng cửa cung sau, trong lòng như bị cái gì cấp ngăn chặn giống nhau, phá lệ khó chịu.

“Không có quốc chủ vốn không có chúng ta cũng không có chúng ta Vu Hàm quốc hôm nay, một ngày nào đó, chẳng sợ cho dù chết, ta cũng nhất định hội giúp quốc

chủ tìm kiếm đến quốc mẫu!” Tử Yên đám người nắm chặt quyền đầu, mắt lộ ra kiên nghị sắc nói.

“Các ngươi có này tâm chí tốt lắm, nhưng quốc chủ loại nào lợi hại người, trước mắt nhưng cũng chỉ có thể nhìn xa tinh không than nhẹ, cho nên các ngươi nếu tưởng giúp quốc chủ, đầu tiên sẽ muốn đem tu vi cấp đề đi lên, nếu không không có tâm chí lại có gì dùng. Hiện tại quốc chủ cho phép các ngươi đi theo hắn tả hữu, đây là các ngươi thiên đại cơ duyên, nhất định phải quý trọng này cơ duyên, vạn vạn không thể giải đãi.” Tạ Trọng âm thầm thở dài một hơi, sờ sờ cháu gái Tử Yên một đầu tóc đen, lời nói thấm thía nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1231 : Cải trang vi hành

Long phượng cung rất lớn, bố trí hết sức xa hoa quý khí, cái gì Brad cổ bảo cung điện, cái gì năm sao cấp tổng thống phòng linh tinh, cùng này nhất so với căn bản chính là gặp sư phụ, không đáng giá nhắc tới.

Hạ Vân Kiệt đuổi đi long phượng cung cung nữ, một mình một người cùng y nằm ở điêu long mài phượng giường lớn, trong đầu không ngừng hồi đặt những ngày này phát sinh hết thảy.

Vốn nay hắn quý làm một quốc chi chủ, quản hạt nơi không biết là địa cầu bao nhiêu lần, vô số người quỳ lạy nhìn lên hắn, sinh sát đoạt dư đều ở trong tay, ở nhân xem ra hắn hẳn là hăng hái, hào hùng vạn trượng, mà khi Hạ Vân Kiệt một mình một người cùng y nằm ở giường lớn thượng, đầu gối hai tay, hắn cảm thấy lại chính là vô tận cô đơn còn có vô tận tưởng niệm.

Hắn tình nguyện còn là giống như trước như vậy oa ở đại học làm cái phổ thông bình thường đại học lão sư, ăn căn tin lý ngũ cốc hoa màu, đi theo một đám phàm nhân pha trộn cùng một chỗ.

Nhưng hiện tại này hết thảy đều đã thành hy vọng xa vời.

Hắn tìm không thấy về nhà lộ, cũng không tìm được đồng dạng lưu lạc tha hương Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh.

Hết thảy đều cần hắn không ngừng biến cường, chỉ có không ngừng biến cường, hắn mới có khả năng tìm được đường về nhà, tìm được sinh tử chưa biết Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh, mang theo các nàng trở lại cố hương. Đương nhiên còn có tìm được linh đan tiên

dược thay đổi cha mẹ căn cốt, trọng chấn Vu Hàm quốc huy hoàng.

Nghĩ đến đây, Hạ Vân Kiệt theo trên giường ngồi dậy.

Tưởng niệm không thể làm cho hắn tìm được đường về nhà, không thể làm cho hắn tìm được Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh, cũng không thể làm cho hắn tìm được linh đan tiên dược thay đổi cha mẹ căn cốt, trọng chấn Vu Hàm quốc huy hoàng.

Hết thảy còn là cần cường đại thực lực cùng thế lực!

Cường đại thực lực, cần cần thêm tu luyện, cần thiên tài địa bảo, còn cần sinh tử ma luyện. Mà cường đại thế lực, tắc không chỉ có cần cường đại vũ lực, còn cần khổng lồ tài phú.

Cường đại vũ lực, Hạ Vân Kiệt có thể đại lực tài bồi Vu Hàm môn đệ tử, cùng trung với Vu Hàm quốc tướng sĩ dân chúng, mà hết thảy này trừ bỏ cần tu luyện công pháp, thuật pháp ở ngoài, còn cần các loại thiên tài địa bảo cung ứng, cũng chính là khổng lồ tài phú duy trì.

Lấy Vu Hàm quốc nay chỉnh thể thực lực, Vạn Sát động các phụ thuộc thế lực cung phụng tài phú đã cũng đủ bọn họ tiêu xài, nhưng không lâu tương lai đâu? Làm Vu Hàm quốc chỉnh thể thực lực được đến chất bay vọt khi đâu? Như vậy trước mắt thoạt nhìn phi thường khổng lồ, cũng đủ làm cho bọn họ tiêu xài tài nguyên tài phú chỉ sợ cũng trứng chọi đá. Khi đó lại nên làm cái gì bây giờ? Chẳng lẽ muốn bằng vũ lực đi cướp đoạt sao?

Hạ Vân Kiệt hơi hơi nhíu nhíu mày, lắc đầu.

Loại chuyện này hắn là tuyệt đối làm không được ! Cũng là quyết không cho phép Bành Thiên Võ đám người làm như vậy.

Nhưng nếu không bằng vũ lực cướp đoạt, kia chờ tương lai tài nguyên tài phú trứng chọi đá khi lại nên làm cái gì bây giờ đâu? Nay nếu ngồi ở quốc chủ vị trí, Hạ Vân Kiệt trên đầu vai liền có trọng trách, thiết yếu muốn phòng ngừa chu đáo.

Nghĩ vậy cái cần phòng ngừa chu đáo, Hạ Vân Kiệt lại nghĩ đến mặt khác một kiện cần phòng ngừa chu đáo sự tình. Kia đó là Vu Hàm quốc căn cơ cùng an nguy vấn đề.

Nay toàn bộ Vu Hàm quốc chân chính ý nghĩa cao thủ kỳ thật cũng chỉ có hắn một cái, mà một ngày nào đó, hắn phải còn là hội bước trên tìm kiếm thân nhân đường, khi đó làm mưa gió tiến đến là lúc, như thế nào có thể bảo đảm Vu Hàm quốc căn cơ không việc gì?

Trong đầu càng nghĩ càng nhiều, Hạ Vân Kiệt bất tri bất giác xuống giường, ở trong phòng đi qua đi lại, nhưng tổng cảm giác có chút sờ không tới rõ ràng.

Đi tới, đi tới, Hạ Vân Kiệt đột nhiên sái nhiên cười.

Đây đều là quan hệ vận mệnh quốc gia vĩnh xương đại sự, lại không phải đóng cửa tạo xe nhất thời nửa khắc có thể nghĩ ra được. Lại nói tiếp chính mình đến này viễn man giới đảo cũng có một đoạn thời gian, còn chưa bao giờ chân chính đi ra ngoài nhìn xem này xa lạ thế giới, cũng chưa bao giờ đi ra viễn man giới đảo đến này hắn giới đảo, thậm chí thương mang giới thổ xem qua đâu?

Thật muốn đi ra ngoài, nói không chừng còn có thể đã bị chút dẫn dắt đâu!

Như vậy nhất tưởng, Hạ Vân Kiệt liền không muốn tiếp tục ở trong cung, theo trữ vật giới lấy ra một kiện màu

xanh trường bào thay.

Trữ vật giới là Hạ Vân Kiệt diệt sát Vạn Sát động động chủ, thuận tay theo hắn trên người được đến.

Tu di túi chính là thấp nhất cấp trữ vật pháp bảo, bên trong tồn trữ không gian lớn nhỏ thường thường cùng tu di túi bề ngoài lớn nhỏ nóc. Cũng đã nói, tồn trữ không gian càng lớn tu di túi, vật chủ muốn mang theo tu di túi cũng lại càng lớn. Không chỉ có như thế, tu di túi bởi vì là hư không thú trên người cái bụng làm, hư không thú lớn nhỏ cũng là hữu hạn, này cũng ý nghĩa làm được tu di túi lớn nhỏ cũng là có hạn, giống Hạ Vân Kiệt theo Lệ Nhất Dược trên người được đến tu di túi kỳ thật đã liền không sai biệt lắm xem như lớn nhất hào tu di túi. Bên trong không gian đại khái sáu trăm lập phương mét.

Tu di túi còn có một cái trí mạng khuyết điểm, kia đó là nó là da thú sở làm, dễ dàng hư hao.

Trữ vật giới cũng bất đồng, không chỉ có bên ngoài phi thường tiểu, nhỏ có thể mang nơi tay chỉ thượng, phi thường không hiện mắt, hơn nữa bên trong không gian cũng so với tối sa hoa tu di túi còn muốn lớn hơn rất nhiều. Giống Hạ Vân Kiệt theo Vạn Sát động động chủ trong tay thu được trữ vật giới không gian liền ước chừng là Lệ Nhất Dược kia tu di túi mười lần, cũng đủ Hạ Vân Kiệt sử dụng.

Đương nhiên tối mấu chốt còn là, trữ vật giới chính là đặc thù khoáng thạch sở chế thành, bên trong bố trí cao minh nạp hư trận pháp, phi thường chắc chắn, cho dù kịch liệt đánh nhau cũng không cần lo lắng nó hội hư hao.

Đương nhiên trữ vật giới giá cũng phi thường cao, kém cỏi nhất trữ vật giới giá đều cùng một kiện thượng phẩm địa khí tương đương. Cho nên trữ vật giới là thật chính

sa hoa hóa, cũng là người tu chân thân phận địa vị tượng trưng. Giống Vạn Sát động cũng liền động chủ cùng số ít hai ba trưởng lão có tư cách có được.

Nay Hạ Vân Kiệt đội trữ vật giới, coi như là điểu thương đổi pháo. Nếu không đường đường Vu Hàm quốc quốc chủ, ngay cả Thiết Ưng yêu vương đều là hắn tọa kỵ cường giả, còn đeo tu di túi, vậy rất điệu giá trị con người.

Về phần kia kiện màu xanh y bào, tự nhiên cũng là một kiện pháp bảo y bào. Cấp bậc không cao, chính là huyền cấp, đối với Hạ Vân Kiệt hiện tại thực lực mà nói cơ hồ không có gì phòng ngự tác dụng, bất quá lại quý ở có thể tùy ý thành lớn nhỏ đi.

Thay màu xanh quần áo, còn có tương ứng giầy, Hạ Vân Kiệt ra long phượng cung.

Ngoài cửa, không chỉ có Tử Yên đám người đều ở, liền ngay cả La Chiến cũng đã đuổi lại đây.

Từng kiêu ngạo vô cùng La Chiến, nay nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng là mọi người trung tối cuồng nhiệt tối kính sợ.

“Gặp qua quốc chủ.” Tử Yên đám người ào ào thật sâu cúi đầu thi lễ.

“Các ngươi mang ta đi quốc đô chung quanh đi dạo đi.” Hạ Vân Kiệt hướng mọi người mỉm cười gật gật đầu nói.

“Là quốc chủ!” Năm người nghe vậy lại thật sâu cúi đầu thi lễ.

“Tư dưới sẽ không tất như thế câu thúc, tùy ý một ít.” Hạ Vân Kiệt cười biến ảo khuôn mặt, sau đó chỉ chỉ chính mình tân gương mặt nói:“Ta đây là cải trang vi hành, đợi

lát nữa liền xưng hô ta là Hạ lão sư đi, nhưng đừng xưng hô cái gì quốc chủ.”

“Là quốc chủ, không, Hạ lão sư!” Tử Yên đám người thần sắc có chút mất tự nhiên sửa lời nói.

Hạ Vân Kiệt cười cười, cũng không để ý. Hắn biết nay chính mình ở Vu Hàm quốc địa vị cao thượng vô cùng, muốn tưởng làm cho Tử Yên đám người tái trở lại viễn man sơn cùng chính mình tùy ý nói giỡn là không sự thật.

Vì thế kế tiếp đoàn người ra hoàng cung.

Đối vương đều, Hạ Vân Kiệt còn thực xa lạ, không sao cả đi nơi nào, cho nên ra hoàng cung sau, liền đem đi nơi nào đều giao cho Tử Yên đám người quyết định.

Bọn họ nói đi nơi nào, hắn liền đi theo đi nơi nào.

Tử Yên đám người cũng đoán không ra Hạ Vân Kiệt tâm tư, liền mang theo hắn đi chút vương đô danh thắng cổ tích, một ít náo nhiệt thị phường.

Vương đô dân cư tổng số không nhỏ, bất quá mật độ so với trên địa cầu này quốc tế đô thị còn là rất thưa thớt rất nhiều, hơn nữa không có ô tô lui tới, cho dù Tử Yên trong miệng náo nhiệt thị phường cũng sẽ không có vẻ rất ủng đổ.

Thế tục trung còn là lấy phàm nhân vì nhiều, bất quá người tu chân cũng không thiếu, hơn mười người trung có một người trên người sẽ có pháp lực dao động, bất quá này đó có pháp lực dao động tu sĩ tuyệt đại bộ phận đều phi thường nhỏ yếu, đơn giản luận võ giả hơi cường một ít thôi. Tại đây cái tương đối cho địa cầu mà nói, cường giả hoành hành thế giới, những người này phỏng chừng cũng chỉ có thể xem như phàm nhân, chỉ có bước

quá địa vu nhất đỉnh hoặc là luyện khí kì, mới vừa rồi xem như thoát ly phàm nhân phạm trù.

Đi tới, đi tới, Hạ Vân Kiệt đột nhiên phát hiện người chung quanh có pháp lực dao động dần dần nhiều đứng lên, có chút thậm chí là địa vu tam đỉnh, Kim Đan kỳ tu sĩ.

Như vậy cảnh giới tu sĩ, ở thế tục trung đã được cho cường giả. Giống Tử Yên đám người nay cũng ngay tại địa vu tam đỉnh mà thôi, còn không có vào địa vu tứ đỉnh, nhưng bọn họ lại đều đã xem như Vu Hàm quốc nhân tài mới xuất hiện trong nhân tài kiệt xuất.

Đương nhiên những người đó đại đa số thiên phú bình thường, có chút người đã phi thường lớn tuổi, nếu không có này khác cái gì kỳ ngộ, đời này tu luyện chi đồ chạy tới cuối, Tử Yên đám người lại thiên phú rất cao, tuổi cũng trẻ, cho dù không có gặp được Hạ Vân Kiệt, về sau đột phá đến địa vu tứ đỉnh còn là nắm chắc.

“Đây là cái gì địa phương?” Hạ Vân Kiệt nhìn lướt qua bốn phía, mặt mang một tia kỳ quái sắc hỏi.

Bởi vì hắn phát hiện, nơi này rõ ràng cũng là một chỗ phường thị, nhưng nơi này khách hàng rõ ràng so với địa phương khác thiếu chút, hơn nữa rất ít có thế tục phàm nhân lui tới.

“Hạ lão sư, nơi này là vương đô tu chân phường thị, là chuyên môn làm tu sĩ sinh ý phường thị.” Tử Yên trả lời.

“Chuyên môn làm tu sĩ sinh ý tu chân phường thị?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy hơi hơi sửng sốt.

Trước kia ở địa cầu, người tu chân cực kỳ rất thưa thớt, nếu đặt ở hiện tại hắn chỗ thế giới, này người tu chân trừ bỏ như vậy vài người, dư giả thậm chí ngay cả

người tu chân đều không tính là, tự nhiên không có cái gì chuyên môn làm tu sĩ sinh ý tu chân phường thị. Cho nên cực hạn cùng trước kia thói quen tính tư duy, Hạ Vân Kiệt còn cho tới bây giờ không nghĩ tới còn có chuyên môn làm tu sĩ sinh ý tu chân phường thị.

“Đúng vậy, đây là vương đô duy nhất tu chân phường thị, cũng là Vu Hàm quốc môn quy lớn nhất tu chân phường thị.” Tử Yên trả lời.

“Thì phải là nói, địa phương khác cũng đều có tu chân phường thị ?” Hạ Vân Kiệt bật thốt lên hỏi, đầu óc tựa hồ đột nhiên nghĩ tới cái gì vậy.

“Đúng vậy, bình thường thành phố lớn đều có, đơn giản môn quy có vẻ nhỏ. Giống nay quy nạp vào quốc gia của ta Bách Sát quốc còn có liệt ưng quốc cũng đều có tu chân phường thị. Trước kia ở viễn man giới đảo, chúng ta vương đô tu chân phường thị môn quy so với bọn họ vương đô tu chân phường thị còn nhỏ không ít đâu. Nhưng hiện tại lại số chúng ta vương đô tu chân phường thị môn quy lớn nhất, rất nhiều thương gia đều ở trong này mở phân hào. Lần này quốc chủ đại phát thần uy, thu phục Vạn Sát quốc, ưng sơn các thế lực lớn, chờ tin tức truyền ra sau, rất nhanh khẳng định sẽ có càng nhiều thương gia đến ta vương đô khai phân hào.” Tử Yên trả lời, nhìn phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt tràn ngập cuồng nhiệt sùng bái.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1232 : Thanh Vân đan trai

“Thương gia? Phân hào?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cả người chấn động, hai mắt mạnh sáng ngời, sau đó ha ha cười nói:“Hảo, không sai, không sai, nơi này hảo, ta thích, chúng ta vào xem.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt liền dẫn đầu vung tay bước đi tiến phường thị.

Tử Yên đám người gặp phía trước Hạ Vân Kiệt đều biểu hiện hứng thú hời hợt, chính ngầm có chút uể oải. Nay gặp Hạ Vân Kiệt đột nhiên hưng trí tốt, đầu tiên là nao nao, mặt lộ vẻ kinh ngạc kỳ quái sắc, lập tức liền chuyển vì mừng như điên, vội vàng theo đi lên.

Bọn họ chỉ quan tâm Hạ Vân Kiệt tâm tình, về phần hắn vì sao đột nhiên trở nên hưng trí tốt vậy không phải bọn họ có thể phỏng đoán cùng truy vấn.

……

“Đi qua đi ngang qua không cần bỏ qua, đây là ta Thanh Vân phái trưởng lão thân chế thanh tâm đan, có thể làm cho tu giả nháy mắt tiến vào tu luyện trạng thái, còn có thể đi trừ tâm ma, mua 1 đưa 1, hai viên chỉ cần một khối nhị phẩm linh tinh!” Hạ Vân Kiệt vừa mới tiến vào phường thị liền nhìn đến nhất treo Thanh Vân đan trai bảng hiệu cửa hàng cửa, một người mặc trường bào, râu dài phiêu phiêu, thoạt nhìn rất có điểm tiên phong đạo cốt nam tử ở thét to.

Tiên phong đạo cốt ảnh hình người bán hàng rong tử giống nhau rao hàng liền có vẻ đủ quái dị, lại cứ hắn bán còn là người tu chân dùng thanh tâm đan, cũng không phải cái gì cao da chó, rau dưa hoa quả, liền càng hiển quái dị.

“Này?” Đến từ xa xôi địa cầu Hạ Vân Kiệt không khỏi một trận kinh ngạc, rất có tam quan tẫn hủy cảm giác.

“Vị này khách quan, vừa thấy chính là thật tinh mắt người, biết ta Thanh Vân phái chính là ta Vu Hàm quốc chừng nổi tiếng luyện đan đại phái, luyện ra đến đan dược viên viên đều là tiên đan thần dược, hiệu quả rõ rệt, không có nửa điểm tác dụng phụ. Đến mấy viên thanh tâm đan đi, mua 1 đưa 1, tận dụng thời cơ mất không hề đến a!” Kia tiên phong đạo cốt điếm tiểu nhị gặp Hạ Vân Kiệt nhìn hắn sững sờ, còn tưởng rằng hắn có hứng thú, vội vàng vẻ mặt nhiệt tình đón nhận đi, đem nhà mình sản phẩm cấp thổi hoa rơi đầy trời.

“Ngươi lão nhân này, chớ có nói hươu nói vượn, các ngươi Thanh Vân phái lại xem như cái gì luyện đan đại phái? Liền ngươi này thanh tâm đan, có thể ở nửa nén hương làm cho tu giả tiến vào tu luyện trạng thái liền tính không sai, còn không biết ngượng lấy đến thổi phồng lửa người, nói hai viên bán một khối nhị phẩm linh tinh, ta xem nhiều lắm cũng liền giá trị cái hai ba mươi khối nhất phẩm linh tinh.” La Chiến là mọi người trung tính cách tối kiêu ngạo, tương đối mà nói cũng là tối không thể gặp lừa gạt hành vi, hắn gặp kia điếm tiểu nhị thế nhưng lôi kéo Hạ Vân Kiệt đem hắn thanh tâm đan cấp thổi hoa rơi đầy trời, nhất thời liền phát hỏa, tiến lên một bước liền quát mắng nói.

“Uy, ngươi đây là cái gì ánh mắt, thế nhưng nói ta Thanh Vân phái luyện chế…… A, a, vị này tiên nhân tiền bối vừa thấy đó là cao nhân, tiểu điếm chính là tiểu bản sinh ý, ngài lão liền đại nhân không nhớ tiểu nhân tội, đừng cùng tiểu nhân chấp nhặt.” Kia tiên phong đạo cốt điếm tiểu nhị gặp La Chiến thế nhưng phá hư hắn sinh ý, nhất thời có chút căm tức, há mồm liền phản bác đi qua, bất quá nói vừa mới mở miệng, hắn liền cả người run lên đẩu, đầu đầy đại hãn theo cái trán ngã nhào xuống dưới.

Bởi vì hắn đột nhiên phát hiện La Chiến bên hông thế nhưng treo tu di túi.

Tu di túi a, kia nhưng là không gian pháp bảo, cũng không phải là cái gì hàng thông thường, không có Kim Đan kỳ hoặc là địa vu tam đỉnh đã ngoài tu sĩ, lại hoặc là xuất thân phi thường hiển quý gia tộc đệ tử, áp căn sẽ không tư cách đeo a! Cho dù bọn họ Thanh Vân phái, cũng chỉ có chưởng môn cùng trưởng lão mới xứng có tu di túi. Mà trước mắt người này thế nhưng đeo có tu di túi, không chỉ có như thế, kia điếm tiểu nhị tròng mắt vừa chuyển, lơ đãng thế nhưng nhìn đến cùng La Chiến cùng một chỗ bốn người trẻ tuổi, mỗi người bên hông thế nhưng cũng đều treo một cái tu di túi.

Điếm tiểu nhị nhất thời cả người lại run lên một chút, mồ hôi trên trán máng xối càng thêm vui.

Ngoan ngoãn, này năm người trên người đeo tu di túi số lượng đã để được với hắn Thanh Vân phái toàn bộ môn phái tu di túi số lượng.

“Được rồi La Chiến, đừng làm khó dễ vị này tiểu nhị. Hắn là việc buôn bán, tự nhiên là vương bà bán qua mèo khen mèo dài đuôi.” Hạ Vân Kiệt khoát tay cười nói.

Hắn nguyên bản liền sinh hoạt tại phố phường bên trong, thậm chí còn thường xuyên cùng Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh cùng đi chợ mua đồ ăn, đi một ít chợ đêm quán đào tiểu thương phẩm, kia điếm tiểu nhị thét to tuy rằng chỉ có hư danh không ít, nhưng ngược lại cho Hạ Vân Kiệt một tia thân thiết cảm giác, làm cho hắn có loại phảng phất về tới địa cầu cảm giác.

“Là lão sư.” La Chiến gặp Hạ Vân Kiệt tựa hồ cũng không thích hắn như thế răn dạy kia điếm tiểu nhị, không khỏi có chút sợ hãi, vội vàng cúi đầu nói.

Kia điếm tiểu nhị gặp Hạ Vân Kiệt quần áo áo xanh, trên người đừng nói tu di túi, liền ngay cả một kiện quý báu điểm ngọc phù linh tinh đều không thấy được một khối, còn tưởng rằng hắn chính là cái bình thường tu sĩ, thậm chí rất khả năng chính là cái mới ra đời tu sĩ, thế này mới hướng hắn đại lực đẩy mạnh tiêu thụ thanh tâm đan, đem Thanh Vân phái cùng thanh tâm đan cấp thổi hoa rơi đầy trời. Khả vạn vạn không nghĩ tới, này đoàn người trung, trước mắt vị này bị hắn xem thành là cái bình thường tu sĩ, thậm chí chính là cái mới ra đời tu sĩ thế nhưng mới là lão đại. Thậm chí kia đeo tu di túi người trẻ tuổi bởi vì hắn câu nói đầu tiên có vẻ kinh sợ, hiển nhiên chính là cái người hầu phân.

Ngay cả người hầu đều đeo tu di túi, nhưng lại là năm!

Điếm tiểu nhị nhất thời bị dọa đến thiếu chút nữa hồn đều phải bay.

“Tiểu nhị, ngươi không cần sợ, sinh ý thôi, vốn chính là một cái nguyện bán một cái nguyện mua hành vi. Chính là lần sau không cần thổi quá mức.” Hạ Vân Kiệt gặp điếm tiểu nhị sợ tới mức không được, cười vỗ vỗ bờ vai của hắn nói.

“Bỉ nhân họ Trương, là Thanh Vân đan trai chưởng quầy, vị này tiên nhân nói là, về sau chúng ta nhất định chú ý.” Ở điếm tiểu nhị đem đầu điểm cùng con gà con mổ thóc bình thường khi, lại một vị cũng có tiên phong đạo cốt hình tượng nam tử đi ra, cực kì khiêm tốn khách khí đối Hạ Vân Kiệt chắp tay thi lễ nói.

Ba ngàn giới lấy tiên vi tôn, ở không rõ ràng lắm đối phương thân phận cùng tu vi khi, xưng hô đối phương là tiên nhân là một loại tôn xưng.

Này nam tử là Thanh Vân đan trai chưởng quầy, đối với bình thường tu sĩ mà nói coi như là có nhất định thân

phận địa vị, nay đối Hạ Vân Kiệt như vậy khách khí tôn kính, hiển nhiên hắn đã phát hiện Hạ Vân Kiệt này đoàn người "Phi phú tức quý".

"Sinh ý thôi, tổng yếu lấy chân thành đối người, tổng yếu vật mĩ giới liêm, như vậy khả năng làm cửu viễn, khả năng khách nguyên không ngừng, sinh ý thịnh vượng!" Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó liền bước đi vào Thanh Vân đan trai.

Thanh Vân đan trai hiển nhiên tại đây một thế hệ còn là có điểm danh dự, bên trong khách hàng còn không thiếu. Bất quá đại bộ phận đều là mua giống thanh tâm đan linh tinh đan dược. Bất quá cuối cùng thành giao giá lại không điểm tiểu nhị kêu la cao như vậy, nhưng thật ra cùng La Chiến nói được giống hệt nhau, liền hai ba mươi khối nhất phẩm linh tinh.

Đương nhiên Thanh Vân đan trai cũng không có gì sa hoa hóa, tối cao cấp đan dược cũng liền thượng phẩm huyền đan.

Đan dược phẩm chất cùng linh dược phẩm chất phân chia là tương đối ứng, đồng dạng là huyền cấp, địa cấp, thiên cấp, thánh cấp, tiên cấp cùng thần cấp lục đại phẩm chất. Huyền đan đối địa vu nhất, nhị đỉnh hoặc là luyện khí, Trúc Cơ tu sĩ có đại dùng được, địa đan đối địa vu tam đỉnh, tứ đỉnh hoặc là kim đan, Nguyên Anh kỳ tu sĩ có đại dùng được, thiên đan đối địa vu ngũ đỉnh, lục đỉnh, hoặc là xuất khiếu kì, phân thần kì tu sĩ có đại dùng được. Thánh đan đối sở hữu thiên vu hoặc là thiên tiên lấy hạ đều có đại dùng được. Về phần tiên đan, thần đan, danh như ý nghĩa, kia đó là thần tiên cấp bậc dùng đan dược.

Mỗi một cái đại cấp bậc đan dược lại phân thượng phẩm, trung phẩm, hạ phẩm ba cái tiểu cấp bậc. Tuy rằng chính là tiểu cấp bậc chênh lệch, nhưng dược hiệu,

đan dược tác dụng phụ đằng đằng lại kém rất lớn. Về phần kém nhất đại cấp bậc, kia đan dược hiệu quả liền lại thiên soa địa biệt.

Tựa như này Thanh Vân đan trai sở thụ đan dược, nếu là có thể có địa đan cấp bậc, chỉ sợ này Thanh Vân đan trai lập tức liền thượng một cái cấp bậc. Trên thực tế, lợi hại nhất chưởng môn cũng cũng chỉ có nguyên anh sơ kỳ cảnh giới. Nếu bọn họ thật có thể luyện chế ra địa đan cấp bậc đan dược, kia cũng khẳng định là lưu trữ chính mình dùng, luyến tiếc lấy ra nữa bán ra.

Bất quá dù là Thanh Vân đan trai có thể bán ra tối cao cấp đan dược chính là thượng phẩm huyền đan, này thượng phẩm huyền đan giá cũng làm cho tuyệt đại bộ phận người nhìn mà khiếp bước.

Một hạt thượng phẩm huyền đan yết giá thế nhưng cần 5 khối tam phẩm linh tinh, cũng đã nói nếu đem mua này thượng phẩm huyền đan linh tinh lấy đến mua thanh tâm đan, đều có thể đem thanh tâm đan làm đậu tử đến hạp chơi.

Phải biết rằng lúc trước ở vạn man sơn, lấy Tử Yên thân phận toàn bộ giá trị con người cũng liền một trăm đến khối tam phẩm linh tinh. Về phần Diệp Thông đám người tự nhiên liền càng thiếu, chỉ sợ cũng liền đủ hắn mua cái ba bốn viên thượng phẩm huyền đan.

“Trương chưởng quầy, phiền toái ngươi đem ngươi nơi này sở hữu thượng phẩm huyền đan mỗi dạng lấy hai viên cho ta đánh giá.” Hạ Vân Kiệt thượng đại biểu khách quý lầu hai đan dược quầy, tùy tay chỉ chỉ trong quầy dùng hộp ngọc trân mà trọng chi trang lên thượng phẩm huyền đan, thuận miệng nói.

Trương chưởng quầy vừa nghe Hạ Vân Kiệt lời này, cả người đều nhịn không được run lên run lên.

Thanh Vân đan trai có thể luyện chế thượng phẩm huyền đan tổng cộng cũng liền ba loại, mỗi loại số lượng không vượt qua 4 viên, giống như vậy cấp bậc đan dược, một năm cũng khó bán ra mấy lạp, chân chính bán động còn là dưới lầu này hạ phẩm huyền đan, trung phẩm huyền đan. Nay Hạ Vân Kiệt vừa mở miệng sẽ muốn bọn họ trong tiệm một nửa thượng phẩm huyền đan, lại như thế nào không cho Trương chưởng quầy khiếp sợ.

Cũng may La Chiến đám người bên hông đều treo tu di túi, nếu không Trương chưởng quầy thực nghĩ đến Hạ Vân Kiệt là ở nói giỡn. 6 viên thượng phẩm huyền đan, thì phải là ba mươi khối tam phẩm linh tinh a!

“Hảo, hảo, tiên nhân thỉnh sau đó, ta này liền cho ngươi lấy đến.” Trương chưởng quầy vội vàng nói, thanh âm đều có chút run run.

Sau đó Trương chưởng quầy thật cẩn thận đem trang có thượng phẩm huyền đan hộp ngọc nhất nhất lấy ra, giống như sợ cấp khái bính suất hỏng rồi dường như.

Hạ Vân Kiệt cười cười, tùy tay lấy ra một loại tên là ngưng dịch huyền đan thượng phẩm huyền đan, đặt ở trong tay nhìn nhìn, sau đó tùy tay cấp ném vào miệng.

“Này……” Trương chưởng quầy đương trường liền há to miệng ba, hai mắt thẳng ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt miệng, tựa hồ hận không thể theo trong ánh mắt vươn một đôi tay đến, theo miệng hắn đem kia viên ngưng dịch huyền đan cấp khu đi ra.

Ông trời, đây chính là ngưng dịch huyền đan a, là luyện khí kì tu sĩ đánh sâu vào Trúc Cơ kì khi dùng thượng phẩm huyền đan, so với này khác thượng phẩm huyền đan đều còn muốn quý thượng một ít, một hạt cần sáu

khối tam phẩm linh tinh đâu, tuyệt đại đa số luyện khí kì tu sĩ chung thứ nhất sinh ra được là vì mua không nổi này ngưng dịch huyền đan, mà sinh sôi tạp ở tại luyện khí kì, chung thân không thể trở thành Trúc Cơ kì tu sĩ. Khả trước mắt vị này thế nhưng giống hạp đậu tử giống nhau, tùy tay liền cầm lấy một hạt ném miệng.

Bất quá càng làm cho Trương chưởng quầy mở lớn miệng là, tên kia thế nhưng còn lộ ra một tia bất mãn sắc, thì thào câu:“Liền như vậy điểm linh lực dược hiệu coi như là thượng phẩm huyền đan, hơn nữa đan luyện hỏa hậu thực không đủ, còn có đan phù cũng rất đơn giản a!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1233 : Món lãi kếch sù ngành sản xuất

Nghe xong tên kia mà nói, Trương chưởng quầy nếu không phải cố kỵ đến hắn tùy tùng bên hông đều treo tu di túi, hắn thật muốn xông lên đi theo Hạ Vân Kiệt tư đánh một phen.

Thượng phẩm huyền đan a, đây chính là chân chính Thanh Vân phái trưởng lão mới có thể luyện chế đan dược, hơn nữa thành đan dẫn còn phi thường thấp. Mỗi một viên đan tiêu hao đại lượng trân quý dược liệu không nói, nhưng lại muốn tiêu hao trưởng lão đại lượng thời gian cùng tinh thần pháp lực. Nay đổ tốt, đến người này trong miệng, thế nhưng nói như vậy điểm linh lực dược hiệu cũng có thể tính thượng phẩm huyền đan, thế nhưng còn nói này đan dược hỏa hậu không đủ, đan phù đơn giản!

Đan phù tái phức tạp một ít, thì phải là địa đan, toàn bộ vu hàm quốc lại có vài môn phái có thể luyện chế ra đến?

Hạ Vân Kiệt hiển nhiên không ý thức được chính mình hành động cùng lời nói đối Trương chưởng quầy đánh sâu vào có bao nhiêu lớn, hạp một hạt ngưng dịch huyền đan sau, hắn lại tùy tay lấy ra mặt khác một hạt huyền đan, lại ném vào miệng.

Nhìn lại một hạt thượng phẩm huyền đan rơi vào Hạ Vân Kiệt miệng, Trương chưởng quầy rốt cục thân mình đột nhiên chấn động, vội vàng một tay lấy sở hữu đan dược cấp lãm lên.

Nói đùa, đây chính là thượng phẩm huyền đan, không phải thanh tâm đan a, có thể linh tinh đều còn không có phó sẽ theo liền hạp đùa sao?

“Lớn mật!” Tử Yên đám người gặp chưởng quầy thế nhưng đột nhiên đem đan dược cấp lãm đứng lên, nhất thời giận dữ.

Nhưng thật ra Hạ Vân Kiệt nao nao, sau đó giật mình tỉnh ngộ, sái nhiên cười, hướng Tử Yên đám người khoát tay, sau đó trong tay không biết khi nào hơn một khối tứ phẩm linh tinh.

Tứ phẩm linh tinh chiết xạ màu tím quang mang, tản ra làm cho người ta lòng say linh lực dao động, Trương chưởng quầy đương trường tròng mắt liền trợn tròn, bật thốt lên kinh hô:“Tứ phẩm linh tinh!”

Trương chưởng quầy này tứ phẩm linh tinh nhất kêu ra, đan trai sở hữu khách hàng tất cả đều quay đầu nhìn phía Hạ Vân Kiệt bàn tay trung tứ phẩm linh tinh, tròng mắt tựa hồ đều biến thành cùng tứ phẩm linh tinh giống nhau màu tím.

“Hiện tại đây là của ngươi.” Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó đem tứ phẩm linh tinh đặt ở quầy, tái sau đó nhẹ nhàng đẩy ra Trương chưởng quầy nắm cả trang có huyền đan hộp ngọc tay.

“Của ta?” Trương chưởng quầy như là đang nghe thiên thư giống nhau, tay không ý thức liền dời đi.

Phải biết rằng một khối tứ phẩm linh tinh có thể đổi một trăm khối tam phẩm linh tinh, này một khối là đủ đem bọn họ trong tiệm thượng phẩm huyền đan toàn bộ càn quét còn có dư thừa.

Hạ Vân Kiệt lại lần nữa cười cười, lại cầm lấy cuối cùng một loại thượng phẩm huyền đan trực tiếp cấp ném vào miệng.

Lần này Hạ Vân Kiệt không tái nhíu mày, mà là khóe miệng dật ra một tia vui sướng mỉm cười. Đương nhiên Hạ Vân Kiệt khóe miệng dật ra mỉm cười cũng không phải vừa lòng này viên đan phẩm chất, trên thực tế, này viên đan so với kia ngưng dịch huyền đan còn muốn lạn. Bất quá như vậy lạn đều có thể bán 5 khối tam phẩm linh tinh, nếu luyện chế này đan dược tài liệu cũng không sang quý, kia còn có so với buôn bán đan dược càng kiếm tiền, nhanh hơn tụ vơ vét của cải phú sinh ý thôi?

Hạ Vân Kiệt không khỏi nhớ tới ở địa cầu khi, hắn cùng Tô Chỉ Nghiên, Dương Tiếu Mai còn có Chung Dương Dĩnh các nàng cùng nhau kinh doanh “Nhiên nhã” Đồ trang điểm sinh ý.

Đó là chân chính món lãi kếch sù sinh ý! So với Tô Chỉ Nghiên ở Châu Phi muốn làm công trình, đầu tư, so với Chung Dương Dĩnh bán lẻ nghiệp, không biết đến tiền thoải mái mau lẹ bao nhiêu.

Hiện tại ở trong này Hạ Vân Kiệt tựa hồ lại thấy được như vậy một môn sinh ý. Mà tại đây phía trước, bởi vì đã bị địa cầu cố định thói quen tư duy hạn chế, hắn cho tới bây giờ không nghĩ tới người tu chân trong lúc đó kỳ thật cũng là có thể việc buôn bán, nhưng lại là thật lớn sinh ý.

“Trương chưởng quầy, luyện chế này ngưng dịch huyền đan đều cần cái gì dược liệu, này đó dược liệu lại cần bao nhiêu, khả phương tiện báo cho biết?” Lại tùy tay đem còn thừa 3 viên thượng phẩm huyền đan cầm lấy đến xem xem, Hạ Vân Kiệt chỉ chỉ ngưng dịch huyền đan hỏi.

Ngưng dịch huyền đan giá tuy rằng sang quý, bất quá cũng là viễn man giới đảo có vẻ lưu hành một loại đại chúng hoá đan dược, trừ bỏ luyện chế thủ pháp các

môn đều có chút độc đáo tâm đắc kỹ xảo ở bên trong, đan phù cũng đều là cần giữ bí mật ở ngoài, kỳ thật luyện chế ngưng dịch huyền đan cần cái gì tài liệu cũng không phải cái gì bí mật. Cho nên Trương chưởng quầy nghe vậy lập tức không chút do dự cung kính trả lời:“Hồi tiên nhân, luyện chế ngưng dịch huyền đan cần ngưng nguyên quả, bích dịch thảo, còn có địa ô căn 3 dạng dược liệu. Này 3 dạng dược liệu trung trừ bỏ ngưng nguyên quả có vẻ trân quý ở ngoài, còn lại hai loại đều thực tiện nghi.”

“Nga, kia ngưng nguyên quả bao nhiêu một cái? Luyện chế một hạt ngưng dịch huyền đan lại cần bao nhiêu cái ngưng nguyên quả đâu?” Hạ Vân Kiệt lại hỏi.

“Ngưng nguyên quả bình thường một cái hai mươi khối nhị phẩm linh tinh, nếu có thể một lần ngưng đan thành công mà nói, kỳ thật một cái ngưng nguyên quả liền cũng đủ luyện chế một hạt ngưng dịch huyền đan, nhưng trên thực tế, nếu mười lần có một lần thành công liền phi thường không sai. Ngài là cao nhân, hẳn là biết luyện đan là một kiện phi thường hao tâm tổn sức háo lực sự tình. Này mười lần nếu có thể luyện chế thành công cũng liền thôi, nếu bằng không, thật đúng là cũng chỉ là kiếm như vậy điểm vất vả tiền.” Trương chưởng quầy trả lời.

Hạ Vân Kiệt từ chối cho ý kiến cười gật gật đầu, trong lòng lại suy nghĩ, mười lần thành công một lần thu lợi cũng đã xem như phi thường dày, nếu là ba năm lần, thậm chí một lần tựu thành công đâu? Kia quả thực chính là cướp linh tinh a.

Quả nhiên luyện đan này một hàng nghiệp là món lãi kếch sù ngành sản xuất, hẳn là nghĩ biện pháp phát triển mạnh, như vậy không chỉ có có thể kiếm thủ đại lượng linh tinh, hơn nữa nếu là đem đan trai mở đầy các nơi, cũng có thể càng phương diện hỏi thăm sưu tập có liên

quan Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh hành tung còn có thay đổi người căn cốt linh dược tin tức.

Luyện đan là món lãi kếch sù ngành sản xuất, kia luyện khí phỏng chừng cũng là món lãi kếch sù ngành sản xuất. Nếu có thể giống Chung tỷ mở chuỗi siêu thị giống nhau đem này Vu Hàm quốc đan trai cùng bảo khí các mở đầy thương mang giới thậm chí toàn bộ ba ngàn giới, Vu Hàm quốc làm sao sầu không có biện pháp thu liễm đại lượng tài phú duy trì Bành Thiên Võ đám người tu luyện? Làm sao sầu hỏi thăm thu thập không đến có liên quan Trầm Lệ Đề các nàng cùng thay đổi nhân căn cốt linh dược tin tức đâu?

Hạ Vân Kiệt càng muốn ý nghĩ càng trong sáng, tâm tình cũng càng tốt, ha ha cười, nói:“Còn phiền toái Trương chưởng quầy chuyển cáo nhà ngươi chưởng môn, mười ngày sau, thỉnh hoàng cung nhất tự.”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt liền xoay người xuống lầu, chuẩn bị tiếp tục cuống tu chân phường thị.

“Hoàng cung nhất tự? Hoàng cung nhất tự? A!” Trương chưởng quầy gặp Hạ Vân Kiệt đột nhiên ném xuống một câu, nói muốn mời bọn họ chưởng môn mười ngày sau nhất tự, liền theo bản năng thì thào địa danh, nhất thời thế nhưng không có thể nhớ tới hoàng cung là cái gì địa phương, chờ hắn ý thức được hoàng cung đó là Vu Hàm quốc quốc chủ ở nơi khi, nhất thời cả người đều sợ run cả người, vội vàng đuổi theo đi, hỏi:“Không biết tiên nhân như thế nào xưng hô? Hoàng cung thật lớn, chưởng môn lại nên báo thượng ai danh hào, đi nơi nào tìm ngài?”

Theo Hạ Vân Kiệt cũng có một đoạn thời gian, Diệp Thông nay đã so với Tử Yên đám người càng hiểu biết Hạ Vân Kiệt tính nết. Tuy rằng còn không hiểu được Hạ Vân Kiệt vì cái gì đột nhiên làm ra muốn mời nho nhỏ

Thanh Vân phái chưởng môn mười ngày sau đến hoàng cung nhất tự, nhưng còn là lĩnh hội ý tứ của hắn, gặp Trương chưởng quầy đuổi theo hỏi, vội vàng ngăn lại hắn, bám vào hắn bên tai thấp giọng nói một tiếng.

Đương trường Trương chưởng quầy sợ tới mức hai chân mềm nhũn, thiếu chút nữa sẽ muốn đặt mông ngồi ở mặt đất.

Ngoan ngoãn, vừa rồi nói với hắn nói nhân dĩ nhiên là tân nhậm quốc chủ, trách không được hắn bên hông rõ ràng không có treo tu di túi, nhưng tùy tay liền xuất ra linh tinh, nguyên lai hắn ngón tay kia không chớp mắt giới tử, dĩ nhiên là trữ vật giới!

Trời ạ! Trữ vật giới!

Ngay tại Trương chưởng quầy sợ tới mức hai chân như nhũn ra, mãn đầu óc tương hồ khi, Hạ Vân Kiệt đám người đã ly khai Thanh Vân đan trai, lưu lại cố ý nhắc nhở Trương chưởng quầy Diệp Thông cũng đã xoay người đuổi theo Hạ Vân Kiệt.

Trương chưởng quầy mãnh vừa nhấc đầu gặp trước mắt đã không thấy bóng người, vội vàng đuổi tới ngoài cửa, xa xa hướng tới Hạ Vân Kiệt đám người rời đi phương hướng, quỳ xuống đất đã bái ba bái, nhìn xem trong tiệm khách hàng còn có điểm tiểu nhị đám người vẻ mặt mạc danh kỳ diệu.

Bất quá Trương chưởng quầy không chút nào không để ý, theo mặt đất đi lên, sau đó vẻ mặt kích động quát:“Mau, mau, cho ta chuẩn bị tọa kỵ, ta muốn lập tức hồi tông môn.”

Ta Vu Hàm quốc tân đăng cơ quốc chủ a, liền ngay cả vạn tượng kì Vạn Sát động động chủ đều bị hắn một kiếm diệt sát, vạn tượng kì Thiết Ưng yêu vương đều

phải cúi đầu làm hắn tọa kỵ. Như thế thần thông quảng đại, uy vũ vô cùng quốc chủ thế nhưng muốn triệu kiến Thanh Vân môn chưởng môn, đây là loại nào khó lường đại sự!

Trương chưởng quầy cơ hồ đã thấy được Thanh Vân phái vô cùng huy hoàng tương lai, cũng nhìn đến chính mình bằng này trở thành Thanh Vân phái đang hồng đệ tử tương lai.

……

Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không lại đi quan tâm chính mình đi rồi Trương chưởng quầy kích động không hiểu cùng hỏa liệu khẩn cấp, ở Tử Yên đám người cùng đi hạ, Hạ Vân Kiệt lại đi dạo một ít đan trai, còn có bán ra pháp bảo cửa hàng, cũng đi dạo một ít trực tiếp bán ra dược liệu, khoáng thạch linh tinh cửa hàng.

Hạ Vân Kiệt phát hiện ở vương đô bán ra đan dược tối cao cũng ở trung phẩm địa đan, pháp bảo cao nhất cấp cũng ở giữa phẩm huyền khí. Dược liệu, khoáng thạch linh tinh cũng tẫn đều là lấy bình thường vì chủ, rất ít có nhìn đến địa cấp dược liệu hoặc là có thể luyện chế địa khí khoáng thạch tài liệu.

Ở vương đô khai điếm trừ bỏ viễn man giới đảo bản thổ cửa hàng, cũng có đến từ phụ cận một ít giới đảo thế lực ở trong này mở chi nhánh, cũng không có cái gì thương mang giới thổ thượng thế lực lớn ở trong này khai phân hào.

Này đó đều ở Hạ Vân Kiệt dự kiến bên trong, dù sao Vu Hàm quốc chính là cái tích xa tiểu giới đảo, liền cùng địa cầu một cái lạc hậu thôn trấn giống nhau, như thế nào khả năng nổi danh đắt tiền này nọ bán ra đâu? Càng không thể có thể có xa xỉ phẩm bài đem kỳ hạm điếm khai ở thâm sơn cùng cốc nơi.

Bất quá này hết thảy đều chút không ảnh hưởng Hạ Vân Kiệt lúc này sung sướng tâm tình.

Thâm sơn cùng cốc không sợ, có thể thêm đại kiến thiết độ mạnh yếu, bắt nó kiến thành thế nhân chú ý phồn hoa nơi!

Sản xuất đan dược phẩm giai thấp, luyện chế pháp bảo phẩm giai thấp, cũng không sợ, Hạ Vân Kiệt đứng ở tam đại thượng cổ vu tộc cự nhân trên vai, hắn ngực có khâu hác, có hắn chỉ điểm, không sợ luyện chế không ra tốt đan dược, tốt pháp bảo.

Đến lúc đó cuồn cuộn không ngừng đan dược, pháp bảo theo Vu Hàm quốc chảy về phía thương mang giới, thậm chí trong tương lai chảy về phía ba ngàn giới, kia còn không tài nguyên cuồn cuộn? Khi đó làm sao cần phát sầu Vu Hàm quốc tướng sĩ con dân tu luyện tài nguyên?

Bởi vì linh khí cằn cỗi, tu luyện tài nguyên khuyết thiếu, địa cầu cùng Tu Chân Giới đi lên mặt khác một cái hoàn toàn bất đồng phát triển đường.

Bọn họ bắt đầu công nghiệp thời đại, bọn họ đi lên tin tức thời đại, bọn họ thậm chí thành lập Tu Chân Giới không thể tưởng tượng đầy đủ buôn bán hệ thống.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt ở địa cầu đối buôn bán một điểm cũng không ham thích, nhưng nói như thế nào cũng là mắt thấy tai nghe, bên người lại có hai vị buôn bán giới truyền kỳ thức nữ nhân, đối buôn bán tầm quan trọng lý giải cùng khứu giác có lẽ so với bất quá thế giới này chân chính lợi hại thương nhân, nhưng so với Bành Thiên Võ các trưởng lão lại mạnh hơn rất nhiều.

“Đi vu điện, triệu chúng trưởng lão tới gặp ta.” Hạ Vân Kiệt đem tu chân phường thị đại khái đi dạo một lần, đối

bên người Tử Yên đám người nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1234 : Lâu dài chi kế

Vạn đô sơn, vu điện.

Bành Thiên Võ các trưởng lão vẻ mặt khó hiểu nhìn đều tự bàn dài trước bãi đặt đan dược cùng pháp bảo.

Này đó đan dược cùng pháp bảo phẩm giai cũng không cao, đan dược tối cao phẩm giai là địa đan, mà pháp bảo phẩm giai tối cao cũng ở trung phẩm huyền khí.

Nay ngay cả Vạn Sát động cùng ưng sơn đều thành Vu Hàm quốc phụ thuộc thế lực, Vu Hàm quốc quốc lực tăng vọt, tài phú kịch liệt bạo tăng, Bành Thiên Võ các trưởng lão cũng là đi theo nước lên thì thuyền lên, nhãn giới so với trước kia không biết cao bao nhiêu, tự nhiên là xem không hơn này đó phẩm giai không cao đan dược cùng pháp bảo.

“Không biết chưởng môn cấp gọi chúng ta tiến đến, là vì chuyện gì?” Lôi Chấn Thiên tính tình nhất vội vàng xao động, nhịn không được dẫn đầu hỏi.

Vu điện, là Vu Hàm môn nghị sự nơi, nếu vô này hắn tướng sĩ ở đây, Lôi Chấn Thiên đám người còn là thói quen xưng Hạ Vân Kiệt là chưởng môn.

“Các ngươi xem này đan dược cùng pháp bảo phẩm giai như thế nào?” Hạ Vân Kiệt mỉm cười hỏi.

“Đối ở trước kia, đổ miễn cưỡng xem như hảo đan dược, hảo pháp bảo, chính là nay chúng ta cũng là chướng mắt.” Lôi Chấn Thiên trả lời, trên mặt biểu tình càng phát ra nghi hoặc khó hiểu.

Phải biết rằng chưởng môn là có được tranh bá toàn bộ thương mang giới cường giả, như thế nào thế nhưng hội

đột nhiên quan tâm khởi bực này ngay cả bọn họ đều chướng mắt đan dược cùng pháp bảo đâu?

“Các ngươi cũng biết này đan dược, này pháp bảo định giá bao nhiêu? Phí tổn lại bao nhiêu?” Hạ Vân Kiệt tiếp tục mỉm cười hỏi.

“Từ ta Tiểu Lôi lên làm trưởng lão sau, cũng rất ít đi cuống phường thị, nay đan dược, pháp bảo ra sao giá cũng không rõ ràng. Huống hồ ta Tiểu Lôi cũng không phải luyện đan sư, luyện khí sư, lại nào biết đâu rằng này đó đan dược, pháp bảo luyện chế phí tổn. Việc này phải hỏi Cổ Sương trưởng lão cùng Lý Vân Thiên trưởng lão, bọn họ một cái am hiểu luyện khí, một cái am hiểu luyện đan.” Lôi Chấn Thiên gãi gãi đầu nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Lôi Chấn Thiên này mãnh mãng đại hán lại tự xưng chính mình là Tiểu Lôi, nhịn không được lại khởi một thân nổi da gà, tức giận trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái nói:“Ngươi nếu không biết, để làm chi nhiều như vậy vô nghĩa!”

Lôi Chấn Thiên nay nhưng thật ra đã biết điểm Hạ Vân Kiệt tính tình, nghe vậy rụt hạ đầu, hắc hắc cười ngượng, nhìn xem Hạ Vân Kiệt lại nhịn không được trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, sau đó đem ánh mắt chuyển hướng về phía Cổ Sương cùng Lý Vân Thiên trưởng lão.

Cổ Sương cùng Lý Vân Thiên dù sao đều là trưởng lão trung tối am hiểu luyện khí cùng luyện đan trưởng lão, đổ còn hiểu biết một ít giá thị trường, cầm lấy một ít đan dược cùng pháp bảo, đại khái phân tích một lần.

“Oa, kia chẳng phải là món lãi kếch sù? Này gian thương, một ngày nào đó lão tử đi xốc bọn họ cửa hàng!” Lôi Chấn Thiên nghe xong sau, lập tức hét lên.

“Lôi trưởng lão, chớ có hồ ngôn loạn ngữ. Ngươi cũng biết bồi dưỡng một vị luyện đan sư cùng luyện khí sư có bao nhiêu khó khăn? Ngươi cũng biết luyện chế như vậy một hạt đan dược, như vậy một kiện pháp bảo cần tiêu hao bao nhiêu pháp lực tinh thần? Ngươi cũng biết cũng không phải mỗi một vị luyện đan sư cùng luyện khí sư trình độ đều là giống nhau, có chút kém một ít, thất bại nhiều lắm lần, vốn gốc vô về đều là tầm thường việc.” Cổ Sương cùng Lý Vân Thiên ào ào xuất khẩu trách cứ Lôi Chấn Thiên nói.

“Mặc kệ nói như thế nào, bởi vì luyện đan sư cùng luyện khí sư rất thưa thớt, đan dược cùng pháp bảo này ngành sản xuất còn là món lãi kếch sù.” Hạ Vân Kiệt ở phía sau mở miệng nói.

Gặp chưởng môn duy trì chính mình quan điểm, Lôi Chấn Thiên trên mặt không khỏi lộ ra một tia đắc ý sắc. Bất quá Chân Minh Sơn trên mặt cũng lộ ra một tia có chút suy nghĩ biểu tình, do dự hạ, đứng dậy thi lễ nói:“Hay là chưởng môn tưởng quảng khai hiệu buôn, bán đan dược cùng pháp bảo?”

“Ta nói Chân trưởng lão ngươi nói bậy bạ gì đó? Nay ta Vu Hàm quốc có chưởng môn tọa trấn, đại sát tứ phương, ngay cả Vạn Sát động cùng ưng sơn đều thần phục cùng ta quốc, về sau tài nguyên cuồn cuộn, thế nào còn cần mở cái gì hiệu buôn, việc buôn bán a!” Lôi Chấn Thiên lập tức vẻ mặt mất hứng nói.

“Hiện tại tài nguyên cuồn cuộn, tự nhiên là đủ chúng ta Vu Hàm quốc sở dụng, nhưng ta Vu Hàm quốc có chưởng môn tọa trấn, chắc chắn cấp tốc trở nên cường đại đứng lên, đến lúc đó này tài nguyên chỉ sợ cũng không đủ. Tựa như ngươi ta giống nhau, trước kia sử dụng bất quá cũng liền đỉnh cấp huyền khí, nay lại chỉ có địa khí mới vừa rồi có thể vào chúng ta mắt. Kia những người khác đâu? Chờ bọn hắn thực lực tăng trưởng đến

trình độ nhất định, này đó ở phường thị thụ giới xa xỉ đan dược, pháp bảo, chỉ sợ cũng nhập không được bọn họ mắt, đối bọn họ tu luyện tiến độ giúp cũng không lớn.” Chân Minh Sơn phản bác nói.

“Chúng ta có chưởng môn tọa trấn sợ cái gì, chờ tài nguyên không đủ, tái quét ngang La Phù cung đó là, không những đi liền quét ngang toàn bộ thương mang giới!” Lôi Chấn Thiên vỗ trong ngực, vẻ mặt không sao cả nói.

“Làm càn! Quét ngang thương mang giới? Có phải hay không còn muốn đến cái thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết?” Hạ Vân Kiệt sắc mặt đột nhiên trầm xuống dưới, trong thanh âm lộ ra một tia lạnh như băng cùng phẫn nộ.

“Đệ tử không dám!” Lôi Chấn Thiên gặp Hạ Vân Kiệt tức giận, sợ tới mức vội vàng quỳ trên mặt đất, nơm nớp lo sợ nói.

“Trong lòng không muốn! Ngày xưa Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc tấn công ta Vu Hàm quốc khi, ngươi là gì tâm tình? Nay đổ tốt, cánh còn không có dài cứng rắn, ngươi thế nhưng đã nghĩ đến vô duyên vô cớ tấn công thế lực khác ? Vậy ngươi cùng Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc lại có gì khác nhau? Ta muốn ngươi như vậy trưởng lão lại có gì dùng?” Hạ Vân Kiệt tức giận nói.

“Đệ tử sai lầm rồi! Cầu chưởng môn thứ tội, thứ tội!” Đừng nhìn Lôi Chấn Thiên đối mặt địch nhân khi, ngay cả tử cũng không sợ hãi, nhưng đối mặt Hạ Vân Kiệt tức giận, nhất là Hạ Vân Kiệt nói ra muốn hắn gì dùng là nghiêm khắc nói khi, cũng là sợ tới mức thiếu chút nữa ngay cả hồn đều phải bay, cả người nằm ở mặt đất, liên tục dập đầu, đúng là không dám ngẩng đầu nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

“Thỉnh chưởng môn bớt giận, thỉnh chưởng môn bỏ qua cho Lôi trưởng lão lần này!” Bành Thiên Võ đám người gặp Hạ Vân Kiệt lần này là thật tức giận, người người cũng đều kinh sợ quỳ xuống đất bang Lôi Chấn Thiên cầu tình.

“Xem ở ngươi ngày xưa cho ta Vu Hàm môn, Vu Hàm quốc không sợ sinh tử phân thượng, còn có chúng trưởng lão cầu tình phân thượng, hôm nay ta liền tha thứ ngươi lúc này đây, nếu lại có này tâm, ta tất trục ngươi ra ngoài. Ta Vu Hàm môn là vương giả chi môn, không cần đoạt lấy giết chóc hạng người!” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng nói.

“Tạ chưởng môn, đệ tử biết sai rồi.” Lôi Chấn Thiên thế này mới thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, bất quá cả người quần áo cũng đã nhiên bị mồ hôi lạnh sũng nước.

“Đều đứng lên đi.” Hạ Vân Kiệt kỳ thật biết đó là một cá lớn nuốt cá bé thế giới, Lôi Chấn Thiên có này ý tưởng cũng không kỳ quái, thậm chí những người khác chỉ sợ cũng khó tránh khỏi có này ý tưởng, nhưng Hạ Vân Kiệt lại quyết không cho phép vô cớ giết chóc đoạt lấy sự tình ở hắn dưới mắt phát sinh, cho nên liền mượn cơ hội chấn chấn động chúng trưởng lão, miễn cho bọn họ đi lên kia thô bạo, đoạt lấy, vô cớ giết chóc chi đồ. Nếu thật sự là như vậy, hắn Hạ Vân Kiệt đem bọn họ bồi dưỡng đứng lên, ngược lại thành tội nhân.

“Tạ chưởng môn!” Bành Thiên Võ đám người thế này mới ào ào đứng dậy, không khí lập tức trở nên ngưng trọng túc mục đứng lên, không những giống phía trước giống nhau thoải mái.

“Chân trưởng lão, ta quả thật có quảng mở hiệu buôn, bán đan dược cùng pháp bảo ý tưởng, ngươi lại tiếp tục nói nói của ngươi cái nhìn.” Chờ mọi người đứng dậy sau, Hạ Vân Kiệt nhìn về phía Chân Minh Sơn nói.

“Quảng mở hiệu buôn, bán đan dược cùng pháp bảo quả thật là ta Vu Hàm quốc thịnh vượng bất diệt lâu dài chi kế.” Không lo nhà không biết củi gạo du diêm quý, chúng trưởng lão bên trong, Chân Minh Sơn là tổng lý cả nước sự vụ trưởng lão, nhưng thật ra tối có thể thể hội hiểu biết Hạ Vân Kiệt dụng ý.

“Bất quá, mặc kệ là ta Vu Hàm môn còn là Vu Hàm quốc luyện đan sư cùng luyện khí sư đều thực khuyết thiếu, trình độ cũng rất thấp, cho dù chúng ta có này ý tưởng, chỉ sợ cũng rất khó cùng này khác hiệu buôn cạnh tranh. Trừ phi……” Nói tới đây, Chân Minh Sơn có chút suy nghĩ nhìn phía Hạ Vân Kiệt.

“Ha ha, này đó Chân trưởng lão không cần lo lắng, mặc kệ là luyện đan còn là luyện khí, ta đều có chút tâm đắc. Luyện đan sư, luyện khí sư khuyết thiếu không quan hệ, chúng ta có thể bồi dưỡng, trình độ thấp cũng không quan hệ, chúng ta có thể đề cao. Hơn nữa ngay từ đầu chúng ta cũng không nhất định sẽ muốn bán cao phẩm giai đan dược cùng pháp bảo, chúng ta có thể bán thấp phẩm giai đan dược cùng pháp bảo. Loại này pháp bảo đối luyện đan sư cùng luyện khí sư yêu cầu thấp, cũng dễ dàng bồi dưỡng. Sau đó tái tại đây chút luyện đan sư cùng luyện khí sư trung, chúng ta chân tuyển ra tại đây phương diện thiên phú cao, trọng điểm bồi dưỡng, về sau bọn họ đó là luyện chế cao phẩm giai đan dược cùng pháp bảo luyện đan sư cùng luyện khí sư, mà người còn lại chúng ta không yêu cầu bọn họ các loại đê giai đan dược hoặc là pháp bảo đều luyện chế, chúng ta chỉ cần bọn họ lặp lại luyện cùng loại đan dược. Quen tay hay việc, ta nghĩ luyện chế chỉ một đan dược, bọn họ xác xuất thành công khẳng định hội đề cao đến……” Hạ Vân Kiệt chậm rãi nói tới.

“Chưởng môn anh minh, cao kiến, chúng ta như thế nào sẽ không nghĩ vậy chút đâu!” Hạ Vân Kiệt như vậy chậm

rãi nhất giải thích, đừng nói Chân Minh Sơn rộng mở trong sáng, liền ngay cả Lôi Chấn Thiên như vậy đại quê mùa cũng là rộng mở trong sáng, hai mắt tỏa ánh sáng, phảng phất trước mắt đã đôi đầy linh tinh.

Hạ Vân Kiệt cười cười, nghĩ rằng, bọn họ lại nào biết đâu rằng trên địa cầu có chuỗi siêu thị này bán lẻ hàng mẫu, bên trong bán đại đa số củi gạo du diêm ít hôm nữa thường cuộc sống đồ dùng, chỉ khi nào đạt tới nhất định số lượng cùng môn quy, kia lợi nhuận cũng là siêu cấp khả quan. Chung Dương Dĩnh chính là dựa vào này phát gia. Càng đừng nói kia đê giai đan dược cùng pháp bảo không chỉ có nhu cầu lượng giống thế tục củi gạo du diêm giống nhau siêu lớn, hơn nữa lợi nhuận lại không biết đến so với siêu thị bán này hằng ngày cuộc sống đồ dùng cao bao nhiêu lần.

Về phần luyện đan sư luyện chế chỉ một đan dược, luyện khí sư luyện chế chỉ một pháp bảo, thậm chí phân giai đoạn phân người luyện chế, này ở địa cầu kêu dây chuyền sản xuất sinh sản, thuần thục thao tác công!

Đơn giản này ba ngàn giới tục nhân nghĩ tiến tu chân giới, mà Tu Chân Giới người tưởng trở nên càng cường đại, một lòng tu luyện, lại căn bản không trải qua quá cách mạng công nghiệp, lại nào biết đâu rằng phương diện này môn môn đạo đạo.

“Ta đã mời am hiểu luyện đan Thanh Vân phái chưởng môn mười ngày sau đến hoàng cung, mấy ngày này các ngươi cũng quảng mời ta Vu Hàm quốc một ít am hiểu luyện đan cùng luyện khí các môn phái chưởng môn hoặc là gia tộc tộc trưởng mười ngày sau đến hoàng cung. Ta muốn trông thấy bọn họ, cùng bọn họ cộng thương thành lập ta Vu Hàm quốc luyện đan điện cùng bảo khí các việc, ngày sau Lý Vân Thiên trưởng lão đó là ta Vu Hàm quốc luyện đan điện điện chủ, Cổ Sương trưởng lão đó là ta Vu Hàm quốc bảo khí các Các chủ.

Phàm nhập luyện đan điện cùng bảo khí các luyện đan sư, luyện khí sư, không chỉ có cơ hội nghe ta tự mình truyền thụ luyện đan cùng luyện chế pháp bảo đại đạo, về sau tất cả thu hoạch cũng đều hội ấn đều tự môn phái gia tộc cống hiến lớn nhỏ nhất nhất phân phối.” Hạ Vân Kiệt chờ Chân Minh Sơn đám người tiêu hao chính mình mà nói sau, lại chậm rãi nói.

Chân Minh Sơn đám người nghe vậy thế này mới hiểu được chưởng môn trong lòng sớm đã có lập kế hoạch, ào ào nhất cung đến cùng, theo tiếng tuân mệnh.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1235 : Luyện đan điện bảo khí các

Mười ngày sau, Vu Hàm quốc vương cung nghị sự đại điện, đông nghìn nghịt quỳ một đất.

Tất cả mọi người là lại cung kính chiến căng lại vô cùng kích động.

Bọn họ những người này cũng là đều tự môn phái chưởng môn nhân hoặc là gia tộc tộc trưởng, cũng đồng dạng là Vu Hàm quốc con dân.

Mười ngày phía trước, đối với Vu Hàm quốc mà nói tựa như quái vật lớn Vạn Sát động cùng ưng sơn hai đại thế lực dắt tay nhau sát hướng Vu Hàm quốc, tất cả mọi người sợ hãi vạn phần. Bởi vì phúc sào dưới an có hoàn trứng, một khi quốc chủ bị trấn sát, chờ đợi toàn bộ Vu Hàm quốc chắc chắn là huyết lưu vạn dặm, nơi nơi thi sơn biển máu. Bọn họ trung rất nhiều người bao gồm người nhà đều đem là kia thi sơn biển máu trung một phần tử!

Nhưng kết quả, quốc chủ lấy bản thân lực, trực tiếp một kiếm diệt sát Vạn Sát động động chủ, một chưởng trấn áp Thiết Ưng yêu vương! Nhất thời toàn bộ Vu Hàm quốc vì quốc chủ mà rung động, đối hắn vô cùng mang ơn, kính nếu thiên thần!

Thậm chí trận chiến ấy sau, có nghe đồn nói, quốc chủ cảnh giới đã đạt thông huyền, có thể cùng thương mang giới tứ đại bá chủ chống đỡ.

Tuy rằng lấy bọn họ thân phận thực lực, còn xa không thể biết chân tướng, nhưng quang này nghe đồn liền đã cũng đủ làm cho bọn họ đối tân quốc chủ mà cảm thấy vạn phần tự hào, sùng bái sát đất.

Hơn nữa Hạ Vân Kiệt đánh chết Vạn Sát động động chủ, trấn áp Thiết Ưng yêu vương sau nói lời thề, lại làm cho sở hữu Vu Hàm quốc con dân thể xác và tinh thần linh hồn đều đã bị rung động cùng cảm động.

Vốn tưởng rằng giống quốc chủ bực này pháp lực vô biên siêu cấp cường giả, bọn họ này đó giống như con kiến nhược tiểu, căn bản không cơ hội gặp mặt quốc chủ, không nghĩ tới này đại chiến mới quá mười ngày, bọn họ liền chiếm được gặp mặt quốc chủ cơ hội, này như thế nào làm cho cũng đồng dạng là Vu Hàm quốc con dân các môn phái chưởng môn, gia tộc tộc trưởng không lại cung kính chiến căng, lại vô cùng kích động?

“Đều bình thân!” Hạ Vân Kiệt bàn tay to nhẹ nhàng vung lên, một cỗ nhu hòa lại to lớn vô cùng lực lượng đem tất cả mọi người lấy đứng lên, làm cho này đó có thể có cơ hội bái kiến quốc chủ các phái chưởng môn, gia tộc tộc trưởng trong lòng nhịn không được lại là chấn động, đối Hạ Vân Kiệt càng phát ra kính sợ đứng lên.

“Hôm nay đem các vị mời đến hoàng cung, chính là bổn quốc chủ có một chuyện cùng các vị thương lượng.” Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua phía dưới mọi người, mặt mang thân thiết mỉm cười nói.

“Chúng ta đều là Vu Hàm quốc con dân, đều là quốc chủ con dân, nguyện vì quốc chủ cống hiến, quốc chủ lời ấy chiết sát chúng ta!” Mọi người nghe vậy ào ào lại quỳ xuống đất, trên mặt đều toát ra vừa cảm động lại kinh sợ biểu tình.

Không đề cập tới Hạ Vân Kiệt kia quỷ thần khó lường đại pháp lực, vẻn vẹn hắn quốc chủ vị, quân kêu thần tử, thần không thể không tử, lại nào có bọn họ này bang “Thảo dân” Thương lượng phân?

“Các vị xin đứng lên.” Hạ Vân Kiệt lại mỉm cười bàn tay to vung lên, dùng một cỗ lực lượng đem mọi người nâng lên, chậm rãi nói:“Ngô quốc suy nhược lâu ngày lâu dài, mặc dù khả mượn lần này Vạn Sát động, ưng sơn, phụ cận mấy chục giới đảo quy phụ, một đêm phất nhanh, trong thời gian ngắn không cần lo lắng tu luyện tài nguyên, nhưng ngô quốc muốn lâu dài tràn đầy, này đó tài nguyên chung quy là không đủ để chống đỡ, cố phải có lâu dài ổn định phát tài chi đạo. Bổn quốc chủ cùng các trưởng lão thương nghị sau, có quảng mở đan dược, pháp bảo hiệu buôn chủ ý, lần này đem các vị mời lại đây, đó là muốn thương lượng việc này. Cụ thể trước từ Chân trưởng lão nhất nhất giảng giải cấp các vị nghe, nghe xong sau, các vị nếu có cái gì dị nghị hoặc là có rất tốt chủ ý, đều có thể đề suất, nói thoải mái.”

Người ở đây đều là Vu Hàm quốc dựa vào luyện đan, luyện pháp bảo “Làm giàu làm giàu”, tự nhiên so với Lôi Chấn Thiên đám người càng hiểu được thương mậu tầm quan trọng, nghe nói quốc chủ mời bọn họ lại đây dĩ nhiên là thương lượng việc này, người người đều rất là kích động, chính là nhớ tới lấy bọn họ luyện đan, luyện khí trình độ, đặt ở trước mắt Vu Hàm quốc còn đi, nhưng nếu lấy đến này khác vài cái cường đại một ít giới đảo sẽ không chừng vì nâng lên, càng đừng nói kia rộng lớn vô ngần thương mang giới thổ, người người trên mặt kích động lại chuyển vì ảm đạm.

Hạ Vân Kiệt đem mọi người biểu tình biến hóa nhất nhất thu vào trong mắt, khóe miệng dật ra một tia mỉm cười, cũng không vạch trần, chính là hướng Chân Minh Sơn gật gật đầu, ý bảo hắn bước ra khỏi hàng giảng giải.

Chân Minh Sơn là Vu Hàm quốc “Đại tổng quản”, một khi Hạ Vân Kiệt đưa ra điểm tử sau, vạch trần kia mây tầng sa, kế tiếp cụ thể thực thi hoàn thiện sự vật, lấy Hạ Vân Kiệt năng lực cho dù thúc ngựa cũng so ra kém Chân Minh Sơn. Trừ phi đem Tô Chỉ Nghiên hoặc là

Chung Dương Dĩnh gọi tới, có lẽ có thể cùng Chân Minh Sơn luận bàn luận bàn.

Dù sao tin tức thời đại tài nguyên cùng chung hóa, có thể bù lại Tô Chỉ Nghiên cùng Chung Dương Dĩnh ở tuổi cùng kinh nghiệm cùng Chân Minh Sơn thật lớn chênh lệch.

Chân Minh Sơn đứng dậy, nhất nhất giải thích đem thành lập Vu Hàm quốc luyện đan điện, bảo khí các, thành lập quảng đại tiêu thụ võng lạc, tạm thời bồi dưỡng thấp đoan sản phẩm thuần thục công, từng bước thực hiện dây chuyền sản xuất phương thức sản xuất, quốc chủ đem tự mình cấp gia nhập luyện đan điện cùng bảo khí các luyện đan sư, luyện khí sư khai đàn giảng đạo, sở hữu thu vào chia làm cũng đem căn cứ đều tự môn phái, gia tộc cống hiến phân phối đằng đằng kế hoạch.

Đến hoàng cung này đó luyện đan sư, luyện khí sư, đại đa số thời điểm đều là vùi đầu nghiên cứu đan đạo hoặc là luyện khí trận pháp chi đạo, về phần sinh ý cái gì trên cơ bản đều là giao cho môn trung hoặc là trong gia tộc ở tu hành một đạo phương diện không có gì kiến thụ người đi quản lý, cho dù đối thương mậu việc so với tầm thường người tu hành hơi chút tinh thông coi trọng một ít, lại nào có giống Hạ Vân Kiệt như vậy vượt mức sinh ý ý nghĩ, tới làm gì bồi dưỡng thấp đoan sản phẩm thuần thục công, từng bước thực hiện dây chuyền sản xuất sinh sản, đối với bọn họ mà nói lại nghe thấy điều chưa từng nghe thấy, chưa bao giờ nghĩ tới luyện đan cùng luyện khí như vậy huyền diệu cao thâm một loại tu tiên chi đạo, thế nhưng cũng có thể áp dụng thế gian chế tạo sinh sản viên thuốc cùng đồ gốm giống nhau chế tạo sinh sản. Thật muốn như vậy, này đan dược còn là đan dược, pháp bảo còn là pháp bảo sao?

Tất cả mọi người nghe được sửng sốt sửng sốt, bất quá

đang ngồi đều là nhất phái chưởng môn hoặc là bộ tộc dài, đều cũng có kiến thức có trí tuệ hạng người, cho nên xâm nhập tinh tế nhất cân nhắc, lại cảm thấy chỉ theo việc buôn bán lợi nhuận góc độ đi lên giảng, phương thức này lại tuyệt không thể tả. Chính là chưa bao giờ sẽ có người sẽ đi tưởng, một luyện đan sư cả đời liền luyện một loại đan dược, một luyện khí sư cả đời liền luyện một loại pháp bảo. Nhưng nếu đổi một loại góc độ đi tự hỏi, ở các môn phái, ở các gia tộc, vốn còn có một ít luyện đan sư hoặc là luyện khí sư thiên phú hữu hạn, đời này rất khó lại có cái gì đột phá, này đó luyện đan sư cùng luyện khí sư thường thường sẽ trở thành môn phái cùng gia tộc sinh sản giả, vì môn phái cùng gia tộc luyện chế đan dược, luyện chế pháp bảo kiếm thủ lợi nhuận. Nhưng bởi vì này chút luyện đan sư cùng luyện khí sư thiên phú hữu hạn, thường thường luyện chế không ra tốt đan dược cùng pháp bảo, hơn nữa thất bại dẫn còn rất cao, làm cho phí tổn rất cao, lợi nhuận cực thấp. Cùng với như vậy, dù sao những này thiên phú không cao luyện đan sư hoặc là luyện khí sư đã thành môn phái cùng gia tộc sinh sản giả, không hề xa cầu đột phá, lại vì cái gì không cho bọn họ sau này chỉ luyện một loại đan, chỉ luyện chế một loại pháp bảo đâu?

Kể từ đó, chỉ cần không phải kẻ ngốc đều có thể tưởng tượng ra đến, xác xuất thành công tất nhiên hội thật to tăng lên, thậm chí bởi vì trường kỳ luyện chế một loại đan dược hoặc là một loại pháp bảo, phẩm chất đều có khả năng hội đề cao rất nhiều. Kể từ đó, này lợi nhuận không phải thật to tăng lên, cạnh tranh lực cũng không liền thật to đề cao sao?

Người người trong lòng tinh tế nhất cân nhắc sau, chính âm thầm sợ hãi than này kì tư diệu tưởng là lúc, Chân Minh Sơn lại tung quốc chủ tướng tự mình khai đàn giảng đạo, truyền thụ luyện đan cùng luyện khí đại đạo.

Tin tức này ném đi đi ra, quả thực liền giống như một tiếng tình thiên phích lịch, đem tất cả mọi người cấp phách hôn đầu chuyển hướng, căn bản không tìm đến bắc.

Quốc chủ a! Tục truyền chính là thông huyền đại năng a! Mà bọn họ đâu? Bất quá chính là tích xa một tiểu giới đảo một tiểu thí dân mà thôi, đừng nói thông huyền đại năng cho bọn hắn khai đàn thụ đạo, cho dù xa xa nhìn lên liếc mắt một cái kia đều đã là thiên đại tạo hóa. Không, không, đừng nói thông huyền đại năng, cho dù vạn tượng cảnh giới cường giả, nếu không phải mười ngày trước kia một hồi đại chiến, bọn họ những người này cả đời cũng chưa cơ hội nhìn lên liếc mắt một cái!

Mà nay đâu, tục truyền là thông huyền cảnh quốc chủ yếu tự mình cho bọn hắn khai đàn giảng đạo, này quả thực chính là nằm mơ cũng tưởng không đến cơ duyên a!

“Các ngươi cảm thấy này đề nghị thế nào? Có thể có cái gì dị nghị hoặc là đề nghị muốn nói sao?” Chân Minh Sơn nói xong sau, Hạ Vân Kiệt mỉm cười hỏi.

“Tạ quốc chủ đại ân, quốc chủ anh minh uy vũ, chúng ta mười hai vạn phần đồng ý!” Vu Hàm quốc các môn các phái chưởng môn còn có các gia tộc tộc trưởng không hề nghĩ ngợi, liền tất cả đều người người vẻ mặt kích động quỳ xuống đất lễ bái.

Nói đùa, bao nhiêu người khái phá đầu cũng chưa có thể bái một gã sư, nay được, có thông thiên bản sự quốc chủ tự mình cấp cho bọn họ khai đàn thụ đạo, hơn nữa tiền lời còn có bọn họ phân, thì phải là đi theo quốc chủ cùng nhau phát tài a, lại có dị nghị, kia bọn họ đầu óc chẳng phải là bị lừa cấp đá?

Mọi người phản ứng cũng là ở Hạ Vân Kiệt dự kiến bên

trong, thấy thế liền cười cười, nói thanh tốt, sau đó lập tức liền nhậm mệnh Cổ Sương làm bảo khí các Các chủ, Lý Vân Thiên làm luyện đan điện điện chủ.

Cổ Sương cùng Lý Vân Thiên vốn là là Vu Hàm quốc trưởng lão, danh chấn Vu Hàm quốc, nay tu vi lại đã trăn địa vu ngũ đỉnh chi cảnh, cho nên bọn họ làm bảo khí các Các chủ cùng luyện đan điện điện chủ, coi như là mục đích chung.

“Nếu các vị không có ý kiến khác, kia cụ thể sự tình về sau các ngươi tái chậm rãi thương lượng hoàn thiện, hôm nay bổn quốc chủ liền cho các ngươi thụ thứ nhất đường khóa.”

Nhậm mệnh Cổ Sương cùng Lý Vân Thiên phân biệt làm bảo khí các Các chủ cùng luyện đan điện điện chủ sau, còn lại cụ thể sự tình, Hạ Vân Kiệt liền lười tái nhúng tay, tự nhiên từ hai vị tân nhậm Các chủ cùng điện chủ còn có tổng lý cả nước sự vụ Chân Minh Sơn trưởng lão tái cụ thể đi thương nghị thao tác, mà hắn tắc bắt đầu chuẩn bị lần đầu tiên đối ở tọa các vị môn phái chưởng môn cùng gia tộc tộc trưởng bắt đầu khai đàn thụ đạo.

Viễn man giới đảo cằn cỗi lạc hậu, từng cường đại nhất bá chủ cũng bất quá chính là địa vu ngũ đỉnh hậu kì cao nhất cùng phân thần sơ kì, này đó các môn các phái chưởng môn cùng gia tộc tộc trưởng tu vi có năng lực cao đi nơi nào? Tối cao cũng bất quá ngay tại địa vu tứ đỉnh hậu kỳ hoặc là nguyên anh hậu kỳ. Mà này cảnh giới, nếu có không có gì ngoài ý muốn phát sinh, trên cơ bản là bọn họ nhân sinh có thể đạt tới cao nhất, không nữa nửa điểm đột phá khả năng.

Mà khi Hạ Vân Kiệt nhất mở miệng, kia một câu câu huyền diệu khó giải thích, diệu chi lại diệu thiên địa ảo diệu theo hắn trong miệng chậm rãi nhổ ra khi, mọi

người tâm thần chấn động, hai mắt chảy ra kích động ánh mắt.

Bọn họ thấy được tiếp tục đi tới, đột phá cao nhất hy vọng!

Lần này thụ đạo Hạ Vân Kiệt cũng không có giống ở Vu Hàm môn trung nói được như vậy thấu triệt thâm ảo, thời gian cũng không như vậy dài. Bọn họ dù sao không phải Vu Hàm môn đệ tử, có không hiểu thấu đáo, thu hoạch cụ thể có bao nhiêu đại vậy muốn các bằng cơ duyên cùng thiên phú ngộ tính.

Bất quá dù là như thế, làm “Đương” một tiếng tiếng chuông vang lên, Hạ Vân Kiệt thụ đạo chấm dứt khi, mỗi người trên người không hề ngoại lệ tản mác ra cùng dĩ vãng bất đồng hơi thở, tuy rằng cũng không có đột nhiên trở nên so với dĩ vãng cường đại rất nhiều, nhưng làm cho người ta một loại nội tại đang ở phát sinh lột xác cảm giác.

Chương 1236 : La Phù cung

“Tạ quốc chủ đại ân, chúng ta tất thề sống chết hộ vệ ngô quốc ngô chủ!” Mọi người sắc mặt túc mục quỳ xuống đất bái tạ.

Có một câu kêu nghe quân buổi nói chuyện thắng đọc sách mười năm, lúc này đây thụ đạo làm sao chỉ là còn hơn mười năm? Lúc này đây thụ đạo, Hạ Vân Kiệt phảng phất đột nhiên cho bọn hắn mở ra một cánh cửa đi thông càng cường đại đường, tuy rằng bọn họ còn không có bước vào này cửa, nhưng bọn họ đã tìm được cũng đẩy ra này cửa, mà nay sau, chỉ cần bọn họ cần thêm tu luyện, chung có một ngày hội đi lên cường giả đường.

Bực này ân tình lại khởi là gần một lần thụ đạo đơn giản như vậy?

Chỉ có trải qua quá gian khổ cực khổ mới càng hiểu được quý trọng cơ hội, những người này khởi điểm tuy rằng thấp chút, nhưng giai đoạn trước gian khổ khó khăn cũng không gần cho bọn hắn đánh hạ trụ cột vững chắc, tôi luyện bọn họ kiên định tâm chí, cũng càng có thể khích lệ bọn họ sau này trưởng thành, khởi điểm thấp đổ không thấy chính là chuyện xấu, Hạ Vân Kiệt nhìn những người này phảng phất đã xảy ra lột xác hơi thở, trong mắt toát ra một tia cảm khái cùng vui mừng, bàn tay to vừa nhấc, đem mọi người giúp đỡ đứng lên, nói:“Các ngươi đều là thiên phú hơn người hạng người, chính là thiếu chút cơ duyên, sau này nếu cần thêm tu luyện, tất có đại thành tựu!”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt liền rời đi thảo luận chính sự đại điện, lập tức đi vạn đô sơn tu luyện động phủ, còn lại việc tự nhiên là không cần hắn tái mọi chuyện thân vì, Chân Minh Sơn đám người thì sẽ an bài thỏa đáng. Hắn

làm vụ chi cấp còn là mau chóng tăng lên tu vi, chỉ có tu vi tăng lên, hắn mới có năng lực tại đây ba ngàn giới đại triển quyền cước, mới có khả năng trực tiếp xé mở hư không thông đạo, bước trên về nhà đường.

Về phần tìm kiếm Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh sự tình lại cấp không đến này nhất thời, hết thảy đều phải chờ Vu Hàm quốc đi lên quỹ đạo, đến lúc đó một nhà nhà hiệu buôn mở ra đi, tựa như võng nhi tát đi ra ngoài, hỏi thăm tin tức tìm người cái gì tự nhiên liền dễ dàng rất nhiều.

……

Vô ngần thương mang giới thổ phía tây, thiên trung ương vị trí.

Cao vạn trượng đại sơn liên miên không ngừng, cao ngất trong mây, nguy nga bàng bạc, có thác nước theo trên thùy lạc xuống, này thanh như sấm, này thế như ngân hà lạc cửu thiên.

Mỗi một tòa núi cao đều là linh khí quanh quẩn, trời quang mây tạnh, tử uân khí hôi hổi, trong núi tùy ý có thể thấy được linh thảo tiên dược, linh cầm dị thú.

Kia Vu Hàm quốc sơn mạch, thậm chí liền ngay cả các vị trưởng lão, vu điện chỗ Linh sơn, cùng nơi này núi cao nhất so với đều thành vùng khỉ ho cò gáy nơi.

Không chỉ có như thế, mấy chục tòa vạn trượng núi cao có sáng mờ tử khí phóng lên cao, hóa thành một đoàn sáng mờ trắng như tuyết tường vân thụy khí nâng lên một tòa rộng rãi vô cùng cự thành.

Thành cao nghìn trượng, dài ngàn dặm, cả tòa cự thành tường thành đều là dùng thanh lăng Ngọc Thạch kiến thành. Kia thanh lăng tuy rằng chính là thương mang

giới bình thường Ngọc Thạch, nhưng cả tòa cự thành tường thành tất cả đều dùng này thanh lăng Ngọc Thạch xây dựng mà thành, chẳng sợ này ngọc tái bình thường, cũng là đủ chấn người nghẹn họng nhìn trân trối.

Cả tòa cự thành tọa lạc tại tường vân thụy khí bên trong, tản ra nhu hòa màu xanh tường quang, phảng phất thiên cung bình thường, làm cho người ta xa xa trông thấy liền kìm lòng không được tâm sinh kính sợ ý, phải lạy quỳ bái!

Kia phảng phất thiên cung cự thành có đông nam tây bắc bốn cửa thành, có thật lớn bạch ngọc cầu thang theo cửa thành sa sút hạ, vẫn thông hướng mặt đất, lưu quang tràn đầy màu, từng trận linh lực dao động.

Thật là người có tâm tồn thành kính kính sợ, theo mặt đất dọc theo bạch ngọc cầu thang một bước nhất dập đầu, giống như hành hương hướng tới kia phảng phất thiên cung cự thành chậm rãi đi tới.

Kia phảng phất thiên cung cự thành mặt trên khắc có ba cái chữ to “La Phù cung”.

Ba cái chữ to ở thiên khung trung kim quang vạn trượng, mang theo rất lớn thiên uy.

Này đó là uy chấn thương mang giới thổ phía tây lĩnh vực đại giáo, La Phù cung, cung chủ La Phù chân nhân tục truyền là ba ngàn giới trung một gã tán tu, cơ duyên dày nhất tiên nhân chỉ điểm, thành tựu thông huyền chi cảnh, trở thành thương mang giới tứ đại bá chủ chi nhất.

Tại đây thương mang giới, trừ bỏ phía đông Nhạn Sơn kiếm phái Nhạn Sơn kiếm tiên, nam diện đông trạch xà sơn đông trạch xà vương, phía bắc Hoành Đao điện chủ Nhạc Hoành Đao, không người có tư cách cùng hắn cùng ngồi cùng ăn, cũng không có người khả kham cùng

hắn một trận chiến.

La Phù cung chính điện, nổi lơ lửng nhất mẫu hứa đại, khí trời bốc lên bồ đoàn, bồ đoàn phía trên ngồi một mặt dung gầy gò, trắng nõn không râu, màu xám tóc dài bàn khởi, dùng một cây ngọc trâm chặn ngang đi qua trung niên nam tử.

Người này không phải người khác, đúng là uy chấn thương mang giới, độc bá phía tây thương mang giới thổ La Phù chân nhân.

Trong chính điện, trừ bỏ La Phù chân nhân ngồi xếp bằng ở mẫu hứa đại bồ đoàn phía trên, hắn phía dưới, phân tả hữu hai liệt còn ngồi xếp bằng tám người.

Này tám người có râu tóc bạc trắng lão giả, cũng có thoạt nhìn giống như mục đồng bình thường người trẻ tuổi, nhưng này tám người trên người hơi thở dao động không một không tối nghĩa khó dò, hai mắt khép mở phảng phất có tia chớp ở mâu trung xẹt qua.

Dĩ nhiên là không một người tu vi thấp hơn vạn tượng trung kỳ cảnh giới, đại bộ phận đều là vạn tượng hậu kỳ cảnh giới, thậm chí có vừa thấy đứng lên giống như mục đồng, làn da trắng noãn như trẻ con người trẻ tuổi, một thân tu vi thế nhưng đã đạt vạn tượng hậu kỳ cao nhất, chỉ kém một bước liền có thể bước vào thông huyền cảnh giới.

Này tám người không phải người khác, đúng là La Phù chân nhân tám vị đệ tử đích truyền, được xưng là La Phù bát tiên, nay La Phù cung sự tình trên cơ bản đều từ bọn họ ở xử lý. Kia nhìn như mục đồng người trẻ tuổi kỳ thật là La Phù chân nhân đại đệ tử, mấy tuổi dĩ nhiên có ba ngàn năm trăm tuổi, về phần La Phù chân nhân chính mình, lại không người biết hiểu hắn cụ thể tuổi.

“Khởi bẩm sư tôn, chúng ta hạ có đệ tử hôm qua báo cùng ta, nói viễn man giới đảo ra nhất lợi hại nhân vật, thế nhưng một kiếm diệt giết Vạn Sát động động chủ, một chưởng trấn áp Thiết Ưng yêu vương, vừa mới thu phục này hai phương thế lực, cùng với viễn man giới đảo phụ cận hơn mười tòa giới đảo.” Một đĩa ngồi ở mạt vị, râu tóc bạc trắng, thật dài tuyết trắng lông mi cơ hồ thùy đến bồ đoàn lão giả mở miệng nói.

Này lão giả tên là Bạch Độc, thoạt nhìn là mọi người tuổi lớn nhất, kỳ thật cũng là La Phù chân nhân tiểu đệ tử, tu vi cũng thấp nhất, còn bị vây vạn tượng trung kỳ cảnh giới.

“Vạn Sát động động chủ, Thiết Ưng yêu vương? Nếu ta nhớ không lầm mà nói, bọn họ cũng có thể có vạn tượng sơ kì cảnh giới đi?” La Phù chân nhân nghe vậy chậm rãi mở mắt, phảng phất có một đạo tia chớp lóe ra, nhất thời toàn bộ cung điện tựa hồ đều chợt sáng ngời

“Đúng vậy, sư tôn, bọn họ từ lúc năm trăm năm trước đó là vạn tượng sơ kì cảnh giới, vẫn chưa từng lại có đột phá.” Bạch Độc cung kính trả lời.

“Như thế xem ra, kia cái gì viễn man giới đảo đổ thật đúng là ra cái lợi hại nhân vật!” Được đến khẳng định đáp án sau, La Phù chân nhân hơi hơi động dung nói.

“Đệ tử cũng là nghĩ như vậy, người nọ có thể một kiếm đánh chết Vạn Sát động động chủ, lại một chưởng trấn áp Thiết Ưng yêu vương, chỉ sợ một thân tu vi đã sẽ không kém cỏi đại sư huynh bao nhiêu. Mà giống hắn như thế lợi hại người, thế nhưng cam nguyện ở lại viễn man giới đảo như thế một tích xa cằn cỗi giới đảo phía trên, thật là làm cho người ta không nghĩ ra, cố đệ tử mới bẩm báo xin chỉ thị sư tôn, vọng sư tôn minh kì nên như thế nào xử lý người này?” Bạch Độc trả lời, trên mặt hơi hơi lộ ra một tia vẻ mặt ngưng trọng.

“Chỉ cần thuộc loại tây thương mang giới bên trong khắp nơi thế lực đấu đá tranh đấu, chỉ cần không quá lợi hại, ta La Phù cung hướng đến trí chi mặc kệ. Người nọ có thể đánh chết Vạn Sát động động chủ, trấn áp Thiết Ưng yêu vương, là hắn bản sự. Nếu hắn cam nguyện tiếp tục ở lại kia viễn man giới đảo, xem ra hắn còn là có tự biết hiển nhiên, lại chờ tiến cống ngày đến, nhìn hắn hay không thức thời, nếu là thức thời liền cũng liền thôi. Nếu không này tây thương mang giới còn không chấp nhận được hắn phá hư quy củ.” La Phù chân nhân thản nhiên nói, sau đó chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Bạch Độc gặp La Phù chân nhân nhắm hai mắt lại, tựa hồ còn có lời muốn nói, nhưng cuối cùng còn là đóng đứng lên.

Hắn muốn nói là, người nọ tựa hồ ở đối chiến thi triển pháp thiên tượng địa thượng cổ thuật pháp, nhưng ngẫm lại này chung quy không thể tin, nhiều lắm không phải một môn lợi hại ảo thuật, đó là một loại tham khảo pháp thiên tượng địa công pháp, nhưng uy lực cùng chân chính thượng cổ thuật pháp pháp thiên tượng địa còn là có thiên soa địa biệt. Nếu không hội thi triển lợi hại như vậy một môn thuật pháp nhân, lại như thế nào khả năng chạy đến thương mang giới phía dưới như thế tích xa cằn cỗi một tòa giới đảo đâu?

Này cũng khó trách Bạch Độc hội như vậy cho rằng. Thứ nhất là pháp thiên tượng địa danh khí quá lớn, căn bản không nên xuất hiện tại đây thương mang giới; Thứ hai, ngày ấy tham chiến người tất cả đều là tu vi thấp giả, kiến thức ngắn, chưa thấy qua cái gì lợi hại pháp thuật, nghĩ đến có thể đem thân mình thành lớn đó là pháp thiên tượng địa thượng cổ pháp thuật, kỳ thật đem thân mình thành lớn đối với bọn họ như vậy vạn tượng cảnh giới cao thủ tính không được cái gì việc khó, khó là như vậy làm sao thi triển này đem thân thể thành lớn

pháp thuật khi làm cho sức chiến đấu bạo tăng.

Pháp thiên tượng địa đó là loại này có thể làm cho lấy thân xác chiến đấu sở trường tu sĩ sức chiến đấu bạo tăng thượng cổ thuật pháp!

Ở viễn man giới đảo oanh động vô cùng, thậm chí ở tây thương mang giới thổ cũng khiến cho không nhỏ xôn xao kia tràng chiến đấu, đến La Phù cung tựa như một khối hòn đá nhỏ ném vào bình tĩnh mặt hồ lay động nhất ba gợn sóng, sau đó lại hồi phục bình tĩnh, phảng phất sự tình gì cũng không phát sinh quá giống nhau.

Đối với kia ở viễn man giới đảo oanh động vô cùng một trận chiến, tây thương mang giới bên này La Phù cung còn như thế bình tĩnh đối đãi, này hắn tam phương thế lực lớn thủ hạ liền lại không bắt nó làm một hồi sự, thậm chí ngay cả hội báo đều lười hội báo đi lên.

Bởi vì thương mang giới thật sự quá lớn, giống Vạn Sát động, ưng sơn này cấp bậc thế lực lại ngàn vạn, mỗi một ngày khắp nơi thế lực đều ở cho nhau chiến đấu đấu đá, phân phân hợp hợp, nhưng cuối cùng bọn họ đều hay là muốn thần phục ở 4 thế lực lớn quyền uy dưới. Mà 4 thế lực lớn tắc thủy chung cao cao tại thượng nhìn xuống bọn họ, bọn họ chiến đấu ở bọn họ trong mắt bất quá chính là tiểu hài tử trò chơi thôi.

Đương nhiên như vậy chiến đấu chỉ có thể giới hạn trong đều tự nhất phương, tuyệt không có thể siêu việt 4 thế lực lớn giới hạn. Nói cách khác La Phù cung phụ thuộc thế lực là không thể dễ dàng đem Nhạn Sơn kiếm phái phụ thuộc thế lực cấp gồm thâu, nếu là phát sinh loại chuyện này, Nhạn Sơn kiếm phái nhất định sẽ ra mặt.

Này cùng chính mình nhà đứa nhỏ, đóng cửa lại đến như thế nào đánh đều có thể, nhưng người khác lại

trừng phạt không được là cùng cái đạo lý.

Ngay tại La Phù cung đối viễn man giới đảo một trận chiến cười mà qua, này khác tam đại thế lực cao tầng căn bản cũng không biết còn có như vậy một việc, ngay tại Hạ Vân Kiệt ngồi xếp bằng động phủ bế quan chăm chỉ tu luyện khi, viễn man giới đảo lại đang ở lặng yên phát sinh kinh thiên động địa biến hóa.

Một thủ thủ thật lớn cốt thuyền ở Vu Hàm quốc quốc đô trên không bận rộn rớt xuống bay lên.

Này đó cốt thuyền tất cả đều tái đầy đến từ Vạn Sát động, ưng sơn còn có phụ cận hơn mười tòa quy phụ giới đảo tài nguyên.

Hơn nữa Vạn Sát động, ưng sơn, chúng nó địa bàn tương đối cho viễn man giới đảo chính là cái siêu cấp quái vật lớn, chúng nó tài nguyên đối với cằn cỗi viễn man giới đảo lại như thế.

Nay bọn họ muốn đem bọn họ sở hữu hiện có tài nguyên một phần mười tất cả đều vận đến Vu Hàm quốc quốc đô, có thể nghĩ, kia số lượng ra sao kinh người.

Cái loại này số lượng đối lập, liền cùng một cái thành thị tài phú cùng một cái tiểu nông thôn đối lập, mấy vạn lần cũng không chỉ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1237 : Vượt quá tưởng tượng

Rất nhanh, Vu Hàm quốc quốc khố liền không thể tồn nạp như thế tài nguyên.

Một tòa lớn hơn nữa quốc khố ở am hiểu thổ hệ pháp thuật tu sĩ cộng đồng cố gắng hạ ở vương đô đột ngột từ mặt đất mọc lên, nhưng lại một lần nữa bị trang đầy.

Bành Thiên Võ các trưởng lão nhìn kia chồng chất so với sơn còn muốn cao đại lượng tài nguyên, tựa như một ăn mày đột nhiên trúng hàng tỉ giải thưởng lớn, thế nhưng đối với kia chồng chất như núi đại lượng tài nguyên, có loại không thể nào xuống tay, không biết nên xài như thế nào tiêu cảm giác.

Đến một ngày này, bọn họ mới chính thức biết Vu Hàm quốc từng là cỡ nào nhỏ yếu bần cùng, đừng nói cùng thương mang giới bốn thế lực lớn so sánh với, liền cùng này Vạn Sát động cùng ưng sơn so sánh với, đều là cùng cùng ăn mày giống nhau.

Bất quá khi bọn hắn nhớ tới chưởng môn nhân khi, lại đột nhiên thẳng thắn sống lưng, lồng ngực trung một cỗ vạn trượng hào hùng du nhiên nhi sinh.

Hạ Vân Kiệt là ở một tháng sau xuất quan.

Lần này bế quan, ở vu tu phương diện hắn không có bao nhiêu đại tiến bộ, chính là vu lực càng ngưng luyện một ít, nhưng ở tiên tu phương diện, lại lập tức theo xuất khiếu sơ kì đến xuất khiếu hậu kỳ.

Bởi vì hắn cảnh giới vốn cũng đã đứng ở vạn tượng cảnh, đơn giản sau lại bởi vì hai đại nguyên thần tổn hại lạc, lại bị thương nặng, thế này mới ngã xuống tới

Nguyên Anh kỳ. Nay có tốt tu luyện điều kiện, tự nhiên dù lấy hỏa tiễn tốc độ hướng lên trên nhảy lên.

Bất quá Hạ Vân Kiệt còn là đã khống chế tốc độ, phá rồi sau đó lập, lần thứ hai trọng đi cũ đường, hắn muốn đem căn cơ đánh cho càng đầm, đem nguyên thần rèn luyện càng ngưng luyện. Nếu không, lần này Hạ Vân Kiệt xuất quan sẽ không là xuất khiếu hậu kỳ mà là phân thần kì.

Ngay cả Bành Thiên Võ ở như thế đại lượng tài nguyên trước mặt đều giống như một ăn mày đột nhiên trúng hàng tỉ giải thưởng lớn giống nhau, liền càng đừng nói Hạ Vân Kiệt này đến từ địa cầu kẻ nghèo hèn tu sĩ, hắn mới xuất quan đã bị kia quốc khố như núi như hải tài nguyên cấp chấn đắc cả buổi cũng chưa biện pháp phục hồi tinh thần lại.

Đến giờ phút này, hắn mới biết được chính mình còn là ếch ngồi đáy giếng! Thế nhưng lấy Vu Hàm quốc quốc khố suy nghĩ Vạn Sát quốc cùng ưng sơn các thế lực cất trong kho. Này căn bản là không phải cùng cái số lượng cấp.

Bất quá phục hồi tinh thần lại sau, Hạ Vân Kiệt đó là một trận mừng rỡ.

Hắn nguyên bản còn tại lo lắng mặc kệ là bồi dưỡng thuần thục luyện đan sư “Thao tác công” Còn là luyện khí sư “Thao tác công” Đều cần thời gian nhất định, quảng mở hiệu buôn cũng đồng dạng cần một đoạn thời gian, tại đây đoạn thời gian Vu Hàm quốc tài nguyên hay không có thể duy trì Vu Hàm quốc kế tiếp lập tức muốn phát sinh giếng phun thức phát triển, còn có hắn trong lòng muốn đem viễn man giới đảo từng bước chế tạo thành tường đồng vách sắt cùng tu luyện thánh địa to lớn kế hoạch, nay xem ra trong khoảng thời gian ngắn khẳng định không thành vấn đề.

“Chưởng môn, nhiều như vậy tài nguyên chúng ta nên như thế nào xử lý?” Ở Hạ Vân Kiệt trong lòng âm thầm mừng rỡ khi, Chân Minh Sơn cung kính hỏi, trong mắt biểu lộ phức tạp không hiểu ánh mắt.

Làm nhiều năm như vậy đại tổng quản, luôn vì “Củi gạo dầu muối” Phát sầu, lúc này đây lại đang rầu rĩ như thế nào “Tiêu tiền”.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy trầm ngâm một lát, nói:“Công tác thống kê cũng đăng ký ta Vu Hàm quốc tu sĩ số người, chẳng phân biệt tu vi cao thấp, về sau hàng năm đem quốc khố một phần tư linh tinh ấn đầu người miễn phí chia bọn họ. Còn lại bốn phần chi ba, trong đó ¼ dùng cho trọng điểm bồi dưỡng trung tâm cùng ta Vu Hàm quốc xuất chúng tu sĩ cùng thưởng cho cho ta Vu Hàm quốc làm ra cống hiến tu sĩ, còn lại linh tinh, một nửa bất động, lấy bị bất cứ tình huống nào, mặt khác một nửa tắc dùng cho ta Vu Hàm môn đệ tử thưởng cho, tu luyện chi dùng. Linh thảo tiên dược về đan dược điện thống nhất điều hành, dùng cho luyện chế đan dược chi dùng, các loại khoáng thạch quy về bảo khí các thống nhất điều hành, dùng cho luyện chế pháp khí chi dùng. Các loại ngọc giản tu luyện công pháp tắc giao cho tàng kinh các, từ bọn họ phân loại đến để đặt.”

Nghe chưởng môn môi run lên, hai hạ liền đem thật lớn tài phú tài nguyên cấp phân cái không còn một mảnh, nhất là kia một phần tư linh tinh trực tiếp ấn đầu người miễn phí phát đi xuống, chấn Chân Minh Sơn vị này đại tổng quản đều há to miệng, nửa điểm cũng chưa biện pháp mở miệng.

Trực tiếp ấn đầu người miễn phí phát linh tinh, hơn nữa nhất phát chính là một phần tư số lượng, phải biết rằng này số lượng nếu là đổi thành nhất phẩm linh tinh, kia nhưng là có bốn năm ngàn ức khối a! Nay chưởng môn

miệng run lên, bàn tay to vung lên, liền đem mấy ngàn ức nhất phẩm linh tinh cấp phát đi xuống, này nên nhiều bút tích! Này lại nên nhiều phá sản mới làm được a!

Nhưng Chân Minh Sơn dám nói chưởng môn phá sản sao?

“Chưởng môn, này cứ như vậy miễn phí phát buông đi, có phải hay không nhiều lắm?” Chân Minh Sơn thật cẩn thận nhắc nhở nói. Hắn này đại quản gia thật vất vả có như vậy nhất tuyệt bút linh tinh nơi tay, đảo mắt sẽ muốn bị đưa ra đi một phần tư, hắn tâm quả thực chính là ở đổ máu a.

“Nhiều?” Hạ Vân Kiệt khoát tay, nói:“Ngươi có hay không nghĩ tới Vu Hàm quốc quốc lực vì sao như thế mỏng manh? Thật sự chỉ là vì truyền thừa thất truyền lợi hại duyên cớ sao? Truyền thừa thất truyền tái lợi hại không phải là xuất hiện các ngươi tu vi đạt ngũ đỉnh, là đủ uy chấn trụ năm đó Bách Sát quốc cùng ưng quốc cường giả sao?”

“Còn bởi vì ta Vu Hàm quốc cằn cỗi, không có tài nguyên bồi dưỡng trong nước tu sĩ! Nếu không Vu Hàm quốc tuyệt không chỉ chúng ta này đó cái gọi là cường giả.” Bành Thiên Võ tuy rằng đối tổng lý cả nước sự vụ không tinh thông, nhưng muốn nói đến tu luyện cũng là mọi người cường hãn nhất, Hạ Vân Kiệt chính là như vậy thản nhiên vừa hỏi, Bành Thiên Võ liền lập tức hổ khu chấn động, trầm giọng nói.

“Ta hiểu được, chưởng môn là chuẩn bị trực tiếp dùng linh tinh đi đôi ra ta Vu Hàm quốc cường giả!” Chân Minh Sơn tự nhiên cũng không phải kẻ ngốc, chính là tham tiền một ít, cho nên mới có chút hậu tri hậu giác, Bành Thiên Võ như vậy vừa nói, hắn liền cũng lập tức ý hội lại đây.

“Tại sao lại không chứ? Linh tinh đôi ở quốc khố chính là vật chết, nhưng nếu phát đi xuống, rất nhiều người bất hạnh trong tay không có tu luyện tài nguyên phải đến đột phá cơ hội, nói không chừng ngày nào đó liền Nhất Phi Trùng Thiên, trở thành ta Vu Hàm quốc tương lai cùng loại các vị trưởng lão giống nhau cường giả! Làm có một ngày, Vu Hàm quốc cường giả như mây, mặc kệ chúng ta ở nơi nào, chẳng sợ đã không ở thế giới này, ta cũng không nhu lại có gì lo lắng.” Hạ Vân Kiệt nhìn xa phương xa.

Bành Thiên Võ chúng trưởng lão nghe vậy, thế này mới chân chính hiểu được, nguyên lai theo chưởng môn nói ra muốn tái hiện Vu Hàm môn, Vu Hàm quốc huy hoàng khi, hắn cũng đã bắt đầu ở tự hỏi như thế nào trọng hưng Vu Hàm môn, Vu Hàm quốc huy hoàng.

“Đệ tử hiểu được, tất không phụ chưởng môn kỳ vọng cao, có một ngày ta Vu Hàm môn, Vu Hàm quốc tất sẽ có phần đông cường giả trào ra.” Bành Thiên Võ đám người thần sắc nghiêm nghị thật sâu cúi đầu.

“La Phù cung bên kia không có gì tin tức đi?” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, thản nhiên hỏi.

“Tạm thời không có.” Bành Thiên Võ cung kính trả lời.

“Hiện tại luyện đan điện tiến độ như thế nào?” Hạ Vân Kiệt lại hỏi.

“Hồi chưởng môn luyện đan điện hiện tại đã có hai ngàn năm trăm danh luyện đan sư, bất quá tuyệt đại bộ phận đều là huyền cấp luyện đan sư, địa cấp luyện đan sư bao gồm đệ tử ở bên trong cũng bất quá chỉ có tám gã mà thôi, địa cấp đã ngoài luyện đan sư không có một gã.” Lý Vân Thiên cúi đầu trả lời.

Luyện đan sư cấp bậc cùng đan dược cấp bậc đối ứng,

chia làm huyền cấp, địa cấp, thiên cấp, thánh cấp, trở lên đi đó là tiên cấp cùng thần cấp luyện đan sư, đó là dĩ nhiên siêu thoát rồi này nhất giới tồn tại.

“Khởi điểm thấp không quan hệ, chỉ cần nhiều hơn luyện tập tổng có thể tăng lên. Nay quốc gia của ta linh thảo tiên dược tồn kho dày, ngươi cứ việc cầm làm cho bọn họ luyện, không phải sợ lãng phí. Hôm nay lãng phí, một ngày nào đó hội ngay cả vốn lẫn lãi kiếm trở về. Ta sẽ tại đây mấy ngày lại khai đàn chuyên môn cấp luyện đan điện luyện đan sư truyền thụ luyện đan chi đạo.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, một điểm cũng chưa cảm thấy thất vọng.

Nói xong Hạ Vân Kiệt lại chuyển hướng Cổ Sương hỏi:“Kia bảo khí các nay lại như thế nào?”

“Hồi chưởng môn, bảo khí các hiện tại đã có hai ngàn tám trăm danh luyện khí sư, nhưng toàn bộ đều là huyền cấp luyện khí sư.” Cổ Sương trả lời.

Luyện khí sư phẩm giai đồng dạng cùng pháp bảo phẩm giai đối ứng, tương đối cho luyện đan sư phân chia phẩm giai càng tinh giản một ít, chỉ có huyền cấp, địa cấp, linh cấp, tiên cấp cùng thần cấp, chỉ có năm cấp bậc.

Cổ Sương từng có thể luyện chế tốt nhất pháp bảo cũng liền huyền cấp trung phẩm, nay mặc dù ở luyện khí phương diện đã đột nhiên tăng mạnh, nhưng là chỉ có thể luyện chế ra đỉnh cấp huyền khí, còn không thể luyện chế ra địa khí đến, cố như trước chỉ có thể xưng là huyền cấp luyện khí sư. Đương nhiên huyền cấp luyện khí sư cũng có cao thấp chi phân, ở luyện khí sư giới còn có càng tế phẩm giai phân chia.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy sau đồng dạng gật gật đầu, dặn Cổ Sương cứ việc lấy các loại khoáng thạch tài liệu cấp

này luyện khí sư luyện tập dùng, không cần lo lắng lãng phí. Đồng thời còn tỏ vẻ chính mình cũng sẽ tại đây mấy ngày chuyên môn cấp này đó luyện khí sư khai đàn thụ đạo.

Như thế như vậy công đạo sau, Hạ Vân Kiệt lại hỏi nổi lên Chân Minh Sơn hiệu buôn phô trương việc.

Chân Minh Sơn bẩm báo Hạ Vân Kiệt, nay đã ở Vu Hàm quốc sở hữu phụ thuộc thế lực trọng yếu thành thị tu chân phường thị đều đã xem xét mua lại cửa hàng, chỉ là vì nguồn cung cấp còn không có, đại bộ phận đều còn không có khai trương. Về phần phụ thuộc thế lực ở ngoài địa phương, tạm thời còn không có đem điểm phô khai.

Nghe nói Chân Minh Sơn đã ở Vu Hàm quốc sở hữu phụ thuộc thế lực trọng yếu thành thị đều đã mua cửa hàng, chỉ chờ nguồn cung cấp sung túc liền khả khai trương, đối hắn làm việc hiệu suất, Hạ Vân Kiệt còn là có điểm kinh ngạc, tán thưởng nhìn hắn một cái, sau đó xuất ra sớm đã chuẩn bị tốt họa.

Họa trung có tử phủ nguyên thần biến mất trước cuối cùng truyền quay lại đến hình ảnh, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh đã ở tranh này.

Nhìn họa trung kia quen thuộc gương mặt, thân ảnh, Hạ Vân Kiệt trong mắt lưu lạc ra thật sâu tưởng niệm cùng tự trách, còn có một phần đối Diễm Long đế cung khắc cốt cừu hận.

Nếu không phải Diễm Long đế cung, hắn làm sao về phần cùng thân nhân bằng hữu chia lìa, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh làm sao về phần rơi xuống không rõ, sinh tử chưa biết?

“Về sau mỗi mở một cái chi nhánh, đều phải đem này

bức họa cấp chi nhánh người phụ trách một trương, làm cho bọn họ cần phải muốn thu thập gì có liên quan tranh này cảnh tượng địa phương tin tức, chính yếu là tranh này hai nữ nhân.” Nói tới đây, Hạ Vân Kiệt tạm dừng một chút, thật sâu hít một hơi, trầm giọng nói:“Các nàng là của ta người yêu!”

“Chưởng môn yên tâm, đệ tử thề nhất định hội hết thảy cố gắng tìm kiếm đến chưởng môn phu nhân!” Đến giờ phút này, sở hữu trưởng lão mới biết được bọn họ trong lòng kính như thiên thần sư tôn chưởng môn, trong lòng thế nhưng còn cất giấu như vậy một kiện đau kịch liệt sự tình, mọi người tất cả đều thần sắc nghiêm nghị quỳ một gối xuống thề nói.

“Cảm ơn các ngươi!” Hạ Vân Kiệt thấy thế không khỏi chân tình biểu lộ, tự mình đem Bành Thiên Võ chờ trưởng lão nhất nhất nâng dậy.

“Trừ bỏ này hai người, các ngươi muốn chặt chẽ hỏi thăm ở ngoài, còn muốn hỏi thăm nơi nào có thể thay đổi phàm nhân căn bẩm linh dược tiên đan, thu thập ba ngàn giới giới đồ, cùng với một lần nữa ngưng luyện nguyên thần hết thảy có liên quan tin tức.” Hạ Vân Kiệt đem Bành Thiên Võ chúng trưởng lão nhất nhất nâng dậy sau, lại phân phó nói.

“Tuân chưởng môn pháp chỉ.” Bành Thiên Võ đám người cúi đầu lĩnh mệnh.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1238 : Oanh động

Kế tiếp, Hạ Vân Kiệt lại cố ý triệu kiến khắp nơi phụ thuộc thế lực đầu lĩnh, cũng bao gồm Cực Âm lão ma cùng Thiết Ưng yêu vương, lấy tỏ vẻ đối bọn họ tận tâm hết sức ấn quy định đem tư liệu vận chuyển đến Vu Hàm quốc cố gắng.

Cố gắng sau, Hạ Vân Kiệt cố ý đem Cực Âm lão ma cùng Thiết Ưng yêu vương lưu lại, đem kia trương họa đưa cho bọn họ xem. Này hai người đều là bị hắn hạ cấm chế, hơn nữa tu vi cao, tương đối mà nói gặp qua quen mặt cũng lớn hơn nữa. Nhất là Thiết Ưng yêu vương thân là vạn tượng kì cảnh giới cao thủ, tuổi trẻ khi thậm chí còn du lịch quá này khác giới thổ.

Bất quá hai người xem qua tranh vẽ sau lại tất cả đều lắc đầu, tỏ vẻ trong đầu chút không có họa trung địa phương ấn tượng.

Ba ngàn giới bất quá chính là địa giới một loại tên khác, trên thực tế địa giới rộng lớn khôn cùng, xa không chỉ ba ngàn giới, Cực Âm lão ma cùng Thiết Ưng yêu vương đi qua địa phương, gặp qua quen mặt, nếu dùng địa cầu đến đại biểu ba ngàn giới, bọn họ đi qua địa phương, gặp qua quen mặt, bất quá cũng liền tương đương với trên địa cầu một cái thôn trấn, cho nên đối với cho hai người lắc đầu, Hạ Vân Kiệt cũng không có cảm thấy chút ngoài ý muốn, chính là trong lòng có một tia thất vọng lại luôn khó tránh khỏi.

Nếu hai người không biết, Hạ Vân Kiệt cũng sẽ không tái cố ý công đạo cái gì. Hắn tối tin tưởng còn là Vu Hàm quốc con dân, kế tiếp chỉ có thể nghĩ biện pháp nhanh hơn Vu Hàm quốc phát triển, làm cho Vu Hàm quốc hiệu buôn mau chóng khai biến các giới thổ.

“Các ngươi trong tay có thể có giới đồ?” Hạ Vân Kiệt nghĩ nghĩ lại hỏi.

“Thuộc hạ trong tay đổ có một trương, bất quá lại chính là ta thương mang giới phía tây tương quan giới thổ, này khác phương vị sẽ không thậm kể lại.” Cực Âm lão ma cung kính đem một trương dùng đặc thù tài chất chế thành giới đồ hai tay phủng cấp Hạ Vân Kiệt.

Kia giới đồ đặt ở người thường trong mắt chính là một trương bản vẽ mặt phẳng giấy, nhưng Hạ Vân Kiệt hơi chút thả ra một tia thần niệm tham nhập, trước mắt hiện lên nhất thời là một mảnh rộng lớn vũ trụ.

Một khối thật lớn giới thổ phảng phất lục địa bình thường phiêu phù ở rộng lớn vũ trụ trung, bên cạnh đều biết không thắng số như tiểu đảo trôi nổi giới đảo. Bất quá kia khối thật lớn giới thổ, trừ bỏ phía tây cùng với nó phía tây giới đảo có thể tiến một bước dùng thần niệm thăm hỏi, phân tích rõ này kể lại phương vị không gian điểm, này khác phương vị nếu muốn dùng thần niệm tái tiến thêm một bước thăm hỏi, chính là một mảnh mơ hồ, rốt cuộc nhìn không tới gì hữu dụng hình ảnh.

Hạ Vân Kiệt hơi hơi nhíu nhíu mày, loại này cấp bậc giới thổ hắn ở Vạn Sát động động chủ trữ vật giới cũng tìm được quá một trương, tương đối mà nói kia trương giới đồ so với Cực Âm lão ma trong tay này trương còn muốn càng chuẩn xác thực một ít. Bất quá phạm vi cũng là giống nhau.

“Thuộc hạ tuổi trẻ khi bởi vì yêu thích du lịch tiên sơn thánh địa, tìm kiếm cổ nhân di tích, nhưng thật ra ngoài ý muốn được đến quá một trương giới thổ, không chỉ có ta thương mang giới, còn có phụ cận vài cái giới thổ, chính là tương đối cho ba ngàn giới lại như trước chính là băng sơn một góc.” Gặp Hạ Vân Kiệt nhíu mày, Thiết Ưng yêu vương cung kính đưa lên một trương giới đồ.

Ưng thích cao tường cửu thiên, cho dù tu thành yêu, như trước khó sửa bản tính, cho nên này Thiết Ưng yêu vương du lịch địa phương nhưng thật ra rất nhiều.

“Nga!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy hai mắt hơi hơi sáng ngời, tiếp nhận giới đồ.

Giới đồ vừa vào thủ, Hạ Vân Kiệt liền vội việc dụng thần niệm đi quét.

Này đảo qua, liền phát hiện kia rộng lớn vũ trụ trung nổi lơ lửng năm khối thật lớn giới thổ, chung quanh có vô số giới đảo trôi nổi quay chung quanh.

Kia thương mang giới thổ ở tối hạ góc, rõ ràng là này 5 khối giới trong đất nhỏ nhất một khối, so với lớn nhất kia một khối còn không chừng nó một phần mười.

5 khối thật lớn giới thổ ở ngoài, còn có này khác rất nhiều giới thổ, chỉ là vì quá mức xa xôi lại giống như đầy trời tinh thần bình thường được khảm ở thương khung, này trương giới đồ cũng là không có biện pháp kể lại biểu hiện.

“Cũng không biết Vu Hàm môn tổ địa tây hoang giới ở nơi nào? Còn có kia Diễm Long đế cung chỗ tổ giới lại ở nơi nào?” Hạ Vân Kiệt thần niệm theo giới đồ trung thu trở về, nhìn xa thiên không, đột nhiên cảm thấy chẳng sợ chính mình nay đã là vua của một nước, phụ thuộc thế lực phần đông, nhưng tại đây ba ngàn giới trung như trước cực kì nhỏ bé.

Bất quá, mặc kệ này ba ngàn giới có bao nhiêu rộng lớn vô ngần, ta cũng nhất định sẽ tìm được các ngươi! Hồi lâu Hạ Vân Kiệt trong mắt cảm khái chuyển vì kiên định.

“Ngàn vạn đại đạo, trăm sông đổ về một biển, cuối cùng

theo đuổi không chỗ nào không phải là trường sinh bất diệt. Này mấy **** hội khai đàn giảng đạo, các ngươi liền lưu lại nghe một chút đi.” Hạ Vân Kiệt đem giới đồ trả lại cấp Thiết Ưng yêu vương, thản nhiên nói.

“Tạ quốc chủ!” Cực Âm lão ma cùng Thiết Ưng yêu vương không khỏi mừng rỡ.

Tu vi đến bọn họ như vậy cảnh giới, nếu không ai chỉ điểm hoặc là gặp được cái gì đại cơ duyên, tưởng thuần túy dựa vào chính mình tu luyện tái tiến thêm một bước đã là so với lên trời còn khó. Liền như Thiết Ưng yêu vương, ở năm trăm năm trước, liền đã là vạn tượng sơ kì cảnh giới, cho tới bây giờ như trước là vạn tượng sơ kì cảnh giới, đơn giản chính là pháp lực càng thêm hùng hậu ngưng luyện một ít. Cực Âm lão ma tình huống cũng kém không nhiều lắm, bốn trăm năm trước liền đã là phân thần hậu kỳ cao nhất cảnh giới, nay như trước đứng ở kia cao nhất chính là mại không ra kia một bước.

Ngày đó Vu Hàm quốc vương đô trận chiến ấy, nếu không phải tự mình trải qua, là không thể biết Hạ Vân Kiệt có bao nhiêu lợi hại, nhưng người chân chính đã trải qua trận chiến ấy mới vừa rồi biết Hạ Vân Kiệt có bao nhiêu lợi hại, nay hắn cho phép bọn họ nghe hắn thụ đạo, đối với bọn họ mà nói tự nhiên là một loại cơ duyên, nói không chừng liền có lĩnh ngộ, đã đột phá trì trệ không tiến bình cảnh.

……

Mấy ngày sau, Chân Minh Sơn đem công tác thống kê Vu Hàm quốc tu sĩ số người báo cho Hạ Vân Kiệt, có một ngàn vạn người nhiều, trong đó cũng bao gồm nguyên Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc quốc dân. Bọn họ cùng Vu Hàm quốc cùng ở một cái giới đảo, tự Bách Sát ma vương cùng Liệt Ưng lão tổ diệt sát sau, liền bị nhét vào Vu Hàm quốc.

Vừa nghe thế cái số liệu, Hạ Vân Kiệt bị thật to hoảng sợ. Bất quá khi hắn nghĩ lại một phen, ấn Vu Hàm quốc mười người trung có một người có tu luyện căn bẩm tỉ lệ đến tính toán, toàn bộ Vu Hàm quốc cũng liền 100 triệu người tả hữu. Viễn man giới đảo so với địa cầu còn muốn lớn hơn không ít diện tích đến tính, dân cư mật độ xem như phi thường thấp, này người số thực không tính nhiều.

Tu sĩ số người công tác thống kê xong sau, tự nhiên đó là ấn đầu người phát phóng linh tinh. Lấy nhất phẩm linh tinh làm đơn vị tính toán, gần 500 tỷ này khổng lồ số lượng phát buông đi, mỗi người đại khái có thể phân đến 5 vạn khối nhất phẩm linh tinh, tương đương với 5 khối tam phẩm linh tinh.

Như vậy số lượng cho dù đối với từng Tử Yên mà nói cũng không phải cái gì số lượng nhỏ, phải biết rằng làm Hạ Vân Kiệt ở viễn man sơn gặp được nàng khi, của nàng toàn bộ giá trị con người cũng bất quá mới một trăm khối tam phẩm linh tinh. Mà nàng nhưng là vu tử người được đề cử, trưởng lão cháu ruột nữ.

Có thể nghĩ như vậy số lượng đối với bình thường tu sĩ mà nói là một bút cỡ nào lớn số liệu, thậm chí liền ngay cả một ít môn phái nhỏ chưởng môn nhân hoặc là gia tộc tộc trưởng, lĩnh đến như vậy một bút tài phú đều nhịn không được muốn kích động một phen.

Nhất thời, toàn bộ Vu Hàm quốc đô oanh động, tất cả mọi người nhiệt huyết sôi trào! Cho tới bây giờ không có người nghĩ tới có một ngày sẽ có lĩnh đến miễn phí linh tinh, nhưng lại là lớn như vậy một bút số lượng, hơn nữa về sau hàng năm còn đem cuồn cuộn không ngừng có miễn phí linh tinh lĩnh!

Ở nhiệt huyết sôi trào sau, tất cả mọi người kìm lòng

không được xa xa hướng tới quốc đô phương hướng yên lặng quỳ lạy.

Bọn họ biết, này hết thảy đều là bởi vì Vu Hàm quốc tân quốc chủ!

Thẳng đến một ngày này, Hạ Vân Kiệt vị này tân quốc chủ mới xem như hoàn toàn chiếm được sở hữu dân tâm, cũng mới chính thức đem sở hữu Vu Hàm quốc con dân tâm cấp tụ lại cùng một chỗ, mới chính thức kích phát rồi sở hữu con dân anh dũng hướng về phía trước nhiệt huyết.

Bởi vì tất cả mọi người thấy được tốt đẹp hy vọng, thấy được huy hoàng tương lai!

Mà hết thảy này đều cần cường đại vũ lực đến thực hiện, đến bảo đảm! Quốc chủ hiện tại đã cho bọn họ biến cường đại cơ hội, nay nên bọn họ bắt lấy cơ hội, biến cường đại lúc.

Tái mấy ngày sau, Hạ Vân Kiệt bắt đầu luyện đan điện khai đàn thụ đạo, tiếp theo lại là bảo khí các khai đàn thụ đạo. Này đó thụ đạo trừ bỏ luyện đan điện cùng bảo khí các thành viên có thể nghe, Vu Hàm môn đệ tử, mặc kệ là nội môn còn là ngoại môn đệ tử đều cũng có tư cách nghe. Về phần những người khác liền cần Hạ Vân Kiệt đặc biệt ân chuẩn, tỷ như Thiết Ưng yêu vương cùng Cực Âm lão ma chính là hắn đặc biệt ân chuẩn.

Hạ Vân Kiệt là đứng ở thượng cổ vu tộc tam đại cự nhân trên vai cường giả, hắn tu vi cảnh giới nay có lẽ còn có vẻ thấp, nhưng hắn kiến thức cho dù một ít thiên vu, thiên tiên chỉ sợ cũng không có thể cùng hắn so với.

Cái này như một cái gặp qua quen mặt tiểu hài tử, tuy rằng hắn còn là tiểu hài tử, cũng không cường đại, nhưng hắn biết đến sự tình, hắn tầm nhìn so với cả đời

oa ở khe suối người lớn còn muốn nhiều thượng rất nhiều, hắn trong đầu thế giới cũng so với kia chút người lớn muốn rộng lớn nhiều vẻ nhiều màu rất nhiều.

Cho nên Hạ Vân Kiệt này nhất khai đàn thụ đạo, tất cả mọi người tiền lời không phải là ít, ào ào đột phá. Thiết Ưng yêu vương cùng Cực Âm lão ma cũng là như thế, nghe xong Hạ Vân Kiệt thụ đạo sau, thế nhưng liền nước chảy thành sông một cái đột phá đến vạn tượng trung kỳ, một cái trực tiếp đột phá một cái đại cảnh giới cửa, rốt cục thành vạn tượng cảnh cao thủ.

Kia một khắc, hai người đều lão lệ tung hoành, song song hướng Hạ Vân Kiệt lễ bái.

Phải biết rằng bọn họ một cái suốt năm trăm năm tái không đột phá, một cái là hơn bốn trăm năm! Cỡ nào dài dòng năm tháng, thậm chí bọn họ đều đã tuyệt vọng, nghĩ đến đời này đi tới bộ pháp đi ra đây là chỉ. Không nghĩ tới nay lại lần đạt được đột phá.

Giờ khắc này, bọn họ đối Hạ Vân Kiệt ở bọn họ trong cơ thể hạ cấm chế tái không nửa điểm câu oán hận! Thậm chí còn âm thầm may mắn, chính mình cùng đúng rồi chủ nhân.

Đổi thành một cái khác trấn áp bọn họ, sớm liền bị bọn họ làm trâu ngựa đối xử gọi, về phần bọn họ tài phú lại sẽ bị đoạt lấy không còn, hạ cấm chế liền lại càng không tất nói. Giống như hiện tại, Hạ Vân Kiệt không chỉ có chỉ trừu thủ bọn họ tài phú một phần mười, so với La Phù cung còn nhẹ gấp đôi, nhưng lại truyền thụ bọn họ đại đạo, khiến cho bọn họ chiếm được đột phá!

Thật sự là Tái ông mất ngựa họa phúc khó lường, một mất một được, này ngược lại càng nhiều.

……

Ba ngàn giới rộng lớn vô ngần, Hạ Vân Kiệt tuy rằng lo lắng Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh, nhưng là biết chính mình một người đi ra ngoài tìm kiếm, cũng không quá giống như vô đầu ruồi bọ giống nhau, căn bản không có khả năng có gì cơ hội tìm được hai người bọn họ. Cho nên chỉ có thể tạm thời lưu tại Vu Hàm quốc, trừ bỏ chính mình cần thêm tu luyện, không dám có chút giải đãi ở ngoài, còn luôn luôn cấp Vu Hàm môn đệ tử thụ đạo, ngẫu nhiên cũng cấp luyện đan điện cùng bảo khí các thành viên thụ đạo, tranh thủ làm cho bọn họ mau chóng trưởng thành đứng lên.

Không thể không nói, trải qua vô số năm đau khổ, trằn trọc thoát đi, nguyên Vu Hàm quốc con dân thật là sóng to đào sa sau lưu lại vàng. Trước kia nguyên Vu Hàm quốc con dân phổ biến tu vi thấp, đơn giản là tài nguyên cằn cỗi, Vu môn công pháp truyền thừa mất đi, hơn nữa Vu môn công pháp tu luyện tiến độ vốn liền so với này hắn công pháp chậm mà làm cho. Nay, Hạ Vân Kiệt đại lượng miễn phí tinh thạch nện xuống, lại mệnh trưởng lão thành lập Vu Hàm quốc tàng kinh các, một ít tối trụ cột vu pháp khả cung quốc dân lật xem, cũng có không ít quốc dân bởi vì Hạ Vân Kiệt trận chiến ấy mà thức tỉnh rồi tổ tiên huyết mạch.

Rất nhanh, nguyên Vu Hàm quốc con dân thực lực đều đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1239 : Biến cường

Gần một năm thời gian, cơ hồ sở hữu Vu Hàm quốc tu sĩ đều có đột phá, nhị đỉnh đã ngoài địa vu như mưa sau măng mùa xuân bàn ở cả nước các nơi xông ra, tam đỉnh đã ngoài địa vu ngắn ngủn nửa năm thời gian nội, ngàn vạn mạnh xuất hiện. Mà tại đây phía trước, ở Vu Hàm quốc, tuổi trẻ tam đỉnh địa vu đều xem như quốc trung người trẻ tuổi trung nhân tài kiệt xuất tinh anh. Cũng có mấy trăm người đột phá đến địa vu tứ đỉnh cảnh giới, mấy chục người đột phá đến địa vu ngũ đỉnh cảnh giới. Mà tại đây phía trước, địa vu ngũ đỉnh liền có thể tự động thăng nhiệm vì Vu Hàm quốc trưởng lão, không chỗ nào không phải là Vu Hàm quốc trụ cột.

Đương nhiên người sau rất lớn một bộ phận đều là Vu Hàm môn đệ tử. Này đệ tử vốn là là trong vạn chọn một vu tộc tu sĩ, trước kia bất hạnh khuyết thiếu công pháp, tài nguyên. Nay Hạ Vân Kiệt cơ hồ đem toàn bộ quốc lực 1/4 tài nguyên dùng ở bọn họ trên người, thậm chí ngay cả trước kia Vu Hàm quốc trưởng lão đều phải đỏ mắt thiên cấp dược liệu, chỉ cần bọn họ đột phá có cần, Hạ Vân Kiệt cũng không chút nào keo kiệt phát đi. Bởi vì ngày đó cấp dược liệu đối với trước kia Vu Hàm quốc mà nói là cực kì trân quý dược liệu, khả ngộ không thể được, nhưng đối với Vạn Sát động cùng ưng sơn bực này thế lực lớn mà nói đổ cũng không phải quá khó khăn được đến dược liệu, còn là có một chút.

Không chỉ có như thế, Hạ Vân Kiệt còn thường xuyên cho bọn hắn khai đàn thụ đạo, còn tự mình cho bọn hắn luyện chế có thể ngao luyện gân cốt, tràn đầy huyết khí đan dược.

Như thế đại thành bản cùng tinh lực tài bồi đi xuống, này vốn là là thiên phú hơn người Vu Hàm môn đệ tử tự nhiên ào ào rất nhanh đột phá trưởng thành đứng lên.

Nay nội môn đệ tử trừ bỏ La Chiến các còn trẻ đệ tử, còn lại lão đệ tử tất cả đều đã là địa vu ngũ đỉnh đệ tử. Ngoại môn trong hàng đệ tử cũng có hai mươi danh lớn tuổi tích lũy hùng hậu đệ tử đột phá đến địa vu ngũ đỉnh, được liệt vào nội môn, nay nội môn đệ tử đã đạt tới bảy mươi người. Hiện tại nội môn đệ tử trừ bỏ hai mươi danh tuổi trẻ đệ tử còn dừng lại ở tam đỉnh, tứ đỉnh cảnh giới, còn lại giả đã đều là thuần một sắc ngũ đỉnh đã ngoài địa vu.

Lúc này, Bành Thiên Võ chúng trưởng lão mới xem như chân chính hiểu được, Hạ Vân Kiệt lúc trước vì cái gì sẽ nói bọn họ rất nhanh hội phát hiện tiến nội môn điều kiện, ngũ đỉnh địa vu kỳ thật còn là thấp chút.

Có hai mươi danh lớn tuổi ngoại môn đệ tử liệt vào nội môn, các trưởng lão lại theo Vu Hàm quốc tướng sĩ cùng quốc dân trung chọn lựa hai mươi danh thiên phú hơn người, có phát triển tiềm lực tu sĩ bổ vào ngoại môn trung.

Này một năm thời gian, các trưởng lão là Hạ Vân Kiệt nặng nhất điểm tài bồi đối tượng, hơn nữa bọn họ mặc kệ tu luyện lắng đọng lại độ dày, còn là thiên phú đều so với những người khác mạnh hơn rất nhiều, cho nên bọn họ tiến bộ lại kinh người.

Đại trưởng lão Bành Thiên Võ đã đột phá đến địa vu lục đỉnh hậu kỳ cao nhất cảnh giới, chỉ kém một bước liền bước vào thất đỉnh địa vu cảnh giới, Chân Minh Sơn các trưởng lão tắc đều ào ào bước vào địa vu lục đỉnh sơ kì cùng trung kỳ cảnh giới.

Đừng nhìn bọn họ tăng lên cấp số tựa hồ còn không có này khác đệ tử hoặc là quốc dân nhiều. Nhưng tu luyện chi đạo giống như lên núi, càng lên cao càng gian nan. Đến Bành Thiên Võ đám người như vậy cảnh giới, thường thường đi tới một bước nhỏ đều là khó như lên

trời. Tựa như kia Thiết Ưng yêu vương, hắn theo luyện khí kì tu luyện đến vạn tượng sơ kì cũng bất quá mới dùng một ngàn nhiều năm, nhưng đến vạn tượng sơ kì lại suốt năm trăm năm không có đi tới một bước, thẳng đến nghe xong Hạ Vân Kiệt thụ đạo sau, mới vừa rồi đột phá đến vạn tượng trung kỳ. Cho nên đại trưởng lão Bành Thiên Võ đám người đột phá cấp số tuy rằng thoạt nhìn rất ít, gần chính là từ trung kì đến hậu kỳ, hoặc là theo ngũ đỉnh đến lục đỉnh, nhưng trên thực tế kia tiến bộ tốc độ đã kinh hãi đến cực điểm.

Tương đối cho nguyên Vu Hàm quốc con dân, nguyên Bách Sát quốc cùng Liệt Ưng quốc con dân tiến bộ liền rõ ràng chậm rất nhiều. Bất quá bởi vì có đại lượng tài nguyên miễn phí phát buông đi, tàng kinh các lại có theo khắp nơi phụ thuộc thế lực thu thập đến kinh thư có thể lật xem, tương đối cho bọn họ trước kia, tiến bộ tốc độ cũng là thiên soa địa biệt, cũng toát ra không ít Nguyên Anh kỳ, xuất khiếu kì cao thủ, bất quá phân thần kì ở ngắn ngủn một năm thời gian còn không có xuất hiện một cái.

Này một năm Hạ Vân Kiệt có khổng lồ tài nguyên duy trì, tu luyện tiến bộ cũng không chậm, ở vu tu phương diện, hắn đã đến địa vu thất đỉnh trung kỳ cao nhất, chỉ kém một bước liền muốn bước vào địa vu thất đỉnh hậu kỳ. Ở tiên tu phương diện, hắn tiến bộ nhanh hơn, đã về tới phân thần hậu kỳ cảnh giới, chỉ kém một bước có thể một lần nữa trở lại nguyên lai cao nhất cảnh giới. Mà bởi vì nguyên thần một lần nữa ngưng luyện quá duyên cớ, nay tuy rằng chính là phân thần hậu kỳ cảnh giới, cũng đã so với lúc trước vạn tượng sơ kì còn mạnh hơn một ít. Đương nhiên so với hoàng đình nguyên thần cùng tử phủ nguyên thần còn là kém rất nhiều.

Tu luyện chi đạo, dục tốc tắc bất đạt.

Hạ Vân Kiệt biết chính mình lấy không đến ba mươi tuổi

tuổi liền tu luyện đến bực này cảnh giới, đã nhanh đến không có yên lòng, cần hơi chút chậm vừa chậm, làm cho tâm tình lắng đọng lại một phen.

Cho nên một năm sau, Hạ Vân Kiệt không tái bế quan tu luyện, mà là bắt đầu càng thường xuyên khai đàn thụ đạo, tĩnh tâm suy nghĩ, cũng khai lô luyện chế tứ tượng tiểu tru ma kiếm.

Trước kia bởi vì tài liệu phẩm chất không được, chỉ có Chu Tước tiểu tru ma kiếm miễn cưỡng đạt tới linh khí cấp bậc. Bạch hổ tiểu tru ma kiếm chính là đỉnh cấp địa khí, mà Huyền Vũ tiểu tru ma kiếm cùng thanh long tiểu tru ma kiếm lại không thích hợp tài liệu luyện chế. Nay Vu Hàm quốc tài lực hùng hậu, Hạ Vân Kiệt liền một lần nữa động phương diện này tâm tư.

Lần này là bốn thanh kiếm tất cả đều luyện chế đi ra, phẩm giai cũng đạt tới trung phẩm linh khí, nếu là hợp thành kiếm trận, uy lực lại thẳng bức đỉnh cấp linh khí. Cho nên bốn thanh tiểu tru ma kiếm ra lô khi, còn không có thi triển ra, Bành Thiên Võ đám người liền ngay cả tóc gáy đều căn căn dựng đứng.

Hạ Vân Kiệt đối lần này ra lô bốn thanh tiểu tru ma kiếm có vẻ vừa lòng, liền đặt ở trong mệnh phủ rất ôn dưỡng. Về phần ban đầu hai thanh kiếm tắc thu vào trữ vật giới trung, lấy bị bất cứ tình huống nào.

Luyện chế xong rồi bốn thanh tiểu tru ma kiếm trận sau, Hạ Vân Kiệt rốt cục động chung quanh đi một chút tâm tư. Trừ bỏ tưởng tự mình đi ra ngoài nhìn một cái thế giới này, tiếp tục lịch lãm, rất lớn một bộ phận nguyên nhân còn là không cam lòng cứ như vậy ở lại Vu Hàm quốc nhìn trông mong chờ tin tức, tuy rằng hắn rõ ràng biết, chính hắn như vậy không có đầu mối đi ra ngoài, tìm được Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh khả năng tính so với biển rộng tìm kim còn muốn nhỏ. Nhưng không tự

mình đi ra ngoài tìm xem, trong lòng luôn luôn một loại không thể dùng ngôn ngữ hình dung chịu tội cảm.

Chính là Vu Hàm quốc này một năm thực lực tuy rằng đột nhiên tăng mạnh, hơn nữa Vu Hàm môn đệ tử, nay cao tầng thực lực đều đã miễn cưỡng có thể cùng trước kia Vạn Sát động cao tầng lực lượng chống lại một hai, nhưng Hạ Vân Kiệt còn là có chút lo lắng.

Này không chỉ có bởi vì bọn họ là Vu Hàm môn căn cơ chỗ, cũng là hắn tương lai có không tìm được Trầm Lệ Đề, Đỗ Hải Quỳnh, về nhà lộ, tìm kiếm thay đổi phàm nhân căn bẩm linh đan tiên dược hy vọng chỗ, là tuyệt không cho phép có mất.

Cho nên ở quyết định bước ra viễn man giới đảo phía trước, Hạ Vân Kiệt tưởng muốn làm một lần đại công trình.

Hắn tụ tập luyện khí điện sở hữu lợi hại luyện khí sư, lại tụ tập sở hữu Vu Hàm môn đệ tử, một ngày một đêm luyện chế bốn thanh kình thiên cự kiếm.

Này bốn thanh cự kiếm trước từ luyện khí sư cùng sở hữu Vu Hàm môn đệ tử đem chồng chất thành như núi bình thường cao khoáng thạch bước đầu rèn luyện, sau đó tái từ Hạ Vân Kiệt tiến thêm một bước rèn luyện.

Dù là như thế, kia bốn thanh kiếm còn là thật lớn vô cùng, như che trời đại thụ bình thường, mà Hạ Vân Kiệt kiếm hoàn cũng bất quá giống như trứng bồ câu bình thường lớn nhỏ, có thể nghĩ này bốn thanh cự kiếm tiêu hao bao nhiêu tài liệu. Có thể nói cơ hồ tiêu hao bảo khí các trung hơn phân nửa tài liệu.

Không chỉ có như thế quang rèn luyện sở háo thời gian liền suốt dùng ba tháng thời gian.

Kiếm phôi luyện chế hảo sau, Hạ Vân Kiệt liền ở mặt trên khắc kiếm trận. Khắc như trước là không trọn vẹn không được đầy đủ tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận. Sở dĩ như trước là không trọn vẹn không được đầy đủ tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận, một phương diện là vì Hạ Vân Kiệt trong tay cũng không có đầy đủ tứ tượng Tru Ma Kiếm trận, mặt khác một phương diện cũng là bởi vì này cơ hồ lấy cử quốc lực luyện chế kiếm phôi, còn xa xa không đạt được khắc đầy đủ tứ tượng Tru Ma Kiếm trận yêu cầu, thậm chí liền ngay cả không trọn vẹn bản Hạ Vân Kiệt cũng chỉ có thể khắc trong đó một tiểu bộ phận, nếu không này kiếm phôi sẽ sụp đổ, cố còn là chỉ có thể xưng là không trọn vẹn tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận.

Đương nhiên này cơ hồ lấy cử quốc lực luyện chế đi ra kiếm phôi, có thể khắc tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận so với Hạ Vân Kiệt trong tay kiếm hoàn còn là đầy đủ không ít. Cố này tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận tuy rằng không thể giống Hạ Vân Kiệt ôn dưỡng ở trong mệnh phủ tứ tượng tiểu tru ma kiếm bình thường tùy ý mang theo, chỉ có thể bố trí ở nơi nào đó, nhưng một khi phát động, uy lực lại thật lớn vô cùng, so với Hạ Vân Kiệt toàn lực thúc dục tứ tượng tiểu tru ma kiếm còn muốn lợi hại một ít. Cho dù thông huyền cảnh giới cao thủ rơi vào trong đó, chỉ sợ cũng muốn lạc cái thân tổn thần diệt.

Ở bốn thanh cự kiếm mặt trên khắc bố trí kiếm trận dùng Hạ Vân Kiệt hai tháng tả hữu thời gian.

Rốt cục luyện chế xong sau, Hạ Vân Kiệt đem này bốn thanh kiếm sắp đặt ở tứ đại cửa thành, gì phương vị có địch nhân tập kích, ắt gặp chịu này này tứ tượng tiểu tru ma cự kiếm công kích. Trừ phi là cử hà cảnh giới cường giả tự mình đột kích, nếu không tất không thể diệt vương đô.

Hạ Vân Kiệt đem tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận khởi động thao túng phương pháp truyền cùng bát đại trưởng lão, kể từ đó, chỉ cần bọn họ tám người trung có một người tọa trấn vương đô, vương đô liền khả bình yên không lo.

Như thế sau, Hạ Vân Kiệt lại bày ra hơn một ngàn loại tài liệu danh sách cùng bảo khí các, này lượng thật lớn vô cùng, ấn giá trị nếu là đổi thành linh tinh, đạt tới mấy ngàn tỷ khối tứ phẩm linh tinh chi cự, như vậy khổng lồ số lượng cho dù lấy Vạn Sát động động cùng ưng sơn thế lực cũng muốn mấy chục vạn năm mới vừa có khả năng thu liễm hoàn toàn.

Cổ Sương vừa nhận được này danh sách khi, cơ hồ sợ tới mức hai mắt vừa lật, thiếu chút nữa sẽ muốn ngất qua đi. Nàng nguyên bản nghĩ đến đoạn thời gian trước phụ thuộc thế lực tiến cống đến tài phú đã cũng đủ khổng lồ, nay lại phát hiện, kia khổng lồ số lượng cùng chưởng môn đưa cho của nàng danh sách nhất so với, căn bản chính là không đáng kể. Chỉ sợ muốn đem thương mang giới 4 thế lực lớn cấp toàn bộ đánh cướp, có lẽ khả năng miễn cưỡng trù tề đi.

“Này, này, chưởng môn lấy chúng ta nay tài lực, muốn tưởng trù tề nhiều như vậy tài liệu, chỉ sợ……” Dù là Cổ Sương thân là trưởng lão, nhất tưởng khởi như vậy khổng lồ số lượng, cũng là nhịn không được đầu lưỡi có điểm thắt.

“Vô phương, đây là lâu dài chi kế, chậm rãi thu thập đó là, năm năm không được liền mười năm, mười năm không được liền trăm năm. Ngươi nay phải làm là bắt đầu khởi động cái này công tác, không chỉ có muốn từng bước thu thập này đó tài liệu, còn muốn phân ra một bộ phận người đến rèn luyện này đó tài liệu, cũng ở mặt trên khắc này đó phù văn. Này tuy rằng là một kiện vất vả việc, nhưng là là cực kỳ rèn luyện luyện khí sư cơ

hội. Đồng thời lại quan hệ ta Vu Hàm quốc căn cơ thịnh vượng đại sự.” Hạ Vân Kiệt nói xong lại đưa cho Cổ Sương một cái ngọc giản.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1240 : Rời đi viễn man giới đảo

“Tụ linh phù!” Cổ Sương thần niệm đảo qua, kiều thể không khỏi chấn động. Kia ngọc giản ghi lại là đại lượng phù văn, này đó phù văn không có ngoại lệ đều là tụ linh phù văn, tuy rằng tuyệt đại bộ phận Cổ Sương cũng không nhận thức, nhưng thân là luyện khí sư, nàng còn là liếc mắt một cái liền phân biệt đi ra đây là tụ linh phù văn. Này đó phù văn có phức tạp có đơn giản, tuyệt đại bộ phận thoạt nhìn đều rất đơn giản, nhưng Cổ Sương lại biết, này đó đơn giản phù văn nếu dừng ở lợi hại trận pháp đại sư, hơn nữa tinh thông tụ linh trận trận pháp đại sư trung, nếu ấn nhất định quy luật sắp hàng tổ hợp cùng một chỗ, liền thành có thể tụ tập linh khí trận pháp.

Giống vương đô chung quanh liền bố có tụ linh trận, bọn họ đều tự động phủ cũng đều bố có tụ linh trận. Nhưng này chút tụ linh trận sở dụng tụ linh phù văn nhiều nhất cũng bất quá liền mười hai cái, phù văn cũng có vẻ đơn giản, tụ linh hiệu quả cũng bình thường.

Đương nhiên cũng không phải Cổ Sương không nghĩ dùng càng phức tạp càng nhiều tụ linh phù văn, mà là nhất là vì nàng biết đến tụ linh phù văn cùng tụ linh trận pháp đơn giản hữu hạn, nhị là vì của nàng trận pháp tạo nghệ hữu hạn, căn bản bố trí không được lợi hại tụ linh trận pháp.

Nhưng hôm nay đâu, Cổ Sương nhìn đến ngọc giản trung ghi lại tụ linh phù văn thế nhưng đạt tới ngàn cái nhiều, mỗi một loại tụ linh phù văn mặt sau còn viết cần khắc lục bao nhiêu cái, Cổ Sương thần niệm nhìn lướt qua, yêu cầu khắc lục ít nhất cái loại này tụ linh phù văn cái số cũng là ngàn cái.

Chẳng lẽ chưởng môn muốn bố trí một cái ít nhất cần

trăm vạn cái phù văn tổ hợp siêu cấp tụ linh đại trận sao? Cổ Sương quang ngẫm lại trái tim còn có một loại muốn nổ mạnh cảm giác.

“Trước mắt có bao nhiêu tài liệu liền trước khắc bao nhiêu loại này tụ linh phù văn đi, chờ tài liệu đủ, này đó phù văn đều khắc xong rồi, ta lại cho ngươi này khác tụ linh phù văn.” Hạ Vân Kiệt lại tựa hồ không có nhận thấy được Cổ Sương lúc này nội tâm kinh hãi, tiếp theo còn nói một câu.

“Hô!” Cổ Sương nhịn không được nâng tay đặt ở nàng đầy đặn bộ ngực,

Này tràn ngập nữ tính hóa động tác, từ Cổ Sương đi lên trưởng lão vị sau sẽ thấy cũng chưa làm qua, nhưng hôm nay lại kìm lòng không được toát ra nữ nhân thiên nhiên bản tính.

“Chẳng lẽ chưởng môn là nghĩ bố một cái có thể bao trùm toàn bộ viễn man giới đảo tụ linh đại trận sao?” Hồi lâu, Cổ Sương mới ý thức được chính mình hành động có chút thất lễ, mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, vội vàng buông thủ, vẻ mặt kinh hãi hỏi.

“Đúng là! Viễn man giới đảo tuy rằng linh khí không bằng địa phương khác đầy đủ, nhưng là ta Vu Hàm quốc hiện tại căn cơ chỗ, rất nhiều con dân đã thế nhiều thế hệ ở trong này sinh hoạt hồi lâu, tất nhiên có cảm tình, cùng với không tha chuyển cách nơi này, còn không bằng đem nơi này kiến thiết trở thành ta Vu Hàm quốc một cái khác tổ địa. Hơn nữa nơi này tích xa, khi chúng ta quật khởi khi, cũng không dễ dàng khiến cho ba ngàn giới này khác thế lực lớn chú ý.” Hạ Vân Kiệt gật đầu nói.

Hắn đã tưởng tốt lắm, Vu Hàm quốc xuống dốc niên đại đã phi thường cửu viễn, thế cho nên ba ngàn giới tuyệt

đại bộ phận người sớm đã đã quên từng còn có như vậy một cái quát tháo ba ngàn giới cường đại thế lực, nhưng khó bảo toàn một ít truyền thừa phi thường cửu viễn môn phái hội không có người biết từng Vu Hàm quốc là như thế nào cường đại, cũng khó bảo bọn họ biết Vu Hàm quốc quật khởi sau, hội trực tiếp áp dụng trấn áp thái độ, để tránh lại một cái cường đại Vu Hàm quốc quật khởi. Cho nên tại đây cái rời xa ba ngàn giới trung tâm thương mang giới, Hạ Vân Kiệt sẽ không cố ý đi che dấu Vu Hàm quốc mũi nhọn, đương nhiên hiện tại Vu Hàm quốc cho dù ở thương mang giới một ít cường đại thế lực trong mắt cũng căn bản không có mũi nhọn đáng nói, cho nên Hạ Vân Kiệt không sao cả cao điệu. Nhưng một khi Vu Hàm quốc thế lực phát triển đã vượt qua thương mang giới sau, kia còn là điệu thấp mới tốt.

Trừ phi có một ngày, Vu Hàm quốc, còn có hắn Hạ Vân Kiệt chính mình có quát tháo ba ngàn giới cường đại thực lực.

Cho nên, Hạ Vân Kiệt cũng không có tính toán đem Vu Hàm quốc di chuyển đến linh khí càng sung túc thương mang giới thổ, mà là thà rằng lựa chọn tiêu phí thật lớn tài lực vật lực nhân lực, đem viễn man giới đảo chế tạo thành Vu Hàm quốc, cũng là Vu Hàm môn một cái khác căn cơ, tổ địa! Một cái cuồn cuộn không ngừng vì Vu Hàm quốc, Vu Hàm môn bồi dưỡng, chuyển vận nhân tài không chớp mắt căn cứ.

“Không dễ dàng khiến cho ba ngàn giới này khác thế lực lớn chú ý?” Cổ Sương không nghĩ tới chưởng môn nhân đã nghĩ đến lâu như thế xa, không khỏi một trận khát khao cùng hướng tới, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng càng phát ra kính sợ, thậm chí có một tia không hiểu cảm xúc dưới đáy lòng lặng yên nảy sinh.

Khiến cho một đầu lửa đỏ tóc dài Cổ Sương kia trương xinh đẹp lại không mất thành thục phong vận khuôn mặt

lơ đãng gian lại hơi hơi hiện lên một chút rặng mây đỏ, cùng lửa đỏ tóc dài lẫn nhau chiếu rọi, lộ ra một loại không hiểu thành thục mà cuồng dã mị lực.

Bất quá Hạ Vân Kiệt lại không chú ý tới điểm ấy, mà là gật gật đầu nói:“Ba ngàn giới to lớn vô ngần, mặt trên còn có thiên giới, chúng ta bất quá chính là này trong đó Thương Hải nhất lật, gì thời điểm đều phải cẩn thận, không thể tự mãn kiêu ngạo a!”

“Chưởng môn dạy bảo, đệ tử nhất định nhớ kỹ trong lòng.” Cổ Sương thật sâu cúi đầu.

……

Mười ngày sau, một chích che thiên tế nhật, căn căn cánh chim dưới ánh mặt trời lóe trạm trạm hàn quang Cự ưng theo Vu Hàm quốc vương đô phóng lên cao, đảo mắt liền biến mất ở phía chân trời.

Cự ưng phía trên, Hạ Vân Kiệt cùng một cụt một tay lão nhân sóng vai mà đứng.

Cụt một tay lão nhân tự nhiên đó là Vu Hàm quốc đại trưởng lão Bành Thiên Võ. Lấy Bành Thiên Võ thực lực đã có thể một lần nữa ngưng tụ tứ chi, nhưng hắn lại đem nguyên bản hẳn là chú nơi tay cánh tay trung vu đỉnh chú ở cụt tay chỗ, không có một lần nữa ngưng tụ tứ chi.

Bành Thiên Võ muốn chính mình lúc nào cũng khắc khắc nhớ kỹ kia sỉ nhục một khắc, lấy quất roi chính mình, không cho chính mình có một khắc giải đãi thời điểm.

Hạ Vân Kiệt biết Bành Thiên Võ quyết định sau khi, từng thật sâu cảm khái, chúng trưởng lão trung, Bành Thiên Võ tu vi tối cường, bao trùm chúng trưởng lão phía trên,

lại khởi gần chính là thiên phú siêu nhân duyên cớ?

Này phân kiên định như thiết tâm chí, lại có vài người có thể có?

“Chưởng môn, nửa năm sau chính là ngày tây thương mang giới khắp nơi thế lực hướng La Phù cung tiến cống.” Quay đầu nhìn xa viễn man giới đảo dần dần biến mất ở rộng lớn thương khung trung, Bành Thiên Võ đột nhiên nói.

“Như thế nào, lo lắng sao?” Hạ Vân Kiệt khóe miệng dật ra một tia mỉm cười, hỏi.

“Không phải, đệ tử là có chút chờ mong!” Bành Thiên Võ thẳng thắn sống lưng, một cỗ bá đạo hung lệ hơi thở phóng lên cao.

Hạ Vân Kiệt nao nao, sau đó nhịn không được giơ thẳng lên trời cười ha ha lên, nói:“Hảo, không hổ là ta Vu Hàm quốc đại trưởng lão!”

Dưới chân, hóa thân Cự ưng Thiết Ưng yêu vương kia đối sắc nhọn như kiếm chim ưng chợt bộc phát ra như điện hào quang, bá đạo hơi thở như núi lửa bùng nổ bàn bính thể mà ra.

Từ nghe xong Hạ Vân Kiệt nhất tịch thụ đạo, Thiết Ưng yêu vương đột phá vạn tượng sơ kì, trở thành vạn tượng trung kỳ yêu tu, hắn liền biết vị này một chưởng liền trấn áp chính mình chủ nhân, chỉ sợ so với kia tứ đại bá chủ đều phải lợi hại một ít. Cho nên trước kia vẫn lo lắng tiến cống việc Thiết Ưng yêu vương nay cũng đồng dạng chờ mong tiến cống ngày đã đến.

Một vạn tượng trung kỳ yêu tu, một cái lục đỉnh hậu kỳ cao nhất, thực lực có thể so với vạn tượng sơ kì địa vu, hai người phát ra hơi thở ra sao khủng bố.

Hai người đột nhiên như vậy nhất bùng nổ, nhất thời sợ tới mức tại đây phiến lĩnh vực phi hành tu sĩ tất cả đều ngoan ngoãn thu hồi trên người hơi thở, sau đó cấp tốc bay khỏi này phiến nguy hiểm khu vực, sợ này hai cái đáng sợ cường giả vạn nhất tâm huyết dâng trào, hung tính đại phát, đem bọn họ cấp diệt giết.

Gặp khu vực này tu sĩ tất cả đều nhanh chóng bay khỏi, Hạ Vân Kiệt đột nhiên nhớ tới một việc, hỏi:“Bành trưởng lão, này một đường phi hành, ta nhìn thấy không ít tu sĩ. Ta là cố ý muốn bốn phía đi một chút nhìn xem, cố mới lựa chọn phi hành mà không có lựa chọn truyền tống trận. Bọn họ lại vì sao không chọn truyền tống trận đâu?”

“Hồi chưởng môn, truyền tống trận đối với đệ tử mà nói chính là truyền thuyết vật, đừng nói sử dụng liền ngay cả gặp cũng chưa gặp qua.” Bành Thiên Võ nghe vậy cả người chấn động, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt tràn ngập như thao thao Trường Giang bàn kính ngưỡng.

Chưởng môn chính là ngưu a, kia trong truyền thuyết truyền tống trận đến hắn trong miệng đều thành lơ lỏng bình thường vật.

Kỳ thật làm sao chỉ Bành Thiên Võ cả người chấn động, liền ngay cả kiến thức rộng rãi, từng bước ra quá thương mang giới Thiết Ưng yêu vương nghe vậy đều là tâm thần chấn động, khổng lồ thân mình vi không thể tra run run một chút, sau đó vội vàng ổn định xuống dưới.

“Nga, nói như thế đến, ta viễn man giới đảo cũng không có truyền tống trận ?” Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ ngoài ý muốn sắc nói.

Ngay cả địa cầu bực này linh khí, tài nguyên cằn cỗi tích xa tiểu giới đảo đều có một tòa truyền tống trận, Hạ Vân

Kiệt còn tưởng rằng truyền tống trận là ba ngàn giới gì một tòa giới đảo tiêu xứng đâu, nay mới vừa rồi biết kia truyền tống trận ở Bành Thiên Võ đám người trong lòng là truyền thuyết vật.

Mà nếu quả là như thế này, kia địa cầu lại như thế nào khả năng sẽ có truyền tống trận đâu?

“Đúng vậy chưởng môn, không chỉ có viễn man giới đảo không có, phụ cận một ít giới đảo đều không có truyền tống trận, về phần thương mang giới thổ có hay không, đệ tử sẽ không rõ ràng, này chỉ sợ muốn hỏi Thiết Ưng, hắn hẳn là biết.” Bành Thiên Võ một trận đại hãn trả lời.

Viễn man giới đảo như vậy một cái tích xa tiểu giới đảo lại như thế nào khả năng có bực này truyền thuyết vật đâu.

“Hồi chủ nhân, thương mang giới thổ cũng không có truyền tống trận, ta đi quá phụ cận ngũ đại giới thổ, chỉ có lớn nhất kim thần giới mới vừa có một tòa truyền tống trận, từ kim thần giới giới chủ Kim Giao chân nhân nắm trong tay.” Thiết Ưng yêu vương không đợi Hạ Vân Kiệt mở miệng hỏi, liền cung kính giải thích nói.

“Ngay cả thương mang giới đều không có, truyền tống trận thế nhưng như thế khan hiếm trân quý sao?” Hạ Vân Kiệt rất là kinh ngạc ngoài ý muốn nói.

Viễn man giới đảo không có, hắn còn có thể nhận, dù sao quá yếu ớt, khả ngay cả rộng lớn vô ngần thương mang giới thổ đều không có một tòa truyền tống trận, vậy thật là rất làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy khiếp sợ ngoài ý muốn.

Phải biết rằng liền ngay cả địa cầu bực này tích xa cằn cỗi tiểu giới đảo đều có một tòa truyền tống trận a.

Gặp Hạ Vân Kiệt kinh ngạc như thế ngoài ý muốn bộ dáng, Thiết Ưng yêu vương cùng Bành Thiên Võ đều một trận không nói gì cùng xấu hổ.

Truyền tống trận kia nhưng là chỉ có thiên tiên mới xây dựng được rất tốt đến không gian trận pháp a, sở dụng tài liệu cũng không không có một là trân quý vô cùng, này đều còn không khan hiếm trân quý, kia cái gì mới tính khan hiếm trân quý?

“Khởi bẩm chủ nhân, truyền tống trận là chỉ có thiên tiên mới có năng lực xây dựng không gian trận pháp, sở dụng tài liệu cũng không không có một là trân quý chi cực không gian thuộc tính khoáng thạch, chỉ sợ chỉ có chân chính đại giới mới có nhân lực tài lực xây dựng, giống chúng ta loại này tiểu giới là không có biện pháp xây dựng. Chính là kia kim thần giới truyền tống trận, cũng không phải Kim Giao chân nhân xây dựng, mà là thượng cổ lưu lại đến.” Thiết Ưng yêu vương trả lời.

“Thiên tiên mới có năng lực xây dựng, thượng cổ di lưu……” Hạ Vân Kiệt bỗng nhiên thoải mái.

Lúc trước tình thế nguy cấp, hắn chưa kịp nhìn kỹ truyền tống trận liền trực tiếp bắt nó phá hủy, nay nghe vậy tái hồi đầu nghĩ lại, mới phát hiện chính mình phía trước ý tưởng thật là có chút ngây thơ. Truyền tống trận, xuyên qua vô ngần không gian đem hai cái địa phương cấp liên tiếp đứng lên, lại khởi là tùy tùy tiện tiện người nào, tùy tiện cái gì tài liệu có thể xây dựng lên? Nghĩ đến địa cầu ở thượng cổ thời đại từng cũng phồn hoa quá, cho nên tại kia thời điểm kiến có truyền tống trận, chính là sau lại lại xuống dốc, kia truyền tống trận cũng liền hoang phế, thậm chí bị hoàn toàn quên đi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1241 : Thiên nhân hợp nhất

“Chủ nhân, kia đó là thương mang giới thổ !” Ngay tại Hạ Vân Kiệt còn đang suy nghĩ truyền tống trận sự tình khi, Thiết Ưng yêu vương cung kính thanh âm đột nhiên vang lên.

Hạ Vân Kiệt vừa nhấc đầu, thế này mới phát hiện bất tri bất giác trung to lớn vô ngần thương mang giới thổ đã xuất hiện ở tại tầm nhìn trong vòng.

Thiết Ưng yêu vương là Cự ưng thân, vốn là am hiểu phi hành, nay tu vi lại đạt vạn tượng trung kỳ, tuy rằng luận tốc độ không thể cùng Hạ Vân Kiệt hóa thân Đế Giang so sánh với, nhưng là là kì mau vô cùng. Liền Hạ Vân Kiệt này vừa nhấc đầu công phu, hắn liền đã phi gần đến giờ thương mang giới thổ trên không.

Nhất bay đến thương mang giới thổ trên không, một cỗ rất lớn thiên địa uy nghiêm pháp tắc liền buông xuống ở hai người một ưng trên người.

Thiết Ưng yêu vương phi hành tốc độ rõ ràng liền trệ bị kiềm hãm, không giống phía trước ở vũ trụ trung bên kia đều có thông thuận.

Một tia hiểu ra ở Hạ Vân Kiệt trong lòng lặng yên dâng lên.

Một tòa giới đảo, phảng phất này thiên địa vũ trụ trung một hạt bụi, bé nhỏ không đáng kể, cố phân phối đến thiên địa pháp tắc uy nghiêm cũng nhỏ nhất. Nhưng này thương mang giới thổ tại đây rộng lớn vũ trụ tuy rằng như trước bé nhỏ không đáng kể, nhưng đối với này thiên địa đã là không thể hoàn toàn xem nhẹ một bộ phận.

Cái này giống nhất giới phàm nhân, hắn đối thiên địa pháp tắc ảnh hưởng bé nhỏ không đáng kể, hoàn toàn có thể xem nhẹ bất kể, nhưng một khi trưởng thành lợi hại tu sĩ, kia ẩn ẩn trung hắn đối thiên địa pháp tắc ảnh hưởng sẽ không có thể hoàn toàn xem nhẹ, thậm chí lợi hại như trên cổ đại vu, vu vương, vu tổ đều có thể can thiệp thiên địa pháp tắc.

Giống thượng cổ đại chiến, thiên địa băng liệt, kỳ thật đó là lợi hại nhân vật đối nguyên bản hoàn toàn giống nhất thể thiên địa pháp tắc phá hư, đơn giản nay thiên địa pháp tắc dần dần lại về tới mặt khác một loại cân bằng, nhưng lúc này đây cân bằng cũng không tái là thiên địa nhất thể, mà là chia lìa, là thoát phá.

Trừ bỏ này rộng lớn vô ngần vô số giới thổ, kỳ thật ta cũng vậy này thiên đạo một phần tử, pháp tắc một bộ phận, trưởng thành càng lợi hại, ta ảnh hưởng lực lượng liền lớn hơn nữa, làm có một ngày ta trưởng thành đến cũng đủ lợi hại, hay không có thể thoát khỏi này thiên địa pháp tắc trói buộc đâu? Thượng cổ đại năng gian chiến đấu, có phải là không cam lòng bị này thiên địa pháp tắc trói buộc, tưởng siêu thoát mà ra đâu?

Một tia hiểu ra trong lòng đầu mạnh xuất hiện, bất tri bất giác trung Hạ Vân Kiệt phảng phất dung nhập thiên địa trong lúc đó, thận chỗ kia tôn thiếu nhất nhĩ vu đỉnh, thế nhưng bất tri bất giác trung đọng lại đứng lên, không hề lở tán đi. Không chỉ có như thế, Hạ Vân Kiệt cố ý chậm lại tu luyện mệnh phủ nguyên thần đã ở giờ khắc này chậm rãi dài cao lớn lên, trong nháy mắt thế nhưng liền đột phá phân thần kì, hơn nữa còn tại hướng lên trên dài.

Một tia linh khí theo thiên địa tứ phương hội tụ mà đến, theo Hạ Vân Kiệt mi tâm nhập vào, tốc độ càng lúc càng nhanh, cuối cùng phạm vi hơn ngàn dặm linh khí đều bị

hấp cuốn mà đến, hình thành khủng bố linh khí gió lốc, mà kia gió lốc trung tâm đó là Hạ Vân Kiệt.

Dù là Thiết Ưng yêu vương đã là vạn tượng trung kỳ tu vi, Bành Thiên Võ là lục đỉnh hậu kỳ cao nhất tu vi, phía sau cũng là sợ tới mức kinh hồn táng đảm, vừa động cũng không dám động, sợ không nghĩ qua là ảnh hưởng đến Hạ Vân Kiệt, khiến cho linh khí bạo động, đem bọn họ cấp tạc huyết nhục bay tán loạn.

Bởi vì linh khí gió lốc trung tâm linh khí thật sự quá nồng úc, tựa như bị áp súc vô số lần pháp lực giống nhau, trời mới biết nếu là nổ mạnh mở ra uy lực sẽ có nhiều.

Đồng thời bọn họ nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt lại tràn ngập chiến căng sợ hãi. Bởi vì giờ phút này Hạ Vân Kiệt sừng sững ở nơi nào, cho bọn hắn cảm giác thế nhưng như này thiên địa bình thường, mênh mông hãn hãn, uy nghiêm vô cùng.

Bọn họ lại nào biết đâu rằng, Hạ Vân Kiệt bởi vì cảm nhận được thiên địa pháp tắc, tâm sinh hiểu ra, bất tri bất giác trung dung nhập thiên địa, tiến nhập người tu chân tha thiết ước mơ thiên nhân hợp nhất cảnh giới.

Hạ Vân Kiệt dung nhập thiên địa thời gian thực đột nhiên, theo thiên địa rời khỏi đến thời gian đồng dạng thực đột nhiên.

Là vì một tia không hiểu tim đập nhanh chợt xuất hiện, sau đó Hạ Vân Kiệt liền theo kia huyền diệu khó giải thích cảnh giới trung lui đi ra.

Nhất rời khỏi đến, Hạ Vân Kiệt liền thấy được kia linh khí gió lốc, không khỏi cũng là hoảng sợ, thần niệm hướng trong cơ thể đảo qua, nháy mắt liền hiểu được kia một tia không hiểu tim đập nhanh là làm sao đến. Còn như vậy vô tiết chế hấp thu đi xuống, chỉ sợ không cần ra lại

một lát, chính mình sẽ muốn bị sống chống bạo.

Thiên địa quả nhiên rất to lớn, mà ta cũng là rất nhỏ bé a!

Hạ Vân Kiệt thật sâu cảm khái một câu, tâm ý vừa động, kia linh khí gió lốc tựa như thủy triều lui xuống, phảng phất cái gì cũng chưa phát sinh quá bình thường.

Hạ Vân Kiệt lại không phát hiện bất tri bất giác trung hắn đối thiên địa sợ hãi thiếu một ít, đã không hề đem thiên địa nhìn xem cao không phàn, không thể siêu việt, giờ khắc này, hắn mới xem như này chân chính bước trên cường giả đường, đơn giản hắn còn không có ý thức được thôi.

Ngay tại phía sau, kia bị tường vân thụy khí nâng, phảng phất thiên cung nổi tại cự sơn phía trên, thiên khung dưới La Phù cung, ngồi xếp bằng ở bồ đoàn thượng La Phù chân nhân đột nhiên mở ra ánh mắt,

Hai đạo tinh quang theo hắn trong mắt bắn ra, xuyên qua tây thương mang giới tầng tầng mây mù nhắm thẳng kia linh khí dao động phương hướng mà đến.

Thông huyền, thông là thiên địa chi huyền, đã ẩn ẩn chạm đến đến thiên địa pháp tắc.

Vừa rồi Hạ Vân Kiệt đột nhiên tiến vào thiên nhân hợp nhất, đã xúc động này phiến thiên địa pháp tắc, tọa trấn tây thương mang giới mấy ngàn năm La Phù chân nhân lập tức liền đã nhận ra một tia dị thường.

“Thông huyền cảnh giới, quả nhiên là có điểm môn đạo!” Hạ Vân Kiệt nay tiến vào thiên nhân hợp nhất cảnh giới, lại nói tiếp liền phảng phất cùng thiên địa từng có thân mật tiếp xúc bình thường, hơn nữa nay cảnh giới lại đột phá đến địa vu thất đỉnh hậu kỳ, La Phù chân nhân thần

niệm một khi bên này nhìn trộm, hắn lập tức liền đã nhận ra, cười nhẹ, bàn tay to vung lên, khiến cho một trận thiên địa linh khí dao động, nháy mắt liền đem kia nhất lũ thần niệm cấp giảo thất linh bát lạc.

La Phù chân nhân trong mắt lóe ra một tia nghi hoặc sắc, tiếp theo lại chậm rãi nhắm mắt lại.

Dù sao tây thương mang giới quá mức to lớn, đã bị thiên địa pháp tắc ảnh hưởng cũng lớn, hắn kia nhất lũ thần niệm tham thân đến Hạ Vân Kiệt chỗ nơi đã là như nỏ mạnh hết đà, bị thiên địa linh khí dao động như vậy nhất giảo, rốt cuộc không thể nhìn trộm đến một tia dị thường.

Thông huyền cảnh giới nhìn như chỉ so với vạn tượng cảnh giới cao nhất cảnh giới, nhưng nếu không phải giống Hạ Vân Kiệt loại này đặc thù tồn tại, kia nhất cảnh giới kỳ thật tựa như thiên hồng có khác. Làm La Phù chân nhân kia nhất lũ thần niệm hướng bên này đảo qua đến khi, dù là Thiết Ưng yêu vương cùng Bành Thiên Võ nay đều được cho thương mang giới nhất lưu cường giả, cũng là chợt cảm thấy khắp cả người phát lạnh, phảng phất bị cái gì tuyệt thế hung thú cấp theo dõi bình thường.

Thẳng đến Hạ Vân Kiệt bàn tay to vung lên, khinh phiêu phiêu nói một câu “Thông huyền cảnh giới, quả nhiên là có điểm môn đạo!” Sau, mới vừa rồi biết vừa rồi thế nhưng có thông huyền cảnh giới nhìn trộm bọn họ, không khỏi thật to lắp bắp kinh hãi.

Bất quá giật mình qua đi, bọn họ xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt càng phát ra kính sợ.

Liền ngay thông huyền cảnh giới cao thủ đến Hạ Vân Kiệt trong miệng, đều thành chính là có điểm môn đạo mà thôi, bọn họ quả thực không dám tưởng tượng muốn

nhiều lợi hại cao thủ mới vừa rồi có thể chân chính vào được Hạ Vân Kiệt mắt.

Chẳng lẽ là cử hà cảnh giới sao?

Nhất tưởng đến cử hà cảnh giới, đừng nói Bành Thiên Võ liền ngay cả Thiết Ưng yêu vương đều cảm giác trái tim mạnh run rẩy một chút, không dám xuống chút nữa tưởng.

Cử hà phía trên nhưng chỉ có thiên tiên, thiên vu.

“Chủ nhân, nay chúng ta đi trước làm sao?” Thu hồi nội tâm kinh hãi, Thiết Ưng yêu vương dùng càng phát ra cung kính thanh âm hỏi.

“Đi trước địa bàn của ngươi nhìn xem, ngươi cũng thu của ngươi bản thể đi.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói, nói xong liền đạp bước ly khai Cự ưng.

Dù sao Thiết Ưng yêu vương cũng là này tây thương mang giới có điểm diện mạo, càng đừng nói ở chính hắn địa bàn, Hạ Vân Kiệt hay là muốn cho hắn điểm mặt mũi.

“Tạ chủ nhân.” Thiết Ưng yêu vương hiểu được Hạ Vân Kiệt dụng ý, cảm kích nói, sau đó biến thành nhất áo xám trường bào nam tử, mắt như chim ưng sắc nhọn, hai má gầy yếu như đao, một đầu màu xám tóc dài theo gió phiêu động, có vẻ phá lệ lạnh lùng.

Bởi vì đã bị thiên địa pháp tắc ảnh hưởng, Hạ Vân Kiệt phát hiện ở thương mang giới thổ phi hành rõ ràng không có ở viễn man giới đảo tới thoải mái rất nhanh, pháp lực vận chuyển tựa hồ cũng ẩn ẩn đã bị một chút áp chế.

Ngẫm lại này “Nho nhỏ” thương mang giới thổ liền có

thể ảnh hưởng đến chính mình, áp chế chính mình pháp lực vận chuyển, còn tưởng tưởng kia thượng cổ thời đại, thiên địa nhất thể, đối pháp lực áp chế khẳng định càng thêm lợi hại, chỉ sợ giống chính mình dạng tu vi ở mặt trên phi hành đều là cái vấn đề, nhưng thượng cổ đại năng lại có thể đem này thiên địa đánh băng liệt, kia lại nên nhiều thực lực khủng bố!

Hạ Vân Kiệt không khỏi một trận hướng về!

……

Ưng sơn ở thương mang giới thổ địa bàn so với ưng sơn hạ hạt sở hữu giới đảo diện tích thêm đứng lên còn muốn lớn rất nhiều, bên trong có to nhỏ mấy trăm cái phàm nhân quốc gia. Đương nhiên nói là phàm nhân quốc gia, chân chính nắm trong tay cũng là người tu chân, tựa như Vu Hàm quốc giống nhau. Tổng thể mà nói đó là một phàm nhân quốc gia, phàm nhân chiếm 90% tỉ lệ, nhưng chân chính cầm quyền cũng là Vu Hàm môn.

Mông Dương quốc, ưng sơn lãnh địa hạ cường đại nhất phàm nhân quốc gia chi nhất.

Quốc đô ngựa xe như nước, tiếng người ồn ào, nếu đan luận phồn hoa trình độ, so với Vu Hàm quốc quốc đô muốn phồn hoa rất nhiều. Chính là nếu bàn về giàu có cùng cường đại, tự nhiên đã không phải nay Vu Hàm quốc quốc đô có thể so sánh. Nơi nào tùy tiện một cái bình thường tu sĩ đều là eo triền mấy vạn linh tinh, nhị, tam đỉnh địa vu, Trúc Cơ kì cùng Kim Đan kỳ tu sĩ tùy ý có thể thấy được.

Hạ Vân Kiệt quần áo áo xanh, sân vắng lững thững đi ở Mông Dương quốc quốc đô tu chân phường thị, phía sau một trái một phải, nhắm mắt theo đuôi đi theo vẻ mặt lạnh lùng Thiết Ưng yêu vương cùng thân hình cao

lớn khôi ngô cụt một tay lão nhân.

Tu chân phường thị cũng đồng Mông Dương quốc quốc đô này hắn phường thị bình thường phồn hoa náo nhiệt, người đến người đi, trong đó cũng không thiếu Nguyên Anh kỳ, thậm chí xuất khiếu kì, phân thần kì cường giả.

Nhớ tới hơn một năm trước Vu Hàm quốc vương đều tu chân phường thị ngay cả Nguyên Anh kỳ tu sĩ đều cơ hồ khó gặp, nơi này lại có thể nhìn thấy phân thần kì tu sĩ, đương nhiên bán ra gì đó cũng không thiếu trân quý vật, Hạ Vân Kiệt không khỏi âm thầm cảm khái, này thương mang giới thổ quả nhiên không phải viễn man giới đảo bực này “Thâm sơn cùng cốc” Có thể so sánh.

Đương nhiên Vu Hàm quốc này đã hơn một năm thời gian, có Vạn Sát động, ưng sơn còn có này khác phụ thuộc thế lực tài nguyên cuồn cuộn không ngừng đưa vào, sớm đã đã xảy ra long trời lở đất biến hóa, cũng đã không phải nay này Mông Dương quốc quốc đô có thể so sánh.

Hạ Vân Kiệt một đường cưỡi ngựa xem hoa cuống, thần niệm nhưng vẫn như có như không tản ra, hy vọng có thể tìm kiếm đến kia hai lũ quen thuộc hơi thở, đáng tiếc chung quy chính là si nhân vọng tưởng. Bất tri bất giác trung, Hạ Vân Kiệt đi tới vừa thấy đứng lên thanh lịch phong cách cổ xưa lại không mất khí phái đan trai trước cửa.

Đan trai bảng hiệu thượng viết bốn rồng bay phượng múa chữ to “Giang Châu đan trai”.

Giang Châu, Hạ Vân Kiệt đôi mắt ở chỗ sâu trong toát ra một chút tưởng niệm sắc.

Hải Quỳnh, Lệ Đề, các ngươi hội nhìn đến này bảng hiệu sao?

Giang Châu đan trai, đúng là Vu Hàm quốc sở mở chuỗi hiệu buôn, này bốn chữ đều là Hạ Vân Kiệt tự mình đề bút viết xuống, làm cho người ta đi tuyên khắc.

Gọi là Giang Châu, trừ bỏ ký thác một phần tưởng niệm cố hương loại tình cảm, cũng là hy vọng có một ngày Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề nhìn đến này bảng hiệu có thể liên tưởng đến hắn ở tìm các nàng.

“Long Môn kiếm phái thiếu môn chủ cùng thái tử điện hạ giá lâm, các ngươi còn không mau mau nhường đường!” Ngay tại Hạ Vân Kiệt đứng ở cửa ngẩng đầu nhìn “Giang Châu đan trai” Bảng hiệu, âm thầm tưởng niệm loại tình cảm bắt đầu khởi động khi, một đạo tràn ngập trên cao nhìn xuống mệnh lệnh thanh âm lỗi thời vang lên.

Chương 1242 : Vu Hàm quốc quốc chủ giá lâm

Thiết Ưng yêu vương cùng Bành Thiên Võ nghe vậy chợt thay đổi sắc mặt, trong mắt đốn có một chút sát khí thoáng hiện.

Nói đùa, này Mông Dương quốc bất quá chính là ưng sơn lãnh địa hạ phàm nhân đại quốc chi nhất, mà trước mắt này ba người, một cái là ưng sơn bá chủ, một cái là ưng sơn sở quy phụ mẫu quốc đại trưởng lão, mà một cái khác lại ưng sơn mẫu quốc quốc chủ, ưng sơn bá chủ Thiết Ưng yêu vương chủ nhân, lại khởi là chính là Mông Dương quốc thái tử điện hạ một nô tài có thể tùy tiện kêu hét ?

Nhưng thật ra Hạ Vân Kiệt lại chính là hơi hơi nhíu mày, chủ động hướng bên cạnh tránh ra.

Người ta là Mông Dương quốc thái tử điện hạ, mà mặt khác một người bị kia nô tài đặt tại phía trước nói ra, hiển nhiên thân phận so với kia thái tử điện hạ còn muốn tôn quý, ở chính bọn họ địa bàn cũng là là có kiêu ngạo tư cách, Hạ Vân Kiệt cũng là sẽ không như vậy giận dữ giết người.

Đương nhiên muốn nói hắn bị người ta như vậy vừa quát, tâm tình sung sướng tự nhiên cũng không khả năng, đơn giản không muốn theo chân bọn họ bình thường so đo thôi.

Này thế gian làm sao đều không thể thiếu bực này ương ngạnh hoàn khố hạng người, thế tục là như thế, Tu Chân Giới cũng là như thế, hắn tổng không có khả năng bởi vì bọn họ ương ngạnh hoàn khố liền muốn giết cái sạch sẽ đi.

Vậy thực thành giết chóc hạng người !

Hắn Hạ Vân Kiệt muốn giết cứ giết người đáng chết, tựa như kia Bách Sát quốc quốc chủ, giống kia Vạn Sát động động chủ.

Gặp Hạ Vân Kiệt đều chủ động hướng bên cạnh tránh ra, Thiết Ưng yêu vương cùng Bành Thiên Võ cho dù trong lòng động sát khí, cũng là không dám lỗ mãng, liền cũng theo hắn hướng bên cạnh tránh ra.

Ba người vừa mới tránh ra, liền nhìn đến một vị mặc tú có tứ trảo mãng xà hoàng bào người trẻ tuổi, trên mặt mang theo khiêm tốn thậm chí một tia lấy lòng mỉm cười, cùng một vị người trẻ tuổi dung mạo tuấn tú, một thân áo trắng, xa xem phong độ nhẹ nhàng, nhưng gần xem đã có một cỗ ngạo khí đập vào mặt mà đến, hướng Giang Châu đan trai đi tới, trước sau có thần sắc lạnh lùng, mặt mang sát khí thị vệ mở đường hộ vệ.

Kêu uống đó là trong đó một vị đầu lĩnh thị vệ.

“Trách không được Lâm sư đệ lưu niệm này thế tục ngôi vị hoàng đế, không chịu ở sơn môn tĩnh tâm tu luyện, ở sơn môn làm sao đến bực này uy phong!” Áo trắng nam tử thấy chung quanh nhân ào ào né tránh, nhìn quanh sinh huy đảo qua chung quanh, thản nhiên nói.

“Làm cho Bạch sư huynh chê cười, ta điểm ấy uy phong sao có thể cùng Bạch sư huynh ngài so sánh với a! Ngài là Long Môn kiếm phái thiếu môn chủ, một tiếng hiệu lệnh khả quyết quốc chủ vị!” Kia được xưng là Lâm sư đệ nam tử nghe vậy trong lòng rõ ràng có vài phần đắc ý, nhưng ngoài miệng cũng rất khiêm tốn khen tặng nói.

“Ha ha! Lâm sư đệ quả nhiên là người trí tuệ, trách không được gia phụ chịu ngoại lệ thu ngươi nhập môn.” Kia Bạch sư huynh nghe vậy cũng không khiêm tốn,

ngược lại đỉnh đạc nói.

“Kia đều là sư tôn ưu ái!” Lâm sư đệ tiếp tục khiêm tốn nói.

Bạch sư huynh nghe vậy từ chối cho ý kiến cười cười, sau đó nâng tiến bước Giang Châu đan trai.

Kia Lâm sư đệ thân là Mông Dương quốc thái tử điện hạ, tại đây quốc đô còn là rất uy vọng, hắn nhất rảo bước tiến lên Giang Châu đan trai. Ở đan trai tuyển mua đan dược tu sĩ ào ào thật sâu xoay người chắp tay thi lễ, có chút tu vi thấp một ít lại quỳ xuống đất hành lễ.

“Này Giang Châu đan trai sinh ý cử không sai nha!” Long Môn kiếm phái thiếu môn chủ ánh mắt ở đan trai đảo qua mà qua, hơi có chút kinh ngạc nói.

“Thái tử điện hạ, quang lâm bản trai, bản trai vẻ vang cho kẻ hèn này. Không biết thái tử điện hạ lần này cần mua cái gì đan dược?” Ngay tại thiếu môn chủ kinh ngạc là lúc, một vị bộ dạng có chút mập mạp nam tử mặt mang mỉm cười đối với kia thái tử điện hạ hơi hơi chắp tay thi lễ, thái độ không kiêu ngạo không siểm nịnh, vẫn chưa toát ra nên có kính sợ sắc, cùng trong tiệm khách hàng hình thành tiên minh đối lập.

Giang Châu đan trai, mỗi một vị chưởng quầy đều là đến từ Vu Hàm quốc, mà này Lâm sư đệ cho dù quý là Mông Dương quốc thái tử điện hạ, nay nhưng cũng bất quá chính là Vu Hàm quốc phụ thuộc thế lực hạ nhất phàm nhân quốc gia thái tử điện hạ, hắn làm sao cần bởi vì hắn thái tử điện hạ thân phận mà tâm sinh kính sợ!

Gặp chưởng quầy mặt ngoài khách khí, nhưng chính là không kiêu ngạo không siểm nịnh hơi hơi chắp tay thi lễ, thái tử điện hạ trong mắt ẩn ẩn lóe ra một tia tức giận, bất quá lại không phát tác, nhưng này Long Môn kiếm

phái thiếu chủ lại khóe miệng dật ra một tia cười lạnh, nói:“Bất quá là một gã không dùng truyền đan trai nho nhỏ chưởng quầy, chính là nhất đỉnh địa vu, cái giá nhưng thật ra cử đại. Nơi này là thương mang giới thổ, không phải cái gì chó má Vu Hàm quốc, đừng tưởng rằng ngươi chủ tử trấn áp Thiết Ưng yêu vương liền có thể ở này thương mang giới thổ diễu võ dương oai.”

“Vị này tu sĩ, ta tuy rằng chính là chính là một gã nhất đỉnh địa vu, cũng không tha cho ngươi nhục ta Vu Hàm quốc, mời ngươi lập tức cấp cút ra ngoài, nơi này không chào đón ngươi!” Chưởng quầy vốn là mang theo mỉm cười béo mặt lập tức âm trầm xuống dưới, mập mạp mặt béo phì thế nhưng lộ ra một tia không thể mạo phạm xơ xác tiêu điều.

“Lớn mật, ngươi cũng biết bản thiểu chủ là người phương nào? Cũng dám kêu bản thiểu chủ cút ra ngoài!” Một cỗ sắc nhọn hơi thở theo Long Môn kiếm phái thiếu môn chủ trên người thả ra đến, nhất thời gian kia sắc mặt kiêu ngạo thiếu môn chủ tựa như một phen ra khỏi vỏ lợi kiếm, mũi nhọn bức người, thẳng chỉ béo chưởng quầy.

“Vô liêm sỉ này nọ, còn không mau mau quỳ xuống đất hướng Long Môn kiếm phái thiếu môn chủ chịu nhận lỗi!” Kia thái tử điện hạ thấy thế sắc mặt thay đổi vài biến, cuối cùng mạnh trầm xuống, đối với chưởng quầy lớn tiếng quát lớn.

Ở tây thương mang giới, La Phù cung tự nhiên là hoàn toàn xứng đáng bá chủ, này hạ khắp nơi thế lực như mây, có cường có nhược, Vạn Sát động cùng ưng sơn đối với từng Vu Hàm quốc mà nói là quái vật lớn, siêu cấp lớn thế lực, nhưng tại đây tây thương mang giới nhiều lắm cũng chỉ có thể xem như bình thường. Còn có không ít thế lực so với bọn hắn còn mạnh hơn rất nhiều.

Này Long Môn kiếm phái đó là một trong số đó.

Kiếm đi là sát phạt chi đạo, này Long Môn kiếm phái ở tây thương mang giới xưa nay bá đạo hung lệ, nhất hiếu chiến. Ưng sơn thế lực cùng Long Môn kiếm phái thế lực tương liên, Long Môn kiếm phái sớm có gồm thâu ưng sơn chi tâm, nề hà mặt trên có La Phù cung trấn, không tha nó tiếp tục phát triển an toàn, Long Môn kiếm phái thế này mới không dám lỗ mãng. Bất quá âm thầm lại không thiếu làm động tác, giống này thái tử điện hạ rõ ràng là Mông Dương quốc thái tử điện hạ lại bái ở tại Long Môn kiếm phái môn hạ, đó là Long Môn kiếm phái bất động thanh sắc cắn nuốt chi kế, mà Thiết Ưng yêu vương bởi vì kiêng kị Long Môn kiếm phái cường thế, nhưng cũng chỉ có thể một mắt nhắm một mắt mở, chỉ cần Mông Dương quốc ở mặt ngoài còn thờ phụng hắn này tông chủ, cũng liền lười hỏi đến.

Cho nên thái tử điện hạ này Long Môn kiếm phái thiếu môn chủ chi ngữ vừa ra, nhất thời đan trai người tất cả đều sắc mặt đại biến, mắt lộ ra một tia hoảng sợ sắc.

“Thái tử điện hạ, ta chỉ hỏi ngươi một câu, Mông Dương quốc nhưng là ta Vu Hàm quốc chi phụ thuộc lãnh địa?” Kia chưởng quầy không chỉ có không có quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, càng không có kinh hoảng, ngược lại căm tức thái tử điện hạ hỏi.

Thái tử điện hạ sắc mặt nhất thời âm tình biến ảo, cực kì khó coi.

Hạ Vân Kiệt một kiếm đánh chết Vạn Sát động động chủ, một chưởng trấn áp Thiết Ưng yêu vương, mặc dù ở toàn bộ thương mang giới phảng phất một khối tảng đá ném vào bình tĩnh mặt hồ, chính là lay động một đợt gợn sóng liền hồi phục bình tĩnh, nhưng đối với Vạn Sát động cùng ưng sơn lãnh địa, cũng tuyệt đối là cơn sóng gió động trời, không ai dám mạo phạm Vu Hàm quốc

quốc uy. Này cũng là vừa rồi thái tử điện hạ gặp chính là một chưởng quỹ đối mặt hắn cũng không có giống những người khác giống nhau thật sâu cúi đầu, hoặc là quỳ xuống đất nghênh đón mà cảm thấy tức giận, nhưng không có phát tác nguyên nhân.

“Chính là một đan trai chưởng quầy thế nhưng cũng dám như thế kiêu ngạo, bản thiểu chủ đổ muốn nhìn một chút giết ngươi sau, các ngươi Vu Hàm quốc quốc chủ lại dám đem bản thiểu chủ thế nào?” Kia thiếu môn chủ gặp đan trai chưởng quầy thế nhưng không sợ chính mình thiếu môn chủ uy danh, biết vậy nên mặt mất hết, thủ vừa nhấc một đạo kiếm khí theo trong tay hắn liền đối với kia đan trai chưởng quầy mi tâm đâm tới.

Này thiếu môn chủ tuy rằng thái độ kiêu căng kiêu ngạo, trừ bỏ bởi vì Long Môn kiếm phái thiếu môn chủ thân phận ở ngoài, hắn thân mình thực lực cũng là không kém, đã đạt phân thần hậu kỳ cảnh giới, đừng nói tại đây Mông Dương quốc dĩ nhiên xem như siêu nhất lưu cao thủ, cho dù đặt ở toàn bộ tây thương mang giới cũng có thể lên được mặt bàn. Mà kia chưởng quầy nếu bị lựa chọn đi ra kinh doanh đan trai, làm người làm ăn, tự nhiên không phải cái gì có tu luyện thiên phú tiền đồ vu tu, chính là chính là nhất đỉnh địa vu, nếu như bị này kiếm khí đâm trúng, thế nào còn có tánh mạng đáng nói?

Kia thái tử điện hạ thấy thế sắc mặt đổi đổi, cũng là không ra tay cản lại.

Nhưng thật ra đan trai không ít tu sĩ lại đều mắt lộ ra một tia giận dữ sắc, mặc kệ nói như thế nào ưng sơn nay quy phụ Vu Hàm quốc là sự thật, bọn họ nếu là ưng sơn lãnh địa tu sĩ, tự nhiên liền cũng chính là Vu Hàm quốc lãnh địa tu sĩ, nay kia thiếu môn chủ vô duyên vô cớ ở bọn họ Vu Hàm quốc lãnh địa, trước mặt bọn họ mặt, không kiêng nể gì giết người, bọn họ tự nhiên có loại

chịu khuất nhục cảm giác.

Chính là lại không ai dám ra tay tướng ngăn đón.

Không chỉ có là vì Long Môn kiếm phái hàng đầu quá lớn, cũng bởi vì kia thiếu môn chủ tu vi cao thâm, đan trai trung khách hàng không có người là hắn đối thủ.

“Không dám thế nào, chỉ biết lấy sát báo sát!” Một đạo lạnh lùng thanh âm vang lên, tiếp theo một đạo phi kiếm không hề dấu hiệu xuất hiện ở không trung, đối với kia thiếu môn chủ nâng lên cánh tay nhẹ nhàng nhất hoa.

“A!” Nhất thời thiếu môn chủ hét thảm một tiếng, một cánh tay rơi xuống ở, đỏ tươi huyết ồ ồ mà lưu, rất là chói mắt.

“Ngươi là ai? Cũng dám đoạn ta cánh tay!” Kia thiếu môn chủ mắt lộ ra hoảng sợ nhìn chằm chằm lững thững đi vào đan trai, quần áo áo xanh người trẻ tuổi.

“Ta là ai? Vừa mới ngươi không phải còn tại hỏi ta dám đem ngươi thế nào sao?” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

Hạ Vân Kiệt mà nói âm còn không có hạ xuống, kia chưởng quầy sớm đã đối với hắn hai đầu gối quỳ xuống đất, vẻ mặt kích động dập đầu:“Thảo dân bái kiến quốc chủ, ngô chủ vĩnh tái bất diệt!”

Này ưng sơn người không biết Hạ Vân Kiệt, nhưng Vu Hàm quốc con dân mỗi người trong nhà lại đều treo Hạ Vân Kiệt bức họa, mỗi ngày đều phải lạy mấy, kia chưởng quầy lại làm sao không nhận biết hắn?

“Bái kiến quốc chủ, ngô chủ vĩnh tái bất diệt!” Những người khác lúc này lại thế nào còn không biết trước mắt người này đó là Vu Hàm quốc quốc chủ, cũng là bọn họ hoàng đế quốc chủ, cũng vội vàng quỳ xuống đất lễ bái,

thần sắc đồng dạng kích động.

Chỉ có thái tử điện hạ sắc mặt trắng bệch, cả người lạnh run.

“Vu Hàm quốc quốc chủ!” Thiếu môn chủ đồng tử đột nhiên lui, một tia hàn ý theo lưng dâng lên.

Thiếu môn chủ tuy rằng cuồng vọng nhưng không phải không biết, vừa rồi Hạ Vân Kiệt kia một kiếm lặng yên không một tiếng động liền gãy hắn một cánh tay, có thể thấy được hắn thật muốn giết hắn cũng là dễ dàng việc.

“Xem ra ngươi còn không ngốc!” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Ta là Long Môn kiếm phái thiếu môn chủ, cha ta là Long Môn kiếm phái chưởng môn Bạch Phá Thiên.” Thiếu môn chủ tuy rằng tâm phát lạnh ý, cũng là không có quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, mà là ôm cụt tay chỗ, mặt lạnh lùng nói, uy hiếp cảnh cáo ý tái rõ ràng bất quá.

“Phụ thân ngươi là Long Môn kiếm phái chưởng môn Bạch Phá Thiên thì thế nào? Nơi này là ta Vu Hàm quốc địa bàn, còn không tới phiên các ngươi Long Môn kiếm phái ở trong này diễu võ dương oai! Thiết Ưng đem hắn bắt đi ra ngoài giết, không cần ô uế ta Vu Hàm quốc đan trai.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

Hạ Vân Kiệt mặc dù khinh thường cùng một ít kiêu ngạo ngạo mạn hạng người chấp nhặt, nhưng này Long Môn kiếm phái thiếu môn chủ cũng dám động thủ giết hắn Giang Châu đan trai chưởng quầy, đừng nói hắn gần chính là Long Môn kiếm phái thiếu môn chủ, cho dù hắn là La Phù cung thiếu cung chủ, hắn đều chiếu giết không có lầm!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1243 : Kết thù

“Ngươi dám! Cha ta là vạn tượng hậu kỳ kiếm tu, ta mẫu thân là Nhạn Sơn kiếm tiên đệ tử đích truyền, cho dù La Phù cung cung chủ cũng muốn bán ta Long Môn kiếm phái vài phần bạc mặt, ngươi nếu dám giết ta……” Long Môn kiếm phái thiếu môn chủ nghe vậy sắc mặt đột nhiên biến, một đạo màu đỏ phi kiếm chợt hướng đỉnh mà ra, phiêu phù ở đỉnh đầu của hắn, phun ra nuốt vào kiếm quang.

Bất quá thiếu môn chủ uy hiếp cảnh cáo chi ngữ còn chưa nói hoàn, một chích phiếm kim chúc sáng bóng lợi trảo dĩ nhiên hướng tới hắn đỉnh đầu kia đem màu đỏ phi kiếm chộp đi.

Ra tay đúng là Thiết Ưng yêu vương!

Thiếu môn chủ gặp Vu Hàm quốc quốc chủ khinh phiêu phiêu một câu ra mệnh lệnh đến, Thiết Ưng yêu vương thế nhưng không chút do dự liền hướng hắn ra tay, không khỏi sắc mặt tái biến, quát:“Thiết Ưng, bằng của ngươi tu vi còn chưa đủ……”

Bất quá thiếu môn chủ mà nói lại một lần nữa chưa nói xong, sắc mặt liền chợt tái biến, trong mắt toát ra kinh hãi sắc.

Bởi vì kia phiếm kim chúc sáng bóng lợi trảo thế nhưng lập tức liền bắt được kia đem huyền phù ở hắn trên đầu màu đỏ phi kiếm.

“Điều đó không có khả năng!” Thiếu môn chủ nhìn màu đỏ phi kiếm tại kia như thiết lợi trảo trung co duỗi hào quang, lăng là không có biện pháp thoát khỏi, không dám tin bật thốt lên kinh hô.

Kiếm tu thiện sát phạt chi đạo, lợi hại kiếm tu thường thường có thể vượt cấp mà chiến, cho nên thiếu môn chủ tuy rằng chỉ có phân thần hậu kỳ cảnh giới, nhưng đổi ở trước kia, Thiết Ưng yêu vương muốn giết hắn cũng không phải cái gì dễ dàng việc. Nhưng vừa rồi Thiết Ưng yêu vương thế nhưng một phen liền đưa hắn phi kiếm cấp bắt lấy, hiển nhiên đã cường hắn không chỉ nhỏ tí tẹo, có hoàn toàn trấn sát hắn thực lực.

“Không có gì không có khả năng !” Thiết Ưng yêu vương trong mắt lóe ra một tia khoái ý, thiết trảo tái khởi, trực tiếp liền một phen chế trụ đã hoảng tâm thần, sắc mặt trắng bệch Long Môn kiếm phái thiếu môn chủ cổ, đảo mắt hóa thành một đạo hàn quang, biến mất ở Giang Châu đan trai.

Thiết Ưng yêu vương rời đi tựa hồ mang đi không chỉ có chính là Long Môn kiếm phái thiếu môn chủ còn mang đi đan trai sở hữu tu sĩ hồn phách, bọn họ người người can đảm dục liệt, đầu óc trống rỗng. Chỉ có Bành Thiên Võ còn có sớm đã đem quốc chủ kính như thiên thần trong đan trai Vu Hàm quốc con dân, biểu hiện coi như trấn định.

Thiết Ưng yêu vương đi mau, tới cũng mau.

Đảo mắt liền lại xuất hiện ở Giang Châu đan trai.

“Bẩm quốc chủ, Long Môn kiếm phái thiếu môn chủ đã đền tội!” Thiết Ưng yêu vương vẻ mặt cung kính đối với Hạ Vân Kiệt khom người bẩm báo.

Nhìn đến Thiết Ưng yêu vương cúi đầu đối Hạ Vân Kiệt bẩm báo nói, Long Môn kiếm phái thiếu môn chủ đã bị tru sát, đan trai ngườin tất cả đều cả người chấn động, linh hồn tựa hồ liền bay trở về thân thể, tất cả đều mắt lộ ra hoảng sợ kính sợ ánh mắt nhìn kia quần áo áo xanh, mặt mang mỉm cười, nhìn như cả người lẫn vật vô hại

người trẻ tuổi.

Trước kia chính là nghe nói bọn họ ưng sơn thượng cao cao tại thượng Thiết Ưng yêu vương bị Vu Hàm quốc quốc chủ trấn áp, nhưng ở đây ai cũng chưa chính mắt gặp qua, cũng không biết kia Vu Hàm quốc quốc chủ đến tột cùng có bao nhiêu lợi hại, nay mới vừa rồi biết này Vu Hàm quốc quốc chủ có bao nhiêu lợi hại.

Đường đường Long Môn kiếm phái thiếu môn chủ, tục truyền có phân thần hậu kì kiếm tu, chính là nói giết liền giết, tựa như sát một con gà một con chó bình thường, ngay cả mí mắt cũng chưa động một chút. Mà hết thảy này thế nhưng còn gần chỉ là vì kia Long Môn kiếm phái thiếu chủ sẽ đối Vu Hàm quốc một gã chính là nhất đỉnh địa vu động thủ.

“Quốc chủ tha mạng, đại vương tha mạng!” Mọi người ở đây tất cả đều mắt lộ ra hoảng sợ kính sợ là lúc, kia Mông Dương quốc thái tử điện hạ rốt cục hoàn toàn bừng tỉnh, vẻ mặt hoảng sợ đối với Hạ Vân Kiệt cùng Thiết Ưng yêu vương liên tục dập đầu cầu xin tha thứ.

Này thái tử điện hạ từ đặt lên Long Môn kiếm phái sau, liền dần dần có chút không đem ưng sơn để vào mắt, hơn nữa Thiết Ưng yêu vương bị Vu Hàm quốc quốc chủ cấp trấn áp sau, hắn ngầm liền càng phát ra xem thường ưng sơn. Nhưng hôm nay kia Vu Hàm quốc quốc chủ sai người giết Long Môn kiếm phái thiếu môn chủ như giết gà bình thường, mà lấy Long Môn kiếm phái thiếu môn chủ cảnh giới, thế nhưng hoàn toàn không phải Thiết Ưng yêu vương đối thủ, thái tử điện hạ thế này mới hoàn toàn sợ tới mức thiếu chút nữa sẽ muốn hồn phi phách tán.

Ngay cả Long Môn kiếm phái thiếu môn chủ người ta nói sát cũng sẽ giết, hắn chính là một cái Mông Dương quốc thái tử điện hạ lại bị cho là cái gì?

“Xách đi ra ngoài, phế đi!” Đã giết thiếu môn chủ, Hạ Vân Kiệt cũng là không nghĩ tái giết người, thản nhiên nói một câu, sau đó tự mình đem như trước còn quỳ trên mặt đất chưởng quầy cấp nâng dậy đến, vẻ mặt ôn hoà nói:“Ngươi tốt lắm.”

Tuy rằng chính là vô cùng đơn giản một động tác, một câu lại đem kia chưởng quầy kích động cả người run run, nhiệt lệ hốc mắt, mà Thiết Ưng yêu vương tắc đã lộ ra một tia nhe răng cười, thân thủ liền xách lên sớm đã sợ tới mức hồn không phụ thể thái tử điện hạ, đi nhanh hướng Giang Châu đan trai ngoại đi đến.

“Đại vương thủ hạ lưu tình!” Thiết Ưng yêu vương vừa mới mang theo thái tử điện hạ ra Giang Châu đan trai, một đạo dồn dập thanh âm từ xa đến gần vang lên, có hai đạo hồng quang theo hoàng cung chỗ cắt qua thiên không mà đến, hiện ra hai người đến.

Một người đầu đội chuỗi ngọc trên mũ miện, mặc long bào, mặt khác một người màu xám búi tóc thúc khởi, nhất lũ râu bạc trắng quản lý cẩn thận tỉ mỉ, hai mắt hẹp dài, thần hoa nội liễm, khép mở gian giống như kiếm duệ quang chớp động. Kia người đầu đội chuỗi ngọc trên mũ miện đã có phân thần hậu kỳ cảnh giới, một thân pháp lực cực kì hùng hậu. Mặt khác một người tu vi rất cao, có vạn tượng sơ kì cảnh giới, nhìn như một bộ lão nhân bộ dáng, lại khắp nơi lộ ra kiếm bình thường phong duệ.

“Phụ hoàng cứu mạng, Vương trưởng lão cứu mạng!” Kia thái tử điện hạ gặp hai người tới rồi, nhất thời giống như người sắp chết thấy được cứu tinh bình thường, lớn tiếng kêu lên.

Cũng là có thị vệ gặp tình thế không ổn, đã lặng yên truyền tin trở về hoàng cung.

“Đại vương thủ hạ lưu tình!” Kia đầu đội chuỗi ngọc trên mũ miện nhân không phải người khác đúng là này Mông Dương quốc quốc chủ, gặp con trai lúc này bị Thiết Ưng yêu vương giống như con gà con bình thường mang theo, Thiết Ưng yêu vương mặt khác một bàn tay đã đặt tại mạng của hắn phủ chỗ, không khỏi vẻ mặt kinh hoàng lại mở miệng nói.

Nói xong còn không quên hướng bên người lão nhân cầu cứu nhìn thoáng qua.

“Thiết Ưng huynh, biệt lai vô dạng a. Này thái tử điện hạ là ta Long Môn kiếm phái chưởng môn đệ tử, có cái gì mạo phạm ngươi địa phương, còn thỉnh xem ở Long Môn kiếm phái mặt mũi, phóng hắn một con ngựa.” Lão nhân hướng về phía Thiết Ưng yêu vương hơi hơi vừa chắp tay, nói.

Trong lời nói uy hiếp ý tái rõ ràng bất quá, này thái tử điện hạ là ta người Long Môn kiếm phái, còn không tới phiên ngươi Thiết Ưng yêu vương đến xử trí.

“Ha ha, Vương trưởng lão chẳng lẽ đã quên nơi này là ai địa bàn sao?” Thiết Ưng yêu vương nghe vậy giận dữ phản cười, đặt tại Mông Dương quốc thái tử điện hạ mệnh phủ bàn tay chân lực hơi hơi nhất phát, nhất thời thái tử điện hạ hét thảm một tiếng, sau đó cả người như bùn lầy bình thường than ngồi dưới đất, vốn là anh tuấn tuổi trẻ mặt lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ ở biến lão, trong nháy mắt liền thành vẻ mặt nếp uốn gầy yếu lão nhân.

“Thiết Ưng, ngươi cũng dám đụng đến ta chưởng môn đệ tử! Chẳng lẽ thực đã cho chúng ta Long Môn kiếm phái không dám động các ngươi ưng sơn sao?” Vương trưởng lão không nghĩ tới Thiết Ưng yêu vương cũng dám trước mặt hắn mặt trực tiếp phế đi thái tử điện hạ,

nhất thời một điểm kim quang theo hắn đỉnh đầu lao ra, hóa thành một đạo hàn quang chớp động màu vàng phi kiếm, chỉ phía xa Thiết Ưng yêu vương, kiếm khí bắn ra bốn phía.

“Con ta!” Kia đầu đội chuỗi ngọc trên mũ miện nam nhân cũng là kêu rên một tiếng, ôm lấy chính mình con trai, sau đó căm tức Thiết Ưng yêu vương nói:“Đại vương, con ta đến tột cùng làm sự tình gì, ngươi thế nhưng hạ như thế nặng tay?”

“Nặng tay? Nếu không phải quốc chủ nhân từ, hôm nay bổn vương liền giống giết Long Môn kiếm phái thiếu môn chủ giống nhau, trực tiếp giết ngươi này ăn cây táo, rào cây sung con trai. Về phần ngươi, thực nghĩ đến bổn vương không biết ngươi trong lòng tồn cái gì tâm tư sao? Ngươi đã tâm đã tại kia Long Môn kiếm phái, như vậy rời đi này đến đây đi, xem như bổn vương xem ở quân thần một hồi phân thượng, thả ngươi một con đường sống!” Thiết Ưng yêu vương căn bản không có để ý tới Vương trưởng lão uy hiếp, mà là mặt lạnh lùng đối kia đầu đội chuỗi ngọc trên mũ miện nam tử cũng liền Mông Dương quốc hoàng đế nói.

“Lâm Lập Nghị, thiếu môn chủ đâu?” Vương trưởng lão nghe vậy sắc mặt đại biến, lớn tiếng hỏi kia thái tử điện hạ.

Thiếu môn chủ có phân thần cảnh giới tu vi, lại là kiếm tu, Vương trưởng lão hiển nhiên không tin lấy Thiết Ưng yêu vương tu vi có thể làm cho hắn ngay cả chạy trốn cơ hội đều không có.

“Đã chết! Bị Thiết Ưng này lão tặc giết chết ! Là Vu Hàm quốc quốc chủ hạ mệnh lệnh!” Lâm Lập Nghị run run trong tay chỉ vào Thiết Ưng yêu vương, trong mắt toát ra khắc cốt oán hận ánh mắt.

“Thiết Ưng, ngươi thế nhưng giết chúng ta thiếu chủ, hôm nay mơ tưởng sống thêm rời đi!” Vương trưởng lão nghe vậy nhất thời hai mắt đỏ đậm, đỉnh đầu kia đem kim quang phi kiếm đã sớm hóa thành một đạo kiếm hồng, phát ra nhất chói tai kiếm minh, đối với Thiết Ưng yêu vương sát đi.

Cơ hồ đồng thời Vương trưởng lão cũng bóp nát một trương tín phù.

Thiết Ưng yêu vương nếu có thể ở không kinh động tình huống của hắn hạ, đánh chết Long Môn kiếm phái thiếu môn chủ, hiển nhiên tu vi chỉ sợ đã không kém gì hắn, huống chi nghe kia Lâm Lập Nghị mà nói, Vu Hàm quốc quốc chủ tựa hồ đã ở nơi này, Vương trưởng lão lại không dám tự đại đến nghĩ đến bằng chính mình một người lực liền khả đánh chết Thiết Ưng yêu vương còn có kia Vu Hàm quốc quốc chủ!

Tuy rằng Vương trưởng lão không tiếp thu là bằng bản thân lực có đánh chết Thiết Ưng yêu vương cùng Vu Hàm quốc quốc chủ lực, bất quá thân là vạn tượng sơ kì cảnh giới kiếm tu, Vương trưởng lão nhưng cũng có người khác sở không có tự tin, cũng không cho rằng bằng Thiết Ưng yêu vương còn có kia vừa mới quật khởi Vu Hàm quốc quốc chủ có thể giết được hắn.

Hiển nhiên về Hạ Vân Kiệt một kiếm diệt sát Vạn Sát động động chủ, một chưởng trấn áp Thiết Ưng yêu vương truyền thuyết, ở rất nhiều người nghe tới còn là không thể tin chiếm đa số, ít nhất cho rằng là có thêm rất nhiều khoa trương thành phần ở bên trong, nếu không cho dù Vương trưởng lão tái tự tin, phía sau cũng là hẳn là trước rút về Long Môn kiếm phái, đưa đến cứu binh tái diệt sát Thiết Ưng yêu vương, mà không phải đương trường liền xuất kiếm sát hướng Thiết Ưng yêu vương.

“Chỉ bằng ngươi còn chưa đủ tư cách!” Thiết Ưng yêu

vương cười lạnh một tiếng, cũng không cùng Vương trưởng lão vô nghĩa, một điểm hắc quang theo trong miệng phun ra, đảo mắt ở không trung hóa thành chợt lóe hàn quang màu đen trường kích.

Đúng là Thiết Ưng yêu vương thành danh pháp bảo Phá Thiên trường kích.

Phá Thiên trường kích cắt qua thiên không, phát ra mặc kim liệt thạch bàn hung tàn cầm lệ, ở không trung ẩn ẩn biến ảo làm một thiết vũ Cự ưng, cùng kia màu vàng phi kiếm đấu cùng một chỗ.

Nhất thời không trung cuồng phong gào thét, kim thiết giao kích thanh âm mãnh liệt, có đạo đạo kim quang điện hoa thoáng hiện, phảng phất điện thiểm lôi minh bình thường.

Kiếm chủ sát phạt, kiếm tu giả tối am hiểu lấy kiếm đánh nhau chết sống, kia Thiết Ưng yêu vương phía trước cùng Vương trưởng lão bất quá là đồng dạng cảnh giới, nếu lấy binh khí cùng hắn kịch chiến, tự nhiên là không địch lại, trừ phi hiện ra bản thể, sử xuất bản thể thiên phú thần thông, mới vừa có bất bại khả năng.

Nhưng nay Thiết Ưng yêu vương lại chỉ để ý đứng ở tại chỗ, tế thả ra Phá Thiên trường kích cùng Vương trưởng lão phi kiếm kịch chiến, dừng ở Vương trưởng lão trong mắt tự nhiên thành thác đại cử chỉ.

“Không biết tự lượng sức mình!” Vương trưởng lão khóe miệng gợi lên một chút khinh miệt cười lạnh, trong mắt hung quang cũng là đại thịnh, màu vàng phi kiếm lại kiếm khí đại trướng, mũi nhọn như điện.

Nhưng rất nhanh Vương trưởng lão khóe miệng khinh miệt cười lạnh liền cương cố ở, hung lệ con mắt mạnh co rụt lại, kinh hô ra tiếng nói:“Ngươi đã đột phá đến vạn

tượng trung kỳ!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1244 : Long Môn kiếm phái chưởng môn

“Ha ha! Hiện tại Vương trưởng lão ngươi còn cảm thấy có thể giết được bổn vương sao?” Thiết Ưng yêu vương nhìn Vương trưởng lão kia khiếp sợ biểu tình, tâm tình không khỏi phá lệ thư sướng, giơ thẳng lên trời cười ha ha nói.

Cười to sau, Thiết Ưng yêu vương sắc mặt mạnh trầm xuống, như chim ưng bàn hai mắt bắn ra lãnh lệ đến cực điểm hàn quang, quát lạnh một tiếng nói:“Phá Thiên trường kích chi vạn tượng diệt sát!”

Nhất thời kia trường kích sở biến ảo thiết vũ Cự ưng oanh tạc mở ra, vô số chói tai tiếng xé gió ở trong thiên địa vang lên, đầy trời đều là trường kích, có chút trường kích đại như cự mộc, có chút trường kích tiểu như tế châm, nhưng không có ngoại lệ, này đó trường kích đều tản ra lạnh lẽo sắc nhọn vô cùng quang mang, phảng phất toàn bộ thiên địa đều là trường kích thiên địa.

Này đó là vạn tượng cảnh giới tu sĩ mới vừa rồi có thể thi triển ra đến vạn tượng hoàn cảnh! Cũng là yêu tu trừ bỏ bản thể thiên phú thần thông ở ngoài có thể ở vạn tượng cảnh giới sử xuất đến tối cường sát chiêu!

Nếu là trước kia, lấy Vương trưởng lão cùng Thiết Ưng yêu vương tương đương cảnh giới, hắn tự nhiên không ngại này một sát chiêu, nhưng hôm nay Thiết Ưng yêu vương đã xưa đâu bằng nay, đã là vạn tượng trung kỳ cảnh giới, cao hắn nhất cảnh giới. Này nhất sát chiêu nhất sử xuất đến, Vương trưởng lão nhất thời cảm thấy chính mình chỗ thiên địa tất cả đều bị trường kích sở chiếm cứ, sở hữu sắc bén kích tiêm tất cả đều nhắm ngay hắn, làm cho hắn không chỗ khả trốn!

“Lâm Diệu Thiên, còn không ra tay, hay là ngươi cho là Thiết Ưng thực sẽ bỏ qua ngươi sao? Ta đã thông tri môn chủ, môn chủ lập tức sẽ gặp tới rồi, chờ giết này chích ưng yêu, này Mông Dương quốc còn không phải của ngươi!” Vương trưởng lão sắc mặt đột nhiên biến, quát lớn.

Đồng thời màu vàng phi kiếm cũng chợt gian quang mang đại thịnh, biến ảo vì đầy trời kiếm vũ, đón nhận kia đầy trời trường kích.

Mông Dương quốc quốc chủ Lâm Diệu Thiên trên mặt lộ ra một tia do dự sắc, nhưng cuối cùng lại còn là ánh mắt nhất ngưng, thấu bắn ra một chút kiên quyết hung lệ.

“Thiết Ưng, ngươi vô duyên vô cớ phế con ta, theo hôm nay khởi ta Mông Dương quốc cùng ngươi ưng sơn nhất đao lưỡng đoạn! Không những chịu ngươi ức hiếp!” Lâm Diệu Thiên đại quát một tiếng, trong tay không biết khi nào hơn một phen màu bạc thước đo, giơ lên liền hướng Thiết Ưng yêu vương vào đầu đánh đi.

“Bằng ngươi còn đại biểu không được Mông Dương quốc!” Ngay tại phía sau một cụt một tay, hùng vĩ nam tử theo Giang Châu đan trai đi ra, trong tay nắm một thanh thanh long đại đao, vung khởi liền hướng Lâm Diệu Thiên Tế phóng ra màu bạc cự thước bổ tới.

Một đạo hình bán nguyệt đao mang thoát đao mà ra, cắt qua không khí, đảo mắt liền bổ vào màu bạc cự thước phía trên.

Màu bạc cự thước nhất thời hào quang đại ám, quay tròn ngã xuống hồi Lâm Diệu Thiên tay, mặt trên dĩ nhiên hơn một cái thật to chỗ hổng, mà Lâm Diệu Thiên tự thân lại miệng phun tinh huyết, tinh khí thần lập tức liền uể oải xuống dưới, hai mắt hoảng sợ nhìn Bành Thiên Võ.

“Vu Hàm quốc đại trưởng lão Bành Thiên Võ! Linh khí!”

Tài đại khí thô sau, Hạ Vân Kiệt không chỉ có cấp chính mình một lần nữa luyện chế bốn thanh tứ tượng tiểu tru ma kiếm, cũng một lần nữa cấp vài vị trưởng lão luyện chế pháp bảo, nay này thanh long đại đao đã là hạ phẩm linh khí.

Pháp bảo một khi thăng cấp là linh khí, liền tỏ vẻ có linh tính, phảng phất người có sinh mệnh bình thường, ngày đêm ôn dưỡng tế luyện, liền khả chậm rãi trưởng thành, thậm chí có một ngày khả trưởng thành vì tiên khí, không chỉ có như thế, một ít hung khí thậm chí có thể ở đánh chết địch nhân được đến tế dưỡng. Này thanh long đại đao đó là loại này hung khí chi nhất, cũng là tối thích hợp thích chiến đấu Bành Thiên Võ sử dụng.

“Ha ha, ký biết ta là Vu Hàm quốc đại trưởng lão, còn không quỳ xuống đền tội!” Bành Thiên Võ gặp chính mình một đao liền phách một vị phân thần hậu kỳ quốc chủ miệng phun tinh huyết, không khỏi hào hùng vạn trượng, tâm thần kích động.

“Chính là Vu Hàm quốc trưởng lão thế nhưng cũng dám đến ta Long Môn kiếm phái địa bàn diễu võ dương oai, ta xem quỳ xuống đền tội là ngươi!” Đúng lúc này một đạo uy nghiêm vô cùng thanh âm như sấm theo phía chân trời biên cuồn cuộn mà đến, tiếp theo một đạo cầu vồng theo phía chân trời bên bí mật mang theo vô tận sát khí cùng uy thế, xỏ xuyên qua mà đến, thẳng thủ Bành Thiên Võ đầu.

Bành Thiên Võ nhất thời cảm thấy một loại trước nay chưa có nguy cơ bao phủ ở hắn, cả người tóc gáy đều tạc mở ra, cơ hồ không cần suy nghĩ liền hét lớn một tiếng, nắm chặt thanh long đại đao, bộc phát ra toàn thân lực lượng đối với kia xỏ xuyên qua mà đến cầu

vồng bổ tới.

“Oanh!” Một tiếng nổ, máu tươi như mưa xuống.

Gần này nhất kích, Bành Thiên Võ liền bị bị thương nặng, hồng nhuận hai má trong nháy mắt tái nhợt như tờ giấy.

“Vu tu quả nhiên có cường hãn khí lực, chính là địa vu lục đỉnh hậu kỳ thế nhưng có thể nhận được ta này một kiếm!” Một đạo thanh âm từ xa đến gần truyền đến, một áo trắng nam tử đảo mắt liền lăng không đứng ở Mông Dương quốc quốc đô trên không.

Áo trắng trắng noãn như tuyết, không nhiễm một hạt bụi, vóc dáng không cao không lùn, không gầy không mập, nhưng lăng không đứng ở thiên không lại giống như một phen cự kiếm thẳng sáp tận trời, ánh mắt đảo qua phía dưới, làm cho người ta kinh hồn táng đảm, không dám nhìn thẳng vào.

“Long Môn kiếm phái chưởng môn Bạch Phá Thiên!” Mông Dương quốc trung đủ tu sĩ, thật tinh mắt lợi hại nhân không khỏi kinh hô ra tiếng, sắc mặt trắng bệch.

Long Môn kiếm phái chưởng môn Bạch Phá Thiên, một thân tu vi đã đạt vạn tượng hậu kỳ, môn hạ cao thủ nhiều như mây, lại là kiếm tu, cho dù La Phù cung cung chủ cũng đối hắn có vài phần kiêng kị, cố ở Long Môn kiếm phái địa bàn khuếch trương đến trình độ nhất định sau, liền bắt đầu áp dụng chèn ép chính sách, không được hắn tái vô hạn khuếch trương. Này cũng là ưng sơn hợp với Long Môn kiếm phái nhưng không có bị gồm thâu nguyên nhân chỗ. Mà Long Môn kiếm phái còn có một cái làm cho La Phù cung kiêng kị cũng kiên trì áp dụng chèn ép thủ đoạn nguyên nhân, là vì Long Môn kiếm phái chưởng môn phu nhân Diệp Thu Hồng xuất thân Nhạn Sơn kiếm phái, là Nhạn Sơn kiếm tiên đệ tử

đích truyền chi nhất, một thân tu vi mặc dù không bằng này phu, nhưng cũng đã có vạn tượng trung kỳ cảnh giới.

“Chưởng môn, thiếu môn chủ bị bọn họ giết!” Ngay tại Bạch Phá Thiên nhìn xuống phía dưới, mặt lộ vẻ một tia nghi hoặc sắc, không biết này Vương trưởng lão vì sao bóp nát cứu mạng tín phù, đôi mắt ở chỗ sâu trong lại sát khí ẩn thiểm khi, ở châm chước muốn không muốn đem này Thiết Ưng yêu vương cùng kia cái gì Vu Hàm quốc trưởng lão diệt sát, đoạt này linh khí khi, một đạo bi phẫn thanh âm đột nhiên vang lên, cũng là Vương trưởng lão gặp chưởng môn đuổi tới, mạnh nhất phát lực, thoát khỏi Phá Thiên trường kích, dừng ở Bạch Phá Thiên bên người, vẻ mặt bi phẫn.

“Ngươi nói cái gì? Con ta bị bọn họ giết!” Bạch Phá Thiên nghe vậy nhất thời áo trắng không gió tự động, tóc dài giận vũ, một đôi mắt giống như lợi kiếm ra khỏi vỏ bình thường, chợt sáng lên như điện hào quang, một cỗ sát khí lấy hắn vì trung tâm trong nháy mắt bao phủ này phiến thiên địa, mọi người bao gồm Thiết Ưng yêu vương ở bên trong đều cảm thấy cả người khắp cả người phát lạnh, như trụy hầm băng.

“Thiên chân vạn xác, giết người giả Thiết Ưng lão nhân, hạ lệnh giả Vu Hàm quốc quốc chủ!” Vương trưởng lão bi phẫn nói.

“A!” Bạch Phá Thiên ngửa mặt lên trời một trận thét dài.

Thiên địa chợt biến sắc, một đạo vô cùng chói mắt kiếm quang đột nhiên theo trên bầu trời đối với Thiết Ưng yêu vương một cánh tay đánh xuống.

“Thiết Ưng ngươi cũng dám giết ta con trai, ta tất cho ngươi sống không bằng chết!” Bạch Phá Thiên sắc mặt dữ tợn nói.

Ngay tại phía sau, một đạo cao to thân ảnh theo Giang Châu đan trai trung đi ra, một bước bước trên Mông Dương quốc quốc đô trên không, nhưng nhìn kia đạo vô cùng chói mắt kiếm quang không chút nào không hề động thủ ý tứ.

Không trải qua sinh tử chi chiến, lại như thế nào có thể hiểu được sinh tử, lại như thế nào có thể đi lên trường sinh bất diệt chi đạo?

“Ngươi con trai ở địa bàn của ta mạo phạm ta chủ, muốn giết ta chủ người, ta lại có sao không dám giết hắn!” Thiết Ưng yêu vương nổi giận gầm lên một tiếng, hiện ra Cự ưng chân thân, bên ngoài thân điện quang chớp động.

Nhất thời thiên không cuồng phong gào thét, mây đen áp đỉnh, điện thiểm lôi minh.

Mây đen trung, một chích thật lớn diều hâu, tiếng rít kích động cánh hướng kiếm quang nghênh đi.

Một căn căn lông chim hóa thành từng đạo lôi điện bổ về phía kia nói kiếm quang.

Vân dũng điện thiểm!

Thiết Ưng yêu vương bản thể thiên phú thần thông, đây là ở hắn đột phá vạn tượng sơ kì phía sau mới lĩnh ngộ.

Từng đạo lôi điện bổ vào kiếm quang thượng, từng đạo trừ khử, nhưng kiếm quang lại như trước khí thế như hồng mà đến. Mắt thấy lôi điện đã hoàn toàn hao hết, kia kiếm quang lại như trước còn tại, đảo mắt liền đến Thiết Ưng yêu vương trước mặt.

“Thương!” Thiết Ưng yêu vương rốt cục nâng lên kia đối

cự trảo đối với kiếm quang bắt đi, phát ra một đạo nổ.

Kiếm quang rốt cục biến mất, nhưng Thiết Ưng yêu vương cặp kia như thiết cự trảo lại nhiễm đầy đỏ tươi nhan sắc.

Liền này một kiếm, Thiết Ưng yêu vương đã thu thương. Có thể thấy được Bạch Phá Thiên chi cường đại.

“Vạn tượng trung kỳ, trách không được có thể làm cho Vương trưởng lão cùng ngươi liều mạng! Bất quá ngươi cho là chỉ bằng vạn tượng trung kỳ tu vi liền khả cùng ta Long Môn kiếm phái đối nghịch sao?” Bạch Phá Thiên gặp Thiết Ưng yêu vương thế nhưng tiếp được hắn nổi giận hạ một kiếm, sắc mặt trở nên càng phát ra dữ tợn đáng sợ, cắn răng lạnh lùng nói.

Nói xong lại là một đạo kiếm quang xỏ xuyên qua thiên không, thẳng thủ Thiết Ưng yêu vương cánh mà đi, hiển nhiên này Bạch Phá Thiên còn không tưởng cứ như vậy giết chết Thiết Ưng yêu vương.

“Các ngươi Long Môn kiếm phái lại tính cái gì vậy? Với ngươi đối nghịch lại như thế nào?” Ngay tại phía sau một đạo tiếng hét phẫn nộ đột nhiên như sấm vang lên, đại trưởng lão Bành Thiên Võ đan cánh tay giơ lên thanh long đại đao, râu tóc đều dựng, cánh tay gân bắp thịt phảng phất thép cầu kết cùng một chỗ.

“Hô!” một tiếng, thanh long đại đao thế nhưng đối với kiếm kia mũi nhọn liền hung hăng bổ đi.

Khí thế như hồng, thẳng tiến không lùi.

Hạ Vân Kiệt trong mắt toát ra một tia thưởng thức sắc, đại trưởng lão đó là trời sinh chiến tướng, chẳng sợ đối mặt lại cường đại địch nhân, hắn cũng cũng không từng tâm sinh khiếp đảm.

Đại đạo như thiên, to lớn vô cùng, nhân ở này hạ, nhỏ bé như con kiến, nếu không có một viên kiên định, không sợ gì gian khổ cường đại tâm, lại như thế nào có thể khuy phá này thiên đạo, cũng cuối cùng thoát khỏi này thiên đạo, tiêu dao này ngoại?

“Chính là địa vu lục đỉnh thế nhưng cũng dám nhúng tay chắn ta, quả thực là bọ ngựa đấu xe, không biết sống chết!” Bạch Phá Thiên quát lạnh nói.

Kiếm quang mạnh tinh quang đại phóng, hung hăng cùng thanh long đại đao va chạm một chút.

Kiếm quang lung lay nhoáng lên một cái, hào quang mỏng manh, mà Bành Thiên Võ cũng là sớm đã lại phun ra một ngụm tinh huyết, cả người như như diều đứt dây, cấp tốc bại lui.

Ngay tại phía sau, từng đạo thiết vũ biến thành lôi điện liên tiếp không ngừng mà bổ vào kiếm quang phía trên, cuối cùng kiếm quang bởi vì phía trước kia một đao, thế nhưng bị thiết vũ biến thành lôi điện cấp đánh tan.

“Đi tìm chết!” Bạch Phá Thiên gặp chính mình hai lần xuất kiếm, thế nhưng đều không có kết quả mà chết, tức giận đến căn cọng ti đứng thẳng, hai mắt đỏ đậm, sắc mặt dữ tợn nổi giận gầm lên một tiếng, trường kiếm hóa thành nhất màu bạc băng long.

Màu bạc băng long vừa ra, thiên địa đột nhiên lãnh, có hoa tuyết theo thiên thượng ào ào hạ xuống.

“Đóng băng ngàn dặm!” Bạch Phá Thiên quát lạnh một tiếng.

Nhất thời hoa tuyết đọng lại ở tại không trung, không khí đình chỉ lưu động, toàn bộ không gian tựa hồ đều bị

đóng băng ở bình thường, chỉ có kia trường kiếm biến thành màu bạc băng long phóng thích ngập trời dáng vẻ khí thế độc ác, tốc độ như điện hướng Thiết Ưng yêu vương giương nanh múa vuốt mà đi.

“Đùa giỡn đủ sao?” Ngay tại phía sau một đạo khinh miệt thanh âm ở trong thiên địa đột nhiên vang lên, tiếp theo một điểm đỏ đậm theo Hạ Vân Kiệt mi tâm bay ra, đảo mắt hóa thành một chích đại hồng điểu, đỏ thẫm điểu cả người thiêu đốt hừng hực hỏa diễm.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1245 : Vương giả chi kiếm

Một đạo lệ thanh ở trong thiên địa vang lên, đại hồng điểu thật lớn hỏa diễm cánh nhất phiến, đảo mắt băng tuyết hòa tan, liền ngay cả kia màu bạc băng long cũng phát ra bùm bùm vỡ tan thanh âm, chỉ khoảng nửa khắc liền hiện ra phi kiếm nguyên hình.

“Trung phẩm linh khí!” Bạch Phá Thiên sắc mặt đột nhiên biến, nhìn về phía kia Chu Tước tiểu tru ma kiếm sở biến ảo đại hồng điểu, trong mắt toát ra một tia tham lam sắc.

Hắn Bạch Phá Thiên tuy rằng quý vì Long Môn kiếm phái môn chủ, một thân tu vi lại đã trăn vạn tượng hậu kỳ, chỉ kém một bước liền tiến vào thông huyền chi cảnh, nhưng sở dụng pháp bảo bất quá cũng chỉ là miễn cưỡng xưng được với linh khí.

“Coi như có điểm ánh mắt! Chỉ tiếc dạy con vô phương!” Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ một tia tiếc hận sắc, lắc đầu nói.

“Ngươi chính là Vu Hàm quốc quốc chủ? Chính là ngươi lệnh Thiết Ưng giết ta con trai?” Hạ Vân Kiệt mà nói liền giống như một cây châm đâm vào Bạch Phá Thiên trong lòng, làm cho hắn chỉnh khuôn mặt đều vặn vẹo lên, ánh mắt hung lệ nhìn Hạ Vân Kiệt, âm thanh lạnh lùng nói.

“Giết người giả nhân hằng sát chi, ngươi nhi ở địa bàn của ta muốn giết ta thủ hạ, tự nhiên liền chẳng trách ta sai người giết hắn.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Ngươi đã sai người giết ta con trai, kia cũng liền chẳng trách ta giết ngươi !” Bạch Phá Thiên mắt thấu sát khí nói.

“Một khi đã như vậy, ta đây đành phải đem ngươi cũng

giết !” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Ha ha, thật sự là cuồng vọng! Cho dù ngươi có lợi hại pháp bảo bàng thân thì tính sao? Hay là ngươi nghĩ rằng ta là Vạn Sát động động chủ cùng Thiết Ưng lão nhân sao? Chỉ bằng ngươi vạn tượng sơ kì cảnh giới, cũng dám nói giết ta!” Bạch Phá Thiên giận dữ phản cười.

Thiên nhân hợp nhất sau, Hạ Vân Kiệt mệnh phủ nguyên thần đã đột phá tới vạn tượng cảnh giới, vừa rồi tế thả ra Chu Tước tiểu tru ma kiếm, chỉ toát ra pháp lực dao động, vu lực không chút nào chưa động, lấy Bạch Phá Thiên cảnh giới tự nhiên không thể khuy phá Hạ Vân Kiệt không chỉ có có vạn tượng sơ kì cảnh giới, cũng có địa vu thất đỉnh hậu kỳ cảnh giới, nhưng lại là vương giả chi đỉnh.

“Ta tuy rằng chỉ có vạn tượng sơ kì cảnh giới, nhưng giết ngươi là đủ!” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói, tự sẽ không cố ý đi bày ra chính mình vu tu con bài chưa lật.

Cẩn thận sử vạn năm thuyền, Hạ Vân Kiệt nay đã theo viễn man giới đảo đặt chân càng mở mang thương mang giới thổ, đối mặt tiềm tại địch nhân tu vi tự nhiên cũng trở nên càng ngày càng cao, vẻn vẹn đã biết đến thương mang giới tứ đại bá chủ cũng đã là thông huyền cảnh giới, lại có ai có thể cam đoan không có so với thông huyền cảnh giới lợi hại hơn tiềm tại địch nhân? Tự nhiên muốn lưu một hai thủ con bài chưa lật, không thể đem sở hữu chi tiết bại lộ đi ra.

“Ngươi cũng biết ta là cái gì tu vi cảnh giới? Cũng dám như thế nói ẩu nói tả!” Bạch Phá Thiên quát lạnh một tiếng, trong tay kia đem ngân long băng tuyết kiếm lại hóa thành một cái băng long, mở ra kia phun lãnh tới cực điểm sương mù, hướng tới Hạ Vân Kiệt gào thét mà đi.

Hạ Vân Kiệt ánh mắt nhìn lướt qua lòng bàn chân hạ quốc đô, trong mắt lóe ra một tia thương hại sắc, hóa thành một đạo cầu vồng hướng cao thiên mà đi.

Này Bạch Phá Thiên không chỉ có có vạn tượng hậu kỳ cảnh giới, nhưng lại là một gã kiếm tu, Hạ Vân Kiệt nếu không chuẩn bị bại lộ con bài chưa lật, lấy vạn tượng sơ kì cảnh giới cùng hắn đánh nhau, tự nhiên là không thể giống nhau trước kia diệt sát Vạn Sát động động chủ, trấn áp Thiết Ưng yêu vương tới như vậy thoải mái, một khi kịch chiến mở ra, khủng khó tránh khỏi muốn hại cập thành trì, liên lụy vô tội phàm nhân.

Bạch Phá Thiên đám người có thể không nhìn này con kiến sinh tử, Hạ Vân Kiệt cũng là không có biện pháp làm được.

“Hiện tại mới nghĩ đến chạy trốn, đã đã muộn!” Bạch Phá Thiên gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng hóa hồng mà đi, không khỏi nao nao, lập tức cười lạnh một tiếng, khống chế ngân long băng tuyết mũi kiếm khiếu đuổi giết mà đi.

Gặp quốc chủ hóa hồng mà đi, Thiết Ưng yêu vương, Bành Thiên Võ còn có Vương trưởng lão đám người cũng là nao nao, sau đó cũng vội vàng đuổi theo.

Thiết Ưng yêu vương đám người vừa đi, Mông Dương quốc quốc đô lại có vài đạo hoa quang phóng lên cao, hướng tới Hạ Vân Kiệt hóa hồng mà đi phương hướng phá không mà đi.

Kia vài đạo hoa quang phát ra hơi thở đều tương đối cường đại, thấp nhất cũng là phân thần trung kỳ, hiển nhiên đều là quốc đô tự cao có vài phần thực lực tu sĩ, chuẩn bị nhìn cái náo nhiệt.

“Chỉ bằng ngươi cũng xứng làm cho ta xoay người chạy trốn, ta bất quá chính là không muốn thương cập vô tội

thôi.” Đỏ đậm cầu vồng cắt qua tầng tầng đám mây, đảo mắt liền đến trận gió tầng trung.

Trận gió không phải phàm phong, trong truyền thuyết trận gió có chín tầng, một tầng mãnh liệt quá một tầng, cũng là sở hữu muốn cử hà phi thăng, thành tựu tiên vị tu sĩ muốn đi tiên giới sở muốn thông qua khảo nghiệm.

Cử hà phi thăng, chỉ kém một bước thành tựu thiên tiên tu sĩ phải được lịch khảo nghiệm, có thể nghĩ này trận gió có bao nhiêu sao khủng bố.

Hạ Vân Kiệt chỗ trận gió tầng bất quá là này chín tầng trận gió trung tầng thứ nhất.

Nhưng dù là như thế, nhưng cũng là lãnh liệt đến cực điểm, từng đạo trận gió giống như một thanh thanh lợi nhận, có thể nháy mắt đem sắt đá cấp cắt thành mảnh nhỏ.

“Thương cập vô tội? Thật sự buồn cười! Kiếm là vô tình binh khí, đi đó là sát phạt chi đạo, liền ngươi này tâm tính lại như thế nào có thể tu thành kiếm tiên!” Một đạo ngân quang phá không trận gió, một thân áo trắng trắng noãn như tuyết Bạch Phá Thiên cầm kiếm đứng ở phần phật trận gió trung, khóe môi nhếch lên châm chọc cười lạnh, từng đạo băng hàn sát phạt hơi thở theo ngân long băng tuyết kiếm trung phát ra, đem trận gió bài xích bên ngoài.

“Kiếm giả, binh trung chi vương! Vương giả, lại khởi là chỉ trông vào vô tình sát phạt? Chỉ bằng ngươi vừa rồi câu nói kia, kiếm của ngươi nói liền đã rơi xuống tiểu thừa!” Hạ Vân Kiệt đồ sộ sừng sững trận gió bên trong, đỏ đậm Chu Tước tiểu tru ma kiếm lẳng lặng huyền phù ở trận gió trung, không có một tia sát phạt hơi thở, nhưng sở hữu trận gió lại né tránh ba thước ở ngoài, nửa bước không tiến.

“Vương giả chi đạo!” Bạch Phá Thiên cả người chấn động, trên mặt châm chọc cười lạnh rốt cục chuyển vì ngưng trọng.

Đạo có ngàn vạn, đồng dạng một đạo, cũng có thượng thừa cùng tiểu thừa, tất cả hồ tu giả lĩnh ngộ.

Một kiếm phá vạn pháp, kiếm từ xưa đến nay đó là sát phạt chi khí, từ xưa đến nay chân chính lợi hại kiếm tu, cơ hồ không chỗ nào không phải là chuyên tình cùng kiếm, cũng không một không có là sát phạt quyết đoán hạng người, đừng nói chính là phàm nhân, cho dù là ma thần thiên tiên, chỉ cần ngăn trở bọn họ đường, cũng là một kiếm chém giết.

Bạch Phá Thiên theo bước vào kiếm tu ngày nào đó, liền bị sư phụ dạy muốn chuyên tình cùng kiếm, khi nào thì có thể làm đến trong mắt trong lòng chỉ có kiếm, tái không cái khác, mới xem như chân chính ở kiếm tu một đạo tu có điều thành. Tại đây một điểm nhưng thật ra cùng thượng cổ tây phương giáo muốn người chặt đứt thất tình lục dục đến ngộ đạo, có hiệu quả như nhau chi diệu.

Cho nên đối với cho Hạ Vân Kiệt mệnh Thiết Ưng yêu vương chém giết con hắn, Bạch Phá Thiên tuy rằng cũng thương tâm nhưng không có người thường như vậy khắc cốt, bởi vì hắn đi là vô tình sát phạt chi đạo, đối kia phân thân tình sớm liền phai nhạt rất nhiều. Bạch Phá Thiên càng nhiều là phẫn nộ, một loại bị mạo phạm uy nghiêm phẫn nộ.

Hạ Vân Kiệt mệnh Thiết Ưng yêu vương chém giết con của hắn, không chỉ có mạo phạm hắn Long Môn kiếm phái chưởng môn uy nghiêm, cũng mạo phạm trong tay hắn sở trì phi kiếm uy nghiêm.

“Ha ha, vương giả chi đạo, thật sự là hoạt thiên hạ chi đại kê! Bất quá chính là chính là một đám con kiến, ngươi thân là một gã vạn tượng tu sĩ, thế nhưng vì bọn họ mà tị chiến, ngươi kia bất quá chính là lòng dạ đàn bà, làm sao đến vương giả thuyết?” Rất nhanh Bạch Phá Thiên trên mặt ngưng trọng lại chuyển thành thật to cười nhạo châm chọc.

Hạ Vân Kiệt gặp Bạch Phá Thiên cười nhạo hắn, nói hắn là lòng dạ đàn bà, nhìn hắn ánh mắt không khỏi toát ra một tia thương hại sắc, phảng phất cao cao tại thượng thiên thần nhìn xuống trên thế gian lao khổ, đau khổ giãy dụa chúng sinh giống nhau.

Hôm nay, hắn thị một đám phàm nhân, nhỏ yếu tu sĩ vì con kiến, cũng không từng tưởng, tại kia to lớn thiên đạo dưới, hắn vị này vạn tượng hậu kỳ cao thủ cùng kia phàm nhân cũng cũng không khác nhau, đơn giản cũng là con kiến bình thường.

Hắn cười bọn họ là con kiến, cười Hạ Vân Kiệt vì lòng dạ đàn bà, lại không biết đến kỳ thật chính là đang cười chính mình là con kiến, ở coi trên trời đối hắn tánh mạng thương hại là lòng dạ đàn bà.

Thiên nhân hợp nhất, làm cho Hạ Vân Kiệt xem sự tình đứng ở rất cao trình tự, tương đối cho tu vi tăng lên, tâm tình mới là chân chính bay vọt.

Tựa như một chích ếch vẫn sinh hoạt tại giếng, nó nhảy ra giếng nước, nó nhảy bắn năng lực cũng không có đề cao bao nhiêu, nhưng nó tầm nhìn lại không biết đến so với nó ở giếng nước là không biết rộng lớn bao nhiêu lần.

Đây là thiên nhân hợp nhất sau, Hạ Vân Kiệt biến hóa.

Lúc này đường đường Long Môn kiếm phái chưởng

môn nhân, vạn tượng hậu kỳ cường đại kiếm tu, ở hắn trong mắt bất quá chính là cái kẻ đáng thương mà thôi.

“Lòng dạ đàn bà tổng còn là người, nhưng nếu vô tình lãnh huyết kia cũng không quá chính là cầm thú mà thôi. Ngươi ngay cả điểm ấy cũng không hiểu được, lại như thế nào có thể tu thành chân chính kiếm tiên đâu? Đơn giản cũng liền lãng phí thiên địa tài nguyên mà thôi.” Hạ Vân Kiệt liếc Phá Thiên ánh mắt càng phát ra thương hại đứng lên.

“Ha ha, thật sự là lời lẽ sai trái! Bản tôn đổ muốn nhìn ngươi lấy phụ nhân chi kiếm có bao nhiêu lợi hại, hay không có thể ngăn được này vô tình kiếm!” Bạch Phá Thiên chưa từng bị người dùng loại này ánh mắt xem qua, không khỏi giận dữ, không những cùng Hạ Vân Kiệt vô nghĩa, trong tay phi kiếm hóa thành một đạo ngân long, cuồn cuộn nổi lên vô số từng trận trận gió, rít gào hướng Hạ Vân Kiệt mở ra bồn máu mồm to.

Hạ Vân Kiệt cười nhẹ, trong tay Chu Tước tiểu tru ma kiếm hóa thành nhất thiêu đốt hừng hực lửa cháy đại hồng điểu, một đôi như hỏa cầu bàn hai mắt uy nghiêm nhìn rít gào mà đến ngân long.

Đại hồng điểu cứ như vậy phiêu phù ở trận gió trung, lửa cháy lẳng lặng hừng hực thiêu đốt, một cỗ không giận tự uy theo đại hồng điểu trên người phát ra, thế nhưng mang theo vô thượng vương giả uy nghiêm, khiến cho toàn bộ thiên địa tựa hồ đột nhiên gian đều yên lặng xuống dưới.

Kia vốn là hung thần vô cùng, khí thế mười phần ngân long đối mặt kia cổ vương giả uy nghiêm, như đèn lồng long nhãn thế nhưng toát ra một tia khủng hoảng sợ hãi sắc, đi tới khổng lồ thân mình ở trận gió trung không hiểu trệ bị kiềm hãm, rốt cuộc không có phía trước thẳng tiến không lùi bốc đồng sát ý.

Kỳ thật đâu chỉ là ngân long, liền ngay cả kia tới rồi, xa xa đang xem cuộc chiến các tu sĩ, tuy rằng cách thật xa cũng cảm thấy một loại làm cho bọn họ kinh hồn táng đảm uy nghiêm, trong mắt đều toát ra kinh hãi sắc.

Trước kia chỉ nghe phong phanh Vu Hàm quốc quốc chủ lợi hại, hôm nay mới vừa rồi chân chính tự mình cảm nhận được.

Kiếm như vương giả, kiếm vừa ra, liền quân lâm thiên hạ, không cần đàng hoàng, lại càng không cần ngập trời sát khí.

“Trách không được dám như vậy càn rỡ, quả nhiên có điểm môn đạo!” Bạch Phá Thiên cùng ngân long băng tuyết kiếm tâm thần tương thông, gặp ngân long băng tuyết kiếm chưa chiến cũng đã tâm sinh khiếp ý, sắc mặt khẽ biến, bất quá hắn là vạn tượng hậu kỳ cảnh giới tu sĩ, tự nhiên sẽ không như vậy lùi bước, huống chi sát tử chi cừu không đội trời chung.

Nói xong, Bạch Phá Thiên mâu trung sát khí tăng vọt, ngân long phiến phiến long lân nhất thời ở trận gió trung bộc phát ra chói mắt hàn quang, hóa thành băng nhận, giống như đầy trời tên **** hướng Hạ Vân Kiệt.

Kia băng nhận sắc bén vô cùng, liền ngay cả kia có thể cắn nát sắt đá trận gió ở nó trước mặt tựa hồ đều giống như giấy bình thường, bị nó ào ào cắt vỡ xé mở.

Chương 1246 : Không có gì không có khả năng

Xa xa đang xem cuộc chiến sắc mặt không một không trở nên tái nhợt, can đảm dục liệt.

Tuy rằng cách thật xa, bọn họ đều có một loại trực giác, chỉ cần kia băng nhận có một mảnh dừng ở bọn họ trên người, chỉ sợ bọn họ không chết cũng muốn lập tức trọng thương.

Khả kia băng nhận hiện tại lại tràn ngập kia phiến thiên địa, trừ bỏ cứng rắn chắn căn bản không chỗ khả trốn!

Bạch Phá Thiên có thể uy chấn tây thương mang giới, Nhạn Sơn kiếm tiên duy nhất nữ đệ tử đều cam tâm gả cho cho hắn, thậm chí liền ngay cả La Phù cung đối hắn đều sinh ra một tia kiêng kị, quả nhiên không phải không có đạo lý.

Liền này một chiêu, đang xem cuộc chiến người liền đối với gần nhất tân bốc lên Vu Hàm quốc quốc chủ đánh mất tin tưởng.

“Ngươi cũng có chút môn đạo, đáng tiếc còn là kém chút.” Hạ Vân Kiệt thấy thế cũng là cười nhẹ, tâm ý vừa động, một đạo cầm lệ thanh xuyên thấu tận trời, phiêu phù ở không trung đại hồng điểu mạnh ánh lửa đại trướng, hai cánh một trương, nhất dựng thẳng, phảng phất hai đổ thật lớn hỏa tường đem toàn bộ thiên địa cấp ngăn mở ra.

“Không biết tự lượng sức mình! Ngươi cho là chỉ dựa vào trung phẩm linh khí có thể bù lại ngươi ta trong lúc đó cảnh giới thật lớn chênh lệch sao?” Bạch Phá Thiên thấy thế khóe miệng dật ra một chút tự tin cười lạnh.

Tu luyện càng đến mặt sau, mỗi một cấp trong lúc đó thực lực chênh lệch lại càng lớn. Nếu không hắn Bạch Phá Thiên thân là kiếm tu, lại có vạn tượng hậu kỳ cảnh giới, làm sao về phần bị La Phù cung áp chế gắt gao? Chính là bởi vì La Phù chân nhân là thông huyền tu sĩ, so với hắn cao một cái cảnh giới.

Nay hắn cùng với Hạ Vân Kiệt trong lúc đó suốt kém hai cái tiểu cảnh giới, Bạch Phá Thiên là tuyệt không hội tin tưởng Hạ Vân Kiệt chỉ dựa vào một thanh trung phẩm linh khí liền đem hai người trong lúc đó cảnh giới thượng chênh lệch cấp bù lại.

“Đó là bởi vì ngươi chính là ếch ngồi đáy giếng! Không biết cảnh giới chênh lệch cũng không phải tuyệt đối !” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

Khi nói chuyện, kia đầy trời băng nhận sớm liền phô thiên cái địa bắn ở tại kia hai đổ tựa hồ đem thiên đều cấp ngăn cách trên hỏa tường.

“Xuy! Xuy! Xuy!” Thanh âm không dứt bên tai ở trong thiên địa vang lên, sở hữu băng nhận nhất đụng tới hỏa tường, liền hóa thành nhất lũ hơi nước, đảo mắt biến mất không còn một mảnh. Đương nhiên hỏa tường quang mang cũng ảm đạm một ít.

“Ếch ngồi đáy giếng! Ha ha, ta đổ muốn nhìn ngươi này chỉ tự hương dã nơi ếch còn có thể kiên trì bao lâu!” Bạch Phá Thiên gặp Hạ Vân Kiệt lời nói sắc bén, vẻ mặt thoải mái tiêu sái, nhất thời tâm như lửa thiêu, kia ngân long trên người băng hàn long lân bay vụt càng phát ra hung mãnh dày đặc.

Mỗi một phiến băng hàn long lân hóa thành băng nhận bắn ra, ngân long kia khổng lồ thân mình liền thu nhỏ lại một phần, Bạch Phá Thiên sắc mặt liền âm trầm tái nhợt một phần.

Hạ Vân Kiệt thấy thế lại tâm như chỉ thủy, ánh mắt chính là bình tĩnh nhìn bởi vì ngăn cản băng nhận, cả người hỏa diễm có vẻ càng phát ra ảm đạm đại hồng điểu.

Thời không phảng phất tại đây một khắc đình chỉ lưu chuyển, chỉ có đầy trời băng nhận cùng ngập trời hỏa tường ở đối chiến. Một cái dũng cảm tiến tới, một cái vĩnh không nói lui.

Ngân long ở lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ thu nhỏ lại, trên người long lân cũng càng ngày càng ít, nhưng này đại hồng điểu lại vẫn như cũ dựng thẳng một đôi hỏa diễm cánh lẳng lặng chặn băng nhận đường đi, phảng phất sừng sững thiên địa, bất khuất vương giả, làm cho người ta tâm sinh kính ý.

Rốt cục ngân long ở trận gió trung tấc tấc băng liệt, lại hiện ra phi kiếm nguyên hình, mà kia đại hồng điểu tuy rằng cả người hỏa diễm đã ảm đạm phảng phất trong gió tàn chúc, nhưng như trước lẳng lặng phiêu phù ở trận gió bên trong, đồ sộ bất diệt.

“Điều đó không có khả năng!” Bạch Phá Thiên vẻ mặt tái nhợt cùng không thể tin được kinh hô ra tiếng, trong mắt tự tin rốt cục biến thành một tia kinh hoảng.

Vừa rồi đối chiến, làm hỏa diễm dựng thẳng lên một bức tường sau, liền thành một công một thủ, cũng không giống như mạo hiểm, nhưng trên thực tế lại ở khảo nghiệm song phương pháp lực hùng hậu trình độ.

Một cái là vạn tượng sơ kì, một cái là vạn tượng hậu kỳ, pháp lực hùng hậu trình độ, tự nhiên là không cần nói cũng biết.

Cho nên Bạch Phá Thiên gặp Hạ Vân Kiệt một cái vạn tượng sơ kì thế nhưng áp dụng thủ thế, cùng chính mình

đánh đánh lâu dài, liền nghĩ đến chính mình ổn thao nắm chắc thắng lợi. Khả kết quả đâu, dĩ nhiên là hắn trước hao hết pháp lực.

“Không có gì không có khả năng !” Hạ Vân Kiệt khóe miệng dật ra một chút thản nhiên cười lạnh, một đạo réo rắt cầm lệ tiếng vang lên.

Kia cả người hỏa diễm phảng phất trong gió tàn chúc đại hồng điểu đột nhiên ánh lửa đại thịnh, một đôi thiêu đốt hừng hực hỏa diễm cánh chim mạnh nhất phiến, cuồn cuộn nổi lên ngập trời biển lửa hướng Bạch Phá Thiên thổi quét mà đi.

Bạch Phá Thiên thấy thế sắc mặt đại biến, trong mắt thấu bắn ra kinh hoàng thất thố ánh mắt, giá khởi ngân long băng tuyết kiếm, hóa thành một đạo ngân quang cầu vồng, liền muốn chạy trốn.

Pháp lực cơ hồ hao hết, mà đối phương lại tựa hồ còn có dư lực, lúc này không đi, chỉ sợ hắn cũng muốn rơi vào cùng con của hắn giống nhau kết cục.

Gặp phía trước hạ khí thế mười phần, khí diễm ngập trời, vẫn mãnh công không chỉ, một bộ ăn định rồi Hạ Vân Kiệt bộ dáng Long Môn kiếm phái môn chủ nay lại một lời không phát, xoay người liền trốn, người đang xem cuộc chiến không khỏi tất cả đều mắt choáng váng.

Này thế cục không khỏi trở nên quá nhanh đi? Đường đường Long Môn kiếm phái môn chủ, ngay cả La Phù cung đều phải kiêng kị vài phần lợi hại nhân vật, thế nhưng cứ như vậy bại?

Vương trưởng lão cùng kia Mông Dương quốc hoàng đế Lâm Diệu Thiên thấy thế cũng là một trận há hốc mồm, bọn họ nghĩ đến môn chủ vừa đến, tất nhiên hội giống giết gà giống nhau đem Thiết Ưng yêu vương, Vu Hàm

quốc quốc chủ còn có trưởng lão Bành Thiên Võ cấp giết chết, không nghĩ tới kết quả cũng là Long Môn kiếm phái môn chủ chiến bại, xoay người chạy trốn.

Bất quá Vương trưởng lão cùng Lâm Diệu Thiên rất nhanh liền cả người một cái giật mình, cũng ào ào vội vàng giá khởi pháp bảo xoay người liền trốn.

Ngay cả Long Môn kiếm phái môn chủ đều chiến bại chạy trốn, bọn họ còn lưu lại chẳng phải là chỉ còn đường chết!

“Hiện tại mới nghĩ đến chạy trốn, đã đã muộn!” Một đạo giống như đã từng nghe qua lời nói ở mọi người bên tai vang lên, đúng là phía trước Hạ Vân Kiệt hóa hồng mà đi khi, Bạch Phá Thiên nói mà nói, chính là nay lại hí kịch tính ứng ở tại Bạch Phá Thiên chính mình trên người.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, thiêu đốt hừng hực hỏa diễm đại hồng điểu trong nháy mắt liền đuổi theo chạy trối chết Bạch Phá Thiên, sau đó hé miệng ba một ngụm đưa hắn nuốt vào biển lửa bên trong.

“Không!” Biển lửa trung Bạch Phá Thiên phát ra thê lương không cam lòng tiếng kêu, tiếng kêu quanh quẩn ở trong thiên địa, làm cho kia xa xa đang xem cuộc chiến tu sĩ, tất cả đều cả người tóc gáy vẻ sợ hãi.

Đây chính là Long Môn kiếm phái môn chủ, vạn tượng hậu kỳ cường giả, ở toàn bộ tây thương mang giới thổ đều là phải tính đến cường giả a! Nhưng còn bây giờ thì sao, như thế cường giả ngay tại bọn họ trước mắt, thân hãm biển lửa, rõ ràng bị liệt hỏa đốt cháy.

Mà hết thảy này người khởi xướng đó là gần nhất vừa mới quật khởi Vu Hàm quốc quốc chủ!

“Trốn chỗ nào!” Ngay tại mọi người nghe Bạch Phá Thiên tiếng kêu thảm thiết tất cả đều cả người tóc gáy vẻ sợ hãi, kinh hồn táng đảm là lúc, hai đạo tiếng hét phẫn nộ ở trong thiên địa vang lên, cũng là Thiết Ưng yêu vương cùng Bành Thiên Võ gặp Vương trưởng lão cùng Mông Dương quốc hoàng đế Lâm Diệu Thiên muốn chạy trốn đi, ào ào sát khí ngập trời đuổi giết mà đi.

Thiết Ưng yêu vương nay tu vi vốn là so với Vương trưởng lão cao một tiểu cảnh giới, lại là lấy tốc độ sở trường, kia Vương trưởng lão nay sớm đã như dọa phá đảm con chuột, lại trốn chỗ nào thoát Thiết Ưng yêu vương đuổi giết.

Trong nháy mắt liền bị Thiết Ưng yêu vương đuổi theo, hai lợi trảo đối với đầu hung hăng một trảo, nhất thời liền đầu băng liệt, nguyên thần vừa mới chạy trốn đi ra đã bị Thiết Ưng yêu vương thiết cánh vỗ, nhất thời liền thân tử hồn diệt.

Vương trưởng lão vừa mới vừa bị Thiết Ưng yêu vương một trảo vỗ, thân tử hồn diệt, bên kia Bành Thiên Võ cũng đã đuổi theo Lâm Diệu Thiên, một đao đi xuống, liền đem Lâm Diệu Thiên từ đầu đến chân cấp chém thành hai nửa, ngay cả nguyên thần cũng chưa cơ hội trốn tới.

Nhìn một vị vạn tượng sơ kì kiếm tu, một vị phân thần hậu kỳ cao nhất một quốc gia chi chủ, trong nháy mắt liền hoàn toàn thân tử hồn diệt, ngay cả kêu thảm thiết đều không kịp kêu một tiếng, sở hữu đang xem cuộc chiến mọi người nhịn không được cả người run lên, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt tất cả đều toát ra hoảng sợ vạn phần sắc.

Bởi vì vừa rồi ra tay diệt sát kia hai người tất cả đều là người này thủ hạ, mà người này chính mình lại không

hiện sơn dấu diếm thủy liền đem Bạch Phá Thiên đánh bại, đưa hắn vây ở biển lửa trung.

Đột nhiên, tất cả mọi người hiểu được, ở nay tây thương mang giới, trừ bỏ La Phù cung đã không có gì thế lực có thể kiềm chế được trước mắt vị này Vu Hàm quốc quốc chủ, cùng với hắn sở thống trị hạ Vu Hàm quốc thế lực.

“Hạ đạo hữu, lần này ta nhận thức tài, cầu ngươi giơ cao đánh khẽ phóng ta một con ngựa, ta nguyện từ đó sau rời đi thương mang giới, không những trở về! Ta Long Môn kiếm phái sở hữu sản nghiệp cũng tẫn đều về ngươi. Nếu không ngươi tuy rằng dùng này biển lửa vây khốn ta, nhưng ta nếu liều mạng, ngươi cũng tuyệt đối chiếm không được hảo!” Mọi người ở đây hoảng sợ là lúc, có bi thảm thanh âm theo biển lửa truyền ra đến.

“Bạch Phá Thiên, ta kính trọng ngươi cũng là nhất môn chi chủ, chính là ngươi lời này nói được chưa phát hiện thực ngây thơ buồn cười sao? Ta như thế nào khả năng còn có thể tái thả ngươi đi đâu?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy lạnh lùng cười, chợt gian biển lửa mạnh nhất trướng.

“Tiểu tử, đừng tưởng rằng dùng biển lửa vây khốn ta, ta cũng chỉ có thể mặc ngươi xâm lược!” Biển lửa trung Bạch Phá Thiên kêu gào nói.

“Chẳng lẽ không đúng sao?” Hạ Vân Kiệt lại lần nữa lạnh lùng cười, một đạo bạch quang theo hắn mi tâm bắn ra, như điện bàn bắn về phía biển lửa.

“Lại một kiện linh……” Biển lửa trung Bạch Phá Thiên như là gặp được quỷ bình thường âm thanh kêu lên, bất quá ngay sau đó, hắn thanh âm liền chợt biến mất.

Biển lửa rốt cuộc nhìn không tới bất luận kẻ nào, cũng nhìn không tới biển lửa bắt đầu khởi động!

Thiên địa một mảnh tĩnh mịch, chỉ có tầng thứ nhất trận gió ở trong thiên địa gào thét, thổi trúng mọi người đến xương rét lạnh.

Tây thương mang giới một thế hệ kiêu hùng cấp nhân vật cứ như vậy thân tử hồn diệt!

Ngay cả một điểm thương thế cũng chưa cấp Vu Hàm quốc quốc chủ lưu lại, liền đã chết!

“Ngươi hẳn là ngay từ đầu liền tự bạo, có lẽ còn có thể cho ta chế tạo ra một chút phiền toái.” Nhất bạch nhất hồng hai điểm hào quang nhập vào Hạ Vân Kiệt mi tâm, đồng thời còn có một thanh phi kiếm cùng một cái trữ vật giới rơi vào tay hắn trung, một đạo thì thào tự nói ở hắn trong lòng vang lên.

“Ngô chủ uy vũ, ngô chủ vĩnh tái bất diệt!” Làm kia nhất điểm hồng quang cùng bạch quang nhập vào Hạ Vân Kiệt mi tâm khi, mọi người tất cả đều cả người run lên, sau đó không tự chủ được liền quỳ xuống hướng Hạ Vân Kiệt đi lễ bái chi lễ.

Hạ Vân Kiệt ánh mắt chậm rãi đảo qua này phủ phục hướng hắn lễ bái tu sĩ, một tia uy nghiêm theo hắn trên người chậm rãi phát ra, sau đó một cước liền bước ra trận gió tầng, tái bước ra một cước, hắn liền lại xuất hiện ở tại Giang Châu đan trai cửa.

Hạ Vân Kiệt hóa hồng mà đi, Long Môn kiếm phái môn chủ Bạch Phá Thiên đuổi giết mà đi khi, Mông Dương quốc quốc đều không biết có bao nhiêu người trông mong lấy đãi, tuyệt đại bộ phận mọi người nghĩ đến Hạ Vân Kiệt này một chuyến là dữ nhiều lành ít, lại không nghĩ rằng không quá nhiều lâu, Hạ Vân Kiệt thế nhưng lại về tới Giang Châu đan trai, một bộ nhàn nhã tiêu sái bộ dáng, căn bản không có nửa điểm cùng người sinh tử một trận chiến dấu hiệu.

Tất cả mọi người không khỏi một trận sững sờ, không biết đến tột cùng đã xảy ra sự tình gì? Chẳng lẽ hai người ở trên trời bắt tay thân thiện, không có đại chiến một hồi?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1247 : Thật lớn chấn động

Mọi người ở đây sững sờ là lúc, Bành Thiên Võ cùng Thiết Ưng yêu vương theo trời hạ xuống, hai người cùng Hạ Vân Kiệt nhàn nhã tiêu sái hoàn toàn không giống với, mà là sát khí nhiễu thân, tựa hồ còn có thể theo bọn họ trên người ngửi được huyết tinh hơi thở.

Mọi người lại là sửng sốt, theo bản năng ngẩng đầu hướng trên trời xem.

Này Vu Hàm quốc quốc chủ trở lại, Thiết Ưng yêu vương cùng Bành trưởng lão cũng trở lại, khả như thế nào sẽ không gặp người Long Môn kiếm phái đâu?

Mọi người này vừa nhấc đầu nhìn trời nhưng thật ra thấy được vài người, bất quá lại đều là này Mông Dương quốc trung thanh danh như mặt trời ban trưa cường giả.

Này theo đuôi mà đi đang xem cuộc chiến, trừ bỏ lòng hiếu kỳ tác quái, tưởng đánh giá cao thủ quyết đấu ở ngoài, kỳ thật cũng là tưởng ở trước tiên biết về sau hẳn là với ai hỗn, miễn cho đứng thành hàng đứng đã muộn.

Nguyên bản ngay từ đầu, bọn họ nghĩ đến sau này muốn cùng Long Môn kiếm phái lăn lộn, thậm chí một ít tu sĩ nguyên bản liền cùng Long Môn kiếm phái giao hảo trong lòng còn âm thầm mừng thầm, nghĩ đến chính mình đi đúng rồi quân cờ. Cũng không nghĩ đến trong nháy mắt tình thế thẳng chuyển cấp hạ, kia Long Môn kiếm phái chưởng môn, trưởng lão còn có Mông Dương quốc hoàng đế thế nhưng bị giết một cái không dư thừa.

Nay bọn họ thấy mọi người đều ngẩng đầu nhìn trời, lại còn không biết quỳ xuống đất bái kiến Vu Hàm quốc quốc chủ, không khỏi hoảng sợ, có phản ứng lanh lợi,

cũng hiểu được thúc ngựa hạng người, liền lập tức kêu lên:“Ngô chủ lo lắng đại chiến họa cập các ngươi, đặc dẫn đi Bạch Phá Thiên, nay Bạch Phá Thiên đã bị ngô chủ sở tru! Ngô chủ nhân từ! Ngô chủ uy vũ!”

Thanh âm vang vọng quốc đô, phảng phất tiếng sấm cuồn cuộn, cả kinh này sững sờ Mông Dương quốc con dân ào ào quỳ xuống đất, hô to “Ngô chủ nhân từ, ngô chủ uy vũ”, trong mắt tất cả đều toát ra cảm động cùng kinh hãi đan vào cùng một chỗ ánh mắt.

Hạ Vân Kiệt chung quy có chút không thói quen bực này trường hợp, vung tay lên, nói câu bình thân, lại cùng Giang Châu đan trai chưởng quầy cố gắng hai câu, liền mang theo Thiết Ưng yêu vương cùng Bành Thiên Võ nhảy lên cao dựng lên, hướng hoàng cung đạp không mà đi.

Quốc không thể một ngày không quân, Mông Dương quốc hoàng đế Lâm Diệu Thiên bị giết, tự nhiên muốn khác lập hoàng đế, Hạ Vân Kiệt cũng là không muốn bởi vì chính mình giận dữ giết người, làm hại một quốc gia rung chuyển, đến lúc đó tao ương còn là dân chúng.

Trong hoàng cung tự nhiên đủ lợi hại tu sĩ, Hạ Vân Kiệt cùng Thiết Ưng yêu vương, Bành Thiên Võ vừa mới đến hoàng cung, trong hoàng cung sớm liền đã có người quỳ trên mặt đất nghênh đón.

Mông Dương quốc là ưng sơn danh nghĩa phàm nhân quốc gia, của nó tình huống Thiết Ưng yêu vương tự nhiên quen thuộc, nên nhậm mệnh ai đảm nhiệm tân Mông Dương quốc hoàng đế, tự nhiên không cần Hạ Vân Kiệt quan tâm, đơn giản Thiết Ưng yêu vương muốn tân lập Mông Dương quốc hoàng đế, cần chút thời gian, cho nên liên quan Hạ Vân Kiệt cũng cần tạm thời ở trong này lưu lại.

Làm cho Thiết Ưng yêu vương cùng Bành Thiên Võ đi xử lý Mông Dương quốc sự tình, Hạ Vân Kiệt thì tại trong cung quản sự an bài hạ, tạm thời trụ vào nhất non xanh nước biếc, sắc màu rực rỡ hoàng gia hậu viện.

Kia hoàng gia hậu viện tự nhiên có rất nhiều xinh đẹp cung nữ, bất quá nay người yêu sinh tử chưa biết, Hạ Vân Kiệt lại nào có cái gì tâm tư tầm hoa vấn liễu, tự nhiên là đem các nàng tất cả đều phái đi ra bên ngoài, chính mình tắc một người lững thững đi đến trong viện trạm trỗ long phượng lương đình hạ, nhìn cách đó không xa núi giả, hồi tưởng vừa rồi chuyện đã xảy ra.

Vừa rồi ta chưa vận dụng một tia vu lực, lại có thể lấy vạn tượng sơ kì cảnh giới diệt sát vạn tượng hậu kỳ Bạch Phá Thiên, trong đó cố nhiên có pháp bảo chiếm ưu thế, pháp lực vận chuyển tinh diệu nguyên nhân, nhưng hiển nhiên còn có rất lớn một bộ phận nguyên nhân là bởi vì kinh hư không trong thông đạo kia sinh tử trải qua, nguyên thần phá rồi sau đó lập, pháp lực rõ ràng tinh thuần rất nhiều chi cố. Chính là vốn tưởng rằng mệnh phủ nguyên thần đột phá đến ban đầu cảnh giới, hoàng đình cùng tử phủ tất nhiên sẽ có điểm động tĩnh, khả vì sao nay lại vẫn như cũ không cảm giác chút động tĩnh, này đến tột cùng là làm sao vấn đề? Hay là kia hoàng đình nguyên thần, tử phủ nguyên thần tổn hại sau sẽ thấy không thể một lần nữa ngưng luyện sao?

Điều đó không có khả năng, mệnh phủ nguyên thần là căn cơ, căn cơ đã ở, tựa như cây rừng căn còn tại, tự nhiên khả một lần nữa rút ra tân chi nộn diệp.

Vấn đề đến tột cùng ra ở nơi nào đâu? Hay là một lần nữa ngưng luyện hoàng đình nguyên thần cùng tử phủ nguyên thần còn cần cái gì lời dẫn, tựa như thuốc Đông y cần thang giống nhau sao?

Ngồi ở lương đình suy nghĩ hồi lâu, Hạ Vân Kiệt lại như

trước không có đầu mối, đành phải tạm thời đem chuyện này buông, xuất ra theo Bạch Phá Thiên bên kia được đến trữ vật giới.

Đây là một cái màu đồng cổ trữ vật giới, phong cách cổ xưa tự nhiên, nhưng bên trong không gian so với Hạ Vân Kiệt theo Vạn Sát động động chủ bên kia thu được trữ vật giới lớn ít nhất mấy chục lần. Bên trong tài phú cũng không có giống Vạn Sát động động chủ nhà giàu mới nổi bình thường, chồng chất như núi, tương phản số lượng rất ít, nhưng không chỗ nào không phải là cực kì trân quý vật phẩm. Giống linh tinh, không có thấp hơn tứ phẩm, thậm chí Hạ Vân Kiệt còn thấy được mười khối lục phẩm linh tinh.

Linh tinh ở ngũ phẩm phía trước, mỗi một phẩm đổi so với là một so với một trăm, nhưng ngũ phẩm đã ngoài sau, linh tinh sẽ không là một so với một trăm, mà là một so với một ngàn, bởi vì linh tinh đạt tới lục phẩm sau, không chỉ có là linh tinh chất chứa linh khí cực kì hùng hậu, hơn nữa độ tinh khiết cũng đạt tới cực kì kinh người trình độ, đã không thể lại dùng vô cùng đơn giản linh khí số lượng đến cân nhắc bất đồng phẩm giai linh tinh, phải còn muốn lo lắng độ tinh khiết nhân tố.

Trừ bỏ linh tinh, trữ vật giới còn có khoáng thạch có thể luyện chế đỉnh cấp linh khí, cử hà tu sĩ dùng đều có nhất định hiệu quả thánh cấp dược liệu, Long Môn kiếm phái độc môn ngân long băng tuyết kiếm quyết đằng đằng, rồi sau đó mặt mấy thứ này rất nhiều thời điểm đều là dùng linh tinh đều rất khó mua được.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng nay coi như là một phương bá chủ, nhưng cùng Bạch Phá Thiên so sánh với hiển nhiên còn là có vẻ nghèo kiết hủ lậu, cho nên khi hắn nhìn đến trữ vật giới vài thứ kia khi, ánh mắt lập tức liền sáng đứng lên, một hồi lâu nhi mới khôi phục bình tĩnh tâm tình.

Hạ Vân Kiệt lại đem Bạch Phá Thiên kia đem ngân long băng tuyết kiếm cầm lấy đến xem xem, đây là một thanh linh khí, có chính mình linh tính, tài chất cũng thực không sai. Hạ Vân Kiệt nhàn rỗi không có việc gì, liền lau quệt Bạch Phá Thiên ở lại mặt trên thần thức, cũng ở trận pháp làm chút cải biến, cái chuôi này ngân long băng tuyết kiếm liền phát ra một đạo uy nghiêm rồng ngâm thanh, bốn phía nhiệt độ không khí đột nhiên hàng, ẩn ẩn trung có đột phá hạ phẩm linh khí, thăng cấp trung phẩm linh khí dấu hiệu.

Hạ Vân Kiệt gặp này ngân long băng tuyết kiếm không sai, liền bắt nó cũng cấp thu vào mệnh phủ ôn dưỡng.

Hạ Vân Kiệt nguyên bản có ba tôn nguyên thần, nay tuy rằng chỉ còn lại có một tôn, nhưng còn lại hai tôn hắn trong lòng nhận định nhất định hội bắt bọn nó một lần nữa ngưng tụ trở về, cho nên pháp bảo hay là muốn càng nhiều càng tốt.

……

Viễn man giới đảo một trận chiến, Hạ Vân Kiệt một kiếm diệt sát Vạn Sát động động chủ, một chưởng trấn áp Thiết Ưng yêu vương, đối với to lớn vô ngần thương mang giới bất quá giống như một khối hòn đá nhỏ ném vào bình tĩnh rộng lớn mặt hồ, kích khởi một đợt gợn sóng, sau đó đảo mắt lại khôi phục bình tĩnh, giống như cái gì cũng chưa phát sinh quá giống nhau.

Bởi vì to lớn vô ngần thương mang giới, giống Vạn Sát động, Thiết Ưng yêu vương như vậy cấp bậc nhất phương thế lực thật sự nhiều lắm, đối với chân chính cao cao tại thượng cường giả mà nói, bọn họ như trước không thể chân chính vào được bọn họ pháp nhãn.

Nhưng Long Môn kiếm phái môn chủ sẽ không giống nhau, hắn thân mình thực lực cường hãn vô cùng, đã

đạt vạn tượng hậu kỳ cảnh giới, hắn khống chế hạ thế lực địa bàn đã lớn đến là đủ khiến cho tứ đại bá chủ chú mục, hơn nữa hắn thê tử còn là Nhạn Sơn kiếm tiên duy nhất nữ đệ tử, nghe nói cũng là hắn thương yêu nhất nữ đệ tử.

Lúc này đây, Hạ Vân Kiệt giận dữ dưới đánh chết Long Môn kiếm phái môn chủ, quả thực chính là bình tĩnh rộng lớn mặt hồ đột nhiên cuồng phong gào thét, cuồn cuộn nổi lên cơn sóng gió động trời, không còn là kia một khối hòn đá nhỏ ném vào mặt hồ, chính là kích khởi nhất uông gợn sóng.

Ngắn ngủn một ngày thời gian, có liên quan Long Môn kiếm phái môn chủ Bạch Phá Thiên bị một cái danh không dùng truyền Vu Hàm quốc quốc chủ đánh chết tin tức lấy gió bình thường tốc độ truyền khắp xong việc phát điểm tây thương mang giới khắp nơi thế lực, liền ngay cả thương mang giới này khác ba cái phương vị, một ít tin tức linh thông thế lực lớn cũng đã bắt đầu tiếp thu đến, cũng bắt đầu chú ý tin tức này.

Phải biết rằng, Long Môn kiếm phái môn chủ Bạch Phá Thiên chết, nhưng là quan hệ đến thương mang giới La Phù cung cùng Nhạn Sơn kiếm phái hai đại bá chủ cấp thế lực đại sự tình.

La Phù cung có thể thờ ơ lạnh nhạt một cái có thể giết chết Bạch Phá Thiên cường giả ở nó địa bàn quật khởi sao? Nhạn Sơn kiếm tiên có thể đối hắn duy nhất nữ đệ tử trượng phu chết thờ ơ sao?

Này hết thảy đều ở kích thích sở hữu thương mang giới tu sĩ thần kinh, làm cho bọn họ tất cả đều đem ánh mắt đầu hướng về phía tây thương mang giới, thậm chí ngắn ngủn trong vòng một ngày, đã không hề thiếu cường giả bắt đầu buông xuống đến Mông Dương quốc quốc đô, nhưng không có một người dám ở Mông

Dương quốc quốc đô nháo sự, bởi vì nghe nói diệt sát Long Môn kiếm phái môn chủ Bạch Phá Thiên Hạ quốc chủ còn tại Mông Dương quốc trong hoàng cung đâu.

“Con của ta! Chồng của ta! Ta cái này đi giết Vu Hàm quốc tặc tử, thay các ngươi báo thù!”

Tây thương mang giới phía đông, có một cái như cự long uốn lượn quay quanh sơn mạch, một tòa cao phong như rồng đầu cao ngẩng cao khởi, mặt trên cung khuyết lâm lập, tường cao như núi, một đạo bén nhọn thê lương thanh âm theo một đạo hung lệ vô cùng màu tím phi kiếm phóng lên cao mà đột nhiên vang lên, xuyên thấu tận trời, quanh quẩn ở trong thiên địa.

“Phu nhân thỉnh cân nhắc! Thỉnh cân nhắc a!” Cơ hồ đồng thời, từng đạo kiếm hồng ở cao phong ào ào phóng lên cao, ngăn cản kia nói màu tím phi kiếm.

“Kia tặc tử giết ta con trai, giết ta trượng phu, này cừu không đội trời chung! Các ngươi thân là Long Môn kiếm phái đệ tử, trưởng lão, không dám đi báo thù, thế nhưng còn có mặt mũi mặt ngăn ta?” Màu tím phi kiếm bị ngăn lại, hiện ra một cái mặt trái xoan nữ tử, nữ tử tóc rối tung, thần sắc dữ tợn, phảng phất một điên bà tử bình thường.

“Phu nhân, người nọ giết ta chưởng môn, giết ta thiếu môn chủ, này cừu cùng ngươi không đội chung trời, cùng chúng ta làm sao thường không phải đâu? Nhưng môn chủ ra sao tu vi, người nọ nếu giết được chưởng môn, hơn nữa nghe nói còn lông tóc không tổn hao gì, hiển nhiên tu vi cao hơn chưởng môn không ít. Chưởng môn nếu ở, chúng ta cùng nhau giết qua đi, có lẽ còn có vài phần phần thắng, nhưng hôm nay chưởng môn đã tổn hại, chúng ta cho dù giết qua đi, hơn phân nửa cũng muốn bước chưởng môn đường.” Trong đó một vị ngân phát lông mi trắng trưởng lão nói.

“Nói như thế đến, y các ngươi ý kiến, thù này chẳng lẽ cứ như vậy tính bất thành?” Nữ tử ánh mắt như kiếm đảo qua mọi người.

Mọi người ào ào cúi đầu, chỉ có vài vị trưởng lão có thể thản nhiên đối mặt nữ tử như kiếm ánh mắt.

“Tự nhiên không phải. Chỉ là chúng ta không thể cừu còn không có báo, lại đem mệnh trước cấp đưa điệu a!” Ngân phát lông mi trắng trưởng lão lắc đầu nói.

Kia trạng như điên bà tử nữ tử tự nhiên đó là Bạch Phá Thiên trượng phu, Nhạn Sơn kiếm tiên duy nhất nữ đệ tử Diệp Thu Hồng. Nàng từng bái nhập Nhạn Sơn kiếm tiên môn hạ, chính mình một thân tu vi lại tu luyện đến vạn tượng trung kỳ, tự nhiên không phải cái gì không đầu óc nữ tử, chính là nhất thời bị cừu hận che mắt thần trí, thế này mới nhiệt huyết hướng não, một lòng muốn giết Hạ Vân Kiệt thay chính mình trượng phu cùng con trai báo thù. Nhưng nay kinh kia ngân phát trưởng lão nhắc tới tỉnh, Diệp Thu Hồng nhất thời liền thanh tỉnh lại đây.

“Âm trưởng lão nói rất đúng, chúng ta không thể không công chịu chết!” Diệp Thu Hồng đem rối tung tóc cấp long lên, bàn ở trên đầu, vốn là dữ tợn sắc mặt thế nhưng rất nhanh khôi phục bình tĩnh. Nếu không phải nàng kia đối cầm nước mắt con mắt còn lóe ra sát khí hung quang, thật sự rất khó làm cho người ta liên tưởng khởi này nữ nhân vừa mới đã chết trượng phu cùng con trai.

Chương 1248 : Thương thảo

Gặp chưởng môn phu nhân rốt cục khôi phục lý trí, Long Môn kiếm phái chúng trưởng lão cùng đệ tử đều âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Trên thế giới này lại có ai là không quý trọng tánh mạng ? Ngay cả chưởng môn đều bị kia Vu Hàm quốc quốc chủ diệt sát, bọn họ nếu đi theo chưởng môn phu nhân cứ như vậy sát đi lên, chỉ sợ có thể sống trở về vốn không có vài cái. Nhưng chưởng môn phu nhân đi báo thù, bọn họ lại không thể cùng cùng đi.

Nếu không truyền ra đi, bọn họ thanh danh quét rác nhưng thật ra việc nhỏ, nếu sau Nhạn Sơn kiếm tiên biết bọn họ thế nhưng tùy ý Diệp Thu Hồng một người đi chịu chết, bọn họ lại thờ ơ, Nhạn Sơn kiếm tiên giận dữ dưới, bọn họ còn không phải làm theo khó thoát khỏi vừa chết!

“Phu nhân minh lý, báo thù việc, chúng ta còn cần bàn bạc kỹ hơn.” Được xưng là Âm trưởng lão ngân phát lão nhân hơi hơi hướng Diệp Thu Hồng ôm quyền nói.

“Ân!” Diệp Thu Hồng mặt lạnh lùng gật gật đầu, sau đó xoay người lại trở về Long Môn kiếm phái nghị sự đại điện.

“Âm trưởng lão, ta đã loạn đúng mực, ngươi lớn tuổi, trải qua sự tình cũng nhiều, thù này ngươi xem nên như thế nào báo?” Trở lại nghị sự đại điện, Diệp Thu Hồng dù sao cũng là nữ nhân, thực tự nhiên liền thỉnh giáo khởi môn phái trung tu vi gần với Bạch Phá Thiên, cùng nàng tương đương Âm trưởng lão.

“Lấy ta ý kiến, thù này có thể xin giúp đỡ hai người. Một cái là Nhạn Sơn kiếm phái Nhạn Sơn kiếm tiên, một cái

đó là La Phù cung La Phù chân nhân. Người trước là phu nhân sư tôn, nếu phu nhân có thể thỉnh Nhạn Sơn kiếm tiên xuống núi đến, này cừu khả báo. Chính là mặc kệ là chúng ta Long Môn kiếm phái còn là Vu Hàm quốc, chung quy đều là La Phù cung địa bàn, cho nên Nhạn Sơn kiếm tiên xem ở thầy trò tình cảm ra tay, tuy rằng hợp tình lý, nhưng đúng là vẫn còn có chút vượt qua chi ngại, La Phù cung khó tránh khỏi sẽ có ý kiến. Cho nên chúng ta muốn trước lên La Phù cung thỉnh La Phù chân nhân chủ trì công đạo, hắn nếu không chịu ra tay, kia Nhạn Sơn kiếm tiên vì đệ tử chi cố ra tay, La Phù chân nhân chỉ sợ cũng không tốt nói cái gì nữa." Âm trưởng lão trầm ngâm nói.

"La Phù lão nhân đã sớm coi ta Long Môn kiếm phái là cái đinh trong mắt, hắn lại há chịu giúp ta báo thù?" Diệp Thu Hồng nói, trong giọng nói không có chút đối La Phù chân nhân tôn kính ý.

"Ta Long Môn kiếm phái bị La Phù cung coi là cái đinh trong mắt, trừ bỏ bởi vì phu nhân là Nhạn Sơn kiếm tiên đệ tử ở ngoài, còn bởi vì ta Long Môn kiếm phái thế đại. Nay kia Vu Hàm quốc quốc chủ thế nhưng có thể lấy bản thân lực giết ta chưởng môn, chẳng lẽ kia La Phù cung sẽ không lo lắng kia Vu Hàm quốc phát triển an toàn sao? Phải biết rằng Vu Hàm quốc quốc chủ thực lực so với ta phái chưởng môn còn muốn lợi hại, một khi tùy ý này phát triển đứng lên, chỉ sợ này tây thương mang giới thổ đều phải đổi chủ. Cho nên phu nhân nếu cầu đến La Phù cung, thỉnh La Phù chân nhân chủ trì công đạo, liền tương đương với cho hắn một cái trừ bỏ tiềm tại uy hiếp cớ, khó bảo toàn La Phù chân nhân sẽ không ra tay." Âm trưởng lão phân tích nói.

"Nếu Âm trưởng lão nói như thế, ta đây liền trước đến La Phù cung, nhìn xem kia La Phù lão nhân có chịu hay không thay chúng ta Long Môn kiếm phái làm chủ, hắn nếu không chịu, ta liền đi cầu ta sư tôn, vô luận như thế

nào cũng muốn đem hắn thỉnh xuống núi đến.” Diệp Thu Hồng nghe xong Âm trưởng lão phân tích, âm hàn mặt trầm ngâm hảo một trận, mới mở miệng âm thanh lạnh lùng nói.

Gặp Diệp Thu Hồng đồng ý chính mình đề nghị, Âm trưởng lão còn có trong điện này khác trưởng lão thế này mới hoàn toàn thở dài nhẹ nhõm một hơi. Bọn họ lo lắng nhất chính là cần chính mình đám người tự mình đi báo thù, kia nhưng chỉ có cửu tử nhất sinh. Về phần Nhạn Sơn kiếm tiên cùng La Phù chân nhân, mặc kệ là người nào ra tay, bọn họ đối bọn họ còn là tràn ngập tin tưởng.

Dù sao này tứ đại bá chủ thống ngự thương mang giới mấy ngàn năm, này trong lúc cũng từng xuất hiện quá rất nhiều kinh diễm nhất thời cường giả, khả sự thật chứng minh, này người tưởng thay bọn họ bá chủ địa vị tất cả đều là si tâm vọng tưởng!

Lúc này đây ở bọn họ xem ra, kia Vu Hàm quốc quốc chủ cũng là giống nhau.

Mấy ngàn năm thiết luật sẽ không bởi vì hắn xuất hiện mà bị đánh vỡ.

Chúng sơn củng thác La Phù cung, ở tường vân thụy khí trung như trước uy nghiêm như trước, làm cho thương mang giới vô số người nhìn lên.

Nhưng giờ khắc này, La Phù cung trong chính điện, không khí lại có vẻ có chút áp lực nghiêm túc.

Khuôn mặt gầy gò, trắng nõn không râu, màu xám tóc dài bàn khởi, dùng một cây ngọc trâm chặn ngang đi qua La Phù chân nhân giống ngày xưa giống nhau ngồi xếp bằng ở nhất mẫu hứa đại, khí trời khí bốc lên bồ đoàn phía trên, chính là hôm nay hắn ánh mắt cũng

không phải nhắm, mà là mở. Không chỉ có như thế, kia đôi thâm thúy đôi mắt trung thỉnh thoảng giống như tia chớp bàn tinh quang xẹt qua.

“Anh Ninh, ngươi từng cùng kia Bạch Phá Thiên đã giao thủ, ngươi cảm thấy Bạch Phá Thiên thực lực như thế nào?” La Phù chân nhân thanh âm chậm rãi ở trong điện vang lên, nhìn như tùy ý, nhưng mọi người lại đều biết đến vị kia diệt sát Bạch Phá Thiên Vu Hàm quốc quốc chủ đã khiến cho sư phụ kiêng kị.

“Hồi sư tôn, kia Bạch Phá Thiên pháp lực không bằng đệ tử tinh thuần hùng hậu, nhưng hắn kiếm cũng rất lợi hại, đệ tử lần trước cùng hắn giao thủ tuy rằng thắng hắn, nhưng chặn đánh giết hắn, chính mình chỉ sợ muốn bị thương!” Anh Ninh, cũng chính là vị kia giống nhau mục đồng, da thịt như trẻ mới sinh La Phù chân nhân đại đệ tử, thần sắc ngưng trọng trả lời.

“Kia Bạch Phá Thiên có như vậy lợi hại sao? Thế nhưng ngay cả đại sư huynh ngươi muốn giết hắn đều phải bị thương, nói như thế đến kia Vu Hàm quốc quốc chủ sát Bạch Phá Thiên mà lông tóc không tổn hao gì, chẳng phải là so với đại sư huynh còn muốn lợi hại?” Trong đại điện này hắn La Phù chân nhân đệ tử nghe vậy không khỏi tất cả đều mãnh hít một ngụm lãnh khí.

Phải biết rằng bọn họ này tám người tẫn La Phù chân nhân chân truyền, gì một người đều khả một mình đảm đương một phía, nhưng tám người lợi hại nhất lại phải kể tới Anh Ninh, hắn tu vi đã đạt vạn tượng hậu kỳ cao nhất, là tám người trung tối có hi vọng đột phá đến thông huyền cảnh giới tu sĩ.

Cũng có thể nói hắn là tây thương mang giới thổ, La Phù chân nhân dưới người thứ hai!

Nhưng hôm nay, kia đột nhiên toát ra đến Vu Hàm quốc

quốc chủ thế nhưng so với Anh Ninh còn lợi hại, kia chẳng phải là nói thực lực của hắn đã thẳng bức bọn họ sư phụ.

Về phần còn hơn bọn họ sư phụ, bọn họ là sẽ không đi lo lắng.

Lấy hắn sư phụ thực lực muốn giết Bạch Phá Thiên còn là dễ dàng, mà Hạ Vân Kiệt giết Bạch Phá Thiên, theo đang xem cuộc chiến người miêu tả lại tốn chút tinh lực.

Chính là người nọ lại không bị thương, thực lực đã rõ ràng so với đại sư huynh còn lợi hại, điểm ấy đã cũng đủ khiến cho bọn họ coi trọng cùng kiêng kị.

Vạn nhất người nọ tái đột phá một bước đâu?

Khi đó bọn họ sư phụ hay không còn có thể áp chế được hắn sẽ rất khó nói.

Mà đây là bọn họ tuyệt không nguyện ý nhìn đến tình hình!

“Xem ra chúng ta đều xem nhẹ kia viễn man giới đảo tu sĩ thực lực a!” La Phù chân nhân nhìn thoáng qua Anh Ninh, trên mặt cực kì hiếm thấy hiện lên một tia vẻ mặt ngưng trọng.

“Sư tôn, kẻ này diệt sát Vạn Sát động động chủ, trấn áp Thiết Ưng yêu vương sau, chưa từng đăng ta La Phù cung chi môn, bái kiến sư tôn ngài, hiển nhiên là cái kiệt ngạo bất tuân hạng người. Chính là hắn thiên cư góc, sư tôn nói theo hắn đi, đệ tử cũng mặc hắn đắc ý. Không nghĩ tới kẻ này một bước ra thương mang giới thổ, thế nhưng vì chính là một địa vu nhất đỉnh đan trai chưởng quầy, liền đánh chết Long Môn kiếm phái môn chủ, ra sao không coi ai ra gì, nếu tùy ý kẻ này kiêu ngạo đi xuống, mà chúng ta lại thờ ơ, khó bảo toàn chúng ta La

Phù cung người dưới thấp thỏm, sẽ có người âm thầm đầu nhập vào kẻ này.” Râu tóc bạc trắng Bạch Độc, cũng là La Phù chân nhân tối cuối cùng, chủ yếu phụ trách ngoại sự đệ tử đứng dậy cúi đầu nói.

La Phù cung nghe vậy trong mắt có một đạo hàn quang nhấp nhoáng, bất quá đảo mắt lại khôi phục thâm thúy bình tĩnh.

“Theo ý kiến của ngươi là muốn diệt sát kia viễn man giới đảo tu sĩ ?” La Phù chân nhân hỏi.

“Hồi sư tôn, đệ tử đúng là ý này!” Bạch Độc cúi đầu trả lời.

“Vậy các ngươi bên trong có ai có thể diệt sát được kẻ này?” La Phù chân nhân lại hỏi.

La Phù chân nhân lời này vừa hỏi ra, trong điện La Phù bát tiên liền người người hai mặt nhìn nhau.

“Nói như thế đến chỉ có thể vi sư tự mình ra tay đối phó một vị đến từ viễn man giới đảo tu sĩ ? Các ngươi cảm thấy những người khác hội thấy thế nào vi sư? Hay không một điểm dung nhân chi lượng đều không có? Hay không sợ kia tu sĩ? Đã vậy còn quá vội vã liền tự mình ra tay! Đừng quên, này thương mang giới trừ bỏ vi sư còn có Nhạn Sơn kiếm tiên, còn có Nhạc Hoành Đao, còn có đông trạch xà vương! Hay là các ngươi nghĩ đến bọn họ không thể đầu nhập vào bọn họ đi sao?” La Phù chân nhân chậm rãi hỏi, một tia hàn khí theo hắn trên người phát ra, trong nháy mắt bao phủ ở cả tòa đại điện.

“Đệ tử không dám!” Trong điện tám vị đệ tử nghe vậy thế này mới trong lòng giật mình, ý thức được sự tình xa không có bọn họ trong tưởng tượng đơn giản như vậy, vội vàng quỳ xuống đất.

“Trị quốc như phanh tiểu tiên, không phải trấn sát liền có thể giải quyết xong việc.” La Phù chân nhân ánh mắt chậm rãi đảo qua trong điện đệ tử, lời nói thấm thía nói, cuối cùng hắn ánh mắt dừng ở Anh Ninh trên người nói:“Anh Ninh đi một chuyến Mông Dương quốc quốc đô, thay sư truyền một câu cho hắn, ta La Phù cung phó cung chủ vị cho hắn lưu trữ.”

“Là, sư tôn!” Anh Ninh nghe vậy sắc mặt khẽ biến, nhưng rất nhanh liền khôi phục bình tĩnh, đứng dậy lĩnh mệnh.

“Nhưng này Vu Hàm quốc quốc chủ nếu là không chịu đâu?” Có một vị đệ tử thần sắc có chút không cam lòng hỏi.

La Phù cung phó cung chủ, danh như ý nghĩa tự nhiên là một người dưới vạn người phía trên, so với bọn họ này đó La Phù cung cung chủ đệ tử địa vị còn muốn cao thượng một ít.

“Không chịu?” La Phù chân nhân tối đen thâm thúy con mắt đột nhiên lóe ra một đạo đặc hơn đến cực điểm sát khí, nói:“Kia liền chờ tiến cống ngày, vi sư đổ muốn nhìn kẻ này hay không thực dám cùng ta La Phù cung đối nghịch!”

“Đệ tử hiểu được.” Trong điện đệ tử nghe vậy tất cả đều đứng dậy cúi đầu.

“Bẩm cung chủ, Long Môn kiếm phái chưởng môn phu nhân Diệp Thu Hồng cầu kiến.” Ngay tại phía sau có La Phù cung đệ tử tiến vào bẩm báo.

“Diệp Thu Hồng? Muốn mượn đao giết người sao?” La Phù chân nhân nghe vậy tối đen con mắt hơi hơi co rụt lại, một chút hàn quang lóe ra, nói:“Bạch Độc ngươi đi tiếp kiến nàng đi, đã nói vi sư đang bế quan.”

“Đệ tử lĩnh mệnh!” Bạch Độc đứng dậy ly khai chính điện.

Bạch Độc đi rồi, kia Anh Ninh vốn cũng nhớ tới thân chuẩn bị đi Mông Dương quốc quốc đô chiêu hàng Hạ Vân Kiệt, bất quá La Phù chân nhân lại xua tay nói:“Anh Ninh, Mông Dương quốc quốc đô ngươi không cần đi, tự nhiên sẽ có người đi.”

Anh Ninh đám người nghe vậy đầu tiên là mặt lộ vẻ một tia nghi hoặc sắc, lập tức liền hoàn toàn tỉnh ngộ lại đây nói:“Nhạn Sơn kiếm tiên!”

Bất quá theo sát sau liền có đệ tử do dự mà nói:“Sư tôn, nếu Nhạn Sơn kiếm tiên ra tay, như vậy hay không sẽ có tổn hại ta La Phù cung uy danh?”

“Đường đường Nhạn Sơn kiếm phái nhất phái chí tôn, tự mình ra tay đối phó ta La Phù cung một viễn man giới đảo đảo chủ, ngươi nói là ai mất mặt? Hơn nữa, các ngươi hay là nghĩ đến kia viễn man giới đảo đảo chủ có thể tự thân lông tóc không tổn hao gì diệt sát Bạch Phá Thiên, Nhạn Sơn kiếm tiên liền thật có thể thuận lợi đưa hắn diệt sát sao? Hơn nữa, vi sư này La Phù cung cung chủ chẳng lẽ hội ngồi xem kia viễn man giới đảo đảo chủ diệt sát sao?” La Phù chân nhân hỏi ngược lại, trắng nõn không râu trên mặt toát ra nhất lũ âm hiểm cười lạnh.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1249 : Gió thổi mưa giông trước cơn bão

Anh Ninh đám người ở La Phù cung chủ trước mặt tuy rằng bãi chừng đệ tử chi lễ, người người đều giống cái ngoan ngoãn học sinh giống nhau, cần phải là phóng tới bên ngoài, cái nào cũng không phải cáo già một phương kiêu hùng?

La Phù chân nhân như vậy vừa nói, mọi người trong lòng đều là mạnh một trận kinh hoàng, nháy mắt liền hiểu được La Phù chân nhân kia lớn mật mà âm hiểm kế hoạch.

“Sư phụ anh minh!” Áp chế trong lòng kinh hoàng, các đệ tử quỳ xuống đất lễ bái.

“Ha ha!” La Phù chân nhân thấy thế đột nhiên ngửa đầu cười ha ha đứng lên:“Nhạn Sơn lão nhân, ngươi khẳng định sẽ không nghĩ đến khổ tâm xếp vào ở ta La Phù cung quân cờ thế nhưng cứ như vậy bị người diệt sát đi, lão phu đổ muốn nhìn ngươi dám không dám tới ta La Phù cung địa bàn ra tay giết người!”

……

“Diệp tiên tử, ngươi trượng phu sự tình ta đã biết, nề hà kia Vu Hàm quốc quốc chủ thực lực quá mức lợi hại, sư tôn lại vừa mới đang bế quan bên trong, không nên quấy rầy. Ngươi xem hay không còn là trước hết mời hồi, chờ sư tôn chốt mở khi, ta tái bẩm báo cùng sư tôn.” La Phù cung một đón khách trong điện, Bạch Độc mặt lộ vẻ khó xử đối Diệp Thu Hồng nói.

“Nói như thế đến, các ngươi La Phù cung là không tính toán thay ta Long Môn kiếm phái ra mặt chủ trì công đạo ? Uổng phí chúng ta hàng năm đều hướng La Phù cung

tiến cống, kết quả là lại chỉ biết lui ngẩng đầu lên.” Diệp Thu Hồng ra sao người, lại vừa vặn ở nổi nóng, nghe vậy lập tức liền không lưu tình chút nào âm thanh lạnh lùng nói.

“Diệp Thu Hồng, chớ có làm càn! Nếu không xem ở ngươi vừa mới trải qua tang phu, tang tử chi đau, liền ngươi vừa rồi này phiên bất kính chi ngữ, lão phu tất yếu trừng phạt một hai.” Bạch Độc loại nào thân phận, gặp Diệp Thu Hồng cũng dám ở La Phù cung đối La Phù cung bất kính, nhất thời sắc mặt đại biến, bàn tay to vung lên nói:“Tiễn khách!”

Lập tức còn có đệ tử đi lên, hùng hổ nhìn chằm chằm Diệp Thu Hồng, rất có mạnh mẽ đuổi nàng đi hương vị.

Diệp Thu Hồng sắc mặt thay đổi vài lần, nhưng cuối cùng còn là hoắc mắt đứng lên, ném xuống một câu:“Hảo, hảo, ngươi đã La Phù cung bất nhân cũng đừng trách ta Long Môn kiếm phái bất nghĩa!”

Sau đó Diệp Thu Hồng liền ra La Phù cung, giá phi kiếm nổi giận đùng đùng trở về Long Môn kiếm phái, xuống lần nữa một khắc, kia đạo màu tím kiếm quang lại theo Long Môn kiếm phái phóng lên cao, hướng mênh mang giới Đông Phương vạch tới.

Mênh mang giới Đông Phương, có một ngọn núi giống như đao tước phủ phách, sơn thành nửa phiến, đứng thẳng vạn trượng, giống như một thanh bộc lộ tài năng cự kiếm thẳng đâm tận trời, đừng nói người căn bản không thể leo lên, cho dù chim chóc đều rất khó bay qua đi.

Nhưng này “Kiếm phong” Phía trên, đã có cung khuyết ban công chồng chất lâm lập, thỉnh thoảng có một đạo đạo hoa quang theo kia “Kiếm phong” phóng lên cao, cắt qua phía chân trời, cũng có từng đạo hoa quang xuyên

thấu tầng mây rớt xuống “Kiếm phong”.

Nơi này đúng là uy chấn thương mang giới tứ đại bá chủ cấp thế lực Nhạn Sơn kiếm phái môn phái chỗ, Nhạn Sơn.

Tục truyền này Nhạn Sơn đó là bị một vị thượng cổ kiếm tiên một kiếm chém thành hai nửa, có một lần Nhạn Sơn kiếm tiên dạo chơi đến tận đây, vọng này ngọn núi đột nhiên lòng có sở cảm, liền xây nhà tại đỉnh núi, ngày đêm tìm hiểu kiếm đạo, rốt cục có một ngày một kiếm tận trời, trở thành thông huyền cường giả, uy chấn thương mang giới.

“Sư tôn, ngươi nhất định phải thay đệ tử báo thù a!” Nhạn Sơn kiếm phái kiếm lâu, Diệp Thu Hồng lê hoa mang vũ quỳ gối một lão nhân dài mi rủ xuống đất, bản hẳn là thoạt nhìn mặt mũi hiền lành, nhưng ngược lại làm cho người ta như kiếm bình thường mũi nhọn bức người trước mặt.

“Chuyện của ngươi, vi sư đã đã biết. Nhưng Long Môn kiếm phái ở La Phù cung, chuyện này ngươi hẳn là trước cầu thượng La Phù chân nhân mới vừa rồi đối.” Nhạn Sơn kiếm tiên thật dài lông mi khẽ run lên, có một đạo như kiếm ánh mắt ở lông mi trắng mặt sau lóe ra.

“Đệ tử đã đăng môn La Phù cung, nhưng La Phù cung vốn liền coi ta Long Môn kiếm phái vì cái đinh trong mắt, La Phù chân nhân lấy bế quan vì từ, tránh mà không thấy đệ tử.” Diệp Thu Hồng nói.

“Xem ra này La Phù chân nhân hẳn là đã biết Bạch Phá Thiên là ta ký danh đệ tử việc, không muốn làm này coi tiền như rác! Bất quá chuyện này lại không phải do hắn, kia Vu Hàm quốc quốc chủ vừa mới vừa quật khởi không bao lâu, liền dám vì chính là một địa vu nhất đỉnh thủ hạ mà đánh chết Bạch Phá Thiên, hiển nhiên là cái

kiệt ngạo bất khuất hạng người! Tiếp qua mấy tháng đó là tây thương mang giới khắp nơi thế lực hướng La Phù cung tiến cống ngày, nếu kia Vu Hàm quốc không chịu tiến cống, thả xem kia La Phù chân nhân hay không còn có thể bế quan không ra?" Nhạn Sơn kiếm tiên sắc mặt trầm lãnh nói.

"Nhưng là đệ tử rốt cuộc chờ không được như vậy dài thời gian, còn thỉnh sư tôn……" Diệp Thu Hồng gặp sư tôn cũng có thôi ủy ý, không khỏi vội la lên.

"Ngươi yên tâm Thu Hồng, ngươi là lão phu đệ tử, Bạch Phá Thiên cũng là lão phu ký danh đệ tử, người nọ cũng dám giết Bạch Phá Thiên, lão phu khởi có buông tha hắn chi lý? Chính là Bạch Phá Thiên tu vi ngươi cũng rõ ràng, người nọ nếu đánh chết Bạch Phá Thiên sau, còn có thể bình yên không tổn hao gì, hiển nhiên thực lực đã thẳng truy vi sư đám người, nếu kia Vu Hàm quốc chỗ ta đông thương mang giới thổ, cho dù người nọ thực lực đã thẳng truy vi sư, vi sư cũng nhất định lập tức ra tay đánh chết. Khả người nọ lại thân ở La Phù cung địa bàn, vi sư mặc dù có đánh chết hắn nắm chắc, khả kia La Phù chân nhân lại khởi là ngồi không? Hắn ở bên cạnh như hổ rình mồi, vi sư lại há có thể buông tay làm, muốn làm không tốt ngược lại bị hắn áp chế. Cho nên chuyện này lại còn cần tĩnh xem một đoạn thời gian, cũng không khả cấp ở nhất thời." Nhạn Sơn kiếm tiên gặp chính mình thích nhất nữ đệ tử lê hoa mang vũ, thần sắc tiều tụy, trong mắt không khỏi lóe ra một tia thương tiếc sắc, giải thích nói.

Diệp Thu Hồng không phải người ngu dốt, nghe vậy tự nhiên hiểu được sư tôn lời nói có lý, nhưng trong lòng đầu như trước một trận thất vọng cùng phát đổ, lên tiếng, sau đó giá khởi kiếm quang trở về Long Môn kiếm phái.

Một hồi đến Long Môn kiếm phái, Diệp Thu Hồng liền bế

quan không thấy bất luận kẻ nào.

Vì thế Long Môn kiếm phái môn chủ cùng thiếu môn chủ còn có trưởng lão bị giết sau, không chỉ có Long Môn kiếm phái không có nửa điểm hành động, liền ngay cả La Phù cung cùng kia Nhạn Sơn kiếm phái đều bảo trì trầm mặc, tựa hồ kia bị giết bất quá là một cái khác Vạn Sát động động chủ mà thôi.

Trong lúc nhất thời, Mông Dương quốc quốc đô một trận chiến sở nhấc lên “Cơn sóng gió động trời”, trong nháy mắt thế nhưng lại trở nên “Gió êm sóng lặng”.

Nhưng tại đây gió êm sóng lặng dưới, sở hữu thương mang giới tu sĩ đều cảm thấy một loại gió thổi mưa giông trước cơn bão, mây đen áp thành thành dục tồi ngưng trọng khẩn trương không khí.

Tất cả mọi người có một loại trực giác, chuyện này sẽ không như vậy kết thúc. Mặc kệ là La Phù cung còn là Nhạn Sơn kiếm phái sẽ không như vậy từ bỏ.

Tương đối ngoại giới ngưng trọng khẩn trương không khí, Hạ Vân Kiệt lại ở Mông Dương quốc hoàng đô quá thật là thoải mái nhàn nhã.

Chờ Thiết Ưng yêu vương nhậm mệnh Mông Dương quốc tân hoàng đế, sự tình đại khái làm theo sau, liền mang theo Thiết Ưng yêu vương cùng Bành Thiên Võ ly khai Mông Dương quốc, giống phía trước giống nhau một đường du lịch đi qua.

Mỗi đến một chỗ, Hạ Vân Kiệt tất đi một chuyến địa phương tu chân thị phường, cũng tất tiến một chuyến Giang Châu đan trai cùng Giang Châu bảo khí các.

Hạ Vân Kiệt phát hiện mặc kệ là Giang Châu đan trai còn là Giang Châu bảo khí các, sau lại đi vào so Mông

Dương quốc quốc đô một trận chiến phía trước đi vào xem qua Giang Châu đan trai cùng bảo khí các sinh ý tốt thượng rất nhiều. Không chỉ có như thế, này ở đan trai cùng bảo khí các mua này nọ tất cả đều người người thái độ khiêm tốn, không có một người dám bởi vì trong tiệm tiểu nhị cùng chưởng quầy tu vi thấp liền tự cao tự đại.

Ngay từ đầu Hạ Vân Kiệt còn cảm thấy có điểm kỳ quái, bất quá rất nhanh hắn liền hiểu được. Mông Dương quốc quốc đô một trận chiến, hắn giận dữ đánh chết Long Môn kiếm phái môn chủ, không khác cấp Giang Châu đan trai cùng bảo khí các đánh một cái tối oanh động quảng cáo, vô hình trung tạo Giang Châu đan trai cùng bảo khí các cao lớn thượng phẩm bài hình tượng. Mà hắn tắc thành này hai nhà đại lí quảng cáo người phát ngôn.

Hiểu được sau, Hạ Vân Kiệt không khỏi có chút dở khóc dở cười. Hắn thật đúng là không nghĩ tới, có một ngày, hắn thế nhưng cũng sẽ âm kém dương sai thành quảng cáo người phát ngôn.

Đương nhiên đối việc này, Hạ Vân Kiệt cũng liền cười mà qua, tự nhiên sẽ không để trong lòng.

Thời gian cực nhanh, đảo mắt lại trôi qua mấy tháng.

Mấy tháng thời gian đối với có được dài lâu năm tháng tu sĩ mà nói, bất quá giống như bạch câu nhảy, không đủ nhắc tới, nhưng đối với Hạ Vân Kiệt mà nói lại có vẻ có chút dài lâu.

Hắn chờ được rất tốt này dài dòng năm tháng, khả hắn ở địa cầu thân nhân người yêu bằng hữu lại chờ không nổi, sinh tử chưa biết Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh chờ không nổi.

Khả lại cứ hắn trừ bỏ vô ích chung quanh hạt chuyển, cùng với chờ đợi kia như võng giống nhau phô trương đi ra ngoài cửa hàng tin tức, duy nhất còn lại cũng chính là tận lực đề cao chính mình tu vi, không còn có này khác biện pháp hảo tưởng.

Cũng không biết là vì thiên nhân hợp nhất sau duyên cớ, còn là bởi vì vu tu đi ở đằng trước kéo tiên tu, này mấy tháng thời gian, vu tu phương diện cũng không có nhiều tiến bộ, nhưng tiên tu phương diện tiến độ lại tiếp tục thế như chẻ tre, đột phá đến vạn tượng trung kỳ. Đương nhiên này trung gian cũng có một bộ phận theo Bạch Phá Thiên bên kia được đến tài nguyên giúp duyên cớ.

Nhưng ở như thế nào một lần nữa ngưng tụ hoàng đình nguyên thần cùng tử phủ nguyên thần phương diện, Hạ Vân Kiệt như trước không có gì rõ ràng.

Một ngày này, Hạ Vân Kiệt đến Vạn Sát động thế lực địa bàn.

Cực Âm lão ma biết Hạ Vân Kiệt đi tới hắn thế lực địa bàn sau, liền như tối trung tâm nô bộc giống nhau, đi theo phía sau hắn một tấc cũng không rời, hận không thể ngay cả Hạ Vân Kiệt ngủ hắn đều ở bên cạnh cùng.

Đối với Cực Âm lão ma loại này ân cần tâm tính, Thiết Ưng yêu vương cùng Bành Thiên Võ nhất lý giải.

Trước kia Cực Âm lão ma bất quá là phân thần hậu kỳ tu vi, Vạn Sát động trưởng lão, khả từ theo Hạ Vân Kiệt sau đâu, không chỉ có tu vi nhảy trở thành vạn tượng sơ kì cảnh giới, thân phận lại nước lên thì thuyền lên, trở thành Vạn Sát động động chủ. Cái này cũng chưa tính, tự Mông Dương quốc quốc đô một trận chiến sau, nguyên bản bởi vì Vạn Sát động động chủ bị giết mà vẫn mơ ước Vạn Sát động địa bàn, rục rịch quanh thân thế lực, đột nhiên gian tất cả đều trở nên đứng yên, thậm

chí này trước kia không thế nào đem Cực Âm lão ma để vào mắt cường giả, đều bắt đầu trở nên đối hắn khách khí đứng lên, cũng không dám nữa mắt chó xem thấp người. Ít nhất ở mặt ngoài là như thế.

Không có biện pháp, Cực Âm lão ma chủ tử nhưng là vị kia diệt giết Long Môn kiếm phái môn chủ ngưu nhân.

Đương nhiên ngầm, này đó cường giả đều đang chờ xem Cực Âm lão ma theo hắn chủ tử nhất tổn câu tổn bi thảm kết cục. Bởi vì này chút cường giả đều biết đến, La Phù cung không có khả năng ngồi xem Vu Hàm quốc ở tây thương mang giới thổ phát triển an toàn, Nhạn Sơn kiếm tiên cũng không khả năng tùy ý Vu Hàm quốc quốc chủ đánh chết hắn thương yêu nhất nữ đệ tử trượng phu sau mà thờ ơ.

Đơn giản song phương đều đang chờ đối phương ra tay trước!

Nhưng mặc kệ nói như thế nào, ngay cả La Phù chân nhân cùng Nhạn Sơn kiếm tiên đều phải như thế cẩn thận, có thể thấy được kia Vu Hàm quốc quốc chủ thực lực quả thật phi thường cường đại, đã có thể đối bọn họ hình thành trình độ nhất định uy hiếp. Cho nên ở bọn họ hai người còn không có chân chính ra tay trấn sát kia Vu Hàm quốc quốc chủ phía trước, bọn họ còn là đối Vu Hàm quốc quốc chủ khách nhân khí một ít tuyệt vời, nếu không nếu chọc giận hắn ra tay, kia chỉ sợ cũng thành cái thứ hai Bạch Phá Thiên.

Chương 1250 : Ước chiến

“Mấy ngày này, ta phát hiện phi kinh chúng ta thuộc địa tu sĩ cùng phi chu hơn rất nhiều, đây là vì sao?” Một ngày, Hạ Vân Kiệt ngẩng đầu thấy đỉnh đầu đều biết chiếc thật lớn phi chu phi hành mà qua, thuyền thượng đủ phân thần thậm chí vạn tượng cảnh giới cường giả, không khỏi hơi hơi nhíu hạ mày, lộ ra một tia nghi hoặc sắc hỏi.

Cực Âm lão ma cùng Thiết Ưng yêu vương nghe vậy cho nhau liếc nhau, trong mắt đều toát ra một tia cười khổ.

Chính mình vị chủ tử thật đúng là cường hãn a, thế nhưng có thể đem tây thương mang giới thổ năm năm một lần lớn nhất việc trọng đại cấp quên không còn một mảnh.

“Hồi chủ nhân, năm năm một lần tây thương mang giới khắp nơi thế lực hướng La Phù cung tiến cống ngày lập tức đến, cho nên khắp nơi thế lực hiện tại đang ở gia tăng thời gian triệu tập tài nguyên cấp La Phù cung vận chuyển đi qua.” Cực Âm lão ma cúi đầu cung kính trả lời.

“Thì ra là thế, ta nói đâu, gần nhất như thế nào không trung phi chu đột nhiên hơn đứng lên, nguyên lai là tiến cống ngày đến.” Hạ Vân Kiệt thế này mới hoàn toàn hiểu được.

“Chủ nhân nếu đã quyết định không tiến cống, chúng ta hay không hẳn là sớm làm chuẩn bị? Còn có chủ nhân đoạn thời gian trước diệt sát Long Môn kiếm phái chưởng môn Bạch Phá Thiên, hắn thê tử là Nhạn Sơn kiếm tiên duy nhất thân truyền nữ đệ tử, Nhạn Sơn kiếm tiên khẳng định sẽ không như vậy bỏ qua, chỉ sợ chủ

nhân cũng muốn sớm làm chuẩn bị.” Cực Âm lão ma thật cẩn thận nhắc nhở nói.

“Đúng vậy, thuộc hạ cũng cho rằng chủ nhân hẳn là phòng ngừa chu đáo.” Thiết Ưng yêu vương cũng đi theo cúi đầu, thật cẩn thận hòa cùng nói.

Mặc kệ là Cực Âm lão ma còn là Thiết Ưng yêu vương dù sao đều ở La Phù cung thống trị sinh sống nhiều năm, La Phù cung uy áp đã sớm xâm nhập đến bọn họ trong khung đi, chẳng sợ bọn họ rõ ràng biết nay chủ nhân hẳn là có cùng La Phù chân nhân một trận chiến thực lực, nhưng trong lòng tổng còn là khó tránh khỏi có chút lo lắng.

“Phòng ngừa chu đáo?” Hạ Vân Kiệt nao nao, sau đó cười nhẹ, khoát tay áo nói:“Ta không đáng La Phù cung, La Phù cung tốt nhất cũng không muốn tới chọc ta. Về phần Long Môn kiếm phái, bọn họ chọc ta trước đây, liền chẳng trách ta diệt giết bọn hắn chưởng môn. Hơn nữa sau ta cũng không có tái tiến thêm một bước đi giết chóc việc, xem như thông cảm trời cao có đức hiếu sinh, không muốn nhiều tạo sát nghiệt. Long Môn kiếm phái nếu biết tốt xấu cũng liền thôi, nếu không thực đã cho ta không dám đi diệt môn việc sao? Về phần kia Nhạn Sơn kiếm phái, chẳng lẽ thực đã cho ta Hạ Vân Kiệt là dễ nhạ như vậy sao? Thế nhưng cũng dám nhúng tay?”

Khi nói chuyện, một cỗ bá đạo sát ý theo hắn trên người phát ra mở ra, cả kinh Cực Âm lão ma cùng Thiết Ưng yêu vương cái trán đều toát ra mồ hôi lạnh.

Bọn họ như thế nào cũng không nghĩ tới, một phen hảo ý khuyên bảo, chủ nhân không chỉ có không có nửa điểm thu liễm ý, ngược lại tựa hồ khơi dậy chủ nhân trong khung ngạo khí.

“Quốc chủ nói được là, quản hắn cái gì La Phù cung còn

là Nhạn Sơn kiếm phái, nếu dám quản ta Vu Hàm quốc sự tình, hỏi trước quá ta Bành Thiên Võ trong tay thanh long đao nói sau!" Cụt một tay lão giả, Bành Thiên Võ mạnh nhất thẳng lưng can, râu tóc đều dựng lớn tiếng nói, một cỗ hung hãn dũng mãnh khí thế lập tức liền bính thể mà ra, cho dù Cực Âm lão ma cùng Thiết Ưng yêu vương đều đã là vạn tượng cảnh giới cao thủ, đối mặt này cổ hung hãn dũng mãnh khí thế, cũng là cảm thấy một trận hết hồn.

"Bành trưởng lão, của ngươi vu lực lại tinh thuần không ít, chỉ sợ rất nhanh liền khả đột phá đến địa vu thất đỉnh !" Hạ Vân Kiệt cũng cảm nhận được Bành Thiên Võ trên người phát ra hung hãn dũng mãnh khí thế, hơi hơi động dung nói.

"Đây đều là nhờ chưởng môn ban tặng!" Đối mặt Hạ Vân Kiệt, như mãnh hổ bình thường Bành Thiên Võ lập tức thu liễm khởi kia cổ hung hãn dũng mãnh khí thế, cung kính khiêm tốn cúi đầu ôm quyền, mắt lộ ra cảm kích sắc.

Mà Cực Âm lão ma cùng Thiết Ưng yêu vương nghe vậy lại tất cả đều cả người chấn động, bọn họ tự nhiên là tin tưởng Hạ Vân Kiệt phán đoán, khả vấn đề là Bành Thiên Võ mới đột phá địa vu lục đỉnh bao lâu thời gian a, nay thế nhưng vừa muốn đột phá đến địa vu thất đỉnh! Chiếu như vậy tốc độ đi xuống, không cần nói Cực Âm lão ma, liền ngay cả Thiết Ưng yêu vương chỉ sợ rất nhanh sẽ không là Bành Thiên Võ đối thủ.

Nghĩ đến đây, Cực Âm lão ma cùng Thiết Ưng yêu vương xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt không khỏi lộ ra một chút cực nóng.

Bọn họ đương nhiên biết, Bành Thiên Võ có thể đi vào bước như vậy thần tốc đều là bởi vì bọn họ chủ nhân duyên cớ.

“Ngươi nếu không có như vậy thiên phú như vậy tâm chí, cho dù ta giúp ngươi, ngươi cũng không khả năng tiến bộ nhanh như vậy.” Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ Bành Thiên Võ đầu vai mỉm cười nói, trong mắt toát ra một tia thưởng thức sắc.

……

“Kia Hạ Vân Kiệt đến bây giờ còn không có gì hành động, hay là hắn thật muốn ở ta tây thương mang giới độc lập nhất hộ, không theo ta La Phù cung hiệu lệnh bất thành?” La Phù cung, mặt trắng không râu La Phù chân nhân sắc mặt âm hàn, trong mắt sát khí chớp động.

“Tất là như thế, nay bên ngoài đã có không ít người bắt đầu nghị luận, nói ta La Phù cung trấn không được kia tân quật khởi Vu Hàm quốc quốc chủ!” Đối mặt La Phù chân nhân sát khí, Bạch Độc sắc mặt có chút trắng bệch trả lời:“Hơn nữa, hơn nữa……”

“Nhưng lại có cái gì?” La Phù chân nhân trong mắt sát khí càng đậm.

“Giống bắc luân giáo, Tây Khê sơn một ít tự cao có chút thực lực thế lực, đều thôi nói đang ở gom góp điều động tài nguyên, cần quá một đoạn thời gian mới vừa rồi có thể đưa đến ta La Phù cung đến, khẩn cầu chúng ta khoan dung bọn họ mấy ngày.” Bạch Độc trả lời.

“Ha ha, tốt, ta La Phù cung còn không có nghèo túng, bọn họ đổ liền đã bắt đầu đánh lên tính toán, tưởng tọa sơn quan hổ đấu ! Nếu bọn họ bất nhân, vậy chớ trách bản cung chủ bất nghĩa!” La Phù chân nhân giận dữ phản cười.

“Anh Ninh, ngươi lĩnh hai vị sư đệ đi nhất nhất bái phỏng

này đó khắp nơi thế lực còn không có đem tài nguyên đưa tới ta La Phù cung, đã nói Vu Hàm quốc quốc chủ không theo ta La Phù cung hiệu lệnh, bản cung chủ mệnh bọn họ đến ta La Phù cung, cùng xuất phát đi trấn sát kia Vu Hàm quốc quốc chủ. Nếu có không theo giả, ngươi đương trường tru sát chi. Bản cung thiệt nhiều năm không có khai sát giới, xem ra rất nhiều người trí nhớ ra điểm vấn đề." Sau khi cười xong, La Phù chân nhân sắc mặt mạnh trầm xuống, hạ lệnh nói.

Hiển nhiên La Phù chân nhân không chỉ có muốn mượn Hạ Vân Kiệt cái chuôi này đao tới giết sát như vậy kiệt ngạo hạng người ngạo khí, cũng tưởng mượn bọn họ tay đến tìm tòi Hạ Vân Kiệt chân chính thực lực.

"Sư tôn anh minh!" Anh Ninh chờ đệ tử nháy mắt liền hiểu được sư tôn ý đồ, ào ào cúi đầu, sau đó lĩnh mệnh mà đi.

Một ngày sau, có kinh thiên tin tức theo tây thương mang giới truyền ra, như dài quá cánh giống nhau truyền khắp toàn bộ thương mang giới.

Vu Hàm quốc quốc chủ không muốn phụng La Phù cung vi tôn, cự tuyệt hướng La Phù cung tiến cống. La Phù cung cung chủ La Phù chân nhân giận dữ dưới, đã hạ đạt tru sát lệnh. Không hề phục điều lệnh Tây Khê chân nhân bị La Phù chân nhân đại đệ tử Anh Ninh chân nhân đương trường đánh chết. Kia Tây Khê chân nhân một thân tu vi đã đạt vạn tượng hậu kỳ, thế nhưng bị La Phù chân nhân đại đệ tử đương trường đánh chết, nhất thời tây thương mang giới còn tại quan vọng khắp nơi thế lực mới vừa rồi hoàn toàn bừng tỉnh.

Này tây thương mang giới bằng kia Vu Hàm quốc quốc chủ còn biến không được thiên, hôm nay như trước còn chặt chẽ từ La Phù chân nhân nắm trong tay.

Vì thế, tái không người dám ngỗ nghịch La Phù cung chi mệnh, khắp nơi bị điểm đến danh thế lực chưởng đà giả tất cả đều mang theo đều tự lợi hại thủ hạ hội tụ La Phù cung, mà Long Môn kiếm phái trừ bỏ thủ sơn đệ tử lại cơ hồ dốc toàn bộ lực lượng.

Nhất thời gian, bình tĩnh mấy tháng tây thương mang giới thay đổi bất ngờ, giương cung bạt kiếm không khí bao phủ khắp thiên địa, ánh mắt mọi người đều ngắm nhìn ở tại Vạn Sát động một tên là ngô đồ quốc quốc đô.

Bởi vì lúc này Vu Hàm quốc quốc chủ Hạ Vân Kiệt ngay tại này quốc đô bên trong.

“Hạ Vân Kiệt, ta sư tôn tích ngươi tu hành không dễ, đặc cho ngươi một lần cơ hội, ngươi nếu chịu bái nhập ta La Phù trong cung, khả tha cho ngươi một mạng. Nếu bằng không……” Ngô đồ quốc trong hoàng cung, Bạch Độc ngạo nghễ đứng thẳng cung điện bên trong, rõ ràng hắn trạm vị trí thấp hơn ngai vàng vị, nhưng lại cứ làm cho người ta một cỗ nhìn xuống kia ngồi ở ngai vàng thượng Hạ Vân Kiệt cảm giác.

“Trở về nói cho ngươi sư tôn, ta cũng không muốn cùng hắn khai chiến. Chúng ta nước sông không phạm nước giếng, nhưng nếu các ngươi không nên đến phạm, vậy phải làm tốt thừa nhận ta phẫn nộ đáng sợ hậu quả.” Hạ Vân Kiệt không đợi Bạch Độc đem nói cho hết lời, liền trực tiếp ngắt lời nói.

“Quả nhiên không thấy quan tài không xong lệ!” Bạch Độc gặp Hạ Vân Kiệt quả thực muốn độc lập nhất hộ, không hề tôn La Phù cung vì đại, sắc mặt cực kì khó coi ném xuống một câu, xoay người liền chuẩn bị rời đi hoàng cung.

“Nói cho sư phụ ngươi, hắn nếu quyết ý muốn chiến, kia liền 4 ngày sau buổi trưa ở ngô sơn một trận chiến đi,

miễn cho thương cập vô tội, ta cũng cần triệu tập thủ hạ của ta, bọn họ vừa vặn cần một hồi sinh tử chi chiến ma luyện.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Hảo!” Bạch Độc tuy rằng thực không quen nhìn Hạ Vân Kiệt cuồng vọng, nhưng không thể không bội phục hắn phong độ cùng dũng khí.

Ở toàn bộ thương mang giới, còn không có người có thể như thế trấn định đối mặt La Phù cung khiêu chiến.

Chẳng sợ Nhạn Sơn kiếm phái, hoành đao điện, đông trạch xà vương cũng không được!

“Hay là cường giả đường, nhất định là muốn đạp thi thể đi tới sao?” Bạch Độc đi rồi, Hạ Vân Kiệt có như vậy một đoạn thời gian hoảng hốt mê mang.

Hắn vốn là một phố phường tiểu dân, giết người ở hắn xem ra đó là tội ác tày trời tử hình chi tội, nhưng hôm nay, hắn lại chính đi ở một cái giết chóc trên đường.

Bất quá rất nhanh, Hạ Vân Kiệt trong mắt hoảng hốt mê mang liền chuyển vì kiên định cùng trong veo!

Giết chóc không phải hắn bổn ý, nhưng bị giết lục lại càng không là hắn ý nguyện!

Này cũng không phải cường giả đường, mà là một viên theo đuổi tự do, không muốn khuất phục đường! Tựa như thượng cổ đại vu đem thiên địa đánh sụp đổ, bọn họ không phải cố ý phá hư thiên đạo, mà là bởi vì thiên đạo muốn trấn áp bọn họ, bọn họ muốn thoát khỏi nó trấn áp.

Thoát khỏi trong lòng hoảng hốt mê hoặc sau, tâm tình tựa hồ tại đây một khắc chiếm được tiến thêm một bước thăng hoa, tâm tình Không Linh, bình tĩnh như nước

“Bành trưởng lão, ngươi mang theo Thiết Ưng hồi một chuyến Vu Hàm quốc, chọn lựa ta Vu Hàm môn cùng quốc trung tinh nhuệ đến chuyến ngô đồ quốc. Này hai năm, bọn họ tu luyện tiến bộ như bay, lại thiếu chút sinh tử rèn luyện, một lúc sau, căn cơ khủng hội không xong, ảnh hưởng đến sau này tiến bộ.” Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua Thiết Ưng yêu vương cùng Bành Thiên Võ, thản nhiên nói.

Nói vừa xong, Hạ Vân Kiệt trong đầu tựa hồ đột nhiên lóe ra một đạo ánh sáng, ẩn ẩn tựa hồ bắt đến cái gì, lại không biết là cái gì. Thẳng đến Thiết Ưng yêu vương cùng Bành Thiên Võ lĩnh mệnh rời đi sau, Hạ Vân Kiệt mới mạnh chấn động, khóe miệng dật ra một chút tươi cười, càng ngày càng đậm, cuối cùng chuyển vì cười ha ha.

Ha ha, sinh tử rèn luyện! Sinh tử rèn luyện! Có sinh mới có tử, có tử mới có sinh! Hoàng đình nguyên thần cùng tử phủ nguyên thần nếu đã chết, muốn tưởng làm cho chúng nó tái khởi tử hồi sinh, tự nhiên muốn cho mệnh phủ nguyên thần lại trải qua sinh tử, do đó gây ra sinh chi huyền cơ, làm cho hoàng đình nguyên thần cùng tử phủ nguyên thần một lần nữa bắt đầu sinh sinh cơ.

Chương 1251 : Đại chiến phía trước

Nghĩ thông suốt này Hạ Vân Kiệt, trong lòng rộng mở trong sáng, tâm tình tốt, nhìn kia vẻ mặt hoang mang Cực Âm lão ma liếc mắt một cái, nói:“Ta cùng với La Phù cung ước chiến ngô sơn, rất nhanh sẽ gặp truyền khắp thương mang giới, mấy ngày này chỉ sợ ngươi Vạn Sát động khẳng định sẽ có một phen lòng người chớp lên, còn có ngô sơn vùng nhân viên, ngươi cũng tận lực làm cho bọn họ di chuyển, miễn cho họa cập đến bọn họ, cho nên này mấy **** chỉ sợ muốn bề bộn nhiều việc, lại chỉ để ý việc chính mình sự tình đi, không cần phải xen vào ta !”

“Thuộc hạ lĩnh mệnh!” Cực Âm lão ma nghe vậy cúi đầu lĩnh mệnh mà đi.

Cực Âm lão ma rời đi sau, Hạ Vân Kiệt theo sau cũng ly khai hoàng cung đại điện, tìm cái u tĩnh, linh khí tràn đầy nơi, đem bốn thanh tứ tượng tiểu tru ma kiếm ở bốn phía nhất bố, sau đó liền nhắm mắt tĩnh tu, nhìn xem mệnh phủ nguyên thần hay không có thể ở đại chiến phía trước tái tiến thêm một bước.

Này chiến muốn cho mệnh phủ nguyên thần trải qua sinh tử rèn luyện, tự nhiên không tốt vận dụng vu lực, cũng không tốt thi triển vu tộc thuật pháp. Nếu không dùng vu lực, lấy mệnh phủ nguyên thần nay vạn tượng trung kỳ tu vi, chẳng sợ này mệnh phủ nguyên thần đã là phá rồi sau đó lập, pháp lực phi thường ngưng luyện tinh thuần, xa không phải bình thường vạn tượng trung kỳ tu sĩ có thể so sánh, muốn chiến thắng thông huyền cảnh cường giả lại vẫn như cũ hy vọng nhỏ nhất, càng đừng nói La Phù cung còn có này khác rất nhiều cường giả.

Cũng may Hạ Vân Kiệt có tứ tượng tiểu tru ma kiếm,

một khi thi triển ra uy lực thật lớn, thế này mới không đến mức hoàn toàn không có thắng lợi hy vọng.

Làm Hạ Vân Kiệt nhắm mắt tĩnh tu, tưởng ở quyết chiến khi đạt tới tốt nhất cao nhất trạng thái khi, có liên quan Vu Hàm quốc quốc chủ cùng La Phù cung 4 ngày sau, quyết chiến ngô sơn tin tức giống như dài quá cánh diều bình thường, lấy cực nhanh tốc độ truyền khắp toàn bộ thương mang giới.

Trong lúc nhất thời toàn bộ thương mang giới đều sôi trào đứng lên, vô số cường giả hướng ngô sơn phương hướng chen chúc mà đến.

Không biết đã có bao nhiêu năm, không có gì một người dám đứng lên cùng tứ thế lực lớn gọi nhịp, không nghĩ tới hôm nay lại đột nhiên toát ra đến đây một cái, nhưng lại là thiên cư góc viễn man giới đảo một tiểu quốc quốc chủ.

Bất quá nhưng không có một người dám khinh thường này một tiểu quốc quốc chủ, bởi vì ngay tại mấy tháng trước, hắn diệt sát Long Môn kiếm phái môn chủ Bạch Phá Thiên, chính mình lại lông tóc không tổn hao gì!

Đương nhiên cũng cực nhỏ có người hội xem trọng vị này Vu Hàm quốc quốc chủ.

Bởi vì La Phù cung không chỉ có có thông huyền cảnh cung chủ, bọn họ ở tây thương mang giới kinh doanh mấy ngàn năm, cũng có hùng hậu căn cơ, khắp nơi thế lực duy bọn họ làm chủ, sai đâu đánh đó, La Phù cung bản thân trong cung cũng là cao thủ nhiều như mây, thậm chí La Phù chân nhân một đệ tử liền có thể trực tiếp đánh chết vạn tượng hậu kỳ cường giả. Kia Vu Hàm quốc quốc chủ cho dù tự thân bản sự tái lợi hại, chẳng lẽ còn có thể so sánh thông huyền cảnh La Phù cung cung chủ lợi hại sao? Cho dù hắn có năng lực cùng La

Phù cung cung chủ tranh cái thắng thua, khả hắn hai đấm địch nổi bốn tay sao?

Ngay tại bên ngoài truyền ồn ào huyên náo, vô số cường giả hướng ngô sơn chen chúc tới, thậm chí tục truyền ngay cả Nhạn Sơn kiếm phái chưởng môn Nhạn Sơn kiếm tiên, Hoành Đao điện điện chủ Nhạc Hoành Đao, Đông Trạch xà sơn Đông Trạch xà vương đều lâm vào kinh động, cũng muốn đi ngô sơn đang xem cuộc chiến khi, đương sự Hạ Vân Kiệt lại như trước tâm như chỉ thủy bàn tọa ngô đồ quốc hoàng cung một chỗ u tĩnh chỗ tu luyện, thẳng đến ba ngày sau, Bành Thiên Võ dẫn ba trăm danh tu sĩ đến hoàng cung khi, Hạ Vân Kiệt thế này mới đình chỉ tu luyện.

Này ba trăm danh tu sĩ trung, có một trăm năm mươi danh là Vu Hàm môn đệ tử, trong đó có nội môn đệ tử cũng có ngoại môn đệ tử, nhưng không chỗ nào không phải là địa vu tứ đỉnh đã ngoài. Mặt khác một trăm năm mươi danh còn lại là Vu Hàm quốc xuất chúng hạng người, có vu tu cũng có tiên tu, yêu tu thậm chí ma tu giả, nhưng đồng dạng không có một là thấp hơn địa vu tứ đỉnh hoặc là Nguyên Anh kỳ.

Những người này nhìn Hạ Vân Kiệt trong mắt đều toát ra cuồng nhiệt ánh mắt.

Từng, bọn họ trung tuyệt đại bộ phận mọi người bất quá là Tu Chân Giới trung tầm thường vô vi bình thường hạng người, bởi vì thực lực duyên cớ, đời này chưa từng nghĩ tới có một ngày sẽ có cơ hội bước ra viễn man giới đảo, bước trên rộng lớn vô ngần thương mang giới thổ, càng không nghĩ tới có một ngày, bọn họ hội tùy tùng quốc chủ cùng thương mang giới tứ đại bá chủ chi nhất La Phù cung oanh liệt một trận chiến.

Mà La Phù cung từng đối với bọn họ mà nói kia căn bản chính là trong truyền thuyết tồn tại thế lực, La Phù chân

nhân ở bọn họ trong đầu đồng dạng cũng là không thể chiến thắng truyền kỳ nhân vật.

Nhưng ngày mai, bọn họ đã đem cùng kia trong truyền thuyết thế lực quyết chiến, đó là loại nào quang vinh, loại nào oanh liệt! Thậm chí bọn họ nhìn trước mắt cảm nhận trung như thiên thần bàn uy nghiêm quốc chủ, trong lòng nghĩ cho dù ngày mai một trận chiến mà chết, đời này coi như là không có sống uổng phí một hồi!

“Biết các ngươi vì cái gì có thể đến tham chiến sao? Là vì các ngươi là ta Vu Hàm môn, Vu Hàm quốc tinh anh trong tinh anh, là ta Vu Hàm môn, Vu Hàm quốc tương lai chân chính quật khởi hy vọng, cho nên bổn quốc chủ yếu tôi luyện các ngươi! Chỉ có trải qua chân chính sinh tử khảo nghiệm, khả năng như phượng hoàng niết bàn, dục hỏa trùng sinh, trở thành ta Vu Hàm môn, Vu Hàm quốc chân chính tinh anh.” Hạ Vân Kiệt ánh mắt chậm rãi đảo qua mọi người, một chữ một chút nói.

Hạ Vân Kiệt mà nói giống như dẫn theo ma lực bình thường, nháy mắt liền đem này đó xa phó thương mang giới thổ mà chiến Vu Hàm môn đệ tử, Vu Hàm quốc tướng sĩ trong cơ thể nhiệt huyết châm, bọn họ tất cả đều vẻ mặt kích động quỳ một gối xuống, cùng kêu lên nói:“Nguyện vì ngô chủ mà chiến! Nguyện vì ngô quốc mà chiến!”

Hạ Vân Kiệt thấy thế vui mừng điểm gật đầu, hắn nhìn ra được đến, này ba trăm danh tinh anh không chỗ nào không phải là sợ chết hạng người, đều có một viên dũng cảm kiên định tâm.

“Hảo, ngày mai liền làm cho chúng ta cùng kia La Phù cung một trận chiến, làm cho bọn họ biết ta Vu Hàm quốc oai nghiêm là không tha bất luận kẻ nào mạo phạm !” Hạ Vân Kiệt trầm giọng quát.

“Chiến!” Ba trăm danh tinh anh cùng kêu lên quát, một cỗ hung hãn đến cực điểm sát khí nhất thời phóng lên cao, cả kinh ngô đồ quốc trong hoàng cung cung nữ hộ vệ tất cả đều như tận thế buông xuống bình thường, da đầu từng trận run lên, hai chân như nhũn ra.

Hạ Vân Kiệt thấy thế lại vui mừng điểm gật đầu, sau đó liền làm cho bọn họ đều tự thối lui nghỉ ngơi, chờ ngày mai ngô sơn buổi trưa một trận chiến, mà chúng trưởng lão còn có Thiết Ưng yêu vương, Cực Âm lão ma đám người lại giữ lại.

“La Phù cung thế đại, cao thủ nhiều như mây, các ngươi tuy rằng chiến ý ngẩng cao, không sợ sinh tử, nhưng muốn nói cùng bọn họ một trận chiến, cũng là không khác lấy trứng chọi đá. Nhưng ta cho các ngươi đến tham chiến, là vì muốn ở sinh tử tôi luyện các ngươi, cũng không phải gọi các ngươi chịu chết. Ta nơi này có này mấy tháng nhàn hạ rất nhiều luyện chế ‘Lưỡng nghi Càn Khôn’ bốn thanh trận kỳ, khả vây địch chi dùng. Các ngươi thả cầm, chờ ngày mai xem chuẩn cơ hội đem Long Môn kiếm phái một bộ phận người dẫn đi, dùng trận pháp vây khốn bọn họ, ở trong trận cùng bọn họ tiến hành chém giết. Sống hay chết, là thắng hay bại sẽ muốn gặp các ngươi đều tự tạo hóa. Về phần ta, các ngươi lại đừng lo, ta thật muốn thi triển toàn lực giết kia La Phù chân nhân, kia La Phù chân nhân sẽ không là của ta địch thủ, chính là ta cũng có của ta sinh tử tôi luyện, tìm kiếm một phần đột phá cơ hội, cố muốn che lại một bộ phận chiến lực, đến lúc đó định cũng sẽ có chút mạo hiểm.” Hạ Vân Kiệt nói xong theo trữ vật giới trung xuất ra bốn phía tiểu lá cờ, hai hắc hai bạch, mặt trên tất cả đều tú phong cách cổ xưa mà kỳ quái phù văn, lóe nhiều điểm sâu thẳm quang mang, đem chúng nó cho Bành Thiên Võ đám trưởng lão.

“Chúng ta tất không cô phụ chưởng môn lương khổ dụng tâm.” Bành Thiên Võ trưởng lão đám người thần

sắc ngưng trọng cúi đầu cùng kêu lên nói.

Hạ Vân Kiệt tiếp theo lại công đạo một phen, liền cũng kêu lui Bành Thiên Võ đám người, cô đơn để lại Thiết Ưng yêu vương.

“Thiết Ưng, ta mặc dù cùng Bành Thiên Võ đám người nói được thật là vô tình nghiêm khắc, nhưng bọn họ đều là ta Vu Hàm quốc trụ cột, tương lai hy vọng, ta lại như thế nào khả năng thực không để ý sinh tử của bọn họ, đơn giản sợ bọn họ biết sinh mệnh có bảo đảm, liền mất đi kia một cỗ kiên quyết, không sợ sinh tử chiến ý. Ngươi là mọi người trung tu vi tối cao, tốc độ cũng là nhanh nhất, ta này có một vật tạm thời ban cho ngươi, vạn nhất bọn họ thực sự có người đến hẳn phải chết không thể nghi ngờ tuyệt cảnh, ngươi tốt đúng lúc ra tay cứu giúp. Đương nhiên việc này phải làm ẩn nấp, bất quá ngươi tu vi cao thâm, sinh tử kịch chiến trung, tất cả mọi người không rảnh bận tâm này khác, chỉ sợ trừ bỏ Bành Thiên Võ trưởng lão khả năng sẽ có sở phát hiện, những người khác nghĩ đến khả năng không lớn hội nhận thấy được dị thường.” Lưu lại Thiết Ưng yêu vương sau, Hạ Vân Kiệt lời nói thấm thía dặn dò một phen.

Thiết Ưng yêu vương vốn là thiết huyết giết chóc hạng người, vững tâm như thạch, cực nhỏ có cảm động là lúc, nhưng hôm nay hắn gặp Hạ Vân Kiệt vì một đám môn nhân đệ tử cùng thủ hạ, thế nhưng dụng tâm lương khổ đến tận đây, ở sâu trong nội tâm bị thật sâu xúc động một chút, đối Hạ Vân Kiệt ở hắn trong cơ thể hạ cấm chế thế nhưng tái vô nửa điểm câu oán hận, thậm chí ẩn ẩn trung còn có ti may mắn vui mừng ý.

Lương cầm trạch mộc mà tê, hiền thần trạch chủ mà sự!

Ở nay này cá lớn nuốt cá bé thế giới muốn tưởng gặp được giống Hạ Vân Kiệt như thế minh chủ chân chính

quý trọng quan ái thủ hạ lại khởi là dễ dàng việc? Càng đừng nói, Hạ Vân Kiệt đối hắn Thiết Ưng yêu vương lại nói tiếp còn có thụ đạo chi ân, hắn lúc trước bị hạ cấm chế cũng là gieo gió gặt bão!

Ngay tại Thiết Ưng yêu vương này ý chí sắt đá nam nhi âm thầm cảm động khi, Hạ Vân Kiệt theo trữ vật giới lấy ra phược long tác.

Phược long tác vừa lấy ra nữa, dù là Thiết Ưng yêu vương đã là vạn tượng trung kỳ tu sĩ, cũng nhất thời cảm thấy cả người tóc gáy tủng lập, một đôi chim ưng thâm thúy ánh mắt nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt trong tay phược long tác, lộ ra vô cùng kinh hãi sắc.

Thiết Ưng yêu vương có một loại trực giác, chỉ cần Hạ Vân Kiệt đem này phược long tác ném đi, căn bản không cần hắn động thủ, lấy hắn hiện tại tu vi liền lập tức bó tay chịu trói, thậm chí liền ngay cả kia thông huyền cảnh cao thủ chỉ sợ cũng muốn xoay người chạy trốn.

“Đây là phược long tác, chính là đỉnh cấp linh khí!” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Đỉnh cấp linh khí!” Thiết Ưng yêu vương nghe vậy không khỏi kinh hô ra tiếng.

Đỉnh cấp linh khí, chỉ kém một bước đó là tiên khí, người sau ấn lẽ thường mà nói là chỉ có tiên nhân mới vừa rồi có thể thi triển ra lớn nhất uy lực pháp bảo, đỉnh cấp linh khí mới là hạ giới tu sĩ có khả năng sử dụng tối cao cấp pháp bảo. Có thể nghĩ, đỉnh cấp linh khí uy lực có bao nhiêu lớn, lại là loại nào trân quý.

Toàn bộ thương mang giới, cho dù kia tứ đại bá chủ cũng không thấy được có thể xuất ra một kiện đỉnh cấp linh khí.

“Ngươi cầm tốt, ta hiện tại đem tế phóng phương pháp truyền cùng ngươi, một khi ngươi vận dụng này pháp bảo, cuối cùng quyết không khả buông tha gì một cái trong trận địch nhân.” Hạ Vân Kiệt nhưng không có để ý tới Thiết Ưng yêu vương kinh hãi biểu tình, đem pháp bảo cho hắn, lại đem tế phóng phương pháp truyền cho hắn.

Thiết Ưng yêu vương được pháp bảo cùng tế phóng phương pháp sau, mới vừa rồi chân chính biết kia phược long tác có bao nhiêu lợi hại. Thậm chí lúc này cầm phược long tác, Thiết Ưng yêu vương đều có tin tưởng cùng La Phù chân nhân chờ tranh tài một trận chiến. Cũng là đến lúc này, Thiết Ưng yêu vương mới chính thức hiểu được Hạ Vân Kiệt có chiến thắng La Phù cung tuyệt đối thực lực, cũng mới chính thức yên lòng.

Chương 1252 : Ngô sơn

Buổi trưa, ngô sơn, diễm dương cao chiếu, khí hậu nóng bức.

Nhưng trời cao phía trên, không có một người cảm thấy ánh mặt trời cực nóng, ngược lại cảm thấy một tia hàn ý.

Bởi vì hôm nay nơi này đem có một phương tân quật khởi thế lực muốn cùng uy chấn thương mang giới mấy ngàn năm bốn thế lực lớn chi nhất La Phù cung quyết chiến.

Song phương nhân mã còn chưa tới, lại dường như đã có một cỗ lãnh lệ sát khí tràn ngập tại đây phiến thiên địa trong lúc đó, làm cho người ta không rét mà run, trong đầu không tự chủ được hiện lên thi sơn biển máu giết chóc trường hợp.

“Lý đạo hữu, ngươi cho rằng lần này hội ai thắng ai thua?” Ngô sơn trên không, có vị tu sĩ hỏi mặt khác một vị tu sĩ.

Lúc này nếu có nam thương mang giới tu sĩ ở đây, tất hội nhận ra mặc kệ là câu hỏi tu sĩ, còn là bị câu hỏi tu sĩ đều là nam thương mang giới uy chấn một phương cường giả, bình thường căn bản khó có thể nhìn thấy một mặt, nhưng hôm nay lại song song xuất hiện tại đây ngô sơn trên không.

Không chỉ có như thế, bọn họ bên cạnh còn quần tam tụ ngũ lăng không lập không ít người, tất cả đều là thương mang giới tiếng tăm lừng lẫy hạng người, không có một vị cảnh giới là thấp hơn vạn tượng kì, thậm chí có cá biệt đều đã đạt tới vạn tượng hậu kỳ cao nhất, tuyệt đối là hùng bá một phương đại nhân vật.

“Tự nhiên là La Phù cung! La Phù cung thống ngự tây thương mang giới có ba ngàn năm lâu, này ba ngàn năm gian, không biết có bao nhiêu quật khởi cường giả muốn La Phù cung sát hạ ngai vàng, khả kết quả đâu? La Phù cung còn không phải vững vàng ngồi ở tây thương mang giới bá chủ ngai vàng vị trí.” Kia bị hỏi Lý đạo hữu không cần nghĩ ngợi trả lời.

“Kia cũng là là. Bất quá kia Vu Hàm quốc quốc chủ có thể đánh chết Long Môn kiếm phái Bạch Phá Thiên, cũng lông tóc không tổn hao gì, coi như là mấy năm nay khó gặp lợi hại hạng người, lần này La Phù cung cho dù có thể trấn sát người này, chỉ sợ cũng muốn đả thương cân động cốt, trừ phi La Phù chân nhân bất cố thân phận tự mình ra tay.” Kia câu hỏi người gật đầu đồng ý nói.

“Đừng quên La Phù chân nhân đại đệ tử Anh Ninh, kia Tây Khê chân nhân ngươi cùng ta cùng hắn cũng đều từng có số mặt chi duyên, thực lực cũng không kém cỏi Bạch Phá Thiên bao nhiêu, đã có thể ở mấy ngày trước bị Anh Ninh một người cấp đánh chết. Có thể thấy được Anh Ninh thực lực cùng kia Vu Hàm quốc quốc chủ cho dù có chênh lệch cũng kém không đến chạy đi đâu, hơn nữa lần này La Phù chân nhân lại động hiệu lệnh, triệu tập không ít phụ thuộc thế lực cường giả, trừ phi kia Vu Hàm quốc quốc chủ còn có cái gì kì chiêu, nếu không là không cần La Phù chân nhân tự mình ra tay.” Lý đạo hữu phân tích nói.

“Kia nhưng thật ra đáng tiếc, ta còn muốn kiến thức một chút thông huyền cảnh cường giả thần thông thủ đoạn đâu!” Kia câu hỏi người hiển nhiên cũng đồng ý Lý đạo hữu phân tích, mặt lộ vẻ đáng tiếc tiếc nuối sắc nói.

“Ha ha, cho dù không thấy được thông huyền cảnh cường giả thần thông thủ đoạn, giống Vu Hàm quốc quốc chủ, Anh Ninh, bực này cấp bậc cường giả đối

chiến, kia cũng đã là cực kì khó được. Ngươi không có nghe nói sao? Nghe nói lần này đại chiến, ta thương mang giới bốn đại người mạnh nhất đều đã đích thân tới ngô sơn đánh giá. Có thể thấy được bọn họ đều cho rằng một trận chiến này thực đáng giá đánh giá.” Lý đạo hữu nói.

“Kia nhưng thật ra, chính là lúc này gian mắt thấy muốn tới chính ngọ, như thế nào còn không có gặp song phương nhân mã xuất hiện đâu? Sẽ không là kia Vu Hàm quốc quốc chủ khiếp chiến, lâm thời lại cúi đầu thần phục, một trận chiến này đánh không được đi?” Người nọ gật gật đầu, sau đó ngẩng đầu nhìn thiên không nhíu nhíu mày nói.

Người nọ này vừa nói, quanh thân một ít nhân cũng đều đi theo nhíu mày, ẩn ẩn toát ra một tia thất vọng.

Sự không liên quan mình, hơn nữa này tây thương mang giới càng loạn đối bọn họ cũng càng hữu ích chỗ, bọn họ tự nhiên là hy vọng một trận chiến này có thể đánh lên đến. Tương phản nếu kia Vu Hàm quốc quốc chủ cúi đầu thần phục đối bọn họ thương mang giới này khác vài cái phương vị thế lực đổ không phải cái gì tin tức tốt, phải biết rằng kia Vu Hàm quốc quốc chủ thực lực nhưng là thẳng bức tứ đại bá chủ, nếu đầu phục La Phù cung, kia La Phù cung thực lực tất nhiên là đại trướng, đối với này khác tam phương thế lực lớn cùng với bọn họ phụ thuộc thế lực mà nói uy hiếp tự nhiên liền lớn.

“Mau nhìn, La Phù cung người đến !” Mọi người ở đây ào ào nhíu mày là lúc, có người kêu lên.

Mọi người nghe vậy ào ào giương mắt nhìn lên, này vừa thấy, nhất thời tất cả mọi người mãnh hít một ngụm lãnh khí.

Chỉ thấy, ngô sơn phía tây, thái dương dưới, một đóa tường vân từ vươn xa gần từ từ bay tới.

Tường vân phía trên, mặt tịnh không cần La Phù chân nhân mặc một kiện tú có bát quái đồ màu vàng y bào, khoanh tay mà đứng.

Màu vàng y bào dưới ánh mặt trời tóc vàng lòe lòe, diệu nhân mắt, phảng phất một tôn kim thân, đều có một cỗ một thế hệ bá chủ phong phạm.

Tường vân sau, có thành trăm hơn một ngàn hoa quang chớp động, một cỗ cổ xơ xác tiêu điều hơi thở theo hoa quang chớp động, phóng lên cao, khiến cho thiên thượng ánh nắng đều nháy mắt ảm đạm thất sắc.

Kia thành trăm hơn một ngàn người, thế nhưng không một người là phân thần kì lấy hạ, hơn nữa gần nửa số đều là vạn tượng kì cường giả. Vạn tượng kì lấy hạ tu sĩ tất cả đều là đến từ Long Môn kiếm phái, bọn họ nên vì chưởng môn cùng thiếu môn chủ, Vương trưởng lão báo thù, môn phái còn có phụ thuộc thế lực trung cường giả cơ hồ dốc toàn bộ lực lượng, nếu không lần này La Phù cung đến nhân mã chỉ sợ ngay cả một phân thần kì tu sĩ cũng sẽ không có, mà là thuần một sắc vạn tượng kì tu sĩ, cộng thêm một vị thông huyền cảnh La Phù cung cung chủ.

“Xem ra La Phù chân nhân quả thật là không chuẩn bị chính mình tự mình ra tay, thế nhưng mang đến nhiều như vậy vạn tượng kì cao thủ. Đối mặt nhiều như vậy vạn tượng kì tu sĩ chỉ sợ cũng tính thông huyền cảnh cường giả cũng không dám ứng chiến, quay đầu né tránh đi.” Mãnh hấp một ngụm lãnh khí sau, vừa rồi câu hỏi tu sĩ mặt lộ vẻ một tia kinh hãi sắc nói.

“Đáng tiếc ngươi ta không biết khi nào mới vừa rồi có thể bước vào thông huyền cảnh, nếu không có như thế

nhiều cường giả thủ hạ, đổi thành ngươi ta, cũng sẽ không tự mình ra tay a!” Kia Lý đạo hữu cảm khái nói.

“Thông huyền cảnh!” Phía trước kia tu sĩ nghe vậy cười khổ lắc đầu, hiển nhiên đối thăng cấp thông huyền cảnh căn bản không dám ôm có hi vọng.

Mọi người ở đây nhìn xa kia từ vươn xa gần bay tới, cuối cùng lăng không đứng ở ngô sơn trên không La Phù cung, mọi thuyết xôn xao là lúc, có ba đạo chói mắt vô cùng quang mang theo Đông Phương, phía nam còn có phương bắc sáng lên.

Đông Phương quang mang nhất phong duệ, phảng phất một thanh có thể đem thiên đều cấp thứ phá lợi kiếm.

Phía nam quang mang nhất hùng hậu uy nghiêm, hào quang sáng lên chỗ, một cỗ rất lớn uy nghiêm liền dâng mà đến, làm cho người ta kìm lòng không được tâm thần kính sợ ý.

Phương bắc quang mang nhất bá đạo, hào quang sáng lên chỗ, có một loại tỉ nghễ thiên hạ, tự cao tự đại khí phách, làm cho người ta tại đây cổ khí phách dưới, tất cả đều cảm thấy hết hồn, không dám ngẩng đầu nhìn thẳng vào.

Ba đạo hào quang sáng lên, đảo mắt liền đến ngô sơn trên không, phân Đông Phương, phía nam, phương bắc lăng không mà đứng.

Hào quang liễm đi, mọi người thế này mới thấy rõ ba người bộ mặt.

Đông Phương người, dài mi thùy chân, thoạt nhìn mặt mũi hiền lành, nhưng dài mi sau mắt khép mở đã có như kiếm duệ quang thiểm ẩn.

Phía nam người, thân hình cao lớn, khuôn mặt uy nghiêm, cái trán có hai cái bao đột khởi, có một cỗ vương giả không giận tự uy khí thế.

Phương bắc người, thân hình hùng vĩ như núi, đoản nhiêm như kích, tóc đen rối tung hai vai, hai mắt khép mở gian, sắc bén vô cùng, tùy ý ở không trung vừa đứng, đều có một cỗ uy hiếp mọi người bá đạo khí thế.

“Nhạn Sơn kiếm tiên!”

“Đông Trạch xà vương!”

“Nhạc Hoành Đao!”

Xa xa quan vọng nhân, ào ào thấp giọng kinh hô, tiếp theo lại ào ào dao đối ba người cúi đầu chắp tay thi lễ.

“Không nghĩ tới, ta La Phù cung lần này trấn áp phản nghịch đồ đệ, thế nhưng kinh động ba vị đạo hữu! Ba vị đạo hữu biệt lai vô dạng a!” La Phù chân nhân đứng ở phía tây, gặp cùng hắn nổi danh ba vị bá chủ phi lâm ngô sơn, hướng tới ba vị hơi hơi chắp tay thi lễ, mỉm cười chào hỏi nói, tựa hồ một điểm cũng chưa đem kế tiếp muốn vào làm được một trận chiến để vào mắt.

“Nhờ La Phù chân nhân phúc, rất tốt!” Ba người ào ào chắp tay thi lễ đáp lễ. Bất quá vẻ mặt lại các không giống nhau, Đông Trạch xà vương là mặt mang mỉm cười, Nhạc Hoành Đao là thần sắc lạnh lùng, mà Nhạn Sơn kiếm tiên là ngoài cười nhưng trong không cười.

Thương mang giới tứ đại bá chủ, nhiều năm qua các theo nhất phương, ai cũng không phục ai, cho nhau trong lúc đó tự nhiên không thể thiếu tranh đấu, ở mặt ngoài khách khí, trên thực tế ai đều hận không thể quét ngang đối phương, độc bá này thương mang giới, cho nên hơi hơi chắp tay thi lễ chào hỏi sau, bốn người cũng

liền lười tái dối trá làm ra vẻ, đều tự đứng ở tại chỗ cùng đợi quyết chiến mặt khác một phương thế lực đã đến.

Này trong lúc, mặc một thân áo gai Long Môn kiếm phái chưởng môn Diệp Thu Hồng tiến lên bái kiến sư phụ của mình Nhạn Sơn kiếm tiên. Này một màn làm cho La Phù chân nhân trong mắt ẩn ẩn lóe ra một tia không vui, bất quá lại chưa mở miệng, mà La Phù cung thế nhưng đã nhúng tay chuyện này, Nhạn Sơn kiếm tiên hiển nhiên sẽ không nguyện ý nhiều chuyện, trấn an vị này nữ đệ tử một hai câu, liền đuổi rồi nàng.

Diệp Thu Hồng trở lại La Phù cung trận doanh trung, Vu Hàm quốc nhân mã như trước còn chưa tới, mà ngày lập tức liền muốn đi đến thiên khung chính giữa.

“Này Vu Hàm quốc quốc chủ cái giá nhưng thật ra không nhỏ a, La Phù cung đều đã đến, bọn họ thế nhưng còn chưa tới!” Đang xem cuộc chiến trung có người thấp giọng nói.

“Chỉ sợ không phải cái giá lớn, mà là sợ hãi !” Lại có người ta nói nói.

“Kia thật là có khả năng, sẽ không thật không dám đến ứng chiến đi!” Lại có nhân đạo.

Nhất thời liền có người ào ào phát ra khinh miệt châm biếm thanh.

Hiển nhiên ở tuyệt đại đa số người trong mắt, này trước bốc lên Vu Hàm quốc quốc chủ thế nhưng muốn bối rối khiêu chiến La Phù cung bá chủ địa vị, thật sự là không biết tự lượng sức mình!

Mọi người ở đây ào ào phát ra khinh miệt châm biếm thanh là lúc, một cỗ hung hãn khí thế từ xa đến gần, như lũ quét bùng nổ vọt lại đây.

Mọi người trên mặt khinh miệt châm biếm thanh nhất thời cương ở tại trên mặt, ào ào hướng kia hung hãn khí thế dâng mà đến phương hướng nhìn lại.

Chỉ thấy ngô đồ quốc quốc đô phương hướng, có đạo đạo hoa quang phá không mà đến, đảo mắt liền đến ngô sơn trên không, xa đối với La Phù cung nhân mã.

Cầm đầu giả là một vị quần áo áo xanh, dáng người cao to, khuôn mặt thanh tú, thoạt nhìn một điểm cũng không như là cái người trẻ tuổi có thể đánh chết Bạch Phá Thiên bực này cường giả hung thần hạng người.

Người trẻ tuổi phía sau đứng ba trăm đến hào nhân mã, người người mắt lộ ra không sợ hung hãn hào quang, khí thế ngập trời, chiến ý đặc hơn.

Vừa mới bắt đầu chính là kia cổ đặc hơn chiến ý, ngập trời khí thế trấn ở ngô sơn thượng tất cả mọi người.

Mà khi bọn họ thấy rõ ràng người trẻ tuổi kia còn có kia ba trăm đến hào nhân mã tu vi cảnh giới sau, nhất thời tất cả đều há hốc mồm ngây ngẩn cả người.

Ba cái vạn tượng kì cảnh giới, lợi hại nhất một cái cũng bất quá chỉ có vạn tượng trung kỳ cao nhất quang cảnh, mặt khác hai cái một cái là mọi người bao nhiêu có chút nhận thức Thiết Ưng yêu vương, một cái là nguyên Vạn Sát động đại trưởng lão Cực Âm lão ma, bất quá hai người tu vi tăng lên nhưng thật ra làm cho nhận thức bọn họ nhân hơi hơi giật mình một chút. Bất quá cũng chính là vạn tượng trung kỳ cùng vạn tượng sơ kì. Nếu đổi thành một cái khác thời điểm, một cái khác địa phương, cũng là muốn cho người nghiêm nghị khởi kính, kính xưng một tiếng tiền bối cao nhân. Khả hôm nay, dám đến ngô sơn đang xem cuộc chiến không chỗ nào không phải là thương mang giới cường giả, cơ hồ

vốn không có thấp hơn vạn tượng cảnh giới, kể từ đó, đừng nói Thiết Ưng yêu vương cùng Cực Âm lão ma, cho dù Hạ Vân Kiệt như vậy cảnh giới cũng xa không đủ xem a!

Cái này cũng chưa tính cái gì, nhất cho mọi người há hốc mồm còn là còn lại ba trăm đến hào nhân mã.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1253 : Bạch hổ chủ sát

Kia còn lại ba trăm đến hào nhân mã, thế nhưng lợi hại nhất cũng chỉ có địa vu lục đỉnh hậu kỳ, dư giả có một nửa tả hữu tu vi đều là ở địa vu tứ đỉnh cùng Nguyên Anh kỳ tả hữu, mà La Phù cung bên kia nhân mã, nếu không có có Long Môn kiếm phái tham dự, có thể nói là thuần một sắc vạn tượng kì cường giả.

Cho dù có Long Môn kiếm phái môn nhân tham dự, kia cũng ít nhất là phân thần kì đã ngoài. Mà phân thần kì cùng Nguyên Anh kỳ trong lúc đó, còn cách cái xuất khiếu kì đâu!

Này còn chưa tính, tu vi so với bất quá người ta, kia ít nhất cũng muốn nhiều phái những người này lại đây, như vậy tốt xấu cũng có thể làm cho trường hợp thoạt nhìn đồ sộ một ít, cũng có thể hơi chút tráng thêm can đảm khí.

Nhưng hôm nay đổ tốt, này chỉnh thể tu vi cảnh giới cùng người ta La Phù cung nhân mã chênh lệch cách xa không nói, ngay cả nhân mã số lượng cũng đều kém người ta một nửa.

Cứ như vậy thực lực, cũng dám cùng La Phù cung gọi nhịp, thế nhưng tưởng khiêu chiến bọn họ bá chủ địa vị, lại cứ bọn họ còn người người sát khí ngập trời, này không phải hoạt thiên hạ chi đại kê sao?

Nhất thời há hốc mồm sau, không xa vạn dặm đến đang xem cuộc chiến khắp nơi tu sĩ tất cả đều đối với Hạ Vân Kiệt kia một đội nhân mã, tiếng cười nhạo này khởi bỉ lạc.

“Còn tưởng rằng có một hồi kịch liệt đại chiến đẹp mặt đâu, không nghĩ tới liền như vậy điểm thực lực!”

“Hương dã địa phương chính là hương dã địa phương, nghĩ đến giết Bạch Phá Thiên, dù lấy là lão tử thiên hạ vô địch, cũng không ngẫm lại, nơi này là thương mang giới, cường giả như mây, làm sao chỉ một cái Bạch Phá Thiên!”

“Ếch ngồi đáy giếng a!”

“Mất hứng!”

“Lấy trứng chọi đá!”

“La Phù cung lần này mặt mũi khả mất lớn, hưng sư động chúng, nháo ra lớn như vậy động tĩnh, nguyên lai đối phương liền như vậy điểm trụ cột!”

“Cũng không phải là, này không phải đại nhân ức hiếp tiểu hài tử thôi!”

“Kia cái gì Vu Hàm quốc quốc chủ thật đúng là cuồng vọng hạng người a!”

“Đâu chỉ cuồng vọng, nhưng lại không biết!”

“……”

Ồ lên thanh liên tiếp, nói cái gì đều có.

Này đó thanh âm tự nhiên cũng đều rơi vào rồi song phương nhân mã trong tai, La Phù chân nhân sắc mặt trở nên cực kì khó coi. Hắn là loại nào nhân vật, tùy tiện dậm chân một cái đều có thể làm cho cả thương mang giới chấn thượng chấn động, lần này sở dĩ như thế hưng sư động chúng, này đây vì kia Vu Hàm quốc nếu không chịu khuất phục, ước chiến chính mình, khẳng định là tự cao có điểm bản sự, hơn nữa hắn phía trước còn giết Bạch Phá Thiên, thế này mới như vậy coi trọng,

như vậy hưng sư động chúng, không nghĩ tới đối phương thế nhưng chính là cái cuồng vọng vô tri vạn tượng trung kỳ tu sĩ, liền như vậy điểm tu vi, như vậy điểm nhân mã, thế nhưng liền dám hướng chính mình khiêu chiến. Cũng không biết Bạch Phá Thiên mấy năm nay luyện kiếm có phải hay không luyện đến chó trên người đi, thế nhưng sẽ bị hắn cấp giết! Làm hại hắn mặt mất hết, hơn nữa kia Nhạc Hoành Đao đám người trên mặt như có như không châm biếm, lại làm cho La Phù chân nhân trong cơn giận dữ, hận không thể trực tiếp ra tay một chưởng đem Hạ Vân Kiệt này cuồng vọng vô tri hạng người cấp chụp đã chết xong việc.

La Phù cung bên này từ La Phù chân nhân, cho tới đệ tử tất cả đều sắc mặt khó coi, bất quá bị hiệu lệnh lại đây một trận chiến những người khác đã có thể tất cả đều thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, người người nóng lòng muốn thử, nhưng thật ra tưởng ở trước mặt mọi người triển lộ một chút tay chân.

Đương nhiên La Phù cung bên này nhân mã, biểu tình tối phấn khích tự nhiên phải kể tới người Long Môn kiếm phái. Bọn họ gặp Vu Hàm quốc thế nhưng cũng chỉ có chút thực lực ấy, trong lòng cũng không biết là nên khóc hay là nên may mắn.

Khóc là, bọn họ Long Môn kiếm phái nói như thế nào cũng là uy chấn thương mang giới đại môn phái, chưởng môn lại vạn tượng hậu kỳ kiếm tu, nói ra đi ai mà không muốn kính bọn họ vài phần, nhưng hôm nay chưởng môn thế nhưng đã bị trước mắt chút thực lực ấy Vu Hàm quốc quốc chủ cấp giết, mà bọn họ lại lăng là không dám đăng môn báo thù, này thể diện cũng không biết mất đi nơi nào !

May mắn còn lại là, này Vu Hàm quốc nguyên lai là như vậy nhược, lúc này có thể thay môn chủ bọn họ báo thù rửa hận !

“Ngậm lại điểu miệng! Ai ****** dám vũ nhục ngô quốc quốc chủ, tin hay không lão tử một chùy đem ngươi đầu qua cấp đập thành bùn nhão!” Mọi người nghị luận thanh trào phúng thanh tự nhiên cũng dừng ở Vu Hàm quốc bên này nhân mã trong tai, gặp có người cũng dám vũ nhục Hạ Vân Kiệt, nói hắn cuồng vọng vô tri, tính tình nhất táo bạo xúc động Lôi Chấn Thiên đầu tiên liền kiềm chế không được tính tình nóng nảy, lấy ra một đôi chấn thiên lôi, tức sùi bọt mép đối với này kỉ kỉ động động người kêu quát.

Chính là Lôi Chấn Thiên này tức sùi bọt mép, hung hãn kêu tiếng quát dừng ở đang xem cuộc chiến người trong tai lại tràn ngập hài kịch, thật giống như nhìn đến một cái bập bẹ học bước tiểu hài tử vung đại chuỳ nói muốn đánh ngã đại nhân bình thường.

“Ha ha!” Đang xem cuộc chiến đám người bộc phát ra cười vang.

Tiếng cười quanh quẩn ở ngô sơn trên không, hướng đi rồi bao phủ tại đây phiến thiên địa sát khí, giắt ở thiên không chính giữa thái dương bắt đầu một lần nữa đem cực nóng ánh nắng rơi xuống dưới.

La Phù chân nhân sắc mặt càng phát ra có vẻ khó coi, mà Nhạc Hoành Đao, Đông Trạch xà vương hai vị bá chủ đã lắc đầu, xoay người chuẩn bị chạy lấy người.

Loại này lấy trứng chọi đá đối chiến đối với bọn họ mà nói tựa như tiểu hài tử quá gia gia giống nhau, lại có cái gì đẹp mặt đến, đương nhiên lấy bọn họ thân phận, cũng sẽ không nói ra cái gì trào phúng chi ngữ.

Nhưng thật ra một trận chiến này chung quy đề cập đến nhà mình đệ tử, Nhạn Sơn kiếm tiên không dễ đi nhân, còn phải tiếp tục lưu lại đánh giá.

“Diệp Thu Hồng, các ngươi Long Môn kiếm phái cừu cũng là các ngươi Long Môn kiếm phái chính mình đi báo đi!” La Phù chân nhân cũng không nguyện ý tái tha đi xuống, mỗi tha một phút đồng hồ, hắn liền nhiều ném một phần nét mặt già nua.

Đương nhiên liền Vu Hàm quốc chút thực lực ấy, hắn tự nhiên cũng không mặt mũi nào tái gọi hắn lệ thuộc trực tiếp nhân mã xuất mã trấn sát, rõ ràng giống đá bóng giống nhau lại đá hồi cho Long Môn kiếm phái, làm cho bọn họ chính mình giải quyết đi.

“Là, cung chủ!” Diệp Thu Hồng sớm liền đã chờ không kiên nhẫn, nghe vậy nhất thời hai mắt sát khí tăng vọt, hướng La Phù chân nhân hơi hơi nhất thi lễ, xoay người sẽ muốn sai người sát hướng Hạ Vân Kiệt đám người.

Chính là Long Môn kiếm phái môn nhân tựa hồ so với nàng vị này chưởng môn phu nhân còn muốn báo thù sốt ruột, Diệp Thu Hồng còn không có bắt đầu hạ lệnh, lấy kia ngân phát Âm trưởng lão cầm đầu Long Môn kiếm phái đệ tử sớm đã ào ào giá khởi từng đạo ánh sáng ngọc đến cực điểm kiếm quang, gào thét hướng Vu Hàm quốc nhân mã hùng hổ giết đi qua.

“Cẩu tặc, đưa ta môn chủ mệnh đến!” Âm trưởng lão lớn tiếng quát, hắn là mọi người trung tu vi tối cao, lúc trước khuyên can Diệp Thu Hồng cũng là hắn mang đầu, cho nên lúc này đây hắn xông vào trước nhất đầu.

Cũng không biết hắn là thật sự báo thù sốt ruột, hay là muốn tuyết tẩy phía trước khiếp chiến nhục nhã! Dù sao không sao biết được nói Âm trưởng lão lúc này chân chính tâm tình, trên thực tế, Âm trưởng lão chính mình cũng chia không rõ ràng lắm hiện tại đến tột cùng là cái gì tâm tính.

Dù sao, lúc này đây hắn nhất định phải xông vào trước nhất đầu, muốn chính tay đâm Vu Hàm quốc quốc chủ!

“Ta vốn định tha các ngươi Long Môn kiếm phái một con ngựa, nề hà các ngươi cũng không cảm kích!” Đáp lại Âm trưởng lão là một câu nhẹ nhàng tiếng thở dài, còn có một đạo phát ra hổ gầm thanh màu trắng kiếm quang.

Bạch hổ chủ sát, nếu nói Hạ Vân Kiệt luyện chế bốn thanh trung phẩm tứ tượng tiểu tru ma kiếm, thế nào một thanh tối sắc bén, thế nào một phen sát khí tối chừng, thế nào một phen giết người nhanh nhất, kia nhất định phi bạch hổ tiểu tru ma kiếm không thể.

Bạch hổ tiểu tru ma kiếm vừa ra, bốn phía đột nhiên lãnh, tất cả mọi người cảm thấy cả người phát lạnh, không đợi mọi người phục hồi tinh thần lại, kia một đạo màu trắng hào quang đã trực tiếp xuyên qua Âm trưởng lão trái tim.

Âm trưởng lão ngay cả kêu cũng chưa tới kịp kêu ra tiếng, liền mắt lộ ra hoảng sợ tuyệt vọng ánh mắt, một đầu hướng ngô sơn ngã xuống, một điểm ánh sáng theo hắn trái tim kiếm động chỗ xông ra, hiện ra một tiểu hài tử hình dạng Âm trưởng lão, một đôi ánh mắt thất kinh quét chung quanh liếc mắt một cái, còn không có tới kịp phản ứng lại đây hẳn là hướng bên kia chạy trốn, một đạo hổ gầm thanh lại vang lên, không biết khi nào một chích màu trắng đại hổ ở không trung giương bồn máu mồm to, lập tức liền đem Âm trưởng lão nguyên thần cấp cắn nuốt đi vào.

Bốn phía lập tức im lặng xuống dưới.

Vốn là theo sát Âm trưởng lão mặt sau, đằng đằng sát khí muốn giết hướng Vu Hàm quốc trận doanh Long Môn kiếm phái đệ tử tất cả đều mắt lộ ra hoảng sợ sắc quay đầu liền triệt, so với bọn hắn vừa rồi sát hướng Vu

Hàm quốc trận doanh tốc độ còn muốn mau.

Không có biện pháp a, Âm trưởng lão nhưng là vạn tượng trung kỳ cảnh giới, ở Long Môn kiếm phái thực lực nhưng là gần với chưởng môn Bạch Phá Thiên, cùng chưởng môn phu nhân Diệp Thu Hồng tương đương. Khả kết quả đâu, người ta chính là đem phi kiếm nhất tế ra, Âm trưởng lão liền bỏ mình hồn diệt!

Này ****** còn chính là vạn tượng trung kỳ tu sĩ sao? Bọn họ trung rất nhiều người đều chính là phân thần kì tu sĩ mà thôi, này nếu xông lên đi, kia còn không bị người một kiếm giống cắt cỏ giống nhau cát đổ mới là lạ!

Vốn đã kinh chuẩn bị quay đầu chạy lấy người, không hề xem tiểu hài tử quá gia gia Nhạc Hoành Đao cùng Đông Trạch xà vương con mắt mạnh co rụt lại, trong miệng phát ra một tiếng “Di”, lại dừng lại cước bộ.

Nguyên bản đã thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, nghĩ đến một trận chiến này đã không bọn họ sự tình gì La Phù cung lệ thuộc trực tiếp cùng La Phù cung phụ thuộc nhân mã, nhìn Âm trưởng lão một đầu ngã xuống giữa không trung, nhất thời cảm thấy một cỗ hàn khí theo lưng toát ra.

Một kiếm liền đánh chết vạn tượng trung kỳ kiếm tu, bực này tu vi, cho dù chính là độc thân tiến đến, người ở đây lại có vài người có tư cách khinh thị? Lại có vài người tự cao có bản lĩnh đánh chết hắn?

Phía trước ào ào cười nhạo Hạ Vân Kiệt cuồng vọng vô tri đang xem cuộc chiến tu sĩ, tất cả đều ngoan ngoãn ngậm miệng lại, hận không thể phiến chính mình một cái tát.

Bực này nhân vật, lại khởi là bọn họ có thể tùy ý cười

nhạo nhục nhã ? Vạn nhất một trận chiến này hắn không chết, vạn nhất hắn trừng mắt tất báo……

“Quả nhiên có điểm môn đạo, trách không được có thể diệt giết Bạch Phá Thiên, dám cùng bản cung gọi nhịp!” Mọi người trung chỉ có La Phù chân nhân nguyên bản âm trầm mặt tựa hồ hiện lên một tia sắc mặt vui mừng, hắn cặp kia ánh mắt cũng mang theo một tia tham lam nhìn chằm chằm kia phiêu phù ở giữa không trung, phun ra nuốt vào khiếp người kiếm quang bạch hổ tiểu tru ma kiếm.

Lấy La Phù chân nhân nhãn lực, tự nhiên không khó phán đoán đây là một thanh trung phẩm linh khí cấp phi kiếm.

Trung phẩm linh khí, La Phù chân nhân chính mình dùng là tốt nhất pháp bảo cũng bất quá liền nhất trung phẩm linh khí mà thôi.

“La Phù chân nhân tựa hồ ngươi nói sai lầm rồi, không phải ta với ngươi gọi nhịp, mà là ngươi trước chủ động cùng ta gọi nhịp !” Hạ Vân Kiệt tâm ý vừa động, bạch hổ tiểu tru ma kiếm bay trở về trong tay hắn, hóa thành một viên tản ra màu trắng hào quang kiếm hoàn. Chính là này hào quang cùng bạch hổ tiểu tru ma kiếm vừa luyện chế đi ra khi rõ ràng có một tia khác nhau, trở nên càng hung thần một ít.

Bạch hổ tiểu tru ma kiếm, hung thần chi binh, đánh chết Âm trưởng lão như vậy cường giả thế nhưng đối nó nổi lên một tia tế luyện chi hiệu.

Nhìn Hạ Vân Kiệt thần sắc lạnh nhạt, không vội không chậm chạp phản bác La Phù chân nhân, người ở đây đều có loại kinh ngạc cảm giác. Tại đây phía trước, toàn bộ thương mang giới lại có vài người dám như vậy cùng La Phù chân nhân nói chuyện. Bất quá trước mặt mọi

người hồi tưởng khởi phía trước Hạ Vân Kiệt khinh phiêu phiêu liền một kiếm diệt sát Âm trưởng lão, lại cảm thấy này hết thảy cũng không có cái gì hảo đáng giá kinh ngạc.

Hắn tựa hồ đã có như vậy tư cách, ít nhất so với bọn hắn trung tuyệt đại bộ phận người có tư cách này. Mà trên thực tế, dẫn đầu gọi nhịp đích thực thật là La Phù chân nhân! Người ta Vu Hàm quốc lại không có mượn ngươi tiền không trả, người ta bất quá chính là không muốn hướng ngươi tiến cống mà thôi. Ai quy định người ta Vu Hàm quốc nhất định phải muốn hướng ngươi tiến cống, còn không phải ngươi La Phù cung mạnh mẽ quy định !

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1254 : Khai chiến

Tại đây cái thế giới, cường giả làm bất cứ chuyện gì luôn có lý, mà kẻ yếu lại có ai sẽ để ý đâu, nhảy ra nháo sự đơn giản rơi vào cái truyện cười, làm cho người ta cười nhạo châm chọc mà thôi. Tựa như phía trước, Hạ Vân Kiệt không có ra tay phía trước, nhìn Hạ Vân Kiệt cũng dám khiêu chiến La Phù cung địa vị, tất cả mọi người ào ào cười nhạo hắn, nhưng còn bây giờ thì sao, chính mắt thấy Hạ Vân Kiệt một kiếm đánh chết Âm trưởng lão sau, mọi người tự nhiên mà vậy liền cho rằng Hạ Vân Kiệt làm này hết thảy tựa hồ là đương nhiên, bởi vì bọn họ bắt đầu đem hắn làm cường giả đến đối đãi, đã bắt đầu đứng ở hắn góc độ nhìn vấn đề.

Đây là cái cường giả có thể chúa tể hết thảy thế giới!

“Thật sự là buồn cười cuồng vọng, chỉ bằng ngươi cũng xứng bản cung hướng ngươi gọi nhịp sao?” La Phù chân nhân nghe vậy trên mặt lộ ra khinh miệt sắc, sau đó hướng anh ninh gật gật đầu nói:“Như thế nào xử lý này cuồng vọng hạng người, liền giao cho ngươi tới xử lý đi.”

Nói xong La Phù chân nhân thế nhưng liền nhắm mắt dưỡng thần đứng lên, tựa hồ đối Hạ Vân Kiệt căn bản khinh thường nhất cố.

“Tuân mệnh sư tôn!” Anh Ninh cúi đầu lĩnh mệnh.

Lĩnh mệnh sau, Anh Ninh ánh mắt một lần nữa dừng ở Hạ Vân Kiệt trên người, thâm thúy con mắt rụt đứng lên, lộ ra một tia ngưng trọng.

Anh Ninh tuy rằng tự cao kì cao, nhưng cũng biết lấy hắn nay tu vi, tuyệt đối làm không được như thế dễ dàng một kiếm liền đánh chết Âm trưởng lão, nhưng Hạ Vân

Kiệt vừa rồi lại làm được, hiển nhiên hắn chân chính thực lực quả thật vượt qua hắn.

Đối mặt như vậy một vị địch nhân, hắn sư phụ có thể bày ra một bộ khinh miệt tư thế, hắn Anh Ninh cũng không có thể.

“Diệp tiên tử, cho ngươi người đi đem này Vu Hàm quốc nhân mã vây đứng lên, đem bọn họ cấp diệt sát. Ta nghĩ này tổng không có vấn đề đi?” Anh Ninh đối đã rút về Diệp Thu Hồng nói, trong giọng nói mang theo rõ ràng châm biếm làm thấp đi ý.

Diệp Thu Hồng xinh đẹp hơi hơi đỏ lên, trong mắt lóe ra tức giận sắc, bất quá cuối cùng lại còn là gật gật đầu, sau đó xoay người, ánh mắt hung tợn đảo qua kia đám Long Môn kiếm phái đệ tử như chó nhà có tang trốn hồi trận doanh, âm thanh lạnh lùng nói:“Anh trưởng lão mà nói các ngươi đều nghe được đi, lúc này đây nếu lại có người dám xoay người, kia người Vu Hàm quốc không giết các ngươi, ta cũng tất giết các ngươi!”

La Phù chân nhân bát đại đệ tử tất cả đều là La Phù cung trưởng lão.

“Là!” Long Môn kiếm phái đệ tử tất cả đều vẻ mặt xấu hổ cúi đầu, bất quá cúi đầu khi, trong lòng đều âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Ngay cả Âm trưởng lão đều bị kia Vu Hàm quốc quốc chủ chỉ một kiếm liền giết cái thân tử hồn diệt, ngay cả trốn đều không kịp, bọn họ nhưng là vạn vạn không dám lại đi đối mặt vị kia sát thần.

“Về phần Diệp tiên tử chính ngươi tắc cùng Bắc Luân giáo chủ đám người cùng nhau vây sát kia Vu Hàm quốc quốc chủ, bản trưởng lão ở phía sau áp trận, hảo hảo nhìn xem kẻ này đến tột cùng có bao nhiêu lợi hại, dám

như thế cuồng vọng.” Anh Ninh theo sát sau lại đưa tay chỉ đối với Diệp Thu Hồng, còn có bị La Phù cung hiệu lệnh đưa tới khắp nơi thế lực đầu mục nhất nhất chỉ đi qua, trầm giọng nói.

Kia Anh Ninh bộ dạng cùng mục đồng bình thường, nhưng giờ khắc này đối với khắp nơi cường giả quát mắng hạ lệnh, thế nhưng chút không làm cho người ta cảm thấy có gì không ổn, tương phản làm cho người ta một loại chỉ trích phương tù cảm giác.

Anh Ninh này mệnh lệnh một chút, Diệp Thu Hồng đổ coi như hảo, dù sao nàng muốn báo sát phu sát tử chi cừu, nên xông vào phía trước, nhưng này hắn khắp nơi thế lực đầu mục sắc mặt liền trở nên có chút khó coi.

Bọn họ cũng không phải kẻ ngốc, Anh Ninh một cái La Phù cung bản bộ nhân mã cũng chưa điều động, điều động toàn bộ là La Phù cung phụ thuộc thế lực nhân mã, hắn muốn cho bọn họ đi thử thám Hạ Vân Kiệt, thậm chí tưởng hy sinh bọn họ đến tiêu hao Hạ Vân Kiệt pháp lực tư tâm tái rõ ràng bất quá.

Bất quá La Phù cung thế đại, bọn họ đều phải nhìn lên La Phù cung hơi thở mà sống, hơn nữa phía trước Anh Ninh trấn sát không nghe điều lệnh Tây Khê chân nhân dư uy còn tại, đương nhiên Hạ Vân Kiệt thủ đoạn tái lợi hại chung quy cũng chỉ là vạn tượng trung kỳ tu sĩ, bọn họ lại suốt một trăm bốn mươi danh vạn tượng tu sĩ, trong đó có mười người thậm chí đã là vạn tượng hậu kỳ cảnh giới, bọn họ cũng không tin bằng bọn họ nhiều như vậy nhân còn giết không xong một cái vạn tượng trung kỳ tu sĩ.

Cho nên sắc mặt khó coi về khó coi, những người này còn là hơi hơi cúi đầu ôm quyền, xem như lĩnh mệnh.

Lĩnh mệnh sau, những người này thế này mới chuyển

hướng Hạ Vân Kiệt, từng đạo cường đại pháp lực dao động theo bọn họ trên người phát ra, như núi hô sóng thần thổi quét quá này phiến thiên địa, thanh thế to lớn chi cực.

Nguyên bản vừa rồi Hạ Vân Kiệt kia rõ ràng lưu loát sắc bén một kiếm, cấp mọi người để lại phi thường rung động ấn tượng, nghĩ đến Hạ Vân Kiệt có lẽ có được một ít hướng La Phù cung gọi nhịp tư cách. Nhưng hôm nay nhìn đến kia to lớn pháp lực dao động đột nhiên bùng nổ dựng lên, Hạ Vân Kiệt tại đây cổ ngập trời khí thế dưới, bất quá giống như trong nộ hải nhất diệp tiểu thuyền, nhất thời gian đang xem cuộc chiến người phát hiện chính mình đám người ý tưởng ra sao buồn cười.

Bực này thượng trăm tên vạn tượng kì cường giả cùng nhau bùng nổ cường đại khí thế, cho dù thông huyền cảnh cường giả cũng không dám khinh thường, lại khởi là nhất vạn tượng cảnh tu sĩ có thể chống lại ?

Đừng nói này đó đang xem cuộc chiến người có này ý tưởng, liền ngay cả Anh Ninh chính mình nhìn trước mắt này rung động một màn, cũng hiểu được chính mình tựa hồ quá mức cẩn thận rồi.

Thượng trăm tên vạn tượng kì cường giả cùng nhau tiến công bộc phát ra đến uy lực, cho dù hắn cũng là da đầu run lên, chỉ có xoay người chạy trốn phân, kia Vu Hàm quốc quốc chủ cho dù có một kiếm diệt sát Âm trưởng lão khủng bố thực lực, nhưng dù sao cũng chỉ là vạn tượng trung kỳ cảnh giới, chẳng lẽ còn có thể so sánh chính mình lợi hại rất nhiều bất thành?

Hạ Vân Kiệt nhìn đến thượng trăm tên vạn tượng kì cường giả cùng nhau bộc phát ra đến khí thế, trong mắt có lại chỉ có hưng phấn.

Sinh tử rèn luyện, là muốn trải qua sinh tử chi chiến, nếu

đối phương thực lực quá yếu lại như thế nào có thể làm cho hắn trải qua sinh tử khảo nghiệm đâu?

“Đao kiếm không có mắt, việc này chính là ta cùng với La Phù cung trong lúc đó ân oán, các ngươi nếu như vậy thối lui còn kịp, ta tự sẽ không cùng các ngươi truy cứu, nhưng nếu các ngươi không nên tham gia tiến vào, vẽ đường cho hươu chạy, kia cũng liền chớ trách bổn quốc chủ tâm ngoan thủ lạt!” Trong lòng tuy rằng hưng phấn, khát vọng một trận chiến này, nhưng Hạ Vân Kiệt lý trí nhưng không có bị mông tế, nhìn kia khí thế càng ngày càng mạnh thượng trăm tên vạn tượng kì cường giả quát.

“Ha ha, Hạ tiểu nhi, ngươi chưa phát hiện của ngươi nói thực ngây thơ buồn cười sao?” Có người lớn tiếng cười nhạo nói.

“Hạ tiểu nhi, hay là ngươi sợ hãi sao? Đáng tiếc đã đã muộn!” Lại có người đại thanh trào phúng nói.

“Tặc tử, ngươi giết ta trượng phu cùng con trai, ta hận không thể uống máu của ngươi thực của ngươi thịt, hôm nay cho dù ngươi quỳ xuống đất cầu xin tha thứ cũng không có dùng là!” Diệp Thu Hồng lại nghiến răng nghiến lợi, mắt thấu cừu hận thấu xương ánh mắt.

“Một khi đã như vậy, vậy chiến đi!” Hạ Vân Kiệt thấy mọi người chút không có thương tiếc “Kẻ yếu” Chi tâm, tự nhiên cũng sẽ không hội đi thêm cái gì lòng dạ đàn bà, nhìn xa kia một trăm bốn mươi danh toàn bộ từ vạn tượng cảnh giới cường giả tạo thành quân địch, trong tay bạch hổ tiểu tru ma kiếm xa xa nhất chỉ, không vội không chậm chạp nói.

Nhìn Hạ Vân Kiệt kia bình tĩnh oai hùng, cho dù mọi người rõ ràng cho rằng hắn này chiến hẳn phải chết, nhưng cũng nhịn không được vì hắn phong phạm sở

thuyết phục.

Anh hùng làm như thế! Dù có thiên quân vạn mã, cũng đồ sộ không sợ, ngô độc hướng hĩ!

“Đáng tiếc, kẻ này nếu không phải mũi nhọn rất lộ, chỉ cần hơi chút ẩn nhẫn một ít năm số, chỉ sợ này tây thương mang giới thuyết không chừng thật muốn đổi chủ.” Liền ngay cả kia Nhạc Hoành Đao thấy thế cũng nhịn không được lắc đầu cảm khái.

Mọi người ở đây âm thầm bị Hạ Vân Kiệt phong phạm sở thuyết phục khi, một đạo như mãnh hổ xuống núi tiếng huýt gió vang lên, tiếng huýt gió chấn thiên động !

Bạch hổ tiểu tru ma kiếm hóa thành một đầu bạch hổ, tản ra vô cùng hung thần hơi thở, giương bồn máu mồm to, rít gào hướng kia một trăm bốn mươi danh bôn sát mà đi.

“Sát!” Hạ Vân Kiệt vừa rồi một kiếm đánh chết Âm trưởng lão kinh hãi một màn còn do ở trong đầu hiện lên, kia một trăm bốn mươi danh vạn tượng cường giả đối mặt này đầu bạch hổ lại không dám khinh thường, nhất thời người người con mắt mạnh co rụt lại, sát khí phát ra.

Từng đạo ánh sáng ngọc giống như tinh thần, hoặc là tràn ngập hung thần quỷ dị quang mang ào ào sáng lên, phô thiên cái địa hướng kia đầu bạch hổ vây sát mà đi.

Cơ hồ đồng thời, Long Môn kiếm phái bên kia ở bốn vị vạn tượng kì trưởng lão suất lĩnh hạ, cũng là gầm lên giận dữ “Sát”, ào ào tế khởi đều tự pháp bảo hướng Vu Hàm quốc trận doanh sát đi.

Long Môn kiếm phái đến nhân cũng có ba trăm đến hào, tuy rằng số người cùng Vu Hàm quốc tương đương,

nhưng không chỗ nào không phải là phân thần kì đã ngoài cảnh giới, chỉnh thể thực lực không biết so với Vu Hàm quốc trận doanh mạnh hơn bao nhiêu. Nay hướng Vu Hàm quốc trận doanh sát đi, kia đồng dạng số người Vu Hàm quốc trận doanh ở bọn họ trước mặt nhất thời có vẻ nhỏ bé đứng lên.

Cũng may Vu Hàm quốc trận doanh trung còn có hai vị vạn tượng kì tu sĩ, còn có một vị sức chiến đấu cùng vạn tượng kì tu sĩ kém không có mấy đại trưởng lão, thế này mới khiến cho Vu Hàm quốc thoạt nhìn không đến mức như vậy khó coi.

Bất quá dù là như thế, song phương thực lực kém còn là quá mức cách xa, ở mọi người xem ra, chỉ sợ Vu Hàm quốc này ba trăm đến hào nhân diệt giết tốc độ hội so với bọn hắn quốc chủ còn nhanh.

Dù sao người tu chân trong lúc đó chiến đấu, rất nhiều thời điểm đã không phải nhiều người ít người vấn đề, đến Hạ Vân Kiệt như vậy cấp bậc cường giả, nếu thật muốn một lòng lựa chọn chạy trối chết, kia một trăm nhiều hào vạn tượng cường giả còn không thấy được có thể diệt sát được hắn. Bởi vì hắn cá nhân thực lực so với kia một trăm bốn mươi danh gì một vị vạn tượng tu sĩ đều phải cường. Nhưng hắn sở mang đến thủ hạ lại vừa mới hảo tương phản, trừ bỏ thiết ưng yêu vương ba người khả kham một trận chiến, người còn lại cơ hồ không có một người là Long Môn kiếm phái gì một vị trưởng lão đối thủ, tuyệt đối là bị nghiền sát kết quả.

Nhưng Vu Hàm quốc trận doanh trung, từ đại trưởng lão, cho tới tu vi thấp nhất tu sĩ, không ai trên mặt lộ ra hoảng sợ sắc, tương phản một cỗ mãnh liệt chiến ý đang ở không ngừng kéo lên.

Quốc chủ lấy một người lực, độc chắn thượng trăm tên vạn tượng kì cao thủ, đồ sộ không ngại, bọn họ ba trăm

nhân đối ba trăm nhân, chẳng lẽ còn có thể yếu đi quốc chủ uy danh? Cùng lắm thì liền chết trận ở trong này!

“Cổ trưởng lão bày trận!” Bành Thiên Võ cụt một tay cầm lấy thanh long đại đao, đón gió đối mặt địch nhân đồ sộ mà đứng, gặp Long Môn kiếm phái nhân sát gần, đột nhiên quát to.

Bành Thiên Võ đang nói còn chưa hạ xuống, mọi người dưới chân ngô sơn đột nhiên có hai hắc hai bạch bốn phía cờ xí xông ra, đón gió liền trướng, trong nháy mắt thế nhưng sáp nhập tận trời.

Cờ xí đón gió cổ động, che thiên tế nhật, thế nhưng đem Long Môn kiếm phái cùng Vu Hàm môn đối chiến này phiến thiên địa đều cấp che đậy lên, lại có kỳ lạ phù văn theo cờ xí đón gió cổ động tản mác ra này khác quang mang. Kia hào quang nhất phát ra, thiên địa không gian liền nổi lên từng trận gợn sóng.

Rất nhanh, kia bên ngoài người liền rốt cuộc nhìn không tới cờ xí tình huống bên trong, liền ngay cả tu vi cảnh giới như La Phù chân nhân cũng vô pháp xuyên qua kia gợn sóng không gian nhìn đến tình huống bên trong.

Chương 1255 : Lôi đình

“Trận pháp! Xem ra này Vu Hàm quốc quốc chủ thật đúng là có điểm không đơn giản!” Không có người hội dự đoán được sự tình thế nhưng hội khởi biến hóa này, có người nhịn không được kinh hô.

Bất quá càng nhiều người đến không kịp kinh hô, liền tất cả đều mở to hai mắt, không dám tin nhìn kia ở phần đông pháp bảo trung, thế như chẻ tre gào thét mà qua kia đầu bạch hổ.

Nhưng nếu người chân chính lợi hại, liền có thể chú ý tới kia bạch hổ cũng không phải thế như chẻ tre, mà là phi thường xảo diệu tránh thoát sở hữu pháp bảo vây công.

Khoe khoang cái giá, cố ý nhắm mắt dưỡng thần La Phù chân nhân chợt mở mắt, đồng tử mạnh rụt đứng lên.

Ở một trăm nhiều kiện pháp bảo vây công trung có thể làm đến vạn bụi hoa trung quá, phiến diệp không dính thân, này cần cỡ nào tinh diệu khống chế năng lực! Không phải kiếm thuật tuyệt luân hạng người, đó là kia tinh thần lực cực kì khủng bố, nếu không tuyệt đối không thể làm được bực này tinh diệu khống chế.

Nhạc Hoành Đao mặt khác ba vị cường giả cũng đồng dạng đồng tử mạnh co rụt lại, trong mắt toát ra một tia kinh ngạc sắc.

Như vậy tinh diệu khống chế trình độ, đã không thua cho bọn họ.

“A! A! A!” Tiếng kêu thảm thiết liên tục vang lên, bạch hổ phá vỡ pháp bảo vây quanh, đảo mắt thế nhưng liền giết đến kia từ một trăm bốn mươi danh vạn tượng kì tu sĩ

tạo thành trận doanh.

Bạch hổ tiểu tru ma kiếm loại nào lợi hại, bị nó giết đến trước mặt, tựa như mãnh hổ nhập dương đàn bình thường, trong nháy mắt liền ngay cả giết năm vạn tượng tu sĩ, thẳng đến mọi người ào ào triệu hồi pháp bảo, lại ào ào tế ra phòng ngự pháp bảo, thế này mới ngừng nó sát thế.

“Phân ra một bộ phận người trực tiếp đánh chết kia tặc tử!” Có kinh nghiệm chiến đấu phong phú vạn tượng hậu kỳ tu sĩ gặp kia bạch hổ tiểu tru ma kiếm biến thành bạch hổ như thế lợi hại, vội vàng kêu lên.

Này bị hung thần bạch hổ cấp dọa ra một thân mồ hôi lạnh tu sĩ nhóm thế này mới ào ào tỉnh ngộ lại đây, kia Vu Hàm quốc quốc chủ bất quá chỉ có một người, bọn họ lại người đông thế mạnh, cần gì phải chích theo dõi hắn pháp bảo đâu, trực tiếp công kích người khác, chỉ sợ hắn sẽ không biện pháp phân thần khống chế pháp bảo, còn không lập tức luống cuống tay chân?

Vì thế lập tức có bốn năm mười người trực tiếp tế phóng pháp bảo hướng Hạ Vân Kiệt công kích mà đi.

Có sắc nhọn phi kiếm, giống như sơn dấu, còn có dài vô số chích lợi trảo dữ tợn con rết…… Các loại pháp bảo đầy trời nện xuống, toàn bộ không gian đều rung chuyển đứng lên.

Hạ Vân Kiệt nhìn đầy trời pháp bảo nện xuống, uy mãnh hung thần vô cùng, nhất thời cũng cảm thấy một trận da đầu run lên, một cỗ nguy cơ bao phủ ở hắn.

Nay hắn không dùng vu lực, chính là vận dụng chân nguyên pháp lực đến tác chiến, tự nhiên ngăn không được nhiều như vậy pháp bảo!

Bất quá Hạ Vân Kiệt cũng là không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, hắn muốn chính là loại này tần lâm sinh tử hiểm cảnh hiệu quả.

“Tới tốt!” Hạ Vân Kiệt hét lớn một tiếng, cũng không triệu hồi bạch hổ tiểu tru ma kiếm, cũng không tế thả ra này khác ba thanh tứ tượng tiểu tru ma kiếm, đó là hắn lấy pháp lực tác chiến chân chính sát chiêu con bài chưa lật, La Phù cung nhân còn không có chân chính xuất động, lại như thế nào khả năng nhanh như vậy liền bại lộ đi ra. Mà là trực tiếp nâng tay hướng lên trời nhất chỉ.

Đột nhiên vốn là bầu trời xanh ngàn dặm thiên không gió nổi mây phun, đảo mắt mây đen áp đỉnh.

Mây đen quay cuồng, có điện quang chớp động, một loại rất lớn thiên uy theo thượng phát ra xuống dưới, làm cho người ta có loại tận thế sắp buông xuống cảm giác, phảng phất kia quay cuồng mây đen có tuyệt thế hung thú muốn xuất thế bình thường.

“Ầm vang!” Một tiếng nổ, một đạo thô ít nhất có thất bát trượng màu tím lôi đình vạch ra mây đen, đối với đầy trời bảo quang phiếm động pháp bảo bổ đi xuống.

“Người này trách không được dám như thế cuồng vọng, quả nhiên có chút thủ đoạn, thế nhưng biết lôi đình thuật pháp, chính là lôi đình thuật pháp lực công kích tuy mạnh, lại muốn lập tức phá điệu nhiều như vậy pháp bảo lại còn là không đủ sức, si tâm vọng tưởng chút!” Đang xem cuộc chiến người thấy thế đầu tiên là ào ào lộ ra một tia vẻ khiếp sợ, tiếp theo lại đều lắc lắc đầu.

Chỉ có Đông Trạch xà vương thấy thế bỗng nhiên thay đổi sắc mặt, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt mắt hào quang lóe ra, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

“Ha ha! Chỉ bằng này lôi đình đã nghĩ phá chúng ta pháp

bảo sao?” Người công kích gặp Hạ Vân Kiệt bạch hổ tiểu tru ma kiếm bị nhốt, bất đắc dĩ thi triển pháp thuật, đưa tới lôi đình, tất cả đều mặt lộ vẻ đắc ý sắc, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt đã giống như xem người chết.

Bất quá ngay sau đó, bọn họ trên mặt đắc ý sắc tất cả đều đọng lại ở.

Màu tím lôi đình ầm vang xuống, lôi đình sở bao trùm trong phạm vi số kiện pháp bảo cùng kia lôi đình nhất bính, thế nhưng lập tức liền bị phách bay, khống chế pháp bảo người lại tâm thần đại chấn, đương trường liền miệng phun máu tươi, thế nhưng lập tức liền bị thương.

“Điều này sao có thể? Một đạo lôi đình liền đánh bay mấy kiện pháp bảo, chấn thương mấy người, người này đưa tới đến tột cùng là cái gì lôi đình, đã vậy còn quá lợi hại!” Đang xem cuộc chiến người ào ào kinh hô.

“Quả nhiên!” Đông Trạch xà vương nhìn phía Hạ Vân Kiệt mắt càng phát ra cực nóng đứng lên, phảng phất nhìn thấy gì tuyệt thế mỹ nữ xà bình thường.

Ngay tại đang xem cuộc chiến người ào ào kinh hô, tiến công người sắc mặt đắc ý sắc biến mất là lúc, kia áp đỉnh mây đen trung đánh xuống đạo thứ nhất màu tím lôi đình sau, theo sát sau tựa hồ hỏa dược khố bị điểm đốt bình thường, từng đạo màu tím lôi đình vạch ra mây đen, đem mây đen tê ngàn mặc trăm khổng, rậm rạp, rầm rầm rung động theo trời đánh xuống.

Lúc này đây cũng là bao trùm sở hữu công hướng Hạ Vân Kiệt pháp bảo.

Nhìn thiên không rậm rạp lôi đình đánh xuống, đem thiên không chiếu rọi ánh sáng ngọc vô cùng, đang xem cuộc chiến người trung trừ bỏ Nhạc Hoành Đao số ít vài bá

chủ cấp nhân vật còn có thể đồ sộ bất động, những người khác tất cả đều cảm thấy da đầu từng trận run lên, theo bản năng sau này lui lui, tựa hồ sợ kia rậm rạp lôi đình hội lan đến gần bọn họ.

Đang xem cuộc chiến người còn như thế, liền càng đừng nói người lạc vào cảnh giới kỳ lạ tiến công người. Bọn họ người người mắt lộ ra kinh hãi sắc, luống cuống tay chân liền tưởng đem pháp bảo cấp triệu hồi đến, đáng tiếc đã đã muộn.

Kia lôi đình tốc độ ra sao mau, đảo mắt liền bổ vào bọn họ pháp bảo phía trên.

Nhất thời không trung bạo khởi một đoàn đoàn chói mắt ánh sáng ngọc quang mang, phảng phất đầy trời yên hoa nở rộ, vô cùng huyến lệ xinh đẹp, nhưng mọi người nhìn đến cũng không phải huyến lệ xinh đẹp, mà là phảng phất thấy được ác ma hiện thế, tất cả đều mặt lộ vẻ hoảng sợ sắc.

Rất khủng bố, có người thế nhưng có thể đem lôi đình thuật sai sử như thế tinh diệu, uy lực như thế to lớn!

Chỉ một chiêu lôi đình pháp thuật, thế nhưng liền phá vỡ hơn mười vạn tượng kì tu sĩ tề lực khởi xướng tiến công.

Không chỉ có như thế, kia hơn mười vạn tượng tu sĩ tại kia nhất kích dưới, thế nhưng tất cả đều tâm thần đã bị chấn thương, bởi vì làm pháp bảo hào quang bạo khởi khi, đó là một ngụm ngụm máu tươi phun mà ra, hóa thành huyết vũ phân sái xuống, đồng dạng huyến lệ xinh đẹp.

Bọn họ tự nhiên không biết, Hạ Vân Kiệt khả hóa thân màu vàng cự long.

Long, thượng cổ thần thú, có thao túng mưa gió lôi điện to lớn có thể.

Hạ Vân Kiệt thi triển lôi đình thuật lại khởi đồng người thường?

“Kẻ này không thể lưu! Anh Ninh, chờ Bắc Luân bọn họ tái háo điệu kẻ này một ít pháp lực, các ngươi liền phóng ra, toàn lực giết chết hắn!” Sớm đã mở mắt La Phù chân nhân trên mặt rốt cục lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, mắt sát khí đại thịnh, truyền âm cấp đại đệ tử Anh Ninh.

Hiện tại hắn đối kia một trăm bốn mươi danh vạn tượng cảnh giới tu sĩ không còn có nửa điểm tin tưởng.

Vốn là lộ ra một tia kinh hãi sắc Anh Ninh nhận được sư phụ truyền âm, hoạt nộn như trẻ mới sinh khuôn mặt chợt âm hàn xuống dưới, sát khí phát ra.

Hạ Vân Kiệt khủng bố trình độ đồng dạng xa xa vượt quá Anh Ninh tưởng tượng, một trăm bốn mươi danh vạn tượng cảnh giới tu sĩ, nghe sư tôn ý tứ thế nhưng còn trấn giết không được hắn!

Mọi người ở đây kinh hãi, La Phù chân nhân âm thầm truyền âm hạ lệnh là lúc, thiên thượng mây đen tán đi, một vòng mặt trời đỏ như trước cao treo cao quải cùng thiên, chiếu vào Hạ Vân Kiệt kia trương thanh tú trên mặt, kim quang trạm trạm, làm cho người ta cảm giác không còn là nhu nhược, mà là uy nghiêm khiếp người, phảng phất Lôi thần hạ phàm.

“Tiếp tục sát! Bực này lợi hại lôi đình thuật, hắn thi triển không được vài lần! Hơn nữa hắn còn cần khống chế pháp bảo!” Anh Ninh gặp mây đen tán đi, Hạ Vân Kiệt đồ sộ đứng ở thiên khung dưới, này phụ thuộc thế lực đầu mục nhóm đều tự thu hồi pháp bảo, mắt lộ ra một tia

khiếp ý, thế nhưng cũng không dám nữa tùy tiện khởi xướng tiến công, nhất thời sắc mặt cực kì khó coi kêu lên.

Anh Ninh, thanh như người, mang theo đồng âm, vốn là thanh thúy dễ nghe, nhưng giờ khắc này nghe đứng lên lại phá lệ bén nhọn, phảng phất đòi mạng lệ quỷ bình thường.

“Tái giết!” Này phụ thuộc thế lực đầu mục nhóm sắc mặt hơi hơi đổi đổi, cuối cùng lại cắn chặt răng, gầm lên một tiếng, từng đạo hoa quang lại sáng lên, gào thét hướng Hạ Vân Kiệt công kích mà đi.

Hạ Vân Kiệt thấy thế sắc mặt khẽ biến, ngón tay lại hướng thiên thượng nhất chỉ.

Mây đen lại dầy đặc, từng đạo màu tím lôi đình lại rậm rạp oanh kích xuống.

Một đoàn đoàn chói mắt quang hoa nổ tung, hiện ra pháp bảo nguyên hình, ảm đạm không ánh sáng ngã xuống cùng ngô sơn.

“Phốc! Phốc! Phốc!” Khống chế pháp bảo tu sĩ lại cuồng phun một ngụm tinh huyết, sắc mặt chợt trở nên tái nhợt như tờ giấy.

Hai lần mãnh liệt cùng lôi đình đối đánh, bọn họ trong cơ thể huyết khí bốc lên, nguyên thần uể oải, dĩ nhiên thương đến chút căn cơ. Nếu là ngày xưa, bọn họ lúc này tất yếu tị chiến tĩnh dưỡng, nhưng hôm nay La Phù cung nhân còn tại bên cạnh như hổ rình mồi nhìn bọn họ, bọn họ lại chỉ có thể lại mãnh cắn răng một cái, lại lần nữa đem pháp bảo tế khởi.

Lôi đình lại rậm rạp hạ xuống.

Lúc này đây, có tu vi hơi thấp tu sĩ trực tiếp một đầu tài hạ cao trên mây, ngã xuống ngô sơn cây cối trung.

“Đồ vô dụng!” Đối với kia một đầu ngã xuống cao trên mây, ngã xuống ngô sơn tu sĩ, Anh Ninh không chỉ có không có biểu lộ ra gì thương hại quan tâm sắc, ngược lại một điểm kim quang theo hắn trong miệng phun ra, hóa thành nhất màu vàng vòng, đối với kia ngã xuống ngô sơn tu sĩ trực tiếp đó là một vòng tạp đi xuống, lấy tính mạng của hắn.

Mọi người thấy thế, tất cả đều trái tim băng giá, nguyên bản có người còn muốn đến cái trang trọng thương tị chiến, lúc này lại tất cả đều đánh lên mười hai vạn phần tinh thần hướng Hạ Vân Kiệt khởi xướng một lần lại một lần công kích mãnh liệt.

Mọi người liều mạng, Hạ Vân Kiệt áp lực đột nhiên tăng, hồng nhuận thanh tú khuôn mặt bắt đầu lộ ra một tia tái nhợt sắc.

Hắn chung quy chính là nhất vạn tượng trung kỳ cao nhất tu sĩ, chẳng sợ phá rồi sau đó lập, hắn pháp lực tinh thuần hùng hậu trình độ đúng là vẫn còn không đạt được thông huyền cảnh, nếu không phải hắn pháp thuật uy lực kinh người, tinh thần lực ngưng luyện cường đại dọa người, có thể tinh diệu khống chế bạch hổ tiểu tru ma kiếm, nếu không chẳng sợ hắn pháp lực tinh thuần hùng hậu trình độ thẳng bức thông huyền cảnh, cũng tuyệt đối ngăn không được này một trăm hơn vạn tượng cảnh tu sĩ quần ẩu.

Mà hiện tại, Hạ Vân Kiệt rốt cục lộ ra một tia bì thái, pháp lực tiêu hao thật lớn.

Lôi đình cũng không phục phía trước như vậy uy mãnh dày đặc.

“Sát! Sát! Hắn pháp lực dao động đã hiện ra hỗn loạn, tất rốt cuộc duy trì không được bao lâu!” Hạ Vân Kiệt bì thái rất nhanh đã bị người phát hiện, kêu gào thanh nổi lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1256 : Ai còn dám tái chiến

Kêu gào trong tiếng, nhất cự thước rốt cục theo dần dần trở nên thưa thớt lôi đình lậu không xuyên đi qua, thình lình liền nện ở đang ở khống chế lôi đình cùng bạch hổ tiểu tru ma kiếm Hạ Vân Kiệt phía sau lưng.

Hạ Vân Kiệt một cái lảo đảo, màu trắng khuôn mặt nảy lên một tia huyết sắc lại nháy mắt thốn đi xuống.

“Này Vu Hàm quốc quốc chủ thật là lợi hại, cho dù La Phù chân nhân đại đệ tử Anh Ninh cũng tuyệt đối không phải đối thủ của hắn, tuyệt đối là toàn bộ thương mang giới tứ đại bá chủ dưới đệ nhất nhân, chỉ tiếc đúng là vẫn còn hai đấm khó địch bốn tay a!” Đang xem cuộc chiến người thấy thế tất cả đều lắc đầu tiếc hận.

Anh Ninh ngưng trọng âm trầm mặt rốt cục lộ ra một tia thoải mái mỉm cười.

La Phù chân nhân khóe miệng dật ra một tia tự giễu ý cười, hắn đúng là vẫn còn đánh giá cao đối phương, bất quá trong lòng cũng là âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Thật sự là Hạ Vân Kiệt vừa rồi biểu hiện rất dọa người, cũng may hắn cảnh giới chung quy chính là vạn tượng trung kỳ, nếu không nếu làm cho hắn tái tiến thêm một bước, ngay cả La Phù chân nhân cũng không dám khẳng định chính mình hay không có thể thu thập được hắn.

Đông Trạch xà vương nhìn một cái lảo đảo Hạ Vân Kiệt, mắt trung lóe ra do dự ánh mắt.

Nhạc Hoành Đao cùng Nhạn Sơn kiếm tiên song song nhắm hướng Đông Trạch xà vương nhìn liếc mắt một

cái, khóe miệng dật ra một tia ý vị thâm trường cười lạnh.

Đông Trạch xà vương cảm nhận được hai người đầu đến ánh mắt, trong đầu bất đắc dĩ thở dài một hơi, ánh mắt hồi phục bình tĩnh, chính là kia mắt ở chỗ sâu trong nhìn về phía Hạ Vân Kiệt luôn có một tia tham lam cùng không cam lòng.

“Ta đánh trúng hắn ! Ta đánh trúng hắn !” Kia tế phóng cự thước tu sĩ gặp chính mình thế nhưng tạp trung kia như sấm thần bàn Hạ Vân Kiệt, thế nhưng hưng phấn kích động liên tục quát to đứng lên, tái nhợt sắc mặt hồng quang phiếm phát, cả người thương thế tựa hồ đều tốt lắm đứng lên.

Ngay tại kia tế phóng cự thước tu sĩ hưng phấn kích động liên tục quát to là lúc, Hạ Vân Kiệt nguyên bản tĩnh như chỉ thủy, trong veo thấy đáy mắt trung sáng lên một chút huyết sắc, một tia thô bạo giết chóc hơi thở theo hắn trên người phát ra.

Hạ Vân Kiệt đình chỉ thi triển lôi đình pháp thuật, một đạo hồng quang cùng với một đạo xuyên kim liệt thạch cầm lệ thanh xuất hiện ở tay hắn trung, hiện ra một thanh thiêu đốt hừng hực liệt hỏa, tản ra cực nóng hơi thở sắc bén phi kiếm.

“Thế nhưng bị đánh trúng ! Ngươi thực không sai!” Hạ Vân Kiệt chậm rãi giơ lên Chu Tước tiểu tru ma kiếm chỉ phía xa kia hưng phấn kích động liên tục quát to tu sĩ, nói. Thanh âm lạnh nhạt, không vội không hoãn, coi như đang nói một kiện thực nhẹ nhàng bình thường sự tình.

Nhưng tất cả mọi người cảm thấy thấy lạnh cả người đánh úp lại, hơn nữa kia nguyên bản kích động liên tục quát to tu sĩ lại đột nhiên gian giống như bị tuyệt thế hung thú cấp theo dõi bình thường, sắc mặt chợt gian

trở nên tái nhợt vô cùng, không hề nghĩ ngợi liền sau này bay ngược.

“Trốn chỗ nào!” Hạ Vân Kiệt quát lạnh một tiếng, một đạo hồng quang như điện bàn hướng kia tu sĩ vạch tới.

“Ngăn trở hắn! Giết hắn!” Ai cũng không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thế nhưng không hề thi triển pháp thuật, cũng không thi triển phi kiếm thuật, mà là trực tiếp tay cầm phi kiếm, ngay cả người mang kiếm giết qua đến.

Kiếm nhân hợp nhất, đây là kiếm tu tối hung tàn cũng là trực tiếp nhất phương thức chiến đấu! Thân xác cùng pháp lực cùng nhau thi triển ở trên phi kiếm, một khi bị thua, tái không có quay về đường sống, thân tử hồn diệt!

Chờ có người phục hồi tinh thần lại sau, kia đạo hồng quang đã xuyên qua đầy trời pháp bảo, theo sát sau một đạo sắc bén mang theo hỏa diễm thật lớn mũi kiếm theo thiên đánh xuống.

“La Phù chân nhân cứu……”

“Ta” Tự còn không có hô lên khẩu, đầy trời huyết vũ bỏ ra, vừa rồi còn đắc ý hưng phấn quát to tu sĩ bị một kiếm cấp từ đầu đến chân chém thành hai nửa, ngay cả nguyên anh cũng chưa tới kịp bay ra liền bị kiếm kia sở mang hỏa diễm cấp đốt cháy không còn một mảnh.

Thiên địa chợt im lặng xuống dưới!

Một điểm bạch quang xẹt qua thiên không, bạch hổ tiểu tru ma kiếm rơi vào Hạ Vân Kiệt mặt khác một bàn tay.

Một kiếm hàn quang bắn ra bốn phía, phảng phất băng tuyết thế giới, một kiếm hỏa diễm ngập trời, phảng phất biển lửa.

Hạ Vân Kiệt cầm trong tay song kiếm, đồ sộ sừng sững thiên khung dưới, ánh mắt lạnh như băng đảo qua kia như trước còn có hơn trăm hào nhân mã, nhưng người người sắc mặt tái nhợt không có chút máu, mắt lộ ra khiếp ý tu sĩ, lạnh lùng nói:“Đến nha, còn có ai dám tái kêu gào!”

Đối mặt kia cầm trong tay song kiếm, phảng phất sát thần lâm thế Vu Hàm quốc quốc chủ, mọi người tâm thần đều đang run rẩy, không có gì một tia cảm giác an toàn.

Vừa rồi kia người bị giết nhưng là này chi đội ngũ trung mười vạn tượng hậu kỳ tu sĩ trung một gã, nhưng lại là bài danh phía trước vạn tượng hậu kỳ tu sĩ, nếu không hắn pháp bảo lại như thế nào có thể trốn tránh lôi đình, nện ở Hạ Vân Kiệt trên lưng?

Khả kết quả đâu, hắn chích tạp hắn một chút, hắn thế nhưng ngay tại “Thiên quân vạn mã” đem hắn một kiếm cấp giết!

“Hắn đã là cùng đồ mạt lộ ! Không phải sợ, cùng tiến lên đi giết hắn, đừng cho hắn có thở dốc cơ hội!” Anh Ninh gặp Hạ Vân Kiệt một kiếm trấn ở mọi người, vốn là thoải mái sắc mặt lại âm trầm xuống dưới, âm thanh kêu lên.

“Đúng, Anh trưởng lão nói được đúng vậy, hắn đã là cùng đồ mạt lộ, rốt cuộc ép buộc không được bao lâu, mọi người cùng nhau sát đi lên!” Anh Ninh nói nhắc nhở mọi người, mọi người ào ào kêu gào đứng lên.

“Cùng đồ mạt lộ?” Hạ Vân Kiệt giơ thẳng lên trời một trận thét dài, áo xanh bay phất phới.

Một đạo bạch quang một đạo hồng quang chợt quang mang đại thịnh, một người hai kiếm như mãnh hổ xuống núi bàn hướng kia một trăm nhiều hào nhân xung phong

liều chết đi qua.

Từng đạo hoa quang lại sáng lên, ào ào hướng kia một người hai kiếm hạ xuống.

Mắt thấy hoa quang ào ào nện xuống, Hạ Vân Kiệt nhưng cũng không huy kiếm ngăn cản, chính là há mồm ngay cả phun mấy khẩu nguyên khí.

Kia nguyên khí nhất phun ra đến, bốn phía thủy linh lực nhất thời bạo động, lấy kia nguyên khí làm trung tâm ngưng tụ thành mấy điều lóng lánh trong sáng, hồn thể tản ra hàn quang, dài đến mấy trượng thủy tinh trường long.

Có vài thủy tinh trường long rít gào, tầng tầng lớp lớp quay quanh ở Hạ Vân Kiệt đỉnh đầu cùng quanh thân.

Đại Vũ trị thủy, truyền xướng thiên cổ, Hạ Vân Kiệt vì hạ vũ huyết mạch người thừa kế, tự nhiên hiểu được thao túng thủy hệ pháp thuật. Huống chi hắn còn có thể hóa thân Hoàng Long.

Long, trời sinh có thể đằng vân giá vũ, Hành Vân bố vũ!

“Oanh! Oanh! Oanh!” Đầy trời pháp bảo nện xuống, có vài thủy tinh trường long thô dài thân mình tầng tầng lớp lớp quay quanh, thế nhưng chặn đầy trời pháp bảo.

Gặp kia đầy trời pháp bảo nện xuống, thế nhưng bị Hạ Vân Kiệt thi triển ra đến có vài thủy tinh trường long cấp ngăn trở, La Phù cung nhân sắc mặt biến đổi lớn, ào ào tưởng triệu hồi pháp bảo, đáng tiếc đã đã muộn.

Hạ Vân Kiệt cầm trong tay song kiếm, như nhanh như hổ đói vồ mồi vọt vào trong đám người.

Tay nâng kiếm lạc, huyết nhục bay tán loạn, một viên

khỏa đầu, một cây căn phần còn lại của chân tay đã bị cụt cụt tay như mưa bình thường theo thiên thượng rơi xuống ngô sơn.

Đặc hơn huyết tinh hơi thở theo Hạ Vân Kiệt một đường xung phong liều chết đi qua, phảng phất một cái nồng đậm Huyết Hà ở hắn phía sau chảy xuôi.

“Cùng đồ mạt lộ? Ai còn dám tái chiến? Ngươi có dám chiến?” Một đường giết qua đi, thẳng đến phía trước không còn, Hạ Vân Kiệt thế này mới đột nhiên dừng lại, chậm rãi xoay người, ánh mắt nhìn xa Anh Ninh cùng La Phù chân nhân, cả người tràn đầy vết máu, giống như nhất đẫm máu sát thần.

Thô bạo hung tàn hơi thở theo hắn trên người phát ra đi ra, bao phủ này phiến thiên địa, làm cho tất cả mọi người hết hồn, liền ngay cả kia Nhạc Hoành Đao, Nhạn Sơn kiếm tiên, Đông Trạch xà vương, La Phù chân nhân, cũng đều bắt đầu chân chính mặt lộ vẻ vẻ mặt ngưng trọng.

Một đường xung phong liều chết, một trăm hơn vạn tượng tu sĩ, thế nhưng bị chém giết gần nửa, dư giả tất cả đều bị dọa phá lá gan, đừng nói tái không một chiến khả năng, chỉ sợ đời này đều phải bị tầng này bóng ma bao phủ trong lòng đầu, đột phá cơ hội xa vời.

“Ai còn dám tái chiến?” Hạ Vân Kiệt ánh mắt chậm rãi đảo qua bốn phía, lại rít gào nói, trong tay bạch hổ tiểu tru ma kiếm cùng Chu Tước tiểu tru ma kiếm quang mang càng hơn phía trước.

Giết chóc khiến cho chúng nó chiếm được tiến thêm một bước tế luyện, phẩm chất so với phía trước tinh ranh hơn thuần ngưng luyện, hung thần khí cũng càng đậm.

Ở trải qua giết chóc mà sống sót sau tai nạn tu sĩ nhóm,

không có một người dám nữa tiến lên một bước, sống sót sau tai nạn Diệp Thu Hồng lại không dám nhắc lại cái gì báo thù việc, trực tiếp hóa hồng, sắc mặt tái nhợt phi lạc Nhạn Sơn tiên kiếm bên người, tựa hồ chỉ có đứng ở hắn bên người mới vừa rồi có thể cảm thấy một tia an toàn.

Anh Ninh sắc mặt âm trầm phảng phất có thể nhỏ thủy đến, trong mắt sát khí lóe ra, hiển nhiên tưởng tái giết người lập uy.

“Anh Ninh, bày trận giết hắn đi.” Ngay tại Anh Ninh trong mắt sát khí lóe ra, muốn giết người lập uy là lúc, La Phù chân nhân thanh âm vang lên, trong giọng nói lộ ra một tia ngưng trọng.

“Là sư tôn!” Anh Ninh hơi hơi cúi đầu, sau đó tay cầm kim kỳ vừa mới, quát to:“Bố Càn Khôn bát quái trận!”

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh. Ở Hạ Vân Kiệt kịch chiến là lúc, này La Phù cung nhân kỳ thật sớm liền ở ngoại vi làm tốt chuẩn bị, Anh Ninh này ra lệnh một tiếng, nhất thời chính hắn nháy mắt hóa thành một đạo kim quang dừng ở kiền mã vị. Lại có một La Phù cung bát tiên trung duy nhất nữ tiên tử cầm trong tay hắc kỳ hóa thành nhất hắc quang dừng ở khôn ngưu vị.

Kiền vì mã, khôn vì ngưu. Kiền mã cần chí dương khí trấn thủ, khôn ngưu cần chí âm chi tinh trấn thủ.

Càn Khôn bát quái trận trung, này hai cái vị trí Anh Ninh cùng kia nữ tiên tử rơi xuống hạ, La Phù chân nhân này khác sáu vị đệ tử cũng đều ào ào bay lên, mỗi người đều có vị trí và cương vị riêng lạc hậu, lại có La Phù cung này khác môn nhân đệ tử ào ào dừng ở bọn họ tám người sau, vừa vặn đem Hạ Vân Kiệt vây quanh ở trung gian.

Mọi người tất cả đều mỗi người đều có vị trí và cương vị riêng sau, nhất thời không gian nổi lên quỷ dị dao động, có tám đạo cột sáng phóng lên cao, hóa thành tám đạo môn, môn trung các hữu một chích hình dạng khác nhau thượng cổ cự thú trấn thủ.

Kiền là mã, khôn là ngưu, chấn là long, tốn là kê, khảm là thỉ, ly là trĩ, cấn là cẩu, đoái là dương.

Này bát môn đúng là kiền, khôn, chấn, tốn, khảm, ly, cấn, đoái bát môn, lại xưng là hưu, sinh, thương, đỗ, cảnh, tử, kinh, khai bát môn.

Trận này thật sự là La Phù cung trấn phái đại trận Càn Khôn bát quái trận.

Thương mang giới, tứ đại giáo phái, La Phù cung thiện trận pháp, Nhạn Sơn kiếm phái thiện kiếm, hoành đao điện thiện đao, mà Đông Trạch xà đảo tắc thiện thủy hệ cùng lôi hệ thuật pháp.

Càn Khôn bát quái trận này nhất hiển hóa đi ra, nhất thời có rất lớn thiên uy thẳng tắp hướng Hạ Vân Kiệt trấn áp xuống, lại có sát khí ở trong trận tràn ngập, phong hỏa lôi điện mãnh liệt, phong không phải phàm phong, chính là khả cắn nát kim thiết phong đao, hỏa cũng không phải phàm hỏa, chính là mệnh phủ chân hỏa, lôi điện lại càng không phàm là gian hỏa lôi điện quang, mà là từ thiên mà hàng lôi đình.

Tại kia nơi nơi là phong hỏa lôi điện thiên địa trung, Hạ Vân Kiệt nhất thời có vẻ phá lệ nhỏ bé, tựa như sóng to ngập trời trong biển lớn nhất biển khinh thuyền, tùy tiện một cái bọt sóng tựa hồ có thể bắt nó đánh nghiêng, phát phấn túy.

Đang xem cuộc chiến người tuy rằng không có thân hãm trong trận, nhưng cũng bị đại trận phát ra to lớn thiên uy

cấp ép tới da đầu từng trận run lên, mà trong trận phong hỏa lôi điện lại dọa người, chính là nhìn xem cũng đã là cả người như trụy băng lò gốm, phảng phất thấy được chính mình thân hãm trận trung, trong nháy mắt phong hỏa điện lôi cấp giảo đánh trúng ngay cả tra cũng chưa còn lại.

“Càn Khôn bát quái trận! Không nghĩ tới vì trấn sát này Vu Hàm quốc quốc chủ, La Phù cung thế nhưng bày ra trấn phái đại trận, xem ra lần này kia Vu Hàm quốc quốc chủ là ở kiếp nạn chạy thoát!” Đang xem cuộc chiến người người người sắc mặt có chút tái nhợt, mắt lộ ra hoảng sợ sắc nói.

Chương 1257 : Anh Ninh chết [đệ tam canh cầu phiếu]

“Hạ tiểu tử, chớ có càn rỡ? Hôm nay liền cho ngươi kiến thức kiến thức ta La Phù cung lợi hại!” Anh Ninh gặp trận pháp đã bố thành, Hạ Vân Kiệt đã thành ông trung chi miết, không khỏi mặt lộ vẻ đắc ý sắc, cầm trong tay kim kỳ mạnh lay động.

Nhất thời trong trận cuồng phong gào thét, hỏa mượn gió thổi, phảng phất giận hải bình thường, cuồn cuộn nổi lên trăm ngàn trượng cao hỏa diễm, kia phong hỏa trung lại có tiếng sấm nổ vang, từng đạo tia chớp không cần tiền dường như theo thiên thượng rậm rạp đánh xuống.

Đừng nói người ở trong đó, cho dù xa xa đang xem cuộc chiến mọi người là nhịn không được kinh hồn táng đảm, sắc mặt trắng bệch, thậm chí liền ngay cả Nhạc Hoành Đao đám người đều nhịn không được mắt lộ ra một tia ngưng trọng, sợ hãi than nói:“Này La Phù cung Càn Khôn bát quái trận thật đúng là lợi hại, hội tụ nhiều như vậy vạn tượng tu sĩ pháp lực dẫn động thiên địa oai, cho dù chúng ta thân hãm trong đó, chỉ sợ cũng có tổn lạc chi hiểm. Này La Phù chân nhân làm việc thế nhưng như thế cẩn thận, thế nhưng ngay cả trấn phái đại trận đều sớm đã âm thầm chuẩn bị tốt.”

“Trấn phái đại trận, chỉ sợ La Phù chân nhân cũng không nghĩ tới kia Vu Hàm quốc quốc chủ thế nhưng như thế lợi hại, có thể bức đến hắn này một bước đi!” Đông Trạch xà vương cảm khái nói, nhìn về phía trong trận cơ hồ đã bị phong hỏa lôi điện bao phủ Hạ Vân Kiệt, trong mắt toát ra một tia đáng tiếc sắc. Về phần đáng tiếc cái gì, chỉ sợ chỉ có chính hắn tối rõ ràng.

Giờ khắc này, trừ bỏ này ở Hạ Vân Kiệt trong tay tránh được một kiếp các tu sĩ, trong lòng như trước đang có

nghi hoặc ở ngoài, còn lại người cơ hồ tất cả đều nhận định lúc này đây Hạ Vân Kiệt hẳn phải chết không thể nghi ngờ, liền ngay cả Nhạc Hoành Đao đám người cũng không ngoại lệ.

Thượng trăm tên vạn tượng kì cao thủ, tái xứng thượng trấn phái đại trận, nếu tái diệt sát không xong này Hạ Vân Kiệt, chỉ sợ cũng tính La Phù chân nhân đi lên, phần thắng chỉ sợ nhiều nhất cũng chỉ có ngũ ngũ chi số.

“Chính là hậu thiên Càn Khôn bát quái đại trận thế nhưng cũng tưởng vây khốn ta sao? Các ngươi La Phù cung cũng chỉ có điểm ấy bản sự sao?” Mọi người ở đây nghĩ đến lúc này đây Hạ Vân Kiệt hẳn phải chết là lúc, đột nhiên có một đạo khinh thường thanh âm ở trong trận vang lên, tiếp theo cũng chỉ gặp trong trận có một đạo bạch quang sáng lên, kiếm quang một phân thành hai, hai chia làm bốn, bốn phân làm tám, phát ra tám đạo hổ gầm tiếng động, phân hướng bát môn **** mà đi.

“Ha ha! Ngươi nếu toàn lực độc sấm một môn hoặc còn có một đường hy vọng, nay thế nhưng cuồng vọng vô tri đến muốn phá bát môn, hay là ngươi nghĩ rằng ta này Càn Khôn bát quái trận là giấy sao?” Nguyên bản gặp Hạ Vân Kiệt khẩu xuất cuồng ngôn, Anh Ninh sắc mặt hơi hơi trầm xuống, trong mắt toát ra một tia lo lắng sắc, dù sao Hạ Vân Kiệt phía trước biểu hiện rất kinh diễm, nói không chừng thật đúng là có thể xem thành này Càn Khôn bát quái đại trận chỗ yếu, nếu toàn lực nhất hướng, không chừng đã bị hắn cấp phá trận mà ra, chính là lại không nghĩ rằng hắn thế nhưng một kiếm phân ra tám đạo kiếm quang, thẳng thủ bát môn, nhất thời Anh Ninh thần sắc liền trầm tĩnh lại, nhịn không được ha ha lớn tiếng cười nhạo nói.

Tám đạo kiếm quang ở phong hỏa lôi điện trung xuyên qua, đảo mắt liền đến tám đạo môn trước, lúc này tám

đạo kiếm quang trải qua phong hỏa lôi điện đốt cháy giã, sớm liền hào quang ảm đạm, tùy thời đều đã tán loạn mà đi.

Ngoài trận người nhìn xem rõ ràng, không khỏi tất cả đều lắc đầu, đều cho rằng Hạ Vân Kiệt lần này quả thật cuồng vọng quá.

Trận pháp vốn là là ngút trời tài theo thiên địa vận hành trung lĩnh ngộ mà ra, một khi bố thành không một không cùng này phiến thiên địa cùng một nhịp thở, lợi hại lại có thể một khối, trừ phi có không thể địch nổi hùng hồn pháp lực, lại vừa trực tiếp dốc hết sức phá vạn pháp, nếu không phải muốn tìm đến trận pháp chỗ yếu, sau đó tái toàn lực công kích, mới vừa có cơ hội phá trận mà ra. Giống Hạ Vân Kiệt như vậy, chẳng phân biệt được nặng nhẹ, thế nhưng ý đồ trực tiếp quét ngang Càn Khôn bát quái trận bát môn, căn bản chính là cuồng vọng vô tri đến cực điểm.

“Đáng tiếc a, người lợi hại như vậy như vậy tổn lạc!”

“Đúng vậy, người này nếu lại cho hắn một điểm thời gian, nói không chừng chúng ta này thương mang giới cục diện sẽ muốn đã xảy ra biến hóa.”

“……”

Mọi người ở đây ào ào lắc đầu tiếc hận là lúc, đối Hạ Vân Kiệt không những ôm gì phá trận hy vọng khi, kia tám đạo hào quang ảm đạm, phảng phất tùy thời đều phải tán loạn kiếm quang, bắn vào môn trung, bị trấn thủ môn trung cự thú một ngụm cấp cắn nuốt, ngay cả một điểm gợn sóng cũng chưa kích khởi, mà bên kia càng dày đặc lôi đình hạ xuống, đảo mắt liền muốn rơi xuống đầu của hắn, lại có phong đao muốn đem hắn cắn nát, có hỏa xà muốn đem hắn cắn nuốt.

“Quả nhiên a!” Tất cả mọi người cảm thấy có chút không đành lòng thấy, từng “Thiên quân vạn mã” lấy đầu giống như lấy đồ trong túi, khi đó này Vu Hàm quốc quốc chủ ra sao uy phong, làm cho người ta đều nhịn không được vì hắn âm thầm ủng hộ, bị hắn thuyết phục, khả hiện tại nhất lâm vào trận pháp bên trong, cũng là cuồng vọng ngu xuẩn phán như hai người.

Đã có thể ở mọi người cảm thấy có chút không đành lòng thấy là lúc, đột nhiên gian, trấn thủ môn trung cự thú đột nhiên hóa thành nhiều điểm tinh mang, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, theo sát sau bát phiến đại môn cũng là như thế.

Cự thú, bát phiến đại môn vừa tiêu thất, trong trận phong hỏa lôi điện cũng nháy mắt hư không tiêu thất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

“Hiện tại ngươi cảm thấy ta còn càn rỡ sao?” Còn chưa chờ mọi người phục hồi tinh thần lại, một đạo khinh thường cười lạnh thanh ở trong thiên địa vang lên, một đạo hồng quang cắt qua không khí, trong nháy mắt liền để ở tại Anh Ninh ngực, tái sau đó đó là một kiếm xuyên đi qua, một đoàn hỏa diễm ở lại hắn ngực, “Bồng” Một tiếng hỏa diễm nổ mạnh mở ra, đem Anh Ninh toàn bộ thân xác tính cả còn chưa tới kịp trốn tới nguyên thần đều cấp cắn nuốt.

Thiên địa lập tức trở nên tử bình thường yên tĩnh, chỉ có liên tiếp tiếng thở dốc âm.

La Phù cung trấn phái đại trận cứ như vậy khinh phiêu phiêu bị kia Vu Hàm quốc quốc chủ cấp phá rớt, kia được xưng là tây thương mang giới, La Phù chân nhân lấy hạ đệ nhất nhân Anh Ninh trưởng lão cứ như vậy đã chết! Kia nhưng là chân chính chỉ kém một bước có thể đi vào thông huyền cảnh cường giả a!

Hết thảy tựa như mộng ảo bàn không chân thật, khả nó liền rõ ràng phát sinh ở tại mọi người trước mắt, lại không phải do bọn họ không tin.

“A!” Một tiếng thê lương cùng không cam lòng tiếng kêu thảm thiết ở biển lửa kêu đứng lên, quanh quẩn ở thiên địa, rốt cục chấn đắc mọi người lập tức phục hồi tinh thần lại, nhưng trái tim lại như trước ở oành oành oành nhảy lên cái không ngừng.

Cho dù Nhạc Hoành Đao, Nhạn Sơn kiếm tiên, Đông Trạch xà vương, lúc này nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng trở nên vô cùng ngưng trọng.

Phía trước, bọn họ nhiều lắm cho rằng Hạ Vân Kiệt đã cụ bị theo chân bọn họ đọ sức một phen tư cách, nhưng tuyệt đối không phải bọn họ đối thủ, bởi vì một cái là vạn tượng cảnh giới, một cái là thông huyền cảnh giới, căn bản là hai cái cấp bậc. Cho dù Hạ Vân Kiệt ở vạn tượng cảnh trung tái kinh diễm tuyệt luân, còn là vạn tượng giới. Tựa như một tiểu hài tử, ở cùng tuổi trung lại xuất sắc, sẽ cùng chúng bất đồng, nhưng ở người lớn trong mắt hắn như trước chính là một tiểu hài tử.

Khả hiện tại Hạ Vân Kiệt dễ dàng phá trận mà ra, thừa dịp Anh Ninh ngây người là lúc, một kiếm liền lấy tính mạng của hắn, lại một lần nữa đảo điên mọi người phía trước phán đoán, nhất thời làm cho Nhạc Hoành Đao đám người sinh ra một loại không thể nhìn thấu Hạ Vân Kiệt cảm giác, không biết hắn cực hạn đến tột cùng ở nơi nào.

Một người có thể làm cho người ta nhìn thấu, cũng không đáng sợ, chân chính đáng sợ là làm cho người ta không thể nhìn thấu nhân.

“Hảo, hảo, ngươi quả nhiên có chút bản sự! Chỉ tiếc ngươi hôm nay phải chết!” Theo kia thanh thê lương

tiếng kêu thảm thiết vang lên, La Phù chân nhân rốt cục thân mình chấn động, ánh mắt oán hận vô cùng nhìn Hạ Vân Kiệt, sắc mặt biến phá lệ dữ tợn khủng bố.

Hạ Vân Kiệt tái không thể nhìn thấu, chuyện tới nay, La Phù chân nhân là tuyệt đối không thể có thể như vậy dừng tay.

Hắn cũng tất trừ Hạ Vân Kiệt cho thống khoái! Nếu không này tây thương mang giới, hắn nhiều năm đánh hạ đến giang sơn căn cơ chỉ sợ từ đó sau liền muốn thay chủ.

“Phải không? Ta lại cho rằng hôm nay phải chết là ngươi!” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Ha ha!” La Phù chân nhân giận dữ phản cười:“Tiểu tử đừng tưởng rằng ngươi phá Càn Khôn bát quái trận, giết của ta đệ tử liền thiên hạ vô địch. Hôm nay ta khiến cho ngươi có biết biết, vạn tượng cảnh cùng thông huyền cảnh chân chính chênh lệch!”

Đang nói hạ xuống, La Phù chân nhân trong tay hào quang sáng ngời hơn một cây cả vật thể lóng lánh quạt lá cọ, quạt lá cọ họa có một bức bát quái đồ.

“Đi tìm chết!” La Phù chân nhân giơ lên quạt lá cọ liền đối với Hạ Vân Kiệt chụp đi.

Tuyệt đối thực lực trong người, La Phù chân nhân căn bản không cùng Hạ Vân Kiệt ngoạn cái gì thuật pháp xiếc, trực tiếp dùng tối cậy mạnh phương pháp trấn sát Hạ Vân Kiệt.

Nhất thời không trung hiện ra một cái che thiên tế nhật đại cây quạt, cây quạt trung có bát quái đồ án lòe lòe sáng lên, tản ra vô thượng uy áp, trong đó cấn vị nhất chói mắt, ẩn ẩn ở cây quạt trung hiện ra một tòa cự sơn.

Cây quạt nơi đi qua, ầm ầm ầm rung động, không gian phảng phất đều phải bị chụp sụp đổ điệu, lại có từng trận cuồng phong cuồn cuộn nổi lên, kia cuồng phong thổi qua thiên không, cho dù này đang xem cuộc chiến người trạm thật xa, cũng hiểu được da thịt thân đau, một cỗ cường đại áp bách lực đánh úp lại, thế nhưng làm cho một ít vạn tượng sơ trung kì tu sĩ, không tự chủ được sau này bay ngược vài trăm thước.

Cho dù vạn tượng hậu kỳ tu sĩ, tuy rằng cũng không lui lại, nhưng cũng giống trong gió cây cối giống nhau, lắc lắc thân mình, thế này mới ổn định.

Đây là vạn tượng cảnh cùng thông huyền cảnh trong lúc đó thật lớn chênh lệch!

Mọi người trong mắt cũng không cấm toát ra kinh hãi đến cực điểm ánh mắt, bọn họ căn bản không có biện pháp tưởng tượng thủ trong khi trung Hạ Vân Kiệt sở thừa nhận lực công kích sẽ là cỡ nào khủng bố.

Giờ khắc này, bọn họ đối Hạ Vân Kiệt vừa mới thành lập lên tin tưởng lại hỏng mất.

Hay là đây là thông huyền cảnh khủng bố thực lực sao? Quả nhiên cường đại a!

Đối mặt kia to lớn áp bách xuống, Hạ Vân Kiệt đồng tử mạnh rụt đứng lên, trên người cốt cách đều nhịn không được phát ra kẽo kẹt kẽo kẹt thanh âm, phảng phất không chịu nổi gánh nặng.

Một cỗ rất lớn nguy cơ làm cho Hạ Vân Kiệt máu tốc độ chảy nhanh hơn, điều kiện phóng ra hạ, thiếu chút nữa Hạ Vân Kiệt sẽ muốn vận chuyển trong cơ thể vu đỉnh, nhưng cuối cùng hắn còn sinh sôi áp chế này mê người ý nghĩ.

Không có trí tử, làm sao đến khởi tử hồi sinh!

Hạ Vân Kiệt hai mắt trừng trừng, nổi giận gầm lên một tiếng, tay cầm hơn một thanh hồn thể tối đen cự kiếm, đúng là Huyền Vũ tiểu tru ma kiếm.

Huyền Vũ chi kiếm, bốn thanh tứ tượng tiểu tru ma kiếm trung dày nhất trọng tối rắn chắc cũng là tối thiện phòng thủ chi kiếm.

“Sát!” Hạ Vân Kiệt hai tay cầm kiếm, hai tay gân bắp thịt khối khối đột khởi, như lão thụ căn bình thường cầu kết cùng một chỗ, sau đó mạnh bổ về phía kia hướng về hắn chụp được quạt lá cọ.

“Ba!” Một tiếng nổ.

Quạt lá cọ chồng chất vỗ vào cự kiếm phía trên.

“Oanh!” Một tiếng nổ, đất rung núi chuyển, Hạ Vân Kiệt ngay cả người mang kiếm lập tức đã bị kia nhất phiến cấp chồng chất chụp đến ngô sơn phía trên.

Thiên địa một mảnh yên tĩnh.

Đang xem cuộc chiến người đều biết đến thông huyền cảnh tứ đại bá chủ phi thường lợi hại, căn bản không phải bọn họ có thể chống lại, nhưng không biết bọn họ đến tột cùng có bao nhiêu lợi hại, thẳng đến hôm nay bọn họ mới vừa rồi biết, vạn tượng cảnh này nhất cấp cùng thông huyền cảnh này nhất cấp chênh lệch có bao nhiêu sao thật lớn.

Vu Hàm quốc quốc chủ lợi hại như vậy nhân vật, thế nhưng bị La Phù chân nhân nhất cây quạt liền phát ở ngô sơn.

“Ha ha, thống khoái, lại đến!” Một đạo phóng đãng tiếng cười đánh vỡ yên tĩnh, một đạo cao to thân ảnh nắm một thanh cự kiếm theo ngô sơn phóng lên cao.

Sau đó lại hai tay cầm kiếm, hai tay gân bắp thịt cầu kết, hung hăng đối với La Phù chân nhân bổ tới.

Cặp kia tay dính đầy máu tươi, thậm chí hai tay da thịt thượng đều ở chỗ sâu trong nhiều điểm vết máu, có chút da thịt đều đã rạn nứt, có máu tươi chảy xuôi mà ra.

Chương 1258 : Sinh mệnh mầm móng

“Thử!” Mọi người mãnh hấp một ngụm lãnh khí.

Bọn họ không nghĩ tới kia Vu Hàm quốc quốc chủ bị La Phù chân nhân như thế một phiến chụp đặt ở ngô sơn thượng, rõ ràng cho thấy không phải đối thủ của hắn, thế nhưng không có lập tức bỏ chạy, ngược lại phóng lên cao, chủ động khởi xướng tiến công.

Hai tay tất cả đều là máu tươi, đặc hơn chiến ý kéo lên, làm cho người ta không hiểu cảm thấy một trận kinh hồn táng đảm.

La Phù chân nhân sắc mặt khẽ biến.

Vừa rồi kia một phiến, nhìn như phát dễ dàng, nhưng trên thực tế La Phù chân nhân âm thầm đã sử toàn lực. Tưởng lấy lôi đình thủ đoạn đem hạ Vân Kiệt trấn sát, hảo trọng chấn hắn La Phù cung uy danh.

Vốn tưởng rằng này nhất phiến cho dù giết không được Hạ Vân Kiệt, cho dù không có biện pháp đem hắn chụp thành thịt nát, cũng có thể chụp hắn trọng thương, không nghĩ tới trong nháy mắt người này thế nhưng lại phóng lên cao, cũng chủ động cầm kiếm hướng hắn bổ tới.

La Phù chân nhân lại nào biết đâu rằng, Hạ Vân Kiệt là vu đạo song tu, lần này cùng hắn một trận chiến tuy rằng không hề dùng vu lực, nhưng vu trọng luyện thể, chú liền vu đỉnh là lúc, rất nhiều vu lực sớm liền đã thẩm thấu đến gân da cốt nhục bên trong, đem gân da cốt nhục rèn luyện giống như tường đồng vách sắt bình thường. Hắn kia một phiến đổi thành tầm thường vạn tượng cảnh giới dám như thế cùng hắn chống chọi, sớm

liền nhất phiến bị chụp thành thịt nát, nhưng đổi thành Hạ Vân Kiệt lại còn kém chút kình đạo.

Đương nhiên thông huyền cảnh dù sao cũng là thông huyền cảnh, cho dù Hạ Vân Kiệt thân xác cường hãn vô cùng, nhưng ở không dùng vu lực, chích vận dụng chân lực tình huống hạ, này nhất phiến cũng là thiếu chút nữa chụp hắn gân cốt gãy, hổ khẩu lại rạn nứt mở ra, máu tươi chảy ròng.

“Bản cung thành toàn ngươi!” La Phù chân nhân lại nâng lên quạt lá cọ, đối với Hạ Vân Kiệt liền vỗ đi xuống.

“Ba!” Quạt lá cọ lại chồng chất phát ở Huyền Vũ tiểu tru ma kiếm, Hạ Vân Kiệt tùy theo lại ngay cả người mang kiếm bị phát đến ngô sơn, chấn đắc ngô sơn đều rạn nứt mở ra.

“Lại đến!” Không đợi mọi người phản ứng lại đây, Hạ Vân Kiệt lại cầm kiếm phóng lên cao.

“Tử!” La Phù chân nhân cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền cầm lấy quạt lá cọ tiếp tục phát.

Rất nhanh Hạ Vân Kiệt cả người liền thành huyết nhân bình thường, cả người làn da mạch máu rạn nứt, thậm chí gân cốt đều gãy vài căn.

Vài lần Hạ Vân Kiệt bị đánh hộc máu, nhịn không được đã nghĩ vận chuyển vu lực, nhưng cuối cùng lại còn là nhịn xuống.

“Oanh!” Một tiếng nổ, Hạ Vân Kiệt cả người bị trực tiếp đánh tiến vào núi đá bên trong, sơn thể băng liệt.

“Đi tìm chết đi!” La Phù chân nhân thở phì phò, sắc mặt xanh mét đạp không xuống, không đợi Hạ Vân Kiệt theo băng liệt sơn thể trung đứng lên, đó là một phiến lại phát

đi xuống.

Hắn là tuyệt không hội lại cho Hạ Vân Kiệt gì thở dốc cơ hội, nếu không hắn thực hoài nghi nếu làm cho Hạ Vân Kiệt tái vọt lên vài lần, tái đấu đi xuống, hắn này thân lão xương cốt hay không còn có thể chịu nổi?

Huống hồ, này ngô sơn trên không còn có Nhạc Hoành Đao đám người ở như hổ rình mồi đâu, bọn họ khẳng định không ngại chờ hắn tình trạng kiệt sức thời điểm, cho hắn đến thượng một đao một kiếm. Kể từ đó, này tốt thương mang giới tựu thành ba chân thế chân vạc, rốt cuộc không hắn La Phù cung chuyện gì.

Quạt lá cọ áp đỉnh xuống, như núi bình thường trầm trọng, lập tức liền đem Hạ Vân Kiệt cấp áp đánh tới chân núi, máu tươi cuồng phun mà ra, trong cơ thể kinh mạch tấc tấc dục đoạn, mệnh phủ nguyên thần hào quang ảm đạm, phảng phất tùy thời muốn tiêu tán mở ra, bước hoàng đình nguyên thần cùng tử phủ nguyên thần rập khuôn theo.

“Ta phải vận dụng vu lực ! Nếu không ta hẳn phải chết không thể nghi ngờ!” Hạ Vân Kiệt trong lòng run run, một cỗ mãnh liệt ý nghĩ dưới đáy lòng nảy lên đến, tựa hồ như thế nào cũng áp chế không được.

“Không! Ta nếu ngay cả điểm ấy sinh tử khảo nghiệm đều không thể thừa nhận, lại như thế nào có thể ở này khôn cùng vô ngần ba ngàn giới, tại đây cường giả như mây thế giới sinh tồn đi xuống, như thế nào có thể tìm được đường về nhà, như thế nào có thể tìm được ta yêu hai nữ nhân?” Ngay tại trong cơ thể vu đỉnh bắt đầu tỏa ánh sáng, mênh mông vu lực đã ở vu đỉnh trung vận sức chờ phát động là lúc, gầm lên giận dữ ở Hạ Vân Kiệt trong cơ thể vang lên.

Hạ Vân Kiệt liều lĩnh vận chuyển chân nguyên pháp lực.

Vốn là hào quang ảm đạm, tùy thời đều phải tan thành mây khói mệnh phủ nguyên thần đột nhiên nở rộ ra ánh sáng ngọc quang mang, hai lũ rất nhỏ nguyên khí theo nó mi tâm chỗ nhẹ nhàng đi ra, một lũ màu tím, một lũ màu đỏ, dọc theo mạch máu một đường phập phềnh, màu đỏ một lũ dừng ở hoàng đình bên trong, màu tím một lũ dừng ở trong tử phủ, phảng phất bồ công anh giống nhau, theo gió trôi nổi, sau đó đem mầm móng rơi ở đại địa.

Kia một hồng một tím nguyên khí phân biệt rơi xuống ở hoàng đình cùng tử phủ bên trong, tựa như mầm móng trên mặt đất nẩy mầm mọc rễ bình thường, thế nhưng dần dần bắt đầu xoay tròn đứng lên, đem một tia thiên địa linh khí cấp cuốn tiến vào.

Trống rỗng hoàng đình cùng tử phủ bắt đầu trở nên tràn đầy linh khí, sinh cơ dạt dào.

Từ sinh mà tử, từ tử mà sinh, mệnh phủ nguyên thần ở tử vong kích thích dưới, rốt cục một lần nữa chất chứa ra tử phủ cùng hoàng đình nguyên thần sinh mệnh mầm móng.

Không chỉ có như thế, cũng có một tia sinh mệnh tinh hoa tòng mệnh phủ nguyên thần tràn, chảy xuôi quanh thân, kia gãy kinh mạch, mạch máu, gân cốt đều ở lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ cấp tốc chữa trị.

Mệnh phủ, sinh mệnh chi phủ, căn cơ chi phủ, đây mới là mệnh phủ bản chất chân lý chỗ.

Một tia hiểu ra ở Hạ Vân Kiệt trong lòng tự nhiên mà sinh.

Đồng thời, trong lòng báo động mãnh liệt, cũng là kia quạt lá cọ dĩ nhiên lại chụp được, đảo mắt liền muốn

chụp trúng hắn đầu.

“Lăn!” Hạ Vân Kiệt gầm lên một tiếng, nắm Huyền Vũ tiểu tru ma kiếm phản thủ đó là vừa bổ.

“Ba!” Một tiếng nổ.

Theo Huyền Vũ tiểu tru ma kiếm cùng quạt lá cọ va chạm sở sinh ra thật lớn xung lượng, Hạ Vân Kiệt cả người thân mình trực tiếp thật sâu rơi vào địa để vài trăm thước sâu.

Bất đồng cơ hồ đồng thời, La Phù chân nhân cũng là cả người chấn động, cả người bay ngược không trung, cánh tay run nhè nhẹ, trong mắt toát ra một tia hoảng sợ ánh mắt.

Vừa rồi kia một lần va chạm, lực đánh vào thế nhưng thật lớn vô cùng, thậm chí cấp La Phù chân nhân cảm giác thế nhưng so với hai người lần đầu tiên cứng đối cứng đối chiến khi, khí lực còn muốn mãnh liệt, phảng phất kia Hạ Vân Kiệt căn bản là không chịu quá thương, không, xác thực nói so với phía trước càng thêm sinh long hoạt hổ!

Điều đó không có khả năng! La Phù chân nhân trong lòng như kinh đào hãi lãng, nhưng trong mắt hoảng sợ sắc cũng là trong chớp mắt, tốt lắm thu liễm đứng lên, khóe mắt dư quang bất động thanh sắc đảo qua Nhạc Hoành Đao đám người, ẩn ẩn lóe một tia âm hiểm sắc.

Gặp La Phù chân nhân một phiến đem Hạ Vân Kiệt cấp chụp tiến địa để, chính hắn lại bay ngược hội không trung, hiển nhiên là “Công thành lui thân”.

La Phù cung người không khỏi tất cả đều hoan hô đứng lên, xem La Phù chân nhân ánh mắt tràn ngập sùng bái cùng cuồng nhiệt.

Phía trước Hạ Vân Kiệt uy phong bát diện, giết chóc tứ phương, thậm chí ngay cả bọn họ đại trưởng lão đều bị một kiếm cấp giết, điều này làm cho luôn luôn quát tháo thương mang giới, phong cảnh vô hạn La Phù cung môn nhân đệ tử người người trong lòng đều nghẹn một hơi, cực kì khó chịu, nay cuối cùng là thật to ra một ngụm ác khí, trên mặt lại hiện ra kiêu ngạo đắc ý biểu tình, phảng phất đã đã quên phía trước bị đánh cho như thế nào thê thảm, cũng đã quên bọn họ đại trưởng lão một kiếm bị giết việc.

“Vu Hàm quốc Hạ quốc chủ cuối cùng còn là không có thể lay động La Phù chân nhân bá chủ địa vị.” Tuy rằng theo Hạ Vân Kiệt nhất phiến đã bị đánh rớt không trung khởi, đang xem cuộc chiến người liền đã nhận định này chiến Hạ Vân Kiệt hẳn phải chết không thể nghi ngờ, nhưng thấy lúc này đây La Phù chân nhân “Công thành lui thân”, mà Hạ Vân Kiệt lại bị đánh tiến vào địa để vài trăm thước, ngay cả bóng người đều nhìn không tới, chỉ có thể nhìn đến một cái thật sâu động hố, đang xem cuộc chiến người lại khó tránh khỏi có chút thất vọng lắc đầu.

Bất tri bất giác trung, bọn họ đã bị Hạ Vân Kiệt anh dũng tàn nhẫn khí thế cấp thật sâu thuyết phục, bất tri bất giác trung tổng cho rằng hắn có thể lại một lần nữa sáng tạo kỳ tích.

Khả sự thật chính là sự thật, ở tuyệt đối thực lực chênh lệch trước mặt, kỳ tích cuối cùng còn là không có thể trình diễn.

“Ha ha, thống khoái! La Phù lão nhân, ngươi có dám sẽ cùng ta một trận chiến!” Ngay tại La Phù cung người người hoan hô, ngay tại đang xem cuộc chiến người ào ào lắc đầu là lúc, đột nhiên gian một đạo hào hùng vạn trượng vang dội thanh âm theo địa để hạ truyền ra đến,

tiếp theo một đạo cả người dính đầy vết máu thân ảnh theo địa để phóng lên cao, sau đó dao đối với La Phù chân nhân mà đứng.

Thân ảnh cao to, thậm chí có chút gầy yếu, nhưng này sao tùy ý ở không trung vừa đứng, lại cấp vô số người cao lớn vô cùng, giống như nguy nga núi cao, đỉnh thiên lập, làm cho người ta nhìn lên, không thể bối rối.

“Hắn thế nhưng không chết! Hắn thế nhưng còn có thể tái chiến!” Đang xem cuộc chiến người phát ra không thể tưởng tượng tiếng kinh hô.

Nhạc Hoành Đao, Nhạn Sơn kiếm tiên còn có Đông Trạch xà vương đồng tử chợt co rút lại, giống như lỗ kim thật nhỏ, lộ ra sắc nhọn quang mang.

La Phù cung người tiếng hoan hô im bặt mà chỉ, vốn là kiêu ngạo đắc ý biểu tình lập tức trở nên như cha mẹ chết, trong mắt không chịu khống chế lóe ra một tia kinh hoảng sắc.

Giờ khắc này, bọn họ đột nhiên gian đối vẫn như vô địch thiên thần tồn tại bình thường La Phù chân nhân tin tưởng bắt đầu dao động.

Vừa rồi bay ngược mà quay về khi, La Phù chân nhân cũng đã dự đoán được Hạ Vân Kiệt đã xảy ra nào đó đáng sợ biến hóa, tất nhiên hội lại phóng lên cao, chính là khi hắn chính mắt lại nhìn đến Hạ Vân Kiệt phóng lên cao, xa đối với hắn gọi rầm rĩ khi, sắc mặt còn là kìm lòng không được trở nên cực kì khó coi, mắt ở chỗ sâu trong lóe ra một tia kinh hoảng sắc, rốt cuộc không có tất thắng tin tưởng.

Một tia linh khí ở nguyên bản trống rỗng tử phủ cùng hoàng đình hội tụ, cái loại này tràn đầy cảm giác, làm cho Hạ Vân Kiệt có một loại nói không nên lời đầm đìa

sướng ý, nguyên bản bị La Phù chân nhân đánh cho tổn hại không chịu nổi thân xác nay một lần nữa khôi phục, tựa như bị một lần nữa rèn luyện quá cương thiết giống nhau, càng thêm ngưng luyện càng thêm cường hãn.

“Nhạn Sơn đạo hữu còn muốn tiếp tục bàng quan sao? Bạch Phá Thiên là ngươi ký danh đệ tử, hắn thê tử Diệp Thu Hồng là ngươi đích truyền nữ đệ tử, người này giết ngươi ký danh đệ tử, chẳng lẽ này khẩu khí ngươi thật sự cứ như vậy nhẫn đi xuống sao? Cho dù ngươi nhẫn đi xuống, ngươi cho là kẻ này có thể đối với ngươi an tâm, sau sẽ bỏ qua ngươi sao?” La Phù chân nhân không có trả lời Hạ Vân Kiệt kêu chiến, mà là sắc mặt âm trầm hướng Nhạn Sơn kiếm tiên kêu lên.

Đang xem cuộc chiến người nghe vậy tất cả đều cả người chấn động, trong mắt toát ra một chút kinh hãi đến cực điểm ánh mắt.

La Phù chân nhân thế nhưng mời Nhạn Sơn kiếm tiên hợp lực đánh chết kia Vu Hàm quốc quốc chủ? Này thuyết minh cái gì?

Chẳng lẽ nói La Phù chân nhân không còn có trấn sát kiac Vu Hàm quốc quốc chủ tin tưởng? Thậm chí La Phù chân nhân khả năng cảm thấy nguy hiểm, cho nên mới không để ý thể diện, muốn kéo Nhạn Sơn tiên kiếm cùng nhau hợp lực đánh chết Vu Hàm quốc quốc chủ?

Kia Vu Hàm quốc quốc chủ thế nhưng cường đại như vậy!

Nhạn Sơn kiếm tiên nghe vậy sắc mặt đại biến, trong đầu thầm hận La Phù chân nhân thế nhưng bại lộ hắn cùng Bạch Phá Thiên quan hệ, rõ ràng là muốn kéo chính mình xuống nước. Bất quá La Phù chân nhân mà nói nhưng cũng đâm trúng hắn yếu hại, này khẩu khí hắn có thể nhẫn, nhưng Hạ Vân Kiệt một trận chiến này

nếu thắng, cho dù Hạ Vân Kiệt đối hắn an tâm, chính hắn cũng muốn lo lắng đề phòng, lo lắng hắn muốn tìm hắn nhổ cỏ nhổ tận gốc.

Chỉ có ngàn ngày làm tặc, không có ngàn ngày đề phòng cướp đạo lý, vì nay chi kế, tự nhiên là chỉ có tiên hạ thủ vi cường, cùng La Phù chân nhân hợp lực đem Hạ Vân Kiệt trấn sát là tốt nhất chi kế, về phần mặt mũi thể diện, lúc này đã không trọng yếu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1259 : Đối chiến tứ đại thông huyền cảnh

“Kẻ này giết ta đệ tử trượng phu, lại giết ta thương mang giới phần đông đồng đạo, tính tình tàn bạo, giết chóc vô đạo, cho dù La Phù đạo hữu ngươi không mở này miệng, lão phu cũng muốn ra tay trừ này tai họa!” Nhạn Sơn kiếm tiên sắc mặt thay đổi vài biến, sau đó thi thi nhiên đạp bước mà ra, dừng ở Hạ Vân Kiệt phía sau, cùng La Phù chân nhân một trước một sau, hình thành giáp công chi thế, vẻ mặt hạo nhiên chính khí.

“Tốt lắm!” Hạ Vân Kiệt quay đầu nhìn Nhạn Sơn kiếm tiên liếc mắt một cái, thản nhiên nói.

Tử phủ nguyên thần cùng hoàng đình nguyên thần mầm móng đã loại, đã mọc rễ nẩy mầm, Hạ Vân Kiệt trong lòng tái không cố kỵ, mênh mông vu lực đã sớm ở vu đỉnh trong vòng vận sức chờ phát động.

Thất đỉnh địa vu hậu kỳ, vương giả chi đỉnh, dược nhất cấp chiến mà vô địch, trừ phi cử hà cảnh giới cường giả đích thân tới, nếu không Hạ Vân Kiệt lại có gì sợ hãi chi?

Nhạn Sơn kiếm tiên bị Hạ Vân Kiệt kia liếc mắt một cái cấp phiêu, trái tim không hiểu run nhè nhẹ một chút, đột nhiên tâm sinh một tia hối ý.

Chính là nước đổ khó hốt, nếu đã đứng ra liền đoạn không tái lùi về đi đạo lý, trừ phi hắn hiện tại liền xoay người quay đầu, xa xa rời đi thương mang giới, nếu không lúc này nhất định phải toàn lực trấn sát Hạ Vân Kiệt.

Thương mang giới là Nhạn Sơn kiếm tiên căn cơ chỗ, hắn lại khởi cam tâm như vậy vứt bỏ rời đi?

“Đông Trạch huynh, kẻ này người mang lôi quyết cùng thủy quyết bí thuật, chẳng lẽ ngươi sẽ không động tâm sao?” Tâm sinh hối ý Nhạn Sơn kiếm tiên trong lòng hơi hơi vừa động, ánh mắt nhắm hướng Đông Trạch xà vương đầu đi, mỉm cười hỏi.

“Nếu diệt sát kẻ này sau, hắn nguyên thần giao cho ta đến xử trí, ta tham dự lại có gì không thể?” Đông Trạch xà vương hoành thanh nói, nhìn phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt toát ra không chút nào che dấu tham lam.

Xà lại xưng tiểu long, đồng dạng trời sinh am hiểu hành vân bố vũ, thao túng lôi điện chi thiên phú. Đông Trạch xà vương lợi hại nhất pháp thuật đó là thủy hệ cùng lôi hệ pháp thuật. Chính là thuật pháp liền như pháp bảo, linh đan cũng có phẩm chất cao thấp chi phân. Vừa rồi Hạ Vân Kiệt thi triển lôi quyết đại phát thần uy, kia lôi quyết rõ ràng so với Đông Trạch xà vương sở hội muốn cao minh không ít, hắn tự nhiên là thấy cái mình thích là thèm. Nề hà Nhạn Sơn kiếm tiên cùng Nhạc Hoành Đao ở bên cạnh như hổ rình mồi, rõ ràng là không chuẩn bị làm cho hắn tâm ý thực hiện được, thế này mới bất đắc dĩ từ bỏ.

Nay Nhạn Sơn kiếm tiên bởi vì lòng có bất an, thế nhưng mời hắn cũng ra tay một trận chiến, cũng nhắc tới lôi quyết cùng thủy quyết việc, Đông Trạch xà vương tự nhiên là thật to động tâm.

“Giao cùng ngươi tự nhiên không phải không có gì không thể, bất quá ưu việt cũng không thể từ ngươi một người không phải? Này lôi quyết cùng thủy quyết chúng ta tuy rằng không am hiểu, nhưng là là muốn, cho nên đến lúc đó còn là chúng ta ba người cùng nhau cùng chung càng thỏa đáng một ít, ngươi nói có phải hay không Đông Trạch huynh?” Nhạn Sơn kiếm tiên như trước mỉm cười nói.

Đông Trạch xà vương ngượng ngùng cười cười, nói:“Quả thật là cùng nhau cùng chung càng thỏa đáng một ít.”

Nói xong Đông Trạch xà vương đi phía trước bước ra một bước, ngăn chặn Hạ Vân Kiệt hướng nam phương hướng.

Gặp trong nháy mắt, thương mang giới tứ đại bá chủ thế nhưng có ba cái muốn ra tay hợp lực đối phó chính là vạn tượng kì cảnh giới Vu Hàm quốc quốc chủ, sở hữu đang xem cuộc chiến người không khỏi tất cả đều mắt choáng váng.

Này không khỏi cũng ức hiếp người đi?

Này còn có bá chủ phong phạm khí độ sao?

Nhưng thật ra Hạ Vân Kiệt lại mặt không đổi sắc, chính là lại nhắm hướng Đông Trạch xà vương nhìn liếc mắt một cái, lại thản nhiên nói một tiếng:“Tốt lắm!”

Lúc này cũng là đến phiên Đông Trạch xà vương trái tim không hiểu nhảy một chút, hắn tổng cảm thấy lúc này Vu Hàm quốc quốc chủ cùng phía trước bị La Phù chân nhân đè nặng đánh Vu Hàm quốc quốc chủ có một chút không giống với, về phần làm sao không giống với, hắn lại nói không nên lời.

“Nhạc huynh, chúng ta ba người đều ra tay, chẳng lẽ ngươi chuẩn bị khoanh tay đứng nhìn sao?” Đông Trạch xà vương đột nhiên nhìn phía Nhạc Hoành Đao, mở miệng hỏi nói.

Thiên địa lập tức đều im lặng xuống dưới, ánh mắt mọi người đều ngắm nhìn ở tại Nhạc Hoành Đao trên người.

Thương mang giới tứ đại bá chủ, đã có tam đại bá chủ chuẩn bị ra tay đối phó Hạ Vân Kiệt, nếu Nhạc Hoành Đao cũng gật đầu đồng ý, kia chẳng phải là 4 đối 1?

Nhớ tới kia Vu Hàm quốc quốc chủ mang theo nhân mã mới ra tràng khi, tất cả mọi người còn tại cười hắn cuồng vọng vô tri, không biết tự lượng sức mình, nhưng còn bây giờ thì sao? Thương mang giới tứ đại bá chủ rất khả năng hợp lực cùng nhau đối phó chính là một cái Vu Hàm quốc quốc chủ, quang ngẫm lại liền cảm thấy chuyện này kỳ quái, tràn ngập không thể tưởng tượng!

Nghĩ đến đây, mọi người dưới ánh mắt ý thức lại hướng xa xa kia không gian dao động gợn sóng phương hướng nhìn liếc mắt một cái.

Nơi nào như trước là một mảnh không gian dao động gợn sóng, như trước là một mảnh mông mông lung lông, căn bản nhìn không thấu tình huống bên trong.

Đột nhiên gian, mọi người trong đầu đều nhảy ra một cái tại đây phía trước tưởng cũng chưa từng nghĩ tới vấn đề.

Thời gian dài như vậy trận pháp còn không có triệt hồi, chẳng lẽ nói rõ một màu phân thần kì cảnh giới đã ngoài Long Môn kiếm phái tu sĩ còn đánh không quá một nửa tả hữu là Nguyên Anh kỳ, địa vu tứ đỉnh Vu Hàm quốc tu sĩ bất thành?

Nếu phía trước, bọn họ khẳng định hội cho rằng chính hắn một ý tưởng thực vớ vẩn, khả hiện tại, tứ đại bá chủ đã có ba bá chủ quyết định hợp lực ra tay trấn khoảnh khắc vạn tượng kì Vu Hàm quốc quốc chủ, còn có một vị đang ở lo lắng trung, kia thuần một sắc phân thần kì cảnh giới đã ngoài Long Môn kiếm phái đánh không lại ít nhất một nửa tả hữu là Nguyên Anh kỳ, địa vu tứ đỉnh Vu Hàm quốc tu sĩ lại có cái gì thật kỳ quái ?

Nhạc Hoành Đao mặt như trước như sắt đá bàn không thay đổi, nhưng hắn rối tung ở hai vai tóc đen lại đột nhiên không gió vũ điệu đứng lên.

Hồi lâu, Nhạc Hoành Đao đột nhiên cười ha ha một tiếng, hoành thanh nói:“Mọi người đã đều quyết định ra tay, lại như thế nào có thể thiếu ta Nhạc Hoành Đao đâu?”

Nói xong Nhạc Hoành Đao đi phía trước mại một bước, trong tay không biết khi nào đã hơn một thanh phong cách cổ xưa sắc bén, thân đao thẳng tắp, dài gần một mét hoành đao.

Hoành đao hướng Hạ Vân Kiệt xa xa nhất chỉ, ánh mắt như điện, Nhạc Hoành Đao cất cao giọng nói:“Mộc tú cho lâm, phong tất tồi chi, đến âm tào địa phủ, hạ đạo hữu làm nhớ kỹ bản điện chủ những lời này.”

Gặp Nhạc Hoành Đao cũng rốt cục gia nhập đi vào, thành tứ đại bá chủ vây sát một cái nho nhỏ Vu Hàm quốc quốc chủ chi thế, hơn nữa hắn trong lời nói ý cũng tái rõ ràng bất quá, thì phải là Hạ Vân Kiệt biểu hiện rất xuất sắc, vì chính mình bá chủ địa vị, hắn phải giết hắn, mọi người lại sắc mặt đại biến.

Nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt đột nhiên trở nên phá lệ phức tạp, kia trong ánh mắt có không thể diễn tả bằng ngôn từ nghiêm nghị khởi kính ý!

Một cái xa xôi giới đảo đảo chủ, một cái vạn tượng trung kỳ tu sĩ, không chỉ có đẫm máu giết chóc gần trăm tên vạn tượng kì tu sĩ, hơn nữa cuối cùng còn làm cho tứ đại thông huyền cảnh cao thủ muốn hợp lực trấn giết hắn.

Như vậy chiến tích cho dù cuối cùng chết trận, cũng

nhất định trở thành thương mang giới một cái bất hủ truyền kỳ.

“Hảo, ta nhớ kỹ.” Hạ Vân Kiệt hướng hoành đao gật gật đầu, sau đó thản nhiên nói:“Vậy bắt đầu đi.”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt trong tay hơn bốn khỏa kiếm hoàn, kiếm hoàn ở Hạ Vân Kiệt kiếm trong tay mũi nhọn co duỗi, có màu trắng, có màu đỏ, có màu xanh còn có màu đen, ẩn ẩn trung lại có hổ gầm rồng ngâm cầm lệ còn có thấp buồn như sấm thanh âm vang lên, một tia khủng bố thượng cổ hơi thở theo kia thanh âm theo Hạ Vân Kiệt bàn tay trung phát ra, tràn ngập ở trong thiên địa.

La Phù chân nhân, Nhạn Sơn kiếm tiên, Đông Trạch xà vương còn có Nhạc Hoành Đao tất cả đều sắc mặt khẽ biến, trong mắt tinh quang tăng vọt.

“Sát!” Bốn người không chút do dự phát ra một tiếng quát chói tai thanh.

Một quạt lá cọ ở thiên không hiện ra nhất thật lớn bát quái đồ hướng Hạ Vân Kiệt trấn áp mà đi.

Một kiếm minh tiếng vang lên, một đạo màu tím cự kiếm theo Nhạn Sơn kiếm tiên trong tay bay ra, xé rách không khí, mang theo mấy trăm trượng kinh người kiếm quang hướng Hạ Vân Kiệt trái tim bay đi.

Lại có một so với rồng ngâm thanh bén nhọn kỳ quái thanh âm vang lên, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một dài gần ngàn trượng, thô có bốn năm mười trượng thật lớn hắc xà, kia hắc xà cả người bị chậu rửa mặt bàn đại màu đen vảy bao trùm, đỉnh đầu có hai cái thịt cầu đột khởi, hai ánh mắt xanh biếc xanh biếc, há mồm liền đối với Hạ Vân Kiệt phun ra một ngụm màu xanh thủy tên, kia thủy tên cực âm lạnh vô cùng, nơi đi qua, thế nhưng

toàn bộ không gian đều bị đông lạnh ở, liền ngay cả thủy tên nơi đi qua phía dưới núi rừng, cây rừng, núi đá đều nháy mắt bị đông lạnh lên, gió núi nhất thổi, thế nhưng lập tức liền biến thành bột phấn. Này màu xanh thủy tên không phải vật gì khác, chính là Đông Trạch xà vương ở Đông Trạch hải vạn trượng ở chỗ sâu trong, trải qua thiên tân vạn khổ, vô số năm tháng thu thập đến quỳ thủy tinh anh. Quỳ thủy tinh anh cực âm lạnh vô cùng, đừng nói nhân thân xác căn bản không có biện pháp thừa nhận, cho dù phi kiếm pháp bảo phẩm giai hơi chút kém một chút, cũng muốn nháy mắt bị đông lạnh thành phấn mạt.

Tiếp theo lại có một cự đao phát ra thật lớn tiếng xé gió, đối với Hạ Vân Kiệt vòng eo hoành phách mà đi, muốn hắn chặn ngang khảm thành hai đoạn.

Tứ đại bá chủ vừa ra tay nhưng lại tất cả đều không có giữ lại dư lực, tất cả đều là toàn lực nhất kích!

Nhất thời gian thay đổi bất ngờ, sở hữu đang xem cuộc chiến người tuy rằng cách thật xa như trước bị kia sát khí cấp sợ tới mức cả người đổ mồ hôi, tứ chi lạnh như băng. Căn bản không thể tưởng tượng tại đây dạng công kích dưới, Hạ Vân Kiệt còn có cái gì hồi thiên thuật.

Hạ Vân Kiệt trên mặt lộ ra một tia vẻ mặt ngưng trọng, trong tay bốn khỏa kiếm hoàn nháy mắt hóa hồng cắt qua thiên không mà ra.

Tứ tượng tiểu tru ma kiếm, mỗi một đem đều là trung phẩm linh khí, tứ kiếm đều xuất hiện, lại hơn nữa nay rót vào không chỉ có có chân nguyên pháp lực, còn có vu lực, khí thế loại nào bàng bạc hung lệ, tốc độ lại nhanh như thiểm điện, cho dù tứ đại bá chủ từng cái đều là thông huyền cảnh cường giả, gặp kia bốn thanh phi kiếm tề phóng, khí thế như hồng, tấn như tia chớp, cũng

là trong lòng giật mình, người người một bên tiếp tục khống chế pháp bảo hướng Hạ Vân Kiệt đánh chết mà đi, một bên gọi ra phòng ngự pháp bảo, ánh mắt cảnh giác nhìn như hồng mà đến phi kiếm.

Bất quá làm cho tất cả mọi người cảm thấy kinh ngạc là, kia bốn thanh phi kiếm cuối cùng thế nhưng không phải hướng về phía bốn người mà đi, mà là theo bọn họ đỉnh đầu thiên khung xẹt qua, sau đó mới hạ xuống, hóa thành một hung mãnh bạch hổ, một thiêu đốt hỏa diễm đại hồng điểu, một màu xanh cự long, một màu đen cự quy, kia quy thượng lại triền có một màu đen cự xà, dĩ nhiên là quy xà nhất thể.

Này bốn vật đúng là thượng cổ trong truyền thuyết thần thú, thanh long, bạch hổ, Chu Tước cùng Huyền Vũ.

Bốn thanh tứ tượng tiểu tru ma kiếm nhất hóa thành thượng cổ tứ thần thú, các ấn phương vị rơi xuống hạ, nhất thời thiên địa phong vân biến hóa, rất lớn thiên uy từ đông nam tây bắc phía chân trời tứ phương thổi quét mà đến, đáp xuống này phiến thiên địa.

“Tru ma!” Gặp tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận đã bày ra, Hạ Vân Kiệt nhìn đã giết đến trước mặt tứ đại thông huyền cảnh cao thủ phát ra sát chiêu, mâu trung sát khí chợt lóe, khóe miệng gợi lên một chút cười lạnh, quát chói tai một tiếng.

Hung thần khí trống rỗng dựng lên, nùng như mực thủy, trong trận nhất thời tối đen một mảnh, sát khí tràn ngập, âm lãnh cuồng phong gào thét, thân thủ không thấy năm ngón tay, cho dù có hùng hồn pháp lực trong người, tụ thần cùng mắt, cũng nhìn không tới mười mét ở ngoài, không chỉ có như thế, kia âm phong sát khí thổi tới, cho dù lấy thông huyền cảnh tu vi cũng là cảm thấy từng trận đến xương rét lạnh, nhưng lại làm cho người ta sinh ra một loại nếu vẫn như vậy đi xuống sẽ bị đông chết lỗi

thấy. Thần niệm vừa mới vừa thả ra đã bị âm phong cấp giảo dập nát.

Chương 1260 : Kiếm trận

“Kiếm trận!” Trong bóng đêm, bốn đại bá chủ tất cả đều sắc mặt đột nhiên biến, trong đầu đột nhiên hiện lên phía trước Hạ Vân Kiệt dễ dàng phá vỡ La Phù cung trấn phái đại trận thủ đoạn, trong lòng hoảng sợ, rốt cục ý thức được lần này chỉ sợ không phải bọn họ bốn người trấn sát này Vu Hàm quốc quốc chủ vấn đề, mà là bọn họ hay không có thể chạy ra này kiếm trận, chạy ra sinh thiên vấn đề.

Đến giờ khắc này, mặc kệ là La Phù chân nhân còn là mặt sau gia nhập ba người, đáy lòng mới chính thức dâng lên một tia hàn ý cùng hối ý.

Ngươi nói người ta lợi hại như vậy, không chủ động trêu chọc bọn họ, bọn họ nên thắp cao hương, bọn họ làm sao khổ tới đi chủ động trêu chọc này sát thần đâu?

Nhưng lúc này hối hận đã chậm, bốn người cũng đều là tâm ngoan quyết đoán hạng người, quyết định thật nhanh liền đem đều tự pháp bảo cấp chiêu trở về.

Bởi vì vừa rồi mắt thấy đều tự sát chiêu sẽ muốn đem Hạ Vân Kiệt trấn sát, nhưng đột nhiên gian thiên địa biến ảo, bốn phía tối đen không thấy năm ngón tay, nháy mắt liền mất đi Hạ Vân Kiệt bóng dáng, làm sao đến bàn lại cái gì trấn sát?

Trong trận bốn người thần sắc ngưng trọng, ánh mắt cảnh giác nhìn quét bốn phía. Mặc ở trên người pháp y hào quang lóe ra, phi kiếm, hoành đao, quạt lá cọ, quỳ thủy tinh anh biến thành băng kiếm, tẫn đều ở quanh thân quanh quẩn, phun ra nuốt vào hào quang, chuẩn bị ứng phó tùy thời đều có khả năng xuất hiện nguy cơ.

Chính là mặc cho bọn hắn như thế nào nhìn quét, cũng

là căn bản không thể nhìn ra này sở hở của trận pháp, ngược lại là đột nhiên gian có rồng ngâm hổ gầm tiếng vang lên, tiếp theo trong trận điện thiểm lôi minh, quang mang đại thịnh, Càn Khôn rung chuyển, bọn họ chính âm thầm vui vẻ, tụ thần cùng mục, chuẩn bị đem này trận pháp thám cái hiểu được khi, đột nhiên có bốn đạo như hồng kiếm quang theo bốn phương hướng giết đến.

Kiếm hồng chiếu sáng toàn bộ trận pháp, tất cả đều hướng La Phù chân nhân giết sát mà đi.

La Phù chân nhân thấy thế vội vàng đem quạt lá cọ vung lên, trên người bát quái y lại có bát quái đồ quang mang đại thịnh, lại có một thuẫn hình pháp bảo cũng là quang mang đại thịnh, ngăn trở hắn yếu hại chỗ.

Chính là tứ tượng tru ma kiếm trận chính là nổi tiếng thượng cổ tuyệt thế hung trận, tuy rằng chính là tàn trận, nhưng tại đây nhất giới mà nói kia cũng là lợi hại đến cực điểm, bốn thanh trung phẩm linh khí tứ tượng tiểu tru ma kiếm một khi bố thành trận pháp, uy lực liền thẳng bức đỉnh cấp linh khí.

Đỉnh cấp linh khí nhưng là chỉ kém một bước đó là tiên khí đỉnh cấp pháp bảo, uy lực loại nào thật lớn. Lúc trước kia Thánh Hỏa Thiên Long loại nào lợi hại, đánh cho vạn tượng hậu kỳ giao long đều kế tiếp bại lui, thực lực có thể nói đã là thẳng bức thông huyền cảnh, thông huyền cảnh lấy hạ trừ bỏ cùng loại Hạ Vân Kiệt loại này quái thai, trên cơ bản đã xem như vô địch thủ, khả kết quả đâu, kia Cô Độc Phách chính là nhất tế thả ra phược long tác, Thánh Hỏa Thiên Long liền bị bắt đứng lên.

Này bốn thanh tứ tượng tiểu tru ma kiếm bày ra trận pháp uy lực tuy rằng còn không đạt được đỉnh cấp linh khí, nhưng đã là thẳng bức đỉnh cấp linh khí, hơn nữa nay người khống chế pháp bảo thực lực cũng là so với

lúc trước Cô Độc Phách cường cũng không chỉ nhỏ tí tẹo, này pháp bảo lại là chính hắn luyện chế, khống chế đứng lên lại dễ sai khiến, pháp bảo uy lực tự nhiên là phát huy vô cùng nhuần nhuyễn.

Có thể nói giờ khắc này, này tứ kiếm tề giết uy lực đã chút không tốn sắc lúc trước Cô Độc Phách tế phóng phược long tác uy lực.

“Thương!” Một tiếng nổ vang lên, quạt lá cọ cùng một đạo kiếm quang giao kích, chấn thiên địa dao động.

Một đạo kiếm quang trừ khử, quạt lá cọ nhưng cũng chợt hào quang ảm đạm xuống dưới, quay tròn liền muốn đi xuống ngã xuống, cơ hồ đồng thời La Phù chân nhân một ngụm tinh huyết phun khẩu mà ra, sắc mặt tái nhợt, mắt hoảng sợ nhìn còn có ba đạo đánh tới kiếm quang.

“Thương!” Lại là một tiếng nổ, kia tấm chắn hào quang cũng chợt ảm đạm xuống dưới, từng đạo cái khe như quy văn vỡ ra, theo sát sau tấm chắn hóa thành phiến phiến mảnh nhỏ rơi xuống.

Này tấm chắn phẩm giai không có quạt lá cọ cao, chỉ có hạ phẩm linh khí cấp bậc, nhưng là ít nhất là linh khí cấp bậc, nhưng lại là phòng ngự hình pháp bảo, không nghĩ tới thế nhưng không chịu nổi có trận pháp thêm vào tiểu tru ma kiếm công kích.

Tấm chắn vừa mới hạ xuống, lại là một đạo kiếm quang giết đến.

“Không!” La Phù chân nhân nhìn kiếm quang giết đến, đồng tử lập tức liền phóng đại mở ra, kiếm quang kia ở trong mắt càng lúc càng lớn, hắn nhịn không được âm thanh kêu lên, xoay người liền muốn chạy trốn.

Khả trận pháp tự thành thiên địa, tại đây trận pháp trung Hạ Vân Kiệt mới là chúa tể, La Phù chân nhân lại như thế nào có thể thoát được?

Kiếm quang rốt cục đến tại hắn bát quái y bào, hơi hơi ngừng lại một chút, bị bát quái y bào cấp cản một chút. Nhưng này bát quái y bào chung quy chính là mặt ngoài đẹp mặt, luận phòng ngự năng lực cũng không như kia thuẫn hình pháp bảo, trong nháy mắt bát quái hào quang tán đi, kiếm quang ở bát quái y bào thượng đâm ra một lỗ đến, sau đó liền trực tiếp theo La Phù chân nhân phía sau lưng xuyên đi qua.

“A!” La Phù chân nhân hét thảm một tiếng, nguyên thần theo hắn trong cơ thể nhảy lên ra, chính là còn không có tới chạy trốn, lại là một đạo kiếm quang giết đến.

“Không!” Nguyên thần trên mặt toát ra hoảng sợ cùng không cam lòng, nhưng cuối cùng lại còn là bị một kiếm giết quá, đảo mắt hóa thành nhiều điểm quang điểm, bị trong trận âm phong sát khí một quyển, nhất thời biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Theo tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận phát động sát chiêu, đến bốn đạo kiếm quang sát diệt La Phù chân nhân, cho đến trừ khử, lại nói tiếp tựa hồ thời gian rất lâu, nhưng trên thực tế bất quá chính là trong nháy mắt công phu mà thôi.

Nhạc Hoành Đao đám người còn không có tới kịp thấy rõ ràng, còn không có tới kịp phản ứng, hết thảy liền đều đã đã xong.

La Phù chân nhân đã chết, kiếm quang tiêu thất, trận pháp thiên địa lại lần nữa khôi phục thân thủ không thấy năm ngón tay hắc ám, sát khí tràn ngập bốn phía, băng lãnh cuồng phong gào thét.

Nhạc Hoành Đao ba người theo tầng dưới chót tu sĩ đi bước một đánh sâu vào đến hôm nay tu vi, ngồi vào hôm nay địa vị, này cả đời không biết trải qua quá nhiều thiếu sinh tử chi chiến, sớm luyện liền một viên Thái Sơn băng đỉnh cũng không biến sắc kiên cường trái tim, nhưng giờ khắc này, nhìn từng cùng bọn họ cùng nhau quát tháo thương mang giới La Phù chân nhân trong chớp mắt thế nhưng liền tan thành mây khói, cũng là khắp cả người phát lạnh, như trụy băng lò gốm, mồ hôi lạnh đều ở lơ đãng gian xông ra.

Đến giờ phút này, bọn họ mới chính thức ý thức được Hạ Vân Kiệt có bao nhiêu khủng bố, cũng mới chính thức ý thức được theo ngay từ đầu Hạ Vân Kiệt liền căn bản không có dùng hết toàn lực. Nếu ngay từ đầu hắn liền tế ra này bốn thanh kiếm, bày ra này kiếm trận, chỉ sợ La Phù cung sớm liền toàn quân bị diệt.

Nhưng lúc này ý thức được đã muộn, theo bọn họ chân bước ra kia một bước bắt đầu, hết thảy sẽ thấy cũng đã không có đường rút lui.

“Sát!” Nhạn Sơn kiếm tiên màu trắng dài mi hướng hai bên phi vũ, hai mắt đỏ đậm, tay cầm màu tím phi kiếm, nhân kiếm hợp nhất, không còn quản mọi việc, bay thẳng đến vọt tới trước sát mà đi.

“Sát!” Nhạc Hoành Đao râu quai nón căn căn như châm đứng lên, hai mắt đột bạo, hai tay nắm đao, hai tay gân bắp thịt cầu kết, lập tức đi phía trước bổ tới.

“Sát!” Đông Trạch xà vương giống như cùng đồ mạt lộ vây thú, điên cuồng mà tảo động hắn kia khổng lồ cường hãn cự thân, từng đạo băng nhận giống như không cần tiền bình thường theo miệng hắn phun ra.

Không thể không nói, mặc kệ là Nhạn Sơn kiếm tiên, Nhạc Hoành Đao còn là Đông Trạch xà vương, bọn họ

đều là phi thường quyết đoán âm độc, kinh nghiệm chiến đấu phong phú hạng người, gặp ngay cả La Phù chân nhân cũng bị một kiếm đánh chết, sẽ thừa cơ quyết đoán bằng trực tiếp tối bạo lực phương thức phá trận, không những làm khác tưởng.

Ba vị thông huyền cảnh cao thủ cùng nhau phát lực, uy lực loại nào khủng bố, nếu là đổi thành phía trước áp chế vu lực bất động Hạ Vân Kiệt, chỉ sợ này tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận liền muốn rung chuyển, bị bọn họ mạnh mẽ đánh ra một ít sơ hở, không chừng đã bị bọn họ mượn cơ hội thoát trận mà ra. Nhưng nay Hạ Vân Kiệt thực lực thân mình liền đè nặng bọn họ, lại sử dụng kiếm trận trấn sát bọn hắn, bọn họ muốn dùng cậy mạnh phá trận mà ra quả thực chính là si nhân nằm mơ.

Điện thiểm lôi minh, quang mang đại thịnh, Càn Khôn rung chuyển, hóa thân bốn đầu thượng cổ thần thú tiểu tru ma kiếm lại phân biệt bắn ra một đạo kiếm quang.

Kiếm quang chiếu sáng lên đại trận, thẳng thủ Nhạn Sơn kiếm tiên mà đi.

Nhạn Sơn kiếm tiên gặp bốn đạo kiếm quang thẳng thủ hắn mà đến, vốn là tâm kiên như thạch hắn rốt cuộc nhịn không được nội tâm hoảng sợ, kêu to lên nói:“Hạ quốc chủ tha mạng!”

Bất quá đáp lại hắn cũng là kiếm quang đâm mà qua.

Lại một vị thông huyền cảnh cường giả tổn lạc.

Nhạc Hoành Đao tứ chi lạnh như băng, trong mắt tràn ngập tuyệt vọng sắc.

“Không nghĩ tới ta Nhạc Hoành Đao hoành hành thương mang giới mấy ngàn năm, tự xưng là thương mang giới đệ nhất nhân, không nghĩ tới lại còn không bằng nhất

yên lặng vô danh Vu Hàm quốc quốc chủ, hôm nay thế nhưng muốn chết cùng hắn thủ! Buồn cười, buồn cười a!” Nhạc Hoành Đao ngửa mặt lên trời cười to, trong tiếng cười tràn ngập tang thương bi thương.

Trận pháp nhất phát động sát chiêu, hai đại thông huyền cảnh cao thủ ngay cả hoàn thủ cơ hội đều không có, trong chớp mắt liền bỏ mình hồn diệt, hắn Nhạc Hoành Đao cho dù tái tự phụ, cũng biết tại đây sát trận, hắn cũng bất quá chính là mặc người xâm lược sơn dương mà thôi!

Bốn đạo kiếm quang lại sáng lên, lần này thủ là Đông Trạch xà vương.

“Bổn vương tất báo này cừu!” Bản lâm vào điên cuồng trạng thái Đông Trạch xà vương gặp bốn đạo kiếm quang lại sáng lên, thẳng thủ hắn mà đến, đột nhiên khôi phục bình tĩnh, mắt thấu hung quang nhìn phía một phương, lớn tiếng quát, tiếp theo hắn sờ trong tay một khối thoạt nhìn phi thường phong cách cổ xưa pháp phù, chung quanh không gian liền nổi lên một tia quỷ dị gợn sóng, tiếp theo thế nhưng hiện ra một đạo cái khe.

Đông Trạch xà vương mắt lộ ra không cam lòng ngăn thân mình, tấn như tia chớp chui vào kia cái khe, ngay sau đó, kia cái khe liền một lần nữa khép lại, không gian hồi phục bình tĩnh, nhưng Đông Trạch xà vương lại hư không tiêu thất, giống như vốn sẽ không ở trong trận xuất hiện quá.

“Đây là cái gì không gian pháp phù thế nhưng như thế lợi hại, có thể theo ta kiếm trận trung trực tiếp phá vỡ không gian đào tẩu!” Ngoài trận đang ở thao túng kiếm trận Hạ Vân Kiệt mắt lộ ra một tia kinh ngạc sắc. Hắn không nghĩ tới Đông Trạch xà vương còn có được như thế lợi hại không gian pháp bảo. Đồng thời trong lòng cũng âm thầm cảnh cáo chính mình mặc kệ ở khi nào thì

đều phải cẩn thận, tuyệt không có thể tự cao tự đại, nếu không khi nào thì âm câu lật thuyền cũng không biết. Bởi vì ai có thể nghĩ đến giống Đông Trạch xà vương như vậy cấp bậc tu sĩ, thế nhưng hội có được như thế lợi hại không gian pháp phù.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng không biết Đông Trạch xà vương kia không gian pháp phù đến tột cùng là cái gì cấp bậc, nhưng biết có thể ở chính mình kiếm trận phá vỡ không gian thoát đi, ít nhất cũng là đỉnh cấp linh khí cấp bậc.

Bất quá loại này pháp phù đều cũng có số lần quy định, dùng một lần thiếu một lần. Kia Đông Trạch xà vương ngay từ đầu thà rằng mạo hiểm sinh mệnh nguy hiểm xung phong liều chết cũng không nguyện ý sử dụng này không gian pháp phù, thẳng đến gặp Nhạn Sơn kiếm tiên cũng bị một kiếm giết chết, thế này mới bất đắc dĩ sử dụng này pháp phù, hiển nhiên đối với Đông Trạch xà vương mà nói này pháp phù cũng là cực kì trân quý, dùng một lần thiếu một lần, không đến cực kì nguy hiểm thời điểm tuyệt không dễ dàng sử dụng.

Hạ Vân Kiệt cũng không có quá nhiều tư tưởng Đông Trạch xà vương sự tình, mà là rất nhanh đem lực chú ý chuyển tới kiếm trận trung Hoành Đao điện Nhạc Hoành Đao trên người.

Bằng Đông Trạch xà vương còn uy hiếp không đến hắn, chạy thoát cũng bỏ chạy, ở không có gì rõ ràng dưới tình huống, hắn cũng không thể đuổi theo giết hắn. Mà Đông Trạch xà vương nếu thông minh mà nói, hắn hẳn là biết hai người chênh lệch rất lớn, hắn này nhất trốn sẽ không muốn hồi thương mang giới, lại càng không muốn giống hắn nói như vậy thực đang có báo thù tâm tư, nếu không báo thù ngày chỉ sợ cũng là hắn diệt vong là lúc.

Chương 1261 : Giới chủ

Trong kiếm trận Nhạc Hoành Đao nắm đao mà đứng, thân hình như trước hùng vĩ như núi, đoản nhiêm như kích, tóc đen rối tung hai vai, nhưng đã thiếu kia sợi khí phách, hơn anh hùng tuổi xế chiều tang thương.

“Hạ quốc chủ vì sao còn không giết ta?” Nhạc Hoành Đao gặp Hạ Vân Kiệt vừa rồi mặc kệ là giết La Phù chân nhân còn là Nhạn Sơn kiếm tiên đều là quyết đoán âm độc, một kiếm diệt sát, vốn tưởng rằng chính mình cũng đem lập tức bước bọn họ rập khuôn theo, không nghĩ tới qua nửa ngày Hạ Vân Kiệt lại còn không có phát động trận pháp giết hắn, trong lòng không khỏi vừa động, giương giọng nói.

“Ngươi khả nguyện thần phục cho ta?” Trong trận vang lên Hạ Vân Kiệt uy nghiêm thanh âm.

“Thắng vương bại khấu, thần phục cùng Hạ quốc chủ cũng không không thể, nhưng sĩ khả sát không thể nhục, nếu Hạ quốc chủ muốn ở ta hồn phách trung hạ cấm chế, vậy ngươi còn là không cần vô nghĩa, giết ta đi!” Nhạc Hoành Đao giương giọng nói, trong mắt lộ ra một tia kiên quyết.

Trong bóng đêm, Hạ Vân Kiệt nhìn mặc dù bại lại như trước có cỗ ngạo khí, sống lưng như thương thẳng sừng sững trong trận Nhạc Hoành Đao, trong mắt lóe ra một tia thưởng thức cùng do dự sắc.

Thưởng thức là Nhạc Hoành Đao mặc dù khẳng thần phục lại điểm mấu chốt, tuyệt không bởi vì sợ chết mà buông tha cho này điểm mấu chốt, do dự là Nhạc Hoành Đao là thông huyền cảnh giả, nay Vu Hàm quốc như trước thế nhược, nếu không hạ cấm chế trong lòng thật là có chút lo lắng, nhưng nếu như vậy giết, không chỉ có

đáng tiếc như vậy một cái boong boong thiết cốt cường giả, hơn nữa nguyên nhân vì Vu Hàm quốc như trước thế nhược, hắn cần một cái cường hữu lực đại tướng, này Nhạc Hoành Đao đó là so với Thiết Ưng yêu vương đám người tốt rất nhiều lần chọn người, huống hồ luận đối ngoại giới hiểu biết Thiết Ưng yêu vương đám người khẳng định cũng không có biện pháp cùng Nhạc Hoành Đao so sánh với, Hạ Vân Kiệt lưu lại Nhạc Hoành Đao không giết cũng có muốn từ hắn trong miệng thu hoạch ngoại giới tin tức tính toán.

Ánh mắt do dự không chừng trung, Hạ Vân Kiệt trong lòng đột nhiên vừa động, nghĩ tới một cái chiết trung biện pháp, lại mở miệng nói:“Hảo, coi như là cái anh hùng nhân vật. Bổn quốc chủ hỏi lại ngươi một tiếng, ngươi khả nguyện bái bổn quốc chủ vi sư?”

Một ngày vi sư suốt ngày vi phụ, Tu Chân Giới nặng nhất tôn sư trọng đạo, đây là này cá lớn nuốt cá bé khắp nơi thế lực đại giáo có thể sừng sững không ngã thiên cổ căn cơ. Tựa như xã hội phong kiến trung quân thần phụ tử quan hệ giống nhau, mặc kệ cái nào phong kiến triều đại, mặc cho ai cũng không thể vi phạm, nếu không quân quyền xã tắc liền không phó tồn tại. Cho nên ở Tu Chân Giới, cho dù lấy tà ác quỷ dị nổi tiếng ma giáo, thí sư phản giáo cũng không phải làm người có khả năng dễ dàng tha thứ, đem tao mọi người khinh bỉ phỉ nhổ.

Nếu Nhạc Hoành Đao thà chết cũng không nguyện ý bị Hạ Vân Kiệt hạ cấm chế, Hạ Vân Kiệt lại có chút không tha giết hắn, liền đột nhiên nghĩ tới này chủ ý.

Ai không yêu quý sinh mệnh, Nhạc Hoành Đao tự nhiên cũng là yêu quý sinh mệnh, Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, hắn liền hoàn toàn hiểu được lại đây, lập tức liền quỳ xuống đất, thần sắc cung kính nói:“Đệ tử nguyện bái quốc chủ vi sư.”

“Hảo!” Nhạc Hoành Đao quyết đoán, Hạ Vân Kiệt có chút thưởng thức, cũng không vô nghĩa, tâm niệm vừa động, bốn thanh tứ tượng tiểu tru ma kiếm hóa thành bốn đạo hào quang nhập vào hắn trong cơ thể, người đã xuất hiện ở Nhạc Hoành Đao trước mặt.

Nhất thời lang lảng Càn Khôn tái hiện, nhưng này đang xem cuộc chiến người lại tất cả đều sắc mặt trắng bệch nhìn Nhạc Hoành Đao hai đầu gối quỳ gối Hạ Vân Kiệt trước mặt.

Nhạc Hoành Đao, thương mang giới bốn đại bá chủ tối khí phách cũng là tối cường ngạnh nhân vật, nghe nói chiến lực cũng là bốn đại bá chủ bên trong tối cường hạng người, boong boong ngông nghênh, cũng không cúi đầu phục nhân, không nghĩ tới nay lại hai đầu gối cung kính quỳ gối kia Vu Hàm quốc quốc chủ trước mặt.

Mà càng làm cho mọi người sắc mặt trắng bệch, tâm thần cự chiến còn là kia lang lảng Càn Khôn dưới, rõ ràng là bốn người đối chiến Vu Hàm quốc quốc chủ một người, nay lại chỉ còn lại có Hoành Đao điện điện chủ một người, này khác ba người lại đi nơi nào?

“La Phù chân nhân bát quái quạt lá cọ!”

“Nhạn Sơn kiếm tiên tử thần kiếm!”

Đột nhiên gian có người mắt lộ ra kinh hãi sắc chỉ vào kia phiêu phù ở không trung hai thanh hào quang ảm đạm linh khí.

La Phù chân nhân bát quái quạt lá cọ, Nhạn Sơn kiếm tiên tử thần kiếm đều ở, lại cô đơn không thấy bọn họ, này ý nghĩa cái gì?

Tất cả mọi người cả người run rẩy, mồ hôi lạnh như mưa xuống.

Bốn đại bá chủ hợp lực đánh chết Vu Hàm quốc quốc chủ một người, thế nhưng ba cái tổn lạc, một cái thần phục.

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, ai dám tin tưởng đây là thật sự!

Mọi người ở đây cả người run rẩy, trong lòng chiến sợ hãi không thôi là lúc, đột nhiên gian không gian dao động, một đạo khí phách tận trời, vô cùng vang dội thanh âm chợt ở trong thiên địa vang lên.

“Thống khoái! Thống khoái!”

Tiếp theo mọi người liền nhìn đến kia vốn là ba quang gợn sóng, mông mông lung lung, bị Càn Khôn lưỡng nghi trận cấp bao phủ trụ không gian đột nhiên cũng hiển lộ đi ra.

Có một cụt tay lão giả, râu tóc đều dựng, tay cầm thanh long đại đao, giơ thẳng lên trời vô cùng bừa bãi hào hùng cười to, trên người tràn đầy máu tươi, cũng không biết là hắn chính mình còn là người khác.

Một cỗ bá đạo cường hãn đến cực điểm khí thế theo hắn trên người phát ra, tỏ khắp ở trong thiên địa, làm cho người ta tâm thần run rẩy.

Sinh tử chi chiến, Bành Thiên Võ trưởng lão rốt cục vượt qua hai cái đại cảnh giới trong lúc đó cửa, trở thành thất đỉnh địa vu!

“Thống khoái! Thống khoái!” Theo Bành Thiên Võ trưởng lão giơ thẳng lên trời bừa bãi kêu to, lại có từng trận tùy ý bừa bãi tiếng kêu vang lên, người người cả người máu tươi đầm đìa, có ít nhất một nửa đã ngoài thân thể tàn phá, đoạn cánh tay gãy chân, nhưng không

một người mặt lộ vẻ thống khổ sắc, có chính là khoái ý ân cừu vui sướng, giết chóc sau khủng bố thô bạo hơi thở, như phượng hoàng niết dục hỏa trùng sinh sau lột xác.

Một đám khí thế kinh người, kia cổ khí thế thế nhưng so với phía trước vừa tới ngô sơn là lúc không biết hung hãn cường đại rồi bao nhiêu.

Trừ bỏ bọn họ thế nhưng tái không một người Long Môn kiếm phái!

“Vu Hàm quốc tu sĩ!”

“Long Môn kiếm phái người đâu?”

Mọi người cơ hồ ngay cả hô hấp đều cấp ngừng lại, trái tim phảng phất bị cự sơn ngăn chặn, không thở nổi, không thể tin được ánh mắt chỗ đã thấy hết thảy.

“Ngô chủ uy vũ, ngô chủ vĩnh tái bất diệt!” Vu Hàm quốc tướng sĩ một trận kêu gào sau, ánh mắt căn bản không nhìn này vạn tượng kì tu sĩ, mà là người người vẻ mặt nghiêm nghị cung kính về phía Hạ Vân Kiệt quỳ một gối xuống.

Vu Hàm quốc lúc đó, kia vây xem người còn có La Phù cung còn thừa người thế này mới hoàn toàn bừng tỉnh lại đây, tuyệt đại bộ phận mọi người quỳ xuống đất hô to nói:“Bái kiến giới chủ, giới chủ uy vũ, giới chủ vĩnh tái bất diệt!”

Chỉ có Diệp Thu Hồng, còn có La Phù cung đệ tử đích truyền đám người tất cả đều sắc mặt trắng bệch đứng ở tại chỗ, trong mắt toát ra hoảng sợ cùng tuyệt vọng sắc.

Người khác khả bái khả hàng, kia Vu Hàm quốc quốc chủ tất sẽ không đại khai sát giới diệt sát bọn hắn,

nhưng chỉ có bọn họ, Vu Hàm quốc quốc chủ tất không có khả năng buông tha bọn họ.

“Giới chủ?” Hạ Vân Kiệt nao nao, sau đó đột nhiên ngửa mặt lên trời phá lên cười, cái mũi đã có chút lên men.

Nhất giới chi chủ, thống trị hạ tu sĩ dân chúng so với địa cầu cũng không biết hơn bao nhiêu lần, vạn dân quỳ bái, loại nào uy phong, loại nào vinh quang, nhưng là hắn người yêu đâu? Người nhà của hắn đâu?

Nếu không thể tìm được các nàng, nếu không thể người về nhà bên người, bực này uy phong, bực này vinh quang lấy đến lại có gì dùng?

Bất quá rất nhanh Hạ Vân Kiệt liền thu thập nổi lên cảm xúc, ánh mắt chậm rãi đảo qua mọi người, thản nhiên nói:“Đều đứng lên đi.”

Mọi người thế này mới nơm nớp lo sợ đứng lên, trừ bỏ người Vu Hàm quốc, tất cả mọi người không dám nhìn thẳng vào Hạ Vân Kiệt, hơn nữa Nhạc Hoành Đao đứng dậy sau, như thương bình thường thẳng đứng ở Hạ Vân Kiệt phía sau, lại này đó ở xa tới đang xem cuộc chiến thương mang giới tu sĩ kinh hãi sợ.

Từng trước đây, Nhạc Hoành Đao quát tháo thương mang giới, không người dám nghịch khởi mũi nhọn, nhưng hiện tại hắn nhưng cũng chỉ có thể lẳng lặng đứng ở kia Vu Hàm quốc quốc chủ phía sau, không, hiện tại là thương mang giới giới chủ phía sau, như là một cái tối trung tâm vệ sĩ.

“Bành trưởng lão!” Mọi người đứng dậy sau, Hạ Vân Kiệt đột nhiên nói.

“Đệ tử ở!” Bành trưởng lão tiến lên quỳ một gối xuống.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt không nặng quỳ lạy chi lễ, nhưng ở hôm nay bực này trường hợp, hôm nay bực này mênh mông tâm tình dưới, Bành trưởng lão lại cơ hồ không hề nghĩ ngợi đó là tiến lên quỳ một gối xuống.

“Hoành Đao!” Hạ Vân Kiệt lại nói.

“Đệ tử ở!” Nhạc Hoành Đao nghe vậy cũng tiến lên quỳ một gối xuống.

Bành trưởng lão tự xưng đệ tử, mọi người còn có thể lý giải, nhưng Nhạc Hoành Đao nhưng cũng quỳ xuống đất tự xưng đệ tử không chỉ có khiếp sợ đến người Vu Hàm quốc, cũng khiếp sợ đến sở hữu thương mang giới tu sĩ.

Không ai nghĩ đến, đường đường thương mang giới bốn đại bá chủ chi nhất Nhạc Hoành Đao, nay thế nhưng thành Vu Hàm quốc quốc chủ thủ hạ đệ tử!

Đồng thời khiếp sợ sau, mọi người xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt càng phát ra kính sợ chiến sợ hãi.

Có được thông huyền cảnh đệ tử, loại nào uy phong! Loại nào ngưu xoa!

“Các ngươi hai người hiện tại dẫn người đi trước Nhạn Sơn kiếm phái cùng Đông Trạch xà sơn, phàm là hai người trực hệ đệ tử nguyện phát huyết thệ thần phục lưu lại, không muốn phát huyết thệ giả phế bỏ một thân công lực, luân làm phàm nhân, người phản kháng giết không cần hỏi!” Hạ Vân Kiệt âm thanh lạnh lùng nói.

“Đệ tử tuân mệnh!” Bành Thiên Võ cùng Nhạc Hoành Đao lĩnh mệnh, sau đó đứng dậy mang theo Vu Hàm quốc một ít người còn có Nhạc Hoành Đao chính mình mang đến một ít người, đằng đằng sát khí thẳng đến Nhạn Sơn kiếm phái mà đi.

Bành Thiên Võ cùng Nhạc Hoành Đao đi rồi, Hạ Vân Kiệt ánh mắt lại chậm rãi đảo qua người ở tràng, thản nhiên nói:“Vừa rồi bản giới chủ mà nói các ngươi đều nghe được, Bạch Độc các ngươi là nguyện phát huyết thệ thần phục còn là phế bỏ một thân công lực, luân làm phàm nhân?”

La Phù cung, đi theo Nhạn Sơn kiếm tiên mà đến đệ tử, còn có đi theo Đông Trạch xà vương mà đến trực hệ đệ tử, vốn tưởng rằng lúc này đây chính mình đám người hẳn phải chết không thể nghi ngờ, không nghĩ tới cuối cùng Hạ Vân Kiệt còn là võng khai một mặt, bỏ qua cho bọn họ một mạng, cuối cùng đại bộ phận người chọn phát huyết thệ quy phụ, trong đó liền bao gồm kia Bạch Độc, chỉ có số ít vài người lựa chọn tự phế công lực, mà Diệp Thu Hồng còn lại là một tiếng cười thảm, trực tiếp cầm kiếm tự sát.

Kết quả này không thể không nói, La Phù chân nhân đám làm người gương tốt còn là có vẻ thất bại, đương nhiên này cũng cùng Hạ Vân Kiệt quá mức cường đại có liên quan, dù sao đó là một cá lớn nuốt cá bé, cường giả vi tôn thế giới, La Phù chân nhân đám người cùng Vu Hàm quốc một trận chiến này cũng căn bản chưa nói tới cái gì chính nghĩa không chính nghĩa, nay người đã chết, hết thảy hoàng đồ phách đã kinh thành công, bọn họ nhưng cũng không muốn cùng La Phù chân nhân bọn họ bước trên hoàng tuyền lộ.

“Chân trưởng lão, Thiết Ưng, các ngươi đều theo ta đi La Phù cung đi!” Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua ngô sơn, nơi nào có huyết nhục phần còn lại của chân tay đã bị cụt, thâm thúy con mắt ở chỗ sâu trong lóe ra một tia phức tạp ánh mắt, thản nhiên nói.

“Là giới chủ!” Mọi người lĩnh mệnh, bao gồm này đã phát ra huyết thệ người, về phần đang xem cuộc chiến người do dự hạ, cũng đều đi theo cúi đầu.

Bọn họ đều là phân biệt phụ thuộc cho 4 thế lực lớn các thế lực lớn thủ lĩnh, nay tự nhiên mà vậy liền thành Hạ Vân Kiệt phụ thuộc thế lực, thậm chí càng xác thực nói, hiện tại toàn bộ thương mang giới đã là “Trong thiên hạ, hay là vương thổ; Dẫn thổ chi tân, hay là vương thần.” Bọn họ hiện tại đều đã thành hạ giới chủ thần tử dân chúng.

Nay giới chủ muốn đi La Phù cung, đây là một cái cùng giới chủ làm tốt quan hệ, biểu trung tâm hảo cơ hội, bọn họ tự nhiên muốn cùng đi qua.

Này đó có tư cách đến ngô sơn, trừ bỏ Long Môn kiếm phái đã bị toàn tiêm những người đó, không chỗ nào không phải là vạn tượng cảnh giới tu sĩ, lại nói tiếp cũng đã là đại biểu thương mang giới tối trung kiên lực lượng, Hạ Vân Kiệt nay thế nhược, nhu cầu cấp bách cường giả, tự nhiên không có khả năng đem bọn họ cự chi ngoài cửa, thấy bọn họ nguyện ý theo tới, liền cũng sẽ theo bọn họ.

Một chích thật lớn diều hâu giương cánh ở không trung, cung kính đối với Hạ Vân Kiệt cúi đầu, trong mắt toát ra phát ra từ linh hồn ở chỗ sâu trong sùng bái cùng thần phục.

Hạ Vân Kiệt nhìn thoáng qua Thiết Ưng, sau đó một cước bước trên lưng chim ưng.

Hung lệ cầm lệ vang lên, Cự ưng giương cánh xông lên tận trời, nhắm thẳng La Phù cung mà đi.

Chương 1262 : Cẩn thận sử vạn năm thuyền

Mấy ngày sau, kia từng bị chúng sơn củng thác, che đậy bán hiện tại tường vân thụy khí trung La Phù cung, như trước giống như thiên cung bình thường tồn tại, làm cho người ta tâm sinh nhìn lên cúng bái, chính là kia “La Phù cung” Ba cái chữ to cũng không phục tồn tại, mà là biến thành “Thương mang giới”.

Phân phân hợp hợp, hợp hợp phân phân, cách trước một lần thương mang giới nhất thống cục diện không biết đã trải qua bao nhiêu năm, thương mang giới này ở rộng lớn hạ giới trung ngay cả ba ngàn giới đều xa xa sắp xếp không đi vào giới thổ, bởi vì hạ Vân Kiệt ngang trời xuất hiện, rốt cục lại một lần nữa đã xong khắp nơi thế lực cắt cứ cục diện, lại xuất hiện một vị giới chủ nhất thống thương mang giới, bao trùm chúng giáo phía trên.

Thật lớn cung điện, khung đỉnh như thiên, tinh thần rộng lớn.

Một cái mẫu hứa lớn, khí trời tử khí bốc lên ******, hôm nay ngồi xếp bằng không hề là uy chấn tây thương mang giới mấy ngàn năm La Phù chân nhân, mà là nay bao trùm thương mang giới chúng giáo phía trên giới chủ Hạ Vân Kiệt.

Phía dưới ngồi cũng không phải từng La Phù chân nhân bát đại đệ tử, mà là Vu Hàm quốc bát đại trưởng lão, còn có Nhạc Hoành Đao, Thiết Ưng yêu vương đám người.

Nay Vu Hàm quốc bát đại trưởng lão sớm đã cùng lúc trước vừa mới cùng Hạ Vân Kiệt gặp mặt khi đã đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất. Khi đó bọn họ người lợi hại nhất bất quá cũng liền ngũ đỉnh địa vu hậu kỳ cao

nhất, kém cỏi nhất lại chỉ có tứ đỉnh địa vu hậu kỳ, còn tại vì thọ nguyên hao hết mà đau khổ giãy dụa. Nhưng gần trôi qua hai năm nhiều, bọn họ trung Bành Thiên Võ đã đột phá đến địa vu thất đỉnh sơ kì, mà còn lại bảy vị trưởng lão, không chỗ nào không phải là lục đỉnh địa vu hậu kỳ cảnh giới, thậm chí kia nhất hiếu chiến Lôi Chấn Thiên ở trải qua ngô sơn sinh tử một trận chiến sau, đã đột phá đến địa vu lục đỉnh hậu kỳ cao nhất, chỉ kém một bước liền có thể đột phá đến địa vu thất đỉnh sơ kì. Cổ Sương trưởng lão bởi vì có Hạ Vân Kiệt tại trận pháp chỉ điểm, hiểu được thiên địa trận pháp, cũng là đột phá đến địa vu lục đỉnh hậu kỳ cao nhất, là mọi người tiến bộ nhanh nhất.

Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua Bành Thiên Võ đám người, trong mắt toát ra một tia vui sướng sắc.

Vu Hàm quốc thành viên tổ chức cuối cùng chậm rãi bồi dưỡng đi lên, mặc dù cách chân chính trở về tổ địa, quát tháo ba ngàn giới còn phi thường xa xôi, nhưng ít ra đã thấy được hy vọng. Bởi vì này chút Vu Hàm môn đệ tử tất cả đều có một trái tim kiên định, vĩnh không lùi lui, đều là khả kham tạo nên tài.

Trước kia bọn họ không có thể quật khởi, đó là bởi vì khuyết thiếu truyền thừa, khuyết thiếu tài nguyên. Nhưng hiện tại, truyền thừa Hạ Vân Kiệt có, mà tài nguyên, nay lại toàn bộ thương mang giới đều ở Hạ Vân Kiệt tay, ở gần nhất vài chục năm ứng nên là đủ duy trì nho nhỏ một cái Vu Hàm quốc.

Nghĩ đến tài nguyên vấn đề, Hạ Vân Kiệt trái tim nhịn không được nặng nề nhảy một chút.

Ngay tại hôm qua, Bành Thiên Võ cùng Nhạc Hoành Đao hoàn toàn hoàn thành đối Nhạn Sơn kiếm phái cùng Đông Trạch xà sơn chinh chiến, không có thông huyền cảnh cường giả tọa trấn, Nhạn Sơn kiếm phái

cùng Đông Trạch xà sơn tự nhiên không thể ngăn cản Nhạc Hoành Đao cùng Bành Thiên Võ chinh phạt cước bộ.

Nhạn Sơn kiếm phái cùng Đông Trạch xà sơn người, phát huyết thệ hàng hàng, giết giết, bị phế bỏ tu vi luân làm phàm nhân luân làm phàm nhân. Về phần toàn bộ Nhạn Sơn kiếm phái cùng Đông Trạch xà sơn mấy ngàn năm tích lũy tài phú tự nhiên liền hoàn toàn dừng ở Bành Thiên Võ cùng Nhạc Hoành Đao tay.

Trừ bỏ Nhạn Sơn kiếm phái cùng Đông Trạch xà sơn ở ngoài, Hạ Vân Kiệt chính mình còn lại là lấy tồi cổ lạp hủ tốc độ trực tiếp quét ngang La Phù cung, cũng quét ngang La Phù cung mấy ngàn năm tích lũy xuống dưới tài phú.

Làm tam đại thế lực tài phú tụ lại đứng lên, kia khổng lồ số lượng làm cho Hạ Vân Kiệt ít dám tin tưởng chính mình ánh mắt chỗ đã thấy. Hai năm trước, hắn xuất quan nhìn đến Vạn Sát động bọn họ vận đến Vu Hàm quốc tài nguyên, lúc ấy Bành trưởng lão đám người khiếp sợ đến độ không biết nên xài như thế nào, nhưng hôm nay Hạ Vân Kiệt mới vừa rồi biết, cùng này thương mang giới tam đại thế lực mấy ngàn năm tích lũy xuống dưới tài phú nhất so với, này căn bản tính không được cái gì.

“Còn là ếch ngồi đáy giếng, còn là rất cùng, chưa thấy qua quen mặt a!” Lúc ấy Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua kia chồng chất như núi bình thường tài phú, kìm lòng không được âm thầm tự giễu cảm khái một phen.

“Cổ trưởng lão, xem ra ngươi bên kia muốn nhanh hơn tốc độ, nhân thủ không đủ mà nói có thể theo thương mang giới các giáo phái các gia tộc chọn lựa, nhưng trung tâm bộ phận chỉ có thể giao cho ta Vu Hàm môn đệ tử đến hoàn thành.” Hạ Vân Kiệt thần du một lát liền

thu trở về, nhìn phía Cổ Sương cười nói.

Cổ Sương nghe vậy thân thể mềm mại hơi hơi chấn động, nàng tự nhiên biết Hạ Vân Kiệt chỉ là cái gì. Lúc ấy Hạ Vân Kiệt vừa mới cấp nàng bố trí siêu đại tụ linh trận sở cần khắc lục một bộ phận phù văn cùng cần tài liệu danh sách khi, nàng cả kinh nghẹn họng nhìn trân trối, cảm thấy kia căn bản là không thể tưởng tượng sự tình, không chỉ có là cái loại này cơ hồ bao trùm cả tòa giới đảo tụ linh trận, cũng bởi vì kia số lượng cực lớn đến khủng bố tài liệu. Ở Cổ Sương xem ra, như vậy khổng lồ số lượng lấy Vu Hàm quốc Vu Hàm môn thực lực căn bản là không biết ngày tháng năm nào khả năng trù tề, thậm chí đều có điểm giống trở về tổ địa, ở tổ địa trùng kiến vu điện như vậy xa không thể thành.

Khả Cổ Sương vạn vạn không nghĩ tới, thế này mới trôi qua bao lâu thời gian, hết thảy thế nhưng tựu thành khả năng. Toàn bộ thương mang giới tài nguyên thế nhưng liền đặt tại của nàng trước mặt, mặc nàng lấy thủ.

Hết thảy tựa như đang nằm mơ, như thế hư ảo không sự thật! Nhưng cố tình cũng là thật sự.

Từng thiên cư góc Vu Hàm môn, Vu Hàm quốc, nay đã thành toàn bộ thương mang giới thứ nhất môn phái, thứ nhất cường quốc. Thậm chí nàng cũng theo địa vu tứ đỉnh địa vu vừa mới trở thành địa vu lục đỉnh hậu kỳ cao nhất địa vu!

“Chưởng môn, này thương mang giới tùy tiện tìm tòa linh khí tràn đầy một ít đỉnh núi đều so với chúng ta Vu Hàm quốc còn muốn tốt. Giống Nhạn Sơn kiếm phái, Đông Trạch xà sơn, còn có này La Phù cung lại linh khí tràn đầy, khắp cả là linh thảo tiên dược, mạch khoáng linh tinh nơi, chúng ta rõ ràng toàn bộ quốc gia chuyển lại đây đó là, cần gì phải dùng kia tinh lực đi một lần nữa bố trí viễn man giới đảo kia cằn cỗi địa phương đâu?”

Cổ Sương sững sờ là lúc, tính tình nhất hỏa bạo Lôi Chấn Thiên đã đứng dậy nói.

“Lôi trưởng lão, chớ có hồ ngôn loạn ngữ, chưởng môn làm như vậy tự nhiên có hắn sâu xa dụng ý ở bên trong.” Bành Thiên Võ gặp Lôi Chấn Thiên lại bắt đầu nói lung tung nói, vội vàng trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái nói.

“Hắc hắc, này ta tiểu lôi tự nhiên biết, chính là ta cuối cùng cảm thấy đặt tốt như vậy địa phương không cần, còn tiếp tục oa ở viễn man giới đảo, thật sự quá lãng phí.” Lôi Chấn Thiên bị đại trưởng lão như vậy trừng mắt, vội vàng rụt hạ đầu, gãi gãi đầu nói.

Những người khác nghe vậy trong mắt đều lóe ra một tia phức tạp ánh mắt, một phương diện bọn họ đối chưởng môn là tuyệt đối tin tưởng, không có chưởng môn cũng vốn không có bọn họ hôm nay, nhưng Lôi Chấn Thiên mà nói nhưng cũng nói trúng rồi bọn họ tâm oa oa.

Bọn họ tựa như một đám người ở tại vùng khỉ ho cò gáy, cuộc sống gian khổ quen, đột nhiên đi tới một cái không lo ăn không lo uống, còn có vô cùng rộng mở ở địa phương, mọi người còn đem bọn họ làm hoàng đế giống nhau cung, nếu có thể lưu lại, tự nhiên là không nghĩ tái trở lại nguyên lai vùng khỉ ho cò gáy đi.

Hạ Vân Kiệt cũng là có thể lý giải các vị trưởng lão tâm tư, mấy ngày trước đây, hắn vừa mới đi lên La Phù cung, cảm nhận được kia nồng đậm làm cho người ta say mê linh khí khi, liền nhịn không được động này tâm tư. Hơn nữa kia La Phù chân nhân vốn là am hiểu trận pháp, sở tuyển lập phái nơi không chỉ có liên thông linh mạch nhưng lại không bàn mà hợp ý nhau cửu cung bát quái ý, nếu là làm cho Hạ Vân Kiệt tái sửa chữa bố trí một phen, chỉ sợ linh khí hội càng thêm nồng đậm, là bốn thế lực lớn trung tối thích hợp khai tông lập phái nơi.

Bất quá rất nhanh, Hạ Vân Kiệt liền phủ định chính hắn một ý tưởng.

Viễn man giới đảo tuy rằng cằn cỗi, nhưng là hiện tại Vu Hàm quốc căn cơ chỗ, hơn nữa Hạ Vân Kiệt ẩn ẩn trung luôn luôn một loại trực giác, kia vạn man sơn cất giấu bí mật rất lớn, có lẽ đó là Vu Hàm quốc một cái rất lớn cơ duyên.

Nhưng cụ thể là cái gì, Hạ Vân Kiệt bây giờ còn không dám xâm nhập, kia màu xám dòng khí đến bây giờ Hạ Vân Kiệt nhớ tới đến còn là có một loại lỗ chân lông vẻ sợ hãi cảm giác, trừ phi hắn tử phủ cùng hoàng đình chân chính một lần nữa ngưng luyện ra nguyên thần, hắn mới vừa có lá gan tiến vào nơi nào tra xét.

Còn có Nhạc Hoành Đao phía trước nói cây cao vượt rừng gió sẽ dập cũng là rất đạo lý, Vu Hàm quốc trước mắt còn chính là bị vây vừa mới quật khởi giai đoạn, căn bản còn không có tư cách cùng một ít thế lực lớn so đấu, phía sau còn là điệu thấp một ít cho thỏa đáng. Tiếp tục ở viễn man giới đảo ngủ đông, mà tài nguyên lại có thể cuồn cuộn không ngừng mà vận đi qua. Có thể đem người bồi dưỡng đi ra phái ra, lấy thương mang giới phủ danh nghĩa ra mặt, Vu Hàm quốc, hơn nữa Vu Hàm môn lại tiếp tục giấu ở mặt sau tạm thời dấu diếm mặt. Thẳng đến Vu Hàm quốc đã chân chính cụ bị trở về tổ địa, một lần nữa thành lập vu điện ngày nào đó.

Đương nhiên đồng lòng hợp lực bố trí viễn man giới đảo, còn là một lần rèn luyện Vu Hàm quốc tu sĩ trân quý cơ hội, cũng là làm cho Vu Hàm quốc đoàn kết một lòng tốt cơ hội. Nếu không vừa mới vừa phát triển đứng lên, liền dời đến này thương mang giới thổ, bởi vì Vu Hàm quốc siêu nhiên địa vị, khắp nơi thế lực tất nhiên nhiều mặt nịnh bợ, chỉ sợ bọn họ rất nhanh sẽ bị lạc tâm chí phương hướng.

Hạ Vân Kiệt thấy mọi người trong lòng khó hiểu, liền đem ý nghĩ của chính mình chậm rãi nói cho bọn hắn nghe, đương nhiên là có quan vạn man sơn, tử phủ nguyên thần, hoàng đình nguyên thần cái gì, Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không nhắc tới.

“Chưởng môn dụng tâm lương khổ, chúng ta ngu dốt!” Bành Thiên Võ đám người giai mặt lộ vẻ vẻ xấu hổ nói.

“Cẩn thận khiến cho vạn năm, ta Vu Hàm môn ở không có chân chính quật khởi trước, đã rốt cuộc kinh không nổi tai nạn.” Hạ Vân Kiệt nghiêm nghị nói.

Bành Thiên Võ đám người nghe vậy trong lòng đều là không khỏi một trận lẫm liệt.

Đúng vậy, bọn họ Vu Hàm môn trải qua bao nhiêu tai nạn, nếu không phải chưởng môn nhất mạch trở về, nhiều hai năm trước, bọn họ nói không chừng cũng đã hoàn toàn tiêu thất.

“Đệ tử hiểu được!” Bành Thiên Võ đám người thần sắc nghiêm túc nói.

“Hôm nay bắt đầu muốn làm nhạt Vu Hàm quốc cùng viễn man giới đảo, viễn man giới đảo cũng cấm chế ngoại nhân đổ bộ. Đối ngoại, thương mang giới chỉ có thương mang giới phủ, chỉ có thương mang giới chủ không có Vu Hàm quốc quốc chủ, càng không có Vu Hàm môn môn chủ. Các ngươi đều nghe hiểu được ?” Hạ Vân Kiệt lại nói.

“Đệ tử hiểu được!” Bành Thiên Võ đám người lại thần sắc nghiêm túc trả lời.

Kế tiếp, Hạ Vân Kiệt công đạo một ít đem thương mang giới tài nguyên từng nhóm đưa về viễn man giới đảo, lại

bát chút hoành đao điện trung tâm tin cậy vạn tượng kì cường giả, còn có một ít bất đắc dĩ phát ra huyết thệ vạn tượng kì cường giả đi viễn man giới đảo hỗ trợ trấn thủ đằng đằng sự tình.

Đương nhiên tối mấu chốt còn là như thế nào bố trí viễn man giới đảo còn có nhanh hơn hiệu buôn phô trương sự tình.

Hiện tại Hạ Vân Kiệt đã là thương mang giới nhất giới chi chủ, xích hiệu buôn ở thương mang giới toàn diện phô trương mở ra đã không là vấn đề, hiện tại muốn lo lắng là đem hiệu buôn chạy đến này khác giới thổ đi lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1263 : Giới vực

Đem hiệu buôn chạy đến này khác giới thổ đi lên, tự nhiên không phải cái gì sự tình đơn giản. Không có truyền tống trận, giới cùng giới trong lúc đó khoảng cách muốn bay qua đi đều cần dài dòng thời gian, liền càng đừng nói trên đường nguy hiểm. Tu vi không có đạt tới vạn tượng kì tu sĩ, là rất ít hội động đi này khác giới ý nghĩ. Bởi vì đối với vạn tượng kì lấy hạ tu sĩ mà nói, một cái giới đã cũng đủ lớn, cũng đủ bọn họ thi triển quyền cước, trên cơ bản cùng thứ nhất sinh cũng đều không có khả năng đạp biến chính mình sinh ra giới, hơn nữa trên đường nguy hiểm đối với bọn họ mà nói cũng thường thường là cửu tử nhất sinh. Kỳ thật cho dù vạn tượng kì tu sĩ, đi này khác giới du lịch cũng rất ít, giống lúc trước Vạn Sát động động chủ liền chưa bao giờ bước ra thương mang giới quá, nhưng thật ra Thiết Ưng yêu vương bởi vì trời sanh tính duyên cớ, bước ra quá thương mang giới, bất quá chân chính đi qua địa phương cũng bất quá liền phụ cận ít ỏi mấy giới, cuối cùng lại về tới thương mang giới.

Có thể nghĩ, muốn đem hiệu buôn chạy đến này khác giới thổ đi lên loại nào khó khăn. Gần thương đội theo thương mang giới qua sông đến này khác giới, liền cần đại lượng vạn tượng kì cảnh giới hộ tống, hơn nữa đến rời xa thương mang giới “Dị quốc tha hương”, là tuyệt đối không thể có thể giống phía trước ở Mông Dương quốc khai hiệu buôn giống nhau, tùy tiện phái vài cái không có tu luyện thiên phú, lại biết kinh doanh chi đạo tu sĩ kinh doanh là có thể.

Cường long còn còn có không áp địa đầu xà thuyết, hiệu buôn chạy đến này khác giới đi lại như thế nào khả năng thiếu được vạn tượng kì tu sĩ tọa trấn đâu? Nếu bằng không, còn không phải tùy tiện đến cá nhân có thể đem giang châu hiệu buôn cấp đập nát bét.

Nhưng vì tìm kiếm Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh, vì tìm được đường về nhà, vì tìm kiếm linh thảo tiên dược có thể sửa đổi người căn cốt, còn vì Vu Hàm môn, Vu Hàm quốc quật khởi lâu dài phát triển đại kế, hiệu buôn cũng là phải phải nhanh một chút bước ra thương mang giới.

Cũng may nay Hạ Vân Kiệt đã thành nhất giới chi chủ, tuy rằng toàn bộ thương mang giới nay thông huyền cảnh cường giả trước mắt chỉ có Hoành Đao một người, nhưng vạn tượng kì cường giả cũng rất nhiều, hơn nữa trong đó còn có hơn mười cái đã tu luyện đến vạn tượng hậu kỳ cao nhất cảnh giới, chỉ kém một bước liền có thể đặt chân thông huyền cảnh, Hạ Vân Kiệt nếu hơi thêm chỉ điểm, nói không chừng có thể nuôi dưỡng ra vài cái thông huyền cảnh cường giả.

Thông huyền cảnh phóng tới thương mang giới loại này tiểu giới đã có thể trở thành không người có thể bối rối bá chủ cấp nhân vật, cho dù phóng tới toàn bộ hạ giới cũng đã miễn cưỡng có thể được cho cao thủ. Nếu tương lai mỗi ở nhất giới phô khai hiệu buôn liền an bài một vị thông huyền cảnh cường giả, ở không cầu tranh bá điều kiện tiên quyết hạ, chỉ cầu bảo hộ hiệu buôn bình yên vô sự, kia trên cơ bản là không thành vấn đề.

Hạ Vân Kiệt đem chính mình tưởng mau chóng đem Giang Châu hiệu buôn chạy đến này khác giới ý tưởng cùng trong điện người nói một chút, Bành Thiên Võ đám người hoàn hảo, vốn là biết chưởng môn có bực này khổng lồ kinh thiên kế hoạch, hơn nữa đã trải qua ngô sơn một trận chiến sau, bọn họ đối chưởng môn tin tưởng cũng cơ hồ đạt tới mù quáng trình độ, đừng nói Hạ Vân Kiệt hiện tại chính là tưởng đem Giang Châu hiệu buôn chạy đến phụ cận vài cái giới, cho dù hắn nói hiện tại đem hiệu buôn chạy đến có thể sắp xếp tiến ba ngàn giới đại giới đi, bọn họ mày cũng sẽ không nhăn

một chút. Chính là Nhạc Hoành Đao, còn có hắn đại đệ tử Phách Đao [nay đương nhiên cũng thành Hạ Vân Kiệt đồ tôn] đám người nghe xong sau cũng không cấm mãnh hít một ngụm lãnh khí.

Bọn họ vốn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt lấy thiên cư góc nho nhỏ Vu Hàm quốc một quốc gia chi chủ nhảy trở thành rộng lớn vô ngần thương mang giới giới chủ, hẳn là như vậy thỏa mãn dừng lại, ít nhất cũng sẽ an tâm một đoạn thời gian, không nghĩ tới thế này mới vừa mới thành thương mang giới giới chủ, Hạ Vân Kiệt thế nhưng đã đem ánh mắt ngắm hướng về phía này khác giới, chuẩn bị đem hiệu buôn chạy đến này khác giới đi.

Khóa giới khai hiệu buôn lại khởi là dễ dàng việc? Đó là cần phải có hùng hậu trụ cột, là thật chính lợi hại đại giáo phái thế lực lớn mới dám làm việc, lại khởi là tùy tiện ai đều có thể tùy tùy tiện tiện đùa?

Cái này giống khóa quốc mở chuỗi cửa hàng, mở công ty con giống nhau, không có một chút thực lực có thể được không?

“Sư tôn, giới cùng giới trong lúc đó kéo dài qua hàng tỉ dặm, đường xá cực kì xa xôi, hơn nữa trên đường có gió lốc vẫn thạch, có rất nhiều chuyên môn làm phục kích lược sát hoạt động tàn bạo đồ đệ, cho dù có Phách Đao như vậy cấp bậc cường giả hộ tống, cũng cũng không thể cam đoan thương đội liền nhất định an toàn. Đây là thứ nhất; Thứ hai, ta thương mang giới tại đây rộng lớn vô ngần địa giới trung đừng nói ngay cả ba ngàn giới đều sắp xếp không đi vào, kỳ thật cho dù tại đây nghệ giới vực cũng là bài danh dựa vào sau, lấy đệ tử thực lực tại đây nghệ giới vực là sắp xếp không đến tên, chính là tại đây phụ cận vùng giới thổ có chút danh khí mà thôi, muốn tưởng đem chúng ta thương mang giới hiệu buôn chạy đến này khác giới đi, không nói trên đường gian nguy, phí tổn vấn đề, một khi đã bị địa

phương thế lực xa lánh, chỉ sợ cũng rất khó sinh tồn duy hộ đi xuống.” Nói tới đây, Nhạc Hoành Đao trên mặt lộ ra một tia tự giễu sắc, ngôn trung ý tái hiểu không quá, lấy hắn Nhạc Hoành Đao uy danh còn xa không đủ để trấn trụ này khác giới khắp nơi thế lực không đúng thương mang giới hiệu buôn động thủ. Đương nhiên ở sâu trong nội tâm Nhạc Hoành Đao cũng không cho rằng xuất từ Vu Hàm quốc đan dược, pháp bảo có cạnh tranh năng lực, đương nhiên lời này hắn khẳng định là không dám trước Hạ Vân Kiệt mặt nói rõ.

Tóm lại, ấn Nhạc Hoành Đao ý tứ này tuyệt đối là lỗ vốn mua bán!

“Nghệ giới vực?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy mày hơi hơi một điều, mặt lộ vẻ một tia kinh ngạc tò mò sắc, nói:“Hoành Đao, ngươi là thông huyền cảnh tu sĩ, trước kia khẳng định đi qua rất nhiều địa phương, đối này ba ngàn giới biết đến khẳng định cũng so với Bành trưởng lão, Thiết Ưng bọn họ nhiều rất nhiều, hôm nay mọi người đều ở, ngươi liền theo chúng ta nói nói này ba ngàn giới, còn có ngươi vừa rồi nhắc tới nghệ giới vực lại là cái gì hồi sự, chúng ta phụ cận vùng lại có chút nào giới, thực lực lại là như thế nào?”

Hạ Vân Kiệt yêu cầu cũng đang là Bành Thiên Võ đám người muốn biết, trước kia bọn họ thiên cư góc, thực lực cũng nhược, có thể nghĩ đến cũng đi qua cũng bất quá liền phụ cận một ít giới đảo, ngay cả thương mang giới thổ đối cùng bọn họ mà nói đều là xa xôi việc. Bất quá nay thực lực tăng vọt, bọn họ ánh mắt cũng đã bắt đầu lướt qua thương mang giới, đã bắt đầu nhìn xa từng tổ địa.

Chính là thời gian quá mức cửu viễn, bọn họ trừ bỏ biết tổ địa ở tây hoang giới, này hắn biết đến cũng rất thiếu rất ít.

Cho nên Hạ Vân Kiệt như vậy vừa hỏi, Bành Thiên Võ đám người tất cả đều đem ánh mắt ngắm nhìn ở tại Nhạc Hoành Đao trên người, toát ra ham học hỏi khát vọng.

“Là sư tôn.” Nhạc Hoành Đao hơi hơi cúi đầu lĩnh mệnh, sau đó chậm rãi giải thích nói:“Địa giới, tu sĩ lại thói quen xưng nó là ba ngàn giới, trên thực tế địa giới cho dù không chỉ ba ngàn giới. Ba ngàn giới chính là địa giới trung bài danh trước nhất, thực lực cường đại nhất tài nguyên rất phong phú ba ngàn cái giới. Mỗi một giới đều là cường giả như mây, có thể xưng bá bài danh ba ngàn giới trong vòng gì nhất giới nhân vật đều là cử hà cảnh giới, một ít thế lực lớn phía sau màn lại cất giấu thiên tiên, thiên vu, thiên yêu, thiên ma các vốn không nên thuộc loại này nhất giới khủng bố cường giả. Có tu sĩ vì rất tốt phân chia các giới lớn nhỏ thực lực tài nguyên, đem sở hữu giới thổ từ nhỏ đến lớn chia làm chín phẩm giai, chúng ta thương mang giới đó là thuộc loại nhất phẩm giới, là mặc kệ lớn nhỏ tài nguyên còn là thực lực đều là bài danh mạt lưu.”

Nghe nói như thế to lớn vô ngần thương mang giới ở toàn bộ địa giới trung cũng chỉ có thể xếp hạng mạt lưu, đừng nói Hạ Vân Kiệt này đến từ địa cầu tu sĩ nghe được trợn mắt há hốc mồm, liền ngay cả Bành Thiên Võ đám người vốn là ẩn ẩn biết này ba ngàn giới rộng lớn vô ngần các tu sĩ, cũng là nghe được mãnh hấp lãnh khí.

Bọn họ là biết địa giới rộng lớn vô ngần, nhưng cũng không nghĩ tới giống thương mang giới như vậy to lớn vô ngần giới thổ tễ không tiến ba ngàn giới bài danh còn chưa tính, ở sở hữu ba ngàn danh ngoại giới thổ thế nhưng còn là thuộc loại mạt lưu.

Nhạc Hoành Đao dừng một chút, chờ mọi người tiêu hóa không sai biệt lắm này tin tức sau mới tiếp tục

nói:“Giới trừ bỏ có phẩm giai chi phân ngoài, căn cứ giới bài danh, chúng ta lại đem bài danh ba ngàn giới trong vòng giới chỗ khu vực xưng là giới vực. Hiện tại chúng ta thương mang giới vị trí khu vực liền xưng là nghệ giới vực, mà nghệ giới cũng là chúng ta khu vực này lớn nhất cường đại nhất giới. Ở ba ngàn giới trung, nghệ giới vốn bài danh ở hai ngàn danh trong vòng, phẩm giai lục phẩm, vực nội có một vạn hai ngàn bảy trăm giới, lấy nghệ giới vi tôn, nhưng nay đã có rất nhiều giới bị lân cận tây hoang giới vực cắn nuốt, còn lại đã không đủ một vạn giới. Ngàn năm trước ba ngàn giới một lần nữa bài danh, nghệ giới bởi vì tổng hợp thực lực ngã xuống, bị định làm ngũ phẩm giới, bài danh cũng ngã ra hai ngàn danh, chỉ xếp hạng hai ngàn sáu trăm ba mươi danh.”

“Tây hoang giới vực!” Hạ Vân Kiệt, Bành Thiên Võ đám người nghe vậy tất cả đều cả người chấn động, trong mắt ánh sao tăng vọt.

Tây hoang giới đúng là Vu Hàm môn tổ địa, trước kia đừng nói Hạ Vân Kiệt, liền ngay cả Bành Thiên Võ đám người cũng chỉ biết Vu Hàm môn tổ địa ở tây hoang giới, nhưng tây hoang giới cụ thể ở nơi nào, ở ba ngàn giới trung lại bài danh như thế nào, lại căn bản không thể nào biết, hôm nay rốt cục theo Nhạc Hoành Đao nghe đến tây hoang giới tin tức, làm cho bọn họ như thế nào không kích động?

“Như vậy nói tây hoang giới so với nghệ giới còn mạnh hơn, bài danh còn muốn dựa vào trước ?” Lôi Chấn Thiên nhịn không được bật thốt lên hỏi, thần sắc kích động.

Trước kia, tây hoang giới đối với bọn họ mà nói bất quá chính là một cái xa xôi truyền thuyết, tựa như người địa cầu nói đến Tam Hoàng Ngũ Đế giống nhau, kia đều là xa xôi truyền thuyết, thậm chí đều trở thành thần thoại

chuyện xưa. Nhưng hôm nay, bọn họ lại tựa hồ bắt đầu chân chính chạm đến đến này truyền thuyết. Tây hoang giới đối với bọn họ mà nói không hề chính là cái truyền thuyết, mà là một cái thật sự tồn tại địa phương, bọn họ tương lai nhất định phải bước trên tổ địa.

“Đó là đương nhiên, tây hoang giới là thất phẩm giới, toàn bộ tây hoang giới vực nghe nói có gần mười vạn giới, bất quá bởi vì tây hoang giới cách chúng ta thương mang giới kéo dài qua tính đến vạn kế giới thổ, mà chúng ta thương mang giới tại đây chút giới trung bất quá chính là mạt lưu tồn tại, lấy của ta tu vi cũng xa không đủ tư cách tham dự này thế lực lớn gian tranh đấu, cho nên cũng chỉ là tin vỉa hè, cụ thể tình huống như thế nào cũng là không biết.” Nhạc Hoành Đao trả lời.

“Thất phẩm giới, gần mười vạn giới, chúng ta tổ tiên từng ngay tại kia khu vực oai phong một cõi!” Tuy rằng Nhạc Hoành Đao trả lời rất mơ hồ, nhưng Bành Thiên Võ đám người nghe xong lại còn là nhịn không được một trận hướng về, tự hào loại tình cảm tự nhiên mà sinh.

“Chúng ta Vu Hàm môn dĩ nhiên là đến từ tây hoang giới?” Nhạc Hoành Đao tuy rằng bị Hạ Vân Kiệt thu vào môn hạ, nhưng bởi vì này mấy ngày vẫn đều ở bận rộn lại còn không có thời gian cụ thể hiểu biết môn phái sự tình, nghe vậy không khỏi hổ khu chấn động, mắt lộ ra vẻ khiếp sợ.

“Ta Vu Hàm môn sự tình, trễ chút ta tái với ngươi giải thích, ngươi tiếp tục nói.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

“Là, sư tôn!” Nhạc Hoành Đao thu hồi nội tâm khiếp sợ, cung kính lên tiếng, sau đó tiếp tục nói:“Ở toàn bộ nghệ giới vực trung, chúng ta thương mang giới bất quá chính là bé nhỏ không đáng kể tồn tại, kia giới vực gian chiến

tranh cũng cách chúng ta phi thường xa xôi, còn ảnh hưởng không đến chúng ta. Kỳ thật cho dù nghệ giới vực, tuyệt đại đa số giới ta cũng chưa đi qua, về chúng nó rất nhiều cũng đều là tin vỉa hè, chân chính đi qua hơn nữa hiểu biết cũng theo chúng ta thương mang giới phụ cận một ít giới.”

Chương 1264 : Rời đi

“Thương mang giới phụ cận giới trung, cường đại nhất giới tên là kim thần giới, cũng là một tòa giới có được truyền tống trận. Toàn bộ nghệ giới vực to lớn vô cùng, hiện có giới gần vạn, chân chính có được truyền tống trận giới lại chỉ có mấy trăm cái. Này đó giới đều là có thể thông qua truyền tống trận tiến đến, nhưng này khác giới vậy cần kéo dài qua rộng lớn không gian. Kim thần giới thế lực trong phạm vi có hai mươi hai cái giới, này đó địa phương, đệ tử đều từng đặt chân quá, cũng từng thông qua truyền tống trận đặt chân quá nghệ giới vực chủ giới, nghệ giới, đây là đệ tử ở nghệ giới mua đến giới đồ.” Nói xong Nhạc Hoành Đao đem một trương giới đồ hai tay phủng cấp Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt lấy ra giới đồ, thần niệm đảo qua, liền thấy được rậm rạp giống như tinh thần bàn được khảm ở vũ trụ giới thổ. Trung ương một viên phá lệ ánh sáng ngọc thật lớn, đúng là nghệ giới.

Hạ Vân Kiệt đại khái số hạ, này trương giới đồ thượng trừ bỏ nghệ giới, chỉ biểu hiện bốn ngàn dư cái giới, cũng không phải nghệ giới vực đầy đủ giới đồ, hiển nhiên lấy Nhạc Hoành Đao thực lực, vẻn vẹn một cái nghệ giới vực đối hắn mà nói cũng đã quá mức to lớn vô ngần.

Thương mang giới chỗ khu vực cách nghệ giới thực xa xôi, ở khắp nghệ giới vực trung xem như thuộc loại rời xa giải đất trung tâm tích xa khu vực.

Tại đây phiến xa xôi khu vực trung, kim thần giới có vẻ phá lệ thật lớn, phá lệ rõ ràng, chung quanh linh tinh phân bố hai mươi hai cái giới, trong đó có một đó là thương mang giới, nó quang mang tối ám, cũng nhỏ nhất.

Bất quá Hạ Vân Kiệt chân chính quan tâm cũng không phải này đó giới, mà là giới đảo. Hắn thần niệm toàn diện đảo qua mỗi một tòa giới đảo, nhưng không thấy được cùng loại cùng địa cầu giới đảo.

Tuy rằng sớm đã dự đoán được kết quả này, nhưng Hạ Vân Kiệt còn là nhịn không được có chút mất mát, đem giới đồ đệ trả lại cho Nhạc Hoành Đao, nghĩ nghĩ, đem căn cứ tử phủ nguyên thần cuối cùng truyền đến hình ảnh sở họa đồ đưa cho Nhạc Hoành Đao, hỏi:“Ngươi có thể thấy được quá này địa phương?”

Nhạc Hoành Đao cung kính tiếp nhận đồ, nhìn nhìn, nói:“Đệ tử chưa từng gặp qua.”

Nhạc Hoành Đao là thông huyền cảnh, đi qua địa phương, gặp qua quen mặt không biết so với Thiết Ưng yêu vương đám người phần lớn thiếu, Hạ Vân Kiệt vốn đối hắn còn ôm có một tia hy vọng, nhưng thấy hắn cũng là nói không biết, trong lòng không khỏi âm thầm có chút thất vọng, bất quá trên mặt lại không toát ra đến, nói:“Đồ trung kia hai nữ nhân là ngươi không thấy quá mặt sư nương, bởi vì hư không thông đạo sụp đổ, ta cùng với các nàng thất lạc. Ta làm cho người ta quảng mở hiệu buôn, cũng là tồn tìm kiếm các nàng dụng ý.”

“Hư không thông đạo!” Đối với đồ trung hai nàng là sư tôn hồng nhan tri kỷ, Nhạc Hoành Đao cũng không quá lớn ngoài ý muốn, giống sư tôn người lợi hại như vậy, không có khả năng vô duyên vô cớ họa hai nữ nhân, chính là nghe nói các nàng dĩ nhiên là ở trong hư không thông đạo, bởi vì hư không thông đạo sụp đổ cùng sư tôn thất lạc, Nhạc Hoành Đao cũng là nhịn không được kinh hãi bật thốt lên kinh hô.

Bành Thiên Võ đám người không hiểu hư không thông đạo là sao vật, thậm chí ngay cả nghe cũng chưa nghe

nói qua, nhưng Nhạc Hoành Đao thân là thông huyền cảnh cường giả, dấu chân bước qua không ít giới thổ, gặp qua không ít quen mặt, tiếp xúc quá không ít cường giả lại như thế nào khả năng không biết hư không thông đạo đâu.

Kia nhưng là ít nhất muốn thiên tiên cảnh giới mới vừa có khả năng lấy bản thân lực mạnh mẽ oanh ra thông đạo, bực này hư không thông đạo rất là không ổn định, cho dù vạn tượng cảnh giới tu sĩ, nếu không có lợi hại pháp bảo hộ thể cũng là tuyệt khó thông qua, thậm chí cho dù là thông huyền cảnh cường giả tiến vào, không nghĩ qua là đều có tổn lạc nguy hiểm. Đương nhiên bực này hư không thông đạo cũng thực rất thưa thớt, tuyệt đại bộ phận vạn tượng cảnh giới tu sĩ căn bản cũng chưa cơ hội nhìn thấy. Nay Hạ Vân Kiệt lại nói hắn là bởi vì hư không thông đạo sụp đổ, mới vừa cùng hắn người yêu thất lạc, này như thế nào không cho Nhạc Hoành Đao cảm thấy kinh hãi.

“Ngươi khả nghe nói qua Diễm Long đế cung?”

“Diễm Long đế cung!” Bất quá kế tiếp Hạ Vân Kiệt hỏi mà nói mới chính thức cả kinh Nhạc Hoành Đao ngay cả tóc gáy đều dựng thẳng lên, cả người đều quá sợ hãi âm thanh kêu lên.

Phách Đao nghe thế cái tên cũng là quá sợ hãi, mắt lộ ra hoảng sợ sắc.

“Diễm Long đế cung là cái gì địa phương? Cái gì thế lực?” Bành Thiên Võ đám người cũng là “Hương dã người”, chưa từng nghe qua Diễm Long đế cung, gặp Nhạc Hoành Đao cùng Phách Đao đều sắc mặt đại biến, nhịn không được truy vấn nói.

“Diễm Long đế cung, nghe nói ở tổ giới, là toàn bộ ba ngàn giới tiếng tăm lừng lẫy thế lực lớn, chỉ là bọn hắn

cụ thể thế lực có bao nhiêu lớn, cũng ở tổ giới nơi nào sẽ không là đệ tử có khả năng biết đến. Bất quá gì một cái có thể ở tổ giới dừng chân, cũng uy danh truyền xa ba ngàn giới, này sau lưng ít nhất là có thiên tiên cấp cường giả tồn tại, hơn nữa tuyệt đối là không chỉ một cái. Không biết sư tôn hỏi thăm Diễm Long đế cung có chuyện gì?" Nhạc Hoành Đao từng chung quy cũng là thương mang giới tứ đại bá chủ chi nhất, thông huyền cảnh cường giả, rất nhanh liền kìm hạ trong lòng hoảng sợ, cung kính trả lời, chính là nhớ tới kia Diễm Long đế cung khẳng định là có thiên tiên cấp cường giả tồn tại, cuối cùng cũng là nhịn không được thật cẩn thận hỏi một câu.

"Thiên tiên!" Dù là Bành Thiên Võ đám người nay lòng tự tin bành trướng, khí thế tận trời, nhưng nghe đến thiên tiên này hai chữ, còn là sợ tới mức tiểu tâm can đều run run một chút.

Cổ ngữ ngôn tiên phàm có khác, tuy rằng là tái đơn giản bất quá một câu, lại nhất ngữ nói ra hai người trong lúc đó kia bản chất khác biệt.

Mặc ngươi tu vi như thế nào cao, chẳng sợ đạt tới cử hà chi cảnh, nếu còn không có có thể tu thành tiên thể, ở thiên tiên trong mắt như trước bất quá chính là phàm nhân một cái, chính là trần thế gian đau khổ giãy dụa chúng sinh chi nhất, đều là con kiến.

Thiên tiên, đó là này nhất giới bản không nên tồn tại cường giả, là thật chính vô địch tồn tại!

Nhưng thật ra Hạ Vân Kiệt đã sớm đã đoán trước đến kia Diễm Long đế cung tất nhiên phi thường cường đại, có thiên tiên cấp cường giả tồn tại, cho nên nghe vậy nhưng thật ra sắc mặt như thường, không có toát ra bao nhiêu vẻ khiếp sợ, chính là trong lòng lặng yên rùng mình, biết báo thù đường cực kì xa xôi, xa không phải

hắn hiện tại có thể lo lắng sự tình.

“Kia tổ giới tình huống như thế nào, ngươi cũng biết?” Hạ Vân Kiệt không có trả lời Nhạc Hoành Đao vấn đề, mà là thần sắc bình tĩnh hỏi.

Nhạc Hoành Đao trong lòng rùng mình, biết sư tôn cũng không tưởng hắn hỏi đến chuyện này, đồng thời Nhạc Hoành Đao cũng biết lấy hắn cảnh giới cũng căn bản không tư cách hỏi đến Diễm Long đế cung sự tình. Bất quá sư tôn không biết ba ngàn giới sự tình, nhưng biết Diễm Long đế cung, lại làm cho Nhạc Hoành Đao đối vị này tân bái sư phụ càng phát ra nhìn không thấu.

“Tổ giới, tục truyền là viễn cổ thời đại thiên địa chưa phân phía trước trung tâm chi nhất, hậu thiên băng liệt, phân cao thấp hai giới, này tổ giới liền thành hạ giới lớn nhất một khối giới thổ, cũng là ba ngàn giới trung duy nhất cửu phẩm giới, giới vực nội tục truyền có trăm vạn giới, này thượng cường giả như mây, thậm chí ta có một lần ở nghệ giới trong lúc vô ý nghe một vị cử hà cường giả nhắc tới, có thể dừng chân tổ giới đại giáo phái, có chút đều là thượng giới ở dưới mặt đạo thống, thậm chí cùng mặt trên đều có liên hệ, cho nên này thế căn bản không thể tưởng tượng. Chính là tổ giới cách chúng ta nghệ giới vực không biết bao nhiêu xa xôi, đệ tử cũng chỉ là biết có tổ giới tồn tại, cũng là chưa bao giờ biết nó chỗ phương nào.” Nhạc Hoành Đao trả lời.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy gật gật đầu, hắn biết lấy Nhạc Hoành Đao cảnh giới còn không thể chân chính chạm đến đến kia một tầng thứ tin tức.

Bất quá Diễm Long đế cung lấy Hạ Vân Kiệt trước mắt thực lực, hắn căn bản còn không muốn đi đụng chạm, thậm chí liền ngay cả phược long tác hắn đều là phi thường thận trọng sử dụng, sợ để lộ tin tức. Việc cấp bách, còn là tìm kiếm người yêu, tìm kiếm đường về

nhà, tìm kiếm sửa đổi nhân căn cốt linh đan tiên dược, còn có chấn hưng Vu Hàm môn việc.

Cho nên Hạ Vân Kiệt rất nhanh liền đem Diễm Long đế cung, tổ giới linh tinh sự tình để qua sau đầu, ngược lại hỏi:“Hoành Đao, ngươi cũng biết này ba ngàn giới trung có gì linh đan tiên dược khả sửa đổi người căn cốt, làm cho không thích hợp tu tiên phàm nhân cũng có thể bước vào tu tiên chi đạo sao?”

Nhạc Hoành Đao hiển nhiên không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt hội hỏi cái này vấn đề, nghe vậy hơi hơi sửng sốt, sau đó mặt lộ vẻ trầm tư sắc, một lát sau cung kính trả lời:“Hồi sư tôn, này muốn xem sư tôn đối sửa đổi căn cốt có bao nhiêu lớn yêu cầu. Nếu gần chính là muốn cho phàm nhân trở nên thích hợp tu luyện, không cầu sau này có bao nhiêu đại thành tựu, chỉ cầu tăng trưởng một ít sống lâu, bực này đan dược đi kim thần giới chỉ sợ cũng có thể tìm kiếm đến. Kim thần giới bởi vì có truyền tống trận, không hề thiếu nổi tiếng nghệ giới vực thế lực sẽ ở nơi nào mở cửa hàng, thậm chí này khác giới vực cũng có đến kim thần giới khai cửa hàng. Hơn nữa mỗi quá một đoạn thời gian, kim thần giới giới chủ Kim Giao chân nhân danh nghĩa trân bảo hiên đều đã tổ chức một lần đấu giá hội, cho dù này cửa hàng tìm không thấy, đấu giá hội hẳn là cũng sẽ có. Nhưng nếu là tưởng hoàn toàn thay đổi người căn cốt, cầu không chỉ có chính là tăng trưởng thọ nguyên, nhưng lại tưởng bọn họ tương lai có một ngày có thể tu luyện đến cử hà phi thăng, đứng hàng tiên ban, kia này linh đan tiên dược liền phi thường trân quý, liền cần đi nghệ giới tìm, nhưng lại cần bính vận khí.”

“Chỉ cần có thể trước tìm được đem phàm nhân căn cốt thay đổi thành thích hợp tu luyện, tăng trưởng một ít sống lâu đan dược liền khả, rất tốt đan dược có thời gian tự nhiên có thể chậm rãi tìm kiếm.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi mừng rỡ nói, nghĩ rằng này Nhạc

Hoành Đao kiến thức quả nhiên so với Tạ Trọng bọn họ không biết cường bao nhiêu lần.

Lần trước Hạ Vân Kiệt cũng theo đó sự hỏi qua Tạ Trọng, Tạ Trọng nhất mở miệng chính là cái gì trường sinh bất tử dược, ngũ hành hỗn độn quả, cửu chuyển kim đan linh tinh trong truyền thuyết thần tiên chi dược, đem Hạ Vân Kiệt tâm đều cấp nghe lạnh, còn tưởng rằng muốn thay đổi người căn cốt phi thường khó khăn. Nay nghe tới, nếu không phải tưởng đem một phàm nhân thay đổi thành cái gì căn cốt hơn người hạng người, cũng không phải thực khó khăn.

Đương nhiên này cũng gần là nhằm vào đến Nhạc Hoành Đao bực này trình tự mà nói, nếu đổi thành này khác tu sĩ, rất nhiều người cả đời cũng chưa bước ra quá thương mang giới, tới không được kim thần giới, lại như thế nào khả năng có cơ hội mua đến có thể thay đổi người căn cốt đan dược đâu?

“Nếu là như thế, kim thần giới hẳn là liền có thể tìm được, nếu kim thần giới không có, nghệ giới cũng tất nhiên có.” Nhạc Hoành Đao vẻ mặt khẳng định nói.

“Như thế liền hảo, ta Vu Hàm quốc hiệu buôn muốn chạy đến này khác giới đi, mặc kệ là kia kim thần giới còn là nghệ giới ta cuối cùng cũng muốn tự mình đi một chuyến.” Hạ Vân Kiệt tâm tình tốt nói.

Rốt cục có một việc có mặt mày, làm cho hắn tin tưởng tăng nhiều, tựa hồ cũng nhìn đến này khác sự tình thực hiện một chút hy vọng ánh rạng đông.

……

Một năm sau, có kim thần giới phủ sứ giả đến thương mang giới, mời kim thần giới này một mảnh khu vực giới chủ hoặc thông huyền cảnh đã ngoài bá chủ tới kim thần

giới phủ thương nghị đại sự.

Nếu là trước kia, lúc này đây muốn đi tự nhiên đó là thương mang giới bốn thế lực lớn bá chủ, chính là nay thương mang giới đã có giới chủ, ai đi ai lưu tự nhiên từ Hạ Vân Kiệt vị này giới chủ định đoạt.

Lại qua mấy tháng, vừa vặn khoảng cách Hạ Vân Kiệt rời đi địa cầu, đặt chân viễn man giới đảo suốt bốn năm là lúc.

Một chiếc cùng loại Trung Quốc minh đại lấy chạy cùng Nam Dương cùng viễn dương trứ danh to lớn chiến thuyền, đại phúc thuyền, theo thương mang giới phủ sử ra xuyên qua tận trời, sử hướng rộng lớn vũ trụ.

Đại phúc thuyền trưởng nghìn trượng, khoan bốn trăm trượng, độ cao cũng đạt bốn trăm đến trượng, hồn thể tối đen, ẩn ẩn trung có phù văn cấm chế lóe ra, chạy thiên không giống như một ngọn núi.

Chương 1265 : Giới hà

“Cung đưa giới chủ!” Thương mang giới trước phủ, đông nghìn nghịt một mảnh người đối với đại phúc thuyền rời đi phương hướng cúi đầu, đứng ở trước nhất mặt nhất liệt đúng là Vu Hàm môn bát đại trưởng lão, còn có Nhạc Hoành Đao đại đệ tử, Hạ Vân Kiệt đồ tôn Phách Đao, cùng với một vị râu dài phiêu phiêu, búi tóc thúc khởi, rất một cỗ tiên phong đạo cốt khí chất tu sĩ.

Gần đi qua đã hơn một năm thời gian, bát đại trưởng lão thế nhưng không chỗ nào không phải là địa vu thất đỉnh cảnh giới đã ngoài, Bành Thiên Võ lại đạt tới địa vu thất đỉnh trung kỳ cảnh giới, nếu là đặt ở trước kia, đã có cùng Long Môn kiếm phái giằng co thực lực, mà ở bốn năm trước, bọn họ lợi hại nhất bất quá chính là địa vu ngũ đỉnh, thiên cư góc, ngay cả chính là hai cái phân thần sơ kì tu sĩ sở khống chế thế lực có thể tiêu diệt bọn họ.

Bất quá này cũng không phải nhất cho người cảm thấy rung động, nhất cho nhân cảm thấy rung động là cùng bát đại trưởng lão đứng chung một chỗ Phách Đao cùng kia râu dài phiêu phiêu tu sĩ.

Kia Phách Đao đứng ở La Phù cung trước, tựa như một phen thần chắn sát thần, phật chắn diệt phật sắc bén cự đao thẳng chỉ thiên khung, thế nhưng đã đạt tới thông huyền cảnh.

Kia râu dài phiêu phiêu tu sĩ khí thế xa không bằng Phách Đao, nhưng đều có một cỗ phiêu nhiên xuất trần khí chất, trên người pháp lực dao động mịt mờ đến cực điểm, thế nhưng cũng đã đạt tới thông huyền cảnh.

Này râu dài phiêu phiêu tu sĩ tên Vô Trần, nguyên là Nhạn Sơn kiếm phái thế lực trong phạm vi, Nhạn Sơn

kiếm phái lấy hạ thứ nhất môn phái Đan Hà tông tông chủ, không chỉ có một thân tu vi cảnh giới đã đạt vạn tượng hậu kỳ cao nhất, lại am hiểu luyện đan thuật. Trời sanh tính bi thiên mẫn nhân, bình thường không chỉ có luyện đan bán cho tu sĩ, nhưng lại thi dược cho hàng tỉ phàm nhân.

Hạ Vân Kiệt trở thành thương mang giới giới chủ người, nguyên bản liền cảm thấy thương mang giới thực lực bạc nhược, muốn bồi dưỡng vài cái chân chính cao thủ đi ra, sau lại nghe xong Nhạc Hoành Đao giới thiệu sau, lại cảm giác sâu sắc thương mang giới thực lực bạc nhược, đừng nói ở toàn bộ nghệ giới vực, liền ngay cả ở kim thần giới này một mảnh khu vực, cũng đều là vị cư mạt vị, này tâm tư liền càng vội vàng.

Vì thế này đã hơn một năm, Hạ Vân Kiệt trừ bỏ dùng càng nhiều tài nguyên, tinh lực ở Vu Hàm quốc cùng Vu Hàm trên cửa mặt, còn chuyên môn ở thương mang giới chọn chút trung nghĩa tin cậy, thiên phú hơn người, tu vi cao thâm hạng người, tự mình thêm cùng thụ đạo bồi dưỡng.

Hạ Vân Kiệt loại nào người, không chỉ có đứng ở vu tộc tam đại cự nhân trên vai, nhưng lại từng tiến vào thiên nhân hợp nhất kỳ diệu cảnh giới quá, đối thiên đạo lý giải chỉ sợ liền thiên tiên cũng không thấy được so với hắn khắc sâu, hắn tự mình thụ nói bồi dưỡng, tự nhiên làm cho này vốn là tạp ở cửa khả kham tạo nên tài hoàn toàn khai khiếu.

Kết quả là, gần đã hơn một năm thời gian trong vòng, thương mang giới thế nhưng nhiều ra ba vị thông huyền cảnh tu sĩ.

Một vị là Phách Đao, một vị là vị này Vô Trần chân nhân, còn có một vị kêu thanh vũ, là một gã cầm loại yêu tu, trên người có chứa thượng cổ hung cầm thanh điểu

nhất lũ huyết mạch.

Bất quá Thanh Vũ lần này lại không lưu lại, mà là theo Hạ Vân Kiệt cùng nhau rời đi. Mà Phách Đao cùng Vô Trần tắc lưu lại giúp chúng trưởng lão trấn thủ thương mang giới.

Dù sao thương mang giới tái nhỏ cũng là một cái giới, lại khởi có thể không có thông huyền cảnh cường giả tọa trấn?

Nhìn về nơi xa kia như núi bình thường đại phúc thuyền dần dần hóa thành một cái điểm đen biến mất ở phía chân trời biên, mọi người lại thật sâu cung kính cúc nhất cung.

“Giới chủ này chuyến đi xa, không biết muốn vài năm sau mới vừa rồi hội phản hồi, còn cần Phách Đao cùng Thanh Vũ các ngươi nhị vị nhiều hơn phụ trợ chúng ta mới vừa rồi đi.” Bành Thiên Võ tướng ánh mắt theo xa xa thu hồi, nhìn phía Phách Đao cùng Thanh Vũ nói, trong lòng lại âm thầm thở dài một hơi, chính mình đám người chung quy khởi bước thấp chút, thế cho nên chưởng môn tìm lớn như vậy tâm huyết tài bồi, như trước còn là không thể độc chắn một mặt, nếu không chưởng môn cũng không nhu tái khác tìm tâm tư tài bồi ra mấy cao thủ.

“Giới chủ đối ta có tái tạo chi ân, muôn lần chết nan báo giới chủ chi ân, đại trưởng lão có gì mệnh lệnh, ta muôn lần chết không chối từ!” Phách Đao cùng Thanh Vũ nghe vậy đều vẻ mặt nghiêm túc đối đại trưởng lão ôm quyền nói.

“Giới chủ ngút trời tài, đi theo giới chủ chúng ta tất sẽ không dừng lại như thế!” Bành Thiên Võ gặp Phách Đao cùng Thanh Vũ mặc dù tu vi so với chính mình cao rất nhiều, nhưng cũng không có bởi vì chưởng môn rời đi

mà khinh mạn chính mình vị đại trưởng lão, trong lòng âm thầm tùng một ngụm đi, cười nói.

“Đại trưởng lão lời nói thật là! Nếu không phải gặp được sư tổ, ta Phách Đao đời này còn không biết có hay không cơ hội đột phá đến thông huyền cảnh đâu, không nghĩ tới sư tổ chính là nhẹ nhàng một lời liền đánh thức ta, làm cho ta lập tức đột phá đến thông huyền cảnh, thật không biết sư tổ thực lực đến tột cùng đạt tới cái gì cảnh giới,” Phách Đao nhìn xa đại phúc thuyền biến mất phương hướng, mắt lộ ra sùng bái hướng về còn có cảm kích sắc.

Vô Trần chân nhân tuy rằng cái gì đều không có nói, nhưng hắn nhìn xa đại phúc thuyền biến mất phương hướng, mắt lộ ra đồng dạng sùng bái hướng về còn có cảm kích sắc.

……

Vũ trụ, rộng lớn vô ngần.

Một chiếc hồn thể tối đen đại phúc thuyền ở vũ trụ trung như điện xuyên qua.

Đầu thuyền, một vị dáng người cao to người trẻ tuổi thản nhiên mà đứng, nhìn xa rộng lớn vô ngần vũ trụ.

Tuổi trẻ nam tử phía sau đứng hai người, một người thân hình hùng vĩ như núi, đoản nhiêm như kích, tóc đen rối tung hai vai, đúng là Nhạc Hoành Đao. Nhạc Hoành Đao tu vi như trước là thông huyền cảnh sơ kì, chính là thần hoa nội liễm, cả người không những giống như trước như vậy khí phách uy hiếp. Thực lực cũng là tại đây đã hơn một năm nội tinh tiến rất nhiều, đã đạt tới thông huyền cảnh sơ kì cao nhất, chỉ kém một đường nhất định có thể đột phá thành thông huyền trung kỳ cường giả.

Mặt khác một người trưởng phi thường thực gầy, nhưng khung xương lại phi thường lớn, hơn nữa hai vai phá lệ rộng thùng thình, đến nỗi có vẻ hắn đầu phi thường tiểu. Bộ mặt hình dáng góc cạnh rõ ràng, một đôi thâm thúy ánh mắt khép mở gian như có điện quang lóe ra, vô cùng sắc nhọn.

Người này không phải người khác, đúng là thương mang giới trước mắt tứ đại thông huyền cảnh cường giả chi nhất Thanh Vũ, trên người lưu có một tia thượng cổ hung cầm thanh điểu huyết mạch.

Đại phúc thuyền theo thương mang giới xuất phát đã suốt hai mươi ngày, này hai mươi ngày trừ bỏ ngẫu nhiên trải qua giới đảo, tuyệt đại đa số thời điểm, này vũ trụ đều là yên tĩnh không tiếng động, mênh mông bát ngát hư không, làm cho người ta ở bất tri bất giác trung hội nảy sinh ra một tia tuyệt vọng cảm xúc.

Trách không được vạn tượng cảnh giới lấy hạ tu sĩ căn bản không dám bước ra thương mang giới, lấy đại phúc thuyền bực này linh cấp phi hành pháp bảo tốc độ, suốt bay hai mươi ngày đều còn không có bay ra thương mang giới phạm vi. Chỉ sợ trống trơn này kéo dài qua phi hành liền cũng đủ đem kia vạn tượng kì cảnh giới lấy hạ tu sĩ cấp ép buộc tình trạng kiệt sức. Càng đừng nói Nhạc Hoành Đao phía trước nhắc tới quá nguy hiểm, đứng ở đầu thuyền Hạ Vân Kiệt không khỏi âm thầm cảm khái.

“Sư tôn, kia đó là ta thương mang giới cùng thạch tiền giới giới hà, qua kia giới hà đó là thạch tiền giới. Qua thạch tiền giới đó là kim thần giới.” Ngay tại Hạ Vân Kiệt âm thầm cảm khái là lúc, Nhạc Hoành Đao đột nhiên chỉ phía xa xa xa nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy xa xa

một cái phảng phất dây lưng bình thường gì đó vắt ngang ở vũ trụ, kia dây lưng tựa hồ còn có thể “Theo gió phất động”.

“Nguyên lai này đó là giới hà!” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, trên mặt lộ ra một tia sáng tỏ sắc. Ở trên đường, Nhạc Hoành Đao đã cùng Hạ Vân Kiệt giải thích quá giới cùng giới trong lúc đó này đây giới hà làm phân cách tuyến.

Kia giới hà xa xa nhìn lại như là một cái dây lưng, nhưng làm chân chính phi gần mới phát hiện này giới hà chẳng sợ tụ thần cho mắt cũng căn bản liếc mắt một cái vọng không đến đầu, dĩ nhiên là khoan không biết bao nhiêu vạn dặm.

Giới hà từ các loại dòng khí còn có lớn nhỏ không đồng nhất vũ trụ vẫn thạch tạo thành, các loại dòng khí hội hợp cùng một chỗ, như chảy xiết con sông, vũ trụ vẫn thạch tắc bị chảy xiết con sông cấp thổi quét đứng lên giống như đất đá trôi bình thường, ở giới hà trung quay cuồng chảy xiết. Bất quá này đất đá trôi, nhỏ nhất tảng đá đường kính đều có trăm đến mét, lớn thậm chí như mặt trăng bình thường. Thật muốn bị mặt trăng lớn nhỏ vẫn thạch cấp đánh lên, cho dù kia đại phúc thuyền là linh cấp phi hành pháp bảo, mặt trên khắc rất nhiều cấm chế phù văn, chỉ sợ cũng đạt được băng phân ly.

Dù là Hạ Vân Kiệt tu vi cao thâm, nhìn đến trước mắt này một màn, cũng là âm thầm hít một ngụm lãnh khí, cuối cùng là hiểu được Nhạc Hoành Đao vì sao nói kéo dài qua hai giới cực kì nguy hiểm.

Chỉ này giới hà, muốn vượt qua đi, tu vi hơi chút thấp một điểm đều không được a. Huống chi Nhạc Hoành Đao phía trước còn đề cập qua tại đây giới hà trung, bởi vì có vẫn thạch làm che dấu, có rất nhiều chuyên môn làm phục kích lược sát hoạt động tàn bạo đồ đệ.

“Đã đến giới hà, khởi động phòng ngự cấm chế, mọi người chú ý thao túng thương mang hào, tận lực tránh đi vẫn thạch.” Nhạc Hoành Đao thanh âm ở vũ trụ trung vang lên.

Thương mang hào dài nghìn trượng, khoan bốn trăm trượng, độ cao đồng dạng cũng là bốn trăm đến trượng, thật lớn vô cùng, linh khí cấp phi hành pháp bảo, cho dù vạn tượng kì tu sĩ thao túng đứng lên cũng rất là gian nan, cần ít nhất ba cái vạn tượng kì tu sĩ cùng nhau thao túng mới vừa rồi bình thường giương buồm.

Này chuyến xuất hành, trừ bỏ ứng kim thần giới phủ mời, Hạ Vân Kiệt còn bế không ít này khác mục đích, nhất là mở hiệu buôn sự tình. Cho nên này thương mang hào trung vận chuyển không ít thương mang giới giỏi về kinh doanh thương giới nhân tài, còn có đảm đương hộ vệ tu sĩ, này đó tu sĩ không chỗ nào không phải là vạn tượng kì tu sĩ. Này đó vạn tượng kì tu sĩ đều là Hạ Vân Kiệt theo thương mang giới trung tĩnh tâm chọn lựa đi ra, tự mình tỉ mỉ thụ đạo giáo đạo, khiến cho bọn họ tu vi ào ào tinh tiến đột phá, thậm chí có chút là trực tiếp theo phân thần kì đột phá đến vạn tượng kì, cho nên Hạ Vân Kiệt tuy rằng không có thu bọn họ làm đồ đệ, nhưng đối bọn họ lại đều có thụ nghiệp chi ân, nếu không đặc thù biến cố nhưng thật ra không cần lo lắng bọn họ trung tâm vấn đề. Này đó vạn tượng kì tu sĩ trung, Hạ Vân Kiệt lại phái Thiết Ưng yêu vương cùng Nhạc Hoành Đao nhị đệ tử Chúc Thành Kì, còn có Tạ Trọng từng tọa kỵ hoàng cao đại điểu, đảm nhiệm hộ vệ hiệu buôn tam đại thống lĩnh.

Thiết Ưng yêu vương trải qua ngô sơn một trận chiến, lại trải qua này đã hơn một năm cần tu khổ luyện, tu vi đã đạt vạn tượng trung kỳ cao nhất, chỉ kém một bước liền có thể đột phá đến vạn tượng hậu kỳ. Kia Nhạc Hoành Đao nhị đệ tử Chúc Thành Kì nguyên bản là vạn tượng hậu kỳ cảnh giới, nay kinh Hạ Vân Kiệt chỉ điểm

đã là vạn tượng hậu kỳ cao nhất cảnh giới, chỉ kém một bước liền khả tới thông huyền cảnh. Này Chúc Thành Kì là cùng loại Chân Minh Sơn trưởng lão quản lý nhân tài, Hoành Đao điện nguyên bản hằng ngày lớn nhỏ sự vụ cơ bản là hắn ở phụ trách.

Hoàng cao đại điểu vốn là Tạ Trọng tọa kỵ, trên người chảy xuôi có nhất lũ thượng cổ trông coi vu tộc thánh sơn bất tử sơn cổ thần cầm bất tử thần điểu huyết mạch, chỉ là vì Vu Hàm quốc tài nguyên khuyết thiếu, công pháp truyền thừa cũng không có, này hoàng cao đại điểu tự nhiên cũng liền có thượng cổ bất tử thần điểu huyết mạch, cùng Tạ Trọng đám người giống nhau không thể đột phá đến rất cao cảnh giới. Thẳng đến Hạ Vân Kiệt trở về Vu Hàm môn, tự mình giúp hoàng cao đại điểu kích phát tổ tiên bất tử thần điểu huyết mạch, lại ngoại lệ thu nó nhập Vu Hàm môn, truyền bất tử thần công, hoàng cao đại điểu thế này mới vỗ cánh tận trời, cho tới bây giờ thế nhưng đã đạt tới vạn tượng sơ kì cảnh giới, cùng nó ban đầu chủ nhân Tạ Trọng tương xứng.

Này ba người đều là Hạ Vân Kiệt chân chính tin được, hơn nữa Thiết Ưng yêu vương cùng hoàng cao đại điểu lấy tốc độ sở trường, lấy bọn họ nay tu vi thật muốn toàn lực triển khai phi hành, cho dù thông huyền cảnh nhất thời nửa khắc cũng rất khó lưu hạ bọn họ, cho nên lần này đem này ba người phái ra, đảm nhiệm hộ vệ hiệu buôn tam đại thống lĩnh.

Này khác mục đích còn có tìm kiếm mua có thể sửa đổi nhân căn cốt linh đan tiên dược, hiểu biết thương mang giới ngoại tình huống đằng đằng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1266 : Kiếp sát [hôm nay canh ba cầu vé tháng]

Nhạc Hoành Đao vừa dứt lời, kia hồn thể tối đen thương mang hào đại phúc trên thuyền mặt còn có thiểm điểm phù văn, ở vũ trụ trung phảng phất nhất trản thật lớn thuyền hình đèn sáng.

Thương mang hào thuyền thân hơi hơi chấn động, theo yên tĩnh, trống không một vật vũ trụ sử vào giới hà trung.

Tiếp theo Hạ Vân Kiệt liền nhìn đến như tên bàn toái tiểu vẫn thạch nghênh diện mà đến, tốc độ kì mau không một, cơ hồ là tránh cũng không thể tránh. Bất quá lúc này thương mang hào sớm đã mở ra phòng ngự phù văn, này toái tiểu vẫn thạch không gặp phải thương mang hào liền đã ào ào hóa thành bột phấn biến mất ở giới hà trung.

Gặp được lớn hơn một chút vẫn thạch, lấy thương mang hào phòng ngự năng lực tuy rằng không sợ, nhưng còn là thật cẩn thận tránh được.

Hạ Vân Kiệt đứng ở đầu thuyền, nhìn tựa như từng ở địa cầu vũ trụ phim khoa học viễn tưởng nhìn đến vẫn thạch lưu trường hợp, trong lòng cũng không cấm dâng lên một tia thiên uy khó dò, mà người tại đây thiên nhiên uy lực trước mặt bất quá giống như con kiến nhỏ bé mà thôi cảm xúc.

Bất quá này lũ cảm xúc cũng không có ăn mòn Hạ Vân Kiệt kia khỏa muốn thoát khỏi thiên đạo kiên định tâm chí, ngược lại càng phát ra khơi dậy hắn ý chí chiến đấu.

Bởi vì giới hà chảy xiết, lại có vẫn thạch tàn sát bừa bãi, cho nên thương mang hào vừa tiến vào giới hà sau, tốc

độ liền rõ ràng chậm lại.

Như thế được rồi một ngày sau, thế nhưng còn không có sử ra ngoài hà, điều này làm cho Hạ Vân Kiệt không khỏi lại cảm khái vạn tượng kì lấy hạ tu sĩ thật sự không thích hợp rời đi bản thổ xa phó khác giới, đối với bọn họ này căn bản chính là cửu tử nhất sinh lữ hành.

Ngay tại Hạ Vân Kiệt âm thầm cảm khái là lúc, tiền phương có một u quang khởi.

U quang từ xa đến gần, cũng là một chiếc có không có một nổi danh cự thú khung xương luyện chế mà thành phi chu, một đóa đóa ma trơi hỏa diễm theo kia khung xương bốc lên, vẫn thạch nhất đụng tới kia hỏa diễm liền bị đốt thành bột phấn tro tàn.

Phi chu thượng đứng thượng trăm hào nhân, thế nhưng không có một người cảnh giới thấp hơn vạn tượng kì, cầm đầu hai người cảnh giới lại dọa người, một cái là thông huyền cảnh sơ kì, một cái là thông huyền cảnh trung kỳ.

Thông huyền cảnh sơ kì người nọ gầy trơ cả xương phảng phất một cái khô lâu bình thường, hai luồng u hỏa ở trong con ngươi khiêu thiểm, vừa thấy chính là tu luyện ma đạo ma tu, mặt khác một người tướng ngũ đoản, cổ thô lưng đầy, đặc đại Báo tử đầu tương một đôi chuông đồng cự mắt, có vẻ phá lệ hung ác, trên người lại sát khí quanh quẩn, hung thần ác sát bình thường, trong tay cũng không biết lây dính bao nhiêu máu tươi.

“Đại ca, này phi hành pháp bảo nhưng thật ra không sai, xem ra gặp một chích dê béo.” Kia khô lâu bàn nam tử chỉ phía xa thương mang hào, trong mắt u hỏa nhảy lên, lóe ra một chút tham lam ánh mắt.

“Ha ha, kia không phải thương mang giới Nhạc Hoành

Đao sao xem ra quả thật là một chích đại dê béo a" Kia hung thần ác sát bàn nam tử mục thấu hung quang, xuyên thấu qua thương mang hào lóe ra phù văn, thấy được đầu thuyền sở đứng người, trong đó một người hắn nhận được, đúng là thương mang giới Hoành Đao điện điện chủ Nhạc Hoành Đao.

"Dĩ nhiên là Nhạc Hoành Đao, xem ra quả thật là một chích đại dê béo, không biết thương mang giới này khác ba người có hay không một đạo đến, nếu một đạo đến nhưng thật ra có điểm khó giải quyết." Kia khô lâu bàn nam tử tu vi không có hung thần ác sát bàn nam tử tinh thâm, cách chảy xiết giới hà còn có thương mang hào phù văn, nhưng thật ra không có biện pháp thấy rõ ràng thuyền nội tình huống, bất quá nghe nói kia phi thuyền thượng có Nhạc Hoành Đao, hai hắc động bàn hốc mắt hai luồng u hỏa nhất thời mạnh lay động hoảng, tiếp theo lại là nhất ngưng.

"Bọn họ đến lại như thế nào nơi này là giới hà cũng không phải bọn họ thương mang giới. Lấy ngươi cùng ta thực lực, ở trong này cùng bọn họ gặp nhau, chẳng lẽ còn sợ bọn họ bất thành" Hung thần ác sát nam tử mắt lộ ra hung quang nói.

"U cốt thuyền" Xa xa, giới hà trung Nhạc Hoành Đao nhìn đến kia chiếc phi chu xuất hiện, ánh mắt không khỏi nhất ngưng, lộ ra một tia vẻ mặt ngưng trọng nói.

"Này đó là vũ trụ trung chuyên làm phục kích lược sát hoạt động đạo phỉ đội sao" Hạ Vân Kiệt lại trong mắt sát khí tăng vọt, thản nhiên hỏi.

"Hồi sư tôn, này u cốt thuyền không phải bình thường đạo phỉ đội, bọn họ hai vị thủ lĩnh, U Hỏa cùng Cốt Sát đều có thông huyền cảnh tu vi, trong đó Cốt Sát lại có thông huyền trung kỳ cảnh giới tu vi. Cho nên bọn họ căn bản không cần phục kích, mà là quang minh chính

đại ở vũ trụ trung lược sát hào đoạt. Ở rộng lớn vũ trụ trung gặp được bọn họ chỉ có thể tự nhận không hay ho.” Nhạc Hoành Đao trả lời, ngưng trọng trong đôi mắt lộ ra một chút chờ mong.

Nếu là đổi thành trước kia, hắn ở trong này gặp được u cốt thuyền khẳng định quay đầu liền đi, nhưng hôm nay có sư tôn ở, Nhạc Hoành Đao tất nhiên là không sợ, tương phản còn muốn đại triển thần uy, trấn sát này hai người.

“Thông huyền cảnh giới, thế nhưng còn làm loại này hoạt động” Hạ Vân Kiệt không khỏi mặt lộ vẻ một tia kinh ngạc sắc.

Ở hắn xem ra, thông huyền cảnh đã có thể xưng bá một ít tiểu giới, làm sao tu làm loại này thiên nhân công phẫn tàn bạo việc

“Sư tôn có điều không biết, tiểu giới tài nguyên hữu hạn, cần hảo hảo kinh doanh mới vừa rồi có thể tài nguyên không ngừng chống đỡ thông huyền cảnh tu sĩ tu luyện chi dùng, lại nào có thiêu sát cướp lấy tới cũng nhanh đương nhiên chẳng sợ thiêu sát cướp lấy có thể nhanh hơn tụ liễm tài nguyên tài phú, nhưng tuyệt đại bộ phận tu sĩ còn là sẽ không lựa chọn con đường này, chỉ có này trời sanh tính hung tàn, thích không làm mà hưởng, còn có chút người bị cường đại thế lực đuổi giết, mới có thể lựa chọn con đường này. Này U Hỏa cùng Cốt Sát nguyên bản cũng là nhất giới bá chủ, nhưng bởi vì trời sanh tính hung tàn, thường thường vô cớ giết chóc giới thượng sinh linh, lấy tu luyện tà ác công pháp hoặc là luyện chế tà ác pháp bảo, một lần thế nhưng lầm tay đem thái nhạc giới giới chủ Ổ Trường Thiên thương yêu nhất tiểu nhi tử cấp giết, thái nhạc giới là so với kim thần giới còn muốn đại giới, giới chủ Ổ Trường Thiên nghe nói chỉ kém một bước liền khả bước vào cử hà cảnh giới, kia Cốt Sát cùng U Hỏa ngộ sát con của hắn sự

tình bộc lộ sau, nhất thời dẫn tới Ổ Trường Thiên đại giận, tự mình dẫn giới nội cường giả muốn diệt sát hai người. Hai người thế này mới bất đắc dĩ vào rừng làm cướp vì khẩu, chuyên làm loại này thiêu sát cướp lấy hoạt động. Chính là này hai người cảnh giới rất cao, cho nên lá gan đặc lớn, thậm chí ngay cả kim thần giới giới chủ Kim Giao chân nhân cũng không nể mặt."

"Nhạc điện chủ biệt lai vô dạng a!" Nhạc Hoành Đao còn không có giải thích hoàn, một đạo tràn ngập kiêu ngạo khí diễm thanh âm ở chảy xiết giới hà trung vang lên.

U cốt thuyền U Hỏa đại thịnh, vắt ngang ở thương mang hào đường đi.

"Ngươi đi cùng hắn đối thoại." Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

Thông huyền cảnh sơ kì, thông huyền cảnh trung kỳ, ở bình thường tu sĩ trong mắt giống như trong truyền thuyết tồn tại, bất quá đối với nay Hạ Vân Kiệt mà nói lại tính không được cái gì.

Này đã hơn một năm, Bành Thiên Võ đám người tiến bộ như thế thần tốc, trải qua ngô sơn một trận chiến, lĩnh ngộ sinh tử ảo diệu Hạ Vân Kiệt lại sao lại toàn không tiến bộ !

Hạ Vân Kiệt không chỉ có có tiến bộ, hơn nữa tiến bộ đồng dạng thần tốc.

Vu tu phương diện, ngô sơn một trận chiến phía trước, bởi vì tiến vào thiên nhân hợp nhất huyền diệu chi cảnh, hắn có thể đột phá đến địa vu thất đỉnh hậu kỳ. Ngô sơn một trận chiến, lĩnh ngộ sinh tử ảo diệu, Hạ Vân Kiệt sau bế quan tĩnh tu mấy tháng, tựa như nước chảy thành sông bàn đột phá đến địa vu bát đỉnh sơ kì cảnh giới. Bởi vì tu là vương giả chi đỉnh, khả dược nhất đại cảnh

giới mà chiến một số gần như vô địch, cho nên lấy Hạ Vân Kiệt nay địa vu bát đỉnh sơ kì cảnh giới, chỉ cần không phải gặp được cử hà trung hậu kỳ cường giả, hắn đều có thể không sợ hãi.

Tiên tu phương diện, ngô sơn một trận chiến, lĩnh ngộ sinh tử ảo diệu, không chỉ có từ xa xưa tới nay không hề động tĩnh hoàng đình cùng tử phủ rốt cục có động tĩnh, bắt đầu tràn đầy tiên linh khí, có sinh cơ, hơn nữa mệnh phủ nguyên thần lại trải qua sinh tử lịch lãm, có phượng hoàng niết bàn, dục hỏa trùng sinh bàn lột xác, trở nên càng phát ra ngưng luyện, sinh cơ dạt dào. Hạ Vân Kiệt nhất bế quan tu luyện, kia mệnh phủ nguyên thần liền thế như chẻ tre theo vạn tượng trung kỳ cao nhất đột phá đến vạn tượng hậu kỳ, lại tiếp tục đột phá đến thông huyền cảnh sơ kì, thế này mới dừng lại. Bất quá bởi vì mệnh phủ nguyên thần hai lần trải qua sinh tử rèn luyện, lại bởi vì Hạ Vân Kiệt từ giữa lĩnh ngộ sinh tử ảo diệu, tuy rằng chính là thông huyền cảnh sơ kì, này chân nguyên pháp lực hùng hậu tinh thuần trình độ lại có thể so với thông huyền cảnh trung kỳ cao nhất. Ở tiên tu phương diện, duy nhất không được hoàn mỹ là, này đã hơn một năm thời gian cần thêm tu luyện, hoàng đình đã một lần nữa Kết Đan cũng phá đan thành anh, nay đã ngang đầu đuổi theo mệnh phủ nguyên thần, ngắn ngủn đã hơn một năm thời gian đã tu luyện đến phân thần sơ kì, chỉ cần Hạ Vân Kiệt tập trung tinh lực ở hoàng đình nguyên thần, chỉ sợ không lâu liền có thể đuổi theo mệnh phủ nguyên thần. Nhưng này tử phủ nguyên thần lại cơ hồ không có gì biến hóa, như trước là mệnh phủ nguyên thần lúc trước sinh ra nhất lũ sinh khí ở tử trong phủ trôi nổi, mặc linh khí như thế nào tràn đầy kia tử phủ, toàn không pháp tiếp tục chuyển hóa vì kia nhất lũ sinh khí. Liền càng không thể nào nói chuyện gì ngưng luyện chân khí, Kết Đan thành anh.

Bất quá Hạ Vân Kiệt cũng là không vội, ít nhất hoàng đình nguyên thần đã trở lại, tử phủ nguyên thần tuy rằng

tạm thời còn không có trở về, nhưng có kia nhất lũ sinh khí ở, ít nhất thuyết minh tử phủ nguyên thần đã khởi tử hồi sinh, đơn giản tạm thời còn không có biện pháp lớn lên, như trước chính là nhất lũ sinh khí thôi.

“Là, sư tôn!” Nhạc Hoành Đao lên tiếng, sau đó giương giọng nói:“Thật không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp được hai vị, không biết hai vị ngăn cản tại hạ đường đi ra sao cố!”

“Ha ha Nhạc điện chủ cần gì phải biết rõ còn cố hỏi đâu là muốn mệnh hay là muốn linh tinh, chính ngươi tuyển một cái đi!” Cốt Sát bừa bãi cười nói.

“Nếu ta mệnh cùng linh tinh đều phải đâu!” Nhạc Hoành Đao trong mắt hàn mang nhất ngưng, lạnh giọng quát.

“Kiệt kiệt, kia chỉ sợ Nhạc điện chủ ngay cả mệnh cũng muốn ở tại chỗ này !” U Hỏa âm thanh cười lạnh nói, giống như Nhạc Hoành Đao đã thành cái thớt gỗ thịt cá.

“Không cần nhiều lời, trực tiếp sát!” Hạ Vân Kiệt chưa bao giờ từng có bị đánh cướp trải qua, liền muốn nhìn một chút này hai người đến tột cùng hội làm như thế nào, không nghĩ tới này hai người dĩ nhiên là như thế càn rỡ, nhất thời cũng sẽ không có kiên nhẫn nghe bọn hắn bậy bạ, trực tiếp đối Nhạc Hoành Đao cùng Thanh Vũ hạ lệnh nói.

Cường giả đối chiến, cũng là một loại ma luyện, khó được không hề thức mắt tên đưa lên cửa cấp Nhạc Hoành Đao cùng Thanh Vũ luyện tập, Hạ Vân Kiệt lại sao lại buông tha cơ hội này.

“Là.” Nhạc Hoành Đao cùng Thanh Vũ hiển nhiên cũng hiểu được Hạ Vân Kiệt dụng tâm, không khỏi mừng rỡ lên tiếng, sau đó liền trực tiếp ra thương mang hào.

Có sư tôn giới chủ áp trận, bọn họ liền khả toàn thân tâm đầu nhập chém giết, không cần lo lắng chiến bại đường lui vấn đề, một trận chiến này đối bọn họ tự nhiên hữu ích chỗ.

“Cốt Sát, muốn của ta linh tinh cùng mệnh, thả hỏi trước quá trong tay ta đao có chịu hay không”

“Thương!” Một tiếng, Nhạc Hoành Đao vừa ra thương mang hào, liền tế ra Hoành Đao, Hoành Đao đao phong chỉ phía xa Cốt Sát, vốn là nội liễm khí phách nháy mắt như hồng thủy bùng nổ bàn bính thể mà ra, màu đen tóc dài ở giới hà trung vũ điệu, thân hình hùng vĩ như núi, hai mắt sát khí phụt ra, giống như thần ma hàng thế bình thường.

“Cũng muốn hỏi một chút ta Thanh Vũ diệt ma câu.” Thanh Vũ tế ra một đôi phảng phất diều hâu lợi trảo pháp bảo, kia lợi trảo trạm trạm hàn quang, phiếm màu xanh, sắc bén vô cùng. Chính là Thanh Vũ mỗi lần lột xác cởi ra đến lợi trảo sở luyện chế, sau đó ngày đêm ôn dưỡng rèn luyện, bởi vì vốn là là xuất từ thân thể của chính mình, cố là trời sinh linh khí, không chỉ có sắc bén vô cùng, hơn nữa sử dụng đứng lên cũng là dễ sai khiến, phi thường lợi hại.

Chương 1267 : Vậy lưu lại đi [thứ hai canh]

Thanh Vũ nhất tế ra pháp bảo, một tia thượng cổ hung cầm hơi thở liền theo hắn trên người phát ra, mặc dù không bằng kia Nhạc Hoành Đao như vậy khí phách, lại hung lệ vô cùng, làm cho người ta tâm thần đảm chiến.

“Thế nhưng có hai cái thông huyền cảnh, trách không được dám cùng ta u cốt thuyền gọi nhịp! Bất quá các ngươi nghĩ đến chỉ bằng các ngươi hai cái thông huyền sơ kì cảnh giới có thể cùng chúng ta chống lại sao?” U Hỏa cùng Cốt Sát tất cả đều sắc mặt khẽ biến, lộ ra một tia vẻ mặt ngưng trọng.

Bọn họ hai người tu vi cũng bất quá chính là một cái là thông huyền sơ kì, một cái là thông huyền trung kỳ, tuy rằng khả ổn áp hai cái thông huyền sơ kì cường giả, nhưng hai người nếu muốn liều mạng, bọn họ nhưng cũng không hẳn vậy có thể toàn thân trở ra. Huống chi, thương mang giới còn có ba vị thông huyền cảnh không có xuất hiện, ai biết có hay không ngay tại phụ cận.

“Không đánh quá như thế nào biết đâu?” Nhạc Hoành Đao thét dài một tiếng nói.

“Tốc chiến tốc thắng!” Nhiều năm giết chóc trải qua, làm cho Cốt Sát ngửi được một tia nguy hiểm hơi thở, quyết định thật nhanh nói, trong tay không biết khi nào hơn nhất bạch dày đặc cốt đao.

Cốt đao nhất tế ra, nhất thời bốn phía trở nên âm lãnh một mảnh, phảng phất có vô số Quỷ Hồn tại đây giới hà trung hí, dĩ nhiên là thượng phẩm linh khí.

Hạ Vân Kiệt thấy thế trong mắt sát khí tăng vọt, biết này Cốt Sát chính như Nhạc Hoành Đao lời nói, là nhất cực

kì tàn nhẫn giết chóc hạng người, vì tế luyện pháp bảo chỉ sợ không biết huyết tế bao nhiêu sinh linh.

“Sát!” Cốt Sát thanh âm hạ xuống, không chỉ có kia U Hỏa lập tức tế ra một đoàn nhảy lên U Hỏa kỳ phiên, u cốt thuyền hơn trăm hào vạn tượng kì tu sĩ cũng tất cả đều nhảy xuống thuyền đến, tế ra đều tự pháp bảo.

“Các ngươi cũng đi!” Hạ Vân Kiệt thấy thế âm thanh lạnh lùng nói.

Nhất thời Thiết Ưng yêu vương, Chúc Thành Kì còn có hoàng cao đại điểu dẫn hai trăm danh vạn tượng kì tu sĩ sát ra thương mang hào.

“Thế nhưng có nhiều như vậy vạn tượng cảnh tu sĩ!” Cốt Sát cùng U Hỏa Thần sắc lại trầm xuống, bất quá trong tay pháp bảo không chút nào không có nguyên nhân này mà chần chờ, càng phát ra mãnh liệt phân biệt hướng Nhạc Hoành Đao cùng Thanh Vũ sát đi.

“Thương!” Một tiếng nổ, bạch dày đặc cốt đao cùng Nhạc Hoành Đao Hoành Đao ở giới hà công chính mặt cứng rắn đối cứng rắn hung hăng bổ vào cùng nhau, giảo giới hà nhấc lên ngập trời “Sóng to”, vô số vẫn thạch tức thì bị đánh sâu vào đạt được băng phân ly.

Nhạc Hoành Đao Hoành Đao chỉ có trung phẩm linh khí cấp bậc, thực lực cũng kém cỏi Cốt Sát một bậc, này một đao bị phách ngay cả rời khỏi vài dặm có hơn, hổ khẩu rạn nứt, một tia máu tươi từ nắm đao địa phương chảy xuôi đi ra.

Bất quá Cốt Sát tuy rằng một đao đem Nhạc Hoành Đao phách bay, nhưng hắn chính mình nhưng cũng cũng không hơn gì, nắm đao tay ẩn ẩn có chút phát run, hổ khẩu thế nhưng cũng ẩn ẩn có rạn nứt dấu hiệu.

“Ta nhưng thật ra coi khinh ngươi ! Bất quá ngươi nếu chỉ có điểm ấy bản sự mà nói, kia hôm nay ngươi liền chết ở chỗ này đi!” Cốt Sát biến sắc, lộ ra bạch dày đặc răng nanh âm thanh lạnh lùng nói.

“Cốt Sát ngươi lời này nói được còn quá sớm ! Nếu không có nắm chắc, ngươi nghĩ rằng ta hội với ngươi ở trong này chống chọi sao?” Nhạc Hoành Đao âm thanh lạnh lùng nói.

Cốt Sát trong lòng vốn là ẩn ẩn ngửi được một tia nguy hiểm hơi thở, Nhạc Hoành Đao thốt ra lời này, lại làm cho hắn trong lòng báo động đại sinh, sắc mặt khẽ biến.

“Xem đao!” Ngay tại Cốt Sát thất thần là lúc, Nhạc Hoành Đao lại hét lớn một tiếng, một đao bổ ra giới hà, đảo mắt liền đến Cốt Sát trước mắt.

Nhất thời gian, Cốt Sát chỗ không gian tất cả đều là đao mang.

“Tiểu tử, thế nhưng sử trá!” Cốt Sát thế mới biết Nhạc Hoành Đao ở cố ý hấp dẫn hắn lực chú ý, hét lớn một tiếng, cốt đao tùy tay bổ ra, nhân lại cấp tốc sau này bay ngược.

“Thương!” Một tiếng, hai đao lại bổ vào cùng nhau, bất quá lúc này đây bởi vì Cốt Sát thất thần duyên cớ cũng là cân sức ngang tài.

Nhạc Hoành Đao lấy chiến đao nhập đạo, cuộc đời kỳ thật thiện chiến nhất, thấy thế lại há chịu buông tha này tốt cơ hội, không đợi Cốt Sát ổn định tâm thần, thân mình, sớm liền lại là một đao tiếp theo một đao vỗ xuống.

Dù là kia Cốt Sát tu vi rõ ràng so với Nhạc Hoành Đao hơi chút lợi hại một ít, trong tay pháp bảo cũng so với

hắn cao một đẳng cấp, nhưng lại cũng bị Nhạc Hoành Đao một đao hợp với một đao cấp làm cho liên tục lui về phía sau hơn mười dặm. Cốt Sát thẹn quá thành giận, nổi giận gầm lên một tiếng, đối với cốt đao phun ra một ngụm tinh huyết, kia bạch dày đặc cốt đao nhất thời có thê lương quỷ tiếng kêu vang lên, lại có từng đợt từng đợt khói đen toát ra, kia khói đen là cực âm sát khí.

Hoành Đao mỗi khảm nó một chút, thế nhưng hào quang đã bị cắn nuốt một phần, uy thế yếu bớt một phần.

Thậm chí kia âm sát khí còn theo thân đao lặng yên xâm nhập Nhạc Hoành Đao trong cơ thể, khiến cho Nhạc Hoành Đao trong cơ thể huyết mạch dần dần trở nên rét lạnh ngưng trệ đứng lên.

“Rống!” Nhạc Hoành Đao tóc dài giận vũ, trên người một khối khối bắp thịt đột khởi, trong cơ thể chân nguyên như sóng dữ chạy chồm, tưởng đem kia âm sát khí đuổi ra trong cơ thể.

“Ha ha! Nhạc Hoành Đao ngươi cũng đừng uổng phí công phu, đây là ta đem hàng tỉ sinh linh trấn áp ở u âm giới giới hà cực hàn chi động nhãn suốt rèn luyện trăm năm mới vừa rồi luyện ra cực âm cực sát khí, lại khởi là dễ dàng như vậy khu trừ. Ngươi liền chịu chết đi!” Gặp cực âm sát khí đã xâm nhập Nhạc Hoành Đao trong cơ thể, làm cho hắn chân khí lưu chuyển không khoái, Cốt Sát không khỏi đắc ý cười ha hả, trong tay cốt đao mạnh phát lực, bắt đầu liên tục phản kích:“Chờ ta giết ngươi sau, gặp các ngươi ai còn có thể ngăn lại ta!”

Nhạc Hoành Đao mặc kệ là thực lực còn là trong tay pháp bảo đều kém cỏi Cốt Sát một bậc, nay lại thình lình bị hắn âm hiểm ác độc pháp bảo gây thương tích, lại làm sao chiến quá Cốt Sát, nhất thời liên tục bại lui, đau khổ chống đỡ.

“Hô!” Một bạch dày đặc cự đao theo thiên đánh xuống, đao chưa đến, Nhạc Hoành Đao trong mắt đã tất cả đều là đao mang, trong đầu tất cả đều là máu chảy thành sông, đầu chồng chất như núi huyết tinh trường hợp, tâm thần rốt cục khẽ run lên, nắm đao tay không tự chủ được thong thả một tia.

“A!” Bạch dày đặc cốt đao chặt bỏ, phản ứng chậm một tia Nhạc Hoành Đao bụng lộ ra một đạo thật sâu đao thương.

Đao thương chỗ không có máu tươi chảy ra, bởi vì kia đao lãnh đến cực điểm, không chỉ có nháy mắt đông lạnh ở chảy xiết máu tươi, lại đem Nhạc Hoành Đao toàn bộ thân mình cấp đông lạnh cương cứng đờ.

“Ha ha, đi tìm chết đi Nhạc Hoành Đao!” Cốt Sát thấy thế, không khỏi mắt lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng, trong tay cốt đao lại cao cao giơ lên, đối với Nhạc Hoành Đao đầu theo thượng xuống đánh xuống.

Nhìn cốt đao cớ đánh xuống, Nhạc Hoành Đao tuy rằng biết chính mình một lần tuyệt đối không thể tránh thoát, nhưng còn là nổi giận gầm lên một tiếng, khí phách mười phần, không hề sợ hãi cử đao chắn đi.

“Đủ, Hoành Đao ngươi đi xuống nghỉ ngơi đi!” Ngay tại phía sau, một đạo thanh âm thản nhiên vang lên, một đạo thiêu đốt hỏa diễm kiếm quang xẹt qua giới hà, chặn cốt đao.

Cốt đao toát ra đến khói đen nhất đụng tới kia hỏa diễm liền bị cháy sạch tư tư rung động, tản mác ra tanh hôi khó nghe hơi thở.

Hoành Đao gặp sư tôn rốt cục ra tay, thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, thu hồi Hoành Đao hóa thành một đạo

hồng quang rơi xuống đã bước ra thương mang hào Hạ Vân Kiệt phía sau.

“Ngươi là ai?” Cốt Sát nhìn phía Hạ Vân Kiệt đồng tử mạnh co rút lại lên, một loại rất lớn nguy cơ cảm đánh úp lại, làm cho hắn có loại cả người tóc gáy dựng thẳng lên đến cảm giác.

“Ngươi còn không có tư cách hỏi ta là ai.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói, nói xong ánh mắt hướng Thanh Vũ bên kia nhìn lướt qua.

Thanh Vũ thực lực cùng U Hỏa tương đương, pháp bảo cũng tương đương, nhưng thật ra kỳ phùng địch thủ, đánh cho khó hoà giải, những người khác, bởi vì thương mang giới bên này số người chiếm thượng phong, hơn nữa tu vi cũng không so với u cốt thuyền kém cỏi, cho nên là chiếm thượng phong.

“Không sai biệt lắm, Thanh Vũ các ngươi cũng đi xuống nghỉ ngơi đi!” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Tuân mệnh giới chủ!” Thanh Vũ đám người nghe vậy hét lớn một tiếng, trong tay pháp bảo quang mang đại thịnh, bức lui đối thủ, sau đó cũng cùng Hoành Đao giống nhau hóa hồng sau này bay ngược.

Có giết đỏ cả mắt rồi hung tàn hạng người gặp đối thủ lui lại, còn tưởng rằng đối phương sợ, thế nhưng không biết tốt xấu kêu gào đuổi giết đi lên, Hạ Vân Kiệt trong mắt sát khí chợt lóe, một chút kiếm quang theo hắn mi tâm bắn ra, một đạo hổ gầm tiếng vang lên, hóa thành mấy đạo kiếm quang trực tiếp liền đem kia mấy người cấp từ trên cao đi xuống chém thành hai nửa.

“Giới chủ? Ngươi là thương mang giới giới chủ?” Gặp Hạ Vân Kiệt tâm thần vừa động liền diệt sát chính mình biên năm vị vạn tượng kì tu sĩ, Cốt Sát trong lòng nguy

cơ cảm càng phát ra đặc hơn đứng lên, hơn nữa nghe được Thanh Vũ đám người hét lớn giới chủ khi, lại trong lòng rung mạnh.

Cốt Sát lấy giết chóc đoạt lấy mà sống, tự nhiên đối hắn hoạt động khu vực khắp nơi thế lực mò rất rõ ràng, lại sao lại không biết thương mang giới cũng không giới chủ, chỉ có tứ đại bá chủ. Mà nay lại đột nhiên nhiều ra một vị giới chủ, hiển nhiên đối phương thực lực là đủ trấn áp La Phù chân nhân bốn người.

“Còn không tính ngốc! Hiện tại ngươi còn cảm thấy chúng ta là nhâm ngươi xâm lược dê béo sao?” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói, khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh.

“Hảo, lần này xem như Cốt Sát nhận thức tài! Ngươi đi của ngươi ánh mặt trời đại đạo, ta đi của ta cầu độc mộc, chúng ta nước sông không đáng nước giếng! Sau này còn gặp lại!” Cốt Sát sắc mặt thay đổi vài lần, sau đó đột nhiên sắc mặt trầm xuống, hướng Hạ Vân Kiệt ôm quyền nói.

“Đi? Ngươi cảm thấy khả năng sao?” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng cười nói.

“Như thế nào ngươi còn muốn lưu lại chúng ta bất thành? Tuy rằng ta biết ngươi có thể nhất thống thương mang giới tất nhiên có vài phần thực lực, khả ngươi thực nghĩ đến bằng ngươi thông huyền sơ kì cảnh giới có thể lưu lại chúng ta sao? Ta bất quá chính là không nghĩ cùng các ngươi chiến lưỡng bại câu thương, cũng không phải sợ các ngươi!” Cốt Sát loại nào hung tàn người, cho tới bây giờ chỉ có hắn tàn sát đối phương, lại nào có hắn chủ động khuất phục lui lại thời điểm, không nghĩ tới hôm nay nói ra chịu thua ngôn, đối phương thế nhưng còn không chịu bỏ qua, nhất thời sắc mặt trở nên cực kì khó coi.

“Nếu không sợ chúng ta, vậy lưu lại đi!” Hạ Vân Kiệt thản nhiên một tiếng nói, nói chuyện khi có bốn đạo kiếm quang phóng lên cao, phân đông nam tây bắc tứ phương đối với Cốt Sát đám người hạ xuống.

“Sát!” Cốt Sát đám người đều là giết chóc nhiều năm hung tàn hạng người, kinh nghiệm chiến đấu tự nhiên phi thường phong phú, vừa thấy Hạ Vân Kiệt trực tiếp thả ra phi kiếm, liền biết hôm nay chuyện này không có khả năng như vậy chấm dứt, tất cả đều nổi giận gầm lên một tiếng, lại lần nữa tế khởi pháp bảo.

Cốt Sát cùng U Hỏa, một cái là thông huyền trung kỳ cảnh giới, một cái là thông huyền sơ kì cảnh giới, người còn lại cũng ít nhất đều là vạn tượng kì cảnh giới, đổi thành ngô sơn một trận chiến phía trước Hạ Vân Kiệt, chỉ dựa vào chân nguyên pháp lực tự nhiên không thể dùng tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận vây khốn bọn họ. Nhưng hôm nay Hạ Vân Kiệt mệnh phủ nguyên thần cũng đã là thông huyền sơ kì cảnh giới, kia bốn thanh phi kiếm trải qua ngô sơn giết chóc huyết tế sau, uy lực cũng so với trước kia mãnh không ít, đã cực kì tiếp cận thượng phẩm linh khí, nay lại theo Hạ Vân Kiệt trong tay thi triển ra đến, uy lực không biết so với trước kia lợi hại bao nhiêu lần, đừng nói Cốt Sát cùng U Hỏa chính là thông huyền cảnh, cho dù là cử hà cảnh, không thiếu được cũng muốn ép buộc một phen.

“Tứ tượng tru ma!” Hạ Vân Kiệt thấy thế trong mắt sát khí chợt lóe, quát lạnh một tiếng.

Chương 1268 : Tiên thạch [đệ tam canh cầu vé tháng]

Nhất thời tứ kiếm hóa thành thượng cổ tứ đại thần thú đỉnh thiên lập địa đứng sừng sững ở tứ phương, chặn tứ phương thiên địa. Trong trận, hung thần khí trống rỗng dựng lên, nùng như mực thủy, gần như thực chất hóa, tối đen một mảnh, sát khí tràn ngập, âm lãnh cuồng phong gào thét, giống như vô số lưỡi trượt ở trong trận tàn sát bừa bãi.

Lúc này đây, tứ tượng tru ma kiếm trận không biết so với lần trước Hạ Vân Kiệt sở bố trí tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận lợi hại bao nhiêu lần.

Trận pháp nhất phát động, gần kia sát khí cùng âm lãnh cuồng phong, chính là một lát công phu liền đem này tu vi hơi chút kém một ít vạn tượng tu sĩ giảo thành dập nát. Cho dù tu vi hơi chút cao một ít, cũng căn bản không thể thời gian dài ngăn cản kia như vô số băng nhận âm lãnh cuồng phong tàn sát bừa bãi, rất nhanh liền bị cát khắp cả người vết thương.

“Thương mang giới giới chủ, còn thỉnh tha mạng cho ta, chúng ta nguyện thần phục cùng ngươi!” Trong trận Cốt Sát cùng U Hỏa nghe không ngừng có tiếng kêu thảm thiết vang lên, căn căn tóc gáy đều lập lên, lúc này mới biết được người trẻ tuổi kia có thể nhất thống thương mang giới quả nhiên không giống bình thường, vội vàng kêu lên.

“Vì bản thân chi lợi, giết chóc hàng tỉ sinh linh, các ngươi cho dù là thiên tiên tưởng thần phục ta, ta cũng tất tru sát không lầm!” Hạ Vân Kiệt quát lạnh một tiếng, trong mắt sát khí lóe ra, trong tay không chút do dự đắn đo kiếm quyết, trong miệng bính ra một cái lạnh như băng tự:“Tru!”

Đứng ở Hạ Vân Kiệt phía sau Nhạc Hoành Đao đám người nghe Hạ Vân Kiệt lãnh khốc vô tình trả lời, trái tim đều nhịn không được run lên, ánh mắt toát ra lẫm liệt sắc, âm thầm cảnh cáo chính mình về sau tất không thể lạm sát kẻ vô tội, nếu không cho dù chính mình đám người là giới chủ thủ hạ, giới chủ chỉ sợ cũng sẽ không khinh tha.

Hạ Vân Kiệt trong miệng “Tru” Tự vừa ra, nhất thời có bốn đạo kiếm quang theo tứ thần thú trong miệng phun ra mà ra.

Tối đen trong trận kiếm quang đại lượng, tiếp theo đó là từng đạo tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Bất quá vài cái hô hấp gian thanh âm, kia tiếng kêu thảm thiết liền ngừng lại, Hạ Vân Kiệt tâm niệm vừa động, bốn chích thượng cổ thần thú hóa thành tứ điểm kiếm quang nhập vào Hạ Vân Kiệt mi tâm.

Trong trận trừ bỏ kia U Hỏa cùng Cốt Sát thân hình lẳng lặng phiêu phù ở giới hà trung, còn lại thượng trăm tên vạn tượng cảnh tu sĩ thế nhưng ngay cả một cái bóng dáng đều không thấy được, chỉ có nổi lơ lửng pháp bảo tỏ vẻ nơi này từng có một trăm hơn vạn tượng cảnh tu sĩ tồn tại quá.

Mọi người bao gồm Nhạc Hoành Đao hạng người nhìn trước mắt một màn, tất cả đều cảm thấy trái tim tựa hồ đều đình chỉ nhảy lên, một tia hàn ý ở trong cơ thể lan tràn mở ra.

Bọn họ cũng đều biết giới chủ lợi hại vô cùng, nhưng lại cho tới bây giờ không nghĩ tới thế nhưng lợi hại đến bực này trình độ.

Thượng trăm tên vạn tượng cảnh giới tu sĩ, hai gã thông

huyền cảnh cường giả, trong đó một vị còn là thông huyền trung kỳ cảnh giới, giới chủ vừa ra tay, gần vài cái hô hấp gian, thế nhưng một cái không dư thừa, tất cả đều diệt sát.

Này nên loại nào tu vi?

Chẳng lẽ là cử hà sao?

Nhất tưởng đến cử hà này hai chữ, mọi người trái tim lại nhịn không được một trận kinh hoàng.

Phải biết rằng kim thần giới vùng này liền ngay cả kim thần giới giới chủ Kim Giao chân nhân còn tại thông huyền cảnh đau khổ giãy dụa, không thể bước vào cử hà cảnh giới đâu.

Nếu giới chủ là cử hà cường giả, kia chẳng phải là ý nghĩa ở kim thần giới vùng này đã là vô địch tồn tại, thậm chí cho dù phóng tới toàn bộ nghệ giới vực cũng có một ít tranh cường đồ phách thực lực?

“Thanh Vũ đem U Hỏa cùng Cốt Sát thi thể thu hồi đến, gồm kia u cốt thuyền cũng cấp thu thập, lưu vài người sống.” Hạ Vân Kiệt lại phảng phất chút không thấy được mọi người kinh hãi biểu tình, thản nhiên công đạo một câu, liền đạp bước trở về thương mang hào.

Hạ Vân Kiệt này một bước bước, kia thao túng u cốt thuyền các tu sĩ mới vừa rồi hoàn toàn bừng tỉnh, vội vàng thao túng u cốt thuyền đã nghĩ đào tẩu.

Nhưng là Hạ Vân Kiệt bên này có thượng cổ hung cầm thanh điểu không thuần huyết mạch hậu duệ Thanh Vũ, bất tử thần điểu không thuần huyết mạch hậu duệ hoàng cao đại điểu, còn có Thiết Ưng yêu vương đám tất cả đều lấy tốc độ sở trường tu sĩ, kia u cốt thuyền lại sao có thể thoát được điệu.

U cốt thuyền trung các tu sĩ vừa mới vừa mới bắt đầu quay lại đầu thuyền muốn chạy trốn đi, cũng đã bị vây lên, sau đó tử tử trảo trảo, trong nháy mắt u cốt thuyền liền đã rơi vào rồi Thanh Vũ đám người tay.

Thương mang hào một lần nữa khởi hành, Hạ Vân Kiệt như trước vẻ mặt bình tĩnh đứng thẳng đầu thuyền, phảng phất sự tình gì đều không có phát sinh quá giống nhau. Nhưng người dưới lại người người đều hưng phấn không thôi, thỉnh thoảng vụng trộm hướng Hạ Vân Kiệt bóng dáng nhắm vào một hai mắt, chảy ra phát ra từ nội tâm kính sợ cùng tự hào.

Từng thương mang giới bất quá chính là kim thần giới vùng bài danh đếm ngược tiểu giới, ở toàn bộ nghệ giới vực lại không biết sắp xếp tới nơi nào đi. Đã có thể ở vừa rồi bọn họ giới chủ lại phất tay gian liền diệt ở toàn bộ nghệ giới vực đều có chút uy danh đạo phỉ đội. Này nếu truyền ra đi, chỉ sợ kim thần giới vùng đều phải lâm vào oanh động, rốt cuộc không người dám khinh thường bọn họ thương mang giới.

Nhạc Hoành Đao bị thương không nghiêm trọng lắm, trải qua một lát thời gian tĩnh dưỡng chữa thương liền khôi phục thất thất bát bát, sau đó đi ra khoang thuyền, giống phía trước giống nhau thúc thủ đứng thẳng ở Hạ Vân Kiệt bên người sau đó một ít.

“Không có việc gì đi?” Hạ Vân Kiệt phiết quá nhìn Nhạc Hoành Đao liếc mắt một cái, hỏi.

“Đa tạ sư tôn quan tâm, chính là một điểm tiểu thương.” Nhạc Hoành Đao hơi hơi khom người trả lời.

Hạ Vân Kiệt vốn cũng biết Nhạc Hoành Đao chính là bị điểm tiểu thương, nếu bằng không hắn sớm liền ra tay, nghe vậy gật gật đầu, sau đó nói:“Tiếp tục nói nói này u

cốt đội sự tình đi.”

“Là, sư tôn.” Nhạc Hoành Đao cung kính lên tiếng, sau đó tiếp tục phía trước mà nói nói:“Bởi vì U Hỏa cùng Cốt Sát thực lực cường đại, cho nên lá gan cũng đặc lớn, rất ít có che che giấu giấu, thậm chí có một lần còn cướp kim thần giới giới chủ Kim Giao chân nhân tài nguyên vận chuyển phi thuyền, cũng giết mọi người, trong đó có một vị là kim thần giới giới chủ Kim Giao chân nhân cháu trai. Vì thế khi Kim Giao chân nhân tự nhiên cũng là lôi đình đại phát, chính là này U Hỏa cùng Cốt Sát thực lực cao, lại chỉ tại này vũ trụ phiêu bạc đánh cướp, cho dù Kim Giao chân nhân thực lực so với bọn hắn cao nhất chương, nhưng bọn họ nếu ý định tránh Kim Giao chân nhân, không cùng Kim Giao chân nhân cứng đối cứng, Kim Giao chân nhân nhưng cũng là lấy bọn họ không có biện pháp. Chính là này đội làm nhiều việc ác, không nghĩ tới hôm nay lại lạc ở tại sư tôn tay, coi như là trừng phạt đúng tội.”

“Nếu là như thế, lần này đi gặp Kim Giao chân nhân, này hai ác tặc cũng là là một phần đại lễ.” Hạ Vân Kiệt cười nói, có thể thay trời hành đạo, thay dân trừ hại, Hạ Vân Kiệt tâm tình có chút thư sướng.

“Ha ha, đâu chỉ là đại lễ, ta xem sư tôn nếu đem này hai ác tặc đầu lấy ra nữa, chỉ sợ toàn bộ kim thần giới đều phải oanh động, không người còn dám khinh thường chúng ta thương mang giới.” Nhạc Hoành Đao cười nói, hiển nhiên tâm tình của hắn cũng tốt lắm.

“Giới chủ đây là này chuyến thu hoạch!” Ngay tại Hạ Vân Kiệt cùng Nhạc Hoành Đao nói nói cười cười khi, Thanh Vũ mang theo một gói to trữ vật giới trình cấp Hạ Vân Kiệt.

Trữ vật giới là không gian pháp bảo, trừ phi là tiên khí cấp bậc trữ vật giới, nếu không này khác trữ vật giới

trong lúc đó cũng không có thể cho nhau gửi, nếu không sẽ khiến cho không gian rung chuyển.

Hạ Vân Kiệt đem Cốt Sát cùng U Hỏa trữ vật giới cầm lấy đến, thần niệm tham nhập bên trong quét vài lần, nhất thời mí mắt liền liên tục nhảy lên vài cái.

Nơi nào mặt gì đó cũng không nhiều, nhưng không chỗ nào không phải là trân quý vật, hơn nữa Cốt Sát trữ vật giới trung, không chỉ có có hai ngàn năm trăm khối lục phẩm linh tinh, cũng có mười khối thất phẩm linh tinh.

Chỉ này liền tuyệt đối đã là một bút phi thường thật lớn tài phú. Phải biết rằng lúc trước Vạn Sát động một cái loại nhỏ linh tinh mạch khoáng, một năm sản xuất ngũ phẩm linh tinh cũng mới bất quá năm trăm đến khối. Mà linh tinh đến ngũ phẩm đã ngoài sau, đổi tỉ lệ ít nhất là nhất so với một ngàn, cũng đã nói chỉ Cốt Sát trữ vật giới trung lục phẩm linh tinh số lượng liền đủ loại nhỏ linh tinh mạch khoáng khai thác cái năm ngàn năm, nếu sẽ đem kia mười khối thất phẩm linh tinh đổi thành ngũ phẩm linh tinh, kia khai thác niên hạn liền càng thêm lâu dài, đương nhiên trong hiện thực loại nhỏ linh tinh mạch khoáng căn bản không có khả năng khai thác lâu như vậy. Kia đã là tương đương với cỡ trung linh tinh mạch khoáng linh tinh số lượng dự trữ.

Trừ bỏ này đó, Cốt Sát trữ vật giới trung còn có các loại thánh cấp linh thảo tiên dược, có thể luyện chế linh khí pháp bảo các loại trân quý khoáng thạch.

Bất quá chân chính làm cho Hạ Vân Kiệt mí mắt nhảy lên cũng là bị Cốt Sát trân mà trọng chi cất chứa ở trong một cái hộp ngọc, bất quá lóng tay lớn nhỏ, ánh sáng màu trọc hoàng, nhưng ẩn ẩn có nhất lũ hắc khí cùng nhất lũ bạch khí ở bên trong như nước với lửa giao hòa hòn đá nhỏ.

Làm Hạ Vân Kiệt thần niệm tảo đến này khối trọc hoàng hòn đá nhỏ khi, tử phủ kia lũ vẫn không hề động tĩnh sinh khí không hiểu nổi lên động tĩnh, ẩn ẩn trung thế nhưng có rục rịch, đối kia hòn đá nhỏ sinh ra một tia khát vọng.

Đây là chuyện gì xảy ra? Hạ Vân Kiệt trong lòng vừa động, đem kia khối hòn đá nhỏ ngay cả hộp ngọc cùng nhau lấy đi ra, lại không nghĩ rằng kia chính là một khối hòn đá nhỏ thế nhưng có ngàn cân bên trong, khiến cho Hạ Vân Kiệt tay không khỏi hơi hơi trầm xuống, mà theo Hạ Vân Kiệt lấy tay lấy ra cái bọc kia có hòn đá nhỏ hộp ngọc, bên trong tử phủ kia lũ sinh khí động tĩnh càng phát ra nổi lên đến, thậm chí có loại muốn bạo đi dấu hiệu.

“Hoành Đao ngươi khả nhận thức thứ này?” Hạ Vân Kiệt không khỏi càng phát ra tò mò, đem trang có hòn đá nhỏ hộp ngọc đưa cho Nhạc Hoành Đao xem qua.

“Đây là?” Nhạc Hoành Đao đối với kia hộp ngọc bên trong hòn đá nhỏ quan sát nửa ngày, đột nhiên cả người chấn động, bật thốt lên nói:“Tiên thạch!”

“Ngươi nói đây là tiên thạch?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cũng cả người chấn động.

Hạ Vân Kiệt cũng không có gặp qua tiên thạch, bất quá ở ba ngàn giới cuộc sống lâu, có chút thường thức lại dần dần hiểu biết nhiều lắm đứng lên. Biết linh tinh là cung người tu chân tu luyện chi dùng, mà tiên thạch tắc ở trong chứa tiên khí, cung tiên nhân tu luyện chi dùng.

“Một đen một trắng, một âm một dương, dựng dục tiên khí, đúng vậy này đó là tiên thạch, không nghĩ tới này Cốt Sát thế nhưng cất chứa có tiên thạch!” Nhạc Hoành Đao nói đến mặt sau thanh âm hơi hơi có chút run run.

Tiên khí cần tiên thể mới vừa rồi có thể hấp thu, đối với người tu chân mà nói này tiên thạch tiên khí là cũng vô pháp giống linh tinh giống nhau trực tiếp hấp thu. Bất quá người tu chân không thể hấp thu, nhưng một ít thế lực lớn đại giáo phái trung đã có thiên tiên tồn tại, bọn họ lại có thể hấp thu, bọn họ cũng nhu cầu cấp bách tiên thạch, bởi vì nơi này là hạ giới, tiên thạch số lượng cực kì rất thưa thớt, khả ngộ không thể cầu. Cho nên gì một khối tiên thạch xuất hiện đều đã có khắp nơi thế lực lấy giá cả thu mua. Có thể nói liền Hạ Vân Kiệt trong tay kia lóng tay lớn nhỏ tiên thạch, so với Cốt Sát trữ vật giới nội sở hữu gì đó thêm đứng lên còn muốn đáng giá một ít.

Cho nên cho dù lấy Nhạc Hoành Đao từng thân gia, nhìn thấy này lóng tay lớn nhỏ tiên thạch cũng là nhịn không được thanh âm có chút phát run.

Chẳng lẽ nói tử phủ kia lũ sinh khí muốn hấp thu này tiên thạch trung tiên khí? Nhạc Hoành Đao nhắc tới tiên khí nhắc nhở Hạ Vân Kiệt, làm cho hắn trong đầu đột nhiên toát ra một cái ý tưởng, bất quá lập tức Hạ Vân Kiệt đã bị chính hắn một ý tưởng cấp hách nhất đại khiêu.

Tiên khí cần tiên nhân thân thể mới vừa rồi có thể hấp thu, hắn bây giờ còn chính là người tu chân, lại như thế nào khả năng hội hấp thu tiên khí đâu?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1269 : Hấp thu tiên khí [thứ nhất canh cầu phiếu]

Chính là này ý tưởng nhất toát ra đến sau được cái đó cũng áp lực không được, đến nỗi Hạ Vân Kiệt thiếu chút nữa đã nghĩ xoay người tiến vào khoang thuyền, lập tức vận chuyển tâm pháp, bất quá Thanh Vũ kế tiếp một phen nói lại dời đi hắn lực chú ý.

“Giới chủ, vừa rồi thuộc hạ thẩm vấn vài người sống, bọn họ nói u cốt đội ổ trộm ngay tại thạch tiền giới một tòa tích xa giới trên đảo. Qua giới hà đó là thạch tiền giới, ngài có phải hay không hiện tại phải đi sao bọn họ hang ổ?” Thanh Vũ mắt lộ ra kinh hãi mắt kia trong hộp ngọc tiểu khối tiên thạch, sau đó theo sát sau liền lập tức vẻ mặt hưng phấn mà xin chỉ thị nói.

“U cốt đội ổ trộm thế nhưng ngay tại thạch tiền giới?” Nhạc Hoành Đao nghe vậy cũng đi theo kích động hưng phấn lên.

Kia U Hỏa cùng Cốt Sát hai người vốn là là nhất giới bá chủ, sau lại bất đắc dĩ vào rừng làm cướp làm khấu, mấy năm nay giết người cướp của không biết tích lũy bao nhiêu tài phú, không khó tưởng tượng nếu có thể tìm được hắn hang ổ, kia tuyệt đối là một bút thật to tiền.

“Nếu tiện đường, tự nhiên là muốn đi trước sao bọn họ hang ổ.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cũng là khó tránh khỏi có chút hưng phấn, hắn đột nhiên nghĩ tới địa cầu một ngàn linh một đêm chuyện xưa Alibaba cùng bốn mươi đại đạo.

“Tuân mệnh giới chủ, ra giới hà, chúng ta lập tức liền hướng tà mẫn giới đảo xuất phát, sao bọn họ hang ổ.” Thanh Vũ mặt mang hưng phấn mà cúi đầu lĩnh mệnh.

“Hoành Đao, vi sư muốn tĩnh tu một đoạn thời gian, không có khẩn cấp việc, không chuẩn quấy rầy ta!” Thanh Vũ lĩnh mệnh đi xuống sau, Hạ Vân Kiệt đem một ít trọng yếu tài nguyên còn có chút lục phẩm thất phẩm linh tinh thu vào chính mình trữ vật giới, còn lại giao cho Nhạc Hoành Đao thu quản sau, lại dặn dò một câu, liền xoay người vào thương mang hào tu luyện mật thất.

Nhìn Hạ Vân Kiệt xoay người rời đi bóng dáng, lại mắt trong tay cái kia bọc suốt một gói to trữ vật giới, còn tưởng khởi lập tức lại có thể sao u cốt đội ổ, Nhạc Hoành Đao trong lòng không khỏi cảm khái ngàn vạn.

Tu luyện càng đến mặt sau, sở cần tài nguyên lại càng nhiều. Tựa như hắn, một người tu luyện sở cần tài nguyên là đủ để được với trăm hào vạn vật cảnh tu sĩ sở cần tu luyện tài nguyên, mà cử hà cảnh đâu, sở cần tài nguyên số lượng tắc càng khổng lồ.

Vì thế cường giả hướng kẻ yếu đòi lấy tài nguyên, kẻ yếu hướng càng kẻ yếu đòi lấy tài nguyên, nhưng tài nguyên luôn hữu hạn, làm tự thân lãnh địa tài nguyên tái không có biện pháp đòi lấy khi, cường giả ánh mắt chỉ có thể nhìn phía địa phương khác, vì thế quốc cùng quốc trong lúc đó chiến tranh, giới đảo cùng giới đảo trong lúc đó chiến tranh, giới cùng giới trong lúc đó chiến tranh, thậm chí giới vực cùng giới vực trong lúc đó chiến tranh liền sinh ra.

Nhạc Hoành Đao chính là dưới tình huống như vậy, theo kẻ yếu đi bước một trưởng thành thương mang giới cường giả, ở thương mang giới rất nhiều kẻ yếu trong mắt, hắn là cao cao tại thượng tồn tại, hắn nắm trong tay đại lượng tài nguyên. Nhưng đứng ở Nhạc Hoành Đao vị trí, hắn lại phát hiện theo tu vi tăng lên, hắn đối tài nguyên yêu cầu rất cao, lượng cũng lớn hơn nữa, mà Hoành Đao điện sở khống chế tài nguyên đã không thể thỏa mãn hắn yêu cầu.

La Phù chân nhân đám người đồng dạng như thế, cho nên bọn họ tứ phương đều ở cho nhau như hổ rình mồi, đều nghĩ đến thế nào một ngày đem đối phương cấp cắn nuốt, thẳng đến sau lại Hạ Vân Kiệt xuất hiện, thẳng đến vừa rồi kia một khắc, Hạ Vân Kiệt vừa ra tay sắp thu hoạch tương đương với một cái giới tích tụ, Nhạc Hoành Đao mới đột nhiên phát hiện cùng chính mình vị sư tôn nhất so với, chính mình vị từng thương mang giới tứ đại bá chủ chi nhất như trước bất quá chính là cái vì tu luyện tài nguyên mà đau khổ giãy dụa kẻ yếu mà thôi.

Thương mang hào bên trong không gian so với nó ở mặt ngoài thật còn muốn lớn, bởi vì Hạ Vân Kiệt ở bên trong còn bố trí một chút không gian trận pháp.

Thương mang hào bên trong chia làm rất nhiều tu luyện mật thất, mỗi một gian tu luyện mật thất Hạ Vân Kiệt đều bày ra tụ linh trận pháp, chỉ cần ở mắt trận trung được khảm nhập linh tinh, tụ linh trận pháp sẽ gặp khởi động, cuồn cuộn không ngừng hấp thu linh tinh trung linh khí, tràn đầy toàn bộ tu luyện mật thất, khiến cho càng thích hợp tu giả tu luyện hấp thu.

Như vậy vô luận thương mang hào phi hành đến làm sao, chỉ cần có cũng đủ linh tinh, trong thuyền người đều có thể tu luyện, không cần lo lắng vũ trụ trung linh khí loãng vấn đề.

Hạ Vân Kiệt chỗ tu luyện mật thất là số 1.

Hạ Vân Kiệt đầu tiên là đem thất phẩm linh tinh được khảm vào trận mắt, nhất thời mật thất liền sáng đứng lên, nhất từng đợt từng đợt tinh thuần vô cùng linh khí theo linh tinh trung bị rút ra, đưa vào đến tụ linh trong trận.

Hạ Vân Kiệt chính là hơi hơi nhất vận chuyển tâm pháp,

nhất thời cảm giác bách hải sinh lực, kinh mạch có tràn đầy cảm giác.

Quả nhiên này thất phẩm linh tinh mặc kệ là linh khí tinh thuần trình độ cùng hùng hậu trình độ đều so với lục phẩm linh tinh cường rất nhiều lần, Hạ Vân Kiệt âm thầm sợ hãi than một tiếng, sau đó đem thất phẩm linh tinh thu đứng lên.

Lần này hắn tiến mật thất cũng không phải vì tu luyện, mà là vì kia khối lóng tay lớn tiên thạch.

Ngồi xếp bằng ở mật thất trung ương bãi đặt bồ đoàn địa phương, cũng là tụ linh trận trung tâm, Hạ Vân Kiệt lấy ra kia trang có tiên thạch hộp ngọc, sau đó thật cẩn thận lấy ra kia khối tiên thạch.

Hít sâu một hơi, Hạ Vân Kiệt chậm rãi nhắm hai mắt lại, trong nháy mắt, hắn liền linh đài một mảnh không minh như tẩy, lòng yên tĩnh như chỉ thủy.

“Vũ vương quyết” Chậm rãi vận chuyển, mi tâm chỗ ẩn ẩn hiện ra một cái lốc xoáy, trong lốc xoáy hiện ra một tôn cổ đỉnh.

Này lốc xoáy cùng cổ đỉnh nhất hiện ra đến, trọc màu vàng tiên thạch bên trong sở ẩn chứa kia như nước với lửa giao hòa cùng một chỗ nhất lũ hắc khí cùng nhất lũ bạch khí thế nhưng ẩn ẩn vặn vẹo đứng lên, một tia tiên khí theo tiên thạch trung lượn lờ dật ra, sau đó nhập vào Hạ Vân Kiệt mi tâm cổ đỉnh bên trong.

Thường lui tới, nếu Hạ Vân Kiệt tu luyện “Vũ vương quyết”, linh khí theo cổ đỉnh trung hút vào, sau đó hội một phân thành hai, một bộ phận lưu kinh toàn thân huyết mạch gân cốt, ngưng tụ vu đỉnh, mặt khác một bộ phận tắc chảy qua kinh mạch hối nhập tam đại nguyên phủ.

Nhưng lúc này đây, Hạ Vân Kiệt lại phát hiện kia tiên khí vừa tiến vào cổ đỉnh, trong tử phủ kia nhất lũ sinh khí tựa như đồng ong mật gặp được mật bình thường, lập tức ở trong tử phủ điên cuồng mà xoay tròn đứng lên, tiên khí liền trực tiếp trải qua cổ đỉnh chảy vào kinh mạch, sau đó lập tức chảy về phía tử phủ, cũng không có chảy về phía hoàng đình cùng mệnh phủ hai tòa nguyên phủ.

Tiên khí nhất lưu nhập tử phủ, liền bị kia nhất lũ sinh khí cấp hấp thu, sinh khí mỗi hấp thu nhất lũ tiên khí liền lớn mạnh một tia, dần dần toàn bộ tử phủ thế nhưng tiên khí dạt dào, Hạ Vân Kiệt tâm đầu nhất khiêu, ẩn ẩn trung tựa hồ hiểu được cái gì, vừa định tiếp tục hấp thu tiên khí, lại phát hiện trong tay kia lóng tay lớn nhỏ tiên thạch đã biến thành bột phấn, thế nhưng đã bị hấp thu không còn một mảnh.

Hạ Vân Kiệt chậm rãi giương đôi mắt, thâm thúy mắt trung lóe ra suy tư quang mang.

Vu đỉnh không thể hấp thu tiên khí, mệnh phủ nguyên thần cùng hoàng đình nguyên thần cũng không hấp thu tiên khí, chỉ có tử phủ hấp thu tiên khí, chẳng lẽ nói tử phủ trải qua lần này sinh tử rèn luyện, dĩ nhiên đột phá đến tiên trình tự? Kia lũ sinh khí hấp thu tiên khí sau hội lớn mạnh, hay là cuối cùng có thể trưởng thành làm tiên anh bất thành?

Nghĩ đến đây, đột nhiên gian Hạ Vân Kiệt cảm thấy đầu tựa hồ muốn nổ tung bình thường, có rộng lớn tin tức giống hồng thủy bùng nổ bình thường vọt vào hắn đầu óc.

Hạ Vân Kiệt đau đầu dục liệt, đau khổ chống đỡ, cuối cùng lại còn là hôn mê bất tỉnh, chờ hắn lại lần nữa tỉnh lại khi, hắn phát hiện chính mình trong đầu hơn rất nhiều

gì đó, đó là một cái khác trình tự gì đó, bất quá đại bộ phận này nọ bị phong ấn, như cách tầng sa không thể, nhưng Hạ Vân Kiệt lại cảm giác chính mình nhãn giới rộng lớn rất nhiều, cũng hiểu được bởi vì chính mình tử phủ bởi vì sinh tử rèn luyện, trước tiên bước vào một cái khác cảnh giới, gây ra càng sâu trình tự huyết mạch truyền thừa. Làm chính mình càng tiến thêm một bước khi, chỉ sợ này nọ sẽ càng nhiều.

Hồi lâu Hạ Vân Kiệt tâm tình mới hoàn toàn khôi phục bình tĩnh, cũng mới hoàn toàn tiếp nhận rồi chính mình tử phủ đã trước tiên tiến vào tiên lĩnh vực, tuy rằng như trước phi thường nhỏ yếu, chính là tụ liễm nhỏ nhất nhất lũ tiên khí, cùng chân chính thiên tiên trong lúc đó chênh lệch có lẽ còn phi thường thật lớn, nhưng chung quy đã là bước vào một cái khác cảnh giới.

Không biết nếu là dùng này lũ tiên khí đến thi triển pháp thuật, hoặc là thao túng pháp bảo sẽ phát sinh cái dạng gì uy lực biến hóa, Hạ Vân Kiệt trong đầu đột nhiên dâng lên một tia tò mò, bất quá hạ giới không gian không có tiên khí phiêu động, không có biện pháp giống hấp thu linh khí giống nhau, tĩnh tọa hấp thu, trong cơ thể liền như vậy nhất lũ tiên khí Hạ Vân Kiệt lại làm sao bỏ được lấy đến dùng? Huống hồ còn có thiên địa pháp tắc hạn chế, này hạ giới nếu không cho phép thiên tiên tồn tại, hiển nhiên tiên khí cũng không phải tốt tùy tiện vận dụng, muốn làm không tốt sẽ phát sinh cái gì biến cố, ở không biết rõ ràng này đó phía trước, Hạ Vân Kiệt là không dám loạn dùng tiên khí đến thi triển tiên gia thuật pháp.

Cuối cùng Hạ Vân Kiệt còn là cười khổ lắc lắc đầu, nay trong tử phủ tiên khí lại còn xa không bằng trước kia tử phủ nguyên thần tới thực dụng.

Lắc đầu là lúc, Hạ Vân Kiệt đã ra tu luyện mật thất.

“Bái kiến giới chủ!” Gặp Hạ Vân Kiệt theo tu luyện mật thất trung đi ra, bên ngoài thủ vệ tu sĩ ào ào ôm quyền bái kiến.

Hạ Vân Kiệt mỉm cười nhiều điểm, nói thanh vất vả, sau đó lững thững đi đến đầu thuyền.

Ánh vào mi mắt lại lần nữa biến thành không đãng hư vô vô ngần vũ trụ.

Ở Hạ Vân Kiệt tiến mật thất tu luyện trong lúc, thương mang hào đã bay ra giới hà.

“Sư tôn!”

“Giới chủ!”

Đứng thẳng đầu thuyền Nhạc Hoành Đao cùng Thanh Vũ nhìn thấy Hạ Vân Kiệt đi ra, vội vàng cúi đầu bái kiến, trong mắt lại lóe ra một tia kinh ngạc ánh mắt.

Bởi vì bọn họ phát hiện gần 5 ngày không thấy, giới chủ [sư phụ] trên người có một loại thực huyền diệu biến hóa, loại này biến hóa là không thể diễn tả bằng ngôn từ, cũng chỉ có hắn người bên người từng có phía trước đối lập khả năng cảm giác ra đến.

“Ân, khi nào có thể đến tà mẫn giới đảo?” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu mỉm cười hỏi.

“Hồi sư tôn, ấn giới đồ biểu hiện, hẳn là tiếp qua nửa ngày liền có thể đến tà mẫn giới đảo.” Nhạc Hoành Đao trả lời.

“Nhanh như vậy, ở trong mật thất ngây người không ít thời gian.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy hơi hơi lộ ra một tia ngoài ý muốn sắc, cười cười, sau đó theo trữ vật giới trung lấy ra 4 khối thất phẩm linh tinh, phân biệt ném cho

Nhạc Hoành Đao cùng Thanh Vũ các hai khối, nói:“Trong khoảng thời gian này dùng này linh tinh tu luyện đi, đối với các ngươi tu luyện cũng có có ích.”

“Tạ sư tôn!”

“Tạ giới chủ!”

Nhạc Hoành Đao cùng Thanh Vũ tiếp nhận thất phẩm linh tinh đều mặt lộ vẻ cảm kích cúi đầu nói lời cảm tạ, hơn nữa Thanh Vũ một đường đường đại nam nhân, hốc mắt đều có bắn tỉa đỏ.

Thất phẩm linh tinh, một khối liền tương đương với một ngàn khối lục phẩm linh tinh, cho dù thương mang giới tứ đại bá chủ đời này cũng luyến tiếc tiêu phí mấy khối, thà rằng dùng nhiều chút thời gian hấp thu rèn luyện phẩm giai thấp một ít linh tinh trung linh khí. Lấy hắn Thanh Vũ trước kia thân phận, lại ngay cả tiêu phí tư cách đều không có, nay giới chủ lại tùy tay liền ném cho hắn hai khối, cùng Nhạc Hoành Đao đồng dạng đãi ngộ, này như thế nào không cho Thanh Vũ cảm động vạn phần?

Chương 1270 : Kim thần giới [thứ hai canh cầu vé tháng]

Hạ Vân Kiệt huy phất tay, ý bảo hai người không cần khách khí, mỉm cười nói:“Lập tức chúng ta có thể phát một bút tiền.”

“Đúng vậy, đi theo giới chủ chính là thích! Giết thông huyền cảnh đạo phỉ đều cùng cắt cỏ bình thường, còn có thể tuyệt bút phát tài.” Thanh Vũ nhớ tới lập tức có thể sao u cốt đội ổ, lập tức liền lại hưng phấn đứng lên.

Hạ Vân Kiệt cười cười không hề ngôn ngữ, chính là trong đầu lại lóe ra một tia thản nhiên sầu não, hắn đổ tình nguyện còn giống như trước như vậy, tuy rằng không cường đại, nhưng ngày lại quá nhàn nhã tự tại, ấm áp hạnh phúc.

Nửa ngày thời gian, đối với người tu chân mà nói đảo mắt liền tới.

“Xem, giới chủ, kia đó là tà mẫn giới đảo.” Thanh Vũ chỉ phía xa xa xa vũ trụ nhất trình bất quy tắc hình dạng giới đảo, mắt lộ ra vẻ hưng phấn nói.

Phi lạc tà mẫn giới đảo, Hạ Vân Kiệt đám người mới hiểu được vì sao u cốt đội đem ổ thiết lập tại nơi này mấy trăm năm, thế nhưng không có bị người phát hiện nguyên nhân. Bởi vì này là một cái so với viễn man giới đảo còn muốn hoang vắng, linh khí còn muốn cằn cỗi giới đảo, căn bản không có cái gì cường đại thế lực hội coi trọng như vậy một tòa hoang vắng cằn cỗi giới đảo.

Vì không cho khắp nơi thế lực chú ý tới bọn họ ổ, U Hỏa cùng Cốt Sát khó được không ở tà mẫn giới đảo đại khai giết chóc, mà là bảo lưu lại dân bản xứ, tùy ý bọn họ tại đây tòa cằn cỗi giới trên đảo sinh sản sinh tồn, bọn họ

chính là tại đây phiến thổ địa đến đỡ một phàm nhân quốc gia, bọn họ tắc giấu ở này quốc gia sau. Kể từ đó, cho dù khắp nơi thế lực đi ngang qua nơi này, gặp này giới trên đảo tất cả đều là dân bản xứ, tất cả đều là kẻ yếu, tự nhiên cũng sẽ không hội nhiều hơn chú ý, cũng tuyệt đối không thể tưởng được hung danh hiển hách u cốt đội thế nhưng hội giấu ở như vậy cằn cỗi giới trên đảo một phàm nhân quốc gia.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không đánh vỡ tà mẫn giới đảo bình tĩnh, ở bị bắt giữ u cốt đội thành viên chỉ điểm hạ, trực tiếp sao u cốt đội ổ, cũng giết sở hữu u cốt đội thủ gia thành viên.

Bất quá u cốt đội mấy trăm năm giết người cướp của tích lũy, còn có U Hỏa cùng Cốt Sát thoát đi bọn họ sở thống trị giới khi sở mang đi tài nguyên tài phú, số lượng cực kì khổng lồ, Hạ Vân Kiệt căn bản không có biện pháp dùng thương mang hào chở đi, rơi vào đường cùng, Hạ Vân Kiệt chỉ có thể lưu lại Thanh Vũ cùng một ít vạn tượng kì tu sĩ, lại để lại kia chiếc u cốt thuyền, làm cho bọn họ từng nhóm chậm rãi đem này đó tài nguyên tài phú vận hồi thương mang giới. Đương nhiên kia chiếc u cốt thuyền Hạ Vân Kiệt tự mình làm chút cải trang, vừa đến vì tăng tiến này chiếc phi hành pháp bảo tính năng, mặt khác một phương diện cũng là không nghĩ làm cho thế lực khác nhận ra nó tướng mạo sẵn có.

Hạ Vân Kiệt công đạo Thanh Vũ một phen sau, liền lại mã bất đình đề theo tà mẫn giới khởi hành chạy tới kim thần giới.

Ba mươi ngày sau, một chiếc hồn thể tối đen phi thuyền xuất hiện ở tại kim thần giới trên không.

Làm thương mang hào nhất phi lâm kim thần giới trên không khi, Hạ Vân Kiệt liền cảm thấy một cỗ so với thương mang giới thổ cường đại hơn rất nhiều thiên uy

theo bốn phương tám hướng vọt tới, làm cho hắn chân khí pháp lực vận chuyển đều tựa hồ trở nên thong thả một ít.

Bất quá từng có thương mang giới thổ trải qua, Hạ Vân Kiệt lần này cũng không có cảm thấy gì ngoài ý muốn, càng không có tái bởi vậy mà tiến nhập thiên nhân hợp nhất chi cảnh, chính là trong lòng lại khó tránh khỏi hơi hơi có chút khiếp sợ cho kim thần giới thiên uy to lớn, hiển nhiên kim thần giới tại đây thiên địa trung sở chiếm phân lượng muốn so với thương mang giới lớn hơn rất nhiều.

“Sư tôn, nhân hướng tà mẫn giới dạo qua một vòng, đi rồi chút đường xa, nay khoảng cách Kim Giao chân nhân ước tốt thời gian đã không nhiều lắm, ngài xem chúng ta có phải hay không trực tiếp đi kim thần giới phủ bái kiến Kim Giao chân nhân, chờ bên kia sự sau, chúng ta mới hảo hảo tại đây kim thần giới chung quanh đi một chút nhìn xem?” Nhạc Hoành Đao mà nói đánh gãy Hạ Vân Kiệt suy nghĩ.

“Một khi đã như vậy, kia liền đi trước kim thần giới phủ đi.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

……

Kim thần giới nhân kim thần hải mà được gọi là.

Kim thần hải mênh mông hãn hãn, chiếm kim thần giới gần 3/4 diện tích.

Mặt trời dâng lên, mặt biển liền kim quang nhiều điểm, phảng phất đầy trời màu vàng tinh thần, tên cổ là kim thần hải.

Kim thần trên biển có vô số to nhỏ đảo nhỏ, trong đó tối nổi danh một tòa đảo được xưng là Kim Giao đảo.

Nói là đảo, kỳ thật này Kim Giao đảo diện tích so với địa cầu đều còn muốn lớn hơn mấy lần.

Kim Giao đảo ở trời cao vọng đi xuống, giống như giao long bàn nổi tại trên kim thần hải, ở Kim Giao đảo trung ương kiến thiết một tòa phảng phất hoàng kim chú liền cự thành, tường thành cao nghìn trượng, dài không biết mấy dặm, phảng phất cự long bàn nằm ở Kim Giao đảo trung ương.

Cự thành trung ương có một tòa cự sơn, cự sơn phía trên cung điện tầng tầng lớp lớp, từ dưới mà lên một tòa lần lượt một tòa, vô cùng huy hoàng.

Tối thượng một tòa nhất huy hoàng, một tòa cung điện liền để được với phàm nhân quốc gia một tòa vương đô.

Cự thành người tới người đi, các loại hình thù kỳ lạ quái dị đều có. Có ngư vĩ nhân thân ngư yêu, có dài hai thật lớn kiềm trảo tôm yêu, còn có sau lưng dài lóng lánh trai ngọc xác trai ngọc mỹ nữ……

Thế nhưng có một nửa tả hữu là hải yêu, hơn nữa tựa hồ còn cố ý toát ra một chút hải tộc đặc tính ở bên ngoài, hiển nhiên bọn họ đối tự thân hải tộc thân phận rất là tự hào. Không chỉ có như thế, Hạ Vân Kiệt ở không trung liếc mắt một cái quét tới, liền phát hiện vài vạn tượng cảnh giới cường giả, phảng phất ở trong này lập tức vạn tượng cảnh giới trở nên không đáng giá tiền bình thường.

Kim thần giới không hổ là vùng này cường đại nhất giới, quả nhiên là cường giả như mây, Hạ Vân Kiệt trong lòng cảm khái, thủ lại chỉ phía xa kia cự sơn phía trên rộng lớn cung điện, hỏi:“Kia đó là Kim Giao chân nhân kim thần giới phủ sao?”

“Hồi sư tôn, kia chính là Kim Giao chân nhân ở kim thần giới mặt đất hành cung. Này đảo tên là Kim Giao đảo, ở kim thần hải trung tâm địa, hơn nữa kim thần giới truyền tống trận liền tại đây trên đảo, bởi vậy này đảo không chỉ có là hải lục hai tộc giao hội trung tâm, hơn nữa cũng là kim thần giới đi ra bên ngoài giới, ngoại giới tới đây giới đầu mối then chốt vùng. Vì vậy duyên cớ, kim thần giới lớn nhất tu chân phường thị liền thiết lập tại đây Kim Giao trên đảo. Sư tôn muốn mở hiệu buôn, nơi này tất yếu thiết lập một nhà.” Nhạc Hoành Đao trả lời.

“Thì ra là thế, trách không được ta thấy nơi này các tộc nhân sĩ đều có, lại đủ cường giả, nguyên lai nơi này đó là kim thần giới trung tâm. Chính là kia Kim Giao chân nhân không phải mời chúng ta đi kim thần giới phủ thương nghị đại sự sao?” Hạ Vân Kiệt đầu tiên là hoàn toàn tỉnh ngộ, tiếp theo lại là khó tránh khỏi có chút khó hiểu.

“Sư tôn có điều không biết, kia kim thần giới phủ chỗ hải vực ngay tại này đảo phụ cận. Nhưng bởi vì kim thần giới phủ ở kim thần hải ở chỗ sâu trong, chúng ta không phải hải tộc nhưng không cách nào trực tiếp tiến đến, còn cần theo này Kim Giao đảo bờ biển một chỗ cửa vào tiến đến.” Nhạc Hoành Đao trả lời.

“Thì ra là thế.” Hạ Vân Kiệt thế này mới hiểu được, sau đó quay đầu đối Chúc Thành Kì đám người nói:“Kia kim thần giới phủ ta cùng Hoành Đao đi liền có thể, các ngươi tại đây Kim Giao trên đảo tìm một chỗ đặt chân, sau đó hảo hảo khảo sát khảo sát nơi này, về sau nơi này đó là ta Giang Châu hiệu buôn ở kim thần giới tổng bộ.”

“Là giới chủ!” Chúc Thành Kì đám người cung kính lĩnh mệnh, sau đó thu hồi thương mang hào phi lạc Kim Giao đảo cự thành, mà Hạ Vân Kiệt cùng Nhạc Hoành Đao tắc giá áng mây hướng kim thần giới phủ thiết lập tại

Kim Giao đảo cửa vào mà đi.

Hai người một đường phi hành, rất nhanh liền đến một chỗ dưới ánh mặt trời giống như hoàng kim phô liền màu vàng bờ cát.

Bờ cát trên không nổi lơ lửng một tòa xanh tươi ngọn núi, xanh tươi trên ngọn núi linh khí quanh quẩn, mặt trên còn có cung khuyết ban công, giống như trên biển tiên cảnh bình thường.

Kia xanh tươi trên ngọn núi viết “Tiếp khách phong” Ba chữ.

Hạ Vân Kiệt cùng Nhạc Hoành Đao vừa mới vừa bay đến trên bờ cát không, kia xanh tươi trên ngọn núi liền chậm rì rì đạp không đi xuống đến hai nam tử.

Này hai nam tử đầu trọc đôi mắt nhỏ, trên môi dài thật dài hai phiết chòm râu, run lên run lên, bối củng khởi, giống như bối cái oa dường như, cũng là hai vị quy yêu.

Hai quy yêu không khỏi làm Hạ Vân Kiệt nhớ tới địa cầu Vu Hàm môn trung hai vị Quy trưởng lão, trong lúc nhất thời không khỏi lại tâm sinh một tia sầu não.

“Nguyên lai là Nhạc tiên nhân giá lâm, nói vậy vị này tất là thương mang giới Hạ giới chủ, không có từ xa tiếp đón, không có từ xa tiếp đón!” Hiển nhiên tín sứ phản hồi sau, đã đem thương mang giới ra vị tân giới chủ việc bẩm báo cấp Kim Giao chân nhân, cho nên này “Tiếp khách phong” hai vị quy yêu tuy rằng không nhận biết Hạ Vân Kiệt, nhưng nhận được Nhạc Hoành Đao, theo hắn trên người suy đoán ra Hạ Vân Kiệt thân phận, liên tục chắp tay thi lễ nói.

“Di, Nhạc tiên nhân, ta còn tưởng ai đâu? Nguyên lai là Nhạc Hoành Đao Nhạc điện chủ a!” Ngay tại phía sau

một đạo mang theo rõ ràng trào phúng thanh âm từ xa đến gần truyền đến.

Nhạc Hoành Đao nghe vậy thân mình run nhè nhẹ một chút, trên mặt toát ra một tia bị chịu khuất nhục biểu tình, trong mắt sát khí ẩn thiểm.

Hạ Vân Kiệt nhìn Nhạc Hoành Đao liếc mắt một cái, hơi hơi nhíu hạ mày, trong mắt có một chút hàn quang lóe ra.

Một đạo réo rắt hạc minh tiếng vang lên, tiếp theo một chích miệng hồng, lông chim trắng noãn thật lớn tiên hạc phi gần đến giờ trên bờ cát không, vừa lúc dừng ở Hạ Vân Kiệt cùng Nhạc Hoành Đao trước mặt, chặn bọn họ đường đi.

Kia tiên hạc đứng ba người, cầm đầu giả là một vị mặc tử kim bát quái bào, búi tóc thúc khởi râu dài đạo sĩ, lại nói tiếp như vậy tạo hình giá tiên hạc, bản hẳn là nhất phái tiên phong đạo cốt khí chất, chính là này râu dài đạo sĩ lại dài mũi ưng, môi tế bạc, tròng mắt là hướng lên trời xem, một bộ dưới mắt không còn ai kiêu ngạo gian nhân chi tướng, thật là làm cho người ta chán ghét. Bất quá người này nhưng cũng có kiêu ngạo tư bản, một thân cảnh giới thế nhưng đã đạt tới thông huyền hậu kỳ chi cảnh. Đứng ở kia râu dài đạo trưởng phía sau còn lại là hai vị mặt trắng không râu, một gầy một béo, mặc màu vàng đạo bào, tu vi phân biệt đã đạt thông huyền trung kỳ cùng thông huyền sơ kì đạo sĩ. Vừa rồi nói chuyện đúng là kia có thông huyền sơ kì cảnh giới béo đạo sĩ.

Kia hai quy yêu hiển nhiên nhận được kia râu dài đạo sĩ, gặp là bọn họ ba người chặn Hạ Vân Kiệt hai người đường đi, trên mặt hơi hơi lóe ra một tia khó xử xấu hổ sắc, bất quá lập tức lại đôi nổi lên tươi cười, chắp tay thi lễ nói:“Nguyên lai là Chân Nhất giáo giáo chủ cùng hai vị

trưởng lão giá lâm, không có từ xa tiếp đón, không có từ xa tiếp đón.”

Nguyên lai là kim thần giới gần với kim thần giới phủ Chân Nhất giáo giáo chủ, trách không được như thế càn rỡ kiêu ngạo, này đã hơn một năm đến, Nhạc Hoành Đao không thiếu cấp Hạ Vân Kiệt giới thiệu kim thần giới vùng khắp nơi thế lực tình huống, Hạ Vân Kiệt nghe vậy liền bỗng nhiên hiểu được, chính là trong mắt hàn ý lại càng đậm một ít.

“Mở đường đi!” Kia Chân Nhất giáo giáo chủ cũng là ngạo mạn đem khoan tay áo vung, nói thẳng.

“Gì sự tình đều có thứ tự đến trước và sau chi lễ, vị này đạo hữu làm như vậy có phải hay không rất là vô lễ?” Ngay tại hai quy yêu chuẩn bị mở ra thông đạo khi, Hạ Vân Kiệt đột nhiên mở miệng âm thanh lạnh lùng nói.

“Ngươi là ai? Cũng dám mạo phạm nhà của ta giáo chủ?” Kia béo đạo sĩ lập tức đem tròng mắt trừng, nổi giận nói.

“Giáo chủ bớt giận, Viêm trưởng lão bớt giận, vị này là thương mang giới tân một thế hệ giới chủ, lần này cũng là chịu nhà của ta giới chủ cho mời đến thương thảo đại sự.” Hai quy yêu gặp song phương khởi xung đột, vội vàng tiến lên hoà giải, cũng liên tục hướng Hạ Vân Kiệt nháy mắt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1271 : Khiêu khích [đệ tam canh cầu vé tháng]

“Giới chủ? Chính là thông huyền sơ kì thế nhưng cũng dám xưng nhất giới chi chủ!” Kia râu dài đạo sĩ khóe miệng gợi lên một chút khinh miệt sắc, không chút nào che dấu châm chọc nói.

Gặp kia Chân Nhất giáo giáo chủ không chút nào cấp thương mang giới giới chủ mặt mũi, hai quy yêu gấp đến độ cái trán mồ hôi lạnh đều xông ra, một bên hướng Hạ Vân Kiệt nháy mắt, một bên lại không biết nên như thế nào tìm bậc thang cấp Hạ Vân Kiệt hạ, sợ hắn chịu không nổi châm chọc, cùng Chân Nhất giáo giáo chủ đánh lên đến.

Đương nhiên nếu thật sự đánh lên đến, ở hai quy yêu trong mắt, tự nhiên là Hạ Vân Kiệt thua định, nếu không bọn họ cũng không về phần liên tục hướng Hạ Vân Kiệt nháy mắt, ý bảo hắn nhẫn hạ này khẩu khí, không cần cùng Chân Nhất giáo giáo chủ khởi xung đột.

Khả Hạ Vân Kiệt người ra sao, tuy rằng hắn sẽ không chủ động đi trêu chọc người khác, nhưng này Chân Nhất giáo giáo chủ theo vừa xuất hiện bắt đầu liền rõ ràng cố ý ở nhằm vào bọn họ, hắn lại há chịu như vậy chịu nhục? Càng đừng nói Nhạc Hoành Đao nghe được béo đạo sĩ thanh âm khi, trong mắt sát khí ẩn thiểm, trước kia rõ ràng liền cùng này Chân Nhất giáo từng có quá tiết.

“Ha ha! Nguyên lai là Chân Nhất giáo giáo chủ cùng thương mang giới giới chủ đường xa mà đến, không có từ xa tiếp đón, không có từ xa tiếp đón a!” Ngay tại phía sau một đạo mang theo một tia tang thương thanh âm đột nhiên theo đáy biển vang lên, tiếp theo mặt biển đột nhiên nổi lên một cái sóng gió, một đạo lục quang theo

đáy biển phóng lên cao, đem mặt biển phân mở ra, một vị đồng dạng cung bối, đầu trọc đôi mắt nhỏ, cầm lưu trữ nhất dúm sơn dương hồ thấp bé lão nhân, lão nhân trên người mặc hoa lệ Thừa tướng phục, trên đầu đội dài hai cánh mũ cánh chuồn, lay động nhoáng lên một cái, vẻ mặt tươi cười khả cúc theo đáy biển đi rồi đi lên, đối với kia Chân Nhất giáo giáo chủ cùng Hạ Vân Kiệt liên tục cúi đầu ôm quyền, thoạt nhìn hơi có chút buồn cười.

Bất quá này thoạt nhìn hơi có chút buồn cười lão nhân tu vi đã có thông huyền hậu kỳ cảnh giới.

“Nguyên lai là quy tướng, biệt lai vô dạng a!” Chân Nhất giáo giáo chủ gặp là kim thần giới phủ nhị hào nhân vật Quy thừa tướng xuất hiện, thần sắc hơi đổi, sau đó rốt cục thu hồi ngạo mạn tư thái, hướng về phía Quy thừa tướng ôm ôm quyền nói.

“Nhờ Huyền Không giáo chủ phúc, hoàn hảo, hoàn hảo, chính là mấy tuổi lớn nhận không ra người cãi nhau.” Quy thừa tướng cười tủm tỉm nói, vừa nói một bên phe phẩy đầu, cười tủm tỉm đôi mắt nhỏ trung đã có duệ quang lóe ra.

Chân Nhất giáo giáo chủ đạo hào Huyền Không, kia Quy thừa tướng cố lại xưng hắn Huyền Không giáo chủ.

Chân Nhất giáo giáo chủ nghe vậy sắc mặt hơi đổi, bất quá theo sát sau lại ha ha cười, như là không có nghe biết quy tướng nói bình thường.

Quy thừa tướng nhân lão thành tinh, điểm đến mới thôi, tự nhiên sẽ không đem sự tình nói toạc, gặp Chân Nhất giáo giáo chủ chính là ha ha cười, liền đem đôi mắt nhỏ châu đầu hướng về phía Hạ Vân Kiệt, trong mắt hơi hơi lóe ra một tia sửng sốt sắc.

Hiển nhiên đối với Hạ Vân Kiệt thế nhưng lấy thông

huyền sơ kì cảnh giới liền thống nhất thương mang giới mà cảm thấy ngoài ý muốn.

“Làm phiền quy tướng đón chào !” Hạ Vân Kiệt đến tiền chợt nghe Nhạc Hoành Đao nhắc tới quá kim thần giới khắp nơi cường giả, biết này Quy thừa tướng là kim thần giới phủ người thứ hai, tuổi so với Kim Giao chân nhân còn muốn lớn rất nhiều, lại nói tiếp Kim Giao chân nhân trước kia đều là hắn vãn bối, nói sau này Quy thừa tướng vừa rồi kia lời nói rõ ràng là đứng ở hắn bên này nói chuyện, tuy rằng Hạ Vân Kiệt cũng không cần hắn hỗ trợ, nhưng còn là thừa này phiên tình, cho nên tiến lên khiêm tốn cúi đầu chắp tay thi lễ.

“Hạ giới chủ đường xa mà đến ta kim thần giới phủ, nhà của ta giới chủ bản hẳn là tự mình đi ra đón chào, nề hà có khách nhân ở, thoát thân không thể, đành phải từ lão phu tiến đến đón chào, còn thỉnh Hạ giới chủ chớ trách.” Quy thừa tướng đổ chút không có nguyên nhân vì Hạ Vân Kiệt chính là thông huyền sơ kì cảnh giới mà có chút chậm trễ, vẻ mặt mỉm cười nói.

“Quy tướng nói quá lời, nói quá lời.” Hạ Vân Kiệt vốn là người kính ta một thước ta kính người một trượng tính tình, gặp Quy thừa tướng như thế khách khí, tạm thời cũng là không tốt sẽ tìm kia Chân Nhất giáo giáo chủ tính sổ, dù sao Quy thừa tướng mặt mũi hay là muốn cấp.

“Nhạc đạo hữu thật đáng mừng, nhiều năm không thấy, của ngươi tu vi nhưng là tinh tiến không ít, nghĩ đến đột phá sắp tới a!” Quy thừa tướng lại đem ánh mắt chuyển hướng về phía Nhạc Hoành Đao, đậu xanh tròng mắt lóe ra một chút kinh ngạc sắc, chắp tay nói.

“Đây đều là nhà của ta sư tôn dạy, ta mới có hôm nay thành tựu.” Nhạc Hoành Đao khiêm tốn nói.

“Sư tôn?” Quy thừa tướng sắc mặt khẽ biến, ánh mắt có khác thâm ý nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, lộ ra một tia không thể tưởng tượng.

Một thông huyền sơ kì tu sĩ thống nhất thương mang giới vốn là lộ ra một tia không tầm thường, làm cho người ta cảm thấy ngoài ý muốn, nay này thông huyền sơ kì tu sĩ thế nhưng còn thành mặt khác một vị thông huyền tu sĩ sư phụ, vậy lại càng không tầm thường, càng làm cho người cảm thấy ngoài ý muốn.

Chân Nhất giáo giáo chủ nghe vậy đồng dạng cũng sắc mặt khẽ biến, bất quá rất nhanh khóe miệng của hắn liền dật ra một chút khinh thường cười lạnh.

Thông huyền sơ kì chính là thông huyền sơ kì, cho dù có cái gì lợi hại thủ đoạn, kia cũng nhiều lắm hướng thông huyền trung kỳ làm chuẩn, tựa như lợi hại kiếm tu giống nhau có thể vượt một tiểu cảnh giới mà chiến, nhưng muốn nói cùng hắn thông huyền cảnh hậu kỳ so sánh với, kia còn là kém đến xa. Bất quá tuy rằng như thế, này Chân Nhất giáo giáo chủ trong lòng đã đối Hạ Vân Kiệt có chút vài phần kính trọng.

“Nhạc Hoành Đao, ngươi là càng sống càng đi trở về, bị người thống nhất thương mang giới không nói, thế nhưng còn bái ở hắn……” Kia béo đạo sĩ nghe vậy sắc mặt khẽ biến sau, lại nói châm chọc nói.

Nhạc Hoành Đao cùng Hạ Vân Kiệt nghe vậy sắc mặt đột nhiên biến, Hạ Vân Kiệt lại trong mắt sát khí ẩn thiểm, lúc này sắc mặt trầm xuống nói:“Chân Nhất giáo lại nói tiếp cũng là kim thần giới nhất đại giáo, thanh danh hiển hách, lại không nghĩ rằng môn hạ thế nhưng ngay cả điểm quy củ cũng đều không hiểu, không lớn không nhỏ, nơi này có ngươi nói chuyện phân sao?”

Hắn tính tình mặc dù tốt nhưng cũng không phải có thể

làm cho người ta lặp đi lặp lại nhiều lần khiêu khích, huống chi hắn là nhất giới chi chủ, đối phương bất quá chính là Chân Nhất giáo hạ một vị trưởng lão.

Kia béo trưởng lão đạo hào Huyền Vân, là Huyền Không giáo chủ sư đệ, tại đây kim thần giới hướng đến kiêu hoành quen, thân mình tu vi cũng đạt thông huyền sơ kì, đặt ở thương mang giới bực này tiểu giới cũng coi như được với một phương bá chủ, làm sao từng bị người như vậy răn dạy làm thấp đi quá, nhất thời sắc mặt đại biến, trên người sát khí phụt ra, pháp lực dao động, dĩ nhiên chuẩn bị động thủ.

“Ha ha, oan gia nên giải không nên kết, các vị thỉnh, bên trong thỉnh!” Ngay tại phía sau Quy thừa tướng lắc đầu ha ha cười, một cỗ mang theo một tia tang thương mênh mông hùng hồn hơi thở theo hắn trên người phát ra, ánh mắt cảnh cáo nhìn phía kia Huyền Vân đạo trưởng.

Thị phi đúng sai, mỗi người trong lòng đều có một cây cân, này Quy thừa tướng tuy rằng tuổi đã già nua, nhưng trong lòng cũng hiểu được thật sự, chuyện này là chân nhất giáo ở cố ý khiêu khích thương mang giới. Nếu là khác thế lực, gặp Chân Nhất giáo thế lớn có lẽ không dám loạn nhúng tay, thậm chí còn có thể vì chụp Chân Nhất giáo mã thí, trái lại hát đệm. Nhưng nơi này dù sao cũng là kim thần giới, kim thần giới phủ mới là này nhất giới lão đại, Quy thừa tướng thân là kim thần giới phủ nhị hào nhân vật, lại khởi dung nhân ở hắn địa bàn cố ý làm khó dễ khiêu khích giới phủ khách nhân?

Kia Huyền Vân đạo trưởng động sát khí, Hạ Vân Kiệt làm sao thường không phải, bất quá gặp Quy thừa tướng ra mặt điều hòa cản lại, cuối cùng còn là ấn quyết tâm đầu sát khí, gật gật đầu, bày cái thỉnh thủ thế.

Kia Huyền Vân đạo trưởng tuy rằng tự đại kiêu ngạo, nhưng chung quy không dám cùng Quy thừa tướng gọi

nhịp, cuối cùng cũng chỉ là mặt âm trầm, khinh thường nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, không có tiến thêm một bước hành động.

“Huyền Không giáo chủ, Hạ giới chủ, các vị đạo hữu thỉnh.” Thấy mọi người rốt cục đều yển kỳ tức cổ, Quy thừa tướng thế này mới thu hồi kia mênh mông hùng hồn hơi thở, mặt mang mỉm cười, pháp quyết sờ.

Nhất thời mặt biển không gió dậy sóng, hai bên tách ra, lộ ra nước biển phía dưới một cái ít nhất trăm mét khoan, cả vật thể lóng lánh trong sáng, ánh mặt trời bỏ ra đến, chiết xạ ra ngũ thải tân phân thông đạo.

Thông đạo lấy nhẹ nhàng góc độ, vẫn hướng phía trước hướng hạ thông hướng đáy biển, đúng là liếc mắt một cái vọng không đến đầu.

Tuy là liếc mắt một cái vọng không đến đầu, nhưng này thông đạo cũng không hội hắc ám, bên trong có nhu hòa sáng mờ chớp động.

“Thỉnh!” Quy thừa tướng lại bày cái thỉnh tư thế.

Chân Nhất giáo giáo chủ bởi vì vừa rồi trưởng lão sư đệ Huyền Vân bị Hạ Vân Kiệt răn dạy làm thấp đi lại bị Quy thừa tướng ngăn lại, phát tác không thể, tâm tình hiển nhiên thực khó chịu, mặt âm trầm liền không chút khách khí cất bước hướng kia đáy biển thông đạo bước đi.

Hạ Vân Kiệt cũng là hướng về phía Quy thừa tướng mỉm cười, củng chắp tay, mang theo Nhạc Hoành Đao theo Quy thừa tướng cùng nhau hạ thông đạo.

Tuy rằng nói Hạ Vân Kiệt nay là nhất giới chi chủ, vừa trước đó không lâu lại sao u cốt đội ổ, giá trị con người xa xỉ, nhưng thấy đến kim thần giới phủ tụ liễm như thế đại lượng thủy hệ tài liệu, tại đây trong biển lớn khai ra

như thế thật lớn thông đạo, còn là không khỏi cảm khái này kim thần giới phủ tài đại khí thô, quả nhiên không phải thương mang giới nhất tiểu giới có thể so sánh với.

Theo kia thông đạo một đường chuyển về, ẩn ẩn khả nghe được thủy đào tiếng động, có năng lực xuyên thấu qua kia thủy tinh bàn trong sáng vách tường nhìn đến bên ngoài một mảnh nước biển còn có vô số du động hải ngư, Hạ Vân Kiệt tuy rằng có thể hóa thân Hoàng Long, cũng đi quá kia đáy biển, nhưng còn là nhịn không được ngầm chậc chậc lấy làm kỳ.

Kia Chân Nhất giáo chung quy là kim thần giới trừ kim thần giới phủ ngoại thứ hai thế lực lớn, giáo chủ Huyền Không lại có thông huyền hậu kỳ cảnh giới, vừa rồi vì kim thần giới phủ quyền uy, kia Quy thừa tướng bác hắn mặt mũi. Nay vào thông đạo sau, này Quy thừa tướng lại bắt đầu chủ động tìm Chân Nhất giáo giáo chủ hàn huyên, coi như là biến thành an ủi cùng cho hắn mặt mũi, nhưng thật ra có chút vắng vẻ Hạ Vân Kiệt cùng Nhạc Hoành Đao.

Hạ Vân Kiệt ở địa cầu cuộc sống khi, cùng người trong quan trường cũng đều có chút lui tới, kia sư điệt Phùng Văn Bác con trai Phùng Chính Thành lại tỉnh ủy thường ủy kiêm Giang Châu thị thị ủy bí thư, đối này đó vòng vo cũng là biết một ít, cho nên cũng là có thể lý giải lúc này Quy thừa tướng hành động, cũng không căm tức, một bên thưởng thức này khó gặp đáy biển cảnh sắc, một bên thông qua thần niệm hỏi khởi Nhạc Hoành Đao hay không cùng kia Chân Nhất giáo có cừu oán.

Này vừa hỏi, Hạ Vân Kiệt mới biết được này Chân Nhất giáo không cam lòng bị kim thần giới phủ đè nặng, tưởng hướng tới khuếch trương thế lực, gặp thương mang giới thế nhược, Huyền Vân trưởng lão liền sai sử môn hạ một vị đệ tử cố ý làm khó dễ Nhạc Hoành Đao một vị đệ tử, hai người nổi lên tranh cãi, kết quả Huyền

Vân trưởng lão đệ tử bị đả thương. Vì thế Huyền Vân trưởng lão liền mượn cơ hội dẫn một đám Chân Nhất giáo môn nhân đệ tử sát hướng thương mang giới, tưởng nhân cơ hội bắt Hoành Đao điện, từ từ mưu đồ toàn bộ thương mang giới.

Bất quá cuối cùng bởi vì kim thần giới phủ ra mặt, Huyền Vân trưởng lão mưu đồ không có đắc sính, bất quá kia một lần, Nhạc Hoành Đao vị kia đệ tử lại bị người Chân Nhất giáo cấp giết chết. Song phương thù oán liền hoàn toàn kết hạ.

Hạ Vân Kiệt thế này mới hiểu được vì sao kia Chân Nhất giáo vừa thấy mặt liền khiêu khích chính mình, nghĩ đến không chỉ có là vì Nhạc Hoành Đao theo chân bọn họ vốn còn có cừu, còn bởi vì bọn họ mưu đồ không có thể đắc sính lại bị chính mình thống nhất thương mang giới cũng có rất lớn quan hệ, luôn luôn loại bị đoạt đi rồi trong miệng thịt cảm giác.

Chương 1272 : Kim thần giới phủ [thứ nhất canh]

“Thì ra là thế, vi sư hiểu được. Ngươi kia đệ tử là chết vào ai tay?” Hạ Vân Kiệt hiểu được sau, trong lòng vốn đã áp chế sát khí lại cuồn cuộn, truyền âm hỏi.

“Đó là kia Huyền Vân lão tặc! Nề hà Chân Nhất giáo thế đại, đệ tử vẫn chỉ có thể ẩn nhẫn không phát.” Nhạc Hoành Đao căm giận trả lời.

“Hừ, chẳng lẽ ta thương mang giới thế yếu đi? Yên tâm, ngươi này cừu vi sư tất báo!” Hạ Vân Kiệt truyền âm nói.

“Không cần làm phiền sư tôn, việc này vẫn là đệ tử khúc mắc. Nay đệ tử mông sư tôn dạy, tu vi tiến bộ thần tốc, luôn luôn một ngày, đệ tử tất tự mình chính tay đâm kia Huyền Vân lão tặc!” Nhạc Hoành Đao truyền âm trả lời.

Gặp Nhạc Hoành Đao nói như thế, Hạ Vân Kiệt hướng hắn gật gật đầu, sẽ không nói cái gì nữa.

Người tu hành sợ nhất khúc mắc, khúc mắc không giải, không chỉ có ảnh hưởng tu hành tâm tình, thậm chí ở đột phá khi có thể trở thành ma chướng. Nhạc Hoành Đao này đã hơn một năm tuy rằng tiến bộ thần tốc, nhưng đến thông huyền cảnh sơ kì cao nhất liền dừng lại không tiến, không thể đột phá kia tầng bình chướng, đó là cùng này khúc mắc có liên quan.

Hạ Vân Kiệt nay loại nào tu vi kiến thức, Nhạc Hoành Đao như vậy vừa nói, hắn liền hiểu được Nhạc Hoành Đao dừng lại thông huyền cảnh sơ kì duyên cớ, tự nhiên không hề mạnh mẽ xuất đầu.

Một đường chuyến về, rốt cục thông đạo đến cuối.

Thông đạo cuối là hợp với một cái thật lớn cửa thành, kia cửa thành hai bên còn lại là cao nghìn trượng, dài không biết bao nhiêu dặm tường thành. Kia tường thành cùng Kim Giao trên đảo cự thành tường thành bất đồng, mà là lam quang lóng lánh, tất cả đều là trong biển tinh luyện chân thủy ngưng tụ mà thành, không có một tia tạp chất, lam trạm trạm một mảnh. Kia thực thủy ngưng tụ trên tường thành ẩn ẩn có phù văn lóe ra, rậm rạp, địa thủy phong hỏa, lôi điện hắc sát, cho dù Hạ Vân Kiệt bởi vì có vu vương truyền thừa trong người, sớm là trận pháp đại gia, nhìn kia trên tường thành rậm rạp phù văn lóe ra, cũng là không khỏi ám hít một ngụm lãnh khí. Nghĩ rằng, này kim thần giới quả nhiên không hổ là vùng này lớn nhất giới, kim thần giới phủ quả nhiên không hổ là này chung quanh hai mươi hai giới thứ nhất thế lực lớn, quang này tường thành sở bố trí cấm chế, chỉ sợ không có cử hà cảnh giới căn bản không có khả năng tấn công đi vào.

Cảm khái trung, Hạ Vân Kiệt theo Quy thừa tướng vào cửa thành.

Tiến cửa thành Hạ Vân Kiệt liền bị trong thành kỳ dị đáy biển thành thị cấp thật sâu hấp dẫn cùng rung động ở.

Kia đáy biển trong thành không chỉ có như trên mặt đất giống nhau có rộng lớn đường, san sát nối tiếp nhau phòng ở, hơn nữa này phòng ở sắc thái sặc sỡ, tài liệu khác nhau, có thủy tinh kiến thành, có san hô kiến thành, còn có thật lớn ốc biển xác kiến thành, làm cho người ta phảng phất đến một cái đồng thoại thế giới trung.

Cái này cũng chưa tính cái gì, nhất cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy rung động là kia cự thành trung ương thế nhưng có một lần thể phiếm lam quang, như kình thiên cự trụ bàn đứng sừng sững Ngọc Thạch sơn. Ngọc Thạch sơn mặt trên tề bình, phạm vi có ngàn dặm, mặt trên có đại phiến đại phiến thủy tinh cung điện.

Kia ngọc không phải bình thường chi ngọc, chính là huyền lam ngọc, có tụ tập linh khí chi hiệu, thường bị dùng để bố trí tụ linh trận. Tuy rằng huyền lam ngọc giá cũng không cao, nhưng một ngọn núi đều là huyền lam ngọc, kia giá trị đã có thể căn bản không thể đánh giá. Lấy như vậy cả tòa huyền lam ngọc sơn làm căn cơ kiến tạo kim thần giới phủ, này tụ tập linh khí cũng là không thể tưởng tượng.

Tại kia đại phiến đại phiến thủy tinh cung điện chung quanh có uy vũ Thủy tộc tướng sĩ gác, có lính tôm tướng cua qua lại tuần tra, lộ ra một cỗ nghiêm túc ngưng trọng không khí, làm cho người ta không dám dễ dàng xâm nhập.

“Thật sự là danh tác a!” Hạ Vân Kiệt không khỏi đại thị cảm khái, phát hiện cùng này kim thần giới chủ nhất so với, chính hắn một thương mang giới giới chủ bất quá chính là một cái nho nhỏ thổ tài chủ mà thôi.

“Chưa thấy qua quen mặt!” Huyền Vân đạo trưởng gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt rung động cảm khái bộ dáng, khinh thường bĩu môi.

Nếu Huyền Vân đạo trưởng là Nhạc Hoành Đao khúc mắc, Hạ Vân Kiệt cũng liền lười sẽ cùng hắn so đo, chính là phiêu hắn liếc mắt một cái, nhưng thật ra Nhạc Hoành Đao trong mắt sát khí ẩn hiện, rất kiềm chế không được tư thế.

“Ha ha, Hạ giới chủ là nhân tộc, hàng năm ở lục địa cuộc sống, hẳn là rất ít đến này đáy biển thế giới đến đây đi?” Quy thừa tướng gặp song phương vừa muốn khởi phân tranh, vội vàng cười hoà giải.

“Này còn là lần đầu tiên nhìn thấy này đáy biển thế giới, quý phủ thật đúng là huy hoàng to lớn, nghĩ đến kia

Long cung cũng bất quá như thế.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

“Ha ha, Hạ giới chủ quá khen. Bất quá chúng ta kim thần giới phủ là nhà ta giới chủ tổ tiên ở kim thần giới hải hành cung chi nhất, nói là Long cung cũng là có thể. Nếu luận đáy biển cung điện, cho dù toàn bộ nghệ giới vực có này huy hoàng to lớn cũng là hiếm thấy !” Quy thừa tướng vẻ mặt tự hào nói.

Hạ Vân Kiệt thế mới biết kim thần giới phủ trước kia thật đúng là Long cung, bất quá chính là một hành cung.

“Ha ha, thật sự là làm cho ta mở rộng tầm mắt a!” Hạ Vân Kiệt khích lệ nói.

Khi nói chuyện, đột nhiên có tiên nhạc vang lên, lại có ngàn vạn sáng mờ theo kia nhất đại phiến thủy tinh cung trong điện ương lớn nhất cung điện trung nở rộ đi ra, thụy khí ngàn điều.

Một cái màu vàng cầu dài theo kia đại cung điện cửa vẫn tham thân đến Hạ Vân Kiệt đám người chân tiền.

Hạ Vân Kiệt theo Quy thừa tướng bước trên kia màu vàng đại kiều, kia màu vàng đại kiều liền chậm rãi thu trở về, mãi cho đến cung điện cửa.

Cung điện cửa có hải tộc binh lính gác, này đó hải tộc binh lính người người hùng tráng uy vũ, khí thế lẫm liệt, thế nhưng tất cả đều là vạn tượng kì tu sĩ.

Thông qua cung điện đại môn, có thể nhìn đến thủy tinh cung chính điện phía trên, kim bích huy hoàng, sương mù màn, sênh ca rền vang, hơn mười vị cung trang, mặc lụa mỏng Thủy tộc mỹ nữ ở bên trong vũ đạo, hai bên bãi tinh ngọc đại án, rượu ngon món ngon, kì trân dị quả trưng bày này thượng, đã tòa không ít người.

Đối mặt đại môn, lưng dựa điện tường trung ương thượng ấn có nhất ngai vàng, ngai vàng ngồi một vị mặc hoàng bào, đầu đội tử kim quan, dung mạo uy nghiêm, đỉnh đầu ẩn ẩn có thịt cầu đột khởi trung niên nam tử.

Một tia khí phách vương giả theo kia nam tử trên người phát ra, làm cho người ta tâm sinh thần phục.

Người này không phải người khác thật sự là kim thần giới giới chủ Kim Giao chân nhân, lại bởi vì hắn là này kim thần đáy biển hải tộc chi vương, lại bị xưng là kim thần giao vương.

“Ha ha, Huyền Không giáo chủ, Hạ giới chủ, bổn vương không có từ xa tiếp đón.” Kia Kim Giao chân nhân đứng dậy hạ ngai vàng, tự mình nghênh đón, thanh âm vang dội.

Kia đại điện hai bên tinh ngọc đại án người trên cũng tất cả đều ào ào đứng dậy chào hỏi, số người không dưới trăm người, thế nhưng không một người là thấp hơn thông huyền cảnh giới. Thậm chí có một nửa đã ngoài là thông huyền trung kỳ, bất quá thông huyền hậu kỳ lại ít ỏi không có mấy.

Bất quá kia người đứng dậy chào hỏi, đại đa số đều là cùng Chân Nhất giáo nhân chào hỏi, chỉ có số ít cùng Nhạc Hoành Đao chào hỏi, cùng Hạ Vân Kiệt trừ bỏ kia Kim Giao chân nhân, thế nhưng không có một.

Hiển nhiên Hạ Vân Kiệt nhất thống thương mang giới thời gian ngắn ngủi, hơn nữa giới cùng giới trong lúc đó cách xa nhau xa xôi, thương mang giới lại chính là cái tiểu giới, rất ít có tu sĩ cố ý chạy đến thương mang giới đi, cho nên rất nhiều người còn không biết kia thương mang giới nay đã đổi chủ, cũng không nhận thức Hạ Vân Kiệt vị này tân trát giới chủ.

Đương nhiên tối mấu chốt nguyên nhân còn là Hạ Vân Kiệt tu vi chỉ có thông huyền sơ kì cảnh giới, đổi cái địa phương, đổi cái thời gian, kia tuyệt đối là siêu cấp cường giả, nhưng ở hôm nay này cường giả tập hợp địa phương, thông huyền sơ kì cảnh giới liền có vẻ không đủ nhìn.

Gặp người nhóm ào ào cùng chính mình đám người chào hỏi, lại không có người cùng Hạ Vân Kiệt chào hỏi, Chân Nhất giáo Huyền Không ba người khóe miệng không khỏi dật ra một chút vẻ châm chọc, nhưng thật ra kia Kim Giao chân nhân tính cách tựa hồ có vẻ đôn hậu, sợ vắng vẻ Hạ Vân Kiệt, cố ý kéo qua Hạ Vân Kiệt tay giương giọng nói:“Các vị đều là đến từ các giới giới chủ hoặc là ta kim thần giới khắp nơi giáo phái chưởng giáo, cách thương mang giới có hàng tỉ dặm, bình thường ít có lui tới, khẳng định không biết chúng ta kim thần giới phiến vực hai mươi hai giới trung lại ra một vị tân giới chủ. Bổn vương hôm nay trịnh trọng giới thiệu một chút, vị này Hạ Vân Kiệt hạ đạo hữu đó là tân thương mang giới giới chủ.”

Mọi người tuy rằng như trước có chút xem không hơn Hạ Vân Kiệt, nhưng ngại cho Kim Giao chân nhân mặt mũi, thế này mới ào ào lại cùng Hạ Vân Kiệt đánh chào hỏi, bất quá đại đa số nhân thái độ còn là có vẻ lãnh đạm.

Này quả thật là cái cường giả vi tôn thế giới! Hạ Vân Kiệt nhất nhất trở về lễ, trong lòng cũng là âm thầm lắc đầu.

Gặp Kim Giao chân nhân cố ý giới thiệu Hạ Vân Kiệt, lại thấy mọi người ào ào cùng Hạ Vân Kiệt chào hỏi, kia Chân Nhất giáo ba người sắc mặt liền trở nên có chút khó coi, tự cố tự tìm đại điện bên trái không thượng thủ vị ngồi xuống.

Hạ Vân Kiệt cùng mọi người trả lễ sau, liền chuẩn bị đi tìm vị trí ngồi xuống. Chính là hắn gặp này đại điện vị trí tựa hồ rất có chú ý, đều là cường giả ngồi ở phía trước kẻ yếu ngồi ở mặt sau, hơn nữa bên trái bên này rõ ràng là hải tộc tu sĩ thiên nhiều.

Hạ Vân Kiệt biết này đại điện trung ngồi vào thứ tự nhất định có chú ý, hắn không nghĩ thất lễ, cũng không tưởng mất chính mình nhất giới chi chủ thân phận, liền truyền âm hỏi Nhạc Hoành Đao, hỏi hắn này ngồi vào thứ tự có cái gì chú ý.

Nhạc Hoành Đao nói cho Hạ Vân Kiệt, đại điện bên trái sở bãi tinh ngọc đại án ngồi đều là kim thần giới khắp nơi thế lực cường giả, đại điện bên phải ngồi còn lại là kim thần giới ngoại này khác hai mươi mốt giới giới chủ còn có khắp nơi thế lực cường giả vị trí. Nhất giới giới chủ đều là ngồi ở đằng trước, này hắn còn lại là ngồi ở mặt sau một ít.

Hạ Vân Kiệt vừa nghe, hơi hơi nhất cân nhắc liền hiểu được này ngồi vào thứ tự gian vi diệu chỗ.

Kim thần giới là hai mươi hai giới trung lớn nhất một cái giới, thực lực tương đương với thiệt nhiều cái giới. Này kim thần giới, trừ bỏ kim thần giới phủ là hoàn toàn xứng đáng thứ nhất thế lực lớn, còn có khắp nơi thế lực lâm lập, trong đó tất nhiên có chút thế lực rất là cường đại, thậm chí có chút thế lực so với một cái giới còn mạnh hơn, tựa như kia Chân Nhất giáo đó là kim thần giới phủ phía dưới thứ hai thế lực lớn, giáo chủ Huyền Không đạo trưởng lại thông huyền cảnh hậu kỳ tu vi, tự nhiên không thể làm cho hắn xếp hạng tầm thường nhất giới chi chủ sau, cho nên nhu đem kim thần giới độc lập cắt ra một bên, đã có thể chương hiển kim thần giới đặc thù địa vị, lại không đến mức làm cho kim thần giới khắp nơi cường đại thế lực bởi vì sắp xếp vị vấn đề mà bất mãn.

Hạ Vân Kiệt nhất tưởng thông trong đó vi diệu sau, ánh mắt đảo qua, gặp kia bên phải phía trước mười hai trương tinh ngọc đại án thượng đã ngồi người, trong đó trước nhất mặt tam trương tinh ngọc đại án chính giữa ngồi xếp bằng đều là thông huyền sau cảnh tu sĩ, hiển nhiên là hai mươi hai cái giới trung kim thần giới ở ngoài lớn nhất ba cái giới.

Mặt sau cửu trương tinh ngọc đại án ngồi cũng đều là thông huyền trung kỳ cảnh giới, thậm chí đại đa số đều là đã đạt tới thông huyền trung kỳ cao nhất cảnh giới, chỉ kém một bước liền có thể bước vào thông huyền hậu kỳ cảnh giới.

Kia mười hai trương tinh ngọc đại án sau không mười bàn lớn, tại đây sau tinh ngọc đại án lại bắt đầu có người ngồi xếp bằng, những người đó tu vi liền so le không đồng đều, có thông huyền sơ kì, cũng có thông huyền trung kỳ, nhưng không có thông huyền hậu kỳ, hơn nữa một nửa nhiều đã ngoài là thông huyền sơ kì, hiển nhiên ngồi ở kia mặt sau bình thường là kia hai mươi mốt giới trung một ít cường đại thế lực chưởng đà nhân, lại hoặc là giống như trước La Phù chân nhân, Nhạc Hoành Đao, đông trạch xà vương lưu nhân vật.

Hạ Vân Kiệt thấy thế liền thi thi nhiên hướng bên phải thứ mười ba trương tinh ngọc đại án đi đến.

Nếu là nhất giới chi chủ, tự nhiên là muốn ngồi nhất giới chi chủ vị trí.

Gặp Hạ Vân Kiệt một vị thông huyền sơ kì cảnh giới tu sĩ thế nhưng cao cao ngồi ở thứ mười ba vị, ngồi ở hắn phía dưới một ít thông huyền trung kỳ tu sĩ liền có chút không vui hơi hơi nhíu mày.

“Thật sự là cuồng vọng, không hiểu quy củ! Khi nào thì

thông huyền sơ kì cảnh giới cũng có thể ngồi ở thượng vị ?” Chân Nhất giáo giáo chủ Huyền Không nguyên bản sẽ không thích Hạ Vân Kiệt, lại thấy hắn như vậy thác đại, dẫn tới không ít người nhíu mày bất mãn, liền nhân cơ hội cậy già lên mặt mở miệng khiển trách.

Chương 1273 : Cường giả vi tôn [phan nữu minh chủ uy vũ]

“Chính là, hay là nghĩ đến nhất thống thương mang giới liền thực nghĩ đến thực lực của chính mình siêu quần, là cái đại nhân vật sao?”

“Hừ, thật sự là không biết trời cao đất rộng!”

“Ha ha, bất quá chính là ếch ngồi đáy giếng!”

“……”

Gặp kim thần giới thứ hai thế lực lớn Chân Nhất giáo giáo chủ nói răn dạy Hạ Vân Kiệt, một ít vốn là có chút bất mãn chính là một lần huyền sơ kì, nhưng lại là danh không dùng truyền tu sĩ, cũng dám ngồi vào chính mình hàng trước đi các tu sĩ, cũng ào ào nói châm chọc

Thấy mọi người ào ào nói châm chọc Hạ Vân Kiệt, Chân Nhất giáo giáo chủ lại bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần, khóe miệng ôm lấy một chút mỉm cười đắc ý.

Cao tọa ngai vàng thượng Kim Giao chân nhân thấy thế hơi hơi nhíu nhíu mày, bất quá nhưng không có nói cái gì, hắn đối Hạ Vân Kiệt cũng không hiểu biết, chỉ biết là hắn thống nhất thương mang giới, cũng là muốn nhìn một chút vị này thương mang giới tân nhậm giới chủ có gì bản sự? Đối mặt nhiều người như vậy châm chọc lại sẽ có gì phản ứng?

Kim Giao chân nhân là kim thần giới giới chủ, cùng kia Quy thừa tướng thân phận là bất đồng, trấn được kim thần giới vùng hai mươi hai giới, cũng là không lo lắng mọi người thực nổi lên tranh cãi, ra tay quá nặng, thu không được tràng.

Hạ Vân Kiệt chính là mắt điếc tai ngơ, vẻ mặt nhàn nhã ăn kì trân dị quả, uống rượu ngon rượu ngon, có đôi khi còn cười tủm tỉm chào hỏi Nhạc Hoành Đao ăn nhiều một ít, quả thực giống như là cái thổ bao tử, giống như cho tới bây giờ chưa thấy qua nhiều như vậy kì trân dị quả, rượu ngon rượu ngon, dẫn tới không ít người càng phát ra khinh thường trào phúng.

Trừ bỏ Nhạc Hoành Đao ai cũng không biết lúc này Hạ Vân Kiệt kia thâm thúy mắt ở chỗ sâu trong có hàn quang chớp động, càng không biết này thương mang giới giới chủ nhưng là sát thần nhấc tay nâng chân gian liền khinh phiêu phiêu diệt một vị thông huyền sơ kì cùng thông huyền trung kỳ cường giả, hơn một trăm vạn tượng kì tu sĩ.

Bất quá Nhạc Hoành Đao đã có chút nghi hoặc sư phụ hôm nay vì cái gì đột nhiên trở nên tốt như vậy, như vậy chịu nhục? Cùng sư phụ đã hơn một năm ở chung xuống dưới, Nhạc Hoành Đao đã có chút hiểu biết sư phụ tính cách, đại đa số dưới tình huống là người kính ta một thước ta kính người một trượng, mặc kệ là tu vi thấp còn là tu vi cao, chỉ cần ngươi không nhạ hắn, cùng hắn khách khách khí khí, hắn cũng bình thường cũng không hội bãi cái gì cái giá, đồng dạng khách khách khí khí. Nhưng nếu có người vô cớ nhạ hắn, hắn nhưng cũng không phải cái gì dễ chọc hạng người.

Nhạc Hoành Đao lại không nghĩ rằng, Hạ Vân Kiệt cùng kim thần giới vùng này khắp nơi thế lực cường giả đều là lần đầu gặp mặt, cũng không hiểu biết bọn họ làm người, không biết người nào đáng giá kết giao người nào không đáng kết giao, lúc này mọi người không biết hắn chi tiết, thật tình biểu lộ, lại vừa vặn có thể âm thầm quan sát những người này bản tính, về sau cùng những người này kết giao trong lòng liền có chút căn cứ.

Những người đó lại không biết đến Hạ Vân Kiệt đang ở

âm thầm thờ ơ lạnh nhạt bọn họ, gặp Hạ Vân Kiệt mắt điếc tai ngơ, tự cố ăn uống, còn tưởng rằng hắn sợ phiền phức, không dám trêu chọc bọn họ, liền ngay cả một ít thông huyền sơ kì nhân thế nhưng cũng nhảy ra bắt đầu thường thường trào phúng vài câu, coi như Hạ Vân Kiệt là một cái tùy tiện ai đều có thể thải một hai chân tiểu nhân vật.

“Hạ giới chủ nhưng thật ra hảo tâm thái, bất quá ngươi phải cẩn thận. Tuy rằng này phía trước vị trí xưa nay về các giới giới chủ ngồi, nhưng cũng có chút chú ý, ngươi là thông huyền sơ kì cảnh giới ngồi vị này trí khẳng định sẽ khiến cho một ít lòng dạ hẹp hòi người bất mãn. Hơn nữa kia còn chưa đến đại hầu giới giới chủ Viên Nanh giới chủ, hắn tính tình nhất tàn bạo, dĩ vãng hắn đều là ngồi ở mười ba bốn năm tả hữu vị trí, nếu lại đây nhìn đến ngươi ngồi ở như vậy phía trước, tất nhiên muốn tìm ngươi phiền toái. Hạ giới chủ không bằng lui một bước, ngồi vào kia đệ 19 cái bàn lớn đi lên. Chúng ta này hai mươi hai giới, dĩ vãng chỉ có mười tám cái giới có giới chủ, còn lại bốn giới đều như trước kia thương mang giới giống nhau nhiều mặt thế lực cắt cứ, nay lại có thể tính thêm ngươi một cái. Ngươi ngồi vào kia đệ 19 cái bàn lớn đi lên, nếu có người tái kỉ kỉ méo mó, lão phu cũng tốt thay ngươi nói vài câu công đạo nói.” Ngay tại Hạ Vân Kiệt âm thầm thờ ơ lạnh nhạt khi, một đạo thanh âm ghé vào lỗ tai hắn vang lên.

Hạ Vân Kiệt ngẩng đầu hướng phía trước mặt vị trí nhìn lại, gặp ngồi ở đệ tam bàn một vị bộ dạng mặt mũi hiền lành lão giả chính hướng hắn mỉm cười gật gật đầu.

Hạ Vân Kiệt biết đó là hai mươi hai giới trung bài danh thứ bốn tào uyên giới giới chủ Thiên Dật chân nhân, một thân tu vi đã đạt thông huyền hậu kỳ cảnh giới, vừa rồi cùng hắn chào hỏi thái độ cũng thật là thân thiết hiền hoà, không giống này khác thông huyền hậu kỳ cảnh giới cường giả đều có vẻ lãnh đạm, thái độ kiêu căng,

liền hướng hắn khẽ gật đầu cười cười, bất quá nhưng không có theo lời đứng dậy na đến đệ 19 trương ngọc tinh đại án đi lên.

Thiên Dật chân nhân gặp Hạ Vân Kiệt cũng không có nghe chính mình khuyên bảo, không khỏi hơi hơi nhíu nhíu mày, sẽ không tái âm thầm nói.

Cùng Hạ Vân Kiệt không thân chẳng quen, Thiên Dật chân nhân chịu âm thầm nói nhắc nhở đã xem như hảo ý, tự nhiên không có khả năng tiếp tục lại ra lời khuyên bảo.

Lục tục lại có các giới thông huyền cảnh đã ngoài cường giả đến đại điện, có chút nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, trong mắt lóe ra một tia nghi hoặc, liền cũng tìm vị trí ngồi, có chút gặp Hạ Vân Kiệt một cái thông huyền sơ kì cảnh giới tu sĩ cao cao ghế trên cũng là tư dưới muốn khó tránh khỏi nói thầm trào phúng hai câu.

Hạ Vân Kiệt như trước đồ sộ bất động, chính là âm thầm bàng quan, đem này không có nói châm chọc người của hắn đều ghi tạc trong lòng. Này đó người không có nói châm chọc, tuy rằng không hẳn vậy liền nhất định là người tốt, nhưng ít ra lòng dạ hẳn là tương đối rộng lớn một ít, tính tình cũng có thể tương đối mỏng một ít, hẳn là đáng giá kết giao. Về phần kia nói châm chọc cười nhạo, cũng là không thể nói liền nhất định là người xấu, nhưng cái khó miễn có lòng dạ hẹp hòi, điệu bộ chi ngại, cũng là không nên thâm giao.

“Ngươi chính là mới tới thương mang giới Hạ giới chủ sao?” Ngay tại Hạ Vân Kiệt đồ sộ bất động là lúc, đột nhiên có vị thân cao gần ba mét, một thân kim mao, dài một trương lôi công mặt, mặc một thân ngân quang áo giáp, thoạt nhìn phá lệ uy mãnh nam tử đi tới Hạ Vân Kiệt trước mặt, từ trên cao đi xuống nhìn xuống hắn, vẻ mặt khinh miệt hỏi.

“Là, có chuyện gì sao?” Hạ Vân Kiệt thật to uống khẩu rượu ngon, sau đó buông rượu tôn, ngẩng đầu phiêu hắn liếc mắt một cái, hỏi.

“Ngươi cũng biết vị này trí nguyên lai là ai ngồi sao?” Kia nam tử hỏi.

“Kim giới chủ, này phía trước mười chín vị trí không đều là cấp các giới giới chủ lưu trữ, không có tòa thứ chú ý sao?” Hạ Vân Kiệt lúc này đã đoán được trước mắt vị này nam tử đó là vừa rồi Thiên Dật chân nhân hảo tâm nhắc nhở đến quá đại hầu giới giới chủ Viên Nanh, nghe vậy không đáp phản đứng dậy hướng Kim Giao chân nhân ôm quyền hỏi.

“Quả thật như thế, bất quá ba ngàn giới hướng đến cường giả vi tôn, Hạ giới chủ nếu cho rằng chính mình có bản lĩnh tọa này vị thứ, tự nhiên liền có thể ngồi.” Kim Giao chân nhân gặp Hạ Vân Kiệt đứng dậy hỏi chính mình, không khỏi ý vị thâm trường nhìn hắn một cái, trả lời.

“Có nghe hay không thương mang giới giới chủ? Ngươi cảm thấy ngươi có bản lĩnh tọa này vị thứ sao? Thật sự là không biết trời cao đất rộng, nếu không hôm nay xem ở Kim giới chủ mặt mũi thượng, ta lão Viên sớm liền đem ngươi xách lên đến cho ném tới mặt sau đi!” Viên Nanh gặp Kim Giao chân nhân nhắc tới cường giả vi tôn ngôn, còn tưởng rằng Kim Giao chân nhân cũng là đang chê cười Hạ Vân Kiệt không biết tự lượng sức mình, trên mặt khinh thường biểu tình không khỏi càng đậm một ít.

“Ha ha!” Trong đại điện người tất cả đều lớn tiếng nở nụ cười.

Này đó trong điện người, rất nhiều người cảnh giới đều

so với Hạ Vân Kiệt còn muốn cao, lại tọa không thể giới chủ vị trí, trong đầu sớm liền không quen nhìn Hạ Vân Kiệt vài phần, hận không thể có người đi ra cho hắn một điểm giáo huấn, nay cuối cùng phán đến Viên Nanh, tự nhiên là nhìn xem tâm hoa nộ phóng. Nhất là kia Chân Nhất giáo ba người cười đến phá lệ vui.

“Ba!” Ngay tại phía sau, đột nhiên có hai đạo bóng dáng theo Nhạc Hoành Đao trữ vật giới trung bay đi ra, sau đó chồng chất ngã ở đại điện trung ương.

“Ngươi cảm thấy ngươi có bản lĩnh giết này hai người sao?” Một đạo lạnh như băng thanh âm tùy theo vang lên.

Tiếng cười quàng quạc mà chỉ, tất cả mọi người vẻ mặt nghi hoặc nhìn phía đại điện trung ương kia hai cổ thi thể mặt trên.

U Hỏa cùng Cốt Sát từng cũng là khu vực này giới chủ, sau lại vào rừng làm cướp vì khấu, lại hung danh hiển hách, người đang ngồi lại như thế nào khả năng hội không biết bọn họ hai người?

“U Hỏa! Cốt Sát!”

Mọi người ánh mắt rơi xuống tại kia hai cổ thi thể, liền tất cả đều mãnh hít một ngụm lãnh khí, đại điện lập tức im lặng xuống dưới, ánh mắt mọi người đều toát ra khiếp sợ cùng không thể tưởng tượng.

Đang ngồi, cũng không thiếu người so với U Hỏa cùng Cốt Sát lợi hại, giống Kim Giao chân nhân, giống Chân Nhất giáo giáo chủ, giống Thiên Dật chân nhân đằng đằng tất cả đều là thông huyền cảnh giới hậu kỳ tu sĩ, liền so với kia U Hỏa cùng Cốt Sát lợi hại rất nhiều.

Khả lợi hại là một chuyện, giết người lại là một hồi sự.

Nếu không này U Hỏa cùng Cốt Sát cũng không khả năng nhiều năm như vậy còn có thể tiêu diêu tự tại, làm giết người cướp của hoạt động.

Bởi vì đối phương không có khả năng đứng ở nơi đó tùy ý ngươi giết !

Nhưng hiện tại, này U Hỏa cùng Cốt Sát lại đã chết, nhưng lại là chết ở một vị thông huyền sơ kì cảnh giới tu sĩ trong tay, này như thế nào không cho bọn họ cảm thấy khiếp sợ cùng không thể tưởng tượng đâu?

“Điều đó không có khả năng, bằng hắn như thế nào khả năng giết được U Hỏa cùng Cốt Sát?”

“Này U Hỏa cùng Cốt Sát sẽ không là giả. Lý huynh, ngươi trước kia cùng U Hỏa cùng Cốt Sát đánh quá không ít giao tế, ngươi hãy nhìn ra cái gì vấn đề không có?”

Một vị cao gầy vóc dáng nam tử theo tinh ngọc đại án sau đứng lên, đi đến trong điện, bắt đầu cẩn thận lật xem khởi U Hỏa cùng Cốt Sát thi thể.

Ánh mắt mọi người đều ngắm nhìn ở hắn trên người, liền ngay cả Kim Giao chân nhân cũng không ngoại lệ.

U cốt đội từng đánh cướp quá hắn tài nguyên vận chuyển thuyền, còn sát hại quá hắn một vị cháu trai, Kim Giao chân nhân cũng là hận không thể tiêu diệt này đội, nề hà bọn họ thực lực siêu cường, nếu tuỳ thời không ổn, ý định muốn chạy trốn vong, cho dù Kim Giao chân nhân cũng rất khó bắt lấy bọn họ.

“Là U Hỏa cùng Cốt Sát đúng vậy!” Kia được xưng là Lý huynh cao gầy nam tử lật xem hồi lâu, cuối cùng vẻ mặt ngưng trọng gật gật đầu, trong đầu lại kinh hãi không hiểu, như thế nào đều không thể nhận kia phía trước bị

mọi người châm biếm thương mang giới giới chủ thế nhưng giết này hai người. Nếu là như thế, kia thương mang giới giới chủ thực lực chẳng phải là thẳng bức thậm chí có thể so với thông huyền hậu kỳ ?

Kia Lý huynh có thể nghĩ vậy điểm, những người khác tự nhiên cũng có thể nghĩ vậy điểm.

Nhất thời mọi người xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt bắt đầu trở nên không giống với đứng lên, một ít người vừa rồi nói châm chọc Hạ Vân Kiệt sắc mặt không khỏi trở nên có chút khó coi, hận không thể phiến chính mình một bạt tai, này miệng thật đúng là tiện a. Dù sao vị kia trí lại không tới phiên chính mình, cần gì phải hạt ồn ào đâu? Nay đổ tốt, đắc tội một vị ngưu nhân.

Đương nhiên sắc mặt khó nhất xem phải kể tới Chân Nhất giáo giáo chủ ba người, vừa rồi đó là bọn họ dẫn đầu răn dạy cười nhạo Hạ Vân Kiệt, khơi mào sự đoan, nay hai cổ thi thể đặt tại đại điện trung ương, tựa như hai cái bàn tay hung hăng đánh ở bọn họ trên mặt.

Chương 1274 : Giận rút kiếm [đệ tam canh cầu vé tháng]

“Kim giới chủ, nghe nói này nhị tặc từng cùng ngươi có cừu oán, này tranh lần đầu đăng môn bái phỏng, suy nghĩ ta thương mang giới tiểu vật bần địa, không có gì thứ tốt lấy ra tay, liền giết này nhị tặc quyền làm bái kiến chi lễ, còn thỉnh Kim giới chủ không cần ghét bỏ lễ bạc.” Hạ Vân Kiệt lại phảng phất không thấy được mọi người kia âm tình biến ảo sắc mặt, đầu tiên là hướng Thiên Dật lão nhân xin lỗi cười cười, sau đó đứng dậy đối với Kim Giao chân nhân ôm quyền nói.

“Hạ giới chủ khách khí, khách khí. Đây chính là thiên đại dầy lễ a! Ngươi không biết này nhị tặc không chỉ có cướp ta tài nguyên, giết ta cháu trai, nhưng lại làm hại chúng ta vùng này nhiều năm, cùng chúng ta đang ngồi các giới đều cũng có thâm cừu. Nề hà này nhị tặc thực lực cường đại, lại trời sanh tính giảo hoạt, thế nhưng nhiều năm tiêu dao bên ngoài, không có thể trấn sát bọn hắn. Ngươi hôm nay cũng là thay chúng ta đang ngồi trừ bỏ đại hại, chúng ta đang ngồi nhân đều muốn cảm tạ ngươi a!” Kim Giao chân nhân cố ý theo ngai vàng đứng dậy, hướng Hạ Vân Kiệt ôm quyền nói lời cảm tạ.

“Đúng vậy, đúng vậy, Hạ giới chủ lần này thật sự là cho chúng ta trừ bỏ đại hại, chúng ta đều cảm tạ ngươi a!” Gặp Kim Giao chân nhân đều mở này lỗ hổng, lại thấy kia Hạ Vân Kiệt thế nhưng giết U Hỏa cùng Cốt Sát, mọi người tất cả đều thay đổi sắc mặt, vòng vo khẩu phong, ào ào đứng dậy cười theo mặt hướng Hạ Vân Kiệt ôm quyền.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng không quen nhìn có chút người sắc mặt, bất quá cũng là chưa cho bọn họ sắc mặt, mà là cười hướng bọn họ ôm ôm quyền nói:“Nói quá lời, này đám tặc nhân, mỗi người đều có trách nhiệm tru sát chi!”

Chính là đối này phía trước người không có nói châm chọc, còn có Thiên Dật chân nhân, Hạ Vân Kiệt tươi cười cũng là rõ ràng thân thiết chân thành tha thiết rất nhiều. Về phần kia Viên Nanh Hạ Vân Kiệt lại để ý cũng chưa để ý, mà kia Viên Nanh mặc dù có chút căm tức Hạ Vân Kiệt làm cho chính mình đã mất thể diện, nhưng cuối cùng còn là không có can đảm tử cùng hắn gọi bản, xám xịt đến mặt sau tinh ngọc đại án ngồi.

Dù sao hắn tái tàn bạo, tính tình tái phá hư, nhưng cũng biết nói người nào có thể nhạ, người nào nhạ không thể, này thương mang giới giới chủ nhìn như chỉ có thông huyền sơ kì cảnh giới, lại giết U Hỏa cùng Cốt Sát, Viên Nanh tái tự phụ cũng không cho rằng chính mình có bổn sự này.

“Mỗi người đều có trách nhiệm tru sát chi, Hạ giới chủ nói được thật tốt quá!” Ngay tại Hạ Vân Kiệt cười ha ha nhất nhất đáp lễ là lúc, đột nhiên có một đạo phá lệ vang dội thanh âm vang lên.

Mọi người theo thanh âm nhìn lại, phát hiện nói chuyện dĩ nhiên là vừa rồi dẫn đầu nói răn dạy trào phúng Hạ Vân Kiệt Chân Nhất giáo giáo chủ Huyền Không.

Lúc này Huyền Không giáo chủ tươi cười đầy mặt lại nào có phía trước kia cao cao tại thượng, vẻ mặt khinh thường biểu tình, làm cho đang ngồi tất cả mọi người cảm thấy nao nao, trong mắt toát ra một tia nghi hoặc sắc.

Này Chân Nhất giáo giáo chủ nói như thế nào cũng là kim thần giới thứ hai thế lực lớn chưởng giáo, thủ hạ cường giả như mây, thực lực của chính mình lại thông huyền hậu kỳ cảnh giới. Thậm chí có người nói, này kim thần giới kỳ thật có hai cái giới chủ, Kim Giao chân nhân là quản đáy biển thế giới, mà Huyền Không giáo chủ là

quản lục địa. Bởi vậy có thể thấy được này Chân Nhất giáo giáo chủ thế lực chi cường đại.

Cho nên lấy Huyền Không giáo chủ thực lực cùng nắm trong tay thế lực to lớn, cho dù phía trước thực nói sai rồi nói, nhưng cũng không cần bày ra một bộ như thế rõ ràng có lấy lòng tươi cười.

Bởi vì cho dù Hạ Vân Kiệt có thực lực giết kia U Hỏa cùng Cốt Sát, bất quá cũng liền nhất chính là thương mang giới giới chủ, một thông huyền sơ kì tu sĩ.

Chẳng lẽ Chân Nhất giáo giáo chủ còn cần lấy lòng hắn bất thành?

“Bất quá……” Ở mọi người chính lòng tràn đầy nghi hoặc là lúc, Chân Nhất giáo giáo chủ mà nói phong đột nhiên vừa chuyển:“Kia u cốt đội từng đoạt lấy chúng ta nơi này rất nhiều người tài nguyên, bản giáo cũng có một đám tài nguyên bị bọn họ cấp lược đi qua. Hạ giới chủ nếu giết U Hỏa cùng Cốt Sát, nói vậy cũng khẳng định sao bọn họ ổ, thu được bọn họ mấy năm nay đoạt lấy tới được tài nguyên.”

Nói tới đây, Chân Nhất giáo giáo chủ cố ý ngừng lại, ánh mắt bất động thanh sắc đảo qua đại điện, gặp trong điện không ít người trong mắt đều toát ra một tia tham lam sắc, khóe miệng dật ra một chút không dễ phát hiện âm hiểm đắc ý cười lạnh.

“Này tài nguyên kỳ thật đều là chúng ta, đương nhiên Hạ giới chủ tiễu phỉ có công, chúng ta tự nhiên là không tốt yêu cầu Hạ giới chủ toàn bộ trả lại cho chúng ta, chỉ cầu trả lại cho chúng ta một phần ba, này không tính quá phận đi?” Gặp thành công khơi mào mọi người trong lòng tham lam, Chân Nhất giáo giáo chủ rốt cục văng ra hắn chân chính dụng tâm hiểm ác lời nói.

“Đúng vậy, Hạ giới chủ, kia u cốt đội quả thật đoạt chúng ta rất nhiều tài nguyên, còn thỉnh xem ở mọi người đều là hàng xóm phân thượng, trả lại cho chúng ta một ít đi.”

“Kia u cốt đội mấy năm nay không biết đoạt lấy bao nhiêu tài nguyên, Hạ giới chủ lần này thu hoạch khẳng định thật lớn, hẳn là sẽ không để ý chúng ta kia chính là một điểm tài nguyên một phần ba đi?”

“Đúng vậy, Hạ giới chủ, lại nói tiếp mọi người đều là kim thần giới khu vực giới chủ, đều là người một nhà, ngươi một người nuốt trọn có phải hay không có chút không ổn a?”

“……”

Ích lợi trước mặt, lại có Chân Nhất giáo giáo chủ làm đầu lĩnh dương, nhất thời có người kiềm chế không được nội tâm tham lam, liền ào ào mặt mang dối trá tươi cười hướng Hạ Vân Kiệt thảo muốn, mà những người này thế nhưng tất cả đều là vừa mới từng châm chọc cười nhạo Hạ Vân Kiệt.

Có thể thấy được theo một người cử chỉ thực có thể phán đoán ra một người bản tính đến.

Thấy mọi người ào ào nói hướng Hạ Vân Kiệt tác muốn phía trước bị u cốt đội cướp đi tài nguyên, Kim Giao chân nhân sắc mặt hơi hơi trầm xuống, lộ ra một tia không vui sắc, vừa muốn mở miệng răn dạy này đó da mặt dày nhân, Hạ Vân Kiệt cũng đã cười lạnh một tiếng, mặt mang châm chọc nói:“Sát tặc bản sự không có, thảo muốn tài nguyên da mặt nhưng thật ra cử hậu. Có phải hay không cần ta đem sở hữu thu được đến tài nguyên tặng cho các ngươi a?”

Hạ Vân Kiệt lời kia vừa thốt ra, không ít người liền mặt lộ vẻ một tia khiếp ý, dù sao người này nhưng là giết U

Hỏa cùng Cốt Sát ngưu nhân! Chân Nhất giáo nhạ được rất tốt, bọn họ cũng không thấy được liền nhạ được rất tốt.

“Hạ giới chủ, ngươi nói gì vậy? Chúng ta đơn giản chính là muốn đòi lại thuộc loại chúng ta vật tư, hơn nữa cũng cũng không có nói muốn toàn bộ, chính là một phần ba mà thôi.” Gặp Hạ Vân Kiệt nhất mở miệng, còn có không ít người bắt đầu mặt lộ vẻ khiếp ý, Chân Nhất giáo giáo chủ sắc mặt hơi hơi trầm xuống, mắt lộ ra bất khoái nhìn phía Hạ Vân Kiệt, chỉ trích nói.

“Huyền Không lão nhân, ngươi một mà tái cố ý làm khó dễ khiêu khích ta, hay là thực nghĩ đến ngươi là chân nhất giáo giáo chủ, ta cũng không dám giết ngươi sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Chân Nhất giáo giáo chủ lại nói muốn làm sự, rốt cục trong mắt sát khí đại thịnh, sắc mặt trầm xuống, mạnh đứng dậy, một đạo kiếm quang theo hắn mi tâm lao ra, chỉ phía xa Chân Nhất giáo giáo chủ.

Kiếm quang vừa ra, toàn bộ cung điện người tất cả đều khiếp sợ không hiểu.

Không có người nghĩ đến, chính là thương mang giới giới chủ cũng dám lấy kiếm chỉ kim thần giới thứ hai thế lực lớn chưởng giáo, Huyền Không giáo chủ, càng không có người nghĩ đến hắn thế nhưng còn dám uy hiếp nói muốn giết Huyền Không giáo chủ!

Toàn bộ kim thần giới khu vực, hai mươi hai cái giới, người nào không biết Huyền Không giáo chủ lợi hại, Chân Nhất giáo thế lực to lớn, chỉ sợ cũng ngay cả Kim Giao chân nhân cũng không dám dễ dàng lấy kiếm chỉ Huyền Không giáo chủ, dễ dàng không dám nói ra muốn giết hắn mà nói đến.

“Ha ha! Thật sự là cuồng vọng, thật sự là cuồng vọng! Lão phu rong ruổi kim thần giới nhiều năm, không biết

đã bao nhiêu năm không ai dám lấy kiếm chỉ lão phu, càng không ai dám ngôn muốn giết lão phu. Không nghĩ tới hôm nay chính là một cái bất nhập lưu thương mang giới giới chủ, một cái thông huyền sơ kì cảnh giới tu sĩ cũng dám lấy kiếm chỉ lão phu, còn tuyên bố muốn giết lão phu!" Huyền Không giáo chủ giận dữ phản cười, bỗng nhiên đứng dậy, một cỗ khổng lồ bá đạo cực điểm khí thế theo hắn trên người bính thể mà ra, nháy mắt bao phủ ở toàn bộ đại điện phía trên, khiến cho không ít người tất cả đều mắt lộ ra kinh hãi sắc, âm thầm khiếp sợ cho Huyền Không giáo chủ to lớn khí thế.

Khiếp sợ sau, không ít người bắt đầu đang âm thầm vui sướng khi người gặp họa, cũng có chút người nhíu nhíu mày, mắt lộ ra một tia tiếc hận sắc.

Nếu biết này Chân Nhất giáo giáo chủ ở cố ý nhằm vào ngươi, làm khó dễ khiêu khích ngươi, vậy càng hẳn là cụp đuôi làm người, như thế nào có thể ngược lại giận khởi rút kiếm đâu? Này không phải tự tìm tử lộ sao? Việc này khiến cho chỉ sợ Kim Giao chân nhân đều có chút không có phương tiện ra mặt, nếu không chính là rõ ràng muốn thiên vị kia thương mang giới giới chủ, cùng Chân Nhất giáo giáo chủ không qua được.

Kim Giao chân nhân vốn là vững như Thái Sơn cao cao ngồi ở ngai vàng thượng, cũng cho rằng chính mình trấn được trường hợp, lại không nghĩ rằng kia thương mang giới Hạ giới chủ thế nhưng trực tiếp đối với Chân Nhất giáo giáo chủ rút kiếm tướng hướng, nhất thời sắc mặt đại biến, trong mắt hào quang lóe ra, toát ra khó xử sắc.

Này Chân Nhất giáo giáo chủ cũng không phải là tầm thường hạng người a! Hắn Kim Giao chân nhân đều bán hắn vài phần mặt mũi, lại khởi là tùy tiện ai đều có thể lấy kiếm chỉ phía xa ?

Bất quá cuối cùng Kim Giao chân nhân còn là đứng dậy

mở miệng nói:“Huyền Không đạo hữu bớt giận, Hạ giới chủ chính là nhất thời hồ đồ, đảm đương không nổi thực, đảm đương không nổi thực a! Huống chi nay đối đầu kẻ địch mạnh, chúng ta lại càng không hẳn là khởi tranh cãi, nên tâm bình khí hòa ngồi xuống hảo hảo thương thảo.”

Nói xong, Kim Giao chân nhân lại chuyển hướng Hạ Vân Kiệt, liên tục nháy mắt, sắc mặt hơi hơi trầm xuống nói:“Hạ giới chủ ngươi làm cái gì vậy? Còn không thu hồi của ngươi phi kiếm!”

Gặp Kim Giao chân nhân rõ ràng là muốn che chở Hạ Vân Kiệt, mọi người trên mặt biểu tình đều trở nên có chút vi diệu đứng lên, mà Chân Nhất giáo giáo chủ cũng là sắc mặt trở nên cực kì khó coi, âm thanh lạnh lùng nói:“Giới chủ, vừa rồi ngươi cũng thấy đấy, kẻ này ra sao cuồng vọng! Hôm nay ta xem ở của ngươi mặt mũi thượng, liền dù kẻ này một mạng, bất quá nếu chính là yết quá, ta Huyền Không mặt mũi ở đâu? Ta Chân Nhất giáo uy danh ở đâu?”

“Vậy ngươi tưởng như thế nào?” Kim Giao chân nhân gặp Huyền Không giáo chủ không chịu bỏ qua, sắc mặt hơi hơi trầm xuống, hỏi.

“Quỳ xuống đất hướng ta châm rượu xin lỗi, cũng đem thu được tang vật trả lại ta chờ.” Huyền Không giáo chủ trầm giọng đều.

Kim Giao chân nhân nghe vậy sắc mặt trở nên có chút khó coi, đem ánh mắt chuyển hướng Hạ Vân Kiệt.

“Như vậy đi, Kim giới chủ, ta cũng không muốn cho ngươi khó xử.” Hạ Vân Kiệt nói.

Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, Huyền Không giáo chủ khóe miệng gợi lên một chút đắc ý thần sắc, trong điện

không ít người trên mặt lộ ra trào phúng sắc, đều nghĩ đến Huyền Không giáo chủ kia khí thế cường đại nhất thả ra đến, Hạ Vân Kiệt lui khiếp.

“Chỉ cần này Huyền Không lão nhân hướng ta châm rượu xin lỗi, hôm nay ta liền tạm tha hắn một mạng!” Bất quá Hạ Vân Kiệt kế tiếp nói mà nói lại làm cho mọi người biểu tình lâm vào cứng đờ, tất cả đều dùng giống xem kẻ điên giống nhau ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt.

Cuồng vọng! Thật là cuồng vọng đến cực điểm!

Thậm chí liền ngay cả Kim Giao chân nhân phía sau cũng hơi hơi nhíu mày, trên mặt lộ ra một tia bất khoái sắc, hiển nhiên cũng cho rằng Hạ Vân Kiệt quá mức cuồng vọng, quá mức không biết tự lượng sức mình.

“Ha ha! Hảo! Hảo! Ta đổ muốn nhìn ngươi như thế nào thủ ta này mạng già!” Huyền Không giáo chủ lại giận cười.

Chương 1275 : Lấy một chiến hai [cầu một trương vé tháng]

“Giết ngươi bất quá như giết chó bình thường!” Hạ Vân Kiệt cười lạnh nói.

“Ngươi……” Huyền Không giáo chủ chưa từng bị người như thế nhục mạ quá, không khỏi khó thở, hận không thể tế ra pháp bảo trước mặt mọi người liền diệt Hạ Vân Kiệt, nhưng đúng là vẫn còn cố kỵ đến nơi đây là kim thần giới phủ đại điện, trực tiếp liền một bước bước ra đại điện, nhắm thẳng trên mặt biển đi đến.

Hạ Vân Kiệt gặp Huyền Không giáo chủ dẫn đầu bước ra đại điện, tự nhiên cũng không nguyện ý lạc hậu, liền mang theo Nhạc Hoành Đao cũng theo sau bước ra đại điện, lập tức hướng trên mặt biển đi đến.

Một trận chiến này nếu đề cập đến thế lực khác, Kim Giao chân nhân còn khả trực tiếp tự cao tự đại trấn áp, khả kia Huyền Không dù sao cũng là kim thần giới thứ hai thế lực lớn chưởng giáo, đã bị như thế nhục nhã, cho dù Kim Giao chân nhân cũng vô pháp mạnh mẽ áp chế, nếu không đó là ngay cả hắn đều thành Huyền Không giáo chủ kẻ thù.

Cũng thế, cũng thế, liền làm cho Huyền Không giết giết này thương mang giới giới chủ nhuệ khí đi, miễn cho hắn không biết trời cao đất rộng, Kim Giao chân nhân gặp hai người kẻ trước người sau rời đi đại điện, hiển nhiên là chuẩn bị đại chiến một hồi, đứng ở đại điện trung sắc mặt âm tình biến ảo một lát, cuối cùng còn là mạnh trầm xuống, cũng ra đại điện.

Mọi người gặp Kim Giao chân nhân ra đại điện, liền cũng đều ào ào theo đi ra ngoài.

Mọi người biểu tình không đồng nhất, có chút người trên mặt mang theo vui sướng khi người gặp họa, cũng có chút người trên mặt mang theo một tia tiếc hận.

Tiếc hận đối tượng tự nhiên là Hạ Vân Kiệt.

Ra mặt biển, lại một đường phi thăng đến trận gió tầng, mọi người thế này mới ngừng lại.

“Hạ giới chủ, chuyện tới nay, ta khuyên ngươi đã vô dụng, ngươi phải cẩn thận Huyền Không giáo chủ bản mạng pháp bảo vô hình tử mẫu kiếm. Kiếm này cộng hai thanh, một thanh chói mắt như mặt trời, một thanh lại vô thanh vô tức, vô ảnh vô hình, tùy ngự kiếm người tâm ý ẩn hiện, ngươi muốn ngàn vạn cẩn thận, đừng bị kia thanh chói mắt như mặt trời mẫu kiếm hút đi mắt, lại đã quên còn có một phen vô hình chi kiếm.” Hạ Vân Kiệt vừa dừng lại, liền có Thiên Dật chân nhân thanh âm ghé vào lỗ tai hắn vang lên.

Hạ Vân Kiệt trong lòng không khỏi có chút cảm động, biết này Thiên Dật chân nhân quả thật là người có đạo. Không giống tuyệt đại đa số người giống nhau, lấy mạnh yếu đến phán đoán sự tình thị phi. Cho rằng hắn Hạ Vân Kiệt rút kiếm ngôn giết người cuồng vọng không đúng, cũng không ngẫm lại là kia Huyền Không giáo chủ lặp đi lặp lại nhiều lần làm khó dễ khiêu khích trước đây.

“Đa tạ Thiên Dật đạo hữu nhắc nhở, ngươi yên tâm, bằng này Huyền Không lão nhân còn không làm gì được ta!” Hạ Vân Kiệt truyền âm trả lời.

Thiên Dật chân nhân nghe vậy thân mình hơi hơi chấn động, nhìn phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt lộ ra một tia không thể tưởng tượng, hắn thật sự không biết này thương mang giới giới chủ tin tưởng đến từ làm sao? Chẳng lẽ hắn nghĩ đến bằng thông huyền sơ kì cảnh giới tu vi có thể trấn sát thông huyền hậu kỳ cảnh giới cường giả bất

thành?

Phải biết rằng, ba ngàn giới mênh mông hãn hãn, cường giả xuất hiện lớp lớp, cũng không thiếu có vượt một vượt hai cái ở nghệ giới vực là như vô cùng hiếm có tồn tại, cho dù ở toàn bộ ba ngàn giới cũng là như vô cùng hiếm có bàn tồn tại.

“Mọi người đã quyết ý một trận chiến, bổn vương cũng khuyên không được các ngươi. Nhưng nay đối đầu kẻ địch mạnh, các ngươi thiết không thể tự tướng giết chóc, cần phải muốn điểm đến mới thôi, nếu không đừng trách bổn vương không khách khí!” Ngay tại Hạ Vân Kiệt truyền âm cấp Thiên Dật chân nhân sau, một đạo tràn ngập uy nghiêm, không tha nhân vi phạm nghi ngờ thanh âm ở trong thiên địa vang lên, cũng là Kim Giao chân nhân lên tiếng.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng lại hơi hơi có chút cảm động, mặc kệ Kim Giao chân nhân những lời này là thật vì đối đầu kẻ địch mạnh đại cục lo lắng, còn là lo lắng Huyền Không giáo chủ mượn cơ hội này diệt sát hắn Hạ Vân Kiệt, nhân cơ hội gồm thâu thương mang giới, mở rộng thế lực, những lời này đúng là vẫn còn có một phần bảo toàn hắn tánh mạng tâm ý ở bên trong.

Liền này một phần tâm ý, đã là đủ !

“Nơi này là Kim giới chủ địa bàn, nếu Kim giới chủ lên tiếng, bản giới chủ tự nhiên nghe theo.” Người kính ta một thước ta kính người một trượng, nếu Kim Giao chân nhân có bảo toàn hắn tánh mạng tâm ý ở, Hạ Vân Kiệt liền cũng liền bán hắn vị này kim thần giới giới chủ một phần mặt mũi, nghe vậy gật gật đầu cất cao giọng nói.

“Giới chủ có mệnh, ta tự nhiên vâng theo, chính là đao kiếm không có mắt, khái đến thương đến lại chẳng trách ta!” Huyền Không giáo chủ sắc mặt khó coi nói.

Hắn tự cho là chính mình tất thắng không thể nghi ngờ, tự nhiên cũng là cho rằng kim thần giới giới chủ lần này ngôn ngữ có bảo toàn Hạ Vân Kiệt tánh mạng tâm ý ở bên trong. Càng cho rằng kim thần giới giới chủ lo lắng hắn Chân Nhất giáo phát triển an toàn, cố ý muốn đánh áp hắn!

Chính là Kim Giao chân nhân dù sao cũng là kim thần giới giới chủ, thế lực cũng ổn áp hắn một bậc, Huyền Không giáo chủ còn không dám thực cùng hắn đối nghịch, cho nên trong lòng tuy rằng bất mãn, nhưng là chỉ có thể ứng hạ.

“Chưởng giáo sư huynh, giết gà yên dùng ngưu đao! Bất quá chính là chính là nhất thương mang giới giới chủ, sư đệ ta xuất mã liền là đủ trấn áp hắn.” Huyền Không giáo chủ đang nói hạ xuống, vừa mới chuẩn bị tế ra vô hình tử mẫu kiếm, lấy lôi đình chi thế đem này càn rỡ thương mang giới giới chủ cấp trấn áp khi, theo hắn cùng nhau đến dự tiệc gầy đạo sĩ tiến lên một bước, hướng hắn hơi hơi cúi đầu ôm quyền nói.

Gầy đạo sĩ đạo hào Huyền Giác, đồng dạng là Huyền Không giáo chủ trưởng lão sư đệ, một thân cảnh giới đã trăn thông huyền trung kỳ cao nhất, chỉ kém một bước liền muốn đặt chân thông huyền hậu kỳ, thực lực so với kia bị Hạ Vân Kiệt trấn giết u cốt đội lão đại Cốt Sát còn muốn lợi hại một phần.

Kim Giao chân nhân gặp là hắn xuất mã, trong lòng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi. Nếu là Huyền Không xuất mã, toàn lực ra tay, cho dù Kim Giao chân nhân có tâm phải giúp Hạ Vân Kiệt, chỉ sợ Hạ Vân Kiệt cũng khó miễn muốn chịu điểm da thịt khổ. Nhưng đổi thành Huyền Giác, lấy Kim Giao chân nhân thực lực, gặp tình thế không ổn, lại cũng đủ tới kịp cản lại.

Thiên Dật chân nhân cũng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, hắn tính tình mỏng, cuộc đời tối không quen nhìn có người lấy cường lăng nhược, vốn là không quen nhìn Huyền Không giáo chủ kiêu căng khinh người, chính là thực lực hữu hạn, chuyện này cũng không phải hắn có thể ngăn trở được, thế này mới bất đắc dĩ làm những người đứng xem. Tuy rằng Hạ Vân Kiệt nói cho hắn, Huyền Không nề hà hắn không được, nhưng trong lòng luôn có vài phần không tin cùng lo lắng Hạ Vân Kiệt hội thiệt thòi lớn, nay gặp là Huyền Giác xuất mã, liền buông không ít tâm đến.

Dù sao Hạ Vân Kiệt sát diệt quá u hỏa cùng Cốt Sát, nghĩ đến cho dù chiến bất quá Huyền Giác, tự bảo vệ mình hẳn là còn không thành vấn đề.

Đương nhiên cũng có không ít người gặp Huyền Giác xin đi giết giặc, trong lòng ẩn ẩn có chút mất mát.

“Ha ha, xem ra chân chính cuồng vọng cũng là các ngươi Chân Nhất giáo a! Cũng thế, một khi đã như vậy, các ngươi cũng không tất khiêm nhượng ai lên, hai cái cùng lên đi, về phần kia mập mạp, nghe ta đồ đệ Hoành Đao nói, ngươi từng giết qua hắn đệ tử, hôm nay các ngươi cũng nhất tịnh giải quyết ân oán đi!” Hạ Vân Kiệt lại không đợi Huyền Không trả lời, đã cười ha ha đứng lên, sau đó sắc mặt trầm xuống, âm thanh lạnh lùng nói.

Trận gió lãnh liệt, bốn phía lại yên tĩnh một mảnh.

Mọi người căn bản không thể tin được chính mình lỗ tai sở nghe được, tất cả đều dùng xem kẻ điên ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt.

Bọn họ quả thực không thể tưởng tượng, một người có thể cuồng vọng vô tri đến bực này trình độ. Một thông huyền sơ kì tu sĩ, thế nhưng muốn lấy một đôi chiến một thông huyền trung kỳ cao nhất cường giả, một thông

huyền hậu kỳ cường giả.

Này cùng muốn chết có cái gì khác nhau?

Lúc này liền ngay cả Kim Giao chân nhân cùng Thiên Dật chân nhân mày cũng thật sâu nhíu lại, dùng bất trị ánh mắt nhìn về phía Hạ Vân Kiệt, âm thầm lắc lắc đầu.

Nếu thương mang giới giới chủ muốn tự tìm tử lộ, bọn họ cần gì phải tự mình đa tình, làm điều thừa đâu?

Những người khác cũng đều dùng xem người chết ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt.

Chỉ có Nhạc Hoành Đao nghe vậy trong mắt lộ ra mừng như điên sắc, tiến lên đây quỳ một gối xuống ở Hạ Vân Kiệt trước mặt, ôm quyền nói:“Đa tạ sư tôn thành toàn!”

Nói xong Nhạc Hoành Đao theo mặt đất đứng dậy, sau đó “Thương!” Một tiếng, hoành đao tế ra, chỉ phía xa Chân Nhất giáo trưởng lão Huyền Vân.

“Huyền Vân chúng ta trong lúc đó ân oán cũng là thời điểm nên có cái hiểu biết !” Hoành Đao chỉ phía xa Huyền Vân, một cỗ to lớn bá đạo khí thế không ngừng kéo lên.

Còn chưa một trận chiến, mọi người đã ngửi được một cỗ thảm thiết hơi thở, không khỏi đều hơi hơi động dung, khi nào thì từng bất nhập lưu thương mang giới nhất phương bá chủ Hoành Đao điện điện chủ, thế nhưng cũng lợi hại như vậy?

Mà Hạ Vân Kiệt lại lại rõ ràng, trực tiếp tế ra một thanh bạch dày đặc cốt đao, một thanh tử quang lóe ra phi kiếm.

Cốt đao thượng phẩm linh khí, thủ tự Cốt Sát. Tuy rằng

này đây tàn nhẫn phương pháp tế luyện, nhưng nếu đã luyện thành, sẽ đem nó phế bỏ nhưng cũng đáng tiếc. Hạ Vân Kiệt liền thu này pháp bảo, ôn dưỡng đứng lên.

Kia tử quang lóe ra phi kiếm còn lại là Nhạn Sơn kiếm tiên sở sử dụng tử thần kiếm, là một thanh trung phẩm linh khí phi kiếm, Hạ Vân Kiệt có ba tôn nguyên thần, còn có nhiều tôn vu đỉnh, đến lúc đó sở nhu pháp bảo thật nhiều, gặp tử thần kiếm tính chất không sai, liền cũng thu vì mình dùng, ngày đêm ôn dưỡng.

Cốt đao vừa ra, nhất thời đầy trời bạch cốt dày đặc, làm cho người ta trong đầu không tự chủ được liền xuất hiện đầu thành sơn, máu chảy thành sông huyết tinh trường hợp, tử vong bao phủ đại địa, làm cho người ta tâm sinh tuyệt vọng.

Đúng là Hạ Vân Kiệt tìm hiểu sinh tử ảo diệu sau, mượn cốt đao thi triển ra đến tử vong chi đao!

Tử thần kiếm lại vừa mới hảo tương phản, đầy trời tử quang, phảng phất lưu tinh xẹt qua phía chân trời, không có giết người mũi nhọn, đã có sinh cơ dạt dào ánh sáng ngọc huyến lệ, làm cho người ta tâm thần thả lỏng.

Đúng là Hạ Vân Kiệt tìm hiểu sinh tử ảo diệu sau, mượn tử thần kiếm thi triển ra đến sinh mệnh chi kiếm!

Cốt đao bổ về phía Huyền Không, tử thần kiếm thứ hướng Huyền Giác.

Mọi người gặp Hạ Vân Kiệt lập tức liền tế ra hai kiện pháp bảo, phân thủ Huyền Không cùng Huyền Giác, quả thực không biết tự lượng sức mình đến muốn lấy 1 địch 2, không khỏi tất cả đều lắc đầu.

Dũng khí khả gia, cũng là cuồng vọng ngu xuẩn đến cực điểm a!

Nếu lúc này có thiên tiên tại đây, tất hội sắc mặt đại biến, cho rằng ngu xuẩn cuồng vọng không phải Hạ Vân Kiệt, mà là kia Huyền Không cùng Huyền Giác còn có kia người lắc đầu.

Một tử một sinh, một âm một dương, đều ở này một đao một kiếm trung suy diễn, bực này đối sinh tử lĩnh ngộ trình độ dĩ nhiên là đạt tới thiên tiên đối sinh tử lĩnh ngộ trình độ, lại há có thể đem hắn làm một bình thường thông huyền cảnh tu sĩ đến đối đãi?

Huyền Không cùng Huyền Giác gặp Hạ Vân Kiệt như thế không đem bọn họ để vào mắt, tự nhiên giận dữ, trong mắt sát khí đại thịnh.

“Ngươi đã muốn tự rước nhục nhã, lão phu liền thành toàn ngươi!” Huyền Không gầm lên một tiếng, một đạo kiếm quang theo miệng hắn phun ra, đảo mắt ánh sáng như mặt trời, chiếu sáng lên khắp thiên địa, làm cho người ta mắt đều có chút không thể mở.

Kiếm quang thẳng thủ Hạ Vân Kiệt mi tâm yếu hại mà đi.

“Sát!” Huyền Giác cũng gầm lên một tiếng, một thanh màu đen huyền thước hướng đỉnh mà ra, hóa thành nhất che trời cự thước, đối với Hạ Vân Kiệt liền hung hăng phát đi.

Huyền Không cùng Huyền Giác loại nào tu vi, hai người nén giận ra tay, uy lực loại nào thật lớn.

Nhất thời thiên địa phong vân biến hóa, kiếm quang cùng huyền thước nơi đi qua, trận gió ào ào né tránh, không gian rung chuyển, phảng phất tùy thời muốn sụp đổ.

Đừng nói kia vây xem cường giả nhìn tất cả đều ào ào

sợ hãi than, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt đã giống như đang nhìn một người chết, liền ngay cả bản đối nhà mình sư phụ tràn ngập tin tưởng Nhạc Hoành Đao thấy thế trái tim cũng không cấm căng thẳng, tin tưởng xuất hiện một tia lay động.

Chương 1276 : Cụt tay [nguyên đán khoái hoạt]

“Nhạc Hoành Đao, ngày xưa xem ở Kim Giao chân nhân mặt mũi, thả ngươi một con ngựa, nhưng ngươi cũng không tư ăn năn. Cũng thế, ngươi đã ý định tìm chết, vậy đừng trách lão phu tâm ngoan thủ lạt !” Ngay tại Nhạc Hoành Đao tâm thần xuất hiện sơ hở là lúc, kia béo đạo sĩ Huyền Vân ra tay.

Một đạo lục quang theo miệng hắn trung phun ra, đón gió liền đại, chính là một hồn thể xanh tươi, mặt trên rậm rạp che kín cấm chế ngọn núi.

Ngọn núi cao nghìn trượng, ầm ầm ầm phá vỡ trận gió đối với Nhạc Hoành Đao vào đầu ném tới.

“Lại là này một chiêu Huyền Vân xem ra mấy năm nay ngươi là một điểm tiến bộ đều không có a!” Nhạc Hoành Đao gặp ngọn núi vào đầu trấn áp xuống dưới, quát lạnh một tiếng, trong tay Hoành Đao hóa thành cự đao, đối với ngọn núi liền bổ đi qua.

“Thương” Một tiếng nổ, không gian rung chuyển, kia ngọn núi cao nghìn trượng loại nào nguy nga hùng vĩ, nhưng Hoành Đao một đao đánh xuống, thế nhưng khẽ run lên, mặt trên phù văn ào ào trở thành nhạt trở tối, trong nháy mắt không chỉ có sau này ngã xuống mấy chục thước, sơn thể lại không ngừng co rút lại.

Huyền Vân thấy thế sắc mặt chợt trở nên có chút khó coi, trong tay cũng là liên tục đắn đo pháp quyết.

Huyền Vân pháp quyết nhất đắn đo, kia đi xuống ngã xuống, không ngừng co rút lại xanh tươi ngọn núi lại phù văn quang mang đại thịnh, đón gió thành lớn, ầm ầm ầm phá vỡ trận gió lại đối với Nhạc Hoành Đao trấn áp đi

xuống.

“Tới tốt!” Nhạc Hoành Đao thấy thế hét lớn một tiếng, Hoành Đao tái cử, đối với ngọn núi lại là mãnh lực vừa bổ.

“Thương” Lại một tiếng nổ, kia xanh tươi ngọn núi lại khẽ run lên, phù văn ào ào trở thành nhạt liền ám, đi xuống ngã xuống, sơn thể co rút lại, mà Huyền Vân lần này so với vừa rồi kia một lần muốn lại càng không tế một ít, thế nhưng có một cỗ huyết sắc nảy lên béo mặt, một hồi lâu nhi mới đè ép đi xuống.

Hiển nhiên liên tục hai lần cứng đối cứng đối chiến, Huyền Vân đã ăn tiểu mệt, dĩ nhiên là Nhạc Hoành Đao thực lực càng tốt hơn.

Vây xem người thấy thế tất cả đều trong lòng thầm giật mình.

Đều là kim thần giới vùng khắp nơi cường giả, bao nhiêu đều có chút lui tới, Nhạc Hoành Đao là cái gì thực lực mọi người bao nhiêu cũng có chút tính. Muốn nói hắn có thể cùng Huyền Vân chiến cái tương xứng, mọi người còn có thể miễn cưỡng nhận, nay chính là hai đao thế nhưng chém Huyền Vân rõ ràng ăn tiểu mệt, này phân thực lực tiến triển liền vượt quá mọi người dự kiến, làm cho người ta khó tránh khỏi cảm thấy khiếp sợ.

Bất quá chân chính làm cho người ta khiếp sợ cũng không phải Nhạc Hoành Đao cùng Huyền Vân trong lúc đó chiến đấu, mà là Hạ Vân Kiệt cùng Huyền Không cùng Huyền Giác một trận chiến.

Nguyên bản mọi người nghĩ đến Huyền Không cùng Huyền Giác hai người nén giận song song ra tay, một kiếm một thước dưới, Hạ Vân Kiệt cho dù không chết cũng đem lập tức trọng thương, nhưng làm cho người ta

mở rộng tầm mắt là, làm Huyền Không như mặt trời chói mắt phi kiếm vừa đối Hạ Vân Kiệt cốt đao khi, kia như ngày chói mắt quang mang giống như nở rộ hoa tươi sinh cơ biến mất, đảo mắt héo rũ bình thường, thế nhưng nhanh chóng ảm đạm rồi xuống dưới.

Như mặt trời chói mắt phi kiếm hào quang tối sầm lại xuống dưới, trong hư không liền ẩn ẩn hiện ra một thanh phảng phất trong suốt bình thường phi kiếm. Kia phảng phất trong suốt phi kiếm đúng là Thiên Dật chân nhân nhắc nhở Hạ Vân Kiệt phải đề phòng vô hình tử mẫu kiếm chi tử kiếm.

Trước kia kia tử kiếm vô thanh vô tức, vô hình vô ảnh, xuất quỷ nhập thần, làm cho người ta khó lòng phòng bị, nay này vừa hiện ra đến, đang xem cuộc chiến người nhất thời liền hiểu được này vô hình tử mẫu kiếm, tử kiếm thần xuất quỷ nhập huyền diệu chỗ. Nguyên lai chỉ cần phá mẫu kiếm như ánh nắng mặt trời, liền có thể làm cho tử kiếm hiện hình.

Cơ hồ đồng thời, Huyền Giác huyền thước đón nhận tử thần kiếm.

Che trời cự thước, hàn quang lóe ra, sát khí đặc hơn, nhưng làm cự thước nhất gặp được tử thần kiếm phát ra tử mang khi, thế nhưng sát khí biến mất, không ngừng thu nhỏ lại, một loại làm cho Huyền Giác thoải mái vô cùng sinh cơ truyền đến, làm cho hắn tâm thần lay động, huyền thước liền như vậy huyền phù ở không trung, không hề đi tới.

Cao thủ so chiêu, cơ hội trong chớp mắt, Hạ Vân Kiệt lại sao lại buông tha bực này tuyệt hảo cơ hội, tử thần kiếm nháy mắt cùng huyền thước gặp thoáng qua, thẳng thủ Huyền Giác mi tâm.

Huyền Giác chung quy là thông huyền trung kỳ cao nhất

cường giả, mà Hạ Vân Kiệt chung quy cũng là sơ khuy sinh tử huyền công ảo diệu, còn không thể đều tàng liễm sát khí, ngay tại tử thần kiếm thẳng thủ Huyền Giác mi tâm là lúc.

Huyền Giác trong lòng báo động mãnh liệt, thần trí mạnh cả kinh, thế này mới phát hiện chính mình cửu huyền thước thế nhưng đình trệ ở không trung không tiến, mà đối phương tử thần kiếm dĩ nhiên bức đến trước mắt, nháy mắt liền có thể lấy chính mình tánh mạng, không khỏi sợ tới mức thiếu chút nữa hồn phi phách tán.

Cơ hồ không hề nghĩ ngợi, thân mình tựa như điện sau này bay ngược, một kiện hồn thể tối đen còn mang theo ngân quang miếng hộ tâm áo giáp nháy mắt hiển đi ra, gắn vào hắn màu vàng đạo bào bên ngoài.

Cơ hồ đồng thời lại có một thanh phi kiếm theo hắn trong miệng phun ra, lấy tia chớp bàn tốc độ nghênh hướng chính thứ hướng hắn mi tâm tử thần kiếm.

Hạ Vân Kiệt chung quy không muốn bại lộ hắn vu tu con bài chưa lật, hơn nữa còn muốn nhất tâm nhị dụng, phân tâm đi đối phó Huyền Không giáo chủ, gặp Huyền Giác lâm nguy phản ứng cấp tốc, biết tái khó diệt hắn thân xác, đành phải lui mà cầu tiếp theo, tử thần kiếm kiếm quang vừa chuyển, đối với Huyền Giác cánh tay vạch tới.

Bởi vì Huyền Giác kia áo giáp hộ chính là thân thể yếu hại, tứ chi cũng là lõa lồ ở áo giáp ở ngoài, không có phòng hộ.

Người tu chân trọng thuật pháp luyện khí, không trọng thân xác tu luyện, Huyền Giác bất quá chính là thông huyền trung kỳ cảnh giới, hắn thân xác lại như thế nào chống đỡ được linh kiếm kiếm quang, nhất thời gian, kiếm quang chợt lóe.

“A!” Huyền Giác hét thảm một tiếng, một chích máu chảy đầm đìa cánh tay liền theo tiếng đoạn lạc.

Thiên địa một mảnh tĩnh mịch

Đừng nói khắp nơi giới chủ, khắp nơi thế lực bá chủ tất cả đều tứ chi lạnh như băng, như trụy hầm băng, liền ngay cả Kim Giao chân nhân như vậy tu vi thẳng bức cử hà cảnh giới cường giả cũng là nhìn xem mí mắt đập loạn, da đầu một trận run lên.

Mọi người cho dù nằm mơ cũng tưởng không đến, ở một thông huyền hậu kỳ, một thông huyền trung kỳ cao nhất, hai đại cường giả giáp công dưới, kia chính là thông huyền sơ kì thương mang giới giới chủ, không chỉ có không có chết, không có bị thương nặng, ngược lại làm cho Huyền Không lại lấy thành danh bổn môn pháp bảo vô hình tử mẫu kiếm hiện ra nguyên hình, hơn nữa còn một kiếm đánh xuống Huyền Giác một cánh tay.

Bực này chiến tích, chỉ sợ cũng tính Kim Giao chân nhân tự thân xuất mã, cũng không thấy có thể làm đến đi !

Chẳng lẽ này thương mang giới giới chủ thế nhưng so với Kim Giao chân nhân còn lợi hại !

Nghĩ vậy một điểm, thiên địa có vẻ càng phát ra yên tĩnh, thậm chí ngay cả trận gió gào thét, Huyền Vân cùng Nhạc Hoành Đao kịch liệt đối chiến, tất cả mọi người hồn nhiên vì thấy, trong đầu thoáng hiện chỉ có vừa rồi kia một đao một kiếm

Trách không được kia u hỏa cùng Cốt Sát sẽ chết ở thương mang giới giới chủ trong tay! Trách không được hắn dám giận hướng Chân Nhất giáo giáo chủ rút kiếm, tuyên bố muốn giết hắn !

Nguyên lai thương mang giới giới chủ đã lợi hại như vậy !

Có người bắt đầu cái trán đổ mồ hôi lạnh, bởi vì là bọn họ vừa rồi ở đại điện mở miệng châm chọc cười nhạo, cũng là bọn họ đi theo Chân Nhất giáo giáo chủ phía sau ồn ào, tưởng hổ khẩu đoạt thực, nay đổ tốt, người ta một đôi nhị, còn một kiếm liền cắt xuống Huyền Giác trưởng lão một cánh tay.

Này nếu thu sau bọn họ tính sổ, kia còn rất cao !

Ngẫm lại đều làm cho người ta kinh hồn táng đảm, ngẫm lại liền hận không thể phiến chính mình vài cái tát.

Cùng đang xem cuộc chiến người kinh hãi cùng có chút người kinh hồn táng đảm bất đồng, đang ở trong đó Huyền Không cùng Huyền Giác ở khiếp sợ rất nhiều cũng là vô cùng thẹn quá thành giận, phảng phất mèo bị đạp trúng cái đuôi bình thường.

Song song hai mắt đỏ đậm nổi giận gầm lên một tiếng, há mồm liền đối với đều tự pháp bảo phun ra một ngụm tinh huyết.

Chính là một thương mang giới giới chủ thế nhưng ở bọn họ hai người giáp công dưới, thế nhưng còn bị thương bọn họ một người, nếu không những bắt kẻ này, bọn họ Chân Nhất giáo uy nghiêm ở đâu mặt mũi ở đâu!

Vô hình tử mẫu kiếm chi mẫu kiếm ở tinh huyết tẩm bổ kích thích dưới, nhất thời nở rộ ra không gì so sánh nổi quang mang, ở lãnh liệt trận gió trung, phảng phất một vòng nở rộ ra vạn trượng hào quang mặt trời đỏ chậm rãi dâng lên, chiếu sáng toàn bộ thiên địa.

Tại đây vạn trượng hào quang chiếu rọi xuống, tử kiếm

hoàn toàn biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, phảng phất một cái tránh ở trong bóng đêm độc xà, tùy thời hội thoát ra đến cho địch nhân trí mạng một ngụm.

Cửu huyền thước lại như che trời cự thước xuất hiện ở trên bầu trời, mặt trên hàn quang nhiều điểm, còn ẩn ẩn mang theo một tia huyết sắc, cuồng nộ trung Huyền Giác đạo trưởng không tiếc phun ra từng ngụm từng ngụm tinh huyết, vì là nhất tẩy huyết sỉ

Thông huyền hậu kỳ cảnh giới tu sĩ cùng thông huyền trung kỳ cao nhất cảnh giới tu sĩ toàn lực bùng nổ uy lực hiển nhiên còn là phi thường khủng bố, trong lúc nhất thời trong thiên địa đều bị bọn họ thả ra đến hung thần khí thế cấp bao phủ, đừng nói bình thường thông huyền cảnh giới tu sĩ, liền ngay cả Kim Giao chân nhân đám thông huyền hậu kỳ cảnh giới tu sĩ đối mặt Huyền Không cùng Huyền Giác toàn lực bùng nổ, cũng là cảm thấy một trận rất lớn uy áp, da đầu từng trận run lên.

Như vậy nhất kích, đổi thành bọn họ đều phải toàn lực ứng phó, về phần này bình thường thông huyền cảnh giới tu sĩ, chỉ sợ trong nháy mắt sẽ muốn bị này một kiếm một thước cấp diệt tro bụi yên diệt.

Hạ Vân Kiệt trên mặt cũng bắt đầu toát ra ngưng trọng thần sắc, nhưng trong mắt có một chút dị sắc lóe ra.

Theo tiên tu một đường xem, Hạ Vân Kiệt chung quy còn chính là thông huyền sơ kì tu vi. Nếu không phải hắn lĩnh ngộ đạo xa so với Huyền Không đám người tinh thâm, hắn pháp lực tinh thuần hùng hậu trình độ xa so với bình thường thông huyền sơ kì tu sĩ cường rất nhiều, chỉ sợ vừa rồi Huyền Không cùng Huyền Giác nhất kích liền đã bị thương, lại làm sao đến có thể thiết hạ Huyền Giác một cánh tay.

Nhưng hiện tại này hai người rốt cục tiểu vũ trụ bùng nổ,

không tiếc hao tổn tinh huyết cũng muốn đưa hắn diệt sát, Hạ Vân Kiệt nhất thời cảm thấy rất lớn nguy cơ cùng áp lực.

“Huyền Không cần gì phải uổng phí khí lực đâu, còn là sớm quỳ xuống đất hướng ta châm rượu xin lỗi đi, nói không chừng bản giới chủ còn có thể tha cho ngươi một mạng!” Thần sắc ngưng trọng trung, Hạ Vân Kiệt không hề úy sắc thét dài một tiếng, lại tế ra kia thanh cốt đao cùng tử thần kiếm.

Thiên địa một nửa lại xuất hiện bạch cốt dày đặc, bị tử vong hơi thở bao phủ, mặt khác một bên tử quang trạm trạm, sinh cơ dạt dào.

Sinh tử ở trong thiên địa đan xen, suy diễn trong thiên địa tối huyền diệu huyền bí.

Bất quá lúc này đây, Huyền Không cùng Huyền Giác đều có vết xe đổ.

Chói mắt như đại nhật hào quang tuy rằng bị tử vong khí ăn mòn, nhưng ở Huyền Không không ngừng pháp lực trút xuống hạ, như trước nhiễm nhiễm dâng lên, chiếu rọi thiên địa.

Sinh cơ hơi thở làm cho Huyền Giác tâm thần lại cảm thấy từng trận lay động, hận không thể ném xuống kia cửu huyền thước, thu hồi sát khí, cảm thụ được kia nồng đậm sinh cơ hơi thở, nhưng cắt cánh tay chi cừu giống như phụ cốt chi thư ở hắn đáy lòng rơi không đi, làm cho hắn mãnh cắn lưỡi tiêm, sắc mặt xanh mét liên tục rống giận, không mà sống cơ hơi thở sở hoặc.

Hạ Vân Kiệt chân nguyên pháp lực có thể cùng Huyền Giác chống đỡ hành, nhưng cùng Huyền Không trong lúc đó đúng là vẫn còn có khá lớn chênh lệch.

Vừa rồi hai người tâm tồn khinh thị, lại chưa bao giờ gặp được giống Hạ Vân Kiệt vừa rồi thi triển kia huyền diệu thuật pháp, trong lúc nhất thời ăn đau khổ. Nhưng lúc này đây hai người thủ vững tâm chí, toàn lực bùng nổ, cốt đao cùng tử thần kiếm cùng kia như ngày chói mắt phi kiếm cùng cửu huyền thước nhất bính, nhất thời mặc kệ là cốt đao còn là tử thần kiếm quang mang tán đi, hiện ra một thanh bạch dày đặc, dài bất quá hai thước rưỡi cốt đao cùng một viên màu tím kiếm hoàn, quay tròn liền đi xuống ngã xuống.

Chương 1277 : Phục chiêu [đệ tam canh cầu phiếu]

“Tặc tử, lần này ta xem ngươi còn như thế nào tái càn rỡ!” Huyền Không cùng Huyền Giác thấy thế không khỏi mừng rỡ, vẻ mặt thống khoái đắc ý lớn tiếng quát.

Hơn nữa Huyền Không lại trong mắt sát khí đại thịnh, như đại nhật chói mắt quang mang hạ, một chút vô thanh vô tức, vô ảnh vô hình phi kiếm đang ở song phương mạnh đối đánh cùng một chỗ khi, dĩ nhiên lặng yên xuyên qua trận gió, đảo mắt liền khả đâm vào Hạ Vân Kiệt ngực, thủ này tánh mạng.

Chính cái gọi là đương sự giả mê ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc u mê, mọi người gặp Huyền Không trong mắt sát khí đại thịnh, đều cả người chấn động, dĩ nhiên đoán được Huyền Không giáo chủ chân chính sát chiêu đã lặng lẽ tới gần kia thương mang giới giới chủ.

Này thương mang giới giới chủ tuy rằng rất cao, kì công huyền diệu vô cùng, nhưng tu vi đúng là vẫn còn thấp đủ cho nhiều lắm, chung quy không phải Huyền Không cùng Huyền Giác đối thủ a !

Có người tiếc hận lắc đầu, có người bắt đầu thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Kim Giao chân nhân trong mắt lóe ra khó có thể lựa chọn ánh mắt.

Vừa rồi Hạ Vân Kiệt biểu hiện đã làm cho hắn động chân chính ái tài chi tâm, nhưng Huyền Không cùng Huyền Giác lần này ăn bực này đau khổ, mắt thấy muốn hòa nhau một ván, lúc này Kim Giao chân nhân nếu ra tay, chỉ sợ kia Huyền Không giận dữ dưới ngay cả hắn đều phải cừu hận.

Nhưng nếu không ra tay, Kim Giao chân nhân lại lo lắng Huyền Không chỉ sợ không phải chỉ là để bị thương Hạ Vân Kiệt hãy thu tay, mà hội nhân cơ hội muốn hắn tánh mạng, đến lúc đó Kim Giao chân nhân còn tưởng ra tay cản lại, chỉ sợ cũng không còn kịp rồi.

Ngay tại Kim Giao chân nhân do dự, đang xem cuộc chiến người cảm xúc khác nhau, Huyền Không cùng Huyền Giác vẻ mặt đắc ý bừa bãi là lúc, Hạ Vân Kiệt lại đột nhiên lạnh lùng cười nói:“Huyền Không, Huyền Giác lão nhân các ngươi cao hứng quá sớm ”

Khi nói chuyện, có thanh, bạch, xích, hắc bốn điểm hào quang chợt theo bốn phương sáng lên, rồng ngâm hổ gầm cầm lệ còn có trầm thấp kỳ quái thanh âm tùy theo ở trong thiên địa vang lên.

Tiếp theo một chích chích thật lớn thượng cổ tứ tượng thần thú hiện ra ở đông nam tây bắc bốn phương, một cỗ cỗ ngập trời dáng vẻ khí thế độc ác, tang thương viễn cổ hơi thở tràn ngập ở toàn bộ thiên địa.

Trải qua nhiều lần đại chiến sau, Hạ Vân Kiệt sớm đã không phải lúc trước ở địa cầu vô ưu vô lự cuộc sống Tu Chân Giới non. Nếu không chuẩn bị bại lộ vu tu con bài chưa lật, Hạ Vân Kiệt lại sao lại không biết cho dù chính mình nay đã là thông huyền sơ kì cảnh giới, như trước còn là không thể cùng Huyền Không cùng Huyền Giác cứng đối cứng mà chiến. Muốn tưởng chiến thắng bọn họ, duy nhất biện pháp chính là mượn dùng kiếm trận.

Trận giả, hàm thiên địa ảo diệu biến hóa, mượn thiên địa lực lượng, hóa mục nát vì thần kỳ, lợi hại trận pháp có thể phát huy ra viễn siêu khống trận giả thực lực uy lực.

Tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận, từ không trọn vẹn thượng cổ tứ tượng Tru Ma Kiếm trận diễn biến mà

thành, uy lực to lớn tự nhiên không phải bình thường kiếm trận có thể so sánh với.

Vừa rồi Hạ Vân Kiệt lạc hậu Huyền Không ba người một bước bước vào trận gió tầng, dĩ nhiên đem thanh long bạch hổ Chu Tước Huyền Vũ bốn khỏa tứ tượng tiểu tru ma kiếm hoàn lặng yên đặt ở trận gió tầng phía dưới.

Khi đó tất cả mọi người nghĩ đến Hạ Vân Kiệt cuồng vọng vô cùng, này chiến hẳn phải chết, nhìn hắn giống như xem người chết bình thường, lại có ai hội chú ý tới hắn về điểm này động tác nhỏ. Cho dù chú ý tới, chỉ sợ cũng chỉ biết âm thầm nhạo báng hắn không biết tự lượng sức mình, làm điều thừa, mà sẽ không chân chính để ở trong lòng.

Dù sao một thông huyền hậu kỳ, một thông huyền sơ kì, căn bản không có cái gì có thể sánh bằng tính.

Vừa rồi Hạ Vân Kiệt một kiếm huy đoạn Huyền Giác cánh tay, thừa dịp bọn họ thất thố giận dữ, ào ào miệng phun tinh huyết, toàn lực bùng nổ, một lòng muốn trấn sát là lúc, liền lặng yên đem bốn khỏa kiếm hoàn cấp triệu hồi đến trận gió tầng trung.

Huyền Không cùng Huyền Giác khi đó đúng là nổi giận chính mình, một lòng thầm nghĩ trấn sát Hạ Vân Kiệt, lại làm sao chú ý được đến đang có tứ khỏa kiếm hoàn lặng yên lẻn vào đến trận gió trung, thu liễm kiếm quang cùng sát khí, ngủ đông bất động.

Đang xem cuộc chiến người lực chú ý đều bị Huyền Không cùng Huyền Giác sở bộc phát ra đến khủng bố khí thế cấp hấp dẫn trụ, đồng dạng cũng không chú ý tới có 4 khỏa kiếm hoàn chính lặng yên lẻn vào trận gió, ngủ đông bất động, tựa như Huyền Không kia đem vô hình tử mẫu kiếm tử kiếm giống nhau, giấu ở âm thầm, tùy thời chuẩn bị làm cho người ta trí mạng nhất kích.

Đến sau lại, nhất kích dưới, cốt đao cùng tử thần kiếm ngã xuống, bất quá tất cả đều là Hạ Vân Kiệt kì địch lấy nhược, muốn cho bọn họ khinh thường, nếu không Hạ Vân Kiệt nếu chân chính lấy chân nguyên pháp lực liều mạng, cho dù cốt đao ngã xuống, đối mặt Huyền Giác tử thần kiếm còn không về phần cũng đi theo ngã xuống.

Về phần Huyền Không kia vô hình tử kiếm, Hạ Vân Kiệt nhưng là từng tiến vào thiên nhân hợp nhất cảnh giới ngưu nhân, đối thiên địa hơi thở biến hóa thậm chí đều phải so với cử hà cảnh cường giả còn muốn mẫn cảm, tinh thần niệm lực cũng vô cùng ngưng luyện cường đại, Huyền Không kia vô hình tử kiếm giấu được quá này hắn thông huyền cảnh cường giả, lại như thế nào giấu được quá Hạ Vân Kiệt

Đơn giản Hạ Vân Kiệt muốn tê liệt đối phương, cố ý cho rằng không biết thôi.

Quả nhiên, kia Huyền Không cùng Huyền Giác gặp cốt đao cùng tử thần kiếm ngã xuống, lại thấy Hạ Vân Kiệt đối vô hình tử mẫu kiếm tử kiếm tới gần chút không biết, còn tưởng rằng nắm chắc thắng lợi đã nắm, tâm sinh cuồng vọng đắc ý, rốt cuộc không có cảnh giác chi tâm.

Ngay tại phía sau, Hạ Vân Kiệt rốt cục đột nhiên phát động kia ngủ đông ở trận gió tầng trung 4 khỏa kiếm hoàn.

Kiếm quang lộ, sát khí phóng lên cao, thượng cổ tứ tượng thần thú hiện ra !

“Kiếm trận!” Huyền Giác cảm nhận được kia ngập trời dáng vẻ khí thế độc ác, làm cho người ta tâm sợ hãi tang thương viễn cổ hơi thở, sắc mặt không khỏi chợt đại biến, bật thốt lên kinh hô.

“Kiếm trận! Hạ giới chủ thế nhưng sớm có phục chiêu!” Đang xem cuộc chiến người cũng tất cả đều ào ào kinh hô xuất khẩu, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt chợt biến dạng, lộ ra một tia sợ hãi.

Bọn họ đều nghĩ đến Hạ Vân Kiệt này chiến cho dù không chết cũng muốn trọng thương, tái không trì hoãn, không nghĩ tới tình thế tái khởi đột biến, kia thương mang giới giới chủ thế nhưng sớm liền chôn xuống sát chiêu, này phân tâm cơ, này phân thận trọng, lại nào có nửa điểm cuồng vọng cùng không biết! Buồn cười bọn họ phía trước thế nhưng còn truyện cười kia thương mang giới giới chủ không biết tự lượng sức mình, cuồng vọng vô tri ngu xuẩn. Nay nghĩ đến, ngu xuẩn không biết cũng là bọn họ.

Kim Giao chân nhân cũng là sắc mặt khẽ biến, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt lộ ra một tia cảnh giác.

Kim Giao chân nhân là kim thần giới giới chủ, cũng là kim thần giới khu vực hai mươi hai giới công nhận bá chủ, tất cả mọi người duy hắn làm chủ, sai đâu đánh đó, lấy hắn vi tôn.

Mấy năm nay, Kim Giao chân nhân lúc nào cũng khắc khắc cảnh giác khắp nơi thế lực dao động hắn bá chủ địa vị, cho nên hắn quy định giới cùng giới trong lúc đó không thể đánh trận gồm thâu, quy định kim thần giới khắp nơi thế lực không thể gồm thâu này khác giới, trừ phi bọn họ dời ra kim thần giới. Nhưng giới nội khắp nơi thế lực đấu đá chiến tranh, các bằng bản sự, tình hình chung hạ kim thần giới phủ sẽ không hỏi đến nhúng tay.

Cũng là này phân quy định, thương mang giới tuy rằng chính là nhất phẩm giới, bài danh cuối cùng, thực lực mỏng manh, mấy năm nay lại còn có thể vẫn duy trì kia phân **, không có bị này khác đại giới gồm thâu. Lúc trước kim thần giới thứ hai thế lực lớn Chân Nhất giáo,

vốn định dùng vu hồi phương thức, tìm cái lấy cớ tưởng chậm rãi mưu đồ thương mang giới, nhưng cuối cùng cũng bị Kim Giao chân nhân sở trở.

Hạ Vân Kiệt ngang trời xuất hiện, Kim Giao chân nhân bản còn không có khiến cho nhiều lắm coi trọng, còn muốn tốt tốt lạp long, không nghĩ tới này thương mang giới giới chủ thế nhưng lấy thông huyền sơ kì cảnh giới chiến Huyền Không cùng Huyền Giác mà chưa bại, hiện tại lại tâm tư kín đáo đến sớm liền mai phục phục chiêu, đoan là cái công cùng tâm kế lợi hại nhân vật, đến lúc này, Kim Giao chân nhân mới đối Hạ Vân Kiệt này hào nhân vật khiến cho chân chính coi trọng, đã đem hắn coi là giống như Chân Nhất giáo giáo chủ Huyền Không bình thường nhân vật.

“Đáng giận tặc tử, bản giáo chủ nhưng thật ra xem thường ngươi bất quá chỉ bằng ngươi chính là kiếm trận đã nghĩ vây khốn bản giáo chủ sao!” Huyền Không dù sao cũng là nhất giáo chi chủ, tu vi cũng đã trăn tới thông huyền hậu kỳ cảnh giới, cả đời không biết trải qua quá nhiều thiếu ác chiến, thật không có giống Huyền Giác giống nhau quá sợ hãi, mà là trầm giọng quát lên.

Quát chói tai trong tiếng, vô hình tử mẫu kiếm, một sáng một tối, nhất bộc phát ra càng phát ra chói mắt quang mang, đột nhiên đối với Hạ Vân Kiệt hung mãnh bổ tới, nhất đang âm thầm chợt gia tốc, sát khí lộ, rốt cuộc bất chấp thật cẩn thận, thẳng thủ Hạ Vân Kiệt mi tâm, ý đồ lấy lôi đình chi thế đem Hạ Vân Kiệt bắt, kể từ đó kiếm trận tự nhiên tự sụp đổ.

Chính là Huyền Không giáo chủ rõ ràng coi thường này tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận uy lực, hắn vừa mới chợt phát lực, thiên địa đã đột nhiên phong vân biến hóa, ngập trời hung thần khí trống rỗng dựng lên, nùng như mực nước, như sóng dữ mãnh liệt mênh mông, lập tức liền đem vô hình tử mẫu kiếm mẫu kiếm kia như đại nhật

chói mắt hào quang cấp cắn nuốt rớt, nhất thời trong trận tối đen một mảnh, sát khí tàn sát bừa bãi, âm lãnh cuồng phong gào thét, thân thủ không thấy năm ngón tay.

Huyền Không giáo chủ sắc mặt rốt cục đại biến, hắn tự cao tu vi cao thâm, cho dù dừng ở trong trận cũng không về phần rối loạn tâm thần, nhưng không nghĩ tới này trận pháp uy lực thế nhưng như thế chi khủng bố, mới nhất phát động liền đưa hắn vô hình tử mẫu kiếm mẫu kiếm quang mang đều cấp cắn nuốt, mắt có thể đạt được chỗ toàn là hắc ám, kia âm lãnh cuồng phong lại như băng nhận huyết đao, cắt ở trên người lấy hắn tu vi đều cảm thấy da thịt từng trận đau nhức, nếu không vận chuyển công pháp, liền sắp bị cắt vỡ da thịt.

Huyền Không giáo chủ lại nào biết đâu rằng này tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận chính là uy chấn thượng cổ hung trận, lại khởi là bình thường kiếm trận có thể sánh bằng hơn nữa này bốn thanh tứ tượng tiểu tru ma kiếm trải qua lần trước giới hà giết chóc, lấy trăm tên vạn tượng tu giả, hai gã thông huyền cảnh cường giả huyết tế, tăng thêm vài phần hung thần, uy thế càng mãnh, đã cực kì tiếp cận thượng phẩm linh khí. Nay bày ra tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận, uy lực tự nhiên càng thêm khủng bố.

Lấy Huyền Không giáo chủ thực lực, vừa rồi nếu là quyết đoán tự bạo pháp bảo, mạnh mẽ đột phá, có lẽ còn có như vậy một đường hy vọng, khả hắn thế nhưng còn muốn trước thủ Hạ Vân Kiệt tánh mạng, lấy cầu phá trận, nhất thời liền mất đi này cuối cùng một đường hy vọng.

“Huyền Không lão nhân, hiện tại ngươi còn cảm thấy này kiếm trận vây không được ngươi sao!” Một đạo khinh thường cười lạnh thanh ở trong trận vang lên, kích thích Huyền Không giáo chủ thẳng nghiến răng nghiến

lợi, lại nhân bốn phía tối đen một mảnh, chỉ có thể kiềm chế trụ trong lòng sát ý, tận lực bảo trì linh đài không minh, suy nghĩ như thế nào phá trận mà ra.

Ngay tại Huyền Không tưởng tận lực bảo trì linh đài không minh, suy nghĩ như thế nào phá trận mà ra khi, đột nhiên gian một đạo lãnh lệ thanh âm chợt vang lên.

“Tứ tượng tru ma!”

Nhất thời rồng ngâm hổ gầm cầm lệ còn có kia trầm thấp mà tang thương thanh âm lại vang lên, có thanh, bạch, xích, hắc bốn đạo kiếm quang theo thanh long bạch hổ Chu Tước Huyền Vũ tứ đại thần thú trong miệng phun ra, kiếm quang như bốn đạo cầu vồng xỏ xuyên qua trong trận thiên địa, thẳng thủ Huyền Không.

Huyền Không gặp bốn đạo kiếm quang kéo thật dài kiếm vĩ xỏ xuyên qua mà đến, kiếm quang sắc bén, tản ra một tia làm cho người ta kinh hồn táng đảm hung lệ khí tức, không kinh sợ mà còn lấy làm mừng.

Hắn lo lắng đó là này vô tận hắc ám, làm cho hắn hai mắt bôi đen, nay kiếm quang xuất hiện, ngược lại làm cho hắn thấy được hy vọng.

“Phá!” Huyền Không hét lớn một tiếng, vô hình tử mẫu kiếm hai kiếm một phân thành hai, hóa thành bốn đạo kiếm quang, phân thủ thanh, bạch, xích, hắc bốn đạo kiếm quang.

Chương 1278 : Thê thảm [thứ bốn canh cầu vé tháng]

“Thương! Thương! Thương! Thương!” Bốn đạo kim thiết vang lên thanh ở trong trận chợt vang lên, bạo khởi bốn đoàn hào quang, bốn phía âm lãnh cuồng phong đều bị hướng đẩy ra đi.

Này Huyền Không giáo chủ không hổ là thông huyền hậu kỳ cảnh giới cường giả, thế nhưng chặn tứ tượng tru ma thứ nhất đợt công kích.

Chính là gần này nhất kích, Huyền Không giáo chủ liền cảm thấy nguyên thần rung chuyển, trong mắt rốt cục toát ra một tia hoảng sợ sắc.

“Coi như có điểm bản sự, bất quá Huyền Không lão nhân ngươi nếu chỉ có điểm ấy bản sự, hôm nay ta xem ngươi liền công đạo tại đây trong trận đi!” Hạ Vân Kiệt gặp này tứ tượng tru ma kiếm trận so với ở giới hà một trận chiến uy lực đều phải cường đại không ít, thế nhưng nhất kích còn không gây thương tổn kia Huyền Không giáo chủ, trong lòng cũng là hơi hơi có chút giật mình Huyền Không giáo chủ lợi hại, bất quá cũng gần chính là giật mình mà thôi.

Tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận đã bày ra, lấy hắn nay tu vi, trừ phi cử hà cảnh giới tu sĩ mới vừa có phá trận mà ra khả năng, thông huyền hậu kỳ cảnh giới còn là kém chút. Đương nhiên nếu Hạ Vân Kiệt bùng nổ vu đỉnh lực, cho dù cử hà cảnh giới cường giả đều phải nuốt hận này trong trận.

Hạ Vân Kiệt trong miệng bính ra lạnh lùng băng băng “Tru” Tự, nhất thời lại có bốn đạo thanh, bạch, xích, hắc bốn đạo kiếm quang theo đông nam tây bắc tứ phương thần thú trong miệng phun ra, thẳng thủ Huyền Không

giáo chủ mà đi.

Huyền Không giáo chủ thấy thế lần này rốt cuộc không có sắc mặt vui mừng, trong mắt toàn là ngưng trọng thậm chí còn có một tia kinh hoảng.

Vừa rồi nhất kích liền đã giết được hắn nguyên thần rung chuyển, huyết khí quay cuồng, nay lại là nhất kích lại đây, hắn tự tin còn có thể ngăn cản được, nhưng là này trận pháp có mượn thiên địa chi thế huyền diệu chỗ, Huyền Không giáo chủ trong lòng lại không để Hạ Vân Kiệt có thể phát động bao nhiêu đợt công kích như vậy.

“Thương! Thương!” Lại là bốn đạo kim thiết vang lên thanh cơ hồ đồng thời vang lên, bốn đoàn chói mắt quang mang ở trong trận bạo khởi.

Một chút huyết sắc nảy lên Huyền Không giáo chủ mặt, một hồi lâu nhi mới thốn đi xuống.

Chính là huyết sắc vừa mới vừa cởi ra đi, lại là một tiếng lạnh như băng lãnh “Tru!”

Bốn đạo kiếm quang lại theo đông nam tây bắc hóa hồng xỏ xuyên qua mà đến.

Huyền Không giáo chủ vội vàng hét lớn một tiếng, lại tế khởi vô hình tử mẫu kiếm, chia ra làm bốn nghênh hướng bốn đạo kiếm quang.

“Thương! Thương!”

“Phốc!” Theo bốn đạo kim thiết vang lên tiếng vang lên, mạnh một chút huyết sắc nảy lên Huyền Không giáo chủ mặt, một ngụm máu tươi rốt cục không thể khống chế theo Huyền Không giáo chủ trong miệng phun ra.

Máu tươi nhất phun ra, trong mệnh phủ kia tôn nguyên

thần nhất thời liền uể oải xuống dưới, hai mắt không ánh sáng.

Chính là ba đợt công kích, Huyền Không giáo chủ dĩ nhiên bị thương.

Huyền Không giáo chủ vội vàng theo trữ vật giới trung lấy ra một ít chữa thương thánh dược ném vào trong miệng, sau đó vận chuyển công pháp, muốn hấp thu dược lực.

Chính là Huyền Không giáo chủ vừa mới vừa vận chuyển công pháp, lại là một đợt công kích theo bốn phương tám hướng mà đến.

Huyền Không giáo chủ bất đắc dĩ chỉ có thể tạm thời áp chế trong cơ thể quay cuồng huyết khí, lại tế khởi bốn đạo kiếm quang nghênh đi.

“Thương thương!” Kim thiết vang lên thanh không ngừng ở trong trận vang lên, một đoàn đoàn chói mắt quang mang ở trong trận sáng lên.

Lại là lạnh lùng băng băng “Tru” Tiếng vang lên, đệ thập ba công kích theo đông nam tây bắc tứ phương lại hóa hồng xỏ xuyên qua trong trận thiên địa hướng Huyền Không giáo chủ sát đi.

Lúc này Huyền Không giáo chủ kia kiện màu vàng bát quái đạo bào ngực dĩ nhiên nhiễm đầy đỏ tươi huyết, khóe miệng cũng là treo tơ máu, vốn là cao thúc búi tóc nay rối tung xuống dưới, thoạt nhìn cực kì chật vật, sớm không có phía trước kia một cỗ thanh cao cuồng ngạo.

Ngoài trận, Hạ Vân Kiệt tay niết kiếm quyết, trên mặt lộ ra một tia mệt mỏi.

Thông huyền hậu kỳ cảnh giới cường giả quả nhiên

không phải là nhỏ, Hạ Vân Kiệt trong lòng âm thầm cảm khái, lại không biết đến lúc này ngoài trận đang xem cuộc chiến người nhìn hắn ánh mắt sớm đã giống như gặp được quỷ bình thường, tất cả đều toát ra một tia hoảng sợ sắc.

Trong trận chi thế, bởi vì sát khí đen đặc như mực, ngoài trận người không thể thấy rõ, nhưng có thể nghe được trong trận phát ra đến đinh tai nhức óc kim thiết vang lên thanh âm, cũng không khó tưởng tượng lúc này Huyền Không giáo chủ cùng Huyền Giác tất nhiên ở toàn lực phá trận.

Lấy hai người thực lực, nếu là toàn lực phá trận, có thể nghĩ này lực phá hoại ra sao khủng bố! Uy lực hơi chút kém một ít trận pháp, hoặc là khống trận người khống trận trình độ hơi chút nhược một ít, này trận pháp chỉ sợ đã sớm bị phá phá hư phá thành mảnh nhỏ.

Trên thực tế, Hạ Vân Kiệt phát động kiếm trận khi, đang xem cuộc chiến người tuy rằng đều ào ào khiếp sợ cho Hạ Vân Kiệt đa mưu túc trí, giỏi về tâm kế, thậm chí Kim Giao chân nhân trong mắt cũng nổi lên một tia vẻ cảnh giác, nhưng bọn họ tựa như Huyền Không giáo chủ ngay từ đầu sai lầm nhận thức giống nhau, nhưng không tiếp thu là Hạ Vân Kiệt kiếm trận có thể vây được trụ Huyền Không giáo chủ cùng Huyền Giác trưởng lão.

Khả hiện tại thời gian đã qua đi một lát, thương mang giới giới chủ thoạt nhìn dễ dàng phát động mười lần công kích, nhưng Huyền Không giáo chủ cùng Huyền Giác như trước không có thể thoát trận mà ra, mà kia trấn thủ tứ phương thượng cổ tứ thần thú đều cơ hồ không có gì biến hóa, đồ sộ bất động.

“Thương! Thương!” Bốn đạo kim thiết vang lên thanh lại vang lên.

“Phốc!” Một ngụm máu tươi từ Huyền Không giáo chủ trong miệng cuồng phun mà ra, vô hình tử mẫu kiếm phân hoá mà ra bốn đạo kiếm quang hoàn toàn trừ khử, mà bốn đạo tru ma kiếm quang lại còn còn lại một đạo bạch quang, đúng là bạch hổ tiểu tru ma kiếm phát ra kiếm quang.

Kiếm quang tuy rằng đã ảm đạm, thoạt nhìn đã giống như nỏ mạnh hết đà, uy lực không hề, khả dừng ở Huyền Không giáo chủ trong mắt cũng là như tử thần liêm đao bình thường, cả kinh hắn tóc gáy đều căn căn lập lên, vội vàng thân mình chợt lóe, thân mình thân thể yếu hại kham kham tránh thoát kia đạo kiếm quang, nhưng tay trái cánh tay lại không thể may mắn thoát khỏi, bị kiếm kia quang nhẹ nhàng xẹt qua, tựa như cắt đậu hủ bị cắt xuống dưới.

“A!” Huyền Không giáo chủ không khỏi phát ra một tiếng thê lương kêu thảm thiết.

Ngoài trận người nghe thế thê lương kêu thảm thiết, không khỏi cảm thấy một cỗ hàn khí thẳng theo bàn chân hướng lên trên mạo.

Lấy một chiến hai, nhưng lại là cảnh giới lạc hậu rất nhiều tình huống hạ, đầu tiên là Huyền Giác trưởng lão bị thương, nay xem ra Huyền Không giáo chủ cũng bị thương, này thương mang giới giới chủ không khỏi cũng quá khủng bố.

Huyền Không giáo chủ tay trái cánh tay rơi xuống ở trong trận liền bị âm lãnh cuồng phong cấp giảo dập nát, một tia huyết nhục trung sở hàm tinh nguyên huyết khí bị bốn thanh tiểu tru ma kiếm trận cấp hấp thu đi.

Kia trấn thủ tứ môn tứ tượng thần thú ẩn ẩn trung hào quang ngưng thật một ít, uy thế tựa hồ cũng mãnh một ít.

Quả nhiên không hổ là thông huyền cảnh hậu kỳ cường giả, một cánh tay trung sở hàm tinh nguyên huyết khí thế nhưng có thể so với một thông huyền sơ kì tu sĩ!

Hạ Vân Kiệt âm thầm cảm khái, đồng thời trong mắt cũng dấy lên một tia chờ mong.

Này tứ tượng tiểu tru ma kiếm theo bị Hạ Vân Kiệt luyện chế đi ra bắt đầu, liền đã là linh khí trung phẩm, nhưng cho tới bây giờ trải qua nhiều lần giết chóc, không biết hấp thu bao nhiêu cường giả tinh nguyên huyết khí, nhưng luôn không thể đột phá đến linh khí thượng phẩm, nay Hạ Vân Kiệt lại thấy được một đường hy vọng.

“Tru!” Hạ Vân Kiệt lại đắn đo kiếm quyết, bốn đạo kiếm quang ra lại.

“A!” Huyền Không giáo chủ lại phát ra một tiếng thê lương kêu thảm thiết, cánh tay phải cũng bị kiếm quang cấp thiết lạc.

Hạ Vân Kiệt cảm giác được tứ tượng tiểu tru ma kiếm uy lực ẩn ẩn trung lại có một tia trướng tiến, không khỏi âm thầm vui vẻ, trong lòng có chút do dự muốn hay không giết này Huyền Không giáo chủ.

Lấy hắn bổn ý, nếu cừu đã kết như thế khắc sâu, tự nhiên là thà rằng diệt sát cũng không khả buông tha. Chính là Kim Giao chân nhân vừa rồi đã lên tiếng, hắn mặt mũi cũng không cũng không cấp.

“Hạ giới chủ thủ hạ lưu tình, bản giáo chủ, khụ khụ, ta nguyện châm rượu xin lỗi! Kim Giao chân nhân thỉnh cứu ta một mạng!” Ngay tại Hạ Vân Kiệt trong lòng do dự muốn hay không nhân cơ hội giết kia Huyền Không giáo chủ khi, Huyền Không giáo chủ xương cốt hiển

nhiên không có hắn biểu hiện ra ngoài như vậy kiêu ngạo, thế nhưng ở trong trận lớn tiếng cầu xin tha thứ.

Thiên địa lập tức trở nên cùng tử giống nhau yên tĩnh.

Trừ bỏ Kim Giao chân nhân trong mắt lóe một tia phức tạp ánh mắt, còn lại mọi người tất cả đều dùng hoảng sợ ánh mắt nhìn phía phía trước một lần bị bọn họ khinh bỉ châm biếm thương mang giới giới chủ.

Ai có thể dự đoán được, phía trước đường đường Chân Nhất giáo giáo chủ, thông huyền hậu kỳ cảnh giới cường giả, tính cả hắn sư đệ trưởng lão, cùng nhau giáp công chính là thương mang giới giới chủ, thông huyền sơ kì cảnh giới tu sĩ, kết quả cũng là Chân Nhất giáo giáo chủ bị đánh cho lớn tiếng cầu xin tha thứ.

“Hạ giới chủ!” Hồi lâu Kim Giao chân nhân rốt cục thần sắc phức tạp mở miệng kêu lên.

“Hảo, nếu Kim giới chủ mở miệng, ta liền lưu kia Huyền Không lão nhân cùng Huyền Giác lão nhân một mạng. Bất quá này nhị tặc vừa rồi giết ta chi tâm lộ, xem ở Kim giới chủ mặt mũi, tội chết có thể miễn, tội sống cũng là khó thoát khỏi!” Hạ Vân Kiệt gặp Kim Giao chân nhân mở miệng, liền không chút do dự đáp ứng xuống dưới.

Kim Giao chân nhân gặp Hạ Vân Kiệt không chút do dự gật đầu đáp ứng, trong đầu âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, thậm chí không hiểu cảm thấy lần có mặt mũi.

Bất tri bất giác trung, Kim Giao chân nhân dĩ nhiên đem Hạ Vân Kiệt xem thành cùng hắn ngang nhau đại nhân vật, không còn là kia còn tại hắn thống trị quản hạt hạ chính là thương mang giới giới chủ.

“Đa tạ Hạ giới chủ lấy đại cục làm trọng.” Kim Giao chân nhân hơi hơi cúi đầu nói lời cảm tạ.

“Kim giới chủ khách khí !” Hạ Vân Kiệt cười nhẹ, hoàn lễ, chính là khi hắn ánh mắt một lần nữa đầu hướng tứ tượng tiểu tru ma kiếm trong trận khi, ánh mắt lại chợt lạnh xuống dưới, trong tay tái khởi kiếm quyết.

Nhất thời lại là nhất ba kiếm quang khởi, theo sát sau đó là thê lương tiếng kêu thảm thiết tái khởi.

Ngoài trận người nghe được người người tâm phát lạnh ý, hơn nữa này phía trước châm chọc cười nhạo, hơn nữa sau lại còn hướng Hạ Vân Kiệt truy thảo quá của trộm cướp các tu sĩ người người lại cái trán xông ra mồ hôi lạnh, tứ chi lạnh như băng.

Kia nhưng là kim thần giới thứ hai thế lực lớn Chân Nhất giáo giáo chủ a!

Nay đâu, lại giống a miêu a cẩu giống nhau bị thương mang giới giới chủ cấp giết được khóc thiên kêu địa.

Hối không nên lúc trước a!

Chính là Hạ Vân Kiệt lại tựa hồ căn bản không nhận thấy được nay đã sợ tới mức mọi người trong lòng sợ hãi, tiếp tục không chút để ý đắn đo này kiếm quyết, mà kiếm trận trung tự nhiên lại vang lên thê lương kêu thảm thiết, lúc này cũng là đến phiên Huyền Giác.

Rốt cục Hạ Vân Kiệt kiếm trong tay quyết sờ, lúc này đây không nữa tiếng kêu thảm thiết vang lên, mà là bốn điểm kiếm quang bay lên, hiện ra nguyên lai thiên địa.

Chính là này nhất hiện ra đến, mọi người tất cả đều mãnh hấp lãnh khí, mồ hôi lạnh như mưa bình thường theo cái trán hạ xuống.

Chỉ thấy kia trận gió bên trong, từng uy phong ngạo mạn

không ai bì nổi Huyền Không giáo chủ cùng Huyền Giác trưởng lão nay tứ chi diệt hết, giống như một cây mộc côn, như vậy nói không nên lời thê thảm.

Hơn nữa kia Huyền Giác thảm trạng lại người gặp người thương, bởi vì kia Huyền Giác lần đầu tiên cùng Hạ Vân Kiệt đối chiến là lúc, từng triệu hồi ra nhất hồn thể tối đen còn mang theo ngân quang miếng hộ tâm áo giáp, nay kia kiện áo giáp lại không biết đến chạy tới làm sao, chỉ có bị âm lãnh cuồng phong cắt thành ti điều trạng màu vàng y bào khóa lại trên người, gió thổi qua, đó là "Cảnh xuân chợt tiết".

Cũng là Hạ Vân Kiệt ở vừa rồi trận chiến ấy, không chỉ có cắt điệu hai người tứ chi, ngay cả bọn họ trữ vật giới còn có tế phóng ra pháp bảo đều đều cấp thu đi.

Này thương mang giới giới chủ nhìn như dễ nói, tư văn nhã nhặn, kì thực cũng là cái tâm ngoan thủ lạt, nhạn quá bạt mao khủng bố tên a! Mọi người ào ào cảm khái, cả người xông ra mồ hôi lạnh!

Chính là tái tế nhất tưởng, nếu đổi thành chính mình có bực này bản sự, dưới tình huống như vậy, có lẽ ngay cả Kim Giao chân nhân mặt mũi cũng không nhất định chiiuj bán.

Như vậy nhất tưởng, lại cảm thấy này thương mang giới giới chủ tuy rằng tâm ngoan thủ lạt, cũng là ngôn mà có tín, không phải cái loại này một khi có bản sự, liền tự cao tự đại, bất luận kẻ nào cũng không để vào mắt điệu bộ hoặc là cuồng ngạo hạng người.

"A!" Mọi người ở đây mãnh hấp lãnh khí, trong lòng suy nghĩ ngàn vạn khi, một đạo tiếng kêu thảm thiết lại lần nữa ở trong thiên địa vang lên.

Chương 1279 : Quý nhân hay quên việc [cầu vé tháng]

Mọi người trong lòng giật mình, vội vàng thuận kia tiếng kêu thảm thiết phương hướng nhìn lại, chỉ thấy Nhạc Hoành Đao trì đao chỉ phía xa béo trưởng lão Huyền Vân, đao phong treo nhiều điểm chói mắt đỏ tươi huyết giọt, mà lại nhìn kia kiêu ngạo nhất thời Huyền Vân trưởng lão cánh tay trái nay cũng là này vai bị cắt xuống, máu tươi rơi.

Mọi người không khỏi lại mãnh hấp một ngụm lãnh khí, thế này mới đột nhiên nhớ tới vừa rồi chỉ một lòng chú ý Hạ Vân Kiệt cùng Huyền Không giáo chủ còn có Huyền Giác trưởng lão một trận chiến, nhưng thật ra đem Nhạc Hoành Đao cùng Huyền Vân trưởng lão một trận chiến cấp quên ở một bên.

“Thống khoái! Thống khoái!” Nhạc Hoành Đao hướng lên trời cuồng tiếu, một cỗ bá đạo tùy ý bừa bãi khí thế không ngừng kéo lên, trên người pháp lực dao động lại càng ngày càng mênh mông hung dũng, phảng phất muốn xông phá đê đập bình thường.

Oanh một tiếng! Một cỗ thật lớn pháp lực dao động theo hắn Nhạc Hoành Đao trên người bính thể mà ra, phảng phất có một cỗ khủng bố lực lượng ở hắn trong cơ thể nổ mạnh mở ra bình thường.

Mọi người câu kinh, bởi vì ngay tại giờ khắc này, bọn họ phát hiện Nhạc Hoành Đao khí thế, còn có pháp lực hùng hồn trình độ thế nhưng so với trước kia khủng bố rất nhiều, dĩ nhiên đạt tới thông huyền trung kỳ cảnh giới.

Khúc mắc đã giải, nhiều năm cần tu tích lũy, rốt cục tại đây một khắc hậu tích bạc phát, đột phá trở thành thông

huyền trung kỳ cảnh giới.

“Tái ăn ta một đao!” Cảm thấy trong cơ thể pháp lực mênh mông kích động, tựa hồ không chỗ phát tiết, Nhạc Hoành Đao hét lớn một tiếng, tóc đen vũ điệu, lại cử đao hướng sớm sắc mặt tái nhợt như tờ giấy Huyền Vân bổ tới.

“Kim Giao chân nhân cứu ta!” Huyền Vân gặp một thanh cự đao tràn ngập thiên địa, chính mình tại kia đao hạ phảng phất đợi mổ sơn dương, tái không một chắn lực, không khỏi trong mắt tràn ngập tuyệt vọng sắc, kìm lòng không được âm thanh kêu lên.

Mọi người trong lòng run lên, theo bản năng đem ánh mắt chuyển hướng Hạ Vân Kiệt, liền ngay cả Kim Giao chân nhân cũng không ngoại lệ.

Tất cả mọi người biết, liền ngay cả Kim Giao chân nhân chính mình cũng biết, ở Hạ Vân Kiệt lấy 1 địch 2 còn đem Huyền Không giáo chủ cùng Huyền Giác trưởng lão tước thành mộc côn, mà chính mình lại lông tóc không tổn hao gì bắt đầu, hắn vị này mới bốc lên, từng bị người xem thường thương mang giới giới chủ liền dĩ nhiên có được cùng Kim Giao chân nhân cùng ngồi cùng ăn tư cách, cho dù Kim Giao chân nhân cũng vô pháp đối hắn trực tiếp hạ mệnh lệnh.

Hết thảy đều nhìn hắn ý tứ, nhìn hắn cấp không cho Kim Giao chân nhân mặt mũi.

Gặp Kim Giao chân nhân cũng đem ánh mắt đầu hướng chính mình, Hạ Vân Kiệt trong lòng ý nghĩ chuyển động, cuối cùng thản nhiên nói:“Hoành Đao, nếu Kim giới chủ phía trước đã đã nói trước, ngươi liền tạm thời dù này Huyền Vân lão tặc một mạng đi.”

Nhạc Hoành Đao tuân lệnh, đã từ trên cao đi xuống bổ

về phía Huyền Vân đạo trưởng cự đao hơi hơi phiến diện.

“A!” Hét thảm một tiếng Huyền Vân đạo trưởng cánh tay phải cũng bị sóng vai cắt xuống, tay phải ngón tay trữ vật giới rơi vào Nhạc Hoành Đao tay.

Mọi người ở đây nhìn trước mắt này một màn trong lòng cự chiến khi, Nhạc Hoành Đao dĩ nhiên lại khởi đao, đối với Huyền Vân đạo trưởng hai chân cắt ngang mà đi.

“A!” Lại là hét thảm một tiếng, kia Huyền Vân đạo trưởng hai chân cũng như đậu hủ bình thường bị cắt xuống dưới.

Máu tươi như suối phun, nhìn xem đang xem cuộc chiến người người người kinh hồn táng đảm. Trước kia liền biết này Nhạc Hoành Đao tu vi tuy rằng không cao, nhưng khí phách hung hãn, chính là cũng không từng ở bọn họ trước mặt hiển lộ, nay mới vừa rồi chân chính kiến thức đến hắn khí phách hung hãn một mặt.

Học sư phụ giống nhau đem Huyền Vân đạo trưởng cũng tước thành mộc côn sau, Nhạc Hoành Đao một bước khóa đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, sau đó hai đầu gối một khúc, mắt hổ đỏ lên đối với Hạ Vân Kiệt cung kính ngay cả dập đầu ba cái.

Sau đó không nói được một lời yên lặng đứng dậy, lạnh lùng một khuôn mặt, như ma thần bình thường đồ sộ sừng sững ở Hạ Vân Kiệt phía sau.

Nhìn thầy trò hai người, đồ sộ sừng sững ở lãnh liệt trận gió, một cái thanh tú cao to, một cái khí phách hùng vĩ, mà mặt khác một bên từng cuồng ngạo không ai bì nổi, trừ bỏ kim thần giới giới chủ ở ngoài, dư giả cơ hồ cũng không như thế nào để vào mắt Huyền Không giáo chủ ba người cả người vết máu ở lãnh liệt trận gió phát run,

cũng không biết là vì sợ hãi còn là bởi vì tức giận, tất cả mọi người có một loại cảm giác không rét mà run, nhìn về phía kia thầy trò ánh mắt hai người không tự chủ được toát ra một tia kính sợ sắc, tái không người dám khinh thường bọn họ.

Mọi người ở đây nhìn thầy trò hai người trong lòng cảm thấy không rét mà run là lúc, kia Huyền Không giáo chủ ba người cuối cùng là hoãn quá một ngụm kình, lấy bọn họ nay tu vi nhưng thật ra có thể một lần nữa ngưng tụ ra tứ chi đến, chính là ngưng tụ tứ chi lại cần chút thời gian, cũng muốn tiêu hao đại lượng huyết khí, còn phải một lần nữa ngao luyện tứ chi, nếu không mới sinh trưởng tứ chi căn bản không thể thừa nhận bọn họ mênh mông pháp lực. Cho nên Huyền Không giáo chủ ba người hoãn quá mức đến sau, cũng không có lập tức ngưng tụ tứ chi, mà là lấy pháp lực huyễn hóa ra tứ chi, hung hăng nhìn Hạ Vân Kiệt cùng Nhạc Hoành Đao liếc mắt một cái, nhảy lên tiên hạc liền chuẩn bị rời đi.

Ngay tại Huyền Không ba người chuẩn bị rời đi là lúc, một thanh hoành đao nháy mắt cắt qua phía chân trời, như nhất đổ cự tường vắt ngang ở bọn họ ba người trước mặt.

“Hạ giới chủ ngươi đây là cái gì? Tư?” Huyền Không tái nhợt mặt vặn vẹo cùng một chỗ, dữ tợn mà khủng bố.

“Huyền Không giáo chủ thật đúng là quý nhân hay quên việc a! Hay là ngươi đã quên ở trong trận chính mình vừa rồi nói qua cái gì sao?” Hạ Vân Kiệt chậm rì rì nói, khóe môi nhếch lên một chút khinh thường cười lạnh.

Dù sao chuyện tới nay, song phương tái không thể có thể thiện, hôm nay đơn giản xem ở Kim Giao chân nhân vị này bá chủ phân thượng, hơn nữa phía trước cũng đã có chuyện thả ra, mới vừa rồi thả Huyền Không giáo chủ đám người một con đường sống, miễn cho tự nuốt lời

hứa. Nhưng việc này sau, hai người trong lúc đó cũng là sớm hay muộn còn có một hồi đại chiến.

Đương nhiên này cũng là Hạ Vân Kiệt có tất sát Huyền Không giáo chủ tin tưởng, nếu không vừa rồi cho dù mạo hiểm đắc tội Kim Giao chân nhân phân thượng, hắn cũng tất sát Huyền Không giáo chủ, không tha thả hổ về rừng.

Huyền Không giáo chủ sắc mặt âm tình biến ảo nhiều lần, ánh mắt theo Hạ Vân Kiệt trên mặt chuyển tới Kim Giao chân nhân trên mặt.

Kim Giao chân nhân gặp Huyền Không giáo chủ lại nhìn phía chính mình, trong đầu không khỏi dâng lên một đoàn căm tức. Kim Giao chân nhân xưng bá kim thần giới vùng hai mươi hai giới mấy ngàn năm, cho dù tính cách thiên đôn hậu, nhưng nhiều năm như vậy trôi qua, từ lâu kinh nhân lão thành tinh, lại khởi nhìn không ra đến Hạ Vân Kiệt vừa rồi chịu vì hắn một câu mà phóng Huyền Không ba người một con đường sống, thả hổ về rừng, này mặt mũi bán có bao nhiêu sao lớn, lại chẳng phải hiểu được, Hạ Vân Kiệt này cử là ở nói cho hắn Kim Giao chân nhân, hắn thương mang giới cũng vô ý cùng hắn Kim Giao chân nhân tranh bá. Nếu không lấy Hạ Vân Kiệt thực lực, hắn vừa rồi cho dù diệt sát Huyền Không giáo chủ, Kim Giao chân nhân có năng lực như thế nào?

Chẳng lẽ hắn Kim Giao chân nhân còn có thể vì thế thực cùng thương mang giới giới chủ ra tay quá nặng, không nói nay đối đầu kẻ địch mạnh, bọn họ kim thần giới bên trong tái vạn vạn đánh trận không thể, cho dù không có đối đầu kẻ địch mạnh, chẳng lẽ hắn Kim Giao chân nhân liền nhất định có thể chiến thắng trước mắt vị này thương mang giới giới chủ sao?

Kim Giao chân nhân cũng không quên, tại đây phía

trước, hắn cùng mọi người đều nghĩ đến Hạ Vân Kiệt nhất định thất bại, khả kết quả đâu? Hiện tại này thương mang giới giới chủ ngay cả Huyền Không giáo chủ cùng Huyền Giác trưởng lão cùng nhau trấn áp, lại dám thả hổ về rừng, ai có thể cam đoan vừa rồi biểu hiện ra ngoài chính là hắn toàn bộ thực lực đâu?

Vì một cái vẫn như hổ rình mồi chính mình bá chủ địa vị Chân Nhất giáo, Kim Giao chân nhân vừa rồi chịu nói khuyên Hạ Vân Kiệt thả bọn họ một con ngựa, đã xem như hết lòng quan tâm giúp đỡ, coi như là vì đại cục lo lắng, chân chính dụng tâm lương khổ, nay Kim Giao chân nhân nếu tái vì này Chân Nhất giáo giáo chủ cầu tình, chỉ sợ cũng là không chừng mực, đầu óc nước vào.

Mặt mũi là người khác cấp, mặt là chính mình mất, Kim Giao chân nhân sống nhiều năm như vậy, điểm ấy đạo lý tự nhiên hiểu được. Hạ Vân Kiệt đã ở chúng giới chủ cùng khắp nơi thế lực bá chủ trước mặt cấp chừng hắn Kim Giao chân nhân mặt mũi, hắn nếu lại mở miệng cầu tình, chỉ sợ mất mặt chính là mặt mình.

Đương nhiên tối mấu chốt còn là chuyện này sự đoan vốn chính là Huyền Không giáo chủ chính mình khơi mào, phía trước Quy thừa tướng đã làm hòa sự lão, nhưng Huyền Không giáo chủ căn bản không bán kim thần giới phủ mặt mũi, đến đại điện trung lại khơi mào sự tình, nay chịu thiệt lại muốn hắn Kim Giao chân nhân lau một lần mông không đủ còn muốn tiếp tục lau, Kim Giao chân nhân chịu lau mới là lạ!

“Huyền Không giáo chủ, lần này là ngươi mạo phạm trước đây, nên hướng Hạ giới chủ châm rượu xin lỗi!” Kim Giao chân nhân áp chế trong lòng căm tức, không chút do dự trầm giọng nói.

Huyền Không giáo chủ hôm nay không chỉ có ngay cả chính mình còn có hai vị trưởng lão sư đệ đều bị tước

thành mộc côn, thể diện đã mất đủ lớn, vốn định giữ cuối cùng một khối nội khố rời đi, không nghĩ tới Kim Giao chân nhân nay lại ngược lại sắc mặt trầm xuống, không chỉ có không chịu tái vì bọn họ nói chuyện, ngược lại rõ ràng đưa ra châm rượu xin lỗi việc.

Nhất thời Huyền Không giáo chủ trong cơ thể huyết khí quay cuồng, một cỗ huyết tinh nảy lên cổ họng mắt, thiếu chút nữa sẽ muốn bị tức một ngụm máu tươi phun ra.

Nhưng cuối cùng Huyền Không giáo chủ còn là áp chế này cỗ máu tươi, mặt âm trầm không nói nữa ngữ, ký không có điểm đầu nói tốt, cũng không có cự tuyệt, nhưng tiên hạc kia mở ra hai cánh lại xám xịt thu nạp dán tại trên người.

“Hạ giới chủ, các vị đạo hữu, chúng ta cùng nhau hồi phủ thương thảo đại sự đi.” Làm Kim Giao chân nhân chuyển hướng Hạ Vân Kiệt khi, kia âm trầm mặt nhất thời trở nên như xuân phong ấm áp ấm áp.

Nếu là phía trước Kim Giao chân nhân cố ý điểm ra Hạ Vân Kiệt, cùng mọi người tách ra chào hỏi, mọi người trong lòng khẳng định bất mãn, chính là nay nhưng không có một người trong lòng có nửa điểm chỉ trích.

Nói đùa, ngay cả Huyền Không giáo chủ bực này đại nhân vật đều bị người ta tước thành mộc côn, bọn họ lại có gì tư cách cùng Hạ giới chủ “Tranh giành tình nhân”.

“Đại sự làm trọng, hết thảy nghe Kim giới chủ an bài, Kim giới chủ thỉnh!” Hạ Vân Kiệt trên mặt một lần nữa lộ ra cả người lẫn vật vô hại thân thiết mỉm cười, rất là khách khí khiêm tốn đối Kim Giao chân nhân làm thỉnh tư thế.

Hạ Vân Kiệt này thân thiết mỉm cười dừng ở những

người khác trong mắt, lại tựa hồ có thấy lạnh cả người đánh úp lại, nhưng dừng ở Kim Giao chân nhân trong mắt, Kim Giao chân nhân lại lần cảm có mặt mũi, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt không khỏi thiếu một tia cảnh giác hơn vài phần thưởng thức.

Chuyện tới nay, này Hạ giới chủ mũi nhọn áp là áp không được, chỉ cần hắn còn theo ở mặt ngoài tôn hắn kim thần giới phủ là đại, hắn Kim Giao chân nhân cũng liền cảm thấy mỹ mãn, không có khác tưởng.

Không giống kia Chân Nhất giáo giáo chủ, thực lực còn không có đạt tới cùng hắn cùng ngồi cùng ăn trình độ, đã bắt đầu ngạo thái lộ, thậm chí có đôi khi ngay cả hắn kim thần giới phủ mặt mũi cũng không cấp, nếu không phải Kim Giao chân nhân tính tình đôn hậu, không vui tranh chấp, lại băn khoăn đến đại cục làm trọng, không nghĩ ở kim thần giới nhấc lên tinh phong huyết vũ, yếu đi kim thần giới thực lực, chỉ sợ Kim Giao chân nhân sớm liền trấn áp kia Chân Nhất giáo.

“Hạ giới chủ thỉnh!” Kim Giao chân nhân tái khách khí một chút, thế này mới cất bước hướng hạ mà đi.

Hạ Vân Kiệt thấy thế khóe miệng gợi lên một chút mỉm cười, quay đầu cố ý hướng Thiên Dật chân nhân chào hỏi nói:“Thiên Dật giới chủ thỉnh.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1280 : Lại một cái không có mắt

Trước khác nay khác, Hạ Vân Kiệt vị này thương mang giới giới chủ, nay vừa mới đại phát thần uy, đúng là mũi nhọn không thể đỡ là lúc, lúc này hắn phân lượng tự nhiên không giống với.

Mọi người thấy hắn cố ý quay đầu cùng Thiên Dật chân nhân chào hỏi, tất cả đều trong lòng chấn động, nhìn về phía Thiên Dật chân nhân ánh mắt toát ra một tia hâm mộ sắc. Một ít thông minh đã ẩn ẩn đoán được Thiên Dật chân nhân vừa rồi tất nhiên âm thầm cùng này thương mang giới giới chủ giao hảo, âm thầm hối hận chính mình vừa rồi mắt vụng về, thế nhưng có mắt như mù, bỏ lỡ này tuyệt hảo cơ hội.

Về phần này phía trước nói châm chọc Hạ Vân Kiệt, thậm chí theo đuôi Huyền Không giáo chủ hướng Hạ Vân Kiệt thảo muốn của trộm cướp trong đầu hối hận lại càng không dùng nâng lên. Nếu không phải ngại cho mặt mũi duyên cớ, chỉ sợ lúc này bọn họ đã cướp tiến lên hướng Hạ Vân Kiệt cúi đầu xin lỗi, hung hăng chụp hắn mã thí.

“Hạ giới chủ thỉnh.” Thiên Dật chân nhân mỉm cười, cũng bày cái thỉnh tư thế, rất một cỗ cao nhân phong phạm.

Hạ Vân Kiệt cười cười, liền cũng sẽ không tái khiêm tốn, bước ra một bước đuổi theo Kim Giao chân nhân.

Mọi người thấy thế, liền cũng đều ào ào theo đi lên.

“Chưởng giáo, chúng ta thực cũng muốn theo sau, cấp người nọ châm rượu xin lỗi sao?” Huyền Vân vẻ mặt thịt mỡ khoanh ở cùng nhau, thần sắc dữ tợn hỏi, trong mắt

tràn ngập cừu hận cùng không cam lòng.

“Hừ!” Huyền Không không có trả lời Huyền Vân vấn đề, mà là hừ lạnh một tiếng, yên lặng không tiếng động theo đi lên.

Đối với Huyền Không mà nói, hiện tại đồng dạng là trước khác nay khác, sự tình phát triển cho tới bây giờ, hắn nếu còn dám tự cao tự đại, chỉ sợ kia thương mang giới giới chủ liền có lấy cớ lập tức xoay người chém giết hắn!

Tuy rằng vừa rồi có lâm vào kiếm trận chi ngại, tựa hồ còn cũng không thể hoàn toàn thuyết minh nếu cứng đối cứng hắn Huyền Không sẽ bại bởi hắn Hạ giới chủ, nhưng vấn đề là, nay hắn tứ chi diệt hết, huyết khí tổn hao nhiều, thực lực đại ngã, Hạ Vân Kiệt nếu hiện tại liền xoay người chém giết hắn, Huyền Không giáo chủ thật đúng là không có vài phần nắm chắc có thể bứt ra trở ra.

Huống hồ kia Hạ Vân Kiệt nếu dám thả hổ về rừng, hiển nhiên còn là có vài phần nắm chắc có thể tru giết hắn. Tục ngữ nói ngã một lần, Huyền Không liền bởi vì đối kia chỉ có thông huyền sơ kì thương mang giới giới chủ tâm tồn khinh thị duyên cớ mà ăn đau khổ, bị vô cùng nhục nhã, nay ở không có thập phần nắm chắc hạ, hắn lại không dám phạm đồng dạng sai lầm?

Gặp chưởng giáo đều ngoan ngoãn theo đi lên, Huyền Vân cùng Huyền Giác cũng chỉ hảo ủ rũ theo đi lên.

……

“Thu giới chủ xin mời ngồi.” Trở lại đại điện, kia ngồi ở Hạ Vân Kiệt trước mặt một ít giới chủ bắt đầu ào ào khiêm nhượng đứng lên.

Không có biện pháp a, người ta vừa rồi nhưng là đem ngồi ở bên tay trái thủ vị Chân Nhất giáo giáo chủ đều cấp tước thành mộc côn, chính mình dám ngồi ở hắn cấp trên sao?

“Đều tùy ý đi!” Hạ Vân Kiệt không cho là đúng cười cười, sau đó ngồi trở lại nguyên lai vị trí.

Chính là giờ khắc này, Hạ Vân Kiệt như trước ngồi ở thứ mười ba vị trí, nhưng rất nhiều người lại như đứng đống lửa, rốt cuộc không một người dám nói châm chọc.

Đây là cường giả vi tôn thế giới!

Đồng dạng người, đồng dạng vị trí, mang cho nhân cảm giác lại hoàn toàn bất đồng.

Gặp Hạ Vân Kiệt như trước ngồi ở thứ mười ba vị trí, cũng không có bởi vì vừa rồi trận chiến ấy liền bày ra một bộ bao trùm mọi người phía trên tư thế, Kim Giao chân nhân trong lòng lại thở dài nhẹ nhõm một hơi, trong mắt toát ra một tia vui sướng sắc.

Hắn cũng không tưởng ở chính mình thế lực trong phạm vi, áp chế Huyền Không giáo chủ khí diễm, lại xuất hiện một cái khí diễm càng kiêu ngạo ngưu nhân.

Hạ Vân Kiệt ngồi xuống hạ sau, kia thâm thúy con mắt liền nhìn phía Huyền Không giáo chủ.

Huyền Không giáo chủ trên mặt bắp thịt co rúm vài cái, cuối cùng chỉ có thể khẽ cắn môi đi đến Hạ Vân Kiệt tinh ngọc đại án tiền, cầm lấy bầu rượu cấp Hạ Vân Kiệt tràn đầy châm một ly, sau đó nâng lên chén rượu nói:“Hạ giới chủ thỉnh !”

Hạ Vân Kiệt nhìn về phía Huyền Không giáo chủ, ánh mắt sắc bén tựa hồ có thể nhìn thấu hắn nội tâm, nhìn

xem Huyền Không giáo chủ đoan chén rượu tay đều không hiểu chiến một chút.

Hạ Vân Kiệt rất nhanh liền thu hồi ánh mắt, đại thứ thứ lấy ra chén rượu, uống một hơi cạn sạch, sau đó cười ha ha nói:“Rượu ngon!”

Gặp Hạ Vân Kiệt nói rượu ngon, Kim Giao chân nhân đi đầu vỗ tay nói:“Hạ giới chủ thật là người hào hùng!”

“Hạ giới chủ thật là người hào hùng!” Phía trước người đã đắc tội Hạ Vân Kiệt thấy thế ào ào trên mặt đôi khởi lấy lòng tươi cười, vuốt mông ngựa, nghe được Huyền Không giáo chủ sắc mặt âm tình biến ảo không chừng, một hồi lâu nhi mới xoay người đối với Kim Giao chân nhân vừa chắp tay nói:“Giới chủ, cáo từ !”

“Chậm đã, hôm nay sở nghị việc sự tình quan hai mươi hai giới đi con đường nào đại sự, Huyền Không giáo chủ nếu là hai mươi hai giới một phần tử, lại khởi đã có thể này rời đi?” Kim Giao chân nhân lại sắc mặt trầm xuống, bàn tay to ngăn nói.

Huyền Không giáo chủ nghe vậy trong lòng dâng lên một cỗ thẹn thùng tức giận không chịu nổi giận dữ, nhưng cuối cùng còn là hơi hơi vừa chắp tay, ngồi trở lại tại chỗ.

Ngồi hồi nguyên vị sau, Huyền Không giáo chủ liền nhắm mắt lại, mặt âm trầm, không nói được một lời.

Hạ Vân Kiệt thấy thế khóe miệng dật ra một chút không dễ cảm thấy cười lạnh, con mắt ở chỗ sâu trong có một chút sát khí lóe ra.

Hắn lại khởi nhìn không ra đến này Huyền Không giáo chủ trong lòng ôm hận, về sau tất hội tìm cơ hội báo hôm nay chi cừu, một khi đã như vậy, hắn lại há có thể

thật sự buông tha hắn, đơn giản hôm nay thời cơ không thích hợp thôi.

Gặp Huyền Không giáo chủ ngoan ngoãn ngồi hồi nguyên vị, Kim Giao chân nhân trong lòng không hiểu dâng lên một cỗ sướng ý, cất cao giọng nói:“Hôm nay là ta hai mươi hai giới cộng thương đại sự là lúc, cần người đến đông đủ mới vừa rồi hảo bắt đầu, nay còn có chút người không tới đủ, còn thỉnh các vị an tâm một chút chớ táo.”

Nói xong Kim Giao chân nhân vỗ vỗ tay chưởng, liền có hơn mười vị thân phi lụa mỏng Thủy tộc mỹ nữ theo cửa hông đi ra, đi vào trong điện gian nhẹ nhàng khởi vũ.

Nhìn trong điện này thân phi lụa mỏng Thủy tộc mỹ nữ, người người dáng người thướt tha, đường cong hấp dẫn, dung mạo diễm mĩ, nhẹ nhàng khởi vũ, Hạ Vân Kiệt không khỏi nhớ tới chính mình này thân mật người yêu, mắt ở chỗ sâu trong ẩn ẩn chảy qua một tia đau thương.

Khi nào thì, khả năng trở lại địa cầu, trở lại các nàng bên người, khi nào thì khả năng tìm được các nàng?

Ngay tại Hạ Vân Kiệt vô tâm thưởng thức ca múa, nỗi lòng ngàn vạn khi, lại có một ít tu sĩ lục tục đi lên đại điện.

Có chút ngắm Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, trong mắt lóe ra một tia nghi hoặc sắc, có chút nghi hoặc rất nhiều còn lóe ra một tia khinh miệt. Cũng có chút thấy được Huyền Không giáo chủ bọn họ tứ chi dĩ nhiên là pháp lực sở ngưng kết, lại là trong lòng chấn động, sắc mặt chợt trở nên ngưng trọng đứng lên, âm thầm kinh hãi không biết là ai thế nhưng có thể đem này ba người đánh thành như thế thảm trạng.

Bất quá khi bọn hắn ngồi xuống là lúc, quen biết giao

hảo người tự nhiên lặng yên nói cho bọn họ phát sinh quá sự tình gì, đem bọn họ cấp nghe được sinh sôi dọa ra một thân mồ hôi lạnh, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt lập tức trở nên bất đồng đứng lên.

“Thật không nghĩ tới trăm năm không đặt chân thương mang giới, thương mang giới thế nhưng cũng ra cái giới chủ! Bất quá Hạ giới chủ ngươi chưa phát hiện vị này trí không lớn thích hợp ngươi ngồi sao?” Thỉnh thoảng có người tiến vào, thỉnh thoảng có người ngồi xuống, rốt cục lại tới nữa cái cùng loại Viên Nanh giống nhau táo bạo ngạo mạn giới chủ. Luận thực lực chân chính hắn ở hai mươi hai giới trung sắp xếp vị còn tại Viên Nanh phía trên.

Trước mặt mọi người ào ào đứng dậy cùng hắn chào hỏi, Hạ Vân Kiệt cũng đứng dậy cùng hắn chào hỏi khi, hắn lại đột nhiên chỉ vào Hạ Vân Kiệt vẻ mặt bất mãn trào phúng chất vấn Hạ Vân Kiệt.

Vì vậy vị trí nguyên bản không phải hắn đó là Viên Nanh ngồi, hôm nay lại bị một cái thông huyền sơ kì tu sĩ cấp chiếm đi, lấy hắn tính nết, trong lòng tự nhiên khó chịu.

Vị này giới chủ nhất mở miệng, mọi người “Bá” lập tức liền thay đổi sắc mặt.

Ngoan ngoãn, người này quả thực to gan lớn mật, quả thực chính là tìm trừu muốn chết a! Này thương mang giới giới chủ cũng là ngươi có thể khiêu khích sao? Không thấy được ngay cả Huyền Không giáo chủ như vậy đại nhân vật nay đều thành một cây mộc côn sao?

Hơn nữa kia Viên Nanh lại cái trán xông ra mồ hôi lạnh, hắn cùng vị này lão huynh mùi hôi hợp nhau, bình thường tương giao rất tốt, vội vàng một cái đi nhanh tiến lên kéo lại vị kia lão huynh, sau đó một bên vuốt cái trán mồ hôi lạnh một bên đối Hạ Vân Kiệt cúi đầu xin lỗi

nói:“Hạ giới chủ chớ trách, chớ trách, ta vị này hiền đệ cùng ta giống nhau đều là thuộc loại cái loại này có mắt không tròng, cái mũi hướng lên trời, tính tình đặc thối rối tinh rối mù đại quê mùa!”

“Ta nói Viên ca ngươi làm cái gì vậy? Không phải là chính là một thương mang giới giới chủ, chính là thông huyền sơ kì tu sĩ sao? Về phần đem ngươi dọa thành như vậy sao? Này cũng không giống của ngươi tác phong a?” Tên kia quả nhiên là cái đại quê mùa, đương nhiên cũng là bởi vì Hạ Vân Kiệt “Thực lực” Liền đặt tại trước mặt, hắn là không có sợ hãi a, gặp Viên Nanh lôi kéo hắn, lại hướng Hạ Vân Kiệt liên tục cúi đầu xin lỗi, không khỏi đem chuông đồng bàn mắt to trừng, hét lên, còn cố ý ở “Chính là” Này hai chữ càng thêm trọng ngữ khí.

Kia thanh âm chấn đại điện đều là đẩu động đứng lên, cũng không biết là bị này thanh âm cấp dọa, còn là bị hắn như thế lớn mật bao thiên cấp chấn.

Lả tả! Viên Nanh cái trán mồ hôi lạnh rơi vào càng thêm vui, mọi người thấy vị kia lão huynh ánh mắt đã giống như xem người chết bình thường.

Tự làm bậy không thể sống, không tìm chết sẽ không hội a!

Người này cũng dám nói Hạ giới chủ chính là “Chính là” Thương mang giới giới chủ, chính là “Chính là” Thông huyền sơ kì tu sĩ, ngươi ****** có gặp qua đem Chân Nhất giáo giáo chủ cấp tước thành mộc côn “Chính là” Giới chủ, “Chính là” Thông huyền sơ kì tu sĩ sao?

“Ngậm lại của ngươi thối miệng! Không thấy được kia Huyền Không giáo chủ sao?” Dưới tình thế cấp bách, Viên Nanh bật thốt lên nâng ra Huyền Không giáo chủ.

Huyền Không giáo chủ vừa nghe này Viên Nanh thế nhưng đem hắn lấy đến nêu ví dụ thuyết minh, không khỏi tức giận đến mặt đều tái rồi. Lại cứ kia Viên Nanh hiền đệ nghe vậy uốn éo đầu gặp Huyền Không giáo chủ còn có Huyền Giác, Huyền Vân tất cả đều bị người tước thành mộc côn, lại như là gặp được quỷ bình thường, nguyên bản tục tằng cổ họng thế nhưng phát ra một tiếng có thể so với nữ nhân thét chói tai:“Ông trời, Huyền Không giáo chủ ngươi, các ngươi đây là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ nói kia yểm võ giới đã bắt đầu đối chúng ta kim thần giới phát động công kích sao?”

Huyền Không giáo chủ nghe được sắc mặt càng lục, thiếu chút nữa sẽ muốn một cước đá khởi tinh ngọc đại án tạp hướng kia lão huynh.

Ngươi mới bị yểm võ giới công kích, ngươi cả nhà đều bị yểm võ giới công kích!

“Di, các ngươi như thế nào cũng không nói chuyện ? Vì cái gì các ngươi sắc mặt đều khó coi như vậy? Vì cái gì các ngươi xem ta ánh mắt như vậy cổ quái? Chẳng lẽ nói yểm võ giới thật sự bắt đầu công kích chúng ta kim thần giới ?” Vị kia lão huynh rốt cục cảm giác được không khí có chút không thích hợp, vẻ mặt nghi hoặc liên tục truy vấn.

Viên Nanh thấy thế thật là ngay cả đánh chết hắn vị này hiền đệ tâm đều có, ánh mắt lại tội nghiệp nhìn phía Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt cười cười, ngồi trở lại vị trí.

Này hai người tính tình tuy rằng hỏa bạo ngạo mạn, nhưng ít ra cũng không giống Huyền Không giáo chủ như vậy âm hiểm, đổ cùng Vu Hàm môn bát trưởng lão Lôi Chấn Thiên có chút tương tự, hơn nữa Viên Nanh thằng nhãi này thế nhưng còn có vẻ trọng tình nghĩa,

nhưng thật ra làm cho Hạ Vân Kiệt đối hắn có chút vài phần kính trọng, tự nhiên cũng liền lười theo chân bọn họ so đo.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1281 : Thương nghị

Gặp Hạ Vân Kiệt lại đại thứ thứ ngồi trở lại tinh ngọc đại án sau, vị kia lão huynh cuối cùng còn chưa tới một cây cân đi đến để trình độ, hơn nữa Viên Nanh lúc này sớm đã không khỏi phân trần đem hắn kéo về đến hắn bên người tinh ngọc đại án, hắn cũng sẽ không có tái loạn phóng quyết từ cơ hội.

“Ta nói Viên ca, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Ngươi để làm chi như vậy sợ kia thương mang giới giới chủ? Còn có ngươi như thế nào ngồi vào như vậy mặt sau đến a, này thực không giống của ngươi tác phong!” Vẻ mặt nghi hoặc không cam lòng lần lượt Viên Nanh vị trí ngồi xuống, vị kia lão huynh lúc này đổ không tái buông ra cổ họng lớn tiếng nói chuyện, mà là truyền âm cho Viên Nanh.

Viên Nanh gặp chính mình vị lão đệ còn không biết vừa rồi đã ở quỷ môn quan đi rồi một vòng, nhịn không được trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, sau đó sờ soạng một phen cái trán mồ hôi lạnh, truyền âm nói:“Biết kia Huyền Không giáo chủ vì cái gì hội thảm như vậy sao?”

“Không phải bởi vì yểm võ giới tiến công duyên cớ sao?” Vị kia lão huynh khó hiểu hỏi.

“Yểm võ giới nếu đã tiến công chúng ta hai mươi hai giới, chúng ta còn có thể như vậy bình yên ngồi ở chỗ này sao?” Viên Nanh đột nhiên phát hiện chính mình vị lão đệ chỉ số thông minh có vấn đề.

Hắn cũng không ngẫm lại, Hạ Vân Kiệt lấy thông huyền sơ kì cảnh giới tu vi đem Huyền Không giáo chủ cấp sửa chữa thảm như vậy, trừ phi là đầu óc thực sự vấn đề mới hội hướng hắn trên người liên tưởng. Lại nói tiếp hắn vị này lão đệ không hướng phương diện này liên

tưởng, kỳ thật là đầu óc bình thường biểu hiện.

“Kia cũng là là, đó là vì cái gì, chẳng lẽ là Kim Giao chân nhân sửa chữa hắn ? Không có khả năng nha, Kim Giao chân nhân tuy rằng là chúng ta trung lợi hại nhất một vị, nhưng muốn nói đem Huyền Không giáo chủ thu thập thành cái dạng này mà lông tóc không tổn hao gì, tựa hồ có điểm khả năng không lớn a!” Vị kia lão đệ nói.

“Tính ngươi còn có điểm đầu óc, không phải Kim Giao chân nhân, là kia thương mang giới Hạ giới chủ!” Viên Nanh trắng hắn vị kia hiền đệ liếc mắt một cái, nói.

“Cái gì, Huyền Không giáo chủ dĩ nhiên là bị thương mang giới giới chủ cấp tước thành mộc côn ?” Dù là hắn vị kia hiền đệ cũng là đường đường nhất giới chi chủ, thông huyền trung kỳ cao nhất cảnh giới tu vi, lúc này cũng là nghe được quá sợ hãi, nhịn không được kinh hô ra tiếng.

Viên Nanh vị kia hiền đệ vừa mới vừa kinh hô ra, liền phát hiện tất cả mọi người dùng liếc si ánh mắt giống nhau nhìn phía hắn, chỉ có kia Chân Nhất giáo ba người nhìn hắn ánh mắt là màu đỏ, tựa hồ hận không thể bắt hắn cho ăn sống nuốt tươi !

“Khụ khụ, hắc hắc, ân, này đó trai ngọc nữ thật xinh đẹp, vũ khiêu thật không sai, thật không sai. Ân, này rượu cũng không sai, mọi người uống nhiều một điểm, uống nhiều một điểm.” Lúc này vị này lão huynh tự nhiên biết chính mình trong lúc vô ý làm một kiện cỡ nào mạo hiểm mà ngu xuẩn sự tình, ngượng ngùng cười cười, vội vàng cầm lấy trên đại án bầu rượu hướng miệng loạn quán, trên trán lại sớm đã che kín mồ hôi lạnh.

Ngoan ngoãn a, thiếu chút nữa sẽ muốn cùng Huyền Không bọn họ giống nhau cũng thành mộc côn.

Này đó tiểu nhạc đệm sau, đại khái lại qua một nén nhang thời gian, kim thần giới vùng hai mươi hai giới chủ đều lục tục đến đông đủ, một ít đã bị mời phi giới chủ khắp nơi thế lực bá chủ cũng đều đến đông đủ, tụ tập dưới một mái nhà, thế nhưng có hai trăm đến thông huyền cảnh cường giả, nếu tái tính thượng này không có tới, này hai mươi hai giới thông huyền cảnh số người ít nhất còn muốn tái phiên một phen. Tỷ như kia bài danh thứ bốn tào uyên giới giới chủ Thiên Dật chân nhân, này tranh hắn cũng giống Hạ Vân Kiệt giống nhau chỉ dẫn theo một vị thông huyền cảnh thủ hạ tiến đến, nhưng trên thực tế, tào uyên giới giới chủ lệ thuộc trực tiếp thông huyền cảnh tu sĩ đã có ba cái.

Bất quá hai mươi hai cái giới trung thực lực tối cường trên cơ bản đều đã ở trong này, này khác cho dù không có tới, đại đa số trên cơ bản cũng chỉ có thông huyền sơ kì cảnh giới.

Nhưng dù là như thế, thông huyền cảnh tu sĩ số người còn là cho Hạ Vân Kiệt không nhỏ rung động.

Chính là nghệ giới vực xa xôi khu vực hai mươi hai cái giới, liền có nhiều như vậy thông huyền cảnh tu sĩ, kia toàn bộ nghệ giới vực lại nên có bao nhiêu thông huyền cảnh tu sĩ?

Kia số lượng chỉ ngẫm lại, Hạ Vân Kiệt liền cảm thấy da đầu từng trận run lên, biết Vu Hàm môn cường giả số người cùng này hơi cường một ít thế lực nhất so với đều là thiếu đáng thương, liền càng đừng nói chân chính thế lực lớn.

“Nếu mọi người đã đến đông đủ, kia liền bắt đầu đi!” Gặp người số đều đã đến đông đủ, Kim Giao chân nhân liền huy phất tay, làm cho này khoác lụa mỏng ca múa trai ngọc mỹ nữ đều thối lui.

Mọi người nghe vậy tất cả đều ngồi thẳng thân mình, trên mặt lộ ra một tia vẻ mặt ngưng trọng.

Thương mang giới vị cư mạt lưu, rời xa kim thần giới trung tâm, Kim Giao chân nhân đám người đối thương mang giới cũng không lớn chú ý, mấy năm nay Nhạc Hoành Đao đám người cũng đều ngại ít bước ra thương mang giới, cho nên Hạ Vân Kiệt chỉ biết Kim Giao chân nhân lần này mời bọn họ tiến đến có đại sự thương lượng, cụ thể là cái gì đại sự, kỳ thật nhưng không rõ ràng lắm. Nhưng thật ra vừa rồi Kim Giao chân nhân nhắc tới cái gì đối đầu kẻ địch mạnh, kia sau lại đến lão huynh lại nhắc tới cái gì yểm võ giới, Hạ Vân Kiệt thế này mới ẩn ẩn đoán được một tia manh mối, nhưng cụ thể là chuyện gì xảy ra, kỳ thật đến bây giờ hắn còn không phải rất rõ ràng, cho nên gặp Kim Giao chân nhân rốt cục muốn nói chính sự, liền cũng tọa thẳng thân mình, lộ ra lắng nghe sắc.

“Mấy năm nay mông các vị ưu ái, đề cử bổn vương vì hai mươi hai giới lãnh tụ, bổn vương tuy rằng không dám nói tận chức tận trách, nhưng ít ra ở hết sức để bảo toàn chúng ta hai mươi hai giới thứ tự, mỗi trăm năm chỉ lấy một chút tài nguyên làm duy hộ chúng ta hai mươi hai giới yên ổn phí dụng.” Kim Giao chân nhân nói.

“Kim giới chủ quả thật trạch tâm nhân hậu, nhiều năm như vậy qua, có ngươi tọa trấn kim thần giới, hai mươi hai giới các giới trong lúc đó đều tường an vô sự, còn đây là công tích vĩ đại cử chỉ.” Có người nghe vậy bắt đầu đại vuốt mông ngựa.

Hạ Vân Kiệt nghe xong cũng gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Mặc kệ Kim Giao chân nhân có hay không đang có tư tâm, nhưng hắn ít nhất cam đoan giới cùng giới trong lúc đó hòa bình ở chung, không biết tránh cho bao nhiêu sinh linh đồ thán sự kiện, này phân công lao quả thật

không thể gạt bỏ. Hơn nữa Nhạc Hoành Đao cũng từng nói cho Hạ Vân Kiệt, này kim thần giới chủ bởi vì tọa ủng kim thần hải, đáy biển có rộng lớn tài phú tài nguyên, nhưng thật ra cũng đủ chống đỡ hắn tu luyện, cho nên đối với các giới trưng thu bảo hộ phí cũng chỉ là tượng trưng tính, xem như một vị “Nhân quân”.

Này cũng là Hạ Vân Kiệt khẳng bán Kim Giao chân nhân mặt mũi chủ yếu duyên cớ chi nhất.

Hắn hiện tại tuy rằng trở nên giết chóc quyết đoán, thiết huyết vô tình, nhưng này cũng là xem đối tượng.

“Đa tạ các vị đạo hữu tán thưởng.” Kim Giao chân nhân đứng dậy lao xuống mặt ôm ôm quyền, sau đó sắc mặt đột nhiên trầm xuống, một cỗ khí thế cường đại bính thể mà ra, mắt lộ ra phẫn nộ sắc nói:“Khả hiện tại kia yểm võ giới thế nhưng thừa dịp nghệ giới vực đại cục rung chuyển là lúc, bốn phía đi gồm thâu khuếch trương cử chỉ. Trước đó vài ngày yểm võ giới giới chủ Dư Hạt lão ma khiển sứ giả tiến đến ta kim thần giới phủ, khuyên ta kim thần giới phủ quy thuận hắn yểm võ giới, sở hữu dược sơn, mạch khoáng các sản nghiệp thu vào 40% thu vào muốn tẫn về bọn họ sở dụng, nếu bằng không liền muốn tàn sát ta kim thần giới phiến vực hai mươi hai giới, làm cho nơi này máu chảy thành sông, thi cốt thành sơn.”

“40%! Ta thảo, bọn họ để làm chi không rõ ràng trực tiếp cướp a?”

“Bọn họ vốn chính là rõ ràng muốn cướp!”

“Kim giới chủ, biện, này thật sự khinh người quá đáng !”

“Biện cái gì biện? Kia Dư Hạt lão ma nhưng là cử hà cảnh cường giả, thống lĩnh một trăm hai mươi cái giới, chúng ta kim thần giới lấy cái gì cùng hắn biện?”

“Không biện! Giống hắn loại này cướp đoạt phương thức, chúng ta chẳng phải thành hắn nô tài?”

“……”

Kim Giao chân nhân thốt ra lời này ra, phía dưới nhất thời nổ tung oa. Có ồn ào muốn cùng kia yểm võ giới khai chiến, cũng có vẻ mặt uể oải chuẩn bị buông tha cho giãy dụa, quy hàng, cũng có mặt âm trầm trầm mặc không nói.

Hạ Vân Kiệt cũng không có mở miệng, chính là vẻ mặt bình tĩnh ngồi ở tinh ngọc đại án sau, thờ ơ lạnh nhạt mọi người phản ứng. Hắn phát hiện nói muốn biện, nói buông tha cho chống cự đầu hàng cùng với không có tỏ thái độ số người cơ hồ tương đương, trình ba chân thế chân vạc chi thế.

Bất quá ngồi ở phía trước nhân, bao gồm Huyền Không giáo chủ, Thiên Dật chân nhân đám người ở bên trong cơ hồ đều không có mở miệng tỏ thái độ, nhưng sắc mặt đều rất khó coi.

“Không biết kia hoắc âm giới cùng thái nhạc giới hiện tại là cái gì thái độ?” Hồi lâu Thiên Dật chân nhân mở miệng hỏi nói.

Hoắc âm giới cùng thái nhạc giới cùng kim thần giới giống nhau đều là có được truyền tống trận tam phẩm giới, ở kim thần giới phụ cận, bất quá này hai giới mặc kệ là sở có được thực lực cùng thế lực đều so với kim thần giới mạnh hơn một ít.

Thái nhạc giới giới chủ Ổ Trường Thiên đó là làm cho u hỏa cùng cốt sát vào rừng làm cướp vì khấu cường giả.

“Hoắc âm giới giới chủ Kì Dịch chân nhân cùng thái

nhạc giới giới chủ Ổ Trường Thiên chân nhân là không muốn khuất phục, chuẩn bị một trận chiến đến cùng." Kim Giao chân nhân trầm giọng trả lời.

Thiên Dật chân nhân nghe vậy âm thầm thở dài một hơi, sau đó ngậm miệng lại, không tái tiếp tục hỏi đi xuống, Kim Giao chân nhân tuy rằng không có nói rõ, nhưng hắn lại khởi nghe không hiểu, này hai giới sở thống các giới thế lực chỉ sợ cũng cùng kim thần giới khu vực hiện tại tình thế giống nhau, trừ bỏ hai vị lãnh tụ cấp giới chủ là thái độ kiên quyết, nhưng phía dưới ý kiến cũng là không thống nhất.

Xem Thiên Dật lão nhân ngậm miệng lại, đại điện không khí lập tức trầm mặc xuống dưới.

Thiên Dật lão nhân nhắc tới hoắc âm giới cùng thái nhạc giới, người trong điện liền đã hiểu được ý tứ của hắn.

Mặc kệ là hoắc âm giới khu vực, thái nhạc giới khu vực còn là kim thần giới khu vực, bằng một phương thực lực đều tuyệt đối không thể cùng yểm võ giới sở thống lĩnh thế lực chống đỡ. Chỉ có tam phương liên hợp cùng một chỗ mới vừa có cùng yểm võ giới một trận chiến thực lực, hơn nữa bởi vì đối phương có một vị cử hà cảnh cường giả, phần thắng còn thiên nhỏ.

Mà ngay tại loại này bất lợi tình huống hạ, này tam phương bên trong ý kiến còn không thống nhất, một trận chiến này lại như thế nào đánh?

"Chết tử tế không bằng lại còn sống! Theo ý ta còn là hàng đi." Hồi lâu Huyền Không giáo chủ đánh vỡ trầm mặc, nhìn về phía kim thần giới giới chủ trong ánh mắt lóe ra một tia vui sướng khi người gặp họa thần sắc.

Hôm nay, Huyền Không giáo chủ xem như đem kim thần giới giới chủ cấp hận đến tận xương tủy, nghĩ đến hắn

cũng muốn giống chính mình giống nhau phủ phục ở Dư Hạt lão ma chân trước, hắn trong lòng thế nhưng có một loại bệnh trạng thống khoái.

Huyền Không giáo chủ tuy rằng vừa rồi trận chiến ấy bị Hạ Vân Kiệt cấp tước thành mộc côn, nhưng Chân Nhất giáo ở toàn bộ kim thần giới khu vực thực lực còn là không thể xem nhẹ, hắn lựa chọn như trước còn là phi thường có phần lượng. Huyền Không giáo chủ lời vừa nói ra, cơ hồ tất cả mọi người thay đổi sắc mặt, liền ngay cả Kim Giao chân nhân cũng không ngoại lệ.

Kim thần giới khu vực thực lực vốn là cùng kia yểm võ giới khu vực thực lực kém rất lớn, nay đã có một vị cấp quan trọng nhân vật chính thức tỏ thái độ đầu hàng, này chiến liền càng không có biện pháp đánh.

Đại điện lại lần nữa yên lặng xuống dưới, hồi lâu, Kim Giao chân nhân đem ánh mắt đầu hướng về phía Hạ Vân Kiệt, mở miệng đánh vỡ trầm mặc nói:“Hạ giới chủ ngươi thấy thế nào?”

Trong thanh âm lộ ra một tia anh hùng mạt đồ bi thương cùng không cam lòng.

Chương 1282 : Bất khuất [cầu vé tháng]

Kim Giao chân nhân này vừa hỏi, ánh mắt mọi người liền tất cả đều ngắm nhìn ở tại Hạ Vân Kiệt trên người, lộ ra một tia khẩn trương.

Trải qua vừa rồi trận chiến ấy, Hạ Vân Kiệt nay ở hai mươi hai giới trung dĩ nhiên thành hết sức quan trọng nhân vật, hắn ý kiến tự nhiên rất trọng yếu.

Gặp Kim Giao chân nhân mở miệng hỏi chính mình, Hạ Vân Kiệt biết chính mình đã đến phải tỏ thái độ thời điểm, dù sao hắn cũng là hai mươi hai giới một phần tử. Chính là ở tỏ thái độ trước, hắn lại cần biết rõ ràng một ít vấn đề.

“Kia Dư Hạt lão ma như thế bốn phía khuếch trương, huyết tinh giết chóc, nghệ giới vực chẳng lẽ sẽ không người hỏi đến sao? Còn là nói hắn có lai lịch lớn?”

“Xem ra Hạ giới chủ hàng năm ở thương mang giới tu luyện, rất ít đặt chân này khác giới, cũng không biết mấy năm nay nghệ giới vực chuyện đã xảy ra.” Kim Giao chân nhân nghe vậy hơi hơi sửng sốt, thật sâu thở dài cười khổ nói:“Nếu là Địch Trăn vực chủ còn tại, cấp cái gan lớn như trời cấp Dư Hạt lão ma, hắn cũng không dám như thế không kiêng nể gì giết chóc khuếch trương. Chính là một ngàn nhiều năm trước, vực chủ độ kiếp thất bại, thân tử hồn diệt, vực chủ này vừa ngã xuống, nghệ giới vực liền thành rắn mất đầu, khắp nơi thế lực bắt đầu ở nghệ giới ra tay quá nặng, đều muốn nhất thống nghệ giới, căn bản không rảnh bận tâm nghệ giới vực này khác giới phân tranh. Dưới mặt các giới đã không có chủ giới quản hạt, liền cũng bắt đầu rung chuyển đứng lên. Thậm chí bởi vì ta nghệ giới vực cùng tây hoang giới vực tương liên, tây hoang giới vực đều

nhân cơ hội gồm thâu rất nhiều nghệ giới vực giới. Thẳng đến có đại nhân vật nhúng tay can thiệp, kia tây hoang giới vực mới đình chỉ gồm thâu hành động, nếu không nay không có vực chủ tọa trấn, nghệ giới vực sớm liền toàn bộ bị tây hoang vực cấp gồm thâu."

"Thì ra là thế, nói như vậy, Dư Hạt lão ma hẳn là không có gì lai lịch ? Chính là thừa dịp ta nghệ giới vực thế cục rung chuyển, chiếm chính mình tu vi cao thâm, thế lực cường đại, nhân cơ hội khuếch trương gồm thâu ?" Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, trên mặt lộ ra thoải mái sắc.

"Hẳn là." Kim Giao chân nhân gật đầu trả lời.

"Kia Dư Hạt lão ma nay tu vi đến tột cùng bị vây cử hà cái nào cảnh giới ngươi khả rõ ràng?" Hạ Vân Kiệt lại hỏi, trên mặt lộ ra một tia vẻ mặt ngưng trọng.

Đây mới là tối mấu chốt vấn đề, lấy hắn nay tu vi thật muốn vận dụng mười hai đô thiên vu tổ Đế Giang kỳ, cho dù đối phương là cử hà hậu kỳ cảnh giới, Hạ Vân Kiệt cũng có liều mạng lực.

Nhưng hôm nay hắn không phải thân ở địa cầu, mà là thân ở cường giả như mây nghệ giới vực, này thập nhị đô thiên vu tổ Đế Giang kỳ một khi thi triển ra, trời mới biết có thể hay không kinh động cường giả chân chính, do đó đưa tới họa sát thân. Cho nên không tới sống còn là lúc, hắn là tuyệt đối sẽ không vận dụng thập nhị đô thiên vu tổ Đế Giang kỳ, cũng sẽ không vận dụng vu tổ Đế Giang thuật.

"Hai mươi năm trước, Dư Hạt lão ma còn cùng ta ở cùng cảnh giới, chính là không biết sau lại được cái gì kỳ ngộ, thế nhưng làm cho hắn đột phá đến cử hà cảnh giới. Bất quá dù sao đột phá thời gian ngắn ngủi, hắn nay cảnh giới vừa mới vừa bị vây cử hà sơ kì cảnh giới, hơn nữa bởi vì này Dư Hạt lão ma là lấy ma nhập đạo,

tu luyện càng đến mặt sau, tâm ma đối hắn ảnh hưởng cũng lại càng lớn, cảnh giới cũng càng không ổn định, cho nên hắn trước mắt cảnh giới chỉ sợ vẫn chưa ổn định, nếu không hắn sớm liền bình định chúng ta.” Kim Giao chân nhân trả lời, trên mặt đồng dạng lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

“Nói như thế đến, chúng ta cũng là không phải không có một trận chiến lực.” Hạ Vân Kiệt nghe nói kia Dư Hạt lão ma chính là cử hà sơ kì cảnh giới, hơn nữa cảnh giới còn không thấy được ổn định, trong đầu không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Lấy hắn nay thực lực, nếu là vận dụng vu đỉnh lực dĩ nhiên có thể trấn áp cử hà sơ kì, nếu gần chính là vận dụng chân nguyên pháp lực, lại cần tỉ mỉ bày ra tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận, mới vừa có khả năng cùng cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ liều mạng.

Nhưng mặc kệ như thế nào, chỉ cần không cần vận dụng kia thập nhị đô thiên vu tổ kỳ cùng Đế Giang thuật, Hạ Vân Kiệt cố kỵ liền thiếu rất nhiều, cùng lắm thì đánh không lại liền thi triển ra vu đỉnh lực, đem kia Dư Hạt lão ma cấp trấn áp đó là.

“Hạ giới chủ lời nói đúng là. Kia Dư Hạt lão ma tuy rằng là cử hà sơ kì cảnh giới, nhưng nếu hợp bổn vương, hoắc âm giới giới chủ Kì Dịch chân nhân còn có thái nhạc giới giới chủ Ổ Trường Thiên chân nhân ba người lực, cũng là có cùng hắn một trận chiến lực, chính là phần thắng không lớn. Nay nếu hơn nữa Hạ giới chủ, cho dù chiến thắng không được kia Dư Hạt lão ma, nhưng bám trụ hắn nghĩ đến không thành vấn đề.” Kim Giao chân nhân gặp Hạ Vân Kiệt rất có không chịu đầu hàng, có cùng kia Dư Hạt lão ma một trận chiến ý tứ, không khỏi hai mắt hơi hơi sáng ngời, vội vàng nói.

Kia Dư Hạt lão ma trước kia thực lực bất quá cùng Kim

Giao chân nhân tương đương, nay lại bao trùm ở hắn phía trên, muốn hắn cúi đầu xưng thần, đem sở hữu sản nghiệp 40% tiền lời tiến cống cho hắn, Kim Giao chân nhân tự nhiên là không muốn.

“Kim giới chủ nói được nhẹ, các ngươi bốn người hợp lực có lẽ có thể một trận chiến kia Dư Hạt lão ma, khả người còn lại làm sao bây giờ? Đừng quên kia Dư Hạt lão ma nay thống ngự có một trăm hai mươi giới, phía dưới cao thủ nhiều như mây, mà chúng ta ba phương thế lực thêm đứng lên cũng bất quá mới tám mươi lăm giới, các ngươi bốn người lại bị kia Dư Hạt lão ma sở khiên chế. Lấy lão phu xem một trận chiến này nhất định thất bại, còn là không bằng hàng rõ ràng, đỡ phải nhạ Dư Hạt lão ma chân chính hỏa khởi, đến lúc đó chúng ta kim thần giới đã có thể sinh linh đồ thán.” Huyền Không giáo chủ lại mặt lộ vẻ một tia trào phúng sắc nói.

Huyền Không giáo chủ lời này tuy rằng nói được khó nghe, nhưng những câu đánh trúng yếu hại, người phía dưới vốn nghe xong Hạ Vân Kiệt cùng Kim Giao chân nhân đối thoại, dĩ nhiên có quyết nhất tử chiến quyết tâm, nay lại bắt đầu dao động.

“Còn chưa chiến làm sao đến thắng thua? Nói sau chúng ta tu hành cả đời, hay là còn không hiểu được này tu hành việc vốn là là nghịch thiên cử chỉ, chứa nhiều kiếp nạn, nói là cửu tử nhất sinh cũng chút không đủ. Giống kia Địch Trăn vực chủ loại nào tu vi, nhấc tay nâng chân gian liền có thể làm cho chúng ta bụi bụi yên diệt, khả kết quả là lại như thế nào? Dư Hạt lão ma tính tình tàn bạo, huyết tinh giết chóc, này người trong ma đạo, cho dù thực lực thắng ta rất nhiều, ta cũng không nguyện thần phục ở hắn dưới chân, huống chi còn có một trận chiến lực, lại há chịu bó tay chịu trói? Huống hồ nếu y của ngươi ngôn luận, này đi tu đạo chính là cửu tử nhất sinh, so với cùng Dư Hạt lão ma một trận chiến nhưng là nguy hiểm không biết bao nhiêu lần đâu, ngươi

ngay cả cùng Dư Hạt lão ma một trận chiến điểm ấy hiểm nan cũng không dám đi đối mặt, làm sao đến nói chuyện gì phi thăng thành tiên, nói chuyện gì trường sinh bất diệt? Rõ ràng giống kia phàm nhân giống nhau oa ở nhà mang mang tiểu hài tử, đủ loại điền tính!" Kim Giao chân nhân gặp Hạ Vân Kiệt chịu tham chiến, dĩ nhiên khơi dậy mọi người quyết nhất tử chiến quyết tâm, không nghĩ tới Huyền Không giáo chủ lại một lần mở miệng dao động quân tâm, không khỏi sắc mặt trầm xuống, thanh sắc câu lệ chất vấn.

Kim Giao chân nhân lời này những câu như thần chung mộ cổ, chấn người trong điện người người trong lòng giật mình, trong mắt lộ ra một tia hiểu ra sắc.

Đúng vậy, nếu điểm ấy gian nguy nguy nan cũng không dám đối mặt, lại tình nguyện thần phục làm nô, làm sao nói chuyện gì phi thăng thành tiên, làm sao nói chuyện gì trường sinh bất diệt đâu?

Hạ Vân Kiệt nhìn về phía Kim Giao chân nhân, trong mắt lộ ra một tia thưởng thức người, âm thầm cảm khái, này Kim Giao chân nhân có thể tu đến bực này trình độ, chỉ kém một bước liền đột phá đến cử hà cảnh giới, hiển nhiên không phải may mắn. Trừ bỏ hắn thân mình có một tia long tộc huyết mạch duyên cớ, tối mấu chốt hay là hắn có một trái tim kiên định, không sợ gian nguy.

"Hảo! Kim giới chủ giảng tốt, chỉ bằng ngươi này lời nói, ta Hạ Vân Kiệt liền đoạn vô lùi bước chi lý." Cảm khái rất nhiều, Hạ Vân Kiệt đứng dậy vỗ tay, lớn tiếng nói.

"Hảo, bổn vương quả nhiên không nhìn lầm Hạ giới chủ!" Kim Giao chân nhân đứng dậy hướng Hạ Vân Kiệt hơi hơi chắp tay, nói, sau đó ánh mắt chậm rãi đảo qua người trong điện.

"Nếu Kim giới chủ cùng Hạ giới chủ đều quyết tâm cùng

kia Dư Hạt lão ma một trận chiến, kia lão phu không thiếu được cũng liều mạng này thân lão xương cốt cùng hắn đấu một trận.” Thiên Dật chân nhân đứng dậy hướng Kim Giao chân nhân cùng Hạ Vân Kiệt ôm ôm quyền, nói.

“Con mẹ nó, ta Viên Nanh tuy rằng hung bạo bá đạo, lần này không thiếu được phải làm nhất làm thay trời hành đạo việc, nói không chừng độ kiếp phi thăng là lúc, ông trời còn có thể nhớ ta này phân việc thiện, miễn ta kiếp nạn.” Ra ngoài Hạ Vân Kiệt ngoài ý liệu là, cái thứ hai tỏ thái độ dĩ nhiên là kia bá đạo Viên Nanh.

“Thực sự tốt như vậy mua bán sao? Kia cũng coi như ta một cái!” Theo sát sau Viên Nanh tỏ thái độ là vị kia một cây cân lão huynh, tên gọi Hùng Bá.

“Kim giới chủ vừa rồi ngôn khiến người tỉnh ngộ, bần đạo liền cũng thấu cái náo nhiệt, nhìn xem có thể hay không vượt qua này một kiếp nan.” Ngồi ở bên tay phải thủ vị liên uyên giới giới chủ, Ngũ Liên lão nhân chậm rãi nói.

“Đa tạ Ngũ Liên giới chủ.” Kim Giao chân nhân gặp hai mươi hai giới trung kim thần giới lấy hạ thứ nhất giới liên uyên giới giới chủ cũng mở miệng tỏ thái độ, không khỏi mừng rỡ.

Ngũ Liên lão nhân ở hai mươi hai giới trung phân lượng cũng không kém cỏi cùng kia Huyền Không giáo chủ, thấy hắn cũng đã mở miệng, biểu quyết tâm một trận chiến, đại điện trung rất nhanh liền có càng nhiều người tỏ thái độ quyết nhất tử chiến.

Chỉ có Huyền Không giáo chủ thùy mi nhắm mắt, còn có xưa nay duy hắn làm chủ, sai đâu đánh đó một ít thế lực thủ lĩnh trầm mặc không nói, không có tỏ thái độ.

Chân Nhất giáo, ở kim thần giới thế lực gần với kim thần giới phủ, tự nhiên cũng là có một đám người ủng hộ.

“Kim giới chủ, ta có một chuyện muốn đề nghị.” Hạ Vân Kiệt gặp chỉ còn lại có đại biểu cho Chân Nhất giáo kia phái thế lực người trầm mặc không nói, liền đứng dậy đối Kim Giao chân nhân ôm quyền nói.

“Hạ giới chủ có việc thỉnh cứ việc giảng.” Kim Giao chân nhân vội vàng khách khí nói.

“Nay đối đầu kẻ địch mạnh, nếu mọi người đã quyết ý một trận chiến, vậy làm vạn người một lòng, tuyệt không cho phép có gì tâm tồn may mắn, lưng chừng quan vọng hạng người tồn tại, không khác tất loạn quân tâm.” Hạ Vân Kiệt mắt lộ ra sát khí, thanh sắc câu lệ nói.

Mọi người nghe vậy tất cả đều cả người chấn động, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt lại nhiều vài phần kính sợ sắc, người này quả nhiên là cái sát phạt quyết đoán, tâm ngoan thủ lạt hạng người a!

Bất quá mọi người có thể trở thành nhất giới chi chủ, một phương bá chủ, tự nhiên đều hiểu được Hạ Vân Kiệt lời này có đạo lý, đơn giản kia lưng chừng quan vọng là Huyền Không giáo chủ đám người, bọn họ cũng không dám đưa ra này ý kiến thôi.

“Hạ giới chủ lời ấy thật là!” Kim Giao chân nhân nghe vậy hai mắt như kiếm bàn đầu hướng Huyền Không chân nhân đám người, gằn từng chữ:“Bất chiến giả, đó là vi ta mệnh lệnh, đã là ta địch, sát!”

Huyền Không chân nhân đám người sắc mặt đại biến, cuối cùng Huyền Không chân nhân chậm rãi đứng dậy, vừa muốn mở miệng, đột nhiên bên ngoài cảnh báo nổi lên, tiếp theo liền nhìn đến có cua tướng thần sắc khẩn trương vọt vào đến.

“Báo đại vương, Ổ Trường Thiên giới chủ mang theo một nhóm người theo truyền tống trận đến ta Kim Giao đảo, muốn tới ta kim thần giới phủ.” Cua tướng quỳ một gối xuống bẩm báo nói.

“Mau mau cho mời!” Kim Giao chân nhân nghe vậy sắc mặt khẽ biến, nay đối đầu kẻ địch mạnh, Ổ Trường Thiên thân là nhất giới chi chủ, nên trấn thủ giới phủ, nay lại đến hắn kim thần giới phủ, việc này hiển nhiên lộ ra một tia không tầm thường.

Huyền Không chân nhân thấy thế lại chậm rãi ngồi trở lại vị trí, khóe miệng gợi lên một chút không dễ cảm thấy vui sướng khi người gặp họa cười lạnh.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1283 : Đại quân tiếp cận [cầu vé tháng]

“Kim Giao đạo hữu, Ổ Trường Thiên cầu kiến!” Kim Giao chân nhân đang nói vừa mới hạ xuống, có thanh âm ở bên ngoài như sấm thanh cuồn cuộn mà đến.

Kim Giao chân nhân nghe vậy sắc mặt tái biến, bỗng nhiên đứng dậy, chân vừa nhấc liền bước ra cung điện, ngay sau đó liền đã đến cự thành tường thành phía trên.

Kim thần giới cùng kia thái nhạc giới, tựa như hai quốc gia, một phương nguyên thủ không hẹn tự đến liền đã cực kì không tầm thường, nay đến địa đầu lại không đợi Kim Giao chân nhân ra mệnh lệnh đạt, hắn liền đã một khắc cũng không đình thẳng đến hắn kim thần giới phủ mà đến. Đi vào hắn giới phủ ở ngoài, lại một khắc cũng không nguyện ý chờ, liền ở phủ ngoại giương giọng kêu to, cái này lại càng không tầm thường.

Cự thành trên tường thành có rậm rạp cấm chế chớp động, gì tu vi đạt tới thông huyền cảnh giới đã ngoài tu sĩ vào thành đều đã khiến cho cấm chế phản kích, cho nên phải có trong thành quân coi giữ tướng sĩ đáp ứng, thả ra một đạo lỗ hổng mới vừa rồi có thể đi vào đến.

“Trường Thiên huynh, các ngươi đây là có chuyện gì?” Kim Giao chân nhân gặp Ổ Trường Thiên đám người đứng ở ngoài thành, người người tóc tai bù xù, không phải đoạn cánh tay gãy chân đó là bao nhiêu trên người có chút vết thương, quần áo lại vết máu loang lổ, không khỏi quá sợ hãi, vội vàng tay niết pháp quyết, khai ra một cái nói làm cho Ổ Trường Thiên đám người tiến vào.

“Này khác sự trước không nói, ngươi trước mau mau làm cho người ta đóng cửa truyền tống trận, toàn diện

khởi động giới phủ trận pháp cấm chế!” Ổ Trường Thiên thần sắc sốt ruột nói.

Kim Giao chân nhân vừa nghe, sắc mặt nhất thời đột nhiên biến, lập tức quay đầu đối Quy thừa tướng mệnh lệnh nói:“Tốc tốc sai người đóng cửa truyền tống trận, toàn diện khởi động giới phủ trận pháp cấm chế.”

Quy thừa tướng lên tiếng, từng đạo mệnh lệnh cũng lấy cực nhanh tốc độ truyền đi xuống.

Toàn bộ đáy biển cự thành bắt đầu lâm vào một mảnh khẩn trương không khí bên trong.

Cảnh báo mãnh liệt, toàn bộ đáy biển cự thành, cũng chính là kim thần giới phủ nở rộ ra hàng tỉ đạo lam quang, vô số lam quang trạm trạm phù văn hình thành thiên khung quầng sáng bao lại cự thành phía trên.

Chính là trong nháy mắt, toàn bộ kim thần giới phủ liền thành một cái chỉ có thể ra không thể vào cấm địa.

“Trường Thiên huynh, ta này kim thần giới phủ chính là tổ tiên sở lưu, ngày xưa long vương hành cung chi nhất, này trận pháp cấm chế tuy rằng trải qua năm tháng tiêu ma, uy lực xa không bằng ngày xưa, nhưng cũng không phải bình thường cử hà tu sĩ có thể công phá. Ngươi thả an tâm, chậm rãi nói tới, đến tột cùng đã xảy ra sự tình gì?” Gặp trận pháp cấm chế toàn bộ khởi động, Kim Giao chân nhân âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, thế này mới lại hỏi Ổ Trường Thiên phát sinh chuyện gì.

Ổ Trường Thiên hiển nhiên cũng biết này kim thần giới phủ trận pháp cấm chế lợi hại, nhìn liếc mắt một cái kia lam quang trạm trạm thiên khung, trong mắt toát ra một chút hâm mộ sắc, sau đó vẻ mặt uể oải nói:“Ta thái nhạc giới đã rơi vào Dư Hạt lão ma tay ! Nếu không phải ta thấy cơ mau, mượn truyền tống trận trốn đến ngươi chỗ,

chỉ sợ lúc này đã mệnh tang kia Dư Hạt lão ma tay.”

“Như thế nào hội nhanh như vậy!” Tuy rằng Kim Giao chân nhân nhìn thấy Ổ Trường Thiên kia thảm trạng, liền đã đoán được kết quả này, mà khi lời này thực theo Ổ Trường Thiên trong miệng nói ra, nhất thời nửa khắc gian hắn lại khó có thể nhận.

Tuy rằng nói song phương thực lực chênh lệch rất lớn, nhưng dù sao Ổ Trường Thiên ở thái nhạc giới kinh doanh nhiều năm, kia thái nhạc giới giới phủ đồng dạng cũng là bố có trận pháp cấm chế, tuy rằng kia trận pháp cấm chế không thể cùng kim thần giới phủ so sánh với, nhưng là cũng không phải Dư Hạt lão ma bằng cậy mạnh trong khoảng thời gian ngắn có thể công phá được.

Tại đây đoạn thời gian, Ổ Trường Thiên có cũng đủ thời gian hướng kim thần giới còn có hoắc âm giới phát ra cầu cứu tin tức.

Bọn họ ba phương có môi hở răng lạnh lợi hại quan hệ, một khi Ổ Trường Thiên phát ra cầu cứu tin tức, kim thần giới chủ tuyệt không khả năng trí chi không để ý đạo lý.

Cũng đang bởi vì này dạng, kia Dư Hạt lão ma tuy rằng tự cao thực lực siêu quần, nhưng cũng không nghĩ đi cường công chi đồ, hy vọng có thể trực tiếp uy áp bọn họ hàng phục.

“Là Kì Dịch kia lão tặc hại ta a!” Ổ Trường Thiên vẻ mặt giận dữ, hai mắt phun lửa, lộ ra cừu hận thấu xương.

“Hay là Kì Dịch đã thần phục cho kia Dư Hạt lão ma ?” Kim Giao chân nhân nghe vậy cả người chấn động, sắc mặt đại biến, sớm đã đi theo đi ra Thiên Dật lão nhân đám người nghe vậy cũng đều là sắc mặt đại biến,

không ít người trong mắt lại toát ra khủng hoảng sắc.

3 phương hợp lực còn chỉ có cùng kia yểm võ giới liều mạng thực lực, nay kia hoắc âm giới dĩ nhiên đầu hàng, này tiêu bỉ dài, vậy càng không có biện pháp cùng kia yểm võ giới một trận chiến.

“Kì Dịch lão tặc thần phục cùng kia Dư Hạt lão ma cũng liền thôi, nhưng hắn cũng không có thể hại chúng ta a! Nếu không dựa vào ta thái nhạc giới phủ trận pháp cấm chế, ta làm sao về phần như thế thê thảm đâu? Ta hận, ta hận thế nào!” Ổ Trường Thiên nắm chặt hai đấm, sắc mặt xanh mét.

Ổ Trường Thiên tuy rằng không có nói rõ đến tột cùng đã xảy ra sự tình gì, nhưng Kim Giao chân nhân đám người dĩ nhiên hoàn toàn hiểu được tất là này Ổ Trường Thiên không biết Kì Dịch chân nhân ở tối quy thuận cùng Dư Hạt lão ma, đến nỗi dẫn sói vào nhà, bị Dư Hạt lão ma nội ứng ngoại hợp cấp công phá thái nhạc giới phủ.

Chính là hiểu được sau, mọi người thấy Ổ Trường Thiên ánh mắt đột nhiên trở nên tràn ngập cảnh giác, Kim Giao chân nhân lại âm thầm hối hận vừa rồi gặp Ổ Trường Thiên đám người đã đến, không có hỏi rõ ràng liền thả bọn họ tiến vào.

“Kim Giao đạo hữu, hay là các ngươi hoài nghi ta cũng đã quy thuận kia Dư Hạt lão ma bất thành?” Ổ Trường Thiên đám người lập tức cảm giác được mọi người thấy hắn ánh mắt dị thường, sắc mặt nhất thời đột nhiên biến.

“Này……” Kim Giao chân nhân biểu tình trở nên có chút xấu hổ.

“Hoạn nạn gặp chân tình, thôi, thôi, Kim Giao chân nhân, ta hảo ý đến nói cho ngươi Kì Dịch lão tặc việc, không

nghĩ tới ngươi đổ hoài nghi khởi ta đến, bất quá này cũng không trách ngươi, tình thế như thế, tình thế như thế, như vậy biệt quá!" Ổ Trường Thiên chân nhân gặp Kim Giao chân nhân thần sắc xấu hổ, lại là giận dữ lại là nản lòng thoái chí, ngửa mặt lên trời một tiếng thở dài, sau đó hướng Kim Giao chân nhân chắp tay, giá khởi một đạo ô quang, liền chuẩn bị rời đi.

Kim Giao chân nhân gặp Ổ Trường Thiên giá khởi ô quang giận dữ phải đi, sắc mặt biến ảo vài hạ, cuối cùng mãnh cắn răng một cái, tiến lên ngăn cản Ổ Trường Thiên, thật sâu khom người chào nói:"Trường Thiên huynh, thỉnh lưu lại đi, đều do ta lấy tiểu nhân chi tâm độ quân tử chi phúc, chính là sự tình quan ta kim thần giới hàng tỉ sinh linh, ta cũng không dám đại ý a, còn thỉnh Trường Thiên huynh thứ lỗi."

Ổ Trường Thiên thật sâu nhìn Kim Giao chân nhân liếc mắt một cái, hồi lâu mới thở dài một hơi nói:"Ta cho dù lưu lại lại có gì dùng? Nguyên bản kia Kì Dịch lão tặc cùng chúng ta đồng tâm còn có liều mạng lực, nhưng hôm nay Kì Dịch lão tặc thần phục cùng kia Dư Hạt lão ma, thái nhạc giới lại đã bị phá, chẳng lẽ ngươi còn cho rằng bằng ngươi ta hai người lực còn có thể cùng kia Dư Hạt lão ma chống lại bất thành? Ta lại không nghĩ thần phục cùng kia Dư Hạt lão ma, cũng không muốn làm cái rùa đen rút đầu tránh ở ngươi này kim thần giới bên trong phủ, một khi đã như vậy, cho dù ngươi không nghi ngờ ta, ta cũng vậy muốn đi xa khác giới. Bằng thực lực của ta, đi nơi nào không thể hỗn ra điểm danh đường đến? Nếu ngày nào đó có hi vọng đột phá đến cử hà cảnh, hôm nay Dư Hạt lão ma cùng Kì Dịch lão tặc tặng cùng ta, ngày sau tất 2 lần trả lại bọn hắn."

Nói đến mặt sau, Ổ Trường Thiên sắc mặt trở nên hung lệ vô cùng, thậm chí bắp thịt xoay gần như dữ tợn, có thể thấy được hắn trong lòng là như thế nào hận kia Dư Hạt lão ma cùng Kì Dịch lão tặc.

“Ha ha, Ổ Trường Thiên, ngươi cho là hôm nay ngươi còn có cơ hội đào tẩu sao?” Ngay tại phía sau ngoài thành có một đạo bừa bãi thanh âm từ xa đến gần vang lên.

Chỉ thấy xa xa, có một người một thân hắc y, quanh thân khói đen sát khí lượn lờ, hai mắt phiếm huyết sắc, đạp một cái hổ sa mà đến, giống như đến từ Cửu U biển sâu hung thần ác sát bình thường, hắn phía sau sóng dữ cuồn cuộn, thế nhưng đông nghìn nghịt một mảnh ít nhất hơn một ngàn danh thông huyền cường giả.

Kia đạp hổ sa, khói đen sát khí lượn lờ cầm đầu người không phải người khác, đúng là yểm võ giới chủ Dư Hạt lão ma.

“Quy thừa tướng, truyền tống trận không phải đã đóng cửa sao?” Kim Giao chân nhân thấy thế thần sắc đại biến.

“Ha ha, Thanh Cơ ngươi tới nói cho Kim Giao chân nhân đi?” Dư Hạt lão ma nghe vậy không khỏi đắc ý giơ thẳng lên trời một trận cười to.

Dư Hạt lão ma cười to là lúc, một cái hồn thể màu xanh, đầu trình hình tam giác con rắn nhỏ theo hắn trong tay áo chui đi ra, biến thành một cái quần áo áo xanh, một đầu lục sắc tóc dài như thác nước trút xuống xuống tiêm cằm mỹ nữ.

Kia tiêm cằm mỹ nữ tu vi thế nhưng có thông huyền hậu kỳ cảnh giới.

“Thanh Cơ, ngươi…… Bổn vương làm sao thực xin lỗi ngươi, thậm chí bổn vương ngay cả truyền tống trận yếu địa đều giao cùng ngươi chưởng quản, ngươi thế nhưng phản bội bổn vương!” Kim Giao chân nhân nhìn kia màu

xanh con rắn nhỏ theo Dư Hạt lão ma trong tay áo chui ra đến, hóa thành một tiêm cằm mỹ nữ, không khỏi vẻ mặt xanh mét, hai mắt đỏ đậm, một cỗ nổi giận hung lệ hơi thở ở hắn chung quanh cuồn cuộn.

“Đại vương, ngươi đối Thanh Cơ là tốt lắm. Chính là kẻ thức thời trang tuấn kiệt, ngươi đối Thanh Cơ tốt nữa, lại nào có này mệnh trọng yếu a!” Thanh Cơ hướng Kim Giao chân nhân trong suốt cười, này cười nghiêng nước nghiêng thành, nhưng Hạ Vân Kiệt lại chỉ có thật sâu chán ghét, mà Kim Giao chân nhân lại tức giận đến tức sùi bọt mép.

“Ha ha, sinh mệnh mới là là tối trọng yếu! Kim Giao chân nhân ngươi tu luyện mấy ngàn năm, ngay cả điểm ấy đạo lý hay là cũng đều không hiểu sao? Còn là mau mau mở ra cửa thành, nghênh bản tôn đi vào, bản tôn tất trọng trọng dùng ngươi, nếu không một khi chờ bản tôn phá thành mà vào, tất đem ngươi rút gân lột da! Kiệt kiệt, lại nói tiếp, bản tôn thật đúng là thiếu một cái giao cân đai lưng, một kiện giao áo khoác da đâu!” Dư Hạt lão ma lại bừa bãi cười to.

Cự thành trong vòng, một mảnh tĩnh mịch nặng nề, chỉ có Dư Hạt lão ma cuồng tiếu thanh ở quanh quẩn.

Kim Giao chân nhân sắc mặt cực kì khó coi, nhưng không có mở miệng phản bác.

Chuyện tới nay, chiến là tuyệt đối chiến bất quá, đơn giản cũng chỉ có thủ vững kim thần giới phủ cùng mở thành đầu hàng hai đường.

Trận pháp cấm chế lại cường đại, luôn luôn bị công phá một ngày, một khi bị công phá, lấy Dư Hạt lão ma nay sở bày ra đến trận thế, hắn Kim Giao chân nhân thật đúng là chỉ có bị rút gân lột da kết quả.

Cự thành trong vòng tĩnh mịch nặng nề, ngoài thành cũng là thỉnh thoảng nhấc lên từng trận sóng dữ, cũng là có cuồn cuộn không ngừng đại quân liên tục vọt tới. Hiển nhiên kia truyền tống trận bị Dư Hạt lão ma chiếm lĩnh sau, Dư Hạt lão ma đại quân liền khả thông suốt đến kim thần giới.

Dư Hạt lão ma nguyên bản cũng đã nhất thống một trăm hai mươi dư giới, nay lại gồm thâu hoắc âm giới khu vực cùng thái nhạc giới khu vực, nắm trong tay giới đã có một trăm tám mươi thất cái. Có thể nghĩ đến tiếp sau đại quân sẽ có cỡ nào khổng lồ.

Đương nhiên mỗi lần khởi động truyền tống trận sở háo tinh thạch cũng là phi thường sang quý, cho nên tới được người không một không là Dư Hạt lão ma dưới trướng tinh nhuệ, trừ bỏ khởi điểm kia một ngàn đến danh thông huyền cảnh cường giả, mặt sau tới rồi thế nhưng đều là thuần một sắc vạn tượng cảnh, rậm rạp, có mấy vạn nhiều.

Đối mặt ngoài trận kia thuần một sắc vạn tượng cảnh đã ngoài đại quân, đừng nói Viên Nanh đám người người người sắc mặt trắng bệch, mắt lộ ra hoảng sợ sắc, liền ngay cả Hạ Vân Kiệt cũng nhịn không được có chút da đầu run lên.

Này trận thế cũng quá khủng bố ! Hoàn hảo này kim thần giới phủ trận pháp cấm chế là Kim Giao chân nhân tổ tiên lưu lại đến, uy lực phi phàm, bằng không này đại quân nhất áp đi lên, chỉ bằng kim thần giới phủ chút thực lực ấy lại làm sao là bọn họ đối thủ.

Chương 1284 : Ra tay trấn sát

“Kim giới chủ, chuyện tới nay, hay là ngươi còn muốn một trận chiến sao? Ngươi muốn chết, chúng ta còn không muốn chết đâu!” Mọi người ở đây người người sắc mặt tái nhợt, mắt lộ ra hoảng sợ sắc là lúc, một đạo châm chọc thanh âm vang lên.

Huyền Không giáo chủ dẫn hai vị trưởng lão sư đệ từ phía sau đi rồi đi lên.

“Còn có ai là không muốn chết ? Không muốn chết liền tùy ta cùng đi nghênh đón Dư Hạt ma chủ đi.” Huyền Không giáo chủ ánh mắt chậm rãi đảo qua mọi người, khi hắn ánh mắt đảo qua Hạ Vân Kiệt khi, mang theo một tia âm hiểm đắc ý cười lạnh.

Huyền Không giáo chủ như vậy nhất mở miệng, này nguyên bản liền thuộc loại hắn kia nhất phái hệ nhân thông huyền cảnh tu sĩ liền ào ào đứng dậy đi hướng hắn.

Có nhân hưởng ứng, này phía trước vốn đã biểu quyết tâm muốn cùng Dư Hạt lão ma một trận chiến các giới giới chủ cùng khắp nơi bá chủ nhất thời bắt đầu rục rịch đứng lên.

Nếu không phải Kim Giao chân nhân uy nghiêm còn tại, chỉ sợ sớm liền ào ào bước ra khỏi hàng đứng ở Huyền Không giáo chủ bên kia.

Nhưng đại địch tiếp cận, thực lực kém cách xa, còn là rất nhanh còn có nhân ở Kim Giao chân nhân vị này lãnh tụ không mở miệng tiền lục tục bước ra khỏi hàng đứng ở Huyền Không giáo chủ bên kia.

Những người đó người người đều là người từng nói

châm chọc, thậm chí hướng Hạ Vân Kiệt thảo muốn quá của trộm cướp.

Kim Giao chân nhân sắc mặt trở nên càng phát ra khó coi, nhưng không có xuất khẩu cản lại.

Hạ Vân Kiệt cũng không có mở miệng cản lại, chính là thờ ơ lạnh nhạt.

Lòng người, thường thường ở phía sau mới chính thức hiển lộ ra đến.

“Ha ha, Huyền Không làm được không sai, nếu Kim Giao chân nhân không biết điều, kia về sau ngươi đó là này kim thần giới giới chủ! Còn không mau mau mở ra cửa thành nghênh đón bản tôn.” Dư Hạt lão ma thấy thế cười ha ha nói.

“Tuân mệnh, ma chủ!” Huyền Không nghe vậy không khỏi mừng rỡ, giá khởi một đạo quang liền chuẩn bị đi mở ra cửa thành.

“Ngươi dám!” Kim Giao chân nhân rốt cục sắc mặt đại biến, gầm lên một tiếng, nhất phiếm hàn quang tam giác xoa nháy mắt liền xuất hiện ở trong tay, đối với Huyền Không liền đâm đi.

Kim Giao chân nhân loại nào thực lực, này nhất thứ nhất thời phảng phất không gian đều bị đâm ra ba cái cự động đến, tam điểm sắc nhọn quang mang thẳng thủ Huyền Không giáo chủ phía sau lưng yếu hại mà đi.

“Kim Giao lão nhân điên rồi, các ngươi còn không ngăn trở hắn, nếu không chúng ta đều phải chết!” Huyền Không thấy thế kêu to lên.

Này người đã lựa chọn đứng ra cũng là rõ ràng, ở phía sau nếu lựa chọn đứng ra, cùng Kim Giao chân nhân

trong lúc đó sẽ thấy cũng không có gì tình cảm khả giảng, cho nên Huyền Không ra lệnh một tiếng, những người đó liền tất cả đều ào ào hét lớn một tiếng, tế ra pháp bảo nghênh hướng Kim Giao chân nhân.

Huyền Không thấy mọi người giúp hắn ngăn trở Kim Giao chân nhân, trong mắt không khỏi lộ ra một tia sắc mặt vui mừng, vừa muốn gia tốc tiến đến cửa thành, từ nội mà ngoại phá vỡ cấm chế, một đạo lạnh lùng vô tình mang theo trắng trợn thanh âm lại ở phía sau đột nhiên vang lên.

“Huyền Không lão nhân, kỳ thật ta sớm liền muốn giết ngươi, chính là ngại cho Kim giới chủ mặt mũi! Không nghĩ tới ngươi cuối cùng còn là muốn tự tìm tử lộ!” Một đạo thân ảnh ngăn cản Huyền Không giáo chủ đường đi.

Gặp người còn lại đều còn tại do dự là lúc, Hạ Vân Kiệt lại không chút do dự ra tay giúp chính mình ngăn lại Huyền Không lão nhân, Kim Giao chân nhân trong mắt nổi lên một tia cảm động sắc.

Mà kia vốn đã kinh chuẩn bị ra tay tướng ngăn đón Ổ Trường Thiên lại mắt lộ ra nghi hoặc sắc, một cái thông huyền sơ kì cảnh giới tu sĩ thế nhưng muốn ngăn trụ Huyền Không giáo chủ, hơn nữa cãi lại ra như thế cuồng ngôn? Hay là đầu óc tú đậu sao?

“Huyền Vân, Huyền Giác ngăn lại hắn!” Huyền Không giáo chủ gặp là Hạ Vân Kiệt ngăn lại đường đi, không khỏi sắc mặt đại biến, lớn tiếng quát.

“Này Huyền Không thật đúng là nhát gan, bất quá chính là chính là một thông huyền sơ kì cảnh giới tu sĩ mà thôi, trực tiếp một kiếm phách đi qua không phải xong việc, còn cần kêu chính mình hai vị sư đệ tiến lên cản lại sao?” Ngoài thành, Dư Hạt lão ma đám người đều hơi hơi nhíu mày, trong mắt lộ ra một chút khinh thường

khinh miệt sắc.

Bất quá Dư Hạt lão ma đám người trong mắt khinh thường khinh miệt sắc lập tức liền biến mất không thấy, thay vào đó là ôm bụng cười cười to.

Chỉ thấy Huyền Vân, Huyền Giác ở hắn chưởng giáo sư huynh ra mệnh lệnh, vừa mới kiên trì tiến lên ngăn lại, kia khẩu ra cuồng vọng thông huyền cảnh sơ kì tu sĩ, thế nhưng nâng lên song chưởng, phân biệt đối với Huyền Vân cùng Huyền Giác chụp đi.

Kia tư thế chút không giống chính là một vị thông huyền sơ kì cảnh giới tu sĩ, mà là giống Dư Hạt lão ma giống nhau cử hà cường giả.

Song chưởng giơ lên, đảo mắt ở không trung huyễn hóa ra hai cái quạt hương bồ bàn tay to, bàn tay to chưởng nhiều điểm kim quang lóe ra.

Huyền Vân cùng Huyền Giác nhất thời cảm thấy một cỗ rất lớn uy áp theo kia kim quang bàn tay to chưởng áp đỉnh xuống, trong cơ thể chân nguyên nháy mắt trở nên ngưng trệ không tiến.

Ầm ầm ầm! Kim quang bàn tay to chưởng phá không xuống, không gian sụp đổ, chưởng chưa đến, Huyền Vân cùng Huyền Giác trong cơ thể liền phát ra dát chi dát chi thanh âm, xương cốt dĩ nhiên căn căn gãy, đỏ tươi huyết theo bọn họ thất khiếu chậm rãi chảy ra.

Huyền Vân cùng Huyền Giác hai người trong mắt đều toát ra vô cùng hoảng sợ ánh mắt.

Bọn họ phía trước gặp Hạ Vân Kiệt không có tế thả ra phi kiếm, chính là giơ lên song chưởng, trong đầu còn âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, nghĩ đến Hạ Vân Kiệt không có pháp bảo tương trợ, như thế thác đại, bọn

họ hẳn là còn có thể ngăn trở một lát. Không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt này song chưởng hạ xuống, thế nhưng so với hắn phi kiếm pháp bảo tựa hồ còn muốn lợi hại rất nhiều.

Không chỉ có trong cơ thể chân nguyên trong nháy mắt ngưng trệ không thể động đậy, trong cơ thể cốt cách kinh mạch lại không chịu nổi kia áp lực cực lớn ào ào gãy.

Này làm sao như là thông huyền sơ kì cảnh giới tu sĩ có thể thi triển ra đến hùng hồn pháp lực, căn bản chính là cử hà cảnh mới có cường đại pháp lực.

Đáng tiếc Huyền Vân cùng Huyền Giác biết được đã đã muộn.

Quân địch như thế cường đại, kia thập nhị đô thiên vu tổ kỳ, còn có thượng cổ vu tổ Đế Giang hung thuật, Hạ Vân Kiệt còn có thể tàng trụ không thi triển, vu đỉnh lực lại như thế nào khả năng còn che dấu không phát?

Bát đỉnh địa vu, vương giả chi đỉnh, nay Hạ Vân Kiệt thực lực đã có thể trấn áp cử hà sơ kì cảnh giới, lại khởi là chính là hai cái thông huyền sơ kì cùng trung kỳ tu sĩ có thể chống lại ?

“A!” Huyền Vân cùng Huyền Giác hai người cơ hồ đồng thời phát ra một tiếng thê lương tiếng kêu thảm thiết, sau đó liền bị kia hai kim quang bàn tay to cấp một chưởng vỗ vào mặt đất, thành một đoàn thịt nát.

Ngoài thành, Dư Hạt lão ma đám người cổ đột nhiên gian như bị người tạp ở bình thường, cuồng tiếu thanh quàng quạc mà chỉ, tất cả đều mắt lộ ra một tia khiếp sợ cùng không dám tin ánh mắt nhìn mặt đất kia bị một chưởng chụp thành thịt nát Huyền Vân cùng Huyền Giác.

Đây chính là thông huyền sơ kì cùng thông huyền trung kỳ tu sĩ a, không phải a miêu a cẩu a! Thế nhưng bị người một bàn tay liền cấp chụp thành một đoàn thịt nát, ngay cả nguyên thần cũng chưa có thể trốn tới, đây là loại nào khủng bố tu vi a!

Trong thành, tĩnh mịch một mảnh, một cỗ hàn khí theo lưng nhắm thẳng thượng đi.

Hai cái bàn tay, gần chính là hai cái bàn tay, hai vị thông huyền cảnh cường giả liền thành một đoàn thịt nát! Này thương mang giới giới chủ phía trước thế nhưng còn ẩn tàng rồi thực lực!

Này nguyên bản tế khởi pháp bảo ở cản lại Kim Giao chân nhân tu sĩ, lúc này người người đều sắc mặt trắng bệch, mồ hôi lạnh chảy ròng, hối hận ngay cả ruột đều thanh.

Hai cái bàn tay liền hai cái thông huyền cảnh, bọn họ những người này cũng liền hơn mười cái bàn tay sự tình a!

Đương nhiên sợ tới mức lợi hại nhất phải kể tới Huyền Không giáo chủ, hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, kia thương mang giới giới chủ thế nhưng khủng bố như vậy, hai cái bàn tay liền chụp chết chính mình hai vị trưởng lão sư đệ.

Cho nên hắn không hề nghĩ ngợi, biện mệnh ra bên ngoài phi, một bên phi còn một bên không quên kêu to:“Ma chủ cứu ta!”

Chính là thượng một lần, Huyền Không giáo chủ kêu Kim Giao chân nhân cứu mạng khi, Hạ Vân Kiệt bán Kim Giao chân nhân mặt mũi, nhưng là nay hắn gọi Dư Hạt ma chủ lại có cái rắm dùng.

“Ngươi kêu ông trời cứu ngươi cũng chưa dùng!” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng cười, kim quang bàn tay to đối với Huyền Không phía sau lưng liền vỗ đi.

Trong nháy mắt kim quang bàn tay to liền đuổi theo Huyền Không.

Kim quang bàn tay to hạ, Huyền Không kia từ pháp lực ngưng tụ tứ chi toàn bộ tán đi, lộ ra thê thảm thân thể cùng đầu, thế nhưng treo ở giữa không trung, như thế nào cũng vô pháp tái đi tới một bước.

“Không!” Huyền Không giáo chủ một tiếng thê lương kêu thảm thiết quanh quẩn ở cự thành trên không, tiếp theo liền quàng quạc mà ngừng.

Kim quang đại chưởng chụp được, từng uy chấn kim thần giới, bị người dự là kim thần giới lục địa giới chủ Chân Nhất giáo giáo chủ đảo mắt bước hai vị trưởng lão sư đệ rập khuôn theo, bị kim quang đại chưởng một chưởng cấp hung hăng vỗ vào mặt đất, thành một đoàn thịt nát, ngay cả nguyên thần cũng không có thể trốn tới.

Ngoài thành, trong thành lại một mảnh tĩnh mịch.

Huyền Không giáo chủ kia nhưng là thông huyền hậu kỳ cảnh giới a, cho dù lại đến hai ba Huyền Vân cùng Huyền Giác cũng chưa biện pháp cùng hắn so sánh với a, khả kết quả đâu, thế nhưng còn là chính là một bàn tay.

Này không khỏi cũng quá khủng bố ! Một bàn tay một cái thông huyền hậu kỳ cảnh giới.

Mọi người cảm giác chính mình trái tim tựa hồ đều phải đình chỉ nhảy lên.

“Ha ha, trách không được các ngươi kim thần giới dám cùng bản tôn làm đối, nguyên lai có cao nhân tọa trấn a! Bất quá kia Huyền Không cũng thật sự là uất ức, một thân thông huyền hậu kỳ tu vi, vốn có một trận chiến thực lực, thế nhưng ngay chiến cũng không dám một trận chiến, liền xoay người chạy trốn!” Dư Hạt lão ma cũng là là có vài phần ánh mắt, nhìn ra đến Hạ Vân Kiệt tuy rằng một bàn tay liền chụp đã chết Huyền Không, nhưng này Huyền Không nếu dám ngay mặt cùng hắn một trận chiến, hắn cũng không có biện pháp như vậy một bàn tay liền chụp chết Huyền Không.

Dư Hạt lão ma như vậy vừa nói, ngoài thành đại quân thế này mới hoãn quá thần đến, chính là nhìn về phía kim thần giới phủ không còn là nhìn xuống, mà là mang theo một tia ngưng trọng. Hơn nữa Dư Hạt lão ma phía sau vị kia đẹp như yêu cơ Thanh Cơ, còn có kia bộ dạng cao gầy cao gầy, một thân tu vi không dưới Kim Giao chân nhân một vị áo bào tro nam tử, mắt ở chỗ sâu trong đều toát ra một tia hối hận sắc.

Kia áo bào tro nam tử không phải người khác, đúng là hoắc âm giới giới chủ.

Hạ Vân Kiệt lại không để ý tới kia Dư Hạt lão ma, một chưởng chụp đã chết kia Huyền Không giáo chủ sau, ánh mắt chậm rãi đảo qua này các tu sĩ từng đứng ra muốn cùng Huyền Không giáo chủ cùng nhau mở cửa thành nghênh đón Dư Hạt lão ma.

Này tu sĩ nhất đụng tới Hạ Vân Kiệt sắc bén như kiếm ánh mắt, nhất thời cả người run run, mồ hôi ướt đẫm, hai chân lại không hiểu mềm nhũn, thế nhưng ào ào quỳ xuống, liên tục cầu xin nói:“Hạ giới chủ tha mạng! Hạ giới chủ tha mạng!”

Hạ Vân Kiệt cũng là khinh thường đảo qua bọn họ, cuối cùng dừng ở Kim Giao chân nhân trên người, hơi hơi

hướng hắn chắp tay nói:“Kim giới chủ, ngươi là chúng ta hai mươi hai giới lãnh tụ, những người này nên xử lý như thế nào, ngươi tới quyết định.”

“Không dám nhận, không dám nhận, hôm nay việc hết thảy toàn bằng Hạ giới chủ làm chủ, hôm nay vốn…… Ta cũng nghe theo Hạ giới chủ hiệu lệnh!” Kim Giao chân nhân gặp Hạ Vân Kiệt hướng chính mình chắp tay, trái tim đều nhịn không được run run một chút, vội vàng hoàn lễ nói.

Nói đùa a, ba bàn tay liền chụp đã chết ba thông huyền cảnh cường giả, trong đó một vị còn là thông huyền hậu kỳ cường giả, này phân thực lực, Hạ Vân Kiệt thôi hắn Kim Giao chân nhân làm lãnh tụ, hắn Kim Giao chân nhân chẳng lẽ còn thực dám ngồi trên này lãnh tụ vị trí?

Chương 1285 : Công thành

“Điều này sao có thể, chúng ta hai mươi hai giới hướng đến duy Kim giới chủ ngươi làm ngựa……” Hạ Vân Kiệt khiêm tốn khoát tay nói.

“Hạ giới chủ, ngươi cũng đừng khiêm tốn, hôm nay muốn không có ngươi, ta này thân lão xương cốt chỉ sợ đều phải bị người hủy đi, còn nói cái gì làm chủ, sai đâu đánh đó a?” Kim Giao chân nhân không đợi Hạ Vân Kiệt nói chuyện liền liên tục xua tay ngắt lời nói.

“Này……” Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ khó xử sắc. Này đổ không phải Hạ Vân Kiệt giả hề hề làm ra vẻ, mà là hắn thực không muốn đoạt Kim Giao chân nhân quyền, nếu không phía trước hắn làm gì che dấu thực lực, đến giờ phút này mới bất đắc dĩ hiển lộ đâu?

“Hạ giới chủ, ngươi cũng đừng chối từ, hôm nay ta Ổ Trường Thiên cũng nguyện về Hạ giới chủ trướng hạ nghe lệnh! Chỉ có một thỉnh cầu, ngày khác nếu có thể bắt lấy kia Kì Dịch lão tặc, làm ơn tất giao cho ta đến xử lý!” Ổ Trường Thiên đi lên tiến đến, quỳ một gối xuống nói.

“Nguyện ý nghe theo Hạ giới chủ hiệu lệnh, một trận chiến đến cùng!” Gặp Ổ Trường Thiên đều tiến lên quỳ một gối xuống, Kim Giao chân nhân hơi hơi ngẩn người thần, cũng tiến lên đây quỳ một gối xuống nói.

Ngay cả Ổ Trường Thiên cùng Kim Giao chân nhân này hai vị đầu sỏ đều quỳ xuống đất, những người khác còn có cái gì phải tưởng, cũng tất cả đều quỳ một gối xuống, ôm quyền cùng kêu lên nói:“Nguyện ý nghe theo Hạ giới chủ hiệu lệnh, một trận chiến đến cùng!”

“Hảo, mọi người đã như vậy tin quá ta, kia hôm nay ta

liền vượt quyền một lần, này chiến sau, hết thảy như cũ!” Hạ Vân Kiệt gặp chúng ý khó đẩy, huống hồ hôm nay một trận chiến này, thật đúng là chỉ có hắn có thể chọn được rất tốt này lãnh tụ trọng trách, liền cũng sẽ không tái chối từ, sắc mặt trầm xuống, quát.

Gặp Hạ Vân Kiệt cố ý thuyết minh sau này hết thảy như cũ, Kim Giao chân nhân cùng Ổ Trường Thiên đám người trong mắt đều toát ra một tia ngoài ý muốn sắc, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt bất tri bất giác trung mang theo một tia kính sợ.

Nếu nói Hạ Vân Kiệt phía trước thực lực biểu hiện làm cho bọn họ cảm thấy càng nhiều là sợ hãi, như vậy hiện tại hắn ngôn hành làm cho bọn họ cảm thấy càng nhiều là kính nể.

“Tạ Hạ giới chủ!” Mọi người mắt lộ ra kính sợ sắc, ào ào đứng dậy.

Bất quá phía trước này người làm phản lại tất cả đều quỳ trên mặt đất không dám đứng dậy, lại càng không dám chạy trốn.

Nói đùa, kia Hạ giới chủ một bàn tay liền một thông huyền hậu kỳ cảnh giới cường giả, bọn họ có thể thoát được rồi chứ?

“Đường là chính mình tuyển, quả đắng cũng chỉ có thể chính mình nhấm nháp.” Hạ Vân Kiệt ánh mắt lại dừng ở này người phản bội trên thân.

Nếu Kim Giao chân nhân không dám ngồi trên lãnh tụ vị trí, những người này xử lý như thế nào, tự nhiên lại về tới Hạ Vân Kiệt trong tay.

“Hiện tại cho các ngươi hai lựa chọn, một cái đó là bị ta phế bỏ tu vi, từ đó chỉ sau thành thành thật thật làm

phàm nhân vượt qua dư sinh, một cái khác chính là bị hạ cấm chế, từ đó mất đi tự do thân, các ngươi chính mình tuyển đi.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói, ánh mắt đảo qua bọn họ không mang theo chút thương hại sắc.

“Ta nguyện chịu cấm chế!” Quỳ trên mặt đất người sắc mặt âm tình biến ảo hồi lâu, cuối cùng còn là ào ào tỏ vẻ nguyện ý bị hạ cấm chế, từ đó mất đi tự do thân.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy cũng không theo chân bọn họ khách khí, làm cho bọn họ buông ra nguyên thần linh hồn, sau đó ở bọn họ nguyên thần linh hồn hạ giam cầm cấm chế.

Kim Giao chân nhân đám người nhìn này hết thảy đều im lặng không tiếng động, bọn họ biết Hạ Vân Kiệt làm như vậy xem như nhân từ, nếu không lấy bọn họ vừa rồi vừa thấy địch nhân cường thế liền lâm trận phản chiến đáng xấu hổ hành vi, cho dù trực tiếp diệt sát bọn họ cũng chút không đủ.

Hết thảy làm xong sau, Hạ Vân Kiệt thế này mới chậm rãi xoay người, xuyên thấu qua phiếm động rậm rạp cấm chế phù văn quầng sáng nhìn phía Dư Hạt lão ma cùng với hắn đại quân.

Dư Hạt lão ma gặp Hạ Vân Kiệt nhìn phía hắn, hướng hắn nhếch miệng cười, ôm ôm quyền nói:“Vị này đạo hữu đã có thoải mái trấn sát Huyền Không tiểu nhi thủ đoạn, xem ra quả thật có vài phần bản sự. Nay này nghệ giới vực thế cục rung chuyển, quần hùng tranh giành, vị này đạo hữu đã có như thế bản sự, sao không cùng lão ma ta một đạo mưu đồ nghiệp lớn? Tương lai nếu thật có thể trở thành nghệ giới vực một phương bá chủ, lão ma ta tất sẽ không bạc đãi ngươi.”

“Ta nếu muốn mưu đồ nghiệp lớn, ta thì sẽ đi lấy, làm sao cần cùng ngươi bực này người hung tàn làm bạn?”

Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Nói như thế đến, vị này đạo hữu là nhất định phải cùng lão ma ta không qua được ?” Dư Hạt lão ma sắc mặt chợt âm trầm xuống dưới, ngữ khí lạnh như băng nói.

“Là ngươi đến tấn công ta kim thần giới trước đây, làm sao đến ta cùng với ngươi không qua được thuyết?” Hạ Vân Kiệt khóe miệng dật ra một chút vẻ châm chọc nói.

Dư Hạt lão ma gặp Hạ Vân Kiệt lời nói sắc bén, sắc mặt không khỏi lại âm trầm vài phần, nói:“Hay là ngươi cho là bằng điểm ấy người, cùng ngươi về điểm này cậy mạnh liền có thể thủ được này kim thần giới phủ sao?”

Nói xong Dư Hạt lão ma bàn tay to vung lên, nhất thời kia hơn một ngàn danh, còn có số lấy vạn kế vạn tượng kì tu sĩ ào ào tế khởi pháp bảo, đối với kim thần giới phủ một chỗ cấm chế oanh qua.

Nhất thời đầy trời hoa quang, phảng phất yên hoa nở rộ, vô cùng ánh sáng ngọc. Nhưng cự thành trong vòng người lại tất cả đều cảm thấy cả người xông ra hàn khí, lỗ chân lông vẻ sợ hãi.

Kia đầy trời hoa quang, không chỗ nào không phải là lợi hại linh khí cấp pháp bảo, người thi triển pháp bảo lại không chỗ nào không phải là vạn tượng kì cảnh giới đã ngoài, này mấy vạn kiện nện xuống đến, chỉ ngẫm lại đều có thể làm cho người ta cảm thấy kinh hồn táng đảm, có loại đảo mắt liền bụi bụi yên diệt hoảng sợ.

“Ầm ầm ầm!” Từng đạo ánh sáng ngọc quang mang nện ở quầng sáng thượng, phảng phất tảng đá tạp vào bình tĩnh mặt hồ, nhất thời tiên khởi điểm điểm bọt sóng, nhưng rất nhanh kia quầng sáng lại khôi phục bình tĩnh, mặt trên như trước cấm chế phù văn lóe ra.

Có chút “Bọt sóng” Tiên lên xuống ở tại công kích người trên người, kia công kích người nhất thời tựa như tao sấm đánh, tu vi kém một ít thế nhưng một ngụm máu tươi liền phun khẩu mà ra.

“Hô!” Quầng sáng trong vòng nhân tất cả đều thật dài thở ra một hơi, mắt lộ ra sắc mặt vui mừng, chỉ có Kim Giao chân nhân, Quy thừa tướng còn có Hạ Vân Kiệt ba người sắc mặt có vẻ khó coi.

“Kim thần giới phủ quả nhiên không hổ là thượng cổ long vương hành cung chi nhất, này cấm chế trận pháp chính là lợi hại, như vậy lợi hại công kích xuống dưới, không chỉ có chút không tổn hao gì, còn có thể phản kích!” Ổ Trường Thiên nhịn không được tán thưởng nói, lại không phát hiện Kim Giao chân nhân sắc mặt cũng không phải rất đẹp.

“Ha ha! Tái lợi hại cấm chế trận pháp cũng kinh không nổi năm tháng tiêu ma, cũng kinh không nổi liên miên không ngừng công kích! Ta đổ muốn nhìn này cấm chế trận pháp còn có thể kiên trì bao lâu!” Dư Hạt lão ma cười lạnh một tiếng, sau đó bàn tay to đối với vừa rồi mọi người oanh kích địa phương lại nhất chỉ quát:“Tiếp tục công kích vừa rồi kia địa phương!”

Đầy trời hoa quang lại sáng lên, ào ào hướng quầng sáng nện xuống, lúc này đây trong thành mọi người tái không có phía trước như vậy khẩn trương bất an, nhưng Kim Giao chân nhân, Quy thừa tướng còn có Hạ Vân Kiệt ba người sắc mặt lại trở nên càng phát ra khó coi.

“Kim giới chủ, quý phủ trận pháp cấm chế tuy rằng lợi hại, nhưng này Dư Hạt lão ma nhưng cũng lợi hại, thế nhưng nhìn ra ngươi trận pháp cấm chế nhược điểm chỗ, chuyên tấn công kia nhược điểm, chỉ sợ còn như vậy đi xuống, trận pháp cấm chế tất phá, chúng ta không thể tái chỉ thủ chứ không công.” Hạ Vân Kiệt thần sắc

ngưng trọng nói.

Đừng nhìn hắn vừa rồi tùy tùy tiện tiện ba bàn tay liền chụp chết ba vị thông huyền cảnh cường giả, nhưng chụp ba cái cùng chụp hơn một ngàn cái kia hoàn toàn là hai chuyện khác nhau, càng đừng nói đối phương còn có số lấy vạn kế vạn tượng kì tu sĩ, còn có một vị cử hà cảnh Dư Hạt lão ma.

Một trận chiến này nếu không tế ra thập nhị đô thiên vu tổ kỳ hoặc là thi triển thượng cổ vu tổ Đế Giang hung thuật, nhất định là hung hiểm thảm thiết một trận chiến!

“Hạ giới chủ, ngươi nhưng lại nhìn ra ta này huyền thiên chân thủy cấm trận nhược điểm?” Kim Giao chân nhân cùng kia Quy thừa tướng nghe vậy cả người chấn động, dùng kinh hãi ánh mắt nhìn phía Hạ Vân Kiệt.

Này kim thần giới phủ là thượng cổ long vương hành cung chi nhất, này huyền thiên chân thủy cấm trận cũng là thượng cổ sở truyền lưu, uy lực thật lớn vô cùng, nề hà trải qua năm tháng tiêu ma cùng một ít đại chiến, này huyền thiên chân thủy cấm trận chung quy dần dần trở nên có chút tàn phá, không hề đầy đủ. Chính là cho dù như thế, này huyền thiên chân thủy cấm trận còn là lợi hại vô cùng, không phải trận pháp đại gia cũng rất khó coi ra này trận pháp tàn phá nhược điểm chỗ.

Liền ngay cả Kim Giao chân nhân cũng là tiếp nhận huyền thiên chân thủy cấm trận sau mới biết được trận pháp tàn phá nhược điểm chỗ, mà Quy thừa tướng còn lại là bởi vì ở kim thần giới trong phủ cuộc sống năm tháng so với Kim Giao chân nhân còn muốn lâu dài rất nhiều, trải qua hơn tự nhiên cũng đã biết hiểu.

Chỉ là bọn hắn lại không nghĩ rằng Hạ Vân Kiệt mới lần đầu tiên đến kim thần giới phủ, thế nhưng liếc mắt một cái liền nhìn ra này huyền thiên chân thủy cấm trận tàn

phá nhược điểm chỗ.

“Ta đối với trận pháp có chút nghiên cứu, cố có thể nhìn ra đến, chính là không nghĩ tới kia Dư Hạt lão ma thế nhưng cũng là phương diện này hành gia.” Hạ Vân Kiệt thần sắc càng phát ra ngưng trọng nói.

Dư Hạt lão ma là cử hà cảnh cường giả cũng không đáng sợ, nhưng nếu cử hà cảnh cường giả tái cộng thêm là một vị trận pháp đại gia, vậy tuyệt đối thực đáng sợ.

Tựa như Hạ Vân Kiệt bằng chân nguyên pháp lực đấu không lại kia Huyền Không cùng Huyền Giác hai người, nhưng nhất bày ra kiếm trận liền ngay cả Huyền Không cùng Huyền Giác đều chỉ có thể cầu xin tha thứ mới vừa rồi tránh được một mạng, mà Hạ Vân Kiệt chính mình lại lông tóc không tổn hao gì. Có thể thấy được trận pháp đại gia lợi hại.

“Hạ giới chủ rất để mắt kia Dư Hạt lão ma, hắn chỉ biết giết chóc đoạt lấy, một lòng còn muốn chạy tiệp kính, lại há chịu tốn tâm tư ở trận pháp nghiên cứu phía trên. Tất là Thanh Cơ kia tiện nhân lộ ra cho hắn, nếu không bọn họ lại như thế nào tìm được ta hộ giới trận pháp tàn phá nhược điểm.” Kim Giao chân nhân nghe vậy đầu tiên là vẻ mặt hèn mọn, tiếp theo lại là vẻ mặt oán hận nói.

Kim Giao chân nhân đối kia Thanh Cơ cực kì tín nhiệm, thậm chí một lần trong lúc vô ý còn lộ ra này là tối trọng yếu bí mật cho nàng, không nghĩ tới cuối cùng nàng lại phản bội Kim Giao chân nhân, trái lại cắn hắn một ngụm, làm cho Kim Giao chân nhân như thế nào không hận?

“Ha ha, Kim Giao tiểu nhi, ta đổ muốn nhìn ngươi này tàn phá trận pháp còn có thể chống đỡ bao lâu!” Ngoài thành, Dư Hạt lão ma gặp luân phiên công kích sau, kia quầng sáng quả nhiên mỏng một phần, tuy rằng không

rõ hiển, nhưng hiển nhiên kia Thanh Cơ nói cho hắn là thật sự, nhất thời đắc ý vạn phần cuồng tiếu đứng lên.

Trong thành người lúc này cũng đã phát hiện điểm ấy, cũng nghe đến Hạ Vân Kiệt cùng Kim Giao chân nhân đối thoại, rốt cuộc không có phía trước trấn định.

“Không thể tùy ý bọn họ như thế oanh kích đi xuống! Hạ giới chủ, ta nguyện lĩnh nhân đi ra ngoài đánh sâu vào một phen, miễn cho bọn họ như thế càn rỡ!” Ổ Trường Thiên ôm quyền chờ lệnh nói, trong mắt lộ ra một tia kiên quyết.

“Chúng ta nguyện tùy Ổ giới chủ sát đi ra ngoài!” Không ít dũng mãnh hạng người cũng đi theo tiến lên nói, trong đó còn có bao gồm kia Viên Nanh cùng hắn vị kia một cây cân lão huynh Hùng Bá.

“An tâm một chút chớ táo, địch nhân thế chúng, lại có Dư Hạt lão ma này cử hà cao thủ tọa trấn, các ngươi cứ như vậy lao ra đi, không khác chịu chết. Không bằng như vậy, từ Kim giới chủ tọa trấn trong thành, chỉ huy thủ thành tướng sĩ thao túng trận pháp phản kích, ta tắc trước đi ra ngoài xung phong liều chết một phen, các ngươi nếu gặp trận địa địch đại loạn, có cơ khả nhân tiện cũng lao ra đi chém giết một phen, nhưng tuyệt đối không thể ham chiến, vừa thấy sự không thể vì liền phản hồi trong thành.” Hạ Vân Kiệt khoát tay nói.

Chương 1286 : Dũng không thể đỡ [cầu vé tháng]

“Vạn vạn không thể, Hạ giới chủ ngươi nay chính là chúng ta hy vọng chỗ, thiết không thể gương cho binh sĩ, trước háo chân nguyên pháp lực. Nói một câu dài người khác chí khí ngôn, nếu chúng ta không địch lại, đến lúc đó còn cần Hạ giới chủ hộ chúng ta chạy trốn.” Mọi người gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng muốn trước xuất chiến, không khỏi vạn phần cảm động, ào ào khuyên nhủ.

“Vô phương, bằng bọn họ còn không gây thương tổn ta, nếu thể lực tiêu hao thật sự lợi hại, thấy tình thế không ổn ta thì sẽ phản hồi trong thành. Này kim thần giới phủ huyền thiên chân thủy cấm trận tuy rằng bị bọn họ phát hiện tàn phá nhược điểm, nhưng nói như thế nào cũng là thượng cổ đại trận, bọn họ nhất thời nửa khắc tuyệt không pháp công phá.” Hạ Vân Kiệt thấy mọi người ào ào cản lại, trong lòng nhưng thật ra nổi lên một tia ấm áp, khoát tay, thái độ kiên quyết nói.

Nói xong cũng không chờ mọi người lại mở miệng cản lại, đã một cái cất bước liền ra cự thành.

Này huyền thiên chân thủy cấm trận khả ra không thể tiến, Hạ Vân Kiệt muốn đi ra ngoài tự nhiên phương tiện.

“Ha ha, bản tôn còn tưởng rằng ngươi muốn vẫn oa ở bên trong làm cái rùa đen rút đầu đâu, không nghĩ tới nhanh như vậy liền kiềm chế không được. Bất quá như vậy cũng tốt, nếu đi ra sẽ không nếu đi trở về.” Kia Dư Hạt lão ma gặp Hạ Vân Kiệt độc thân mà ra, không khỏi một trận mừng rỡ, sau đó bàn tay to vung lên, mắt lộ ra hung quang nói:“Giết hắn cho ta!”

Ra mệnh lệnh đạt sau, Dư Hạt lão ma chính mình lại thối

lui đến mặt sau.

Đừng nhìn này Dư Hạt lão ma bừa bãi vô cùng, nhưng trong lòng lại rõ ràng thật sự, vừa rồi Hạ Vân Kiệt một chưởng liền chụp đã chết Huyền Không giáo chủ, tuy rằng này cùng Huyền Không giáo chủ dĩ nhiên tổn hại huyết khí, lại chỉ biết là trốn có liên quan, nhưng ít ra cũng thuyết minh Hạ Vân Kiệt thực lực phi thường cường hãn, cho dù không bằng hắn, cũng kém không đến chạy đi đâu.

Có nhiều như vậy thủ hạ, Dư Hạt lão ma tự nhiên không muốn lấy thân mạo hiểm! Mà là muốn cho thủ hạ trước đi lên vây công Hạ Vân Kiệt, xem xem hắn chân chính chi tiết còn có háo điệu hắn chân nguyên pháp lực.

Hoắc âm giới giới chủ đám đầu hàng tới được, gặp Dư Hạt lão ma chính mình thối lui đến mặt sau, lại sai khiến đối Hạ Vân Kiệt phát động vây công, người người trong lòng thầm hận cùng hối hận. Nhưng cũng không nại, chỉ có thể cắn răng, ào ào tế khởi pháp bảo.

Nhất thời có đầy trời hoa quang đối với Hạ Vân Kiệt ầm ầm ầm công kích mà đi.

Kia phát động tiến công đều là thuần một sắc thông huyền cảnh cường giả, thậm chí không hề thiếu còn là thông huyền hậu kỳ, có thể nghĩ này uy lực có bao nhiêu đại, thanh thế có bao nhiêu khủng bố.

Cho dù Kim Giao chân nhân biết Hạ Vân Kiệt rất lợi hại, này thứ nhất đợt công kích hẳn là có thể thừa nhận được, nhưng còn là xem khắp cả người phát lạnh, cả người xông ra hàn khí, trong mắt toát ra lo lắng sắc.

“Ha ha! Dư Hạt lão ma ngươi này người nhát gan!” Hạ Vân Kiệt thấy thế lại một trận cuồng tiếu, thân mình mạnh lay động, nhất thời trong thân thể phát ra bùm

bùm như sao đậu tử thanh âm, thế nhưng nháy mắt vừa được cây số cao, như nhất kình thiên cự nhân sừng sững thiên địa trong lúc đó, phảng phất có thể đem này kim thần hải toàn bộ cấp cầm đứng lên bình thường.

Đúng là vu tộc nổi tiếng thượng cổ thiên địa vu thuật pháp thiên tượng địa.

Hạ Vân Kiệt này pháp thiên tượng địa thuật pháp nhất thi triển ra đến, nhất thời to lớn bá đạo, tang thương xa xưa khí thế theo hắn trên người phát ra, đảo mắt liền thổi quét đáy biển thế giới.

Hoắc âm giới giới chủ Kì Dịch chân nhân đám khởi xướng tiến công tất cả đều mắt lộ ra một tia kinh hoảng sắc, một loại không thể áp lực hoảng sợ cảm trong lòng đầu lan tràn mở ra, thậm chí ngay phát ra lôi đình thế công pháp bảo đều bởi vậy mà hào quang run lên, uy thế chợt rơi chậm lại một phần.

Ngay tại phía sau, Hạ Vân Kiệt hai tay hướng trong nước biển ấn âm dương Thái Cực mạnh vừa chuyển, nhất thời một cái tiếp một cái thật lớn lốc xoáy ở trong biển sinh ra, kia đầy trời công kích mà đến pháp bảo nhất đụng tới kia lốc xoáy thế nhưng liền tiến vào lốc xoáy bên trong, hào quang biến mất.

Hạ Vũ lấy trị thủy danh dương thiên cổ, Hạ Vân Kiệt truyền thừa vu vương Hạ Vũ, tại đây trong biển lớn tác chiến so với Kim Giao chân nhân còn muốn như cá gặp nước, vô số thủy nguyên lực ở trong này liền thành hắn thủ chi không hết pháp lực.

Trong nháy mắt, kia tập trung gần trăm tên thông huyền cảnh giới tu sĩ phát động tiến công thế nhưng bị kia một đám thật lớn lốc xoáy cấp nuốt không còn một mảnh, hào quang toàn tiêu, quay tròn liền hướng đáy biển chìm.

Kia gần trăm tên thông huyền cảnh giới tu sĩ nhất thời tất cả đều choáng váng liếc mắt một cái, nhất thời nửa khắc thế nhưng có điểm phản ứng bất quá đến.

Bọn họ biết Hạ Vân Kiệt rất lợi hại, lúc này đây tập trăm tên thông huyền cảnh giới tu sĩ cùng nhau phát động tiến công, cũng không thấy có thể đối Hạ Vân Kiệt tạo thành thương tổn, nhưng bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới tên kia thế nhưng khủng bố như vậy, chính là hai tay ở trong nước biển nhất giảo, thế nhưng liền phá bọn họ gần trăm kiện pháp bảo tiến công.

Kỳ thật đừng nói kia tiến công giả mắt choáng váng, liền liên thành ngoại Dư Hạt lão ma đám người còn có trong thành Ổ Trường Thiên đám người cũng tất cả đều xem mắt choáng váng.

Đây là cái gì pháp thuật a!

Mọi người ở đây sững sờ là lúc, Hạ Vân Kiệt tay lại đình chỉ quấy, mà là mạnh hướng trong nước biển một trảo, nhất thời một cây cự chùy lam quang trạm trạm, như núi bình thường lớn bị hắn theo trong nước biển bắt đứng lên, sau đó vung đứng lên đối với kia tiến công hắn trăm đến danh thông huyền cảnh cường giả đập đi.

Giờ khắc này, Hạ Vân Kiệt vung cự chùy, cánh tay bắp thịt như rễ cây cầu kết, trên người tản ra viễn cổ bá đạo hơi thở, tràn ngập khủng bố lực lượng, phảng phất đến từ thượng cổ hồng hoang cự nhân bình thường, nhìn đến người lòng kinh đảm khiêu, hai chân như nhũn ra.

“Oanh!” Một tiếng nổ, kia như núi bình thường, hoàn toàn có thủy nguyên lực ngưng tụ mà thành cự chùy đập đi xuống.

Nhất thời gian ngay cả cự thành đều mãnh liệt lay động

đứng lên, mà kia trăm đến danh thông huyền cảnh tu sĩ nhất thời có mười người tới bị này một chùy cấp chùy thành thịt nát, những người khác tắc sớm đã biện mệnh chung quanh chạy trốn, thế này mới có thể may mắn thoát khỏi.

Thiên địa lập tức im lặng xuống dưới, chỉ có nước biển đào đào thanh âm.

Liền ngay cả kia nguyên bản còn tại công kích huyền thiên chân thủy cấm trận mấy vạn tu sĩ cũng đều theo bản năng đình chỉ công kích, nhìn kia như thượng cổ hồng hoang cự nhân đứng sừng sững trong thiên địa Hạ Vân Kiệt, người người mắt lộ ra hoảng sợ sắc.

Này ****** một chùy đi xuống đó là hơn mười thông huyền cảnh cường giả, này một ngàn nhiều hào nhân cũng liền một trăm đến chùy, một trận chiến này còn như thế nào đánh nha.

“Hạ giới chủ uy vũ!”

“Hạ giới chủ đánh đâu thắng đó không gì cản nổi!”

“Hạ giới chủ chùy chết như vậy cẩu nuôi dưỡng !”

“……”

Trong thành người lại ở ngắn ngủi im lặng sau, bộc phát ra như sấm hoan hô cùng tiếng kêu.

“Đồ vô dụng, sở hữu thông huyền cảnh tu sĩ toàn lực công kích hắn! Toàn lực công kích hắn!” Dư Hạt lão ma ở kinh hãi sau rốt cục dẫn đầu phục hồi tinh thần lại, sau đó sắc mặt dữ tợn chỉ vào Hạ Vân Kiệt lớn tiếng kêu quát.

Dư Hạt lão ma hung tàn thành tính, thủ hạ đều phi

thường sợ hắn, thấy hắn tức giận, cũng là không dám tái khiếp đảm lui ra phía sau, nói sau Hạ Vân Kiệt tái lợi hại chung quy cũng chỉ là một người.

Vì thế hơn một ngàn danh thông huyền cảnh tất cả đều quay lại phương hướng, tế phóng khởi pháp bảo đối với kia như hồng hoang cự nhân bình thường đứng sừng sững ở đáy biển Hạ Vân Kiệt công kích mà đi.

Giờ khắc này, hơn một ngàn kiện pháp bảo cùng nhau công kích, uy thế càng thêm kinh người khủng bố, toàn bộ đáy biển nước biển tựa hồ đều sôi trào lên, ầm ầm ầm rung động, giống như lũ bất ngờ bùng nổ bình thường.

Hơn một ngàn kiện pháp bảo, ý nghĩa hơn một ngàn danh thông huyền cảnh cường giả tiến công, trong đó có vài vị thực lực lại cùng kia Kim Giao chân nhân tương đương, chỉ kém một bước đó là cử hà cảnh giới, hợp nhau đến đều có thể cùng cử hà sơ kì cảnh giới cường giả một trận chiến.

Dù là Hạ Vân Kiệt tại đây đáy biển lại nói tiếp giữ lấy "Sân nhà ưu thế", cũng là nhịn không được biến sắc, con mắt lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, tay lại hướng trong biển mạnh một trảo, một cái lam quang trạm trạm cự chùy lại theo trong nước biển bị hắn vung lên, hai tay nắm cự chùy, cao cao giơ lên, bắp thịt như lão thụ bàn căn bình thường căn căn bạo khởi cầu kết cùng một chỗ.

"Rống!" Hạ Vân Kiệt nổi giận gầm lên một tiếng, cự chùy đối với kia hơn một ngàn kiện pháp bảo hội tụ mà thành "Nước lũ" Tạp đi qua.

Nhất thời "Nước lũ" Hỏng mất, hơn một ngàn kiện pháp bảo, ào ào ngã xuống đại hải, cơ hồ đồng thời cự chùy cũng hóa thành nhiều điểm lam quang biến mất ở đại

hải bên trong.

“Phốc! Phốc! Phốc!” Thành trăm hơn một ngàn người yết hầu nhất ngọt, một ngụm máu tươi nhịn không được liền phun khẩu mà ra, Hạ Vân Kiệt cũng không ngoại lệ, một chút máu tươi theo khóe miệng của hắn chậm rãi chảy xuống.

Lấy một đối ngàn danh thông huyền cảnh cường giả, cho dù Hạ Vân Kiệt đã thi triển pháp thiên tượng địa thượng cổ thuật pháp, thực lực bạo tăng, cũng là trong cơ thể huyết khí bốc lên, bị điểm tiểu thương.

Thiên địa lại một mảnh tĩnh mịch.

Mọi người nhìn kia khóe môi nhếch lên tơ máu Hạ Vân Kiệt, giống như thấy được tuyệt thế ma thần bình thường, trong mắt không thể khắc chế toát ra hoảng sợ sắc.

Bọn họ căn bản không thể tưởng tượng đến tột cùng cường đại hơn đến loại nào trình độ, mới vừa rồi có thể lấy một người đối kháng hơn một ngàn danh thông huyền cảnh cường giả?

“Lúc này còn không xung phong liều chết càng đợi khi nào?” Ngay tại phía sau, trong thành Ổ Trường Thiên đám người hét lớn một tiếng, cả người huyết nhiệt sôi trào chạy ra khỏi cự thành, hơn nữa kia Viên Nanh cùng Hùng Bá lại gầm rú hiện ra yêu tộc chân thân.

Một cái là kim mao cự viên, một cái là hắc mao cự hùng, hai yêu một cái dùng là pháp bảo là kim quang lòe lòe cự côn, một cái dùng là pháp bảo là một thật lớn hồn thể tản ra màu đen hàn quang lang nha bổng.

Này hai yêu rõ ràng này đây lực lượng sở trường, thừa dịp kia quân địch nguyên thần rung chuyển, huyết khí

quay cuồng, tâm rất sợ sợ hãi là lúc, hai yêu vung khởi kia cự côn cùng lang nha bổng tạp đem đi xuống, dĩ nhiên là vào chỗ không người, thế không thể đỡ, trong lúc nhất thời bị bọn họ cấp rõ ràng tạp đã chết vài thông huyền trung kỳ cảnh giới lấy hạ tu sĩ.

Hai yêu bất quá chính là thông huyền trung kỳ cao nhất thế nhưng bộc phát ra uy thế như thế, liền càng đừng nói Ổ Trường Thiên đám thông huyền hậu kỳ cường giả, bọn họ nay chịu Hạ Vân Kiệt khích lệ, trong cơ thể máu sôi trào, chiến ý kéo lên, mỗi một chiêu sát đi ra ngoài, đều là đạt tới hoàn mỹ cao nhất, uy lực vô cùng, trong lúc nhất thời là giết được địch quân đại quân người ngã ngựa đổ, máu chảy thành sông.

Dư Hạt lão ma không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thế nhưng như thế lợi hại, một trận chiến dưới thế nhưng không chỉ có đánh cho hắn một ngàn hơn thủ hạ nguyên thần rung chuyển, huyết khí bốc lên không nói, lại đánh cho bọn họ kinh hồn táng đảm, không hề chiến ý, nhất thời hai mắt đỏ tươi, rốt cuộc nhịn không được nổi giận gầm lên một tiếng, trong tay hơn một thanh huyết đao.

Kia huyết đao mặt trên có một màu đỏ ánh mắt, có biển máu ở bên trong quay cuồng, lại có vô số oan hồn ở bên trong kêu thảm thiết, có một tia sát khí theo kia màu đỏ trong ánh mắt toát ra đến, trong biển sinh vật chính là lây dính thượng một tia liền lập tức hóa thành một bãi máu loãng.

“Sát!” Kia Dư Hạt lão ma tế khởi huyết đao, không có sát hướng Hạ Vân Kiệt, ngược lại là sát hướng Ổ Trường Thiên đám người, hắn phải đánh tan bọn họ kia sợi tăng vọt chiến ý, nếu không đại quân tất nhiên hỏng mất.

Huyết đao nơi đi qua, nước biển đều bị nhuộm thành huyết sắc, một tia vô cùng tanh hôi hơi thở ở trong biển tràn ngập mở ra, chỉ cần người ngửi đến một tia liền

cảm thấy choáng váng, kia máu loãng chỉ cần dính thượng một điểm liền có thể nháy mắt hủ hóa điệu huyết nhục lộ ra bạch dày đặc xương cốt.

Đao mang lại sắc bén vô cùng, một đao đi xuống, nước biển đều bị chém thành hai nửa, cũng có một cỗ hung lệ đến cực điểm sát ý theo đao mang nháy mắt thổi quét thiên địa, làm cho người ta cả người tóc gáy đều dựng đứng đứng lên, chân nguyên ngưng trệ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1287 : Phân thân mà chiến

Chiến ý tận trời Ổ Trường Thiên giận rống một tiếng, cũng không có thoái nhượng, mà là tế khởi ngũ hành kim cương luân.

Nhất thời có hồng, bạch, thanh, hắc, hoàng ngũ sắc quang mang đại phóng, gào thét đón nhận kia huyết đao.

“Thương!” Một tiếng nổ.

Huyết đao hung hăng bổ vào ngũ hành kim cương luân thượng, lại có đỏ tươi huyết theo kia trong huyết nhãn toát ra đến, phun ở tại ngũ hành kim cương luân mặt trên. Nhất thời ngũ hành kim cương luân bị huyết sắc bao phủ, kia hồng, bạch, thanh, hắc, hoàng ngũ sắc quang mang bị huyết sắc cắn nuốt, hào quang đại ám, quay tròn sau này ngã xuống, Ổ Trường Thiên lại như bị cự vật hung hăng va chạm một chút bình thường, một chút máu tươi từ khóe miệng chậm rãi chảy ra, người đã như như diều đứt dây bình thường kịch liệt sau này bay ngược.

Dư Hạt lão ma không hổ là cử hà cảnh cường giả, chính là nhất kích liền làm cho Ổ Trường Thiên bị bị thương.

“Kiệt kiệt! Ổ Trường Thiên, chỉ bằng ngươi còn ngăn không được bản tôn!” Dư Hạt lão ma phát ra đắc ý âm lãnh tiếng cười, huyết đao lại tế khởi, trong huyết nhãn biển máu bốc lên, tản ra quỷ dị huyết quang.

“Chịu chết đi!” Dư Hạt lão ma quát chói tai một tiếng, huyết đao lại đánh xuống.

“Tứ tượng tru ma!” Đúng lúc này một đạo lạnh như băng vô tình thanh âm chợt vang lên, theo sát sau có thanh,

bạch, xích, hắc bốn đạo kiếm quang ở Dư Hạt lão ma còn có Ổ Trường Thiên đông nam tây bắc tứ phương phóng lên cao, đảo mắt hiện ra thanh long, bạch hổ, Chu Tước, Huyền Vũ tứ đại thượng cổ thần thú.

Một cỗ viễn cổ giết chóc thô bạo hơi thở nháy mắt liền bao phủ ở Dư Hạt lão ma cùng Ổ Trường Thiên chỗ kia phiến thiên địa.

Cũng là Hạ Vân Kiệt thừa dịp Dư Hạt lão ma một lòng muốn trấn sát Ổ Trường Thiên, lấy cầu xoay quân tâm là lúc, đem tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận cấp bày đứng lên, tính cả Ổ Trường Thiên đều tạm thời cấp bao phủ đi vào.

Dư Hạt lão ma không hổ là cử hà cảnh cường giả, tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận nhất phát động, hắn trong lòng nhất thời liền báo động mãnh liệt, cơ hồ không hề nghĩ ngợi, liền lập tức buông tha cho đánh chết Ổ Trường Thiên, mà là giơ lên huyết đao đối với vừa mới hiện ra thanh long còn không có tới kịp phát ra kiếm quang đông môn hung hăng bổ tới.

“Ha ha, Dư Hạt lão ma trốn chỗ nào!” Ổ Trường Thiên loại nào nhân vật, lúc này lại đâu chịu làm cho Dư Hạt lão ma phá trận đào thoát, thấy hắn quay lại huyết đao, lập tức một ngụm tinh huyết liền phun hướng dĩ nhiên hào quang ảm đạm ngũ hành kim cương luân, ngũ hành kim cương luân nhất thời hào quang tái khởi, bị Ổ Trường Thiên hướng thiên thượng nhất ném, nhất thời đón gió liền đại, đối với kia Dư Hạt lão ma toàn bộ tráo đi xuống.

Dư Hạt lão ma dĩ nhiên là cử hà cảnh giới, ngũ hành kim cương luân cho dù đem hắn toàn bộ cấp cô trụ nhưng cũng vây không được hắn, chính là hôm nay bên ngoài đã có hung trận bày ra, Dư Hạt lão ma nóng lòng phá trận mà ra, cơ hội hơi túng lướt qua, lại không dám làm

cho này ngũ hành kim cương luân đưa hắn cấp cô trụ.

“Cho ta chắn!” Dư Hạt lão ma thấy thế hét lớn một tiếng, kia huyết đao huyết mắt thế nhưng mạnh trợn to, có một đạo huyết quang theo trong mắt bắn ra, đảo mắt hóa thành một đoàn huyết vân nổi tại Dư Hạt lão ma đỉnh đầu, kia ngũ hành kim cương luân liền rốt cuộc lạc không dưới đến.

Mà lúc này kia huyết đao rốt cục ở thanh long còn không có tới kịp phun ra kiếm quang là lúc, rốt cục bổ tới.

“Chạy trở về đi!” Ngay tại phía sau một đạo như thiên thần uy áp thanh âm chợt vang lên, theo sát sau một thanh bạch dày đặc cốt đao đột nhiên theo trong nước biển dò xét đi ra, đón nhận huyết đao bổ đi qua.

Đúng là Hạ Vân Kiệt theo Cốt Sát chỗ đến cốt đao.

Hạ Vân Kiệt nay không chỉ có thi triển pháp thiên tượng địa thượng cổ vu tộc thuật pháp, nhưng lại thuyên chuyển vu lực, thực lực đã ổn áp cử hà sơ kì cảnh giới, này một đao bổ ra đi ra sao lực lượng.

“Thương!” Một tiếng nổ, cốt đao cùng huyết đao bổ vào cùng nhau.

Dư Hạt lão ma ngay cả người mang đao nhất thời liền bị sát lui về trong trận, trong cơ thể nguyên thần rung chuyển, huyết khí quay cuồng, thiếu chút nữa sẽ muốn một ngụm máu tươi phun khẩu mà ra.

Dư Hạt lão ma không khỏi sắc mặt đại biến, trong mắt rốt cục lộ ra một chút kinh hoảng sắc.

Đến giờ phút này hắn mới vừa rồi đột nhiên hiểu được kia Hạ giới chủ thực lực thế nhưng so với hắn cao hơn nữa ra nhất tiệt.

“Phá!” Nếu đã hiểu được Hạ Vân Kiệt thực lực thế nhưng so với hắn còn muốn cao hơn nhất tiệt, kia Dư Hạt lão ma tự nhiên lại càng không dám lưu lại trong trận, bất chấp trong cơ thể nguyên thần rung chuyển, huyết khí bốc lên, lại mạnh phát lực, đối với Đông Phương bổ tới.

Chính là Hạ Vân Kiệt vu tiên song tu, vu tu một đạo đem vu lực thần niệm tất cả đều luyện nhập quanh thân gân cốt huyết mạch cùng vu đỉnh bên trong, cùng thân xác một khối, mà tiên tu một đạo còn lại là đem pháp lực thần niệm cuối cùng ngưng tụ ở nguyên thần bên trong. Cho nên Hạ Vân Kiệt không chỉ có thần thức ý niệm phi thường cường đại, nhưng lại có thể một lòng vài dùng. Cho nên Hạ Vân Kiệt vừa rồi kia một đao bổ ra căn bản sẽ không ảnh hưởng hắn khống chế tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận.

Chờ Dư Hạt lão ma ý thức được Hạ Vân Kiệt thực tế thực lực so với hắn cường, lại huy đao khi, trận pháp sớm liền đã vận chuyển đứng lên. Chỉ một thoáng, âm sát hàn khí gào thét, nùng như hắc mặc, sát khí tràn ngập, Dư Hạt lão ma chân nguyên pháp lực lâm vào bị kiềm hãm, kia một đao lại không có biện pháp tái vung ra đi, bởi vì tứ môn đã ẩn nấp, rốt cuộc không thể nhìn đến.

Bất quá Dư Hạt lão ma dù sao cũng là cử hà cường giả, đổ còn không về phần hoảng thần, thấy thế đem kia huyết đao vừa mới, kia huyết trong đao huyết mắt mạnh mở, trong huyết nhãn biển máu bốc lên, bắn ra một đạo huyết quang, huyết quang lướt qua, kia nùng như hắc mặc âm sát hàn khí thế nhưng bốc lên đứng lên, ào ào né tránh.

Ngoài trận Hạ Vân Kiệt thấy thế không khỏi trong lòng giật mình, hắn không nghĩ tới kia Dư Hạt lão ma huyết

đao thế nhưng như thế lợi hại, cũng không dám nữa chần chờ, vội vàng đắn đo kiếm quyết.

Rồng ngâm hổ gầm cầm lệ còn có một đạo tang thương mà uy nghiêm trầm thấp tiếng hô vang lên, bốn đạo kiếm quang theo thanh long bạch hổ Chu Tước Huyền Vũ tứ thần thú trong miệng phun ra, thẳng thủ Dư Hạt lão ma mà đi.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không có khả năng tùy ý Dư Hạt lão ma phá trận.

Này bốn đạo kiếm quang vừa không lâu hội hợp cùng một chỗ, mỗi một kiếm đều có thể đánh chết thông huyền hậu kỳ Huyền Không huyết khí bốc lên, thậm chí miệng phun máu tươi, này uy lực tự nhiên là không dung Dư Hạt lão ma khinh thường. Cho nên Dư Hạt lão ma gặp bốn đạo kiếm quang phóng tới, vội vàng tay niết đao quyết, nhất thời liền có bốn đạo huyết sắc ánh đao xẹt qua đại trận thiên địa, nghênh hướng kia bốn đạo kiếm quang.

Ngay tại phía sau, lại có một đạo tử quang theo Hạ Vân Kiệt mi tâm bắn ra, như màu tím thải hồng kiều bình thường theo ngoài trận tham thân đến đồng dạng bị nhốt ở trong trận Ổ Trường Thiên trước chân.

“Tốc tốc đăng kiều rời đi!” Một đạo thanh âm ở Ổ Trường Thiên bên tai vang lên, Ổ Trường Thiên vội vàng đi lên màu tím thải hồng kiều.

Ổ Trường Thiên vừa bước thượng thải hồng kiều, kia màu tím thải hồng kiều liền đột nhiên thu trở về, ngay sau đó Ổ Trường Thiên dĩ nhiên đến ngoài trận, mà lúc này bốn đạo kiếm quang đã cùng bốn đạo ánh đao giao kích cùng một chỗ, phát ra chấn thiên động kim thiết vang lên tiếng động.

Kia Dư Hạt lão ma quả nhiên không hổ là cử hà cảnh giới, hơn nữa hắn kia huyết đao cũng lộ ra một tia quỷ dị, lần đầu tiên giao phong, kia thanh long bạch hổ Chu Tước Huyền Vũ thế nhưng mạnh lay động đứng lên, hào quang tan rã, đại trận dao động.

Này Dư Hạt lão ma quả nhiên không hổ là cử hà cảnh giới cường giả, Hạ Vân Kiệt âm thầm sợ hãi than một tiếng, một điểm thanh quang theo hắn mi tâm bay ra, hiện ra một mặc áo xanh Hạ Vân Kiệt, thật sự là của hắn mệnh phủ nguyên thần.

Mệnh phủ nguyên thần bảo tướng đoan trang địa bàn ngồi ở hư không, trong tay liên tục đắn đo pháp quyết, càng không ngừng phát động tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận công kích Dư Hạt lão ma.

“Trường Thiên huynh, còn phiền toái ngươi bảo vệ ta này tôn nguyên thần, chớ làm cho người ta quấy nhiễu, ta thả đi trước bên kia trong đại quân xung phong liều chết một trận, trễ chút lại đến thu thập này Dư Hạt lão ma.” Hạ Vân Kiệt đối đã ra trận pháp Ổ Trường Thiên công đạo nói.

Bởi vì Dư Hạt lão ma tuy rằng bị nhốt, nhưng hắn thủ hạ lại cao thủ nhiều như mây, vừa rồi có Hạ Vân Kiệt đại phát thần uy ở xung phong liều chết hoàn hảo, nay Hạ Vân Kiệt bị Dư Hạt lão ma kiềm chế, Thiên Dật lão nhân về điểm này người liền xa xa không đủ nhìn, lúc này đã lâm vào vòng vây bên trong, ngắn ngủn thời gian đã liên tiếp có vài người bị thương. Kia Viên Nanh cùng Hùng Bá lại cả người tràn đầy vết thương máu tươi, ngay cả bạch dày đặc xương cốt đều lộ vài chỗ đi ra, có vẻ phá lệ thảm thiết.

Ổ Trường Thiên nay tuy rằng đã nhìn ra đến Hạ Vân Kiệt là vu đạo song tu, không có nguyên thần, kia thân xác như trước khả chiến. Chính là nguyên thần ra sao

trân quý, đối với tu đạo người mà nói kia tuyệt đối là thân gia tánh mạng, suốt đời tu luyện công lực đều ở này nguyên thần bên trong, thân xác còn có thể vứt bỏ, duy độc này nguyên thần cũng là vạn vạn không thể có thất. Nay Hạ Vân Kiệt vì này một trận chiến, thế nhưng đem nguyên thần tế ra bên ngoài cơ thể, hơn nữa còn giao cho hắn đến xem hộ, bực này xá ta, bực này tín nhiệm, dù là Ổ Trường Thiên đã sống không biết bao nhiêu năm tháng, lúc này cũng là nhịn không được hốc mắt đỏ lên, nói:"Ổ Trường Thiên tất thề sống chết thủ vệ Hạ giới chủ nguyên thần."

Hạ Vân Kiệt hướng Ổ Trường Thiên gật gật đầu, sau đó nổi giận gầm lên một tiếng, kia như núi bình thường hùng vĩ cao lớn thân mình liền ầm ầm ầm bước qua đại địa. Gặp có một vị thông huyền hậu kỳ tu sĩ giết được Viên Nanh liên tục bại lui, thanh thanh rống giận, Hạ Vân Kiệt kia so với đèn lồng còn muốn thật lớn mắt to dáng vẻ khí thế độc ác hừng hực, vươn so với che trời đại thụ còn muốn thô dài hai tay trực tiếp liền cầm khởi kia thông huyền hậu kỳ tu sĩ hai chân.

"Rống!" Hạ Vân Kiệt gầm lên giận dữ, tê a một tiếng, thế nhưng đem kia thông huyền hậu kỳ tu sĩ cấp trực tiếp xé thành hai nửa.

Theo sát sau Hạ Vân Kiệt lại nâng lên chân, đối với vài thông huyền tu sĩ đang ở vây sát Thiên Dật chân nhân mạnh nhất giẫm, nhất thời kia vài cái tu sĩ liền bị hắn một cước cấp thải thành thịt nát.

"Sát! Sát! Sát!" Hạ Vân Kiệt hai mắt đỏ bừng, một cỗ cổ thô bạo sát khí theo hắn kia như núi bình thường thân thể trung phát ra mà ra, ở toàn bộ đại hải trong thế giới kích động.

Hạ Vân Kiệt tựa như giết đỏ cả mắt rồi ma đầu bình thường, trực tiếp liền vọt vào địch quân đại quân bên

trong, nơi đi qua, người ngã ngựa đổ, huyết nhục bay tứ tung, máu chảy thành sông.

Trong nháy mắt đã bị Hạ Vân Kiệt ngạnh sinh sinh bằng cậy mạnh cấp giết ba bốn mươi tên thông huyền cảnh cường giả.

“Toàn bộ công sát này cự nhân! Toàn bộ công sát này cự nhân!” Đến lúc này mới có cường giả phản ứng lại đây, liên tục lớn tiếng kêu to.

Nhất thời có vô số hoa quang gào thét hướng Hạ Vân Kiệt công kích mà đến, Hạ Vân Kiệt kia so với đèn lồng còn lớn hơn hai mắt dáng vẻ khí thế độc ác càng dữ dội hơn.

“Sát!” Hạ Vân Kiệt nổi giận gầm lên một tiếng, có hai tôn cổ đỉnh theo hắn đỉnh đầu chậm rãi dâng lên.

Một tôn ba chân hai nhĩ, một tôn chỉ có hai chân một nhĩ còn thiếu một chân một nhĩ. Nhưng mặc kệ là đầy đủ cổ đỉnh còn là kia không trọn vẹn cổ đỉnh đều là hùng hậu chắc chắn vô cùng, có một cỗ vô cùng uy nghiêm vương giả hơi thở theo đỉnh thân phát ra, bao phủ này phiến hải vực, khiến cho kia vô số quang hoa đều tựa hồ đã bị áp chế, nháy mắt thế nhưng phát ra từng trận âm rung, tốc độ cũng rõ ràng thong thả xuống dưới.

Xa xôi viễn man giới đảo, bị hắc ám bao phủ man loạn nơi, một chỗ thâm cốc trung, tựa hồ cũng cảm ứng được kia cổ vương giả hơi thở, một thân cây căn như bàn long cầu kết cây đào đột nhiên có sáng mờ nở rộ, không gió, cành lá lại rầm a rung động không ngừng.

Cây đào kia như bàn long cầu kết rễ cây dưới, ẩn ẩn có huyết quang như giận hải bốc lên, phảng phất có tuyệt thế hung thú muốn chui từ dưới đất lên mà ra.

Nhưng này sáng mờ lại ngăn chặn kia như giận hải bốc lên huyết quang, không tha nó chui từ dưới đất lên mà ra, chỉ có một tia huyết khí ngẫu nhiên dật ra, kinh sáng mờ rửa sau thành nhất từng đợt từng đợt màu xám dòng khí, đúng là Hạ Vân Kiệt lúc trước mới từ trong hư không đi ra khi nhìn đến kia màu xám dòng khí.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1288 : Tan tác [cầu vé tháng]

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không biết chính mình tế ra kia hai tôn vương giả cổ đỉnh quấy man loạn nơi im lặng, kia hai tôn cổ đỉnh trung tàn phá kia tôn chính là ngưng tụ ở tì tạng trung thứ tám tôn vu đỉnh, đầy đủ kia tôn còn lại là ngưng kết ở thận trung thứ bảy tôn vu đỉnh.

Tì chúc thổ, kia thứ tám tôn vu đỉnh ẩn ẩn tản ra như núi bình thường hùng hậu chắc chắn hơi thở. Nhất tế phóng ra, tựa như một tòa không thể vượt qua núi cao, đỉnh thiên lập địa, vắt ngang ở Hạ Vân Kiệt cùng kia đầy trời hoa quang trong lúc đó.

Thận chúc thủy, kia nguyên bản ngưng tụ ở thận trung thứ bảy tôn vu đỉnh nhất tế phóng ra, nhất thời đào đào nước biển bốc lên không thôi, như tìm được rồi phát tiết khẩu bình thường, ào ào dâng nhập kia thứ bảy tôn vu đỉnh.

Thứ bảy tôn vu đỉnh quang mang đại thịnh, thể tích cũng càng lúc càng lớn, phảng phất ăn nhiều lắm gì đó, bụng luôn luôn tại trướng đại bình thường, lắc lắc lắc lắc, thoạt nhìn thế nhưng có như vậy một tia buồn cười bộ dáng.

Nhưng tất cả mọi người cảm thấy một loại không thể dùng ngôn ngữ nói rõ ràng nguy cơ cảm, phảng phất kia trong vu đỉnh đang ở nổi lên một đầu tuyệt thế hung thú.

“Sát! Sát! Sát!” Yểm võ giới đại quân người người bệnh tâm thần kêu la, kia nguyên bản đã trở nên ngưng trệ thong thả, phát ra run nhè nhẹ thanh âm hoa quang mạnh bộc phát ra vô cùng chói mắt ánh sáng ngọc quang mang, gào thét, điên cuồng mà nhằm phía kia vắt ngang ở bọn họ cùng Hạ Vân Kiệt trong lúc đó kia tôn cổ

đỉnh.

Trực giác nói cho bọn họ, một khi kia tôn vu đỉnh hoàn thành hấp thu nước biển hành động, chờ đợi bọn họ chắc chắn là một lần vô cùng hung mãnh nhất kích.

Nhìn đầy trời hoa quang đánh tới, bùng nổ trời sụp đất nứt bàn khủng bố uy lực, Hạ Vân Kiệt mặt trướng đỏ bừng, một cây căn gân xanh bạo khởi, phát ra “Oành oành oành!” Trái tim kéo huyết mạch nhảy lên thanh âm, giống như đại cổ bình thường giã ở mỗi người trái tim.

Một loại vô cùng khẩn trương không khí bao phủ này phiến thiên địa.

Thiên Dật chân nhân đám người ở Hạ Vân Kiệt thần niệm cảnh cáo hạ, toàn bộ lui xuống, người người nhìn Hạ Vân Kiệt như hồng hoang cự nhân bình thường sừng sững ở thiên địa trong lúc đó, người người trong lòng cự chiến, không hiểu có một loại quỳ bái xúc động.

“Rầm rầm rầm!” Đầy trời hoa quang đánh vào kia tàn phá vu đỉnh, phát ra chấn thiên động tiếng vang, toàn bộ kim thần hải đều ở lay động, cự thành lại lay động lợi hại, phảng phất muốn sụp đổ bình thường.

“Phốc!” Một ngụm máu tươi từ Hạ Vân Kiệt trong miệng phun ra, kia tàn phá vu đỉnh hào quang đốn ám, một tia cái khe theo vu đỉnh khẩu vẫn kéo dài đến vu đỉnh đế, phảng phất tùy thời đều phải sụp đổ bình thường.

Hạ Vân Kiệt lau đem khóe miệng tơ máu.

“Hiện tại nên đến phiên ta !” Hạ Vân Kiệt cười lạnh một tiếng, vốn là thanh tú mặt thế nhưng trở nên có vài phần dữ tợn.

Tiếng nói vừa dứt hạ, tốt lắm giống như ăn chống đỡ

thứ bảy tôn vu đỉnh liền lắc lắc lắc lắc nổi tại trên không, đỉnh khẩu đối với yểm võ giới đại quân chậm rãi nghiêng xuống.

Một loại tận thế sắp buông xuống nguy cơ trong nháy mắt liền bao phủ ở yểm võ giới đại quân trên không, mọi người trong mắt đều toát ra hoảng sợ ánh mắt, ào ào triệu hồi pháp bảo, chuẩn bị phòng ngự.

Chính là vừa rồi kia bệnh tâm thần nhất kích, lập tức hao phí bọn họ nhiều lắm chân nguyên pháp lực, nay tưởng tái hồi phòng, liền như dùng hết toàn lực vung ra đi một quyền, tưởng tái thu hồi đến lại nào có dễ dàng như vậy?

“Sát!” Một cái lạnh như băng tự theo Hạ Vân Kiệt bạch dày đặc răng nanh gian băng đi ra.

Theo sát sau mấy chục điều thật lớn vô cùng rồng nước theo kia thứ bảy tôn vu đỉnh trung vọt ra, mỗi một điều rồng nước trên người đều mang theo nhiều điểm hắc quang.

“Thiên nhất chân thủy! Thiên nhất chân thủy!” Cự thành trong vòng, Kim Giao chân nhân nhìn đến kia rồng nước trên người mang theo nhiều điểm hắc quang, không khỏi cả người chấn động, kinh thanh gọi đứng lên.

Thiên nhất chân thủy, thuần âm chi anh, chúng thủy chi tinh, một giọt nước liền nặng mười vạn cân. Ngẫm lại xem, một giọt dưới nước đi liền có mười vạn cân trọng đó là cỡ nào khủng bố sự tình.

Chính là muốn tinh luyện này thiên nhất chân thủy cực kì khó khăn, không chỉ có cần phải có cực kì tinh thâm khống chế thủy hệ pháp thuật tạo nghệ, còn muốn tiêu hao đại lượng tinh thần pháp lực, cho dù lấy Kim Giao chân nhân thực lực, trống trơn luyện chế một giọt thiên

nhất chân thủy sở cần thời gian sẽ muốn một năm lâu, lại càng không tiêu nói này một năm trong vòng sở cần tiêu hao điệu tinh thần pháp lực.

Nhưng hôm nay, kia trong vu đỉnh lao ra mấy chục điều thật lớn vô cùng rồng nước, rồng nước mặt trên có điểm điểm hắc quang, thế nhưng ẩn chứa ngàn vạn giọt thiên nhất chân thủy, này như thế nào không cho Kim Giao chân nhân kinh hãi không hiểu.

Kim Giao chân nhân lại không biết đến Hạ Vân Kiệt được đến thượng cổ vu vương Hạ Vũ huyết mạch truyền thừa, mà Hạ Vũ lại có thể thao túng thống trị thượng cổ hồng thủy, có thể nghĩ hắn ở thủy hệ pháp thuật phương diện có bao nhiêu sao tinh thâm tạo nghệ. Huống chi kia tôn vu đỉnh vốn là chúc thủy, lại là vương giả chi đỉnh, **** hàng đêm dựng dục rèn luyện thủy thuộc tính vu lực, nay Hạ Vân Kiệt không để ý vu đỉnh tổn thương, tế ra vu đỉnh, lấy thủy hệ vu đỉnh lực, trừu thủ này rộng lớn trong biển lớn chúng thủy chi tinh, này hiệu suất tự nhiên xa không phải Kim Giao chân nhân có thể so sánh.

Kia bí mật mang theo ngàn vạn điểm mấy chục điều cự long nhất lao tới, cự long rít gào nhằm phía yểm võ giới đại quân, cự long còn không có vọt tới, một cỗ hủy diệt thiên địa hơi thở đã thổi quét quá khắp hải vực.

Yểm võ giới đại quân người người mắt lộ ra hoảng sợ sắc, một ít người tay chân hoảng loạn bắt đầu đem cái gì pháp bảo đều tế đi ra, ý đồ ngăn trở cự long công kích, một ít bình tĩnh tu sĩ tắc tế thả ra pháp bảo công kích cự long.

“Rống!” Mấy chục điều cự long cùng nhau rít gào, thật lớn thân mình có quét ngang ngàn quân, có cao cao bãi khởi sau đó hung hăng bỏ lại đi, cũng có trực tiếp tiến lên……

Kia cự long hồn thể không chỉ có là từ thủy nguyên lực sở ngưng tụ, nhưng lại ẩn chứa ngàn vạn điểm thiên nhất chân thủy, kia khổng lồ thân mình lực công kích có thể nghĩ có bao nhiêu khủng bố.

Long vĩ đảo qua đi, nhất thời gian đó là người ngã ngựa đổ, huyết nhục bay tứ tung, càng nhiều người bị trực tiếp cấp chụp thành thịt nát.

Càng khủng bố là đều biết điều cự long vọt vào đi sau, trực tiếp liền nổ mạnh mở ra. Một giọt giọt thiên nhất chân thủy tựa như thiên nữ phát ra giống nhau tát rơi xuống, mỗi một giọt giọt ở người trên thân nháy mắt đó là “Nước chảy đá mòn”, máu tươi tựa như máu tươi bình thường phun ra mà ra.

Liền như vậy ngắn ngủn thời gian, khắp đại hải tựa hồ đều bị máu tươi cấp nhiễm đỏ, thành một cái biển máu.

Rốt cục có người không chịu nổi bắt đầu hỏng mất, thét chói tai liều lĩnh hướng trên mặt biển trốn.

Hỏng mất tựa như Domino quân bài giống nhau ở trong đại quân truyền ra, mọi người ào ào xoay người chạy trốn, sớm liền đã quên Dư Hạt lão ma hung tàn, chạy trốn sẽ đã bị tàn khốc trừng phạt, càng đã quên bọn họ ma vương còn bị vây ở trong trận, chờ bọn họ giải vây.

Nhìn phía trước kia cuồn cuộn mênh mông, hùng hổ đại quân, thế nhưng cứ như vậy hỏng mất, trong thành người tất cả đều ngây ngẩn cả người, hồi lâu mới đột nhiên bộc phát ra tiếng hoan hô, chỉ có Kim Giao chân nhân nổi giận gầm lên một tiếng, theo cự thành trung vọt ra, hướng kia Thanh Cơ đuổi giết mà đi, đảo mắt liền ngăn cản của nàng đường đi.

Hạ Vân Kiệt gặp đại quân tan tác, không khỏi âm thầm

thở dài nhẹ nhõm một hơi, đừng nhìn hắn vừa rồi uy mãnh vô cùng, kia cũng là hắn được ăn cả ngã về không bất đắc dĩ cử chỉ. Bởi vì quân địch thật sự quá cường đại, không thể cùng bọn họ đánh lâu dài. Còn có kia Dư Hạt lão ma không chỉ có tu vi cao, hơn nữa kia huyết đao còn lộ ra một tia quỷ dị, chỉ dựa vào mệnh phủ nguyên thần thao túng trận pháp rất khó trấn sát được Dư Hạt lão ma. Một khi này Dư Hạt lão ma phá trận mà ra, hai người hợp lực, trừ phi Hạ Vân Kiệt tế ra thập nhị đô thiên vu tổ kỳ hoặc là thi triển vu tổ Đế Giang hung thuật, nếu không ai thắng ai thua sẽ rất khó nói rõ. Cho dù cuối cùng thắng được, trả giá đại giới cũng đem phi thường thảm trọng, ít nhất bọn họ bên này người tử điệu một đám.

Cũng đang bởi vì này dạng, Hạ Vân Kiệt thế này mới thừa dịp Dư Hạt lão ma một lòng đánh chết Ổ Trường Thiên là lúc, dùng tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận vây khốn Dư Hạt lão ma, sau đó dùng mệnh phủ nguyên thần thao túng trận pháp, bản thể lại bứt ra mà ra, bùng nổ vu đỉnh lực, bằng hung mãnh hung tàn phương thức đối đại quân tiến hành công kích, lấy đồ đánh tan bọn họ chiến ý. Nếu không quân địch có hơn một ngàn danh thông huyền cảnh cường giả, tính đến vạn kế vạn tượng cảnh tu sĩ, nếu không nhanh chóng đánh tan bọn họ chiến ý, chỉ cần bọn họ cuồn cuộn không ngừng nảy lên đến cùng hắn đối chiến, cho dù Hạ Vân Kiệt có nghiền giết bọn hắn năng lực, kia cũng muốn giết đến tình trạng kiệt sức, đến lúc đó Dư Hạt lão ma phá trận mà ra, thắng bại liền khó nói.

“Trốn chỗ nào!” Hạ Vân Kiệt thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi sau, gặp kia Kì Dịch chân nhân cũng xoay người muốn chạy trốn, lại đâu chịu phóng hắn này phản đồ rời đi, nâng lên bàn tay to đối với hắn phía sau lưng liền vỗ đi.

Kì Dịch chân nhân vừa rồi một trận chiến liền đã bị

thương, lúc này lại đã loạn phương tấc, tự nhiên trốn bất quá Hạ Vân Kiệt đuổi giết.

Một chưởng liền chụp trúng hắn phía sau lưng.

“A!” Kì Dịch chân nhân hét thảm một tiếng, liền cả người bị chụp đến đáy biển.

Bất quá Kì Dịch chân nhân tu vi so với Huyền Không cường không ít, hơn nữa Hạ Vân Kiệt nay cũng là vu lực hao tổn lợi hại, này một chưởng dĩ nhiên không có phía trước uy lực, không có đem Kì Dịch chân nhân chụp thành thịt nát, nhưng miệng phun máu tươi, kinh mạch gãy, nhất thời nửa khắc gian đã là không thể động đậy.

Hạ Vân Kiệt bắt hắn cho bắt đứng lên, giam cầm hắn nguyên thần, sau đó đem hắn ném cho Ổ Trường Thiên, nói:“Trường Thiên huynh, này lão tặc liền giao cho ngươi tới xử lý.”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt thu hồi hai tôn vu đỉnh còn có kia mệnh phủ nguyên thần.

Làm Hạ Vân Kiệt thu hồi mệnh phủ nguyên thần khi, kia tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận đã là lung lay sắp đổ, trong trận Dư Hạt lão ma hai mắt đỏ tươi, như bị nhốt mãnh thú, trong tay huyết đao kia chích mắt biển máu bốc lên càng phát ra lợi hại, bắn ra huyết quang nùng trù phảng phất muốn nhỏ huyết đến, kia âm sát hàn khí thế nhưng bị huyết quang bức khai, gần không thể Dư Hạt lão ma thân mình.

Bốn đạo kiếm quang mỗi lần cùng bốn đạo huyết sắc ánh đao nhất bính liền tiêu tán mở ra, cũng không có thể đối Dư Hạt lão ma tạo thành thương tổn.

Dư Hạt lão ma từng bước đi tới, thế nhưng mau bị hắn bức đến Đông Phương Thanh Long kiếm môn, nếu

không những ngăn cản hắn, chỉ sợ cũng sẽ bị hắn phá trận mà ra.

Bất quá dù là như thế, lúc này Dư Hạt lão ma chân nguyên pháp lực cũng đã tiêu hao phi thường lợi hại, thở hổn hển như ngưu, tóc tai bù xù, dĩ nhiên có điểm nỏ mạnh hết đà dấu hiệu.

“Không biết này đao là cái gì đao, thế nhưng như thế quỷ dị lợi hại, kia huyết nhãn thế nhưng có thể bức ra tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận âm sát khí.” Hạ Vân Kiệt thầm giật mình, may mắn quân địch đã tan tác, nếu không chờ Dư Hạt lão ma phá trận mà ra, chỉ sợ quân địch sĩ khí liền muốn đại trướng, chính mình muốn làm không tốt phải bại lộ chân chính sát chiêu.

Trong lòng nghĩ, thủ lại không chần chờ, liên tục đắn đo kiếm quyết, thúc giục bức tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận liên tục phóng ra kiếm quang.

Có vu đỉnh lực rót vào, kia lung lay sắp đổ tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận nhất thời khôi phục ổn định, hơn nữa uy lực tăng nhiều.

Chương 1289 : Lai lịch

“Thương! Thương!” Bốn đạo kiếm quang lại cùng bốn đạo huyết sắc ánh đao giao kích.

Bốn đạo kiếm quang đánh tan, Dư Hạt lão ma nhưng cũng liên tục lui ra phía sau mấy bước, lại miệng phun máu tươi.

“Sao lại thế này?” Dư Hạt lão ma sắc mặt đột nhiên biến.

Hắn kinh nghiệm chiến đấu phong phú, vốn tưởng rằng phá trận sắp tới, không nghĩ tới này trận pháp lại rồi đột nhiên uy lực tăng vọt, mà hắn cũng đã chân chính đến nỏ mạnh hết đà.

“Ha ha, Dư Hạt lão ma, ngươi này đồ tử đồ tôn sớm liền bị ta đánh chạy, ngươi liền ngoan ngoãn thúc thủ đền tội đi!” Một đạo bừa bãi khinh miệt thanh âm ở ngoài trận vang lên.

“Điều đó không có khả năng! Không có ngươi, bằng Ổ Trường Thiên đám người lại như thế nào có thể là ta yểm võ giới đại quân đối thủ?” Dư Hạt lão ma sắc mặt tái biến nói.

Hắn còn tưởng rằng vừa rồi khống trận là Hạ Vân Kiệt bản thể, lại không biết đến chính là hắn một tôn nguyên thần.

Ngay tại Dư Hạt lão ma tâm thần rung mạnh là lúc, lại là bốn đạo kiếm quang bắn ra, lần này uy lực so với phía trước càng hung lệ một ít.

Dư Hạt lão ma vội vàng lại tế khởi huyết đao, chính là lần này có chút thương xúc, hơn nữa đã là nỏ mạnh hết đà, kia huyết đao uy lực tự nhiên là đại giảm.

“A!” Dư Hạt lão ma hét thảm một tiếng, rốt cục ngăn cản không được, bị một đạo kiếm quang cấp cắt tới một cái cánh tay.

Cánh tay bị âm sát gió lạnh nhất giảo, nhất thời hóa thành huyết vũ ào ào, biến mất ở nùng như mực đen sát khí bên trong.

Thanh long bạch hổ Chu Tước Huyền Vũ, tứ tượng tiểu tru ma kiếm biến thành tứ đại thượng cổ thần thú nhất thời ngưng thật một phần, phát ra hơi thở càng phát ra cường đại sâu thẳm.

Cử hà cảnh giới tinh nguyên huyết khí quả nhiên tràn đầy, một cái cánh tay liền có thể so với một vị thông huyền cảnh cường giả, nếu là giết này ma, này tứ tượng tiểu tru ma kiếm tất nhiên có thể đột phá đến thượng phẩm linh khí, Hạ Vân Kiệt gặp tứ đại thượng cổ thần thú thân thể ngưng thật một phần, hai mắt mạnh sáng ngời, không chút do dự tái niết kiếm quyết, lại có bốn đạo kiếm quang theo đông nam tây bắc tứ phương **** mà ra.

“Hạ giới chủ, ta là nghệ giới Dư gia gia chủ Dư Hóa Uẩn con, ngươi nếu giết ta, ngày sau ta phụ tất cho ngươi muốn sống không được muốn chết không xong!” Gặp lại có bốn đạo kiếm quang **** mà ra, uy lực tựa hồ so với phía trước còn mạnh hơn hung lệ, kia Dư Hạt lão ma trong mắt rốt cục toát ra hoảng sợ sắc, lớn tiếng kêu lên.

“Nghệ giới Dư gia Dư Hóa Uẩn con?” Hạ Vân Kiệt trong lòng nao nao, trong mắt lóe ra một tia nghi hoặc sắc, bốn đạo kiếm quang nhất thời biến mất ở trong trận.

“Hạ giới chủ, ngươi tốc tốc thả ta, ta không cùng ngươi so đo, nếu không……” Dư Hạt lão ma gặp chính mình vừa nhấc ra nghệ giới Dư gia gia chủ Dư Hóa Uẩn tên,

Hạ Vân Kiệt liền thu kia bốn đạo kiếm quang, còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt sợ, nhất thời liền khôi phục vài phần kiêu ngạo khí diễm.

“Dư Hóa Uẩn là ai?” Hạ Vân Kiệt gặp kia Dư Hạt lão ma chết đã đến nơi, thế nhưng còn dám kiêu ngạo, nhất thời trong mắt hàn mang đại thịnh, kiếm trong tay quyết sờ, bốn đạo kiếm quang tái khởi.

“Ngươi dám!” Dư Hạt lão ma âm thanh kêu đứng lên.

“Ta có cái gì không dám !” Hạ Vân Kiệt cười lạnh một tiếng, bốn đạo kiếm quang thế đi càng mãnh.

“A!” Dư Hạt lão ma lại hét thảm một tiếng, lúc này cũng là bị sinh sôi cắt tới một cái đùi.

“Hạ giới chủ, ngươi lần này nếu buông tha ta một mạng, ta tất thề không cùng ngươi là địch.” Dư Hạt lão ma thế này mới ý thức được ngoài trận vị kia căn bản chính là không sợ uy hiếp, nhất thời khẩu khí lại nhuyễn xuống dưới, trong mắt toàn là kinh hoảng sắc.

Chính là lúc này không nữa thanh âm đáp lại hắn, chỉ có âm sát hàn khí như trước ở vù vù tàn sát bừa bãi.

“Trường Thiên huynh, các ngươi không phải nói kia Dư Hạt lão ma không có gì đến đây sao? Nay như thế nào nhiều ra đến đây cái Dư Hóa Uẩn phụ thân, kia Dư gia Dư Hóa Uẩn lại là cái gì đến đây, rất lợi hại sao?” Ngoài trận, Hạ Vân Kiệt nhìn Ổ Trường Thiên trên mặt mang theo nghi hoặc biểu tình.

Lúc này Ổ Trường Thiên đám người tự nhiên cũng nghe đến Dư Hạt lão ma mà nói, nghe vậy đều mắt lộ ra một tia kinh hãi lo lắng sắc, cười khổ nói:“Nghệ giới vực từ Địch Trăn vực chủ độ kiếp thất bại bỏ mình sau, rắn mất đầu, nghệ giới khắp nơi thế lực bắt đầu ào ào tranh đấu,

tưởng nhất thống nghệ giới. Này Dư gia đó là trong đó một cỗ phi thường cường đại thế lực, hơn nữa Dư gia gia chủ Dư Hóa Uẩn ở trăm năm trước đột phá cử hà trung kỳ, nhảy trở thành cử hà hậu kỳ sau, Dư gia lại có tranh giành nghệ giới tư cách. Bất quá này Dư Hóa Uẩn chỉ có hai con trai một nữ nhi, kia hai con trai cùng nữ nhi cũng đều có cử hà sơ kì tu vi, đều ở nghệ giới giúp bọn hắn phụ thân đánh trận khắp nơi, cho tới bây giờ chưa từng nghe qua hắn ở nghệ giới ở ngoài còn có một con trai. Nếu thật sự là như thế, việc này liền khó giải quyết."

"Đúng vậy, lấy Dư gia thế lực muốn tưởng diệt chúng ta kim thần giới căn bản không cần phí cái gì khí lực. Đơn giản toàn bộ nghệ giới vực lớn nhất tài nguyên nhiều nhất đó là nghệ giới, lúc này bọn họ đều ở nghệ giới tranh đấu, tạm thời còn trừu không ra tinh lực đến chiếm trước nghệ giới vực này khác giới thôi. Chính là kia Dư Hóa Uẩn quả thật chỉ có hai nhi một nữ, chưa bao giờ nghe qua còn có một con trai." Kim Giao chân nhân lúc này đã cùng Quy thừa tướng giết kia thanh cơ, cũng đều đi tới Hạ Vân Kiệt trước mặt, nghe vậy mặt lộ vẻ lo lắng sắc nói.

"Kim Giao huynh, Trường Thiên huynh, kia Dư Hạt lão ma quả thật là Dư Hóa Uẩn con trai, bất quá cũng là Dư Hóa Uẩn cùng một hạt yêu sở sinh tư sinh tử. Làm Dư Hạt lão ma còn tại hắn mẫu thân trong bụng khi, Dư Hóa Uẩn phụ thân còn có hắn chính thê lấy nàng là hạt yêu, đem nàng trục xuất Dư gia, Dư Hóa Uẩn vốn là người vô tình, hơn nữa lúc ấy còn không biết kia hạt yêu đã châu thai ám kết, cũng sẽ theo hắn phụ thân cùng chính thê ý tứ. Lại nói tiếp cũng là gần chút năm mới biết được lúc ấy hạt yêu thế nhưng từng cho hắn sinh hạ một con trai, thế này mới tìm tới Dư Hạt lão ma. Kia Dư Hạt lão ma nguyên bản tu vi với ngươi ta ba người kém không có mấy, lại ở hai mươi năm trước đột nhiên đột phá đến cử hà cảnh giới, đó là cùng Dư Hóa Uẩn chỉ điểm, còn có

cho hắn không ít tiên đan tiên dược trợ hắn giúp một tay có liên quan. Chính là Dư Hóa Uẩn là cái sợ vợ hạng người, hắn kia chính thê nay còn ở, hơn nữa hắn chính thê tu vi cũng không kém cỏi cho hắn, hắn tạm thời còn không dám quang minh chính đại nhận thức, cho nên chuyện này tuyệt đại đa số người cũng không biết chuyện."

"Ta cũng vậy bởi vì trước đó vài ngày Dư Hạt lão ma đột nhiên quật khởi, muốn gồm thâu ta hoắc âm giới, trong lòng có chút sợ hãi, liền đi một chuyến nghệ giới muốn tìm một vị bạn tốt hỗ trợ. Kia bằng hữu nay ở trong Dư phủ cống hiến, lòng ta tưởng có lẽ đem hắn mời đến mượn Dư gia hàng đầu áp áp kia Dư Hạt lão ma. Không nghĩ tới ta hảo hữu lại khuyên ta đánh mất này tâm tư, còn là về kia Dư Hạt lão ma cho thỏa đáng. Ta tự nhiên khó hiểu liền hỏi hắn vì sao, ngay từ đầu hắn còn không chịu lộ ra, sau lại thật sự không chịu nổi ta truy vấn, thế này mới lộ ra cho ta, cũng bảo ta không cần để lộ ra đi, bởi vì hắn cũng là trong lúc vô ý biết đến." Ngay tại Kim Giao chân nhân đám người lại là lo lắng lại là nghĩ mãi không ra Dư Hạt lão ma như thế nào lại đột nhiên biến thành Dư Hóa Uẩn con trai khi, kia bị Hạ Vân Kiệt ném cho Ổ Trường Thiên, tạm thời không thể nhúc nhích hoắc âm giới giới chủ Kì Dịch chân nhân lại đột nhiên mở miệng nói.

"Thế nhưng có bực này sự tình!" Kim Giao chân nhân cùng Ổ Trường Thiên kinh ngạc ra tiếng.

"Đúng vậy, cho nên ta mới bất đắc dĩ quy hàng hắn, cũng không phải cố ý muốn hại hai vị huynh đài, còn thỉnh hai vị huynh đài xem ở nhiều năm tình phân buông tha ta lần này đi." Kì Dịch chân nhân cầu xin nói.

"Đừng cho ta nói chuyện gì tình phân. Ngươi nếu thiệt tình nhớ chúng ta tình phân, ngươi nên trước tiên nói cho chúng ta biết bí mật này, làm cho chúng ta sớm làm

chuẩn bị. Khả ngươi lại làm như thế nào? Ngươi ngay cả nhắc cũng chưa theo chúng ta nhắc tới, đơn giản là nghĩ làm công thần, làm cho Dư Hạt lão ma trọng dụng ngươi, tương lai nếu là Dư gia nhất thống này nghệ giới vực, ngươi đi theo Dư Hạt lão ma tự nhiên là nước lên thì thuyền lên, hưởng không hết vinh hoa phú quý, có phải như vậy hay không?" Ổ Trường Thiên lại không chút khách khí vạch trần Kì Dịch chân chính dụng tâm.

"Là ta quỷ mê tâm hồn, bất quá chuyện tới nay, các ngươi cho dù giết ta cũng vô dụng. Còn không bằng lưu ta một cái tánh mạng, đến lúc đó ta tại kia Dư Hạt lão ma trước mặt nhiều hơn cho các ngươi nói tốt vài câu, hôm nay chuyện này nói không chừng cũng liền yết trôi qua. Nếu không các ngươi nếu giết này Dư Hạt lão ma, Dư Hóa Uẩn tức giận các ngươi ai có thể đảm đương được rất tốt?" Kì Dịch chân nhân gặp cùng Ổ Trường Thiên đám người đàm cảm tình vô dụng, đành phải chuyện vừa chuyển, nâng ra Dư Hóa Uẩn đến, bày ra chính mình điều tánh mạng giá trị chỗ.

Ổ Trường Thiên cùng Kim Giao chân nhân đều không có trả lời Kì Dịch chân nhân, mà là song song đem ánh mắt đầu hướng Hạ Vân Kiệt, ôm quyền nói:"Hạ giới chủ, hôm nay nếu không có các ngươi, chúng ta chỉ sợ sớm liền thân tử hồn diệt, cho nên chúng ta này mệnh là thuộc loại của ngươi, chúng ta hiện tại chỉ nghe của ngươi ý kiến. Ngươi nói hàng, chúng ta liền tha này Kì Dịch lão tặc một mạng chó, làm cho hắn giúp chúng ta nói tốt vài câu. Ngươi nói không hàng, chúng ta sẽ không hàng, ngươi phải rời khỏi nghệ giới vực chúng ta liền đi theo ngươi rời đi nghệ giới vực, ngươi muốn cùng Dư gia đối kháng đến cùng, chúng ta cũng liền theo chân bọn họ đối kháng đến cùng, cùng lắm thì cũng liền vừa chết, dù sao chúng ta này mệnh vốn cũng chính là nhặt trở về."

"Chúng ta đều nghe Hạ giới chủ !" Viên Nanh đám người

cũng đều ào ào ôm quyền, vẻ mặt kiên định nói.

Một trận chiến này, Hạ Vân Kiệt vì giảm bớt bên ta thương vong, độc thân ra khỏi thành sát nhập địch quân đại quân, sau lại thấy bọn họ thân hãm quân địch, nguy ở sớm tối, hắn lại không tiếc mạo hiểm nguyên thần tổn lạc nguy hiểm, đem nguyên thần tế luyện tập khống trận pháp, bản thể lại độ sát hướng đại quân, anh dũng mà chiến, lực lãm sóng to. Bực này đảm lượng, bực này vì bọn họ xá sinh vong tử đại nghĩa, từ lúc đại chiến khi liền chinh phục Viên Nanh đám người. Nay gặp Ổ Trường Thiên cùng Kim Giao chân nhân đều vẻ mặt kiên định mà tỏ vẻ muốn đi theo Hạ Vân Kiệt, bọn họ lại còn có cái gì phải do dự ?

Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới vừa rồi trận chiến ấy thế nhưng có thể thắng như thế một đám cường giả thiệt tình đi theo cùng tín nhiệm, trong đầu không khỏi một trận lửa nóng, cũng có vạn trượng hào hùng theo trong lòng nảy lên đến, ánh mắt chậm rãi đảo qua bọn họ nói:“Nếu ta cố ý muốn giết này Dư Hạt lão ma, muốn cùng Dư gia đối kháng đến cùng, các ngươi thật sự không hối hận đi theo ta sao?”

“Không oán không hối!” Mọi người cùng kêu lên trả lời, ánh mắt kiên định.

Vừa rồi trận chiến ấy, mọi người vốn đã bế hẳn phải chết tín niệm, cuối cùng lại tránh được một kiếp, đối sinh tử nhất thời liền nhìn thấu rất nhiều.

“Hảo! Đại trượng phu nam tử hán tiện lợi như thế! Khoái ý ân cừu, chết cũng không sợ hãi!” Hạ Vân Kiệt thấy mọi người ánh mắt kiên định, trả lời kiên quyết, không khỏi biến sắc, quát lớn.

“Ha ha, khoái ý ân cừu, lão Viên ta thích!” Viên Nanh vỗ hùng tráng trong ngực, tùy ý bừa bãi cười to, trong lòng

thật là vui sướng, nhiệt huyết sôi trào!

Những người khác cũng bị Hạ Vân Kiệt lời này cấp châm trong lòng nhiệt huyết, cũng đều ha ha bừa bãi cười ha hả, nhất thời nửa khắc gian thế nhưng đem đối Dư gia hoảng sợ cấp để qua sau đầu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1290 : Diệt sát

Ngoài trận thanh âm, trừ bỏ Hạ Vân Kiệt này người khống trận nguyện ý truyền cho trong trận người nghe, trong trận người có thể nghe được đến, này khác thanh âm người trong trận cũng là không thể nghe được, cho nên Hạ Vân Kiệt cùng Kim Giao chân nhân đám người đối thoại trong trận Dư Hạt lão ma là nghe không được, hắn gặp đợi cả buổi Hạ Vân Kiệt đều không có trả lời, cũng không có phát động trận pháp công kích hắn, trong lòng cũng sờ không chuẩn Hạ Vân Kiệt đến tột cùng hoài cái gì ý tưởng.

Nói hắn sợ hãi Dư gia sao? Khả hắn ở biết hắn là Dư gia gia chủ Dư Hóa Uẩn con trai sau, thế nhưng còn dám thả ra kiếm quang cắt hắn một cái đùi, nếu nói hắn không sợ hãi Dư gia sao? Lại không có tiếp tục giết hắn.

Bất quá Hạ Vân Kiệt thủ đoạn chung quy quá mức tàn nhẫn một ít, kia Dư Hạt lão ma đang sờ không rõ ràng lắm Hạ Vân Kiệt chân chính tâm tư phía trước, cũng là một điểm cũng không dám tái chọc giận hắn, không chỉ có không dám hơn nữa ở Hạ Vân Kiệt trầm mặc hồi lâu sau, Dư Hạt lão ma rốt cục khiêng không được nội tâm hoảng sợ, lớn tiếng cầu nói:“Hạ giới chủ, ta không chỉ có thề không cùng ngươi là địch, hơn nữa ta còn nguyện cầm trong tay sở hữu giới tất cả đều chắp tay nhường cho ngươi, chỉ cầu phóng ta một con đường sống.”

“Ha ha, ngươi hiện tại ngay cả mệnh đều còn niết ở trong tay ta, hay là ngươi còn tưởng rằng này giới còn là thuộc loại của ngươi sao?” Hạ Vân Kiệt cười lạnh một tiếng, trong tay lại lần nữa đắn đo kiếm quyết, nếu đã quyết định giết hắn, tự nhiên không có gì phải tái do dự.

“Ngươi! Ngươi thế nhưng thực dám giết ta! Cha ta nhất định sẽ không bỏ qua ngươi!” Dư Hạt lão ma gặp chính

mình đều nguyện ý xuất ra sở hữu địa bàn chắp tay tặng cho Hạ Vân Kiệt, không nghĩ tới hắn cuối cùng còn là muốn giết hắn, không khỏi lại là hoảng sợ lại là phẫn nộ rít gào đứng lên.

“Phụ thân ngươi nếu dám tới, ta chiếu giết không lầm!” Hạ Vân Kiệt âm thanh lạnh lùng nói.

“Ha ha! Quả thực chính là si nhân nằm mơ, ngươi ngay cả ta đều giết được như vậy lao lực, thế nhưng còn dám vọng ngôn giết ta phụ thân! Cha ta nếu xuất mã, một chưởng liền có thể hủy này kim thần giới phủ, một kiếm liền có thể lấy của ngươi tánh mạng, bất quá hắn sẽ không dễ dàng như vậy cho ngươi chết, hắn hội chậm rãi tra tấn ngươi, cho ngươi muốn sống không được muốn chết không xong ! Ha ha…… A!” Dư Hạt lão ma gặp Hạ Vân Kiệt quyết ý muốn giết hắn, hắn cũng biết chính mình phá không được trận này, ngược lại thả mở ra, nghe vậy lớn tiếng cuồng tiếu châm chọc.

Bất quá cười đến mặt sau, Dư Hạt lão ma tiếng cười liền đột nhiên bị tiếng kêu thảm thiết thay thế được, kiếm quang đánh tới, huyết đao rốt cuộc ngăn không được, bị một kiếm trực tiếp theo trái tim chỗ đâm vào, giết hắn thân xác, lại có một kiếm đâm vào mệnh phủ của hắn, giết hắn nguyên thần.

Thân xác nguyên thần vừa chết, nhất thời Tinh Nguyên huyết khí liền bị này đại trận cấp hấp thu đi.

Đông nam tây bắc bốn tôn tứ tượng thần thú nhất thời quang mang đại thịnh, tản mác ra viễn cổ tang thương lại vô cùng to lớn uy nghiêm hơi thở.

Kia hơi thở tràn ngập ở trong thiên địa, cho dù Ổ Trường Thiên đám người đang ở ngoài trận cũng cảm thấy một trận uy áp áp đỉnh, làm cho bọn họ có loại hết hồn, da đầu từng trận run lên cảm giác, không khỏi người người

mắt lộ ra kinh hãi sắc.

Hấp thu tế luyện cử hà cường giả tinh nguyên huyết khí bên trong, này tứ tượng tiểu tru ma kiếm quả nhiên phẩm chất đột phá đến thượng phẩm linh khí, Hạ Vân Kiệt cùng tứ tượng tiểu tru ma kiếm tâm thần tương liên, cảm giác được tứ tượng tiểu tru ma kiếm uy lực tăng, kiếm thể trong vòng trận pháp phù văn ngưng luyện, trong lòng không khỏi mừng rỡ.

Nay này tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận là hắn lợi hại sát chiêu, tự nhiên là càng lợi hại càng tốt.

Quang mang đại thịnh tứ tượng thần thú rất nhanh liền thu liễm hào quang, tuy rằng hào quang không hề, nhưng có vẻ càng phát ra rất nặng ngưng thật, thần hoa nội liễm, kì thực cất giấu khủng bố đến cực điểm lực lượng.

Tinh tế cảm thụ một phen tứ tượng thần thú biến hóa, Hạ Vân Kiệt tâm ý vừa động, nhìn về phía Ổ Trường Thiên hỏi:“Trường Thiên huynh, người này ngươi muốn xử lý như thế nào?”

“Toàn bằng giới chủ làm chủ.” Ổ Trường Thiên khom người ôm quyền nói.

Gặp Ổ Trường Thiên như vậy nói, kia Kì Dịch chân nhân liền giãy dụa, đáng thương hề hề nhìn phía Hạ Vân Kiệt nói:“Hạ giới chủ còn thỉnh tha mạng, ta nguyện ý ở ngài trướng hạ cống hiến.”

Nếu là đổi thành mặt khác một người, có thể thu phục Kì Dịch chân nhân bực này cường giả, tự nhiên là thập phần vui sướng, chính là Hạ Vân Kiệt cuộc đời lại hận nhất ác bực này kẻ bán đứng bằng hữu, nhưng thật ra không muốn thu lưu bực này nô tài, không có quan tâm Kì Dịch chân nhân, mà là đối Ổ Trường Thiên nói:“Này

Kì Dịch chân nhân như vậy giết cũng là đáng tiếc.”

“Đúng, đúng, Hạ giới chủ anh minh, ngài lúc này đúng là dùng người là lúc……” Kì Dịch chân nhân nghe vậy không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng nói.

“Dù sao ta này kiếm trận còn cần cường giả huyết tế, không bằng liền từ ta này kiếm trận đến diệt giết hắn đi.” Bất quá Kì Dịch chân nhân nói còn chưa nói xong, Hạ Vân Kiệt kế tiếp nói mà nói lập tức liền làm cho hắn sắc mặt trở nên trắng bệch.

“Ha ha, giới chủ anh minh, này coi như là phế vật lợi dụng a!” Ổ Trường Thiên trong lòng tự nhiên hận chết này Kì Dịch chân nhân, nguyên bản nghe Hạ Vân Kiệt vừa rồi ngôn, còn tưởng rằng hắn có phóng Kì Dịch chân nhân một con ngựa tâm tư, trong lòng tuy có không muốn cũng là không có mở miệng cản lại, nay gặp Hạ Vân Kiệt nguyên lai là ý tứ này, rất là vui sướng, không khỏi ha ha cười rộ lên.

“Không! Không!” Kì Dịch chân nhân âm thanh kêu đứng lên.

Bất quá trả lời hắn cũng là đằng vân giá vũ, tái sau đó đó là một mảnh tối đen cùng âm lãnh sát phong, tái sau đó đó là bốn đạo kiếm quang.

Bất quá Kì Dịch chân nhân tuy rằng cường đại, nhưng đối đã đột phá đến thượng phẩm linh khí tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận cũng đã nhiên không có bao nhiêu đại tăng tiến tác dụng, điều này làm cho Hạ Vân Kiệt trong đầu không khỏi có như vậy điểm thất vọng.

Bất quá lập tức Hạ Vân Kiệt lại vui vẻ đứng lên, này tứ tượng tiểu tru ma kiếm đột phá như thế gian nan, cũng không chính thuyết minh này tứ tượng tiểu tru ma kiếm

bất phàm sao?

Trong lòng nghĩ, tay lại không nhàn rỗi, pháp quyết sờ, kia tứ tượng thần thú liền lại biến thành bốn viên kiếm hoàn nhập vào Hạ Vân Kiệt mi tâm, tiếp tục ôn dưỡng ở mệnh phủ bên trong.

Tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận vừa thu lại đứng lên, liền hiện ra bị nó bao phủ kia phiến hải vực.

Khắp hải vực trừ bỏ theo Dư Hạt lão ma cùng Kì Dịch chân nhân chết sau trên người lạc đi ra các loại pháp bảo còn có hai cái trữ vật giới, phiêu phù ở trong biển lớn, lẳng lặng tản ra nhiều điểm hào quang, trống trơn đãng đãng tái không một vật.

Nhớ tới phía trước này trong trận nhưng là có một vị cử hà cảnh cường giả, nay lại hôi phi yên diệt ngay cả điểm bột phấn đều nhìn không tới, Kim Giao chân nhân đám người cảm khái rất nhiều, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt càng phát ra tràn ngập kính sợ.

Ai có thể nghĩ đến, bị mọi người các loại cười nhạo, các loại khinh thường mạt lưu giới chủ thế nhưng lợi hại như vậy, không chỉ có quét ngang ngàn dư danh thông huyền cảnh cường giả, hơn nữa thế nhưng còn diệt sát cử hà cảnh cường giả.

Hạ Vân Kiệt lại không nhiều như vậy cảm khái, lúc này hắn trong lòng có chỉ có cười khổ.

Trong cơ thể chân nguyên hoàn hảo, chính là tiêu hao lợi hại, nhưng vu đỉnh, nhất là kia hai tôn bị tế thả ra bên ngoài cơ thể vu đỉnh, hào quang ảm đạm, lung lay sắp đổ, phảng phất tùy thời đều đã sụp đổ bình thường.

Vừa rồi trận chiến ấy, đối chúng nó tổn thương quá mức lợi hại ! Cũng may kia đám thông huyền cảnh bị Hạ Vân

Kiệt hung hãn dũng mãnh cấp dọa phá lá gan, nếu không bọn họ nếu tái kiên trì một lát không tan tác, chỉ sợ Hạ Vân Kiệt chỉ có thể tế thả ra thập nhị đô thiên vu tổ Đế Giang kỳ.

Cười khổ, Hạ Vân Kiệt vung tay lên, đem phiêu phù ở hải vực trung hai cái trữ vật giới cùng mấy kiện từ Dư Hạt lão ma cùng Kì Dịch chân nhân trên người lạc đi ra pháp bảo thu đứng lên.

Bọn họ hai người một cái là thống ngự ba mươi cái giới thông huyền hậu kỳ cao nhất cường giả, một cái là thống ngự một trăm hai mươi cái giới cử hà sơ kì cường giả, hơn nữa người sau còn là toàn bộ nghệ giới vực một phương bá chủ Dư gia Dư Hóa Uẩn tư sinh tử, hai người trữ vật giới gì đó, còn có sử dụng pháp bảo tự nhiên đều là không phải là nhỏ. Hơn nữa kia thanh huyết đao quỷ dị không hiểu, uy lực tựa hồ không chỉ linh khí đơn giản như vậy.

Chương 1291 : Giới mệnh

Thu Dư Hạt lão ma cùng Kỳ Dịch chân nhân trữ vật giới cùng pháp bảo sau, Hạ Vân Kiệt bất chấp xem xét, mà là nhìn về phía Kim Giao chân nhân, hỏi:“Kim Giao huynh, đã sai người đi đóng cửa truyền tống trận đi?”

“Hồi giới chủ, đã sai người đi đóng cửa truyền tống trận, nghĩ đến bên này tin tức không nhanh như vậy truyền đến nghệ giới. Mà Dư Hạt lão ma cùng Dư Hóa Uẩn quan hệ lại là bí mật, nay Dư Hạt lão ma lại đã chết trận, cho dù có cá biệt người biết này bí mật, chỉ sợ cũng không dám cố ý chạy tới Dư gia đem này tin tức truyền cho kia Dư Hóa Uẩn.” Kim Giao chân nhân hơi hơi cúi đầu trả lời, thái độ thật là khiêm tốn cung kính.

“Kim Giao huynh, ngươi ta đều là nhất giới chi chủ, cần gì phải……” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi sau, thần sắc hơi có chút mất tự nhiên nói, hắn có chút không thói quen Kim Giao chân nhân trước sau thái độ chuyển biến.

“Giới chủ không cần cảm thấy khó xử. Cao thấp tôn ti có khác, ta Kim Giao nếu đã quyết định đi theo giới chủ, tự nhiên chấp thủ tôn ti chi lễ. Huống hồ giới chủ công tham tạo hóa, thực lực siêu quần, có thể đi theo ngươi, đầu nhập ngươi trướng hạ cũng là của ta cơ duyên.” Kim Giao chân nhân không đợi Hạ Vân Kiệt đem nói cho hết lời, dĩ nhiên lại cúi đầu chắp tay thi lễ nói.

“Kim Giao chân nhân lời nói cũng đang là chúng ta trong lòng suy nghĩ, giới chủ không cần khó xử khiêm nhượng.” Ỗ Trường Thiên đám người cũng đều ào ào cung kính cúi đầu chắp tay thi lễ.

Hạ Vân Kiệt vốn cũng không là nhăn nhó hạng người, thấy thế biết chính mình tái khiêm nhượng liền có dối trá

chi ngại, huống hồ Vu Hàm quốc nay thế nhược, muốn tưởng một lần nữa quật khởi, trở về tây hoang giới, cũng quả thật cần rất nhiều cường giả gia nhập. Kim Giao chân nhân đám người lần này đại chiến sau, cùng hắn lại nói tiếp đều là sinh tử chi giao, người người cũng đều không phải sợ chết hạng người, nếu quyết ý đi theo hắn, cần gì phải phải muốn khiêm nhượng cự tuyệt?

“Hảo, một khi đã như vậy, ta liền không khiêm nhượng. Các ngươi nếu nguyện ý đi theo ta, về sau đó là người một nhà, tự nhiên có phúc cùng chung, có nạn cùng chịu. Chính là ta có một cái mệnh lệnh, nếu các ngươi hiện tại cảm thấy không thể làm được, lúc này lui ra ngoài còn kịp, nếu không tương lai một khi phạm tội cho dù mọi người là người một nhà, sinh tử chi giao, ta cũng tất sẽ không thủ hạ lưu tình.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Giới chủ thỉnh giảng.” Mọi người nghe vậy biến sắc, cùng kêu lên nói.

“Không thể thị cường lăng nhược, giết lung tung vô tội, chẳng sợ chính là nhất giới phàm nhân!” Hạ Vân Kiệt một chữ một chút nói. Hắn là phàm nhân sinh ra, người nhà bằng hữu của hắn cũng đều là bình thường người, hắn tối không thể dễ dàng tha thứ đó là cường giả không nhìn kẻ yếu tánh mạng, tùy ý giẫm lên, tùy ý giết chóc! Năm đó hắn sư phụ Vu Trạch muốn hắn nhập thế tu hành, phải từ làm công khởi bước, ở phía trước vài năm không dùng thuật pháp giành ích lợi, đó là lo lắng hắn dã tâm theo lực lượng tăng cường mà vô hạn to ra, rốt cuộc không nhìn người khác tánh mạng, cố gia dĩ ước thúc.

Sư phụ tuy rằng đã qua đời nhiều năm, Hạ Vân Kiệt nay thực lực cùng trong tay sở nắm giữ thế lực lại viễn siêu hắn sư phụ năm đó có khả năng tưởng tượng, nhưng sư phụ trước lâm chung dạy bảo lại như trước do ở bên tai, Hạ Vân Kiệt theo không một ngày dám quên!

Hôm nay hắn thu phục này đám cường giả, trong đó cũng không thiếu giống Viên Nanh bình thường tính tình táo bạo, hỉ giết chóc hạng người, Hạ Vân Kiệt hôm nay nếu không gia dĩ ước thúc cảnh cáo, ngày sau hắn nếu phạm hạ ngập trời giết chóc chi tội, hắn Hạ Vân Kiệt là giết còn là không giết?

Mọi người nghe vậy đều là cả người chấn động, người người trong mắt đều lộ ra một tia khiếp sợ không thể tưởng tượng sắc. Bọn họ không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thần sắc như thế nghiêm túc nói ra duy nhất một cái mệnh lệnh dĩ nhiên là như vậy nhìn như có chút buồn cười nói.

Cường giả vi tôn, cá lớn nuốt cá bé, đây là thế giới này thiết bình thường tàn khốc, lại mãi mãi không thay đổi quy tắc. Nay Hạ Vân Kiệt lại cảnh cáo bọn họ không thể thị cường lăng nhược, thậm chí ngay cả nhất giới phàm nhân cũng không khả lung tung giết chóc. Này quả thật có chút đảo điên bọn họ thế giới quan.

Bất quá trước khác nay khác, Hạ Vân Kiệt nếu là ở vừa tới kim thần giới phủ khi nói ra nói đến đây, chỉ sợ tất yếu khiến cho cười vang, nhưng nay, Hạ Vân Kiệt quét ngang ngàn danh thông huyền cường giả, trấn sát cử hà cường giả, này hai kiện gì một sự kiện chẳng sợ phóng tới nghệ giới đều là đủ khiến cho một hồi oanh động. Như thế cường giả, lại nói ra như thế chi nói, mang cho Kim Giao chân nhân đám người ở khởi điểm khiếp sợ cùng không thể tưởng tượng sau, cũng là rung động cùng trầm tư.

“Tại kia cường giả trong mắt, tại kia thượng giới tiên nhân trong mắt, chúng ta cũng bất quá chính là con kiến mà thôi, muốn giẫm liền giẫm, muốn giết cứ giết. Trong lòng tuy có oán giận, nhưng cũng bất đắc dĩ. Chính là lại chưa bao giờ nghĩ tới chúng ta làm sao thường không

phải coi kia tầm thường người tu chân, kia phàm nhân như con kiến, muốn giẫm liền giẫm, muốn giết cứ giết, bọn họ oán giận, chúng ta làm sao từng để ý quá, làm sao từng nghĩ tới? Cái gì mà mình không muốn thì đừng làm cho người khác, lại có ngôn chúng sinh ngang hàng, lại có mấy người có thể hiểu được nhìn thấu? Giới chủ giới mệnh như thần chung mộ cổ, Thiên Dật thụ giáo !" Thiên Dật chân nhân vốn là mọi người trung người tâm hoài từ bi, trước hết hiểu được Hạ Vân Kiệt khổ tâm, thế nhưng có loại hiểu ra dấu hiệu, cúi đầu lĩnh mệnh.

"Cái gì cái gì mà mình không muốn thì đừng làm cho người khác, như vậy vẻ nho nhã, ta lão Viên cũng là nghe không hiểu. Bất quá có một chút ta lão Viên cũng là hiểu được, lấy giới chủ thực lực, nếu không phải có bực này lòng dạ. Vừa rồi ta lão Viên như thế vô lễ khiêu khích, đổi một cường giả, sớm liền một bàn tay đem ta chụp đã chết! Cho nên ta lão Viên quyết định, về sau không theo liền ức hiếp người. Đương nhiên giới chủ, nếu có tên không có mắt chủ động đắc tội lão Viên ta, ta lão Viên nhưng là sẽ không khách khí, đến lúc đó ngươi cũng không nên trách ta hung bạo." Viên Nanh hét lên.

"Còn là Viên ca nói được rõ ràng. Ta vừa rồi cũng là nghĩ như vậy, chính là không Viên ca tốt như vậy tài ăn nói." Hùng Bá đi theo hét lên.

Hạ Vân Kiệt nhìn này đối kẻ dở hơi nhất thời không nói gì, liền Viên Nanh lời này coi như tài ăn nói tốt?

"Không phải đâu giới chủ, chẳng lẽ người khác ức hiếp ta lão Viên, còn không chuẩn ta lão Viên hoàn thủ?" Gặp Hạ Vân Kiệt không có trả lời, Viên Nanh nhất thời vẻ mặt khổ qua dạng.

Hắn vừa rồi gặp Hạ Vân Kiệt như hồng hoang cự nhân giống nhau đánh thẳng về phía trước, hơn nữa vì chiến hữu phấn đấu quên mình, trung can nghĩa đảm, thật là

từ trong lòng sùng bái Hạ Vân Kiệt, là đem hắn làm thần tượng, tưởng đi theo hắn. Nhưng nếu ngay cả bị người ức hiếp còn không có thể hoàn thủ, lấy Viên Nanh tính tình tự nhiên là không thể chịu đựng được.

“Tự nhiên không phải! Ta tuy rằng cảnh giới các ngươi không cần thị cường lăng nhược, lung tung giết người, nhưng không phải muốn các ngươi nén giận, chịu người ức hiếp mà không hoàn thủ. Chỉ cần chiếm lý, quản hắn là ai vậy, chỉ cần dám ức hiếp chúng ta, cho dù hôm nay đánh không lại hắn, ngày khác chờ cường đại rồi cũng nhất định phải đánh trở về!” Hạ Vân Kiệt gặp Viên Nanh hiểu lầm chính mình, bàn tay to ngăn nói, lộ ra một cỗ đỉnh thiên lập địa boong boong ngông nghênh.

“Ha ha, ta chỉ biết giới chủ cùng ta lão Viên giống nhau, chịu không nổi điểu khí! Thật tốt, theo hôm nay khởi ta lão Viên nghe giới chủ, không theo liền loạn đánh người giết người, bất quá nếu có người dám ức hiếp ta lão Viên, hắc hắc, lão Viên không đánh hắn ngay cả hắn nương đều nhận thức không được.” Viên Nanh gặp Hạ Vân Kiệt không phải kia ý tứ, không khỏi mừng rỡ, vỗ hùng tráng trong ngực sướng ý đầm đìa ha ha cười rộ lên.

“Chính là, đánh cho hắn ngay cả hắn nương đều nhận thức không được.” Hùng Bá cũng đi theo vỗ trong ngực nói.

Kia Viên Nanh nói thô nhưng lý không thô, hơn nữa vừa rồi hắn cử kia ví dụ nhất sự thật bất quá, mọi người tĩnh hạ tâm đến trầm xuống tư, đột nhiên cảm thấy Hạ Vân Kiệt vừa rồi kia nói nhìn như như nữ tử nhu nhược một ít, kì thực cũng là cường giả chân chính, vương giả ngôn.

“Chúng ta tuân giới chủ mệnh lệnh.” Mọi người khom người cùng nói.

Hạ Vân Kiệt thấy mọi người đều nguyện vâng theo chính mình vừa rồi đề kia giới mệnh, trong lòng thật là vui mừng.

Bởi vì biết nay Dư Hạt lão ma vừa mới bị giết, chúng thông huyền cảnh cường giả tan tác thoát đi, lúc này đúng là nhân cơ hội thu phục hắn sở nắm trong tay địa bàn thời cơ tốt nhất, cũng không nguyện tái nhiều làm trì hoãn.

Vì thế kế tiếp, Hạ Vân Kiệt liền liên tiếp hạ một loạt mệnh lệnh.

Mệnh lệnh Ổ Trường Thiên cùng Kim Giao chân nhân cùng nhau dẫn người lấy sét đánh không kịp bưng tai chi thế, toàn tốc thu phục Dư Hạt lão ma địa bàn, mà Hạ Vân Kiệt chính mình bởi vì thương đến vu đỉnh, cần mau chóng chữa thương, cho nên liền lưu tại kim thần giới tọa trấn.

Một đám phê cường giả theo kim thần giới phủ khai thông qua đi, sau đó qua truyền tống trận đến thái nhạc giới, hoắc âm giới còn có yểm võ giới các đại giới có truyền tống trận, tái lấy này đó giới làm trung tâm, phái ra một đám đám thông huyền cảnh cường giả đi chinh phục này khác nguyên bản cũng thuộc loại Dư Hạt lão ma thống trị các giới.

Kim thần giới phủ một trận chiến, Dư Hạt lão ma chết trận, khắp nơi cường giả cũng đã chết không ít, còn lại cũng sớm bị Hạ Vân Kiệt cấp dọa phá lá gan, cho nên có Ổ Trường Thiên cùng Kim Giao chân nhân hai đại cường giả mang đội, một đường quét ngang đi qua, cơ hồ không có gặp được giống dạng chống cự, chúng giới ào ào đầu thành.

Vì thế không dài hơn thời gian, Hạ Vân Kiệt liền thành

hai trăm linh năm cái giới thống lĩnh giới chủ.

……

Nghệ giới, ngũ phẩm giới, ba ngàn giới trung bài danh hai ngàn sáu trăm ba mươi danh.

Đừng nhìn nghệ giới ở ba ngàn giới trung chỉ bài danh hai ngàn sáu trăm ba mươi danh, nhưng gì một cái giới có thể chen vào ba ngàn giới bài danh, không chỗ nào không phải là diện tích thật lớn, tài nguyên cực kì phong phú, linh khí cực kì đầy đủ đại giới.

Tựa như này nghệ giới vực, vốn có một vạn hai ngàn bảy trăm giới, lấy nghệ giới vi tôn, một giới diện tích, tài nguyên liền là đủ để được với còn lại một vạn hai ngàn sáu trăm chín mươi chín giới.

Có thể nghĩ, nghệ giới có bao nhiêu rộng lớn to lớn.

Cũng đang bởi vì này dạng, nghệ giới vực vực chủ Địch Trăn chân nhân độ kiếp thất bại sau, nghệ giới vực rắn mất đầu, nghệ giới khắp nơi cường giả bá chủ chỉ tại nghệ giới ra tay quá nặng, tạm thời còn không rảnh bận tâm nghệ giới vực nghệ giới ở ngoài này khác giới.

Cũng đang bởi vì này dạng, lân cận tây hoang giới vực người cơ hội gồm thâu nghệ giới vực mấy ngàn giới, phía dưới các giới thiếu quản thúc, đã bắt đầu nhân cơ hội phân tranh gồm thâu.

Dư Hạt lão ma đó là trong đó tự cao có vài phần bản sự, lại có Dư Hóa Uẩn ở sau lưng chống đỡ dã tâm giả chi nhất, vốn hắn một đường quét ngang thật là thuận lợi, lại không nghĩ rằng toát ra cái thương mang giới giới chủ, khiến cho Dư Hạt lão ma cuối cùng thân tử hồn diệt.

Nghệ giới tây nam mặt, một tòa cự thành nổi tại đàn sơn phía trên, kim quang vạn trượng, vô cùng hùng vĩ.

Cự thành thành lâu phía trên, có khắc một cái thật to "Dư" Tự.

Này đó là uy chấn toàn bộ nghệ giới vực Dư gia Dư phủ chỗ nơi.

Cự thành trong vòng, có một cao nghìn trượng đại điện, trong điện, một vị vóc dáng gầy gò cao lớn, xương gò má đột khởi, hốc mắt hãm sâu trung niên nam tử lúc này đang cùng hai kiều mỵ nữ tử nâng cốc ẩm hoan.

Này hai kiều mỵ nữ tử yên thị mị hành, vô cùng quyến rũ, cũng là hai hồ yêu. Mà kia trung niên nam tử không phải người khác, đúng là Dư gia gia chủ Dư Hóa Uẩn.

Này Dư Hóa Uẩn cuộc đời thích nhất nữ sắc, chính là đã có chút sợ vợ. Gần nhất hắn thê tử bế quan tu luyện, liền nhân cơ hội cùng hai gần đây tìm kiếm đến hai hồ yêu tìm hoan mua vui đứng lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1292 : Chữa thương

Kia hồ yêu vốn là là trời sinh mị thái, cũng trời sinh hiểu được thảo nam nhân thích.

Dư Hóa Uẩn lập tức bị hai vị hồ yêu cấp mê thần hồn điên đảo, đang có chút kiềm chế không được muốn cùng hai hồ yêu đi cẩu thả việc khi, trong lòng không hiểu run lên, phảng phất có chuyện gì đã xảy ra bình thường.

Đến Dư Hóa Uẩn bực này cảnh giới tu sĩ, chỉ kém một bước liền có thể cử hà phi thăng, siêu thoát phàm giới, cảm ứng đã là phi thường huyền diệu, cố một khi có không hiểu cảm ứng, tất là có sự tình gì phát sinh, không thể dễ dàng xem nhẹ.

Kia Dư Hóa Uẩn tuy là háo sắc, lúc này lại là **** tăng vọt, nhưng còn là lập tức đẩy ra trong lòng sớm đã thở gấp vụt vụt hai vị câu nhân hồ yêu, đứng dậy đứng lên, cau mày ở đại điện trung qua lại đi lại.

Kỳ quái, vô duyên vô cớ vì sao lòng ta không hiểu có chút bất an đâu?

Dư Hóa Uẩn gần nhất mọi việc thuận lợi, cũng không cái gì đáng giá hắn lo lắng việc, cho nên nhất thời nửa khắc cũng là nghĩ không ra có chuyện gì có thể không hiểu quấy nhiễu hắn tâm thần.

Như thế đi qua đi lại một phen, gặp thật sự không có rõ ràng, Dư Hóa Uẩn liền đem bên người một vị thân tín cấp kêu tiến vào, kể lại hỏi nghệ giới chinh chiến việc.

Kia thân tín nhất nhất làm trả lời, tuy có thắng có bại, có chết, nhưng đối với Dư Hóa Uẩn bực này bá chủ cấp nhân vật mà nói, bất quá chính là tầm thường việc.

Chẳng lẽ là Dư Hạt bên kia xảy ra sự tình? Dư Hóa Uẩn trong lòng lóe ra một ý niệm trong đầu. Bất quá rất nhanh Dư Hóa Uẩn liền ngầm lắc đầu, đem này hoang đường ý tưởng cấp để qua sau đầu.

Hai mươi lăm năm trước, Dư Hóa Uẩn trợ hắn tư sinh tử Dư Hạt lão ma đột phá đến cử hà cảnh giới, cũng dặn dò hắn ở nghệ giới vực bên cạnh vùng chậm rãi khuếch trương thế lực, tích tụ lực lượng, hắn sẽ thấy cũng không thay này tư sinh tử lo lắng quá cái gì. Bởi vì nghệ giới vực bên cạnh vùng đều là chút tương đối cằn cỗi thiên nhỏ giới, giới chủ thực lực đều ở cử hà cảnh giới dưới, cho dù ra cái gì ngoài ý muốn, lấy Dư Hạt lão ma cử hà sơ kì cảnh giới, muốn tưởng thoát thân kia tuyệt đối là không thành vấn đề.

Huống chi nay Dư Hạt thế lực đã mở rộng đến một trăm hai mươi giới, thủ hạ cao thủ nhiều như mây, ở kia biên duyên vùng lại có người nào còn có thể uy hiếp đến hắn?

Nếu không nghĩ ra được, lại hỏi không được, kia bị đau khổ áp lực đi xuống **** liền lại lại lần nữa tăng đi lên, Dư Hóa Uẩn cũng liền lười lại đi miệt mài theo đuổi, vẫy lui kia thân tín, sau đó đánh về phía kia hai hồ yêu.

……

Nghệ giới vực cuồn cuộn mênh mông, không biết có bao nhiêu sao rộng lớn quảng đại, Dư Hóa Uẩn nếu lập tức sai người đi qua hỏi Dư Hạt lão ma việc, có lẽ mấy ngày liền sao biết được hiểu tư sinh tử bị giết việc, nay bởi vì hắn xem nhẹ, chỉ sợ không có cái nửa năm một năm, này tin tức cũng là tuyệt đối truyền không đến nghệ giới, càng thêm truyền không đến hắn trong tai.

Thiên hạ không có tường không gió lùa, chẳng sợ kia

nghệ giới cách kim thần giới không biết có bao nhiêu sao xa xôi, Hạ Vân Kiệt cũng không dám có chút chậm trễ. Không chỉ có ở Ổ Trường Thiên cùng Kim Giao chân nhân xuất chinh trước, mệnh lệnh bọn họ một khi chiếm lĩnh có truyền tống trận giới liền lập tức đóng cửa đi thông địa phương khác truyền tống môn, chỉ cho phép truyền tống trận ở chính mình địa bàn trong lúc đó truyền tống, hơn nữa Hạ Vân Kiệt chính mình cũng một khắc cũng không dám chậm trễ ở kim thần giới phủ bế quan dưỡng thương, ý đồ ở Dư Hóa Uẩn sát **** đến phía trước, có thể đem trạng thái điều chỉnh tới đỉnh phong.

Kim thần giới phủ, nguyên lai thuộc loại Kim Giao chân nhân tu luyện mật thất trong vòng, Hạ Vân Kiệt nhắm mắt ngồi xếp bằng nhất bồ đoàn phía trên, mi tâm chỗ đã có một lốc xoáy ở chuyển động, ẩn ẩn có một tôn cổ đỉnh hiện ra, tản ra to lớn viễn cổ uy nghiêm hơi thở.

Vô cùng vô tận thủy nguyên lực theo bốn phương tám hướng tập hợp mà đến, ở Hạ Vân Kiệt đỉnh đầu hình thành một đoàn lóng lánh trong sáng vân đoàn, vân đoàn trung lại có một lóng lánh trong sáng cột sáng hạ xuống, trực tiếp quán nhập lốc xoáy trung kia tôn cổ đỉnh.

Thủy tính âm nhu, tẩm bổ vạn vật, này đại hải bên trong thủy nguyên lực thủ chi không hết dùng không kiệt, đúng là tốt nhất chữa thương nơi.

Chính là lần này hai tôn vu đỉnh bị hao tổn lợi hại, Hạ Vân Kiệt suốt bế quan an dưỡng hai mươi dư ngày mới đưa hai tôn vu đỉnh chữa trị.

Chữa trị sau vu đỉnh có vẻ càng phát ra to lớn hùng hồn rất nặng, thậm chí kia tôn vốn còn thiếu một chân một nhĩ thứ tám tôn vu đỉnh, ẩn ẩn có ngưng tụ ra cuối cùng một chân dấu hiệu, biểu hiện đột phá địa vu bát đỉnh sơ

kì thăng cấp địa vu bát đỉnh trung kỳ sắp tới.

Tuy nói đại chiến hung hiểm vô cùng, nhưng mỗi một lần chiến đấu lại làm cho người ta như đã trải qua phượng hoàng niết bàn dục hỏa trùng sinh bình thường, không chỉ có thân xác tu vi đều có đột phá, tinh thần ý niệm cũng bị rèn luyện càng phát ra ngưng tụ thuần túy cường đại.

Hạ Vân Kiệt chậm rãi giương đôi mắt, trong mắt tinh quang lóe ra, lộ ra một tia sắc mặt vui mừng.

“Còn có dày thu hoạch!”

Hạ Vân Kiệt thì thào tự nói một câu, lấy ra hai cái trữ vật giới còn có mấy kiện pháp bảo, này đó đều là diệt sát Dư Hạt lão ma cùng Kỳ Dịch chân nhân sau được đến.

Đại chiến sau, Hạ Vân Kiệt nóng lòng chữa thương đến bây giờ chưa kịp nhìn kỹ.

Hai cái trữ vật giới cùng mấy kiện pháp bảo nhất lấy ra, Hạ Vân Kiệt ánh mắt đã bị kia thanh huyết đao cấp hấp dẫn ở.

Năm ngón tay một trương nhất trảo, kia huyết đao liền phóng lên cao, bị bám một cái huyết sắc dây lưng, sau đó rơi vào Hạ Vân Kiệt trong tay.

Huyết đao rơi vào Hạ Vân Kiệt sau, Hạ Vân Kiệt cảm thấy trong tay mạnh trầm xuống, này đao thế nhưng có ngàn cân nặng, không chỉ có như thế, theo đao rơi vào trong tay, một cỗ thô bạo giết chóc ý niệm nháy mắt dũng mãnh vào Hạ Vân Kiệt đầu óc, một chút huyết sắc sát ý ở hắn mắt ở chỗ sâu trong sáng lên.

Hạ Vân Kiệt phảng phất thấy được một người cao lớn cự nhân tay cầm cự đao, đồ sộ sừng sững thiên địa

trong lúc đó, kia cự nhân chỉ có một con mắt, ánh mắt khép mở gian thế nhưng có huyết sắc tia chớp bổ ra, mỗi một đạo huyết sắc tia chớp bổ ra liền có thể đem một tòa cự sơn cấp chém thành dập nát, đem đại hải chém thành hai nửa lộ ra vạn trượng thâm đáy biển.

Bài sơn đảo hải, ai cũng quá như thế!

Ngay tại Hạ Vân Kiệt âm thầm cảm khái này cự nhân lợi hại là lúc, có một đạo tên quang phóng tới, kia tên quang hình như có khai thiên tích địa rất lớn uy lực, nơi đi qua, thiên địa rạn nứt, bốn phía sở hữu hào quang đều này tên cấp hút đi.

Kia cự nhân gặp kia tên phóng tới, cự mắt mở lớn, một đạo thô ít nhất nghìn trượng, dài không biết bao nhiêu vạn dặm màu đỏ tia chớp đối với kia tên bổ tới.

Huyết sắc tia chớp cùng tên quang ở không trung chạm vào nhau, phát ra chấn thiên động tiếng vang, sóng âm đem chung quanh mấy chục vạn dặm sở hữu hết thảy đều san thành bình địa.

Chính là kia huyết sắc tia chớp lại đánh không lại kia tên quang, dần dần huyết sắc tia chớp sau này tán loạn, mà kia tên quang cuối cùng nhất tên xuyên thấu kia cự nhân trái tim.

Cự nhân ầm ầm ngã xuống đất, mi tâm cự mắt cũng rơi xuống xuống dưới.

Gặp cự mắt rơi xuống xuống dưới, Hạ Vân Kiệt tâm đầu nhất khiêu, vừa định thấy rõ ràng kia cự mắt chạy đi đâu là lúc, suy nghĩ của hắn lại đột nhiên về tới sự thật, trong tay huyết đao đang lẳng lặng bị hắn nắm trong tay, chỉ có huyết đao thân đao trung gian kia chích huyết nhãn tản ra nhiều điểm quỷ dị huyết sắc, làm cho Hạ Vân Kiệt tiềm thức liên tưởng đến vừa rồi nhìn đến kia độc nhãn

cự nhân, còn có kia khỏa rơi xuống xuống dưới cự mắt.

Hay là này đao đó là kia cự nhân sở nắm cự đao, này mắt đó là kia cự nhân sở rơi xuống xuống dưới cự mắt, Hạ Vân Kiệt trong lòng một trận kinh hoàng.

Nếu thật sự là như thế, này huyết đao tuyệt đối là thanh pháp bảo siêu việt linh khí.

Trong lòng nghĩ, Hạ Vân Kiệt liền đưa vào pháp lực thúc dục cái chuôi này huyết đao, nhất thời huyết đao huyết quang đại thịnh, huyết nhãn mở, có huyết quang theo trong huyết nhãn bắn ra, nhưng không có huyết sắc tia chớp tồn tại.

Gặp không có huyết sắc tia chớp tồn tại, Hạ Vân Kiệt liền lại đưa vào vu lực, chính là kết quả như trước như thế.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1293 : Lại gặp tiên thạch

Hay là, Hạ Vân Kiệt trong lòng nhảy nhảy dựng, rất cổ xúc động tưởng điều động trong tử phủ kia lũ tiên khí thử một lần cái này pháp bảo, nhưng cuối cùng còn là kìm hạ trong lòng này cổ xúc động.

Tiên, ấn pháp tắc mà nói, tại đây nhất giới là không nên tồn tại.

Hạ Vân Kiệt không dám khẳng định một khi hắn vận dụng kia lũ tiên khí thi triển pháp bảo, có thể hay không dẫn động thiên địa pháp tắc, đến nỗi trước tiên cử hà phi thăng, tái không thể tại đây nhất giới lưu lại.

Tại đây nhất giới, Hạ Vân Kiệt đều còn không thể tìm được đường về nhà, tìm được người thân ái, nếu là lại bị bách trước tiên cử hà phi thăng, không nói đến cử hà phi thăng khi hay không có thể kháng thiên kiếp, cho dù kháng quá, đợi cho tiên giới, kia thực liền tiên phàm có khác, chỉ sợ rốt cuộc không thể cùng thân nhân gặp nhau.

Cho nên chẳng sợ có một phần vạn xác suất, Hạ Vân Kiệt cũng tuyệt không sẽ đi mạo hiểm nếm thử.

Cũng may này huyết đao cho dù tạm thời không thể điều động huyết sắc lôi điện, cũng có cực phẩm linh khí uy lực. Cũng đang bởi vì này dạng, kia Dư Hạt lão ma bị nhốt tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận, ngay từ đầu không chỉ có không có bị giết ngược lại thiếu chút nữa phá trận mà ra, nếu không phải Hạ Vân Kiệt bản thể đúng lúc đánh tan đại quân, hồi viện mệnh phủ nguyên thần, tình thế chỉ sợ cũng đại không giống với.

Kia phược long tác bây giờ còn không tốt quang minh chính đại sử dụng, này huyết đao cũng là có thể.

Kể từ đó, Hạ Vân Kiệt cuối cùng là có được một thanh chân chính cực phẩm linh khí.

Thu hồi huyết đao, Hạ Vân Kiệt lại nhìn này khác vài món pháp bảo, tuy rằng xa không bằng huyết đao, nhưng đều là thượng phẩm linh khí, liền cũng đều thu đứng lên.

Thu này đó pháp bảo sau, Hạ Vân Kiệt thế này mới cầm lấy Kỳ Dịch chân nhân kia trữ vật giới nhìn.

Tuy rằng sớm có chuẩn bị tâm lý, Hạ Vân Kiệt còn là bị Kỳ Dịch chân nhân trữ vật giới rực rỡ muôn màu các loại kỳ trân dị bảo cấp hách nhất đại khiêu, chỉ thất phẩm linh tinh thế nhưng có một ngàn khối nhiều.

Phải biết rằng kia Cốt Sát giết người cướp của, lại nói tiếp của cải đã là phi thường dày, trữ vật giới cũng bất quá chỉ có mười đến khỏa thất phẩm linh tinh.

Chiến tranh quả nhiên là nhanh nhất phát tài chi đạo a!

Hạ Vân Kiệt kìm lòng không được cảm khái một phen, thế này mới tiếp tục cầm lấy tự Dư Hạt lão ma trữ vật giới nhìn.

Lúc này đây, Hạ Vân Kiệt cũng là chân chính bị rung động ở. Bởi vì kia Dư Hạt lão ma trữ vật giới không chỉ có thất phẩm linh tinh, thánh dược, linh cấp khoáng thạch chồng chất như núi, thậm chí Hạ Vân Kiệt còn thấy được hơn mười khối bát phẩm linh tinh, còn có một khối hòn đá nhỏ ngón cái lớn nhỏ, ánh sáng màu trọc hoàng, bên trong lại ẩn ẩn có một lũ hắc khí cùng một lũ bạch khí như nước với lửa giao hòa.

“Tiên thạch!” Hạ Vân Kiệt vừa thấy đến kia tảng đá, thân mình nhịn không được chấn động, trong tử phủ kia lũ

tiên ý dạt dào sinh khí nhất thời rục rịch đứng lên.

“Không nghĩ tới Dư Hạt lão ma trên người thế nhưng cũng có tiên thạch, hơn nữa thể tích so với Cốt Sát kia khối muốn lớn hơn vài lần, chính là không biết tử phủ kia lũ sinh khí nếu hấp thu này khối tiên thạch sẽ phát sinh cái gì biến hóa?” Hạ Vân Kiệt tâm ý vừa động, mi tâm kia đã che dấu lên lốc xoáy cùng kia tôn cổ đỉnh lại hiện ra, từng đợt từng đợt tiên khí theo tiên thạch dật ra bị lốc xoáy cấp hấp cuốn đi vào, lưu kinh cổ đỉnh, lưu kinh kinh mạch, sau đó bị trong tử phủ kia lũ sinh khí cấp hút đi.

Trong tử phủ kia lũ sinh khí lần này thực rõ ràng lớn mạnh đứng lên, càng phát ra tiên ý dạt dào.

Một loại rất cường đại lực lượng ở Hạ Vân Kiệt trong cơ thể nảy sinh, thậm chí Hạ Vân Kiệt có một loại trực giác, làm cỗ lực lượng này đạt tới trình độ nhất định khi, liền ngay cả này phiến thiên địa đều rốt cuộc không thể trói buộc hắn.

Chính là lực lượng nảy sinh rất nhanh liền đình chỉ, bởi vì trong tiên thạch tiên khí đã bị hấp thụ không còn, biến thành một nắm bột phấn.

Đáng tiếc không dám thuyên chuyển này lũ tiên khí! Nhìn trong tử phủ kia lũ sinh khí tiên ý dạt dào, ẩn ẩn tản ra vô cùng cường đại lực lượng hơi thở, Hạ Vân Kiệt không khỏi một trận mắt thèm thở dài.

Hắn nay con bài chưa lật đều rất cường đại, thượng cổ vu tổ Đế Giang hung thuật, thập nhị đô thiên vu tổ Đế Giang kỳ, còn có này lũ tiên khí, chính là lại cũng không khả vọng động.

Xem ra hay là muốn mau chóng tăng lên hoàng đình nguyên thần, mệnh phủ nguyên thần còn có vu tu phương diện cảnh giới thực lực, Hạ Vân Kiệt rất nhanh

hãy thu khởi nội tâm thở dài, âm thầm quyết định nói.

Nếu đã hạ quyết định quyết tâm, Hạ Vân Kiệt sẽ không nguyện ý tái trì hoãn thời gian, liền trước xuất quan, chuẩn bị nhìn xem bên ngoài tình huống như thế nào, sau đó đem các phương diện sự tình an bài thỏa đáng, đi thêm bế quan tu luyện việc.

Hạ Vân Kiệt mới xuất quan không bao lâu, Ổ Trường Thiên cùng Kim Giao chân nhân liền phong trần mệt mỏi tới rồi thấy hắn.

“Gặp qua giới chủ.” Ổ Trường Thiên cùng Kim Giao chân nhân cúi đầu cung kính nói.

“Trường Thiên huynh, Kim Giao huynh gần nhất vất vả, mời ngồi.” Hạ Vân Kiệt cười chào hỏi hai người ngồi xuống.

Hai người cũng là không cùng Hạ Vân Kiệt khách khí, theo lời ngồi xuống.

“Chinh phục Dư Hạt lão ma địa bàn việc tiến hành khả thuận lợi?” Chờ hai người ngồi xuống sau, Hạ Vân Kiệt mở miệng hỏi nói.

“Hồi giới chủ, hết thảy tẫn đều thuận lợi, nay chúng ta đã quản hạt hai trăm linh năm giới, ở toàn bộ nghệ giới vực tính đứng lên cũng là một cỗ không tha khinh thường thế lực. Chính là cùng Dư gia so sánh với như trước là gặp sư phụ, không thể đánh đồng. Nay kia Dư Hóa Uẩn tạm thời hẳn là còn không biết con của hắn bị giết việc, cho nên đến bây giờ còn không có tìm **** đến. Nhưng trên đời không có tường không gió lùa, chỉ sợ không ra nửa năm một năm, kia Dư Hóa Uẩn đúng là vẫn còn sẽ biết con của hắn bị giết việc, cho nên giới chủ còn là tận lực sớm làm chuẩn bị.” Ổ Trường Thiên đứng dậy hồi phục nói.

“Hôm nay ta xuất quan chủ yếu đó là vì này Dư Hóa Uẩn việc, các ngươi có thể có cái gì ý kiến hay?” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

Này Dư Hóa Uẩn có cử hà hậu kỳ tu vi, có được giác trục nghệ giới vực vực chủ tư cách, xa không phải Dư Hạt lão ma bực này ngay cả cử hà sơ kì cảnh giới cũng không ổn tên có khả năng so sánh với. Hạ Vân Kiệt tuy rằng lợi hại, có chém giết Dư Hạt lão ma năng lực, khi hắn còn không về phần cuồng vọng đến cho rằng lấy chính mình thông huyền sơ kì, địa vu bát đỉnh sơ kì thực lực, cũng có thể chém giết Dư Hóa Uẩn.

Đương nhiên nếu tế ra thập nhị đô thiên vu tổ kỳ hoặc là thi triển vu tổ Đế Giang hung thuật lại hoặc là vận dụng trong tử phủ kia lũ tiên khí, Hạ Vân Kiệt còn là có vài phần nắm chắc chém giết kia Dư Hóa Uẩn.

Nhưng lại cứ này ba dạng áp đáy hòm sát chiêu đều là không thể vọng động, cho nên nếu có này khác biện pháp có thể tìm ra tự nhiên tốt nhất.

Ổ Trường Thiên cùng Kim Giao chân nhân gặp Hạ Vân Kiệt mở miệng hỏi nói, lẫn nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, mặt lộ vẻ một tia do dự sắc, sau một lát, mới từ Kim Giao chân nhân đứng dậy trả lời:“Biện pháp nhưng thật ra có, chính là lại muốn ủy khuất giới chủ.”

“Ý tứ của ngươi đầu nhập vào nghệ giới vực mỗ cái cường đại thế lực, tìm kiếm che chở?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy khẽ cau mày nói.

“Đúng là, kia Dư Hóa Uẩn đã là cử hà hậu kỳ cường giả, một thân thực lực xa không phải Dư Hạt lão ma có thể so sánh. Hắn nếu đánh tới, chúng ta không người có thể ngăn. Vì nay chi kế chỉ có đầu nhập vào mỗ cái cường đại thế lực, lấy giới chủ thực lực, còn có chúng ta quản

hạt địa bàn, hẳn là có thể đã bị trọng dụng, kể từ đó, Dư Hóa Uẩn cho dù tưởng diệt sát chúng ta cũng phải suy nghĩ suy nghĩ.” Kim Giao chân nhân gặp Hạ Vân Kiệt nhíu, biết hắn cũng không thích đành phải dưới người, đành phải kiên nhẫn phân tích khuyên giải nói.

Phía trước Kim Giao chân nhân không muốn khuất phục cùng Dư Hạt lão ma, là vì cùng Dư Hạt lão ma còn có liều mạng lực, hơn nữa kia Dư Hạt lão ma làm việc cũng quá quá hung tàn bá đạo, nhưng nay kia Dư Hóa Uẩn thực lực so với bọn hắn cường đại rất nhiều, Kim Giao chân nhân cũng là không có một chút đối kháng tin tưởng, thế này mới nổi lên đầu nhập vào mỗ cái cường đại thế lực tâm tư.

“Đúng vậy, giới chủ, đại trượng phu co được dãn được, tạm thời ủy khuất một chút, chờ ngày sau cường đại rồi, tự nhiên cũng liền không cần ngưỡng người khác hơi thở.” Ổ Trường Thiên đi theo khuyên nhủ.

“Nhưng còn có này khác biện pháp gì?” Hạ Vân Kiệt nghĩ nghĩ lại hỏi.

Hắn thân cụ vu vương Hạ Vũ huyết mạch truyền thừa, thoạt nhìn tao nhã nho nhã, khiêm tốn có lễ, nhưng trong khung đã có vương giả ngông nghênh, lại há chịu khuất phục người khác dưới, nói sau, hắn cũng còn chưa tới kia sơn cùng thủy tận bộ.

“Này khác biện pháp?” Kim Giao chân nhân cùng Ổ Trường Thiên lại liếc nhau, sau đó mắt lộ ra một tia tiếc hận sắc, cười khổ nói:“Vậy chỉ có rời đi nghệ giới vực, xa phó này khác giới vực. Chính là nay chúng ta đã thống ngự hai trăm linh năm giới, như vậy xá đi thật là đáng tiếc.”

“Xem ra các ngươi cũng không có cái gì biện pháp tốt a!” Hạ Vân Kiệt gặp Kim Giao chân nhân cùng Ổ Trường

Thiên nói như thế, không khỏi thở dài một hơi.

Hắn đi tự nhiên dễ dàng, nhưng là Vu Hàm quốc, Vu Hàm môn nay căn cơ ngay tại nơi này, lại như thế nào đi được ? Nói sau, nay đánh hạ như thế một đại phiến địa bàn, thủ hạ cao thủ nhiều như mây, Hạ Vân Kiệt vừa lúc có thể tạ này thêm đại tìm tòi về nhà đường còn có tìm kiếm Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh độ mạnh yếu cùng tốc độ. Nếu đổi cái địa phương, này hết thảy liền lại trọng đến.

Huống hồ có người địa phương còn có giang hồ, cho dù đổi một chỗ, sớm hay muộn như trước tránh không được muốn cùng cùng loại Dư Hóa Uẩn linh tinh người kết thù.

Cho nên mặc kệ là đầu nhập vào mỗ cái cường đại thế lực hoặc là đi xa tha hương cũng không là Hạ Vân Kiệt muốn đáp án.

“Thuộc hạ ngu dốt, chỉ có này hai cái phương pháp, nếu không đó là tử chiến.” Kim Giao chân nhân cùng Ổ Trường Thiên mặt lộ vẻ bất đắc dĩ sắc nói.

“Tử chiến?” Hạ Vân Kiệt cười khổ khoát tay, nói:“Các ngươi cũng là không cần như thế bi quan. Kia Dư Hóa Uẩn tuy rằng lợi hại, ta nhưng cũng không phải tượng đất, còn là có chút lợi hại thủ đoạn, chính là cũng không tốt dễ dàng sử xuất đến, nếu không làm sao tất e ngại kia Dư Hóa Uẩn? Bất quá nay xem ra, kia Dư Hóa Uẩn thật muốn giết đi lên, nhưng cũng mạo hiểm lấy ra nữa dùng dùng một chút. Cho nên các ngươi nhưng thật ra không cần lo lắng, chỉ cần kia Dư Hóa Uẩn không phải dẫn đại quân giết qua đến, ta còn là có vài phần trấn sát hắn nắm chắc.”

“Trấn sát Dư Hóa Uẩn!” Kim Giao chân nhân cùng Ổ Trường Thiên nghe vậy lập tức tròng mắt đều thiếu chút

nữa rớt xuống dưới.

Phải biết rằng kia Dư Hóa Uẩn nhưng là cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả, là có giác trục nghệ giới vực vực chủ vị tư cách. Nếu giới chủ có trấn sát hắn bản sự, kia chẳng phải là giới chủ cũng có giác trục nghệ giới vực vực chủ vị tư cách?

Nghệ giới vực đó là loại nào to lớn rộng lớn, cho dù bọn họ hiện tại thống trị hai trăm linh năm giới, thoạt nhìn phi thường thật lớn, cần phải là đặt ở toàn bộ nghệ giới vực, cũng không quá chính là nghệ giới vực một cái góc nhỏ mà thôi.

“Hay là hai vị không tin?” Nếu đã hạ quyết tâm, Hạ Vân Kiệt tâm tính ngược lại thả mở ra, gặp hai người bộ dáng giật mình, trên mặt đột nhiên lộ ra tươi cười.

“Giới chủ ngôn, chúng ta tự nhiên tin tưởng.” Hai người biến sắc, khom người trả lời, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt dũ phát kính sợ.

Đối Hạ Vân Kiệt mà nói bọn họ là tuyệt đối sẽ không hoài nghi, chỉ là vì quá mức rung động, nhất thời nửa khắc không thể tiêu hóa điệu thôi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1294 : Quảng thu môn chúng

“Binh đến tướng chắn, nước đến đất chặn, Dư Hóa Uẩn nếu giết **** đến, tự nhiên từ ta đến đối phó, nhưng hắn nếu lĩnh đại quân đánh tới, lại còn cần các ngươi ra tay ngăn cản, cho nên thừa dịp kia Dư Hóa Uẩn còn không có giết **** đến, các ngươi lại mau chóng tăng lên thực lực, đến lúc đó cũng tốt trợ ta giúp một tay.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Chúng ta tự nhiên hội cần thêm tu luyện, chính là đến chúng ta như vậy cảnh giới, muốn lại thăng thực lực lại nói dễ hơn làm a?” Kim Giao chân nhân cùng Ổ Trường Thiên nghe vậy thật sâu thở dài, trong mắt toát ra nhiều lắm tang thương bất đắc dĩ.

Tu luyện tựa như trèo lên cao phong, càng đến mặt sau càng gian nan, đến Kim Giao chân nhân cùng Ổ Trường Thiên như vậy cảnh giới, nhìn như tái đi phía trước khóa một bước nhỏ đó là cử hà cảnh.

Nhưng chỉ có này một bước nhỏ lại khó như lên trời, mặc kệ là Kim Giao chân nhân còn là Ổ Trường Thiên đều đã tại đây cái cảnh giới dừng lại gần ngàn năm mà không thể đột phá.

“Kia Dư Hạt lão ma hơn hai mươi năm trước tu vi bất quá cùng các ngươi tương đương, chính là sau lại được Dư Hóa Uẩn chỉ điểm cùng giúp mới vừa rồi đã đột phá đến cử hà cảnh giới. Nếu kia Dư Hóa Uẩn có thể điểm hóa kia Dư Hạt lão ma, chẳng lẽ ta sẽ không có thể điểm hóa các ngươi sao? Còn là nói các ngươi cho rằng chính mình không bằng kia Dư Hạt lão ma?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười nhẹ nói, cũng là nói không nên lời tự tin cùng ngạo nghễ.

Kim Giao chân nhân cùng Ổ Trường Thiên nghe vậy cả người chấn động, thế này mới đột nhiên nhớ tới trước mắt vị này lão đại nhưng là ngưu nhân có trấn sát Dư Hóa Uẩn con bài chưa lật, nếu kia Dư Hóa Uẩn có thể chỉ điểm Dư Hạt lão ma, hắn lại vì sao không thể chỉ điểm chính mình hai người đâu?

“Khẩn cầu giới chủ chỉ giáo!” Hai người hai đầu gối quỳ xuống đất, vẻ mặt cung kính nói.

Lúc trước hai người nói muốn đi theo Hạ Vân Kiệt cũng không từng quỳ xuống đất lễ bái quá, nhưng nay Hạ Vân Kiệt muốn chỉ điểm bọn họ, liền có thầy trò chi thật.

Tu Chân Giới nặng nhất tôn sư trọng giáo, cho nên này cúi đầu cũng là phải, cũng là phát ra từ nội tâm.

“Hai vị xin đứng lên, ta lần này xuất quan vốn cũng có ý này.” Hạ Vân Kiệt đem hai người nâng dậy, sau đó phân phó bọn họ đem Thiên Dật chân nhân, Viên Nanh một đám thông huyền cảnh cường giả ban đầu theo chân bọn họ từng có cùng trải qua sinh tử một trận chiến cấp triệu tập lại đây, lại phân phó Nhạc Hoành Đao đem lần này thu hoạch tài nguyên từng nhóm vận hồi Vu Hàm quốc.

Chờ này cùng Hạ Vân Kiệt từng có đồng sinh cộng tử trải qua thông huyền cảnh cường giả đều đến đông đủ sau, Hạ Vân Kiệt liền bắt đầu từ thiển nhập thâm truyền thụ thiên đạo.

Kim Giao chân nhân đám người kỳ thật thiên phú đều thực không sai, nếu không cũng không khả năng tu luyện đến thông huyền cảnh giới! Chỉ là bọn hắn không phải xuất từ đại giáo, không có lợi hại truyền thừa, càng không có cường giả chỉ điểm, thế này mới dừng lại cho thông huyền cảnh giới, không thể đặt chân cử hà cảnh.

Tựa như kia Dư Hạt lão ma giống nhau, hắn chính là một hạt yêu cùng nhân loại cường giả tư sinh tử, không có lợi hại truyền thừa, dựa vào tự thân thiên phú tu luyện đến thông huyền cảnh, đời này nếu không có này hắn cái gì kỳ ngộ, thông huyền cảnh đó là đến đỉnh. Khả sau lại hắn cùng với tự mình phụ thân nhận thức, được đến Dư Hóa Uẩn chỉ điểm, rốt cục đột phá bình cảnh, đặt chân cử hà cảnh giới.

Có thể thấy được cường giả chỉ điểm ra sao trọng yếu.

Tục ngữ nói, nghe quân buổi nói chuyện thắng đọc sách mười năm, đó là đạo lý này.

Nếu đan luận tu vi, Hạ Vân Kiệt chính là thông huyền cảnh, xa không bằng kia Dư Hóa Uẩn, nhưng muốn so với đối thiên đạo lý giải, kia Dư Hóa Uẩn cũng là thúc ngựa cũng so với bất quá Hạ Vân Kiệt.

Đơn giản Hạ Vân Kiệt tu luyện thời gian quá ngắn, tu vi không có biện pháp nhảy mà liền, cùng hắn sở lý giải thiên đạo xứng đôi thôi.

Hạ Vân Kiệt loại tình huống này tựa như một thần đồng, hắn tâm trí tri thức sớm đã đạt tới thậm chí siêu việt người lớn, nhưng hắn thân thể lại bởi vì đã bị quy luật tự nhiên hạn chế, như trước chính là nhi đồng, còn cần thời gian mới vừa rồi có thể trưởng thành người lớn.

Phía dưới đang ngồi, thiên phú kỳ thật cũng không kém hơn Dư Hạt lão ma, thậm chí có chút thiên phú còn muốn thắng hắn một ít, còn có chút tu luyện thời gian so với hắn còn muốn dài một ít. Tựa như kia Quy thừa tướng đã suốt tu luyện năm ngàn năm, so với Dư Hạt lão ma bọn họ tu luyện thời gian đều phải dài không ít, một thân pháp lực vô cùng hùng hậu, nề hà khuy không đến cử hà cảnh môn đạo, thế này mới chậm chạp không thể đột phá đến cử hà cảnh. Nếu không một khi Quy

thừa tướng đột phá đến cử hà cảnh giới, lấy hắn trời sinh siêu cường lực phòng ngự, tương lai phi thăng độ kiếp thành công khả năng tính sẽ so với đang ngồi mọi người muốn lớn không ít.

Cho nên Hạ Vân Kiệt này nhất mở miệng thụ đạo, nhất thời giống như huyền diệu đại đạo tiếng động theo thiên hạ xuống, làm cho người ta nghe được như si như cuồng, lại như thần chung mộ cổ, thanh thanh gõ ở mỗi người tâm môn, làm cho người ta không ngừng đại triệt hiểu ra.

Hậu tích bạc phát, nước chảy thành sông.

Hạ Vân Kiệt thụ đạo mới một ngày, liền có nhiều điểm sáng mờ theo Quy thừa tướng trên người phát ra, phảng phất cho hắn phủ thêm một tầng thản nhiên hà y, một tia cường đại lại mang theo một tia siêu phàm thoát tục phiêu dật hơi thở theo kia hà y phát ra, cũng là pháp lực nhất hùng hậu Quy thừa tướng cái thứ nhất đột phá đến cử hà cảnh.

Thụ đạo ngày hôm sau, Kim Giao chân nhân cùng Ổ Trường Thiên chân nhân hai người trên người cơ hồ đồng thời nổi lên nhiều điểm sáng mờ.

Từ nay về sau lại qua ba ngày, lục tục có Thiên Dật chân nhân, nguyên kim thần giới khu vực kim thần giới hạ thứ nhất đại giới liên uyên giới giới chủ Ngũ Liên lão nhân, còn có Ổ Trường Thiên bên kia một vị tên là Tịch Vô tu sĩ trên người cũng nổi lên nhiều điểm sáng mờ.

Này đó đều là thiên phú hơn người, lại ở thông huyền hậu kỳ lưu lại hồi lâu cường giả. Hôm nay một khi nghe đạo, rốt cục bước ra kia khó như lên trời một bước.

Từ nay về sau lại qua mấy ngày, lại không một người đột phá cử hà cảnh giới. Bất quá mọi người hoặc nhiều

hoặc ít đều có tiến bộ đột phá, giống kia nguyên bản liền bị vây cao nhất Viên Nanh, Hùng Bá đám người, liền vừa mới đột phá đến thông huyền hậu kỳ, thực lực là đề cao một mảng lớn.

Hạ Vân Kiệt lúc này đây thụ đạo suốt là mười ngày mười đêm, mới vừa rồi đình chỉ thụ đạo.

Hạ Vân Kiệt dừng lại chỉ thụ đạo, mọi người tất cả đều cung kính về phía hắn dập đầu ba cái.

Hơn nữa kia Viên Nanh cùng Hùng Bá lại đem đầu cấp dập "Thùng thùng thùng" vang, ngay cả đại điện đều tựa hồ có chút lay động đứng lên.

Xả thân cứu mạng, thụ đạo chi ân. Ân đồng tái sinh phụ mẫu, chẳng sợ tan xương nát thịt đều khó có thể báo đáp.

Cảm nhận được mọi người phát ra từ linh hồn ở chỗ sâu trong kính sợ cảm kích, Hạ Vân Kiệt trong lòng thật là vui mừng, liền đem Vu Hàm môn, Vu Hàm quốc việc thậm chí ngay cả quảng khai hiệu buôn muốn tìm kiếm Trầm Lệ Đề đám người việc đều nói cấp Ổ Trường Thiên đám người nghe.

Mọi người nghe xong sau, ào ào tỏ vẻ muốn đầu nhập Vu Hàm môn hạ, trong lòng lại hạ quyết định quyết tâm phải nhanh một chút đem hiệu buôn mở biến ba ngàn giới, sớm một ngày tìm kiếm đến giới chủ phu nhân.

Nay Vu Hàm môn thế nhược, đúng là dùng người là lúc, Ổ Trường Thiên đám người đầu nhập Vu Hàm môn hạ, Hạ Vân Kiệt tự nhiên là hoan nghênh, lúc này liền đại khai hương đường, đưa bọn họ thu vào Vu Hàm môn hạ. Vốn định thụ Ổ Trường Thiên đám người cùng hắn cùng thế hệ thân phận, nhưng bọn họ lại nhân nghe xong Hạ Vân Kiệt nói có thể ngộ đạo, cố ý muốn đi vãn

bối đệ tử chi lễ.

Những người này tuy rằng nhân lão thành tinh, người người không phải tâm tư đơn giản hạng người, nhưng tính tình nhưng cũng đồng dạng cổ hủ cố chấp, có một số việc một khi nhận định sẽ rất khó thay đổi, Hạ Vân Kiệt cũng chỉ đành tùy bọn họ ý tứ.

Chỉ là bọn hắn tuy rằng đều xem như chưởng môn dưới thứ hai đại đệ tử, nhưng không tính Hạ Vân Kiệt thân truyền đệ tử, nếu không lập tức nhiều ra mấy trăm hào đệ tử, chưởng môn thân truyền đệ tử không khỏi cũng quá không đáng giá tiền.

Đương nhiên bọn họ trung nếu là tương lai có phá lệ xông ra, hoặc là đối môn phái cống hiến phá lệ thật lớn, không chừng Hạ Vân Kiệt hội chân chính thu vào môn hạ, trở thành chưởng môn thân truyền đệ tử.

Đem Ổ Trường Thiên đám người thu vào Vu Hàm môn sau, Hạ Vân Kiệt lại đại khái công đạo một sự tình, liền lại lần nữa bế quan tu luyện.

Hắn tuy có lợi hại sát chiêu, chung quy không thể vọng dùng, tối quan trọng hơn còn là mau chóng tăng lên chính mình tu vi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1295 : Man loạn chi địa biến hóa

Viễn Man giới đảo, vạn man sơn.

Một vị cụt một tay lão nhân hư không mà đứng, ánh mắt lướt qua liên miên vạn dặm vạn man sơn, nhìn phía kia một mảnh hàng năm bị hắc ám bao phủ man loạn chi địa.

Cụt một tay lão nhân bất động như núi, hồn thể vu lực mênh mông, đều có một cỗ không giận tự uy khí phách.

Này cụt một tay lão nhân không phải người khác đúng là Vu Hàm môn đại trưởng lão Bành Thiên Võ.

Nay Bành Thiên Võ cảnh giới so với lúc trước Hạ Vân Kiệt rời đi thương mang giới khi lại bước ra một bước dài, đã là địa vu thất đỉnh hậu kỳ cao nhất cảnh giới, chỉ kém một bước liền có thể bước vào địa vu bát đỉnh cảnh giới.

Bực này tốc độ tu luyện nếu truyền ra đi, tuyệt đối có thể khiếp sợ toàn bộ nghệ giới vực, bất quá Bành Thiên Võ lại như trước cảm thấy quá chậm. Nay chưởng giáo diệt cử hà cảnh cường giả, nhất thống hai trăm linh năm giới, cũng thu hai trăm sáu mươi danh thông huyền cảnh cường giả cùng sáu vị cử hà cảnh cường giả nhập Vu Hàm môn việc, sớm đã truyền quay lại Vu Hàm môn. Điều này làm cho Bành Thiên Võ các Vu Hàm môn đệ tử đại chịu ủng hộ đồng thời cũng là cảm thấy áp lực nhân.

Nhất là bát đại trưởng lão, bọn họ nhưng là Vu Hàm môn trưởng lão, cùng chưởng giáo là cùng bối tương xứng, nhưng nay ngay cả phía dưới đệ tử đều đã có cử hà cảnh cường giả toát ra, như thế nào làm cho bọn họ này đó trưởng lão không cảm thấy áp lực nhân.

Cho nên đang nghe ngửi thấy mấy tin tức này sau, bát đại trưởng lão nhất trí quyết định đem thương mang giới giao cho Vô Trần chân nhân cùng Phách Đao bọn họ quản lý, chính mình đám người lại quay trở về Viễn Man giới đảo, ******** bế quan tu luyện.

Nay Viễn Man giới đảo hội tụ hai trăm linh năm giới cuồn cuộn không ngừng vận chuyển mà đến tài nguyên, còn có các loại trận pháp, luyện đan nhân tài. Cái này như cử một quốc gia lực chế tạo một cái thôn trang nhỏ bình thường, có thể nghĩ Viễn Man giới đảo biến hóa có bao nhiêu sao tấn mãnh thật lớn.

Hiện tại Viễn Man giới đảo không chỉ có đã sớm bị Cổ Sương dựa theo Hạ Vân Kiệt phân phó bố trí giống như tường đồng vách sắt, hơn nữa linh khí cũng vô cùng đầy đủ, cho nên đối với cho bát đại trưởng lão mà nói, trở lại Viễn Man giới đảo đóng cửa tu luyện hiệu quả đã cũng không kém cỏi cùng ở thương mang giới phủ tu luyện. Hơn nữa tối mấu chốt là, Viễn Man giới đảo ở cuồn cuộn không ngừng tài nguyên thôi động hạ, linh khí mỗi ngày đều ở trở nên càng phát ra nồng đậm, này cho dù không phải thương mang giới phủ có thể so sánh với.

Bất tử huyền công!

Rộng mở cung ứng linh dược linh đan linh tinh!

Tích tụ rất nhiều năm hùng hậu tu luyện trụ cột!

Sóng to đào sa nước gặp kim xuất chúng thiên phú!

Còn có một viên không sợ, anh dũng duệ tiến tâm!

Này hết thảy đều làm cho tám vị trưởng lão tốc độ tu luyện trước nay chưa có tấn mãnh, thậm chí so với hiện tại Hạ Vân Kiệt đều chỉ có hơn chứ không kém.

Hạ Vân Kiệt không có bọn họ mấy trăm hơn một ngàn năm tu luyện trụ cột, nhưng lại là vu tiên song tu, càng đến mặt sau nếu không có đại cơ duyên, đại kỳ ngộ, tốc độ tu luyện ngược lại muốn thả chậm lại. Đương nhiên Hạ Vân Kiệt mỗi một bước bước ra đi cước bộ cũng là vô cùng hùng hồn hữu lực, cũng không phải bọn họ có thể so sánh.

“Gần nhất này man loạn chi địa cũng không biết vì cái gì, thường thường có huyết quang ẩn hiện, hơn nữa xuất hiện ở vạn man trong núi man thú cũng là càng ngày càng lợi hại. Cũng may chúng ta Vu Hàm quốc nay mỗi người thực lực tăng vọt, sở dụng pháp bảo cũng là lợi hại vô cùng, thế này mới trấn sát được này càng ngày càng lợi hại, càng ngày càng nhiều man thú. Nếu không nếu đổi ở trước kia, toàn bộ Viễn Man giới đảo sinh vật đã sớm bị vạn man sơn man thú cấp toàn bộ phá hủy cắn nuốt.” Đại trưởng lão trông về phía xa kia phiến bị hắc ám bao phủ man loạn chi địa, mắt lộ ra trầm tư vẻ mặt ngưng trọng.

“Đúng vậy, thiên hữu ta Vu Hàm môn, phán chưởng giáo trở về. Nếu không cho dù lấy chúng ta tám người trước kia tu vi, nay cũng là không dám tới này vạn man sơn.” Nhị trưởng lão Chân Minh Sơn nói.

Hắn nay cảnh giới thế nhưng cũng đạt tới địa vu thất đỉnh hậu kỳ, chính là lại còn chưa tới cao nhất trạng thái, muốn tưởng bước ra kia một bước, đạt tới địa vu bát đỉnh cảnh giới chỉ sợ còn phải một đoạn thời gian.

“Chưởng giáo ở kim thần giới phủ quét ngang ngàn quân, trấn sát cử hà cường giả, ta Tiểu Lôi ngẫm lại liền nhiệt huyết sôi trào a, hận không thể cũng cùng hắn cùng nhau đại sát tứ phương.” Lôi Chấn Thiên vô cùng hướng tới nói.

Nay hắn cảnh giới cũng đã đạt tới địa vu thất đỉnh hậu kỳ.

“Đáng tiếc chúng ta thực lực còn là kém chút a!” Cổ Sương lắc đầu cảm thán nói.

Ấn Hạ Vân Kiệt phân phó, càng bố trí Viễn Man giới đảo, Cổ Sương lại càng phát cảm thấy chưởng giáo sâu hiểm khó dò, làm cho người ta chỉ có thể nhìn lên.

“Đại trưởng lão, lại có huyết quang xuất hiện.” Ngay tại phía sau chấp pháp trưởng lão Thạch Diêm thần sắc chợt biến đổi, chỉ vào xa Viễn Man loạn chi địa, trầm giọng nói.

Mọi người nghe vậy ào ào đưa mắt nhìn lại, quả nhiên kia phiến hắc ám man loạn chi địa, ẩn ẩn có mấy điểm huyết quang thoáng hiện. Kia huyết quang cũng không rõ ràng, nếu không phải công lực cao thâm, ánh mắt cực kì sắc nhọn người, căn bản không thể nhìn đến, nhưng có một tia vô cùng cường đại viễn cổ bá đạo hơi thở theo kia huyết quang ở man loạn chi địa tản ra, cho dù Bành Thiên Võ đám người rời xa kia man loạn chi địa, như trước cảm thấy một trận hết hồn.

“Hay là truyền thuyết dĩ nhiên là thật sự, này man loạn chi địa thật sự là cái gì thượng cổ đại vu ngã xuống nơi sao?” Bành Thiên Võ mặt lộ vẻ suy tư sắc.

“Việc này không phải là nhỏ, hay không muốn bẩm báo cho chưởng giáo?” Chân Minh Sơn thần sắc ngưng trọng hỏi.

“Lần trước Nhạc Hoành Đao truyền đến tin tức, chưởng giáo trước mắt đang ở bế quan tu luyện, nay không nên đã quấy rầy chưởng giáo. Nói sau này man loạn chi địa vốn là quỷ dị khó lường, trước kia cũng từng từng có một ít dị biến, nay này biến hóa nhìn như dị thường

nhưng cũng thuyết minh không được cái gì, chúng ta còn là tạm thời chặt chẽ chú ý, tái làm quyết định hay không muốn bẩm báo chưởng giáo.” Bành Thiên Võ trầm tư một lát nói.

“Đại trưởng lão nói được có lý, nay chưởng giáo bên kia sự tình chúng ta không thể giúp đỡ việc, tổng không thể bên này hơi chút có chút việc phải đi quấy rầy chưởng giáo, còn là tĩnh xem này biến hảo.” Thất trưởng lão Tạ Trọng gật đầu đồng ý nói.

Tạ Trọng ngôn hiển nhiên nói đến các vị trưởng lão đau lòng chỗ, tất cả mọi người mặt lộ vẻ một tia hổ thẹn sắc, ào ào gật đầu đồng ý.

……

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không biết Viễn Man giới đảo man loạn chi địa lúc này đang ở lặng yên phát sinh biến hóa, hắn chính ngồi xếp bằng ở một đan lô bên trong tu luyện.

Kia đan lô liệt hỏa hừng hực, khả Hạ Vân Kiệt lại ngồi xếp bằng trong đó bảo tướng đoan trang, đồ sộ bất động.

Hạ Vân Kiệt không đến ba mươi tuổi, một thân tu vi đã đạt thông huyền sơ kì, địa vu bát đỉnh sơ kì, bực này tốc độ tu luyện tuy rằng không dám nói trước không người xưa sau không người tới, nhưng là tuyệt đối là đến kinh thế hãi tục trình độ, cho dù một ít đại giáo trung tối tinh anh nhân vật chỉ sợ cũng không bằng hắn.

Nhưng như vậy tốc độ tu luyện cũng có một cái tệ đoan, thì phải là giai đoạn trước tích lũy quá ít. Hơn nữa vu tu một đường, tối chú ý ngao luyện gân cốt, một bước một cái dấu chân. Hạ Vân Kiệt tu luyện thời gian đoản, mặc dù có thượng cổ vu vương huyết mạch trong người, lại

trải qua hư không thông đạo sinh tử rèn luyện, vài lần sinh tử đại chiến, nhưng muốn ở trong khoảng thời gian ngắn càng tiến thêm một bước, đúng là vẫn còn khiếm khuyết một ít hỏa hậu. Cho nên Hạ Vân Kiệt dù lấy thân nhập đan lô, tựa như luyện chế đan dược bình thường, ngao luyện tự thân bắp thịt gân cốt huyết mạch còn có tâm chí.

Ở liệt hỏa ngày đêm đốt cháy, không chỉ không ngớt, bực này tu luyện phương pháp, đừng nói người thường nhìn đến muốn hù chết, cho dù một ít thượng cổ đại năng nhìn đến chỉ sợ cũng muốn chấn động.

Bởi vì này là thượng cổ nhất hung tàn một loại ngao luyện phương pháp, dám như thế tu luyện không chỗ nào không phải là tâm chí kiên định như thiết hạng người, mà bực này người cho dù ở thượng cổ thời đại cũng là như vô cùng hiếm có rất thưa thớt tồn tại.

Hạ Vân Kiệt vốn không phải tâm chí kiên định như thiết hạng người, hắn nguyên bản chính là một cái thích ứng trong mọi tình cảnh, cùng tuyệt đại đa số người giống nhau chỉ cầu thư thư phục phục, từ từ nhàn nhàn vượt qua cả đời phàm nhân.

Nhưng hắn trong lòng có cố chấp niệm, thì phải là người nhà, người yêu, bằng hữu!

Hắn nhất định phải trở lại bọn họ bên người, hắn nhất định phải tìm được bọn họ.

Này cố chấp niệm ở hắn trong lòng liền như kia hỏa diễm giống nhau hừng hực thiêu đốt, sẽ không tắt! Làm cho hắn cam nguyện trải qua này hung tàn ngao luyện phương pháp cũng sẽ không một chút nhíu mày.

Cực nóng, phảng phất có thể đem người linh hồn đều cấp hòa tan cực nóng, lúc này tựa như thiết chùy bình

thường không ngừng gõ Hạ Vân Kiệt thân xác, gõ hắn linh hồn ý chí, khiến cho Hạ Vân Kiệt thân xác trở nên càng phát ra rắn chắc cường đại, khiến cho hắn linh hồn ý chí trở nên càng phát ra thuần túy ngưng luyện.

“Oanh!” Một tiếng nổ.

Đan lô đột nhiên bạo mở ra, hiện ra người trần truồng Hạ Vân Kiệt.

Một cỗ mênh mông pháp lực cùng vu lực dao động theo hắn trên người phát ra, rõ ràng đã đạt tới thông huyền trung kỳ cùng địa vu bát đỉnh trung kỳ cảnh giới.

“Hoàng đình nguyên thần thông huyền sơ kì, mệnh phủ nguyên thần thông huyền trung kỳ, địa vu bát đỉnh trung kỳ! Này một năm khổ cuối cùng là không nhận không, đại lượng linh tinh, đan dược cũng không uổng phí, cũng là không biết hay không có thể cùng cử hà hậu kỳ cường giả một trận chiến?” Hạ Vân Kiệt chậm rãi mở mắt, nhất thời kia mênh mông pháp lực cùng vu lực tựa như thủy triều lui xuống.

Không phải tu vi cao thâm hạng người, rốt cuộc khó có thể theo Hạ Vân Kiệt trên người nhận thấy được chút pháp lực cùng vu lực dao động hơi thở.

“Kế tiếp, hẳn là đi vạn trượng vực sâu tìm kiếm một chỗ cực hàn cực âm nơi, tiếp tục ngao luyện khổ tu!” Thu liễm kia nước cuộn trào pháp lực, Hạ Vân Kiệt chậm rãi đứng dậy, phủ thêm một kiện màu xanh y bào, đi ra tu luyện mật thất.

Dư phủ, Dư Hóa Uẩn sắc mặt xanh mét, hai mắt sát khí phụt ra, giống như hung tàn ác ma giống nhau đứng thẳng ở đại điện bên trong.

Một cỗ khủng bố lạnh như băng hung lệ đến cực điểm

sát khí bao phủ cả tòa đại điện, sợ tới mức một vị thông huyền hậu kỳ tu sĩ bát nằm ở đại điện mặt đất, lạnh run, mồ hôi lạnh rơi, đại khí cũng không dám suyễn một chút.

“Ngươi nói yểm võ giới ở hơn một năm trước cũng đã đổi chủ, nguyên lai giới chủ Dư Hạt không biết tung tích!” Dư Hóa Uẩn sắc mặt dữ tợn hỏi.

“Đúng vậy chủ thượng! Tin tức này ngàn chân vạn thiết. Nghe nói hơn một năm trước, tiểu thiếu chủ quét ngang yểm võ giới vùng, thậm chí đều thu phục hoắc âm giới, thái nhạc giới, một lần trong tay nắm trong tay giới số đạt tới một trăm tám mươi ba cái. Tiểu thiếu chủ vốn định thừa cơ đem kim thần giới vùng cũng cấp thống nhất, không nghĩ tới trận chiến ấy, yểm võ đại quân lại bị đánh tan, tiểu thiếu chủ cũng bị kiếm trận vây, sau lại tình hình lại không người nào biết, hơn phân nửa, hơn phân nửa là……” Kia nằm ở mặt đất thông huyền hậu kỳ kinh tế tu sĩ nơm nớp lo sợ trả lời.

Người này là Dư Hóa Uẩn thân tín, cho nên biết Dư Hóa Uẩn cùng Dư Hạt lão ma quan hệ.

“Điều đó không có khả năng! Tuyệt đối không có khả năng! Con ta có cử hà sơ kì tu vi, cho dù ở nghệ giới cũng coi như được với nhất lưu cao thủ, chính là kim thần giới, lại có người nào có thể giết được hắn?” Dư Hóa Uẩn có chút thất thố hướng bát nằm ở mặt đất tu sĩ rít gào nói.

Đến bây giờ Dư Hóa Uẩn còn là không thể tin được chính mình kia số khổ tư sinh tử, một cử hà cảnh cường giả thế nhưng hội mệnh tang tại kia xa xôi cằn cỗi tiểu địa phương!

“Thuộc hạ cũng là nghĩ như vậy, chính là nghe nói kia kim thần giới giới chủ Kim Giao lão nhân, nay đã đột phá đến cử hà cảnh giới !” Kia bát nằm ở mặt đất tu sĩ càng

phát ra chiến căng trả lời.

Từ Hạ Vân Kiệt diệt sát Dư Hạt lão ma sau, liền một lòng bế quan tiềm tu, phảng phất cự long ngủ đông, đem ngoại giới việc tất cả đều giao từ Kim Giao chân nhân ra mặt quản lý, cố ngoại giới chỉ biết là Kim Giao chân nhân, lại không biết đến Hạ Vân Kiệt.

Này cũng là Hạ Vân Kiệt cố ý lâm vào, tận lực đem Vu Hàm môn giấu ở trong bóng tối. Tương lai cho dù thực xảy ra chuyện gì, kia tránh ở tích xa cằn cỗi Viễn Man giới đảo cũng sẽ không có người chú ý.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1296 : Trả thù

“Kim thần giới giới chủ thế nhưng đã là cử hà cảnh giới!” Dư Hóa Uẩn sắc mặt hoàn toàn đại biến.

Hắn kia tư sinh tử tu là ma đạo, vốn không nhanh như vậy tiến vào cử hà cảnh giới, là hắn chỉ điểm còn có đại lượng đan dược đi xuống, thế này mới ngạnh sinh sinh làm cho hắn kia tư sinh tử bước vào cử hà cảnh giới. Bất quá cũng đang bởi vì như thế, kia Dư Hạt lão ma căn cơ cũng không phải thực ổn.

Mà kim thần giới giới chủ Kim Giao lão nhân là giao long chi khu, một khi đột phá đến cử hà cảnh giới, bởi vì giao long chi khu duyên cớ, so với tầm thường cử hà sơ kì cảnh giới cường giả đều còn muốn cường hoành một tia.

Hắn tiểu nhi tử mạo muội đi công kích kim thần giới, cho tới bây giờ yểu vô tin tức, kia thật đúng là tám chín phần mười ngã xuống.

“Là, tin tức này ngàn chân vạn thiết. Nghe nói tiểu thiếu chủ đại quân bị đánh tan sau, Kim Giao lão nhân liền mang theo một số đông nhân mã chiếm trước yểm võ các giới, địa bàn đạt tới hai trăm linh năm giới.” Kia bát nằm ở mặt đất tu sĩ đem đầu cúi càng thấp.

“Kim Giao tiểu nhi, nếu con ta có không hay xảy ra, bản tôn tất cho ngươi muốn sống không được muốn chết không xong!” Dư Hóa Uẩn nói xong liền một cước bước ra Dư phủ.

Ngay sau đó, Dư Hóa Uẩn liền xuất hiện ở một cái truyền tống trận trước. Này truyền tống trận chính là dư gia sở khống chế.

“Bái kiến chủ thượng!” Trông coi truyền tống trận gặp là Dư Hóa Uẩn đã đến, ào ào quỳ xuống đất bái kiến.

“Bản tôn muốn đi kim thần giới.” Dư Hóa Uẩn mặt lạnh lùng nói, một cỗ sát khí ở quanh thân tràn ngập, làm cho sở hữu thủ hộ truyền tống trận nhân tất cả đều cảm thấy kinh hồn táng đảm.

“Là!” Phụ trách truyền tống trận nhân vội vàng đi mở ra truyền tống trận, cũng tìm được kim thần giới truyền tống trận truyền tống trận phù, sau đó đem truyền tống trận phù còn có mấy khối lục phẩm linh tinh để vào tương ứng khắc có phù văn ô vuông trung.

Lúc này nếu ấn bình thường tình huống, truyền tống trận lúc này hẳn là có hào quang sáng lên, có không gian bồng bềnh, khả truyền tống trận không chút nào không có phản ứng.

“Khởi bẩm chủ thượng, kim thần giới đóng cửa liên tiếp nghệ giới truyền tống trận!” Phụ trách truyền tống trận tu sĩ nơm nớp lo sợ cúi đầu bẩm báo nói.

Hay là kia Kim Giao tiểu nhi thế nhưng biết ta cùng với con ta quan hệ bất thành? Nếu là như thế, hắn như thế nào còn dám giết ta nhi? Hay là có cái gì dựa vào bất thành? Dư Hóa Uẩn sắc mặt đột nhiên trầm xuống, trong mắt có hàn quang lóe ra không chừng.

Bất quá mặc kệ ngươi là biết còn là không biết, bản tôn hôm nay tất giết ngươi mới vừa giải trong lòng mối hận! Rất nhanh Dư Hóa Uẩn liền không muốn tái làm miệt mài theo đuổi, hắn là cử hà hậu kỳ cảnh cường giả, toàn bộ nghệ giới vực trừ bỏ kia số ít mấy người có cùng hắn một trận chiến lực, dư giả hắn căn bản không chỗ nào sợ hãi.

Này đó là có được mạnh mẽ lực lượng cường giả tự tin!

“Vậy cấp bản tôn liên tiếp cách kim thần giới gần nhất giới thổ.” Dư Hóa Uẩn mặt lạnh lùng nói.

Phụ trách truyền tống trận tu sĩ nghe vậy lại vội vàng đem thái nhạc giới, hoắc âm giới, yểm võ giới các truyền tống trận phù nhất nhất để vào ô vuông trung, không nghĩ tới thế nhưng tất cả đều không có phản ứng, rơi vào đường cùng đành phải đem Dư Hóa Uẩn truyền tống đến một địa phương tên là đại nguyên giới.

Đại nguyên giới cùng kim thần giới cách mấy trăm giới, nếu là đổi thành thông huyền tu sĩ chỉ sợ cũng muốn bay cái mấy chục ngày, nhưng cử hà hậu kỳ cường giả chỉ kém một bước liền có thể xé rách này nhất giới không gian, đi lên tiên giới, ở không gian pháp thuật phương diện lại khởi là thông huyền cảnh cường giả có thể so sánh ?

Đến kia đại nguyên giới, Dư Hóa Uẩn một khắc cũng không nguyện ý chờ, đối chiếu giới đồ, đối với hư không chậm rãi vươn hai tay. Sau đó hướng hai bên mạnh dùng sức nhất bái xả.

Kia hư không thế nhưng bị sinh sôi bái xé ra đến, hiện ra một cái sâu thẳm thâm, bên trong dòng khí hỗn loạn vô cùng thông đạo.

“Kim Giao tiểu nhi!” Dư Hóa Uẩn cắn răng, mắt lộ ra hung quang, hít sâu một hơi, thế này mới cất bước bước vào kia thông đạo.

Dư Hóa Uẩn một bước vào kia thông đạo, bị xé rách khai không gian liền chậm rãi khép lại, như trước là phong khinh vân đạm, nhìn không ra đến có gì biến hóa.

Kim thần giới, kim thần hải.

Mặt biển gió êm sóng lặng, ánh mặt trời chiếu vào kim thần trên biển, nổi lên kim quang như tinh thần nhiều điểm.

Chợt gian, mặt biển không gió trống rỗng nổi lên sóng to, theo sát sau kim thần hải trên không đột nhiên nứt ra rồi một đạo khe hở, có một đôi tay theo kia khe hở trung vươn đến, sau đó hướng hai bên mạnh xé, theo bên trong đi ra một cao gầy trung niên nam tử.

Trung niên nam tử vừa đi đi ra, đại hải nháy mắt lại khôi phục bình tĩnh.

Nơi này hẳn là chính là kim thần hải ! Trung niên nam tử theo trữ vật giới trung xuất ra một hạt linh khí lượn lờ, mùi hương thơm đan dược hướng miệng nhất ném, ánh mắt như điện đảo qua bốn phía.

Dù sao không phải thiên tiên, Dư Hóa Uẩn tuy rằng đã có phá vỡ hư không năng lực, nhưng không thuần thục, có thể kéo dài qua hư không khoảng cách cũng là có hạn.

Lúc này đây theo đại nguyên giới phá vỡ không gian, một bước kéo dài qua đến kim thần giới, nhìn như tùy ý, trên thực tế đã không sai biệt lắm đến Dư Hóa Uẩn cực hạn, cũng tiêu hao hắn thật lớn pháp lực, cho nên nhất bước ra hư không, Dư Hóa Uẩn liền lập tức dùng đan dược khôi phục pháp lực.

Lẳng lặng đứng thẳng hư không một lát, chờ hấp thu đan dược lực, pháp lực khôi phục thất thất bát bát sau, Dư Hóa Uẩn thế này mới hóa thành một đạo hồng quang, ngang kim thần hải, ngay sau đó liền đến kim thần giới phủ chỗ kia phiến hải vực trên không.

“Kim Giao tiểu nhi, tốc tốc cấp bản tôn đi ra nhận lấy cái chết!” Hư không đứng ở kim thần hải trên không, Dư

Hóa Uẩn nâng tay đối với kim thần hải liền một chưởng vỗ đi xuống, lạnh giọng quát lên.

Dư Hóa Uẩn loại nào cảnh giới, này một chưởng chụp đi, nhất thời trong hư không hiện ra một sáng mờ nhiều điểm đại thủ ấn.

Đại thủ ấn nơi đi qua không gian sụp đổ, nước biển sôi trào.

“Oanh!” Một tiếng nổ, đại thủ ấn một chưởng hạ xuống trên mặt biển.

Nhất thời trời long đất nở, sở hữu nước biển thế nhưng như bài sơn đảo hải hướng hai bên bài khai, hiện ra phía dưới kim thần giới phủ.

Lúc này kim thần giới phủ rậm rạp phù văn ở đã bị công kích là lúc sớm đã rậm rạp hiển hiện ra, bao phủ toàn bộ kim thần giới phủ.

Nhưng dù là như thế, Dư Hóa Uẩn này một bàn tay xuống dưới, cự thành cũng là lắc lắc lắc lắc, phù văn chấn động rớt xuống, lập tức hào quang liền ảm đạm rất nhiều.

“Người tới người nào? Cũng dám đến ta kim thần giới phủ nháo sự?” Dư Hóa Uẩn này động tĩnh huyên loại nào to lớn, trong nháy mắt, liền có Kim Giao chân nhân cùng Quy thừa tướng song song theo giới trong phủ phóng lên cao, quát lớn.

“Thế nhưng có hai cử hà cảnh, trách không được các ngươi dám động bản tôn con trai!” Dư Hóa Uẩn gặp Kim Giao chân nhân cùng Quy thừa tướng phóng lên cao, trên người thế nhưng có cử hà cảnh cường giả pháp lực dao động, trên mặt kinh ngạc sắc chợt lóe mà qua, thay vào đó là vô cùng dữ tợn hung lệ, hai tay nâng lên đối

với hai người đầu chộp đi.

Hai thật lớn bàn tay lại ở không trung hiện ra, pháp lực cường đại ngưng tụ vô cùng, vù vù vào đầu chộp đi, thế nhưng có Thái Sơn băng đỉnh chi thế.

Dù là Kim Giao chân nhân cùng Quy thừa tướng nay đều đã đột phá tới cử hà cảnh giới, một thân pháp lực nay hùng hậu vô cùng, nhưng thấy kia hai bàn tay to chưởng trên không chộp tới, cũng là nhịn không được mắt lộ ra kinh hãi sắc, cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền song song tế ra pháp bảo.

Kim Giao chân nhân pháp bảo chính là một hồn thể tối đen phương thiên họa kích, là hắn dùng biển sâu vạn năm huyền mẫu thiết, sau đó dùng quỳ thủy tinh anh ngày đêm thối luyện mạch lạc, cho nên này phương thiên họa kích không chỉ có có canh kim chi sát phạt nhuệ khí, cũng có quỳ thủy chi âm nhu băng hàn.

Có thể cương, có thể nhu, ở trong nước sử dụng đứng lên nhất hung mãnh lợi hại. Hơn nữa này phương thiên họa kích nặng đạt vạn cân, Kim Giao chân nhân bản thể là giao long, lực đại vô cùng, cho hắn sử dụng nhất thích hợp bất quá.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1297 : Chiến Dư Hóa Uẩn

Quy thừa tướng tế ra pháp bảo là một đôi cự chùy màu tím tia chớp ở trong nước bùm bùm rung động, chính là tử điện Lôi thần chùy, nặng có hai vạn cân, so với Kim Giao chân nhân phương thiên họa kích còn muốn nặng gấp đôi, nhưng lại ẩn chứa có lôi điện, là Quy thừa tướng một lần kỳ ngộ trung được đến, phi thường lợi hại.

Kim Giao chân nhân cùng Quy thừa tướng đều biết đến vào đầu trảo hạ cự chưởng lợi hại vô cùng, nếu là một chưởng bị bắt thật, cho dù bọn họ có cử hà sơ kì cảnh giới, chỉ sợ cũng giãy không ra.

Cho nên hai người đem pháp bảo nhất tế ra, lập tức nổi giận gầm lên một tiếng, một cái hai tay nắm chặt phương thiên họa kích, hai tay gân bắp thịt căn căn bạo khởi, mạnh liền đối với vào đầu trảo hạ bàn tay to bổ tới.

Một cái khác đồng dạng đem hết toàn thân lực đạo, giơ lên song chùy đối với kia bàn tay to chưởng liền hung hăng tạp đi qua.

“Oanh!”

“Oanh!”

Hai tiếng nổ ở đáy biển vang lên, chấn đắc đại hải bốc lên, cự thành lay động.

“Phốc!”

“Phốc!”

Kim Giao chân nhân cùng Quy thừa tướng cơ hồ đồng thời kịch liệt về phía sau bay ngược hơn mười dặm, một

ngụm máu tươi khống chế không được liền phun khẩu mà ra.

Gần nhất kích, Dư Hóa Uẩn liền đánh cho Kim Giao chân nhân cùng Quy thừa tướng phun máu trở ra, có thể thấy được hắn thực lực là cỡ nào khủng bố.

Bất quá Kim Giao chân nhân cùng Quy thừa tướng dù sao đã là cử hà cảnh giới tu sĩ, lại tất cả đều là lực đại vô cùng hạng người, tuy rằng bị một chưởng đánh cho bị thương, nhưng Dư Hóa Uẩn pháp lực sở ngưng tụ cự chưởng cũng theo tiếng như thủy tinh bàn vỡ ra, cuối cùng hóa thành nhiều điểm tinh quang biến mất ở thiên địa trong lúc đó.

Dư Hóa Uẩn trên mặt hơi hơi lộ ra một tia kinh ngạc sắc, âm thanh nói:“Quả nhiên có điểm môn đạo, trách không được dám giết con ta!”

“Ngươi là Dư Hóa Uẩn!” Kim Giao chân nhân cùng Quy thừa tướng kinh hô ra lời.

“Các ngươi quả nhiên biết Dư Hạt thân phận! Hiện tại các ngươi nói cho bản tôn, bản tôn con trai là chết còn là sống? Nếu hắn còn sống, bản tôn xem ở các ngươi tu hành không dễ phân thượng, có lẽ hội tha các ngươi một mạng, nếu không, các ngươi hôm nay hẳn phải chết không thể nghi ngờ!” Dư Hóa Uẩn sắc mặt càng phát ra âm trầm, trong mắt sát khí phụt ra.

Kim Giao chân nhân cùng Quy thừa tướng cho nhau liếc nhau, trong lòng âm thầm kêu khổ không thôi.

Bọn họ đã liệu đến kia Dư Hóa Uẩn nhất định có một ngày hội sát **** đến, cũng dự đoán được hắn lợi hại vô cùng, nhưng như thế nào cũng không nghĩ tới hắn thế nhưng lợi hại đến bực này trình độ, lấy một chọi hai, hai cái bàn tay liền đem bọn họ cấp đánh cho hộc máu.

Vốn bọn họ còn tưởng rằng lấy bọn họ cử hà cảnh tu vi, nói như thế nào cũng có thể cùng Dư Hóa Uẩn đi cái mấy chiêu, nay xem ra Dư Hóa Uẩn nếu thật muốn tế ra pháp bảo đến, chỉ sợ chỉ cần một hai chiêu, bọn họ phải bị mất mạng.

“Xem ra con ta đã mệnh tang các ngươi tay !” Dư Hóa Uẩn loại nào nhân, gặp Kim Giao chân nhân cùng Quy thừa tướng không có trả lời, liền biết Dư Hạt lão ma tất nhiên đã thân tử hồn diệt, trên mặt bắp thịt không khỏi run run cái không ngừng, hai mắt đỏ đậm.

Này Dư Hạt lão ma tuy rằng là tư sinh tử tạm thời không thể cho sáng tỏ, cũng đang bởi vì này dạng, Dư Hóa Uẩn đối này con trai lại phá lệ cảm thấy áy náy, cho nên mới hội dùng đại lực khí đưa hắn bồi dưỡng thành cử hà cảnh cường giả, không nghĩ tới nay lại mệnh tang Kim Giao chân nhân cùng Quy thừa tướng tay. Này như thế nào không cho Dư Hóa Uẩn lại là đau lòng lại là vô cùng phẫn nộ?

“Đúng vậy! Giết người giả nhân hằng sát chi! Ngươi nhi tử là bị ta giết, bất quá cũng là hắn gieo gió gặt bão!” Ngay tại phía sau kim thần giới phủ truyền ra một đạo thản nhiên thanh âm, tiếp theo một người theo trong giới phủ đi ra, một bước liền đạp đến trên không, sau đó vung tay lên.

Lòng bàn chân nước biển liền lại hợp lại, khôi phục gió êm sóng lặng.

“Bái kiến chưởng giáo!” Gặp là chưởng giáo xuất quan, Kim Giao chân nhân cùng Quy thừa tướng không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng tiến lên bái kiến.

“Chưởng giáo?” Dư Hóa Uẩn con mắt mạnh co rụt lại,

hướng Hạ Vân Kiệt nhìn lại. Chính là này vừa nhìn, hắn lại nhịn không được mặt lộ vẻ nghi hoặc sắc.

Lấy Dư Hóa Uẩn cảnh giới tự nhiên nhìn ra được đến Hạ Vân Kiệt bất quá chỉ có thông huyền trung kỳ cảnh giới.

“Là ngươi giết con ta?” Dư Hóa Uẩn có chút không thể tin hỏi.

Một thông huyền trung kỳ cảnh giới tu sĩ giết chết cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ? Điều này sao có thể?

“Dư chân nhân hay là không tin sao?” Hạ Vân Kiệt thản nhiên hỏi, một đạo huyết quang phóng lên cao, sau đó dừng ở tay hắn trung, đúng là kia thanh huyết đao.

Huyết đao chỉ phía xa Dư Hóa Uẩn!

“Nhất mục huyết đao!” Dư Hóa Uẩn nhất thời hai mắt đỏ đậm, râu tóc giận lập:“Tiểu bối, cũng dám giết ta con trai, ta tất cho ngươi muốn chết không thể muốn sống không thể!”

Một điểm khói nhẹ theo Dư Hóa Uẩn não đỉnh dâng lên, hóa thành nhất thanh quang trạm trạm đại võng.

Này đại võng thật lớn vô cùng, nhất tế phóng ra liền phảng phất có thể đem này thiên địa đều cấp bao lại bình thường, đúng là Dư Hóa Uẩn thành danh pháp bảo chi nhất khói nhẹ thiên la võng.

Đối mặt cử hà hậu kỳ cường giả, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không dám khinh thị, gặp đại võng chụp xuống, đem huyết đao hướng thiên thượng vừa mới.

Huyết đao huyết nhãn liền mạnh trương mở ra, có huyết quang theo kia trong mắt bắn ra, đảo mắt hóa thành một

đóa huyết vân ngăn trở kia đại võng, không cho nó hạ xuống.

“Hừ, chỉ bằng ngươi thông huyền trung kỳ tu vi cũng tưởng ngăn trở của ta thanh yên thiên la võng sao?” Dư Hóa Uẩn quát lạnh một tiếng, kia đại võng mạnh hào quang đại phóng, ép tới huyết vân mạnh liền đi xuống trầm, nháy mắt liền có tán loạn dấu vết.

Kim Giao chân nhân cùng Quy thừa tướng tuy rằng biết chưởng giáo hẳn là còn có con bài chưa lật không sử xuất đến, nhưng thấy trạng cũng là nhịn không được trong lòng giật mình, song song nổi giận gầm lên một tiếng, tế khởi phương thiên họa kích cùng tử điện Lôi thần chùy đối với Dư Hóa Uẩn liền oanh giết đi qua.

“Đi tìm chết!” Dư Hóa Uẩn thấy thế quát lạnh một tiếng, một thanh màu bạc phi kiếm liền phun khẩu mà ra.

Kia phi kiếm vừa ra tới, bốn phía độ ấm liền chợt hạ, hiện ra một cái lóng lánh trong sáng băng long đến.

Băng long lay động đầu vẫy đuôi, liền có đạo đạo hàn khí bắn ra bốn phía, đương trường thiên không liền hoa tuyết phi vũ, trong không khí hơi nước nháy mắt liền ngưng kết thành bông tuyết, bông tuyết rơi xuống ở kim thần hải, ngay cả kim thần hải nháy mắt cũng đóng băng lên. Có thể nghĩ kia bông tuyết độ ấm có bao nhiêu sao thấp.

Dù là Kim Giao chân nhân cùng Quy thừa tướng tu vi đã đạt cử hà sơ kì cảnh giới, hồn thể pháp lực quanh quẩn, hàn thử không xâm, nhưng giờ khắc này thế nhưng cũng ngăn không được kia hàn khí, một tia hàn khí xuyên thấu qua hộ thể pháp lực cương khí, xâm nhập nhập thể, không chỉ có khiến cho bọn họ pháp lực vận chuyển ngưng trệ, cũng có băng tuyết ở bọn họ trên người đông lại.

“Hàn băng li long! Dĩ nhiên là hàn băng li long hồn phách luyện chế phi kiếm!” Kim Giao chân nhân cùng Quy thừa tướng song song một tiếng thét kinh hãi, trong cơ thể pháp lực điên cuồng mà vận chuyển đứng lên.

“Còn có vài phần ánh mắt!” Dư Hóa Uẩn cũng không tiết cười lạnh một tiếng, kia hàn băng li long đột nhiên hé miệng đối với hai người phân biệt phun ra một cái như trứng ngỗng băng cầu.

Gặp kia băng cầu đột nhiên phun đến, Kim Giao chân nhân cùng Quy thừa tướng không hiểu cảm thấy một tia nguy cơ nảy lên trong lòng, mạnh muốn thu hồi phương thiên họa kích cùng tử điện Lôi thần chùy.

Chỉ là bọn hắn còn không có thu hồi pháp bảo, kia băng cầu liền đã hung hăng đánh lên phương thiên họa kích cùng tử điện Lôi thần chùy, sau đó oanh một tiếng tạc mở ra, hóa thành vô số bông tuyết.

Bông tuyết thổi quét trong thiên địa thủy phân, hình thành một tầng tầng tường băng đem Kim Giao chân nhân cùng Quy thừa tướng cấp đóng băng lên.

Kia tường băng chắc chắn rắn chắc, cứng rắn như tinh cương, Kim Giao chân nhân cùng Quy thừa tướng nhất thời nửa khắc thế nhưng giãy không thể.

Ngay tại Kim Giao chân nhân cùng Quy thừa tướng bị nhốt tường băng trong vòng khi, kia phi kiếm biến thành băng long cũng không chịu tường băng ảnh hưởng, thế nhưng xuyên qua tầng tầng tường băng, hướng Kim Giao chân nhân cùng Quy thừa tướng sát đi.

Kim Giao chân nhân cùng Quy thừa tướng thấy thế không khỏi khẩn trương, toàn lực vận chuyển trong cơ thể chân nguyên pháp lực, tưởng phá băng mà ra, nề hà

chân nguyên pháp lực cũng phảng phất bị đông trụ bình thường, chuyển động cực kì thong thả, thế nhưng bùng nổ không ra lực lượng đến.

“Này bông tuyết đều là hàn băng li long một tia hồn phách sở ngưng tụ, độ ấm cực thấp, lại khởi là các ngươi có thể phá ra ? Còn là ngoan ngoãn chịu chết đi!” Dư Hóa Uẩn một bên khống chế được thanh yên thiên la võng tiếp tục không ngừng đi xuống áp bách kia huyết vân, một bên khinh thường cười lạnh nói.

Kim Giao chân nhân cùng Quy thừa tướng gặp băng long đảo mắt giết đến, mà Hạ Vân Kiệt bên kia huyết vân cũng lập tức sắp bị áp hội, trong mắt không khỏi toát ra một tia tuyệt vọng sắc.

“Cử hà hậu kỳ quả nhiên không phải là nhỏ! Nhất tâm nhị dụng, uy lực thế nhưng còn là như thế hung mãnh.” Hạ Vân Kiệt thấy thế trong lòng một trận lẫm liệt, biết chỉ dựa vào nguyên thần pháp lực, căn bản không thể cùng Dư Hóa Uẩn chống lại.

Cũng không dám nữa chần chờ, trong cơ thể vu đỉnh, còn có gân cốt huyết nhục trung vu lực mạnh toàn bộ bộc phát ra đến.

Nhất thời nhìn như cao to gầy gò Hạ Vân Kiệt, tựa như trong cơ thể ẩn tàng rồi một tòa núi lửa bình thường, ở trong nháy mắt bộc phát ra đến, có hủy thiên diệt địa uy lực.

Huyết nhãn mạnh mở lớn mở ra, nồng đậm phảng phất thực chất bình thường huyết quang giống vỡ đê hồng thủy hướng tiết mà ra, huyết vân như giận hải mãnh liệt mênh mông, huyết khí sôi trào, thế nhưng lập tức đem thanh yên thiên la võng cấp cản đi lên.

Cơ hồ đồng thời Hạ Vân Kiệt thân mình có lôi âm cuồn

cuộn, trong nháy mắt trưởng thành nghìn trượng cự nhân, cự nhân trong tay nâng một cái lửa cháy thao thao phong cách cổ xưa đại đỉnh, đối với kia hàn băng li long cùng tầng tầng đem Kim Giao chân nhân cùng Quy thừa tướng đóng băng trụ tường băng ngã xuống.

Vu hỏa vừa đổ xuống đi, nhất thời hàn băng li long phảng phất bị hạ đến nồi chảo bình thường, kêu thảm thiết quay cuồng đứng lên, kia tường băng phát ra xuy xuy toát ra một đoàn đoàn sương khói, sau đó ca ca hiện ra từng đạo cái khe.

“Phá!” Kim Giao chân nhân cùng Quy thừa tướng song song nổi giận gầm lên một tiếng, toàn thân chân nguyên pháp lực bùng nổ.

“Oanh!” Một tiếng nổ, tường băng hoàn toàn băng liệt, rầm a rơi xuống ở đại hải bên trong, phảng phất hạ nổi lên mưa đá.

“Vu tu!”

“Pháp thiên tượng địa!”

“Vu hỏa!”

Dư Hóa Uẩn bị Hạ Vân Kiệt đột nhiên bùng nổ cấp đánh cái trở tay không kịp, trong lúc nhất thời không chỉ có bị Kim Giao chân nhân cùng Quy thừa tướng thoát vây mà ra, hơn nữa thanh yên thiên la võng cùng kia hàn băng li long kiếm đều đã bị một tia chấn động, liên quan hắn nguyên thần đều hơi hơi chiến một chút.

“Dĩ nhiên là vu tiên song tu, xem ra bản tôn là coi khinh ngươi, trách không được dám giết bản tôn con trai! Bất quá ngươi nếu nghĩ đến chỉ bằng điểm ấy bản sự liền có thể cùng bản tôn chống đỡ, vậy mười phần sai !” Dư Hóa Uẩn đồng tử mạnh co rụt lại, bắn ra lạnh như băng

ánh mắt, âm thanh lạnh lùng nói.

“Phải không?” Hạ Vân Kiệt cười lạnh một tiếng, đột nhiên gian đông nam tây bắc có bốn đạo kiếm quang phóng lên cao, đảo mắt biến thành tứ môn, tứ môn trung các hữu một đầu thượng cổ tứ tượng thần thú gác.

“Kiếm trận!” Dư Hóa Uẩn thấy thế đồng tử lại mạnh vừa thu lại lui, kia hàn băng li long kiếm hô đối với phía nam Chu Tước liền bổ đi.

“Cho ta phá!”

Nước lửa hỗ khắc, ai mạnh liền khắc ai!

Dư Hóa Uẩn đối chính mình chân nguyên pháp lực có rất lớn tin tưởng, tự nhiên thủ công phía nam Chu Tước, từ điểm đó không khó nhìn ra đến Dư Hóa Uẩn thấy rõ lực loại nào sâu sắc, kinh nghiệm chiến đấu loại nào phong phú.

Chương 1298 : Cường đại

“Cho ta trở về!”

Hạ Vân Kiệt hét lớn một tiếng, bàn tay to không biết khi nào hơn một thanh bạch dày đặc cốt đao, đối với hàn băng li long kiếm bổ đi qua.

Này cốt đao tới từ Cốt Sát, cũng không biết là cái gì yêu thú xương cốt luyện chế mà thành, tuy rằng biến hóa không nhiều lắm, nhưng cứng rắn vô cùng, nhưng thật ra thích hợp Hạ Vân Kiệt thi triển bạo lực.

“Chỉ bằng ngươi cũng tưởng chắn ta sao?” Dư Hóa Uẩn cũng là lạnh lùng cười, lúc này hắn đã nhìn ra đến Hạ Vân Kiệt chỉ có địa vu bát đỉnh trung kỳ cảnh giới, tuy rằng không biết cớ gì vu lực cực kì hùng hồn mênh mông, nhưng so với hắn cử hà hậu kỳ cảnh giới còn là kém nhất tiệt, cho nên căn bản là không chỗ nào sợ hãi, kiếm quang thế đi càng mãnh.

“Thương!” Một tiếng nổ, cốt đao cùng hàn băng li long kiếm giao kích cùng một chỗ, phát ra chấn thiên động kim thiết giao kích thanh.

Hóa thân hồng hoang cự nhân bình thường Hạ Vân Kiệt trong lồng ngực phát ra trầm xuống buồn thanh âm, như kình thiên cự trụ bàn hai chân không tự chủ được sau này liên tục lui vài bước, này vài bước đó là vài mười dặm, chấn thiên địa dao động.

Mà Dư Hóa Uẩn lại chính là trên thân lắc lắc, đồng thời kia thanh yên thiên la võng lại mạnh đi xuống nhất áp, huyết vân lại lại bị áp chế, có ẩn ẩn tán loạn chi thế.

Hạ Vân Kiệt trong mắt toát ra một tia vẻ khiếp sợ.

Phải biết rằng hắn tuy rằng chỉ có địa vu bát đỉnh trung kỳ cảnh giới, cũng là vương giả chi đỉnh, chống lại bình thường tu sĩ, có thể vượt nhất đại cảnh giới mà chiến. Cũng đã nói, Hạ Vân Kiệt có thể trấn áp cử hà trung kỳ cảnh giới tu sĩ. Mà pháp thiên tượng địa lại thượng cổ vu pháp, có thể làm cho hắn thực lực mãnh trướng. Nên có được cùng cử hà hậu kỳ tu sĩ chống đỡ thực lực.

Chính là Hạ Vân Kiệt lại không nghĩ rằng cử hà hậu kỳ tu sĩ mạnh mẽ trình độ vượt quá hắn tưởng tượng, cho dù hắn thi triển pháp thiên tượng địa thượng cổ vu pháp, cứng đối cứng như trước không thể cùng Dư Hóa Uẩn chống đỡ.

“Hừ, lúc này ta xem ngươi còn như thế nào chắn ta?” Dư Hóa Uẩn cười lạnh một tiếng, một đạo lạnh như băng kiếm quang tái khởi, tiếp tục đối với phía nam Chu Tước khí thế hung lệ bổ tới.

“Tứ tượng tru ma!” Hạ Vân Kiệt trong mắt vẻ khiếp sợ trong chớp mắt, sắc mặt mạnh trầm xuống, quát lạnh một tiếng.

Liền vừa rồi trong nháy mắt ngăn cản, tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận rốt cục bố thành!

Hạ Vân Kiệt tiếng nói vừa dứt hạ, trong trận liền âm lãnh gió lạnh tàn sát bừa bãi, sát khí quay cuồng, bốn đạo kiếm quang kéo thật dài vĩ mang, gào thét đối với hàn băng li long kiếm sát đi.

Này bốn thanh tứ tượng tiểu tru ma kiếm từ Hạ Vân Kiệt dùng Dư Hạt lão ma tinh huyết hồn phách tế luyện sau, lại kinh hắn một năm ôn dưỡng tế luyện, phẩm chất sớm đã đạt tới thượng phẩm linh khí, nay bày ra tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận, hơn nữa Hạ Vân Kiệt hiện tại tu vi cũng so với trước kia cao không ít, này nhất thi triển đứng lên, uy lực so với trước kia không biết lợi hại bao

nhiêu lần.

Dù là Dư Hóa Uẩn cường đại vô cùng, gặp tứ tượng tiểu tru ma kiếm phát động, bốn đạo kiếm quang gào thét mà đến, cũng là sắc mặt khẽ biến, trong mắt lần đầu tiên hiện ra một tia vẻ mặt ngưng trọng.

“Thương! Thương! Thương! Thương!” Bốn đạo kiếm quang liên tiếp mọi nơi giã ở hàn băng li long kiếm quang, mỗi một lần giã đều làm cho kiếm quang run run một chút, mọi nơi sau, kia hàn băng li long kiếm quang rốt cục bị âm lãnh gió lạnh nhất giảo, biến thành nhiều điểm kiếm quang biến mất ở nùng như mực đen sát khí.

Gặp bốn đạo kiếm quang thế nhưng trừ khử chính mình bổ ra đi một kiếm, Dư Hóa Uẩn sắc mặt lại khẽ biến, trong mắt vẻ mặt ngưng trọng càng đậm.

“Xem ra ta còn là xem thường ngươi !” Dư Hóa Uẩn mục thấu hung quang nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, một chữ một chút nói.

Khi nói chuyện, kia thanh yên thiên la võng đột nhiên rụt trở về, sau đó ở không trung hóa thành một đạo bàn tay to hướng Hạ Vân Kiệt chụp đi.

Thanh yên thiên la võng biến thành bàn tay to, vỗ đi xuống, kia sát khí nùng mặc liền bốc lên đứng lên, chung quanh phân băng, căn bản không làm gì được kia bàn tay to.

“Tới tốt!” Hạ Vân Kiệt hét lớn một tiếng, giơ lên huyết đao đối với kia bàn tay to liền hung hăng bổ tới.

Kia bàn tay to thấy huyết đao bổ tới cũng không thoái nhượng, lập tức liền hướng đại đao chộp đi.

Hạ Vân Kiệt biết Dư Hóa Uẩn lực lượng so với chính

mình thi triển pháp thiên tượng địa còn mạnh hơn, tự nhiên không dám làm cho kia thanh yên thiên la võng bắt lấy chính mình huyết đao. Đao phong vừa chuyển, từ phách sửa làm tước, đối với bàn tay hoành tước mà đi.

“Hừ!” Dư Hóa Uẩn hừ lạnh một tiếng, bàn tay tái biến, giống như một ưng trảo đối với huyết đao chộp đi……

Nhất thời trong trận thiên địa, đạo đạo thanh quang, huyết quang đan xen nổi lên, tầng tầng lớp lớp, biến hóa khó lường.

Đồng thời, Dư Hóa Uẩn hàn băng li long kiếm cũng không nhàn rỗi, không còn là chỉ đối với cửa nam Chu Tước công kích mà đi, mà là đột nhiên băng chiết xuất làm nhiều điểm bông tuyết, bốn phương tám hướng **** mà đi, nhất thời đầy trời bông tuyết, hàn quang nhiều điểm, phảng phất lưu tinh xẹt qua trong trận thiên địa.

Bông tuyết rét lạnh đến cực điểm, mỗi một điểm xạ đi ra ngoài, kia một mảnh không gian phảng phất đã bị đông trụ, tựa hồ đại trận đều đã bị ảnh hưởng, phảng phất rốt cuộc không thể vận chuyển đứng lên.

Hạ Vân Kiệt trong cơ thể, mệnh phủ nguyên thần cùng hoàng đình nguyên thần song song mạnh mở hai mắt, sau đó hồn thể quang mang đại thịnh, trong tay liên tục niết pháp quyết.

“Điện thiểm lôi minh! Phần thiên nấu hải!”

Nhất thời kia nùng như mực thủy sát khí thối lui, có vô tận hỏa diễm theo cửa nam phun ra, lại có từng đạo lôi điện theo đông môn bổ ra.

Vô tận ngập trời hỏa diễm đem nhiều điểm bông tuyết cấp cháy sạch bùm bùm rung động, có vô số sương mù

bốc lên dựng lên, lại có lôi điện như điện xà ở trong trận loạn vũ, đem bông tuyết giã dập nát.

Không chỉ có như thế, lại có hai đạo kiếm quang theo tây phương cùng phương bắc bắn ra, mang theo sắc bén đến cực điểm kiếm khí đối với Dư Hóa Uẩn sát đi.

Mệnh phủ nguyên thần, trải qua sinh tử rèn luyện, tuy rằng chỉ có thông huyền trung kỳ, lại có thể so với thông huyền hậu kỳ cao nhất.

Hoàng đình nguyên thần, nguyên bản liền ngưng luyện vô cùng, ở cùng đại cảnh giới cơ hồ là vô địch tồn tại. Cũng đã nói thông huyền sơ kì hoàng đình nguyên thần có thể trấn áp cử hà cảnh lấy hạ cường giả. Nay hoàng đình nguyên thần từ tử mà sinh, phượng hoàng niết bàn dục hỏa trùng sinh, một thân pháp lực chân nguyên càng phát ra ngưng luyện cường đại, tuy rằng chỉ có thông huyền sơ kì cảnh giới, nhưng so với thông huyền trung kỳ mệnh phủ nguyên thần còn muốn lợi hại, có thể sánh vai cử hà sơ kì cảnh giới.

Nay này hai đại nguyên thần đồng thời phát lực, khống chế thượng cổ hung trận tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận, có thể nghĩ uy lực của nó có bao nhiêu lớn.

Dư Hóa Uẩn hiển nhiên không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt bên kia thi triển pháp thiên tượng địa thượng cổ vu tộc đại pháp cùng hắn đánh nhau, bên này thế nhưng còn có thể đem kiếm trận cấp khống chế như thế uy mãnh, gặp hàn băng li long kiếm ở vô tận ngập trời trong hỏa diễm thiêu đốt, ẩn ẩn trung kia long phách thế nhưng có bị đốt thành tro tẫn dấu hiệu, lại có hai đạo kiếm quang đối với chính mình đánh tới.

Sắc mặt rốt cục đại biến, trong lòng vừa động, đầy trời bông tuyết ào ào tụ lại, một lần nữa hóa thành hàn băng li long kiếm, phân ra hai đạo kiếm quang, chặn kia như

điện phóng tới hai đạo kiếm quang, bảo vệ quanh thân, đồng thời trên người bát quái pháp y, bát quái đồ quang mang đại thịnh, đem lửa cháy bài khai. Toàn lực thi triển thanh yên thiên la võng, tưởng trước đem Hạ Vân Kiệt trấn áp, mà không hề vội vã phá trận mà ra.

Dư Hóa Uẩn một khi thu nạp hàn băng li long kiếm, thủ hộ pháp thân, không hề hai mặt phóng ra, chỉ để ý toàn lực thi triển thanh yên thiên la võng đối phó Hạ Vân Kiệt, chưởng ảnh chồng chất, lại thỉnh thoảng có đại võng hạ xuống, chỉ cần Hạ Vân Kiệt hơi không cẩn thận sẽ gặp rơi vào võng trung, rốt cuộc thoát không thể thân.

Hạ Vân Kiệt nhất thời áp lực nhân, có điểm điểm như cầu lớn mồ hôi theo cái trán ngã nhào xuống dưới, dừng ở đại trận trung tựa như lăn thạch rơi xuống bình thường, rầm rầm rầm rung động.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1299 : Tế phược long tác

“Ta xem ngươi còn có thể duy trì bao lâu thời gian!” Dư Hóa Uẩn gặp Hạ Vân Kiệt pháp thân lay động, huyết đao huyết quang bốc lên, đắc ý cười lạnh nói.

“Dư Hóa Uẩn, chớ có càn rỡ, còn có chúng ta đâu!” Ngay tại Dư Hóa Uẩn đắc ý cười lạnh là lúc, biển lửa trung đột nhiên có một phương thiên họa kích cùng hai cái tử điện thiểm thước búa lớn đối với hắn oanh kích mà đến.

Dư Hóa Uẩn sắc mặt nhất thời âm trầm xuống dưới, nếu là bình thường, hắn tự nhiên không đem Kim Giao chân nhân cùng Quy thừa tướng công kích để vào mắt, nhưng hiện tại, Dư Hóa Uẩn tuy rằng đè nặng Hạ Vân Kiệt đánh, nhưng sở chiếm ưu thế nhưng cũng không phải rất nhiều, nếu không hắn cũng không cần thu nạp hàn băng li long kiếm, thủ hộ pháp thân, lại tế khởi pháp y, áp dụng một thủ một công chi thế.

Cho nên hiện tại Kim Giao chân nhân cùng Quy thừa tướng rốt cục theo vừa rồi bị tường băng khó khăn trung hoãn quá mức đến, lại đánh tới, nhất thời liền làm cho Dư Hóa Uẩn cảm thấy một tia áp lực.

Bất quá Dư Hóa Uẩn mặc kệ cảnh giới còn là pháp lực hùng hậu trình độ so với Hạ Vân Kiệt ba người đều cao hơn nhất mảng lớn, Kim Giao chân nhân cùng Quy thừa tướng cho dù tiến đến tương trợ, cũng là không đến mức làm cho hắn rối loạn tay chân, tâm ý vừa động, phân ra ba đạo kiếm quang, liền chặn kia phương thiên họa kích cùng tử điện Lôi thần chùy.

Kim Giao chân nhân cùng Quy thừa tướng cũng đều là kinh nghiệm chiến đấu phong phú hạng người, tự nhiên hiểu được phía sau liền xem ai có thể kiên trì đến cuối

cùng vấn đề, rất rõ ràng chính mình hai người lúc này cần phải làm là quấy nhiễu Dư Hóa Uẩn, làm cho hắn không thể buông tay ra chân đến đối phó chưởng giáo, đương nhiên còn có tiêu hao Dư Hóa Uẩn pháp lực.

Cho nên gặp Dư Hóa Uẩn phân ra ba đạo kiếm quang đến, tuy rằng biết rõ này hai đạo kiếm quang lợi hại vô cùng, hai người cũng không trốn tránh, ngược lại mão chừng kình, huy động trong tay phương thiên họa kích cùng tử điện Lôi thần chùy, thế đi càng mãnh.

“Thương thương thương!” Phương thiên họa kích cùng tử điện Lôi thần chùy cứng đối cứng giã ở kiếm quang phía trên, kiếm quang trừ khử, hai người nguyên thần lại mạnh đau xót, phảng phất bị kiếm đâm một chút bình thường, một búng máu liền nhịn không được phun khẩu mà ra, thân mình lại ở không trung lướt đi vài dặm.

Bất quá thân mình dừng lại đốn xuống dưới, hai người liền lại oa oa kêu, vung trong tay phương thiên họa kích cùng tử điện Lôi thần chùy vọt đi lên.

“Thương thương thương!”

Kim thiết giao kích thanh âm không ngừng ở trong trận vang lên, Kim Giao chân nhân cùng Quy thừa tướng tựa như bị chọc giận mãnh thú, lần lượt không muốn sống xông lên.

Hai người đều là yêu thân, một cái là giao long, một cái là rùa biển, vốn là là thân thể mạnh mẽ hạng người, lúc này đây lần không muốn sống đánh sâu vào, cho dù Dư Hóa Uẩn tu vi cao thâm, cũng là dần dần cảm thấy có chút ăn không tiêu, vài lần tưởng tế khởi hàn băng li long kiếm, trực tiếp giết bọn họ hai người, nề hà lại bị tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận cùng Hạ Vân Kiệt cấp kéo, nhất muốn tế khởi hàn băng li long kiếm muốn toàn lực đánh chết hai người, kia tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận

liền uy lực tăng nhiều, Hạ Vân Kiệt cũng như là không muốn sống nữa giơ huyết đao liều mạng mãnh phách, Dư Hóa Uẩn đành phải thôi.

Kể từ đó, đường đường nghệ giới vực bá chủ chi nhất, cử hà hậu kỳ cảnh giới Dư gia gia chủ, nhất thời nửa khắc thế nhưng không thể bắt phía trước căn bản không bị hắn để vào mắt Hạ Vân Kiệt đám người, thành giữ lẫn nhau không dưới, tức giận đến Dư Hóa Uẩn sắc mặt âm trầm phảng phất chảy nước đến, ánh mắt lại hung mãnh hận không thể đem Hạ Vân Kiệt cấp ăn sống nuốt tươi.

Cũng may Dư Hóa Uẩn cảnh giới cao thâm, pháp lực hùng hậu, kéo dài không dứt, tuy rằng hiện tại là giữ lẫn nhau không dưới, nhưng hắn đã có tuyệt đối tự tin, chiến đến sau lại tất nhiên là Hạ Vân Kiệt đám người pháp lực hao hết, bị hắn nhất nhất diệt sát.

Ngay tại trong trận đại chiến kịch liệt, giữ lẫn nhau không dưới khi, Kim Giao đảo truyền tống trận, không gian dao động, một chút bạch quang sáng lên.

Tiếp theo liền có một đám nhân theo truyền tống trận trung đi ra.

Lúc này nếu Dư Hóa Uẩn ở đây mà nói, khẳng định hội nhìn xem trợn mắt há hốc mồm.

Bởi vì kia truyền tống trận người đi ra, thế nhưng có bốn cử hà sơ kì cường giả, có hơn phân nửa đã ngoài là thông huyền hậu kỳ, kém cỏi nhất đều là thông huyền trung kỳ. Đến lúc này chính là hai ba trăm hào nhân.

Này còn chính là nghệ giới xa xôi địa phương tiểu thế lực sao? Như vậy một cỗ thế lực cho dù đặt ở nghệ giới cũng đều không tha còn nhỏ dò xét.

Phải biết rằng cho dù bọn họ Dư gia thế lực khổng lồ, có

vấn đỉnh nghệ giới vực tư cách, cử hà cảnh cường giả cũng bất quá chỉ có hai mươi cái mà thôi, giống hắn hai nhi một nữ, đến bây giờ cũng bất quá chính là cử hà sơ kì mà thôi.

Khả hiện tại này xa xôi địa phương, thế nhưng lập tức toát ra đến đây bốn cử hà cảnh cường giả, càng đừng nói còn có thượng trăm cái thông huyền hậu kỳ.

“Chưởng giáo ta lão Viên đến!” Một người cao lớn, cả người kim mao đại gia hỏa theo truyền tống trận vừa ra tới, lập tức liền hai mắt kim quang bắn ra bốn phía, ồn ào liền một cước bước trên hư không, hướng kim thần giới quý phủ không kia phiến hải vực, nhanh như điện chớp mà đi.

Này cả người kim mao đại gia hỏa tự nhiên không phải người khác, đúng là Viên Nanh.

Người còn lại tuy rằng không giống kia Viên Nanh giống nhau ồn ào kêu to, nhưng động tác lại một điểm cũng không so với Viên Nanh chậm, người người hùng hổ hướng kim thần giới quý phủ không kia phiến hải vực tiến đến.

Nói đùa, nay Hạ giới chủ nhưng là bọn họ chưởng giáo, là bọn họ trên thực tế thụ nghiệp ân sư, đừng nói tới chính là Dư Hóa Uẩn, cho dù thiên tiên đến, bọn họ này đó làm đệ tử cũng đoạn vô lùi bước đạo lý.

Nhất thời gian kim thần hải trên mặt biển, từng đạo hồng quang xẹt qua, trong nháy mắt liền đều ào ào dừng ở tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận ở ngoài.

Nhìn kiếm trận nội hỏa diễm hừng hực, bên trong thỉnh thoảng có đinh tai nhức óc kim thiết giao kích tiếng nổ lớn, lại cứ bọn họ lại thấy không rõ, cũng không thể đi vào, gấp đến độ Viên Nanh đám người như kiến bò trên

chảo nóng.

Viên Nanh cùng hùng phách này đối hồn nhân lại liên tục vỗ trong ngực, lớn tiếng kêu đứng lên.

“Chưởng giáo, chưởng giáo, ta lão Viên đến đây!”

“Chưởng giáo ta lão Hùng cũng đến đây!”

Ngay tại Viên Nanh đám người liên tục kêu to là lúc, đột nhiên có một đạo thanh âm ở bọn họ bên tai vang lên.

“Này Dư Hóa Uẩn rất là lợi hại, đợi lát nữa ta khống chế trận pháp buông ra một đạo lỗ hổng, Ổ Trường Thiên, Thiên Dật, Ngũ Liên, Tịch Vô bốn người nhân cơ hội đi vào, người còn lại không thể tiến vào, miễn cho không công chịu chết!”

Hạ Vân Kiệt lời này nghe được Viên Nanh đám người là vừa sợ vừa vội. Cả kinh là kia Dư Hóa Uẩn thế nhưng như thế lợi hại, thông huyền cảnh cường giả đi vào thế nhưng chính là không công chịu chết, chỉ có cử hà cảnh bốn người có thể đi vào đi, vội là, chưởng giáo cùng đồng môn ở bên trong cùng kia Dư Hóa Uẩn lão tặc đại chiến, bọn họ cũng không có thể đi vào đi trợ chiến.

Ngay tại Viên Nanh đám người vừa sợ vừa vội là lúc, bắc môn Huyền Vũ chỗ mở một đạo lỗ hổng.

Huyền Vũ tối thiện phòng thủ, này một chỗ buông ra một đạo lỗ hổng, cho dù Dư Hóa Uẩn rõ ràng biết, bị Hạ Vân Kiệt đám người quấn quít lấy, cũng vô pháp phá trận mà ra, trừ phi hắn chịu liều mạng.

Nhưng Dư Hóa Uẩn tự cao cuối cùng tất thắng, không đến cuối cùng thời khắc lại há chịu cùng Hạ Vân Kiệt đám người liều mạng.

Cho nên bắc môn Huyền Vũ chỗ một đạo lỗ hổng buông ra, kia Dư Hóa Uẩn tuy rằng rõ ràng cảm giác được bên kia có chút buông lỏng, vốn định giết qua đi, lại bị Hạ Vân Kiệt còn có kiếm quang mạnh nhất kích, liền lại rụt trở về, tính toán tiếp tục cùng Hạ Vân Kiệt đám người háo.

Bất quá làm từng đạo hoa quang phóng lên cao, khí thế hung mãnh vô cùng đối với hắn công kích mà đến, ước chừng có bốn đạo khi, Dư Hóa Uẩn chợt thay đổi sắc mặt, bật thốt lên kinh hô:“Điều đó không có khả năng!”

Cử hà cảnh giới, đừng nói tại đây xa xôi địa phương cực kì hiếm thấy, mỗi một cái đều đủ để nhất thống mấy trăm giới, tựa như lúc trước Dư Hạt lão ma giống nhau, gần chính là cử hà sơ kì cảnh giới, liền một đường quét ngang, nếu không phải Hạ Vân Kiệt xuất hiện, hiện tại hắn nắm trong tay giới chỉ sợ đều còn không chỉ hai trăm linh năm giới. Cho dù ở nghệ giới, cử hà cảnh kia cũng tuyệt đối được cho nhất hào nhân vật. Toàn bộ nghệ giới vực bình thường lão bài cử hà cảnh giới, cho dù là cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ, đều là nổi tiếng nghệ giới vực.

Dư Hạt lão ma lúc ấy cũng không nổi danh, đó là bởi vì hắn thăng cấp cử hà kì thời gian còn thiếu, lại thân ở nghệ giới vực xa xôi địa phương, thanh danh còn không có truyền ra, nhưng chỉ muốn một lúc sau, cũng tất nhiên danh dương nghệ giới vực.

Nhưng hôm nay tại đây xa xôi địa phương thế nhưng lập tức xuất hiện sáu vị cử hà sơ kì cường giả, nhưng lại có một vị thực lực có thể so với vừa mới đột phá đến cử hà hậu kỳ biến thái tên.

Như vậy một cỗ lực lượng, nếu tái phát triển đi xuống, đều bắt đầu có tư cách vấn đỉnh nghệ giới vực bá chủ địa vị, này như thế nào không cho Dư Hóa Uẩn giật

mình đến sắc mặt đại biến.

“Ha ha! Dư lão tặc, nhìn ngươi còn có thể duy trì bao lâu!” Hạ Vân Kiệt gặp Dư Hóa Uẩn sắc mặt đại biến, không khỏi cười ha ha đứng lên, dùng chính hắn lời nói mới rồi hồi quỹ cho hắn.

Lúc này Dư Hóa Uẩn lại không nói cái gì nữa, chính là mặt âm trầm, phân ra sáu đạo kiếm quang ngăn trở Kim Giao chân nhân sáu người pháp bảo tiến công, mà thanh yên thiên la võng tắc càng phát ra hung mãnh về phía Hạ Vân Kiệt phát động tiến công.

Dư Hóa Uẩn biết chỉ cần trấn giết Hạ Vân Kiệt, dư giả hết thảy cũng không chừng vì lo.

Chính là vu vốn là thiện chiến, thân thể cường hãn vô cùng, hơn nữa Hạ Vân Kiệt thi triển thượng cổ vu tộc đại pháp pháp thiên tượng địa, mỗi một đao vung ra đi đều là hung mãnh vô cùng, Dư Hóa Uẩn chịu tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận còn có sáu vị cử hà sơ kì cảnh tu sĩ kiềm chế, muốn trấn sát Hạ Vân Kiệt lại nói dễ hơn làm.

Như thế chém giết một phen, Dư Hóa Uẩn dần dần cảm thấy chân nguyên pháp lực trôi qua lợi hại, sắc mặt không khỏi càng phát ra âm trầm, trong lòng âm thầm có chút bối rối.

Tái như thế chém giết đi xuống, một khi pháp lực hao hết, chỉ sợ hắn đường đường cử hà hậu kỳ cường giả thật muốn mệnh tang cùng này.

Chính âm thầm có chút sốt ruột là lúc, Dư Hóa Uẩn đột nhiên cảm thấy một cỗ rất lớn nguy cơ theo biển lửa trung cấp tốc hướng hắn đánh úp lại.

Dư Hóa Uẩn trái tim mạnh nhảy dựng, cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền chuẩn bị sau này mau lui. Chính là ngay

tại giờ khắc này, hắn đột nhiên cảm thấy bốn phía không gian dao động thong thả, liền ngay cả không khí cũng đọng lại lên, như thủy ngân bình thường trầm trọng, lấy hắn như vậy hùng hồn pháp lực thế nhưng cũng có một loại như lâm vào vũng bùn cảm giác.

“Thế nhưng còn có không gian pháp bảo!” Dư Hóa Uẩn trái tim mạnh trầm xuống, pháp lực mạnh theo trên người phát ra đi ra, ý đồ giãy không gian trói buộc.

Ngay tại phía sau, có vạn trượng ánh sáng ngọc sáng mờ theo biển lửa trung vọt lên đến, một cái sáng mờ bắn ra bốn phía trường xà theo biển lửa trung vọt ra, như điện hướng Dư Hóa Uẩn **** mà đi.

Dư Hóa Uẩn mạnh phát ra đi ra pháp lực nhất thời như phát cuồng tuấn mã đột nhiên bị dây cương cấp lặc ở bình thường, thế nhưng bị trói buộc không gian cấp gắt gao ngăn chặn, không thể bộc phát ra đến.

“Phược long tác! Diễm Long đế cung phược long tác! Ngươi như thế nào sẽ có Diễm Long đế cung phược long tác?” Dư Hóa Uẩn như là gặp được quỷ bình thường, âm thanh kêu lên, trong mắt toát ra kinh hãi đến cực điểm ánh mắt.

“Quả nhiên có người nhận được này phược long tác!” Hạ Vân Kiệt mắt thấu đặc hơn sát khí, hắn bổn ý là không nghĩ tế ra này phược long tác, nề hà Dư Hóa Uẩn pháp lực tiệm thệ, hắn làm sao thường không phải, cho nên cuối cùng còn là quyết định tế ra này phược long tác, dù sao là ở kiếm trận trung, này phược long tác dù sao chính là cực phẩm linh khí, tạo thành dao động còn không về phần lộ ra ngoài trận.

Không nghĩ tới phược long tác nhất tế đi ra, thế nhưng đã bị Dư Hóa Uẩn nhận thức đi ra!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1300 : Phá trận mà ra

Cao thủ so chiêu, không tha có chút thất thần, Dư Hóa Uẩn bị phược long tác đột nhiên xuất hiện chấn động tâm thần, nhất thời “Oanh! Oanh! Oanh!” Kim Giao đám người pháp bảo nhân cơ hội oanh kích ở tại Dư Hóa Uẩn trên người.

Dù là Dư Hóa Uẩn trên người mặc bát quái pháp y, kia pháp y cũng là cực phẩm linh khí, nhưng còn là đánh cho Dư Hóa Uẩn huyết khí bốc lên, một cái lảo đảo, thiếu chút nữa sẽ muốn té ngã.

Ngay tại phía sau kia phược long tác lại sáng mờ đại phóng, không gian dao động vặn vẹo, từng đạo cái khe ở không trung sinh ra, giống như sâu không thấy đáy hắc động có thể cắn nuốt hết thảy này nọ.

Này phược long tác ở Hạ Vân Kiệt trong tay thi triển đứng lên, uy lực so với kia Cô Độc Phách thi triển lên uy lực lại không biết đến muốn hung mãnh bao nhiêu lần.

Phược long tác ở không gian xuyên qua, đảo mắt liền đã đến Dư Hóa Uẩn trước mặt, sau đó đem Dư Hóa Uẩn quấn quanh lên.

Nhưng Dư Hóa Uẩn pháp lực chung quy quá mức mênh mông cường đại, pháp lực tạo ra bài khai vặn vẹo không gian, ở Dư Hóa Uẩn quanh thân hình thành cương tráo, càng không ngừng xoay tròn, kia phược long tác tuy rằng quấn quanh Dư Hóa Uẩn, lại chung quy gần hắn không được thân xác, chỉ có thể thong thả đi bước một buộc chặt.

Dù sao Dư Hóa Uẩn là cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả, Hạ Vân Kiệt vốn cũng không kí hy vọng phược long tác có thể bắt trụ hắn, gặp phược long tác trói buộc ở

hắn rất lớn một bộ phận pháp lực, nhất thời hai mắt tinh quang tăng vọt, nổi giận gầm lên một tiếng:“Cho ta mở!”

Hai tay nắm chặt huyết đao, đối với kia thanh yên thiên la võng ngưng tụ mà thành cự chưởng bổ đi qua.

“Tê a!” Một tiếng, kia thanh yên thiên la võng ngưng tụ mà thành cự chưởng thế nhưng bị sinh sôi phá ra rồi một đạo lỗ hổng.

“Sát!” Hạ Vân Kiệt thấy thế không khỏi trong lòng không khỏi một trận mừng như điên, lại hét lớn một tiếng, huyết đao mạnh lại cao cao giơ lên, đối với Dư Hóa Uẩn trên không vào đầu đánh xuống.

“Sát!” Kim Giao chân nhân sáu người cũng biết lúc này là ngàn năm một thuở diệt sát Dư Hóa Uẩn cơ hội, nếu không một khi chờ hắn giãy kia phược long tác, nếu muốn giết hắn chỉ sợ cũng không dễ dàng như vậy.

Chói mắt ánh sáng ngọc hoa quang cắt qua thiên không, bị bám mãnh liệt không gian rung chuyển, vô cùng hung mãnh đối với Dư Hóa Uẩn oanh sát mà đi.

Cơ hồ đồng thời lại có rồng ngâm hổ gầm cầm lệ còn có viễn cổ tang thương bá đạo nặng nề thanh âm như sấm vang lên. Thanh, bạch, xích, hắc bốn đạo kiếm quang theo đông nam tây bắc tứ phương đối với Dư Hóa Uẩn **** mà đi.

Cảm nhận được phô thiên cái địa mà đến sát thế, Dư Hóa Uẩn thần sắc đột nhiên biến, trong mắt lóe ra một tia hung tàn điên cuồng ánh mắt, một điểm huyết quang theo hắn trữ vật giới trung bay ra rơi vào hắn trong miệng.

Kia huyết quang rơi xuống nhập Dư Hóa Uẩn chi khẩu, chỉ trong nháy mắt, một cỗ ít nhất còn hơn hồi nãy nữa

mạnh hơn gấp đôi mênh mông pháp lực hòa khí tức theo hắn trên người phát ra đi ra, hơn nữa còn tại tiếp tục tăng vọt.

“Cho ta băng!” Dư Hóa Uẩn sắc mặt dữ tợn nổi giận gầm lên một tiếng.

Như sơn băng sóng thần pháp lực theo hắn trên người mạnh bạo mở ra.

“Phốc!” Hạ Vân Kiệt trong cơ thể vu đỉnh mạnh lay động một chút, cũng có một cỗ ngọt vị nảy lên yết hầu, một ngụm máu tươi lại nhịn không được phun khẩu mà ra, mà kia phược long tác đồng thời bị trời long đất nở pháp lực cấp băng mở ra, sáng mờ mất hết, biến thành một cái dây thừng vô lực phiêu phù ở biển lửa bên trong.

Cơ hồ đồng thời hàn băng li long kiếm mạnh hào quang đại trướng, từng đạo kiếm quang phân ra tựa như một cái điều băng long, gào thét đối với Kim Giao chân nhân đám người sát đi.

Kim Giao đám người pháp bảo cùng kiếm kia quang nhất bính, thế nhưng lập tức bị đông lạnh ngã xuống đại trận bên trong, Kim Giao chân nhân đám người người người như bị cuồng phong tảo khởi thu diệp, trong miệng cuồng phun máu tươi, hoành thất thụ bát kịch liệt ngã xuống.

“Đây là có chuyện gì? Người này như thế nào đột nhiên trở nên lợi hại như vậy đi lên!” Tất cả mọi người khiếp sợ không hiểu, vẻ mặt kinh hãi nhìn Dư Hóa Uẩn.

“Thế nhưng làm cho bản tôn dùng phá hồn huyết sát đan! Các ngươi một đám tất cả đều đáng chết!” Dư Hóa Uẩn hai mắt huyết sắc một mảnh, hung tàn mà lạnh như băng đảo qua Hạ Vân Kiệt đám người, miệng bính ra một đám lạnh như băng tự, khi nói chuyện Dư Hóa Uẩn

pháp lực còn tại mãnh trướng.

“Phá hồn huyết sát đan!” Ổ Trường Thiên đám người tất cả đều sắc mặt đại biến, tái nhợt như tờ giấy, trong mắt toát ra hoảng sợ tuyệt vọng sắc.

Bọn họ đều nghe qua này đan uy danh, có thể cho cử hà tu sĩ ở trong khoảng thời gian ngắn bộc phát ra mấy lần thực lực, nhưng di chứng cũng cực kì lợi hại, sẽ làm bị thương hại đến linh hồn còn có trong cơ thể huyết mạch, khiến cho phục đan giả sau thực lực giảm xuống một tiểu cảnh giới, ít nhất muốn hơn mười năm thậm chí trăm năm thời gian mới vừa rồi có thể khôi phục lại.

Tuy rằng này phá hồn huyết sát đan di chứng lợi hại, nhưng có thể làm cho cử hà tu sĩ ở trong khoảng thời gian ngắn bộc phát ra mấy lần thực lực, cũng là cử hà tu sĩ liều mạng bảo mệnh thượng cổ đan phương, cực kì trân quý, có giới vô thị, không phải Ổ Trường Thiên đám người có thể mua được rất tốt.

Dư Hóa Uẩn vốn là là cử hà hậu kỳ cảnh giới, thực lực tái mãnh trướng mấy lần, thật là có bao nhiêu khủng bố? Ổ Trường Thiên đám người căn bản không thể tưởng tượng.

“Cấp bản tôn phá!” Ngay tại Ổ Trường Thiên đám người kinh hãi vạn phần là lúc, kia Dư Hóa Uẩn dĩ nhiên lại tế khởi hàn băng li long kiếm, đối với liệt liệt hỏa hải mạnh bổ tới, đồng thời kia vốn đã kinh bị huyết đao bổ ra một đạo cái khe thanh yên thiên la võng lại ngưng tụ thành một chích còn hơn hồi nãy nữa muốn rất nặng thật lớn bàn tay, đối với Hạ Vân Kiệt vào đầu chụp đi.

Hàn băng li long kiếm nơi đi qua, biển lửa đều phảng phất bị đông lạnh lên bình thường, thế nhưng đình chỉ sôi trào, chính là lửa đỏ một mảnh, giữa đã có một đạo bị cự kiếm sinh sôi bổ ra thông đạo, này thông đạo thẳng

tắp đến đến Chu Tước cửa nam.

Sau đó cửa nam còn có tọa trấn cửa nam Chu Tước thần thú đột nhiên liền liệt mở ra, hiện ra một thanh ảm đạm không ánh sáng phi kiếm, lẳng lặng phiêu phù ở kim thần hải trên không.

Chu Tước tiểu tru ma kiếm nhất hiện ra đến, tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận nhất thời sụp đổ, không còn nữa tồn tại.

Lang lảng trời quang lại xuất hiện ở kim thần hải trên không, nhưng này lang lảng trời quang dưới đã có một chích bàn tay to tản ra trạm trạm thanh quang, nơi đi qua tiếng sấm ầm vang, thanh thế to lớn, cực kì khủng bố.

Thanh quang bàn tay to dưới, là đỉnh đầu thiên đạp đất cự nhân, cự nhân trong tay nắm một thanh huyết đao, huyết đao cao cao giơ lên, thẳng tiến không lùi đối với kia thanh quang bàn tay to bổ tới.

“Chưởng giáo!” Xem huyết đao hướng thanh quang bàn tay to bổ tới, Ổ Trường Thiên đám người tất cả đều mặt lộ vẻ bi phẫn sắc, ào ào tế khởi pháp bảo không muốn sống nữa dường như hướng tới Dư Hóa Uẩn sát đi.

Vừa rồi Dư Hóa Uẩn không có cắn nuốt phá hồn huyết sát đan khi, chưởng giáo cũng bất quá chính là kham kham ngăn trở hắn bàn tay to công kích, nay Dư Hóa Uẩn pháp lực tăng vọt vài lần, Ổ Trường Thiên cho dù dùng mông tưởng cũng biết, này một chưởng đi xuống, chưởng giáo tuyệt đối ngăn cản không được.

“Lăn!” Dư Hóa Uẩn cũng là hai mắt đỏ đậm, trong lòng chỉ có một ý nghĩ, muốn diệt sát Hạ Vân Kiệt, căn bản không muốn để ý tới Ổ Trường Thiên đám người, thấy bọn họ pháp bảo oanh kích mà đến, hàn băng li long

kiếm ở không trung hóa thành một cái thật lớn băng long, mạnh đối với kia oanh kích mà đến pháp bảo đảo qua.

Nhất thời như gió thu cuốn hết lá vàng bình thường đem pháp bảo cấp đánh bay, Kim Giao chân nhân đám người lại lại miệng phun máu tươi, trong cơ thể nguyên thần rung chuyển, kinh mạch gãy, ào ào ngã hạ thiên không.

Bất quá Dư Hóa Uẩn lại căn bản không đi quản bọn họ, chỉ để ý tập trung pháp lực cùng thanh yên thiên la võng sở ngưng tụ mà thành bàn tay to chưởng, ầm ầm ầm nghênh hướng Hạ Vân Kiệt huyết đao.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1301 : Thần khí

“Ba!” Một tiếng nổ, kia bàn tay to thế nhưng lập tức chụp bay Hạ Vân Kiệt trong tay huyết đao, lại tiếp tục vỗ vào Hạ Vân Kiệt ngực.

Nhất thời Hạ Vân Kiệt trên người pháp y tấc tấc nứt ra, ngực hiện ra một cái thật sâu bàn tay ấn, cả người lại như núi lở bình thường sau này ngã xuống.

“Chưởng giáo!” Viên Nanh đám người thấy thế không khỏi bi phẫn kêu lên, tất cả mọi người tế ra pháp bảo, liều lĩnh hướng Dư Hóa Uẩn oanh sát mà đi.

Hai ba trăm thông huyền cảnh cường giả, ít nhất có một nửa đã ngoài thông huyền hậu kỳ cường giả, không muốn sống tế ra pháp bảo đối với Dư Hóa Uẩn oanh sát mà đi, Dư Hóa Uẩn lại như trước không nghe thấy không để ý, chính là quát lạnh một tiếng “Lăn!”.

Hàn băng li long kiếm biến thành băng long lại lắc đầu vẫy đuôi, mạnh vung, thế nhưng đem kia hai ba trăm kiện thông huyền cường giả tế phóng ra pháp bảo toàn bộ đánh bay, mà kia hai ba trăm hào nhân người người đều là miệng phun máu tươi, sau này ngã bay.

Cử hà hậu kỳ tu sĩ, pháp lực ở tăng vọt mấy lần, thật là đã đến cực kì trình độ khủng bố, trừ phi thiên tiên buông xuống, nếu không đã không người có thể trấn áp được.

“Ta nói rồi, ngươi hôm nay phải chết!” Dư Hóa Uẩn phân ra một đạo tâm thần khống chế hàn băng li long kiếm trực tiếp quét ngang Viên Nanh đám người sau, lại căn bản không đi để ý tới bọn họ, chính là bộ mặt dữ tợn, hai mắt đỏ đậm nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, một bên lạnh như băng lãnh hơi hơi thở phì phò nói, một bên lại thúc dục kia thanh yên thiên la võng sở ngưng tụ bàn tay to

hướng Hạ Vân Kiệt chậm rãi chụp đi.

Một cỗ trời sập uy lực theo kia bàn tay to nghiền áp thiên không, khiến cho Hạ Vân Kiệt kia như cự nhân bàn trong thân thể đều phát ra cạc cạc xương cốt bị áp bách thanh âm.

Viên Nanh đám người đều mặt lộ vẻ tuyệt vọng bi phẫn ánh mắt, bọn họ phát hiện tại đây dạng thật lớn thiên uy trước mặt, bọn họ liền như con kiến bình thường nhỏ bé, căn bản không thể giúp được chưởng giáo.

Nhìn kia vào đầu chậm rãi áp chế bàn tay to, tuy rằng Hạ Vân Kiệt đã cảm giác được kia pháp lực đã có chút không ổn định, biết kia phá hồn huyết sát đan nhiều nhất chỉ có thể làm cho Dư Hóa Uẩn tái duy trì hiện trạng một lát, hắn sẽ gặp bị đánh hồi nguyên hình, hơn nữa pháp lực còn muốn chợt giảm. Nếu không, một cái cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả đột nhiên tăng vọt vài lần pháp lực, chẳng phải là thiên tiên cảnh hạ quét ngang vô địch ?

Nhưng Hạ Vân Kiệt lại biết chính mình cảnh giới đúng là vẫn còn thấp chút, đối mặt như thế khủng bố pháp lực, tuyệt đối không có khả năng chống đỡ đến Dư Hóa Uẩn bị đánh hồi nguyên hình kia một khắc.

Bởi vì liền này một chưởng xuống dưới, chính mình thân xác lại cường đại chỉ sợ cũng phải đi điệu nửa cái mạng, tái một chưởng xuống dưới, chỉ sợ cũng muốn đi đời nhà ma.

Cuối cùng còn là muốn vận dụng con bài chưa lật a! Hạ Vân Kiệt trong lòng âm thầm thở dài một hơi, một điểm hắc quang theo miệng hắn trung phun tới, đảo mắt liền hiện ra một cây đen thẳm cờ xí.

Kia cờ xí tú kỳ quái phù văn, tản ra viễn cổ tang thương

thô bạo bá đạo giết chóc hơi thở, kia hơi thở nhất phát ra, liền thổi quét khắp thiên địa, làm cho tất cả mọi người cảm thấy cả người nhịn không được căng thẳng, phảng phất bị cái gì tuyệt thế hung thú cấp nhìn thẳng bình thường, tứ chi lạnh như băng, như trụy hầm băng.

“Này lại là cái gì pháp bảo?” Dư Hóa Uẩn trong lòng cũng là cả kinh, bất quá này một chưởng hắn tình thế bắt buộc, hơn nữa kia phá hồn huyết sát đan dược hiệu rất nhanh sẽ muốn đi qua, hắn phải thừa dịp thực lực tăng vọt là lúc, đánh chết Hạ Vân Kiệt, nếu không một khi dược hiệu đi qua, chỉ sợ bị giết chính là hắn.

Cho nên Dư Hóa Uẩn trong lòng tuy rằng giật mình, nhưng này một chưởng lại thế đi càng mãnh.

“Cút cho ta!” Hạ Vân Kiệt đem cờ xí mạnh đối với kia đại chưởng đó là một quyển, nhất thời một cỗ hung thần đến cực điểm, nùng như mực nước sát khí theo cờ xí vọt ra, hóa thành một đạo cự chưởng đón nhận kia thanh quang trạm trạm đại chưởng.

“Oanh!” Một tiếng, hai bàn tay to chưởng ở không trung đối đánh, phát ra như sấm nổ, không gian lở, cuồn cuộn nổi lên từng đạo không gian gió lốc.

Không gian gió lốc thổi quét quá kim thần hải trên không, nhấc lên vạn trượng sóng to, một ít thông huyền cảnh cường giả không kịp trốn tránh đều bị này bí mật mang theo kia không gian gió lốc lực lượng đầu sóng cấp đánh đi xuống, nháy mắt liền nội tạng chấn động, máu tươi thẳng phun.

Thanh yên thiên la võng biến thành đại chưởng hóa thành nhất lũ thanh yên lùi về đến Dư Hóa Uẩn đỉnh đầu, mà kia vu tổ Đế Giang kỳ cũng đồng dạng quay tròn rơi vào rồi Hạ Vân Kiệt bàn tay trung.

Đồng thời Hạ Vân Kiệt còn mau lui vài dặm, bất quá cũng rất mau ổn định thân mình.

Nhất thời mặt biển một mảnh im lặng, mọi người nhìn phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt tất cả đều lộ ra cuồng nhiệt cùng kích động sắc.

Dư Hóa Uẩn thực lực tăng vọt sau kia một chưởng uy lực loại nào đại, chỉ sợ cũng không hội kém cỏi cùng kia độ kiếp thất bại nghệ giới vực nguyên vực chủ Địch Trăn, không có thiên tiên xuất mã phỏng chừng trấn áp không được, khả chưởng giáo lại chặn, này ý nghĩa cái gì?

Này ý nghĩa chưởng giáo có chút không tốn sắc cử hà hậu kỳ cường giả thực lực, chưởng giáo có vấn đỉnh nghệ giới vực vực chủ thực lực!

Nghệ giới vực vực chủ a, nắm trong tay vạn giới, nghệ giới lại to lớn vô cùng, là ngũ phẩm giới, nhất giới liền có thể so với vạn giới! Nếu chưởng giáo trở thành nghệ giới vực vực chủ, kia bọn họ này đó môn nhân ở nghệ giới vực chẳng phải là có thể đi ngang ?

“Thần khí!” Dư Hóa Uẩn kinh hô ra tiếng, nhìn phía Hạ Vân Kiệt trong tay kia mặt vu tổ Đế Giang kỳ mắt lộ ra không thể khắc chế tham lam sắc.

Dư Hóa Uẩn không chút nghi ngờ, hắn nếu có thể có được cái này pháp bảo, nhất định có thể nhất thống nghệ giới vực, đi lên vực chủ ngai vàng!

Lúc trước Cô Độc Phách đem vu tổ Đế Giang kỳ cho rằng là tiên khí, nhưng Dư Hóa Uẩn cũng là đã chạm đến đến thiên tiên cảnh giới cường giả, có thể nhận thấy được này vu tổ Đế Giang kỳ cũng không có tiên khí, nhưng uy lực lại như thế thật lớn, hiển nhiên còn không chỉ là tiên khí đơn giản như vậy.

Không phải tiên khí tự nhiên đó là thượng cổ ngưu nhân sở dụng thượng cổ pháp bảo, lại bị xưng là thần khí!

“Thần khí!” Hạ Vân Kiệt hơi hơi sửng sốt, chẳng lẽ nói vu tổ Đế Giang kỳ so với tiên khí còn muốn lợi hại?

“Cấp bản tôn lấy đến!” Ngay tại Hạ Vân Kiệt vi lăng là lúc, Dư Hóa Uẩn đã vẻ mặt dữ tợn lại tế khởi thanh yên thiên la võng đối với Hạ Vân Kiệt hung hăng bắt lại đây.

“Bằng ngươi còn chưa đủ tư cách!” Hạ Vân Kiệt quát lạnh một tiếng, vu tổ Đế Giang kỳ lại đối với thiên không một quyển, lại là một cái bàn tay to trực tiếp đánh.

“Oanh!” một tiếng, bàn tay to chưởng lại biến mất ở trên bầu trời, Hạ Vân Kiệt lại kịch liệt lui về phía sau.

“Ta xem ngươi chắn ta mấy chưởng!” Dư Hóa Uẩn một tiếng cười gằn, một khắc cũng không đình lại hướng Hạ Vân Kiệt chộp đi.

Hắn nay thế chính vượng, tự nhiên muốn một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm, không thể dừng lại.

“Ta xem ngươi lại còn có thể tái chụp mấy chưởng!” Hạ Vân Kiệt cười lạnh một tiếng, liên tục huy động trong tay vu tổ Đế Giang kỳ, thở như ngưu, mồ hôi như mưa hạ.

Vu tổ Đế Giang kỳ tuy rằng là thượng cổ pháp bảo, uy lực thật lớn vô cùng, nhưng là là muốn tương ứng vu lực khả năng thúc dục. Hạ Vân Kiệt nay mỗi một lần huy động vu tổ Đế Giang kỳ liền phát huy ra cử hà hậu kỳ cao nhất cảnh uy lực, tự nhiên cố hết sức vô cùng, cơ bắp trong huyết mạch, vu đỉnh vu lực tựa như vỡ đê hồng thủy trút xuống mà ra, tiêu hao vô cùng thật lớn.

“Sát!” Ổ Trường Thiên đám người lúc này đương nhiên

cũng nhìn ra được đến, hiện tại song phương đều ở so với ai khác trước kiên trì không được, ào ào rống giận, tế khởi pháp bảo toàn lực hướng Dư Hóa Uẩn công kích mà đi.

Phía trước Dư Hóa Uẩn còn không đem Ổ Trường Thiên đám người công kích để vào mắt, nhưng hôm nay Hạ Vân Kiệt đã có có thể cùng hắn chống đỡ hành thực lực, hắn lại muốn tốc chiến tốc thắng, Ổ Trường Thiên đám người công kích nhất thời làm cho hắn cảm thấy phá lệ khó chịu.

Mặc kệ sao? Những người này không có một là thấp hơn thông huyền trung kỳ, thậm chí còn có sáu cái cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ, hai ba trăm người như vậy oanh kích lại đây, thật muốn bị tạp trung, hắn cũng là không thiếu được muốn nguyên thần rung chuyển, trong khoảnh khắc bị thương.

Cần phải là quản đâu, Dư Hóa Uẩn sẽ thấy cũng không có biện pháp toàn lực trấn sát Hạ Vân Kiệt, một khi làm cho Hạ Vân Kiệt hoãn quá mức đến, mà hắn đan dược dược hiệu nhất quá, này tiêu bỉ dài, đừng nói này thần khí không chiếm được, hắn Dư Hóa Uẩn chỉ sợ cũng chỉ có trốn chạy phân.

Cao thủ so chiêu thay đổi trong nháy mắt, khởi dung Dư Hóa Uẩn do dự.

Mắt thấy đầy trời hoa quang oanh kích mà đến, Dư Hóa Uẩn cuối cùng còn là bất đắc dĩ lại tế khởi hàn băng li long kiếm, phân tâm đi ứng phó Ổ Trường Thiên đám người.

Này đang phân thần, oanh một tiếng, hai chưởng đối đánh cùng một chỗ, Hạ Vân Kiệt trên thân lắc lắc không còn có lui ra phía sau, thế nhưng thành cân sức ngang tài.

“Đáng chết! Các ngươi này đó con kiến, bản tôn trước giết các ngươi!” Dư Hóa Uẩn sắc mặt đột nhiên biến, rốt cục thay đổi sách lược tưởng trước diệt sát Ổ Trường Thiên đám người.

Ở nay thực lực tăng vọt Dư Hóa Uẩn trong mắt, cho dù Ổ Trường Thiên đám người là cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ cũng là nhỏ yếu đáng thương.

“Vậy ngươi hỏi trước quá ta!” Hạ Vân Kiệt lại làm sao làm cho Dư Hóa Uẩn như ý, Dư Hóa Uẩn nhất thay đổi phương hướng, hắn liền huy động vu tổ Đế Giang kỳ đối với hắn vào đầu liền cuốn đi.

Biến thủ làm công!

Ổ Trường Thiên đám người tiến công, Dư Hóa Uẩn còn dám dựa vào trên người bát quái pháp y khiêng thượng nhất khiêng, cùng lắm thì nguyên thần rung chuyển, chịu điểm vết thương nhẹ, nhưng Hạ Vân Kiệt công kích, Dư Hóa Uẩn lại nào dám cứng rắn khiêng.

Gặp Hạ Vân Kiệt biến thủ vì công, đành phải bất đắc dĩ lại đem đại bộ phận pháp lực thi triển ở thanh yên thiên la võng, nghênh hướng Hạ Vân Kiệt.

Oanh! Lại là một tiếng nổ, như trước là cân sức ngang tài.

Kể từ đó, tình thế tựa hồ lại về tới phía trước trong trận đối chiến bình thường, ai cũng không làm gì được ai.

Chính là phía trước ở trong trận, Dư Hóa Uẩn chân nguyên pháp lực dư thừa, có đánh đánh lâu dài, trước háo quang Hạ Vân Kiệt pháp lực tự tin, nhưng lúc này đây, hắn dùng phá hồn huyết sát đan, pháp lực mặc dù tăng vọt lại căn bản liên tục không được nhiều thời gian

dài.

Cơ hội hơi túng lướt qua, hắn nếu không thể thừa dịp pháp lực tăng vọt là lúc bắt trấn sát Hạ Vân Kiệt, bắt kia kiện thần khí, chỉ sợ tiếp được tình thế đem nghịch chuyển thẳng hạ.

Cho nên Dư Hóa Uẩn gặp thế nhưng lại là cân sức ngang tài, không khỏi như là nổi điên bình thường liên tục rống giận, nổi trận lôi đình. Chính là Hạ Vân Kiệt nếu đã tế ra thập nhị đô thiên vu tổ Đế Giang kỳ, nhâm ngươi Dư Hóa Uẩn như thế nào hung mãnh, nhưng muốn trấn giết hắn lại như thế nào khả năng?

Thời gian ở lần lượt mãnh liệt điên cuồng đối chiến trung lặng yên trôi qua, đột nhiên gian Dư Hóa Uẩn cảm thấy một trận mê muội nảy lên đầu óc, kia nguyên bản mênh mông đến bạo động bình thường pháp lực giống nước biển thủy triều xuống bình thường bắt đầu thối lui.

Dư Hóa Uẩn sắc mặt đột nhiên biến, thanh yên thiên la võng mạnh đối với Hạ Vân Kiệt vỗ một chưởng, sau đó giá khởi hàn băng li long kiếm, hóa thành một đạo kiếm quang liền đi.

Thần khí tuy rằng làm cho người ta mê tít mắt điên cuồng, nhưng này cũng phải có mệnh lấy mới được.

Phá hồn huyết sát đan dược hiệu sắp hoàn toàn mất đi hiệu lực, Dư Hóa Uẩn biết chính mình nếu tái chiến đi xuống, đến lúc đó chỉ sợ còn muốn chạy đều có khó khăn.

“Nếu đến đây, cũng đừng tưởng lại đi!” Nếu đã tế ra thập nhị đô thiên vu tổ Đế Giang kỳ, Hạ Vân Kiệt lại như thế nào khả năng bỏ mặc Dư Hóa Uẩn rời đi, thấy hắn muốn chạy trốn, vu tổ Đế Giang kỳ đầu tiên là một quyển, đem kia thanh yên thiên la võng cuốn ra, theo sát sau lại đối

với Dư Hóa Uẩn cuốn đi.

Chương 1302 : Đuổi giết

Cờ xí phù văn chớp động, một đám thật lớn lại sâu thẳm vô cùng lốc xoáy ở mặt trên xoay tròn, nơi đi qua không gian tựa hồ đều bị kia một đám lốc xoáy cấp cắn nát thổi quét đi vào.

Lại có từng đạo hắc khí như một con con hắc long theo kia cờ xí thượng lao ra, gào thét ở thiên không hình thành nhất ngũ long cự trảo, đối với Dư Hóa Uẩn phía sau lưng chộp đi.

Cử hà hậu kỳ cảnh giới Dư Hóa Uẩn nguyên bản loại nào cường đại, nhưng lúc này tại kia năm con màu đen cự long hình thành cự trảo dưới, lại giống như con kiến bình thường nhỏ bé, tựa hồ tùy thời đều đã bị kia cự trảo cấp bóp nát.

Cảm nhận được một cỗ sơn hô sóng thần áp lực từ phía sau thiên không áp bách mà đến, Dư Hóa Uẩn là vừa sợ vừa giận.

Kinh là Hạ Vân Kiệt trong tay pháp bảo đã vậy còn quá lợi hại, một khi chính mình tăng vọt pháp lực thối lui, chính mình thanh yên thiên la võng căn bản ngăn không được kia pháp bảo một quyển, nay thế nhưng trong nháy mắt liền hướng chính mình đuổi theo.

Giận là hắn Dư Hóa Uẩn nhưng là chân đọa nhất đọa đều có thể làm cho cả nghệ giới vực chấn thượng chấn động đại nhân vật, hôm nay thế nhưng bị một gã không dùng truyền tiểu nhân vật cấp đuổi theo đánh!

“Bản tôn phải đi, người nào có thể đón!” Vừa sợ vừa giận trung Dư Hóa Uẩn cũng là không muốn mất uy phong, gặp kia tối đen như mực, giống như ngũ long vũ điệu lại như mây đen quay cuồng cự trảo vào đầu áp

chế, nổi giận gầm lên một tiếng, râu tóc giai lập, đỉnh đầu hàn băng li long kiếm hóa thành nhất thật lớn băng long rít gào, cuồn cuộn nổi lên từng đạo như băng nhận hàn khí, hướng kia cự trảo xung phong liều chết đi qua.

“Cạc cạc dát!” Dư Hóa Uẩn dù sao thực lực cường đại, kia phá hồn huyết sát đan dược hiệu cũng còn có chút còn sót lại, trong nổi giận hắn này một kiếm đi ra ngoài, uy lực còn là phi thường khủng bố, kia đen đặc như mực như mây đen bàn tay khổng lồ nhất thời phảng phất bị đóng băng ở bình thường, không cam lòng giãy dụa, phát ra từng trận băng liệt thanh âm.

Dư Hóa Uẩn sắc mặt trở nên càng phát ra khó coi, tái nhợt, không chỉ có bởi vì kia cự trảo uy lực vô cùng, hàn băng li long kiếm căn bản vây không được hắn, càng bởi vì từng đợt mê muội vô lực cảm giác thổi quét thượng đầu óc, cũng là đan dược dược hiệu rốt cục hoàn toàn thối lui, đan dược di chứng bắt đầu bùng nổ.

“Cho ta phá!” Hạ Vân Kiệt vung thập nhị đô thiên vu tổ đế giang kỳ, nổi giận gầm lên một tiếng, cái trán gân xanh căn căn bạo khởi, cánh tay bắp thịt cầu kết, một cỗ khủng bố lực lượng theo hắn trên người bạo phát đi ra.

“Oanh!” Một tiếng nổ, một khối khối bông tuyết như mưa điểm bạo ra, rơi kim thần hải, đem khắp đại hải đều cấp đông lại lên, cơ hồ đồng thời kia từ ngũ điều hắc long tạo thành cự trảo gào thét theo như mưa điểm bông tuyết trung vọt ra, đối với Dư Hóa Uẩn lại chụp hình mà đi.

“Tiểu tử, bản tôn nhất định sẽ giết ngươi! Các ngươi đều phải tử!” Dư Hóa Uẩn gặp kia cự trảo phá hắn băng hàn li long kiếm sở phong tỏa đóng băng thế giới, lại gào thét đối với hắn hướng lại đây, Dư Hóa Uẩn rốt cuộc bất chấp cái gì uy phong không uy phong, một đoàn huyết vụ theo hắn trên người bốc lên dựng lên, sau đó trong

nháy mắt hóa thành một đoàn huyết quang, tấn như tia chớp hướng xa xa chạy đi, huyết quang trung phát ra một đạo oán hận khắc cốt âm lãnh thanh âm.

Dư Hóa Uẩn tu luyện không phải ma đạo, nhưng biết ma đạo trung huyết độn phương pháp. Chính là này huyết độn phương pháp cùng kia phá hồn huyết sát đan giống nhau phi thường thương thân thương nguyên khí, không đến vạn bất đắc dĩ cho dù người trong ma đạo cũng sẽ không dễ dàng sử dụng.

Vốn Dư Hóa Uẩn vừa rồi nếu không phải lòng tham Hạ Vân Kiệt trong tay thập nhị đô thiên vu tổ Đế Giang kỳ, gặp sự không thể vì, thừa dịp phá hồn huyết sát đan đan dược dược hiệu còn tại, bằng hắn pháp lực còn có thể xé mở không gian, đảo mắt bỏ chạy mà đi, không cần thi triển này huyết độn phương pháp. Chính là nhất thời tham niệm lại làm cho hắn mất đi xé rách không gian bỏ chạy thời cơ tốt nhất, nay dược hiệu đã qua, hắn chân nguyên pháp lực đang ở kịch liệt ngã xuống, dĩ nhiên cũng không đủ thực lực duy trì hắn nháy mắt xé mở hư không bỏ chạy. Chỉ có thể thi triển huyết độn, khiến cho hắn thương càng thêm thương.

Bất quá lấy Dư Hóa Uẩn thực lực, thi triển khai huyết độn đại pháp, kia tốc độ tự nhiên cũng là nhanh đến cực điểm, trừ phi thiên tiên buông xuống, lại hoặc là người cùng hắn cảnh giới tương đương thi triển đồng dạng cấp bậc độn pháp, nếu không là căn bản không thể đuổi theo hắn.

Bất quá trong chớp mắt, kia đạo huyết quang liền đã thoát ly cự trảo bao phủ, ngay lập tức ngàn dặm, huyết quang đảo mắt sắp mất đi, nhưng Dư Hóa Uẩn thanh âm còn do ở trong thiên địa quanh quẩn.

Kim Giao đám người sắc mặt đều trở nên cực kì khó coi, trong mắt toát ra vô cùng lo lắng còn có một tia sợ hãi.

Nếu không phải chưởng giáo tế thả ra kia mặt cờ xí, liền Dư Hóa Uẩn một người liền thiếu chút nữa diệt giết bọn họ tất cả mọi người. Nay Dư Hóa Uẩn đào tẩu, cho dù dùng đầu ngón chân tưởng cũng có thể biết, khi hắn tiếp theo lại đến khi, tất nhiên là cuồn cuộn mênh mông đại quân tiếp cận.

Khi đó chỉ sợ trừ bỏ chưởng giáo còn có một trận chiến lực, bọn họ những người này trong nháy mắt sẽ muốn bị Dư gia đại quân cấp diệt giết.

Hạ Vân Kiệt sắc mặt đồng dạng trở nên phi thường khó coi, hắn vốn tưởng rằng tế ra thập nhị đô thiên vu tổ Đế Giang kỳ hẳn là có thể trấn sát được này Dư Hóa Uẩn, không nghĩ tới hắn còn là xem nhẹ cử hà hậu kỳ cường giả thực lực. Nay Dư Hóa Uẩn chạy ra thập nhị đô thiên vu tổ Đế Giang kỳ trấn áp, ngay lập tức ngàn dặm, muốn tưởng đánh chết hắn, chỉ có thi triển thượng cổ vu tổ Đế Giang hung thuật. Nếu không một khi làm cho Dư Hóa Uẩn đào thoát, trở lại nghệ giới, mang theo đại quân tiếp cận, Hạ Vân Kiệt cho dù tế ra thập nhị đô thiên vu tổ Đế Giang kỳ chỉ sợ cũng chỉ có chạy trối chết một đường.

“Muốn chạy trốn nào có dễ dàng như vậy!” Cuối cùng Hạ Vân Kiệt kia thâm thúy con mắt mạnh co rụt lại, sát khí phát ra,

Đang nói không có hạ xuống, vu đỉnh trung vu lực sớm đã liền trút xuống mà ra,

“Ca ca ca!” Bốn lửa đỏ thịt sí theo Hạ Vân Kiệt phía sau lưng dài quá đi ra, tiếp theo lại có sáu trảo theo hắn trong ngực, bụng thân đi ra.

Một tia vô cùng hung hãn thô bạo còn có viễn cổ hơi thở theo Hạ Vân Kiệt trên người phát ra, đảo mắt thổi quét khắp thiên địa.

Đối mặt này cổ hơi thở, dù là Kim Giao đám người đã đột phá đến cử hà cảnh giới, thế nhưng cũng nhịn không được cả người phát run, linh hồn run rẩy, có loại thần tử thấy được đế vương buông xuống muốn cúi đầu lễ bái sợ hãi.

Dư Hóa Uẩn tựa hồ cũng cảm giác được một cỗ rất lớn khủng bố hơi thở thổi quét mà đến, một loại không thể khắc chế hoảng sợ cảm cùng nguy cơ cảm ở hắn trong cơ thể chợt mạnh xuất hiện.

Kia đoàn huyết quang đột nhiên gia tốc! Dư Hóa Uẩn không muốn sống thiêu đốt tinh huyết.

Giờ khắc này, hắn rốt cuộc không có tham niệm, cũng không có cái gì muốn báo thù ý nghĩ, lúc này hắn trong lòng chỉ có một ý nghĩ, thì phải là chạy nhanh trốn, xa xa rời đi này khủng bố địa phương, rời đi kia khủng bố tên!

Chỉ tiếc Dư Hóa Uẩn hiểu được có chút đã muộn, thượng cổ vu tổ Đế Giang, uy chấn thiên địa, hơn nữa hắn tốc độ lại không gì so sánh nổi, toàn bộ thiên địa trừ bỏ thượng cổ yêu tổ côn bằng cơ hồ không người có thể so sánh. Nay Hạ Vân Kiệt lại không tiếc bại lộ mặt khác một trương con bài chưa lật, hóa thân Đế Giang, Dư Hóa Uẩn lại như thế nào khả năng đào thoát điệu?

“Hô!” Một tiếng, bốn trương lửa đỏ thịt sí nhất phiến, nhất thời bốn phía không gian hỗn loạn, từng đạo không gian gió lốc như gió long bình thường ở trong thiên địa trống rỗng sinh ra, khiến cho Kim Giao đám người mặt lộ vẻ hoảng sợ sắc, ào ào thoát được rất xa, sợ bị kia không gian gió lốc cấp thổi quét tiến trong hư không.

Cơ hồ đồng thời, một đạo hồng quang như điện gào thét xẹt qua thiên không, làm hồng quang xẹt qua thiên không khi, bởi vì kia đạo hồng quang tốc độ thật sự quá

nhanh, mau ngay cả không gian chuyển động ở nó trước mặt đều phảng phất đình chỉ bình thường, thậm chí liền ngay cả phía trước nhìn như nhanh đến cực điểm kia đoàn huyết quang, tại đây đạo hồng quang trước mặt đều phảng phất chậm như ốc sên bình thường.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1303 : Nghệ giới cường giả

Trong nháy mắt, Dư Hóa Uẩn cơ hồ đã bay ra kim thần giới, nhưng này cỗ kinh khủng hơi thở lại đồng dạng trong nháy mắt thế nhưng liền bức đến hắn phía sau.

Phô thiên cái địa, vô cùng vô tận, phảng phất toàn bộ thiên địa đều đã bị này cỗ hơi thở cấp bao phủ bình thường, mặc hắn Dư Hóa Uẩn như thế nào cố gắng, cũng vô pháp chạy ra này phiến hơi thở bao phủ thiên địa.

Dư Hóa Uẩn tuy rằng không có hồi đầu, khi hắn thần niệm lại giống như mắt giống nhau thấy được phía sau một cường đại hơi thở bốn cánh sáu trảo, che thiên cái địa, cả người tản ra thượng cổ tang thương uy nghiêm, phảng phất kia trong truyền thuyết hồng hoang cự thú chính hướng hắn cấp tốc tới gần, không khỏi sợ tới mức cả người tóc gáy đều căn căn dựng đứng lên, âm thanh kêu to lên.

“Thần thông!”

“Ngươi thế nhưng biết thượng cổ thần thông!”

“Thượng cổ thần thông! Quả nhiên không hổ là cử hà hậu kỳ cảnh cường giả, kiến thức uyên bác a!” Hạ Vân Kiệt cười lạnh nói, bốn cánh lại mạnh nhất phiến, cuồn cuộn nổi lên từng trận không gian gió lốc.

Trong nháy mắt, hắn liền bay gần đến giờ kia đoàn huyết quang trên không.

Sáu chích tản ra sắc nhọn vô cùng hàn quang đại móng vuốt đối với huyết quang chính là hung hăng bắt đi xuống.

“Phốc xuy!” Một tiếng, kia huyết quang nhất thời giống như khí cầu bị đâm bình thường, biến thành hư vô, hiện ra bên trong vẻ mặt tái nhợt cùng hoảng sợ Dư Hóa Uẩn.

Gặp Dư Hóa Uẩn hiển hiện ra, kia sáu trảo cũng là thế đi không ngừng, lập tức đối với Dư Hóa Uẩn đầu chộp đi.

Cơ hồ đồng thời, một đạo sáng mờ thoáng hiện, một cỗ trói buộc không gian pháp lực chợt bao phủ ở Dư Hóa Uẩn, làm cho hắn chân nguyên pháp lực vận chuyển đều lâm vào ngưng trệ.

Kia nói sáng mờ tự nhiên đó là phược long tác.

Hiện ra Đế Giang thân sau, Hạ Vân Kiệt cũng đã không lo lắng Dư Hóa Uẩn có thể chạy ra sinh thiên, nhưng Dư Hóa Uẩn dù sao cũng là cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả, hắn nếu muốn tự bạo, kia uy lực cho dù Hạ Vân Kiệt hóa thân làm Đế Giang cũng là ăn không tiêu.

Cho nên ở Đế Giang hóa thân đuổi theo Dư Hóa Uẩn là lúc, kia phược long tác đã ở cùng thời khắc đó tế phóng ra, giam cầm ở không gian cùng Dư Hóa Uẩn chân nguyên pháp lực.

Dư Hóa Uẩn nhìn đến sáu chích lợi trảo đối với chính mình đầu trảo xuống dưới, tốc độ như điện, uy lực như thiên, liền biết hôm nay một bước đi nhầm, từng bước sai, không còn khả năng có chạy ra sinh thiên cơ hội, cho nên quyết định thật nhanh liền tưởng tự bạo.

Chính là hắn vừa muốn tự bạo, liền cảm thấy một cỗ bá đạo uy mãnh pháp lực tựa như một cái vô hình dây thừng đem hắn nguyên thần cấp quấn quanh lên, làm cho hắn vốn đã kinh bành trướng mở ra nguyên thần nhất thời lại bị đè ép trở về.

Chờ Dư Hóa Uẩn ý thức được là chuyện gì xảy ra khi, vừa muốn liều lĩnh lại tự bạo khi, Đế Giang lợi trảo đã hạ xuống, giống như cắt đậu hủ giống nhau theo hắn đầu vẫn đâm vào mệnh phủ của hắn.

“Không!” Dư Hóa Uẩn phát ra hét thảm một tiếng. Tiếng kêu thảm thiết quanh quẩn ở trong thiên địa, tràn ngập không cam lòng.

Huyết nhục bay tán loạn, nguyên thần tùy theo cũng hóa thành nhiều điểm nguyên khí muốn quay về thiên địa vũ trụ, ngay tại phía sau, Đế Giang kỳ thế nhưng toát ra một cái màu đen thất luyện, sau đó một quyển, đem Dư Hóa Uẩn huyết khí tinh nguyên hồn phách thế nhưng tất cả đều khỏa khởi, thu hồi Đế Giang kỳ.

Dư Hóa Uẩn huyết khí tinh nguyên hồn phách vừa bị Đế Giang kỳ thổi quét đi, Đế Giang kỳ cờ xí thế nhưng trở nên càng phát ra tối tăm đứng lên, mặt trên từ xưa phù văn phảng phất cũng đã xảy ra nào đó biến hóa, lộ ra một tia viễn cổ hơi thở, làm cho người ta coi trọng liếc mắt một cái phảng phất sẽ gặp bị lạc ở trong đó.

Hạ Vân Kiệt cùng thập nhị đô thiên vu tổ Đế Giang kỳ tâm thần tương liên, nháy mắt liền nhận thấy được thập nhị đô thiên vu tổ Đế Giang kỳ tựa hồ trở nên lợi hại lên, kia cờ xí bên trong tựa hồ có một lũ sinh cơ ở nổi lên, có một loại tùy thời muốn đột phá mà ra dấu hiệu.

Đây là chuyện gì xảy ra? Hạ Vân Kiệt trong lòng không khỏi chấn động.

Ở địa cầu khi, hắn nhưng thật ra sử dụng quá vu tổ Đế Giang kỳ, nhưng cho tới bây giờ không lấy nó giết qua người, nhưng thật ra không biết nó ở giết chóc còn có thể hấp thu người huyết khí tinh nguyên hồn phách.

Chính khiếp sợ là lúc, Hạ Vân Kiệt đột nhiên tâm sinh

cảnh triệu.

Cơ hồ phản xạ có điều kiện trung, Hạ Vân Kiệt trong nháy mắt liền khôi phục nguyên hình, đồng thời đem phược long tác cùng vu tổ Đế Giang kỳ cấp thu đứng lên.

Hạ Vân Kiệt vừa mới làm xong này đó, thậm chí còn không có tới kịp thu hồi Dư Hóa Uẩn chết sau trên người ngã xuống đi ra pháp bảo cùng trữ vật giới khi, trong hư không đột nhiên xuất hiện từng đạo cái khe, tổng cộng có bảy đạo.

Một đôi tay theo cái khe vươn ra, sau đó “Tê a” Một tiếng, phảng phất xé mở tờ giấy bình thường, thế nhưng đem kia hư không cái khe cấp xé mở ra.

Theo sát sau theo trong hư không đi ra một đám người, tổng cộng có bảy cái.

Này bảy người mặc hình tượng khí chất khác nhau, có nam có nữ, nhưng trên người tất cả đều tản ra một cỗ cường đại vô cùng hơi thở, thậm chí so với vừa rồi bị Hạ Vân Kiệt tiêu diệt giết Dư Hóa Uẩn còn mạnh hơn một ít. Trong đó lợi hại nhất phải kể tới một vị mặc ngũ trảo long bào nam tử cao lớn cùng một vị mặc lửa đỏ xiêm y, lưu trữ dương giác biện, hình thể nhỏ nhắn, thoạt nhìn bất quá chỉ có mười đến tuổi bình thường tiểu cô nương. Này hai người trên người phát ra hơi thở cấp Hạ Vân Kiệt cảm giác tựa như Dư Hóa Uẩn dùng phá hồn huyết sát đan sau như vậy cường đại.

Nhìn này bảy người một người tiếp một người theo kia trong hư không đi ra, người người trên người tản ra vô cùng khủng bố cường đại hơi thở, Hạ Vân Kiệt trong lòng không khỏi một trận kinh hoàng, âm thầm may mắn chính mình đúng lúc khôi phục nguyên hình cũng thu hồi vu tổ Đế Giang kỳ, nếu không lấy hắn nay tiêu hao đại

lượng chân nguyên pháp lực cùng vu lực tình huống dưới, này bảy người nhất ủng mà lên, cho dù hắn có Đế Giang kỳ hộ thân, hội thượng cổ Đế Giang hung thuật, cũng là hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Trừ phi vận dụng bên trong tử phủ kia lũ tiên khí, chính là kia lũ tiên khí hiện tại quá mức nhỏ yếu, Hạ Vân Kiệt cũng không biết đến tột cùng có thể phát huy ra bao nhiêu uy lực, huống hồ một khi vận dụng kia lũ tiên khí, trời mới biết sẽ phát sinh cái gì dị biến, cho nên Hạ Vân Kiệt căn bản không dám tồn kia ý nghĩ.

Hạ Vân Kiệt trong lòng một trận kinh hoàng, âm thầm khiếp sợ vô cùng là lúc, kia một đám theo trong hư không đạp bước mà ra bảy người nhìn bởi vì còn có còn sót lại pháp lực tồn tại, còn còn phiêu phù ở không trung tạm thời không ngã xuống đại hải hàn băng li long kiếm, thanh yên thiên la võng, bát quái pháp y còn có trữ vật giới, cùng với trong thiên địa tràn ngập từng đợt từng đợt quen thuộc hơi thở, trong lòng làm sao thường không đồng dạng khiếp sợ vô cùng.

Bọn họ người người cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả, luận khởi tư lịch so với Dư Hóa Uẩn còn muốn lão không ít, thực lực cũng so với Dư Hóa Uẩn cường đại một ít, hơn nữa kia long bào nam tử cùng kia dương giác biện nữ hài tử, thực lực lại nói tiếp so với Dư Hóa Uẩn cường đại hơn không ít, nhưng muốn nói giết chết Dư Hóa Uẩn, nhưng cũng không phải một kiện chuyện dễ. Hơn nữa cử hà hậu kỳ cảnh giới chỉ kém một bước đó là thiên tiên, một khi nổi điên đứng lên, ôm đồng quy vu tận ý tưởng, cho dù kia long bào nam tử cùng dương giác biện nữ hài tử cũng phải né tránh ba phần, không dám bức quá đáng.

Này cũng là vì sao Dư Hóa Uẩn tuy rằng là trăm năm trước vừa mới vừa đột phá đến cử hà hậu kỳ cảnh giới, liền lập tức có tranh giành nghệ giới vực vực chủ tư

cách nguyên nhân chỗ. Bởi vì trước mắt toàn bộ nghệ giới vực còn không có một người thực lực đạt tới từng Địch Trăn chân nhân như vậy có hoàn toàn trấn sát cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả thực lực.

Nhưng hiện tại, bọn họ lại tại đây xa xôi kim thần giới ngửi được Dư Hóa Uẩn còn sót lại ở trong thiên địa hồn phách hơi thở, thấy được hắn trân như tánh mạng pháp bảo phiêu phù ở này thiên địa trong lúc đó!

Dư Hóa Uẩn thế nhưng đã chết!

Dư Hóa Uẩn thế nhưng bị người giết chết !

Mọi người trong đầu đều ở quanh quẩn này kinh người tin tức.

Hạ Vân Kiệt trong lòng kinh hoàng, nhưng ở mặt ngoài cũng là mặt không đổi sắc, vung tay lên, đem kia phiêu phù ở không trung hàn băng li long kiếm, thanh yên thiên la võng còn có bát quái pháp y, trữ vật giới tẫn đều thu đứng lên.

Nhìn Hạ Vân Kiệt mặt không đổi sắc đem một kiện kiện nguyên bản thuộc loại Dư Hóa Uẩn pháp bảo cấp thu đi, kia theo trong hư không bước ra đến người người đều thay đổi sắc mặt, nhìn phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt lộ ra một tia kiêng kị.

“Các vị đạo hữu, đường xa mà đến, Hạ Vân Kiệt có lễ.” Đem Dư Hóa Uẩn pháp bảo nhất nhất thu hồi đến sau, Hạ Vân Kiệt mặt mang mỉm cười xung đột nhiên xuất hiện bảy người chắp tay thi lễ hành lễ, trong lòng lại lần nữa cảnh cáo chính mình không thể toát ra gì kinh hoảng bất an sắc.

Hạ Vân Kiệt biết chỉ có chính mình biểu hiện càng bình tĩnh, mới càng có thể làm cho trước mắt này bảy người

ném chuột sợ vỡ đồ, không dám hành động thiếu suy nghĩ, dù sao Dư Hóa Uẩn bị chính mình giết chết là thiết boong boong sự thật, không phải do trước mắt này bảy người không tâm tồn kiêng kị.

Hạ Vân Kiệt này cử quả nhiên nổi lên hiệu quả, kia bảy người tất cả đều là nghệ giới có tư cách giác trục nghệ giới vực vực chủ tư cách cử hà hậu kỳ cường giả, đến bọn họ như vậy cảnh giới, lại hàng năm ở nghệ giới tu luyện, đã cùng nghệ giới vực thiên địa khí cơ sinh ra một tia phi thường vi diệu liên hệ. Vừa rồi Hạ Vân Kiệt cùng Dư Hóa Uẩn đại chiến, tế ra thập nhị đô thiên vu tổ Đế Giang kỳ, kia vu tổ Đế Giang kỳ là thượng cổ pháp bảo, loại nào lợi hại, vừa xuất hiện liền quấy nghệ giới vực thiên địa khí cơ.

Bảy người còn tưởng rằng có cái gì dị bảo xuất thế, tất cả đều ào ào rời đi nghệ giới, xé mở hư không đi tới kim thần giới, lại không nghĩ rằng vừa một bước ra hư không liền nhìn đến kia kinh người một màn. Nay Hạ Vân Kiệt đối mặt bọn họ lại biểu hiện như vậy lạnh nhạt trấn định, cho nên bảy người tự nhiên lại càng phát không dám hành động thiếu suy nghĩ.

“Lão phu huyền thiên quốc quốc chủ Hàn Thông, Hạ đạo hữu có lễ.”

“Hỏa Vân giáo giáo chủ Hỏa Hà, Hạ đạo hữu có lễ.”

“Tinh vân kiếm phái chưởng giáo Kiếm Ý, Hạ đạo hữu có lễ.”

“Thông thiên cung cung chủ Khương Hoài, Hạ đạo hữu có lễ.”

“Hoàng phong sơn Thôn Thiên đại vương, Hạ đạo hữu có lễ.”

“Địch phủ Địch Vân Khởi, Hạ đạo hữu có lễ.”

“Âm sơn tông Cửu Âm, Hạ đạo hữu có lễ.”

Gặp Hạ Vân Kiệt hướng bọn họ chắp tay thi lễ hành lễ, kia bảy người cũng là không dám mất cấp bậc lễ nghĩa, cũng đều ào ào tự giới thiệu, chắp tay thi lễ đáp lễ.

Này bảy người vừa báo gia môn, kia đã chạy tới Kim Giao đám người vừa nghe sợ tới mức tiểu tâm can đều là bùm bùm đập loạn.

Bởi vì này bảy người không phải người khác, đúng là nghệ giới cường đại nhất nhân vật, không chỗ nào không phải là cử hà hậu kỳ, ở nghệ giới vực hô vân gọi vũ đại nhân vật, hơn nữa thành danh đều so với Dư Hóa Uẩn còn muốn cửu viễn một ít. Hơn nữa kia huyền thiên quốc quốc chủ Hàn Thông cùng Hỏa Vân giáo giáo chủ Hỏa Hà năm đó liền ngay cả Địch Trăn vực chủ đều phải kiêng kị ba phần.

Bình thường nhân vật như vậy, xuất hiện một cái đều là vạn phần khó được, nay lại đột nhiên cùng nhau giá lâm kim thần giới, như thế nào không cho Kim Giao đám người hết hồn.

Hạ Vân Kiệt hiện tại tự nhiên biết nghệ giới có nào cường đại nhất nhân vật, vừa rồi này bảy người xé mở cái khe, bước ra hư không khi, hắn cũng đã đoán được bọn họ thân phận, cũng đoán được bọn họ tất nhiên là vì hắn tế ra Đế Giang kỳ bị bọn họ cảm ứng được thiên địa khí cơ dao động, vội vàng tới rồi. Chính là nghe bọn họ tự giới thiệu, trong lòng còn là khó tránh khỏi có chút nghĩ mà sợ.

Hoàn hảo hắn đúng lúc thu hồi Đế Giang kỳ, khôi phục nguyên hình, lại bí mật mang theo đánh chết Dư Hóa Uẩn uy thế, nếu không tất nhiên sắp bị này bảy người

cấp bắt lại khảo vấn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1304 : Tỏ thái độ

“Nguyên lai là bảy vị đạo hữu a, như sấm bên tai, kính đã lâu kính đã lâu, chính là vẫn không cơ hội gặp mặt.” Hạ Vân Kiệt tiếp tục bất động thanh sắc chắp tay nói.

“Hạ đạo hữu pháp lực vô biên, ngay cả Dư Hóa Uẩn bực này nhân vật đều khó thoát khỏi kiếp nạn, lão phu mà khi không nổi Hạ đạo hữu câu này ‘Như sấm bên tai’ ngôn a. Nhưng thật ra chúng ta cô lậu quả văn, thế nhưng không biết chúng ta nghệ giới vực thế nhưng ra Hạ đạo hữu bực này cao nhân, thật sự là thất lễ thất kính a.” Kia pháp lực nhất cường đại huyền thiên quốc quốc chủ Hàn Thông ôm quyền nói, một tia cường đại uy nghiêm theo hắn trên người phát ra hướng Hạ Vân Kiệt áp bách mà đi.

Người còn lại cũng đều đánh ha ha hướng Hạ Vân Kiệt ôm quyền thi lễ, nói xong thăm dò tính lời khách sáo, đồng dạng cũng có một tia cường đại uy nghiêm khí thế hướng Hạ Vân Kiệt áp bách mà đi.

Hiển nhiên bọn họ đều tồn đồng dạng tâm tư, muốn nhìn một chút này đột nhiên toát ra đến Hạ đạo hữu đến tột cùng có bao nhiêu lợi hại, thế nhưng có thể diệt sát Dư Hóa Uẩn bực này nhân vật.

Chỉ tiếc Hạ Vân Kiệt thân cụ vu vương huyết mạch truyền thừa, nếu những người này trực tiếp đối hắn ra tay quá nặng, Hạ Vân Kiệt tất nhiên lộ ra chân thật chi tiết, nhưng bọn họ gần muốn dùng khí thế uy áp, lại như thế nào áp bách được Hạ Vân Kiệt?

Hạ Vân Kiệt bất động thanh sắc ha ha cười, ôm quyền nói:“Này cũng không oán các vị, ta một lòng theo đuổi đại đạo, luôn luôn tại này kim thần giới tiềm tu, cho nên các vị không biết tên của ta cũng là bình thường.”

Mọi người gặp Hạ Vân Kiệt đối mặt bọn họ uy áp thế nhưng mặt không đổi sắc, trong lòng lại nhiều vài phần kiêng kị. Đồng thời lại nhân Hạ Vân Kiệt này lời nói âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, đối hắn địch ý cảnh giác chi tâm nhưng thật ra thiếu không ít.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt trong lời nói ý tái hiểu không qua, hắn đối nghệ giới tranh bá không có hứng thú.

“Cái này khó trách. Chính là không biết Hạ đạo hữu như thế nào liền cùng này Dư Hóa Uẩn nổi lên phân tranh, thế cho nên sinh tử đánh nhau?” Bất quá Hạ Vân Kiệt tuy rằng nói chính mình không có tranh bá tâm tư, nhưng hắn thực lực như vậy cường, Hàn Thông đám người chung quy là có chút lo lắng, liền lại mở miệng hỏi nói.

“Việc này nói đến còn có chút nói dài quá.” Hạ Vân Kiệt cười nhẹ, đem Dư Hạt lão ma tưởng nhất thống kim thần giới, bị chính mình giết chết, không nghĩ tới kia Dư Hạt lão ma cũng là Dư Hóa Uẩn tư sinh tử, dẫn tới Dư Hóa Uẩn **** trả thù việc đơn giản giải thích một lần.

“Nói như thế đến cũng là Dư Hóa Uẩn gieo gió gặt bão, định mệnh có này một kiếp. Bất quá cừu nếu đã kết hạ, trảm thảo lại trừ tận gốc, kia Dư gia thế lực ở nghệ giới còn là không nhỏ, Hạ đạo hữu nên sớm làm chuẩn bị.” Một đạo thanh thúy dễ nghe trung mang theo một tia non nớt thanh âm vang lên, cũng là kia Hỏa Vân giáo giáo chủ Hỏa Hà tiên tử cười khanh khách nói.

Này Hỏa Hà tiên tử mặc lửa đỏ quần áo, đánh dương giác biện, thoạt nhìn như là mười đến tuổi tiểu cô nương giống nhau, môi hồng răng trắng, làn da trắng noãn, rất là thiên chân khả ái. Khả lại cứ theo nàng trong miệng nói ra mà nói cũng là vô cùng tàn nhẫn cùng tâm cơ thật sâu, làm cho Hạ Vân Kiệt không khỏi cảnh giác, biết này

nhìn như thiên chân khả ái Hỏa Hà tiên tử tuyệt đối là cái tâm ngoan thủ lạt, thành phủ thâm trầm hạng người.

“Trời cao có đức hiếu sinh, ta chỉ tưởng tĩnh tâm tiềm tu, kia người Dư gia không tới tìm cừu sinh sự, ta cũng là không muốn mở lại sát giới. Nhưng bọn họ nếu không có muốn tới trả thù, nhưng cũng chẳng trách ta tâm ngoan thủ lạt, nhổ cỏ nhổ tận gốc.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói, chính là nói xong lời cuối cùng một câu khi, cũng là vẻ mặt sát khí.

Hỏa Hà tiên tử đám người nghe được phía trước một câu khi, đều là trong lòng một trận thả lỏng cùng vui mừng, biết trước mắt vị này đột nhiên toát ra đến cường giả tựa hồ thật sự đối tranh bá nghệ giới vực sự tình không có hứng thú, nếu không hắn đại có thể thừa dịp cơ hội này cùng lấy cớ gồm thâu Dư gia địa bàn thế lực, vừa mới trở thành nghệ giới vực bát đại bá chủ chi nhất.

Hỏa Hà tiên tử nhắc tới nhổ cỏ nhổ tận gốc vốn cũng có thăm dò Hạ Vân Kiệt ý tứ.

Bất quá khi bọn hắn nghe được cuối cùng một câu, cùng với cảm nhận được Hạ Vân Kiệt trên người phát ra sát khí khi, trong lòng lại không hẹn mà cùng rùng mình.

Mọi người đều là người thông minh, lại sao lại nghe không hiểu, Hạ Vân Kiệt lời này nhìn như đối kia Dư gia mà phát làm sao thường không phải ở âm thầm cảnh cáo bọn họ. Ta không đi chọc giận các ngươi, cũng không cùng các ngươi tranh đoạt nghệ giới địa bàn, nhưng các ngươi tốt nhất cũng không muốn tới chọc ta, ta Hạ Vân Kiệt cũng không phải dễ chọc.

“Hạ đạo hữu quả nhiên là đắc đạo cao nhân! Chúng ta bội phục, bội phục.” Hàn Thông đám người ào ào ôm quyền nói.

Hàn Thông đám người như vậy liền ôm quyền, như vậy nhất khen, kia vô hình trung khẩn trương không khí liền tùy theo đánh tan, Hạ Vân Kiệt trong lòng nhẹ nhàng, biết chuyện này xem như trôi qua, liền cười nói:“Không dám nhận, chính là trời sanh tính như thế, đảm đương không nổi đắc đạo cao nhân chi khen. Các vị đạo hữu đường xa mà đến, còn thỉnh đi ta trong phủ nhất tự, cũng tốt làm cho ta tẫn tận tình địa chủ.”

Gặp Hạ Vân Kiệt mời bọn họ đi quý phủ ngồi xuống, mọi người biểu tình liền ào ào trở nên có chút vi diệu đứng lên, thế nhưng không ai trước mở miệng đáp ứng. Cuối cùng còn là kia âm sơn tông tông chủ Cửu Âm lão ma trước đã mở miệng nói:“Đa tạ Hạ đạo hữu thịnh tình mời, chính là hôm nay lão phu vừa vặn còn có điểm sự tình muốn làm, đi trước cáo lui, ngày khác tái chuyên môn đăng môn bái phỏng.”

Nói xong kia Cửu Âm lão ma cũng không chờ Hạ Vân Kiệt giữ lại, hướng Hàn Thông đám người hơi hơi liền ôm quyền, trực tiếp liền vạch ra không gian, một bước liền đạp đi vào, đảo mắt biến mất ở kim thần giới.

Cửu Âm lão ma này vừa đi, Hàn Thông đám người trong mắt đều lóe ra một tia tức giận sắc, sau đó thế nhưng tìm khắp cái lấy cớ, ào ào hướng Hạ Vân Kiệt ôm quyền cáo từ.

Trong nháy mắt, kia đại biểu cho nghệ giới vực thực lực tối cường thế lực lớn nhất bảy người liền biến mất ở kim thần giới.

Bảy người vừa đi, Hạ Vân Kiệt còn có Kim Giao đám người tất cả đều thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Thở dài nhẹ nhõm một hơi sau, Kim Giao chân nhân lại không khỏi có chút oán giận cùng không cam lòng nói:“Chưởng giáo tân tân khổ khổ giết kia Dư Hóa Uẩn,

nhưng thật ra cho người khác làm áo cưới!”

“Chính là, xem bọn hắn vội vã bộ dáng, khẳng định là vội vã đi cướp Dư gia địa bàn, sợ đã muộn địa bàn đều bị những người khác cướp đi, nhưng cũng không nghĩ tưởng không có chưởng giáo đánh chết Dư Hóa Uẩn, nào có bọn họ tiện nghi tốt chiếm!” Viên nanh hét lên, nhất không cam lòng.

“Thủ đoạn của ta chung quy là không tốt cho sáng tỏ, hơn nữa chúng ta tổng thể thực lực còn là rất yếu. Dư gia thế đại, lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa nha, bọn họ thật muốn đoàn kết một lòng theo chúng ta liều mạng, bằng chúng ta thực lực tám chín phần mười còn không phải bọn họ đối thủ. Làm cho Hàn Thông đám người đi thu thập Dư gia cũng là tốt nhất, không chỉ có miễn chúng ta hậu hoạn, hơn nữa kể từ đó, bọn họ coi như là gián tiếp thiếu chúng ta một cái nhân tình, đối chúng ta cũng sẽ không lại có cái gì cảnh giác, về sau chúng ta đem hiệu buôn chạy đến nghệ giới đi lên, bọn họ tổng cũng muốn cấp vài phần tiện lợi cùng chiếu cố. Ha ha, chúng ta tuy rằng không có chiếm trước nghệ giới địa bàn, nhưng thông qua hiệu buôn chúng ta lại có thể tài nguyên không ngừng thu hoạch ích lợi tài nguyên, so với đánh đánh giết giết lại mạnh hơn rất nhiều.” Hạ Vân Kiệt cười khoát tay nói, tâm tình có chút thoải mái.

Dư Hóa Uẩn vừa chết, cuối cùng phải đi một cái trong lòng họa lớn. Tuy rằng một trận chiến này bại lộ con bài chưa lật, cũng kinh động nghệ giới bảy đại đầu sỏ, nhưng đánh chết Dư Hóa Uẩn chuyện thật đúng là vẫn còn làm cho bọn họ ném chuột sợ vỡ đồ, không dám truy vấn.

Dù sao tu vi đến cử hà hậu kỳ, lại có cái nào không có chút đòn sát thủ. Giống kia Dư Hóa Uẩn phá hồn huyết sát đan đó là hắn lợi hại nhất đòn sát thủ, một khi cắn nuốt bùng nổ, cho dù Địch Trăn vực chủ sống lại phỏng

chừng cũng không dám cùng hắn cứng đối cứng một trận chiến. Hơn nữa kim thần giới cùng nghệ giới cách xa nhau chung quy quá mức xa xôi, huyền thiên quốc quốc chủ Hàn Thông đám người chỉ mơ mơ hồ hồ cảm ứng được một tia thiên địa khí cơ biến hóa, nhưng cũng không biết đến tột cùng là cái gì.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1305 : Thu hoạch

“Còn là chưởng giáo nhìn thấu triệt nhìn xem xa!” Kim Giao chân nhân đám nghe vậy ào ào cúi đầu khen, trong lòng không cam lòng cùng tiếc hận tùy theo bị hưng phấn kích động sở thay thế.

Bọn họ có thể không hưng phấn kích động sao? Từng chính là cử hà sơ kì Dư Hạt lão ma liền ép tới bọn họ không thở nổi, gặp phải sinh tử lựa chọn, nhưng còn bây giờ thì sao? Chưởng giáo không chỉ có đánh chết nghệ giới bát đại đầu sỏ chi nhất Dư Hóa Uẩn, hơn nữa ngay cả này khác bảy đại đầu sỏ cũng không dám đối chưởng giáo hành động thiếu suy nghĩ, muốn lấy lễ đãi. Thay lời khác nói, hiện tại bọn họ chưởng giáo cũng là nghệ giới vực đầu sỏ chi nhất.

“Tốt lắm, đều về trước phủ đi. Một trận chiến này mọi người đều bị thương, nếu không đúng lúc an dưỡng khôi phục, chỉ sợ đối về sau tu hành sẽ có ảnh hưởng.” Hạ Vân Kiệt cười đem bàn tay to vung lên, cười nói.

Hạ Vân Kiệt vừa dứt lời hạ, kim thần hải liền tách ra hai nửa, có một cái thủy tinh đại đạo thẳng đến kim thần giới phủ, Hạ Vân Kiệt dẫn đầu đạp đi lên, người còn lại tắc đều vẻ mặt hưng phấn mà đi theo hắn mặt sau, cuồn cuộn mênh mông hướng kim thần giới phủ mà đi.

……

Xa xôi Viễn Man giới đảo, bị hắc ám bao phủ man loạn nơi, còn là kia khỏa cây đào chỗ địa phương.

Hạ Vân Kiệt hóa thân vu tổ Đế Giang là lúc, kia cây đào hạ huyết quang đột nhiên như giận hải chạy chồm, hướng cây đào lay động không thôi, đại địa rạn nứt, lộ ra cây đào như bàn long cầu kết bàn đại căn.

Đại căn có năm điều, năm điều đại căn giống như một chích bàn tay khổng lồ gắt gao trấn áp ở một cái khe phía trên, kia huyết quang đúng là theo cái khe dật ra, ở năm điều đại căn hạ bốc lên không thôi, ý đồ đem này năm điều đại căn cấp hướng băng.

Chính là kia năm điều đại căn bộ rễ tựa hồ thân đến đại địa vực sâu, nhâm kia huyết quang như thế nào bốc lên tiến lên, lăng là bất động. Bất quá lại bởi vì kia cái khe huyết quang bạo động, càng ngày càng nhiều huyết quang theo cái khe trung dật ra, khiến cho cây đào hạ giống như khôn cùng biển máu bốc lên, một tia huyết khí thượng đằng, thế nhưng dần dần che dấu cây đào sáng mờ, khiến cho kia vốn là sáng mờ vạn trượng cây đào mặt trên đều phảng phất lung thượng một tầng huyết sắc.

Bất quá này hết thảy, Hạ Vân Kiệt cũng không biết.

Lúc này hắn đã quay trở về kim thần giới phủ, ngồi xếp bằng ở mật thất chữa thương khôi phục.

Vừa rồi một trận chiến, tuy rằng diệt giết Dư Hóa Uẩn, nhưng Hạ Vân Kiệt chính mình bị thương cũng là sâu, cần đúng lúc tu dưỡng. Đương nhiên này sinh tử chi chiến, hắn tiền lời cũng không phải là ít, không chỉ có Đế Giang kỳ ẩn ẩn có biến hóa, tựa hồ uy lực càng thêm thật lớn, hắn tự thân cũng phảng phất trăm luyện chi cương lại trải qua một lần rèn luyện, một khi thương thế chữa trị sau, một thân chân nguyên pháp lực còn có thân xác vu lực, tất nhiên càng thêm ngưng thật thuần luyện. Đương nhiên trừ bỏ này đó, một trận chiến này Hạ Vân Kiệt khẳng định là lại phát ra một bút tiền, chính là hắn nóng lòng chữa thương còn không có tới kịp hảo hảo xem xét.

Hạ Vân Kiệt này nhất bế quan chữa thương, đó là mười

ngày mười đêm.

Mà tại đây mười ngày mười đêm, nghệ giới cũng là đã xảy ra một đại sự tình. Nghệ giới bảy đại thế lực cường đại nhất, đột nhiên đối từng uy chấn nghệ giới, có vấn đỉnh nghệ giới vực bá chủ địa vị Dư gia phát động tiến công.

Tin tức này chấn kinh rồi toàn bộ nghệ giới, đồng thời cũng làm cho rất nhiều người tâm kinh nhục khiêu, sợ này đột nhiên bùng nổ chiến tranh hội lan đến toàn bộ nghệ giới vực, đánh vỡ nghệ giới đã duy trì hồi lâu cân bằng.

Bởi vì này bảy đại thế lực tính cả Dư gia, đều là nghệ giới cự vô phách tồn tại, thường lui tới này tám thế lực lớn mặc dù có phân tranh có ma sát, nhưng trên cơ bản đều là cục, đều là phía dưới đệ tử hoặc là khống chế thế lực ở tranh đấu. Điểm ấy rất giống hiện tại địa cầu giống nhau, đại quốc đánh cờ sẽ không là trực tiếp đối chiến, thường thường là bọn họ thông qua bọn họ sở khống chế thế lực ở gián tiếp tiến hành đọ sức, nếu không nếu đại quốc trong lúc đó trực tiếp khai chiến, kia toàn bộ trên địa cầu nhân loại chỉ sợ đều phải bị thổi quét đi vào.

Nhưng lúc này đây nghệ giới bảy cái lớn nhất thế lực lại đột nhiên đối Dư gia phát động đại quy mô tiến công, này tự nhiên liền khiếp sợ đến khắp nơi thế lực, cũng làm cho bọn họ người người đều hết hồn.

Bất quá theo sát sau một cái càng kinh người tin tức giống cơn lốc giống nhau thổi quét quá toàn bộ nghệ giới.

Bảy đại thế lực thế nhưng thế như chẻ tre bàn chiếm trước chia cắt Dư gia địa bàn, vốn như quái vật lớn Dư gia ở ngắn ngủn mấy ngày trong vòng, ầm ầm sập, trở thành lịch sử. Tới thủy tới chung, Dư gia gia chủ cũng

không từng xuất hiện quá.

Thế giới này cho tới bây giờ sẽ không khuyết thiếu bát quái giả, làm sao đều giống nhau, nghệ giới cũng là như thế.

Dư gia lật úp, Dư gia gia chủ Dư Hóa Uẩn nhưng không có xuất hiện, còn có Dư gia trực hệ đệ tử nghe nói ở bị vây sát là lúc có khẩn cầu đầu thành, nhưng đều bị người bảy đại thế lực không chút do dự cự tuyệt cũng diệt sát, bảy đại thế lực đột nhiên đối Dư gia phát động tiến công…… Việc này đều tràn ngập điểm đáng ngờ.

Vì thế bắt đầu có người nơi nơi hỏi thăm, dần dần có bát quái tin tức bắt đầu đầy trời phi. Có nói Dư Hóa Uẩn tu luyện tẩu hỏa nhập ma đã chết, có nói Dư Hóa Uẩn ở thám hiểm ý ngoại bỏ mình, cũng có nói bảy đại đầu sỏ không quen nhìn Dư Hóa Uẩn vị này "Nhân tài mới xuất hiện" kiêu ngạo, đem hắn ước đến một bí mật địa phương, sau đó đột nhiên liên hợp lại đem hắn diệt sát, tái sau đó phân qua hắn địa bàn. Còn có tin tức nói Dư Hóa Uẩn bị kim thần giới một vị lánh đời cao thủ cấp diệt sát. Mà cuối cùng một cái cách nói lại bị đại đa số người lắc đầu phủ nhận, cho rằng là tối không có khả năng.

Đầu năm nay lánh đời cao thủ quả thật có, nhưng muốn nói nghệ giới vực, hơn nữa còn là kim thần giới bực này xa xôi địa phương có là lánh đời cao thủ đủ diệt sát Dư Hóa Uẩn bực này cử hà hậu kỳ, vậy không khỏi rất khoa trương rất hoang đường.

Phải biết rằng cử hà hậu kỳ trở lên một bước nhưng chỉ có thiên tiên !

Này lánh đời cao thủ có thể diệt sát Dư Hóa Uẩn, thật là có bao nhiêu lợi hại? Chỉ sợ muốn tới độ kiếp bên cạnh đi. Đến độ kiếp bên cạnh cường giả, chuẩn bị độ kiếp sự tình đều còn không kịp, thế nào còn có nhàn tình diệt sát

Dư Hóa Uẩn. Tựa như lúc trước Địch Trăn vực chủ giống nhau, vì chuẩn bị độ kiếp việc, Địch phủ sở hữu sự tình cũng không tiếp qua hỏi, đến nỗi sau lại hắn độ kiếp thất bại thân tử đạo tiêu sau, Địch phủ rốt cuộc không thể nắm trong tay toàn bộ nghệ giới vực, chỉ có thể luân làm nghệ giới vực đầu sỏ chi nhất.

Đương nhiên toàn bộ cách nói tối đứng không được chân là, kia Dư Hóa Uẩn vô duyên vô cớ vì sao phải một mình một người chạy tới tích xa kim thần giới?

Vì thế, trừ bỏ kia bảy đại đầu sỏ còn có Kim Giao đám người tham dự trận chiến ấy, trong lòng biết rõ ràng nghệ giới vực lại xuất hiện một vị đầu sỏ, cũng trong lòng biết rõ ràng bảy đại thế lực không chịu thu lưu Dư gia trực hệ đệ tử, trực tiếp diệt giết nguyên nhân ở ngoài, chân chính chân tướng bị mai một ở tại bát quái bên trong.

Đương nhiên này hết thảy, Hạ Vân Kiệt này đương sự một điểm cũng không quan tâm. Lúc này hắn chân chính quan tâm là lúc này đây đại chiến thu hoạch.

Một lũ khói nhẹ ở mật thất trung phiêu động biến ảo, tản ra một tia khủng bố pháp lực dao động, đúng là thanh yên thiên la võng. Đây là một kiện cực phẩm linh khí, uy lực đã so với Hạ Vân Kiệt trong tay phược long tác cũng bất quá chính là kém hơn một chút, đồng dạng là kiện bắt người đối chiến hảo pháp bảo.

“Không sai, không sai! Về sau gặp được địch nhân chỉ cần đem này thanh yên thiên la võng hướng thiên thượng nhất ném, liền đem địch nhân cấp bắt đứng lên, nhưng thật ra cùng phược long tác có hiệu quả như nhau chi diệu.” Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ sắc mặt vui mừng, tâm ý vừa động đem thanh yên thiên la võng cấp thu đứng lên.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng lại nói tiếp cũng là luyện khí đại sư, nhưng muốn luyện chế cực phẩm linh khí cũng không phải một kiện chuyện dễ dàng, không chỉ có cần phải có cực kì trân quý tài liệu, nhưng lại phải muốn phí đại lượng thời gian cùng tinh lực, cũng không phải Hạ Vân Kiệt nói muốn luyện có thể luyện.

Thu hồi thanh yên thiên la võng, Hạ Vân Kiệt lại lấy ra hàn băng li long kiếm.

Nhất lấy ra hàn băng li long kiếm, bốn phía độ ấm nhất thời đột nhiên hàng, thủy khí theo bốn phương tám hướng vọt tới, một tia sương mù ở mật thất trung ngưng tụ sau đó hình thành một hạt hạt bông tuyết.

Kiếm này quả nhiên có chứa nhất lũ li long tàn hồn ở bên trong, không chỉ có rét lạnh vô cùng, nhưng lại có thể như rồng bình thường tụ lại thủy khí, nhưng thật ra thủy hệ hảo pháp bảo.

Hạ Vân Kiệt thưởng thức một phen hàn băng li long kiếm, sau đó vẻ mặt sắc mặt vui mừng đem nó thu được kia ngưng tụ ở thận vu đỉnh bên trong.

Thận chúc thủy, tối thích hợp ôn dưỡng băng hàn li long kiếm loại này thủy hệ pháp bảo.

Băng hàn li long kiếm rơi xuống vào kia vu đỉnh bên trong, thế nhưng giống như khốn long nhập đại hải, lập tức liền phảng phất sống lại bình thường, tản ra ngập trời long tộc hơi thở, ở vu đỉnh thiên địa trung qua lại du động, kia lũ li long tàn hồn ẩn ẩn trung thế nhưng có tăng trưởng dấu hiệu.

Cảm nhận được kia hàn băng li long kiếm biến hóa, Hạ Vân Kiệt trong lòng tự nhiên lại là khó tránh khỏi một trận vui mừng.

Nay tiếp xúc tu sĩ trình tự càng ngày càng cao, hắn cũng càng ngày càng cần uy lực thật lớn pháp bảo.

Thu hồi hàn băng li long kiếm, Hạ Vân Kiệt lại lấy ra Dư Hóa Uẩn kia kiện bát quái pháp y. Cái này pháp y đồng dạng là cực phẩm linh khí, pháp y có khiếu giống như tơ lụa bình thường, vào tay cực kì mềm mại.

“Dĩ nhiên là vạn năm huyền băng tàm sở phun ti bện mà thành, trách không được lực phòng ngự như thế tốt.” Hạ Vân Kiệt vuốt ve kia mềm mại bát quái pháp y, nhẹ nhàng tán thưởng một tiếng, sau đó nghĩ nghĩ tại kia bát quái đồ nhẹ nhàng một điểm, bát quái đồ liền nổi lên một trận gợn sóng, dần dần biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Kể từ đó này bát quái pháp y liền thành cả vật thể màu trắng nhan sắc, có vẻ phá lệ phiêu dật thanh lịch, không giống phía trước như vậy, màu trắng hơn nữa kim quang lòe lòe bát quái đồ án, rất là đàng hoàng.

Đem bát quái pháp y bát quái đồ trận che dấu sau, Hạ Vân Kiệt cười nhẹ, tâm thần vừa động, kia bát quái pháp y liền hóa thành nhiều điểm bạch quang dừng ở hắn trên người, sau đó hiện ra quần áo màu trắng trường bào xiêm y.

Cảm nhận được pháp y mịt mờ pháp lực dao động, kia bát quái đồ trận lại không khi không khắc không hề hấp thu thiên địa linh khí, Hạ Vân Kiệt nhịn không được lại sướng ý cười, sau đó lấy ra Dư Hóa Uẩn trữ vật giới.

Nhìn trong tay này phong cách cổ xưa tự nhiên trữ vật giới, dù là Hạ Vân Kiệt nay âm thầm coi như là cùng hàn thông chờ nghệ giới đầu sỏ cùng ngồi cùng ăn đại nhân vật, trong đầu cũng khó miễn có chút khẩn trương.

Phải biết rằng đây chính là nghệ giới bát đại đầu sỏ chi nhất Dư Hóa Uẩn trữ vật giới, hắn tài phú xa không phải Dư Hạt lão ma có thể so sánh với, lại càng không là cốt

sát kia chờ vào rừng làm cướp làm giặc lưu vong nhân vật có thể so sánh.

Hít sâu một hơi, Hạ Vân Kiệt thần niệm tham vào trữ vật giới.

Thần niệm tìm tòi nhập, Hạ Vân Kiệt cả người chấn động, lập tức bị mặt đất xếp thành một đống nhỏ tiên thạch cấp hấp dẫn ở.

Kia tiên thạch lớn nhỏ đều cùng Hạ Vân Kiệt theo Dư Hạt lão ma bên kia được đến giống nhau, có ngón cái như vậy lớn nhỏ, nhưng số lượng lại suốt có một trăm khối.

Một trăm khối tiên thạch, xem ra đến Dư Hóa Uẩn bực này trình độ cao thủ đã bắt đầu vì cử hà phi thăng làm chuẩn bị, cũng không biết vì thu thập này một trăm khối tiên thạch, Dư Hóa Uẩn tiêu phí bao nhiêu tâm huyết, chỉ tiếc nay cũng là tiện nghi chính mình.

Hạ Vân Kiệt tinh tế đem tiên thạch số một lần, thế này mới nhìn về phía địa phương khác.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1306 : Thứ tốt

Bát phẩm linh tinh! Cửu phẩm linh tinh! Này vừa thấy, Hạ Vân Kiệt lại nhịn không được một trận tim đập.

Chỉ thấy tại kia một đống nhỏ tiên thạch bên cạnh, không chỉ có chất đống thượng vạn khối bát phẩm linh tinh, còn chất đống hai mươi mốt khối cửu phẩm linh tinh.

Mỗi một khối linh tinh đều có quyền đầu như vậy lớn nhỏ, thần niệm đảo qua kia cửu phẩm linh tinh, cảm thụ được bên trong kia tinh thuần đến cực điểm linh khí, cả người đều nhất thời cảm giác thần thanh khí sảng rất nhiều.

Quả nhiên không hổ là linh tinh trung cực phẩm, bực này đỉnh cấp linh tinh cũng chỉ có giống Dư Hóa Uẩn các đầu sỏ cấp nhân vật mới hưởng dụng được rất tốt, giống Viên Nanh loại này tiểu giới giới chủ, cùng thứ nhất sinh cũng không thấy được có cơ hội hưởng thụ bực này cực phẩm linh tinh.

Hạ Vân Kiệt âm thầm cảm khái một phen, thần niệm lại đảo qua trữ vật giới, sau đó Hạ Vân Kiệt thấy được một bình bình đan dược. Tất cả đều là thánh cấp đan dược cấp bậc, trong đó có một bình chứa hai viên sáng mờ bắn ra bốn phía, mặt trên ẩn ẩn chớp động chín chín tám mươi mốt đạo đan văn đan dược.

Cửu cửu quy nhất nguyên thần đan! Hạ Vân Kiệt tâm thần không khỏi run lên. Này đan dược ở hắn trong đầu cũng có ghi lại, chính là một thượng cổ đan phương, tục truyền cần dùng chín chín tám mươi mốt loại thánh cấp linh dược đã ngoài dược liệu, đánh tiến vào chín chín tám mươi mốt loại đan phù, luyện chế chín chín tám mươi mốt ngày, mới vừa rồi có thể luyện chế thành cửu cửu quy nhất nguyên thần đan.

Này đan khả trợ cử hà cảnh giới lấy hạ, gì một cái cảnh giới tu luyện đến bình cảnh khi dùng đều có tám phần đột phá thành công chi hiệu quả. Cũng đã nói giống kia Viên Nanh nay đã tu luyện đến thông huyền hậu kỳ cao nhất cảnh giới, nếu là dùng cửu cửu quy nhất nguyên thần đan liền có tám phần hy vọng lập tức đột phá đến cử hà cảnh giới.

Xem ra Dư Hạt lão ma có thể ở hai mươi năm trước đột phá đến cử hà cảnh giới, hơn phân nửa là vì dùng này cửu cửu quy nhất nguyên thần đan chi cố.

Bất quá ta là vu vương huyết mạch, lại mở mang ba cái nguyên thần phủ, đột phá một cái tiểu cảnh giới sở cần năng lượng so với người khác đột phá một cái đại cảnh giới đều còn muốn nhiều thượng rất nhiều, này cửu cửu quy nhất nguyên thần đan đối ta chỉ sợ không có gì hiệu quả, nếu không ta hiện tại đã đến địa vu bát đỉnh trung kỳ, nếu là có thể giúp ta đột phá đến địa vu bát đỉnh hậu kỳ, cho dù không dùng Đế Giang kỳ hoặc là thi triển Đế Giang hung thuật, có thể cùng cử hà hậu kỳ một trận chiến.

Hạ Vân Kiệt đem kia cửu cửu quy nhất nguyên thần đan tỉ mỉ đánh giá một phen, cuối cùng không phải không có tiếc nuối lại đem thần niệm quét về phía địa phương khác.

Đây là thiếu dương linh quả, đây là cửu thiên Huyền Âm quả…… Hạ Vân Kiệt thần niệm một bên đảo qua, trong lòng một bên âm thầm nhắc tới, trên mặt dào dạt tươi cười càng ngày càng đậm, này đó tất cả đều là đỉnh cấp thánh dược. Gì giống nhau đặt ở kim thần giới bực này địa phương đều là đủ khiến cho ngập trời sóng to, dẫn tới khắp nơi thế lực ra tay quá nặng. Nhưng ở Dư Hóa Uẩn trữ vật giới trung đã có gần một trăm dạng nhiều.

Chậc chậc, ta nếu đem này đó đỉnh cấp thánh dược tất cả đều luyện chế thành đan dược, chỉ sợ Viên Nanh đám người tưởng không đột phá đều khó a!

Hạ Vân Kiệt mĩ tư tư nghĩ. Hắn thân cụ thượng cổ tam đại vu tộc ngưu nhân truyền thừa, ở đan đạo một đường tự nhiên cũng rất có tạo nghệ, tuy rằng không dám nói là cái gì một thế hệ luyện đan tông sư, nhưng nói như thế nào cũng đạt đến đại sư danh xưng. Chính là trước kia trong tay nhưng không có này đó đỉnh cấp thánh dược, không bột đố gột nên hồ, luyện chế không ra đỉnh cấp thánh đan, nay có này đó đỉnh cấp thánh dược, tự nhiên muốn thi thố tài năng, luyện chế ra một ít đỉnh cấp thánh đan cấp Viên Nanh đám người dùng. Kể từ đó, nói không chừng vu hàm môn có năng lực ra vài cử hà cảnh cường giả.

Thái Bạch kim tinh thạch! Hạ Vân Kiệt suy nghĩ đột nhiên bị một khối bạch chói mắt không mang theo một tia tạp chất tảng đá cấp đánh gãy, trái tim nặng nề mà nhảy một chút, ngay sau đó kia khối bạch chói mắt, không mang theo một tia tạp chất tảng đá liền theo trữ vật giới bay ra đến, dừng ở Hạ Vân Kiệt bàn tay trung.

Này tảng đá rơi xuống ở Hạ Vân Kiệt trong tay, mật thất đều lập tức trở nên nhất phái xơ xác tiêu điều, từng đạo canh kim khí phảng phất từng đạo kiếm quang ở mật thất trung bắn ra bốn phía, giã ở trên vách tường, phát ra kim thiết giao kích thanh âm.

“Tục truyền này Thái Bạch kim tinh thạch ẩn chứa có canh kim chi tinh, là có thể chế tạo tiên khí tài liệu, xem ra quả thực không giả, chỉ tiếc này khối Thái Bạch kim tinh thạch quá nhỏ, sở hàm canh kim chi tinh cũng ít, còn xa xa không thể dùng để chế tạo tiên khí. Nhưng thật ra có thể đem này khối Thái Bạch kim tinh thạch dung nhập đến ta kia bạch hổ tiểu tru ma kiếm trung, bạch hổ chủ sát đúng là tây phương canh kim chi chủ, ta

lúc trước trong tay tài liệu hữu hạn, chỉ có thể luyện chế ra trung phẩm linh khí bạch hổ tiểu tru ma kiếm, sau lại trải qua giết chóc, huyết tế, mới vừa rồi đạt tới thượng phẩm linh khí. Bất quá bởi vì lúc trước sở dụng tài liệu tính chất hữu hạn, muốn tưởng tiếp tục đột phá đến cực phẩm linh khí, cũng không biết cần trải qua bao nhiêu giết chóc cùng bao lâu ôn dưỡng, nhưng nếu đem này khối Thái Bạch kim tinh thạch dung nhập trong đó, chỉ sợ này bạch hổ tiểu tru ma kiếm liền có thể nhảy trở thành cực phẩm linh khí.” Hạ Vân Kiệt vuốt ve trong tay Thái Bạch kim tinh thạch, trong lòng suy nghĩ.

Trong lòng suy nghĩ, Hạ Vân Kiệt thần niệm tiếp tục đảo qua trữ vật giới. Còn lại gì đó, như trước đều là thứ tốt, mỗi một kiện đều có thể khiến cho thông huyền cảnh tu sĩ ra tay quá nặng, thậm chí ngay cả cử hà cảnh giới tu sĩ đều phải đỏ mắt, chỉ là thấy thức qua tiên thạch, cửu phẩm linh tinh, cửu cửu quy nhất nguyên thần đan, thiếu dương linh quả, Thái Bạch kim tinh thạch các thứ tốt, còn lại vài thứ kia cũng đã rất khó tái dẫn khởi Hạ Vân Kiệt kích động cảm xúc.

Đem trữ vật giới gì đó toàn bộ nhìn quét qua sau, Hạ Vân Kiệt ngồi xếp bằng trên mặt đất trầm tư một lát, sau đó đứng dậy vào phòng luyện đan.

Kim thần giới phủ từng là thượng cổ long vương hành cung chi nhất, tuy rằng đối với thượng cổ long vương mà nói phỏng chừng chính là một lần ngắn ngủi lưu lại, về sau liền vứt bỏ không cần địa phương. Nhưng thượng cổ long vương xuất hành loại nào uy nghi khí phái, này hành cung cho dù chính là “Duy nhất đồ dùng”, nhưng đối với bình thường tu sĩ kia cũng là vô cùng xa hoa, bên trong phương tiện chi phí đầy đủ mọi thứ.

Tựa như Hạ Vân Kiệt hiện tại tu luyện mật thất giống nhau, bên trong không chỉ có thật lớn vô cùng, hơn nữa đều có chuyên môn luyện đan, luyện khí phòng, đồng

dạng thật lớn vô cùng, luyện đan, luyện khí sở cần thiết bị cũng đều đầy đủ mọi thứ.

Hạ Vân Kiệt vào phòng luyện đan, đan phòng trung gian là một tôn thật lớn đan lô đỉnh, đỉnh thượng điêu khắc rậm rạp phù văn, tản ra một tia cực nóng hơi thở, đan lô đỉnh cái đáy liên thông đáy biển địa hỏa, có hỏa long ở cái đáy hộc hỏa xà.

Chỉ tiếc này đan lô đỉnh cũng không phải thượng cổ lưu lại, nếu không luyện đan hiệu quả tất nhiên không thể tưởng tượng, Hạ Vân Kiệt âm thầm tiếc hận một tiếng, sau đó đem trữ vật giới trung thánh dược nhất nhất lấy đi ra, lại cân nhắc một lát, sau đó dùng thần niệm ở một trương lá bùa viết xuống một ít dược liệu, tái tiếp theo kia lá bùa liền hóa thành một đạo quang chạy ra khỏi mật thất.

Luyện đan cũng giống như trung y ngao dược bình thường, cũng có quân thần tá sử chi phân, này Dư Hóa Uẩn trữ vật giới trung sở bắt được đều là đỉnh cấp thánh dược, khả làm chủ dược chi dùng, này hắn một ít phụ trợ dược liệu lại còn nhu cái khác chuẩn bị. Cũng may nay Hạ Vân Kiệt nói như thế nào cũng nắm trong tay hai trăm linh năm giới, tài phú tài nguyên tuy rằng còn xa xa không thể cùng Dư Hóa Uẩn bực này nghệ giới vực đầu sỏ so sánh với, nhưng một ít dùng để làm phụ trợ dùng là bình thường thánh cấp linh dược hắn còn là gom góp được rất tốt đến.

Kia truyền tin pháp phù bay ra đi không lâu, Kim Giao chân nhân liền tự mình đưa tới một đống lớn dược liệu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1307 : Canh kim thần lôi

Hạ Vân Kiệt vẫy lui Kim Giao chân nhân, đem dược liệu phân loại phóng tốt, liền bắt đầu luyện đan.

Từ nay về sau một tháng trung, thỉnh thoảng có dị tượng ở kim thần giới phủ trên không hiện ra. Có long hổ ở trên hư không trung đánh nhau, có tiên hạc đứng thẳng thanh tùng phía trên, lại có tiên vụ lượn lờ, có tiên nữ theo cửu thiên ở ngoài hạ xuống, rực rỡ ngũ sắc……

Mặc kệ cái gì dị tượng, mỗi lần dị tượng xuất hiện khi, không trung đều có cường đại pháp lực dao động, có thản nhiên hương thơm tràn ngập, làm cho người ta hấp thượng một ngụm liền cảm thấy thần thanh khí sảng, cả người phảng phất đều phải phiêu khởi đến bình thường.

“Ta nói Kim Giao sư huynh, ngươi nói chưởng giáo hắn lão nhân gia đến cùng ở luyện chế cái gì đan dược, khiến cho ta lão viên trong lòng ngứa, hận không thể vọt vào đi lao cái một hạt nếm thử.” Kim thần giới phủ đại điện trung, một thân kim mao Viên Nanh ngồi ở tinh ngọc đại án mặt sau, thỉnh thoảng vò đầu bứt tai, căn bản không có biện pháp an tĩnh lại thưởng thức đại điện ca múa.

Nay Viên Nanh mọi người tất cả đều bái nhập Vu Hàm môn nội, liền bắt đầu lấy sư đệ sư huynh tương xứng.

“Chính là, chính là, ta lão Hùng trong lòng cũng dương đòi mạng!” Một thân hắc mao Hùng Phách loã lồ trong ngực, một đôi tay thỉnh thoảng ở ngực dùng sức gãi, phảng phất trong lòng thật sự ngứa khó dằn nổi.

“Các ngươi muốn biết, chẳng lẽ vi huynh sẽ không muốn biết sao? Khả chưởng giáo người khác lão gia thần tiên bình thường nhân vật, hắn luyện cái gì đan, vi huynh lại

làm sao có thể nhìn ra được đến.” Kim Giao chân nhân tức giận trở về hai người một câu, trong mắt cũng toát ra một tia chờ mong cùng sốt ruột.

“Đan thành có dị tượng, kia đã là thẳng bức trong truyền thuyết tiên đan !” Thiên Dật lão nhân vỗ về sơn dương hồ, vẻ mặt tán thưởng nói. Hắn ở luyện đan hơi có chút tạo nghệ, nhưng thật ra biết một ít cực phẩm thánh đan có thể dẫn động một ít thiên địa dị tượng.

“Ha ha, xem ra Thiên Dật ngươi ở luyện đan hơi có chút tâm đắc, ta phải đem ngươi giới thiệu cho Lý Vân Thiên trưởng lão, hắn là luyện đan điện điện chủ, nay tới lúc gấp rút cần luyện đan nhân tài.” Ngay tại phía sau, một đạo mang theo một tia uy nghiêm thanh âm đột nhiên ở đại điện trung vang lên, tiếp theo một đạo sáng mờ hạ xuống, hiện ra quần áo áo trắng Hạ Vân Kiệt đến.

“Bái kiến chưởng giáo.” Gặp là Hạ Vân Kiệt đi ra, mọi người ào ào đứng dậy cúi đầu chắp tay thi lễ.

Hạ Vân Kiệt cười nhẹ, hơi hơi gật gật đầu, xem như trở về lễ.

Nay Kim Giao đám người đã vào Vu Hàm môn, lại cố ý phải làm vãn bối đệ tử, Hạ Vân Kiệt vị này chưởng giáo, địa vị tôn quý vô cùng, tự nhiên không tốt tái theo chân bọn họ khách khí, nếu không nhưng thật ra rối loạn tôn ti.

“Chưởng giáo, chưởng giáo, ngài lão luyện chế đến cùng là cái gì đan dược, thèm ăn ta lão Viên chảy ròng nước miếng a!” Viên Nanh hướng Hạ Vân Kiệt đi lễ nạp thái sau, liền lập tức gấp không thể chờ hỏi.

Hắn nay có điểm hiểu biết Hạ Vân Kiệt tính cách, biết chỉ cần không phải làm cái gì chuyện xấu, cho tới bây giờ đều là không câu nệ tiểu tiết.

“Đúng vậy, đúng vậy, ngài lão đến tột cùng luyện chế cái gì đan dược a?” Hùng Phách cũng đi theo hai mắt tỏa sáng, vẻ mặt tróc cấp hỏi.

“Chỉ biết các ngươi hai cái tính tình cấp, cho các ngươi, lập tức cút cho ta đi bế quan tu luyện, nếu không có thể đột phá đến cử hà cảnh, ta phi đem các ngươi cấp ném vào đan lô cấp luyện thành đan dược không thể!” Hạ Vân Kiệt cười mắng một câu, tùy tay phân biệt ném cho hai người một hạt cửu cửu quy nhất nguyên thần đan.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt sau lại cũng luyện không ít cực phẩm thánh đan, nhưng so với này hai hạt đến còn là hơi chút kém như vậy một chút. Hắn nhưng thật ra có chút thiên vị này hai đại quê mùa, liền đem kia hai hạt cửu cửu quy nhất nguyên thần đan cho bọn họ.

“Cửu cửu quy nhất nguyên thần đan!” Thiên Dật chân nhân thấy thế cả người chấn động, nhịn không được vẻ mặt kinh hãi kinh hô ra tiếng.

“Cái gì là cửu cửu quy nhất nguyên thần đan a?” Kia Viên Nanh cùng Hùng Phách hai đại quê mùa lại không biết đến cửu cửu quy nhất nguyên thần đan là cái gì đan, nghe vậy theo bản năng bật thốt lên hỏi.

“Ngươi này hai hồn nhân, đây là có thể làm cho cử hà cảnh giới lấy hạ tu sĩ dùng trực tiếp đột phá cửa cực phẩm thánh đan. Các ngươi còn ngây ngốc làm gì, còn không mau mau tạ quá chưởng giáo?” Thiên Dật chân nhân gặp này hai nhà hỏa trong tay cầm như vậy trân quý đan dược thế nhưng còn ngốc hồ hồ hỏi hắn cái gì là cửu cửu quy nhất nguyên thần đan, không khỏi phẫn nộ, thiếu chút nữa đã nghĩ nâng tay cho bọn hắn hai người một bàn tay.

Phải biết rằng lúc trước Dư Hạt lão ma chính là bởi vì

trước tiên bọn họ một bước tiến vào cử hà sơ kì cảnh giới, liền một đường thế như chẻ tre quét ngang hoắc âm giới, thái nhạc giới, thậm chí liền ngay cả bọn họ kim thần giới nếu không bởi vì Hạ Vân Kiệt xuất hiện, cũng muốn bị Dư Hạt lão ma chiếm đi.

Có thể nghĩ này cửu cửu quy nhất nguyên thần đan có bao nhiêu trân quý! Một hạt cửu cửu quy nhất nguyên thần đan nơi tay, liền tương đương với có tư cách nhất thống thượng trăm cái giới a!

“Cảm ơn chưởng giáo ban ân! Ta lão Viên lúc này nếu không đột phá đến cử hà cảnh giới, ta lão Viên sẽ không xuất quan!” Viên Nanh thế mới biết chính mình trong tay này lạp đan dược trân quý, to như vậy một cái hán tử không khỏi hốc mắt đỏ lên, lập tức liền hai chân quỳ trên mặt đất, hướng Hạ Vân Kiệt “Thùng thùng thùng” Dập đầu vài cái.

Kia Hùng Phách cũng không ngoại lệ, đồng dạng “Thùng thùng thùng” Dập vài đầu cái, đem đại điện đều cấp dập phảng phất địa chấn bình thường, lay động đứng lên.

“Được rồi, nhanh đi bế quan đi.” Hạ Vân Kiệt cười huy phất tay nói.

Viên Nanh cùng Hùng Phách thế này mới đứng dậy, sau đó lại hướng Hạ Vân Kiệt thật sâu cúc nhất cung, xoay người rời đi đại điện, chuẩn bị phục đan dược bế tử quan.

Viên Nanh cùng Hùng Phách ly khai sau, Hạ Vân Kiệt lại mệnh Kim Giao chân nhân đem lần trước kia bang từng có cộng hoạn nạn môn nhân gọi vào kim thần giới trong phủ, đều nhất nhất phân đan dược cho bọn hắn.

Này đó đan dược tuy rằng không bằng cửu cửu quy nhất nguyên thần đan, nhưng nếu là thiên phú cao một

ít, pháp lực hùng hồn một ít, cũng là là có cơ hội mượn này đột phá. Nhất là này vốn chính là thông huyền hậu kỳ cảnh giới, nghe xong Hạ Vân Kiệt đại đạo sau, lại tinh tiến một phần, tạp ở thông huyền hậu kỳ cao nhất, chỉ kém một chút có thể đột phá đến cử hà cảnh giới những người đó, mượn này đan dược đột phá hy vọng lớn hơn nữa.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt cũng chia chút đan dược cấp Kim Giao đám cử hà sơ kì cảnh giới môn nhân. Kia huyền thiên quốc, Hỏa Vân giáo bảy đại thế lực, phía dưới không chỉ có có cử hà cảnh giới cường giả, hơn nữa trong đó còn không thiếu cử hà trung kỳ cường giả. Vu Hàm môn bên này liền yếu đi rất nhiều, trừ bỏ Hạ Vân Kiệt vạch trần con bài chưa lật mới có thể trấn sát cử hà hậu kỳ cảnh giới ở ngoài, những người khác lợi hại nhất cũng bất quá chính là cử hà sơ kì, cho nên nhu mau chóng bồi dưỡng ra cử hà trung kỳ thậm chí hậu kỳ môn nhân, mới vừa rồi có thể chân chính ở nghệ giới vực thậm chí toàn bộ ba ngàn giới dừng chân.

Cấp Kim Giao đám người phân đan dược sau, Hạ Vân Kiệt lại cầm chút đan dược còn có bát phẩm linh tinh các vật tư giao cùng Thiên Dật chân nhân, mệnh hắn tự mình đưa đi Viễn Man giới đảo, giao cho Bành Thiên Võ đại trưởng lão.

Từ Hạ Vân Kiệt nhất thống hai trăm linh năm cái giới sau, mỗi ngày đều có đại lượng tài nguyên vật tư lén lút theo này hắn hai trăm linh bốn giới cuồn cuộn không ngừng mà vận đi thương mang giới, sau đó tái từ thương mang giới vận hướng Viễn Man giới đảo. Chính là lần này vật tư quá mức trân quý, chính là theo từng nghệ giới vực bát đại đầu sỏ chi nhất Dư Hóa Uẩn trên người đoạt được, có chút đan dược còn là Hạ Vân Kiệt không tiếc hao tâm tổn sức háo lực sở luyện chế, như vậy một bút vật tư, cho dù nay nghệ giới vực bảy đại đầu sỏ biết cũng muốn mê tít mắt động tâm. Tự nhiên

cần Thiên Dật chân nhân như vậy cử hà cảnh cường giả tự mình hộ tống.

Đương nhiên Thiên Dật chân nhân ở đan đạo có chút tạo nghệ, vừa vặn cũng có thể đi Viễn Man giới đảo luyện đan điện hỗ trợ. Luyện đan điện cũng có không ít Hạ Vân Kiệt khắc lục một ít thượng cổ đan phương, đan đạo giải thích, đối Thiên Dật chân nhân cũng có rất lớn giúp.

Đan dược phân xong, nên công đạo công đạo qua sau, Hạ Vân Kiệt lại lần nữa trở về mật thất.

Một tháng sau, đột nhiên có hổ gầm tiếng vang triệt thiên địa, kim thần hải trên không cuồng phong gào thét, xuất hiện đầy trời kim vân, bao phủ mấy trăm dặm phạm vi hải vực, bên trong lôi minh điện thiểm, vô số màu trắng viên cầu phi vũ, từng cái bạch cầu mặt trên điện xà vũ điệu, bùm bùm rung động, dĩ nhiên là canh kim thần lôi.

Trên không mặt biển động tĩnh nhất thời kinh động kim thần giới phủ, đại hải tách ra, Kim Giao chân nhân cùng Quy thừa tướng hai vị cử hà cảnh cường giả mang theo hơn mười thông huyền cảnh cường giả ào ào theo kim thần giới phủ chạy ra khỏi mặt biển, như lâm đại địch nhìn phía kia đầy trời kim vân, lôi minh điện thiểm thiên không.

“Canh kim thần lôi!” Nhìn đến kia màu trắng viên cầu ở đầy trời kim vân phi vũ, có vô số điện xà bùm bùm rung động, Kim Giao chân nhân cùng Quy thừa tướng song song kinh hô xuất khẩu, thần sắc đại biến, mà kia theo sát sau cùng nhau lao ra mặt biển thông huyền cảnh tu sĩ lại người người da đầu run lên, cả người tóc gáy tủng lập.

Canh kim chủ sát, canh kim khí ngưng tụ thần lôi, một khi nổ mạnh mở ra, cho dù dùng đầu ngón chân tưởng

cũng biết kia uy lực chính là vô cùng thật lớn. Có lẽ giống Kim Giao chân nhân, Quy thừa tướng như vậy cường hãn cử hà cảnh cường giả còn có thể miễn cưỡng chống đỡ được, nhưng bọn họ phía sau này thông huyền cảnh tu sĩ, nếu làm cho này canh kim thần lôi tạc vừa vặn, kia tuyệt đối không chết cũng muốn lột da.

Khả trên trời rậm rạp ít nhất cũng có hơn một ngàn cái canh kim thần lôi a! Này nếu oanh kích xuống dưới, cho dù Kim Giao chân nhân cùng Quy thừa tướng cũng chỉ có ôm đầu chạy trốn phân.

“Ha ha, chớ để kinh hoảng, còn đây là bản tôn ở thí luyện pháp bảo uy lực!” Mọi người ở đây như lâm đại địch lại người người da đầu run lên là lúc, có sướng ý uy nghiêm thanh âm vang lên, tiếp theo trên trời đột nhiên xuất hiện một đầu bạch hổ, há mồm nhất hấp, liền đem kia đầy trời kim vân, vô số bạch cầu cấp hút đi vào, tái sau đó hóa thành một đạo bạch quang hạ xuống đại hải, biến mất không thấy.

“Nguyên lai là chưởng giáo ở thí luyện pháp bảo uy lực, trách không được như thế dọa người!” Kim Giao đám người nghe vậy cũng không cấm thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, đồng thời trong mắt lại nhịn không được toát ra một tia sùng bái kính sợ sắc.

“Ha ha, Thái Bạch kim tinh thạch quả nhiên không hổ là ẩn chứa có canh kim chi tinh có thể chế tạo ra tiên khí tốt này nọ, ta chỉ là dung nhập như vậy một khối Thái Bạch kim tinh thạch, này bạch hổ tiểu tru ma kiếm trận tựa như này lợi hại, đã có thể thi triển ra canh kim thần lôi. Nếu ta nếu là có thể tái tìm được Đông Phương thanh ất mộc, bính hỏa dương tinh thạch, vạn năm nhâm thủy tinh mẫu, bắt bọn nó cũng dung nhập này khác ba thanh tứ tượng tiểu tru ma kiếm trung, cũng làm cho chúng nó đột phá đến cực phẩm linh khí. Đến lúc đó

bày ra tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận, kia uy lực chỉ sợ cũng không hội kém cỏi cho tiên khí đi. Khi đó không cần tế ra Đế Giang kỳ cùng Đế Giang thuật hẳn là có thể cùng cử hà hậu kỳ cường giả một trận chiến, thậm chí có thể trấn sát bọn hắn. Chỉ tiếc kia Đông Phương thanh ất mộc, bính hỏa dương tinh thạch, vạn năm nhâm thủy tinh mẫu đều là có thể luyện chế tiên khí tiên cấp tài liệu, rất khó tìm kiếm, nay chỉ có thể ngẫm lại mà thôi.” Hạ Vân Kiệt đem bạch hổ tiểu tru ma kiếm thu trở về, đầu tiên là một trận tâm hoa nộ phóng, tiếp theo nghĩ đến này khác ba thanh tiểu tru ma kiếm trận còn không có đạt tới cực phẩm linh khí cấp bậc, lại khó tránh khỏi có chút tiếc nuối.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1308 : Ngao luyện

“Có thể diệt sát Dư Hóa Uẩn mà bình yên vô sự còn được đến như vậy một khối Thái Bạch kim tinh thạch đã là đi rồi đại vận, còn muốn đem bốn thanh tứ tượng tiểu tru ma kiếm tất cả đều luyện chế thành cực phẩm linh khí, ta này quả thực chính là được voi đòi tiên. Còn là cố gắng tu luyện, nhìn xem trong khoảng thời gian ngắn có hay không khả năng tái đột phá một cái tiểu cảnh giới, bằng không còn là bằng vào thập nhị đô thiên vu tổ Đế Giang kỳ cùng Đế Giang thuật mới vừa rồi có thể cùng huyền thiên quốc quốc chủ, Hỏa Vân giáo giáo chủ bảy đại đầu sỏ chống đỡ hành.” Rất nhanh Hạ Vân Kiệt liền tự giễu lắc lắc đầu, đem bạch hổ tiểu tru ma kiếm thu đứng lên, sau đó ra mật thất, cùng Kim Giao chân nhân công đạo một phen, sau đó lại ra kim thần giới phủ, một đường hướng kim thần hải vạn trượng vực sâu đáy biển khiếu mà đi.

Càng đi hạ, nước biển áp lực liền càng lớn, bất quá Hạ Vân Kiệt cũng là ngay cả chân nguyên pháp lực vu lực cũng chưa vận chuyển, tùy ý thân xác đi thừa nhận kia khủng bố nước biển áp lực.

Ca! Ca! Ca!

Oành! Oành! Oành!

Vô cùng vô tận nước biển áp lực, bốn phương tám hướng áp bách mà đến, Hạ Vân Kiệt trong cơ thể phát ra từng đạo xương cốt bị áp liệt, huyết mạch gân bắp thịt bị áp đứt đoạn thanh âm.

Nhưng mỗi một lần xương cốt vỡ ra, huyết mạch gân bắp thịt đứt đoạn, còn có từng đợt từng đợt ẩn chứa sinh cơ chân nguyên pháp lực tòng mệnh trong phủ chảy xuôi mà ra, có từng đợt từng đợt như mặt nước

nhu hòa vu lực theo thận trung vu đỉnh giữa dòng thảng mà ra, đem xương cốt, đem huyết mạch gân bắp thịt chữa trị.

Máu loãng hỗn hợp mồ hôi theo Hạ Vân Kiệt quanh thân lỗ chân lông toát ra đến, đau đớn làm cho Hạ Vân Kiệt tròng mắt đều là bạo đột đi ra, khi hắn lại cắn nhanh nha, như trước đi bước một hướng vạn trượng vực sâu đáy biển khiếu đi đến.

Xương cốt lần lượt vỡ ra, lần lượt chữa trị, dần dần trở nên như nước tinh bàn trong sáng, huyết mạch gân bắp thịt lần lượt đứt đoạn, lần lượt chữa trị, dần dần trở nên thô to vô cùng cứng cỏi đứng lên, tản ra cường đại mà khủng bố hơi thở.

Người khác tu luyện đều là mấy trăm mấy ngàn năm mới đạt tới thông huyền, cử hà cảnh giới, mà Hạ Vân Kiệt năm nay vừa mới vừa ba mươi tuổi, một thân tu vi đã là hoàng đình nguyên thần thông huyền sơ kì, mệnh phủ nguyên thần thông huyền trung kỳ, vu tu phương diện địa vu bát đỉnh trung kỳ, còn có kia bên trong tử phủ lại đã bắt đầu hấp thu tiên khí, rất có dựng dục tiên thai dấu hiệu.

Tuy rằng nói như vậy tiến độ cùng vu vương huyết mạch truyền thừa, vu tổ Đế Giang, đại vu Vu Hàm truyền thừa, còn có vài lần sinh tử rèn luyện đều có rất lớn quan hệ, nhưng này tốc độ còn là cực kì dọa người, nếu trễ điều chỉnh ổn định, về sau chỉ sợ hội căn cơ không xong, làm cho tương lai thành tựu hữu hạn. Cho nên phía sau, Hạ Vân Kiệt tối phải làm là phóng hoãn tốc độ tu luyện, đem căn cơ đánh vững chắc, mà không phải tái tấn mãnh tăng lên tu vi.

Nhưng Hạ Vân Kiệt muốn mau chóng tìm được đường về nhà, tìm được Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh lại phải thành lập ở cường đại thực lực trụ cột thượng, phải

mau chóng tăng lên thực lực.

Một bên là mau chóng tìm được đường về nhà, mau chóng tìm được người yêu nhau, không cho sinh mệnh lưu lại không thể vãn hồi tiếc nuối, thúc giục hắn một khắc cũng không nguyện ý đình chỉ đi tới bộ pháp, một bên cũng là như thế đi tất nhiên sẽ có căn cơ không xong, tương lai thành tựu chịu ảnh hưởng phiêu lưu.

Cuối cùng Hạ Vân Kiệt lựa chọn thường nhân căn bản không thể thừa nhận địa ngục thức ngao luyện đấm đánh.

Phía trước trực tiếp ở liệt hỏa hừng hực đan lô trung tu luyện như thế, nay trực tiếp lấy thân xác đi bước một đi hướng đáy biển khiếu cũng là như thế.

Chỉ có như vậy, khả năng cam đoan tiếp tục đi tới bộ pháp, có năng lực làm cho căn cơ vững chắc. Nhưng như vậy tu luyện phương thức, lại làm cho Hạ Vân Kiệt thừa nhận thường nhân căn bản không thể tưởng tượng thống khổ.

Mỗi khi Hạ Vân Kiệt không chịu nổi kia vô cùng thống khổ, muốn buông tha cho khi, hắn trong đầu sẽ hiện lên người nhà âm dung, hiện lên sa mạc trung hai cái yêu chính mình nữ nhân khóc hô đưa tay xuyên qua chính mình tử phủ nguyên thần mặt hình ảnh. Lúc này hết thảy thống khổ đều phảng phất tiêu thất, hắn trong đầu chỉ có hai chữ, kiên trì!

Đi bước một hướng đáy biển đi đến, đáy biển càng ngày càng ám, đã không có quang, chỉ có vô cùng hắc ám, cũng nhìn không tới gì sinh vật.

Một tia âm lãnh đến trong khung thậm chí linh hồn ở chỗ sâu trong hơi thở theo đáy biển mạo đi lên. Dù là Hạ Vân Kiệt tu vi cường đại, tâm chí kiên định như thiết,

vừa tiếp xúc với kia một tia âm lãnh hơi thở, cũng là nhịn không được cả người run run một chút, thiếu chút nữa sẽ muốn hô lên thanh đến.

Bất quá theo sát sau trong bóng đêm, Hạ Vân Kiệt kia thâm thúy như tinh không con mắt lóe ra một tia sắc mặt vui mừng, mắt sáng như đuốc bàn hướng kia một tia âm lãnh hơi thở ngọn nguồn nhìn đi.

Rất nhanh Hạ Vân Kiệt liền nhìn đến kia ngọn nguồn là một cái chỉ có đầu người như vậy lớn nhỏ, sâu thẳm vô cùng, không biết đi thông nơi nào cái động khẩu. Ồ ồ âm sát khí theo kia cái động khẩu xông ra, sau đó phát ra mở ra, khiến cho này phiến đáy biển thế giới trở nên vô cùng âm trầm rét lạnh, cho dù thông huyền cảnh tu sĩ, chỉ sợ đều không thể ở một nén nhang thời gian.

Chính là nơi này, Hạ Vân Kiệt trong mắt thấu bắn ra kiên nghị ánh mắt, sau đó một bước mại đi, ngay sau đó hắn đã ngồi xếp bằng ngồi ở kia cái động khẩu, tùy ý âm sát khí từ dưới hướng lên trên đem hắn cả người đều cấp bao phủ.

……

Nửa năm sau.

“Ăn khổ thượng khổ, mới là nhân thượng nhân, chưởng giáo có thể có như thế đại thành tựu, cùng hắn kia vô thượng nghị lực là có thêm rất lớn quan hệ. Lúc trước ta cũng từng nghĩ tới muốn đi kia kim thần hải vạn trượng vực sâu để khiếu, ngày đêm ngao luyện thân xác, làm tướng đến phi thăng hóa rồng đánh hạ vững chắc căn cơ, bất quá kia cổ âm sát lãnh khí đông lạnh không chỉ có chính là thân xác gân cốt, lại ngay cả hồn phách đều cấp đông lạnh đứng lên, cái loại này thống khổ, ta là thà rằng tương lai độ kiếp khi thân tử đạo tiêu cũng không nguyện ý thừa nhận a! Bất quá một nén nhang thời gian,

ta liền thoát đi kia địa phương, không còn nguyện ý suy nghĩ khởi. Chưởng giáo thế nhưng tại kia địa phương ngày đêm chịu âm sát lãnh khí ngao luyện nửa năm còn không có xuất quan, quả thực làm cho ta này làm đệ tử xấu hổ vô cùng a!" Kim thần giới phủ đại điện, Kim Giao chân nhân vô cùng kính nể nói.

"Đúng vậy, ta là Huyền Âm thân thể, khả kia địa phương quỷ quái cũng là một khắc cũng không nguyện ý ngốc!" Quy thừa tướng tựa hồ cũng tưởng nổi lên kia địa phương khủng bố, lòng còn sợ hãi nói.

"Đó là đương nhiên, ta lão Viên đời này không có chân chính bội phục tôn kính quá người nào, nhưng chỉ có chưởng giáo, ta lão Viên là đánh trong lòng trong mắt bội phục tôn kính. Có đại bản sự, đại nghị lực, lại trung can nghĩa đảm, rất khiêm tốn, lòng mang từ bi!" Viên Nanh nghe vậy mắt lộ ra kính nể sắc nói.

Nay này Viên Nanh thế nhưng đã đạt tới cử hà cảnh giới, kia màu vàng bộ lông thượng lóe nhiều điểm kim quang, tản ra một tia khủng bố hơi thở.

"Ta cũng là giống nhau." Hùng Phách đi theo gật đầu nói.

Này Hùng Phách đồng dạng đã đột phá đến cử hà cảnh giới, xứng thượng hắn kia như núi bình thường mạnh mẽ thân thể, làm cho người ta coi trọng liếc mắt một cái đều cảm giác lỗ chân lông vẻ sợ hãi.

Nguyên lai là này hai người dùng cửu cửu quy nhất nguyên thần đan sau, rốt cục đột phá đến cử hà cảnh giới, tới rồi kim thần giới phủ muốn hướng chưởng giáo bái tạ, lại bị Kim Giao chân nhân báo cho biết chưởng giáo lúc này đang ở kim thần hải vạn trượng vực sâu khiếu chịu âm sát lãnh khí ngày đêm ngao luyện.

Ngay tại Kim Giao chân nhân cùng phá quan mà ra Viên Nanh đám người đang nói chuyện khi, kim thần hải vạn trượng vực sâu khiếu chỗ, Hạ Vân Kiệt đột nhiên mở hai mắt, hai đạo tinh quang như điện bàn theo hắn trong mắt bắn ra, thế nhưng đem khắp hải vực đều cấp chiếu sáng trưng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1309 : Xuất quan

“Tu luyện chi đồ chung quy không có khả năng luôn nhảy mà liền, càng đến mặt sau, mỗi ra một bước càng là gian nan. Địa khiếu âm sát hàn khí ngao luyện đã đến cực hạn, còn là không có biện pháp trợ ta ở trong khoảng thời gian ngắn đột phá đến địa vu bát đỉnh hậu kỳ. Bất quá trải qua này nửa năm ngao luyện, của ta thân xác càng phát ra cứng cỏi mạnh mẽ, trong cơ thể pháp lực, vu lực càng phát ra thuần túy ngưng tụ, chỉ cần lại cho ta nửa năm một năm thời gian lắng đọng lại, hẳn là có thể bước vào địa vu bát đỉnh hậu kỳ cảnh giới. Nếu hiện tại tái làm cho ta đối mặt kia Dư Hóa Uẩn, mượn dùng uy lực tăng nhiều tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận hẳn là có thể cùng hắn đấu cái lực lượng ngang nhau, không cần tái tế ra Đế Giang kỳ hoặc là thi triển Đế Giang hung thuật. Nếu là này khác ba thanh tiểu tru ma kiếm cũng có thể trở thành cực phẩm linh khí, lấy ta hiện tại thực lực hẳn là có thể hoàn toàn trấn sát Dư Hóa Uẩn.” Tinh quang chậm rãi thu liễm đập vào mắt, Hạ Vân Kiệt trên mặt lộ ra một tia suy tư biểu tình.

“Chính là này tử phủ không biết là chuyện gì xảy ra, nay ta đem Dư Hóa Uẩn kia một trăm khối tiên thạch tất cả đều hấp thu, trừ bỏ hơn hai lũ tiên khí, thế nhưng cái gì biến hóa đều không có. Đáng tiếc ta không dám thuyên chuyển kia tiên khí thi triển pháp thuật, nếu không nhất định phải nhìn xem kia tiên khí uy lực đến tột cùng có bao nhiêu lớn.” Hạ Vân Kiệt tiếp tục ở địa khiếu mắt chuyển ý nghĩ, cũng là tại đây nửa năm trong vòng, Hạ Vân Kiệt không chỉ có mượn kim thần hải vạn trượng vực sâu khiếu mắt ngao luyện thân xác, còn đem kia từ Dư Hóa Uẩn một trăm khối tiên thạch cấp hấp thu. Chính là tử phủ trừ bỏ lại nhiều hai lũ tiên khí, cũng là cái gì biến hóa đều không có.

Như thế ở địa khiếu mắt vòng vo vài cái ý nghĩ, Hạ Vân

Kiệt rốt cục chậm rãi đứng lên, lại đi bước một hướng trên đi đến.

Đồng dạng không có thi triển pháp lực vu lực, nhưng lúc này đây Hạ Vân Kiệt lại đi được thoải mái, trong thân thể cũng không có phát ra gì thanh âm. Hiển nhiên nửa năm ngao luyện đấm đánh, ngày đêm chịu vô cùng thủy áp áp bách, khiến cho Hạ Vân Kiệt thân xác mạnh mẽ trình độ lại lên một cái bậc thang.

Trong nháy mắt, Hạ Vân Kiệt liền xuất hiện ở tại kim thần giới phủ đại điện trước.

“Bái kiến chưởng giáo!” Gặp Hạ Vân Kiệt xuất hiện, Kim Giao đám người vội vàng tiến lên cung kính cúi đầu chắp tay thi lễ.

Hạ Vân Kiệt tay áo vung lên, sau đó ánh mắt dừng ở Viên Nanh cùng Hùng Bá trên người, thấy bọn họ quả nhiên đột phá đến cử hà cảnh giới, không khỏi cười nói:“Tốt lắm, các ngươi quả nhiên không có làm cho ta thất vọng!”

Nói xong Hạ Vân Kiệt liền ngồi xuống chưởng giáo vị trí, nhìn về phía Kim Giao chân nhân hỏi:“Gần nhất khai triển hiệu buôn sự tình đều thuận lợi?”

Hạ Vân Kiệt tối quan tâm đó là Giang Châu hiệu buôn sự tình, mỗi một nhà Giang Châu hiệu buôn đều là hắn mắt kéo dài, liền nhiều một phần tìm kiếm đến về nhà lộ còn có Trầm Lệ Đề, Đỗ Hải Quỳnh hy vọng. Về phần kiếm thủ lợi ích tuy rằng cũng là trong đó mục đích, nhưng đối với Hạ Vân Kiệt mà nói, là tối trọng yếu còn là người trước, người sau nhưng thật ra tiếp theo.

Một ngụm ăn không thành mập mạp, Vu Hàm môn trụ cột bạc, số người thiếu, muốn tưởng lập tức quật khởi cũng không sự thật, lấy nay hai trăm linh năm giới tài

nguyên sớm đã cũng đủ cam đoan trước mắt Vu Hàm môn vững bước phát triển. Cho nên đối với cho Vu Hàm môn mà nói, hiệu buôn là chân chính lâu dài kế hoạch, mà không phải mắt cùng hiện tại một chút lợi nhuận.

Hiện tại hiệu buôn điểm ấy lợi nhuận cùng suốt hai trăm linh năm cái giới sở tụ lại tài nguyên căn bản không đủ nhắc tới.

“Hồi chưởng giáo, hiệu buôn khai triển sự tình đều thực thuận lợi. Nghệ giới vực trước mắt tổng cộng có chín ngàn tám trăm mười lăm giới, trong đó bốn ngàn chín trăm giới đã có chúng ta hiệu buôn, lấy chúng ta hiện tại nhanh chóng phát triển thực lực, chỉ cần lại cho đệ tử nửa năm thời gian, hẳn là có thể không sai biệt lắm có thể đem hiệu buôn mở đầy chúng ta nghệ giới vực.” Kim Giao chân nhân vẻ mặt tự hào nói.

Kim Giao chân nhân không thể không tự hào, trước kia một cái cử hà sơ kì Dư Hạt lão ma còn kém điểm có thể quét ngang hắn kim thần giới, nhưng còn bây giờ thì sao? Theo Viên Nanh đám người ào ào xuất quan, bọn họ hiện tại này một phương thế lực cử hà tu sĩ đã đạt tới mười hai cái, nhưng lại có không ít người còn không có xuất quan, xem tình hình này con số còn muốn hướng lên trên tăng trưởng. Không chỉ có như thế, này khác tu sĩ không có thể đột phá đến cử hà cảnh giới, thực lực cũng đều ở mãnh trướng.

Đương nhiên Kim Giao chân nhân chính mình lần dùng đan dược sau, thực lực cũng là đột nhiên tăng mạnh, chỉ cần lại cho hắn mấy năm thời gian, Kim Giao chân nhân có nắm chắc có thể đột phá đến cử hà trung kỳ, Quy thừa tướng, Ổ Trường Thiên đám người đồng dạng như thế.

Có thể nói như vậy, nếu không phải chưởng giáo vô tâm tranh bá, lấy bọn họ hiện tại này cổ cường đại thực lực,

sớm đã có thể quét ngang quanh thân giới, địa bàn sớm đã không chỉ hai trăm linh năm cái giới.

Mấy ngày nay, Kim Giao chân nhân nghe theo Hạ Vân Kiệt phân phó đem Giang Châu hiệu buôn chạy đến này khác giới đi, cũng không phải không có đã bị quá xa lánh thậm chí ức hiếp, nhưng kết quả đâu, Kim Giao chân nhân cùng Quy thừa tướng không nói hai lời mang theo một đám thông huyền cảnh cường giả, đem này người hoặc thế lực dám xa lánh hoặc là ức hiếp Giang Châu hiệu buôn, trực tiếp trấn áp hoặc là trấn sát, nhất thời khắp nơi thế lực liền đều thành thật, cũng không dám nữa xa lánh hoặc là ức hiếp Giang Châu hiệu buôn.

Nói đùa, bình thường tiểu giới giới chủ cũng liền thông huyền cảnh giới thực lực, đến kim thần giới kia cấp bậc giới, giới chủ bình thường cũng liền thông huyền hậu kỳ cao nhất hoặc là cử hà sơ kì, tái lớn hơn một chút giới, đỉnh thiên cũng liền cử hà trung kỳ, về phần cử hà hậu kỳ ngưu nhân, đều ở nghệ giới vì giác trục nghệ giới vực bá chủ địa vị bận tối mày tối mặt đâu. Nay Giang Châu hiệu buôn bên này lập tức hai cử hà sơ kì cảnh giới cường giả mang theo một đám thông huyền cảnh cường giả khai bát đi qua, ai còn dám không có mắt xa lánh, ức hiếp Giang Châu hiệu buôn? Trừ phi bọn họ tưởng diệt môn diệt phái.

Hạ Vân Kiệt tu luyện trong khoảng thời gian ngắn, Kim Giao chân nhân đám đã đem Giang Châu hiệu buôn phát triển đến bốn ngàn chín trăm giới, thật là cảm động, biết Kim Giao đám người cũng là nóng vội chính mình sự tình, này hiệu buôn mới có thể phô khai như thế nhanh chóng.

“Vất vả các ngươi.” Hạ Vân Kiệt cảm kích nói.

“Đây đều là đệ tử phải làm !” Kim Giao đám người nghe vậy cuống quít đứng dậy cúi đầu, chút không dám kể

công kiêu ngạo.

Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua Kim Giao đám người, khoát tay, nghiêm nghị nói:“Đều ngồi xuống đi, các ngươi hảo ý ta lĩnh. Ngày khác chờ ta xong cái này trong lòng việc, tất toàn lực trợ các ngươi thành tựu thiên tiên vị, tất không cho các ngươi bước Địch Trăn rập khuôn theo.”

Kim Giao đám người cả người chấn động, nhưng không có ngồi xuống, mà là đối với Hạ Vân Kiệt cung kính dập đầu ba cái, nói:“Một ngày vi sư suốt ngày vi phụ, ngày khác nếu có thể cả ngày tiên vị, đệ tử tất nhiên không quên chưởng giáo thụ đạo chi ân.”

Như thế thần sắc túc mục quỳ lạy tỏ thái độ sau, Kim Giao đám người thế này mới đứng dậy ngồi xuống.

Cử hà phi thăng, lại nói tiếp cực kì êm tai, làm cho người ta vô hạn hướng tới. Nhưng chỉ có người chân chính thân ở cử hà chi cảnh mới vừa rồi biết, này cử hà phi thăng phải qua cửu thiên trận gió, muốn khiêng cửu thiên lôi kiếp, khiêng trôi qua, kia liền một bước lên trời, trở thành thiên tiên, khiêng bất quá đi, kia liền thân tử đạo tiêu, hết thảy cố gắng tất cả đều hóa thành hư ảo. Trong đó hung hiểm không gì so sánh nổi, nghĩ năm đó Địch Trăn chân nhân quản hạt nghệ giới vực thượng vạn giới, loại nào lợi hại, kết quả ở cử hà phi thăng là lúc, còn không phải rơi vào cái thân tử đạo tiêu. Cho nên đừng nhìn Kim Giao đám người đã đột phá đến cử hà cảnh giới, nhìn như lợi hại vô cùng, nhưng đồng thời thiên thượng một thanh lợi kiếm đã treo ở bọn họ đỉnh đầu, làm cho bọn họ mỗi ngày đều phải như đi miếng băng mỏng.

Chính là tu đạo, vốn là là vì trường sinh bất diệt, nếu bước trên con đường này, nhưng cũng chỉ có thể dũng cảm tiến tới. Cho nên rõ ràng biết cử hà sau, đó là vô

cùng hung hiểm thiên kiếp, còn là ******** muốn bước trên cử hà cảnh giới.

Nay Hạ Vân Kiệt nói muốn trợ bọn họ thành tựu thiên tiên vị, Kim Giao đám người tự nhiên thâm chịu chấn động, dập đầu ngôn chí!

Kim Giao đám người đứng dậy sau, đề tài lại về tới Giang Châu hiệu buôn việc đi lên.

“Lấy đệ tử đám người nay thực lực, phải hiệu buôn mở hết nghệ giới vực cũng không phải việc khó, cũng trấn được bãi. Chỉ có kia nghệ giới, cường giả như mây, lại có Huyền Thiên quốc, Hỏa Vân giáo, tinh vân kiếm phái, thông thiên cung, hoàng phong sơn, Địch phủ, âm sơn tông bảy đại khổng lồ thế lực, chúng ta nếu muốn ở nghệ giới mở hiệu buôn, khó tránh khỏi muốn theo chân bọn họ giao tiếp, chỉ sợ còn phải chưởng giáo ra mặt theo chân bọn họ lên tiếng kêu gọi, miễn cho đến lúc đó nổi lên phân tranh, khó có thể xử lý. Hơn nữa chưởng giáo cùng này bảy đại thế lực người chưởng đà cũng đều đã gặp mặt, cũng là cùng bọn họ cùng ngồi cùng ăn đại nhân vật, nay chúng ta muốn ở bọn họ địa bàn mở hiệu buôn, chưởng giáo nên muốn cùng bọn họ nói một tiếng, nếu không nhưng thật ra có thất lễ chi ngại.” Kim Giao chân nhân nói.

“Ngươi nói có đạo lý, nay chúng ta còn là không nên cùng kia bảy đại thế lực khởi xung đột, hơn nữa ta vốn cũng chuẩn bị đi một chuyến nghệ giới, thứ nhất là muốn đi xem hay không có thể tìm được đan dược chân chính thay đổi phàm nhân căn cốt, làm cho bọn họ trở nên thiên phú xuất chúng, thứ hai, cũng là muốn đi xem kia nghệ giới đến tột cùng có bao nhiêu to lớn, khắp nơi thế lực đến tột cùng có bao nhiêu cường đại.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

Tìm kiếm thay đổi phàm nhân căn cốt đan dược, khiến

cho phàm nhân cũng có thể tu luyện, này vốn là Hạ Vân Kiệt bước trên ba ngàn giới mục đích chi nhất. Hơn một năm trước theo thương mang giới xuất phát đến kim thần giới khi, Nhạc Hoành Đao từng nói cho Hạ Vân Kiệt, muốn tìm kiếm thay đổi phàm nhân căn cốt, làm cho bọn họ cũng có thể tu luyện cũng trường thọ đan dược cũng không khó khăn, ở kim thần giới khả năng có thể tìm được, nhưng muốn hoàn toàn thay đổi phàm nhân căn cốt, làm cho bọn họ so với thường nhân còn muốn thiên phú xuất chúng một ít, thậm chí có thể duy trì bọn họ tu luyện đến cử hà phi thăng, thành tựu tiên nhân này một bước, bực này đan dược lại dị thường trân quý khó tìm, chỉ sợ muốn tới nghệ giới thậm chí đến này khác giới vực đi mới vừa rồi có thể tìm được.

Hơn một năm trước, Hạ Vân Kiệt trấn sát Dư Hạt lão ma, đem Kim Giao đám người thu vào môn hạ sau, liền đã thông qua bọn họ góp nhặt không ít tùng hạc trường thọ đan để trong trữ vật giới, thời khắc chuẩn bị vạn nhất ngày nào đó đột nhiên bước trên đường về nhà, ít nhất cũng có thể trước cam đoan cha mẹ đám người có thể tu luyện có thể dài thọ, sống cái mấy trăm tuổi nói sau.

Chính là này tùng hạc trường thọ đan chỉ có thể thay đổi phàm nhân bộ phận căn cốt, dùng sau tu luyện đến Kim Đan kỳ chỉ sợ cũng đến đỉnh. Hạ Vân Kiệt là hy vọng phụ mẫu của chính mình thân có thể cùng chính mình giống nhau trường sinh bất diệt, tự nhiên chưa đủ lấy này. Này tùng hạc trường thọ đan chính là tạm thích ứng chi kế, hắn cuối cùng còn là muốn đi tìm tìm kia có thể hoàn toàn thay đổi phàm nhân căn cốt, làm cho người ta vẫn tu luyện đi xuống, thành tiên thành đạo cực phẩm linh đan.

Chính là kia thần kỳ đan dược cho dù Kim Giao đám người cũng không từng nghe quá, cho nên tự nhiên cũng sẽ không biện pháp giúp Hạ Vân Kiệt thu thập đến, Hạ Vân Kiệt đi chỗ đó nghệ giới cũng chỉ là tưởng thử

thời vận, dù sao kia nghệ giới là sắp xếp tiến ba ngàn giới đại giới, nhất giới có thể so với vạn giới, bên trong khẳng định tàng long ngọa hổ, cũng cất giấu rất nhiều người không biết kỳ trân dị bảo.

“Chưởng giáo xuất quan đúng là thời điểm, bởi vì muốn ở nghệ giới mở hiệu buôn sự tình, đệ tử đoạn thời gian trước cố ý đi chuyến nghệ giới, nghe nói kia vạn bảo các mấy ngày này muốn ở nghệ giới cử hành mười năm một lần bán bảo đại hội, đến lúc đó chỉ sợ sẽ có rất nhiều pháp bảo, đan dược các loại trong thiên địa kỳ trân dị bảo bán đấu giá bán ra. Chưởng giáo nếu đi tham gia kia bán bảo đại hội, nói không chừng có thể mua được hoàn toàn thay đổi phàm nhân căn cốt đan dược.” Quy thừa tướng nghe vậy nói.

Quy thừa tướng trước kia ở kim thần giới phủ liền tương đương với tổng quản loại nhân vật, kim thần giới phủ rất nhiều cụ thể sự vật đều là Quy thừa tướng ở thao tác, cho nên này khai triển hiệu buôn cụ thể sự vụ, nay rất nhiều cũng là Quy thừa tướng ở chạy động.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1310 : Truyền tống trận

“Vạn bảo các? Đây là nghệ giới đại hiệu buôn sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy mặt lộ vẻ một tia sắc mặt vui mừng, hỏi.

“Hồi chưởng giáo, đệ tử lời nói vạn bảo các bất quá chính là vạn bảo các ở nghệ giới phân hào mà thôi. Này vạn bảo các chính là ba ngàn giới trung lớn nhất hiệu buôn chi nhất, thực lực cường đại vô cùng, các nội cao thủ nhiều như mây, tục truyền có thiên tiên cấp cường giả tọa trấn. Vạn bảo các hiệu buôn lần đến ba ngàn giới, có vô cùng pháp bảo cùng đan dược bán ra, thậm chí tục truyền ở vạn bảo các bán đấu giá lịch sử từng xuất hiện quá tiên đan cùng tiên khí.” Quy thừa tướng trả lời.

“Cái gì tiên đan, tiên khí cũng lấy đến bán đấu giá?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi hách nhất đại khiêu. Phải biết rằng tại hạ giới, mặc kệ cái gì vậy, chỉ cần dính thượng tiên kia đều là vật báu vô giá, bình thường đều là trấn phái trấn giáo chí bảo, không có người hội bỏ được lấy ra nữa bán đấu giá, không nghĩ tới kia vạn bảo các thế nhưng ngay cả tiên đan, tiên khí đều lấy bán đấu giá, Hạ Vân Kiệt quả thực không thể tưởng tượng này vạn bảo các có bao nhiêu ngưu xoa.

“Đệ tử cũng chỉ là nghe người ta nói khởi, nghĩ đến cho dù có cũng sẽ không ở chúng ta nghệ giới bán bảo đại hội xuất hiện.” Quy thừa tướng trả lời.

“Kia cũng là là, chúng ta nghệ giới ngay cả cái thiên tiên tọa trấn đều không có, lại có ai mua được rất tốt tiên đan, tiên khí?” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, trong mắt toát ra nồng đậm hứng thú, “Bất quá này vạn bảo các nếu như vậy cường đại, nghĩ đến bọn họ bán bảo đại hội hẳn là sẽ xuất hiện không ít chân chính kỳ trân dị bảo, nói

không chừng thật đúng là có thể bán đấu giá đến hoàn toàn thay đổi phàm nhân căn cốt đan dược. Hơn nữa ta gần nhất cũng vừa hảo khuyết thiếu hứa Đông Phương thanh ất mộc, bính hỏa dương tinh thạch, vạn năm nhâm thủy tinh mẫu, này ba loại này nọ đều là khả dùng để chế tạo tiên khí, vô cùng trân quý tài liệu, ta bản không biết nên đi làm sao tìm kiếm mua, nay xem ra nhưng thật ra có vài phần hy vọng."

Tiên cấp tài liệu cùng tiên khí là hai loại bất đồng khái niệm, tiên khí đều là trấn giáo trấn phái vật, mỗi một kiện đều có rất lớn uy lực, đừng nói xuất hiện xác suất cơ hồ bằng không, cho dù xuất hiện Hạ Vân Kiệt cũng mua không nổi, trừ phi hắn đem chính mình thập nhị đô thiên vu tổ kỳ cấp bán. Nhưng tiên cấp tài liệu cũng bất đồng, chính là chế tạo tiên khí thiết yếu điều kiện chi nhất, có tiên cấp tài liệu, trừ phi có tiên cấp luyện khí sư ra tay, hơn nữa tiên cấp tài liệu lượng còn phải cũng đủ, mới vừa có khả năng chế tạo ra tiên khí, nếu không cũng cũng chỉ có thể chế tạo ra cực phẩm linh khí mà thôi. Đương nhiên cho dù như thế, tiên cấp tài liệu cũng là trân quý đến cực điểm, bình thường không có ai bằng lòng lấy ra nữa bán.

Giống kia Dư Hóa Uẩn thân là nghệ giới bát đại đầu sỏ chi nhất, trữ vật giới trung cũng bất quá chỉ có như vậy một tiểu khối Thái Bạch kim tinh thạch, bởi vậy liền có thể thấy được tiên cấp tài liệu trân quý trình độ.

"Vạn bảo các ở nghệ giới mỗi mười năm một lần bán bảo hội, bán đấu giá bán ra không chỉ có là nghệ giới vực kỳ trân dị bảo, không ít còn là này khác giới vực kỳ trân dị bảo, nghĩ đến hẳn là sẽ không làm cho chưởng giáo thất vọng." Quy thừa tướng nói.

"Ha ha, một khi đã như vậy, kia Quy tướng, Viên Nanh, Hùng Bá các ngươi ba người hôm nay liền theo ta đi một chuyến nghệ giới đi, đỡ phải đi đã muộn thứ tốt đều

bị người khác mua đi.” Hạ Vân Kiệt tâm tình tốt nói.

Nguyên bản hiệu buôn phô trương việc là từ Vu Hàm môn nhị trưởng lão Chân Minh Sơn đến phụ trách. Chính là kế hoạch cản không nổi biến hóa, nay Hạ Vân Kiệt địa bàn lập tức khuếch trương đến hai trăm linh năm cái giới, Giang Châu hiệu buôn lại muốn khai biến toàn bộ nghệ giới vực, đến này mặt, lấy nay Chân Minh Sơn thực lực sẽ rất khó thượng được mặt bàn, cho nên nay Chân Minh Sơn còn có này khác các trưởng lão trọng điểm đều ở tu luyện. Hiệu buôn việc phần lớn đều là Quy thừa tướng đám người ở phụ trách quản lý. Nay Hạ Vân Kiệt đi nghệ giới trừ bỏ muốn tham gia vạn bảo các bán bảo đại hội, còn muốn cùng với khác thế lực đại lão gặp cái mặt, trao đổi khai hiệu buôn sự tình, tự nhiên muốn dẫn thượng Quy thừa tướng.

Về phần mang theo Viên Nanh cùng Hùng Bá, thuần túy là thuộc loại cá nhân thiên vị.

Kim Giao chân nhân gặp Hạ Vân Kiệt không kêu lên chính mình, trong lòng tự nhiên khó tránh khỏi có chút thất vọng, bất quá hắn cũng biết mở hiệu buôn sự tình Quy thừa tướng so với hắn biết việc, Quy thừa tướng vừa đi, này kim thần giới tự nhiên còn là cần hắn Kim Giao chân nhân đến tọa trấn.

“Tuân mệnh chưởng giáo!” Quy thừa tướng ba người nghe vậy đều mừng rỡ, vội vàng đứng dậy cúi đầu lĩnh mệnh.

Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó lại dặn dò Kim Giao chân nhân vài câu, liền mang theo Quy thừa tướng ba người cách kim thần giới phủ đi Kim Giao đảo.

Nay gác Kim Giao trên đảo truyền tống trận là một vị thông huyền hậu kỳ tu sĩ đã đầu nhập Vu Hàm môn.

Vị này đệ tử nhìn thấy Hạ Vân Kiệt ở Quy thừa tướng ba người cùng đi hạ tiến đến, vội vàng tiến lên nghênh đón nói:“Đệ tử Chương Dũng bái kiến chưởng giáo, gặp qua ba vị sư huynh.”

Lúc trước một đám người đồng thời bái nhập Vu Hàm môn từng sắp xếp quá vị thứ, Kim Giao chân nhân, Ổ Trường Thiên, Quy thừa tướng đám người là sư huynh, này Chương Dũng sắp xếp vị còn tại Viên Nanh cùng Hùng Bá dưới, cho nên nhìn thấy ba người muốn xưng một tiếng sư huynh.

“Chương Dũng, chưởng giáo muốn đi nghệ giới, ngươi còn không mau mau khởi động truyền tống trận.” Viên Nanh hét lên.

“Là!” Chương Dũng hâm mộ nhìn Quy thừa tướng ba người giống nhau, sau đó vội vàng đi chuẩn bị khởi động truyền tống trận sự tình.

Hiện tại này đám đệ tử tự nhiên hiểu được, chưởng giáo không chỉ có thần thông quảng đại, trong lồng ngực cũng có huyền ảo thiên đạo, nghe hắn buổi nói chuyện còn hơn khổ tu nhiều năm. Nay Quy thừa tướng ba người có thể cùng chưởng giáo đi nghệ giới, Chương Dũng tự nhiên hâm mộ.

Hạ Vân Kiệt nay tuy rằng nắm trong tay hai trăm linh năm giới, nắm trong tay giới trung cũng có mấy tòa truyền tống trận, nhưng còn là lần đầu tiên ngồi truyền tống trận, cũng là lần đầu tiên gần gũi quan sát truyền tống trận.

Trước một lần ở trên địa cầu khi, hắn xem cũng chưa tới kịp nhìn kỹ truyền tống trận, liền phá hủy rớt Côn Luân sơn thượng kia tòa từ xưa truyền tống trận.

Cho nên gặp Chương Dũng vội vã muốn đi khởi động

truyền tống trận, Hạ Vân Kiệt liền khoát tay nói:“Không vội, ta trước nhìn xem.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt bắt đầu cẩn thận đánh giá khởi truyền tống trận.

Truyền tống trận hình dạng là một cái hình vòm đại môn, sau đại môn là vô tận hư không, kia vô tận hư không có không gian gợn sóng thỉnh thoảng lay động, Hạ Vân Kiệt thật cẩn thận đem thần thức tham nhập trong đó, ẩn ẩn nhận thấy được kia vô tận hư không cũng không giống chân chính hư không như vậy hư vô vô tự, ẩn ẩn trung kia trong hư không tựa hồ có năm căn vô hình sợi dây gắn kết tiếp theo mặt khác một đầu. Mỗi một căn sợi dây gắn kết một cái cuối.

Mỗi một căn tuyến mặt khác một đầu hẳn là đó là một cái truyền tống trận, đáng tiếc thực lực của ta còn không đủ để ở trên hư không trung mở mang thông đạo, nếu không chỉ cần đem này truyền tống trận trận pháp phù văn hiểu thấu đáo, cũng là có thể chính mình bố trí truyền tống trận, Hạ Vân Kiệt thần thức nhìn quét một phen, ẩn ẩn trung nhưng thật ra có chút hiểu ra, trong lòng thầm nghĩ.

Lúc này nếu làm cho người ta biết Hạ Vân Kiệt thế nhưng có thể thông qua truyền tống môn cảm ứng được mặt khác một đầu truyền tống môn, tất nhiên hội giật mình tròng mắt đều phải đến rơi xuống, bởi vì này là chỉ có thiên tiên khả năng làm được sự tình, mà Hạ Vân Kiệt bất quá chính là thông huyền trung kỳ cảnh giới mà thôi, ngay cả cử hà cảnh giới đều còn không có đạt tới.

Trong lòng nghĩ, Hạ Vân Kiệt đem thần thức theo truyền tống môn thu trở về, sau đó lại tỉ mỉ đại lượng khởi truyền tống trận mặt trên trận pháp phù văn.

Bất quá truyền tống trận dù sao cũng là thượng cổ trận

pháp, hơn nữa đề cập đến rất nhiều không gian phương diện phù văn, cực kì huyền ảo phức tạp, Hạ Vân Kiệt xem hơn liền cảm thấy đầu óc có điểm mê muội, biết tưởng nhất thời nửa khắc hiểu thấu đáo này truyền tống trận huyền bí hiển nhiên là không có khả năng, toại thu hồi này phân tâm tư, ngược lại hỏi Chương Dũng:“Chúng ta kim thần giới truyền tống trận liên tiếp có mấy cái truyền tống môn?”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1311 : Nghệ giới

Trước kia Hạ Vân Kiệt rất nhiều thường thức không hiểu, từng rời đi Viễn Man giới đảo bay đi thương mang giới trên đường bởi vì hỏi Thiết Ưng yêu vương Viễn Man giới đảo hay không có truyền tống trận việc còn từng nháo quá truyện cười, nay kiến thức hơn, tự nhiên là biết này truyền tống trận không chỉ có khan hiếm trân quý vô cùng, là thượng cổ sở lưu, nhưng lại biết này truyền tống trận tựa như trên địa cầu sân bay giống nhau, cũng là có hàng tuyến, cũng không phải liên tiếp ba ngàn giới sở hữu truyền tống trận.

Rất nhiều thời điểm muốn đi một chỗ, cần chuyển vài cái truyền tống trận. Bất quá nghệ giới là nghệ giới vực trung tâm, cũng là nghệ giới vực "Giao thông đầu mối then chốt", cho nên cơ hồ nghệ giới vực sở hữu truyền tống trận đều liên tiếp nghệ giới truyền tống trận, theo kim thần giới đi nghệ giới trung gian nhưng thật ra không cần tái "Chuyển cơ".

Hạ Vân Kiệt hỏi Chương Dũng kim thần giới truyền tống trận liên tiếp có mấy cái truyền tống trận, đơn giản là nghĩ xác minh một chút vừa rồi thần niệm sở cảm ứng được là không chính xác.

"Hồi chưởng giáo, ta kim thần giới truyền tống trận liên tiếp có năm truyền tống môn, trừ bỏ hợp với nghệ giới hai cái truyền tống trận, còn có hoắc âm giới, thái nhạc giới cùng yểm võ giới." Chương Dũng cung kính trả lời.

Quả nhiên là năm, Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, nói:"Mở ra truyền tống trận đi."

Chương Dũng tuân lệnh, lại cung kính cúc nhất cung, sau đó lấy ra sáu khối lục phẩm linh tinh đặt ở một cái mang theo không gian dao động, lộ ra một tia từ xưa hơi

thở phù văn thượng. Này phù văn đại biểu đó là đi thông nghệ giới truyền tống thông đạo.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt nay coi như là nghệ giới vực tài chủ, nhưng thấy một lần khởi động truyền tống trận sẽ muốn tiêu hao sáu khối lục phẩm linh tinh, còn là nhịn không được một trận cảm khái.

Nghĩ năm đó, ở thương mang giới cũng miễn cưỡng được cho nhất phương bá chủ long môn kiếm phái chưởng môn Bạch Phá Thiên trữ vật giới cũng bất quá chỉ thả hơn mười khối lục phẩm linh tinh. Nay này truyền tống trận chính là khởi động một lần hay dùng đi sáu khối lục phẩm linh tinh, như vậy sang quý tiêu phí chỉ sợ cũng tính trước kia thương mang giới tứ đại bá chủ La Phù cung cung chủ, nhạn sơn kiếm phái chưởng giáo nhạn sơn kiếm tiên đám người tiêu phí đứng lên đều phải vạn phần đau lòng.

Về phần trước kia Vu Hàm quốc Bành Thiên Võ trưởng lão đám người liền lại càng không tất nói, năm đó toàn bộ Vu Hàm quốc quốc khố ngũ phẩm linh tinh cũng chưa vượt qua năm mươi khối, mà một khối lục phẩm linh tinh liền tương đương với một ngàn khối ngũ phẩm linh tinh. Này truyền tống trận khởi động một lần, liền tương đương tiêu hao thành ngàn thượng trăm cái Vu Hàm quốc quốc lực, ngẫm lại đều làm cho Hạ Vân Kiệt nhịn không được một trận cảm khái.

Cũng may nay Hạ Vân Kiệt nắm trong tay hai trăm linh năm cái giới, lại đoạt Dư Hóa Uẩn trữ vật giới, ở toàn bộ nghệ giới vực cũng coi như được với là một gã “Phú hào”, điểm ấy tiêu phí tự nhiên không ở nói, đơn giản nhớ tới trước kia nghèo kiết hủ lậu, trong lòng khó tránh khỏi có chút cảm khái thôi.

“Đến nghệ giới, ta đó là hoắc âm giới giới chủ, các ngươi sẽ không nếu xưng hô ta là chưởng giáo.” Tiến

vào truyền tống trận phía trước, Hạ Vân Kiệt đối Quy thừa tướng đám người công đạo nói.

Đem Vu Hàm môn tiếp tục an bài ở tích xa Viễn Man giới đảo, Hạ Vân Kiệt vốn là tồn tuyết tàng Vu Hàm môn, không cho Vu Hàm môn quá sớm bại lộ tâm tư, miễn cho vạn nhất hắn bên này xảy ra chuyện gì, ngay cả căn cơ đều bị nhân làm hỏng. Nay muốn đi nghệ giới, tự nhiên không tốt tái làm cho Quy thừa tướng đám người lấy chưởng giáo đến xưng hô hắn.

Mà chỉ cần hắn bên này không cao điều giơ lên Vu Hàm môn cờ xí, ai lại sẽ đi chú ý một cái nho nhỏ lại tích xa cằn cỗi, liền ngay cả vạn tượng sơ kì tu sĩ đều chướng mắt giới đảo đâu? Ai lại hội nghĩ đến như vậy một cái nho nhỏ giới trên đảo nay chính tụ tập đến từ hai trăm linh năm cái giới khổng lồ tài nguyên đâu?

“Tuân mệnh, giới chủ.” Quy thừa tướng chờ đều là thành tinh nhân, lập tức liền sửa lại khẩu.

Hạ Vân Kiệt cười gật gật đầu, sau đó mang theo Quy thừa tướng đám người vào truyền tống trận.

Vừa tiến vào truyền tống trận, Hạ Vân Kiệt liền cảm thấy trước mắt tối sầm lại, tiếp theo liền bị một cỗ cường đại không gian lực lượng cấp vây quanh.

Bất quá một lát công phu, kia cường đại không gian lực lượng chợt biến mất, tiếp theo hắn liền cảm thấy trước mắt sáng ngời, nhân đã ra truyền tống trận, ấn đập vào mắt là to lớn đại điện, kia truyền tống trận đó là thiết lập tại này đại điện bên trong.

Truyền tống trận có nhất chính nhất phản xuất nhập hai cửa, nhập giả muốn giao nộp linh tinh, ra giả nhưng thật ra không cần tái cái khác giao nộp linh tinh.

Hạ Vân Kiệt ánh mắt hơi hơi quét đại điện chung quanh liếc mắt một cái, gặp đại điện trung trừ bỏ thủ vệ truyền tống trận tu sĩ, nối liền không dứt có người đi vào đại điện muốn sử dụng truyền tống trận.

Những người đó cơ hồ đều là thông huyền cảnh đã ngoài, thậm chí cá biệt còn là cử hà cảnh, cực nhỏ có cái gì vạn tượng cảnh tu sĩ.

Này truyền tống trận quả nhiên không phải người bình thường có thể sử dụng được rất tốt ! Bất quá này nghệ giới quả nhiên không hổ là ngũ phẩm giới, nhất giới là đủ để được với nghệ giới vực vạn giới, một cái truyền tống trận đại điện liền xuất hiện nhiều như vậy thông huyền cảnh tu sĩ, thậm chí ngay cả cử hà cảnh đều có.

Nghệ giới to lớn vô ngần, mặt trên truyền tống trận cũng không chỉ một cái. Tựa như trên địa cầu thành phố lớn giống nhau, không chỉ một cái bến xe.

Hạ Vân Kiệt trong lòng âm thầm cảm khái, cước bộ cũng không dừng lại xuống dưới, ở Quy thừa tướng ba người vây quanh hạ ra truyền tống trận đại điện.

Vừa ra đại điện, Hạ Vân Kiệt liền cảm thấy một cỗ hùng hậu to lớn lực lượng cùng uy nghiêm theo thiên thượng hạ xuống, làm cho hắn pháp lực, vu lực vận chuyển đều lâm vào bị kiềm hãm, trở nên thong thả xuống dưới.

Giờ khắc này, Hạ Vân Kiệt cảm giác chính mình nếu ở trong này thi triển pháp thuật vu thuật, uy lực ít nhất sẽ bị áp chế một phần mười, đây là thiên địa pháp tắc ước thúc.

Ở kim thần giới lấy ta nay cảnh giới, bất quá là ẩn ẩn cảm thấy có chút thiên địa pháp tắc áp chế, nhưng ở trong này thế nhưng sẽ bị áp chế lợi hại như vậy, này nghệ giới quả nhiên không hổ là có thể sắp xếp tiến ba

ngàn thế giới ngũ phẩm đại giới, thiên địa pháp tắc uy lực thế nhưng như thế thật lớn! Hạ Vân Kiệt trong lòng không khỏi một trận giật mình.

Hạ Vân Kiệt cũng là không biết, này còn là bởi vì hắn thân cụ vương giả chi đỉnh, ẩn ẩn bên trong tự nhiên có một phần vương giả oai ở chống lại thiên địa pháp tắc ước thúc, đồng thời lại từng tiến vào thiên nhân hợp nhất, cùng trong thiên địa có một tia huyền diệu quan hệ, nếu không này nghệ giới đối hắn áp chế ít nhất muốn đạt tới một phần năm tả hữu. Giống Quy thừa tướng đám người đã bị áp chế liền ít nhất có một phần năm tả hữu.

Truyền tống trận đại điện thành lập ở một tòa núi cao phía trên, ra đại điện, trừ bỏ kia to lớn thiên địa pháp tắc ước thúc làm cho Hạ Vân Kiệt âm thầm khiếp sợ ở ngoài, kia núi cao hạ cự thành lại làm cho hắn khiếp sợ không thôi.

Theo thượng xuống quan sát mà đi, cự thành trung rậm rạp nơi nơi là người, thỉnh thoảng có hoa quang phóng lên cao hoặc rớt xuống. Liếc mắt một cái nhìn lại, kia cự thành tựa hồ không có cuối, toàn bộ đều là cao lớn phòng ốc, rộng lớn khu phố, một tòa tòa cung điện, đột ngột từ mặt đất mọc lên, liên tiếp đến ngàn dặm ở ngoài, vô số con sông ở thành thị bên trong đi qua, bích bồng bềnh dạng. Vô số linh khí lượn lờ ngọn núi tọa lạc tại cự thành trung, lại trở nên vô số, bị kia rậm rạp kiến trúc cấp bao phủ, phảng phất thành làm đẹp.

Nguyên bản Hạ Vân Kiệt nghĩ đến kim thần giới, thái nhạc giới một ít thế tục đại quốc quốc đô đã rất lớn rất lớn, nay lại phát hiện này đại quốc quốc đô cùng trước mắt chỗ tòa này thật lớn thành trì nhất so với, bất quá giống như một cái nông thôn trấn nhỏ mà thôi.

Nhỏ mà rách nát, bần cùng lạc hậu.

“Huyền Thiên quốc không hổ là nghệ giới thứ nhất đại quốc, gần một tòa thành trì chỉ sợ liền để được với chúng ta nhất giới, rất khó tưởng tượng bọn họ nắm trong tay tài nguyên lại nên loại nào khổng lồ!” Hạ Vân Kiệt không khỏi cảm khái nói. Trong lòng nhưng thật ra không khỏi âm thầm có chút hối hận lúc trước đánh chết Dư Hóa Uẩn sau, đối Dư gia địa bàn thế nhưng không có nói ra phân một biều canh yêu cầu. Hiện tại nghĩ đến, chỉ sợ chỉ cần có thể phân đến 1%, kia địa bàn tài nguyên phỏng chừng liền để được với hắn hiện tại nắm trong tay hai trăm linh năm giới.

Chương 1312 : Trên đường

Lúc này đây bọn họ truyền tống địa phương là ở nghệ giới thứ nhất đại quốc Huyền Thiên quốc một tòa tên là Huyền Mộc đại thành.

Huyền Thiên quốc sở hữu thành phố lớn đều là lấy huyền tự mở đầu mệnh danh.

Bất quá vạn bảo các ở nghệ giới vực tổng bộ cũng không ở Huyền Mộc thành, cũng không ở Huyền Thiên quốc trung, mà là Địch phủ chỗ một địa phương tên là Lôi Châu.

Địch phủ chỉ đó là nghệ giới vực tiền vực chủ Địch Trăn chỗ Địch gia. Chính là Địch Trăn độ kiếp thất bại, thân tử đạo tiêu sau, Địch gia nhưng không có một người có thể nắm trong tay đại cục, cứ thế nghệ giới bắt đầu tứ băng ngũ liệt, khắp nơi thế lực một mình vì chính, không hề nghe Địch phủ hiệu lệnh.

Bất quá bách túc chi trùng tử nhi bất cương, Địch phủ tuy rằng đã không có Địch Trăn, không có năng lực tái nắm trong tay nghệ giới vực, bất quá Địch phủ như trước là nghệ giới thế lực cường đại nhất chi nhất.

Trước kia nghệ giới độc tôn Địch phủ, kia vạn bảo các tổng bộ tự nhiên là thiết lập tại Địch phủ chỗ Lôi Châu. Lần này vạn bảo các nghệ giới vực phân hội mười năm một lần bán bảo đại hội đó là ở Lôi Châu nghệ giới vực tổng bộ cử hành.

Kim thần giới truyền tống trận tuy rằng hợp với nghệ giới, bất quá một cái thông đạo là hợp với trước kia Dư gia, một cái đó là hợp với Huyền Thiên quốc Huyền Mộc thành, cũng là không có thể trực tiếp đến Lôi Châu.

“Đúng vậy, này nghệ giới không chỉ có diện tích nhất giới là đủ để được với vạn giới, trong đó tài nguyên lại phong phú vô cùng, xa không phải chúng ta tích xa tiểu giới có thể so sánh với.” Quy thừa tướng tiếp nhận nói cảm khái nói, trong mắt toát ra một tia tiếc nuối sắc.

Vốn lấy thực lực của bọn họ, nhất là chưởng giáo thực lực, đã có ở nghệ giới đồ phách tư cách, có thể giữ lấy so với bọn hắn hiện tại muốn khổng lồ rất nhiều tài nguyên, nhưng nề hà chưởng giáo lại muốn bọn họ thiên cư góc, tạm thời còn không tưởng đem tay thân đến nghệ giới đến.

“Quy tướng có phải hay không cho rằng chúng ta cũng có thể đến này nghệ giới chen một tay?” Hạ Vân Kiệt cười nhẹ nói.

“Không dám, hết thảy đều nghe giới chủ ý tứ.” Quy thừa tướng trong lòng giật mình, vội vàng nói.

“Ha ha, ngươi có này ý tưởng là nhân chi thường tình, hơn nữa theo các ngươi thực lực kịch liệt tăng lên cũng quả thật cần thu hoạch càng nhiều tài nguyên duy trì các ngươi tu luyện. Bất quá bây giờ còn xa không phải thời điểm, của ta có chút thủ đoạn cũng không thích hợp bại lộ, tạm thời còn là ******** đem chúng ta hiệu buôn kinh doanh lớn mạnh đi. Thật muốn có một ngày có thể đem chúng ta hiệu buôn kinh doanh tượng vạn bảo các giống nhau, ngay cả tiên khí, tiên đan đều có thể bán đấu giá, tài nguyên cuồn cuộn, cũng là so với giữ lấy càng nhiều địa bàn còn mạnh hơn rất nhiều.” Hạ Vân Kiệt cũng là có thể lý giải Quy thừa tướng tâm tư, vừa rồi liền ngay cả hắn nhìn đến như vậy khổng lồ địa bàn cũng là động tâm.

Bất quá đến từ buôn bán cực độ phát đạt địa cầu Hạ Vân Kiệt so với Quy thừa tướng còn rõ ràng hơn buôn bán mậu dịch tầm quan trọng.

Đơn giản hiện tại Vu Hàm môn căn cơ còn rất yếu, bán ra thương phẩm cấp bậc hữu hạn, nổi tiếng không cao, tạm thời còn không thể mang đến thật lớn tiền lời. Bất quá nếu có thời gian, một khi chờ Vu Hàm môn luyện đan điện cùng luyện khí khí phát triển lớn mạnh đứng lên, khi đó Giang Châu hiệu buôn nhất định sẽ trở thành Vu Hàm môn đệ tử tu luyện tối ổn định tối thật lớn vật tư nơi phát ra.

Đương nhiên này hết thảy Hạ Vân Kiệt hiện tại cũng không tốt cùng Quy thừa tướng bọn họ giải thích nhiều lắm, cho dù giải thích bọn họ cũng không thấy sẽ tin tưởng, dù sao bọn họ cũng không là phương diện này chuyên nghiệp nhân sĩ, bọn họ càng coi trọng là trước mắt trực tiếp nhất lợi ích.

“Ta hiểu được.” Quy thừa tướng hơi hơi khom người nói

“Tốt lắm, chúng ta nhích người đi Lôi Châu đi.” Hạ Vân Kiệt cười cười, một lũ khói nhẹ theo hắn mi tâm phiêu dật mà ra, ở không trung ngưng tụ thành một đoàn màu xanh tường vân.

Này khói nhẹ tự nhiên đó là thủ tự Dư Hóa Uẩn cực phẩm linh khí thanh yên thiên la võng.

Yên như nước khả tùy ý biến hóa hình dạng, trừ khả dùng để trảo địch giết địch ở ngoài, hóa thành một tòa tường vân phi hành thoạt nhìn cũng là tái phiêu dật nhàn nhã bất quá.

Hạ Vân Kiệt dẫn đầu lên màu xanh tường vân, Quy thừa tướng ba người cũng đi theo bay lên tường vân.

Đứng thẳng tường vân phía trên, ở thiên không tung bay quá cự thành, Hạ Vân Kiệt càng phát ra cảm thấy này Huyền Mộc thành thật lớn vô cùng, cũng có không ít lợi

hại hơi thở ở trong thành tản ra.

Tường vân từ từ, nhìn như theo gió chậm rãi trôi nổi, kì thực cực nhanh.

Bất quá một lát công phu, kia tường vân dưới cự thành liền dần dần biến thành một cái điểm nhỏ, biến mất ở tầm nhìn trong vòng.

Kia Lôi Châu tuy rằng cùng Huyền Mộc thành cùng tồn tại nhất giới, nhưng trong lúc đó cách xa nhau đã có ngàn vạn dặm, trong lúc không biết muốn bay qua quá nhiều thiếu núi cao đại hải, bao nhiêu nhân gian thành trì quốc gia.

Hạ Vân Kiệt đứng ở tường vân thượng một đường phi tường, dọc theo đường đi thấy được rất nhiều linh khí lượn lờ Linh sơn, này Linh sơn không hề thiếu dĩ nhiên là vô chủ chi sơn, cũng không có người tu chân ở mặt trên khai tông lập phái tu luyện, nhìn xem Hạ Vân Kiệt không khỏi rất là cảm khái giậm chân giận dữ. Đồng thời cũng chân chính hiểu được, nghệ giới một ít thế lực lớn vì sao căn bản chướng mắt kim thần giới loại này xa xôi giới thổ.

Nơi này tài nguyên đều không kịp khai phá lợi dụng, ai lại có cái gì nhàn công phu đi xa xôi địa phương chiếm trước địa bàn đâu?

Này một đường phi tường muốn kéo dài qua ngàn vạn dặm, trên đường trừ bỏ lãnh hội vô số tráng lệ phong cảnh, vô số phàm nhân quốc gia phồn hoa, cũng có thể thỉnh thoảng nhìn đến một ít nhân gian chiến tranh, còn có Tu Chân Giới môn phái khắp nơi thế lực gian tranh đấu, đương nhiên trên đường còn có một ít thích làm giết người cướp của vô bản sinh ý tu sĩ đánh bọn họ chủ ý. Bất quá Viên Nanh cùng Hùng Bá hơi chút tản mác ra một tia bá đạo pháp lực dao động hơi thở, liền sợ tới

mức này tu sĩ hồn phi phách tán, quay đầu liền trốn.

Cử hà sơ kì cảnh giới, cho dù ở nghệ giới kia cũng là nhất đẳng nhất cao thủ, cũng không phải ai đều có thể đánh hắn chủ ý, càng đừng nói lập tức có hai người tản mác ra kia khủng bố hơi thở.

Hai cử hà cảnh tu sĩ, ở nghệ giới kia cũng tuyệt đối được cho một cỗ không nhỏ thế lực.

“Quy đạo hữu, biệt lai vô dạng a!” Đang lúc Hạ Vân Kiệt đám người giá tường vân thảnh thơi thảnh thơi hướng Lôi Châu bay đi khi, xa xa một chích màu vàng đại ưng lướt nhanh như gió bàn hướng Hạ Vân Kiệt đám người bay lại đây, cuồn cuộn nổi lên từng đợt cuồng phong.

Kia màu vàng đại ưng thượng đứng mười đến người, trong đó có hai nam một nữ đứng trước nhất mặt. Trong đó một nam một nữ là người trẻ tuổi bộ dáng, kia nam trưởng ngọc thụ lâm phong, tiên y phiêu phiêu, rất là có một cỗ cao nhân phong phạm, chính là trên mặt ngạo mạn sắc lại làm cho người ta nhìn pha không thoải mái. Bất quá này nam có thông huyền hậu kỳ cảnh giới, ở nghệ giới cũng là miễn cưỡng có kiêu ngạo tư bản.

Năm đó Kim Giao chân nhân quản hạt hai mươi hai giới, bất quá cũng liền thông huyền hậu kỳ cảnh giới mà thôi. Nghệ giới tuy rằng cao thủ nhiều như mây, nhưng tương đối cho nghệ giới kia rộng lớn vô ngần thổ địa, lấy vạn ức kế số người, thông huyền cảnh ở nghệ giới kỳ thật cũng đã xem như một phương cao thủ, cũng đã có khai tông lập phái hoặc là thành lập một quốc gia tư cách, đương nhiên này môn phái cùng quốc gia cùng Huyền Thiên quốc, Hỏa Vân giáo các thế lực lớn là xa xa không thể so sánh với.

Nữ tu vi không bằng kia nam, chỉ có thông huyền sơ kì cảnh giới, bất quá lại bộ dạng quyến rũ xinh đẹp, dáng

người thướt tha, một đôi con mắt sáng như nước, phảng phất có thể câu người hồn phách, cũng là cái hại nước hại dân cấp tiểu mỹ nhân. Nữ như chim nhỏ nép vào người duy nhất kia nam tử, đem nam tử phụ trợ càng phát ra ngọc thụ lâm phong.

Một cái khác nam tử cũng là trung niên nhân bộ dáng, cầm lưu trữ một nắm sơn dương hồ. Tu vi có chút bất phàm, cũng có thông huyền hậu kỳ cảnh giới.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1313 : Ngươi lại tính cái gì vậy?

“Nguyên lai là Trung Phiên giới giới chủ Điền Quan chân nhân, hay là ngươi cũng là muốn đi Lôi Châu tham gia vạn bảo các bán bảo đại hội sao?” Quy thừa tướng không biết kia một đôi tuổi trẻ nam nữ, nhưng thật ra nhận được kia lưu trữ sơn dương hồ trung niên nam tử, vội vàng chắp tay thi lễ đáp lễ, đồng thời còn không quên cấp Hạ Vân Kiệt truyền đi một đạo thần niệm.

“Chưởng giáo, này Trung Phiên giới là theo chúng ta kim thần giới không sai biệt lắm đại giới, bất quá lại càng tới gần nghệ giới. Này Điền Quan chân nhân trước kia từng cùng ta cùng nhau thám hiểm quá, nhưng thật ra có vài phần giao tình.”

“Đúng là, xem ra các ngươi cũng là vội vàng đi Lôi Châu tham gia bán bảo đại hội. Này ba vị đạo hữu là?” Điền Quan chân nhân gật gật đầu, ánh mắt rất nhanh bay vút nghỉ mát Vân Kiệt, sau đó dừng ở Viên Nanh cùng Hùng Bá trên người, lóe ra một tia khiếp sợ.

Viên Nanh cùng Hùng Bá hai người nay đã là cử hà sơ kì cảnh giới, bọn họ không đem hơi thở tràn đến, lấy Điền Quan chân nhân thông huyền hậu kỳ cảnh giới là không thể nhìn thấu bọn họ chân thật tu vi.

Ở Tu Chân Giới, không thể nhìn thấu một người tu vi, muốn thôi là đối phương trên người có ẩn nấp tu vi pháp bảo, muốn thôi đó là đối phương tu vi cùng chính mình tương đương thậm chí lợi hại hơn, chỉ cần đối phương không muốn triển lộ đi ra là không thể nhìn thấu.

“Vị này là hoắc âm giới Hạ giới chủ, vị này là đại hầu giới Viên Nanh giới chủ, vị này là hắc phong giới Hùng Bá giới chủ.” Quy thừa tướng nhất nhất giới thiệu nói.

“Các vị đạo hữu có lễ.” Điền Quan chân nhân nghe nói trước mắt này ba người đều là nhất giới chi chủ, nhưng thật ra không dám mất cấp bậc lễ nghĩa, vội vàng chắp tay thi lễ nói, đồng thời xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt mang theo một tia nghi hoặc.

Điền Quan chân nhân cũng là biết kia hoắc âm giới là cùng kim thần giới tương đương một cái giới, mặt trên cũng có truyền tống trận, nhưng thật ra cái gì đại hầu giới, hắc phong giới đều chính là so với mạt lưu giới hơi chút cường như vậy một tia giới. Theo lý mà nói, hẳn là hoắc âm giới giới chủ tu vi so với kia đại hầu giới giới chủ, hắc phong giới giới chủ còn muốn cao thâm mới đúng, nhưng hắn lại hiện kia hoắc âm giới giới chủ tu vi hắn có thể nhìn thấu, chỉ có thông huyền trung kỳ cảnh giới, nhưng Viên Nanh cùng Hùng Bá hắn lại nhìn không thấu.

“Điền giới chủ có lễ.” Hạ Vân Kiệt ba người cũng khách khách khí khí đáp lễ lại.

“Điền giới chủ, này cái gì hoắc âm giới, đại hầu giới, hắc phong giới lại ở nơi nào? Ta như thế nào cho tới bây giờ không có nghe người ta nói khởi quá?” Nhưng thật ra kia ngọc thụ lâm phong, thần thái ngạo mạn trẻ tuổi nam tử nghe nói Hạ Vân Kiệt ba người chính là cái gì hoắc âm giới giới chủ linh tinh nhân vật, trên mặt ngạo mạn sắc càng đậm một ít, xem bọn hắn ánh mắt cũng rất có điểm khinh thường cùng cao cao tại thượng, giống như là một ít điệu bộ người trong thành xem nông thôn đến người nghèo bình thường.

Viên Nanh cùng Hùng Bá vốn là là mạnh mẽ bá đạo hạng người, đơn giản theo Hạ Vân Kiệt thế này mới trở nên cùng ngoan ngoãn nhi bình thường, nhưng nay gặp trẻ tuổi nam tử cũng dám lấy như vậy ngạo mạn khinh thường khẩu khí nói chuyện, rõ ràng có cố ý làm thấp đi

bọn họ, nâng lên chính mình thân phận ý tứ, nhất thời mắt lộ ra hung quang, liền tưởng làm, chính là Hạ Vân Kiệt ánh mắt phiêu bọn họ giống nhau, thế này mới lại kìm đi xuống.

“Các vị đạo hữu chớ trách móc, nghệ giới vực to lớn vô ngần, to nhỏ có thượng vạn giới, vị này là tinh vân kiếm phái nội môn đệ tử Cố Long Phi chân nhân, chủ yếu ở nghệ giới tu luyện lịch lãm, hoắc âm giới, đại hầu giới, hắc phong giới đều chỗ xa xôi, cho nên hắn chưa từng nghe qua cũng là bình thường.” Kia Điền giới chủ lại kéo qua nàng kia, nói:“Vị này là tiểu nữ Điền Hạnh Nhi, lần này ta trừ bỏ muốn đi Lôi Châu tham gia bán bảo đại hội, đó là muốn mời Cố Long Phi chân nhân đem nữ nhi của ta dẫn tiến nhập tinh vân kiếm phái.”

“Tinh vân kiếm phái có ngoại môn đệ tử, nội môn đệ tử, còn có chân truyền đệ tử chi phân, bình thường muốn cử hà cảnh khả năng trở thành chân truyền đệ tử.” Quy thừa tướng biết Hạ Vân Kiệt đối nghệ giới không ít sự tình cũng không hiểu biết, cho nên lập tức liền truyền một đạo thần niệm cấp Hạ Vân Kiệt.

“Này Cố Long Phi một thân tu vi đã đạt tới thông huyền hậu kỳ cảnh giới, chỉ kém một bước đó là cử hà cảnh, hẳn là nội môn trong hàng đệ tử nhân tài kiệt xuất, trách không được như vậy cao ngạo!” Hạ Vân Kiệt ánh mắt phiêu liếc mắt một cái kia bởi vì nghe xong Điền giới chủ giới thiệu, đem đầu nâng rất tốt, một bộ nhìn quanh sinh huy bộ dáng Cố Long Phi, trong lòng nhất thời một mảnh hiểu rõ.

Tinh vân kiếm phái, nghệ giới lão bài bảy đại thế lực chi nhất, so với kia nhân tài mới xuất hiện, gần nhất vừa mới diệt Dư gia còn mạnh hơn không ít. Thân là như vậy một cái cường đại môn phái nội môn đệ tử, ở nghệ giới tự nhiên là có kiêu ngạo tư cách.

Bất quá Hạ Vân Kiệt nay loại nào thân phận, cho dù tinh vân kiếm phái chưởng môn thấy hắn đều phải khách khí vài phần, huống hồ hắn tính cách cũng xưa nay là người kính ta một thước ta kính nhân một trượng, kia Điền chân nhân khách khách khí khí, chẳng sợ chỉ có thông huyền hậu kỳ cảnh giới, hắn cũng là khách khách khí khí đối đãi, nhưng này Cố Long Phi như vậy ngạo mạn, Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng liền mặc kệ hắn, chính là cười nhẹ nói:“Nguyên lai là tinh vân kiếm phái cao đồ, cái này khó trách không biết chúng ta này đó tích xa địa phương.”

“Hừ, chính là tích xa tiểu giới giới chủ, tư thế nhưng thật ra không nhỏ!” Kia Cố Long Phi vốn tưởng rằng Điền Quan chân nhân như vậy nhất giới thiệu chính mình, Hạ Vân Kiệt này đó theo tích xa tiểu giới đến tu sĩ khẳng định sẽ đối hắn núi cao ngưỡng chỉ, ào ào tiến lên đây cùng hắn chào hỏi, chụp hắn mã thí, không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt lại chính là nhẹ nhàng bâng quơ nói một câu, tựa hồ vốn sẽ không đem hắn tinh vân kiếm phái nội môn đệ tử thân phận để vào mắt, nhất thời liền cảm giác ở mỹ nhân trước mặt đã mất mặt mũi, nhịn không được mặt lộ vẻ một tia tức giận sắc, âm thanh lạnh lùng nói.

Điền Quan chân nhân gặp Cố Long Phi căm tức, nhất thời cũng thay đổi sắc mặt, trong lòng âm thầm có chút trách cứ Hạ Vân Kiệt bọn họ không biết cấp bậc lễ nghĩa, không hiểu tiến thối, này tinh vân kiếm phái chính là nghệ giới vực bảy đại thế lực chi nhất, cho dù này Cố Long Phi chính là nhất nội môn đệ tử, lại khởi là bọn họ có thể khoe khoang cái giá ?

Chính là trong lòng trách cứ về trách cứ, bất quá Điền Quan chân nhân chung quy cùng Quy thừa tướng có chút giao tình, lần này cũng là hắn chủ động tiến lên đánh chào hỏi, cũng là không nghĩ song phương huyên không thoải mái, liền chuẩn bị mở miệng lời nói giảng hòa mà nói, chính là Điền Quan chân nhân còn không có

mở miệng, kia tính cách táo bạo Viên Nanh cùng Hùng Bá lại sớm đã kiềm chế không được trong lòng lửa giận, một cỗ khổng lồ cuồng bạo hơi thở theo bọn họ trên người bính mà ra, hướng tới kia Cố Long Phi đó là áp bách mà đi.

“Ngươi lại tính cái gì vậy? Cũng xứng ở Hạ giới chủ trước mặt khoe khoang cái giá!” Viên Nanh cùng Hùng Bá căm tức Cố Long Phi, trong mắt lộ hung quang, rất có một bàn tay súy đi qua dấu hiệu.

“Cử hà cảnh giới!” Điền Quan chân nhân cả người run lên, sắc mặt chợt đại biến.

Cử hà cảnh giới, ở nghệ giới vực tuyệt đối là nhất đẳng nhất cường giả, không có người có thể dễ dàng mạo phạm. Năm đó Dư Hạt lão ma chính là bởi vì đột phá đến cử hà cảnh giới, thiếu chút nữa liền có thể quét ngang mấy trăm giới, có thể nghĩ cử hà cảnh giới tu sĩ ở nghệ giới vực ra sao chờ cường đại uy phong.

Nay Viên Nanh cùng Hùng Bá song song bính ra cử hà cảnh giới hơi thở, như thế nào có thể làm cho Điền Quan chân nhân không khiếp sợ vạn phần?

Cố Long Phi cũng là cả người hơi hơi chiến một chút, sắc mặt nháy mắt âm trầm xuống dưới, chính là lại không dám làm.

Hai đại cử hà cảnh tu sĩ, Cố Long Phi cho dù tự cao là tinh vân kiếm phái nội môn đệ tử, cũng không dám tùy ý tiêu.

“Cố đạo hữu đừng trách móc, này hai người tính tình xưa nay táo bạo.” Hạ Vân Kiệt cũng là không nghĩ làm cho Điền Quan chân nhân nan làm người, gặp Viên Nanh cùng Hùng Bá đã ngăn chặn Cố Long Phi kiêu ngạo khí diễm sau, liền cười hướng Cố Long Phi củng

chắp tay nói, xem như cho hắn một cái bậc thang.

“Làm sao, là ta Cố Long Phi cô lậu quả văn, xem đi rồi mắt.” Cố Long Phi đối với Hạ Vân Kiệt chắp tay, chính là sắc mặt đã có chút khó coi. Hiển nhiên thân là tinh vân kiếm phái nội môn đệ tử, khí thế bị đối phương cấp ngăn chặn, làm cho Cố Long Phi trong lòng rất là khó chịu mau.

Gặp chưởng giáo chủ động cấp Cố Long Phi một cái bậc thang hạ, người này thế nhưng còn vẻ mặt không tình nguyện bộ dáng, Viên Nanh cùng Hùng Bá lại có một loại muốn bạo khởi xúc động, chính là bị Hạ Vân Kiệt phiêu liếc mắt một cái sau, đành phải lại kìm xuống dưới.

“Ha ha, thật không nghĩ tới Viên Nanh giới chủ cùng Hùng Bá giới chủ dĩ nhiên là cử hà cao thủ, xem ra Hạ Vân Kiệt cũng khẳng định là thâm tàng bất lộ cao thủ.” Điền Quan chân nhân thấy thế vội vàng đánh ha ha nói, trong lời nói rất có thăm dò ý.

Điền Quan chân nhân thăm dò là lúc, hắn nữ nhi Điền Hạnh Nhi một đôi mị nhãn cũng là ngập nước nhìn phía Hạ Vân Kiệt, hơi có chút tò mò.

Gặp Điền Hạnh Nhi tựa hồ đối Hạ Vân Kiệt sinh ra hứng thú, Cố Long Phi trong mắt lóe ra một tia tức giận sắc, sắc mặt càng khó nhìn một phần.

“Ha ha, nghệ giới to lớn vô ngần, trong lúc tàng long ngọa hổ, không biết ẩn sâu bao nhiêu cao thủ, ta mà khi không nổi thâm tàng bất lộ cao thủ danh xưng.” Hạ Vân Kiệt cười nhẹ, khiêm tốn nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt trong lời nói tuy rằng khiêm nhượng, nhưng cử chỉ tựa hồ cũng không có không đảm đương nổi sợ hãi, Điền Quan chân nhân không khỏi âm thầm

khiếp sợ, biết này hoắc âm giới giới chủ chỉ sợ xa không chỉ hắn ở mặt ngoài thoạt nhìn đơn giản như vậy.

Cố Long Phi cũng là âm thầm lắp bắp kinh hãi, chính là nhưng cũng không có nguyên nhân này liền thực sợ Hạ Vân Kiệt. Mặc kệ nói như thế nào, hắn cũng là tinh vân kiếm phái nội môn đệ tử, ở hắn xem ra, toàn bộ nghệ giới vực trừ bỏ Huyền Thiên quốc, Hỏa Vân giáo sáu thế lực lớn, này hắn sở hữu thế lực cũng không chừng gây cho sợ hãi, càng đừng nói kia xa xôi tiểu giới.

“Ha ha, Hạ giới chủ khiêm tốn. Nếu mọi người đều là muốn đi tham gia Lôi Châu vạn bảo các đấu giá hội, không bằng liền cùng đi đi.” Gặp Hạ Vân Kiệt thâm tàng bất lộ, Viên Nanh cùng Hùng Bá lại đều là cử hà cảnh tu sĩ, Điền Quan chân nhân liền nổi lên kết giao chi tâm, cười nói, nói chuyện khi Điền Quan chân nhân ánh mắt mịt mờ đảo qua Quy thừa tướng ba người, muốn nhìn một chút bọn họ phản ứng, đã thấy đến Quy thừa tướng ba người đều đem ánh mắt đầu hướng về phía Hạ Vân Kiệt, hiển nhiên có duy hắn là ngựa đầu đàn ý tứ, Điền Quan chân nhân thấy thế trong lòng không khỏi một trận cú sốc.

Hay là này hoắc âm giới giới chủ cũng là cử hà cảnh tu sĩ, thực lực so với Viên Nanh cùng Hùng Bá còn muốn lợi hại một ít?

“Cũng tốt, đường xá xa xôi, vừa vặn kết cái bạn.” Hạ Vân Kiệt cười gật gật đầu, cũng là không tốt phất Điền Quan chân nhân mặt mũi. Dù sao hắn cùng Quy thừa tướng còn là có chút giao tình.

Chính là Cố Long Phi gặp Điền Quan chân nhân mời Hạ Vân Kiệt bọn họ cùng nhau đi, khẽ cau mày, tựa hồ có chút căm tức không vui.

“Ta này kim ưng có chứa một tia thượng cổ dị cầm huyết

mạch, phi hành lại mau lại ổn, bốn vị không bằng thượng ta này kim ưng đến đây đi.” Điền Quan chân nhân gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu đồng ý, không khỏi mừng rỡ, mời nói.

“Vậy quấy rầy.” Hạ Vân Kiệt cũng là không cự tuyệt, thu thanh yên thiên la võng, sau đó cùng Quy thừa tướng đám người phi thân lên kim ưng, cùng Điền Quan chân nhân chờ sóng vai đứng thẳng kim lưng chim ưng thượng.

Tới thủy tới chung, kia đứng thẳng ở phía sau mọi người không mở miệng, tu vi lợi hại nhất cũng chỉ có thông huyền sơ kì, hiển nhiên là Điền Quan chân nhân tùy tùng thủ hạ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1314 : Bằng hữu gặp nạn

“Nghe nói lần này vạn bảo các bán bảo hội sẽ có không ít kỳ trân dị bảo xuất hiện, thậm chí thực khả năng sẽ xuất hiện có thể làm cho thông huyền cảnh tu sĩ trực tiếp bước vào cử hà cảnh cửu cửu quy nhất nguyên thần đan. Chỉ tiếc kia cửu cửu quy nhất nguyên thần đan giá tất nhiên sang quý vô cùng, đến lúc đó cũng khẳng định sẽ có rất nhiều người đấu giá, cũng không phải ta có thể tham gia cạnh mua. Bằng không nếu có thể dùng một viên cửu cửu quy nhất nguyên thần đan, cũng đột phá đến cử hà cảnh, thật là tốt biết bao.” Kim ưng giương cánh cao tường, Điền Quan chân nhân ánh mắt có chút hâm mộ ở Viên Nanh cùng Hùng Bá trên người quay lại, cảm khái nói.

“Nga, xem ra này vạn bảo các bán bảo hội không có tới sai, khẳng định có thể mua được thứ tốt.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy hơi hơi động dung, mặt lộ vẻ sắc mặt vui mừng nói.

Hắn hiện tại liền lo lắng này vạn bảo các mười năm một lần bán bảo hội có tiếng không có miếng.

“Đó là đương nhiên, vạn bảo các là ba ngàn giới lớn nhất hiệu buôn chi nhất, mỗi một lần bán bảo hội đều hội tụ ba ngàn giới kỳ trân dị bảo. Không sợ không có ngươi muốn tốt này nọ, chỉ sợ mua không nổi a!” Cố Long Phi gặp Hạ Vân Kiệt hiển nhiên là lần đầu tiên tham gia vạn bảo các bán bảo hội, trên mặt rốt cục một lần nữa khôi phục một tia kiêu ngạo sắc.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên khinh thường cùng Cố Long Phi bực này nhân vật bình thường so đo, lại càng không hội xuất ra hắn trữ vật giới trung cửu phẩm linh tinh tạp đi qua, mà là cười cười, nhìn về phía Điền Quan chân nhân nói:“Ta xem Điền đạo nhân pháp lực tròn trịa như

nước, lại hùng hậu cường đại, nghĩ đến cho dù không phục dùng kia cửu cửu quy nhất nguyên thần đan cũng tất nhiên có thể đột phá đến cử hà cảnh, cũng là không cần canh cánh trong lòng.”

“Đa tạ hạ đạo hữu nói ngọt, chính là nay nghệ giới vực quần hùng cắt cứ, thế cục rung chuyển, nếu không có cường đại pháp lực bàng thân, thật sự là có loại sớm chiều khó giữ được nguy cơ cảm a.” Điền Quan chân nhân mặt lộ vẻ một tia lo lắng sắc nói.

“Điền giới chủ không cần lo lắng, chỉ cần Hạnh Nhi bái nhập ta tinh vân kiếm phái môn hạ, lượng kia Huyết Đồng lão nhân cũng không dám tái đánh ngươi Trung Phiên giới chủ ý.” Cố Long Phi nói, trên mặt lộ ra một tia đắc ý cùng ngạo nghễ.

“Đến lúc đó còn muốn Cố đạo hữu nhiều hơn hỗ trợ nói tốt vài câu a!” Điền Quan chân nhân nghe vậy hướng Cố Long Phi củng chắp tay nói, trên mặt lo lắng sắc tựa hồ thiếu một tia.

“Đó là tự nhiên.” Cố Long Phi nói, trên mặt đắc ý sắc càng đậm.

Phảng phất Điền Quan chân nhân đặt lên hắn, liền khả vô tư bình thường.

“Như thế nào, kia Huyết Đồng lão nhân đánh ngươi Trung Phiên giới chủ ý?” Quy thừa tướng cũng là trên mặt hơi đổi, lộ ra một tia quan tâm sắc.

Hắn cùng với này Điền Quan chân nhân tuy rằng gặp nhau thời gian không nhiều lắm, bất quá lại còn là có vài phần giao tình, nếu không kia Điền Quan chân nhân cũng sẽ không thật xa liền bắt hắn cho gọi lại.

Gặp Quy thừa tướng mở miệng hỏi, Điền Quan chân

nhân trong mắt lóe ra một tia sắc mặt vui mừng, hắn mời Hạ Vân Kiệt đám người lên hắn kim ưng, một đạo đồng hành, vốn là tồn cùng bọn họ kết giao. Đến lúc đó vạn nhất kia Huyết Đồng lão nhân sát đi lên, có lẽ có thể mời bọn họ đến Trung Phiên giới trợ trận.

Có cử hà cảnh trợ trận, kia nhưng là so với đem hy vọng ký thác ở tinh vân kiếm phái mạnh hơn rất nhiều. Dù sao tinh vân kiếm phái cách Trung Phiên giới có hàng tỉ dặm, hơn nữa hắn nữ nhi cho dù có thể bái nhập tinh vân kiếm phái, coi nàng nay tu vi cùng thiên phú bất quá tạm thời cũng chỉ có thể là nội môn đệ tử, ở tinh vân kiếm phái người nhỏ lời nhẹ, tinh vân kiếm phái không hẳn vậy chịu vì nàng mà gây chiến.

Ở tinh vân kiếm phái, chỉ có trở thành chân truyền đệ tử khả năng chân chính ở môn phái thảo luận được với nói, có trọng yếu địa vị cùng quyền lực.

“Ai, thật không dám dấu diếm, cách ta Trung Phiên giới không xa giác nguyên giới giới chủ Huyết Đồng lão nhân nay đã đột phá đến cử hà cảnh giới, đã theo dõi ta Trung Phiên giới, chính là kiêng kị của ta hộ phái đại trận, lại muốn không đánh mà thắng liền thu phục ta Trung Phiên giới, thế này mới chậm chạp còn không có đối ta Trung Phiên giới khởi xướng tiến công, cho nên nay ta Trung Phiên giới là nguy ở sớm tối! Ta lần này tới tham gia bán bảo hội cũng là vì thử thời vận, nhìn xem có thể hay không mua được trợ ta đột phá cử hà cảnh tốt này nọ.” Điền Quan chân nhân thở dài nói.

“Kia Huyết Đồng lão nhân thế nhưng đột phá đến cử hà cảnh ? Vậy ngươi Trung Phiên giới thật đúng là nguy hiểm.” Quy thừa tướng hiển nhiên biết Huyết Đồng lão nhân, nghe vậy không khỏi sắc mặt khẽ biến nói, ánh mắt lại theo bản năng nhìn về phía Hạ Vân Kiệt.

“Kia Huyết Đồng lão nhân làm người như thế nào? Nếu

là hung tàn giết chóc hạng người, rõ ràng liền giết hắn, đỡ phải hắn nguy hại Điền đạo hữu. Nếu chính là tranh bá đồ đệ, chờ bên này sự tình hiểu rõ sau, ngươi liền đi một chuyến giác nguyên giới làm điều hòa người trung gian.” Hạ Vân Kiệt tự nhiên biết Quy thừa tướng vì sao nhìn về phía chính mình, nếu là trước kia này việc hắn đổ thật đúng là không dám loạn giúp, chính là nay hắn ngay cả Dư Hóa Uẩn đều dám giết, thủ hạ nay cũng có mười hai cử hà cảnh tu sĩ, hơn nữa này con số một khi bế quan này lão bài thông huyền hậu kỳ tu sĩ phá quan mà ra chỉ sợ còn có thể tăng trưởng, chính là một cử hà sơ kì giới chủ Hạ Vân Kiệt thật đúng là không để ở trong mắt, gặp Quy thừa tướng rất có nghĩ ra đầu ý, liền cũng liền làm thỏa mãn hắn tâm ý.

Điền Quan chân nhân gặp Hạ Vân Kiệt nhất mở miệng đó là sát diệt, không khỏi hách nhất đại khiêu, theo sau trong mắt toát ra một tia nghi hoặc sắc.

Này hoắc âm giới giới chủ đến tột cùng cái gì lai lịch a, khẩu khí đã vậy còn quá đại, ngay cả một cử hà sơ kì cảnh giới cường giả thế nhưng thuận miệng đã nói diệt sát?

Kia Quy thừa tướng gặp chưởng giáo đã mở miệng, không khỏi mừng rỡ, biết Trung Phiên giới xem như bình yên vượt qua một kiếp. Chính là kia Điền Quan chân nhân cũng là không biết, thế nhưng còn chỉ ngây ngốc nhìn Hạ Vân Kiệt, không khỏi gấp đến độ Quy thừa tướng vội vàng nhắc nhở nói:“Điền đạo hữu, còn không tạ Hạ giới chủ.”

Quy thừa tướng như vậy vừa nói, Điền Quan chân nhân tuy rằng trong lòng còn là khiếp sợ nghi hoặc không thôi, nhưng còn là vội vàng lôi kéo nữ nhi Điền Hạnh Nhi hướng Hạ Vân Kiệt cúi đầu nói lời cảm tạ.

“Điền đạo hữu khách khí, ngươi nếu cùng Quy tướng có

giao tình, nay gặp nạn, làm bằng hữu tổng yếu hỗ trợ một hai.” Hạ Vân Kiệt khách khí nói.

“Nói được nhưng thật ra nhẹ, kia Huyết Đồng lão nhân nhưng là cử hà cảnh tu sĩ, nay lại thu nạp một số lớn cao thủ, lại khởi là có thể tùy tiện trấn sát hoặc là khuyên phục được ?” Cố Long Phi gặp Hạ Vân Kiệt lại đoạt hắn nổi bật, không khỏi thực khó chịu nói.

Bất quá Cố Long Phi lời này cũng là nói vào Điền Quan chân nhân tâm oa đi.

Nói mạnh miệng mỗi người đều đã nói, nhưng chân chính làm đứng lên lại hoàn toàn là mặt khác một hồi sự. Huống hồ Điền Quan chân nhân còn tưởng rằng Quy thừa tướng còn là thông huyền hậu kỳ cảnh giới, liền hắn ra mặt lại sao có thể trấn được kia Huyết Đồng lão nhân, hơn nữa Viên Nanh cùng Hùng Bá có lẽ còn miễn cưỡng có thể trấn trụ Huyết Đồng lão nhân, làm cho hắn buông tha cho Trung Phiên giới, về phần trấn sát, phỏng chừng chính là cái truyện cười.

Đều là cử hà cảnh giới, nếu Huyết Đồng lão nhân ý định muốn chạy trốn chạy, bằng Viên Nanh cùng Hùng Bá hai người còn là trấn sát không được hắn.

Cho nên Cố Long Phi vừa nói lời này, Điền Quan chân nhân dưới ánh mắt ý thức liền nhìn phía Viên Nanh cùng Hùng Bá, hiển nhiên nếu Hạ Vân Kiệt nói này hai người có thể ra mặt, hắn liền an tâm. Chính là hắn cùng Viên Nanh cùng Hùng Bá không có gì giao tình, cũng là không tốt mở này miệng.

“Kia Huyết Đồng lão nhân thu nạp một số lớn cao thủ lại như thế nào? Chung quy chính là cử hà cảnh giới dưới, cử hà cảnh giới chỉ có hắn một người! Hay là chúng ta ba người còn trấn không được hắn sao?” Quy thừa tướng khinh thường nói, một cỗ so với Viên Nanh cùng

Hùng Bá còn muốn hùng hậu khủng bố hơi thở theo hắn trên người phát ra.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1315 : Gặp chuyện bất bình

“Ngươi, ngươi đã đột phá đến cử hà cảnh giới !” Điền Quan chân nhân giật mình tròng mắt đều thiếu chút nữa muốn bạo đột đi ra.

“Ha ha, không chỉ có ta đã đột phá đến cử hà cảnh giới, ngay cả Kim Giao chân nhân cũng đã đột phá đến cử hà cảnh giới. Cho nên Điền đạo hữu chỉ để ý yên tâm, kia Huyết Đồng lão nhân vốn đột phá đến cử hà cảnh giới, thành thành thật thật oa ở giác nguyên giới tu luyện cũng liền thôi, nay cũng dám đánh ngươi Trung Phiên giới chủ ý, đó là chính mình muốn chết!” Quy thừa tướng gặp ngày xưa cũ hữu khiếp sợ bộ dáng, trong lòng cực kì vui sướng, nói chuyện khẩu khí cũng không cấm trở nên hào hùng vạn trượng, đều có một cỗ cường giả khí phách.

Năm đó Hạ Vân Kiệt khai đàn thụ đạo, Quy thừa tướng là cái thứ nhất lĩnh ngộ đột phá đến cử hà cảnh giới, từ nay về sau ngày đêm tu luyện Hạ Vân Kiệt truyền thụ cho hắn [thần võ quy tướng tâm kinh], đây là thượng cổ chân chính Long cung Quy thừa tướng tu luyện công pháp, Hạ Vân Kiệt ở địa cầu Thái Bình Dương đáy biển thu vào Vu Hàm môn hai đầu rùa biển tu luyện đó là này huyền công. Này công pháp không chỉ có phảng phất là vì Quy thừa tướng lượng thân chế tạo, hơn nữa huyền diệu vô cùng, cho nên Quy thừa tướng cảnh giới mỗi ngày đều ở đột nhiên tăng mạnh, đoạn thời gian trước lại được Hạ Vân Kiệt ban cho đan dược, dùng hấp thu sau, nay Quy thừa tướng tu vi đã đến cử hà sơ kì cao nhất cảnh giới, chỉ kém một bước liền muốn bước vào cử hà trung kỳ, so với Viên Nanh cùng Hùng Bá đều phải lợi hại rất nhiều.

Chỉ cần chưởng giáo không phản đối hắn ra tay, chính là

vừa mới đột phá cử hà sơ kì cảnh giới không lâu Huyết Đồng lão nhân, Quy thừa tướng thật đúng là không để ở trong mắt.

“Cái gì? Kim Giao chân nhân cũng đột phá đến cử hà cảnh giới !” Điền Quan chân nhân nghe vậy nhịn không được lại cả người chấn động, vẻ mặt khiếp sợ.

Kim Giao chân nhân hắn cũng là nhận thức, lúc trước cảnh giới cùng hắn còn có Quy thừa tướng đều ở sàn sàn như nhau trong lúc đó, không nghĩ tới nay bọn họ hai người thế nhưng tất cả đều đột phá đến cử hà cảnh giới.

“Ha ha, như thế ta liền thật sự yên tâm !” Khiếp sợ qua đi, Điền Quan chân nhân không khỏi mừng như điên nói, trong mắt không còn có cái gì lo lắng sắc.

Cố Long Phi gặp này Quy thừa tướng thế nhưng cũng là cử hà cảnh cường giả, hơn nữa kia phát ra hơi thở so với Viên Nanh cùng Hùng Bá còn muốn khủng bố, cơ hồ đã có thể so sánh được với bọn họ tinh vân kiếm phái trưởng lão rồi, không khỏi cũng là âm thầm khiếp sợ không thôi, đồng thời sắc mặt lại trở nên khó coi một phần.

Bởi vì kể từ đó, kia Điền Quan chân nhân sẽ thấy cũng không dùng nể trọng hắn, kia Điền Hạnh Nhi chỉ sợ cũng sẽ không tái đối hắn mọi cách lấy lòng.

Quả nhiên kia Điền Hạnh Nhi lúc này một đôi đen lúng liếng ngập nước tròng mắt một cái kình ở Hạ Vân Kiệt trên người lăn lộn.

Nữ nhân tâm tế, Điền Hạnh Nhi cũng là nhìn ra đến kia Hạ Vân Kiệt tuy rằng không có hiển lộ nửa phần khí thế, nhưng tựa hồ là bốn người đứng đầu.

Cố Long Phi thấy thế trong lòng tự nhiên lại nhiều vài phần khó chịu, chính là nề hà Quy thừa tướng đám người đều là cử hà cảnh giới, cho dù hắn là tinh vân kiếm phái đệ tử cũng không dám lại có làm càn cử chỉ.

Ngay tại Cố Long Phi trong lòng âm thầm khó chịu là lúc, xa xa xuất hiện một đoàn hồng nhạt khói đặc, xuyên thấu qua hồng nhạt khói đặc có thể ẩn ẩn nhìn đến bên trong có một con rồng thuyền, trên thuyền có người ảnh chớp động.

“Ha ha, Quảng Nguyệt tiên tử, lúc này gặp các ngươi hướng trốn chỗ nào, còn là ngoan ngoãn theo nhà của ta thiếu giáo chủ đi!” Hồng nhạt khói đặc ở ngoài, có hai mươi đến cái mặt lộ vẻ cười dâm đãng đại hán vây quanh. Tại đây sau, lại có một trương Ngọc Thạch giường lớn phiêu phù ở không trung, trên giường họa một vài bức khó coi giảng hoà tranh vẽ. Kia giường lớn có màn tráo, khai phùng gian có thể mơ hồ nhìn đến bên trong có một nam tử loã lồ trong ngực, trái ôm phải bế một đôi kiều mỵ nữ tử.

Hạ Vân Kiệt thấy thế hơi hơi nhíu hạ mày, trong mắt lóe ra một chút sát khí.

Kia Điền Hạnh Nhi lại vẻ mặt tức giận nói:“Này đám dâm tặc, thật sự thật quá đáng, rõ như ban ngày dưới cũng dám làm bực này cướp đoạt dâm tà việc.”

“Hạnh Nhi, đừng nói lung tung nói, đây là người hợp hoan giáo.” Điền Quan chân nhân gặp nữ nhi khẩu không ngăn cản, vội vàng quát bảo ngưng lại nói.

Hiển nhiên Điền Quan chân nhân biết đối phương lai lịch, biết không là chính hắn một nho nhỏ giới chủ có thể nhạ được rất tốt.

“Vô phương, đi xem.” Hạ Vân Kiệt lại thản nhiên nói.

“Hạ giới chủ, này hợp hoan giáo ở nghệ giới cũng coi như được với một phương thế lực, này giáo chủ Tà Mị lão ma có cử hà trung kỳ cảnh giới, thủ hạ cao thủ nhiều như mây, cũng không thiếu cử hà cảnh, không phải chúng ta có thể trêu chọc, còn là không cần xen vào việc của người khác đi.” Điền Quan chân nhân gặp Hạ Vân Kiệt rất có muốn chặn ngang một tay dấu hiệu, không khỏi sợ tới mức sắc mặt đều trắng bệch.

Nói đùa, ngay cả chính là cử hà sơ kì Huyết Đồng lão nhân là có thể mạnh mẽ chiếm trước hắn Trung Phiên giới, có cử hà trung kỳ cảnh giới tọa trấn hợp hoan giáo sự tình, hắn Điền Quan chân nhân lại nào dám nhúng tay, trừ phi hắn chán sống.

“Sợ cái gì, nếu Hạ giới chủ nói muốn đi xem, vậy đi.” Viên Nanh cũng là hai mắt trừng, không chút nào để ý quát.

Viên Nanh nhưng là có cử hà cảnh tu vi, hắn mở miệng, Điền Quan chân nhân cùng hắn không quen, nhưng thật ra không tốt phất hắn mặt mũi, đành phải đem xin giúp đỡ ánh mắt nhìn phía bạn cũ Quy thừa tướng, hy vọng hắn có thể mở miệng khuyên bảo một chút.

“Nếu Hạ giới chủ nói muốn đi xem, kia liền đi xem đi.” Quy thừa tướng tựa hồ vốn sẽ không để ý tới Điền Quan chân nhân xin giúp đỡ ánh mắt, bình tĩnh mặt nói, trong mắt đồng dạng có sát khí lóe ra.

Điền Quan chân nhân gặp Quy thừa tướng cũng nói như vậy, hơn nữa đối kháng Huyết Đồng lão nhân còn cần bọn họ hỗ trợ, cũng chỉ cứng quá da đầu gật gật đầu nói:“Vậy được rồi, chính là này hợp hoan giáo thế đại, các ngươi ở lời nói thượng nhất định phải chú ý a.”

“Ta nói Điền giới chủ ngươi người này lá gan rất nhỏ,

không phải là hợp hoan giáo sao? Có Hạ giới chủ sợ nó cái gì.” Hùng Bá vẻ mặt bất mãn hét lên.

“Khẩu khí nhưng thật ra không nhỏ a! Người tới người nào hãy xưng tên ra, ta đổ muốn nhìn một chút thần thánh phương nào cũng dám ở ta hợp hoan giáo địa bàn giương oai?” Hùng Bá kia đại cổ họng như vậy nhất ồn ào, kia giường lớn màn đột nhiên không gió xốc mở ra, lộ ra bên trong một mảnh cảnh xuân, một vị bộ dạng vẻ mặt dâm tà dạng nam tử vừa ăn bên người nữ tử uy đến miệng hắn linh quả, một bên lười biếng mở miệng nói.

Chính là này lười biếng trung lại lộ ra khôn cùng bá đạo cùng kiêu ngạo, cũng có một tia cường đại pháp lực theo ngọc trên giường thả ra đến, thổi quét quá này phiến thiên địa.

“Cử hà cảnh!” Điền Quan chân nhân cả người chiến một chút, sắc mặt đều biến trắng.

Cố Long Phi sắc mặt cũng đồng dạng hơi đổi, hắn tuy rằng là tinh vân kiếm phái đệ tử, bất quá cũng không phải chân truyền đệ tử, chính là nhất nội môn đệ tử, ở Điền Quan chân nhân trước mặt còn có thể khoe khoang khoe khoang, nhưng ở có cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả tọa trấn hợp hoan giáo thiếu giáo chủ trước mặt nhưng không có cái gì khoe khoang tư cách. Hơn nữa vùng này còn là hợp hoan giáo địa bàn, cho dù bị người diệt sát ở trong này, chỉ sợ tinh vân kiếm phái cũng không thấy sẽ thay hắn này nho nhỏ nội môn đệ tử xuất đầu.

Dù sao nơi này là hợp hoan giáo địa bàn!

“Tại hạ tinh vân kiếm phái đệ tử Cố Long Phi, bọn họ đều là đến từ nghệ giới tích xa địa phương các giới giới chủ, cũng không biết nơi này là hợp hoan giáo địa bàn

cùng uy danh, còn thỉnh Thiếu giáo chủ xem ở ta tinh vân kiếm phái mặt mũi thượng, như vậy yết quá.” Cố Long Phi vội vàng nâng ra tinh vân kiếm phái hàng đầu.

“Nguyên lai là tinh vân kiếm phái cùng một ít giới chủ a! Trách không được như vậy bừa bãi. Bất quá ngươi Cố Long Phi lại xem như thế nào hào nhân vật? Cũng xứng nâng ra tinh vân kiếm phái đến áp bản Thiếu giáo chủ? Làm cho Kiếm Nhất Thông đến còn kém không nhiều lắm! Bất quá tinh vân kiếm phái mặt mũi hay là muốn cấp, ngươi Cố Long Phi có thể đi rồi, những người khác lại muốn lưu lại điểm làm cho ta vừa lòng gì đó mới vừa rồi có thể đi.” Kia Thiếu giáo chủ nghe vậy như trước vừa ăn nữ tử uy đến bên miệng linh quả, một bên lười biếng nói.

Tinh vân kiếm phái chân truyền đệ tử đều đã bị ban cho “Kiếm” Tự danh hiệu, Kiếm Nhất Thông là tinh vân kiếm phái chân truyền đại đệ tử, một thân tu vi đã trăn tới cử hà trung kỳ, là cùng hợp hoan giáo giáo chủ tương đương nhân vật.

Này thiếu giáo chủ nâng xuất Kiếm Nhất Thông đến, hiển nhiên là ở hướng mặt mình thiếp vàng.

Cố Long Phi gặp này thiếu giáo chủ giáp mặt đưa ra không bán chính mình mặt mũi lại bán tinh vân kiếm phái mặt mũi, tâm tình phá lệ phức tạp, trong lúc nhất thời thế nhưng không biết là nên đi hay là nên ở lại.

“Khẩu khí thật lớn, ngươi nếu hiện tại ngoan ngoãn thả kia sương khói chúng nữ tử, ta còn có thể thả ngươi một con đường sống, nếu không cho dù ngươi là hợp hoan giáo thiếu giáo chủ, bản giới chủ cũng làm theo trấn áp không lầm.” Hạ Vân Kiệt âm thanh lạnh lùng nói.

“Bên ngoài đạo hữu, còn thỉnh cứu chúng ta một mạng, tất có trọng báo!” Hạ Vân Kiệt vừa dứt lời, kia hồng nhạt

khói đặc liền nổi lên từng trận bắt đầu khởi động, truyền ra một đạo sốt ruột thanh âm, hiển nhiên là bên trong bị nhốt trên thuyền rồng nữ tử biết có người gặp chuyện bất bình muốn rút đao tương trợ, tưởng phá tan kia hồng nhạt khói đặc.

Bên trong người một trận phát lực, kia hồng nhạt khói đặc không chỉ có bắt đầu khởi động không thôi, nhưng lại tản ra một ít, mông mông lung lông trung hiện ra kia đứng ở thuyền rồng đầu thuyền, chính khống chế đỏ lên sắc lăng la pháp bảo áo trắng nữ tử.

Kia áo trắng nữ tử bộ mặt góc cạnh rõ ràng, anh khí phi phàm, cách kia mông lung hồng nhạt sương khói, thoạt nhìn thế nhưng cùng Tần Lam giống hệt nhau.

“Ha ha, quả nhiên là chưa thấy qua việc đời! Chính là một cái tích xa vùng giới chủ, một cái thông huyền trung kỳ tu sĩ thế nhưng cũng dám nói trấn áp bản Thiếu giáo chủ!” Kia Thiếu giáo chủ lại bị Hạ Vân Kiệt vừa rồi kia bừa bãi mà nói cấp kích giận dữ phản cười, một cỗ hung thần khí đem màn thổi quét một trận vũ điệu, thiếu giáo chủ đẩy ra bên người nữ tử, đứng dậy nhấc chân, một bước liền bước ra Ngọc Thạch giường lớn.

“Lam tỷ!” Hạ Vân Kiệt lại phảng phất vốn không thấy được kia thiếu giáo chủ bình thường, chính là hai mắt si ngốc nhìn kia hồng nhạt sương khói nội, đứng thẳng đầu thuyền nữ tử, đi bước một hướng kia hồng nhạt sương khói đi đến.

Bao nhiêu nhớ thương, bao nhiêu tưởng niệm, tuy rằng ở sâu trong nội tâm biết rõ kia hồng nhạt sương khói trung nữ tử cũng không phải hắn đăm chiêu niệm người, giờ khắc này nhưng cũng không nghĩ tỉnh lại.

“Thật đúng là cuồng vọng a! Xem bản thiếu giáo chủ như thế nào trấn áp ngươi!” Kia thiếu giáo chủ gặp Hạ

Vân Kiệt thế nhưng đối hắn nhìn như không thấy, chính là đi bước một đi hướng kia hồng nhạt sương khói, không khỏi giận dữ, âm lãnh mặt, nâng tay đối với Hạ Vân Kiệt coi như đầu chụp đi.

Chính là thông huyền trung kỳ tu sĩ, thiếu giáo chủ tự nhiên cho rằng chính mình hoàn toàn có thực lực trực tiếp trấn áp.

“Muốn chết!” Viên Nanh ba người gặp kia thiếu giáo chủ cũng dám đối chưởng giáo ra tay, ào ào gầm lên một tiếng, mạnh mẽ bá đạo hơi thở chợt bính thể mà ra, từng đạo quang hoa phóng lên cao, ở trên bầu trời hiện ra một đôi lôi điện lóe ra đại chuỳ, một cây kim quang xán xán gậy gộc, còn có phát lạnh quang lóe ra lang nha bổng.

Quy thừa tướng ba người nay đều là cử hà cảnh giới, hơn nữa Quy thừa tướng lại chỉ kém một chút đó là cử hà trung kỳ, nay ba người tức giận ra tay, thanh thế loại nào thật lớn, nhất thời thiên địa không gian rung chuyển, mạnh mẽ pháp lực dao động thổi quét thiên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1316 : Lúc này xong rồi!

“Cử hà cảnh giới!” Thiếu giáo chủ cảm giác được thiên địa không gian rung chuyển, kia một cỗ cỗ kinh khủng áp lực đối với hắn vào đầu mà đến, sợ tới mức sắc mặt đều tái nhợt, thế nào còn dám thác đại đan chưởng đi chụp Hạ Vân Kiệt, trong nháy mắt liền giá khởi một phen hình quạt pháp bảo, nhanh như chớp liền bay trở về kia Ngọc Thạch giường lớn biên, sau đó lòng còn sợ hãi chỉ vào Quy thừa tướng đám người một bên âm thanh kêu lên:“Các ngươi đến tột cùng là ai?”, một bên bóp nát một khối ngọc phù.

“Tiểu tử nghe tốt lắm, ngươi gia gia là đại hầu giới giới chủ Viên Nanh chân nhân!” Viên Nanh gặp kia thiếu giáo chủ bóp nát một khối ngọc phù, rõ ràng là ở truyền tin cầu cứu, không chỉ có không có kinh hoảng ngược lại cảm thấy một trận hưng phấn, trong tay đại côn hướng trong thiên địa nhất dựng thẳng, uy phong lẫm lẫm quát to.

“Tiểu tử nghe tốt lắm, ngươi gia gia là hắc phong giới giới chủ Hùng Bá là cũng!” Hùng Bá mắt lộ ra vẻ hưng phấn, học Viên Nanh giống nhau cầm lấy lang nha bổng oa oa kêu lên.

“Ta là kim thần giới Quy thừa tướng.” Quy thừa tướng tự nhiên sẽ không học Viên Nanh bọn họ giống nhau cùng ồn ào, mà là trầm giọng nói, trong mắt lại đồng dạng lộ ra một chút vẻ hưng phấn.

Lấy bọn họ chưởng giáo nay thực lực, hơn nữa bọn họ không ngừng gia tăng cử hà cảnh số người, kỳ thật đã có vấn đỉnh nghệ giới thực lực, nề hà chưởng giáo muốn điệu thấp, bọn họ cũng chỉ hảo tiếp tục ngủ đông đi xuống, nhưng ở sâu trong nội tâm tự nhiên là có chút không cam lòng, là nghĩ có thể tùy chưởng giáo ở nghệ

giới oai phong một cõi.

Nay này hợp hoan giáo thiếu giáo chủ, thế nhưng đui mù ở chưởng giáo trước mặt đi bực này dâm tà việc, khơi dậy hắn sát ý, cuối cùng có thể cho bọn họ thống thống khoái khoái ở nghệ giới thi triển một lần uy phong.

Về phần kia thiếu giáo chủ phát ra cầu cứu tín phù, bọn họ căn bản sẽ không tha ở trong mắt, ngược lại chỉ biết càng phát ra hưng phấn.

Ngay cả Dư Hóa Uẩn bực này nhân vật đều bị chưởng giáo cấp trấn giết, chính là hợp hoan giáo lại bị cho là cái gì?

Chỉ có Điền Quan chân nhân một đám người sợ tới mức sắc mặt đều trắng bệch.

Vậy phải làm sao bây giờ? Lúc này xong rồi! Lúc này hoàn toàn xong rồi! Này quy đạo hữu bọn họ nay như thế nào trở nên như vậy xúc động a, đây chính là hợp hoan giáo a! Nếu kia giáo chủ vừa đến, ai có thể chống đỡ được a!

“Điền giới chủ, Hạnh Nhi, này đám người chính mình muốn tìm chết khiến cho bọn họ muốn chết tính, chúng ta còn là đi nhanh đi.” Kia Cố Long Phi cũng là sợ tới mức không nhẹ, vội vàng đối Điền Quan chân nhân cùng Điền Hạnh Nhi nói.

Điền Quan chân nhân nghe vậy sắc mặt thay đổi vài biến, cuối cùng khẽ cắn môi nói:“Cái này tai họa cùng Hạnh Nhi cũng có rất lớn quan hệ, hơn nữa quy đạo hữu bọn họ chịu vì ta ra tay đối phó Huyết Đồng lão nhân, nếu bọn họ như vậy trượng nghĩa, ta lại há có thể vứt bỏ bọn họ một mình chạy trốn. Như vậy đi, ngươi mang theo Hạnh Nhi trước rời đi.”

“Phụ thân không đi, ta cũng không đi!” Điền Hạnh Nhi khẽ cắn môi, hồng hốc mắt nói.

“Ta quản các ngươi là cái gì đại hầu giới còn là hắc phong giới, kim thần giới ! Dù sao các ngươi ở bản thiếu giáo chủ địa bàn đắc tội bản thiếu giáo chủ, vậy nhất định phải chết!” Trừ bỏ kim thần giới, thiếu giáo chủ còn tựa hồ mơ hồ nghe qua, biết có như vậy một cái tích xa tiểu giới, này hắn cái gì đại hầu giới, hắc phong giới vốn sẽ không nghe qua, không khỏi yên tâm đến, chỉ vào Viên Nanh đám người thanh sắc câu lệ kêu gào nói.

Chỉ cần không phải nghệ giới một ít thế lực lớn, ở hắn hợp hoan giáo địa bàn, thân là hợp hoan giáo thiếu giáo chủ thật đúng là không có gì phải sợ, chẳng sợ đối phương có ba cử hà cảnh cường giả.

“Ha ha, muốn chúng ta chết? Còn là ăn trước ngươi gia gia một côn đi!” Viên Nanh đột phá vì cử hà cảnh giới sau, còn không có cùng người đánh quá giá đâu, nghe vậy một trận cuồng tiếu, vung khởi màu vàng đại côn đối với kia hợp hoan giáo thiếu giáo chủ liền đánh đi qua.

Này một côn đi xuống, không gian phảng phất đều phải sụp đổ, khí thế vô cùng mạnh mẽ bá đạo.

Gặp Viên Nanh này nhất côn khí thế vô cùng cường đại, kia thiếu giáo chủ sắc mặt khẽ biến, trong mắt toát ra một tia vẻ mặt ngưng trọng, trong tay hình quạt pháp bảo hướng lên trên vừa mới. Kia hình quạt pháp bảo mặt trên sơn thủy họa phảng phất sống lại bình thường, một tòa núi cao chậm rãi theo cây quạt bay lên khởi, ầm ầm ầm đối với đại côn tạp đi qua.

“Oanh!” Một tiếng nổ, kia đại sơn nện ở đại côn phía trên, thế nhưng giống như một tòa thực sơn bình thường, tạp đại côn đều sau này bính trở về, đương nhiên kia sơn cũng là quơ quơ, có núi đá theo sơn

thượng ngã nhào đi xuống.

“Hảo pháp bảo, rất đã nghiện!” Viên Nanh thích nhất chính là loại này cứng đối cứng bạo lực đấu pháp, nhất côn bị kia đại sơn tạp trở về, không chỉ có không có nản lòng, ngược lại vẻ mặt phấn khởi kêu la đứng lên.

“Phải không? Kia cũng ăn ta lão hùng một bổng!” Hùng Bá thấy thế nhất thời hai mắt trừng trừng, một cây lông hút phát dựng thẳng lên, kêu la cũng giơ lên lang nha bổng đối với kia sơn liền tạp đi xuống.

Này Hùng Bá lực đạo cùng Viên Nanh kém không có mấy, này nhất bổng đi xuống, kia sơn lại quơ quơ, sau đó tiếp tục gào thét hướng bọn họ hai người trấn áp mà đi.

“Hảo pháp bảo! Đã nghiền!” Hùng Bá thấy thế không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, cũng giống Viên Nanh giống nhau vẻ mặt phấn khởi kêu la, hơn nữa còn tựa hồ sợ Quy thừa tướng nhúng tay, thiếu bọn họ hứng thú, thế nhưng còn cố ý đối Quy thừa tướng kêu lên:“Quy huynh, này thiếu giáo chủ là ta cùng Viên ca, ngươi không cần nhúng tay!”

Điền Quan chân nhân vừa nghe lời này, mặt đều tái rồi.

Của ta ông trời a, này đều khi nào thì, còn không nhanh chóng hợp lực đem này thiếu giáo chủ cấp trấn áp, sau đó nhanh chóng trốn chạy, thế nhưng còn ở nơi này ồn ào, làm cho Quy thừa tướng không cần nhúng tay.

Bất quá theo sát sau Điền Quan chân nhân ngay cả tròng mắt đều tái rồi, thực sự điểm tưởng quay đầu có xa lắm không liền chạy rất xa, bởi vì Quy thừa tướng thế nhưng thật đúng là gật gật đầu nói:“Cũng tốt, này thiếu giáo chủ liền giao cho các ngươi.”

“Quy đạo hữu, quy huynh, nơi này nhưng là hợp hoan giáo địa bàn a, chúng ta còn là tốc chiến tốc thắng nhanh lên trốn đi.” Điền Quan chân nhân một cái lắc mình liền đến Quy thừa tướng bên người, đầu đầy mồ hôi lạnh vội vàng thúc giục nói.

“Yên tâm đi, Điền đạo hữu, ta lão quy tính cách ngươi còn hiểu biết sao?” Quy thừa tướng lại nắm chắc thắng lợi nắm đối với Điền Quan chân nhân khoát tay, ánh mắt lại tràn ngập nghi hoặc nhìn phía Hạ Vân Kiệt.

Lúc này Hạ Vân Kiệt như trước đi bước một chậm rãi đi hướng kia hồng nhạt sương khói, ánh mắt si ngốc nhìn kia hồng nhạt sương khói kia mông lung nữ tử.

“Sát!” Vây quanh ở hồng nhạt sương khói bên ngoài đại hán gặp Hạ Vân Kiệt đi bước một đến gần, trong đó có ba cái nhất thời mặt lộ vẻ dữ tợn sắc, tế khởi pháp bảo đối với Hạ Vân Kiệt liền giết đi qua.

Kia ba kiện pháp bảo là ba thanh phi kiếm.

Kia bên ngoài đại hán tuy rằng không phải cử hà cảnh giới nhưng cũng có thông huyền trung hậu kỳ cảnh giới, tam đem phi kiếm cùng nhau tế khởi, mang theo sắc nhọn kiếm quang, gào thét hướng Hạ Vân Kiệt **** mà đi, thanh thế còn là phi thường dọa người, ít nhất kia Điền Quan chân nhân cùng Điền Hạnh Nhi theo Quy thừa tướng ánh mắt hướng Hạ Vân Kiệt bên kia vừa nhìn đi qua, thấy hắn tựa hồ căn bản không thấy được kia ba thanh phi kiếm hướng hắn **** mà đi bình thường, nhất thời sợ tới mức cả người đều run lên một chút, theo bản năng liền kêu lên:“Hạ giới chủ, cẩn thận!”

Hai người vừa dứt lời, liền nhìn thấy Hạ Vân Kiệt một tiếng thở dài, kia si mê ánh mắt đột nhiên lạnh lùng.

“Muốn chết!”

Hai cái lạnh như băng tự theo Hạ Vân Kiệt hàm răng trung bính đi ra, tiếp theo chỉ thấy hắn trực tiếp tay vừa nhấc, đối với kia ba thanh phi kiếm liền bắt đi qua.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1317 : Hợp hoan giáo giáo chủ

Đại chưởng như thiên, một chưởng chụp đi, bốn phía không gian đều phảng phất bị này một chưởng cấp phong ấn trụ, kia ba thanh phi kiếm phát ra một tiếng gào thét thanh tại kia không gian trung thế nhưng tái không thể đi tới nửa tấc, sau đó bị kia đại chưởng một phen liền chộp vào trong tay.

Điền Quan chân nhân đám người nhất thời trợn tròn tròng mắt, run run miệng, nửa điểm cũng chưa có thể phản ứng lại đây.

Hai thông huyền trung kỳ, một thông huyền hậu kỳ tu sĩ toàn lực khống chế phi kiếm a, cho dù cử hà sơ kì cảnh giới cường giả, chỉ sợ cũng không dám khinh thường đi? Khả kia Hạ giới chủ thế nhưng một bàn tay trảo đi qua liền bắt bọn nó cấp thu! Này nên có bao nhiêu cường đại pháp lực a!

Đương nhiên sợ tới mức lợi hại nhất còn là kia ba cái khởi xướng tiến công thông huyền trung hậu kỳ tu sĩ, phi kiếm bị Hạ Vân Kiệt một chưởng bắt lấy, bọn họ nhất thời tựa như cùng tâm tạng bị một chích bàn tay khổng lồ cấp nắm bình thường, một ngụm máu tươi nhịn không được liền phun khẩu mà ra, không hề nghĩ ngợi xoay người liền chuẩn bị chạy trốn.

“Còn muốn chạy sao?” Một lũ khói nhẹ theo Hạ Vân Kiệt mi tâm nhẹ nhàng đi ra, ở không trung ngưng tụ ra một chích bàn tay to nha, gào thét đối với kia ba người liền đánh.

“A!” Thê lương tiếng kêu thảm thiết vang lên, kia hai thông huyền trung kỳ cùng thông huyền hậu kỳ tu sĩ thế nhưng bị kia một chưởng trực tiếp cấp vỗ vào mặt đất,

biến thành thịt nát, liền ngay cả nguyên thần cũng chưa có thể độn đi ra.

Nhất thời thiên địa một mảnh tĩnh mịch, liền ngay cả Viên Nanh, Hùng Bá cùng kia thiếu giáo chủ giết được chấn thiên động thanh âm phảng phất đều biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Điền Quan chân nhân cả người run run cái không ngừng, môi run run nói:“Quy, Quy đạo hữu, này, này hạ Hạ giới chủ đến tột cùng đến tột cùng cái gì lai lịch?”

“Không phải nói cho ngươi sao, hoắc âm giới giới chủ.” Quy thừa tướng quay đầu mỉm cười nhìn Điền Quan chân nhân nói.

“Là, là, hoắc âm giới giới chủ! Hoắc âm giới giới chủ!” Điền Quan chân nhân nhất thời một cái giật mình, vội vàng gật đầu nói.

Cố Long Phi nhìn mặt đất kia tam đôi thịt nát, nhớ tới phía trước đối Hạ Vân Kiệt ngạo mạn, sắc mặt trắng bệch một mảnh.

Hắn tuy rằng là tinh vân kiếm phái đệ tử, đại thụ dưới hảo thừa lương, có đại dựa vào sơn, khả vấn đề là nếu đối phương cũng là một tòa siêu cấp đại sơn, kia hắn này tinh vân kiếm phái cũng chỉ có bị trực tiếp nghiền áp phân.

“Kẻ này lợi hại, mọi người cùng nhau giết hắn!” Ngắn ngủi tĩnh mịch sau, này vây quanh ở hồng nhạt khói đặc ở ngoài bọn đại hán nhất thời ào ào hét lên đứng lên, trong tay có nhất hồng nhạt phất trần đối với Hạ Vân Kiệt liền quăng đi qua.

Nhất thời, kia hồng nhạt khói đặc tựa như đại hải sóng dữ bình thường hô cuồn cuộn nổi lên nghìn trượng sóng

to, hướng Hạ Vân Kiệt thổi quét mà đi.

Hồng nhạt khói đặc một khi Hạ Vân Kiệt thổi quét mà đi, liền nguyên bản bị nhốt trụ thuyền rồng liền hiện ra, thuyền rồng đứng bảy vị nữ tử, cầm đầu một vị mặc kệ tướng mạo còn là khí chất đều giống quá Tần Lam.

“Lam tỷ!” Hạ Vân Kiệt vốn đã kinh khôi phục trong veo con mắt lại nổi lên một tia gợn sóng, lộ ra một tia si mê sắc, thì thào nói nhỏ một tiếng. Về phần kia cái gì hồng nhạt khói đặc thổi quét mà đến lại căn bản nhìn như không thấy.

“Ân nhân cẩn thận, đây là hợp hoan giáo trấn giáo pháp bảo chi nhất, vạn năm hoa đào mê hồn chướng!” Kia giống quá Tần Lam nữ tử gặp Hạ Vân Kiệt chỉ là có chút si mê nhìn chính mình, miệng thì thào cái gì “Lam tỷ”, không khỏi hơi hơi sửng sốt, bất quá theo sát sau liền âm thanh kêu lên.

“Ngay cả thanh âm đều có điểm giống!” Hạ Vân Kiệt nội tâm một tiếng thở dài, mắt chợt lạnh lùng, thanh yên thiên la võng hô một chút mở ra, hình thành nhất phảng phất có thể bao lại khắp thiên địa cự võng, lập tức đem kia chính nhấc lên nghìn trượng sóng to hướng hắn thổi quét mà đến vạn năm hoa đào mê hồn chướng cấp tráo đi xuống.

Sau đó cự võng không ngừng co rút lại, kia võng trung vạn năm hoa đào mê hồn chướng cũng không đình co rút lại, cuối cùng hóa thành một đóa đóa vô cùng đỏ tươi hoa đào, tổng cộng có hai chín mười tám đóa, tản ra một tia hương thơm vô cùng hơi thở, Hạ Vân Kiệt lơ đãng ngửi được một tia, tâm thần thế nhưng đều nổi lên một tia gợn sóng, phảng phất trước mắt đột nhiên xuất hiện một đám xinh đẹp nữ tử, đối diện hắn tao thủ lộng tư.

“Hợp hoan giáo, quả nhiên là dâm tà chi giáo!” Trong lòng gợn sóng trong chớp mắt, dâng lên cũng là một đạo nồng đậm sát ý.

Lần này đến nghệ giới Hạ Vân Kiệt vốn là không nghĩ nhiều chuyện, chính là nay nếu đã cùng hợp hoan giáo kết thù, Hạ Vân Kiệt nhưng cũng không phải cái gì chiêm tiền cố hậu, do dự thiếu quyết đoán hạng người.

“Đa tạ ân nhân ân cứu mạng, nếu không Quảng Nguyệt cùng chúng tỷ muội lần này chỉ sợ chạy trời không khỏi nắng !” Ngay tại Hạ Vân Kiệt trong lòng dâng lên nồng đậm sát ý là lúc, kia thuyền rồng bảy vị nữ tử đi rồi xuống dưới, cầm đầu vị kia giống quá Tần Lam nữ tử mặt lộ vẻ cảm kích sắc đối Hạ Vân Kiệt hơi hơi phúc thân hành lễ nói.

“Tiên tử khách khí, gặp chuyện bất bình rút đao tương trợ vốn là hẳn là.” Hạ Vân Kiệt vội vàng khách khí nói, ánh mắt không dám ở Quảng Nguyệt tiên tử trên người lưu lại, sợ lại bị gợi lên đối Tần Lam tưởng niệm, tình không tự chế.

Gặp Hạ Vân Kiệt không dám nhìn thẳng vào chính mình, Quảng Nguyệt tiên tử trong lòng âm thầm có chút kỳ quái, mà nàng phía sau sáu vị tỷ muội lại nhếch miệng hì hì cười rộ lên, thỉnh thoảng lấy mắt đánh giá Hạ Vân Kiệt, phảng phất đã đã quên vừa rồi mạo hiểm.

“Ta là hàn nguyệt cung cung chủ Quảng Nguyệt, các nàng sáu người đều là của ta tỷ muội, lần này vốn định đi tham gia vạn bảo các bán bảo đại hội, không nghĩ tới lại bị này hợp hoan giáo dâm tặc cấp theo dõi, không biết ân nhân như thế nào xưng hô? Hay là cũng là đi tham gia vạn bảo các bán bảo đại hội sao?” Quảng Nguyệt tiên tử vụng trộm trừng mắt nhìn này ở phía sau biên thỉnh thoảng lấy tò mò ái muội ánh mắt đánh giá Hạ Vân Kiệt, nhếch miệng cười khẽ bọn tỷ muội, sau đó lại

lần nữa hướng Hạ Vân Kiệt hơi hơi phúc thân, mắt lộ ra một tia chờ mong hỏi.

“Ta là hoắc âm giới giới chủ, lần này đúng là muốn đi tham gia vạn bảo các bán bảo đại hội.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu trả lời.

“Thật tốt quá, như vậy chúng ta sẽ không dùng tái lo lắng gặp được dâm tặc !” Quảng Nguyệt tiên tử nghe vậy mắt lộ ra một tia sắc mặt vui mừng, vừa mới chuẩn bị mở miệng, nàng phía sau sáu vị nữ tử đã hoan hô đứng lên, nhưng thật ra có vẻ phá lệ hồn nhiên hoạt bát, làm cho Hạ Vân Kiệt bất tri bất giác trung phảng phất về tới đô thị, lần cảm thân thiết.

“Ân nhân đừng trách móc, ta này đó tỷ muội đều là lần đầu nhập thế, trời sanh tính hồn nhiên hoạt bát, không rành thế sự.” Quảng Nguyệt tiên tử vội vàng nói.

“Vô phương, một đạo cũng tốt!” Hạ Vân Kiệt cười nhẹ nói.

“Đa tạ ân nhân!” Quảng Nguyệt tiên tử gặp Hạ Vân Kiệt đồng ý các nàng một đạo đồng hành, không khỏi mừng rỡ.

Hạ Vân Kiệt cười khoát tay, đang muốn mở miệng nói chuyện, đột nhiên gian biến sắc, ánh mắt nhìn phía xa xa.

Xa xa có ngũ sắc tường vân bay tới, tường vân trung có tà âm vang lên, lại có hoa vũ rực rỡ, lại có tiên nữ tại kia tường vân thượng phi vũ, phảng phất thế giới cực lạc buông xuống.

Kia tường vân đảo mắt tức tới, tường vân hoa vũ rực rỡ, tiên nữ lượn lờ trung ngồi ngay ngắn một cái đản ngực lộ nhũ mập mạp nam tử, một cỗ ngập trời khí thế theo

kia nam tử trên người phát ra, thổi quét thiên, khiến cho bốn phía không gian đều sóng gió nổi lên. Nam tử mặt sau còn đứng bốn nam tử, người người cũng đều tản ra một cỗ khủng bố hơi thở.

Này năm người thế nhưng tất cả đều là cử hà cảnh giới, kia ngồi ngay ngắn tường vân phía trên cũng có cử hà trung kỳ tu vi.

“Hợp hoan giáo giáo chủ! Nhạc Vô Cực! Tứ đại kim cương!” Quảng Nguyệt tiên tử, Điền Quan chân nhân, Cố Long Phi đám người thấy thế tất cả đều quá sợ hãi, kinh hô ra lời.

“Chúng ta giáo chủ đến đây! Tứ đại hộ pháp kim cương đến đây! Các ngươi lúc này chết chắc rồi!” Này bản còn tại liều mạng huy động trong tay phất trần, tưởng đem bị thanh yên thiên la võng bao lại vạn năm hoa đào mê hồn chướng cấp thu hồi đến bọn đại hán nhất thời mặt lộ vẻ sắc mặt vui mừng, ào ào vẻ mặt bừa bãi kiêu ngạo kêu đứng lên.

“Cha ta cùng bốn vị thúc thúc đến đây, cái gì chó má đại hầu giới giới chủ, hắc phong giới giới chủ, kim thần giới Quy thừa tướng, tất cả đều chết! Không chỉ có các ngươi tử, các ngươi giới thổ cũng tất cả đều sắp bị ta hợp hoan giáo sở đoạt lấy, các ngươi nữ nhân tất cả đều muốn thành bản thiếu giáo chủ hợp hoan lô đỉnh!” Kia bản bị Viên Nanh cùng Hùng Bá đè nặng đánh Thiếu giáo chủ nhất thời cũng tinh thần tỉnh táo, vẻ mặt dữ tợn kêu gào lên.

“Oa ha ha, quá sung sướng, lúc này hiểu được đánh!” Kia Viên Nanh cùng Hùng Bá cũng là không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, như là đột nhiên hạp dược bình thường, vẻ mặt hưng phấn mà kêu to, trong tay đại côn cùng lang nha bổng đột nhiên phát ra ra còn hơn hồi nãy nữa muốn hung mãnh khí thế, đối với kia thiếu giáo chủ

tế đi ra cự sơn đó là một trận loạn oanh.

Nhất thời gian, kia cự sơn đó là hào quang loạn thiểm, lắc lắc lắc lắc, phảng phất tùy thời muốn rơi xuống xuống dưới, mà kia Thiếu giáo chủ cũng tốt không đến chạy đi đâu, một cỗ huyết sắc nảy lên khuôn mặt, nhịn không được một ngụm máu tươi liền phun miệng mà ra, cũng là vừa rồi này Viên Nanh cùng Hùng Bá sợ quá sớm thu thập này Thiếu giáo chủ, không giá đánh. Nay đánh nhỏ đến đây lão, tự nhiên là yên tâm đại phát thần uy.

Ở Viên Nanh cùng Hùng Bá đột nhiên đại phát thần uy là lúc, Hạ Vân Kiệt bên kia nhưng cũng không nhàn rỗi, một đạo huyết quang theo hắn mi tâm bắn ra, hóa thành một đạo huyết sắc đại đao, đối với này người kêu gào liền bổ đi qua.

Này huyết sắc đại đao đúng là đoạt từ Dư Hạt lão ma một mực huyết đao, cho tới bây giờ Hạ Vân Kiệt còn không thể hiểu thấu đáo kia chích huyết mắt huyền bí.

Huyết đao vừa ra, đầy trời huyết quang, lại có huyết sắc theo kia một mực trong huyết đao lao ra, tựa hồ đem toàn bộ thiên địa đều biến thành biển máu, trong đó vô số oan hồn lệ quỷ ở trong đó cắn xé thét chói tai.

Kia nguyên bản người còn tại kêu gào nhất thời người người mắt lộ ra hoảng sợ vạn phần ánh mắt, vừa định xoay người chạy trốn, liền bị kia biển máu cấp bao phủ, huyết đao ở biển máu nhất hoa, người người liền biến thành một bãi máu loãng, sau đó mắt đỏ trung hiện ra một cái không đáy lốc xoáy, chính là như vậy vừa chuyển, đầy trời biển máu tính cả kia hơn mười thông huyền cảnh cường giả biến thành máu loãng tất cả đều bị hút vào kia mắt đỏ trung, biến mất vô ảnh vô chung.

Hai chín mười tám can hồng nhạt phất trần nhưng thật

ra lưu tại không trung, Hạ Vân Kiệt tâm ý vừa động, kia thanh yên thiên la võng phân ra vài khói nhẹ một quyển, liền đem kia hai chín mười tám can hồng nhạt phất trần cấp cuốn đi, một đóa đóa hoa đào rơi vào kia hồng nhạt phất trần, phất trần một đám tế ti trở nên càng phát ra lóng lánh phấn thấu, cũng càng phát ra mê người mắt, làm cho người ta coi trọng liếc mắt một cái, tựa hồ sẽ muốn hãm đến kia màu hồng phấn thế giới trung đi.

“Nguyên lai là cái mê hồn loại bộ trận pháp bảo, đổ vẫn có thể xem là dùng để vây địch hảo này nọ.” Hạ Vân Kiệt tâm ý vừa động, đem thanh yên thiên la võng tính cả kia mười tám can hồng nhạt phất trần đều cấp thu đứng lên. Về phần kia hồng nhạt phất trần mặt trên lưu trữ thần niệm ấn ký từ lúc hắn thu hồi khi bị hắn cấp lau.

Hạ Vân Kiệt này một chút, bên kia thiếu giáo chủ lại nhịn không được văng lên một ngụm tinh huyết, cũng là này vạn năm hoa đào mê hồn chướng là hắn ngày đêm tế luyện pháp bảo, cùng hắn tâm thần tương liên, nay Hạ Vân Kiệt trực tiếp lau quệt mặt trên ấn ký, kia Thiếu giáo chủ nhất thời tâm thần rung chuyển, lại bị thương.

Chương 1318 : Ngươi đến tột cùng là ai?

“Người nào như thế lớn mật, cũng dám giết ta người hợp hoan giáo!” Hạ Vân Kiệt vừa mới thu hồi kia mười tám can vạn năm hoa đào mê hồn chướng phất trần, một tiếng gầm lên từ xa đến gần như thiên lôi cuồn cuộn mà đến, cơ hồ đồng thời một Kim Cương Hàng Ma xử kim quang vạn trượng, đại như sơn nhạc, ầm ầm ầm phá không mà đến, đối với Hạ Vân Kiệt vào đầu sẽ muốn đánh hạ.

Này Kim Cương Hàng Ma xử phá không mà đến, uy lực thật lớn vô cùng, nơi đi qua, không gian phảng phất đều phải sụp đổ bình thường, kia vạn trượng kim quang lại làm cho thiên thượng mặt trời đều trở nên ảm đạm không ánh sáng.

Quảng Nguyệt tiên tử, Điền Quan chân nhân, Cố Long Phi đám người đối mặt này cổ ngập trời khí thế, thế nhưng cảm thấy bốn phương tám hướng, trên trời dưới đất tất cả đều đã bao phủ tại đây kim quang vạn trượng Kim Cương Hàng Ma xử dưới, không chỗ khả trốn, không khỏi người người tất cả đều sợ tới mức sắc mặt tái nhợt, mắt lộ ra hoảng sợ sắc.

“Tới tốt!” Quy thừa tướng cũng là không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, mắt lộ ra thấy cái mình thích là thèm sắc, hét lớn một tiếng, một đôi tử điện Lôi thần chùy hô xông lên thiên không, giống như một đôi mang theo tia chớp lưu tinh, nghênh hướng kia Kim Cương Hàng Ma xử.

“Oanh! Oanh!” Liên tiếp hai tiếng chấn thiên nổ, tử điện Lôi thần chùy liên tiếp hai hạ giã ở Kim Cương Hàng Ma xử phía trên, kia Kim Cương Hàng Ma xử kim quang tán đi, hiện ra một màu vàng, một người rất cao Kim Cương Hàng Ma xử pháp khí bản thể, dừng ở một vị thoạt nhìn

phá lệ hung hãn hộ pháp kim cương trong tay.

Kia hộ pháp kim cương tiếp được Kim Cương Hàng Ma xử khi, trên thân lắc lắc, nhưng như trước ổn đứng ở tường vân phía trên, trên mặt lộ ra một tia kinh ngạc sắc, hướng vừa rồi tế thả ra tử điện Lôi thần chùy Quy thừa tướng nhìn lại.

Quy thừa tướng lúc này cũng thu hồi tử điện Lôi thần chùy, bất quá thân mình lại về phía sau lui thượng trăm mét xa, mới vừa rồi dừng lại, hiển nhiên kia hộ pháp kim cương pháp lực so với Quy thừa tướng đều phải cường đại một ít.

Trách không được kia hợp hoan giáo Thiếu giáo chủ như thế bừa bãi, rõ như ban ngày dưới liền dám đi như thế dâm tà việc, cũng không e ngại cử hà cảnh tu sĩ nhúng tay, nguyên lai này hợp hoan giáo thực lực phi thường hùng hậu a! Nếu không phải của ta bạch hổ tiểu tru ma kiếm trận đột phá làm cực phẩm linh khí, thực lực của ta cũng tiến bộ không ít, hôm nay thật là có chút không tốt xong việc. Hạ Vân Kiệt trong mắt lóe ra một tia kinh ngạc sắc, chính là sắc mặt lại lạnh vài phần.

“Nguyên lai thật sự có tài, trách không được dám đến ta hợp hoan giáo hành hung! Bất quá ngươi nếu cho rằng chỉ bằng các ngươi chút thực lực ấy, liền khả ở ta hợp hoan giáo địa bàn làm càn, vậy mười phần sai.” Ngay tại Hạ Vân Kiệt ý nghĩ chuyển động là lúc, có uy nghiêm bừa bãi thanh âm ở trong thiên địa vang lên, cũng là kia hợp hoan giáo giáo chủ Nhạc Vô Cực mở miệng.

Mở miệng đồng thời, nhất kim nhất ngân lượng đạo quang mang theo đầu của hắn đỉnh lao ra, đảo mắt hóa thành nhất thật lớn kim cương vòng, này kim cương vòng một nửa tản mác ra kim quang diễm diễm quang mang, phảng phất một vòng mặt trời đỏ, một nửa tản ra màu bạc thanh quang, phảng phất một vòng Minh

Nguyệt.

“Nhật vì dương, nguyệt vì âm, âm dương hợp nhất!”

Một đạo uy nghiêm thanh âm ở thiên địa vang lên, kia luân mặt trời đỏ cùng Minh Nguyệt liền phảng phất trọng điệp ở tại cùng nhau, treo ở Viên Nanh, Hùng Bá cùng Thiếu giáo chủ đại chiến thiên không, chậm rãi hạ xuống, một cỗ khủng bố hơi thở nháy mắt bao phủ trụ kia phiến thiên địa, ngay cả không gian tựa hồ đều đình chỉ chuyển động.

Viên Nanh cùng Hùng Bá này hai cái vô pháp vô thiên bạo lực tên, nhất thời cảm thấy cả người tóc gáy đều dựng thẳng lên, bất quá trên mặt lại lộ ra càng thêm hung hãn biểu tình, giận dữ hét:“Cái gì chó má âm dương hợp nhất, lão tử đập chết ngươi!”

“Âm dương kim cương luân cấp bổn tọa trấn áp!” Một đạo uy nghiêm thanh âm lại vang lên.

Nhất thời kia âm dương hợp nhất âm dương kim cương luân liền mới hạ xuống, chồng chất đặt ở Viên Nanh đại côn cùng Hùng Bá lang nha bổng.

“Ô ô!” Tại kia âm dương kim cương luân trấn áp dưới, mặc kệ là Viên Nanh đại kim côn còn là Hùng Bá lang nha bổng tất cả đều chợt hào quang phiếm tán, phát ra một đạo gào thét thanh, phút chốc bị áp thành nguyên hình, ngã lưu lưu đi xuống ngã xuống, mà Viên Nanh cùng Hùng Bá hai người tại kia âm dương kim cương luân trấn áp hạ lại giống như đã bị cự sơn áp đỉnh bình thường, liên tục lui về phía sau, trong thân thể phát ra cạc cạc thanh âm, một tia máu hỗn mồ hôi theo bọn họ lỗ chân lông sấm đi ra.

Gặp kia hợp hoan giáo giáo chủ Nhạc Vô Cực, cơ hồ không có gì hành động, trong nháy mắt liền dễ dàng

đem hai đại cử hà sơ kì cảnh giới cường giả cấp trấn áp không thể động đậy, đừng nói Quảng Nguyệt tiên tử, Điền Quan chân nhân, Cố Long Phi đám người sợ tới mức sắc mặt trắng bệch, tâm thần run run, liền ngay cả Quy thừa tướng trên mặt cũng đều lộ ra kinh hãi sắc, trong lòng dâng lên một tia hối hận ý.

Đến giờ phút này Quy thừa tướng mới chính thức hiểu được, nghệ giới to lớn, cường giả như mây, một cái có thể ở nghệ giới thành lập uy danh giáo phái tuyệt đối cường đại vô cùng, không thể dễ dàng mạo phạm.

Tựa như này hợp hoan giáo, bọn họ giáo chủ cơ hồ không có gì hành động liền trấn áp Viên Nanh cùng Hùng Bá không thể động đậy, hiển nhiên đã đến cử hà trung kỳ cao nhất cảnh giới, chỉ kém một bước liền cũng như kia Dư gia giống nhau có tranh giành nghệ giới tư cách, cho dù hắn Quy thừa tướng hiện tại đột phá đến cử hà trung kỳ, cũng xa không phải đối thủ của hắn.

“Hừ, người của bản giới chủ cũng là ngươi có thể trấn áp sao?” Chỉ có Hạ Vân Kiệt thần sắc không thay đổi, quát lạnh một tiếng, một đạo khói nhẹ theo hắn mi tâm dật ra, hóa thành nhất cự chưởng đối với kia chậm rãi hạ xuống âm dương kim cương luân chộp đi.

Thanh yên thiên la võng là cực phẩm linh khí, Hạ Vân Kiệt tại kia kim thần hải vạn trượng vực sâu địa khiếu ngày đêm rèn luyện thân xác pháp lực vu lực, nay tu vi so với lúc trước cùng Dư Hóa Uẩn một trận chiến không biết tinh tiến bao nhiêu, nay chân nguyên pháp lực, vu lực cùng nhau quán nhập này thanh yên thiên la võng, uy lực của nó so với Dư Hóa Uẩn đến thi triển cũng kém cỏi không bao nhiêu.

Nơi đi qua, không gian phong tỏa, pháp lực đông lại, liền ngay cả kia chậm rãi hạ xuống âm dương kim cương luân nháy mắt cũng phảng phất đã bị một chích vô hình

bàn tay to cấp bắt lấy, thế nhưng rốt cuộc lạc không dưới đến.

Viên Nanh cùng Hùng Bá thừa dịp này cơ hội giơ thẳng lên trời gầm lên giận dữ, thân mình mạnh lay động, theo kia âm dương kim cương luân trốn thoát.

“Thanh yên thiên la võng! Đây là Dư Hóa Uẩn thanh yên thiên la võng! Như thế nào sẽ ở ngươi trong tay? Ngươi đến tột cùng là ai?” Làm Viên Nanh cùng Hùng Bá thừa dịp cơ hội này theo âm dương kim cương luân trấn áp hạ trốn tới là lúc, kia vốn là một bộ bình tĩnh, nắm chắc thắng lợi nắm, ổn tọa tường vân phía trên Nhạc Vô Cực nhất thời giống như thấy quỷ bình thường, theo kia tường vân mạnh đứng lên, âm thanh kêu lên, trong mắt toát ra một tia kinh hoảng sắc.

Đến Nhạc Vô Cực như vậy cấp bậc cường giả, kỳ thật thực lực cho dù không bằng Dư Hóa Uẩn này tân tấn đầu sỏ cũng là kém sẽ không quá lớn, lại sao lại không cùng Dư Hóa Uẩn đánh quá giao tế? Lại sao lại không biết hắn sở dụng pháp bảo?

Đoạn thời gian trước dư gia bị bảy đại thế lực đột nhiên nhất ủng mà lên cấp chia cắt, mà Dư Hóa Uẩn từ đầu tới cuối không có xuất hiện. Đối với chuyện này Nhạc Vô Cực tự nhiên là cực kì chú ý, đối khắp nơi truyền lưu bát quái tin tức cũng có rất nhiều phân tích, nhưng bởi vì này chuyện chân tướng chỉ có bảy đại đầu sỏ tự mình biết đến, cho nên liền ngay cả Nhạc Vô Cực nhân vật như vậy cũng không theo biết cái nào tin tức mới là thật thật.

Nhưng mặc kệ nói như thế nào, một cái đột nhiên xuất hiện tu sĩ thế nhưng có được Dư Hóa Uẩn thanh yên thiên la võng, có năng lực ép tới hắn âm dương kim cương luân cũng cơ hồ nhúc nhích không được, hiển nhiên là cái cực kì khủng bố đối thủ, rốt cuộc không

chấp nhận được hắn Nhạc Vô Cực bình tĩnh tự nhiên.

Chương 1319 : Bạch hổ hiển uy

“Nhưng thật ra có vài phần ánh mắt, bất quá đáng tiếc đã muộn, ngươi nhìn xem đây là cái gì pháp bảo!” Hạ Vân Kiệt cười lạnh một tiếng, một đạo hàn quang theo hắn mi tâm bắn ra, ở không trung hóa thành một cái thật lớn băng long, đúng là được từ Dư Hóa Uẩn hàn băng li long kiếm.

Hàn băng li long kiếm vừa ra, thiên địa đột nhiên lãnh, vô số hoa tuyết bông tuyết theo trên trời hạ xuống, kia hoa tuyết bông tuyết cũng không phải là cái gì bình thường hoa tuyết bông tuyết, mà là hàm một tia hàn băng li long kiếm tụ liễm nhâm thủy tinh anh ở bên trong, dừng ở trên người thẳng thấu người xương cốt bên trong đi, đừng nói bình thường tu sĩ căn bản không chịu nổi, lập tức cả người bị đông cứng đứng lên, cho dù cử hà cảnh tu sĩ cũng muốn cảm thấy một tia thấu xương rét lạnh, làm cho hắn huyết mạch pháp lực lưu động đều trở nên thong thả đứng lên.

“Hàn băng li long kiếm! Hàn băng li long kiếm! Ngươi giết chết Dư Hóa Uẩn! Ngươi giết chết Dư Hóa Uẩn!” Gặp Dư Hóa Uẩn trân như tánh mạng hai kiện pháp bảo đều dừng ở Hạ Vân Kiệt trong tay, Nhạc Vô Cực cho dù là kẻ ngốc lúc này cũng có thể đoán ra, Dư Hóa Uẩn chết tất nhiên cùng Hạ Vân Kiệt có quan hệ, nhất thời lại âm thanh kêu lên, sắc mặt trắng bệch, mắt lộ ra cực kì khủng hoảng sắc.

Dư Hóa Uẩn nhưng là cử hà hậu kỳ cảnh giới a, tuy rằng cũng chỉ là vừa mới gần hai trăm năm đột phá, kia cũng là so với hắn Nhạc Vô Cực cao một tiểu cảnh giới, thực lực mạnh hơn một tiệt cường giả, thậm chí đều có tham dự tranh giành nghệ giới tư cách. Nếu đối phương có giết chết Dư Hóa Uẩn thực lực, tự nhiên cũng có trấn sát hắn Nhạc Vô Cực thực lực!

“Ha ha, ngươi còn không tính ngốc!” Hạ Vân Kiệt cười lạnh một tiếng, kia hàn băng li long gào thét đối với kia phiêu ở không trung tường vân vọt đi qua.

Này hàn băng li long kiếm mấy ngày nay không chỉ có bị Hạ Vân Kiệt dùng thận trung vu đỉnh ngày đêm ôn dưỡng, hơn nữa Hạ Vân Kiệt ở vạn trượng vực sâu địa khiếu chỗ ngày đêm dùng âm sát hàn khí ngao luyện khi, này hàn băng li long kiếm cũng không thiếu hấp thu kia âm sát hàn khí. Nay này hàn băng li long kiếm so với trước kia uy lực còn muốn mãnh một ít, này nhất gào thét đi qua, nhất thời nơi đi qua, không gian đều bị đông trụ, phát ra cạc cạc khối băng đông lại thanh âm.

Nhạc Vô Cực gặp chính mình kinh hoảng là lúc, kia hàn băng li long kiếm đảo mắt tức tới, bốn phía giống như đóng băng thế giới, thế nhưng có đem bọn họ tất cả đều đóng băng lên xu thế, nhất thời trên mặt huyết sắc diệt hết, thế nào còn dám chần chờ, nổi giận gầm lên một tiếng nói:“Hoan hỷ đài sen cho ta phá!”

Nhất thời hắn dưới chân kia đoàn tường vân biến thành một tòa hoa sen đài, một đóa đóa hoa cánh hoa nở rộ, phóng xạ ra từng đạo sáng mờ, kia đóng băng nhất đụng tới kia sáng mờ thế nhưng có hòa tan xu thế.

“Còn chờ cái gì, còn không cấp bổn tọa oanh!” Gặp đóng băng tan rã, Nhạc Vô Cực đối với tứ đại kim cương còn có đã chạy tới hắn bên người gây chuyện con trai giận dữ hét.

“Phá!”

“Phá!”

“Phá!”

Tứ đại kim cương còn có kia thiếu giáo chủ cũng là biết lần này đụng phải cực kì khủng bố đối thủ, cơ hội hơi túng lướt qua, nào dám chần chờ, ào ào nổi giận gầm lên một tiếng, tế khởi pháp bảo, đối với kia bị sáng mờ hòa tan ra bông tuyết oanh qua.

“Hừ, lúc này mới nghĩ đến muốn chạy trốn, đã muộn!” Hạ Vân Kiệt thấy thế cũng là hừ lạnh một tiếng, theo sát sau có rồng ngâm hổ gầm cầm lệ còn có một đạo viễn cổ uy nghiêm trầm thấp tiếng hô vang lên, thanh bạch xích hắc bốn đạo hào quang theo đông nam tây bắc tứ phương phóng lên cao.

Này bốn đạo hào quang nhất phóng lên cao, liền hiện ra bốn đầu thượng cổ thần thú. Trong đó tây phương bạch hổ vừa xuất hiện, đó là dáng vẻ khí thế độc ác ngập trời, thổi quét quá khắp thiên địa, làm cho người ta tâm thần linh hồn đều nhịn không được muốn run run đứng lên, phảng phất mạt thế buông xuống bình thường.

“Kiếm trận!” Nhạc Vô Cực âm thanh kêu đứng lên, trong mắt toát ra một tia tuyệt vọng sắc.

Nhạc Vô Cực thanh âm còn không có hạ xuống, bốn phía đó là tối sầm lại, bên trong âm sát khí nùng như mực đen, bao phủ này phiến thiên địa.

Ngoài trận, Hạ Vân Kiệt thấy thế âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi. Vừa rồi Nhạc Vô Cực xuất hiện khi, Hạ Vân Kiệt cũng đã nhận thấy được người này phi thường lợi hại, hắn tứ đại hộ pháp kim cương thực lực cũng không nhược, lấy hắn cảnh giới trừ phi tế ra thập nhị đô thiên vu tổ Đế Giang kỳ hoặc là thi triển vu tổ Đế Giang hung thuật mới vừa rồi có thể nhanh chóng diệt giết bọn hắn. Nếu không không vạch trần này hai con bài chưa lật, một khi bọn họ ý định đào vong mà nói, hắn thật đúng là nan diệt sát bọn hắn.

Nhưng cừu nếu đã kết hạ, hơn nữa những người này lại đều là dâm tà hạng người, Hạ Vân Kiệt lại há chịu thả bọn họ rời đi? Cho nên ở Nhạc Vô Cực xuất hiện là lúc, Hạ Vân Kiệt liền có tính kế, đầu tiên là tùy ý hắn đối Viên Nanh cùng Hùng Bá ra tay, sau đó đột nhiên tế ra thanh yên thiên la võng cùng hàn băng li long kiếm, chấn loạn bọn họ tâm thần, lại lấy hàn băng li long kiếm thi triển ra đến đóng băng thế giới kéo dài bọn họ. Mà thừa dịp này một loạt hơi túng lướt qua cơ hội, Hạ Vân Kiệt sớm đã phân ra tâm thần bày ra tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận.

Đương nhiên này hết thảy lại nói tiếp dễ dàng, nhưng trên thực tế đều là ở điện quang hỏa thạch gian liền hiện lên quyết đoán, có thể thấy được Hạ Vân Kiệt ở sinh tử tôi luyện, tâm trí ở kịch liệt trở nên thành thục đứng lên, hơn nữa cũng may mà Hạ Vân Kiệt thần niệm cường đại vô cùng, lại có hai tôn nguyên thần, nếu không đổi thành một người khác cho dù có như vậy tính kế, cũng vô pháp thi triển ra đến.

Dù sao hai kiện cực phẩm linh khí cũng đã cũng đủ làm cho người ta hao phí tinh thần pháp lực, lại thế nào còn có dư lực đi bày ra uy lực thật lớn tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận.

Năm đó Dư Hóa Uẩn sát **** đến, Hạ Vân Kiệt bày ra này tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận, cho dù lấy Dư Hóa Uẩn thực lực đều phải bị nhốt ở bên trong. Nay này tứ tượng tiểu tru ma kiếm trong trận bạch hổ tiểu tru ma kiếm đã đột phá thành cực phẩm linh khí, Hạ Vân Kiệt thực lực cũng so với kia khi cường đại rồi không ít, này bày ra đến uy lực tự nhiên là so với trước kia lợi hại rất nhiều. Đừng nói Nhạc Vô Cực chính là cử hà trung kỳ cảnh giới, cho dù là cử hà hậu kỳ cảnh giới rơi vào trong đó cũng muốn bị trấn sát.

Huống hồ lấy Hạ Vân Kiệt thực lực cho dù không thi triển vu tổ Đế Giang hung thuật cùng thập nhị đô thiên

vu tổ Đế Giang kỳ, cũng có trấn áp Nhạc Vô Cực tuyệt đối thực lực, đơn giản sợ Nhạc Vô Cực chạy trốn, thế này mới khắp nơi tính kế, bày ra kiếm trận.

Nay tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận nhất bày ra, lúc này cho dù Nhạc Vô Cực chắp cánh cũng là khó bay, Hạ Vân Kiệt thế này mới yên lòng, mặt không chút thay đổi đắn đo kiếm quyết.

Nhất thời kia tối đen như mực đại trận trung, đột nhiên có hổ gầm tiếng vang triệt thiên địa, cuồng phong gào thét, hắc sát khí ở trong trận ngưng tụ thành đông nghìn nghịt mây đen, mây đen trung có lôi minh điện thiểm, vô số màu trắng viên cầu ở phi vũ, từng cái bạch cầu mặt trên đều có điện xà vũ điệu, bùm bùm rung động, làm cho người ta da đầu run lên, đúng là canh kim thần lôi.

“Tây phương bạch hổ! Canh kim thần lôi! Vạn lôi oanh sát!”

Một đám lạnh như băng tự theo Hạ Vân Kiệt trong miệng bính ra, tiếp theo kiếm kia trận bên trong nhất thời liền có vô số lôi đình oanh kích xuống, lại có từng đạo kiếm quang theo đông nam tây bắc **** mà ra.

“A! A! A!” Canh kim thần lôi, tứ tượng Tru Ma Kiếm nhất phát động, bất quá trong nháy mắt kia hợp hoan giáo tứ đại hộ pháp kim cương cùng thiếu giáo chủ liền bị oanh giết được ngay cả tra cũng chưa còn lại, hóa thành một đoàn đoàn huyết khí Tinh Nguyên bị đông nam tây bắc bốn đầu tiểu tru ma kiếm biến thành thần thú một ngụm mở ra, như cá voi uống nước bình thường cấp trực tiếp cắn nuốt đi.

Chỉ có hợp hoan giáo giáo chủ Nhạc Vô Cực đem hoan hỷ đài sen tế đặt ở đỉnh đầu, một đóa đóa hoa cánh hoa tản ra, sáng mờ đạo đạo, chặn lôi đình, lại dùng âm dương kim cương vòng hình thành một vòng vòng âm

dương màn hào quang đem quanh thân bảo vệ.

Nhưng mặc kệ là hoa sen sáng mờ còn là âm dương kim cương vòng hình thành âm dương màn hào quang ở lôi đình cùng kiếm quang công kích hạ, đều đã bắt đầu hào quang chớp lên ảm đạm, có hỏng mất dấu hiệu, đơn giản làm cho Nhạc Vô Cực nhiều thở dốc mấy khẩu thôi.

“Đạo hữu, đạo hữu, chuyện gì cũng từ từ a! Ta nguyện đem ta hợp hoan giáo mấy ngàn năm tích tụ tất cả đều hiến cho ngươi, chỉ cầu đạo hữu phóng ta một con đường sống.” Nhạc Vô Cực hiển nhiên cũng biết mặc kệ là hoan hỷ đài sen còn là âm dương kim cương vòng cuối cùng đều không thể ngăn trở này hung trận công kích, đơn giản chính là cho hắn kéo dài một điểm thời gian thôi, mắt thấy tứ đại hộ pháp kim cương cùng con trai trong chớp mắt liền ngay cả tra cũng chưa còn lại, sợ tới mức vội vàng kêu đứng lên.

“Mấy ngàn năm tích tụ!” Hạ Vân Kiệt khóe miệng dật ra một chút cười lạnh, vừa tới nghệ giới, nhìn đến nghệ giới như thế to lớn vô ngần, tài nguyên như thế phong phú, hắn còn từng âm thầm hối hận lúc trước buông tha cho chia cắt dư gia việc, không nghĩ tới nay lại vừa vặn không hề dài mắt đem tài phú đưa **** đến.

“Bản tôn giết ngươi đều như giết chó bình thường, muốn lấy ngươi hợp hoan giáo tích tụ còn không phải như lấy đồ trong túi bình thường, làm sao nhu ngươi dâng lên cho ta!” Hạ Vân Kiệt cười lạnh một tiếng, lười cùng Nhạc Vô Cực kéo dài thời gian, đem kiếm trận giao cho mệnh phủ cùng hoàng đình nguyên thần âm thầm khống chế, trực tiếp một cái lắc mình vào kiếm trận, sau đó thi triển ra pháp thiên tượng địa thượng cổ vu tộc đại pháp, giơ lên nhất mục huyết đao đối với Nhạc Vô Cực vào đầu liền bổ đi xuống.

Hạ Vân Kiệt nay loại nào tu vi, lại thi triển pháp thiên tượng địa thượng cổ vu tộc đại pháp, thực lực lại tăng vọt, cho dù cử hà hậu kỳ cảnh giới, lúc này hắn đều có thể đem hắn đánh ngã, huống chi đã không sai biệt lắm dầu thắp hao hết Nhạc Vô Cực.

Nhất mục huyết đao đi xuống, kia hoan hỷ đài sen cùng âm dương kim cương vòng nhất thời bị đánh rớt xuống dưới, theo sát sau một đao đi xuống, Nhạc Vô Cực nháy mắt bị chém thành hai nửa, hóa thành hai luồng máu loãng bị huyết trong đao kia huyết mắt cấp thổi quét đi vào.

Kia huyết nhãn đem Nhạc Vô Cực huyết khí tinh nguyên nhất hấp thu đi vào, Hạ Vân Kiệt trong lòng không hiểu chiến một chút, tựa hồ thấy được một chích đóng chặt cự mắt lông mi run nhè nhẹ một chút, tựa hồ có mở xu thế.

Loại cảm giác này trong lòng đầu trong chớp mắt, làm cho Hạ Vân Kiệt cũng nói không rõ sở là sai thấy còn là thực nhìn thấy gì.

Bất quá lúc này cũng không phải Hạ Vân Kiệt đi cân nhắc chuyện này thời điểm.

Giết hợp hoan giáo giáo chủ, tứ đại hộ pháp kim cương, thiếu giáo chủ, còn có hợp hoan giáo giáo chúng, đều là có chuyện xảy ra, động tĩnh pha lớn, khó tránh khỏi muốn khiến cho một ít người chú ý, tự nhiên phải nhanh một chút chạy lấy người, đương nhiên cũng muốn mau chóng đi hợp hoan giáo ổ thổi quét hợp hoan giáo mấy ngàn năm tích tụ, nếu không một khi chờ hợp hoan giáo giáo đồ biết được giáo chủ đám người đã bị giết, cây đổ bầy khỉ tan, đem hợp hoan giáo ổ thổi quét không còn, đều tự chạy lấy người, kia tổn thất có thể to lắm.

Hạ Vân Kiệt một khắc cũng không chịu chậm trễ tiến

kiếm trận trực tiếp ra tay diệt sát Nhạc Vô Cực cũng vì tiết kiệm thời gian, tốc chiến tốc thắng, miễn cho đêm dài lắm mộng!

Một đao diệt sát Nhạc Vô Cực, Hạ Vân Kiệt bàn tay to vung lên, đem trữ vật giới, còn có Nhạc Vô Cực hoan hỷ hoa sen đài, âm dương kim cương vòng, tứ đại hộ pháp kim cương Kim Cương Hàng Ma xử, hiếu giáo chủ huyền sơn chân thủy phiến, trực tiếp cấp thu đứng lên, sau đó tâm thần vừa động, tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận hóa thành bốn điểm kiếm quang nhập vào hắn mi tâm.

Tứ tượng tiểu tru ma kiếm vừa thu lại, nhất thời hiện ra trong trận thiên địa đến.

Mây trắng từ từ, một vòng mặt trời đỏ vào đầu giắt, mặt trời đỏ dưới, một áo trắng nam tử thản nhiên đứng thẳng, trừ lần đó ra tái không một vật một người.

Chương 1320 : Hoảng sợ

Quảng Nguyệt tiên tử, Điền Quan chân nhân, Cố Long Phi đám người nhìn ngày hạ Hạ Vân Kiệt thản nhiên đứng thẳng, kia cường đại vô cùng hợp hoan giáo giáo chủ, tứ đại hộ pháp kim cương, còn có kia Thiếu giáo chủ thế nhưng tất cả đều không biết tung tích, tất cả đều nhịn không được cả người đánh lên run run.

Người người dùng kinh hãi vạn phần ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt, trên mặt một điểm huyết sắc đều không có. Hơn nữa kia Cố Long Phi, lại hai chân như nhũn ra, run lên cái không ngừng.

Hợp hoan giáo giáo chủ, tứ đại hộ pháp kim cương, Thiếu giáo chủ, suốt sáu cử hà cảnh giới cường giả a, hơn nữa kia hợp hoan giáo giáo chủ còn là cử hà trung kỳ cao nhất cảnh giới cường giả, tuyệt đối là bảy đại bá chủ dưới vang đương đương một vị đại nhân vật, đã có thể như vậy trong nháy mắt, thế nhưng bị kia cái gì hoắc âm giới giới chủ diệt cái không còn một mảnh, ngay cả tra cũng chưa còn lại một giọt.

Kỳ thật đừng nói Quảng Nguyệt tiên tử đám người kinh hãi không hiểu, liền ngay cả Quy thừa tướng ba người gặp trong nháy mắt chưởng giáo thế nhưng liền diệt kia hợp hoan giáo giáo chủ đám người, trong đầu cũng là một trận khiếp sợ không thôi.

Phải biết rằng lần trước diệt Dư Hóa Uẩn, chưởng giáo cuối cùng còn là bất đắc dĩ vạch trần hai đại con bài chưa lật, nhưng còn bây giờ thì sao, thế nhưng chỉ dựa vào tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận trong nháy mắt gian liền đem này sáu cử hà cảnh giới toàn cấp diệt giết!

Hiển nhiên hiện tại chưởng giáo so với năm đó lại lợi hại rất nhiều!

Chỉ sợ không thi triển con bài chưa lật đều có cùng bảy đại đầu sỏ ganh đua cao thấp thực lực, đương nhiên bảy đại đầu sỏ hẳn là cũng có chút con bài chưa lật, giống kia Dư Hóa Uẩn còn có một viên phá hồn huyết sát đan, làm cho thực lực của hắn lập tức tăng vọt mấy lần.

Bất quá Quy thừa tướng bọn họ lại biết chưởng giáo con bài chưa lật tuyệt đối so với bảy đại đầu sỏ càng cường đại.

Đó là thần thông!

Đó là thần khí!

“Chúng ta đi!” Hạ Vân Kiệt lại không nhìn mọi người rung động biểu tình, trực tiếp tế ra thanh yên thiên la võng đem mọi người nhất tráo, bao gồm vừa rồi cùng Thiếu giáo chủ hợp hoan hai nữ nhân, sau đó cuồn cuộn nổi lên một trận gió, trong nháy mắt liền biến mất ở này phiến thiên địa, ngay sau đó đã đáp xuống một cái đỉnh núi phía trên.

Hạ Vân Kiệt vừa mới đi không một lát công phu, có mấy chục đạo quang hoa hướng vừa rồi kịch chiến địa phương phóng tới. Tu vi có chiều cao thấp, có thông huyền cảnh cũng có cử hà cảnh, hiển nhiên bọn họ cảm giác được bên này cường đại pháp lực dao động, cho nên cố ý chạy tới.

Chính là Hạ Vân Kiệt sớm đã tính kế đến điểm này, tốc chiến tốc thắng sau liền cuồn cuộn nổi lên mọi người cấp tốc rời đi, chờ bọn hắn đến lúc đó, thiên địa một mảnh trong sáng, cũng là cái gì đều phát hiện không được.

Đương nhiên bọn họ cũng tuyệt đối không thể tưởng

được liền như vậy một lát công phu, kia hợp hoan giáo giáo chủ, tứ đại hộ pháp kim cương còn có thiếu giáo chủ thế nhưng bị một cái danh không dùng truyền Hạ giới chủ cấp trực tiếp diệt giết.

Cho nên mọi người mỗi ngày một mảnh trong sáng, người người mặt lộ vẻ một tia kỳ quái sắc, sau đó lắc đầu lại đều tự giá khởi bảo quang ào ào rời đi.

“Cố Long Phi, ngươi cũng biết hợp hoan giáo lập giáo nơi sao?” Làm bên kia mọi người ào ào giá khởi bảo quang rời đi khi, một tòa xanh tươi ngọn núi phía trên, Hạ Vân Kiệt đối với Cố Long Phi vẫy tay, hỏi.

“Ta, ta biết, ở cách nơi này đại khái vạn dặm tả hữu cực nhạc sơn.” Cố Long Phi gặp Hạ Vân Kiệt hướng hắn ngoắc, sợ tới mức sắc mặt đều trắng bệch trắng bệch.

Đây chính là chân chính sát thần a, cho dù bọn họ tinh vân kiếm phái chưởng giáo kiếm ý chỉ sợ cũng chưa hắn như vậy lợi hại, thế nhưng trong nháy mắt gian liền đem hợp hoan giáo từ giáo chủ cho tới Thiếu giáo chủ sáu vị cử hà cảnh giới cường giả diệt giết được một cái không dư thừa.

“Vạn dặm tả hữu, kia nhưng thật ra cử gần, trách không được kia Nhạc Vô Cực nhận được con của hắn cầu cứu tín phù nhanh như vậy liền chạy tới.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng một bên chuyển ý nghĩ một bên ánh mắt đảo qua Quảng Nguyệt tiên tử đám người.

Kiến thức qua Hạ Vân Kiệt kia trong nháy mắt gian liền diệt sát sáu vị cử hà cảnh cường giả cường hãn hung mãnh, mỗi người đụng chạm đến hắn ánh mắt đều là cả người run lên, theo bản năng cúi đầu, liền ngay cả vừa rồi kia sáu cái dùng ái muội tò mò ánh mắt cao thấp đánh giá Hạ Vân Kiệt, thỉnh thoảng nhếch miệng cười khẽ thanh thuần hoạt bát nữ tử, lúc này cũng là câm như

hến bình thường, đại khí cũng không dám suyễn một chút, sợ nhạ trước mắt vị này sát thần không vui, một bàn tay xuống dưới liền đem các nàng cấp chụp thành một đống lạn thịt.

“Tiên nhân tha mạng, tiên nhân tha mạng, tiểu nữ tử cũng là người đáng thương, là bị kia hợp hoan phái bắt người cướp của mà đến, cung hắn dâm nhạc, cũng không phải hắn đồng đảng!” Làm Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua Ngọc Thạch giường lớn hai cái cảnh xuân chợt tiết yêu diễm nữ tử khi, các nàng lập tức quỳ gối trên giường lạnh run, lê hoa mang vũ, điềm đạm đáng yêu cầu xin tha thứ nói.

“Các ngươi yên tâm, bản giới chủ sẽ không giết lung tung vô tội người. Chính là hôm nay việc các ngươi không cần tiết lộ đi ra ngoài, nếu không cho dù chạy trốn tới chân trời góc biển, bản giới chủ cũng tất thủ các ngươi tánh mạng, hiện tại các ngươi đi thôi.” Hạ Vân Kiệt thấy thế trong mắt lóe ra một tia thương hại sắc, sau đó huy phất tay đuổi rồi các nàng.

“Cảm ơn tiên nhân, cảm ơn tiên nhân!” Hai nữ tử không nghĩ tới chính mình thế nhưng còn có thể mạng sống, mừng rỡ liên tục hướng Hạ Vân Kiệt dập đầu, sau đó giá khởi một đạo thải quang, hướng tới hợp hoan giáo tương phản phương hướng đảo mắt thoát được vô tung vô ảnh.

Gặp Hạ Vân Kiệt phóng kia hai nữ tử rời đi, Điền Quan chân nhân chờ rõ ràng thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng không giống nhau phía trước như vậy sợ hãi.

“Quy tướng, ngươi thả cùng Quảng Nguyệt tiên tử, Điền Quan chân nhân trước ở lại này đỉnh núi, ta cùng với Viên Nanh, Hùng Bá đi hợp hoan giáo đi một chuyến, còn có Cố Long Phi ngươi mang hạ bộ. Chờ bên kia sự

sau, tái cùng tiến đến lôi châu tham gia vạn bảo các bán bảo đại hội.” Hai nữ tử đi rồi, Hạ Vân Kiệt nói.

“Là, giới chủ.” Quy thừa tướng tự nhiên cung kính lĩnh mệnh, trong mắt toát ra tràn đầy hưng phấn chờ mong sắc, phảng phất đã thấy được chồng chất như núi linh tinh, thiên tài địa bảo.

Lấy Quy thừa tướng chỉ số thông minh tự nhiên hiểu được chưởng giáo này đi hợp hoan giáo là đang làm gì.

Quảng Nguyệt tiên tử đám người nghe vậy trái tim lại tất cả đều nhịn không được run run một chút, còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt này sát thần là muốn đi hợp hoan giáo nhổ cỏ nhổ tận gốc, đi diệt môn cử chỉ. Bất quá kia hợp hoan giáo chính là dâm tà chi giáo, bọn họ cũng là sẽ không đáng thương kia hợp hoan giáo, đơn giản nhớ tới Hạ Vân Kiệt muốn đi tàn sát toàn bộ môn phái, trong lòng cũng là khó tránh khỏi đảm chiến nhục khiêu.

“Là, Hạ giới chủ!” Cố Long Phi lúc này là hận không thể cùng kia hai nữ tử giống nhau xa xa thoát đi này sát thần bên người, chính là nề hà kia sát thần tựa hồ liền theo dõi hắn, thế nhưng còn muốn hắn dẫn đường, đem Cố Long Phi cấp sợ tới mức thầm nghĩ khóc, lại không thể không kiên trì đáp ứng xuống dưới.

Hạ Vân Kiệt sợ trễ tắc sinh biến, cũng liền lười tái kéo dài dong dài, công đạo như vậy một câu sau, hướng Điền Quan đám người chắp tay ý bảo một chút, tế ra thanh yên thiên la võng, mang theo Cố Long Phi, Viên Nanh cùng Hùng Bá ba người, đảo mắt hóa thành một đạo thanh quang biến mất ở phía chân trời bên.

Gặp Hạ Vân Kiệt mang theo ba người rời đi, Điền Quan đám người thế này mới thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Quy đạo hữu, vừa rồi kia Nhạc Vô Cực nhắc tới Dư Hóa Uẩn, hay là Dư Hóa Uẩn thật là bị Hạ giới chủ diệt sát sao?” Thở dài nhẹ nhõm một hơi sau, Điền Quan chân nhân ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái thanh quang biến mất phương hướng, sau đó nơm nớp lo sợ hỏi.

Gặp Điền Quan chân nhân nhắc tới Dư Hóa Uẩn, Quảng Nguyệt tiên tử đám người thân thể mềm mại tất cả đều nhịn không được run run một chút.

Dư Hóa Uẩn từng quý là nghệ giới vực bát đại đầu sỏ chi nhất, chỉ kém một bước liền muốn cử hà phi thăng, thực lực mạnh mẽ vô cùng, Quảng Nguyệt tiên tử đám người lại sao lại không biết?

Nếu Dư Hóa Uẩn thật sự là Hạ giới chủ giết chết, kia chẳng phải là nói Hạ giới chủ tuyệt đối có tranh giành nghệ giới vực vực chủ vị tư cách?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1321 : Xét nhà

“Chuyện này các ngươi biết là có thể, thiết không cần ngoại truyền.” Quy thừa tướng gặp Điền Quan chân nhân hỏi, biết vừa rồi chưởng giáo triển lộ kia một tay sau, chuyện này trên cơ bản không thể gạt được bọn họ, rõ ràng cũng sẽ không tái che che giấu giấu, thừa nhận xuống dưới. Chính là chưởng giáo tạm thời không nghĩ tham dự nghệ giới vực tranh bá nghiệp lớn, Quy thừa tướng tất nhiên là muốn dặn dò một câu.

Tuy rằng vừa rồi gặp Hạ Vân Kiệt tế thả ra thanh yên thiên la võng, hàn băng li long kiếm, hợp hoan giáo giáo chủ vẻ mặt hoảng sợ thét chói tai, sau lại, Hạ Vân Kiệt trong nháy mắt lại diệt giết hợp hoan giáo giáo chủ đám người, Điền Quan đám người trong lòng cũng đã đoán được kia Dư Hóa Uẩn mười có tám chín thật là chết ở Hạ giới chủ tay.

Nhưng đoán được là một chuyện, chính tai nghe được Quy thừa tướng thừa nhận lại là mặt khác một hồi sự.

Mọi người gặp Quy thừa tướng gật đầu thừa nhận, tất cả đều lại nhịn không được cả người run lên, thấy lạnh cả người theo lưng thẳng lên đi.

Dư Hóa Uẩn, kia nhưng là cử hà hậu kỳ, chỉ kém một bước có thể cử hà phi thăng, trở thành thiên tiên cường giả! Nghệ giới vực chân chính đầu sỏ a! Bọn họ tuy rằng cũng có thông huyền cảnh tu vi, nhưng ở Dư Hóa Uẩn như vậy đầu sỏ trước mặt cũng bất quá chính là con kiến bình thường nhỏ bé thôi.

Nhưng chỉ có như vậy một cái cường đại tên, thế nhưng bị kia Hạ giới chủ cấp diệt sát!

Điền Quan đám người người người tim đập không thôi,

thở hổn hển, nhất thời nửa khắc đều có điểm không thể tiêu hóa này khiếp sợ tin tức, đương nhiên còn có phía trước trong nháy mắt gian Hạ Vân Kiệt diệt sát hợp hoan giáo lục đại cử hà cảnh cường giả sự tình.

“Hạ, Hạ giới chủ, phía trước chính là hợp hoan giáo.” Làm Điền Quan đám người kinh hãi vô cùng khi, Hạ Vân Kiệt giá thanh yên thiên la võng đã xa xa vọng đến hợp hoan giáo.

Một tòa tòa cung điện liên miên ngàn dặm, mỗi một tòa đều là kiến kim bích huy hoàng, vô cùng xa hoa, nơi nơi là nam nữ giao cấu hoang dâm vô độ, khó coi trường hợp.

Hạ Vân Kiệt nhíu nhíu mày, thần niệm đảo qua này phiến cung điện, phát hiện này hợp hoan giáo trung còn có một vị cử hà sơ kì cảnh giới cường giả.

Hạ Vân Kiệt không nghĩ nháo ra đại động tĩnh, liền mang theo ba người lặng yên lẻn vào, tìm được vị kia cử hà sơ kì cảnh giới cường giả, trực tiếp tế khởi thanh yên thiên la võng, đưa hắn cấp bắt đứng lên.

“Các ngươi là ai? Cũng dám xâm nhập ta hợp hoan giáo?” Tên kia tuy rằng thình lình bị bắt đứng lên, trong mắt có một tia kinh hoảng, nhưng khẩu khí lại còn là rất cường ngạnh.

“Xâm nhập?” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng cười nói:“Ngươi xem xem đây là cái gì? Nếu không phải bản giới chủ không nghĩ đại khai sát giới, sớm liền trực tiếp đem các ngươi này hợp hoan giáo cho diệt, thế nào dùng như vậy phiền toái!”

“Giáo chủ hoan hỷ đài sen, âm dương kim cương vòng, tứ đại hộ pháp kim cương Kim Cương Hàng Ma xử, thiếu giáo chủ huyền sơn chân thủy phiến!” Tên kia vừa

thấy theo Hạ Vân Kiệt trữ vật giới bay ra đến pháp bảo, thất thanh kêu lên, sau đó như là đột nhiên nhớ tới cái gì khủng bố sự tình, vẻ mặt hoảng sợ nhìn Hạ Vân Kiệt, lắp bắp nói:“Ngươi, ngươi, ngươi giết giáo chủ bọn họ! Điều đó không có khả năng, điều đó không có khả năng!”

“Này có cái gì không có khả năng ? Chính là cử hà trung kỳ, bản giới chủ muốn giết hắn bất quá như giết con chó giống nhau.” Hạ Vân Kiệt cười lạnh, trong mắt toát ra một chút hung quang nói:“Ngươi nếu hảo hảo phối hợp bản giới chủ, bản giới chủ có lẽ còn tha cho ngươi một mạng chó, nếu không ngươi phải đi tìm được ngươi rồi giáo chủ đi thôi!”

Gặp Hạ Vân Kiệt nói giết một cử hà trung kỳ tu sĩ như giết một con chó giống nhau, lại thấy kia cử hà sơ kì cường giả ở trong tay hắn liền giống như con gà con bình thường, căn bản không thể phản kháng, Cố Long Phi liền nhịn không được cả người xông ra mồ hôi lạnh, răng nanh đều nhịn không được cao thấp run lên đứng lên.

Người này đến tột cùng là loại người nào a! Thật sự rất khủng bố !

“Đừng, đừng, ta nhất định hảo hảo phối hợp tiên nhân, tiên nhân có chuyện gì thỉnh cứ việc phân phó.” Tên kia vội vàng đầu đầy mồ hôi nói.

Vừa rồi miệng hắn tuy rằng kêu không có khả năng, kỳ thật trong lòng lại sớm đã rõ ràng, giáo chủ bọn họ đều đã bị trước mắt vị này đột nhiên toát ra đến khủng bố tên cấp giết, đơn giản nhất thời nửa khắc gian khó có thể nhận này sự thật thôi.

“Mang ta đi các ngươi tàng bảo khố đi.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Tàng bảo khố!” Cố Long Phi nghe vậy cả người chấn động, thế mới biết Hạ Vân Kiệt tới nơi này không phải muốn đi diệt môn việc, thuần túy là vì cướp “Tiền” Đến.

“Là, là, tiên nhân mời theo ta đến.” Mạng nhỏ niết ở Hạ Vân Kiệt trong tay, tên kia tự nhiên không dám nói không, vội vàng mang theo Hạ Vân Kiệt đi tàng bảo khố.

Hợp hoan giáo tổng cộng có chín vị cử hà cảnh cường giả, trừ bỏ bị Hạ Vân Kiệt giết chết sáu người cùng trước mắt vị này, còn có hai vị cử hà cảnh cường giả, bất quá kia hai người trước mắt không ở sơn môn, này toàn bộ hợp hoan giáo trước mắt liền tính trước mắt người này lớn nhất, không chỉ có như thế, người này còn vừa vặn là phụ trách trông coi tàng bảo khố đầu sỏ.

Tàng bảo khố là một cái môn phái trọng địa, cho nên này khác cử hà cảnh cường giả có việc rời đi, chỉ có hắn còn tại giáo trung tọa trấn.

Có này phụ trách tàng bảo khố đầu sỏ dẫn đường, Hạ Vân Kiệt tự nhiên thiếu rất nhiều phiền toái.

Chính là làm người này mở ra tàng bảo khố cửa, Hạ Vân Kiệt nhìn đến ẩn sâu địa để chiều cao hơn một ngàn mét, rộng cũng có hơn một ngàn mét, dài ít nhất có thượng trăm dặm tàng bảo khố, linh tinh chồng chất như núi, các loại trân quý khoáng thạch, linh thảo tiên dược, còn có đao kiếm phủ kích các loại pháp bảo cũng là chồng chất như núi khi, hắn mới phát hiện chân chính phiền toái không phải tìm người đến dẫn đường mở ra bảo khố, mà là như thế nào đem nhiều như vậy tài phú cấp mang đi.

“Này, này, lúc này phát đại tài ! Phát đại tài !” Viên Nanh cùng Hùng Bá hai người tuy rằng nay đều là cử hà cảnh sơ kì, khả bọn họ cũng bất quá chính là một tiểu giới

giới chủ, nếu nói hợp hoan giáo giáo chủ là đại đô thị đại phú hào, kia Viên Nanh cùng Hùng Bá hai người nhiều lắm chỉ có thể xem như ở nông thôn tiểu địa chủ tiểu tài chủ, bọn họ lại thế nào từng gặp qua "Đại phú hào nhà" tài phú, tàng bảo khố cửa vừa mở ra, hai đại quê mùa liền ngây ngốc nửa ngày, sau đó tròng mắt xám ngắt liên tục gọi bậy.

Nghệ giới nhất giới diện tích liền để được với vạn giới, hơn nữa tài nguyên cực kỳ dồi dào, toàn bộ nghệ giới vực tài nguyên tài phú cơ hồ 80% đã ngoài tập trung ở nghệ giới, mà hợp hoan giáo làm như bảy đại thế lực dưới thứ hai cầu thang cấp thế lực, này mấy ngàn năm tích lũy tự nhiên là cực kì khổng lồ, so với Hạ Vân Kiệt nay sở quản hạt hai trăm linh năm giới sở hữu cất chứa thêm đứng lên đều phải vượt qua gấp trăm lần không chỉ.

"Không đúng, không đúng, nhiều như vậy này nọ, chúng ta như thế nào mang đi a?" Bất quá gọi bậy một trận sau, này hai đại quê mùa cũng rốt cục ý thức được này vấn đề lớn, nhất thời trợn tròn mắt.

"Rõ ràng trực tiếp thu này hợp hoan giáo! Không được liền diệt nó!" Ngây ngốc trong chốc lát sau, Viên Nanh mặt lộ vẻ hung hãn sắc nói.

"Đúng, đúng, dù sao mấy thứ này phải tất cả đều là của chúng ta!" Hùng Bá liên tục gật đầu, hét lên.

Kia hợp hoan giáo cử hà cảnh tu sĩ còn có Cố Long Phi nghe xong đều là cả người xông ra mồ hôi lạnh, nhìn trông mong nhìn Hạ Vân Kiệt.

Bọn họ biết không quản là Viên Nanh còn là Hùng Bá đều là vô pháp vô thiên hồn nhân, vì này món thật lớn tài phú khẳng định sự tình gì đều dám làm.

“Hợp hoan giáo dâm tà ma đạo, thu khẳng định là không được, hơn nữa ta này ngoại lai hộ đột nhiên chen chân nghệ giới, hơn nữa lập tức cao điệu thu phục như vậy một cái đại giáo phái, khẳng định sẽ khiến cho bảy đại thế lực bất mãn, muốn làm không tốt sẽ liên hợp lại diệt ta! Diệt sát càng không được, không nói này hợp hoan giáo giáo đồ rất nhiều, giết khiến cho đại rung chuyển, này tàng bảo khố càng không bảo đảm.” Hạ Vân Kiệt cau mày ở trong tàng bảo khố đi qua đi lại.

Ở trong tàng bảo khố qua lại đi thong thả vài bước, Hạ Vân Kiệt trong lòng nhưng thật ra hiện lên một cái chu toàn có thể làm biện pháp.

“Miêu Long, các ngươi hợp hoan giáo không phải còn có này khác hai vị cử hà cảnh trưởng lão sao? Bọn họ hiện tại cách nơi này khả xa? Ngươi có biện pháp nào không thông tri bọn họ lập tức trở lại hợp hoan giáo?” Hạ Vân Kiệt dừng lại cước bộ hỏi.

Miêu Long là nay bị Hạ Vân Kiệt phong ấn pháp lực cử hà cảnh tu sĩ tên, cũng là hợp hoan giáo một gã trưởng lão.

“Hai vị trưởng lão chính là đi ra ngoài săn diễm đi, hẳn là cách nơi này không xa. Ta có thể dùng bổn môn độc môn truyền tin phù đem bọn họ khẩn cấp triệu hồi.” Miêu Long nghe vậy trái tim run lên hạ, nơm nớp lo sợ trả lời.

“Như thế rất tốt, ngươi hiện tại liền đem bọn họ triệu hồi đến.” Hạ Vân Kiệt mừng rỡ nói.

Miêu Long tự nhiên là không dám vi phạm Hạ Vân Kiệt mệnh lệnh, vội vàng bóp nát hợp hoan giáo độc môn truyền tin phù, báo cho biết bọn họ môn nội có nguy cấp việc, muốn bọn họ cần phải lập tức gấp trở về.

Quả nhiên, Miêu Long truyền tin phù phát ra đi không

quá nhiều lâu, kia ở bên ngoài săn diễm hai đại trưởng lão liền một trước một sau chạy về hợp hoan giáo.

Bất quá làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy ngoài ý muốn là, kia hai cái ra ngoài săn diễm trưởng lão dĩ nhiên là hai cái xinh đẹp phong tao, nũng nịu nữ tử. Nhưng lại là hai tỷ muội, một người tên là Xa Vũ Lộ, một người tên là Xa Vũ Phi.

Đương nhiên ngoài ý muốn về ngoài ý muốn, Hạ Vân Kiệt tự nhiên là không có khả năng đối này hai cái nũng nịu nữ trưởng lão sinh ra cái gì không an phận chi tưởng, lại càng không hội đối với các nàng hoài cái gì thương hương tiếc ngọc loại tình cảm, hai người bọn họ vừa về đến hợp hoan giáo, Hạ Vân Kiệt dù lấy lôi đình thủ đoạn trực tiếp đem các nàng hai người bắt xuống dưới.

Tái sau đó buộc các nàng buông ra mệnh phủ nguyên thần, ở nguyên thần bên trong loại hạ cấm chế. Đang đợi các nàng trở về phía trước, Hạ Vân Kiệt đồng dạng làm cho Miêu Long buông ra nguyên thần, ở bên trong loại hạ cấm chế.

Bất quá làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy ngoài ý muốn là, kia Cố Long Phi nhìn như phi thường ngạo khí, lá gan lại nhỏ đáng thương, gặp Hạ Vân Kiệt tại kia hợp hoan giáo tam đại trưởng lão mệnh phủ nguyên thần hạ cấm chế, cô đơn không có đối hắn hạ cấm chế, còn tưởng rằng sau hội giết hắn diệt khẩu, liền một phen nước mũi một phen lệ cầu Hạ Vân Kiệt không cần giết hắn, chủ động nói nguyện ý đem mệnh phủ nguyên thần buông ra, tùy ý hắn ở bên trong hạ cấm chế.

Vốn Hạ Vân Kiệt đối xử lý như thế nào này Cố Long Phi thật là có điểm đầu đau, tổng cảm giác hai người lại nói tiếp cũng là không oán không cừu, hạ cấm chế có chút qua, nếu không dưới cấm chế thôi, chuyện này nếu

truyền ra đi, chỉ sợ hội nhấc lên đại cuộn sóng, khiến cho bảy đại thế lực đối hắn đối địch. Nay Cố Long Phi chủ động yêu cầu, nhưng thật ra giảm đi hắn một phen đau đầu, liền làm thỏa mãn hắn ý, ở hắn nguyên thần hạ cấm chế.

“Ngươi yên tâm Cố Long Phi, chỉ cần ngươi không đem chuyện này nói ra đi, này cấm chế là tuyệt đối sẽ không phát tác. Hơn nữa chờ một ít năm sau, ngươi nếu không có vi phạm hôm nay giữ bí mật hứa hẹn, ta cũng sẽ chủ động giải điệu ngươi trên người cấm chế. Vì bù lại ngươi, ngươi có thể theo này tàng bảo khố lấy đi một ngàn khối thất phẩm linh tinh.” Hạ Vân Kiệt chung quy không phải cái gì người chân chính vì mục đích sẽ không chiết thủ đoạn, cấp Cố Long Phi hạ cấm chế sau, thản nhiên nói.

Một ngàn khối thất phẩm linh tinh đối với Cố Long Phi mà nói tuyệt đối là một bút thật lớn tài phú, lúc trước kì dịch giới chủ, chưởng quản hơn ba mươi giới, trữ vật giới cũng bất quá chỉ tồn một ngàn nhiều khối thất phẩm linh tinh. Bất quá nay này một ngàn khối thất phẩm linh tinh đối với có được hợp hoan giáo mấy ngàn năm tích tụ Hạ Vân Kiệt mà nói lại chính là không đáng kể, căn bản tính không được cái gì.

Kia Cố Long Phi vốn tưởng rằng việc của mình sau sẽ bị giết người diệt khẩu, không nghĩ tới ở bị hạ cấm chế sau, còn có một ngàn khối thất phẩm linh tinh bồi thường, không khỏi thụ sủng nhược kinh thiếu chút nữa chảy xuống nước mắt, liên tục đối Hạ Vân Kiệt dập đầu nói:“Cảm ơn Hạ giới chủ, cảm ơn Hạ giới chủ, ngài yên tâm, chuyện này ta Cố Long Phi tuyệt đối không dám nói ra đi.”

Chương 1322 : Hai hồn nhân

Hạ Vân Kiệt tuy rằng xem thường Cố Long Phi loại nhu nhược, bất quá nhưng cũng vừa lòng như vậy kết quả, huy phất tay làm cho cố long bay lên đến sau, đem ánh mắt chuyển hướng về phía Miêu Long ba người nói:“Nay này hợp hoan giáo tạm thời từ các ngươi nắm trong tay, có liên quan hợp hoan giáo giáo chủ, tứ đại hộ pháp kim cương còn có thiếu giáo chủ bị giết việc, cần phải muốn giữ bí mật, không thể làm cho giáo chúng biết, càng không thể làm cho ngoại giáo biết được, miễn cho bọn họ thừa dịp hư mà vào, đưa tới diệt giáo họa. Chờ bản giới chủ an bài người lại đây đem tàng bảo khố trung vật tư tất cả đều lặng lẽ chở đi sau, các ngươi liền giải tán hợp hoan giáo, tùy bản giới chủ tu hành. Trong lúc này, các ngươi tìm hoan mua vui cái gì là các ngươi tự do, bản giới chủ sẽ không hỏi đến, nhưng nếu dám có mạnh mẽ **** cử chỉ, nhất định tru sát, tuyệt không hội nương tay, các ngươi khả nghe hiểu được ?”

“Chúng ta hiểu được!” Miêu Long ba người nay mạng nhỏ niết ở Hạ Vân Kiệt trong tay, lại há chịu nói cái từ không, nghe vậy vội vàng quỳ xuống đất lĩnh mệnh.

Hạ Vân Kiệt thấy thế thế này mới vừa lòng điểm gật đầu, sau đó huy phất tay làm cho Xa Vũ Lộ cùng Xa Vũ Phi tán giáo chủ đám bế quan tu luyện tin tức giả, tuy rằng loại này tin tức giả nhiều nhất có thể chỉ có thể có thể lừa gạt được nhất thời, bất quá Hạ Vân Kiệt vốn cũng không muốn vẫn giấu diếm đi xuống, chỉ cần có thể đem nơi này sở hữu vật tư lặng lẽ vận hồi kim thần giới, sau mặc nó hợp hoan giáo loạn thành cái dạng gì, cũng không quan chuyện của hắn.

Xa Vũ Lộ cùng Xa Vũ Phi hai vị trưởng lão rời đi sau, Hạ Vân Kiệt liền ở trong tàng bảo khố bốn phía đem một ít trân quý thiên tài địa bảo thu vào trữ vật giới, lại bốn

phía thu quát một đống lại một đống lục phẩm đã ngoài linh tinh.

Lần này cần đi tham gia bán bảo đại hội, Hạ Vân Kiệt tưởng mua đều là cực kì trân quý gì đó, vốn Hạ Vân Kiệt còn có điểm lo lắng trong tay linh tinh không đủ. Dù sao hắn muốn dưỡng nhiều người, chính mình tiêu hao cũng lớn, lần trước theo Dư Hóa Uẩn nơi nào tuy rằng muốn làm đến không ít thứ tốt, nhưng trong nháy mắt tiên thạch bị chính mình hấp thu, ở đáy biển tu luyện khi, linh tinh cũng tiêu hao không ít, các loại linh dược bị chính mình luyện chế thành đan dược, còn có có sẵn đan dược lại cơ hồ tất cả đều bị hắn cấp phát đi ra ngoài, về phần pháp bảo cũng là như thế. Nay hắn trữ vật giới gì đó tuy rằng tương đối cho bình thường tu sĩ mà nói đó là một bút thật lớn vô cùng tài phú, nhưng Hạ Vân Kiệt lần này muốn mua hoàn toàn thay đổi người căn cốt thần kỳ đan dược, còn có Đông Phương thanh ất mộc, bính hỏa dương tinh thạch, vạn năm nhâm thủy tinh mẫu loại này có thể chế tạo tiên khí tiên cấp tài liệu, chỉ sợ cũng khó tránh khỏi hội có vẻ thiếu thốn.

Nay lập tức đem hợp hoan giáo tích góp từng tí một mấy ngàn năm tàng bảo khố đều cấp thu quát, trữ vật giới có bó lớn linh tinh, Hạ Vân Kiệt thế này mới hoàn toàn có sức mạnh.

Như thế bốn phía thu quát một phen, lại làm cho Viên Nanh cùng Hùng Bá hai người cũng bốn phía thu quát một phen, còn tặng một ngàn khối thất phẩm linh tinh cấp Cố Long Phi sau, Hạ Vân Kiệt thế này mới cảm thấy mỹ mãn thu thủ, dặn dò Miêu Long vài câu, sau đó giá thanh yên thiên la võng ly khai hợp hoan giáo.

Trở lại phía trước đặt chân kia tòa sơn đầu, Quy thừa tướng đã chờ lâu ngày, gặp chưởng giáo bọn họ trở về, vội vàng nghênh đón, vẻ mặt chờ mong hỏi:“Chưởng giáo, thu hoạch như thế nào?”

Nay Quy thừa tướng ở Vu Hàm môn trung chức trách cùng trước kia thực minh sơn giống nhau, cũng là tổng quản cấp, đối "Củi gạo dầu muối" Linh tinh chi nhất mẫn cảm, cho nên cũng nhất quan tâm môn phái thu vào.

"Oa oa, Quy ca, ghê gớm, ghê gớm a!" Không đợi Hạ Vân Kiệt trả lời, kia Viên Nanh cùng Hùng Bá sớm đã kiềm chế không được trong lòng kích động, vẻ mặt hồng quang nói:"Lúc này chúng ta là đại tài, kia hợp hoan giáo trong tàng bảo khố tài nguyên so với ta đại hầu giới cất chứa thượng vạn lần đều xa xa không chỉ a! Đáng tiếc chúng ta căn bản không có biện pháp toàn bộ mang đi. Cũng may chưởng, khụ khụ, giới chủ anh minh, suy nghĩ cái con kiến chuyển nhà biện pháp, tạm thời trước an ổn trụ hợp hoan giáo, sau đó còn tưởng biện pháp thần không biết quỷ không hay đem kia hợp hoan giáo của cải cấp chuyển không."

"Cái gì? So với ngươi đại hầu giới thượng vạn lần cất chứa đều còn xa xa không chỉ!" Quy thừa tướng lập tức cũng bị sợ ngây người. Hắn là biết mỗi một cái có thể ở nghệ giới nổi danh lập vạn giáo phái, của cải đều đã so với bọn hắn này đó xa xôi địa phương đến "Thổ tài chủ" Muốn hùng hậu rất nhiều, nhưng là không nghĩ tới thế nhưng hùng hậu đến bực này trình độ. Một cái giáo phái của cải thế nhưng liền so với được với một cái giới thượng vạn lần đều xa xa không chỉ.

Này nên một cái thế nào khái niệm a!

Điền Quan chân nhân cùng Quảng Nguyệt tiên tử hai người, một cái là cách nghệ giới có vẻ gần giới, lui tới nghệ giới có vẻ nhiều, đối nghệ giới cũng có vẻ quen thuộc, một cái khác vốn là là nghệ giới tiểu phái chưởng đà nhân, đối nghệ giới tình huống nhưng thật ra có vẻ hiểu biết, nhưng nghe nói kia hợp hoan giáo cất chứa thế nhưng so với được với nhất giới thượng vạn lần đều

xa xa không chỉ, còn là khó tránh khỏi cảm thấy một trận khiếp sợ, đồng thời cũng rất nhanh hiểu được, nguyên lai kia Hạ giới chủ này đi hợp hoan giáo cũng không phải muốn trảm thảo trừ gốc, mà là xét nhà đi. Chính là không nghĩ tới người ta của cải rất dày, thế nhưng nhất thời nửa khắc sao không xong.

“Ai nha nha, ta lão Viên nói lỡ miệng. Ta lão Viên khả cảnh cáo các ngươi, đừng nói lung tung nói, nếu không hắc hắc!” Ở Quy thừa tướng đám người ngốc là lúc, Viên Nanh lại đột nhiên ý thức được chính mình tiết lộ đại bí mật, nhất thời mắt lộ ra hung quang, thử bạch dày đặc hai hàng răng nanh, hướng Điền Quan chân nhân đám cảnh cáo nói.

Viên Nanh như vậy nhất cảnh cáo, Hùng Bá cũng ý thức lại đây, nhất thời cũng mắt lộ ra hung quang nhìn phía Điền Quan đám người.

Cảm nhận được Viên Nanh cùng Hùng Bá trên người tràn đến hàn ý sát khí, Điền Quan đám người cũng đột nhiên ý thức được tự mình biết nói không nên biết đến sự tình, sắc mặt nhất thời trắng bệch.

Nói đùa, sáu cử hà cảnh cường giả, trong nháy mắt gian đã bị diệt giết được một cái không dư thừa, muốn giết bọn họ những người này diệt khẩu, kia còn không phải cùng thải con kiến giống nhau đơn giản.

“Viên Nanh, Hùng Bá, các ngươi làm gì!” Hạ Vân Kiệt gặp Điền Quan chân nhân chờ bị dọa đến không nhẹ, nhất thời tức giận trừng mắt nhìn Viên Nanh cùng Hùng Bá giống nhau, sau đó cười hướng Điền Quan bọn họ ôm quyền nói:“Quảng Nguyệt tiên tử, Điền đạo hữu, còn có các vị tiên tử đạo hữu, này hai gia hỏa chính là cái hồn nhân, nói chuyện hướng đến không trải qua đầu óc, các ngươi xin đừng trách. Bất quá chuyện này ta tạm thời còn không tưởng kinh động những người khác,

miễn cho khiến cho không cần thiết phiền toái, cho nên còn thỉnh các vị thay ta giữ bí mật.”

“Ân nhân cứ việc yên tâm, ngài là của chúng ta ân nhân cứu mạng, chúng ta đoạn sẽ không làm bực này vong ân phụ nghĩa sự tình. Huống hồ loại chuyện này nói ra đi đối chúng ta cũng không có nửa điểm ưu việt.” Quảng Nguyệt tiên tử vội vàng nói, trong lòng cũng là thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, âm thầm may mắn này Hạ giới chủ ra tay tuy rằng tàn nhẫn vô tình, nhưng là thiện ác rõ ràng, cũng giảng đạo lý. Nếu không nếu giống kia hai đại gia hỏa, chính mình nay tranh chỉ sợ là mới ra bầy sói lại tiến miệng hổ.

“Hạ giới chủ cứ việc yên tâm, ta cùng với Quy đạo hữu là nhiều năm giao tình, huống hồ các ngươi vừa rồi cũng trượng nghĩa muốn thay ta ra mặt trấn áp kia Huyết Đồng lão nhân, ta Điền Quan khẳng định sẽ không làm bực này bán đứng bằng hữu, vong ân phụ nghĩa sự tình.” Điền Quan chân nhân cũng vội vàng nói, mồ hôi lạnh cũng là chảy nhất phía sau lưng.

Ngoan ngoãn, cử hà cảnh cường giả, đến Hạ giới chủ trong miệng đều thành hồn nhân một cái!

“Ha ha, vừa rồi kia Nhạc Vô Cực mang theo tứ đại hộ pháp kim cương tới rồi, Điền Quan đạo hữu không có lướt qua chúng ta một mình thoát đi, ta chỉ biết Điền Quan đạo hữu là cái trọng tình trọng nghĩa, đáng giá kết giao người. Kia hai hồn nhân mà nói, các ngươi không cần để ở trong lòng.” Hạ Vân Kiệt cười cười nói.

Nói xong Hạ Vân Kiệt theo tay áo trong túi xuất ra hai mươi cái trữ vật giới, phân biệt đưa cho Điền Quan chân nhân cùng Quảng Nguyệt tiên tử, này đó trữ vật giới đều là vừa rồi diệt sát tu sĩ vây công Quảng Nguyệt tiên tử sau tùy tay thu hồi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1323 : Đến Lôi Châu

Này bị giết tu sĩ đều có thông huyền cảnh giới, bọn họ trữ vật giới đối với nay Hạ Vân Kiệt mà nói đã tính không được cái gì, nhưng Điền Quan chân nhân cùng Quảng Nguyệt tiên tử hai người cũng bất quá liền thông huyền hậu kỳ cảnh giới. Hạ Vân Kiệt lập tức cho bọn hắn mỗi người mười thông huyền cảnh giới tu sĩ trữ vật giới, đối với bọn họ mà nói kia tuyệt đối là một bút vô cùng thật lớn tài phú, cả kinh bọn họ vội vàng xua tay nói:“Cảm ơn Hạ giới chủ, rất quý trọng, chịu không nổi, chịu không nổi.”

“Ha ha, người gặp có phần! Hơn nữa, này đó nay đối ta cũng coi như không được cái gì.” Hạ Vân Kiệt cười cười nói, không khỏi phân trần liền nhét vào bọn họ tay.

Điền Quan chân nhân cùng Quảng Nguyệt tiên tử thế này mới đột nhiên ý thức được đến Hạ Vân Kiệt bực này khủng bố nhân vật nhấc tay nâng chân gian liền trấn áp một cái giáo phái, điểm ấy này nọ đối hắn thật đúng là tính không được cái gì, hắn ban cho bọn họ, cũng là có chứa trưởng bối hoặc là thượng vị giả ban cho cho bọn hắn ý tứ hàm xúc, vì thế liền lòng tràn đầy vui mừng cảm kích nhận mười cái trữ vật giới.

Mười cái trữ vật giới nhận lấy sau, thần niệm hơi chút hướng trong mặt nhìn lướt qua, hai người trái tim liền nhịn không được thùng thùng thùng một trận loạn đập, có một loại thiếu chút nữa muốn hạnh phúc ngất đi qua cảm giác.

Bởi vì này chút thông huyền cảnh tu sĩ đều là đi theo thiếu giáo chủ người bên người, lại nói tiếp coi như là hợp hoan giáo trung người tâm phúc, cho nên người người so với bình thường thông huyền cảnh giáo chúng, kia tuyệt đối là phú lưu du. Mỗi một cái trữ vật giới tài

phú, cũng không hội kém cỏi cùng bọn họ lần này cố ý nhét tràn đầy, chuẩn bị đi bán đấu giá tốt hơn này nọ trữ vật giới sở tồn trữ tài phú. Mà bọn họ lập tức được đến mười cái.

Quả thực chính là lập tức thành nhà giàu mới nổi a!

Hạ Vân Kiệt gặp hai người kia vẻ mặt cơ hồ hạnh phúc ngất đi qua bộ dáng, khóe miệng dật ra một chút mỉm cười, sau đó chuyển hướng Quy thừa tướng cùng hùng bá nói:“Quy tướng, ngươi tạm thời cùng Hùng Bá cùng nhau hồi chuyến kim thần giới, đem có liên quan hợp hoan giáo sự tình trở về cùng Kim Giao, Trường Thiên đám người thương lượng an bài một chút, hết thảy an bài thỏa đáng sau, tái đến vạn bảo các cùng ta hội hợp. Điền Quan chân nhân, Quảng Nguyệt tiên tử còn có Cố Long Phi bọn họ quen thuộc nghệ giới, ta nơi này tạm thời có bọn họ cùng đi là có thể.”

Vốn Hạ Vân Kiệt là nghĩ làm cho Hùng Bá một mình một người trở về thông tri Kim Giao, Trường Thiên bọn họ, nhưng đúng là vẫn còn lo lắng này hồn nhân, hơn nữa ở vận trù việc này, Quy thừa tướng là một nhân tài, hắn đi theo Hùng Bá cùng nhau trở về, đối với như thế nào đem hợp hoan giáo của cải thần không biết quỷ không hay chuyển không liền cũng có nắm chắc.

“Là, giới chủ.” Quy thừa tướng cùng Hùng Bá cũng biết chuyện này rất trọng yếu, thậm chí có thể nói sự tình quan kế tiếp mấy chục năm Vu Hàm môn phát triển, nhưng thật ra không dám chậm trễ, lập tức hơi hơi cúi đầu, sau đó giá khởi bảo quang lại đi Huyền Mộc thành truyền tống trận đại điện tiến đến.

Quy thừa tướng cùng Hùng Bá rời đi sau, Hạ Vân Kiệt bọn họ cũng không tái trì hoãn, ào ào đi lên Điền Quan chân nhân kim ưng.

Kim ưng phóng lên cao, sau đó hướng tới Lôi Châu phương hướng nhanh như điện chớp mà đi.

Trước khác nay khác, phía trước Hạ Vân Kiệt đứng ở kim ưng phía trên, Điền Quan chân nhân còn dám cùng hắn sóng vai mà đứng, có nói có cười, nhưng lúc này đây người không có đổi, Điền Quan chân nhân tâm tính cũng là hoàn toàn bất đồng, thậm chí ngay cả cùng hắn sóng vai mà đứng dũng khí đều không có, mà là cùng Cố Long Phi đám người giống như người hầu giống nhau, thần sắc nghiêm túc đứng ở hắn phía sau.

Quảng Nguyệt tiên tử kia sáu vị tỷ muội, lúc này cũng không dám nữa dùng ái muội ánh mắt đánh giá Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt trong nháy mắt gian diệt sát Nhạc Vô Cực chờ sáu vị cử hà cảnh cường giả sau, các nàng trong lòng cũng rất rõ ràng, như vậy cường giả không phải các nàng có thể dùng ái muội ánh mắt đánh giá, cũng không phải các nàng có thể đem hắn cùng chính mình cung chủ liên hệ cùng một chỗ miên man suy nghĩ.

Hạ Vân Kiệt kỳ thật nhưng thật ra tưởng cùng Quảng Nguyệt tiên tử nói một chút, bởi vì nàng thật sự rất giống Tần Lam. Chính là lại lo lắng bị gợi lên đối Tần Lam các nàng vô cùng tưởng niệm, hội làm ra thất thố cử chỉ, gặp Điền Quan chân nhân cùng Quảng Nguyệt tiên tử đám người đều không dám tới quấy rầy hắn, rõ ràng cũng hãy thu kia tâm tư, thừa dịp không có chuyện gì, đem thần niệm tham vào theo Nhạc Vô Cực sáu người nơi nào đoạt lấy đến trữ vật giới.

Nhạc Vô Cực thân là nhất giáo chi chủ, còn lại năm người cũng đều là cử hà cảnh cường giả, bọn họ trữ vật giới cất chứa tự nhiên phi thường phong phú, bất quá Hạ Vân Kiệt ngay cả Dư Hóa Uẩn bực này đầu sỏ cấp ngưu nhân trữ vật giới đều xem qua, đổ sẽ không giống

trước kia như vậy ngạc nhiên. Bất quá còn là khó tránh khỏi có chút kinh ngạc cùng Nhạc Vô Cực bọn họ giàu có.

Thần niệm đem sáu cái trữ vật giới tất cả đều quét một lần sau, Hạ Vân Kiệt lại đem chính mình trữ vật giới cấp quét một lần, trong lòng đại khái công tác thống kê hạ trước mắt tùy thân sở mang theo tài phú.

Ngón cái lớn tiên thạch ba mươi khối, đây là theo Nhạc Vô Cực bọn họ trữ vật giới trung thu quát, trước kia theo Dư Hóa Uẩn nơi nào đến trăm khối tiên thạch đều đã bị Hạ Vân Kiệt hấp thu luyện hóa.

Cửu phẩm linh tinh hai mươi khối, bát phẩm linh tinh 1 vạn khối, thất phẩm linh tinh có một ngàn vạn khối, lục phẩm linh tinh có trăm ức nhiều, về phần ngũ phẩm linh tinh, Hạ Vân Kiệt đã không hề cất chứa. Linh tinh cùng tiên thạch bất đồng, mỗi một khối linh tinh đều cũng có quyền đầu như vậy lớn nhỏ, ngũ phẩm linh tinh đã ngoài, đổi tỉ lệ là một so với một ngàn. Cũng đã nói, đừng nhìn lục phẩm linh tinh số lượng có trăm ức nhiều, nhưng chân chính đáng giá còn là kia hai mươi khối cửu phẩm linh tinh.

Về phần tiên thạch, chỉ sợ ngón cái lớn một khối còn kém không nhiều lắm để được với một khối quyền đầu lớn cửu phẩm linh tinh, bất quá cụ thể như thế nào đổi Hạ Vân Kiệt trước mắt cũng không biết.

Các loại thánh cấp đan dược thượng vạn viên, bất quá cũng không là cửu cửu quy nhất nguyên thần kia loại cực phẩm thánh đan. Đương nhiên có thể bị Nhạc Vô Cực đám người cất chứa thánh cấp đan dược cũng cũng không phải cái gì hàng thông thường, dược hiệu còn là phi thường tốt, giá cũng tuyệt đối xa xỉ, một hạt chỉ sợ cũng muốn giá trị cái một hai khối bát phẩm linh tinh. Mà giống kia cửu cửu quy nhất nguyên thần đan chỉ

sợ ba bốn khối cửu phẩm linh tinh cũng không thấy được có thể mua không dưới đến.

Các loại thánh cấp dược liệu, thánh cấp khoáng thạch Hạ Vân Kiệt cũng liền lười công tác thống kê, số lượng phi thường khổng lồ, nếu đổi thành linh tinh, hẳn là có mười đến khối cửu phẩm linh tinh giá.

Trừ bỏ này đó, trữ vật giới còn có một trăm kiện trung phẩm linh khí, hai mươi kiện thượng phẩm linh khí, hai kiện đỉnh cấp linh khí còn có một bộ trận pháp phất trần.

Pháp bảo phân huyền khí, địa khí, linh khí, tiên khí cùng thần khí, mỗi một cấp lại tế phân thượng trung hạ cùng đỉnh cấp bốn cấp bậc. Tiên khí, thần khí hạ giới cơ hồ rất ít sẽ xuất hiện, cho dù có cũng là nắm giữ ở một ít đại giáo đại năng giả trong tay. Bình thường tu sĩ có thể sử dụng tốt nhất pháp bảo đó là đỉnh cấp linh khí.

Pháp bảo một khi đến đỉnh cấp linh khí, vậy đã là phi thường trân quý, bởi vì trở lên đi nhất cấp đó là tiên khí, siêu thoát rồi phàm giới phạm vi. Cho nên trừ bỏ một ít chân chính thực lực phi thường hùng hậu đại giáo, tỷ như kia uy chấn ba ngàn giới diễm long đế cung linh tinh đại giáo, đỉnh cấp linh khí là tuyệt đại đa số giáo phái có thể có được tối cao cấp pháp bảo, cho dù cử hà cảnh tu sĩ cũng không nhất định có thể có được một kiện đỉnh cấp linh khí. Giống Hạ Vân Kiệt tứ tượng tiểu tru ma kiếm, bố là thượng cổ tứ tượng tru ma hung trận, kinh Hạ Vân Kiệt vu hỏa cùng nguyên thần chi hỏa song trọng rèn luyện, sau lại lấy không ít cường giả thậm chí cử hà cảnh giới tu sĩ máu khí Tinh Nguyên tế luyện, cho tới bây giờ cũng bất quá chỉ có thượng phẩm linh khí, chỉ có bạch hổ tiểu tru ma kiếm bởi vì dung nhập một khối tiên cấp tài liệu sao Thái Bạch thước khối đá mới đột phá đến đỉnh cấp linh khí, có thể nghĩ, đỉnh cấp linh khí ra sao chờ nan luyện chế đi ra, ra sao chờ trân quý.

Hạ Vân Kiệt lần này diệt giết Nhạc Vô Cực sáu người, chỉ có Nhạc Vô Cực sử dụng hai kiện pháp bảo, hoan hỷ đài sen cùng âm dương kim cương vòng xưng được với đỉnh cấp linh khí, bất quá uy lực cũng không như thanh yên thiên la võng cùng hàn băng li long kiếm, còn có kia bộ trận pháp phất trần nếu bày ra đến, uy lực của nó cũng miễn cưỡng để được với một kiện đỉnh cấp linh khí. Tứ đại hộ pháp kim cương sở dụng Kim Cương Hàng Ma xử các pháp bảo đều chỉ có thể tính thượng phẩm linh khí, còn xa xa không đạt được đỉnh cấp linh khí yêu cầu.

Tuy rằng Dư Hóa Uẩn cất chứa bị tiêu xài không ít, nay vừa vặn từ hợp hoan giáo bên này thu hoạch bổ khuyết đi vào, nghĩ đến lần này bán bảo hội hẳn là cũng đủ tiêu dùng, Hạ Vân Kiệt đại khái công tác thống kê một lần sau, nhất thời sức mạnh mười phần, cho rằng cho dù hắn muốn mua linh đan cùng Đông Phương thanh ất mộc, bính hỏa dương tinh thạch, vạn năm nhâm thủy tinh mẫu các này nọ toàn bộ đều lần này bán bảo hội xuất hiện, hắn cũng có thể toàn bộ cấp đấu giá xuống dưới.

Dù sao hắn nhưng là vừa mới đánh cướp một cái có cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả tọa trấn giáo phái!

Nghệ giới to lớn vô ngần, kim ưng tuy rằng phi cực nhanh, này nhất phi cũng suốt một ngày một đêm mới vừa rồi đến địch phủ địa bàn.

“Hạ giới chủ ngươi xem, tiền phương đó là Lôi Châu, cũng là địch phủ chỗ. Nhiều năm như vậy qua đi, chẳng sợ Địch Trăn vực chủ tổn hại lạc, Địch phủ dần dần xuống dốc, nơi này như trước là nghệ giới tối phồn hoa tối trung tâm địa phương. Rất nhiều thương hội, bao gồm vạn bảo các ở nghệ giới vực tổng bộ đều thiết lập tại nơi này.” Đến Địch phủ địa bàn sau, kim ưng lại nhanh như điện chớp nửa ngày sau, Cố Long Phi chỉ

phía xa tiền phương một tòa cự thành so với Huyền Mộc thành muốn to lớn thật lớn rất nhiều, cung kính đối Hạ Vân Kiệt nói.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng sớm đã dự đoán được Lôi Châu nhất định to lớn vô cùng, nhưng nhìn xa phía trước kia cao trăm ngàn trượng, dài không biết bao nhiêu dặm tường thành, tản ra một tia tang thương cửu viễn hơi thở cự thành, còn là thật sâu bị rung động ở.

Trong thành người đến người đi, như nước chảy, thiên thượng đồng dạng như thế, có lăng không trực tiếp ngự khí phi tường, có giá phi kiếm phi đao các loại pháp bảo phi hành, có ngồi chuyên môn phi hành pháp bảo, còn có cùng Điền Quan giống nhau ngồi tiên cầm, thỉnh thoảng bay lên hạ xuống, ở không trung đan vào ra một mảnh hào quang ánh sáng ngọc bận rộn cảnh tượng.

Trong thành người hiển nhiên đối như vậy cảnh tượng đã quá quen thuộc, cơ hồ không ai cố ý đi chú ý thiên thượng bay lên hạ xuống. Chỉ có một ít phá lệ rõ ràng pháp bảo hoặc là khí phái mười phần tư thế ở không trung xẹt qua khi, bọn họ mới có thể cố ý ngẩng đầu quan khán.

Cơ hồ chính là trong nháy mắt, Hạ Vân Kiệt liền đã nhận ra vô số đạo pháp lực dao động theo cự thành phát ra, tuy rằng tuyệt đại bộ phận pháp lực dao động đều rất yếu tiểu, nhưng làm vô số đạo như vậy pháp lực hội tụ đến cùng nhau khi, lại như hồng hoang dòng nước lớn, cho dù Hạ Vân Kiệt hiện tại có trấn sát cử hà hậu kỳ thực lực, trong lòng cũng là nhịn không được cảm thấy một trận sợ hãi.

Tại đây vô số đạo pháp lực dao động trung, ở Lôi Châu thành trung tâm địa mới có một cỗ cực kì khủng bố khí thế phóng lên cao, phảng phất bao trùm vạn dân phía trên vương giả, quan sát chỗ tòa này cự thành.

Nơi nào hẳn là chính là Địch phủ đi! Hạ Vân Kiệt nhìn xa kia khí thế phóng lên cao địa phương, ẩn ẩn trông được đến liên miên không ngừng đàn sơn, đàn sơn là thành phiến thành phiến to lớn cung điện, lại có rất nhiều cường đại hơi thở theo kia thành phiến thành phiến to lớn cung điện trung bay lên hạ xuống.

Quả nhiên là lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, này Địch phủ từng có thể nhất thống nghệ giới vực, chưởng quản thượng vạn giới, này nội tình còn là vô cùng hùng hậu, chỉ sợ cũng không phải Dư gia bực này nhân tài mới xuất hiện có khả năng so sánh với. Dư gia cùng Địch phủ so sánh với, liền cùng nhà giàu mới nổi cùng hào môn thế gia giống nhau. Hạ Vân Kiệt tuy rằng còn không có đi lên Địch phủ bái phỏng, nhưng trong đầu đã âm thầm khiếp sợ không thôi, cũng âm thầm may mắn chính mình lúc trước áp dụng điệu thấp tư thái, cũng không có cuồng vọng tự đại muốn chen chân nghệ giới tranh bá việc, nếu không lấy hắn lúc trước về điểm này trụ cột, này bảy đại thế lực nếu đại quân xuất động đến trấn áp hắn, cho dù hắn có thập nhị đô thiên vu tổ Đế Giang kỳ cùng thượng cổ vu tổ Đế Giang thuật chỉ sợ cũng muốn nuốt hận xong việc.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1324 : Kiêu ngạo

“Quả nhiên không hổ là nghệ giới trung tâm, quang chỗ tòa này thành dân số chỉ sợ cũng muốn lấy trăm ức đến tính toán.” Hạ Vân Kiệt đem ánh mắt theo xa xôi Địch phủ thu trở về, cũng thu liễm khởi nội tâm rung động, nhẹ nhàng cảm khái một câu, sau đó đối Điền Quan chân nhân nói:“Điền đạo hữu chúng ta trực tiếp đi vạn bảo các đi.”

“Tốt, Hạ giới chủ.” Điền Quan chân nhân cung kính trở về một câu.

Vì thế kim ưng liền bay vút quá trăm ngàn trượng cao tường thành, xuyên qua thành nội một đường hướng thành đông phương hướng bay đi.

Vạn bảo các vào chỗ cho Lôi Châu thành phía đông.

Kim ưng ở thành nội trên không bay vút, Hạ Vân Kiệt thế này mới phát hiện chỗ tòa này thành trì so với chính mình theo xa xa xem còn muốn bận rộn cùng to lớn rất nhiều.

Rộng lớn khu phố tất cả đều là màu trắng tảng đá chăn đệm mà thành, không nhiễm một hạt bụi, có thể cung mấy chục lượng xe ngựa song song mà đi, khu phố hai bên cửa hàng, mỗi một tòa đều trang hoàng kim bích huy hoàng, đều nhanh theo kịp lúc trước hắn ở Viễn Man giới đảo hoàng cung.

Đương nhiên hiện tại nhiều như vậy tài nguyên cuồn cuộn không ngừng mà vận hướng Viễn Man giới đảo, hắn hoàng cung cũng tất nhiên đã đại biến dạng.

Kim ưng giương cánh, qua một đoạn thời gian, mọi người phi gần đến giờ thành đông trên không.

Một tòa cao ngất trong mây, suốt chiếm cứ hơn mười dặm trưởng khu phố, phảng phất một tòa thành trì giống nhau thật lớn cửa hàng xuất hiện ở tại mọi người dưới mắt.

Kia cửa hàng kiến trúc chỉnh thể đều là Ngọc Thạch xây thành, dưới ánh mặt trời tản ra vạn trượng sáng mờ, vô cùng khí phái.

Càng khí phái là, này cửa hàng ngay cả trông cửa đều là vạn tượng trung hậu kỳ tu sĩ, tản ra một tia cường đại hơi thở.

Cửa hàng mặt trên treo thật lớn bảng hiệu “Vạn bảo các”. Ba cái chữ to, rồng bay phượng múa, muôn hình vạn trạng, loáng thoáng để lộ ra một cỗ phô thiên cái địa uy nghiêm khí thế đến, thậm chí tại kia uy nghiêm khí thế trung Hạ Vân Kiệt đã nhận ra một tia cùng hắn tử phủ bên trong kia hai lũ tiên khí giống nhau hơi thở.

Cao cao tại thượng, nhìn xuống chúng sinh!

Làm cho người ta nhìn không cầm nổi lòng liền sinh ra nhỏ bé, muốn tưởng cúi đầu lễ bái xúc động.

Trách không được Kim Giao bọn họ nói này “Vạn bảo các” Là ba ngàn giới trung lớn nhất hiệu buôn chi nhất, sau lưng có thiên tiên cấp cường giả tọa trấn, nay xem ra hẳn là không có sai, này bảng hiệu tất là thiên tiên cấp cường giả viết, nếu không không có khả năng sẽ có kia cỗ tiên hơi thở cùng khí thế, Hạ Vân Kiệt âm thầm khiếp sợ, đồng thời đối lần này “Vạn bảo các” bán bảo đại hội càng phát ra tràn ngập chờ mong.

“Hạ giới chủ, phía trước chính là vạn bảo các, chúng ta này liền đi xuống như thế nào?” Điền Quan chân nhân thật cẩn thận xin chỉ thị nói.

“Hảo, này vạn bảo các khí thế phi phàm, ta nhưng thật ra thực điểm mong đợi.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, nói.

Kia kim ưng cũng là có vạn tượng hậu kỳ cảnh giới yêu cầm, tự nhiên nghe hiểu được Hạ Vân Kiệt ý tứ, nghe vậy liền hơi hơi thu nạp cánh, muốn rớt xuống cùng “Vạn bảo các”.

Ngay tại phía sau, thiên thượng có từng trận âm nhạc truyền đến, lại có hoa vũ rực rỡ hạ xuống, cũng là có chín chín tám mươi mốt cung trang nữ tử, hoặc trong tay dẫn theo lẵng hoa tử xuống phía dưới phân tán đóa hoa, hoặc cầm nhạc khí xuy địch tấu nhạc, này chín chín tám mươi mốt cái cung trang nữ tử sau, lại có chín chín tám mươi mốt tuấn mỹ nam tử, tay cầm tinh kỳ, tái sau đó lại có trăm trượng dài tám điều màu vàng đại giao, lôi kéo một chiếc thật lớn ngai vàng, ngai vàng là màu vàng, mặt trên đánh ngũ sắc mui xe.

Tám điều màu vàng đại giao, mỗi một điều đều có thông huyền trung hậu kỳ tu vi, tản ra từng đạo mạnh mẽ hơi thở, khí thế hùng tráng, ở trên bầu trời lôi kéo ngai vàng, đằng vân giá vũ, chậm rãi theo thiên mà đến, một cỗ cỗ thật lớn lực áp bách từ trên cao đi xuống như nước lũ bàn hướng tiết xuống dưới, coi như không người, hướng bản hơi hơi thu nạp cánh kim ưng mạnh rùng mình một cái, thiếu chút nữa sẽ muốn bị này một cỗ cỗ thật lớn lực áp bách cấp trực tiếp một cái té ngã đánh hạ không trung.

Kia ngai vàng trung ngồi một trẻ tuổi nam tử thân mặc tứ trảo áo mãng bào, đầu đội ngọc quan, nhắm mắt minh tưởng, đồ sộ bất động, phảng phất vương giả xuất hành, tuần tra thiên hạ, uy phong vô cùng.

Không chỉ có như thế, trẻ tuổi nam tử trên người còn có cường đại hơi thở phát ra, làm cho người ta kinh hồn

táng đảm, thế nhưng có cử hà trung kỳ cảnh giới, chính là Hạ Vân Kiệt lại nhìn ra được đến, này người trẻ tuổi pháp lực hùng hậu ngưng luyện trình độ còn xa không bằng hợp hoan giáo giáo chủ Nhạc Vô Cực.

Viên Nanh vốn là là mạnh mẽ bá đạo hạng người, chính là sau lại cùng Hạ Vân Kiệt sau mới vừa rồi thu liễm rất nhiều. Nhưng này là chỉ người khác không mạo phạm hắn tình huống hạ. Nay này người trẻ tuổi như thế kiêu ngạo, rõ ràng là ở hắn mặt sau mà đến, thế nhưng không nhìn trước mặt hắn người đi đường, liền như vậy hùng hổ áp bách mà đến, thiếu chút nữa đánh sâu vào kim ưng một đầu ngã xuống thiên không.

Viên Nanh làm sao như chịu được này cổ khí? Huống chi, đồng hành còn có chưởng giáo! Này khẩu khí Viên Nanh liền càng không thể chịu đựng được !

“Hừ!” Viên Nanh lập tức mắt lộ ra hung quang, một đạo hung hãn khí thế bính thể mà ra, nhất thời chặn như nước lũ hướng tiết xuống dưới áp bách, không chỉ có như thế, cũng có cường đại pháp lực ở Viên Nanh trong cơ thể xoay tròn, tùy thời có bộc phát ra đến dấu hiệu.

“Di!” Ngai vàng thượng trẻ tuổi nam tử hiển nhiên đã nhận ra thiên địa pháp lực dao động dị thường, hai mắt rốt cục trương mở ra, một đạo tinh quang liền hướng Viên Nanh thấu bắn mà đến, mang theo cao cao tại thượng uy nghiêm cùng bá đạo.

Trẻ tuổi nam tử có cử hà trung kỳ cảnh giới, ánh mắt hướng Viên Nanh nhất phóng lại đây, Viên Nanh liền cảm thấy từng trận áp lực.

Bất quá Viên Nanh loại nào người, tự nhiên không phục, lại hừ lạnh một tiếng, trong cơ thể pháp lực một trận tuôn ra sẽ muốn bộc phát ra đến.

“Tính Viên Nanh, không cần gây chuyện.” Hạ Vân Kiệt cau mày, thản nhiên nói.

Vừa mới xa xa cảm ứng được Địch phủ cường đại, Hạ Vân Kiệt trong lòng càng nhiều vài phần thận trọng, cũng không muốn cùng người tiến hành bực này nhàm chán khí phách chi tranh. Huống hồ này “Vạn bảo các” Phi thường không đơn giản, sau lưng có thiên tiên tọa trấn, tuy rằng này thiên tiên khẳng định không có khả năng tọa trấn nghệ giới, nhưng Hạ Vân Kiệt còn là không nghĩ ở “Vạn bảo các” Nháo sự, miễn cho hỏng rồi hắn mua bảo kế hoạch.

Mặc kệ là có thể hoàn toàn thay đổi phàm nhân căn cốt thần kỳ đan dược còn là có thể tăng lên tứ tượng tiểu tru ma kiếm phẩm giai Đông Phương thanh ất mộc, bính hỏa dương tinh thạch, vạn năm nhâm thủy tinh mẫu, đối với Hạ Vân Kiệt mà nói đều là trọng yếu vô cùng. Người trước có thể làm cho cha mẹ hắn hoàn toàn đi lên tu hành đường, người sau có thể thật to tăng lên thực lực của hắn, làm cho hắn có thể chân chính ở nghệ giới vực đứng vững cước bộ. Hạ Vân Kiệt không cho phép gì sự tình hỏng rồi hắn này kế hoạch.

Gặp chưởng giáo đã mở miệng, cấp cái gan lớn như trời cấp Viên Nanh, hắn cũng không dám đi thêm khí phách chi tranh, bất đắc dĩ ứng thanh, thu vận sức chờ phát động mênh mông pháp lực. Mà Điền Quan chân nhân đám gặp Hạ Vân Kiệt không cho phép Viên Nanh gây chuyện, rõ ràng thở dài nhẹ nhõm một hơi, về phần kia kim ưng tựa hồ cũng nhận thức đến người trẻ tuổi kia phi phàm thực lực cùng khủng bố lai lịch, Hạ Vân Kiệt nhất mở miệng, hắn liền lập tức hướng bên cạnh nhất trốn, tránh ra thông đạo.

“Hừ, coi như thức thời!” Người trẻ tuổi kia thấy thế đắc ý hừ lạnh một tiếng, thu hồi ánh mắt.

Bất quá ở hắn ánh mắt thu hồi là lúc, khóe mắt dư quang tảo đến Quảng Nguyệt tiên tử, hai mắt không khỏi sáng lượng, hướng Quảng Nguyệt tiên tử vẫy tay nói:“Bổn vương gần nhất chính suy nghĩ nạp một phi tử, ngươi không sai, liền ngươi, đến bổn vương bên này.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1325 : Vinh thân vương

Quảng Nguyệt tiên tử gặp trẻ tuổi nam tử thế nhưng hướng nàng ngoắc, mặt đẹp nhất thời xoát một chút trở nên tái nhợt không có chút máu, hai mắt toát ra hoảng sợ ánh mắt, theo bản năng hướng Hạ Vân Kiệt nhìn lại.

Tuổi trẻ nam tử gặp Quảng Nguyệt tiên tử thế nhưng không có nghe theo chính mình triệu hồi, ngược lại quay đầu hướng một cái dáng người cao to, diện mạo thanh tú nam tử nhìn lại, trong mắt không khỏi lóe ra một tia sát khí, vừa muốn mở miệng.

Hạ Vân Kiệt đã sắc mặt lạnh lùng, mắt thấu hàn quang, miệng bính ra một cái lạnh như băng tự:“Lăn!”

Nói đùa, vừa rồi kia chuyện nhàm chán, hắn Hạ Vân Kiệt khinh thường cùng hắn bình thường so đo, hiện tại kia nam tử cũng dám đem chủ ý đánh tới hắn bên người nữ nhân trên đầu, hơn nữa còn biểu hiện như thế cuồng ngạo, giống như Quảng Nguyệt tiên tử là hắn độc chiếm giống nhau, muốn nàng đi sẽ phải đi, Hạ Vân Kiệt hàm dưỡng cho dù tốt nữa, cho dù không những tưởng nháo sự, lúc này cũng là sát ý đột nhiên khởi, không chấp nhận được kia nam tử lại có nửa điểm kiêu ngạo.

Tuổi trẻ nam tử hiển nhiên không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thế nhưng như vậy bừa bãi, thế nhưng gọi hắn lăn, nhất thời giận dữ phản cười, một cỗ ngập trời khí thế theo hắn trên người phát ra ở không trung hình thành một chích bàn tay to đối với Hạ Vân Kiệt vào đầu phải bắt đi.

Hạ Vân Kiệt thấy thế trong mắt hàn ý càng đậm, mà Viên Nanh sớm đã oa oa kêu, trực tiếp tế ra kim quang côn, vung khởi liền chuẩn bị đối với kia chích bàn tay to đánh đi.

“Vinh thân vương, nơi này là vạn bảo các, còn thỉnh xem ở lão phu mặt mũi không cần ở trong này gây chuyện thị phi.” Ngay tại phía sau, có một đạo mang theo tang thương lại tràn ngập uy nghiêm lão giả thanh âm theo đại môn bên trong truyền đi ra, đồng thời có một cỗ cường đại hơi thở theo bên trong bay ra, chắn song phương trong lúc đó.

Tuổi trẻ nam tử hiển nhiên thực kiêng kị kia ra tiếng lão giả, sắc mặt thay đổi vài lần, cuối cùng còn là sái nhiên cười nói:“Nếu Tiền lão mở miệng, bổn vương hôm nay liền buông tha bọn họ một con ngựa.”

Khi nói chuyện, thiên thượng kia chích bàn tay to liền tan đi.

Tám điều kim long tiếp tục lôi kéo kia nam tử đi xuống mà đi, chính là trải qua Hạ Vân Kiệt đám người khi, kia được xưng là Vinh thân vương khóe miệng dật ra một chút cười lạnh, lạnh lùng nói:“Cũng dám đắc tội bổn vương, ngươi chết chắc rồi!”

“Chết chắc là ngươi, tiểu tử!” Viên Nanh hướng về phía Vinh thân vương lộ ra dữ tợn lạnh lẽo hai hàng răng nanh, xem Vinh thân vương tựa như xem người chết giống nhau.

Ở Viên Nanh xem ra chính mình chưởng giáo ngay cả Dư Hóa Uẩn đều trấn sát, trước mắt này cái gì chó má Vinh thân vương lại bị cho là cái gì.

Vinh thân vương sắc mặt thay đổi mấy lần, nhưng cuối cùng còn là không phát tác, chính là ánh mắt càng phát ra lạnh như băng, lộ ra vô cùng sát ý.

Vạn bảo các loại nào bận rộn nơi, mỗi ngày không biết có bao nhiêu người thăm, càng đừng nói bán bảo đại hội khai mạc sắp tới, người này người tới hướng tự nhiên

càng nhiều.

Hạ Vân Kiệt bên này cùng Vinh thân vương xung đột, tự nhiên khiến cho rất nhiều người chú ý. Bất quá những người này ý tưởng lại vừa vặn cùng Viên Nanh tương phản, xem Hạ Vân Kiệt bọn họ ánh mắt cũng giống như người chết bình thường.

“Những người này khẳng định là từ này hắn giới tới được, không biết Vinh thân vương lợi hại, cũng dám đắc tội hắn, lúc này tuyệt đối chết chắc rồi.”

“Tuyệt đối chết chắc rồi, hiện tại nghệ giới ai chẳng biết nói, Vinh thân vương đột phá đến cử hà trung kỳ cảnh giới, là Huyền Thiên quốc ngôi vị hoàng đế tối hữu lực người cạnh tranh chi nhất, phi thường Huyền Thiên quốc quốc chủ coi trọng, đắc tội hắn, kia không phải muốn chết sao?”.

“Huyền Thiên quốc hiện tại nhưng là nghệ giới thứ nhất thế lực lớn, liền ngay cả năm đó như mặt trời ban trưa Địch phủ nay đối mặt Huyền Thiên quốc đô muốn thoái nhượng ba phần.”

“Hư, đừng nói lung tung nói, ngươi cái gì thân phận, ở Địch phủ địa bàn cũng dám nói lời này, không muốn sống chăng sao?”.

“Chính là đáng tiếc, kia cao lớn tu sĩ, giống như cũng có cử hà cảnh tu vi, được cho nhất đẳng nhất cao thủ, đáng tiếc a, đáng tiếc!”

“Lại nói tiếp, đều là hồng nhan họa thủy, nếu không kia nữ nhân, song phương còn không về phần nháo thành như vậy.”

“Nếu ta hiện tại khẳng định lập tức quay đầu bước đi, còn tham gia cái gì bán bảo hội a, mua đến cũng không

cơ hội dùng a!”

“……”

Đi ngang qua, mọi thuyết xôn xao, nhưng không có một người là xem trọng Hạ Vân Kiệt bọn họ, người người đều đã nhận định hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Nguyên lai này Vinh thân vương dĩ nhiên là Huyền Thiên quốc vương gia, trách không được như vậy kiêu ngạo, Hạ Vân Kiệt hơi hơi nhíu nhíu mày, đổ không phải sợ kia Vinh thân vương, lấy hắn nay thực lực, cho dù Huyền Thiên quốc quốc chủ Hàn Thông đích thân tới, cũng phải kiêng kị hắn ba phần. Chính là này Vinh thân vương nếu là Huyền Thiên quốc Vương gia, 8 9 thành còn là Hàn Thông con trai, muốn đánh chết hắn sẽ không đại khả năng, trừ phi hắn hiện tại liền cùng Hàn Thông xé rách mặt.

Bất quá Huyền Thiên quốc hiện tại là nghệ giới thứ nhất thế lực lớn, lấy Hạ Vân Kiệt nay trụ cột, cùng Huyền Thiên quốc phát sinh đại xung đột hiển nhiên không phải sáng suốt cử chỉ.

“Xin lỗi, đều là ta không tốt, làm phiền hà……” Gặp Hạ Vân Kiệt nhíu, lại nghe đến người đi ngang qua nghị luận ào ào, Quảng Nguyệt tiên tử sắc mặt càng phát ra tái nhợt một phần, nói khẽ với Hạ Vân Kiệt nói.

“Không liên quan chuyện của ngươi, ngươi cũng không tất lo lắng, này Vinh thân vương ở trước mặt ta còn hiên không nổi cái gì sóng gió đến.” Hạ Vân Kiệt gặp Quảng Nguyệt tiên tử sắc mặt tái nhợt, tuy rằng rõ ràng biết nàng không phải Tần Lam, trong đầu còn là nhịn không được dâng lên một tia đau lòng, mắt ở chỗ sâu trong toát ra một tia thật sâu tưởng niệm.

Khi nào thì, ta khả năng tìm được đường về nhà, các

ngươi cũng khỏe sao?

“Cảm ơn ân nhân, nhưng là……” Quảng Nguyệt tiên tử mặt lộ vẻ cảm kích sắc, nhưng như trước rất là bất an.

“Không có gì nhưng là, còn có không phải nói, không cần bảo ta ân nhân sao?”. Hạ Vân Kiệt thu hồi trong lòng tưởng niệm, không khỏi phân trần xua tay ngắt lời nói,“Chúng ta đi xuống đi.”

Sự tình không phải Điền Quan chân nhân khiến cho, hắn đổ không có gì hay lo lắng hoặc là bất an. Ngay cả hợp hoan giáo giáo chủ, Dư gia gia chủ như vậy đại nhân vật đều bị Hạ giới chủ trấn sát, kia Vinh thân vương ở người thường trong mắt tuy rằng rất là lợi hại, nhưng ở trước mắt vị này Hạ giới chủ trước mặt hiển nhiên còn xa xa không đủ xem.

“Là!” Điền Quan chân nhân đám lên tiếng, kia kim ưng cũng tùy thanh đáp xuống vạn bảo các cửa vào trước cửa.

Này đại môn đại quả thực như một tòa cửa thành, mấy chục lượng xe ngựa đều có thể song song tùy ý ra vào.

Kim ưng mới hạ xuống đồng thời, cũng có không ít quang hoa theo thiên thượng rơi xuống, đều là một đám tu sĩ tới tham gia vạn bảo các mười năm một lần bán bảo hội. Bất quá này đó tu sĩ cơ hồ tất cả đều là vạn tượng kì, thông huyền kì cảnh giới, không có một cử hà cảnh, cũng ít có vạn tượng kì lấy hạ tu sĩ.

Hiển nhiên có thể có tư cách hoặc là có thân gia tới tham gia vạn bảo các mười năm một lần bán bảo đại hội ít nhất cũng là vạn tượng kì cảnh giới cùng đã ngoài, nhưng đồng thời cũng nhìn ra được đến cử hà cảnh giới cho dù ở nghệ giới cũng là phi thường rất thưa thớt, bình thường khó gặp.

Ít nhất theo Hạ Vân Kiệt xuất hiện ở “Vạn bảo các” Trên không bắt đầu đến bây giờ, trừ bỏ hắn bên này Viên Nanh liền cũng liền kia Vinh thân vương một vị cử hà cảnh cường giả đăng lâm “Vạn bảo các”. Này cũng liền khó trách Vinh thân vương như vậy kiêu ngạo, không chỉ có là vì hắn có hiển hách thân phận, càng bởi vì cử hà cảnh tu sĩ ở nghệ giới vốn liền thuộc loại nhất lưu cao thủ.

“Lần này là ba ngàn giới tiếng tăm lừng lẫy vạn bảo các mười năm một lần bán bảo đại hội, có vô số pháp bảo, đan dược bán ra, lần này ta mang đến toàn bộ gia sản, vô luận như thế nào cũng phải mua một kiện thượng phẩm linh khí trở về, đến lúc đó tất diệt kia Thanh Phong lão nhân!” Đây là một thông huyền cảnh giới tu sĩ vừa mới bước vào ở cùng người bên người mắt lộ ra sát khí đang nói chuyện.

Thượng phẩm linh khí tương đối cho đỉnh cấp linh khí tuy rằng kém rất nhiều, nhưng đối với thông huyền sơ kì cảnh giới tu sĩ mà nói, thượng phẩm linh khí còn là một kiện phi thường sang quý pháp bảo, liền ngay cả hợp hoan giáo tứ đại hộ pháp kim cương sở dụng pháp bảo bất quá cũng còn chính là thượng phẩm linh khí. Giống như trước La Phù cung cung chủ đám người đều là thông huyền sơ kì cảnh giới, nhưng lại đều là lão bài thông huyền sơ kì cảnh giới tu sĩ, sở dụng tốt nhất pháp bảo cũng chỉ có thượng phẩm linh khí. Có thể nghĩ thượng phẩm linh khí đối với vừa mới đột phá đến thông huyền cảnh giới tu sĩ mà nói, cho dù táng gia bại sản cũng không thấy có thể mua được rất tốt.

“Nghe nói lần này bán bảo hội có cửu cửu quy nhất nguyên thần đan bán ra, nếu có thể mua một hạt, ta có tin tưởng nhất định có thể đột phá tiến vào cử hà cảnh, khi đó cho dù ở nghệ giới coi như là nhất phương nhân vật phong vân.” Có một vị thông huyền hậu kỳ cảnh giới

tu sĩ mắt lộ ra chờ mong ánh mắt nói.

“Hừ, nếu không có tiên thạch hoặc là cửu phẩm linh tinh, ngươi sẽ không dùng si tâm vọng tưởng kia cửu cửu quy nhất nguyên thần đan, còn là nghĩ mua một ít này khác thánh cấp đan dược đi.” Kia tu sĩ đồng hành giả dội nước lã nói.

“Tiên thạch, cửu phẩm linh tinh lại nào có dễ dàng như vậy được đến a!” Người nọ bị dội nước lạnh thở dài nói.

“Đúng vậy, này vạn bảo các là ba ngàn giới tứ đại thương hội chi nhất, chỉ cần có tiên thạch, linh tinh, ngươi tưởng cái gì mua không được, chỉ tiếc a, tiên thạch, linh tinh lại làm sao là dễ dàng như vậy có thể được đến.” Một cái khác đồng hành giả đi theo thở dài nói.

Hạ Vân Kiệt nghe này đó đối thoại, đối này vạn bảo các bán bảo đại hội càng phát ra chờ mong đứng lên. Hắn nay xem như eo triền bạc triệu, tài đại khí thô, sợ không phải không tiên thạch, linh tinh, sợ là này vạn bảo các không có thứ tốt bán ra.

“Vị này tiền bối, vãn bối Khương Xảo, không biết tiền bối là tính toán ở công chúng ghế đấu giá này nọ đâu? Còn là đi phòng khách quý?” Ngay tại Hạ Vân Kiệt rơi xuống, quan sát bốn phía, nghe mọi thuyết xôn xao khi, một vị mặc lăng la váy dài, tóc đen như bộc, tu vi có vạn tượng hậu kỳ nữ tử đã đi tới, đối với Viên Nanh hơi hơi phúc thân, sau đó cung kính khách khí hỏi.

Tu Chân Giới trung, lấy thực lực vi tôn, đối người tôn xưng bình thường là tiên nhân hoặc là chân nhân, nếu minh xác thực biết đối phương thực lực so với chính mình cường đại, rất nhiều người cũng trực tiếp xưng hô đối phương tiền bối.

Viên Nanh vừa rồi ở không trung cùng kia Vinh thân vương đã xảy ra xung đột, tuy rằng bị người nhất trí xem thành là gần chết hạng người, bất quá hắn triển lộ đi ra thực lực nhưng cũng đồng dạng làm cho người ta nhìn lên kính nể.

Bởi vì hắn là một vị cử hà cảnh giới tu sĩ.

Cử hà cảnh giới ở nghệ giới đã xưng được với nhất lưu cao thủ, nhất phương nhân vật, đến vạn bảo các đã có tiến phòng khách quý cùng với chuyên gia tiếp đãi tư cách.

Đương nhiên cũng có chút cử hà cảnh giới tu sĩ có cổ quái, thích ngồi ở công chúng tịch trung, cho nên vạn bảo các vị này kêu Khương Xảo nữ tử cố ý xin chỉ thị Viên Nanh.

Chính là vị này tên là Khương Xảo nữ tử lúc này lại xem lầm mắt, Hạ Vân Kiệt này đoàn người, nhìn như Viên Nanh tu vi cảnh giới tối cao, nhưng trên thực tế chân chính làm chủ cũng là Hạ Vân Kiệt vị này thoạt nhìn chỉ có thông huyền trung kỳ cảnh giới tu sĩ.

Cho nên Viên Nanh gặp kia Khương Xảo nữ tử thế nhưng xưng hô hắn là tiền bối, lại xin chỉ thị hắn ý kiến, không khỏi hoảng sợ, vội vàng đem ánh mắt đầu hướng Hạ Vân Kiệt, cung kính xin chỉ thị nói:“Giới chủ ngài xem đâu?”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1326 : Địch tam công tử

Viên Nanh này hành động cũng là đem Khương Xảo cấp hoảng sợ? Một đôi con mắt sáng quay tròn ở Hạ Vân Kiệt trên người chuyển cái không ngừng, tràn ngập nghi hoặc cùng kinh ngạc tò mò.

Mỗi một vị cử hà cảnh giới cường giả quang lâm vạn bảo các, mặt trên đều đã cố ý chỉ thị một người tới tiếp đãi. Này Khương Xảo đó là bị vừa rồi ra tiếng ngăn cản Vinh thân vương ra tay vị kia Tiền lão chỉ thị, tới tiếp đãi Viên Nanh này nhóm người. Vị kia Tiền lão cũng cố ý chỉ thị nàng đối vị kia Viên Nanh muốn khách khí một ít, lại không nghĩ rằng này đoàn người trung kia cao lớn kim mao tiền bối thế nhưng không phải đầu lĩnh.

“Vậy đi phòng khách quý đi.” Hạ Vân Kiệt nay tài đại khí thô, hơn nữa hắn tưởng mua gì đó đều là trân quý vật, tự nhiên không nghĩ nhiều lắm nhân chú ý, cho nên nghe vậy không hề nghĩ ngợi liền nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt đối mặt cử hà cảnh giới tu sĩ xin chỉ thị, thản nhiên xử chi, Khương Xảo thế này mới chân chính tin tưởng này người đi đường chân chính làm chủ là vị này thoạt nhìn tựa hồ hơi thở nhất nhược tiểu thanh tú nam tử, vội vàng mặt mang mỉm cười nói:“Các vị tiền bối mời theo ta đến.”

Hạ Vân Kiệt mỉm cười gật gật đầu, vừa mới chuẩn bị đi theo Khương Xảo hướng trong đi, phía sau có một đạo thanh âm vang lên:“Các vị đạo hữu xin dừng bước.”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy vừa quay đầu lại, phát hiện là một vị nam tử quần áo áo trắng, cầm một cây quạt, từ từ đi tới, thoạt nhìn phảng phất nhất nhẹ nhàng trọc thế giai công tử, chính là người này hơi thở lại cực kì cường đại, cùng kia hợp hoan giáo tứ đại hộ pháp kim cương tương

đương. Này “Công tử ca” phía sau còn đi theo ba năm người, người người cũng đều có thông huyền hậu kỳ cảnh giới.

“Tại hạ là Địch phủ Tam công tử Địch Húc Ninh, nghe người ta nói các vị đạo hữu vừa rồi cùng kia Huyền Thiên quốc Vinh thân vương nổi lên xung đột. Kia Vinh thân vương là Huyền Thiên quốc hoàng thất ngàn năm không ra ngút trời tài, nghe nói năm nay còn không đến trăm tuổi liền đã tu luyện đến cử hà trung kỳ, cũng là Huyền Thiên quốc hoàng đế Hàn Thông tử nữ trung tối có hi vọng đột phá đến cử hà hậu kỳ một vị hoàng tử. Không chỉ có như thế, người này còn lòng dạ hẹp, trừng mắt tất báo. Các vị đạo hữu khả ngàn vạn phải cẩn thận. Nếu các vị đạo hữu không chê khí ta Địch phủ đơn sơ, không bằng chờ đấu giá hội kết thúc sau đi ta Địch phủ làm khách vài ngày, mọi người đàm đạo luận kinh, phẩm trà uống rượu, cũng không uổng lần này gặp mặt chi duyên. Chỉ cần các vị ở ta Địch phủ, lượng đến kia Vinh thân vương cho dù có gan lớn như trời, cũng tuyệt không dám đến ta Địch phủ tìm các vị đạo hữu phiền toái.” Kia nhẹ nhàng trọc thế giai công tử phong độ nhẹ nhàng đối với Hạ Vân Kiệt đám người chắp tay nói, nói chuyện khi ánh mắt trên cơ bản là nhìn Viên Nanh.

Hiển nhiên này Địch Húc Ninh gặp Viên Nanh là cử hà cảnh giới cường giả, có mời chào hắn ý tứ.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không cần cái gì Địch phủ che chở, bất quá hắn lần này tiến đến vốn cũng có bái phỏng Địch phủ ý tứ, cho nên này Địch Húc Ninh mà nói cũng là đang cùng ý tứ của hắn, liền cười củng chắp tay nói:“Đa tạ Địch công tử thịnh tình mời, đến lúc đó tất **** quấy rầy.”

“Ha ha, đạo hữu thật sự là sảng khoái hạng người. Như vậy đợi lát nữa bán đấu giá bắt đầu, các ngươi nếu linh tinh không đủ, chỉ cần không vượt qua một ngàn vạn lục

phẩm linh tinh, có thể theo bản công tử bên này chi.” Hạ Vân Kiệt thế nhưng làm chủ đáp ứng, nhưng thật ra làm cho Địch Húc Ninh âm thầm lắp bắp kinh hãi, sắc mặt khẽ biến, bất quá lập tức Địch Húc Ninh liền ha ha cười chắp tay nói.

Một ngàn vạn lục phẩm linh tinh tương đương với 1 vạn khối thất phẩm linh tinh, mười khối bát phẩm linh tinh, này đã là phi thường thật lớn một bút số lượng, cho dù năm đó Dư Hạt lão ma trên người cũng bất quá chính là dẫn theo hơn mười khối bát phẩm linh tinh, kia Dư Hạt lão ma nhưng là cử hà sơ kì cảnh giới.

Địch Húc Ninh vừa ra tay đó là một ngàn vạn lục phẩm linh tinh, này ra tay không thể vị không lớn phương, bởi vậy cũng không khó coi đi ra Địch phủ ra sao giàu có, là nghệ giới chân chính hào môn thế gia.

Đương nhiên này một ngàn vạn lục phẩm linh tinh đối với Hạ Vân Kiệt mà nói chính là một cái số lượng nhỏ, bất quá đó là bởi vì Hạ Vân Kiệt liên tiếp đánh cướp nghệ giới đầu sỏ Dư Hóa Uẩn, còn có ở nghệ giới hơi có chút uy danh hợp hoan giáo giáo chủ bọn họ, mới vừa rồi tụ liễm như vậy một bút số lượng khổng lồ linh tinh.

Nhưng này năm đầu, có ai có thể giống Hạ Vân Kiệt như vậy ngay cả nghệ giới đầu sỏ đều dám đánh cướp ?

“Đa tạ Địch công tử.” Hạ Vân Kiệt lại cười hướng Địch Húc Ninh củng chắp tay, cũng là không cự tuyệt hắn hảo ý. Đương nhiên sau hắn cũng tuyệt không hội thực hướng hắn cạn kiệt linh tinh.

Điểm ấy trừ bỏ Viên Nanh đám người trong lòng biết rõ ràng, thậm chí âm thầm truyện cười này Địch Húc Ninh ở thần tài trước mặt huyễn phú ở ngoài, còn lại người lại đều dùng hâm mộ ánh mắt nhìn phía Hạ Vân Kiệt đám người.

“Chậc chậc, một ngàn vạn lục phẩm linh tinh a, nếu cho ta, ta đã có thể phát đạt !”

“Đi đi, ngươi cũng không nhìn xem chính mình cái gì tu vi cảnh giới, cấp lại Địch tam công tử, Địch tam công tử còn không nguyện ý thu ngươi đâu.”

“Những người này nhưng thật ra vận khí tốt, vừa vặn gặp Địch tam công tử, nếu không cho dù có linh tinh mua pháp bảo, đan dược cũng không cơ hội hưởng thụ a.”

“Kia cũng là kia kim mao tiền bối có thực lực, bị Địch tam công tử cấp coi trọng.”

“……”

Xung quanh lộ ra hâm mộ sắc đồng thời, cũng đều tư dưới lặng lẽ nghị luận, kia Địch tam công tử nghe xong trên mặt không khỏi có vài phần đắc sắc, sau đó cười hướng Hạ Vân Kiệt đám người, lại dặn dò kia Khương Xảo hảo hảo chiêu đãi Hạ Vân Kiệt đám người, còn tùy tay ném cho nàng một khối thất phẩm linh tinh, thế này mới mang theo nhân thi thi nhiên rời đi.

Địch tam công tử là nơi này lão khách khách quý, tự nhiên có chuyên môn khách quý tịch, còn có chuyên môn nhân sớm liền đến chào hỏi hắn, không giống Hạ Vân Kiệt bọn họ cũng là lâm thời an bài.

“Này Địch tam công tử nhưng thật ra so với kia Vinh thân vương thoạt nhìn thuận mắt hơn, bất quá hắn huyễn phú huyễn đến giới chủ trên đầu đến, ta lão Viên thật là có điểm tưởng cho hắn trên đầu đến một bàn tay.” Địch tam công tử đi rồi, Khương Xảo liền cũng dẫn Hạ Vân Kiệt đám người hướng khách quý tịch đi đến, trên đường Viên Nanh nhịn không được nói thầm nói.

“Vị này tiền bối, ta biết ngài là ngay thẳng lanh mồm lanh miệng tính cách. Bất quá nghệ giới cường giả như mây, ngài còn là muốn chú ý một ít, hơn nữa Huyền Thiên quốc kia tuyệt đối là nghệ giới siêu cấp đại thế lực, lần này cần không phải có Địch tam công tử ra mặt, các ngươi đắc tội Vinh thân vương, tình huống là rất nguy hiểm.” Khương Xảo được Địch tam công tử ban cho, trong đầu tự nhiên là hướng về hắn, gặp Địch tam công tử vừa đi, Viên Nanh thế nhưng nói thầm mở ra, rất có làm thấp đi Địch tam công tử ý tứ, không khỏi có vài phần bất khoái nhắc nhở nói.

“Tiểu cô nương, ngươi không hiểu, kia Vinh thân vương tuy rằng lợi hại, nhà của ta giới chủ lại……” Viên Nanh liệt khai miệng rộng, vẻ mặt không cho là đúng nói.

“Cô nương, nghe nói vạn bảo các là ba ngàn giới tứ đại thương hội chi nhất, liền ngay cả tiên khí, tiên đan đều có bán, không biết có phải hay không thật sự?” Hạ Vân Kiệt lại đánh gãy Viên Nanh mà nói, đỡ phải hắn khẩu không ngăn cản loạn nã pháo.

Hạ Vân Kiệt này nhất mở miệng, Viên Nanh lập tức liền ngoan ngoãn ngậm miệng lại, nhìn xem kia Khương Xảo hảo một trận kỳ quái, nghĩ rằng người này tu vi rõ ràng còn không bằng kia kim mao tiền bối, thậm chí so với này khác mấy người đều rất có không bằng, không biết này kim mao tiền bối vì sao đối hắn như vậy cung kính, như vậy nghe hắn nói? Hay là người này thâm tàng bất lộ bất thành? Điều đó không có khả năng, cả tòa vạn bảo các đều ở Tiền lão giám sát dưới, người này nếu là thâm tàng bất lộ, Tiền lão sớm liền biết được, lại sao lại chỉ công đạo ta muốn rất chào hỏi vị kia kim mao tiền bối?

“Tự nhiên là từng có, bất quá kia cũng là ở tổ giới tổng bộ, có tư cách tham dự đấu giá cũng đều là thiên tiên

cấp nhân vật! Chậc chậc, thiên tiên cấp nhân vật thế nào, chỉ sợ ngay cả chúng ta nghệ giới bảy đại đầu sỏ chỉ sợ cũng chưa nhìn thấy quá đâu!” Khương Xảo trong lòng một bên kỳ quái Viên Nanh vì sao đối Hạ Vân Kiệt như thế cung kính, một bên trả lời, trên mặt lộ ra một tia đắc ý tự hào sắc.

Chương 1327 : Muốn mua gì đó

“Ta còn nghĩ đến này đó đều là giả đâu, không nghĩ tới dĩ nhiên là thật sự. Các ngươi vạn bảo các thật đúng là không hổ là ba ngàn giới tứ đại thương hội chi nhất. Chính là không biết lần này bán bảo hội sẽ có cái gì thứ tốt bán ra?” Hạ Vân Kiệt mỉm cười hỏi nói, trong lòng cũng là khó tránh khỏi có chút kinh ngạc việc này dĩ nhiên là thật sự.

“Lần này cần bán đấu giá gì đó khả hơn, không biết các vị tiền bối là làm sao đến? Lần này tới tham gia bán bảo đại hội lại muốn cấu mua cái gì vậy?” Khương Xảo không đáp hỏi ngược lại.

Trên thực tế, lần này bán bảo đại hội muốn bán đấu giá gì đó cũng quả thật rất nhiều, đang sờ không rõ Hạ Vân Kiệt tài phú tình huống, còn có muốn mua thế nào một thuộc loại gì đó, Khương Xảo thật đúng là không tốt trả lời.

“Trừ bỏ vị này Quảng Nguyệt tiên tử các nàng đến từ nghệ giới hàn nguyệt cung, chúng ta đều là đến từ nghệ giới vực xa xôi giới thổ, vị này là trung phiên giới giới chủ Điền Quan chân nhân, ta tắc đến từ hoắc âm giới, vị này Viên Nanh chân nhân đến từ đại hầu giới.” Hạ Vân Kiệt đại khái giới thiệu nói.

“Trung phiên giới? Hoắc âm giới? Đại hầu giới?” Kia Khương Xảo nghe vậy liễu diệp mi hơi hơi nhíu lại, miệng thì thào, hiển nhiên là chưa từng nghe qua này ba cái giới tên.

Này kỳ thật cũng không trách Khương Xảo, nghệ giới vực nguyên bản có một vạn hai ngàn bảy trăm giới, cho dù hiện tại bị tây hoang giới vực cắn nuốt một bộ phận, cũng còn còn lại chín ngàn tám trăm mười lăm giới. Giới

số như thế nhiều, trừ bỏ một ít đặc biệt lớn, đặc biệt dồi dào lại hoặc là đặc biệt nổi danh giới, người bình thường còn có thể biết được, này khác rất lớn một bộ phận giới, rất nhiều người đều là cả đời cũng không khả năng đặt chân, cũng không biết tên.

Cái này giống Hạ Vân Kiệt từng chỗ nước cộng hoà giống nhau, có hai ngàn nhiều huyện thị, khả người sinh hoạt tại này quốc gia, trừ bỏ một ít trăm cường huyện hoặc là phong cảnh đặc biệt duyên dáng du lịch thắng địa linh tinh địa phương, có năng lực kêu ra vài cái này khác huyện thị tên, có năng lực đi qua vài cái địa phương? Liền càng đừng nói cái gì hương trấn nông thôn.

Đại hầu giới, hoắc âm giới, trung phiên giới liền tương đương với loại này tình huống, hơn nữa nơi này giới số so với nước cộng hoà huyện thị còn muốn nhiều, tin tức truyền bá cùng chung tốc độ cũng xa so ra kém tin tức thời đại địa cầu, cho nên Khương Xảo chưa từng nghe qua này ba cái giới cũng thực bình thường, về phần giới đảo linh tinh, kia tự nhiên liền lại càng không tất nói.

“Lần này tiến đến, chúng ta muốn mua gì đó rất nhiều. Ta chính yếu tưởng mua có đan dược có thể hoàn toàn thay đổi người căn cốt thiên phú, còn có Đông Phương thanh ất mộc, bính hỏa dương tinh thạch, vạn năm nhâm thủy tinh mẫu linh tinh tiên cấp tài liệu.” Hạ Vân Kiệt tất nhiên là không sao cả Khương Xảo có biết hay không này đó giới, cười nhẹ, tiếp tục nói.

“Cái gì, ngươi muốn mua hoàn toàn thay đổi người căn cốt thiên phú đan dược, còn muốn mua Đông Phương thanh ất mộc, bính hỏa dương tinh thạch, vạn năm nhâm thủy tinh mẫu các tiên cấp tài liệu?” Khương Xảo nghe vậy tựa như nghe được thiên thư bình thường, vẻ mặt không dám tin mở to hai mắt, thất thanh nói.

Này bốn dạng này nọ, gì một dạng này nọ đều có thể làm lần này bán bảo hội áp trục thương phẩm, cho dù kia cực kì giàu có, lai lịch thật lớn Vinh thân vương, Địch tam công tử linh tinh nhân vật, muốn mua trong đó một kiện chỉ sợ đều không sai biệt lắm muốn đem chính bọn họ của cải cấp vét sạch, mà hiện tại một cái đến từ ngay cả Khương Xảo cũng không biết tên tích xa tiểu giới giới chủ, thế nhưng há mồm sẽ muốn này 4 dạng này nọ, lại như thế nào không cho Khương Xảo như nghe thiên thư bình thường?

Hay là hắn nghĩ đến thay đổi hoàn toàn thay đổi người căn cốt thiên phú đan dược, Đông Phương thanh ất mộc, bính hỏa dương tinh thạch, vạn năm nhâm thủy tinh mẫu linh tinh tiên cấp tài liệu là quán hóa bất thành? Kia nhưng là thánh đan, là tiên cấp tài liệu a! Thế nào giống nhau không phải muốn lấy hàng tỉ lục phẩm linh tinh đến tính toán !

“Đúng vậy, không biết lần này vạn bảo các có hay không bán ra?” Hạ Vân Kiệt thản nhiên cười nói, tựa hồ vốn sẽ không nhìn đến Khương Xảo kia vẻ mặt kinh hãi không tin biểu tình.

Khương Xảo bị Hạ Vân Kiệt này vừa hỏi cuối cùng hồi qua hồn đến, chính là nhìn Hạ Vân Kiệt thế nhưng có điểm không biết nên như thế nào trả lời. Có nghĩ rằng trào phúng hắn này “Ở nông thôn thổ tài chủ” Vài câu, nhưng vạn bảo các khách hàng tối thượng tôn chỉ lại làm cho Khương Xảo không dám vi quy, huống chi Hạ Vân Kiệt này bị Khương Xảo đã ngầm cho rằng là chưa thấy qua việc đời “Ở nông thôn thổ tài chủ” Tái hồ ngôn loạn ngữ, bên người đúng là vẫn còn có vị cử hà cảnh bằng hữu ở, nàng một nho nhỏ vạn tượng kì tu sĩ còn là xa xa đắc tội không nổi.

Đương nhiên nàng còn muốn phục vụ hảo Hạ Vân Kiệt đám người, có thể nhiều một ít tiểu phí cùng trừu thành.

Nói chung, khách quý trong phòng khách hàng mua thậm chí bán ra cấp vạn bảo các gì này nọ, phục vụ chuyên gia là có một bộ phận trích phần trăm.

Cũng may phía sau, Khương Xảo đã đem Hạ Vân Kiệt đám người đưa trên lầu, nàng muốn đi khách quý phòng cửa, ho khan hai tiếng nói:“Này a, các vị tiền bối đã đến phòng khách quý, chúng ta đi vào nói sau.”

Thật sự là này đề tài rất ngưu xoa, nếu như bị người khác nghe được tuyệt đối muốn ồn ào thiên đại truyện cười.

Một cái tích xa địa phương đến tiểu giới, thế nhưng muốn mua hoàn toàn thay đổi người căn cốt thiên phú đan dược, Đông Phương thanh ất mộc, bính hỏa dương tinh thạch, vạn năm nhâm thủy tinh mẫu linh tinh tiên cấp tài liệu!

Hạ Vân Kiệt cũng là không vội, liền ở Khương Xảo chào hỏi hạ vào phòng khách quý.

Đây là một cái độc lập, rộng mở mà thoải mái phòng. Cửa sổ phía dưới là một cái thật lớn, có điểm cùng loại cho địa cầu La Mã thời đại hình tròn đấu thú tràng hoặc là nói là kịch trường.

Bất quá này “Đấu thú tràng” Lại thật lớn, là đủ cất chứa thượng trăm vạn người, hơn nữa từng cái vị trí còn thực rộng mở, đều phô tốt nhất da lông. Hình tròn ngồi vào trung gian là một mảnh rộng mở, Ngọc Thạch phô liền bình địa, hẳn là đó là bán đấu giá địa phương.

Kia hình tròn ghế thượng nay đã rậm rạp ngồi không ít người, đều đang chờ đợi vạn bảo các người đem một kiện kiện muốn bán pháp bảo bày ra đi ra.

Hạ Vân Kiệt đứng ở cửa sổ thượng, đi xuống nhìn lại, gặp phía dưới rậm rạp, cơ hồ tất cả đều là vạn tượng kì đã ngoài tu sĩ, làm cho người ta khó tránh khỏi sinh ra một loại trên cao nhìn xuống, bao trùm chúng sinh phía trên cảm giác về sự ưu việt đến.

Này quả nhiên là một cái lấy thực lực vi tôn thế giới. Bất quá địa cầu kỳ thật cũng giống nhau, bất quá so với cũng là tiền tài cùng quyền lực, mà nơi này hết thảy xem tu vi cảnh giới.

“Viên Nanh lần này nhưng thật ra nhờ phúc của ngươi, bằng không ta còn phải ngồi vào phía dưới đi đâu.” Hạ Vân Kiệt đem ánh mắt từ dưới mặt thu trở về, tùy ý ngồi vào phô một trương tuyết trắng một cây tạp mao đều không có, vô cùng bóng loáng mềm mại da lông trên sô pha, chân bắt chéo nhếch lên, nói đùa nói.

“Giới chủ, ngươi lời này khả chiết sát ta lão Viên ! Muốn không giới chủ ngài, ta lão Viên còn không có cơ hội tới nơi này đâu.” Viên Nanh vội vàng loan cười theo mặt nói, cũng là không dám ngồi xuống.

Viên Nanh không ngồi xuống, Điền Quan chân nhân đám cũng không dám ngồi xuống.

Nói đùa, đây chính là ngưu xoa nhân vật ngay cả Dư Hóa Uẩn đều có thể trấn sát, trong nháy mắt gian liền diệt Nhạc Vô Cực sáu vị cử hà cảnh cường giả, không thấy được ngay cả Viên giới chủ, Viên tiền bối cũng chưa dám ngồi xuống sao? Lại nào có bọn họ này đó thông huyền cảnh tu sĩ ngồi xuống phân.

Thấy mọi người trung chỉ có Hạ Vân Kiệt một người đại thứ thứ ngồi xuống, kiều chân bắt chéo, những người khác liền ngay cả Viên Nanh viên tiền bối đều loan eo ở bên cạnh cười làm lành, liền đem Khương Xảo cấp nhìn xem tròng mắt đều trợn tròn.

Này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?

“Ha ha, không nghĩ tới ngay cả ngươi lão Viên đều học được vuốt mông ngựa. Tốt lắm, tốt lắm, các ngươi đều đứng làm gì, đều ngồi xuống, Khương Xảo cô nương ngươi cũng ngồi xuống, vừa rồi ngươi còn không có nói cho ta biết, ta muốn mua gì đó lần này đến tột cùng có hay không bán đấu giá đâu?” Hạ Vân Kiệt gặp Viên Nanh ưỡn trương lôi công mặt hướng chính mình vuốt mông ngựa, lại thấy Điền Quan đám người đều nhìn chính mình không dám ngồi xuống, không khỏi dở khóc dở cười khoát tay, chào hỏi bọn họ ngồi xuống.

Hạ Vân Kiệt như vậy nhất mở miệng, Viên Nanh đám người thế này mới ào ào ngồi xuống, Khương Xảo nhưng không có ngồi xuống, mà là hướng Hạ Vân Kiệt hơi hơi phúc thân, mặt mang mỉm cười trả lời:“Hoàn toàn thay đổi người căn cốt thiên phú đan dược lần này cũng không có, nhưng thật ra tiền bối nói kia ba loại tiên cấp tài liệu, ta biết lần này sẽ có bính hỏa dương tinh thạch cùng vạn năm nhâm thủy tinh mẫu bán ra.”

Khương Xảo lúc này xem như đã nhìn ra, này Hạ tiền bối có lẽ tu vi không bằng kia Viên Nanh, khả tuyệt đối muốn so với Viên Nanh tiền bối có “Linh tinh”. Nói không chừng kia Viên Nanh tiền bối đám người chính là hắn dùng “Linh tinh” Lâm thời thuê.

Đầu năm nay ở Tu Chân Giới tuy rằng lấy thực lực vi tôn, nhưng có “Linh tinh” Nơi tay làm theo cũng có thể khiến cho “Quỷ thôi ma”. Điểm này vạn bảo các là thâm trong đó tinh túy.

Vạn bảo các chính là dựa vào đại lượng “Linh tinh”, triệu la ba ngàn giới cao thủ vì mình dùng, đương nhiên vạn bảo các thân mình còn là có cực kì cường đại nhân vật tọa trấn.

“Thực sự bính hỏa dương tinh thạch cùng vạn năm nhâm thủy tinh mẫu bán ra, xem ra lần này đấu giá hội là tới đúng rồi, vạn bảo các quả nhiên danh bất hư truyền a.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi mừng rỡ.

Đối với có không lần này bán bảo đại hội trung mua được chính mình muốn này bốn dạng này nọ, Hạ Vân Kiệt kỳ thật trong lòng cũng không có ôm quá lớn hy vọng, dù sao mỗi một dạng đều là trân quý khan hiếm vô cùng, khả ngộ không thể cầu. Không nghĩ tới lần này bán bảo hội lập tức thế nhưng có hai loại bán ra.

“Đúng vậy, hơn nữa này khác hai loại, Hạ tiền bối lần này mua không được cũng có thể ủy thác chúng ta vạn bảo các hỗ trợ thu nạp. Chúng ta vạn bảo các hiệu buôn trải rộng ba ngàn giới, ngay cả tiên đan, tiên khí đều từng bán ra quá, mặc kệ là có thể hoàn toàn thay đổi người căn cốt thiên phú đan dược còn là kia Đông Phương thanh ất mộc khẳng định đều có thể thu nạp đến. Bất quá này giá lại cực kì sang quý, ít nhất chỉ sợ cũng đáp số 1 tỷ lục phẩm linh tinh.” Nói đến mấy tỷ lục phẩm linh tinh khi, Khương Xảo đều cảm giác được chính mình yết hầu có điểm khô khan. Lớn như vậy một bút tài phú đều là đủ trực tiếp mua kế tiếp có cử hà cảnh giới tọa trấn trung đẳng tả hữu giáo phái thế lực.

Quảng Nguyệt tiên tử, Điền Quan chân nhân chờ cũng đều nhịn không được nuốt hạ nước miếng.

Mấy tỷ lục phẩm linh tinh a! Đó là ta hàn nguyệt cung tích tụ bao nhiêu lần a!

Mấy tỷ lục phẩm linh tinh a! Tùy tiện cho ta cái số lẻ, ta trực tiếp không làm giới chủ ! Đỡ phải luôn bị kia Huyết Đồng lão nhân nhớ thương, lo lắng đề phòng.

Vạn bảo các lý bán ra trên cơ bản đều là thứ tốt, kém cỏi

nhất cũng cần lấy lục phẩm linh tinh đến tính toán, cho nên nơi này đo đơn vị đều là lấy lục phẩm linh tinh làm cơ sở.

“Đúng rồi, vạn bảo các hiệu buôn lần đến ba ngàn giới, ta như thế nào sẽ không nghĩ đến ủy thác vạn bảo các thu nạp ta cần gì đó đâu?” Hạ Vân Kiệt cả người chấn động, mặt lộ vẻ sợ hãi lẫn vui mừng nói, tựa hồ vốn sẽ không nghe được Khương Xảo nhắc tới mấy tỷ lục phẩm linh tinh.

“Này, Hạ tiền bối, ủy thác chúng ta vạn bảo các thu nạp này nọ tuyệt đối không thành vấn đề, nhưng giá lại phi thường sang quý, giống ngài muốn gì đó mỗi một kiện đều ít nhất phải kể tới mười ức……” Khương Xảo còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt không có nghe đến chính mình mặt sau nói mà nói, lại cố ý nhắc lại một lần.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1328 : Linh tinh không là vấn đề

“Chỉ cần có thể mua được ta nghĩ muốn gì đó, linh tinh không là vấn đề.” Khương Xảo còn chưa nói xong, Hạ Vân Kiệt đã bàn tay to vung lên, trực tiếp ngắt lời nói.

Trong lòng nhưng không khỏi có chút cảm khái, trách không được Tu Chân Giới có địa pháp tài lữ thuyết, nếu không chính mình đánh cướp Dư Hóa Uẩn này đầu sỏ, vừa mới hôm trước đánh cướp ở nghệ giới đều được cho đại giáo hợp hoan giáo, chỉ sợ đem chính mình lấy hai trăm linh năm cái giới cất trong kho thu quát không cũng mua không nổi chính mình muốn gì một kiện này nọ.

Hạ Vân Kiệt này bàn tay to như vậy vung lên, Khương Xảo bệnh tim đều thiếu chút nữa cấp dọa đi ra.

Mấy tỷ lục phẩm linh tinh a, thế nhưng nói linh tinh không là vấn đề, này nên nhiều thiếu giàu có mới dám nói ra nói như vậy đến? Chỉ sợ ngay cả Huyền Thiên quốc hoàng đế, Địch phủ gia chủ, Hỏa Vân giáo giáo chủ bảy đại đầu sỏ, đối mặt như vậy nhất tuyệt bút linh tinh, chỉ sợ cũng suy nghĩ một chút, cũng không dám như vậy ngưu hò hét đem bàn tay to vung lên đi.

Mấy tỷ lục phẩm linh tinh, bảy đại đầu sỏ tự nhiên không dám như vậy ngưu hò hét bàn tay to vung lên a. Bởi vì mỗi một khối lục phẩm linh tinh đều là bọn họ tân tân khổ khổ tích lũy kiếm tới được, hơn nữa bọn họ muốn dưỡng người cũng so với Hạ Vân Kiệt không biết hơn bao nhiêu lần. Không kiếm tiền không biết kiếm tiền vất vả, không lo nhà không biết củi gạo du diêm có bao nhiêu quý a! Cho dù Hàn Thông, Địch Vân Khởi, hỏa hà tiên tử bảy đại đầu sỏ sở có được tài phú xa không chỉ mấy tỷ lục phẩm linh tinh, nhưng mấy tỷ đối với bọn họ

mà nói cũng đã không phải một cái số nhỏ, phải muốn đi ra ngoài hay là muốn thận trọng lo lắng, muốn thực đau lòng.

Nhưng Hạ Vân Kiệt liền hoàn toàn không giống với, hắn trữ vật giới tất cả đều là này một hai năm trực tiếp đoạt lấy tới được, này linh tinh không phải hắn vất vả kiếm, tới cũng nhanh, tự nhiên cũng tiêu tiêu sái thống khoái. Nếu làm cho hắn cũng giống Nhạc Vô Cực giống nhau tích tụ mấy ngàn năm mới tích lũy nhiều như vậy tài phú, hắn tự nhiên liền luyến tiếc tiêu. Đương nhiên, Hạ Vân Kiệt hiện tại nhân mã cũng xa không có Huyền Thiên quốc bảy đại thế lực nhiều như vậy, hơn nữa trừ bỏ Viên Nanh đám người, phổ biến tu vi đều còn có vẻ thấp, chi tiêu so với Huyền Thiên quốc bảy đại thế lực tự nhiên muốn thấp đủ cho nhiều. Trước hai ngày lại vừa mới đoạt hợp hoan giáo mấy ngàn năm tích tụ, cũng không dùng vì Vu Hàm môn cùng Vu Hàm môn nắm trong tay thế lực chi tiêu phát sầu.

Khương Xảo tự nhiên không biết này đó, trái tim bùm bùm kịch liệt nhảy hảo một trận sau, đột nhiên mạnh dừng lại.

Đợi đã, vị này Hạ tiền bối hay là không có nghe rõ ràng ta vừa rồi báo là lục phẩm linh tinh đi? Còn tưởng rằng là ngũ phẩm thậm chí tứ phẩm linh tinh đi! Này đơn vị bất đồng, trong lúc đó chênh lệch đã có thể đại lượng.

“Này, này, Hạ tiền bối, vừa rồi ta nói là lục phẩm linh tinh, không phải ngũ phẩm linh tinh cũng không phải tứ phẩm linh tinh.” Khương Xảo thật cẩn thận nhắc nhở nói. Nàng hiện tại cơ bản đã nhận định Hạ Vân Kiệt vừa rồi khẳng định là ở đo đơn vị tưởng sai lầm rồi.

“Ta nói, ngươi này Khương Xảo cô nương là chuyện gì xảy ra? Ta gia giới chủ lại không tai điếc, chẳng lẽ còn không có nghe rõ ràng là lục phẩm linh tinh còn là ngũ

phẩm linh tinh sao? Còn cần ngươi một lần một lần nhắc nhở. Nga, đúng rồi, ngươi là không phải khinh thường chúng ta này đó người tích xa địa phương tới được? Đã cho chúng ta không linh tinh, ta lão Viên nói cho ngươi nhà ta giới chủ chính là……" Viên Nanh tính tình vốn là táo bạo, gặp này Khương Xảo cô nương phản lặp lại phục nhắc nhở chưởng giáo, giống như hắn là cái chưa thấy qua việc đời tiểu tử nghèo bình thường, nhất thời căm tức, một đôi mắt to trừng, vẻ mặt hung ác hét lên.

"Được rồi Viên Nanh, Khương Xảo cô nương có này hiểu lầm cũng đang thường, nàng cũng là một mảnh hảo tâm, miễn cho đến lúc đó nháo ra truyện cười đến, ai đều hạ không được đài." Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra có thể lý giải Khương Xảo tâm tư, gặp Viên Nanh tức giận trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, sau đó chuyển hướng Khương Xảo mỉm cười nói:"Khương Xảo cô nương ngươi đừng để ý, Viên Nanh trời sanh tính như thế, đổ không phải muốn cố ý hung ngươi. Ngươi nói ta đều đã hiểu được, hơn nữa lần này đến ta cũng vậy thiệt tình muốn đến mua này nọ, sau chỉ sợ cũng muốn ủy thác quý các không ít sự tình. Ngươi xem này khối linh tinh có thể thuyết minh vấn đề sao?"

Mỉm cười Hạ Vân Kiệt trong tay hơn một khối linh tinh, này khối linh tinh có quyền đầu như vậy lớn nhỏ, nhất lấy ra nữa, đó là sáng mờ vạn trượng, một tia tinh thuần đến cực điểm hơi thở theo bên trong dật đi ra, thế nhưng khiến cho toàn bộ phòng khách quý đều linh khí dạt dào, làm cho người ta như chỗ Linh sơn tiên cảnh, hơi hơi hô hấp một ngụm, cả người đều lâng lâng đứng lên, thần thanh khí sảng, bách hải sinh lực. Hơn nữa Khương Xảo bực này vạn tượng kì tu sĩ, hấp thượng một ngụm, thế nhưng có điểm hấp thu linh khí quá lượng, kinh mạch đều có điểm bị tạo ra cảm giác.

"Cửu phẩm linh tinh!" Khương Xảo lập tức âm thanh kêu lên.

Một khối cửu phẩm linh tinh tương đương với 1 tỷ lục phẩm linh tinh, hơn nữa này còn chính là ở mặt ngoài đổi quy định, trên thực tế bởi vì cửu phẩm linh tinh rất thưa thớt, rất ít sẽ có người nguyện ý lấy một khối cửu phẩm linh tinh đi đổi 1 tỷ lục phẩm linh tinh, nay Hạ Vân Kiệt tùy tay liền xuất ra một khối đến, như thế nào không cho Khương Xảo bực này tiểu nhân vật âm thanh kêu đứng lên.

Đừng nói Khương Xảo, liền ngay cả Điền Quan chân nhân, Quảng Nguyệt tiên tử đám tuy rằng rõ ràng biết Hạ Vân Kiệt là đầu sỏ cấp nhân vật, thấy hắn tùy tay xuất ra một khối cửu phẩm linh tinh cũng là lập tức hô hấp tăng thêm, hai mắt sững sờ.

Hạ Vân Kiệt lại chính là cười nhẹ, thu hồi kia khối cửu phẩm linh tinh.

“Tiền bối vừa rồi thực xin lỗi, là ta không nhãn lực, thế nhưng……” Gặp Hạ Vân Kiệt thu hồi cửu phẩm linh tinh, Khương Xảo thân thể mềm mại run lên, thế này mới phục hồi tinh thần lại, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt lập tức trở nên vô cùng kính sợ, người cũng trở nên có chút câu nệ chiến căng đứng lên.

Tùy tay có thể xuất ra một khối cửu phẩm linh tinh nhân vật, theo lý mà nói đó là cần vạn bảo các nhân vật trọng yếu ra mặt tiếp đãi, nàng là tuyệt đối không tư cách tiếp đãi như vậy đại nhân vật.

“Vô phương, ngươi thả hỏi ngươi, nếu ta muốn ủy thác các ngươi vạn bảo các giúp ta thu nạp Đông Phương thanh ất mộc cùng hoàn toàn thay đổi người căn cốt thiên phú đan dược, cụ thể cần bao nhiêu linh tinh? Có cái gì không chú ý?” Hạ Vân Kiệt khoát tay hỏi.

Hắn linh tinh cũng không phải thiên thượng đến rơi

xuống, hơn nữa lớn như vậy một bút số lượng, hắn tự nhiên cũng muốn để hỏi rõ ràng, dù sao hiện tại bán đấu giá còn không có bắt đầu.

“Tiền bối muốn gì đó đề cập đến số lượng thật lớn, việc này vãn bối không làm chủ được, tiền bối thỉnh chờ, vãn bối đi thỉnh chủ sự nhân lại đây.” Khương Xảo lúc này tự nhiên biết Hạ Vân Kiệt không phải lung tung nói chuyện, nghe vậy nơm nớp lo sợ trả lời.

“Cũng tốt, ngươi đi đi, đây là đưa cho ngươi.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, tùy tay cho Khương Xảo hai khối thất phẩm linh tinh.

Một khối thất phẩm linh tinh liền tương đương với một ngàn khối lục phẩm linh tinh, đối với thông huyền cảnh tu sĩ mà nói đều là một bút không nhỏ tài phú. Bất quá phía trước kia Vinh thân vương vì khoe khoang, lập tức liền đánh thưởng Khương Xảo một khối thất phẩm linh tinh, Hạ Vân Kiệt nói như thế nào cũng là đầu sỏ cấp nhân vật, tự nhiên không tốt bị một tiểu bối cấp so với đi xuống. Huống hồ Khương Xảo nói cho hắn tin tức, cũng làm cho hắn tâm tình phá lệ tốt, cho nên tùy tay liền ném hai khối thất phẩm linh tinh.

“Cảm ơn tiền bối, tiền bối thỉnh sau đó, chúng ta chủ sự lập tức sẽ lại đây.” Khương Xảo không nghĩ tới hôm nay lập tức gặp hai đại tài chủ, nhất thời vui mừng tâm hoa nộ phóng, hướng Hạ Vân Kiệt hơi hơi phúc thân, sau đó vội vàng bước nhanh ly khai phòng khách quý.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1329 : Ủy thác

Khương Xảo đi rồi, Hạ Vân Kiệt cũng là không vội.

Này phòng khách quý hoàn cảnh rộng mở thoải mái, trên bàn có nước trà, linh quả, trên Ngọc Thạch bàn còn châm Long Tiên Hương, cũng không là bình thường người có thể hưởng thụ được đến.

Hạ Vân Kiệt thản nhiên tự đắc phẩm trà, trong đầu cũng đã ở suy tư về hay không dùng linh tinh thỉnh vạn bảo các hỗ trợ hỏi thăm Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh còn có địa cầu phương vị sự tình.

Trước kia hắn sở dĩ không nghĩ tới thông qua ngoại bộ thế lực đến hỏi thăm việc này, thứ nhất là bởi vì lúc ấy hắn tầm nhìn còn nhỏ, tựa như ếch ngồi đáy giếng giống nhau, đối thế giới này cũng không hiểu biết, căn bản không nghĩ tới có thể thông qua này phương diện đến tìm người, thứ hai, kia thời điểm thực lực của hắn cũng không đủ, trong túi càng không có bao nhiêu linh tinh, tự nhiên cũng sẽ không tư cách mượn vạn bảo các bực này lần đến ba ngàn giới thế lực lớn đến giúp hắn làm việc tình.

Vừa rồi Khương Xảo mà nói nhưng thật ra nhắc nhở hắn, mà lấy hắn nay tài phú, thực lực trình độ, miễn cưỡng coi như là có tư cách này.

Bất quá lúc trước ở địa cầu bị Cô Độc Phách đám áp chế trải qua do trong lòng, Hạ Vân Kiệt nhưng cũng lo lắng đem chính mình là tối trọng yếu bí mật tiết lộ cho thế lực khác. Cho nên chuyện này là một kiện mâu thuẫn việc, cần thận trọng lo lắng chu toàn.

Hạ Vân Kiệt đang ở trong lúc suy tư, phòng khách quý mành vừa động, một vị mặc hà y trung niên mĩ thiếu phụ

đi đến.

Này trung niên mĩ thiếu phụ có cử hà sơ cấp cảnh giới.

Vạn bảo các quả nhiên thực lực hùng hậu, nơi này chính là vạn bảo các ở ba ngàn giới trung một cái phân hào, bao gồm vừa rồi ra tiếng lão giả, hiện tại liền đã xuất hiện hai vị cử hà cảnh tu sĩ, trong đó một vị còn là thực lực cùng Nhạc Vô Cực tương đương cử hà trung kỳ cường giả.

Trung niên mĩ thiếu phụ nhìn đến Hạ Vân Kiệt trong nháy mắt hơi hơi sửng sốt một chút, hiển nhiên nàng tuy rằng đã có trong lòng chuẩn bị, lại còn là có chút khó có thể tin, một thông huyền trung kỳ tu sĩ thế nhưng tùy tay có thể xuất ra một khối cửu phẩm linh tinh đến.

“Nói vậy vị này chân nhân đó là hoắc âm giới hạ giới chủ, ta là vạn bảo các nghệ giới phân các bát đại nghi trượng chi nhất Nhiếp Tiểu Thiến, Hạ chân nhân xưng hô ta là Nhiếp nghi trượng liền khả.” Kia trung niên mĩ thiếu phụ lạc lạc hào phóng hướng Hạ Vân Kiệt hành lễ chào hỏi nói, nàng là cử hà cảnh tu sĩ, lại là vạn bảo các nghệ giới phân các bát đại nghi trượng chi nhất, tự nhiên sẽ không giống Khương Xảo giống nhau câu nệ chiến căng.

“Mỹ nhân u hồn!” Hạ Vân Kiệt không khỏi thấp giọng nói thầm một chút.

“Hạ chân nhân nói cái gì?” Trung niên mĩ thiếu phụ trên mặt hiện lên một tia nghi hoặc quái dị thần sắc, không biết này nghe nói tùy tay xuất ra một khối cửu phẩm linh tinh Hạ chân nhân miệng nói thầm là có ý tứ gì.

“Khụ khụ, không có gì.” Hạ Vân Kiệt hơi có chút xấu hổ xua tay nói.

“Ta nghe Khương Xảo nói ngươi lần này muốn mua thay đổi người căn cốt thiên phú đan dược, còn có Đông Phương thanh ất mộc, bính hỏa dương tinh thạch, vạn năm nhâm thủy tinh mẫu ba loại tiên cấp tài liệu?” Trung niên mĩ thiếu phụ mâu trung lại lóe ra một chút nghi hoặc ánh mắt, bất quá nhưng cũng không truy vấn đi xuống, mà là đem đề tài chuyển dời đến Hạ Vân Kiệt muốn mua vật phẩm đi lên, bởi vì này mấy thứ này nọ đều phi thường trân quý, cho dù trung niên mĩ thiếu phụ nhắc tới khi trong thanh âm đều lộ ra một tia khẩn trương.

“Đúng là. Ta nghe Khương Xảo nói lần này đấu giá hội sẽ có bính hỏa dương tinh thạch cùng vạn năm nhâm thủy tinh mẫu này hai loại tài liệu xuất hiện.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

“Lần này đấu giá hội quả thật sẽ có bính hỏa dương tinh thạch cùng vạn năm nhâm thủy tinh mẫu này hai loại tài liệu xuất hiện, bất quá cuối cùng có thể hay không bán cho Hạ chân nhân ta cũng không có thể cam đoan, còn cần xem ai ra giá cao.” Nhiếp Tiểu Thiến trả lời.

“Đó là tự nhiên.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó hỏi:“Kia này khác hai loại ta muốn mua gì đó đâu? Giá lại như thế nào tính?”

“Chúng ta vạn bảo các trừ bỏ bán ra thiên tài địa bảo, linh đan pháp bảo, đồng thời cũng thu mua các loại thiên tài địa bảo, linh đan pháp bảo. Hạ chân nhân ngươi nói này hai loại này nọ cũng không là chúng ta vạn bảo các chính mình sản xuất, giá thật đúng là không tốt định, cần xem chúng ta thu mua giá bao nhiêu, sau đó tái định giá bán cho ngươi. Bất quá ngươi nếu xác định muốn mua, có thể cấp cái trong lòng giới vị, trước tiên hướng chúng ta hạ đơn đặt hàng, chúng ta sẽ ở các vạn bảo các phân hào tuyên bố này phân cầu mua tin tức, nếu là phù hợp của ngươi trong lòng giới vị chúng ta sẽ thu mua xuống dưới, sau đó tái bán cho ngươi. Đã có người dự định

thương phẩm chúng ta là sẽ không để đến đấu giá hội bán đấu giá, như vậy liền không cần giống hôm nay giống nhau cùng người đấu giá, có thể cam đoan ngươi nhất định có thể lấy đến ngươi sở cần thương phẩm." Nhiếp Tiểu Thiến trả lời.

"Như thế hợp tình hợp lý, chính là ta muốn gì đó đều là trân quý vật, khối này thể giá ta cũng cần cân nhắc một phen, không bằng chờ lần này đấu giá hội sau khi chấm dứt tái nói cho ngươi. Ngươi xem được?" Hạ Vân Kiệt nghe vậy cúi đầu trầm ngâm một lát nói.

Hạ Vân Kiệt đối Đông Phương thanh ất mộc giá trị chỉ biết là hẳn là thực quý, cần mấy tỷ lục phẩm linh tinh, nhưng cụ thể là cần 1 tỷ 2 tỷ hoặc là nói là 9 tỷ, hắn là một điểm khái niệm đều không có, nhưng thật ra không muốn lung tung mở miệng, miễn cho bị người giết heo, suy nghĩ còn là chờ bán đấu giá hạ bính hỏa dương tinh thạch cùng vạn năm nhâm thủy tinh mẫu lại cho giá, nghĩ đến này ba dạng tài liệu giá hẳn là có vẻ tiếp cận. Về phần kia thay đổi người thiên phú căn cốt đan dược, Hạ Vân Kiệt tắc chuẩn bị tham khảo cửu cửu quy nhất nguyên thần đan bỏ ra giới.

"Đương nhiên có thể." Nhiếp Tiểu Thiến hiển nhiên cũng hiểu được Hạ Vân Kiệt tâm tư, ý vị thâm trường nhìn hắn một cái, mỉm cười nói.

"Ta cần đan dược là cho phàm nhân dùng, khiến cho này có được tốt nhất tu luyện thiên phú căn cốt đan dược, không biết nay ba ngàn giới có nào đan dược phù hợp yêu cầu này?" Hạ Vân Kiệt hỏi.

"Theo ta hiện tại biết có sinh sinh tạo hóa đan, dịch cân cửu khiếu kim đan này hai loại đỉnh cấp thánh đan hẳn là đều cũng có bực này công hiệu, bất quá đều cũng có giá vô thị đan dược, từng có người ra giá 5 khối cửu phẩm linh tinh, như trước là nhất đan khó cầu." Nhiếp

Tiểu Thiến trả lời.

5 khối cửu phẩm linh đan thế nhưng còn nhất đan khó cầu! Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng không khỏi một cái lộp bộp. Hắn trữ vật giới nếu không tính này khác linh tinh, tiên thạch, thánh đan các vật phẩm, vẻn vẹn tính cửu phẩm linh tinh, kỳ thật cũng liền hai mươi khối. Mà loại này đan dược hắn nhất thiếu cũng cần hai viên, một hạt cấp chính mình phụ thân, một hạt cấp chính mình mẫu thân. Cứ như vậy đều đã lập tức đi hắn ít nhất mười khối cửu phẩm linh tinh, nếu tái tính thượng chính mình này thê tử cha mẹ, Phùng Văn Bác vợ chồng, còn có Hoàng lão đại ca đám người, cho dù lấy hắn nay thân gia, kia cũng là táng gia bại sản đều mua không nổi. Càng đừng nói hắn còn cần mua Đông Phương thanh ất mộc các này nọ.

Đột nhiên gian, Hạ Vân Kiệt phát hiện hắn còn là người nghèo một cái!

Xem ra loại này đan dược cho dù có thể mua được, tạm thời cũng chỉ có thể mua cái hai viên, người còn lại trước làm cho bọn họ dùng tùng hạc trường thọ đan.

Cũng may này Nhiếp Tiểu Thiến đám người cũng không biết Hạ Vân Kiệt tâm tư, nếu không bọn họ nếu biết Hạ Vân Kiệt thế nhưng tồn giống mua sỉ giống nhau mua sinh sinh tạo hóa đan, dịch cân cửu khiếu kim đan tâm tư, còn không bị dọa ngốc mới là lạ.

“Đúng rồi, Nhiếp nghi trượng, ta nghĩ hỏi thăm cái địa phương, hay không cũng có thể thông qua các ngươi đâu?” Hạ Vân Kiệt thu hồi trong lòng suy nghĩ, lại hỏi.

“Đương nhiên có thể, chỉ cần là sinh ý chúng ta đều làm. Đương nhiên giết người phóng hỏa sự tình chúng ta mặc kệ.” Nhiếp Tiểu Thiến cười nói.

“Ta nghĩ tìm được này địa phương.” Hạ Vân Kiệt lấy ra tử phủ nguyên thần biến mất trước nhìn đến kia hình ảnh đồ đưa cho Nhiếp Tiểu Thiến nói.

Này đồ thượng cũng không có Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh thân ảnh. Trải qua quá địa cầu kèm hai bên sự kiện sau, trừ bỏ người của mình, Hạ Vân Kiệt là tuyệt không hội dễ dàng đem Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh tiết lộ cho những người khác. Hắn cũng tin tưởng chỉ cần tìm được kia địa phương, còn có 8 9 thành hy vọng có thể tìm được Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh.

“Cũng chỉ có này đó sao? Ba ngàn giới mênh mông hãn hãn, khôn cùng vô ngần, này đồ cung cấp tin tức quá ít chút.” Nhiếp Tiểu Thiến tiếp nhận tranh vẽ nhìn lướt qua, hơi hơi nhíu hạ mày, sau đó lại mỉm cười nói,“Bất quá chúng ta còn là hội đem này tin tức tuyên bố đến chúng ta các phân các, cụ thể giá cần xem cung cấp này tin tức nhân chào giá tình huống. Nếu là thấp hơn trăm vạn lục phẩm linh tinh, ta nơi này nhưng thật ra có thể trực tiếp làm chủ miễn thu Hạ chân nhân gì phí dụng.”

Hiển nhiên Nhiếp Tiểu Thiến đã hoàn toàn đem Hạ Vân Kiệt xem thành đại khách hàng, loại này ấn đồ tìm kiếm địa phương sự tình, đổ thành bé nhỏ không đáng kể tiểu sinh ý.

“Nhiều như vậy tạ Nhiếp nghi trượng. Này địa phương đối ta mà nói trọng yếu phi thường, còn thỉnh quý các có thể khiến cho coi trọng, ta có thể treo giải thưởng 1 tỷ lục phẩm linh tinh, mặt khác tái phó cấp quý các 100 triệu trả thù lao!” Hạ Vân Kiệt không chút nào không có nguyên nhân vì Nhiếp Tiểu Thiến hào phóng mà vui vẻ, tương phản hắn nhưng thật ra lo lắng Nhiếp Tiểu Thiến không đem chuyện này làm một hồi sự, cho nên cố ý đứng dậy hướng Nhiếp Tiểu Thiến ôm quyền, thần sắc nghiêm túc nói.

“Treo giải thưởng 1 tỷ lục phẩm linh tinh! 100 triệu trả thù lao!” Dù là Nhiếp Tiểu Thiến quý vì vạn bảo các nghệ giới phân các bát đại nghi trượng chi nhất, cũng là bị này số lượng cấp hách nhất đại khiêu, thất thanh kinh hô.

Nhiếp Tiểu Thiến lại nào biết đâu rằng này địa phương quan hệ Hạ Vân Kiệt hai âu yếm nữ nhân tung tích, đừng nói 1 tỷ, cho dù muốn hắn toàn bộ giá trị con người, hắn mày cũng không hội nhăn một chút.

“Đúng, đúng vậy.” Hạ Vân Kiệt gật đầu, thần sắc nghiêm túc nói.

“Hảo, ta hiểu được. Hạ chân nhân cứ việc yên tâm, chuyện này chúng ta hội coi trọng đối đãi.” Nhiếp Tiểu Thiến dù sao cũng là gặp qua đại trường hợp, tâm cơ thông minh hạng người, lập tức liền điều chỉnh cảm xúc, đồng dạng vẻ mặt nghiêm túc gật đầu nói.

“Như thế liền có lao Nhiếp nghi trượng, cụ thể liên hệ phương thức, đến lúc đó ta tái báo cho ngươi biết.” Hạ Vân Kiệt lại ôm ôm quyền, sau đó ngồi trở lại vị trí, trong lòng do dự một phen, cuối cùng còn là không dám đem địa cầu sự tình cũng ủy thác cấp vạn bảo các.

Trên địa cầu cuộc sống đều là phàm nhân, cho dù hắn Vu Hàm môn đệ tử cũng không có vượt qua nguyên anh giới. Vạn nhất nếu bởi vì hắn duyên cớ, khiến cho ba ngàn giới tu sĩ chú ý khởi địa cầu, cấp địa cầu mang đi tai họa thật lớn, kia Hạ Vân Kiệt cho dù muôn lần chết cũng không đủ để chuộc tội. Năm đó hắn dứt khoát hủy hư không thông đạo, cũng chính là lo lắng có tu sĩ thông qua kia thông đạo buông xuống địa cầu.

Cô Độc Phách đám người mang cho địa cầu thật lớn tai nạn, đến bây giờ Hạ Vân Kiệt còn rõ ràng ở mắt!

Địa cầu sự tình hay là muốn tận khả năng chính mình tìm, trừ phi đến vạn bất đắc dĩ, nếu không tuyệt không năng động dùng ngoại giới lực lượng.

Bất quá tìm kiếm địa cầu so với tìm kiếm Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh hai người lại muốn dễ dàng cùng có rõ ràng. Giống Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh, duy nhất manh mối chính là kia phiến sa mạc cùng trên sa mạc không hiển hiện ra phảng phất ảo ảnh tiên cảnh hình ảnh. Mà này manh mối trung duy nhất có điểm giá trị chính là kia phảng phất ảo ảnh tiên cảnh hình ảnh.

Bởi vì sa mạc nơi nơi đều có, liền ngay cả lúc trước địa cầu đều có rất nhiều sa mạc vùng, có thể nghĩ ba ngàn giới lại có bao nhiêu sa mạc vùng, nhưng lại đều đại đồng tiểu dị, có thể nghĩ muốn tìm như vậy một khối sa mạc vùng chỉ sợ so với biển rộng tìm kim còn muốn khó.

Về phần địa cầu dù sao cũng là giống như Viễn Man giới đảo bàn tồn tại, một khi chờ Hạ Vân Kiệt đột phá đến địa vu cửu đỉnh, bởi vì hắn là vương giả chi đỉnh, khi đó thực lực của hắn không sai biệt lắm đã có thể hướng thiên tiên làm chuẩn, xé rách không gian tiến hành dài khoảng cách kéo dài qua với hắn mà nói liền có vẻ sẽ không quá khó khăn. Khi đó hắn là có thể thông qua không ngừng xé rách không gian tái phối hợp Đế Giang hóa thân tiến hành dài khoảng cách kéo dài qua, rất nhanh phi tường, cho dù một cái giới vực một cái giới vực, một cái giới, một cái giới, một cái giới đảo một cái giới đảo đi tìm đi, tổng cũng có thể tìm được địa cầu.

Chính là nay, Hạ Vân Kiệt lại còn xa không kia năng lực. Này cũng là hắn vội vã muốn đột phá tự thân cảnh giới nguyên nhân chỗ. Chính là hắn trong cơ thể huyết mạch tiềm lực đến nay tựa hồ không sai biệt lắm đã đào tẫn, muốn tái hướng lên trên tăng lên cũng không phải dễ dàng như vậy sự tình. Nhưng mặc kệ nói như thế nào, muốn tìm được địa cầu so với tìm được kia phiến sa

mạc hy vọng muốn lớn hơn hàng tỉ lần cũng không chỉ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1330 : Bán bảo hội bắt đầu

“Không thành vấn đề.” Nhiếp Tiểu Thiến gật gật đầu, sau đó trực tiếp đem kia trương đồ giao cho Khương Xảo, nói:“Ngươi hiện tại liền đem này đồ giao cho Vương nghi trượng, thỉnh hắn hiện tại liền thông tri cùng ban bố ra đi, trì chút ta cũng sẽ hôn lại tự cùng Vương nghi trượng công đạo chuyện này.”

Khương Xảo lĩnh mệnh vội vàng rời đi.

Hạ Vân Kiệt gặp Nhiếp Tiểu Thiến làm việc mạnh mẽ vang dội, không khỏi đối nàng hảo cảm nhân, lại củng chắp tay nói:“Đa tạ Nhiếp nghi trượng.”

“Hạ chân nhân khách khí, làm cho khách hàng vừa lòng vốn chính là chúng ta tôn chỉ.” Nhiếp Tiểu Thiến cười khoát tay, sau đó trên mặt tươi cười dần dần chuyển vì một tia lo lắng, đại mi hơi nhíu nói:“Ta nghe nói Hạ chân nhân vừa rồi đến ta vạn bảo các khi cùng Vinh thân vương đã xảy ra xung đột, kia Vinh thân vương cũng không phải người thường, chính là Huyền Thiên quốc hoàng đế thất con trai, thiên phú hơn người, thực lực đã đạt cử hà trung kỳ cảnh giới, thậm Huyền Thiên quốc hoàng đế coi trọng, là ngôi vị hoàng đế tối hữu lực người cạnh tranh chi nhất. Nếu Hạ chân nhân cảm thấy có cần, chúng ta vạn bảo các có thể ra mặt cùng kia Vinh thân vương lên tiếng kêu gọi, làm người hoà giải, nghĩ đến kia Vinh thân vương còn là hội bán chúng ta vạn bảo các mặt mũi.”

“Đa tạ Nhiếp nghi trượng, lượng kia Vinh thân vương còn hiên không nổi cái gì sóng gió đến.” Hạ Vân Kiệt lại vẻ mặt bình tĩnh khoát tay nói.

Nhiếp Tiểu Thiến gặp Hạ Vân Kiệt một điểm cũng không lo lắng, trong mắt không khỏi toát ra một tia kinh ngạc

sắc, bất quá rất nhanh liền chuyển vì thoải mái, cười cười nói:“Ta nhưng thật ra đã quên, Địch phủ Tam công tử đã nhúng tay chuyện này, lấy Địch phủ thực lực cũng là có thể làm cho Vinh thân vương kiêng kị ba phần.”

Hạ Vân Kiệt cười nhẹ, vừa không thừa nhận cũng không phủ nhận, mà Viên Nanh đám người tắc trong mắt toát ra một tia không cho là đúng ánh mắt.

Nghĩ rằng này Nhiếp Tiểu Thiến nếu là biết ngay cả Dư Hóa Uẩn như vậy đầu sỏ cũng bị Hạ giới chủ diệt sát, biết ngay tại một ngày nhiều trước, Hạ giới chủ trong nháy mắt gian liền diệt giết sáu vị cử hà cảnh giới cường giả, trong đó một vị còn là hợp hoan giáo giáo chủ, cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả, chỉ sợ nàng sẽ không hội nghĩ như vậy.

Bằng Vinh thân vương lại nào có cái gì tư cách uy hiếp đến Hạ giới chủ, bằng Địch tam công tử lại nào có tư cách tráo hộ Hạ giới chủ!

Bất quá Hạ Vân Kiệt không mở miệng, Viên Nanh đám người nhưng cũng không tốt tùy tiện xen mồm.

Kế tiếp, Nhiếp Tiểu Thiến cùng Hạ Vân Kiệt lại tùy ý hàn huyên chút đề tài, rất nhanh Khương Xảo lại quay trở về phòng khách quý.

Gặp Khương Xảo phản hồi phòng khách quý, Nhiếp Tiểu Thiến liền đứng dậy nói:“Hạ chân nhân, bán bảo đại hội lập tức muốn bắt đầu, ta còn cần đi hỗ trợ, liền từ Khương Xảo ở tại chỗ này chiêu đãi các ngươi, nếu có cái gì cần, ngươi trực tiếp cùng nàng nói đó là, chúng ta nhất định hội đúng lúc công việc.”

“Khương Xảo cô nương thực thông minh lanh lợi, có nàng ở trong này là có thể, Nhiếp nghi trượng chỉ để ý đi việc đi.” Hạ Vân Kiệt đứng dậy củng chắp tay nói.

“Hạ tiền bối, các vị tiền bối, bán bảo hội bắt đầu.” Nhiếp Tiểu Thiến đi rồi không trong chốc lát, Khương Xảo chỉ vào ngoài cửa sổ nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy hướng ngoài cửa sổ phía dưới nhìn lại, quả nhiên kia nguyên bản không có người trung ương quảng trường, lúc này xuất hiện một vị khí chất nho nhã lão giả.

Này lão giả khí chất tuy rằng nho nhã, bất quá trên người đã có một tia cường đại hơi thở ở lơ đãng gian phát ra, làm cho cả phòng đấu giá nháy mắt im lặng xuống dưới.

“Lão phu Tiền Dật, vạn bảo các nghệ giới vực phân các chủ sự nhân, cũng là hôm nay bổn phận các mười năm một lần bán bảo hội người chủ trì. Hiện tại bắt đầu bán đấu giá lúc này đây bán bảo hội thứ nhất kiện bán đấu giá phẩm, cửu cửu quy nhất nguyên thần đan, này đan công hiệu sẽ không tất lão phu nhiều lời, 2 tỷ lục phẩm linh tinh lên giá, mỗi lần tăng giá không thể thiếu cho năm trăm vạn lục phẩm linh tinh.” Này Tiền Dật người mặc dù nho nhã, nói chuyện lại thật là rõ ràng lưu loát, chính là ngắn gọn giới thiệu một chút chính mình, liền lập tức bắt đầu bán đấu giá.

Tiền Dật vừa dứt lời hạ, sớm có người xốc lên đã trước tiên bãi đặt ở trước mặt hắn ngọc trên bàn một khối vải đỏ, vải đỏ một hiên khai liền hiện ra bên trong một cái lóng lánh trong sáng hòm, trong hòm đặt một viên viên lưu lưu đan dược, kia đan dược rậm rạp có tám mươi mốt đạo phù văn, mỗi một đạo phù văn đều tản ra kỳ lạ quang mang, kia hào quang lộ ra sinh cơ, phảng phất mỗi một đạo phù văn đều là một cái sinh mệnh bình thường.

“Cửu cửu quy nhất nguyên thần đan! Quả nhiên có cửu

cửu quy nhất nguyên thần đan bán đấu giá!” Công chúng ghế trải qua ngắn ngủi khiếp sợ sau, nhất thời không khí sôi trào đứng lên.

Nói một ngàn nói một vạn, chỉ có thực lực là thật chính thuộc loại chính mình, cũng chỉ có thực lực mới là Tu Chân Giới cứng rắn đạo lý, mà này cửu cửu quy nhất nguyên thần đan đó là tăng lên thực lực đỉnh cấp thánh đan. Thậm chí có thể làm cho thông huyền hậu kỳ cảnh giới tu sĩ có rất lớn hy vọng trực tiếp đột phá đến cử hà cảnh giới.

Điền Quan chân nhân, Quảng Nguyệt tiên tử hai người gặp thứ nhất kiện bán đấu giá là cửu cửu quy nhất nguyên thần đan, hô hấp rõ ràng trở nên ồ ồ đứng lên, hai mắt xuyên thấu qua phòng khách quý cửa sổ gắt gao nhìn chằm chằm kia ngọc trên bàn thủy tinh hộp ngọc, tựa hồ hận không thể theo trong ánh mắt vươn dài tay đến, một tay lấy này cửu cửu quy nhất nguyên thần đan cấp cầm đi.

Chỉ tiếc này cửu cửu quy nhất nguyên thần đan thật sự rất sang quý, chẳng sợ bọn họ vừa một ngày trước phát ra một bút tiền, nhưng muốn nói mua cửu cửu quy nhất nguyên thần đan, của cải còn là quá mỏng.

2 tỷ lục phẩm linh tinh! Viên Nanh biểu hiện cùng Điền Quan chân nhân, Quảng Nguyệt tiên tử đám bất đồng, hắn là nghe thế cái con số thiên văn sau, kia cao lớn thân mình đều nhịn không được run run một chút, to như vậy hán tử hốc mắt thế nhưng không hiểu có chút đỏ lên.

2 tỷ lục phẩm linh tinh, đối với trước kia Viên Nanh mà nói kia tuyệt đối là một cái không thể tưởng tượng con số thiên văn, mà này còn gần chính là cái giá khởi điểm. Nhưng chỉ có như vậy một hạt sang quý đan dược, ngay tại không lâu trước, Viên Nanh đem hắn nuốt vào trong

bụng.

Nếu đem Viên Nanh so sánh trưởng thành thu vào có một hai mười vạn tiểu lão bản, như vậy kia đan dược chính là giá trị thượng ức vật phẩm.

Một cái năm thu vào một hai mươi vạn tiểu lão bản tiêu phí một kiện giá trị thượng ức vật phẩm, đó là một cái gì khái niệm?

Này căn bản chính là không có biện pháp tưởng tượng sự tình.

Trước kia Viên Nanh này đại quê mùa chỉ biết là này cửu cửu quy nhất nguyên thần đan phi thường sang quý, nhưng cụ thể sang quý đến bao nhiêu trình độ hắn trong lòng nhưng không có số, hôm nay mới biết được này cửu cửu quy nhất nguyên thần đan giá đem hắn lão Viên cấp bán cái mấy trăm lần đều mua không nổi như vậy một viên đan dược.

“2 tỷ!” Ở Viên Nanh run là lúc, khách quý khu mỗ một cái phòng khách quý bắt đầu có người kêu giá.

Bực này đỉnh cấp thánh đan, tự nhiên là chỉ có khách quý tịch mới mua được rất tốt.

“2 tỷ một ngàn vạn.” Lập tức có người đi theo hô cái giới, nhất thêm đó là một ngàn vạn, thêm Viên Nanh lại nhịn không được sợ run cả người, mà Điền Quan chân nhân cùng Quảng Nguyệt tiên tử trong mắt hoàn toàn không có hào quang.

Cửu cửu quy nhất nguyên thần đan quả nhiên không hổ là đỉnh cấp thánh đan, vốn sẽ không là bọn họ này đó không có gì bối cảnh thông huyền cảnh tu sĩ có thể hy vọng xa vời.

“2 tỷ hai ngàn vạn!” Theo sát sau lại có người tăng giá.

“2.1 tỷ!” Có người trực tiếp đem giá thêm đến hai mươi mốt ức.

“2.2 tỷ!” Có người thêm lợi hại hơn.

“……”

Giá một đường tiêu thăng, cuối cùng cửu cửu quy nhất nguyên thần đan chụp được bốn mươi lăm ức lục phẩm linh tinh giá trên trời, lập tức liền hoàn toàn châm bán bảo hội không khí, cũng châm người mua mua kích tình.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1331 : Bính hỏa dương tinh thạch

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không có tham dự đấu giá cửu cửu quy nhất nguyên thần đan, vừa đến hắn hiện tại của cải tuy rằng dày, nhưng đều là dựa vào đánh cướp đến, còn không có đại lượng cuồn cuộn không ngừng ổn định thu vào, cho nên trước mắt mà nói này linh tinh trên cơ bản chỉ dùng một khối liền thiếu một khối linh tinh, có như vậy một đám người muốn dưỡng, có thể tiết kiệm còn là hơi chút muốn tiết kiệm một ít. Thứ hai này cửu cửu quy nhất nguyên thần đan hắn kỳ thật cũng sẽ luyện chế, đơn giản luyện này đan dược không chỉ có cần dược liệu sẽ muốn chín chín tám mươi mốt loại, nhưng lại cần háo thời gian chín chín tám mươi mốt ngày mới khả năng luyện chế đi ra.

Hạ Vân Kiệt nay còn không có biện pháp tìm tề này chín chín tám mươi mốt loại dược tài, tạm thời cũng không nhiều như vậy có rảnh thời gian tiêu phí ở luyện đan phía trên. Cho nên này cửu cửu quy nhất nguyên thần đan, hắn đổ không cần phải gấp gáp tốn cự tư mua, chờ hắn thấu đủ chín chín tám mươi mốt loại dược liệu, lại có thời gian tái luyện chế cũng không muộn.

Chính mình luyện chế phí tổn so với trực tiếp mua đan dược kia phí tổn tự nhiên thấp rất nhiều.

Vạn bảo các thứ nhất kiện liền bán đấu giá cửu cửu quy nhất nguyên thần đan, chủ yếu mục đích là vì khơi mào hiện trường không khí, hiện trường không khí thành công bị khơi mào đến sau, kế tiếp bán đấu giá tự nhiên không có khả năng đều là cùng loại cửu cửu quy nhất nguyên thần đan như vậy sang quý thương phẩm. Không nói đến nghệ giới vực vạn bảo các phân các có hay không nhiều như vậy đỉnh cấp bán đấu giá phẩm, cho dù nghệ giới vực vạn bảo các phân các lấy ra nhiều

như vậy đỉnh cấp bán đấu giá phẩm, nghệ giới vực cũng không vài người mua được rất tốt a.

Một kiện kiện bán đấu giá phẩm bị đặt tại trên ngọc bàn, theo liên tiếp tiếng kêu giá, một kiện kiện bị bán đấu giá đi ra. Hạ Vân Kiệt vẫn không ra tay, nhưng thật ra Điền Quan chân nhân lấy một ngàn vạn lục phẩm linh tinh giá mua hạ một kiện thượng phẩm linh khí. Một ngàn vạn lục phẩm linh tinh đối với Hạ Vân Kiệt tự nhiên không coi là cái gì, bất quá đối với Điền Quan chân nhân tuyệt đối là cái thật lớn con số, Điền Quan chân nhân báo ra một ngàn vạn lục phẩm linh tinh khi, tiếng nói đều là run run, cái trán lại đầu đầy đại hãn.

Cũng may cuối cùng hắn còn là mua hạ kia kiện thượng phẩm linh khí, hơn nữa kia kiện thượng phẩm linh khí phẩm chất coi như không sai, đương nhiên cùng kia hợp hoan giáo tứ đại hộ pháp kim cương dùng là Kim Cương Hàng Ma xử còn có thiếu giáo chủ dùng là huyền sơn chân thủy phiến so sánh với còn là kém rất nhiều. Bọn họ sở dụng thượng phẩm linh khí đã cực kì tiếp cận đỉnh cấp linh khí, nếu cầm bán đấu giá mà nói, chỉ sợ muốn lấy trăm triệu đến tính toán.

“Hiện tại muốn bán đấu giá là bính hỏa dương tinh thạch. Bính hỏa dương tinh thạch thủ tự hằng tinh ở chỗ sâu trong, ẩn chứa phong phú bính hỏa tinh khí, người tu luyện hỏa hệ thuật pháp luyện hóa này thạch, hỏa hệ thuật pháp tất nhiên đột nhiên tăng mạnh, uy lực tăng nhiều, nếu là đem này thạch dung nhập gì một kiện hỏa thuộc tính pháp bảo, pháp bảo phẩm chất lập tức tăng lên nhất cấp. Đương nhiên nếu là ngươi có thể thỉnh đến tiên cấp luyện khí sư, dùng này bính hỏa dương tinh thạch còn có thể chế tạo ra tiên khí cũng không nhất định, bởi vì bính hỏa dương tinh thạch là tiên cấp tài liệu!” Tiền Dật thanh âm đầy nhịp điệu, tràn ngập cổ động tính.

“Tiên cấp tài liệu!”

“Có thể chế tạo tiên khí!”

“……”

Đang ngồi rất nhiều người cũng không biết bính hỏa dương tinh thạch là cái gì, bất quá nghe nói đây là tiên cấp tài liệu, có thể chế tạo tiên khí, lập tức liền sôi trào lên.

“Giá khởi điểm 1 tỷ lục phẩm linh tinh, mỗi lần tăng giá không thể thiếu cho năm trăm vạn.” Tiền Dật gặp hôm nay xuất trướng thứ hai kiện sang quý vật phẩm thành công khơi mào có sẵn lần thứ hai cao trào, khóe miệng dật ra một chút mỉm cười, lại mở miệng nói.

Giá nền so với cửu cửu quy nhất nguyên thần đan giá thấp một ít, bất quá đáng tiếc quá ít một ít, chỉ có nửa quyền đầu lớn như vậy, Hạ Vân Kiệt ánh mắt xuyên thấu qua cửa sổ dừng ở trên ngọc bàn kia phảng phất một đoàn hỏa ở lẳng lặng thiêu đốt lửa đỏ sắc tảng đá, trong mắt toát ra một tia đã vui mừng lại có một tia thất vọng phức tạp ánh mắt.

“1.5 tỷ!” Hạ Vân Kiệt chính âm thầm may mắn này bính hỏa dương tinh thạch giá so với cửu cửu quy nhất nguyên thần đan thấp khi, một đạo thanh âm đột nhiên vang lên lên, mang theo không chút nào che dấu đàng hoàng cùng kiêu ngạo, thậm chí càng cẩn thận đi thể hội mà nói, còn có thể cảm nhận được trong đó uy hiếp ý.

Ý tứ là, thứ này ta muốn định rồi, các ngươi đừng cùng ta cướp!

Lần đầu tiên kêu giới liền trực tiếp bỏ thêm 500 triệu, bán đấu giá hiện trường lập tức liền im lặng một chút, hơn nữa có thể tới tham gia này bán bảo hội phần lớn

cũng đều là khôn khéo hạng người, rất nhanh cũng liền ý hội đến báo giá người uy hiếp ý.

“Ta dựa vào, này báo giá là ai nha, như vậy kiêu ngạo, trực tiếp liền bỏ thêm ngũ ức, chẳng lẽ lão tử chỉ sợ ngươi bất thành?” Có cái khách quý trong phòng một vị một đầu tóc hồng, trên người có nồng đậm hỏa nguyên lực ở bạo động trẻ tuổi nam tử sắc mặt khó coi nói.

Này tuổi trẻ nam tử có cử hà sơ kì cảnh giới tu vi.

“Thiếu tông chủ, còn là thiếu coi như hết. Kia báo giá là Huyền Thiên quốc Vinh thân vương, đừng nói ngươi không thể trêu vào, liền ngay cả tông chủ cũng không thể trêu vào.” Một vị râu bạc trắng lão nhân mặt âm trầm khuyên nhủ.

“Vinh thân vương!” Kia tóc hồng nam tử bạo động hỏa nguyên lực nhất thời như bị rót một chậu nước bình thường, lập tức liền tắt đi xuống, chính là sắc mặt lại càng phát ra khó coi.

Cùng thời gian, đồng dạng tình hình đối thoại ở không ít phòng khách quý trình diễn.

Vốn tưởng rằng bính hỏa dương tinh thạch vừa ra, hội nhấc lên mặt khác một hồi kêu giới cao trào, không nghĩ tới lại bị Vinh thân vương như vậy nhất kêu, không khí lại lập tức thấp đến đáy cốc, Tiền lão trên mặt biểu tình tuy rằng như trước vẫn duy trì mỉm cười, nhưng hắn ánh mắt lại trở nên có chút âm lãnh.

Mười lăm ức tuy rằng đã là cái không sai giá, nhưng còn là thấp hơn hắn trong lòng mong muốn. Đương nhiên chính yếu còn là Vinh thân vương không ấn thường quy ra bài, phá hủy hiện trường không khí.

“Mười lăm ức năm trăm vạn.” Bính hỏa dương tinh thạch

Hạ Vân Kiệt tình thế bắt buộc, tự nhiên không có khả năng như vậy buông tha cho, gặp hiện trường xuất hiện tẻ ngắt, trong lúc nhất thời không có người xuất khẩu kêu giới, liền không chút hoang mang ra giá nói.

“Ta dựa vào, là ai? Cũng dám cùng bổn vương cướp đấu giá bính hỏa dương tinh thạch?” Hạ Vân Kiệt như vậy nhất kêu giá, kia Tiền lão ngầm không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, khách quý trong phòng Vinh thân vương sắc mặt lại lập tức âm trầm xuống dưới, ánh mắt xuyên thấu qua cửa sổ hướng vừa rồi truyền ra thanh âm phòng khách quý nhìn lại.

Chính là phòng khách quý có cấm chế chống đỡ, hắn ánh mắt cũng là không có biện pháp xuyên thấu đi qua.

“Mười lăm ức một ngàn vạn!” Ngay tại Vinh thân vương phát hỏa tưởng xem xét là ai dám cùng hắn gọi giới khi, lại có mặt khác người bắt đầu đấu giá.

“Mười lăm ức hai ngàn vạn!” Theo sát sau lại có người tham gia đấu giá.

Nếu đã có người xuất đầu, bọn họ tham dự đấu giá tự nhiên liền không phải cùng Vinh thân vương đối nghịch.

“2 tỷ!” Vinh thân vương âm trầm nha lại lần nữa báo giá.

2 tỷ! Trường hợp lập tức lại im lặng xuống dưới.

Bính hỏa dương tinh thạch tuy rằng là tiên cấp tài liệu, nhưng dù sao không phải có thể trực tiếp làm cho người ta tăng lên một cái cảnh giới đỉnh cấp thánh đan, hơn nữa này bính hỏa dương tinh thạch cũng chỉ là nửa quyền đầu như vậy lớn, 2 tỷ này giá đã vượt qua không ít người trong lòng giá.

Cho nên lúc này đây im lặng, trừ bỏ là vì bị Vinh thân

vương danh tác cấp trấn trụ, cũng là bởi vì này giá làm cho rất nhiều người không muốn tái tham dự đấu giá.

“21 tỷ!” Một đạo thanh thúy nữ tử thanh âm đánh vỡ im lặng.

“2.2 tỷ!” Vinh thân vương nghe được kia nói thanh thúy nữ tử thanh âm, khóe miệng gợi lên một chút mỉm cười, nói:“Hỏa Phượng tiên tử, nghe nói Hỏa Hà giáo chủ đã ban thưởng ngươi đỉnh núi, cho phép ngươi khai phủ kiến nha, bổn vương đang ở phát sầu đưa lên cái gì hạ lễ, vừa lúc hôm nay vạn bảo các có bính hỏa dương tinh thạch bán ra, còn thỉnh Hỏa Phượng tiên tử cấp bổn vương cơ hội này.”

Vinh thân vương lời này vừa ra, bên kia liền trầm mặc xuống dưới, hồi lâu mới có một đạo thanh thúy thanh âm lại vang lên:“Như thế liền đa tạ Vinh thân vương ý tốt.”

Này Vinh thân vương cùng kia thanh âm thanh thúy nữ tử đối thoại, nhìn như bình thản tầm thường, nhưng giống một khối cự thạch ném vào bình tĩnh hồ nước, khiến cho sở hữu tham dự đấu giá hội lòng người để tất cả đều nhấc lên vạn trượng ba đào.

“Hỏa Phượng tiên tử! Vừa kia kêu giá dĩ nhiên là Hỏa Vân giáo giáo chủ Hỏa Hà tiên tử chân truyền tứ đệ tử Hỏa Phượng tiên tử! Nghe nói nàng đoạn thời gian trước cũng đột phá đến cử hà trung kỳ, đã có khai phủ kiến nha tư cách!”

“Không nghĩ tới này Vinh thân vương đấu giá này bính hỏa dương tinh thạch, dĩ nhiên là vì đưa cho kia Hỏa Phượng tiên tử! Đây chính là 2.2 tỷ lục phẩm linh tinh a, ta kia toàn bộ môn phái bán cũng chỉ đủ này số lẻ, này Vinh thân vương đổ thật đúng là bỏ được!”

“Hừ, Vinh thân vương đây là ý không ở trong lời! Lấy

hắn nay ở Huyền Thiên quốc địa vị, nếu có thể cùng Hỏa Phượng tiên tử liên hợp lại, thanh thế tất nhiên đại trướng, này Huyền Thiên quốc thái tử vị hắn đã có thể hơn rất nhiều hy vọng a, thật sự là hảo thủ đoạn, hảo thủ đoạn a!”

“Hỏa Phượng tiên tử vừa mới bị cho phép khai phủ kiến nha, nàng làm sao thường không cần Vinh thân vương thay nàng tạo thế, trợ nàng giúp một tay!”

“Một khi Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử liên hợp, bảy đại thế lực phía dưới nhị đại nhân vật cục diện chỉ sợ muốn phát sinh biến hóa lớn !”

“Biến không thay đổi, dù sao không liên quan chúng ta này đó tiểu nhân vật sự tình.”

“Kia cũng nói không chính xác, đại thụ dưới hảo thừa lương, mấy ngày nay ta đang tìm tư nếu không phải muốn đi đầu nhập vào bảy đại thế lực đâu, này chánh chủ tự nhiên muốn nhận chuẩn.”

“……”

Trong lúc nhất thời dưới nghị luận ào ào, mọi thuyết xôn xao, các hoài tâm tư. Thậm chí liền ngay cả kia phân các chủ sự nhân Tiền lão lúc này mắt ở chỗ sâu trong đều ở lóe ra suy tư ánh mắt.

Nếu nói đan cái Vinh thân vương hoặc là Hỏa Phượng tiên tử còn không là đủ khiến cho Tiền lão coi trọng, nhưng hai người liên hợp, vậy cũng đủ khiến cho Tiền lão coi trọng, thậm chí có thể nói, lấy hai người nay thực lực cùng địa vị, một khi liên hợp lại, đối toàn bộ nghệ giới vực đại cục đều có nhất định lực ảnh hưởng.

Đương nhiên này lực ảnh hưởng bây giờ còn là rất nhỏ, dù sao bảy đại đầu sỏ trước mắt đều còn khoẻ mạnh.

Chỉ khi nào bọn họ độ kiếp thất bại, bước Địch Trăn vực chủ rập khuôn theo, lại hoặc là này hai người trung gian có một người đột phá vì cử hà hậu kỳ, kia lực ảnh hưởng liền không thể đánh giá.

Việc buôn bán, vốn sẽ muốn có lâu dài ánh mắt, lâu dài đầu tư sách lược.

Tiền lão hiện tại đã ở lo lắng muốn hay không đầu tư đến đỡ một chút này hai người, cũng tốt phương tiện bọn họ vạn bảo các tương lai ở nghệ giới vực sinh ý khai triển.

Dù sao ba ngàn giới, có tứ đại hiệu buôn, cũng không phải hắn vạn bảo các một nhà độc đại. Trước kia hắn vạn bảo các áp đúng rồi bảo, đến đỡ Địch Trăn, cho nên ở nghệ giới vực hỗn vui vẻ thủy khởi, trái lại này khác ba nhà sẽ muốn kém cỏi rất nhiều. Nhưng từ Địch Trăn độ kiếp thất bại, Địch phủ liền đi đường xuống dốc, hắn vạn bảo các ở nghệ giới vực mà bắt đầu đi theo có đi xuống pha lộ xu thế, lực ảnh hưởng, uy hiếp lực cũng đại không bằng trước. Mà này khác ba nhà lại bởi vì phân biệt đến đỡ Huyền Thiên quốc, Hỏa Vân giáo còn có tinh vân kiếm phái chờ giáo phái thế lực, lực ảnh hưởng lại ở dần dần mở rộng, ở nghệ giới vực đã có cùng vạn bảo các chạy song song với dấu hiệu. Nếu không lấy vạn bảo các uy thế, kia Vinh thân vương lại không dám như vậy kiêu ngạo?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1332 : Đấu giá

“Hai mươi hai ức một ngàn vạn.” Ở mọi người nghị luận ào ào, liền ngay cả Tiền Dật đều ở chuyển ý nghĩ khi, Hạ Vân Kiệt thanh âm lại không vội không chậm chạp vang lên.

Hạ Vân Kiệt này khẩu giới vừa báo ra nhất thời như sét đánh giữa trời quang, chấn phòng đấu giá mọi người lỗ tai đều rầm rầm rung động.

“Ai vậy a? Đã vậy còn quá lớn mật, cũng dám cùng Vinh thân vương gọi nhịp?”

“Không có nghe Vinh thân vương nói này bính hỏa dương tinh thạch hắn là chuẩn bị đấu giá được đến đưa cho Hỏa Phượng tiên tử sao? Người này lần này là đem Hỏa Phượng tiên tử cũng cấp đắc tội !”

“Đồng thời đắc tội Huyền Thiên quốc Vinh thân vương cùng Hỏa Vân giáo Hỏa Phượng tiên tử, cũng không biết là nên bội phục người này đảm lượng, hay nên cười người này ngu xuẩn đâu?”

“……”

“2.3 tỷ!” Vinh thân vương mặt âm trầm lại báo một cái giới, theo sát sau lại hướng phía sau nhân vẫy tay nói:“Đi hỏi thăm một chút, là ai dám cùng bổn vương đối nghịch!”

Vừa rồi Hạ Vân Kiệt chỉ hướng Vinh thân vương bính ra một cái “Lăn” Tự, Vinh thân vương nhưng thật ra không có nghe đi ra Hạ Vân Kiệt thanh âm.

“Đi hỏi thăm một chút, là ai dám phá hỏng bản tiên tử hảo sự!” Ở một cái khác phòng, một vị mặc màu đỏ lăng

la, dáng người đường cong hấp dẫn, dung mạo diễm lệ nữ tử, hàn thanh âm đối người bên người phân phó nói.

Phân phó lời này khi, có hai luồng hỏa diễm ở nàng mắt ở chỗ sâu trong mãnh liệt nhảy lên, một tia khủng bố cực nóng hơi thở theo thân thể của nàng phát ra, khiến cho toàn bộ phòng khách quý đều chợt thăng ôn.

“Là!” Người bên người nơm nớp lo sợ ứng thanh, sau đó vội vàng ly khai phòng khách quý. Nàng biết, làm Hỏa Phượng tiên tử trong mắt có hỏa diễm nhảy lên khi, kia liền ý nghĩa nàng động sát khí.

“Kỳ quái, này thanh âm hình như là ta ở cửa đụng tới người nọ. Hắn hay là điên rồi sao? Đắc tội Vinh thân vương sau thế nhưng còn dám đắc tội Hỏa Phượng tiên tử? Còn có, hắn làm sao đến nhiều như vậy linh tinh? Hay là lần này bản công tử xem đi rồi mắt bất thành? Không có khả năng, cho dù bản công tử trông nhầm, kia Tiền Dật người nào, chẳng lẽ cũng sẽ trông nhầm?” Phòng khách quý, Địch tam công tử lại nghe ra Hạ Vân Kiệt thanh âm, không khỏi nhíu mày, mắt lộ ra khó hiểu sắc.

“Hai mươi ba ức một ngàn vạn.” Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không đi quan tâm chính mình mà nói khiến cho bao nhiêu oanh động, cùng với lúc này Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử đã đối hắn động sát khí, gặp Vinh thân vương còn hướng lên trên tăng giá, không khỏi hơi hơi nhíu nhíu mày, lắc lắc đầu, tiếp tục báo giá nói.

Không có biện pháp, này bính hỏa dương tinh thạch là hắn tình thế bắt buộc tiên cấp tài liệu, chẳng sợ biết rõ này giá đã vượt qua nó giá trị, Hạ Vân Kiệt cũng là không có khả năng buông tay. Tới làm gì Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử nhân tố, hắn tự nhiên sẽ không đi lo lắng.

Nói đùa, nói như thế nào hắn Hạ Vân Kiệt ngầm cũng là cùng bảy đại đầu sỏ cấp nhân vật cùng ngồi cùng ăn đại nhân vật, nếu bởi vì hai tiểu bối đấu giá liền sợ hãi lùi bước, kia hắn thể diện hướng thế nào các? Về sau còn như thế nào ở nghệ giới mở hiệu buôn?

“2.4 tỷ!”

“2.4 tỷ một ngàn vạn!”

“2.5 tỷ!”

“2.5 tỷ một ngàn vạn!”

“2.6 tỷ!”

“2.6 tỷ một ngàn vạn!”

Giá kế tiếp kéo lên, Tiền Dật khóe miệng đã dật ra vui vẻ mỉm cười, thân là bán đấu giá phương, tự nhiên là mừng rỡ gặp có người đấu giá, càng cao càng tốt.

Hạ Vân Kiệt tắc nhíu mày, sắc mặt có chút khó coi. Hắn linh tinh tuy rằng tới dễ dàng, tới cũng nhanh, kia cũng chỉ là tương đối mà nói, này động bất động liền nhất ức hướng lên trên thêm, cho dù hắn cũng là đau lòng không thôi.

Bất quá tương đối cho Hạ Vân Kiệt hơi nhíu mày, Vinh thân vương cũng không gần chính là sắc mặt âm trầm khó coi đến cực điểm, hơn nữa cái trán đã ẩn ẩn có mồ hôi lạnh toát ra.

Tuy rằng hắn quý là Huyền Thiên quốc thân vương, nhưng dù sao không phải Huyền Thiên quốc hoàng đế, thân gia còn là hữu hạn, mắt thấy này giá sẽ muốn đặt lên ba mươi ức, cho dù hắn cũng là ăn không tiêu a!

Huống chi này bính hỏa dương tinh thạch còn là lấy đến tặng người, không phải chính hắn dùng là.

Khả vừa rồi nói đã thả ra đi, muốn đem này bính hỏa dương tinh thạch đưa cho Hỏa Phượng tiên tử làm hạ lễ, nếu cuối cùng này bính hỏa dương tinh thạch nếu như bị người khác chụp đi, hắn Vinh thân vương thể diện đã có thể mất lớn.

“Tiểu tử, nếu làm cho bổn vương biết ngươi là ai, không diệt ngươi không thể!” Vinh thân vương ở báo ra 3 tỷ lục phẩm linh tinh giá sau, lau đem cái trán hãn giọt, nghiến răng nghiến lợi, sắc mặt dữ tợn nói.

Xem ra không cho điểm ngoan, còn trấn không được này Vinh thân vương!

“3.5 tỷ!” Hạ Vân Kiệt rốt cục cũng giận, trực tiếp bỏ thêm 500 triệu đi lên.

3.5 tỷ! Hạ Vân Kiệt này giá vừa báo ra, khách quý trong phòng Điền Quan chân nhân đám tất cả đều cả người chiến một chút, thật sự là danh tác a!

Phòng đấu giá người cũng đồng dạng đều nhịn không được cả người chấn động, người này so với Vinh thân vương còn muốn mãnh a! Thế nhưng lập tức liền thêm đến 3.5 tỷ. Này giá tái thêm cái 1 tỷ vậy có thể mua một hạt cửu cửu quy nhất nguyên thần đan, có thể trực tiếp tạo nên một vị cử hà sơ kì cảnh giới cường giả !

Khả hiện tại lại chỉ là vì mua như vậy một tiểu khối bính hỏa dương tinh thạch, này không khỏi cũng quá phá sản đi!

3.5 tỷ! Vinh thân vương mặt trở nên dữ tợn khủng bố, hai tay đã nắm thành quyền đầu, hai mắt cơ hồ muốn phun ra hỏa đến. Hôm nay hắn trừ bỏ muốn mua hạ này

bính hỏa dương tinh thạch đưa cho Hỏa Phượng tiên tử ở ngoài, còn có một cái rất lớn mục đích là hướng về phía kia vạn năm nhâm thủy tinh mẫu mà đến.

Vốn hắn nghĩ đến chính mình báo cái 1.5 tỷ liền có thể bắt kia bính hỏa dương tinh thạch, còn lại linh tinh cũng đủ hắn mua vạn năm nhâm thủy tinh mẫu, người sau là hắn lần này tình thế bắt buộc vật phẩm. Không nghĩ tới này bính hỏa dương tinh thạch thế nhưng bị sinh sôi nâng đến 3.5 tỷ lục phẩm linh tinh, kể từ đó, hắn nếu tái tiếp tục tăng giá đi xuống, không nói có thể hay không mua được bính hỏa dương tinh thạch không nói, cho dù hắn có thể mua xuống dưới, kia vạn năm nhâm thủy tinh mẫu đã có thể huyền.

Vạn bảo các dù sao cũng là ba ngàn giới tứ đại hiệu buôn chi nhất, cho dù nơi này chính là vạn bảo các phân các, có cường long không áp địa đầu xà kiêng kị, kia cũng không phải hắn Vinh thân vương nhạ được rất tốt, cho dù ngẫu nhiên nhạ một chút, kia cũng là có cái hạn độ. Tựa như hắn Vinh thân vương ở vừa mới bắt đầu đấu giá bính hỏa dương tinh thạch khi khoe khoang uy hiếp một lần còn đi, nhưng nếu ở đấu giá vạn năm nhâm thủy tinh mẫu khi lại đây như vậy một lần, chỉ sợ vạn bảo các sẽ không hội tái đối hắn Vinh thân vương khách khí. Cho nên Vinh thân vương phải cam đoan sung túc tài chính đấu giá kia vạn năm nhâm thủy tinh mẫu, khả hiện tại hết thảy kế hoạch đều bị Hạ Vân Kiệt cấp quấy rầy.

“3.5 tỷ, hiện tại vị kia đạo hữu báo giá 3.5 tỷ, có hay không người ra giá rất cao ?” Tiền Dật cũng bị Hạ Vân Kiệt báo giá cấp hoảng sợ, bất quá lập tức trên mặt hắn tươi cười liền càng phát ra sáng lạn đứng lên, giơ bán đấu giá chùy, ánh mắt nhìn xa Vinh thân vương chỗ kia khách quý ghế lô, hỏi.

Làm Tiền Dật ánh mắt nhìn xa Vinh thân vương chỗ kia

khách quý ghế lô khi, những người khác cũng đều ào ào hướng kia khách quý ghế lô nhìn lại.

Vinh thân vương tuy rằng rõ ràng biết có cấm chế thủy tinh chống đỡ bên ngoài ánh mắt, làm cho bọn họ nhìn không tới tình huống bên trong, nhưng hắn còn là cảm thấy từng trận không được tự nhiên, tựa hồ theo kia từng đạo trong ánh mắt thấy được một trương trương mang theo châm biếm mặt.

Vinh thân vương sắc mặt càng phát ra âm trầm khó coi, cái trán hãn mạo càng phát ra vui.

Muốn hay không tiếp tục tăng giá đi xuống?

“Vinh thân vương điện hạ, ty chức đã điều tra rõ ràng, cùng ngài đấu giá chính là vừa rồi ở cửa cùng chúng ta khởi xung đột kia tu sĩ.” Ngay tại Vinh thân vương đâm lao phải theo lao, khó có thể lựa chọn khi, hắn phái ra đi nhân quay trở về khách quý phòng, cung kính hội báo nói.

Chương 1333 : Tới tay

“Dĩ nhiên là bọn họ!” Vinh thân vương nghe vậy cả người chấn động, trên mặt lộ ra ngoài ý muốn sắc, bất quá lập tức liền bị dữ tợn tàn khốc biểu tình cấp thay thế được, “Như thế rất tốt, còn có thể giảm đi ta một bút phí dụng!”

“Điện hạ, vừa rồi ta còn nghe được, Địch phủ tam công tử Địch Húc Ninh có mời chào những người đó ý tứ, ở cửa từng mời bọn họ đi Địch phủ làm khách” Vị kia thủ hạ nghe vậy do dự hạ, thật cẩn thận nhắc nhở nói.

“Địch Húc Ninh nếu đặt ở trước kia bổn vương còn kiêng kị hắn ba phần, khả hiện tại hắn Địch phủ đã nghèo túng, hơn nữa hắn bất quá cũng chỉ là cử hà sơ kì cảnh giới, cũng dám nhúng tay bổn vương sự tình, kia thuần túy là tự rước nhục nhã. Đúng rồi, ngươi đi một chuyến Hỏa Phượng tiên tử ghế lô. Cùng nàng nói một tiếng, này người đấu giá cùng bổn vương có cừu oán, bổn vương tất hội lấy kia bính hỏa dương tinh thạch đưa cho nàng làm hạ lễ, còn có thuận tiện cũng cùng nàng đề nhắc tới Địch Húc Ninh sự tình. Bổn vương đổ muốn nhìn, kia Địch Húc Ninh chẳng lẽ là ăn gan báo, cũng dám đồng thời đắc tội chúng ta hai người!” Vinh thân vương mắt lộ ra một tia khinh thường cùng âm hiểm sắc công đạo nói.

“Ty chức lĩnh mệnh.” Kia thủ hạ lĩnh mệnh lệnh, liền lại ly khai ghế lô.

Tại đây thủ hạ cùng Vinh thân vương đối thoại là lúc, Tiền Dật gặp Vinh thân vương không có lại ra giá, cuối cùng còn là khó tránh khỏi có chút tiếc nuối hạ xuống cái búa, tuyên bố này bính hỏa dương tinh thạch về hạ Vân Kiệt sở hữu.

Hắn tự nhiên là ước gì hai người tiếp tục sống mái với nhau đi xuống, như vậy người cuối cùng tiện nghi tự nhiên là bọn họ vạn bảo các.

“Vinh thân vương thế nhưng không đấu giá ?”

“Vinh thân vương thế nhưng nhận túng ?”

“Hừ, ta xem không hẳn vậy! Lấy Vinh thân vương tính cách lại sao lại nuốt xuống này khẩu khí? Ta xem người nọ là có tiền đấu giá, không có tiền hưởng thụ a!”

“Thật đúng là, cái này kêu là không tìm chết sẽ không chết a!”

……

“Hừ, không nghĩ tới này Vinh thân vương thế nhưng cứ như vậy nhận túng buông tha cho, làm hại bản tiên tử bỏ lỡ đấu giá cơ hội!” Trong ghế lô, kia Hỏa Phượng tiên tử hiển nhiên không nghĩ tới Vinh thân vương sẽ thả khí, nàng còn chờ Vinh thân vương tiếp tục tăng giá, kết quả một chờ hai chờ, kia Tiền Dật cái búa lại lạc đi xuống, không khỏi vẻ mặt căm tức.

Đương nhiên này cũng cùng 3.5 tỷ lục phẩm linh tinh giá thật sự rất cao, Hỏa Phượng tiên tử trong đầu cũng thật là luyến tiếc tái đấu giá, hy vọng Vinh thân vương này coi tiền như rác giúp nàng cấp ra, không nghĩ tới cũng là bỏ lỡ cơ hội.

Hỏa Phượng tiên tử tu luyện là hỏa hệ công pháp, sở dụng pháp bảo cũng là hỏa hệ pháp bảo, này bính hỏa dương tinh thạch đối nàng cũng là có lớn tác dụng.

Ngay tại Hỏa Phượng tiên tử căm tức là lúc, tiếng đập cửa vang lên, đúng là Vinh thân vương nhân.

Người của Vinh thân vương đem Vinh thân vương mà nói chuyển cáo Hỏa Phượng tiên tử, Hỏa Phượng tiên tử nghe xong sau, sắc mặt thế này mới chuyển hoãn, gật gật đầu nói:“Được rồi, ngươi đi xuống, bản tiên tử đã biết.”

“Sư tỷ, Vinh thân vương người này tâm ngoan thủ lạt, cùng hắn hợp tác hay không……” Người nọ đi rồi, có một nữ tử đi đến Hỏa Phượng tiên tử bên người, thấp giọng nhắc nhở nói.

“Hừ, vô phương. Kia Vinh thân vương tuy rằng là cái tâm ngoan thủ lạt hạng người, nhưng là người thông minh. Hắn phải làm biết, Hyền Thiên quốc hoàng tử phần đông, hắn nay tuy rằng đột phá đến cử hà trung kỳ cảnh giới, nhưng muốn ở chúng hoàng tử cạnh tranh trung trổ hết tài năng, ngồi trên thái tử ngai vàng vị, còn là không đủ sức, không thiếu được sư tỷ ta hỗ trợ. Mà sư tỷ ta nghĩ muốn khai phủ kiến nha, theo trong giáo phần đông ngọn núi trung trổ hết tài năng, cuối cùng trở thành chưởng giáo nhất mạch ngọn núi chi chủ, lại đồng dạng cũng ít không được kia Vinh thân vương giúp.” Hỏa Phượng tiên tử khoát tay nói.

Hỏa Vân giáo có một quy định, một khi chân truyền đệ tử đột phá đến cử hà trung kỳ cảnh giới, liền có thể tuyển một trong giáo linh mạch ngọn núi, khai phủ kiến nha, quảng thu môn đồ cùng phụ thuộc thế lực. Thế nào nhất mạch ngọn núi thực lực cường đại nhất, chờ Hỏa Vân giáo giáo chủ thoái vị sau, liền từ kia một linh mạch ngọn núi sơn chủ kế thừa giáo chủ vị. Này Hỏa Phượng tiên tử nay vừa mới đột phá đến cử hà trung kỳ cảnh giới, căn cơ còn không ổn cũng không hùng hậu, muốn khai phủ kiến nha, tự nhiên muốn mượn trợ ngoại lực. Vừa rồi Vinh thân vương sở dĩ cao điệu nói muốn đưa nàng hạ lễ, mà nàng cao điệu ứng thừa xuống dưới, đó là một loại tạo thế, làm cho ngoại giới khắp nơi thế lực biết nàng cùng Vinh thân vương hợp tác rồi, kể từ đó, tự

nhiên sẽ có càng nhiều nhân đầu nhập vào bọn họ. Cũng làm cho này tưởng xa lánh chèn ép bọn họ hoàng tử, sư huynh tỷ muội tâm tồn kiêng kị, không dám đối bọn họ hành động thiếu suy nghĩ.

“Hạ tiền bối, vừa rồi kia cũng mở miệng đấu giá Hỏa Phượng tiên tử là Hỏa Vân giáo Hỏa Hà giáo chủ chân truyền Tứ đệ tử, tục truyền cũng đã là cử hà trung kỳ cảnh giới tu vi, Hỏa Hà giáo chủ đã đánh xuống pháp chỉ, chuẩn duẫn nàng khai phủ kiến nha, là cái phi thường lợi hại tu sĩ, tiền bối vừa rồi đấu giá hạ kia bính hỏa dương tinh thạch, tất nhiên cũng đắc tội nàng, tiền bối khả ngàn vạn phải cẩn thận.” Kia Khương Xảo tuy rằng khiếp sợ cho Hạ Vân Kiệt quả nhiên bán đấu giá hạ bính hỏa dương tinh thạch, hơn nữa giá còn là cao như vậy, nhưng càng nhiều còn là lo lắng.

“Sợ cái gì? Kia cái gì Hỏa Phượng tốt nhất cấp ta lão Viên an phận điểm, nếu không đem nàng ngay cả kia cái gì chó má Vinh thân vương cùng nhau thu thập!” Viên Nanh mắt lộ ra hung quang hét lên.

Khương Xảo vốn là hảo ý nhắc nhở, không nghĩ tới kia cả người kim mao Viên Nanh tiền bối đã vậy còn quá hung hãn, ngược lại nói muốn đem Hỏa Phượng tiên tử tính cả Vinh thân vương cùng nhau thu thập, không khỏi há miệng thở dốc, nửa ngày đều nói không ra nói đến.

Kia nhưng là Hỏa Phượng tiên tử cùng Vinh thân vương a, là hai cử hà trung kỳ tu sĩ cường giả a! Lại khởi là tùy tiện ai đều có thể thu thập được ? Đừng bị bọn họ cấp thu thập nên thắp cao hương!

“Ha ha, đa tạ Khương Xảo cô nương. Bất quá ngươi không cần lo lắng, nếu ta dám tham dự đấu giá, tự nhiên cũng là có chút dựa vào, cũng là không sợ bọn họ.” Hạ Vân Kiệt nói.

Khương Xảo gặp Hạ Vân Kiệt cũng không đem kia cái gì Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử đặt ở trong lòng, tự nhiên không tốt nói cái gì nữa, chính là trong lòng cũng là một điểm cũng không xem trọng Hạ Vân Kiệt bọn họ.

Này không trách Khương Xảo, Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử hai người không chỉ có tự thân tu vi đã đạt tới cử hà trung kỳ cảnh giới, là đủ trực tiếp quét ngang một cái thực lực không kém giáo phái, mà bọn họ lai lịch lại dọa người, một cái là Hyền Thiên quốc, một cái là Hỏa Vân giáo.

Ở nghệ giới vực, lại có cái nào giáo phái có thực lực đồng thời đắc tội này hai đại thế lực đâu? Cho dù bọn họ vạn bảo các, muốn ở nghệ giới vực sinh ý thẳng đường thịnh vượng, cũng không dám dễ dàng đắc tội bọn họ như vậy địa đầu xà. Làm sao huống Hạ Vân Kiệt này đó đến từ tích xa tiểu giới giới chủ?

Bính hỏa dương tinh thạch sau, bán đấu giá tiếp tục đang tiến hành, ngẫu nhiên cũng có không thua gì bính hỏa dương tinh thạch tiên cấp tài liệu xuất hiện, bất quá Hạ Vân Kiệt cũng không có ra tay.

Lần này bán đấu giá gì đó rất nhiều, cũng không phải một ngày có thể chấm dứt, mà là muốn suốt liên tục bảy ngày, mỗi một ngày trong lúc đó đều có mười hai giờ hưu tràng thời gian. Trong lúc này, vạn bảo các cửa hàng đều là đối với ngoại mở ra, bọn họ có thể lựa chọn nghỉ ngơi, cũng có thể lựa chọn cuống cửa hàng, mua chính mình sở cần thương phẩm.

Một cái đấu giá hội liên tục bảy ngày thời gian, đối với người thường mà nói tự nhiên là dài lâu mà không thể tưởng tượng, bất quá đối cùng động bất động liền bế quan nửa năm một năm, thậm chí mấy chục năm thượng trăm năm tu luyện người mà nói, bảy ngày thời

gian thật đúng là chính là như bạch câu nhảy, căn bản không coi là cái gì.

Đấu giá hội ngày đầu tiên, Hạ Vân Kiệt trừ bỏ đấu giá được bính hỏa dương tinh thạch sẽ thấy không thấy được chính mình muốn gì đó, cũng sẽ không lại ra tay.

Ngày đầu tiên đấu giá sau khi chấm dứt, Nhiếp Tiểu Thiến liền lại đi tới Hạ Vân Kiệt chỗ khách quý phòng.

“Chúc mừng Hạ đạo hữu đấu giá đến bính hỏa dương tinh thạch.” Vừa đến khách quý phòng Nhiếp Tiểu Thiến liền hướng Hạ Vân Kiệt chắp tay chúc mừng, chính là theo sát sau, nàng lại mặt lộ vẻ một tia lo lắng sắc nói:“Bất quá cũng đang bởi vì Hạ đạo hữu đấu giá được bính hỏa dương tinh thạch, ngươi đã đồng thời đắc tội Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử, lúc này chỉ sợ ngay cả Địch tam công tử cũng không dám nhúng tay chuyện của ngươi, Hạ đạo hữu muốn sớm làm chuẩn bị, nếu không ngươi một khi ly khai ta vạn bảo các, chỉ sợ cũng sẽ có họa sát thân.”

“Đa tạ Nhiếp nghi trượng quan tâm! Chuyện này lòng ta đều biết. Không biết kia bính hỏa dương tinh thạch ta khi nào thì có thể lấy đến?” Hạ Vân Kiệt thần sắc bình tĩnh cười cười, sau đó hỏi.

“Chỉ cần Hạ đạo hữu đã chuẩn bị tốt linh tinh, tùy thời có thể lấy.” Nhiếp Tiểu Thiến trả lời, một đôi mắt đẹp lại ở Hạ Vân Kiệt trên mặt lưu lại hồi lâu, mới vừa rồi dời đi.

Hiển nhiên nàng rất kỳ quái Hạ Vân Kiệt vì sao như vậy bình tĩnh!

“Ta đây hiện tại liền lấy.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Hay là Hạ đạo hữu chuẩn bị hiện tại liền rời đi sao? Nếu thật sự là như vậy phỏng chừng có chút khó khăn,

người của Vinh thân vương chỉ sợ đã ở bên ngoài giám thị ngươi.” Nhiếp Tiểu Thiến nói.

“Vạn năm nhâm thủy tinh mẫu ta còn không đấu giá đến lại như thế nào khả năng hiện tại liền rời đi đâu?” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Nhiếp Tiểu Thiến nghe vậy không khỏi sửng sốt sửng sốt, vạn bảo các tự nhiên có một chút có thể làm cho khách hàng thần không biết quỷ không hay rời đi bí mật thông đạo, này Hạ Vân Kiệt lập tức liền mua như vậy quý trọng gì đó, lại nói tiếp coi như là đáng giá vạn bảo các khiến cho coi trọng đại khách hàng, Nhiếp Tiểu Thiến vốn là tưởng bán Hạ Vân Kiệt một cái nhân tình, đổ không nghĩ tới hắn căn bản là không có muốn lập tức rời đi ý tứ.

“Còn có, không biết quý các có hay không có thể cung khách nhân lâm thời một mình tu luyện hoặc là luyện khí địa phương?” Hạ Vân Kiệt theo sát sau lại hỏi.

“Tự nhiên có, Hạ đạo hữu nếu có cần ta lập tức liền cho ngươi an bài một cái một mình luyện khí mật thất.” Nhiếp Tiểu Thiến hơi hơi nhất kinh ngạc, lập tức liền trả lời.

“Nơi này là 3.5 tỷ lục phẩm linh tinh, phiền toái Nhiếp nghi trượng hiện tại khiến cho người đem bính hỏa dương tinh thạch cho ta đưa tới, cũng an bài một gian một mình luyện khí mật thất cho ta.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy mày hơi hơi giương lên, lộ ra một tia sắc mặt vui mừng, tùy tay theo cổ tay áo lấy ra một cái trữ vật giới đưa cho Nhiếp Tiểu Thiến.

Bởi vì vừa không lâu giết một ít người, hắn hiện tại trong tay trữ vật giới thật nhiều, chính là trữ vật giới cùng trữ vật giới trong lúc đó cũng không có thể cho nhau gửi, Hạ Vân Kiệt đành phải đem dư thừa một ít trữ vật giới đặt ở

cổ tay áo.

Vừa rồi đấu giá hạ bính hỏa dương tinh thạch sau, Hạ Vân Kiệt nhàn rỗi không có việc gì liền đem 3.5 tỷ lục phẩm linh tinh chuyển dời đến một cái không trí trữ vật giới trung.

Nhiếp Tiểu Thiến tiếp nhận trữ vật giới hướng trong mặt quét một phen, gặp số lượng chính xác, liền theo chính mình trữ vật giới lấy ra bính hỏa dương tinh thạch đưa cho Hạ Vân Kiệt, cười nói:“Bính hỏa dương tinh thạch ta đã cấp Hạ đạo hữu mang đến, còn thỉnh Hạ đạo hữu thu hảo, ta hiện tại liền mang ngươi đi luyện khí thất.”

Nói xong Nhiếp Tiểu Thiến không đợi Hạ Vân Kiệt nói lời cảm tạ, liền bày cái thỉnh thủ thế, sau đó ở phía trước dẫn đường.

Ra phòng khách quý không đi bao lâu, ở một cái chỗ rẽ thời điểm, Hạ Vân Kiệt thấy được Vinh thân vương cùng một người mặc lửa đỏ lăng la nữ tử sóng vai đi tới, phía trước có một vị cùng Nhiếp Tiểu Thiến giống nhau mặc vạn bảo các nghi trượng phục sức nam tử ở phía trước dẫn đường.

Chương 1334 : Tái khởi xung đột

Kia hẳn là chính là Hỏa Phượng tiên tử, hỏa lực mênh mông, quả nhiên là cử hà trung kỳ cảnh giới tu vi, Hạ Vân Kiệt có chút suy nghĩ đánh giá mặc lửa đỏ lăng la nữ tử liếc mắt một cái, trong lòng thầm nghĩ.

Hỏa Phượng tiên tử không biết Hạ Vân Kiệt, bất quá lại nhận thức Nhiếp Tiểu Thiến nghi trượng, gặp là nàng tự mình dẫn một nhóm người, không khỏi có chút tò mò đánh giá Hạ Vân Kiệt đám người liếc mắt một cái, làm của nàng ánh mắt đảo qua Viên Nanh khi lộ ra một tia thoải mái biểu tình.

Viên Nanh là cử hà sơ kì cảnh giới cường giả, cũng là miễn cưỡng làm được rất tốt nghi trượng cấp nhân vật tiếp đãi. Đương nhiên loại tình huống này còn là ít hơn gặp, trừ phi vị này cử hà sơ kì cảnh giới cường giả có lớn lai lịch, tỷ như Địch tam công tử, lại hoặc là đại khách hàng, tựa như Hạ Vân Kiệt giống nhau, ra tay đó là vài tỷ lục phẩm linh tinh, nếu không còn là không đủ để kinh động nghi trượng cấp nhân vật tự mình tiếp đãi.

Hỏa Phượng tiên tử không biết Hạ Vân Kiệt, Vinh thân vương lại nhận được, trong mắt nhất thời sát khí lộ, đồng thời nhìn về phía Nhiếp nghi trượng ánh mắt cũng có chút không tốt.

“Nhiếp nghi trượng biệt lai vô dạng a, nói như thế nào nay ngươi cũng là vạn bảo các nghệ giới vực phân các bát đại nghi trượng chi nhất, như thế nào bực này tiểu nhân vật cũng cần lao động ngươi tự thân xuất mã? Này không khỏi cũng quá điệu giá trị con người.” Vinh thân vương đối với Nhiếp nghi trượng ôm ôm quyền, mặt mang châm chọc nói.

“Chúng ta vạn bảo các hướng đến thừa hành khách

hàng tối thượng nguyên tắc, chỉ cần đến chúng ta vạn bảo các tiêu phí, mặc kệ cái gì thân phận đều đã đã bị ứng có tôn kính.” Nhiếp Tiểu Thiến mặt đẹp khẽ biến, bất quá rất nhanh liền cười khanh khách đáp lại nói, tựa hồ một điểm cũng chưa nghe ra đến Vinh thân vương trong lời nói châm chọc ý.

“Bọn họ chính là này không có mắt tên?” Hỏa Phượng tiên tử tự nhiên là người thông minh, gặp Vinh thân vương đột nhiên cùng Viên Nanh đám người không qua được, nhất thời nhớ tới vừa rồi đấu giá bính hỏa dương tinh thạch sự tình, mặt đẹp trầm xuống, con mắt ở chỗ sâu trong có hai luồng hỏa diễm nhảy lên.

“Không có mắt hẳn là các ngươi đi?” Viên Nanh bĩu môi khinh thường nói.

“Thật to gan!” Hỏa Phượng tiên tử loại nào thân phận, gặp một cái danh không dùng truyền tên cũng dám hướng nàng bĩu môi châm chọc, con mắt ở chỗ sâu trong hai luồng hỏa diễm nhất thời nhảy lên đi lên, khiến cho hai cái tròng mắt đều như là hai luồng hỏa diễm ở hừng hực thiêu đốt, đồng thời một cái lửa đỏ roi trống rỗng xuất hiện, đối với Viên Nanh liền muốn trừu đi qua.

“Hỏa Phượng tiên tử, nơi này là vạn bảo các, hay là ngươi muốn cùng ta vạn bảo các đối nghịch bất thành?” Nhiếp Tiểu Thiến thấy thế thần sắc chợt lạnh xuống dưới, một cái lắc mình, người đã đứng ở lửa đỏ roi trước mặt, ánh mắt lạnh lùng nhìn Hỏa Phượng tiên tử nói.

Hỏa Phượng tiên tử thần sắc biến đổi, lửa đỏ roi hóa thành nhất điểm hồng quang nhập vào của nàng mi tâm, nói:“Cũng thế, hôm nay xem ở các ngươi vạn bảo các mặt mũi thượng, tạm thời tha các ngươi một con ngựa. Bất quá Nhiếp nghi trượng ngươi như vậy che chở bọn họ, đối với ngươi nhưng cũng không có gì có ích, ngươi

nói có phải hay không Cố nghi trượng?”

Hỏa Phượng tiên tử cuối cùng một câu cũng là nối đợi bọn hắn vị kia nam nghi trượng nói.

Kia được xưng là Cố nghi trượng nam tử đồng dạng có cử hà sơ kì cảnh giới, bộ dạng cao cao gầy gầy, hốc mắt hãm sâu, môi tế bạc.

“Tiên tử nói được thật là.” Kia Cố nghi trượng cười trở về một câu, sau đó đối Nhiếp Tiểu Thiến nói:“Nhiếp nghi trượng, khách hàng tối thượng là đúng vậy, nhưng này cũng phải nhìn cái gì khách hàng, lấy thân phận của ngươi, còn là cần rụt rè tự trọng, nếu không không biết nhân còn tưởng rằng chúng ta vạn bảo các là tùy tiện người nào đều có thể đến, còn tưởng rằng chúng ta vạn bảo các chính là bất nhập lưu hiệu buôn đâu?”

Hiển nhiên này Cố nghi trượng cùng Nhiếp Tiểu Thiến khẳng định có chút quá tiết, nếu không lấy hắn vạn bảo các nghi trượng thân phận cho dù vì lấy lòng Hỏa Phượng tiên tử cùng Vinh thân vương, cũng không cần như vậy làm thấp đi châm chọc cùng hắn cùng cấp Nhiếp Tiểu Thiến.

“Cố nghi trượng nói được đúng vậy, giống các ngươi thân phận cho dù muốn đích thân tiếp đãi người, kia nói như thế nào cũng phải muốn ở vạn bảo các ném cái vài tỷ lục phẩm linh tinh cấp bậc đại khách hàng. Giống bên cạnh ngươi kia hai vị, đến bây giờ ngay cả một khối linh tinh đều luyến tiếc tiêu, ta xem phỏng chừng cũng chính là đến các ngươi vạn bảo các ăn không uống không, thật không biết Cố nghi trượng là cái gì ánh mắt, thế nhưng còn đem bọn họ tôn sùng là thượng tân, này không phải tự hạ mình thân phận sao?” Hạ Vân Kiệt tuy rằng không nghĩ ở vạn bảo các nháo sự, nhưng thấy Nhiếp Tiểu Thiến bởi vì chính mình đều bị nhân châm chọc, rốt cục nhịn không được mở miệng trào phúng nói,

nói xong Hạ Vân Kiệt lại quay đầu đối Nhiếp Tiểu Thiến nói:“Nhiếp nghi trượng chúng ta đi thôi, không tất yếu cùng này đó không có linh tinh còn phùng má giả làm người mập chấp nhặt.”

Hỏa Phượng tiên tử, Vinh thân vương, Cố nghi trượng nghe vậy không khỏi tức giận đến nổi trận lôi đình, sát khí dâng, hận không thể lập tức động thủ liền giết bọn họ, chính là vạn bảo các dù sao không phải tầm thường địa phương, đừng nói bọn họ, cho dù huyền thiên quốc hoàng đế Hàn Thông, Hỏa Vân giáo giáo chủ Hỏa Hà tiên tử, cũng tuyệt không dám ở vạn bảo các bên trong giết người, nếu không chính là xúc phạm vạn bảo các điểm mấu chốt. Đến lúc đó nhạ vạn bảo các Các chủ tức giận, ai có thể gánh vác được rất tốt?

Hạ giới có ba ngàn giới vực, mỗi một cái giới vực đều có vạn bảo các phân các, mỗi một cái phân các chủ sự dại gia ít nhất cũng là cử hà trung kỳ cảnh giới, có thể nghĩ vạn bảo các trướng hạ có bao nhiêu cường giả, đừng nói chính là huyền thiên quốc cùng Hỏa Vân giáo, cho dù là toàn bộ nghệ giới vực, bọn họ đều có thể quét ngang đi qua.

Đương nhiên này chính là nói có người xúc phạm vạn bảo các điểm mấu chốt điều kiện tiên quyết hạ, tình hình chung hạ, vạn bảo các còn là nhập gia tùy tục, ấn quy củ đến làm việc. Dù sao này ba ngàn giới cũng không phải chỉ có hắn vạn bảo các một nhà đại hiệu buôn, hắn nếu lấy mạnh mẽ tư thái xằng bậy, chỉ biết cấp này khác ba cái đại hiệu buôn đem vạn bảo các xa lánh đi ra ngoài cơ hội. Huống hồ vạn bảo các sạp phô lớn như vậy, nếu sự tình gì đều dựa vào vũ lực đến giải quyết, vạn bảo các cũng không có kia năng lực. Nhất là này bài danh phía trước đại giới, mặt trên một ít thế lực lớn cho dù vạn bảo các cũng đắc tội không nổi. Những người đó cho dù thực ở vạn bảo các bóp chết vài người, vạn bảo các nói không chừng đều nhẫn hạ kia khẩu khí.

Bất quá nghệ giới vực còn không có người cường đại đến kia trình độ, cho dù năm đó vực chủ Địch Trăn cũng xa xa không có cường đại đến kia trình độ. Cho nên Hỏa Phượng tiên tử cùng Vinh thân vương cũng chỉ có thể nhẫn hạ này khẩu khí, vừa rồi Hỏa Phượng tiên tử tế ra hỏa tiên nhiều lắm cũng liền nhất thời xúc động, uy hiếp một phen, cho dù Nhiếp Tiểu Thiến không ra mặt ngăn lại, nàng cũng là không dám giết Viên Nanh. Cũng đang bởi vì này dạng, Nhiếp Tiểu Thiến ra mặt làm cho Hỏa Phượng tiên tử phá lệ căm tức.

“Cảm ơn Hạ đạo hữu ra mặt thay ta nói chuyện. Chính là kể từ đó kia Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử là tất nhiên không có khả năng tái buông tha ngươi, ngươi cần phải ngàn vạn cẩn thận rồi.” Tránh ra một khoảng cách, Nhiếp Tiểu Thiến mặt lộ vẻ lo lắng sắc nói.

“Nhiếp nghi trượng hay là nghĩ đến không có chuyện này, kia Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử sẽ buông tha ta sao?” Hạ Vân Kiệt hỏi ngược lại.

Nhiếp Tiểu Thiến nghe vậy sửng sốt sửng sốt, sau đó cười khổ thở dài nói:“Ai, vốn chúng ta vạn bảo các còn có một ít mật đạo có thể cam đoan Hạ đạo hữu mua này nọ sau, lặng yên rời đi lôi châu. Nhưng nay có Cố Nhất Minh tham gia tiến vào, chỉ sợ muốn tái làm được thần không biết quỷ không hay rất khó. Chuyện này lại nói tiếp cũng là ta liên lụy Hạ đạo hữu. Bất quá Hạ đạo hữu ngươi yên tâm, ta sẽ đem chuyện này hội báo Tiền lão, chỉ cần hắn chịu ra mặt, nhất định có thể cam đoan Hạ đạo hữu an toàn rời đi lôi châu. Bất quá rời đi lôi châu sau, cũng chỉ có thể xem Hạ đạo hữu chính mình bản sự.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1335 : Luyện hóa bính hỏa dương tinh thạch

“Hay là Nhiếp nghi trượng cùng kia Cố nghi trượng có cừu oán?” Hạ Vân Kiệt nhìn ra được đến Nhiếp Tiểu Thiến là cái chân chính có chức nghiệp đạo đức thương nhân, nghe vậy nhưng thật ra quan tâm khởi chuyện của nàng. Bởi vì Nhiếp Tiểu Thiến nếu hơi chút điệu bộ một ít, nguyên bản là hoàn toàn có thể không chen này một đầm nước đục. Dù sao kia Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử đều là thực lực cường đại, lai lịch cũng thực ngưu xoa đại nhân vật, tham gia bọn họ sự tình, rõ ràng không phải sáng suốt cử chỉ.

“Không tính là có cừu oán, chỉ là chúng ta vạn bảo các mỗi một cái phân các thiết có một phân các chủ, hai vị phó phân các chủ, còn có tám đại nghi trượng, trong đó cũng là đề cập đến không ít quyền lực tranh đoạt tranh cãi. Trước một đoạn thời gian có vị phó phân các chủ xảy ra sự tình, nay chúng ta bát đại nghi trượng đều nhìn chằm chằm vị kia trí, ta cùng với kia Cố nghi trượng thượng vị khả năng tính đều khá lớn.” Nhiếp Tiểu Thiến cười khổ nói.

“Ta xem kia Cố nghi trượng cùng Vinh thân vương còn có Hỏa Phượng tiên tử đi được có vẻ gần, hay là hắn là muốn mượn trợ bọn họ thế lực bất thành?” Hạ Vân Kiệt hơi hơi nhíu hạ mày hỏi.

“Chúng ta vạn bảo các tuy rằng cường đại, nhưng này là đối toàn bộ vạn bảo các mà nói, từng cái phân các thực lực còn là hữu hạn, chính cái gọi là cường long không áp địa đầu xà, huống hồ còn có thiên nhất các, bảo hiên các, đan bảo các này khác tam đại thương hội cản tay, cho nên mỗi một cái phân các còn là không thể thiếu muốn cùng địa phương khắp nơi thế lực đánh hảo giao tế, thậm chí không thiếu được còn muốn mượn dùng

ủng hộ của bọn họ mới vừa rồi có thể đem sinh ý làm được thịnh vượng thẳng đường. Trước kia chúng ta vạn bảo các cùng Địch phủ quan hệ tốt nhất, cho nên ở nghệ giới vực sinh ý làm được lớn nhất. Chính là nay Địch phủ xuống dốc, khắp nơi thế lực quật khởi, này quan hệ tự nhiên liền trở nên phức tạp đứng lên. Làm mỗi một nghi trượng thậm chí phó phân các chủ, phân các chủ, trừ bỏ tổng các bên kia duy trì ở ngoài, đạt được khắp nơi thế lực duy trì độ mạnh yếu càng lớn, ở vạn bảo các ảnh hưởng cũng sẽ càng lớn. Kia Cố nghi trượng cùng Vinh thân vương còn có Hỏa Phượng tiên tử đi được gần, tự nhiên cũng là có mượn dùng bọn họ thế lực ý tứ.” Nhiếp Tiểu Thiến trả lời.

Quả nhiên là có người địa phương còn có giang hồ, còn có quyền lực phân tranh, Hạ Vân Kiệt nghe vậy âm thầm cảm khái một câu, trên mặt lại hơi hơi nhíu hạ mày, nói:“Vậy ngươi như vậy thay ta nói chuyện, chẳng phải là đắc tội Huyền Thiên quốc cùng Hỏa Vân giáo hai đại thế lực, đối với ngươi cạnh tranh phó phân các chủ vị thực bất lợi?”

“Này đổ không nhọc Hạ đạo hữu lo lắng, kia Huyền Thiên quốc cùng Hỏa Vân giáo trước mắt còn không phải Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử định đoạt, huống hồ này phó phân các chủ vị đến tột cùng về ai cũng là ta vạn bảo các việc, ngoại giới thế lực tuy rằng có thể ảnh hưởng đến một ít, nhưng không làm chủ được, hơn nữa ta Nhiếp Tiểu Thiến làm việc chỉ cầu không thẹn với lương tâm, này hắn nịnh nọt cử chỉ ta cũng không tiết lâm vào.” Nhiếp Tiểu Thiến trả lời.

“Chỉ bằng Nhiếp nghi trượng những lời này, ngươi này bằng hữu ta Hạ Vân Kiệt liền giao định rồi.” Hạ Vân Kiệt sắc mặt nghiêm nói.

“Đa tạ Hạ đạo hữu, luyện khí mật thất đến. Ngươi yên tâm, chính ngươi không được, tuyệt đối không có người

hội quấy rầy ngươi.” Nhiếp Tiểu Thiến thản nhiên cười, cũng là không như thế nào đem Hạ Vân Kiệt câu nói kia chân chính phóng tới trong lòng, mà là chỉ chỉ phía trước nói, cũng là bất tri bất giác trung bọn họ chạy tới luyện khí mật thất cửa.

“Đa tạ Nhiếp nghi trượng.” Hạ Vân Kiệt hướng Nhiếp Tiểu Thiến củng chắp tay, liền dẫn Viên Nanh đám người vào luyện khí mật thất.

Hạ Vân Kiệt đám người vừa tiến vào luyện khí mật thất, hai đạo cửa đá liền chậm rãi đóng đứng lên.

Nhìn đóng cửa cửa đá, Nhiếp Tiểu Thiến lắc lắc đầu, thở dài một hơi, nhẹ giọng nói:“Giao bằng hữu cũng phải trước có mệnh ở a, hy vọng ngươi có thể tránh được này một kiếp.”

Hiển nhiên, Nhiếp Tiểu Thiến vốn sẽ không xem trọng Hạ Vân Kiệt có thể tránh được này một kiếp.

Dù sao Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử thực lực quá mạnh mẽ, lai lịch nhiều lắm, toàn bộ nghệ giới vực thật đúng là không có gì người có thể đắc tội được rất tốt bọn họ.

……

Nói là luyện khí mật thất, kỳ thật lại rất lớn. Trừ bỏ có nhất chuyên môn luyện khí phòng, bên trong còn có số gian cung người nghỉ ngơi cùng đan đồng ở lại phòng, cái bàn biều bồn các dụng cụ cũng đều đầy đủ mọi thứ.

Hạ Vân Kiệt công đạo Viên Nanh đám người ở bên ngoài chờ đợi, không cần quấy rầy hắn sau liền vào luyện khí phòng.

Vào luyện khí phòng, Hạ Vân Kiệt liền lấy ra kia khối

chụp mua được bính hỏa dương tinh thạch.

Hắn cố ý hướng Nhiếp Tiểu Thiến muốn này gian phòng luyện khí gian, tự nhiên là vì đem bính hỏa dương tinh thạch cấp luyện nhập Chu Tước tiểu tru ma kiếm trung. Một khi Chu Tước tiểu tru ma kiếm cũng đột phá trở thành đỉnh cấp linh khí, tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận uy lực tất nhiên trở lên một cái bậc thang.

Bính hỏa dương tinh thạch đỏ như lửa, bắt nó cầm trong tay Hạ Vân Kiệt có thể rõ ràng cảm giác được bên trong ẩn chứa khủng bố mênh mông hỏa nguyên lực. Thậm chí Hạ Vân Kiệt có một loại trực giác, nếu này bính hỏa dương tinh thạch sở chất chứa hỏa nguyên lực nổ mạnh mở ra, cho dù hắn cũng muốn lập tức thi cốt vô tồn.

Tinh tế quan sát thưởng thức bính hỏa dương tinh thạch một phen sau, Hạ Vân Kiệt liền tế ra trái tim kia tôn vu đỉnh, đem bính hỏa dương tinh thạch cùng Chu Tước tiểu tru ma kiếm đầu nhập vu đỉnh bên trong, lại tế ra mệnh phủ nguyên thần cùng hoàng đình nguyên thần đối với vu đỉnh phun ra nguyên thần chi hỏa.

Theo ba đoàn hỏa ở vu đỉnh trung hừng hực thiêu đốt, kia bính hỏa dương tinh thạch dần dần hòa tan nhập Chu Tước tiểu tru ma kiếm, đồng thời bính hỏa dương tinh thạch trung sở ẩn chứa bính hỏa tinh khí theo bính hỏa dương tinh thạch trung dật ra, ở ba đoàn hỏa diễm vây quanh đè xuống, thế nhưng dần dần ngưng tụ thành một chích chỉ có ngón cái bàn lớn nhỏ, có ba chích chân, giống như quạ đen, nhưng hồn thể kim quang chim nhỏ.

Kia ba chân chim nhỏ thể tích tuy nhỏ như ngón cái, nhưng nó vừa xuất hiện, vu đỉnh nội độ ấm liền chợt kéo lên, một cỗ vô cùng hung hãn cửu viễn hơi thở nháy mắt tràn ngập toàn bộ vu đỉnh, nó trong cơ thể càng phảng phất cất giấu một tòa núi lửa, tùy thời đều đã bộc phát ra

phá hủy hết thảy khủng bố lực lượng.

Buổi trưa có ba chân ô, ô giả, dương tinh!

Thái dương đó là hằng tinh!

Nhìn đến kia bị nhốt ở tam đoàn hỏa diễm bên trong, tản ra hung hãn khủng bố hơi thở, thỉnh thoảng nhảy trên nhảy dưới ý đồ phá đỉnh mà ra kia ba chân chim nhỏ, Hạ Vân Kiệt trong đầu lóe ra như vậy một đoạn nói, hai mắt không khỏi mạnh sáng ngời.

Này bính hỏa dương tinh thạch trung quả nhiên cất giấu thượng cổ ba chân kim ô tinh khí! Hạ Vân Kiệt trong lòng mừng thầm nói, sắc mặt lại càng phát ra ngưng trọng, hai tay liên tục đắn đo pháp quyết, ba đoàn hỏa diễm theo hắn đắn đo pháp quyết không ngừng vây quanh kia ba chân kim ô co rút lại, khiến cho ba chân kim ô càng ngày càng nhỏ, một thân nhan sắc trở nên gần như trong sáng vàng óng ánh, phảng phất một đoàn hòa tan hoàng kim. Đồng thời kia ba chân kim ô trở nên càng phát ra hung hãn, không đủ ngón cái lớn thân thể thế nhưng cho người ta một loại bị nhốt hung mãnh dã thú, tùy thời muốn phá lồng mà ra cảm giác.

Một viên viên đậu đại mồ hôi theo Hạ Vân Kiệt cái trán tích lạc xuống dưới, hai tôn nguyên thần tinh thần cũng càng ngày càng uể oải, mắt thấy kia ba chân kim ô trở nên chỉ có một móng tay như vậy lớn nhỏ, nhưng khí thế càng phát ra hung hãn, ngay cả vu hỏa cùng nguyên thần chi hỏa đều dần dần có chút trấn áp không được là lúc, Hạ Vân Kiệt sắc mặt đột nhiên trầm xuống, hai mắt ánh sao tăng vọt, trong tay liên tục đắn đo pháp quyết, trầm giọng quát:“Chu Tước, lúc này không động thủ còn chờ khi nào?”

Hạ Vân Kiệt vừa dứt lời hạ, đột nhiên, một đạo to rõ mà có tràn ngập uy nghiêm cầm lệ thanh ở mật thất vang

lên, một đầu lửa đỏ chim nhỏ theo Chu Tước tiểu tru ma kiếm bay đi ra.

Kia màu đỏ chim nhỏ vừa xuất hiện liền cùng kia ba chân kim ô đấu ở tại đứng lên, mỗi một lần đánh nhau đều có một cỗ lửa cháy vọt lên, kia độ ấm cao tựa hồ có thể hòa tan thế gian vạn vật. Cũng may có vu hỏa cùng nguyên thần chi hỏa đè nặng, lại có Hạ Vân Kiệt ở bên ngoài liên tục đánh hạ phù văn phong ấn, nếu không kia lửa cháy một khi lao tới, này luyện khí mật thất sẽ muốn hóa thành tro tàn.

Kia ba chân kim ô dù sao chính là thượng cổ ba chân kim ô nhất lũ tinh khí sở ngưng tụ, phía trước cũng đã bị Hạ Vân Kiệt vu hỏa cùng nguyên thần chi hỏa trấn áp quá, cùng kia lửa đỏ chim nhỏ một phen đánh nhau sau, cuối cùng còn là bị lửa đỏ chim nhỏ một ngụm cấp nuốt vào bụng.

Kia thượng cổ ba chân kim ô nhất lũ tinh khí bị lửa đỏ chim nhỏ nhất nuốt vào bụng sau, nhất thời oanh một chút, có hừng hực liệt hỏa theo nó trên người nhảy lên đi ra, khiến cho toàn bộ vu đỉnh hỏa thế đều đột nhiên gian trở nên tràn đầy đứng lên.

Hạ Vân Kiệt thấy thế cả kinh, vội vàng liên tục đắn đo pháp quyết, từng đạo từ xưa mà cường đại phù văn theo hắn pháp quyết mà khắc ở kia đầu lửa đỏ chim nhỏ trên người, thẳng đến Hạ Vân Kiệt sắc mặt tái nhợt, hai tay đều bắt đầu có điểm run lên, kia lửa đỏ chim nhỏ trên người nhảy lên khởi hỏa diễm mới dần dần thu hồi trong cơ thể, hình thể không chỉ có không có biến lớn, ngược lại rút nhỏ một phần, một tia viễn cổ tang thương hơi thở theo nó trên người phát ra, cho người ta cảm giác lại càng phát ra cường đại, càng phát ra sâu không lường được,

Một đạo to rõ cầm lệ tiếng vang lên, lửa đỏ chim nhỏ

hóa thành nhất điểm hồng quang nhập vào Chu Tước tiểu tru ma kiếm trung.

“Này thượng cổ ba chân kim ô quả nhiên không hổ là cùng vu tổ nổi danh yêu tổ, gần chính là như vậy nhất lũ tinh khí đó là này sinh lợi hại, cũng may của ta vu đỉnh là vương giả chi đỉnh, lại có hoàng đình nguyên thần cùng mệnh phủ nguyên thần trấn áp, nếu không thật đúng là sắp bị nó đào tẩu. Nay này Chu Tước tiểu tru ma kiếm rốt cục cũng đột phá làm đỉnh cấp linh khí.” Hạ Vân Kiệt trên mặt lộ ra một chút vui sướng mỉm cười, tâm ý vừa động, đỉnh đầu thế nhưng trống rỗng xuất hiện một đoàn đoàn hồng phát diễm Hỏa Vân, trong mây có một cái màu đỏ hình cầu ở phi vũ, kia màu đỏ hình cầu mặt ngoài tử điện thiểm thước, tản ra một tia làm cho người ta lỗ chân lông vẻ sợ hãi nguy hiểm hơi thở.

“Bính hỏa thần lôi!” Hạ Vân Kiệt thấy thế trong lòng vui vẻ, trong tay pháp quyết vừa khởi, vu đỉnh hóa thành một điểm nhập vào hắn trái tim chỗ, đồng thời kia đặt ở hắn đỉnh đầu tầng tầng lớp lớp Hỏa Vân cũng đột nhiên gian biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Nay bạch hổ tiểu tru ma kiếm cùng Chu Tước tiểu tru ma kiếm đều đã đột phá trở thành đỉnh cấp linh khí, một khi làm cho ta bày ra tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận, cho dù cử hà hậu kỳ cảnh giới tu sĩ bị nhốt ở bên trong cũng là hẳn phải chết không thể nghi ngờ, Hạ Vân Kiệt trong mắt ánh sao lóe ra, khóe miệng dật ra một chút tự tin mỉm cười.

Đến giờ phút này, Hạ Vân Kiệt mới chính thức có ở nghệ giới dừng chân sức mạnh. Trước kia hắn dựa vào là là thập nhị đô thiên vu tổ Đế Giang kỳ cùng thượng cổ vu tổ hung thuật, mà mặc kệ là Đế Giang kỳ còn là Đế Giang vu tổ đều là không nên tùy tiện bại lộ, mỗi lần đều chỉ có thể ở sống còn, bất đắc dĩ khả năng thi triển. Mà này tứ tượng tiểu tru ma kiếm sẽ không giống nhau, chỉ

cần có người dám trêu chọc hắn, hắn đều có thể tùy tay tế ra bày ra tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận trấn áp thậm chí trấn sát.

Như thế trong lòng vui mừng suy nghĩ trong chốc lát, Hạ Vân Kiệt theo trữ vật giới lấy ra một khối cửu phẩm linh tinh, sau đó bắt đầu ngồi xếp bằng khôi phục.

Này bính hỏa dương tinh thạch trung ẩn chứa nhất lũ thượng cổ ba chân kim ô tinh khí, không phải là nhỏ, nếu không phải Hạ Vân Kiệt thân có vu hỏa, hoàng đình nguyên thần chi hỏa, mệnh phủ nguyên thần chi hỏa, lại có vương đỉnh làm lô đỉnh sử dụng, căn bản không có khả năng tại như vậy trong khoảng thời gian ngắn luyện hóa này bính hỏa dương tinh thạch, cắn nuốt ba chân kim ô tinh khí. Thậm chí cho dù kia Hỏa Phượng tiên tử có cử hà trung kỳ cảnh giới, tu luyện lại là hỏa hệ công pháp, không có cái một hai năm thời gian, chỉ sợ cũng không có biện pháp hoàn toàn hấp thu luyện hóa này bính hỏa dương tinh thạch.

Đương nhiên này phiên luyện hóa xuống dưới, Hạ Vân Kiệt cũng là tình trạng kiệt sức, muốn tưởng ở trong khoảng thời gian ngắn tĩnh tọa khôi phục lại rất là khó khăn, còn cần mượn dùng linh tinh nội tinh thuần linh khí mới được.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1336 : Tinh thần ấn ký

Một tia tinh thuần vô cùng linh khí theo linh tinh dật ra bị hút vào Hạ Vân Kiệt trong cơ thể, kinh mạch, nguyên thần, vu đỉnh trung chân nguyên, vu lực dần dần trở nên tràn đầy đứng lên không chỉ có như thế, trái tim chỗ kia tôn vu đỉnh trung vu hỏa độ ấm tựa hồ trở nên so với trước kia còn muốn cao một ít, hai tôn nguyên thần tựa hồ cũng trở nên so với trước kia còn muốn ngưng luyện một ít, ẩn ẩn trung pháp thân độ thượng một chút kim quang, kim quang trung lộ ra một tia thượng cổ ba chân kim ô hơi thở.

Một đoạn đoạn phá thành mảnh nhỏ tin tức ở Hạ Vân Kiệt trong đầu lóe ra, tuy rằng rất ít thực vụn vặt, nhưng làm cho hắn đối hỏa sinh ra một tia hiểu ra.

Hạ Vân Kiệt có một loại trực giác, nếu hiện tại làm cho hắn tái một lần nữa luyện hóa kia bính hỏa dương tinh thạch, khẳng định hội so với vừa rồi thoải mái không ít, hơn nữa hắn hiện tại thi triển Chu Tước tiểu tru ma kiếm uy lực cũng khẳng định so với phía trước lớn hơn nữa.

Trách không được bán đấu giá khi Tiền lão nói một khi tu luyện hỏa hệ công pháp tu sĩ luyện hóa hấp thu này bính hỏa dương tinh thạch, hỏa hệ thuật pháp tất nhiên uy lực mạnh thêm, nguyên lai này bính hỏa dương tinh thạch trung còn có chứa một tia thượng cổ ba chân kim ô tinh thần ấn ký, thẳng truy thiên địa ngũ hành hỏa nguyên lực căn nguyên.

Trong lòng nghĩ, Hạ Vân Kiệt chậm rãi mở mắt, trong mắt toát ra một tia vui sướng vừa lòng ánh mắt.

Này 3.5 tỷ lục phẩm linh tinh dùng giá trị, không chỉ có khiến cho Chu Tước tiểu tru ma kiếm tăng lên một cái phẩm chất, hơn nữa chính hắn ở hỏa hệ thuật pháp

khống chế phương diện cũng có rất lớn thu hoạch.

Vu vương Hạ Vũ thiện khống chế thiên địa vạn thủy, nhưng không thiện hỏa.

Hạ Vân Kiệt lại không biết đến, bính hỏa dương tinh thạch trung có chứa một tia thượng cổ kim ô tinh thần ấn ký là vạn trung không một việc, hắn kỳ thật là may mắn, nếu không nếu làm cho Tiền lão đám người biết này bính hỏa dương tinh thạch trung thế nhưng còn có chứa một tia thượng cổ kim ô tinh thần ấn ký, đừng nói 3.5 tỷ lục phẩm linh tinh, cho dù 35 tỷ lục phẩm linh tinh cũng không thấy được có thể bán đấu giá xuống dưới.

Thượng cổ công pháp, bất luận thế nào một cấp bậc, truyền lưu đến bây giờ đều là vô cùng trân quý, càng đừng nói thượng cổ yêu tổ ba chân kim ô ! Chẳng sợ chính là nó một tia bé nhỏ không đáng kể tinh thần ấn ký, kia cũng là đủ làm cho thiên tiên đều phải động tâm.

Chính là Hạ Vân Kiệt chiếm được vu vương Hạ Vũ, vu tổ Đế Giang còn có đại vu Vu Hàm truyền thừa, đúng là ăn no hán không biết đói hán cơ, nhưng thật ra không nghĩ tới kia một lũ ba chân kim ô thoát phá tinh thần ấn ký đối với những người khác mà nói ra sao trân quý.

Tinh tế cảm thụ một phen chính mình một lần thu hoạch cùng thể hội sau, Hạ Vân Kiệt rốt cục chậm rãi đứng lên, ra phòng luyện khí.

Phòng luyện khí ngoài, Viên Nanh đám người gặp Hạ Vân Kiệt đi ra đều mặt lộ vẻ sắc mặt vui mừng lên trước chào hỏi.

“Đấu giá hội khả bắt đầu?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Lập tức sẽ muốn bắt đầu.” Trả lời là Khương Xảo.

Khương Xảo là lần này phụ trách tiếp đãi Hạ Vân Kiệt phục vụ sinh, tự nhiên muốn toàn bộ hành trình cùng đi.

“Chúng ta đây liền lại đi nhìn xem.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

Vì thế một đám người lại ra luyện khí mật thất, một lần nữa về tới phía trước chỗ kia phòng khách quý.

Hạ Vân Kiệt vừa mới vừa mới tiến nhập phòng khách quý ngồi xuống, tiếng đập cửa vang lên, cũng là Địch tam công tử đến bái phỏng.

“Hạ đạo hữu thật đúng là chăm chỉ hạng người, một điểm có rảnh thời gian cũng chưa từng có. Bất quá tu luyện chi đạo nhưng cũng chú ý trương thỉ có độ, dục tốc tắc bất đạt a!” Địch tam công tử hiển nhiên phía trước đi tìm Hạ Vân Kiệt, vừa tiến đến liền cười ha ha nói, giống như cùng hắn đã rất quen thuộc bình thường.

“Đa tạ Địch công tử chỉ giáo. Không biết Địch công tử lần này tiến đến có chuyện gì?” Hạ Vân Kiệt củng chắp tay, cười nhẹ nói.

“Nghe nói kia bính hỏa dương tinh thạch là Hạ đạo hữu đấu giá hạ, ai, chuyện này Hạ đạo hữu làm được nhưng là có điểm càn rỡ. Sớm biết rằng ngươi đối kia bính hỏa dương tinh thạch tình thế bắt buộc, còn không bằng ủy thác ta giúp ngươi chụp được đến. Kia Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử khí diễm tái kiêu ngạo, lại tổng không dám đem ta thế nào. Chính là nay Hạ đạo hữu lập tức đem này hai người đều đắc tội, việc này liền nháo lớn a, bọn họ đã thả ra nói đến, một khi các ngươi rời đi này vạn bảo các, tất nhiên đánh chết các ngươi.” Địch tam công tử sắc mặt đột nhiên trầm xuống, mắt lộ ra lo lắng sắc nói.

“Đa tạ Địch công tử quan tâm, nếu dám chụp được này

bính hỏa dương tinh thạch, ta tự nhiên cũng có vài phần dựa vào.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ha ha, Hạ đạo hữu quả nhiên là có can đảm người. Quản hắn cái gì Vinh thân vương, Hỏa Phượng tiên tử, ta Địch Húc Ninh tuy rằng tu vi không bằng bọn họ, nhưng này nói như thế nào cũng là ta Địch gia địa bàn, còn không chấp nhận được bọn họ ở trong này diễu võ dương oai, bừa bãi làm càn. Chờ bán bảo hội sau khi chấm dứt, Hạ đạo hữu, Viên đạo hữu các ngươi chỉ để ý tùy bản công tử đi Địch phủ, ta đổ muốn nhìn một chút, kia Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử hay không dám đến ta Địch phủ muốn người.” Địch tam công tử đổ không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt nghe thế tin tức thế nhưng một điểm kinh hoảng sắc đều không có toát ra đến, không khỏi nao nao, theo sát sau rất nhanh liền ha ha nở nụ cười, nhưng thật ra lộ ra vài phần hào hùng.

Hạ Vân Kiệt đổ không nghĩ tới này Địch tam công tử rõ ràng biết Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử liên hợp lại là một cỗ phi thường cường đại lực lượng, thế nhưng còn dám vì chính mình đám người cường xuất đầu, không khỏi mặt lộ vẻ khó hiểu sắc nói:“Địch công tử, ngươi tựa hồ không tất yếu chen lần này hồn thủy?”

Dù sao bọn họ bên này cũng liền Viên Nanh là cử hà cảnh giới tu sĩ, nhưng lại chính là vừa mới thăng cấp cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ. Nếu nói chính là phía trước ở cửa về điểm này xung đột tranh cãi, nhưng lại chính là Vinh thân vương một người, Địch tam công tử ra mặt lãm hạ chuyện này, mượn này mời chào Viên Nanh đám người, được cho một bút “Hảo mua bán”.

Nhưng hiện tại Hạ Vân Kiệt hiển nhiên đã cùng Vinh thân vương kết thù kết oán sâu đậm, không chỉ có như thế, lần này còn liên lụy đến Hỏa Phượng tiên tử, Địch tam công tử tái nhúng tay, kia nhưng chỉ có cùng Vinh thân vương kết đại cừu, hơn nữa đồng thời còn phải tội

Hỏa Phượng tiên tử. Này Địch Húc Ninh tuy rằng là Địch phủ đích truyền Tam công tử, nhưng dù sao thực lực hữu hạn, hơn nữa Hạ Vân Kiệt đám người ở mặt ngoài thoạt nhìn thực lực cũng cường không đến chạy đi đâu, hắn tái nhúng tay liền không khỏi thật to mất nhiều hơn được.

“Hạ đạo hữu lời này nói được đúng vậy. Nhưng ta Địch Húc Ninh người này có cái tật xấu, thì phải là nói là làm, nếu phía trước ở cửa đã mở kia lỗ hổng, trừ phi Huyền Thiên quốc Hàn Thông hoàng đế đích thân tới, nếu không chuyện này ta Địch Húc Ninh tuyệt đối sẽ không lùi bước. Năm đó gia tổ từng giáo huấn quá ta, nếu không có một viên dũng cảm tiến tới tâm, còn không bằng về nhà ôm đứa nhỏ ấm đầu giường, còn tu cái gì đạo, theo đuổi cái gì trường sinh? Kia Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử hiện tại tuy rằng khí thế tận trời, thực lực so với ta cường đại, nhưng là bất quá liền cử hà trung kỳ tu sĩ, còn dọa không ngã ta!” Địch tam công tử hiển nhiên không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt hội hỏi ra như vậy vấn đề, không khỏi nao nao, sau đó đột nhiên sắc mặt nghiêm, nói.

“Liền hướng Địch công tử này lời nói, bán bảo hội sau khi chấm dứt, ta cũng nhất định muốn đi Địch phủ quấy rầy một phen.” Hạ Vân Kiệt sắc mặt đồng dạng nghiêm, ôm quyền nói, nhìn về phía Địch tam công tử trong ánh mắt lộ ra một tia thưởng thức sắc.

Người quả nhiên không thể tướng mạo, người này thoạt nhìn phảng phất một trọc thế giai công tử, ai có thể dự đoán được hắn đã có như vậy một viên không sợ tâm. Tuy rằng người này hiện tại tu vi không bằng kia Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử, nhưng tương lai tất yếu vượt qua bọn họ. Địch phủ có nhân vật như vậy ở, sớm hay muộn có một ngày cũng sẽ lại lần nữa quật khởi.

Chương 1337 : Một mặt lá cờ [cầu vé tháng]

“Hảo, đến lúc đó chúng ta cùng nhau rời đi này vạn bảo các, xem kia Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử hay không dám ở ta Lôi Châu làm càn?” Địch Húc Ninh nghe vậy hướng Hạ Vân Kiệt ôm ôm quyền, sau đó xoay người ly khai phòng khách quý.

“Này Địch Húc Ninh nhưng thật ra cái nhân vật, tương lai thành tựu hẳn là không nhỏ!” Địch Húc Ninh rời khỏi sau, Hạ Vân Kiệt ngồi trở lại vị trí, thản nhiên nói một câu.

Hạ Vân Kiệt lời này dừng ở Viên Nanh đám trong tai khá tốt, dù sao đều biết đến Hạ Vân Kiệt lợi hại vô cùng, nhưng Khương Xảo trong lòng thâm không cho là đúng.

Phải biết rằng Hạ Vân Kiệt chính mình cũng bất quá mới thông huyền trung kỳ cảnh giới, lại có cái gì tư cách đến đánh giá cử hà cảnh giới cường giả đâu?

Ngay tại Khương Xảo trong đầu không cho là đúng khi, tiếng đập cửa tái khởi.

Khương Xảo mở ra môn, lại thấy được Nhiếp Tiểu Thiến nghi trượng biểu tình rất là phong phú đứng ở cửa, sau người nàng còn đứng hai người.

Trong đó một cái thân hình cao lớn khôi ngô, cả người hắc mao, cùng Viên Nanh so với, một cái khác còn lại là cái lưng còng lão giả. Lưng còng chỗ cao cao củng khởi, phảng phất lưng cái oa.

Này hai người tự nhiên không phải người khác, đúng là trở về một chuyến Kim Thần giới, dựa theo Hạ Vân Kiệt phân phó an bài tốt lắm hợp hoan giáo việc sau, lại tới

rồi vạn bảo các cùng hắn hội hợp Quy thừa tướng cùng Hùng Bá hai người.

Này hai người đều có cử hà sơ kì cảnh giới, hơn nữa Quy thừa tướng một thân pháp lực hùng hậu, đã sắp bước vào cử hà trung kỳ cảnh giới. Như vậy hai vị cường giả tề tới, là đủ khiến cho vạn bảo các cao tầng coi trọng.

Không nghĩ tới này hai người cũng là đến tìm Hạ Vân Kiệt, hơn nữa nhắc tới Hạ Vân Kiệt khi mặc kệ là ngữ khí còn là biểu tình cũng không biết bất giác giữa lưu lộ ra cung kính ý, điều này làm cho Nhiếp Tiểu Thiến biểu tình lại như thế nào không thay đổi phong phú dị thường?

“Hạ đạo hữu, này hai vị đạo hữu nói là muốn tìm ngươi, ta liền đem bọn họ cấp mang đến.” Nhiếp Tiểu Thiến mở miệng nói.

“Làm phiền Nhiếp nghi trượng.” Hạ Vân Kiệt gặp là Quy thừa tướng cùng Hùng Bá đến đây, đầu tiên là hướng Nhiếp Tiểu Thiến củng chắp tay, nói lời cảm tạ một tiếng, sau đó mới đối bọn họ hai người mỉm cười hỏi nói:“Các ngươi tới rồi, hết thảy đều thuận lợi đi?”

“Hồi giới chủ, hết thảy đều thuận lợi.” Quy thừa tướng cùng Hùng Bá hơi hơi khom người trả lời.

Gặp Quy thừa tướng cùng Hùng Bá bày ra rõ ràng là thủ hạ tư thái, Nhiếp Tiểu Thiến biểu tình trở nên càng phát ra phong phú, trong mắt vẻ khiếp sợ đều không thể che dấu.

Bởi vì này sự kiện rất làm cho nàng cảm thấy chấn kinh rồi.

Phải biết rằng cử hà cảnh ở nghệ giới đã được cho nhất

phương cường giả, tùy tiện xuất hiện một cái đều là ghê gớm sự tình. Giống kia Vinh thân vương, Hỏa Phượng tiên tử cũng đều xem như khắp nơi thế lực trung người nổi bật, tự thân thực lực cũng đã đột phá đến cử hà trung kỳ, nhưng bọn họ xuất hành, bên người cũng không có đi theo cử hà cảnh tu sĩ.

Bởi vì cử hà cảnh tu sĩ cho dù ở bảy đại thế lực trung cũng tuyệt đối được cho thượng tầng nhân vật, nếu không phải trọng đại sự tình, là không có khả năng giống cái tùy tùng giống nhau đi theo Vinh thân vương, Hỏa Phượng tiên tử xuất hành.

Trừ phi xuất hành là Huyền Thiên quốc hoàng đế Hàn Thông các đầu sỏ cấp nhân vật, vì chương hiển bọn họ uy nghiêm thân phận, bên người mới có cử hà cảnh tu sĩ đi theo.

Nhưng hiện tại, Hạ Vân Kiệt một thông huyền trung kỳ cảnh giới tu sĩ, bên người thế nhưng đi theo ba vị cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ, này lại là cái gì khái niệm?

Cho dù Nhiếp Tiểu Thiến kiến thức rộng rãi, cũng là khiếp sợ vạn phần, cảm thấy Hạ Vân Kiệt lập tức trở nên thần bí vạn phần đứng lên, thậm chí nguyên bản nàng nghĩ đến Hạ Vân Kiệt sau tất khó thoát khỏi một kiếp, nhưng hiện tại này đương nhiên ý tưởng lại bắt đầu dao động.

Một người bên người có ba vị cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ đi theo, lại thật sự khởi là Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử muốn thu thập hãy thu thập? Tưởng trấn sát liền có thể trấn sát?

“Ân.” Hạ Vân Kiệt vừa lòng điểm gật đầu, tùy tay chỉ chỉ khách quý trong phòng vị trí ý bảo bọn họ ngồi xuống, sau đó lại đối Nhiếp Tiểu Thiến củng chắp tay nói:“Bán đấu giá lập tức sẽ muốn tiếp tục tiến hành rồi, Nhiếp

nghi trượng nếu có sự cứ việc đi trước việc, ta bên này có Khương Xảo ở là đến nơi.”

“Tốt lắm, ta sẽ không quấy rầy các vị.” Nhiếp nghi trượng nghe vậy thật sâu nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, lại dùng khác thường ánh mắt quét Hùng Bá cùng Quy thừa tướng liếc mắt một cái, trong lòng tổng còn là có điểm không chân thật cảm giác.

Một thông huyền trung kỳ cảnh giới tu sĩ, như thế nào khiến cho hai vị cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ đối hắn như thế cung kính đâu?

Nhiếp nghi trượng nói xong liền rời đi khách quý phòng, bất quá ở nàng rời đi trước, Nhiếp nghi trượng cố ý đem Khương Xảo cấp kéo đi ra ngoài, lại nghiêm nghiêm công đạo vài câu, công đạo khi trong mắt lộ ra một tia kích động cùng chờ mong.

Phía trước Hạ Vân Kiệt bọn họ cùng Vinh thân vương, Hỏa Phượng tiên tử khởi xung đột, nàng ra mặt cản lại, thuần túy là xuất phát từ chức nghiệp đạo đức duyên cớ, trong lòng kỳ thật cũng là tràn ngập bất đắc dĩ cùng không yên. Dù sao mặc kệ là Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử hiện tại đều được cho nhất phương nhân vật, đắc tội bọn họ đối nàng Nhiếp Tiểu Thiến tuyệt đối là trăm hại mà không một lợi.

Nhưng nay Hạ Vân Kiệt bên người đột nhiên xuất hiện hai vị cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ, hiển nhiên này Hạ Vân Kiệt cũng là có lai lịch, ít nhất không phải tùy tiện hắn Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử tưởng niết có thể niết, kể từ đó, Nhiếp Tiểu Thiến vừa rồi kia xuất phát từ chức nghiệp đạo đức duyên cớ hành động, nói không chừng có thể làm cho nàng kết giao đến một cái có thể dựa thế nhân vật.

Đương nhiên này hy vọng cũng không phải rất lớn, dù

sao nghệ giới hiện tại cường đại nhất chính là kia bảy đại thế lực, Hạ Vân Kiệt bên người cho dù có ba vị cử hà sơ kì cảnh giới cường giả đi theo, Nhiếp Tiểu Thiến cũng không cho rằng hắn lai lịch có thể so sánh Vinh thân vương hoặc là Hỏa Phượng tiên tử lớn hơn nữa, mà thực lực của hắn lại đặt tại nơi nào, chỉ có thông huyền trung kỳ cảnh giới, điểm ấy duyệt người vô số Nhiếp Tiểu Thiến cũng không cho rằng chính mình hội nhìn lầm, cho dù nàng xem sai, Tiền lão cũng không khả năng nhìn lầm.

Nhưng cho dù hy vọng không lớn, lại tổng so với không có hi vọng cường.

Thương nhân ngôn lợi, ở mới có thể tình huống dưới, Nhiếp Tiểu Thiến tự nhiên hy vọng chính mình vừa rồi giúp là một vị cường giả, tương lai có lẽ cũng có thể giúp nàng một phen, mà không phải một vị người đáng thương vừa ly khai vạn bảo các sẽ trực tiếp bị Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử diệt giết.

Khương Xảo có thể ở vạn bảo các làm việc tình, hơn nữa còn là chuyên môn chiêu đãi phòng khách quý khách hàng nhân viên công tác, tự nhiên cũng là thực người thông minh. Nàng gặp Nhiếp nghi trượng lại cố ý nghiêm nghiêm công đạo nàng chào hỏi Hạ Vân Kiệt, mặc kệ hắn có cái gì yêu cầu đều phải trước tiên nói cho nàng, hơn nữa lại thấy Nhiếp nghi trượng công đạo nàng những lời này khi, trong ánh mắt rõ ràng mang theo một tia kích động cùng chờ mong sắc, trong lòng không khỏi thật to chấn động, nhịn không được thấp giọng hỏi nói:“Nhiếp nghi trượng, vừa rồi kia hai người hay là cũng là cùng Viên Nanh tiền bối giống nhau, cũng là cử hà cảnh giới tiền bối sao?”

Khương Xảo chỉ có vạn tượng cảnh, tự nhiên nhìn không thấu cử hà cảnh tu sĩ cảnh giới.

“Không sai, có thể nghĩ vậy một điểm, có thể thấy được ngươi là thực thông minh người. Lần này bán bảo hội sau khi chấm dứt, ngươi về sau liền chuyên môn đi theo ta bên người làm việc đi.” Nhiếp Tiểu Thiến hướng Khương Xảo mắt lộ ra thưởng thức sắc điểm gật đầu, sau đó liền đi.

Cử hà cảnh giới! Kia hai người thế nhưng thật là cử hà cảnh giới cường giả! Khương Xảo lại cả người hoàn toàn ngây dại, thậm chí đều xem nhẹ Nhiếp Tiểu Thiến cho phép nàng về sau chuyên môn đi theo nàng làm việc tình cái này trước kia nằm mơ đều cầu không được mĩ sự.

Hồi lâu, Khương Xảo mới hồi qua thần đến, nhớ tới Nhiếp nghi trượng rời đi tiền nói mà nói, trong lòng là vừa vui sướng lại khẩn trương. Vui mừng là, bởi vì này lần chiêu đãi Hạ Vân Kiệt duyên cớ, nàng rốt cục chiếm được tấn chức cơ hội, khẩn trương là, kia trong ghế lô lập tức thế nhưng ngồi ba vị cử hà cảnh giới cường giả, hơn nữa thế nhưng còn đều đối kia Hạ tiền bối cung kính có thêm.

Khương Xảo quả thực không thể tưởng tượng, vị kia hạ tiền bối đến tột cùng lại nên cái gì thân phận?

……

Đấu giá hội rất nhanh lại tiếp tục bắt đầu.

Một kiện kiện bán đấu giá phẩm bị mang lên ngọc bàn, sau đó một kiện kiện bị mua đi, không khí thủy chung thực hỏa bạo. Này trong lúc quảng nguyệt tiên tử cũng vỗ một kiện thượng phẩm pháp bảo, giá đồng dạng làm cho nàng đau lòng không thôi.

“Hiện tại bán đấu giá là một kiện tàn phá trận kỳ. Này trận kỳ phù văn từ xưa, không sợ đao cắt không sợ hỏa

luyện, có một tia vu hơi thở, hẳn là thượng cổ vu tộc đại trận trận kỳ chi nhất. Vu tộc ở thượng cổ thời đại hô phong hoán vũ, bài sơn đảo hải, là cường đại nhất chủng tộc chi nhất. Này trận kỳ tuy rằng tàn phá, nhưng bởi vì là thượng cổ vu tộc vật, còn là thực đáng giá mua, vạn nhất ngày nào đó tìm được lợi hại luyện khí sư chữa trị này trận kỳ lại hoặc là tìm tề này bộ trận kỳ, bày ra thượng cổ vu tộc đại trận, chỉ sợ liền thiên tiên đều phải nuốt hận trong đó a! Mà cái này trận kỳ giá cũng rất thấp, chỉ có năm trăm vạn lục phẩm linh tinh, mỗi lần tăng giá không thể thiếu cho năm mươi vạn.” Một kiện đen thùi như mực, rách tung toé, chỉ có tiểu hài tử nửa bàn tay lớn lá cờ bị bãi đặt ở ngọc trên bàn, Tiền lão thanh âm cũng tùy theo vang lên đến.

Không thể không nói, Tiền Dật còn là rất bán đấu giá thiên phú, liền như vậy một kiện rách tung toé tiểu lá cờ, không hề pháp lực dao động, bị hắn như vậy nhất giải thích, phảng phất thành nhất tuyệt thế sát khí, hơn nữa giá mới chỉ cần năm trăm vạn lục phẩm linh tinh, nhất thời ở hiện trường nhấc lên một cỗ sóng nhiệt.

“Dĩ nhiên là thượng cổ vu tộc đại trận trận kỳ, kia nhưng là chân chính thượng cổ vật a!”

“Ông trời, có thể trấn sát thiên tiên đại trận, này đại trận nên nhiều lợi hại a!”

“……”

Bất quá có thể tới tham gia vạn bảo các bán bảo hội, cũng không có vài cái là kẻ ngốc, Tiền lão mà nói tuy rằng rất kích động tính, nghe được không ít người đầu óc nóng lên, bất quá rất nhanh mọi người liền ào ào bình tĩnh xuống dưới.

“Nói rất hay nghe, này trận kỳ muốn thật có thể chữa trị, vạn bảo các còn có thể lấy ra nữa bán đấu giá sao? Kia

nhưng là thượng cổ vu tộc đại trận trận kỳ a.”

“Chính là, lấy vạn bảo các thực lực cũng chưa biện pháp chữa trị, chúng ta lại nào có cơ hội chữa trị này trận kỳ, còn không phải dùng linh tinh mua cái phá lá cờ để tại trữ vật giới nhìn xem sao?”

“Thượng cổ đại trận cũng chia thiệt nhiều loại, uy lực có lợi hại phân biệt kình, ai biết này trận kỳ là cái gì đại trận lá cờ. Cũng không phải thượng cổ gì đó liền nhất định là thứ tốt a!”

“Chính là, trấn sát thiên tiên, thiên tiên là tốt như vậy giết sao? Trừ phi đây là thượng cổ đại hung trận trận kỳ!”

“Năm trăm vạn ngay cả cái thượng cổ đại hung trận trận kỳ một cái giác đều mua không được!”

“……”

“Năm trăm vạn!” Thế giới này tổng không thể thiếu người tưởng bính vận khí, tuy rằng tuyệt đại bộ phận mọi người hiểu được cái chuôi này phá lá cờ mua trở về, chữa trị khả năng tính cơ hồ bằng không, càng không thể có thể có cái gì trấn sát thiên tiên cơ hội, nhưng tổng còn là có người ôm một tia may mắn, bắt đầu kêu giá.

Vạn nhất có thể chữa trị đâu, vạn nhất có thể làm cho đều này bộ trận kỳ đâu?

Như vậy tâm tính liền cùng trên địa cầu màu mê mua xổ số giống nhau.

“Năm trăm năm mươi vạn.” Lập tức có người đi theo kêu giới.

“Sáu trăm vạn!” Lại có người đi theo kêu giới.

“Sáu trăm năm mươi vạn!”

“Bảy trăm vạn!”

“Tám trăm vạn!” Lại có một người bắt đầu báo giá, hơn nữa lập tức liền bỏ thêm một trăm vạn đi lên, nhất thời trường hợp liền có chút im lặng xuống dưới.

Tám trăm vạn lục phẩm linh tinh, này đã là một bút không nhỏ con số, cho dù Tiền Dật phía trước nói được hoa bay đầy trời, cái gì thượng cổ vu tộc đại trận trận kỳ, có thể trấn sát thiên tiên, nhưng là không có gì người nguyện ý ra tiền mua như vậy một cái mờ mịt hư vô khả năng.

Chương 1338 : Phá sản a

“Không nghĩ tới này phá lá cờ thế nhưng có thể đánh ra này giá!” Tiền Dật gặp trường hợp an tĩnh lại, trên mặt tuy rằng toát ra một tia thất vọng sắc, trong lòng lại sớm đã nhạc hỏng rồi, trong tay cái búa cũng đã cao cao giơ lên, chuẩn bị hạ xuống.

Vì vậy giá đã xa xa vượt qua hắn mong muốn.

Này mặt phá lá cờ là nghệ giới vực một tu sĩ ở một cái giới hà trung tìm được, sau đó bán cho vạn bảo các. Này mặt phá lá cờ trừ bỏ mặt trên mang theo một tia vu hơi thở, lớn nhất đặc điểm chính là đao kiếm không phá, lửa thiêu không hủy, liền ngay cả Tiền Dật nghiên cứu thật dài thời gian đều tra không ra một tia trò đến.

Cái gì thượng cổ vu tộc đại trận trận kỳ, một khi bày ra đại trận có thể trấn sát thiên tiên, tự nhiên là Tiền Dật thổi phồng. Thật muốn có như vậy lợi hại, hắn sớm liền đưa về tổng bộ, thỉnh Các chủ xem qua cũng nghĩ biện pháp chữa trị, lại sao lại lấy ra nữa bán đấu giá?

Đương nhiên ở thương ngôn thương, này mặt phá lá cờ là thượng cổ vật là khẳng định, cho nên Tiền Dật đã bắt trụ điểm này hành động lớn văn vẻ, lăng là đem năm đó mới năm mươi vạn lục phẩm linh tinh thu mua vào phá lá cờ đánh ra tám trăm vạn giá.

“Tám trăm năm mươi vạn!” Ngay tại Tiền Dật thực vừa lòng này giá muốn hạ xuống cái búa khi, đột nhiên có một đạo thanh âm vang lên.

Cái này gọi là giới tự nhiên là Hạ Vân Kiệt.

Người khác không biết này rách nát đen thùi như mực lá cờ là cái gì, Hạ Vân Kiệt lại sao lại không biết?

Bởi vì hắn trong thân thể hiện tại liền ôn dưỡng như vậy một mặt lá cờ.

Thập nhị đô thiên vu tổ trận kỳ, thượng cổ danh chấn thiên địa, tối hung hiểm đại trận chi nhất.

Đừng nói tám trăm vạn, cho dù 80 tỷ, 800 tỷ đều mua không được này trận kỳ một cái góc. Bởi vì này căn bản là một kiện vật báu vô giá!

Nhưng Hạ Vân Kiệt lại vạn vạn không nghĩ tới chính là như vậy một kiện thượng cổ vu tộc pháp bảo thế nhưng lại ở chỗ này xuất hiện, nhưng lại này đây như vậy thấp giá xuất hiện.

Bất quá Hạ Vân Kiệt lại biết, hắn tuyệt đối không thể biểu hiện nóng vội, nhất định phải bình tĩnh, cho nên đến lúc này hắn mới ra giá, hơn nữa ra giá cũng chỉ là so với tám trăm vạn kham kham nhiều ra năm mươi vạn.

“Di!” Tiền Dật hiển nhiên không nghĩ tới còn có thể có người tham dự đấu giá, hơn nữa thế nhưng còn là kia lấy 3.5 tỷ giá cả mua hạ bính hỏa dương tinh thạch người kia, trên mặt không khỏi hơi hơi lộ ra một tia kinh ngạc sắc, cao cao giơ lên cái búa lại thu đứng lên.

“Lại có một vị đạo hữu ra giá, tám trăm năm mươi vạn, còn có không có ra giá rất cao ?”

“Một ngàn vạn!” Phía trước người ra giá tám trăm vạn hiển nhiên không dự đoán được sẽ có người cùng hắn tranh đoạt này mặt phá lá cờ, trực tiếp liền báo giá một ngàn vạn.

Một ngàn vạn? Hạ Vân Kiệt hơi hơi nhíu nhíu mày, người này ra giá này mặt mãnh, sẽ không cũng nhận ra thập nhị đô thiên vu tổ kỳ đi?

“Một ngàn năm mươi vạn.” Hạ Vân Kiệt một bên không vội không chậm chạp lại báo cái giá, một bên hướng ra giá người nọ nhìn lại, chính là kia người báo giá cũng là khách quý, cách cấm chế trận pháp, Hạ Vân Kiệt cũng không có biện pháp nhìn đến người nọ biểu tình.

Một ngàn vạn chính là mua một cơ hội, tự nhiên chỉ có khách quý trong phòng khách quý mới dùng được rất tốt.

“Một ngàn hai trăm vạn!” Tên kia lại tăng giá, hiển nhiên cũng là cái có linh tinh chủ.

“Một ngàn hai trăm vạn, còn có không có ra giá ?” Tiền Dật không nghĩ tới này phá lá cờ thế nhưng có thể đánh ra như vậy cao giá, cảm xúc đều trở nên có chút kích động đứng lên.

“Một ngàn hai trăm năm mươi vạn.” Hạ Vân Kiệt lại không vội không chậm chạp báo giá, này thập nhị đô thiên vu tổ kỳ là hắn tình thế bắt buộc, cho dù người nọ lập tức thêm đến 10 tỷ, hắn cũng không khả năng buông tha cho.

Bất quá Hạ Vân Kiệt cũng tuyệt đối sẽ không lập tức báo ra giá cả, khiến cho hoài nghi.

“Ta dựa vào, có linh tinh chính là tùy hứng a! Một mặt phá lá cờ thế nhưng chụp đến một ngàn hai trăm năm mươi vạn!” Công chúng tịch mọi người gặp giá một đường kéo lên đến một ngàn hai trăm năm mươi vạn, đều bắt đầu nghị luận ào ào đứng lên, trong giọng nói rất nhiều đố kỵ còn có đối bọn họ phá sản khinh bỉ.

“Ta dựa vào, ý định muốn cùng bản thiếu chủ so với linh tinh a! Một mặt phá lá cờ gọi vào một ngàn hai trăm vạn, thế nhưng còn hướng lên trên thêm! So với liền so với,

bản thiếu chủ chẳng lẽ sợ ngươi bất thành? Lưu quản gia cấp bản thiếu chủ tái hướng lên trên tăng giá, ta cũng không tin, bản thiểu chủ ngay cả một mặt phá lá cờ cũng chụp mua không dưới đến.” Mỗ cái phòng khách quý trung, một cái tên vẻ mặt căm tức kêu la nói.

“Thiếu chủ, vừa rồi đấu giá người nọ là phía trước cùng Vinh thân vương đối nghịch, lấy 3.5 tỷ giá cả chụp đi rồi bính hỏa dương tinh thạch tu sĩ, chúng ta hay là thôi đi.” Kia lưu quản gia nghe vậy trên mặt thịt run rẩy một chút, sau đó thật cẩn thận đối kia tự xưng thiếu chủ tên nói.

“Cái gì, dĩ nhiên là tên kia! Ngươi như thế nào không nói sớm, bản thiểu chủ cũng không nhiều như vậy linh tinh cùng kia ngốc bức đấu!” Kia thiếu chủ nghe vậy không khỏi cả người đều sợ run cả người, bật thốt lên nói.

Nói đùa, ngay cả Vinh thân vương ở 3.5 tỷ giá cả tiền nhận túng, hắn vị này thiếu chủ tuy rằng cũng có bó lớn linh tinh, nhưng cùng Vinh thân vương so sánh với còn là kém một cái cấp bậc, lại nào dám tiếp tục cùng Hạ Vân Kiệt nâng giới đi xuống.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt cũng dám cùng Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử đối nghịch, tại đây cái thiếu chủ xem ra tuyệt đối là ngốc bức một quả. Hắn tái cuồng vọng hoàn khố cũng là sẽ không theo Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử như vậy cường hãn nhân vật đối nghịch.

“Cái kia ngốc tiểu tử thế nhưng tìm một ngàn hai trăm năm mươi vạn linh tinh mua như vậy một mặt phá lá cờ, thực ****** phá sản a!” Ở cùng thời gian, Vinh thân vương chỗ trong ghế lô, vang lên Vinh thân vương căm tức trung mang theo một tia đau lòng thanh âm, giống như Hạ Vân Kiệt tìm hắn linh tinh giống nhau.

Bởi vì Vinh thân vương hiện tại đã đem Hạ Vân Kiệt tài

phú xem thành hắn vật trong bàn tay, Hạ Vân Kiệt như vậy phá sản, hắn tự nhiên đau lòng.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không biết chính mình bị người nào đó coi là ngốc bức một quả, cũng không biết Vinh thân vương đã đem hắn tài phú xem thành hắn vật trong bàn tay, đang mắng hắn phá sản. Hắn gặp tên kia cuối cùng không hề tiếp tục tăng giá, trong lòng không khỏi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, biết tên kia nhìn không ra kia mặt lá cờ lai lịch, thuần túy chính là bị Tiền Dật lừa dối nhiệt huyết hướng đầu, tưởng mua cái mờ mịt hư vô cơ hội.

“Một ngàn hai trăm năm mươi vạn, này thượng cổ vu tộc trận kỳ về vị kia đạo hữu !” Gặp tái không có người ra giá, Tiền Dật rốt cục hạ xuống cái búa.

Gặp Tiền Dật hạ xuống cái búa, Hạ Vân Kiệt cũng hoàn toàn thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó bất động thanh sắc số tính một ngàn hai trăm năm mươi vạn lục phẩm linh tinh để vào một quả trữ vật giới trung, đưa cho Khương Xảo nói:“Khương Xảo cô nương nơi này là một ngàn hai trăm năm mươi vạn linh tinh, phiền toái ngươi hiện tại phải đi đem kia mặt trận kỳ lấy lại đây cho ta.”

Khương Xảo thủ có chút run run tiếp nhận kia mai trữ vật giới, một ngàn hai trăm năm mươi vạn lục phẩm linh tinh đối nàng tuyệt đối là một bút con số thiên văn.

Bất quá làm nàng tiếp nhận kia mai trữ vật giới, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt lại luôn luôn loại xem coi tiền như rác cảm giác.

Một ngàn hai trăm năm mươi vạn lục phẩm linh tinh a, thế nhưng liền mua như vậy một mặt nghe nói chỉ dùng năm mươi vạn hãy thu mua trở về phá lá cờ, thật sự là phá sản a!

Đương nhiên lời này Khương Xảo chỉ tại trong lòng nói nói, làm vạn bảo các nhân, nàng khẳng định là sẽ không lộ ra bí mật này cấp Hạ Vân Kiệt. Huống hồ Hạ Vân Kiệt tiêu phí càng nhiều, của nàng trừu thành cũng sẽ càng nhiều.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1339 : Hậu Nghệ kỳ

Rất nhanh, Khương Xảo liền lại quay trở về phòng khách quý, cũng cấp Hạ Vân Kiệt mang đến kia mặt tàn phá lá cờ.

Hạ Vân Kiệt tiếp nhận kia mặt tàn phá lá cờ, tay vừa đụng chạm đến kia mặt tàn phá lá cờ, trong cơ thể kia mặt Đế Giang vu tổ kỳ liền mạnh run run đứng lên, tựa hồ muốn phá thể mà ra, mà kia mặt tàn phá lá cờ tựa hồ cũng hơi hơi chiến một chút, một cỗ sắc nhọn vô cùng hơi thở theo lá cờ thấu bắn mà ra, thế nhưng đâm vào Hạ Vân Kiệt bàn tay ẩn ẩn đau nhức.

Quả nhiên là thập nhị đô thiên vu tổ kỳ, chính là không biết là thế nào một mặt, Hạ Vân Kiệt vuốt ve này mặt tàn phá lá cờ tay không cầm nổi lòng run run một chút, bất quá rất nhanh hắn liền khôi phục bình thường, sau đó bất động thanh sắc đem này mặt tàn phá lá cờ thu vào trữ vật giới.

Thu này mặt lá cờ sau, kế tiếp bán đấu giá vật phẩm Hạ Vân Kiệt liền không còn có nửa điểm hứng thú.

Rất nhanh một ngày bán đấu giá lại đã xong.

Vừa chấm dứt, Hạ Vân Kiệt liền lập tức thỉnh Nhiếp Tiểu Thiến lại cho hắn an bài luyện khí mật thất, vừa tiến vào luyện khí mật thất, Hạ Vân Kiệt công đạo Quy thừa tướng đám người không cần quấy rầy chính mình sau, liền đem chính mình đóng đứng lên.

Đem chính mình nhốt lại sau, Hạ Vân Kiệt còn vẫn có chút lo lắng, lại tế ra tứ tượng tru ma tiểu kiếm, bày ra tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận, tuyệt đối ngăn cách ngoại giới, cũng tuyệt đối phòng ngừa bên trong hơi thở tản mác ra đi sau, thế này mới đầy cõi lòng kích động tâm

tình theo trữ vật giới lấy ra kia mặt tàn phá lá cờ, sau đó cẩn thận đánh giá lên.

Lá cờ phi thường tàn phá, ngàn xuyên trăm lỗ, phảng phất tùy tiện nhất xả sẽ bị xả thành mảnh nhỏ, nhưng Hạ Vân Kiệt lại biết cho dù hắn dùng tối sắc bén bạch hổ tiểu tru ma kiếm cũng tuyệt đối không thể tại đây lá cờ trạc ra một cái lỗ nhỏ đến.

Cũng không biết là cái gì lợi hại pháp bảo thế nhưng có thể đem này lá cờ cấp phá hư thành như vậy bộ dáng, Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua cờ xí một đám phá động, trong mắt toát ra kinh hãi ánh mắt, tựa hồ tại đây phá trong động cảm thấy một tia vô cùng khủng bố giết chóc mạnh mẽ hơi thở.

Cờ xí phù văn cũng đều đã tàn phá, nhưng Hạ Vân Kiệt hơi chút nhất đưa vào vu lực, kia phù văn liền bắt đầu một đám hiện lên ở cờ xí, tản mác ra từ xưa tang thương hơi thở, kia hơi thở cực kì sắc nhọn, giống như là một chi chi mũi tên nhọn, nháy mắt xuyên thấu vạn vật.

Nếu phía sau Tiền Dật ở đây mà nói, chỉ sợ tròng mắt đều phải rơi xuống xuống dưới. Bởi vì ở thu mua đến cái này tàn phá lá cờ khi, lấy hắn độc ác ánh mắt lập tức liền nhận ra đây là thượng cổ vu tộc vật, lập tức liền đối với này mặt tàn phá trận kỳ tiến hành nhiều mặt nghiên cứu cân nhắc, thậm chí còn cố ý mời tới một vị địa vu cửu đỉnh sơ kì vu tu cùng nhau nghiên cứu này mặt lá cờ.

Kia vu tu tự nhiên không thiếu hướng này mặt cờ xí đưa vào vu lực, nhưng này cờ xí tựa như cái không đáy giống nhau, mặc hắn như thế nào đưa vào vu lực đều là không có nửa điểm động tĩnh.

Nhưng hiện tại Hạ Vân Kiệt lại chính là hơi chút vừa đưa

vào vu lực, kia cờ xí thế nhưng còn có động tĩnh, hơn nữa còn hiện lên một đám từ xưa phù văn, nếu Tiền Dật ở đây lại như thế nào không khiếp sợ tròng mắt đều phải đến rơi xuống?

Tiền Dật tự nhiên không biết đây là thượng cổ thập nhị đô thiên vu tổ kỳ, so với tiên khí đều còn muốn ngưu bức, có thể nói thần khí. Bực này cấp bậc pháp bảo, cho dù là đầy đủ đều ít nhất cũng phải thiên vu hoặc là thiên tiên cấp nhân vật mới vừa có cơ hội thúc dục. Càng đừng nói này mặt thập nhị đô thiên vu tổ kỳ còn là tàn phá, muốn tưởng thúc dục lại khó càng thêm khó, lại khởi là chính là một địa vu cửu đỉnh sơ kì vu tu có thể thúc dục được ?

Lúc trước thập nhị đô thiên vu tổ Đế Giang kỳ ở Vu Hàm môn trung truyền thừa rất nhiều đại cũng không có người có thể phát hiện trong đó ảo diệu, cũng đang là vì nguyên nhân này. Bởi vì này căn bản không phải bình thường vu tu có thể thúc dục được pháp bảo.

Nhưng Hạ Vân Kiệt cũng bất đồng, hắn trên người có vu vương huyết mạch truyền thừa, tu là vương giả chi đỉnh.

Tuy rằng còn không có thăng cấp làm thiên vu, nhưng hắn vu lực không chỉ có phi thường thuần túy ngưng luyện, nhưng lại mang theo vương giả hơi thở, cũng là có thể dễ dàng thúc dục thập nhị đô thiên vu tổ kỳ. Đương nhiên muốn tưởng chân chính phát huy thập nhị đô thiên vu tổ kỳ uy lực, lấy Hạ Vân Kiệt thực lực còn kém xa lắm.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không đi tự hỏi mấy vấn đề này, khi hắn nhất thúc dục này mặt cờ xí, hắn tâm thần lập tức liền bị xả đến một cái khác thế giới bên trong.

Vô tận vô ngần thiên địa, một đại hán như kình thiên cự trụ sừng sững đại địa phía trên, trong tay cầm một cây

tang mộc làm thành cung cùng tên.

Tiếp theo Hạ Vân Kiệt lại nhìn đến, thiên không có từng đạo tên quang xẹt qua, mỗi một đạo tên quang đều mang theo rất lớn uy lực, phảng phất có thể đem trời đều cấp bắn xuống một lỗ thủng bình thường.

Mỗi một đạo tên quang hạ xuống, đều có một cường giả tánh mạng tùy theo tổn lạc.

Kia bị một tên bắn chết cường giả trung có dài chín đầu, hình dạng có chút giống quá long xà bàng nhiên quái vật, này quái vật đề kêu như trẻ mới sinh, trong miệng có thể phun ra nước lửa. Kia thủy không phải bình thường thủy, chính là thiên nhất chân thủy, thuần âm chi anh, chúng thủy chi tinh, một giọt nước liền trọng mười vạn cân. Kia hỏa cũng không phải phàm hỏa, chính là phía nam ly hỏa, khả phần thiên nấu hải, cực kì lợi hại.

Có chỉ thấy như nguy nga núi cao bình thường đầu sỏ lại bộ dạng không thấy được cái đuôi đại xà.

Có răng nanh lớn lên giống cái đục, một ngụm có thể đem núi đá ăn phấn túy hung thú.

Có mặt người thân rắn mãnh thú.

Thậm chí Hạ Vân Kiệt còn thấy được ba chân kim ô bị bắn chết……

Thượng cổ hung thú cửu anh, ba xà, tạc xỉ, áp dữ, ba chân kim ô…… Mỗi một tên hạ xuống, Hạ Vân Kiệt tâm thần đều phải lâm vào run run, đột nhiên gian, Hạ Vân Kiệt lại nhìn đến một tên hạ xuống, bắn trúng dĩ nhiên là như núi bình thường cao độc nhãn cự nhân, kia mắt là sinh trưởng ở mặt trung gian.

Đây là……

Hạ Vân Kiệt cả người chấn động, kia độc nhãn cự nhân cùng hắn tế luyện kia nhất mục huyết đao nhìn đến giống hệt nhau, lúc ấy hắn chỉ nhìn đến một tên bắn chết lại đây, lại không thấy được kia tên là từ đâu bắn ra đến, nay mới biết được nguyên lai là này mặt vu tổ kỳ sở đại biểu vu tổ sở bắn chết.

Thượng cổ hung thú cửu anh, tạc xỉ, ba xà, áp dữ, ba chân kim ô, còn có độc nhãn cự nhân…… Còn là bắn tên. Hay là đây là thập nhị đô thiên vu tổ kỳ trung Hậu Nghệ kỳ sao?

Hạ Vân Kiệt trong đầu lóe ra chói mắt lôi điện, lại cả người chấn động.

Hắn rốt cục biết này mặt tàn phá kỳ là cái gì vu tổ kỳ.

Ngay tại Hạ Vân Kiệt đoán được như vậy tàn phá lá cờ ra sao vu tổ kỳ khi, đột nhiên có một cây đào mộc từ phía sau đánh vào Hậu Nghệ trên đầu, theo sát sau Hạ Vân Kiệt tâm thần chấn động, sẽ thấy cũng nhìn không tới gì hình ảnh.

Tâm thần bị chấn đi ra sau, Hạ Vân Kiệt lại vận chuyển vu lực, một đám phù văn ở rách nát cờ xí hiện lên lóe ra, tản ra một tia khủng bố tang thương hơi thở, nhưng Hạ Vân Kiệt cũng rốt cuộc nhìn không tới vừa rồi hình ảnh.

Gặp rốt cuộc nhìn không tới vừa rồi kia hình ảnh, Hạ Vân Kiệt đành phải buông tha cho, đem ánh mắt một lần nữa trở lại vu tổ Hậu Nghệ kỳ đi lên.

Thập nhị đô thiên vu tổ Hậu Nghệ kỳ hiện tại mặt cờ ngàn xuyên trăm lỗ, Hạ Vân Kiệt tự nhiên tưởng một lần nữa bắt nó chữa trị, như vậy hắn liền có được một kiện cùng thập nhị đô thiên vu tổ Đế Giang kỳ cùng so sánh pháp bảo, một khi hai kiện pháp bảo đồng thời tế ra, liền

ngay cả Hạ Vân Kiệt cũng không dám tưởng tượng kia uy lực sẽ có bao nhiêu sao khủng bố.

Chính là nay này Hậu Nghệ kỳ lại ngàn xuyên trăm lỗ, cho dù Hạ Vân Kiệt truyền vu vương Hạ Vũ huyết mạch, thân có vương giả chi đỉnh, cũng khó lấy phát huy ra bao nhiêu uy lực đến.

Chương 1340 : Hậu Nghệ tên [cầu vé tháng]

Chính là này cẩn thận nhất xem xét, Hạ Vân Kiệt trên mặt dần dần hiện lên một tia cười khổ.

Thập nhị đô thiên vu tổ kỳ, mặt trên không chỉ có bố có thượng cổ thập nhị đô thiên vu tổ đại trận, hơn nữa này kỳ còn trải qua thượng cổ vu tổ tinh huyết ngày đêm tế luyện.

Tục truyền nếu từ mười hai vị vu tổ tự mình bày ra đại trận, thao túng trận pháp, thậm chí có thể ngưng tụ ra bàn cổ chân thân, có khai thiên tích địa, hủy thiên diệt địa chi vô thượng khủng bố uy lực, là thượng cổ thời đại tối hung hiểm đại trận, không người khả địch.

Có thể nghĩ này thập nhị đô thiên vu tổ kỳ loại nào lợi hại, một khi tổn hại lấy Hạ Vân Kiệt nay năng lực lại như thế nào tu bổ được rất tốt đến? Duy nhất biện pháp đó là tìm được vu tổ Hậu Nghệ tinh hồn huyết khí, tế dưỡng trận kỳ này, mới có thể đem này kỳ chữa trị lại đây.

Bất quá rất nhanh, Hạ Vân Kiệt trên mặt cười khổ liền chuyển làm tự giễu.

Hắn là cười nhạo mình tâm không đủ rắn nuốt voi, cũng cười nhạo chính mình ý nghĩ kỳ lạ, cuồng vọng tự đại. Lấy một ngàn hai trăm năm mươi vạn lục phẩm linh tinh giá được một cây thập nhị đô thiên vu tổ Hậu Nghệ kỳ còn không thỏa mãn, thế nhưng còn si tâm vọng tưởng chữa trị này can Hậu Nghệ kỳ.

Bất quá này Hậu Nghệ kỳ tuy rằng Hạ Vân Kiệt không thể chữa trị, bất quá thật muốn thi triển ra, này uy lực đã sẽ không kém cỏi cùng đỉnh cấp linh khí. Mà một khi Hạ Vân Kiệt tu vi đến thiên vu cảnh giới, có thể phát huy đi

ra uy lực lớn hơn nữa. Tại đây một điểm, này can ngàn xuyên trăm lỗ Hậu Nghệ kỳ cho dù xa không phải đỉnh cấp linh khí có thể so sánh với.

Bởi vì đỉnh cấp linh khí tuy rằng cũng rất lợi hại, nhưng không thể chân chính phát huy ra thiên vu hoặc là thiên tiên thực lực, mà này tàn phá Hậu Nghệ kỳ lại hoàn toàn tương phản, cho dù là thiên vu hoặc là thiên tiên như trước xa xa không thể phát huy ra nó uy lực chân chính.

Còn là trước tế luyện này can Hậu Nghệ kỳ, để vào vu đỉnh trung ôn dưỡng rồi nói sau, Hạ Vân Kiệt tự giễu trong chốc lát, dùng bạch hổ tiểu tru ma kiếm cắt vỡ ngón tay, giọt một giọt huyết ở vu tổ Hậu Nghệ kỳ.

Thập nhị đô thiên vu tổ Hậu Nghệ kỳ tuy rằng là thượng cổ lợi hại vô cùng trận kỳ, bất quá nay cũng là vật vô chủ, lại ngàn xuyên trăm lỗ, tàn phá không chịu nổi, Hạ Vân Kiệt thân câu vu vương huyết mạch, muốn tế luyện cũng là là đơn giản, chỉ cần giọt một giọt máu, bằng nguyên thủy huyết tế phương pháp tế luyện liền đi.

Hạ Vân Kiệt này phương pháp Tiền Dật đám người tự nhiên cũng thử qua, chính là này thập nhị đô thiên vu tổ Hậu Nghệ kỳ dù sao cũng là thượng cổ vu tộc hung trận trận kỳ, trải qua Hậu Nghệ tinh huyết ngày đêm ôn dưỡng. Nay Hậu Nghệ tuy rằng đã tổn lạc, này kỳ từ lâu kinh ngàn xuyên trăm lỗ, là vật vô chủ, nhưng này Hậu Nghệ kỳ chung quy còn lưu lại có Hậu Nghệ nhất lũ tinh hồn huyết khí, lại khởi là tầm thường tinh huyết có thể tế luyện ?

Hạ Vân Kiệt trên người có chứa vu vương huyết mạch, máu vừa giọt đi vào, này lũ tinh hồn huyết khí liền cùng Hạ Vân Kiệt kia lấy máu dung hợp ở tại cùng nhau, tiếp nhận rồi vị này tân chủ nhân.

Hạ Vân Kiệt huyết cùng kia lũ chiếm cứ ở Hậu Nghệ kỳ

trung kia lũ tinh hồn huyết khí nhất dung hợp, nhất thời liền cùng này vu tổ Hậu Nghệ kỳ sinh ra một loại huyết nhục tương liên cảm giác, không chỉ có cảm nhận được Hậu Nghệ kỳ trung bi thương phẫn nộ, còn theo kia tinh hồn huyết khí trung chiếm được một ít linh tinh truyền thừa.

Hạ Vân Kiệt tinh tế cảm thụ một phen sau, đem thập nhị đô thiên vu tổ Hậu Nghệ kỳ thu vào gan trung kia tôn vu đỉnh.

Can chúc mộc, mộc dục sinh cơ, này Hậu Nghệ kỳ tàn phá lợi hại, để vào sinh cơ tràn đầy gan vu đỉnh trung ôn dưỡng nhất thích hợp, có lẽ trải qua nhiều năm sau, bằng vào vu vương huyết mạch cùng này vương đỉnh trung sinh cơ, có thể đem này tàn phá Hậu Nghệ kỳ chậm rãi chữa trị cũng không nhất định.

“Hậu Nghệ tên!” Hạ Vân Kiệt đem vu tổ Hậu Nghệ kỳ thu vào trong cơ thể vu đỉnh ôn dưỡng sau, tâm thần vừa động, trong tay đột nhiên hơn một vu lực ngưng tụ mà thành cung cùng cung tiễn.

Hạ Vân Kiệt tay cầm đại cung, cài tên này thượng, sau đó đối với tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận tây phương bạch hổ chậm rãi mở ra dây cung.

Nhất thời một cỗ vô kiên bất tồi khủng bố hơi thở theo kia vu lực ngưng tụ tên phát ra, một đạo hổ gầm thanh chợt ở mật thất trung vang lên, một đạo kiếm quang ở bạch hổ trấn thủ kiếm trước cửa chậm rãi ngưng tụ, chỉ phía xa Hạ Vân Kiệt trong tay vu lực sở ngưng tụ tên.

Cơ hồ đồng thời, một cỗ bất an khẩn trương cảm xúc từ bạch hổ tiểu tru ma kiếm truyền đến Hạ Vân Kiệt trong đầu.

Nếu là linh khí, tự nhiên là có linh tính, cùng chủ nhân

tâm thần liền nhau.

Vừa rồi Hạ Vân Kiệt từ hậu nghệ kia lũ tinh hồn huyết khí trung được đến có liên quan Hậu Nghệ tên linh tinh công pháp, liền vận chuyển vu lực thi triển ra, sau đó từ hai tôn nguyên thần khống chế tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận, nhìn xem này Hậu Nghệ tên uy lực đến tột cùng như thế nào, lại không nghĩ rằng này Hậu Nghệ tên nhất thi triển ra, liền ngay cả đã đột phá vì đỉnh cấp linh khí bạch hổ tiểu tru ma kiếm đều tâm sinh bất an khẩn trương.

Ngay cả bạch hổ tiểu tru ma kiếm đều phải khẩn trương bất an nhất tên, Hạ Vân Kiệt lại không dám thực tại đây mật thất trung bắn ra?

Này một tên thật muốn bắn ra, chỉ sợ toàn bộ vạn bảo các cấm chế đều phải bị song phương va chạm mà nháy mắt xúc động, như lâm đại địch.

Hậu Nghệ quả nhiên không hổ là thượng cổ vu tổ chi nhất, ta chỉ là học được hắn một chút linh tinh tên pháp, thế nhưng liền có làm cho bạch hổ tiểu tru ma kiếm đều phải cảm thấy khẩn trương bất an uy lực, trách không được thượng cổ thời đại hắn một tên bắn ra, ngay cả yêu tổ ba chân kim ô đều phải bị bắn xuống dưới.

Hạ Vân Kiệt trong lòng âm thầm sợ hãi than, trong tay cung cùng tên dần dần trở thành nhạt cuối cùng biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Cung tiễn vừa tiêu thất, Hạ Vân Kiệt cả người liền từng ngụm từng ngụm suyễn nổi lên khí, phảng phất lập tức bị dành thời gian cả người lực lượng bình thường.

Này Hậu Nghệ tên thi triển đứng lên tuy rằng lợi hại vô cùng, nhưng này hao phí vu lực cũng là phi thường khổng lồ. Gần vừa rồi kia một tên, thế nhưng lập tức liền

trừu rớt ta một phần ba vu lực. Lấy ta nay cảnh giới, nhiều nhất cũng chỉ có thể bắn ra ba tên, ba tên sau, vu lực sẽ muốn hao hết.

Hạ Vân Kiệt một hồi lâu nhi mới khôi phục lại đây, mắt lộ ra một tia kinh hãi sắc, cười khổ lắc lắc đầu. Này Hậu Nghệ tên tuy rằng lợi hại, lại làm theo thận dùng, nếu không một khi vu lực hao hết, rất nhiều bảo mệnh lợi hại vu thuật sẽ không biện pháp tái thi triển, thậm chí ngay cả vu tổ kỳ đều thúc dục không được.

Bất quá tuy rằng mặc kệ là vu tổ kỳ còn là Hậu Nghệ tên đều có chỗ thiếu hụt, nhưng lần này ngoài ý muốn đại thu hoạch còn là làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy vô cùng cao hứng.

Hơn nữa Hậu Nghệ tên cùng Đế Giang hung thuật, vu tổ kỳ bất đồng, cho dù thi triển ra, người khác cũng vô pháp nhìn ra cái gì manh mối đến, nhưng thật ra cùng kia tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận giống nhau có thể tùy thời thi triển. Này một tên bắn ra, chỉ sợ cũng tính cử hà hậu kỳ không có lợi hại bảo mệnh thủ đoạn, cũng là muốn không chết tức thương, cũng là làm cho Hạ Vân Kiệt lại nhiều một đại sát chiêu.

Đương nhiên Hậu Nghệ tên cũng có rất lớn chỗ thiếu hụt, kia đó là tiêu hao vu lực quá lớn, Hạ Vân Kiệt nhiều nhất chỉ có thể bắn ra ba tên. Cũng may Hạ Vân Kiệt là vu tiên song tu, cho dù vu lực hao hết nương nguyên thần pháp lực cũng còn có chu toàn đường sống.

Hoàn toàn khôi phục lại sau, Hạ Vân Kiệt liền triệt tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận, đứng dậy ra luyện khí mật thất, mà lúc này bán bảo hội ngày thứ ba đấu giá hội sắp bắt đầu.

Đoàn người một lần nữa trở lại ban đầu kia gian khách quý phòng, không lâu sau đấu giá hội tựa như kì bắt

đầu.

Lần này, Hạ Vân Kiệt tái không thấy được vừa bán đấu giá phẩm. Cùng ngày đấu giá hội sau khi chấm dứt, Hạ Vân Kiệt lần này cũng không có lại đi luyện khí mật thất, mà là ở Khương Xảo dẫn đường hạ, dạo nổi lên vạn bảo các.

Này vừa dạo, Hạ Vân Kiệt mới phát hiện nước cộng hoà cái gì ngân thái, vạn vật thương thành linh tinh đại thương trường cùng vạn bảo các nhất so với, bất quá chính là tương đương với người ta một góc.

Này vạn bảo các hiệu buôn chiếm hơn mười dặm phạm vi, một đường đi qua các loại dược liệu, quặng tài, pháp bảo, đan dược thậm chí thuật pháp, tu luyện công pháp cái gì đều có bán ra.

Ở đấu giá hội Hạ Vân Kiệt cho tới bây giờ chỉ mua hai kiện thương phẩm, nhưng này một đường dạo đi xuống lại mua không ít này nọ. Trên cơ bản đều là các loại thánh cấp dược liệu, suốt tiêu phí hắn gần 1 tỷ lục phẩm linh tinh.

Này đó thánh cấp dược liệu tất cả đều là luyện chế tốt nhất thánh cấp đan dược dược liệu, lấy Hạ Vân Kiệt nay luyện đan trình độ, nếu là luyện chế đi ra, không thiếu được có năng lực tạo nên ra một đám cường giả đi ra.

Như thế một đường dạo xuống dưới, thời gian nhưng thật ra quá thật sự mau, ngay cả toàn bộ vạn bảo các một phần năm cửa hàng đều còn không có dạo xong, bên kia lại đem bắt đầu thứ bốn tràng đấu giá hội.

Thứ bốn tràng đấu giá hội như trước không có làm cho Hạ Vân Kiệt động tâm bán đấu giá phẩm, kết thúc sau, Hạ Vân Kiệt tiếp tục cuống vạn bảo các, lại một lần nữa dùng gần 1 tỷ lục phẩm linh tinh, mua một ít thánh cấp

dược liệu, trong đó có một chút đó là luyện chế cửu cửu quy nhất nguyên thần đan dược liệu, đáng tiếc lại thấu không đồng đều sở cần chín chín tám mươi mốt loại dược liệu.

Bất quá cửu cửu quy nhất nguyên thần đan sở dĩ trân quý, trừ bỏ luyện chế khó khăn, cũng cùng này dược tài khó tìm cũng có rất lớn quan hệ, cho nên Hạ Vân Kiệt cũng là không vội không thất vọng.

Nhưng thật ra Hạ Vân Kiệt như vậy dùng linh tinh tốc độ, nhìn xem Khương Xảo âm thầm líu lưỡi không thôi, trong lòng rất là khiếp sợ trước mắt vị này Hạ tiền bối đến tột cùng có bao nhiêu thân gia, 1 tỷ lục phẩm linh tinh hoa đi ra ngoài ngay cả mí mắt cũng không trát một chút. Thậm chí dần dần Khương Xảo trong lòng dâng lên một tia thực cảm giác cổ quái, cảm thấy nếu là cùng Hạ tiền bối so với linh tinh, chỉ sợ kia Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử đều phải thành người nghèo một cái.

……

“Hiện tại muốn bán đấu giá là vạn năm nhâm thủy tinh mẫu! Này vạn năm nhâm thủy tinh mẫu chính là nhất lũ thượng cổ thủy tiên tinh khí ở vạn trượng vực sâu hấp thu vạn năm nhâm thủy tinh anh mới vừa rồi hình thành tiên cấp tài liệu. Nếu là người tu luyện thủy hệ công pháp luyện hóa hấp thu, công lực tất nhiên đại trướng, nếu là luyện hóa dung nhập thủy hệ pháp bảo trung, pháp bảo phẩm chất cũng tất nhiên sẽ có một cái bay vọt. Dư thừa giới thiệu ta sẽ không nhiều lời, giá khởi điểm 2 tỷ lục phẩm linh tinh, mỗi lần tăng giá không thể thiếu cho một ngàn vạn.”

Ở thứ năm tràng đấu giá hội trung, Hạ Vân Kiệt rốt cục đợi cho hắn muốn vạn năm nhâm thủy tinh mẫu. Này khối vạn năm nhâm thủy tinh mẫu lóng lánh trong sáng,

so với kia bính hỏa dương tinh thạch còn muốn lớn hơn gấp đôi, có một đã lớn quyền đầu như vậy lớn nhỏ.

“2.1 tỷ!” Phòng khách quý có người bắt đầu báo giá, lập tức liền bỏ thêm 100 triệu, kia báo giá là một vị mặc hắc y, khuôn mặt gầy gò, thoạt nhìn cho người ta rất là lạnh lẽo che lấp cảm giác nam tử.

“2.2 tỷ!” Một cái khác phòng khách quý, Vinh thân vương hơi hơi nhíu hạ mày, cũng bỏ thêm 100 triệu.

“2.3 tỷ!” Lập tức lại có một cái phòng khách quý trung truyền ra một đạo khàn khàn thanh âm, đồng dạng cũng là trực tiếp bỏ thêm 100 triệu.

“2.4 tỷ!”

“2.6 tỷ!”

“2.7 tỷ!”

“……”

Vạn năm nhâm thủy tinh mẫu giá kế tiếp kéo lên, rất nhanh liền thượng 5 tỷ, lúc này cũng chỉ còn lại lạnh lẽo che lấp nam tử cùng Vinh thân vương ở đấu giá.

“Cái này có trò hay nhìn, Vinh thân vương cùng âm sơn tông đích truyền nhị đệ tử Cửu Phong góc hăng hái. Nghe nói bọn họ hai người tu luyện đều là thủy hệ công pháp, đối này vạn năm nhâm thủy tinh mẫu hẳn là đều là tình thế bắt buộc, cũng không biết cuối cùng ai có thể thắng được.”

“Này còn dùng nói, tự nhiên là Vinh thân vương. Tuy rằng đều là bảy đại thế lực, nhưng Huyền Thiên quốc nay ẩn ẩn đã có đỗ trạng nguyên dấu hiệu, mà âm sơn tông còn kém một ít.”

“Kia cũng không nhất định, kia Cừu Phong nhưng là lão bài cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả, nội tình thâm hậu, mà Vinh thân vương bất quá mới quật khởi không lâu, không hẳn vậy liền so với quá Cừu Phong.”

Chương 1341 : Dê béo

“Khá tốt ta phía trước quyết đoán buông tha cho đấu giá bính hỏa dương tinh thạch, nếu không cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn vạn năm nhâm thủy tinh mẫu rơi vào kia Cừu Phong trong tay.” Phòng khách quý trung Vinh thân vương cắn răng, mắt thấu một tia dân cờ bạc bàn điên cuồng ánh mắt, tiếp tục báo giá nói:“4.2 tỷ!”

“Huyền Thiên quốc quả nhiên cường đại giàu có, này Vinh thân vương bất quá vừa mới vừa đột phá cử hà trung kỳ không lâu, thế nhưng có như vậy dày trụ cột.” Một cái khác khách quý phòng, kia khí chất lạnh lẽo che lấp nam tử, cũng chính là âm sơn tông đích truyền nhị đệ tử Cừu Phong cau mày, trong mắt hàn mang lóe ra, bất quá ngoài miệng nhưng không có chần chờ, theo sát sau báo giá nói:“4.3 tỷ!”

“4.4 tỷ!”

“4.5 ty4!”

“4.6 tỷ!”

“……”

Giá một đường kéo lên, thế nhưng rất nhanh liền kéo lên đến 5 tỷ, đã vượt qua cửu cửu quy nhất nguyên thần đan giá, nghe được ở đây mọi người trái tim đều là bang bang loạn khiêu.

Mà Khương Xảo tắc vẫn lấy mắt nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, không biết hắn vì cái gì đến bây giờ còn không tham gia đấu giá, hay là trữ vật giới không linh tinh ?

Đang ở Khương Xảo nghi hoặc là lúc, Hạ Vân Kiệt gặp giá một đường kéo lên đến 5 tỷ, hơi hơi nhíu nhíu mày,

rốt cục nhịn không được mở miệng.

“6 tỷ!”

Này nhất thêm, đó là trực tiếp bỏ thêm 1 tỷ.

“Ta dựa vào, điên rồi, thế nhưng có người trực tiếp thêm 1 tỷ!”

“Là phía trước cùng Vinh thân vương đấu giá bính hỏa dương tinh thạch người nọ, là hắn ra tay !”

“Người này thật đúng là tài đại khí thô a, không biết đến tột cùng là cái gì lai lịch?”

“Lai lịch có thể có cái gì lai lịch? Nghệ giới vực bảy đại thế lực có uy tín danh dự nhân ai không nhận thức? Phỏng chừng người này khẳng định là trong lúc vô ý chiếm được vị nào tiên nhân tiên phủ, phát ra đại tài, liền run lên đứng lên, lại không biết đến này thuần túy là tìm chết!” Có người mặt lộ vẻ ghen tị cùng vui sướng khi người gặp họa biểu tình nói.

“Lúc này có xem đầu, không biết lúc này người này có thể hay không đem Cừu Phong cũng cấp áp chế đi?” Về phần Vinh thân vương đã có người đem hắn trực tiếp bỏ qua, bởi vì ngay tại phía trước, hắn cùng với Hạ Vân Kiệt đấu giá khi liền nhận túng quá một lần.

“Ta xem rất khả năng, không thấy người ta nhất tăng giá chính là 1 tỷ sao? Mười ức lục phẩm linh tinh a, đây là cái gì khái niệm a!”

“……”

“Ta dựa vào, này phá sản ngoạn ý, có hắn như vậy tăng giá sao?” Khách quý trong phòng, Vinh thân vương hổn hển quát, tựa hồ Hạ Vân Kiệt dùng là hắn linh tinh giống

nhau.

“Vinh thân vương điện hạ không cần căm tức, ta xem kia Cừu Phong đối này vạn năm nhâm thủy tinh mẫu cũng là tình thế bắt buộc, người nọ như thế ra giá cũng là tốt, làm cho Cừu Phong nhìn không thấu hắn chi tiết, nói không chừng thật đúng là có thể trấn trụ hắn, không dám tái hướng lên trên tăng giá. Dù sao người nọ nếu mua tới tay, này vạn năm nhâm thủy tinh mẫu còn không phải ngài ?” Một cái văn sĩ ăn mặc nam tử thấu đi lên, thấp giọng khuyên nhủ, trong mắt lóe ra âm hiểm cùng sát khí.

“Ha ha, ngươi nói cũng có đạo lý, vậy làm cho bọn họ tranh đi thôi.” Vinh thân vương nghe vậy thế này mới chuyển giận vì hỉ, về phần đấu giá, hắn tự nhiên là sẽ không tái tham dự.

“6.1 tỷ!” Một cái khác phòng khách quý, Cừu Phong gặp Vinh thân vương không chịu ra lại giới, cắn chặt răng, lại bỏ thêm 100 triệu.

“7 tỷ!” Hạ Vân Kiệt không chút do dự tiếp tục sư tử mở rộng miệng, bỏ thêm 1 tỷ.

“Ta dựa vào, người này thật sự rất ngưu bức, thế nhưng trực tiếp thêm đến 7 tỷ!”

“Lúc này Cừu Phong muốn đau đầu, gặp phải như vậy một cái không theo lý ra bài tên.”

Cừu Phong lúc này quả thật đau đầu, đổ không phải hắn linh tinh không đủ, thật sự là này giá đã vượt quá hắn mong muốn, hơn nữa tối mấu chốt là hắn nhìn không thấu Hạ Vân Kiệt trụ cột. Phía trước Hạ Vân Kiệt ra tay liền phi thường khoát xước, nay lại là như thế.

“Sơn chủ, làm gì cùng loại này nhà giàu mới nổi đấu giá

đâu? Bằng rơi chậm lại chính mình thân phận. Y đệ tử trong lúc đó, còn không bằng chờ sau trực tiếp……” Một cái đồng dạng thoạt nhìn thực âm trầm nam tử tiến lên đây thấp giọng nói, nói chuyện khi tay làm cắt cổ động tác.

Âm sơn tông đồng dạng cũng là đệ tử đột phá đến cử hà trung kỳ cảnh giới sau, khả khác lập đỉnh núi, khai phủ kiến nha, cho nên kia âm trầm nam tử xưng hô Cừu Phong là sơn chủ.

“Hừ, ngươi cho là bổn tọa không nghĩ sao? Sợ là sợ kia Vinh thân vương cũng là cùng bổn tọa an là đồng dạng tâm tư.” Cừu Phong âm thanh lạnh lùng nói.

“Vậy tiên hạ thủ vi cường, xem đều tự bản sự.” Kia âm trầm nam tử mắt thấu hàn quang nói.

“Bổn tọa đổ không sợ kia Vinh thân vương, bằng hắn còn không phải bổn tọa đối thủ, bổn tọa lo lắng là kia Hỏa Phượng tiên tử, bọn họ nếu liên thủ bổn tọa chỉ sợ cũng không phải bọn họ đối thủ.” Cừu Phong nhíu mày nói.

“Hỏa Phượng tiên tử cùng Vinh thân vương liên hợp, đơn giản là theo như nhu cầu, ích lợi kết hợp, lại không có gì thực cảm tình ở bên trong. Kia Vinh thân vương có thể cho Hỏa Phượng tiên tử bính hỏa dương tinh thạch, chẳng lẽ sơn chủ sẽ không có thể cho sao? Vinh thân vương có thể duy trì Hỏa Phượng tiên tử, chẳng lẽ sơn chủ sẽ không có thể sao?” Kia âm trầm nam tử nói.

“Ha ha, nói rất hay, nhưng thật ra bổn tọa chui rúc vào sừng trâu. Kia liền tạm thời làm cho người nọ đắc ý một lần, dù sao cuối cùng đều là bổn tọa.” Cừu Phong nghe vậy rộng mở trong sáng, toại cũng buông tha cho đấu giá, mà hắn vị kia thủ hạ tắc ly khai khách quý phòng thẳng đến Hỏa Phượng tiên tử chỗ khách quý phòng mà

đi.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không biết lại có cái tên đem hắn trở thành dê béo, theo dõi hắn. Hắn càng không biết nguyên nhân vì Vinh thân vương, Cừu Phong đều đem hắn trở thành dê béo, cho nên hắn khả năng lấy 7 tỷ lục phẩm linh tinh giá chụp được này khối vạn năm nhâm thủy tinh mẫu, nếu không có này hai người tham dự, không có 10 tỷ Hạ Vân Kiệt mơ tưởng mua được này vạn năm nhâm thủy tinh mẫu.

Lại nói tiếp, nhưng thật ra này hai người thay Hạ Vân Kiệt giảm đi vài tỷ linh tinh.

Mua đến vạn năm nhâm thủy tinh mẫu sau, Hạ Vân Kiệt đối này hắn bán đấu giá phẩm rốt cuộc không có cái gì hứng thú. Bán đấu giá nhất chấm dứt, liền lại vào luyện khí mật thất, chuẩn bị đem vạn năm nhâm thủy tinh mẫu dung nhập Huyền Vũ tiểu tru ma kiếm.

Thượng cổ vu vương Hạ Vũ vốn là thiện thao túng vạn thủy, tương đối cho phía trước luyện hóa bính hỏa dương tinh thạch, luyện chế này vạn năm nhâm thủy tinh mẫu, Hạ Vân Kiệt cũng là thoải mái rất nhiều.

Rất nhanh Hạ Vân Kiệt liền đem vạn năm nhâm thủy tinh mẫu cấp dung nhập Huyền Vũ tiểu tru ma kiếm, Huyền Vũ tiểu tru ma kiếm cũng đột phá trở thành đỉnh cấp linh khí, chính là làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy tiếc nuối là, hắn không có ở vạn năm nhâm thủy tinh mẫu trung được đến thượng cổ thủy tiên tinh thần ấn ký. Bất quá cũng may Hạ Vũ thiện thao túng vạn thủy, phỏng chừng kia thượng cổ thủy tiên cho dù lưu lại có cái gì tinh thần ấn ký, đối hắn ý nghĩa cũng không lớn.

Đương nhiên trải qua chuyện này, Hạ Vân Kiệt bắt đầu hiểu được, phía trước hắn có thể được đến ba chân kim ô nhất lũ tinh thần ấn ký là may mắn.

Nay chỉ kém thanh long tiểu tru ma kiếm, chỉ cần có thể tìm được Đông Phương thanh ất mộc, dung nhập thanh long tiểu tru ma kiếm, làm cho nó cũng đột phá thành đỉnh cấp linh khí, khi đó nếu bày ra tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận, uy lực khủng bố sẽ muốn thẳng truy tiên khí, diệt sát Dư Hóa Uẩn khẳng định không nói chơi.

Đem Huyền Vũ tiểu tru ma kiếm thu hồi, Hạ Vân Kiệt hào hùng vạn trượng, kích tình mênh mông, giờ khắc này, hắn có trực diện bảy đại thế lực tin tưởng, chẳng sợ bọn họ có xa xa vượt qua Vu Hàm môn thế lực to lớn cùng cao thủ.

Ra mật thất, cách cuối cùng một hồi đấu giá hội còn có một đoạn thời gian, Hạ Vân Kiệt tiếp tục dạo vạn bảo các. Lần này bồi cũng không phải Khương Xảo mà là Nhiếp nghi trượng.

Theo bắt đầu đến bây giờ, Hạ Vân Kiệt ở vạn bảo các tiêu phí đã vượt qua 10 tỷ lục phẩm linh tinh, tương đương với mười khối cửu phẩm linh tinh, đây là một bút phi thường khổng lồ số lượng, cho dù hợp hoan giáo bực này thế lực không nhỏ giáo phái chỉ sợ cũng phải kể tới mười thượng trăm năm khả năng tích lũy khởi như vậy một bút thật lớn số lượng.

Có thể nói hiện tại Hạ Vân Kiệt ở vạn bảo các tuyệt đối là hoàn toàn xứng đáng đại khách hàng, dù sao lần này bán bảo hội đã tiến nhập kết thúc, Nhiếp Tiểu Thiến đã có rảnh xuống dưới, liền lại đây tự mình cùng đi, miễn cho chậm trễ vị này đại khách hàng.

Chương 1342 : Rời đi

“Hạ đạo hữu, phía trước với ngươi đấu giá vạn năm nhâm thủy tinh mẫu là Âm Sơn tông đích truyền nhị đệ tử Cừu Phong, là một vị lão bài cử hà trung kỳ tu sĩ, cũng là tối có hi vọng đột phá đến cử hà hậu kỳ chọn người chi nhất người này đồng dạng không phải cái thiện lương hạng người, theo lý mà nói, này vạn năm nhâm thủy tinh mẫu là hắn tình thế bắt buộc vật, không có vượt qua 10 tỷ lục phẩm linh tinh, hắn chỉ sợ sẽ không dừng tay, cho nên Hạ đạo hữu phải cẩn thận người này rồi.” Nhiếp Tiểu Thiến một bên cùng Hạ Vân Kiệt du lịch vạn bảo các cửa hàng, một bên nhắc nhở nói.

“Rận nhiều không ngứa, nợ nhiều không lo, dù sao đã đắc tội Vinh thân vương, Hỏa Phượng tiên tử, tái thêm một cái Cừu Phong cũng không có gì.” Hạ Vân Kiệt không sao cả cười cười nói.

“Hạ đạo hữu nhưng thật ra hảo tâm thái, nhìn xem khai.” Nhiếp Tiểu Thiến cười cười, cũng không biết Hạ Vân Kiệt là thật có năng lực bãi bình bọn họ, còn là chính như hắn nói rận nhiều không ngứa, nợ nhiều không lo.

Bất quá nếu Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Nhiếp Tiểu Thiến tự nhiên sẽ không tái tiếp tục nhắc nhở đi xuống.

Đem vạn bảo các còn lại địa phương tất cả đều đi dạo xuống dưới, Hạ Vân Kiệt lại dùng 1 tỷ lục phẩm linh tinh, thế này mới phản hồi phòng khách quý tham gia cuối cùng một hồi bán bảo hội.

Cuối cùng một hồi bán bảo sẽ xuất hiện lần này mười năm một lần bán bảo hội áp trục bán đấu giá phẩm, là một kiện đỉnh cấp linh khí.

Đỉnh cấp linh khí đối với không có thiên tiên tọa trấn giáo phái mà nói, rất nhiều thời điểm đã có thể được cho trấn giáo pháp bảo. Tựa như kia hợp hoan giáo, to như vậy một cái giáo phái cũng liền hai kiện đỉnh cấp linh khí, còn có một bộ tương đương với đỉnh cấp linh khí phất trần trận kỳ.

Có thể nghĩ đỉnh cấp linh khí có bao nhiêu rất thưa thớt sang quý.

Kia đỉnh cấp linh khí giá khởi điểm đó là 10 tỷ lục phẩm linh tinh, cuối cùng lấy 20 tỷ lục phẩm linh tinh bị người bán đấu giá đi. Đến tận đây, lần này mười năm một lần vạn bảo các bán bảo hội liền hạ xuống màn che.

“Lão phu Tiền Dật, thân là vạn bảo các nghệ giới vực phân các các chủ, Hạ đạo hữu là ta vạn bảo các khách quý, chỉ cần ở ta vạn bảo các, tuyệt đối không người động ngươi một phần một hào, chính là Hạ đạo hữu nếu ly khai ta vạn bảo các, lão phu liền không thể cam đoan. Bất quá Hạ đạo hữu là ta vạn bảo các khách quý, nếu ngươi cảm thấy cần, lão phu đổ có thể miễn phí mở ra một cái bí mật thông đạo, cho ngươi rời đi Lôi Châu. Rời đi Lôi Châu sau, lão phu liền thật sự bất lực.” Đấu giá kết thúc sau không lâu, Nhiếp Tiểu Thiến liền dẫn Tiền Dật tới gặp Hạ Vân Kiệt.

Tiền Dật ánh mắt hơi chút có chút kinh ngạc ở Quy thừa tướng đám người trên người dạo qua một vòng, sau đó dừng ở Hạ Vân Kiệt trên người, đi thẳng vào vấn đề nói.

“Đa tạ Tiền lão ý tốt, bất quá ta đã đáp ứng quá Địch tam công tử, theo hắn đi Địch phủ, sẽ không khiến Tiền lão thêm phiền toái.” Hạ Vân Kiệt hướng Tiền lão chắp tay, ánh mắt lại mang theo cảm kích sắc nhìn về phía Nhiếp Tiểu Thiến.

Hắn tự nhiên biết đây là Nhiếp Tiểu Thiến lo lắng chính

mình, thỉnh động Tiền Dật. Từ hắn mang theo chính mình đi mật đạo, lượng kia Cố Nhất Minh nghi trượng cũng không dám đem tin tức để lộ ra đi.

Chính là Nhiếp Tiểu Thiến cùng Tiền Dật lại cũng không biết, Hạ Vân Kiệt quả thật là không sợ chút nào Vinh thân vương đám người.

“Đã có Địch tam công tử ra mặt, kia lão phu sẽ không làm điều thừa.” Tiền Dật thấy thế cũng cười hướng Hạ Vân Kiệt củng chắp tay, trong mắt lại lóe ra một tia không cho là đúng sắc.

Nếu chính là Vinh thân vương một người, nơi này dù sao cũng là Địch phủ địa bàn, kia Địch tam công tử có lẽ có thể hộ được Hạ Vân Kiệt, nhưng hơn Hỏa Phượng tiên tử cùng Cừu Phong, Địch tam công tử muốn bảo vệ Hạ Vân Kiệt, kia trên cơ bản không có khả năng. Trừ phi hắn có thể nói động Địch phủ ra mặt, mà không phải hắn cá nhân ra mặt.

Nhiếp Tiểu Thiến gặp Hạ Vân Kiệt không muốn đi vạn bảo các mật đạo, trong lòng xa xôi thở dài một hơi. Nếu nói phía trước nhìn thấy Quy thừa tướng cùng Hùng Bá xuất hiện, Nhiếp Tiểu Thiến đối Hạ Vân Kiệt hơn một phần tin tưởng, nhưng nay hơn nữa Cừu Phong, nàng đối Hạ Vân Kiệt rốt cuộc không có nửa điểm tin tưởng.

Chính là Hạ Vân Kiệt không muốn lĩnh của nàng hảo ý, nàng nhưng cũng không thể cưỡng cầu, đành phải theo hắn đi.

Rất nhanh, Tiền Dật liền đi, Nhiếp Tiểu Thiến tắc lưu lại đưa Hạ Vân Kiệt đám người đến vạn bảo các đại môn khẩu.

Đại môn khẩu Địch tam công tử đã đang đợi, nhưng thật ra không thấy được Vinh thân vương đám người.

Nghĩ đến này giết người lược hóa sự tình chung quy không phải cái gì quang vinh việc, hơn nữa lấy Vinh thân vương đám người thân phận làm đến liền cũng có tổn hại thân phận, bọn họ cũng là sẽ không cứ như vậy ở rõ như ban ngày, trước công chúng dưới tiến hành, như thế nào cũng phải tìm cái thích hợp cơ hội mới hạ thủ.

Bất quá tuy rằng không thấy được Vinh thân vương đám người, Hạ Vân Kiệt lại cảm giác được một ít như có như không ánh mắt hoặc là thần niệm ở nhìn trộm hắn.

“Hừ, cũng dám đánh chúng ta chủ yếu, giới chủ muốn hay không đi phế đi bọn họ?” Lưu lại theo dõi tự nhiên không phải cái gì cử hà cảnh cường giả, Hạ Vân Kiệt có thể cảm giác được đến, Quy thừa tướng đám người tự nhiên cũng có thể cảm giác được đến, Viên Nanh đầu tiên liền kiềm chế không được trong lòng sát khí, lộ hung quang xin chỉ thị nói.

“Bất quá chính là chút nhảy nhót tiểu sửu, theo bọn họ đi.” Hạ Vân Kiệt không sao cả khoát tay, chính là con mắt ở chỗ sâu trong đã có hàn quang lóe ra.

“Ha ha, Hạ đạo hữu, lần này ngươi nhưng là đại làm náo động a!” Ngay tại Hạ Vân Kiệt không sao cả xua tay là lúc, Địch tam công tử đã thấy được hắn, ha ha cười đón đi lên, vỗ bờ vai của hắn nói, giống như cùng hắn đã thành hảo bạn hữu bình thường.

Nói xong Địch tam công tử ánh mắt lại đảo qua Quy thừa tướng cùng Hùng Bá hai người, lộ ra một tia kinh ngạc sắc nói:“Này hai vị là?”

“Bọn họ hai người một cái là Quy thừa tướng, một cái Hùng Bá, lần này cũng hộ tống ta cùng nhau đến bán bảo hội kiến thức một phen.” Hạ Vân Kiệt thần sắc lạnh nhạt giới thiệu, cũng không có toát ra đối cử hà cảnh

giới tu sĩ nên có tôn kính cùng coi trọng.

“Quy thừa tướng, Hùng Bá, vị này đó là ta phía trước cùng các ngươi đề cập qua Địch phủ Tam công tử Địch Húc Ninh.” Tiếp theo Hạ Vân Kiệt lại cấp Quy thừa tướng cùng Hùng Bá giới thiệu một chút Địch tam công tử.

“Nguyên lai là Địch công tử!” Quy thừa tướng cùng Hùng Bá nghe vậy cười hướng Địch tam công tử chắp tay thi lễ hành lễ.

Địch tam công tử cũng vội vàng chắp tay thi lễ đáp lễ, chính là đáp lễ khi trong mắt quang mang cũng không ngừng chớp động, hiển nhiên Hạ Vân Kiệt bên người lại đột nhiên nhiều ra đến hai vị cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ, làm cho Địch tam công tử lập tức trong lòng lại nhiều rất nhiều ý tưởng.

Phía trước, hắn chính là tưởng bằng cá nhân lực ảnh hưởng, tận lực bảo vệ Hạ Vân Kiệt, nhưng hiện tại hắn đã động xin chỉ thị phụ thân, vận dụng gia tộc lực lượng tâm tư.

Dù sao ba vị cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ, đặt ở làm sao đều là một cỗ không tha khinh thường thực lực, nếu là có thể thu vào Địch phủ, vì Địch phủ sở dụng, đối Địch phủ chỉnh thể thực lực đều có không nhỏ tăng lên.

Nhưng một khi vận dụng Địch phủ, lại thực dễ dàng khiến cho Địch phủ cùng Huyền Thiên quốc, Hỏa Vân giáo còn có Âm Sơn tông xung đột.

Bảy đại thế lực nay đều có cử hà hậu kỳ cảnh giới tọa trấn, hơn nữa chỉnh thể thực lực mặc dù có cao cí thấp, nhưng kém cũng là có hạn, một khi phát sinh đại chiến, cho dù không phải lưỡng bại câu thương, kia cũng là đả thương địch thủ một ngàn tự tổn hại tám trăm. Hơn nữa

bảy đại thế lực cho nhau gian lại như hổ rình mồi, cho nhau cản tay, một khi bởi vì đại chiến bị thương nguyên khí, ngược lại cho thế lực khác ngồi thu ngư ông thủ lợi cơ hội. Đương nhiên còn có này khác giới vực thế lực ở nhìn trộm nghệ giới vực, tỷ như kia tây hoang giới vực liền thừa dịp Địch Trăn vực chủ tổn lạc, nghệ giới vực thế cục rung chuyển không xong là lúc, nhân cơ hội chiếm trước không ít nghệ giới vực địa bàn.

Cho nên, bảy đại thế lực trong lúc đó có cái ăn ý, thì phải là phía dưới khắp nơi phụ thuộc thế lực, hoặc là môn hạ đệ tử có thể cho nhau tranh đấu, các bằng bản sự, nhưng thượng tầng cũng không có thể dễ dàng tham gia.

Liền như Địch tam công tử cùng Vinh thân vương đấu có thể, chính bọn họ bồi dưỡng thế lực cũng có thể tham dự, nhưng mặc kệ Địch phủ còn là Huyền Thiên quốc đều không thể nhúng tay, nếu không đó là trái với quy tắc.

Đương nhiên mặc kệ là Địch tam công tử còn là Vinh thân vương đều là đều tự gia tộc đích truyền tử nữ, cũng là không tha bị giết diệt, nếu không sự tình còn là hội nháo đại, điểm ấy song phương kỳ thật trong lòng đều có cái điểm mấu chốt.

Cũng đang bởi vì này dạng, Địch tam công tử mới dám nhúng tay Hạ Vân Kiệt sự tình, nếu không hắn còn không về phần ngốc đến vì mời chào một vị cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ, đem chính mình mệnh đều cấp đáp thượng.

Đương nhiên không bảo đảm Hạ Vân Kiệt đám người, Địch tam công tử mất mặt chịu nhục, thậm chí bị thương là khó tránh khỏi, cho nên theo nào đó góc độ đến giảng, Địch tam công tử cuối cùng còn là kiên trì xuất đầu, coi như là nói là làm, dũng khí khả gia.

Cũng đang bởi vì có nhiều như vậy vi diệu nhân tố ở bên trong, Địch tam công tử vốn tồn nếu có thể bảo trụ Hạ Vân Kiệt đám người tốt nhất, hắn hơn một vị cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ, còn có một đám thông huyền cảnh tu sĩ thủ hạ, về sau ở trong Địch phủ lời nói quyền hội lớn hơn nữa, nếu là không bảo đảm, hắn cùng lắm thì mất mặt chịu nhục thậm chí bị thương, tổng còn có tìm về bãi cơ hội.

Vì một cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ còn có một đám thông huyền cảnh tu sĩ, mạo này phiêu lưu cũng coi như đáng giá.

Khả hiện tại Hạ Vân Kiệt bên này lập tức xuất hiện ba vị cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ, kiếp mã lập tức tăng thêm rất nhiều, Địch tam công tử liền động nhất định phải bảo trụ bọn họ ý nghĩ.

Khả nhất định phải bảo trụ bọn họ, Địch tam công tử nhưng không có bổn sự này, phải vận dụng gia tộc lực lượng. Một khi vận dụng gia tộc lực lượng, này tính chất tự nhiên liền trở nên không giống với, cho nên Địch tam công tử lúc này đầu óc đang ở rất nhanh chuyển động, tính toán lợi hại.

Cuối cùng Địch tam công tử còn là quyết định xin chỉ thị phụ thân ý kiến, cùng Quy thừa tướng cùng Hùng Bá bọn họ chào hỏi sau, liền truyền một đạo thần niệm cấp một vị thủ hạ, làm cho hắn nhanh đi truyền tin cấp Địch phủ bẩm báo hắn phụ thân bên này tình huống, làm cho hắn đến quyết đoán, mà hắn tắc không vội không chậm chạp dẫn Hạ Vân Kiệt một đường tẫn hướng nhiều người náo nhiệt địa phương đi đến.

Mĩ kỳ danh viết nói là mang Hạ Vân Kiệt lãnh hội Lôi Châu phong tình, kỳ thật là vì kéo dài thời gian, làm cho Vinh thân vương đám người không cơ hội động thủ.

Dù sao này Lôi Châu là Địch phủ địa bàn, là có pháp luật quy củ, Vinh thân vương đám người cho dù lá gan tái đại, cũng không dám ở nhiều người địa phương công nhiên giết người lược hóa, nếu không đó là mạo phạm Địch phủ quyền uy.

“Không nghĩ tới tên kia bên người thế nhưng còn có ba vị cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ, nhưng thật ra bổn vương coi thường hắn, tính thượng Địch Húc Ninh kia tiểu tử, thế nhưng có bốn vị cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ.” Lôi Châu một chỗ trời cao, Vinh thân vương ngồi ở từ tám con màu vàng giao long lôi kéo mui xe ngai vàng, ngón tay nhẹ nhàng gõ tay vịn, sắc mặt hơi có chút khó coi.

Hắn cũng bất quá chính là vừa mới đột phá cử hà trung kỳ cảnh giới không lâu, bốn vị cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ đã không phải hắn muốn thu thập có thể thu thập, muốn làm không tốt ngược lại là hắn lật thuyền trong mương.

“Bốn vị cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ đổ không đáng sợ, dù sao muốn đánh hắn chủ ý cũng không chỉ Vinh thân vương điện hạ một người, còn có Hỏa Phượng tiên tử cùng Cừu Phong bọn họ. Chỉ cần các ngươi tạm thời hợp tác, đừng nói chỉ có bốn vị cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ, cho dù mười vị, điện hạ cũng có thể diệt bọn hắn. Thuộc hạ lo lắng là, người nọ thế nhưng sẽ có ba cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ tùy tùng, có thể hay không có cái gì lai lịch?” Một vị văn sĩ ăn mặc nam tử mặt lộ vẻ trầm tư sắc thấp giọng nói.

Chương 1343 : Phân phối

“Lai lịch? Tử Hãn ngươi nhiều lo lắng tại đây nghệ giới vực có cái gì lai lịch còn có thể so với ta Huyền Thiên quốc còn muốn lớn sao?” Vinh thân vương vẻ mặt cuồng ngạo nói.

“Ở chúng ta nghệ giới vực tự nhiên không có người lai lịch so với điện hạ còn muốn lớn, chính là thuộc hạ lo lắng bọn họ có thể hay không là này khác giới vực thế lực lớn hoặc là đại gia tộc tới được?” Kia văn sĩ lại thật cẩn thận nhắc nhở nói.

“Tử Hãn ngươi thật sự là cẩn thận quá mức. Nếu thật sự là này chân chính bao trùm ba ngàn giới phần đông thế lực phía trên thế lực lớn hoặc là đại gia tộc đệ tử, ngươi cảm thấy chính là thông huyền trung kỳ cảnh giới, bọn họ sẽ bỏ mặc bọn họ khóa vực lịch lãm sao? Hội chỉ có ba vị cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ đi theo sao? Nếu không phải này chân chính bao trùm ở ba ngàn giới phần đông thế lực phía trên thế lực lớn hoặc là đại gia tộc, bổn vương làm sao cần kiêng kị? Đừng quên nơi này là nghệ giới vực, là của chúng ta địa bàn! Hơn nữa, y bổn vương phán đoán, kia tiểu tử hơn phân nửa là đến từ chúng ta nghệ giới vực mỗ cái có cử hà trung kỳ cảnh giới tọa trấn giới giới chủ tử nữ, phụng mệnh đến đấu giá một ít này nọ, bởi vì ở chính mình địa bàn kiêu ngạo quen, đến nghệ giới như trước không coi ai ra gì, cũng không ngẫm lại này nghệ giới lại khởi là hắn có thể kiêu ngạo địa phương?” Vinh thân vương không cho là đúng nói.

Nghệ giới vực trừ bỏ nghệ giới này có thể sắp xếp tiến ba ngàn giới ngũ phẩm giới, còn có một ít tứ phẩm giới, này đó giới diện tích, tài nguyên tuy rằng xa không bằng nghệ giới, nhưng so với kim thần giới lại cường đại rất nhiều. Này đó giới trên cơ bản đều cũng có cử hà trung

kỳ cảnh giới cường giả tọa trấn, có chút thậm chí thực lực so với hợp hoan giáo đều phải mạnh hơn một ít.

Kia văn sĩ kỳ thật cũng chỉ là xuất phát từ thận trọng lo lắng, gặp Vinh thân vương như vậy vừa nói, cũng cho rằng chính mình nhiều lo lắng. Dù sao đối với một gã tu sĩ mà nói, một cái giới vực đã cũng đủ to lớn, cũng đủ hắn thăm dò. Liền vẻn vẹn này nghệ giới, tuyệt đại đa số tu sĩ cùng thứ nhất sinh cũng không khả năng đạp biến, càng đừng nói toàn bộ nghệ giới vực. Cho nên nếu không tất yếu, tuyệt đại bộ phận tu sĩ là sẽ không tiến hành khóa vực lịch lãm. Nhất là cử hà cảnh giới lấy hạ tu sĩ, lại sẽ không bước ra sinh ra giới vực.

Chỉ có cử hà hậu kỳ cảnh giới, thậm chí thiên tiên cảnh giới cường giả, vì tìm kiếm một ít cơ duyên, mới có thể tiến hành khóa giới vực lịch lãm chạy.

“Điện hạ anh minh, là thuộc hạ nhiều lo lắng.” Văn sĩ ăn mặc tu sĩ vội vàng khom người nói.

“Ngươi vừa rồi đề nghị nhưng thật ra không sai, chính là bổn vương nếu cùng Cừu Phong bọn họ liên thủ, này thu hoạch đã có thể không tốt phân phối.” Vinh thân vương gặp văn sĩ cũng đồng ý chính mình phán đoán, trên mặt lóe ra một tia đắc ý sắc, bất quá rất nhanh lại âm trầm xuống dưới.

Hạ Vân Kiệt bên người đột nhiên xuất hiện bốn cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ, còn có Cừu Phong chặn ngang một tay, quấy rầy kế hoạch của hắn.

“Hỏa Phượng tiên tử bên kia nhưng thật ra dễ làm, điện hạ muốn giết kia tiểu tử, vốn cũng là tồn thay nàng lấy bính hỏa dương tinh thạch mục đích, chỉ có Cừu Phong có vẻ phiền toái, ngài cùng hắn đối kia vạn năm nhâm thủy tinh mẫu đều tình thế bắt buộc, đến lúc đó cũng không tốt phân phối.” Văn sĩ thấp giọng nói.

“Cũng không có gì không tốt phân phối, nếu Vinh thân vương khẳng đem kia khối vạn năm nhâm thủy tinh mẫu định giá 15 tỷ lục phẩm linh tinh, ta đem nó tặng cho ngươi làm sao thường không thể?” Văn sĩ vừa dứt lời, một đạo âm u thanh âm đột nhiên theo gió truyền tới.

Tiếp theo một đoàn mây đen cuồn cuộn nổi lên từng trận âm phong, đảo mắt tung bay đến Vinh thân vương bên này, mây đen thượng lộ ra vài bóng người, trong đó một cái đúng là Cừu Phong.

“Cừu huynh này đổ vẫn có thể xem là một biện pháp tốt. Chính là kia vạn năm nhâm thủy tinh mẫu, bán bảo hội cũng bất quá chỉ đánh ra 7 tỷ lục phẩm linh tinh giá, Cừu huynh chào giá 15 tỷ có phải hay không rất cao. Như vậy, nếu Cừu huynh ấn một trăm ức đến tính, kia vạn năm nhâm thủy tinh mẫu ta sẽ muốn, người nọ trữ vật giới trung này khác vật phẩm nếu là không đủ một trăm ức, ta liền ấn số người còn thiếu tiếp tế tiếp viện Cừu huynh, đương nhiên kia bính hỏa dương tinh thạch lại muốn một mình cắt ra đến tặng cho Hỏa Phượng tiên tử. Ta nghĩ về cuối cùng một điểm, Cừu huynh hẳn là không ý kiến?” Vinh thân vương nói.

“Kia bính hỏa dương tinh thạch tự nhiên không thành vấn đề, chính là nếu là 10 tỷ, ta đây đổ tình nguyện tuyển vạn năm nhâm thủy tinh mẫu, ngươi cũng biết ta tu luyện là âm hàn công pháp, này vạn năm nhâm thủy tinh mẫu đối ta cũng là có đại có ích.” Cừu Phong nghe vậy nhìn xa xa một điểm như điện phóng tới hồng mang, nói.

“Các ngươi như vậy phép tính, ta nhưng thật ra thật to chịu thiệt. Kia bính hỏa dương tinh thạch nhưng là chỉ trị giá 3.5 tỷ lục phẩm linh tinh nga.” Về điểm này hồng mang đảo mắt tức tới, cuồn cuộn nổi lên từng trận cực nóng cuồng phong, cũng là một chích hồn thể đỏ bừng,

thật lớn vô cùng hỏa hạc, kia Hỏa Phượng tiên tử ngồi ở hỏa hạc trên lưng, chu thần khẽ mở nói.

“Hỏa Phượng tiên tử thật muốn ra tay, tự nhiên cũng là mọi người chia đều. Chính là Hỏa Vân giáo từng chịu Địch phủ rất nhiều ân huệ, lần này Địch tam công tử thoạt nhìn tựa hồ là xác định vững chắc muốn che chở người nọ, hay là Hỏa Phượng tiên tử thực chuẩn bị ra tay làm này ác nhân sao?” Cừu Phong âm lãnh cười nói.

“Cừu huynh lời này nói được hợp lý, ác nhân chúng ta đến làm, này thu lợi lại không thể thiếu tiên tử, tiên tử cần gì phải phải muốn so đo như vậy điểm linh tinh đâu? Không bằng như vậy, vô luận bao nhiêu thu hoạch, bổn vương đều tái bổ 2 tỷ linh tinh số còn thiếu cấp tiên tử như thế nào? Về phần kia vạn năm nhâm thủy tinh mẫu, Cừu huynh cũng nhường bổn vương một bước, định giá 12 tỷ như thế nào?” Vinh thân vương đi theo nói.

Hỏa Phượng tiên tử vốn là có muốn cùng Vinh thân vương hợp tác ý tứ, hơn nữa xuất phát từ Địch phủ cùng Hỏa Vân giáo quan hệ, có Địch tam công tử ở đây, nàng cũng quả thật không lớn thích hợp ra tay, mắt đẹp chuyển động vài cái, liền gật gật đầu ứng xuống dưới.

Kia Cừu Phong ra giá 15 tỷ vốn là là tồn cố định lên giá, sư tử mở rộng miệng tâm tư, gặp Vinh thân vương bỏ thêm 2 tỷ, nghĩ nghĩ, liền cũng đáp ứng rồi.

Ba người liền như vậy ở trời cao đàm tốt lắm chia cắt Hạ Vân Kiệt phân phối phương án, tựa hồ Hạ Vân Kiệt đã thành bọn họ vật trong bàn tay.

Cùng thời gian, ở Lôi Châu trung ương, vạn trượng cao phong phía trên, nhìn xuống toàn bộ Lôi Châu Địch phủ, một vị quản gia thật cẩn thận xao mở Địch Vân Khởi tu luyện tĩnh tọa phòng, trong tay cầm nhất tín phù.

Lôi Châu lại nói tiếp chính là nhất châu nhất thành, nhưng dân số lấy mấy chục tỷ kế, diện tích so với địa cầu đều phải lớn hơn cái mấy chục lần. Theo thành một đầu đến mặt khác một đầu, cho dù có thể phi tường, cũng không phải nói đến liền có thể đến. Cho nên Địch phủ ở Lôi Châu có chuyên môn thông tin thủ đoạn, có thể cho Địch phủ ở quá ngắn thời gian tiếp thu đến Lôi Châu trong thành khắp nơi truyền đến tin tức.

Này quản gia trong tay sở lấy tín phù đó là Địch tam công tử phân phó thủ hạ truyền đi. Bởi vì sự tình quan ba vị cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ, lại đề cập đến Huyền Thiên quốc, Âm Sơn tông còn có Hỏa Vân giáo, quản gia tự nhiên không dám dễ dàng làm chủ, trước tiên liền lấy đến cho Địch phủ đương đại gia chủ Địch Vân Khởi xem qua.

“Gia chủ, đây là Tam công tử sai người đưa tới khẩn cấp tín phù, cần ngài tự mình phê chỉ thị.” Quản gia đem tín phù hai tay đưa cho Địch Vân Khởi.

“Lão tam không phải đi tham gia vạn bảo các bán bảo hội sao? Có thể có cái gì quan trọng hơn sự tình?” Địch Vân Khởi trên mặt lộ ra một tia kinh ngạc sắc, thủ lại không đi lấy kia phong tín phù, chính là thần niệm đảo qua, liền biết bên trong nói gì đó sự tình.

“Ha ha, Hàn Thông, Hỏa Hà, Cửu Âm, các ngươi dạy dỗ một đám hảo tử nữ, hảo đồ đệ a!”

Biết sau, Địch Vân Khởi trên mặt lộ ra cổ quái biểu tình, theo sát sau liền cười ha ha lên, trong tiếng cười mang theo một tia vui sướng khi người gặp họa ý tứ hàm xúc.

Chương 1344 : Nửa đường chặn giết

Quản gia gặp gia chủ đột nhiên tâm tình tốt cất tiếng cười to, trong lúc nhất thời trượng nhị hòa thượng sờ không được ý nghĩ, không biết gia chủ lời này là cái gì ý tứ?

Chẳng lẽ nói gia chủ thế nhưng còn thưởng thức Vinh thân vương đám người giết người cướp của hành vi bất thành? Đây chính là ở Lôi Châu địa bàn a, bọn họ làm như vậy, lại nói tiếp coi như là đánh bọn họ Địch phủ thể diện a.

“Gia chủ, tam công tử còn chờ ngài mà nói đâu?” Quản gia gặp Địch Vân Khởi chỉ lo cười, thế nhưng chưa nói xử lý như thế nào chuyện này, đành phải cẩn thận từng li từng tí nhắc nhở nói.

“Ha ha, chỉ lo cao hứng, nhưng thật ra đã quên chuyện này.” Địch Vân Khởi vỗ hạ trán nói.

Địch Vân Khởi những lời này cùng này động tác, nhìn xem quản gia một trận há hốc mồm. Từ lão thái gia Địch Trăn độ kiếp thất bại ngã xuống sau, Địch Vân Khởi này gia chủ coi như đặc biệt vất vả cùng uất ức, không chỉ có khắp nơi thế lực không hề độc tôn Địch phủ, hơn nữa giống Huyền Thiên quốc, Hỏa Vân giáo này đó thế lực lớn đại giáo, trước kia còn đều là duy Địch phủ là ngựa đầu đàn, Địch Trăn nhất ngã xuống sau, lại bắt đầu hướng Địch phủ gọi nhịp, hơn nữa Huyền Thiên quốc cùng Hỏa Vân giáo hiện tại lại dĩ nhiên bao trùm ở tại Địch phủ phía trên. Có thể nghĩ, mấy ngày nay xuống dưới, thân là Địch phủ gia chủ, Địch Vân Khởi lại như thế nào khả năng có cái gì tốt tâm tình.

Chính là quản gia lại vạn vạn không nghĩ tới, hôm nay

chính mình chính là mang đến như vậy một phong khẩn cấp tín phù, thế nhưng liền quản gia chủ cấp cao hứng có chút quên hết tất cả.

“Như vậy đi, kia cái gì Vinh thân vương, Cừu Phong còn có Hỏa Phượng nha đầu, không phải không đem lão tam xem ở trong mắt, phải làm hắn mặt đến cái nửa đường cướp bóc sao? Vậy làm cho bọn họ cướp bái, ngươi nói cho lão tam, làm cho hắn tận lực cấp Vinh thân vương bọn họ chế tạo một ít phương tiện, miễn cho bọn họ bó tay bó chân.” Địch Vân Khởi nói, trong mắt lóe ra một tia như hồ ly giảo hoạt âm hiểm ánh mắt.

Hừ, lá gan nhưng thật ra cử lớn, cũng dám cướp tên kia! Này lão phu đổ muốn nhìn hàn thông các ngươi như thế nào xong việc. Bất quá lão tam kia tiểu tử tu luyện tuy rằng lâm vào bình cảnh, thời gian dài trì trệ không tiến, bất quá này phân ánh mắt, gan dạ sáng suốt nhưng thật ra không sai.

“Gia chủ, này tam công tử nói, bọn họ có ba cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ, bọn họ cũng rất có đầu nhập vào chúng ta Địch phủ ý tứ, hơn nữa hiện tại dưới loại tình huống này, lại chúng ta Địch phủ thi ân mượn sức bọn họ hảo cơ hội.” Quản gia nghe xong gia chủ mà nói sau, càng trợn tròn mắt.

Này xướng lại là thế nào ra diễn a, thế nhưng còn muốn chế tạo điều kiện phương tiện bọn họ giết người cướp của? Này không phải chính mình đánh mặt mình sao? Lại hoặc là nói ta Địch phủ đã nghèo túng đến cần như thế lấy lòng bọn họ bộ bất thành?

“Mượn sức bọn họ?” Địch Vân Khởi nghe vậy nao nao, sau đó nheo lại ánh mắt gật gật đầu nói:“Này đổ quả thật là cái theo chân bọn họ mượn sức quan hệ cơ hội tốt. Bất quá điều kiện tiên quyết lại làm cho Vinh thân vương đám người xông về phía trước nhất cướp, bọn họ không

xông về phía trước nhất cướp, chúng ta Địch phủ lại như thế nào theo chân bọn họ thật to kéo gần quan hệ đâu?”

“Hay là bọn họ có lai lịch bất thành?” Có thể làm Địch phủ quản gia, tự nhiên cũng không phải kẻ ngốc, quản gia cả người chấn động, hai mắt lập tức trở nên sáng trong suốt đứng lên, mang theo một tia hưng phấn ngữ khí hỏi.

Thân là Địch phủ quản gia, tự nhiên cũng là thực bất mãn huyền thiên quốc các thế lực bao trùm ở Địch phủ phía trên.

“Ha ha, biết Dư Hóa Uẩn là ai giết sao?” Địch Vân Khởi tâm tình hiển nhiên thực không sai, nghe vậy thế nhưng bán nổi lên quan tòa.

“Chẳng lẽ là?” Kia Địch phủ quản gia nghe vậy lại cả người chấn động, trên mặt lộ ra hoảng sợ sắc.

“Chính là kia bị Vinh thân vương bọn họ xem thành phì trư Hạ đạo hữu.” Địch Vân Khởi điểm gật đầu nói.

“Hắc hắc, nếu là như vậy, kia thật đúng là muốn mời tam công tử hảo hảo mang dẫn đường, an bài một cái thích hợp làm cho bọn họ giết người cướp của địa phương. Lão nô cái này cáo lui, truyền tin cấp tam công tử!” Quản gia lúc này thế nào còn không hiểu được Địch Vân Khởi vừa rồi vì sao cao hứng như vậy, nghe vậy kia trương nét mặt già nua cũng lộ ra một chút âm hiểm biểu tình, hơi hơi nhất khom người, sau đó liền chuẩn bị đi ra ngoài truyền tin cấp Địch tam công tử.

“Tạm thời trước không cần nói cho lão tam người nọ chân thật thân phận, còn có ngươi truyền tin cấp lão tam sau, cũng nhân chuẩn bị một chút nghênh đón công tác, lão phu muốn đích thân ra phủ nghênh đón kia Hạ giới

chủ.” Địch Vân Khởi gọi lại quản gia.

“Lão nô tuân mệnh!” Quản gia lên tiếng, sau đó thế này mới hứng thú hừng hực đi truyền tin cùng với bố trí nghênh đón công việc.

Hạ Vân Kiệt đương nhiên không biết, ngay tại bọn họ lãnh hội Lôi Châu phong thổ như vậy không lâu sau, Vinh thân vương đám người đã thương lượng tốt lắm như thế nào phân phối hắn tài sản, mà Địch Vân Khởi này lão đầu hồ ly đã vẻ mặt âm hiểm vui vẻ tính kế mượn hắn tay đánh Huyền Thiên quốc các thế lực bàn tay.

Hạ Vân Kiệt ở Địch tam công tử cùng đi hạ, dù có hứng thú đánh giá Lôi Châu phong thổ, đồng thời ánh mắt cũng không khi chung quanh nhìn xung quanh, hy vọng bỗng nhiên có thể nhìn đến người nọ ngay tại đèn đuốc rã rời chỗ.

Chính là này chung quy chính là tốt đẹp hy vọng, ba ngàn giới mênh mông hãn hãn, lại làm sao khả năng như vậy xảo ở trong này gặp được Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh hai người đâu.

Cứ như vậy đi một chút nhìn xem, nói nói cười cười, Địch tam công tử sắc mặt đột nhiên trở nên phá lệ phấn khích, cũng là hắn một vị thủ hạ thu được Địch phủ truyền đến tin tức, dụng thần niệm trao đổi phương thức truyền cho hắn, nghe được Địch tam công tử đầu óc sửng sốt sửng sốt.

Ở hắn xem ra, cho dù phụ thân không nghĩ mời chào Hạ giới chủ bọn họ, kia cũng không tất yếu đem bọn họ hướng tử lộ mang nha. Khiến cho bọn họ Địch phủ rất sợ Huyền Thiên quốc bọn họ dường như.

Không đúng, phụ thân hướng đến căm hận giết người

cướp của cử chỉ, nói đó là ma đạo hành vi, cho dù không nghĩ cùng Huyền Thiên quốc bọn họ khởi xung đột, cũng đoạn sẽ không làm cho ta chủ động cấp Vinh thân vương đám người chế tạo cơ hội. Hay là Hạ giới chủ bọn họ có đại lai lịch bất thành? Phụ thân chuẩn bị ở thời điểm mấu chốt ra tay cứu giúp, hảo thi ân cho bọn họ, thuận tiện cũng hố một chút Huyền Thiên quốc, Âm Sơn tông còn có Hỏa Vân giáo?

Nhất định là như vậy, nếu không này Hạ giới chủ chỉ có thông huyền trung kỳ cảnh giới, lại như thế nào khả năng có được nhiều như vậy linh tinh, nhưng lại có ba vị cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ đi theo. Chính là này nghệ giới vực trừ bỏ bảy đại thế lực, còn có thể có cái gì đại thế lực đâu? Nếu là này khác giới vực, liền hắn này cảnh giới, bọn họ sau lưng thế lực như thế nào liền dám đem hắn phóng ra đâu?

Sự ra khác thường tất có yêu, nếu phụ thân như vậy phân phó, khẳng định có hắn thâm ý ở bên trong, ta chỉ quản ấn ý tứ của hắn làm đó là.

Địch tam công tử tự nhiên là thông minh người, ý nghĩ chuyển động, thế nhưng cũng bị hắn đoán được một ít manh mối đến. Chính là mặc hắn như thế nào thông minh, cũng tưởng không đến trước mắt vị này thông huyền trung kỳ cảnh giới Hạ giới chủ thế nhưng chính là người diệt sát Dư Hóa Uẩn.

Hắn phụ thân cũng không phải muốn đến cái khẩn yếu quan đầu cứu người, mà là muốn cho huyền thiên quốc, Âm Sơn tông còn có Hỏa Vân giáo cùng Hạ Vân Kiệt kết hạ thù, kể từ đó, Hạ Vân Kiệt tự nhiên hội cùng hắn Địch phủ đi được gần một ít.

“Hạ đạo hữu, sắc trời không còn sớm, ngày khác ta tái mang ngươi du lịch Lôi Châu, hôm nay chúng ta còn là trước nhích người Địch phủ như thế nào?” Địch tam

công tử trong lòng đã có quyết đoán sau, cố ý ngẩng đầu nhìn nhìn bầu trời, sau đó mỉm cười đối Hạ Vân Kiệt nói.

“Cũng tốt, vậy thỉnh Địch tam công tử dẫn đường đi.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, hắn cũng là là nghĩ sớm điểm đến Địch phủ cùng Địch Vân Khởi kiến cái mặt, trao đổi một chút ở nghệ giới mở hiệu buôn sự tình.

Địch phủ tuy rằng nay đã mặt trời lặn núi tây, nhưng mặc kệ nói như thế nào còn là nghệ giới vực ở mặt ngoài lão đại, khai hiệu buôn sự tình, còn là trước cùng hắn lên tiếng kêu gọi.

Địch tam công tử xuất hành tư thế đổ xa có không kia Vinh thân vương như vậy kiểu cách, cũng không có cái gì cung nữ tán hoa, thổi nhạc khí, càng không có giao long kéo xe, hắn chính là dùng một chiếc phi hành thuyền.

Đương nhiên này phi hành thuyền so với bình thường phi hành thuyền muốn xa hoa khí phái rất nhiều, không chỉ có cả vật thể xanh lam sắc, hơn nữa bên trong không gian rất lớn, đình đài lầu các, cái bàn trà cụ tất cả câu có.

“Này một đường đi Địch phủ còn cần điểm thời gian, Hạ đạo hữu còn có các vị đạo hữu không ngại ngồi xuống một bên phẩm trà một bên nghe một chút nhạc khúc.” Lên phi hành thuyền, Địch tam công tử mời Hạ Vân Kiệt ở trong ngọc đình ngồi xuống, tự nhiên có cung nữ dâng nước trà, lại có cung nữ cầm một đàn tranh ngồi ở bên cạnh đạn tấu.

Đàn tranh thanh âm réo rắt êm tai, giống như sơn tuyền lưu thủy, trà cũng là hảo trà, uống thượng một ngụm liền mồm miệng lưu hương, nhưng thật ra so với trên địa cầu ngồi phi cơ xa hoa khoang đều phải thoải mái

thượng rất nhiều lần. Mà như vậy thích ý nhàn nhã cách sống, cũng đang là Hạ Vân Kiệt trước kia sở thích.

Chính là nay người nhà người yêu không ở bên người, lại làm cho Hạ Vân Kiệt trong lòng có một loại nói không nên lời phiền muộn.

Nếu cha mẹ, Lam tỷ bọn họ đều ở trong này, thật là tốt biết bao, nhiều tự tại!

Lôi Châu đều biết mười lần địa cầu như vậy lớn nhỏ, tuy rằng tổng thể phồn hoa, này một đường phi hành đi qua, nhưng tổng cũng có núi cao biển sâu, vết chân hãn tới địa phương.

Địch tam công tử nhớ kỹ phụ thân công đạo, liền chuyên môn chọn một cái dân số có vẻ thưa thớt lộ tuyến.

Hạ Vân Kiệt nay loại nào người, Địch tam công tử nay điểm ấy động tác nhỏ lại há có thể tránh được hắn hoả nhãn kim tinh?

Bất quá Hạ Vân Kiệt vốn cũng không là thích nén giận, mặc người khi nhục hạng người, nếu kia Vinh thân vương đám người dám đem chủ ý đánh tới hắn trên người, hắn tự nhiên cũng sẽ không theo chân bọn họ khách khí.

Địch tam công tử hành động cũng là vừa lúc hợp hắn tâm ý, tự nhiên cũng liền lười vạch trần.

Phi chu phi hành độ cực nhanh, đảo mắt liền rời xa vạn bảo các chỗ khu vực, đi tới một mảnh mênh mông đại hải phía trên.

Đương nhiên này phiến mênh mông đại hải là tương đối cho địa cầu mà nói, tại đây nghệ giới chỉ có thể xem như một cái hồ.

Bích ba vạn dặm, cuồn cuộn mênh mông, không có một bóng người một vật, cũng là giết người cướp của hảo địa phương.

Phi chu, chính mang trà lên Hạ Vân Kiệt con mắt đột nhiên co rụt lại, một điểm hàn quang ở bên trong chợt lóe rồi biến mất, chậm rãi đứng cùng nhau đến, giương giọng nói:“Nếu đến đây, cần gì phải trốn trốn tránh tránh đâu?”

“Không nghĩ tới ngươi còn có điểm bản sự, xem ra nhưng thật ra coi khinh ngươi !” Hạ Vân Kiệt vừa dứt lời hạ, bích ba vạn dặm đại hải đột nhiên nổi lên đại sóng gió, tiếp theo liền nhìn đến có tám con giao long lôi kéo nhất mui xe ngai vàng theo đáy biển vọt đi lên, không phải người khác đúng là Vinh thân vương.

“Cho dù có bản sự lại như thế nào? Chẳng lẽ còn có thể nhấc lên cái gì sóng gió đến bất thành?” Ngay tại tám con màu vàng giao long này một mui xe ngai vàng theo đáy biển xông lên khi, lại có một rồng nước ở mặt biển vũ điệu, thế nhưng lao ra mặt biển nghìn trượng cao, kia mặt trên đứng một mặt sắc âm lãnh nam tử, nếu không phải hắn hình thể khí chất không đúng, trong tay cũng không cầm hải thần xoa, nếu không như vậy xuất trướng phương thức rất điểm giống cổ Hy Lạp thần thoại chuyện xưa trung hải thần Poseidon.

Này nam tử tự nhiên chính là Âm Sơn tông đích truyền nhị đệ tử Cừu Phong, lúc này hắn xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt tuy rằng mang theo một tia kinh ngạc, nhưng càng nhiều lại như là đang nhìn người chết bình thường.

Chương 1345 : Bừa bãi

“Không phải còn có Hỏa Phượng tiên tử sao? Nếu đến đây, cần gì phải tránh ở mặt sau mây đâu?” Hạ Vân Kiệt lại tựa hồ vốn không có nghe đến Vinh thân vương cùng Cừu Phong mà nói, mà là ngẩng đầu nhìn trời cao thượng một đoàn nùng vân, khóe miệng dật ra một chút khinh thường cười lạnh, thản nhiên nói.

“Đổ còn có vài phần gan dạ sáng suốt!” Một đoàn cuồng phong quát khởi, gió cuốn mây tan, trong nháy mắt hiện ra một chích thật lớn hỏa hạc.

Cơ hồ đồng thời lại có hơn trăm người theo bốn phương tám hướng xông ra, đem phi chu bao quanh cấp vây quanh đứng lên, những người này đều là Vinh thân vương đám người tùy tùng, tu vi đều ở thông huyền cảnh đã ngoài.

“Vinh thân vương, Cừu Phong, còn có Hỏa Phượng tiên tử, Hạ đạo hữu là ta Địch phủ khách quý, các ngươi làm như vậy là cái gì ý tứ?” Địch húc ninh tuy rằng sớm đã dự đoán được này cùng nhau, nhưng thấy Vinh thân vương đám người đem chính mình đám người cấp vây quanh lên, còn là tức giận vô cùng, sắc mặt cực kì khó coi chỉ vào bọn họ chất vấn nói.

“Địch phủ khách quý chúng ta đương nhiên không dám động a, bất quá người này giống như chính là Địch huynh tân kết giao một bằng hữu đi. Thực không khéo, người này ở tiến vạn bảo các trước cùng bổn vương nổi lên xung đột, bổn vương nói qua nhất định phải lấy tính mệnh của hắn, cho nên còn thỉnh Địch huynh cấp cái mặt mũi, đừng cho bổn vương khó xử.” Vinh thân vương bên này nay có ba vị cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả, cho dù Địch Vân Khởi tự mình đến, cũng có thể hơi chút chống lại một hai, tự nhiên không đem Địch Húc

Ninh để vào mắt, nghe vậy ngoài cười nhưng trong không cười, chậm rãi nói.

“Nếu ta nói không đâu?” Địch Húc Ninh cắn răng, hai mắt phun lửa hỏi.

“Hôm nay bất đồng ngày xưa a! Địch huynh ngươi sao phải khổ vậy chứ?” Một đạo âm u thanh âm vang lên, này mở miệng cũng là Cừu Phong.

“Lại có sao bất đồng? Đừng quên nơi này là Lôi Châu, ngươi nếu dám động Hạ đạo hữu, chính là cùng ta Địch phủ không qua được.” Địch Húc Ninh nói.

“Ai, Địch huynh cần gì phải nâng ra Địch phủ đâu, nếu Địch phủ thực chịu ra mặt, ngươi cần đường vòng đi này hẻo lánh cách, nghĩ né tránh chúng ta sao? Hay là thôi đi Địch huynh, như vậy, ta Hỏa Phượng tiên tử làm người trung gian, lần này thu hoạch, cũng nhuận cấp Địch huynh một ít như thế nào?” Hỏa Phượng tiên tử xa xôi thở dài khuyên nhủ.

“Lần này thu hoạch? Mệt các ngươi còn là đại môn phái thế lực lớn đệ tử môn sinh, thế nhưng làm loại này giết người cướp của hoạt động, nói ra đi chẳng lẽ sẽ không sợ đã ném mất Thiên quốc, âm sơn tông, Hỏa Vân giáo mặt sao?” Địch Húc Ninh mặt lộ vẻ khinh thường vẻ châm chọc nói.

“Thế giới này vốn chính là cá lớn nuốt cá bé, Địch huynh cần gì phải như thế ra vẻ đạo mạo đâu? Muốn trách chỉ có thể trách người này không có bản lĩnh còn dám đàng hoàng!” Hỏa Phượng tiên tử nói.

“Nói như thế đến, ngay cả ngươi Hỏa Phượng tiên tử cũng muốn cùng ta Địch phủ không qua được ?” Địch Húc Ninh sắc mặt khó coi nói.

“Khanh khách, bản tiên tử cũng không nguyện ý tranh này đầm nước đục, ta chỉ là cái quần chúng.” Hỏa Phượng tiên tử lại cười khanh khách lên, sau đó kia hỏa hạc quả nhiên lui ra phía sau một khoảng cách, dừng ở Vinh thân vương cùng Cừu Phong sau.

“Tiên tử như tiên nữ hạ phàm bình thường, bực này sự tình như thế nào hảo làm phiền nàng đến động thủ đâu? Ta cùng Cừu huynh như vậy đủ rồi.” Vinh thân vương vẻ mặt tươi cười nói, giống như đang nói cái gì bé nhỏ không đáng kể sự tình giống nhau.

“Tiểu tử, ngươi xem là chính mình đem này nọ nhất nhất giao ra đây, còn là chúng ta chính mình tới lấy?” Cừu Phong âm u nói, khi nói chuyện một cỗ ngập trời khí thế theo hắn trên người tràn đến, toàn bộ thiên địa đều trở nên một mảnh âm trầm sâm, phảng phất đột nhiên gian biến thành Cửu U địa ngục.

Phi chu trung, một ít tu vi hơi thấp nhân diện đối với này cổ âm trầm sâm lại vô cùng cường đại khí thế, đã bắt đầu lạnh run đẩu đứng lên, liền ngay cả Điền Quan, Quảng Nguyệt tiên tử này hai vị thông huyền hậu kỳ cảnh giới tu sĩ cũng muốn toàn lực vận chuyển pháp lực, thế này mới kham kham chặn này áp bách mà đến ngập trời khí thế.

Chỉ có Hạ Vân Kiệt còn có Địch tam công tử, Quy thừa tướng, Viên Nanh, Hùng Bá năm người mặt không đổi sắc, đồ sộ đứng thẳng.

Địch tam công tử đám người đối mặt chính mình thả ra đến khí thế, có thể làm đến mặt không đổi sắc, đồ sộ bất động, Cừu Phong còn có thể nhận, dù sao bọn họ đều là cử hà cảnh giới cường giả, khả Hạ Vân Kiệt thế nhưng cũng mặt không đổi sắc, khiến cho Cừu Phong đám người hơi hơi thay đổi sắc mặt, trong lòng hơi hơi nổi lên một tia cảm giác bất an.

Bởi vì bọn họ đột nhiên hiện, tới thủy tới chung kia bị bọn họ xem thành vật trong bàn tay dê béo cũng không có biểu lộ quá chút kinh hoảng sắc.

“Như vậy đi, ta và các ngươi đánh cái thương lượng thế nào?” Hạ Vân Kiệt lại nhìn Cừu Phong đám người đột nhiên nở nụ cười, xem bọn hắn ánh mắt tựa như phía trước Cừu Phong bọn họ nhìn hắn giống nhau, giống như bọn họ không phải cái gì cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả, mà là một đám phì lưu du dê béo.

“Thương lượng? Bằng ngươi bây giờ còn có tư cách theo chúng ta thương lượng sao? Ngoan ngoãn đem vật sở hữu giao ra đây, bổn vương nói không chừng còn có thể tha các ngươi một cái mạng nhỏ.” Vinh thân vương mặt âm trầm khinh thường nói. Vừa rồi hắn trong đầu tuy rằng ẩn ẩn cảm thấy một tia bất an, bất quá bọn họ bên này dù sao có ba vị cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả, trừ phi kia bảy đại đầu sỏ đến, này nghệ giới vực còn không có người có thể đồng thời đối kháng bọn họ ba người, cho nên kia ti bất an vừa mới vừa bốc lên đã bị hắn cấp đè ép đi xuống. Thậm chí Vinh thân vương đối chính mình thế nhưng hội sinh ra như vậy một tia cảm giác bất an mà cảm thấy cảm thấy thẹn.

“Ha ha, thật đúng là cuồng vọng, cho dù Hàn Thông, Cửu Âm còn có Hỏa Hà ba người cùng nhau đến cũng không dám đối với ta như vậy nói như vậy! Như vậy đi, xem ở bọn họ ba người mặt mũi, hôm nay ta cũng không giết các ngươi, nhưng tội chết có thể miễn tội sống khó thoát, mỗi người lưu lại một cánh tay, còn có lưu lại sở hữu pháp bảo cùng trữ vật giới. Mọi người đã muốn đánh cướp ta, nên có bị người đánh cướp giác ngộ.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy lại đột nhiên ngửa mặt lên trời cười ha ha đứng lên, sau đó đột nhiên sắc mặt trầm xuống, vô cùng bừa bãi nói, ánh mắt chậm rãi đảo qua Vinh thân vương đám người, mang theo cao cao tại

thượng nhìn xuống tư thái.

Hạ Vân Kiệt lời này vừa ra, trừ bỏ Quy thừa tướng đám người mặt không đổi sắc, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt lộ ra một tia cuồng nhiệt sùng bái, những người khác tất cả đều sắc mặt đại biến, người người nhìn hắn giống như xem kẻ điên bình thường, liền ngay cả Địch tam công tử cũng không ngoại lệ.

Đây chính là tam đại cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả a, trừ phi bảy đại đầu sỏ đích thân tới, nếu không toàn bộ nghệ giới vực ai có thể trấn áp được bọn họ? Khả hiện tại đổ tốt, một vị thông huyền trung kỳ cảnh giới tu sĩ, thế nhưng cuồng vọng đến muốn bọn họ tự đoạn một tay, sau đó lưu lại sở hữu pháp bảo cùng trữ vật giới.

Này không phải kẻ điên là cái gì?

“Ha ha, gặp qua cuồng vọng lại chưa thấy qua như vậy cuồng vọng ! Ngươi cho là chỉ bằng bên cạnh ngươi kia ba cử hà cảnh tu sĩ, có thể cùng bổn vương chúng ta chống lại sao? Nói cho ngươi, bổn vương một người có thể đem bọn họ ba người tất cả đều cấp trấn áp!” Vinh thân vương giận dữ phản cười, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt lại ** lỏa miệt thị.

Quy thừa tướng đám người nghe vậy đều dùng xem kẻ đáng thương, ngu ngốc ánh mắt nhìn phía Vinh thân vương đám người.

Đáng thương oa nha, không biết bọn họ nếu biết chưởng giáo hắn lão nhân gia ngay cả Dư Hóa Uẩn đều cấp trấn giết, hơn nữa trước đó không lâu còn trong nháy mắt gian vừa mới diệt sát bao gồm hợp hoan giáo giáo chủ Nhạc Vô Cực lão nhân ở bên trong sáu vị cử hà cảnh tu sĩ, còn dám không dám như vậy kêu gào?

Đánh cướp thế nhưng đánh tới chưởng giáo trên người,

thật sự là không biết chữ chết là viết như thế nào !

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1346 : Lộ mũi nhọn

“Vinh thân vương cần gì phải cùng này cuồng vọng đồ đệ vô nghĩa đâu, thả xem bổn tọa đem hắn bắt nói sau!” Một đạo âm u thanh âm vang lên, Cừu Phong trực tiếp nâng lên rảnh tay, cách đối không Hạ Vân Kiệt liền bắt đi

Không trung hiện ra một chích pháp lực ngưng tụ mà thành màu đen bàn tay to, âm sát sát, nơi đi qua, thiên địa đều trở nên một mảnh hắc ám không ánh sáng, không khí đều phảng phất đình chỉ lưu động, tất cả đều bị kia chích bàn tay to cấp phong tỏa lên.

“Cừu Phong, ngươi thật sự muốn cùng ta Địch phủ đối nghịch sao?” Địch tam công tử gặp Cừu Phong quả thực ra tay, hơn nữa vừa ra tay chính là hắn tuyệt chiêu chi nhất, âm hồn hắc sát trảo, không khỏi sắc mặt đại biến, gầm lên một tiếng, một cây quạt gấp theo đỉnh đầu của hắn lao ra, đối với ngày đó không chộp tới âm hồn hắc sát trảo chậm rãi triển khai.

“Ha ha, Địch công tử ngươi không phải này Cừu Phong đối thủ, còn là để cho ta tới?” Hạ Vân Kiệt lại vung tay lên, một trận cuồng phong cuồn cuộn nổi lên, đem kia cây quạt gấp cấp cuốn trở xuống phi chu, cơ hồ đồng thời có xanh trắng hồng hắc bốn đạo kiếm quang theo hắn mi tâm bắn ra, nhắm hướng đông nam tây bắc tứ phương như điện bắn ra, đúng là bốn thanh tứ tượng tiểu tru ma kiếm.

Trong đó cả vật thể lửa đỏ Chu Tước tiểu tru ma kiếm vừa vặn thẳng tắp hướng kia đối với Hạ Vân Kiệt chộp tới âm hồn hắc sát trảo phá không mà đi.

Chu Tước tiểu tru ma kiếm nay đã là đỉnh cấp linh khí, này kiếm vừa ra, nơi đi qua toàn bộ không gian đều tựa hồ bị nó cấp châm bình thường, đầy trời lửa đỏ, giống

như biển lửa, cũng có sóng nhiệt cuồn cuộn, cũng là vừa vặn khắc chế âm hồn hắc sát trảo loại này âm hàn thuật pháp.

“Hỏa hệ đỉnh cấp linh khí!” Cừu Phong cảm nhận được kia thổi quét mà đến cực nóng khí lãng, còn có tùy theo mà đến đặc hơn sát khí, không khỏi con mắt đột nhiên lui, sắc mặt đại biến.

“Hỏa hệ đỉnh cấp linh khí!” Hỏa Phượng tiên tử thân thể mềm mại run lên, một đôi mắt đẹp không thể khống chế toát ra nồng đậm tham lam, “Địch tam công tử, này hỏa hệ pháp bảo ta tình thế bắt buộc, cho nên đối với không nổi.”

Khi nói chuyện, Hỏa Phượng tiên tử trong tay đã hơn một cái lửa đỏ roi, sau đó cao tăng lên khởi, đối với Chu Tước tiểu tru ma kiếm liền chuẩn bị rút đi.

Bất quá Hỏa Phượng tiên tử hỏa tiên còn không có trừu đến, Chu Tước tiểu tru ma kiếm đã xuyên qua kia âm hồn hắc sát trảo.

“A!” Chu Tước tiểu tru ma kiếm nhất xuyên qua kia âm hồn hắc sát trảo, kia móng vuốt không chỉ có bị mặc ra một cái nhìn thấy ghê người kiếm mắt, hơn nữa kia trong kiếm mắt cũng có bất diệt hỏa diễm ở thiêu đốt, cháy sạch âm hồn hắc sát trảo hắc khí quay cuồng, phát ra từng đạo Quỷ Hồn thê lương tiếng kêu, bất quá trong nháy mắt, kiếm kia mắt liền mở rộng mấy chục lần, trong không khí tản ra từng đợt âm hồn hắc sát trảo bị thiêu hủy tanh hôi buồn nôn mùi.

Cừu Phong gặp mặc hắn âm sát hắc khí như thế nào quay cuồng đúc, kia lửa cũng là càng thiêu càng lợi hại, thậm chí rất có theo kia âm hồn hắc sát trảo đốt tới hắn nguyên thần xu thế, không khỏi sắc mặt lại là khó coi lại là khiếp sợ, quyết định thật nhanh liền đến đây cái tráng

sĩ đoạn cổ tay, gãy kia âm hồn hắc sát trảo, tùy ý nó bị kia bất diệt hỏa diễm thiêu hủy

Hết thảy đoạn âm hồn hắc sát trảo, Cừu Phong sắc mặt lập tức liền tái nhợt xuống dưới, bởi vì này vừa đứt liền ít nhất hủy hắn hơn mười năm khổ tu công lực.

Gặp Hạ Vân Kiệt chính là vừa ra tay, không chỉ có lập tức phá Cừu Phong âm hồn hắc sát trảo, lại làm cho hắn tráng sĩ đoạn cổ tay, hao tổn hơn mười năm khổ tu công lực, Địch tam công tử không khỏi một trận há hốc mồm, trái tim một trận kinh hoàng.

Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt thực lực thế nhưng còn muốn tại kia Cừu Phong phía trên.

Vinh thân vương đám người còn lại là sắc mặt trong nháy mắt trở nên cực kì khó coi.

Bọn họ cũng là nằm mơ cũng chưa nghĩ đến, vốn tưởng rằng là vật trong bàn tay tên thế nhưng một kiếm liền có thể làm cho Cừu Phong tráng sĩ đoạn cổ tay, hao tổn hơn mười năm khổ tu công lực.

Ngay tại Cừu Phong hao tổn hơn mười năm khổ tu công lực, Vinh thân vương đám người sắc mặt trở nên cực kì khó coi là lúc, Hỏa Phượng tiên tử hỏa tiên đã trừu hướng về phía Chu Tước tiểu tru ma kiếm.

“Hỏa Phượng tiên tử không cần đại ý, người này tu vi so với ta còn muốn lợi hại!” Cừu Phong thấy thế sắc mặt tái biến, vội vàng lớn tiếng nhắc nhở nói.

Chính là Cừu Phong nhắc nhở cũng đã đã muộn, ở Chu Tước tiểu tru ma kiếm thứ hướng hắn âm hồn hắc sát trảo khi, Hỏa Phượng tiên tử hỏa tiên liền đã đại thứ thứ rút đi qua, muốn nhận Chu Tước tiểu tru ma kiếm, chờ nàng phát hiện tình thế không đúng khi, tưởng tái biến

chiêu đã không còn kịp rồi, chỉ có kiên trì tiếp tục trừu đi xuống.

Một đạo réo rắt to rõ mà lại tràn ngập uy nghiêm bá đạo cầm lệ thanh chợt ở trong thiên địa vang lên, Chu Tước tiểu tru ma kiếm biến thành một chích lửa đỏ chim nhỏ, thiêu đốt hừng hực hỏa diễm.

Lửa đỏ chim nhỏ dùng vương giả tỉ nghễ thiên hạ ánh mắt nhìn phía kia hướng nó trừu đến hỏa tiên, kia hỏa tiên nhất thời liền không hiểu run run đứng lên, phảng phất thần dân đột nhiên mạo phạm đến đế vương, run rẩy hoảng sợ.

“Đây là có chuyện gì?” Hỏa Phượng tiên tử này hỏa tiên lại nói tiếp cũng là đỉnh cấp linh khí, lại không nghĩ rằng ở đồng dạng là đỉnh cấp linh khí Chu Tước tiểu tru ma kiếm trước mặt run rẩy hoảng sợ, Hỏa Phượng tiên tử nhất thời sắc mặt đại biến, thất thanh kinh hô.

Hỏa Phượng tiên tử lại nào biết đâu rằng, Hạ Vân Kiệt này kiếm trước mắt tuy rằng chính là đỉnh cấp linh khí, nhưng hắn ở kiếm khắc cũng là thượng cổ tứ tượng tru ma kiếm trận, này kiếm kiếm linh dĩ nhiên có một tia thượng cổ Chu Tước uy nghiêm, là có cơ hội trưởng thành làm tiên khí, thậm chí thần khí, này uy nghiêm lại khởi là nàng dùng xích luyện hỏa mãng luyện liền hỏa tiên có thể chống lại ?

Hỏa Phượng tiên tử kinh hô là lúc, kia lửa đỏ chim nhỏ dĩ nhiên triển khai cánh, hướng hỏa tiên đánh tới, một đôi thiêu đốt hừng hực liệt hỏa móng vuốt, thoạt nhìn tuy rằng rất là khéo léo, nhưng lộ ra Phần Thiên nấu hải bàn uy thế.

“Cho ta phá!” Hỏa Phượng tiên tử cảm nhận được kia đập vào mặt mà đến ngập trời uy thế, rốt cuộc bất chấp khiếp sợ, chu thần mở ra, đối với hỏa tiên liền một ngụm

tinh huyết văng lên đi qua.

Hỏa tiên được Hỏa Phượng tiên tử một ngụm tinh huyết, hỏa thế đại vượng, phảng phất rượu tráng người đảm bình thường, thế nhưng lại khôi phục dũng mãnh phi thường tiếp tục hướng lửa đỏ chim nhỏ rút đi.

Cao thủ so chiêu không tha có chút sơ sẩy, Hạ Vân Kiệt thực lực vốn là so với Hỏa Phượng tiên tử cao hơn nhất tiệt, Chu Tước tiểu tru ma kiếm cũng vừa hảo khắc chế hỏa tiên, Hỏa Phượng tiên tử nếu ngay từ đầu liền toàn lực ứng phó, có lẽ còn có cơ hội cùng Hạ Vân Kiệt chu toàn một hai. Nhưng theo ngay từ đầu nàng sẽ không đem Hạ Vân Kiệt để vào mắt, sau lại lại chịu Chu Tước uy nghiêm sở chấn, thiếu chút nữa tâm thần thất thủ. Nay lại vang lên khởi ra sức phản kích, lại sớm đã tiên cơ mất hết.

“Ba!” một tiếng, lửa đỏ chim nhỏ hai móng lập tức liền chặt chẽ bắt được hỏa tiên.

Hỏa tiên bị lửa đỏ chim nhỏ bắt lấy, lập tức bắt đầu liều mạng giãy dụa đứng lên, ẩn ẩn trung hiện ra một cái thật lớn hỏa mãng.

Hỏa mãng giãy dụa, nhấc lên từng trận hỏa lãng, chính là này hỏa có thể cháy sạch người khác lại thiêu không được lửa đỏ chim nhỏ. Không chỉ có thiêu không được kia lửa đỏ chim nhỏ, tương phản lửa đỏ chim nhỏ miệng một trương, thế nhưng như cá voi uống nước, nho nhỏ thân thể thế nhưng trong nháy mắt đem hỏa mãng ép buộc đi ra biển lửa cấp hấp không còn một mảnh, bụng nhỏ phình, sau đó không chút khách khí dùng nó đầy lợi uế đối với hỏa mãng “Bảy tấc” Chỗ hung hăng mổ một chút.

“Phốc!” Hỏa Phượng chim nhỏ lợi uế như vậy vừa mổ đi xuống, nhất thời Hỏa Phượng tiên tử phảng phất trái tim

bị lợi khí cấp hung hăng trạc một chút bàn, một ngụm đỏ tươi huyết không thể khắc chế liền đoạt khẩu mà ra. Sắc mặt trong phút chốc trở nên tái nhợt không có chút máu, trong mắt toát ra một tia hoảng sợ cùng oán hận ánh mắt. Cơ hồ đồng thời, kia hỏa mãng đầu tắc cúi xuống dưới, phảng phất đã chết bình thường.

Hạ Vân Kiệt tay một chiêu, kia hỏa tiên liền đột nhiên bay lên rơi vào tay hắn trung, mà kia lửa đỏ chim nhỏ tắc hóa thành một đạo hồng mang tiếp tục hướng phía nam **** mà đi.

Này hết thảy miêu tả đứng lên tựa hồ rất dài, trên thực tế này một loạt giao thủ biến hóa kỳ thật đều chính là ở điện quang hỏa thạch trong lúc đó.

Chờ mọi người phản ứng lại đây khi, Cừu Phong âm hồn hắc sát trảo đã bị hoàn toàn thiêu hủy, Hỏa Phượng tiên tử trân như tánh mạng đỉnh cấp linh khí xích luyện hỏa mãng tiên đã rơi vào rồi Hạ Vân Kiệt trong tay.

Trong lúc nhất thời, thiên địa tĩnh mịch một mảnh.

Ai có thể dự đoán được, từng bị xem thành dê béo một chích Hạ đạo hữu chính là vừa ra tay sẽ phá hủy một cử hà trung kỳ hơn mười năm công lực, thu một cử hà trung kỳ trân như tánh mạng đỉnh cấp linh khí.

Ba cử hà trung kỳ cảnh giới, nay tính đứng lên cũng chỉ có Vinh thân vương không có ra tay. Bất quá lúc này lại không có người hội cho rằng Vinh thân vương nếu ra tay có thể thay đổi thế cục. Không chỉ có không thể thay đổi thế cục, chỉ sợ cũng chịu thiệt điểm.

“Ngươi dám!” Tĩnh mịch sau, là Hỏa Phượng tiên tử phẫn nộ khẽ kêu thanh, cũng là nàng phát hiện Hạ Vân Kiệt đang ở chuẩn bị lau đi nàng ở lại xích luyện hỏa mãng tiên mặt trên tinh thần ấn ký.

“Ngươi đều dám nửa đường kiếp giết ta, ta lại có cái gì không dám ?” Hạ Vân Kiệt cười lạnh một tiếng, thủ cầm lấy xích luyện hỏa mãng tiên, từ đầu tới đuôi, mạnh nhất triệt.

“Phốc!” Hạ Vân Kiệt đem xích luyện hỏa mãng tiên như vậy từ đầu tới đuôi mạnh nhất triệt, Hỏa Phượng tiên tử giống như trái tim bị một bàn tay mạnh dùng sức thu một chút, lại là một ngụm máu tươi phun khẩu mà ra, cùng xích luyện hỏa mãng tiên rốt cuộc không có nửa điểm tâm thần tương liên.

“Ngươi, ngươi thế nhưng đoạt của ta pháp bảo, mạt của ta tinh thần ấn ký, ta Hỏa Vân giáo nhất định sẽ không bỏ qua của ngươi, nhất định sẽ giết ngươi!” Hỏa Phượng tiên tử lau một ngụm khóe miệng đỏ tươi huyết, chỉ vào Hạ Vân Kiệt lạnh lùng nói. Vốn là xinh đẹp khuôn mặt bởi vì tức giận mà trở nên có chút dữ tợn, như nước mắt lúc này thấu bắn ra đến tất cả đều là cừu hận thấu xương.

“Những lời này làm cho Hỏa Hà giáo chủ đến cùng ta nói, ngươi còn không xứng!” Hạ Vân Kiệt gặp được nay này Hỏa Phượng tiên tử thế nhưng còn không biết chết sống, sắc mặt trầm xuống, nắm lên trong tay xích luyện hỏa mãng tiên đối với Hỏa Phượng tiên tử liền đánh đi qua.

Đối loại này rắn rết nữ nhân ngay cả giết người cướp của bực này sự tình đều làm được, hắn mới không có nửa điểm thương tiếc.

Xích luyện hỏa mãng tiên vung lên vũ đứng lên, mọi người thấy đến không trung có một cái thật dài lửa đỏ roi trừu quá không khí, bị bám từng trận sóng nhiệt cùng bạo phá thanh, nhất thời tất cả đều sắc mặt đại biến. Hỏa Phượng tiên tử lại sắc mặt đột nhiên biến, kịch liệt

sau này bay ngược.

Nàng lại nói tiếp cũng bất quá chính là vừa mới đột phá cử hà trung kỳ không lâu cường giả, vừa mới bị Hỏa Vân giáo giáo chủ cho phép khai phủ kiến nha, luận thân gia nội tình còn không thể cùng đã khai tông lập phái tích lũy nhiều năm hợp hoan giáo giáo chủ Nhạc Vô Cực so sánh với, trên người liền xích luyện hỏa mãng tiên như vậy một kiện đỉnh cấp linh khí, nay này xích luyện hỏa mãng tiên đổi chủ, bị Hạ Vân Kiệt trực tiếp bắt lại hướng nàng trừu đến, nàng lại làm sao ngăn cản được trụ?

Chính là Hạ Vân Kiệt nếu đã ra tay, lại khởi dung Hỏa Phượng tiên tử đào thoát? Kia roi đúng là như bóng với hình đuổi theo nàng rút đi.

“Vị này đạo hữu còn thỉnh thủ hạ lưu tình.” Vinh thân vương cùng Cừu Phong gặp Hạ Vân Kiệt nắm lên trong tay xích luyện hỏa mãng bị bám một cái hỏa xà như bóng với hình đuổi theo Hỏa Phượng tiên tử, thế muốn trừu nàng nhất tiên, nhất thời tất cả đều sắc mặt đại biến, kiên trì, một cái tế nổi lên cổ kính hồ lô, một cái tế nổi lên màu đen dài phiên.

Chương 1347 : Quất

Vinh thân vương cùng Cừu Phong hiện tại tự nhiên phi thường kiêng kị thậm chí có thể nói kinh sợ Hạ Vân Kiệt thực lực, cũng có tức sự ninh nhân ý tưởng, nếu không bọn họ cũng sẽ không đổi miệng nói hô Hạ Vân Kiệt là "Đạo hữu". Nhưng ba người nay là châu chấu cùng trên một cái dây thừng, bọn họ tự nhiên là sẽ không tha nhâm Hạ Vân Kiệt thu thập Hỏa Phượng tiên tử.

Nếu không một khi Hỏa Phượng tiên tử bị Hạ Vân Kiệt trước thu thập điệu, bọn họ hai người thật đúng là không có nửa điểm tin tưởng hay không có thể ngăn cản Hạ Vân Kiệt công kích. Hiện tại chỉ có ba người đồng lòng hợp lực, mới vừa có cùng Hạ Vân Kiệt chống lại cơ hội.

"Hiện tại mới biết được nói thủ hạ lưu tình, các ngươi không chê quá trễ sao?" Hạ Vân Kiệt lạnh lùng nói, kia xích luyện hỏa mãng tiên như trước không thuận theo bất nạo đối với Hỏa Phượng tiên tử đánh đi.

"Đạo hữu, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, hay là ngươi thật muốn cùng chúng ta Huyền Thiên quốc, Âm Sơn tông, Hỏa Vân giáo đối nghịch sao? Như thế cũng đừng trách chúng ta không khách khí." Vinh thân vương cùng Cừu Phong gặp Hạ Vân Kiệt căn bản không có dừng tay dấu hiệu, sắc mặt đều trở nên cực kì khó coi, cũng không dám nữa trì hoãn, trong tay bốc lên pháp quyết.

Hai người sờ pháp quyết, kia phiêu phù ở không trung hồ lô liền phiên cái đầu, lỗ hổng hướng hạ, có một đạo thủy theo kia hồ lô trung đối với xích luyện hỏa mãng tiên trút xuống xuống, kia thủy cũng không phải vô sắc, mà là màu đen. Mà kia màu đen dài phiên bên trong tắc tìm hiểu một cái đại ma thủ đối với xích luyện hỏa xà tiên chộp đi.

“Chỉ bằng các ngươi cũng tưởng ngăn lại bản giới chủ sao?” Hạ Vân Kiệt khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh, căn bản xem cũng không xem kia theo hồ lô khẩu trút xuống xuống hắc nhan sắc thủy, cũng không xem kia hướng xích luyện hỏa xà tiên chộp đi đại ma thủ, chỉ để ý đem xích luyện hỏa xà tiên cao tăng lên khởi, đối với đã gần trong gang tấc Hỏa Phượng tiên tử hương nộn phía sau lưng đánh đi.

Gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng như thế phóng đãng tự đại, Vinh thân vương cùng Cừu Phong không giận mà mừng, trên mặt lộ ra dữ tợn cười lạnh.

Này hồ lô đổ đi ra nước cũng không phải phàm thủy, chính là trong truyền thuyết Côn Luân khâu sở chảy ra hắc thủy, chính là thủy chi tinh hoa sở ngưng tụ, không chỉ có một bát tựa như một hồ, nhưng lại khả diệt thiên hạ vạn hỏa. Xích luyện hỏa mãng tiên nếu như bị này hắc thủy cấp kiêu trung, không chỉ có muốn hỏa thế đại giảm, nhưng lại hội như bị một hồ nước cấp áp chế, chỉ sợ rất khó nhúc nhích.

Cừu Phong kia màu đen dài phiên càng khó lường, là hắn trong lúc vô ý được đến một kiện đỉnh cấp linh khí, là một Ma Môn tiền bối dùng ngàn vạn vực sâu ma tinh hồn ngưng luyện mà thành, thi triển ra có thể ngưng tụ ra một đầu ma binh. Đừng xem thường này ma binh, bởi vì này ma binh chính là thượng cổ thời đại ma binh, tương đương với có cử hà trung kỳ cao nhất thực lực, càng đáng sợ là này ma binh biến huyễn đa đoan, hãn không sợ tử. Một khi thi triển ra, tựa như vừa mới hà trung kỳ cao nhất tu sĩ cùng địch nhân vật lộn. Nay này ma binh tìm hiểu đại ma thủ, nếu như bị trảo rắn chắc, cho dù Hạ Vân Kiệt thực lực so với Cừu Phong cao, kia xích luyện hỏa mãng tiên chỉ sợ nhất thời nửa khắc cũng thoát khỏi không được kia đại ma thủ. Huống chi còn có hắc thủy trút xuống xuống dưới, trấn áp ở phía trước.

Bất quá Vinh thân vương cùng Cừu Phong trên mặt cười lạnh trảo mắt gian liền cương ngưng ở, một đôi đồng tử mạnh rụt đứng lên, một điểm bạch quang, một điểm hắc quang ở bọn họ trong mắt không ngừng mà phóng đại, hiện ra một thanh màu trắng lợi kiếm cùng một thanh màu đen lợi kiếm.

Kia một đen một trắng hai đạo kiếm quang xẹt qua thiên không, ẩn ẩn trung mang theo chấn lòng người hồn thú tiếng hô, liền trời đều tựa hồ bị cắt thành hai nửa, uy thế ngập trời, kiếm quang bay thẳng đến bọn họ đầu phá không cắt tới.

Cảm nhận được kia sắc bén khủng bố đến cực điểm kiếm quang, Vinh thân vương cùng Cừu Phong thiếu chút nữa sợ tới mức hồn phi phách tán, căn bản bất chấp đi miệt mài theo đuổi suy tư Hạ Vân Kiệt như thế nào lại triệu hồi ra hai kiện đỉnh cấp linh khí? Vội vàng đắn đo pháp quyết triệu hắc lan dạ hương cùng ma binh dài phiên.

Thực lực không bằng Hạ Vân Kiệt, đối phương thi triển lại là đỉnh cấp linh khí, tự nhiên cũng chỉ có đỉnh cấp linh khí mới vừa rồi có thể ngăn cản được trụ.

“Ba!” Một thanh âm vang lên.

Làm hai người vội vàng đắn đo pháp quyết khi, xích luyện hỏa mãng tiên đã chồng chất trừu ở tại Hỏa Phượng tiên tử phía sau lưng, trừu nàng trên lưng bảo y đều vỡ tan mở ra, lộ ra một đạo nhìn thấy ghê người tiên thương.

“Phốc!” Hỏa Phượng tiên tử lại một ngụm máu tươi phun ra, cả người ở không trung một cái lảo đảo, thiếu chút nữa liền muốn một đầu tài hạ cao trên mây, may mắn kia hỏa hạc một cái tia chớp bay tới, nâng nàng. Nhưng dù

là như thế, kia một roi cũng là đau nàng cơ hồ cả người co rút.

Giờ khắc này, Hỏa Phượng tiên tử mới biết được đối phương cường đại đến loại nào trình độ, trừ phi nàng sư phụ đích thân tới, nếu không toàn bộ Hỏa Vân giáo căn bản không người là hắn địch thủ.

Địch tam công tử thấy thế, nhịn không được cả người đều sợ run cả người.

Đến giờ phút này, hắn mới xem như chân chính nhận thức đến Hạ Vân Kiệt hung hãn khí phách. Đường đường Hỏa Vân giáo giáo chủ đệ tử đích truyền, cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả, hắn muốn quất liền quất, cho dù có hai cử hà trung kỳ cường giả cản lại, cũng căn bản không làm nên chuyện gì.

Hỏa Phượng tiên tử dù sao cũng là nữ nhân, Hạ Vân Kiệt quất nàng một roi sau, cũng hãy thu roi, sau đó phi thân phi chu, thản nhiên nói:“Chúng ta đi.”

Hạ Vân Kiệt vừa dứt lời hạ, một đạo thanh hồng theo Đông Phương ngang mà đến, dừng ở phi chu dưới.

Lúc này Địch tam công tử mới đột nhiên hiện không biết khi nào này phiến thiên địa đã trở nên âm sát lạnh lẽo vô cùng, một đoàn đoàn màu vàng, màu đen, màu đỏ tầng mây đông nghìn nghịt đặt ở đỉnh đầu thiên không, kia tầng mây trung có một cái mang theo tia chớp cầu ở uốn lượn, tán một tia khủng bố đến cực điểm hơi thở.

Địch tam công tử vừa thấy đến trên trời một đám xoay tròn có điện hình cầu, sợ tới mức hai chân mềm nhũn, thiếu chút nữa sẽ muốn đặt mông ngồi ở mặt đất.

Ngay tại Địch tam công tử cả kinh thiếu chút nữa sẽ muốn đặt mông ngồi dưới đất khi, kia đạo thanh hồng đã

mang theo phi chu ra tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận.

“Này, này hạ, hạ nói, không, không, Hạ tiền bối, vừa rồi ta nhìn thấy là canh kim thần lôi, bính hỏa thần lôi còn có nhâm thủy thần lôi sao?” Ra tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận, Địch tam công tử kinh hồn chưa định, lắp bắp hỏi, rốt cuộc không có Địch phủ công tử ca nhẹ nhàng phong độ.

“Ha ha, Địch tam công tử kiến thức bất phàm, kia đúng là canh kim thần lôi, bính hỏa thần lôi cùng nhâm thủy thần lôi.” Hạ Vân Kiệt cười nhẹ nói, trong đầu tràn ngập sướng ý.

Này Vinh thân vương đám người vừa vặn có thể cầm đến nghiệm chứng một chút đột phá sau tứ tượng tiểu tru ma kiếm uy lực.

“Ông trời, thế nhưng thật sự là canh kim thần lôi, bính hỏa thần lôi cùng nhâm thủy thần lôi!” Địch tam công tử gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu, cả người lại nhịn không được sợ run cả người, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt đều là mang theo sợ hãi sắc.

Vừa rồi Hạ Vân Kiệt kia văng ra một roi, tuy rằng đem cử hà trung kỳ cường giả đều cấp trừu da tróc thịt bong, khí phách mười phần, nhưng nếu đổi thành hắn phụ thân cũng có thể làm được. Chính là đồng thời triệu hồi ra canh kim thần lôi, bính hỏa thần lôi, nhâm thủy thần lôi, cho dù đổi thành hắn phụ thân cũng là không thể làm được. Hơn nữa càng làm cho Địch tam công tử hoảng sợ là, tục truyền này ba loại thần lôi chính là cử hà hậu kỳ cảnh giới phi thăng độ kiếp khi cần trải qua ba loại kiếp lôi, uy lực thật lớn, cho dù cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả cũng vô pháp dễ dàng ngăn cản hóa giải.

Nay Hạ Vân Kiệt trong nháy mắt liền đem này ba loại thần lôi cấp đồng thời triệu hồi ra đến, cho dù cử hà hậu

kỳ cảnh giới cường giả rơi vào này trong trận, chỉ sợ đều phải rơi vào thi cốt vô tồn bi thảm kết cục. Này ý nghĩa cái gì? Ý nghĩa Hạ Vân Kiệt có thực lực trấn sát cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả a!

Này phát hiện như thế nào không cho Địch tam công tử hoảng sợ sợ hãi?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1348 : Bi thảm

“Ầm ầm ầm! Ầm ầm ầm!”

Ngay tại Địch tam công tử bị Hạ Vân Kiệt trả lời cấp sợ tới mức có chút mất hồn mất vía, mắt thấu hoảng sợ sợ hãi ánh mắt khi, tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận rốt cục bắt đầu phát động công kích, từng đạo lôi đình rơi xuống, có màu vàng, có mang theo ánh lửa, có màu trắng.

Này ba loại lôi đình là cử hà hậu kỳ phi thăng độ kiếp khi đều phải trải qua kiếp lôi, kia rậm rạp rơi xuống, cho dù cử hà hậu kỳ cảnh giới cũng muốn kinh hồn táng đảm, lỗ chân lông dựng đứng, lại khởi là Vinh thân vương ba cử hà trung kỳ tu sĩ còn có thượng trăm thông huyền cảnh tu sĩ có thể ngăn cản được ?

Bất quá một lát công phu, trong trận liền truyền đến từng đạo “A! A! A!” tiếng kêu thảm thiết.

Kia tiếng kêu thảm thiết quanh quẩn ở trong thiên địa, nghe được người trên phi chu tất cả đều sắc mặt trắng bệch, cả người lạnh run.

Kia trong trận nhưng là có ba vị cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả a! Nay đâu, tựa như cá trong chậu giống nhau bị đánh cho chỉ có thể kêu thảm thiết không ngừng, quang ngẫm lại khiến cho Địch tam công tử đám người tim gan dục liệt, lỗ chân lông dựng đứng.

“Ngươi đến tột cùng là người phương nào?” Trong trận Cừu Phong đám người rốt cục hoàn toàn ý thức được chính mình đám người trêu chọc một cái cực kỳ khủng bố nhân vật, hoảng sợ vạn phần hét rầm lên.

“Hừ, chẳng lẽ Hàn Thông, Hỏa Hà, Cửu Âm bọn họ

không nói cho các ngươi, Dư Hóa Uẩn là chết như thế nào sao?" Hạ Vân Kiệt lạnh giọng hỏi.

"Dư Hóa Uẩn là chết như thế nào?" Địch tam công tử nghe vậy cả người chấn động, trong mắt toát ra một tia nghi hoặc sắc.

Có liên quan Dư Hóa Uẩn bị Hạ Vân Kiệt trấn sát, bảy đại đầu sỏ lại nhân cơ hội chiếm trước tiện nghi chia cắt dư gia, này cũng không phải một kiện quang vinh sự tình. Hơn nữa bảy đại đầu sỏ cũng không nguyện ý dài Hạ Vân Kiệt uy phong, miễn cho có cường giả nổi tiếng ào ào đầu nhập vào hắn đi, vừa vặn Hạ Vân Kiệt cũng có điệu thấp ngủ đông ý tứ, cho nên có liên quan Dư Hóa Uẩn bị Hạ Vân Kiệt trấn sát việc, trừ bỏ bảy đại đầu sỏ, cũng chỉ có gia tộc bọn họ hoặc là trong môn phái tối trung tâm nhân vật biết được.

Ở bảy đại thế lực trung, chỉ có thực lực đạt tới cử hà trung kỳ cảnh giới, mới vừa có tư cách tiến nhập tối trung tâm giai tầng.

Địch Húc Ninh mới cử hà sơ kì cảnh giới, còn không có tư cách vào nhập gia tộc tối trung tâm giai tầng, nhưng thật ra không biết Dư Hóa Uẩn bị Hạ Vân Kiệt trấn sát việc.

"Ngươi, ngươi là Hạ tiền bối!" Trong trận Cừu Phong, Vinh thân vương còn có Hỏa Phượng tiên tử ba người nghe vậy tất cả đều run run cổ họng kinh hô ra tiếng.

Địch Húc Ninh không biết, kia trong trận Cừu Phong, Vinh thân vương còn có Hỏa Phượng tiên tử ba người cũng là biết, đơn giản lúc trước bảy đại đầu sỏ cũng chỉ là lược lược nói qua, cũng không có kể lại thuyết minh, Hạ Vân Kiệt bên kia cũng vẫn không có nửa điểm động tĩnh, một lúc sau, bọn họ cũng liền dần dần xem nhẹ nghệ giới vực còn có như vậy nhất hào ngưu bức nhân

vật. Hơn nữa tính cách tự tin cuồng ngạo, ở nghệ giới vực trừ bỏ bảy đại đầu sỏ, cùng lão bài cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả, người còn lại căn bản không để ở trong mắt, cho nên gặp Hạ Vân Kiệt như thế đàng hoàng, thế nhưng lười đi điều tra hắn điểm mấu chốt.

Không nghĩ tới như vậy vừa sơ sẩy vừa lơ là, thế nhưng giết người cướp của giết đến này có thể trấn sát cử hà hậu kỳ cường giả ngưu xoa nhân vật trên đầu! Ba người lúc này thật sự là khóc không ra nước mắt, hối ngay cả ruột đều xanh.

Nếu sớm biết rằng tên kia là như vậy một khủng bố đại ma đầu, đừng nói giết người cướp của, lúc trước ở vạn bảo các bán đấu giá khi cũng không dám cùng hắn đấu giá a!

“Nguyên lai Hàn Thông bọn họ nói cho quá các ngươi a, vậy càng đáng chết hơn !” Hạ Vân Kiệt cười lạnh nói.

“Hạ tiền bối tha mạng, tha mạng! Vãn bối có mắt không tròng, mạo phạm tiền bối tội đáng chết vạn lần, nhưng còn thỉnh tiền bối xem ở gia phụ mặt mũi thả vãn bối một con đường sống.” Vinh thân vương vội vàng kêu lên.

Theo sát sau Cừu Phong cùng Hỏa Phượng tiên tử cũng đi theo kêu lên.

“Hừ, nếu không xem ở Hàn Thông bọn họ mặt mũi, các ngươi nghĩ đến các ngươi bây giờ còn có cơ hội ở trong này mở miệng sao?” Hạ Vân Kiệt hừ lạnh một tiếng nói, “Kế tiếp nên như thế nào làm, ta không nghĩ nói sau lần thứ hai!”

Hạ Vân Kiệt đang nói hạ xuống, trong trận liền yên lặng xuống dưới.

Vừa rồi Hạ Vân Kiệt đề cập qua làm cho bọn họ tự đoạn

một tay, lưu lại sở hữu pháp bảo, trữ vật giới, sau đó cút đi. Bọn họ đều nghĩ đến Hạ Vân Kiệt cuồng vọng đến cực điểm, nhưng hiện tại bọn họ đương nhiên không nghĩ như vậy.

Hồi lâu, Vinh thân vương thanh âm vang lên:“Tiền bối, còn thỉnh xem ở gia phụ mặt mũi, tái võng khai một mặt?”

“Ầm vang!” Vinh thân vương đang nói vừa mới hạ xuống, liền có một đạo mang theo ánh lửa lôi điện theo thiên thượng trực tiếp đối với hắn bổ đi xuống.

“A!” Vinh thân vương nhất thời bị này một đạo bính hỏa thần lôi cấp phách kêu thảm thiết liên tục, nguyên bản sống an nhàn sung sướng một thân tế da nộn thịt nay là ngoại tiêu lý nộn, tản ra một tia mùi thịt vị, nguyên bản đội ngọc quan đầu nay đừng nói ngọc quan, ngay cả tóc đều không thấy được một cây, một anh tuấn khuôn mặt cũng là đen tuyền, chỉ có hai ánh mắt cùng răng nanh còn lóe bạch quang.

Quả thực là chật vật rối tinh rối mù.

“Tiền bối tha mạng, vãn bối chiếu tiền bối phân phó làm chính là!” Gặp Vinh thân vương vừa mới mở miệng cùng Hạ Vân Kiệt đàm điều kiện, lập tức đã bị lôi đình cấp phách vô cùng thê thảm, Cừu Phong cùng Hỏa Phượng tiên tử vội vàng sắc mặt trắng bệch kêu lên.

Bọn họ xem như đã nhìn ra, vị này Hạ tiền bối cũng không phải cái gì thiện lương hạng người, cũng không sợ cái gì bảy đại đầu sỏ, nâng ra bọn họ hàng đầu đến, tuyệt đối là tự tìm khổ ăn.

Cũng là, người ta vốn còn có trấn sát cử hà cảnh giới hậu kỳ thực lực, chẳng sợ kia Dư Hóa Uẩn là ban đầu bát đại đầu sỏ trung điểm để một cái, kia cũng là cử hà

cảnh giới hậu kỳ cường giả. Có thể nói vị này Hạ tiền bối tuyệt đối là theo bảy đại đầu sỏ cùng ngồi cùng ăn đại nhân vật, nay ngươi này mấy tiểu bối thế nhưng giết người cướp của đến trên đầu của hắn, có thể lưu lại một điều tánh mạng đã xem như không sai.

Ngẫm lại xem, bọn họ nếu dám giết người cướp của đến Huyền Thiên quốc quốc chủ Hàn Thông lại hoặc là Hỏa Vân giáo giáo chủ Hỏa Hà tiên tử lại hoặc là Âm Sơn tông tông chủ Cửu Âm trên đầu, kia lại sẽ là một loại cái gì kết quả?

“Tiền bối tha mạng, vãn bối nhất định chiếu tiền bối phân phó làm!” Vinh thân vương cũng cuối cùng nhận rõ tình thế, cho dù nay Huyền Thiên quốc là bảy đại thế lực trung lão đại, hiện tại hắn này Vinh thân vương cũng phải thành thành thật thật cấp nằm.

Vinh thân vương đang nói hạ xuống, trong trận lại khôi phục im lặng.

Tiếp qua trong chốc lát, Hạ Vân Kiệt tâm ý vừa động, có thanh hồng bạch hắc tứ điểm hào quang theo đông nam tây bắc bốn phương hướng bay lên, sau đó nhập vào Hạ Vân Kiệt mi tâm.

Thiên địa lại khôi phục lang lảng Càn Khôn, chính là ngày dưới, đứng tất cả đều là cụt một tay nam nhân hoặc là nữ nhân, hơn nữa người người quần áo tả tơi, tóc tát loạn, làn da như than củi bàn tối đen, thậm chí ẩn ẩn trung còn có một cỗ cỗ mùi thịt theo bọn họ trên người phiêu ra.

Địch tam công tử đám người vừa thấy, không khỏi tất cả đều mãnh hấp một ngụm lãnh khí, thấy lạnh cả người theo lưng nhắm thẳng lên đi.

Ngoan ngoãn, đây chính là như mặt trời ban trưa Huyền

Thiên quốc Vinh thân vương, Hỏa Vân giáo Hỏa Phượng tiên tử, Âm Sơn tông Cừu Phong a! Liền bởi vì đắc tội này hạ giới chủ, đảo mắt tình thế nhưng rơi vào như vậy bi thảm kết cục.

Hạ Vân Kiệt lại phảng phất vốn sẽ không nhìn đến bọn họ bi thảm kết cục bình thường, một đạo khói nhẹ theo hắn mi tâm dật ra, biến ảo thành một cái thật lớn gói to bay về phía Vinh thân vương đám người, sau đó đứng ở bọn họ trước mặt.

“Thanh yên thiên la võng!” Vinh thân vương nhìn kia phiêu phù ở chính mình trước mặt màu xanh đại gói to, cái trán nhịn không được còn có một chút đậu đại mồ hôi lạnh ngã nhào xuống.

Dư Hóa Uẩn pháp bảo bọn họ lại sao lại không biết?

Bất quá theo sát sau, Vinh thân vương đám người liền khẽ cắn môi, cởi xuống trên ngón tay trữ vật giới, lại vẻ mặt đau lòng lấy ra kia hắc lan dạ hương, ma binh trường phiên các pháp bảo, nhất nhất ném nhập kia đại gói to trung.

Bất quá trong nháy mắt, kia đại gói to liền trang đầy trữ vật giới cùng các loại thượng phẩm linh khí, đỉnh cấp linh khí, liền đem Địch tam công tử đám người tròng mắt đều cấp xem tái rồi.

Ngoan ngoãn, trách không được Hạ tiền bối vừa rồi bán đấu giá khởi này nọ đến như vậy hào sảng, chỉ lúc này đây phản đánh cướp, hắn không chỉ có bù lại bán bảo hội chi, còn muốn thật to kiếm thượng một bút a!

Hạ Vân Kiệt lại tựa hồ còn hãy còn có chút không hài lòng, một đôi tròng mắt ở Vinh thân vương đám người trên người qua lại đánh giá, đem bọn họ cấp đánh giá cả người sợ hãi.

Hơn nữa Hỏa Phượng tiên tử tức thì bị Hạ Vân Kiệt đánh giá đến độ nhịn không được khóc lên:“Tiền, tiền bối, này pháp y dù sao cũng phá, ngài liền cho chúng ta lưu trữ.”

Đường đường Hỏa Vân giáo đích truyền nữ đệ tử, nếu ngay cả quần áo đều cho người ta lột điệu, quang thoát thoát, này còn làm cho nàng về sau còn như thế nào gặp người a!

“Địch tam công tử, ngươi nói giả thiết ngươi bị người giam, phụ thân ngươi chịu xuất ra bao nhiêu linh tinh thục ngươi đâu?” Hạ Vân Kiệt lại vốn liền không nhìn Hỏa Phượng tiên tử khóc, mà là quay đầu hỏi bên người Địch tam công tử, hai mắt lóe ánh sáng, tựa như hai khối lóe sáng linh tinh.

Địch tam công tử nghe vậy cả người đều nhịn không được sợ run cả người, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt quả thực liền cùng xem ra từ mười tám tầng địa ngục ác ma bình thường.

Vinh thân vương đám người nghe vậy cũng là sợ tới mức hung hăng sợ run cả người!

Này quả thực chính là ác ma, siêu cấp ác ma a! Chính mình như thế nào liền như vậy suy đâu, thế nhưng không có mắt đánh lên hắn đâu!

“Tính, tính, nói như thế nào ta cùng Hàn Thông, Hỏa Hà tiên tử còn có Cửu Âm đạo hữu từng có gặp mặt một lần, sẽ không làm cho bọn họ xấu hổ.” Hạ Vân Kiệt gặp Địch tam công tử sợ tới mức cả người thẳng run, xem chính mình ánh mắt cũng lạ quái, vẻ mặt đau lòng khoát tay áo, trong lòng cũng là một trận buồn cười.

Vừa rồi kia một phen ngôn ngữ tự nhiên chính là đe dọa

vui đùa.

Hắn hiện tại thực lực tuy rằng so với phía trước trấn sát Dư Hóa Uẩn là lúc lại cường đại rồi không ít, hơn nữa tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận uy lực nay cũng tăng nhiều, nhưng bản thể thực lực chung quy còn không có đột phá đến địa vu bát đỉnh hậu kỳ, đối phó một vị cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả, còn miễn cưỡng có thắng được nắm chắc, nhưng nếu ba vị cùng tiến lên, chỉ sợ hắn phải tế ra vu tổ kỳ, còn muốn đồng thời thi triển Đế Giang hung thuật.

Phải biết rằng Hàn Thông ba người tất cả đều là lão bài cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả, thực lực so với Dư Hóa Uẩn còn muốn hơn một chút, hơn nữa nhiều năm như vậy kinh doanh tích tụ, bọn họ bảo mệnh con bài chưa lật chỉ sợ cũng muốn so với Dư Hóa Uẩn còn muốn lợi hại.

Cho nên ở không cần phải tình huống hạ, Hạ Vân Kiệt còn là không muốn đồng thời theo chân bọn họ kết hạ tử cừu. Đương nhiên này mấy tiểu bối cũng dám giết người cướp của đến đầu của hắn đi lên, chỉ cần Hạ Vân Kiệt không trực tiếp diệt sát bọn họ, thì phải là bọn họ tự tìm, cho dù Hàn Thông hiện tại thế lực bao trùm ở còn lại sáu thế lực lớn phía trên, kia cũng phải cấp Hạ Vân Kiệt nhẫn hạ này khẩu khí. Hắn còn không hội ngu xuẩn đến cùng Hạ Vân Kiệt đến cái sinh tử chi chiến, dù sao Hạ Vân Kiệt trấn sát Dư Hóa Uẩn sự thật thiết boong boong đặt tại nơi nào, cho dù Hàn Thông tự cao này cao cũng không dám khẳng định chính mình liền nhất định có thể chiến thắng được Hạ Vân Kiệt, muốn làm không tốt ngược lại là hắn bước Dư Hóa Uẩn rập khuôn theo.

Hàn Thông như vậy người thông minh, tự nhiên sẽ không vì Vinh thân vương điểm ấy việc nhỏ, đem chính mình đặt sinh tử hiểm cảnh. Đương nhiên nếu Hạ Vân Kiệt còn muốn bắt Vinh thân vương, muốn tiền chuộc,

thì phải là cố ý muốn đánh Hàn Thông mặt, Hàn Thông cho dù đối hắn tái kiêng kị, chỉ sợ cũng muốn cùng Hạ Vân Kiệt ganh đua cao thấp.

Chương 1349 : Hào phóng

Không nói đến Hạ Vân Kiệt trong lòng một trận buồn cười, lại nói kia Vinh thân vương đám người gặp Hạ Vân Kiệt này ác ma phất tay làm cho bọn họ đi, nhất thời như lấy được đại xá, nhanh như chớp công phu, tất cả đều chạy đến một cái bóng dáng cũng không gặp.

Nhìn xem Hạ Vân Kiệt không khỏi một trận lắc đầu buồn cười, nghĩ rằng Hàn Thông đám người nếu biết bọn họ tử nữ môn nhân đã vậy còn quá không cốt khí, không biết sẽ là thế nào một loại tâm tình.

Mà Địch tam công tử đám người tắc tự nhiên là một trận há hốc mồm, này không khỏi cũng chạy đến quá nhanh đi!

Tâm ý vừa động, Hạ Vân Kiệt trong tay liền hơn một cái màu xanh gói to, gói to trung trang đầy các loại pháp bảo cùng trữ vật giới.

Có thể đi theo Vinh thân vương đám đi ra hỗn tên, đều là bọn họ thân tín, người người tu vi đều ở thông huyền cảnh đã ngoài, thân gia so với bình thường thông huyền cảnh tu sĩ tự nhiên mạnh hơn một ít, sở dụng pháp bảo trên cơ bản đều là thượng phẩm linh khí.

“Đến, tới gặp giả có phân.” Hạ Vân Kiệt tùy tay chọn một ít thượng phẩm linh khí, phân cho Điền Quan chân nhân, Quảng Nguyệt tiên tử cùng bọn họ tùy tùng, còn có Địch tam công tử tùy tùng, về phần Địch tam công tử, chính là thượng phẩm linh khí còn có chút cấp không ra tay, Hạ Vân Kiệt liền đem kia kiện đỉnh cấp linh khí ma binh trường phiên cho Địch tam công tử.

Dù sao hắn không thích ma đạo vật, đương nhiên này đỉnh cấp linh khí cho Địch tam công tử cũng có đem hắn

dụ dỗ hương vị. Dù sao lần này lập tức đánh cướp ba thế lực lớn trung tâm nhân vật, cho dù Hàn Thông đám người sẽ không lập tức tìm hắn phiền toái, nhưng này thù khẳng định xem như kết hạ. Lấy Hạ Vân Kiệt nay nắm trong tay thế lực, lập tức cùng tam đại thế lực kết hạ thù, này áp lực còn là rất lớn, dưới tình huống như vậy, tự nhiên tốt tốt lung lạc Địch phủ, làm cho hắn cũng hỗ trợ chia sẻ điểm áp lực.

Mà theo vừa rồi Địch tam công tử cố ý dẫn hắn đến này hẻo lánh địa phương, cấp Vinh thân vương đám người chế tạo xuống tay cơ hội, nhắc tới trong đó không có Địch phủ gia chủ Địch Vân Khởi bày mưu đặt kế ở bên trong, Hạ Vân Kiệt là tuyệt đối không tin. Nếu Địch Vân Khởi muốn cho hắn cùng kia tam đại thế lực kết hạ thù, không thiếu được tổng cũng muốn hỗ trợ chia sẻ một hai áp lực nha.

Ngay tại không lâu trước vạn bảo các bán bảo hội, Điền Quan chân nhân cùng Quảng Nguyệt tiên tử đều đấu giá hạ một kiện thượng phẩm linh khí, giá đều ở một ngàn vạn lục phẩm linh tinh đã ngoài, mà bán bảo hội cuối cùng một ngày áp trục bán đấu giá phẩm một kiện đỉnh cấp linh khí lại đánh ra 20 tỷ lục phẩm linh tinh giá trên trời.

Nay Hạ Vân Kiệt tùy tay cấp chính là thượng phẩm linh khí cùng đỉnh cấp linh khí, có thể nghĩ phần lễ vật này có bao nhiêu quý trọng, nhất thời đem Điền Quan chân nhân, Quảng Nguyệt tiên tử còn có bọn họ tùy tùng, Địch tam công tử tùy tùng cấp kích động cầm pháp bảo tay đều là run run, nghĩ rằng, thế này mới kêu chân chính đầu sỏ cấp nhân vật a, cái gì Vinh thân vương, cái gì Hỏa Phượng tiên tử, cái gì Cừu Phong, cùng hắn nhất so với quả thực chính là một đống cứt, nhưng cũng không nghĩ, Hạ Vân Kiệt ban cho cho bọn hắn gì đó, còn không phải Vinh thân vương bọn họ đưa lên cửa, nếu không Hạ Vân Kiệt cho dù tái hào phóng cũng không

khả năng tùy tay liền ban thưởng một kiện thượng phẩm linh khí.

Kỳ thật đừng nói Điền Quan chân nhân đám căn bản không thể cự tuyệt này phân hậu lễ, cho dù Địch Húc Ninh, cầm đỉnh cấp linh khí, tuy rằng rõ ràng biết Hạ Vân Kiệt có tha hắn xuống nước ý tứ ở bên trong, nhưng cũng không thể cự tuyệt này phân nặng trịch dầy lễ, cuối cùng còn là vẻ mặt cảm kích tạ Hạ Vân Kiệt ban cho.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt tùy tay ban cho một ít, nhưng còn lại các loại pháp bảo còn có thượng trăm kiện nhiều, về phần trữ vật giới cũng có một trăm nhiều. Hạ Vân Kiệt trừ bỏ đem xích luyện hỏa mãng tiên cùng hắc lan dạ hương cấp thu vào trong cơ thể ôn dưỡng, này pháp bảo tất cả đều thu vào trữ vật giới, về phần kia một trăm nhiều trữ vật giới, trừ bỏ thuộc loại Vinh thân vương kia ba cái trữ vật giới hắn cố ý chính mình thu ở tay áo trong túi, này hắn một trăm nhiều trữ vật giới đều giao cho Quy thừa tướng bọn họ thu, từ bọn họ đến công tác thống kê, thu vào “Quốc khố”, lấy cung Vu Hàm môn chi phí.

Gặp trước kia thực lực bất quá cùng chính mình tương đương, luận thân gia còn so ra kém chính mình Quy thừa tướng, nay không chỉ có một thân thực lực đã là cử hà cảnh giới, lại tùy tùy tiện tiện chưởng quản như vậy một bút thật lớn tài phú, Điền Quan chân nhân trong mắt ở chỗ sâu trong lóe ra suy tư ánh mắt, tựa hồ ở làm một cái trọng đại quyết định, mà Quảng Nguyệt tiên tử kia đôi mắt đẹp đồng dạng cũng là ba quang lưu động, không biết nghĩ đến cái gì.

“Địch công tử chúng ta đi thôi.” Ba hạ hai hạ liền chia cắt cũng thu hồi pháp bảo cùng trữ vật giới sau, Hạ Vân Kiệt giống như sự tình gì cũng chưa sinh quá dường như, mặt hàm mỉm cười đối Địch Húc Ninh thản nhiên nói.

“Vãn bối không đảm đương nổi tiền bối công tử này xưng hô, còn là kêu vãn bối Húc Ninh đi.” Địch Húc Ninh cũng là lanh lợi, phía trước còn muốn tự cao thân phận, hơi chút bãi một chút Địch phủ công tử ca tư thế, nay lại hoàn toàn một bộ vãn bối khiêm tốn thái độ.

“Như thế cũng tốt.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy gật gật đầu, cũng không cùng Địch Húc Ninh khách khí.

Vì thế phi chu một lần nữa khởi hành, Hạ Vân Kiệt tiếp tục ngồi ở ngọc đình nhấm nháp thưởng thức âm nhạc. Chính là này nhất, kia hỗ trợ pha trà châm trà nữ tì, còn có đạn đàn tranh nữ tử, tất cả đều xuất ra mười hai vạn phần dụng tâm.

Này không chỉ có là vì Hạ Vân Kiệt vừa rồi biểu hiện ra cực kì thực lực khủng bố, càng bởi vì kia một kiện thượng phẩm linh khí.

Thượng phẩm linh khí a, các nàng tuy rằng cũng đều là Địch tam công tử người bên người, cũng là hao phí hơn phân nửa đời tích tụ mới vừa rồi mua một kiện thượng phẩm linh khí, nay chính là hỗ trợ nấu pha trà đổ đổ nước đánh đánh đàn phải một kiện thượng phẩm linh khí, nếu không những dụng tâm, liền ngay cả các nàng chính mình đều cảm thấy lương tâm muốn chịu khiển trách a!

Làm Hạ Vân Kiệt một bút tiền, thập phần thích ý địa phẩm trà, nghe đàn tranh khi, phương xa một chỗ trời cao, Vinh thân vương, Cừu Phong, Hỏa Phượng tiên tử ba người sắc mặt cực kì khó coi ngươi xem xem ta, ta xem nhìn ngươi, trong mắt lộ ra phức tạp ánh mắt. Có khuất nhục, có cừu hận, có hoảng sợ, cũng có vô cùng đau lòng.

Bởi vì vì lúc này đây bán bảo hội, bọn họ nhưng là đem đại bộ phận thân gia cấp mang ở tại bên người, không

nghĩ tới lúc này đây đánh cướp bất thành, ngược lại đem chính mình đại bộ phận thân gia tất cả đều cấp bồi đi lên. Nhất cho bọn họ đau lòng là, ngay cả tế dưỡng nhiều năm, tìm bọn họ vô số tâm huyết cùng bó lớn linh tinh đỉnh cấp linh khí cũng một đạo bị Hạ Vân Kiệt cấp cướp đi.

Bọn họ hiện tại, trừ bỏ trên người cái này rách tung toé pháp y, có thể nói thân vô xu, thê thảm vô cùng.

“Hiện tại làm sao bây giờ? Chẳng lẽ cứ như vậy tính?” Hỏa Phượng tiên tử cắn răng hỏi, rách nát pháp y che lấp không được bên trong kia trắng noãn ngọc thể, lại tựa hồ một điểm cũng không biết.

“Bằng không có thể thế nào? Ngay cả Dư Hóa Uẩn nhân vật như vậy, tên kia đều trấn sát, chẳng lẽ chúng ta còn có biện pháp báo thù bất thành?” Cừu Phong mặt âm trầm, nói.

“Bằng chúng ta đương nhiên không được, chẳng lẽ của ta phụ hoàng, các ngươi sư phụ cũng không được sao? Này khẩu khí, ta là vô luận như thế nào cũng nuốt không dưới đi !” Vinh thân vương nghiến răng nghiến lợi, trong mắt lộ ra vô cùng cừu hận thấu xương.

“Chính là, chẳng lẽ bằng chúng ta sư phụ, còn có Vinh thân vương phụ hoàng, hợp lực còn trấn sát không được tên kia sao?” Hỏa Phượng tiên tử hai mắt phun lửa nói.

“Hừ, các ngươi đem sự tình nghĩ đến rất đơn giản. Chẳng lẽ các ngươi đến bây giờ còn không có nghĩ đến kia Hạ Vân Kiệt vì sao phải cùng Địch Húc Ninh kia tiểu tử đồng hành sao? Chẳng lẽ các ngươi đến bây giờ còn tưởng rằng Địch Húc Ninh lựa chọn hẻo lánh cách là vì tránh đi chúng ta sao?” Cừu Phong mặt âm trầm, âm u nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1350 : Như thế nào báo thù?

“Ý tứ của ngươi, tên kia đã sớm tưởng tốt lắm muốn cùng Địch Vân Khởi liên thủ chống lại chúng ta tam đại thế lực, mà Địch Húc Ninh cũng đã sớm biết kia Hạ Vân Kiệt thân phận, là cố ý cho chúng ta chế tạo cơ hội, làm cho chúng ta cùng hắn kết xuống thù, không thể không cùng Địch phủ liên thủ?” Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử tự nhiên cũng không phải kẻ ngốc, đơn giản phía trước kiêu ngạo tự tin quá mức chút, nay ăn như vậy một cái đau khổ, đầu óc tự nhiên cũng liền bình tĩnh xuống dưới, Cừu Phong như vậy vừa hỏi, bọn họ lập tức liền hiểu được, sắc mặt nhất thời trở nên cực kì khó coi.

Một cái Hạ Vân Kiệt, chẳng sợ hắn trấn sát qua Dư Hóa Uẩn, lấy bọn họ ba nhà thực lực nếu liên hợp lại muốn trấn sát hắn cũng không phải chuyện rất khó khăn. Dù sao Dư Hóa Uẩn ở nguyên lai tám thế lực lớn vốn là là điểm để, đơn giản khắp nơi thế lực cho nhau cản tay, thế này mới làm cho Dư gia ở tám thế lực lớn cũng chiếm một vị trí.

Nhưng một khi Hạ Vân Kiệt cùng Địch phủ liên thủ, vậy cũng không phải bọn họ ba nhà nói trấn sát liền có thể trấn sát.

Phải biết rằng Địch phủ từng nhưng là nghệ giới vực thống trị giả, cho dù nay xuống dốc, kia cũng là lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, nếu ai thực dám khinh thường nó, kia tuyệt đối là một kiện cực kỳ ngu xuẩn sự tình.

Cũng đang là vì nguyên nhân này, đến bây giờ nghệ giới vực ở mặt ngoài lãnh tụ như trước là Địch phủ, chẳng sợ Huyền Thiên quốc thực lực dĩ nhiên có bao trùm còn lại sáu thế lực lớn phía trên tư thế, Hàn Thông cũng

không dám khoe khoang rằng Huyền Thiên quốc là nghệ giới vực lãnh tụ.

Như vậy một cái nội tình cường đại Địch phủ, hơn nữa có trấn sát Dư Hóa Uẩn thực lực Hạ Vân Kiệt, cho dù Huyền Thiên quốc, Hỏa Vân giáo, Âm Sơn tông ba nhà liên hợp, cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

“Cho nên không cần hy vọng các ngươi phụ hoàng, sư phụ sẽ thay các ngươi báo thù, nếu bọn họ có thể giúp chúng ta cầm đều tự pháp bảo, vậy tính thực không sai.” Cừu Phong nói.

“Nói là nói như vậy đúng vậy, nhưng này khẩu khí ta là vô luận như thế nào cũng nhẫn không dưới đi!” Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử đều là tuổi còn trẻ liền đột phá đến cử hà trung kỳ, tuyệt đối là thiên chi kiêu tử cấp nhân vật, tuy rằng hiểu được Cừu Phong nói được có lý, khả như trước sắc mặt dữ tợn, mắt thấu khắc cốt cừu hận ánh mắt, nghiến răng nghiến lợi nói.

“Kỳ thật muốn báo thù cũng không khó.” Cừu Phong trong mắt toát ra âm hiểm ngoan độc sắc. Hắn quý là Âm Sơn tông nhị đệ tử, tương đối Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử hai người mà nói coi như là lão bài cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả, chưa từng nếm qua bực này đau khổ, tự nhiên cũng là không muốn nuốt vào này khẩu ác khí.

“Nga, ngươi có biện pháp? Nói mau! Như thế nào báo thù?” Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử nghe vậy nhất thời hai mắt đại lượng, vội vàng thúc giục nói.

“Chúng ta bảy đại thế lực trong lúc đó vẫn có cái quy định, chỉ cần phía dưới không cần huyên quá phận, bình thường là bỏ mặc phía dưới tranh đấu. Hừ, Hạ Vân Kiệt chúng ta tự nhiên cầm hắn không có biện pháp, phía trước chúng ta giết người cướp của đến hắn trên đầu

coi như là chúng ta tự tìm, chẳng trách hắn lấy lớn khi nhỏ. Nhưng cái khó nói chúng ta sẽ không có thể tìm hắn người phía dưới phiền toái sao?" Cừu Phong vẻ mặt âm hiểm nói.

"Đúng rồi, gừng càng già càng cay, bổn vương như thế nào sẽ không nghĩ vậy cái đâu. Không dám động hắn, chẳng lẽ chúng ta còn không dám động thủ hạ của hắn sao?" Vinh thân vương mạnh vỗ hạ đùi, trên mặt lộ ra dữ tợn cười lạnh.

"Hừ, chúng ta ba người nếu liên thủ, toàn bộ nghệ giới vực trừ bỏ bảy đại đầu sỏ, bản tiên tử thật đúng là không tin còn có ai có thể nề hà được chúng ta!" Hỏa Phượng tiên tử âm thanh lạnh lùng nói, con mắt ở chỗ sâu trong có hai luồng hỏa diễm ở nhảy lên.

"Hảo, mọi người đã cũng đồng ý ý nghĩ của ta, vậy nói như vậy định rồi. Hiện tại chúng ta trước các đều tự môn phái, trước đem chuyện này bẩm báo đi lên, thỉnh mặt trên bởi vì chúng ta ra mặt đòi lại bản mạng pháp bảo. Lần này tự đoạn một tay, huyết khí tổn thất lợi hại, cần đúng lúc bắt nó tu luyện đến, nếu không hội trở thành đột phá cử hà hậu kỳ nhất đại chướng ngại." Cừu Phong gặp Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử đều đồng ý ý kiến, quyết định thật nhanh nói.

"Hảo, thương thế liệu tốt sau, chính là báo thù là lúc!" Ba người đối không đánh một chưởng, thế nhưng bởi vì này một sự kiện, kết thành liên minh.

Vạn bảo các nghệ giới vực phân các, phòng nghị sự.

Phân các Các chủ Tiền Dật, phó phân Các chủ, bát đại nghi trượng, còn có một ít chủ yếu cán sự đều ở đây.

Mười năm một lần bán bảo đại hội đã đã xong, làm phân các cao tầng tự nhiên phải làm một lần công tác thống

kê cùng tổng kết.

“Lúc này đây bán bảo đại hội, Vinh thân vương đầu tiên là ở cửa quá độ đàng hoàng, cùng tới tham gia ta phân các bán bảo đại hội khách hàng khởi xung đột, sau lại lại ở bán bảo đại hội lấy mạnh mẽ tư thái ra giá. Này khác giống Hỏa Phượng, Cừu Phong đám người thái độ cũng đều thiên cuồng vọng ngạo mạn. Hiện tại theo Địch phủ thế nhược, chúng ta vạn bảo các ở nghệ giới vực quyền uy cũng đã bị trình độ nhất định khiêu chiến, này cũng không phải là cái gì hảo dấu.” Tiền Dật cao cao ghế trên, sắc mặt có chút khó coi nói, đảo qua phía trước ở bán bảo đại hội nho nhã thân thiết khí chất.

“Nước lên thì thuyền lên, phản chi cũng thế. Hiện tại Địch phủ thế nhược, mà Huyền Thiên quốc, Hỏa Vân giáo các thế lực lại phát triển không ngừng, kia Vinh thân vương có như vậy thái độ cũng chúc bình thường. Kỳ thật y thuộc hạ ý kiến, chúng ta cần gì phải phải muốn điếu ở Địch phủ này cây đâu? Nhìn xem hiện tại thiên nhất các, bảo hiên các, đan bảo các, trước kia ở nghệ giới vực thịnh vượng trình độ xa xa không bằng chúng ta vạn bảo các, nay lại rất có cái sau vượt cái trước chi thế, còn không phải bởi vì cùng Huyền Thiên quốc chúng thế lực giao hảo duyên cớ. Giống phía trước, Nhiếp nghi trượng vì chính là một cái tích xa địa phương đến nho nhỏ giới chủ, cùng Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử đối chọi gay gắt, thật sự không phải cái gì sáng suốt cử chỉ.” Cố Nhất Minh đứng dậy nói, nói xong lời cuối cùng một câu khi, trong giọng nói rõ ràng mang theo một tia châm chọc ý.

“Cố nghi trượng ngươi đây là cái gì ý tứ? Chẳng lẽ liền bởi vì kia Hạ Vân Kiệt chính là chính là một cái tích xa địa phương đến tiểu giới chủ, là có thể dễ dàng tha thứ Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử ở ta vạn bảo các địa bàn tùy ý ức hiếp hắn sao? Nếu là như vậy, về sau còn có ai dám đến ta vạn bảo các?” Nhiếp nghi

trượng mặt lạnh lùng phản bác nói.

“Hừ, loại chuyện này ngươi không nói đi ra ngoài, ai sẽ biết! Hơn nữa, loại này tiểu nhân vật cho dù ngươi thay bọn họ xuất đầu lại như thế nào? Nếu ta dự kiến không sai mà nói, chỉ sợ hắn hiện tại sớm đã thi cốt vô tồn, liền ngay cả bán đấu giá đến gì đó cũng không công rơi vào người khác trong túi.” Cố Nhất Minh khinh thường nói.

Nhiếp Tiểu Thiến nghe vậy thần sắc không khỏi buồn bã, nàng tuy rằng khó chịu Cố Nhất Minh thái độ, nhưng không thể phủ nhận hắn cuối cùng một câu. Vinh thân vương, Hỏa Phượng tiên tử còn có Cừu Phong ba người liên thủ, trừ phi bảy đại đầu sỏ ra tay, nếu không nghệ giới vực thật đúng là không ai có thể may mắn thoát khỏi cho nan.

“Cố nghi trượng nói đúng vậy. Giống cái loại này tiểu nhân vật cho dù vì hắn xuất đầu, cũng là không tốt. Hơn nữa Cố nghi trượng nói cũng đúng vậy, nếu Địch phủ xuống dốc, chúng ta cũng không tất yếu tại đây cây thắt cổ chết, hay là muốn nhiều hơn liên hệ này khác mấy thế lực lớn, phía sau liền càng muốn cùng Vinh thân vương đám người làm tốt quan hệ.” Có vị nghi trượng mở miệng duy trì Cố nghi trượng nói.

Cố nghi trượng gặp có người duy trì chính mình, trên mặt không khỏi hơn vài phần đắc ý sắc, nói:“Ta cũng vậy này ý tưởng, cho nên lần này ở chiêu đãi Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử mặt trên, làm không ít công tác, bọn họ cũng đối công tác của ta tỏ vẻ thực vừa lòng.”

Người đang ngồi nghe vậy, không ít người ào ào gật đầu, tỏ vẻ tán thưởng Cố nghi trượng thực hiện.

Cố nghi trượng thấy thế trên mặt đắc ý sắc càng đậm vài phần, mà Nhiếp Tiểu Thiến thần sắc liền không khỏi

ảm đạm rồi vài phần.

Nghệ giới vực có hai vị phó phân Các chủ, này phó phân Các chủ vị trí trừ bỏ cần tổng bộ, Tiền Dật phân Các chủ cùng mặt khác một vị phó phân Các chủ gật đầu duy trì, phía dưới các vị nghi trượng ý kiến cũng rất trọng yếu.

Vốn Cố nghi trượng cùng Nhiếp Tiểu Thiến đều là rất hy vọng ngồi trên phó phân Các chủ vị trí, nay xem ra cũng là Cố Nhất Minh chiếm thượng phong.

“Diệp lão đệ, ngươi thấy thế nào?” Tiền Dật gặp người phía dưới ào ào gật đầu đồng ý Cố Nhất Minh ý kiến, trong lòng âm thầm thở dài một hơi, sau đó quay đầu hỏi ngồi ở tả vị một vị lão giả, cũng chính là phân các phó phân Các chủ Diệp Hạo. Người này đồng dạng có cử hà trung kỳ cảnh giới, Cố nghi trượng xem như hắn một tay đề bạt đi lên. Mà Tiền Dật chính mình còn lại là càng khuynh hướng cùng Nhiếp Tiểu Thiến, nếu không đấu giá hội sau khi chấm dứt, hắn cũng sẽ không ở Nhiếp Tiểu Thiến cầu tình hạ, cố ý ra mặt tới gặp Hạ Vân Kiệt. Đương nhiên chính hắn cũng có vẻ đồng ý Nhiếp Tiểu Thiến quan điểm, làm thương nhân nên có thương nhân lập trường, nên kiên trì khách hàng tối thượng nguyên tắc.

Bất quá này nghệ giới vực phân các dù sao không phải hắn Tiền Dật một người định đoạt, cho nên ở mọi người ào ào gật đầu đồng ý duy trì Cố Nhất Minh điều kiện tiên quyết hạ, hắn cũng không hảo vội vã mở miệng thay Nhiếp Tiểu Thiến nói chuyện.

“Ta cảm thấy Cố Nhất Minh mà nói cũng là có nhất định đạo lý, Địch phủ bên này chúng ta muốn tiếp tục làm tốt giao tế, nhưng Huyền Thiên quốc các thế lực chúng ta cũng có thể thêm đại lực độ. Còn có lần này bán bảo hội xử sự phương pháp còn có xem người ánh mắt đi lên xem, Nhiếp Tiểu Thiến không có Cố Nhất Minh như vậy

lanh lợi, ánh mắt cũng lớn không bằng Cố Nhất Minh." Diệp Hạo chậm rãi nói.

Gặp Diệp Hạo không chỉ có đồng ý chính mình ý kiến, nhưng lại trực tiếp đem chính mình lấy ra nữa cùng Nhiếp Tiểu Thiến có vẻ, rất có đề cử chính mình ngồi trên phó phân Các chủ vị trí ý tứ, Cố Nhất Minh trong lòng không khỏi một trận mừng như điên, nhưng ở mặt ngoài lại vội vàng đứng dậy, khiêm tốn nói:"Diệp phó Các chủ quá khen, kỳ thật Nhiếp nghi trượng làm như vậy cũng không khả chỉ trích nặng, chính là lại muốn xem ở cái gì tình huống dưới, xem là loại người nào…"

Ngay tại Cố Nhất Minh giả bộ khiêm tốn khi, một chích chim nhỏ phi vào phòng nghị sự, sau đó dừng ở Tiền Dật trong tay, Tiền Dật ánh mắt hướng kia phi điểu vọt tới, phi điểu liền biến thành nhiều điểm linh khí, biến mất ở phòng nghị sự, mà Tiền Dật vị này hướng đến xử sự không sợ hãi vạn bảo các nghệ giới vực phân Các chủ trên mặt lại ở phía sau lộ ra khiếp sợ biểu tình, thậm chí ngay cả cầm sơn dương hồ đều bởi vì khiếp sợ mà run run cái không ngừng.

Mọi người gặp Tiền Dật biểu tình khác thường ào ào hướng hắn kinh ngạc tò mò nhìn lại, mà Cố Nhất Minh vốn đàm chính vui vẻ đắc ý, thấy mọi người ào ào hướng Tiền Dật nhìn lại, cũng chỉ đành tâm có không cam, ý do chưa hết dừng lại, hướng Tiền Dật nhìn lại.

"Chuyện này, Nhiếp Tiểu Thiến xử lý phi thường tốt, cũng phi thường có thấy xa ánh mắt, Cố Nhất Minh xa không bằng Nhiếp Tiểu Thiến, tại đây sự kiện xử lý cũng có vi ta vạn bảo các khách hàng tối thượng tôn chỉ, đặc hàng làm cán sự mười năm hảo hảo tỉnh lại, mười năm phía sau khả năng một lần nữa tấn chức làm nghi trượng." Tiền Dật ánh mắt chậm rãi đảo qua mọi người, nhưng hắn ánh mắt đảo qua Nhiếp Tiểu Thiến khi, trong mắt mang theo thưởng thức ánh mắt, nhưng khi hắn

ánh mắt cuối cùng dừng ở Cố Nhất Minh trên người khi, lại chuyển làm nghiêm khắc.

“Đây là vì cái gì? Thuộc hạ không phục!” Cố Nhất Minh nghe vậy sửng sốt một hồi lâu nhi, sau đó mới đột nhiên quá thần đến, vẻ mặt giận dữ bất bình nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1351 : Đầu sỏ cấp nhân vật

“Đúng vậy Tiền huynh, này lại là vì cái gì đâu?” Diệp Hạo phản ứng tự nhiên sẽ không giống Cố Nhất Minh lớn như vậy, bất quá nghe vậy sắc mặt cũng không phải rất đẹp, dù sao vừa mới hắn còn ra mặt khen ngợi Cố Nhất Minh, phê bình Nhiếp Tiểu Thiến, nay Tiền Dật lại đột nhiên không chỉ có thật to khen ngợi Nhiếp Tiểu Thiến, hơn nữa thế nhưng còn đem Cố Nhất Minh cấp trực tiếp biếm làm cán sự, này không phải đánh hắn Diệp Hạo mặt sao?

Tuy rằng hắn Diệp Hạo luận thực lực, luận thân phận đều phải hơi thấp Tiền Dật một phần, nhưng nói như thế nào cũng là cử hà trung kỳ cảnh giới, phân các phó Các chủ, này thể diện không khỏi cũng đã có quá độc ác một ít.

Đương nhiên Tiền Dật ở phân các trung uy vọng cực cao, hơn nữa hắn làm người xưa nay công chính, Diệp Hạo cũng là không dám bởi vậy liền vỗ án dựng lên, đương nhiên mở miệng hỏi cái hiểu được kia khẳng định hay là muốn.

“Diệp lão đệ, không cần cấp, chuyện này ta tất nhiên sẽ nói cái hiểu được. Chính là ở đem chuyện này nói cái hiểu được phía trước, ta còn là muốn hỏi hỏi đang ngồi các vị, chúng ta vạn bảo các việc buôn bán, nếu khách hàng ở chúng ta địa bàn phát sinh tranh cãi, đến tột cùng là đối xử bình đẳng, luận sự, hay là muốn khác nhau đối đãi?” Tiền Dật khoát tay ý bảo Diệp Hạo an tâm một chút chớ táo, sau đó ánh mắt đảo qua người phía dưới, biểu tình nghiêm túc hỏi.

“Kia muốn cụ thể tình huống cụ thể phân tích, nếu đối phương là Vinh thân vương, Hỏa Phượng tiên tử như

vậy có đại lai lịch nhân vật, chúng ta tự nhiên phải có ý thức về phía bọn họ nghiêng?" Cố Nhất Minh lập tức cướp nói, kỳ thật cũng là ở vì chính mình hành vi biện giải.

"Kia nếu đối phương lai lịch so với Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử bọn họ còn muốn lớn đâu? Kia ấn Cố nghi trượng ý của ngươi là không phải sẽ muốn giúp đỡ đối phương đánh Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử mặt đâu?" Tiền Dật lời theo sát sau lạnh lùng hỏi.

"Này…" Cố nghi trượng cái trán bắt đầu đổ mồ hôi lạnh, lấy Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử thân phận địa vị, hắn tự nhiên không dám đánh bọn họ mặt. Mà nếu quả dựa theo hắn vừa rồi lý luận, nếu đối phương so với Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử cường đại, kia hắn thật đúng là phải đứng ở cường đại một bên.

"Tiền huynh, ngươi cần gì phải khó xử Cố nghi trượng đâu, nghệ giới vực so với Vinh thân vương bọn họ còn muốn có lai lịch nhân vật, người ở đây trên cơ bản đều nhận thức, bọn họ thật muốn khởi phân tranh, lại làm sao là Cố nghi trượng có thể chen tay." Diệp Hạo gặp Cố nghi trượng bị Tiền Dật hỏi trụ, sắc mặt không khỏi lại khó coi vài phần, mở miệng hỗ trợ giải vây nói.

"Hừ, phải không? Ta đây hiện tại liền nói cho diệp lão đệ còn có đang ngồi các vị, Cố nghi trượng không chỉ có nhúng tay, còn tự cho là đúng đem ta vạn bảo các quy củ tôn chỉ cấp để qua một bên, không ấn sự thật nói, thiên vị. Cũng may đối phương coi như cho ta vạn bảo các mặt mũi, nếu không hắn cho dù đương trường phế đi ngươi Cố Nhất Minh, lão phu đều còn phải chịu đựng." Tiền Dật mặt lạnh lùng, thanh âm lạnh như băng nói.

“Các chủ ý tứ là kia cái gì Hạ giới chủ có đại lai lịch? Điều đó không có khả năng!” Cố nghi trượng tự nhiên không phải kẻ ngốc, Tiền Dật nói đến bực này trình độ, hắn thế nào còn không hiểu được hắn lời nói ý.

Cố nghi trượng như vậy vừa nói, những người khác cũng đều ào ào tỉnh ngộ lại đây, toát ra vẻ mặt không thể tưởng tượng biểu tình.

Lần này đấu giá hội Hạ Vân Kiệt là đại khách hàng chi nhất, nhưng lại cùng Vinh thân vương đám người nổi lên xung đột, tuyệt đối xem như lần này đấu giá hội tiêu điểm nhân vật, bọn họ lại làm sao không biết Hạ Vân Kiệt chi tiết. Cũng đang bởi vì biết, cho nên bọn họ cũng đều cho rằng Nhiếp Tiểu Thiến có điểm ngu xuẩn, thế nhưng đặt Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử nhân vật như vậy không tốt tốt nịnh bợ, ngược lại bởi vì Hạ Vân Kiệt mà đắc tội Vinh thân vương bọn họ.

“Trên thế giới này không có gì không có khả năng sự tình. Năm đó Địch phủ như mặt trời ban trưa, lệnh ra như núi, không người dám vi thời điểm, các ngươi có thể có từng nghĩ đến Địch phủ sẽ có hôm nay xuống dốc? Nói thật cho ngươi biết nhóm đi, ta vừa mới thu được tin tức, Vinh thân vương, Hỏa Phượng tiên tử còn có Cừu Phong ba người nửa đường phục kích kia Hạ giới chủ, kết quả tất cả đều sát vũ mà về. Ta đổ muốn hỏi một chút ngươi Cố nghi trượng, ngươi cảm thấy ngươi có bao nhiêu lớn năng lực, cũng dám thay ta vạn bảo các trêu chọc hạ như vậy cường đại địch nhân? Đương nhiên nếu ngươi là ấn Nhiếp nghi trượng như vậy tuần hoàn vạn bảo các nguyên tắc đối đãi khách hàng, cho dù ngươi trêu chọc lại cường đại địch nhân, ta vạn bảo các cũng có thể thay ngươi chịu trách nhiệm, khả ngươi cảm thấy chính ngươi là ấn nguyên tắc đối đãi kia Hạ giới chủ sao?” Tiền Dật thanh sắc câu lệ chất vấn.

“Điều đó không có khả năng, điều đó không có khả năng, người nọ như thế nào khả năng đánh bại Vinh thân vương bọn họ ba người đâu? Kia nhưng là cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả a!” Cố nghi trượng lại vẻ mặt không thể nhận lẩm bẩm nói, những người khác tuy rằng không giống Cố nghi trượng giống nhau thì thào, trên mặt đồng dạng toát ra không thể tin biểu tình.

Thật sự là Vinh thân vương ba người liên hợp cùng một chỗ thực lực, ở nghệ giới vực trừ bỏ bảy đại đầu sỏ cơ hồ đã không có người có thể đánh bại bọn họ.

“Đánh bại? Hừ, các ngươi còn muốn rất đơn giản. Tái nói cho các ngươi một sự thật, Vinh thân vương, Hỏa Phượng tiên tử, Cừu Phong, còn có sở hữu bọn họ mang đi người, tất cả đều tự đoạn một cánh tay, mới vừa rồi cầu được một cái tánh mạng, nếu không ngay cả tánh mạng đều không bảo đảm.” Tiền Dật tựa hồ còn ngại phía trước kia tin tức không đủ rung động, lại ném xuống một cái trọng hình bom.

“Cái gì! Vinh thân vương đám người tất cả đều tự đoạn một cánh tay, mới vừa rồi bảo trụ một cái tánh mạng?” Trong phòng hội nghị mọi người tất cả đều khiếp sợ không hiểu, Cố nghi trượng lại sắc mặt tái nhợt, môi run run.

Nếu này hết thảy đều là thật sự, kia Hạ giới chủ thực lực tuyệt đối có thể tễ thân đầu sỏ hàng ngũ.

Nghệ giới vực đầu sỏ a, hắn Cố Nhất Minh bất quá chính là vạn bảo các một phân các nghi trượng chi nhất, phía trước ở vạn bảo các cũng dám trước mặt hắn mặt quở trách châm chọc hắn!

Tiền Dật nói được đúng vậy, tại kia loại dưới tình huống, Hạ Vân Kiệt cho dù phế đi hắn Cố Nhất Minh, Tiền Dật chỉ sợ đều nhịn được.

Đầu sỏ tự nhiên có đầu sỏ uy nghiêm, lại khởi là tùy tiện ai đều có thể mạo phạm ? Không thấy được kia Vinh thân vương, Hỏa Phượng tiên tử, Cừu Phong bọn họ đều phải tự đoạn một tay, mới vừa rồi có thể bảo trụ một mạng sao? Hắn Cố Nhất Minh mặc kệ là thân phận còn là thực lực so với Vinh thân vương này đó chân chính địa đầu xà còn là kém một ít.

“Tiền huynh này hết thảy đều là thật vậy chăng? Khi nào thì nghệ giới vực ra như vậy một vị nhân vật lợi hại ?” Chuyện tới nay, Diệp Hạo tự nhiên không dám tái thay Cố Nhất Minh nói chuyện, chính là này tin tức chung quy quá mức rung động, lại còn là nhịn không được mở miệng hỏi.

“Còn nhớ rõ trước một đoạn thời gian, bảy đại thế lực đột nhiên đối Dư gia động tiến công sao? Xem ra nghe đồn nói Dư Hóa Uẩn là ở một cái xa xôi giới bị trấn sát xem ra là thật, mà giết Dư Hóa Uẩn chính là này Hạ giới chủ, buồn cười chúng ta tất cả đều bắt nó trở thành lời nói vô căn cứ.” Tiền Dật thần sắc nghiêm túc nói, đảo qua Cố Nhất Minh ánh mắt lộ ra một tia lạnh lẽo.

Vạn bảo các có thể ở nghệ giới vực dừng chân, tự nhiên cũng có hắn tình báo cơ cấu, năm đó bảy đại thế lực đột nhiên đối Dư gia động tiến công như vậy đại sự tình, vạn bảo các sau tự nhiên hội đối này tiến hành các phương diện hỏi thăm điều tra.

Tiền Dật nói nghe được mọi người cả người chấn động, tiếp theo nhìn về phía Cố Nhất Minh ánh mắt đồng dạng bắt đầu lộ ra một tia lạnh lẽo, liền ngay cả Diệp Hạo phó phân Các chủ cũng không ngoại lệ.

Một khủng bố tên có thể trực tiếp trấn sát đầu sỏ cấp nhân vật, vạn bảo các này ngoại lai khách nhiệt tình chiêu đãi đều không kịp, lại há có thể dễ dàng đắc tội,

càng đừng nói còn có mất công bằng thiên vị, tự dưng làm thấp đi trào phúng ? Cũng may Nhiếp Tiểu Thiến cuối cùng còn là thủ vững ở nguyên tắc, mà Tiền Dật cuối cùng cũng ra mặt, nếu không vạn bảo các cùng kia Hạ Vân Kiệt sườn núi chỉ sợ cũng hoàn toàn kết hạ.

Vạn nhất ngày nào đó, Hạ Vân Kiệt thành Địch Trăn nhân vật như vậy, nhất thống nghệ giới vực, chỉ sợ hắn vạn bảo các sẽ không biện pháp tái ở nghệ giới vực mở đi xuống.

Này cũng không phải không thể nào. Mỗi một đầu sỏ cấp nhân vật, đều có khả năng trưởng thành làm kế tiếp Địch Trăn.

Có thể nói, Cố Nhất Minh hành vi rất khả năng hội đem nghệ giới vực vạn bảo các phân các kéo vào vạn kiếp bất phục hoàn cảnh.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1352 : Địch phủ

“Dư Hóa Uẩn ở tám đại đầu sỏ trung thực lực tuy rằng điếm để, nếu thật sự là kia Hạ giới chủ trấn sát hắn, chỉ sợ hắn thực lực tuyệt đối không thua kém gì này khác bảy đại đầu sỏ trung gì một người. Chuyện này Nhiếp nghi trượng làm được tốt lắm, tại người kia không hiển lộ chân thật thực lực trước cùng hắn kết hạ giao tình, này phân giao tình liền càng hiển trân quý. Cho chúng ta phân các ở cùng thiên nhất các, bảo hiên các, đan bảo các cạnh tranh trung thắng được một cái có phân lượng bằng hữu.” Diệp Hạo lúc này hoàn toàn chuyển biến thái độ, cũng tương đương với hoàn toàn từ bỏ Cố Nhất Minh. Kể từ đó, cũng tương đương với Nhiếp Tiểu Thiến trên cơ bản đã là không thiếu đi ra một cái khác phó phân Các chủ vị trí như một chọn người.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không biết chính mình một bút tiền đồng thời, thế nhưng còn trong lúc vô ý giúp Nhiếp Tiểu Thiến đi lên phó phân Các chủ vị trí, lúc này hắn chính nhìn xa xa xa kia thẳng sáp tận trời, ở trời quang mây tạnh, tiên vụ lượn lờ trung, nở rộ ra vạn trượng sáng mờ, khí phái rộng rãi vô cùng, phảng phất thiên thành bình thường huyền phù ở thương khung hạ Địch phủ.

Cách thượng vạn dặm, Hạ Vân Kiệt liền cảm giác được có cổ vô hình uy nghiêm đánh úp lại, làm cho người ta tâm sinh kính sợ.

Kia cự thành thượng cũng có vô số như ẩn như hiện phù văn lóe ra, phảng phất một đầu đầu giấu ở âm u chỗ hung thú, tùy thời đều có thể đem đến phạm địch nhân cắn xé nát bét.

Còn xa xa chưa đi đến trong thành, Hạ Vân Kiệt liền cảm giác được nồng đậm linh khí ở không trung phiêu dật, như vậy địa phương, đối với một ít môn phái nhỏ

mà nói đã tuyệt đối được cho có thể khai tông lập phái Linh sơn linh, mà đối với Địch phủ bất quá chính là nó bên ngoài địa bàn.

Theo phi chu bay gần, xa xa Hạ Vân Kiệt nghe được chín đạo du dương tiếng chuông xao vang, một đạo màu vàng cầu vồng theo thương khung hạ cự thành ngang mà ra, vẫn kéo dài đến phi chu dưới.

Tiếp theo lại có tiên nhạc vang lên, có một cái mặc y phục rực rỡ cung nữ dẫn theo lẵng hoa như tiên nữ bình thường theo thiên thượng cự thành đi ra, ở màu vàng cầu vồng trên không nhẹ nhàng khởi vũ, rơi hạ phiến phiến rực rỡ đóa hoa.

Tái tiếp theo, lại có từng đạo cường đại hơi thở theo trong thành phóng lên cao, đoàn người theo cửa thành đi ra, dọc theo màu vàng cầu vồng đi bước một hướng Hạ Vân Kiệt đi đến.

Này đoàn người có mười hai người nhiều, đem người người đúng là Địch phủ đương đại gia chủ Địch Vân Khởi, còn lại mười một người tất cả đều là Địch phủ trưởng lão, không một người tu vi là thấp hơn cử hà trung kỳ cảnh giới.

Ngoan ngoãn, cử hà trung kỳ cảnh giới còn có mười một người, quả nhiên là gầy lạc đà so với ngựa lớn nha, Hạ Vân Kiệt thấy thế trong lòng âm thầm khiếp sợ.

Cùng Hạ Vân Kiệt cùng đi theo Quy thừa tướng, Viên Nanh, Hùng Bá đối mặt như thế cường đại nghênh đón đội hình coi như là miễn cưỡng có thể bảo trì trụ trấn định, nói như thế nào cũng là cử hà cảnh cường giả, cũng chính mắt gặp qua chưởng giáo trấn sát Dư Hóa Uẩn uy phong, nhưng Điền Quan chân nhân, Quảng Nguyệt tiên tử đám người lại làm sao gặp qua bực này cường đại đội hình, nhất thời cả người đều trở nên nơm

nớp lo sợ đứng lên, đi đường đều là như đi miếng băng mỏng, hết hồn.

Địch Húc Ninh nhìn thấy như thế đội hình ngay từ đầu trong mắt toát ra một tia vẻ khiếp sợ, lập tức liền chuyển vì hưng phấn cùng đắc ý.

Khiếp sợ là, Địch phủ thế nhưng vì Hạ Vân Kiệt đã đến, khởi động tối cao quy cách nghênh đón nghi thức, không chỉ có gia chủ, hơn nữa gia tộc trưởng lão cũng đều tự mình ra khỏi thành môn nghênh đón. Hưng phấn đắc ý là, này Hạ Vân Kiệt là hắn mang đến, kể từ đó, hắn về sau tại gia tộc địa vị tất nhiên muốn bởi vậy mà được đến tăng lên.

Địch Húc Ninh lại không biết đến, ngay từ đầu, hắn phụ thân cũng không có muốn khởi động tối cao nghênh đón quy cách ý tứ, chính là chuẩn bị chính mình ở Địch phủ cửa tự mình nghênh đón một chút liền xem như hết lễ nghi. Dù sao Địch phủ bây giờ còn là nghệ giới vực ở mặt ngoài lão đại, hắn Địch Vân Khởi tự mình ở Địch phủ cửa nghênh đón kỳ thật đã xem như phi thường cấp Hạ Vân Kiệt mặt mũi.

Nhưng làm Địch Vân Khởi nhận được Địch Húc Ninh tín phù đồn đãi, nói Hạ Vân Kiệt thế nhưng dễ dàng bày ra đại trận, đưa tới canh kim thần lôi, bính hỏa thần lôi còn có nhâm thủy thần lôi khi, Địch Vân Khởi mà bắt đầu hỏa liệu khẩn cấp triệu tập gia tộc trưởng lão, quyết định khởi động Địch phủ tối cao quy cách nghênh đón nghi thức.

Trong tộc trưởng lão ngay từ đầu cũng không đồng ý cho Hạ Vân Kiệt tối cao quy cách đãi ngộ, dù sao Địch phủ nói như thế nào bây giờ còn là nghệ giới vực trên danh nghĩa lão đại, mà Hạ Vân Kiệt bất quá chính là nghệ giới vực nhất giới chi chủ, nhất phương bá chủ, bằng cao quy cách nghênh đón Hạ Vân Kiệt, vậy tương

đương với thừa nhận Hạ Vân Kiệt cùng Địch phủ cùng ngồi cùng ăn tư cách, cũng là có tổn hại Địch phủ uy nghiêm.

Bất quá làm Địch Vân Khởi nhắc tới Hạ Vân Kiệt có thể đồng thời triệu đến canh kim thần lôi, bính hỏa thần lôi cùng nhâm thủy thần lôi khi, gia tộc trưởng lão liền lập tức đồng ý hắn ý kiến.

Vì thế liền có Hạ Vân Kiệt đám người nhìn đến này long trọng một màn.

“Hạ huynh đường xa mà đến, Địch mỗ không có từ xa tiếp đón!” Người chưa tới, Địch Vân Khởi vang dội thanh âm đã đãng ở trong thiên địa.

“Địch huynh khách khí, như thế làm phiền Địch huynh cùng các vị đạo hữu đi ra nghênh đón, Vân Kiệt quý không dám nhận a!” Hạ Vân Kiệt bước nhanh bước xuống phi chu, bước trên kim hồng đại kiều, cười hướng Địch Vân Khởi cùng chúng trưởng lão chắp tay, thái độ khiêm tốn.

“Hạ huynh ngươi nhưng là khách ít đến a! Đến đến, chúng ta vào phủ nhất tự.” Địch Vân Khởi tiến lên một bước, tự mình dẫn Hạ Vân Kiệt hướng trong thành đi đến.

Vào Địch phủ, Địch Vân Khởi cùng Hạ Vân Kiệt phân biệt giới thiệu đều tự nhân, cho nhau đánh chào hỏi, được rồi lễ, sau đó phân chủ khách ngồi xuống.

“Nghe Húc Ninh nói, lần này Hạ huynh ở nửa đường bị mấy tiểu bối quấy rầy, ai, nói đến cũng là ta này chủ nhân sơ sẩy không phải, cũng may Hạ huynh tu vi cao thâm, bình yên vô sự, nếu không Địch mỗ thật muốn cuộc sống hàng ngày khó an a!” Đều tự ngồi xuống sau, cho nhau hàn huyên khách sáo một trận, Địch Vân Khởi

đột nhiên đứng dậy mặt mang xin lỗi tự trách đối Hạ Vân Kiệt chắp tay nói.

“Địch huynh nói quá lời, này lại làm sao oán được Địch huynh. Muốn trách thì trách kia mấy tiểu bối rất càn rỡ vô đạo, thân là người tu hành, thế nhưng làm bực này giết người cướp của việc, nhưng lại dám ở Lôi Châu đi bực này ác sự, thật sự vô pháp vô thiên.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy biến sắc nói.

“Hạ huynh, ta với ngươi cũng là mới quen đã thân, có chút nói ta cũng sẽ không với ngươi quanh co lòng vòng. Kia mấy tiểu bối thực lực mặc dù có, nhưng đang ngồi tộc của ta trung trưởng lão, người nào không có trấn sát bọn hắn thực lực. Nhưng nề hà bọn họ phía sau còn có thế lực lớn dựa vào, thế này mới cho bọn họ ngập trời lá gan. Ai, lại nói tiếp cũng là Địch mỗ vô dụng, có nhục tiên phụ uy danh. Nếu tiên phụ còn tại thế, này đó tiết tiểu lại không dám như thế càn rỡ?” Địch Vân Khởi nói, trên mặt lộ ra một tia bi phẫn sắc.

Đang ngồi trưởng lão, trên cơ bản đều là Địch Vân Khởi tộc huynh hoặc là thúc phụ bối, pháp lực chi hùng hồn không phải Vinh thân vương đám người có thể so sánh với.

“Địch lão vực chủ uy danh uy chấn nghệ giới vực, ai không biết ai không hiểu, ta cũng rất là kính nể. Đáng tiếc thiên đạo vô tình a!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy rất có vài phần cảm khái.

“Đúng vậy, thiên đạo vô tình!” Địch Vân Khởi đi theo một phen cảm thán, sau đó lại đem đề tài vòng vo đi tiếp tục nói:“Kia mấy tiểu bối, Hạ huynh tự nhiên không đủ gây cho sợ hãi, đánh cũng liền đánh. Nhưng Hàn Thông, Hỏa Hà còn có Cửu Âm bọn họ đều không phải tỉnh du đăng, không hẳn vậy liền chịu nhẫn hạ này khẩu khí, Hạ huynh hay là muốn sớm làm tính toán a.”

“Chẳng lẽ bọn họ còn có mặt mũi thay như vậy đệ tử ra mặt bất thành?” Hạ Vân Kiệt sắc mặt trầm xuống nói.

“Có ta Địch phủ ở trong này cấp Hạ huynh làm chứng, bọn họ tự nhiên không có thể diện thay như vậy đệ tử hành vi ra mặt. Bất quá chúng ta nhưng cũng không hề quy định thành văn, này dưới mặt đệ tử, phụ thuộc thế lực tranh đấu, giống ngươi ta cũng là không tốt quá nhiều hỏi đến, nếu không dễ dàng tạo thành ta nghệ giới vực đại loạn, thực lực tổn hao nhiều, nhưng thật ra tiện nghi này khác đối ta nghệ giới vực như hổ rình mồi giới vực thế lực.” Khi nói chuyện, Địch Vân Khởi ánh mắt có khác thâm ý đảo qua Quy thừa tướng đám người.

Ý tứ tái hiểu không quá, hắn cũng không xem trọng Hạ Vân Kiệt này đó thủ hạ.

Này cũng khó trách Địch Vân Khởi có này ý tưởng, một cái giống Hạ Vân Kiệt như vậy cường giả đột nhiên ở nghệ giới vực quật khởi, tuy rằng làm cho người ta cảm thấy thực ngoài ý muốn cùng khiếp sợ, nhưng nếu xâm nhập suy nghĩ tưởng, này lại không phải bao nhiêu rất đáng giá ngoài ý muốn cùng khiếp sợ sự tình. Nghệ giới vực lớn như vậy, mỗi quá một đoạn thời gian tổng hội đột nhiên bốc lên một hai cường giả. Nhưng là gì nhất phương cường đại thế lực quật khởi, lại thiết yếu trải qua rất nhiều năm tích lũy kinh doanh, tuyệt đối không thể có thể lặng yên không tiếng động, đột nhiên toát ra đến. Bởi vì đó là một cái chỉnh thể, mà không phải một người.

Địch Vân Khởi có thể nhận Hạ Vân Kiệt đột nhiên bốc lên, nhưng muốn nói Hạ Vân Kiệt hiện tại đã có được rất cường đại thế lực, hắn cũng là tuyệt không hội tin tưởng. Mặc kệ nói như thế nào, Địch gia cũng từng là nghệ giới vực bá chủ, nghệ giới vực nếu có một cái có thể so với bọn họ bảy đại thế lực cấp thế lực tồn tại, hắn

Địch gia lại như thế nào khả năng một điểm tin tức cũng chưa được đến đâu?

Hơn nữa trước một lần, Hạ Vân Kiệt rõ ràng đã trấn sát Dư Hóa Uẩn, cũng không dám nhân cơ hội đưa tay thân đến nghệ giới, tham dự phân qua Dư phủ, hiển nhiên là vì hắn cá nhân thực lực mặc dù có, nhưng chỉnh thể thực lực cũng không đủ để cho hắn có đảm lượng đặt chân nghệ giới, cùng bảy đại thế lực tham dự giác trục nghệ giới bá chủ vị.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy sắc mặt lập tức liền âm trầm xuống dưới. Hắn bản không thuộc loại Địch Vân Khởi bọn họ này vòng, tự nhiên không biết một khi tễ thân này vòng sau, liền có này bất thành văn quy củ.

Nếu thật sự là như thế, kia chuyện này thật là có điểm khó giải quyết.

Này một năm đến, vì bồi dưỡng môn nhân đệ tử, Hạ Vân Kiệt tuy rằng không tiếc tiền vốn, ngay cả cửu cửu quy nhất nguyên thần đan mày cũng chưa nhăn một chút liền đi xuống, về phần tu luyện công pháp liền lại càng không tất nói. Mà hiệu quả cũng là cực kì rõ ràng, Vu Hàm môn đã có được mười hai cử hà cảnh giới cường giả, hơn nữa này người số còn tại tăng trưởng bên trong. Nhưng nhìn Địch phủ hôm nay nghênh đón chính mình khi bày ra đến tư thế, Hạ Vân Kiệt lại trong lòng biết rõ ràng, Vu Hàm môn về điểm này trụ cột cùng người ta loại này lão bài thế lực lớn so sánh với, thật sự còn là quá mỏng.

Nếu Hàn Thông, Hỏa Hà, còn có Cửu Âm đám người cố ý dung túng Vinh thân vương đám người tìm Kim Giao đám tìm sự trả thù, lấy Kim Giao đám người thực lực, chỉ sợ thật đúng là muốn ăn đau khổ.

Gặp Hạ Vân Kiệt sắc mặt lập tức khó coi xuống dưới,

Địch Vân Khởi trong mắt lóe ra một tia sắc mặt vui mừng. Hắn muốn chính là kết quả này.

Không muốn lại được, chỉ có làm cho Hạ Vân Kiệt này mới phát thế lực đầu sỏ có điều cố kỵ có điều cầu, Địch phủ khả năng nhân cơ hội đưa hắn cột vào chính mình chiếc thuyền lớn đến, khả năng tiếp tục mặt sau lớn hơn nữa kế hoạch.

“Thiết không luyện bất thành cương, ngọc không mài không nên thân! Của ta kia giúp đỡ hạ cũng đang hảo cần một phen tôi luyện, như thế nhưng thật ra vừa lúc.” Bất quá Hạ Vân Kiệt âm trầm sắc mặt rất nhanh liền chuyển vì ý cười, chỉ có con mắt ở chỗ sâu trong lóe một tia hàn quang sát khí.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1353 : Thỉnh cầu

Hạ Vân Kiệt nghĩ thông suốt, Kim Giao đám người muốn đột phá, quả thật cần một phen tôi luyện. Nhưng đồng thời hắn Hạ Vân Kiệt nhưng cũng tuyệt đối sẽ không chịu kia cái gì cam chịu quy củ trói buộc. Nếu Kim Giao đám người trung có một người bởi vậy chết, hắn tất tự mình ra tay diệt Vinh thân vương đám người.

Hắn hiện tại tuy rằng không dám nói có thể lấy một địch Hàn Thông, Hỏa Hà còn có Cửu Âm ba người, nhưng muốn vạch trần con bài chưa lật, trấn sát trong đó hai người còn là có nắm chắc.

Cũng đã nói, hiện tại ở nghệ giới vực, ngầm Hạ Vân Kiệt tuyệt đối là thứ nhất cao thủ. Này quy củ có thể trói buộc được người khác, lại trói buộc không được Hạ Vân Kiệt, thật muốn nhạ hắn não khởi, hắn thật đúng là liền dám cùng Hàn Thông bọn họ ngoạn hung ác, xem đến tột cùng là ai trước khiếp đảm lùi bước.

Đương nhiên bại lộ con bài chưa lật, chung quy muốn mạo hiểm không nhỏ phiêu lưu, cho nên không đến vạn bất đắc dĩ, Hạ Vân Kiệt còn là hy vọng có thể duy trì hiện trạng. Hắn hiện tại lớn nhất tâm tư còn là tại tìm người yêu cùng nhà trên đường, cũng không có cái gì tâm tư theo chân bọn họ ngoạn tranh bá trò chơi.

“Hạ huynh lời này nói được đúng vậy, bất quá ngàn vạn không cần coi thường Hàn Thăng, Hỏa Phượng còn có Cừu Phong bọn họ. Hơn nữa Cừu Phong vốn là là sớm đã Cửu Âm đáp ứng, độc lập đỉnh núi, khai phủ kiến nha đệ tử, sớm đã tụ lại một nhóm người cùng một ít thế lực. Trong đó cũng không thiếu cử hà cảnh tu sĩ. Kia Hàn Thăng cùng Hỏa Phượng cũng đã có khai phủ kiến nha tư cách, chỉ sợ rất nhanh cũng sẽ tụ lại khởi một nhóm nhân mã cùng thế lực. Đến lúc đó ba người một khi liên

hợp, tái kêu lên một ít sư huynh đệ hỗ trợ, tuyệt đối là một cỗ không tha bỏ qua lực lượng. Đương nhiên chuyện này cùng Húc Ninh cũng có liên hệ, ta Địch phủ cũng là tuyệt đối không thể ngồi xem mặc kệ, Hạ huynh nếu là có cần, Húc Ninh còn có người của hắn liền từ ngươi tới sử dụng." Địch Vân Khởi tự nhiên không có khả năng biết Hạ Vân Kiệt đã có được trấn sát hai vị giống hắn như vậy cao thủ khủng bố thực lực, nghe vậy nao nao, không biết Hạ Vân Kiệt là thật không biết Vinh thân vương đám người thế lực, còn là không bỏ xuống được mặt mũi, trầm ngâm một lát, bất đắc dĩ cười khổ dần dần đem nói làm rõ.

Trên thực tế, từ Địch Húc Ninh tiếp nhận rồi ma binh trường phiên sau, chuyện này khác Địch phủ cũng đã không có biện pháp không đếm xỉa đến.

Này ma binh trường phiên không chỉ có là đỉnh cấp linh khí, lại Cừu Phong ôn dưỡng nhiều năm pháp bảo, hắn đoạn không có khả năng như vậy buông tha cho. Địch Húc Ninh tiếp này ma binh trường phiên, kỳ thật liền tương đương với tham dự Hạ Vân Kiệt phản đánh cướp hành vi.

Đương nhiên hắn Địch phủ vốn cũng sẽ không tính toán không đếm xỉa đến, đơn giản Địch Húc Ninh tiếp nhận rồi ma binh trường phiên sau, Địch phủ sẽ không biện pháp tái tiến thối tự nhiên.

"Như thế vừa lúc, này chuyến ta đến nghệ giới, trừ bỏ muốn tham gia vạn bảo các bán bảo đại hội, còn chuẩn bị ở nghệ giới mở một ít hiệu buôn. Vốn ta còn lo lắng nhân sinh không quen, hơn nữa lại quán thượng Cừu Phong đám người sự tình, đang có chút lo lắng này hiệu buôn sự tình, nay có Húc Ninh ở bên cạnh chiếu ứng vậy hẳn là không thành vấn đề." Hạ Vân Kiệt tự nhiên là sẽ không cự tuyệt Địch Vân Khởi hảo ý, hơn nữa hắn đưa Địch Húc Ninh ma binh trường phiên vốn cũng có

này dụng ý ở bên trong, chính là lại không nghĩ rằng Địch Vân Khởi tựa hồ so với hắn còn muốn sốt ruột cùng hắn liên minh.

“Xem ra Hạ Vân Kiệt là thật vô ý tranh bá việc, hiệu buôn việc ngươi yên tâm, chỉ cần là mở ở ta Địch phủ địa bàn, nếu ai dám động đó là cùng ta Địch phủ không qua được.” Địch Vân Khởi nghe vậy trên mặt lộ ra một tia kinh ngạc sắc lập tức chuyển làm nghiêm túc.

Thân là nghệ giới vực từng bá chủ, Địch Vân Khởi tự nhiên không hy vọng lại nhiều đi ra một thế lực lớn cùng Địch phủ tranh bá đến. Cho nên đối với Hạ Vân Kiệt này cổ tân toát ra đến thế lực, Địch Vân Khởi đã tưởng mượn sức lại tâm tồn cảnh giới, sợ lại là một cái khác Huyền Thiên quốc. Nhưng lúc này đây Hạ Vân Kiệt tự thân xuất mã đến nghệ giới dĩ nhiên là chuẩn bị mở mang thương lộ, hiển nhiên là nghĩ mở tiệm vơ vét của cải phú đường, mà không đi tranh bá chi đồ. Điều này làm cho Địch Vân Khởi rốt cục hoàn toàn buông xuống đối Hạ Vân Kiệt cảnh giác, cũng hoàn toàn có cùng Hạ Vân Kiệt kết giao quyết tâm, nếu không lấy thân phận của hắn là sẽ không nói ra “Ai muốn dám động đó là cùng ta Địch phủ không qua được” Loại này nói đến.

“Như thế kia thật sự rất cảm tạ Địch huynh.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy vội vàng đứng dậy cảm kích nói.

“Chính là việc nhỏ gì chừng nói đến. Hơn nữa Hạ huynh chịu đến ta Địch phủ địa bàn mở tiệm, kia cũng là cho ta Địch phủ mang đến phồn hoa cùng phương tiện a, nhưng thật ra ta muốn cảm tạ Hạ huynh mới là.” Địch Vân Khởi nói xong ha ha nở nụ cười.

Hạ Vân Kiệt cũng đi theo cười cười, đang muốn đem Quy thừa tướng đẩy ra, làm cho hắn cũng cùng Địch Vân Khởi tán gẫu vài câu, bởi vì về sau bên này cửa hàng sự tình, hơn phân nửa lại còn nhu Quy thừa tướng

đến trù tính chung an bài, bên kia Địch Vân Khởi lại đột nhiên sắc mặt nhất túc, đứng dậy hướng Hạ Vân Kiệt chắp tay nói:“Hạ huynh, ta nghe ta nhi Húc Ninh nói, ngươi dạy Hàn Thăng đám người khi, từng triệu hồi đến đây canh kim thần lôi, bính hỏa thần lôi còn có nhâm thủy thần lôi. Ta nơi này có cái mạo muội thỉnh cầu, còn thỉnh Hạ huynh không lấy làm phiền lòng.”

“Ha ha, ngươi ta mới quen đã thân, có chuyện gì Địch huynh cứ việc nói.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ngàn năm trước, tiên phụ độ kiếp, ta thân là hộ pháp thấy trải qua.” Địch Vân Khởi nhưng không có lập tức đưa ra là cái gì thỉnh cầu, mà là thanh âm đột nhiên trở nên trầm thấp xuống dưới, trong mắt toát ra một tia hồi ức sắc, “Độ kiếp cần kinh cửu thiên trận gió quát cốt, vô căn thủy tẩy luyện, không trung hỏa đốt người, cuối cùng còn cần kinh tứ phương thần lôi rèn luyện, mới vừa rồi có thể chuyển làm tiên thể, thành tựu thiên tiên vị. Phía trước hai đạo kiếp nạn tiên phụ đều có kinh vô hiểm địa vượt qua, chỉ có tứ phương thần lôi này đạo kiếp nạn, hắn cuối cùng lại không khiêng xuống dưới, rơi vào thân tổn đạo tiêu.”

Nói tới đây, Địch Vân Khởi trong mắt toát ra một tia bi thống sắc.

“Ngươi là tưởng trước tiên quen thuộc tứ phương thần lôi, vì độ kiếp làm chuẩn bị?” Hạ Vân Kiệt rất nhanh liền hiểu được Địch Vân Khởi cầu là cái gì, hỏi.

Đồng thời bị Địch Vân Khởi ngôn khải, có một cái làm cho môn hạ đệ tử mau đột phá kế hoạch.

“Đúng là, còn thỉnh Hạ huynh thành toàn, đương nhiên không phải hiện tại. Ta Địch phủ nay liền ta một vị cử hà hậu kỳ, ta này nếu vừa đi, Địch phủ chỉ sợ cũng thật sự hoàn toàn xuống dốc.”

“Này cũng không phải cái gì việc khó, chính là hy vọng Địch huynh đến lúc đó đừng trách ta xuống tay rất ngoan đó là. Còn có ta này thần lôi cùng chân chính độ thiên kiếp khi tứ phương thần lôi mặc kệ là uy lực còn là biến hóa chung quy kém cỏi rất nhiều, ngươi cũng không có thể kí nhiều lắm hy vọng.” Nếu đã cùng Địch phủ kết minh, hơn nữa liền trước mắt xem ra, Hạ Vân Kiệt còn là có vẻ thưởng thức Địch Vân Khởi này người, cho nên nhưng thật ra không tiện mở miệng cự tuyệt, liền gật đầu đáp ứng rồi xuống dưới.

“Ngày khác nếu thật có thể cử hà phi thăng, thành tựu thiên tiên vị, tất không dám vong Hạ huynh này viện thủ chi ân.” Địch Vân Khởi kiến Hạ Vân Kiệt không chút do dự gật đầu đáp ứng rồi xuống dưới, không khỏi lại là kích động lại là cảm kích, thế nhưng rất là trịnh trọng cúi đầu nói lời cảm tạ.

“Địch huynh nói quá lời, nói quá lời, chính là nhấc tay chi lao mà thôi.” Hạ Vân Kiệt vội vàng lễ nói.

“Không, đây là ta lời tâm huyết. Hạ huynh không có thay người độ kiếp hộ pháp trải qua, là không thể hiểu được trước tiên trải qua tứ phương thần lôi đối độ kiếp tầm quan trọng. Năm đó tiên phụ công tham tạo hóa, có thể nói là nghệ giới vực gần vạn năm đến tối có hi vọng vượt qua thiên kiếp thành tựu thiên tiên vị tu sĩ. Mà hắn cũng quả thật chỉ kém một điểm liền có thể vượt qua thiên kiếp, nhưng chỉ có kém kia một chút, kết quả cũng là một thiên một địa. Không có trải qua quá, là không thể hiểu được kia một chút ra sao trọng yếu, nếu là tiên phụ năm đó hữu duyên gặp được ngươi, chỉ sợ hắn sẽ không hội kém kia một chút.” Địch Vân Khởi vẻ mặt nghiêm túc nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1354 : Hàn nguyệt cung [tân niên khoái hoạt]

Hạ Vân Kiệt thế này mới hiểu được Địch Vân Khởi vì sao coi trọng như vậy hắn thần lôi, nguyên nhân vì hắn chính mắt thấy quá hắn phụ thân ở tứ phương thần lôi hạ thất bại trong gang tấc, cho nên hắn mới có thể chân chính hiểu được trong đó tầm quan trọng, mới có thể đưa ra yêu cầu này.

Đổi thành một người khác, bọn họ khẳng định đem càng nhiều tâm tư đặt ở tu vi tăng lên, còn có tìm kiếm chuẩn bị các loại độ kiếp dùng là pháp bảo phía trên. Này đó ở bọn họ xem ra mới là thật sự.

Hạ Vân Kiệt chính hoàn toàn hiểu được Địch Vân Khởi vì sao như vậy coi trọng hắn thần lôi là lúc, Địch Vân Khởi trong tay đột nhiên hơn một đốt xanh tươi đầu gỗ.

Này xanh tươi đầu gỗ nhất lấy ra nữa, toàn bộ phòng tiếp khách chợt trở nên sinh cơ dạt dào, lục quang oánh oánh.

“Đông Phương thanh ất mộc!” Hạ Vân Kiệt không khỏi bật thốt lên hô nhỏ.

Tứ tượng tiểu tru ma kiếm, hiện tại chỉ có thanh long tiểu tru ma kiếm còn là thượng phẩm linh khí, còn lại ba thanh đều đã đột phá đến đỉnh cấp linh khí. Một khi thanh long tiểu tru ma kiếm cũng đột phá đến đỉnh cấp linh khí, không chỉ có Hạ Vân Kiệt có thể chân chính triệu hồi ra tứ phương thần lôi, hơn nữa tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận uy lực cũng tất nhiên tăng lên một cái cấp bậc, khi đó chẳng sợ Hạ Vân Kiệt không dùng vu lực, bằng này thượng cổ hung trận, cũng có thể chân chính trấn sát cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả.

“Đúng là Đông Phương thanh ất mộc. Ta nghe Húc Ninh nói Hạ huynh này tranh tham gia bán bảo hội còn muốn mua Đông Phương thanh ất mộc, đáng tiếc lần này bán bảo hội nhưng không có này Đông Phương thanh ất mộc bán ra. Vừa vặn, ta địch phủ còn đang có như vậy một đoạn Đông Phương thanh ất mộc, liền tặng cùng Hạ huynh.” Địch Vân Khởi kiến Hạ Vân Kiệt bật thốt lên hô nhỏ, trong lòng không khỏi vui vẻ, cười đem Đông Phương thanh ất mộc đưa cho Hạ Vân Kiệt.

“Này quá mức quý trọng, không bằng Địch huynh báo cái giá, ta mua xuống dưới.” Hạ Vân Kiệt cũng là không tiếp nhận đến, mà là nói.

Thật sự là này một đoạn Đông Phương thanh ất mộc có trẻ mới sinh cánh tay như vậy thô dài, so với Hạ Vân Kiệt phía trước ở vạn bảo các mua được bính hỏa dương tinh thạch còn có vạn năm nhâm thủy tinh cơ thể mẹ tích đều còn muốn lớn hơn vài lần, này giá ít nhất cũng phải giá trị cái 20 30 tỷ lục phẩm linh tinh.

“Hạ huynh, ngươi nói gì vậy? Hay là khinh thường ta Địch Vân Khởi sao? Độ kiếp loại nào đại sự tình, ngươi đều chịu hỗ trợ, này chính là một cây Đông Phương thanh ất mộc lại bị cho là cái gì.

Hơn nữa, trước ngươi nhưng là đem đỉnh đầu cấp linh khí tặng cho Húc Ninh, kia giá nhưng là không thua kém này Đông Phương thanh ất mộc nga.” Địch Vân Khởi nghe vậy vẻ mặt không vui nói.

“Một khi đã như vậy, vậy đa tạ Địch huynh, ta cũng quả thật cần này Đông Phương thanh ất mộc.” Hạ Vân Kiệt gặp Địch Vân Khởi mặt lộ vẻ không vui, cũng sẽ không tái chối từ, tiếp nhận Đông Phương thanh ất mộc.

Vừa tiếp nhận Đông Phương thanh ất mộc, Hạ Vân Kiệt liền cảm giác được trong cơ thể kia thanh long tiểu tru

ma kiếm rục rịch.

Cũng là, bốn thanh tiểu tru ma kiếm trận, trong đó ba thanh đã là đỉnh cấp linh khí, chỉ có nó thanh long tiểu tru ma kiếm còn chính là thượng phẩm linh khí, điều này làm cho nó nhiều thật mất mặt a!

Tiếp nhận rồi Đông Phương thanh ất mộc sau, Hạ Vân Kiệt cùng Địch Vân Khởi quan hệ lại kéo gần lại không ít, hai người trò chuyện với nhau thật vui.

Hạ Vân Kiệt ở Địch phủ chính là lưu lại một đêm, ngày hôm sau liền rời đi Địch phủ.

Rời đi Địch phủ sau, kim lưng chim ưng thượng, Hạ Vân Kiệt nhìn Điền Quan chân nhân cùng Quảng Nguyệt tiên tử, nói:"Điền đạo hữu, Quảng Nguyệt tiên tử, kế tiếp, ta còn muốn đi bái phỏng tinh vân kiếm phái, thông thiên cung còn có hoàng phong sơn, các ngươi xem là tiếp tục đi theo ta đi kiến thức này tam đại thế lực một phen, còn là như vậy biệt quá? Đương nhiên Điền đạo hữu chuyện của ngươi không cần lo lắng, chờ ta bên này sự tình chấm dứt sau, tự nhiên hội phái người đi một chuyến của ngươi Trung Phiên giới một chuyến, giúp ngươi chấm dứt hậu hoạn."

Điền Quan chân nhân cùng Quảng Nguyệt tiên tử yên lặng nhìn nhau liếc mắt một cái, sau đó đột nhiên hướng Hạ Vân Kiệt quỳ một gối xuống.

Điền Quan chân nhân cùng Quảng Nguyệt tiên tử như vậy vừa quỳ, hắn nữ nhi cùng thủ hạ, còn có Quảng Nguyệt tiên tử kia sáu vị tỷ muội tự nhiên đều ào ào đi theo quỳ xuống đến.

"Điền đạo hữu, Quảng Nguyệt tiên tử các ngươi làm cái gì vậy?" Hạ Vân Kiệt thấy thế không khỏi hoảng sợ, thân thủ liền muốn đi nâng dậy hai người.

“Điền Quan nguyện tùy tùng Hạ giới chủ, duy Hạ giới chủ là ngựa đầu đàn, còn thỉnh Hạ giới chủ đáp ứng.” Điền Quan không đợi Hạ Vân Kiệt tay đụng tới hắn, đã đối với hắn ôm quyền nói.

“Quảng Nguyệt cũng nguyện tùy tùng Hạ giới chủ, còn thỉnh Hạ giới chủ có thể thu lưu chúng ta tỷ muội.” Quảng Nguyệt tiên tử theo sát sau nói.

“Các ngươi muốn đi theo ta?” Hạ Vân Kiệt không khỏi ngây ngẩn cả người.

“Là, Hạ giới chủ chính trực trượng nghĩa, lại công tham tạo hóa, có thể bái nhập học trò của ngươi, là của chúng ta phúc khí.” Điền Quan chân nhân cùng Quảng Nguyệt tiên tử hiển nhiên tư dưới đã thương lượng quá, nghe vậy cùng kêu lên nói.

“Các ngươi không thấy được ta lập tức đắc tội Huyền Thiên quốc, Hỏa Vân giáo còn có Âm Sơn tông sao? Các ngươi chẳng lẽ không lo lắng tương lai đã bị liên lụy sao?” Hạ Vân Kiệt nói.

“Nếu đã hạ này quyết tâm, cho dù tương lai Hạ giới chủ đắc tội thiên tiên, chúng ta cũng không oán không hối hận.” Hai người lại cùng kêu lên nói, ánh mắt kiên định.

“Hảo, mọi người đã đã hạ này quyết tâm, ta đây đáp ứng. Theo hôm nay sau, mọi người liền có nạn cùng chịu, có phúc cùng hưởng.” Hạ Vân Kiệt vốn cũng có vẻ thưởng thức Điền Quan chân nhân cùng Quảng Nguyệt tiên tử, nếu không cũng sẽ không như vậy giúp bọn hắn, hơn nữa còn tùy tay ban thưởng nhiều như vậy này nọ cho bọn hắn, nay hai người nếu thành tâm muốn đi theo hắn, hắn tự nhiên sẽ không cự tuyệt bọn họ.

Huống hồ hai người hiện tại tu vi cũng không kém cỏi

cùng năm đó Kim Giao, Quy thừa tướng bọn họ, chỉ cần hơi chút dạy mấy ngày, chỉ sợ vu hàm môn liền vừa muốn nhiều hai cử hà cảnh giới tu sĩ đi ra.

“Bái kiến Hạ giới chủ!” Gặp Hạ Vân Kiệt đáp ứng nhận lấy bọn họ, Điền Quan chân nhân cùng Quảng Nguyệt tiên tử không khỏi mừng rỡ, vội vàng cung kính dập đầu ba cái, sau đó đứng lên, xem như chính thức đầu nhập vào Hạ Vân Kiệt môn hộ hạ, trở thành hắn trướng tiếp theo viên.

Nếu Điền Quan chân nhân cùng Quảng Nguyệt tiên tử đầu nhập vào Hạ Vân Kiệt môn hộ hạ, tự nhiên sẽ không vội vã rời đi, mà là theo Hạ Vân Kiệt ngựa không dừng vó bái phỏng tinh vân kiếm phái, thông thiên cung còn có hoàng phong sơn.

Này tam đại thế lực chưởng giáo tự nhiên đều nhiệt tình tiếp đãi Hạ Vân Kiệt, đối với Hạ Vân Kiệt theo như lời muốn ở bọn họ địa bàn mở hiệu buôn cũng đều tỏ vẻ hoan nghênh cùng duy trì, đương nhiên giống Địch Vân Khởi như vậy lời hứa, bọn họ là sẽ không dễ dàng nói ra.

Bái phỏng quá tam đại thế lực sau, Hạ Vân Kiệt không tái tiếp tục bái phỏng Huyền Thiên quốc, Hỏa Vân giáo còn có Âm Sơn. Nếu đã kết xuống thù, Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không lại lên cửa tự thảo không thú vị, mà là cùng đi Nguyệt Quế sơn. Quảng Nguyệt tiên tử hàn nguyệt cung vào chỗ cho Nguyệt Quế sơn.

Đừng nhìn Quảng Nguyệt tiên tử các nàng đối mặt hợp hoan giáo thật là chật vật, ở Hạ Vân Kiệt đám người trước mặt tựa hồ có vẻ càng thêm nhu nhược. Đó là bởi vì hợp hoan giáo ở toàn bộ nghệ giới vực đều là có chút uy danh giáo phái, mà Hạ Vân Kiệt lại đầu sỏ cấp nhân vật. Tại đây dạng thế lực, như vậy cường giả trước mặt, Quảng Nguyệt tiên tử đám người tự nhiên liền có vẻ nhỏ

yếu. Nhưng trên thực tế, thông huyền hậu kỳ cảnh giới Quảng Nguyệt tiên tử, còn có bên người nàng tất cả đều là thông huyền cảnh giới đã ngoài sáu vị tỷ muội, thực lực cũng không nhỏ yếu, hàn nguyệt cung ở Nguyệt Quế sơn mạch vùng lại một cỗ cường đại thế lực, quản thúc to nhỏ mười đến quốc gia còn có rất nhiều tu tiên môn phái nhỏ.

Quảng Nguyệt tiên tử hiển nhiên là cái lòng mang từ bi nữ nhân, nàng quản thúc hạ to nhỏ mười đến quốc gia ngại ít có chiến tranh, nhân dân cũng đều an cư lạc nghiệp. Quảng Nguyệt tiên tử cũng là này đó quốc gia nhân dân cảm nhận ngày đêm kính bái không thể tiết độc thánh nữ, địa vị tôn quý vô cùng.

Hàn nguyệt cung tự nhiên so với không thể Địch phủ như vậy to lớn thật lớn, bất quá đã có Địch phủ sở không có u nhã, trong cung không thấy được một nam nhân, dĩ nhiên là thuần một sắc nữ tử.

Này nữ đệ tử hiển nhiên rất ít nhìn đến nam nhân vào sơn môn, tất cả đều có vẻ thực ngạc nhiên, hơn nữa nhìn thấy luôn luôn đối nam nhân không giả nhan sắc cung chủ cùng sáu vị phó cung chủ thế nhưng như chúng tinh củng nguyệt bàn vây quanh một vị áo trắng nam tử khi, trong đầu khiếp sợ quả thực không thể diễn tả bằng ngôn từ.

Thẳng đến Quảng Nguyệt tiên tử đem mọi người gọi vào trước hàn nguyệt cung chủ điện quảng trường, làm cho các nàng bái kiến Hạ Vân Kiệt khi, các nàng mới vừa rồi hiểu được nhà mình cung chủ đã đầu nhập vào trước mắt vị này Hạ giới chủ môn hạ.

“Sắc Vi, bản cung không ở mấy ngày nay, trong cung hết thảy đều mạnh khỏe?” Chờ mọi người bái kiến qua Hạ Vân Kiệt sau, Quảng Nguyệt tiên tử vẫy lui mọi người, chỉ để lại vài vị chủ sự đệ tử, sau đó mở miệng hỏi nói.

“Cung chủ, trong cung hết thảy đều tốt, chính là kia Liệt Diễm phái ỷ vào sau lưng có quỷ minh tông duy trì, càng ngày càng kiêu ngạo, không đem ta hàn nguyệt cung để vào mắt. Trước hai ngày Đỗ Quyên cùng Ngọc Hà ở Nguyệt Quế sơn mạch trung tìm được một gốc cây ngàn năm tử huyết linh chi, vừa vặn gặp kia người Liệt Diễm phái, bọn họ không chỉ có đoạt đi rồi ngàn năm tử huyết linh chi, nhưng lại ý đồ **** Đỗ Quyên cùng Ngọc Hà, may mắn các nàng hai người lanh lợi, mới vừa rồi chạy thoát đến.” Kia được xưng là Sắc Vi chủ sự đệ tử vẻ mặt oán giận nói.

“Lại là kia Liệt Diễm phái! Thực đã cho chúng ta hàn nguyệt cung sợ bọn họ bất thành?” Sáu vị phó cung chủ đều là tính tình có vẻ đơn thuần người, nghe vậy nhất thời có vị phó cung chủ kiềm chế không được trong lòng chi phẫn, mặt đẹp hàn sương đứng lên nói.

“La Linh, ngươi cho ta ngồi xuống, hết thảy tự nhiên có giới chủ làm chủ.” Quảng Nguyệt tiên tử trừng mắt nhìn La Linh liếc mắt một cái nói.

La Linh thế này mới đột nhiên nhớ tới, nay chính mình đám người đã đầu nhập vào Hạ Vân Kiệt môn hạ, nếu nay có hắn ở, lại không chấp nhận được nàng như vậy không lớn không nhỏ kêu la.

“Kia Liệt Diễm phái cùng quỷ minh tông đến tột cùng là như thế nào một chuyện, ngươi hãy nói cho ta nghe nghe.” Hạ Vân Kiệt nay quý làm một giáo tôn sư, người phía dưới cũng càng ngày càng nhiều, tự nhiên sẽ không giống La Linh như vậy càn rỡ, nghe vậy nhìn về phía Quảng Nguyệt tiên tử, thần sắc bình tĩnh hỏi

Kia lưu lại vài vị chủ sự đệ tử gặp Hạ Vân Kiệt mở miệng, đều rất ngạc nhiên vụng trộm nhìn hắn.

Đến bây giờ các nàng còn là không biết vị này bị chính mình cung chủ tôn sùng là lão đại nam tử đến tột cùng có bao nhiêu đại bản sự.

“Kia Liệt Diễm phái cùng ta hàn nguyệt cung giống nhau đều ở Nguyệt Quế sơn mạch, bọn họ ở đông, chúng ta ở tây, lại nói tiếp thực lực so với chúng ta còn muốn kém một ít, hướng đến đều là nước sông không đáng nước giếng. Chính là trước hai năm này Liệt Diễm phái đầu phục quỷ minh tông, liền dần dần trở nên bừa bãi đứng lên, không đem ta hàn nguyệt cung để vào mắt, thường thường muốn khiêu khích tranh đấu một phen, cắn nuốt không ít chúng ta địa bàn. Bất quá bởi vì kia quỷ minh tông tông chủ có cử hà sơ kì cảnh giới, môn trung có rất nhiều thông huyền cảnh giới trưởng lão đệ tử, chúng ta cũng chỉ có thể nén giận.” Quảng Nguyệt tiên tử cung kính nói, một đôi mắt đẹp lộ ra một chút phẫn hận.

“Ta dựa vào, kia Liệt Diễm phái cùng quỷ minh tông cũng dám ức hiếp chúng ta hàn nguyệt cung, thật sự là chán sống, ta lão Viên này liền đi diệt bọn hắn.” Viên Nanh nghe xong sau, không đợi Hạ Vân Kiệt mở miệng sớm đã hai mắt lộ hung quang, giận không thể át kêu la nói.

Chương 1355 : Quét ngang [tân niên khoái hoạt]

“Vạn vạn không thể, đệ tử nghe nói mấy ngày này quỷ minh tông vài vị trưởng lão ở Liệt Diễm phái làm khách, cũng không phải đi Liệt Diễm phái lý luận thời cơ tốt.” Kia Sắc Vi gặp Viên Nanh ồn ào muốn đi Liệt Diễm phái, không khỏi sợ tới mức hoa dung thất sắc, vội vàng nói.

Liệt Diễm phái thực lực vốn là chính là so với hàn nguyệt tông kém hơn một chút, nếu hơn nữa quỷ minh tông vài vị trưởng lão, kia tuyệt đối có áp đảo hàn nguyệt cung thực lực.

Đương nhiên hàn nguyệt cung ở Nguyệt Quế sơn mạch kinh doanh mấy ngàn năm, lại đều là nữ đệ tử, hướng đến trọng thủ gia không trọng khuếch trương địa bàn, cho nên hàn nguyệt cung sơn môn cũng là cấm chế chồng chất, chỉ cần đóng cửa sơn môn, cho dù cử hà cảnh giới tu sĩ tiến đến cũng rất khó tấn công tiến vào. Này cũng là hàn nguyệt cung có thể ở này Nguyệt Quế sơn mạch lập phái mấy ngàn năm không ngã nguyên nhân chỗ.

“Tiểu cô nương, ngươi chớ sợ, có ta lão Viên ở, đừng nói chính là chính là quỷ minh tông vài vị trưởng lão rồi, cho dù quỷ minh tông tông chủ tự mình tiến đến, lão Viên đều phải đánh bạo hắn đầu. Bà nội nó, ức hiếp người cũng dám ức hiếp đến hàn nguyệt cung trên đầu đến, thật sự là không muốn sống chăng.” Viên Nanh nói.

Sắc Vi tuy rằng nhìn không ra đến Viên Nanh đến tột cùng có bao nhiêu lợi hại, nhưng có thể nhìn ra đến hắn là hồn nhân một cái, biết nói với hắn không thông, đành phải đem ánh mắt đầu hướng cung chủ Quảng Nguyệt tiên tử, mà Quảng Nguyệt tiên tử tắc đem ánh mắt đầu hướng về phía Hạ Vân Kiệt.

“Cung chủ, có quỷ minh tông một phong phi kiếm truyền tin.” Ngay tại phía sau, có đệ tử đang cầm một phong thư tiến đến.

Thư kỳ thật cũng không phải quỷ minh tông tổng bộ đi ra, mà là ở Liệt Diễm phái làm khách quỷ minh tông trưởng lão gửi đến, muốn Quảng Nguyệt tiên tử đi một chuyến Liệt Diễm phái, đàm cộng tôn quỷ minh tông là chủ chuyện nghi, nếu bằng không liền diệt hàn nguyệt cung.

“Này quỷ minh tông nhưng thật ra khẩu khí thật lớn. Như vậy đi, Viên Nanh, Hùng Bá các ngươi tùy Quảng Nguyệt đi một chuyến Liệt Diễm phái.” Hạ Vân Kiệt xem qua thư sau, thần sắc hơi hơi trầm xuống, thản nhiên nói.

“Đa tạ giới chủ.” Quảng Nguyệt tiên tử băng tuyết thông minh người, gặp Hạ Vân Kiệt không phái lão thành ổn trọng Quy thừa tướng mà là thích bạo lực Viên Nanh cùng Hùng Bá tùy chính mình đi trước Liệt Diễm phái, thế nào còn không biết giới chủ đại nhân có thay nàng bình định Liệt Diễm phái, ra mấy năm nay bị ức hiếp ác khí ý tứ, không khỏi mừng rỡ.

“Các ngươi hai người thiếu tạo một ít sát nghiệt, việc này lấy Quảng Nguyệt là chủ, các ngươi muốn nghe nàng chỉ thị làm việc.” Hạ Vân Kiệt chung quy có chút lo lắng Viên Nanh cùng Hùng Bá tàn bạo tính tình, mặc dù có tâm muốn bình định kia Liệt Diễm phái, còn là cố ý dặn dò một hai câu.

“Quảng Nguyệt không dám nhận, hết thảy hay là nghe…” Quảng Nguyệt nghe nói muốn Viên Nanh cùng Hùng Bá hai vị cử hà cảnh tu sĩ nghe chính mình chỉ thị làm việc, không khỏi hách nhất đại khiêu, vội vàng nói.

“Cái gì dám đảm đương không dám nhận, giới chủ nói như thế nào được cái đó. Nếu không phải giới chủ lão nhân gia chỉ điểm, cấp ta lão Viên cùng Hùng Bá dùng cửu cửu quy nhất nguyên thần đan, ta lão Viên cùng Hùng Bá hiện tại tu vi còn không bằng ngươi đâu.” Viên Nanh không đợi Quảng Nguyệt tiên tử đem nói cho hết lời, liền đã ngắt lời nói.

“Cửu cửu quy nhất nguyên thần đan!” Nghe thế cái tự đừng nói Sắc Vi đám người thiếu chút nữa ngất qua đi, liền ngay cả Quảng Nguyệt tiên tử cùng Điền Quan chân nhân nghe xong cũng đều là trong lòng một trận khiếp sợ, tiếp theo là một mảnh lửa nóng. Bởi vì lấy bọn họ nay cảnh giới, nếu là có thể dùng như vậy một hạt đỉnh cấp thánh đan, bọn họ sẽ có thật lớn cơ hội trực tiếp bước vào cử hà cảnh giới, chính là này cửu cửu quy nhất nguyên thần đan thật sự rất quý trọng, cho dù đem bọn họ bán lại bán, cũng mua không nổi như vậy một hạt đỉnh cấp thánh đan. Không nghĩ tới kia Viên Nanh cùng Hùng Bá liền bởi vì đi theo giới chủ, thế nhưng còn có cơ hội dùng bực này đỉnh cấp thánh đan. Nói như thế đến, bọn họ nay cũng là giới chủ thủ hạ, kia tự nhiên cũng là hy vọng dùng bực này đan dược, này lại như thế nào không cho Quảng Nguyệt tiên tử cùng Điền Quan chân nhân trong lòng một mảnh lửa nóng.

Lúc này Quảng Nguyệt tiên tử cùng Điền Quan chân nhân còn không biết, kỳ thật Hạ Vân Kiệt chỉ điểm tương đối cho kia cửu cửu quy nhất nguyên thần đan không biết muốn trân quý bao nhiêu lần, cũng là có linh tinh cũng là mua không được.

“Quảng Nguyệt ngươi không cần khiêm tốn, nơi này là của ngươi địa đầu, tình thế ngươi cũng rõ ràng, hết thảy dù lấy ngươi là chủ.” Hạ Vân Kiệt gặp Quảng Nguyệt tiên tử khiếp sợ qua đi, chu thần hé mở, còn có khiêm nhượng ý tứ, lại lần nữa mở miệng nói.

“Tạ giới chủ, kia Quảng Nguyệt liền thác đại.” Quảng Nguyệt tiên tử gặp Hạ Vân Kiệt kiên trì, cũng sẽ không tốt tái khiêm nhượng, cúi đầu lên tiếng, lưu lại La Linh tiếp khách, chính mình tắc mang theo Viên Nanh, Hùng Bá còn có liên can trong cung chủ yếu đệ tử, rời đi hàn nguyệt cung, thẳng đến ở Nguyệt Quế sơn mạch phía đông Liệt Diễm phái mà đi.

Hạ Vân Kiệt mấy ngày này vội vàng nhất nhất bái phỏng tinh vân kiếm phái, thông thiên cung, hoàng phong sơn tam đại thế lực, ngại ít có rảnh thời gian, nay nhưng thật ra có thời gian. Vì thế Quảng Nguyệt tiên tử đám người rời khỏi sau, Hạ Vân Kiệt hướng Quy thừa tướng, Điền Quan đám người công đạo vài câu, sau đó liền làm cho La Linh an bài một cái mật thất cho hắn, chuẩn bị đem Đông Phương thanh ất mộc luyện nhập thanh long tiểu tru ma kiếm.

Về phần Liệt Diễm phái còn có quỷ minh tông bên kia sự tình, có Viên Nanh cùng Hùng Bá xuất mã, bên này còn có Quy thừa tướng chờ tọa trấn, tự nhiên không cần hắn lo lắng.

Đông Phương thanh ất mộc thể tích so với bính hỏa dương tinh thạch còn có vạn năm nhâm thủy tinh cơ thể mẹ tích đều phải lớn hơn mấy lần, luyện hóa đứng lên lại không dễ dàng như vậy, đương nhiên một khi luyện nhập thanh long tiểu tru ma kiếm sau, thanh long tiểu tru ma kiếm phẩm chất đề cao cũng tất nhiên là nhiều nhất.

Hạ Vân Kiệt này nhất bế quan luyện hóa Đông Phương thanh ất mộc, liền giằng co vài ngày. Mà ở Hạ Vân Kiệt bế quan sau còn chưa tới một ngày thời gian, hàn nguyệt cung liền bắt đầu nháo phiên thiên. Bởi vì Quảng Nguyệt tiên tử đám người đến đây.

“Sư tỷ, Liệt Diễm phái thật sự đã bị quét ngang ? Về sau Nguyệt Quế sơn mạch rốt cuộc không có Liệt Diễm phái,

chỉ có chúng ta hàn nguyệt cung ?”

“Kia còn có giả, ngươi không biết nha, kia Viên tiền bối thật sự quá lợi hại. Kia Liệt Diễm phái chưởng giáo gặp chúng ta cung chủ tiến đến, ỷ vào có quỷ minh tông trưởng lão ở đây, hướng chúng ta cung chủ diễu võ dương oai, còn muốn chúng ta hàn nguyệt cung từ đó quy thuận quỷ minh tông. Kia Viên tiền bối vừa nghe, nhất thời nổi trận lôi đình, trực tiếp một bàn tay đem Liệt Diễm phái chưởng giáo cấp chụp ngã ở đất.”

“Không phải đâu, kia Liệt Diễm phái chưởng giáo thực lực tuy rằng không bằng chúng ta cung chủ, kia cũng kém không lớn, Viên tiền bối thế nhưng một bàn tay đem chụp ngã, kia chẳng phải là có cử hà cảnh giới ?”

“Kia đương nhiên. Không chỉ Viên Nanh tiền bối có cử hà cảnh giới, kia Hùng Bá tiền bối cũng có cử hà cảnh giới. Bởi vì quỷ minh tông trưởng lão gặp Viên Nanh tiền bối một bàn tay đem Liệt Diễm phái chưởng giáo cấp chụp ngã, liền nâng ra quỷ minh tông hàng đầu, không nghĩ tới Hùng Bá tiền bối căn bản không cho quỷ minh tông mặt mũi, đồng dạng nâng tay cũng một bàn tay đem kia quỷ minh tông trưởng lão cấp chụp ngã.”

“Nga, ông trời, kia Viên Nanh tiền bối cùng Hùng Bá tiền bối đều là cử hà cảnh giới tu sĩ, kia Hạ giới chủ đâu? Chẳng phải là lợi hại hơn!”

“Kia tự nhiên, bằng không giống chúng ta cung chủ như vậy cao ngạo, lại há chịu đầu nhập hắn môn hạ?”

“…”

Làm hàn nguyệt cung nơi nơi tràn đầy hưng phấn kích động tiếng cười, các đệ tử đều cử eo, một bộ hãnh diện thần thái khi, quỷ minh tông tông môn đại điện.

Không khí âm ngưng, quỷ khí dày đặc.

Tông chủ Quỷ Dân cao tọa ngai vàng phía trên, phía dưới quỳ một cái lòng còn sợ hãi cao gầy nam tử.

Này nam tử không phải người khác, đúng là quỷ minh tông lần này đi Liệt Diễm phái làm khách, chuẩn bị thu phục hàn nguyệt cung trưởng lão chi nhất.

Lần này quỷ minh tông phái đi ba vị trưởng lão, có hai vị thông huyền hậu kỳ, một vị thông huyền trung kỳ, vốn tưởng rằng có thể thoải mái bắt hàn nguyệt cung, không nghĩ tới cuối cùng lại chỉ chạy thoát vị kia thông huyền trung kỳ trưởng lão. Vị này trưởng lão bởi vì tu vi thấp, làm người cũng có vẻ điệu thấp, người cũng lanh lợi, cũng không có khiến cho Viên Nanh cùng Hùng Bá chủ ý, thế này mới chạy thoát đến, nếu không hắn nếu hơi chút giống kia hai vị trưởng lão giống nhau, cao điệu kiêu ngạo một ít, chỉ sợ cũng sắp bị đương trường trấn sát ở Liệt Diễm phái.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1356 : Lại là hắn

“Ngươi nói Quảng Nguyệt kia nữ nhân thế nhưng mời tới hai vị cử hà cảnh giới cường giả?” Quỷ Dân là cái gầy cùng khô lâu so với nam tử, lúc này âm trầm khuôn mặt, một đôi ma trơi ở hắn hốc mắt nội thỉnh thoảng nhảy lên, thoạt nhìn càng giống cái khô lâu, âm trầm sâm, làm cho người ta cảm thấy lỗ chân lông dựng lên.

“Đúng vậy, tuyệt đối là cử hà cảnh giới cường giả, bọn họ hơi thở cùng tông chủ ngài giống nhau đều rất cường đại.” Kia trưởng lão mắt lộ ra một tia nghĩ mà sợ sắc nói.

Hắn cùng này hắn hai vị trưởng lão vốn tưởng rằng liên hợp liệt hỏa phái, trấn áp hàn nguyệt cung là thỏa thỏa, không nghĩ tới kia hàn nguyệt cung thế nhưng lập tức mang đến hai vị cử hà cảnh giới cường giả, hơn nữa kia hai cử hà cảnh giới cường giả tính tình hiển nhiên phi thường không xong, chính là một lời không hợp, thế nhưng liền trực tiếp bắt đầu trấn sát liệt hỏa phái chưởng giáo cùng bọn họ này đó quỷ minh tông trưởng lão.

“Kỳ quái, Quảng Nguyệt kia nữ nhân không phải nói hướng đến thực thanh cao, thậm chí cũng không tuyển nhận nam đệ tử, nay như thế nào đột nhiên kết giao hai vị cử hà cảnh giới nam tu sĩ?” Quỷ Dân vuốt đầy cằm, mặt lộ vẻ một tia nghi hoặc sắc, bất quá cả người tràn đến hơi thở lại càng âm lãnh.

“Ta cũng không biết, kia hai người thoạt nhìn thực lạ mặt, không giống như là chúng ta vùng này tu sĩ.” Kia trưởng lão nói.

“Nga, xem ra bản tông muốn đích thân đi một chuyến hắc sát phong xin chỉ thị Cửu Phong sơn chủ, tuy rằng chúng ta quỷ minh tông có vạn quỷ phệ hồn hộ phái đại

trận, hai cử hà cảnh giới tu sĩ còn không làm gì được chúng ta, nhưng đột nhiên toát ra đến hai cái cử hà cảnh giới tu sĩ việc này cũng là không phải là nhỏ.” Một trận âm trầm sâm âm phong thổi quét quá đại điện, Quỷ Dân biến mất ở tại đại điện.

Một ngày sau, Quỷ Dân đến một tòa thanh tùng xanh ngắt, khắp cả linh thảo linh dược, linh khí đầy đủ, nhưng ngọn núi phía trên lại ẩn ẩn bao phủ một đoàn hắc sát khí vạn trượng cao phong.

Kia đoàn hắc sát khí trung, có một mảnh hồn thể tối đen cung điện đàn như ẩn như hiện.

Tiếp đãi Quỷ Dân không phải hắc sát phong sơn chủ Cừu Phong, mà là Cừu Phong một vị sư đệ Kì Tân, người này có cử hà sơ kì cao nhất tu vi, pháp lực so với Quỷ Dân ít nhất muốn hùng hậu gấp đôi, là hắc sát phong Cừu Phong dưới người thứ hai.

Lần này Cừu Phong bán bảo hội ăn đau khổ, bẩm báo sư phụ cửu âm sau liền bế quan tu luyện, chuẩn bị đem đoạn đi một tay huyết khí cấp một lần nữa tu luyện đến, hắc sát phong tạm thời từ Kì Tân chủ sự.

Âm Sơn tông tuy rằng là một cái tông phái, nhưng trong tông phái các đệ tử, các ngọn núi cạnh tranh lại cực kì kịch liệt. Này Kì Tân nếu đầu nhập vào ở hắc sát phong dưới, tự nhiên hy vọng Cừu Phong có thể trở thành tương lai Âm Sơn tông tông chủ. Chính là lại không nghĩ rằng Cừu Phong này một chuyến rời núi, không chỉ có pháp bảo, trữ vật giới mất hết, nhưng lại gãy một tay. Nhất thời gian hắc sát phong ở Âm Sơn tông tự nhiên là danh vọng đại ngã, thành không ít người châm chọc đối tượng.

Kì Tân thân là hắc sát phong người thứ hai, trong đầu tự nhiên cực kì căm tức. Không nghĩ tới ngay tại phía sau

hắc sát phong phụ thuộc thế lực, quỷ minh tông lại nháo ra như vậy một sự kiện.

“Hừ, ta hắc sát phong chẳng lẽ nay như vậy yếu đi sao? Thế nhưng tùy tiện toát ra một cái tiểu thế lực liền dám ức hiếp đến ta hắc sát phong trên đầu đến?” Kì Tân nghe xong Quỷ Dân mà nói sau, đương trường liền nổi lên sát ý, chuẩn bị thừa dịp Cừu Phong sư huynh bế quan là lúc, mượn chuyện này xoay tình thế, một lần nữa tạo hắc sát phong uy phong.

“Phó sơn chủ nói là, nay ta quỷ minh tông duy hắc sát phong làm ngựa đầu đàn, không đem ta quỷ minh tông để vào mắt, đó là không đem hắc sát phong xem ở trong mắt, nếu không áp chế này kiêu ngạo khí diễm, cũng là thật to có tổn hại ta hắc sát phong uy danh a!” Quỷ Dân lần này tiến đến, tự nhiên là hy vọng có thể thỉnh động hắc sát phong xuất mã, nghe vậy không khỏi mừng rỡ, vội vàng thêm đại lực độ cổ động nói.

“Quỷ Dân tông chủ không cần nhiều lời, không phải là chính là hai vị cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ sao? Hừ, bổn tọa cái này dẫn người cùng ngươi cùng nhau xuống núi trấn sát bọn họ.” Kì Tân lại sao lại nghe không hiểu Quỷ Dân trong lòng ý, nghe vậy trực tiếp xua tay nói.

“Đa tạ phó sơn chủ, có phó sơn chủ xuất mã, kia hai cử hà cảnh tu sĩ chắc chắn dễ như trở bàn tay. Hắc hắc, đến lúc đó kia hàn nguyệt cung cung chủ cũng tất nhiên ngoan ngoãn bái ở phó sơn chủ trước chân, tùy ý ngài bài bố.” Quỷ Dân mừng rỡ nói, nói đến mặt sau trên mặt lộ ra một tia dâm tà ý cười.

“Ha ha, đến lúc đó bổn tọa tất nhiên muốn kia Quảng Nguyệt biết bổn tọa lợi hại!” Kì Tân nghe vậy không khỏi sướng ý giơ thẳng lên trời cười ha hả, tựa hồ đã thấy được Quảng Nguyệt tiên tử ở hắn khố hạ trằn trọc cầu hoan.

Cừu Phong là lão bài cử hà trung kỳ cảnh giới tu sĩ, hơn nữa Âm Sơn tông hàng đầu, hắn dưới trướng nhưng thật ra tụ lại không ít cường giả, bao gồm chính hắn ở bên trong, có bảy vị cử hà cảnh giới cường giả, đương nhiên trừ bỏ chính hắn, còn lại đều là cử hà sơ kì cảnh giới.

Nhưng cho dù như thế, kia cũng đã phi thường ngưu xoa. Giống hợp hoan giáo giáo chủ Nhạc Vô Cực, luận thực lực so với Cừu Phong còn mạnh hơn một ít, hơn nữa thân là một cái độc lập giáo phái, hợp nhau đến cũng liền chín cử hà cảnh giới cường giả.

Lập tức, Kì Tân lại điểm hai cử hà sơ kì cảnh giới cường giả, còn có hơn mười thông huyền hậu kỳ tu sĩ, theo Quỷ Dân cùng nhau hạ hắc sát phong.

Kể từ đó, tính thượng Quỷ Dân còn có bốn cử hà sơ kì cảnh giới cường giả cùng hơn mười thông huyền hậu kỳ tu sĩ, hơn nữa trong đó Kì Tân thực lực đã là thẳng bức cử hà trung kỳ, một người là đủ để được với hai Quỷ Dân loại này cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ, hơn nữa quỷ minh tông nhất phái lực, như vậy một cỗ lực lượng, ở nghệ giới tuyệt đối đã không tha khinh thường, là đủ quét ngang chỉ có một hai cái cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ tọa trấn thế lực.

Đương nhiên khắp nơi thế lực trong lúc đó quan hệ thường thường đều là rắc rối phức tạp, cũng không phải nói ngươi tưởng quét ngang ai liền có thể quét ngang ai, thậm chí cho dù quét ngang, kia cũng là muốn suy nghĩ tiền lời cùng phí tổn. Tựa như hiện tại địa cầu giống nhau, tuy rằng cấp đại quốc liền như vậy vài cái, cũng có đủ thực lực quét ngang này thực lực quốc gia nhỏ yếu, nhưng trên thực tế đâu, ai cũng sẽ không vô duyên vô cớ áp dụng vũ lực trực tiếp quét ngang. Sau lưng nguyên nhân tự nhiên có rất nhiều, có khắp nơi thế lực

trong lúc đó cản tay, có tiền lời cùng phí tổn tính toán, có rất nhiều quốc gia nhân dân còn là hy vọng hòa bình đằng đằng nguyên nhân ở bên trong.

Này cũng chính là vì sao nghệ giới vực trừ bỏ có bảy đại thế lực, còn có to nhỏ rất nhiều trung tiểu thế lực tồn tại nguyên nhân.

Đương nhiên ba ngàn giới tình hình cùng địa cầu còn là có rất đại bất đồng, nơi này càng thừa hành cá lớn nuốt cá bé, cường giả vi tôn chuẩn tắc. Ở nghệ giới vực, thật muốn chọc giận Âm Sơn tông loại này thế lực lớn, bọn họ thật muốn bất cứ giá nào, bất kể phí tổn lợi hại, bất kể danh dự tổn thất, mạnh mẽ muốn quét ngang một trung tiểu thế lực, trừ phi kia trung tiểu thế lực sau lưng có đồng dạng cấp bậc chống lưng, nếu không cũng chỉ có thể nhận bị quét ngang bất đắc dĩ kết cục.

Ở Kì Tân bọn họ xem ra, hàn nguyệt cung tự nhiên không có như vậy cấp bậc chống lưng, nếu không phía trước quỷ minh tông cũng không dám đánh hàn nguyệt cung chủ ý. Cho nên vì một lần nữa tạo hắc sát phong uy nghiêm, hướng trong tông môn thế lực khác đỉnh núi triển lãm một chút hắc sát phong thiết huyết cường ngạnh, Kì Tân không thiếu được muốn bắt hàn nguyệt cung đến tế đao.

Kì Tân dẫn một đám người tới quỷ minh tông hơi làm lưu lại nghỉ ngơi, chờ Quỷ Dân triệu tập quỷ minh tông nhân mã sau, liền lại lần nữa bắt đầu ra, thẳng đến Nguyệt Quế sơn mạch hàn nguyệt cung mà đi.

Kia quỷ minh tông tu là âm hàn quỷ pháp, nay vừa khởi binh, nhất thời một đường đi qua đầy trời mây đen, quỷ khí dày đặc, phảng phất toàn bộ thiên địa đều biến thành địa ngục bình thường, sợ tới mức Nguyệt Quế sơn mạch vùng tiểu môn tiểu phái ào ào đóng cửa sơn môn, căn bản không dám ra ngoài, trong lòng lại đều ở âm

thầm vì hàn nguyệt cung lo lắng.

Quỷ minh tông trận thế lớn như vậy, một đường giết qua đến cũng căn bản không có che che giấu giấu, rất nhanh có liên quan quỷ minh tông mời Âm Sơn tông hắc sát phong đệ tử cùng nhau tiến đến tấn công hàn nguyệt cung tin tức truyền đến hàn nguyệt cung.

Hàn nguyệt cung đệ tử tất cả đều có loại tai vạ đến nơi cảm giác. Trừ bỏ bởi vì quỷ minh tông vốn liền cách Nguyệt Quế sơn mạch không xa, được cho vùng này bá chủ, bình thường liền tố có uy danh, càng bởi vì này thứ đến tấn công nhân trung còn có Âm Sơn tông đệ tử.

Âm Sơn tông đối với hàn nguyệt cung mà nói, kia tuyệt đối là thuộc loại cái loại này trong truyền thuyết quái vật lớn, có thể nghĩ, Âm Sơn tông đệ tử xuất động đối với hàn nguyệt cung đệ tử mà nói là một kiện cỡ nào khủng bố sự tình, quả thực liền cùng thiên muốn tháp xuống dưới không có gì khác nhau.

“Ta dựa vào, trách không được kia quỷ minh tông như vậy kiêu ngạo, nguyên lai sau lưng còn dựa vào Âm Sơn tông a!” Hàn nguyệt cung nội, Viên Nanh nghe xong hàn nguyệt cung nữ đệ tử Sắc Vi bẩm báo sau, không khỏi bỗng nhiên tỉnh ngộ nói.

“Đúng vậy, Viên tiền bối, nghe nói lần này đến là Âm Sơn tông hắc sát phong phó sơn chủ Kì Tân. Nghe nói này phó sơn chủ Kì Tân ở hắc sát phong trung thực lực cận thứ cùng hắc ngọn núi sơn chủ Cừu Phong, thực lực thẳng bức cử hà trung kỳ cảnh giới. Lần này xem ra phiền toái lớn, chúng ta nhanh chóng nghĩ biện pháp mới là a!” Sắc Vi vẻ mặt kinh hoàng lo lắng nói.

“Đợi đã, ngươi nói kia hắc sát phong sơn chủ tên gọi là gì?” Viên Nanh nghe vậy lại biểu tình quái dị ngắt lời nói.

Hùng Bá đám người nghe vậy biểu tình đồng dạng trở nên rất quái dị đứng lên.

“Viên tiền bối, là Cừu Phong a!” Sắc Vi nghe vậy không khỏi nao nao, sau đó thực bất đắc dĩ nói. Nàng thật sự không nghĩ ra Cừu Phong lớn như vậy uy danh, Viên Nanh chờ tiền bối như thế nào hội không biết đâu?

“Cừu Phong, ha ha! Hùng Bá, quy huynh, Điền Quan huynh, các ngươi nghe được sao? Dĩ nhiên là kia Cừu Phong, hắn cũng thật là suy, thế nhưng lại đã tìm tới cửa! Không, không, phải nói là người của hắn đã tìm tới cửa. Cừu Phong chính mình hiện tại khẳng định là trốn đi dưỡng thương, cũng không biết hắn nếu biết người của hắn lần này lại đụng tới chúng ta, không biết sẽ là như thế nào một bộ biểu tình!” Viên Nanh nghe vậy không khỏi cười ha ha đứng lên.

Quy thừa tướng đám người, bao gồm Quảng Nguyệt tiên tử ở bên trong gặp Viên Nanh cười ha ha đứng lên, cũng nhịn không được người người nở nụ cười, chỉ có Sắc Vi nghe được mạc danh kỳ diệu, không biết vì cái gì như vậy cường đại nhân vật đến Viên Nanh tiền bối đám người trong miệng, ngược lại thành suy hóa, giống như Viên Nanh tiền bối đám người căn bản không đem hắn để vào mắt dường như.

“Tốt lắm, không cười, không cười. Mặc kệ như thế nào, kia Kì Tân thực lực nếu gần với Cừu Phong, hơn nữa hắn nếu rõ ràng biết chúng ta bên này có hai vị cử hà cảnh giới tu sĩ, lần này chỉ sợ cũng sẽ không là đan thương thất mã xuống núi. Thật muốn cứng đối cứng đối chiến, chúng ta chỉ sợ không phải bọn họ đối thủ. Còn là trước hết mời Quảng Nguyệt trước khởi động hộ phái đại trận, chúng ta tạm thời chỉ thủ không công, chờ giới chủ xuất quan sau, xin chỉ thị hắn sau, tái vừa mới trấn sát bọn hắn đi.” Quy thừa tướng gặp Viên Nanh cùng Hùng Bá này đối kẻ dở hơi cười cái không ngừng, đành

phải khoát tay, vẻ mặt chính sắc ngắt lời nói.

“Không phải đâu, tốt xấu chúng ta bên này cũng có ba cử hà cảnh giới tu sĩ, cho dù đánh không lại bọn họ, cũng không về phần phải làm rùa đen rút đầu đi. Khụ khụ, quy huynh a, ta không phải nói ngươi a! Bất quá ngươi vừa rồi cách nói thật sự rất nín thở uất ức, ta lão Viên mặc kệ.” Viên Nanh lập tức phản đối nói.

“Ta Hùng Bá cũng không làm.” Hùng Bá cũng lập tức đi theo phản đối.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1357 : Xuất quan an bài

“Ta biết các ngươi tâm tư, kỳ thật ta cũng ước gì theo chân bọn họ thống khoái mà đại chiến nhất. Chính là kia quỷ minh tông thực lực so với hàn nguyệt cung cường không ít, chúng ta ba người lại đánh không lại kia Kì Tân đám người, nếu không dựa vào trận hộ phái đại trận áp dụng thủ thế mà ra sơn môn nghênh địch, tuy rằng bọn họ trong thời gian ngắn muốn đánh bại chúng ta khả năng không lớn, nhưng chúng ta hàn nguyệt cung bên này khẳng định sẽ xuất hiện không nhỏ thương vong, hơn nữa rất khả năng hội quấy nhiễu đến giới chủ bế quan. Cho nên tạm thời còn là trước áp dụng thủ thế cho thỏa đáng.” Quy thừa tướng trầm giọng nói.

“Quy huynh nói rất đúng, chúng ta là thắng là thua, sống hay chết đều là việc nhỏ, vạn nhất quấy nhiễu đến giới chủ lão nhân gia bế quan, kia đã có thể tội đáng chết vạn lần.” Nguyên bản ồn ào kêu muốn đi ra ngoài đại chiến nhất Viên Nanh cùng Hùng Bá gặp Quy thừa tướng nhắc tới Hạ Vân Kiệt, biểu tình nhất thời trở nên nghiêm túc đứng lên, không những đề đại chiến việc, liền đem Sắc Vi nhất chúng đệ tử nhìn xem trong lòng âm thầm khiếp sợ không thôi, không biết kia Hạ giới chủ đến tột cùng có bao nhiêu đại bản sự, thế nhưng có thể làm cho Viên Nanh các cử hà cảnh giới tiền bối đối hắn tôn kính đến như thế trình độ.

Bất quá đúng lúc này, hàn nguyệt cung trên không, đột nhiên trống rỗng xuất hiện rậm rạp tầng tầng lớp lớp màu xanh vân đoàn.

Màu xanh vân đoàn dâng, ẩn ẩn có từ xưa mà tang thương, tràn ngập uy nghiêm rồng ngâm thanh ở đãng. Đồng thời kia rậm rạp tầng tầng lớp lớp màu xanh vân đoàn trung có một cái màu xanh hình cầu ở chuyển động, kia một đám màu xanh hình cầu mặt ngoài có một

đạo đạo màu xanh tia chớp ở phiếm động, phảng phất một cái điều màu xanh điện xà, tán một tia vô cùng khủng bố hơi thở.

Trong nháy mắt, đừng nói Sắc Vi đám tu vi thấp hàn nguyệt cung đệ tử, cho dù Quy thừa tướng đám cử hà cảnh giới tu sĩ đều cảm thấy da đầu từng trận ma, có loại mãnh liệt nguy cơ trong lòng đầu dâng lên, biết kia màu xanh hình cầu nếu rớt xuống xuống dưới, nện ở chính mình trên đầu, chỉ sợ không chết cũng muốn lập tức lột da.

“Chẳng lẽ là giới chủ muốn xuất quan ?” Bất quá rất nhanh Quy thừa tướng đám người liền nghĩ tới một việc, không khỏi hai mắt mạnh sáng ngời, vẻ mặt kinh hỉ nói.

“Giới chủ muốn xuất quan!” Sắc Vi chờ nhất chúng hàn nguyệt cung đệ tử nghe vậy trong lòng không khỏi mạnh run lên. Các nàng tuy rằng thực lực yếu nhược, nhưng ánh mắt còn là có một chút, rất rõ ràng kia màu xanh vân đoàn trung điện lôi nếu giống mưa đá giống nhau nện xuống đến, chỉ sợ trong nháy mắt, các nàng này hàn nguyệt cung đều phải hủy hoại chỉ trong chốc lát. Bởi vậy không khó tưởng tượng, kia thần bí Hạ giới chủ thực lực so với Viên Nanh các tiền bối còn mạnh hơn không ít.

“Ta cảm nhận được có một cỗ âm trầm sâm sát khí theo xa xa chính hướng chúng ta bên này thổi quét mà đến, như thế nào, kia quỷ minh tông hay là còn dám tới cửa tới tìm cừu bất thành?” Đang lúc Sắc Vi đám người trong lòng cự chiến là lúc, đặt ở hàn nguyệt cung trên không, làm cho mọi người trong lòng giống như đè ép một khối cự thạch bàn trầm trọng màu xanh vân đoàn đột nhiên hóa thành hư vô, tiếp theo một đạo thanh âm theo ngoài điện vang lên, quần áo áo trắng Hạ Vân Kiệt chậm rãi đi đến.

“Ha ha, giới chủ, ngài xuất quan thật đúng là thời điểm, bằng không ta lão Viên đã có thể nghẹn đã chết.” Viên Nanh gặp quả thật là Hạ Vân Kiệt xuất quan, không khỏi mừng rỡ, vội vàng tiến lên nghênh đón, sau đó một năm một mười đem quỷ minh tông thỉnh Âm Sơn tông hắc sát phong người ra mặt sự tình cũng nói một lần.

“Lại là kia Cừu Phong, thật đúng là trùng hợp. Bất quá lần này ta đổ không phải thực phương tiện ra tay, nếu không liền có vẻ có chút lấy lớn khi nhỏ. Như vậy đi, trước sai người khởi động hộ phái đại trận, từ Viên Nanh cùng Hùng Bá chống đỡ bọn họ mấy ngày. Quy thừa tướng ngươi đi một chuyến cực nhạc sơn, hợp hoan giáo bên kia sự tình hẳn là không sai biệt lắm chấm dứt, cũng nên đến lúc đó giải tán, đem Miêu Long, Xa Vũ Phi, Xa Vũ Lộ ba người cho ta kêu lên đến, nếu là Kim Giao bọn họ ở mà nói, cũng thuận đường kêu đến. Quảng Nguyệt, Điền Quan các ngươi tạm thời buông sở hữu sự tình, lại tùy ta tu hành mấy ngày, nhìn xem có hay không đột phá khả năng. Nếu là có đột phá, chờ Quy thừa tướng bọn họ đến sau, liền đồng loạt ra tay diệt kia Kì Tân đám người.” Hạ Vân Kiệt nghe nói nguyên lai là Cừu Phong đám người, đầu tiên là nao nao, lập tức nhẹ nhàng bâng quơ phân phó nói.

Hạ Vân Kiệt ngôn đó là mệnh lệnh, Viên Nanh đám người đều nhất nhất lĩnh mệnh. Đương nhiên Quảng Nguyệt cùng Điền Quan đám người cũng là khó tránh khỏi có chút nghi hoặc, này địch nhân đều đánh tới cửa đến đây, lúc này lâm thời tu luyện hữu dụng sao? Nếu vài ngày công phu có thể đột phá, bọn họ làm sao về phần mấy trăm hơn một ngàn năm tạp ở thông huyền cảnh giới đâu?

Đương nhiên Quảng Nguyệt cùng Điền Quan đám người nghi hoặc về nghi hoặc, nhưng đều biết đến Hạ Vân Kiệt lợi hại vô cùng, trong đầu còn là mang theo một tia hy vọng cùng chờ mong, Sắc Vi một ít chủ yếu đệ tử

tắc liền hoàn toàn giống như nghe thiên thư. Không biết Hạ Vân Kiệt này lời nói giảng đến tột cùng là cái gì ý tứ?

Kia hợp hoan giáo to như vậy một giáo phái như thế nào khả năng nói giải tán liền giải tán đâu? Còn có kia Miêu Long, Xa Vũ Phi, Xa Vũ Lộ không phải hợp hoan giáo trưởng lão sao? Như thế nào hội nghe theo Hạ giới chủ mệnh lệnh đâu? Đương nhiên đối với các nàng mà nói, tối không thể tưởng tượng còn là Hạ giới chủ phía sau thế nhưng còn có nhàn tình cấp cung chủ các nàng truyền thụ thiên đạo, muốn các nàng cùng hắn tu hành.

Ông trời, lập tức muốn tấn công tới được nhưng là quỷ minh tông cử phái lực cùng bảy đại thế lực chi nhất Âm Sơn tông cử hà cảnh giới đệ tử a!

Đương nhiên như vậy trường hợp lại không tới phiên Sắc Vi các đệ tử phát biểu không đồng ý với ý kiến, huống hồ cung chủ đám người cũng không có chút dị nghị, liền càng không tới phiên các nàng nói chuyện.

Vì thế một hồi rất kỳ quái hiện tượng xuất hiện, bên kia quỷ minh tông cùng Âm Sơn tông hắc sát phong nhân khí thế rào rạt mà đến, hàn nguyệt cung các đệ tử tất cả đều hoảng sợ không chịu nổi một ngày, bên này Quảng Nguyệt tiên tử cũng không hoảng không vội khởi động hộ phái đại trận, tựa hồ một điểm cũng chưa nhận thấy được sắp tai vạ đến nơi.

Hộ phái trận pháp mở ra động, nhất thời hàn nguyệt cung chỗ đỉnh núi liền trở nên minh hối biến ảo, một tia hàn ý ở trong thiên địa tỏ khắp mở ra, lộ ra một tia hủy diệt sát khí.

“Giới chủ, này hàn nguyệt huyền quang minh diệt trận là ta hàn nguyệt cung tiền bối sáng chế, khả mượn thiên thượng tinh thần hàn nguyệt lực, nghe nói uy lực nếu huy đến mức tận cùng, cho dù thiên tiên cũng muốn

nuốt hận trong đó. Chỉ tiếc đến nay, không chỉ có trấn áp mắt trận hàn nguyệt bảo kính không biết tung tích, trận pháp cũng rất nhiều tàn phá, sớm đã không còn nữa năm đó uy lực.” Quảng Nguyệt tiên tử khởi động trận pháp sau, không phải không có tiếc nuối giới thiệu nói.

“Lần trước bán bảo hội, ngươi chụp được một kiện âm thần bảo kính, hay là đó là muốn dùng đến trấn áp mắt trận chi dùng?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Giới chủ anh minh, ta đang có ý này. Ta cả đời cũng không tranh bá khuếch trương dã tâm, thầm nghĩ im lặng tại đây Nguyệt Quế sơn tu luyện, nếu có thể thành tiên tốt nhất, nếu bằng không cũng có thể so với thường nhân sống lâu một ít thời gian. Nề hà ta muốn im lặng tu luyện, người khác cũng không khẳng. Hơn nữa mấy năm nay quỷ minh tông khuếch trương lợi hại, ngay cả liệt hỏa phái cũng cam nguyện chịu quỷ minh tông sử dụng, chỉ sợ quá không được bao lâu liền muốn đến phiên ta hàn nguyệt cung. Cho nên lần này ta vận dụng mấy năm nay thật vất vả tích góp từng tí một tài phú mua cái này âm thần bảo kính, chính là tưởng tăng cường hộ phái đại trận uy lực, miễn cho đến lúc đó đại địch tiếp cận nhưng không cách nào ngăn cản. Chính là này âm thần bảo kính dù sao không phải hàn nguyệt bảo kính, muốn tưởng trấn áp mắt trận, tăng lên đại trận uy lực, chỉ sợ không thiếu được còn phải ta ngày đêm dẫn hàn nguyệt tinh hoa đến rèn luyện một đoạn thời gian, mới vừa rồi có thể đặt ở mắt trận, nay cũng là không còn kịp rồi.” Quảng Nguyệt tiên tử nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1358 : Vây địch

“Này hàn nguyệt huyền quang minh diệt trận nếu là đầy đủ, quả thật là một cái uy lực thật lớn trận pháp. Bất quá nay cũng có thể ngăn cản được một vị cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ toàn lực cường công. Ngươi kia âm thần bảo kính ta cũng xem qua, nếu không trước kinh hàn nguyệt tinh hoa rèn luyện, quả thật không thể trấn áp này mắt trận, nay nhưng thật ra không dùng được.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

“Kia như thế nào cho phải? Theo môn hạ đệ tử bẩm báo, lần này đến cử hà cảnh tu sĩ ít nhất có ba vị đã ngoài, nhưng lại có phần đông thông huyền cảnh tu sĩ. Cho dù có Viên Nanh cùng Hùng Bá hai người tọa trấn, chỉ sợ còn là không thể ngăn trở bọn họ tiến công a.” Quảng Nguyệt tiên tử hơi hơi nhíu hạ mày nói.

“Vô phương, ngươi kêu hai chín mười tám cái vĩ đại đệ tử lại đây, ta nơi này còn có một bộ tự hợp hoan giáo vạn năm hoa đào ** trận phất trần. Đem này vạn năm hoa đào ** trận cũng bố ở sơn môn, cùng ngươi này hàn nguyệt huyền quang minh diệt trận hợp nhau đến, này uy lực tất nhiên tăng nhiều, cho dù cuối cùng còn là ngăn không được đến phạm chi địch, nhưng muốn vây bọn họ mấy ngày còn là không thành vấn đề. Chờ lần này sự tình sau, ta tái cân nhắc cân nhắc, đem này hàn nguyệt huyền quang minh diệt trận tu bổ một chút, đến lúc đó tái xứng thượng này vạn năm hoa đào ** trận, khi đó trừ phi đầu sỏ cấp nhân vật tự mình, nếu không cũng đừng tưởng phá của ngươi sơn môn.” Hạ Vân Kiệt lấy ra hai chín mười tám can màu hồng sắc phất trần, thản nhiên nói, trong lời nói tất nhiên là lộ ra một cỗ cường đại tự tin.

“Đa tạ giới chủ, chính là này vạn năm hoa đào ** trận chính là hợp hoan giáo trận giáo pháp bảo, lại như thế

nào có thể sử dụng ở ta này nho nhỏ hàn nguyệt cung?” Quảng Nguyệt tiên tử nghe vậy là vừa vui lại sợ hãi.

Mười tám can phất trần là một bộ trận kỳ, để được với một kiện đỉnh cấp linh khí, đem toàn bộ hàn nguyệt cung cấp bán cũng xa xa không đáng giá này giá, nay Hạ Vân Kiệt lại muốn dùng xa quá hàn nguyệt cung giá trị một bộ trận kỳ đến thủ hộ hàn nguyệt cung, điều này làm cho Quảng Nguyệt tiên tử như thế nào không sợ hãi?

“Ta Vu Hàm môn tuy rằng không có đồ phách ý, nhưng ở nghệ giới đúng là vẫn còn cần một cái căn cứ nơi, kia hợp hoan giáo chỗ cực nhạc sơn nhưng thật ra cái linh khí đầy đủ nơi, nhưng nề hà là **** nơi, tiếng xấu lan xa, kia không khí từ lâu đã theo rễ đồi bại, hơn nữa ta diệt hợp hoan giáo việc, chung quy không thích hợp bốn phía tuyên dương, nếu không dễ dàng trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích, cho nên kia cực nhạc sơn cũng không thích hợp cầm đến làm nghệ giới căn cứ nơi.

Ngươi nơi này linh khí tuy rằng hơi chút kém chút, nhưng quý ở hoàn cảnh u tĩnh, cảnh sắc tú lệ, hơn nữa ta xem này sơn mạch địa hình, nếu là hảo hảo bố trí kinh doanh một phen, tương lai chỉ sợ còn muốn còn hơn kia cực nhạc sơn vài phần, nhưng thật ra có thể cầm đến làm nghệ giới căn cứ địa.” Hạ Vân Kiệt biến sắc, xua tay ngắt lời nói.

Quảng Nguyệt tiên tử thế mới biết Hạ Vân Kiệt dĩ nhiên có đem hàn nguyệt cung chế tạo thành hắn ở nghệ giới căn cứ địa kế hoạch, chính là này Vu Hàm môn là cái gì, nàng đến bây giờ lại còn không biết. Bởi vì có liên quan Vu Hàm môn sự tình, đề cập đến Hạ Vân Kiệt thế lực trung tâm bí mật, phía trước ở trên đường, Hạ Vân Kiệt cũng là không có phương tiện nói rõ, rõ ràng liền tạm thời áp chế không nói, nay cũng là đến nên thời điểm.

“Ngươi khẳng định rất ngạc nhiên Vu Hàm môn là cái gì

thế lực? Chuyện này trì chút ta tái kể lại với ngươi cùng Điền Quan nói rõ, nay ngươi còn là trước tìm đến mười tám vị xuất sắc đệ tử, trước đem này vạn năm hoa đào ** trận cấp bày ra.” Hạ Vân Kiệt gặp Quảng Nguyệt tiên tử trong mắt còn có chứa một tia nghi hoặc sắc, biết nàng trong lòng có nỗi băn khoăn.

“Là, giới chủ.” Quảng Nguyệt tiên tử hơi hơi khom người lĩnh mệnh, sau đó rất nhanh liền tìm đến đây mười tám vị xuất chúng đệ tử.

Hàn nguyệt cung số người tuy rằng không nhiều lắm, nhưng lại đều là nữ đệ tử, nhưng đi cũng là tinh anh lộ tuyến, giống nàng hiện tại tìm đến mười tám đệ tử, thế nhưng tất cả đều là thông huyền kì cảnh giới.

Hạ Vân Kiệt đem mười tám can phất trần phân biệt cho này mười tám người, lại dạy các nàng bày trận phương pháp, sau đó liền làm cho các nàng đều tự mang theo một cây phất trần đem trận pháp bày ra.

Mười tám người rời đi sau, rất nhanh vốn là minh hối biến ảo, ẩn ẩn lộ ra một tia mang theo hủy diệt sát khí hàn ý hàn nguyệt cung đỉnh núi, chậm rãi lung thượng một tầng màu hồng phấn sương mù, không chỉ có đem kia minh hối biến ảo che lấp đứng lên, trở nên càng thêm biến hóa thất thường, hơn nữa liền ngay cả kia một tia mang theo hủy diệt sát khí hàn ý cũng bị màu hồng phấn sương mù cấp che lấp lên, rốt cuộc vô tích có thể tìm ra.

Quảng Nguyệt tiên tử tuy rằng không phải trận pháp đại gia, nhưng cũng nhìn ra được đến hàn nguyệt huyền quang minh diệt trận xứng thượng này vạn năm hoa đào ** trận sau, trở nên càng đổi huyễn khó lường, sát khí che dấu, uy lực nhân. Đừng nói thông huyền cảnh giới tu sĩ, cho dù cử hà cảnh giới tu sĩ vào bên trong, muốn làm không tốt đều phải thiệt thòi lớn.

Hạ Vân Kiệt cũng thực vừa lòng này bộ vạn năm hoa đào ** trận kỳ bày ra đại trận sau hiệu quả, đem Hùng Bá cùng Viên Nanh tái gọi tới dặn dò một phen sau, liền bắt đầu ở hàn nguyệt cung trong đại điện thụ đạo.

Có tư cách nghe nói trừ bỏ Quảng Nguyệt tiên tử, Điền Quan chân nhân, còn có hàn nguyệt cung này khác sáu vị phó cung chủ, Điền Quan chân nhân nữ nhi Điền Hạnh Nhi.

Những người này trung lấy Điền Hạnh Nhi thực lực thấp nhất, chỉ có thông huyền sơ kì cảnh giới. Mà kia sáu vị phó cung chủ tu vi thấp nhất cũng có thông huyền trung kỳ, trong đó có hai vị còn là cùng Quảng Nguyệt tiên tử giống nhau, cũng là cử hà hậu kỳ cảnh giới.

Cũng đang là vì như vậy, năm đó Quảng Nguyệt tiên tử bảy người mới vừa rồi có thể ở vạn năm hoa đào ** trong trận duy trì một đoạn thời gian, đương nhiên này cũng cùng kia hợp hoan giáo thiếu giáo chủ muốn bắt sống Quảng Nguyệt tiên tử đám người có quan hệ.

Mặc kệ là Quảng Nguyệt tiên tử bảy tỷ muội còn là Điền Quan chân nhân phụ nữ, đều là thiên phú hơn người, cũng có cứng cỏi tâm chí, có tư cách thu vào Vu Hàm môn nội môn chọn người, nếu không Hạ Vân Kiệt cũng không khả năng chuyên môn vì bọn họ giảng bài.

Phải biết rằng Hạ Vân Kiệt hiện tại nhưng là Vu Hàm môn chưởng giáo, chưởng giáo tự mình mở lớp giảng bài, đó là chưởng môn đệ tử đãi ngộ a.

Cho nên ở giảng bài phía trước, Hạ Vân Kiệt đem Vu Hàm môn sự tình cùng Quảng Nguyệt tiên tử đám người kể lại nói một lần. Chờ Hạ Vân Kiệt nói xong sau, Quảng Nguyệt tiên tử chờ mới vừa rồi biết, Hạ giới chủ nguyên lai là Vu Hàm môn chưởng giáo, mới biết được Hùng Bá

đám người đều là Vu Hàm môn đệ tử, Vu Hàm môn tuy rằng hiện tại ở toàn bộ nghệ giới vực danh không dùng truyền, số người cũng cực nhỏ, nhưng đã có được hơn mười vị cử hà cảnh giới cường giả.

Quảng Nguyệt tiên tử đám đều là người thông minh, đã biết Vu Hàm môn sự tình sau, rất nhanh dù lấy vãn bối đệ tử thân phận một lần nữa bái kiến Hạ Vân Kiệt, hơn nữa sửa miệng xưng Hạ Vân Kiệt là chưởng giáo.

Hạ Vân Kiệt vốn là cố ý đem này chín người thu vào Vu Hàm môn, cũng liền thản nhiên tiếp nhận rồi bọn họ lễ bái, sau đó bắt đầu cho bọn hắn truyền thụ công pháp, giảng giải thiên đạo.

“Đây là hợp hoan giáo vạn năm hoa đào ** trận, như thế nào sẽ ở hàn nguyệt cung?” Hàn nguyệt cung sơn môn ở ngoài, Kì Tân thần sắc cực kì khó coi nói, trong thanh âm bao hàm như núi lửa áp lực nổi giận.

Kì Tân mang theo một đám hắc sát phong cường giả, tái giáp quỷ minh tông nhất phái lực, vốn tưởng rằng cho dù đối phương có hai vị cử hà sơ kì cảnh giới cường giả trợ trận, cũng cũng không phải bọn họ đối thủ.

Nhưng Kì Tân vạn vạn không nghĩ tới, suốt trôi qua hai ngày, bọn họ thế nhưng ngay cả đối phương sơn môn cũng chưa đụng đến, luôn luôn tại bên ngoài nhiễu quyển quyển, không chỉ có như thế, còn thường thường đã bị một ít công kích. Không chỉ có quỷ minh tông tổn thất mười đến vị thông huyền cảnh tu sĩ, liền ngay cả hắn bên này mang đến thông huyền cảnh hậu kỳ tu sĩ cũng bị tập sát một gã. Mà lúc này Kì Tân mới vừa rồi hiện, kia làm phức tạp bọn họ suốt hai ngày không chỉ có có hàn nguyệt cung hộ phái trận pháp ở bên trong, thế nhưng còn có hợp hoan giáo vạn năm hoa đào ** trận bóng dáng. Điều này làm cho đầy cõi lòng tin tưởng mà đến, chuẩn bị lấy tồi cổ lạp hủ chi thế quét ngang

hàn nguyệt cung Kì Tân như thế nào không phẫn nộ dị thường.

“Đúng vậy, ta còn đang ở kỳ quái, chính là một cái hàn nguyệt cung cho dù có lợi hại hộ pháp đại trận, lại như thế nào khả năng hội vây được trụ chúng ta, nay nghe sư huynh như vậy vừa nói, mới hiện đây là hợp lại trận, bên trong còn có hợp hoan giáo vạn năm hoa đào ** trận bóng dáng. Chẳng lẽ nói, hàn nguyệt cung tìm hợp hoan giáo làm chống lưng sao?” Một vị mặc hắc y nam tử mặt lộ vẻ giật mình bừng tỉnh sắc nói.

“Hợp hoan giáo? Điều đó không có khả năng, Quảng Nguyệt kia nữ nhân nhất thanh cao, sơn môn trung bình thường ngay cả nam nhân đều không cho tiến, lại như thế nào khả năng tìm hợp hoan giáo làm chống lưng, kia chẳng phải là đưa dê vào miệng cọp sao?” Quỷ Dân nghe vậy cau mày phủ định nói.

Hắn nếu mơ ước hàn nguyệt cung, tự nhiên đối hàn nguyệt cung điều tra quá.

“Kia cũng không nhất định, nói không chừng kia thanh cao trinh tiết chính là làm ra đến làm cho người ta nhìn xem, trên thực tế cũng là thủy tính dương hoa,**** dâm phụ đâu.” Vị kia cử hà cảnh Âm Sơn tông đệ tử vẻ mặt dâm tà nói.

“Hừ, mặc kệ hàn nguyệt cung nữ nhân có phải hay không thủy tính dương hoa, nhưng các nàng nếu nghĩ đến tìm hợp hoan giáo làm chống lưng là có thể theo chúng ta Âm Sơn tông gọi nhịp, vậy thật sự rất buồn cười. Còn có kia hợp hoan giáo hẳn là biết các ngươi quỷ minh tông cùng ta Âm Sơn tông quan hệ, thế nhưng còn dám nhúng tay chuyện này, thật đúng là cả gan làm loạn, hay là đã cho ta Âm Sơn tông không dám diệt bọn hắn hợp hoan giáo sao?” Kì Tân nhưng không có vị kia Âm Sơn tông đệ tử tốt như vậy tâm tình, nghe vậy thần

sắc càng âm lãnh nói, bất quá Kì Tân giận mặc dù giận, cũng là biết kia hợp hoan giáo thế đại, không phải hắc sát phong có thể khiêng xuống dưới, cho nên lúc này luôn mồm nhắc tới cũng là Âm Sơn tông.

“Lúc này không phải diệt không diệt hợp hoan giáo sự tình, mà là hiện tại chúng ta bị nhốt tại đây trong trận nên làm cái gì bây giờ?” Một vị xương gò má cao đột, thoạt nhìn các vị âm hiểm nam tử, âm u nói, một đôi mắt lóe nhiều điểm u quang.

“Nếu biết là Nhạc Vô Cực nhân, lại có cái gì không dễ làm ? Hay là hắn Nhạc Vô Cực thực dám theo chúng ta Âm Sơn tông đối nghịch bất thành?” Kì Tân lạnh lùng một câu, sau đó đột nhiên đối với bao quanh màu hồng phấn sương mù, thanh sắc câu lệ nói:“Lần này chủ trận là vị nào hợp hoan giáo đạo hữu? Bổn tọa chính là Âm Sơn tông hắc sát phong phó sơn chủ Kì Tân, này hàn nguyệt cung phía trước mạo phạm ta Âm Sơn tông, là ta Âm Sơn tông địch nhân, còn thỉnh hợp hoan giáo đạo hữu thối lui, nếu không chính là cùng ta Âm Sơn tông là địch.”

“Thả ngươi nương chó má, cùng các ngươi Âm Sơn tông là địch thì thế nào? Còn có các ngươi hắc sát phong thực rất giỏi sao? Lão tử đánh chính là các ngươi hắc sát phong nhân tra.” Một đạo to kiêu ngạo thanh âm đột nhiên ở đại trận trung vang lên, tiếp theo một cây kim côn theo bao quanh màu hồng phấn sương mù trung đột nhiên hướng Kì Tân vào đầu đánh đi xuống.

Kì Tân thấy thế thần sắc không khỏi mạnh biến đổi, một đạo hắc quang theo miệng hắn phun ra, hóa thành một đạo hồn thể tối đen loan đao, đối với kia kim côn liền bổ đi.

“Thương!” Một tiếng nổ, loan đao cùng kim côn va chạm cùng một chỗ, giảo bao quanh màu hồng phấn sương

mù như giận hải quay cuồng, kim côn lập tức biến mất khắp nơi sương mù bên trong, tiếp theo sương mù trung truyền đến vừa rồi kia nam tử vang dội thanh âm.

“Ta dựa vào, người này người bộ dạng bệnh có vẻ, cùng quỷ giống nhau, như thế nào lực đạo lớn như vậy, này một đao phách ta lão Viên thiếu chút nữa ngay cả gậy gộc đều bắt không được. Khá tốt có đại trận vây bọn họ, bằng không thật đúng là thủ không được này sơn môn.”

“Lợi hại thì thế nào? Còn không phải cho chúng ta đưa linh tinh đến.” Lại một đạo thanh âm vang lên, trong giọng nói mang theo ** lỏa miệt thị.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1359 : Phá trận mà ra

Kì Tân đám người nhưng là Âm Sơn tông đệ tử, hơn nữa người người thực lực phi phàm, chưa từng bị người như vậy miệt thị trào phúng quá, nhất thời người người tức giận đến sắc mặt xanh mét, trong lòng huyết khí cuồn cuộn.

“Hảo, hảo, ngươi cái hợp hoan giáo, cũng dám như thế càn rỡ, bổn tọa hôm nay phi phá ngươi này phá trận pháp, sát thượng cực nhạc sơn, đảo các ngươi dâm oa không thể!” Kì Tân xanh mặt, nghiến răng nghiến lợi kêu lên. Đến bây giờ, này Kì Tân còn tưởng rằng vây khốn bọn họ là người hợp hoan giáo.

“Ha ha, ngươi này ngốc x, đến bây giờ ngay cả gia gia là ai đều còn không biết, còn không biết ngượng ngưu bức hò hét loạn nhượng! Ta nếu là ngươi a, rõ ràng trực tiếp một đầu đâm chết tính.” Hùng Bá cùng Viên Nanh gặp Kì Tân thế nhưng còn tiếp tục hiểu lầm bọn họ là người hợp hoan giáo, không khỏi cười ha hả.

“Cấp bổn tọa trực tiếp oanh này trận pháp!” Kì Tân nghe vậy tức giận đến thiếu chút nữa muốn một ngụm máu tươi phun miệng mà ra, rốt cục khống chế không được cảm xúc rống to đứng lên, không còn chuẩn bị dùng ổn thỏa thủ đoạn phá trận, mà là chuẩn bị lấy cậy mạnh trực tiếp phá trận.

Kỳ thật không cần Kì Tân hạ mệnh lệnh, những người này bị nhốt hai ngày hai đêm, lại bị này phiên cười nhạo trêu đùa, từ lâu kinh kiềm chế không được trong lòng lửa giận, chuẩn bị mạnh mẽ phá trận. Cho nên Kì Tân này mệnh lệnh một chút, nhất thời từng đạo ánh sáng ngọc chói mắt hoa quang phóng lên cao, đem che thiên tế nhật màu hồng phấn sương khói cấp hướng bốc lên không thôi, ẩn ẩn trung thế nhưng lộ ra từng đạo ánh

sáng đến.

Kì Tân đám người không khỏi vui vẻ, vừa muốn lại thêm sức lực, đột nhiên có đầy trời hàn mang như tên theo bốn phương tám hướng phóng tới, cũng là bọn họ này nhất mạnh mẽ hướng trận xúc hàn nguyệt huyền quang minh diệt trận cấm chế.

Không chỉ có như thế, cũng có một cây kim quang vạn trượng kim côn cùng như nhau kình thiên cự trụ lang nha bổng theo thiên đối với bọn họ nện xuống, thanh thế to lớn, uy lực hung mãnh, nện xuống đến khi ầm ầm ầm rung động.

Kì Tân cùng hắn một vị sư đệ thấy thế vội vàng triệu pháp bảo, chuẩn bị ngăn trở này kim côn cùng lang nha bổng, khả bọn họ vừa triệu pháp bảo, kia kim côn cùng lang nha bổng lại đột nhiên thu đi, sau đó ở một cái khác địa phương đột nhiên lại lần nữa xuất hiện, mà một cái khác địa phương nhân đang ở ngăn cản đột nhiên xuất hiện hàn mang mũi tên nhọn, lại làm sao chống đỡ được Viên Nanh cùng Hùng Bá nhất kích, nhất thời liền bị đả thương đánh chết vài người.

Kì Tân đám cử hà cảnh giới cường giả thấy thế không khỏi tức giận đến nổi trận lôi đình.

“Ta dựa vào, có bản lĩnh đi ra cùng lão tử một mình đấu a, như vậy núp ở phía sau mặt tính cái gì anh hùng?”

“Các ngươi nếu là anh hùng, vậy các ngươi cho ngươi gia Viên gia gia theo phá trận đi ra với ngươi gia gia đánh a!”

“Ta dựa vào!”

“…”

Kì Tân đám người tưởng lấy cậy mạnh phá trận, Viên Nanh cùng Hùng Bá liền đi ra quấy rối, hơn nữa hàn nguyệt cung hộ phái đại trận hàn nguyệt huyền quang minh diệt trận xứng thượng vạn năm hoa đào ** trận, uy lực tăng nhiều, Kì Tân đám người lăng là không có biện pháp phá trận mà ra.

Như thế lại giằng co hai ngày, đại trận ở cậy mạnh đánh sâu vào hạ dần dần có bị lao ra một đạo miệng vỡ dấu hiệu, đương nhiên Kì Tân lấy cậy mạnh phá trận, cũng trả giá không nhỏ đại giới, không chỉ có lại tổn thất không ít người, hơn nữa người người tiêu hao pháp lực cũng phi thường lợi hại.

“Này trận pháp uy lực rõ ràng đại không bằng trước, phá trận đang nhìn, mọi người tất cả đều cấp bổn tọa tiếp tục dùng sức oanh kích!” Kì Tân gặp hoa đào sương mù càng ngày càng bạc, ẩn ẩn trung lại lần nữa bắt đầu nhìn đến Nguyệt Quế sơn, không khỏi mừng rỡ kêu lên, trên người tán hung hãn thô bạo hơi thở.

Thân là Âm Sơn tông đệ tử, đối mặt môn phái nhỏ, Kì Tân hướng tới là mọi việc đều thuận lợi, làm sao từng như vậy uất ức quá, lúc này hận không thể phá trận mà ra, đem hàn nguyệt cung nữ tử tất cả đều bắt lại tiền dâm hậu sát!

“Ta xem thời điểm cũng kém không nhiều lắm, cũng nên là thu thập quỷ minh tông cùng hắc sát phong đệ tử lúc.”

Ở Kì Tân kêu gào là lúc, hàn nguyệt cung chủ điện, Hạ Vân Kiệt mắt lộ ra vui sướng sắc đảo qua Quảng Nguyệt tiên tử, La Linh còn có Điền Quan ba người, thản nhiên nói.

Này ba người trừ bỏ có cực kì hùng hậu tu hành tích lũy lắng đọng lại, cũng có xuất chúng thiên phú, gần 4 ngày thời gian, này ba người đều trước sau đột phá đến cử

hà cảnh giới. Mà người còn lại, tuy rằng tiến bộ không có nhanh như vậy, nhưng người người đều có rất lớn thu hoạch cùng đột phá, đột phá cử hà cảnh giới cũng chỉ là thời gian vấn đề.

“Đệ tử lĩnh mệnh!” Quảng Nguyệt tiên tử đám người ào ào quỳ xuống đất lĩnh mệnh, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt đều tràn ngập tự nội tâm thật sâu cảm kích cùng nồng đậm kính sợ ý.

4 ngày thời gian, trực tiếp điểm hóa nhân đột phá đến cử hà cảnh giới, đừng nói nghệ giới vực, cho dù toàn bộ ba ngàn giới lại có mấy người có thể làm đến, nhưng bọn họ chưởng giáo lại làm được. Có thể nghĩ chưởng giáo đối thiên đạo lý giải khắc sâu đến loại nào trình độ, Quảng Nguyệt tiên tử đám người căn bản không dám tưởng tượng.

Đến lúc này, bọn họ cũng mới vừa rồi biết, vì sao giống Viên Nanh cùng Hùng Bá bực này bạo tính tình nhân, đối mặt Hạ Vân Kiệt đều nhu thuận cùng con thỏ so với.

“Quỷ minh tông thực lực còn là không kém, kia hắc sát phong Kì Tân cũng có vài phần bản sự. Các ngươi mấy người tái xứng thượng Viên Nanh, tuy rằng đánh bại bọn họ cũng không phải khó khăn việc, nhưng muốn tưởng không cho bọn họ chạy mất lại còn là thực khó khăn. Như vậy, ta truyền cho các ngươi một bộ trận pháp, như vậy liền vạn vô nhất thất.” Nói xong Hạ Vân Kiệt giương mắt nhìn ra bên ngoài, lại nói:“Viên Nanh, Kim Giao các ngươi đều vào đi.”

“Bái kiến chưởng giáo!” Hạ Vân Kiệt đang nói vừa mới hạ xuống, ngoài điện vào tám người, trừ bỏ Viên Nanh cùng Hùng Bá, còn có đi cực nhạc sơn truyền lệnh làm Quy thừa tướng, cùng với đi theo hắn tới rồi hàn nguyệt cung Kim Giao, Ngũ Liên lão nhân cùng nguyên lai hợp hoan giáo tam đại trưởng lão, Miêu Long, Xa Vũ Phi, Xa

Vũ Lộ.

“Miễn lễ, các ngươi đều cho nhau gặp qua một chút đi.” Hạ Vân Kiệt cười nhẹ, nói.

Chờ Kim Giao đám người đều lẫn nhau đi lễ nạp thái sau, Hạ Vân Kiệt lại lần nữa mở miệng nói:“Này hàn nguyệt cung về sau đó là ta Vu Hàm môn ở nghệ giới căn cứ, trừ bỏ phải có đại trận thủ hộ sơn môn, còn phải có cao thủ trấn thủ. Chính là ta Vu Hàm môn so với không thể thế lực khác nội tình hùng hậu, tạm thời còn không có chân chính có thể một mình đảm đương một phía môn nhân đệ tử. Cho nên ta hiện tại truyền cho các ngươi một bộ bắc đẩu thất tinh diệt sát trận, này trận pháp cần bảy người cùng nhau thi triển, một khi bày ra, mỗi một đánh đều tương đương với bảy người hợp lực, trừ phi cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả thân tới, dư giả hẳn là cũng chưa cái gì phải sợ hãi. Miêu Long, Xa Vũ Phi, Xa Vũ Lộ, các ngươi đối nghệ giới quen thuộc, về sau liền ở tại chỗ này hiệp trợ trấn thủ hàn nguyệt cung đi. Viên Nanh cùng Hùng Bá nếu hiếu chiến, liền cũng ở lại nghệ giới hỗ trợ trấn thủ hàn nguyệt cung đi. Hôm nay thời gian cấp bách, ta trước truyền cho các ngươi còn có Quảng Nguyệt, La Linh bảy người bắc đẩu thất tinh diệt sát trận một ít đơn giản nhất biến chiêu sát chiêu, lại có Kim Giao, Ngũ Liên, Điền Quan đám người ở bên cạnh hiệp trợ, nghĩ đến vây sát Kì Tân đám người hẳn là vậy là đủ rồi.”

“Cẩn tuân chưởng giáo pháp chỉ!” Kim Giao đám người nghe vậy tất cả đều khom người lĩnh mệnh.

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, liền bắt đầu truyền thụ Quảng Nguyệt bảy người bắc đẩu thất tinh diệt sát trận, Kim Giao đám người cũng đều ở bên cạnh bàng thính, chính là tạm thời lại không cơ hội bày trận diễn luyện.

Quảng Nguyệt đám người vốn là là thông minh nhanh

nhạy người, hơn nữa Hạ Vân Kiệt hiện tại truyền thụ cũng chỉ là bắc đẩu thất tinh diệt sát trận đơn giản nhất biến chiêu sát chiêu, cho nên không quá nhiều lâu bảy người liền nắm giữ không sai biệt lắm.

“Oanh!” Ngay tại Quảng Nguyệt đám người nắm giữ không sai biệt lắm là lúc, sơn môn ngoại đột nhiên một trận nổ, theo sát sau kia đầy trời sương mù biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, mười tám cái cầm vạn năm hoa đào ** trận phất trần hàn nguyệt cung đệ tử người người miệng phun máu tươi, sắc mặt tái nhợt, nhìn phá trận mà ra, đằng đằng sát khí Kì Tân đám người, tất cả đều mắt lộ ra hoảng sợ sắc.

Chương 1360 : Ngươi là ai?

“Oanh!” Theo sát sau lại là một tiếng nổ, bao phủ ở sơn môn minh hối biến ảo, mang theo một tia hủy diệt sát khí hàn khí như tan thành mây khói bình thường, đột nhiên gian biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, một đạo mãnh liệt quang mang theo mắt trận chỗ bắn ra, đem phụ trách trông coi mắt trận mấy vị đệ tử hoảng hai mắt nhất hắc, hai chân mềm nhũn thiếu chút nữa sẽ muốn ngã ngồi trên mặt đất.

“Không tốt! Hộ phái đại trận bị phá, nhanh đi bẩm báo cung chủ!” Trông coi mắt trận chúng đệ tử ào ào vẻ mặt hoảng sợ hét lên đứng lên, phảng phất tận thế sắp buông xuống bình thường.

Bất quá này cũng khó trách này đó đệ tử, lần này đến tấn công hàn nguyệt cung không chỉ có tại đây vùng uy chấn tứ phương quỷ minh tông cử phái lực, cũng có trong truyền thuyết bảy đại thế lực Âm Sơn tông đệ tử. Vốn có hộ phái đại trận còn có thể ngăn cản một hai, nay hộ phái đại trận vừa vỡ, quỷ minh tông cùng Âm Sơn tông đệ tử tiến nhanh mà vào, giết bọn hắn còn không cùng giết gà vịt bình thường.

“Ha ha, chỉ bằng này phá trận pháp cũng tưởng vây khốn bổn tọa sao? Bổn tọa muốn huyết tẩy hàn nguyệt cung, nhốt các ngươi hồn phách, cho các ngươi sống không bằng chết!” Ngay tại hàn nguyệt cung đệ tử người người sợ hãi không chịu nổi một ngày, Kì Tân âm u thanh âm đột nhiên ở trong thiên địa vang lên, giống như dạ kiêu bình thường, làm cho người ta nghe xong lỗ chân lông dựng lên.

“Kì Tân, ngươi không sợ nói mạnh miệng thiểm chính mình đầu lưỡi sao?” Một đạo êm tai dễ nghe, nhưng mang theo châm chọc lạnh như băng thanh âm vang

lên, Quảng Nguyệt tiên tử không biết khi nào đã xuất hiện ở hàn nguyệt cung đỉnh núi phía trên, quần áo áo trắng, ẩn ẩn có ngũ sắc vầng sáng theo trên người phát ra, một vòng Minh Nguyệt dưới, phảng phất trong truyền thuyết Quảng Hàn cung tiên nữ hạ phàm, cao ngạo mà lành lạnh.

“Cung chủ!” Sợ hãi trung hàn nguyệt cung đệ tử nhìn thấy cung chủ Quảng Nguyệt tiên tử xuất hiện, người người tất cả đều cả người chấn động, trên mặt lộ ra lại là khiếp sợ lại là vui mừng sắc.

Bởi vì quen thuộc cung chủ các đệ tử phát hiện, hôm nay cung chủ trên người hơi thở thế nhưng so với trước kia cường đại hơn rất nhiều.

“Hàn nguyệt cung cung chủ Quảng Nguyệt tiên tử! Không đúng, ngươi không phải chỉ có thông huyền hậu kỳ cảnh giới sao?” Kì Tân gặp dưới ánh trăng, quần áo áo trắng Quảng Nguyệt tiên tử như tiên nữ hạ phàm, hai mắt không khỏi sáng ngời, khóe miệng gợi lên một chút dâm tà ý cười, bất quá theo sát sau Kì Tân liền sắc mặt khẽ biến, kinh ngạc ra tiếng.

Phía trước trong trận đã xuất hiện quá hai vị cử hà cảnh giới tu sĩ, hơn nữa Quảng Nguyệt tiên tử, kia đó là ba vị cử hà cảnh giới tu sĩ, mà Kì Tân bên này cũng bất quá chỉ có bốn vị cử hà cảnh giới tu sĩ, kể từ đó, muốn hoàn toàn quét ngang hàn nguyệt cung, tự nhiên sẽ không dễ dàng như vậy, hơn nữa rất khả năng muốn trả giá phi thường thảm trọng đại giới.

“Hay là bản cung sẽ không có thể đột phá thăng cấp sao?” Quảng Nguyệt tiên tử âm thanh lạnh lùng nói.

“Chúc mừng cung chủ!” Quảng Nguyệt tiên tử thanh âm quanh quẩn ở trong thiên địa, vui mừng sở hữu hàn nguyệt cung đệ tử ào ào quỳ xuống đất lễ bái, mà Sắc Vi

nhất chúng chủ sự đệ tử trừ bỏ vui mừng trong lòng cũng có không thể diễn tả bằng ngôn từ rung động.

Bốn ngày trước, Hạ Vân Kiệt nói cấp cho Quảng Nguyệt tiên tử đám người truyền thụ thiên đạo, hy vọng các nàng có thể có sở đột phá, lúc ấy Sắc Vi đám người còn tưởng rằng là ở nghe thiên thư, cảm thấy rất là hoang đường. Không nghĩ tới bốn ngay sau, cung chủ thế nhưng thật sự đột phá, nhưng lại là vừa mới đột phá đến cử hà cảnh giới.

“Kia nhưng thật ra muốn chúc mừng Quảng Nguyệt tiên tử. Nếu Quảng Nguyệt tiên tử đã trở thành cử hà cảnh giới tu sĩ, bổn tọa nhưng thật ra nổi lên một tia ái tài chi tâm, như vậy đi, đầu nhập vào bổn tọa, qua lại hết thảy bổn tọa tất cả đều chuyện cũ sẽ bỏ qua!” Kì Tân sắc mặt thay đổi vài biến, cuối cùng cũng là nhất sửa phía trước cường ngạnh hung tàn khẩu khí.

Không có biện pháp, hắc sát phong, nay sơn chủ chính bế quan chữa thương, cho dù lần này bế quan sơn chủ tạm thời cụt tay trọng sinh, nhưng này mất đi huyết khí cũng không phải trong khoảng thời gian ngắn có thể tu luyện trở về. Huống chi sơn chủ còn bị mất trấn sơn môn đỉnh cấp linh khí, còn có vô số tài phú.

Có thể nói lần trước thảm bại đã làm cho hắc sát phong thực lực đại giảm, rốt cuộc kinh không nổi gì tổn thất.

Nay hàn nguyệt cung đột nhiên toát ra ba vị cử hà cảnh giới cường giả, cho dù Kì Tân có nắm chắc bắt, nhưng tự thân tổn thất cũng nhất định cực kì thảm trọng.

“Bản cung cũng là nghĩ các ngươi tu hành không dễ, không bằng như vậy đi, lưu lại sở hữu pháp bảo, trữ vật giới, bản cung tha các ngươi một con ngựa như thế nào?” Quảng Nguyệt tiên tử nay đột phá đến cử hà cảnh giới, phía sau cũng có chưởng giáo ở tọa trấn, tin tưởng

cũng là trước đó chưa từng có tăng vọt, chẳng sợ đối mặt Kì Tân như vậy Âm Sơn tông đệ tử, cũng có một loại trên cao nhìn xuống nhìn xuống ngạo khí.

“Ha ha, Quảng Nguyệt tiên tử, bổn tọa tiếc ngươi là một nhân tài, thế này mới cho ngươi cơ hội. Không nghĩ tới ngươi nữ nhân này thế nhưng như thế bừa bãi, hay là ngươi thực nghĩ đến đột phá đến cử hà cảnh giới liền thiên hạ vô địch ? Hay là ngươi cho là chỉ bằng các ngươi ba cử hà cảnh giới tu sĩ có thể chống đỡ được bổn tọa sao?” Kì Tân không nghĩ tới chiêu hàng bất thành ngược lại bị nhục nhã một phen, không khỏi giận dữ phản cười.

“Kì Tân ngươi quỷ kêu cái rắm a! Chẳng lẽ Cừu Phong kia tiểu tử không nói cho ngươi, cánh tay hắn là như thế nào đoạn sao?” Một đạo khinh miệt châm chọc thanh âm đột nhiên ở Kì Tân phía sau vang lên.

“Ngươi, ngươi là ai? Như thế nào biết ta sư huynh cụt tay việc?” Kì Tân nghe vậy cả người chấn động, sắc mặt đại biến, vội vàng xoay người hướng mặt sau nhìn lại.

“Ta như thế nào hội không biết, nhà ngươi sư huynh tự đoạn một tay thời điểm, ngươi gia gia ta ngay tại bên cạnh nhìn đâu.” Một đạo thanh âm lại vang lên, tiếp theo một cái cả người kim mao đại hán theo vân sau xông ra, trong tay nắm nhất kim quang xán xán đại côn.

“Viên Nanh, ngươi là Viên Nanh!” Kì Tân nhìn đến kia cả người kim mao đại hán theo sau mâytoát ra đến, đầu tiên là hơi hơi sửng sốt, trong mắt lóe ra một tia nghi hoặc sắc, bất quá rất nhanh, hắn liền cả người chấn động, giống như thấy quỷ bình thường âm thanh kêu lên, sắc mặt trắng bệch, rốt cuộc không có phía trước kiêu ngạo cuồng vọng.

“Oa ha ha, không nghĩ tới ngươi còn có vài phần kiến

thức, thế nhưng còn biết ngươi Viên gia gia đại danh." Viên Nanh nghe vậy không khỏi đắc ý cười ha ha đứng lên.

Nhìn Viên Nanh vẻ mặt đắc ý cười to bộ dáng, Kì Tân cũng là miệng đầy chua sót. Không phải hắn Kì Tân có bao nhiêu kiến thức, mà là làm hắc sát phong phó sơn chủ, sơn chủ bị người làm cho tự đoạn một tay, cũng lưu lại pháp bảo cùng trữ vật giới, hắn lại khởi khả năng hội không có nghe sơn chủ nhắc tới kia Hạ giới chủ bên người hai đại chủ yếu nhân vật?

Chính là hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, kia hàn nguyệt cung sau lưng chống lưng thế nhưng không phải hợp hoan giáo mà là kia Hạ giới chủ, nếu không cấp cái gan lớn như trời, hắn cũng không dám như vậy đại liệt liệt sát tới cửa đến a!

Trách không được này hàn nguyệt cung cung chủ không có sợ hãi, nghe sư huynh nói lúc ấy kia Hạ giới chủ bên người còn mang theo vài vị nữ tử, nay xem ra đó là này hàn nguyệt cung cung chủ không thể nghi ngờ.

"Hạ tiền bối, vãn bối trước đó không biết này hàn nguyệt cung nguyên lai là tiền bối địa bàn, nhiều có đắc tội, còn thỉnh tiền bối xem ở ta Âm Sơn tông mặt mũi, như vậy yết quá như thế nào?" Kì Tân suy nghĩ bay lộn, sắc mặt âm tình biến ảo, bất quá ngoài miệng lại không nhàn rỗi, mà là đối với hàn nguyệt cung chủ điện phương hướng ôm quyền giương giọng nói.

"Đây là các ngươi tiểu bối trong lúc đó sự tình, bản tôn tất nhiên là sẽ không hỏi đến. Bất quá ngươi đã có lá gan giết dến này hàn nguyệt cung, nếu là có cái gì không hay xảy ra nhưng cũng chỉ có thể tự trách mình học nghệ không tinh." Một đạo uy nghiêm thanh âm theo trong điện truyền đi ra, như sấm thanh cuồn cuộn, quanh quẩn ở thiên địa trong lúc đó.

Này thanh âm, Kì Tân đám người xa lạ, hàn nguyệt cung các đệ tử cũng không xa lạ. Lúc ấy bọn họ đều còn tại kỳ quái cung chủ như thế nào đầu nhập vào ở tại kia Hạ giới chủ môn hạ, nay mới vừa rồi biết này Hạ giới chủ thế nhưng như thế ngưu xoa, không chỉ có làm cho hắc sát phong sơn chủ Cừu Phong tự đoạn một tay, hơn nữa liền ngay cả Kì Tân như vậy ở bọn họ xem ra giống như đại ma đầu bình thường nhân vật, ở trước mặt hắn đều phải miệng nói tiền bối.

Người người tất cả đều âm thầm khiếp sợ không hiểu, đồng thời kinh hoàng tâm cũng rốt cục hoàn toàn yên ổn xuống dưới, thậm chí dần dần trở nên hưng phấn kích động đứng lên. Chính là nhớ tới Hạ giới chủ không chịu tự mình ra tay, lại khó tránh khỏi cảm thấy có chút thất vọng cùng tiếc nuối.

“Nếu tiền bối nói như vậy, vãn bối không thể nói gì nữa! Hết thảy chỉ có toàn bằng đều tự bản sự.” Kì Tân muốn chính là Hạ Vân Kiệt những lời này, nếu không Hạ Vân Kiệt nếu ra tay, cho dù hắn đem cả tòa hắc sát phong nhân mã đều mang đến, cũng không đủ người ta trấn sát.

Phải biết rằng đoạn thời gian trước, ra tay không chỉ có riêng chính là hắn sư huynh, nhưng lại là có mặt khác hai vị cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả, kết quả đâu, người ta trong nháy mắt gian liền đem bọn họ cấp trấn áp không thể động đậy, chỉ có cầu xin tha thứ phân. Kì Tân lại cao ngạo cuồng vọng, còn không về phần cuồng vọng đến nghĩ đến Hạ Vân Kiệt nếu ra tay, hắn còn có chạy trốn cơ hội.

“Ha ha, Kì Tân, sợ ta gia giới chủ ra tay liền nói rõ thôi! Làm gì vòng quanh đâu?” Viên Nanh khinh thường châm chọc nói.

“Viên Nanh chớ có càn rỡ, bổn tọa biết này chuyến tính sai. Bất quá Hạ tiền bối nếu không ra tay, chỉ bằng các ngươi còn ngăn không được bổn tọa!” Kì Tân âm thanh lạnh lùng nói, trong giọng nói còn không quên cầm ngôn ngữ đi đổ Hạ Vân Kiệt, có thể thấy được này đó thế lực lớn đệ tử, bình thường tuy rằng bừa bãi ngạo mạn, nhưng người người còn đều cũng có thành phủ tâm cơ hạng người.

“Phải không? Kì Tân ngươi bất giác những lời này nói được quá sớm sao?” Quảng Nguyệt tiên tử lạnh lùng cười, một đạo hàn quang theo nàng mi tâm phun ra, hóa thành một thanh ba thước lợi kiếm.

Lợi kiếm hàn như vạn cổ không hóa băng tuyết, mũi kiếm sắc bén, là Quảng Nguyệt tiên tử bên người pháp bảo hàn phách huyền băng kiếm, thượng phẩm linh khí.

Gặp Quảng Nguyệt tiên tử tế ra pháp bảo, Kì Tân đồng tử hơi hơi co rụt lại, bất quá chờ hắn phát hiện kia chính là thượng phẩm linh khí, ngầm lại thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Hắn thân là hắc sát phong phó sơn chủ, trong tay kia thanh hắc đao tuy rằng biến hóa không nhiều lắm, cũng là một kiện đỉnh cấp linh khí, hơn nữa hắn thực lực cũng so với bình thường cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ mạnh hơn không ít, chỉ cần Hạ Vân Kiệt không ra tay, tưởng thoát vây hắn còn là có nắm chắc.

Bất quá ngay tại Kì Tân âm thầm tùng một hơi là lúc, đột nhiên thế nhưng liên tiếp lại có từng đạo hào quang phóng lên cao, mỗi một đạo quang mang đều có khí thế cường đại, suốt có mười đạo nhiều, tính thượng Quảng Nguyệt tiên tử đó là mười một đạo.

“Mười một cái!” Kì Tân sắc mặt đại biến, quỷ dân đám người lại sắc mặt đều biến trắng.

Mười một cử hà sơ kì cảnh giới cường giả, này con số cơ hồ đã là bọn họ bên này cử hà cảnh giới tu sĩ gấp ba, cho dù Kì Tân thực lực cường đại, một cái có thể thấp hai cái, quỷ dân đám người cũng không cho rằng bọn họ có gì thắng lợi cơ hội, có thể chạy ra sinh thiên kia cũng đã là cám ơn trời đất.

“Không cần sợ, bọn họ mặc dù có mười một cử hà cảnh giới tu sĩ, nhưng không có một là cử hà trung kỳ, hơn nữa pháp lực cũng cũng không phải thực hùng hậu, không ai trong tay pháp bảo là đỉnh cấp linh khí, bọn họ thông huyền cảnh nhân mã cũng không có chúng ta nhiều, chỉ cần chúng ta hợp thành một cỗ, vạn người một lòng, hướng một cái phương hướng xung phong liều chết, nhất định có thể sát ra vòng vây!” Kì Tân nhưng thật ra cái lợi hại quyết đoán nhân vật, gặp quỷ dân đám người người người đều tâm sinh hoảng sợ, lập tức thần sắc nhất túc, mục thấu tinh quang quát.

Chương 1361 : Bắc đẩu thất tinh diệt sát trận

Kì Tân này vừa quát, nhưng thật ra khơi dậy không ít người muốn sống dục vọng, trong lúc nhất thời vốn là đã tràn ngập mở ra tuyệt vọng dần dần biến mất không thấy, thay vào đó là một cỗ tử chiến đến cùng nồng đậm chiến ý.

“Sát!” Kì Tân tay cầm màu đen loan đao, nổi giận gầm lên một tiếng, râu tóc đều dựng, đối với bảo vệ cho bọn họ đường lui Viên Nanh cao cao giơ lên, mạnh bổ đi xuống.

Nhất thời một đạo nghìn trượng trưởng đao mang cắt qua thiên không, tại đây một đao dưới cao lớn như Viên Nanh đều nháy mắt trở nên nhỏ bé đứng lên, phảng phất tùy thời sẽ bị này một đao cấp chém thành thịt vụn.

Toàn bộ hàn nguyệt cung đều tại đây một đao uy thế dưới, hơi hơi run rẩy, cơ hồ sở hữu hàn nguyệt cung đệ tử đối mặt này một đao uy thế, cũng tất cả đều kinh hồn táng đảm, tim mật dục liệt.

Giờ khắc này, các nàng mới chính thức hiểu được, cử hà cảnh giới toàn lực nhất kích uy thế thế nhưng khủng bố như vậy! Nguyên bản tin tưởng tựa hồ cũng theo này một đao đánh xuống, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

“Sát!” Người còn lại gặp Kì Tân đi trước làm gương, dũng mãnh phóng ra, cũng đều ào ào nổi giận gầm lên một tiếng, tế ra đều tự pháp bảo, toàn lực hướng Viên Nanh chỗ phương hướng sát đi.

Nhất thời gian, một đạo chiếu rọi thiên địa nghìn trượng đao mang mặt sau có xuất hiện vô số ánh sáng ngọc

quang mang, vô số ánh sáng ngọc hào quang hội tụ cùng một chỗ, khí thế ngập trời, giống như có thể hủy diệt thiên địa, liền đem hàn nguyệt cung đệ tử nhìn xem càng phát ra kinh hồn táng đảm.

Chỉ có Viên Nanh đám người mặt không đổi sắc, thậm chí đứng mũi chịu sào Viên Nanh khóe miệng lại dật ra một chút khinh thường cười lạnh, tiếp theo vỡ ra miệng, lộ ra hai hàng bạch dày đặc răng nanh, hét lớn một tiếng nói:“Ăn ngươi Viên gia gia một côn!”

Hét lớn là lúc, Viên Nanh giơ lên trong tay kim côn, cơ hồ đồng thời, thiên thượng bắc đẩu thất tinh đều tựa hồ đột nhiên sáng sáng ngời, một chút tinh thần lực lượng bỏ ra, đem Viên Nanh, Hùng Bá, Quảng Nguyệt tiên tử, La Linh, Miêu Long, Xa Vũ Phi, Xa Vũ Lộ bảy người nối ở tại cùng nhau, vừa vặn hình thành nhất yểu rượu đấu hình, đối ứng trên trời thiên xu, thiên tuyền, thiên ki, thiên quyền, ngọc hành, khai dương, diêu quang, bắc đẩu thất tinh. Viên Nanh vào chỗ cho bắc đẩu thất tinh thứ nhất tinh thiên xu vị, cũng bị xưng là sát tinh, là thất tinh trung sát khí nặng nhất, sát ý tối nùng vị.

Bắc đẩu thất tinh diệt sát trận nhất phát động, nhất thời nguyên bản tại kia nghìn trượng đao mang hạ, có vẻ phá lệ nhỏ bé Viên Nanh đột nhiên gian cả người kim quang nở rộ, một căn căn kim mao đều như châm bình thường lập lên, trong tay kim côn lại có vạn trượng hào quang phóng lên cao, nghênh hướng kia nghìn trượng đao mang đó là hung hăng đập đi xuống.

Này một côn nện xuống đi, nơi đi qua tiếng sấm nổ vang, không gian rung chuyển, phảng phất liền thiên địa không gian đều phải bị này một côn cấp tạp phá thành mảnh nhỏ bình thường.

“Điều đó không có khả năng!” Kì Tân nhìn đến kim côn đập đến, đồng tử mạnh co rụt lại theo sát sau lại lập tức

khuếch trương mở ra, trên mặt tràn ngập kinh hãi cùng không thể tưởng tượng sắc.

Thân là Âm Sơn tông đệ tử, Kì Tân ánh mắt tự nhiên so với Quỷ Dân đám người muốn độc ác rất nhiều. Theo Viên Nanh đám người xuất hiện bắt đầu, hắn cũng đã nhìn xem rất rõ ràng, nơi này trừ bỏ đứng bên ngoài vây Kim Giao chân nhân cùng Quy thừa tướng có miễn cưỡng cùng hắn ganh đua cao thấp thực lực, còn lại người, bao gồm Viên Nanh ở bên trong cũng không là hắn mười chiêu nơi, nếu tái tính thượng pháp bảo thượng chênh lệch, chỉ sợ ba năm chiêu hắn liền có thể hoàn bại Viên Nanh.

Cũng đang là vì như vậy, Kì Tân gặp Viên Nanh đám người người người bừa bãi tự tin, trực tiếp đột nhiên phát động toàn lực nhất kích, ý đồ ở bọn họ còn không có chân chính nhận rõ hắn thực lực trong lúc đó, trực tiếp phá vây mà ra.

Chỉ cần Hạ Vân Kiệt không ra tay, một khi hắn phá vây mà ra, sẽ thấy cũng không có người có thể lưu lại hắn.

Chính là Kì Tân lại vạn vạn không nghĩ tới, kia Viên Nanh đánh ra một côn uy lực thế nhưng so với hắn kia một đao còn muốn hung mãnh, thậm chí cho hắn cảm giác thế nhưng chút không thua kém gì hắn nhị sư huynh Cừu Phong.

Kia nhưng là cử hà trung kỳ cảnh giới thực lực a!

“Oanh!” Kì Tân kinh hãi là lúc, kim côn hung hăng đánh vào cự đao phía trên, phát ra một đạo chấn thiên động tiếng vang, theo sát sau kia nghìn trượng đao mang liền hóa thành nhiều điểm hào quang, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, mà kia kim côn lại thế đi không thay đổi, tiếp tục hướng mặt sau phô thiên cái địa bay tới pháp bảo đánh tới.

“Oanh! Oanh! Oanh!” Liên tiếp nổ thanh ở thiên địa vang lên, một đoàn đoàn chói mắt quang mang ở thiên không sáng lên, đem mỗi một trương tái nhợt hoảng sợ sắc mặt chiếu rọi tinh tế lộ.

“Thống khoái! Thống khoái!” Viên Nanh tập bảy người cùng trận pháp ngưng tụ bắc đẩu thất tinh tinh thần lực, lập tức phá điệu Kì Tân cùng đại quân tiến công, hơn nữa còn đập nát không ít người pháp bảo cùng đầu, không khỏi hưng phấn thẳng trảo ngực kim mao.

“Hiện tại nên đến phiên ta Hùng Bá !” Hùng Bá gặp Viên Nanh nhất côn đi xuống thế nhưng có như vậy uy lực khủng bố, nhất thời tranh luận nại không được trong lòng hưng phấn, ồn ào vung khởi hắn lang nha bổng, đối với quỷ minh tông đại quân cùng Kì Tân nhất chúng Âm Sơn tông đệ tử một trận loạn tạp.

Hùng Bá này mỗi một lần nện xuống đi đều có cử hà trung kỳ lực đạo, trừ bỏ Kì Tân đám cử hà cảnh giới tu sĩ, còn có thể miễn cưỡng chắn nhất chắn, dư giả nhất bị kia lang nha bổng tạp trung lập mã liền đi đời nhà ma, thậm chí sát đến một ít đều đoạn cánh tay gãy chân.

Bắc đẩu thất tinh diệt sát trong trận tiếng kêu rên nổi lên, nguyên bản còn tồn tử chiến đến cùng quyết tâm quỷ minh tông đại quân nhất thời quân lính tan rã, chung quanh loạn nhảy lên bôn đào.

Chính là này nhất loạn nhảy lên chạy trốn, quỷ minh tông nhân lại bị chết nhanh hơn.

Bất quá một nén nhang thời gian, quỷ minh tông nhân mã liền hoặc chết hoặc bị thương gần một phần ba, chỉ có Kì Tân đám cử hà cảnh giới cường giả, còn có số ít mười đến thông huyền hậu kỳ cao nhất cảnh giới tu sĩ, ở đã trải qua ngắn ngủi kinh hãi khủng hoảng sau, lại

chậm rãi khôi phục bình tĩnh, bắt đầu cắn chặt răng cùng bắc đẩu thất tinh diệt sát trận chu toàn, tùy thời nhìn trộm trận pháp lỗ hổng, tìm cơ hội phá trận mà ra.

Bắc đẩu thất tinh diệt sát trận dù sao không thể cùng thượng cổ hung trận tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận đánh đồng, Hùng Bá đám người lại mới vừa mới học điểm da lông, khó tránh khỏi mới lạ, phát huy uy lực cũng là cực kì hữu hạn. Ngay từ đầu còn có thể đánh cho Kì Tân đám người một cái trở tay không kịp, trấn sát gần một phần ba nhân mã. Nhất đẳng Kì Tân đám người hoãn quá đến, Viên Nanh đám người liền dần dần cảm thấy áp lực cực lớn.

“Như vậy đi xuống không được, không bằng phóng một ít cá nhỏ đi ra ngoài.” Miêu Long tuy rằng cùng Xa Vũ Phi cùng Xa Vũ Lộ ở mọi người trung địa vị tuy rằng thấp nhất, nhưng nói như thế nào cũng là lão bài cử hà cảnh tu sĩ, kinh nghiệm chiến đấu còn là thực phong phú, gặp đại trận tuy rằng lợi hại, nhưng muốn đem nhiều người như vậy tất cả đều cấp trấn áp ở bên trong hiển nhiên không sự thật, liền lặng yên lộ ra một tia sơ hở, bỏ mặc một ít thực lực nhược tiểu tu sĩ rời đi.

Bắc đẩu thất tinh diệt sát trận nhất bày ra, bảy người tựa như nhất chỉnh thể, tâm ý tương thông, Miêu Long như vậy vừa động, người còn lại liền lập tức ý hội đến hắn tâm ý, liền cũng phối hợp bỏ mặc một ít thực lực nhược tiểu tu sĩ rời đi.

Về phần Kì Tân các cử hà cảnh giới cường giả, đó là kiên quyết muốn vây khốn, không thể làm cho bọn họ phá trận mà ra, nếu không một khi bọn họ phá trận mà ra, bằng Kim Giao đám người chỉ sợ còn không thể đưa bọn họ ở lại hàn nguyệt cung.

Trong trận người vốn là như trong lồng giam vây thú, hận không thể chắp cánh bay ra lồng giam, gặp bắc đẩu

thất tinh diệt sát trận đột nhiên lộ ra một đạo cái miệng nhỏ, thế nào còn có thể suy nghĩ đây là không phải địch nhân cố ý lâm vào, ào ào liều lĩnh phá trận mà ra, về phần tông chủ, Kì Tân đám người còn tại trong trận, bọn họ cũng là quản không được nhiều như vậy, chính mình chạy trối chết quan trọng hơn a!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1362 : Toàn quân bị diệt

Trong trận người vừa mới vừa như chó nhà có tang theo trong trận chạy ra, nghênh diện mà đến đó là vừa che thiên tế nhật phương thiên họa kích, một đôi tử điện cự chùy, một tòa sáng mờ nở rộ hoa sen đài tòa, một đạo kéo mấy trăm trượng màu tím kiếm quang phi kiếm, còn có mấy trăm đạo hoa quang phô thiên cái địa hướng tới bọn họ hạ xuống.

Kia phương thiên họa kích chính là Kim Giao chân nhân pháp bảo, tử điện cự lôi là Quy thừa tướng pháp bảo, mà kia sáng mờ nở rộ hoa sen đài tòa là Ngũ Liên lão nhân pháp bảo, kéo mấy trăm trượng màu tím kiếm quang phi kiếm là Điền Quan chân nhân pháp bảo, về phần kia mấy trăm đạo hoa quang còn lại là hàn nguyệt cung các đệ tử tế khởi pháp bảo.

Tứ đại cử hà cảnh giới cường giả, không ngờ như thế mấy trăm hàn nguyệt cung các đệ tử cùng nhau đánh ra công kích loại nào cường đại, này theo trong trận chạy trốn mà ra tu sĩ, còn không có tới kịp suyễn thượng một hơi, trong mắt hoa quang sẽ không đoạn phóng đại, tiếp theo liền tất cả đều bị oanh thành tra tra.

Đương nhiên bắc đẩu thất tinh diệt sát trong trận các tu sĩ cũng không biết ngoài trận so với trong trận càng thêm hung hiểm, ít nhất trong trận còn có Kì Tân các cử hà cảnh giới tu sĩ giúp bọn hắn khiêng đại bộ phận áp lực, hấp dẫn rất lớn hỏa lực, nhưng ngoài trận đâu, cũng là tứ đại cử hà cảnh giới cường giả còn có mấy trăm danh hàn nguyệt cung đệ tử ở ôm cây đợi thỏ, ở như hổ rình mồi chờ bọn họ này đó chó nhà có tang xuất hiện. Sau đó ở bọn họ còn không có tới kịp hô hấp một ngụm mới mẻ không khí, chưa kịp xem liếc mắt một cái hàn nguyệt cung cảnh đẹp, còn có đầy trời pháp bảo đối với bọn họ không cần tiền nện xuống đến.

Cho nên, trong trận này lão huynh gặp có chạy trối chết cơ hội, người người ra bên ngoài nhảy lên, sau đó một đám tre già măng mọc trở thành tra tra.

Theo trong trận quỷ minh tông đại quân số người không ngừng giảm bớt, Quảng Nguyệt tiên tử đám người áp lực cũng bắt đầu không ngừng yếu bớt, bắt đầu đem càng nhiều hỏa lực nhắm ngay Kì Tân đám người, mà Kì Tân đám người áp lực tắc bắt đầu nhân đứng lên.

“Tất cả đều cấp bổn tọa ổn định, đó là bọn họ cố ý bại lộ sơ hở, là cạm bẫy!” Kì Tân rất nhanh liền phát hiện Quảng Nguyệt đám người “Vây ba phóng một” mưu kế, không khỏi gấp đến độ lớn tiếng kêu đứng lên.

Chính là Kì Tân nói vừa mới hạ xuống, liền có một đạo kim quang đại côn ầm vang một tiếng đập hướng Kì Tân.

Kì Tân vội vàng cử đao đón đánh.

Kì Tân tái lợi hại lại như thế nào loại kém được bảy người hợp lực? Huống chi giờ khắc này hắn không chỉ có pháp lực tiêu hao hơn phân nửa, hơn nữa thế nhưng còn phân tâm.

“Thương!” Một tiếng nổ, Kì Tân nắm đao tay hổ khẩu rạn nứt, máu tươi dâng, một ngụm máu tươi lại đoạt miệng mà ra, nháy mắt liền bị thương.

Gặp ngay cả Kì Tân đều bị thương, kia quỷ minh tông đại quân người người đều tâm thần run run, thế nào còn quản lời hắn nói là thật là giả. Ở bọn họ xem ra lưu lại là hẳn phải chết không thể nghi ngờ, mà chạy ra đại trận ít nhất còn có một đường chạy trốn hy vọng.

Vì thế đại quân lấy nhanh hơn tốc độ thoát đi đại trận,

mà Kì Tân bốn vị cử hà cảnh giới cường giả tắc bị Quảng Nguyệt tiên tử đám người gắt gao cuốn lấy, căn bản không thể tùy đại quân cùng nhau thoát thân, gấp đến độ bọn họ nhảy trên nhảy dưới, cũng là có khóc cũng không làm gì.

Hàn nguyệt cung trung, Hạ Vân Kiệt nhìn sơn môn ngoại phát sinh hết thảy, biểu tình cũng không có trong tưởng tượng vui mừng, tương phản cũng là ngưng trọng.

Tượng đất đều có ba phần tính tình, huống chi hắn Hạ Vân Kiệt?

Trước một lần hắn có thể phóng Cừu Phong một con ngựa, nhưng lúc này đây cũng sẽ không tái nương tay, huống hồ lúc này đây hắn cũng không có tự mình ra tay, xem như ấn nghệ giới bảy đại thế lực gian cam chịu trò chơi quy tắc làm việc tình, cho dù Âm Sơn tông tông chủ Cửu Âm sau biết, chỉ sợ cũng không lời nào để nói.

Chính là Cửu Âm tuy rằng không thể nói gì nữa, nhưng thù này xem như hoàn toàn kết hạ, mà theo một ngày này khởi, hắn Hạ Vân Kiệt coi như là hoàn toàn quấn vào bảy đại thế lực tranh đấu bên trong, rốt cuộc không thể điệu thấp, càng không thể chỉ lo thân mình.

Chính là này cũng không phải hắn nguyện ý nhìn đến, một phương diện là vì Vu Hàm môn trụ cột bây giờ còn là quá mỏng, cùng này đó thế lực lớn khởi tranh đấu, Vu Hàm môn hội bước đi duy gian, mặt khác một phương diện, cùng này đó thế lực lớn khởi tranh đấu cũng tất nhiên hội liên lụy đến hắn tinh lực, khiến cho hắn không thể toàn thân tâm đầu nhập tu luyện cùng với tìm kiếm người yêu cùng đường về nhà này chuyện trọng yếu nhất.

Chính là cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng, người tại giang hồ thân bất do kỷ, Hạ Vân Kiệt cũng là rõ ràng một

ngày này cho dù hôm nay không đến, quá vài ngày cũng tóm lại sẽ đến, cho nên lúc này đây hắn cũng không có tái nương tay.

Hết thảy đều ở Hạ Vân Kiệt dự kiến bên trong, lại qua một canh giờ không đến thời gian, chiến đấu chấm dứt, trừ bỏ cực cá biệt người đi rồi **** vận, tránh được một kiếp, toàn bộ quỷ minh tông đại quân cơ hồ có thể nói là toàn quân bị diệt, về phần Kì Tân các chủ yếu nhân vật, ở không có Hạ Vân Kiệt tiến thêm một bước chỉ thị dưới, lại tất cả đều bị trực tiếp trấn sát.

Không biết hay không cùng Hạ Vân Kiệt học, Viên Nanh cùng Hùng Bá này hai hồn nhân ở xét nhà phương diện tựa hồ tình có chú ý, chiến đấu nhất chấm dứt, liền lập tức mang theo một nhóm người đằng đằng sát khí sát hướng quỷ minh tông sơn môn, sau đó lấy tồi cổ lạp hủ tốc độ công phá quỷ minh tông sơn môn, tái sau đó tự nhiên chính là đào đất ba thước, đem quỷ minh tông toàn bộ sơn môn đào cái để hướng lên trời, đừng nói linh tinh không có cấp quỷ minh tông lưu lại một khối, liền ngay cả dược phố trồng, còn chưa tới năm dược liệu đều đều cấp đào không còn một mảnh, một gốc linh thảo tiên dược cũng không cho người khác lưu lại.

Quỷ minh tông của cải tự nhiên không có biện pháp cùng hợp hoan giáo so sánh với, nhưng tương đối cho hàn nguyệt cung bực này thế lực lại dày rất nhiều, cho nên Viên Nanh cùng Hùng Bá một bên bắt lấy quỷ minh tông gia, một bên nói thầm mắng Quỷ Dân lão gia hỏa này là kẻ nghèo hèn, mà hộ tống Viên Nanh cùng Hùng Bá đám người cùng đi đến hàn nguyệt cung nữ đệ tử ở xét nhà khi lại đều người người hai mắt xám ngắt, không có nửa điểm bình thường thanh cao rụt rè. Sao lập nghiệp đến, so với Viên Nanh cùng Hùng Bá đám người còn muốn ngoan.

Không có biện pháp, hàn nguyệt cung hướng đến áp

dụng là “Bế quan toả cảng” chính sách, trong nhà nghèo a! Cũng may hàn nguyệt cung đệ tử số người không nhiều lắm, thế này mới miễn cưỡng đem “Ngày” Quá đi xuống. Nay lập tức nhìn đến nhiều như vậy tài phú, lại sao có thể kiềm chế được kia khỏa nghèo khó tâm.

Quỷ minh tông cách nguyệt Quế Sơn mạch cũng không xa, gần chỉ dùng hai ngày thời gian, hàn nguyệt cung liền đem quỷ minh tông của cải toàn bộ chuyển không, chuyển đến chính mình trong bảo khố.

Trong bảo khố chồng chất như núi thiên tài địa bảo, linh tinh linh dược, liền đem trông coi bảo khố hàn nguyệt cung đệ tử nhìn xem giống cái ngốc đại cô giống nhau, nhếch miệng cười cái không ngừng.

“Này chuyến mặc dù hoàn thắng, bất quá chúng ta cùng Âm Sơn tông thù coi như là hoàn toàn kết hạ, kế tiếp Âm Sơn tông khẳng định sẽ không như vậy bỏ qua, khẳng định hội biến đổi biện pháp đập phá, hảo báo này cừu, mà ta cũng không phương tiện ra tay, cho nên các ngươi mấy ngày nay đều làm cần thêm tu luyện, càng muốn nhiều hơn diễn rèn luyện tất bắc đẩu thất tinh diệt sát trận.” Hàn nguyệt cung đại điện trong vòng, không khí lại cùng ngoài cung đệ tử bất đồng, có vẻ phá lệ ngưng trọng, Hạ Vân Kiệt cao tọa ngai vàng phía trên, thần sắc nghiêm túc chậm rãi nói.

“Chưởng giáo yên tâm, đệ tử tất làm cần thêm tu luyện, tuyệt không hội rơi chưởng giáo uy danh.” Đại điện, Kim Giao đám người ào ào cúi đầu, vẻ mặt kiên định nói.

“Như thế liền hảo, ta thấy Quảng Nguyệt ở trận pháp mặt trên hơi có chút thiên phú tạo nghệ, đây là bắc đẩu thất tinh diệt sát trận trận pháp ngọc giản, liền từ Quảng Nguyệt ngươi tới chưởng quản, tìm hiểu sau truyền cùng Viên Nanh đám người, cũng cần diễn thêm luyện. Hàn nguyệt cung trong hàng đệ tử nếu có khả kham tạo

nên tài, cũng khả chọn chút đệ tử, truyền cùng bộ phận bắc đẩu thất tinh diệt sát từng trận pháp, bất quá đầy đủ bắc đẩu thất tinh diệt sát trận chỉ có ta Vu Hàm môn nội môn đệ tử mới vừa rồi có thể truyền thụ.” Hạ Vân Kiệt thấy mọi người biểu tình kiên định, cũng không sợ hãi sắc, trong lòng nhưng thật ra có chút vui mừng, lấy ra một ngọc giản giao cho Quảng Nguyệt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1363 : Bố trí

Hạ Vân Kiệt đem có thể có bắc đẩu thất tinh diệt sát trận trận pháp ngọc giản giao cho Quảng Nguyệt tiên tử sau, lại đem ánh mắt đầu hướng Kim Giao nói:“Kim Giao, ngươi cùng Điền Quan vốn là bạn cũ, lần này Điền Quan Trung Phiên giới gặp nạn, liền từ ngươi tùy Điền Quan cùng nhau hồi tranh Trung Phiên giới. Chấm dứt Trung Phiên giới sau, ngươi liền hồi kim thần giới đi. Kim thần giới huyền thiên chân thủy cấm trận chỉ có ngươi có thể chân chính phát uy uy lực của nó, hơn nữa kim thần giới bên kia cũng cần có ngươi ở bên kia chủ sự trấn thủ, ta khả năng yên tâm.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt lấy ra được từ Dư Hóa Uẩn hàn băng li long kiếm, đây là một kiện đỉnh cấp linh khí, phẩm chất uy lực so với tự hợp hoan giáo giáo chủ Nhạc Vô Cực hoan hỷ hoa sen đài cùng âm dương kim cương vòng này hai kiện đỉnh cấp linh khí còn muốn hơn một chút.

“Kim Giao ngươi chính là giao long thân thể, này hàn băng li long kiếm từ ngươi tới sử dụng, hẳn là có thể phát huy lớn hơn nữa uy lực, nói không chừng còn có thể từ giữa có điều lĩnh ngộ, hôm nay ta liền đem này kiếm ban cho ngươi đi.” Hạ Vân Kiệt nói xong lấy tay ở hàn băng li long kiếm trên thân lau một chút, lau quệt chính mình tinh thần khắc, sau đó hàn băng li long kiếm hóa thành một đạo hàn quang bay về phía Kim Giao.

“Đa tạ chưởng giáo ban ân!” Kim Giao hai tay có chút run run đang cầm hàn băng li long kiếm, vẻ mặt cảm kích nghiêm túc quỳ xuống đất hướng Hạ Vân Kiệt khấu tạ.

Đỉnh cấp linh khí, đặt ở nghệ biên giới gì nhất phái đều được cho là trấn giáo pháp bảo, càng đừng nói này hàn

băng li long kiếm còn là từng bát đại đầu sỏ chi nhất Dư Hóa Uẩn sử dụng. Nếu là phóng tới vạn bảo các bán đấu giá, cho dù trăm tỷ lục phẩm linh tinh chỉ sợ cũng không thấy được có thể chụp mua xuống dưới. Nhưng hôm nay chưởng giáo cứ như vậy ban cho hắn, này như thế nào không cho Kim Giao cảm động vạn phần?

Hơn nữa cũng đang như Hạ Vân Kiệt theo như lời, Kim Giao là giao long thân thể, này hàn băng li long kiếm từ hắn đến sử dụng, không những được phát huy ra rất lớn uy lực, hơn nữa này hàn băng li long kiếm luyện hóa nhập li long tinh hồn, đối Kim Giao khẳng định sẽ có dẫn dắt tác dụng, nói không chừng hắn liền có thể mượn này hàn băng li long kiếm đột phá đến cử hà trung kỳ cảnh giới. Cho nên, này hàn băng li long kiếm đối với Kim Giao ý nghĩa so với này khác đỉnh cấp linh khí muốn càng thêm trọng yếu.

Hạ Vân Kiệt huy phất tay làm cho Kim Giao đứng lên, lại lấy ra được từ Nhạc Vô Cực hoan hỷ liên hoa đài, này hoa sen đài tuy rằng là đỉnh cấp linh khí, nhưng Hạ Vân Kiệt sử dụng đứng lên cũng không vừa tay. Hắn nay am hiểu sử dụng bạo lực còn có phi kiếm trận pháp, này hoan hỷ liên hoa đài cầm đến khoe khoang cái giá nhưng thật ra không sai, cũng không hợp hắn tính tình.

Vừa vặn Ngũ Liên lão nhân cũng là cùng hoa sen hữu duyên, rất nhiều đạo pháp cũng là theo hoa sen hiểu được mà đến, này hoan hỷ liên hoa đài nhưng thật ra vừa vặn ban cho hắn. Không những được khiến cho hắn sức chiến đấu tăng nhiều, có lẽ cũng có thể làm cho hắn ở đạo pháp có càng tiến thêm một bước hiểu được.

Nay Vu Hàm môn môn hạ đệ tử cường giả không nhiều lắm, cũng chỉ có tạm thời dựa vào một ít vật ngoài thân tới đề cao thực lực.

Ngũ Liên lão nhân được hoan hỷ liên hoa đài tự nhiên là

giống như Kim Giao chân nhân giống nhau, cũng là cảm động vạn phần.

Đem này hai kiện đỉnh cấp linh khí ban cho Kim Giao chân nhân cùng Ngũ Liên lão nhân sau, Hạ Vân Kiệt cũng vốn không có cái gì đặc biệt có thể cầm ra tay pháp bảo, liền vẫy lui chúng môn nhân đệ tử.

Vẫy lui chúng môn nhân đệ tử sau, Hạ Vân Kiệt ở Quảng Nguyệt tiên tử cùng đi hạ, đem hàn nguyệt cung hàn nguyệt huyền quang minh diệt trận tu bổ một phen, lại dẫn Nguyệt Hoa tinh thần lực đem Quảng Nguyệt tiên tử theo bán bảo hội chụp mua được âm thần kính hảo hảo rèn luyện một phen, sau đó bắt nó còn đâu mắt trận chỗ.

Kể từ đó, này hàn nguyệt huyền quang minh diệt trận tuy rằng còn là không thể cùng cường thịnh thời kì uy lực so sánh với, nhưng uy lực so với phía trước Kì Tân đám người đến công kích khi lại mạnh hơn không chỉ nhỏ tí tẹo, chỉ sợ không có cử hà trung kỳ cảnh giới tu vi mơ tưởng công phá hàn nguyệt cung sơn môn.

Chính là có như vậy uy lực lại còn là không đủ, dù sao nay hàn nguyệt cung đắc tội là nghệ giới tiếng tăm lừng lẫy bảy đại thế lực chi nhất Âm Sơn tông, Âm Sơn tông nhưng là đủ cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả. Nếu là kia Huyền Thiên quốc cùng Hỏa Vân giáo tái chen một tay, bằng vào này một cái trận pháp tuyệt đối ngăn cản không được bọn họ tiến công.

Hạ Vân Kiệt lại rõ ràng đem kia mười tám can vạn năm hoa đào ** trận cấp hoàn toàn đánh tiến vào hàn nguyệt cung bốn phía, cùng hàn nguyệt huyền quang minh diệt trận dung hợp cùng một chỗ, kể từ đó, hàn nguyệt cung thủ sơn đại trận uy lực lại tăng lên một nửa không chỉ. Chính là muốn ngăn cản cường giả chân chính còn là không có khả năng.

Bất quá trong khoảng thời gian ngắn Hạ Vân Kiệt cũng chỉ có thể làm được điểm này, cũng may kia Âm Sơn tông các thế lực hẳn là còn không về phần phát rồ đến đại môn quy đến tiến công hàn nguyệt cung, nếu không sẽ không có thể trách hắn Hạ Vân Kiệt ra tay can thiệp.

Đem này hết thảy đều bố trí xong sau, Hạ Vân Kiệt lại làm cho Quảng Nguyệt tiên tử cho hắn an bài một cái phòng luyện đan.

Lần này bán bảo hội, Hạ Vân Kiệt nhưng là tìm mấy tỷ lục phẩm linh tinh bốn phía mua đồ một đám dược liệu, sau đó phản đánh cướp Vinh thân vương đám người lại được không ít dược liệu. Vốn Hạ Vân Kiệt cũng không chuẩn bị như vậy vội vã khai lô luyện đan, mà là trước tăng lên thực lực của chính mình, chính là thời gian không đợi người, nay cùng Âm Sơn tông các thế lực kết hạ sườn núi, nếu không nhanh chóng tăng lên thủ hạ thực lực, chỉ sợ Quảng Nguyệt tiên tử đám người chỉ có bị đánh phân.

“Ngươi nói cái gì? Kì sư đệ bọn họ tính cả quỷ minh tông tiến công nguyệt Quế Sơn hàn nguyệt cung khi, thế nhưng toàn quân bị diệt ?”

Làm Hạ Vân Kiệt bế quan luyện đan là lúc, Âm Sơn tông, hắc sát phong chủ điện, truyền ra một đạo chói tai tiếng thét chói tai.

“Là! Đúng vậy. Đệ tử nếu không phải tuỳ thời mau, thi triển huyết độn phương pháp, chỉ sợ cũng không thấy được sư phụ ngài lão nhân gia.” Hắc sát phong chủ điện, một vị sắc mặt tái nhợt, không hề huyết sắc, giống như vừa mới bệnh nặng một hồi nam tử quỳ gối đại điện phía trên, lạnh run nói, trong mắt toát ra một tia khủng hoảng sắc, mà đại điện phía trên, đồng dạng ngồi một vị sắc mặt tái nhợt, không hề huyết sắc nam tử, này nam

tử không phải người khác, đúng là Cừu Phong.

Bất quá lúc này Cừu Phong cụt tay đã dài quá đi ra.

“Điều đó không có khả năng! Hàn nguyệt cung chính là một cỗ tiểu thế lực, nếu có lớn như vậy thực lực, đã sớm khiến cho vi sư chú ý !” Cừu Phong sắc mặt dữ tợn nói.

“Các đệ tử ngay từ đầu cũng như vậy cho rằng, còn tưởng rằng tấn công chính là một cái hàn nguyệt cung còn không phải dễ như trở bàn tay. Là vạn vạn không nghĩ tới, kia hàn nguyệt cung thế nhưng có không dưới mười cử hà cảnh giới tu sĩ, hơn nữa, nghe Kì sư thúc cùng những người đó đối thoại, giống như, giống như, kia hàn nguyệt cung phía sau màn người cùng sư phụ ngài cụt tay có quan hệ.” Quỳ trên mặt đất nam tử nơm nớp lo sợ nói, nói đến cụt tay khi, ánh mắt vụng trộm ngắm liếc mắt một cái Cừu Phong đã dài đi ra cánh tay.

“Cái gì? Ngươi nói kia hàn nguyệt cung phía sau màn người dĩ nhiên là kia họ Hạ, hắn ra tay ?” Cừu Phong vừa nghe, thân mình không khỏi mạnh chấn động, sắc mặt lập tức trở nên khó coi đến cực điểm.

Hắn là nằm mơ cũng không nghĩ tới, chân trước hắn vừa mới mới từ Hạ Vân Kiệt trong tay tránh được một kiếp, sau lưng hắn các sư đệ thế nhưng sẽ thấy thứ đưa lên môn, mà lúc này đây, hắn này các sư đệ vốn không có hắn tốt vận khí, thế nhưng trực tiếp bị trấn sát.

“Hồi, hồi sư phụ, người nọ không ra tay. Hắn, hắn nói đây là bọn tiểu bối sự tình, các bằng bản sự.” Kia quỳ trên mặt đất nam tử lại nơm nớp lo sợ trả lời.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 1364 : Tính kế

Nam tử trả lời làm cho Cừu Phong thân mình lại mạnh chấn động, sắc mặt âm tình biến ảo một hồi lâu nhi, mới lại mở miệng đem sự tình từ đầu tới đuôi tỉ mỉ hỏi một lần.

“Được, vi sư đã biết, ngươi trước đi xuống đi.” Nghe xong nam tử từ đầu tới đuôi bẩm báo sau, Cừu Phong vẫy lui nam tử, sau đó một người lẳng lặng ngồi ở ngai vàng, trên mặt biểu tình không ngừng biến hóa.

Hồi lâu, Cừu Phong đứng lên, ra đại điện, rời hắc sát phong, một đường đến một tòa hồn thể tối đen, tản ra một tia âm hàn hơi thở ngọn núi.

Này ngọn núi thẳng sáp tận trời, trừ bỏ sơn thể nhan sắc cùng kia âm hàn hơi thở có chút cổ quái, khí thế so với hắc sát phong còn muốn bàng bạc rất nhiều.

Âm Sơn!

Âm Sơn tông chủ phong, cũng là Âm Sơn tông tông chủ chỗ ở.

“Ngươi nói Kì Tân, Hà Tiếu Thần, Hầu Lập Thành đều đã đã chết!” Một đạo vô cùng âm lãnh thanh âm ở âm ngọn núi chủ điện trung vang lên, khiến cho cả tòa âm bên trên ngọn núi đột nhiên gian âm phong từng trận, một tia hắc khí ở trên không hình thành một đóa đóa mây đen.

“Đúng vậy sư tôn. Đệ tử bế quan thi triển cụt tay trọng sinh thuật khi, Kì Tân dẫn nhất chúng sư đệ cùng đệ tử tấn công hàn nguyệt cung, không nghĩ tới kia hàn nguyệt cung phía sau màn chống lưng dĩ nhiên là kia Hạ Vân Kiệt!” Đại điện phía trên, Cừu Phong quỳ trên mặt đất,

mục thấu cừu hận thấu xương ánh mắt.

“Lại là Hạ Vân Kiệt!” Âm bên trên ngọn núi âm phong gào thét, hắc khí hình thành mây đen quay cuồng, đại điện tức thì bị một cỗ gần như thực chất âm lãnh khí tràn ngập, cho dù Cừu Phong là cử hà trung kỳ cảnh giới, đều cảm thấy một cỗ làm cho hắn không thở nổi uy áp, bất quá hắn trong mắt lại lộ ra một chút vui mừng sắc.

Đi theo sư tôn nhiều năm, Cừu Phong biết, đây là sư tôn vô cùng tức giận biểu hiện.

“Hảo, hảo một cái Hạ Vân Kiệt. Ngươi đoạn ta đồ nhi cánh tay, đoạt ta đồ nhi pháp bảo, ta nhịn. Nay thế nhưng lại giết ta môn hạ ba vị chân truyền đệ tử, hay là thực đã cho ta Cửu Âm sợ ngươi bất thành?” Quần áo hắc y Cửu Âm chậm rãi theo ngai vàng đứng lên, một đoàn đoàn hắc khí theo hắn trên người toát ra đến, ở đầu của hắn đỉnh hình thành nhất dữ tợn đáng sợ màu đen đầu rắn, đầu rắn tản ra một tia âm lãnh vô cùng hơi thở.

Âm Sơn tông tuy rằng nội tình thực lực so với từng Dư gia cường đại không ít, khả lập tức tổn thất ba vị cử hà sơ kì cảnh giới chân truyền đệ tử, đối với Âm Sơn tông mà nói kia cũng là thương cân động cốt, làm cho Cửu Âm lại là đau lòng lại là vô cùng phẫn nộ.

“Ra tay không phải kia Hạ Vân Kiệt, mà là hắn thủ hạ nhân.” Cừu Phong sửa đúng nói.

“Không phải Hạ Vân Kiệt tự mình ra tay ?” Cửu Âm nghe vậy lại chậm rãi ngồi trở lại ngai vàng, sắc mặt âm tình biến hóa, vốn Hạ Vân Kiệt lần này nếu ra tay, Cửu Âm liền có lấy cớ liên hợp Huyền Thiên quốc hoàng đế Hàn Thông, Hỏa Vân giáo giáo chủ Hỏa Hà tiên tử, ba người hợp lực giết hắn, dù sao cũng là hắn trái với quy tắc trước đây, lượng đến này khác tứ thế lực lớn cũng vô

pháp có thể nói.

Huyền Thiên quốc Vinh thân vương, Hỏa Vân giáo Hỏa Phượng tiên tử cùng Cừu Phong giống nhau, phía trước ở Hạ Vân Kiệt trước mặt ăn đau khổ, Cửu Âm biết Huyền Thiên quốc hoàng đế Hàn Thông cùng Hỏa Vân giáo giáo chủ Hỏa Hà tiên tử khẳng định đối Hạ Vân Kiệt cũng là nghiến răng nghiến lợi, nề hà là Vinh thân vương đám người mạo phạm Hạ Vân Kiệt bản nhân trước đây, cũng là gieo gió gặt bão, chỉ có thể chịu đựng này khẩu khí.

Đến bọn họ này trình tự, giao thủ không hề là một kiện sự tình đơn giản, mà là liên lụy toàn bộ nghệ biên giới thế cục, cho nên phải sư ra nổi danh, nếu không Địch phủ các thế lực là sẽ không ngồi xem mặc kệ. Nay Hạ Vân Kiệt nếu không có tự mình ra tay, kia Cửu Âm bọn họ sẽ không tốt tùy tiện ra tay.

Đây là trò chơi quy tắc, không có tuyệt đối bao trùm ở mọi người phía trên thực lực, ai đều tuân thủ, nếu không Nghệ giới vực sẽ lộn xộn, đến lúc đó ngược lại không công tiện nghi đối Nghệ giới vực như hổ rình mồi này khác giới vực thế lực.

“Không phải Hạ Vân Kiệt ra tay. Này Hạ Vân Kiệt là cái thành phủ rất sâu hạng người, nghe môn hạ đệ tử nói, lần này hàn nguyệt cung thế nhưng có mười một vị cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ, trong đó có ba vị còn là hợp hoan giáo trưởng lão.” Cừu Phong trả lời.

“Mười một vị cử hà sơ kì cảnh giới, hợp hoan giáo cũng tham dự vào được. Xem ra này Hạ Vân Kiệt che dấu phi thường thâm a, nhiều năm như vậy, chúng ta thế nhưng cũng chưa phát hiện, nếu không phải Dư Hóa Uẩn vì báo sát tử chi cừu, làm cho hắn bại lộ thực lực, kinh động chúng ta, chỉ sợ đến bây giờ chúng ta cũng không biết còn có như vậy một cỗ cường đại thế lực tồn tại,

xem ra chuyện này thận trọng xử lý.” Cửu Âm nghe vậy sắc mặt trở nên cực kì ngưng trọng đứng lên, không còn là phía trước âm khí dày đặc, lộ ra khôn cùng sát khí.

“Sư tôn, chẳng lẽ chuyện này chúng ta còn chuẩn bị nhẫn xuống dưới sao? Nếu là như vậy, chỉ sợ ta Âm Sơn tông thanh danh chắc chắn rơi xuống đáy cốc.” Cừu Phong nghe vậy không khỏi khẩn trương nói.

Cừu Phong nói lời này một phương diện là không cam lòng chính mình đại cừu cứ như vậy bị kìm đi xuống, tồn tư tâm, mặt khác một phương diện, hắn nói nhưng cũng là tình hình thực tế. Mặc kệ là bọn họ phía trước mai phục đánh cướp Hạ Vân Kiệt, còn là lần này tấn công hàn nguyệt cung toàn quân bị diệt việc, không dùng được bao lâu khẳng định hội truyền khắp nghệ giới, hơn nữa Kì Tân mang theo quỷ minh tông tiến công hàn nguyệt cung khi, kia nhưng là thanh thế to lớn, cho dù hiện tại hồi đầu đến tưởng che lấp cũng không khả năng.

Thân là bảy đại thế lực chi nhất, đầu tiên là chưởng giáo đích truyền nhị đệ tử bị người gãy cánh tay, tiếp theo lại là đã chết tam đại chân truyền đệ tử, mà Âm Sơn tông cuối cùng lại thờ ơ, cho dù dùng mông tưởng cũng biết đối Âm Sơn tông thanh danh là một lần vô cùng thật lớn đả kích.

“Hợp hoan giáo thiêu sát không chuyện ác nào không làm, vi sư sớm liền tưởng thay trời hành đạo, diệt nó, nay xem ra là lúc.” Cửu Âm không có trả lời Cừu Phong vấn đề, mà là đột nhiên nhắc tới hợp hoan giáo, trong mắt lộ ra âm hiểm cùng sát khí.

Cừu Phong nghe vậy cả người không khỏi chấn động.

Hợp hoan giáo ở nghệ giới đã xem như có vẻ cường đại thế lực, muốn tưởng trấn diệt như vậy một cái tông phái,

đã không phải một kiện sự tình đơn giản. Ít nhất cần bốn vị cử hà trung kỳ cảnh giới trưởng lão hoặc là chân truyền đệ tử mang đội, lại hoặc là bảy đại thế lực đầu sỏ tự thân xuất mã, nếu không cho dù bọn họ có thể đánh bại hợp hoan giáo, cũng tuyệt đối lưu không dưới Nhạc Vô Cực đám hợp hoan giáo đỉnh cấp nhân vật.

Cái này giống phía trước Kì Tân mang đội tấn công hàn nguyệt cung giống nhau, nếu không phải Hạ Vân Kiệt truyền thụ bắc đẩu thất tinh diệt sát trận cấp Quảng Nguyệt đám người, lại trước đó dùng hộ phái trận pháp tiêu hao Kì Tân đám người không ít pháp lực, cho dù hàn nguyệt cung có mười một vị cử hà sơ kì cảnh giới cường giả trấn thủ, chỉ sợ cũng nan đem Kì Tân chờ bốn vị đồng dạng là cử hà sơ kì cảnh giới cường giả toàn bộ lưu lại.

Mà hiện tại Cửu Âm lộ ra muốn tiêu diệt sát hợp hoan giáo ý tứ, kia tuyệt đối là đại thủ bút !

“Nghĩ đến Huyền Thiên quốc cùng Hỏa Vân giáo đối bực này thay trời hành đạo sự tình cũng sẽ thực cảm thấy hứng thú, vi sư đổ muốn nhìn, kia Hạ Vân Kiệt có dám hay không thay hợp hoan giáo ra mặt?” Cửu Âm lại tiếp tục nói, trong thanh âm lộ ra nồng đậm âm hiểm hương vị.

“Sư tôn anh minh!” Cừu Phong nghe vậy thế mới biết sư tôn đánh là cái gì bàn tính, không chỉ có muốn quy mô chính nghĩa lá cờ, còn muốn đem này hắn hai đại thế lực dụ dỗ, đồng thời càng muốn muốn làm thối Hạ Vân Kiệt thanh danh.

Đến bảy đại thế lực bực này cấp bậc thế lực, trừ bỏ tuyệt đối thực lực ở ngoài, cũng bắt đầu muốn yêu thương tất cả khởi chính mình thanh danh. Này cũng đang thường, một cái là ma đạo thế lực, một cái là chính đạo thế lực, đại đa số thế lực tóm lại còn là nguyện ý lựa

chọn chính đạo môn phái.

Chương 1365 : Thanh danh lên cao

“Vi sư nơi này có hai phong thư, ngươi tự mình đi một chuyến Huyền Thiên quốc cùng Hỏa Vân giáo, giao cùng Hàn Thông cùng Hỏa Hà tiên tử.” Cửu Âm âm u cười, sau đó trong tay hơn hai đạo tín phù, hóa thành hai điểm lục quang dừng ở Cừu Phong trong tay.

“Cẩn tuân sư tôn pháp lệnh, đệ tử này liền đi một chuyến Huyền Thiên quốc cùng Hỏa Vân giáo.” Cừu Phong tiếp tín phù, không khỏi mừng rỡ nói, trong mắt lại lộ ra vui sướng khi người gặp họa ánh mắt.

Tam đại thế lực cùng nhau tiến công hợp hoan giáo, lúc này ta đổ muốn nhìn ngươi Hạ Vân Kiệt làm sao bây giờ?

Đáng thương Cừu Phong bọn họ còn không biết, hợp hoan giáo sớm đã danh nghĩa.

Đối với Cửu Âm mưu kế, bế quan luyện đan Hạ Vân Kiệt một mực không biết.

Hắn một lòng luyện đan, thỉnh thoảng có dị tượng ở hàn nguyệt cung trên không xuất hiện, làm cho Viên Nanh đám người còn có hàn nguyệt cung chúng đệ tử đều tâm viên ý mã, một đám tròng mắt thỉnh thoảng hướng phòng luyện đan nhìn lại, tràn ngập tò mò cùng chờ mong.

Mà ở Hạ Vân Kiệt bế quan luyện đan, Âm Sơn tông, Huyền Thiên quốc còn có Hỏa Vân giáo tam giáo âm thầm liên hợp, chuẩn bị vừa mới trấn diệt hợp hoan giáo, cho Hạ Vân Kiệt một cái vang dội cái tát khi, Cừu Phong, Vinh thân vương còn có Hỏa Phượng tiên tử kiếp sát Hạ Vân Kiệt bất thành, phản tự đoạn một tay mới vừa rồi tránh được một mạng tin tức, Địch phủ bằng

cao quy cách nghênh đón Hạ Vân Kiệt, Âm Sơn tông ba vị chân truyền đệ tử tổn lạc hàn nguyệt cung bắt đầu ở nghệ giới truyền mở ra. Thậm chí liền ngay cả Dư Hóa Uẩn là Hạ Vân Kiệt diệt sát, bí mật này tin tức cũng bắt đầu ở nghệ giới đầy trời bay.

Trong lúc nhất thời, ở nghệ giới, Hạ Vân Kiệt liền như một viên siêu sao nhiễm nhiễm dâng lên, thanh danh lên cao, thay thế được Dư Hóa Uẩn, trở thành Nghệ giới vực bát đại đầu sỏ chi nhất.

Bất quá Hạ Vân Kiệt tuy rằng thay thế được Dư Hóa Uẩn, trở thành Nghệ giới vực bát đại đầu sỏ chi nhất, bất quá nhưng không có cái gì thế lực đến chủ động đầu nhập vào hắn.

Dù sao Hạ Vân Kiệt cùng Âm Sơn tông, Huyền Thiên quốc còn có Hỏa Vân giáo tam đại thế lực kết thù sự thật này đặt tại nơi nào, ở tình thế còn không có trong sáng phía trước, là không ai dám dễ dàng đầu nhập vào tới được. Trừ bỏ nguyên nhân này, còn bởi vì hiện tại nghệ giới còn tại truyền một tin tức, nói hợp hoan giáo kỳ thật là Hạ Vân Kiệt bồi dưỡng lên thế lực, tam đại thế lực đã chuẩn bị phát binh tấn công hợp hoan giáo, trừ ma vệ đạo, thay trời hành đạo. Cái này càng làm cho nhân không dám dễ dàng đầu nhập vào Hạ Vân Kiệt này cỗ thế lực.

Bất quá rất nhanh, hợp hoan giáo sự tình liền thành tam đại thế lực một truyện cười, hơn nữa Âm Sơn tông lại thành này truyện cười nhân vật chính.

Bởi vì ngay tại Âm Sơn tông tam đại thế lực bốn phía tuyên dương hợp hoan giáo là Hạ Vân Kiệt bồi dưỡng lên thế lực, cũng muốn quy mô tiến công hợp hoan giáo khi, đột nhiên gian có tin tức bộc phát ra mà nói hợp hoan giáo đã không còn nữa tồn tại, hợp hoan giáo giáo chủ đám sớm đã bị Hạ Vân Kiệt sở trấn sát.

Thay trời hành đạo đối tượng đột nhiên sẽ thành Hạ Vân Kiệt!

“Này Hạ Vân Kiệt hảo thủ đoạn, danh tác, thế nhưng sớm đã thần không biết quỷ không hay diệt hợp hoan giáo, bất quá lại chính là tẩy trừ hợp hoan giáo tàng bảo khố, đem hợp hoan giáo to như vậy địa bàn, sản nghiệp khí chi như tệ lí. Ngược lại làm cho chúng ta làm một hồi tiểu nhân!” Âm Sơn tông đại điện, Cửu Âm sắc mặt âm trầm như nước.

“Sư tôn hiện tại làm sao bây giờ?” Cừu Phong xin chỉ thị nói, trong lòng tràn ngập phẫn hận cùng không cam lòng.

Vốn tưởng rằng lần này tam đại thế lực mỗi gia xuất động hai vị cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả, năm vị cử hà sơ kì cảnh giới, còn có rất nhiều thông huyền cảnh môn nhân đệ tử, tất nhiên có thể hung hăng đánh Hạ Vân Kiệt một bạt tai. Không nghĩ tới lại náo loạn cái thật to ô long, ngược lại rơi xuống cái thiên đại truyện cười.

“Này Hạ Vân Kiệt không đơn giản, so với năm đó đột nhiên quật khởi Dư gia muốn lợi hại rất nhiều, không thể coi như không quan trọng. Cũng may này Hạ Vân Kiệt đúng là vẫn còn đem tay thân đến nghệ giới đến đây, nếu không hắn nếu tiếp tục đem căn cơ thiết lập ở kim thần giới, vi sư thật đúng là không dám hành động thiếu suy nghĩ. Dù sao kia kim thần giới vị trí tích xa, trước kia khắp nơi thế lực cũng không từng chú ý quá, cố tình kia lại là hắn ổ, lấy người này thành phủ thủ đoạn, tất nhiên sớm đã đem bên kia chế tạo giống như đầm rồng hang hổ. Năm đó Dư Hóa Uẩn không biết sâu cạn, nghĩ đến tích xa địa phương không cường giả, hơn nữa tư sinh tử sự tình không có phương tiện lan truyền đi ra ngoài, báo thù sốt ruột dưới thế nhưng một mình một người tiến

đến, lấy thực lực của hắn cũng chưa có thể đào thoát, đương trường bị trấn sát ở nơi nào, có thể nghĩ, kia là loại nào hung hiểm. Bất quá kim thần giới chúng ta không quen tất, trước kia cũng không từng chú ý, nhưng này nghệ giới chúng ta Âm Sơn tông kinh doanh nhiều năm, cũng là quen thuộc. Hắn nếu ở hàn nguyệt cung thành lập căn cơ, chúng ta ở hợp hoan giáo thượng náo loạn cái truyện cười, chẳng lẽ ở hàn nguyệt cung còn còn có thể làm trò cười sao? Lấy hắn ở nghệ giới căn cơ, hay là còn có thể theo chúng ta tam đại thế lực đấu sao? Nếu thật sự là như vậy, hắn sớm liền thành cái thứ hai địch trăn." Cửu Âm tiếp tục âm hàn mặt nói.

"Sư tôn ý tứ là cắn hàn nguyệt cung không thả?" Cừu Phong hai mắt mạnh sáng ngời, cẩn thận từng li từng tí hỏi, đồng thời trong lòng là nhịn không được sau một lúc sợ.

Trước một đoạn thời gian hắn còn có Vinh thân vương, Hỏa Phượng tiên tử ăn đau khổ, khi đó Hạ Vân Kiệt ở nghệ giới căn cơ còn không có hiển lộ ra đến, bọn họ ba người còn thương lượng muốn đi hoắc âm giới, kim thần giới các vùng tìm hắn người phía dưới phiền toái. Nay nghe chưởng giáo sư tôn như vậy vừa phân tích, mới vừa rồi biết bọn họ ngay lúc đó ý tưởng cỡ nào ngu xuẩn.

Ngay cả Dư Hóa Uẩn như vậy cử hà cảnh giới hậu kỳ cường giả đều bị trấn sát ở nơi nào, không có thể đào thoát, cái loại này hung hiểm nơi lại khởi là bọn họ có thể dễ dàng giao thiệp với ?

Đáng thương Cửu Âm cùng Cừu Phong căn bản không biết Hạ Vân Kiệt kỳ thật cũng liền này vài năm mới vừa rồi giá lâm Nghệ giới vực, cũng liền này hai năm mới vừa rồi thu phục kim thần giới các tích xa địa phương, cho dù tìm tái nhiều tâm huyết, bên kia phòng thủ, trừ bỏ viễn man giới đảo, này lấy cử phái lực chế tạo bí mật

căn cứ ở ngoài, địa phương khác đều còn xa xa kinh không nổi tam đại thế lực ép buộc.

“Cường long không áp địa đầu xà, vi sư cũng không tin, hắn một cái ngoại lai hộ còn có thể khiêng được chúng ta tam gia áp lực. Chính là việc này không phải là nhỏ, dù sao Địch phủ là biểu lộ thái độ muốn đứng ở Hạ Vân Kiệt bên kia, chúng ta lại còn cần thận trọng trù tính. Lần này vi sư muốn đích thân đi một chuyến Huyền Thiên quốc cùng Hỏa Vân giáo.” Cửu Âm nói, mâu trung lóe âm hiểm ngoan độc ánh mắt.

Cừu Phong nghe vậy hai hàng lông mày không khỏi giương lên, trong mắt lóe ra một chút mừng như điên sắc, hắn biết lúc này chưởng giáo sư tôn là động thực cách, tuyệt đối không thể có thể như vậy bỏ qua.

……

Viễn man giới đảo.

Vạn man sơn, sát khí tận trời thâm sơn trung thỉnh thoảng truyền đến man thú chấn động núi tiếng rống giận dữ, thỉnh thoảng có tiếng chém giết ở trong rừng vang lên.

“Sát!” Thâm Sơn trung, một cái cụt một tay lão nhân cầm trong tay thanh long đại đao một đao đánh xuống, một đầu trên lưng chiều dài hai cánh cự hổ đương trường bị một đao chém thành hai nửa, máu tươi phóng lên cao, đem khắp rừng rậm đều nhuộm thành huyết sắc, nồng đậm mùi máu tươi tràn ngập ở thiên địa trong lúc đó.

“Hô! Hô!” Một đao phách giết chết cặp kia cánh cự hổ sau, lão nhân đem đao cắm trên mặt đất, một tay nắm chuôi đao, quỳ một gối xuống, từng ngụm từng ngụm thở hổn hển.

Này cụt một tay lão nhân không phải người khác, đúng là Vu Hàm môn đại trưởng lão Bành Thiên Võ.

Bành Thiên Võ nay đã vượt qua địa vu thất đỉnh cảnh giới, trở thành địa vu bát đỉnh sơ kì cảnh giới, lấy hắn siêu cường sức chiến đấu, đặt ở đi qua đã có tư cách vấn đỉnh một cái xa xôi tiểu giới giới chủ vị. Nhưng hôm nay tại đây vạn man trong núi lại giết được đã gần đến tình trạng kiệt sức trình độ, có thể nghĩ kia hai cánh cự hổ có bao nhiêu cường đại.

Đồng dạng một màn ở vạn man sơn bất đồng ở địa phương diễn, này ở trước kia là không thể tưởng tượng sự tình.

Bởi vì trước kia ở vạn man sơn trung, bên ngoài bình thường là không có khả năng xuất hiện như vậy cường đại man thú, chỉ có chân chính xâm nhập vạn man sơn mới có khả năng xuất hiện.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1366 : Báo tin

“Đại trưởng lão, tuy rằng vạn man sơn dị biến, cho chúng ta Vu Hàm môn đệ tử mang đến càng nhiều rèn luyện cơ hội, được đến man thú huyết nhục, huyết tinh lại đối rất nhiều đệ tử cảnh giới tu vi có tăng lên tác dụng, khiến cho ngắn ngủn một hai năm trong vòng, không ít đệ tử đều ào ào đột phá nguyên lai cảnh giới, nhưng nay man thú trở nên càng ngày càng lợi hại, ta cảm thấy là thời điểm nên bẩm báo chưởng giáo.” Một lão nhân xuất hiện ở Bành Thiên Võ phía sau, trên người quần áo vết máu loang lổ, không có ngày xưa nho nhã phiêu dật khí chất, không phải người khác, đúng là Vu Hàm môn nhị trưởng lão, tổng lý Vu Hàm quốc lớn nhỏ sự vụ Chân Minh Sơn.

Lúc này hắn thần sắc thực ngưng trọng.

“Đệ tử cũng hiểu được là đến bẩm báo chưởng giáo lúc, nếu không nếu thâm sơn chỗ tái chạy ra cái gì lợi hại man thú, chỉ sợ cũng ngay cả đệ tử cũng vô pháp ngăn cản.” Một vị lão nhân thần sắc đồng dạng ngưng trọng nói.

Này lão nhân tu vi rất cao, có cử hà sơ kì cảnh giới, đúng là lĩnh Hạ Vân Kiệt mệnh lệnh đến Viễn Man giới đảo Thiên Dật chân nhân.

Lúc ấy Thiên Dật chân nhân chờ đều lựa chọn bái nhập Vu Hàm môn môn hạ, so với Hạ Vân Kiệt thấp đồng lứa, cho nên đối mặt cảnh giới so với hắn thấp bát đại trưởng lão cũng phải tự xưng đệ tử.

“Một khi đã như vậy, kia liền sai người đi bẩm báo chưởng giáo đi.” Đại trưởng lão điều chỉnh hơi thở sau, đứng dậy, chậm rãi nói.

……

Ba mươi dư ngày sau, một chích che thiên tế nhật hoàng vũ chim to dừng ở hàn nguyệt cung sơn môn.

Hoàng vũ chim to trên lưng nhảy xuống ba người, trong đó một vị gầy gò, là Vu Hàm môn thất trưởng lão Tạ Trọng, dáng người khôi ngô, khí thế uy nghiêm còn lại là Hạ Vân Kiệt đại đệ tử Nhạc Hoành Đào. Còn có một vị còn lại là cùng đi tiến đến thái nhạc giới giới chủ Ổ Trường Thiên. Về phần kia có màu vàng lông chim chim to, tự nhiên đó là Tạ Trọng tọa kỵ, có được một tia bất tử hoàng điểu huyết mạch hoàng cao đại điểu.

Ba người một chim trung, tu vi thấp nhất là Tạ Trọng, bất quá cũng đã có địa vu thất đỉnh trung kỳ cảnh giới, mà Tạ Trọng tọa kỵ hoàng cao đại điểu bởi vì có chứa một tia bất tử hoàng điểu huyết mạch, từ được Hạ Vân Kiệt đáp ứng, cũng phải lấy truyền thụ “Bất tử huyền công”, tu vi thế nhưng một đường bão táp, nay đã là thông huyền sơ kì cảnh giới, so với Tạ Trọng đều phải cao thượng một mảng lớn.

Hoàng cao đại điểu sau, liền phải kể tới Nhạc Hoành Đào. Nhạc Hoành Đào là Hạ Vân Kiệt đại đệ tử, bái nhập Hạ Vân Kiệt môn hạ khi bất quá chỉ có thông huyền sơ kì cảnh giới, nhưng từ ở kim thần giới trừ đi khúc mắc, liền hiển lộ ra tu luyện thiên phú, hơn nữa phía trước so với Tạ Trọng các trưởng lão còn muốn rất trọng tu luyện lắng đọng lại, mà hắn trời sanh tính cũng giống như đại trưởng lão giống nhau, thích hợp chiến đấu, trong khoảng thời gian này tới nay, vạn man sơn sinh tử rèn luyện, cũng cho hắn không ít giúp, đương nhiên lớn nhất giúp còn là Hạ Vân Kiệt cho hắn. Nói như thế nào Nhạc Hoành Đào đều là Hạ Vân Kiệt thủ tịch đại đệ tử, được đến chỉ điểm, còn có ưu việt tự nhiên là nhiều nhất, nay Nhạc Hoành Đào chỉ kém một chút liền có thể đột phá đến cử hà cảnh giới.

Ba người một chim lợi hại nhất tắc phải kể tới Ổ Trường Thiên. Ổ Trường Thiên là theo Kim Giao chân nhân một tầng thứ nhân vật, cử hà sơ kì cảnh giới, hơn nữa pháp lực hùng hậu, chỉ sợ chỉ cần lại cho hắn một ít thời gian, liền có thể đột phá đến cử hà trung kỳ.

Lần này đại trưởng lão phái Nhạc Hoành Đào cùng Tạ Trọng cùng tiến đến bẩm báo Hạ Vân Kiệt, theo Viễn Man giới đảo đến nghệ giới, cần đi trước kim thần giới. Nếu ở trước kia, đến kim thần giới liền có thể trực tiếp thông qua truyền tống trận đến Huyền Thiên quốc Huyền Mộc thành. Nhưng bởi vì Hạ Vân Kiệt cùng Huyền Thiên quốc kết xuống thù, cho nên kim thần giới sớm đã đóng cửa cùng Huyền Mộc thành trong lúc đó thông đạo. Cho nên không thiếu được vừa muốn chuyển tới này khác giới, tái trằn trọc đến nghệ giới.

Nhạc Hoành Đào cùng Tạ Trọng hai người đối nghệ giới không quen tất, hơn nữa hai người một cái là chưởng giáo đại đệ tử, một cái là môn trung trưởng lão, Kim Giao chân nhân tự nhiên không dám khinh tâm, liền thỉnh Ổ Trường Thiên cùng cùng tiến đến. Chính hắn bản nhân ở giúp Điền Quan chân nhân chấm dứt hậu hoạn sau, lại cần phải vâng theo chưởng giáo pháp chỉ, trấn thủ kim thần giới, không thể tự tiện rời đi.

“Người tới người nào, thỉnh hãy xưng tên ra?” Một vị thủ sơn nữ đệ tử gặp đột nhiên có ba người một chim đi vào hàn nguyệt cung sơn môn, người người khí thế bàng bạc, trong lòng đầu tiên là cả kinh, bất quá nhớ tới nay hàn nguyệt cung sớm đã xưa đâu bằng nay, lập tức cũng liền khôi phục bình tĩnh, không hề sợ hãi lên trước hỏi.

Ngay tại thủ sơn nữ đệ tử mở miệng đề ra nghi vấn khi, trong phòng luyện đan, Hạ Vân Kiệt trên mặt lóe ra một tia kinh ngạc sắc, lưu lại hoàng đình nguyên thần trông

coi đan lô, chính mình tắc đứng dậy ly khai đan phòng, lại mệnh hàn nguyệt cung chủ sự đệ tử Sắc Vi xuống núi đem Nhạc Hoành Đào đám người lĩnh đi lên.

“Bái kiến chưởng giáo.”

“Bái kiến sư tôn.”

Hàn nguyệt cung đại điện trung, Ổ Trường Thiên, Tạ Trọng, Nhạc Hoành Đào, còn có đã biến hóa thành một đầu hoàng phát nam tử hoàng cao đại điểu cùng nhau bái kiến Hạ Vân Kiệt.

“Tạ trưởng lão, hay không Viễn Man giới đảo bên kia ra cái gì vấn đề?” Ba người một chim, Tạ Trọng tu vi tuy rằng thấp nhất, nhưng thân phận cũng là tối tôn, Hạ Vân Kiệt bị bọn họ thi lễ sau, liền mở miệng hỏi Tạ Trọng.

“Hồi chưởng giáo, Viễn Man giới đảo bên kia quả thật xảy ra vấn đề.” Tạ Trọng đem vạn man sơn gần nhất chuyện đã xảy ra một năm một mười tỉ mỉ nói cho Hạ Vân Kiệt nghe.

“Liền Thiên Dật đều bắt đầu cảm thấy khó giải quyết, xem ra man loạn nơi dị biến không giống tầm thường, xem ra ta thiết yếu tự mình trở về một chuyến.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trên mặt không khỏi lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

Viễn Man giới đảo là Vu Hàm môn căn cơ chỗ, những năm gần đây, không biết có bao nhiêu vật tư đầu nhập đến Viễn Man giới đảo kiến thiết, là tuyệt đối không tha có mất, hơn nữa đối với kia bị hắc ám bao phủ man loạn chi địa, tuy rằng hung hiểm dị thường, nhưng ẩn ẩn trung Hạ Vân Kiệt tổng cảm thấy đối với hắn còn có Vu Hàm môn rất có thể là một đại kỳ ngộ.

Hạ Vân Kiệt lời vừa nói ra, Tạ Trọng đám người đều mặt

lộ vẻ sắc mặt vui mừng, mà trong đại điện Quảng Nguyệt tiên tử, Quy thừa tướng đám trên mặt tắc tất cả đều lộ ra một tia lo lắng bất an sắc.

“Có phải hay không ta bế quan luyện đan trong lúc, Âm Sơn tông bọn họ có hành động ?” Hạ Vân Kiệt cao cao ngồi ở ngai vàng, phía dưới mọi người biểu tình biến hóa thu hết trong mắt, gặp Quảng Nguyệt tiên tử đám người thần sắc không đúng, thâm thúy con mắt có hàn quang lóe ra, mở miệng hỏi nói.

“Chưởng giáo sở liệu không sai, Âm Sơn tông liên hợp Huyền Thiên quốc cùng Hỏa Vân giáo ở chưởng giáo bế quan luyện đan không mấy ngày liền chuẩn bị đối hợp hoan giáo phát động tiến công, kết quả lại náo loạn cái truyện cười. Bất quá bọn họ nhưng không có như vậy bỏ qua, ngược lại thẹn quá thành giận, mấy ngày nay không ngừng sai sử một ít phụ thuộc thế lực đối ta Nguyệt Quế sơn mạch vùng tiến hành khiêu khích cắn nuốt, hiển nhiên tưởng bức chúng ta rời núi cùng bọn họ một trận chiến.” Quảng Nguyệt tiên tử đứng dậy trả lời.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy thế mới biết Quảng Nguyệt tiên tử đám người lo lắng cái gì.

Mặc kệ kia Âm Sơn tông các thế lực như thế nào nháo, chỉ cần có hắn tọa trấn hàn nguyệt cung, bọn họ tự nhiên không chỗ nào sợ hãi, chỉ khi nào hắn ly khai hàn nguyệt cung, lấy Âm Sơn tông, Huyền Thiên quốc còn có Hỏa Vân giáo tam đại thế lực thực lực, cũng tuyệt đối không phải bọn họ có thể chống lại.

“Các ngươi tạm thời dung bọn họ bừa bãi mấy ngày, chỉ để ý đóng sơn môn, chờ ta đi Viễn Man giới đảo chấm dứt bên kia sự tình sau, lại đến cùng bọn họ hảo hảo tính tính sổ. Rời đi trước, ta cũng sẽ ban thưởng một đạo tín phù, một khi có khẩn cấp sự tình, các ngươi bóp nát này tín phù, ta tự nhiên sẽ biết tới rồi.” Hạ Vân Kiệt

trầm ngâm một lát, nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1367 : Hậu Nghệ kỳ dị biến

3 ngày sau, Hạ Vân Kiệt rốt cục luyện xong rồi cuối cùng một lò đan dược.

Đem luyện tốt đan dược để lại một ít cấp Quảng Nguyệt tiên tử đám người, lại đem theo Nhạc Vô Cực trên người được đến đỉnh cấp linh khí âm dương kim cương luân ban thưởng cấp Ổ Trường Thiên, Hạ Vân Kiệt liền cùng Tạ Trọng, Nhạc Hoành Đào cưỡi hoàng cao đại điểu ly khai hàn nguyệt cung.

Về phần Ổ Trường Thiên tắc bị lưu lại hỗ trợ trấn thủ hàn nguyệt cung.

Ổ Trường Thiên là theo Kim Giao chân nhân đồng cấp cường giả, sử dụng pháp bảo là thượng phẩm linh khí ngũ hành kim cương luân. Nay Hạ Vân Kiệt lại ban thưởng âm dương kim cương luân cho hắn. Hai cái kim cương luân đồng thời tế ra, khả quấy thiên địa âm dương ngũ hành lực, uy lực so với chỉ một sử dụng cường đại hơn rất nhiều. Chỉ cần đối phương chưa cùng hắn lợi hại pháp bảo, nhưng thật ra có thể miễn cưỡng cùng cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả một trận chiến, xem như trấn thủ hàn nguyệt cung thứ nhất cao thủ.

Đương nhiên cho dù hơn Ổ Trường Thiên như vậy một vị ỷ vào pháp bảo miễn cưỡng có thể cùng cử hà trung kỳ cảnh giới tu sĩ một trận chiến cường giả, hàn nguyệt cung thực lực cùng Âm Sơn tông đám so sánh với còn là kém cỏi rất nhiều.

Cũng may Hạ Vân Kiệt cũng không muốn bọn họ cùng Âm Sơn tông đám người tranh cái thắng bại, càng không muốn bọn họ đi khuếch trương thế lực, gần chỉ cần bọn họ thủ hàn nguyệt cung sơn môn, như vậy một cỗ lực lượng cũng là miễn cưỡng vậy là đủ rồi. Trừ phi

Âm Sơn tông, Huyền Thiên quốc, Hỏa Vân giáo trực tiếp phái đại quân đến tiến công hàn nguyệt cung. Mà thật muốn đến như vậy bộ, thì phải là hoàn toàn chuẩn bị trực tiếp đại chiến.

Thế lực lớn gian đại chiến, mặc kệ là thế nào một phương đều còn là không dám dễ dàng khơi mào, bởi vì ai cũng không dám cam đoan chính mình có thể thừa nhận được rất tốt kia thảm trọng tổn thất, thậm chí bị thua. Cho nên xuất động còn là Cừu Phong, Vinh thân vương còn có Hỏa Phượng tiên tử mấy tiểu bối, trưởng lão cấp nhân vật khả năng không lớn xuất động.

Ba mươi ngày sau, Viễn Man giới trên đảo không, một chích chim to màu vàng hai cánh triển khai, che thiên tế nhật ở cao tường, trên lưng đứng thẳng ba người.

Này ba người tự nhiên đó là Hạ Vân Kiệt, Nhạc Hoành Đào cùng Tạ Trọng.

Đứng ở hoàng cao đại điểu trên lưng, quan sát Viễn Man giới đảo, Hạ Vân Kiệt có thể cảm nhận được một đợt đợt phiêu đãng ở vũ trụ linh khí chính như đã bị một cỗ vô hình lạp xả lực bình thường, chậm rãi hướng Viễn Man giới đảo thổi đi, dần dần vô số lũ linh khí hội tụ cùng một chỗ, hình thành một điều điều phảng phất dòng suối nhỏ lưu linh khí lưu, tổng cộng có ba trăm sáu mươi lăm điều, sau đó chậm rãi chảy về phía Viễn Man giới đảo, dễ chịu dựng dục chỗ tòa này nguyên bản cằn cỗi giới đảo.

Chiếm được ba trăm sáu mươi lăm điều linh khí lưu dễ chịu dựng dục, đại địa dần dần nổi lên một tia biến hóa, ánh mặt trời hạ, có nhè nhẹ tử uân khí theo mặt đất dật ra.

Trời quang mây tạnh, tử uân khí bốc lên!

Ba trăm sáu mươi lăm chu thiên tinh thần tụ linh đại trận!

Hạ Vân Kiệt khóe miệng dật ra một chút tự hào vừa lòng mỉm cười.

Vô số tài nguyên cùng nhân lực đầu nhập, ngắn ngủn mấy năm trong vòng, chỗ tòa này từng cằn cỗi giới đảo rốt cục dần dần hiển lộ ra một tia Linh sơn linh địa, tiên gia động phủ dấu hiệu đến. Tuy rằng còn xa không thể cùng nghệ giới kia bảy đại thế lực sở chiếm cứ linh mạch nơi so sánh với, nhưng chỉ muốn nếu có thời gian, Hạ Vân Kiệt lại dám khẳng định, này Viễn Man giới đảo tất nhiên có thể thắng được chúng nó.

Ba trăm sáu mươi lăm chu thiên tinh thần tụ linh đại trận, đây chính là viễn cổ tụ linh đại trận a! Nay Viễn Man giới đảo bày ra bất quá chính là này đại trận băng sơn một góc, có thể uy tụ linh hiệu quả cũng bất quá chính là này đại trận hàng tỉ phần có một. Ít hôm nữa sau, Vu Hàm môn tụ liễm càng nhiều tài phú, càng nhiều nhân tài, tiêu phí càng nhiều thời gian đi xuống, liền ngay cả Hạ Vân Kiệt cũng vô pháp tưởng tượng, đến lúc đó tụ linh hiệu quả sẽ đạt tới loại nào trình độ khủng bố.

Xa xa cảm thụ được Viễn Man giới đảo linh khí biến hóa, trong lòng dâng lên một tia tự hào vừa lòng là lúc, bỗng nhiên kia ôn dưỡng ở thận vu đỉnh thập nhị đô thiên vu tổ Hậu Nghệ kỳ tuôn ra từng đạo sắc nhọn như tên quang mang, tựa hồ tưởng phá đỉnh mà ra.

Cơ hồ đồng thời, kia man loạn chi địa thâm cốc, cây đào như cầu long bàn rễ cây dưới, có huyết quang điên cuồng bắt đầu khởi động, tựa hồ bị nhốt hung thú muốn liều mạng phá lung mà ra bình thường.

“Rống! Rống! Rống!” Một tiếng tiếng cuồng bạo tiếng rống giận dữ ở vạn man trong núi vang lên, một đầu đầu man thú phảng phất đột nhiên đã bị rất lớn kích thích

bình thường, đối với Vu Hàm môn đệ tử nổi lên điên cuồng tiến công, trở tay không kịp dưới, không ít Vu Hàm môn đệ tử nháy mắt bị thương.

“Đây là như thế nào một chuyện?” Tay cầm thanh long đại đao đại trưởng lão Bành Thiên Võ sắc mặt đột nhiên biến, mấy ngày nay, vạn man trong núi man thú càng ngày càng nhiều cường đại, nhưng bởi vì Vu Hàm môn sớm xưa đâu bằng nay, lại có Thiên Dật chân nhân bực này cử hà cảnh giới cường giả tọa trấn, đổ còn có thể miễn cưỡng trấn áp được, nhưng hiện tại man thú đột nhiên bạo động, không để ý sinh tử khởi điên cuồng công kích, nhất thời Bành Thiên Võ trưởng lão cảm thấy một cỗ nồng đậm nguy cơ trong lòng đầu dâng lên.

“Đây là như thế nào một chuyện?” Cùng thời gian, đứng thẳng hoàng cao đại điểu trên lưng Hạ Vân Kiệt cũng chợt sắc mặt đại biến.

Thập nhị đô thiên vu tổ Hậu Nghệ kỳ tuy rằng ngàn xuyên trăm khổng, nhưng là Hạ Vân Kiệt mặt khác một kiện bảo mệnh viễn cổ pháp bảo, nay lại muốn phá đỉnh mà ra, lại như thế nào không cho Hạ Vân Kiệt sắc mặt đại biến?

Hạ Vân Kiệt vội vàng vận chuyển tâm pháp, tưởng trấn an trấn áp Hậu Nghệ kỳ.

Chính là này thập nhị đô thiên vu tổ Hậu Nghệ kỳ tuy rằng đã bị Hạ Vân Kiệt tế luyện, nhưng này lá cờ chung quy dung hợp có một lũ vu tổ tinh huyết hồn phách, nay này tinh huyết hồn phách tựa hồ đột nhiên thức tỉnh lại đây giống nhau, thế nhưng có thoát khỏi Hạ Vân Kiệt khống chế dấu hiệu, mặc Hạ Vân Kiệt như thế nào trấn an trấn áp, kia lá cờ như trước bạo động không ngừng, từng đạo như mũi tên nhọn duệ mang theo lá cờ thượng bắn ra, bắn ở tại vu đỉnh phía trên.

Một cỗ cỗ huyết khí ở Hạ Vân Kiệt trong cơ thể cuồn cuộn, thận trung vu đỉnh lại ẩn ẩn có một đạo đạo cái khe xuất hiện, tùy thời có hỏng mất dấu hiệu.

Hạ Vân Kiệt sắc mặt không khỏi lại đại biến, thận chúc thủy, thận trung vu đỉnh tuy rằng không phải hắn trong cơ thể vu đỉnh trung cường đại nhất một tôn vu đỉnh, nhưng luận mềm dẻo tính cũng là xếp hạng thứ nhất, nay ngay cả nó cũng hiện ra cái khe đến, có thể nghĩ kia từng đạo mũi tên nhọn duệ mang có bao nhiêu sao sắc bén.

Chỉ sợ một khi bị nó bắn thủng vu đỉnh mà ra, Hạ Vân Kiệt thân xác sẽ muốn tao ương.

“Đáng chết!” Hạ Vân Kiệt hung hăng lau một phen khóe miệng chậm rãi chảy ra máu tươi, cuối cùng còn là bất đắc dĩ buông tha cho trấn an trấn áp Hậu Nghệ kỳ thực hiện.

Hạ Vân Kiệt nhất buông tha cho trấn an trấn áp Hậu Nghệ kỳ, Hậu Nghệ kỳ lập tức liền hướng đỉnh mà ra, đảo mắt hóa thành một điểm hắc quang biến mất ở Hạ Vân Kiệt tầm mắt trong vòng.

“Man loạn chi địa!” Hạ Vân Kiệt nhìn Hậu Nghệ kỳ biến mất phương hướng, Hạ Vân Kiệt đồng tử chợt lui thành một điểm, trên mặt lộ ra một tia do dự khó quyết sắc.

Năm đó theo man loạn chi địa đi ra khi, kia một đợt đợt màu xám dòng khí khủng bố lực sát thương đến bây giờ Hạ Vân Kiệt đều còn ký ức hãy còn mới mẻ. Thế cho nên sau lại chẳng sợ Hạ Vân Kiệt thương thế khôi phục, thực lực đại trướng, cũng không dám động tiến vào man loạn chi địa tâm tư. Khả hắn không nghĩ tới, kia Hậu Nghệ kỳ nhất lao tới, liền thẳng đến man loạn chi địa mà đi.

Viễn Man giới trên đảo vẫn có cái truyền thuyết, nói man loạn chi địa chính là thượng cổ đại vu tổn lạc nơi, hay là đây là thật sự? Thậm chí tổn hại lạc không phải đại vu mà là vu tổ Hậu Nghệ?

Do dự nan quyết là lúc, đột nhiên một ý niệm trong đầu lóe ra Hạ Vân Kiệt đầu óc, không khỏi làm hắn trái tim bùm bùm kịch liệt nhảy lên đứng lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1368 : Tiến vào man loạn chi địa

Hạ Vân Kiệt trái tim chính bùm bùm kịch liệt nhảy lên là lúc, đột nhiên gian kia bị hắc ám bao phủ man loạn chi địa, hắc khí quay cuồng, từng đạo màu xám dòng khí bắt đầu khởi động.

Nhưng tại kia quay cuồng hắc khí cùng bắt đầu khởi động màu xám dòng khí trung, một cái tu như châm, thân hình vĩ ngạn như núi đại hán đồ sộ mà đứng, trương cung cài tên, mũi tên hàn mang lóe ra, tên chưa ra, bốn phía không gian đều run nhè nhẹ đứng lên, hình thành một cái hợp với một cái lốc xoáy, hắc khí cùng màu xám dòng khí không ngừng bị cuốn vào kia lốc xoáy.

Kia đại hán đỉnh đầu huyền phù một mặt ngàn xuyên trăm khổng cờ xí, đúng là thập nhị đô thiên vu tổ Hậu Nghệ kỳ.

Đại hán tên, chỉ phương hướng đúng là kia cây đào trấn áp này bốc lên huyết khí.

Làm đại hán tên chỉ hướng kia khỏa cây đào khi, cây đào dưới huyết khí bốc lên càng lợi hại, thậm chí có một đợt đợt huyết khí rốt cục thoát khỏi kia như long trảo lão căn trấn áp, sau đó phiêu hướng kia đại hán, nhập vào đại hán thân thể, khiến cho đại hán thân mình có vẻ càng hùng vĩ uy mãnh.

Kia khỏa cây đào tựa hồ cũng ý thức được đại hán trong tay tên lợi hại, cũng biết nếu tùy ý kia huyết khí tái như thế mà chạy đi ra ngoài, sự tình sẽ thật to không ổn.

Chợt gian, kia cây đào liền lay động lên, trong nháy mắt thế nhưng cất cao rất nhiều, thành một che trời cự mộc.

Không chỉ có như thế, kia cây đào cành lại sáng mờ nở rộ, lại có hàng tỉ thụy khí dật ra, quanh quẩn cây đào, cũng bao phủ ở kia dật ra huyết khí, làm cho nó rốt cuộc không thể phiêu hướng kia đại hán.

“Rống!” Đại hán thấy thế nổi giận gầm lên một tiếng, cung trung chi tên giống như lưu tinh bình thường bắn về phía kia cây đào.

Một tên bắn ra, đại hán kia hùng vĩ thân mình liền run run một chút, thế nhưng rút nhỏ một phần, đồng thời treo ở hắn đỉnh đầu kia mặt ngàn xuyên trăm khổng Hậu Nghệ kỳ màu đen hào quang cũng rút đi không ít, ẩn ẩn trung một ít động khổng tựa hồ có mở rộng dấu hiệu.

“Rầm a!” Làm mũi tên nhọn bắn về phía chạy ra khi, cây đào một cây chạc cây đột nhiên không gió tự động, thế nhưng giống như một chích xúc tu đối với kia mũi tên nhọn phẩy tới.

“Thương!” Một tiếng nổ. Kia chạc cây cùng mũi tên nhọn đụng tới cùng nhau, ra dĩ nhiên là kim chúc giao kích thanh âm, chấn sơn động địa diêu, có vô số núi đá theo ngọn núi hướng thâm cốc ngã nhào xuống dưới, nhưng nhất đụng tới kia hàng tỉ điều thụy khí cùng sáng mờ, liền nháy mắt hóa thành một đoàn hoàng khí, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Cơ hồ đồng thời, kia mũi tên nhọn cũng hóa thành nhiều điểm tinh mang, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

“Răng rắc!” Ở mũi tên nhọn hóa thành nhiều điểm tinh mang biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi là lúc, kia chạc cây cũng bẻ gẫy rơi xuống ở tại mặt đất, đảo mắt thành một cây khô chi.

“Rống!” Đại hán gặp kia mũi tên nhọn bị một cây chạc

cây ngăn trở, lại nổi giận gầm lên một tiếng, trong tay lại có cung tiễn bắn ra.

Này một tên bắn ra, đại hán hùng vĩ thân mình lại rút nhỏ một phần, Hậu Nghệ kỳ cũng trở nên càng rách nát một ít.

“Rầm a!” Lại có một cây chạc cây không gió tự động, như xúc tu bàn thân đi ra, đối với mũi tên nhọn phất đi qua.

“Răng rắc!” Một tiếng, chạc cây theo mũi tên nhọn biến mất, lại đoạn rơi trên mặt đất, trở thành một cây khô chi.

Thâm cốc trung, một người một cây càng đấu long trời lở đất, Hạ Vân Kiệt lại còn tại do dự.

Kia man loạn chi địa tuy rằng rất có thể là vu tổ Hậu Nghệ tổn lạc nơi, nhưng đồng dạng cũng là hung hiểm nơi, cũng không phải nói muốn đi vào liền có thể tùy tiện vào đi.

“Hạ Vũ hậu duệ, còn chưa trợ bản vu tổ giúp một tay!” Ngay tại Hạ Vân Kiệt do dự là lúc, đột nhiên trong đầu vang lên một đạo tang thương uy nghiêm lại mang theo vài phần dồn dập thanh âm.

Thanh âm vang lên đồng thời, thâm cốc cảnh tượng cũng xuất hiện ở tại Hạ Vân Kiệt trong đầu.

Lúc này, kia đại hán nguyên bản hùng vĩ như núi thân mình đã rút nhỏ rất nhiều, hơn nữa thân mình cũng dần dần trở nên hư ảo đứng lên, hắn đỉnh đầu kia mặt Hậu Nghệ kỳ càng rách nát, tựa hồ tùy tiện một trận gió thổi tới, này mặt lá cờ sẽ hóa thành phiến phiến toái bố, theo gió mà đi.

“Hậu Nghệ!” Hạ Vân Kiệt cả người không khỏi chấn

động, tuy rằng hắn không biết Hậu Nghệ, nhưng không biết vì sao, giờ khắc này, Hạ Vân Kiệt lại biết kia đại hán đó là Hậu Nghệ, đồng thời có một cỗ huyết khí, một cỗ bi phẫn không hiểu xông lên đầu óc.

Nguyên bản do dự hắn, rốt cuộc không có do dự, một điểm hắc quang phóng lên cao, ở không trung hiện ra một mặt cờ xí đến, đúng là vu tổ Đế Giang kỳ.

Đế Giang kỳ vừa ra liền đem Hạ Vân Kiệt cấp cuốn lên, hướng man loạn chi địa thâm cốc **** mà đi.

“Các ngươi không cần theo tới, trước vu điện!” Đồng thời một đạo thanh âm theo hắc quang biến mất địa phương truyền đến, ngăn trở cũng chuẩn bị theo sau Nhạc Hoành Đào cùng Tạ Trọng.

Ở Hạ Vân Kiệt tế ra Đế Giang kỳ, che chở bản thể nhằm phía man loạn chi địa khi, xa xôi nghệ giới, bảy đại đầu sỏ đều tựa hồ cảm ứng được cái gì, hai đạo tinh quang theo bọn họ trong đôi mắt bắn ra, hướng rộng lớn vũ trụ nhìn lại.

Chính là kia lũ dao động trong chớp mắt, khiến cho bảy đại đầu sỏ trên mặt đều lộ ra một tia nghi hoặc sắc, chậm rãi thu ánh mắt.

Kia lũ dao động biến mất là lúc, đúng là Hạ Vân Kiệt tiến vào man loạn chi địa là lúc.

Vừa tiến vào man loạn chi địa, Hạ Vân Kiệt liền cảm thấy một cỗ vô hình áp lực dừng ở trên người, cũng có một đầu đầu cường đại man thú hướng tới hắn xung phong liều chết mà đến.

Này man thú thực lực, không một đầu thực lực là thấp hơn cử hà cảnh giới.

Nhìn thành ngàn thượng trăm tương đương với cử hà cảnh giới man thú xung phong liều chết lại đây, dù là Hạ Vân Kiệt có trấn sát cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả nắm chắc, nhưng lúc này cũng là sắc mặt trắng bệch, vội vàng vu lực vận chuyển, thúc dục Đế Giang kỳ, cơ hồ đồng thời lại vận chuyển chân nguyên pháp lực, đem bốn thanh tứ tượng tiểu tru ma kiếm cấp tế phóng ra.

Tứ tượng tiểu tru ma kiếm vừa mới hướng thể mà ra, kia vu tổ Đế Giang kỳ dĩ nhiên phù văn chớp động, một chích lửa đỏ cự trảo đột nhiên theo cờ xí vươn đi ra.

Thượng cổ vu tổ chết sau, huyết khí tinh hồn liền hóa thành một đợt đợt năng lượng phân tán ở thiên địa vũ trụ trong lúc đó.

Thập nhị đô thiên vu tổ kỳ dung có một lũ vu tổ tinh huyết hồn phách, tục truyền trận kỳ uy đến mức tận cùng khi khả tụ lại vu tổ phân tán ở thiên địa vũ trụ trong lúc đó huyết khí tinh hồn năng lượng, một lần nữa ngưng luyện ra vu tổ thân.

Hạ Vân Kiệt tu vi còn rất thấp, đừng nói một lần nữa ngưng luyện vu tổ thân, cho dù vu tổ hư tượng hắn đều không thể ngưng luyện ra đến. Bất quá so với trước kia, nay Hạ Vân Kiệt tu vi lại cao không ít, hiểm cảnh dưới toàn lực thúc dục Đế Giang kỳ, thế nhưng ngưng luyện ra một chích Đế Giang móng vuốt.

Đương nhiên này móng vuốt không phải thật sự thịt chất móng vuốt, chính là năng lượng ngưng tụ, nhưng này cũng đã ghê gớm. Bởi vì này móng vuốt không chỉ có có Đế Giang hơi thở, càng mang theo một tia Đế Giang thần thông ở bên trong.

Cự trảo vừa ra, thiên địa đó là một mảnh lửa đỏ, tràn ngập man loạn chi địa hắc khí cùng màu xám dòng khí đều ào ào chung quanh tản ra, mà kia xung phong liều

chết mà đến man thú tựa hồ đột nhiên bị dọa ở, tứ chi nhuyễn, có chút lại trực tiếp xụi lơ ở.

“Không phải đâu? Này Đế Giang cự trảo đã vậy còn quá ngưu!” Hạ Vân Kiệt không khỏi một trận há hốc mồm. Hắn nếu sớm biết rằng vu tổ Đế Giang kỳ như vậy ngưu, hắn sớm liền xâm nhập man loạn chi địa tìm tòi đến tột cùng.

“Này man thú vốn là bình thường cầm thú, chỉ là vì lây dính bản tổ huyết khí sau, mới vừa rồi trở nên như vậy lợi hại. Đế Giang cùng bản tổ có cùng nguồn gốc, này đó man thú lại như thế nào ngăn cản được hắn hơi thở?” Một đạo thanh âm ở Hạ Vân Kiệt trong đầu vang lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1369 : Bàn đào thụ

Thì ra là thế!

Hạ Vân Kiệt nghe xong Hậu Nghệ giải thích, mới vừa rồi hoàn toàn hiểu ra, cũng rốt cục hiểu được vì sao man thú huyết nhục có thể tăng lên vu tộc đệ tử tu vi.

Hạ Vân Kiệt hoàn toàn hiểu ra là lúc, Đế Giang cự trảo đã như chụp dưa hấu giống nhau, trong nháy mắt đem trăm tương đương với cử hà cảnh giới man thú cấp chụp nát bét, sau đó cự trảo ở không trung một trảo, thế nhưng bắt đến một lũ huyết khí.

Đây là vu tổ Hậu Nghệ huyết khí!

Hạ Vân Kiệt cùng vu tổ Đế Giang kỳ tâm thần tương liên, Đế Giang cự trảo trong hư không bắt một lũ huyết khí, hắn liền lập tức cảm nhận được kia huyết khí trung mênh mông vô cùng năng lượng còn có kia một tia viễn cổ bá đạo hơi thở, kia hơi thở cùng Hậu Nghệ kỳ hơi thở không có sai biệt.

Kia lũ huyết khí bị bắt liễm đứng lên sau, trong nháy mắt liền chui vào Đế Giang cự trảo, Đế Giang cự trảo được này một lũ huyết khí sau, rõ ràng trở nên càng lửa đỏ cùng ngưng thật đứng lên, Đế Giang kỳ cờ xí cũng trở nên càng tối tăm, mặt trên phù văn tràn đến hơi thở cũng càng cường đại. Thậm chí liền ngay cả Hạ Vân Kiệt cũng bởi vì cùng Đế Giang kỳ là nhất thể duyên cớ, ẩn ẩn cảm giác được vu đỉnh nội lực lượng ở tăng trưởng.

Này…

Hạ Vân Kiệt cảm nhận được này phiên biến hóa, trong lòng không khỏi một trận kinh hoàng.

Hắn gần nhất thực lực tăng trưởng đã lâm vào một cái bình cảnh, mà hắn lại nhu cầu cấp bách đột phá, nếu không còn không biết ngày tháng năm nào khả năng địa cầu còn có tìm được Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh hai người.

Nay Hạ Vân Kiệt lại thấy được hy vọng.

Nếu là đem man loạn chi địa man thú toàn bộ giết chết, hấp thu chúng nó trong cơ thể vu tổ huyết khí, ta là không phải là có thể đột phá đến địa vu bát đỉnh hậu kỳ, thậm chí cửu đỉnh đâu?

Trong lòng nghĩ, Hạ Vân Kiệt nhìn về phía này bắt đầu không ngừng lui ra phía sau man thú, hai mắt lóe ánh sáng.

“Hạ Vũ hậu duệ, muốn bản tổ huyết khí còn không đơn giản, chạy nhanh lại đây giúp bản tổ đối phó này bàn đào thụ, bản tổ thân xác biến thành huyết khí ngay tại kia bàn đào dưới tàng cây, đến lúc đó chỉ sợ tiểu tử ngươi căn bản hấp thu không được.” Ngay tại Hạ Vân Kiệt hai mắt lượng nhìn chằm chằm kia không ngừng lui ra phía sau man thú khi, Hậu Nghệ thanh âm lại ở hắn trong đầu vang lên.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi một trận hổ thẹn, bị man thú này phân tâm, hắn nhưng thật ra thiếu chút nữa đã quên chính sự.

Vu tổ Đế Giang kỳ lại cuồn cuộn nổi lên một đạo hắc quang, ở bị hắc ám bao phủ man loạn chi địa xẹt qua một đạo cầu vồng, sau đó dừng ở kia khỏa cây đào chỗ thâm cốc.

Rơi xuống vào thâm cốc, Hạ Vân Kiệt liền cảm giác được một cỗ ngập trời uy áp phô thiên cái địa áp bách

mà đến, lấy thực lực của hắn cùng cường hãn khí lực thế nhưng thiếu chút nữa sẽ muốn bị ép tới té trên mặt đất, cước bộ căn bản không thể bước ra.

Hạ Vân Kiệt trong lòng chấn động, căn bản không dám có điều chần chờ, trực tiếp đó là gầm lên giận dữ, hiện ra Đế Giang thân.

Đế Giang thân nhất hiện ra đến, nhất thời có tận trời khí thế theo hắn trên người bính đi ra, ẩn ẩn chặn kia cổ ngập trời uy áp.

“Không nghĩ tới ngươi thế nhưng chiếm được Đế Giang truyền thừa, xem ra hắn đã nghĩ thông suốt.” Hậu Nghệ một lũ tàn hồn sở ngưng hóa đi ra đại hán, giật mình nhìn Hạ Vân Kiệt, sau đó có chút suy nghĩ nói một câu nói.

“Hậu Nghệ vu tổ, như thế nào phá này bàn đào thụ?” Hạ Vân Kiệt lại vô tâm tư đi cân nhắc Hậu Nghệ mà nói, tuy rằng hóa thân Đế Giang, làm cho hắn có thể ngăn cản bàn đào thụ tràn đến ngập trời uy áp, nhưng như trước phi thường cố hết sức, thậm chí Hạ Vân Kiệt đều có thể nghe được đến trong cơ thể xương cốt bị đè ép cạc cạc thanh âm. Nếu không có đặc thù thủ đoạn, hắn chỉ sợ ngay cả này khỏa bàn đào thụ cành lá đều không gặp được.

“Nếu Đế Giang tên kia có thể nghĩ thông suốt, chẳng lẽ bản tổ sẽ không như hắn sao?” Hậu Nghệ kia lũ tàn hồn nhưng không có đáp Hạ Vân Kiệt nói, sắc mặt âm tình biến ảo hồi lâu, đột nhiên trong mắt thấu bắn ra kiên quyết ánh mắt, tựa hồ làm ra cái gì trọng đại quyết định.

“Hậu Nghệ vu tổ, Đế Giang biến thân cần tiêu hao ta đại lượng vu lực, tiểu tử cũng vô pháp duy trì quá dài thời gian, ngươi nhanh lên nói cho ta biết như thế nào phá điệu này bàn đào thụ đi.” Hạ Vân Kiệt ở bàn đào thụ tràn

đến uy áp dưới, cảm giác được trong cơ thể vu lực ở cấp tiêu hao, rồi sau đó nghệ lại còn tại lầm bầm lầu bầu, nghĩ Đế Giang sự tình, nhịn không được lại thúc giục nói.

“Nghịch tặc, ngươi cho là bản tổ không biết ngươi đem một đoạn bàn đào lão căn luyện chế thành vô thượng pháp trượng trấn áp bản tổ thân xác lòng xấu xa sao? Ngươi muốn mượn bản tổ thân xác đào tạo ra thứ hai khỏa tiên thiên bàn đào thụ. Đáng tiếc người định không bằng trời định, ngươi tuyệt đối không thể tưởng được trận chiến ấy, thế nhưng hội như thế thảm thiết, thiên địa sụp đổ. Ngươi cũng tuyệt đối không thể tưởng được, bản tổ cho dù tổn lạc, nhưng muốn ngăn cách ngươi cùng này đoạn bàn đào lão căn pháp phù liên hệ còn là có thể làm đến. Nay này đoạn bàn đào lão căn như ngươi mong muốn, hấp thu bản tổ huyết khí, dĩ nhiên trưởng thành thứ hai khỏa tiên thiên bàn đào thụ, chỉ tiếc cũng là cho ta vu vương hậu duệ làm đồ cưới mà thôi.” Hậu Nghệ lại tựa hồ căn bản không có nghe đến Hạ Vân Kiệt tiếng thúc giục, như trước lẩm bẩm, chính là nói những lời này khi, trên mặt biểu tình khi thì bi phẫn lại khi thì vui sướng khi người gặp họa.

“Hậu Nghệ vu tổ, phiền toái ngài lão còn là nhanh lên nói cho tiểu tử như thế nào giúp ngươi phá điệu này bàn đào thụ đi?” Hạ Vân Kiệt gặp Hậu Nghệ “Điên điên khùng khùng”, đành phải lại thúc giục nhắc nhở nói.

Không có biện pháp, còn như vậy tiêu hao dần, còn không có hỗ trợ phá điệu này bàn đào thụ, hắn chỉ sợ cũng công đạo ở trong này.

“Phá điệu này bàn đào thụ? Ha ha, làm sao nhu như vậy phiền toái đâu? Này bàn đào thụ vốn là bản tổ huyết nhục sở tài bồi đi ra, bản tổ này một lũ tàn hồn nề hà nó không thể, chẳng lẽ ngươi còn nề hà hắn không thể sao?” Hậu Nghệ này cuối cùng nghe được Hạ Vân Kiệt

thúc giục nhắc nhở thanh. Chính là hắn nói ra mà nói lại nghe Hạ Vân Kiệt hoàn toàn trợn tròn mắt.

Chính mình nếu có biện pháp còn cần hỏi hắn sao?

Ngay tại Hạ Vân Kiệt hoàn toàn há hốc mồm là lúc, kia Hậu Nghệ trên mặt lại lộ ra một tia buồn rầu biểu tình, ngẩng đầu nhìn xa vũ trụ.

“Từ đó sau, này thế gian sẽ thấy cũng không có Hậu Nghệ ! Hy vọng ngươi đừng cho ta thất vọng!”

Thanh âm đãng ở trong sơn cốc, có anh hùng mạt lộ bi tráng!

Tiếp theo Hậu Nghệ đột nhiên biến mất không thấy, hóa thành một lũ huyết quang sau đó ở không trung chợt lóe, nhập vào Hạ Vân Kiệt mi tâm.

Hạ Vân Kiệt cả người chấn động, tiếp theo có rộng lớn tin tức như hồng thủy bình thường vọt vào hắn đầu óc. Hắn lại thấy được kia căn đào mộc đánh vào Hậu Nghệ trên đầu, còn thấy được kia nắm Đào Mộc là một cái cao gầy vóc dáng, kế thúc khởi, lưu có ba lũ chòm râu áo bào tro nam tử.

Tái sau đó hắn nhìn đến kia cao gầy áo bào tro nam tử đem Hậu Nghệ chôn ở địa hạ, lại đem kia Đào Mộc cắm ở trên này.

Cũng không biết qua bao nhiêu năm tháng, kia Đào Mộc thế nhưng dần dần dài ra rễ, có nhất chồi ra, kia cao gầy áo bào tro nam tử nhìn phi thường cao hứng.

Lại qua một đoạn thời gian, đột nhiên gian một đoàn chói mắt quang mang sáng lên, tái tiếp theo xuất hiện cảnh tượng đó là Hạ Vân Kiệt hiện tại nhìn đến…

Không biết qua bao lâu, Hạ Vân Kiệt rốt cục qua thần đến, nhưng trong mắt đã có lóng lánh lệ quang chớp động, lóng lánh lệ quang mặt sau thấu bắn ra kiên định ánh mắt.

“Ta sẽ không cho ngươi thất vọng !” Hạ Vân Kiệt nói nhỏ một câu, sau đó giương mắt nhìn hướng kia khỏa rắc rối khó gỡ, chạc cây như cái, lá cây xanh biếc như ngọc bàn đào thụ.

Tái sau đó, Hạ Vân Kiệt đi bước một hướng kia bàn đào thụ đi đến, chính là lúc này hắn thân hình không hề là Đế Giang, thay vào đó cũng là kia hùng vĩ như ngạn đại hán, Hậu Nghệ.

Hậu Nghệ hóa thân!

Tế luyện vu tổ Hậu Nghệ kỳ, Hạ Vân Kiệt bất quá chính là chiếm được vu tổ Hậu Nghệ vu thuật một điểm da lông, Hậu Nghệ tên cũng là như thế, nay kia lũ tàn hồn dung nhập hắn thức hải, hắn mới xem như chân chính chiếm được Hậu Nghệ truyền thừa.

Nói đến cũng lạ, phía trước Hạ Vân Kiệt gần không thể này bàn đào thụ, hơn nữa có rất lớn uy áp, nay hắn vận chuyển Hậu Nghệ tâm pháp, mỗi đến gần bàn đào thụ một bước, kia bàn đào thụ thụy khí sáng mờ liền lui ra phía sau loãng một phần, chờ Hạ Vân Kiệt đến gần bàn đào thụ một bước khoảng cách khi, kia thụy khí sáng mờ cũng đã lùi bước thành một bước dầy.

Xuyên thấu qua kia một bước dầy thụy khí sáng mờ, Hạ Vân Kiệt nhìn đến bàn đào thụ can có rậm rạp phù văn chớp động, kia thụy khí sáng mờ đó là từ kia phù văn tràn đến. Chính là nay này phù văn tràn đến thụy khí sáng mờ tất cả đều cùng thỉnh thoảng theo thân cây chạc cây thậm chí lá cây thượng toát ra đến huyết quang đấu ở tại cùng nhau.

“Thành cũng Tiêu Hà bại Tiêu Hà! Này đoạn bàn đào lão căn chế thành vô thượng pháp trượng nhân Hậu Nghệ huyết nhục tẩm bổ mà một lần nữa mọc rễ, trưởng thành trong thiên địa thứ hai khỏa tiên thiên bàn đào thụ, nhưng cũng bởi vậy giống như bị Hậu Nghệ bằng nguyên thủy huyết tế phương pháp ngày đêm cấp dần dần luyện hóa bình thường. Hậu Nghệ một lũ tàn hồn không thể vận chuyển tâm pháp thu này khỏa bàn đào thụ, ta lại có thể.” Hạ Vân Kiệt trong đầu chuyển ý nghĩ, hai mắt cũng là tinh quang lóe ra, thủ lại mạnh liên tục vỗ vào thân cây phía trên.

Mỗi chụp một chút, kia phù văn liền biến mất một cái. Không cần một lát, kia phù văn liền hoàn toàn biến mất không còn một mảnh, cơ hồ đồng thời thụy khí sáng mờ cũng biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Kia thụy khí sáng mờ vừa mất thất, nhất thời có mênh mông huyết khí theo địa hạ vọt đi lên.

Hạ Vân Kiệt thấy thế vội vàng đem kia rách mướp vu tổ Hậu Nghệ kỳ hướng mặt đất cắm xuống, nhất thời kia mênh mông huyết khí phảng phất tìm được rồi phát tiết khẩu bình thường, ào ào hướng vu tổ Hậu Nghệ kỳ dũng đi.

Rất nhanh vu tổ Hậu Nghệ kỳ liền bị huyết khí cấp bao phủ, ở bên ngoài rốt cuộc nhìn không tới tình huống bên trong. Bất quá Hạ Vân Kiệt cùng vu tổ Hậu Nghệ kỳ tâm thần tương liên, lại có thể nhìn đến kia phá tàn không chịu nổi vu tổ Hậu Nghệ kỳ cờ xí phá động đang ở thong thả nhỏ đi, một đám phù văn ở cờ xí lóe hào quang.

Ngay tại kia mênh mông huyết khí theo mặt đất hướng lên trên hướng khi, kia bao phủ man loạn chi địa hắc khí cùng màu xám dòng khí tựa hồ cũng mất đi trói buộc, thế nhưng dần dần tan mở ra, lộ ra trời xanh mây trắng.

Từng đạo man thú rống lên một tiếng ở phía sau vang lên, kia rống lên một tiếng trung lộ ra một tia phấn khởi kích động.

“Không tốt!” Hạ Vân Kiệt mạnh biến sắc, nhân sớm đã phóng lên cao, lăng không đứng thẳng nhìn xuống man loạn chi địa.

Quả nhiên ngàn vạn man thú hướng vạn man sơn chạy chồm mà đi, giống như cổ hoang nước lũ bình thường, trong đó ít nhất có thượng trăm đầu man thú thực lực là tương đương với cử hà cảnh giới, thậm chí Hạ Vân Kiệt cảm giác ít nhất có năm đầu man thú thực lực không dưới cùng cử hà hậu kỳ cảnh giới.

Xa xa vạn man sơn, Bành Thiên Võ đám người nhìn đến ngàn vạn man thú xuyên qua man loạn chi địa, hướng vạn man sơn bôn chạy mà đến, kia khủng bố hơi thở phô thiên cái địa, cho dù lấy Bành Thiên Võ kia kiên nghị vô cùng tâm, cũng nhịn không được một trận loạn chiến, thế nhưng không thể dâng lên gì chống cự tâm tư.

Thật sự là này đó man thú so với vạn man trong núi man thú cường đại nhiều lắm, căn bản không phải hắn có thể chống lại được.

Hạ Vân Kiệt sắc mặt tái biến, trong tay không biết khi nào đã hơn một trương vu lực ngưng tụ mà thành đại cung, cung thượng đắp tên, sau đó ngắm hướng về phía phía dưới man thú đàn.

Một tia viễn cổ tang thương bá đạo uy nghiêm, dũng cảm tiến tới hơi thở theo Hạ Vân Kiệt trên người tản ra đến, đó là Hậu Nghệ hơi thở.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 1370 : Man thú chi vương

Hậu Nghệ hơi thở bao phủ man loạn chi địa, chạy chồm trung man thú đột nhiên gian liền đình chỉ bôn chạy, tất cả đều xoay người ngẩng đầu nhìn phía không trung Hạ Vân Kiệt trương cung cài tên chỉ vào chúng nó, trong mắt tất cả đều toát ra sợ hãi kính sợ ánh mắt.

Chúng nó không phải yêu, cũng không có linh trí, nhưng chúng nó đã có động vật trực giác.

Không trung người nọ, không chỉ có cấp chúng nó vô cùng cường đại cảm giác, càng cấp chúng nó một loại huyết mạch tương liên cảm giác, phảng phất hắn cũng là chúng nó trung nhất viên, nhưng là chúng nó vương.

Mà lúc này vương hiển nhiên tức giận!

“Ô!” Sở hữu man thú tất cả đều phát ra run run hoảng sợ thanh âm, sau đó tất cả đều nằm ở mặt đất, hai mắt tội nghiệp nhìn Hạ Vân Kiệt, mang theo cầu xin ánh mắt.

“Quả nhiên!” Hạ Vân Kiệt thấy thế trong lòng không khỏi một trận kinh hoàng.

Nguyên bản hắn gặp man thú hội tụ thành một cỗ nước lũ hướng vạn man sơn bôn chạy mà đi, theo bản năng liền muốn hóa thân Đế Giang, bởi vì nhất hóa thân Đế Giang, chúng nó cũng không dám phản kháng, mặc hắn xâm lược. Nhưng lâm thời lại cải biến chủ ý, thi triển Hậu Nghệ tài bắn cung.

Mà hiện tại này một màn, lại xác minh hắn trực giác. Này đó man thú không chỉ có sợ hãi hắn, hơn nữa bởi vì trên người lây dính có Hậu Nghệ huyết khí, thế nhưng cùng hắn sinh ra một loại huyết mạch tương liên quan hệ.

“Đó là chưởng giáo!” Vốn đã kinh sa vào tuyệt vọng chi cảnh Bành Thiên Võ đám người gặp man thú đột nhiên đình chỉ bôn chạy, xoay người nhìn trời, bọn họ tự nhiên cũng hướng lên trời không nhìn lại, nhất thời tất cả đều cả người chấn động, ào ào kinh hô ra tiếng.

“Là ta, các ngươi chờ ở trong vạn man sơn.” Bởi vì thâm cốc trung còn có Hậu Nghệ kỳ, Hậu Nghệ còn sót lại cùng thế huyết khí, tiên thiên bàn đào thụ, này ba dạng này nọ gì một dạng đều là vật báu vô giá, đều có thể giảo toàn bộ ba ngàn giới tinh phong huyết vũ, cũng là không tha có nửa điểm tổn thất, Hạ Vân Kiệt vội vàng công đạo một câu, liền lại một chân đạp xuống thâm cốc.

Này man thú gặp Hạ Vân Kiệt bước vào thâm cốc, thế nhưng cũng tùy theo thối lui đến kia thâm cốc khẩu, sau đó lẳng lặng đứng ở nơi nào, tựa hồ chờ vương mệnh lệnh.

Hạ Vân Kiệt nay cũng cảm ứng được kia lũ huyết mạch kỳ diệu liên hệ, gặp này man thú lẳng lặng đứng ở cốc khẩu, biết không có chính mình mệnh lệnh, chúng nó là sẽ không tái rời đi nơi này, nhưng thật ra âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, như vậy một cỗ cường đại lực lượng bôn chạy đi ra ngoài, cho dù nay nghệ biên giới thứ nhất thế lực lớn Huyền Thiên quốc chỉ sợ đều phải bị quét ngang, liền càng đừng nói Vu Hàm quốc.

Đến trong cốc, kia theo bàn đào dưới tàng cây ồ ồ dật ra huyết khí như trước hướng Hậu Nghệ kỳ dũng đi, Hậu Nghệ kỳ cũng giống như một cái không đáy bình thường, không ngừng mà hấp thu Hậu Nghệ huyết khí.

Bất quá Hạ Vân Kiệt cũng đã cảm giác được Hậu Nghệ kỳ hấp thu huyết khí độ ở chậm lại, cờ xí phá động đã không sai biệt lắm tất cả đều khép lại.

“Xem ra quá không được bao lâu này Hậu Nghệ kỳ liền có thể chữa trị. Chờ Hậu Nghệ kỳ chữa trị sau, liền thu hồi đến chính mình ôn dưỡng đi. Này chim bay cá nhảy chỉ là vì tổ tiên ở vô số năm tháng lây dính Hậu Nghệ huyết khí, một đời đời truyền xuống tới, thế nhưng đột biến thành man thú, trong đó thế nhưng còn có cử hà hậu kỳ cảnh giới man thú. Nếu là ta Vu Hàm môn đệ tử ở trong này tu luyện, đem Hậu Nghệ huyết khí luyện hóa hấp thu, kia lại sẽ là như thế nào một loại tình huống?” Hạ Vân Kiệt nhìn Hậu Nghệ kỳ trong mắt lóe ra vẻ hưng phấn.

Vu Hàm môn quật khởi thủy chung là Hạ Vân Kiệt vị này đương đại chưởng môn nhân trên đầu vai gánh nặng, cũng là hắn chức trách chỗ. Tuy rằng mấy ngày nay, hắn đem đại lượng vật tư vận Viễn Man giới đảo, lại truyền thụ bọn họ rất nhiều Vu môn đại đạo, Vu môn thuật pháp, nhưng Vu Hàm môn căn cơ đúng là vẫn còn quá yếu một ít, này Viễn Man giới đảo cũng chung quy rất cằn cỗi một ít, không có mấy ngàn thượng vạn năm cố gắng, là tuyệt đối không thể cùng ba ngàn giới trung thế lực lớn chống đỡ hành.

Chính là mấy ngàn thượng vạn năm loại nào dài lâu, ai có thể xác định Vu Hàm môn có thể thuận buồm xuôi gió triển? Sẽ không nửa đường chết non? Chỉ có cường đại thực lực, khả năng cam đoan Vu Hàm môn thuận buồm xuôi gió triển!

Cho nên xét đến cùng, hay là muốn mau chóng tăng lên Vu Hàm môn thực lực.

Trước kia Hạ Vân Kiệt đã kết thúc cố gắng lớn nhất, hắn cũng cho rằng trước mắt Vu Hàm môn triển đã đến cực hạn, rất khó lại có nhanh hơn đột phá, nhưng hiện tại hắn lại độ thấy được đột phá cực hạn hy vọng.

Hạ Vân Kiệt càng nghĩ càng là hưng phấn, Vu Hàm môn

cường đại không chỉ có là hắn chức trách, còn quan hệ hắn có không sớm ngày tìm được gia lộ còn có Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh sự tình.

Bởi vì chỉ có Vu Hàm môn trở nên càng cường đại, khả năng đưa tay thân đến này hắn biên giới, tựa như vạn bảo các, thiên nhất các các thế lực lớn.

Rất nhanh Hạ Vân Kiệt liền áp chế hưng phấn cảm xúc, giọt một giọt tinh huyết ở bàn đào trên cây. Kia giọt tinh huyết vừa giọt đi vào, liền nhanh cùng giấu ở bàn đào thụ Hậu Nghệ huyết khí dung hợp cùng một chỗ, sau đó biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Hạ Vân Kiệt được Hậu Nghệ truyền thừa sau, vốn là cùng ngày đêm chịu Hậu Nghệ huyết khí tẩm bổ tế luyện bàn đào thụ có một tia huyết mạch tương liên cảm giác, nay tự thân tinh huyết lại dung hợp đi vào, nhất thời Hạ Vân Kiệt liền cảm thấy một cỗ lục ý xanh ngắt, mênh mông vô cùng sinh cơ theo bàn đào trên cây truyền đến chính mình trên người, gân cốt huyết mạch da thịt tại đây cổ sinh cơ tẩm bổ hạ, kịch liệt trở nên càng cường đại cứng cỏi, tràn ngập bồng bột sinh mệnh lực.

Lúc này nếu có người ở đây mà nói, hội hiện Hạ Vân Kiệt da thịt ở lóng lánh quang, phảng phất Ngọc Thạch bình thường trong sáng lóng lánh, cơ hồ nhìn không tới gì tạp chất.

Đây là tiên thiên bàn đào thụ lão căn một lần nữa trưởng thành tiên thiên bàn đào thụ, kia cổ lục ý không chỉ có mang theo mênh mông sinh mệnh lực, càng mang theo tiên thiên chi khí, rửa Hạ Vân Kiệt hậu thiên chi khu.

Có thể nói, trải qua tiên thiên bàn đào thụ sinh cơ khí rửa, nay Hạ Vân Kiệt tu vi tuy rằng còn ở địa vu chi cảnh, tu sĩ chi cảnh, nhưng hắn thân xác đã là đủ so sánh thiên vu, thiên tiên, thậm chí so với bọn hắn còn

muốn còn hơn một bậc.

Đương nhiên này hết thảy không có đối lập, Hạ Vân Kiệt bây giờ còn không biết, cảm nhận được kia cổ lục ý sinh cơ dũng mãnh vào chính mình trong cơ thể, hắn liền vội việc ngồi xếp bằng ở bàn đào dưới tàng cây, trong lòng mặc vận "Vũ vương tâm quyết", hai tay liên tục đối với bàn đào thụ đánh đi từng đạo pháp ấn.

Dần dần, kia tiên thiên bàn đào thụ bắt đầu "Rầm a" lay động đứng lên, như cầu long bình thường quay quanh đại căn dần dần theo đại địa thượng bạt khởi.

Đại căn mỗi thoát ly đại địa một phần, kia địa hạ huyết khí liền càng mãnh liệt dật đi ra, dần dần liền ngay cả vu tổ Hậu Nghệ kỳ đều không thể bắt bọn nó hoàn toàn hấp xả đi qua, có chút huyết khí bắt đầu hướng sơn cốc ngoại phiêu đi.

Hạ Vân Kiệt thấy thế thần sắc khẽ biến, một điểm hắc quang theo hắn mi tâm bắn ra, hóa thành một mặt lá cờ lại cắm trên mặt đất, đúng là vu tổ Đế Giang kỳ.

Này Hậu Nghệ huyết khí loại nào trân quý, hắn tự nhiên không chấp nhận được chúng nó xói mòn đến vũ trụ đi.

Vu tổ có cùng nguồn gốc, tuy rằng hậu kỳ sở luyện công pháp bất đồng, huyết khí có chút thay đổi, nhưng căn nguyên đều là Bàn Cổ tinh huyết biến thành, cho nên vu tổ Đế Giang kỳ hướng mặt đất cắm xuống, kia Hậu Nghệ Đế Giang kỳ không thể hấp thu dư thừa huyết khí liền hướng nó thổi đi.

Hạ Vân Kiệt thấy thế âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, tiếp tục mặc vận "Vũ vương tâm quyết", hai tay tiếp tục hướng tới bàn đào thụ đánh đi từng đạo pháp ấn. Chính là càng đến mặt sau, Hạ Vân Kiệt lại đánh cho càng chậm, đến sau lại trên trán đều có một viên viên

đậu đại mồ hôi toát ra đến, mà kia bàn đào thụ cũng lay động càng lợi hại, tựa hồ không muốn rời đi kia chôn có Hậu Nghệ nồng đậm huyết khí đại địa.

Chương 1371 : Thu bàn đào thụ

“Tầm nhìn hạn hẹp tên, Hậu Nghệ huyết khí tái nhiều, chung có khô kiệt một ngày! Bản tôn cũng là vu vương huyết mạch, lại được vu tổ Đế Giang cùng Hậu Nghệ, còn có đại vu Vu Hàm truyền thừa, cho dù hiện tại yếu đi một ít, khó bảo toàn tương lai sẽ không có thể đạt tới vu tổ độ cao?” Hạ Vân Kiệt gặp kia bàn đào thụ không chịu rời đi Hậu Nghệ huyết khí chỗ đại địa, thần sắc trở nên có chút dữ tợn đứng lên, há mồm cắn chót lưỡi, một ngụm tinh huyết liền mạnh phun hướng bàn đào thụ.

Tinh huyết vừa đụng tới bàn đào thụ liền lại cùng bàn đào thụ nội Hậu Nghệ huyết khí dung hợp cùng một chỗ, Hạ Vân Kiệt rõ ràng cảm giác được chính mình đối bàn đào thụ khống chế lại cường một phần.

“Hừ, ngươi nếu không có hấp thu Hậu Nghệ huyết khí, bản tôn còn nề hà ngươi không thể. Chính là ngươi vốn là hấp thu Hậu Nghệ huyết khí, mới vừa rồi có thể một lần nữa mọc ra, sớm đã cùng Hậu Nghệ huyết khí hòa hợp nhất thể, bản tôn là Hậu Nghệ y bát truyền nhân, càng dung hợp có một lũ Hậu Nghệ tàn hồn, muốn thu ngươi, hay là ngươi còn có thể phản kháng được?” Hạ Vân Kiệt một ngụm tinh huyết phun ra, sắc mặt tái nhợt không ít, nhưng thần sắc lại dũ phát tàn nhẫn đứng lên, trong tay pháp quyết lại từng đạo đánh đi, đánh cho bàn đào thụ lay động không thôi, phảng phất tùy thời đều phải bẻ gẫy bình thường.

“Khởi!” Hồi lâu gặp bàn đào thụ chạc cây đều buông xuống xuống dưới, Hạ Vân Kiệt trong mắt lóe ra một tia sắc mặt vui mừng, hét lớn một tiếng, kia bàn đào tạo khi ngay cả căn theo mặt đất bạt khởi, sau đó hóa thành một điểm lục quang nhập vào Hạ Vân Kiệt mi tâm.

Bàn đào thụ vừa đột ngột từ mặt đất mọc lên, địa hạ

Hậu Nghệ huyết khí tựa như suối phun trào ra, đảo mắt liền muốn trùng thiên mà đi.

Hạ Vân Kiệt thấy thế hét lớn một tiếng, đối với sơn cốc bốn phía ngay cả đánh mười hai đạo pháp ấn. Mỗi đánh một đạo pháp ấn, liền có một điểm lục quang theo hắn mi tâm bắn ra, sau đó hóa thành một cây bàn đào thụ chạc cây cắm ở sơn cốc thượng.

Mười hai căn bàn đào thụ chạc cây cắm xuống ở sơn cốc thượng, liền có một mảnh xanh mơn mởn hơi thở bao phủ này phiến sơn cốc, cũng bao phủ ở Hậu Nghệ huyết khí.

Hậu Nghệ huyết khí càng không ngừng theo địa để trào ra, lại bị xanh mơn mởn hơi thở bao phủ ở sơn cốc trong vòng, dần dần bên trong sơn cốc huyết khí liền trở nên nồng đậm đứng lên, Hạ Vân Kiệt chính là nhẹ nhàng hít một hơi, liền cảm thấy trong cơ thể huyết khí chạy chồm, phảng phất lập tức trở nên phá lệ hữu lực lượng đứng lên, trong cơ thể vu đỉnh đều hơi hơi chiến một chút, bên trong mệnh phủ nguyên thần, hoàng đình nội nguyên thần đều mạnh mở ra ánh mắt.

Chính là lúc này Hạ Vân Kiệt lại vô tâm tư đi cân nhắc Hậu Nghệ huyết khí sự tình, mà là đem lực chú ý tập trung đến đã bị bắt nhập trong cơ thể kia khỏa bàn đào trên cây.

Thủy sinh mộc, bàn đào thụ bị Hạ Vân Kiệt trồng ở tại thận vu đỉnh bên trong.

Bàn đào thụ nhất trồng đi xuống, vô cùng vô tận sinh cơ liền tràn ngập Hạ Vân Kiệt trong cơ thể, từng giọt từng giọt ở dần dần tẩm bổ cải tạo Hạ Vân Kiệt thân thể. Thậm chí thông qua bàn đào thụ, Hạ Vân Kiệt cảm giác được chính mình hai chân cùng đại địa gian sinh ra một loại thực kỳ diệu liên hệ, có nồng đậm thổ nguyên lực

hội tụ mà đến, dũng mãnh vào trong cơ thể.

Tì chúc thổ, tì tạng trung vu đỉnh, cũng chính là Hạ Vân Kiệt trong cơ thể thứ tám tôn vu đỉnh, vốn đang thiếu nhất nhĩ, nay thế nhưng ẩn ẩn có ngưng tụ lên dấu hiệu.

Trừ bỏ này đó, tử phủ, hoàng đình còn có trong mệnh phủ lúc này theo bàn đào thụ trồng đi xuống, đều trở nên sinh cơ tràn đầy, xuân ý dạt dào!

Chính là kia bàn đào thụ lập tức cách chôn có Hậu Nghệ huyết khí đại địa, lại bị Hạ Vân Kiệt ngay cả chặt mười hai chạc cây dùng để bày ra mười hai địa chi tàng khí trận, nguyên khí cũng là tổn hao nhiều, lúc này chạc cây cúi, một bộ bệnh có vẻ bộ dáng.

Bất quá này hết thảy đều tại dự đoán bên trong, Hạ Vân Kiệt đổ không để ở trong lòng.

Người dời sống cây dời chết, tổng không có khả năng vọng tưởng bàn đào thụ dời đến hắn vu đỉnh trung, lập tức liền lục ý dạt dào, thậm chí lại cho hắn kết ra bàn đào đến đây đi?

Đem bàn đào thụ trồng tốt sau, Hạ Vân Kiệt thế này mới thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, mặt lộ vẻ mừng rỡ sắc.

Lần này thu hoạch Hạ Vân Kiệt quả thực là nằm mơ cũng chưa nghĩ đến, không chỉ có được Hậu Nghệ truyền thừa, thu một gốc cây tiên thiên bàn đào thụ, nhưng lại chiếm được Hậu Nghệ huyết nhục chi khu phong ấn mai táng nơi.

Theo viễn cổ đến bây giờ, Hậu Nghệ huyết nhục chi khu tuy rằng rất lớn một bộ phận đều bị tiên thiên bàn đào thụ lão căn cấp hấp thu, khiến cho lão căn “Cây khô gặp mùa xuân”, dựng dục ra trong thiên địa thứ hai khỏa tiên

thiên bàn đào thụ. Nhưng trải qua vô số năm, còn là có một bộ phận Hậu Nghệ huyết nhục cùng này man loạn chi địa hòa hợp nhất thể.

Trong truyền thuyết, vu tổ là Bàn Cổ đại đế tinh huyết biến thành, có thể nghĩ Hậu Nghệ huyết nhục bao hàm loại nào hùng hậu thiên địa năng lượng. Hắn huyết nhục cùng man loạn chi địa hòa hợp nhất thể, này man loạn chi địa tự nhiên liền thành có dấu đỉnh cấp linh mạch tu luyện thánh địa. Mà Hạ Vân Kiệt sở phong sơn cốc, bởi vì là Hậu Nghệ chân chính táng thân chỗ, lại có tiên thiên bàn đào thụ bộ rễ đem Hậu Nghệ huyết nhục chi khu phân giải làm bùn đất, cố định tại đây trong sơn cốc, này sơn cốc lại giống như linh mạch linh nhãn chỗ, không chỉ có này phiến thổ địa phì nhiêu vô cùng, có thể trồng ra các loại đỉnh cấp thánh dược thậm chí tiên dược, hơn nữa dật ra cũng đều là Hậu Nghệ còn chưa biến mất, dung nhập đại địa huyết khí, trong đó sở ẩn chứa vu lực tinh thuần trân quý đến cực điểm.

Hạ Vân Kiệt vui mừng một trận, sau đó nhớ tới vừa rồi chính mình vẫn vội vàng thu bàn đào thụ, đổ còn không có tới kịp cẩn thận quan sát này sơn cốc.

Vì thế Hạ Vân Kiệt đưa mắt bốn phía quan sát, thế này mới phát hiện, này sơn cốc bốn phía hoàn sơn, núi cao vạn trượng, chỉ có man thú đàn gác địa phương bởi vì địa thế ải, vừa vặn lại ở hai tòa ngọn núi trong lúc đó, hình thành một cái thiên nhiên ao hình cửa vào.

Sơn cốc rất lớn, chừng ngàn dặm phạm vi, bên trong có phi bộc hồ sâu, có con sông hồ nước, có che trời đại thụ.

Bất quá này đó cũng chưa cái gì, phía trước Hạ Vân Kiệt tiến vào khi, tuy rằng không cẩn thận xem xét quá, nhưng này đại khái địa hình địa mạo còn là vừa xem hiểu ngay, đã vào hắn đầu óc.

Chính là làm Hạ Vân Kiệt ánh mắt cẩn thận đảo qua này sơn cốc khi, hai mắt cũng rất mau liền trở nên đăm đăm.

“Thiếu dương linh quả, cửu thiên huyền âm quả, tử tinh huyết long sâm, hàn diễm huyền hoàng chi…… Kháo, đây là mau thành tiên dược huyền linh tạo hóa thảo!”

Chỉ thấy này ngàn dặm phạm vi sơn cốc, thế nhưng tùy ý có thể thấy được đỉnh cấp thánh dược, thậm chí còn thấy được vài cây mau thành tiên dược linh chu. Về phần địa cấp, thiên cấp linh dược lại giống như cỏ dại hoa dại bình thường tùy ý dài.

“Này, này nếu cầm bán, có thể bán bao nhiêu linh tinh a!” Dù là Hạ Vân Kiệt nay coi như là nghệ giới vực đầu sỏ cấp nhân vật, nhìn đầy khắp núi đồi linh dược thánh dược, cũng là nhịn không được kích động môi phát run.

Một hồi lâu nhi, Hạ Vân Kiệt mới đứng vững cảm xúc. Lược nhất suy tư, cũng liền hiểu được này trong sơn cốc vì sao có như thế nhiều linh dược thánh dược.

Bởi vì này sơn cốc mai táng nhưng là vu tổ Hậu Nghệ thân thể, nay này thân thể cùng đại địa hòa hợp nhất thể, liền ngay cả một cây tiên thiên bàn đào thụ lão căn đều bởi vì nó duyên cớ trưởng thành trong thiên địa thứ hai khỏa tiên thiên bàn đào thụ, tại đây trong sơn cốc dài ra nhiều như vậy linh dược thánh dược lại có cái gì thật kỳ quái ?

Thậm chí không chỉ có là này trong sơn cốc, toàn bộ man loạn chi địa, còn có vạn man sơn tới gần man loạn chi địa chỉ sợ đều là thiên nhiên đỉnh cấp dược phố, mọc rất nhiều linh dược thánh dược.

Năm đó Hạ Vân Kiệt đang lẩn trốn cách man loạn chi địa khi, ở vạn man sơn ở chỗ sâu trong phát hiện không ít

linh dược lúc ấy còn thực hoang mang, không biết kia địa phương vì sao có nhiều như vậy linh dược, nay lại đều rộng mở trong sáng.

Bởi vì này là vu tổ Hậu Nghệ hóa thân làm đất, quay về đại địa địa phương!

“Lúc ấy này man loạn chi địa bị hắc ám bao phủ, căn bản không thể phán đoán này man loạn chi địa đến tột cùng có bao nhiêu lớn, nay nhưng thật ra có thể xem cái rõ ràng.” Nhớ tới man loạn chi địa hẳn là còn có mọc không ít linh dược thánh dược, Hạ Vân Kiệt liền có chút kiềm chế không được tâm tình kích động, hơn nữa nay này bên trong sơn cốc huyết khí không hề bạo động, hắn cũng thu kia bàn đào thụ, cũng nên đến triệu hồi Bành trưởng lão đám người tiến vào nhìn xem lúc.

Vì thế Hạ Vân Kiệt thu Đế Giang kỳ, lưu lại Hậu Nghệ kỳ tiếp tục ngâm ở Hậu Nghệ huyết khí trung, tâm ý vừa động, chiêu một đầu trên lưng dài hai cánh bạch hổ lại đây.

Nói là bạch hổ, nhưng này bạch hổ ước chừng có một tòa hai tầng lâu biệt thự như vậy lớn, hai cánh mở ra chừng vài trăm thước dài, trong cơ thể huyết khí mênh mông, là năm đầu có tương đương với cử hà hậu kỳ cảnh giới thực lực man thú trung một đầu.

Kia bạch hổ mặc dù có cử hà hậu kỳ cảnh giới thực lực, hình thể cũng cực kì bưu hãn thật lớn, nhưng ở Hạ Vân Kiệt trước mặt lại giống như con mèo nhỏ giống nhau, cực kì dịu ngoan.

“Phi thiên, ta muốn nhìn xem này phiến man loạn chi địa.” Hạ Vân Kiệt nhảy lên bạch hổ phía sau lưng, truyền đi một đạo thần niệm cấp bạch hổ.

Bạch hổ tuy rằng không có khai linh trí, nhưng bởi vì

Hậu Nghệ huyết khí duyên cớ, cùng Hạ Vân Kiệt có một tia thực kỳ diệu liên hệ, lại có thể lĩnh hội hắn thần niệm ý tứ, tuân lệnh liền hai cánh mở ra, như điện bàn bay lên trời cao.

Ngồi ở bạch hổ trên lưng, quan sát man loạn chi địa.

Không có hắc ám bao phủ, man loạn chi địa ở Hạ Vân Kiệt dưới mắt một mảnh hiểu rõ.

Sơn mạch phập phồng, con sông tung hoành, hồ nước chi chít như sao trên trời, tuy rằng không thể nói rõ có bao nhiêu tráng lệ, diện tích cũng không có nhiều, chỉ có toàn bộ Viễn Man giới đảo một phần mười không đến. Nhưng ánh mặt trời dưới, lại có thể nhìn đến này phiến thổ địa tử uân khí bốc lên, linh khí ở trên ngọn núi lượn lờ, mỗi một cây mộc đều là xanh um tươi tốt, tràn ngập sinh cơ, triền núi, bờ sông, bên hồ linh tinh sinh trưởng một ít linh dược thánh dược, mật độ xa không có trong sơn cốc lớn như vậy, cấp bậc cũng đại bộ phận đều là thánh cấp lấy hạ.

Nhưng sơn cốc mới nhiều, này man loạn chi địa lại là nhiều, này đó linh tinh sinh trưởng linh dược thánh dược nếu tập trung đứng lên, kia số lượng tuyệt đối là con số thiên văn.

Hơn nữa này man loạn chi địa linh khí như thế nồng đậm, so với kia Địch phủ chỗ địa phương đều phải mạnh hơn không ít, cũng là chân chính có thể cầm đến làm Vu Hàm môn căn cơ địa phương.

Trên cao nhìn xuống, đại khái quan sát man loạn chi địa một phen, Hạ Vân Kiệt liền cưỡi hai cánh bạch hổ hướng vạn man sơn mà đi.

“Bái kiến chưởng giáo.” Vạn man sơn, Bành Thiên Võ các trưởng lão sớm đã chờ lâu ngày, gặp Hạ Vân Kiệt

cưỡi cặp kia cánh bạch hổ mà đến, ào ào mục thấu kính sợ sùng bái sắc, quỳ một gối xuống bái kiến.

“Đều đứng lên đi.” Hạ Vân Kiệt mỉm cười hướng Bành Thiên Võ đám người gật gật đầu, nâng dậy bọn họ, sau đó ánh mắt đảo qua bọn họ, gặp tám vị trưởng lão đều ở, trừ bỏ này tám vị trưởng lão, còn lại cũng đều là nội môn trong hàng đệ tử chủ sự đệ tử, hiển nhiên Bành Thiên Võ cũng ý thức được này man loạn chi địa sự tình không giống tầm thường, đã khiển mở những người khác.

“Nay man loạn chi địa đã không hề hung hiểm, các ngươi đều đi theo ta đi.” Tuy rằng này man loạn chi địa khẳng định là muốn đối sở hữu Vu Hàm môn đệ tử mở ra, nhưng này sơn cốc cũng là nhất định đem trở thành Vu Hàm môn trọng địa, không phải tầm thường đệ tử có thể đi vào đi, các trưởng lão đã khiển đi những người khác, cũng là hợp Hạ Vân Kiệt tâm ý, liền lại hướng Bành Thiên Võ đám gật gật đầu, dẫn bọn họ hướng man loạn chi địa mà đi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1372 : Tập thể đột phá

“Nơi này linh khí rất nồng đậm a, so với vu điện đều phải nồng đậm rất nhiều lần!”

“Kia, đó là ngọc lộ huyền châu thảo, trời ạ, thế nhưng có bảy chu!”

“Đó là đỉnh cấp thánh dược cửu thiên Huyền Âm quả!”

“……”

Theo vạn man sơn bước vào man loạn chi địa bắt đầu, từ Bành Thiên Võ tám vị trưởng lão, Thiên Dật chân nhân bực này cử hà cảnh giới đệ tử, cho tới Tử Yên, La Chiến các nội môn đệ tử, trên mặt biểu tình vốn không có bình tĩnh quá.

Chỉ có Hạ Vân Kiệt trên mặt tới thủy tới chung mang theo thản nhiên mỉm cười, nghĩ rằng, không biết chờ Bành Thiên Võ đám người tiến vào kia sơn cốc sau, lại sẽ là cái gì một bộ biểu tình.

“Chưởng giáo, nay bao phủ man loạn chi địa hắc ám đã đều biến mất, này man thú cũng tẫn đều quy thuận cho ngài, có phải hay không nói, về sau chúng ta Vu Hàm môn có thể tại đây man loạn chi địa tu luyện ?” Bành Thiên Võ rốt cục kiềm chế không được nội tâm kích động, run run thanh âm cẩn thận từng li từng tí hỏi Hạ Vân Kiệt.

Thân là Vu Hàm môn đại trưởng lão, Bành Thiên Võ tự nhiên rõ ràng như vậy một khối tu luyện thánh địa đối với Vu Hàm môn ý nghĩa cái gì.

“Ngươi nói đúng vậy. Bất quá nơi này là bình thường đệ tử tu luyện địa phương, các ngươi tu luyện địa phương

là ở bên kia.” Hạ Vân Kiệt mỉm cười chỉ phía xa tiền phương bị núi cao vây quanh sơn cốc, nói.

“Chưởng giáo ý tứ là, bên kia linh khí càng hơn quá nơi này?” Bành Thiên Võ thanh âm run run càng phát ra lợi hại.

Hạ Vân Kiệt lại cười mà không nói, chỉ để ý sử dụng hai cánh bạch hổ hướng kia sơn cốc bay đi.

Kia trong sơn cốc tràn ngập là Hậu Nghệ huyết khí, là vu tổ huyết khí, đối với vu tộc đệ tử mà nói, không chỉ có có thể thật to tăng lên bọn họ tốc độ tu luyện, nhưng lại có thể thay đổi bọn họ huyết mạch thiên phú, lại khởi là này man loạn chi địa linh khí có thể so sánh ?

Không chút nào khoa trương nói, đối với vu tộc đệ tử mà nói, tại kia trong sơn cốc tu luyện một ngày chỉ sợ là đủ để được với ở man loạn chi địa tu luyện mấy chục ngày, về phần nguyên lai Vu Hàm quốc quốc đô, cùng này sơn cốc liền căn bản không có biện pháp so với.

Thử nghĩ một chút, theo có thiên địa sau đến bây giờ, này thiên địa gian tổng cộng cũng liền xuất hiện quá mười hai vị vu tổ, mỗi một vị vu tổ đều có bài sơn đảo hải, trích tinh cầm nguyệt khủng bố thần thông. Toàn bộ trong thiên địa, có ai có thể xa xỉ đến ở tràn đầy vu tổ huyết khí trong sơn cốc tu luyện? Cho dù thiên đế con cũng không khả năng như vậy xa xỉ!

Thậm chí không chút nào khoa trương nói, này sơn cốc nếu tiết lộ đi ra ngoài, đừng ba ngàn giới muốn oanh động, cho dù thiên thượng tiên nhân đều phải bị kinh động hạ phàm đến tranh đoạt.

Vu tổ huyết khí, kia tuyệt đối là trong thiên địa tối tinh thuần huyết khí năng lượng!

Đến sơn cốc khẩu, Hạ Vân Kiệt liền nhảy xuống hai cánh bạch hổ, làm cho nó ở lại sơn cốc ngoại, không thể đi vào.

Vu tổ huyết khí loại nào trân quý, lại sao có thể làm cho này đó man thú hấp thu?

Hạ Vân Kiệt sân vắng lững thững mại vào sơn cốc, Bành Thiên Võ đám người cũng là đi được nơm nớp lo sợ, mồ hôi ướt đẫm.

Không có biện pháp, thủ vệ sơn cốc khẩu này man thú đại quân thật sự rất khủng bố, ít nhất có thượng trăm cái hơi thở có thể so với cử hà cảnh giới cường giả ! Mà Bành Thiên Võ bên này, trừ bỏ Thiên Dật chân nhân là cử hà cảnh giới, những người khác tất cả đều ở cử hà cảnh giới dưới.

Bất quá làm Bành Thiên Võ đám người chân nhất rảo bước tiến lên sơn cốc khi, sở hữu chiến căng đều biến mất không thấy, thay vào đó là nghẹn họng nhìn trân trối, trợn mắt há hốc mồm, tái sau đó là cả người run run cái không ngừng, một tia huyết quang ở bọn họ bên ngoài thân ẩn hiện lưu động.

Chỉtrong nháy mắt, vu tổ huyết khí liền kích phát rồi bọn họ vu tộc huyết mạch, huyết khí ở bọn họ trong cơ thể bốc lên không thôi, phảng phất vạn mã chạy chồm bình thường, vu đỉnh lại nở rộ ra vạn trượng hào quang, thoát thể mà ra, ào ào hướng tới phía trước bàn đào thụ trồng địa phương khuynh đảo, phảng phất ở hành lễ bái chi lễ giống nhau.

Lễ bái là lúc, một đợt đợt vu tổ Hậu Nghệ huyết khí bay về phía vu đỉnh, một ít thiếu chân thiếu nhĩ vu đỉnh, trong nháy mắt liền tất cả đều ngưng tụ ra ba chân hai nhĩ.

Một cỗ cổ mênh mông vu lực phóng lên cao.

Từ Bành Thiên Võ bát đại trưởng lão, cho tới sở hữu Vu Hàm môn nội môn chủ sự đệ tử, tất cả đều ở vài cái hô hấp gian đột phá một cái cảnh giới. Nhưng Thiên Dật chân nhân, Nhạc Hoành Đao còn có hoàng cao đại điểu đám phi vu tộc huyết mạch đệ tử, lại không có thể có này đột phá, bất quá chính là hô hấp mấy khẩu vu tổ Hậu Nghệ huyết khí, người người cũng cảm thấy trong cơ thể huyết khí bốc lên, bách hải sinh lực.

“Này……” Nhìn Bành Thiên Võ đám người biến hóa, lúc này cũng là đến phiên Hạ Vân Kiệt trợn mắt há hốc mồm.

Hắn là biết vu tổ huyết khí không giống tầm thường, nhưng cũng không nghĩ tới không giống tầm thường đến bực này trình độ, Bành Thiên Võ đám người vừa mới vào sơn cốc, vài cái hô hấp gian thế nhưng liền tập thể đột phá một cái cảnh giới.

Bất quá rất nhanh Hạ Vân Kiệt liền hồi qua thần đến, trong lòng cũng hiểu được là vì cái gì.

Vu tổ huyết khí là vu tộc tối từ xưa tôn quý nhất huyết khí, Bành Thiên Võ đám người trên người đều có vu tộc huyết mạch, hấp thu này nhất lũ huyết khí sau, bọn họ tổ tiên ở lại bọn họ trên người huyết mạch nháy mắt liền bị hoàn toàn kích phát, đồng thời còn phải đến cải thiện, thế này mới đã xảy ra đột phá.

Mà hắn cũng bất đồng, hắn trên người có vu vương huyết mạch, luận tôn quý cường đại trình độ cũng không á cho vu tổ, chú liền là vương giả chi đỉnh, hơn nữa sau lại hắn còn được Đế Giang truyền thừa, mấy năm nay mượn này đã liên tục đột phá vài cái cảnh giới, cũng không phải hấp mấy khẩu vu tổ huyết khí có thể đột phá.

Bất quá Hạ Vân Kiệt biết hấp mấy khẩu đột phá không

được hiện tại cảnh giới, nhiều hấp mấy khẩu lại khẳng định là có thể.

Phải biết rằng đây chính là vu tổ Hậu Nghệ huyết khí a, loại nào trân quý, trong đó chất chứa vu lực làm sao tinh thuần hùng hậu, mà hắn còn phải Hậu Nghệ truyền thừa, muốn hấp thu luyện hóa khởi này vu tổ Hậu Nghệ huyết khí, so với những người khác lại muốn dễ dàng không chỉ gấp trăm lần ngàn lần.

Đừng nhìn vừa rồi Bành Thiên Võ đám người hấp thu mấy khẩu vu tổ huyết khí sau, liền ào ào đột phá, đó là có huyết mạch kích phát nhân tố ở bên trong. Khả kế tiếp, bọn họ tưởng tái hấp thu cũng luyện hóa vu tổ huyết khí sẽ không dễ dàng như vậy.

Bởi vì vu tổ huyết khí đối với vu tộc đệ tử không chỉ có là đại bổ vật, nhưng lại là cấp bậc vô cùng cao quý huyết khí, lấy bọn họ hèn mọn huyết mạch muốn hấp thu luyện hóa vu tổ này vô cùng cao quý huyết khí, lại khởi là dễ dàng như vậy ?

Hạ Vân Kiệt sẽ bất đồng, hắn là vu vương huyết mạch, lại chiếm được Hậu Nghệ truyền thừa, muốn hấp thu luyện hóa vu tổ huyết khí liền cùng hấp thu trong thiên địa linh khí không nhiều lắm khác nhau.

“Tốt lắm, còn nhiều thời gian, các ngươi không cần tranh điểm này thời gian.” Hạ Vân Kiệt chờ các đệ tử theo rung động trung phục hồi tinh thần lại, thấy bọn họ người người đều tham lam hận không thể nhiều hấp mấy khẩu này trong sơn cốc không khí, cười nhẹ nói.

“Chưởng giáo, ngài ý tứ là, về sau chúng ta có thể ở trong này tu luyện?” Lôi Chấn Thiên như trước là hỏa bạo tính cách, nghe vậy lập tức bật thốt lên kinh hô, một đôi chuông đồng mắt to trừng lão đại lão đại.

“Ngươi nếu không nghĩ ở trong này tu luyện, ta có thể mặt khác an bài một chỗ.” Hạ Vân Kiệt nhìn Lôi Chấn Thiên khiếp sợ bộ dáng, không khỏi buồn cười nói.

“Không, không, ta Tiểu Lôi muốn ở trong này tu luyện, muốn ở trong này tu luyện.” Lôi Chấn Thiên nghe vậy vội vàng nói.

“Ha ha!” Hạ Vân Kiệt thấy thế nhịn không được thoải mái phá lên cười.

Một hồi lâu nhi, Hạ Vân Kiệt mới dừng lại tiếng cười, nghiêm sắc mặt, ánh mắt chậm rãi đảo qua Bành Thiên Võ đám người, trầm giọng nói:“Này man loạn chi địa, hơn nữa này sơn cốc, chính là chân chính tu luyện thánh địa, cho dù tiên nhân cũng muốn động tâm. Cho nên theo hôm nay khởi, phong tỏa man loạn chi địa, phi ta Vu Hàm môn đệ tử không thể đi vào. Này sơn cốc cũng muốn phong tỏa, phi ta Vu Hàm môn nội môn đệ tử không thể đi vào. Chân Minh Sơn trưởng lão, tức hôm nay khởi, ngươi liền tại đây man loạn chi địa chọn một địa phương, hưng thổ mộc, thành lập ta Vu Hàm môn đại điện. Này bên trong sơn cốc, từ ta cùng Bành trưởng lão tự mình đến hưng thổ mộc bố trí. Lý Vân Sơn trưởng lão, Thiên Dật, mạng ngươi đệ tử ở một ít có mọc trân quý linh dược chung quanh bày ra cấm chế, rất chiếu khán, không thể tùy ý ngắt lấy. Này trong sơn cốc cũng là như thế, các ngươi muốn đem linh dược quản lý đứng lên. Hơn nữa này trong sơn cốc bùn đất bất đồng bên ngoài, các ngươi khả chuyên môn đồng dạng khối làm dược phố, đào tạo gieo trồng linh dược linh thảo. Cổ Sương trưởng lão, ngươi tìm đệ tử ở man loạn chi địa bốn phía tạm thời trước bày ra cảnh giới đại trận, chờ ta có thời gian sẽ cùng ngươi cùng nhau bày ra chân chính hộ phái đại trận.”

Chương 1373 : Bế quan

“Cẩn tuân chưởng giáo pháp chỉ!” Chân Minh Sơn đám người ào ào cúi người lĩnh mệnh, trên mặt mang theo một tia không thể ức chế vẻ hưng phấn.

Bọn họ biết, Vu Hàm môn quật khởi ngày đã đến.

Chân Minh Sơn đám người lĩnh mệnh rời đi sau, Hạ Vân Kiệt nghĩ nghĩ, đem hoàng cao đại điểu kêu lại đây, nói:“Hoàng cao, ngươi đi một chuyến kim thần giới, mời Kim Giao đến một chuyến Viễn Man giới đảo.”

“Cẩn tuân chưởng giáo pháp chỉ.” Hoàng cao đại điểu cung kính lĩnh mệnh, sau đó cũng là vẻ mặt hưng phấn mà ly khai sơn cốc.

Hoàng cao đại điểu rời đi sau, Hạ Vân Kiệt lại liên tục hạ vài đạo mệnh lệnh, được đến mệnh lệnh đệ tử đều ào ào vẻ mặt hưng phấn mà rời đi sơn cốc, đều tự bận rộn đi.

“Bành trưởng lão, chúng ta muốn ở trong này thành lập một tòa vu tổ điện!” Hạ Vân Kiệt chỉ chỉ ban đầu cây bàn đào trồng địa phương, đối Bành Thiên Võ nói.

“Vu tổ điện! Hay là……” Bành Thiên Võ nghe vậy cả người không khỏi chấn động, hắn tuy rằng đã ẩn ẩn đoán được này trong sơn cốc tất nhiên là thượng cổ mỗ vị lợi hại vu tộc đại năng tổn lạc địa phương, nhưng cũng không dám hướng vu tổ trên người suy nghĩ.

“Nơi này là vu tổ Hậu Nghệ ngã xuống nơi!” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, thần sắc nghiêm túc nói.

Gặp quả nhiên là vu tổ, Bành Thiên Võ thân mình lại nhịn không được chấn động.

“Về sau này vu tổ điện, đó là bổn môn cấm địa, chỉ có các ngươi môn trung trưởng lão cùng chưởng giáo đệ tử đích truyền có thể đi vào, còn lại đệ tử chỉ có ở đối môn phái làm ra thật lớn cống hiến điều kiện tiên quyết hạ, mới vừa rồi cho phép tiến vào tu luyện một năm.” Hạ Vân Kiệt tiếp tục thần sắc nghiêm túc nói.

Vu tổ huyết khí cũng không phải thủ chi không hết dùng không kiệt, làm một môn phái, không chỉ có muốn suy nghĩ đến bây giờ môn phái phát triển, còn cần suy nghĩ đến môn phái lâu dài phát triển. Cho nên Hạ Vân Kiệt muốn kiến vu tổ điện, dừng ở Hậu Nghệ huyết khí tối nồng đậm chỗ, một phương diện là vì kỷ niệm Hậu Nghệ, mặt khác một phương diện cũng là để mà khống chế vu tổ huyết khí dật ra tốc độ, không cho vu tổ huyết khí quá nhanh trôi qua. Mà làm tọa lạc tại Hậu Nghệ huyết khí tối nồng đậm chỗ, cũng chính là tương đương với linh mạch linh mắt chỗ vu tổ điện, vu tổ huyết khí là vô hạn lượng cung ứng. Hơn nữa này điện đắm chìm trong vu tổ huyết khí trung, tiến vào nơi này tu luyện đệ tử, hội càng dễ dàng hiểu được vu tộc đại đạo.

“Là!” Bành Thiên Võ các trưởng lão cùng Nhạc Hoành Đao đều thần sắc ngưng trọng khom người nói.

“Tốt lắm, chúng ta hiện tại bắt đầu liền kiến thiết này vu tổ điện đi.” Hạ Vân Kiệt nói, trong tay lục quang chợt lóe, hơn bốn căn cây đào chạc cây.

Hạ Vân Kiệt đem này bốn căn cây đào chạc cây cắm ở đông nam tây bắc phương hướng, sau đó trong tay pháp quyết cùng nhau, này bốn căn cây đào chạc cây liền thành che trời cự trụ.

Vu tổ huyết khí trung tâm không giống tầm thường, không có tiên thiên cây bàn đào chạc cây làm lương đống, là không thể trấn trụ.

“Này bốn căn cự trụ đó là vu tổ điện lương đống.” Hạ Vân Kiệt nói, sau đó mới báo ra một kiện kiện cần kiến trúc tài liệu, Lôi Chấn Thiên cùng Nhạc Hoành Đao đám người lĩnh mệnh sau, liền đều tự rời đi điều vận, mà Hạ Vân Kiệt tắc bắt đầu ở tứ căn che trời cự mộc trên có khắc vẽ bùa văn.

Tu chân nhân sĩ biết pháp thuật, xây phòng ở tự nhiên không giống phàm nhân như vậy tốn thời gian. Chân chính tốn thời gian là bố trí trận pháp, khắc bùa chú, hoặc là điêu long mài phượng các việc tinh tế mặt trên.

Bởi vì có bốn căn tiên thiên cây bàn đào nhánh cây làm bốn phương lương đống, nhưng thật ra giảm đi Hạ Vân Kiệt rất nhiều công tác.

Tiên thiên linh chu, kia nhưng là vô thượng chí bảo, tuy rằng Hạ Vân Kiệt chính là bẻ bốn căn chạc cây, nhưng dùng này bốn căn chạc cây bày ra chính phản âm dương lưỡng nghi tu di trận, một khi có địch nhân đến phạm, mượn địa hạ vu tổ huyết khí, đại trận phát động đứng lên so với hắn trong tay tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận đều phải lợi hại rất nhiều, chỉ sợ cũng ngay cả tiên nhân đến đây, cũng mơ tưởng tiến này vu tổ điện.

Dàn giáo đã tốt, này khác tự nhiên liền đơn giản, Hạ Vân Kiệt chính là hơi chút công đạo một phen, liền làm cho Bành Thiên Võ đám người đi chứng thực, mà hắn tắc bắt đầu rút ra thời gian đến ở man loạn chi địa bốn phía bố trí chính phản cửu cung bát quái tiên trận.

Nhất chính nhất phản, không chỉ có khiến cho cửu cung bát quái tiên trận trở nên càng phát ra hung hiểm, nhưng lại đem man loạn chi địa chân tướng cấp che dấu lên, khiến cho bên ngoài người không thể phát hiện man loạn chi địa nay tử uân khí bốc lên tiên cảnh cảnh tượng.

Trận pháp sở dĩ uy lực thật lớn, là vì trận pháp có câu thông thiên địa, mượn thiên địa lực thần kỳ năng lực.

Vốn này chính phản cửu cung bát quái tiên trận lấy Hạ Vân Kiệt nay thực lực cùng trong tay tài liệu, là rất khó bố trí. Bất quá toàn bộ man loạn chi địa đều lây dính có vu tổ Hậu Nghệ huyết khí, mà Hạ Vân Kiệt lại được vu tổ Hậu Nghệ truyền thừa, lại có thể dễ dàng câu thông này phiến đại địa, không uổng bao nhiêu khí lực, liền bày ra này chính phản cửu cung bát quái tiên trận.

Chính phản cửu cung bát quái tiên trận nhất bố trí xuống dưới, người sinh hoạt tại bên trong đổ không có gì cảm giác, nhưng ở người bên ngoài thoạt nhìn, này man loạn chi địa lại bị một đoàn đoàn hắc khí bao phủ, lộ ra một tia hung hiểm khí tức, làm cho người ta không dám dễ dàng bước vào.

“Cuối cùng là hoàn thành !” Bố trí xong chính phản cửu cung bát quái tiên trận sau, Hạ Vân Kiệt rốt cục thật dài thở phào nhẹ nhõm.

Chính cái gọi là thất phu vô tội hoài bích có tội, Viễn Man giới đảo mấy năm nay tuy rằng phát triển tấn mãnh, nhưng đối với một ít thế lực lớn mà nói, như trước chính là cái cằn cỗi lạc hậu tiểu địa phương, căn bản dẫn không nổi bọn họ chú ý. Cho dù có cường giả trong lúc vô ý bay qua Viễn Man giới đảo, cũng sẽ không nhiều xem liếc mắt một cái. Bất quá hiện tại man loạn chi địa lại thấy ánh mặt trời, không chỉ có linh khí nồng đậm vô cùng, khắp cả là linh thảo thánh dược, hơn nữa ẩn ẩn trung còn có vu tổ Hậu Nghệ huyết khí hơi thở lộ ra, kia quả thực tựa như ở vũ trụ trung đặt một khối “Thơm ngào ngạt thịt” A, sớm hay muộn là muốn đem cường giả cấp hấp dẫn tới được.

Nay chính phản cửu cung bát quái tiên trận nhất bày ra,

đem man loạn chi địa còn có Hậu Nghệ huyết khí hơi thở tất cả đều che dấu lên, Hạ Vân Kiệt mới vừa rồi có thể chân chính vô tư, khả năng chân chính yên tâm làm cho Vu Hàm môn đệ tử ở trong này ngày đêm tu luyện, chính hắn tự nhiên cũng là.

Cho nên bố trí xong rồi chính phản cửu cung bát quái tiên trận, lại đem đuổi tới Viễn Man giới đảo Kim Giao chân nhân gọi tới, trước hỏi một phen kim thần giới vùng sự tình, gặp kim thần giới bên kia hết thảy tình huống đều mạnh khỏe sau, mới bắt đầu phân phó Kim Giao chân nhân hảo hảo an bài Vu Hàm môn đệ tử đến man loạn chi địa tu luyện việc. Đương nhiên kim thần giới hai trăm nhiều giới còn cần có Vu Hàm môn đệ tử tọa trấn, cho nên Vu Hàm môn đệ tử đến man loạn chi địa tu luyện việc, cần chọn dùng thay phiên chế độ. Này cũng là Hạ Vân Kiệt đem Kim Giao chân nhân kêu lên đến duyên cớ.

Kim thần giới bên kia đệ tử chủ yếu là Kim Giao chân nhân ở thống lĩnh, kim thần giới bên kia tình huống hắn cũng tối rõ ràng, cần hắn đến an bài.

Tỉ mỉ công đạo Kim Giao chân nhân một phen sau, Hạ Vân Kiệt liền bế quan tu luyện. Về phần Hàn Nguyệt cung bên kia, Hạ Vân Kiệt tạm thời còn không tính toán phái người đi truyền tin. Thứ nhất là Hàn Nguyệt cung bên kia hiện tại nhân thủ khẩn trương, không thể tái dời nhân viên; Thứ hai, Hạ Vân Kiệt có tin tưởng chính mình có thể ở trong khoảng thời gian ngắn lại lấy được đột phá, chờ sau khi đột phá, chuẩn bị trực tiếp chính mình dẫn đệ tử đi trước, khi đó một khi Âm Sơn tông, Huyền Thiên quốc còn có Hỏa Vân giáo nhân nếu còn dám tới cửa đến diễu võ dương oai, hắn đổ không ngại trực tiếp nghiền áp đi qua.

Có tuyệt đối thực lực, Hạ Vân Kiệt tự nhiên liền không

cần băn khoăn thế lực lớn gian trò chơi quy tắc.

Chương 1374 : Kế sách tàn nhẫn

Hàn Nguyệt cung.

Đại điện phía trên, Quảng Nguyệt tiên tử nhất chúng Hàn Nguyệt cung cung chủ phó cung chủ còn có vài cái đã bị đáp ứng nhập Vu Hàm môn chủ sự đệ tử ngồi ở bên trái, Quảng Nguyệt tiên tử ngồi trên thủ vị, đại điện bên phải từ trên cao đi xuống ngồi là Ổ Trường Thiên, Quy thừa tướng, Viên Nanh, Hùng Bá, Miêu Long, Xa Vũ Phi, Xa Vũ Lộ nhất chúng hỗ trợ trấn thủ Hàn Nguyệt cung cử hà cảnh cường giả.

Đại điện giữa, hai vị nữ đệ tử lê hoa mang vũ quỳ, thỉnh thoảng thấp giọng nức nở.

Bi phẫn tựa như núi lửa bình thường ở mọi người trong lòng muốn bùng nổ, lại bị gắt gao ngăn chặn, khiến cho toàn bộ đại điện không khí có vẻ vô cùng áp lực trầm trọng.

“Ta lão Viên mặc kệ, này đám cẩu nuôi dưỡng khinh người quá đáng. Bọn họ muốn địa bàn chúng ta đem địa bàn nhường đi ra cho bọn hắn, nhưng bọn họ vì cái gì muốn tiêu diệt sát kia chút vô tội phàm nhân quốc gia, vì cái gì muốn khiến cho sinh linh đồ thán, bọn họ còn có không có nhân tính?” Rốt cục trong lòng bi phẫn rốt cuộc áp chế không được, Viên Nanh hai mắt đỏ đậm mạnh đứng lên, một cỗ hung hãn giết chóc hơi thở theo hắn trên người phát ra đi ra, thổi quét quá toàn bộ đại điện.

“Viên Nanh cho ta ngồi xuống, chẳng lẽ ngươi đã quên chưởng giáo trước rời đi phân phó sao? Kia đám tên làm như vậy, rõ ràng biết Hàn Nguyệt cung xưa nay trân trọng danh nghĩa quốc gia dân chúng, muốn lấy giết chóc này đó vô tội dân chúng đến kích thích chúng ta, làm cho chúng ta trầm không được đi, rời núi cùng bọn

họ tranh đấu.”

“Chẳng lẽ cứ như vậy trơ mắt nhìn hàng tỉ con dân bị sát lục sao?” Viên Nanh hai mắt phun lửa nói.

Đối mặt Viên Nanh chất vấn, đại điện lại trầm mặc xuống dưới, chỉ có hai vị nữ đệ tử nức nở thanh ở đại điện quanh quẩn, có vẻ phá lệ chói tai cùng bi thương.

Này hai vị nữ đệ tử là Hàn Nguyệt cung đóng ở vân địch quốc đệ tử.

Tu chân môn phái cũng không phải không thực nhân gian khói lửa tồn tại, có chút tài nguyên cần thế gian hỗ trợ vơ vét, có một số việc cần thế gian quốc gia hỗ trợ đi làm, đương nhiên môn phái trung đệ tử cũng đều là thế gian chọn lựa đi lên. Cho nên tu chân môn phái đã cao cao bao trùm ở thế tục quốc gia phía trên, đồng thời lại không ly khai thế tục quốc gia. Thậm chí giống Huyền Thiên quốc, trực tiếp đã tới rồi cái tu chân thế lực cùng thế tục quốc gia 2 hợp `, có điểm cùng loại cho địa cầu trong lịch sử một ít quốc gia ********.

Hàn Nguyệt cung tuy rằng không vui khuếch trương bá quyền, xưa nay điệu thấp, nhưng nói như thế nào cũng là có chút thực lực giáo phái, tự nhiên cũng là không thể tị tục. Nó danh nghĩa cũng có to nhỏ một ít phụ quốc độ.

Hạ Vân Kiệt rời đi sau, Hàn Nguyệt cung liền áp dụng “Bế quan toả cảng” chính sách, đóng chặt sơn môn, môn hạ đệ tử trừ bỏ phụ quốc độ tất yếu đóng ở, tất cả đều co đầu rút cổ ở sơn môn trung không ngoài ra.

Nếu là đổi thành trước kia, Hàn Nguyệt cung cho dù đóng chặt sơn môn, giống Âm Sơn tông bực này siêu cấp đại thế lực, muốn tấn công liền tấn công, tự nhiên không cần gì kiêng kị. Nhưng nay Hàn Nguyệt cung lại không giống tầm thường, không chỉ có có hộ phái đại

trận tầng tầng phòng hộ, cũng có mười đến vị cử hà cảnh giới tọa trấn. Ở Hàn Nguyệt cung sân nhà ưu thế dưới, Âm Sơn tông các siêu cấp đại thế lực ở không thể xuất động trưởng lão cấp bực này có đặc thù ý nghĩa nhân vật tình huống hạ, thật đúng là không dám dễ dàng khởi xướng tiến công.

Vì thế Cừu Phong đám người liền áp dụng cắn nuốt Hàn Nguyệt cung phụ thuộc thế lực kế hoạch, tưởng bức Hàn Nguyệt cung xuất chiến. Nhưng không nghĩ tới Quảng Nguyệt tiên tử chờ sớm đã được Hạ Vân Kiệt bày mưu đặt kế, gặp Âm Sơn tông, Huyền Thiên quốc còn có Hỏa Vân giáo muốn xâm chiếm Hàn Nguyệt cung phụ thuộc thế lực, rõ ràng liền trực tiếp bày mưu đặt kế này phụ thuộc thế lực, làm cho bọn họ trực tiếp đầu thành đi qua.

Hàn Nguyệt cung ở trước kia bất quá cũng chỉ có thể xưng là tiểu thế lực thiên thượng một ít giáo phái, phụ thuộc ở nó danh nghĩa phàm nhân quốc gia có năng lực có bao nhiêu tài nguyên tài phú? Ít nhất đối với Cừu Phong đám người mà nói về điểm này tài nguyên tài phú căn bản tính không được cái gì, cho dù trước kia Hàn Nguyệt cung về điểm này tài nguyên tài phú, đối với bọn họ cũng căn bản tính không được cái gì. Cho nên Hàn Nguyệt cung trực tiếp buông tha cho này đó phụ thuộc thế lực, làm cho bọn họ đầu thành bọn họ, làm cho Cừu Phong đám người có một loại cảm giác một quyền đánh vào không khí, không chỉ có không có lấy được gì hiệu quả, hơn nữa huy không cảm giác còn phá lệ khó chịu.

Như thế giằng co một đoạn thời gian, vốn Cừu Phong chờ cũng cầm Hàn Nguyệt cung bất đắc dĩ, đã có vị đệ tử hướng Cừu Phong hiến kế, nói kia Hàn Nguyệt cung đệ tử tất cả đều là nữ tử, khó tránh khỏi có chút lòng dạ đàn bà, bình thường đối này đó phàm nhân quốc gia đều là thực trân trọng, hơn nữa không ít nữ đệ tử liền sinh ra tại đây chút quốc gia. Nếu bốn phía giết chóc một

ít quốc gia thành trì, nói không chừng Hàn Nguyệt cung sẽ thấy cũng vô pháp nhẫn nại được.

Không thể không nói đó là một phi thường ác độc tàn nhẫn kế hoạch, hơn nữa tình hình chung hạ, tu chân nhân sĩ cũng là không dám quang minh chính đại làm bực này khiến cho sinh linh đồ thán hung tàn thô bạo việc, cho dù người trong ma đạo phải làm việc này, tình hình chung hạ cũng muốn lén lút làm, miễn cho rước lấy họa sát thân. Cho nên ngay từ đầu Cừu Phong đám người nghe thế cái kế hoạch, đều mãnh hít một ngụm lãnh khí, nhưng vừa tưởng đến cụt tay còn có bị cướp sạch không còn đại hận, hơn nữa phàm nhân ở bọn họ trong mắt vốn là giống như con kiến bàn nhỏ bé, giết hại vài toà thành trì quốc gia, thật đúng là không cần cái gì tâm lý gánh nặng. Duy nhất trong lòng gánh nặng đó là bọn họ nói như thế nào cũng là nghệ giới vực siêu cấp đại thế lực, như vậy bốn phía giết chóc tóm lại còn là có tổn hại danh vọng.

Cho nên cuối cùng bọn họ là chỉ khiến cho hắn một tiểu môn tiểu phái đến làm cái này tàn nhẫn việc. Kể từ đó, trừ bỏ phụ cận một ít thế lực hội còn có Hàn Nguyệt cung biết là chuyện gì xảy ra ở ngoài, này khác một ít địa phương thế lực chỉ sợ cũng không rõ ý tưởng. Dù sao nghệ giới lớn như vậy, không phải ngay tại bên cạnh bàng quan hoặc là tự mình trải qua, lại như thế nào khả năng biết nội tình chân tướng đâu?

“Đa tạ Viên huynh, không phải chúng ta nguyện ý trơ mắt nhìn bọn họ giết chóc, mà là địch cường ta nhược, nếu chúng ta cách Hàn Nguyệt cung, chỉ sợ không chỉ có không thể cứu bọn họ, ngược lại sử chúng ta thân hãm hiểm địa, thật sự là tiến thoái lưỡng nan, này bang đám thật sự rất ngoan độc a!” Hàn Nguyệt cung phó cung chủ La Linh hồng hốc mắt, lại là nghẹn ngào lại là nghiến răng nghiến lợi.

La Linh đang nói hạ xuống, mọi người lại trầm mặc xuống dưới.

Đúng là bởi vì hiểu được La Linh nói đạo lý, bọn họ mới có thể như thế áp lực trong lòng bi phẫn.

“Không bằng gởi thư cấp chưởng giáo đi.” Hồi lâu, Hàn Nguyệt cung cung chủ Quảng Nguyệt tiên tử rốt cục mở miệng, của nàng hốc mắt đồng dạng là hồng hồng. Hạ Vân Kiệt trước khi đi, từng ban thưởng một đạo tín phù cấp nàng, muốn nàng ở khẩn cấp dưới tình huống có thể niết phá.

Nàng phía trước không có mở miệng duy trì Viên Nanh, cũng không phải nàng không thương hộ nàng danh nghĩa phụ thuộc dân chúng, mà là bởi vì thân là nhất cung chi chủ, quan hệ lớn nhất, tối không thể mạo muội làm việc đó là nàng.

“Không thể!” Quảng Nguyệt tiên tử đang nói vừa mới hạ xuống, Ổ Trường Thiên, Quy thừa tướng, Viên Nanh còn có Hùng Bá bốn người liền lập tức mở miệng phủ định nói.

“Chưởng giáo loại nào thân phận, hơn nữa lần này môn trung trưởng lão cùng đại sư huynh tự mình tới rồi thông tri chưởng giáo hồi Viễn Man giới đảo, tất nhiên là môn trung đã xảy ra đại sự tình, chúng ta không thể dễ dàng kinh động chưởng giáo.” Ổ Trường Thiên trầm giọng nói. Hắn là cùng đi Tạ Trọng cùng Nhạc Hoành Đao cùng đến nghệ giới hướng Hạ Vân Kiệt bẩm báo đại sự, tuy rằng Tạ Trọng cùng Nhạc Hoành Đao cái gì cũng chưa nói, nhưng theo bọn họ ngưng trọng biểu tình, hắn không khó biết môn phái trung tất nhiên đã xảy ra đại sự tình. Hơn nữa Hạ Vân Kiệt nhiều lần cường điệu Viễn Man giới đảo là Vu Hàm môn căn cơ, mấy năm nay đại bộ phận tài nguyên cũng đều hướng bên kia vận chuyển, có thể nói Hàn Nguyệt cung có thể có mất,

nhưng Viễn Man giới đảo cũng tuyệt đối không thể có sai.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1375 : Xuống núi

“Quả thật không thể kinh động chưởng giáo. Lúc trước chưởng giáo rời đi, đem Hàn Nguyệt cung giao cho chúng ta đó là tín nhiệm chúng ta. Nói sau nay chúng ta nói như thế nào cũng đã là cử hà cảnh giới tu sĩ, cho dù tại đây nghệ giới cũng coi như được với nhất phương cường giả, tổng không thể còn mọi chuyện dựa vào chưởng giáo, nếu là như thế, chưởng giáo bồi dưỡng chúng ta lại có gì dùng? Huống hồ thế lực lớn gian có thế lực lớn gian trò chơi quy tắc, chuyện này bọn họ làm được tuy rằng tàn nhẫn, nhưng chưởng giáo cũng không tốt nhúng tay, nếu không Cửu Âm, Hàn Thông còn có kia Hỏa Hà giáo chủ còn có lấy cớ cùng nhau đối chưởng giáo ra tay. Nếu chưởng giáo không tốt nhúng tay, chúng ta cho dù thông tri chưởng giáo lại có gì dùng?” Quy thừa tướng biểu tình ngưng trọng trầm giọng nói.

Đại điện không khí lại trầm mặc xuống dưới.

Quảng Nguyệt tiên tử gặp Ổ Trường Thiên cùng Quy thừa tướng cũng không đồng ý của nàng đề nghị, hơn nữa Quy thừa tướng nói cũng đã phân tích đủ thấu triệt, Cừu Phong đám người còn liền ăn định điểm này, nếu không bọn họ lại không dám như vậy không kiêng nể gì? Đành phải không hề đề truyền tin cấp chưởng giáo việc.

“Kỳ thật không phải là một ít phàm phu tục tử sao? Tùy vào bọn họ giết đó là. Chờ bọn hắn giết hơn, phát hiện chúng ta thờ ơ, bọn họ tự nhiên liền dừng tay.” Một đạo không sao cả thanh âm vang lên, đúng là nguyên lai hợp hoan giáo trưởng lão Miêu Long.

“Thả ngươi nương chó má! Cái gì kêu không phải là một ít phàm phu tục tử? Cái gì kêu tùy ý bọn họ giết? Ngươi có biết hay không chúng ta chưởng giáo lúc trước thu

chúng ta nhập môn khi, cho chúng ta duy nhất giới mệnh là cái gì? Thì phải là không thể thị cường lăng nhược, không thể giết lung tung vô tội, chẳng sợ đối phương chính là nhất giới phàm nhân! Bởi vì ở chưởng giáo trong mắt, phàm nhân cũng là theo chúng ta giống nhau, không phải con kiến, hiểu không?" Miêu Long mà nói âm vừa hạ, Viên Nanh liền nổi trận lôi đình chỉ vào hắn mắng.

Viên Nanh ở bên kia nổi trận lôi đình, mắng Miêu Long còn có Xa Vũ Phi, Xa Vũ Lộ ba người hai mặt nhìn nhau, không biết hắn phát cái gì thần kinh, không phải là con kiến bình thường phàm nhân sao? Lại như thế nào có thể theo chân bọn họ như vậy có phi thiên độn địa, hô phong hoán vũ cử hà tu sĩ đánh đồng đâu? Mà Ổ Trường Thiên, Quy thừa tướng còn có Hùng Bá lại tất cả đều thần sắc lẫm liệt, Ổ Trường Thiên lại hướng về phía Viên Nanh xoay người cúi đầu nói:"Viên sư đệ lời này như đánh đòn cảnh cáo, vi huynh thiếu chút nữa liền cô phụ năm đó chưởng giáo dạy bảo! Tam đại thế lực giết chóc chúng ta phụ quốc độ sự tình, chúng ta không thể ngồi xem mặc kệ, phải xuống núi một trận chiến."

"Cái gì!" Miêu Long, Xa Vũ Phi, Xa Vũ Lộ ba người nghe vậy không khỏi sắc mặt đại biến, kinh hô xuất khẩu nói:"Kia nhưng là bọn họ bố tốt cạm bẫy chờ chúng ta nhảy xuống đi đâu, chúng ta nếu xuống núi vậy vừa lúc trúng bọn họ quỷ kế!"

Quảng Nguyệt tiên tử đám người không nghĩ tới phía trước còn ra tiếng ngăn lại Viên Nanh Ổ Trường Thiên thế nhưng trong nháy mắt cải biến chủ ý, cũng đều thay đổi sắc mặt, các nàng bởi vì đều là nữ tử, trời sanh tính cũng đều thiện lương, cho nên các nàng bái nhập Vu Hàm môn hạ khi, Hạ Vân Kiệt cũng không cố ý đem này giới mệnh lấy ra nữa nói, chỉ chưa thấy quá năm đó Hạ Vân Kiệt lấy này giới mệnh cảnh cáo Viên Nanh đám người khi, biểu tình là như thế nào nghiêm túc. Mà này

giới mệnh cũng vẫn đều thật sâu cắm rễ ở Viên Nanh đám người trong lòng, chưa bao giờ dám quên. Bởi vì một khi phạm vào này giới mệnh, thì phải là trực tiếp khu trục xuất Vu Hàm môn, thậm chí muốn trấn sát!

“Hay là ngươi dám trái với mệnh lệnh của ta sao?” Ổ Trường Thiên ánh mắt lạnh lùng nhìn Miêu Long ba người.

Này ba người đều là hợp hoan giáo trưởng lão, vốn là không phải cái gì hảo điểu, Hạ Vân Kiệt chỉ là vì lúc ấy cần dùng đến bọn họ, thế này mới không theo chân bọn họ so đo sự tình trước kia, ở bọn họ trong cơ thể hạ cấm chế. Lần này đem bọn họ ba người lưu lại, liền đem bọn họ ba người quyền chỉ huy giao cho Ổ Trường Thiên.

Tuy rằng Miêu Long ba người cùng Ổ Trường Thiên giống nhau đều có cử hà cảnh giới tu vi, nhưng Ổ Trường Thiên lại đối bọn họ có sinh sát đoạt dư quyền to.

Miêu Long ba người nhớ tới Hạ Vân Kiệt ở bọn họ trong cơ thể hạ cấm chế, cả người không khỏi chiến một chút, sau đó cúi đầu, nói:“Thuộc hạ không dám, hết thảy nghe theo Ổ chân nhân mệnh lệnh.”

Gặp Miêu Long ba người cúi đầu, Ổ Trường Thiên thế này mới sắc mặt chuyển hoãn, ánh mắt chậm rãi đảo qua Quy thừa tướng, Viên Nanh, Hùng Bá còn có Quảng Nguyệt tiên tử đám người nói:“Chưởng giáo trước rời đi, từng nói qua Hàn Nguyệt cung trung hằng ngày mọi việc đều do Quảng Nguyệt sư muội phụ trách xử lý, nhưng đối ngoại đại sự lại từ ta làm chủ, hiện tại ta cảm thấy muốn xuống núi, các ngươi có thể có cái gì dị nghị?”

“Không có ý kiến khác, ta lão Viên đã sớm muốn đánh

bạo đầu kia đám tên!” Viên Nanh lập tức hét lên, trong mắt lộ ra hung quang.

“Ta lão Hùng cũng là!” Hùng Bá đi theo kêu lên.

“Chưởng giáo chi huấn cũng không dám quên, Viên Nanh mà nói đối ta cũng vậy đánh đòn cảnh cáo a! Nếu chưởng giáo ở trong này mà nói, ta cũng tin tưởng hắn tất nhiên đồng ý Ổ sư đệ ngươi quyết định này. Chính là Hàn Nguyệt cung không tha có mất, còn cần Ổ sư đệ ngươi tọa trấn, xuống núi việc chúng ta đi là có thể.” Quy thừa tướng thần sắc ngưng trọng nói.

Năm đó cùng bái nhập Vu Hàm môn, Quy thừa tướng bởi vì tuổi tác dài nhất, cũng là trước hết hiểu được đột phá đến cử hà cảnh giới, thành trong bọn họ sư huynh. Chính là Quy thừa tướng lại thích hợp làm tổng quản một loại sự tình, quyết sách mặt trên đại sự lại còn cần từng cũng là nhất phương bá chủ Ổ Trường Thiên đến quyết định càng thích hợp. Cho nên Hạ Vân Kiệt rời đi trước, đem chân chính chủ sự nhiệm vụ đặt ở Ổ Trường Thiên trên đầu vai.

“Trong cung đại trận cần Quảng Nguyệt sư muội chủ trì, này sơn môn liền từ Quảng Nguyệt sư muội tọa trấn, La Linh các sư muội phụ trợ. Nếu có nguy cấp tình huống, liền niết phá chưởng môn tín phù.” Ổ Trường Thiên lại đem ánh mắt đầu hướng về phía Quảng Nguyệt tiên tử, trầm giọng nói.

“Không được, chưởng giáo trước khi đi, chỉ định sư huynh làm người chủ sự, ngươi là tuyệt không có thể gặp chuyện không may. Hơn nữa, này Nguyệt Quế sơn mạch vùng quốc gia vốn là là ta Hàn Nguyệt cung con dân, ta thân là Hàn Nguyệt cung cung chủ lại há có thể ngồi xem mặc kệ?” Quảng Nguyệt tiên tử lại lắc đầu nói.

“Quảng Nguyệt sư muội lời này đã nói sai lầm rồi, nay

chúng ta đều là Vu Hàm môn đệ tử, lại nào có cái gì ngươi ta Hàn Nguyệt cung chi phân. Huống hồ ta phải chưởng giáo ban thưởng hạ âm dương kim cương luân, nếu là cùng ta ngũ hành kim cương luân hợp lực tế ra, có cùng cử hà trung kỳ cảnh giới một trận chiến thực lực, đến lúc đó ta sẽ cùng Quy sư huynh đám người tạo thành chưởng giáo truyền lại hạ bắc đẩu thất tinh diệt sát trận, tuy rằng không nhất định có thể trấn sát được cử hà trung kỳ cảnh giới tu sĩ, nhưng tự bảo vệ mình hẳn là còn là không thành vấn đề, cũng là so với ngươi xuống núi muốn ổn thỏa một ít." Ổ Trường Thiên trầm giọng nói.

"Ổ sư huynh nói được đúng vậy, này sơn mạch liền từ Quảng Nguyệt sư muội ngươi trấn thủ. Này đánh đánh giết giết sự tình liền giao cho chúng ta đại nam nhân tốt lắm." Viên Nanh vỗ trong ngực nói.

Viên Nanh lời này nghe được Xa Vũ Phi cùng Xa Vũ Lộ buồn bực liên tục hướng hắn ném xem thường, cảm tình hai người bọn họ không phải nữ nhân? Bất quá các nàng cũng biết, các nàng thân phận cùng Quảng Nguyệt đám người căn bản không thể so với. Đem các nàng làm nam nhân xem kỳ thật đã xem như không sai, tám chín phần mười kỳ thật là đem các nàng làm vật hi sinh xem.

Bất quá này cũng không có biện pháp, ai làm cho các nàng trước kia nghiệp chướng, nay bị chưởng giáo hạ cấm chế, cũng chỉ có thể ngoan ngoãn theo Viên Nanh đám người vờ ngớ ngẩn mạo hiểm xuống núi trấn thủ này thế tục quốc gia.

"Một khi đã như vậy, tiểu muội ta nghe theo các sư huynh mà nói. Bất quá nếu sự không thể làm, còn thỉnh các sư huynh tốc tốc lui về Hàn Nguyệt cung, không cần không công uổng tánh mạng." Quảng Nguyệt tiên tử có thể trở thành nhất cung chi chủ, tự nhiên cũng không

phải do dự thiếu quyết đoán hạng người, gặp Ổ Trường Thiên đám người chủ ý đã định, cũng liền hồng hốc mắt gật gật đầu nói.

Ổ Trường Thiên gật gật đầu, cũng không mang những người khác, chỉ dẫn theo Quy thừa tướng, Viên Nanh, Hùng Bá, Miêu Long, Xa Vũ Lộ cùng Xa Vũ Phi chờ sáu vị cử hà cảnh giới tu sĩ, sau đó hạ sơn.

Thế địch cường đại, trừ phi mang Quảng Nguyệt tiên tử đám ít nhất thông huyền hậu kỳ cảnh giới cường giả xuống núi, nếu không nhiều mang mấy trăm mấy ngàn Hàn Nguyệt cung bình thường đệ tử căn bản khởi không được cái gì tác dụng. Ngược lại không công chịu chết, hơn nữa muốn làm không tốt còn liên lụy Ổ Trường Thiên bảy người.

Đương nhiên Ổ Trường Thiên đám người cũng không có tính toán muốn bằng bảy người lực lượng liền đánh bại Cừu Phong bọn họ tụ kết tam đại thế lực nhân mã, đơn giản là muốn ngăn cản bọn họ giết chóc.

Nguyệt Quế sơn mạch, liên miên mấy chục vạn dặm.

Ổ Trường Thiên đám người hạ sơn, liền thẳng đến vừa rồi trong điện đệ tử sở bẩm báo, gặp đến giết chóc vân địch quốc.

Còn xa xa không tới vân địch quốc quốc đô, Ổ Trường Thiên đám người liền nhìn đến trên đường xác chết khắp nơi, vô số dân chúng khóc hô hướng Hàn Nguyệt cung phương hướng bôn đào.

Ở bọn họ trong mắt, Hàn Nguyệt cung là bọn họ thánh địa, Quảng Nguyệt tiên tử là thủ hộ bọn họ thánh nữ!

Làm dân chúng bôn đào khi, thỉnh thoảng có một đoàn hắc khí hoặc là khí huyết sát gào thét thổi quét quá đại

địa, trong nháy mắt kia phiến đại địa đó là máu chảy thành sông, đầu chồng chất như núi, một đám không cam lòng hồn phách ở không trung phát ra thê lương tiếng kêu, bị này hắc khí, khí huyết sát thổi quét mà đi.

Không trung thỉnh thoảng có mặc hắc y hoặc là huyết sắc quần áo nam nữ tu sĩ, mặt mang dữ tợn hung tàn ý cười, vung trong tay dài phiên hoặc là đem hồ lô nhắm ngay phía dưới.

Kia hắc khí hoặc là khí huyết sát thổi quét hồn phách sau, liền bị kia trường phiên cùng hồ lô thu đi, cũng là này đám giết chóc giả nhân cơ hội luyện chế một ít tà ma pháp bảo.

“Sát!” Ổ Trường Thiên đám người nhìn người người đều hai mắt đỏ đậm, liền ngay cả kia Miêu Long, Xa Vũ Phi, Xa Vũ Lộ ba vị nguyên lai hợp hoan thầy tế lão, thấy cũng đều có chút không đành lòng thấy, bọn họ tuy rằng không phải cái gì người tốt, nhưng tuyệt đại bộ phận làm tà ác việc là theo nam nữ giảng hoà tìm hoan có quan hệ, bực này động bất động liền giết được máu chảy thành sông, đầu chồng chất như núi sự tình, còn chưa có không làm quá.

Theo “Sát” Tiếng vang lên, nhất kim nhất ngân lượng đạo quang mũi nhọn theo Ổ Trường Thiên đỉnh đầu vọt ra, đảo mắt hóa thành một cái thật lớn kim cương vòng, này kim cương vòng một nửa tản mác ra kim quang diễm diễm quang mang, phảng phất một vòng mặt trời đỏ, một nửa tản ra màu bạc thanh quang, phảng phất một vòng Minh Nguyệt. Đúng là Hạ Vân Kiệt ban cho hắn đỉnh cấp linh khí âm dương kim cương luân.

Này không trung hành hung tu sĩ, nhiều lắm cũng liền thông huyền cảnh giới, mà Ổ Trường Thiên vừa ra tay đó là đỉnh cấp linh khí, có thể nghĩ hắn trong lòng ra sao phẫn nộ.

“Nhật là dương, nguyệt là âm, âm dương hợp nhất! Cho ta giảo sát!”

Mặt trời đỏ cùng Minh Nguyệt chậm rãi đan xen trọng điệp, một cỗ khủng bố đến cực điểm hơi thở nháy mắt bao phủ này phiến thiên địa, ngay cả không gian đều bị phong tỏa lên, không có không khí lưu động.

“A! Chạy mau!” Một ít có kiến thức tu sĩ thấy thế, sợ tới mức giá khởi pháp bảo xoay người bỏ chạy, mà một ít không biết trời cao đất rộng tên, tuy rằng trong lòng sợ tới mức kinh hoàng, nhưng miệng lại kêu gào nói:“Các ngươi là người nào? Cũng dám quản ta hắc hồn tông sự tình? Có biết hay không chúng ta hắc hồn tông là ở thay Âm Sơn tông làm việc sao?”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1376 : Thế địch

“Lão tử giết chính là các ngươi Âm Sơn tông tay sai!” Ổ Trường Thiên lạnh lùng vừa quát, mặt trời đỏ cùng Minh Nguyệt nháy mắt đan xen trọng điệp cùng một chỗ.

Nhất thời gian, vô số tiếng kêu thảm thiết ở trong thiên địa vang lên, tái tiếp theo tiếng kêu thảm thiết quàng quạc mà dứt.

Kia mặt trời đỏ cùng Minh Nguyệt một lần nữa tách ra, biến thành một cái kim cương vòng, nhập vào Ổ Trường Thiên sau đầu, hơn nữa trên bầu trời, này người áo đen, huyết y nhân cũng đã không còn sót lại chút gì.

“Ổ sư huynh, ngươi xuống tay cũng quá nhanh sao? Như thế nào không cho ta lão Viên lưu vài cái đâu?” Viên Nanh gặp trong nháy mắt kia đám ác đồ bị Ổ Trường Thiên giết cái tinh quang, không khỏi có chút bất mãn nói thầm nói.

“Về sau có cho ngươi giết!” Ổ Trường Thiên lại mặt không chút thay đổi nhìn Viên Nanh liếc mắt một cái, hiển nhiên tuy rằng giết nhiều người như vậy, cũng không thể làm cho Ổ Trường Thiên tâm tình có nửa điểm chuyển tốt.

Viên Nanh bị Ổ Trường Thiên lạnh lùng nhìn lướt qua, cũng không dám tái lung tung nói thầm, mà Quy thừa tướng tắc thật sâu thở dài một hơi, đối phía dưới này dân chúng đã quỳ trên mặt đất, hướng tới bọn họ lễ bái nhóm nói:“Các ngươi không cần sợ hãi, ta chờ là Hàn Nguyệt cung chân nhân, đặc tới cứu các ngươi.”

“A, nguyên lai là Hàn Nguyệt cung chân nhân tới rồi, lúc này chúng ta được cứu trợ !” Nghe Quy thừa tướng nói bọn họ là Hàn Nguyệt cung chân nhân, này đào vong

trung dân chúng người người đều vui cực mà khóc, liên tục đối với bọn họ lễ bái.

Nhìn này dân chúng vui cực mà khóc, liên tục đối với bọn họ lễ bái bộ dáng, Quy thừa tướng đám người trong lòng không khỏi ẩn ẩn có chút cảm xúc, tựa hồ cũng có chút hiểu được chưởng giáo lúc trước giới mệnh.

Những người này theo chân bọn họ giống nhau, đều có trí tuệ, có cảm tình, từng bọn họ cũng là những người này trung một gã! Vì sao đến hiện tại, bọn họ là có thể coi bọn họ là con kiến đâu? Không nhìn bọn họ sinh mệnh đâu?

“Đi!” Ổ Trường Thiên đảo qua phía dưới dân chúng, sau đó cuồn cuộn nổi lên một đạo quang hướng xa xa thành trì vạch tới, hắn đã cảm giác được bên kia thành thị giết chóc hơi thở.

Vân địch quốc quốc đô, hoàng cung đại điện.

Cừu Phong, Vinh thân vương, Hỏa Phượng tiên tử còn có một vị mặt trắng không râu nho nhã nam tử bốn người song song cao ngồi đại điện phía trên.

Kia mặt trắng không râu nam tử tên gọi Bạch Ngũ Thường, có cử hà trung kỳ cảnh giới, là Sát Vân tông tông chủ. Sát Vân tông chỉnh thể thực lực kém cỏi hợp hoan giáo một bậc, là dựa vào Âm Sơn tông thế lực chi nhất.

Lần này Âm Sơn tông muốn diệt Hàn Nguyệt cung, ra một ngụm ác khí, nhưng không tốt xuất động tông nội trưởng lão cấp nhân vật, mà cùng Cừu Phong cùng cấp bậc sư huynh đệ cũng liền hai cái, trước mắt đều đang bế quan, Cửu Âm liền lâm thời đem Bạch Ngũ Thường phái qua đây cấp Cừu Phong sử dụng. Mà Huyền Thiên quốc cùng Hỏa Vân giáo bên kia chịu thiệt chung quy

không có Âm Sơn tông như vậy lớn, chỉ làm cho đương sự Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử tham dự đến chuyện này đến, vạn nhất sự tình có biến, bọn họ cũng có quay về đường sống. Đương nhiên tư dưới tự nhiên khó tránh khỏi muốn bát một ít cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ cấp Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử, mà cử hà trung kỳ tu sĩ dù sao đều là trong môn phái trụ cột, sẽ không dễ dàng phái ra.

Bất quá dù là như thế, lấy tam đại thế lực thực lực, tùy tiện điều khiển một chút, kia hợp nhau đến lực lượng cũng là cực kì khủng bố.

Này hoàng cung đại điện phía trên, trừ bỏ Cừu Phong bốn vị cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả, phía dưới thế nhưng còn ngồi mười tám vị cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ.

Hợp nhau đến, đó là hai mươi hai vị cử hà cảnh giới tu sĩ, như vậy một cỗ thực lực, đều là đủ diệt hợp hoan giáo bực này ở nghệ giới đều có chút uy danh đại giáo.

“Kia Hạ tặc cũng bất quá như thế, chúng ta như vậy khiêu khích, hắn như trước ước thúc thủ hạ co đầu rút cổ không ra, xem ra là chuẩn bị hoàn toàn làm rùa đen rút đầu.” Vinh thân vương mặt lộ vẻ một tia khinh thường cười lạnh nói, tựa hồ hồn nhiên đã quên trước một đoạn thời gian hắn là như vậy làm sao Hạ Vân Kiệt trước mặt cầu xin tha thứ.

“Tam đại thế lực rõ ràng đã hình thành liên minh, mà kia Hạ giới chủ chính là mới phát khởi thế lực, thủ hạ cường giả khẳng định có hạn, thật muốn đi ra một trận chiến, chịu thiệt sẽ chỉ là bọn họ, đây là hắn sáng suốt nhất lựa chọn.” Bạch Ngũ Thường trầm giọng nói, trong mắt lặng yên lóe ra một tia vẻ châm chọc.

Bạch Ngũ Thường tuy rằng bám vào Âm Sơn tông danh nghĩa, nhưng thân là nhất giáo chi chủ cũng rất rõ ràng

Hạ Vân Kiệt có thể diệt sát Dư Hóa Uẩn, có thể lặng yên lau hợp hoan giáo, thực lực tuyệt đối phi thường khủng bố. Nếu không phải ngại cho trò chơi quy tắc hắn không thể ra thủ, bằng Vinh thân vương lại nào có tư cách ở trong này nói bực này kiêu ngạo ngôn.

Đương nhiên lời này Bạch Ngũ Thường là sẽ không nói. Hắn cũng vui vẻ thấy đến bọn họ co đầu rút cổ không ra, nếu không Bạch Ngũ Thường thật là có điểm tâm hư. Dù sao hắn chính là Âm Sơn tông phụ thuộc thế lực, mà không phải Âm Sơn tông đệ tử, đắc tội Hạ Vân Kiệt như vậy đầu sỏ đối hắn một điểm ưu việt đều không có. Đương nhiên Âm Sơn tông tông chủ Cửu Âm mệnh lệnh, Bạch Ngũ Thường không dám không theo.

“Bạch tông chủ nói được có lý. Chỉ hận kia Hàn Nguyệt cung nay có song trọng đại trận phòng hộ, lại có mười đến cử hà cảnh giới tọa trấn, hơn nữa nghe nói bọn họ còn am hiểu hợp kích chi trận, nếu là cường công chúng ta cũng tất nhiên tổn thất rất lớn. Nếu không chúng ta cần gì phải ra này hạ sách đâu?” Cừu Phong vẻ mặt không cam lòng oán hận nói.

“Hừ, không thể cường công, kia liền trước giết sạch này con kiến quy thuận bọn họ, xem kia Hạ tặc thể diện hướng thế nào các?” Hỏa Phượng tiên tử nghiến răng nghiến lợi nói, một đôi mắt đẹp lúc này nhảy lên hai luồng hỏa diễm, kèm theo nàng nói, làm cho người ta nhịn không được trong đầu một trận rùng mình.

Nữ nhân nhất mang thù, lần trước tự đoạn một tay, bị cướp sạch không còn sự tình, muốn nói ba người ai hận nhất Hạ Vân Kiệt, kia tất nhiên là Hỏa Phượng tiên tử không thể nghi ngờ. Nếu không phải Địch Trăn lão vực chủ trên đời khi đối Hỏa Hà tiên tử ân trọng như núi, Hỏa Hà tiên tử chung quy còn không phương tiện cùng Địch phủ hoàn toàn xé rách da mặt, Hỏa Phượng tiên tử thiếu chút nữa liền muốn giống Cừu Phong giống nhau,

cầu đến một vị cùng Bạch Ngũ Thường đồng dạng cấp bậc đại nhân vật đến trợ trận.

Bởi vì Địch phủ là lộ rõ thái độ muốn duy trì Hạ Vân Kiệt, Hỏa Hà tiên tử có chút động tác cũng là không thể rất rõ ràng. Về phần Hỏa Phượng tiên tử chính mình muốn đi tìm thù, kia cũng là chuyện của nàng, Hỏa Hà tiên tử lại có thể làm bộ như không quá hỏi.

“Đúng, không thể cường công, liền trước hung hăng đánh Hạ tặc mấy bàn tay nói sau!” Vinh thân vương sắc mặt dữ tợn phụ họa nói.

Bạch Ngũ Thường thấy thế trong mắt lại lóe ra một tia châm chọc khinh thường sắc.

Đến hắn nay cảnh giới địa vị, tuy rằng sớm đã coi phàm nhân tánh mạng như con kiến, nhưng cũng không tiết làm bực này sự tình.

“Bẩm báo sơn chủ, có người của Hàn Nguyệt cung xuống núi, hơn nữa đã giết không ít người của chúng ta!” Đúng lúc này, có vị đệ tử tiến vào quỳ một gối xuống bẩm báo nói.

“Ha ha, bọn họ cuối cùng còn là kiềm chế không được mắc câu ! Các vị đạo hữu, chúng ta hiện tại liền xuất phát diệt bọn hắn! Trở về chúng ta tái uống sảng khoái một phen.” Nghe nói Hàn Nguyệt cung có người xuống núi, Vinh thân vương đám người không khỏi mừng rỡ, chỉ có Bạch Ngũ Thường đồng tử mạnh co rụt lại, trong lòng âm thầm thở dài một hơi, đúng là vẫn còn không thể tránh miễn a.

“Chậm đã, Hàn Nguyệt cung lần này đến đây bao nhiêu người? Lại là cái gì cảnh giới ?” Bạch Ngũ Thường trong lòng thở dài một hơi, nhân lại đứng lên, hai tay vừa nhấc, ý bảo mọi người an tâm một chút chớ vội.

“Hàn Nguyệt cung lần này chỉ bảy người, cảnh giới như thế nào không rõ ràng lắm, bất quá đều lợi hại vô cùng, không người là bọn họ hợp lại chi địch.” Kia đệ tử mặt lộ vẻ một tia sợ hãi sắc nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1377 : Uy hiếp

“Bảy người, lại không người là bọn họ hợp lại chi địch, như thế! Đến, lần này xuống núi hẳn là đều là cử hà cảnh giới tu sĩ.” Bạch Ngũ Thường nghe vậy vuốt bóng loáng không cần cằm, trầm ngâm nói.

“Bảy cử hà cảnh giới tu sĩ liền dám xuống núi đến, thật đúng là muốn chết!” Vinh thân vương âm thanh lạnh lùng nói.

“Khanh khách, lần này bản tiên tử nhất định sẽ làm kia Hạ tặc hối hận lúc trước như thế nhục nhã ta!” Hỏa Phượng tiên tử nở nụ cười, tiếng cười làm cho người ta lỗ chân lông dựng đứng.

“Quả nhiên bị sư tôn nói trúng rồi, kia Hạ Vân Kiệt tuy rằng lợi hại, nhưng dù sao vừa mới vừa quật khởi, thủ hạ cường giả tất nhiên không nhiều lắm, lấy chúng ta thực lực cũng đủ trấn áp bọn họ. Nếu không, lần này xuống núi tuyệt đối không chỉ bảy vị cử hà cảnh giới tu sĩ.” Cừu Phong âm u nói, trên mặt lộ ra hung tàn cười lạnh.

“Cừu sơn chủ nói được đúng vậy, bất quá kia Hạ giới chủ đã có trấn sát Dư Hóa Uẩn thực lực, nay dám để cho bảy vị cử hà cảnh giới tu sĩ xuống núi đến, chỉ sợ sẽ không đơn giản như vậy.” Bạch Ngũ Thường lại tiếp tục vuốt bóng loáng không cần cằm, trầm giọng nói, trong mắt toát ra một chút suy tư ánh mắt.

Hắn là đồng ý Cừu Phong phân tích, một cường giả quật khởi có tính ngẫu nhiên đột nhiên tính, nhưng một thế lực muốn hình thành khí hậu, lại cần năm này tháng nọ. Cái này giống thế tục gian đột nhiên toát ra vài nhà giàu mới nổi kia thực bình thường, nhưng muốn đột nhiên toát ra một hào môn thế gia, đó là không có khả năng.

Bởi vì một hào môn thế gia hình thành cần thời gian lắng đọng lại, không có khả năng ngoại giới không hề biết chuyện.

Bạch Ngũ Thường nay đã đem Hạ Vân Kiệt xem thành đầu sỏ chi nhất, nhưng càng nhiều còn là đem hắn xem thành "Nhà giàu mới nổi" Loại hình, cũng không cho rằng hắn có một đám cường đại thủ hạ, đó là cần thời gian tích lũy kinh doanh. Tựa như hiện tại bảy đại thế lực, thế nào một nhà không phải đã trải qua mấy ngàn năm thậm chí thượng vạn năm mới chậm rãi bồi dưỡng cũng thu nạp một đám cường giả. Cho dù từng nhỏ yếu nhất Dư gia, phía trước bọn họ ở nghệ giới cũng là so với hợp hoan giáo còn mạnh hơn, thanh danh còn muốn vang thế lực, đã trải qua mấy ngàn năm tích lũy kinh doanh, sau đó mới ở Dư Hóa Uẩn đột phá thành cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả khi, mới vừa rồi nhảy tễ thân chân chính thế lực lớn hàng ngũ. Cho nên Cừu Phong nói Hạ Vân Kiệt thủ hạ cường giả không nhiều lắm, điểm ấy Bạch Ngũ Thường là đồng ý. Bởi vì Hạ Vân Kiệt nếu phía trước còn có rất nhiều cường giả thủ hạ nói, không có khả năng cho tới hôm nay mới nổi danh lập vạn.

Cũng đang bởi vì này dạng, Bạch Ngũ Thường phía trước vẫn cho rằng Hàn Nguyệt cung không có người xuất đầu, nhưng nay đã có người xuống núi, rõ ràng có chút không bình thường.

Đáng thương Bạch Ngũ Thường lại nào biết đâu rằng, Hạ Vân Kiệt thân có vu vương truyền thừa, vu tổ truyền thừa, đại vu truyền thừa, người khác phải kể tới ngàn thượng vạn năm mới vừa rồi có thể chậm rãi bồi dưỡng thu nạp cường giả, hắn ở ngắn ngủn vài năm liền có thể nuôi dưỡng cũng tụ lại ra một đám đến. Nếu không phải lần này xung đột phát sinh có điểm đột nhiên, lại cho Hạ Vân Kiệt mười năm hai mươi năm, chỉ sợ cũng có là đủ đệ tử so sánh bảy đại thế lực môn nhân. Đương nhiên hiện tại có man loạn chi địa, này thời gian còn muốn tái

ngắn lại.

Đương nhiên Cừu Phong đám người đều không tính kế sai, Hạ Vân Kiệt hiện tại quả thật không bao nhiêu cường đại thủ hạ, lưu mười vị cử hà cảnh giới cường giả ở Hàn Nguyệt cung trấn thủ trước mắt đã không sai biệt lắm đến hắn có thể điều động nhân viên cực hạn.

“Hừ, không đơn giản thì thế nào? Chẳng lẽ kia Hạ tặc dám ra tay sao? Hắn nếu dám ra tay, kia tốt nhất. Ta phụ hoàng, Cửu Âm tiền bối còn có Hỏa Hà tiền bối đang lo không lấy cớ cùng nhau trấn áp hắn đâu. Mà nếu Hạ tặc không dám ra tay, bằng chúng ta bốn người thực lực, hơn nữa đang ngồi các vị đạo hữu, lại có cái gì phải cố kỵ ? Hay là Bạch tông chủ cho rằng chúng ta những người này còn không làm gì được kia bảy vị cử hà cảnh giới tu sĩ sao? Hay là Bạch tông chủ cho rằng kia Hạ tặc còn có thể điều động ra càng nhiều cử hà cảnh giới tu sĩ bất thành?” Vinh thân vương lúc này chính hận không thể đi ra ngoài chém giết một phen, tốt tuyết tẩy ngày xưa sỉ nhục, gặp Bạch Ngũ Thường lại chiêm tiền cố hậu, không khỏi mặt lộ vẻ bất khoái nói.

Bạch Ngũ Thường nghe vậy, trong lòng tuy rằng như trước hoang mang Hàn Nguyệt cung bên kia hành động, nhưng không thể không thừa nhận Vinh thân vương lời này phân tích thập phần thấu triệt.

Bốn vị cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả, mười tám vị cử hà sơ kì cảnh giới cường giả, như vậy một cỗ lực lượng trừ phi đầu sỏ cấp nhân vật tự thân xuất mã, nếu không thật đúng là không có gì phải sợ. Hơn nữa cũng đang như Vinh thân vương nói, Hạ Vân Kiệt cũng không khả năng tái điều động càng nhiều cử hà cảnh giới tu sĩ. Dù sao hắn không phải bảy đại thế lực đầu sỏ, hắn chính là gần đây bốc lên đầu sỏ.

“Vậy được rồi, chúng ta này liền đi gặp một hồi bọn họ.”

Bạch Ngũ Thường bất đắc dĩ gật gật đầu.

Gặp Bạch Ngũ Thường không nói chuyện khả phản bác, Vinh thân vương khóe miệng gợi lên một chút đắc ý cười lạnh, sau đó đối Cừu Phong đám người nói:“Nếu Bạch tông chủ không ý kiến, chúng ta đây liền cùng đi nhìn xem kia bảy không biết sống chết tên đi.”

Nói xong đoàn người liền ra hoàng cung.

Vừa ra hoàng cung, đoàn người liền xa xa nhìn đến có bảy người chính như một đám sói đói ở đuổi giết bọn họ môn nhân đệ tử cùng thủ hạ.

“Sư tôn, kia bảy người trừ bỏ cầm đầu người nọ đệ tử không biết, này khác sáu người đều là tu sĩ lúc trước vây sát Kì Tân sư thúc.” Gặp Ổ Trường Thiên đám người ở đuổi giết bọn họ tam đại thế lực môn nhân đệ tử còn có bọn họ phụ thuộc thế lực tu sĩ, đứng ở Cừu Phong phía sau một vị hắc y nam tử cả người không khỏi chấn động, sau đó nói khẽ với Cừu Phong nói.

Này nam tử đúng là năm đó hộ tống Kì Tân đám người đi tấn công Hàn Nguyệt cung, sau may mắn thoát được một mạng hồi hắc sát phong báo tin đệ tử.

“Ha ha, chính là bảy vị cử hà sơ kì cảnh giới thế nhưng cũng dám giết tới cửa đến, thật sự là muốn chết!” Ngay tại kia hắc y đệ tử thấp giọng hướng Cừu Phong báo tin khi, Vinh thân vương sớm đã nhìn ra Ổ Trường Thiên đám người tu vi cảnh giới, không khỏi mặt lộ vẻ hung quang, cười lớn một tiếng, tế khởi một thanh phi kiếm, kéo mấy trăm trượng, thanh thế to lớn vĩ mang, gào thét liền hướng Ổ Trường Thiên đám người sát đi.

“Hừ, Hạ tặc, bản tiên tử không làm gì được cho ngươi, chẳng lẽ còn sát không thể ngươi này đó thủ hạ sao?” Ngay tại Vinh thân vương ra tay là lúc, Hỏa Phượng tiên

tử cũng hừ lạnh một tiếng, trong tay không biết khi nào hơn một cái hỏa tiên, hô một chút, liền hướng tới Ổ Trường Thiên bọn họ đánh đi.

Này hỏa tiên vừa kéo đi ra ngoài, liền hóa thành một cái dài không dưới trăm trượng hỏa xà, thiêu đốt hừng hực hỏa diễm, giương mạo hiểm khói lửa đáng sợ mồm to, đối với Ổ Trường Thiên đám người liền xông đến.

Bốn phía độ ấm đột nhiên thăng, ngay cả không khí tựa hồ đều bị châm bình thường, phát ra xuy xuy thanh âm, khiến cho không gian gợn sóng vặn vẹo.

Ổ Trường Thiên thấy thế đồng tử mạnh rụt một chút, âm thầm kinh hãi nói:“Cử hà cảnh giới trung kỳ quả nhiên lợi hại, gần chính là thượng phẩm linh khí thế nhưng có thể làm ra như thế to lớn uy thế, nếu không phải chúng ta có bắc đẩu thất tinh diệt sát trận này một sát chiêu, bọn họ lại có đỉnh cấp linh khí nơi tay mà nói, chỉ sợ cũng bọn họ hai người có thể đem chúng ta bảy người diệt sát.”

“Thiên hạ giai đông, đấu tiêu bắc chỉ, sát!” Trong lòng tuy rằng là thầm giật mình, nhưng Ổ Trường Thiên động tác lại một điểm đều không có chậm chạp, chân sớm đã bước cương đạp đấu, nháy mắt đứng ở thiên xu vị, một cái hồng quang thanh quang đan xen bánh xe cùng một cái nở rộ xanh trắng hắc hồng hoàng ngũ sắc sáng mờ bánh xe cơ hồ đồng thời theo đỉnh đầu của hắn lao ra.

Đúng là đỉnh cấp linh khí âm dương kim cương luân cùng thượng phẩm linh khí ngũ hành kim cương luân.

“Sát!” Cơ hồ đồng thời Viên Nanh đám người cũng bước cương đạp đấu, đều tự đứng tốt lắm vị trí.

“Sát” Thanh còn quanh quẩn ở thiên không, hai cái kim cương luân đã chậm rãi lên tới thiên không, quấy thiên địa âm dương ngũ hành lực lượng, khiến cho toàn bộ

thiên địa không gian đều bắt đầu lay động đứng lên, thiên địa năng lượng trở nên hỗn loạn rung chuyển đứng lên.

Nguyên bản gào thét đi tới phi kiếm, còn có gào thét mà đến hỏa xà, cũng đã bị rung chuyển thiên địa âm dương ngũ hành lực lượng ảnh hưởng, ở không trung vặn vẹo đứng lên.

“Không có khả năng!” Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử song song kinh hô ra tiếng, bọn họ nhưng là cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả, đối phó bảy cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ, cho dù không thể vừa mới bắt, nhưng toàn lực nhất kích dưới, cũng có thể làm cho bọn họ ăn cái tiểu mệt. Nhưng không nghĩ tới chính là trong đó một người ra tay, liền ép tới bọn họ pháp bảo rung chuyển vặn vẹo đứng lên, thế nhưng có loại không thể đi tới cảm giác.

“Đỉnh cấp linh khí! Trận pháp!” Bạch Ngũ Thường đồng tử mạnh rụt đứng lên, rốt cục có chút hiểu được vì sao bọn họ bảy người liền dám rời sơn môn.

“Trách không được Kì Tân sư đệ đám người hội toàn quân bị diệt, này trận pháp quả nhiên không giống tầm thường, chỉ dựa vào bảy vị cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ, thế nhưng có thể ngăn trở hai vị cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả toàn lực nhất kích, nhưng lại ẩn ẩn chiếm thượng phong.” Cừu Phong trong mắt lóe ra âm lãnh ánh mắt.

“Hừ, bất quá nếu gần chỉ có điểm ấy dựa vào, kia không khỏi còn là quá coi thường chúng ta !” Cừu Phong quát lạnh một tiếng, nâng tay cách không liền đối với không trung kia hai cái bánh xe chộp đi.

Cừu Phong tay vừa nhấc, không trung liền hiện ra một chích pháp lực ngưng tụ mà thành màu đen bàn tay to,

âm sát vô cùng, nơi đi qua, thiên địa đều trở nên một mảnh hắc ám không ánh sáng, thậm chí ngay cả không khí đều phảng phất đình chỉ lưu động, tất cả đều bị kia chích bàn tay to phong tỏa lên, đúng là Cừu Phong tu luyện thuật pháp tuyệt chiêu chi nhất, âm hồn hắc sát trảo.

Hắn đỉnh cấp linh khí ma binh trường phiên bị Hạ Vân Kiệt thu sau khi đi, không có đỉnh cấp linh khí, nay uy lực lớn nhất không phải tế phóng pháp bảo mà là thi triển này âm hồn hắc sát trảo.

“Âm Dương Ngũ Hành cho ta chuyển!” Ổ Trường Thiên gặp Cừu Phong cũng bắt đầu ra tay, hét lớn một tiếng, nhất thời không trung hai cái bánh xe kịch liệt xoay tròn đứng lên. Hai cái bánh xe xoay tròn chuyển đứng lên, thiên địa âm dương ngũ hành lực lượng tựa hồ cũng đã bị một chích vô hình bàn tay to khống chế cũng đi theo mạnh xoay tròn đứng lên, vô số không khí, các loại thiên địa năng lượng đều bị thổi quét đi vào, thậm chí ngay cả Cừu Phong âm hồn hắc sát trảo rất lớn một bộ phận âm sát hắc khí, Hỏa Phượng tiên tử hỏa diễm, Vinh thân vương phi kiếm kiếm quang cũng đều bị thổi quét đi vào một bộ phận.

Rất nhanh thổi quét vô số không khí các loại năng lượng Âm Dương Ngũ Hành lực lượng ở không trung hình thành một cái thật lớn hình cầu, kia hình cầu thế nhưng không phải ngũ thải ban lan, mà là màu đen, phảng phất hắc động giống nhau có thể cắn nuốt hết thảy, làm cho người ta nhìn đáy lòng liền phát lạnh.

“Không tốt!” Bạch Ngũ Thường thấy thế sắc mặt đại biến, cũng không dám nữa chần chờ, há mồm liền phun ra một thanh phi kiếm.

“Cho ta bạo!” Ngay tại phía sau, Ổ Trường Thiên trong mắt lóe ra một chút ngoan sắc, mạnh đối với âm dương

kim cương luân cùng ngũ hành kim cương luân phun ra một ngụm tinh huyết.

“Oanh!” Một tiếng nổ.

Kia hắc cầu đột nhiên nổ mạnh mở ra, không gian đều xuất hiện ngắn ngủi hỏng mất, khủng bố nổ mạnh lực, khiến cho đứng mũi chịu sào Vinh thân vương đều cảm thấy nguyên thần một trận rung chuyển, huyết khí quay cuồng, một ngụm máu tươi nảy lên trong lòng lại bị sinh sôi cấp đè ép đi xuống, mà này đứng ở mặt sau còn không có tới kịp ra tay cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ, cũng đã bị chút lan đến, đều ào ào lui ra phía sau vài bước mới vừa rồi ổn định cước bộ.

“Đi!” Mà ngay tại hắc cầu nổ mạnh mở ra kia trong nháy mắt, Ổ Trường Thiên lại quyết định thật nhanh thu hồi âm dương kim cương luân cùng ngũ hành kim cương luân, cùng Quy thừa tướng đám người hóa hồng chạy đi, đảo mắt biến mất ở phía chân trời biên, chỉ có Ổ Trường Thiên bừa bãi thanh âm ở trong thiên địa quanh quẩn.

“Các ngươi nếu dám tái giết lung tung, chúng ta liền chọn các ngươi thủ hạ giết hại, thậm chí các ngươi lạc đan khi sau vây sát, trừ phi các ngươi có thể lúc nào cũng khắc khắc như vậy cùng nhau che chở các ngươi thủ hạ!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1378 : Cạm bẫy

“Tức chết bổn vương !” Vinh thân vương thật vất vả áp chế yết hầu một ngụm máu tươi, lại bị Ổ Trường Thiên trước rời đi cảnh cáo nói cấp tức giận đến thiếu chút nữa vừa muốn một ngụm máu tươi nảy lên đến.

“Nếu làm cho bản tiên tử tái gặp được các ngươi, phải rõ ràng chết cháy các ngươi!” Hỏa Phượng tiên tử mặt đẹp hàn sương, trong mắt hỏa diễm đều toát ra hốc mắt, tựa như quái vật bình thường.

“Xem ra là bổn tọa coi khinh các ngươi!” Cừu Phong âm trầm sâm nói, mặt âm trầm có thể chảy nước đến.

“Này bảy người tạo thành trận pháp uy lực thật lớn, chúng ta trung gì một người một mình đối mặt này trận pháp đều chỉ có bị thua thậm chí bị trấn sát kết quả. Mà bọn họ, nếu không có gấp hai cùng bọn họ số người, cũng chỉ có bị thua thậm chí bị tiêu diệt từng bộ phận đánh chết kết quả.” Bạch Ngũ Thường sắc mặt đồng dạng âm trầm khó coi, chỉ chỉ này cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ, sau đó tiếp tục nói:“Này cũng không đáng sợ, chỉ cần chúng ta hợp lực, cho dù bọn họ trận pháp uy lực thật lớn, chúng ta làm theo có thể trấn sát bọn hắn. Đáng sợ là, bọn họ không theo chúng ta cứng đối cứng tác chiến.”

Bạch Ngũ Thường đang nói hạ xuống, bốn phía lâm vào một mảnh tĩnh mịch.

Ai có thể dự đoán được bảy cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ tạo thành trận pháp phát huy thực lực thế nhưng hội như vậy lợi hại, hơn nữa thế nhưng còn không theo chân bọn họ cứng đối cứng tử chiến. Kể từ đó, Cừu Phong bọn bốn người khá tốt, mặc kệ nói như thế nào đều là cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả, cho dù đánh không

lại bọn họ bảy người, nhưng muốn ngay từ đầu liền quyết ý phải đi, không theo chân bọn họ ham chiến, bọn họ cũng lưu không được hắn. Nhưng này chút cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ đã có thể phiền toái, muốn mười bốn người đồng hành mới vừa rồi có thể cùng bọn họ bảy người chống lại. Kể từ đó chẳng phải là nói, cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ, cơ hồ mỗi ngày mười mấy người cùng nhau cuộc sống mới được?

Này tuyệt đối là một kiện làm cho người ta cảm thấy vô cùng buồn bực cùng sỉ nhục sự tình!

Phải biết rằng, bọn họ nhưng là cử hà cảnh giới cường giả a!

Đương nhiên Cửu Phong bọn họ có thể buông tha cho giết chóc hành vi, cũng có thể rút về nhân mã, không hề tìm Hàn Nguyệt cung phiền toái.

Khả vấn đề là nếu thật muốn làm như vậy, kia bọn họ mất mặt đã có thể ném đến mỗ mỗ gia, thậm chí không chỉ có là bọn họ, còn có bọn họ phía sau tam đại thế lực.

“Phải phải nghĩ biện pháp đem bọn họ vây quanh đứng lên, sau đó vừa mới đánh chết!” Hồi lâu Vinh thân vương mới cắn răng nói.

“Này rất khó, bọn họ ở tối chúng ta ở ngoài chỗ sáng, hơn nữa bọn họ lộ rõ thái độ không theo chúng ta quang minh chính đại một trận chiến, mà là muốn theo chúng ta đến âm !” Bạch Ngũ Thường cười khổ nói.

Bạch Ngũ Thường như vậy vừa nói, Vinh thân vương cả người liền uể oải xuống dưới.

Có thể so với hai cử hà trung kỳ sức chiến đấu, ý định muốn theo chân bọn họ ngầm, chơi du kích chiến, bọn họ thật đúng là cầm bọn họ không có biện pháp.

“Này, kỳ thật đệ tử nhưng thật ra có cái chủ ý.” Vị kia đứng ở Cừu Phong phía sau hắc y đệ tử cẩn thận từng li từng tí nói.

“Cái gì chủ ý, nói mau?” Mở miệng không phải Cừu Phong mà là Hỏa Phượng tiên tử.

“Lần trước đệ tử tùy Kì Tân sư thúc tấn công Hàn Nguyệt cung khi, Hàn Nguyệt cung tổng cộng liền xuất hiện mười một vị cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ, nếu dựa theo sư tôn cùng các vị tiền bối cách nói, kia chỉ sợ không sai biệt lắm đó là Hạ tặc có thể điều đến nghệ giới cử hà cảnh tu sĩ cực hạn số người.” Hắc y đệ tử nơm nớp lo sợ nói.

“Ý của ngươi là đi này bảy người, Hàn Nguyệt cung liền không có bao nhiêu cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ tọa trấn, chúng ta có thể trực tiếp tấn công Hàn Nguyệt cung?” Hỏa Phượng tiên tử hai mắt mạnh sáng ngời, bật thốt lên nói.

Cừu Phong đám người tự nhiên cũng đều là thông minh hạng người, cũng đều nháy mắt hiểu được kia hắc y đệ tử ý tứ, tất cả đều cả người chấn động, trong mắt lộ ra một chút ngoan sắc.

“Là, bất quá sợ là sợ kia Hạ tặc còn tại Hàn Nguyệt cung.” Hắc y đệ tử nói.

“Vô phương, ngươi sư tổ tuy rằng không có phương tiện ra tay, nhưng thỉnh hắn lão nhân gia hỗ trợ thăm hỏi một chút Hàn Nguyệt cung có hay không cử hà hậu kỳ tu sĩ hơi thở còn là có thể. Huống hồ chúng ta cũng không thấy liền phải muốn tiến công Hàn Nguyệt cung, chúng ta chỉ cần làm ra một ít giả công, bổn tọa cũng không tin kia bảy người còn có thể trầm được khí? Đến lúc đó chúng ta trước đó bố tốt trận pháp cạm bẫy, vừa đợi hắn

bảy người xuất hiện, liền lập tức vây quanh bọn họ, mặc cho bọn hắn trận pháp tái lợi hại, chẳng lẽ còn có thể đào thoát bất thành? Cho dù có người có thể đào thoát, kia trận pháp xem ra thiết yếu bảy người phương đi, đến lúc đó bọn họ tổ bất thành trận pháp, làm sao sợ hãi có chi?" Cừu Phong mắt lộ ra thưởng thức sắc vỗ vỗ hắc y đệ tử bả vai, âm u nói.

"Ha ha, Cừu huynh, ngươi vị này đệ tử không sai, không sai, bổn vương thực thích a!" Vinh thân vương gặp sự tình đột nhiên hi vọng lại một thôn, không khỏi thoải mái cười ha hả.

"Bất quá chúng ta phải mau, nếu không chờ bọn hắn phục hồi tinh thần lại sau, lại lùi về trong núi, tưởng lại lừa bọn họ đi ra liền khó khăn." Bạch Ngũ Thường vẻ mặt âm hiểm nói.

……

"Xem ra này tên nhận túng, những ngày này cũng chưa dám nữa bốn phía giết chóc sinh linh." Nơi nào đó trời cao một đoàn mây trắng phía trên, Viên Nanh phiết miệng, vẻ mặt hèn mọn nói.

"Ha ha, này cũng là không có biện pháp a. Ai làm cho Ổ sư đệ như vậy hung mãnh, thế nhưng một cái đối mặt sẽ cái tự mình hại mình thức tiến công, bọn họ không bị dọa trụ mới là lạ." Quy thừa tướng cười ha ha nói.

Lần này xuống núi, hắn vốn đang nghĩ đến muốn nguy hiểm chồng chất, không nghĩ tới chưởng giáo truyền thụ bắc đẩu thất tinh diệt sát trận trải qua mấy ngày nay diễn luyện hoàn thiện sau, hơn nữa Ổ Trường Thiên không tiếc hao phí tinh huyết bùng nổ, uy lực thế nhưng khủng bố như vậy. Lăng là đem Cừu Phong đám người cấp chấn đắc không dám hành động thiếu suy nghĩ.

“Chúng ta thế nhược, nếu không như vậy lại như thế nào trấn được bọn họ?” Ổ Trường Thiên trên mặt lộ ra một tia đắc ý sắc, kia một ngụm phun ra tuy rằng háo hắn không ít tinh huyết, không cái nửa năm tu luyện chỉ sợ rất khó bổ trở về, nhưng cũng đạt tới mục đích.

“Sự tình chỉ sợ không đơn giản như vậy! Thế lực lớn môn nhân đệ tử, người người tâm cao khí ngạo, chỉ có bọn họ ức hiếp người phân, lại nào có bọn họ bị người ức hiếp sự tình?” Miêu Long lại mặt lộ vẻ cười khổ nói.

Hắn là hợp hoan giáo trưởng lão, cùng thế lực lớn môn nhân đệ tử đánh quá không ít giao tế, đối tính cách của bọn họ so với Ổ Trường Thiên đám người muốn hiểu biết rất nhiều.

“Chỉ giáo cho?” Ổ Trường Thiên đám người nghe vậy sắc mặt trầm xuống, hỏi.

“Ta cũng nói không rõ sở, trực giác nói cho ta biết sự tình không đơn giản như vậy.” Miêu Long nói.

“Lão Miêu a, không phải ta nói ngươi, thật không biết ngươi trước kia hợp hoan giáo trưởng lão là như thế nào làm, lá gan nhỏ như vậy! Ngươi phải nhớ kỹ ngươi là chúng ta Vu Hàm môn nhân, chúng ta chưởng giáo thần thông quảng đại, ngút trời kỳ tài, căn bản không cần sợ này đó thế lực lớn. Ngươi xem rồi tốt lắm, quá không được bao lâu, chúng ta chưởng giáo khẳng định hội quét ngang này đó không có mắt thế lực lớn.” Viên Nanh bất mãn nói.

Miêu Long nghe vậy sắc mặt khẽ biến, bất quá nhớ tới chính mình thân phận, lại cuối cùng còn là cúi đầu.

“Cẩn thận sử vạn năm thuyền, Miêu Long vừa rồi cẩn thận đúng vậy. Nếu bọn họ hiện tại không có gì hành động, chúng ta hiện tại trở về Hàn Nguyệt cung.” Ổ

Trường Thiên trừng mắt nhìn Viên Nanh liếc mắt một cái, nói.

Mặc kệ nói như thế nào, Miêu Long cũng là cử hà sơ kì cảnh giới cường giả, tuy rằng trước kia không phải cái ngoạn ý, nhưng nay nếu theo chưởng giáo, nên có tôn kính hay là muốn cấp.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1379 : Địa vu cửu đỉnh

“Ha ha, thiên đường có đường ngươi không đi, địa ngục không cửa? Càng muốn sấm, lúc này bổn tọa đổ muốn nhìn các ngươi còn như thế nào chạy? Còn như thế nào kiêu ngạo?”

Một ngày sau, Hàn Nguyệt cung, sơn môn ở ngoài, Cừu Phong bốn vị cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả, còn có mười tám vị cử hà sơ kì tu sĩ, đem Ổ Trường Thiên đám người chồng chất vây quanh lên.

“Mẹ nó, không nghĩ tới như vậy quy tôn tử như vậy âm hiểm!” Vòng vây trung, Viên Nanh sắc mặt khó coi mắng, bất quá nói mắng ra sau lại đột nhiên cảm thấy không thích hợp, vội vàng đối Quy thừa tướng nói:“Quy sư huynh, ta không phải chửi ngươi a! Ta là mắng này đám vương bát đản!”

“Ngậm lại của ngươi điểu miệng!” Quy thừa tướng cái trán gân xanh đều nhịn không được căn căn nổi hẳn lên. Vương bát đản lúc đó chẳng phải mắng hắn sao?

“Dựa vào! Còn nói lỡ lời !” Viên Nanh buồn bực đánh hạ chính mình đầu.

“Ít nói nhảm, đợi lát nữa toàn lực hướng sơn môn xung phong liều chết. Chỉ cần tiến lên sẽ không phải về đầu, mặc kệ mặt sau còn có ai rơi xuống!” Ổ Trường Thiên thần sắc ngưng trọng mà kiên quyết nói.

“Là!” Mọi người tất cả đều vẻ mặt nghiêm nghị trả lời, cho dù luôn luôn đỉnh đạc Viên Nanh cùng Hùng Bá cũng không ngoại lệ.

Bọn họ biết bắc đẩu thất tinh diệt sát trận tuy rằng lợi hại vô cùng, nhưng ở hai mươi hai vị cử hà cảnh giới cường

giả vây quanh hạ, kia cũng là không hề phần thắng cơ hội, chỉ có toàn lực đột phá, có lẽ còn có một đường chạy trốn cơ hội.

“Muốn chạy trốn! Ha ha, các ngươi thật đúng là ý nghĩ kỳ lạ a!” Vinh thân vương cười ha ha lên, sau đó sắc mặt mạnh trầm xuống nói:“Cấp bổn vương giết!”

Đang nói hạ xuống, một đạo kiếm quang theo hắn đỉnh đầu lao ra, cơ hồ đồng thời Cừu Phong đám người cũng bắt đầu phát động tiến công.

Hai mươi hai vì cử hà cảnh giới tu sĩ cùng nhau phát động tiến công, kia thanh thế tự nhiên to lớn vô cùng, thiên địa năng lượng bạo động, không gian rung chuyển, cho dù đầu sỏ cấp nhân vật cũng muốn tạm thời mũi nhọn.

“Sát!” Ổ Trường Thiên sắc mặt trầm xuống, không hề do dự toàn lực tế phóng âm dương kim cương luân cùng ngũ hành kim cương luân, đối với Cừu Phong đám người giết đi.

“Thương thương!” Chấn thiên động kim thiết giao kích thanh ở trong thiên địa vang lên, thật lớn lực đánh vào, khiến cho bốn phía không gian sụp đổ, vô số bạo động dòng khí ở trong thiên địa gào thét.

“Phốc! Phốc! Phốc!” Nhất kích dưới, Ổ Trường Thiên bảy người liền một ngụm máu tươi đoạt khẩu mà ra, nháy mắt bị thương.

Ổ Trường Thiên đám người sắc mặt đều trở nên rất là khó coi, hai mươi hai vị cử hà cảnh giới cường giả cùng nhau phát động toàn lực tiến công quả nhiên không phải là nhỏ, hơn nữa Cừu Phong bốn vị cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả, lực công kích càng khủng bố. Cho dù bọn họ bày ra bắc đẩu thất tinh diệt sát trận, như trước

xa không phải bọn họ địch thủ.

“Ha ha! Còn là ngoan ngoãn bó tay chịu trói đi!” Vinh thân vương đắc ý cười to.

“Nếu các ngươi chịu quy hàng bổn tọa, bổn tọa khả tha các ngươi một cái tánh mạng.” Cừu Phong tắc âm u nói.

“Nằm mơ đi thôi, giết!” Viên Nanh quát, giơ lên kim quang vạn trượng kim côn đối với Cừu Phong liền tạp đi.

“Thương thương!” Chấn thiên động kim thiết giao kích thanh lại ở thiên địa vang lên, lần này lại không có tạm dừng. Viên Nanh bảy người tựa như điên rồi bình thường, mỗi một lần phóng ra đều là không hề giữ lại, dùng hết toàn lực.

Nề hà song phương thực lực kém nhiều lắm cách xa, cho dù bọn họ dùng hết toàn lực chém giết, nhưng như trước không thể đột phá. Bất quá bởi vì bảy người bố thành trận pháp, mỗi một đánh uy lực đều có thể so với cử hà trung kỳ cao nhất cảnh giới cường giả nhất kích, cho nên Vinh thân vương đám người tuy rằng chiếm tuyệt đối thượng phong, nhưng cũng tạm thời không làm gì được bọn họ.

Trong lúc nhất thời, Hàn Nguyệt cung bên ngoài tiếng vang chấn thiên, không gian rung chuyển, nhật nguyệt vô quang.

Hàn Nguyệt cung đỉnh núi, Ngũ Liên lão nhân nhìn xa sơn môn ở ngoài, Ổ Trường Thiên đám người như bị nhốt mãnh hổ, liên tục rống giận, điên cuồng xung phong liều chết, máu tươi nhiễm đỏ vạt áo, cái trán không khỏi gân xanh căn căn đột khởi, hai đấm nắm chặt, cả người đều hơi hơi có chút run run.

Quảng Nguyệt tiên tử quần áo trắng, sắc mặt lạnh như

băng như sương, tuyết trắng hàm răng cắn môi, có đỏ tươi huyết lưu đi ra đều hồn nhiên chưa thấy.

“Cung chủ, ngài hạ lệnh đi!” Quảng Nguyệt tiên tử phía trước một đám nữ đệ tử hốc mắt đỏ lên quỳ.

Này đó nữ đệ tử trung, không ít người còn có hậu duệ thân nhân ở thế tục trung, Ổ Trường Thiên bảy người vì sao xuống núi, vì sao hội sa vào trước mắt hiểm cảnh, các nàng tự nhiên hoàn toàn rõ ràng.

“Ngũ Liên sư huynh.” Quảng Nguyệt tiên tử không có trả lời, mà là hồi lâu sau, chuyển hướng Ngũ Liên lão nhân.

“Các ngươi nếu rời núi, liền chính giữa bọn họ ý tứ. Ta có chưởng giáo ban thưởng hoan hỷ liên hoa đài, khả xuống núi xung phong liều chết thử một lần, nhìn xem có thể hay không trợ bọn họ lao ra vòng vây. Không đến vạn bất đắc dĩ, không thể bóp nát chưởng giáo ban cho khẩn cấp tín phù. Nếu không một khi chưởng giáo đích thân tới, gặp chúng ta ngang hãm hiểm cảnh, tất nhiên không chịu thúc thủ bàng quan, hắn nếu vừa ra tay, Cửu Âm lão nhân đám người liền có đối chưởng giáo ra tay lý do, tất liên lụy chưởng giáo cũng sa vào hiểm cảnh.” Ngũ Liên lão nhân hai đấm chậm rãi lỏng rồi rời ra, bạo khởi gân xanh biến mất không thấy, thay vào đó là vẻ mặt bình tĩnh nghiêm túc.

“Sư huynh!” Quảng Nguyệt tiên tử hốc mắt không khỏi đỏ lên, nước mắt liền thiếu chút nữa muốn ngã nhào xuống dưới.

Nàng làm sao thường không biết điểm này, nếu không sớm liền bóp nát chưởng giáo cấp khẩn cấp tín phù.

Nàng cũng tưởng đi theo cùng nhau xuống núi xung phong liều chết một hồi, chính là nàng là Hàn Nguyệt cung cung chủ, này trong cung phải từ nàng tọa trấn,

nếu không một khi nàng xuống núi cũng bị vây, chỉ sợ ngay cả này Hàn Nguyệt cung cũng không giữ được.

“Nếu không phải chưởng giáo năm đó ra tay cứu giúp, vi huynh không phải bị kia Dư Hạt lão ma nô dịch, liền sớm đã không ở nhân thế. Nay chưởng giáo cứu giúp, lại hắn tài bồi, trở thành cử hà cảnh giới tu sĩ, vi huynh sớm đã không có tiếc nuối.” Ngũ Liên lão nhân vẻ mặt bình tĩnh nói, nói xong đối với Quảng Nguyệt tiên tử vừa chắp tay, sau đó giá khởi một đạo ngũ thải hà quang liền lao xuống sơn môn.

“Ha ha, lại có một tên đi tìm cái chết !” Gặp một đạo ngũ thải hà quang theo trên núi lao xuống đến, Vinh thân vương không khỏi sắc mặt dữ tợn cười to, mà Ô Trường Thiên đám người tắc sắc mặt lập tức trở nên phá lệ khó coi, theo sát sau liền càng phát ra điên cuồng mà xung phong liều chết đứng lên.

……

Nguyệt Quế sơn mạch, vạn trượng trời cao phía trên, phập phềnh tam đoàn tường vân.

Ba đoàn tường vân phân biệt ngồi xếp bằng một vị mặc ngũ trảo kim long hoàng bào nam tử cao lớn, một vị tiểu cô nương mặc lửa đỏ xiêm y, lưu trữ dương giác biện, hình thể nhỏ nhắn, thoạt nhìn bất quá chỉ có mười đến tuổi bình thường, còn có một vị còn lại là mặc hắc y, khuôn mặt gầy gò, xương gò má đột khởi, trên người tản ra một tia âm lãnh hơi thở nam tử.

“Chậc chậc, tám vị cử hà tu sĩ, không biết kia Hạ Vân Kiệt có thể hay không xuất hiện?” Hắc y nam tử mặt lộ vẻ một tia âm hiểm sắc nói.

“Hạ Vân Kiệt nếu xuất hiện, không chính hợp Cửu Âm huynh ý sao?” Dương giác biện nữ hài tử thanh âm

thanh thúy mềm mại, lại lộ ra một tia tang thương hương vị.

“Chính là bảy cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ, ở hai mươi hai cử hà cảnh giới tu sĩ, trong đó còn là bốn vị trung kỳ cảnh giới tu sĩ, toàn lực công kích hạ, thế nhưng còn có thể kiên trì lâu như vậy, này trận pháp không đơn giản, kia Hạ Vân Kiệt lại càng không đơn giản, chúng ta không thể không cẩn thận a!” Mặc ngũ trảo kim long hoàng bào nam tử cao lớn, mặt lộ vẻ một tia vẻ mặt ngưng trọng nói.

“Vậy càng không thể dung hắn trưởng thành đi xuống, ngươi nói phải không Hàn Thông huynh?” Cửu sau lưng lộ một tia ngoan sắc nói.

Hắn biết Huyền Thiên quốc vẫn tưởng thay thế được Địch phủ vị trí, tự nhiên không tha nghệ giới tái toát ra một cái cường hữu lực người cạnh tranh.

Hàn Thông nghe vậy sắc mặt khẽ biến, bất quá rất nhanh liền khôi phục bình thường, thản nhiên nói:“Đánh rắn không đánh chết, hậu hoạn vô cùng a!”

“Hàn Thông huynh sẽ không thực cũng chỉ phái như vậy một cái con trai đi? Bản tông lần này nhưng là mặt khác còn an bài sáu vị trưởng lão.” Cửu Âm nói.

“Cửu Âm huynh điểm ấy đại có thể yên tâm, Hàn Thông huynh nay nhưng là người đông thế mạnh a! Duy nhất phải để tâm còn là Địch Vân Khởi, nghe nói lần trước Hạ Vân Kiệt bái phỏng Địch phủ, hắn nhưng là vận dụng tối cao quy cách nghênh đón nghi thức.” Dương giác biện nữ tử cũng chính là Hỏa Vân giáo giáo chủ Hỏa Hà tiên tử mở miệng nói, trong mắt toát ra một tia ghen tị bất mãn sắc.

Nàng cũng không thiếu bái phỏng Địch phủ, nhưng Địch

phủ còn chưa có không có dùng tối cao quy cách nghênh đón quá nàng, hiển nhiên còn là đem nàng trở thành cấp dưới dựa vào Địch phủ hơi thở, chẳng sợ nàng nắm trong tay Hỏa Vân giáo nay thực lực đã không chút nào kém cỏi cùng Địch phủ, Địch phủ đối nàng cái nhìn còn là không có đổi, điều này làm cho Hỏa Hà tiên tử trong lòng cảm thấy phá lệ phẫn hận.

“Hiện tại Địch phủ sớm đã không phải năm đó Địch phủ, nghệ giới vực sự tình sớm đã không phải bọn họ định đoạt. Nghệ giới vực quy củ là chúng ta bảy nhà cộng đồng định ra, hiện tại Địch phủ chẳng lẽ còn dám phá hư chúng ta bảy nhà cộng đồng định ra quy củ sao? Chỉ cần chúng ta không ra tay trước, Địch phủ cũng chỉ có thể ở bên cạnh nhìn. Bản tông nhưng thật ra càng lo lắng, kia Hạ Vân Kiệt hội lui khởi đầu a!” Cửu Âm nói.

“Cho dù Hạ Vân Kiệt lui khởi đầu không hiện ra, tám vị cử hà cảnh giới tu sĩ, hơn nữa Hàn Nguyệt cung kia hai vị nữ oa tử, tổng cộng mười vị cử hà cảnh giới tu sĩ, kia cũng đủ làm cho Hạ Vân Kiệt hộc máu !” Hàn Thông âm thanh lạnh lùng nói.

……

Man loạn chi địa, vu cốc, vu tổ điện.

Hạ Vân Kiệt ngồi xếp bằng ở đại điện trung, mi tâm chỗ có một lốc xoáy ở chậm rãi chuyển động, lốc xoáy trung tâm là một tòa cổ kính, mang theo vô tận năm tháng tang thương cổ đỉnh.

Một tia cơ hồ mắt thường có thể thấy được huyết khí theo Hạ Vân Kiệt ngồi xếp bằng bồ đoàn dưới dật ra, sau đó hội tụ thành một lũ tế lưu chảy vào cổ đỉnh bên trong.

Này huyết khí tự nhiên đó là vu tổ Hậu Nghệ còn sót lại

ở trong thiên địa huyết khí, mỗi một lũ đều là trân quý đến cực điểm, nói là thiên địa khôi bảo cũng chút không đủ, lúc này lại một đợt đợt chảy vào Hạ Vân Kiệt mi tâm hiển hiện ra cổ đỉnh.

Này một màn nếu làm cho thần tiên nhìn đến đều phải đỏ mắt ghen tị.

Hạ Vân Kiệt như vậy ngồi ở trong điện đã có một nguyệt lâu, trong cơ thể lúc này đã đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Gân cốt huyết mạch da thịt thậm chí bộ lông đều tràn ngập vu lực, vô cùng cường đại cứng cỏi. Tứ chi ngũ tạng trung, nguyên bản tì tạng trung vu đỉnh còn thiếu một nhĩ, nay đã đầy đủ không sứt mẻ, tản ra một tia viễn cổ cường đại hơi thở, nguyên bản còn không có hình thành vu đỉnh phổi trung, lúc này không chỉ có đã hình thành một tôn vu đỉnh, hơn nữa chỉ kém một chân một nhĩ, này tôn vu đỉnh tuy rằng còn không có đầy đủ không sứt mẻ, nhưng hồn thể tản ra kim chúc sáng bóng, không chỉ có cho người ta vô cùng cứng rắn cảm giác, lại cho người một loại vô cùng hung thần lạnh như băng cảm giác.

Phế chúc kim, kim chủ sát, này tôn vu đỉnh cũng là cửu tôn vu đỉnh trung nhất hung thần một tôn.

Này tôn vu đỉnh nhất hình thành, Hạ Vân Kiệt liền đem kia đem tứ tượng bạch hổ tiểu tru ma kiếm để vào trong đó ôn dưỡng.

Địa vu cửu đỉnh trung kỳ!

Ba tòa nguyên thần bên trong phủ, bên trong tử phủ trước kia chỉ có hai lũ tiên khí, nay cũng là tiên khí tràn đầy, ẩn ẩn trung đã có mấy giọt tiên lộ rớt xuống, kia tiên lộ thoạt nhìn lóng lánh trong sáng, tản ra nhu hòa sáng

mờ, nhưng cho người ta cảm giác lại vô cùng nguy hiểm, phảng phất kia giọt tiên lộ bên trong cất giấu một tòa núi lửa, nếu bộc phát ra đến có thể phá hủy hết thảy.

Tuy rằng này bên trong tử phủ chính là chút tiên khí, còn có mấy giọt tiên lộ, nhưng Hạ Vân Kiệt này một tháng tu luyện, đại bộ phận vu tổ huyết khí đều là bị này tử phủ cấp hấp thu đi.

Chương 1380 : Xuất quan

Hoàng đình nội, lúc này nguyên thần cao trăm trượng, hồn thể pháp lực ngưng thật, sáng mờ quanh quẩn, tản ra một tia cường đại hơi thở, trực tiếp theo thông huyền cảnh giới đột phá đến cử hà trung kỳ cảnh giới.

Mệnh phủ bên trong, nguyên thần đồng dạng như thế, đã là cử hà trung kỳ cảnh giới.

Theo vu tổ huyết khí chậm rãi bị "Vũ vương tâm quyết" Hấp thu luyện hóa nhập thể, mặc kệ là vu đỉnh còn là tử phủ tiên khí, hoàng đình nguyên thần, mệnh phủ nguyên thần đều ở đi bước một trở nên càng phát ra cường đại đứng lên.

Thậm chí ẩn ẩn, phổi nội vu đỉnh có một chân ở ngưng tụ.

Nhìn đến thứ chín tôn vu đỉnh ở ngưng tụ ba chân trung cuối cùng một chân, đắm chìm ở đi bước một biến cường đại, giống như trúng độc nghiện bình thường, không muốn đình chỉ hấp thu luyện hóa vu tổ huyết khí Hạ Vân Kiệt trong lòng đột nhiên cả kinh, vội vàng đình chỉ vận chuyển tâm pháp.

May mắn! Hạ Vân Kiệt chậm rãi mở to mắt, thật dài thở phào nhẹ nhõm.

Cửu đỉnh trung kỳ tái đột phá đó là cửu đỉnh hậu kỳ, mà cửu đỉnh hậu kỳ kế tiếp, kia đó là độ kiếp thoát phá hư không, không còn có thể ở lại hạ giới, mà hắn lại còn có rất nhiều chuyện chưa xong đâu. Lại như thế nào có thể sớm phi thăng rời đi?

Ngắn ngủn một tháng đã đột phá đến cửu đỉnh trung kỳ cùng cử hà trung kỳ, vu tổ huyết khí quả nhiên không hổ

là thiên địa khôi bảo, trách không được ngay cả một cây tiên thiên cây bàn đào lão căn trồng ở này đều có thể trưởng thành một gốc cây tiên thiên cây bàn đào.

Lấy ta nay thực lực, cho dù chỉ dựa vào hai tôn nguyên thần liền có thể trực tiếp trấn sát Cửu Âm bọn họ. Nếu là vận dụng vu đỉnh lực, dựa theo trước kia vương đỉnh sức chiến đấu đến tính toán, khả dược nhất đại cảnh giới mà chiến, hẳn là đều có thể cùng thiên tiên một trận chiến. Chính là tiên phàm có khác, đến thiên tiên này một cảnh giới, ở các phương diện hẳn là đã đã xảy ra chất đột biến, chỉ sợ không thể đơn giản như vậy tính toán.

Bất quá ta có hai can vu tổ kỳ, nhưng lại có Đế Giang thuật, Hậu Nghệ thuật, cho dù đánh không lại lợi hại thiên tiên, đối mặt bình thường thiên tiên hẳn là còn là có vài phần phần thắng đi.

Đáng tiếc bên trong tử phủ này tiên khí không dám loạn dùng, nếu không nhưng thật ra có thể cùng thiên tiên khoa tay múa chân khoa tay múa chân.

Trong lòng chuyển ý nghĩ, Hạ Vân Kiệt chậm rãi đứng lên, khóe miệng gợi lên một chút tự tin mỉm cười.

“Di!” Hạ Vân Kiệt đang chuẩn bị bước ra vu tổ điện, đột nhiên cảm ứng được vài quen thuộc hơi thở. Tinh tế nhất cảm ứng, trên mặt không khỏi dần dần lộ ra vui mừng tươi cười.

Kia vài quen thuộc hơi thở là bát đại trưởng lão cùng Nhạc Hoành Đao.

Hạ Vân Kiệt bế quan tu luyện sau, hiển nhiên bọn họ chín người ở xử lý bên ngoài sự tình sau, cũng bắt đầu tiến vu tổ điện bế quan tu luyện.

Làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy kinh ngạc cùng vui mừng là, bát đại trưởng lão nay hơi thở, có bảy người là địa vu bát đỉnh hậu kỳ, một người là địa vu cửu đỉnh sơ kì. Mà tại đây phía trước, bọn họ tám người trừ bỏ đại trưởng lão đột phá đến địa vu bát đỉnh sơ kì cảnh giới, còn lại bảy người tất cả đều ở vu bát đỉnh lấy hạ. Nay ngắn ngủn một tháng không đến thời gian, đại trưởng lão đã đột phá đến địa vu cửu đỉnh, còn lại bảy người xem tình hình cũng sắp đột phá đến địa vu bát đỉnh hậu kỳ. Nếu tái ấn này tốc độ đi xuống, chỉ sợ quá không được bao lâu, bọn họ người người liền có thể đột phá đến địa vu cửu đỉnh hậu kỳ.

Tương đối bát đại trưởng lão, ngược lại là Hạ Vân Kiệt đại đệ tử Nhạc Hoành Đao tiến độ chậm một ít, chính là đột phá một thông huyền hậu kỳ, trở thành cử hà sơ kì tu sĩ.

Bất quá lược nhất suy tư, Hạ Vân Kiệt liền cũng liền bình thường trở lại.

Vu tổ đó là thượng cổ cao nhất tiêm nhân vật, là vu tộc tôn quý nhất tinh thuần huyết khí, liền ngay cả này không có linh trí chim bay cá nhảy, chính là lây dính hắn huyết khí, đều dần dần tiến hóa làm man thú, thậm chí xuất hiện tương đương với cử hà hậu kỳ cảnh giới man thú, bát đại trưởng lão thân là có được vu tộc tốt đẹp huyết mạch vu tộc đệ tử, tu luyện là thượng cổ vu tộc lợi hại công pháp “Bất tử huyền công”, hấp thu luyện hóa là vu tổ huyết khí, ở bọn họ khởi điểm như vậy thấp tình huống hạ, nếu không thể nhanh chóng đột phá kia mới có quỷ.

Đương nhiên theo bọn họ tu vi càng ngày càng cao, mặt sau tiến bộ tốc độ hội dần dần phóng chậm, nhưng tương đối cho những người khác mà nói như trước là kinh thế hãi tục.

Về phần Nhạc Hoành Đao, tuy rằng cũng được hưởng cùng bát đại trưởng lão giống nhau đãi ngộ, có thể ở vu tổ điện tu luyện, nhưng dù sao không phải vu tộc huyết mạch, muốn tưởng hấp thu luyện hóa vu tổ huyết khí sẽ không như vậy thoải mái, vu tổ huyết khí đối hắn tác dụng tương đối cho mà nói cũng không như bát đại trưởng lão hiệu quả tới tốt như vậy, cho nên cho tới bây giờ cũng chỉ là đột phá đến cử hà sơ kì cảnh giới. Mặt sau muốn tái đột phá, chỉ sợ còn muốn chậm không ít. Đương nhiên có thể ở trong vu tổ điện tu luyện, này tiến bộ tốc độ tương đối cho những người khác mà nói còn là kinh thế hãi tục.

Chỉ tiếc vu tổ huyết khí dùng một điểm liền thiếu một điểm, nếu không chỉ cần buông ra vu tổ điện làm cho môn nhân đệ tử tu luyện, làm sao sầu không thể bước trên tây hoang giới, trọng chấn Vu Hàm môn, trùng kiến vu điện? Hạ Vân Kiệt thần niệm theo Bành Thiên Võ đám người trên người thu trở về, cảm thụ một phen vu tổ điện hạ vu tổ Hậu Nghệ huyết khí, gặp nơi nào huyết khí rõ ràng thiếu một ít, trong đầu không khỏi âm thầm có chút tiếc hận.

Đương nhiên vu tổ Hậu Nghệ huyết khí sở dĩ sẽ rõ hiển giảm bớt, cũng không phải bởi vì bát đại trưởng lão cùng Nhạc Hoành Đao duyên cớ, bọn họ thăng cấp kỳ thật tiêu hao không bao nhiêu vu tổ Hậu Nghệ huyết khí, chủ yếu còn là bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ.

Hạ Vân Kiệt tử phủ tựa như cái không đáy hố giống nhau, Hạ Vân Kiệt vận chuyển “Vũ vương tâm quyết” Khi, đại bộ phận vu tổ huyết khí đều bị tử phủ cấp hấp thu đi.

Xem ra ta về sau muốn tận lực thiếu ở vu tổ điện tu luyện, nếu không này vu tổ Hậu Nghệ huyết khí sớm hay muộn sắp bị tử phủ cấp hấp thu luyện hóa một điểm cũng không thặng, Hạ Vân Kiệt suy nghĩ cẩn thận mấu

chốt nguyên nhân là ở chính mình trên người sau, khóe miệng không khỏi nổi lên một tia cười khổ.

Trong lòng nghĩ, Hạ Vân Kiệt cất bước đi ra vu tổ điện.

Vừa đi ra vu tổ điện, Hạ Vân Kiệt liền cảm nhận được bốn phương tám hướng đều có cường đại hơi thở ở dao động. Này đó đều là Vu Hàm môn đệ tử hơi thở dao động.

Ngắn ngủn trong một tháng, tuy rằng bọn họ không thể ở vu tổ trong điện tu luyện, nhưng hiển nhiên cho dù ở vu cốc, thậm chí ở bên ngoài man loạn chi địa tu luyện, bọn họ tiến bộ cũng phi thường mau.

“Bái kiến chưởng giáo!” Hạ Vân Kiệt chính vui sướng Vu Hàm môn đệ tử tiến bộ khi, Thiên Dật chân nhân thấy hắn xuất quan, đã vẻ mặt kích động mặt đất tiến đến cúi đầu chắp tay thi lễ.

Thiên Dật chân nhân trời sanh tính thiện lương, không vui cùng người tranh đấu, ở luyện đan có rất cường thiên phú. Năm đó Hạ Vân Kiệt đem hắn phái đến Viễn Man giới trên đảo đến, đó là muốn cho hắn rời xa tranh đấu, im lặng ở trong này cùng Lý Vân Thiên trưởng lão cùng nhau phụ trách luyện đan công việc.

Vu cốc, man loạn chi địa, nơi nơi là linh thảo linh dược, Thiên Dật lão nhân thân là luyện đan điện phó điện chủ, mấy ngày nay tự nhiên là lại việc lại lòng tràn đầy vui mừng.

“Mấy ngày nay vất vả ngươi.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Không vất vả, không vất vả. Có thể nhìn thấy nhiều như vậy linh thảo linh dược, đệ tử này cả đời coi như là không sống uổng phí.” Thiên Dật chân nhân mặt mày hớn hở nói.

“Ha ha!” Hạ Vân Kiệt thấy thế không khỏi thoải mái phá lên cười.

Bất quá đột nhiên gian Hạ Vân Kiệt tươi cười cương cố ở tại trên mặt, trong mắt sát khí đại thịnh.

“Hàn Nguyệt cung bên kia ra điểm vấn đề, ta muốn đi một chuyến nghệ giới!” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng nói một câu, ngay sau đó liền đã một cước bước ra man loạn chi địa đại trận.

Tái sau đó Hạ Vân Kiệt đại khái cảm thụ một phen, hai tay đối với hư không hướng hai bên mạnh nhất bái, kia hư không tựa như một tờ giấy giống nhau, bị vạch ra hai nửa, hiện ra một cái không gian cái khe.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1381 : Chưởng giáo ra tay

Hạ Vân Kiệt một cước liền rảo bước tiến lên kia không gian cái khe, ngay sau đó liền biến mất ở man loạn chi địa trên không. Về phần man loạn chi địa bên này, Hạ Vân Kiệt cũng không cần lo lắng.

Nơi này không chỉ có có đại trận phòng hộ, nhưng lại có man thú hỗ trợ trấn thủ.

Man loạn chi địa trải qua công tác thống kê sau, cùng sở hữu năm ngàn ba trăm đầu man thú. Này đó man thú cùng xâm nhập vạn man sơn man thú bất đồng, chúng nó đều là có vẻ lợi hại man thú, thấp nhất cảnh giới đều là tương đương với vạn tượng kì cảnh giới, trong đó có năm đầu là cử hà hậu kỳ, có tám mươi đầu là cử hà sơ kì cùng trung kỳ. Này đó man thú bởi vì lây dính vu tổ Hậu Nghệ huyết khí duyên cớ, đều thị Hạ Vân Kiệt là vương. Hạ Vân Kiệt tại bế quan phía trước cũng đã bắt bọn nó tất cả đều nhất nhất thu phục, hơn nữa dùng đặc thù phương pháp, thu chúng nó nhất lũ hồn phách phong ấn tại một khối ngọc bài.

Chỉ cần Vu Hàm môn đệ tử tế luyện này ngọc bài liền có thể chỉ huy này đó man thú, cho nên Hạ Vân Kiệt cấp này ngọc bài gọi là ngự thú phù, hơn nữa còn chuyên môn ở Vu Hàm môn hạ mặt thiết lập ngự thú viện. Có chuyên môn đệ tử quản lý này đó man thú.

Đương nhiên này đó man thú tối cao nắm trong tay giả là Hạ Vân Kiệt, hắn căn bản không cần này đó ngọc bài, chỉ cần tâm niệm vừa động, này đó man thú sẽ gặp nghe theo mệnh lệnh của hắn làm việc.

Trừ bỏ này đó man thú, vạn man trong núi còn có số lấy vạn kế man thú, bất quá đều là yếu nhược nhỏ. Hạ Vân Kiệt tự nhiên là lười đi thu phục, sẽ để lại cho Vu Hàm

quốc mọi người chậm rãi đi thu thập, coi như là bọn họ một loại lịch lãm phương thức.

……

“Chỉ bằng các ngươi cũng xứng hướng bổn vương kêu gào sao?” Hàn Nguyệt cung sơn môn ngoại, Vinh thân vương mặt lộ vẻ dữ tợn kêu gào, một đạo kiếm quang xẹt qua, dừng ở Viên Nanh cánh tay.

Viên Nanh cánh tay nhất thời sóng vai chặt đứt, máu tươi phun dũng mà ra, nhưng Viên Nanh lại ngay cả mày đều không có nhăn một chút, mà là theo Vinh thân vương lộ ra bạch dày đặc răng nanh, kêu lên:“Có gan ngươi hiện tại sẽ giết Viên gia, nếu không chờ Hạ giới chủ đến, ngươi ****** sẽ chết định!”

“Phải không? Bổn vương rất sợ đó a!” Vinh thân vương khoa trương vỗ ngực, tiếp theo lại là một đạo kiếm quang xẹt qua, dừng ở Viên Nanh mặt khác một cánh tay, lại sóng vai chặt đứt.

“Vinh thân vương!” Bạch Ngũ Thường thấy thế hơi hơi nhíu hạ mày, thấp giọng nói.

Đã hoàn toàn đánh bại Ổ Trường Thiên tám người, hơn nữa ở bọn họ còn không có tới kịp tự bạo tình huống hạ, dùng thúc linh tác đưa bọn họ bắt sống, đối với Bạch Ngũ Thường mà nói này đã xem như đại công cáo thành, cũng không tưởng tái phức tạp.

Dù sao Hạ Vân Kiệt nay là đầu sỏ cấp nhân vật, thân là Âm Sơn tông phụ thuộc thế lực, Bạch Ngũ Thường cũng không tưởng hướng tử đắc tội hắn.

“Không có việc gì Bạch tông chủ, Hạ tặc làm cho chúng ta tự đoạn một tay, nếu bọn họ không chịu quy thuận bản sơn chủ, vậy làm cho bọn họ thay Hạ tặc thường

còn một hai đi.” Cừu Phong lại âm u cười nói.

“Khanh khách, Bạch tông chủ bản tiên tử biết ngươi lo lắng cái gì? Bất quá nếu đã nhúng tay vào được, sẽ không muốn chiêm tiền cố hậu. Kia Hạ tặc tuy rằng lợi hại, nhưng bây giờ còn không phải phải làm cái rùa đen rút đầu!” Hỏa Phượng tiên tử mặt mang tươi cười nói chuyện, trong tay roi lại liên tục “Ba ba!” trừu hướng Hùng Bá, trong mắt thấu bắn cừu hận thấu xương.

Mỗi một roi đi xuống, không chỉ có đều đem Hùng Bá cấp trừu da tróc thịt bong, nhưng lại không hề diệt hỏa diễm tại kia vết thương trung hừng hực thiêu đốt. Dù là Hùng Bá là cái thiết boong boong nam tử, cũng là đau đến trên mặt đất lăn lộn.

Gặp Hùng Bá trên mặt đất lăn lộn, Hỏa Phượng tiên tử lại khanh khách lên tiếng nở nụ cười, tiếng cười quanh quẩn ở trong thiên địa, làm cho người ta nghe xong lỗ chân lông dựng đứng.

Phía trước, Hạ Vân Kiệt dùng hỏa tiên trừu nàng nhất tiên, nàng ký ức hãy còn mới mẻ.

“Nên đến phiên bổn tọa !” Cừu Phong lạnh lùng cười, tay nâng lên, ở không trung hiện ra âm hồn hắc sát trảo, cầm trụ Quy thừa tướng cánh tay, mạnh nhất xả, liền như vậy máu chảy đầm đìa đem cánh tay hắn cấp xả xuống dưới.

Viên Nanh, Hùng Bá, Quy thừa tướng đúng là lúc trước đi theo Hạ Vân Kiệt tham gia bán bảo hội ba người, cũng là thấy bọn họ bị buộc tự đoạn cánh tay nhân, cho nên Cừu Phong ba người muốn trước hướng này ba người xuống tay.

“Phụ thân, những người này thật sự thật quá đáng! Ta thật sự nhìn không được !” Trời cao mặt khác một chỗ

tường vân phía trên, thế nhưng cũng đứng hai người.

Một cái đúng là Địch phủ gia chủ Địch Vân Khởi, một cái là Địch tam công tử Địch Húc Ninh, nói chuyện đúng là Địch Húc Ninh.

“Nhìn không được cũng phải nhìn. Ngươi không thấy được Hạ giới chủ nhân vật như vậy cũng chỉ có thể chịu đựng sao?” Địch Vân Khởi vẻ mặt lạnh lẽo nói, ánh mắt hướng mặt khác một chỗ trời cao ba đóa tường vân nhìn đi, trong mắt toát ra một chút phẫn hận cùng không cam lòng.

Nếu là đặt ở trước kia, hắn phụ thân Địch Trăn còn tại thời điểm, những người này lại không dám như thế làm càn. Chỉ tiếc, thiên kiếp thế nhưng như vậy khó độ, hắn phụ thân thế nhưng không có thể vượt qua, hoàn toàn quấy rầy hắn phụ thân kế hoạch, cũng làm cho phủ lập tức theo cao trên mây ngã xuống xuống dưới.

“Nhưng là……” Địch Vân Khởi há mồm nói.

“Không có gì nhưng là. Ngươi cho là hiện tại Hàn Nguyệt cung cũng chỉ có Cừu Phong đám người sao?” Địch Vân Khởi không đợi con trai nói tiếp, liền trực tiếp ngắt lời nói.

“Phụ thân ý tứ là?” Địch Húc Ninh thần sắc đại biến nói.

“Bằng không ngươi cho là vì cái gì Hạ Vân Kiệt đến bây giờ còn không xuất hiện? Bọn họ đây là đào cái hố muốn cho Hạ Vân Kiệt khiêu a! Một khi Hạ Vân Kiệt nhảy xuống đi, kia bọn họ không những được báo bọn họ đệ tử môn nhân thù, hơn nữa có năng lực giống chia cắt Dư gia giống nhau chia cắt Hạ Vân Kiệt. Hạ Vân Kiệt có thể nhanh như vậy quật khởi, hơn nữa có thể trấn sát Dư Hóa Uẩn, trên người khẳng định không thể thiếu thứ tốt. Thật sự là nhất cử lưỡng tiện tốt tính kế a!” Địch Vân

Khởi thần sắc dữ tợn gằn từng chữ.

“Cung chủ, chúng ta theo chân bọn họ biện !” Hàn Nguyệt cung, Nguyệt Quế sơn đỉnh, một đám nữ đệ tử rơi lệ đầy mặt quỳ gối Quảng Nguyệt tiên tử trước mặt.

Nhưng Quảng Nguyệt tiên tử lại như một tòa thạch điêu bình thường sừng sững ở Nguyệt Quế sơn đỉnh, vẫn không nhúc nhích. Chỉ có hai hàng thanh lệ theo trong mắt trào ra, theo nàng bóng loáng non mịn hai má chảy xuống.

Nàng làm sao thường không nghĩ đi lao xuống đi, nhưng là thật muốn làm như vậy, trừ bỏ không công đi chịu chết, còn có thể khởi đến cái gì tác dụng? Phía sau, càng cần nữa nàng bình tĩnh, càng cần nữa nàng ổn định mọi người.

“Xem ra, các ngươi Hạ giới chủ là sẽ không tới cứu các ngươi, Hàn Nguyệt cung này tiện nhân cũng không khả năng hội trở ra giúp các ngươi. Các ngươi thật đúng là một đám kẻ đáng thương a!” Hỏa Phượng tiên tử mặt lộ vẻ thất vọng hèn mọn sắc nói.

“Ha ha, ngươi này tiện nhân, đừng đắc ý, một ngày nào đó, ngươi hội lại một lần nữa quỳ gối nhà của ta giới chủ trước mặt cầu xin tha thứ !” Hùng Bá một bên trên mặt đất quay cuồng một bên kêu la nói.

“Cấp bản tiên tử đi tìm chết!” Hùng Bá lời này cũng là đâm đến Hỏa Phượng tiên tử chỗ đau, nhất thời mặt đẹp hàn sương, trong mắt sát khí phụt ra, trong tay hỏa tiên cao cao giơ lên đối với Hùng Bá đầu liền muốn hung hăng rút đi.

Ngay tại phía sau, Nguyệt Quế sơn trên không đột nhiên nổi lên một trận dao động, mở một đạo lỗ hổng, một chích trắng nõn tiêm bộ dạng phảng phất một cái thư

sinh tay, theo bên trong thân đi ra.

“Ca!” Kia tay vừa mới vươn đến, liền nháy mắt xuyên qua tầng tầng không gian, cầm ở Hỏa Phượng tiên tử tiêm dài trắng noãn cổ.

“Xem ra lần trước nên giết ngươi này tiện nữ nhân!” Mặt khác một bàn tay đem kia đầu đường cấp tách ra, một vị quần áo áo trắng trẻ tuổi nam tử theo kia không gian cái khe trung đi ra, trong tay mang theo một nữ nhân cổ, kia nữ nhân thật sự là vừa rồi kiêu ngạo vô cùng Hỏa Phượng tiên tử.

Nhìn đường đường cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả Hỏa Phượng tiên tử, thế nhưng giống một con gà vịt bàn bị người cấp mang theo cổ, Cừu Phong đám người tất cả đều sợ tới mức sắc mặt trắng bệch, bật thốt lên kinh hô:“Hạ Vân Kiệt!”

“Bản tôn lần trước tha các ngươi một cái tánh mạng, ngươi chính là như vậy hồi báo bản tôn sao?” Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua bị nhốt phược Hùng Bá đám người, mặt hàn như băng, một điểm khói nhẹ theo hắn mi tâm dật ra, hóa thành một chích chích bàn tay đối với Cừu Phong đám người liền bắt đi.

Gặp Hạ Vân Kiệt tế thả ra thanh yên thiên la võng muốn bắt bọn họ, Cừu Phong đám người là vừa mừng vừa sợ.

Kinh là, Hạ Vân Kiệt là đầu sỏ cấp nhân vật, này nếu như bị hắn cấp chộp đi, lúc này khẳng định là không chết cũng muốn lột da, hỉ là, bọn họ chờ không phải là giờ khắc này sao?

Hạ Vân Kiệt ra tay là lúc, đó là bọn họ sư môn trưởng bối quang minh chính đại trấn sát hắn là lúc.

“Hạ đạo hữu, bọn tiểu bối ngoạn ngoạn mà thôi, ngươi

cần gì phải tức giận đâu?” Ngay tại phía sau, một chích mang theo hỏa diễm bàn tay đối với Hạ Vân Kiệt chụp đi.

Kia bàn tay khéo léo mềm mại, tựa như tiểu cô nương bàn tay giống nhau, nhưng ở một đoàn hỏa diễm bên trong lại có vẻ phá lệ âm trầm khủng bố.

Hỏa diễm bàn tay nơi đi qua, không gian vặn vẹo, không khí đều tựa hồ bị điểm đốt bình thường, độ ấm đột nhiên thăng.

“Bản tôn muốn nhúng tay liền nhúng tay, ngươi tính cái gì vậy, thế nhưng cũng dám cản lại bản tôn! Cấp bản tôn lăn!” Gặp kia hỏa diễm bàn tay hướng chính mình chụp đến, Hạ Vân Kiệt khinh thường quát lạnh một tiếng, nâng tay liền hướng kia bàn tay chụp đi.

Gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng thác đại đến trực tiếp nâng tay cùng chính mình liệt diễm chưởng đối chụp, Hỏa Hà tiên tử kia mềm mại như tiểu cô nương bàn khuôn mặt thượng lộ ra mỉm cười đắc ý.

Nàng tu luyện hỏa hệ công pháp, coi hắn nay tu vi, này hỏa diễm lại khởi là tầm thường hỏa diễm?

Cùng giá tường vân mà đến Âm Sơn cùng Hàn Thông thấy thế trên mặt cũng đều lộ ra thản nhiên mỉm cười, một trái một phải, cùng Hỏa Hà tiên tử hình thành tam giác giáp công chi thế, đem Hạ Vân Kiệt vây quanh đứng lên, bất quá bọn họ hai người lại không ra tay.

Thứ nhất là còn không biết Hạ Vân Kiệt chi tiết, không nghĩ dễ dàng ra tay, thứ hai bọn họ cũng nhận định Hạ Vân Kiệt lần này nhất định muốn ăn mệt, mà có Hỏa Hà tiên tử kia một chưởng, Hạ Vân Kiệt tế ra thanh yên thiên la võng tự nhiên liền uy hiếp không đến Vinh thân vương đám người.

Mặc kệ nói như thế nào Vinh thân vương, Cừu Phong còn có Bạch Ngũ Thường ba người đều là cử hà trung kỳ cảnh giới, lại nào có dễ dàng như vậy đối phó ? Về phần Hỏa Phượng tiên tử, ở bọn họ xem ra chủ yếu còn là bởi vì lãnh không kịp đề phòng, mới vừa rồi bị Hạ Vân Kiệt bắt đi. Nếu không cho dù Hạ Vân Kiệt cũng là đầu sỏ cấp nhân vật, muốn tưởng nhẹ nhàng như vậy trảo một cái cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả kia cũng là tuyệt đối không thể có thể.

“Mọi người đều là nghệ giới vực đồng đạo, cần gì phải bị thương hòa khí đâu?” Mắt thấy Hạ Vân Kiệt kia trắng nõn bàn tay sẽ muốn cùng Hỏa Hà tiên tử lửa cháy chưởng đối đánh cùng một chỗ, đột nhiên có câu thanh âm ở trong thiên địa vang lên, tiếp theo có một tòa hồn thể xanh biếc ngọn núi từ thiên hạ xuống, vừa vặn cách ở hai tay chưởng trung gian.

“Đáng giận!” Hỏa Hà tiên tử âm thầm mắng một câu, trong mắt lóe ra một tia căm tức sắc, nhưng còn là thu hồi lửa cháy bàn tay.

Hạ Vân Kiệt biểu tình nao nao, sau đó cũng thu hồi bàn tay, nhưng này thanh yên thiên la võng lại không nhàn rỗi, như trước đối với Cừu Phong đám người bắt đi.

Chương 1382 : Hiển uy

“Dừng tay!” Hàn Thông cùng Cửu Âm thấy thế sắc mặt khẽ biến, ào ào hét lớn một tiếng, một cái đỉnh đầu lao ra một cái kim quang lòe lòe đại ấn đối với Hạ Vân Kiệt đánh đi, một cái hiện ra âm hồn hắc sát trảo hướng thanh yên thiên la võng chộp đi.

Một cái là công này tất cứu, một cái là trực tiếp hóa giải hắn thế công, có thể nói hai bút cùng vẽ, lập tức liền hiện ra hai người vô cùng kinh nghiệm chiến đấu phong phú.

Giá tường vân mà đến Địch Vân Khởi kiến trạng, sắc mặt khẽ biến, nhíu mày, trong mắt lóe ra một tia do dự sắc, cuối cùng còn là thu hồi kia hồn thể xanh biếc ngọn núi, đem nó thác tại bàn tay phía trên, không có lại ra tay, trong lòng lại không khỏi có chút trách cứ Hạ Vân Kiệt không biết tiến thối.

Vừa rồi hắn ra tay chặn lại, kỳ thật đã là không muốn gặp Hạ Vân Kiệt chịu thiệt, tồn chặn ngang một tay, bức Hàn Thông bọn họ thoái nhượng tâm tư.

Nguyên bản Hạ Vân Kiệt khi đó thu thủ, Địch Vân Khởi là tốt rồi tiếp tục mở miệng hóa giải, không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt phách về phía Hỏa Hà tiên tử tay là thu trở về, mặt khác một kiện pháp bảo lại tịch thu, như trước hướng Cửu Phong đám người chộp đi. Cho Hàn Thông cùng Cửu Âm ra tay lấy cớ, hắn Địch Vân Khởi đã có điểm không tốt tái nhúng tay.

Dù sao nghệ giới vực bảy đại thế lực ước định thành tục quy định ở nơi nào, Hạ Vân Kiệt đã phá hư trước đây, hắn Địch Vân Khởi nhúng tay đã có chút không hợp quy củ, nay Hạ Vân Kiệt tiếp tục ra tay, Địch Vân Khởi nếu tái tiếp tục nhúng tay, vậy cùng Hàn Thông đám người

hoàn toàn xé rách thể diện.

“Hừ! Bằng các ngươi cũng xứng kêu bản tôn dừng tay sao?” Hạ Vân Kiệt quát lạnh một tiếng, nhất bạch nhất hắc hai thanh phi kiếm theo hắn mi tâm lao ra, phân biệt đối với âm hồn hắc sát trảo cùng kim quang xán xán đại ấn liền bổ đi.

Gặp Hạ Vân Kiệt đối mặt hai đại đầu sỏ đồng thời đối hắn ra tay, không chỉ có không thay đổi chiêu trốn tránh, nhưng lại tiếp tục tế ra pháp bảo, cứng đối cứng công hướng hai người, Địch Vân Khởi sắc mặt không khỏi đại biến, cơ hồ có chút không thể tin được hai mắt của mình.

Này không khỏi cũng quá cuồng vọng đi! Hay là hắn nghĩ đến chính mình là thiên tiên sao?

Hỏa Hà tiên tử thấy thế tắc lạnh lùng cười nói:“Địch huynh, xem ra của ngươi một mảnh hảo tâm xem như uổng phí !”

Khả Hỏa Hà tiên tử mà nói âm còn không có hạ xuống, mềm mại khuôn mặt nhỏ nhắn rồi đột nhiên biến sắc.

Chỉ thấy kia màu trắng phi kiếm đối với Cửu Âm âm hồn hắc sát trảo nhẹ nhàng như vậy nhất hoa, Cửu Âm âm hồn hắc sát trảo thế nhưng lập tức bị chặt đứt cổ tay, hắc sát khí quay cuồng, bên trong phát ra thê lương tiếng kêu thảm thiết, sau đó phút chốc một chút rụt trở về. Mà Cửu Âm ở thu hồi âm hồn hắc sát trảo khi, sắc mặt trắng bệch, trong mắt toát ra một tia hoảng sợ sắc.

Hắn nhưng là cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả, này Cửu Âm hắc sát trảo là bọn họ Âm Sơn tông tuyệt chiêu chi nhất, từ hắn sử đến uy lực không biết so với Cửu Phong cường đại bao nhiêu, không chút nào khoa trương nói, hắn này một chưởng đi xuống, cho dù một

ngọn núi đều phải bị chụp thành phấn toái. Không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt chính là một kiếm hạ xuống, liền phá hắn âm hồn hắc sát trảo.

Cái này cũng chưa tính cái gì, nhất cho Cửu Âm cảm thấy hoảng sợ cùng không dám tin là, Hạ Vân Kiệt không phải vẻn vẹn đối phó hắn một người, hắn là một lòng ba dùng, còn có một kiếm là bổ về phía Hàn Thông kim quang đại ấn, còn có thanh yên thiên la võng hướng Cừu Phong đám người chộp đi. Tại đây dưới tình huống, thế nhưng một kiếm liền phá hắn âm hồn hắc sát trảo, hiển nhiên đối phương tu vi tuyệt đối so với hắn cường đại không chỉ nhỏ tí tẹo.

Ở Cửu Âm hoảng sợ, không dám tin là lúc, Huyền Vũ tứ tượng tiểu tru ma kiếm dĩ nhiên đối với Hàn Thông kim quang đại ấn bổ đi xuống.

“Thương!” Chấn thiên động kim thiết vang lên thanh chợt ở trong thiên địa vang lên, kim quang đại ấn hào quang mạnh ảm đạm, sau đó lắc lắc lắc lắc liền ngã trở về Hàn Thông bàn tay to, mà hàn quy tắc chung một cỗ huyết khí nảy lên mặt, một hồi lâu nhi mới thốn đi xuống.

Ngay tại bạch hổ tứ tượng tiểu tru ma kiếm một kiếm phách lui kim quang đại ấn khi, kia thanh yên thiên la võng rốt cục hạ xuống, nói đến cũng kỳ quái, kia Cừu Phong, Vinh thân vương cùng Bạch Ngũ Thường cũng đều là cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả, nhìn thanh yên thiên la võng hạ xuống, thế nhưng không có biện pháp né tránh, thậm chí pháp bảo đã tế đứng lên lại lắc lắc lắc lắc ngã xuống đi xuống, cũng là bị thanh yên thiên la võng không gian pháp lực cấp trói buộc trụ, ba người pháp lực vận chuyển không khoái, trong nháy mắt liền bị thanh yên thiên la võng cấp bao lại bắt đứng lên.

Còn lại mười tám vị cử hà cảnh giới đứng bên ngoài vây, thấy thế sợ tới mức quả thực chính là can đảm dục

liệt, hai chân như nhũn ra, không cần suy nghĩ, giá khởi pháp bảo liền muốn chạy trốn lủi.

Nói đùa, đối mặt hai đại đầu sỏ tiến công, Hạ giới chủ đều còn có thể dễ dàng bắt Cừu Phong ba vị cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả, bọn họ này đó cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ lại bị cho là cái gì, người ta một cái bàn tay chỉ sợ cũng có thể đánh chết bọn họ một mảnh.

“Đánh người của bản tôn còn muốn trốn sao?” Một đạo lạnh như băng vô tình thanh âm ở trong thiên địa vang lên, tiếp theo lại có hai đạo nhất hồng nhất thanh phi kiếm theo Hạ Vân Kiệt mi tâm bay ra, tính cả kia bạch hổ tiểu tru ma kiếm cùng Huyền Vũ tiểu tru ma kiếm, nháy mắt bày ra tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận.

Kiếm trận trung vạn lôi tề phát.

Mọi người chỉ nghe đến “Ầm ầm ầm” Một trận tiếng sấm cuồn cuộn, tiếp theo bốn đạo kiếm quang chợt lóe, nhập vào Hạ Vân Kiệt mi tâm, mà kia mười tám vị cử hà cảnh giới tu sĩ dĩ nhiên vô tung vô ảnh, phảng phất hư không tiêu thất bình thường, chỉ có không trung còn huyền phù một ít trữ vật giới, pháp bảo, còn có kia đặc hơn tử vong hơi thở, không tiếng động nhắc nhở ở đây mọi người, nơi này từng tồn tại quá mười tám vị cử hà cảnh giới tu sĩ.

Yên tĩnh, tử bình thường yên tĩnh!

Tất cả mọi người ngừng lại rồi hô hấp, sắc mặt trắng bệch, liền ngay cả Hàn Thông, Cửu Âm, Hỏa Hà tiên tử như vậy đầu sỏ không ngoại lệ.

Bọn họ tuy rằng tự cao kì cao, nhưng tuyệt không cho rằng chính mình ở hai đại đầu sỏ công kích hạ, không chỉ có ổn chiếm thượng phong, nhưng lại có thể dễ dàng bắt sống ba vị cử hà trung kỳ cảnh giới tu sĩ, lại càng

không cho rằng chính mình có thể ở nhấc tay nâng chân gian liền diệt sát mười tám vị cử hà cảnh giới tu sĩ.

Nếu cử hà cảnh giới tu sĩ dễ dàng như vậy giết chết, kia cử hà cảnh giới tu sĩ cũng quá không đáng giá tiền !

Về phần bị Hạ Vân Kiệt bắt lại Hỏa Phượng tiên tử, Cừu Phong, Vinh thân vương còn có Bạch Ngũ Thường lúc này đã sợ tới mức can đảm dục liệt, trong đầu trống rỗng.

Bọn họ cũng đều biết Hạ Vân Kiệt rất lợi hại, nhưng nằm mơ cũng không nghĩ tới thế nhưng khủng bố đến bực này trình tự, liền ngay cả bọn họ phụ thân, sư tôn đều hoàn toàn không phải đối thủ của hắn.

Mà bọn họ cũng dám một mà tái khiêu khích hắn đắc tội hắn, nay lại thiếu chút nữa đem thủ hạ của hắn cấp giết, lúc này ai còn có thể cứu bọn họ?

Hạ Vân Kiệt lại tựa hồ căn bản không chú ý tới Hàn Thông đám người biểu tình biến hóa, mà là vung tay lên, đi trước trói Ổ Trường Thiên đám người trên người thúc linh tác.

“Bái kiến giới chủ!” Ổ Trường Thiên đám người vừa thoát khỏi thúc linh tác, tất cả đều vẻ mặt kích động xoay người quỳ gối Hạ Vân Kiệt trước mặt.

Chưởng giáo lão nhân gia rất ****** ngưu xoa a! Đầu sỏ cấp nhân vật ở trước mặt hắn đều run run a!

“Các ngươi chịu khổ, các ngươi yên tâm, động các ngươi nhân hôm nay một cái đều bằng muốn sống rời đi nơi này, bọn họ người phía sau đồng dạng như thế!” Hạ Vân Kiệt đem Ổ Trường Thiên đám người nhất nhất nâng dậy đến, sắc mặt lạnh như băng vô cùng.

“Tạ giới chủ!” Ổ Trường Thiên đám người nghe vậy tất cả đều nhiệt lệ hốc mắt, cả người huyết nhiệt ở sôi trào.

Đây là bọn họ chưởng giáo! Cỡ nào khí phách!

Chương 1383 : Đầu sỏ hội tụ

Hạ Vân Kiệt thật sâu nhìn Ổ Trường Thiên đám người liếc mắt một cái, sau đó chuyển hướng về phía Địch Vân Khởi, hướng hắn hơi hơi ôm ôm quyền nói:“Địch huynh ở xa tới là khách, vốn làm thịnh tình khoản đãi, chính là nay ta này đó môn nhân đệ tử thu điểm ủy khuất, ta lại trước thay bọn họ ra này khẩu ác khí, sau đó tái tiếp đãi Địch huynh, còn thỉnh Địch huynh thứ lỗi.”

“Hạ giới chủ khách khí, khách khí a.” Địch Vân Khởi kiến Hạ Vân Kiệt hướng chính mình ôm quyền, đầu tiên là hơi hơi sửng sốt, lập tức cuống quít chắp tay thi lễ đáp lễ nói. Trong lòng cũng là mọi cách hương vị ở quay cuồng.

Từng bọn họ Địch phủ là nghệ giới vực hoàn toàn xứng đáng bá chủ, sau lại xuống dốc, nhưng Địch Vân Khởi lại còn là có trọng chấn Địch phủ hùng tâm, mượn sức Hạ Vân Kiệt cũng là tồn này tâm tư, nhưng Địch Vân Khởi lại vạn vạn không nghĩ tới này Hạ Vân Kiệt thế nhưng lợi hại như vậy!

Nhân vật như vậy lại khởi là hắn có thể mượn sức ? Có nhân vật như vậy ở nghệ giới vực, hắn Địch phủ lại khởi có lại đăng đỉnh hy vọng? Chỉ sợ hôm nay một trận chiến này sau, nghệ giới vực bá chủ sẽ muốn hoàn toàn định ra đến đây.

Hạ Vân Kiệt gặp Địch Vân Khởi cuống quít hướng chính mình chắp tay thi lễ đáp lễ, thái độ cực kì khiêm tốn, trong lòng không tự chủ được dâng lên một tia tự hào, chính là vừa tưởng khởi Ổ Trường Thiên đám người đã bị tra tấn nhục nhã, nhất tưởng khởi chính mình nếu trễ đến một bước, hùng phách sẽ muốn mệnh tang cửu tuyền, Hạ Vân Kiệt trong lòng tự hào liền không còn sót lại chút gì, có chính là nồng đậm sát ý.

“Bọn họ vừa rồi như thế nào đối với ngươi, các ngươi liền như thế nào đối bọn họ!” Hạ Vân Kiệt lại hơi hơi hướng Địch Vân Khởi đáp lễ lại, sau đó đem Hỏa Phượng tiên tử đám người hướng Hùng Bá đám người trước mặt nhất ném, thản nhiên nói.

“Hắc hắc! Vinh thân vương không nghĩ tới báo ứng tới nhanh như vậy đi? Ngươi Viên gia đã sớm nói cho quá ngươi, chờ nhà ta giới chủ lại đây, ngươi còn có nếm mùi đau khổ, ngươi không tín!” Viên Nanh hướng về phía Vinh thân vương mở ra miệng, lộ ra trắng dày đặc răng nanh, ngay sau đó thả ra một đạo pháp lực, cuồn cuộn nổi lên Vinh thân vương vừa rồi sử dụng kia thanh phi kiếm, nói:“Vừa rồi ngươi dùng thanh kiếm này thiết điệu ngươi Viên gia gia cánh tay, hiện tại đến phiên nhà ngươi Viên gia gia dùng thanh kiếm này đến cắt điệu của ngươi hai tay.”

Nói xong kia đem phi kiếm liền lóe hào quang, phiêu phù ở Vinh thân vương cánh tay phía trên, phun ra nuốt vào kiếm quang.

Vinh thân vương cảm nhận được kia lạnh như băng kiếm quang, muốn chạy trốn, đáng tiếc trên người vòng quanh một lũ khói nhẹ, kia một lũ khói nhẹ đúng là thanh yên thiên la võng phân ra đến, phong ấn trói buộc chân nguyên pháp lực hiệu quả so với phía trước bọn họ dùng để trói buộc Viên Nanh đám người thúc linh tác còn muốn tốt rất nhiều lần, lăng là trói buộc hắn chân nguyên pháp lực nhúc nhích không được chút.

Đương nhiên này cũng cùng khống chế được thanh yên thiên la võng là Hạ Vân Kiệt có quan hệ.

Hiện tại Hạ Vân Kiệt mệnh phủ nguyên thần, hoàng đình nguyên thần đều là có cử hà trung kỳ cảnh giới tu vi. Này hai cái nguyên thần cùng bình thường tu sĩ nguyên

thần bất đồng, đều cũng có quá sinh tử rèn luyện, phá rồi sau đó lập trải qua nguyên thần. Gần mệnh phủ nguyên thần, có thể nói tuy rằng chỉ có cử hà trung kỳ cảnh giới, đã có thể miễn cưỡng cùng cử hà hậu kỳ cảnh giới tu sĩ một trận chiến. Về phần hoàng đình nguyên thần vốn là so với mệnh phủ nguyên thần còn muốn cao nhất cấp nguyên thần, có thể dược một tiểu cảnh giới mà chiến, hơn nữa tầm thường tu sĩ còn không phải đối thủ của hắn. Nói cách khác không có phá rồi sau đó lập ma luyện cử hà trung kỳ cảnh giới hoàng đình nguyên thần, là có thể quét ngang bình thường cử hà hậu kỳ cảnh giới, mà nay Hạ Vân Kiệt này hoàng đình nguyên thần nhưng là trải qua tổn lạc, sau đó lại dục hỏa trùng sinh, phá rồi sau đó lập hoàng đình nguyên thần, pháp lực muốn càng thêm ngưng luyện thuần túy, uy lực tự nhiên cũng lớn hơn nữa.

Cho nên Hạ Vân Kiệt phá quan mà ra khi, đã phán đoán ra chỉ bằng hai đại nguyên thần chân nguyên pháp lực liền có thể hoàn toàn trấn sát cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả. Một khi thi triển vu đỉnh lực, chỉ sợ cùng thiên tiên đều có thể một trận chiến. Mà vừa rồi giao thủ cũng trên cơ bản chứng thật Hạ Vân Kiệt đoán rằng, chỉ dựa vào hai đại nguyên thần chân nguyên pháp lực, hắn liền hoàn toàn có năng lực trấn sát cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả.

“Phụ hoàng cứu ta!” Vinh thân vương gặp kiếm quang tới gần, mà phụ thân bên kia còn không có động tĩnh, rốt cục nhịn không được kêu lên.

“Hạ đạo hữu, mọi người đều là nghệ giới vực đồng đạo, làm gì bức người quá đáng đâu?” Gặp con trai mở miệng kêu to, Hàn Thông rốt cục sắc mặt thay đổi vài biến, mở miệng nói.

“Bức người quá đáng? Ha ha, Hàn Thông ngươi nhi nửa đường kiếp sát bản tôn, bản tôn thả hắn một cái tánh

mạng. Hiện tại các ngươi lại giết tới cửa đến, đem bản tôn môn nhân đệ tử mọi cách tra tấn nhục nhã. Các ngươi lại ẩn núp từ một nơi bí mật gần đó, thời cơ muốn trấn sát bản tôn, nay ngươi thế nhưng cùng bản tôn nói không nên ép người quá đáng? Thế nhưng còn cùng bản tôn nói chuyện gì nghệ giới vực đồng đạo? Ngươi chưa phát hiện lời này nói được thực buồn cười sao?" Hạ Vân Kiệt giống như nghe được trên thế giới tối hoang đường mà nói, giận dữ phản cười.

"Vậy ngươi muốn thế nào? Hay là ngươi thật muốn cùng ta Huyền Thiên quốc, Hỏa Vân giáo, Âm Sơn tông đồng thời khai chiến bất thành?" Hàn Thông bị Hạ Vân Kiệt lên án mạnh mẽ không nói gì mà chống đỡ, trên mặt bắp thịt liên tục run rẩy, một hồi lâu nhi mới sắc mặt khó coi hỏi ngược lại.

"Có gì không thể? Hay là ngươi cho là bản tôn sợ các ngươi bất thành?" Hạ Vân Kiệt ngạo nghễ nói, một cỗ đặc hơn sát khí phóng lên cao, âm thanh lạnh lùng nói:"Viên Nanh, chặt Vinh thân vương hai tay! Hùng Bá, dùng hỏa tiên trừu Hỏa Phượng! Quy thừa tướng, đánh gãy Cừu Phong hai tay!"

"Các ngươi dám!" Hàn Thông, Hỏa Hà tiên tử còn có Cửu Âm nhất thời sắc mặt đại biến, cùng kêu lên xuất khẩu, ba cổ ngập trời dáng vẻ khí thế độc ác hơi thở nháy mắt theo bọn họ trên người phát ra đi ra, hướng tới Hạ Vân Kiệt thổi quét áp bách mà đi.

Này ba cỗ ngập trời dáng vẻ khí thế độc ác hơi thở nhất phát ra đi ra, xa xa trời cao, nhất thời sáng lên từng đạo ánh sáng ngọc quang mang, hướng Hàn Nguyệt cung phương hướng cắt tới.

Mỗi một đạo ánh sáng ngọc quang mang đều mang theo to lớn khí thế, kia cường đại khủng bố pháp lực dao động thế nhưng không có một đạo là thấp hơn Vinh thân

vương bọn họ. Suốt có mười tám đạo.

“Mười tám vị trưởng lão cấp nhân vật, tất cả đều là lão bài cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả, này Hàn Thông, Cửu Âm còn có Hỏa Hà tiên tử hảo đại bút tích, hiển nhiên là chuẩn bị không phát động tắc đã, nhất phát động tất yếu trí Hạ Vân Kiệt cùng tử địa. Chỉ tiếc bọn họ xa xa xem nhẹ Hạ Vân Kiệt thực lực, nay hươu chết tay ai liền khó nói !” Gặp xa xa có mười tám đạo hồng quang cắt tới, Địch Vân Khởi trong mắt ánh sao lóe ra, mà hắn bên người Địch Húc Ninh sớm đã mở to hai mắt.

Mười tám vị trưởng lão cấp cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả, kia tuyệt đối là một cỗ khủng bố lực lượng, hợp nhau đến là đủ so sánh hai cử hà hậu kỳ cảnh giới đầu sỏ.

Này cũng ý nghĩa, Hạ Vân Kiệt sắp sửa đối mặt tương đương cùng ít nhất năm vị cử hà hậu kỳ cảnh giới đầu sỏ cấp nhân vật.

Năm vị đầu sỏ cấp nhân vật, cho dù hắn tổ phụ Địch Trăn vực chủ năm đó trên đời, cũng tuyệt đối không thể thảo nửa điểm tiện nghi.

Địch Húc Ninh khiếp sợ là lúc, kia mười tám đạo hồng quang đã nháy mắt xẹt qua phía chân trời, dừng ở Hàn Thông ba người phía sau.

“Bái kiến bệ hạ!”

“Bái kiến chưởng giáo!”

“Bái kiến tông chủ!”

Ba người không có trả lời, chính là tay nâng lên sau này vừa vẫy ý bảo một chút, hai mắt tất cả đều ánh sao

chớp động nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt.

“Xem ra các ngươi chuẩn bị thật sự đầy đủ a!” Hạ Vân Kiệt thấy thế khóe miệng gợi lên một chút châm chọc cười lạnh, trong mắt sát khí càng đậm.

“Hạ giới chủ che dấu cũng rất sâu a! Chúng ta tất cả đều xem đi rồi mắt.” Hàn Thông nói.

“Người không phạm ta ta không phạm người, bản tôn cần che dấu sao? Muốn trách cũng chỉ có thể trách các ngươi có mắt không tròng, lại lòng tham không đáy, hung hoành bá đạo.” Hạ Vân Kiệt mặt lạnh lùng nói.

Hàn Thông đám người nghe vậy khóe miệng thịt trừu trừu, trên mặt có một chút mất tự nhiên biểu tình chợt lóe rồi biến mất.

Hạ Vân Kiệt mà nói tái hiểu không qua, sự tình phát triển cho tới hôm nay như vậy bộ, thuần túy là bọn họ tự tìm, mà sự thật cũng quả thật như thế, bọn họ không có biện pháp biện giải.

“Chuyện tới nay, Địch huynh, Kiếm Ý huynh, Khương Hoài huynh, Thôn Thiên huynh, hay là các ngươi còn chuẩn bị khoanh tay đứng nhìn sao? Chúng ta ba người nếu diệt, các ngươi kết cục cũng tuyệt không hội hảo đi nơi nào, không phải bị hắn từng cái diệt sát, đó là bị hắn trấn áp nô dịch. Sao không nay ngày mọi người hợp lực giết hắn?” Hỏa Hà tiên tử nũng nịu thanh âm đột nhiên vang lên, một đôi thoạt nhìn thiên chân vô tà tròng mắt hướng Địch Vân Khởi nhìn thoáng qua, lại hướng xa xa trời cao nhìn lại.

Hỏa Hà tiên tử lời này vừa ra, Địch Vân Khởi sắc mặt lập tức trở nên phá lệ âm trầm. Thân là từng nghệ giới vực bá chủ, cho dù hôm nay xuống dốc, nhưng là tuyệt không hội hướng người khác cúi đầu thần phục. Mà Hỏa

Hà tiên tử những lời này lại giống như một thanh lợi kiếm thật sâu đâm đến hắn ở sâu trong nội tâm.

Hôm nay, Hạ Vân Kiệt nếu có thực lực trấn sát bọn hắn ba người, như vậy chờ đợi hắn Địch phủ sẽ là cái gì? Có phải hay không thuận ta tắc sinh nghịch ta tắc vong?

“Khụ khụ, mọi người đều là nghệ giới vực đồng đạo, cần gì phải phải muốn giết cái ngươi chết ta sống đâu? Đừng quên kia tây hoang giới vực không ít thế lực còn tại đối chúng ta nghệ giới vực như hổ rình mồi đâu, vạn nhất các ngươi có cái thương vong, chẳng phải là làm cho cừu giả khoái thân giả đau không? Không bằng hôm nay bán chúng ta một cái mặt mũi, như vậy yết quá như thế nào?” Ở Địch Vân Khởi sắc mặt trở nên phá lệ âm trầm là lúc, xa xa trời cao phi xuống dưới mặt khác ba vị đầu sỏ, đúng là tinh vân kiếm phái chưởng giáo Kiếm Ý, thông thiên cung cung chủ Khương Hoài còn có hoàng phong sơn Thôn Thiên đại vương.

Ba đại đầu sỏ âm thầm hợp lực chuẩn bị trấn sát Hạ Vân Kiệt, đây là loại nào đại sự tình, này đó đầu sỏ cấp nhân vật lại như thế nào khả năng hội không chút nào biết chuyện đâu? Lại như thế nào khả năng không âm thầm đến nhìn trộm đâu?

Chính là sự tình không nháo ra, mọi người đều cho rằng ai cũng không biết chuyện mà thôi thôi. Ai có thể cũng không dự đoán được, kia Hạ Vân Kiệt thế nhưng khủng bố như vậy, mà Hỏa Hà tiên tử nhìn như một cái thiên chân vô tà tiểu cô nương, nhưng tâm cơ cũng rất là thâm trầm, gặp đạo lý giảng bất quá Hạ Vân Kiệt, liền trực tiếp đem này khác bốn đại đầu sỏ cấp kéo xuống dưới, hơn nữa nói được nói cũng thực trực tiếp.

Thì phải là hôm nay các ngươi nếu không theo chúng ta hợp lực, như vậy ngày sau, chúng ta kết cục chính là các ngươi kết cục.

Không thể không nói, Hỏa Hà tiên tử lời này phi thường sắc bén ác độc, cũng thẳng chỉ tứ đại đầu sỏ chi tâm, cho nên cho dù Kiếm Ý đám người biết rõ Hạ Vân Kiệt lợi hại vô cùng, không nghĩ thảng lần này hồn thủy, lúc này cũng chỉ có thể theo ẩn thân chỗ đi ra.

Đương nhiên, bọn họ cũng đều phi thường kiêng kị Hạ Vân Kiệt, còn là hy vọng chuyện này có thể cùng bình giải quyết.

“Đúng vậy, Hạ đạo hữu, đều là bọn tiểu bối đùa giỡn, nếu không làm cho Hàn Thông huynh đám người cho ngươi xin lỗi nhận lỗi, sau đó cứ như vậy yết quá đi?” Thông thiên cung cung chủ Khương Hoài đi theo khuyên nhủ, vừa rồi trước hết mở miệng là tinh vân kiếm phái chưởng giáo Kiếm Ý.

“Bọn tiểu bối đùa giỡn? Khương Hoài huynh ngươi có gặp qua bực này ngoạn pháp sao? Còn có ta cũng nói thật cho ngươi biết đi Khương Hoài huynh, ta người này kỳ thật tốt lắm nói chuyện, nhưng ai muốn dám động người của ta Hạ Vân Kiệt, cho dù hắn là Thiên Vương lão tử, thượng cửu thiên hạ Cửu U, ta cũng tất sát chi.” Nói đến mặt sau, Hạ Vân Kiệt vẻ mặt kiên quyết kiên nghị.

Chương 1384 : Lựa chọn

Hạ Vân Kiệt lời này vừa ra, bảy đại đầu sỏ tất cả đều sắc mặt đại biến, mà Viên Nanh đám này đó đối mặt phía trước tử vong, mày chưa từng nhăn một chút thiết boong boong nam tử, lại tất cả đều hốc mắt đỏ lên, thanh âm nức nở nói:“Giới chủ!”

“Không có nghe đến ta nói sao? Bọn họ như thế nào đối đãi các ngươi, các ngươi liền như thế nào đòi lại đến!” Hạ Vân Kiệt lại âm thanh lạnh lùng nói.

“Tuân pháp chỉ!” Viên Nanh đám người vốn gặp tam đại thế lực nhân mã đuổi tới, trong lòng còn có kiêng kị, chậm chạp không dám xuống tay, lúc này lại không có nửa điểm chần chờ.

Một đạo kiếm quang xẹt qua, đỏ tươi huyết nhất thời như suối phun trào ra, rơi thiên không, phá lệ chói mắt, mà phía trước kiêu hoành kiêu ngạo vô cùng Vinh thân vương đã vẻ mặt tái nhợt kêu thảm thiết đứng lên, một cánh tay đã sóng vai bị cắt xuống.

“Ba! Ba! Ba!” Hùng Bá huy động trong tay hỏa tiên, không hề thương hương tiếc ngọc đối với Hỏa Phượng tiên tử kia nũng nịu thân mình đánh đi.

“A! A! A!” Lúc này cũng là đến phiên Hỏa Phượng tiên tử da tróc thịt bong, thống khổ trên mặt đất lăn lộn.

“A!” Một tiếng càng thê lương kêu thảm thiết cái qua Hỏa Phượng tiên tử tiếng kêu, cũng là quy thừa tướng trực tiếp dùng cái búa đem Cừu Phong một cánh tay cấp tạp thành một đống thịt nát.

Nồng đậm huyết tinh, hỗn thê lương tiếng kêu thảm thiết, ở trong thiên địa phiêu đãng, cũng là Hạ Vân Kiệt

đối tam đại thế lực trắng trợn đánh mặt cùng miệt thị.

“Hạ Vân Kiệt ngươi đây là quyết tâm muốn theo chúng ta nghệ giới vực đồng đạo chống đối!” Hàn Thông sắc mặt xanh mét nói.

“Hàn Thông, không cần lên mặt mũ khấu ta, ngươi còn đại biểu không được nghệ giới vực sở hữu đồng đạo.” Hạ Vân Kiệt khinh thường phản bác một câu, sau đó đem ánh mắt chậm rãi đảo qua Kiếm Ý, Khương Hoài, Thôn Thiên đại vương, cuối cùng dừng ở Địch Vân Khởi trên người.

Địch Vân Khởi bốn người sắc mặt biến ảo không chừng, làm thiên nhân giao chiến.

Này đã không phải ai có lý ai không có lý sự tình, mà là một khi lựa chọn sai lầm, sẽ đem toàn bộ môn phái toàn bộ gia tộc mang nhập vạn kiếp bất phục hoàn cảnh.

“Địch huynh, ngươi còn do dự cái gì? Ngươi nếu chịu tham dự tiến vào, theo hôm nay về sau, ta Hỏa Hà ở trong này thề, về sau tất độc tôn Địch phủ!” Hỏa Hà tiên tử bén nhọn thanh âm vang lên, một trương thiên chân vô tà khuôn mặt lúc này bắp thịt run cái không ngừng, như lão yêu bà giống nhau quỷ dị.

“Huyền Thiên quốc cũng tất độc tôn Địch phủ!”

“Âm Sơn tông cũng tất độc tôn Địch phủ!”

Ba người đều biết đến, cho dù Địch phủ đã xuống dốc, bốn đại đầu sỏ trung, phân lượng nặng nhất, thực lực tối cường như trước là Địch Vân Khởi cùng hắn Địch phủ, chỉ cần cổ động hắn, như vậy này khác ba nhà tất nhiên cũng đi theo dao động.

“Tôn không tôn trọng, không phải dựa vào miệng, mà là

dựa vào tuyệt đối thực lực cùng làm cho người ta kính nể phẩm hạnh! Địch huynh, đừng quên Địch phủ vì cái gì mà xuống dốc! Ngươi muốn chất vấn của ngươi bản tâm, có phải hay không có thể bởi vì sợ hãi một thế lực quật khởi, sợ hãi một thế lực thay thế được Địch phủ là có thể không phân tốt xấu, là có thể trợ Trụ vi ngược? Ngươi muốn chất vấn của ngươi bản tâm, nếu ngươi làm như vậy, ngươi là không còn có tư cách làm nghệ giới vực vực chủ?" Hạ Vân Kiệt mà nói chậm rãi vang lên, ánh mắt nhìn thẳng Địch Vân Khởi, tựa hồ muốn xem thấu hắn ngũ tạng lục phủ.

Hắn sẽ không nói cho Địch Vân Khởi, cho dù bảy đại đầu sỏ cùng nhau công kích hắn, hắn làm theo có tuyệt đối thực lực trấn sát bọn hắn. Hắn muốn thông qua chuyện này, thấy rõ ràng Địch Vân Khởi bản tính, có đáng giá hay không hắn tương lai trọng dụng.

Đây là đối hắn khảo nghiệm!

Địch Vân Khởi đối mặt Hạ Vân Kiệt ánh mắt, sắc mặt âm tình biến ảo không chừng, thiên địa trở nên rất là im lặng, một loại vô cùng áp lực không khí bao phủ này phiến thiên địa.

Tất cả mọi người, trừ bỏ Hạ Vân Kiệt ở ngoài, đều ngừng lại rồi hô hấp, cùng đợi Địch Vân Khởi quyết định, thậm chí liền ngay cả trên mặt đất quay cuồng kêu thảm thiết Hỏa Phượng tiên tử cũng đã quên nhào lộn kêu thảm thiết.

Bọn họ đều cho rằng Địch Vân Khởi lựa chọn sẽ quyết định trận này đại chiến thắng bại!

Cũng là, bảy đại thế lực, đại biểu là toàn bộ nghệ giới vực cao nhất tiêm thế lực cường đại nhất, một khi này thất cỗ thế lực ninh cùng một chỗ, trừ bỏ thiên tiên ra tay, ai còn có thể đánh bại được?

Hạ Vân Kiệt là thiên tiên sao? Hiển nhiên không phải!

Địch Vân Khởi cũng như vậy cho rằng, Hỏa Hà tiên tử đám người vừa rồi nói mà nói, đối hắn cũng rất dụ hoặc lực. Một lần nữa đăng đỉnh nghệ giới vực quyền lực cao nhất, vẫn là hắn phụ thân tổn lạc sau, hắn cố gắng phương hướng. Khả Hạ Vân Kiệt mà nói lại giống roi giống nhau, một roi một roi quật ở hắn nội tâm linh hồn thượng. Hơn nữa Hạ Vân Kiệt cuối cùng một câu lại trừu Địch Vân Khởi linh hồn đều run rẩy đứng lên.

Đúng vậy, nếu hắn làm như vậy, hắn có tư cách ngồi nghệ giới vực vực chủ vị trí sao? Năm đó hắn phụ thân trên đời khi, có thể được đến nhiều người như vậy ủng hộ, trừ bỏ có tuyệt đối thực lực, càng bởi vì hắn làm việc hướng đến công chính công đạo.

Hắn không có hắn phụ thân kia thực lực, nếu tái mất đi hắn phụ thân kia phân công chính công đạo, hắn còn có tư cách ngồi này nghệ giới vực vực chủ vị trí sao?

“Ta không tham dự các ngươi trong lúc đó tranh đấu, các bằng bản sự đi!” Hồi lâu Địch Vân Khởi ánh mắt dần dần trở nên thấu triệt đứng lên, thậm chí theo hắn ánh mắt biến hóa, cả người khí thế đều bắt đầu đã xảy ra biến hóa, tựa hồ trở nên cũng có tự tin, càng tiêu sái, giống như có một khối vẫn đặt ở hắn trong lòng cự thạch đột nhiên thả xuống dưới.

Địch Vân Khởi lời này vừa ra, Viên Nanh đám người tất cả đều thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, mà Hỏa Hà tiên tử đám người tắc tất cả đều sắc mặt đại biến.

“Ta cũng không tham dự các ngươi trong lúc đó tranh đấu, các bằng bản sự đi!”

“……”

Kiếm Ý ba người cũng đều sắc mặt thay đổi vài biến, cuối cùng cũng thối lui đến Địch Vân Khởi một bên.

Viên Nanh đám người thấy thế lại thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, mà Hỏa Hà tiên tử đám người sắc mặt trở nên càng phát ra khó coi.

Chỉ có Hạ Vân Kiệt đột nhiên ngửa mặt lên trời cười ha ha lên, sau đó hướng về phía Kiếm Ý đám người chắp tay nói:“Chúc mừng các vị đạo hữu làm ra chính xác lựa chọn, cũng chúc mừng Địch huynh có thể thoát khỏi tâm ma, tương lai thành tựu tất nhiên có thể vượt qua Địch Trăn vực chủ.”

Hạ Vân Kiệt mà nói, nghe được Kiếm Ý đám người vẻ mặt nghi hoặc khó hiểu, chỉ có Địch Vân Khởi nghe vậy cả người chấn động, dùng mang theo một tia kinh hãi ánh mắt nhìn về phía Hạ Vân Kiệt, sau đó tựa hồ đột nhiên có điều lĩnh ngộ, đối với hắn thật sâu xoay người cúi đầu chắp tay thi lễ nói:“Đa tạ Hạ đạo hữu đánh thức, nếu không Địch Vân Khởi đời này chỉ sợ cũng muốn vây ở kia tâm ma, rốt cuộc không thể càng tiến thêm một bước.”

Địch Vân Khởi lời này nghe được Kiếm Ý đám người lại càng phát ra nghi hoặc, không biết bọn họ trong lúc đó đến tột cùng đang nói cái gì.

Chỉ có Địch Vân Khởi trong lòng biết rõ ràng, từ hắn phụ thân tổn lạc sau, Địch phủ gánh nặng lập tức liền tất cả đều đặt ở đầu vai hắn. Sau Địch phủ mất đi bá chủ vị trí, mà lại cứ hắn lại không có trọng đoạt Địch phủ bá chủ vị trí năng lực, khiến cho hắn hơn một ngàn năm qua luôn luôn tại vấn đề này rối rắm áy náy tự trách, dần dần hình thành tâm ma.

Mà vừa rồi Hạ Vân Kiệt một câu câu khảo vấn, lại thẳng

chỉ hắn bản tâm, làm cho hắn đột nhiên ý thức được, nếu không có kia bản sự, cho dù hắn ngồi trên nghệ giới vực vực chủ vị trí có năng lực thế nào? Đơn giản hữu danh vô thật! Thế nhưng lập tức đem hắn theo này chất cốc trung cấp phóng ra đi ra, hắn tâm tình liền rồi đột nhiên bay lên đến một cái khác cảnh giới.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1385 : Một chưởng [đệ tam canh cầu phiếu]

“Các ngươi đây là bo bo giữ mình, các ngươi đây là tầm nhìn hạn hẹp! Các ngươi nghĩ đến hiện tại không ra tay, hắn sẽ buông tha các ngươi sao? Các ngươi nhìn tốt lắm, một khi chúng ta bị thua, kế tiếp hắn muốn thu thập nhất định là các ngươi!” Gặp Địch Vân Khởi bốn người tất cả đều tỏ thái độ không nhúng tay chuyện này, Hỏa Hà tiên tử trải qua ngắn ngủi trầm mặc sau, đột nhiên chỉ vào Địch Vân Khởi bốn người kêu lên, thần thái dữ tợn, thanh âm bén nhọn.

“Huyên náo! Hay là ngươi cho là nhiều kéo vài người liền có thể ngăn được bản tôn sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Hỏa Hà tiên tử đám người đến bây giờ còn không hết hy vọng, còn muốn đem Địch Vân Khởi bốn người dụ dỗ, còn dám ở trước mặt hắn kêu gào, rốt cục trong mắt hung quang tái khởi, rốt cuộc lười theo chân bọn họ dong dài, khinh thường quát lạnh một tiếng, thân mình nhẹ nhàng lay động hoảng.

Nhất thời gian, Hạ Vân Kiệt trong thân thể phát ra “Bùm bùm” Sao đậu tử tiếng vang, mà thân thể hắn trong nháy mắt liền vừa được trăm ngàn trượng cao lớn, cả người bắp thịt cầu kết, ngập trời dáng vẻ khí thế độc ác theo hắn trong thân thể tản mác ra đi ra, vô cùng bá đạo hơi thở tràn ngập thiên địa.

Lúc này Hạ Vân Kiệt tựa như sừng sững ở thiên địa, đồ sộ không ngã hồng hoang cự nhân, khiến cho toàn bộ thiên địa ở trước mặt hắn đều phải run run đứng lên.

“Pháp thiên tượng địa!” Hỏa Hà tiên tử đám người sắc mặt đại biến, kinh hô một tiếng, ào ào tế khởi pháp bảo sẽ muốn sát hướng Hạ Vân Kiệt.

Chính là Hạ Vân Kiệt lúc này vừa động thủ liền thi triển pháp thiên tượng địa, ý định đó là muốn lập uy, khiến cho Địch Vân Khởi đám người hiểu được, không phải mới vừa bọn họ giúp hắn việc, không cùng hắn so đo, mà là hắn cho bọn họ lựa chọn sinh lộ cơ hội.

Cho nên Hỏa Hà tiên tử đám người vừa mới động thủ, Hạ Vân Kiệt này một chưởng liền vỗ đi xuống.

Hạ Vân Kiệt còn là địa vu bát đỉnh khi, có thể trấn sát cử hà hậu kỳ cảnh giới, nay chính là vương giả vu đỉnh cửu đỉnh trung kỳ cảnh giới, chẳng sợ tiên phàm có khác, tiên nhân cùng phàm nhân trong lúc đó thực lực có chất khác biệt, lấy Hạ Vân Kiệt nay thực lực thi triển pháp thiên tượng địa cũng tuyệt đối có cùng thiên tiên một trận chiến lực.

Có thể nghĩ này một chưởng xuống dưới uy lực có bao nhiêu sao thật lớn.

Chỉ thấy như núi bình thường cự chưởng chụp được, không gian băng toái, vô số cuồng phong ở không trung gào thét, kia rất lớn uy áp, liền ngay cả ở một bên đang xem cuộc chiến Địch Vân Khởi tứ đại đầu sỏ đều có điểm không chịu nổi, ào ào sắc mặt đại biến, mắt thấu kinh hãi sắc, ngay cả lui vài dặm, liền càng đừng nói bao phủ ở cự chưởng dưới, đứng mũi chịu sào Hỏa Hà tiên tử đám người.

“Thương thương thương!” Sở hữu pháp bảo oanh kích ở cự chưởng phía trên, phát ra dĩ nhiên là kim thiết vang lên thanh, cự chưởng khẽ run, trừ bỏ lưu lại vài đạo bạch ấn, thế nhưng lông tóc không tổn hao gì, nhưng thật ra này pháp bảo phát ra đạo đạo gào thét thanh, hào quang đốn mất, ào ào ngã xuống.

Trải qua tiên thiên cây bàn đào cùng vu tổ huyết khí song trọng tẩm bổ rửa, hơn nữa vu trọng luyện thể, Hạ

Vân Kiệt vì rất nhanh tăng lên tu vi, lại từng chịu đựng không phải người đau đớn ngao luyện mình thân, nay Hạ Vân Kiệt thân xác cường hãn trình độ so với thiên tiên chỉ sợ đều phải còn hơn một bậc, trừ phi Hàn Thông đám người tế ra pháp bảo là tiên khí, nếu không chỉ dựa vào linh khí còn không gây thương tổn hắn.

Ba đầu sỏ, mười tám trưởng lão cấp cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả, tổng cộng tế ra hai mươi mốt kiện đỉnh cấp linh khí, thế nhưng còn không gây thương tổn Hạ Vân Kiệt một chích huyết nhục bàn tay, này một màn nhìn xem Địch Vân Khởi tứ đại đầu sỏ cả người run run, sắc mặt tái nhợt, trong đầu vô cùng may mắn chính mình đám người vừa rồi làm một cái chính xác lựa chọn, nếu không này một chưởng xuống dưới, chỉ sợ bọn họ sẽ muốn thành một đống thịt nát.

Về phần Hàn Thông đám người lại sợ tới mức tim mật dục liệt, hồn phi phách tán, cơ hồ không cần suy nghĩ liền hét lớn một tiếng:“Chạy mau!”

Nửa điểm một trận chiến tâm tư đều không có!

“Hiện tại mới nghĩ đến muốn chạy trốn, đã muộn!” Hạ Vân Kiệt khóe miệng gợi lên một chút cười lạnh, cự chưởng “Ầm ầm ầm” Áp thiên không.

“Ba!” một tiếng nổ, tam đại đầu sỏ, mười tám vị trưởng lão cấp cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả, tất cả đều bị này cự chưởng cấp một chưởng chụp ở đại địa.

Mặt đất hiện ra hai mươi mốt cái hình người hố sâu, cũng là hai mươi mốt vị cường giả tất cả đều bị chụp vào đại địa.

Thiên địa một mảnh tĩnh mịch!

Mồ hôi lạnh như mưa giống nhau theo Địch Vân Khởi tứ

đại đầu sỏ cái trán ngã nhào xuống, lấy bọn họ cường tráng trái tim, giờ khắc này tựa hồ đều hoàn toàn đình chỉ nhảy lên.

Gần một chưởng, ba đại đầu sỏ, mười tám vị trưởng lão cấp cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả, tất cả đều bị chụp ở đất, thiên tiên oai cũng bất quá như thế! Buồn cười bọn họ bốn người vừa rồi còn tại vì hay không muốn tham chiến mà làm thiên nhân chi chiến.

May mắn Hạ giới chủ lòng mang từ bi, không theo chân bọn họ chấp nhặt, nếu không vừa rồi nếu bất chấp tất cả trực tiếp một chưởng chụp được đến, hiện tại mặt đất nằm chỉ sợ cũng không phải hai mươi mốt người!

“Hạ Vân Kiệt, bản tông thừa nhận ngươi rất lợi hại, có hoàn toàn trấn sát bản tông thực lực, nhưng ngươi muốn trấn sát bản tông cũng không phải dễ dàng như vậy sự tình, cũng là cần trả giá một ít đại giới !” Ngay tại Địch Vân Khởi đám người vô cùng kinh hãi là lúc, một cỗ vô cùng âm lãnh cường đại hơi thở theo địa để vọt đi lên.

Gần chính là hơi thở xông lên, liền làm cho bởi vì phía trước một chưởng mà cơ hồ hỏng mất không gian đột nhiên gian đọng lại lên, một cỗ tựa hồ không thuộc loại này thế gian uy áp ở trong thiên địa nhộn nhạo mở ra, thế nhưng ẩn ẩn có áp Hạ Vân Kiệt trên người phát ra đi ra bá đạo hơi thở.

“Này, đây là thiên tiên hơi thở!” Địch Vân Khởi cả người chấn động, thấp giọng kinh hô.

“Líu lo, Vân Khởi huynh, quả nhiên không hổ là Địch phủ gia chủ, kiến thức bất phàm, đây đúng là thiên tiên hơi thở!” Một đạo gầy gò bóng người chậm rãi theo địa để dâng lên, đúng là phía trước bị Hạ Vân Kiệt một chưởng chụp nhập đại địa Âm Sơn tông tông chủ Cửu Âm.

Này Cửu Âm đã trúng kia một chưởng sau, nay thoạt nhìn thế nhưng lông tóc không tổn hao gì, không chỉ có như thế, trên người hơi thở so với phía trước ít nhất cường đại rồi năm sáu lần không chỉ, hơn nữa quanh thân tiên khí lượn lờ, tản ra rất lớn thiên uy, nếu không hắn lúc này biểu tình dữ tợn che lấp, hai mắt đỏ tươi, đó là sống thoát thoát một vị thiên tiên lâm thế.

“Nghe nói Âm Sơn tông có một loại độc môn bí thuật, có thể đem thiên tiên hồn phách tạm thời dung nhập trong cơ thể, phát huy ra thiên tiên uy lực, chính là vẫn không cơ hội kiến thức, nay xem ra là thật.” Địch Vân Khởi thần sắc ngưng trọng nói, nói chuyện khi ánh mắt lại nhìn phía Hạ Vân Kiệt, hiển nhiên có nhắc nhở ý.

“Địch phủ quả nhiên chính là Địch phủ, ngay cả ta tông bực này bí mật đều biết đến, đáng tiếc địch trăn vực chủ ngã xuống sau, Địch phủ không còn phục phía trước duy ngã độc tôn khí phách.” Cửu Âm trên mặt biểu tình thay đổi vài lần, sau đó âm u nói.

Địch Vân Khởi nói đúng vậy, lúc này Cửu Âm trên người thiên tiên hơi thở cũng không phải thuộc loại hắn, mà là hắn thi triển Âm Sơn tông độc môn bí thuật, đem một tông nội tiền bối nhốt thiên tiên hồn phách tạm thời dung nhập trong cơ thể kết quả.

Âm Sơn tông có thể trở thành nghệ giới vực bảy đại thế lực chi nhất, ở trong lịch sử cũng từng xuất hiện thiên tiên cấp nhân vật, cũng từng đánh chết thiên tiên, cũng lấy độc môn bí pháp nhốt có một tôn thiên tiên hồn phách. Không chỉ có như thế, Âm Sơn tông am hiểu âm tà khống hồn thuật pháp, còn có một loại khả đem thiên tiên hồn phách lâm thời dung nhập trong cơ thể, mượn thiên tiên hồn phách thi triển tiên gia pháp thuật bí thuật.

Chính là thiên tiên hồn phách chung quy còn cần thiên

tiên thân thể mới vừa rồi có thể chịu tải, không thể dễ dàng thi triển.

. Một khi thi triển, không chỉ có sau * đem lọt vào thật lớn phá hư, không dùng trăm năm không thể khôi phục, hơn nữa cho dù khôi phục chung thân cũng không khả năng lại có thành tựu thiên tiên vị hy vọng.

Cửu Âm nếu không phải gặp lần này chạy trời không khỏi nắng, là tuyệt đối sẽ không thi triển môn này độc môn bí thuật.

“Cửu Âm tông chủ cần gì phải tái đối ta sử dụng phép khích tướng đâu? Tiên phụ là tiên phụ, ta là ta, không có tiên phụ thực lực, muốn ở nghệ giới vực duy ngã độc tôn, bất quá chọc người truyện cười mà thôi.” Địch Vân Khởi vẻ mặt bất vi sở động nói.

“Xem ra Vân Khởi huynh lúc này là cam tâm cúi đầu xưng thần.” Ngay tại phía sau, một đạo lửa đỏ thân ảnh theo địa hạ chậm rãi dâng lên, đúng là Hỏa Hà tiên tử.

Hỏa Hà tiên tử trong tay cầm một cây lửa đỏ lông chim, lông chim xem là chỉ có trẻ mới sinh bàn tay lớn như vậy, nhưng tản ra một tia khủng bố cực nóng hòa khí tức.

“Chu Tước vũ, không nghĩ tới các ngươi Hỏa Vân giáo thế nhưng còn giữ lại có một cây Chu Tước vũ.” Địch Vân Khởi nhìn Hỏa Hà tiên tử trong tay kia căn lửa đỏ lông chim, sắc mặt đại biến nói.

“Xem ra Vân Khởi huynh đối ta Hỏa Vân giáo đồng dạng thực hiểu biết. Đúng vậy, đúng là Chu Tước vũ, vốn đây là ta độ thiên kiếp lớn nhất dựa vào, nay nhưng cũng chỉ có thể trước đến độ này một kiếp khó khăn.” Hỏa Hà tiên tử nói, trong mắt thấu bắn ra nồng đậm hận ý cùng không cam lòng.

Chu Tước vũ cũng không phải chân chính thượng cổ Chu Tước lông chim, chính là thượng cổ thời đại có Chu Tước huyết mạch dị cầm một cây lông chim, bất quá cho dù như thế, một khi kích phát Chu Tước vũ nội chất chứa hỏa năng lượng, kia uy lực cho dù thiên tiên cũng là không dám khinh thường. Chỉ tiếc này Chu Tước vũ nội chất chứa hỏa năng lượng chỉ dùng một lần thiếu một lần, đến Hỏa Hà tiên tử trong tay nhiều nhất còn chỉ có thể lại dùng một lần. Vốn Hỏa Hà tiên tử là chuẩn bị dùng để độ kiếp dùng là, nay tánh mạng sắp khó giữ được, cũng chỉ có thể trước lấy ra nữa.

“Vân Khởi huynh khẳng định không biết ta Hàn Thông trong tay có tiên khí đi!” Một đạo kim quang theo mặt đất vọt lên, Hàn Thông tay cầm một thanh màu vàng đại đao chỉ phía xa Hạ Vân Kiệt.

Kia kim đao chính là giơ lên vẫn chưa đánh xuống, nhưng phát ra một tia sắc nhọn đao mang, liền đã đem bốn phía không gian cấp cắt ra từng đạo cái khe đến.

“Hạ giới chủ, đỉnh cấp linh khí thương ngươi không được, kia bổn hoàng trong tay này kim phách tiên đao đâu?” Hàn Thông âm thanh lạnh lùng nói.

Nhìn Hàn Thông tay cầm kim phách tiên đao chỉ phía xa Hạ Vân Kiệt, Kiếm Ý đám người cũng là sợ hãi than lại khó tránh khỏi mắt lộ ra một tia cực nóng.

Tiên khí, danh như ý nghĩa thần tiên sử dụng pháp bảo, chẳng sợ kiếm ý đám người không thể phát huy tiên khí chân chính uy lực, nhưng này uy lực cũng không phải đỉnh cấp linh khí có thể so sánh. Hơn nữa một khi có một món tiên khí nơi tay, không chỉ có bọn họ sức chiến đấu tăng vọt, còn hơn vài phần độ kiếp nắm chắc. Hơn nữa tiên khí bản không nên thuộc loại hạ giới, số lượng tựa như thiên tiên bình thường rất thưa thớt.

Cho nên mỗi một kiện tiên khí xuất hiện, đừng nói kiếm ý đám người muốn vô cùng tâm động, liền mấy ngày liền tiên cũng là như thế.

Nếu không phải lần này sống chết trước mắt, Hàn Thông là tuyệt không dám bại lộ hắn có tiên khí bí mật này.

Ba người theo mặt đất một lần nữa đứng lên sau, sẽ thấy cũng không có người một lần nữa đứng lên.

Này trưởng lão cấp cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả, thực lực so với tam đại đầu sỏ đúng là vẫn còn kém nhất tiệt, Hạ Vân Kiệt kia một chưởng tuy rằng bị hai mươi mốt kiện pháp bảo công kích cản lại, hạ xuống khi uy lực yếu bớt một ít, nhưng cũng chụp bọn họ xương cốt gãy, nội tạng thoát phá, nguyên thần rung chuyển, nhất thời nửa khắc gian căn bản không thể động đậy.

“Quả nhiên không hổ là đầu sỏ cấp nhân vật, chính là các ngươi nghĩ đến chỉ bằng này đó áp hòm bản sự có thể chống lại bản tôn sao?” Hạ Vân Kiệt ánh mắt chậm rãi đảo qua Cửu Âm đám người, khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh.

Ngay cả Dư Hóa Uẩn như vậy điếm để nhân vật, năm đó đều có đòn sát thủ, Cửu Âm đám người lại như thế nào khả năng hội không có đâu!

Chương 1386 : Trấn sát

“Trừ phi ngươi là thiên tiên, nếu không hôm nay ngươi cũng mơ tưởng thảo hảo đi!” Cửu Âm nói, trong mắt để lộ ra vô cùng ngoan độc ánh mắt

Hôm nay một trận chiến, cho dù có thể tránh được một kiếp, hắn cũng ít nhất cần trăm năm khả năng khôi phục công lực, hơn nữa đời này rốt cuộc không thể thiên tiên, này như thế nào không cho hắn đối Hạ Vân Kiệt hận thấu xương?

“Hạ giới chủ, cần gì phải đuổi tận giết tuyệt đâu? Chỉ cần hôm nay ngươi phóng chúng ta một con ngựa, chúng ta liền cộng tôn ngươi làm nghệ giới vực vực chủ!” Hỏa Hà tiên tử nói, một tia hỏa diễm theo nàng trong tay lông chim toát ra đến, ở không trung hiện ra một chích lửa đỏ chim to, kia chim to cùng Hạ Vân Kiệt tứ tượng tiểu tru ma kiếm hiển hóa lửa đỏ chim nhỏ có chút tương tự, nhưng phát ra hơi thở càng thêm khủng bố, độ ấm cũng càng thêm dọa người.

“Chỉ cần hôm nay Hạ giới chủ chịu phóng chúng ta một con ngựa, chúng ta không chỉ có cộng tôn ngươi làm nghệ giới vực vực chủ, hơn nữa ta nguyện đem này kim phách tiên đao hai tay dâng cho ngươi.” Hàn Thông nói, trong tay lưỡi dao quang mang càng phát ra sắc bén, rất có đem bốn phía không gian cắp cắt phá thành mảnh nhỏ xu thế.

“Nếu các ngươi không có ở phía sau màn dung túng sai sử các ngươi đệ tử môn nhân thương người của chúng ta, có lẽ xem ở các ngươi nhiều năm như vậy khổ tu phân thượng, bản tôn nói không chừng hội tha các ngươi một mạng, nhưng hôm nay cũng là mơ tưởng. Ai dám thương bản tôn môn nhân, bản tôn sẽ muốn hắn mạng chó!” Hạ Vân Kiệt như hồng hoang cự nhân bình

thường sừng sững thiên địa trong lúc đó, thanh âm như tiếng sấm cuồn cuộn.

Lời này nghe được Viên Nanh đám người lại hốc mắt đỏ lên, nhiệt huyết sôi trào, thậm chí liền ngay cả Địch tam công tử Địch Húc Ninh đều nhịn không được nhiệt huyết sôi trào, hận không thể chính mình cùng Viên Nanh đám người giống nhau, cũng là Hạ Vân Kiệt môn nhân thủ hạ.

“Muốn giết chúng ta? Vậy ngươi cũng nhất định muốn trả giá thảm trọng đại giới!” Cửu Âm gặp chính mình đám người lộ ra áp đáy hòm bản sự, thậm chí cam nguyện cúi đầu xưng thần, Hạ Vân Kiệt như trước không chịu dừng tay, rốt cục sắc mặt đại biến, trong mắt lộ ra kiên quyết mà hung tàn ánh mắt, hai tay nâng lên, đối với Hạ Vân Kiệt liền chộp đi.

Cửu Âm hai tay vừa nhấc khởi, nhất thời gian liền thiên địa phong vân biến sắc, ngày không ánh sáng, vô số hắc sát âm khí theo bốn phương tám hướng cuồn cuộn mà đến, ở không trung hiện ra hai như núi bình thường màu đen cự trảo.

Đúng là Âm Sơn tông độc môn thuật pháp chi nhất, âm hồn hắc sát trảo.

Chính là nay thi triển ra đến, so với phía trước Cửu Âm thi triển ra đến thanh thế đã có cách biệt một trời.

Mây đen quay cuồng, sát khí điều điều, tối đen móng vuốt tản ra sắc nhọn quang mang, thậm chí ẩn ẩn có điện quang quanh quẩn dấu hiệu.

Âm hồn hắc sát trảo đối với Hạ Vân Kiệt đầu chộp đi, nơi đi qua, thiên không vang lên ầm ầm ầm như sấm nổ, sắc nhọn móng vuốt tham thiên không, thiên không đều xuất hiện từng đạo màu đen cái khe, kia màu đen cái

khe có hỗn loạn vô cùng không gian gió lốc, làm cho người ta không chút nghi ngờ, không có cử hà cảnh giới tu sĩ, chỉ cần nhất bị cuốn vào kia cái khe trung, trong khoảnh khắc sẽ muốn bị giảo phấn toái.

“Sát!” Gặp Cửu Âm ra tay, Hàn Thông trong mắt bắn ra một đạo ngoan sắc, trong tay kim phách tiên đao đối với Hạ Vân Kiệt liền hung hăng bổ đi.

Vạn trượng đao mang theo kim phách tiên đao vung ra, xẹt qua thiên không, thiên không nhất thời bị chém thành hai nửa.

Chỉ có Hỏa Hà tiên tử tạm thời không có ra tay, trong mắt hỏa diễm nhảy lên, không biết suy nghĩ cái gì.

“Ngươi nếu là thật sự thiên tiên, này âm hồn hắc sát trảo bản tôn thật đúng là không thể dễ dàng đỡ, đáng tiếc ngươi bất quá chính là mượn thiên tiên hồn phách, nhiều lắm cũng liền tương đương với bán tiên mà thôi, bản tôn muốn giết ngươi lại có khách khí?” Hạ Vân Kiệt gặp âm hồn hắc sát trảo vào đầu chộp tới, hét lớn một tiếng, chân đi phía trước khóa nửa bước, hai tay mở ra, trình bắn cung tư thế.

Hạ Vân Kiệt bắn cung tư thế vừa vẫy đi ra, nhất thời có mênh mông vu lực theo hắn trong cơ thể dâng mà ra, ở trong tay hắn ngưng tụ ra một trương giản dị tự nhiên đại cung cùng mũi tên nhọn.

Tên lẳng lặng chỉ phía xa Cửu Âm, không có khiến cho chút không gian dao động, càng không có hoa lệ ánh sáng ngọc quang mang, thậm chí cho người ta cảm giác kia đại cung cùng mũi tên nhọn chính là thế tục gian bình thường nhất cung cùng tên.

Nhưng giờ khắc này, tất cả mọi người cảm thấy thiên địa đột nhiên gian an tĩnh lại, một loại làm cho người ta lỗ

chân lông nổ tung đến nguy cơ chợt ở mọi người đáy lòng mạnh xuất hiện. Bị tên chỉ phía xa Cửu Âm lại trái tim kinh hoàng không thôi, nếu không phải hắn biết lúc này chỉ có thể vào công không thể lui về phía sau, một khi lui về phía sau, hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ, nếu không hắn sớm liền xoay người bỏ chạy.

“Phanh!” Một tiếng dây cung lạp mãn sau đó Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng nhất phóng, một đạo phong cách cổ xưa tự nhiên tên liền bắn đi ra ngoài.

Tên nhất bắn ra, phảng phất toàn bộ thiên địa đều đình chỉ vận chuyển, thậm chí liền ngay cả Cửu Âm toàn lực nhất kích âm hồn hắc sát trảo đều yên lặng giống nhau, chỉ có kia đạo phong cách cổ xưa tự nhiên tên ở xuyên qua tầng tầng không gian.

“A!” Cửu Âm tiếng kêu thảm thiết ở trong thiên địa thê lương vang lên, một đoàn hào quang ở không trung sáng lên, tiếp theo Cửu Âm tính cả hắn thi triển ra đến âm hồn hắc sát trảo liền hư không tiêu thất ở thiên địa trong lúc đó, ngay cả tra cũng chưa còn lại một điểm.

Địch Vân Khởi tứ đại đầu sỏ hai chân không khỏi mềm nhũn, thiếu chút nữa liền muốn đặt mông than ngồi dưới đất.

Một tên, gần chính là một tên, tương đương với bán tiên Cửu Âm liền tan thành mây khói, không còn nữa tồn tại, cho dù chân chính thiên tiên, Địch Vân Khởi tứ đại đầu sỏ cũng không cho rằng có như vậy khủng bố lực công kích.

Địch Vân Khởi bọn bốn người lại nào biết đâu rằng, đây là thượng cổ hung thuật Hậu Nghệ tên! Ở thượng cổ thời đại, liền ngay cả yêu tổ ba chân kim ô, còn có rất nhiều yêu tộc đại năng đều kinh không nổi này một tên. Cho dù Hạ Vân Kiệt hiện tại thực lực xa không thể cùng

Hậu Nghệ so sánh với, nhưng lấy hắn nay còn còn hơn Cửu Âm thực lực, thi triển Hậu Nghệ tên đi ra, Cửu Âm lại như thế nào chống đỡ được?

Hàn Thông cả người run lên, trong mắt toát ra tuyệt vọng sắc.

Cửu Âm nhưng là dùng độc môn bí thuật dung hợp thiên tiên hồn phách a, kia đã là siêu việt cử hà phạm vi, cho dù hắn có kim phách tiên đao nơi tay, cũng nhiều nhất chỉ có thể miễn cưỡng ngăn trở Cửu Âm công kích, chỉ có chờ Cửu Âm qua này dung hợp thời gian cực hạn, mới vừa có cơ hội phản kích. Đương nhiên điều kiện tiên quyết là hắn có thể khiêng quá Cửu Âm này dung hợp thời gian cực hạn. Đối với điểm ấy, Hàn Thông cho dù có tiên khí nơi tay, hắn cũng không có bao nhiêu tin tưởng.

Bởi vì tiên phàm có khác, đó là chất chênh lệch, cho dù Hàn Thông có tiên khí nơi tay, cũng vô pháp bù lại thượng này đoạn chất chênh lệch!

Mà nay, Hạ Vân Kiệt lại một tên liền bắn chết Cửu Âm, điều này làm cho Hàn Thông như thế nào không dứt vọng?

Cho tới bây giờ, Hàn Thông mới chân chính ý thức được, song phương trong lúc đó chênh lệch có bao nhiêu sao thật lớn! Buồn cười hắn phía trước thế nhưng còn muốn tính kế trấn sát hắn!

Hàn Thông tuyệt vọng là lúc, thấy được một chút huyết quang theo Hạ Vân Kiệt mi tâm lao ra, ở không trung hiện ra một thanh huyết sắc cự đao, đúng là nhất mục huyết đao.

“Thương!” Một tiếng nổ, huyết đao bổ vào kim phách tiên đao phía trên, kim phách tiên đao một tiếng gào

thét, ngã xuống thiên không.

“Phốc!” Máu tươi từ Hàn Thông trong miệng cuồng phun mà ra, cả người lại ngã ngồi trên mặt đất.

Hàn Thông ngã ngồi mặt đất, huyết đao lại thế đi không thay đổi.

“Hô!” Một đạo huyết sắc đao mang cắt qua thiên không, đối với Hàn Thông từ đầu đánh xuống. Trong nháy mắt Hàn Thông liền bị chém thành hai nửa, máu tươi phóng lên cao, bị nhất mục huyết đao một quyển, biến mất không thấy, mà Hàn Thông hai nửa thân hình trong nháy mắt còn lại chính là hai nửa cụ khô lâu cái giá.

“Ở bản tôn trước mặt còn muốn trốn?” Một đạo khinh thường quát lạnh thanh đột nhiên vang lên, cũng là vẫn không có ra tay Hỏa Hà tiên tử ở huyết đao bổ về phía kim phách tiên đao khi, rốt cục đem Chu Tước vũ đối với thiên không nhẹ nhàng nhất hoa.

Thiên không nháy mắt xuất hiện một đạo cái khe, sau đó Hỏa Hà tiên tử nhấc chân liền chuẩn bị rảo bước tiến lên đi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1387 : Man thú đại quân

Chính là Hỏa Hà tiên tử chân vừa mới vừa nâng lên, một chích bàn tay to chưởng theo thiên chụp được.

“A!” Hỏa Hà tiên tử hét thảm một tiếng, lại bị một bàn tay cấp vỗ vào đại địa.

Theo sát sau kia chích bàn tay to lại một trảo, đem kia căn Chu Tước vũ cấp chộp vào trong tay.

“Thật tinh thuần hỏa nguyên lực, chỉ tiếc số lượng thiếu một ít, nếu không nhưng thật ra mới có thể làm cho của ta Chu Tước tiểu tru ma kiếm đột phá đến tiên khí!” Hạ Vân Kiệt một tiếng sợ hãi than, đem Chu Tước vũ cấp thu đứng lên. Đồng thời kia một đao phách giết Hàn Thông huyết đao không có nửa điểm chần chờ quay lại đao mang, đối với bị chụp nhập đại địa Hỏa Hà tiên tử đó là một đao bổ đi xuống.

Nhất thời đại địa bị bổ ra một đạo nghìn trượng dài, trăm mét khoan hiệp phùng đến, phảng phất một đạo sâu không thấy đáy khe sâu, mà từng ở nghệ giới vực oai phong một cõi Hỏa Hà tiên tử tắc bước Hàn Thông rập khuôn theo, đồng dạng biến thành hai nửa cụ khô lâu khung xương lẳng lặng nằm ở kia sâu không thấy đáy khe sâu đáy.

Kia hai nửa cụ khô lâu giá rất nhỏ, liền tương đương với bảy tám tuổi nữ hài tử, tựa hồ một điểm cũng không thu hút, nhưng Địch Vân Khởi đám người nhìn đến kia nhỏ nhắn khô lâu khung xương cũng là hàn khí xông ra, mồ hôi lạnh đầm đìa.

Bất quá trong nháy mắt, tam đại đầu sỏ, một cái ngay cả tra cũng chưa còn lại, mặt khác hai cái chỉ còn lại có một đống khô lâu, về phần kia mười tám trưởng lão cấp cử

hà trung kỳ cảnh giới cường giả, đến bây giờ còn tại vũng bùn không thể động đậy, cho dù có thể động, lúc này chỉ sợ cũng sợ tới mức không thể động đậy.

Bất quá cho dù bọn họ không thể động đậy, Hạ Vân Kiệt nhưng cũng sẽ không như vậy buông tha bọn họ, tạm thời phong ấn bọn người kia chân nguyên pháp lực, tùy tay đem chiến trường thắng lợi phẩm thổi quét không còn, sau đó hướng Địch Vân Khởi tứ đại đầu sỏ ôm ôm quyền, nói thanh thất bồi, nói chính mình lập tức sẽ đến sau, Hạ Vân Kiệt liền trực tiếp vạch ra hư không, một cước mại đi vào, sau đó biến mất ở Hàn Nguyệt cung sơn môn ngoại.

Gặp Hạ Vân Kiệt xé mở hư không rời đi, Địch Vân Khởi chờ tứ đại đầu sỏ không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, trên mặt đều lộ ra cười khổ, cũng là không có một người dám rời đi, đều đứng ở tại chỗ chờ đợi Hạ Vân Kiệt về.

Không có biện pháp, Hạ Vân Kiệt thực lực thật sự rất khủng bố, cho dù Địch Vân Khởi phụ thân năm đó có thể xưng bá nghệ giới vực, nhưng cùng Hạ Vân Kiệt so với lại muốn kém cỏi rất nhiều. Hắn nếu nói làm cho bọn họ ở trong này chờ, bọn họ tự nhiên chỉ có thể chờ, trừ phi bọn họ về sau không nghĩ tái ở nghệ giới vực lăn lộn.

Đương nhiên theo hôm nay bắt đầu, bọn họ không còn có nửa điểm đồ phách nghệ giới vực ý nghĩ, cũng không có cái gì bảy đại đầu sỏ thuyết, bởi vì theo hôm nay bắt đầu nghệ giới vực chỉ có một bá chủ, thì phải là Hạ Vân Kiệt.

Làm Địch Vân Khởi đám người tâm tình không yên ở Hàn Nguyệt cung sơn môn ngoại chờ đợi Hạ Vân Kiệt phản khi, man loạn chi địa trên không xuất hiện một trận dao động, một đôi trắng nõn tay theo trong hư không vươn ra đến, sau đó hướng hai bên nhất xả, hiện ra một

đạo lỗ hổng, Hạ Vân Kiệt theo bên trong đi ra.

Vừa đến man loạn chi địa, Hạ Vân Kiệt không nói hai lời, trực tiếp đem ngự thú phù theo phụ trách man thú viện hoàng cao đại điểu trong tay lấy đi, lại đem sở hữu cử hà cảnh giới man thú tất cả đều cấp triệu hồi đi qua, sau đó mang theo chúng nó trực tiếp xé mở hư không lại buông xuống nghệ giới.

Nhìn trên không một trận dao động, một đôi trắng nõn tay theo trong hư không vươn ra đến, Địch Vân Khởi đám người một lòng nhất thời nâng lên đứng lên, biết Hạ Vân Kiệt đến đây.

Quả nhiên kia đạo không gian cái khe nhất lay ra, một đạo quen thuộc thân ảnh liền theo bên trong bước đi ra. Chính là Hạ Vân Kiệt bước ra đến sau, mặt sau lại theo sát sau bước ra một đầu đầu thật lớn man thú.

Kia man thú có dài hai cánh đại bạch hổ, có cả vật thể lửa đỏ đại xà, có dài độc giác bò tót, có cùng sơn sóng vai cự viên, còn có cả vật thể tuyết trắng chỉ có đỉnh đầu nhất điểm hồng cự hạc.

Nghệ giới vực to lớn vô ngần, mặt trên sinh hoạt đủ loại, hình thù kỳ quái phi cầm mãnh thú, này đó thật lớn man thú, ở to lớn vô ngần nghệ giới vực, không tính là có bao nhiêu độc đáo, nhưng chúng nó vừa đi đi ra, Địch Vân Khởi đám người cũng là nhịn không được cả người sợ run cả người.

Bởi vì chúng nó vừa đi đi ra, liền có ngập trời dáng vẻ khí thế độc ác thổi quét trời đất, cho dù Địch Vân Khởi đám người có cử hà hậu kỳ cảnh giới tu vi, lúc này đều cảm thấy tiểu tâm can ở bang bang loạn đập, hai chân nhuyễn.

Không có biện pháp, này đó man thú đều là có thêm cử

hà cảnh giới thực lực, suốt có tám mươi lăm đầu, mà man thú lại không giống người tu chân giống nhau hội thu liễm hơi thở, có thể nghĩ, kia cường hãn hơi thở tràn đến có bao nhiêu sao khủng bố.

“Ông trời, suốt tám mươi lăm vị cử hà cảnh giới đại yêu, trong đó có năm vị cử hà hậu kỳ, hai mươi lăm vị cử hà trung kỳ! Này Hạ giới chủ đến tột cùng có bao nhiêu cường đại a!” Địch Vân Khởi đám người hai mắt thẳng, miệng thấp giọng thì thào, bọn họ cũng không nhận thức man thú, còn tưởng rằng này đó man thú là trong yêu tộc cường giả.

Hạ Vân Kiệt cũng không có giải thích, mà là kêu lên Miêu Long, Xa Vũ Phi, Xa Vũ Lộ, lại bảo quá Ổ Trường Thiên cùng Ngũ Liên lão nhân, còn có La Linh.

Miêu Long năm người vừa rồi trận chiến ấy tuy rằng bị chút thương, nhưng không có Viên Nanh đám người như vậy nghiêm trọng, đoạn cánh tay gãy chân, Hạ Vân Kiệt cho chút chữa thương thánh dược, liền cũng liền tạm thời ngăn chặn thương thế. Không giống Viên Nanh đám người, cần phải chữa thương một đoạn thời gian, mới vừa rồi có thể cụt tay trọng sinh. Mà La Linh vừa rồi cũng không có tham dự đại chiến, tự nhiên cũng vốn không có bị thương.

Hạ Vân Kiệt đem ngự thú phù phân công cấp sáu người, dạy bọn họ tế luyện phương pháp, sau đó nói:“Các ngươi hiện tại liền nhích người tiến đến Huyền Thiên quốc, Hỏa Vân giáo còn có Âm Sơn tông, cấp bản tôn phá bọn họ sơn môn, phàm là cùng Hàn Thông, Hỏa Hà còn có Âm Sơn có lệ thuộc trực tiếp huyết mạch hoặc là đích truyền quan hệ môn nhân đệ tử đều trấn sát. Này khác chủ yếu nhân vật có thể không trấn sát liền không cần trấn sát, nếu chịu quy hàng liền tha cho bọn hắn tu vi cùng tánh mạng, nếu là không chịu liền phế đi tu vi. Dư giả bình thường môn nhân đệ tử, liền từ bọn họ đi

thôi.”

“Tuân pháp chỉ!” Miêu Long đám người tất cả đều vẻ mặt kích động hưng phấn mà lĩnh mệnh, sau đó mang theo cử hà cảnh giới man thú, binh phân ba đường, hướng Huyền Thiên quốc, Hỏa Vân giáo còn có Âm Sơn đằng đằng sát khí mà đi.

Nguyên bản Miêu Long, Xa Vũ Phi còn có Xa Vũ Lộ ba người đối bị Hạ Vân Kiệt hạ cấm chế rất có không cam lòng, nay cũng là cảm thấy tự đáy lòng may mắn.

Nói đùa, bọn họ là cái gì tu vi, bất quá chỉ có cử hà sơ kì cảnh giới mà thôi, đời này có thể đạt tới cử hà trung kỳ cảnh giới đó là đỉnh thiên. Nhưng hôm nay đâu, thế nhưng có tư cách sử dụng tương đương với cử hà hậu kỳ cảnh giới man thú, không chỉ có như thế, bọn họ hiện tại lại lãnh binh tấn công từng nghệ giới vực đỉnh cấp thế lực lớn, ngẫm lại đều làm cho bọn họ cả người nhiệt huyết sôi trào, cảm giác đời này xem như không sống uổng phí.

“Các vị đạo hữu, hôm nay ta tuy rằng đã tru sát Hàn Thông, Hỏa Hà còn có Cửu Âm, lại sai người lãnh binh đi tấn công bọn họ sơn môn, nhưng là Huyền Thiên quốc, Hỏa Vân giáo còn có Âm Sơn tông đều là ở nghệ giới vực kinh doanh nhiều năm, địa bàn thật lớn, thế lực thật lớn, bản tôn nhân mã hữu hạn cũng là không thể toàn bộ trấn áp. Còn thỉnh các vị đạo hữu xem ở nghệ giới vực đại cục an ổn phân thượng, hỗ trợ phái người trấn áp trừ sơn môn ở ngoài trọng yếu địa phương, chính là trời cao có đức hiếu sinh, còn thỉnh các vị đạo hữu có thể ước thúc thủ hạ, không cần đại tạo sát nghiệt.” Phái ra Ổ Trường Thiên đám người sau, Hạ Vân Kiệt có chuyển hướng Địch Vân Khởi đám người, ôm quyền nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1388 : Nhân từ cùng vô tình

Tam đại thế lực trừ bỏ Âm Sơn tông, còn lại hai đại thế lực chân chính thực lực đã ẩn ẩn giỏi hơn Địch phủ phía trên. Vu Hàm môn liền như vậy điểm người, có thể mang theo man thú đại quân chiếm lĩnh tam đại thế lực tổng đà sơn môn đã xem như thực không sai, về phần tam đại thế lực này khác địa bàn, kia căn bản là lòng có dư mà lực không đủ. Cho này bỏ mặc mặc kệ, còn không bằng làm thuận nước giong thuyền, bán điểm ưu việt cấp Địch Vân Khởi bọn bốn người.

Dù sao Hạ Vân Kiệt muốn là một cái ổn định nghệ giới vực, mà không phải một cái nơi nơi náo động nghệ giới vực. Lấy chỗ tốt cấp bốn thế lực lớn, vừa đến có thể an bọn họ tâm, thứ hai, cũng là tưởng dùng bọn họ lực trấn áp bởi vì tam đại thế lực đầu sỏ ngã xuống mà mang đến náo động.

Quả nhiên Hạ Vân Kiệt lời vừa nói ra, Địch Vân Khởi bốn người đều thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, theo sát sau người người trên mặt đều lộ ra cảm kích sắc, ào ào hướng Hạ Vân Kiệt chắp tay nói:“Hạ giới chủ thật sự là bi thiên mẫn nhân đắc đạo cao nhân, chúng ta ổn thỏa vâng theo giới chủ lời nói.”

“Các vị đạo hữu quá khen, sự tình nhân ta dựng lên, ta cũng chỉ là không nghĩ bởi vì ta duyên cớ mà tạo thành nghệ giới vực sinh linh đồ thán, rung chuyển bất an.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Hạ giới chủ nói quá lời, này hết thảy đều là Hàn Thông đám người gieo gió gặt bão, là bọn họ sở tạo hạ nghiệt, cùng Hạ giới chủ không quan hệ.” Địch Vân Khởi đám người ào ào nói.

Hạ Vân Kiệt cười nhẹ, không tái cố ý khiêm tốn. Lấy hắn nay triển lộ xuất hiện thực lực, nếu tái cố ý khiêm tốn, ngược lại có vẻ dối trá, cũng có mất hắn vị này nay nghệ giới vực vua không ngai uy nghiêm.

Kế tiếp, Địch Vân Khởi bốn người lại cùng Hạ Vân Kiệt hàn huyên nịnh hót vài câu, liền ào ào chắp tay cáo từ rời đi, nói tốt ngày khác tái chuyên môn đăng môn bái phỏng.

Hạ Vân Kiệt biết bốn người nay vội vã đi thu thập tam đại thế lực sạp, mà tam đại thế lực lưu lại sạp cũng quả thật cần này bốn thế lực lớn đi thu thập, nếu không khó tránh khỏi muốn khiến cho một ít rung chuyển bất an, cho nên cũng sẽ không cường lưu bọn họ, hơi chút khách khí vài câu, liền chắp tay cùng bọn họ cáo từ.

Địch Vân Khởi đám người rời đi sau, Hạ Vân Kiệt xoay người phải về Hàn Nguyệt cung, đã thấy đến Quảng Nguyệt tiên tử đám người đều nơm nớp lo sợ quỳ trên mặt đất, không dám ngẩng đầu nhìn hắn.

“Gặp đồng môn người đang ở hiểm cảnh, đệ tử nhưng không có rời núi cứu giúp, còn thỉnh chưởng giáo ban thưởng phạt.” Quảng Nguyệt tiên tử nói.

“Đứng lên đi, chuyện này chẳng trách ngươi. Ta biết ngươi không có rời núi sở thừa nhận dày vò cùng thống khổ cũng không hội kém cỏi cùng Trường Thiên bọn họ.” Hạ Vân Kiệt trấn an nói.

“Tạ chưởng giáo!” Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, Quảng Nguyệt tiên tử đám người hốc mắt nhất thời tất cả đều đỏ, thậm chí có chút nữ đệ tử đều bắt đầu nức nở lên.

“Các ngươi làm cái gì vậy? Hiện tại chúng ta không cũng chưa sự sao? Về sau nghệ giới vực rốt cuộc không ai dám ức hiếp chúng ta. Tốt lắm, tốt lắm, đều đứng lên,

đều đứng lên.” Hạ Vân Kiệt gặp một đám nữ nhân quỳ trước mặt hắn lại là rơi lệ lại là nức nở, không khỏi một trận đau đầu.

Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, Quảng Nguyệt tiên tử đám người thế này mới nín khóc mỉm cười, tái sau đó liền bắt đầu hưng phấn mà líu ríu đứng lên, giống như một đám chim nhỏ giống nhau, nhìn xem Hạ Vân Kiệt trong lòng thẳng lắc đầu, bất quá tâm tình cũng là phá lệ tốt.

“Quảng Nguyệt, ngươi đem sự tình trải qua cùng ta nói một chút đi.” Trở lại Hàn Nguyệt cung đại điện, ngồi ở ngai vàng, Hạ Vân Kiệt thế này mới có thời gian mở miệng hỏi Quảng Nguyệt sự tình cụ thể nguyên nhân trải qua.

Quảng Nguyệt nghe vậy đứng dậy đem sự tình từ đầu tới đuôi một năm một mười theo Hạ Vân Kiệt nói một lần.

Hạ Vân Kiệt nghe nói có vô tội phàm nhân bởi vì bọn họ trong lúc đó đấu tranh mà đã bị liên lụy, trong lòng rất là tự trách khó chịu, bất quá khi hắn nghe được Viên Nanh đám người chịu vì phàm nhân mà không để ý an nguy rời núi một trận chiến, trong lòng lại tràn ngập vui mừng cùng tự hào.

Bởi vì Viên Nanh đám người có thể có hôm nay hành động đều là bởi vì hắn này chưởng giáo dạy duyên cớ.

“Tốt, các ngươi chuyện này làm được tốt lắm, đúng. Đều nói nhất thảo nhất mộc đều có sinh mệnh, liền càng đừng nói người cùng chúng ta giống nhau.” Hạ Vân Kiệt nghe xong khen ngợi vài câu, sau đó lại nghĩ thầm nghĩ:“Này bị liên lụy thế tục quốc gia, ngươi nhiều hơn cấp chút bồi thường đi, nếu có tu luyện thiên phú cô nhi, không ngại thu vào Hàn Nguyệt cung đến tài bồi một phen, coi như là đối bọn họ bù lại. Tiêu dùng phương

diện ngươi đừng lo, một khi Trường Thiên đám người trở về, tài phú khẳng định hội đạt tới một cái kinh người số lượng.”

“Là, đệ tử cẩn tuân chưởng giáo pháp chỉ.” Quảng Nguyệt tiên tử sắc mặt kích động trả lời. Không chỉ có bởi vì chưởng giáo nhân từ tâm địa, làm cho nàng may mắn chính mình theo đúng người, cũng bởi vì nhớ tới Ở Trường Thiên đám người lúc này chính đi tấn công tam đại thế lực tổng đà sơn môn, đến lúc đó vơ vét tài phú sẽ là bao nhiêu, Quảng Nguyệt tiên tử căn bản không dám tưởng tượng.

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, vốn là mang theo một tia thương hại biểu tình dần dần trở nên lạnh như băng đứng lên, nói:“Đem Vinh thân vương đám dẫn tới, cũng dám nghĩ ra bực này ác độc mưu kế đến, nếu như vậy giết bọn họ, thật sự rất tiện nghi.”

“Là!” Quảng Nguyệt tiên tử sắc mặt nghiêm, trả lời, trong đầu cũng là một trận lẫm liệt. Biết chưởng giáo mặc dù có một viên bi thiên mẫn nhân tâm, nhưng đối đãi địch nhân hắn tâm cũng là sẽ không động nửa điểm nhân từ chi tâm, mà là lạnh như băng cùng vô tình.

Nếu ai bởi vì hắn nhân từ liền nghĩ đến hắn là tốt tốt tiên sinh, là người có thể ức hiếp, thì phải là mười phần sai.

Rất nhanh Vinh thân vương đám người liền bị dẫn theo đi lên, nhìn đến Hạ Vân Kiệt, luôn luôn kiêu ngạo cao ngạo Vinh thân vương cùng Hỏa Phượng tiên tử tất cả đều sắc mặt tái nhợt cầu xin tha thứ, chỉ có Cừu Phong coi như kiên cường, không có cầu xin tha thứ, mà Bạch Ngũ Thường còn lại là một bộ bất đắc dĩ nhận mệnh bộ dáng.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không theo bọn họ khách khí, trực tiếp phế đi Vinh thân vương ba người tu vi, về phần

Bạch Ngũ Thường Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra nhìn ra đến hắn bất đắc dĩ, lưu lại hắn tu vi.

Tái kế tiếp, liền cho bọn hắn hạ vạn nghĩ phệ tâm thuật pháp, lúc này Bạch Ngũ Thường cũng không ngoại lệ, dù sao hắn còn là tham dự lần này hành động.

Sau đó liền làm cho người ta đem bọn họ dẫn đi, nhốt lại, tùy vào này thuật pháp chậm rãi đem bọn họ tra tấn chí tử. Chỉ có Bạch Ngũ Thường Hạ Vân Kiệt giữ lại, nhìn hắn mạnh mẽ chịu đựng vạn nghĩ phệ tâm thống khổ, toàn thân phát run, bộ mặt bắp thịt vặn vẹo nhìn hắn, Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói:“Xem ở ngươi là không có lựa chọn phân thượng, bản tôn chỉ làm cho ngươi thừa nhận bảy ngày bảy đêm vạn nghĩ phệ tâm chi trừng phạt, sau ngươi nếu chịu quy thuận bản tôn, bản tôn khả lưu lại ngươi một cái tánh mạng, nếu không liền cho ngươi một cái thống khoái.”

“Đa tạ giới chủ không giết chi ân, Ngũ Thường nguyện ý quy thuận giới chủ, cũng nguyện ý tiếp nhận này phân trừng phạt.” Bạch Ngũ Thường chính là bách cho tình thế mà về phụ Âm Sơn tông, đối Cửu Âm tự nhiên chưa nói tới trung trinh như một, gặp Hạ Vân Kiệt có tính toán buông tha hắn một cái tánh mạng, tự nhiên vội vàng ứng hạ.

Hạ Vân Kiệt gặp Bạch Ngũ Thường ứng hạ, liền huy phất tay, làm cho người ta đem Bạch Ngũ Thường cũng cấp dẫn đi.

Này đó an bài thỏa đáng sau, Hạ Vân Kiệt lại đem kia mười tám vị trưởng lão cấp cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả nhất nhất cấp nhắc tới đại điện trung đến,

“Bản tôn cũng không phải hảo sát hạng người, chỉ là vì các ngươi Huyền Thiên quốc, Hỏa Vân giáo, Âm Sơn tông phải muốn gây chuyện, muốn tính kế trấn sát bản

tôn, cho nên bản tôn thế này mới ra tay. Nay các ngươi dừng ở bản tôn trong tay cũng chỉ có thể tự nhận không hay ho. Bản tôn biết các ngươi trung gian có chút người cũng không phải này tam đại thế lực đích truyền hậu duệ, môn nhân, mà là sau lại nhận mời gia nhập. Nếu là người sau, chỉ cần các ngươi chịu nhận bản tôn sưu hồn phương thức xác nhận, lại chịu bản tôn cấm chế quản thúc, bản tôn khả tha các ngươi một cái tánh mạng. Về phần Huyền Thiên quốc, Hỏa Vân giáo, Âm Sơn tông đích truyền hậu duệ, môn nhân, vậy không cần cầu xin tha thứ, bản tôn tuy rằng không phải hảo sát hạng người, nhưng bản tôn tổng cũng phải vì bản tôn môn nhân đệ tử suy nghĩ, không thể lưu lại các ngươi tai họa bọn họ.” Hạ Vân Kiệt ánh mắt chậm rãi đảo qua đại điện trung mười tám vị trưởng lão cấp cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả thản nhiên nói.

Hạ Vân Kiệt thanh âm hạ xuống không bao lâu, có sáu người run rẩy đi ra, nói:“Chúng ta sáu người cùng tam đại thế lực cũng không có gì huyết thống hoặc là môn phái truyền thừa quan hệ, đều là sau lại nửa đường gia nhập. Nguyện ý nhận giới chủ sưu hồn cùng hạ cấm chế quản thúc.”

Hạ Vân Kiệt gặp có sáu người bước ra khỏi hàng, này sáu người một thân pháp lực hùng hậu trình độ đã thẳng bức cử hà hậu kỳ, trong lòng nhưng thật ra có chút âm thầm vui mừng.

Tuy rằng nay Vu Hàm môn chiếm được man thú đại quân, cho dù không có Hạ Vân Kiệt tọa trấn, cũng là đủ xưng bá nghệ giới vực, nhưng này chút man thú đại quân chung quy là không có linh trí, không chịu nổi trọng dụng. Mà Bành Thiên Võ đám người chỉ sợ còn phải một đoạn thời gian cần tu mới vừa rồi có thể đạt tới Địch Vân Khởi các đầu sỏ cấp nhân vật cảnh giới, cho nên Vu Hàm môn trừ bỏ Hạ Vân Kiệt phương diện, ở cao thủ phương diện còn là thực khuyết thiếu. Hơn nữa hiện tại

Hạ Vân Kiệt trấn giết tam đại đầu sỏ, Vu Hàm môn một khi chiếm lĩnh tam đại thế lực tổng đà sơn môn, địa bàn cùng thế lực tất nhiên kịch liệt bành trướng, cao thủ phương diện lại càng phát trứng chọi đá.

Nếu có trước mắt này sáu người gia nhập, hơn nữa Bạch Ngũ Thường, kia Hạ Vân Kiệt liền có được bảy vị cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả, ở cao thủ phương diện sẽ không hội như vậy trứng chọi đá, miễn cưỡng cũng có thể cầm ra tay. Hơn nữa kia sáu vị trưởng lão cấp cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả, người người pháp lực hùng hậu vô cùng, Hạ Vân Kiệt nếu chịu tài bồi một hai, nói không chừng liền có thể đột phá đến cử hà hậu kỳ cảnh giới. Khi đó Hạ Vân Kiệt liền có chân chính cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả đả thủ.

Như vậy cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả đả thủ tự nhiên không phải man thú có thể so sánh.

“Hảo! Các ngươi sáu người tạm thời lưu lại, chờ bản tôn sưu hồn sau tái làm quyết định.” Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua sáu người, gật gật đầu, sau đó một điểm hồng quang theo hắn mi tâm bắn ra, hiện ra một thanh huyết đao đến, đúng là nhất mục huyết đao.

Một chút sát khí theo Hạ Vân Kiệt trong mắt lóe ra, huyết đao hướng còn lại mười hai vị cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả huy đi, một đạo huyết quang thổi quét quá bọn họ, làm huyết quang biến mất khi, kia mười hai cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả đã thành một đống khô lâu, mà nhất mục huyết đao ở uống no cường giả tinh huyết sau, thân đao trung mắt đỏ chậm rãi mở ra, bên trong biển máu quay cuồng, so với trước kia muốn nùng trù rất nhiều.

Một đao giết mười hai cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả sau, tự nhiên có người đi lên đem một đôi khô lâu xử lý điệu, mà Hạ Vân Kiệt tắc đối với sáu người vươn bàn

tay to, đặt tại bọn họ trên đầu.

Một màn màn trường hợp giống như phóng điện ảnh giống nhau ở Hạ Vân Kiệt trong đầu lóe ra, sáu người cuộc đời sự tích không một che giấu.

Hồi lâu, Hạ Vân Kiệt thu hồi rảnh tay, một đạo huyết quang lại theo hắn mi tâm bắn ra, hiện ra nhất mục huyết đao.

Nhất mục huyết đao vừa ra liền bổ về phía trong đó một vị cao gầy vóc dáng, vẻ mặt mặt rỗ nam tử.

“Ngươi sát nghiệt quá nặng, bản tôn lưu ngươi không thể!” Hạ Vân Kiệt sắc mặt lạnh như băng nói. Vừa rồi sưu hồn, Hạ Vân Kiệt phát hiện này nam tử vì luyện một loại tà ác pháp thuật, thế nhưng liên tục tàn sát hai cái thế gian quốc gia, trong tay lây dính vô số sinh linh máu tươi. Hắn đầu nhập Âm Sơn tông môn hạ, cũng là bởi vì khiến cho công phẫn, tìm kiếm che chở duyên cớ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1389 : Sóng to gió lớn

Gặp Hạ Vân Kiệt một đao ra lại lấy một người tánh mạng, còn lại năm vị trưởng lão cấp nhân vật tất cả đều nhịn không được đánh cái giật mình, trong lòng một trận lẫm liệt, ẩn ẩn ý thức được trước mắt vị này chủ tử cùng tam đại đầu sỏ chỉ sợ là kiên quyết tương phản hai loại người.

“Chỉ cần các ngươi theo bản tôn, hảo hảo làm việc, thì phải là người của bản tôn, cho dù trời sập xuống dưới, bản tôn cũng sẽ cho ngươi đỉnh. Nhưng nếu có người dám thị cường lăng nhược, tùy ý giết chóc, bản tôn tất lập tức thủ này tánh mạng, tuyệt không hội nhẹ tha!” Hạ Vân Kiệt thu hồi huyết đao, ánh mắt nghiêm khắc đảo qua đại điện trung năm vị trưởng lão cấp nhân vật, âm thanh lạnh lùng nói.

“Thuộc hạ hiểu được!” Năm người quỳ một gối xuống, cùng kêu lên trả lời, thần sắc lẫm liệt.

Năm người chính là bị hạ cấm chế người, tuy rằng tu vi cao thâm, nhưng không coi là Vu Hàm môn đệ tử, chỉ có thể tự xưng thuộc hạ.

“Nếu hiểu được, bên kia nhất nhất tiến lên đây, mở ra các ngươi nguyên thần hồn phách.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

Năm người nghe vậy tâm thần đều nắm thật chặt, trong mắt lóe ra một chút thống khổ ánh mắt, nhưng cuối cùng còn là nhất nhất tiến lên, đứng ở Hạ Vân Kiệt trước mặt, tế thả ra nguyên thần, mở ra hồn phách, tùy ý Hạ Vân Kiệt ở mặt trên hạ cấm chế.

Này cấm chế một chút, bọn họ tánh mạng liền tương đương với nhéo vào Hạ Vân Kiệt trong tay, hắn muốn

bọn họ sinh, bọn họ liền sinh, hắn muốn bọn họ tử, bọn họ liền tử!

Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không theo bọn họ khách khí, nhất nhất ở bọn họ trong cơ thể hạ cấm chế, ban thưởng chút chữa thương đan dược cho bọn hắn, liền làm cho bọn họ mang theo chính mình pháp chỉ, phân biệt đi tam đại thế lực tổng đà sơn môn.

Bọn họ năm người đều là nguyên lai tam đại thế lực trưởng lão, có bọn họ ở, Ổ Trường Thiên đám người xử lý sự tình tự nhiên như hổ thêm cánh, bớt việc không ít.

Phái năm người sau, Hạ Vân Kiệt xé mở hư không đem Viên Nanh đám trọng thương hào đưa về man loạn chi địa, làm cho bọn họ ở trong vu cốc chữa thương tu luyện, sau đó chính mình tắc một lần nữa quay trở về Hàn Nguyệt cung.

Nghệ giới đất rộng của nhiều, linh khí tràn đầy, toàn bộ nghệ giới vực đại bộ phận tài nguyên đều tập trung ở nghệ giới. Trước kia chuẩn bị điệu thấp, không chen chân nghệ giới tranh bá cũng liền thôi, nay nếu đã khai sát giới trấn giết tam đại đầu sỏ, chính thức đem tay thân đến nghệ giới đến, Hạ Vân Kiệt tự nhiên tốt tốt kinh doanh tính toán, tọa trấn nghệ giới, không tha có mất.

Bất quá nay có man thú đại quân, lại có nguyên tam đại thế lực năm vị trưởng lão tương trợ, tấn công tam đại thế lực tổng đà sơn môn sự tình, cũng là không cần Hạ Vân Kiệt vị này chưởng môn nhân tự thân xuất mã, hắn chỉ cần tọa trấn Hàn Nguyệt cung, phòng ngừa ngoài ý muốn xuất hiện liền có thể.

Ngồi ở Hàn Nguyệt cung đại điện, Hạ Vân Kiệt nhắm mắt dưỡng thần, tâm tình lại pha không bình tĩnh.

Nay hắn đã có được xé rách không gian, trực tiếp qua

sông hư không thực lực, chỉ cần Vu Hàm môn ở nghệ giới vực ổn định xuống dưới, Hạ Vân Kiệt liền có thể không hậu cố chi ưu rời đi nghệ giới vực, sau đó thông qua không ngừng mà xé rách không gian, một cái giới vực một cái giới vực qua sông đi qua, tìm kiếm địa cầu.

Chính là Vu Hàm môn nay còn khuyết thiếu một cường giả chân chính tọa trấn, lại làm cho Hạ Vân Kiệt trong đầu chung quy có chút băn khoăn. Hơn nữa man loạn chi địa tồn tại, một khi tiết lộ đi ra ngoài, nếu không có một cường giả chân chính, cũng chính là thiên tiên cấp nhân vật tọa trấn, đối với Vu Hàm môn mà nói chỉ sợ không phải đại phúc mà là đại họa.

Nhưng muốn trong khoảng thời gian ngắn bồi dưỡng ra một cường giả chân chính, thiên tiên cấp nhân vật lại nói dễ hơn làm? Cho dù có vu cốc tồn tại, cho dù Hạ Vân Kiệt trong đầu tồn rất nhiều thượng cổ đại đạo, muốn bồi dưỡng ra một cường giả chân chính, thiên tiên cấp nhân vật, kia cũng ít nhất cần mấy chục năm thậm chí thượng trăm năm thời gian.

Đương nhiên đối với những người khác mà nói, mấy chục năm thậm chí thượng trăm năm liền bồi dưỡng ra một thiên tiên cấp nhân vật, kia tuyệt đối là kỳ tích trung kỳ tích. Phải biết rằng từng nghệ giới vực vực chủ Địch Trăn, công nhận nghệ giới vực mấy ngàn năm không ra ngút trời tài, khả kết quả đâu, nhưng cũng không có thể vượt qua thiên kiếp.

Có thể nghĩ, chỉ cần có thể nuôi dưỡng ra thiên tiên cấp môn nhân, vậy đã là kỳ tích, càng đừng nói mấy chục năm, thượng trăm năm thời gian bồi dưỡng đi ra một thiên tiên cấp nhân vật.

Bất quá đối với Hạ Vân Kiệt mà nói, thời gian không đợi người, đừng nói mấy chục năm thượng trăm năm, chính là một năm hai năm, hiện tại hắn cũng không nguyện tái

tiếp tục chờ đi xuống.

Cho nên đối với cho Hạ Vân Kiệt mà nói, Vu Hàm môn nay giếng phun thức bùng nổ, ngược lại làm cho hắn lâm vào lưỡng nan hoàn cảnh. Vốn, nếu Vu Hàm môn từng bước từng bước phát triển, chỉ cần Vu Hàm môn tận lực điệu thấp, cho dù Hạ Vân Kiệt rời đi, hẳn là ở trong khoảng thời gian ngắn cũng sẽ không rước lấy cái gì tai họa.

Nhưng nay, vậy khó nói.

Cây cao vượt rừng gió sẽ dập! Hạ Vân Kiệt một trận chiến này, nhưng là đem tam đại đầu sỏ đều cấp trấn sát, tưởng không làm cho người chú ý lại như thế nào khả năng.

Đương nhiên khiến cho người chú ý cũng là không có gì, mấu chốt là nay Viễn Man giới đảo cất giấu một cái kinh thiên đại bí mật. Một khi này bí mật tiết lộ đi ra ngoài, mà Vu Hàm môn lại không có thực lực thủ hộ man loạn chi địa, như vậy ngược lại sẽ cho Vu Hàm môn mang đến họa diệt môn.

Nhưng lại có tối mấu chốt một điểm, cho dù Hạ Vân Kiệt bồi dưỡng ra một vị thiên tiên cấp môn nhân đệ tử, khả lại như thế nào có thể làm cho thiên tiên ở lại thế gian, tọa trấn Vu Hàm môn đâu?

Bởi vì thiên tiên là không nên thuộc loại hạ giới, tuy rằng này nhất giới có thiên tiên ngưng lại, nhưng bọn họ khẳng định đều cũng có chút đặc thù phương pháp, chính là này đó phương pháp, Hạ Vân Kiệt lại không biết đến. Nếu không hắn cũng không về phần không dám vận dụng bên trong tử phủ tiên khí.

Phiền toái a! Phiền toái! Hạ Vân Kiệt nâng tay nhéo nhéo mũi, trong lòng rất là rối rắm.

Vu Hàm môn an nguy hắn khẳng định là không thể trí chi không để ý, hơn nữa Vu Hàm môn nghênh đón một cái đại kỳ ngộ, lại tốt tốt nắm chắc trụ, không tha có mất. Nhưng mặt khác một phương diện, người nhà người yêu cũng là hắn lớn nhất vướng bận, chẳng sợ không cần tu luyện, chẳng sợ mất đi tánh mạng, hắn cũng phải tìm đến bọn họ, trở lại bọn họ bên người.

Làm Hạ Vân Kiệt tọa trấn Hàn Nguyệt cung, trong lòng ngàn đầu vạn tự, rối rắm không chỉ khi, nghệ giới khắp nơi thế lực lại sớm đã nhấc lên sóng to gió lớn.

Lôi châu, vạn bảo các nghệ giới vực phân các.

“Cái gì Hạ Vân Kiệt trấn sát Hàn Thông, Hỏa Hà tiên tử còn có Cửu Âm! Điều này sao có thể?” Hướng đến trầm ổn bình tĩnh, Thái Sơn băng đỉnh mà không thay đổi sắc phân các Các chủ Tiền Dật cả kinh theo vị trí thượng mạnh đứng lên, hai cái tròng mắt đều trợn tròn.

“Hồi Các chủ, này tin tức thiên chân vạn xác! Hiện tại Hạ giới chủ nhân đã binh phân ba đường, phân biệt tấn công tam đại thế lực tổng đà đỉnh núi.” Phân các nhân viên tình báo nói.

“Một người trấn sát ba vị cử hà hậu kỳ cảnh giới, trấn áp mười tám vị tam đại thế lực trưởng lão cấp cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả, này Hạ Vân Kiệt thực lực đến tột cùng đạt tới cái gì trình độ? Hay là thiên tiên bất thành?” Tiền Dật thanh âm có chút run run.

“Này thuộc hạ cũng không biết. Ngày đó chi chiến, trừ bỏ Địch Vân Khởi, Kiếm Ý, Thôn Thiên đại vương còn có Khương Hoài bốn đại đầu sỏ số ít mấy người có tư cách đang xem cuộc chiến, dư giả căn bản không tư cách gần gũi đang xem cuộc chiến. Mà người của tam đại thế lực, tại kia một trận chiến bên trong cơ hồ toàn

quân bị diệt, trữ hàng xuống dưới cũng đều thần phục. Cho nên lúc ấy cụ thể như thế nào giao thủ cũng là không thể biết được, chỉ biết là kia Hạ Vân Kiệt phi thường lợi hại, một người trấn sát tam đại đầu sỏ cùng mười tám vị cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả.” Tình báo nhân viên nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1390 : Vực chủ?

“Hảo, lão phu đã biết, ngươi lại đi xuống tiếp tục hỏi thăm.” Tiền Dật lại tỉ mỉ hỏi một phen, thế này mới vẫy lui tình báo nhân viên.

Vẫy lui tình báo nhân viên sau, Tiền Dật theo bản năng lau cái trán, hiện bất tri bất giác trung chính mình mạo đầy trán mồ hôi lạnh.

May mắn lúc ấy Nhiếp Tiểu Thiến cùng kia Hạ Vân Kiệt giao hảo, nếu không sau này ta vạn bảo các chỉ sợ cũng không có biện pháp tái tiếp tục ở nghệ giới vực mở đi xuống, Tiền Dật âm thầm sau một lúc sợ cùng may mắn, sau đó mở miệng đối tùy tùng mệnh lệnh nói:“Lập tức triệu tập phó Các chủ cùng bát đại nghi trượng.”

Vì thế vạn bảo các nghệ giới vực phân các cao tầng quản lý giả ở kế bán bảo đại hội sau không lâu lại mời dự họp một lần hội nghị.

Ở hội nghị, Tiền Dật không chỉ có mệnh lệnh người đem Hạ Vân Kiệt lúc trước ủy thác cùng vạn bảo các nghiệp vụ tăng lên tới tối đẳng cấp cao, nhiều mặt chú ý Hàn Nguyệt cung còn có hoắc âm giới, kim thần giới vùng động tĩnh, hơn nữa hội nghị sau, còn lập tức tự mình mang theo Nhiếp Tiểu Thiến bị một phần hậu lễ thẳng đến Hàn Nguyệt cung mà đi.

Ba ngàn giới có tứ đại thương hội, vạn bảo các bất quá chính là trong đó một nhà mà thôi. Ở nghệ giới vực, thiên nhất các, bảo hiên các, đan bảo các đồng dạng thiết có phân hào. Bốn nhà cạnh tranh phi thường lợi hại, lúc này ai có thể ở nghệ giới vực thắng được, nghệ giới vực khắp nơi thế lực duy trì liền có vẻ càng trọng yếu.

Trước kia vạn bảo các đặt cửa áp ở Địch phủ trên người, trở thành tứ đại thương hội ở nghệ giới vực này giới vực đầu lĩnh dương. Nhưng theo Địch phủ xuống dốc, Huyền Thiên quốc, Hỏa Vân giáo các thế lực quật khởi, vạn bảo các ở nghệ giới vực công trạng liền dần dần biến kém, mà này khác ba nhà chiếm được Huyền Thiên quốc đám duy trì, tắc dần dần vượt qua đến, thậm chí ẩn ẩn có áp đảo vạn bảo các xu thế.

Vốn này xu thế hội theo Địch phủ xuống dốc tiếp tục kéo dài đi xuống, không nghĩ tới phía sau Hạ Vân Kiệt lại đột nhiên quật khởi, lập tức liền trấn sát Huyền Thiên quốc tam đại thế lực, này triển lộ đi ra khủng bố thực lực, chỉ cần hơi chút có điểm đầu óc mọi người có thể nghĩ đến, hắn nhất định hội trở thành nghệ giới vực kế Địch Trăn vực chủ sau tân nhậm vực chủ.

Một giới vực vực chủ, tự nhiên không phải cái gì tám thế lực lớn, bảy đại thế lực đầu sỏ có thể so sánh với. Đó là chân chính bá chủ! Nghệ giới vực chân chính người chủ sự. Gì muốn ở nghệ giới vực triển thương hội, thế lực, đều cần được đến hắn đồng ý cùng duy trì, nếu không chắc chắn nửa bước khó đi.

Tiền Dật là người thông minh, lúc này tự nhiên không dám chần chờ, lại càng không dám đoan sau lưng tứ đại thương hội cái giá, mà là lập tức mang theo cùng Hạ Vân Kiệt giao hảo Nhiếp Tiểu Thiến đi bái phỏng Hạ Vân Kiệt.

Đồng dạng một màn, ở nghệ giới này hắn khắp nơi thế lực trình diễn. Có thiên nhất các các đại thương hội, cũng có nghệ giới thực lực bị vây hợp hoan giáo này cấp bậc khắp nơi giáo phái gia tộc. Đương nhiên cũng có cấp bậc càng thấp một ít thế lực muốn đi bái phỏng Hạ Vân Kiệt chỗ Hàn Nguyệt cung. Bất quá nay Hạ Vân Kiệt đã là so với từng bảy đại đầu sỏ còn muốn cao một cấp bậc tồn tại, bọn họ cũng là ngay cả đi bái phỏng

dũng khí cùng tư cách đều không có.

Bất quá Hạ Vân Kiệt trừ bỏ tự mình tiếp kiến rồi Tiền Dật cùng Nhiếp Tiểu Thiến, những người khác đều từ Quảng Nguyệt tiên tử tiếp đãi, điều này làm cho rất nhiều người đều khó tránh khỏi có chút thất vọng, bất quá ngẫm lại lại cảm thấy tái tự nhiên bất quá.

Nói đến cùng, bên trong bọn họ lợi hại nhất bất quá chính là cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả, mà Hạ Vân Kiệt cũng là có thể bằng bản thân lực trấn sát ba vị cử hà hậu kỳ cảnh giới đầu sỏ cùng mười tám vị tam đại thế lực trưởng lão cấp cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả. Hơn nữa kinh này một trận chiến sau, Hạ Vân Kiệt tuy rằng không có tuyên bố chính mình là nghệ giới vực vực chủ, nhưng tất cả mọi người trong lòng biết rõ ràng, Địch phủ đã hoàn toàn trở thành đi qua, theo trận chiến ấy sau, Hạ Vân Kiệt liền đã thành nghệ giới vực trên thực tế vực chủ.

Một giới vực vực chủ, chẳng sợ nghệ giới vực ở ba ngàn giới bài danh ở hai ngàn sáu trăm ba mươi danh, kia cũng là vô cùng tôn quý cùng cường đại tồn tại. Thậm chí giống năm đó Địch Trăn vực chủ, thực lực xa bình thường cử hà hậu kỳ cảnh giới, có thể cùng thiên tiên cấp cường giả hơi chút chống lại một hai, cho dù ở toàn bộ ba ngàn giới đều là có chút uy danh.

Đương nhiên ba ngàn giới to lớn vô cùng, cao thủ nhiều như mây, khắp nơi thế lực lâm lập, Địch Trăn là trải qua rất nhiều năm xông pha giao tranh, mới vừa rồi ở ba ngàn giới xông ra một chút uy danh. Mà Hạ Vân Kiệt hiện tại bất quá vừa mới mới vừa ở nghệ giới vực quật khởi, muốn tưởng ở ba ngàn giới xông ra danh khí, kia lại còn sớm thật sự.

Bất quá ba ngàn giới này khác giới vực không biết Hạ Vân Kiệt thanh danh, nhưng nghệ giới này đó các gia

tộc giáo phái người phụ trách có tư cách ở trước tiên biết Hạ Vân Kiệt trấn sát tam đại đầu sỏ lại đều trong lòng biết rõ ràng, vị này gần đây quật khởi Hạ Vân Kiệt, chỉ sợ so với nghệ giới vực tiền nhậm vực chủ Địch Trăn vực chủ còn muốn lợi hại.

Lại khởi là tùy tiện ai tới đều tự mình tiếp cận ? Nếu thực như vậy, vực chủ uy nghiêm ở đâu? Hắn lại chẳng phải việc ngay cả tu luyện thời gian đều không có?

Phải biết rằng nghệ giới vực nhưng là to lớn vô cùng, có vô số gia tộc giáo phái thế lực.

Bất quá những người này kỳ thật đều hiểu lầm Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt người này hướng đến hiền hoà, không bãi cái giá. Năm đó ở địa cầu, hắn loại nào thân phận, còn không phải cùng một đám bảo an đồng sự phao bar uống rượu. Nay tự nhiên không có khả năng bởi vì trấn sát tam đại đầu sỏ, liền bãi khởi vực chủ cái giá, đối này đó người đến bái phỏng hắn khinh thường vừa thấy. Thật sự là người đến bái phỏng hắn nhiều lắm, cho nên Hạ Vân Kiệt rõ ràng đối xử bình đẳng, tất cả đều từ Quảng Nguyệt tiên tử an bài tiếp đãi.

Chỉ có Nhiếp Tiểu Thiến ở bán bảo hội nhiều mặt giúp, cũng thay hắn xuất đầu, xem như bằng hữu, lại thiết yếu tự mình tiếp đãi.

Đây là bằng hữu giao tình, cùng những người đó thấy hắn cường đại rồi sẽ bái kiến hắn hoàn toàn là hai việc.

Đối với Hạ Vân Kiệt cố ý tự mình tiếp kiến vạn bảo các nghệ giới vực phân Các chủ Tiền Dật cùng phó phân Các chủ Nhiếp Tiểu Thiến, tuyệt đại đa số mọi người chỉ có hâm mộ phân, trừ bỏ lại lần nữa độ cao coi trọng khởi vạn bảo các ở ngoài, cũng là không dám có này hắn

nhiều lắm ý tưởng cùng bất mãn.

Dù sao vạn bảo các là ba ngàn giới tứ đại thương hội chi nhất, sau lưng có thiên tiên cấp nhân vật tồn tại, Hạ Vân Kiệt tự mình tiếp kiến bọn họ nghệ giới vực phân các phân Các chủ, tuyệt đại bộ phận đều còn là có thể lý giải.

Chỉ có cùng vạn bảo các nổi danh thiên nhất các, bảo hiên các còn có đan bảo các tam đại thương hội ở nghệ giới vực phân Các chủ gặp Hạ Vân Kiệt vẻn vẹn tự mình tiếp đãi vạn bảo các, trong đầu đều rất là bất mãn cùng thất vọng.

Bất quá nay Hạ Vân Kiệt ở nghệ giới vực quật khởi đã là thế không thể đỡ, bọn họ nhưng cũng không thể nề hà, càng không thể có thể nâng ra bọn họ sau lưng thế lực hướng Hạ Vân Kiệt biểu đạt bất mãn cùng tạo áp lực. Không chỉ có không có, bọn họ còn để lại lễ vật, mặt mang mỉm cười rời đi.

Thương nhân dĩ hòa vi quý, không đến vạn bất đắc dĩ, bọn họ là tuyệt không hội cùng nghệ giới vực trên thực tế vực chủ xé rách da mặt.

Làm nghệ giới vực khắp nơi có uy tín danh dự nhân vật nối liền không dứt đăng môn bái phỏng khi, đi tấn công tam đại thế lực Ổ Trường Thiên đám người cũng cũng rốt cục hoàn toàn chiếm lĩnh tam đại thế lực tổng đà sơn môn, cũng phái người cấp Hạ Vân Kiệt đưa tới thật dài thu hoạch danh sách, nhìn xem Hạ Vân Kiệt thiếu chút nữa tròng mắt đều thẳng.

Bất quá này cũng khó trách Hạ Vân Kiệt, toàn bộ nghệ giới vực, cao nhất cấp thế lực bất quá cũng liền bảy nhà. Có thể nghĩ này bảy nhà trải qua dài dòng năm tháng tụ liễm tài phú nên có bao nhiêu sao khổng lồ, mà Vu Hàm môn nay lại lập tức chiếm lĩnh trong đó tam gia tổng đà

sơn môn, kia tài phú lại nên nhiều khổng lồ?

Kia tuyệt đối là cái con số thiên văn!

Nguyên Huyền Thiên quốc Huyền Mộc thành có truyền tống trận cùng kim thần giới truyền tống trận tương liên, cho nên rất nhanh chỗ tòa này cự thành truyền tống trận bắt đầu trở nên bận rộn đứng lên. Vô số vật tư thông qua truyền tống trận, bị đưa đến kim thần giới, sau đó tái từ kim thần giới vận chuyển hướng Viễn Man giới đảo.

Mà chỗ tòa này cự thành đã ở Hạ Vân Kiệt tự mình bày mưu đặt kế hạ, thành Vu Hàm môn ở nghệ giới thứ nhất trọng yếu. Bởi vì này tòa cự thành có thể nối thẳng kim thần giới. Vu Hàm môn bồi dưỡng đi ra đệ tử môn nhân có thể thông qua kim thần giới truyền tống trận cuồn cuộn không ngừng mà bị đưa đến nghệ giới, mà nghệ giới tài nguyên tắc có thể thông qua truyền tống trận cuồn cuộn không ngừng mà đưa hướng kim thần giới, tái đổi vận đến Viễn Man giới đảo.

Vu Hàm môn địa bàn cùng tài phú ở kịch liệt bành trướng, nhân mã đã ở không ngừng gia tăng. Bất quá này hết thảy đều là lấy Hạ Vân Kiệt hoắc âm giới giới chủ danh nghĩa đang tiến hành, Vu Hàm môn thủy chung giấu ở mặt sau, cũng không có công bố đi ra. Cho nên ngoại giới cũng không biết, một cái từng “Khốn cùng thất vọng” Đến tránh ở chính là nhất tích xa giới đảo môn phái, đang ở lấy khủng bố độ quật khởi, càng không biết, Hạ Vân Kiệt căn cơ thế nhưng sẽ là ở một cái “Thâm sơn cùng cốc” tích xa giới đảo, mà kia tích xa giới đảo, nay chính cất giấu nghệ giới vực lớn nhất bí mật.

Gì gió lốc chung quy đều đã hồi phục bình tĩnh.

Hạ Vân Kiệt trấn sát tam đại đầu sỏ mà khiến cho nghệ giới vực gió lốc đồng dạng như thế.

Trên thực tế, trận này gió lốc lan đến chủ yếu cũng chính là thượng tầng thế lực, chân chính chú ý đến điểm này bình thường tiểu thế lực cũng không nhiều. Cái này giống nước cộng hoà thượng tầng chính trị đánh cờ bình thường, tái kịch liệt, bình thường dân chúng sao biết được chung quy hữu hạn, cũng sẽ không ăn no rửng mỡ đi qua nhiều chú ý. Bởi vì này không phải bọn họ có thể tả hữu có thể ảnh hưởng được.

Cho nên ở Vu Hàm môn đệ tử mang theo man thú đại quân công phá tam đại thế lực tổng đà sơn môn, Địch phủ bốn thế lực lớn lấy sét đánh không kịp che tai chi thế tiếp thu tam đại thế lực địa bàn cùng sản nghiệp sau, nghệ giới vực liền hồi phục bình tĩnh.

Chỉ có chân chính thế lực lớn, đỉnh cấp thế lực, người người đều không yên bất an, như đi miếng băng mỏng, âm thầm phỏng đoán Hạ Vân Kiệt ở xử lý tam đại thế lực sự tình sau, kế tiếp sẽ có cái gì hành động.

Bởi vì đến Hạ Vân Kiệt như vậy trình tự, hắn nếu muốn động, tuyệt không hội động bình thường tiểu thế lực, muốn động ít nhất cũng là hợp hoan giáo đã ngoài cấp bậc thế lực. Phía trước, hắn muốn thu thập tam đại thế lực tạm thời còn không có tinh lực bận tâm đến bọn họ, nay tam đại thế lực đã thu thập, tự nhiên cũng mà bắt đầu đến phiên bọn họ.

Chính là Hạ Vân Kiệt đến tột cùng là muốn làm hoàn toàn thu nạp khắp nơi thế lực, làm thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết “Bạo quân” Đâu? Còn là làm giống Địch Trăn như vậy, hết sức duy hộ nghệ giới vực, làm người xử sự coi như ôn hòa công chính vực chủ?

Không có người biết!

Đương nhiên mọi người hy vọng Hạ Vân Kiệt có thể tiếp

tục Địch Trăn tác phong. Chính là này cũng là không phải do bọn họ, hết thảy xem Hạ Vân Kiệt thái độ.

Hạ Vân Kiệt trấn sát tam đại đầu sỏ sau, khắp nơi thế lực lớn ào ào đăng môn bái phỏng, đưa lên lễ vật, kỳ thật mục đích chính là biểu đạt ủng hộ Hạ Vân Kiệt ý tứ, cũng là hy vọng Hạ Vân Kiệt có thể đối xử tử tế bọn họ.

“Bái kiến vực chủ!” Hàn Nguyệt cung đại điện, Địch Vân Khởi, Kiếm Ý, Thôn Thiên đại vương còn có Khương Hoài thật sâu xoay người hướng Hạ Vân Kiệt chắp tay thi lễ hành lễ.

“Vực chủ?” Hạ Vân Kiệt nao nao, này hay là hắn lần đầu tiên nghe được có người xưng hô hắn là vực chủ, nhưng lại là xuất từ bốn đại đầu sỏ miệng.

Chương 1391 : Không chịu

“Địch Trăn vực chủ cuộc đời xử sự công chính, kiệt lực duy hộ nghệ giới vực. Nay hắn mặc dù độ kiếp thất bại, nhưng Địch phủ còn tại, này vực chủ vị nên từ Vân Khởi đạo hữu tiếp nhận chức vụ, ta cũng không thích hợp.” Hạ Vân Kiệt nao nao sau, cười xua tay nói.

Hạ Vân Kiệt xưa nay thích điệu thấp, buồn thanh phát đại tài, tự nhiên không muốn ngồi cái gì vực chủ vị. Huống hồ hắn còn đang ở cân nhắc khi nào thì rời đi nghệ giới vực, bắt đầu đạp biến ba ngàn giới, tìm kiếm đường về nhà đâu, lại như thế nào chịu ngồi này vực chủ vị?

Nếu vì nghệ giới vực chi chủ, tự nhiên vì nghệ giới vực phụ trách! Hắn vừa không chuẩn bị ở lại nghệ giới vực, tự nhiên cũng sẽ không nguyện ngồi này vực chủ vị trí.

Chính là Địch Vân Khởi lại nào biết đâu rằng Hạ Vân Kiệt này tâm tư, thấy hắn thế nhưng xua tay cự tuyệt, nhưng lại nói muốn cho kế thừa hắn phụ thân vực chủ vị, còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt ở thăm dò hắn, hoặc là có diệt hắn ý, không khỏi sợ tới mức sắc mặt đều thay đổi, vội vàng lại thật sâu cúi đầu chắp tay thi lễ nói:“Vực chủ lời ấy chiết sát ta cũng, Địch phủ nay thế nhược, tại hạ thực lực cũng thập phần hữu hạn, lại sao có thể làm được rất tốt này phân gánh nặng, còn thỉnh vực chủ lấy nghệ giới vực hàng tỉ đồng đạo vì niệm, thống lĩnh ta nghệ giới vực, miễn cho chịu này khác giới vực khi nhục!”

“Còn thỉnh vực chủ lấy nghệ giới vực hàng tỉ đồng đạo vì niệm!” Kiếm Ý ba người cũng vội vàng đi theo xoay người phụ họa.

Không có biện pháp, nay bọn họ cùng Địch phủ nhưng

là một đạo, nếu Địch phủ bị thu thập, chỉ sợ bọn họ cũng khó trốn bị bắt thập kết cục. Lúc này chết sống đều đem Hạ Vân Kiệt phủng đi lên, không thể làm cho hắn tìm được gì lấy cớ diệt bọn họ.

Nói xong, bốn người ngầm cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, lại hai tay phủng thượng một khối ngọc giản, nói:“Này chuyến nhờ vực chủ tín nhiệm ưu ái, chúng ta may mắn không làm nhục mệnh, đã đều thu nạp Huyền Thiên quốc, Hỏa Vân giáo còn có Âm Sơn tông địa bàn sản nghiệp, đây là này tam đại thế lực danh nghĩa sản nghiệp cùng tiền lời tình huống. Chúng ta đã sai người lục tục vận đến Nguyệt Quế sơn mạch, còn thỉnh vực chủ kiểm tra và nhận.”

“Các ngươi ngày đó nếu không có lựa chọn cùng Hàn Thông đám người cùng ta đối nghịch, từ nay về sau, chúng ta tự nhiên là hòa bình ở chung, các ngươi căn bản đừng lo cái gì. Kia Huyền Thiên quốc, Hỏa Vân giáo, Âm Sơn tông căn cơ nơi, đã tẫn nhập ta tay, này đó tự nhiên liền về các ngươi. Chính là hy vọng các ngươi sau này muốn nhiều làm việc thiện sự, quản giáo tốt môn nhân đệ tử, không được giống kia Huyền Thiên quốc, Hỏa Vân giáo, Âm Sơn tông giống nhau, làm việc ương ngạnh hung hãn, cái gì ác sự đều dám làm.” Hạ Vân Kiệt gặp bốn người lại phủng lên ngọc giản, lúc này thế nào còn không biết trước mắt bốn người này trong lòng lo lắng cái gì, không khỏi một trận dở khóc dở cười, hắn thoạt nhìn như là cái loại này người hung tàn bá đạo sao? Hơn nữa lúc trước hắn phái bọn họ bốn nhà đi thu phục tam đại thế lực địa bàn, vốn là tồn trấn an bọn họ tâm tư, không nghĩ tới bọn họ như trước còn là như thế không yên lo lắng.

Hạ Vân Kiệt lại nào biết đâu rằng, bốn người về phía sau, nhớ tới hắn trong nháy mắt liền trấn sát tam đại đầu sỏ khủng bố thực lực, lại nghĩ tới sau lại dáng vẻ khí thế độc ác ngập trời man thú đại quân, càng nghĩ trong lòng

là càng sợ hãi, thế nào còn dám giống như trước phân cách Dư gia giống nhau, phân cách tam đại thế lực sản nghiệp.

Bốn người tư dưới chạm trán vừa thương lượng, liền có chỉ giúp việc trấn áp tam đại thế lực náo động, còn lại sở hữu sản nghiệp "Một phần không lấy", đều nộp lên cấp Hạ Vân Kiệt.

Không có biện pháp, hiện tại nghệ giới vực Hạ Vân Kiệt tuyệt đối là một nhà độc đại! Nếu hắn muốn trấn sát bọn hắn cũng chỉ là giây phút sự tình. Trừ phi bọn họ không ở nghệ giới vực hỗn, nếu không tuyệt không có thể khiến cho hắn bất mãn, cho nên bốn người thà rằng một phần cũng không lấy.

"Chúng ta thụ giáo, tất làm quản giáo môn nhân đệ tử. Chính là này tam đại thế lực sản nghiệp vốn là vực chủ, chúng ta chịu chi có quý, còn thỉnh vực chủ cần phải nhận lấy." Bốn người nghe vậy thế này mới thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, biết Hạ Vân Kiệt cũng không có thu thập bọn họ ý tứ, nếu không lấy hắn nay thân phận cùng thực lực nhưng thật ra không tất yếu như vậy trấn an hắn. Bất quá đối với tam đại thế lực sản nghiệp, bốn người còn là không dám nhận.

"Ta nào có nhiều như vậy người cùng tinh lực quản lý này đó sản nghiệp, mọi người đã phải muốn kiên trì, không bằng như vậy đi, này đó sản nghiệp từ các ngươi quản lý, thu vào phương diện về sau liền các ngươi bảy ta ba. Chuyện này cứ như vậy định rồi, các ngươi không cần nhiều lời nữa." Hạ Vân Kiệt biết chính mình nếu không thu tiếp theo tốt hơn chỗ, bốn người này trong đầu thủy chung hội bất an, liền mở miệng muốn ba thành thu vào.

Đừng xem thường này ba thành thu vào, tam đại thế lực sản nghiệp rất nhiều, hàng năm tiền lời đều là con số

thiên văn, đối với nay môn nhân đệ tử còn rất ít Vu Hàm môn mà nói, có này 3 thành tiền lời, về sau mỗi ngày đem đan dược làm hạt dưa đến cắn cũng không có vấn đề gì.

Đương nhiên điều kiện tiên quyết là bọn họ hấp thu được!

“Đa tạ vực chủ.” Bốn người nghe vậy không khỏi mừng rỡ, lại thật sâu hướng Hạ Vân Kiệt cúi đầu, mặt lộ vẻ cảm kích sắc nói.

Này phân cảm kích là tự nội tâm !

“Đây là các ngươi hẳn là. Bất quá vực chủ vị ta sẽ không nhận, ta xem còn là Vân Khởi đạo hữu có vẻ thích hợp. Vân Khởi đạo hữu nay tâm ma đã qua, kế tiếp tu luyện sẽ không có trói buộc, tiến bộ hội rất nhanh, làm được rất tốt vực chủ vị.” Hạ Vân Kiệt gặp bốn người lại xưng chính mình vì vực chủ, đành phải lại cũ nói nhắc lại.

Đến lúc này, Địch Vân Khởi bốn người mới vừa rồi hiểu được Hạ Vân Kiệt là thật đối vực chủ vị không có hứng thú, đổ không phải cố ý thăm dò bọn họ, không khỏi tất cả đều hai mặt nhìn nhau, hơn nữa Địch Vân Khởi biểu tình liền càng phong phú.

Từ hắn phụ thân độ kiếp thất bại sau, hắn tổng nghĩ muốn trọng chấn Địch phủ oai, ngồi trên vực chủ vị. Khả không như mong muốn, Địch phủ lại từ từ xuống dốc. Hạ Vân Kiệt xuất hiện, lại hoàn toàn tuyệt hắn này ý nghĩ, khả Địch Vân Khởi vạn vạn không nghĩ tới, ở hắn hoàn toàn không thèm nghĩ nữa vực chủ vị khi, này vực chủ vị lại bị đẩy đến hắn trước mặt, chỉ cần hắn gật đầu, liền dễ như trở bàn tay.

Chính là có Hạ Vân Kiệt bực này ngưu nhân ở, nguyên bản làm cho Địch Vân Khởi vô cùng chờ mong vực chủ

vị, nay lại như là trên lửa nướng, Địch Vân Khởi cảm giác chính mình nếu là tiếp nhận rồi này vực chủ vị, căn bản chính là bị đặt tại trên lửa nướng a!

Đang lúc Địch Vân Khởi biểu tình vô cùng phong phú, tâm tình rất là phức tạp khi, đột nhiên hắn sắc mặt đột nhiên biến, cũng là tùy thân mang theo một khối ngọc phù thoát phá.

Đây là Địch phủ có thập phần khẩn cấp sự tình sinh tình huống hạ, mới có thể ra tín hiệu.

“Bên trong phủ nếu có việc gấp, Vân Khởi đạo hữu mau chóng đi, không cần bất an. Nếu có cái gì cần ta hỗ trợ, cứ việc mở miệng, không cần khách khí.” Hạ Vân Kiệt cảm nhận được một lũ không gian tín phù pháp lực dao động, lại thấy Địch Vân Khởi sắc mặt đột nhiên biến, biết tất là Địch phủ sinh sự tình, mở miệng nói.

“Đa tạ giới chủ, Địch phủ quả thật có việc gấp sinh, Vân Khởi cáo từ, ngày khác tái đăng môn bồi tội.” Địch Vân Khởi kiến Hạ Vân Kiệt nói như thế, trong đầu một trận cảm kích, hướng Hạ Vân Kiệt thật sâu cúi đầu, sau đó liền một bước bước ra Hàn Nguyệt cung, tái sau đó xé mở hư không, khẩn cấp đuổi Địch phủ.

“Phụ thân!” Địch Vân Khởi vừa đến Địch phủ, hắn con lớn nhất Địch Húc Thăng liền vẻ mặt bi phẫn kêu lên, sắc mặt tái nhợt, pháp lực dao động hỗn loạn, hiển nhiên bị thương.

“Sao ngươi lại tới đây? Hay là vô hằng giới xảy ra vấn đề?” Địch Vân Khởi xem đến đại con trai xuất hiện ở Địch phủ, nhưng lại bị thương, sắc mặt không khỏi đại biến.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 1392 : Địch phủ tổ địa chi biến

Giới có cửu phẩm, lấy nhất phẩm giới thấp nhất, cửu phẩm giới tối cao, tổ giới đó là duy nhất cửu phẩm giới.

Nghệ giới là ngũ phẩm giới, mà kim thần giới, hoắc âm giới, thái nhạc giới, yểm võ giới còn lại là tam phẩm giới, về phần Viễn Man giới đảo chỗ thương mang giới còn lại là tối mạt lưu nhất phẩm giới.

Vô hằng giới là một tứ phẩm giới, là nghệ giới vực cận thứ cùng nghệ giới hai mươi cái tứ phẩm giới chi nhất, cũng là Địch phủ lập nghiệp một cái giới, xem như Địch phủ tổ địa.

Vô hằng giới giới thổ mở mang, linh khí tràn đầy, sản vật phong phú, Địch phủ ở nơi nào có một đại hình linh tinh mạch khoáng, còn có này khác không ít sản nghiệp, xưa nay là Địch phủ trọng địa.

Vô hằng giới có Địch Vân Khởi con lớn nhất Địch Húc Thăng cùng hai vị trong phủ tộc lão, cộng ba vị cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả còn có mấy vị cử hà sơ kì cảnh giới tu sĩ tọa trấn, cũng có Địch phủ tiền bối bao gồm Địch Trăn ở bên trong tự mình bày ra trận pháp cấm chế phòng hộ, cho dù cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả muốn tiến công Địch phủ tổ địa vô hằng giới, chỉ sợ cũng muốn trả giá thảm trọng đại giới.

Nhưng hiện tại Địch Húc Thăng lại đột nhiên xuất hiện ở Địch phủ, hơn nữa còn bị thương, này như thế nào không cho Địch Vân Khởi sắc mặt đại biến?

“Theo thủ hạ báo tin có tiên quang ở ta vô hằng giới đại dao sơn mạch xuất hiện, nghi có tiên phủ hoặc là tiên khí muốn hiển thế, ta cùng với tam gia gia, Ngũ gia gia

được tin, tức khắc dẫn người chuẩn bị đi tìm tòi đến tột cùng. Không từng tưởng đỉnh kiếm phái chưởng giáo Phương Tranh thế nhưng cũng nghe tin tiến đến, tam gia gia cùng Ngũ gia gia vì cứu ta thoát hiểm đều mệnh tang Phương Tranh tay.” Địch Húc Thăng mặt lộ vẻ bi thống phẫn hận sắc nói.

“Lại là đỉnh kiếm phái!” Địch Vân Khởi nghe vậy tu đều dựng, hai mắt đỏ đậm, cánh tay cái trán gân xanh căn căn bạo khởi.

“Đỉnh kiếm phái trừ bỏ Phương Tranh ở ngoài, còn có cái gì người giết đến ta vô hằng giới?” Bất quá rất nhanh Địch Vân Khởi liền bình tĩnh xuống dưới, thanh âm lạnh như băng hỏi.

“Đỉnh kiếm phái này tranh có thể nói dốc toàn bộ lực lượng, không chỉ có Phương Tranh đích thân tới, hơn nữa hai vị phó chưởng giáo, bát đại trưởng lão tất cả đều đến đây.” Địch Húc Thăng nói, trong mắt toát ra một tia khuất nhục bất đắc dĩ sắc.

Đỉnh kiếm phái thực lực so với hiện tại Địch phủ đều phải cường đại rất nhiều, không chỉ có chưởng giáo Phương Tranh là cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả, hai vị phó chưởng giáo đồng dạng là cử hà cảnh giới cường giả, bát đại trưởng lão không chỗ nào không phải là cử hà trung kỳ cao nhất cường giả. Cho nên Địch Húc Thăng tuy rằng trong lòng bi phẫn vô cùng, nhìn thấy phụ thân khi cũng chỉ là bẩm báo hắn vô hằng giới phát sinh sự tình, cũng không có la hét muốn hắn phụ thân lập tức dẫn người sát hướng vô hằng giới, thay hắn hai vị gia gia báo thù.

Địch Vân Khởi cũng đồng dạng biết điểm này, cho nên trong đầu tuy rằng bi phẫn vô cùng, nhưng rất nhanh còn là bình tĩnh xuống dưới, cũng hỏi đỉnh kiếm phái có gì người tiến đến.

“Xem ra đỉnh kiếm phái lần này đối ta vô hằng giới còn có sắp hiện thế tiên gia bảo bối chí ở nhất định phải a!” Địch Vân Khởi nghe vậy trên mặt bắp thịt run rẩy vài cái, sau đó mắt thấu hàn quang âm thanh lạnh lùng nói.

“Phụ thân, chúng ta hiện tại làm sao bây giờ? Chẳng lẽ cứ như vậy tùy ý đỉnh kiếm phái chiếm trước ta vô hằng giới, cướp đi nguyên bản thuộc loại chúng ta Địch phủ tiên gia bảo bối sao?” Địch Húc Thăng vẻ mặt không cam lòng nói.

“Hôm nay ta nghệ giới vực đã không giống vãng tích, hay là hắn đỉnh kiếm phái còn tưởng rằng có thể tùy ý khi nhục ta nghệ giới vực? Cướp ta nghệ giới vực giới thổ sao?” Địch Vân Khởi sắc mặt dữ tợn nói.

Nghệ giới vực vốn có giới một vạn hai ngàn bảy trăm, nhưng từ vực chủ Địch Trăn độ kiếp thất bại ngã xuống, liền có lân cận tây hoang giới vực thế lực người cơ hội sát nhập nghệ giới vực, mạnh mẽ chiếm đi rồi hai ngàn tám trăm bảy mươi năm giới thổ. Nay nghệ giới vực chỉ còn lại có chín ngàn tám trăm mười lăm cái giới, bị chiếm đi hai ngàn nhiều giới, có rất đại một bộ phận đó là đỉnh kiếm phái, cho nên đối với đỉnh kiếm phái Địch Vân Khởi hướng đến liền hận thấu xương.

Nề hà đỉnh kiếm phái thế lực cường đại vô cùng, mà nghệ giới vực bên này lại quần hùng cắt cứ, giống như một bên tán sa, Địch Vân Khởi cũng không khả nề hà.

“Hay là phụ thân tưởng liên hợp những người khác cùng nhau thảo phạt đỉnh kiếm phái sao? Chỉ sợ bọn họ sẽ không nguyện ý vì ta Địch phủ xuất đầu đi?” Địch Húc Thăng nghe vậy cười khổ nói.

Vô hằng giới cách nghệ giới có hàng tỉ dặm, nghệ giới bên này tin tức còn không có truyền đến vô hằng giới,

Địch Húc Thăng đổ còn không có thu được có liên quan Hạ Vân Kiệt trấn sát tam đại đầu sỏ tin tức, cho nên gặp phụ thân nói như vậy, còn tưởng rằng phụ thân chuẩn bị liên hợp này khác lục đại đầu sỏ cùng nhau thảo phạt đỉnh kiếm phái.

Dù sao đỉnh kiếm phái có ba vị cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả, bằng Địch phủ một nhà là tuyệt đối không thể chống lại.

“Đại công tử, gia chủ chỉ không phải Hàn Thông bọn họ. Nay chúng ta nghệ giới vực đã thời tiết thay đổi, ra một nhân vật so với lão gia chủ còn mạnh hơn, Hàn Thông, Hỏa Hà còn có Cửu Âm đều đã chết ở trong tay hắn.” Quản gia gặp Địch Húc Thăng còn không minh ý tưởng, liền ở bên cạnh giải thích nói.

“Cái gì!” Địch Húc Thăng nghe vậy không khỏi cả người đại chấn, trong mắt lộ ra vô cùng kinh hãi ánh mắt.

“Địch Thông, ngươi hảo hảo cùng Húc Thăng giải thích một chút, lão phu muốn lập tức đi một chuyến Hàn Nguyệt cung, bằng không trễ tắc sinh biến.” Địch Vân Khởi cũng không có giải thích Hạ Vân Kiệt việc, mà là ném xuống một câu, một cước liền bước ra Địch phủ, sau đó trực tiếp xé mở hư không, lại lần nữa buông xuống đến Hàn Nguyệt cung.

Làm Địch Vân Khởi trở về Hàn Nguyệt cung khi, Kiếm Ý ba người còn chưa đi, gặp Địch Vân Khởi lại lần nữa về Hàn Nguyệt cung, biểu tình bi phẫn, đều âm thầm có chút kinh hãi, không biết Địch phủ đến tột cùng sinh sự tình gì, thế nhưng có thể làm cho luôn luôn trầm ổn bình tĩnh Địch Vân Khởi cũng khống chế không được nội tâm cảm xúc dao động.

“Hạ giới chủ, còn thỉnh ngài thay ta Địch phủ, thay toàn bộ nghệ giới vực báo thù a!” Địch Vân Khởi cũng là bất

chấp cùng Kiếm Ý ba người chào hỏi, trực tiếp liền quỳ một gối xuống trên mặt đất, hướng Hạ Vân Kiệt ôm quyền cầu đạo, vẻ mặt bi phẫn.

“Vân Khởi đạo hữu, ngươi làm cái gì vậy? Mau mau xin đứng lên, đến tột cùng là như thế nào một chuyện?” Hạ Vân Kiệt thấy thế cũng là trong lòng lắp bắp kinh hãi, vội vàng tự mình nâng dậy Địch Vân Khởi, quan tâm mà tò mò hỏi.

Phải biết rằng ở nghệ giới vực, nay trừ bỏ hắn Hạ Vân Kiệt, lại có ai có thể ép trụ Địch phủ? Hơn nữa Địch Vân Khởi còn nhắc tới thay nghệ giới vực báo thù việc, liền càng làm cho Hạ Vân Kiệt cân nhắc không ra ? Hay là còn có ngoại giới thế lực tấn công nghệ giới vực bất thành?

Nhưng thật ra Kiếm Ý đám người tựa hồ nghĩ tới cái gì, trong mắt đều lộ ra một chút phẫn nộ cùng sát khí.

Mặc kệ bình thường bọn họ bảy đại thế lực như thế nào tranh đấu gay gắt, nhưng nói như thế nào cũng là cùng ra từ nghệ giới vực, đối cùng với khác giới vực thế lực tấn công chiếm trước bọn họ nghệ giới vực địa bàn còn là lòng mang hận ý. Chính là bảy đại thế lực đều cho nhau đề phòng, cũng là không thể ninh thành một cỗ lực lượng, tự nhiên cũng liền không làm gì được đỉnh kiếm phái loại này cường đại thế lực, cho nên trong lòng mặc dù có hận, nhưng cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn bọn họ chiếm trước nghệ giới vực địa bàn, không có người làm này chim đầu đàn.

“Hạ giới chủ, ta Địch phủ ở vô hằng giới hiện có tiên quang ở đại dao sơn mạch hiện ra, nghi có tiên gia động phủ hoặc là tiên gia pháp bảo muốn hiển thế, con ta cùng hai vị trong tộc đường thúc lĩnh người tiến đến điều tra, không nghĩ tới đỉnh kiếm phái lại đột nhiên giết ra, giết ta hai vị trong tộc đường thúc, lại đả thương con ta.

Chính là kia đỉnh kiếm phái thực lực cường đại, ta Địch phủ cũng không phải bọn họ đối thủ, còn thỉnh Hạ giới chủ ra tay giúp việc, Vân Khởi vô cùng cảm kích!" Nói xong Địch Vân Khởi vừa muốn lại quì một gối.

Hạ Vân Kiệt vội vàng nâng tay hắn, không cho hắn quỳ xuống, trong mắt lại lóe hàn quang, hỏi:"Này đỉnh kiếm phái là cái gì lai lịch? Cũng dám đến ta nghệ giới vực tới giết người cướp đoạt?"

"Đỉnh kiếm phái là tây hoang giới vực tới gần ta nghệ giới vực một phương thế lực. Ỷ vào thực lực cường đại, thừa dịp Địch Trăn vực chủ độ kiếp thất bại ngã xuống, ít nhất chiếm trước ta nghệ giới vực hơn một ngàn giới thổ, thật là thật giận. Nay thế nhưng lại giết Địch phủ tộc lão, cướp đoạt tiên gia này nọ, còn thỉnh Hạ giới chủ thay Địch phủ cùng chúng ta nghệ giới vực xuất đầu, ta nguyện hộ tống cùng nhau tiến đến!" Địch Vân Khởi còn không có đáp vấn đề này, Thôn Thiên đại vương cũng đã tiến lên vẻ mặt oán giận ôm quyền nói.

Hoàng phong sơn Thôn Thiên đại vương chính là một đầu sư yêu, tính cách tương đối này khác sáu đại đầu sỏ mà nói nhất hỏa bạo.

"Chúng ta cũng nguyện tùy giới chủ cùng đi trước!" Kiếm Ý, Khương Hoài hai người cũng ào ào ôm quyền nói.

"Thì ra là thế! Vân Khởi đạo hữu cứ việc yên tâm, nói như thế nào ta cũng vậy nghệ giới vực một phần tử, lại há có thể dung người khác ở ta nghệ giới vực làm càn?" Hạ Vân Kiệt nghe vậy thế này mới hiểu được nguyên lai kia đỉnh kiếm phái là tây hoang giới vực khóa giới mà đến thế lực, trong lòng nhưng thật ra động vài phần sát khí.

Hắn Hạ Vân Kiệt tuy rằng cự tuyệt đăng nghệ giới vực vực chủ vị, nhưng Địch Vân Khởi đám người cũng rất

hiển nhiên sớm đã coi hắn là nghệ giới vực vực chủ, mà Vu Hàm môn nay căn đã ở nghệ giới vực, chuyện này hắn tự nhiên không thể phóng chi mặc kệ. Huống hồ còn đề cập đến tiên phủ hoặc là tiên gia pháp bảo!

“Đa tạ giới chủ!” Địch Vân Khởi kiến Hạ Vân Kiệt chịu ra tay hỗ trợ, không khỏi lại là vui mừng lại là cảm kích.

“Khách khí mà nói sẽ không cần nhiều lời. Sự không chậm trễ, chúng ta hiện tại liền ra tiến đến!” Hạ Vân Kiệt xua tay đánh gãy Địch Vân Khởi, trầm giọng nói.

“Hảo, thỉnh giới chủ trước tùy ta tiến đến lôi châu, sau đó tái từ truyền tống trận trực tiếp tiến đến vô hằng giới.” Địch Vân Khởi biết hơi nhất chần chờ, cũng rất mới có thể làm cho người đỉnh kiếm phái nhanh chân đến trước, cho nên cũng là rõ ràng, gật gật đầu, trực tiếp liền bước ra Hàn Nguyệt cung, vạch ra hư không, sau đó bước vào hư không thông đạo, phản đến lôi châu.

Vô hằng giới cách nghệ giới xa xôi vô cùng, cử hà hậu kỳ cảnh giới tu sĩ tuy rằng đã có được một ít thiên tiên năng lực, có thể xé mở hư không xuyên qua. Nhưng không phải không có hạn chế.

Mỗi một lần xé mở hư không, nhìn như tùy ý, trên thực tế đều phải tiêu hao đại lượng chân nguyên pháp lực. Hơn nữa tiêu hao chân nguyên pháp lực còn cùng khoảng cách có liên quan, càng xa tiêu hao chân nguyên pháp lực càng nhiều. Thậm chí làm khoảng cách đạt tới nhất định cực hạn, cho dù cử hà hậu kỳ cảnh giới tu sĩ có xé mở hư không xuyên qua năng lực, cũng vô pháp trực tiếp kéo dài qua đi qua.

Cầm Địch Vân Khởi hiện tại thực lực mà nói, ở nghệ giới vực trong phạm vi, hắn có thể miễn cưỡng xé mở hư không xuyên qua, nhưng không có biện pháp xé mở hư không trực tiếp kéo dài qua đến này khác giới vực.

Không chỉ có như thế, bởi vì chịu thiên địa pháp tắc hạn chế, còn có địa vực mở mang trình độ hạn chế, nếu đổi cái địa phương, không phải nghệ giới vực mà là tây hoang giới vực mà nói, cho dù lấy Địch Vân Khởi tu vi cũng không có biện pháp xé mở hư không, qua sông toàn bộ tây hoang giới vực. Bởi vì tây hoang giới là thất phẩm giới, hạ hạt có gần mười vạn giới, tu sĩ ở trong đó chịu thiên địa pháp tắc áp chế lợi hại hơn, hơn nữa tây hoang giới vực địa vực so với nghệ giới vực cũng rộng lớn rất nhiều lần. Địch Vân Khởi nhiều nhất chỉ có thể kéo dài qua một bộ phận.

Thậm chí, nếu là ở bát phẩm giới, cửu phẩm giới, bởi vì chịu thiên địa pháp tắc áp chế, cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả thậm chí đều không thể xé mở không gian xuyên qua, chỉ có chân chính thiên tiên cấp nhân vật khả năng làm được.

Cho nên Địch Vân Khởi cũng không có trực tiếp xé mở hư không trực tiếp qua sông đến vô hằng giới.

Đối đầu kẻ địch mạnh, bọn họ còn cần giữ lại thực lực.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1393 : Tiên phủ hiện thế

Đến lôi châu, Địch Vân Khởi đám người không có chần chờ, trực tiếp thông qua truyền tống trận đến vô hằng giới.

“Bái kiến gia chủ!” Gặp Địch Vân Khởi đến vô hằng giới, trấn thủ truyền tống trận Địch phủ nhân mã vội vàng quỳ xuống đất lễ bái, thần sắc trầm trọng, trong mắt lộ ra một tia lo lắng.

Vừa rồi Địch phủ đại công tử bắt đầu từ chỗ tòa này truyền tống trận bị truyền lôi châu, bọn họ đã biết người đỉnh kiếm phái sát hướng về phía bọn họ vô hằng giới.

Bất quá người của đỉnh kiếm phái hiện tại hiển nhiên chí ở đại dao sơn tiên phủ hoặc là tiên gia pháp bảo, tạm thời còn cố không được hoàn toàn thu thập Địch phủ, cũng không có tới chiếm trước nơi này truyền tống trận.

Theo bọn họ không có trước tiên chiếm trước nơi này truyền tống trận, phong bế truyền tống trận cùng nghệ giới trong lúc đó thông đạo, đó có thể thấy được đến đỉnh kiếm phái phi thường càn rỡ, căn bản không sợ Địch phủ hội phái đại quân lại đây.

“Các ngươi trông giữ tốt nơi này!” Địch Vân Khởi bàn tay to vừa vẫy, phân phó một câu, liền trực tiếp vạch ra không gian.

Đại dao sơn mạch, có sáng mờ phóng lên cao, lại có thụy khí ngàn vạn, hoa vũ rực rỡ, ẩn ẩn trung, kia ngàn vạn điều thụy khí, rực rỡ hoa trong mưa ẩn ẩn hiện ra một cung điện đàn.

Trong đó có một tòa cung điện phá lệ to lớn, mặt trên quải có bảng hiệu, viết Lục Bàn tiên phủ bốn chữ to.

Đại dao sơn mạch trên không, lăng không đứng một lão nhân, lão nhân cầm trong tay phất trần, tu bạc trắng, mặc màu xám đạo bào, khuôn mặt gầy gò. Hắn tùy ý ở không trung vừa đứng, liền cho người ta như nguy nga núi cao không thể rung chuyển, lại cho người ta một loại giống như cùng thiên địa hòa hợp một ngày cảm giác, tựa hồ hội tùy thời thuận gió mà đi.

Áo bào tro lão nhân phía sau lập một nam một nữ hai đồng tử, này hai đồng tử tướng mạo thoạt nhìn non nớt còn trẻ, làn da trắng noãn, nhưng trên người lại ẩn ẩn tán vô cùng cường đại hơi thở, thế nhưng chút không thua gì bảy đại thế lực trưởng lão cấp nhân vật.

Trừ bỏ này một nam một nữ hai đồng tử, áo bào tro lão nhân phía sau còn lập hơn mười người, trong đó có một khí chất âm trầm nam tử cách lão nhân trạm gần nhất, trên người ẩn ẩn tràn vô cùng cường đại hơi thở, thậm chí so với Địch Vân Khởi tựa hồ đều phải cường đại một phần, làm cho người ta tim đập nhanh.

Trừ bỏ này nam tử, mặt sau còn có hai người hơi thở cùng hắn kém không lớn, đều là cử hà hậu kỳ cảnh giới. Trừ bỏ này ba người cùng hai đồng nam đồng nữ, còn lại còn có tám người, kia tám người cũng người người đều hơi thở cường đại, cùng bảy đại thế lực trưởng lão cấp nhân vật tương đương.

“Lục Bàn tiên phủ!” Áo bào tro lão nhân thân mình vi không thể sát động một chút, hai mắt lóe ra một chút sợ hãi lẫn vui mừng, rất nhanh chuyển làm trầm tư.

Trầm tư thượng cổ thời đại có từng xuất hiện quá Lục Bàn tiên nhân hoặc là cùng Lục Bàn tiên phủ tương quan liên nhân vật. Bất quá thượng cổ thời đại chung quy cách hiện tại rất xa xôi, rất nhiều nhân vật đều đã trôi đi ở tại thời gian sông dài bên trong, rốt cuộc không

người có thể nhắc tới hoặc là nhớ tới.

Áo bào tro lão nhân chung quy nhớ không nổi thượng cổ khi nào thì xuất hiện quá cùng Lục Bàn này hai chữ tương quan liên tiên nhân.

Ngay cả áo bào tro lão nhân đều nhớ không nổi, người còn lại tự nhiên liền càng muốn không nổi có như vậy nhất hào nhân. Bất quá bọn họ nhưng cũng đều lười suy nghĩ, người người tất cả đều là vẻ mặt mừng như điên tham lam nhìn đang dần dần trở nên rõ ràng lên tiên phủ.

Thượng cổ thời đại, tiên nhân khả tự do ở trong thiên địa đi tới đi lui, kia thời điểm cũng là tiên nhân thịnh hành niên đại. Thẳng đến sau lại sinh đại chiến, thiên địa băng liệt, tiên phàm cách ly sau, thành tiên trở nên vô cùng gian nan, tiên nhân cũng bắt đầu dần dần cách hạ giới đi xa. Đến nay, tại hạ giới, tiên nhân lại trở thành trong truyền thuyết tồn tại, đừng nói người thường căn bản tiếp xúc không đến, cho dù là tu chân nhân sĩ không có cử hà cảnh giới đã ngoài tu vi, cũng trên cơ bản không có khả năng tiếp xúc được đến.

Đồng dạng tiên nhân sử dụng tiên khí, dùng tiên đan, tiên dược, tiên nhân tu luyện pháp quyết, tiên nhân tu luyện sở dụng động phủ cũng bắt đầu trở thành truyền thuyết. Thế cho nên gì giống nhau cùng tiên đáp thượng quan hệ gì đó, mặc kệ là tiên khí còn là tiên đan, tiên dược đều có thể khiến cho vô số tu chân nhân sĩ điên cuồng. Về phần tiên nhân từng tu luyện quá, di lưu tại hạ giới tiên gia động phủ vậy lại càng không tất nói.

Như vậy một tòa tiên phủ, nói không chừng bên trong còn di lưu tiên nhân lưu lại tiên khí, tiên đan, tiên dược, thậm chí tiên nhân tu luyện pháp quyết.

Ở ba ngàn giới, cũng không thiếu một bình thường tu

chân nhân sĩ may mắn tiến vào tiên nhân di lưu trên thế gian tiên gia động phủ, sau đó trở thành ba ngàn giới một phương bá chủ chuyện xưa truyền thuyết.

Mà hiện tại, một cái chân thật tiên phủ liền đặt tại bọn họ trước mặt.

Nếu không phải áo bào tro lão nhân còn không có gì hành động, bọn họ sớm liền điên cuồng mà xông lên đi.

“Sư tôn, chúng ta có phải hay không có thể đi vào?” Hồi lâu, gặp áo bào tro lão nhân còn không có gì hành động, cách lão nhân gần nhất nam tử nhịn không được nhắc nhở nói.

“Nếu không muốn chết mà nói, ngươi liền hiện tại vào đi thôi.” Áo bào tro lão nhân thản nhiên nói.

Hắn thốt ra lời này ra lời, người còn lại tất cả đều cả người sợ run cả người, vốn là điên cuồng trong ánh mắt lộ ra một chút kinh sợ sắc, bất quá điên cuồng ánh mắt không chút nào không yếu bớt, tương phản càng dày đặc liệt đứng lên.

Kia mở miệng nói chuyện nam tử có cử hà hậu kỳ cảnh giới tu vi, loại nào cường đại, nhưng nay áo bào tro lão nhân lại nói hắn nếu hiện tại đi vào đó là muốn chết. Lời này tuy rằng làm cho người ta cảm thấy sợ hãi, nhưng cũng càng thuyết minh tiên phủ bất phàm!

“Nghệ giới người đến nhưng thật ra rất nhanh.” Ở mọi người trong mắt điên cuồng sắc trở nên càng đậm là lúc, áo bào tro lão nhân hơi hơi nhíu hạ mày, thản nhiên nói.

“Từ Địch Trăn ngã xuống sau, cái gọi là nghệ giới vực bát đại đầu sỏ bất quá chính là năm bè bảy mảng mà thôi, nhìn đến sư tôn ngài ở trong này, chỉ sợ tới so với đi còn muốn mau!” Cách áo bào tro lão nhân gần nhất

nam tử khinh thường bĩu môi giác, nói.

Hắn đến bây giờ còn không biết nghệ giới vực thế lực cục diện đã sinh kinh thiên biến hóa.

“Địch Trăn lại nói tiếp coi như là một vị nhân vật, đáng tiếc số phận kém chút, thế nhưng không có thể vượt qua thiên kiếp.” Áo bào tro lão nhân chung nhận thức gật gật đầu nói, ánh mắt như trước chính là nhìn tiên phủ dần dần hiện ra đi ra phương hướng, đối với phía sau xuất hiện không gian cái khe, cùng với theo người bên trong đi ra, căn bản ngay cả xem đều lười đầu xem liếc mắt một cái.

“Đồ Trác tiên nhân!” Áo bào tro lão nhân tuy rằng không có đầu, nhưng Địch Vân Khởi đám người một bước ra không gian cái khe, lại tất cả đều sắc mặt đại biến, thân mình đều nhịn không được run run một chút.

“Tiên nhân!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy sắc mặt khẽ biến, đồng tử chợt gian rụt đứng lên, hướng áo bào tro lão nhân nhìn lại.

Hắn tự nhiên biết có thể làm cho Địch Vân Khởi đám người xưng là tiên nhân, tất là chân chính tiên nhân, mà không phải Tu Chân Giới giữa dòng làm được một loại tôn xưng.

Này vừa nhìn đi qua, Hạ Vân Kiệt lại hiện kia Đồ Trác tiên nhân rõ ràng ngay tại trước mắt, lại giống như xa cuối chân trời, làm cho người ta thấy không rõ lắm, một tia tối nghĩa pháp lực dao động quanh quẩn hắn quanh thân, khiến cho hắn chung quanh không gian có một loại phi thường kỳ diệu dao động, khiến cho hắn tựa hồ cùng thiên địa dung hợp cùng một chỗ, tán làm cho người ta không tự chủ được sinh ra kính sợ uy nghiêm.

Tiên nhân quả nhiên không giống tầm thường, Hạ Vân

Kiệt trên mặt lộ ra một tia vẻ mặt ngưng trọng.

Đây là hắn lần đầu tiên đụng tới tiên nhân, tuy rằng hắn có tùy tay trấn sát cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả thực lực, hơn nữa ấn chính hắn phỏng chừng, hẳn là có thể có cùng thiên tiên một trận chiến thực lực.

Nhưng tiên phàm chung quy có khác, tiên nhân đã là một cái khác trình tự, một cái khác khái niệm tồn tại, Hạ Vân Kiệt cho tới bây giờ không cùng thiên tiên tiếp xúc quá, càng không có đã giao thủ, hắn trong lòng cũng là không có mười phần sức mạnh.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1394 : Chiến thiên tiên

“Vân Khởi huynh, các ngươi quá mức khinh thường bản tôn đi? Liền như vậy mấy người thế nhưng liền dám giết lại đây? Cũng may hôm nay bản tôn tâm tình không sai, các ngươi nếu là thức thời, lập tức theo bản tôn trước mắt biến mất, nếu không liền vĩnh viễn lưu lại đi!” Kia cách áo bào tro lão nhân gần nhất nam tử ánh mắt đảo qua Hạ Vân Kiệt đám người, đầu tiên là lộ ra một tia kinh ngạc sắc, lập tức liền âm trầm xuống dưới, vô cùng bừa bãi lạnh lùng nói, cũng là một điểm mặt mũi cũng không cấp Địch Vân Khởi bốn đại đầu sỏ.

“Hạ giới chủ!” Địch Vân Khởi đám người nghe vậy trên mặt đều lộ ra một tia bị chịu khuất nhục tức giận, chính là hôm nay ngoài ý muốn xuất hiện thiên tiên, cũng không phải bọn họ có thể địch nổi, cho nên nghe vậy cũng chỉ có thể nhẫn hạ này khẩu khí, đem ánh mắt đầu hướng về phía Hạ Vân Kiệt.

Bọn họ duy nhất dựa vào đó là Hạ Vân Kiệt, nếu Hạ Vân Kiệt nói đi, bọn họ cũng chỉ có quay đầu chạy lấy người.

Dù sao tương đối cho mặt mũi, nhất thời nhục nhã, tánh mạng lại quan trọng hơn.

“Xem ra Vân Khởi huynh các ngươi là càng hỗn càng đi trở về, khi nào thì đường đường đầu sỏ cấp nhân vật, thế nhưng còn muốn nghe lệnh cho người khác?” Gặp Địch Vân Khởi đám người đều đem ánh mắt đầu hướng Hạ Vân Kiệt, kia nam tử trong mắt chảy ra một chút sửng sốt nghi hoặc sắc, bất quá ngoài miệng lại không chút khách khí châm chọc nói.

Địch Vân Khởi một hàng năm người, chỉ có Hạ Vân Kiệt hắn là không biết, bất quá bởi vì Hạ Vân Kiệt thoạt nhìn bất quá chỉ có cử hà trung kỳ cảnh giới, hắn vốn không

đem hắn để ở trong lòng, không nghĩ tới này một hàng năm người, tựa hồ ngược lại là kia bị hắn bỏ qua nam tử là mọi người đứng đầu.

“Vân Khởi đạo hữu, vị này miệng đầy nói hươu nói vượn càn rỡ tiểu tử, đó là đỉnh kiếm phái giáo chủ sao?” Hạ Vân Kiệt rốt cục đem ánh mắt theo áo bào tro lão nhân trên người thu hồi đến, quay đầu hỏi Địch Vân Khởi.

Nếu đã đến đây, chẳng sợ đối phương có thiên tiên ở, Hạ Vân Kiệt cũng không khả năng cứ như vậy xám xịt trở về!

“Làm càn!” Kia đứng ở cuối cùng hàng tám vị cử hà trung kỳ cảnh giới tu sĩ nghe vậy, tất cả đều giận tím mặt, ào ào tế ra pháp bảo đối với Hạ Vân Kiệt liền oanh sát mà đi.

“Lớn mật!” Gặp chính là cử hà trung kỳ cảnh giới tu sĩ thế nhưng cũng dám hướng Hạ Vân Kiệt ra tay, Địch Vân Khởi bọn bốn người tất cả đều thay đổi sắc mặt, cũng đều ào ào tế ra pháp bảo, đối với kia tám vị cử hà trung kỳ cảnh giới tu sĩ nghênh đi.

“Được rồi!” Ngay tại phía sau, như nhau sơn thật lớn ngọc như ý xuất hiện ở giữa không trung trung, dừng ở giao chiến song phương trong lúc đó. Xanh biếc quang mang theo ngọc như ý phát ra, hình thành xanh biếc mênh mông, chặn Địch Vân Khởi bốn người tiến công.

Địch Vân Khởi kiến đồ trác tiên nhân vừa ra tay liền dễ dàng chặn chính mình bốn người tiến công, trong mắt đều toát ra một tia kinh hãi cùng lo lắng sắc.

“Xem ở Địch Trăn mặt mũi, các ngươi bốn người hiện tại tất cả đều rời đi, bản tiên còn có thể tha các ngươi một cái tánh mạng, nếu không giết không tha!” Đồ Trác tiên nhân đầu cũng không chuyển lại đây, chính là thản nhiên

mở miệng nói.

Nhưng này nhẹ nhàng bâng quơ lời nói, ở hắn hiển lộ vừa rồi kia một tay sau, lại mang theo rất lớn uy áp, làm cho Địch Vân Khởi bốn người đều cảm thấy áp lực cực lớn.

“Xem ra Đồ Trác tiên nhân là nghĩ lưu lại bản tôn. Bất quá chỉ bằng các ngươi những người này chỉ sợ còn chưa đủ a! Nếu không nghe ta một câu khuyên bảo, hiện tại có xa lắm không lăn rất xa, có lẽ còn có thể lưu một cái tánh mạng, nếu không liền khó nói.” Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không bị Đồ Trác tiên nhân dọa chạy, tương phản vừa rồi Đồ Trác tiên nhân ra tay, cùng với hắn thế nhưng khẳng phóng Địch Vân Khởi bọn bốn người rời đi, cô đơn muốn lưu lại chính mình, bị hắn nhìn ra manh mối.

Tại hạ giới, thiên tiên là không dám dễ dàng động thủ. Cho dù động thủ, cũng là không dám đem hết toàn lực. Ít nhất theo vừa rồi Đồ Trác tiên nhân ra tay, Hạ Vân Kiệt nhìn ra đến, hắn kỳ thật vận dụng pháp lực cũng liền cử hà hậu kỳ cao nhất tả hữu trình độ, chủ yếu còn là vận dụng pháp lực tinh diệu, cho nên thoạt nhìn có thể dễ dàng chặn Địch Vân Khởi bốn người tiến công. Nhưng Địch Vân Khởi bốn người thật muốn liều mạng đứng lên, Đồ Trác tiên nhân chỉ sợ cũng không như vậy thoải mái, nói không chừng sẽ muốn bị buộc ra bản lãnh thật sự đến, mà một khi bị buộc ra thiên tiên năng lực, Hạ Vân Kiệt dám khẳng định, này Đồ Trác tiên nhân vi phạm thiên địa pháp tắc, nhất định muốn trả giá một ít đại giới. Cho nên mới hội nhìn như hào phóng chịu thả Địch Vân Khởi bốn người một cái tánh mạng.

Nếu là như thế, Hạ Vân Kiệt phần thắng liền lớn rất nhiều. Hắn hiện tại cảnh giới, trừ bỏ tử phủ, này khác không phải ở cửu đỉnh trung kỳ đó là cử hà trung kỳ, không chút nào không chịu này thiên địa pháp tắc hạn

chế, có thể phát huy ra toàn bộ thực lực.

“Lớn mật! Phương Tranh giết hắn!” Đồ Trác thân là thiên tiên, nhìn ra toàn bộ ba ngàn giới đều được cho một vị nhân vật, làm sao từng bị một vị cử hà trung kỳ tu sĩ như vậy trào phúng nhục nhã quá, nhất thời sắc mặt liền âm trầm xuống dưới, lạnh lùng nói.

Bất quá hắn tự cao thân phận, đến phía sau lại như trước ngay cả đầu cũng không chịu chuyển lại đây xem Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Kỳ thật không cần Đồ Trác tiên nhân phân phó, kia Phương Tranh liền đã mắt lộ ra sát khí, một điểm hàn quang theo hắn đỉnh đầu lao ra, hiện ra một thanh sắc bén vô cùng phi kiếm.

Phi kiếm nhất lao tới, liền gào thét xẹt qua thiên không, hướng tới Hạ Vân Kiệt giết đi.

Gặp Phương Tranh đối Hạ Vân Kiệt động thủ, Địch Vân Khởi bốn người đều thay đổi sắc mặt, trong mắt có một chút do dự sắc lóe ra, đảo mắt lại bị kiên quyết sở thay thế được, cũng đều ào ào lại tế ra pháp bảo.

Địch Vân Khởi pháp bảo là một tòa xanh tươi ngọn núi, Kiếm Ý là một thanh đỏ đậm phi kiếm, Khương Hoài là một thanh cự thước, mà Thôn Thiên đại vương còn lại là nhất phương thiên họa kích.

“Vân Khởi đạo hữu, các ngươi bốn người đều không cần động thủ! Này Phương Tranh cũng dám giết chóc ta nghệ giới vực tu sĩ, chiếm trước ta nghệ giới vực thổ địa tài nguyên, hôm nay liền từ bản tôn thay ta nghệ giới vực trừ này ác tặc đi.” Hạ Vân Kiệt lại ngăn lại Địch Vân Khởi bốn người, một đạo kim quang theo Hạ Vân Kiệt mi tâm lao ra, hóa thành một thanh kim quang vạn trượng đại đao.

Đại đao vừa ra, đao mang liền đem không gian cát ra từng đạo cái khe, tựa hồ tùy thời đều đã phá thành mảnh nhỏ.

“Tiên khí! Dĩ nhiên là tiên khí!” Phương Tranh gặp Hạ Vân Kiệt tế ra kim phách tiên đao, không khỏi âm thanh kêu lên, trong mắt toát ra nồng đậm tham lam sắc, người còn lại cũng đồng dạng như thế, thậm chí liền ngay cả Đồ Trác tiên nhân đều chuyển qua thân đến.

Tiên khí liền như tiên nhân bình thường rất thưa thớt, cho dù Đồ Trác thân là tiên nhân, trên người cũng chỉ có một kiện tiên khí. Nay chính là một vị cử hà trung kỳ cảnh giới tu sĩ trên người thế nhưng tế ra một thanh tiên khí, như thế nào có thể không làm cho hắn cảm thấy kinh ngạc.

Đồ Trác lại không biết đến, Hạ Vân Kiệt trên người đâu chỉ một kiện tiên khí, liền ngay cả tiên thiên cây bàn đào đều có một gốc cây.

Kỳ thật Hạ Vân Kiệt hiện tại dùng càng thuận tay là nhất mục huyết đao, nhưng Hạ Vân Kiệt tổng cảm thấy nhất mục huyết đao bên trong cất giấu một ít bí mật, băn khoăn đến Đồ Trác tiên nhân thân phận, chỉ sợ kiến thức rộng rãi, hội nhìn ra nhất mục huyết đao bí mật đến, khi đó, vạn nhất lưu hắn không được, bị hắn để lộ tin tức, ngược lại hội rước lấy họa sát thân. Cho nên tế ra chính là kim phách tiên đao.

Kim phách tiên đao chính là bình thường hạ phẩm tiên đao, Hạ Vân Kiệt có được có thể so với thiên tiên thực lực, chỉ cần không phải có thiên tiên đầu óc ra vấn đề, là sẽ không đến đánh nó chủ ý.

Nhưng kim phách tiên đao tái bình thường, kia cũng là tiên đao, cũng không phải Phương Tranh tế phóng ra

đỉnh cấp linh khí có thể so sánh với, mà Hạ Vân Kiệt thực lực lại càng không là Phương Tranh có khả năng so với.

Làm kim phách tiên đao xẹt qua thiên không, dễ dàng liền phách bay Phương Tranh phi kiếm, hướng tới hắn tiếp tục đánh xuống khi, Phương Tranh trong mắt tham lam sớm nháy mắt liền bị hoảng sợ sở thay thế được, thậm chí liền ngay cả Đồ Trác cũng bỗng nhiên thay đổi sắc mặt, trong tay phất trần vung, vô số căn chỉ bạc như bay tiết xuống phi bộc bình thường, hướng tới Hạ Vân Kiệt kim phách tiên đao cuốn đi.

“Hừ, ngươi nếu tế ra kia ngọc như ý, bản tôn còn muốn kiêng kị ngươi ba phần, chính là một thanh đỉnh cấp linh khí phất trần đã nghĩ chắn bản tôn, không khỏi cũng quá tự cho là đúng !” Hạ Vân Kiệt gặp Đồ Trác tiên nhân tế ra trong tay phất trần, sở dụng pháp lực cũng chính là khống chế ở cử hà hậu kỳ cảnh giới, không khỏi lạnh lùng cười, một đoàn khói nhẹ theo hắn mi tâm toát ra, hóa thành một chích thật lớn chưởng đối với phi tiết xuống chỉ bạc chộp đi.

Kia đoàn khói nhẹ tự nhiên đó là thanh yên thiên la võng.

Đồ Trác tiên nhân tưởng lấy nhu thắng cương, Hạ Vân Kiệt liền trực tiếp lấy nhu khắc nhu.

Đồ Trác tiên nhân gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng thác đại đến như thế trình độ, đối mặt chính mình ra tay, thế nhưng còn dám lấy 1 địch 2, không khỏi là vừa giận lại cảm thấy hắn không biết càn rỡ.

Đỉnh cấp linh khí, từ thiên tiên sử dụng cùng từ cử hà tu sĩ sử dụng đứng lên, uy lực của nó lại khởi là giống nhau ?

“Giới chủ cẩn thận!” Địch Vân Khởi bốn người thấy thế cũng tất cả đều bị dọa ra một thân mồ hôi lạnh đến, không cầm nổi lòng kêu lên.

Không có biện pháp, kia nhưng là thiên tiên a!

Cho dù Hạ Vân Kiệt ở hàn nguyệt cung một trận chiến trung, hiện ra viễn siêu cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả thực lực, đối với Hạ Vân Kiệt hay không có cùng thiên tiên một trận chiến thực lực, Địch Vân Khởi đám người tâm lý còn là không có bao nhiêu để. Nếu không vừa rồi nhìn thấy Đồ Trác khi, sẽ không hội lộ ra kinh hoảng sắc.

Tiên phàm có khác, cũng không phải là nói đùa. Năm đó Địch Vân Khởi phụ thân Địch Trăn cũng có trấn sát cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả thực lực, loại nào lợi hại, nhưng cuối cùng lại ở thiên kiếp dưới biến mất vân diệt. Có thể nghĩ, Địch Trăn nếu có thể vượt qua thiên kiếp, kia lại nên lợi hại đến loại nào trình độ?

Mà trước mắt vị này Đồ Trác tiên nhân, đó là vượt qua thiên kiếp ngưu nhân!

“Muốn chết!” Đồ Trác tiên nhân quát lạnh một tiếng, phất trần chỉ bạc một phân thành hai, một nửa hướng thanh yên thiên la võng biến thành bàn tay to cuốn đi, mặt khác một nửa tiếp tục hướng kim phách tiên đao cuốn đi.

“Cuồng vọng!” Hạ Vân Kiệt thấy thế cười lạnh một tiếng, thanh yên thiên la võng ngưng hóa ra hai cái đại chưởng phân biệt hướng một phân thành hai phất trần chỉ bạc chộp đi.

Đồ Trác tiên nhân thấy thế tức giận đến tam thi thần thiếu chút nữa đều phải bạo khiêu đi ra, từ thành tựu thiên tiên vị sau, đến làm sao hắn không phải lần chịu

tôn kính, làm sao từng bị một cử hà trung kỳ tu sĩ như thế miệt thị quá?

“Ngươi đã muốn cản bản tiên, kia bản tiên liền thành toàn ngươi!” Buồn bực Đồ Trác tiên nhân rốt cuộc lười cùng Hạ Vân Kiệt “Quanh co lòng vòng”, một phân thành hai chỉ bạc đối với thanh yên thiên la võng ngưng hóa đi ra hai cái bàn tay to liền cuốn đi.

Hắn cũng không tin chính mình đường đường thiên tiên, tuy rằng không dám dễ dàng vận dụng tiên lực, nhưng luận đối đạo pháp lý giải, đối pháp lực chính xác khống chế, đối pháp bảo tinh diệu vận dụng, lại khởi là chính là một cử hà cảnh tu sĩ có thể so sánh với.

Kia hai cái bàn tay to ở chính mình ba ngàn phất trần ti dưới, còn không lập tức bó tay chịu trói, đến lúc đó tái phân ra một ít phất trần chỉ bạc lại đi cuốn kia tiên đao cũng không muộn.

Bất quá rất nhanh Đồ Trác tiên nhân rồi đột nhiên thay đổi sắc mặt, bởi vì hắn tuy rằng dùng chỉ bạc quấn lấy thanh yên thiên la võng ngưng hóa đi ra hai bàn tay to, đồng dạng kia hai bàn tay to cũng bắt được hắn phất trần chỉ bạc, mà nhất cho Đồ Trác tiên nhân cảm thấy kinh hãi là, kia hai bàn tay to lực lượng thế nhưng thật lớn vô cùng, hắn thế nhưng không thể đem chúng nó cấp xả trở về.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1395 : Tiên thiên phù diệp

Đồ Trác tiên nhân này nhất tính sai, liền đem đỉnh kiếm phái chưởng giáo mệnh cấp tính không có.

“A!” Hét thảm một tiếng thanh ở đại dao sơn mạch vang lên, sau đó trong thiên địa lập tức liền im lặng xuống dưới.

Sở hữu ánh mắt đều tràn ngập không thể tưởng tượng, kinh hãi vạn phần nhìn phía Hạ Vân Kiệt, liền ngay cả người đỉnh kiếm phái cũng không ngoại lệ, phảng phất liền ngay cả bọn họ chưởng giáo chết đều không thể khiến cho bọn họ chú ý.

Lấy 1 địch 2, một cái là cử hà trung kỳ cảnh giới, mà mặt khác hai cái, một cái là cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả, còn có một cái lại khoa trương thiên tiên cảnh giới. Kết quả đâu, ở lấy 1 địch 2 tình huống hạ, kia cử hà trung kỳ cảnh giới tu sĩ thế nhưng một đao liền đem cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả cấp bổ!

Này đã hoàn toàn vượt quá đỉnh kiếm phái mọi người sức tưởng tượng ở ngoài, liền ngay cả vốn là biết Hạ Vân Kiệt rất lợi hại Địch Vân Khởi đám người, cũng là thật sâu bị rung động ở.

Này nên cần cái dạng gì khủng bố thực lực khả năng làm được a!

“Xem ra là bản tiên khinh thường ngươi ! Bất quá nhâm ngươi tái lợi hại, cũng chỉ là nhất giới phàm nhân. Thiên tiên lấy hạ, đều là con kiến, hôm nay ngươi hoàn toàn chọc giận bản tiên, phải chết!” Đồ Trác vốn là thoạt nhìn rất vài phần tiên nhân thanh dật xuất trần khí chất khuôn mặt, nay trở nên phá lệ dữ tợn, ánh mắt cũng lộ ra vô cùng âm lãnh.

Một tia tiên khí theo Đồ Trác tiên nhân trên người thả ra đến, mang theo vô cùng cường đại hơi thở, sở hữu thiên địa năng lượng thậm chí không gian lực lượng nhất tiếp cận kia tiên khí đã bị giảo phấn toái.

Bởi vì này vốn là không nên thuộc loại hạ giới lực lượng, cũng là bao trùm cùng hạ giới lực lượng.

Thậm chí trước mặt một tia tiên khí theo Đồ Trác tiên nhân trên người thả ra đến khi, đại dao sơn trên không đều đột nhiên bị mây đen bao phủ, mây đen trung quay cuồng, có một cái lốc xoáy xuất hiện, trong lốc xoáy ẩn ẩn lôi điện lóe ra.

Lại có từng đạo không gian cái khe xuất hiện, theo kia cái khe trung có rất lớn thiên uy theo bên trong tiết lộ đi ra, làm cho người ta trong lòng không hiểu từng đợt kinh sợ, phảng phất tận thế sắp sửa tiến đến bình thường.

Hạ Vân Kiệt sắc mặt khẽ biến, bởi vì hắn rõ ràng cảm thấy chính mình trong tử phủ tiên khí ở rục rịch, tựa hồ có bị kia cái khe thổi quét mà đi.

Đồ Trác tiên nhân đồng dạng sắc mặt khẽ biến, trở nên càng phát ra âm trầm dữ tợn, đồng thời một đạo lục quang theo hắn đỉnh đầu chậm rãi dâng lên, cũng là một mảnh nho nhỏ không biết tên lá cây, kia lá cây tản ra đạo đạo lục quang, ở Đồ Trác tiên nhân phía trên hình thành một cái thật to phù văn.

Này phù văn vừa xuất hiện, đại dao sơn trên không mây đen liền dần dần biến mất, tùy theo biến mất còn có kia từng đạo không gian cái khe cùng bên trong tiết lộ đi ra thiên uy.

Chính là ở mây đen cùng không gian cái khe biến mất đồng thời, kia lá cây phù văn lại xuất hiện một đạo cái

khe. Tại đây đạo cái khe xuất hiện phía trước, này lá cây phù văn mặt trên đã có năm đạo cái khe, hiện tại thành sáu đạo. Làm này đạo cái khe xuất hiện khi, lục quang rõ ràng phai nhạt một ít.

“Tiên thiên phù diệp!” Địch Vân Khởi nhìn kia trương phiêu phù ở Đồ Trác tiên nhân trên không lá cây trạng phù văn, lộ ra một tia cười khổ.

Này tiên thiên phù diệp bọn họ Địch phủ cũng có một trương, cũng đang là vì có này tiên thiên phù diệp, hắn phụ thân mới dám ở hắn còn không có cường đại đến là đủ thống ngự toàn bộ nghệ giới vực khi liền đi độ kiếp. Bởi vì lúc ấy hắn phụ thân thực lực rất mạnh, thậm chí cùng thiên tiên đều có thể chống lại một hai, lại có tiên khí nơi tay, đối độ kiếp rất tin tưởng. Vốn định vượt qua thiên kiếp sau, mượn này tiên thiên diệp phù che lấp, tạm thời lưu lại hạ giới, thẳng đến hắn trưởng thành đến là đủ thống ngự toàn bộ nghệ giới vực sau, mới vừa rồi cử hà phi thăng mà đi, lại không nghĩ rằng độ kiếp thất bại. Cuối cùng khiến cho Địch phủ mất đi kình thiên cự trụ, lập tức liền xuống dốc xuống dưới.

Làm Địch Vân Khởi trên mặt lộ ra một chút cười khổ khi, Hạ Vân Kiệt biểu tình liền trở nên có chút phấn khích, thậm chí ẩn ẩn có một tia hưng phấn.

Hắn tự nhiên đoán ra đến đại dao sơn trên không mây đen biến mất còn có thiên uy biến mất cùng Đồ Trác tiên nhân tế đi ra lá cây phù văn có quan hệ, cũng có thể đoán được Đồ Trác tiên nhân sở dĩ có thể lưu lại tại hạ giới cùng hắn trong tay này phiến lá cây trạng phù văn có quan hệ. Mà Hạ Vân Kiệt biểu tình sở dĩ trở nên phấn khích, thậm chí ẩn ẩn mang theo một tia hưng phấn, là vì hắn phát hiện kia trên lá cây hơi thở thế nhưng cùng hắn trong cơ thể tiên thiên cây bàn đào có chút tương tự.

Hay là này hai người có cái gì liên hệ sao?

“Tiểu tử, thế nhưng làm hại bản tiên mất đi một lần thi triển tiên gia pháp thuật cơ hội! Bản tiên phi đem ngươi hồn phách cấp rút ra, nhốt đứng lên ngày đêm tra tấn không thể!” Hạ Vân Kiệt trong lòng đang ở đoán là lúc, Địch Vân Khởi đã giơ lên hắn ngọc như ý đối với Hạ Vân Kiệt đầu đánh ngã.

Lúc này đây ngọc như ý lục quang nhu hòa, còn có ngàn vạn điều thụy khí nở rộ, tựa như kia sắp hoàn toàn hiện ra đến lục bàn tiên phủ bình thường, thoạt nhìn tiên khí dạt dào, vô cùng cảnh đẹp ý vui.

Nhưng Hạ Vân Kiệt lại cảm thấy một loại vô cùng khủng bố lực lượng theo thụy khí sa sút hạ, mỗi một điều đều trọng nếu cự sơn. Cho dù Hạ Vân Kiệt thân xác cường hãn vô cùng, cũng không dám dễ dàng đi chạm kia thụy khí. Không chỉ có như thế, kia ngàn vạn điều thụy khí vừa ra, Hạ Vân Kiệt rốt cuộc hấp thu không đến gì thiên địa năng lượng, thậm chí thân thể đều cảm thấy từng trận không thích ứng, chỉ có tử phủ tựa hồ ẩn ẩn hấp thu đến một tia rất nhỏ không thể tra năng lượng.

Kia năng lượng Hạ Vân Kiệt nhận thức, chính là tiên khí.

Hiển nhiên, Đồ Trác tiên nhân nhất thi triển tiên gia pháp thuật, nhất tế khởi tiên gia pháp bảo, này phiến thiên địa liền tạm thời thành tiên lĩnh vực.

Tiên lĩnh vực là bao trùm phàm giới phía trên lĩnh vực, là chỉ có tiên nhân khả năng tự do hô hấp, tự do thi triển pháp thuật thế giới.

Tiên phàm có khác, quả nhiên là tiên phàm có khác a! Ở trong này, tu sĩ pháp lực đã bị áp chế, nhưng lại không thể theo ngoại giới hấp thụ gì thiên địa năng lượng bổ sung, một khi pháp lực hao hết, chỉ sợ cũng chỉ có thể

mặc người xâm lược.

Cũng may vu đi đường vốn là cùng tiên bất đồng, đã bị áp chế nhưng thật ra hữu hạn, hơn nữa ta còn là vương giả chi đỉnh, cho dù thiên tiên oai cũng vô pháp áp quá vương giả chi đỉnh uy nghiêm.

“Tiểu tử chịu chết đi!” Đồ Trác tiên nhân trên mặt lộ ra dữ tợn cười lạnh, ánh mắt cao cao tại thượng nhìn xuống Hạ Vân Kiệt, đồng thời kia ngàn vạn điều thụy khí ào ào hạ xuống, lại có vô hình áp lực theo bốn phương tám hướng dũng hướng Hạ Vân Kiệt, ý đồ đem hắn đè ép thành thịt nát.

Đây là Đồ Trác ở thao túng tiên lĩnh vực.

“Muốn ta chết, lại nào có dễ dàng như vậy! Nhưng thật ra ngươi, vừa rồi không nghe ta khuyên bảo, có xa lắm không lăn rất xa, nay cũng là đã muộn!” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng cười, kim phách tiên đao giơ lên, đối với kia ngàn vạn điều hạ xuống thụy khí chém liền đi.

Đồng thời lại có thanh hồng bạch hắc bốn đạo kiếm quang theo hắn mi tâm bắn ra, phân đông nam tây bắc hạ xuống, ẩn mà không phát, đúng là tứ tượng tiểu tru ma kiếm.

Đồ Trác chính là thiên tiên, thực lực không phải là nhỏ, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không dám phân tâm đi khống chế tứ tượng tiểu tru ma kiếm. Bất quá này trận pháp lại trước đó bày ra, miễn cho làm cho bọn họ đào thoát.

Bất quá Hạ Vân Kiệt hiển nhiên đa tâm, mặc kệ là Đồ Trác còn là đỉnh kiếm phái mọi người cho rằng Hạ Vân Kiệt hẳn phải chết không thể nghi ngờ, căn bản sẽ không nghĩ đến muốn chạy trốn thoát, cũng là căn bản không đi quản Hạ Vân Kiệt kia bốn đạo kiếm quang hạ xuống. Trừ phi này bốn đạo kiếm quang là bắn về phía

bọn họ.

Chương 1396 : Dũng mãnh

“Ha ha, càn rỡ không biết tiểu bối! Ngươi cũng biết tiên tự viết như thế nào? Một người một núi mới là tiên. Không thành tiên ngươi chính là một người, một khi thành tiên tựa như hơn một ngọn núi. Cự sơn dưới, người như con kiến, bản tiên đổ muốn nhìn ngươi một chút dùng như thế nào chính là nhân lực phá bản tiên này ngàn vạn cự sơn lực.” Đồ Trác thấy Hạ Vân Kiệt chết đã đến nơi thế nhưng còn dám như thế càn rỡ, không khỏi giận dữ phản cười, kia ngàn vạn điều thụy khí có vẻ càng phát ra ánh sáng ngọc chói mắt, ào ào hạ xuống.

“Thương!” Một tiếng, kia kim phách tiên đao rốt cục bổ vào thụy khí phía trên, thế nhưng phát ra kim thiết giao kích thật lớn tiếng vang, chấn đại dao sơn mạch lay động, cát bay đá chạy, không gian hỗn loạn sụp đổ.

Hạ Vân Kiệt sắc mặt khẽ biến, này một tiên đao đi xuống, thế nhưng chỉ có thể kham kham phách đoạn mười dư điều thụy khí, cũng có bắn ngược lực lượng chấn đắc hắn hổ khẩu ẩn ẩn có chút đau nhức.

Tiên phàm có khác quả nhiên không giả, nếu không phải ta có cự lực, bằng vào này thụy khí liền có thể đem cử hà cảnh giới hậu kỳ cường giả cấp vây khốn, tươi sống áp chết.

Tương đối cho Hạ Vân Kiệt sắc mặt khẽ biến, Đồ Trác sắc mặt liền trở nên có chút khó coi.

Đừng nhìn hắn vừa rồi tế phóng ngọc như ý hạ xuống ngàn vạn thụy khí vô cùng phiêu dật, nhất phái tiên nhân tiêu sái khí tượng, nhưng trên thực tế mỗi một điều thụy khí hạ xuống, đều là muốn háo điệu hắn không ít tiên khí.

Hạ giới tiên khí cực kỳ loãng, chỉ có linh tinh tự do phiêu đãng ở trong thiên địa, căn bản không thể hấp thu. Cho nên tiên nhân tại hạ giới tu luyện, trừ phi có được giống man loạn chi địa vu cốc bực này tràn ngập thượng cổ thời đại cao nhất cấp nhân vật huyết khí nơi hoặc là thượng cổ thời đại di lưu tại hạ giới đỉnh cấp tiên phủ, có thể bắt giữ tụ tập trong thiên địa linh tinh tiên khí, nếu không là không thể giống bình thường người tu chân giống nhau tự do tự tại hấp thu thiên địa năng lượng, chỉ có thể dựa vào hấp thu trong tiên thạch năng lượng đến duy trì tiên thể, tăng tiến công lực.

Nói cách khác Đồ Trác tiên nhân thi triển ra tiên chi lĩnh vực, khiến cho này phiến trở thành tiên thế giới, Hạ Vân Kiệt không thể hấp thu đến gì thiên địa năng lượng, dùng điệu một phần pháp lực tựu ít đi một phần, Đồ Trác tiên nhân chính mình cũng là đồng dạng. Háo điệu một phần tiên khí liền thiếu một phần.

Hạ Vân Kiệt này một đao hạ xuống liền phách gãy mười dư điều thụy khí, hắn sắc mặt tự nhiên khó coi.

Thụy khí tái nhiều, chung quy cũng là có hạn! Nếu là mỗi một đao đó là hơn mười điều thụy khí, lại có thể chống lại bao nhiêu đao?

Bất quá phách đoạn thụy khí tựa như chạy dài, lại hoặc là như trèo lên cao phong bình thường, càng đến mặt sau càng là gian nan, bởi vì một người lực lượng không có khả năng thủy chung bảo trì khí thế như hồng. Cho nên Đồ Trác tiên nhân sắc mặt tuy rằng khó coi, bất quá trong lòng lại như trước còn là hoài tất thắng tin tưởng.

Dù sao tiên phàm có khác, ngươi tái ngưu, ở tiên nhân trong mắt cũng là con kiến.

“Đồ Trác lão nhân, hay là ngươi bây giờ còn cho rằng cự

sơn dưới, nhân giai con kiến sao? Ngươi này cự sơn lại chống lại bản tôn bao nhiêu đao?" Hạ Vân Kiệt cười lạnh nói.

"Bất quá vài phần cậy mạnh mà thôi, bản tiên đổ muốn nhìn ngươi một chút còn có thể huy động vài cái tiên đao?" Đồ Trác tiên nhân như trước cao cao tại thượng nhìn xuống Hạ Vân Kiệt nói.

"Ha ha, kia bản tôn liền cho ngươi kiến thức kiến thức bản tôn vài phần cậy mạnh!" Hạ Vân Kiệt nghe vậy ha ha một trận cười to, thân mình mạnh lay động, nhất thời thân mình liền đón gió mãnh trướng, thi triển đúng là thượng cổ vu tộc thuật pháp pháp thiên tượng địa.

Pháp thiên tượng địa nhất thi triển ra đến, hắn lực lượng liền tăng vọt mấy lần, kim phách tiên đao cũng đi theo biến thành kim quang vạn trượng cự đao.

Nắm đao hai tay thượng gân xanh bắp thịt như cầu long bàn căn, cho người ta tràn ngập hồng hoang cậy mạnh thị giác đánh sâu vào, cũng có một cỗ cổ viễn cổ bá đạo hơi thở từ phía trên phát ra, làm cho người ta không tự chủ được cảm thấy hết hồn.

"Vu tộc pháp thiên tượng địa, ngươi là vu đạo song tu!" Đồ Trác cảm giác được Hạ Vân Kiệt kia như hồng hoang cự nhân thân hình phát ra khủng bố hơi thở, sắc mặt không khỏi tái biến, kinh hô ra lời.

"Hừ, quả nhiên không hổ là thiên tiên, có vài phần kiến thức!" Hạ Vân Kiệt cười lạnh một tiếng, trong tay kim phách tiên đao sớm đã lại giơ lên, đối với ngàn vạn điều thụy khí liền bổ đi.

Phía trước Hạ Vân Kiệt vận dụng bất quá chính là hoàng đình nguyên thần, mệnh phủ nguyên thần còn có thân xác lực lượng, một đao đi xuống liền phách gãy hơn

mười điều thụy khí, nay Hạ Vân Kiệt không chỉ có ngay cả vu đỉnh lực lượng đều bắt đầu vận dụng, nhưng lại là thi triển ra pháp thiên tượng địa bực này bá đạo thượng cổ vu tộc thuật pháp, này lực lượng so với trong lúc đó không biết muốn lớn bao nhiêu lần.

Nhất thời này một đao bổ tới, một đao chói mắt kim quang xẹt qua thiên địa, so với ngày còn muốn chói mắt, toàn bộ thiên địa đều tràn ngập kim mang.

Đồ Trác sắc mặt chợt đại biến, trong mắt có một tia kinh hoảng sắc chợt lóe mà qua, rốt cuộc không có phía trước trấn định cùng cao cao tại thượng.

Một đao hạ xuống, có mấy trăm điều thụy khí nhất thời bị phách đoạn, hóa thành nhiều điểm sáng mờ biến mất ở trong thiên địa.

“Điều đó không có khả năng!” Đồ Trác nhìn một đao liền phách gãy mấy trăm điều thụy khí, thân mình đều nhịn không được lắc lư, nhịn không được kinh hô ra lời nói.

“Không có gì không có khả năng !” Hạ Vân Kiệt cười lạnh một tiếng, kim phách tiên đao lại giơ lên, lại là một đao hạ xuống.

“Thương!” Một tiếng, lại là mấy trăm điều thụy khí ào ào gãy.

Lần này, Đồ Trác tiên nhân thân mình đều liên tục sau này lui vài bước, một chút huyết sắc nảy lên hắn kia gầy gò khuôn mặt, sau đó lại bị đè ép đi xuống.

Nhìn Hạ Vân Kiệt thi triển pháp thiên tượng địa, ngay cả huy hai đao, tâm không khiêu khí không suyễn, mại động cước bộ, giẫm tại mặt đất, sơn động diêu, vững vàng hữu lực, Đồ Trác tiên nhân trên mặt trấn định, cao cao tại thượng biểu tình hoàn toàn tiêu thất, thay vào đó

là vô cùng ngưng trọng thậm chí mắt ở chỗ sâu trong còn có như vậy một tia kinh hoảng.

Ngưng lại hạ giới thiên tiên cũng là có cao thấp chi phân, hắn bất quá chính là thấp nhất cấp kia một loại. Hấp thu tiên khí tàng mệnh phủ, còn không có hóa tiên khí làm tiên lộ, trơn bóng mệnh phủ. Mệnh phủ có khả năng chất chứa tiên khí cũng là hữu hạn, Hạ Vân Kiệt này một đao đó là phách đoạn mấy trăm điều thụy khí, hắn tiên khí lại sao có thể chống lại như vậy ép buộc.

“Vị này đạo hữu quả nhiên có vài phần đạo hạnh, bản tiên niệm ngươi tu hành không dễ, ngươi nếu chịu như vậy rời đi, bản tiên cũng không cùng ngươi so đo vừa rồi sát đồ chi cừu.” Đồ Trác tiên nhân lui ra phía sau vài bước, một lần nữa ổn định cước bộ, trầm giọng nói.

Đã không chuẩn bị tái vây sát Hạ Vân Kiệt.

“Ha ha, làm cho bản tôn rời đi? Đồ Trác lão nhân ngươi đầu óc hay là hồ đồ, phân không rõ ràng lắm đây là làm sao sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi bừa bãi cười to, trong tay kim phách tiên đao lại giơ lên, vạn trượng kim mang nở rộ.

Một đao đi xuống, lại là mấy trăm điều thụy khí đứt đoạn.

Ngay cả phách bốn đao, kia nguyên bản thoạt nhìn tiên gia khí thế mười phần ngàn vạn thụy khí bắt đầu trở nên có chút loãng cùng hỗn loạn đứng lên.

“Tiểu tử chớ có càn rỡ! Bản tiên là niệm ngươi tu hành không dễ, mới vừa rồi chịu thả ngươi một con ngựa, hay là ngươi cho là bản tiên sợ ngươi bất thành?” Gặp Hạ Vân Kiệt không chịu rời đi, Đồ Trác tiên nhân sắc mặt trở nên rất là âm trầm khó coi.

“Nếu không sợ bản tôn, kia liền ít nói nhảm, thủ để gặp

thực chương.” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng cười nói, trong tay kim phách tiên đao lại giơ lên, trong tay gân xanh căn căn bạo khởi, liên tục liền huy đao mà đi.

Nhất thời trong thiên địa, ánh đao đầy trời, vô số nhiều điểm sáng mờ theo ánh đao mà rơi thiên địa, cuối cùng biến mất.

Đồ Trác tiên nhân sắc mặt càng ngày càng khó coi, cước bộ liên tục lui về phía sau.

Đỉnh kiếm phái đang xem cuộc chiến hai vị phó chưởng giáo còn có tám vị trưởng lão, hai vị Đồ Trác tiên nhân đồng tử, nguyên bản đối Đồ Trác tiên nhân là đầy cõi lòng tin tưởng, nay sắc mặt đã bắt đầu giống như Đồ Trác tiên nhân giống nhau trở nên càng ngày càng khó coi, thậm chí trong mắt ẩn ẩn hiển lộ ra một chút lo lắng cùng kinh hoảng.

Bọn họ như thế nào cũng không nghĩ tới, từng ở bọn họ xem ra là cao không thể vượt, cường đại không thể chiến thắng Đồ Trác thiên tiên, thế nhưng còn không làm gì được một vị đến từ nghệ giới vực cử hà tu sĩ, thậm chí ẩn ẩn còn có bị thua dấu hiệu.

“Tiểu tử, hay là ngươi cho là bản tiên thực nề hà ngươi không thể sao?” Đồ Trác tiên nhân gặp nếu lại bị Hạ Vân Kiệt như vậy huy đao vỗ xuống, này ngàn vạn điều thụy khí tất nhiên sẽ bị phá điệu, không công lãng phí tiên khí, rốt cục trong mắt lộ ra một chút ngoan quang, tâm niệm vừa động, cũng sử cái tiên gia pháp thuật, thân mình đón gió liền trướng, cầm lấy ngọc như ý, sau đó trực tiếp đối với Hạ Vân Kiệt đầu đánh đi.

Phía trước Đồ Trác tiên nhân thầm nghĩ vây khốn Hạ Vân Kiệt, sau đó trực tiếp dùng tiên gia pháp lực nghiền áp, cũng không tưởng vận dụng tiên thể lực. Bởi vì một khi vận dụng tiên thể lực, cũng liền ý nghĩa tiên thể có bị

hao tổn khả năng.

Tiên khí tiêu hao có thể tái hấp thu tiên thạch tiên khí bổ sung, tiên thể bị hao tổn, tại đây hạ giới đã có thể không như vậy phương tiện khôi phục. Trừ phi có chữa thương tiên đan.

Nhưng chữa thương tiên đan tại hạ giới tuy rằng không giống thiên tiên như vậy rất thưa thớt, nhưng số lượng cũng là cực kì hữu hạn, cũng không phải dễ dàng như vậy được đến.

Cho nên hạ giới thiên tiên, nếu không phải có thập phần tất yếu, cũng không dễ dàng sẽ ra tay, lại càng không hội trực tiếp vận dụng tiên thể lực cùng người chiến đấu.

Nhưng Hạ Vân Kiệt thực lực cho dù viễn siêu ra hắn ngoài ý liệu, Đồ Trác tiên nhân cũng chỉ có thể liều mạng tiên thể bị hao tổn cùng hắn một trận chiến.

“Thương! Thương! Thương!” Kim phách tiên đao cùng ngọc như ý ở không trung cứng đối cứng giao kích cùng một chỗ, phát ra chấn thiên động tiếng vang, chói mắt kim mang, tinh thuần lục mang thỉnh thoảng ở trong thiên địa nở rộ, đem thiên địa nhuộm thành kim lục hai loại nhan sắc.

Va chạm lực đánh vào thổi quét khởi từng đợt cuồng phong, khiến cho đại dao sơn mạch che trời đại thụ nhổ tận gốc, bẻ gẫy vô số, núi đá ào ào ngã nhào.

Đang xem cuộc chiến người cũng tất cả đều ào ào tránh lui hơn mười dặm, mới vừa rồi dám dừng lại. Nếu không kia cuồng phong như đao, kia từng đợt khủng bố lực đánh vào, đều nhu bọn họ vận chuyển pháp lực mới vừa rồi có thể ngăn cản trụ.

Hai người một trận chiến này nhưng không có bao nhiêu

xinh đẹp, tất cả đều là thật cứng đối cứng.

Ngươi tới ta đi, đánh cho thiên hôn địa ám, nhật nguyệt vô quang.

Vu bản thiện chiến, Hạ Vân Kiệt này thân xác trải qua nhiều mặt rèn luyện, lại kinh tiên thiên cây bàn đào, vu tổ huyết khí rèn luyện dễ chịu, so với thiên tiên thân thể chỉ sợ đều phải hơn một chút, mà hắn lực lượng cũng chút sẽ không kém cỏi thiên tiên.

Nếu không phải tiên phàm có khác, kia tiên lực chung quy là bao trùm này nhất giới phía trên lực lượng, mỗi một lần đánh lại đây đều mang theo rất lớn uy áp, hơn nữa đối Hạ Vân Kiệt mệnh phủ cùng hoàng đình chân nguyên pháp lực cũng có một loại thượng vị giả áp chế, làm cho này hai người phát huy uy lực hữu hạn, hơn nữa luận thực chiến kinh nghiệm, kia Đồ Trác tiên nhân cũng mạnh hơn Hạ Vân Kiệt không ít, nếu không thắng bại chỉ sợ đã phân ra đến đây.

Đương nhiên này cũng cùng Hạ Vân Kiệt không dám thi triển Đế Giang hung thuật cùng vu tổ kỳ có quan hệ, nếu không cho dù Đồ Trác là thiên tiên, lúc này chỉ sợ cũng đã bị thua.

Bất quá dù là như thế, theo thời gian trôi qua, Hạ Vân Kiệt đã dần dần chiếm thượng phong.

“Phanh!” Một tiếng nổ, Đồ Trác tiên nhân ngọc như ý đánh vào Hạ Vân Kiệt trên đầu vai, đánh cho mặt trên huyết nhục mơ hồ, mà Hạ Vân Kiệt kim phách tiên đao còn lại là một đạo kim mang xẹt qua, đem Đồ Trác tiên nhân cánh tay cấp cắt nửa cái xuống dưới.

Chương 1397 : Hai con đường

Đồ Trác tiên nhân ăn đau, gầy gò mặt bắp thịt vặn vẹo, thỉnh thoảng hấp lãnh khí, tiên thể lại bị không nhỏ tổn thương.

Hạ Vân Kiệt ăn ngọc như ý này một đánh, tự nhiên cũng sẽ không dễ chịu, bất quá ngay tại hắn đau đớn không chịu nổi, cảm thấy đầu vai xương cốt vỡ vụn, huyết mạch đứt đoạn là lúc, bị trồng ở thận vu đỉnh trung tiên thiên cây bàn đào đột nhiên sáng mờ nở rộ, một đợt đợt lục khí theo cành lá dật ra, theo kinh mạch huyết mạch chảy tới Hạ Vân Kiệt đầu vai.

Một cỗ mang theo nồng đậm sinh cơ thanh lương trên vai đầu quay quanh, trong nháy mắt, Hạ Vân Kiệt đầu vai vỡ vụn xương cốt, đứt đoạn huyết mạch, mơ hồ bắp thịt liền khép lại như thường.

“Tiên thiên cây bàn đào!” Hạ Vân Kiệt trong lòng không khỏi một trận mừng rỡ.

Hắn thân xác vốn là cường hãn, thực chống lại đánh, nay lại có tiên thiên cây bàn đào thần kỳ chữa thương công năng, lại còn có cái gì phải cố kỵ ?

“Ha ha! Đồ Trác lão nhân, chịu chết đi!” Hạ Vân Kiệt một trận tùy ý cuồng tiếu, kim phách tiên đao giơ lên, thẳng tắp đối với Đồ Trác tiên nhân vào đầu liền bổ tới.

Đồ Trác tiên nhân thấy thế, đành phải chịu đựng đau đớn, vội vàng cầm lấy ngọc như ý đón nhận đi.

Chính là lúc này đây đối chiến, Hạ Vân Kiệt cũng là hung hãn vô cùng, trừ bỏ đầu, hắn còn không dám làm cho Đồ Trác tiên nhân đánh trúng, này khác bộ vị cũng là căn bản không quan tâm, quả thực chính là không muốn

sống điên cuồng đấu pháp.

Hạ Vân Kiệt vốn là chiếm thượng phong, nay lại chọn dùng loại này không muốn sống điên cuồng đấu pháp, nhất thời đánh cho Đồ Trác tiên nhân luống cuống tay chân, âm thầm kêu khổ không thôi.

Hắn nhưng là tiên nhân thân thể, một khi bị hao tổn tại đây hạ giới muốn chữa trị so với tu chân nhân sĩ không biết muốn khó khăn bao nhiêu lần, lại sao có thể cùng Hạ Vân Kiệt như vậy chơi a?

Nhưng là Đồ Trác tiên nhân vốn là rơi xuống hạ phong, nay một cái liều mạng, một cái lại còn chiêm tiền cố hậu, tình thế tự nhiên lại càng không ổn.

Chỉ chốc lát sau, một đạo kim quang hoa hạ, đem Đồ Trác tiên nhân kia vốn là gãy một tiệt cánh tay từ vai cấp cắt xuống dưới, đau đến Đồ Trác tiên nhân cái trán xông ra mồ hôi lạnh, ngay cả lui vài dặm, mắt thấy lại là một đạo kim quang bổ tới, vội vàng một bên cầm ngọc như ý nghênh đón, một bên kêu lên:“Vị này đạo hữu, như vậy đánh ngã cũng không phải cái biện pháp. Không bằng như vậy đi, này tiên phủ chúng ta chia đều như thế nào?”

Đồ Trác tiên nhân thốt ra lời này ra, nhất thời nghe được người đang xem cuộc chiến hoàn toàn há hốc mồm.

Đây chính là đường đường thiên tiên a, nay bị người giáp mặt giết đồ đệ, chém cánh tay, thế nhưng còn muốn cầu hòa?

“Chia đều? Đồ Trác lão nhân, ngươi đầu óc còn là thực hồ đồ a! Hiện tại chỉ có hai con đường cho ngươi lựa chọn, nhất là quy thuận bản tôn, xem ở bản tôn hiện tại nhu cầu cấp bách nhân thủ, còn thiếu một thiên tiên thủ hạ phân thượng, bản tôn cố mà làm nhận lấy ngươi; Nhị

đó là chết!” Hạ Vân Kiệt như hồng hoang cự nhân bình thường sừng sững thiên địa trong lúc đó, cao cao tại thượng nhìn xuống Đồ Trác tiên nhân, mặc kệ là nói chuyện còn là biểu tình vô cùng bá đạo bừa bãi.

Vốn Hạ Vân Kiệt còn là thực kiêng kị Đồ Trác tiên nhân, dù sao cũng là tiên phàm có khác, nếu không để ra vu tổ hung thuật hoặc là vu tổ kỳ không hẳn vậy có thể trấn sát được hắn, nói không chừng ngược lại còn muốn ăn cái đau khổ. Không nghĩ tới kia tiên thiên cây bàn đào thế nhưng như vậy cường đại, có thể nháy mắt khôi phục hắn thương thế, kể từ đó, chỉ cần kia Đồ Trác lão nhân không thể nhất kích giết chết hắn, hắn sẽ không hội rồi ngã xuống, có thể nói cơ hồ đã lập cho bất bại chi địa.

Kể từ đó, cho dù Đồ Trác là thiên tiên lại như thế nào? Còn không phải tùy ý hắn đánh giết!

Hạ Vân Kiệt thốt ra lời này ra, đang xem cuộc chiến người hoàn toàn sợ ngây người. Căn bản không thể tưởng tượng chính mình lỗ tai sở nghe được.

Một cử hà cảnh giới tu sĩ, thế nhưng muốn một vị thiên tiên quy thuận hắn, hơn nữa nghe kia khẩu khí còn là cố mà làm!

Khi nào thì cử hà cảnh giới tu sĩ ngưu xoa đến bực này trình độ ? Khi nào thì thiên tiên như vậy không đáng giá tiền ?

Đồ Trác lão nhân cũng tưởng không đến Hạ Vân Kiệt thế nhưng càn rỡ đến bực này trình độ, hắn vốn tưởng rằng chính mình đưa ra cùng Hạ Vân Kiệt chia đều tiên phủ đã xem như thực cho hắn mặt mũi, đã xem như thực nén giận, không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thế nhưng còn không chịu chuyển biến tốt hãy thu, còn muốn hắn làm nô làm phó, hoặc là lựa chọn tử vong.

Này quả thực là vô cùng nhục nhã, thiên tiên vô cùng nhục nhã!

“Tiểu nhi, đừng tưởng rằng ngươi hiện tại chiếm thượng phong là có thể càn rỡ, bản tiên nếu không phải băn khoăn đến thiên địa pháp tắc, không dám tùy ý thi triển thuật pháp, ngươi cho là ngươi thực có thể đè nặng bản tiên đánh sao? Cũng thế, hôm nay bản tiên cho dù mạo hiểm bị thiên đình phát hiện, cũng tất giết ngươi!” Đồ Trác tiên nhân trong mắt lộ ra một chút điên cuồng thần sắc, thần sắc âm lãnh nói.

Đồ Trác tiên nhân đang nói còn chưa hạ xuống, một cỗ khủng bố hơi thở theo hắn trên người tràn đến, một đám lốc xoáy ở hắn bốn phía xuất hiện. Sở hữu năng lượng, sở hữu không gian đều bị này lốc xoáy cấp cắn nuốt cắn nát.

Treo ở hắn đỉnh đầu tiên thiên phù diệp ra “Ba ba ba!” thanh âm, hiện ra từng đạo cái khe, gắt gao đè nặng này cổ kinh khủng hơi thở.

Lúc này nếu Hạ Vân Kiệt có thấu thị mắt mà nói có thể hiện, Đồ Trác tiên nhân bên trong mệnh phủ, lúc này tiên khí đang ở điên cuồng chuyển động, hình thành một giọt giọt lóng lánh trong sáng, giống như kim cương bàn ánh sáng ngọc vui mắt tiên lộ.

Mỗi một giọt tiên lộ đều ẩn chứa một cỗ phiên sơn đổ hải khủng bố lực lượng, tán hủy diệt hơi thở.

Đồ Trác tiên nhân kỳ thật đã đạt tới ngưng khí hoá lộ cảnh giới, nhưng tiên lực càng cường đại, cần che lấp này cổ hơi thở tiên thiên phù diệp cũng thiết yếu càng cường đại. Trong tay hắn tiên thiên phù diệp cũng không cường đại, khi hắn bị vây tiên khí giai đoạn khi, có thể hỗ trợ che lấp chín lần, cũng chính là tiên thiên phù diệp

xuất hiện chín đạo cái khe khi, hắn liền không thể tái che lấp tiên nhân hơi thở. Mà nếu là ngưng khí hóa lộ, nhiều nhất chỉ có thể hỗ trợ che ba lượt.

Nay Đồ Trác tiên nhân nhất ngưng khí hóa lộ, kia tiên thiên phù diệp liền liên tục ra “Ba ba ba!” thanh âm, đã hiện ra chín đạo cái khe, chỉ sợ rất nhanh sẽ gặp hóa thành mảnh nhỏ tát lạc, đến lúc đó Đồ Trác tiên nhân cho dù giết Hạ Vân Kiệt, này tiên phủ nhưng cũng là không kịp vơ vét hưởng thụ, phải bị bắt cử hà phi thăng mà đi.

Cảm nhận được Đồ Trác tiên nhân tăng vọt khí thế, Địch Vân Khởi đám người tất cả đều sắc mặt đại biến, mà đỉnh kiếm phái đám người tắc đều lộ ra một tia sắc mặt vui mừng. Bất quá Đồ Trác tiên nhân cũng là khóc không ra nước mắt, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt lại lộ ra vô cùng hung tàn.

“Tiểu tử, hiện tại ngươi cảm thấy còn có đánh chết bản tiên năng lực sao? Hiện tại cho dù ngươi tưởng quỳ xuống đất cầu xin tha thứ cũng đã muộn!” Đồ Trác tiên nhân nhìn phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt một lần nữa khôi phục cao cao tại thượng, đồng thời còn mang theo sát chi cho thống khoái hung tàn.

Hạ Vân Kiệt trên mặt lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, hai chân bước ra, hai tay mở ra, bày ra trương cung bắn tên tư thế. Trong vu đỉnh vu lực, chất chứa ở gân cốt huyết nhục trung vu lực, tất cả đều điên cuồng mà vận chuyển đứng lên, giống như mở áp hồng thủy bàn hướng hai tay hướng tiết mà đi.

Giờ khắc này, Hạ Vân Kiệt cơ hồ không có gì giữ lại điều động trong cơ thể sở hữu vu lực.

Tiên phàm có khác, thiên tiên vốn là bao trùm ở phàm giới phía trên, nay Đồ Trác tiên nhân cảnh giới thực lực

lại đột nhiên tăng vọt một tầng thứ, Hạ Vân Kiệt lại nào dám khinh thường?

Lập tức thi triển đại sát chiêu!

Bất quá Hạ Vân Kiệt như trước không có tế ra thập nhị đô thiên vu tổ kỳ.

Lấy hắn nay tu vi, một khi thi triển thập nhị đô thiên vu tổ kỳ, khiến cho động tĩnh tất nhiên so với năm đó ở kim thần giới muốn kịch liệt rất nhiều lần, không chừng sẽ kinh động tây hoang giới vực thiên tiên.

Một khi có này khác thiên tiên tái buông xuống, kia tình thế chỉ sợ cũng thực phiền toái.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1398 : Được ăn cả ngã về không

Vu tổ Hậu Nghệ hung thuật, áp súc ngưng tụ sở hữu lực lượng cho nhất tên, ngưng luyện vô cùng, trừ bỏ người gần gũi có thể cảm thụ được đến này một tên sở che dấu khủng bố đến cực điểm lực lượng, nhưng thật ra đừng lo hội khoách tát đến xa xôi địa phương, khiến cho cường giả chú ý.

Nhưng vu tổ Hậu Nghệ hung thuật đã có một cái đại khuyết điểm, tiêu hao vu lực vô cùng thật lớn, lấy Hạ Vân Kiệt nay thực lực nếu là toàn lực thi triển, nhiều nhất chỉ có thể bắn ra ba tên. Ba tên sau, nếu không thể đem đối phương bắn chết, hậu quả sẽ không kham thiết tưởng.

Bực này đại sát chiêu, tuyệt đối là được ăn cả ngã về không hành động. Không đến liều mạng khi, hoặc là có tuyệt đối nắm chắc là lúc, Hạ Vân Kiệt tuyệt đối sẽ không dễ dàng thi triển.

Nhưng hiện tại Đồ Trác tiên nhân đột nhiên thực lực tăng vọt, hiển nhiên đến liều lĩnh liều mạng lúc, Hạ Vân Kiệt cũng không bất động dùng này nhất đại sát chiêu, toàn lực thi triển Hậu Nghệ tài bắn cung, không dám lại có sở giữ lại.

Gặp Hạ Vân Kiệt trương cung cài tên, Địch Vân Khởi đám người trong mắt tất cả đều toát ra một chút kinh sợ ánh mắt.

Không lâu trước, Cửu Âm thi triển độc môn bí thuật, trở thành chuẩn thiên tiên, Hạ Vân Kiệt chính là bằng này một tên đem hắn bắn chết, một điểm tra đều không có lưu lại.

Nay Hạ Vân Kiệt rốt cục lại thi triển ra này một tên !

Tên ngưng tụ, phong cách cổ xưa tự nhiên, tên vài dặm phạm vi trong vòng, bình tĩnh như nhất uông tử đàm, liền ngay cả Đồ Trác tiên nhân tăng vọt tiên gia pháp lực sở quấy bạo loạn không gian cũng vô pháp lan đến một chút ít.

Vốn là lại khôi phục cao cao tại thượng nhìn xuống Hạ Vân Kiệt tư thái Đồ Trác tiên nhân, đột nhiên gian liền sắc mặt đại biến.

Đối mặt kia một tên, một loại không thể diễn tả bằng ngôn từ nguy cơ cảm dưới đáy lòng chợt mạnh xuất hiện, như thế nào cũng đều áp chế không dưới đến.

“Đây là cái gì tên? Đây là cái gì pháp thuật?” Đồ Trác tiên nhân trong mắt không thể khống chế toát ra một tia kinh hoảng sắc.

Giờ khắc này, hắn đột nhiên hối hận.

Hối hận cùng trước mắt này từng ở hắn trong mắt chính là con kiến cử hà tu sĩ khởi xung đột, hối hận mơ ước nghệ giới vực tiên gia bảo bối, bước vào nghệ giới vực!

Chính là chuyện tới nay, hối hận đã đã muộn, cũng đã vô dụng.

Chỉ có liều chết một trận chiến! Hơn nữa Đồ Trác tiên nhân cũng không nguyện ý tin tưởng, bằng chính mình nay tiên lộ kì cảnh giới, thế nhưng còn ngăn không được nhất giới cử hà cảnh giới, địa vu cảnh giới tu sĩ một tên.

“Sát!” Đồ Trác tiên nhân sắc mặt dữ tợn nổi giận gầm lên một tiếng, sau đó tiếp theo cả người đều biến mất ở tại trong thiên địa, chỉ có ngọc như ý ở trong thiên địa không ngừng phóng đại, có ngàn vạn điều thụy khí liên

lụy hạ, gào thét hướng Hạ Vân Kiệt đánh đi.

Nhân khí hợp nhất!

Đồ Trác tiên nhân tại đây một khắc ngay cả một điểm giữ lại đều không có, đem chính mình tiên thể cùng tiên khí hoàn toàn dung hợp ở tại cùng nhau.

Đây là Đồ Trác tiên nhân được ăn cả ngã về không!

Ngọc như ý xuyên qua thiên không, không gian ào ào sụp đổ, hình thành một đám hắc động, từng đạo cơn lốc, kia cơn lốc thổi qua đại dao sơn mạch một ngọn núi phong, kia mấy ngàn mét ngọn núi nháy mắt đã bị nghiền thành dập nát, sau đó bị cuốn vào một đám trong hắc động.

Địch Vân Khởi đám người thấy thế tất cả đều sắc mặt đại biến, ào ào lại cấp tránh lui.

Giờ khắc này, bọn họ mới chính thức kiến thức đến thiên tiên ra sao cường đại. Cửu Âm lấy độc môn thuật pháp dung hợp tiên gia hồn phách, sở bày ra đi ra cái gọi là tiên nhân lực lượng, cùng trước mắt Đồ Trác tiên nhân sở thi triển ra đến, căn bản chính là gặp sư phụ, không có biện pháp so sánh với.

Giờ khắc này, bọn họ đối Hạ Vân Kiệt hoàn toàn mất đi tin tưởng.

Bởi vì liền kia ngọc như ý xuyên qua thiên không sở tràn đến uy áp, Địch Vân Khởi đám người có một loại trực giác, chính mình đám người chỉ sợ đều kinh không ra nó nhẹ nhàng nhất khái, mà Hạ Vân Kiệt cũng là ngay mặt đối kháng, có thể nghĩ, nếu này ngọc như ý hạ xuống, Hạ Vân Kiệt còn không lập tức trở thành thịt nát.

Đỉnh kiếm phái đám người trên mặt lộ ra mừng như điên

thần sắc.

Bọn họ tự nhiên cũng cảm nhận được Đồ Trác tiên nhân thi triển nhân khí hợp nhất khi, kia tràn đến khủng bố đến cực điểm uy lực.

Này uy lực, bọn họ căn bản không thể tưởng tượng còn có cái gì nhân có thể chống đỡ được? Cho dù này chỉnh điều đại dao sơn mạch đều ngăn không được này nhất kích uy lực a!

“Sát!” Hạ Vân Kiệt lại đồ sộ không ngại, cánh tay gân xanh căn căn bạo khởi, môi răng gian lạnh như băng lãnh bính ra một chữ.

Một đạo phong cách cổ xưa tự nhiên tên xuyên qua thiên địa, lại khiến cho ngọc như ý tràn đến lục quang, thả ra đến ngàn vạn điều thụy khí ảm đạm thất sắc.

Thậm chí liền ngay cả kia từng đạo bởi vì không gian sụp đổ mà hình thành cơn lốc, bạo động, tại đây một tên trước mặt tựa hồ đều đình chỉ vận chuyển, tất cả đều biến thành yên lặng.

Đây là bởi vì này một tên độ nhanh đến cực điểm, cấp mọi người tạo thành thị giác ảo giác.

“Tê tê tê!” Ngàn vạn điều thụy khí hình thành phòng hộ tầng, nhất đụng tới kia tên liền ào ào đứt đoạn, hóa thành nhiều điểm sáng mờ rơi biến mất.

Tên, thế như chẻ tre! Trong nháy mắt thế nhưng liền xuyên qua ngàn vạn điều thụy khí.

“Làm!” Một tiếng nổ, phong cách cổ xưa tự nhiên một tên rốt cục bắn ở tại ngọc như ý phía trên, ra một đạo cự thanh.

Thật lớn va chạm lực đánh vào hướng bốn phía phóng đi, không gian kịch liệt chấn động, vô số cuồng phong gào thét, thậm chí ngay cả trốn tránh rất xa đỉnh kiếm phái trưởng lão đều cảm thấy nguyên thần rung chuyển, huyết khí cuồn cuộn, chỉ có cử hà hậu kỳ cường giả mới vừa rồi có thể ở này lực đánh vào dư ba hạ còn có thể miễn cưỡng áp chế nguyên thần cùng huyết khí rung chuyển.

Địch Vân Khởi đám người tất cả đều mắt lộ ra kinh hãi vô cùng ánh mắt, trong lòng lại giống như nhấc lên cơn sóng gió động trời.

Giờ khắc này, bọn họ rõ ràng cảm giác được chính mình như con kiến nhỏ bé.

Ngọc như ý bị này một tên bắn trúng, nhất thời ở không trung một trận loạn chiến, ngàn vạn điều thụy khí loạn vũ, lục quang quay cuồng, cơ hồ muốn tan ra đi.

Nhưng rất nhanh ngọc như ý liền tiếp tục ầm ầm ầm phá vỡ không khí, hướng tới Hạ Vân Kiệt vào đầu đánh đi.

Chính là thanh thế rõ ràng so với phía trước yếu đi một tia.

Nhưng đối với Địch Vân Khởi đám người mà nói như trước khủng bố đến cực điểm.

Hạ Vân Kiệt gặp ngọc như ý tiếp tục ầm ầm ầm phá vỡ không khí, hướng tới chính mình vào đầu đánh tới. Ngọc như ý chưa đến, thật lớn uy áp đã bao phủ xuống, làm cho hắn trong cơ thể cốt cách đều ra kẽo kẹt kẽo kẹt bị áp bách thanh âm, trên mặt biểu tình có vẻ càng ngưng trọng.

Vốn bắn ra một tên sau, sắc mặt trở nên có chút tái nhợt, giờ khắc này lại nảy lên một chút huyết khí, hai tay

mở ra, một chích phong cách cổ xưa tự nhiên cung tiễn lại hình thành.

“Sát!” Hạ Vân Kiệt nổi giận gầm lên một tiếng, tên lại bắn ra.

Một tên bắn ra, Hạ Vân Kiệt sắc mặt chợt liền tái nhợt xuống dưới, trong ngực ở kịch liệt phập phồng.

Hai tên bắn ra, hắn trong cơ thể vu lực đã sở thặng không có mấy, nhiều nhất chỉ có thể tái miễn cưỡng bắn ra một tên.

Nhưng thứ ba tên hắn khẳng định là không dám bắn ra đi, bởi vì một khi bắn không chết Đồ Trác tiên nhân, hắn còn có bị phản giết khả năng.

Cho nên thứ hai tên nếu bắn chết bất tử Đồ Trác tiên nhân, Hạ Vân Kiệt chỉ sợ cũng chỉ có thể tế ra thập nhị đô thiên vu tổ kỳ.

“Đương!” Lại là một tiếng chấn thiên động tiếng vang, vô số đạo cơn lốc cuồn cuộn nổi lên.

Ngọc như ý lục quang toàn tiêu, ngàn vạn điều thụy khí tất cả đều hóa thành nhiều điểm sáng mờ rơi, đại như cự sơn ngọc như ý kịch liệt thu nhỏ lại, một đạo màu xám bóng người theo ngọc như ý ngã đi ra, sau đó một đầu tài hạ cao trên mây, nhiều điểm máu tươi theo kia màu xám bóng người ngã xuống cao trên mây rơi thiên không.

Đỉnh kiếm phái người thấy thế tất cả đều vẻ mặt trắng bệch, cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền giá khởi bảo quang, muốn chạy trốn.

Nói đùa, liền thiên tiên đều bị đánh cho một đầu ngã xuống cao trên mây, bọn họ tiếp tục lưu lại kia không

phải chờ chết sao?

Địch Vân Khởi đám người thấy thế tự nhiên không chịu tùy ý bọn họ đào tẩu, cũng ào ào tế ra pháp bảo chuẩn bị đuổi giết. Nhưng nề hà đỉnh kiếm phái có hai vị cử hà hậu kỳ cảnh giới, lại có tám vị cử hà trung kỳ cảnh giới trưởng lão cùng hai vị đồng tử. Bọn họ nếu ******** muốn chạy trốn, bằng Địch Vân Khởi bốn người lại sao có thể lưu xuống dưới.

“Còn muốn trốn sao?” Mắt thấy đỉnh kiếm phái nhân hòa kia hai vị đồng tử muốn chạy trốn thoát, Hạ Vân Kiệt khóe miệng lại làm dấy lên một chút cười lạnh, tâm ý vừa động, thanh hồng hắc bạch bốn đạo kiếm quang theo đông nam tây bắc bốn phương hướng phóng lên cao, hiện ra một đầu đầu thật lớn thượng cổ tứ tượng thần thú.

Đúng là Hạ Vân Kiệt phía trước bày ra, ẩn mà không thể tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận.

Tứ tượng tiểu tru ma kiếm nhất hình thành, nhất thời đầy trời các màu áng mây quay cuồng, có một cái nhan sắc khác nhau cầu mang theo tia chớp ở áng mây trung xoay tròn, rậm rạp, còn không có hạ xuống, người đỉnh kiếm phái đã tất cả đều sợ tới mức da đầu tê dại, can đảm dục liệt.

Canh kim thần lôi! Ất mộc thần lôi! Bính hỏa thần lôi! Nhâm thủy thần lôi! Đây chính là thiên kiếp khi mới có thể xuất hiện tứ phương thần lôi a!

Như thế rậm rạp rơi xuống, ai có thể khiêng được?

Kỳ thật đừng nói đỉnh kiếm phái người, cho dù Địch Vân Khởi bốn người, rõ ràng biết Hạ Vân Kiệt sẽ không đối bọn họ xuống tay, phía sau thân ở tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận trung, tiểu tâm can cũng là phịch phịch đập

loạn.

“Tiên nhân tha mạng!” Có người lập tức đình chỉ thân ảnh, sắc mặt tái nhợt kêu lên.

Cũng có người ôm may mắn tâm tính, khẽ cắn môi tiếp tục hướng phía trước phóng đi, nhưng bọn họ vừa mới không lao ra rất xa, liền có rậm rạp tứ phương thần lôi hạ xuống.

Vừa rồi Hạ Vân Kiệt tiêu hao đại lượng vu lực, khả hắn chân nguyên pháp lực cũng không tiêu hao bao nhiêu, muốn khống chế thao túng này tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận lại còn là dễ dàng.

Nay tứ tượng tiểu tru ma kiếm, mỗi một thanh đều là đỉnh cấp linh khí, nương này thượng cổ tiếng tăm lừng lẫy hung trận bày ra kiếm trận, hơn nữa Hạ Vân Kiệt hiện tại hoàng đình nguyên thần cùng mệnh phủ nguyên thần hợp nhau đến thực lực so với cử hà hậu kỳ còn muốn lợi hại một ít, một khi vận chuyển đứng lên, kia uy lực chỉ sợ so với kim phách tiên đao còn muốn còn hơn một bậc.

Này rậm rạp tứ phương thần lôi rơi xuống, trừ bỏ cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả còn có thể đối kháng một phen, cử hà trung kỳ cảnh giới tu sĩ trên cơ bản chỉ có bị đánh phân. Cơ hồ trong nháy mắt liền có hai vị đỉnh kiếm phái trưởng lão còn có kia một đôi kỳ thật ít nhất sống mấy trăm năm “Đồng nam đồng nữ”, bị oanh ra tra tra.

Gặp tứ phương thần lôi như vậy lợi hại, nhất thời người còn lại cũng không dám tái động, ào ào sắc mặt tái nhợt kêu đứng lên:“Tiên nhân tha mạng!”

Hạ Vân Kiệt thấy bọn họ kêu tha mạng, cũng sẽ không tiếp tục xuống tay, mà là đem ánh mắt đầu hướng về

phía ngã xuống đại địa Đồ Trác tiên nhân.

Vừa rồi Đồ Trác tiên nhân cùng ngọc như ý nhân khí hợp nhất, Hạ Vân Kiệt kia hai tên bắn ở ngọc như ý, cũng liền tương đương với bắn ở tại hắn trên người.

Nay hắn tiên thể sớm đã bị hao tổn lợi hại vô cùng, trong cơ thể tiên lực sở thặng không có mấy, nếu không có tiên đan tiên dược xuất hiện, tại hạ giới chỉ sợ cũng tương đương hoàn toàn phế đi.

Gặp Hạ Vân Kiệt đem ánh mắt đầu hướng chính mình, Đồ Trác tiên nhân trong mắt thấu bắn ra cừu hận thấu xương, còn có một tia tự linh hồn ở chỗ sâu trong sợ hãi.

“Trách không được như vậy càn rỡ, ngươi quả nhiên lợi hại! Nhưng muốn giết ta cũng là mơ tưởng!” Đồ Trác tiên nhân trên mặt lộ ra dữ tợn biểu tình.

Hắn nói còn chưa hạ xuống, huyền phù ở hắn đỉnh đầu tiên thiên phù diệp liền hóa thành phiến phiến mảnh nhỏ, theo sát sau thiên không đột nhiên nổi lên biến hóa, một đạo cái khe mở ra, bên trong thấu bắn ra rất lớn uy áp.

“Tiểu tử, bản tiên ở tiên giới chờ ngươi!” Đồ Trác tiên nhân sắc mặt dữ tợn nói.

Chương 1399 : Trấn sát thiên tiên

Hạ Vân Kiệt thấy thế sắc mặt khẽ biến, kim phách tiên đao giơ lên liền chuẩn bị hướng Đồ Trác tiên nhân sát đi, lại không nghĩ rằng kia cái khe có rất lớn uy áp hạ xuống, kim phách tiên đao dĩ nhiên là chém không dưới đi, không chỉ có như thế, hắn trong tử phủ tiên khí lại rục rịch, rất có phá thể mà đi xu thế.

Thậm chí Hạ Vân Kiệt cảm thấy hắn đỉnh đầu thiên không tựa hồ cũng nổi lên dao động, có một đạo cái khe đang ở hình thành, tựa hồ có thiên uy muốn theo bên trong hạ xuống, đem hắn lấy đi.

Hạ Vân Kiệt không khỏi hách nhất đại khiêu, biết khẳng định là kim phách tiên đao tiếp xúc đến tiên giới hạ xuống tiên uy, bị thượng giới pháp tắc nhận thấy được hắn trong tử phủ có dấu tiên khí.

“Đáng chết!” Hạ Vân Kiệt vội vàng thu hồi kim phách tiên đao, không dám lại ra tay.

“Cuồng vọng vô tri tiểu nhi, đây là tiên giới pháp tắc, ngươi cho là có thể phá ra sao?” Đồ Trác thấy Hạ Vân Kiệt một đao đánh xuống, theo sát sau tựa như mèo bị đạp trúng cái đuôi bình thường, lại vội vàng thu trở về, trong lòng cuối cùng thư thái một ít.

Hạ Vân Kiệt ngàn tính vạn tính cũng là không nghĩ tới thành tiên nhân sau, một khi quyết định muốn phi thăng mà đi, ngược lại hơn một đạo bùa hộ mệnh, lăng là giết hắn không được, không khỏi buồn bực đến sắc mặt đều âm trầm xuống dưới.

“Ha ha! Khụ khụ! Ha ha! Khụ khụ!” Gặp Hạ Vân Kiệt sắc mặt trở nên cực kì khó coi, Đồ Trác tiên nhân không khỏi cười đến càng phát ra vui sướng, bất quá lại bởi vì bị

thương quá mức nghiêm trọng, cười to là lúc, ngay cả ói ra vài khẩu máu tươi.

“Đồ Trác lão nhân, hay là ngươi cho là cũng chỉ có ngươi có tiên thiên phù diệp sao? Hôm nay ngươi là nhất định trốn không thoát đâu!” Đang lúc Đồ Trác tiên nhân cười đến càng phát ra vui sướng khi, đột nhiên một đạo lạnh như băng thanh âm vang lên.

Tiếp theo liền gặp một đạo lục quang theo Địch Vân Khởi trong tay bắn ra, sau đó ở Đồ Trác tiên nhân đỉnh đầu hình thành một cái thật to phù văn.

Theo sát sau thiên thượng đã hiển lộ ra đến cái khe bắt đầu khép lại, thiên uy cũng theo sát sau biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Đồ Trác tiên nhân tiếng cười quàng quạc mà ngừng, mà Hạ Vân Kiệt hai mắt cũng là mạnh sáng ngời, hướng Địch Vân Khởi điểm gật đầu, sau đó chuyển hướng về phía Đồ Trác tiên nhân, trên mặt lộ ra tàn khốc cười lạnh, mà lúc này Đồ Trác tiên nhân sớm đã mặt như màu đất.

“Hắc hắc, Đồ Trác lão nhân, hiện tại ngươi cảm thấy ta còn giết không được ngươi sao?” Hạ Vân Kiệt lộ ra hai hàng chỉnh tề bạch dày đặc răng nanh, trong tay kim phách tiên đao dĩ nhiên giơ lên.

“Ta không cam lòng, ta không cam lòng a!” Nhìn Hạ Vân Kiệt kim phách tiên đao cao cao giơ lên, Đồ Trác tiên nhân trên mặt lộ ra thê lương không cam lòng biểu tình, trong mắt lại lộ ra điên cuồng ánh mắt, một tia tiên khí lại theo hắn trên người phát ra, lộ ra kiên quyết.

Hạ Vân Kiệt trong lòng báo động đốn sinh, kim phách tiên đao không chút do dự bổ đi xuống.

“A!” Đồ Trác tiên nhân hét thảm một tiếng, nhất thời bị chém thành hai nửa.

Theo sát sau một đạo huyết quang theo Hạ Vân Kiệt trong cơ thể lao ra, đúng là nhất mục huyết đao, thừa dịp Đồ Trác tiên nhân huyết khí còn chưa tán đi khi, ở không trung một quyển, Đồ Trác tiên nhân liền biến thành một đống khô lâu.

Kia khô lâu khung xương lóng lánh trong sáng, cũng là tiên cốt, cứng rắn vô cùng, là luyện chế đỉnh cấp linh khí hảo tài liệu.

Có thể thành tựu thiên tiên vị, tâm chí quả nhiên không phải thường nhân có thể so sánh, ngươi cuối cùng hành động tuy rằng là nghĩ cùng ta đồng quy vu tận, nhưng coi như là thắng được ta vài phần tôn trọng, bản tôn liền cho ngươi lưu vài phần tôn nghiêm, Hạ Vân Kiệt nhìn kia đôi khô lâu trầm mặc một hồi lâu nhi, sau đó nhất mục huyết đao trên mặt đất tùy tiện cắm xuống, liền hiện ra một cái thâm động đến. Khô lâu khung xương bay lên rơi vào thâm động sau, tái sau đó huyết đao vừa bổ, một ngọn núi bay tới dừng ở thâm động phía trên, đem Đồ Trác tiên nhân cốt hài chôn ở đại dao sơn mạch dưới.

Xử lý xong rồi Đồ Trác tiên nhân sau, Hạ Vân Kiệt thu hồi nhất mục huyết đao, hơi hơi cảm thụ một chút, cảm giác được nhất mục huyết đao huyết khí tựa hồ càng đậm một ít, ẩn ẩn trung tựa hồ có cái gì khủng bố lực lượng muốn thức tỉnh bình thường, biết vừa rồi kia Đồ Trác tiên nhân huyết khí làm cho nhất mục huyết đao lại lợi hại một phần, chính là đối nhất mục huyết đao Hạ Vân Kiệt còn là nhìn không thấu, cũng sẽ theo nó đi.

Thu nhất mục huyết đao, lại hơi chút điều chỉnh một chút hơi thở, Hạ Vân Kiệt thế này mới đem ánh mắt đầu hướng người đỉnh kiếm phái.

Trải qua tứ phương thần lôi oanh kích, nay đỉnh kiếm phái chỉ còn lại có hai vị cử hà hậu kỳ cảnh giới phó chưởng giáo cùng sáu vị trưởng lão cấp nhân vật.

Lúc này bọn họ đều dùng hoảng sợ ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt.

Không có biện pháp, một người liền thiên tiên đều có thể trấn sát, không phải do bọn họ không sợ hãi khủng. Huống chi lúc này bọn họ còn bị vây ở hung trận bên trong đâu.

“Nếu muốn quy thuận bản tôn, phải buông ra hồn phách nguyên thần làm cho bản tôn ở bên trong hạ cấm chế, làm nô làm phó, nếu không chính là chỉ còn đường chết. Các ngươi chính mình lựa chọn!” Nhìn này đó đỉnh kiếm phái cao tầng nhân vật, Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

Nếu bị nhốt ở tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận bên trong, Hạ Vân Kiệt nay muốn giết bọn họ liền dễ như trở bàn tay, chính là nay hắn còn bị vây dùng người là lúc, hơn nữa đỉnh kiếm phái chiếm lĩnh không ít nghệ giới vực địa bàn, ở tây hoang giới vực cũng có nhất định địa bàn thế lực, nếu là có thể thu phục bọn họ, không chỉ có có thể nhiều vài đả thủ, không cần tốn nhiều sức thu phục mất đất, nhưng lại có thể đem Vu Hàm môn tay thần không biết quỷ không hay tham nhập tây hoang giới vực, vì tương lai Vu Hàm môn trở về tổ địa làm chuẩn bị, xem như vừa mới nhiều.

Tuy rằng cùng Đồ Trác tiên nhân so sánh với, này đó đỉnh kiếm phái phó chưởng giáo, các trưởng lão thấp một tầng thứ, ở trước mặt hắn chỉ có nghe hầu mệnh lệnh phân, nhưng trên thực tế mặc kệ là đỉnh kiếm phái phó chưởng giáo còn là các trưởng lão đều được cho là nhất phương bá chủ cấp nhân vật, nắm trong tay rất nhiều người sinh sát đoạt dư quyền to, uy phong vô cùng. Nhưng hiện tại lại bị hạ làm nô làm phó sinh tử lựa

chọn, làm cho Địch Vân Khởi bọn bốn người nhìn tất cả đều trong lòng một trận may mắn.

Ở hàn nguyệt cung một trận chiến trung, bọn họ nếu là hơi chút vô ý, làm ra sai lầm lựa chọn, chỉ sợ bọn họ kết cục so với hiện tại này đó đỉnh kiếm phái phó chưởng giáo, các trưởng lão được không đi nơi nào.

Đỉnh kiếm phái hai vị phó chưởng giáo, còn thừa sáu vị các trưởng lão trên mặt đều lộ ra vẻ mặt thống khổ, âm tình biến ảo một hồi lâu nhi, cuối cùng còn là cúi đầu, quỳ một gối xuống nói:“Chúng ta nguyện đi theo tiên nhân, làm nô làm phó, chung thân không thay đổi.”

Sau đó người người đem hồn phách nguyên thần hoàn toàn rộng mở ở Hạ Vân Kiệt trước mặt.

Hồn phách nguyên thần là từng tu sĩ thần bí nhất địa phương, nếu bọn họ không muốn buông ra, trừ phi đại vu hoặc là Thái Ất kim tiên ra tay, nếu không ai cũng không có biện pháp ở bên trong hạ cấm chế.

Hạ Vân Kiệt mặt không đổi sắc cho bọn hắn hạ cấm chế, thế này mới triệt tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận, lại theo tay vung lên, thu Đồ Trác tiên nhân tiên khí ngọc như ý, còn có trữ vật giới chờ này nọ, sau đó mới một lần nữa đem ánh mắt đầu hướng kia cơ hồ đã hoàn toàn hiển lộ ra đến lục bàn tiên phủ.

“Vân Khởi đạo hữu, vô hằng giới nếu là ngươi Địch phủ địa bàn, này lục bàn tiên phủ cũng là các ngươi Địch phủ trước phát hiện, liền về ngươi sở hữu. Chính là này lục bàn tiên phủ tiên khí dạt dào, nhưng thật ra dễ dàng khiến cho nhân chú ý, nếu là Vân Khởi đạo hữu không có tốt che lấp biện pháp, ta nhưng thật ra có thể giúp ngươi bố trí một hai.” Hạ Vân Kiệt ánh mắt ở lục bàn tiên phủ lưu lại hồi lâu, cuối cùng còn là thu trở về, quay đầu đối dừng ở chính mình phía sau nửa bước Địch Vân

Khởi nói.

Bất tri bất giác trung, Địch Vân Khởi tứ đại đầu sỏ, đã đem chính mình đặt tại phụ thuộc vị trí, không dám cùng Hạ Vân Kiệt sóng vai mà đi.

Chương 1400 : Bái sư

“Nếu không có Hạ giới chủ ra tay giúp việc, đừng nói này Lục Bàn tiên phủ, liền ngay cả ta Địch gia tổ địa đều phải bị đỉnh kiếm phái chiếm đi. Này Lục Bàn tiên phủ tự nhiên là về Hạ giới chủ sở hữu, Vân Khởi là vạn vạn không dám chịu!” Địch Vân Khởi nghe vậy cả người không khỏi chấn động, sau đó vội vàng kinh sợ khom người chắp tay thi lễ nói.

Nói đùa, liền thiên tiên đều bị Hạ Vân Kiệt cấp trấn sát, cho dù Địch Vân Khởi đối này Lục Bàn tiên phủ có vô cùng mê tít mắt, lúc này cũng là không dám toát ra nửa điểm ham ý tứ đến.

Gặp Địch Vân Khởi kinh sợ bộ dáng, Hạ Vân Kiệt nao nao, lập tức liền hiểu được lại đây, sái nhiên cười nói:“Vân Khởi đạo hữu, ta nếu thực đồ này Lục Bàn tiên phủ, hay là còn cần cùng ngươi thăm dò khách khí thôi? Ngươi ta vốn là đồng đạo bằng hữu, ta tuy rằng cũng mê tít mắt ngươi này Lục Bàn tiên phủ, nhưng cướp đoạt bằng hữu gì đó, ta Hạ Vân Kiệt còn là làm không được. Cho nên ngươi đại có thể yên tâm, này Lục Bàn tiên phủ chính là ngươi Địch phủ, về sau nếu có người dám đến cướp, ta như trước sẽ ra tay tương trợ.”

Hạ Vân Kiệt nói những lời này rất là tùy ý tự nhiên, nhưng dừng ở Địch Vân Khởi bốn đại đầu sỏ trong tai lại giống như tiếng sấm cuồn cuộn, trong lòng rung động không thôi.

Đối mặt có thể cho vô số người điên cuồng tiên gia động phủ, rõ ràng có thể tùy ý giữ lấy, lại bởi vì đồng đạo bằng hữu duyên cớ, liền thiệt tình thành ý buông tha cho, này cần loại nào rộng lớn lòng dạ mới có thể làm đến?

Địch Vân Khởi bốn đại đầu sỏ tự cao chính mình tuyệt đối làm không được điểm này? Trừ phi là cái loại này sinh tử chi giao, có lẽ có thể miễn cưỡng làm được. Nhưng bọn họ cũng không dám khẳng định, làm có một ngày bọn họ đối mặt bực này dụ hoặc khi có thể thủ vững được.

Bốn người trung Địch Vân Khởi đã bị rung động lớn nhất, hơn nữa theo lý mà nói hiện tại Địch Vân Khởi hẳn là mừng như điên không thôi.

Bởi vì một tòa thượng cổ lưu lại tiên gia động phủ, chẳng sợ tái kém cỏi, kia cũng là đủ làm cho Địch phủ cao hơn một tầng thứ, mà đây chẳng phải là hắn Địch Vân Khởi từng đau khổ theo đuổi sao?

Khả hiện tại tiên gia động phủ liền đặt tại Địch Vân Khởi trước mặt, Địch Vân Khởi cũng rất kỳ quái thế nhưng không có mừng như điên cảm giác, tương phản hắn trong tai thủy chung ở quanh quẩn Hạ Vân Kiệt nói, trong đầu thủy chung ở hiện lên một màn màn cùng Hạ Vân Kiệt kết bạn tới nay phát sinh quá sự tình.

Đột nhiên Địch Vân Khởi trong mắt thấu bắn ra một chút kiên quyết ánh mắt, hai đầu gối phù phù một tiếng quỳ gối Hạ Vân Kiệt trước mặt.

“Vân Khởi đạo hữu, ngươi làm cái gì vậy? Này Lục Bàn tiên phủ vốn chính là các ngươi Địch phủ, tự nhiên chính là về các ngươi Địch phủ, mau mau đứng lên.” Hạ Vân Kiệt gặp Địch Vân Khởi đột nhiên hai đầu gối quỳ gối chính mình trước mặt, còn tưởng rằng hắn muốn cảm kích chính mình, vội vàng muốn dìu hắn đứng lên.

“Không, Hạ giới chủ, Vân Khởi này nhất quỳ không phải vì Lục Bàn tiên phủ, mà là có một thỉnh cầu.” Địch Vân Khởi nói.

“Có cái gì thỉnh cầu ngươi nói đó là, cần gì phải đi này đại lễ?” Hạ Vân Kiệt cười khổ nói.

“Phải đi này đại lễ, bởi vì Vân Khởi tưởng bái Hạ giới chủ làm sư, khẩn cầu Hạ giới chủ nhận lấy Vân Khởi này người ngu dốt.” Địch Vân Khởi nói xong đối với Hạ Vân Kiệt liên tục dập đầu ba cái, ngữ khí thành khẩn, ánh mắt chân thành tha thiết.

Hạ Vân Kiệt vạn vạn không nghĩ tới Địch Vân Khởi thế nhưng muốn bái chính mình làm sư, không khỏi một trận ngây người.

Phải biết rằng Địch Vân Khởi từng nhưng là nghệ giới vực nhất phương đầu sỏ, tu vi cũng chỉ kém một bước liền có thể độ kiếp phi thăng, thành tựu thiên tiên vị. Mà hắn nay mặc dù có đánh chết thiên tiên thực lực, nhưng dù sao chỉ có thể xem như nghệ giới vực nhân tài mới xuất hiện.

“Còn thỉnh Hạ giới chủ ân chuẩn.” Gặp Hạ Vân Kiệt không có ra tiếng, Địch Vân Khởi còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt ở trầm tư suy nghĩ, lại liên tục dập đầu ba cái.

“Long Thiên cũng tưởng bái Hạ giới chủ làm sư, khẩn cầu Hạ giới chủ ân chuẩn.” Ngay tại Địch Vân Khởi lại liên tục dập đầu khi, kia hoàng phong sơn Thôn Thiên đại vương cũng đột nhiên hai đầu gối quỳ xuống đất, đối với Hạ Vân Kiệt dập đầu lên.

Này Thôn Thiên đại vương bộ dạng uy mãnh vô cùng, râu quai nón như châm, một đầu màu rám nắng tóc, dập đầu khi lực lượng rất lớn, “Thùng thùng thùng”, dập đại địa lay động.

Kia tinh vân kiếm phái chưởng giáo Kiếm Ý còn có thông thiên cung cung chủ Khương Hoài gặp Thôn Thiên đại vương cũng đi theo quỳ xuống đất dập đầu muốn bái sư,

hai người trong mắt không chỉ có không có toát ra gì khinh thường hoặc là giễu cợt thần sắc, tương phản còn ẩn ẩn toát ra một tia hâm mộ sắc, hiển nhiên nếu không phải bọn họ có sư môn truyền thừa, lại là nhất phái chưởng giáo, không tốt tái sửa đầu người khác môn hạ, chỉ sợ cũng sẽ học Địch Vân Khởi cùng Thôn Thiên đại vương giống nhau, muốn bái Hạ Vân Kiệt làm sư.

Hạ Vân Kiệt gặp Thôn Thiên đại vương cũng đi theo dập đầu muốn bái chính mình làm sư, mà mặt khác hai người trên mặt rõ ràng toát ra hâm mộ sắc, không khỏi lại là một trận ngây người.

Hôm nay đến tột cùng là cái gì ngày, hay là liền bởi vì chính mình trấn sát thiên tiên, cho nên nghệ giới vực đầu sỏ ào ào muốn bái chính mình vi sư sao?

Bất quá Hạ Vân Kiệt rất nhanh liền phủ định chính hắn một ý tưởng. Thiên tiên tại hạ giới tuy rằng phi thường rất thưa thớt, đối với bình thường tu sĩ mà nói là trong truyền thuyết tồn tại, cả đời cũng không khả năng nhìn thấy một lần. Nhưng đối với Địch Vân Khởi bực này trình tự cấp bậc nhân vật mà nói, thiên tiên nhưng không phải cao như vậy không thể thành. Bởi vì bọn họ chỉ cần tái bước ra một bước liền cũng là thiên tiên. Hơn nữa thiên tiên tại đây nhất giới đúng là vẫn còn muốn đã bị thiên địa pháp tắc hạn chế, nếu không đến vạn bất đắc dĩ, cũng không dám dễ dàng đối cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả động thủ.

Bởi vì tại đây nhất giới, ấn quy tắc mà nói bọn họ tối cao có thể thi triển ra cử hà hậu kỳ cảnh giới thực lực, một khi vượt qua này phạm vi, bọn họ chỉ sợ cũng muốn hao phí tiên thiên phù diệp.

Tiên thiên phù diệp nhiều nhất chỉ có thể sử dụng chín lần, dùng một lần liền thiếu một lần, nói cách khác nếu không ý ngoại, thiên tiên tại đây hạ giới nhiều nhất chỉ có

thể sử dụng chín lần tiên nhân lực lượng. Có thể nghĩ, nếu không phải đến thời khắc mấu chốt, thiên tiên lại sao lại dễ dàng dùng điệu này cơ hội. Cho nên phía trước Đô Trác tiên nhân thực lực rõ ràng còn hơn Địch Vân Khởi bọn bốn người, cũng là tâm tồn muốn tiêu diệt bọn hắn tâm tư, nhưng còn là lựa chọn thả bọn họ rời đi. Bởi vì hắn trong lòng biết rõ ràng, chính mình nếu không thi triển tiên nhân thực lực, căn bản không có khả năng đồng thời trấn sát bốn vị cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả.

Bởi vậy có thể thấy được, một cường giả đã tu luyện đến cử hà hậu kỳ cảnh giới, đã thành nhất phương bá chủ, trừ phi vị kia thiên tiên có thể giúp hắn thuận lợi thành tựu thiên tiên vị, nếu không rất ít sẽ có cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả tái sinh khởi bái sư ý nghĩ.

Tục ngữ nói thà làm đầu gà không vì phượng vĩ đó là đạo lý này!

Bởi vì một ngày vi sư suốt ngày vi phụ, này bái sư cũng không phải là đùa giỡn. Một khi bái nhập môn hạ, cũng liền ý tứ hàm xúc muốn chịu sư phụ quản chế, muốn vâng theo sư phụ mệnh lệnh, đương nhiên cũng ý nghĩa thấp người đồng lứa, rốt cuộc không có dĩ vãng tự do cùng tiêu sái. Càng đừng nói Địch Vân Khởi cùng Thôn Thiên đại vương từng cao cao tại thượng, quý làm một giới vực bảy đại đầu sỏ chi nhất, thân phận loại nào tôn quý, thế lực loại nào cường đại, lại khởi khả năng gần bởi vì Hạ Vân Kiệt có thiên tiên thực lực, liền cam nguyện bái ở hắn môn hạ, chịu hắn sai sử quản giáo?

Nếu không phải bởi vì ta có được trấn sát thiên tiên thực lực, kia lại vì cái gì đâu? Chẳng lẽ là bởi vì ta không có ham Lục Bàn tiên phủ duyên cớ? Hoặc là bởi vì ta hiện tại cảnh giới chỉ có cử hà trung kỳ, địa vu cửu đỉnh trung kỳ cảnh giới, liền khả vượt cấp trấn sát thiên tiên duyên cớ? Đúng rồi, còn có tứ phương thần lôi!

Hạ Vân Kiệt ngây người sau, đầu óc rất nhanh chuyển động.

Hai đại đầu sỏ khẳng bái chính mình làm sư, nói Hạ Vân Kiệt không động tâm đó là giả. Bởi vì mặc kệ là Địch Vân Khởi còn là Thôn Thiên đại vương, hai người đều có hơn người thiên phú. Tựa như Địch Vân Khởi, từ đi tâm ma sau, cả người tựa như đồng thoát thai hoán cốt bình thường, Hạ Vân Kiệt lúc ấy liền nói qua hắn tương lai thành tựu tất vượt qua hắn phụ thân Địch Trăn, có thể nghĩ hắn đối hắn thưởng thức. Về phần Thôn Thiên đại vương, Hạ Vân Kiệt ở hắn trên người cảm ứng được một tia thượng cổ huyết mạch hơi thở, đó là thượng cổ long tử Toan Nghê hơi thở, hiển nhiên Thôn Thiên đại vương lấy sư yêu thân, có thể tu luyện đến cử hà hậu kỳ cảnh giới, trở thành nghệ giới vực bảy đại đầu sỏ chi nhất, cùng hắn trên người huyết mạch có rất lớn quan hệ.

Hơn nữa Vu Hàm môn hiện tại đang cần thiếu tọa trấn cao thủ, mà hắn vị này chưởng môn nhân khẳng định muốn ở sắp tới rời đi nghệ giới vực, tìm kiếm đường về nhà, nhưng lại cứ muốn bồi dưỡng ra một vị cao thủ chân chính cũng không phải nhất thời nửa khắc sự tình, chẳng sợ Vu Hàm môn hiện tại có được đỉnh cấp tu luyện thánh địa, vu cốc cùng vu tổ điện, muốn tưởng bồi dưỡng ra thiên tiên cấp thiên vu cấp cao thủ tọa trấn, kia cũng ít nhất phải kể tới năm mấy chục năm thời gian.

Nhưng nếu đổi thành Địch Vân Khởi cùng Thôn Thiên đại vương, kia tình thế liền hoàn toàn không giống với. Hai người vốn là là cử hà hậu kỳ cảnh giới, tái đi tới một bước nhỏ liền khả độ kiếp phi thăng. Nếu hai người một mình tu luyện, này một bước nhỏ tự nhiên rất khó bước ra đi, chỉ sợ mấy chục mấy trăm năm cũng không thấy được có thể bước ra đi. Có thể có Hạ Vân Kiệt vị này sư phụ dạy, hơn nữa vu tổ điện, này một bước nhỏ chỉ sợ

cũng dễ dàng rất nhiều, nếu này Lục Bàn tiên phủ trung tái tìm được mấy viên tiên đan, hoặc là Hạ Vân Kiệt dùng đại lực khí luyện chế ra mấy viên tiên đan, nói không chừng ngắn ngủn mấy tháng nửa năm, bọn họ chỉ sợ cũng có thể bước ra kia lên trời một bước.

Đương nhiên lên trời sau, bọn họ không thể lập tức rời đi. Nếu là đổi thành trước kia, Hạ Vân Kiệt thật đúng là không biết nên như thế nào làm cho thiên tiên lưu lại hạ giới. Bất quá kinh này một trận chiến, hắn đã có một điểm mặt mày, hơn nữa Địch Vân Khởi trong tay không phải có một trương phù diệp có thể che lấp thiên tiên hơi thở sao? Hạ Vân Kiệt cảm thấy chỉ cần cho hắn thời gian nghiên cứu, nhất định có thể tìm được phương pháp. Cho dù tạm thời tìm không thấy phương pháp, ít nhất trong hai người, Địch Vân Khởi còn là có thể tạm thời ngưng lại hạ giới.

“Một ngày làm thầy cả đời làm cha, các ngươi nếu thành tâm bái ta làm thầy, liền tôn ta giới mệnh, đi ta pháp lệnh, các ngươi cần phải hiểu rõ rồi chứ.” Bất quá Hạ Vân Kiệt tuy rằng tâm động, nhưng cũng không muốn mậu tùy tiện liền thu hai người, mà là sắc mặt nghiêm, thần sắc lẫm liệt trầm giọng nói.

“Đệ tử đã hiểu rõ rồi chứ. Sư tôn thần thông quảng đại, trọng tình trọng nghĩa, từ bi lòng mang, có thể bái ở sư tôn môn hạ, là đệ tử tạo hóa cơ duyên, về sau tất tôn sư như cha, tuyệt không dám có gì vi phạm.” Gặp Hạ Vân Kiệt đáp ứng, Địch Vân Khởi cùng Thôn Thiên đại vương không khỏi mừng rỡ, vội vàng lại cung kính dập đầu ba cái.

Hạ Vân Kiệt gặp hai người tâm ý đã quyết, liền đem không thể thị cường lăng nhược, lạm sát kẻ vô tội trọng yếu giới mệnh nhất nhất nói biến, Địch Vân Khởi cùng Thôn Thiên đại vương đều thần sắc cung kính nghiêm túc tiếp nhận.

Gặp Địch Vân Khởi cùng Thôn Thiên đại vương cung kính tiếp nhận chính mình giới mệnh, Hạ Vân Kiệt liền cũng sẽ không nhiều lời nữa, đem ánh mắt nhìn phía đã hoàn toàn hiển hiện ra Lục Bàn tiên phủ, suy nghĩ muốn vào đi thăm dò một phen.

Nay Địch Vân Khởi đã bái hắn làm thầy, đối này Lục Bàn tiên phủ hắn tự nhiên không cần tái tị hiềm.

“Hạ giới chủ, chúng ta có một yêu cầu quá đáng, mong rằng giới chủ ân chuẩn.” Ngay tại Hạ Vân Kiệt suy nghĩ muốn vào Lục Bàn tiên phủ, tinh vân kiếm phái chưởng giáo Kiếm Ý cùng thông thiên cung cung chủ Khương Hoài cho nhau đối diện giống nhau, sau đó cũng đột nhiên quỳ gối hắn trước mặt.

Chương 1401 : Tiến tiên phủ

Hạ Vân Kiệt biết tinh vân kiếm phái cùng thông thiên cung đều có chính mình sư môn truyền thừa, là không tốt tái tùy ý sửa đầu người khác môn hạ, cho nên thấy bọn họ hai người cũng đột nhiên quỳ trên mặt đất, không khỏi lộ ra kinh nghi sắc nói:“Hai vị đạo hữu không cần khách khí, có việc xin đứng lên đến giảng.”

Bất quá Kiếm Ý cùng Khương Hoài nhưng không có đứng lên, mà là như trước quỳ trên mặt đất, nói:“Ta hai người tự biết thiên tư hữu hạn, nếu không đại cơ duyên, đời này sợ vô vọng thiên tiên vị. Nay đại cơ duyên liền ở ta hai người trước mặt, nề hà ta hai người sớm đã có sư môn truyền thừa trong người, cũng không có thể bái giới chủ làm thầy, trong lòng rất là tiếc nuối cùng không cam lòng. Cho nên mặt dày khẩn cầu giới chủ, nếu sau này ta hai người ở tu đạo nếu có hoang mang, còn thỉnh giới chủ có thể chỉ điểm một hai.”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy thế này mới thoải mái, nghĩ nghĩ, nói:“Hai người các ngươi đã có sư môn truyền thừa trong người, quả thật không nên tái đầu nhập ta môn hạ. Không bằng như vậy đi, ta thu các ngươi làm ký danh đệ tử, kể từ đó, các ngươi liền không tính sửa đầu khác giáo, cô phụ tiền bối một phen sáng giáo khổ tâm, đồng thời cũng có thể danh chính ngôn thuận nghe ta thụ đạo, có hoang mang chỗ cũng có thể tới tìm ta giải thích nghi hoặc.”

“Kiếm Ý bái kiến sư tôn!”

“Khương Hoài bái kiến sư tôn!”

Kiếm Ý cùng Khương Hoài nghe vậy không khỏi mừng rỡ, vội vàng đối với Hạ Vân Kiệt cung kính dập đầu ba cái.

“Mọi người đã đều là đồng môn sư huynh đệ, về vi sư chân chính thân phận, vi sư nhưng thật ra không có gì phải giấu diếm. Vi sư chân chính thân phận chính là Vu Hàm môn môn chủ, hoắc âm giới giới chủ đơn giản chính là một cái che lấp mà thôi. Điểm ấy lại cần trước tiên là nói về cùng các ngươi biết, miễn cho các ngươi ngay cả sư môn tên cũng không biết. Cụ thể tình huống, lại chờ xử lý này Lục Bàn tiên phủ sau, tái kể lại nói cùng các ngươi biết được.” Hạ Vân Kiệt bị Kiếm Ý cùng Khương Hoài ba cái vang đầu sau, mở miệng nói

Nói xong, Hạ Vân Kiệt nhìn phía Lục Bàn tiên phủ, mi tâm bắn ra một đoàn khói nhẹ.

Đúng là thanh yên thiên la võng.

Khói nhẹ tỏ khắp mở ra, giống như một đoàn mây mù lung ở Lục Bàn tiên phủ, khiến cho ngoại giới rốt cuộc thấy không rõ lắm tình huống bên trong, chính là ẩn ẩn trung còn là có chút tiên khí tiết lộ đi ra ngoài, nếu là có thiên tiên trải qua, hơi chút lưu tâm một ít, lại như trước có thể nhận thấy được.

Cũng may thiên tiên chung quy là “Hi hữu động vật”, tình hình chung hạ, trăm mười năm cũng không thấy có một vị thiên tiên hội theo vô hằng giới đại dao sơn mạch trải qua, cho nên tạm thời như vậy che lấp một chút đã vậy là đủ rồi.

Đương nhiên vì lâu dài chi kế suy nghĩ, sau khẳng định còn muốn tái làm một phen bố trí, chính là lúc này nhưng không có nhiều như vậy thời gian, chỉ có thể tạm thời như vậy chấp nhận một chút.

Gặp sư tôn tế ra thanh yên thiên la võng, nhớ tới này từng là cùng bọn họ nổi danh Dư Hóa Uẩn sở sử dụng pháp bảo, nay kia Dư Hóa Uẩn lại sớm đã chết ở sư tôn

tay, mà bọn họ lại bái ở tại sư tôn danh nghĩa, Địch Vân Khởi đám người không khỏi đều có điểm phảng phất cách một thế hệ cảm giác, âm thầm cảm khái ngàn vạn.

Nếu mọi người đều là đồng môn sư huynh đệ, này Lục Bàn tiên phủ tự nhiên ai đều khả tiến, không cần lảng tránh.

Hạ Vân Kiệt tế ra thanh yên thiên la võng, lung trụ tiên phủ, lại phân phó một đám nguyên đỉnh kiếm phái phó chưởng giáo, chúng trưởng lão ở bên ngoài đợi sau, liền ở Địch Vân Khởi bốn vị tân thu đệ tử vây quanh hạ, mại hướng Lục Bàn tiên phủ.

Này Lục Bàn tiên phủ xa xem mây khói sáng mờ lượn lờ, thoạt nhìn tiên khí dạt dào, nhất phái tiên gia khí tượng. Chờ Hạ Vân Kiệt đám người đi đến tiên phủ phía trước, không chỉ có cảm thấy có nồng đậm tiên linh khí đập vào mặt mà đến, kia tiên phủ lại rường cột chạm trổ, đài thế nguy nga, sở dụng tài liệu toàn là linh tinh Ngọc Thạch.

Cho dù Hạ Vân Kiệt nay ngầm kỳ thật đã là nghệ giới vực chí tôn, sở chưởng tài phú số lượng khổng lồ vô cùng, nhưng lúc này cũng là nhìn xem hai mắt tỏa sáng, trong lòng âm thầm cảm khái, này tiên gia động phủ quả nhiên chính là không giống bình thường, ngay cả xây dựng cung điện tài liệu đều là linh tinh Ngọc Thạch, trách không được tiên linh khí như thế nồng đậm.

Có lẽ là niên đại quá mức cửu viễn, rất nhiều phòng hộ cấm chế đã mất đi hiệu lực, làm Hạ Vân Kiệt đám người mại nhập Lục Bàn tiên phủ khi, cũng không có gì cấm chế phát động, đổ rất là thuận lợi.

Vào tiên phủ bên trong cũng là mặt khác một mảnh cảnh tượng.

Có to lớn đại điện, khung đỉnh vô số tinh thần lóe ra, tát xuống từng đợt từng đợt tiên khí, cũng là dùng vô số tiên thạch được khảm ở mặt trên, lấy trận pháp thúc dục bên trong tiên khí, khiến cho toàn bộ đại điện tiên khí dạt dào. Chỉ tiếc niên đại quá mức cửu viễn, nay sở thặng tiên khí dĩ nhiên không nhiều lắm, chỉ sợ không dùng được bao nhiêu năm, tiên khí liền muốn đều tán đi.

Bất quá dù là như thế, này tiên khí đối với hạ giới thiên tiên mà nói, cũng đã là khó được đáng quý. Bởi vì từ tiên phàm ngăn cách, hạ giới tiên khí liền từ từ rất thưa thớt, muốn tìm như vậy một chỗ tràn đầy tiên khí đại điện, đã là gần như xa xỉ.

Đại điện phía trên, bãi đặt hơn mười cái ******, hiển nhiên là bình thường Lục Bàn tiên nhân tu luyện thụ đạo chỗ.

Ra đại điện, một cái ngọc tinh đại đạo nối thẳng hướng một tòa hở ra ngọn núi. Này ngọn núi cũng không cao, chiếm cũng không lớn, nhưng là một tòa dược sơn.

Một trận thanh gió thổi đến, mãn mũi đều là linh thảo tiên dược hương thơm mùi, hít sâu một ngụm, liền có thể làm cho người ta thần thanh khí sảng, bách hải sinh lực, hiển nhiên đều là tốt nhất linh thảo tiên dược.

Chỉ tiếc, nay Lục Bàn tiên phủ người đi nhà trống, chỗ tòa này dược sơn cũng là không người quản lý, này dược sơn liền hoang phế xuống dưới, chính là thưa thớt dài một ít linh thảo tiên dược. Bất quá dù là như thế, cũng đã nhìn xem Địch Vân Khởi bọn bốn người hai mắt sáng lên. Bởi vì này linh thảo tiên dược tẫn đều là đỉnh cấp thánh dược, cho dù bọn họ dùng đều có thể tăng lên tu vi, càng đừng nói này khác cảnh giới tu sĩ.

Chính là Hạ Vân Kiệt đã có chút thất vọng. Tiên phủ, tiên phủ, Hạ Vân Kiệt muốn tự nhiên là tiên dược. Chính là

tiên dược lại nhu tiên linh khí dễ chịu dựng dục, này Lục Bàn tiên phủ niên đại cửu viễn, tiên linh khí tiệm tiêu, này tiên dược hơn phân nửa không phải không chiếm được dinh dưỡng cùng chăm sóc điêu linh, đó là Lục Bàn tiên nhân phi thăng đi tiên giới khi đều mang đi.

Đương nhiên này cũng cùng Hạ Vân Kiệt nay nhãn giới cao có quan hệ, bởi vì ở man loạn chi địa, ở vu cốc, không chỉ có có rất nhiều đỉnh cấp thánh dược, nhưng lại có vài cọng linh chu chỉ cần hơi thêm chăm sóc có thể trở thành tiên dược.

Dược sơn này linh dược tuy rằng đều là đỉnh cấp thánh dược, nhưng Hạ Vân Kiệt nay nhưng cũng đã không phải thực hiếm lạ.

Dược sơn dưới, tọa lạc một tòa phong cách cổ xưa cung điện, mặt trên viết có luyện đan điện ba chữ.

Hạ Vân Kiệt năm người không khỏi vui vẻ, vội vàng đi rồi đi qua, đẩy ra đại môn.

Luyện đan điện bị phân cách thành sáu gian phòng luyện đan, mỗi một gian phòng luyện đan nội đều có một tòa đan lô cùng một ít đan dược, chỉ có lớn nhất phòng luyện đan bên trong trống trơn đãng đãng, cũng không có đan lô tung tích.

Đan dược đều chính là đỉnh cấp thánh đan, nhưng không có tiên đan. Này đan lô cũng không phải tiên cấp đan lô, chính là đỉnh cấp linh khí cấp đan lô.

Hạ Vân Kiệt tính tính có đan dược ba trăm linh tám viên, trong đó còn có có thể làm cho thông huyền cảnh giới cường giả đột phá đến cử hà cảnh giới đỉnh cấp thánh đan cửu cửu quy nhất nguyên thần đan, này khác phần lớn cũng đều là này cấp bậc đan dược, thậm chí có càng tốt hơn.

Không lâu trước vạn bảo các bán bảo hội thượng, cửu cửu quy nhất nguyên thần đan đánh ra 4.5 tỷ lục phẩm linh tinh giá trên trời, mà nơi này đã có ba trăm linh tám viên bực này cấp bậc, thậm chí muốn càng tốt hơn, nếu truyền ra đi chỉ sợ muốn khiến cho toàn bộ nghệ giới vực oanh động điên cuồng.

Bất quá Hạ Vân Kiệt lại như trước có chút thất vọng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1402 : Thu hoạch

Địch Vân Khởi bọn bốn người lại đều cử vui vẻ, có này đó đan dược, bọn họ tự thân thực lực không những được càng tiến thêm một bước, nhưng lại có thể tạo nên ra càng nhiều cử hà cảnh giới cường giả.

Hạ Vân Kiệt có chút không cam lòng ở luyện đan trong điện vừa cẩn thận tìm kiếm một phen, nhưng không có tân phát hiện.

“Xem ra kia Lục Bàn tiên nhân rời đi trước, đem thứ tốt đều mang đi.” Hạ Vân Kiệt âm thầm tiếc hận.

Phân phó Địch Vân Khởi thu hồi đan lô cùng đan dược, Hạ Vân Kiệt liền rời đi phòng luyện đan, tiếp tục thăm dò tiên phủ.

Không bao lâu, Hạ Vân Kiệt năm người lại liên tiếp tìm tòi tiên phủ tàng kinh các, tàng bảo các.

Tàng kinh các trung trên cơ bản là trống trơn đãng đãng, Lục Bàn tiên nhân cũng không có lưu lại cái gì tiên gia công pháp hoặc là thuật pháp, điều này làm cho Địch Vân Khởi bốn người đều lần cảm thất vọng, nhưng thật ra Hạ Vân Kiệt chút không có để ý.

Hắn vu vương Hạ Vũ, đại vu Vu Hàm, Đế Giang cùng Hậu Nghệ hai đại vu tổ y bát truyền thừa, tối không thiếu chỉ sợ đó là thượng đẳng công pháp cùng thuật pháp, cho dù Lục Bàn tiên nhân có tiên gia công pháp hoặc là thuật pháp lưu lại, hắn cũng không hiếm lạ.

Lục Bàn tiên nhân tuy rằng mang đi đại bộ phận tốt này nọ, nhưng cuối cùng còn là để lại 6 kiện tiên khí ở tàng bảo các trung lưu cho người hữu duyên.

Đương nhiên này 6 kiện tiên khí cũng không là cái gì thượng phẩm tiên khí, đều chính là hạ phẩm tiên khí, cùng Hạ Vân Kiệt trong tay kim phách tiên đao cùng ngọc như ý uy lực tương đương.

Nhưng mặc kệ nói như thế nào cũng là tiên khí, liền ngay cả Đô Trác, quý là thiên tiên, toàn thân cũng bất quá chỉ có một kiện hạ phẩm tiên khí, có thể thấy được tại hạ giới tiên khí chi trân quý, căn bản không phải linh tinh có khả năng mua được. Cho nên làm Địch Vân Khởi bốn người nhìn đến kia 6 kiện tiên khí, tròng mắt đều lập tức biến tái rồi, hận không thể phác đi lên ôm không buông tay.

Bất quá nay bốn người đã bái Hạ Vân Kiệt vi sư, Hạ Vân Kiệt không mở miệng, bọn họ cũng không dám xằng bậy.

“Vân Khởi, này tiên phủ là về ngươi Địch phủ sở hữu, có không phân ba kiện tiên khí phân biệt cấp cho ngươi ba vị sư đệ?” Hạ Vân Kiệt nay không thiếu pháp bảo, nhưng thật ra không đem này đó tiên khí để vào mắt, gặp Thôn Thiên đại vương Long Thiên đám người hai mắt xám ngắt bộ dáng, không khỏi cười cười, quay đầu đối Địch Vân Khởi nói.

Kỳ thật bốn người trung là số Địch Vân Khởi tuổi nhỏ nhất, nhưng bởi vì vừa rồi là hắn trước hết bái sư phụ, ngược lại là hắn thành bốn người trung sư huynh, cố Hạ Vân Kiệt có “Ba vị sư đệ” Vừa nói.

“Vân Khởi nếu đã bái nhập sư tôn môn hạ, tự nhiên hết thảy tất cả đều bằng sư tôn làm chủ. Huống hồ ba vị sư đệ vừa rồi trượng nghĩa đến tương trợ, này tiên phủ bọn họ vốn là có phân.” Địch Vân Khởi khom người trả lời.

“Một khi đã như vậy, các ngươi ba người liền một người chọn lựa một kiện đi, còn thừa ba kiện liền đều về Vân

Khởi.” Hạ Vân Kiệt nói.

Thôn Thiên đại vương ba người nghe vậy đều là mừng rỡ, tạ nghỉ mát Vân Kiệt cùng Địch Vân Khởi sau, phân biệt chọn kiện tiên khí.

Kiếm Ý chọn là một kiện tiên kiếm, Thôn Thiên đại vương chọn là nhất tiên kích, mà Khương Hoài tắc chọn một cái màu xanh hồ lô.

Này hồ lô chính là một kiện pháp thuật hình pháp bảo, một khi tế khởi liền có một đạo hắc khí, hóa thành cự trảo bắt người.

Tàng bảo các trừ bỏ sáu kiện tiên khí, còn có thượng trăm kiện đỉnh cấp linh khí, cùng đại lượng linh tinh, các loại khoáng thạch, về phần tiên thạch nhưng thật ra một khối đều không có.

Bất quá ngẫm lại kia đại điện khung đỉnh tiên thạch, kỳ thật Lục Bàn tiên nhân còn là để lại rất nhiều tiên thạch, chính là này tiên thạch tiên khí đã sở thặng không nhiều lắm, nhiều nhất còn có thể kiên trì trăm năm liền muốn dùng tẫn.

Tuy rằng nói Hạ Vân Kiệt đối Lục Bàn tiên phủ có chút thất vọng, nhưng cũng không thể phủ nhận, chỗ tòa này tiên phủ nếu tiết lộ đi ra ngoài, là đủ khiến cho hạ giới tiên nhân điên cuồng liều mạng. Đơn giản hắn nay có man loạn chi địa, thế cho nên tiên phủ đối hắn lực hấp dẫn đều nhỏ đi nhiều.

Bởi vì niên đại cửu viễn, hơn nữa tiên phủ nội tiên khí sở thặng không nhiều lắm. Tiên phủ cấm chế đại bộ phận đã mất đi hiệu lực, không thể tái phát động, Hạ Vân Kiệt liền lại tìm chút tâm tư bày không ít cấm chế, lại ở tiên phủ bốn phía bày ra che lấp đại trận.

Kể từ đó, này Lục Bàn tiên phủ lại như phía trước giống nhau, hoàn toàn biến mất ở đại dao sơn mạch bên trong, cho dù tiên nhân lại đây, nếu không cẩn thận tìm tòi chỉ sợ cũng không thể biết được nơi này còn cất giấu một tòa tiên phủ.

Hết thảy bố trí thỏa đáng sau, Hạ Vân Kiệt đám người liền lại quay trở về nghệ giới, về phần tiên phủ, về sau tự nhiên từ Địch Vân Khởi xử lý.

“Phụ thân, vô hằng giới bên kia tình huống như thế nào?” Hạ Vân Kiệt đám người đoàn người vừa trở lại lôi châu Địch phủ, kia từng tọa trấn vô hằng giới Địch Húc Thăng, cũng chính là Địch phủ trưởng tử sớm đã tiến lên đây khẩn cấp hỏi.

“Bọn họ như thế nào đã ở nơi này?” Bất quá Địch Vân Khởi còn không có tới kịp trả lời, Địch Húc Thăng lại chỉ vào Cố Nhất Lệnh đám đỉnh kiếm phái phó chưởng giáo, chúng trưởng lão, sắc mặt xanh mét, hai mắt phun lửa nói.

“Húc Thăng, chớ có vô lễ, còn không trước đến bái kiến quá ngươi sư tổ?” Địch Vân Khởi kiến chính mình con lớn nhất chỉ biết là truy vấn vô hằng giới cùng với chỉ vào Cố Nhất Lệnh đám người phát hỏa, lại không nhìn Hạ Vân Kiệt tồn tại, sắc mặt không khỏi trầm xuống, quát mắng nói.

“Sư tổ?” Địch Húc Thăng không khỏi sửng sốt, phía sau theo sát sau đuổi tới Địch phủ chúng trưởng lão còn có Địch Vân Khởi này hắn tử nữ bao gồm Địch tam công tử Địch Húc Ninh đám người cũng tất cả đều một trận sững sờ.

Địch phủ truyền thừa hướng tới là gia tộc huyết mạch phương thức, hơn nữa từ ra Địch Trăn sau, Địch phủ lại độc lĩnh nghệ giới vực phong tao mấy ngàn năm, lại nào

có tộc nhân đặt hảo hảo Địch phủ lưu lại, hảo hảo Địch phủ công pháp thuật pháp không học, ngược lại bái nhập nghệ giới vực này hắn giáo phái môn hạ. Liền càng đừng nói Địch phủ gia chủ.

Khả hiện tại nghe Địch Vân Khởi ý tứ, hiển nhiên hắn đã bái người khác làm thầy, cố mới có này vừa nói.

“Còn thất thần cái gì?” Địch Vân Khởi kiến chính mình tử nữ cùng với chúng trưởng lão đều ở sững sờ, không khỏi sắc mặt lại trầm xuống, quát.

Này vừa quát, còn có khôn cùng uy nghiêm theo địch vân đứng dậy thượng phát ra, cả kinh Địch Húc Thăng đám người tất cả đều trong lòng run lên, cũng không dám nữa chần chờ, ào ào hoặc quỳ xuống đất bái kiến Hạ Vân Kiệt, hoặc là thật sâu cúi đầu chắp tay thi lễ.

Người trước đều là cùng Địch Vân Khởi ngang hàng trưởng lão hoặc là hắn tử nữ, người sau còn lại là trong tộc thế hệ trước trưởng lão, tính đứng lên cùng Hạ Vân Kiệt ngang hàng, nhưng thật ra không cần đi quỳ lạy chi lễ.

Chính là Địch Vân Khởi tử nữ hoặc là các trưởng lão tuy rằng ào ào hướng Hạ Vân Kiệt hành lễ, nhưng bọn họ trong mắt đều toát ra một tia rõ ràng không cam lòng bất mãn sắc.

Phải biết rằng Địch phủ từng nhưng là nghệ giới vực chi chủ, cho dù nay xuống dốc, cho dù trước mắt Hạ Vân Kiệt có trấn sát cử hà hậu kỳ cảnh giới đầu sỏ thực lực, nhưng thân là Địch phủ gia chủ, cũng không cần hạ mình bái hắn làm thầy a!

Địch Húc Thăng đám người lại không biết đến, ngay tại không lâu trước Hạ Vân Kiệt liền thiên tiên cũng trấn sát, nếu không bọn họ sẽ không sẽ là như vậy một bộ không

tình nguyện biểu tình.

Thiên tiên đã hoàn toàn có tư cách bao trùm ở Địch phủ phía trên, cũng đã có tư cách làm Địch Vân Khởi sư phụ.

Hạ Vân Kiệt cũng là có thể lý giải Địch Húc Thăng đám người tâm tình, cười cười, cũng không vạch trần, tùy tay ban thưởng chút đỉnh cấp linh khí cấp Địch Vân Khởi tử nữ cùng hắn một ít tộc huynh tộc muội, xem như trưởng bối ban ân.

Hạ Vân Kiệt nay quét ngang tam đại gia tộc, lại ở không lâu trước diệt giết Đô Trác thiên tiên, đỉnh kiếm phái chưởng giáo, hai vị trưởng lão, còn có Đô Trác thiên tiên tùy thân đồng tử đồng nữ, trên người pháp bảo thật nhiều. Hơn nữa Đô Trác thiên tiên, quý là thiên tiên tuy rằng tiên khí chỉ có một kiện, đỉnh cấp linh khí đã có gần hai mươi kiện. Mà Địch Vân Khởi nếu bái nhập chính mình môn hạ, hắn tử nữ còn có Địch phủ chúng trưởng lão này đó Địch phủ tối hệ trung tâm nhân vật tự nhiên là muốn thu vào Vu Hàm môn, cho nên ban thưởng bọn họ này đó đỉnh cấp linh khí, cũng liền tương đương với tăng cường Vu Hàm môn thực lực, Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng không đau lòng.

Đỉnh cấp linh khí nhưng là so với cửu cửu quy nhất nguyên thần đan còn muốn sang quý gì đó, đặt ở hợp hoan giáo bực này thế lực đều là trấn giáo chí bảo, trừ bỏ giáo chủ, những người khác đều không hẳn vậy có thể có một kiện. Cho dù Địch phủ của cải hùng hậu, nhưng này đó Địch phủ trưởng lão, Địch Vân Khởi tử nữ bình thường cũng liền nhân thủ một kiện, nhưng cũng là rất ít có có thể xuất ra thứ hai kiện đến.

Nay đổ tốt, Hạ Vân Kiệt tùy tay đó là hơn mười kiện ban thưởng đi xuống, cho dù Địch Húc Thăng đám người xuất thân “Hào môn”, lúc này cũng là nhìn xem trái tim

một trận loạn khiêu, miệng khô lưỡi khô, trong mắt bất mãn không cam lòng cũng không biết bất giác ở biến mất.

Ngoan ngoãn, tùy tay ban cho chính là đỉnh cấp linh khí, này nên nhiều thiếu giàu có a! Năm đó Địch Trăn gia chủ trên đời, Địch phủ bị vây cao nhất thời kì, này đỉnh cấp linh khí cũng chỉ có này vì gia tộc làm ra thật lớn cống hiến nhân mới vừa rồi có thể bị ban cho một kiện. Lại làm sao khả năng giống hôm nay giống nhau, chỉ là thấy mặt lễ đó là đỉnh cấp linh khí.

Gặp chính mình tử nữ cùng chúng trưởng lão mắt lộ ra kinh hãi sắc, Địch Vân Khởi khóe miệng lặng yên dật ra một chút mỉm cười, nghĩ rằng, bọn họ nếu biết sư tôn liền thiên tiên đều trấn sát, ngay cả tiên phủ đều đưa cho Địch phủ, không biết lại là một bộ cái dạng gì biểu tình.

Trong lòng nghĩ, Địch Vân Khởi lại nói:“Húc Thăng các ngươi lại đây tiếp tục gặp qua các ngươi ba vị sư thúc đi.”

Nói xong Địch Vân Khởi chỉ chỉ Thôn Thiên đại vương ba người.

Địch Vân Khởi thốt ra lời này ra, lại là đem Địch Húc Thăng đám người khiếp sợ rối tinh rối mù.

Hơn nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, mới hiểu được không chỉ có là Địch phủ gia chủ bái vào Hạ Vân Kiệt môn hạ, nghệ giới vực còn lại ba đại đầu sỏ cũng đều bái vào Hạ Vân Kiệt môn hạ.

Vì thế Địch Húc Thăng đám người lại ào ào đến bái kiến Thôn Thiên đại vương đám người. Thôn Thiên đại vương đám người hôm nay cùng Địch Vân Khởi quan hệ không giống ngày xưa, tự nhiên cũng muốn xuất ra điểm lễ gặp mặt, bất quá bọn họ không Hạ Vân Kiệt như

vậy giàu có, chỉ có thể cấp Địch Vân Khởi tử nữ mỗi người phát ra kiện thượng phẩm linh khí, về phần này khác trưởng lão, không phải cùng Địch Vân Khởi ngang hàng chính là trưởng bối, bọn họ tự nhiên liền tiết kiệm đến đây.

Chờ song phương đều chào hỏi sau, Địch Vân Khởi thỉnh Hạ Vân Kiệt ngồi thượng vị, thế này mới đem vô hằng giới chuyện đã xảy ra kể lại nói một lần.

Địch Vân Khởi này một lần nói xuống dưới, nghe được hắn tử nữ còn có Địch phủ chúng trưởng lão người người là nghẹn họng nhìn trân trối, một trái tim bùm bùm kịch liệt khiêu cái không ngừng.

Đến lúc này bọn họ mới vừa rồi biết vị này nghệ giới vực trước quật khởi đầu sỏ, thế nhưng có trấn sát thiên tiên thực lực! Địch phủ cũng bởi vì hắn duyên cớ không chỉ có tránh được một hồi kiếp nạn, nhưng lại chiếm được một tòa tiên phủ.

Cũng là đến lúc này, bọn họ nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt tràn ngập kính sợ, rốt cuộc không có một tia không cam lòng bất mãn sắc.

Này không chỉ có là vì Hạ Vân Kiệt có trấn sát thiên tiên thực lực, càng bởi vì Hạ Vân Kiệt kia rộng lớn lòng dạ. Bái tại đây dạng một vị sư tôn môn hạ, tuyệt không hội bôi nhọ Địch phủ thanh danh, tương phản là Địch phủ phúc khí.

Chờ mọi người tiêu hóa này đó tin tức sau, Hạ Vân Kiệt liền làm cho Địch Vân Khởi phân phát mọi người, chỉ để lại bốn vị đệ tử còn có Cố Nhất Lệnh đám bị hạ cấm chế đỉnh kiếm phái phó chưởng giáo, chúng trưởng lão.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1403 : Hỏi

Địch phủ mọi người tán đi sau, Hạ Vân Kiệt thế này mới nhìn phía Cố Nhất Lệnh đám người, nói:“Đồ Trác tiên nhân cái gì lai lịch?”

Lấy Hạ Vân Kiệt nay thực lực, thiên tiên lấy hạ đã không có người có thể đối hắn cấu thành uy hiếp, chỉ có thiên tiên, Hạ Vân Kiệt còn là tâm tồn kiêng kị, cho nên Đồ Trác tiên nhân lai lịch hắn phải để hỏi rõ ràng.

“Hồi chủ thượng, Đồ Trác tiên nhân cũng không có cái gì đại lai lịch, chính là tây hoang giới vực nhất giới tán tu. Nhân cơ duyên xảo hợp vào một tiên gia động phủ, sau đó thành tựu thiên tiên vị. Thành tựu thiên tiên vị sau, này Đồ Trác tiên nhân liền muốn thành lập một phương thế lực, liền ở tây hoang giới vực thu nạp một ít giáo phái, ta đỉnh kiếm phái chưởng giáo Lâm Minh bách cho hắn uy nghiêm thế này mới bái nhập hắn môn hạ, thành hắn đệ tử chi nhất. Chúng ta bản vô ý tấn công vô hằng giới, trước đó cũng không biết vô hằng giới có tiên gia động phủ xuất hiện. Là vì chúng ta ở nghệ giới vực cách vô hằng giới không xa một cái giới thổ phát hiện một cái đại hình tiên cảnh mạch khoáng, chúng ta cùng tiến đến xem xét. Vừa vặn vượt qua Lục Bàn tiên phủ khai quật, bị Đồ Trác tiên nhân cảm ứng được tiên lực dao động, liền lâm thời đến đây vô hằng giới.” Đỉnh kiếm phái phó chưởng giáo Cố Nhất Lệnh khom người trả lời.

“Thì ra là thế.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy một trận thoải mái. Phía trước hắn trong lòng vẫn có cái nghi hoặc, như thế nào vô hằng giới tiên phủ khai quật, Đồ Trác tiên nhân lại có thể cảm ứng được? Hay là tiên nhân có lợi hại như vậy, xa ở này khác giới vực đều có thể cảm ứng được tiên phủ khai quật? Nay mới vừa rồi biết khi đó Đồ Trác tiên nhân vừa vặn ở vô hằng giới phụ cận.

Thoải mái đồng thời, Hạ Vân Kiệt cũng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi. Hắn hiện tại thực lực tuy rằng đã có trấn sát thiên tiên thực lực, nhưng thiên tiên tu vi cũng có cao có thấp, một khi liều mạng, Hạ Vân Kiệt thật đúng là không dám khẳng định chính mình hay không còn có thể giống trấn sát Đồ Trác giống nhau trấn sát này khác thiên tiên.

Nay này Đồ Trác nguyên lai chính là nhất giới tán tu, sau lưng cũng không có cái gì sư môn đại giáo, Hạ Vân Kiệt cũng liền hoàn toàn yên tâm.

Như vậy một vị thiên tiên, giết cũng sẽ giết!

Kế tiếp, Hạ Vân Kiệt lại hỏi một ít đỉnh kiếm phái sự tình cùng với tây hoang giới vực tình huống.

Biết được đỉnh kiếm phái thực lực đại khái tương đương với nghệ giới vực hai ba thế lực lớn xác nhập quang cảnh. Trừ bỏ ở nghệ giới vực giữ lấy một ngàn cái tả hữu giới ở ngoài, ở tây hoang giới vực còn thống trị gần hai ngàn cái giới, này đó giới cũng không đại, lớn nhất cũng chỉ là tứ phẩm giới.

Tây hoang giới là thất phẩm giới, toàn bộ giới vực có gần mười vạn cái to nhỏ giới. Đỉnh kiếm phái như vậy giáo phái đặt ở nghệ giới vực tuy rằng có thể được cho nhất phương thế lực lớn, nhưng đặt ở tây hoang giới vực nhưng cũng chỉ có thể tính trung đẳng thiên thượng thế lực, không coi là thế lực lớn.

Ở tây hoang giới vực, ít nhất phải có thiên tiên tọa trấn giáo phái mới vừa có tư cách xưng là thế lực lớn. Cũng đã nói, chờ có một ngày, Đồ Trác tiên nhân đem đỉnh kiếm phái bực này to nhỏ khắp nơi giáo phái cấp thống nhất xác nhập cùng một chỗ, như vậy một cỗ thế lực mới vừa có tư cách ở tây hoang giới vực xưng là nhất phương thế lực lớn.

Tây hoang giới vực đã thời gian rất lâu không có xuất hiện quá có năng lực thống ngự toàn bộ tây hoang giới vực giáo phái hoặc là đại nhân vật, cho nên hiện tại tây hoang giới vực cùng nghệ giới vực giống nhau, cũng không có vực chủ, khắp nơi thế lực cắt cứ. Thế lực cường đại nhất có nguyên nhất giáo, thanh xà điện, xích xà điện, còn có thiên hạo môn bốn nhà. Này bốn nhà đều cũng có thiên tiên cấp nhân vật tọa trấn đại giáo, hơn nữa thiên tiên số lượng còn cũng không chỉ một vị, hơn nữa đều tự sau lưng hoặc nhiều hoặc ít cùng tổ giới hoặc là này khác bát phẩm giới một ít siêu cấp lớn thế lực có chút sâu xa quan hệ, cùng Đồ Trác bực này tán tu, cũng là không thể đồng nhất mà nói.

Thất phẩm giới vực quả nhiên không giống tầm thường, xa không phải ngũ phẩm giới vực nghệ giới vực có khả năng so sánh với, Hạ Vân Kiệt nghe xong Cố Nhất Lệnh đại khái giới thiệu sau, trong đầu âm thầm sợ hãi than. Bất quá khi hắn nghe được Cố Nhất Lệnh nhắc tới thanh xà điện cùng xích xà điện khi, trong mắt có rõ ràng hàn quang lóe ra.

Vu Hàm môn có một cự đồ, đồ trung có cự sơn linh khí quanh quẩn, liên thông lên trời. Có thân cao như núi đại vu tay trái cầm một cái thanh xà, tay phải cầm một cái xích xà, trèo lên cự sơn, ở trong thiên địa đi tới đi lui.

Này đồ tự nhiên không phải vô cớ lưu truyền tới nay, miêu tả chính là Vu Hàm quốc, Vu Hàm môn cường thịnh thời kì cảnh tượng.

Kia đại vu đó là Vu Hàm, mà kia thanh xà cùng xích xà còn lại là bị hắn coi là tả hữu cánh tay đại yêu. Khi đó Vu Hàm uy chấn hồng vũ, khả tự do đi tới đi lui thiên địa. Chỉ tiếc thượng cổ một trận chiến tổn lạc, Vu Hàm quốc cùng Vu Hàm môn theo sau cũng đi theo bắt đầu dần dần xuống dốc.

Nhưng cho dù Vu Hàm ngã xuống, Vu Hàm môn làm thượng cổ nhất đại môn phái, nhưng cũng không đến mức nghèo túng đến tránh ở Viễn Man giới đảo bực này tích xa tiểu địa phương kéo dài hơi tàn. Chân chính nguyên nhân trừ thượng cổ thời đại khắp nơi giáo phái thế lực chèn ép vu tộc ở ngoài, còn có một cái chủ yếu nguyên nhân đó là thanh xà bộ tộc cùng xích xà bộ tộc phản bội.

Bành Thiên Võ đám tổ tiên một đường thoát đi tây hoang giới vực, cuối cùng trốn được Viễn Man giới đảo kéo dài hơi tàn đó là bởi vì thanh xà bộ tộc cùng xích xà bộ tộc đuổi giết.

Này đó ở vu điện môn phái lịch sử tân mật trung có ghi lại, Hạ Vân Kiệt cũng là ở vu điện lật xem này đó tư liệu sau mới vừa rồi biết. Này cũng là Hạ Vân Kiệt vẫn muốn Vu Hàm môn điệu thấp ngủ đông nguyên nhân chủ yếu chi nhất.

Trải qua như thế dài dòng lịch sử, bình thường tu chân môn phái chỉ sợ sớm đã đã quên có Vu Hàm môn này một môn phái tồn tại, nhưng thanh xà bộ tộc cùng xích xà bộ tộc hẳn là còn là biết Vu Hàm môn từng huy hoàng đi qua.

Nay Hạ Vân Kiệt theo Cố Nhất Lệnh đám người trong miệng nghe được thanh xà điện cùng xích xà điện danh hào, thực tự nhiên liền nghĩ tới từng phản bội Vu Hàm môn thanh xà bộ tộc cùng xích xà bộ tộc.

“Kia thanh xà điện cùng xích xà điện cụ thể thực lực, cùng với bọn họ sau lưng đến tột cùng có cái dạng gì thế lực ở duy trì bọn họ, các ngươi cũng biết?” Hạ Vân Kiệt nghe xong Cố Nhất Lệnh đám người giảng thuật sau, cố ý hỏi, thần sắc có chút ngưng trọng nghiêm túc.

“Hồi chủ thượng, thuộc hạ chỉ biết là này thanh xà điện cùng xích xà điện đương đại điện chủ đều là thành danh đã lâu thiên tiên cấp cường giả, thực lực sâu không lường được. Hơn nữa trong điện hẳn là còn có này khác thiên tiên tồn tại, chính là thiên tiên phần lớn đều là lánh đời không ra cường giả, có đôi khi mấy trăm hơn một ngàn năm cũng không từng xuất động một lần, đừng nói chúng ta ngoại nhân không biết, này thiên tiên hay không như trước lưu lại hạ giới, còn là đã phi thăng rời đi, cho dù khắp nơi thế lực trung tầm thường đệ tử cũng đều không có khả năng biết. Thuộc hạ từng nhớ rõ ngàn năm trước, tây hoang giới vực quật khởi một gã là song hùng giáo cường đại thế lực. Này song hùng giáo chưởng giáo là một đôi song bào thai, hai người cơ duyên xảo hợp hạ có một phen kỳ ngộ, có thể thành tựu thiên tiên vị. Này hai người được thiên tiên vị, nhất giáo có hai vị thiên tiên tọa trấn, tự nhiên dẫn tới nhiều mặt cường giả ào ào đến đầu nhập vào. Song hùng giáo thế lực từ từ bành trướng, dần dần này hai người sẽ không đem thanh xà điện các lão bài thế lực để vào mắt. Có một lần song hùng giáo cùng thanh xà điện phát sinh xung đột, kia thanh xà điện đã trầm mặc nhiều năm, có hơn một ngàn năm không có thiên tiên xuất động quá, không ít người đều nghĩ đến thanh xà điện thế hệ trước đã ào ào phi thăng rời đi, cũng không xem trọng thanh xà điện. Chưa từng tưởng, chỉ tại một đêm trong lúc đó, kia song hùng giáo lớn nhỏ hai vị chưởng giáo đều đền tội, uy chấn nhất thời song hùng giáo cũng tùy theo cây đổ bầy khỉ tan. Cho nên thuộc hạ cũng không dám ngôn này thanh xà điện cùng xích xà điện cụ thể có bao nhiêu cường đại, chỉ biết là sâu không lường được, về phần bọn họ sau lưng thế lực, vậy lại càng không là chúng ta sao biết được nói.” Cố Nhất Lệnh cung kính trả lời, chính là nhắc tới thanh xà điện diệt song hùng giáo khi, trong mắt không cầm nổi lòng toát ra một tia e ngại sắc.

Chương 1404 : Tiên thiên phù diệp huyền bí

Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng không khỏi một trận lẫm liệt, phía trước ở vô hằng giới, hắn vừa mới trấn sát thiên tiên, lại thu đỉnh kiếm phái phó chưởng giáo, chúng trưởng lão làm nô, thu tứ đại đầu sỏ làm đồ đệ, có thể nói uy phong vô cùng, trong đầu tự nhiên khó tránh khỏi có chút mình bành trướng, rất có thiên hạ anh hùng không gì hơn cái này cảm giác khái.

Thậm chí đều đã ở cân nhắc đánh ra Vu Hàm môn cờ xí, trở về tây hoang giới, trọng chấn ngày xưa Vu Hàm môn uy phong thời cơ có phải hay không không sai biệt lắm đến.

Nay Cố Nhất Lệnh nói lại giống như cảnh tỉnh, đem Hạ Vân Kiệt cấp một bổng đánh tỉnh.

Hoàn toàn tỉnh ngộ lại đây, chính mình kỳ ngộ cho dù tái nhiều, tu luyện thời gian đúng là vẫn còn quá ngắn, ở nghệ giới vực kinh doanh thời gian cùng này đại giáo phái so với, cũng bất quá giống như bạch câu nhảy, nội tình lại như thế nào so với được trải qua vô số năm tích lũy này đại giáo phái? Nếu là mạo muội khởi sự, chỉ sợ kết cục đem cùng cặp kia hùng giáo giống hệt nhau.

“Theo hôm nay khởi, đỉnh kiếm phái chưởng giáo vị liền từ Cố Nhất Lệnh tiếp nhận chức vụ, các ngươi như trước các ấn chức vị không thay đổi. Đỉnh kiếm phái việc, bản tôn sẽ không hỏi đến, nhưng các ngươi muốn nhớ lấy không thể được ma đạo cử chỉ, bình thường muốn nhiều mặt hỏi thăm thanh xà điện khắp nơi thế lực tin tức……” Hạ Vân Kiệt bình tĩnh tâm tình sau, bắt đầu nhất nhất công đạo đỉnh kiếm phái sự tình.

“Cẩn tuân chủ nhân pháp chỉ.” Cố Nhất Lệnh đám người

tất cả đều quỳ xuống đất cung kính lĩnh mệnh.

Hạ Vân Kiệt lại cùng Cố Nhất Lệnh đám người ước tốt lắm liên hệ phương thức, liền huy phất tay làm cho bọn họ phản hồi đỉnh kiếm phái chủ sự.

Cố Nhất Lệnh đám người rời đi sau, Hạ Vân Kiệt nhìn về phía Địch Vân Khởi nói:“Vân Khởi, ngươi lại đem phía trước tế khởi tiên thiên phù diệp cấp vi sư xem qua một chút.”

Địch Vân Khởi nghe vậy vội vàng lấy ra tiên thiên phù diệp, cung kính hai tay phủng cấp Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt lấy ra kia tiên thiên phù diệp, gặp này phù diệp là xanh tươi trúc diệp hình dạng, hiển nhiên này đây một mảnh trúc diệp luyện chế mà thành. Chính là này trúc diệp lại mang theo một tia huyền diệu hơi thở, làm cho Hạ Vân Kiệt có một loại ảo giác, này trúc diệp rõ ràng ngay tại trong tay lại phảng phất trống không một vật, nhưng lại nghiễm nhiên cùng thiên địa hòa hợp nhất thể, thậm chí ngay cả mặt trên dao động đều cùng thiên địa nhất trí, tựa như năm đó hắn trong lúc vô ý tiến vào thiên nhân hợp nhất chi cảnh giống nhau.

“Quả nhiên là tiên thiên linh chu lá cây, cùng ta trồng ở vu đỉnh trung tiên thiên cây bàn đào giống nhau. Bởi vì là tiên thiên linh chu, cùng thiên địa đồng sinh, thiên nhiên đó là cùng thiên địa nhất thể, hơi thở giống nhau. Tiên gia pháp lực thi triển, lấy này tiên thiên linh diệp chắn, dù lấy thiên địa hơi thở bắt nó che lấp lên, làm cho thượng giới không thể nhận ra thấy, chỉ tưởng bình thường thiên địa hơi thở năng lượng dao động.” Hạ Vân Kiệt đem kia tiên thiên phù diệp lặp lại tra xét rõ ràng một phen, liền hoàn toàn hiểu được trong đó ảo diệu, không khỏi hỉ thượng đuôi lông mày.

Muốn nói tiên thiên linh chu, kia tự nhiên là trân quý đến

cực điểm. Đừng nói hạ giới tiên nhân, cho dù tiên giới giáo chủ cấp nhân vật, thiên đế cấp nhân vật, chỉ sợ đều phải lâm vào động tâm, thậm chí lâm vào gây chiến. Về phần trước thiên linh chu ngắt lấy xuống dưới lá cây, tuy rằng xa không bằng tiên thiên linh chu như vậy trân quý, nhưng là cũng không phải tầm thường tiên khí có khả năng đánh đồng.

Đổ không phải nói tiên thiên linh chu lá cây có bao nhiêu lợi hại, mà là bởi vì này trong thiên địa tiên thiên linh chu thật sự rất rất thưa thớt, hơn nữa trên cơ bản đều ở tiên giới đại lão trong tay. Tiên thiên linh chu thiếu, kia tiên thiên linh chu lá cây tự nhiên cũng tựu ít đi, muốn tưởng được đến một mảnh tiên thiên linh chu lá cây tự nhiên liền khó, mà này đó tiên thiên linh chu lại trên cơ bản đều ở tiên giới đại lão trong tay, muốn theo bọn họ nơi nào thảo đến tiên thiên linh chu lá cây tự nhiên liền khó càng thêm khó.

Cho nên nói, này tiên thiên linh chu lá cây tuy rằng muốn luyện chế thành pháp bảo cái gì, không hẳn vậy liền so với tiên khí lợi hại bao nhiêu, nhưng bởi vì vật lấy hi vì quý, mặc kệ là ở thượng giới còn là tại hạ giới, này tiên thiên linh chu lá cây đều là trân quý vô cùng.

Mà tiên thiên linh chu lá cây rất thưa thớt, tới một mức độ nào đó cũng hạn chế có thể lưu lại hạ giới thiên tiên số lượng, khiến cho hạ giới tiên nhân càng ngày càng ít.

Hạ Vân Kiệt hỉ thượng đuôi lông mày nguyên nhân là, này tiên thiên linh chu lá cây đối với những người khác mà nói đó là tiên khí đều không đổi được trân quý này nọ, dùng một mảnh tựu ít đi một mảnh, nhưng đối hắn mà nói cũng là tùy tay nên gì đó, hơn nữa số lượng còn không phải bình thường nhiều.

Mà này cũng ý nghĩa, về sau Vu Hàm môn có thể tại hạ giới lưu lại thiên tiên hoặc là thiên vu không phải bình

thường nhiều.

Mà tại hạ giới, nhà ai thế lực thiên tiên, thiên vu nhiều nhất, tự nhiên đó là tối ngưu xoa.

Đáng tiếc a, hiện tại Vu Hàm môn trụ cột quá mỏng, bằng không lập tức bồi dưỡng ra cái trăm mười thiên tiên, cho dù thanh xà điện, xích xà điện nội tình tái dày, ta cũng lập tức quét ngang chúng nó, hiểu rõ tiên thiên phù diệp luyện chế tài liệu sau, Hạ Vân Kiệt trừ bỏ hỉ thượng đuôi lông mày ở ngoài, lại nhịn không được có chút tiếc nuối cảm khái.

Cũng may không có người có thể đọc biết Hạ Vân Kiệt tiếng lòng, cũng không biết hắn trong cơ thể trồng một gốc cây tiên thiên cây bàn đào, nếu không nếu làm cho bọn họ biết hắn trong cơ thể có một gốc cây tiên thiên cây bàn đào, chính ở chỗ này tiếc nuối cảm khái, còn không đem hắn sống xé sống lột mới là lạ!

Tiên thiên phù diệp chủ yếu là mượn dùng tiên thiên linh chu lá cây cùng thiên địa nhất thể hơi thở, mấu chốt tại tiên thiên linh chu lá cây, phù văn nhưng thật ra không quá phức tạp. Đương nhiên này chính là đối với Hạ Vân Kiệt loại này quái nhân mà nói, đối với Địch Vân Khởi đám người mà nói, này phù văn còn là phi thường từ xưa phức tạp, không phải bọn họ có thể khuy thấu.

“Thứ tốt a! Các ngươi Địch phủ như thế nào sẽ có này tiên thiên phù diệp ?” Hạ Vân Kiệt hiểu rõ tiên thiên phù diệp luyện chế tài liệu cùng phù văn sau, liền đem tiên thiên phù diệp đệ trả lại cho Địch Vân Khởi, tò mò hỏi.

“Là tiên phụ một lần xuất ngoại thám hiểm đoạt được. Đúng là lần đó thám hiểm kỳ ngộ, tiên phụ mới dần dần bộc lộ tài năng, cuối cùng trở thành nghệ giới vực vực chủ. Vốn tiên phụ là nghĩ chờ vượt qua thiên kiếp sau, mượn này tiên thiên phù diệp lưu lại hạ giới, cũng không

từng tưởng độ kiếp thất bại, cứ thế Địch phủ dần dần xuống dốc.” Địch Vân Khởi trả lời, nhớ tới chuyện cũ, không thắng hư hư.

Hạ Vân Kiệt nghe xong đã vì Địch Trăn tiếc hận, đồng thời cũng ngầm lại cảnh cáo chính mình, không thể tự cao tự đại. Kia Địch Trăn lấy cử hà hậu kỳ cảnh giới, lại có thể thống ngự toàn bộ nghệ giới vực, hiển nhiên hắn so với đồng cảnh giới tu sĩ cường đại hơn rất nhiều, cho nên tranh luận miễn có chút tự cao tự đại, không đem độ thiên kiếp để ở trong lòng, cuối cùng cũng là thất bại trong gang tấc, nhiều năm khổ tu hóa thành tro tàn.

“Chuyện cũ đã qua, khiến cho nó đi qua. Vi sư tin tưởng Địch phủ ở của ngươi dẫn dắt dưới, tất nhiên hội càng cường đại hơn huy hoàng.” Hạ Vân Kiệt an ủi Địch Vân Khởi một phen, sau đó ánh mắt đảo qua Thôn Thiên đại vương đám người, nghiêm mặt nói:“Theo hôm nay khởi, Địch Vân Khởi cũng là các ngươi nhị sư huynh, cũng là nghệ giới vực vực chủ.”

“Vạn vạn không thể, có sư tôn ở, nào có đệ tử ngồi vực chủ vị đạo lý?” Địch Vân Khởi nghe vậy vội vàng đứng dậy, kinh sợ nói.

“Vực chủ cùng ta bất quá chính là một cái hư danh, hơn nữa ta sau đó không lâu liền phải rời khỏi nghệ giới vực. Nay Vu Hàm môn chúng trưởng lão, còn có ngươi đại sư huynh đều còn tại cần tu, chưa chân chính trưởng thành làm độc chắn một mặt cường giả. Cho nên vi sư rời khỏi sau, này nghệ giới vực lại còn cần ngươi tọa trấn chủ sự, Long Thiên ba người phụ trợ.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Sư tôn có mệnh, đệ tử thề sống chết cũng tất yếu quản hảo này nghệ giới vực, chính là lấy đệ tử thực lực……” Địch Vân Khởi kiến Hạ Vân Kiệt nói phải rời khỏi nghệ giới vực, đầu tiên là cả kinh, theo sát sau cũng là bất an

cùng lo lắng.

Này cũng khó trách Địch Vân Khởi bất an cùng lo lắng, thật sự là thực lực của hắn xa không bằng ngày xưa hắn phụ thân. Làm cái nghệ giới vực đầu sỏ còn có thể, nhưng muốn làm làm một giới vực vực chủ, lấy thực lực của hắn còn có điểm không đủ xem, cũng có chút khó có thể phục chúng.

“Này ngươi yên tâm, vi sư nếu không thể ở tu luyện giúp các ngươi, lại không dám thu các ngươi làm đệ tử? Ngắn thì mấy tháng, lâu thì nửa năm, các ngươi thực lực tất nhiên muốn lên một cái đại bậc thang, thậm chí độ kiếp thành tựu thiên tiên vị, đến lúc đó đừng nói chính là nghệ giới vực, không người dám ngỗ nghịch các ngươi, cho dù tây hoang giới vực khắp nơi thế lực cũng không dám tái khẽ mở chiến đoan.” Hạ Vân Kiệt đánh gãy Địch Vân Khởi, vẻ mặt tự tin nói.

Địch Vân Khởi bốn người nghe vậy không khỏi tất cả đều cả người chấn động, trong mắt toát ra một tia không dám tin ánh mắt. Đến bọn họ hiện tại cảnh giới, đừng nói đi lên một cái đại bậc thang, cho dù đi lên một cái tiểu bậc thang, kia cũng là khó như lên trời, càng đừng nói vượt qua thiên kiếp thành tựu thiên tiên vị.

Nghĩ năm đó, Địch Vân Khởi phụ thân Địch Trăn vực chủ như vậy lợi hại, cũng chưa có thể vượt qua thiên kiếp, bọn họ so với hắn cũng là kém xa, thành công vượt qua thiên kiếp khả năng tính tự nhiên càng phát ra xa vời.

Hạ Vân Kiệt gặp bốn người mắt lộ ra không dám tin thần sắc, mỉm cười, cũng không nhiều làm giải thích, thản nhiên nói:“Các ngươi lại đều các hồi một chuyến sơn môn, đem sự tình công đạo một phen, sau đó liền tùy vi sư đi một chỗ. Nghe vi sư cho các ngươi khai đàn thụ đạo, giảng giải thiên đạo, truyền thụ công pháp.”

Địch Vân Khởi bốn người gặp Hạ Vân Kiệt nói như thế, trong đầu mặc dù có mọi cách nghi hoặc, không biết Hạ Vân Kiệt muốn dẫn bọn họ đi nơi nào, cũng không biết Hạ Vân Kiệt đến tột cùng có biện pháp nào có thể ở trong thời gian ngắn làm cho bọn họ đi lên một cái đại bậc thang, nhưng còn là đều cung kính về phía Hạ Vân Kiệt hành lễ rời đi.

Bốn người rời đi không quá nhiều lâu, liền đều đều tự phản hồi.

“Bẩm sư tôn, đệ tử sự tình đều đã an bài tốt lắm.” Bốn người phản hồi, cung kính chắp tay thi lễ nói.

“Kia liền tùy vi sư đi một chuyến.” Hạ Vân Kiệt gặp bốn người sự tình đã an bài thỏa đáng, sẽ không tưởng chậm trễ nữa, ra Địch phủ nghị sự đại điện, trực tiếp liền xé mở hư không, sau đó mang theo Địch Vân Khởi bốn người một cước đạp đi vào.

Ngay sau đó, man loạn nơi trên không liền xuất hiện một trận không gian dao động, sau đó một đôi tay theo trong hư không vươn ra xé rách mở không gian, theo bên trong đi ra Hạ Vân Kiệt cùng Địch Vân Khởi bốn người.

“Đây là cái gì địa phương?” Bốn người đứng ở man loạn chi địa trên không, nhìn phía dưới mây đen thảm thảm, lãnh vụ phiêu phiêu, lại có hắc khí quay cuồng, tối như mực một mảnh, căn bản thấy không rõ lắm phía dưới cảnh tượng, rõ ràng là cái hung hiểm không cát vùng khỉ ho cò gáy nơi.

Hạ Vân Kiệt lại chính là cười nhẹ, trong tay pháp quyết sờ, kia mây mù hắc khí liền phân mở ra, hiện ra một cái thông đạo đến.

Hạ Vân Kiệt mang theo Địch Vân Khởi bốn người hạ

thông đạo, kia mây mù hắc khí liền lại khép lại đứng lên, cùng vừa rồi giống hệt nhau. Mà Địch Vân Khởi bốn người này chân nhất bước ra thông đạo, trước mắt đó là sáng ngời, lọt vào trong tầm mắt không chỉ có không phải cái gì vùng khỉ ho cò gáy cảnh tượng, tương phản đổ nơi nơi là tử uân bốc lên, linh khí quanh quẩn, núi cao thủy thanh, đầy đất đều là tiên hoa lục thảo, xanh ngắt tùng bách, còn có hứa rất nhiều nhiều linh thảo tiên dược phảng phất không cần tiền dường như rải rác sinh trưởng ở trong đó.

Chương 1405 : Tiến vu cốc

Một trận gió núi thổi tới, bị bám từng trận dược thảo hương thơm, lại xoắn tới từng đợt từng đợt tử uân linh khí, Địch Vân Khởi đám người chính là nhẹ nhàng hít một ngụm, liền cảm thấy đều thần thanh khí sảng đứng lên, trong lòng không khỏi âm thầm kinh hãi.

Như vậy một cái linh khí tràn đầy địa phương, so với bọn họ đều tự sơn môn cố ý vòng họa lên tu luyện thánh địa đều phải còn hơn không ít. Lại cứ như vậy một chỗ, lại cứ như vậy rộng mở ở nơi nào, nhìn không tới liên miên huy hoàng cung điện, cũng nhìn không tới cường giả gác, nhưng thật ra thấy được không ít mặc khác nhau, nhưng đều thực tùy tính cả trai lẫn gái, hoặc tốp năm tốp ba dẫn theo rổ ở sơn gian hái thuốc, hoặc ở suối nước biên trạc chừng, hoặc tụ cùng một chỗ tham thảo thiên đạo, hoặc một mình đang cầm một quyển đạo thư ở xem chơi……

Cũng là nhất phái thế ngoại đào nguyên, không tranh thế sự cảnh tượng, một điểm cũng không giống bọn họ sơn môn cố ý vòng họa lên tu luyện thánh địa, cấm chế chồng chất, canh gác sâm nghiêm, trừ bỏ bọn họ, dư giả đi vào không chỗ nào không phải là nơm nớp lo sợ, đại khí cũng không dám suyễn một chút.

Địch Vân Khởi bốn người lại không biết đến, này man loạn chi địa có Hạ Vân Kiệt dùng cây bàn đào chạc cây bày ra đại trận.

Kia cây bàn đào chạc cây chính là tiên thiên cây bàn đào trên cây sở trưởng, lại khởi đồng tầm thường? Này đại trận nhất bày ra, cho dù thiên tiên cũng đừng tưởng công tiến vào, tự nhiên không cần khiến cho canh gác sâm nghiêm.

Huống hồ Vu Hàm môn chân chính trọng địa cũng không phải nơi này, nơi này bất quá chính là Vu Hàm ngoài cửa môn đệ tử tu luyện địa phương, chân chính trọng địa là ở vu cốc cùng với trong vu cốc vu tổ điện. Kia mới là Vu Hàm môn thánh địa.

Này hoặc hái thuốc hoặc tham thảo đạo pháp mọi người, nhìn thấy Hạ Vân Kiệt dẫn Địch Vân Khởi bốn người buông xuống, ào ào hướng hắn cúi đầu chắp tay thi lễ nói:“Bái kiến chưởng giáo.”

“Không sai, mấy ngày nay đều có tiến bộ, các ngươi tiếp tục.” Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua mọi người, trên mặt lộ ra một chút vui sướng mỉm cười, huy phất tay nói.

“Nhiều là chưởng giáo ban ân!” Mọi người lại thật sâu cúc nhất cung, mới vừa rồi lại đều tự bận việc đều tự sự tình đi.

“Sư tôn, này đó là ta Vu Hàm môn sơn môn chỗ nơi sao? Này đó đều là ta Vu Hàm môn đệ tử sao?” Địch Vân Khởi cung kính hỏi.

“Này đó đều là ta Vu Hàm môn ngoại môn đệ tử, nơi này là bọn họ tu luyện nơi, ngươi đừng xem bọn hắn tu vi không cao, đó là bởi vì bọn họ tu luyện thời gian còn thiếu, căn cơ nông cạn, nhưng chỉ nếu cho bọn hắn mấy trăm năm, chỉ sợ tu vi không hẳn vậy sẽ thấp hơn các ngươi môn nhân đệ tử hoặc giáo trung trưởng lão.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên trả lời.

“Ngoại môn đệ tử tu luyện nơi?” Địch Vân Khởi bốn người nghe vậy tất cả đều tâm thần rung mạnh. Bực này địa phương nếu đặt ở bọn họ gia tộc hoặc là môn phái trung, chỉ sợ trừ bỏ gia chủ, chưởng giáo cũng cũng chỉ có gia tộc hoặc là môn phái trung trung tâm nhân vật mới vừa có tư cách tu luyện, không nghĩ tới ở trong này chính là ngoại môn đệ tử tu luyện nơi.

Khiếp sợ qua đi, bốn người không khỏi đối Hạ Vân Kiệt muốn dẫn bọn họ đi địa phương càng phát ra tò mò đứng lên.

Hạ Vân Kiệt cũng không giải thích, chỉ để ý mang theo bọn họ một đường hướng vu cốc đi đến.

Này một đường đi đến, không ngừng có ngoại môn đệ tử hướng Hạ Vân Kiệt chào hỏi, tu vi đều so le không đồng đều, bất quá người người lại đều tinh thần no đủ, trong mắt tràn đầy đối tương lai tràn ngập tin tưởng thần sắc.

Hạ Vân Kiệt đối này đó đều thực vừa lòng, mà Địch Vân Khởi bốn người cũng là càng chạy càng khiếp sợ. Bởi vì bọn họ ngay từ đầu còn tưởng rằng liền vừa rồi kia phiến địa phương là ngoại môn đệ tử tu luyện địa phương. Này mở mang đại địa cũng liền kia phiến linh khí tràn đầy một ít. Không nghĩ tới này một đường đi qua đi, tẫn đều là như thế, có chút địa phương thậm chí thành phiến dài linh thảo tiên dược.

Như thế một mảnh linh khí tràn đầy nơi, Địch Vân Khởi bốn người không biết cái dạng gì đại giáo phái mới vừa có tư cách có được, ít nhất bọn họ như vậy thế lực là không có tư cách có được, nếu không bọn họ sớm liền trở thành thống ngự nghệ giới vực đại dạy.

Bất quá làm Hạ Vân Kiệt mang theo bọn họ rảo bước tiến lên vu cốc sau, bốn người mới biết được phía trước bọn họ chỗ đã thấy căn bản tính không được cái gì.

Này vu trong cốc nồng đậm linh khí, cho dù lấy bọn họ nay cảnh giới tu vi, hít sâu thượng một ngụm đều có loại huyết khí sôi trào, nguyên khí cuồn cuộn cảm giác. Có thể nghĩ nơi này linh khí là cỡ nào nồng đậm.

Không chỉ có như thế, bốn người còn cảm giác được nơi này linh khí phi thường tinh thuần, hơn nữa mỗi hấp một ngụm đều có thể tẩm bổ lớn mạnh gân cốt thân xác cảm giác.

Bốn người tất nhiên là không biết nơi này chính là vu tổ Hậu Nghệ mai thân chỗ, bọn họ hấp thu tiến trong cơ thể không chỉ có có tinh thuần linh khí còn có một tia vu tổ huyết khí.

Vu tổ huyết khí, kia nhưng là ngay cả thượng giới tiên nhân đều phải điên cuồng đại bổ vật, bọn họ nay bất quá mới là cử hà hậu kỳ cảnh giới, chẳng sợ chính là hấp thu một tia, kia cũng sẽ có rõ ràng cảm giác, tiền lời không phải là ít.

“Sư tôn, hay là về sau chúng ta ngay tại nơi này tu luyện sao?” Thôn Thiên đại vương hỏi, thanh âm đều có chút run run đứng lên.

Bực này địa phương quả thực đều để được với hắn trong tưởng tượng tiên cảnh.

Tại đây dạng địa phương tu luyện, nếu không những tiến bộ, kia quả thực chính là không có thiên lý. Đương nhiên cảnh giới tăng lên, dựa vào là không chỉ có chính là tu luyện nơi linh khí nồng đậm, còn cần đối thiên đạo lĩnh ngộ.

Chính là lúc này Thôn Thiên đại vương đám người lại căn bản không rảnh lại đi suy nghĩ này khác vấn đề.

“Ngươi cùng ngươi nhị sư huynh không ở nơi này tu luyện, vi sư có an bài khác. Kiếm Ý cùng Khương Hoài sau này khả ở trong này tu luyện.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

Kiếm Ý cùng Khương Hoài chính là Hạ Vân Kiệt ký danh đệ tử, có thể đi vào này vu cốc đã là vì chưởng môn đệ

tử duyên cớ, đặc thù đối đãi, kia vu tổ điện tự nhiên là không thể tái từ bọn họ đi vào.

Nghe nói sư tôn thế nhưng còn mặt khác có an bài, Địch Vân Khởi bốn người nhịn không được cả người chấn động, trong mắt thấu xạ ra kinh hãi vạn phần ánh mắt.

Hạ Vân Kiệt mà nói đã hoàn toàn vượt quá bọn họ tưởng tượng ở ngoài, ở bọn họ xem ra, nơi này đã có thể so với trong truyền thuyết tiên cảnh. Nếu so với nơi này còn muốn hảo, kia chẳng phải là tiên cảnh tốt nhất tu luyện nơi ?

Khả vấn đề là, nơi này là địa giới không phải tiên giới a!

Một hồi lâu nhi bốn người mới áp chế rung động tâm tình, Kiếm Ý cùng Khương Hoài đều dùng hâm mộ ánh mắt nhìn Địch Vân Khởi cùng Thôn Thiên đại vương liếc mắt một cái.

Bất quá bọn họ cũng biết, bọn họ chính là ký danh đệ tử, sư tôn có thể an bài bọn họ tại đây chờ địa phương tu luyện, đã là phá lệ ân đãi, nên phá lệ cảm ơn, không thể lại có gì lòng mang không đủ.

“Bất quá tu luyện đến thiên tiên sau, các ngươi đều là giống nhau, không thể tái tiếp tục lưu lại nơi này tu luyện, cần đem cơ duyên lưu cho người sau lại. Rời khỏi sau, các ngươi nhưng thật ra có thể đi Lục Bàn tiên phủ tu luyện.” Hạ Vân Kiệt bọn bốn người áp chế trong lòng rung động cảm xúc sau, lại tiếp tục mở miệng nói.

Này vu tổ huyết khí không giống thiên địa linh khí, Hạ Vân Kiệt có thể thông qua tụ linh đại trận không ngừng tụ lại lại đây, vu tổ huyết khí cũng là dùng một phần thiếu một phần.

Một khi Địch Vân Khởi đám người tu luyện đến thiên

tiên, tự nhiên không thể làm cho bọn họ tiếp tục ở trong này tu luyện đi xuống. Nếu không lấy bọn họ thiên tiên cảnh giới, nếu hấp thu luyện hóa khởi vu tổ huyết khí, chỉ sợ không bao nhiêu năm, nơi này vu tổ huyết khí liền tất cả đều sắp bị bọn họ cấp hấp thu luyện hóa đi.

“Thật muốn có một ngày có thể tu luyện đến thiên tiên, chỉ sợ cũng chỉ có Địch sư huynh có thể lưu lại này nhất giới, chúng đệ tử nhưng không có có phúc tái hầu hạ sư tôn, nghe sư tôn dạy bảo.” Thôn Thiên đại vương nhanh mồm nhanh miệng, nghe vậy bật thốt lên nói, trong mắt toát ra một tia không cam lòng cùng không tha.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1406 : Trước rời đi chuẩn bị

Thành tiên liền ý nghĩa rời đi, mà rời đi liền ý nghĩa muốn cùng thân nhân bằng hữu tiên phàm hai cách, liền ý nghĩa muốn đi tiên giới theo tầng dưới chót lại từ đầu đã tới. Cho nên nếu là hiểu được lựa chọn, rất nhiều tu đạo người ở thành tiên sau, sẽ hy vọng có thể ở thế gian lưu lại một đoạn thời gian.

Hoặc là hưởng thụ thế gian vinh hoa phú quý, hoặc là hưởng thụ thân tình hữu tình, cũng hoặc là thà ở lại này thế gian làm đầu gà không muốn đi tiên giới làm đuôi phượng……

Trăm ngàn tiên nhân có trăm ngàn cái lưu lại hạ giới lý do.

Nhưng thế gian việc vốn vốn không có thập toàn thập mỹ, có được có mất. Ngươi muốn thành tiên, liền rời đi thế gian, này đó là đại giới, đó là thiên địa quy tắc.

Nhưng đồng thời ông trời làm việc lại sẽ không đem sở hữu đường cấp phá hỏng, tổng còn là cho người ta để lại tuyến niệm tưởng. Lúc này liền xem đều tự vận khí.

Địch Vân Khởi chính là người có như vậy vận khí tốt, bởi vì hắn có được một trương tiên thiên phù diệp, mà Thôn Thiên đại vương đám người nếu là không gặp được Hạ Vân Kiệt, hiển nhiên là không có bực này vận khí tốt. Cho nên Thôn Thiên đại vương mới có thể nói ra bọn họ vô phúc lưu lại hạ giới, hầu hạ Hạ Vân Kiệt, nghe Hạ Vân Kiệt dạy bảo mà nói.

“Không phải là tiên thiên phù diệp sao? Vi sư tự nhiên có biện pháp cho các ngươi dự bị. Đương nhiên điều kiện tiên quyết là các ngươi nếu có thể vượt qua thiên kiếp.”

Hạ Vân Kiệt cười nhẹ nói.

Nếu cần khác gì đó mới khả năng ngưng lại hạ giới, hắn thật đúng là khả năng thúc thủ vô sách, nhưng tiên thiên diệp phù cũng là không làm khó được hắn.

Một gốc cây tiên thiên cây bàn đào, này tiên thiên phù diệp không có cả vạn phiến hơn một ngàn phiến tổng cũng có, muốn luyện chế mấy trương tiên thiên phù diệp còn không đơn giản.

Đương nhiên là có quan tiên thiên cây bàn đào là một thiên đại bí mật, cho dù trước mắt bốn người này là hắn đệ tử, Hạ Vân Kiệt cũng sẽ không dễ dàng tiết lộ cho bọn hắn biết. Đổ không phải nói không tin được bọn họ, mà là bí mật nhiều một người biết, liền nhiều một phần tiết lộ đi ra ngoài phiêu lưu.

Thôn Thiên đại vương đám người nghe vậy nhất thời tròng mắt đều trợn tròn, tiên thiên phù diệp kia nhưng là so với tiên khí còn muốn trân quý rất thưa thớt gì đó a!

Hạ Vân Kiệt lại không nhìn Thôn Thiên đại vương đám người giật mình biểu tình, mà là làm cho người ta đi gọi Nhạc Hoành Đao cùng các vị trưởng lão lại đây.

Nhạc Hoành Đao từng thân là thương mang giới tứ đại bá chủ chi nhất, tự nhiên nghe qua Địch Vân Khởi các đầu sỏ đại danh, mà Bành Thiên Võ chúng trưởng lão theo mấy năm nay vu hàm môn thế lực khuếch trương, tự nhiên cũng đều đã biết tứ đại đầu sỏ đại danh. Cho nên làm Hạ Vân Kiệt cho bọn hắn giới thiệu Địch Vân Khởi bốn người khi, thiếu chút nữa đem bọn họ cấp dọa ngất đi qua.

Hơn nữa Nhạc Hoành Đao, gặp chính mình thế nhưng thành nghệ giới vực đầu sỏ đại sư huynh, quả thực liền cùng nằm mơ giống nhau, nửa ngày cũng chưa biện

pháp phục hồi tinh thần lại.

Nhưng thật ra Địch Vân Khởi đám người không chút nào không dám bởi vì Nhạc Hoành Đao đám người tu vi thấp hơn chính mình còn có nửa điểm khinh thị ý, mà là ở Hạ Vân Kiệt giới thiệu hạ, nhất nhất khiêm tốn bái kiến quá các vị trưởng lão, lại khiêm tốn xưng hô Nhạc Hoành Đao là đại sư huynh.

Bị Địch Vân Khởi các đầu sỏ xưng hô đại sư huynh, Nhạc Hoành Đao trái tim đều nhịn không được một trận run run, đồng thời cũng cảm thấy áp lực phá lệ lớn.

Không có biện pháp, hắn nhưng là đại sư huynh a! Nay phía dưới sư đệ người người đều như vậy ngưu xoa, hắn như thế nào khả năng không áp lực đâu?

Nhưng thật ra Bành Thiên Võ chúng trưởng lão tâm tính rất tốt, bởi vì bọn họ đối với Vu Hàm môn luôn xuất hiện so với hắn lợi hại môn nhân đệ tử, đã dần dần thích ứng.

Làm cho Địch Vân Khởi bốn người gặp qua đại sư huynh cùng các vị trưởng lão sau, Hạ Vân Kiệt liền bắt đầu tìm cái địa phương, cho bọn hắn giảng giải thiên đạo, cũng căn cứ đều tự thiên phú thể chất, truyền thụ bọn họ thượng cổ công pháp.

Bốn người đều là thiên phú hơn người hạng người, trụ cột cũng phi thường vững chắc, chân nguyên pháp lực so với Nhạc Hoành Đao đám người càng muốn hùng hồn rất nhiều. Nề hà nghệ giới vực chung quy chính là một ngũ phẩm giới vực, mặc kệ là Địch phủ còn là tinh vân kiếm phái các giáo phái truyền thừa đặt ở nghệ giới vực được cho nhất đẳng nhất, nhưng muốn thả ở toàn bộ ba ngàn giới một đôi so với, nhưng cũng chỉ có thể tính trung đẳng trình độ truyền thừa. Cho nên bốn người tu luyện đến cử hà hậu kỳ cảnh giới, sẽ rất khó tái đi

phía trước tiến bộ.

Này cũng không phải bốn người thiên phú không đủ, mà là bọn họ truyền thừa dừng lại cùng này, làm cho bọn họ rất khó khuy đến càng sâu thiên địa huyền bí.

Nhưng Hạ Vân Kiệt người nơi nào, đó là kế thừa thượng cổ vu vương Hạ Vũ, đại vu Vu Hàm còn có hai vị vu tổ y bát ngưu nhân. Có thể nói lúc này Hạ Vân Kiệt là đứng ở thượng cổ vu tộc tứ đại cự nhân trên đầu vai. Hắn nhất mở miệng giảng giải thiên địa đại đạo, kia vô cùng vô tận thiên địa ảo diệu nhất thời như chảy nhỏ giọt dòng nước vào bốn người trong lòng, phảng phất cấp bốn người lập tức mở ra một cái thông hướng một cái khác thế giới đại môn.

Không cần mấy ngày, bốn người liền ào ào ngộ đạo, tu vi cảnh giới ở bất tri bất giác liền đăng thượng một cái khác bậc thang, thậm chí Địch Vân Khởi đã có thể ẩn ẩn cảm ứng được thiên kiếp.

Tại đây phía trước, hắn tuy rằng đã là cử hà hậu kỳ cảnh giới, lại chưa bao giờ cảm ứng được thiên kiếp tồn tại. Này cũng ý nghĩa, hắn cách thiên kiếp còn có rất dài một đoạn lộ phải đi, thậm chí này đồng lứa đều có khả năng đi không đến độ thiên kiếp ngày nào đó. Nhưng hiện tại gần chính là nghe xong Hạ Vân Kiệt mấy ngày giảng đạo, hắn cũng đã ẩn ẩn cảm ứng được thiên kiếp.

Điều này làm cho Địch Vân Khởi ký cảm thấy vui vẻ lại cảm thấy một tia hoảng sợ. Bởi vì thiên kiếp liền ý nghĩa sinh tử lựa chọn, năm đó phụ thân độ kiếp thất bại bóng ma còn có ở hắn trong lòng, chưa từng quên.

Hạ Vân Kiệt gặp Địch Vân Khởi trước hết cảm ứng được thiên kiếp, không khỏi âm thầm vui sướng, nghĩ rằng, này Địch Vân Khởi quả nhiên là thiên phú hơn người hạng người.

Như thế cấp này bốn vị đệ tử nói bảy ngày thất đêm đại đạo, Hạ Vân Kiệt lại truyền bốn người đều tự một bộ thượng cổ công pháp, sau đó liền làm cho Địch Vân Khởi cùng Thôn Thiên đại vương Long Thiên tiến vu tổ điện tu luyện, mà Kiếm Ý cùng Khương Hoài lại lưu tại trong vu cốc, không thể tiến vu tổ điện.

Bốn vị đệ tử phân biệt ở vu cốc cùng vu tổ trong điện bế quan tu luyện, tìm hiểu Hạ Vân Kiệt truyền thụ cho bọn hắn công pháp khi. Hạ Vân Kiệt chính mình cũng không nhàn rỗi, hắn từng nhóm đem một ít môn nhân đệ tử gọi vào vu cốc, như Ngũ Liên lão nhân, Quảng Nguyệt tiên tử, Ổ Trường Thiên đám người, ở trong vu cốc bắt đầu bài giảng, ngày đêm thụ đạo. Lại đem một ít tâm đắc thể hội, chính mình biết đến một ít công pháp, đều ghi lại ở ngọc giản, đặt ở vu tổ điện, làm tương lai Vu Hàm môn là tối trọng yếu môn phái truyền thừa. Hạ Vân Kiệt còn lại khai lô luyện đan, luyện chế rất nhiều đan dược, bao gồm cửu cửu quy nhất nguyên thần đan.

Trừ bỏ này đó, Hạ Vân Kiệt lại sai người đem nghệ giới vực các môn các phái một ít công pháp, thu nạp đứng lên, phân loại đặt ở Vu Hàm môn tàng kinh các, lấy cung môn nhân đệ tử tham khảo tham nghiên.

Bất tri bất giác trung thời gian lại trôi qua nửa năm, lúc này cách Hạ Vân Kiệt rời đi địa cầu vừa mới quá chín năm thời gian.

Cách Viễn Man giới đảo không xa một chỗ vũ trụ chỗ, các màu áng mây quay cuồng, áng mây trung có các màu thần lôi điện quang lóe ra, rậm rạp, làm cho người ta chính là coi trọng liếc mắt một cái sẽ muốn tim mật câu liệt, cả người phát run.

Mà tại đây rậm rạp thần lôi dưới, có bốn người đồ sộ mà đứng, trong mắt thấu bắn ra kiên định ánh mắt. Bốn

người này không phải người khác, đúng là ngày xưa nghệ giới vực tứ đại đầu sỏ, Địch Vân Khởi, Thôn Thiên đại vương Long Thiên, tinh vân kiếm phái chưởng giáo tinh vân, thông thiên cung cung chủ Khương Hoài.

Lúc này nếu Huyền Thiên quốc Hàn Thông đám người còn tại thế, nhìn đến bốn người hiện tại tình hình mà nói, nhất định hội thật to khiếp sợ. Bởi vì bốn người nay khí thế như hồng, cả người huyết khí mênh mông như hải, pháp lực hùng hậu như núi, tùy ý ở trong thiên địa vừa đứng, liền có một cỗ vô hình uy áp tỏ khắp mở ra, như sơn nhạc nguy nga.

So với nửa năm trước, không biết cường đại hơn bao nhiêu lần, thậm chí so với năm đó nghệ giới vực vực chủ Địch Trăn đều còn mạnh hơn thượng một bậc.

Bất quá cho dù như thế, Hạ Vân Kiệt cũng không dám điệu cùng khinh tâm. Dù sao thiên kiếp không giống bình thường, không có chân chính trải qua, ai cũng không dám nói chính mình có thể trăm phần trăm vượt qua đi. Tựa như năm đó Địch Trăn vực chủ, như vậy cường đại, kết quả là còn không phải tranh công mệt nhất quĩ.

Cho nên này nửa tháng tới nay, Hạ Vân Kiệt mỗi ngày đều bày ra tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận, phát động tứ phương thần lôi, oanh kích đấm đánh bọn họ. Trừ bỏ muốn cho bọn họ có đối phó tứ phương thần lôi kinh nghiệm, đồng thời còn vì đấm đánh bọn họ ** kinh mạch, tăng cường bọn họ chống lại đánh năng lực.

“Ầm ầm ầm!” Rậm rạp tứ phương thần lôi cơ hồ đồng thời phát động, chói mắt lôi quang tựa như rậm rạp tinh cầu nổ mạnh mở ra giống nhau, đem rộng lớn vũ trụ đều cấp chiếu rọi như ban ngày bình thường.

Tứ phương thần lôi như thế phát động suốt một ngày, mới vừa rồi đình chỉ xuống dưới.

Làm vân tiêu lôi tán khi, bốn người như trước đồ sộ sừng sững ở trong thiên địa, thần sắc mặc dù có chút mệt mỏi, nhưng bọn họ trong ánh mắt thấu bắn ra là vô cùng kiên định cùng tất thắng tin tưởng.

“Không sai, theo ngay từ đầu một canh giờ đến bây giờ suốt một ngày, các ngươi tiến bộ ra ngoài vi sư dự kiến. Nghĩ đến, độ thiên kiếp đối với các ngươi hẳn là không có gì độ khó. Hảo hảo điều chỉnh mấy ngày, liền độ thiên kiếp đi.” Hạ Vân Kiệt ánh mắt vui mừng đảo qua trước mắt này bốn vị đệ tử, nói.

“Tạ sư tôn!” Bốn người nghe vậy cả người chấn động, sau đó cùng nhau quỳ gối hư không, cung kính hướng tới Hạ Vân Kiệt dập đầu ba cái, hốc mắt hơi hơi có chút đỏ lên.

Tuy rằng gần chỉ có nửa năm thời gian, bọn họ cũng đã hoàn toàn bị chính mình sư tôn cấp thuyết phục, đã hoàn hoàn toàn toàn coi hắn như cha. Nhớ tới chính mình vượt qua thiên kiếp là lúc, chỉ sợ đó là sư tôn rời đi là lúc, trong đầu lại đều có nồng đậm không tha cùng sầu não.

Đồng thời bọn họ càng biết, nếu không phải sư tôn lo lắng Vu Hàm môn, sớm liền đã ly khai.

Này nửa năm đối bọn họ mà nói là đột nhiên tăng mạnh, thoát thai hoán cốt, ở tu tiên đường có sự kiện quan trọng ý nghĩa nửa năm, nhưng đối với sư tôn mà nói cũng là lần chịu dày vò nửa năm.

Gặp bốn người hốc mắt có chút đỏ lên, trong mắt toát ra đến không tha cùng sầu não, Hạ Vân Kiệt cái mũi cũng hơi hơi có chút lên men.

Người không phải là cỏ cây, ai có thể vô tình. Ở nghệ

giới vực sinh hoạt suốt chín năm, Hạ Vân Kiệt đối Vu Hàm môn môn nhân, trước mắt đệ tử, đều đã sinh ra thâm hậu cảm tình. Nhưng ở một cái xa xôi địa phương, còn có rất nhiều người ở ngày đêm tưởng niệm hy vọng hắn trở về, hắn lại há có thể an tâm ở trong này lưu lại đi xuống?

“Hảo hảo chuẩn bị đi!” Hạ Vân Kiệt thản nhiên lưu lại một câu, cước bộ một bước liền về tới man loạn chi địa.

Đứng ở man loạn chi địa một chỗ tối cao phong, Hạ Vân Kiệt quan sát tử uân khí bốc lên man loạn chi địa, quan sát phía dưới kia một đám Vu Hàm môn đệ tử, tâm tình thật lâu không thể bình tĩnh.

Vài ngày sau, hắn muốn đi. Này vừa đi, nếu không thể tìm được đường về nhà, hắn là không có khả năng hội trở về. Cho nên này vừa đi, hắn cũng không biết khi nào thì khả năng trở về. Không biết chờ hắn trở về sau, nơi này lại sẽ là như thế nào một bộ quang cảnh? Vu Hàm môn có năng lực phát triển tới trình độ nào?

Chương 1407 : Rời đi

Bất quá Hạ Vân Kiệt cũng đã không thẹn với lương tâm. Hắn đem chỉ có thể tránh ở Viễn Man giới đảo kéo dài hơi tàn, tùy thời có bị người diệt quốc diệt môn Vu Hàm môn Vu Hàm quốc cứu vớt đi ra, ngắn ngủn mười năm không đến thời gian, dẫn theo bọn họ trở thành suốt một cái giới vực phía sau màn nắm trong tay giả. Còn đem bọn họ dàn xếp đến vu tổ Hậu Nghệ mai táng nơi, khiến cho bọn họ mỗi ngày đều có thể hấp thu đến vu tổ huyết khí.

Hiện tại lại lập tức nên vì Vu Hàm môn bồi dưỡng ra bốn thiên tiên cường giả làm người thủ hộ, mà hắn tại đây đoạn thời gian nội lại ngày đêm khai đàn thụ đạo, lại khai lô luyện rất nhiều đan dược lưu lại. Kế tiếp, hết thảy sẽ muốn xem Vu Hàm môn chúng môn nhân đệ tử chính mình hay không hăng hái.

Chỉ cần bọn họ hăng hái tranh giành, chỉ sợ quá không bao nhiêu năm, không có hắn trở về, chỉ sợ bọn họ đều có thể trực tiếp giết đến tây hoang giới vực, san bằng thanh xà điện cùng xích xà điện, ở tây hoang giới vực trùng kiến vu điện.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt biết, có vu tổ điện tồn tại, bát đại trưởng lão khẳng định đều có thể hữu kinh vô hiểm vượt qua thiên kiếp, trở thành thiên tiên. Bởi vì bọn họ vốn là là thuần khiết huyết mạch vu tộc đệ tử, ngày đêm ở có vu tổ huyết khí tràn đầy địa phương tu luyện, không chỉ có cảnh giới tu vi tăng lên hội rất nhanh, hơn nữa huyết nhục thân thể căn cốt thiên phú đều đã được đến thật lớn tăng lên đột phá. Hơn nữa vu tộc vốn liền lấy thân xác cường hãn sở trường, tu luyện chú ý là một bước một cái dấu chân, vững chắc, đến lúc đó ở độ kiếp cũng khẳng định so với tu tiên có ưu thế. Cho nên đối với cho bát đại trưởng lão độ kiếp việc, Hạ Vân Kiệt cũng không

lo lắng, nhưng thật ra có chút lo lắng Nhạc Hoành Đao vị này đại đệ tử, còn có Kim Giao đám người.

Cũng may Vu Hàm môn hiện tại của cải hùng hậu, Hạ Vân Kiệt góp nhặt chút tài liệu, tiêu phí chút công phu lại lần nữa luyện chế ra một bộ đỉnh cấp linh khí cấp tứ tượng tiểu tru ma kiếm, cũng ban cho Địch Vân Khởi. Chờ Địch Vân Khởi vượt qua thiên kiếp sau, một khi bày ra tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận, hẳn là cũng có thể đưa tới tứ phương thần lôi.

Đến lúc đó làm cho Nhạc Hoành Đao đám người ở độ kiếp phía trước, trước ngày đêm kinh tứ phương thần lôi đấm rèn luyện luyện, xác xuất thành công tự nhiên sẽ lớn không ít.

Bất quá Hạ Vân Kiệt còn là lo lắng, cho nên hắn lại lấy xuống một chút tiên thiên cây bàn đào chạc cây, luyện chế một ít bùa hộ mệnh.

Tiên thiên cây bàn đào chạc cây làm thành bùa hộ mệnh, phòng hộ uy lực tự nhiên không giống bình thường, hơn nữa bởi vì bùa hộ mệnh là tiên thiên cây bàn đào nhánh cây luyện chế mà thành, có thiên địa đồng nguyên hơi thở, ở độ kiếp khi sử dụng hiệu quả chỉ sợ có thể so với thượng phẩm phòng ngự hình tiên khí, có nói không nên lời huyền diệu.

Kể từ đó, trừ phi Nhạc Hoành Đao đám người thật sự vận khí quá kém, nếu không tám chín phần mười là có thể bình yên vượt qua thiên kiếp.

Độ kiếp đối với tuyệt đại đa số tu sĩ mà nói, kia đều là cửu tử nhất sinh kiếp nạn. Cũng chỉ có Hạ Vân Kiệt loại này biến thái, mới vừa rồi có thể làm cho môn hạ đệ tử độ kiếp hệ số an toàn đề cao đến kia trình độ khủng bố.

Không có biện pháp, toàn bộ ba ngàn giới, lại có mấy

người có thể hiểu được triệu hồi tứ phương thần lôi, lại có mấy người có thể xa xỉ đến dùng tiên thiên linh chu cành làm bùa hộ mệnh?

Hơn nữa người sau, chỉ sợ cũng tính tiên giới tiên nhân cũng không mấy người có thể xa xỉ đến dùng tiên thiên linh chu cành đến làm bùa hộ mệnh đi.

Đương nhiên còn có tiên thiên phù diệp, trong khoảng thời gian này Hạ Vân Kiệt luyện chế mấy trăm phiến tiên thiên phù diệp đặt ở trong vu tổ điện.

Mười ngày sau.

Trầm trọng, không tha, thương cảm hơi thở tràn ngập ở toàn bộ vu cốc.

Vu tổ điện trước, đông nghìn nghịt quỳ một đám người.

Những người này tất cả đều là Vu Hàm môn nội môn đệ tử. Có Vu Hàm môn bát đại trưởng lão, có chưởng môn tam đại đệ tử, hai vị ký danh đệ tử, có Hạ Vân Kiệt vừa buông xuống nghệ giới vực khi gặp được Tử Yên, La Chiến đám người, có cùng Hạ Vân Kiệt từng có đồng sinh cộng tử Kim Giao, Quy thừa tướng, Viên Nanh các đệ tử, còn có này nửa năm qua có thể lục nhập Vu Hàm môn nội môn Địch tam công tử đám Địch Vân Khởi tử nữ, Long Thiên tử nữ, thậm chí Kiếm Ý cùng Khương Hoài tử nữ. Bọn họ bởi vì gánh vác sư môn truyền thừa duyên cớ, vô duyên trở thành Hạ Vân Kiệt chân truyền đệ tử, liền làm cho chính mình tử nữ sửa đầu ở tại Vu Hàm môn môn hạ. Bởi vì bọn họ duyên cớ, cũng bởi vì bọn họ tử nữ tư chất hơn người, đặc bị đáp ứng lục nhập Vu Hàm môn nội môn.

Hạ Vân Kiệt ánh mắt chậm rãi đảo qua phía dưới đông nghìn nghịt một mảnh Vu Hàm môn nội môn đệ tử, trong mắt cũng toát ra một tia không tha cùng sầu não.

Nhưng nay Địch Vân Khởi bốn người đã đột phá trở thành thiên tiên, hắn đã không có cái gì hậu cố chi ưu, cũng là đến phải rời khỏi lúc.

“Nên, nên công đạo, ta đều đã nói qua, công đạo quá. Như vậy biệt quá, các vị bảo trọng!” Hạ Vân Kiệt cuối cùng thu hồi ánh mắt, cũng thu hồi trong lòng không tha cùng sầu não, hướng mọi người bế một quyền, sau đó chân vừa bước liền ra vu cốc.

“Cung đưa chưởng giáo! Chưởng giáo bảo trọng!” Gặp Hạ Vân Kiệt một cước bước ra vu cốc, lại ra man loạn chi địa, sở hữu Vu Hàm môn đệ tử tất cả đều hốc mắt đỏ lên quỳ xuống đất bái đưa, thậm chí có chút nữ đệ tử đều nhịn không được thấp giọng nức nở lên.

Khí tức bi thương bao phủ toàn bộ vu cốc, thật lâu không thể tán đi.

“Chưởng giáo lần này rời đi, lại luôn có một ngày hội trở về. Trong lúc này, các vị cần phải muốn cần thêm tu luyện, tuân thủ môn quy cùng chưởng giáo giới mệnh, chấn hưng ta Vu Hàm môn, mới không phụ chưởng giáo nhiều mặt dạy chi ân cùng cho chúng ta trả giá một mảnh tâm huyết.” Hồi lâu, cụt một tay đại trưởng lão Bành Thiên Võ vĩ ngạn thân mình xuất hiện ở vu tổ điện tiền, trầm giọng nói.

“Định không cô phụ chưởng giáo dạy đại ân cùng một mảnh tâm huyết!” Sở hữu Vu Hàm môn đệ tử tất cả đều vẻ mặt nghiêm túc cùng kêu lên nói.

Này đó đệ tử, có chút người trước kia bất quá chính là hai ba đỉnh địa vu cảnh giới, giống La Chiến đám người, đời này cũng không biết có hay không hy vọng đột phá đến địa vu ngũ đỉnh, nay đừng nói ngũ đỉnh, thậm chí thiên vu nếu không ý ngoại, khẳng định cũng có thể đạt

tới. Có chút bất quá chính là thông huyền cảnh giới, như Kim Giao, Viên Nanh đám lúc trước sớm nhất quy thuận Hạ Vân Kiệt thượng trăm tên tu sĩ, đời này trên cơ bản cũng liền dừng lại cùng thông huyền cảnh giới, vô duyên cử hà cảnh giới, càng đừng nói thiên tiên, nhưng hôm nay bọn họ đã tất cả đều là cử hà cảnh giới, cho dù thiên tiên cũng đã xa xa đang nhìn, không hề là mờ mịt hư vô, dao không thể thành. Về phần Địch Vân Khởi chờ nguyên nghệ giới vực đầu sỏ, nay lại vừa mới trở thành thiên tiên.

Mà hết thảy này đều là bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ!

“Hảo, một khi đã như vậy, mọi người đều tan đi, nên đi tu luyện đi tu luyện, nên luyện đan luyện đan đi, không cần tái tụ ở trong này.” Bành Thiên Võ cường làm kiên cường nói, nhưng trong lòng hắn cũng là so với ai khác đều phải sầu não.

“Là, đại trưởng lão!” Mọi người thế này mới ào ào thu hồi tâm tình, hướng đại trưởng lão cúi đầu rời đi.

Mọi người ào ào rời đi, chỉ có bát đại trưởng lão, chưởng giáo đệ tử, còn có ngày xưa thâm Hạ Vân Kiệt coi trọng Kim Giao chờ một ít nội môn đệ tử giữ lại.

“Về sau, nếu không trọng đại việc, chúng ta trưởng lão liền chuyên tâm chủ nội, dạy hảo Vu Hàm môn đệ tử, quản hảo Vu Hàm môn lớn nhỏ sự vụ, mà ngoại giới việc sẽ muốn làm phiền Vân Khởi các ngươi.” Đại trưởng lão Bành Thiên Võ đối Địch Vân Khởi nói.

“Đại trưởng lão, các vị trưởng lão yên tâm, Vân Khởi tất không cô phụ chưởng giáo sư tôn nhờ vả.” Địch Vân Khởi thần sắc trang trọng cúi đầu ôm quyền nói, Thôn Thiên đại vương đám người cũng đều ào ào đi theo cúi đầu lĩnh mệnh.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1408 : Lập uy

Mấy ngày sau, có cả kinh thiên tin tức như dài quá cánh giống nhau truyền khắp nghệ giới vực, thậm chí truyền đến phụ cận vài cái giới vực

Từng nghệ giới vực vực chủ Địch Trăn con trai, đương đại địch phủ gia chủ Địch Vân Khởi độ kiếp thành công, trở thành thiên tiên, cũng tử thừa phụ nghiệp, trở thành nghệ giới vực tân một thế hệ vực chủ, thống ngự nghệ giới vực sở hữu giới thổ.

Này tin tức vừa truyền ra đi, toàn bộ nghệ giới vực đều thật to chấn động.

Địch Vân Khởi đăng cơ nghệ giới vực vực chủ đại điển ngày đó, nghệ giới vực khắp nơi thế lực đều đến hướng hạ.

Ở đại điển phía trên, Địch Vân Khởi đương trường tuyên bố muốn thu hồi sở hữu bị thế lực khác chiếm đi nghệ giới vực địa bàn, cũng hội cố gắng duy hộ nghệ giới vực ổn định cùng an nguy. Này phiên hữu lực nói chuyện, làm cho sở hữu đến hướng hạ khắp nơi thế lực đều rất là phấn chấn. Thân là nghệ giới vực một phần tử, tuy rằng bên trong có các loại ích lợi tranh cãi, nhưng đối ngoại mà nói, lại còn là có nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn trong lòng cảm thụ. Cho nên nay Địch gia một lần nữa quật khởi, Địch Vân Khởi lại thành tựu thiên tiên vị, cơ hồ làm cho nghệ giới vực sở hữu thế lực đều cảm thấy vui sướng kích động.

Địch Vân Khởi đăng cơ đại điển thượng giảng mà nói, tự nhiên cũng truyền đến đỉnh kiếm phái, còn có này khác một ít chiếm lĩnh nghệ giới vực địa bàn tây hoang giới vực thế lực trong tai.

Đỉnh kiếm phái vốn là đã bị Hạ Vân Kiệt âm thầm thu phục, tự nhiên không nói hai lời liền rút khỏi nghệ giới vực, đồng thời Cố Nhất Lệnh đám người đều âm thầm kinh hãi không thôi. Bọn họ tự nhiên biết nghệ giới vực cường đại nhất cũng không phải Địch Vân Khởi, mà là Hạ Vân Kiệt. Bọn họ càng biết ngay tại nửa năm trước, Địch Vân Khởi thực lực cũng liền theo chân bọn họ tương đương, liền thiên kiếp cũng còn không có cảm ứng được, không nghĩ tới nay cũng đã thành tựu thiên tiên vị.

Này không thể không làm cho bọn họ nghĩ tới Địch Vân Khởi bái Hạ Vân Kiệt làm thầy sự tình!

Nửa năm trong vòng, tạo nên ra một vị thiên tiên đệ tử, loại chuyện này, ngẫm lại khiến cho Cố Nhất Lệnh đám người lỗ chân lông dựng đứng, kinh hồn táng đảm không thôi a.

Đáng thương Cố Nhất Lệnh đám người còn không biết, nửa năm trong vòng, Hạ Vân Kiệt làm sao chỉ tạo nên ra một vị thiên tiên đệ tử, mà là suốt bốn vị. Đơn giản này khác ba vị tạm thời ẩn mà dấu diếm thôi.

Đỉnh kiếm phái là lui, cũng trong lòng biết rõ ràng nghệ giới vực nay dấu diếm thực lực có bao nhiêu sao khủng bố. Nhưng này khác tây hoang giới thế lực lại ỷ vào chính mình giáo phái thực lực cường đại, lại nhận định cho dù Địch Vân Khởi đột phá trở thành thiên tiên, cố kỵ đến thiên địa pháp tắc duyên cớ, cũng sẽ không dễ dàng ra tay, cũng không nguyện ý phun ra đến miệng thịt, tiếp tục chiếm lấy nghệ giới vực địa bàn.

Bất quá mấy ngày sau, này giáo phái liền hối tiếc không kịp. Bởi vì không quá mấy ngày, Địch Vân Khởi liền tự mình suất lĩnh nghệ giới vực đại quân sát hướng về phía bọn họ.

Này đó trong đại quân chỉ cử hà hậu kỳ cảnh giới còn có hơn mười cái, này khác cử hà cảnh giới liền lại càng không tiêu nói, có mấy trăm danh nhiều. Này đó cường giả sở dụng pháp bảo cũng tất cả đều là thuần một sắc đỉnh cấp linh khí.

Không có biện pháp, Địch phủ chiếm được lục bàn tiên phủ, bên trong đỉnh cấp linh khí, đan dược thật nhiều, tự nhiên liền đều phân phát đi xuống. Hơn nữa Địch phủ tộc trưởng trưởng lão, Địch Vân Khởi tử nữ, còn có hoàng phong sơn một ít trưởng lão hộ pháp, Kiếm Ý, Khương Hoài hai người tử nữ đều đã bái vào Vu Hàm môn môn hạ. Này nửa năm qua cũng không thiếu nghe Hạ Vân Kiệt giảng đạo, không thiếu ở vu cốc tu luyện.

Những người này trung, hơn phân nửa đều là cử hà trung kỳ cảnh giới cường giả, thậm chí có chút tộc lão, trưởng lão đều đã ở cử hà trung kỳ cao nhất cảnh giới, còn kém lâm môn một cước. Ở vu cốc nghe thiên đạo, hưởng dụng tinh thuần linh khí cùng vu tổ huyết khí, thế nào còn không đều ào ào đột phá đến cử hà hậu kỳ cảnh giới.

Kể từ đó, ban đầu ở nghệ giới vực, cũng liền bảy tám vị cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả, nay đã có hai mươi vị nhiều, nếu tái tính thượng man thú, kia quả thực chính là thiên tiên đều có thể vây giết.

Này đó chiếm lấy nghệ giới vực địa bàn không chịu đi này tây hoang giới vực thế lực tự nhiên không biết, chờ bọn hắn nhìn đến đại quân sát tới cửa đến, quang cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả còn có hơn hai mươi vị, nhất thời tất cả đều há hốc mồm, sợ tới mức mất hồn mất vía, ruột đều hối hận xanh, tự nhiên là ào ào cầu xin tha thứ.

Không có biện pháp, này đó thế lực thực lực nhiều lắm cũng liền cùng đỉnh kiếm phái không sai biệt lắm, có cái

ba bốn vị cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả tọa trấn cũng liền đỉnh thiên, lại như thế nào khả năng giết được quá hơn hai mươi vị cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả a. Càng đừng nói đầu lĩnh còn là một vị thiên tiên !

Chỉ tiếc, Địch Vân Khởi “Tân quan tiền nhiệm”, đúng là muốn lập uy là lúc, lại há chịu như vậy dừng tay? Huống hồ đối với này đó tây hoang giới vực chiếm lấy nghệ giới vực địa bàn hành vi, Địch Vân Khởi thân là nguyên vực chủ con trai, trong lòng vốn là nghẹn một ngụm khuất nhục khí, nay đối phương nếu không chịu chủ động rời đi, lại vừa vặn chính giữa hắn lòng kẻ dưới này, hảo ra một ngụm ác khí.

Kết quả là, đại quân trực tiếp giết qua đi, bẻ gãy nghiền nát quét ngang sở hữu tây hoang giới vực thế lực còn dám chiếm lấy nghệ giới vực địa bàn.

Địch Vân Khởi như thế khí phách, mạnh mẽ vang dội thực hiện, tự nhiên làm cho nghệ giới vực tu sĩ rất là phấn chấn, rất có hãnh diện cảm giác. Bất quá tây hoang giới vực một ít thế lực còn có chút khó chịu.

Tục ngữ nói, đánh chó còn phải xem chủ nhân! Này đó bước qua tuyến tây hoang giới vực thế lực, ở tây hoang giới tự nhiên không phải người cô đơn, không chỉ có có một ít giao hảo thế lực, thậm chí cá biệt còn là cường đại thế lực phụ thuộc thế lực. Cho nên Địch Vân Khởi này uy là lập, nhưng cũng khiến cho tây hoang giới vực không ít thế lực bao gồm một gã là tinh hằng phái bất mãn.

Này tinh hằng phái tuy rằng không tính là tây hoang giới vực đỉnh cấp thế lực lớn, nhưng cũng là có thiên tiên tọa trấn giáo phái, đã được cho nhất lưu thế lực. Kia bị Địch Vân Khởi giết chết người, vừa vặn có một vị đó là này tinh hằng phái đệ tử.

Nếu Địch Vân Khởi là thanh xà điện điện chủ linh tinh đại nhân vật, này tinh hằng phái tự nhiên cũng liền nhịn. Lại cứ giết bọn hắn giáo trung đệ tử cũng là người nghệ giới vực.

Nghệ giới vực bất quá chính là ngũ phẩm giới vực, cùng tây hoang giới vực trong lúc đó còn cách một cái lục phẩm giới vực. Đối với tây hoang giới vực nhân mà nói nghệ giới vực bất quá chính là một cái “Thành trấn nhỏ”, mà bọn họ cũng là “Thành phố lớn”, lại sao có thể dễ dàng tha thứ Địch Vân Khởi đám người sát diệt người của bọn họ?

Kết quả là, tinh hằng phái liền mời không ít tương quan liên nhân mã, cuồn cuộn mênh mông liền sát hướng về phía nghệ giới vực.

Bọn họ đương nhiên cũng mời đỉnh kiếm phái, bất quá đỉnh kiếm phái lại nào dám phái người đi ra, thế cho nên bị bọn họ trào phúng châm biếm, nói đỉnh kiếm phái từ chưởng giáo không hiểu mất tích, Cố Nhất Lệnh lên làm chưởng giáo sau, rốt cuộc không có phía trước đảm lượng. Khắp nơi thế lực trào phúng châm biếm, tự nhiên làm cho không biết tình đỉnh kiếm phái môn nhân đệ tử rất là oán giận, ào ào la hét cũng muốn sát hồi nghệ giới vực, bất quá lại đều bị Cố Nhất Lệnh đám chưởng giáo, trưởng lão nghiêm khắc trấn áp.

Nói đùa, thực nghĩ đến hiện tại nghệ giới vực còn là trước kia nghệ giới vực sao? Thật đúng là nghĩ đến Địch Vân Khởi nếu không có điểm thực lực sức mạnh, liền dám tùy ý giết chóc bọn họ tây hoang giới vực khắp nơi thế lực sao? Người ta sau lưng còn đứng một vị khủng bố sư phụ có hoàn toàn trấn sát thiên tiên thực lực đâu!

Kia ý nghĩa cái gì? Ý nghĩa nghệ giới vực ít nhất có hai vị thiên tiên cấp cường giả, hơn nữa trong đó một vị còn là thiên tiên sát thủ a!

Hai vị thiên tiên tọa trấn a, như vậy một cỗ thế lực, lại chiếm sân nhà ưu thế, trừ phi tây hoang giới vực đỉnh cấp thế lực xuất động, nếu không chỉ bằng tinh hằng phái lạp xả lên một ít nhân mã, có thể sống trốn trở về cho dù không sai, muốn làm không tốt liền ngay cả tinh hằng phái chưởng giáo đều ở lại nghệ giới vực.

Này đó, tinh hằng phái chưởng giáo, còn có hắn lạp xả lên khắp nơi thế lực thủ lĩnh tự nhiên không biết. Bọn họ còn tưởng rằng cho dù Địch Vân Khởi hiện tại đột phá trở thành thiên tiên, nhưng cũng bất quá là tân trát thiên tiên một quả, hẳn là cường đại không đến chạy đi đâu. Về phần cử hà cảnh cường giả, bọn họ lần này quảng mời phụ cận khắp nơi thế lực cường giả, cũng tụ lại không ít, nghĩ đến cho dù không thể hoàn toàn đánh bại nghệ giới vực, nhưng là ít nhất có thể kinh sợ trụ nghệ giới vực, khiến cho Địch Vân Khởi làm ra xin lỗi cùng bồi thường, ký hạ dưới thành chi ước.

Tinh hằng phái chưởng giáo, còn có khắp nơi thế lực ý nghĩ tự nhiên không phải thật muốn cùng nghệ giới vực phát sinh đại quy mô chiến tranh, bọn họ chủ yếu còn là vì đòi lại mặt cùng thông qua tạo áp lực thu hoạch thật lớn lợi ích.

Làm tây hoang giới vực lấy tinh hằng phái cầm đầu đại quân gióng trống khua chiêng, hùng hổ sát nhập nghệ giới vực khi, tự nhiên khiến cho nghệ giới vực thật to khủng hoảng, nghĩ đến lần này nghệ giới vực chỉ sợ muốn đại họa lâm đầu. Nhưng tình thế phát triển lại làm cho nghệ giới vực sở hữu tu sĩ tất cả đều mở rộng tầm mắt, cũng làm cho này đỉnh kiếm phái đệ tử la hét muốn tham dự tiến công nghệ giới vực, còn có một ít không có tham dự tiến vào, tới gần nghệ giới vực tây hoang giới vực khắp nơi thế lực tất cả đều sợ tới mức như trụy băng lò gốm, âm thầm may mắn chính mình không có tham dự lần này hành động.

Bởi vì lấy tinh hằng phái cầm đầu đại quân, từ tinh hằng phái thiên tiên cấp chưởng giáo, cho tới tiểu la la, thế nhưng tất cả đều bị diệt sát ở tại nghệ giới vực, rốt cuộc không cơ hội trở lại tây hoang giới vực.

Trừ bỏ tham chiến nghệ giới vực cường giả, không có người biết trận chiến ấy đến tột cùng đã xảy ra sự tình gì, cũng không có người biết, trận chiến ấy cơ hồ là nghiêng về một bên chiến tranh.

Tứ đại thiên tiên, gần ba trăm danh cử hà cảnh giới, cửu đỉnh địa vu còn có tương đương với cử hà cảnh giới man thú đại quân, đồng thời xuất động, vây quanh tinh hằng phái cầm đầu đại quân.

Làm tứ đại thiên tiên, gần ba trăm danh cử hà cảnh giới, cửu đỉnh địa vu còn có tương đương với cử hà cảnh giới man thú đại quân vừa xuất hiện, tinh hằng phái cầm đầu đại quân nhất thời tất cả đều trợn tròn mắt.

Bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới, nghệ giới vực chính là một cái ngũ phẩm giới vực, thế nhưng sẽ có bốn vị thiên tiên tọa trấn, bọn họ càng nghĩ không đến, Địch Vân Khởi thế nhưng có thể lập tức triệu tập đứng lên nhiều như vậy cử hà cảnh giới cường giả!

Bọn họ lại như thế nào biết, hiện tại xuất hiện tất cả đều là Vu Hàm môn đệ tử, vạn người một lòng, Địch Vân Khởi muốn triệu tập đứng lên tự nhiên phương tiện.

Gặp Địch Vân Khởi bên này lập tức liền xuất động bốn vị thiên tiên, gần ba trăm danh tương đương với cử hà cảnh giới cường giả, tinh hằng phái chưởng giáo đám người tự nhiên không dám bàn lại cái gì chịu nhận lỗi, trực tiếp mà bắt đầu cười theo dung nói tốt.

Không có biện pháp, tứ đại thiên tiên a!

Nghĩ năm đó song hùng giáo có hai vị thiên tiên đã nghĩ xưng bá tây hoang giới vực, tuy rằng sau lại trực tiếp bị thanh xà điện cấp diệt môn. Nhưng là ít nhất thuyết minh, một cái giáo phái có hai vị thiên tiên ở tây hoang giới vực cũng đã xem như phi thường ngưu bức. Nhưng còn bây giờ thì sao, nơi này lập tức xuất hiện bốn vị thiên tiên. Trừ phi tinh hằng phái chưởng giáo đám người đầu óc bị lừa cấp đá, nếu không phía sau, bọn họ tuyệt đối không dám đề nửa chịu nhận lỗi sự tình.

Bất quá tinh hằng phái chưởng giáo đám người cười theo mặt nói chuyện, nhưng Địch Vân Khởi cũng là sẽ không theo bọn họ khách khí, trực tiếp bàn tay to vung lên, mà hắn tắc cùng Thôn Thiên đại vương, Kiếm Ý, Khương Hoài bốn người trực tiếp liền thi triển ra cường đại nhất tiên gia pháp lực pháp thuật.

Thi triển tiên gia pháp lực pháp thuật, không phải là muốn tiêu hao tiên thiên phù diệp sao? Bọn họ có a! Chưởng giáo sư tôn rời đi tiền, trừ bỏ ở vu tổ điện để lại một xấp lá ở nơi nào, còn phân biệt cho bọn họ mỗi người vài trương đâu. Lúc này không cần lại càng đợi khi nào?

Chương 1409 : Tứ hải giới vực

Tinh hằng phái chưởng giáo lại làm sao hội nghĩ đến, Địch Vân Khởi đám người thế nhưng hội như vậy tàn nhẫn quyết đoán, thế nhưng trực tiếp liền thi triển ra cường đại nhất tiên gia pháp lực pháp thuật. Vừa thấy cho nên còn căn bản không kịp phản ứng, vào đầu liền có bốn kiện tiên gia pháp bảo hạ xuống, lập tức liền đem hắn đánh cho thịt mất hồn tang.

Đường đường một thế hệ thiên tiên, thế nhưng cứ như vậy ngã xuống ở tại nghệ giới vực, không thể không nói là một kiện phi thường có hài kịch tính sự tình, chỉ sợ nói ra đi cũng không sẽ có người tin tưởng.

Tinh hằng phái chưởng giáo vừa chết, nhất thời đại quân liền thành đàn long vô, đều tự ào ào tản ra, phía sau tiếp trước muốn chạy trốn chạy.

Đại quân không loạn, nếu liều chết một trận chiến, có lẽ còn có người có thể chạy mất. Dù sao lần này đại quân đến phạm, cũng là có cả trăm tên cử hà cảnh giới cường giả. Thật muốn xung phong liều chết đứng lên, chỉ sợ cũng muốn cho Vu Hàm môn này liền ăn chút tiểu mệt, nói không chừng còn phải tổn thất vài người.

Nhưng này những người này chỉ lo chạy trối chết, tự nhiên lại là mặt khác một phen cảnh tượng.

Địch Vân Khởi, Thôn Thiên đại vương, Kiếm Ý còn có Khương Hoài bốn người đều tự tế một thanh Hạ Vân Kiệt luyện chế tứ tượng tiểu tru ma kiếm, bày ra tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận, đem những người này tất cả đều cấp gắn vào trung gian.

Kế tiếp đó là Kim Giao đám người ở kiếm trận trung đơn độc phương diện giết hại.

Một trận chiến này, lấy tinh hằng phái vì đại quân toàn quân bị diệt, một cái cũng chưa có thể chạy mất.

Kinh này một trận chiến, Vu Hàm môn tự nhiên là kiếm được bồn mãn bát mãn, thậm chí còn thu hoạch một kiện tiên khí, mà ra danh cũng là Địch Vân Khởi. Bởi vì này một trận chiến, Địch Vân Khởi thanh danh cơ hồ truyền khắp tây hoang giới vực, khiến cho tây hoang giới vực khắp nơi thế lực rốt cuộc không người dám coi khinh nghệ giới vực. Thậm chí quanh thân còn có vài cái giới vực đều ẩn ẩn đã biết nghệ giới vực nay ra cái rất giỏi thiên tiên, đã xưa đâu bằng nay.

Mà kinh này nhất dịch sau, Địch Vân Khởi liền có ngủ đông điệu thấp xuống dưới, bất quá một nhà nhà “Giang châu hiệu buôn” Lại ở lặng yên gian theo nghệ giới vực chạy đến này khác giới vực.

Đây là Hạ Vân Kiệt trước rời đi dặn dò, Vu Hàm môn cao tầng cũng đều biết này quan hệ đến tìm kiếm chưởng giáo phu nhân đại sự tình, không ai dám có nửa điểm lười biếng.

Tây hoang giới vực, một tòa tích xa giới đảo một tòa cao phong, một đạo cao to thân ảnh đang lẳng lặng đứng ở ngọn núi đỉnh, ngắm nhìn xa xa tinh không, có vẻ phá lệ cô tịch.

Người này tự nhiên đó là rời đi nghệ giới vực, bước trên tìm kiếm nhà đường xá Hạ Vân Kiệt.

Lúc này, khoảng cách hắn rời đi nghệ giới vực bước trên tây hoang giới vực đã suốt nửa năm. Tây hoang giới vực to lớn vô cùng, chỉ giới lục còn có gần mười vạn cái, liền càng đừng nói giới đảo.

Này nửa năm Hạ Vân Kiệt càng không ngừng ở tây

hoang giới vực xuyên qua bôn ba, mỗi một ngày đều ở bất đồng địa phương nhìn ra xa tinh không, ý đồ tìm được giống cố hương địa cầu tinh không cảnh tượng. Cũng ý đồ có thể tìm kiếm đến cùng loại cùng năm đó tử phủ nguyên thần tổn lạc khi truyền đến hình ảnh địa phương.

Nhưng suốt nửa năm hắn không chỉ có không có nửa điểm hiện, nhưng lại không đi ra tây hoang giới vực.

Hạ Vân Kiệt trên mặt thần sắc là mệt mỏi, ánh mắt tuy rằng như trước kiên định, nhưng như thế nào cũng che dấu không được nội tâm cô độc, bi thương còn có tuyệt vọng.

Suốt nửa năm đều còn chưa đi ra tây hoang giới vực, mà muốn thô sơ giản lược tảo biến toàn bộ ba ngàn giới, kia lại cần bao nhiêu năm?

Hạ Vân Kiệt có đôi khi cũng không dám đi suy nghĩ sâu xa vấn đề này, hắn sợ nhất cân nhắc vấn đề này, hắn hội điên, hội hỏng mất, hội hoàn toàn tuyệt vọng.

Hiện tại hắn cái gì cũng không tưởng, chỉ để ý cắn răng, một đám giới vực qua sông đi qua! Mặc kệ đi qua bao nhiêu năm tháng, hắn cũng không sẽ buông tha!

“Ai!” Một tiếng thở dài khí ở trong đêm đen vang lên, tiếp theo một đạo hồng quang từ đỉnh núi phóng lên cao, xẹt qua rộng lớn vũ trụ, đảo mắt biến mất tại đây tòa tây hoang giới vực tích xa giới đảo.

Giữa đêm khuya, không có người biết từng có vị trấn sát qua thiên tiên khủng bố nhân vật từng tại đây tòa tích xa giới đảo lưu lại quá.

Tứ hải giới vực, một cái so với tây hoang giới vực đều phải rộng lớn cường đại một ít thất phẩm giới vực.

Thống ngự tứ hải giới vực là tứ hải cung. Tứ hải cung có tứ đại cung chủ, phân biệt là đông cung cung chủ Ngạo Thiên, Nam Cung cung chủ Ngao Viễn, tây cung cung chủ Ngao Lệ, bắc cung cung chủ Ngao Lăng. Bốn người này giai là thiên tiên cường giả, người lấy đông cung tối tôn, cố đối ngoại này tứ hải giới vực vực chủ là Ngạo Thiên, mà đối với tứ hải giới vực tu sĩ mà nói, này tứ hải giới vực phân biệt có đại vực chủ, nhị vực chủ, tam vực chủ còn có tứ vực chủ, tứ đại vực chủ.

Truyền thuyết này tứ hải cung vì thượng cổ tứ hải long vương tại hạ giới truyền thừa, chính là cụ thể là thật là giả, cũng là đề cập đến một cái môn phái thế lực truyền thừa tân mật, chỉ có tứ hải cung đích truyền đệ tử môn nhân trong lòng biết rõ ràng, ngoại nhân nhưng không cách nào biết được.

Bất quá mặc kệ nói như thế nào, này tứ hải cung thế nhưng bị truyền là thượng cổ tứ hải long vương tại hạ giới truyền thừa, hơn nữa này tứ hải cung có năng lực thống ngự toàn bộ tứ hải giới vực, hiển nhiên này tứ hải cung thực lực phi thường cường đại, chỉ sợ so với còn không có năng lực thống ngự toàn bộ tây hoang giới vực thanh xà điện, xích xà điện đám cường đại hơn không ít.

Ít nhất bên ngoài tứ hải cung còn có bốn vị thiên tiên, đã là đủ làm cho người ta tâm phải sợ hãi, không dám khinh thường.

Một ngày này, tứ hải giới rộng lớn vô ngần Đông Hải trên không, thỉnh thoảng có tiên nhạc từng trận truyền đến, có sáng mờ tường vân lạc hạ, hiện ra người ở bên trong đến, cũng là có tiên cầm kỳ thú, cũng có ngồi long xa phượng liễn, người người đều là khí độ bất phàm, phô trương to lớn, ít nhất cũng là có cử hà trung kỳ đã ngoài cảnh giới, thậm chí cá biệt thế nhưng ẩn ẩn có tiên khí quanh quẩn, cũng là thiên tiên thân thể.

Lại có sáng mờ theo Đông Hải thượng phóng lên cao, ở trên không hiện ra tường vân, tường vân trung có kim bích huy hoàng cung điện. Cung điện có tiên nữ dẫn theo rổ nhẹ nhàng khởi vũ, rơi phiến cánh hoa cánh hoa.

Này hoặc cưỡi các loại tiên cầm kỳ thú hoặc ngồi long xa phượng liễn tu sĩ đến này trên biển không tường vân trung cung điện, liền rớt xuống xuống dưới. Khi bọn hắn rớt xuống xuống dưới khi, lập tức liền có người đi lên nghênh đón. Này nghênh đón người tu vi có cao có thấp, cùng người tới người thân phận địa vị còn có tu vi tương đối ứng.

Đón nhân sau, hơi làm hàn huyên chiêu đãi, liền có người dẫn người tới ra cung điện, một đường theo sáng mờ hạ Đông Hải.

Ngay tại này Đông Hải trên không nghênh đón tiếp hướng, rất là náo nhiệt là lúc, Đông Hải đột nhiên nổi lên sóng gió, nước biển tách ra hai nửa, có một toàn thân đỏ đậm, ra vẻ kỳ lân, long khẩu, sư đầu, vẩy cá, ngưu vĩ, hổ trảo, sừng hươu kỳ thú từ dưới mặt gật gù đắc ý đạp nước gợn theo Đông Hải dưới đi rồi đi lên.

Này kỳ thú mặt trên còn ngồi một cái màu đen trưởng nữ tử, nữ tử mặc màu đen bó sát người bì giáp, dáng người đường cong hấp dẫn, mạnh mẽ hỏa bạo, làm cho người ta vô hạn mơ màng.

“Nhàm chán đã chết! Đi một chút, chúng ta chung quanh đi bộ đi bộ.” Nữ tử vỗ kia kỳ thú đầu lẩm bẩm.

Kia kỳ thú ra mặt nước, bốn vó liền dâng lên bao quanh mây khói, lắc lắc lúc lắc đạp không mà đi, nhìn như không chút hoang mang, rất là thong thả, kì thực cũng là mau vô cùng.

“Sư huynh, này nữ tử là ai a? Bộ dạng rất xinh đẹp. Nàng đã nhàn buồn, không bằng sư huynh đuổi theo cùng nàng giải giải buồn, lấy sư huynh ngài tu vi tài mạo, khẳng định có thể làm cho nàng mặt mày hớn hở, yêu thương nhung nhớ.” Nữ tử cưỡi kỳ thú rời đi là lúc, có một đại chim xanh vừa vặn bay tới. Kia đại chim xanh đứng hai người, trong đó một người ngọc thụ lâm phong, có cử hà hậu kỳ cảnh giới, mặt khác một người tắc chỉ có cử hà sơ kì cảnh giới, mập mạp, lúc này chính vừa thỉnh thoảng sắc mị mị nhìn phía nữ tử rời đi phương hướng, một bên vẻ mặt khen tặng truyền âm đối mặt khác một người nói.

“Hừ, ngươi cũng biết nàng kia kỵ là cái gì tọa kỵ sao? Đó là ở thượng cổ thời đại đều tiếng tăm lừng lẫy bích thủy kim tình thú hậu duệ. Hơn nữa xem này bích thủy kim tình thú, khi cách lâu như thế xa còn có thể bảo trì chúng nó tổ tiên chủ yếu đặc thù, hiển nhiên nó huyết mạch đối với đương kim thời đại mà nói đã xem như có vẻ thuần. Phàm là có tư cách ngồi bực này kỳ thú lại khởi là ngươi ta có thể mơ ước ?” Ngọc thụ lâm phong nam tử sắc mặt âm lãnh liếc bên người mập mạp nam tử liếc mắt một cái, nói.

Nam tử chính khi nói chuyện, mặt biển lại nổi lên sóng gió, đại hải tách ra, theo bên trong lao tới mười đến người, thế nhưng tất cả đều là cử hà trung kỳ cảnh giới. Này mười người nhất lao tới, liền ào ào hướng nàng kia đi xa phương hướng đuổi theo.

Trong đó còn có một người một bên tìm lại được một bên lớn tiếng kêu la :“Cô nãi nãi, cô nãi nãi, ngài đợi ta nha!”

Lúc này nếu Hạ Vân Kiệt ở trong này mà nói, tất nhiên hội chấn động. Bởi vì kia bên truy bên kêu người, dĩ nhiên là thương mang giới tứ đại bá chủ chi nhất Đông Trạch xà vương.

Năm đó thương mang giới ngô sơn một trận chiến, tứ đại bá chủ, La Phù chân nhân, nhạn sơn tiên kiếm bị tru, Nhạc Hoành Đao bái ở Hạ Vân Kiệt môn hạ, chỉ có này Đông Trạch xà vương không biết sao thế nhưng có dấu một trương không gian pháp phù, có thể bỏ chạy mà đi.

Bất quá khi đó này Đông Trạch xà vương bất quá chỉ có thông huyền sơ kì cảnh giới, mà nay cũng đã có cử hà trung kỳ cảnh giới, không chỉ có như thế, thế nhưng còn thân ở không biết cách nghệ giới vực bao nhiêu hàng tỉ lý tứ hải giới vực, cũng là thật là kỳ quái.

Kia béo tu sĩ gặp trong biển lớn lao ra mười đến cá nhân, thế nhưng mỗi người cảnh giới đều phải cao hắn nhất cấp, trong đó có vị thế nhưng còn tại mặt sau kêu nàng kia “Cô nãi nãi”, không khỏi sợ tới mức cả người đều nhịn không được run run một chút, sắc mặt trở nên có chút trắng, nghĩ rằng, may mắn sư huynh nhận được kia kỳ thú, nếu không thật muốn đuổi theo nàng kia, chỉ sợ cũng muốn sấm đại họa.

Béo tu sĩ sợ tới mức sắc mặt bạch là lúc, kia mặt biển thế nhưng lại lại tách ra hai nửa, từ dưới mặt đi lên đến một đầu kỳ thú.

Kia thú bộ dạng giống quá bò tót, chính là kia độc giác lại ẩn ẩn có điện quang chớp động, đi khởi lộ đến, ẩn ẩn có Phong Lôi chi âm.

Này kỳ thú ngồi một thân tài cao lớn, khuôn mặt uy nghiêm, mặt mang ngạo sắc, cái trán ẩn ẩn có hai cái bao đột khởi trẻ tuổi nam tử.

Này tuổi trẻ nam tử trên người ẩn ẩn có tiên khí lượn lờ, dĩ nhiên là một vị thiên tiên.

Tuổi trẻ nam tử vừa xuất hiện, kia tường vân cung điện

trung phụ trách tiếp khách tiếp đãi mọi người ào ào quỳ xuống nói:“Bái kiến đông cung thiếu cung chủ.”

Đứng ở đại chim xanh hai vị sư huynh đệ, còn có này khác đến này Đông Hải tu sĩ cũng đều vội vàng ào ào đối trẻ tuổi nam tử xoay người chắp tay thi lễ.

Tuổi trẻ nam tử tùy ý thi lễ, sau đó liền hỏi tường vân cung điện trung nhân:“Hãy nhìn đến Thủy Nhu công chúa hướng bên kia đi?”

“Hướng phía đông đi.” Cung điện trung nhân vội vàng cung kính nói.

Được xưng là đông cung thiếu cung chủ trẻ tuổi nam tử nghe vậy liền vỗ hạ ngồi xuống kỳ thú đầu, kia kỳ thú liền tát khai bốn vó, Phong Lôi tiếng nổ lớn nhắm hướng đông mặt mà đi.

“Thủy Nhu công chúa? Thủy Nhu công chúa?” Gặp kia đông cung thiếu cung chủ nhắm hướng đông mặt mà đi, kia béo tu sĩ miệng thì thào, sau đó đột nhiên gian liền sắc mặt đại biến, cái trán cũng không biết bất giác toát ra mồ hôi lạnh đến.

Chương 1410 : Huyền xà quốc thái tử

“Lần này tứ hải cung chúc mừng đông cung thiếu cung chủ Ngao Nhận vì tân tấn thiên tiên vị mà cử hành đại điển, không nghĩ tới ngay cả Thủy Nhu công chúa cũng tới tham gia, xem ra hắc thủy quyển huyền xà quốc muốn cùng tứ hải cung liên hôn truyền thuyết rất có thể là thật sự.” Trên biển không, có người nhìn tứ hải cung đông cung thiếu cung chủ Ngao Nhận rời đi phương hướng, thấp giọng nghị luận nói.

Kia béo tu sĩ nghe thế thấp giọng nghị luận, sắc mặt không khỏi càng tái nhợt một phần.

Giới phân cửu phẩm, trừ bỏ cửu phẩm giới chỉ có tổ giới một cái, này khác các phẩm số lượng không đồng nhất, cùng phẩm giới lớn nhỏ mạnh yếu cũng là có khác nhau.

Giống đồng dạng là thất phẩm giới tây hoang giới sẽ muốn hơi tốn tứ hải giới một bậc, mà vừa rồi tu sĩ thấp giọng nghị luận trung nhắc tới hắc thủy quyển đó là thất phẩm giới trung cường đại trình độ cùng tứ hải giới tương đương một cái thất phẩm giới. Mà huyền xà quốc đó là thống ngự toàn bộ hắc thủy quyển giới vực đế quốc, có thể nghĩ huyền xà quốc hữu cỡ nào cường đại. Mà kia Thủy Nhu công chúa đó là huyền xà quốc đương kim hoàng đế Thủy Vô Ngân nữ nhi, đã là cử hà hậu kỳ cảnh giới.

Cử hà hậu kỳ cảnh giới cũng là có mạnh yếu có khác, năm đó Địch Trăn bất quá chính là cử hà hậu kỳ cảnh giới lại có thể thống ngự toàn bộ nghệ giới vực. Này Thủy Nhu công chúa hiện tại thực lực cũng là so với năm đó Địch Trăn còn mạnh hơn, bởi vì nàng không chỉ có đã ẩn ẩn cảm ứng được thiên kiếp, phỏng chừng quá không được bao lâu liền có thể độ thiên kiếp, càng bởi vì

nàng là thượng cổ đại yêu hắc thủy huyền xà hậu duệ, trong cơ thể có hắc thủy huyền xà huyết mạch, là thượng cổ cường đại dị chủng tồn tại, một khi cảm ứng được thiên kiếp tồn tại, cho dù tầm thường thiên tiên cũng không thấy được là của nàng đối thủ.

Kia béo tu sĩ cùng hắn kia sư huynh bất quá chính là tứ hải giới nhất phương thế lực môn nhân đệ tử, trên người mang huyết mạch cũng đều là bình thường huyết mạch, ở tứ hải giới có lẽ coi như là cái nhân vật, nhưng lại sao có thể cùng Thủy Nhu công chúa bực này thiên chi kiêu nữ đánh đồng a? Càng đừng nói này Thủy Nhu công chúa rất khả năng hội cùng tứ hải cung đông cung thiếu cung chủ liên hôn, có thể nghĩ, đánh nàng chủ ý cùng muốn chết căn bản không bao nhiêu khác nhau.

May mắn, may mắn a! Béo tu sĩ lau cái trán mồ hôi lạnh, sau đó mới cùng hắn sư huynh cẩn thận từng li từng tí đáp xuống tường vân trung cung điện, rốt cuộc không có phía trước lỗ mãng bừa bãi.

Hai người hạ đại chim xanh, cung điện trung tự nhiên có người tới đón đợi bọn hắn.

Hai người ấn quy củ đưa lên danh mục quà tặng, lại cùng tiếp đãi người khách khí hàn huyên một phen, sau đó mới thi thi nhiên dọc theo liên tiếp cung điện sáng mờ đại đạo một đường hướng đáy biển tứ hải cung đông cung đi đến.

Hai người còn chưa tới đáy biển, liền nhìn đến có nhất thể hình cao lớn bưu hãn nam tử cưỡi cùng kia Thủy Nhu công chúa giống nhau bích thủy kim tình thú theo đáy biển bốc lên mà lên. Này nam tử dung mạo cổ kì, không chỉ có một đầu dài là nửa hồng nửa đen, liền ngay cả tròng mắt thế nhưng cũng là nửa hồng nửa đen.

Hồng như liệt hỏa, đen như mực nước.

Cũng may khuôn mặt cũng là bình thường, nếu không này phúc mặt mày đều có thể đem tiểu hài tử dọa khóc.

Này nam tử cũng không phải một người, phía sau còn đi theo sáu cái cưỡi hình dạng khác nhau kỳ thú tu sĩ. Này sáu tu sĩ trong đó năm là cử hà hậu kỳ cảnh giới, còn có một cái trên người ẩn ẩn có tiên khí lượn lờ, dĩ nhiên là thiên tiên cảnh giới.

Kia béo tu sĩ hai sư huynh đệ thấy thế trong mắt tất cả đều toát ra kinh hoàng sắc, không biết kia nam tử đến tột cùng là cái gì lai lịch, ra ngoài thế nhưng đều mang theo thiên tiên người hầu.

Đối phương như vậy cường đại, song phương lại không biết, hơn nữa đối phương cảnh tượng rõ ràng có chút vội vàng, béo tu sĩ sư huynh đệ tự nhiên không dám mạo muội tiến lên đến gần, chính là xa xa đối với kia cưỡi tị thủy kim tình thú nam tử hơi hơi chắp tay thi lễ, mà kia nam tử cũng hơi hơi chắp tay thi lễ liền mang theo nhân vội vàng rời đi.

“Trường Minh đạo hữu, vừa rồi kia cưỡi bích thủy kim tình thú nam tử là ai vậy? Lạ mắt thật sự.” Ngọc thụ lâm phong sư huynh đầu mục đưa kia nam tử rời đi bóng dáng, sau đó nhịn không được tò mò mở miệng hỏi tứ hải cung đông cung tiếp đãi nhân viên.

“Đó là huyền xà quốc gần đây sắc lập thái tử điện hạ!” Tiếp đãi nhân viên thấp giọng nói, trong mắt toát ra một tia không cho là đúng thần sắc.

“Huyền xà quốc thái tử điện hạ, trách không được tuy rằng chính là cử hà hậu kỳ cảnh giới, xuất hành đã có thiên tiên tùy tùng.” Béo tu sĩ sư huynh nghe vậy cả người không khỏi chấn động, trong mắt toát ra một tia nghi hoặc sắc.

Huyền xà quốc thái tử điện hạ, tự nhiên đó là huyền xà quốc tiếp theo nhâm hoàng đế, cũng là thất phẩm giới vực hắc thủy quyển tiếp theo nhậm vực chủ. Này thân phận tự nhiên tôn quý vô cùng, tình hình chung mà nói tự nhiên cần trở thành thiên tiên mới vừa có tư cách bị sắc phong làm thái tử.

Bởi vì thiên kiếp là một cái đại kiếp, vượt qua đi liền nhảy trở thành thiên tiên, mới có tư cách cùng năng lực thống ngự một cái thất phẩm giới vực, mà độ bất quá đi, đó là thịt mất hồn tang, cái gì hoàng đế, cái gì vực chủ bất quá chính là cái truyện cười. Cho nên tình hình chung hạ, chỉ có thành thiên tiên mới có thể bị sắc phong vì thái tử, như vậy khả năng cam đoan này thái tử ở hoàng đế thoái vị hoặc là phi thăng rời đi sau, không chỉ có là khoẻ mạnh, nhưng lại là thiên tiên cảnh giới. Giống vừa rồi vội vàng rời đi, đuổi theo đuổi Thủy Nhu công chúa tứ hải cung đông cung thiếu cung chủ Ngao Nhận, cũng là ở thăng cấp thiên tiên phía sau mới bị xưng là thiếu cung chủ. Lần này chúc mừng đại điển, tứ hải cung trừ bỏ muốn hướng tứ hải giới giới vực còn có chung quanh một ít giới vực tuyên bố tứ hải cung lại ra một vị thiên tiên, kỳ thật chính yếu mục đích là làm cho tứ hải giới vực khắp nơi thế lực biết, tứ hải cung có người kế tục, sau này Ngao Nhận đó là tứ hải cung thiếu cung chủ, tương lai tứ hải giới giới vực đại vực chủ.

“Xem ra huyền xà quốc hoàng thất nối tiếp không người a, trách không được huyền xà quốc muốn cùng chúng ta tứ hải giới vực tứ hải cung liên hôn.” Béo tu sĩ sư huynh trong mắt nghi hoặc rất nhanh liền chuyển vì thoải mái, trên mặt hơi hơi lộ ra một tia tự hào sắc.

Thân là tứ hải giới vực nhân, tự nhiên là hy vọng chính mình giới vực thực lực so với này khác giới vực cường đại.

“Tứ hải giới vực, quả nhiên tất cả đều là biển, liền ngay cả giới đảo đại đa số cũng đều bị hải dương bao trùm.” Một tòa cơ hồ 95% đã ngoài diện tích bị hải dương bao trùm giới trên đảo không, một vị áo trắng nam tử đứng ở tường vân, quan sát phía dưới, mặt lộ vẻ một tia thất vọng sắc cảm khái nói.

Này áo trắng nam tử tự nhiên đó là ngày đêm ở ba ngàn giới trung xuyên qua, tìm kiếm đường về nhà, còn có thật sâu khắc ở trong đầu kia phó sa mạc tiên cung đồ sở đại biểu địa phương Hạ Vân Kiệt.

Tứ hải giới vực cùng tây hoang giới vực cách xa nhau một cái vực hà, xem như hai cách vách. Hai tháng tiền, Hạ Vân Kiệt rốt cục thất vọng ly khai tây hoang giới vực đi tới tứ hải giới vực.

Nay hai tháng trôi qua, như trước không thu hoạch được gì.

Cảm khái, Hạ Vân Kiệt thủ hướng hư không vươn, chuẩn bị xé mở không gian, rời đi chỗ tòa này giới đảo, đổi mặt khác một tòa giới đảo tiếp tục nhìn xa vũ trụ nhìn xem có hay không hắn ở địa cầu ban đêm từng nhìn đến quen thuộc tinh thần.

Ngay tại Hạ Vân Kiệt chuẩn bị rời đi khi, trên biển không có nhất mặc màu đen bó sát người áo da, dáng người đường cong hấp dẫn, rất là hỏa bạo trưởng nữ tử cưỡi một đầu dị thú từ vươn xa gần mà đến, đảo mắt liền đến hắn chỗ trên không phụ cận.

Kia trưởng nữ tử cưỡi dị thú, có cử hà hậu kỳ cảnh giới, phía sau còn đi theo mười người tới, người người đều có cử hà trung kỳ cảnh giới, hiển nhiên rất có lai lịch.

“Di!” Hạ Vân Kiệt trên mặt lộ ra một tia kinh ngạc sắc,

vươn tay lại rụt đến.

Chương 1412 : Trả thù

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không phải kinh ngạc này đoàn người người người đều ở cử hà trung kỳ cảnh giới đã ngoài. Hắn nay liền thiên tiên đều trấn sát qua, cho dù trước mắt những người này tất cả đều là cử hà hậu kỳ cảnh giới, hắn cũng không thấy hội chân chính để vào mắt.

Hắn kinh ngạc là thế nhưng ở trong này đụng phải người quen Đông Trạch Xà Vương, hơn nữa Đông Trạch Xà Vương nay thế nhưng đã là cử hà trung kỳ cảnh giới. Mà năm đó hắn bất quá chính là cùng Nhạc Hoành Đao giống nhau, thông huyền sơ kì, nay mới đi qua mấy năm thời gian mà thôi, thế nhưng đạt tới cử hà trung kỳ cảnh giới. Bực này độ tuyệt đối là nghe rợn cả người.

Trừ bỏ điểm này ở ngoài, Hạ Vân Kiệt còn theo kia cưỡi kỳ thú, dáng người hỏa bạo nữ tử trên người ẩn ẩn cảm giác được một tia giống như đã từng quen biết hơi thở. Nhưng hắn lại trăm phần trăm khẳng định chính mình cho tới bây giờ chưa thấy qua trước mắt này nữ nhân.

“Là ngươi! Hạ Vân Kiệt!” Làm Hạ Vân Kiệt hiện Đông Trạch Xà Vương khi, Đông Trạch Xà Vương cũng hiện Hạ Vân Kiệt, sắc mặt đột nhiên biến nói.

“Ha ha, thật sự là nhân sinh nơi nào không phân phùng a, Xà Vương đạo hữu thật lâu không thấy !” Hạ Vân Kiệt gặp Đông Trạch Xà Vương cũng hiện chính mình, hơn nữa trong lòng cũng có vài phần tò mò, liền cũng sẽ không vội vã rời đi, mà là thi thi nhiên hướng Đông Trạch Xà Vương ôm quyền nói.

“Như thế nào Thủy Đông Trạch, các ngươi nhận thức?” Thủy Nhu công chúa cưỡi ở tị thủy kim tình thú thượng,

chỉ chỉ Hạ Vân Kiệt, hơi có chút kinh ngạc tò mò hỏi.

“Cô nãi nãi, người này tên là Hạ Vân Kiệt, là cháu trai trước kia lưu lạc nghệ giới vực khi kẻ thù. Năm đó cháu trai thiếu chút nữa sẽ muốn bị hắn giết, may mắn trên người có chứa tổ tiên truyền xuống tới một trương không gian pháp phù, thế này mới có thể may mắn thoát khỏi cho nan.” Đông Trạch Xà Vương vội vàng cung kính nói, nói xong, hướng Hạ Vân Kiệt đầu đi cừu hận ánh mắt, trên mặt lộ ra một tia dữ tợn cùng ăn định rồi hắn đắc ý biểu tình.

Cũng là, năm đó hắn cái gì cảnh giới, nay hắn cái gì cảnh giới. Hơn nữa năm đó hắn bất quá chính là nho nhỏ thương mang giới tứ đại bá chủ chi nhất, hiện tại cũng là thống ngự toàn bộ hắc thủy quyển vực huyền xà quốc hoàng tộc đệ tử, luận quyền thế lại khởi là trước đây có thể so sánh ?

Không chút nào khoa trương nói, hiện tại mặc kệ là hắn thực lực còn là thân phận địa vị cùng trước kia so sánh với, kia tuyệt đối có khác nhau một trời một vực.

“Một khi đã như vậy, vậy ngươi còn chờ cái gì? Có ân báo ân, có thù báo thù bái. Ta hắc thủy huyền xà bộ tộc lại sợ quá ai tới?” Thủy Nhu công chúa nghe vậy bàn tay to vung lên nói, chút không đem Hạ Vân Kiệt để vào mắt.

Cũng là, không phải một vị cử hà trung kỳ cảnh giới tu sĩ sao? Nếu đối với bình thường tu sĩ, bình thường thế lực mà nói, kia tuyệt đối là thông thiên cường giả, nhưng đối cho thống ngự toàn bộ thất phẩm giới vực hắc thủy huyền xà bộ tộc mà nói, kia lại căn bản tính không được cái gì.

Hắc thủy huyền xà? Hạ Vân Kiệt hơi hơi sửng sốt, lập tức có chút hiểu được này Đông Trạch Xà Vương vì sao

cảnh giới tăng lên hội nhanh như vậy. Mười có tám chín là tìm đến tộc nhân, không chỉ có học được trong tộc truyền thừa công pháp, còn kích tổ tiên huyết mạch truyền thừa. Bởi vì căn cứ hắn trong đầu được đến truyền thừa tin tức, Hạ Vân Kiệt biết hắc thủy huyền xà là thượng cổ thời đại thực lực thẳng bức yêu tổ khủng bố đại yêu. Bực này huyết mạch truyền thừa tự nhiên là phi thường lợi hại. Đương nhiên xem Thủy Nhu công chúa khẩu khí lớn như vậy, cưỡi lại là kỳ thú, nghĩ đến này hắc thủy huyền xà bộ tộc tài phú cũng cực kì khổng lồ, không khó tưởng tượng Đông Trạch Xà Vương mấy năm nay tu luyện điều kiện hẳn là vô cùng tốt, căn bản không phải Nhạc Hoành Đao đám người có thể so sánh. Đương nhiên hiện tại có man loạn chi địa, Đông Trạch Xà Vương cho dù tu luyện điều kiện tốt nữa, sợ rằng cũng không thể đi theo vu tổ trong điện tu luyện Nhạc Hoành Đao so sánh với.

“Là, cô nãi nãi!” Đông Trạch Xà Vương cung kính xả nước nhu công chúa cúi đầu thi lễ, sau đó chuyển hướng về phía Hạ Vân Kiệt, lấy một bộ vui sướng khi người gặp họa cùng xem người chết bình thường ánh mắt cao cao tại thượng nhìn xuống, vỡ ra miệng, lộ ra hai hàng bạch dày đặc răng nanh, nói:“Hắc hắc, vốn ta còn chính suy nghĩ khi nào thì một chuyến thương mang giới, để báo ngày đó chi cừu, không nghĩ tới hôm nay ngươi đổ đưa lên cửa. Như thế vừa lúc, cũng đỡ phải ta chạy tới chạy lui phiền toái.”

“Ngày đó việc, thị phi đúng sai ngươi trong lòng hẳn là nhất rõ ràng, nếu không phải ngươi động lòng tham, tham gia tiến vào, lại sao lại rơi vào chạy trối chết kết cục?” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt bình tĩnh nhìn Đông Trạch Xà Vương, thản nhiên nói.

Có thể ở như thế xa xôi địa phương gặp được ngày xưa cố nhân, cho dù lẫn nhau trong lúc đó có một ít cừu hận, Hạ Vân Kiệt nhưng cũng không có giết hắn tâm tư.

Đương nhiên này cũng là bởi vì nay Hạ Vân Kiệt tâm tình đã đến một cái khác trình tự, đã không đem Đông Trạch Xà Vương bực này cấp bậc tu sĩ để ở trong lòng. Vừa thấy

“Hừ, cho dù ngươi nói đúng. Nhưng ngày đó chi cừu, ta cũng nhất định muốn tìm bãi. Như vậy đi, ngươi tự đoạn hai tay, ta liền không cùng ngươi so đo, tha cho ngươi một mạng!” Ngày đó việc, Đông Trạch Xà Vương tự nhiên biết chính mình có chút đuối lý, gặp Hạ Vân Kiệt nói như thế, trên mặt nhưng thật ra hơi hơi lộ ra một tia xấu hổ sắc, bất quá rất nhanh liền lại mặt lộ vẻ não xấu hổ sắc, lạnh giọng nói.

“Tự đoạn hai tay?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi nở nụ cười, ánh mắt đảo qua Đông Trạch Xà Vương đám người, cuối cùng dừng ở Thủy Nhu công chúa trên người, thản nhiên nói:“Chỉ bằng các ngươi chỉ sợ còn chưa đủ đi. Tính, có thể ở nơi này gặp nhau, coi như là hữu duyên, bản tôn hôm nay sẽ không với ngươi chấp nhặt.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt liền xoay người chuẩn bị rời đi.

Phía trước hắn gặp gặp được cố nhân, lại ẩn ẩn cảm giác được Thủy Nhu công chúa trên người có giống như đã từng quen biết hơi thở, trong đầu còn có chút nghi hoặc tò mò, nay nếu đàm không thoải mái, lại nghĩ đến Thủy Nhu công chúa trên người kia giống như đã từng quen biết hơi thở hẳn là cùng Đông Trạch Xà Vương có liên quan, bởi vì bọn họ đều là hắc thủy huyền xà bộ tộc hậu duệ, cho nên cũng sẽ không có tiếp tục cùng bọn họ chu toàn đi xuống hứng thú.

“Tiểu tử, còn muốn chạy sao? Lưu lại hai tay nói sau!” Đông Trạch Xà Vương gặp Hạ Vân Kiệt xoay người phải đi, giơ tay lên, pháp quyết nhất kháp, nhất thời gian bầu trời xanh vạn dặm trên biển không đột nhiên cuồng

phong gào thét, mây đen quay cuồng, điện quang lóe ra, một đạo mười đến trượng thô màu đen lôi đình xé mở mây đen, đối với Hạ Vân Kiệt vào đầu liền bổ xuống dưới.

Tiếng sấm nổ vang, giống như vạn mã chạy chồm, thanh thế cực kì to lớn.

“Nhâm thủy lôi đình!” Hạ Vân Kiệt thấy thế hơi hơi động dung, này nhâm thủy lôi đình uy lực tuy rằng so ra kém nhâm thủy thần lôi, nhưng là đã xa không phải bình thường lôi đình có thể so sánh.

Này một đạo lôi đình xuống dưới, đừng nói cử hà sơ kì cảnh giới, cho dù cảnh giới cùng Đông Trạch Xà Vương tương đương tu sĩ, nếu thật đã trúng một chút, chỉ sợ bất tử cũng muốn lột da.

Xem ra này hắc thủy huyền xà bộ tộc còn giữ lại không hề thiếu truyền thừa a, này Đông Trạch Xà Vương trước kia bất quá chính là thông huyền cảnh giới, nay cũng là tùy tay liền có thể đưa tới như thế lợi hại lôi đình, Hạ Vân Kiệt trong lòng hơi hơi kinh ngạc, bất quá sắc mặt lại lạnh xuống dưới.

“Hừ, chính là nhâm thủy lôi đình cũng xứng ở bản tôn trước mặt loay hoay sao?” Hạ Vân Kiệt hừ lạnh một tiếng, tay hướng thiên thượng vừa mới, hư không một trảo, kia thô có hơn mười trượng, chiều dài mấy trăm trượng, thanh thế to lớn nhâm thủy lôi đình thế nhưng biến thành không có một quá so với chiếc đũa hơi chút thô một ít điện xà, bị Hạ Vân Kiệt cầm ở tại trong tay, điện quang lóe ra, đến xoay bãi, tựa hồ muốn tránh thoát mà đi.

Hạ Vũ vu vương có hóa thân Hoàng Long chi vô thượng thần thông. Hạ Vân Kiệt năm đó ở địa cầu đáy biển tìm kiếm linh phong khi, liền hóa thân quá Hoàng Long.

Này Hoàng Long phi bình thường chi long, chính là thái cổ tổ long chi nhất. Cho dù kia trong truyền thuyết tứ hải long vương cũng bất quá chính là chúng nó hậu duệ.

Long trời sinh am hiểu Hành Vân bố vũ, thao túng lôi điện chi thiên phú. Nay Đông Trạch Xà Vương ở Hạ Vân Kiệt trước mặt ngoạn lôi điện, căn bản chính là múa búa trước cửa Lỗ Ban.

“Thử!” Gặp Hạ Vân Kiệt nhẹ tay khinh vừa mới một trảo, thế nhưng liền đem Đông Trạch Xà Vương triệu hồi xuống dưới lôi điện cấp chộp vào trong tay, Đông Trạch Xà Vương chờ đoàn người không khỏi tất cả đều mãnh hấp một ngụm lãnh khí, hơn nữa Đông Trạch Xà Vương lại mặt lộ vẻ kinh hãi sắc. Hắn nhưng là biết năm đó Hạ Vân Kiệt tu vi cảnh giới, vốn tưởng rằng chính mình chút năm tiến bộ đã đến kinh thế hãi tục trình độ, tất nhiên có thể trấn áp Hạ Vân Kiệt, không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt tiến bộ tựa hồ so với hắn còn muốn khoa trương rất nhiều.

Mọi người trung chỉ có Thủy Nhu công chúa biểu hiện coi như trấn định, bất quá ở bất tri bất giác trung, nàng xem hướng Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng nổi lên một tia ngưng trọng, không hề giống vừa rồi cao cao tại thượng quan sát hắn, vốn liền đem hắn để vào mắt. Đương nhiên cho dù Hạ Vân Kiệt chơi như vậy một tay, Thủy Nhu công chúa cũng sẽ không như vậy cho rằng Hạ Vân Kiệt hội so với nàng còn lợi hại.

Phải biết rằng nàng nhưng là hắc thủy huyền xà hậu duệ, tuy rằng chính là cử hà hậu kỳ cảnh giới nhưng thực lực lại có thể so với thiên tiên.

Thiên tiên lại khởi là tùy tiện ai có thể chống lại ? Càng đừng nói Hạ Vân Kiệt bất quá chính là đến từ chính là ngũ phẩm giới vực tu sĩ, cảnh giới cũng rõ ràng chỉ có cử hà trung kỳ.

“Hừ, trả lại cho ngươi!” Mọi người ở đây biểu tình khác nhau khi, Hạ Vân Kiệt cầm trong tay điện xà nhắm hướng Đông Trạch Xà Vương nhất ném.

Này điện xà nhất thoát Hạ Vân Kiệt tay, đảo mắt thành lớn, bất quá cuối cùng nhưng cũng chỉ có ba bốn trượng thô, ba bốn mươi trượng dài, thanh thế xa không thể cùng vừa rồi Đông Trạch Xà Vương triệu hồi đến nhâm thủy lôi đình so sánh với.

Bất quá ở đây mọi người lại tất cả đều thay đổi sắc mặt, hơn nữa trong khi hướng Đông Trạch Xà Vương lại sắc mặt đại biến, trong mắt toát ra một tia kinh hoảng sắc.

Bởi vì này nhâm thủy lôi đình tuy rằng nhỏ đi, thanh thế cũng yếu đi rất nhiều, nhưng ngược lại cho người ta càng thêm nguy hiểm hung hãn cảm giác, tựa như có khủng bố táo bạo năng lượng bị áp súc ở tại bên trong, tùy thời muốn giống núi lửa bạo giống nhau.

“Đông Trạch tránh mau!” Thủy Nhu công chúa lúc này cũng thay đổi sắc mặt, khẽ kêu một tiếng, trong tay không biết khi nào đã hơn một cái hồn thể tối đen roi.

“Hô!” một tiếng, roi xa xa đối với Hạ Vân Kiệt liền rút đi qua.

Này một roi đánh đi, nhất thời khôn cùng cuồng phong sóng biển nổi lên, lại có mây đen quay cuồng, mây đen trung có một cái màu đen đại xà giương bồn máu mồm to đối với Hạ Vân Kiệt hung hăng muốn đi.

Kia đại xà chiều dài vạn trượng, thô có trăm trượng, màu đen lân giáp phảng phất chậu rửa mặt bình thường lớn nhỏ, lóe nhiều điểm kim chúc hàn quang.

Có khôn cùng dáng vẻ khí thế độc ác theo kia màu đen

đại xà trên người tràn đến, khiến cho thiên địa đều tựa hồ run run đứng lên, không gian rung chuyển không thôi.

“Tiên khí, thiên tiên cấp lực công kích!” Hạ Vân Kiệt trong mắt toát ra một tia vẻ mặt ngưng trọng, bất quá nhưng không có như vậy buông tha cho đối kia đạo nhâm thủy lôi đình khống chế, mà là “Thương” một tiếng, một đạo kim quang phá thể mà ra, ở không trung hiện ra một phen kim đao đối với kia đại xà “Bảy tấc” Yếu hại chỗ liền bổ đi qua.

Đúng là kim phách tiên đao!

Thủy Nhu công chúa gặp Hạ Vân Kiệt cũng dám nhất tâm nhị dụng, không thu công kích Đông Trạch Xà Vương nhâm thủy lôi đình, trên mặt không khỏi toát ra một tia căm tức sắc, bất quá rất nhanh lại chuyển vì vẻ khiếp sợ, bật thốt lên kinh hô:“Dĩ nhiên là tiên khí!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1413 : Hắc thủy huyền xà

Tiên khí tự nhiên không phải ai đều có thể có được, cho dù tán tu thiên tiên nếu không có gì kỳ ngộ cũng không thấy được có thể có được một kiện tiên khí, liền càng đừng nói cử hà cảnh giới tu sĩ.

Thủy Nhu công chúa sở dĩ có thể có được một kiện tiên khí, đó là bởi vì thân phận của nàng không giống tầm thường, chính là thống ngự toàn bộ hắc thủy quyển vực huyền xà quốc công chúa. Cho dù như thế, kia cũng là nàng ở đột phá đến cử hà hậu kỳ cảnh giới, nàng phụ thân Thủy Vô Ngân mới vừa rồi ban cho nàng.

Nay Hạ Vân Kiệt bất quá chính là một vị cử hà trung kỳ cảnh giới tu sĩ, thế nhưng liền có được một kiện tiên khí, lại như thế nào có thể không làm cho Thủy Nhu công chúa cảm thấy khiếp sợ?

Ngay tại Thủy Nhu công chúa kinh hô ra là lúc, “Oanh!” Một tiếng nổ, bị Hạ Vân Kiệt áp súc nhâm thủy lôi đình rốt cục oanh ở tại Đông Trạch Xà Vương thương xúc tế phóng ra trường mâu phía trên.

Chính là Hạ Vân Kiệt nay loại nào tu vi, bằng Đông Trạch Xà Vương thương xúc tế phóng ra pháp bảo lại như thế nào chống đỡ được kinh hắn áp súc nhâm thủy lôi đình.

Nhâm thủy lôi đình cùng trường mâu nhất đụng tới cùng nhau, Đông Trạch Xà Vương liền “A” hét thảm một tiếng, cả người như như diều đứt dây bình thường, sau này ngã bay, máu tươi đoạt khẩu mà ra, không chỉ có như thế lôi đình dư uy còn tại hắn trên người hình thành từng đạo thật nhỏ điện quang, bùm bùm rung động, điện tạc Đông Trạch Xà Vương da tróc thịt bong, ngoại tiêu lý nộn, tán một tia nướng thịt rắn mùi.

“Cũng dám đả thương người của bản công chúa, ngươi hôm nay mơ tưởng rời đi nơi này!” Trường tiên biến thành màu đen cự xà ở không trung uốn éo, né qua kim phách tiên đao kia thẳng thủ nó “Bảy tấc” một đao, thật dài cái đuôi cao cao nâng lên, đối với Hạ Vân Kiệt hung hăng đánh đi.

Thủy Nhu công chúa mặt đẹp hàn sương, hai tròng mắt sát khí phụt ra.

“Hừ, không chừng mực! Bản tôn nếu phải đi, ai có thể ngăn được?” Hạ Vân Kiệt hừ lạnh một tiếng, kim phách tiên đao như bóng với hình đuổi theo màu đen cự xà “Bảy tấc”, tán sắc bén đao mang, sau đó một đao liền bổ đi xuống, cũng không thèm nhìn tới đối với hắn hung hăng đánh tới được đuôi rắn.

Đao chưa đến, đao khí đã thấu cốt mà vào, khiến cho màu đen cự xà trong mắt toát ra một tia kinh hoảng sắc, Thủy Nhu công chúa đồng dạng như thế.

Bất quá Thủy Nhu công chúa trong mắt một tia kinh hoảng sắc rất nhanh liền chuyển làm một cỗ hung hãn ngoan kình.

“Hay là bản công chúa âm xà hắc phong tiên còn so với không thể của ngươi bản thể sao? Muốn so với ngoan, bản công chúa liền với ngươi so với, cũng không tin chính là một vị cử hà trung kỳ cảnh giới tu sĩ, còn có thể chống đỡ được bản công chúa một roi.”

Màu đen cự xà thô trưởng cái đuôi bị bám khôn cùng cuồng phong, phong như đao nhận, càng hung mãnh hướng tới Hạ Vân Kiệt đánh mà đi, nơi đi qua, không gian sụp đổ hỗn loạn, ầm vang tiếng động rung động, quang kia phong nhận, chỉ sợ không có cử hà cảnh giới tu vi, ai thượng mấy đao đều đi đời nhà ma, thanh thế

thật là dọa người.

Thủy Nhu công chúa mang đến người hiển nhiên đối Thủy Nhu công chúa tin tưởng mười phần, người người xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt đã giống như xem người chết bình thường.

Này cũng khó trách, Thủy Nhu công chúa thân là huyền xà quốc hoàng đế, đồng thời cũng là hắc thủy huyền xà bộ tộc hạ giới tộc trưởng Thủy Vô Ngân đích nữ, trên người chảy xuôi hắc thủy huyền xà huyết mạch so với tộc khác mọi người muốn tinh thuần rất nhiều.

Thân là cử hà hậu kỳ cảnh giới tu sĩ, Thủy Nhu công chúa thực tế sức chiến đấu đã chút không cho thiên tiên.

Mà thiên tiên, ba ngàn giới cho dù khôn cùng vô ngần, chân chính có năng lực tồn tại bao nhiêu cái?

Thiên tiên nén giận nhất kích, lại có vài người có thể thừa nhận được?

Ít nhất không có người cho rằng chính là một vị cử hà trung kỳ cảnh giới tu sĩ có thể thừa nhận được, chẳng sợ hắn thực tế thực lực tựa hồ so với bình thường cử hà trung kỳ cảnh giới tu sĩ cường đại không ít.

Đao nhanh như điện, “Thương!” Một tiếng nổ, kim phách tiên đao một đao hung hăng bổ vào màu đen cự xà “Bảy tấc” Chỗ. Chậu rửa mặt đại màu đen vảy tiên khởi điểm đốt lửa hoa, ngạnh sinh sinh nứt ra rồi mấy chục phiến, lộ ra bên trong trắng noãn xà thịt. Màu đen cự xà đương trường liền ăn đau, ngửa đầu rống giận, đồng thời kia thô dài cái đuôi lại vô cùng hung mãnh trừu hướng Hạ Vân Kiệt.

“Hừ!” Hạ Vân Kiệt hừ lạnh một tiếng, trực tiếp đó là nắm tay đối với hướng hắn đánh tới được thô sinh nhật một

quyền hung hăng oanh đi qua.

Quyền đầu lớn như đồi núi, lực như vạn mã chạy chồm.

“Oanh!” Một tiếng nổ, quyền đầu đánh vào thô dài đuôi phía trên.

Thô dài đuôi liên tục run run, cuối cùng rụt đi.

Phong đình tản mác, một cái dài nhỏ hắc tiên lại đã Thủy Nhu công chúa trong tay. Lúc này Thủy Nhu công chúa sắc mặt hơi hơi có chút trắng, cao ngất **** kịch liệt phập phồng, nhộn nhạo ra mê người cuộn sóng.

Nhưng lúc này lại không có người đi chú ý này một màn, cũng không có người đi chú ý bị lôi điện oanh kích ngoại tiêu lý nộn Đông Trạch Xà Vương, mà là tất cả đều trợn mắt há hốc mồm mà nhìn kia nắm kim đao, như sơn nhạc mà đứng Hạ Vân Kiệt.

Ai cũng không nghĩ tới, ngắn ngủi giao phong, rơi xuống hạ phong, thậm chí bị thất thế thế nhưng sẽ là thực lực có thể so với thiên tiên Thủy Nhu công chúa.

Kia chẳng phải là nói, trước mắt người này thực lực đã đạt tới thiên tiên trình độ ?

“Xem ra là bản công chúa khinh thường ngươi ! Ngươi có tư cách làm cho bản công chúa đem hết toàn lực một trận chiến.” Thủy Nhu công chúa nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, một chữ một chút nói, xinh đẹp khuôn mặt che kín hàn sương.

Thân là huyền xà quốc công chúa, Thủy Nhu công chúa không chỉ có thực lực cường đại, thân phận lại tối tôn vô cùng, làm sao từng như thế bị người đảo qua mặt mũi? Không chỉ có cháu trai bị người trước mặt dùng lôi đình oanh ngoại tiêu lý nộn, rõ ràng bị không nhỏ thương thế,

hơn nữa chính mình thế nhưng cũng bị điểm vết thương nhẹ.

Này khẩu khí, Thủy Nhu công chúa tự nhiên nhẫn không dưới đi!

“Thật sự là không chừng mực, ta mặc kệ ngươi.” Hạ Vân Kiệt gặp chính mình đã lộ một tay, này Thủy Nhu công chúa thế nhưng còn muốn tiếp tục cùng chính mình một trận chiến, không khỏi nhíu mày nói.

Nói xong lại xoay người chuẩn bị rời đi.

Này Thủy Nhu công chúa rõ ràng lai lịch rất lớn, nếu không tất yếu, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không nghĩ trấn sát nàng. Thứ nhất thực lực của nàng đã có thể so với thiên tiên, trấn sát nàng cũng không phải thập phần dễ dàng cử chỉ, không thiếu được muốn thi triển Hậu Nghệ tên bực này thượng cổ hung thuật, thứ hai, Hạ Vân Kiệt cũng không muốn cùng Thủy Nhu công chúa thế lực phía sau kết xuống sinh tử đại cừu.

Nếu không bằng Hạ Vân Kiệt thực lực, cho dù Thủy Nhu công chúa đúng lúc ra tay, khiến cho hắn nhất tâm nhị dụng, nhưng nếu hắn tồn tâm muốn giết Đông Trạch Xà Vương, Đông Trạch Xà Vương hiện tại chỉ sợ sớm liền thành tro tàn, lại khởi khả năng gần chính là chịu điểm da thịt thương?

Chính là Hạ Vân Kiệt lại không biết đến, này Thủy Nhu công chúa xưa nay tâm cao khí ngạo, hắn này vừa đi dừng ở nàng trong mắt cũng là đối nàng ** lỏa khinh thường nhất cố cùng nhục nhã, nàng lại há có thể chịu được?

“Tặc tử chạy đi đâu?” Thủy Nhu công chúa một tiếng nổi giận quát, ngay cả người mang theo âm xà hắc phong tiên ở không trung nhoáng lên một cái, hiện ra một cái ít

nhất bảy tám ngàn trượng, thô trăm trượng thật lớn hắc xà.

Hắc xà dưới nửa người bàn, nửa người trên đỉnh cái như sơn khâu bình thường đầu, cao cao tại thượng nhìn xuống Hạ Vân Kiệt, so với đèn lồng còn muốn thật lớn lục sắc tròng mắt lộ ra âm hàn vô tình ánh mắt.

Một tia viễn cổ, bá đạo, uy nghiêm hơi thở theo hắc thân rắn tràn đến, tựa hồ toàn bộ thiên địa đều chỉ còn lại có này hắc xà.

“Đây là hắc thủy huyền xà sao?” Hạ Vân Kiệt nhìn Thủy Nhu công chúa biến thành thật lớn hắc xà, cảm nhận được kia viễn cổ, bá đạo, uy nghiêm hơi thở, trong mắt toát ra một tia tò mò cùng vẻ mặt ngưng trọng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1414 : Hắc thủy

Hắc thủy huyền xà, thượng cổ dị chủng đại yêu, thực lực thẳng bức yêu tổ, cùng vu tộc đại vu tương đương, nó hậu duệ đồng dạng cũng là có thể vượt cấp mà chiến ngưu xoa nhân vật. Nay Thủy Nhu công chúa hiện ra hắc thủy huyền xà bản thể, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không dám khinh thường.

Bất quá Hạ Vân Kiệt nhưng cũng sẽ không sợ này Thủy Nhu công chúa, mặc kệ nói như thế nào, hắn cũng là thân cụ vu vương huyết mạch truyền thừa, lại kế thừa Vu Hàm đại vu, Đế Giang vu tổ, Hậu Nghệ vu tổ y bát, hơn nữa còn vu tiên song tu, mở mang ra tam đại nguyên thần phủ, liền thiên tiên cũng có thể trấn sát được, lại sao lại sợ Thủy Nhu công chúa?

“Tiểu tử, ngươi nếu hiện tại ngoan ngoãn quỳ trên mặt đất cầu xin tha thứ, bái bản công chúa làm chủ, có lẽ còn kịp, nếu không liền đừng trách bản công chúa tâm ngoan thủ lạt.” Thủy Nhu công chúa hiện ra chân thân, thượng cổ huyết mạch giao cho nàng cường đại lực lượng, khiến cho nàng lòng tự tin chật ních, nhìn xuống Hạ Vân Kiệt, nói.

“Không bằng như vậy đi, cũng là ngươi quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, bái bản tôn làm chủ, thế nào?” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Lớn mật! Làm càn!” Gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng khẩu ra như thế cuồng ngôn, Thủy Nhu công chúa tùy tùng nhất thời người người như đã bị vô cùng nhục nhã, người người đối với Hạ Vân Kiệt gầm lên ra tiếng, cũng có từng đạo ánh sáng ngọc pháp bảo quang hoa phóng lên cao, đối với Hạ Vân Kiệt liền oanh giết đi qua.

“Huyên náo, bản tôn cùng các ngươi gia công chúa nói

chuyện, lại làm sao luân được đến các ngươi chen vào nói?” Hạ Vân Kiệt khinh thường quát lạnh một tiếng, đem thân mình ở không trung lay động, trong nháy mắt liền vừa được mấy ngàn trượng, cùng Thủy Nhu công chúa bình thường lớn nhỏ, đứng ở không trung như sơn nhạc bình thường hùng vĩ.

Một tia so với Thủy Nhu công chúa tựa hồ đều phải mạnh hơn một tia uy nghiêm hơi thở theo này hùng vĩ như núi trong thân thể tràn đến, tràn ngập thiên địa, ẩn ẩn có áp quá Thủy Nhu công chúa xu thế, khiến cho này tu sĩ ào ào gầm lên tế ra pháp bảo hướng Hạ Vân Kiệt oanh sát mà đến, người người đều sắc mặt đại biến.

Ngay tại này tu sĩ sắc mặt đại biến, Hạ Vân Kiệt quát lạnh thanh còn tại đại hải trên không đãng khi, Hạ Vân Kiệt đã nâng lên bàn tay khổng lồ, một bàn tay liền đối với hướng hắn oanh sát mà đến pháp bảo đánh đi qua.

“Thương! Thương! Thương!” Này pháp bảo cùng cự chưởng chạm vào nhau ra từng đợt kim thiết giao kích thanh âm, sau đó ào ào hướng ngã xuống, mà này tu sĩ tắc tâm thần như chịu trọng kích, người người miệng phun máu tươi, thiếu chút nữa liền muốn một đầu ngã xuống cao trên mây.

Lần này, Thủy Nhu công chúa tùy tùng mới chính thức lĩnh hội đến Hạ Vân Kiệt cường đại, người người trong mắt toát ra kinh hãi lo lắng sắc, đối Thủy Nhu công chúa rốt cuộc không có nửa điểm tin tưởng.

Phải biết rằng, bọn họ vừa rồi tế ra này pháp bảo khả tất cả đều là đỉnh cấp linh khí, hơn nữa bọn họ một đám tu vi cảnh giới cũng đều là cử hà trung kỳ. Không nghĩ tới bọn họ nén giận nhất kích, người ta một bàn tay lại đây, tựa như gió thu cuốn hết lá vàng bình thường, đưa bọn họ pháp bảo tất cả đều cấp chụp bay, thậm chí ngay cả bọn họ nguyên thần đều bởi vậy đã bị rung chuyển bị

thương.

“Ngươi thế nhưng biết vu tộc pháp thiên tượng địa! Ngươi quả nhiên rất cường đại!” Thủy Nhu công chúa lục xa xôi ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt, lộ ra một tia ngưng trọng, tăng vọt tự tin bắt đầu như thủy triều thối lui. Bất quá thân là huyền xà quốc công chúa, hắc thủy huyền xà bộ tộc, cho dù biết rõ Hạ Vân Kiệt rất cường đại, chuyện tới nay Thủy Nhu công chúa cũng tuyệt đối không có khả năng lùi bước.

Khi nói chuyện, Thủy Nhu công chúa mở ra bồn máu mồm to, một cái thủy sắc nùng như mực đen Hắc Hà thế nhưng theo nàng trong miệng chảy ra, hướng Hạ Vân Kiệt dâng mà đi.

Này Hắc Hà vừa ra, thiên địa chợt gian trở nên vô cùng âm lãnh, thậm chí ngay cả không gian tựa hồ đều bị đóng băng lên, đình chỉ lưu động, lại cứ này Hắc Hà lại như vạn mã chạy chồm, lũ bất ngờ bạo bình thường dâng.

Này Hắc Hà nước, không phải bình thường nước, chính là thượng cổ tiếng tăm lừng lẫy hắc thủy. Không chỉ có một giọt liền nặng nư đồi núi, hơn nữa chỉ cần lây dính thượng một giọt, trong nháy mắt đều có thể đem cốt nhục hóa thành một bãi máu loãng, thật là khủng bố đến cực điểm.

Trong truyền thuyết, hắc thủy huyền xà đó là tại đây hắc thủy trưởng thành đứng lên, bằng vào này thiên phú thần thông, ở thượng cổ thời đại không biết diệt giết qua bao nhiêu lợi hại nhân vật.

Đương nhiên Thủy Nhu công chúa chính là thượng cổ hắc thủy huyền xà hậu duệ, tu vi cũng có hạn, còn là phàm thể. Trong miệng chảy xuôi ra hắc thủy uy lực so với thượng cổ thời đại cũng là muốn kém rất nhiều, Hắc

Hà cũng chỉ là trăm đến trượng khoan, vạn trượng hơn dài.

Tục truyền, thượng cổ thời đại hắc thủy huyền xà thi triển ra này thiên phú thần thông, trong nháy mắt liền có thể làm cho hàng tỉ dặm đều trở thành hắc thủy mênh mông, có thể nghĩ kia chính là bao nhiêu khủng bố.

Hắc thủy hà nhấc lên nghìn trượng sóng to, hướng tới Hạ Vân Kiệt thổi quét mà đi.

Hạ Vân Kiệt thấy thế không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, này thế gian muốn nói thao túng thủy, trừ bỏ vu tổ Cộng Công, chỉ sợ không ai có thể cùng vu vương Hạ Vũ so sánh với.

Thượng cổ thời đại, hồng thủy tràn ra, không người có thể trị, chỉ có Hạ Vũ có thể trị. Kia hồng thủy cũng không giống chúng ta trên địa cầu theo như lời hồng thủy, chính là thiên hạ vạn thủy tác loạn, như Thủy Nhu công chúa thi triển ra đến hắc thủy, như trong truyền thuyết ba ngàn nhược thủy.

Cổn là lúc ấy công nhận cùng vu tổ Cộng Công giống nhau thiện thủy người, kết quả hắn cầm hoàng đế chí bảo tức nhưỡng, như trước không thể trấn áp thượng cổ hồng thủy, thất bại chấm dứt. Sau lại Hạ Vũ cũng không cầu trấn áp, mà lấy khai thông phương pháp, bình ổn hồng thủy.

Hạ Vân Kiệt được vu vương Hạ Vũ huyết mạch truyền thừa, tuy rằng trấn áp không được hắc thủy bực này bá đạo nước, nhưng dẫn đường thao túng cũng không phải việc khó. Nghĩ năm đó, Hạ Vũ nhưng là thành công dẫn đường thao túng thiên hạ vạn thủy.

Mắt thấy nghìn trượng sóng to liền muốn phô thiên cái địa đánh hạ đến, Hạ Vân Kiệt cũng không trốn không

tránh, ngược lại đem tay thân đi qua.

Thủy Nhu công chúa thấy thế trong mắt biểu lộ mừng như điên sắc. Hạ Vân Kiệt tu vi hiển nhiên rất là cao thâm, lại có tiên khí trong người, nếu là tế ra pháp bảo, lại hoặc là ý định trốn tránh, nàng cho dù có thể thả ra hắc thủy chi hà, nhưng muốn vây khốn hoặc là trấn sát hắn còn là có rất đại khó khăn.

Không nghĩ tới này Hạ Vân Kiệt thế nhưng không biết hắc thủy lợi hại, gặp sóng to hướng hắn đánh đi, thế nhưng không né không tránh, còn ngược lại hướng hắc thủy vươn tay đi, này quả thực chính là tự thảo lưới, tự chịu diệt vong a!

Thủy Nhu công chúa các tùy tùng thấy thế cũng đều mắt lộ ra mừng như điên sắc, thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi. Bọn họ tự nhiên cũng là biết này hắc thủy lợi hại. Đừng nói cử hà cảnh giới cường giả, cho dù thiên tiên không nghĩ qua là nói, lọt vào này hắc thủy giữa sông, chỉ sợ không quá nhiều lâu cũng muốn thi cốt vô tồn.

Nay Hạ Vân Kiệt thực lực tuy rằng bất ngờ cường đại, nhưng dù sao không phải thiên tiên, lại há có thể chống đỡ được này hắc thủy?

Bất quá Thủy Nhu công chúa còn có của nàng các tùy tùng trong mắt mừng như điên sắc lập tức liền chuyển vì kinh hãi cùng không dám tin.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt kia thủ cũng không có chân chính xâm nhập hắc trong nước, ở cách hắc thủy còn có mấy thước khoảng cách ngừng lại, sau đó không biết sử cái gì pháp quyết, ở không trung hư không vòng vài cái, kia hắc thủy hà thế nhưng liền gió êm sóng lặng, nhiễu quá hắn thân mình, theo hắn khoa tay múa chân chậm rãi đến lưu chuyển. Phảng phất này hắc thủy hà không phải Thủy Nhu công chúa phóng ra, mà là Hạ Vân Kiệt phóng

ra.

“Ngươi, ngươi như thế nào hội thao túng hắc thủy?” Thủy Nhu công chúa trong mắt rốt cục toát ra một tia kinh hoảng sắc.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1415 : Tử phủ tiên khí

Hạ Vân Kiệt nhưng không có trả lời Thủy Nhu công chúa nói, mà là khóe miệng hơi hơi gợi lên một chút cười lạnh, khẽ quát một tiếng:“Vạn lưu quy tông!”

Tiếp theo liền gặp kia như một cái hắc xà bàn vòng quanh hắn thân mình qua lại uốn lượn hắc thủy, thế nhưng bị hắn há mồm, như cá voi uống nước bình thường cấp hút vào miệng, sau đó tồn trữ ở tại thận kia tôn vu đỉnh bên trong.

Thủy Nhu công chúa thả ra đến hắc thủy tự nhiên không phải thượng cổ hồng hoang thời đại chân chính hắc thủy, chính là nàng trải qua trăm ngàn năm theo hắc thủy giới hắc hải ngày đêm tinh luyện đi ra. Thượng cổ hồng hoang thời đại kia hắc hải có một vực sâu chi mắt từng liên thông hắc thủy, cho nên này rộng lớn vô ngần hắc hải chất chứa có một tia thượng cổ hắc thủy.

Thượng cổ hắc thủy vị liệt trong thiên địa lục đại thần thủy chi nhất, nay Thủy Nhu công chúa này thả ra đến hắc thủy tuy rằng còn đựng rất nhiều tạp chất, xa không thể cùng chân chính thượng cổ hắc thủy so sánh với, nhưng đặt ở hạ giới, kia cũng là trân quý vô cùng, có thể so với tiên khí. Mà Hạ Vân Kiệt lại vừa vặn am hiểu thao túng thủy hệ đại pháp, bực này hảo bảo bối nay có người đưa lên cửa Hạ Vân Kiệt tự nhiên muốn thu về mình có, lại khởi dung buông tha?

Gặp Hạ Vân Kiệt miệng mở ra, thế nhưng đem chính mình trải qua trăm ngàn năm, ngày đêm tinh luyện đi ra hắc thủy tinh anh cấp lấy đi, Thủy Nhu công chúa đầu tiên là một trận khiếp sợ, tiếp theo liền lập tức giống như mèo bị đạp trúng cái đuôi bình thường.

“A!” một tiếng âm thanh kêu lên, sau đó như điên rồi

bình thường, đem khổng lồ thân mình vũ điệu đứng lên.

Nhất thời gian, thiên địa cuồng phong gào thét, đại hải ba đào mãnh liệt, nhấc lên vạn trượng cao sóng to.

Toàn bộ không gian cũng đều trở nên lay động đứng lên, phảng phất này khắp không gian đều phải bị này vũ điệu khổng lồ thân mình cấp đánh cho nát bét.

Này Thủy Nhu công chúa có có thể so với thiên tiên thực lực, nay lại khởi xướng điên đến, sức chiến đấu tự nhiên là mạnh thêm.

Hạ Vân Kiệt vội vàng thu kia hắc thủy, hơn nữa hắc thủy là thượng cổ lục đại thần thủy chi nhất, tuy rằng không thuần, nhưng lấy Hạ Vân Kiệt nay cảnh giới tu vi muốn thu vào vu đỉnh trung tồn trữ đứng lên, tự nhiên cũng không phải một kiện thoải mái sự tình, hơn nữa này hắc thủy cũng không phải chính hắn tinh luyện đi ra, mặt trên có chứa một tia Thủy Nhu công chúa thần niệm ý chí, cho nên Thủy Nhu công chúa nhất điên cuồng đứng lên, kia bị thu nhập trong cơ thể hắc thủy nhất thời cũng đi theo bạo động đứng lên, muốn ở Hạ Vân Kiệt trong cơ thể chung quanh tán loạn.

Này hắc thủy bình thường tu sĩ nếu như bị giọt thượng một giọt kia đã có thể thi cốt vô tồn a, nay ở Hạ Vân Kiệt trong cơ thể tán loạn đứng lên, kia còn rất cao?

Hạ Vân Kiệt đành phải phân ra không ít tinh thần cùng vu lực đến khống chế này hắc thủy.

Này tinh thần cùng lực lượng vừa phân tán, mà Thủy Nhu công chúa lại vừa vặn bị vây nổi điên liều mạng là lúc, thình lình “Ba!” Một tiếng nổ.

Thủy Nhu công chúa kia bao trùm thiết giáp bình thường thô dài đuôi liền rõ ràng trừu ở tại Hạ Vân Kiệt như núi

phía sau lưng.

Thủy Nhu công chúa chính là thượng cổ hắc thủy huyền xà hậu duệ, chúc thượng cổ dị chủng, trời sinh thân thể cường hãn, lực đại vô cùng, nay này một đuôi ba xuống dưới, kia lực đạo quả thực chính là khai sơn tích thạch, đừng nói cử hà cảnh nếu như bị rõ ràng bị này một đuôi lập tức muốn thành làm một đôi thịt nát, cho dù thiên tiên rõ ràng bị này một đuôi, chỉ sợ cũng muốn nháy mắt bị bị thương nặng.

Cho nên dù là Hạ Vân Kiệt nay đã thi triển pháp thiên tượng địa thuật pháp, thân thể cường hãn trình độ thậm chí so với thiên tiên đều phải còn hơn một ít, nhưng thình lình bị Thủy Nhu công chúa này một đuôi đánh trúng, cả người cũng là một cái lảo đảo, lưng da tróc thịt bong, một vòi máu tươi theo khóe miệng chậm rãi chảy ra, cũng là bị thương.

Nếu gần chính là như thế, kia cũng không cái gọi là, hắn trong cơ thể có tiên thiên cây bàn đào, sinh cơ dạt dào, có thể nhanh chóng tẩm bổ chữa trị hắn bị thương thân thể, vấn đề khi Thủy Nhu công chúa này nhất kích, khiến cho hắn tâm thần chấn động, tốt lắm không dễ dàng bị áp chế xuống dưới hắc thủy lại nhân cơ hội giãy mở ra, bắt đầu bạo động.

Nhất thời Hạ Vân Kiệt liền trở nên khổ không nói nổi, một phương diện muốn ngăn cản bạo đi trung Thủy Nhu công chúa điên cuồng công kích, mặt khác một phương diện lại đạt được tâm thao túng kia đồng dạng bạo đi trung hắc thủy, làm cho nó trở về đến thận vu đỉnh trung, an tâm, thành thành thật thật đứng ở nơi nào.

Kết quả là, Hạ Vân Kiệt bị Thủy Nhu công chúa cấp đè nặng đánh, kế tiếp bại lui, thường thường còn muốn bị nàng kia thật lớn mà cường hãn thân thể đánh trúng vài cái, khiến cho vài lần thu phục hắc thủy hành động thất

bại trong gang tấc.

Như thế đánh nhau một phen, Hạ Vân Kiệt dần dần trở nên có chút không kiên nhẫn đứng lên. Hắn thân là vu vương Hạ Vũ huyết mạch truyền thừa, tuy rằng bình thường tao nhã, xử sự thân thiết hữu hảo, nhưng trong khung cũng là có một cỗ vương giả ngạo khí, lại khởi dung bị một nữ tử như vậy đuổi theo đánh?

“Cũng thế, bản tôn hôm nay khiến cho ngươi này hắc thủy nếm thử tử phủ tiên khí lợi hại! Dù sao này tiên khí bản tôn không dám thả ra bên ngoài cơ thể, nhưng ngươi nếu vào bản tôn trong cơ thể, chẳng lẽ bản tôn còn dùng không thể này tử phủ tiên khí đến đối phó ngươi sao?” Hạ Vân Kiệt trong mắt lộ ra một chút ngoan kình, tâm ý vừa động, kia trong tử phủ đã không sai biệt lắm muốn hóa thành tiên lộ tiên khí ngưng tụ thành một cái màu tím rắn nước.

Màu tím “Rắn nước” Bơi ra tử phủ.

Màu tím “Rắn nước” Vừa mới du ra tử phủ, kia nguyên bản còn bạo động bất an hắc thủy nhất thời giống như mèo thấy con chuột bình thường, thế nhưng sợ tới mức “Hưu” một chút, lập tức lùi về đến thận vu đỉnh ở, ngoan ngoãn vẫn không nhúc nhích, thế nhưng phục rồi!

Gặp chính mình tử phủ tiên khí mới phóng ra như vậy một điểm, kia hắc thủy thế nhưng lập tức sợ tới mức lùi về thận vu đỉnh, không còn có nửa điểm dị động, Hạ Vân Kiệt không chỉ có không có kinh hỉ phản ứng, ngược lại là tóc gáy đều tạc lập lên, bởi vì ngay tại hắn đem tử phủ tiên khí thả ra tử phủ khi, một loại cực kì nguy hiểm cảm giác theo hắn đỉnh đầu truyền xuống dưới.

Không biết khi nào thì, kia trên không thế nhưng mây đen dầy đặc, lôi điện lòe lòe.

Cơ hồ đồng thời, loại ở thận vu đỉnh trung tiên thiên cây bàn đào sáng mờ đại phóng, hình thành từng đạo sáng mờ bao phủ trụ kia trong tử phủ phóng ra tiên khí, nhưng này tiên khí dao động hơi thở, như trước có ẩn ẩn lộ ra đi dấu hiệu.

“Ta dựa vào, ta này bên trong tử phủ đến tột cùng là cái gì tiên khí a, không phải ở trong cơ thể địa phương khác lộ cái mặt, lại có một chỉnh khỏa tiên thiên cây bàn đào tráo, thế nhưng còn có thể khiến cho thiên địa pháp tắc chú ý? Khá tốt, phía trước ta liền cảm giác được này trong tử phủ tiên khí không giống bình thường, không dám nếm thử, nếu không liền thật sự khóc cũng không còn kịp rồi.” Hạ Vân Kiệt trong lòng là một trận khiếp sợ cùng nghĩ mà sợ, về phần kia bị hắn phóng ra một lũ tiên khí ngưng tụ mà thành “Rắn nước”, tự nhiên là “Hưu” một chút lập tức lùi về tử phủ, tốc độ so với kia hắc thủy còn muốn nhanh rất nhiều.

Này tiên khí co rụt lại trở về, trên trời mây đen đảo mắt lại tan đi, cơ hồ đồng thời kia làm cho Hạ Vân Kiệt tóc gáy đều nổ tung nguy cơ cảm cũng biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Hạ Vân Kiệt không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, cái trán cũng không biết khi nào che kín mồ hôi lạnh.

Hắn hiện tại là tình nguyện tái trải qua một lần hư không thông đạo cái loại này cửu tử nhất sinh tôi luyện, cũng không nguyện ý trước tiên rời đi hạ giới.

Tiên phàm có khác, Hạ Vân Kiệt tuy rằng không đi qua tiên giới, nhưng là biết, chính mình một khi bị bắt đi tiên giới, đời này chỉ sợ cũng sẽ không còn được gặp lại thân nhân, người yêu còn có bằng hữu.

Chương 1416 : Ai sợ ai

Hạ Vân Kiệt thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi thời điểm, kia Thủy Nhu công chúa kỳ thật cũng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi. Vừa rồi thiên thượng đột nhiên mây đen dầy đặc, ẩn ẩn có lôi điện lóe ra, một loại rất lớn uy áp theo thiên thượng hạ xuống, mang theo cực độ nguy hiểm hơi thở, nàng còn tưởng rằng chính mình thiên kiếp trước tiên đã đến đâu.

Yêu tu tiên so với người muốn khó khăn, yêu độ kiếp cũng so với nhân muốn gian khổ. Cho nên cho dù Thủy Nhu công chúa thực lực cường đại, đối với thiên kiếp kia cũng là không dám lấy gì khinh tâm. Không có chuẩn bị thỏa đáng, tuyệt không động cái gì độ thiên kiếp tâm tư.

Hiển nhiên hôm nay tuyệt đối không phải cái gì độ kiếp ngày tốt, nàng không chỉ có còn không có vạn toàn chuẩn bị, hơn nữa nàng còn bị người thu đi rồi tinh luyện trăm ngàn năm vừa mới mới tinh luyện đi ra một cái hắc thủy hà, kia không chỉ có riêng là của nàng đòn sát thủ chi nhất, cũng là nàng vì độ thiên kiếp mà chuẩn bị hộ thân pháp bảo chi nhất. Còn có vừa rồi kia trận nổi điên công kích, tuy rằng đánh cho Hạ Vân Kiệt không hề hoàn thủ lực, thậm chí còn đả thương hắn, nhưng nàng tự thân chân nguyên pháp lực tiêu hao nhưng cũng không nhỏ.

Chân nguyên pháp lực đều không có ở tốt nhất no đủ trạng thái, lại sao có thể độ thiên kiếp a!

Cũng may thiên uy tới đột nhiên, đi cũng đột nhiên, nếu không không biết chân tướng Thủy Nhu công chúa thật sự là sắp bị sợ tới mức lau nước mắt.

Bất quá này thiên uy vừa đi, Thủy Nhu công chúa thở dài nhẹ nhõm một hơi sau, lập tức lại bắt đầu bạo đi

đứng lên.

“Thế nhưng làm hại cô nãi nãi thiếu chút nữa sẽ muốn bị thiên kiếp cấp xử lý! Cô nãi nãi hôm nay phải muốn đem ngươi đánh thành thịt nát không thể!”

Kêu la, Thủy Nhu công chúa càng phát ra điên cuồng mà vũ động nàng kia thô dài mà tràn ngập bạo lực thân mình.

“Tiểu nha đầu, bản tôn là khinh thường với ngươi chấp nhặt, không nghĩ tới ngươi nha đầu kia lại không biết tiến thối, vậy đừng trách bản tôn không khách khí.” Hạ Vân Kiệt gặp Thủy Nhu công chúa tiếp tục bạo đi tới, trong mắt toát ra một chút ngoan sắc, quát.

“Tiểu nha đầu? Ngươi cũng dám kêu bản công chúa tiểu nha đầu! Có bản lĩnh ngươi không cần trốn, cùng bản công chúa cứng đối cứng đánh một trận!” Thủy Nhu công chúa rít gào nói, thô dài tối đen thân mình đem thiên địa giảo nhật nguyệt vô quang, rung chuyển không chịu nổi.

“Ha ha, đây là ngươi nói, đến lúc đó cũng không nên khóc nhè nga!” Hạ Vân Kiệt gặp Thủy Nhu công chúa bị chính mình một tiếng “Tiểu nha đầu” Cấp kêu nổi trận lôi đình, nhưng thật ra cảm giác ra khẩu ác khí, ha ha cười nói.

“Khóc cái đầu mẹ ngươi a!” Thủy Nhu công chúa gặp Hạ Vân Kiệt đem chính mình nói không chịu được như thế, tức giận đến cái đuôi đối với Hạ Vân Kiệt liền quăng lại đây.

“Oanh!” Ra ngoài Thủy Nhu công chúa ngoài ý liệu là, Hạ Vân Kiệt lúc này quả nhiên không tái trốn tránh, mà là trực tiếp chính là đối với của nàng cái đuôi một quyền oanh lại đây.

Thủy Nhu công chúa trong mắt lóe ra một chút đắc ý cùng ngoan sắc.

Nàng là hắc thủy huyền xà hậu duệ, thượng cổ dị chủng, thân thể chi cường hãn ở ba ngàn giới đều là phi thường nổi danh. Thậm chí nàng lấy cử hà hậu kỳ cảnh giới có thể chiến thiên tiên, rất lớn một bộ phận dựa vào là đó là này cường hãn thân thể. Nay Hạ Vân Kiệt cũng dám cùng nàng cứng đối cứng, kia không phải muốn chết là cái gì?

Bất quá Thủy Nhu công chúa trong mắt đắc ý cùng ngoan sắc lập tức liền chuyển làm kinh hãi cùng thống khổ. Hạ Vân Kiệt này một quyền thế nhưng có băng liệt núi đá khủng bố lực lượng, một quyền đánh tới, khiến cho Thủy Nhu công chúa cảm giác toàn bộ cái đuôi tựa hồ đều phải đứt, khổng lồ thân mình lại đi theo liên tục sau này lui vài dặm.

Hắc thủy huyền xà dù sao cũng là thượng cổ dị chủng, Hạ Vân Kiệt tuy rằng là vu vương huyết thống, thân xác cường đại vô cùng, nhưng luận cảnh giới so với Thủy Nhu công chúa chung quy thấp nhất tiểu cảnh giới. Này một cường cường đánh nhau, kia Thủy Nhu công chúa đau đến tựa hồ cái đuôi đều phải đoạn điệu, Hạ Vân Kiệt nhưng cũng được không đi nơi nào.

Cánh tay run nhè nhẹ, quyền cốt đều tựa hồ ẩn ẩn có vỡ ra dấu hiệu, đau đến làm cho hắn nhe răng khóe miệng.

“Hắc thủy huyền xà quả nhiên cường đại!” Hạ Vân Kiệt âm thầm thán phục một tiếng, sau đó hét lớn một tiếng nói:“Thống khoái, lại đến!”

Nói xong liền huy quyền vọt đi lên, hắn có tiên thiên cây bàn đào chữa trị thân thể, loại này cứng đối cứng đánh nhau tuy rằng đánh lên đến đau đớn, nhưng đối hắn đã

có điểm chỗ rất tốt.

Mỗi một lần thân thể bị hao tổn, mỗi một lần tiên thiên cây bàn đào chữa trị, đều là hắn đối thân xác một lần rèn luyện.

Luyện mãi thành thép!

Thủy Nhu công chúa tự nhiên không biết Hạ Vân Kiệt biến thái đến thế nhưng trong cơ thể loại một gốc cây tiên thiên cây bàn đào, nàng gặp Hạ Vân Kiệt kêu la hướng lại đây, mắt ở chỗ sâu trong toát ra một tia lùi bước ý, bất quá đảo mắt liền chuyển làm thẹn thùng tức giận.

“Đến sẽ, ai sợ ai!” Thủy Nhu công chúa giận dữ hét, lại cử nổi lên trên thân, cái đuôi hung hăng đảo qua thiên không, gào thét nghênh hướng Hạ Vân Kiệt quyền đầu.

“Oanh!” Lại là một tiếng nổ, một người nhất xà tất cả đều lui ra phía sau hơn mười dặm.

“Thống khoái! Lại đến!” Ở vừa ổn định thân mình, Hạ Vân Kiệt liền lại hét lớn vọt đi lên.

“Ta kháo!” Thủy Nhu công chúa cái đuôi chính còn đau muốn chết, phảng phất tùy thời hội tán giá bình thường, không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt lại lại lần nữa vọt đi lên, nhịn không được bạo một câu lời thô tục, sau đó đi theo lại nhích người nghênh chiến.

“Oanh! Oanh! Oanh!” Vì thế trên biển không, một hồng hoang cự nhân cùng một thượng cổ dị chủng hắc thủy huyền xà, ở mặt trên thỉnh thoảng lại cứng đối cứng đánh nhau, đánh cho thiên địa rung chuyển, trời long đất lở.

Chính là Hạ Vân Kiệt lại càng đánh càng mạnh, cánh tay

gân xanh bắp thịt như cầu long quay quanh, tràn ngập lực lượng, mà Thủy Nhu công chúa càng đánh lại càng uể oải, thân mình ở bất tri bất giác đều nhỏ đi một ít.

Không có biện pháp, Hạ Vân Kiệt thực lực vốn liền so với Thủy Nhu công chúa cường đại một ít, mà hắn có tiên thiên cây bàn đào trồng ở trong cơ thể, liền giống như có bất tử thân bình thường, kia Thủy Nhu công chúa lại như thế nào khả năng đánh thắng được hắn.

“Các con chạy mau a!” Rốt cục Thủy Nhu công chúa bị Hạ Vân Kiệt lại một quyền đánh lui sau, không tái cậy mạnh xông lên, mà là quát to một tiếng, sau đó hóa thành một đạo hắc quang nhảy vào đại hải, đảo mắt liền muốn thủy độn mà đi.

Hắc thủy huyền xà hậu duệ, lợi hại nhất độn pháp tự nhiên là thủy độn phương pháp.

Hạ Vân Kiệt gặp phía trước còn chiến thật sự hung mãnh, tử không tiếp thu thua Thủy Nhu công chúa thế nhưng đột nhiên đến một chiêu “Rồng về đại hải”, không khỏi hơi hơi sửng sốt, lập tức khóe miệng liền dật ra một chút tự tin mỉm cười.

Nếu bàn về kỹ năng bơi, kia Thủy Nhu công chúa tuy rằng là hắc thủy huyền xà hậu duệ, trời sinh thiện thủy, nhưng tái như thế nào thiện thủy lại như thế nào so với quá vu vương Hạ Vũ.

Người ta nhưng là thao túng thiên hạ vạn thủy đại năng.

Vì thế Hạ Vân Kiệt đi nhanh ở không trung vừa bước, như che trời cự mộc bàn tay to hướng trong biển lớn một trảo vừa giảo, nhất thời đại hải bằng nổi lên sóng to cùng lốc xoáy.

Bất quá này Thủy Nhu công chúa nhưng cũng lợi hại,

khổng lồ thân mình uốn éo vừa vẫy, thế nhưng theo sóng to cùng lốc xoáy đảo mắt bơi đi qua.

Chính là tốc độ lại chung quy bị chút ảnh hưởng, ngay tại phía sau, Hạ Vân Kiệt lại hướng trong nước mạnh vỗ. Một đạo vạn trượng cao, hậu cũng có vạn trượng thủy tường phóng lên cao, chắn Thủy Nhu công chúa phía trước.

Thủy Nhu công chúa thấy thế, cũng là không sợ, nổi giận gầm lên một tiếng, trực tiếp liền cầm đầu đi va chạm kia thủy tường.

“Rầm!” Thủy tường bị Thủy Nhu công chúa như vậy va chạm, giống như thật lớn thủy tinh bình thường phiến phiến vỡ vụn.

Thủy Nhu công chúa thân mình lay động bãi, cơ hồ không có gì tạm dừng tiếp tục bơi đi qua.

Chính là đúng là vẫn còn bị cản một chút, liền lần này, Hạ Vân Kiệt đã có cũng đủ công phu đuổi theo, lập tức theo thiên thượng toát ra xuống dưới, hai chân khóa khai đặt mông liền ngồi ở kia Thủy Nhu công chúa biến thành hắc thủy huyền xà cổ phía trên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1417 : Như vậy mới tính ngoan

Thủy Nhu công chúa nhưng là đường đường thống ngự thất phẩm giới vực huyền xà quốc công chúa, một thân thực lực có thể so với thiên tiên. Không chút nào khoa trương nói, lấy Thủy Nhu công chúa thân phận cùng thực lực, nếu đến nghệ giới vực, cho dù kia nghệ giới vực nguyên vực chủ Địch Trăn đều phải cẩn thận khách khí tiếp đãi.

Về phần hiện tại, nay nghệ giới vực thực lực đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, có tứ đại thiên tiên tọa trấn, tự nhiên không cần như thế.

Nhưng bởi vậy cũng không khó coi ra, lấy Thủy Nhu công chúa như thế tôn quý thân phận, như thế cường đại thực lực, nay lại bị nhân đặt mông ngồi ở trên người, trong lòng nhục nhã ra sao thật lớn.

Nhất thời gian, Thủy Nhu công chúa ngửa đầu liên tục rống giận, khổng lồ thân mình ở trong biển lớn điên cuồng giãy dụa. Đại hải bốc lên, vô số biển sâu cá lớn đều bị hiên thượng trời cao, chồng chất hạ xuống, sóng to đầu sóng đánh lên đến, xông lên phụ cận đảo nhỏ, thậm chí đem cả tòa đảo đều cấp bao phủ.

Bao trùm thiết giáp bàn vảy thô dài đuôi ở trong nước cao cao nâng lên, đối với Hạ Vân Kiệt phía sau lưng đánh đi.

Bất quá Hạ Vân Kiệt lại một bàn tay gắt gao bắt lấy hắc thủy huyền xà cổ, một bàn tay nắm tay, cũng không quay đầu lại trực tiếp đối với hướng hắn phía sau lưng đánh tới cái đuôi oanh đi qua.

“Oanh!” Một tiếng nổ, kia cái đuôi liền lập tức theo tiếng

hạ xuống, sau đó đẩu cái không ngừng, nửa ngày cũng chưa biện pháp tái giơ lên súy động. Bởi vì Hạ Vân Kiệt lực lượng thật sự quá lớn, trải qua vừa rồi trận chiến ấy, Thủy Nhu công chúa thô trưởng đuôi rắn bên trong sớm đã cốt liệt cân đoạn, vết thương luy luy.

Thủy Nhu công chúa gặp không làm gì được Hạ Vân Kiệt, tức giận đến đành phải ở trong biển lớn lung tung bơi bốc lên, ý đồ đem Hạ Vân Kiệt bỏ lại bối đến, nhưng Hạ Vân Kiệt lại gắt gao cầm lấy nàng trên cổ thịt cùng vảy, nhâm nàng như thế nào ép buộc, luôn chặt chẽ cưỡi ở nàng đầu hạ cổ phía trên.

Như vậy, tựa như một cự nhân cưỡi một cự xà ở trong biển phá lãng đi tới, vô cùng uy phong, chỉ nhìn này cũng không có đào tẩu Thủy Nhu công chúa thủ hạ nhóm lại là trong lòng run sợ, tim mật dục liệt, lại là vô cùng nhục nhã phẫn nộ.

Nề hà Thủy Nhu công chúa lúc này đang điên cuồng bên trong, bọn họ cũng là căn bản gần không thể thân, cũng giúp không được việc.

“Được rồi, tính ngươi lợi hại, ngươi muốn thế nào mới thả ta?” Thủy Nhu công chúa gặp vô luận như thế nào đều thoát khỏi không được Hạ Vân Kiệt, cũng biết thực lực của hắn còn hơn chính mình không ít, cuối cùng bất đắc dĩ, bị chịu khuất nhục mở miệng hỏi nói, thân mình cũng đình chỉ bốc lên.

“Như vậy mới tính ngoan thôi.” Hạ Vân Kiệt gặp Thủy Nhu công chúa cuối cùng khuất phục, không khỏi vui vẻ buông lỏng ra một bàn tay, giống vuốt ve sủng vật giống nhau nâng tay theo của nàng đầu vuốt ve đến của nàng cổ.

“Đừng đụng ta!” Thủy Nhu công chúa cảm nhận được một chích bàn tay to vuốt chính mình đầu cùng cổ, nhục

nhã hận không thể trực tiếp tự bạo, âm thanh kêu đứng lên.

“Khụ khụ!” Hạ Vân Kiệt nghe được Thủy Nhu công chúa kia tràn ngập nữ tính tiếng thét chói tai, đột nhiên ý thức được chính mình khố hạ cưỡi, còn có vừa rồi vuốt ve nhưng là một cái mẫu xà yêu, không khỏi một trận xấu hổ, vội vàng theo Thủy Nhu công chúa trên người nhảy xuống. Khôi phục bình thường lớn nhỏ.

Duy trì pháp thiên tượng địa hình tượng, là muốn không ngừng tiêu hao pháp lực.

Gặp Hạ Vân Kiệt không tái lộn xộn sờ loạn, hơn nữa lại biến trở về bình thường lớn nhỏ, kia Thủy Nhu công chúa đã ở trong biển vặn vẹo một chút, hiện ra kia đường cong hấp dẫn hỏa bạo thân hình, ướt sũng màu đen tóc dài phi ở hai vai, càng hiển vài phần gợi cảm mê người.

Yêu một khi có thể tu luyện tiến hóa thành nhân hình, hình người kỳ thật đó là chúng nó tối thích hợp tu luyện cùng cuộc sống hình thể, chúng nó chính mình cũng coi chính mình làm người, chỉ có chiến đấu thời điểm, rơi vào đường cùng mới có thể hiện ra chân thân một trận chiến. Nếu Hạ Vân Kiệt trở về bình thường lớn nhỏ, Thủy Nhu công chúa tự nhiên cũng đi theo biến trở về nhân thân.

Gặp Thủy Nhu công chúa lại biến trở về kia đường cong hấp dẫn hỏa bạo thân hình, Hạ Vân Kiệt trên mặt xấu hổ sắc không khỏi lại nhiều một tia.

Dựa vào, chính mình vừa rồi thế nhưng cưỡi ở trên người nàng, còn sờ loạn lộn xộn !

Thủy Nhu công chúa gặp vừa rồi còn hung mãnh vô cùng Hạ Vân Kiệt, nay trên mặt thế nhưng lộ ra một tia

rõ ràng là xấu hổ sắc thần sắc, nhưng thật ra nao nao, tiếp theo vốn là tái nhợt mặt đẹp bất tri bất giác hiện lên một tia đỏ bừng, hiển nhiên cũng là nhớ tới vừa rồi Hạ Vân Kiệt cưỡi ở chính mình trên người, còn sờ chính mình đầu cùng thân mình sự tình.

“Công chúa chớ hoảng sợ, bản thiếu cung chủ đến cũng!” Ngay tại Thủy Nhu công chúa trên mặt hiện lên một tia đỏ bừng sắc khi, có vang dội thanh âm bí mật mang theo tiếng sấm nổ mạnh xa xa truyền đến, tiếp theo liền nhìn đến xa xa phía chân trời, có một bộ dạng giống quá bò tót kỳ thú, bốn vó bước trên mây, vân trung có lôi điện lóe ra, tới lúc gấp rút tốc hướng bên này bôn chạy mà đến. Đảo mắt liền dừng ở đại hải phía trên, hiện ra cưỡi kỳ thú một người chân diện mục.

Chính là một đầu mang kim quan, thân hình cao lớn, khuôn mặt uy nghiêm, cái trán ẩn ẩn có hai cái bao đột khởi trẻ tuổi nam tử, đúng là tứ hải cung đông cung thiếu cung chủ Ngao Nhận.

Kia Thủy Nhu công chúa nghe được tứ hải cung đông cung thiếu cung chủ Ngao Nhận thanh âm, vốn theo bản năng nhíu hạ mày, mâu trung lóe ra một tia chán ghét sắc, bất quá lập tức tựa hồ nghĩ tới cái gì, đen bóng tròng mắt ở hốc mắt vừa chuyển, lóe ra một chút giảo hoạt sắc.

“Thiếu cung chủ mau tới cứu ta!” Thủy Nhu công chúa một bên thét chói tai một bên xoay người sẽ muốn hướng Ngao Nhận bên kia bay vút mà đi.

Này Thủy Nhu công chúa không hổ là trời sinh thiện thủy, thét chói tai là lúc, nước mắt là rầm a đi xuống chảy xuôi, hoa lê đẫm sương, xứng thượng nàng kia mặt đẹp khuôn mặt, quả thực chính là người gặp người thương a! Nếu không phải biết nữ nhân này cường hãn bạo lực phi thường, khủng bố lực lượng chỉ sợ đều có

thể đem thiên tiên đánh bạo, liền ngay cả Hạ Vân Kiệt chỉ sợ đều phải tâm sinh liên ý.

Đương nhiên lúc này Hạ Vân Kiệt khẳng định là sẽ không, hắn gặp Thủy Nhu công chúa phía trước còn biến trở về hình người, thành thành thật thật, không nghĩ tới trong nháy mắt mà bắt đầu đại biến mặt, trên mặt xấu hổ sắc chuyển làm căm tức, nâng tay đối với Thủy Nhu công chúa chính đầu chụp được.

Kia Ngao Nhận vốn là đối Thủy Nhu công chúa tâm sinh tình yêu, hơn nữa tứ hải cung cùng kia huyền xà quốc cũng có làm cho bọn họ liên hôn, kết thành liên minh ý, nay này Ngao Nhận gặp Thủy Nhu công chúa ở tứ hải giới, cũng chính là hắn địa bàn bị ủy khuất, nhất thời tức sùi bọt mép, đương trường liền có một đạo kim quang theo hắn trán đỉnh phóng lên cao.

Trong lúc nhất thời nhưng thật ra không đi suy nghĩ, Thủy Nhu công chúa thực lực như vậy cường đại, Hạ Vân Kiệt nếu có thể thu thập nàng, thực lực tuyệt đối rất là khủng bố. Bất quá cho dù Ngao Nhận nghĩ vậy một điểm, lúc này cũng tuyệt đối sẽ ra tay.

Bởi vì nơi này là tứ hải giới, là bọn họ tứ hải cung địa bàn. Huống hồ này Ngao Nhận là thân cụ nhất lũ thượng cổ tứ hải long vương huyết mạch, được cho là thượng cổ tứ hải long vương hậu duệ, bản thể cường hãn trình độ tuy rằng không thể cùng Thủy Nhu công chúa so sánh với, nhưng tương đối cho bình thường tu sĩ mà nói còn là mạnh mẽ rất nhiều. Nay lại vừa mới đột phá vì thiên tiên không lâu, đúng là lòng tự tin chật ních là lúc, lại khởi dung người khác ở chính mình địa bàn ức hiếp chính mình “Vị hôn thê”? Lại sao lại đi suy nghĩ chính mình không phải Hạ Vân Kiệt đối thủ vấn đề này?

Chỉ thấy kim quang xông lên thiên không, hiện ra một cái thật lớn kim bát. Này kim bát nở rộ ra vạn trượng kim

quang, kia hào quang so với thiên thượng thái dương còn muốn kim quang chói mắt.

Kim bát miệng bát hướng hạ, hướng tới Hạ Vân Kiệt đó là vào đầu khấu hạ, lại có kim quang như nước hướng tới Hạ Vân Kiệt trút xuống xuống.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1418 : Trấn cung chi bảo

Kia kim quang nhất trút xuống xuống, thế nhưng không chỉ có có đem kim quang sở bao phủ không gian phong tỏa thần kỳ lực lượng, cũng có trầm trọng như núi lực lượng áp bách xuống. Chỉ cần người hơi chút nhược một ít thực lực, đừng nói chờ kim bát hạ xuống, vẻn vẹn này kim quang có thể đem hắn định trụ, sau đó sinh sôi bị kim quang đè ép mà chết.

“Thôn hải kim bát!” Thủy Nhu công chúa thấy thế đầu tiên là mắt lộ ra vẻ khiếp sợ, lập tức chuyển làm mừng như điên sắc.

Thôn hải kim bát, tứ hải cung đông cung trấn cung pháp bảo, mặc kệ là phẩm chất cùng uy lực so với Thủy Nhu công chúa phía trước sử dụng kia âm xà hắc phong tiên đều phải lợi hại rất nhiều. Bực này pháp bảo, hướng đến chỉ có tứ hải cung đông cung cung chủ Ngao Thiên mới có tư cách sử dụng, nay này thôn hải kim bát lại đến Ngao Nhận tay, hiển nhiên Ngao Thiên đã tồn truyền ngôi cấp Ngao Nhận ý tưởng.

Thôn hải kim bát có thể trở thành tứ hải cung đông cung trấn cung pháp bảo, uy lực tự nhiên lợi hại vô cùng, này kim quang vừa trút xuống xuống dưới, không chỉ có khiến cho Hạ Vân Kiệt quanh thân chân nguyên pháp lực ngưng trệ như nê, rất khó vận chuyển mở ra, lại như thân phụ cự sơn, cả người đều bị ép tới xương cốt đều ca ca ca rung động, rất có gãy tán giá xu thế.

“Đây là cái gì pháp bảo, uy lực thế nhưng như thế thật lớn?” Hạ Vân Kiệt trong lòng giật mình, không dám có chút chậm trễ, nổi giận gầm lên một tiếng, thân mình lại lần nữa lay động, hiện ra pháp thiên tượng địa đến.

Cơ hồ đồng thời trong tay sớm đã hơn một thanh màu

vàng cự đao, gian nan giơ lên, đối với kia vào đầu chụp xuống thôn hải kim bát bổ tới.

Vẻn vẹn trút xuống xuống kim quang liền lợi hại như vậy, Hạ Vân Kiệt lại không dám làm cho này kim bát đem chính mình bao lại.

“Xuy xuy xuy!” Kim phách tiên đao xẹt qua kim quang, giống như xẹt qua kim thạch bình thường, thế nhưng phát ra chói tai thanh âm.

Không chỉ có như thế, kim quang đã bị kim phách tiên đao công kích, lập tức cũng có phản ứng, không chỉ có trở nên càng phát ra ánh sáng ngọc chói mắt, lại kim quang như nước, giống như mãnh liệt hải triều, không ngừng đối với hướng kim bát bổ tới kim phách tiên đao dâng mà đi, một sóng cao hơn một sóng, ý đồ bắt nó đánh ngã.

Đồng thời, theo kia kim bát hạ xuống, kim quang cũng càng ngày càng nặng, khiến cho Hạ Vân Kiệt hai tay bắp thịt gân xanh căn căn bạo khởi, thật lớn hãn giọt một giọt giọt theo trên trán toát ra đến, ào ào hạ xuống, nện ở trên biển, tiên khởi từng đạo sóng to.

Thủy Nhu công chúa tự nhiên là hiểu được Hạ Vân Kiệt thực lực có bao nhiêu sao khủng bố, thấy hắn kim phách tiên đao giơ lên, thế nhưng phá không ra kia kim quang, cũng ngăn không được kim bát hạ tráo thế đi, trong mắt không khỏi ký toát ra một tia giải hận sắc, đồng thời cũng khiếp sợ cùng thôn hải kim bát thật lớn uy lực.

Thủy Nhu công chúa khiếp sợ, kỳ thật kia Ngao Nhận trong đầu càng khiếp sợ.

Này thôn hải kim bát nhưng là bọn họ tứ hải cung đông cung trấn cung chi bảo, là thượng cổ Long cung lưu truyền tới nay tiên gia pháp bảo. Tục truyền này pháp

bảo nếu phát huy đến mức tận cùng, có thể đem toàn bộ tứ hải giới thủy vực đều thu tại đây trong chén. Hắn phụ thân Đông Hải cung cung chủ Ngao Thiên nhất sủng ái hắn, cũng là quyết tâm muốn lập hắn vì đông cung cung chủ, tứ hải giới vực đại vực chủ, cho nên mới trước tiên đem này trấn cung chi bảo truyền cho hắn. Nguyên bản này trấn cung chi bảo là muốn Ngao Nhận chính thức đi lên đông cung cung chủ vị, mới vừa rồi có thể truyền đến trong tay hắn.

Đương nhiên Ngao Nhận thực lực cũng không phải là nhỏ, lấy cự long chi khu đột phá trở thành thiên tiên, ở tứ hải trong cung đã được cho đứng đầu cao thủ, Ngao Thiên Phương mới dám đem này trấn cung chi bảo truyền cho hắn.

Nay Ngao Nhận có này trấn cung chi bảo nơi tay, thực tế sức chiến đấu tương đương với trực tiếp theo tiên khí kì cảnh giới nhảy đến tiên lộ kì thiên tiên cảnh giới. Nói cách khác, lúc này Ngao Nhận nếu là thật sự thi triển ra thiên tiên lực đến toàn lực khống chế này thôn hải kim bát, thực tế sức chiến đấu đã cùng năm đó Đồ Trác tiên nhân toàn lực bùng nổ, đem bên trong mệnh phủ tiên khí ngưng tụ thành tiên lộ, liều lĩnh hậu quả một trận chiến thực lực tương đương.

Mà trận chiến ấy, Hạ Vân Kiệt cuối cùng bị buộc thi triển ra thượng cổ vu tổ hung thuật chi nhất, Hậu Nghệ tên.

Hậu Nghệ tên, hắn chỉ có thể bắn ba tên! Ba tên sau, hắn sẽ thấy không một chiến năng lực.

Bởi vậy không thể tưởng tượng, này thôn hải kim bát uy lực chi thật lớn, cũng không phải kim phách tiên đao có khả năng so với.

Nay, này Ngao Nhận vừa ra tay đó là thôn hải kim bát, vốn tưởng rằng kim bát vừa úp xuống, có thể đem Hạ

Vân Kiệt cấp trấn áp cầm nã, cũng may tiểu mỹ nhân trước mặt lộ một chút mặt, bày ra một chút hắn uy mãnh một mặt, không nghĩ tới này Hạ Vân Kiệt lợi hại như vậy, không chỉ có thi triển ra vu tộc pháp thiên tượng địa đại pháp, ngạnh sinh sinh khiêng trụ kim quang uy áp, hơn nữa còn tế ra tiên đao, lăng là đem kim quang hoa khai một đạo lỗ hổng, khiến cho kim bát hạ xuống tốc độ chịu trở, lăng là không có biện pháp trực tiếp hạ xuống, đem Hạ Vân Kiệt trấn áp cầm nã.

“Cấp bản thiếu cung chủ trấn áp!” Ngao Nhận chuyển biến tốt trong chốc lát kim bát còn là lạc không dưới đến, rốt cục cảm thấy ở tiểu mỹ nhân trước mặt rơi xuống mặt mũi, thẹn quá thành giận, hét lớn một tiếng, một đạo lục quang phóng lên cao, hiện ra một cái thật to phù văn, phù văn xanh biếc ướt át, tản ra một tia thần kỳ lực lượng cùng khí tức.

Đúng là tiên thiên phù văn.

Tiên thiên phù văn vừa ra, gắn vào Ngao Nhận đỉnh đầu, cơ hồ đồng thời, Ngao Nhận trên người khí thế như hồng, không ngừng kéo lên, một tia tiên khí theo hắn trong cơ thể phát ra, mang theo vô cùng cường đại hơi thở, sở hữu thiên địa năng lượng thậm chí không gian lực lượng nhất tiếp cận kia tiên khí đã bị giảo phấn toái.

Lại có một cái điều thụy khí theo hắn trên đầu kim quan thùy lạc xuống, đem hắn phụ trợ vô cùng uy nghiêm, lại tiên gia khí thế mười phần.

Ngao Nhận không tiếc hao tổn tiên thiên phù diệp nhất lũ tiên thiên hơi thở cũng muốn trấn áp Hạ Vân Kiệt, nhất thời gian, thôn hải kim bát chợt lớn bốn năm lần cũng không chỉ, trút xuống xuống kim quang nùng giống như thực chất, sở hữu lực lượng căn bản không thể tới gần kia kim quang, nhất tới gần đã bị nghiền ép tới phấn túy.

“Ca ca ca!” Hạ Vân Kiệt kia cao lớn thân mình mạnh bị ép tới đi xuống trầm xuống, mồ hôi tham gia máu tươi từ hắn da thịt thượng nhiều điểm sấm đi ra, thân mình lý phát ra xương cốt bị áp đoạn thanh âm, kim phách tiên đao lại rốt cuộc không thể đi tới tấc hào.

Thôn hải kim bát bắt đầu lấy gấp bội tốc độ hạ xuống, Hạ Vân Kiệt nắm kim đao hai tay bắt đầu dần dần gấp khúc hạ xuống. Thoạt nhìn rốt cuộc không thể ngăn cản thôn hải kim bát hạ xuống, khó thoát khỏi bị trấn áp vận mệnh.

Nhìn Hạ Vân Kiệt như hồng hoang cự nhân bình thường đứng ở đại hải phía trên, bất khuất nắm kim đao, mồ hôi và máu theo da thịt thượng nhiều điểm chảy ra, bản hẳn là cảm thấy thống khoái Thủy Nhu công chúa đột nhiên nổi lên một tia không đành lòng cảm xúc, tựa hồ không đành lòng nhìn đến như thế anh hùng nhân vật cứ như vậy bị thôn hải kim bát như vậy bá đạo trực tiếp trấn áp.

Nhưng rất nhanh nàng hãy thu nổi lên trong lòng không đành lòng, cắn răng, trong lòng mắng thầm:“Làm cho ngươi cưỡi ở bản công chúa trên người, làm cho ngươi đánh bản công chúa, bị trấn áp xứng đáng, xứng đáng!”

“Tiểu tử, cũng dám ở ta tứ hải giới giương oai, xem bản thiếu cung chủ như thế nào đem ngươi trấn áp!” Kia Ngao Nhận gặp Hạ Vân Kiệt rốt cuộc chống cự không được thôn hải kim bát uy lực, trên mặt không khỏi toát ra đắc ý cuồng ngạo sắc, uy phong lẫm lẫm hét lớn một tiếng, kia thôn thiên kim bát lại kim quang mạnh nở rộ, lại đi rơi xuống không ít.

Cảnh giới đúng là vẫn còn thấp một ít, gặp được có lợi hại pháp bảo thiên tiên, cuối cùng còn là thi triển vu tổ hung thuật! Hạ Vân Kiệt gặp thôn thiên kim bát uy lực càng lúc càng lớn, trong đầu âm thầm thở dài một hơi, hai chân chậm rãi bước ra, trong cơ thể vu lực bắt đầu

điên cuồng điều động đứng lên.

Ngay tại phía sau, phía chân trời biên xuất hiện kia đồng dạng cưỡi tị thủy kim tình thú, bị người xưng là thái tử hùng vĩ nam tử cùng hắn sáu vị thủ hạ, trong đó có một vị còn là thiên tiên cấp cường giả.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1419 : Thái tử ra tay

Kia cưỡi tị thủy kim tình thú nam tử vừa xuất hiện ở phía chân trời biên, liền phát hiện đại hải phía trên chiến đấu, cũng nhận ra tứ hải cung đông cung trấn cung chi bảo cùng kia thi triển pháp bảo người, trong mắt đầu tiên là toát ra một tia khiếp sợ nghi hoặc sắc, không biết tại đây tứ hải giới vực còn có ai dám cùng ngươi tứ hải cung đông cung thiếu cung chủ một trận chiến? Lại có ai thế nhưng có thể làm cho Ngao Nhận tế ra trấn cung chi bảo, hơn nữa còn không tiếc hao tổn nhất lũ tiên thiên phù diệp tiên thiên hơi thở, thi triển tiên gia lực?

Bất quá làm kia nam tử ánh mắt xuyên thấu qua nùng như thực chất kim quang, nhìn đến kia bị kim quang bao phủ nam tử khi, cả người lại như bị sét đánh, cả người chấn động, nước mắt không chịu khống chế theo hốc mắt trung bừng lên, mơ hồ tầm mắt.

“Kỳ quái, người nọ là ai? Rõ ràng không phải thiên tiên, thế nhưng có thể làm cho Ngao Nhận tế ra thôn hải kim bát, hơn nữa còn làm cho hắn thi triển ra thiên tiên lực! Di! Thủy Nhu bị thương, chẳng lẽ là người này đả thương nàng?” Kia cưỡi tị thủy kim tình thú bên cạnh thiên tiên, trong mắt đầu tiên là toát ra kinh ngạc sắc, lập tức chờ hắn phát hiện Thủy Nhu công chúa thần sắc tái nhợt, pháp lực dao động rõ ràng không xong khi, trong mắt nhất thời sát khí phụt ra, thủ hướng khố hạ một đầu bạch hổ thượng vỗ, liền chuẩn bị xông lên phía trước.

Bất quá kia bạch hổ còn chưa động, kia cưỡi tị thủy kim tình thú nam tử đã trực tiếp theo tị thủy kim tình thú thượng phóng lên cao, hóa thành một đạo hồng quang hướng đại chiến hiện trường vạch tới.

“Thái tử điện hạ!” Kia cưỡi bạch hổ thiên tiên gặp nam tử như điện bàn hướng đại chiến hiện trường vạch tới,

đầu tiên là hơi hơi nhất kinh ngạc, theo sát sau trên mặt liền toát ra thoải mái sắc, lắc đầu, âm thầm suy nghĩ:“Đều nói thái tử điện hạ tối thân vị này tiểu di, quả nhiên không giả. Người này cũng không biết cái gì lai lịch, xem như không hay ho về nhà, nhạ ai không tốt, cũng dám nhạ Thủy Nhu. Nay tứ hải cung thiếu cung chủ đã toàn lực trấn áp hắn, hơn nữa thái tử điện hạ ra tay, lúc này cho dù hắn có có thể so với thiên tiên thực lực, cũng là hẳn phải chết không thể nghi ngờ a.”

Trong lòng nghĩ, ngày đó tiên đang chuẩn bị tiếp tục thúc dục bạch hổ đi phía trước tiến đến khi, đột nhiên gian liền hoàn toàn trợn tròn mắt.

Chỉ thấy kia thái tử điện hạ xông lên đi sau, ngay cả hắn tiểu di xem cũng chưa xem, mà là đối với kia tứ hải cung đông cung thiếu cung chủ, giận dữ hét:“Ngao Nhận, cấp bản thái tử dừng tay!”

Rống giận trung, một đạo ngân quang lao ra, hiện ra một thanh ngân quang lóng lánh trường kích, chính là huyền xà quốc trấn quốc pháp bảo chi nhất, liệt thiên tiên kích.

Này kích không chỉ có sắc bén cứng cỏi dị thường, nhưng lại có chứa không gian cắt lực.

Tiên kích vừa ra, ngân mang bắn ra bốn phía, bốn phía không gian đó là một trận hỗn loạn, phảng phất nháy mắt liền bị cắt thành vô số khối mảnh nhỏ.

“Thủy Dịch Thiên ngươi điên ư, ngươi đây là đang làm cái gì?” Thủy Nhu công chúa vừa mới bắt đầu gặp kia thái tử theo xa xa vội vàng tới rồi, trong mắt còn toát ra một tia vui sướng sắc, lại không nghĩ rằng này thái tử vừa đến, thế nhưng xem cũng chưa liếc nhìn nàng một cái, liền tế ra huyền xà quốc trấn quốc pháp bảo liệt thiên tiên kích sẽ đối Ngao Nhận ra tay, không khỏi gấp đến độ âm thanh kêu lên.

Bất quá kia được xưng là Thủy Dịch Thiên thái tử lại tựa hồ vốn không có nghe đến Thủy Nhu công chúa tiếng kêu, liệt thiên tiên kích nhất tế phóng ra, liền nắm trong tay, đối với kia Ngao Nhận liền đâm tới.

“Thứ a!” Một đạo lợi khí thứ phá trang giấy thuộc da bàn thanh âm ở trong thiên địa chợt vang lên, kia liệt thiên tiên kích nơi đi qua, không gian thế nhưng nháy mắt bị đâm xuyên qua. Đã không có không gian ngăn cản, liệt thiên tiên kích lấy không thể tưởng tượng tốc độ liền giết đến Ngao Nhận trước mặt.

Ngao Nhận gặp liệt thiên tiên kích cấp tốc xuyên thấu không gian, một đạo sắc bén đến cực điểm, tựa hồ có thể mặc thấu hết thảy mũi nhọn tuy rằng còn chưa giết đến, lại làm cho hắn đã sinh ra một loại rất lớn nguy cơ, tựa hồ lấy hắn long tộc thiên tiên thân thể, tại đây mũi nhọn trước mặt cũng sẽ biến thành như tờ giấy hồ bình thường yếu ớt.

“Thủy Dịch Thiên, ngươi điên rồi sao?” Rơi vào đường cùng, Ngao Nhận gầm lên giận dữ, thôn hải kim bát quay lại miệng bát, đối với liệt thiên tiên kích liền trút xuống hạ như giang hà bàn kim quang, nhất thời liệt thiên tiên kích kia có thể nháy mắt thứ phá không gian mũi nhọn rốt cục thong thả xuống dưới.

Thôn hải kim bát vừa đi, Hạ Vân Kiệt thừa nhận áp lực biến mất. Áp lực vừa mất, Hạ Vân Kiệt liền âm thầm thu hồi đã toàn lực vận chuyển, súc thế đãi công Hậu Nghệ tên, hai mắt lẳng lặng nhìn kia đột nhiên xuất hiện huyền xà quốc thái tử điện hạ, toát ra một chút vô cùng phức tạp cảm tình sắc thái.

Làm Hạ Vân Kiệt lẳng lặng nhìn kia đột nhiên xuất hiện huyền xà quốc thái tử điện hạ khi, huyền xà quốc thái tử điện hạ chậm rãi thu hồi liệt thiên tiên kích.

Ngao Nhận gặp thái tử điện hạ thu hồi liệt thiên tiên kích, hắn cũng thu hồi thôn hải kim bát, dù sao tứ hải cung có cùng huyền xà liên minh quốc tế minh ý, hắn cũng ái mộ Thủy Nhu công chúa, có cùng nàng liên hôn chi tâm, nếu thái tử điện hạ thu hồi liệt thiên tiên kích, hắn tự nhiên là không tốt tái tiếp tục công kích hắn.

Bất quá thôn hải kim bát tuy rằng thu đứng lên, nhưng Ngao Nhận sắc mặt cũng rất khó coi. Mặc kệ nói như thế nào, hắn cũng là tứ hải cung đông cung thiếu cung chủ, thân phận địa vị cho dù có chút không bằng huyền xà quốc thái tử điện hạ, nhưng này kém cũng là cực kì hữu hạn. Huống hồ hắn đã là thiên tiên vị, tương lai nhất định có thể trở thành tứ hải cung đông cung cung chủ, tứ hải giới vực đại vực chủ, mà trước mắt thái tử điện hạ lại còn chính là cử hà hậu kỳ cảnh giới, không chỉ có cảnh giới không bằng hắn, tương lai hay không có thể đi lên huyền xà quốc hoàng đế vị đều còn không nhất định đâu. Nay hắn lại cầm liệt thiên tiên kích đến ám sát hắn, nếu không phải xem ở Thủy Nhu công chúa và huyền xà quốc mặt mũi, Ngao Nhận sớm liền cùng hắn không chết không ngớt, lại há chịu thu hồi thôn hải kim bát?

“Thủy Dịch Thiên, ngươi phải cấp bản thiếu cung chủ một hợp lý công đạo! Nếu không chuyện này không có khả năng như vậy từ bỏ!” Ngao Nhận sắc mặt cực kì khó coi xả nước dịch thiên rít gào nói.

Vừa rồi hắn vốn lập tức là có thể trấn áp Hạ Vân Kiệt, liền bởi vì Thủy Dịch Thiên sứ hắn thất bại trong gang tấc. Hơn nữa vì ở mỹ nhân trước mặt mặt mày rạng rỡ, hắn nhưng là lãng phí nhất lũ tiên thiên phù diệp tiên thiên hơi thở a. Này tiên thiên phù diệp ở lại hạ giới đã càng ngày càng ít, cho dù hắn là tứ hải cung đông cung thiếu cung chủ, trong tay cũng chỉ có một mảnh, chỉ có chân chính ngồi trên đông cung cung chủ vị, mới có nhiều một mảnh cơ hội.

Tiên thiên phù diệp có cường có nhược, nhưng sở hữu tiên thiên phù diệp đều có một cái thông tính, thì phải là nhiều nhất chỉ có thể thả ra chín lũ tiên thiên hơi thở, cũng đã nói mặc kệ tiên thiên phù diệp tiên thiên hơi thở là cường còn là nhược, một mảnh nhiều nhất chỉ có thể sử dụng chín lần. Đơn giản cường đại tiên thiên phù diệp có thể làm cho tiên lộ kì thậm chí tiên đan kì thiên tiên sử dụng chín lần, mà nhược tiên thiên phù diệp chỉ có thể làm cho tiên khí kì thiên tiên sử dụng chín lần, nếu đổi thành tiên lộ kì thiên tiên đến sử dụng, kia nhược tiên thiên phù diệp chỉ sợ chỉ có thể sử dụng cái hai ba lần sẽ muốn chi trả.

Ngao Nhận là tứ hải cung đông cung thiếu cung chủ, được đến tiên thiên phù diệp nhưng thật ra đầy đủ, chưa bao giờ sử dụng. Nhưng cho dù như thế, này một mảnh tiên thiên phù diệp cũng chỉ cho phép hắn sử dụng chín lần, một khi hắn vượt qua này số lần, trừ phi hắn đi lên đông cung cung chủ vị, được đến mặt khác một trương tiên thiên phù diệp, nếu không hắn chỉ có thể rời đi hạ giới.

Này cũng liền ý nghĩa, kinh này một trận chiến sau, ở không đi lên đông cung cung chủ vị trước, hắn nhiều nhất chỉ có thể tái phát huy tám lần thiên tiên lực, có thể nghĩ, Ngao Nhận vì bác mỹ nhân niềm vui, lúc này đây trả giá đại giới có bao nhiêu sao thật lớn. Cho nên cho dù hắn thu hồi thôn hải kim bát, không hề công kích Thủy Dịch Thiên, nhưng là khẳng định muốn hỏi cái đến tột cùng, nếu Thủy Dịch Thiên không thể cho hắn một hợp lý giải thích, hắn là tuyệt đối không thể có thể như vậy bỏ qua.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 1420 : Chủ tớ nhận thức

“Hợp lý công đạo? Ngươi hẳn là cảm tạ hắn cứu ngươi một mạng!” Trả lời Ngao Nhận không phải kia thái tử điện hạ, mà là một đạo lạnh như băng thanh âm.

“Ha ha, thật sự là càn rỡ đến cực điểm! Kia liền làm cho bản thiếu cung chủ nhìn xem ngươi như thế nào thủ ta tánh mạng?” Ngao Nhận không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt phía trước đều thiếu chút nữa sắp bị trấn áp, nay may mắn đào thoát, thế nhưng còn dám như thế càn rỡ, không khỏi giận dữ cười to, thần sắc dữ tợn khủng bố.

Cười to là lúc, thôn hải kim bát lại giắt ở trên trời, đối với Hạ Vân Kiệt liền nếu độ khấu hạ.

“Ngao Nhận, hay là ngươi thực nghĩ đến bản thái tử không dám giết ngươi sao?” Nhưng ngay tại phía sau, thái tử điện hạ lại thứ huy động liệt thiên tiên kích hướng Ngao Nhận chỉ đi.

“Thủy Dịch Thiên!” Ngao Nhận tức giận đến tam thi thần bạo khiêu.

“Tốt lắm, tốt lắm, tất cả đều cho ta dừng tay!” Thủy Nhu công chúa lúc này tự nhiên nhìn ra đến tình thế không đúng, trong đầu tuy rằng hoang mang dị thường, nhưng lúc này cũng là tuyệt không có thể nhìn thái tử điện hạ cùng Ngao Nhận chiến, vội vàng nhảy ra, nũng nịu quát.

“Chính là, chính là, có chuyện hảo hảo nói, cần gì phải động võ đâu?” Kia cưỡi bạch hổ thiên tiên lúc này từ lâu kinh đuổi tới, cũng đã nhận ra thái tử điện hạ cùng Hạ Vân Kiệt tựa hồ có chút quan hệ, vội vàng cũng đi theo khuyên nhủ.

Này kỵ bạch hổ, chính là thiên tiên, tự nhiên không phải

bình thường tùy tùng, chính là huyền xà quốc cung phụng. Bởi vì thái tử điện hạ thân phận không giống tầm thường, thế này mới chịu huyền xà quốc hoàng đế Thủy Vô Ngân chi thác, hộ tống thái tử điện hạ cùng tiến đến, lấy cam đoan hắn an nguy.

Cho nên bực này tình thế dưới, hắn tự nhiên là có tư cách chen vào nói.

Ngao Nhận đổ sẽ không sợ kia kỵ bạch hổ thiên tiên, bất quá bởi vì Thủy Nhu công chúa mở miệng, hắn cũng không không đành lòng hạ này khẩu ác khí, đem thôn hải kim bát lại thu đứng lên, chính là xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt lại sát khí chớp động, rõ ràng là động tất giết hắn tâm tư.

Cũng là, hắn Ngao Nhận loại nào thân phận, hôm nay hắn đầu tiên là khi nhục hắn “Vị hôn thê”, tiếp theo lại như thế càn rỡ khiêu khích hắn, hơn nữa hắn Ngao Nhận cũng vì hắn tổn thất một lũ trân quý vô cùng tiên thiên phù diệp tiên thiên hơi thở, hắn Ngao Nhận lại há chịu như vậy buông tha hắn?

Gặp Ngao Nhận thu hồi thôn hải kim bát, Thủy Dịch Thiên cũng thu hồi liệt thiên tiên kích, sau đó ai cũng không thấy, mà là đột nhiên hướng tới Hạ Vân Kiệt phương hướng hai đầu gối quỳ xuống, một bước một dập đầu quỳ lạy đến Hạ Vân Kiệt trước mặt.

“Chủ nhân! Ta nghĩ đến đời này sẽ không còn được gặp lại ngươi !” Rốt cục quỳ lạy đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, Thủy Dịch Thiên to như vậy một nam nhân lại đột nhiên thất thanh khóc lên, nước mắt ngã nhào xuống.

Làm Thủy Dịch Thiên đột nhiên hướng tới Hạ Vân Kiệt hai đầu gối quỳ xuống, một bước một dập đầu quỳ đến Hạ Vân Kiệt trước mặt khi, sở hữu người ở đây liền đã nhìn xem hoàn toàn mắt choáng váng, căn bản không

biết đây là cái gì trạng huống. Nay lại thấy Thủy Dịch Thiên thân là đường đường huyền xà quốc thái tử điện hạ, thế nhưng xưng hô Hạ Vân Kiệt chủ nhân, hơn nữa còn là thất thanh khóc rống, tất cả mọi người tròng mắt đều thiếu chút nữa rớt một đất.

Đây chính là huyền xà quốc thái tử điện hạ a, tương lai hắc thủy quyển vực vực chủ a! Hiện tại thế nhưng quỳ trên mặt đất xưng hô một nam tử thiếu chút nữa sẽ muốn bị trấn áp chủ nhân, này nếu không phải tận mắt nhìn thấy, ai có thể tin tưởng?

Này Thủy Dịch Thiên tự nhiên không phải người khác, là Hạ Vân Kiệt ở địa cầu thu kia long, Thánh Hỏa Thiên Long. Hắn truyền hắn vô thượng huyền công, làm cho hắn thức tỉnh rồi huyết mạch, làm cho hắn dần dần đã biết chính mình thân thế. Có thể nói, Thánh Hỏa Thiên Long từ nhỏ chính là cái cô nhi, mà Hạ Vân Kiệt thân là hắn chủ nhân, thật là hắn sư phụ cùng phụ thân.

Nhưng kết quả đâu, lại bởi vì hắn duyên cớ, địa cầu gặp hại, cũng là bởi vì hắn, Hạ Vân Kiệt hai vị người yêu cho tới bây giờ như trước tung tích không rõ, sinh tử chưa biết, cũng là bởi vì hắn, Hạ Vân Kiệt trải qua cửu tử nhất sinh.

Nhưng Hạ Vân Kiệt còn chưa có không có trách cứ quá hắn, thậm chí ở trên hư không thông đạo khi, vì cứu hắn còn dứt khoát tổn thất một tôn hoàng đình nguyên thần.

Này đó người khác cũng không biết, nhưng này hết thảy lại giống như khắc bình thường khắc vào Thánh Hỏa Thiên Long trong đầu. Mỗi khi hắn nhớ tới hư không trong thông đạo, Hạ Vân Kiệt vì thay hắn chắn kia một mâu, hoàng đình nguyên thần hóa thành hư vô, mỗi khi hắn nhớ tới Hạ Vân Kiệt bị cuốn vào hắc động, hoàn toàn biến mất ở trên hư không trong thông đạo, hắn liền nhịn không được rơi lệ đầy mặt, áy náy tựa như một cây

đao giống nhau càng không ngừng trạc hắn trái tim.

Vốn tưởng rằng đời này sẽ không còn được gặp lại chủ nhân, vốn tưởng rằng đời này đều phải sinh hoạt tại áy náy bên trong, không nghĩ tới minh minh trung ông trời còn là dài quá ánh mắt, thế nhưng làm cho hắn ở trong này gặp lại chủ nhân, này như thế nào làm cho Thánh Hỏa Thiên Long không đau khóc thất thanh?

“Ta cũng vậy. Tốt lắm, đứng lên đi! Nói như thế nào ngươi hiện tại cũng là quý làm một quốc thái tử, như vậy quỳ gối ta trước mặt, làm cho người ta nhìn còn thể thống gì?” Hạ Vân Kiệt nhìn Thánh Hỏa Thiên Long thất thanh khóc rống bộ dáng, cái mũi cũng là nhịn không được một trận lên men, hốc mắt cũng hơi hơi đỏ lên.

Chín năm hơn, tại đây cái rộng lớn vô ngần ba ngàn giới. Hắn bên người mặc dù có rất nhiều môn nhân đệ tử, khi hắn nội tâm thủy chung là cô đơn. Không có người biết hắn một cái khác thế giới, hắn cũng không có biện pháp cùng người kể ra hắn một cái khác thế giới.

Hôm nay hắn rốt cục tại đây cái thế giới gặp Thánh Hỏa Thiên Long, trừ bỏ vui sướng, trừ bỏ chua xót, hắn tâm cũng rốt cục cảm giác không hề cô đơn.

Thậm chí hắn tâm cũng không giống nhau trước kia như vậy bi quan, mà là thấy được hy vọng.

“Không, mặc kệ ta tương lai lấy được cái gì thành tựu, có được cái gì địa vị, ta vĩnh viễn đều là chủ nhân tối trung tâm nô bộc!” Thánh Hỏa Thiên Long lau đem khóe mắt nước mắt, cung kính nói.

Thánh Hỏa Thiên Long thốt ra lời này xuất khẩu, đã dần dần phục hồi tinh thần lại Thủy Nhu công chúa đám người tất cả đều xấu hổ đến hận không thể tìm kiếm một cái khe cấp chui đi xuống, mà Ngao Nhận trên mặt tắc

toát ra rõ ràng khinh bỉ sắc.

Đường đường huyền xà quốc thái tử điện hạ, thế nhưng hèn mọn đến thành người khác nô bộc, lời này nếu truyền ra đi, chẳng phải là thành ba ngàn giới một cái thiên đại truyện cười?

“Ngươi tốt lắm, đứng lên đi!” Hạ Vân Kiệt gặp Thánh Hỏa Thiên Long không có quên bản, trong đầu cũng rất là cảm động cùng vui mừng, thân thủ đưa hắn giúp đỡ đứng lên.

Năm đó, hắn cũng không có cấp Thánh Hỏa Thiên Long hạ cấm chế, nếu Thánh Hỏa Thiên Long là người vong ân phụ nghĩa, hiện tại hoàn toàn có thể không tiếp thu hắn này chủ nhân.

“Là, chủ nhân!” Thánh Hỏa Thiên Long thế này mới theo lời đứng dậy, cung kính đứng ở Hạ Vân Kiệt phía sau, tựa như một cái tối trung tâm làm hết phận sự thủ hạ, thế nào còn có nửa điểm thái tử điện hạ cái giá.

“Thật sự là cái truyện cười, thiên đại truyện cười! Thủy Dịch Thiên ngươi dù sao cũng là huyền xà quốc thái tử điện hạ, thế nhưng cam nguyện làm người nô bộc! Trách không được vừa rồi muốn hướng bản thiếu cung chủ ra tay, quả thực chính là mất mặt mất về nhà.” Nhìn Thánh Hỏa Thiên Long giống cái nô bộc giống nhau đứng ở Hạ Vân Kiệt phía sau, Ngao Nhận nhịn không được mặt lộ vẻ vẻ châm chọc, cười nhạo nói.

Gặp Ngao Nhận trước mặt trào phúng thái tử điện hạ, Thủy Nhu đám người tất cả đều mặt lộ vẻ sắc mặt giận dữ, nhưng lại không biết nên như thế nào phản bác.

Bởi vì trong nội tâm, bọn họ cũng là đồng ý Ngao Nhận nói!

“Người của ta, còn không tới phiên a miêu a cẩu đến lời bình, lập tức cấp bản tôn tự đoạn một tay, sau đó cút đi!” Bất quá Hạ Vân Kiệt nghe vậy cũng là sắc mặt trầm xuống, âm thanh lạnh lùng nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1421 : Đại trượng phu

“Ha ha! Gặp qua càn rỡ không biết, lại chưa thấy qua giống ngươi như vậy càn rỡ không biết. Vừa rồi nếu không phải Thủy Dịch Thiên nhúng tay, ngươi sớm liền bị bản thiếu cung chủ trấn áp ở thôn hải kim bát dưới, nay còn dám như vậy càn rỡ, hay là ngươi cho là thành Thủy Dịch Thiên chủ nhân, bản thiếu cung chủ cũng không dám trấn sát ngươi sao?” Ngao Nhận nghe vậy như là nghe được trên đời này lớn nhất truyện cười bình thường, giơ thẳng lên trời cười ha hả.

Khi nói chuyện, thôn hải kim bát lại phóng lên cao, kim quang vạn trượng.

“Ngao Nhận, ngươi một mà tái mạo phạm nhà của ta chủ nhân, hay là ngươi cho là bản thái tử không dám giết ngươi sao? Còn không tự đoạn một tay, tốc tốc cút ngay!” Liệt thiên tiên kích cơ hồ ở cùng thời khắc đó dừng ở Thánh Hỏa Thiên Long trong tay, chỉ phía xa Ngao Nhận.

“Thái tử điện hạ!”

“Dịch Thiên!”

Gặp thái tử điện hạ lại tế ra liệt thiên tiên kích, hơn nữa còn muốn Ngao Nhận tự đoạn một tay rời đi, kia cưỡi bạch hổ thiên tiên còn có Thủy Nhu công chúa sắc mặt đều trở nên cực kì khó coi, ào ào tiến lên cản lại. Thậm chí ở cản lại khi, Thủy Nhu công chúa còn hung tợn trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới, người này không chỉ có vừa rồi cưỡi chính mình, nay thế nhưng còn thành chính mình cháu ngoại trai chủ nhân, khiến cho huyền xà quốc hoàng gia đều trở thành truyện cười, điều này

làm cho nàng có loại rơi xuống địa ngục cảm giác, trong lòng tự nhiên hận thấu Hạ Vân Kiệt, hận không thể phác đi lên tái cùng hắn chém giết một hồi.

Nay nếu hắn muốn tìm chết, mà Ngao Nhận lại có diệt sát hắn tâm tư, Thủy Nhu công chúa và kia kỵ bạch hổ thiên tiên, tự nhiên là hy vọng Ngao Nhận bắt hắn cho giết, cũng đỡ phải thái tử điện hạ tiếp tục làm kia hoang đường buồn cười cử chỉ.

“Đừng ngăn cản ta!” Chính là Thủy Nhu công chúa và kia kỵ bạch hổ thiên tiên lại căn bản không rõ bọn họ thái tử đối Hạ Vân Kiệt thời khắc đó cốt cảm tình, bọn họ này cản lại, thái tử điện hạ không chỉ có không có như vậy dừng tay, tương phản mà là hai mắt đỏ đậm phun lửa, trong tay liệt thiên tiên kích cũng không chút do dự hướng bọn họ huy đi qua, rất có nếu tiếp tục chống đỡ hắn, hắn nếu không phân địch ta, chiếu giết không lầm dấu hiệu.

Thủy Nhu công chúa và kia kỵ bạch hổ thiên tiên thấy thế, sắc mặt không khỏi trở nên cực kì khó coi.

Người khác không biết thái tử điện hạ lợi hại, nghĩ đến hắn chính là chính là cử hà hậu kỳ cảnh giới, nhưng bọn họ cũng rất rõ ràng, thái tử điện hạ thiên phú dị bẩm, thật là huyền xà quốc hàng tỉ năm không ra kỳ tài, có chân chính vượt cấp mà chiến thực lực, thật muốn tức giận đứng lên, cho dù bọn họ hai người hợp lực cũng tuyệt đối không phải đối thủ của hắn.

“Thái tử điện hạ cân nhắc a!”

“Dịch Thiên, đừng quên ngươi là huyền xà quốc thái tử điện hạ!”

Kỵ bạch hổ thiên tiên cùng Thủy Nhu công chúa, sau này lui lui, thần sắc khó coi khuyên nhủ.

“Cho dù ta là huyền xà quốc hoàng đế, ai dám cùng nhà ta chủ nhân không qua được, ta chiếu giết không lầm!” Thánh Hỏa Thiên Long mặt lộ vẻ kiên nghị sắc nói.

Mọi người nghe vậy tất cả đều sắc mặt đại biến, này chẳng phải là ý nghĩa, về sau toàn bộ huyền xà quốc đô đem trở thành trước mắt vị này nam tử phó dịch phụ thuộc sao?

“Ha ha, Thủy Nhu công chúa, Bạch Thương tiên nhân, bực này uất ức hóa thái tử, y bản thiếu cung chủ ý kiến, còn là sớm làm phế đi đi!” Ngao Nhận cười ha hả.

Thủy Nhu công chúa đám người sắc mặt càng phát ra khó coi, thái tử vị lại khởi là tùy tiện nói lập liền lập, nói phế liền phế ? Huống hồ Thủy Dịch Thiên gần chính là cử hà hậu kỳ cảnh giới, đã bị sắc phong làm thái tử vị, lại khởi là đơn giản việc? Đó là bởi vì hắn là huyền xà quốc hàng tỉ năm không thế ra kỳ tài, một khi hắn trưởng thành đứng lên, không cần nói có thể đem hạ giới hắc thủy huyền xà bộ tộc một lần nữa mang về ngày xưa huy hoàng, thậm chí cho dù tương lai đi tiên giới, cũng tất nhiên có thể trở thành hắc thủy huyền xà bộ tộc đại nhân vật.

Cũng đang là vì như vậy, đối với Thủy Dịch Thiên, huyền xà quốc là từ không có quá coi trọng, thậm chí ở hắn còn là cử hà hậu kỳ cảnh giới khi liền ban cho hắn trấn quốc chi bảo liệt thiên tiên kích, xuất hành cũng có thiên tiên cung phụng đi theo bảo hộ.

Nhưng nếu Thủy Dịch Thiên cố ý phải làm trước mắt này nam nhân nô bộc, kia bọn họ thật đúng là muốn suy nghĩ Ngao Nhận nói mà nói!

“Uất ức! Bản tôn nói cho ngươi, chỉ có giống hắn như vậy nam nhân mới là chân chính đại trượng phu, thực

anh hùng!” Một đạo quát lạnh tiếng vang lên, cũng là Hạ Vân Kiệt mở miệng.

“Ha ha, làm nhân nô bộc đại trượng phu sao?” Ngao Nhận mặt lộ vẻ châm chọc cất tiếng cười to, mà Thủy Nhu công chúa đám người sắc mặt càng phát ra khó coi.

Âm xà hắc phong tiên các pháp bảo dĩ nhiên ào ào tế ra, hiển nhiên đã động cần phải muốn cản trụ thái tử điện hạ quyết tâm.

Nếu thái tử điện hạ cố ý muốn bái nam nhân chủ nhân, vậy dao sắc chặt đay rối, làm cho Ngao Nhận đem kia nam nhân trực tiếp trấn sát đi.

Gặp Thủy Nhu công chúa đám người ào ào tế ra pháp bảo, thệ muốn cản trụ chính mình, Thủy Dịch Thiên giận râu tóc đều căn căn đứng lên.

Thật vất vả lại lần nữa gặp được chủ nhân, hắn cho dù chính mình đi tìm chết, cũng không nguyện ý lại nhìn đến chủ nhân đã bị nửa điểm thương tổn.

“Dịch Thiên, nếu bọn họ không nghĩ ngươi ra tay, vậy ngươi liền lẳng lặng hãy chờ xem!” Hạ Vân Kiệt gặp Thánh Hỏa Thiên Long giận râu tóc căn căn đứng lên, phảng phất bị nhốt trụ mãnh thú bình thường, không khỏi quay đầu hướng hắn cười cười, thản nhiên nói. Về phần Thánh Hỏa Thiên Long vì cái gì hội thành huyền xà quốc thái tử điện hạ, vì sao hắn đổi tên làm Thủy Dịch Thiên, hắn trong lòng tuy rằng còn có không nhỏ nghi hoặc, bất quá lúc này cũng là không nghĩ bại lộ hắn chân thật thân phận, cho nên còn là ấn Thủy Nhu công chúa đám người xưng hô, gọi hắn Dịch Thiên.

“Không, chủ nhân! Dịch Thiên tuyệt không có thể tái……” Thủy Dịch Thiên hai mắt đỏ đậm hét lớn, trong tay liệt thiên tiên kích ngân quang càng phát ra chói mắt,

bởi vì kia thôn hải kim bát đã chậm rãi hạ xuống, quá không được bao lâu có thể đem Hạ Vân Kiệt trấn áp ở dưới mặt.

“An tâm một chút chớ táo, nếu bản tôn có thể làm chủ nhân của ngươi, chẳng lẽ còn không đối phó được chính là một vị thiên tiên sao?” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói, đều có một cỗ tự tin.

“Ha ha, chết đã đến nơi, còn dám miệng phun cuồng ngôn!” Ngao Nhận nghe vậy nén giận cười to, kia thôn hải kim bát càng phát ra chói mắt đứng lên, gào thét đi xuống hạ xuống.

“Là, chủ nhân!” Bất quá Thủy Dịch Thiên lại theo lời thu hồi liệt thiên tiên kích, người khác không tin Hạ Vân Kiệt bản sự, khi hắn lại tin tưởng vững chắc không nghi ngờ. Năm đó Hạ Vân Kiệt cảnh giới so với hắn còn muốn thấp rất nhiều, nhưng trấn áp hắn lại dễ như trở bàn tay, hơn nữa còn truyền hắn thượng cổ huyền công.

Nay thời gian tuy rằng trôi qua chín năm nhiều, tuy rằng hắn từng có kỳ dị, hơn nữa chiếm được ngoại tổ phụ toàn lực tài bồi, thực lực đột nhiên tăng mạnh, so với năm đó không biết lợi hại bao nhiêu lần, nhưng hắn nội tâm như trước đối Hạ Vân Kiệt có một loại sùng bái mù quáng cùng tin tưởng.

Nếu chủ nhân nói như vậy, vậy tuyệt đối không có vấn đề!

Gặp Thủy Dịch Thiên thu hồi liệt thiên tiên kích, Thủy Nhu công chúa đám người tất cả đều âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, cũng đều ào ào thu hồi pháp bảo, chính là nội tâm đã có một loại nói không nên lời phức tạp tư vị.

Bởi vì thái tử điện hạ sở dĩ thu hồi liệt thiên tiên kích, đó

là bởi vì kia nam tử một câu.

Bất quá cũng may kia nam tử cho dù có thông thiên bản sự, lúc này cũng nhất định trốn bất quá thôn hải kim bát trấn áp!

Rất nhanh, Thủy Nhu công chúa đám người lại đều âm thầm may mắn đứng lên, bọn họ tự nhiên không tiếp thu vì Hạ Vân Kiệt có thể ngăn được thôn hải kim bát trấn áp. Phải biết rằng lấy Ngao Nhận thực lực tái xứng thượng thôn hải kim bát uy lực, nhưng là tương đương với tiên lộ kì thiên tiên nhất kích, Hạ Vân Kiệt tái lợi hại, chung quy không phải thiên tiên, lại há có thể đào thoát được bị trấn áp vận mệnh? Mà phía trước trận chiến ấy, cũng đang thuyết minh, Hạ Vân Kiệt tuy rằng có thể đánh bại Thủy Nhu công chúa, nhưng ngăn không được thiên tiên tái xứng thượng thôn hải kim bát trấn áp.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1422 : Tự mình tới lấy

Làm Thủy Nhu công chúa đám người âm thầm may mắn là lúc, Hạ Vân Kiệt hai chân khóa khai, bày ra đáp cung bắn tên tư thế.

Trong cơ thể vu lực tại đây một khắc điên cuồng mà bắt đầu khởi động, hội tụ đến hai tay, hình thành một cây phong cách cổ xưa tự nhiên cung cùng một chi phong cách cổ xưa tự nhiên tên.

Tuy rằng chính là phong cách cổ xưa tự nhiên cung tiễn, nhưng này vạn trượng kim quang thôn hải kim bát lại tại đây cung tiễn trước mặt tựa hồ đột nhiên trở nên ảm đạm thất sắc, phảng phất trong thiên địa còn lại chính là kia một cung nhất tên.

Một tia viễn cổ bá đạo, người chắn giết người, phật chắn diệt phật hơi thở theo Hạ Vân Kiệt trên người phát ra đi ra, thổi quét quá này phiến thiên địa.

Thủy Nhu công chúa đám người trái tim không hiểu đột nhiên buộc chặt, một căn tóc gáy đều dựng thẳng lên, thế nhưng theo bản năng hướng lui về phía sau đi, mà đứng mũi chịu sào tứ hải cung thiếu cung chủ Ngạo Nhận lại có loại bị tuyệt thế hung thú theo dõi lỗi thấy, không hiểu một trận kinh hồn táng đảm, một loại rất lớn nguy cơ đột nhiên trong lòng đầu mạnh xuất hiện.

“Điều đó không có khả năng, bản thiếu cung chủ nhưng là thiên tiên! Cự long thân thiên tiên! Chỉ bằng ngươi chính là một vị cử hà trung kỳ tu sĩ có thể nguy hiểm đến bản thiếu cung chủ sao?” Tứ hải cung thiếu cung chủ Ngạo Nhận không có lui ra phía sau, mà là mặt lộ vẻ dữ tợn sắc, trong cơ thể tiên lực đồng dạng như hồng thủy dâng, liều lĩnh hướng thôn hải kim bát quán vào.

Nhất thời thôn hải kim bát không chỉ có hạ xuống tốc độ nhanh hơn, hơn nữa trút xuống hạ kim quang lại nùng gần như hóa thành thể rắn, ý đồ trực tiếp đem Hạ Vân Kiệt nghiền áp.

Nhưng giờ khắc này, nhâm Ngạo Nhận như thế nào điên cuồng hướng thôn hải kim bát quán nhập tiên lực, kia kim quang lại gần không thể nửa phần kia phong cách cổ xưa tự nhiên cung tiễn, chỉ cần nhất kề, liền tự động tha đi qua, phảng phất kia kim quang cũng biết kia cung tiễn là cực kì nguy hiểm cường đại tồn tại.

Vu tổ Hậu Nghệ tên, thượng cổ lợi hại nhất hung thuật chi nhất, vô kiên bất tồi. Không biết từng ở thượng cổ đại chiến trung bắn chết bao nhiêu đại yêu, thậm chí ngay cả yêu tổ ba chân kim ô đều bị hắn bắn xuống dưới quá. Có thể nghĩ này vu tổ Hậu Nghệ tên có bao nhiêu sao lợi hại. Nay Hạ Vân Kiệt tuy rằng chỉ có thể phát huy ra không đủ một phần ngàn vạn uy lực, nhưng nó bén nhọn lại khởi là thôn hải kim bát kim quang có khả năng ngăn cản ?

Ngạo Nhận gặp kim quang vốn sẽ không có thể ngăn cản hoặc là nghiền áp Hạ Vân Kiệt cùng trong tay hắn đang hiện hình cung tiễn, mắt thấy cung tiễn dần dần thành hình, trong lòng nguy cơ cảm càng ngày càng đậm liệt, rốt cục nổi giận gầm lên một tiếng, đối với kim bát mạnh phun ra một ngụm tinh huyết.

Nhiều điểm tinh huyết dừng ở kim bát phía trên, kim bát uy lực mãnh trướng, ít nhất so với lấy phía trước nhanh lên mấy lần lực lượng đi xuống lạc.

Hạ Vân Kiệt cung tiễn còn chưa hình thành, Ngạo Nhận đã không thể áp chế nội tâm hoảng sợ, bắt đầu liều mạng.

Thủy Nhu công chúa, cưỡi bạch hổ thiên tiên đám người

thấy thế sắc mặt tái biến.

Hơn nữa Thủy Nhu công chúa, Đông Trạch Xà Vương đám người sắc mặt biến hóa lớn nhất, phía trước bọn họ nhưng là chính mắt mắt thấy Hạ Vân Kiệt bị kim bát kim quang áp chế, liều mạng giãy dụa, cũng không thoát khỏi. Không nghĩ tới nay, trong tay hắn cung tiễn còn không có hình thành, kia Ngạo Nhận cũng đã không tiếc phun ra một ngụm tinh huyết, hoàn toàn là một bộ muốn liều mạng tư thế.

Tinh huyết không phải bình thường máu, một ngụm liền để được với mấy chục năm thậm chí thượng trăm năm khổ tu.

Chẳng lẽ nói, phía trước hắn căn bản là không dùng hết toàn lực?

Điều đó không có khả năng, hắn bất quá chính là cử hà trung kỳ cảnh giới mà thôi?

Thủy Nhu công chúa đám người trong mắt toát ra không dám tin ánh mắt, nhưng sự thật liền đặt tại trước mặt, lại không thể không thừa nhận.

“Hừ, ngươi cho là phun một búng máu có thể ngăn lại bản tôn bắn đoạn ngươi một tay sao?” Hạ Vân Kiệt khinh thường quát lạnh một tiếng, một đạo kim quang từ đỉnh đầu vọt lên, đúng là kim phách tiên đao.

Kim phách tiên đao giắt vắt ngang đỉnh đầu, một mảnh kim quang lóng lánh, tuy rằng như trước không thể ngăn trở kia kim bát hạ xuống xu thế, lại lập tức khiến cho thôn hải kim bát tốc độ chậm lại xuống dưới.

“Điều đó không có khả năng!” Tứ hải cung thiếu cung chủ Ngạo Nhận gặp Hạ Vân Kiệt ở chính mình thôn hải kim bát toàn lực áp bách hạ, thế nhưng còn có thể nhất

tâm nhị dụng, một bên đem hết toàn lực hình thành một loại làm cho hắn trong lòng sợ hãi cung tiễn, mặt khác một bên thế nhưng còn có thể tế ra tiên khí ngăn cản hắn thôn hải kim bát rơi xuống, không khỏi âm thanh kêu đứng lên.

Này đối với tứ hải cung thiếu cung chủ căn bản chính là không thể tưởng tượng sự tình!

Một người mặc kệ có bao nhiêu lợi hại, hắn chân nguyên pháp lực cùng tinh thần lực chung quy là có hạn. Tựa như hắn, tế ra thôn hải kim bát sau, trên cơ bản sẽ không biện pháp tái phân tâm tế phóng này khác pháp bảo, hoặc là thi triển này khác tiên gia pháp thuật. Bởi vì thôn hải kim bát vốn là tứ hải cung đông cung trấn cung chi bảo, uy lực thật lớn, lấy thực lực của hắn đến khống chế vốn là có chút miễn cưỡng, tự nhiên cũng sẽ không biện pháp tái phân tâm. Mà hiện tại, Hạ Vân Kiệt rõ ràng là ở thi triển hắn lợi hại nhất sát chiêu, nói cách khác đây là một loại được ăn cả ngã về không, không thành công liền xả thân hành động. Dưới tình huống như vậy, căn bản không thể lại có gì phân tâm hành động, càng đừng nói tế phóng tiên khí cấp pháp bảo.

Tiên khí cấp pháp bảo, đó là thiên tiên sử dụng pháp bảo! Thiên tiên lấy hạ tu sĩ thi triển ra, vốn là rất là khó khăn, cần toàn lực làm mới vừa rồi đi. Nhưng còn bây giờ thì sao, Hạ Vân Kiệt ở thi triển lợi hại nhất sát chiêu là lúc, thế nhưng còn phân tâm tế phóng tiên khí, mà hắn bất quá chính là một vị cử hà trung kỳ cảnh giới tu sĩ, này như thế nào không cho Ngạo Nhận âm thanh kêu to.

Kỳ thật này đối với tứ hải cung thiếu cung chủ là không thể tưởng tượng sự tình, đối với Thủy Nhu công chúa đám người làm sao thường không phải như thế?

Bọn họ căn bản không thể tưởng tượng dưới tình huống

như vậy, Hạ Vân Kiệt như thế nào khả năng còn có dư lực thi triển ra kim phách tiên đao?

Bọn họ lại như thế nào khả năng biết, Hạ Vân Kiệt không chỉ có là vu tiên song tu, nhưng lại mở mang ba tòa nguyên thần phủ, không chỉ có chân nguyên pháp lực xa không phải đồng cảnh giới tu sĩ có thể so sánh, tinh thần lực lại viễn siêu đồng cảnh giới tu sĩ.

Đừng nói chính là nhất tâm nhị dụng, cho dù một lòng ba dùng, tứ dùng lại có khách khí?

“Không có gì không có khả năng !” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng cười, Hậu Nghệ tên rốt cục ngưng tụ mà thành,“Hiện tại ngươi là chính mình đoạn đi một tay còn là bản tôn tự mình tới lấy?”

“Chớ có càn rỡ, bản thiếu cung chủ đổ muốn nhìn ngươi như thế nào thủ của ta một tay!” Làm Hậu Nghệ tên hoàn toàn ngưng tụ mà thành, nhắm ngay Ngạo Nhận khi, Ngạo Nhận có loại da đầu đều phải nổ tung cảm giác, bất quá thân là tứ hải cung đông cung thiếu cung chủ, hắn tự nhiên không có khả năng bởi vậy liền đoạn đi một tay, mà là lớn tiếng giận dữ hét.

Cơ hồ đồng thời thôn hải kim bát hóa thành một đạo kim quang hạ xuống, giống như một tòa bát hình thật lớn Kim Sơn, kim quang xán xán chắn Ngạo Nhận trước mặt.

Hiển nhiên Ngạo Nhận ở mặt ngoài tuy rằng không muốn thừa nhận Hạ Vân Kiệt lợi hại, nhưng hắn hành động lại bại lộ hắn nội tâm hoảng sợ, đã không hề làm trấn sát Hạ Vân Kiệt hy vọng hão huyền, mà là sửa công làm thủ.

“Kia bản tôn liền tự mình tới lấy!” Hạ Vân Kiệt quát lạnh một tiếng.

“Băng!” Một tiếng nổ, Hậu Nghệ tên bắn ra.

Thời không phảng phất tại đây một khắc đình chỉ chuyển động, chỉ có một chi phong cách cổ xưa tự nhiên tên nhìn như thong thả kì thực nhanh đến cực điểm xuyên qua thiên không.

“Thương!” Một tiếng nổ, Hậu Nghệ tên bắn ở tại như thật lớn Kim Sơn thôn hải kim bát phía trên, nhất thời gian, thôn hải kim bát vạn trượng kim quang như pháo hoa ở không trung nở rộ ra ánh sáng ngọc hoa mỹ hào quang, sau đó biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, chỉ còn lại có một cái ảm đạm không ánh sáng chén nhỏ ở không trung quay tròn hướng đại hải hạ xuống.

Chương 1423 : Nói lấy liền lấy

“Phốc!” Một tiếng, cơ hồ đồng thời Ngao Nhận nguyên thần như gặp trọng kích, một ngụm máu tươi cuồng phun mà ra, trong mắt toát ra hoảng sợ đến cực điểm ánh mắt.

Bởi vì ngay tại thôn hải kim bát hào quang biến mất, quay tròn đi xuống ngã xuống là lúc, kia chi phong cách cổ xưa tự nhiên tên, thế nhưng không có nguyên nhân này mà biến mất hoặc là đình chỉ, mà là tiếp tục hướng hắn nhìn như cực chậm kì thực nhanh đến cực điểm phóng tới.

Tên mũi nhọn ở trong mắt không ngừng phóng đại, lúc này Ngao Nhận cũng là sợ tới mức tim mật dục liệt, cơ hồ không hề nghĩ ngợi xoay người liền chuẩn bị chạy trốn, thậm chí ngay cả kia thôn hải kim bát đều bất chấp thu hồi.

Không có biện pháp, ngay cả thôn hải kim bát bực này trấn cung chi bảo đều ngăn không được kia một tên, Ngao Nhận huyết nhục chi khu lại như thế nào ngăn cản được.

Nhìn tứ hải cung đông cung thiếu cung chủ, đường đường thiên tiên cấp cường giả, thế nhưng ở Hạ Vân Kiệt trước mặt xoay người chạy trốn, giống như chó nhà có tang bình thường, mọi người bao gồm đối Hạ Vân Kiệt tràn ngập tin tưởng Thánh Hỏa Thiên Long giờ khắc này đều là nhìn xem trợn mắt há hốc mồm, trong lòng một trận kinh hoàng.

Thiên địa một mảnh im lặng, chỉ có Hậu Nghệ tên xé rách không gian phát ra ra chói tai thanh âm.

Không ai nghĩ đến, gần một tên, Hạ Vân Kiệt liền bắn rơi

xuống tứ hải cung đông cung trấn cung chi bảo, hơn nữa còn tiếp tục truy bắn đông cung thiếu cung chủ, đường đường thiên tiên cấp cường giả.

Bất quá bọn họ nếu biết, Hạ Vân Kiệt từng gần dùng hai tên liền bắn chết một vị thi triển nhân khí hợp nhất tiên lộ kì thiên tiên cơ hồ chết, không có nửa phần nhúc nhích năng lực, sẽ không hội kỳ quái Hạ Vân Kiệt này một tên uy lực.

Dù sao Ngao Nhận tái lợi hại, hắn bất quá chính là tiên khí kì thiên tiên. Thôn hải kim bát tái lợi hại, hắn cũng phát uy không được nó lớn nhất uy lực, càng không có thi triển nhân khí hợp nhất liều mạng nhất kích. Lại sao có thể cùng năm đó ở trong chiến đấu mạnh mẽ đột phá đến tiên lộ kì, hơn nữa còn thi triển nhân khí hợp nhất Đồ Trác tiên nhân so sánh với?

Ngao Nhận thoát được mau nữa, chung quy không bằng Hậu Nghệ tên mau.

“A!” Hét thảm một tiếng, một chi phong cách cổ xưa tự nhiên tên xuyên qua Ngao Nhận cánh tay phải, tiếp theo chỉnh cánh tay phải tính cả kia chi tên đều biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Thiên địa lại một mảnh im lặng!

Không có người nghĩ đến, Hạ Vân Kiệt thế nhưng thật sự liền lấy Ngao Nhận một cánh tay.

Ngao Nhận cánh tay phải trúng một tên sau, hắn cũng không có hồi đầu, mà là đảo mắt liền biến mất ở phía chân trời biên, thậm chí ngay cả thôn hải kim bát đều buông tha cho.

“Cũng dám đoạn bản thiếu cung chủ một tay, theo hôm nay bắt đầu, ngươi chính là chúng ta tứ hải cung tử

địch!” Ngao Nhận tuy rằng cũng không quay đầu lại đi rồi, bất quá hắn kia mang theo khắc cốt cừu hận kêu gào thanh lại ở không trung thật lâu quanh quẩn.

“Tử địch?” Kỵ bạch hổ thiên tiên nghe vậy hơi hơi sửng sốt, lập tức trên mặt lộ ra một tia hèn mọn sắc. Mọi người, hắn cảnh giới tối cao, trải qua rất phong phú, ánh mắt tự nhiên cũng độc nhất lạt, lại sao lại nhìn không ra đến, vừa rồi nếu không phải Hạ Vân Kiệt cố ý bắn trật kia khủng bố một tên, Ngao Nhận lại khởi có đào thoát cơ hội?

Hơn nữa Hạ Vân Kiệt nói lấy hắn cánh tay, liền lấy hắn cánh tay, này thậm chí so với trực tiếp lấy người tính mệnh còn muốn khó một ít.

Nay Ngao Nhận có thể thoát được một mạng, thế nhưng không biết nghĩ lại, ngược lại ném xuống như thế ngoan nói rời đi, nhìn như dũng mãnh, cũng không có bị dọa phá lá gan, kì thực cũng là ngu xuẩn đến cực điểm biểu hiện, nói không tốt liền cấp cho tứ hải cung mang đến diệt cung tai ương.

“Hừ, tốt nhất người của các ngươi tứ hải cung không cần giống ngươi giống nhau ngu xuẩn!” Hạ Vân Kiệt trong mắt sát khí chớp động, âm thanh lạnh lùng nói, nói xong vung tay lên, thu ngã xuống đại hải thôn hải kim bát.

Bất quá lúc này Ngao Nhận cũng đã trốn xa, rốt cuộc nghe không được hắn thanh âm, cũng nhìn không tới hắn thu tứ hải cung đông cung trấn cung chi bảo, mà Thủy Nhu công chúa đám người cũng không từ tự chủ run run một chút.

Hơn nữa Thủy Nhu công chúa, nhớ tới phía trước chính mình sở hữu hành động, lại sợ tới mức mặt đẹp tái nhợt, tứ chi lạnh như băng.

Người này ngay cả tứ hải cung đông cung thiếu cung chủ cánh tay nói lấy liền lấy, thật muốn tái bắn ra kia một tên, lây nàng tánh mạng còn không dễ như trở bàn tay.

Thủy Nhu công chúa lại không biết đến, kia Hậu Nghệ tên Hạ Vân Kiệt nhiều nhất chỉ có thể bắn ra ba tên, nay đã bắn ra một tên, lại không dám dễ dàng tái bắn thứ hai tên?

Thủy Nhu công chúa chính sợ tới mức mặt đẹp tái nhợt, tứ chi lạnh như băng là lúc, Hạ Vân Kiệt lại thu hồi trong mắt sát khí, đột nhiên hướng nàng lộ ra hai hàng chỉnh tề trắng noãn răng nanh, mỉm cười.

Này cười, thiếu chút nữa đem Thủy Nhu công chúa cấp sợ tới mức nước tiểu quần, vội vàng một cái lắc mình liền trốn được Thánh Hỏa Thiên Long phía sau, đánh lắp bắp nói:“Ngươi, ngươi muốn làm gì?”

“Ta cùng Dịch Thiên trước rời đi một trận, rất nhanh sẽ trở về.” Hạ Vân Kiệt thấy thế không khỏi một trận dở khóc dở cười nói. Hắn hiện tại đã biết phía trước Thủy Nhu công chúa vì sao sẽ cho hắn một loại giống như đã từng quen biết cảm giác, nguyên lai cũng không phải bởi vì cùng Đông Trạch Xà Vương có hắc thủy huyền xà bộ tộc huyết mạch duyên cớ, mà là bởi vì này Thủy Nhu công chúa thế nhưng cùng Thánh Hỏa Thiên Long có thực thân huyết thống quan hệ.

Nếu biết này Thủy Nhu công chúa là Thánh Hỏa Thiên Long thân thích, hắn lại sao có thể tái làm gì a?

Nói xong, Hạ Vân Kiệt liền trực tiếp xé mở không gian, một chân bước đi vào, mà Thánh Hỏa Thiên Long tắc hơi hơi hướng Thủy Nhu công chúa đám người gật gật đầu, mặc kệ bọn họ là cái gì ý kiến, cũng đi theo một chân rảo bước tiến lên không gian cái khe.

Thủy Nhu công chúa, kỵ bạch hổ Bạch Thương tiên nhân đám người gặp thái tử điện hạ đi theo Hạ Vân Kiệt đi rồi, người người sắc mặt đều trở nên rất là phức tạp khó coi.

“Hiện tại làm sao bây giờ Bạch thúc?” Thủy Nhu công chúa vẻ mặt buồn bực hỏi Bạch Thương tiên nhân.

Bạch Thương tiên nhân là thiên tiên, là huyền xà quốc cung phụng, cùng huyền xà quốc hoàng đế Thủy Vô Ngân đều là lấy ngang hàng kết giao, cho nên cho dù Thủy Nhu quý vì công chúa, còn chưa đột phá trở thành thiên tiên tiền cũng muốn gọi hắn một tiếng Bạch thúc.

“Thái tử điện hạ cùng người nọ hiển nhiên có không giống tầm thường sâu xa quan hệ, nay hắn đã quyết tâm muốn đi theo người nọ, ngươi ta khẳng định là khuyên bất động, vì nay chi kế chỉ có thỉnh bệ hạ tự mình đến này tứ hải giới một chuyến. Hơn nữa, kia Ngao Nhận bị gãy một tay, cho dù không phải chúng ta đã hạ thủ, bởi vì thái tử điện hạ cùng người nọ quan hệ, chúng ta cũng khẳng định thoát không được can hệ, cho nên cũng cần bệ hạ tự mình tới nơi này một chuyến.” Bạch Thương tiên nhân trầm ngâm nói.

“Bạch thúc nói được có lý, kia liền phái người thỉnh phụ hoàng lập tức tới nơi này một chuyến đi.” Thủy Nhu công chúa gật gật đầu, bất đắc dĩ nói.

Thái tử điện hạ không chỉ có là huyền xà quốc tương lai quốc chủ, cũng là nàng tỷ tỷ lưu lại duy nhất con trai, nay lại cam tâm tình nguyện, khăng khăng một mực phải làm người khác nô bộc, nàng này làm tiểu di tâm tình là phá lệ khó chịu, lại cứ người nọ tu vi lại cao thái quá, nàng cũng là cầm hắn không hề biện pháp.

Bạch Thương tiên nhân gật gật đầu, sau đó kêu một vị

cử hà hậu kỳ tu sĩ lại đây, dặn dò một phen, người nọ liền giá pháp bảo cấp tốc hướng gần nhất truyền tống trận mà đi.

Người nọ đi rồi, Bạch Thương tiên nhân lại mở miệng đối Thủy Nhu công chúa nói:“Chúng ta đi đông cung chờ bệ hạ đi, thuận tiện cũng nhìn xem Ngao Thiên là cái gì thái độ?”

Tứ hải giới vực, một tòa không biết tên giới trên đảo không, đột nhiên xuất hiện một đạo cái khe, theo sát sau một đôi bàn tay to theo kia cái khe vươn đến, sau đó mạnh hướng hai bên nhất xả, liền hiện ra một cái hư không thông đạo.

Hai đùi cường đại hơi thở theo kia hư không trong thông đạo phát ra, sợ tới mức trên giới đảo tu sĩ người người câm như hến, phảng phất tận thế muốn buông xuống bình thường.

Chương 1424 : Thân thế

Hai thân ảnh một trước một sau theo kia hư không trong thông đạo bước đi ra.

Một cái cao to gầy gò, mặc màu trắng trường bào, một cái khôi ngô cao lớn, mặc màu vàng hoàng bào, đúng là tạm thời trước khi rời đi chiến trường Hạ Vân Kiệt cùng Thánh Hỏa Thiên Long.

“Tiểu long bái kiến chủ nhân.” Ra hư không thông đạo, Hạ Vân Kiệt chân nhất mại, trực tiếp dừng ở một ngọn núi đỉnh, Thánh Hỏa Thiên Long theo sát cũng mới hạ xuống, sau đó đối với Hạ Vân Kiệt cung kính lại quỳ xuống đất dập đầu ba cái.

Thẳng đến giờ khắc này, Thánh Hỏa Thiên Long mới dám tự xưng tiểu long.

“Về sau ngươi liền xưng hô ta sư phụ đi.” Hạ Vân Kiệt nhìn Thánh Hỏa Thiên Long, thần sắc trang nghiêm nói.

Thánh Hỏa Thiên Long nghe vậy thân mình không khỏi mạnh chấn động, hồi lâu mới khó nén trên mặt kích động sắc, đối với Hạ Vân Kiệt lại lần nữa quỳ xuống lễ bái nói:“Đồ nhi Xích Dịch Thiên bái kiến sư tôn!”

“Xích Dịch Thiên, đây mới là ngươi chân chính tên.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy gật gật đầu, sau đó tay hơi hơi hướng lên trên nâng, nói:“Đứng lên đi. Có liên quan vi sư sự tình, còn có sư môn sự tình, trễ chút vi sư sẽ tìm thời gian với ngươi nói chuyện, nay ngươi thả cùng vi sư trước tiên là nói về nói ngươi sự tình. Ta nghĩ hiện tại tứ hải cung bên kia đã loạn thành một đoàn, nói không chừng huyền xà quốc hoàng đế rất nhanh đều đã giá lâm tây hải cung, chuyện này đến tột cùng nên như thế nào xử lý, vi sư còn phải căn cứ tình huống của ngươi

mới vừa rồi có thể định đoạt.”

Trải qua chín năm nhiều tôi luyện, nay lại quý làm một quốc thái tử, Thánh Hỏa Thiên Long sớm đã không hề là năm đó bị nhốt ở núi lửa kia tư tưởng hành động đơn thuần hỏa long, Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, hắn liền lập tức hiểu được Hạ Vân Kiệt đem chính mình mang đến đại chiến hiện trường dụng ý.

“Hồi sư tôn, đệ tử từ ngày ấy cùng sư tôn ở trên hư không trong thông đạo từ biệt sau, vừa vặn lưu lạc đến hắc thủy giới vực. Cơ duyên xảo hợp dưới, gặp đệ tử ngoại tổ phụ, hắc thủy giới vực vực chủ, cũng chính là huyền xà quốc hoàng đế Thủy Vô Ngân. Theo hắn trong miệng biết được đệ tử phụ thân cùng mẫu thân một sự tình……” Xích Dịch Thiên đem hư không thông đạo chuyện sau đó, chọn giản yếu đại khái tự thuật một lần.

Hạ Vân Kiệt nghe xong Xích Dịch Thiên nói, mới vừa rồi hiểu được Xích Dịch Thiên vì sao đột nhiên thành huyền xà quốc thái tử điện hạ, cũng sửa làm họ thủy từ đầu đến cuối duyên cớ.

Huyền xà quốc hoàng đế Thủy Vô Ngân dưới gối không trai, chỉ có hai nàng, trong đó một vị đó là Hạ Vân Kiệt phía trước nhìn thấy Thủy Nhu, mặt khác một vị đó là Xích Dịch Thiên mẫu thân Thủy Dịch. Thánh Hỏa Thiên Long gọi là Thủy Dịch Thiên, đó là có kỷ niệm này mẫu cùng này phụ ngụ ý ở bên trong.

Xích Dịch Thiên mẫu thân Thủy Dịch không chỉ có là huyền xà quốc hoàng đế Thủy Vô Ngân trưởng nữ, cũng là hắc thủy huyền xà bộ tộc tuổi trẻ một thế hệ thiên phú nhất xuất sắc, tối có hi vọng đột phá trở thành thiên tiên tộc nhân. Cho nên rất sớm bắt đầu Thủy Vô Ngân liền lấy bồi dưỡng người nối nghiệp giống nhau coi trọng cùng tài bồi này trưởng nữ, vốn định chờ có một ngày nàng vượt qua thiên kiếp liền làm cho nàng kế thừa

huyền xà quốc hoàng đế vị, lại không nghĩ rằng Thủy Dịch lại ở một lần lịch lãm nhận thức Xích Viêm Thiên Long Đế, cũng đối hắn sinh ra ái mộ loại tình cảm.

Khi đó Xích Viêm Thiên Long Đế đã là danh dương ba ngàn giới đại nhân vật, vốn Thủy Dịch nếu là cùng hắn kết làm đạo lữ vợ chồng, kỳ thật xem như trèo cao, Thủy Vô Ngân là không có ý kiến. Nhưng vấn đề là kia Xích Viêm Thiên Long Đế phong lưu thành tính, hậu cung tuy rằng không có giai lệ ba ngàn, nhưng tam cung lục viện bảy mươi hai phi vẫn phải có. Thủy Dịch nếu là đi qua, nhiều nhất cũng chỉ có thể trở thành trong đó một gã phi tử.

Thủy Vô Ngân nói như thế nào cũng là huyền xà quốc hoàng đế, một thất phẩm giới giới chủ, thượng cổ đại yêu hắc thủy huyền xà hậu duệ, lại khởi dung nữ nhi đành phải làm Xích Viêm Thiên Long Đế phần đông phi tử trung một gã? Nói sau Thủy Dịch Thiên phú hơn người, tương lai tám chín phần mười có thể vượt qua thiên kiếp, trở thành một gã lợi hại thiên tiên, khi đó nàng đó là huyền xà quốc hoàng đế, hắc thủy giới vực vực chủ, hắc thủy huyền xà bộ tộc tộc trưởng, lại há có thể cấp Xích Viêm Thiên Long Đế làm phi tử?

Nhưng nữ nhân một khi động tình cũng là rất khó tái thay đổi, Thủy Dịch cuối cùng còn là theo Xích Viêm Thiên Long Đế, cũng bởi vậy phụ nữ hai người nháo phiên mặt, thậm chí đoạn tuyệt quan hệ.

Bởi vì Thủy Vô Ngân phản đối, Thủy Dịch cùng Xích Viêm Thiên Long Đế cũng không có cử hành tiệc cưới, cũng chưa bao giờ hướng những người khác nhắc tới chính mình hắc thủy giới vực vực chủ nữ nhi thân phận, trở thành Xích Viêm Thiên Long Đế chúng phi tử trung nhất khiêm tốn tối không dẫn người chú ý một vị phi tử.

Mặc kệ Thủy Vô Ngân cỡ nào phản đối nữ nhi cùng Xích

Viêm Thiên Long Đế kết hợp, nhưng nữ nhi chung quy là phụ thân ưa, làm Thủy Dịch truyền tin cấp Thủy Vô Ngân chính mình có mang đứa nhỏ, hơn nữa lập tức muốn sinh sản khi, Thủy Vô Ngân rốt cục còn là tha thứ nữ nhi lúc trước lựa chọn, nhích người tiến đến tổ giới.

Chính là Thủy Vô Ngân lại vạn vạn không nghĩ tới, khi hắn quyết định tha thứ nữ nhi, bước trên vấn an nữ nhi đường xá khi, cuối cùng lại không có thể nhìn đến nữ nhi, còn có hắn chưa xuất thế ngoại tôn. Bởi vì ngay tại hắn đến tổ giới khi, Xích Viêm Thiên Long Đế cung bị lấy Diễm Long đế cung cầm đầu khắp nơi thế lực liên hợp lại diệt sát.

Diễm Long đế cung mặc kệ là thế lực còn là thực lực so với huyền xà quốc đều cường đại hơn không ít, Thủy Vô Ngân biết tin tức này sau, tuy rằng hận không thể sát hướng Diễm Long đế cung, nhưng cuối cùng lại còn là lựa chọn về tới huyền xà quốc, đem sự thật này sâu giấu ở đáy lòng, chưa cùng bất luận kẻ nào nhắc tới, chẳng sợ chính mình thân sinh nữ nhi. Thẳng đến hắn gặp Xích Dịch Thiên, ở hắn trên người cảm nhận được nữ nhi huyết mạch truyền thừa sau, cái này bị hắn ẩn sâu dưới đáy lòng chuyện cũ mới tìm được kể ra đối tượng.

Hơn nữa Thủy Vô Ngân còn nói cho Xích Dịch Thiên nói, tục truyền Xích Viêm Thiên Long Đế trên người có chứa một tia thượng cổ long tổ chúc long huyết mạch.

Theo kia một khắc khởi, Xích Dịch Thiên Phương mới biết được chính mình thân sinh mẫu thân nguyên lai là hắc thủy huyền xà bộ tộc tộc nhân, chính mình phụ thân rất có thể là thượng cổ long tổ chúc long nhất mạch hậu duệ.

Trong truyền thuyết chúc long mặt người thân rắn, cả người đỏ đậm, chiều cao vô cùng, mở to mắt chính là

ban ngày, nhắm mắt lại đó là ban đêm, hấp khí là mùa đông, hơi thở là mùa hè, thậm chí dương hỏa thể. Mà hắc thủy huyền xà cũng là cực âm thủy thể.

Xích Dịch Thiên thực đầy đủ kế thừa cha mẹ đều tự thể chất đặc tính, tập âm dương thủy hỏa cùng một thể.

Một âm một dương, một hỏa một thủy, âm dương giao cảm hóa sinh vạn vật, nước lửa giao hòa, như sơn giống như giao, hỗ vì nảy sinh.

Có thể nói Xích Dịch Thiên loại này thể chất chính là hàng tỉ không một trời sinh tu luyện giả. Chỉ tiếc Xích Dịch Thiên vừa mới sinh ra, Xích Viêm Thiên Long Đế đã bị diệt sát, căn bản không kịp dạy hắn tu luyện công pháp, liền mạnh mẽ đưa hắn đưa đến địa cầu.

Năm đó Xích Dịch Thiên bị đưa vào địa cầu khi, lại vừa vặn ở núi lửa bên trong, hơn nữa Xích Viêm Thiên Long Đế dương hỏa thân thể vốn là chiếm ưu thế, này tiêu bỉ dài, Xích Dịch Thiên thể nội cực âm thủy thể liền bị hoàn toàn áp chế ở tại trong cơ thể ở chỗ sâu trong, cố Hạ Vân Kiệt nhìn thấy hắn khi, hắn chỉ biểu hiện ra dương cương cực nóng một mặt, âm hàn thủy nhu một mặt nhưng không có hiển lộ ra đến.

Thẳng đến Xích Dịch Thiên lưu lạc hắc thủy giới vực, gặp hắn ngoại tổ phụ Thủy Vô Ngân, chiếm được hắn dốc lòng dạy, thế này mới kích phát rồi thượng cổ đại yêu hắc thủy huyền xà huyết mạch truyền thừa.

Vì thế âm dương giao cảm, nước lửa giao hòa, lẫn nhau nảy sinh, Xích Dịch Thiên tu vi cảnh giới đột nhiên tăng mạnh. Hơn nữa bởi vì hắn thân cụ thượng cổ chúc long huyết mạch duyên cớ, âm dương nảy sinh, nước lửa giao hòa, tu luyện khởi hắc thủy huyền xà nhất mạch [hắc thủy quyết] so với những người khác đều muốn thoải mái dễ dàng rất nhiều, uy lực cũng là lớn hơn rất

nhiều, trở thành hắc thủy huyền xà nhất mạch không thể ra thiên tài nhân vật.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1425 : Phản hồi

Làm Xích Dịch Thiên ở huyền xà quốc quật khởi, trở thành hắc thủy huyền xà nhất mạch không thế ra thiên tài nhân vật khi, trừ bỏ hắn ông ngoại cùng chính hắn, không có người biết hắn trong cơ thể chúc long huyết mạch cũng đang đang không ngừng thức tỉnh biến cường, thậm chí cái loại này cường đại so với hắn ở [hắc thủy quyết] thượng biểu hiện ra đến càng thêm khủng bố.

Bởi vì âm dương giao cảm, nước lửa giao hòa, lẫn nhau nảy sinh, nảy sinh không chỉ có chính là cực âm thủy thể, còn có chí dương hỏa thể. Người sau là đến từ cùng thượng cổ tổ long chi nhất chúc long một tia huyết mạch truyền thừa, này phẩm chất vốn là so với đại yêu hắc thủy huyền xà còn mạnh hơn một cấp bậc. Một khi được đến nảy sinh trưởng thành đứng lên, này cường đại khủng bố trình độ thậm chí sẽ không kém cỏi cấp Hạ Vân Kiệt vu vương huyết mạch.

Nhưng bởi vì Diễm Long đế cung thế lực quá mức cường đại, ở Xích Dịch Thiên còn không có chân chính trưởng thành đứng lên phía trước, hắn trên người chúc long huyết mạch hơi thở là vạn vạn không thể bại lộ, cho nên hiện tại trên người biểu hiện ra ngoài chỉ có hắc thủy huyền xà nhất mạch hơi thở, hắn sở triển lộ đi ra thực lực cũng chỉ là hắc thủy huyền xà nhất mạch thực lực, thậm chí ngay cả dòng họ cũng sửa cùng họ mẹ.

Bất quá cho dù Xích Dịch Thiên ẩn tàng rồi hắn đến từ phụ thân kia một mặt thiên phú thực lực, thực lực của hắn như trước cực kì dọa người, gần cử hà hậu kỳ cảnh giới, mượn trấn quốc pháp bảo liệt thiên tiên kích liền đã có trấn áp tiên khí kì thiên tiên thực lực.

Cũng đang là vì như vậy, làm Thủy Vô Ngân lập Xích

Dịch Thiên làm huyền xà quốc thái tử khi, cơ hồ không có người đưa ra phản đối ý kiến. Bởi vì bọn họ đều rất rõ ràng, lấy Xích Dịch Thiên ở [hắc thủy quyết] biểu hiện ra đến thiên phú, một khi hắn vượt qua thiên kiếp, nhất định có thể dẫn dắt hắc thủy huyền xà nhất mạch tại hạ giới đi hướng huy hoàng.

Đương nhiên, trừ bỏ Thủy Vô Ngân, lúc này còn không có người biết Xích Dịch Thiên một thân phận khác, nếu không bọn họ không hẳn vậy liền chịu duy trì Xích Dịch Thiên đi lên thái tử vị.

Bởi vì Diễm Long đế cung thật sự quá cường đại, cho dù hắc thủy huyền xà nhất mạch thống ngự toàn bộ hắc thủy giới vực, cũng không dám dễ dàng trêu chọc Diễm Long đế cung bực này quái vật lớn. Nếu không không đợi hắc thủy huyền xà nhất mạch đi hướng huy hoàng, liền muốn đưa tới diệt tộc họa.

Cũng đang bởi vì này dạng, Thủy Vô Ngân cũng không có lộ ra Xích Dịch Thiên chân chính thân phận, chính là nói hắn là hắn trưởng nữ Thủy Dịch con mồ côi. Mà bởi vì Thủy Vô Ngân cho rằng hắn nữ nhi gả cho Xích Viêm Thiên Long đế làm phi tử là hắn cảm thấy thẹn duyên cớ, năm đó Thủy Dịch cách hắn mà đi khi, hắn chỉ cùng tộc nhân nói nàng là ra ngoài lịch lãm, cũng không có cùng người nhắc tới nàng là gả cho Xích Viêm Thiên Long đế. Cho nên trừ bỏ Thủy Vô Ngân, không có người biết Xích Dịch Thiên một thân phận khác, chỉ biết là hắn là Thủy Dịch bên ngoài lịch lãm tổn lạc khi lưu lại cô nhi.

Đương nhiên loại chuyện này chỉ có thể có thể lừa gạt được nhất thời khẳng định là lừa không được nhất thế. Bất quá Thủy Vô Ngân đối thân cụ thượng cổ đại yêu hắc thủy huyền xà cùng thượng cổ long tổ chi nhất chúc long huyết mạch truyền thừa ngoại tôn tràn ngập tin tưởng, cho rằng chỉ cần hắn vượt qua thiên kiếp, thành tựu thiên tiên vị, chân chính có được cường đại thực

lực, nắm giữ quyền to sau, khi đó gạo đã nấu thành cơm, hắc thủy huyền xà nhất mạch tuyệt đối không dám lại có người đưa ra cái gì dị nghị, lại càng không dám phản đối mệnh lệnh của hắn.

Đương nhiên Diễm Long đế cung thực lực cường đại vô cùng, cho dù Xích Dịch Thiên vượt qua thiên kiếp, thống ngự toàn bộ hắc thủy giới vực, nhưng cũng rất khó diệt sát Diễm Long đế cung, thay cha báo thù. Cho nên tại đây phía trước, còn phải phòng ngừa chu đáo, vì tương lai báo thù làm đại lượng chuẩn bị công tác, mà liên minh tứ hải cung đó là trong đó một nước cờ.

“Đệ tử ngoại tổ phụ nói, cha ta từng cùng tứ hải cung có đại ân, nếu ta tiểu di có thể cùng tứ hải cung liên hôn, có này hai trọng quan hệ ở, nếu tương lai ta thân phận bại lộ, khởi sự báo thù, tứ hải cung hẳn là có thể đứng ở ta bên này. Cho nên lần này Ngao Nhận đứng hàng thiên tiên lễ mừng, đệ tử mới có thể cùng ta tiểu di tự mình tiến đến chúc mừng.” Xích Dịch Thiên giảng thuật xong rồi chính mình thân thế sau, rốt cục nhắc tới lần này đến tứ hải cung mục đích.

“Thì ra là thế, xem ra trong lúc vô ý vi sư nhưng thật ra phá hủy các ngươi kế hoạch.” Hạ Vân Kiệt khẽ nhíu mày nói.

“Đại trượng phu ân oán rõ ràng, kia tứ hải cung tương lai nếu có thể nhớ cha ta cùng bọn họ đại ân, mà đứng ở đệ tử bên này, đệ tử tự nhiên hội cảm ơn hồi báo, nếu bằng không nhưng cũng khinh thường dùng ta tiểu di cùng Ngao Nhận liên hôn đến hiếp bức bọn họ đứng ở ta bên này. Chính là ngoại tổ phụ cố ý muốn như thế đi, đệ tử cũng chỉ có thể theo ý tứ của hắn. Bất quá trong lòng lại sớm đã hạ quyết định chủ ý, tiểu di lấy hay không lấy kia Ngao Nhận, hết thảy tất cả đều xem tiểu di ý tứ, tuyệt không đem chuyện này cùng đệ tử báo thù việc kết hợp cùng một chỗ. Nay xem ra, đệ tử tiểu di tám

chín phần mười là không thích kia Ngao Nhận, cho nên cho dù không có sư tôn xuất hiện, này liên hôn cử chỉ cũng khẳng định là muốn từ bỏ, cũng không cái gì phá hư thuyết.” Xích Dịch Thiên hơi hơi khom người trả lời.

“Ngươi có này ý tưởng, vi sư phi thường vui mừng. Không phải là Diễm Long đế cung sao? Luôn có một **** ta thầy trò hai người hội bắt nó nhổ tận gốc, lại khởi dùng mượn nữ nhân quan hệ đến mượn sức thế lực khác trợ trận? Nay lại dung kia Diễm Long đế cung kiêu ngạo một đoạn thời gian.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy mắt lộ ra thưởng thức sắc, vỗ vỗ Xích Dịch Thiên bả vai nói.

“Là, nếu chính là đệ tử một người, đệ tử còn không có mười phần tin tưởng, nhưng nay có thể gặp lại sư tôn, cho dù kia Diễm Long đế cung có huyền tiên tọa trấn, đệ tử đều dám giết tới cửa đi.” Xích Dịch Thiên hào hùng vạn trượng nói.

“Ha ha, quả nhiên là đại trượng phu, có đảm phách! Diễm Long đế cung nợ liền lưu trữ về sau tái tính, ngươi ta hiện tại thả đi trước một chuyến tứ hải cung đi!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy đồng dạng hào hùng vạn trượng nói.

Ở Xích Dịch Thiên giảng thuật khi, Hạ Vân Kiệt luôn luôn tại nhân cơ hội điều tức cũng dùng một ít đan dược, nay trong cơ thể vu lực đã khôi phục tới đỉnh phong trạng thái.

“Là, sư tôn. Chính là nhích người trước, đệ tử tưởng hỏi trước một chút, năm đó hai vị sư nương……” Xích Dịch Thiên nghe vậy khom người lĩnh mệnh, chính là khởi bước khi lại nhịn không được thấp giọng hỏi nói.

Năm đó bởi vì hắn duyên cớ, không chỉ có liên lụy sư tôn nhưng lại liên lụy hai vị sư nương, chuyện này vẫn làm cho Xích Dịch Thiên tự trách áy náy vô cùng.

“Tung tích không rõ, sinh tử chưa biết, ai, chờ tứ hải cung sự tình sau, vi sư tái chậm rãi nói với ngươi đi. Tìm kiếm các nàng sự tình, cũng cần ngươi hỗ trợ một hai.” Hạ Vân Kiệt gặp Xích Dịch Thiên nhắc tới Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh, thần sắc rõ ràng ảm đạm rồi xuống dưới.

“Đều là đệ tử lỗi, đệ tử thề nhất định sẽ tìm hồi hai vị sư nương.” Xích Dịch Thiên nghe vậy trong mắt toát ra vô cùng tự trách thần sắc, quỳ xuống đất thần sắc nghiêm túc nói.

“Này cũng không phải ngươi cố ý, chẳng trách ngươi. Này món nợ, vi sư tất muốn Diễm Long đế cung gấp bội trả về.” Hạ Vân Kiệt đem Xích Dịch Thiên giúp đỡ đứng lên, trấn an hắn một câu, sau đó mắt thấu sát khí nói.

Xích Dịch Thiên gặp sư tôn không có nửa điểm ý tứ trách cứ hắn, hốc mắt không khỏi hơi hơi có chút đỏ lên, chồng chất gật gật đầu, nói:“Tất yếu Diễm Long đế cung gấp bội trả về!”

“Đi thôi, chúng ta nói chuyện lâu như vậy, phỏng chừng ngươi ngoại tổ phụ đều đã đến tứ hải cung.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Là, sư tôn.” Xích Dịch Thiên cung kính lĩnh mệnh.

Vì thế Hạ Vân Kiệt lại lần nữa xé mở không gian, mang theo Xích Dịch Thiên về tới nguyên lai đại chiến địa phương.

Chính là giờ khắc này kia đại hải trên không lại không có một bóng người, gió êm sóng lặng, phảng phất sự tình gì cũng chưa phát sinh quá bình thường.

“Kế tiếp, ngươi dẫn đường đi.” Hạ Vân Kiệt quét bốn phía liếc mắt một cái, sau đó đối Xích Dịch Thiên nói.

Hắn vừa mới đến tứ hải giới vực không lâu, đối vùng này cũng không quen thuộc, cũng không biết tứ hải cung cụ thể vị trí.

Chương 1426 : Khiếp sợ

“Ngươi nói người nọ chỉ một tên không chỉ có bắn rơi xuống thôn hải kim bát hơn nữa còn tiếp tục bắn gãy tay ngươi cánh tay?” Tứ hải cung đông cung trong vòng, một vị đầu đội lưu quan, dáng người khôi ngô, tướng mạo uy nghiêm trung niên nam tử mạnh theo thủy tinh ngai vàng đứng lên, thần sắc đại biến, mắt thấu vẻ khiếp sợ.

Này nam tử không phải người khác, đúng là tứ hải cung đông cung Ngao Thiên, cũng là tứ hải cung bốn vị cung chủ trung lão đại, Ngao Nhận phụ thân.

“Là, người nọ lúc mới bắt đầu còn ngăn không được thôn hải kim bát trấn áp, không biết cớ gì sau lại đột nhiên trở nên lợi hại đứng lên. Nay thôn hải kim bát dừng ở người nọ trong tay, của ta một cánh tay cũng vì hắn mà đoạn, còn thỉnh phụ thân triệu tập ba vị thúc thúc cùng nhau thay ta báo thù!” Ngao Nhận nghiến răng nghiến lợi trả lời, trong mắt lộ ra cừu hận thấu xương.

Lớn như vậy, Ngao Nhận còn không có nếm qua lớn như vậy mệt, càng đừng nói lần này còn là trong lòng yêu người trước mặt mất mặt.

“Hừ, còn không có ngu xuẩn về nhà! Còn biết cần triệu tập ba vị thúc thúc mới vừa rồi có thể đối phó người nọ. Bất quá ngươi nếu biết cần vi phụ hợp ba vị thúc thúc lực, mới vừa có trấn áp người nọ khả năng, chẳng lẽ ngươi vốn không có nghĩ tới người nọ vì sao chỉ một tên bắn ở tay ngươi trên cánh tay, mà không phải bắn đến đầu của ngươi sao?” Ngao Thiên nhìn con trai một bộ nghiến răng nghiến lợi bộ dáng, sắc mặt rất là khó coi khiển trách.

“Này……” Ngao Nhận nhất thời cái trán mồ hôi lạnh

xông ra, hắn có thể tu luyện đến thiên tiên chi cảnh, tự nhiên không phải ngu xuẩn hạng người, đơn giản phía trước bị cừu hận che mắt tâm thần, không có cẩn thận suy nghĩ, nay kinh phụ thân như vậy nhất răn dạy, tự nhiên liền hiểu được, Hạ Vân Kiệt vừa rồi kia một tên nếu muốn lấy hắn đầu, lúc này chỉ sợ hắn đã bị mất mạng.

“Uổng phí vi phụ như vậy coi trọng ngươi, lại lập ngươi làm đông cung thiếu chủ, ngay cả người ta rõ ràng tha cho ngươi một mạng đều còn không biết, thế nhưng còn dám thỉnh vi phụ thay ngươi báo thù?” Ngao trời giận thị con trai, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép giáo huấn nói.

“Ta sai lầm rồi. Nhưng là người nọ ở ta tứ hải cung địa bàn đoạt ta trấn cung chi bảo, lại đoạn ta một tay chẳng lẽ cứ như vậy tính bất thành? Này tin tức nếu truyền ra đi, ta tứ hải cung thể diện gì tồn?” Ngao Nhận cúi đầu thừa nhận chính mình sai lầm, nhưng đúng là vẫn còn lòng có không cam lòng.

“Hừ!” Ngao Thiên hừ lạnh một tiếng, cũng không có trả lời Ngao Nhận vấn đề, mà là bình tĩnh mặt ở cung điện đi qua đi lại. Hiển nhiên răn dạy con trai về răn dạy con trai, nhưng Ngao Nhận cuối cùng một phen nói còn là đâm trúng Ngao Thiên tâm tư.

Đúng vậy, sai đúng tạm thời không đi nói nó, tứ hải cung trấn cung chi bảo bị đoạt, thiếu cung chủ bị đoạn một tay, đây chính là trắng trợn đánh mặt, nếu tứ hải cung không có một chút hành động, thật muốn truyền ra đi, này thể diện đã có thể mất lớn.

Nhưng này người lại chỉ dựa vào một tên liền bắn hạ thôn hải kim bát, lại bắn đoạn Ngao Nhận một cánh tay, hiển nhiên là một vị phi thường nhân vật lợi hại, Ngao Thiên cho dù thật muốn tìm về bãi, nhưng cũng hảo hảo suy nghĩ, suy nghĩ lợi hại.

“Đại ca, nghe nói có người đến ta tứ hải cung nháo sự, còn cướp đi ta tứ hải cung trấn cung chi bảo, gãy Ngao Nhận chất nhi một tay? Đến tột cùng là ai có như thế lớn mật? Hay là coi ta tứ hải cung không người sao?” Ngay tại Ngao Thiên đi qua đi lại, do dự khi, có ba người vẻ mặt sắc mặt giận dữ đi đến, trong đó một vị vẻ mặt râu quai nón nam tử hét lên.

Này ba người không phải người khác, đúng là tứ hải cung mặt khác ba vị cung chủ, nam cung cung chủ Ngao Viễn, tây cung cung chủ Ngao Lệ, bắc cung cung chủ Ngao Lăng. Nói chuyện là bốn vị cung chủ trung tính tình nhất táo bạo nam cung cung chủ Ngao Viễn.

“Đúng rồi, ngươi khả hỏi qua người nọ lai lịch?” Ngao Viễn mà nói nhưng thật ra nhắc nhở Ngao Thiên, nói nửa ngày, hắn nhưng thật ra xem nhẹ một kiện chuyện trọng yếu nhất.

Một người có năng lực một tên bắn chết con của hắn, ở ba ngàn giới hẳn là không phải vô danh tiểu tốt, nói không chừng đó là đến từ mỗ cái thế lực lớn đại nhân vật.

Ngao Thiên lời kia vừa thốt ra, này khác hai vị cung chủ sắc mặt nhất thời liền trở nên ngưng trọng đứng lên, chỉ có Ngao Viễn như trước hét lên:“Quản hắn cái gì lai lịch, chúng ta tứ hải cung tốt xấu cũng là tứ hải giới vực bá chủ, cho dù tổ giới đến thế lực lớn đi vào chúng ta nơi này, cũng phải cho chúng ta tứ hải cung một ít mặt mũi.”

“Tứ đệ ngươi trước cho ta an tâm một chút chớ táo, người này có một tên bắn chết Ngao Nhận thực lực, lại khởi khả coi thường? Hay là ngươi tưởng gãy chúng ta tứ hải long cung tại hạ giới truyền thừa sao?” Ngao Thiên gặp Ngao Viễn như trước kêu la không chỉ, không khỏi sắc mặt trầm xuống, nổi giận quát nói.

Ngao Viễn nhất sợ hãi Ngao Thiên, gặp lão đại tức giận, liền lập tức lui nổi lên cổ, không dám tái loạn ồn ào.

Gặp tứ thúc Ngao Viễn ngậm miệng ba, Ngao Nhận trong mắt lóe ra một tia thất vọng sắc, sau đó đối Ngao Thiên trả lời:"Đứa nhỏ không có hỏi quá người này lai lịch, cũng không biết hắn lai lịch, chỉ là thấy hắn ức hiếp Thủy Nhu công chúa, liền tiến lên tương trợ. Bất quá người này lai lịch Thủy Dịch Thiên thái tử hẳn là biết, bởi vì Thủy Dịch Thiên không chỉ có nhận thức hắn, nhưng lại xưng hô hắn chủ nhân, đường đường huyền xà quốc thái tử, thế nhưng muốn bái người khác làm chủ, thật đúng là buồn cười."

Nói xong lời cuối cùng một câu, Ngao Nhận trong mắt nhịn không được toát ra một tia hèn mọn vẻ nhạo báng. Bất quá Ngao Thiên bốn người nghe vậy lại tất cả đều cả người chấn động, sắc mặt đại biến.

Bốn người thân là tứ hải cung tứ đại cung chủ, xem sự tình ánh mắt tuyệt đối so với Ngao Nhận lâu dài độc ác. Kia Thủy Dịch Thiên chính là cử hà hậu kỳ cảnh giới liền bị sắc phong làm thái tử, chuyện này tứ hải trong cung có không ít người ở chỉ trích, thậm chí bởi vậy mà khinh thị kia Thủy Dịch Thiên, Ngao Nhận cũng không ngoại lệ, cho rằng chính hắn một thiếu cung chủ có thể sánh bằng Thủy Dịch Thiên này thái tử điện hạ danh xứng với thực hơn. Nhưng Ngao Thiên tứ đại cung chủ cùng Thủy Vô Ngân đều có quá sâu giao tình, biết rõ người này đa mưu túc trí, thực lực sâu không lường được, cho dù bọn họ bốn người liên thủ cũng không thấy có thể trấn áp hắn. Hắn nếu sắc phong kia Thủy Dịch Thiên làm thái tử, vậy nhất định thuyết minh Thủy Dịch Thiên tuyệt không giống hắn ở mặt ngoài thoạt nhìn đơn giản như vậy, nhất định có ngồi ổn thái tử thực lực, thậm chí so với Ngao Nhận vị này tân tấn thiên tiên còn muốn lợi hại hơn một phần.

Người như vậy lại cam nguyện xưng người nọ chủ nhân, lại khởi là có thể sử dụng buồn cười đến hình dung ?

“Ngươi câm miệng cho ta! Ngươi lại đem sự tình từ đầu tới đuôi cùng vi phụ cùng ba vị thúc thúc nhất nhất nói tới, không chuẩn có gì quên.” Ngao Thiên gặp con trai mặt mang hèn mọn vẻ nhạo báng, không khỏi sắc mặt trầm xuống, trách cứ nói.

“Đúng, Ngao Nhận, ngươi đừng tưởng rằng Thủy Dịch Thiên chỉ có cử hà hậu kỳ cảnh giới liền coi khinh hắn. Hắc thủy huyền xà là thượng cổ dị chủng, thân thể cường hãn trình độ còn có trời sinh thần thông không thể theo lẽ thường đến luận. Hơn nữa hắn có thể bị lập làm thái tử, tất nhiên là có này chỗ hơn người. Cho nên mặc kệ kia Thủy Dịch Thiên vì sao phải xưng hô người nọ chủ nhân, chúng ta cũng không có thể coi thường.” Ngao Viễn khó được vẻ mặt nghiêm túc nói.

Gặp hướng đến tính tình nhất táo bạo tứ thúc cũng khó vẻ mặt nghiêm túc, Ngao Nhận thế này mới thu hồi trên mặt hèn mọn vẻ châm chọc, một năm một mười đem sự tình từ đầu tới đuôi nói một lần.

“Kỳ quái, nói như thế đến, Thủy Dịch Thiên cùng người nọ quan hệ huyền xà quốc hoàng gia người cũng là không biết.” Ngao Viễn nghe xong sau, vẻ mặt hoang mang nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1427 : Tới cửa

“Này cũng không có cái gì thật kỳ quái, Thủy Vô Ngân người này tốt nhất mặt mũi, nếu là biết hắn ngoại tôn dĩ nhiên là người khác nô bộc, lại sao lại sắc phong hắn làm thái tử? Nghe nói Thủy Dịch Thiên là mấy năm gần đây mới vừa rồi trở về huyền xà quốc, xem ra người nọ hẳn là hắn trở về huyền xà quốc trước kia nhận thức chủ nhân. Ha ha, như thế chúng ta nhưng thật ra không cần sốt ruột, chờ Thủy Vô Ngân lão nhân vội vàng đi, hắn mất mặt mũi nhưng là lớn hơn nữa a.” Ngao Thiên nói, sắc mặt dần dần từ âm chuyển tình.

“Ha ha, cũng là, ta hiện tại đổ rất muốn nhìn xem kia lão xà biết chính mình ngoại tôn thành người khác nô bộc biểu tình.” Này khác ba vị cung chủ nghe vậy đầu tiên là nao nao, lập tức cũng đi theo chuyển giận làm vui, tất cả đều ha ha nở nụ cười.

“Bẩm báo cung chủ, huyền xà quốc hoàng đế Thủy Vô Ngân tiên nhân đến bái phỏng.” Ngay tại ba người cười ha ha khi, có thủ hạ tiến vào bẩm báo.

“Nhanh như vậy đi ra, xem ra này lão xà quả nhiên là sẽ lo lắng.” Ngao Thiên bốn người nghe vậy nao nao, cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, đều thấy được đối phương trong mắt một tia vui sướng khi người gặp họa, sau đó vội vàng tự mình ra cung điện nghênh đón.

“Thủy huynh, biệt lai vô dạng a!” Xa xa nhìn đến một vị làn da ngăm đen, mặc hoàng bào nam tử cao lớn bước đi đến, phía sau đi theo Thủy Nhu công chúa và Bạch Thương tiên nhân, Ngao Thiên bốn người ào ào ôm quyền chắp tay thi lễ.

“Thiếu cấp bổn hoàng đến này đó giả dối ân cần thăm hỏi, chẳng lẽ bổn hoàng không biết các ngươi trong lòng

nghĩ cái gì sao? Đừng nghĩ xem bổn hoàng truyện cười, cùng lắm thì bổn hoàng liền phế bỏ thái tử trọng lập, nhưng thật ra kia thôn hải kim bát nhưng là các ngươi tứ hải cung trấn cung chi bảo, nếu như vậy bị người nọ lấy đi, các ngươi tứ hải cung tổn thất có thể to lắm." Thủy Vô Ngân lại một điểm hoà nhã sắc đều không có cấp bốn vị cung chủ, mà là bàn tay to vung, không chút khách khí nói phá bốn người tâm tư.

"Hảo ngươi này lão xà, thối tính tình còn là một điểm đều không có biến. Bất quá ngươi cũng đừng chỉnh một bộ thoải mái không sao cả bộ dáng, ngươi nếu thực không sao cả, cũng sẽ không hội như vậy nhìn trông mong tới rồi ta tứ hải cung. Thôn hải kim bát đối chúng ta tứ hải cung quả thật trọng yếu phi thường, nhưng ta nghĩ kia Thủy Dịch Thiên đối cùng các ngươi huyền xà quốc hẳn là quan trọng hơn đi, nếu không ngươi cũng sẽ không ở hắn còn là cử hà hậu kỳ khi liền lập hắn làm thái tử. Nói đi, chuyện này ngươi chuẩn bị xử lý như thế nào? Lại nói tiếp, chuyện này còn là bởi vì Thủy Nhu dựng lên đâu." Ngao Thiên gặp bị Thủy Vô Ngân nói toạc ra tâm tư, cũng liền lười tái cùng hắn quanh co lòng vòng, nói.

"Người này cùng bổn hoàng kia ngoại tôn hẳn là có đại ân, cho nên bổn hoàng kia ngoại tôn mới có thể nhận thức kia tử lý, phải muốn kiên trì nhận thức hắn làm chủ. Bổn hoàng ân oán rõ ràng, tự nhiên là sẽ không đối hắn ra tay, nhưng lại thiết yếu làm cho chính hắn chủ động đưa ra giải trừ cùng ta kia ngoại tôn chủ tớ quan hệ, cho nên ác nhân lại còn cần các ngươi đến làm. Các ngươi ra tay đối phó hắn, bổn hoàng ở thích hợp thời điểm đi ra làm giải hòa." Thủy Vô Ngân cười khổ nói.

Có liên quan địa cầu cùng hư không thông đạo sự tình, Thủy Dịch Thiên cũng không có giấu diếm hắn ông ngoại. Cho nên thủ hạ vừa hội báo thái tử điện hạ nhận thức một chủ nhân, Thủy Dịch Thiên cũng đã trong lòng

biết rõ ràng người nọ là ai. Chính là lúc ấy Thủy Vô Ngân nghĩ đến Hạ Vân Kiệt hẳn phải chết không thể nghi ngờ, cũng sẽ không đem chuyện này tái để ở trong lòng, lại vạn vạn không nghĩ tới, chính mình ngoại tôn ở địa cầu bái chủ nhân không chỉ có không chết, hơn nữa hai người thế nhưng còn tại tứ hải giới gặp lại.

“Ta nói Thủy huynh ngươi này không phải nói đùa đi? Chúng ta đến làm ác nhân, đến đối phó hắn, sau đó ngươi ở nguy cấp thời khắc đi ra làm người tốt, nhân cơ hội đưa ra làm cho đối phương giải trừ cùng ngươi ngoại tôn chủ tớ quan hệ, cảm tình người tốt ngươi làm, ưu việt cũng ngươi được, chúng ta đây đâu?” Nam cung cung chủ Ngao Viễn tính cách nhất hỏa bạo, nghe vậy lập tức vẻ mặt bất mãn hét lên.

“Các ngươi? Chẳng lẽ các ngươi nghĩ đến thôn hải kim bát bực này pháp bảo, nếu bị người cầm đi, không hiện ra một ít các ngươi tứ hải cung thực lực, đối phương hội chủ động trả lại cho các ngươi bất thành? Huống hồ, ở các ngươi chính mình địa bàn bị người đoạt trấn cung chi bảo, Ngao Nhận lại bị người gãy một tay, chẳng lẽ các ngươi thực tính toán cứ như vậy tính? Ít nhất cũng muốn triển lộ một điểm thực lực, tìm về điểm mặt mũi không phải? Đương nhiên các ngươi cũng chỉ là tưởng triển lộ một chút thực lực, khẳng định là không nghĩ cùng người nọ hợp lại cái ngươi chết ta sống, dù sao đối phương có một tên bắn chết Ngao Nhận thực lực. Dưới tình huống như vậy, chẳng lẽ các ngươi chưa phát hiện cần phải có người cường hữu lực ở thích hợp thời điểm ra mặt, cấp song phương một cái bậc thang hạ sao? Về phần thôn hải kim bát, các ngươi yên tâm, nếu người nọ kiên quyết không muốn trả lại, bổn hoàng cũng sẽ dùng đồng cấp pháp bảo bắt nó cấp đổi trở về trả lại cho các ngươi. Bất quá các ngươi thiết yếu cấp người nọ tạo áp lực, giúp bổn hoàng làm cho người nọ chủ động buông tha cho cùng bổn hoàng ngoại tôn chủ tớ quan hệ.” Thủy Vô Ngân trả lời.

Ngao Thiên bốn người nghe vậy đều trầm mặc xuống dưới, hồi lâu mới gật gật đầu nói:“Nếu Thủy huynh nói như vậy, kia ác nhân theo chúng ta đến làm đi. Chính là người nọ nếu là không đến làm sao bây giờ? Ba ngàn giới như vậy rộng lớn vô ngần, chúng ta lại đi nơi nào tìm hắn?”

“Yên tâm, bổn hoàng tuy rằng không biết bổn hoàng ngoại tôn cụ thể thân ở phương nào, nhưng còn có thể cảm ứng được đến, hắn hiện tại hẳn là còn tại tứ hải giới vực, cũng không từng rời đi.” Thủy Vô Ngân nói.

Thủy Vô Ngân vừa dứt lời, bốn vị cung chủ đột nhiên sắc mặt khẽ biến nói:“Thủy huynh cảm ứng đúng vậy, hắn đã đến đây.”

“Nếu hắn đã đến đây, bổn hoàng liền tạm thời tránh hắn một lúc.” Thủy Vô Ngân đồng dạng sắc mặt khẽ biến, sau đó bàn tay to vung lên, cả người hóa thành một đạo hắc quang dung nhập đến đại hải bên trong, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, đúng là ngũ hành trung thủy độn. Chính là này thủy độn từ Thủy Vô Ngân thi triển ra, cũng là hồn nhiên thiên thành, vô tích có thể tìm ra.

“Này Thủy Vô Ngân thủy hệ thuật pháp càng phát ra tinh thâm.” Tứ hải cung bốn vị cung chủ cho nhau liếc nhau, trong mắt đều toát ra một tia kiêng kị sắc.

“Phong tỏa Đông Hải đông cung phụ cận mười vạn dặm trong phạm vi hải vực, không chuẩn có gì tu sĩ bước vào.” Bốn vị cung chủ trong lòng nghĩ, hành động thượng nhưng không có chút chậm chạp, một bên hướng trên mặt biển đi đến, một bên hạ mệnh lệnh nói.

Bốn vị cung chủ này mệnh lệnh một chút, lập tức còn có thành trăm hơn một ngàn vạn thủy quân theo tứ hải long

cung thủy phủ xếp thành hàng mà ra.

Này đó thủy quân ra thủy phủ liền thẳng đến mặt biển mà đi, nhất thời gian vốn là bình tĩnh Đông Hải trên không mây đen quay cuồng, cuồng phong gào thét, ba đào mãnh liệt.

Theo sát sau có vô số lính tôm tướng cua rậm rạp xuất hiện ở tại Đông Hải mặt biển cùng trên không, đem Đông Hải đông cung phụ cận mười vạn dặm phạm vi thủy vực cấp vây chật như nêm cối.

Vô số đạo mạnh yếu không đồng nhất hơi thở theo tứ hải cung thủy quân trung phát ra, hình thành một cỗ phô thiên cái địa hung hãn hơi thở, bao phủ này phiến hải vực, đừng nói tầm thường tu sĩ, cho dù thiên tiên, tại đây cỗ phô thiên cái địa hung hãn hơi thở dưới, đều phải cảm thấy tự thân nhỏ bé cùng kinh hồn táng đảm.

“Nhiều người quả nhiên lực lượng lớn nha!” Hạ Vân Kiệt đồ sộ đứng ở này phiến hải vực trung tâm, cảm thụ được này cỗ có vô số đạo sát khí ngưng tụ mà thành hung hãn hơi thở phô thiên cái địa mà đến, cũng là âm thầm kinh hãi, lặng yên vận chuyển pháp lực, nếu không thật đúng là không có biện pháp làm được thản nhiên tự nhiên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1428 : Tứ hải phúc thiên đại trận

“Vị này đạo hữu, không biết đến từ thế nào tòa tiên sơn, vì sao đến ta tứ hải giới vực, đoạn con ta cánh tay, lại đoạt ta trấn cung chi bảo?” Ngay tại Hạ Vân Kiệt âm thầm kinh hãi cảm khái là lúc, nước biển đột nhiên tách ra hai nửa, có bốn vị trung niên nam tử mặc hoàng bào, đầu đội lưu quan từ dưới mặt đi rồi đi lên, đi theo này bốn vị trung niên nam tử mặt sau rõ ràng đó là kia đông cung thiếu cung chủ Ngao Nhận.

Hắn vừa xuất hiện, ánh mắt liền tràn ngập cừu hận nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, hận không thể xông lên đi đem hắn nghiền xương thành tro.

“Nguyên lai là tứ hải cung bốn vị cung chủ, bản tôn bên này có lễ. Bản tôn chính là nhất giới tán tu, cư vô định sở, tứ hải giới vực chính là trên đường trải qua, cũng không mạo phạm tứ hải cung ý tứ. Thật muốn hỏi bản tôn vì sao đoạn Ngao Nhận cánh tay, đoạt các ngươi trấn cung chi bảo, chỉ sợ còn phải hỏi Ngao Nhận hắn vì sao phải hướng bản tôn ra tay? Hắn nếu hướng bản tôn ra tay, tự nhiên chẳng trách bản tôn đoạn hắn cánh tay, đoạt hắn pháp bảo.” Hạ Vân Kiệt hơi hơi chắp tay thi lễ nói, thái độ không kiêu ngạo không siểm nịnh, mặt không đổi sắc.

“Ngươi mạo phạm Thủy Nhu công chúa, bản thiếu cung chủ tự nhiên không thể ngồi xem mặc kệ không hỏi!” Ngao Nhận gặp Hạ Vân Kiệt một bộ thản nhiên tự nhiên bộ dáng, nhịn không được giận dữ mở miệng nói.

“Vậy ngươi cũng phải hỏi trước cái rõ ràng lại ra tay, lại sao có thể không phân tốt xấu liền ra tay ? Hay là cho rằng bản tôn dễ ức hiếp bất thành?” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng cười nói.

Hạ Vân Kiệt lời này nhất thời hỏi Ngao Nhận không nói gì phản bác.

“Bản cung không cùng ngươi phân rõ phải trái, nơi này là ta tứ hải cung địa bàn, ngươi hiện tại nếu khẳng đem thôn hải kim bát trả lại ta tứ hải cung, bản cung có lẽ có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua, nếu không sẽ không muốn trách ta tứ hải cung đối với ngươi không khách khí.” Ngao Viễn thấy chất nhi bị Hạ Vân Kiệt cấp hỏi trụ, lại thấy Hạ Vân Kiệt ở tứ hải cung địa đầu, bị trọng quân vây quanh khí diễm còn là như thế kiêu ngạo, nhất thời tính tình nóng nảy liền dũng đi lên, chỉ vào Hạ Vân Kiệt phẫn nộ quát.

“Hừ, một khi đã như vậy, bản tôn đổ muốn nhìn các ngươi tứ hải cung muốn như thế nào đối bản tôn không khách khí?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy sắc mặt nhất thời trầm xuống dưới, mắt lộ ra hàn quang nói.

Hạ Vân Kiệt lần này tiến đến kỳ thật là có tính toán trả lại thôn hải kim bát ý, dù sao oan gia nên giải không nên kết, nhiều một bằng hữu tổng so với nhiều một địch nhân cường. Huống hồ này tứ hải cung cùng Xích Dịch Thiên phụ thân có sâu xa quan hệ, Xích Dịch Thiên này đến cũng có cùng bọn họ kết minh ý, tự nhiên là giải hòa là thượng sách.

Đương nhiên trả lại thôn hải kim bát điều kiện tiên quyết là này tứ hải cung phải xuất ra mười phần thành ý! Dù sao cũng là Ngao Nhận ra tay trước đây, hơn nữa vừa ra tay còn có trấn sát hắn ý, lấy Hạ Vân Kiệt nay thực lực, chính là gãy hắn một tay, đoạt hắn pháp bảo, đã xem như phi thường khách khí. Nay lại chủ động tới cửa đến, chuẩn bị trả lại thôn hải kim bát, đối phương tự nhiên đúng hắn khách khách khí khí.

Chính là Hạ Vân Kiệt có trả lại thôn hải kim bát ý, nhưng

tứ hải cung bốn vị cung chủ còn có Thủy Vô Ngân cũng là lấy dạ tiểu nhân đo lòng quân tử, nghĩ đến Hạ Vân Kiệt tất nhiên không chịu trả lại thôn hải kim bát, cho nên ngay từ đầu liền bày ra cường thế thái độ, hy vọng có thể kinh sợ Hạ Vân Kiệt, làm cho hắn tâm tồn kiêng kị, ngoan ngoãn giao ra thôn hải kim bát đến.

Kể từ đó, lại ngược lại biến khéo thành vụng, chọc giận Hạ Vân Kiệt.

Tứ hải cung bốn vị cung chủ tự nhiên không biết chính mình biến khéo thành vụng, gặp Hạ Vân Kiệt quả nhiên không chịu trả lại thôn hải kim bát, nhất thời sắc mặt đều âm trầm xuống dưới, nói:“Một khi đã như vậy, kia liền dưới tay gặp thực chương.”

Nói xong, bốn vị cung chủ đem thân mình lay động, ào ào hiện ra cự long thân, lại có một mảnh mảnh tiên thiên phù diệp thăng thiên dựng lên, nổi tại bọn họ đỉnh đầu.

Cự long long trảo trung phân biệt cầm lấy một kiện pháp bảo, có tam giác xoa, có đại chuỳ, có phương thiên họa kích, còn có ốc biển trạng pháp bảo.

Bốn người cầm trong tay pháp bảo ở trong biển nhất giảo, nhất thời có vạn trượng cao sóng biển nhấc lên, hình thành bốn bức thủy tường, đem Hạ Vân Kiệt cùng Thủy Dịch Thiên vây quanh lên, long thân quay quanh ở thủy tường phía trên, long thủ dâng trào, nhìn xuống Hạ Vân Kiệt.

Kia thủy tường lóng lánh trong sáng, mặt trên có vô số phù văn lóe ra, biến hóa ra các loại binh khí, phun ra nuốt vào hàn mang. Lại có một con con rồng nước ở thủy tường bơi qua bơi lại, so với đèn lồng còn muốn lớn hơn rất nhiều lần long nhãn hướng Hạ Vân Kiệt đầu đi hung hãn ánh mắt, tựa hồ tùy thời đều phải theo thủy tường trung gào thét mà ra, đưa hắn cắn nuốt.

“Đây là tứ hải phúc thiên đại trận, ngươi nếu có thể ở trong vòng 3 ngày phá trận mà ra, ngươi đoạn con ta cánh tay, đoạt ta thôn hải kim bát việc như vậy yết quá. Nếu bằng không, ngươi không chỉ có muốn trả lại thôn hải kim bát, còn phải đưa lên một kiện tiên khí làm mạo phạm ta tứ hải cung nhận lỗi vật.” Ngao Thiên gặp Hạ Vân Kiệt thác đại, thế nhưng làm cho hắn bốn người bày ra tứ hải phúc thiên đại trận, không khỏi mừng rỡ nói.

“Hảo, quân tử nhất ngôn, tứ mã nan truy. Dịch Thiên, đợi lát nữa ngươi không chuẩn ra tay, miễn cho bọn họ ăn vạ.” Hạ Vân Kiệt đảo qua bốn bức thủy tường che kín rậm rạp phù văn, lại có vô số rồng nước du động, trong mắt lóe ra một tia có chút suy nghĩ ánh mắt, sau đó mở miệng nói.

“Hảo, đạo hữu nhưng thật ra người có đảm phách!” Ngao Thiên cất cao giọng nói, trong lòng càng phát ra mừng rỡ.

Hạ Vân Kiệt có một tên bắn chết Ngao Nhận thực lực, Ngao Thiên tự nhiên không dám khinh thường, lại càng không muốn cùng hắn hợp lại cái ngươi chết ta sống, cho nên mới vừa ra tay đó là hợp bốn người lực bày ra tứ hải phúc thiên đại trận, thậm chí không tiếc tổn thất tiên thiên phù diệp nhất lũ tiên thiên hơi thở.

Này tứ hải phúc thiên đại trận chính là thượng cổ Long cung truyền xuống trận pháp chi nhất, khả điều động tứ hải lực, phát huy đến mức tận cùng thậm chí liền trời đều có thể cấp bao trùm, có thể nghĩ uy lực của nó ra sao thật lớn. Đương nhiên nay này tứ hải phúc thiên đại trận trải qua vô số năm tháng, sớm đã không trọn vẹn không được đầy đủ, nhưng dù là như thế, hợp bốn vị cự long thiên tiên lực, bày ra này thượng cổ Long cung đại trận, uy lực của nó còn là cực kì khủng bố, không có tiên lộ hậu kỳ cảnh giới rất khó thoát vây mà ra. Đương

nhiên nếu là tiên lộ trung kỳ thiên tiên liều mạng, này trận pháp hay là muốn bị phá điệu, trừ phi Ngao Thiên bốn người không để ý tiên thiên phù diệp tổn thất, toàn lực thi triển tiên lực. Nhưng tiên thiên phù diệp loại nào trân quý, cho dù tứ hải cung bực này truyền thừa đã lâu thế lực, sở thặng cũng đã không có vài miếng, không đến vạn bất đắc dĩ lại không dám tùy ý tiêu xài?

Cũng đang bởi vì này dạng, Ngao Thiên tài hội vừa lên đến liền bày ra này đại trận, lại dùng lời nói đến ổn định Hạ Vân Kiệt, miễn cho hắn liều mạng chém giết. Nếu không nếu đơn đả độc đấu, lấy Hạ Vân Kiệt phía trước biểu hiện ra ngoài thực lực, bọn họ tùy tiện cái nào người ra tay đều sử xuất toàn bộ tiên lực mới vừa có khả năng chống đỡ được Hạ Vân Kiệt kia khủng bố một tên, nếu thật sự là như vậy, bọn họ tiêu xài tiên thiên hơi thở đã có thể hơn.

Tiên nhân tại hạ giới đánh nhau, chung quy cùng hạ giới tu sĩ có nhiều hơn cố kỵ.

Gặp Ngao Thiên Nhãn trung thoáng hiện vui mừng sắc, Hạ Vân Kiệt khóe miệng gợi lên một chút ý vị thâm trường ý cười.

Này tứ hải cung bốn vị cung chủ nếu là cùng hắn đến cái cứng đối cứng đại chiến, lấy hắn nay thực lực, trừ phi tế ra vu tổ kỳ, nếu không cũng chỉ có bị thua một đường. Bởi vì hắn Hậu Nghệ tên nhiều nhất chỉ có thể bắn ra ba tên, mà tứ hải cung bốn vị cung chủ, trong đó đông cung cung chủ Ngao Thiên, bắc cung cung chủ Ngao Lăng đã là tiên lộ sơ kì thiên tiên, cùng năm đó mạnh mẽ đột phá sau Đồ Trác tiên nhân cảnh giới tương đương, hơn nữa bởi vì bọn họ là thật sự tiên lộ sơ kì thiên tiên, lại là cự long thân thể, thực lực chỉ sợ so với mạnh mẽ đột phá sau Đồ Trác tiên nhân còn mạnh hơn không chỉ nhỏ tí tẹo, Hạ Vân Kiệt cho dù bắn xong ba tên Hậu Nghệ tên, chỉ sợ cũng chỉ có thể bắn chết trong đó một vị. Mà mặt

khác hai vị cung chủ, tuy rằng còn không có đột phá đến tiên lộ kì, nhưng là đều là tiên khí hậu kỳ cảnh giới, thực lực đồng dạng không phải là nhỏ, nói không chừng liều mạng hạ, cũng có thể cùng Đồ Trác tiên nhân giống nhau mạnh mẽ đột phá đến tiên lộ sơ kì cảnh giới.

Dưới tình huống như vậy, Hạ Vân Kiệt muốn tưởng cứng đối cứng đánh bại bốn người, chỉ có tế ra vu tổ kỳ một đường. Bất quá bốn người thế nhưng thi triển thượng cổ thủy hệ trận pháp, muốn vây áp Hạ Vân Kiệt, kia lại là hoàn toàn mặt khác một loại tình trạng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1429 : Đảo mắt chấm dứt

Vu vương Hạ Vũ, kia nhưng là ngoạn thủy tổ tông cấp ngưu xoa nhân vật. Viễn cổ thời đại, hồng thủy tràn ra, không người nề hà, chỉ có Hạ Vũ một người có thể trị.

Hạ Vân Kiệt là Hạ Vũ huyết mạch truyền thừa hậu duệ, này tứ hải cung bốn vị cung chủ lại ở trước mặt hắn điều động tứ hải nước, muốn dùng thủy lực đến trấn áp hắn, kia căn bản chính là múa búa trước cửa Lỗ Ban, tự tìm nhục nhã.

Điểm ấy tứ hải cung bốn vị cung chủ tự nhiên là nằm mơ cũng chưa nghĩ đến, chính mình đám người thế nhưng sẽ thông minh bị thông minh lầm. Gặp Hạ Vân Kiệt đáp ứng điều kiện này, cũng sẽ không nguyện tái trì hoãn, ào ào hét lớn một tiếng, nhất thời có vô số điều rồng nước theo thủy tường trung lao ra, ở Hạ Vân Kiệt phía trên hình thành rậm rạp rồng nước đại quân.

Rồng nước mở ra miệng khổng lồ, một đám thuỷ lôi theo chúng nó trong miệng đối với Hạ Vân Kiệt oanh tạc xuống, lại có vô số thủy nguyên lực ngưng tụ mà thành binh khí theo thủy tường đối với Hạ Vân Kiệt vọt tới.

Mặc kệ là kia thuỷ lôi, còn là kia vô số binh khí, đều là bị này tứ hải phúc thiên đại trận cấp hấp cuốn mà đến thủy lực biến thành, không chỉ có uy lực thật lớn vô cùng, nhưng lại vô cùng vô tận. Chỉ cần Hạ Vân Kiệt đột phá không được này tứ hải phúc thiên đại trận, liền thừa nhận này vô cùng vô tận thuỷ lôi oanh sát cùng vô số binh khí đánh chết.

Gặp vô cùng tận thuỷ lôi cùng binh khí phô thiên cái địa mà đến, dù là Xích Dịch Thiên thực lực cường đại, lúc này cũng là sợ tới mức tâm thần cự chiến, đối Hạ Vân Kiệt tin tưởng bắt đầu dao động, trong mắt lóe ra do dự

sắc, không biết hay không nên tiếp tục vâng theo sư tôn mệnh lệnh không nhúng tay, còn là liều lĩnh ra tay tương trợ.

Này cũng lạ không thể Xích Dịch Thiên hội đối Hạ Vân Kiệt mất đi tin tưởng, dù sao tứ hải cung bốn vị cung chủ đều là thực lực bất phàm thiên tiên, nay lại mượn thượng cổ đại trận cùng nhau phát lực, kia uy lực tự nhiên cực kì dọa người. Xích Dịch Thiên thực tế thực lực lại cường đại, chung quy còn không có thành tựu thiên tiên vị, trấn sát một hai vị Ngao Nhận bực này tiên khí sơ kì thiên tiên có lẽ còn đi, nhưng nếu dừng ở bốn vị cung chủ bày ra tứ hải phúc thiên đại trận bên trong, cũng chỉ có bị trấn giết phân, căn bản không có gì chạy trốn cơ hội.

Ngay tại Xích Dịch Thiên tâm thần cự chiến, đối Hạ Vân Kiệt mất đi tin tưởng, trong mắt lóe ra do dự sắc là lúc, Hạ Vân Kiệt bắt đầu động.

Chỉ thấy hắn nhìn thuỷ lôi cùng binh khí phô thiên cái địa mà đến, không chỉ có không có lộ ra gì kinh hoảng sắc, ngược lại mặt mang bình tĩnh tự tin mỉm cười, hai tay tại trước người qua lại xoay tròn.

Hắn này xoay tròn chuyển nhìn như đơn giản, kì thực đã dùng tới vũ vương ngự thủy quyết, nhất thời gian, kia nhìn như hùng hổ mà đến vô cùng thuỷ lôi cùng binh khí thế nhưng trong nháy mắt biến thành một điều điều như thất luyện thủy mang, sau đó hội tụ ở tại cùng nhau, hình thành một cái vô cùng thật lớn rồng nước.

Kia rồng nước theo Hạ Vân Kiệt hai tay qua lại xoay tròn, càng ngày càng là thật lớn, trên người vảy như hoàng kim chú liền, lóe nhiều điểm kim quang, tản ra một tia viễn cổ cường đại vương giả hơi thở.

“Đây là……” Bên ngoài người bởi vì bị vạn trượng cao

thủy tường, còn có trên không rậm rạp rồng nước cấp che lấp, cũng nhìn không tới tình huống bên trong, nhưng tứ hải cung bốn vị cung chủ cũng là nhìn xem hoàn toàn rõ ràng, không khỏi nhìn xem tâm thần rung mạnh, hai mắt đăm đăm, không chỉ có như thế, kia rồng nước trên người phát ra viễn cổ cường đại vương giả hơi thở đối bọn họ trong cơ thể huyết mạch thế nhưng có một loại vô hình uy áp, khiến cho bọn họ thiếu chút nữa liền muốn tâm thần thất thủ, đối với kia rồng nước quỳ bái.

Ngay tại bốn người tâm thần rung mạnh, ánh mắt đăm đăm là lúc, Hạ Vân Kiệt lại đột nhiên dược trên người kia tản ra hoàng quang rồng nước, rồng nước cuồn cuộn nổi lên vạn trượng sóng nước, gào thét liền hướng kia đỉnh đầu rậm rạp rồng nước đại quân phóng đi.

Kia từ tứ hải cung bốn vị cung chủ thông qua đại trận mượn Đông Hải lực ngưng tụ mà thành rồng nước đại quân, gặp kia tản ra hoàng quang rồng nước phóng lên cao, thế nhưng như gặp được vương giả bình thường, tất cả đều mắt lộ ra hoảng sợ sắc, ào ào né tránh, trong nháy mắt Hạ Vân Kiệt liền giá rồng nước chạy ra khỏi tứ hải phúc thiên đại trận.

Tứ hải cung bốn vị cung chủ gặp bất quá một lát công phu, Hạ Vân Kiệt liền phá trận mà ra, đầu tiên là người người mặt như màu đất, theo sát sau tựa hồ đột nhiên nhớ tới cái gì, cả người mạnh chấn động, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt lộ ra một tia cuồng nhiệt cùng kính sợ.

“Tặc tử, chạy đi đâu!” Ngoài trận Ngao Nhận gặp Hạ Vân Kiệt giá rồng nước chạy ra khỏi tứ hải phúc thiên đại trận, đầu tiên là cả kinh, theo sát sau liền hét lớn tế ra một viên hạt châu, đối với Hạ Vân Kiệt sẽ muốn ném tới.

Nay này phiến hải vực đã bày ra thiên la địa võng, lại có hắn phụ thân cùng ba vị thúc thúc ở đây, hắn tất nhiên là không muốn như vậy thừa nhận thất bại, tùy ý Hạ Vân Kiệt lấy đi thôn hải kim bát.

“Nghịch tử, ngươi muốn làm gì?” Chính là Ngao Nhận vừa mới vừa tế khởi kia hạt châu, Ngao Thiên cũng đã nâng lên tay, cuồn cuộn nổi lên một đạo sóng to, sóng to ngưng tụ thành một chích như núi cự chưởng, đối với Ngao Nhận đó là một bàn tay đánh đi.

Nhất thời Ngao Nhận bị này một bàn tay cấp đánh nghiêng ở trên biển, sau đó không dám tin nhìn Ngao Thiên kêu lên:“Phụ thân!”

“Ta không có ngươi này con trai!” Ngao Thiên cũng là gầm lên một tiếng, lại nâng tay đánh Ngao Nhận một bàn tay.

Ngao Nhận bị hắn phụ thân ngay cả đánh hai bàn tay, nhất thời cúi đầu cũng không dám nữa ra tiếng.

“Thắng bại đã phân, con ta cụt tay việc như vậy yết quá, thôn hải kim bát cũng về đạo hữu sở hữu. Bất quá lòng ta còn có chút nghi hoặc, muốn thỉnh giáo đạo hữu, còn thỉnh đạo hữu nể mặt tiến cung nhất tự.” Ngao Thiên gặp con trai không hề hé răng, thế này mới chuyển hướng Hạ Vân Kiệt khách khí nói.

Hạ Vân Kiệt kỳ thật trong đầu cũng có chút nghi hoặc cần chứng thật, bởi vì ngay tại vừa rồi hắn phá trận mà ra khi, ẩn sâu ở trong huyết mạch một ít tin tức tựa hồ bị tỉnh lại lại đây, cho nên nghe vậy cũng không có cự tuyệt, mà là gật gật đầu nói:“Vậy quấy rầy.”

Gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu, bốn vị cung chủ đều âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, trong mắt lóe ra một tia vui sướng sắc.

“Đạo hữu thỉnh!” Ngao Thiên rất là khiêm tốn khách khí bày cái mời thủ thế.

“Bốn vị cung chủ thỉnh.” Nếu người ta nói chuyện giữ lời, lại khách khách khí khí, Hạ Vân Kiệt cũng là không muốn mất cấp bậc lễ nghĩa, cười nhẹ, cũng đi theo khách khí nói.

Vì thế phía trước trả lại kiếm giương nỏ trương, ra tay quá nặng song phương nhất thời trở nên tương kính như tân, tựa như sự tình gì cũng chưa phát sinh quá giống nhau, dắt tay cùng nhau hướng đáy biển tứ hải cung đông cung đi đến.

Đoàn người này vừa đi cũng là nhìn xem tứ hải cung đem này phiến hải vực vây chật như nêm cối thủy phủ đại quân người người trợn mắt há hốc mồm, trượng nhị hòa thượng sờ không được ý nghĩ.

Chẳng lẽ cái này xong rồi? Không phải vừa mới vừa mới bắt đầu muốn so đấu sao? Còn có đại cung chủ như thế nào ngược lại ngay cả đánh thiếu cung chủ hai cái tát đâu?

Vừa rồi trận chiến ấy vừa mới bắt đầu liền kết thúc, hơn nữa bốn bức vạn trượng thủy tường, vô số rồng nước cũng chặn thủy phủ đại quân thị lực, bọn họ không nhìn đến tình huống bên trong, chỉ biết là mạc danh kỳ diệu rậm rạp bao trùm trên không rồng nước ào ào chung quanh tản ra, người nọ liền cưỡi rồng nước ra tứ hải phúc thiên đại trận, tựa hồ là bốn vị cung chủ đột nhiên cải biến chủ ý, thả hắn ra giống nhau.

Chỉ có số ít vài cái tu vi tinh thâm nhân ở khiếp sợ nghi hoặc sau, trong mắt toát ra một tia có điều hiểu ra cùng thật sâu kiêng kị ánh mắt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1430 : Đại vương

Ngay tại thủy phủ đại quân người người trợn mắt há hốc mồm, không rõ đầu đuôi đuôi khi, một điểm hắc quang dần dần trồi lên đại nước biển mặt, tiếp theo nổi lên một trận gợn sóng, hiện ra một cái làn da ngăm đen, mặc hoàng bào nam tử cao lớn đến, đúng là huyền xà quốc hoàng đế Thủy Vô Ngân.

“Kỳ quái, người này vừa rồi đến tột cùng sử dụng cái gì thuật pháp, thế nhưng dễ dàng liền phá này tứ hải cung trấn cung đại trận?” Thủy Vô Ngân lộ ra mặt nước, mặt lộ vẻ hoang mang sắc.

Bất quá rất nhanh Thủy Vô Ngân trên mặt hoang mang sắc liền chuyển làm phiền não.

Vốn định bốn vị cung chủ đồng loạt ra tay, tất nhiên có thể ép trụ Hạ Vân Kiệt, đến lúc đó hắn trở ra làm người hoà giải, nhân cơ hội làm cho Hạ Vân Kiệt đem cùng hắn ngoại tôn chủ tớ quan hệ cấp giải trừ, thậm chí vì thế Thủy Vô Ngân đều đã chuẩn bị bỏ đi một kiện trấn quốc chi bảo.

Khả Thủy Vô Ngân vạn vạn không nghĩ tới chiến đấu vừa mới bắt đầu liền kết thúc, nhất thời gian kế hoạch của hắn hoàn toàn bị quấy rầy, điều này làm cho Thủy Vô Ngân vị này trải qua quá vô số mưa gió huyền xà quốc hoàng đế trong lúc nhất thời có chút chân tay luống cuống, có chút không biết kế tiếp nên làm cái gì bây giờ.

Bốn vị cung chủ đều áp không được Hạ Vân Kiệt, hắn Thủy Vô Ngân tuy rằng tự cao này cao, nhưng cũng không tiếp thu là chính mình có thể ép tới Hạ Vân Kiệt. Đương nhiên cho dù ép tới, Hạ Vân Kiệt dù sao cũng là hắn ngoại tôn ân nhân cứu mạng, hơn nữa năm đó còn dạy hắn tu luyện công pháp, hắn Thủy Vô Ngân cũng

không thể làm ra vong ân bội nghĩa sự tình. Huống hồ hắn thật muốn như vậy, chỉ sợ hắn ngoại tôn cũng sẽ không chịu.

“Đau đầu a, đau đầu! Người này thấy thế nào đứng lên so với Dịch Thiên đứa nhỏ này còn muốn biến thái đâu! Nay cũng là nên như thế nào làm đâu?” Thủy Vô Ngân hung hăng kéo kéo cằm râu, cuối cùng còn là đẩy ra nước biển cũng hướng đáy biển tứ hải cung đông cung mà đi.

Tuy rằng không biết nên làm cái gì bây giờ, nhưng vô luận như thế nào Thủy Vô Ngân cũng là tuyệt không sẽ đồng ý chính mình ngoại tôn làm người khác nô bộc. Nếu Hạ Vân Kiệt không chịu giải trừ chủ tớ quan hệ, Thủy Dịch Thiên lại nhận thức tử lý, hắn Thủy Vô Ngân vạn bất đắc dĩ nói không chừng thật đúng là chỉ có thể phế đi Thủy Dịch Thiên thái tử vị một lần nữa lập một vị thái tử.

Tứ hải cung đông cung kim bích huy hoàng, rộng lớn bàng bạc, cung điện thành đàn, liên miên không ngừng. Kim Giao chân nhân Long cung cùng này đông cung so với, căn bản chính là gặp sư phụ.

“Không biết đạo hữu khả nghe nói qua thượng cổ hồng hoang thời đại hồng thủy tràn ra, không người nề hà, cuối cùng là vũ vương ngăn cơn sóng dữ, thống trị kia thượng cổ thủy tai sự tình?” Đông cung đại điện bên trong, phân chủ khách ngồi xuống sau, Ngao Thiên mở miệng hỏi nói, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt trong mắt lộ ra một tia khẩn trương sắc.

“Nghe qua.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng hơi hơi động vừa động, nhưng ung dung thản nhiên điểm gật đầu trả lời.

“Kia đạo hữu lại có từng nghe qua vũ vương năm đó trị

thủy khi, thủ hạ có bốn vị long tộc đắc lực tài tướng, phân biệt là Ngao Quang, Ngao Minh, Ngao Thuận, Ngao Cát. Tứ long ở trị thủy trung ra đại lực, sau được vũ vương sắc phong là tứ hải long vương, phân biệt là đông hải long vương Ngao Quang, Nam Hải long vương Ngao Minh, tây hải long vương Ngao Thuận, bắc hải long vương Ngao Cát. Vũ vương lại ban thưởng hạ định hải thần châm, làm cho bọn họ trấn trụ tứ hải, không cho tứ hải gây sóng gió.” Ngao Thiên lại hỏi.

Gặp Ngao Thiên nhắc tới thượng cổ tứ hải long vương, Hạ Vân Kiệt trong đầu không hiểu hiện ra một mảnh vô tận dâng hồng thủy, hồng thủy gào thét mà qua, mỗi một cái sóng to đánh đi đều có thể bao phủ một tòa cự sơn. Kia hồng thủy phía trên, có thanh xích hắc bạch bốn con cự long ở rống giận, vũ động dài không biết bao nhiêu lý khổng lồ thân mình, ý đồ khống chế kia bạo động hồng thủy.

“Các ngươi là tứ hải long vương hậu duệ?” Hạ Vân Kiệt tâm thần mạnh chấn động, rốt cục hiểu được vì sao làm chính mình phá này tứ hải phúc thiên trận khi ẩn ẩn có quen thuộc cảm giác, thậm chí trong huyết mạch ẩn ẩn có viễn cổ trí nhớ bị tỉnh lại.

“Không giấu đạo hữu, chúng ta tứ hải cung đúng là thượng cổ tứ hải long vương Long cung di lưu tại hạ giới hậu duệ truyền thừa.” Ngao Thiên trả lời, nói xong, Ngao Thiên dùng khẩn trương ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt, thanh âm hơi hơi có chút run run hỏi:“Không biết hữu nhưng là vũ vương huyết mạch truyền thừa hậu nhân?”

Ngao Thiên lời này vừa hỏi ra, này khác ba vị cung chủ trên mặt đều hiện ra vô cùng thần sắc khẩn trương.

Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua Ngao Thiên bốn người, cũng không có mở miệng trả lời, mà là đem thân mình hơi hơi lay động, biến thành một màu vàng cự long đầy

người phi phúc màu vàng vảy.

Một cỗ cường đại uy nghiêm vô cùng vương giả hơi thở theo hắn trên người phát ra đi ra, trong nháy mắt bao phủ cả tòa cung điện.

“Bái kiến ngô vương! Ngô vương thiên thu vạn đại, cùng thiên địa đồng thọ!” Hạ Vân Kiệt vừa hóa thân màu vàng cự long, trên người vương giả hơi thở nhất phát ra đi ra, nhất thời một cỗ vô thượng uy nghiêm dừng ở Ngao Thiên bốn người còn có Ngao Nhận trên người, ép tới bọn họ linh hồn run rẩy, không cầm nổi lòng liền quỳ xuống, liền ngay cả đối Hạ Vân Kiệt hận thấu xương Ngao Nhận cũng không ngoại lệ.

Có thể hóa thân Hoàng Long, này ý nghĩa là vũ vương chân chính huyết mạch truyền thừa, cũng là vũ vương vị kế thừa giả.

Tứ hải long vương, vũ vương trướng hạ binh tướng, nhân đi theo vũ vương trị thủy có công mà quật khởi cùng thượng cổ, bị phong làm đông nam tây bắc tứ hải long vương. Sau lại tuy rằng nhân đại chiến, thiên địa băng liệt, tiên phàm cách ly, phàm là tứ hải Long cung hậu nhân phải trung với vũ vương tổ huấn lại truyền lưu xuống dưới, thẳng đến hôm nay cũng không ai dám quên. Mà đến tự huyết mạch truyền thừa xuống dưới thần phục trí nhớ, cũng làm cho bọn họ tại đây cổ vương giả khí hạ, không tự chủ được đối với Hạ Vân Kiệt quỳ gối lễ bái, tâm sinh thần phục ý.

Nhìn đột nhiên quỳ gối sư tôn trước mặt tứ hải cung bốn vị cung chủ cùng thiếu cung chủ Ngao Nhận, Thủy Dịch Thiên không khỏi trợn mắt há hốc mồm, thiếu chút nữa sẽ muốn **** lời thô tục.

Không phải đâu, này ****** cũng quá ngưu bức, sư tôn cứ như vậy đem tứ hải cung cấp thu phục ?

Hạ Vân Kiệt hiển nhiên cũng không nghĩ tới chính mình nhất hiện ra Hoàng Long cự thân, thế nhưng liền đem tứ hải cung bốn vị cung chủ còn có Ngao Nhận vị này đông cung thiếu cung chủ cấp chấn đến quỳ trên mặt đất hướng chính mình dập đầu, miệng hô ngô vương, không khỏi một trận sững sờ.

Cũng may Hạ Vân Kiệt nay sớm không ngày xưa có thể sánh bằng, rất nhanh cũng hồi quá thần đến, thu hồi Hoàng Long thân, tái hiện hiện ra quần áo áo trắng cao to thân hình, nhìn như trước quỳ trên mặt đất tứ hải cung bốn vị cung chủ cùng Ngao Nhận, nói:“Bốn vị cung chủ, này lễ quá nặng, bản tôn khả thừa nhận không nổi a.”

“Đại vương nếu được vũ vương huyết mạch y bát truyền thừa, tự nhiên nhận được khởi này lễ.” Ngao Thiên cung kính nói.

Nói xong, Ngao Thiên hồi đầu đối với Ngao Nhận đầu lại là một bàn tay quăng đi qua, nói:“Còn không cấp đại vương hảo hảo chịu nhận lỗi!”

Ngao Nhận lúc này bị ngao trời giáng một bàn tay cũng là rốt cuộc không có tính tình, không có biện pháp, người ta không chỉ có thực lực cường thái quá, nhưng lại là vũ vương huyết mạch y bát người truyền thừa, tứ hải cung tổ huấn đại đại tương truyền, hắn Ngao Nhận cho dù có gan lớn như trời tử cũng không dám vi phạm tổ huấn a, trừ phi hắn tưởng phản bội ra tứ hải cung.

“Ngao Nhận có mắt không tròng mạo phạm đại vương, còn thỉnh đại vương thứ tội!” Ngao Nhận đối với Hạ Vân Kiệt liên tục dập đầu thỉnh tội nói.

“Không đánh không quen biết, đi qua khiến cho nó đi qua đi, các ngươi đều trước đứng lên.” Chuyện tới nay

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không thể tái cùng Ngao Nhận tính toán chi li, bằng bạch rơi xuống chính mình thân phận, duỗi tay nâng dậy Ngao Thiên đám người.

“Tạ đại vương!” Ngao Thiên đám người thần sắc cung kính kích động nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1431 : Tự cho mình là chủ nhân

“Đại vương? Ta mặc dù có vũ vương huyết mạch y bát truyền thừa, nhưng này dù sao cũng là thượng cổ thời đại vũ vương cùng các ngươi tổ tiên trong lúc đó quan hệ, các ngươi lại không cần để ở trong lòng, xưng ta một tiếng Hạ đạo hữu liền khả.” Gặp Ngao Thiên đám người thần sắc cung kính kích động, luôn mồm xưng hô chính mình là đại vương, Hạ Vân Kiệt cũng không dám dễ dàng nhận.

Dù sao bốn người này đều là thực lực cường đại thiên tiên, lại là thống ngự toàn bộ tứ hải biên giới bá chủ, nay nương thượng cổ vũ vương huyết mạch có thể cùng bọn họ kết làm bằng hữu, kỳ thật đã đại ra Hạ Vân Kiệt ngoài ý liệu, trong lòng cũng đã rất là vừa lòng, nhưng thật ra không tốt đặng cái mũi lên mặt, thực đem chính mình trở thành đại vương.

“Ta tứ hải long cung nhân vũ vương mà hưng, lại không dám quên ân? Huống hồ tổ tông mệnh lệnh, chúng ta làm hậu bối lại không dám vi phạm? Nếu thực vi bối, tương lai chúng ta phi thăng tiên giới lại có gì mặt bái kiến liệt vị tổ tông? Cho nên còn thỉnh đại vương vạn vạn không cần khiêm tốn thoái nhượng, chúng ta tất cả đều là thành tâm thực lòng địa tôn ngài vì vương, cũng không nửa phần hư tình giả ý.” Ngao Thiên thần sắc nghiêm túc nói.

“Chúng ta tất cả đều thành tâm thực lòng!” Kỳ thật ba vị cung chủ đều ào ào cúi đầu thần sắc nghiêm túc chắp tay thi lễ nói.

Hạ Vân Kiệt thấy thế thế này mới nhận định Ngao Thiên đám người đều là thành tâm muốn ủng hộ hắn làm đại vương, cũng sẽ không tái nhún nhường, gật gật đầu

nói:“Một khi đã như vậy, bổn vương cũng sẽ không nhún nhường, về sau mọi người liền đều là người của mình.”

“Vốn nên như thế, đại vương xin mời ngồi.” Ngao Thiên đám người gặp Hạ Vân Kiệt đáp ứng xuống dưới, đều mặt lộ vẻ sắc mặt vui mừng, sau đó cung kính thỉnh Hạ Vân Kiệt ngồi kia thủy tinh ngai vàng.

Ban đầu Hạ Vân Kiệt là ngồi ở chủ tân vị phía trên, chính là nay hắn nếu là bốn vị cung chủ đại vương, tự nhiên không tốt tái ngồi ở chủ tân vị.

Hạ Vân Kiệt biết tôn ti có khác, đây là cấp bậc lễ nghĩa, tự nhiên cũng sẽ không khiêm tốn từ chối, theo lời ngồi ở thủy tinh ngai vàng phía trên, mà Thủy Dịch Thiên tắc thúc thủ cung kính đứng ở ngai vàng sau.

Ngao Thiên bốn vị cung chủ gặp Hạ Vân Kiệt ngồi xuống, mới vừa rồi ở Hạ Vân Kiệt ý bảo tiếp theo vừa ngồi xuống, về phần Ngao Nhận tự nhiên là đứng, ở đại vương trước mặt còn không có hắn ngồi xuống tư cách.

Ngao Thiên đám người vừa tòa, còn không có tới kịp hàn huyên, có thủ hạ tiến vào bẩm báo nói huyền xà quốc hoàng đế Thủy Vô Ngân tới chơi.

Nghe nói Thủy Vô Ngân tới chơi, bốn vị cung chủ biểu tình đều trở nên có chút phấn khích đứng lên. Bọn họ tự nhiên biết Thủy Vô Ngân vừa rồi kỳ thật vẫn tránh ở kia phiến hải vực trung đang xem cuộc chiến, chờ thích hợp cơ hội ra mặt, chính là nay sự tình biến hóa quá nhanh, bọn họ cũng là đem Thủy Vô Ngân cấp đã quên. Nay thủ hạ đến bẩm báo, mới vừa rồi mạnh nhớ tới còn có Thủy Vô Ngân sự tình không có làm. Chính là nay bọn họ đều thành Hạ Vân Kiệt trướng hạ chi tướng, tự nhiên là không tốt tái liên hợp Thủy Vô Ngân tính kế nhà mình đại vương, trong lúc nhất thời nhưng thật ra có điểm không biết nên như thế nào đối mặt Thủy Vô Ngân.

Nhưng thật ra Hạ Vân Kiệt nghe nói Thủy Vô Ngân tới chơi, liền theo ngai vàng đứng lên, muốn ra cung điện đi nghênh đón hắn.

Thủy Vô Ngân là Thủy Dịch Thiên ông ngoại, hắn tất nhiên là cấp cho hắn vài phần mặt mũi.

Gặp đại vương hạ ngai vàng, bốn vị cung chủ cũng chỉ hảo tạm thời thu hồi tâm tư, đi theo Hạ Vân Kiệt đi ra cung điện.

Ra cung điện, đoàn người liền thấy được Thủy Vô Ngân còn có đi theo Thủy Vô Ngân phía sau Thủy Nhu công chúa và Bạch Thương tiên nhân.

Thủy Vô Ngân ba người gặp cung điện đi ra đoàn người, đi tuốt đàng trước mặt dĩ nhiên là Hạ Vân Kiệt, mà dư giả bao gồm tứ hải cung bốn vị cung chủ ở bên trong đều như là chúng tinh củng nguyệt vây quanh hắn, tất cả đều không khỏi nao nao, trong mắt toát ra kinh ngạc hoang mang sắc, không biết này lại là chuyện gì xảy ra?

“Hạ Vân Kiệt gặp qua Thủy đạo hữu.” Bất quá Thủy Vô Ngân còn tại kinh ngạc hoang mang là lúc, Hạ Vân Kiệt đã mặt mang mỉm cười đi ra phía trước, đối với hắn hơi hơi cúi đầu chắp tay thi lễ nói.

“Nguyên lai là Hạ đạo hữu, bổn hoàng bên này có lễ !” Gặp Hạ Vân Kiệt chủ động cùng chính mình chào hỏi, Thủy Vô Ngân cũng chỉ đành tạm thời áp chế trong lòng kinh ngạc cùng hoang mang, hướng Hạ Vân Kiệt đáp lễ lại, sau đó lại hướng Ngao Thiên đám người thi lễ.

“Ngoại tổ phụ!” Chờ Thủy Vô Ngân cùng Ngao Thiên đám người đều hành lễ chào hỏi sau, Thủy Dịch Thiên thế này mới tiến lên bái kiến Thủy Vô Ngân.

“Ân!” Thủy Vô Ngân gật gật đầu, trên mặt hơi hơi lóe ra một tia mất tự nhiên sắc.

Trước mắt vị này chính mình từng tối coi trọng cháu ngoại, cũng làm cho hắn bao hàm áy náy loại tình cảm cháu ngoại, nay lại thành người khác nô bộc, điều này làm cho Thủy Vô Ngân thể diện thật sự có chút không nhịn được, cũng không biết nên như thế nào xử lý mới tốt?

“Thủy đạo hữu, bên trong thỉnh.” Hạ Vân Kiệt chờ Thủy Dịch Thiên cùng Thủy Vô Ngân chào hỏi sau, thế này mới đối Thủy Vô Ngân bày ra một cái thỉnh tư thế, hoàn toàn là một bộ lấy tự cho mình là chủ nhân tư thái.

Không có biện pháp, trong thiên hạ, hay là vương thổ, dẫn thổ chi tân, hay là vương thần, tứ hải cung bốn vị cung chủ nếu cố ý muốn tôn hắn làm vương, nay hắn tự nhiên liền cũng thành này tứ hải cung lâm thời đương gia làm chủ.

Thủy Vô Ngân, Thủy Nhu còn có Bạch Thương tiên nhân gặp Hạ Vân Kiệt một bộ tự cho mình là chủ nhân tư thái, lại thấy bốn vị cung chủ chút không có mặt lộ vẻ bất mãn sắc, trong đầu không khỏi càng phát ra kinh ngạc hoang mang, không biết này ban nhân đến tột cùng ở xướng cái gì diễn?

Bất quá lời này nay cũng là không tiện mở miệng hỏi thăm, Thủy Vô Ngân cũng chỉ đành áp chế trong lòng kinh ngạc hoang mang, mặt mang mỉm cười đi theo Hạ Vân Kiệt vào đại điện.

Vào đại điện sau, Hạ Vân Kiệt mời Thủy Vô Ngân ngồi chủ tân vị vị trí, chính mình tắc ngồi trở lại kia thủy tinh ngai vàng, Thủy Dịch Thiên như trước thúc thủ đứng ở hắn phía sau, bốn vị cung chủ như trước ở thủy tinh ngai vàng hạ y sắp xếp vị ngồi xuống, mà Ngao Nhận

như trước chỉ có đứng thẳng phân.

“Ngao Thiên huynh, đây là chuyện gì xảy ra?” Gặp Hạ Vân Kiệt ngồi ở đại biểu cho tứ hải cung đại cung chủ ngai vàng phía trên, mà bốn vị cung chủ chỉ có tại hạ thủ ngồi xuống phân, mà Ngao Nhận thậm chí ngay cả ngồi xuống tư cách đều không có, dù là Thủy Vô Ngân trải qua quá rất nhiều sóng gió, cũng không phải không có thành phủ hạng người, lúc này cũng nhìn xem trợn mắt há hốc mồm, nhịn không được bật thốt lên hỏi.

Ngao Thiên thấy thế không có trả lời Thủy Vô Ngân vấn đề, mà là nhìn phía Hạ Vân Kiệt. Vũ vương huyết mạch y bát truyền thừa thân phận không phải là nhỏ, ở Hạ Vân Kiệt còn không có cường đại đến là đủ quát tháo ba ngàn giới cảnh giới phía trước, tự nhiên là không thể tùy ý để lộ ra đi. Bởi vì vũ vương huyết mạch y bát truyền thừa, ý nghĩa Hạ Vân Kiệt có vũ vương truyền thừa trong người, chẳng sợ chỉ có một chút điểm, kia cũng là thượng cổ truyền thừa làm cho vô số người mơ ước.

Gặp Ngao Thiên rõ ràng hỏi Hạ Vân Kiệt ý tứ, Thủy Vô Ngân trong mắt hoang mang sắc càng đậm đứng lên.

“Ha ha, Thủy đạo hữu trong đầu khẳng định tràn đầy hoang mang, ta như thế nào liền cùng tứ hải cung giải hòa, hơn nữa còn ngồi ở vị trí này phía trên. Đó là bởi vì của ta tổ tiên cùng tứ hải cung tổ tiên có sâu xa quan hệ, cũng là không đánh không quen biết.” Cung điện trung còn có Thủy Nhu công chúa và Bạch Thương tiên nhân ở đây, Hạ Vân Kiệt cũng là không muốn nói được rất thấu triệt, mỉm cười giải thích một câu, về phần cụ thể, về sau Thủy Dịch Thiên tư dưới tự nhiên hội cùng hắn ngoại tổ phụ nói rõ.

Thủy Vô Ngân tự nhiên là người thông minh, gặp Hạ Vân Kiệt nói như thế, trong lòng đã khuy đến một tia chân tướng, cũng sẽ không tái tiếp tục truy vấn đi xuống.

Trên thực tế, mặc kệ Hạ Vân Kiệt cùng tứ hải cung phía trước có cái gì sâu xa quan hệ, Thủy Vô Ngân càng nhiều là tò mò nghi hoặc, kỳ thật hắn cũng không như thế nào quan tâm, hắn chân chính quan tâm còn là Hạ Vân Kiệt cùng hắn cháu ngoại chủ tớ tầng này quan hệ. Cho nên Thủy Vô Ngân nghe xong Hạ Vân Kiệt ngôn sau, liền lộ ra một tia hiểu rõ thần sắc, đứng dậy hướng Hạ Vân Kiệt còn có bốn vị cung chủ hơi hơi ôm quyền nói:“Kia thật đúng là lũ cuốn miếu long vương, người một nhà không biết người một nhà !”

Nói xong Thủy Vô Ngân ánh mắt từ Hạ Vân Kiệt trên người chuyển tới Thủy Dịch Thiên trên người, sau đó theo sát sau lại quay lại đến Hạ Vân Kiệt trên người, mặt lộ vẻ một tia khó có thể mở miệng sắc.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1432 : Lại lần nữa khởi hành

Hạ Vân Kiệt nay loại nào người, gặp Thủy Vô Ngân kia biểu tình, thế nào còn không biết hắn là có ý tứ gì, không khỏi một trận buồn cười, chủ động mở miệng nói:“Thủy đạo hữu, ngươi lần này đến tứ hải giới, tất là vì ngươi cháu ngoại cùng ta chi cố đi?”

“Khụ khụ, Hạ đạo hữu cùng ta này cháu ngoại có thụ đạo ân cứu mạng, Thủy mỗ đều đã nghe ta cháu ngoại nói về quá, theo lý mà nói hắn tự nhiên đi theo đạo hữu tả hữu, đi theo làm tùy tùng, báo đáp đạo hữu ân tình, chính là Dịch Thiên nay là ta huyền xà quốc thái tử, hắc thủy huyền xà bộ tộc tương lai tộc trưởng, vai vác gánh nặng, nếu là……” Gặp Hạ Vân Kiệt vạch trần tâm tư của hắn, Thủy Vô Ngân nét mặt già nua không khỏi hơi hơi đỏ lên, rõ ràng cũng liền nói trắng ra.

“Ha ha, năm đó ta cùng với Dịch Thiên chủ tớ chi ước vốn là vì duyên mà định, ta lại chưa bao giờ đưa hắn làm nô bộc đối đãi quá, nay vật đổi sao dời, hắn lại quý làm một quốc thái tử, tự nhiên không tốt tái lấy chủ tớ tương xứng.” Hạ Vân Kiệt lại cười nói.

“Hạ đạo hữu lời nói cực kỳ, lời nói cực kỳ. Ngươi yên tâm, của ngươi dạy cứu mạng đại ân, chúng ta hắc thủy huyền xà bộ tộc tất nhớ kỹ trong lòng.” Thủy Vô Ngân không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt như vậy thiện hiểu ý người, không khỏi mừng rỡ.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười cười, sau đó lại lần nữa mở miệng nói:“Thủy đạo hữu khả năng còn không biết, ta nay đã thu Dịch Thiên làm đồ đệ, không biết Thủy đạo hữu có thể có ý kiến?”

Thủy Vô Ngân nghe vậy không khỏi sửng sốt, lập tức

mừng rỡ vội vàng hướng Hạ Vân Kiệt cúi đầu chắp tay thi lễ nói:“Đa tạ Hạ đạo hữu thu lưu ta này không nên thân cháu ngoại, Thủy mỗ vô cùng cảm kích, vô cùng cảm kích!”

Mà tứ hải cung bốn vị cung chủ tắc tất cả đều toát ra một tia hâm mộ sắc, thậm chí ở hâm mộ rất nhiều, Ngao Thiên nhịn không được hồi đầu hung tợn trừng mắt nhìn chính mình con trai Ngao Nhận liếc mắt một cái.

Đây chính là vũ vương huyết mạch y bát truyền thừa nhân a, tương lai nhất định trở thành ba ngàn giới thậm chí tiên giới đại nhân vật, nếu không phải Ngao Nhận phía trước không có mắt đắc tội hắn, hắn Ngao Thiên nay đổ còn có thể dày mặt cũng thay con của hắn cầu cái thầy trò danh phận, cho dù là ký danh thầy trò danh phận, kia cũng là rất lớn cơ duyên, chính là nay, cấp cái gan lớn như trời cấp Ngao Thiên, cũng không dám đưa ra này không an phận thỉnh cầu.

Thủy Vô Ngân tạm thời còn không biết Hạ Vân Kiệt là vũ vương huyết mạch y bát truyền thừa nhân sự tình, lúc này hắn sở dĩ mừng rỡ, chủ yếu còn là bởi vì Hạ Vân Kiệt phía trước biểu hiện ra ngoài cường đại thực lực, còn có hắn cùng với tứ hải cung sở biểu hiện ra ngoài đặc thù quan hệ.

Bởi vì có tầng này thầy trò quan hệ, tương lai Thủy Dịch Thiên báo thù là lúc, liền tương đương cùng hơn vài cường đại trợ thủ. Hơn nữa này tứ hải cung nhưng là theo chân bọn họ huyền xà quốc hữu ngang với thế lực lớn, cho dù đặt ở toàn bộ ba ngàn giới kia cũng là không tha khinh thường một cỗ thế lực. Lần này hắn phái Thủy Dịch Thiên cùng Thủy Nhu đến tứ hải giới vốn còn có cùng tứ hải cung kết minh tính toán, không nghĩ tới bên kia hắn nữ nhi còn không có cùng Ngao Nhận liên hôn, nhưng thật ra thông qua Thủy Dịch Thiên cùng Hạ Vân Kiệt thầy trò quan hệ, gián tiếp xem như cùng tứ hải giới

kết minh.

“Không nên thân?” Hạ Vân Kiệt cười nhẹ, nói:“Thủy đạo hữu ngươi đây chính là ở làm thấp đi của ta đồ đệ nga.”

“Ha ha!” Thủy Vô Ngân bị Hạ Vân Kiệt như vậy nhất nói đùa, không khỏi ngửa mặt lên trời cười ha hả, trong tiếng cười tràn đầy vui sướng.

Gặp Thủy Vô Ngân thoải mái cười to, những người khác nao nao sau, cũng đều đi theo nở nụ cười. Chỉ có Thủy Nhu cùng Ngao Nhận cười đến có chút miễn cưỡng, biểu tình cũng có chút phức tạp vi diệu.

Người trước là nghĩ nổi lên chính mình bị Hạ Vân Kiệt cấp cưỡi quá, vốn đang có báo thù cơ hội, nay cũng là hoàn toàn không có hy vọng. Mà Ngao Nhận còn lại là nhớ tới Hạ Vân Kiệt đại vương thân phận, trong đầu tắc tràn đầy hối hận.

Cùng ngày, Ngao Thiên ở tứ hải cung bày tiệc rượu, chúc mừng Hạ Vân Kiệt thu một đồ.

Tiệc rượu trong lúc, Hạ Vân Kiệt đem thôn hải kim bát trả lại cho Ngao Thiên, hơn nữa còn đem bọn họ vừa rồi thi triển tứ hải phúc thiên đại trận làm chút tu bổ.

Từ này đoạn cùng tứ hải long vương có liên quan trí nhớ giác tỉnh sau khi, Hạ Vân Kiệt lại nghĩ tới một ít có liên quan tứ hải phúc thiên đại trận bày trận phương pháp, tuy rằng như trước không được đầy đủ so với Ngao Thiên đám người phía trước bày ra đến muốn đầy đủ không ít.

Ngao Thiên đám người một lần nữa cầm lại thôn hải kim bát, lại chiếm được càng hoàn thiện tứ hải phúc thiên đại trận, tự nhiên là vừa vui sướng lại cảm kích.

Tịch gian lại nói chuyện không ít nói, Hạ Vân Kiệt còn đem kia trương họa có sa mạc tiên cung đồ cho Ngao Thiên, làm cho bọn họ hỗ trợ tìm kiếm hỏi thăm, bất quá có liên quan địa cầu sự tình, hắn còn là không cùng Ngao Thiên đám người nhắc tới. Đây là chỉ có thể thuộc loại hắn cùng Thủy Dịch Thiên bí mật, chẳng sợ Thủy Dịch Thiên cũng chỉ là cùng hắn ngoại tổ phụ nhắc tới chính mình trước kia sinh hoạt tại một cái giới đảo, về phần cụ thể quanh thân tinh hệ sắp hàng quy tắc, kia tòa giới đảo hình dạng các chi tiết cũng không từng nhắc tới.

Lúc trước Hạ Vân Kiệt thà rằng vĩnh viễn cũng hồi không đến địa cầu, cũng muốn phế bỏ kia hư không thông đạo, sợ lại có cường đại tu chân nhân sĩ buông xuống đến trên địa cầu, cấp địa cầu mang đi hủy diệt tính tai nạn, Thủy Dịch Thiên lại không dám quên?

Có liên quan nghệ giới vực sự tình, Hạ Vân Kiệt đồng dạng không cùng Ngao Thiên đám người nhắc tới. Dù sao Ngao Thiên đám người hiện tại tương đối cho hắn còn là rất cường đại, đối với nghệ giới vực Địch Vân Khởi đám người mà nói vậy lại cường đại. Mà hắn cùng với Ngao Thiên đám người ở chung thời gian còn thiếu, còn không phải thực hiểu biết bọn họ. Kia nghệ giới vực có dấu đại bí mật, hắn không dám cam đoan Ngao Thiên một khi đã biết man loạn chi địa là vu tổ Hậu Nghệ nơi táng thân sau, có thể hay không không thể khống chế tham niệm, do đó phản bội tổ huấn, phản bội hắn vị này đại vương.

Đồng thời, Hạ Vân Kiệt cũng hiểu được chính mình có tất yếu che dấu đứng lên một ít lực lượng!

Thỏ khôn còn có ba hang, hắn Hạ Vân Kiệt còn người mang đại cừu, kia kẻ thù không chỉ có tây hoang giới vực phản bội Vu Hàm môn thanh xà điện cùng xích xà điện, cũng có ba ngàn giới thế lực lớn chi nhất Diễm

Long đế cung, lại há có thể khinh tâm?

Tiệc rượu sau ngày hôm sau là Ngao Nhận thăng cấp thiên tiên vị lễ mừng, Hạ Vân Kiệt cũng không có tham dự. Thứ nhất là bởi vì hắn còn là hy vọng khiêm tốn, không nghĩ quá nhiều cho sáng tỏ, thứ hai, cũng là bởi vì thân phận duyên cớ. Hắn nay đối với tứ hải cung mà nói chính là bọn họ đại vương, chính là thiếu cung chủ một thủ hạ tiểu bối thăng cấp thiên tiên vị lễ mừng, hắn tự nhiên không cần tự mình trình diện chúc mừng.

Hạ Vân Kiệt là ở ngày thứ năm sau, ở tứ hải cung bốn vị cung chủ cùng Xích Dịch Thiên cung đưa hạ, lặng yên ly khai đông cung, bắt đầu hắn tìm nhà chi đồ.

Ở Hạ Vân Kiệt trước khi rời đi, hắn ở thủy hệ thuật pháp phương diện cho tứ hải cung bốn vị cung chủ một ít đề điểm, lại chuyên môn cấp Xích Dịch Thiên truyền thụ hai ngày đại đạo, hơn nữa còn nói cho hắn có liên quan nghệ giới vực cùng man loạn chi địa sự tình.

Xích Dịch Thiên cùng Ngao Thiên đám người bất đồng, Hạ Vân Kiệt đối hắn cũng không có cái gì phải giấu diếm. Hơn nữa chính hắn bởi vì nhận còn muốn tìm kiếm Trầm Lệ Đề, Đỗ Hải Quỳnh còn có đường về nhà gánh nặng, không dám dễ dàng tái đột phá cảnh giới, để tránh còn không có tìm được các nàng cùng đường về nhà đã bị bách rời đi hạ giới. Bởi vì Hạ Vân Kiệt thể chất thiên phú thật sự rất đặc thù, không chỉ có thân có vu vương, đại vu còn có vu tổ truyền thừa, nhưng lại mở mang ra ba tòa nguyên thần phủ. Kia trong tử phủ tiên khí chính là ra tử phủ, ở trong cơ thể hơi chút nhất vận chuyển, liền ngay cả tiên thiên bàn đào thụ đều không thể ức chế này hơi thở. Hạ Vân Kiệt thật không dám khẳng định, nếu là hắn đột phá đến thiên vu hoặc là hoàng đình nguyên thần đột phá đến thiên tiên, kia tiên thiên phù diệp hay không có thể che lấp được hắn vu lực cùng tiên lực? Cho nên người khác đều muốn liều

mạng tăng lên thực lực, nhưng chỉ có hắn hiện tại lại kinh hồn táng đảm, như đi miếng băng mỏng, muốn liều mạng ngăn chặn tu vi tăng lên.

Nếu chính hắn không dám dễ dàng tăng lên tu vi, kia chỉ có tận lực tăng lên thủ hạ cùng môn nhân đệ tử thực lực.

Xích Dịch Thiên thiên phú dị bẩm, thân câu hắc thủy huyền xà cùng chúc long huyết mạch, nếu có thể đột phá đến thiên tiên, thực lực tất nhiên không giống tầm thường, Hạ Vân Kiệt tự nhiên muốn đại lực bồi dưỡng hắn, nói cho hắn man loạn chi địa sự tình, làm cho hắn đi vu tổ trong điện tu luyện, hảo tranh thủ sớm ngày đột phá đến thiên tiên cảnh giới, đi lên huyền xà quốc hoàng đế vị.

Khi đó Vu Hàm môn liền chân chính có được thực lực cùng tư cách trở về tây hoang giới vực, trùng kiến vu điện, thậm chí tranh bá ba ngàn giới.

Đương nhiên rời đi trước, Hạ Vân Kiệt đều có tín vật lưu cho Xích Dịch Thiên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1433 : Cửu U Tố Âm nữ đế

Cửu U giới, lục phẩm giới, truyền thuyết là Cửu U Tố Âm nữ đế sinh ra nơi, cố bị đặt tên Cửu U giới.

Trong truyền thuyết Cửu U Tố Âm nữ đế là tiên thiên thuần âm thân thể, pháp lực vô biên, ở thượng cổ thời đại là cùng Cửu Thiên Huyền Nữ, Dao Trì Kim Mẫu nổi danh, có đại thần thông nữ tiên.

Ở thượng cổ thời đại, Cửu U Tố Âm nữ đế lại bị xưng là Tố Nữ, cùng Cửu Thiên Huyền Nữ hợp thành huyền tố nhị nữ.

Đương nhiên truyền thuyết chung quy là truyền thuyết, nay Cửu U giới sớm đã không có cái gì Cửu U Tố Âm nữ đế, ai cũng không biết này truyền thuyết là thật là giả. Chỉ có Cửu U giới vô số không ở âm hàn nơi, tựa hồ muốn kiệt lực chứng minh, nơi này từng là Cửu U Tố Âm nữ đế sinh ra địa phương.

Một mình một người ngồi ở Cửu U giới vực một tòa tích xa giới đảo tối cao phong, Hạ Vân Kiệt chút không quan tâm này Cửu U giới đến tột cùng có phải hay không trong truyền thuyết Cửu U Tố Âm nữ đế nơi sinh, hắn quan tâm chính là khi nào có thể tìm được đường về nhà.

Tiếp qua mười ngày, suốt chính là mười năm ! Ngồi ở đỉnh ngọn núi một khối cự thạch, Hạ Vân Kiệt tâm tựa như này Cửu U giới vực không chỗ không ở âm hàn nơi âm lãnh.

Đến bây giờ hắn như trước nhìn không tới gì tìm được đường về nhà hy vọng! Cũng nhìn không tới tìm được Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh hy vọng!

Có đôi khi hắn thật sự cho rằng ông trời là ở đùa bỡn hắn. Từ xưa đến nay, vô số người đều ở theo đuổi phi thăng thành tiên mà không thể, mà hắn lại có thể dễ như trở bàn tay, ngược lại là đường về nhà lại xa không thể thành, ngược lại là người yêu thân ảnh yểu vô tung tích!

“Ai……” Hạ Vân Kiệt thật sâu thở dài một hơi, chậm rãi đứng lên tử, chuẩn bị đi kế tiếp địa phương tiếp tục tìm kiếm.

Vô luận hy vọng cỡ nào xa vời hắn cũng không sẽ buông tha!

Ngay tại Hạ Vân Kiệt chậm rãi đứng lên chuẩn bị rời đi khi, hắn nhìn phía phương xa trong đôi mắt toát ra một tia vẻ khiếp sợ, sau đó hóa thành một đạo cầu vồng hướng phương xa rộng lớn vô ngần vũ trụ vạch tới.

……

“Dịch có Thái Cực, là sinh lưỡng nghi, lưỡng nghi sinh tứ tượng, tứ tượng sinh bát quái. Ngươi là tiên thiên thuần âm thân thể, chỉ biết âm, không biết dương, lại như thế nào có thể ngộ kia Thái Cực ban đầu chi đạo? Thiên địa đại đạo, vốn là là tu âm dương chi đạo mà tái diễn Thái Cực ban đầu chi đạo, cô âm không sinh, độc dương không dài, **** cho âm, âm căn cho dương. Ngươi một lòng thầm nghĩ theo đuổi âm thể cực hạn, lại như thế nào có thể cầu được Thái Cực ban đầu đại đạo? Không bằng còn là cùng bổn tọa đồng phó sung sướng chi cảnh, cùng tham âm dương chi đạo, cũng tốt tương lai siêu việt Thái Ất kim tiên chi cảnh, thành tựu Thái Cực ban đầu hỗn độn cảnh giới.” Vô tận vũ trụ, một cái phong độ thanh thoát nam tử vẻ mặt trang nghiêm đối một vị mặc kệ là dáng người còn là dung mạo đều mĩ đến không có biện pháp diễn tả bằng ngôn từ áo trắng nữ tử khuyên.

“Âm cực mà sinh dương, dương cực mà sinh âm, không cùng chí hướng thì không thể cùng nhau mưu sự nghiệp được, Di Lặc ngươi cần gì phải chấp nhất đâu?” Áo trắng nữ tử hai mắt nhìn xa kia phong độ thanh thoát nam tử, thần sắc trang nghiêm kiên định nói, ánh mắt lạnh như băng vô tình trung mang theo một tia không dễ cảm thấy kích động cùng lửa giận.

“Chấp nhất là ngươi Tố Nữ! Thượng cổ thời đại, ngươi cùng Cửu Thiên Huyền Nữ, Dao Trì Kim Mẫu nổi danh, được trời ưu ái, thiên phú dị bẩm, trời sinh mệnh phủ liền có chứa nhất lũ tiên thiên chi khí, là vì Thái Ất kim tiên thân thể, danh chấn hồng hoang. Nhưng hôm nay đâu, Cửu Thiên Huyền Nữ cùng Dao Trì Kim Mẫu đều đã song song hiểu được đại đạo, đã ở trong hoàng đình sinh ra nhất lũ tiên thiên chi khí, tuy rằng như trước còn là Thái Ất kim tiên cảnh giới, nhưng dĩ nhiên là chuẩn giáo chủ cấp nhân vật, chỉ có ngươi lại bởi vì chỉ cầu âm thể cực hạn, cho tới bây giờ như trước chỉ có nhất lũ tiên thiên chi khí ở mệnh phủ bên trong. Thậm chí bởi vì âm thể đã đến đến cực điểm, không dám tái hút vào chút tiên khí, bởi vì mỗi hút vào một tia tiên khí, ngươi trong cơ thể âm khí sẽ gặp phát động, sử ngươi như trụy cực âm nơi, tứ chi ngũ thể, toàn thân kinh mạch tất cả đều đông lạnh, không thể nhúc nhích. Rơi vào đường cùng, ngươi đành phải rời đi tiên giới rơi vào phàm trần, tưởng ở ngươi sinh ra nơi tiếp tục tìm hiểu cực âm chi đạo. Chính là đường này nếu không thông, ngươi cần gì phải chấp nhất, không công lãng phí thời gian, lại ngày đêm chịu âm hàn đông lạnh khổ đâu?”

“Còn là cùng bổn tọa đi âm dương đại đạo, lấy của ngươi tiên thiên thuần âm thân thể, nếu cùng bổn tọa đồng tu âm dương cực lạc đại đạo, không chỉ có có thể tức khắc thoát ly âm hàn đông lạnh khổ, hơn nữa nhất định có thể tức khắc lĩnh ngộ âm dương tướng sinh chi đạo, do đó ở trong hoàng đình sinh ra một lũ tiên thiên chi khí, do đó trở thành chuẩn giáo chủ cấp nhân vật,

mà bổn tọa cũng có thể nhân cùng ngươi đi âm dương cực lạc chi đạo, đã lại lần nữa đột phá, có hi vọng ở trong tử phủ sinh ra nhất lũ tiên thiên chi khí, chứng giáo chủ chi đạo. Hơn nữa bổn tọa đã ở này đáp ứng ngươi, nếu bổn tọa có thể được chứng giáo chủ chi đạo, tất cùng ngươi chia xẻ, tuyệt không che giấu. Như thế đôi bên cùng có lợi cử chỉ, ngươi cần gì phải chấp nhất không chịu đâu?" Được xưng là Di Lặc nam tử nói.

"Di Lặc, ngươi dã tâm quả nhiên không nhỏ! Xem ra ngươi đối bổn tọa từ lâu chủ mưu thật lâu, thế nhưng ngay cả bổn tọa trộm hạ phàm trần bực này bí ẩn việc cũng biết. Chính là, ngươi lại tính cái gì vậy? Cũng xứng mơ ước bổn tọa thân mình sao?" Bị Di Lặc xưng là Tố Nữ nữ tử trên mặt rốt cục lộ ra phẫn nộ sắc.

"Tố Nữ, bổn tọa rất với ngươi giảng, ngươi cần gì phải không nên ép bổn tọa đánh đâu?" Di Lặc gặp Tố Nữ không nghe theo chính mình khuyên bảo, vốn là trang nghiêm tướng mạo lộ ra một tia dữ tợn sắc, vốn là phong độ thanh thoát ngoại hình cũng đột nhiên biến đổi, thành một vị bụng phệ, hình tròn mập mạp khuôn mặt nam tử.

"Di Lặc, ngươi tuy rằng coi như là chuẩn giáo chủ cấp nhân vật, nhưng ngươi cho rằng bằng một cái phân thân có thể lưu được bổn tọa sao?" Tố Nữ nghe vậy âm thanh lạnh lùng nói.

Nguyên lai kia nam tử chính là Di Lặc một cái phân thân.

"Nếu ở thượng cổ thời đại, bổn tọa tự nhiên lưu không được ngươi! Chính là nay trừ bỏ kia lũ tiên thiên chi khí, ngươi cũng là không động đậy chút chân nguyên tiên lực, nơi này lại là hạ giới, cũng không có người có thể giúp ngươi, muốn lưu lại ngươi lại có rất khó, hay là nghe bổn tọa mà nói, ngoan ngoãn theo bổn tọa, đi chỗ đó Đông Lai cực lạc sơn cùng bổn tọa cộng tham hoan

hỉ cực lạc đại đạo.” Di Lặc phân thân nói.

“Kia bổn tọa liền nhìn xem ngươi như thế nào lưu lại bổn tọa!” Tố Nữ quát lạnh một tiếng, nhất lũ màu tím thụy khí theo nàng đỉnh đầu toát ra, cuồn cuộn nổi lên nàng liền muốn ly khai.

“Bổn tọa cơ quan tính tẫn, không biết tiêu phí bao nhiêu tâm huyết mới vừa rồi đợi cho hôm nay cơ hội này, lại khởi tha cho ngươi chạy mất?” Di Lặc phân thân híp mắt cười tủm tỉm nói, nói chuyện khi, một cái màu trắng túi không biết khi nào đột nhiên hiện ra ở tại không trung, túi khẩu hướng hạ, vừa vặn tráo Tố Nữ.

“Thôn thiên túi! Ngươi quả nhiên là hảo tính kế!” Tố Nữ sắc mặt đột nhiên biến nói.

“Nếu bằng không bổn tọa lại như thế nào lưu lại ngươi?” Di Lặc phân thân như trước cười tủm tỉm nói.

Kia thôn thiên túi thoạt nhìn chính là một chích thực bình thường màu trắng gói to, nhưng lúc này tế ở không trung, kia túi sâu không thấy đáy, phảng phất có thể cắn nuốt hết thảy vạn vật thậm chí hào quang hắc động.

Khỏa cuốn Tố Nữ kia màu tím thụy khí bắt đầu hơi hơi sóng gió nổi lên, phảng phất muốn thoát ly nàng mà đi, rơi vào túi bên trong.

“Nếu là ngươi bản tôn tự mình tiến đến, có lẽ bổn tọa còn không làm gì được ngươi này thôn thiên túi, nhưng nay bất quá chính là một khối phân thân, lại còn là kém chút đạo hạnh.” Tố Nữ gặp màu tím thụy khí bắt đầu sóng gió nổi lên, tựa hồ muốn thoát thể mà đi, mặt đẹp hơi trầm xuống, chu thần khẽ nhếch, phun ra một ngụm bạch quang. Kia bạch quang chính là một mặt tố sắc lá cờ, đúng là Tố Nữ bên người chí bảo tố sắc Cửu U yên vân kỳ.

Này tố sắc Cửu U yên vân kỳ vừa tế đi ra, liền mây khói hôi hổi, ở Tố Nữ đỉnh đầu hình thành một đoàn màu trắng tường vân, kia tường vân nhất phiêu phù ở Tố Nữ đỉnh đầu, kia khỏa cuốn của nàng kia màu tím thụy khí liền ổn định xuống dưới.

Chương 1434 : Bị áp chế

“Tố sắc Cửu U yên vân kỳ quả nhiên danh bất hư truyền, thế nhưng có thể ngăn được bổn tọa thôn thiên túi.” Di Lặc phân thân cười tủm tỉm nói, chút cũng không có bởi vậy mà biểu hiện ra gì bất an biểu tình.

“Lúc này bổn tọa phải đi, ngươi có năng lực cầm bổn tọa nề hà?” Tố Nữ gặp Di Lặc phân thân thần sắc không thay đổi, trong đầu ẩn ẩn có chút bất an, thúc dục kia nhất lũ tiên thiên chi khí liền muốn ly khai.

“Ha ha, bổn tọa thôn thiên túi tuy rằng bị của ngươi tố sắc Cửu U yên vân kỳ ngăn trở, nhưng đồng dạng cũng chặn tiên phàm hai giới trong lúc đó không gian tầng, ngươi hồi không thể tiên giới, có năng lực chạy trốn tới chạy đi đâu?” Di Lặc phân thân nói.

Tố Nữ nghe vậy trong mắt ở chỗ sâu trong lóe ra một tia không dễ phát hiện sốt ruột sắc, bất quá sắc mặt lại như trước lạnh như băng bình tĩnh, thúc dục kia nhất lũ tiên thiên chi khí liền đi.

Chính là mặc nàng như thế nào thúc dục kia lũ tiên thiên chi khí phi hành, kia thôn thiên túi lại thủy chung gắn vào của nàng trên đỉnh đầu không, thậm chí không có lúc nào là có rất lớn uy lực từ trên cao đi xuống bao phủ xuống dưới, khiến cho không gian tựa hồ đều bị phong tỏa bình thường, khiến cho Tố Nữ như hãm vũng bùn, không thể cấp tốc phi hành.

Song phương một trước một sau, một chạy một đuổi, như thế giằng co một đoạn thời gian, Tố Nữ trên mặt ở bất tri bất giác nổi lên một chút màu hồng, đầy đặn **** bất tri bất giác trung cao thấp phập phồng, tối đen như mực mắt đẹp bất tri bất giác nổi lên một tia câu hồn quyến rũ, ngập nước chỉ cần làm cho người ta coi trọng

liếc mắt một cái liền hãm sâu trong đó, không thể tự kềm chế.

“Ngươi, trước ngươi cho ta uống là cái gì nước trà?” Tố Nữ rất nhanh cảm giác được không thích hợp, sắc mặt đại biến, lạnh giọng hỏi.

“Ha ha, muốn đã lừa gạt ngươi, hơn nữa còn muốn mê đảo ngươi, trừ bỏ tiên thiên xuân vũ cam lâm linh chu chế thành nước trà còn có thể có cái gì? Chính là đáng tiếc a, kia nhưng là tiên thiên linh chu a, toàn bộ trong thiên địa cũng bất quá chính là có hai gốc mà thôi, nay lại bởi vì ngươi bổn tọa cũng chỉ có thể nhịn đau bỏ những thứ yêu thích. Bất quá tương đối cho ngươi này tiên thiên thuần âm thân thể, vô cùng hùng hậu thuần âm pháp lực, cho dù làm cho bổn tọa lập tức mất đi hai gốc tiên thiên linh chu, bổn tọa cũng là cam tâm tình nguyện a!” Di Lặc phân thân cười tủm tỉm nói.

“Tiên thiên xuân vũ cam lâm!” Tố Nữ vốn là mang theo màu hồng mặt đẹp lập tức trở nên tái nhợt vô cùng.

“Ha ha, xem ra Tố Nữ ngươi cũng nghe quá này tiên thiên xuân vũ cam lâm linh chu đại danh, vậy ngươi cũng có thể biết này linh chu chỉ cần một mảnh nho nhỏ lá cây phao thành nước trà, làm cho người ta uống một ngụm liền có thể làm cho người ta ở âm dương hòa hợp khi, ********, cực lạc vô cùng.” Di Lặc cười đến hai mắt đều thành một cái phùng, vẻ mặt thịt mỡ run run cái không ngừng.

“Di Lặc, ngươi vô sỉ hạ lưu, bổn tọa cho dù chết cũng tuyệt không sẽ làm ngươi thực hiện được !” Tố Nữ nghe vậy mặt đẹp che kín tức giận, khỏa cuốn của nàng màu tím thụy khí bắt đầu như nước đun sôi bình thường bạo động đứng lên.

“Muốn chết không dễ dàng như vậy!” Di Lặc phân thân

thấy thế trên mặt tươi cười lập tức thu liễm lên, hình tròn mặt béo phì trở nên ngưng trọng vô cùng, đồng thời kia gắn vào Tố Nữ đỉnh đầu thôn thiên túi đột nhiên bắt đầu không ngừng co lại túi khẩu, đậu lớn mồ hôi theo Di Lặc phân thân cái trán toát ra đến.

Kia thôn thiên túi vừa thu lại lui, bản như nước sôi nấu khai màu tím thụy khí tựa hồ đã bị một cỗ vô hình không gian áp bách, thế nhưng ẩn ẩn có bình tĩnh trở lại xu thế.

“Ngươi!” Tố Nữ cảm nhận được chính mình tiên thiên chi khí thế nhưng bị trói buộc trụ, hai mắt cơ hồ phun lửa, hận không thể đem trước mắt này Di Lặc phân thân cấp ăn sống nuốt tươi.

“Tố Nữ, tiên thiên chi khí tuy rằng lợi hại, nhưng chỉ đáng tiếc ngươi này lũ tiên thiên chi khí vì áp chế trong cơ thể âm khí, hao tổn quá lớn, bổn tọa này thôn thiên túi có phong ấn cắn nuốt không gian vô thượng diệu dụng, diệt không thể nó chẳng lẽ còn ngăn cản không được nó bạo động sao? Chỉ cần bổn tọa tái áp chế một lát, chờ kia tiên thiên xuân vũ cam lâm linh chu nước trà dược lực hoàn toàn phát tác, ngươi cũng chỉ có thể ngoan ngoãn bó tay chịu trói, tùy ý bổn tọa loay hoay.” Di Lặc phân thân thở hổn hển nói, hiển nhiên hắn tuy rằng nói được tự tin thoải mái, trên thực tế hắn muốn thao túng thôn thiên túi ngăn chặn Tố Nữ kia lũ tiên thiên chi khí tự bạo, nhưng cũng thập phần gian nan, hơi chút vô ý, liền muốn kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

Nhưng Di Lặc phân thân nói mà nói hiển nhiên là sự thật, bởi vì ngay tại Di Lặc phân thân nói chuyện là lúc, Tố Nữ vốn là phun lửa tiếu mâu không tự chủ được lại bắt đầu mềm hoá, lộ ra một tia ngập nước câu hồn ánh mắt đến, vốn là phẫn nộ mặt đẹp bắt đầu càng phát ra đỏ tươi đứng lên, lộ ra làm cho người ta thần hồn điên đảo quyến rũ.

“Di Lặc, ngươi đi chết!” Tố Nữ hiển nhiên cũng biết còn như vậy đi xuống, chính mình còn là đào thoát không được ma thủ, ánh mắt tái khởi biến hóa, trở nên vô cùng điên cuồng.

Vạn đạo kim quang theo thân thể của nàng thượng phóng lên cao, lại có ngàn điều thụy khí theo của nàng quanh thân dật ra, kia kim quang, kia thụy khí tản ra một cỗ có thể phá hủy thiên địa khủng bố hơi thở, nếu đem đồ trác tiên nhân phía trước thả ra đến sáng mờ thụy khí cùng này kim quang thụy khí nhất so với, kia căn bản cái gì cũng không là.

Gặp có vạn đạo kim quang cùng ngàn điều thụy khí theo Tố Nữ trên người đột nhiên phát ra đi ra, Di Lặc phân thân sắc mặt đại biến, không cần suy nghĩ liền chuẩn bị bỏ chạy.

Bởi vì này vạn đạo kim quang cùng ngàn điều thụy khí không phải khác, đúng là Tố Nữ hàng tỉ năm tu luyện tích tụ chân nguyên tiên lực. Này chân nguyên tiên lực một khi liều lĩnh bộc phát ra đến, đừng nói lúc này Di Lặc gần chính là phân thân cho dù là bản tôn đích thân đến cũng tuyệt không dám khinh thị.

Tố Nữ, cũng xưng Cửu U Tố Âm nữ đế, thượng cổ đại năng nữ nhân chi nhất, rất sớm trước kia đó là Thái Ất kim tiên cảnh giới. So với năm đó tiếng tăm lừng lẫy Xiển giáo mười hai kim tiên đều còn muốn lợi hại một bậc. Nhưng bởi vì nàng trời sanh tính bướng bỉnh, một lòng chỉ theo đuổi cực âm chi đạo, không chịu nửa đường chuyển đường, cuối cùng dừng bước ở Thái Ất kim tiên sơ kì cảnh giới, không những có nửa bước tiến triển. Nhưng là nguyên nhân vì này dạng, Cửu U Tố Âm nữ đế trong cơ thể chân nguyên tiên lực đã hùng hậu đến cực kì trình độ khủng bố, một khi bùng nổ mở ra, ngay cả chuẩn giáo chủ cấp nhân vật, cũng chính là trung kỳ Thái Ất kim tiên cấp nhân vật cũng không dám

nói liền nhất định có thể tiếp được đến.

Có đôi khi cảnh giới cũng không thể thuyết minh thực lực! Hậu thiên chân nguyên tiên lực hùng hậu đến trình độ nhất định, làm theo có thể áp chế tiên thiên chi khí. Trừ phi kia tiên thiên chi khí đã hùng hậu đến là đủ áp chế kia hậu thiên chân nguyên tiên lực.

Bất quá ngay tại Di Lặc phân thân chuẩn bị bỏ chạy là lúc, kia vạn đạo kim quang, ngàn điều thụy khí đột nhiên biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, một cỗ vô cùng âm lãnh hơi thở thổi quét thiên, khiến cho toàn bộ không gian tựa hồ đều bị đóng băng bình thường, liền ngay cả Di Lặc phân thân đều nhịn không được run lên một chút.

Bất quá Di Lặc phân thân tuy rằng lãnh run lên một chút, nhưng trên mặt cũng lộ ra mừng như điên sắc, bản chuẩn bị bỏ chạy cước bộ cũng đình chỉ xuống dưới, cười tủm tỉm nhìn chằm chằm chính dần dần trở nên cứng ngắc Cửu U Tố Âm nữ đế.

“Ngươi quả nhiên đã không động được hậu thiên tiên lực ! Vừa động dùng liền gây ra cực âm khí, xem ra nay chỉ có bổn tọa dương khí có thể giúp ngươi thoát khỏi hiện tại khốn cảnh.” Di Lặc phân thân cười tủm tỉm nói.

Nói xong kia thôn thiên túi mạnh phun ra một đạo hắc quang, thế nhưng đem kia huyền phù ở Cửu U Tố Âm nữ đế đỉnh đầu tố sắc Cửu U yên vân kỳ cấp cuốn đi, cũng là Cửu U Tố Âm nữ đế tứ chi ngũ thể, quanh thân kinh mạch bị đóng băng, liên quan kia nhất lũ tiên thiên chi khí đều bị ảnh hưởng, thế cho nên tố sắc Cửu U yên vân kỳ thi triển ra đến uy lực đều yếu đi vài phần, bị Di Lặc phân thân thúc dục thôn thiên túi nhân cơ hội cấp thu đi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 1435 : Ra tay

“Ha ha…… Tố Nữ, tố sắc Cửu U yên vân kỳ nay đã bị bổn tọa thu đi, nghĩ đến kia tiên thiên xuân vũ cam lâm linh chu phao chế nước trà dược hiệu cũng đem lập tức hoàn toàn phát tác, ngươi cần gì phải làm vô dụng giãy dụa, còn không bằng rõ ràng hiện tại sẽ theo bổn tọa đi trước Đông Lai cực lạc sơn, cùng hưởng thụ thế giới cực lạc đâu?” Di Lặc phân thân gặp thu tố sắc Cửu U yên vân kỳ, không khỏi mừng rỡ, hai mắt cười tủm tỉm nhìn sắc mặt trở nên càng phát ra phi hồng Cửu U Tố Âm nữ đế, phì thủ không cầm nổi lòng thân đi ra ngoài, hướng tới Cửu U Tố Âm nữ đế kia ba đào mãnh liệt **** sờ soạng.

Cửu U Tố Âm nữ đế gặp Di Lặc đưa tay hướng nàng **** thân đến, trong mắt toát ra vô cùng khuất nhục cùng tuyệt vọng ánh mắt, cuốn bọc nàng quanh thân màu tím thụy khí tụ thành một bàn tay muốn đi ngăn cản kia phì thủ, nhưng Cửu U Tố Âm nữ đế lại biết trong cơ thể dược lực đang ở phát tác, của nàng bản tính tựa hồ đang ở bị lạc, hơn nữa mất đi tố sắc Cửu U yên vân kỳ, của nàng kia lũ tiên thiên chi khí nếu là đi ngăn cản Di Lặc phân thân thân tới được phì thủ, thế tất sẽ thấy cũng ngăn không được kia gắn vào nàng đỉnh đầu thôn thiên túi.

Nàng hiện tại làm bất quá chính là gần chết tiền bất đắc dĩ giãy dụa thôi.

“Dâm tặc, muốn chết!” Ngay tại Cửu U Tố Âm nữ đế mắt lộ ra vô cùng khuất nhục cùng tuyệt vọng sắc là lúc, một đạo tiếng hét phẫn nộ vang lên, một thanh màu vàng cự đao theo nơi xa đối với Di Lặc phân thân vào đầu bổ tới, kia màu vàng cự đao mặt sau là một cái quần áo áo trắng trẻ tuổi nam tử.

“Muốn chết!” Di Lặc phân thân gặp một phen màu vàng cự đao đối với chính mình vào đầu đánh xuống, trong mắt lóe ra một tia tức giận sắc, nâng tay đối với kia màu vàng cự đao liền vỗ đi.

“Chạy mau!” Cửu U Tố Âm nữ đế thấy thế không khỏi mặt lộ vẻ sốt ruột sắc kêu lên.

Trước mắt này nam nhân tuy rằng chính là Di Lặc một khối phân thân, nhưng Di Lặc ra sao đám người vật, chính là chuẩn giáo chủ nhân vật, cho dù là một khối phân thân kia cũng là lợi hại vô cùng, đừng nói chính là hạ giới chính là một vị tu sĩ, cho dù là thiên tiên, này một bàn tay chụp đi, kia cũng là giống như chụp ruồi bọ giống nhau, nháy mắt bắt hắn cho chụp chết!

Kia người đến tự nhiên đó là Hạ Vân Kiệt, kia màu vàng cự đao tự nhiên đó là kim phách tiên đao.

Xa xa Hạ Vân Kiệt tuy rằng không biết này Di Lặc phân thân là ai, nàng kia là ai. Nhưng theo kia Di Lặc phân thân vẻ mặt cười dâm đãng hướng nàng kia bộ ngực sờ soạng, nữ tử vẻ mặt khuất nhục phẫn nộ, cũng biết này Di Lặc phân thân không phải cái gì người tốt, lại khởi dung nàng kia chịu nhục. Cho nên đương trường liền một đao huy đi ra ngoài.

Lấy Hạ Vân Kiệt nay thực lực, cho dù là thiên tiên, chỉ cần không phải tiên lộ kì đã ngoài, lãnh không kịp đề phòng, hắn này một đao đi xuống cũng có thể lập tức làm cho đối phương một trận luống cuống tay chân, thậm chí nháy mắt bị thương.

Cho nên Hạ Vân Kiệt này một đao vung ra đi khi, vốn tưởng rằng cho dù giết không được kia mập mạp nam tử, cũng có thể phách hắn luống cuống tay chân. Dù sao nơi này là hạ giới, mà Cửu U giới vực cũng chỉ là nhất lục phẩm giới vực, cho dù có thiên tiên cường giả, kia

cũng là cực nhỏ, kia mập mạp nam tử ở Hạ Vân Kiệt xem ra đỉnh thiên cũng bất quá chính là thiên tiên cường giả mà thôi.

Mà khi kia nam tử phì thủ vừa lật, đối với kim phách tiên đao cùng hắn chụp đến khi, Hạ Vân Kiệt nhất thời cả người tóc gáy đều tạc mở ra, một cỗ rất lớn nguy cơ sợ tới mức hắn linh hồn đều run rẩy đứng lên, phảng phất tại đây một chưởng dưới, hắn thành con kiến bình thường nhỏ bé tồn tại.

Hạ Vân Kiệt cơ hồ không hề nghĩ ngợi cấp tốc sau này bay ngược, bay ngược trung tuy rằng không được biến thân Đế Giang, nhưng phi độn thuật pháp trung đã mang theo một ít Đế Giang thuật.

Dù là Hạ Vân Kiệt phản ứng coi như là cực nhanh, nhưng còn là bị kia cự chưởng bị bám chưởng phong cấp “Nhẹ nhàng” Đánh một chút. Chính là cự chưởng bị bám chưởng phong “Nhẹ nhàng” Đánh một chút, không chỉ có kim phách tiên đao nháy mắt quay tròn ngã xuống không trung, Hạ Vân Kiệt chính mình cũng như như diều đứt dây bình thường, lấy nhanh hơn tốc độ sau này ngã xuống, trong cơ thể huyết khí bốc lên, thiếu chút nữa còn có một ngụm máu tươi đoạt khẩu mà ra.

“Người kia là ai? Hạ giới như thế nào khả năng có như thế khủng bố nhân vật tồn tại!” Xa xa nhìn kia mập mạp nam tử, Hạ Vân Kiệt vẻ mặt hoảng sợ, trong lòng sau một lúc sợ không thôi.

Vừa rồi kia một chưởng nếu như bị chụp rắn chắc, Hạ Vân Kiệt biết cho dù chính mình có vô cùng cường hãn thân thể, chỉ sợ cũng sắp bị chụp thành một đống thịt nát.

“Di, phản ứng đổ còn rất nhanh.” Di Lặc phân thân hiển nhiên cũng có chút ngoài ý muốn, này một chưởng chụp

đi thế nhưng không có thể đem Hạ Vân Kiệt cấp chụp tử, thấy thế trong mắt lóe ra một tia kinh ngạc sắc.

Bất quá này kinh ngạc sắc trong chớp mắt, rất nhanh Di Lặc lại bắt đầu cười tủm tỉm đem ánh mắt dừng ở Cửu U Tố Âm nữ đế trên người, tay lại bắt đầu hướng nàng thân đi.

Ở hắn xem ra, Hạ Vân Kiệt bất quá chính là một chích con kiến bình thường, lại sao lại để ở trong lòng?

Nhìn Di Lặc phân thân hướng Cửu U Tố Âm nữ đế phập phồng **** sờ soạng, Hạ Vân Kiệt trong mắt toát ra vô cùng thống khổ mâu thuẫn thần sắc.

Cứu, phải đi chịu chết, trừ phi hắn khẳng bùng nổ tử phủ tiên khí, mới vừa có một phần vạn hy vọng. Chỉ khi nào hắn bùng nổ tử phủ tiên khí, cho dù diệt sát kia nam tử, cứu nàng kia, hắn chỉ sợ cũng bị bắt rời đi hạ giới, từ đó sau rốt cuộc không thể nhìn thấy người nhà, không thể nhìn thấy hắn yêu nữ nhân!

Không cứu, hắn cũng chỉ có trơ mắt nhìn nàng kia chịu Di Lặc phân thân ****!

Một trương trương làm hắn khắc cốt minh tâm khuôn mặt ở hắn trước mắt hiện lên, Hạ Vân Kiệt trong mắt thống khổ mâu thuẫn sắc càng đậm.

Ta nên làm cái gì bây giờ? Ông trời, ngươi nói cho ta biết, ta nên làm cái gì bây giờ? Hạ Vân Kiệt nhìn phương xa, trong lòng ở hò hét!

“Đi thôi! Người này không thuộc loại các ngươi này nhất giới !” Cửu U Tố Âm nữ đế tựa hồ cảm nhận được Hạ Vân Kiệt trong lòng mâu thuẫn giãy dụa, hai mắt hướng Hạ Vân Kiệt nhìn lại, buồn bã nói.

“Tố Nữ, đến lúc này ngươi còn có tâm tư quan tâm người khác, bổn tọa không thể không bội phục ngươi a! Bất quá nếu không phải biết ngươi xưa nay lòng mang từ bi, bổn tọa cũng không có biện pháp thủ tín cùng ngươi, cuối cùng làm cho ngươi rơi vào bổn tọa tay!” Di Lặc phân thân mặt lộ vẻ một tia châm chọc cùng đắc ý sắc nói.

“Đi? Ta hiện tại nếu xoay người đi rồi, cho dù về sau ta tìm được đường về nhà, tìm được Trầm Lệ Đề các nàng, ta có thể thản nhiên đối mặt các nàng sao? Các nàng nếu biết ta từng trơ mắt nhìn một nữ nhân chịu **** mà xoay người rời đi, các nàng còn có thể yêu ta sao? Ta còn là các nàng cảm nhận trung đại trượng phu sao?” Hạ Vân Kiệt trong mắt không biết vì sao đã bị nước mắt cấp tràn ngập.

“Biệt, cha mẹ! Biệt, ta thân ái nhân! Đúng không nổi, lúc này đây ta thật sự rất khả năng muốn vĩnh viễn rời đi các ngươi! Bất quá ta biết các ngươi nếu biết ta lúc này quyết định, hẳn là sẽ không trách của ta!” Hạ Vân Kiệt lau quệt trong mắt nước mắt, trong mắt lộ ra kiên quyết kiên định ánh mắt.

Trong lòng yên lặng nhớ kỹ, một đạo hắc quang hướng đỉnh mà ra, hiện ra một mặt màu đen cờ xí.

Này màu đen cờ xí nhất hiện ra đến, nhất thời thiên địa năng lượng bạo động, vô cùng vô tận năng lượng dũng mãnh vào màu đen cờ xí bên trong, kia cờ xí thượng phù văn trở nên chói mắt đứng lên, ẩn ẩn hiện ra bốn cánh sáu trảo mặt người điểu thân vu tổ Đế Giang đến.

Cơ hồ đồng thời, Hạ Vân Kiệt trong cơ thể vu lực cũng bắt đầu điên cuồng bắt đầu khởi động đứng lên, “Ca ca ca!” Bốn thịt sí theo hắn phía sau lưng dài quá đi ra, tiếp theo lại có sáu trảo theo hắn trong ngực, bụng thân đi ra.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1436 : Đế Giang thuật

Vốn đối Hạ Vân Kiệt này chích con kiến khinh thường nhất cố Di Lặc phân thân cảm nhận được nơi xa truyền đến giống như đã từng quen biết năng lượng dao động, vươn tay rốt cục đứng ở giữa không trung, ánh mắt chuyển hướng về phía Hạ Vân Kiệt.

“Đế Giang! Ngươi thế nhưng được Đế Giang truyền thừa, đó là thập nhị đô thiên vu tổ Đế Giang kỳ! Ha ha! Trách không được ngươi còn không đi a, nay nhưng thật ra tiện nghi bổn tọa !” Này vừa chuyển mắt, Di Lặc phân thân không khỏi mặt lộ vẻ mừng như điên sắc.

Vu tổ, ở thượng cổ thời đại là tương đương với chuẩn giáo chủ cấp nhân vật, so với hắn đều còn lợi hại một bậc. Chẳng sợ trải qua hàng tỉ năm tu luyện, Di Lặc đã đột phá đến chuẩn giáo chủ cảnh giới, nhưng Đế Giang truyền thừa, thập nhị đô thiên vu tổ Đế Giang kỳ đối với hắn mà nói như trước là vô cùng trân quý.

Lúc này Cửu U Tố Âm nữ đế cũng phát hiện Hạ Vân Kiệt tế thả ra thập nhị đô thiên vu tổ Đế Giang kỳ, đầu tiên là khiếp sợ, tiếp theo liền âm thanh kêu lên:“Đi mau, cho dù ngươi có thập nhị đô thiên vu tổ Đế Giang kỳ, ngươi như trước xa không phải đối thủ của hắn.”

“Làm cho ta xem một nữ nhân chịu **** mà không để ý, ta làm không được!” Hạ Vân Kiệt âm thanh lạnh lùng nói, tiếp theo hắn Đế Giang thân đột nhiên hóa thành một đạo hồng quang nhập vào cờ xí trung hiển hiện ra kia Đế Giang.

Nhất thời cờ xí liền biến mất, hiện ra đến là cả người đỏ đậm, giống như hỏa diễm ở thiêu Đế Giang.

Hồng hoang hơi thở thổi quét thiên, khiến cho toàn bộ

thiên địa đều tựa hồ ở run rẩy.

Nhân khí hợp nhất, Hạ Vân Kiệt biết Di Lặc phân thân cường đại vô cùng, không chỉ có tế thả ra mười hai vu tổ Đế Giang kỳ, nhưng lại quyết định thật nhanh sử ra nhân khí hợp nhất, dung nhập vu tổ kỳ trung.

“Có điểm ý tứ!” Di Lặc phân thân cười tủm tỉm nói, một đạo duệ quang theo hắn trong mắt bắn ra, phì thủ nâng lên liền hướng đã thi triển nhân khí hợp nhất, hóa thân Đế Giang Hạ Vân Kiệt chụp đi, về phần kia thôn thiên túi như trước tráo Cửu U Tố Âm nữ đế.

Cửu U Tố Âm nữ đế hiện tại như trước là tiên thiên chi khí nhiễu thân, Di Lặc phân thân tự nhiên không dám gì khinh tâm.

Di Lặc phân thân này phì thủ một khi Hạ Vân Kiệt chụp đi, nhất thời thiên địa không gian ào ào thoát phá, vô tận cuồng phong quát khởi, vô cùng uy áp theo kia phì thủ bao phủ này phiến thiên địa.

Hạ Vân Kiệt nhất thời cảm thấy phảng phất có một tòa vô hình cự sơn đặt ở trên người, làm cho hắn cơ hồ cả người xương cốt đều phải gãy, cũng may nay hắn đã thi triển nhân khí hợp nhất, này thập nhị đô thiên vu tổ kỳ chính là thượng cổ chí bảo, lại vốn là một trận kỳ, có thể mượn dùng thiên địa lực, giúp hắn ngăn cản không ít áp lực, nếu không nay Di Lặc phân thân chính nhi bát kinh nâng tay hướng hắn chụp đi, uy lực so với phía trước tùy ý vỗ không biết cường đại bao nhiêu lần, chỉ sợ hắn nháy mắt sẽ muốn bị chụp thành phấn toái.

Bất quá dù là như thế, Hạ Vân Kiệt cũng không dám có nhận thức chần chờ, trên lưng tứ sí mạnh nhất phiến, ở không trung hóa thành một đạo hồng mang, đảo mắt liền đào thoát kia phì thủ trấn áp.

“Đế Giang thuật quả nhiên tốc độ thiên địa vô song, chính là một chút giới tu sĩ đều có thể phát huy ra như thế tốc độ đến!” Di Lặc phân thân thấy thế không não phản hỉ, phì thủ như phụ cốt chi thư gắt gao đi theo kia hồng mang.

Hạ Vân Kiệt gặp chính mình lấy nhân khí hợp nhất phương pháp thi triển ra Đế Giang hung thuật, toàn lực kích động cánh thế nhưng còn đào thoát không được kia phì thủ đuổi giết, không khỏi da đầu từng trận run lên, trong lòng càng phát ra khiếp sợ này Di Lặc phân thân đến tột cùng ra sao phương thần thánh, như thế nào khả năng lợi hại như vậy. Gần bằng một bàn tay có thể như phụ cốt chi thư theo sát chính mình. Hơn nữa nhìn hắn bộ dáng, chủ yếu tinh lực còn là đặt ở nàng kia trên người, không dám có gì thả lỏng, nếu không chính mình đã sớm bị hắn một bàn tay cấp trấn áp.

Bất quá Hạ Vân Kiệt trong đầu tuy rằng khiếp sợ, nhưng nếu đã hạ quyết định quyết tâm bất cứ giá nào, hắn tự nhiên không có khả năng như vậy lùi bước, gặp nàng kia sở dĩ không thể nhúc nhích, rõ ràng là vì bị kia túi áp chế duyên cớ, thế nhưng không lùi mà tiến tới, tứ sí kích động, lấy không gì so sánh nổi tốc độ hướng tới kia túi bay đi, dưới thân lục trảo lại đối với túi chộp đi.

“Hảo tiểu tử, lá gan nhưng thật ra không nhỏ!” Di Lặc phân thân gặp Hạ Vân Kiệt cũng dám đánh hắn thôn thiên túi chủ ý, nhưng thật ra hơi kinh hãi.

Này thôn thiên túi muốn toàn lực áp chế Cửu U Tố Âm nữ đế, tự nhiên không chấp nhận được có nửa điểm quấy rầy. Đương nhiên thôn thiên túi chính là thượng cổ chí bảo, cho dù bị Hạ Vân Kiệt phía trước tế ra kim phách tiên đao khảm thượng một đao cũng căn bản ảnh hưởng không được nó chút, nhưng vấn đề là Hạ Vân Kiệt hiện tại tế đi ra là thập nhị đô thiên vu tổ Đế Giang kỳ, đó là cùng thôn thiên túi cùng cấp bậc pháp bảo. Nếu

này lục trảo thật sự đánh trúng thôn thiên túi, tuy rằng không đến mức lấy đi thôn thiên túi, nhưng thôn thiên túi tất nhiên hội đã bị một bộ phận ảnh hưởng. Khi đó muốn làm không tốt Cửu U Tố Âm nữ đế liền nhân cơ hội lại lần nữa dẫn bạo tiên thiên chi khí bỏ chạy hoặc là tự sát.

Bất quá Di Lặc phân thân tự nhiên không tha hứa Hạ Vân Kiệt lục trảo đụng tới thôn thiên túi, trong lòng hơi kinh hãi đồng thời, mặt khác một chích phì thủ rốt cục cũng nâng lên.

Lấy Di Lặc nay thân phận, cho dù phân thân tại hạ giới tu vi đã bị áp chế, nhưng vận dụng hai tay đến áp chế nhất giới hạ giới tu sĩ, kia cũng đã là kiện phi thường không thể tưởng tượng sự tình.

Đương nhiên này cũng chủ yếu là bởi vì Hạ Vân Kiệt thi triển là Đế Giang thuật, tốc độ kì mau vô cùng, nếu không cho dù Hạ Vân Kiệt hiện tại là thiên vu cảnh giới, Di Lặc phân thân một bàn tay chụp được đến, cũng có thể trực tiếp đem hắn chụp chết, lại thế nào dùng hai tay.

Có thể nói, Hạ Vân Kiệt hiện tại sở dĩ có thể làm cho Di Lặc phân thân hai tay đều xuất hiện, chủ yếu là bởi vì tốc độ, cũng không phải bởi vì hắn cảnh giới hoặc là vu lực cường đại đến làm cho Di Lặc phân thân vận dụng hai tay.

Hạ Vân Kiệt gặp Di Lặc mặt khác một bàn tay cũng động, tứ sí tái phiến, một đạo hồng mang lóe ra, đảo mắt né tránh.

Di Lặc gặp Hạ Vân Kiệt lại né tránh, vốn là cười tủm tỉm mặt béo phì bắt đầu trở nên có vài phần âm trầm. Hắn đổ không nghĩ tới rõ ràng chính mình có một bàn tay chụp chết Hạ Vân Kiệt thực lực, lại cứ lại chụp không đến. Cái này giống chúng ta nhân tùy tiện một cái bàn tay có thể đánh chết ruồi bọ, khả ruồi bọ luôn bay tới bay

lui, chúng ta nhưng cũng cầm nó không có biện pháp.

“Các ngươi đến tột cùng là ai? Vì cái gì lợi hại như vậy còn có thể lưu lại tại hạ giới?” Hạ Vân Kiệt một bên cùng Di Lặc phân thân chu toàn, mạo hiểm vô cùng, một bên rốt cục mở miệng hỏi nói.

“Tiên nhân không thể lưu lại hạ giới, chính là nhằm vào Thái Ất kim tiên lấy hạ tiên nhân mà nói, một khi tiên nhân tu luyện đến Thái Ất kim tiên cảnh giới, trong mệnh phủ liền sinh ra nhất lũ tiên thiên chi khí. Tiên thiên chi khí cùng thiên địa đồng nguyên, có thể kháng cự tiên nhân tiên lực phát ra pháp lực dao động. Người này là thượng giới tây phương giáo phó giáo chủ Di Lặc một khối phân thân, có huyền tiên cảnh giới, lại có bản tôn phân ra nhất lũ tiên thiên chi khí hộ thân, nếu không phải ngươi người mang Đế Giang thuật, tốc độ kì mau vô cùng, chỉ sợ sớm liền bị hắn trấn giết. Nhưng huyền tiên pháp lực hùng hậu vô cùng, cuồn cuộn không ngừng, xa không phải ngươi có thể so sánh, ngươi sẽ cùng hắn chu toàn một lát đi xuống, chỉ sợ muốn chạy trốn đều trốn không thoát, ngươi còn là mau chạy đi, không cần lo cho ta!” Cửu U Tố Âm nữ đế gặp Hạ Vân Kiệt phía sau thế nhưng còn có tâm tư hỏi cái này chút vấn đề, không khỏi dở khóc dở cười, nhưng cuối cùng còn là mở miệng giải thích, cũng thúc giục hắn chạy nhanh rời đi.

“Hừ, bổn tọa tuy rằng tạm thời trảo không được hắn, nhưng hắn nếu xông vào, ngươi cho rằng hắn có thể đi được rồi chứ?” Di Lặc phân thân cười lạnh nói.

Cũng là không biết khi nào, Di Lặc phân thân một chích phì thủ đã biến thành năm tòa sơn phong đem Hạ Vân Kiệt vây quanh ở này phiến thiên địa.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1437 : Tên ra

Cửu U Tố Âm nữ đế thấy thế xa xôi thở dài một hơi, trong mắt khi thì toát ra ngập nước câu hồn thần sắc, khi thì lại đột nhiên tỉnh táo lại, lộ ra phẫn hận tuyệt vọng sắc.

Hiển nhiên chịu tiên thiên xuân vũ cam lâm linh chu dược lực ảnh hưởng, nàng đã càng ngày càng không thể khống chế được tâm thần thanh tỉnh.

“Như thế nào huyền tiên?” Hạ Vân Kiệt lại tựa hồ phải chết cái hiểu được bình thường, thế nhưng lại lần nữa mở miệng hỏi nói.

“Ha ha, ngươi đã như thế muốn biết, bổn tọa liền với ngươi kể lại nói một chút đi. Thiên tiên tu luyện đến tiên anh sau, sẽ gặp mở mang hoàng đình, hoàng đình vừa mở sinh ra tiên khí đó là huyền tiên. Huyền tiên mở mang ra tử phủ đó là kim tiên. Cho nên lại có lấy tam hoa tụ đỉnh đến hình dung kim tiên, này tam hoa chỉ đó là mệnh phủ, hoàng đình, tử phủ ba tòa phủ đệ. Kim tiên mệnh phủ một khi tu luyện ra tiên thiên chi khí, đó là Thái Ất kim tiên. Bổn tọa bản tôn không chỉ có đã tu luyện đến Thái Ất kim tiên cảnh giới, hơn nữa trong hoàng đình cũng đã tu luyện ra nhất lũ tiên thiên chi khí, có thông thiên đại năng pháp thuật, ngươi nếu thông minh, liền ngoan ngoãn dâng lên này Đế Giang kỳ, bổn tọa nói không chừng xem ở ngươi thức thời phân thượng, thu ngươi nhập nắm tây phương giáo, tự mình đề điểm ngươi một hai, ngươi tương lai ở tiên giới nhất định có thể trở thành nhất phương đại nhân vật!” Lần này trả lời Hạ Vân Kiệt cũng không phải Cửu U Tố Âm nữ đế mà là Di Lặc phân thân.

Cửu U Tố Âm nữ đế thân phận chung quy không giống tầm thường, hơn nữa hắn cũng lo lắng thời gian tha đi

xuống, động tĩnh làm quá lớn, vạn nhất khiêu khích thượng giới mỗ vị đại lão chủ ý, việc này đã có thể không có biện pháp xong việc. Lại cứ Hạ Vân Kiệt thực lực trong mắt hắn nhỏ yếu giống như con kiến, tốc độ cũng là kì mau vô cùng, hắn phân tâm khống chế thôn thiên túi trấn áp Cửu U Tố Âm nữ đế đồng thời, cũng rất nan tái ở trong khoảng thời gian ngắn trấn sát Hạ Vân Kiệt.

“Thì ra là thế, nói như thế đến kim tiên so với huyền tiên muốn lợi hại, Thái Ất kim tiên lợi hại hơn !” Hạ Vân Kiệt nói, ai cũng không phát hiện hắn đang nói lời này khi kia như đèn lồng lửa đỏ trong ánh mắt lóe ra một tia sắc mặt vui mừng.

Hắn tử phủ đã mở, hơn nữa đã sinh ra tiên khí, nếu đan liền tử phủ tiên khí mà nói, hắn tựa hồ đã là kim tiên cảnh giới, chính là của hắn mệnh phủ, hoàng đình còn chưa sinh ra tiên khí, còn là tu chân chân nguyên pháp lực, lại cách này tam hoa tụ đỉnh kim tiên cảnh giới có cách xa vạn dặm.

Bất quá mặc kệ như thế nào, hắn tử phủ tiên khí là thật sự, cho dù mệnh phủ, hoàng đình liên lụy không coi là kim tiên cảnh giới, nhưng đánh cái chiết khấu, kia cũng có thể xem như chuẩn kim tiên, hẳn là so với huyền tiên lợi hại hơn một bậc, đổ không phải không có nửa phần đánh bại thậm chí đánh chết này Di Lặc phân thân hy vọng.

“Đó là đương nhiên! Ngươi nếu hôm nay theo bổn tọa, bổn tọa tức khắc liền giúp ngươi cử hà phi thăng, đến thượng giới đi hưởng thụ vinh hoa phú quý.” Di Lặc phân thân còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt bị hắn thuyết phục, không khỏi trong lòng vui vẻ, lại mê hoặc nói.

“Ngươi có thể nói nói giữ lời?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Đương nhiên!” Di Lặc phân thân cười thu hồi kia chích phì thủ, chính là hóa thành năm tòa cự sơn trấn trụ bên ngoài kia chích phì thủ nhưng không có thu hồi.

Hạ Vân Kiệt gặp Di Lặc phân thân thu hồi một chích phì thủ, nhất thời áp lực chợt giảm.

“Trừ bỏ vu tổ kỳ, ta còn có một vật tặng cho ngươi!” Hạ Vân Kiệt cười nói, nói xong một điểm xanh biếc quang mang phóng lên cao, đảo mắt thành một gốc cây che trời cây đào.

Cây đào sáng mờ bắn ra bốn phía, thụy khí lượn lờ, bao phủ Hạ Vân Kiệt đỉnh đầu, đúng là tiên thiên cây bàn đào.

“Tiên thiên cây bàn đào! Như thế nào khả năng!” Dù là Di Lặc trải qua quá không biết bao nhiêu sóng gió, thành phủ không biết bao nhiêu thâm, gặp Hạ Vân Kiệt đỉnh đầu đột nhiên hơn một gốc cây tiên thiên cây bàn đào, cũng là nhịn không được tâm thần đại chấn, kinh hô bật thốt lên.

“Tiên thiên cây bàn đào!” Vốn là đã bắt đầu càng phát ra ý loạn tình mê Cửu U Tố Âm nữ đế cũng đột nhiên gian bị này tiên thiên cây bàn đào ngang trời xuất thế mà bừng tỉnh, bật thốt lên kinh hô.

“Ha ha, Di Lặc ngươi bị lừa!” Ngay tại Di Lặc khiếp sợ là lúc, Hạ Vân Kiệt đột nhiên thân mình lay động, Đế Giang thân đột nhiên chuyển làm một hồng hoang cự nhân.

Hồng hoang cự nhân trong tay cầm một phen phong cách cổ xưa tự nhiên cự cung, trên cung đáp một chích phong cách cổ xưa tự nhiên cung tiễn.

Này cung, này tên nhất hiện ra đến, nhất thời có vạn trượng kim quang theo Hạ Vân Kiệt trên người phóng

lên cao, nháy mắt kia tiên thiên cây bàn đào rơi xuống sáng mờ thụy khí liền bị hướng thất linh bát lạc, không thể áp chế vạn trượng kim quang phóng lên cao.

Trên trời cuồng phong gào thét, mây đen dầy đặc, không gian rung chuyển, hiện ra từng đạo cái khe, có vô thượng uy áp theo kia cái khe trung tiết lộ đi ra.

Hạ Vân Kiệt rốt cục toàn lực bùng nổ, ngay cả tử phủ tiên khí cũng không chút nào giữ lại dùng.

“Quả nhiên tiên thiên cây bàn đào rễ cây vốn ngăn không được của ta tử phủ tiên khí.” Hạ Vân Kiệt cảm nhận được trên trời truyền đến rất lớn uy áp, sắc mặt trở nên rất là khó coi, cung lại sớm đã lạp mãn, nhắm ngay Di Lặc phân thân.

“Hậu Nghệ tên! Ngươi thế nhưng còn là kim tiên!” Di Lặc phân thân thấy thế nhịn không được âm thanh kêu cùng nhau đến, nguyên bản một chích cười tủm tỉm hai mắt lần đầu tiên toát ra vô cùng hoảng sợ ánh mắt.

Di Lặc khối này phân thân bất quá chỉ có huyền tiên cảnh giới, đối mặt kim tiên bắn ra Hậu Nghệ tên tự nhiên hoảng sợ vạn phần.

Này cả kinh khủng, Di Lặc phân thân rốt cuộc bất chấp trấn áp Cửu U Tố Âm nữ đế, tiên thiên chi khí vừa động, thôn thiên túi bay lên, đối với Hạ Vân Kiệt liền chuẩn bị trùm tới.

Chuẩn bị trước trấn áp Hạ Vân Kiệt nói sau, nếu không hắn mạng nhỏ nói không chừng đều không bảo đảm.

Nhưng Cửu U Tố Âm nữ đế ra sao nhân vật, phía sau chẳng sợ có chút ý loạn tình mê, nhưng cũng phản xạ có điều kiện lập tức đem tiên thiên chi khí một phân thành hai, một lũ hướng thôn thiên túi nhiễu đi, không

cho nó thuận lợi rời đi, mặt khác nhất lũ tắc hóa thành một đoàn tường vân rơi trước đây thiên cây bàn đào phía trên, kham kham chặn kia đảo mắt liền muốn hoàn toàn đột phá tiên thiên cây bàn đào tát lạc xuống sáng mờ thụy khí mà đi vạn trượng kim quang.

Cửu U Tố Âm nữ đế tiên thiên chi khí vừa ngăn trở Hạ Vân Kiệt vạn trượng kim quang, Hạ Vân Kiệt nhất thời cảm thấy kia rất lớn nguy cơ biến mất, trong lòng không khỏi vui vẻ, trong tay chi tên rốt cục bắn ra.

Thượng cổ vu tổ Hậu Nghệ, luận vu lực, luận cảnh giới ở mười hai vu tổ chỉ có thể điếm để, so với thượng cổ yêu tổ đồng dạng kém cỏi một bậc. Nhưng Hậu Nghệ lại có thể tập toàn thân lực lượng cùng một tên.

Kia một tên lực lượng vô cùng ngưng tụ, tốc độ không gì so sánh nổi, một tên ra, nếu chống đỡ được trốn tránh được, đối với vu tổ cùng yêu tổ cấp đại năng mà nói, Hậu Nghệ sẽ không chừng gây cho sợ hãi. Nhưng một tên ra, quỷ thần khóc, trong thiên địa lại có mấy người có nắm chắc ngăn trở hoặc né tránh? Thậm chí ngay cả giáo chủ cấp nhân vật, cũng không dám vọng ngôn chính mình liền nhất định có thể bình yên ngăn trở hoặc là né tránh, đơn giản so với này khác Thái Ất kim tiên cấp cường giả nhiều vài phần nắm chắc thôi, lại hoặc là chịu kia một tên mà không chết thôi.

Hậu Nghệ tên, theo nào đó góc độ thượng giảng tựa như Cổ Long tiên sinh dưới ngòi bút tiểu lí phi đao bình thường, ở binh khí phổ mặt trên bài danh không phải thứ nhất, luận nội lực hùng hồn, luận võ lực giá trị Lý Tầm Hoan ở trong chốn võ lâm bài danh chỉ sợ còn muốn dựa vào sau rất nhiều. Nhưng tiểu lí phi đao, lệ không giả phát! Một đao ra, liền ngay cả binh khí phổ bài danh thứ hai thượng quan kim hồng cũng muốn chết ở phi đao dưới.

Hậu Nghệ đó là như thế, hắn không phải mười hai vu tổ trung tối cường, nhưng tuyệt đối là trong đó tối khủng bố vu tổ chi nhất, bởi vì hắn Hậu Nghệ tên vừa ra, đồng dạng lệ vô hư phát.

Thượng cổ hung thú cửu anh, tạc xỉ, ba xà, không tin tà chết ở Hậu Nghệ tên hạ, thậm chí yêu tổ ba chân kim ô đồng dạng bị Hậu Nghệ tên bắn xuống dưới.

Có thể nghĩ Hạ Vân Kiệt thừa dịp Di Lặc phân thân tâm thần chấn động là lúc, trực tiếp dung hợp Hậu Nghệ kỳ, lại toàn lực điều động tử phủ tiên khí, bắn ra này một tên uy lực có bao nhiêu sao khủng bố!

Ít nhất tuyệt đối không phải huyền tiên cấp tiên nhân có thể ngăn cản được!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1438 : Trấn sát phân thân

Gặp Hậu Nghệ tên bắn ra, đảo mắt tức tới, Di Lặc phân thân nhất thời như trụy hầm băng, một loại rất lớn hoảng sợ bao phủ ở hắn tâm thần, làm cho hắn điên rồi bình thường đem pháp lực trút xuống đến thôn thiên túi bên trong, ý đồ ngăn trở này khủng bố một tên.

Nhưng Cửu U Tố Âm nữ đế lại há chịu làm cho Di Lặc phân thân như nguyện, kia một phân thành hai nhất lũ tiên thiên chi khí đồng dạng điên cuồng mà quấn quanh hạ thôn thiên túi, thậm chí không tiếc mạo hiểm bị nó trực tiếp cắn nuốt đi nguy hiểm.

Cao thủ so chiêu, không chấp nhận được có nửa điểm sai lầm. Hậu Nghệ tên tốc độ không gì so sánh nổi, hơn nữa Hạ Vân Kiệt này một tên lại hoàn toàn ra ngoài Di Lặc phân thân dự kiến, hắn phản ứng vốn là chậm nhịp, nay thôn thiên túi lại bị Cửu U Tố Âm nữ đế kéo dài ở một ít.

Nhiều như vậy phương diện nhân tố chồng đứng lên, chờ thôn thiên túi cuối cùng hoàn toàn thoát khỏi Cửu U Tố Âm nữ đế quấn quanh khi, Hậu Nghệ tên đã bắn tới.

“Đáng chết!” Di Lặc phân thân hướng đến cười tủm tỉm hai mắt đồng tử mạnh trợn to, một điểm phong cách cổ xưa tự nhiên tên mũi nhọn ở hắn trong mắt không ngừng phóng đại.

Giờ khắc này, Di Lặc phân thân không còn có gì muốn trấn áp Cửu U Tố Âm nữ đế tâm tư, cũng không có trấn sát Hạ Vân Kiệt đoạt hắn vu tổ kỳ ý tưởng, kia nhất lũ tiên thiên chi khí cuồn cuộn nổi lên phân thân, nháy mắt hóa thành một đạo hồng mũi nhọn chuẩn bị bỏ chạy.

“Trốn chỗ nào!” Chuyện tới nay, Hạ Vân Kiệt lại không

dám làm cho này Di Lặc phân thân chạy mất, treo ở đỉnh đầu tiên thiên cây bàn đào sớm đã sáng mờ đại phóng, thụy khí ngàn điều, bao phủ ở này phiến thiên địa.

Tiên thiên cây bàn đào ngay cả Hạ Vân Kiệt trên người thả ra đến tử phủ tiên khí vạn trượng kim quang đều ngăn không được, tự nhiên cũng ngăn không được Di Lặc phân thân.

Bất quá Hạ Vân Kiệt vốn cũng không kí hy vọng tiên thiên cây bàn đào có thể ngăn trụ Di Lặc phân thân, đơn giản là nghĩ kéo dài như vậy một phần vạn nháy mắt.

Dù sao hắn hiện tại không coi là chân chính kim tiên, bên trong tử phủ tiên khí cũng chỉ là vừa mới có hóa thành tiên lộ dấu hiệu, đừng nói tử phủ tiên anh, liền ngay cả cách kết thành tử phủ tiên đan đều còn cách cách xa vạn dặm. Nếu không phải có Hậu Nghệ kỳ trong người, Hậu Nghệ tên lại là thuộc loại thượng cổ hung hãn nhất sát chiêu chi nhất, khả tập suốt đời lực lượng cùng một tên, lại sự ra đột nhiên, đánh cho Di Lặc phân thân hoàn toàn trở tay không kịp, hơn nữa có Cửu U Tố Âm nữ đế kiềm chế Di Lặc phân thân đại bộ phận lực lượng, nếu không lấy hắn tử phủ về điểm này tiên khí lại như thế nào có thể có cơ hội bắn chết có Di Lặc bản tôn nhất lũ tiên thiên chi khí hộ thân, lại có huyền tiên cảnh giới Di Lặc phân thân. Trái lại bị hắn trấn sát còn kém không nhiều lắm.

Bất quá chiến đấu việc vốn thay đổi trong nháy mắt, đủ một chiêu tổn hại mãn bàn giai thua, lấy yếu thắng mạnh trận điển hình.

Này Di Lặc phân thân cho dù có vô cùng phong phú sức tưởng tượng, cũng không khả năng nghĩ đến hạ giới một tu sĩ, thế nhưng hội tu ra tử phủ tiên khí, lại càng không hội nghĩ đến hắn một người liền thân có hai can thập nhị đô thiên vu tổ kỳ, hơn nữa còn tùy thân mang

theo này một gốc cây tiên thiên cây bàn đào.

Nhất thời đại ý, đúng là vẫn còn ăn quả đắng.

Tiên thiên cây bàn đào sáng mờ thụy khí tuy rằng nháy mắt đã bị Di Lặc phân thân phá vỡ, nhưng Di Lặc phân thân đúng là vẫn còn bị kéo dài như vậy nháy mắt, Hậu Nghệ tên rốt cục một tên rõ ràng bắn ở tại Di Lặc phân thân phía sau lưng.

Tinh nhuệ vô cùng tên mũi nhọn thế nhưng không có bắn thủng kia nhất lũ tiên thiên chi khí, nhưng này cổ sắc nhọn vô cùng xuyên thấu lực lại còn là xuyên thấu qua kia lũ hộ thân tiên thiên chi khí dừng ở Di Lặc phân thân phía sau lưng, nhập vào cơ thể mà vào, khiến cho hắn đương trường đó là một ngụm máu tươi đoạt miệng mà ra, trong cơ thể huyết khí bốc lên, trong mệnh phủ cùng hoàng đình tiên anh tất cả đều như tao lợi khí đâm trúng, nháy mắt uể oải xuống dưới.

Hạ Vân Kiệt gặp chính mình điều động sở hữu tử phủ tiên khí, lại mượn vu tổ Hậu Nghệ kỳ thi triển nhân khí hợp nhất, bắn ra Hậu Nghệ tên, không chỉ có không có thể bắn chết Di Lặc phân thân, thậm chí ngay cả hắn kia lũ hộ thân tiên thiên chi khí cũng chưa có thể bắn thấu, sắc mặt nhất thời trở nên vô cùng khó coi.

Phải biết rằng này đã là hắn lớn nhất sát chiêu, hơn nữa này một chiêu sau, hắn tử phủ nay rỗng tuếch, không còn khả năng bắn ra thứ hai tên đến.

Chẳng lẽ chỉ có thể biến thân Đế Giang mang theo nàng kia xa xa chạy trốn sao? Hạ Vân Kiệt trong đầu ý nghĩ ngay lập tức điện thiểm, đã không hề xa cầu bắn chết Di Lặc phân thân, mà là chuẩn bị trực tiếp bỏ chạy.

Bất quá ở Hạ Vân Kiệt còn không có tới kịp đem trong đầu ý nghĩ phó chư hành động là lúc, nhất lũ tiên thiên

chi khí hóa thành một đạo cự chưởng đối với đã bị trọng thương, hơn nữa hộ thân tiên thiên chi khí dao động không xong Di Lặc phân thân vỗ đi.

Đúng là Cửu U Tố Âm nữ đế ra tay !

Cửu U Tố Âm nữ đế loại nào nhân vật, phía trước là vì bị thôn thiên túi cùng Di Lặc bản tôn ban thưởng hạ nhất lũ tiên thiên chi khí áp chế, mà nàng lại không động đậy khéo nội tiên lực, mới vừa rồi đào thoát không thể, cũng không làm gì được này Di Lặc phân thân. Nhưng nay Di Lặc phân thân bản thân bị trọng thương, kia thôn thiên túi cũng bị hắn bỏ chạy khi tạm thời hạ xuống, lúc này căn bản là không kịp thi triển, nàng lại há chịu buông tha trấn sát Di Lặc phân thân cơ hội.

Nàng này nhất lũ tiên thiên chi khí hóa thành một chưởng chụp đi, Di Lặc phân thân lại như thế nào khả năng ngăn cản được trụ?

“Ta hận a!” Di Lặc phân thân gặp một chích đại chưởng vào đầu chụp được, trong mắt toát ra tuyệt vọng cùng không cam lòng ánh mắt.

Tuyệt vọng là này một chưởng xuống dưới, hắn không còn có đào thoát cơ hội. Không cam lòng là, hắn vừa rồi thế nhưng lại ngộ phán Hạ Vân Kiệt thực lực. Thấy hắn quanh thân kim quang vạn trượng, thả ra tử phủ kim tiên hơi thở, lại thi triển ra Hậu Nghệ tên, nghĩ đến chính mình tất ngăn cản không được, chưa chiến trước khiếp, bất chiến mà chạy. Không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt người này thế nhưng không phải cái gì chân chính kim tiên, hơn nữa tử phủ tiên khí cũng không hùng hậu, vừa rồi nếu không phải hắn sợ hãi cùng Hậu Nghệ tên thượng cổ hung danh, mà là ngay mặt toàn lực nhất chắn, cho dù bị thương cũng tuyệt đối sẽ không chịu như vậy trọng, hơn nữa thôn thiên túi cũng sẽ không bị dừng ở mặt sau, nay cũng là rõ ràng có thôn thiên túi bực này

thượng cổ chí bảo lại không kịp sử dụng.

“Oanh!” Một tiếng nổ, kia lũ tiên thiên chi khí ngưng tụ mà thành cự chưởng rốt cục vỗ vào Di Lặc phân thân trên người. Bảo vệ Di Lặc phân thân quanh thân kia lũ tiên thiên chi khí nhất thời sụp đổ, hiện ra Di Lặc phân thân đến.

Di Lặc phân thân còn không có tới kịp tái động, kia cự chưởng tiếp tục chụp được, nháy mắt liền đem Di Lặc phân thân chụp thành thịt nát.

Cửu U Tố Âm nữ đế này liên tiếp động tác nhìn xem Hạ Vân Kiệt một trận trợn mắt há hốc mồm, kinh hồn táng đảm.

Ngoan ngoãn, nữ nhân này lại là cái gì lai lịch? Ra tay như vậy quyết đoán tàn nhẫn, thế nhưng một bàn tay liền chụp chết kia cái gì Di Lặc phân thân, ngay cả kia hộ thân nhất lũ tiên thiên chi khí đều cấp chụp thất linh bát toái, so với của ta Hậu Nghệ tên còn muốn lợi hại!

Đúng rồi, nàng này nhân cũng có tiên thiên chi khí hộ thân, hay là cũng là Thái Ất kim tiên cấp ngưu nhân một khối phân thân? Có phải hay không bóp chết ta cùng bóp chết một chích con kiến giống nhau thoải mái đơn giản?

Hạ Vân Kiệt nghĩ đến đây, đột nhiên gian đó là cả người tự đổ mồ hôi lạnh, vu lực vừa chuyển, liền tưởng hóa thành Đế Giang lập tức có xa lắm không liền rời đi nữ nhân này có xa lắm không.

Vừa rồi cứu người là dựa vào nhất khang nhiệt huyết, một cỗ chính nghĩa khí, cho nên nghĩa vô phản cố thông suốt đi ra ngoài, nhưng nay nhân đã cứu đến, Hạ Vân Kiệt ngược lại lập tức như vào đầu bị một chậu nước lạnh đúc xuống.

Nữ nhân này nhưng là có tiên thiên chi khí hộ thân ngưu xoa nhân vật a, mà hắn nay thấy thế nào đều như là một đầu dê béo cả người mang đầy bảo bối.

Nếu nữ nhân này đột nhiên đến cái gặp lợi vong nghĩa, lấy oán trả ơn, kia hắn Hạ Vân Kiệt đã có thể oan không thể tái oan.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1439 : Bản tôn

Chính là Hạ Vân Kiệt vu lực vừa mới chuyển động, còn không có tới kịp hóa thân Đế Giang chạy trốn, chỉ thấy một đạo màu tím thụy khí hướng hắn thổi quét mà đến, nháy mắt bắt hắn cho cuốn lên.

“Ngươi muốn làm gì?” Hạ Vân Kiệt không khỏi quá sợ hãi, toàn thân vu lực, chân nguyên pháp lực nháy mắt bùng nổ, ý đồ muốn giãy mà ra.

Khả kia màu tím thụy khí là Cửu U Tố Âm nữ đế một lũ tinh thuần vô cùng tiên thiên chi khí, đừng nói là hắn chính là một cử hà trung kỳ, cửu đỉnh địa vu trung kỳ tu sĩ, cho dù là bình thường kim tiên, nếu như bị này một lũ tiên thiên chi khí cuốn lấy, cũng mơ tưởng giãy.

Hạ Vân Kiệt vu lực, chân nguyên pháp lực vừa mới vừa bùng nổ liền giống như bị vào đầu đánh một bổng giống nhau, lập tức đã bị cưỡng chế cấp đè ép trở về, rốt cuộc nhúc nhích không được mảy may.

“Đừng quên là ta cứu ngươi!” Hạ Vân Kiệt kêu lên, hối ruột đều xanh.

Nhưng Cửu U Tố Âm nữ đế lại tựa hồ hoàn toàn không có nghe đến Hạ Vân Kiệt tiếng kêu, màu tím thụy khí lại đem kia thôn thiên túi cuốn lấy, thôn thiên túi liền dừng ở tay nàng, theo sát sau một đoàn mây khói theo thôn thiên túi trung xông ra, hiện ra một mặt tố sắc lá cờ đến, đúng là của nàng bên người chí bảo tố sắc Cửu U yên vân kỳ.

Tố sắc Cửu U yên vân kỳ từ lúc thôn thiên túi toát ra đến, liền thổi quét khởi một đoàn mây khói đem thôn thiên túi cấp kín kẽ khỏa lên, không để nó tiết lộ ra chút hơi thở, đồng thời lại phân ra một lũ mây khói, kia mây

khói hiện ra một thanh kiếm trạng đối với hư không nhẹ nhàng cắt, hư không liền bị tìm mở ra, hiện ra một cái thông đạo đến.

Cửu U Tố Âm nữ đế không tha Hạ Vân Kiệt phân trần, dùng tiên thiên chi khí cuồn cuộn nổi lên chính mình cùng Hạ Vân Kiệt, nháy mắt nhập vào kia hư không trong thông đạo, đảo mắt liền biến mất ở Cửu U giới vực.

Thượng giới, Đông Lai cực lạc sơn.

Một sáng mờ vạn trượng cửu phẩm đài sen ngồi một mập mạp nam tử, nam tử đại bụng cử khởi, đản ngực lộ nhũ, tai lớn chạm vai, một trương mặt tròn phì đô đô, toàn là ý cười, làm cho người ta coi trọng liếc mắt một cái, tựa hồ đều phải đã bị nhiễm trùng, nhịn không được đối hắn sinh ra thân thiết ý.

Đột nhiên gian kia mập mạp nam tử trên mặt ý cười thu hết, vốn là mị cùng một chỗ, mang theo ý cười hai mắt đột nhiên gian sắc nhọn tinh quang nổ bắn ra.

Một cỗ to lớn vô cùng uy nghiêm hơi thở trong nháy mắt thổi quét quá Đông Lai thế giới cực lạc, khiến cho nhật nguyệt vô quang, vô số người sợ tới mức nằm ở đất, đối với kia Đông Lai cực lạc sơn, cửu phẩm đài sen phương hướng lẩm bẩm.

“Không nghĩ tới đắp núi chín thước thất bại trong gang tấc, kia Tố Nữ không chỉ có đào thoát bổn tọa nắm trong tay, thế nhưng còn diệt giết bổn tọa phân thân, đoạt bổn tọa thôn thiên túi.” Mập mạp nam tử trong mắt sát khí nùng thịnh, một cước liền bước xuống cửu phẩm đài sen, lại một đường hạ Đông Lai cực lạc sơn, quá không được trong chốc lát, hắn lại xuất hiện ở tại Cửu U giới vực, vừa rồi Hạ Vân Kiệt bọn họ đánh nhau quá địa phương.

Này mập mạp nam tử tự nhiên không phải người khác, đúng là tây phương giáo phó giáo chủ Di Lặc.

“Phân thân quả nhiên đã chết!” Di Lặc hướng đến tươi cười khả cúc biểu tình lúc này âm lãnh giống như này Cửu U giới vực vô số không ở âm hàn nơi.

Kia âm lãnh hơi thở theo hắn trên người tản mác ra, thổi quét quá Cửu U giới vực, khiến cho toàn bộ Cửu U giới vực tu sĩ đều có một loại tai vạ đến nơi cảm giác, hoảng sợ không chịu nổi một ngày, thậm chí tới gần Di Lặc vài toà giới đảo lại nháy mắt đóng băng ngàn dặm.

“Đến tột cùng đã xảy ra sự tình gì? Lấy Tố Nữ nay trạng huống, cho dù phân thân trước tiên bại lộ thân phận, không có thể đem kia tiên thiên xuân vũ cam lâm linh chu cấp Tố Nữ ăn vào, Tố Nữ cũng không có biện pháp diệt sát phân thân a? Hay là Tố Nữ phía trước có điều che dấu? Kỳ thật nàng còn có thể vận dụng tiên lực? Điều đó không có khả năng, bổn tọa tỉ mỉ tính kế bố trí ngàn vạn năm, tuyệt đối không thể có thể xảy ra sai. Chẳng lẽ là nàng rốt cục khám phá cực âm chi đạo, điều đó không có khả năng, kia nữ nhân nếu khám phá cực âm chi đạo, chỉ sợ nàng lúc này đã giết hướng ta Đông Lai cực lạc sơn. Chẳng lẽ có những người khác nhúng tay? Kia thì là ai đâu?” Di Lặc thần sắc âm tình biến ảo hồi lâu, rốt cục biến mất ở tại tại chỗ, về tới thượng giới Đông Lai thế giới cực lạc.

Di Lặc vừa trở lại Đông Lai thế giới cực lạc, giữa không trung có tiên âm hưởng khởi, mùi thơm lạ lùng tập tập, đầy trời sáng mờ, hoa vũ bay tán loạn, cũng là đến đây một vị nam tử cao gầy vóc dáng, mặc áo bào tro, búi tóc cao cao buộc lại.

Kia nam tử mỗi một bước hạ xuống, dưới chân liền có một đóa vạn trượng sáng mờ hoa sen nở rộ.

Đông Lai cực lạc trong núi các tiên nhân nhìn thấy kia nam tử từ giữa không trung đi bước một đi xuống đến, ào ào ngũ thể đầu địa, quỳ bái.

“Chưởng giáo, ngài hôm nay như thế nào buông xuống ta Đông Lai cực lạc sơn ?” Di Lặc gặp kia nam tử giá lâm, vội vàng tiến lên cúi đầu chắp tay thi lễ.

“Bản tôn vừa rồi tĩnh tọa trong núi tu luyện, đột nhiên cảm ứng được ngươi rời đi, chẳng lẽ là Tố Nữ bên kia nổi lên biến hóa?” Kia được xưng là chưởng giáo nam tử cùng Di Lặc cùng vào đại điện, sau đó ngồi ở bồ đoàn thượng, mở miệng hỏi nói.

Thanh âm vang dội, mang theo vô thượng uy nghiêm.

“Hồi chưởng giáo, quả thật là Tố Nữ bên kia ra biến hóa, phân thân của ta đã chết, ngàn vạn năm khổ tâm tất cả đều hóa thành hư vô.” Di Lặc vẻ mặt chua sót trả lời.

Được xưng là chưởng giáo nam tử nghe vậy vốn là bình tĩnh biểu tình rốt cục nổi lên một tia biến hóa, hồi lâu mới lại khôi phục bình tĩnh:“Tố Nữ không thể, ngươi rất khó ở âm dương cực lạc đại đạo lấy được tiến thêm một bước đột phá, đạt tới bản tôn hiện tại cảnh giới. Xem ra chúng ta còn phải tiếp tục yển kỳ tức cổ, chậm đợi cơ hội.”

Di Lặc bất đắc dĩ điểm gật đầu.

“Ngươi cũng biết đến tột cùng là ai nhúng tay, khiến cho tuyệt không sai lầm kế hoạch nổi lên biến hóa?” Được xưng là chưởng giáo nam tử gặp Di Lặc gật đầu, vẻ mặt bình tĩnh hỏi.

“Phân thân mặc dù xuất phát từ ta, nhưng có độc lập tư tưởng, nếu chúng ta trong lúc đó không cho nhau chủ

động liên hệ, là rất khó biết được lẫn nhau bên kia đã xảy ra sự tình gì. Huống hồ tiên phàm có khác, muốn liên hệ cũng không dễ dàng, mà phân thân lại lo lắng bị Tố Nữ nhìn thấu thân phận, cho nên chúng ta trong lúc đó vẫn rất ít cho nhau chủ động liên hệ. Lần này cũng là không biết đến tột cùng là ai nhúng tay.” Di Lặc cười khổ nói.

“Cùng Tố Nữ giao tình tốt nhất chớ quá cho Cửu Thiên Huyền Nữ, Tố Nữ hành tung hẳn là sẽ không giấu diếm Cửu Thiên Huyền Nữ, y bản tôn nghĩ đến, tám chín phần mười hẳn là Cửu Thiên Huyền Nữ.” Chưởng giáo gật gật đầu, phân tích nói.

“Cũng may Tố Nữ chấp nhất cực âm chi đạo, muốn có điều đột phá, chỉ sợ còn không biết phải qua bao nhiêu thời gian, nay còn không động tiên lực, nếu không nàng nếu cùng Cửu Thiên Huyền Nữ liên thủ tìm tới cửa, ta nhưng thật ra muốn đau đầu.” Di Lặc vẻ mặt đau khổ nói.

Hiển nhiên Di Lặc cùng chưởng giáo phỏng đoán là nhất trí, căn bản không nghĩ tới nhúng tay người thế nhưng hội cận là hạ giới một vị tu sĩ.

“Nhất ẩm nhất trác tất nhiên là nhất định, nếu đã phát sinh, ngươi liền bắt nó buông. Cũng may kia Tố Nữ như trước chấp nhất cực âm chi đạo, giữ lại tiên thiên thuần âm thân thể, ngươi còn là có hi vọng cùng nàng cộng đồng tìm hiểu kia âm dương cực lạc đại đạo, coi như là đại hạnh trong bất hạnh.” Chưởng giáo thấy thế trấn an nói.

“Khó a!” Di Lặc thở dài nói.

……

Đây là một cái sơn cốc điểu ngữ mùi hoa, phảng phất

thế ngoại đào nguyên.

Phi bộc từ đỉnh núi trút xuống xuống, như ngân hà lạc cửu thiên rơi vào trong sơn cốc nhất uông bích đàm, tiên khởi vô số lóng lánh bọt nước, gió thổi đến, hơi nước tỏa khắp, lại giống như tiên giới bình thường.

Một đạo tử quang đột nhiên xẹt qua phía chân trời dừng ở sơn cốc thủy đàm biên, hiện ra hai người đến, đúng là Hạ Vân Kiệt cùng Cửu U Tố Âm nữ đế.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1440 : Tiên nữ thỉnh tự trọng

“Hiện tại hẳn là an toàn !” Hai người rơi xuống ở thủy đàm bên, Cửu U Tố Âm nữ đế liền thật dài thở phào nhẹ nhõm.

“Ngượng ngùng, vừa rồi hiểu lầm ngươi.” Hạ Vân Kiệt sắc mặt có chút xấu hổ nói. Giờ khắc này, hắn đương nhiên hiểu được Cửu U Tố Âm nữ đế cũng không phải gặp lợi bỏ nghĩa, lấy oán trả ơn, mà là vì thoát đi đại chiến hiện trường, miễn cho bị Di Lặc phân thân bản tôn cảm ứng được cũng tìm kiếm đến vừa rồi kia đại chiến địa phương.

“Chẳng lẽ bổn tọa ở ngươi trong mắt chính là như thế vô tình vô nghĩa nữ nhân sao?” Cửu U Tố Âm nữ đế tiếu mâu hoành Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, ngập nước, nói không nên lời quyến rũ phong tình.

Giờ khắc này Cửu U Tố Âm nữ đế thế nào còn có nửa điểm nữ đế uy nghiêm đoan trang, sống thoát thoát một hồ ly tinh câu người tâm hồn.

Dù là Hạ Vân Kiệt trong đầu sớm bị âu yếm nữ nhân tràn ngập, không hề dễ dàng đối nữ nhân động tình, nhưng bị Cửu U Tố Âm nữ đế này tiếu mâu nhất hoành, nhưng cũng là thiếu chút nữa tâm thần thất thủ, có loại tưởng phác đi lên đem nàng áp đảo xúc động.

Dịch có Thái Cực, là sinh lưỡng nghi, làm một âm nhất dương, **** cho âm, âm căn cho dương. Cửu U Tố Âm nữ đế là tiên thiên thuần âm thân thể, nay ý loạn tình mê, mị thái nảy mầm, đối với gì một vị nam nhân mà nói đều là câu hồn đến cực điểm, không thể ngăn cản.

Hạ Vân Kiệt nếu không phải trong đầu thủy chung nhớ

thương âu yếm nữ nhân, trong đầu rất khó cho phép chính mình tái tầm hoa vấn liễu, làm ra xin lỗi các nàng sự tình, lúc này cũng chỉ sợ sớm đã tâm thần thất thủ.

Nhưng dù là như thế, Hạ Vân Kiệt cũng tâm sinh cảnh giác, biết nữ nhân này không phải tầm thường nữ nhân có thể so sánh, mị lực khôn cùng, chính mình tuyệt không có thể tái ở bên người nàng lưu lại đi xuống, nếu không sớm hay muộn muốn ra vấn đề.

Cho nên Hạ Vân Kiệt nhanh chóng đem ánh mắt theo thân thể của nàng dời đi, hỏi một đằng, trả lời một nẻo nói:“Nếu nơi này đã an toàn, ta đây liền cáo từ!”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt cũng không chờ Cửu U Tố Âm nữ đế trả lời, chân nhất đọa, hóa thành một đạo hồng quang liền phóng lên cao.

“Đợi đã, ngươi còn không có nói cho bổn tọa, ngươi tên là gì, đến tột cùng là người phương nào đâu?” Bất quá Hạ Vân Kiệt vừa mới vừa phóng lên cao, một lũ màu tím thụy khí như thất luyện hướng hắn lao đến, quấn quanh ở hắn, đem hắn một lần nữa xả trở về sơn cốc.

Nhìn mặt đẹp màu hồng, **** phập phồng không chừng, một đôi tiếu mâu ngập nước nói không nên lời câu hồn Cửu U Tố Âm nữ đế, nói chuyện thanh âm cũng không biết ở khi nào trở nên lạc lạc thanh lạc lạc khí, phảng phất hướng tình nhân làm nũng bình thường, gần này thanh âm liền là đủ làm cho nam nhân xương cốt mềm yếu, thần hồn điên đảo.

Nhưng giờ phút này Hạ Vân Kiệt lại âm thầm kêu khổ không thôi, bởi vì hắn phát hiện dưới bụng có đoàn lửa phảng phất núi lửa bình thường muốn bùng nổ, tựa hồ căn bản không chịu hắn khống chế.

Kính nhờ a nữ hiệp, chẳng lẽ ngươi không biết ngươi có

bế nguyệt tu hoa dung mạo, của ngươi dáng người phảng phất trên trời đẹp nhất kiệt tác, của ngươi cười nhất nhăn mày, nhất cử nhất động đều có làm cho nam nhân điên cuồng mị lực sao?

“Gặp chuyện bất bình rút đao tương trợ, vốn là đại trượng phu phải làm sự tình, tên không tên, tiên nữ cần gì phải để ở trong lòng. Nếu tiên nữ không có này khác sự tình, còn xin cho ta rời đi, ta còn có việc gấp muốn làm.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Chán ghét! Như vậy vội vã rời đi, chẳng lẽ người ta liền như vậy chọc giận ngươi chán ghét sao?” Cửu U Tố Âm nữ đế nghe vậy không khỏi chà chà chân, ngập nước ánh mắt mang theo một tia u oán hoành Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, giống như kiều giống như sẵng giọng.

“Không phải, không phải, đương nhiên không phải!” Hạ Vân Kiệt bị Cửu U Tố Âm nữ đế kia một tia mang theo u oán liếc mắt một cái, thiếu chút nữa cấp hoành phải trái tim đều phải hòa tan, liên tục xua tay nói, ánh mắt căn bản không dám tái hướng nàng xem đi, trong lòng lại âm thầm nhắc tới :“Phấn hồng khô lâu, hết thảy đều chính là phấn hồng khô lâu!”

Gặp Hạ Vân Kiệt liên tục xua tay, căn bản không dám nhìn chính mình, Cửu U Tố Âm nữ đế tựa hồ hơi hơi sửng sốt một chút, hiển nhiên ý loạn tình mê nàng cũng ý thức được không đúng chỗ nào kình. Khả nàng trúng chính là tiên thiên linh chu xuân vũ cam lâm chi độc, tiên thiên linh chu là cùng thiên địa đồng sinh cây, này dược hiệu cho dù giáo chủ cấp nhân vật chỉ sợ nhất thời nửa khắc cũng rất khó hóa giải. Càng đừng nói Cửu U Tố Âm nữ đế vốn ngay tại tu luyện phía trên gặp khốn cảnh, trừ bỏ kia một lũ tiên thiên chi khí, toàn thân công lực đều bị phong áp, không thể vọng động, nay này xuân vũ cam lâm đã dần dần hoàn toàn phát huy dược lực, Cửu U Tố Âm nữ đế rõ ràng biết có chỗ nào không thích hợp,

nhưng lúc này ý thức cũng đã tựa hồ trở nên không chịu nàng đã khống chế, không tự chủ được lại hoành Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, mặt như màu hồng oán trách nói:“Không phải, vậy ngươi như vậy vội làm gì?”

“Ta, ta……” Hạ Vân Kiệt bị Cửu U Tố Âm nữ đế cấp hỏi vẻ mặt đỏ bừng, tổng không thể nói ngươi hiện tại bộ dáng rất mê người, ta sợ chính mình khống chế không được hội mạo phạm ngươi đi, nếu là như thế, hắn cũng không cùng kia Di Lặc phân thân giống hệt nhau.

“Ta, ta cái gì nha, ngươi đây là thật đúng là thú vị da!” Cửu U Tố Âm nữ đế đôi mắt ngập nước nhìn Hạ Vân Kiệt, thổ khí như lan, khiến cho toàn bộ sơn cốc đều là xuân ý dạt dào.

“Ngượng ngùng, ta thật sự có việc gấp phải đi.” Hạ Vân Kiệt căn bản không dám lại nhìn Cửu U Tố Âm nữ đế liếc mắt một cái, lại lần nữa hóa thành một đạo hồng quang chuẩn bị bỏ chạy.

Hắn cũng không biết vì sao chính mình định lực hội trở nên không chịu được như thế, sốt ruột cũng không nghĩ tới Cửu U Tố Âm nữ đế cử chỉ dị thường.

Gặp Hạ Vân Kiệt lại hóa cầu vồng mà đi, Cửu U Tố Âm nữ đế kia ngập nước mắt đẹp trung đột nhiên lóe ra một chút ánh sáng, thân thể mềm mại hơi hơi chiến một chút.

Nhưng rất nhanh kia một chút ánh sáng lại dần dần bị kia mê loạn ánh mắt cấp bao phủ, tựa hồ muốn hoàn toàn tắt.

“Không nghĩ tới cuối cùng lại muốn tiện nghi ngươi!” Một đạo xa xôi thanh âm ở trong sơn cốc vang lên, lập tức kia mạt ánh sáng hoàn toàn bị mê loạn ánh mắt bao phủ, tiếp theo lại là một đạo màu tím thụy khí phóng lên

cao, đem đã bay ra đi Hạ Vân Kiệt lại cấp một lần nữa khỏa cuốn trở về.

Lúc này đây cũng là trực tiếp đem Hạ Vân Kiệt xả đến bên người nàng.

“Tiên nữ mời ngươi tự trọng!” Hạ Vân Kiệt rốt cục cảm giác được không thích hợp, vội vàng nâng tay muốn đem Cửu U Tố Âm nữ đế đẩy ra.

Nhưng không đợi tay hắn đẩy ra Cửu U Tố Âm nữ đế, hắn ngực đã bị một đôi nhỏ nhắn mềm mại ngọc thủ cấp ôm lấy, tiếp theo hắn sẽ không từ tự chủ đổ vào bên thủy đàm trên cỏ.

Một đoàn sáng mờ theo Cửu U Tố Nữ đế đỉnh đầu dâng lên, hóa thành đỉnh đầu sáng mờ bắn ra bốn phía, thụy khí lượn lờ màu tím lăng la trướng mới hạ xuống, đem hắn cùng Cửu U Tố Âm nữ đế cấp tráo vào bên trong.

“Tiên nữ, không……” Hạ Vân Kiệt vô lực kêu lên, nhưng hắn mặt sau kia “Muốn” Tự còn không có hô lên đến, cái miệng của hắn liền bị hai phiến vô cùng ôn nhuận mềm mại thần cấp phong thượng……

……

Sáng sớm, một lũ ánh mặt trời xuyên thấu qua sơn cốc phía trên sương mù, loang lổ bác bác dừng ở chi khoát lên thủy đàm biên màu tím lăng la trướng.

Một trận thanh gió thổi đến, thổi mở lăng la trướng ngoại liêm, hiện ra bên trong mông mông lung lung lụa mỏng.

Xuyên thấu qua lụa mỏng, bên trong cũng không phải trong tưởng tượng cảnh xuân mãn thất, mà là một đôi nam nữ xiêm y chỉnh tề địa bàn ngồi ở hai cái góc, cho nhau hai mặt nhìn nhau đối diện.

Không khí xấu hổ trung đãng một tia ái muội kiều diễm.

Chương 1441 : Đột phá

“Này, này, tiên nữ, tối hôm qua, tối hôm qua xin lỗi, kỳ thật ta, ta cũng không có tưởng……” Hạ Vân Kiệt nhìn trước mắt mặc kệ là tướng mạo còn là dáng người so với hắn nhận thức sở hữu nữ nhân đều mạnh hơn rất nhiều Cửu U Tố Âm nữ đế, nhớ tới tối hôm qua cùng của nàng điên loan đảo phượng, nhớ tới trong tử phủ thế nhưng nhân đêm nay điên loan đảo phượng thế nhưng lập tức liền sinh ra một tôn kim quang vạn trượng, tử khí lượn lờ tiên anh, thậm chí ngay cả kia khỏa tiên thiên cây bàn đào đều nở ra đóa đóa hoa đào, trong đầu không chỉ có không có nửa điểm vui sướng cùng tự hào, ngược lại là vô cùng kinh hồn táng đảm.

Hạ Vân Kiệt cũng không phải kẻ ngốc, lúc này làm sao còn không biết trước mắt vị này tối hôm qua mạnh mẽ đem hắn gục nữ nhân thật là là một vị nữ nhân khủng bố đến cực điểm. Thậm chí Hạ Vân Kiệt hoài nghi nàng là theo vu tổ bình thường cường đại tồn tại.

Ông trời a, vu tổ Hậu Nghệ chính là để lại điểm huyết khí ở man loạn chi địa, có thể chấn hưng một cái môn phái, làm cho mọi người ào ào đột phá, khả trước mắt cùng hắn cùng ngồi ở lăng la trướng nữ nhân cũng là một vị cùng vu tổ Hậu Nghệ tương đương ngưu nhân, không chỉ có như thế, tối hôm qua hai người còn cùng nhau vài làn.

Nay này ngưu xoa nữ nhân rốt cục tỉnh táo lại, Hạ Vân Kiệt thật không dám xác định nàng có thể hay không thẹn quá thành giận, đến cái giết người diệt khẩu.

Nàng thật muốn có này ý định, Hạ Vân Kiệt biết chính mình hiện tại cho dù trong tử phủ sinh thành một tôn tiên anh, hơn nữa toàn thân đều là thượng cổ chí bảo, ở nàng trước mặt cũng chỉ có bị miểu sát phân.

Cửu U Tố Âm nữ đế gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt khẩn trương lắp bắp bộ dáng, nhớ tới ngày hôm qua hắn cứu chính mình khi anh dũng, nhớ tới cùng hắn điên loan đảo phượng hoang đường việc, còn tưởng khởi chính mình cuối cùng còn là không có thể đem cực âm chi đạo kiên trì đến cùng, trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang, cũng không biết là nên khóc hay nên cười, nhưng có một chút nàng cũng là hiểu được, trước mắt này nam nhân đã thành nàng sinh mệnh một bộ phận.

“Này không liên quan chuyện của ngươi, lại nói tiếp bản…… Ta còn muốn cảm ơn ngươi.” Cửu U Tố Âm nữ đế tận lực thu hồi nội tâm cảm xúc dao động, khôi phục bình tĩnh biểu tình, nói, chính là nói lời này khi, tay cũng không từ tự chủ nhẹ nhàng loát hạ đen thùi sợi tóc, tràn ngập nữ nhân lười nhác mê người hương vị.

Này động tác nếu ở trước kia, Cửu U Tố Âm nữ đế cho dù ở nàng tốt nhất tỷ muội Cửu Thiên Huyền Nữ trước mặt cũng không hội làm ra đến. Chính là nay lại tựa hồ thực tự nhiên liền làm.

“Không cần cảm tạ, không cần cảm tạ, đây là ta hẳn là……” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi thật dài thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng xua tay bật thốt lên khiêm tốn nói. Chính là nói đến mặt sau, hắn sẽ không biện pháp tiếp tục nói tiếp.

Bởi vì hắn làm việc không chỉ có riêng chính là cứu Cửu U Tố Âm nữ đế, hơn nữa tựa hồ còn có càng hoang đường sự tình.

“Bất quá……” Hạ Vân Kiệt vừa mới vừa thở dài nhẹ nhõm một hơi, Cửu U Tố Âm nữ đế một cái biến chuyển ngữ khí lại đem hắn tâm cấp cao cao điếu lên.

“Bất quá cái gì?” Hạ Vân Kiệt lo lắng đề phòng hỏi.

“Ta có như vậy đáng sợ sao?” Cửu U Tố Âm nữ đế gặp Hạ Vân Kiệt còn là một bộ kinh hãi đảm khiêu, không dám con mắt xem chính mình bộ dáng, không biết vì sao vốn đã kinh bình tĩnh đi xuống cảm xúc đột nhiên lại nổi lên dao động, hoành Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, người cũng đã thi thi nhiên đứng lên, lần lượt Hạ Vân Kiệt bên người ngồi xuống.

Một lũ thấm lòng người mũi mùi thơm chui vào chóp mũi, làm cho Hạ Vân Kiệt tâm không tự chủ được run run một chút, rốt cục nhịn không được ngẩng đầu nhìn phía Cửu U Tố Âm nữ đế.

Kia làm cho nhật nguyệt đều phải ảm đạm thất sắc dung mạo, kia như bầu trời đêm còn muốn thâm thúy mắt, kia hồng nhuận khêu gợi môi, lập tức liền nhìn xem Hạ Vân Kiệt nhịn không được mấp máy một chút hầu kết, cảm thấy một trận miệng khô lưỡi khô.

Hạ Vân Kiệt khó kìm lòng nổi, Cửu U Tố Âm nữ đế làm sao thường không phải như thế? Lại nói tiếp nàng mặc dù ở thượng cổ thời đại đó là tung hoành thiên địa đại nhân vật, nhưng nay nhưng cũng bất quá chính là mới nếm thử trái cấm nữ tử, đúng là thực tủy biết vị, muốn ngừng mà không được thời điểm. Huống hồ nàng là tiên thiên thuần âm thân thể, trải qua hàng tỉ năm tu luyện, trong cơ thể không biết chất chứa bao nhiêu âm nguyên, sáng nay một khi được đến phóng thích, tựa như thiên lôi câu địa hỏa bình thường, so với tầm thường nữ tử tới còn muốn mãnh liệt rất nhiều.

“Chúng ta lại đến một lần đi.” Cửu U Tố Âm nữ đế chung quy là đại nhân vật, trong lòng nếu muốn, cùng Hạ Vân Kiệt lại đã có vợ chồng chi thật, nhưng cũng một điểm cũng không giống tầm thường nữ tử giống nhau xoay xoay ny ny, trực tiếp lại đem Hạ Vân Kiệt cấp đẩy ngã ở, nói.

Vì thế lại một hồi mây mưa thất thường ở lăng la trướng triển khai, ánh mặt trời thấu tiến lụa mỏng, lúc này cũng là mãn thất cảnh xuân.

Cửu U Tố Âm nữ đế âm nguyên cùng Hạ Vân Kiệt dương nguyên như keo như sơn dây dưa cùng một chỗ, lần này hoàn toàn thanh tỉnh nàng rõ ràng thấy được kia âm dương giao hội quá trình, rõ ràng cảm ứng được dương nguyên bản chất, một tia hiểu ra ở Cửu U Tố Âm nữ đế trong đầu dâng lên.

Âm cực mà dương sinh, nếu không biết dương, làm sao đến dương sinh, nguyên lai cũng không phải của ta âm nguyên không có tu luyện đến mức tận cùng, mà là ta còn không chân chính hiểu được như thế nào dương, lại như thế nào có thể âm cực mà dương sinh đâu?

Một đợt đợt màu tím thụy khí theo Cửu U Tố Âm nữ đế hoàng đình tiên anh trong miệng phun ra, quanh quẩn hoàng đình tiên anh, mà hoàng đình tiên anh tắc theo kia một đợt đợt màu tím thụy khí phun ra dần dần thu nhỏ lại, cuối cùng kia hoàng đình tiên anh hoàn toàn biến mất, toàn bộ hóa thành màu tím thụy khí.

Màu tím thụy khí lại hóa thành màu tím tiên lộ, lại kết thành màu tím tiên đan cuối cùng phá đan thành anh, sinh thành một tôn màu tím tiên anh.

Tiên anh tản ra vô thượng uy áp, phảng phất cùng thiên địa đồng sinh tiên thiên chi thai bình thường.

Trải qua vô số năm trầm tích áp lực, một khi đắc đạo, Cửu U Tố Âm nữ đế rốt cục rảo bước tiến lên Thái Ất kim tiên trung kỳ, hơn nữa thế như chẻ tre ở trong hoàng đình kết thành tiên thiên chi thai, đứng ở Thái Ất kim tiên trung kỳ cao nhất, chỉ kém một bước liền có thể đột phá đến Thái Ất kim tiên hậu kỳ, trở thành giáo chủ

cấp nhân vật.

Làm này hết thảy đều ở biến hóa khi, Hạ Vân Kiệt thân thể đã cùng Cửu U Tố Âm nữ đế tách ra, nhìn trần như nhộng Cửu U Tố Âm nữ đế ngồi xếp bằng ở lăng la trướng trong vòng, màu tím thụy khí quanh quẩn, tản ra giống như thiên uy bình thường vô thượng uy nghiêm, Hạ Vân Kiệt rốt cục trăm phần trăm xác nhận trước mắt vị này nữ nhân là theo vu tổ cùng cái cấp bậc đại năng nhân vật, bởi vì lúc này Cửu U Tố Âm nữ đế trên người phát ra hơi thở cùng năm đó Hạ Vân Kiệt cùng Hậu Nghệ lưu lại tinh khí hiển hiện ra Hậu Nghệ vu tổ trên người hơi thở rất là gần.

Cái loại này uy nghiêm, cái loại này viễn cổ, cái loại này tỉ nghễ thiên hạ! Cũng không phải tùy tiện ai đều có thể có được. Hơn nữa hiện tại Cửu U Tố Âm nữ đế cho hắn cảm giác không biết so với năm đó Hậu Nghệ lưu lại tinh khí hiển hiện ra Hậu Nghệ vu tổ cường đại rồi bao nhiêu lần.

Mà hắn trong tử phủ biến hóa, còn có cây bàn đào biến hóa đều nói sáng tỏ này hết thảy. Thậm chí liền ngay cả hắn vẫn đau khổ áp lực hoàng đình, mệnh phủ còn có vu đỉnh tất cả đều đã xảy ra biến hóa, cũng may chúng nó cấp bậc tựa hồ quá thấp, hơn nữa chính hắn có ý thức đi khống chế, Cửu U Tố Âm nữ đế tựa hồ cũng hiểu được ý tứ của hắn, cho nên hắn cùng với Cửu U Tố Âm nữ đế giao hoà khi, kia tiên thiên âm nguyên cũng là ngại ít có chảy về phía chúng nó, đều trút xuống đến tử phủ cùng kia cây bàn đào, nếu không, hiện tại nói không chừng hắn đã đột phá đến thiên tiên cùng thiên vu cảnh giới.

Bất quá dù là như thế, nay hắn còn là đột phá đến cử hà hậu kỳ cùng địa vu cửu đỉnh hậu kỳ cảnh giới, thân thể lại bởi vì chịu này tiên thiên âm nguyên dễ chịu điều hòa, không chỉ có trở nên càng cường đại hơn nhưng lại là

cương nhu tướng tế, chỉ sợ cũng tính chịu bình thường tiên gia pháp bảo một chút, cũng không thấy được có thể phá vỡ hắn nay thân xác.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1442 : Nói chuyện với nhau

Suốt bảy ngày bảy đêm sau, Cửu U Tố Âm nữ đế mới vừa rồi mở mắt. Nhìn đến Hạ Vân Kiệt chính ngồi xếp bằng ở của nàng đối diện, mà chính nàng tắc trần như nhộng, hoàn toàn loã lồ ở hắn trước mặt, Cửu U Tố Âm nữ đế không chỉ có không có toát ra chút ngượng ngùng loại tình cảm, ngược lại thoải mái lấy ra quần áo, trước mặt Hạ Vân Kiệt mặt mặc vào, nhìn xem Hạ Vân Kiệt nhịn không được lại là một trận tâm tinh lay động.

Bất quá này nhất Hạ Vân Kiệt lại kiên quyết không dám đối nàng tái động gì không an phận ý tưởng.

Không có biện pháp, hai người cảnh giới thực lực kém thật sự quá lớn, mà Cửu U Tố Âm nữ đế lại là tiên thiên thuần âm thân thể, một khi phá cấm, cũng là trời sinh liền hiểu được như thế nào âm dương cấu hòa song tu, chỉ cần nàng hơi chút phân một điểm âm dương song tu khi sinh ra tiên lực cho hắn, không nghĩ qua là, hắn hoàng đình, mệnh phủ còn có trong cơ thể vu đỉnh tưởng không đột phá đều khó a.

Này vừa đột phá, hắn có không tiếp tục ở lại hạ giới sẽ rất khó nói, bởi vì hắn thể chất thật sự rất đặc thù.

Gặp Hạ Vân Kiệt rõ ràng động tâm, nhưng đau khổ áp chế, Cửu U Tố Âm nữ đế tựa hồ nghĩ tới cái gì, ngầm xa xôi thở dài một hơi, kéo Hạ Vân Kiệt tay, nhẹ giọng nói:“Chúng ta đi ra ngoài đi một chút, thuận tiện cũng nên hảo hảo nói chuyện chúng ta đều tự sự tình.”

Bị Cửu U Tố Âm nữ đế kia thiên thiên ngọc thủ nắm, Hạ Vân Kiệt trái tim nhịn không được nhanh một chút, lần đầu tiên cảm thấy chính mình đã không có ngày xưa tự tin, lần đầu tiên hiện tại nam nữ trong lúc đó sự tình, quyền chủ động thế nhưng hoàn toàn nắm giữ ở nhà gái

trong tay.

“Hảo.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, tùy ý Cửu U Tố Âm nữ đế lôi kéo tay hắn ra lăng la trướng.

Bị Cửu U Tố Âm nữ đế lôi kéo thủ ra lăng la trướng, Hạ Vân Kiệt mới đột nhiên hiện, không biết khi nào khởi, này sơn cốc thế nhưng trở nên vô cùng xuân ý dạt dào, hoa tươi khắp nơi, lục thảo như nhân, cũng có thiên địa linh khí tràn đầy sơn cốc, cũng là một chỗ tuyệt hảo tu luyện nơi.

“Đây là như thế nào sự?” Hạ Vân Kiệt không khỏi một trận kinh ngạc, hắn bị Cửu U Tố Âm nữ đế cấp đưa nơi này khi, thần trí nhưng là thực thanh tỉnh, tự nhiên biết nơi này trừ bỏ phong cảnh hơi chút u nhã một điểm ở ngoài, cũng không giống hiện tại như vậy sinh cơ dạt dào, linh khí tràn đầy.

“Ngươi này đứa ngốc, ngươi ta đi vợ chồng việc khi, âm dương cấu hòa, thiên địa giao cảm, khó tránh khỏi có chút hơi thở tiết lộ đi ra ngoài, này sơn cốc tự nhiên cũng phải đến tốt hơn chỗ.” Cửu U Tố Âm nữ đế hoành Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, gắt giọng.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy thế này mới hoàn toàn hiểu được, bất quá đáy lòng lại âm thầm khiếp sợ không thôi, gần cùng nàng đi âm dương song tu việc, liền ngay cả chung quanh thiên địa đều đã bị phúc trạch, nữ nhân này đến tột cùng là cái gì lai lịch a? Trách không được năm đó vu tổ Hậu Nghệ nơi táng thân, hơi chút tiết lộ ra một ít huyết khí, liền có thể sử bình thường chim bay cá nhảy đều sinh biến dị tiến hóa.

Ngay tại Hạ Vân Kiệt hoàn toàn hiểu được sau, âm thầm khiếp sợ là lúc, Cửu U Tố Âm nữ đế xoay người hái được một đóa màu đỏ tiểu hoa dại đưa cho Hạ Vân Kiệt, hướng hắn chớp hạ kia đối có thể làm cho người ta

nháy mắt thần hồn điên đảo đôi mắt đẹp, môi anh đào khẽ mở nói:“Có phải hay không cảm thấy thiếp thân rất lợi hại a?”

“Khụ khụ!” Hạ Vân Kiệt bị Cửu U Tố Âm nữ đế nói trúng tâm tư, trong lúc nhất thời nhưng thật ra có chút không biết nên như thế nào đáp, lấy ra nàng đưa qua màu đỏ tiểu hoa dại, giúp nàng cắm ở đen thùi như mây tóc.

“Đẹp sao?” Cửu U Tố Âm nữ đế hướng Hạ Vân Kiệt sai lệch hạ đầu, nhẹ giọng hỏi, lại không tái liền vừa rồi kia vấn đề tiếp tục hỏi đi xuống.

“Đẹp!” Hạ Vân Kiệt cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền thốt ra.

“Kia tùy ta cùng nhau tiên giới được?” Cửu U Tố Âm nữ đế nghe vậy thản nhiên cười, lại lần nữa nhẹ giọng nói, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt trong ánh mắt mang theo một tia chờ mong.

“Ta…”

Hạ Vân Kiệt hiện Cửu U Tố Âm nữ đế kia ánh mắt có thể làm cho vì nàng lập tức vứt bỏ hết thảy, mà khi hắn nhớ tới chính mình người nhà, vang lên kia làm cho hắn khắc cốt minh tâm người yêu, mồ hôi lạnh lập tức liền theo hắn cái trán xông ra,

“Ngươi cũng biết ta là ai sao?” Cửu U Tố Âm nữ đế nhẹ nhàng nâng tay lau quệt Hạ Vân Kiệt cái trán mồ hôi lạnh, nhẹ giọng hỏi.

“Không biết.” Hạ Vân Kiệt lắc đầu, rất muốn nâng tay cầm lấy Cửu U Tố Âm nữ đế thiên thiên ngọc thủ, nhưng cuối cùng lại còn là không có.

“Ta là tiên giới Cửu U sơn Cửu U Tố Âm nữ đế, Hậu

Nghệ, Đế Giang ta đều gặp qua, khi đó chúng ta là lấy ngang hàng tương xưng.”

“Quả nhiên!” Hạ Vân Kiệt trong lòng khiếp sợ vô cùng.

“Ta là tiên thiên thuần âm thân thể, theo sinh ra khởi ta liền lập chí muốn theo đuổi cực âm chi đạo, không thiệp nam nữ việc. Bất quá cũng đang bởi vì này dạng, của ta tu vi ở thượng cổ thời đại liền đã là Thái Ất kim tiên sơ kì cảnh giới, đến sau lại còn là như thế, thậm chí bởi vì âm nguyên đã tu luyện đến mức tận cùng, như trước không có thể sinh âm cực mà dương sinh dị tượng, không chỉ có cảnh giới thủy chung trì trệ không tiến, hơn nữa bởi vì âm nguyên tu luyện đến mức tận cùng, đã khiến cho ta kinh mạch thân xác cơ hồ tất cả đều bị đóng băng, không chỉ có không thể thi triển tiên lực, thậm chí ngay cả tiên khí cũng không có thể tái hút vào một phần, nếu không sẽ sử ta sa vào vạn kiếp bất phục hoàn cảnh, chỉ có một lũ tiên thiên chi khí có thể tự do thi triển, cho nên ta liền vụng trộm hạ phàm, không chỉ có là vì né tránh tiên giới không chỗ không ở tiên khí, miễn cho ngày đêm chịu nó ảnh hưởng, cũng vì đi vào ta sinh ra nơi, nhìn xem hay không có thể đã bị một ít gợi ý, do đó lĩnh ngộ âm cực mà dương sinh thực nói. Chính là lại không nghĩ rằng kia tây phương giáo phó giáo chủ Di Lặc sớm đã theo dõi ta, thế nhưng phái phân thân cũng hạ phàm giới. Kia phân thân chỉ có huyền tiên cảnh giới, hắn lại dùng đặc thù phương pháp đem cảnh giới áp chế đến thiên tiên cảnh giới, khiến cho ta nhất thời không cẩn thận, thế nhưng không có thể hiện hắn chính là Di Lặc phân thân, nghĩ đến chính là hạ giới một thiên tiên. Nếu không nếu là Di Lặc bản tôn đích thân đến, mặc hắn như thế nào che dấu, nhưng cũng không thể đào thoát của ta phát hiện. Cuối cùng ta còn là trúng hắn gian kế, may mắn có ngươi đuổi tới, mới vừa rồi có thể thoát nạn.” Nói xong, Cửu U Tố Âm nữ đế thâm tình nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

“Thì ra là thế, này Di Lặc thật là đáng giận, tương lai có một ngày ta nếu lên trời, tất tru sát người này.” Hạ Vân Kiệt nghe xong sau, mới vừa rồi đại khái có chút hiểu biết Cửu U Tố Âm nữ đế lai lịch, đối của nàng kiên nghị tâm chí âm thầm bội phục không thôi, đồng thời cũng đối kia Di Lặc hành vi cực kì chán ghét.

“Di Lặc người này lợi hại vô cùng, trải qua hàng tỉ năm tu luyện, chỉ kém một bước liền có thể đột phá đến Thái Ất kim tiên hậu kỳ cảnh giới, trở thành giáo chủ cấp nhân vật, trừ phi giáo chủ cấp nhân vật tự mình ra tay, nếu không ít khả năng tru sát người này. Ngươi tuy rằng rất nhiều kỳ ngộ, vu tộc nhiều vị đại nhân vật y bát truyền thừa, lại cùng ta cùng tìm hiểu song tu đại đạo, nhưng ngay cả kia Hạ Vũ, Hậu Nghệ, Đế Giang cuối cùng cũng dừng bước cùng Thái Ất kim tiên trung kỳ cảnh giới, không có thể trở thành giáo chủ cấp nhân vật, ngươi có này tâm ý ta đã cảm giác sâu sắc thích, đổ không cần vì thế việc canh cánh trong lòng.” Cửu U Tố Âm nữ đế mắt lộ ra vui mừng sắc nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

Ngôn ngoại ý cũng là tái hiểu không quá, Di Lặc người này cũng không phải Hạ Vân Kiệt có thể đối phó được nhân vật.

Cái nào nam nhân nguyện ý nghe chính mình nữ nhân nói thực lực của chính mình không bằng một cái khác nam nhân, Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng không ngoại lệ, nghe vậy trong lòng không khỏi có chút không thoải mái, bất quá hắn cũng biết, Cửu U Tố Âm nữ đế nói là sự thật. Ngay cả Hạ Vũ, Hậu Nghệ, Đế Giang đám người tối cao thành tựu cũng bất quá liền cùng Di Lặc tương đương, hắn lại dựa vào cái gì liền cho rằng chính mình tương lai có thể siêu việt bọn họ đâu?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1443 : Duyên tẫn như thế

“Không, chỉ cần ta sống một ngày, một ngày nào đó ta tất tru sát người này!” Hạ Vân Kiệt trải qua ngắn ngủi trầm mặc sau, thần sắc kiên định nói.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng biết Cửu U Tố Âm nữ đế nói là sự thật, nhưng hắn ở mặt ngoài thoạt nhìn tao nhã, phảng phất nhà bên đại nam hài, nhưng đáy lòng đã có một cỗ không muốn người biết, nhận định mục tiêu vĩnh không bỏ chấp nhất kiên định…

Vì cứu vớt chính mình âu yếm nữ nhân, dứt khoát bước trên hư không thông đạo như thế, vì không cho cường giả lại lần nữa buông xuống địa cầu, dứt khoát gãy chính mình đường lui cũng là như thế, vì sớm ngày trở thành cường giả, dứt khoát làm cho chính mình trải qua sinh tử đại chiến, làm cho thân thể ngày đêm chịu đấm rèn luyện luyện cũng là như thế. Thậm chí ngay tại chín ngày trước, biết rõ muốn cứu Cửu U Tố Âm nữ đế, còn sống tỷ lệ cơ hồ là 0, hắn còn là vì trong lòng thủ vững chính nghĩa tín niệm mà không hối hận ra tay.

Đi bước một đi tới, Hạ Vân Kiệt có thể lấy được hôm nay thành tựu, lại khởi là thật gần bởi vì được thượng cổ truyền thừa?

Cửu U Tố Âm nữ đế nghe vậy thật sâu nhìn Hạ Vân Kiệt, hồi lâu mới nắm chặt tay hắn, mười ngón tương khấu nói:“Ta cùng với ngươi cùng nhau.”

Hạ Vân Kiệt trong lòng hơi hơi chiến một chút, hồi lâu mới nói:“Nhưng là ta hiện tại không thể tùy ngươi rời đi hạ giới.”

“Vì cái gì? Chẳng lẽ ngươi không thể cho ta dứt bỏ hết thảy sao?” Cửu U Tố Âm nữ đế dừng ở Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Không thể, ta còn có cha mẹ tại hạ giới.”

“Chuyện nào có đáng gì, đem bọn họ cùng tiếp lên đó là.”

“Ta còn có âu yếm nữ nhân, ta không có khả năng bỏ xuống các nàng, ngươi có thể đồng ý đem các nàng cũng cấp tiếp lên sao?” Hạ Vân Kiệt mạnh giương mắt nhìn thẳng Cửu U Tố Âm nữ đế.

“Các nàng? Còn không chỉ một cái!” Cửu U Tố Âm nữ đế nghe vậy thân thể mềm mại rõ ràng run nhè nhẹ một chút, cùng Hạ Vân Kiệt mười ngón tương khấu ngọc thủ cũng dần dần lỏng rồi rời ra.

“Ta là Thái Ất kim tiên, ta là danh chấn tiên giới nữ đế, cho dù là tiên giới chi đế nhìn thấy ta đều phải lấy lễ đãi, không dám có nửa phần chậm trễ.” Cửu U Tố Âm nữ đế thần sắc bình tĩnh nhìn Hạ Vân Kiệt, nói, bình tĩnh phía dưới là chạy chồm tâm tình.

“Ta biết!” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu.

“Nếu biết, ngươi hẳn là biết ta không có khả năng cùng này khác nữ nhân cộng thị nhất phu.” Cửu U Tố Âm nữ đế tiếp tục nói.

“Ta biết.” Hạ Vân Kiệt lại gật đầu, ánh mắt dần dần ảm đạm. Hắn có thể lý giải Cửu U Tố Âm nữ đế, một người sánh vai vu tổ, khẳng cùng hắn như vậy một cái “Phàm phu tục tử” Kết làm vợ chồng, kia đã không biết là cỡ nào hạ mình, lại như thế nào khả năng đồng ý cùng này khác nữ nhân cộng thị nhất phu đâu?

“Thực không thể cùng ta cùng nhau đi sao?” Cửu U Tố Âm nữ đế gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu, trầm mặc hồi lâu, lại hỏi.

“Không thể.” Hạ Vân Kiệt không có gì suy nghĩ liền lắc lắc đầu. Tuy rằng Cửu U Tố Âm nữ đế so với Tần Lam đám người đều muốn xinh đẹp gợi cảm rất nhiều, thậm chí thân phận địa vị của nàng lại vô cùng cao quý, thần thông vô cùng quảng đại, nhưng muốn cho Hạ Vân Kiệt vì nàng mà vứt bỏ này đã khắc vào hắn trong khung nữ nhân, hắn là tuyệt đối làm không được.

Chẳng sợ các nàng chính là phàm phu tục tử!

Gặp Hạ Vân Kiệt không chút do dự lắc đầu, Cửu U Tố Âm nữ đế thân thể mềm mại lại lần nữa hơi hơi chiến một chút, trong mắt có một chút u oán ánh mắt chợt lóe rồi biến mất, sau đó vẻ mặt bình tĩnh nói:“Ta đây đi rồi, chúng ta duyên tẫn như thế, nhưng mặc kệ nói như thế nào, ta còn là muốn cảm ơn ngươi đã cứu ta!”

Nói xong, Cửu U Tố Âm nữ đế vung tay lên, thu hồi kia từng cùng Hạ Vân Kiệt cùng đêm xuân lăng la trướng, thủ đối với thiên không nhất hoa, một đạo không gian cái khe xuất hiện.

Lấy Cửu U Tố Âm nữ đế tôn quý thân phận, nàng đã liên tiếp mở miệng hai lần, kia tuyệt đối là phá lệ sự tình, không có khả năng hội giống thế gian nữ tử giống nhau, phải chết muốn sống quấn quít lấy Hạ Vân Kiệt muốn hắn cùng nàng đi.

Gặp Cửu U Tố Âm nữ đế phải đi, nói duyên tẫn như thế, muốn nói Hạ Vân Kiệt không đau lòng đó là giả, nhưng hắn cũng không có khả năng bởi vì Cửu U Tố Âm nữ đế liền bỏ xuống Tần Lam các nàng, hắn cũng không khả năng giữ lại Cửu U Tố Âm nữ đế.

Hắn nói không nên lời này khẩu, Cửu U Tố Âm nữ đế là như vậy đoan trang xinh đẹp, thân phận là như vậy tôn quý, không chút nào khoa trương nói, một nam nhân có

thể gặp thượng nàng một mặt cũng không biết cần đã tu luyện mấy đời phúc khí, hắn lại có cái gì phúc khí có thể được nàng cùng với hắn nữ nhân cùng nhau gả cho cùng hắn đâu?

“Xin dừng bước.” Nhưng Hạ Vân Kiệt lại còn là mở miệng gọi lại Cửu U Tố Âm nữ đế.

Cửu U Tố Âm nữ đế nghe vậy vai hơi hơi chiến một chút, chậm rãi xoay người lại, đôi mắt đẹp mang theo một tia chờ mong nhìn về phía Hạ Vân Kiệt, tuy rằng có được đại trí tuệ nàng trong lòng biết rõ ràng, Hạ Vân Kiệt gọi lại nàng tuyệt đối không thể có thể là vì muốn cùng nàng cùng đi.

“Có thể giúp ta một cái việc sao? Tính ta cầu ngươi.” Cảm nhận được Cửu U Tố Âm nữ đế trong mắt kia lũ chờ mong ánh mắt, Hạ Vân Kiệt cảm giác chính mình thật sự rất khó mở miệng, nhưng hắn cuối cùng còn là hung hăng tâm mở miệng.

“Không cần nói như vậy, xem như ta trả của ngươi ân tình.” Cửu U Tố Âm nữ đế trong mắt chờ mong ánh mắt hoàn toàn biến mất, thay vào đó là bình tĩnh.

“Ta nghĩ tìm được đường về nhà, muốn tìm đến từng cùng ta thất lạc nữ nhân, nhưng ta không có biện pháp tìm được, ngươi có biện pháp sao?” Hạ Vân Kiệt nhìn Cửu U Tố Âm nữ đế kia bình tĩnh ánh mắt cùng biểu tình, trong lòng thập phần chua sót, nhưng không có chút do dự đưa ra hắn thỉnh cầu.

Vì tìm kiếm Trầm Lệ Đề, Đỗ Hải Quỳnh, còn có đường về nhà, hắn không biết đi khắp bao nhiêu địa phương, tiêu phí bao nhiêu tâm tư, nhưng kết quả lại như trước mờ mịt không thể thành đến làm cho hắn gần như tuyệt vọng. Nay ngoài ý muốn gặp được Cửu U Tố Âm nữ đế, mà Cửu U Tố Âm nữ đế thần thông quảng đại, cùng vu

tổ sánh vai, biện pháp tự nhiên so với hắn muốn nhiều rất nhiều, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không chịu buông tha cơ hội này, chẳng sợ bởi vậy hội đau đớn Cửu U Tố Âm nữ đế tâm.

“Đường về nhà, từng thất lạc nữ nhân? Trách không được lấy năng lực của ngươi rõ ràng có đột phá trở thành thiên tiên, thiên vu cơ hội, lại chậm chạp không chịu đột phá, nguyên lai ngươi bị lạc đường về nhà.” Cửu U Tố Âm nữ đế thản nhiên nói, trong mắt lóe ra một chút tò mò ánh mắt. Nàng tự nhiên rất ngạc nhiên, lấy Hạ Vân Kiệt thực lực tại đây ba ngàn giới cho dù không phải thiên hạ vô địch, kia cũng tuyệt đối là siêu nhất lưu cường giả, như thế nào liền ngay cả đường về nhà tìm khắp không đến, như thế nào ngay cả âu yếm nữ nhân đều hội thất lạc? Bất quá Cửu U Tố Âm nữ đế trong mắt hiếu kỳ sắc rất nhanh hãy thu lên.

Nếu quyết định như vậy kết thúc, cần gì phải hỏi nhiều như vậy đâu?

“Đúng vậy, nếu ngươi có biện pháp, còn mời ngươi cần phải hỗ trợ.” Hạ Vân Kiệt khẩn cầu nói.

“Ta mặc dù thần thông quảng đại, pháp lực vô biên, nhưng tương đối cho này thiên địa mà nói đúng là vẫn còn nhỏ bé. Nếu là ở một cái tứ phẩm giới trong phạm vi, ta nếu tĩnh tâm cảm ứng, làm có thể trong khoảnh khắc cảm ứng được đối phương tồn tại. Nhưng ba ngàn giới loại nào rộng lớn vô ngần, xa so với ngươi hiện tại có khả năng tưởng tượng còn muốn to lớn rất nhiều lần, nếu không biết đối phương đại khái thân ở cái nào khu vực, cho dù ta nghĩ muốn tìm kiếm kia cũng là giống như biển rộng tìm kim, cần tiêu phí thật lớn tinh lực cùng thời gian.” Cửu U Tố Âm nữ đế trả lời.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1444 : Thi triển đại pháp

“Như vậy nói ngươi cũng không có biện pháp.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy ánh mắt ảm đạm, thất vọng không thể che dấu hiện ra ở tại trên mặt.

“Này chính là tình hình chung hạ mà nói, nếu đối phương cùng ta có chí thân huyết thống quan hệ, chẳng sợ cách tái xa, ta nếu thi triển vô thượng thông duyên đại pháp còn là có thể cảm ứng được đến.” Cửu U Tố Âm nữ đế nói.

“Ta hiểu được.” Hạ Vân Kiệt thất vọng gật gật đầu.

Cha mẹ hắn cùng Cửu U Tố Âm nữ đế không có huyết thống quan hệ, Cửu U Tố Âm nữ đế tự nhiên là cảm ứng không đến, mà hắn cho dù cùng cha mẹ có kia chí thân huyết thống quan hệ, nhưng nề hà tu vi hữu hạn, cũng là vô luận hắn phí nhiều kình cũng cảm ứng không đến.

Gặp Hạ Vân Kiệt ánh mắt ảm đạm không ánh sáng, vẻ mặt thất vọng biểu tình, Cửu U Tố Âm nữ đế không biết vì sao ở sâu trong nội tâm ẩn ẩn có chút đau nhức, không cầm nổi lòng lại lần nữa duỗi tay kéo tay hắn, nhẹ giọng nói:“Ngươi tuy rằng không đạt được ta hiện tại công lực, nhưng khả tạm thời mượn của ta.”

“Có thể chứ?” Hạ Vân Kiệt vốn là ảm đạm không ánh sáng hai mắt lập tức sáng đứng lên.

Nhìn đến Hạ Vân Kiệt đột nhiên sáng lên hai mắt, Cửu U Tố Âm nữ đế nhưng không có trong tưởng tượng vui sướng, ngược lại là nói không nên lời bị đau đớn.

Ta ở trong lòng hắn chung quy so ra kém người nhà của hắn, hắn yêu này nữ nhân.

“Âm căn cho dương, **** cho âm, ngươi ta song tu khi liền thành nhất thể, ngươi trung có ta, ta trung có ngươi, ta chỉ muốn thi triển đại pháp hẳn là liền có thể cảm ứng được của ngươi cha mẹ. Chính là của ngươi người yêu, cùng ngươi không có huyết thống quan hệ, ta cũng là lực bất tòng tâm.” Cửu U Tố Âm nữ đế thần sắc bình tĩnh nói, nhưng nói lời này khi, trong lòng nàng lại ở ẩn ẩn làm đau.

Nàng Cửu U Tố Âm nữ đế, loại nào thân phận, là thượng cổ nữ trung đại năng, cùng Cửu Thiên Huyền Nữ, Dao Trì Kim Mẫu nổi danh, gần với Nữ Oa. Từ xưa đến nay không biết có bao nhiêu kì nam tử nhìn lên ái mộ, nàng đều chưa bao giờ để ở trong lòng. Thậm chí ngay cả Di Lặc bực này chuẩn giáo chủ cấp đại nhân vật vì được đến nàng, khổ tâm tính kế ngàn vạn năm mà không thể. Không nghĩ tới nay bị một cái “Phàm phu tục tử” thân mình, lại còn không thể bắt tù binh hắn tâm.

“Thật vậy chăng? Kia phiền toái ngươi nhanh lên giúp giúp ta đi.” Tuy rằng Cửu U Tố Âm nữ đế chỉ có thể giúp hắn tìm được đường về nhà, không thể giúp hắn tìm kiếm đến Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh, nhưng đối với cơ hồ tuyệt vọng trung Hạ Vân Kiệt mà nói cũng là không khác thiên đại phúc âm, nhất thời liền kích động lên.

Nhìn Hạ Vân Kiệt kích động bộ dáng, Cửu U Tố Âm nữ đế trong lòng không khỏi xa xôi thở dài một hơi.

Thật sự là oan gia a!

Thở dài, Cửu U Tố Âm nữ đế tâm ý vừa động, một đoàn sáng mờ bay lên, hiện ra kia màu tím lăng la trướng đến, sau đó hạ xuống đem hai người cấp tráo lên.

Lăng la trướng hạ xuống sau, Cửu U Tố Âm nữ đế liền duỗi tay cởi xiêm y.

“Ngươi làm cái gì vậy?” Hạ Vân Kiệt không khỏi nao nao.

“Ngươi ta không hợp thể, ta như thế nào có thể cảm ứng được cha mẹ ngươi?” Cửu U Tố Âm nữ đế giờ khắc này thực sự điểm xông lên đi hung hăng cắn Hạ Vân Kiệt một ngụm xúc động.

Hạ Vân Kiệt thế này mới hoàn toàn hiểu được Cửu U Tố Âm nữ đế vừa rồi lời nói ý, không khỏi rất là áy náy thấp giọng nói:“Xin lỗi.”

Nếu vừa rồi Cửu U Tố Âm nữ đế nói hai người từ nay về sau duyên tẫn như thế, tự nhiên đó là hai người như vậy đoạn tuyệt quan hệ, nay hai người tái hợp thể, đối với Cửu U Tố Âm nữ đế mà nói cũng là một loại trên thân phận nhục nhã.

Cái này giống ly hôn nam nhân lại phải muốn cùng vợ trước phát sinh quan hệ bình thường.

“Nhiều lời vô ích, bắt đầu đi.” Cửu U Tố Âm nữ đế nhìn Hạ Vân Kiệt, trong mắt thần sắc biến ảo không chừng, cuối cùng lại khôi phục bình tĩnh.

“Là!” Hạ Vân Kiệt đành phải thu hồi nội tâm áy náy, cũng đi theo cởi bỏ xiêm y.

Rất nhanh hai người lại **** mà chống đỡ.

“Bảo vệ cho tâm thần, tập trung tâm tư tưởng niệm của ngươi cha mẹ.” Làm hai người cho nhau dung nhập đối phương thân thể khi, Cửu U Tố Âm nữ đế thanh âm ở Hạ Vân Kiệt trong đầu vang lên.

Hạ Vân Kiệt tâm thần rùng mình, bắt đầu tập trung tâm tư nghĩ cha mẹ đủ loại sự tích, làm Hạ Vân Kiệt bắt đầu

hồi tưởng khi, không thể tránh né có rất nhiều cuộc sống trung có cùng xuất hiện thân ảnh cũng bắt đầu đan vào đi vào, có Tần Lam, có Thiệu Lệ Hồng, có Chu Hiểu Diễm, có Chung Dương Dĩnh……

Cửu U Tố Âm nữ đế lúc này cùng Hạ Vân Kiệt nhị hợp nhất, kia một vài bức hình ảnh đồng dạng ở nàng trong đầu nhất nhất hiện lên.

Làm Tần Lam các nữ tử nhất nhất xuất hiện khi, Cửu U Tố Âm nữ đế thiếu chút nữa tâm thần thất thủ, một cước đem Hạ Vân Kiệt cấp đá bay.

Nàng theo Hạ Vân Kiệt phía trước nói qua mà nói đã đoán được hắn không chỉ một vị nữ nhân, nhưng vạn vạn không nghĩ tới đã có nhiều như vậy.

Nhưng cuối cùng Cửu U Tố Âm nữ đế còn là bảo vệ cho tâm thần, tiên thiên chi khí bắt đầu toàn lực vận chuyển, bí mật mang theo Hạ Vân Kiệt huyết mạch hơi thở dần dần dung đến ba ngàn giới đi.

Tiên thiên chi khí, cùng thiên địa đồng nguyên, thực dễ dàng có thể cùng thiên địa hợp nhất. Một khi cùng thiên địa hợp nhất, toàn bộ thiên địa liền cùng Cửu U Tố Âm nữ đế liên hệ ở tại cùng nhau. Đương nhiên thiên địa rộng lớn vô ngần, cho dù Cửu U Tố Âm nữ đế đã dung nhập trong đó, cũng rất khó tại đây rộng lớn vô ngần thiên địa trung tìm được không có gì đặc thù dấu hiệu nhân hoặc là vật.

Cái này giống một trương bản đồ mở ở trước mặt, theo lý thuyết ngươi có thể ở trên bản đồ tìm được sở hữu địa phương, nhưng nếu ngươi không biết địa danh, muốn ở tiêu đầy rậm rạp địa danh, họa đầy vô số con đường trên bản đồ tìm một chỗ lại còn là thực khó khăn.

Nhưng Hạ Vân Kiệt huyết mạch cùng hắn cha mẹ trong

lúc đó lại tại đây vô tận thời không trung có một loại phi thường vi diệu liên hệ, loại này liên hệ tựa như đồng trên bản đồ địa danh giống nhau, có thể làm cho Cửu U Tố Âm nữ đế cảm giác ở vô cùng vô tận thiên địa tập trung mục tiêu.

Xuyên qua quá không biết bao nhiêu biên giới, bao nhiêu không gian, lại không biết hao phí bao nhiêu thời gian, Cửu U Tố Âm nữ đế rốt cục thấy được một cái lẳng lặng huyền phù ở vũ trụ trung hình cầu. Kia hình cầu đại bộ phận diện tích bị nước bao trùm.

Không nghĩ tới quê nhà của hắn dĩ nhiên là năm đó Côn Luân cảnh băng liệt khi một khối mảnh nhỏ, này khối mảnh nhỏ rời xa hạ giới giải đất trung tâm, đã sắp tiếp cận kia vô tận hư vô hắc ám không biết thế giới, ta nếu không phải lần này cảnh giới bay vọt, đột phá đến Thái Ất kim tiên trung kỳ cao nhất cảnh giới, cho dù cùng hắn hợp thể, mượn dùng hắn huyết mạch lực, chỉ sợ cũng rất khó cảm ứng được như vậy xa xôi, tìm được quê nhà của hắn.

Cửu U Tố Âm nữ đế trong lòng nghĩ, thiên thiên ngọc thủ đã nâng lên hướng tới địa cầu phương hướng nhất hoa, một cái hư không thông đạo liền xuất hiện ở trong sơn cốc, nối thẳng địa cầu.

“Đi thôi, ta đã giúp ngươi tìm được của ngươi cố hương. Này đi, ngươi nếu tưởng tiếp tục lưu lại hạ giới, ngươi muốn nhớ lấy không thể tái vọng động chút bên trong tử phủ tiên lực. Nay ngươi cùng ta âm dương giao cảm, dương nguyên ta tiên thiên âm nguyên tẩm bổ, không chỉ có tiên thiên cây bàn đào có thể nở hoa, bên trong tử phủ tiên khí lại trực tiếp vượt qua tiên lộ, tiên đan hai đại cảnh giới, trực tiếp sinh thành tiên anh. Nếu không phải ngươi hoàng đình, mệnh phủ còn chưa sinh thành tiên anh, này dấu hiệu đó là kim tiên tu luyện đến đăng phong tạo cực dấu hiệu. Cho nên này bên trong tử phủ

tiên anh thật sự không phải là nhỏ, một khi phát động, cho dù ngươi có tiên thiên cây bàn đào tiên thiên chi khí che lấp, cũng sẽ nháy mắt bị thiên địa pháp tắc cảm ứng được, cho dù ta ở bên cạnh ngươi lập tức thả ra tiên thiên chi khí giúp ngươi che lấp, cũng là đã đã muộn. Trừ phi chính ngươi có tiên thiên chi khí trong người, lại hoặc là của ngươi cây bàn đào dài ra bàn đào, kia bàn đào ngưng tụ thiên địa tinh hoa, chất chứa có một lũ cực kì tinh thuần tiên thiên chi khí, có lẽ có thể giúp ngươi che lấp một lát. Ngôn tẫn như thế, ngươi tốc tốc đi thôi." Cửu U Tố Âm nữ đế mặc xong quần áo, đối Hạ Vân Kiệt công đạo nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1445 : Về nhà

Gặp chính mình ngày tư đêm tưởng đường về nhà liền đặt tại chính mình trước mặt, giờ khắc này Hạ Vân Kiệt có không chỉ có chính là vui sướng kích động, càng nhiều là một loại nói không rõ nói không rõ phức tạp tâm tình, tựa hồ này vừa đi, sinh mệnh mỗ cái phi thường quý giá một bộ phận như vậy đem hoàn toàn biến mất.

“Ngươi, ngươi không thể cùng ta cùng đi sao?” Hạ Vân Kiệt run run thanh âm nói. Nói ra sau, ngay cả chính hắn cũng không dám tin tưởng chính mình thế nhưng hội đối Cửu U Tố Âm nữ đế nói ra nói như vậy đến.

Nhưng là hắn còn là không tự chủ được nói, bởi vì tại đây một khắc, hắn đột nhiên phát hiện, tuy rằng gần chính là phi thường ngắn ngủi gặp nhau, trước mắt nữ nhân đã ở hắn sinh mệnh để lại thật sâu khắc. Nếu này vừa đi liền ý nghĩa từ nay về sau hai không phân gặp, ý nghĩa vĩnh biệt, này tương hội là hắn trong lòng vĩnh viễn đều không thể mạt bình đau xót.

Cửu U Tố Âm nữ đế nghe vậy thân thể mềm mại hơi hơi chiến một chút, trong mắt lóe ra một tia do dự ánh mắt, nhưng đảo mắt liền thệ.

“Đi thôi!” Cửu U Tố Âm nữ đế chuyển qua thân mình, không hề xem Hạ Vân Kiệt.

“Bảo trọng! Có một ngày ta tất hội diệt sát Di Lặc!” Hạ Vân Kiệt gặp Cửu U Tố Âm nữ đế xoay người sang chỗ khác, mặc dù đã dự đoán được, nhưng còn là tâm như đao cắt, hướng nàng ôm một cái quyền, sau đó rốt cục nhấc chân bước vào hư không thông đạo.

Ngay tại Hạ Vân Kiệt chân mại nhập hư không thông đạo, đảo mắt sắp biến mất là lúc, nhất lũ màu tím thụy

khí theo Cửu U Tố Âm nữ đế đỉnh đầu dật ra, hóa thành một điểm tử quang nhập vào Hạ Vân Kiệt mi tâm.

“Ngươi cũng bảo trọng, này nhất lũ tiên thiên chi khí khả duy trì ngươi vận dụng một lần tử phủ tiên anh lực.” Một đạo xa xôi thanh âm truyền đến, tiếp theo Cửu U Tố Âm nữ đế nâng tay đối với thiên không nhất hoa, hoa mở tiên phàm không gian bình chướng, sau đó biến mất ở tại sơn cốc.

Làm Cửu U Tố Âm nữ đế biến mất ở sơn cốc là lúc, một giọt lóng lánh trong sáng nước mắt từ không trung hạ xuống, giọt vào hư không thông đạo.

Hàng tỉ năm qua, Cửu U Tố Âm nữ đế vì theo đuổi cực âm đại đạo, tâm kiên như thiết, chưa bao giờ chảy qua một giọt nước mắt, nhưng giờ khắc này, nàng là một một nam nhân rời đi mà rơi một giọt nước mắt.

Kia giọt nước mắt bao hàm nữ đế vô cùng sầu não phức tạp tâm tình, rơi xuống nhập hư không thông đạo thế nhưng ngay cả thông đạo đều tựa hồ đã bị ảnh hưởng, nổi lên một tia gợn sóng dao động, dần dần này gợn sóng dao động biến thành như sóng dữ bình thường mãnh liệt.

“Đáng chết! Vận khí sẽ không kém như vậy đi!” Hạ Vân Kiệt không thấy được cao cao tại thượng, tôn quý vô cùng Cửu U Tố Âm nữ đế rời đi trước từng vì hắn hạ xuống một giọt nước mắt, khi hắn lúc này lại ở thiết thân trải qua này kia giọt nước mắt cho hắn đánh tới khẩn trương.

Bởi vì lúc này hư không thông đạo không gian lực hỗn loạn rung chuyển, hư không thông đạo rất có hỏng mất dấu hiệu.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt nay có tử phủ tiên anh tọa

trấn, có nữ đế trước khi đi ban thưởng hạ nhất lũ tiên thiên chi khí che lấp, cho dù hư không thông đạo thật sự sụp đổ, chỉ cần hắn thả ra tử phủ tiên anh lực, cũng có thể bảo hắn thoát ly hiểm cảnh. Nhưng kể từ đó, hắn lưu lạc phương nào lại chính là một cái không biết bao nhiêu, hơn nữa nữ đế ban thưởng hạ kia lũ tiên thiên chi khí cũng đem bị hao hết, kia lũ tiên thiên chi khí đối với tại hạ giới Hạ Vân Kiệt mà nói kia nhưng là chân chính bảo mệnh con bài chưa lật a.

Thử nghĩ một chút, tử phủ tiên anh a, cơ hồ là tương đương với kim tiên đỉnh núi cảnh giới thực lực, một khi thi triển ra, tại hạ giới có ai có thể là hắn địch nhân? Nhưng một khi mất đi kia lũ tiên thiên chi khí, kia tôn tử phủ tiên anh cũng không dám nhúc nhích mảy may.

Lửa đỏ bốn cánh theo Hạ Vân Kiệt trên lưng dài ra, sáu chích cự trảo theo hắn phúc hạ tìm hiểu, Hạ Vân Kiệt cơ hồ không chút do dự liền sử ra Đế Giang thuật, hóa thành một đạo hồng quang cấp tốc xuyên qua hư không thông đạo.

“Hô!” Trước mắt sáng ngời, cúi đầu thấy được phía dưới bay mây trắng, mây trắng phía dưới màu lam đại hải, còn có kia quen thuộc đại địa, Hạ Vân Kiệt thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó đó là lệ nóng doanh tròng.

Hắn rốt cục về tới địa cầu, về tới hắn xa cách mười năm lâu cố hương!

Tuy rằng địa cầu so với này mười năm đến chỗ đã thấy giới đảo, giới thổ, biên giới không biết nhỏ bé cần cỗi bao nhiêu lần, nhưng này loại thẳng thấu linh hồn ở chỗ sâu trong thân thiết, nhưng này loại có thể làm cho hắn không cầm nổi lòng liền hạ xuống nước mắt gia cảm giác, cho dù bên ngoài thế giới tái phấn khích tái phồn hoa ngàn lần vạn lần, nhưng cũng là không thể mang cho hắn.

“Ta đã trở về!” Hạ Vân Kiệt đối với thiên không nói, sau đó lau quệt nước mắt, tố chất thần kinh nở nụ cười, tiếp qua hồi lâu mới nhớ tới chính mình chỉ lo cao hứng nhưng thật ra đã quên nhìn xem cha mẹ, chính mình yêu nữ nhân đều đang ở nơi nào, một ít bạn tốt đều mạnh khỏe.

Vì thế Hạ Vân Kiệt tâm ý vừa động, tinh thần lực giống như một trương cự võng bàn phô khai, lập tức bao phủ ở toàn bộ địa cầu.

Hắn nay cho dù không sử dụng tử phủ tiên anh lực lượng, cũng đã có thể thoải mái diệt sát đồ trác kia cấp bậc thiên tiên, tinh thần lực tự nhiên là cường đại đến thái quá trình độ, tuy rằng không thể giống Cửu U Tố Âm nữ đế giống nhau trực tiếp dung nhập thiên địa, cơ hồ có thể cảm giác toàn bộ ba ngàn giới, nhưng chính là một địa cầu, lại căn bản không ở hắn mà nói hạ.

Một đợt đợt quen thuộc sinh mệnh hơi thở dao động truyền đến Hạ Vân Kiệt trong đầu, làm cho hắn nhịn không được lại một lần nữa lệ nóng doanh tròng.

Một hồi lâu nhi Hạ Vân Kiệt bình phục tâm tình, liền bốn cánh vừa động đã nghĩ hướng Giang Châu thị thượng dương huyện Hạ gia thôn, hắn cố hương bay đi.

Bởi vì ngay tại vừa rồi hắn cảm ứng được cha mẹ cũng không có ở tại quát sơn tiên cảnh, mà là như trước lưu lại ở Hạ gia thôn. Có lẽ chỉ có cùng gia hương hương thân bằng hữu cùng một chỗ, bọn họ khả năng áp chế trong đầu đối con trai tưởng niệm đi.

Bất quá bốn cánh vừa mới vừa vừa động, Hạ Vân Kiệt mới đột nhiên nhớ tới hiện tại chính mình còn là Đế Giang thân, lại vội vàng biến trở về nhân thân, lại tâm ý vừa động, đem trên người pháp y biến thành một bộ

hiện đại đô thị hưu nhàn phục sức, thế này mới một bước đạp hạ vũ trụ, ngay sau đó, đã đứng ở cửa nhà.

Nhà còn là nguyên lai kia nhà, nhất chuyên nhất ngõa tựa hồ đều không có thay đổi quá. Chính là lại có vẻ phá lệ im lặng, làm cho Hạ Vân Kiệt còn không có đẩy cửa đi vào, liền cảm nhận được một loại thản nhiên bi thương tràn ngập ở trong không khí.

Nước mắt lập tức liền nhịn không được tràn mi mà ra, suốt mười năm, cha mẹ còn là không có biện pháp theo con trai rời đi đả kích phục hồi tinh thần lại.

“Dát chi!” Hạ Vân Kiệt rốt cuộc nhịn không được, lập tức liền đẩy ra cửa phòng.

Cha mẹ cũng không ở trong phòng, mà là ở phía sau viện phơi nắng thái dương. Hai người phân biệt lẳng lặng ngồi ở gậy trúc làm ghế trên, đều tự ghế dựa biên ngồi một con mèo cùng một con chó, đúng là Hạ Vân Kiệt từ nhỏ nuôi dưỡng, cũng cố ý lưu cho cha mẹ, dùng để bảo hộ bọn họ bạch miêu cùng hoàng cẩu.

Một mèo một chó, đồng dạng thực im lặng.

Bọn họ hiển nhiên đều nghe được tiền môn bị đẩy ra thanh âm, bất quá bọn họ thậm chí ngay cả kia một con mèo cùng một con chó đều tựa hồ một điểm cũng không để ý, chính là chậm rãi quay đầu, hướng trong phòng nhìn lại.

Tựa hồ gì sự tình đều không thể khiến cho bọn họ hứng thú.

Chính là vừa quay đầu, kia chích miêu cùng kia chích cẩu liền lập tức kêu lên, mà Hạ Minh Bằng cùng Tưởng Tiếu Quyên lại cả người đều cứng đờ, ánh mắt thẳng ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, thân mình

đã ở bất tri bất giác đứng lên.

“Ngươi là ai? Ngươi là Kiệt nhi sao?” Tưởng Tiếu Quyên run run môi, thanh âm có chút khàn khàn hỏi, hốc mắt lý đã ở bất tri bất giác trung cầm đầy nước mắt.

“Ba mẹ, là ta, là đứa con bất hiếu trở lại!” Hạ Vân Kiệt bùm một tiếng quỳ gối Hạ Minh Bằng cùng Tưởng Tiếu Quyên trước mặt, rơi lệ đầy mặt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1446 : Cha mẹ yêu

“Thật là con ta trở lại, ta không phải đang nằm mơ, ta không phải đang nằm mơ!” Tưởng Tiếu Quyên lập tức phác đi lên ôm chặt lấy Hạ Vân Kiệt, nước mắt như đứt tuyến trân châu càng không ngừng đi xuống lạc, “Kiệt a, mụ mụ nghĩ đến ngươi thật khổ a!”

Hạ Minh Bằng ở bên cạnh lẳng lặng nhìn, tựa hồ tưởng tận lực bảo trì phụ thân ổn trọng, nhưng hắn run run hai tay cùng môi, còn có bất tri bất giác trung lại chảy xuống hạ nước mắt lại bán đứng hắn giờ này khắc này tâm tình.

“Ngươi xem xem, ngươi xem xem, con trai trở về là cao hứng sự tình, ngươi khóc cái gì, nhạ con trai đều khóc.” Hạ Minh Bằng quay sang, lau quệt khóe mắt nước mắt, nói.

“Đúng, đúng, con trai trở về hẳn là cao hứng mới là.” Tưởng Tiếu Quyên vội vàng lấy tay lau chính mình nước mắt, ngay sau đó lại dùng thủ đi hỗ trợ lau Hạ Vân Kiệt trên mặt nước mắt, sát sát lại nhịn không được khóc lên.

Một hồi lâu nhi, Tưởng Tiếu Quyên mới khống chế được cảm tình, đang cầm Hạ Vân Kiệt mặt quan sát một hồi lâu nhi, nói:“Này mười năm ngươi khẳng định chịu rất nhiều khổ đi, nhìn xem mặt đều gầy gò rất nhiều, râu cũng dài đi ra.”

“Ăn khổ thượng khổ, mới là nhân thượng nhân, hiện tại Vân Kiệt mới giống cái chân chính nam nhân.” Hạ Minh Bằng ở bên cạnh nói.

“Ngươi có thể hay không nói chuyện, con trai chẳng lẽ trước kia sẽ không giống nam nhân sao? Ngươi đã quên mười năm trước chính là chúng ta con trai vì toàn thế

giới nhân loại mà dứt khoát hủy diệt rồi chính mình đường lui!” Tưởng Tiếu Quyên gặp trượng phu nói như vậy, lập tức liền không chịu.

“Khụ khụ, của ta ý tứ là nói, con trai trước kia ăn khổ thiếu, giống cái tiểu bạch kiểm, nay lại hơn bão kinh phong sương khí chất, càng giống nam tử hán, vừa rồi ngay cả ta đều thiếu chút nữa có thể nhận ra hắn đến, cũng không phải kia ý tứ.” Hạ Minh Bằng bị thê tử một trận xem thường, vẻ mặt ngượng ngùng nói.

“Thiếu đến, giống tiểu bạch kiểm không tốt sao? Không có này trương tiểu bạch kiểm, ngươi con trai trước kia có thể cho chúng ta tìm đến nhiều như vậy con dâu sao?” Tưởng Tiếu Quyên lại xem thường nói. Dù sao hiện tại nàng là không chấp nhận được người khác nói con của nàng nửa điểm không tốt, mặc kệ là trước đây còn là hiện tại.

“Hảo, hảo, đương nhiên hảo.” Hạ Minh Bằng tuy rằng bị thê tử xem thường, cũng là vẻ mặt cười tủm tỉm gật đầu nói. Suốt mười năm, Tưởng Tiếu Quyên cũng chưa bạch quá hắn liếc mắt một cái, cũng không tìm hắn tra, hôm nay cũng là ngay cả trắng vài mắt, cũng tìm vài trống gối vụ, điều này làm cho Hạ Minh Bằng tâm tình cực kì vui sướng.

“A, đúng rồi, Vân Kiệt ngươi gặp qua Tần Lam các nàng sao?” Gặp trượng phu cười tủm tỉm bộ dáng, rõ ràng là ở có lệ chính mình, Tưởng Tiếu Quyên lại liếc trắng mắt, sau đó bởi vì nhắc tới con dâu sự tình, đột nhiên nhớ tới Tần Lam các nàng đến.

“Còn không có đâu.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Ngươi đứa nhỏ này! Người ta đợi ngươi suốt mười năm, ngươi như thế nào một hồi đến trước hết đến xem ba mẹ. Ba mẹ có cái gì quan hệ, dù sao ngươi là con ta

chạy không thoát, chẳng lẽ còn có thể trách ngươi bất thành?" Tưởng Tiếu Quyên nghe vậy ngay cả con trai cũng bắt đầu phê bình đứng lên, kỳ thật trong lòng cũng là nói không nên lời ngọt ngào, tay lại nhịn không được lau đem khóe mắt.

"Đúng vậy, Tần Lam các nàng cũng quả thật không dễ dàng, không chỉ có một lòng không hối hận chờ ngươi, hơn nữa cách đoạn thời gian sẽ vấn an mẹ ngươi cùng ta, ngươi nha nhanh lên gọi điện thoại cấp các nàng, nói cho các nàng này tin tức tốt, làm cho các nàng nhanh chóng lại đây." Hạ Minh Bằng nói.

"Đánh cái gì điện thoại, hẳn là trực tiếp đi tìm các nàng, đem các nàng nhất nhất tiếp nhận đến." Tưởng Tiếu Quyên nói.

"Đúng, đúng, còn là trực tiếp đi tìm các nàng hảo, đỡ phải các nàng nhận được điện thoại lại nhìn không tới nhân, trong lòng sốt ruột." Hạ Minh Bằng liên tục gật đầu nói.

Hạ Vân Kiệt cũng tưởng trực tiếp đi tìm các nàng, tưởng trực tiếp ôm nhau các nàng, mà không phải cách điện thoại.

"Chính là……" Hạ Vân Kiệt có chút khó xử nhìn cha mẹ, vừa mới trở về sẽ muốn rời đi bọn họ, hắn có chút khó có thể mở miệng.

"Chỉ là cái gì? Ngươi đứa nhỏ này, ba mẹ nhìn đến ngươi đã an toàn trở về, trong lòng đã sớm cao hứng hỏng rồi, không kém điểm này thời gian, nhanh đi, nhanh đi, Tần Lam các nàng mỗi ngày đều ở ngóng trông ngươi đâu." Tưởng Tiếu Quyên biết con trai tâm tư, trong lòng cũng là cảm động lại là tự hào, tay lại liên tục đem hắn hướng ngoài cửa đẩy.

Hạ Vân Kiệt trong lòng vốn là sốt ruột gặp Tần Lam các nàng, gặp mẫu thân thúc giục hắn đi, cũng sẽ không tái kiên trì, cùng cha mẹ nói một câu, liền một bước bước ra gia môn, ngay sau đó liền biến mất ở, nhìn xem Hạ Minh Bằng vợ chồng nhịn không được lập tức trợn tròn tròng mắt, một hồi lâu nhi mới vừa khóc vừa cười nói:“Đứa nhỏ này, chỉ biết làm chúng ta sợ!”

Làm Hạ Minh Bằng vợ chồng vui vẻ vừa khóc vừa cười khi, Hạ Vân Kiệt đã xuất hiện ở tại Giang Châu thị công an cục cửa.

Giang Châu thị công an cục một ngày này không khí phá lệ trang nghiêm, cửa cảnh vệ lưng cử phá lệ thẳng. Trong đại viện đình một hàng xe cảnh sát, trong đó có mấy lượng xe cảnh sát quải còn là tỉnh thành biển số xe hào.

“Nơi này là thị công an cục, xin hỏi ngươi là tới làm gì ?” Gặp Hạ Vân Kiệt đứng ở công an cục cửa, nhìn bên trong, biểu tình có chút kỳ quái, cảnh vệ ánh mắt lập tức trở nên cảnh giác cùng sắc bén đứng lên, tiến lên đây hướng Hạ Vân Kiệt kính cái lễ, hỏi.

“Ta đến thăm một người.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên trả lời, ánh mắt nhưng không có nhìn về phía kia cảnh vệ mà là tiếp tục nhìn phía công an cục tòa nhà đại môn.

“Ngươi tới vấn an ai?” Cảnh vệ gặp Hạ Vân Kiệt ánh mắt chính là nhìn công an cục tòa nhà đại môn, biểu tình một bộ “Thấy chết không sờn”, tựa hồ gì sự tình đều không thể tái dẫn khởi hắn chú ý, hoặc là đều không thể tái thay đổi hắn quyết tâm, nhớ tới tỉnh công an thính Tần thính trưởng mấy ngày nay ngay tại Giang Châu thị thị sát công tác, hơn nữa hôm nay nàng vừa vặn ngay tại trong cục tòa nhà, biểu tình không khỏi một chút trở nên khẩn trương đứng lên.

Cảnh vệ hỏi cái này nói khi, mặt khác một vị cảnh vệ cũng cảm giác được bên này không khí khác thường, lập tức đi rồi đi lên, hỏi:“Sao lại thế này?”

Vị kia cảnh vệ một bên dùng cảnh giác ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt, một bên đối mặt khác một vị đi lên đến cảnh vệ thấp giọng nói:“Người này ta phỏng chừng có chút vấn đề, có thể là đến tìm Tần thính trưởng kêu oan.”

“Tần thính trưởng? Nguyên lai nàng đã lên làm thính trưởng.” Cảnh vệ nói nhỏ lại như thế nào thoát được nghỉ mát Vân Kiệt lỗ tai, trong lòng không khỏi một trận cảm khái.

“Tần thính trưởng lập tức muốn xuống dưới, hơn nữa ngày hôm qua ta nghe Lý đội ý tứ, Tần thính trưởng lần này thị sát đối chúng ta thị cục công tác cảm thấy thực vừa lòng, hôm nay sẽ muốn chấm dứt thị sát công tác, phản hồi tỉnh thành, nhưng đừng tại đây cuối cùng thời điểm cấp Tần thính trưởng lưu lại không tốt ấn tượng, thật muốn như vậy, mặt trên khẳng định muốn trách tội chúng ta.” Mặt khác một vị cảnh vệ nghe vậy lập tức liền nhíu mày, mặt se trở nên có chút nghiêm túc đứng lên.

“Mười năm thời gian, có chút này nọ còn là không thay đổi.” Hạ Vân Kiệt không khỏi âm thầm lắc lắc đầu.

“Xin lỗi vị tiên sinh này, chúng ta trong cục hôm nay có thượng cấp lãnh đạo đến thị sát, hội có vẻ bận rộn, nếu ngươi không có rất nghiêm trọng sự tình tìm được ngươi rồi bằng hữu, hay không có thể hơi trễ một ít lại đây. Hoặc là ngươi đem ngươi bằng hữu tên, cái nào ngành nói cho ta biết, ta giúp ngươi liên hệ hắn.” Vị kia cảnh vệ mặt se tuy rằng trở nên nghiêm túc đứng lên, nhưng đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt khi, thái độ cũng rất là khách khí.

“Mặc dù có vài thứ còn không có thay đổi, nhưng xã hội

luôn ở tiến bộ bên trong.” Hạ Vân Kiệt khóe miệng dật ra một chút vui mừng mỉm cười.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1447 : Tần thính trưởng

Hạ Vân Kiệt khóe miệng dật ra mỉm cười, làm cho các cảnh vệ đều âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, còn tưởng rằng chính mình hiểu lầm đối phương.

Bất quá đúng lúc này, thị cục tòa nhà liên tiếp đại môn thông đạo nội ẩn ẩn truyền đến nhiều người tiếng bước chân, tiếp theo liền có một đám người như chúng tinh củng nguyệt bàn vây quanh một vị nữ tử mặc cảnh phục, mặc kệ là dáng người còn là dung mạo đều có vẻ phá lệ xinh đẹp, nhưng lộ ra một tia lạnh như băng cùng uy nghiêm đi ra.

Nữ tử làn da mềm mại, không thấy một tia nếp nhăn, tóc đen thùi, thoạt nhìn tựa hồ chỉ có hơn hai mươi tuổi, nhưng trên người đã có một cỗ không giận tự uy cùng thập phần thành thục khí chất, làm cho người ta rất khó đem nàng cùng hơn hai mươi tuổi trẻ tuổi nữ tử liên hệ cùng một chỗ.

Loại này tuổi trẻ dung mạo, thanh xuân thân mình, thành thục khí chất dung hợp cùng một chỗ, còn có không giận tự uy trang nghiêm, khiến cho kia mặc cảnh phục nữ tử toàn thân đều tản ra một cỗ độc đáo làm cho người ta mê muội hơi thở.

“Tần thính trưởng đi ra !” Hai vị cảnh vệ tự nhiên cũng thấy được tòa nhà bên kia tình hình, thần sắc không khỏi rùng mình, đều chuẩn bị phản hồi cương vị.

Ngay tại phía sau, hai vị cảnh vệ đột nhiên sắc mặt đại biến, bởi vì vừa rồi kia đứng ở cửa người trẻ tuổi nhìn đến Tần thính trưởng xuất hiện, vốn là bình tĩnh biểu tình đột nhiên trở nên kích động đứng lên, không chỉ có như thế, nhưng lại cất bước chuẩn bị xuyên qua đại môn hướng thị cục tòa nhà đi đến.

“Không xong! Người này quả nhiên là tới tìm Tần thính trưởng khiếu oan.” Hai vị cảnh vệ vội vàng tiến lên duỗi tay cản lại nói:“Vị tiên sinh này, thỉnh……”

Bất quá nói còn chưa dứt lời, hai vị cảnh vệ trong mắt liền toát ra vẻ kinh hãi vô cùng, bởi vì bọn họ đột nhiên phát hiện chính mình hai người nhúc nhích không được, mà người trẻ tuổi kia lại thi thi nhiên liền theo bọn họ trước mặt đi rồi đi qua.

Làm người trẻ tuổi theo bọn họ trước mặt đi qua đi sau, bọn họ thân mình lại đột nhiên có thể động, hai người cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, đều thấy được đối phương trong mắt khiếp sợ cùng do dự, nhưng cuối cùng hai người còn là không hẹn mà cùng quyết định đuổi theo Hạ Vân Kiệt, đem hắn ngăn lại.

Chỉ là bọn hắn vừa mới nâng bước muốn đi truy Hạ Vân Kiệt, lại phát hiện Hạ Vân Kiệt chính mình chủ động dừng cước bộ, ánh mắt hướng mỗ cái phương hướng nhìn lại, vẫn không nhúc nhích. Hai người thấy thế theo bản năng cũng dừng bước, ánh mắt theo Hạ Vân Kiệt ánh mắt nhìn lại, chỉ thấy kia đúng là tỉnh công an thính thính trưởng Tần Lam phương vị.

Lúc này bên cạnh có người chánh chủ động giúp Tần thính trưởng mở cửa xe, Tần thính trưởng hơi hơi xoay người, đang chuẩn bị ngồi vào đi.

Đã có thể ở phía sau, Tần thính trưởng tựa hồ cảm ứng được cái gì, đột nhiên đứng thẳng thân mình, xoay người hướng bọn họ này phương hướng trông lại, xác thực nói là nhìn phía bọn họ vừa rồi ý đồ cản lại kia nam tử.

“Không xong!” Hai người trong đầu một tiếng kêu rên, mặt se đều trở nên rất là khó coi. Bọn họ biết Tần thính

trưởng xưa nay làm việc nghiêm cẩn, trong mắt không chấp nhận được một hạt cát, nay người này nếu đã bị nàng phát hiện, chính mình hai người lại đi cản lại, khẳng định muốn hoàn toàn ngược lại.

Nhưng rất nhanh, bọn họ khó coi biểu tình bắt đầu trở nên vô cùng khiếp sợ, tròng mắt cũng càng tĩnh càng lớn.

Xa xa nhìn kia đứng ở cửa nam tử, tuy rằng kia dung mạo cải biến không ít, kia hình thể cũng cải biến không ít, nhưng này quen thuộc đến trong khung ánh mắt, kia làm cho nàng nhớ thương thần thái, lại làm cho Tần Lam tâm lập tức phảng phất bị lôi điện đánh trúng bình thường, nước mắt nhịn không được liền tràn mi mà ra, đi bước một hướng Hạ Vân Kiệt đi đến, sau đó đột nhiên như nhũ yến về mạnh nhanh hơn cước bộ, lập tức đầu nhập vào Hạ Vân Kiệt trong lòng, không để ý sở hữu thủ hạ khiếp sợ ánh mắt, không để ý bọn họ mọi người trong lòng nghĩ như thế nào nàng vị này tỉnh thính thính trưởng.

Tần Lam liền như vậy liều lĩnh đầu nhập vào Hạ Vân Kiệt trong lòng, hai tay gắt gao ôm lấy hắn eo, mặt dán hắn trong ngực, nước mắt chỉ không được càng không ngừng rơi xuống xuống dưới.

“Là ngươi sao? Thật là ngươi trở lại sao? Ta không phải đang nằm mơ sao?” Tần Lam càng không ngừng thì thào, hoa lê đẫm sương.

Giờ khắc này, nàng thế nào còn có một điểm đường đường Giang Nam tỉnh công an thính thính trưởng, tỉnh ủy thường ủy uy nghiêm, giờ khắc này nàng chính là rốt cục đợi cho người yêu trở về, vui cực mà khóc tiểu nữ tử.

“Là ta, là ta trở lại! Xin lỗi, làm cho ngươi đợi như vậy

trưởng thời gian!” Hạ Vân Kiệt vuốt ve Tần Lam một đầu đen thùi tóc, nhìn nàng từng như vậy kiên cường một nữ nhân, lúc này tựa như cái yếu ớt nữ hài tử giống nhau ở chính mình trong lòng khóc, một câu câu hỏi có phải hay không hắn trở về, trong lòng tự trách vạn phần.

“Ta không cần ngươi nói xin lỗi! Ta không cần ngươi nói không đúng khởi! Ta chỉ muốn ngươi trở về! Ta chỉ muốn ngươi trở về! Có biết hay không bao nhiêu lần trong mộng ta nghĩ đến ngươi trở lại, nhưng làm tỉnh lại khi lại chỉ có thể khóc!” Tần Lam đột nhiên đem đầu diêu cùng trống bỏi giống nhau, sau đó lại đột nhiên nâng lên Hạ Vân Kiệt mặt, kiễng mũi chân, còn mang theo nước mắt môi hồng liền liều lĩnh che lại Hạ Vân Kiệt miệng, sau đó điên cuồng mà hôn đứng lên.

Tựa hồ tưởng đem này suốt mười năm áp lực trong lòng đầu tưởng niệm thông qua này vừa hôn toàn bộ phát tiết đi ra.

Ai có thể nghĩ đến hướng đến vô cùng nghiêm cẩn, trong mắt không chấp nhận được một hạt cát, xưa nay có thiết nương tử, công tác cuồng danh xưng, hơn nữa vẫn bảo trì độc thân tỉnh thính thính trưởng Tần Lam thế nhưng hội đột nhiên trước công chúng dưới, như thế điên cuồng mà ôm nhau một người tuổi còn trẻ nam tử, như thế điên cuồng mà hôn hắn!

Mọi người tất cả đều khiếp sợ ngây người, trước mắt một màn căn bản không thể làm cho bọn họ đem nàng theo chân bọn họ trong ấn tượng Giang Nam tỉnh công an thính thính trưởng liên hệ cùng một chỗ.

Hồi lâu Tần Lam trong lòng mênh mông kích tình mới dần dần khôi phục bình tĩnh, cùng Hạ Vân Kiệt đầu lưỡi liều chết dây dưa tiểu **** bắt đầu dần dần trở nên đông cứng đứng lên, kia trương đoan trang xinh đẹp khuôn mặt che kín đỏ bừng biểu tình.

Làm lý trí rốt cục chiến thắng kích tình sau, Tần Lam bắt đầu ý thức được vừa rồi chính mình trước mắt bao người, làm một kiện cỡ nào điên cuồng sự tình.

Bất quá làm Tần Lam ánh mắt một lần nữa dừng ở trước mắt này trương trở nên bão kinh phong sương, góc cạnh càng phát ra rõ ràng khuôn mặt khi, trên mặt đỏ bừng lại chuyển thành nói không hết thích.

Một ngày này, nàng suốt đợi mười năm, thậm chí rất nhiều thời điểm nghĩ đến đời này rốt cuộc đợi không được, nhưng hôm nay lại đợi cho.

Ra một lần khứu liền ra một lần đi! Làm cho thủ hạ nhóm xem một lần truyện cười liền xem một lần đi! Chỉ cần ta yêu nam nhân trở lại, cái gì thính trưởng, cái gì hình tượng tất cả đều hết thảy gặp quỷ đi thôi.

“Không quan hệ đi, muốn hay không ta làm cho bọn họ ngắn ngủi mất trí nhớ một chút?” Hạ Vân Kiệt thấp giọng hỏi Tần Lam nói.

Hắn biết Tần Lam xưa nay thực chú trọng cá nhân hình tượng, vừa rồi kia một khắc xem như hoàn toàn hủy của nàng lãnh đạo hình tượng.

“Không cần.” Tần Lam nghe vậy lắc đầu, thâm tình nhìn Hạ Vân Kiệt nói:“Ta muốn làm cho bọn họ biết chỉ có ngươi như vậy nam nhân, khả năng làm cho ta như thế điên cuồng!”

“Lam tỷ!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng không khỏi chấn động, nhịn không được ôm sát nàng kia không biết làm cho bao nhiêu nam nhân mơ ước gợi cảm vòng eo, môi áp đến kia hai phiến khêu gợi môi hồng phía trên.

Lúc này cũng là hắn điên cuồng đánh trả.

Một hồi lâu nhi, Hạ Vân Kiệt mới cảm thấy đầu lưỡi hơi hơi nhất ma, cũng là Tần Lam hàm răng cắn hạ hắn đầu lưỡi, hai giáp phi hồng liếc trắng mắt nói:“Ngươi này phá hư tiểu tử, người ta nay nhưng là công an thính thính trưởng, ngươi thực chuẩn bị một điểm mặt mũi cũng không cho người ta lưu trữ sao?”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1448 : Nữ thần hình tượng

Hạ Vân Kiệt hắc hắc cười cười, cười đến có điểm đắc ý cũng có chút ngốc, nhìn xem Tần Lam tiếu mâu nhịn không được lại liếc trắng mắt, thấp giọng nói:“Còn không buông tay, chẳng lẽ muốn vẫn như vậy ôm ta sao?”

“Nếu có thể, ta nghĩ cứ như vậy vĩnh viễn ôm ngươi, không còn buông tay!” Hạ Vân Kiệt thâm tình nói.

“Sẽ dỗ người ta vui vẻ!” Tần Lam nghe vậy thân thể mềm mại khẽ run lên, hốc mắt không khỏi lại bắt đầu đỏ lên, nâng tay nhẹ nhàng lau khóe mắt, thấp giọng nói:“Mau trước buông tay a, ta còn phải cùng đồng sự công đạo một chút đâu.”

Hạ Vân Kiệt thế này mới buông ra tay.

Tần Lam gặp Hạ Vân Kiệt buông ra tay, kéo kéo cảnh phục, thế này mới dần dần khôi phục đoan trang ổn trọng hình tượng.

Cảm giác được chính mình đã khôi phục đến nguyên lai hình tượng, Tần Lam thế này mới xoay người hướng sớm đã khiếp sợ tròng mắt đều phải rơi xuống một đất Giang Châu thị công an cục lãnh đạo còn có tỉnh công an thính hộ tống nàng xuống dưới thị sát đồng sự.

Những người đó gặp Tần Lam xoay người hướng bọn họ đi tới, vội vàng thu hồi khiếp sợ ánh mắt, lại vội vàng đứng thẳng thân mình.

Nói đùa, Tần thính trưởng nhưng là có tiếng thiết diện vô tư thiết nương tử, nghe nói ở tỉnh ủy thường ủy hội, ngay cả ******** Phùng Chính Thành nói nàng đều dám trước mặt phản bác chống đối, chút không lưu mặt mũi. Vừa rồi kia một màn, bọn họ trong lòng ngẫm lại, truyện

cười hai câu cũng là được, ai dám trước mặt của nàng lộ vẻ ra khác thường biểu tình a!

Tần Lam thấy mọi người ào ào đứng thẳng thân mình, một bộ cố tả hữu mà nói khác, tựa hồ vốn không thấy được vừa rồi kia một màn bộ dáng, trong đầu không khỏi một trận ngượng ngùng.

Nàng nhưng là “Lão hình cảnh”, nay lại là tỉnh công an thính thính trưởng, thủ hạ điểm ấy làm bộ biểu tình lại sao có thể thoát được quá của nàng hoả nhãn kim tinh? Đương nhiên Tần Lam cũng sẽ không đi vạch trần, cấp chính mình tìm xấu hổ. Mà là ánh mắt chậm rãi đảo qua mọi người, cuối cùng dừng ở tùy nàng cùng xuất hành công an thính kỉ ủy bí thư trên người nói:“Lần này thị sát công tác đã viên mãn hoàn thành, các ngươi đi về trước, ta ở tại chỗ này còn có điểm sự tình muốn xử lý.”

“Là, Tần thính trưởng.” Đi theo mọi người vội vàng đứng thẳng thân mình trả lời, trong mắt lóe ra một chút ái muội, còn có đối Hạ Vân Kiệt vô cùng ghen tị ánh mắt.

Tần thính trưởng a, tập thanh xuân, mỹ mạo, thành thục, gợi cảm cơ hồ sở hữu có thể hình dung nữ tính mĩ cùng một thân, ở xứng thượng nàng chưởng quản toàn bộ Giang Nam tỉnh cảnh sát lãnh đạo thân phận, đừng nói cùng Tần thính trưởng nắm tay, ôm nhau, hôn, chẳng sợ Tần thính trưởng đối mỗ vị nam cảnh sát hơi hơi lộ ra vẻ tươi cười, đều có thể làm cho hắn thần hồn điên đảo vài ngày, hận không thể vì Tần thính trưởng lập tức đi lên núi đao xuống biển lửa.

Này cũng không có chút khoa trương thành phần, độc thân Tần thính trưởng là toàn bộ Giang Nam tỉnh công an thính nam sĩ cảm nhận trung cao cao tại thượng nữ thần.

Nhưng hôm nay, vị này từng ở chỉ có thể làm cho bọn họ

nhìn lên cao cao tại thượng nữ thần vừa rồi không chỉ có cùng trẻ tuổi nam tử kích động hoa lê đẫm sương, ôm nhau hôn nồng nhiệt, hơn nữa nghe nàng nói ý tứ, rõ ràng còn muốn lưu lại cùng hắn cùng đêm xuân, điều này làm cho này nam sĩ đem Tần Lam coi là nữ thần đối Hạ Vân Kiệt như thế nào không hâm mộ ghen tị hận a!

Hình cảnh đối mọi người ánh mắt biến hóa nhất sâu sắc, cảm nhận được chính mình thủ hạ trong ánh mắt toát ra đến ái muội còn có đối Hạ Vân Kiệt ghen tị, Tần Lam mặt đẹp không khỏi bay lên một chút phi hồng, toát ra một chút nữ tính thẹn thùng quyến rũ.

Này thẹn thùng quyến rũ biểu tình nhất lưu lộ ra đến, thiếu chút nữa đem này thói quen Tần Lam trang nghiêm lãnh khốc biểu tình các cảnh sát cấp nhìn xem thần hồn điên đảo, trong đầu lòng đố kị lại hừng hực thiêu đốt không ngừng.

Bất quá Tần Lam kia thẹn thùng quyến rũ biểu tình cũng là trong chớp mắt, rất nhanh lại khôi phục lạnh lùng, ánh mắt sắc nhọn đảo qua mọi người, đem mọi người cấp tảo phải cẩn thận can đều run run một chút, bất tri bất giác liền thẳng thắn sống lưng, lộ ra vẻ mặt nghiêm túc biểu tình.

“Hắn là ta bạn trai, các ngươi biết là có thể.” Nói xong Tần Lam xoay người hướng Hạ Vân Kiệt đi đến, ngôn ngoại ý, các ngươi nhưng đừng cho ta loạn nói láo.

Có thể có tư cách cùng đi Tần Lam Tần thính trưởng lại có vài cái là kẻ ngốc, nghe vậy người người đều biến sắc nói:“Tần thính trưởng, ngài yên tâm, chúng ta sẽ không nói lung tung.”

Thanh âm chỉnh tề, vang dội, trang nghiêm! Nghe được Tần Lam thiếu chút nữa một cái lảo đảo, bộ pháp cũng chưa có thể đi ổn, hai má lập tức đỏ bừng đỏ bừng, như

ráng đỏ bình thường, cũng may nay nàng là đưa lưng về phía mặt sau nhân, bọn họ cũng là nhìn không tới.

“Ngươi này thính trưởng cử uy phong.” Hạ Vân Kiệt tiến lên kéo qua Tần Lam tay, mười ngón nắm, thấp giọng nói.

“Ngươi tái loạn nói láo, cẩn thận ta không để ý tới ngươi !” Tần Lam đỏ mặt hung hăng quát Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

“Ngài yên tâm, ta sẽ không nói lung tung !” Hạ Vân Kiệt nghe vậy vẻ mặt nghiêm túc nói.

“Này còn kém không……” Tần Lam nghe vậy vừa lòng gật đầu, chính là nói đến một nửa khi, mới đột nhiên ý thức được lời này nghe đứng lên như thế nào như vậy quen thuộc, nhất thời lại là nhịn không được thẹn thùng tức giận giơ lên phấn quyền đối với Hạ Vân Kiệt chính là một lần loạn đánh.

“Tần thính trưởng, mọi người đều còn tại nhìn đâu.” Hạ Vân Kiệt nhỏ giọng nhắc nhở nói, trong mắt tràn đầy đắc ý cùng ý cười.

Tần Lam thế này mới nhớ tới bây giờ còn không đi ra Giang Châu thị công an cục đại môn đâu, mãnh vừa quay đầu lại, quả nhiên trong đại viện những người đó chính người người hướng nàng xem đến, bất quá làm nàng hồi đầu khi, lại người người cuống quít xoay quá mức, làm bộ cùng người bên cạnh đang nói chuyện, đem Tần Lam cấp xấu hổ đến hận không thể như vậy bỏ ra này đáng giận tên tay, nhưng cuối cùng lại còn là luyến tiếc, duỗi tay vụng trộm hung hăng véo hắn vài cái.

Ra Giang Châu thị công an cục, Tần Lam chuyển quá một cái góc, chờ công an cục bên kia người rốt cuộc nhìn không tới bọn họ, Tần Lam cũng là rốt cuộc bất

chấp cùng Hạ Vân Kiệt tính phía trước trướng, thúc giục nói:“Ta mặc kệ ngươi dùng biện pháp gì, ta muốn ngươi lập tức mang ta đến một cái địa phương bất luận kẻ nào đều nhìn không tới chúng ta, chỉ có ngươi cùng ta!”

“Nhắm mắt lại!” Hạ Vân Kiệt tiến đến Tần Lam bên tai thấp giọng nói.

Tần Lam nghe vậy ngoan ngoãn nhắm hai mắt lại, nàng vừa nhắm mắt lại, liền cảm thấy có ướt át môi ôn nhu hôn hạ của nàng ánh mắt.

“Tốt lắm mở to mắt.” Hạ Vân Kiệt thanh âm tùy theo ở của nàng bên tai lại vang lên.

Tần Lam theo lời mở ra hai mắt, lọt vào trong tầm mắt là màu lam đại hải cùng mây trắng, mà nàng cùng Hạ Vân Kiệt chỗ địa phương đúng là trước kia hai người ôm cùng một chỗ xem mặt trời mọc kia khối đại tảng đá.

“Trời ạ, nơi này là ngân than, ngươi làm như thế nào?” Tuy rằng Tần Lam sớm đã biết nam nhân của chính mình là vị thần tiên sống, thần thông quảng đại, nhưng này nhất nhắm mắt vừa mở mắt, người liền theo phồn hoa Giang Châu nội thành đến ngân than, còn là đem Tần Lam cấp giật mình nhịn không được kinh hô xuất khẩu.

“Đừng quên, ngươi lão công ta nhưng là thần tiên nga. Tốt lắm, hiện tại không phải ngày nghỉ, không có gì người trở lại ngân than đến, hơn nữa cho dù bọn họ tới nơi này, cũng nhìn không tới chúng ta. Hiện tại nơi này cũng chỉ có ngươi cùng ta.” Hạ Vân Kiệt nhìn Tần Lam kia một bộ kinh ngạc bộ dáng, trong đầu có một cỗ khác tình hoài ở bắt đầu khởi động.

Cỡ nào quen thuộc một màn, phảng phất ngay tại ngày hôm qua! Nếu có thể vẫn như vậy đi xuống nên thật tốt,

nhưng là Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh còn không có tìm được, hắn cuối cùng lại hay là muốn một lần nữa khởi hành đi tìm các nàng.

Chương 1449 : Chúng nữ trạng huống

Hạ Vân Kiệt trong lòng bắt đầu khởi động khác ôm ấp tình cảm rất nhanh đã bị Tần Lam lại một lần nữa chủ động dâng lên đến hôn nồng nhiệt cấp đánh gãy.

Ngân than kia khối từng ghi lại bọn họ cảm tình trải qua đại trên tảng đá, hai người điên cuồng mà ôm nhau tác hôn, tựa hồ tưởng đem này mười năm nội sở hữu tưởng niệm đều cấp phát tiết đi ra.

Hồi lâu, hai người mới dần dần khôi phục bình tĩnh, Tần Lam, vị này Giang Nam tỉnh quan trường đầu sỏ chi nhất, làm cho vô số quan viên ở nàng trước mặt cũng không từ tự chủ chiến căng xinh đẹp thính trưởng, lúc này tựa như chim nhỏ giống nhau, ôm ở Hạ Vân Kiệt trong lòng, hận không thể cứ như vậy mãi cho đến vĩnh viễn sánh cùng thiên địa.

Nhưng Tần Lam lại biết, bên người này nam nhân cũng không phải thuộc loại nàng một người.

“Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh hiện tại thế nào ?” Tần Lam nhẹ giọng hỏi, mười năm trước chuyện đã xảy ra, rất nhiều người theo màn hình nhìn đến kia một màn, cũng không biết kia bị bắt cóc hai nữ nhân là ai, nhưng Tần Lam lại biết.

Kia một khắc, làm nàng xem đến nam nhân của chính mình vì mặt khác hai nữ nhân dứt khoát rời đi các nàng, bước vào một cái khác thế giới khi, muốn nói nàng trong lòng không hận, không ghen tị đó là giả. Nhưng ở ghen tị, ở hận đồng thời, càng nhiều là tê tâm liệt phế bi thương cùng càng thêm điên cuồng, càng thêm khắc cốt yêu.

Bởi vì nàng xem đến chính mình nam nhân vĩ đại, đảm đương, bởi vì nàng biết, làm có một ngày là nàng gặp được như vậy hiểm cảnh khi, nam nhân của nàng đồng dạng hội như vậy phấn đấu quên mình lên trước cứu nàng.

“Tung tích không rõ, sinh tử chưa biết, ta là không phải thực vô dụng?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy thân mình cứng đờ, thống khổ cúi đầu nắm chính mình tóc.

“Không chuẩn ngươi nói như vậy chính mình! Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh khẳng định sẽ không có việc gì !” Gặp Hạ Vân Kiệt thống khổ cúi đầu thu chính mình tóc, Tần Lam tâm lập tức tựa như bị một bàn tay cấp nhéo bình thường, vội vàng ôm Hạ Vân Kiệt đầu đặt ở chính mình bộ ngực, ý đồ dùng nữ tính lòng dạ an ủi này tràn ngập tự trách nam nhân.

“Hy vọng đi.” Hạ Vân Kiệt đem mặt chôn ở Tần Lam kia ôn nhu no đủ bộ ngực, nhưng không có nửa điểm không an phận ý tưởng, bất quá thống khổ tự trách tâm lại chiếm được một tia an ủi.

“Đúng rồi, Lệ Hồng các nàng ngươi gặp qua sao?” Tần Lam biết Hạ Vân Kiệt còn đang suy nghĩ Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh sự tình, ý đồ dời đi hắn lực chú ý.

“Còn không có, sau khi trở về chỉ thấy quá ba mẹ cùng ngươi.” Hạ Vân Kiệt trả lời, trong mắt toát ra đối này khác người yêu nồng đậm tưởng niệm loại tình cảm, lực chú ý quả nhiên bị dời đi mở ra.

Nghe nói Hạ Vân Kiệt sau khi trở về, chỉ thấy quá cha mẹ cùng nàng, Tần Lam thân mình rõ ràng run nhè nhẹ một chút, sau đó nói:“Chúng ta đây hiện tại đi tìm Lệ Hồng các nàng đi. Lệ Hồng cùng Hiểu Diễm từ ngươi rời đi địa cầu sau, đại bộ phận thời gian đều ở Giang Châu thị, kinh doanh kia gia ngươi từng công tác quá quán

bar. Các nàng nói chỉ có nghe trong quán bar ồn ào thanh âm, nhìn người ở bên trong người tới hướng, các nàng mới có thể cảm thấy ngươi chưa từng rời đi các nàng. Ta có thời điểm cũng sẽ đi blue night quán bar ngồi xuống, bởi vì nơi nào là ta lần đầu tiên nhận thức ngươi địa phương.”

Từng không đồng ý cùng mấy phụ nhân chia xẻ đồng nam nhân Tần Lam, giờ khắc này nhắc tới Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm hai người, trong mắt không có nửa điểm ghen tị ghen sắc, có rất nhiều cái loại này cùng chung hoạn nạn tỷ muội ôm ấp tình cảm.

Bởi vì này suốt mười năm, các nàng đều ở trải qua đồng dạng dày vò! Các nàng ở vì cùng nam nhân mà khóc cùng cầu nguyện!

“Kia Chung tỷ, Chỉ Nghiên, Tiếu Mai còn có Catherine đâu?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cái mũi một trận lên men, trong lòng tràn ngập không thể diễn tả bằng ngôn từ áy náy tự trách, một hồi lâu nhi mới lại lần nữa mở miệng hỏi nói.

“Chung tỷ cùng Chỉ Nghiên đều biến thành công tác cuồng, hiện tại hai người trên cơ bản mãn thế giới bay. Siêu thắng siêu thị hiện tại đã mở đến toàn thế giới các thành phố lớn, Chung tỷ cũng đã thành thế giới bán lẻ nghiệp nữ vương. Chỉ Nghiên hiện tại là khai thác mỏ cùng công trình kiến trúc nữ vương, ngươi có thể ở Châu Phi gì quốc gia đều có thể nhìn đến uy đại tập đoàn công ty công trình cùng bọn họ cổ phần khống chế khu mỏ. Hai người bọn họ còn là đồ trang điểm giới nữ vương, hiện tại nhiên nhã đồ trang điểm là thế giới bài danh thứ nhất nữ tính đồ trang điểm xa xỉ phẩm bài. Tiếu Mai đem toàn thân tâm đều đầu nhập vào ảnh thị nghiệp, hiện tại nàng là hoàn toàn xứng đáng ảnh hậu, cũng là diễn nghệ vòng trung công nhận băng sơn mỹ nữ. Bởi vì trừ bỏ diễn trò cần, nàng cho tới bây giờ

không đối gì nam nhân triển lộ quá tươi cười, cho dù là đầu tư phương, sản xuất thương. Nghe nói Catherine đã suốt mười năm không có nghỉ ngơi, cũng không có tái tiến hành nàng thích nhất hàng hải vận động, nàng tâm tư tất cả đều đặt ở cơ nặc duy lan, cho nên nàng hiện tại thâm chịu quốc dân kính yêu, được xưng là là cơ nặc duy lan từ trước tới nay tối quan tâm dân sinh, tối thân dân quốc vương." Tần Lam trả lời.

Tuy rằng Tần Lam đem mỗi người đều nói vô cùng ngăn nắp, nói được mỗi người đều lấy được huy hoàng thành tựu, nhưng này đó ngăn nắp, này đó thành tựu lại như một thanh thanh kiếm đâm xuyên Hạ Vân Kiệt tim, làm cho hắn nhịn không được hai mắt ướt át.

Bởi vì hắn biết, này đó nữ nhân sở dĩ biến thành như vậy, kia đều là bởi vì hắn duyên cớ, là nghĩ thông qua phương thức này đến giảm bớt đối hắn tưởng niệm khổ, đến chết lặng chính mình tư tưởng. Về phần Tần Lam, tuy rằng nàng không có nói đến chính mình, nhưng Hạ Vân Kiệt nhưng cũng căn bản không khó tưởng tượng, coi hắn tính cách, này mười năm nàng tất nhiên cũng là lấy đồng dạng phương thức đến chết lặng chính mình.

"Bất quá hiện tại hết thảy đều trôi qua, bởi vì ngươi trở lại." Tần Lam duỗi tay vuốt ve Hạ Vân Kiệt mặt, nhẹ nhàng lau hắn khóe mắt nước mắt.

Hạ Vân Kiệt không có trả lời, chính là đem Tần Lam ôm thật chặt, bởi vì hắn biết, lúc này đây trở về, hắn còn muốn lại rời đi.

Điều này làm cho hắn trong đầu càng thêm thống khổ tự trách, nhưng hắn không lựa chọn.

"Đứa ngốc, chúng ta sợ hãi là ngươi đột nhiên rời đi, còn lại chúng ta vô chừng mực, không hề hy vọng đau khổ chờ đợi." Tần Lam ôm Hạ Vân Kiệt đầu, thân hắn

cái trán.

Thân là của nàng nữ nhân, Tần Lam đương nhiên hiểu được Hạ Vân Kiệt trong lòng suy nghĩ cái gì.

“Đều là ta không tốt!” Hạ Vân Kiệt hốc mắt lại ướt át.

“Không chuẩn ngươi nói chính mình không tốt, ngươi là tốt nhất nam nhân, tối có trách nhiệm tâm, tối có đảm đương nam nhân, ta vì có được ngươi như vậy nam nhân mà cảm thấy kiêu ngạo! Tốt lắm, chúng ta đi tìm Lệ Hồng cùng Hiểu Diễm đi.” Tần Lam đưa tay chỉ đặt ở Hạ Vân Kiệt môi thượng, không cho hắn tiếp tục nói tiếp.

“Ân.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, hôn hạ Tần Lam cái trán, nói:“Tiếp tục nhắm mắt lại.”

“Không, lúc này đây ta muốn trợn tròn mắt, nhìn ngươi như thế nào vừa mở mắt vừa nhắm mắt liền đem ta đưa các nàng trước mặt.” Tần Lam lại đem ánh mắt mở thật to, nói, lộ ra một tia nghịch ngợm.

Khó được Tần Lam này nữ quan lớn lộ ra nghịch ngợm thần thái, Hạ Vân Kiệt vốn là tự trách trầm trọng tâm tình dần dần chuyển vì sáng sủa, khóe miệng gợi lên một chút cười nhạo mỉm cười nói:“Vậy ngươi cần phải mở to hai mắt xem trọng.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt ôm Tần Lam nhấc chân hướng Giang Châu thị bước.

Tần Lam mở to hai mắt, chỉ cảm thấy trước mắt bạch quang chợt lóe, ngay sau đó, ánh vào nàng mi mắt đã là blue night quán bar.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1450 : Ngoài cửa sổ

Mặt trời chiều ngã về tây, ánh nắng chiều như lửa.

Còn không có vào đêm quán bar một cái phố nam sơn đạo im ắng, có vẻ phá lệ u tĩnh, cùng ban đêm nam sơn đạo hoàn toàn là hai loại hoàn toàn bất đồng phong cảnh.

Tịch dương tà chiếu vào blue night quán bar sát đường cửa sổ, chiếu ra bên cửa sổ hai trương diễm lệ vô cùng lại lộ ra một tia thản nhiên ưu thương mặt.

Hai nữ tử mặt đối mặt mà ngồi, tay chống cằm, ai cũng không nói gì, liền như vậy lẳng lặng ngồi, đen thùi xinh đẹp hai mắt trống trơn, phảng phất không có linh hồn tồn tại.

Mười năm, hôm nay là hắn rời đi suốt mười năm ngày.

Ngươi đến tột cùng ở nơi nào đâu? Ngươi có khỏe không? Ngươi cũng biết chúng ta ở tưởng niệm ngươi?

Nước mắt không tiếng động theo các nàng trống rỗng trong ánh mắt chảy ra, lướt qua các nàng mềm mại da thịt, cũng lướt qua Hạ Vân Kiệt kia khỏa bị gắt gao thu trái tim.

Hắn liền đứng ở blue night quán bar bên ngoài, si ngốc nhìn các nàng, thẳng đến Tần Lam nhẹ nhàng đẩy hắn một chút, thấp giọng nói:“Còn không mau đi vào?”

Hạ Vân Kiệt thế này mới đột nhiên bừng tỉnh, sau đó đẩy ra cửa.

“Xin lỗi, quán bar còn chưa tới buôn bán thời gian.” Cảm nhận được có người đẩy cửa tiến vào, hai nữ nhân đầu

cũng không có nâng nói.

“Ta không phải đến phao ba, ta là đến tìm người, tìm làm cho ta ngày tư khổ suy nghĩ suốt mười năm người yêu.” Trả lời các nàng là một đạo bao hàm thâm tình thanh âm.

“A kiệt!” Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm nghe vậy nhất thời như bị sét đánh, trống rỗng, không khí trầm lặng đôi mắt lập tức tràn ngập mênh mông sinh cơ.

Hai người cơ hồ đồng thời đứng lên, sau đó điên rồi bình thường hướng Hạ Vân Kiệt chạy tới, nhưng làm các nàng sắp chạy đến khi lại tất cả đều dừng bước, đột nhiên nghĩ tới các nàng là hai người.

Bất quá ngay tại các nàng nghĩ hẳn là làm cho đối phương trước ôm nhau Hạ Vân Kiệt khi, Hạ Vân Kiệt đã mở ra hai tay, một trái một phải đem các nàng tất cả đều cấp ôm ở trong lòng.

Hai người một cái vẫn đang gầy gò, một cái khác vẫn như cũ đầy đặn hỏa bạo.

Một cái vẫn như cũ nội liễm rụt rè, chính là ngửa đầu, hoa lê đẫm sương si ngốc nhìn Hạ Vân Kiệt, tựa hồ tưởng đem hắn thật sâu khắc vào trong đầu, một cái khác tắc sớm đã như một đoàn liệt hỏa dùng miệng, dùng thân thể đến biểu đạt chính mình nội tâm kia không thể áp lực tưởng niệm cùng kích động loại tình cảm.

Ngoài cửa sổ, Tần Lam lẳng lặng nhìn trong quán bar kia một màn, trong lòng không có nửa điểm ghen tị, chỉ có nước mắt nhịn không được chảy xuống hai má.

Không ai so với nàng càng hiểu biết giờ này khắc này Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng hai người tâm tình, cũng không có người so với nàng càng hiểu biết này

mười năm đến, các nàng là đã trải qua thế nào dày vò.

Hồi lâu, trong quán bar ba người mới dần dần bình tĩnh tâm tình. Chu Hiểu Diễm nhẹ nhàng vuốt ve Hạ Vân Kiệt hai má, nói:“Ngươi thay đổi rất nhiều, bất quá chỉ cần vừa thấy ánh mắt của ngươi, mặc kệ ngươi biến thành bộ dáng gì nữa, ta đều có thể ở trong đám người liếc mắt một cái đem ngươi nhận ra đến.”

Đây là yêu, đây là khắc vào trong khung yêu!

Hạ Vân Kiệt nhịn không được lại gắt gao ôm hai người.

Hồi lâu, Hạ Vân Kiệt mới nhớ tới Tần Lam, nói:“Lam tỷ cũng đến đây.”

“Nàng đâu?” Chu Hiểu Diễm hỏi, giương mắt đã bắt đầu chung quanh nhìn xung quanh đứng lên, sau đó rất nhanh liền thấy được đứng ở ngoài cửa sổ, như trước mặc một thân cảnh phục, nói không nên lời tư thế oai hùng hiên ngang Tần Lam.

Gặp Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng hướng chính mình xem ra, Tần Lam hướng các nàng gật gật đầu, cũng sẽ không tái tiếp tục đứng ở bên ngoài, đẩy cửa đi rồi đi vào.

Tần Lam tựa hồ trời sinh còn có làm lãnh đạo khí chất, vừa thấy đến Tần Lam tiến vào, sớm cũng đã xem như đỉnh cấp phú bà Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng lập tức liền mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, vội vàng tiến lên một trái một phải kéo qua tay nàng kêu lên:“Lam tỷ.”

Nhưng thật ra cam tâm tình nguyện đặt tại tiểu muội vị trí.

Nhìn ba vị mỹ nữ tay trong tay, thâm tình nhìn chính mình, chậm rãi đi tới, Hạ Vân Kiệt tâm hoàn toàn bị hòa

tan, hận không thể biến thành bát trảo quái, đem các nàng tất cả đều ôm trong ngực.

“Hiện tại đi nơi nào?” Tần Lam nhẹ giọng hỏi.

“Đi Hải Châu đi, ta cảm ứng được đến Chung tỷ hiện tại ngay tại Hải Châu.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Ta lần này còn là nhắm mắt lại đi, vừa rồi trợn tròn mắt cái gì cũng đều không thấy được.” Tần Lam nói xong nhắm hai mắt lại, mà Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng nghe vậy trên mặt tắc toát ra một chút mạc danh kỳ diệu biểu tình.

Hạ Vân Kiệt cười cười:“Chờ cùng các nàng đều nhìn thấy sau, nhất định mang theo các ngươi chậm rãi phi tường.”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt cũng không nhiều giải thích, vung tay lên, cuồn cuộn nổi lên một đạo sáng mờ, Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng mắt tình đều còn không có tới kịp chớp một chút, các nàng phát hiện chính mình đã thân ở Giang Nam tỉnh tỉnh lị Hải Châu thị, hơn nữa ngay tại siêu thắng tập đoàn tổng bộ tòa nhà hạ.

“Này?” Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm đương trường liền mắt choáng váng, các nàng đương nhiên cũng đều biết nam nhân của chính mình là thần tiên, nhưng lại cũng không nghĩ tới hắn thế nhưng ngưu xoa đến bực này trình độ, chính là nháy mắt thời gian, liền đem các nàng ba người đều theo Giang Châu thị đưa mấy trăm dặm có hơn Hải Châu thị.

“Ta hiện tại thật sự tin tưởng Tôn Ngộ Không một cái cân đẩu vân cách xa vạn dặm ! A kiệt, ngươi là không phải cũng sẽ kia một cái cân đẩu vân cách xa vạn dặm a?” Hồi lâu Chu Hiểu Diễm tựa hồ đột nhiên vang lên cái gì, lôi kéo Hạ Vân Kiệt tay, hai mắt lòe lòe tỏa sáng theo

dõi hắn hỏi.

“Ta cũng không phải hầu tử, làm sao cân đẩu vân a.” Hạ Vân Kiệt nhìn hai mắt lòe lòe tỏa sáng Chu Hiểu Diễm, không khỏi sái nhiên cười nói, hắn phát hiện Chu Hiểu Diễm tính cách còn là lão bộ dáng, trực tiếp mà hoạt bát.

“Kia cũng là là, vậy ngươi tốc độ so với Tôn Ngộ Không phải nhanh sao?” Chu Hiểu Diễm nghe xong hơi hơi có chút thất vọng, bất quá theo sát sau lại hỏi.

“A kiệt, ngươi trước đừng để ý Hiểu Diễm, còn là mau vào đi tìm Chung tỷ đi. Chúng ta ở bên ngoài chờ các ngươi.” Thiệu Lệ Hồng gặp Chu Hiểu Diễm để hỏi không để yên, không khỏi trắng nàng liếc mắt một cái nói.

“A, đúng, đúng, a kiệt, ngươi nhanh đi tìm Chung tỷ đi, mấy vấn đề này chúng ta lưu trữ về sau đến thảo luận.” Chu Hiểu Diễm cũng đột nhiên nhớ tới lúc này hỏi cái này chút vấn đề không thích hợp, vội vàng thúc giục nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi một trận buồn cười, bất quá hắn trong lòng cũng thực tại tưởng niệm Chung Dương Dĩnh, cũng liền gật gật đầu, vào tòa nhà.

“Xin hỏi ngài tìm ai?” Trước sân khấu một vị diện mạo xinh đẹp trẻ tuổi nữ tử ngăn cản Hạ Vân Kiệt.

“Ta tìm các ngươi chủ tịch Chung Dương Dĩnh.” Hạ Vân Kiệt mặt mang mỉm cười trả lời.

“Ngài có hẹn trước sao?” Trước sân khấu thư ký gặp Hạ Vân Kiệt nói tìm Chung Dương Dĩnh, biểu tình lập tức trở nên nghiêm túc đứng lên, ánh mắt cũng cảnh giác trên dưới đánh giá Hạ Vân Kiệt.

Chủ tịch mỗi ngày muốn gặp ai, văn phòng bình thường đều đã trước tiên trước mặt đài chào hỏi, nhưng hôm

nay trước sân khấu rõ ràng không có thu được phương diện này chỉ thị, hơn nữa chủ tịch lúc này đoạn đang ở mời dự họp tập đoàn cao tầng quản lý nhân viên quý hội nghị, liền càng không thể có thể ở lúc này an bài tiếp khách.

Hạ Vân Kiệt kỳ thật cũng đang là vì cảm giác được Chung Dương Dĩnh hiện tại đang ở họp, cho nên mới không có mạo muội trực tiếp xuất hiện ở phòng họp.

“Không có, ta là lâm thời đến. Bất quá ngươi yên tâm, ta là các ngươi chủ tịch bằng hữu, nàng khẳng định sẽ gặp ta. Như vậy được không? Ngươi hiện tại đi vào cùng các ngươi chủ tịch nói một tiếng, đã nói có vị bạn cũ thực thích tác liệt cà phê quán bỏ thêm đường cà phê đến tìm nàng.” Hạ Vân Kiệt mặt mang mỉm cười đối trước sân khấu thư ký nói.

Chương 1451 : Độc đáo mị lực

Tác liệt cà phê quán là Chung Dương Dĩnh thích cà phê quán, từng có một lần Hạ Vân Kiệt vì bạn tốt Trương Văn Bân duyên cớ ra mặt mời nàng ở tác liệt cà phê quán uống qua cà phê, Chung Dương Dĩnh tự mình cho hắn thêm đường quấy, sau đó đưa cho hắn, hỏi hắn hợp không hợp khẩu vị, Hạ Vân Kiệt trả lời, “Chung tỷ tự mình thêm, khẳng định hợp ta khẩu vị.”, vì thế, chờ Hạ Vân Kiệt sau lại lại đi tác liệt cà phê quán khi, Chung Dương Dĩnh đã thành tác liệt cà phê quán lão bản.

Tuy rằng chuyện này là ở hai người còn không có chân chính trở thành nam nữ người yêu khi phát sinh, nhưng vẫn thật sâu khắc ở Hạ Vân Kiệt trong đầu, cho nên mới có này vừa nói.

Trước sân khấu thư ký dùng kỳ quái ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt, phải biết rằng trước mắt này nam nhân muốn gặp nhưng là thế giới bán lẻ nghiệp nữ vương, thế giới nữ thủ phú a! Nói được dĩ nhiên là một cái như vậy hoang đường không đáng tin cậy lý do!

Nhưng càng kỳ quái là, trước sân khấu thư ký phát hiện trước mắt vị này trên thân nam nhân tựa hồ có một loại thực kỳ lạ mị lực, tuy rằng không có danh bài phục sức, không có xa xỉ dây đồng hồ, hơn nữa cấp còn là như vậy một cái hoang đường không đáng tin cậy lý do, nhưng nàng lại tựa hồ bất tri bất giác tin.

“Tốt, kia ngài chờ. Bất quá chủ tịch nếu không thấy ngài, ta cũng sẽ không biện pháp.” Trước sân khấu thư ký nói, nói xong nàng liền đứng dậy rời đi.

Đứng dậy rời đi hướng phòng họp đi đến khi, trước sân khấu thư ký trong lòng còn cảm thấy một trận mạc danh kỳ diệu, chính mình vì cái gì liền như vậy tin tưởng kia

nam nhân đâu? Chẳng lẽ là bởi vì hắn bộ dạng rất tuấn tú khí sao? Còn là bởi vì hắn bộ dạng có điểm nhìn quen mắt?

Có điểm nhìn quen mắt, đúng rồi, ta như thế nào đối hắn cảm giác có điểm nhìn quen mắt đâu?

Ở phía trước đài thư ký trong lòng nghi hoặc là lúc vì sao đối Hạ Vân Kiệt cảm thấy nhìn quen mắt khi, Giang Châu thị công an cục đại viện lại ở Tần Lam rời khỏi sau tập thể trầm mặc hồi lâu, sau đó liền đột nhiên tạc oa.

“Tần thính trưởng thế nhưng có bạn trai !”

“Tần thính trưởng thế nhưng cùng người nọ hôn !”

“Của ta nữ thần a!”

“Người nọ là ai?”

“Ta như thế nào cảm giác người nọ có điểm nhìn quen mắt?”

“Ngươi cũng có loại cảm giác này sao? Ta còn nghĩ đến chỉ có ta một người có loại cảm giác này đâu!”

“Ta cũng có, ta cũng có.”

“Không phải đâu, tất cả mọi người có loại cảm giác này!”

“Ta, ta cảm giác người nọ có điểm giống mười năm trước vị kia cứu vớt địa cầu tiên nhân.” Có người trầm mặc hồi lâu, sau đó ấp úng nói, bởi vì hắn cảm thấy chính hắn một ý tưởng thật sự quá mức hoang đường.

Đó là cái địa cầu truyền kỳ tồn tại, là toàn thế giới nhân dân cộng đồng nhìn lên anh hùng, lại như thế nào khả năng sẽ xuất hiện ở trong này đâu? Lại như thế nào khả

năng trở thành Tần thính trưởng nam nhân đâu?

“Ta nói đâu người nọ như thế nào như vậy nhìn quen mắt, nguyên lai là này duyên cớ. Này mười năm đến, không biết có bao nhiêu nữ nhân bị vị kia tiên nhân năm đó hình tượng sở mê đảo, cũng không biết có bao nhiêu nam nhân vì thế mà chỉnh dung, hy vọng mượn này hấp dẫn nữ sinh. Chính là không nghĩ tới, Tần thính trưởng tâm ngưỡng cũng là vị kia tiên nhân, sớm biết rằng ta ****** cũng đi chỉnh dung đâu.” Có người nghe vậy bỗng nhiên tỉnh ngộ nói, cũng tương đương với gián tiếp phản bác vừa rồi người nọ cách nói.

Có liên quan cho Hạ Vân Kiệt chân thật thân phận, cuộc sống sự tích, trừ bỏ hắn người tối thân cận cùng bằng hữu biết, đối với những người khác mà nói đều là một cái mê, ai cũng không biết hắn là từ đâu tới đây, hắn lại bảo tên là gì. Bởi vì ở sự phát sau trước tiên, Vu Hàm môn các trưởng lão đã đi xuống đạt tối cao mệnh lệnh. Cấm chế gì chính phủ ngành, truyền thông cá nhân điều tra có liên quan Hạ Vân Kiệt sự tình.

Bởi vì bọn họ tuyệt không cho phép ở chưởng môn rời khỏi sau, hắn người yêu, hắn thân thích bằng hữu còn muốn thừa nhận một lần lại một lần tan nát cõi lòng, bọn họ bình thường cuộc sống đã bị vĩnh viễn quấy rầy.

Này ra mệnh lệnh đạt sau, nước cộng hoà bên này đổ khá tốt, có Lý Thanh Hồng còn có Hoàng gia, cùng với trải rộng nước cộng hoà huyền môn thế lực tạo áp lực, cơ hồ không có nhà ai truyền thông, cái nào người dám đối chuyện này tiến hành điều tra. Nhưng một ít ngoại quốc truyền thông, chính phủ tình báo ngành sẽ không như vậy nghe lời, hơn nữa kia tiên nhân rõ ràng là đến từ Trung Quốc, cái này càng làm cho bọn họ đứng ngồi không yên, nhất định phải điều tra rõ ràng.

Nhưng rất nhanh này không nghe lời ngoại quốc truyền

thông cùng chính phủ tình báo ngành liền hối hận, bởi vì bọn họ cử chỉ hoàn toàn chọc giận vốn liền đắm chìm ở bi thống, không chỗ phát tiết Vu Hàm môn môn nhân, nước cộng hoà phần đông huyền môn thế lực, Brad công tước, Rothschild gia tộc đương nhiệm tộc trưởng, Italy Mafia đại giáo phụ Mario, Thái quốc hàng đầu sư Nãi Trát Luân, Nhật Bản âm dương sư Thiên Diệp Giai Tử……

Này đó lực lượng trung, đặc biệt Vu Hàm môn cùng huyết tộc công tước Brad nhất khủng bố. Vu Hàm môn có vài vị Kim Đan kỳ trưởng lão, mà Brad sau lại thực lực lại cùng Nguyên Anh kỳ lão quái tương đương, ở người tu chân cơ hồ tuyệt tích địa cầu, kia căn bản chính là lục địa thần tiên tồn tại.

Phẫn nộ bọn họ, trực tiếp bằng bạo lực phương thức phá hủy này đó quốc gia tình báo ngành cùng truyền thông, làm cho này vốn đang không lấy nhiên quốc gia tất cả đều sợ tới mức câm như hến, cũng không dám nữa có nửa điểm không thành thật hành động. Mà nước cộng hoà đã ở Vu Hàm môn đám người lúc này đây nổi giận hành động, địa vị mãnh trướng, vừa mới trở thành toàn thế giới tối không dám trêu chọc quốc gia.

Đương nhiên này đó Hạ Vân Kiệt bây giờ còn không biết, này đó ở Giang Châu thị công an cục trong đại viện nghị luận ào ào mọi người cũng không biết.

“Tốt lắm, Tần thính trưởng tư nhân sự tình cũng là chúng ta có thể nghị luận sao? Hôm nay chuyện này đi ra này đến mới thôi, Lý cục trưởng, ngươi cũng công đạo một chút người của ngươi.” Vị kia hộ tống Tần Lam cùng xuống dưới tỉnh công an thính kỉ ủy bí thư gặp người nhóm càng nói càng thái quá, rốt cục banh nổi lên mặt, toát ra kỉ ủy bí thư độc hữu nghiêm khắc lạnh lẽo.

Mọi người nghe vậy tất cả đều trong lòng rùng mình,

hơn nữa vừa rồi vị kia nói muốn đi chỉnh dung tên trong lòng lại âm thầm hối hận không thôi. Tần thính trưởng, nhưng là Giang Nam tỉnh bao năm qua đến danh vọng cao nhất thính trưởng, này không chỉ có là vì nàng kia có thể mê đảo chúng sinh khí chất dung mạo, càng bởi vì nàng công chính vô tư làm việc tác phong. Vừa rồi hắn nói những lời này, trên thực tế đã xem như mạo phạm Tần thính trưởng, này nếu truyền đến Tần thính trưởng trong tai, kia còn rất cao?

Đi đến phòng họp cửa, trước sân khấu thư ký không khỏi có chút do dự đứng lên. Nàng thật sự không có biện pháp đem Hạ Vân Kiệt như vậy một vị người trẻ tuổi cùng thế giới nữ thủ phú chủ tịch liên hệ cùng một chỗ. Càng đừng nói hắn nói kia lý do là như vậy hoang đường không đáng tin cậy.

Nhưng làm nàng nhớ tới Hạ Vân Kiệt nhìn phía của nàng kia đối trong veo thấy đáy, không thấy một tia tạp chất tối đen mắt, cuối cùng nàng còn là đẩy ra phòng họp cửa.

Trong phòng hội nghị, Chung Dương Dĩnh quần áo tố sắc chức nghiệp trang, da thịt như trước rất là trắng nõn, dung mạo không thấy một điểm già đi, thậm chí so với mười năm trước tựa hồ còn muốn tuổi trẻ một tia.

Dáng người của nàng như trước đẫy đà, nhưng hai má so với trước kia rõ ràng gầy gò một ít, có vẻ đường cong rõ ràng, thoạt nhìn thiếu trước kia thân thiết hiền hoà, hơn một phần nữ cường nhân không nói cười tùy tiện nghiêm khắc cùng uy nghiêm.

Nhìn đến Chung Dương Dĩnh ngồi ở đại biểu cho chủ tịch vị trí, biểu tình rõ ràng có chút không vui, trong phòng hội nghị không khí cũng rõ ràng có chút áp lực, không thích hợp, kia đẩy cửa vào trước sân khấu thư ký trong lòng không khỏi một cái lộp bộp, nhớ tới chính

mình muốn nhắn dùm mà nói, không khỏi hối hận hận không thể đánh chính mình hai cái tát, xoay người liền lui ra ngoài.

Chính mình thật sự là quỷ mê tâm hồn a! Thế nhưng hội tin tưởng tên kia mà nói, nay làm thế nào mới tốt a?

Bất quá nếu đẩy cửa tiến vào, lúc này muốn lui ra ngoài hiển nhiên theo thời gian đã tối muộn, hơn nữa Chung Dương Dĩnh lúc này cũng đã hướng nàng xem đi qua.

Cuối cùng trước sân khấu thư ký còn là chỉ có thể âm thầm khẽ cắn môi, cố lấy dũng khí, mại như nhũn ra cước bộ hướng Chung Dương Dĩnh đi đến, trong lòng đã tưởng tốt lắm, không được sẽ thấy đổi một nhà công ty đi.

Chính là muốn tìm đến giống siêu thắng tập đoàn như vậy tiền lương đãi ngộ đều tốt lắm công ty lớn cũng rất khó khăn, trước sân khấu thư ký âm thầm thở dài.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1452 : Là ta trở lại

“Chủ tịch, có vị tiên sinh nói là ngài bạn cũ, muốn gặp ngài.” Trước sân khấu thư ký đi đến Chung Dương Dĩnh bên người, đưa lỗ tai thấp giọng nói.

“Tiên sinh?” Chung Dương Dĩnh nghe vậy nhíu mày, ánh mắt hơi hơi có chút bất mãn tà trước sân khấu thư ký liếc mắt một cái.

Nếu nói là nữ sĩ, Chung Dương Dĩnh đổ còn là không hề thiếu bằng hữu, ít nhất Hạ Vân Kiệt này hồng nhan tri kỷ nay tất cả đều là của nàng bằng hữu. Nhưng muốn nói nam sĩ, có thể cùng Chung Dương Dĩnh xưng được với bằng hữu cơ hồ không có. Bởi vì lấy Chung Dương Dĩnh nay thân phận địa vị dung mạo hơn nữa lại là độc thân, đã rất khó tìm đến thuần túy khác phái bằng hữu, nàng cũng không tái cần như vậy khác phái bằng hữu.

Về phần này khác có kết giao nam sĩ, trên cơ bản đều là buôn bán thượng cần, mà những người này vật không có ngoại lệ đều là thương giới thành công danh nhân, trước sân khấu thư ký không nên không biết, lại càng không hẳn là dùng bạn cũ này xưng hô.

Hiển nhiên vị này nam sĩ tám chín phần mười rất có thể là ái mộ nàng siêu cấp fan. Mấy năm nay, Chung Dương Dĩnh vẫn rất điệu thấp, nhưng thế giới nữ thủ phú thân phận, thành thục khêu gợi dung mạo dáng người, còn là làm cho nàng thành toàn thế giới nhất cho nam nhân hướng về độc thân phu nhân.

Gặp chủ tịch nhíu mày, tà hướng chính mình trong ánh mắt rõ ràng mang theo một tia bất mãn, trước sân khấu nữ thư ký trong đầu không khỏi mạnh trầm xuống, dâng lên một tia tuyệt vọng ý nghĩ.

Xong rồi, ta quả nhiên là bị ma quỷ ám ảnh, chủ tịch hướng đến đối nam sĩ không giả nhan sắc, cũng chưa bao giờ cùng nam sĩ một chỗ nhất thất, lại như thế nào khả năng hội nhận thức tên kia không dùng truyền tên, còn cùng hắn là bằng hữu đâu?

Nhưng trước sân khấu nữ thư ký trong lòng luôn luôn như vậy chút không cam lòng, ôm một tia hi vọng cuối cùng thấp giọng bổ sung nói:“Vị kia tiên sinh còn nói hắn thực thích tác liệt cà phê quán bỏ thêm đường cà phê.”

Nói ra những lời này sau, trước sân khấu nữ thư ký cả người đều có điểm thoát hư cảm giác, trong lòng không chỉ một lần hỏi chính mình, chính mình đến tột cùng có phải hay không điên rồi, đến lúc này, vì cái gì còn ma xui quỷ khiến giúp tên kia đưa như vậy một câu hoang đường không kềm chế được nói?

Nếu nói vừa rồi hành động còn không thấy được liền nhất định sẽ làm nàng mất đi này phân công tác, nhưng những lời này nói ra khẩu sau, nếu không có kỳ tích xuất hiện, này phân công tác trên cơ bản là không bảo đảm.

Kỳ tích sẽ xuất hiện sao? Trước sân khấu thư ký một lòng đều nhắc tới cổ họng mắt, nàng cũng không biết vì sao đến giờ phút này chính mình còn đối những lời này ôm có hi vọng.

“Hắn nói hắn thực thích tác liệt cà phê quán bỏ thêm đường cà phê! Hắn nói hắn thực thích tác liệt cà phê quán bỏ thêm đường cà phê! Là ngươi trở lại sao? Là ngươi trở lại sao?” Chung Dương Dĩnh nghe thế câu, thân thể mềm mại mạnh run lên, nước mắt lập tức liền không hề dấu hiệu theo của nàng hốc mắt dũng mãnh tiến ra, chảy xuống kia trắng nõn mềm mại khuôn mặt cũng không hề hay biết, chính là thì thào trước sân khấu thư ký vừa rồi nói câu nói kia.

Gặp chủ tịch đột nhiên rơi xuống nước mắt, trước sân khấu nữ thư ký cơ hồ sợ ngây người. Ở nàng cảm nhận trung, chủ tịch là trên thế giới lợi hại nhất tối kiên cường, là một nữ nhân hẳn là không biết như thế nào nước mắt. Không nghĩ tới gần chính là như vậy một câu hoang đường không đáng tin cậy mà nói, thế nhưng câu động nàng lệ như tuyền ra.

Ngay tại trước sân khấu nữ thư ký kinh ngốc là lúc, Chung Dương Dĩnh lại đột nhiên theo vị trí đứng lên, sau đó nhằm phía phòng họp đại môn, tông cửa xông ra.

Một đường hướng phía trước đài bôn chạy mà đi, thậm chí đều đã quên dưới chân đi là giày cao gót, như vậy chạy thực dễ dàng hội xoay đến chân.

Phòng họp lập tức im lặng xuống dưới, mỗi người đều mặt lộ vẻ vẻ khiếp sợ, không biết đến tột cùng đã xảy ra sự tình gì, còn là kia trước sân khấu nữ thư ký phản ứng mau, theo sát sau Chung Dương Dĩnh chạy đi ra ngoài.

Trước sân khấu nữ thư ký vừa chạy ra đi, liền nhìn đến bôn chạy trung chủ tịch đột nhiên dừng bước, nước mắt mơ hồ hai mắt si ngốc nhìn phía trước vị kia nam sĩ nói muốn tới bái phỏng chủ tịch.

“Là ngươi sao? Là ngươi trở lại sao?” Thấp giọng thì thào ở hành lang quanh quẩn. Khiến cho trước sân khấu nữ thư ký còn có sở hữu theo sát đi ra phòng họp mọi người tất cả đều không tự chủ được dừng bước.

“Chung tỷ, là ta, là ta trở lại!” Hạ Vân Kiệt đi đến Chung Dương Dĩnh trước mặt, ôn nhu nói.

“A kiệt!” Chung Dương Dĩnh rốt cục nhịn không được bổ nhào vào Hạ Vân Kiệt trong lòng, nước mắt càng không ngừng ra bên ngoài dũng.

Suốt mười năm, mọi người nhìn đến tất cả đều là nàng ngăn nắp một mặt, nhìn đến là nàng trên đầu thế giới bán lẻ nghiệp nữ vương, thế giới nữ thủ phú quang hoàn, đều nghĩ đến nàng cuộc sống khẳng định phi thường dễ chịu, phi thường hạnh phúc, khả lại có ai có thể biết, này suốt mười năm nàng đều là sống một ngày bằng một năm, chỉ có thông qua không ngừng công tác, đến chết lặng chính mình, không cho chính mình đầu có rảnh xuống dưới.

Bởi vì đầu không còn rảnh rỗi, nàng sẽ nhớ tới kia khắc vào nàng trong khung nam nhân, nhớ tới hắn rời đi kia một khắc mang cho của nàng tê tâm liệt phế đau xót.

“Chung tỷ, mấy năm nay làm cho ngươi chịu khổ !” Hạ Vân Kiệt nâng lên Chung Dương Dĩnh khuôn mặt, nhẹ nhàng lau trên mặt nàng nước mắt, đau lòng như đao cắt.

Này từng là một vị cỡ nào kiên cường nữ cường nhân, lại bởi vì chính mình biến thành công tác cuồng, mặt gầy gò nhìn không tới một tia phú quý thái.

“Ta chỉ muốn ngươi trở về! Ta chỉ muốn ngươi trở về!” Chung Dương Dĩnh nâng tay đem Hạ Vân Kiệt tay đặt ở mặt mình thượng, dùng mặt mình ở mặt trên qua lại vuốt phẳng, tựa hồ sợ hắn hội đột nhiên biến mất bình thường.

“Kia hôm nay ta đã trở về, ngươi là tốt rồi nghỉ ngơi đi.” Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng hôn hạ Chung Dương Dĩnh cái trán, yêu thương nói.

“Ân!” Gặp Hạ Vân Kiệt nhắc tới nghỉ, Chung Dương Dĩnh rốt cục nhớ tới nơi này còn là công ty, còn là hành lang, khẳng định có không ít người đang nhìn, mặt đẹp không khỏi hơi hơi đỏ lên, nhưng còn là nhu thuận gật gật đầu, nhẹ nhàng theo Hạ Vân Kiệt ôm ấp trung đứng

lên, nhưng thủ cũng rất tự nhiên vươn, cùng hắn gắt gao mười ngón nắm.

Mười năm tương tư, hôm nay khả năng gặp mặt, mặc kệ mọi người thấy thế nào nàng, nàng cũng không nguyện ý buông tay.

Nhìn chủ tịch tay cùng Hạ Vân Kiệt tay mười ngón nắm, trên mặt còn y hi mang theo lệ tích, mọi người tất cả đều trợn mắt há hốc mồm, trong đầu rung động cùng ghen tị căn bản không thể diễn tả bằng ngôn từ.

Đây chính là thế giới bán lẻ nghiệp nữ vương, thế giới nữ thủ phú a.

Thân thể của nàng giới theo năm nay, 2019 năm mới nhất đánh giá giá trị đạt tới 45 tỷ đôla, vượt qua 300 tỷ nhân dân tệ, toàn diện đuổi kịp và vượt qua mặt khác một nhà bán lẻ thương Wal-Mart người thừa kế, nguyên nữ thủ phú Christy? Walton. Thân giá của nàng giới là 41.6 tỷ đôla.

Hiện tại vị kia nam tử tay lại cùng siêu thắng tập đoàn chủ tịch tay mười ngón nắm, mọi người trước hết nghĩ đến chính là kia khổng lồ tài phú, nghĩ đến là trước mắt vị này nam tử là trên thế giới tối ngưu xoa ăn nhuyễn cơm tên.

Bọn họ lại căn bản không biết, trước mắt vị này nam tử hiện tại là ba ngàn giới ngưu xoa nhân vật, hắn hiện tại có được địa bàn là lấy hàng tỉ cái địa cầu đến tính toán. 45 tỷ đôla đối với bọn họ mà nói là vô cùng khổng lồ tài phú, đối hắn mà nói lại thật sự chính là cái con số. Chỉ có trước mắt vị này cùng hắn mười ngón nắm nữ nhân mới là hắn trong lòng chân chính vật báu vô giá, vô luận bao nhiêu tài phú cũng không khả năng đổi lấy người yêu, vô luận cần trải qua bao nhiêu cực khổ, vô luận muốn bôn ba nhiều xa xôi khoảng cách, hắn đều đã trở

về tìm người yêu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1453 : Này không phải ảo giác

“Hôm nay hội nghị đến này đi, còn có Tiền bộ trưởng thỉnh cấp Tiểu Lị thăng ba cấp tiền lương.” Chung Dương Dĩnh không để ý đến mọi người trợn mắt há hốc mồm biểu tình, mà là mặt mang mỉm cười hướng mọi người công đạo một câu, sau đó nên cái gì cũng không quản cùng Hạ Vân Kiệt mười ngón nắm, tay cầm tay đi rồi.

Tiền tài đối với Hạ Vân Kiệt bất quá chính là cái con số, đối với Chung Dương Dĩnh làm sao thường không phải?

“Hiện tại chúng ta đi làm sao?” Chung Dương Dĩnh lôi kéo Hạ Vân Kiệt tay, ánh mắt thủy chung không có rời đi Hạ Vân Kiệt, tựa hồ sợ chính mình nháy mắt, trước mắt nam nhân sẽ biến mất giống nhau.

“Đi A Cập Á tìm Chỉ Nghiên.” Hạ Vân Kiệt trả lời, lôi kéo Chung Dương Dĩnh tay vào thang máy.

Vừa tiến vào thang máy, Chung Dương Dĩnh liền nhịn không được trong đầu kích tình, cùng Hạ Vân Kiệt hôn nồng nhiệt đứng lên, thẳng đến cửa thang máy mở ra, nàng mới sắc mặt phi hồng cùng Hạ Vân Kiệt tách ra.

……

A Cập Á nhiệt mã lan thị ba đông trấn, nhiệt mã lan thị tối nổi danh món ăn thôn quê buôn bán chợ.

Tô Chỉ Nghiên một người lẳng lặng đi ở người đến người đi ồn ào chợ trung, phía sau đi theo mười đến cái cầm trong tay súng ống bưu hãn bảo tiêu.

Này mười bưu hãn bảo tiêu có một nửa là người da đen,

nhưng lại mặc áo ôn khắc tô tộc thổ vương hoàng cung cấm vệ quân chế phục, làm cho trong chợ người lui tới vừa thấy đến bọn họ kia một thân chế phục đều mắt lộ ra kính sợ sắc, đối bị bọn họ bảo hộ Tô Chỉ Nghiên lại kính trọng nhưng không gần gũi, không dám có nửa điểm không an phận chi tưởng.

Tuy rằng mỗi một lần nhớ lại đều là một lần thống khổ trải qua, nhưng mỗi một lần đến A Cập Á, Tô Chỉ Nghiên đều nhất định phải tới một chuyến này nhiệt mã lan thị tối nổi danh món ăn thôn quê chợ buôn bán.

Bởi vì nơi này là nàng rơi vào võng tình địa phương, điểm ấy liền ngay cả Hạ Vân Kiệt cũng không biết, Tô Chỉ Nghiên là ở nơi này mới bắt đầu chân chính yêu hắn.

Một mình một người lẳng lặng đi ở ồn ào chợ, Tô Chỉ Nghiên cảm giác tựa như ở xuyên qua thời không bình thường, quanh thân người đi qua, kêu la tiểu phiến, tất cả đều giống phim nhựa người qua đường giáp người qua đường ất, chính là bên người lại thiếu nam nhân vật chính, một tiểu bạch kiểm bảo tiêu tùy thời tùy khắc làm bạn, bảo hộ nàng.

Mười năm, ngươi có khỏe không? Ta cỡ nào hy vọng lại một lần nữa bị người dùng súng chỉ vào đầu, sau đó ngươi ngay tại ta bên người!

Ồn ào trong đám người, đi tới đi tới, bất tri bất giác nước mắt mơ hồ Tô Chỉ Nghiên ánh mắt.

Thông qua lệ quang, Tô Chỉ Nghiên nhìn đến trước mắt xuất hiện một cái quen thuộc mông lung thân ảnh.

“Cỡ nào hy vọng này hết thảy là thật a! Ở người đến người đi khu phố, ngươi cứ như vậy đột nhiên xuất hiện ở của ta trước mặt!” Tô Chỉ Nghiên hướng kia quen

thuộc mà mông lung thân ảnh mặt sờ soạng, nước mắt ngã nhào nàng bóng loáng xinh đẹp khuôn mặt.

“A!” Đột nhiên gian Tô Chỉ Nghiên hét lên đứng lên, thủ cũng giống đột nhiên bị rắn cắn bình thường cấp tốc rụt trở về.

Bởi vì trong tưởng tượng kia ảo giác thế nhưng không giống như bọt biển bàn biến mất, mà là thật sự. Tay nàng thế nhưng đụng đến một trương thật sự nam nhân mặt.

“Không được nhúc nhích! Giơ lên tay đến!” Tô Chỉ Nghiên nhất thét chói tai, nàng phía sau bảo tiêu nháy mắt liền vọt đi lên, bưng lên súng trong tay tất cả đều nhắm ngay nam nhân không biết khi nào xuất hiện ở Tô Chỉ Nghiên trước mặt.

Bất quá nam nhân lại đối này chỉ vào hắn tối như mực họng súng phảng phất không thấy, duỗi tay cầm trụ Tô Chỉ Nghiên cấp tốc lùi về đi tay.

“Đứa ngốc, đây là thật sự! Này không phải ảo giác!” Hạ Vân Kiệt hốc mắt đỏ lên nói.

Hắn gì đức gì năng, thế nhưng làm cho một nữ nhân tưởng niệm hắn đến bực này trình độ.

“Phanh!” Một tiếng súng tiếng vang lên, cũng là dùng súng chỉ vào Hạ Vân Kiệt người da đen thấy hắn cũng dám duỗi tay đi bắt Tô Chỉ Nghiên, không chút do dự liền ban động cò.

Đây là bọn họ vương Ba Lỗ? Tang Thác Tư cho bọn hắn hạ đạt tối cao mệnh lệnh, mặc kệ là ai, chỉ cần dám mạo phạm Tô Chỉ Nghiên, giết không cần hỏi, chẳng sợ đối phương là người da trắng cũng không ngoại lệ.

“Không cần! Không cần! Không cần!” Tô Chỉ Nghiên lúc này đã nhận ra Hạ Vân Kiệt, thấy thế không khỏi bệnh tâm thần kêu lên, hai tay lập tức ôm lấy hắn đầu, run run cái không ngừng, nước mắt chỉ không được ra bên ngoài dũng, cũng là căn bản đã quên Hạ Vân Kiệt có được thần kỳ năng lực sự tình.

Còn tưởng rằng này một phát súng hội muốn mạng của hắn.

“Đứa ngốc, ta không sao, ta không sao, đã quên ta là ai sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên bệnh tâm thần bộ dáng, nước mắt rốt cục nhịn không được ngã nhào xuống dưới, lập tức gắt gao đem nàng ôm vào trong ngực, càng không ngừng dùng miệng đi hôn trên mặt nàng nước mắt.

Bọn bảo tiêu hoàn toàn bị khiếp sợ ở, trong mắt tất cả đều toát ra hoảng sợ đến cực điểm ánh mắt, bởi vì kia theo họng súng bắn ra viên đạn thế nhưng đứng ở họng súng 1 cm địa phương, giống như có cỗ thần kỳ lực lượng định trụ nó, không chỉ có như thế, kia viên đạn còn dần dần ở không trung biến thành bột phấn, phảng phất lưu sa bình thường chậm rãi chảy xuống đến, bị gió thổi qua, hoàn toàn biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Cách đó không xa, trong đám người Chung Dương Dĩnh bốn người nhìn Hạ Vân Kiệt cùng Tô Chỉ Nghiên ôm nhau một màn, tất cả đều hạ xuống nước mắt, trong lòng không có gì ghen tị, chỉ có vô tận cảm động.

“A, ngươi không có việc gì, ngươi thật sự không có việc gì, ta đã quên ngươi là một vị thần tiên ! Ta thực không phải đang nằm mơ đi, ngươi thật sự trở lại, ngươi thật sự trở lại?” Nói xong Tô Chỉ Nghiên hung hăng véo chính mình cánh tay, tựa hồ sợ này lại là một giấc mộng.

“Đau quá a!” Tô Chỉ Nghiên lập tức liền đau đến liệt mở miệng, sau đó theo sát sau trên mặt còn mang theo nước mắt nàng lập tức theo mặt đất nhảy bắn lên, thon dài hai chân giống bạch tuộc giống nhau quấn quanh hắn eo, hai tay bắt tại hắn trên cổ, hồng nhuận môi sớm đã liều lĩnh che lại Hạ Vân Kiệt miệng.

Hồi lâu, thẳng đến Tô Chỉ Nghiên cơ hồ suyễn không đủ khí đến, nàng mới lưu luyến không rời buông ra thần, đang cầm Hạ Vân Kiệt mặt tỉ mỉ nhìn nửa ngày, sau đó đột nhiên lại ghé vào bờ vai của hắn khóc rống lên, một bên khóc một bên nâng lên phấn quyền đấm đánh hắn.

“Ngươi như thế nào đến bây giờ mới trở về? Ngươi có biết hay không Chỉ Nghiên rất nhớ ngươi, rất nhớ ngươi!”

“Ta biết, ta biết, ta cũng rất nhớ ngươi!” Hạ Vân Kiệt một bên yên lặng thừa nhận phấn quyền đấm đánh, một bên trong lòng bao hàm yêu thương cùng áy náy nói.

“Ta không tin! Ta không tin! Ô ô!” Tô Chỉ Nghiên khóc nói.

Hồi lâu, thẳng đến Tô Chỉ Nghiên lơ đãng ngẩng đầu nhìn đến Tần Lam đám người đứng ở cách đó không xa, yên lặng rơi nước mắt, nàng mới vội vàng lau quệt trên mặt nước mắt, theo Hạ Vân Kiệt trên người xuống dưới, hướng phía sau còn bị vây hoảng sợ trung bảo tiêu huy phất tay:“Tốt lắm, trở về đi, ta bên này không có các ngươi sự tình.”

“Nhưng là……” Bọn bảo tiêu do dự nói.

“Các ngươi cảm thấy có hắn ở ta bên người, còn có người có thể thương tổn ta sao?” Tô Chỉ Nghiên lôi kéo Hạ Vân Kiệt tay, hỏi.

Bọn bảo tiêu theo bản năng hướng Hạ Vân Kiệt nhìn lại, trong mắt tất cả đều toát ra kính sợ sắc. Như thế gần khoảng cách, không có gì động tác có thể làm cho viên đạn đứng ở không trung, hơn nữa khiến cho viên đạn tự động hoá thành bột phấn, bực này thần kỳ mà khủng bố năng lực, trừ bỏ mười năm trước vị nào cứu vớt toàn nhân loại anh hùng, bọn họ thật sự nghĩ không ra còn có ai có như thế thần kỳ mà khủng bố năng lực.

Mười năm trước vị kia anh hùng? Nghĩ vậy điểm, bọn bảo tiêu lại nhìn Hạ Vân Kiệt kia giống như đã từng quen biết mặt, tất cả đều nhịn không được cả người chấn động, bật thốt lên kinh hô:“Ngài, ngài là mười năm trước vị kia……”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1454 : Không có biện pháp quên

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi nao nao, hắn cũng không biết mười năm trước trận chiến ấy bởi vì vệ tinh duyên cớ, hắn bị toàn thế giới mọi người đã biết, hắn hình tượng sớm đã thật sâu khắc vào rất nhiều người trong đầu, là chân chính siêu cấp anh hùng. Tuy rằng hắn hiện tại dung nhan biến hóa rất lớn, hơn nữa mọi người thấy đến cũng chỉ là trên màn hình hắn, cùng chân nhân có xuất nhập, hơn nữa hiện tại sự tình cũng đã qua đi mười năm, tình hình chung hạ, cho dù mặt đối mặt nói chuyện với nhau cuộc sống, cũng tuyệt đối không có người đem hắn cùng mười năm trước vị kia siêu cấp anh hùng liên hệ cùng một chỗ.

Bởi vì đó là cái truyền kỳ! Cái này theo chúng ta ở trong hiện thực đụng tới một người dung mạo hơi chút có điểm giống đại minh tinh, tuyệt không hội cho rằng hắn chính là kia đại minh tinh giống nhau. Một phương diện là vì dung mạo chính là tương tự, mặt khác một phương diện cũng là bởi vì đại minh tinh tình hình chung hạ căn bản sẽ không xuất hiện ở mọi người sự thật cuộc sống.

Về phần mười năm trước kia siêu cấp anh hùng, đã sớm trở thành một cái truyền kỳ, vậy càng không có thể.

Vốn này đó bảo tiêu cũng sẽ giống mọi người giống nhau, tuyệt đối sẽ không đem Hạ Vân Kiệt cùng mười năm trước vị kia tràn ngập truyền kỳ sắc thái siêu cấp anh hùng liên hệ cùng một chỗ, nhưng vừa rồi kia thần kỳ mà khủng bố một màn, lại làm cho bọn họ phản xạ có điều kiện liên tưởng đến mười năm trước vị kia siêu cấp anh hùng, bởi vì hắn cũng đồng dạng là có được vô cùng thần kỳ mà khủng bố năng lực.

“Chuyện này các ngươi biết là có thể, không cần nói đi

ra ngoài. Mặt khác cùng các ngươi vương Ba Lỗ nói một tiếng, chờ ta có rảnh, lại đến vấn an hắn.” Hạ Vân Kiệt nay ra sao đám người, nao nao sau, liền nháy mắt đem nguyên nhân hậu quả nghĩ đến rõ ràng, thản nhiên đối này bảo tiêu nói, còn cố ý cùng này mặc hoàng cung cấm vệ quân chế phục người da đen bảo tiêu công đạo một câu.

“Là, ngài yên tâm, chúng ta tuyệt không hội lắm miệng!” Mọi người nghe vậy tất cả đều vẻ mặt trang nghiêm cung kính hướng Hạ Vân Kiệt cúi đầu trả lời, tựa hồ đây là một kiện vô thượng thần thánh sứ mệnh.

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó liền mang theo Tô Chỉ Nghiên hướng Tần Lam bốn người đi đến.

Năm nữ nhân đi đến cùng nhau sau, tự nhiên khó tránh khỏi muốn hàn huyên như vậy vài câu, bất quá rất nhanh, các nàng liền hộ tống Hạ Vân Kiệt ly khai chợ.

Italy La Mã.

Ở quốc nội, lúc này đã ban đêm mạc buông xuống, nhưng ở La Mã như trước là ánh nắng tươi sáng.

Năm sao cấp đại tửu điếm Brotherton lộ thiên ban công, mặc một thân sườn xám, dáng người phá lệ thướt tha Dương Tiếu Mai chính tao nhã quấy cà phê, của nàng mặt sau đứng một vị tóc vàng mỹ nữ, đúng là Hạ Vân Kiệt tự mình cấp nàng xem xét cũng tài bồi liên bang Nga mỹ nữ bảo tiêu Tatiana, của nàng đối diện ngồi hai người, một cái là như trước mập mạp bày biện ra hai cằm Mario, một cái khác còn lại là Italy một nhà ảnh thị công ty lão bản.

Bọn họ phía sau còn lại là quần áo hắc y kính râm, lộ ra một tia xơ xác tiêu điều hơi thở bưu hãn bảo tiêu.

Vị kia Italy mỗ ảnh thị công ty lão bản đang có chút câu thúc về phía Dương Tiếu Mai giới thiệu có liên quan phim nhựa sự tình.

Không có biện pháp, ngay cả Mario tiên sinh đối trước mắt vị này đến từ Trung Quốc ảnh hậu đều phải khách khách khí khí, cung kính có thêm, hắn bất quá chính là Italy một ảnh thị công ty lão bản, lại nào có cái gì tư cách ở nàng trước mặt tự cao tự đại.

Dương Tiếu Mai lại có vẻ có chút không yên lòng.

Mười năm, suốt mười năm ! Ngươi chính là ở trong này cải biến của ta nhân sinh, nhưng hôm nay ngươi lại ở nơi nào đâu?

“Patis tiên sinh, nếu không hôm nay trước như vậy đi, hôm khác ta đến các ngươi công ty tái tiếp tục nói chuyện.” Tình cảnh này, Dương Tiếu Mai phát hiện chính mình thật sự không thể ở trong này tiếp tục cùng trước mắt vị này Italy ảnh thị công ty lão bản đàm công tác sự tình, đành phải hướng hắn hơi lộ ra xin lỗi sắc nói.

Được xưng là Patis tiên sinh người Ý còn muốn tiếp tục trao đổi vài câu, nhưng Mario đã đứng lên, nói:“Nếu như vậy, Dương nữ sĩ chúng ta trước hết cáo từ, nếu ngài có gì cần, mời theo khi gọi cho ta điện thoại, ta tùy kêu tùy đến.”

Mario tiên sinh mà nói đem Patis tiên sinh đã đến bên miệng nói cấp dọa trở về. Mario tiên sinh nhưng là Italy địa hạ thế lực quốc vương, ngay cả hắn đều bày ra tùy kêu tùy đến khiêm tốn tư thái, hắn chính là một nhà ảnh thị công ty lão bản nào có tư cách miễn cưỡng trước mắt vị này đến từ Trung Quốc ảnh hậu tiếp tục nói chuyện với nhau đi xuống.

“Cảm ơn ngươi Mario tiên sinh.” Dương Tiếu Mai đứng dậy hơi hơi hướng Mario gật đầu nói.

“Có thể vì Dương nữ sĩ cống hiến sức lực là vinh hạnh của ta.” Mario khiêm tốn nói, Hạ Vân Kiệt đối hắn từng có mấy lần ân cứu mạng, Mario vị này Italy địa hạ thế lực quốc vương chưa bao giờ dám quên ân.

“Hảo hảo bảo hộ Dương nữ sĩ, không chuẩn bất luận kẻ nào đã quấy rầy cùng xúc phạm tới nàng.” Mario tuy rằng đi rồi, nhưng hắn lại thần sắc nghiêm khắc phân phó thủ hạ của bọn họ.

“Dương, ngài hiện tại có phải hay không đặc biệt tưởng niệm Hạ tiên sinh?” Tatiana nhìn Dương Tiếu Mai trong mắt toát ra đến nồng đậm tưởng niệm cùng bi thương sắc, nhịn không được hỏi.

“Ở một lần party, ta lần đầu tiên nhận thức hắn. Nhưng là ở nơi này, hắn chân chính đi vào của ta sinh mệnh, làm cho ta rốt cuộc không có biện pháp đem hắn quên.” Dương Tiếu Mai hồng hốc mắt buồn bã nói.

“Nhưng là Hạ tiên sinh đã rời đi mười năm, ngài thật sự không tất yếu tái như vậy tra tấn chính mình, ngài hẳn là một lần nữa bắt đầu thuộc loại chính mình cuộc sống.” Tatiana thấy thế không đành lòng khuyên nhủ.

“Tatiana, ngươi không phải ta, ngươi sẽ không biết ta cùng hắn trong lúc đó cảm tình. Theo ngày đó hắn ở trong này đã cứu ta kia một khắc khởi, hắn cũng đã thành của ta sinh mệnh, không có hắn, của ta sinh mệnh cũng liền điêu linh.” Dương Tiếu Mai nói.

“Không có ngươi, của ta sinh mệnh cũng là giống nhau.” Một đạo động tình thanh âm đột nhiên ở Dương Tiếu Mai bên tai vang lên, không biết khi nào một nam nhân xuất hiện ở tại lộ thiên nhà ăn, chính thâm tình nhìn

Dương Tiếu Mai, đi bước một hướng nàng đi tới.

Tatiana gặp một nam nhân đột nhiên hướng Dương Tiếu Mai đi tới, lập tức tiến lên chặn hắn, nói:“Tiên sinh, mời ngươi không cần tới gần Dương tiểu thư.”

Ở Tatiana ngăn lại Hạ Vân Kiệt đồng thời, bốn phía âm thầm bảo hộ Dương Tiếu Mai Mario nhân mã cũng tất cả đều cảnh giác đứng lên, thủ đã âm thầm thân hướng vào phía trong đâu, bắt được súng ống.

“Kiệt ca, là ngươi sao? Thật là ngươi sao? Ta không phải đang nằm mơ đi?” Bất quá Dương Tiếu Mai lại đột nhiên đứng dậy, rơi lệ đầy mặt đẩy ra Tatiana, si ngốc nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Là ta, đương nhiên là ta!” Hạ Vân Kiệt duỗi tay đem Dương Tiếu Mai ôm vào lòng, động tình nói.

“Kiệt ca?” Tatiana nhìn Hạ Vân Kiệt đem Dương Tiếu Mai ôm vào lòng, tròng mắt càng trừng càng lớn, sau đó mạnh mẽ thân mình mạnh chấn động, nàng rốt cục nhận ra Hạ Vân Kiệt đến.

Nhưng nơi xa người của Mario cũng không nhận thức Hạ Vân Kiệt, gặp Dương Tiếu Mai thế nhưng cùng một cái khác nam nhân nhiệt tình ôm nhau, tất cả đều hai mặt nhìn nhau, bất quá rất nhanh có người rồi đột nhiên ý thức lại đây, vội vàng cầm lấy di động cấp Mario gọi điện thoại.

“Tony, có phải hay không Dương nữ sĩ bên kia phát sinh sự tình gì ?” Mario nhất tiếp khởi điện thoại hay dùng mang theo một tia khẩn trương ngữ khí hỏi.

Dương Tiếu Mai là Hạ Vân Kiệt người yêu, Mario là tuyệt đối không cho phép nàng ở chính mình địa bàn có nửa điểm sơ xuất.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1455 : Ta cái này cút đi

“Mario tiên sinh, Dương nữ sĩ hiện tại đang theo một nam nhân cùng một chỗ, hiện tại chúng ta nên làm cái gì bây giờ?” Tony hội báo nói. Tony là Mario thân tín, nhiều lần chấp hành quá âm thầm bảo hộ Dương Tiếu Mai nhiệm vụ, biết Mario tiên sinh là tuyệt đối cấm đối Dương nữ sĩ dụng tâm kín đáo nam sĩ tiếp cận Dương nữ sĩ, nhưng hiện tại lại đột nhiên xuất hiện một nam sĩ, hơn nữa còn cùng Dương nữ sĩ nhiệt tình ôm nhau, Tony còn có điểm không biết nên xử lý như thế nào.

“Cái gì? Dương nữ sĩ hiện tại thế nhưng cùng một nam nhân cùng một chỗ?” Mario nghe vậy sắc mặt nhất thời trở nên cực kì âm trầm khó coi, trong mắt hàn mang lóe ra không chừng.

Mario là Italy địa hạ thế lực vương giả, một thế hệ kiêu hùng, đời này chưa từng sùng bái kính sợ quá cái nào người, chỉ có Hạ Vân Kiệt ở hắn trong lòng như thiên thần thần thánh mà không thể xâm phạm, chẳng sợ hắn đã rời đi suốt mười năm, này phân sùng bái kính sợ loại tình cảm, Mario ở trong lòng không có yếu bớt chút.

Nay Hạ Vân Kiệt nữ nhân thế nhưng cùng một cái khác nam nhân tại cùng nhau, còn tưởng khởi phía trước trong lòng nàng không yên, Mario tâm tình có thể hảo mới là lạ.

“Các ngươi tiếp tục nhìn chằm chằm, ta lập tức đi qua.” Mario mặt âm trầm treo điện thoại, sau đó tông cửa xông ra, hạ thang máy hướng lộ thiên nhà ăn đi đến.

Vì để ngừa Dương Tiếu Mai có việc tìm hắn, không thể đúng lúc đuổi tới, Mario cũng không có rời đi Brotherton đại tửu điếm.

Làm Mario đuổi tới ban công nhà ăn khi, vừa vặn nhìn đến Dương Tiếu Mai đang cùng Hạ Vân Kiệt điên cuồng mà hôn nồng nhiệt.

Trước mặt mọi người hôn nồng nhiệt, ở Trung Quốc có lẽ còn là một kiện chọc người chú mục tiền vệ hành động, nhưng ở La Mã này không bị cản trở lãng mạn thành thị, mọi người sớm đã nhìn quen lắm rồi, thấy nhưng không thể trách. Nhưng giờ khắc này, này một màn dừng ở Mario trong mắt lại làm cho hắn trong cơn giận dữ, nhịn không được sải bước tiến lên.

Bất quá khi hắn đi đến hai người trước mặt khi, hắn cuối cùng còn là áp chế trong lòng lửa giận, dù sao Dương Tiếu Mai là Hạ Vân Kiệt người yêu, hiện tại Hạ Vân Kiệt đã rời đi suốt mười năm, lại nói tiếp hắn không có gì lý do ngăn cản nàng một lần nữa tìm kiếm hạnh phúc.

“Xin lỗi, quấy rầy một chút.” Mario cố nén trong lòng lửa giận, sắc mặt âm trầm đánh gãy hai người hôn nồng nhiệt.

Bất quá Mario vừa dứt lời, kia đang cùng Dương Tiếu Mai hôn nồng nhiệt nam nhân quay đầu hướng hắn nhìn lại, hướng hắn mỉm cười nói:“Mario, ta cùng Tiếu Mai mười năm không gặp, có thể trước làm cho chúng ta một chỗ trong chốc lát sao?”

Kia quen thuộc thanh âm, kia giống như đã từng quen biết mỉm cười, khiến cho Mario vị này Italy địa hạ thế lực đại giáo phụ, nhất thời như bị sét đánh, một hồi lâu nhi mới như mộng mới tỉnh, vội vàng xoay người cúi đầu nói:“Là, là, ta cái này cút đi!”

Nói xong Mario quả nhiên xoay người bước đi, chạy cước bộ có chút bối rối, hốc mắt có chút đỏ lên.

“Chờ ta xử lý một sự tình sau, lại tìm ngươi uống một ly.”

Tuy rằng đối với hiện tại cường đại như hắn mà nói, Mario thậm chí nhỏ bé ngay cả con kiến đều không tính là, nhưng này phân chân tình biểu lộ, kia phân trải qua mười năm như trước không thay đổi cảm ơn chi tâm, lại làm cho Hạ Vân Kiệt lần cảm ấm áp, lại khởi là có thể sử dụng một người chân chính thực lực đến cân nhắc ?

“Cảm ơn Hạ tiên sinh, Mario nhất định tại Ý xin đợi ngài đại giá.” Mario nghe vậy cả người không khỏi chấn động, vội vàng xoay người lại lần nữa hướng Hạ Vân Kiệt cúc nhất cung, sau đó cước bộ càng phát ra không xong, một cao một thấp vội vàng rời đi.

Bởi vì lúc này Mario cảm giác chính mình tựa như giẫm tại cao trên mây mặt trên giống nhau, mập mạp thân mình tựa hồ đều phải bay lên đến.

“Tốt lắm, Mario đã đi rồi, chúng ta tiếp tục đi.” Hạ Vân Kiệt nhìn Mario kia hai điều phì chân một cao một thấp cất bước rời đi, thoạt nhìn rất hài kịch cảm, tâm tình cũng không chịu đựng đến vài phần cảm động, xoay người lại lần nữa một phen ôm chặt Dương Tiếu Mai, không khỏi phân trần, không coi ai ra gì lại cùng nàng hôn nồng nhiệt đứng lên.

Hồi lâu thẳng đến Dương Tiếu Mai tựa hồ khí đều có điểm suyễn không lại đây, hai người thế này mới ý do chưa hết phân mở ra. Này một phần khai, Dương Tiếu Mai mới phát hiện Tần Lam đám người đều ở cách đó không xa lẳng lặng nhìn nàng, không khỏi mặt đẹp đỏ lên, phấn quyền nhẹ nhàng đánh Hạ Vân Kiệt một chút nói:“Chung tỷ các nàng đều đến đây, ngươi như thế nào cũng không trước tiên cùng ta nói một tiếng, mắc cỡ chết người.”

Dương Tiếu Mai nhưng là quốc tế ảnh hậu, này ngượng ngùng biểu tình, cũng là chân tình biểu lộ, lại tăng thêm nghệ thuật vài phần khoa trương biểu hiện, kia phấn

quyền thiếu chút nữa đem Hạ Vân Kiệt đánh cho xương cốt đều mềm yếu, cầm Dương Tiếu Mai tay, mang theo một tia cười xấu xa nói:“Chung tỷ các nàng cũng không phải ngoại nhân, này đều xấu hổ mà nói, về sau đến trên giường khả làm sao bây giờ nga?”

“Thiếu ức hiếp chúng ta giới giải trí băng sơn mỹ nhân, còn không mau đi tìm của ngươi tóc vàng nữ vương?” Hạ Vân Kiệt lời này vừa mới vừa hạ, Tần Lam đám người đã đi lên trước đến, một phen kéo qua Dương Tiếu Mai tay, tiếu mâu hoành Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nói.

Có câu kêu không phải sợ lão bà mà là bởi vì yêu cho nên sợ!

Đối Tần Lam, Hạ Vân Kiệt chính là như vậy một phần tâm tính, chẳng sợ đến giờ này ngày này thân phận địa vị, đối với Tần Lam hắn còn là có một phần khó có thể ngôn dụ sợ vợ, thấy nàng lên tiếng, hắc hắc cười cười, quả thực không dám tái đối Dương Tiếu Mai mấy chuyện xấu, mà là nói:“Chúng ta đây hiện tại phải đi cơ nặc duy lan đi.”

“Lam tỷ, quả nhiên cũng là ngươi có thể trấn được người này, Chung tỷ nha, chỉ biết chiều người này.” Tô Chỉ Nghiên vãn quá Tần Lam tay, vẻ mặt vui sướng khi người gặp họa nhếch miệng khẽ cười nói.

Trước kia Hạ Vân Kiệt các nữ nhân, thực rõ ràng chia làm 4 phái. Chung Dương Dĩnh, Tô Chỉ Nghiên còn có Dương Tiếu Mai là một cái đội, Thiệu Lệ Hồng cùng Chu Hiểu Diễm là một đám, Tần Lam là người cô đơn, cùng các nàng trung gì một người đều có điểm không hợp nhau, hết sức lành lạnh, mà nữ vương Catherine cùng Tần Lam giống nhau cũng là người cô đơn, nhưng nàng cùng với khác nữ nhân quan hệ hoàn toàn cùng Tần Lam tương phản, tựa hồ với ai đều có thể hoà mình, đã

tự do cho gì đội ở ngoài, có năng lực dung nhập gì một cái đội.

Ở Hạ Vân Kiệt rời đi địa cầu tiền, các nữ nhân như trước là như vậy ở chung. Nhưng nay, Tô Chỉ Nghiên lại thân mật kéo Tần Lam tay, hiển nhiên mười năm dày vò, làm cho này đó nữ nhân tất cả đều thành người đồng bệnh tương liên, thành thân mật khăng khít khuê mật.

Nhìn Tô Chỉ Nghiên cùng Tần Lam thân mật tay trong tay đứng chung một chỗ, Hạ Vân Kiệt làm sao thường không rõ đạo lý này, trong lòng không khỏi một trận cảm động, nói:“Có thể có được các ngươi, là ta đời này lớn nhất hạnh phúc!”

“Nhìn ngươi miệng ngọt, tính, Tiếu Mai ngươi đi cùng hắn đi, đỡ phải vừa mới gặp mặt, hắn liền đã cho ta ở quản hắn.” Gặp Hạ Vân Kiệt chân tình biểu lộ, Tần Lam hốc mắt không khỏi hơi hơi đỏ lên, đem Dương Tiếu Mai giao cho Hạ Vân Kiệt.

Chúng nữ tử, chỉ có nàng theo ngay từ đầu liền kiên trì không tiếp thụ hắn có này khác nữ nhân tồn tại, có lẽ là vì như vậy, mới làm cho Hạ Vân Kiệt đối nàng luôn phá lệ cẩn thận, sợ nhạ nàng mất hứng. Trước kia Tần Lam còn không thể hiểu được Hạ Vân Kiệt này phân khổ tâm, nhưng mười năm chờ đợi, mười năm dày vò, nàng sớm đã hiểu được Hạ Vân Kiệt này phân khổ tâm, đó là khắc đến trong khung yêu, cho nên giống hắn như vậy đại năng giả, còn như vậy kính nàng, sợ nàng!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1456 : Kỳ tích tái hiện

“Xong rồi, Lam tỷ nay cũng bắt đầu hướng Chung tỷ làm chuẩn. Kia về sau người này còn không phản thiên, muốn làm gì thì làm.” Tô Chỉ Nghiên thấy thế vỗ cái trán kêu khổ nói.

“Hắc hắc!” Hạ Vân Kiệt tắc một phen lãm quá Dương Tiếu Mai kia như rắn nước khêu gợi vòng eo, đắc ý hướng Tô Chỉ Nghiên nhếch miệng cười nói.

Hắn còn là giống như trước giống nhau, thói quen khiêu khích này mặt ngoài lãnh ngạo nội tâm lại như lửa mỹ nữ lão tổng.

“Lam tỷ, ngươi xem xem, ngươi xem xem. Người này ở hướng ta diễu võ dương oai đâu, ngươi không những cho hắn điểm nhan sắc nhìn một cái, hắn còn không đem cái đuôi kiều đến trên trời.” Tô Chỉ Nghiên thấy thế lập tức phe phẩy Tần Lam cánh tay cáo trạng nói.

“Ha ha, hôm nay hắn vừa mới vừa trở về, khiến cho hắn đắc ý một chút đi, hôm khác tái thu thập hắn.” Tần Lam nhếch miệng cười nói, trong lòng rất kỳ quái, vì cái gì hiện tại chính mình có thể cùng Tô Chỉ Nghiên các nàng ở chung như thế hòa hợp.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi cười đến càng phát ra đắc ý, thẳng đem Tô Chỉ Nghiên cấp nhìn xem chích nghiến răng nghiến lợi, mà Chung Dương Dĩnh đám người thấy thế lại đều nhịn không được vui vẻ nở nụ cười.

Vui vẻ trong tiếng cười, đoàn người ly khai La Mã.

Cơ nặc duy lan.

Tịch dương nhiễm đỏ chân trời, đem cuối cùng ánh chiều tà rơi ở hoàng cung sau hoa viên kia lộ thiên bể bơi.

Một khối hoàn mỹ thân thể tựa như trong truyền thuyết mỹ nhân ngư giống nhau ở bể bơi thư giãn dáng người. Tịch dương ánh chiều tà rơi ở nàng kia một đầu màu vàng tóc thượng, chiết xạ mê người sáng bóng.

Làm cho người ta nhịn không được muốn nhìn vừa thấy như mỹ nhân ngư thướt tha dáng người, có một đầu màu vàng tóc dài nữ nhân hình dáng.

Hồi lâu, bể bơi trung tóc vàng “Mỹ nhân ngư” Tựa hồ bơi mệt mỏi, bay qua thân mình, nằm ngửa ở trên mặt nước.

Một trương kinh diễm tuyệt luân mặt hiển lộ ở ánh nắng chiều dưới, cùng hiển lộ còn có nàng ngạo nhân núi non.

Mười năm ! Cỡ nào hy vọng ngươi có thể lại một lần nữa theo trên trời rơi xuống, đặt ở của ta trên người!

Nhìn lên thiên không từ từ mây trắng, nước mắt hỗn hợp bọt nước cùng chảy xuống khóe mắt, rơi vào bể bơi.

Này mười năm, trừ bỏ thỉnh thoảng lặng lẽ đi một chuyến Trung Quốc, Catherine không còn có rời đi quá cơ nặc duy lan.

Mỗi khi nàng công tác thật sự mệt không được, mỗi khi nàng thật sự chịu đựng không được tưởng niệm dày vò khi, nàng liền một mình một người tới đến này sau hoa viên lộ thiên bể bơi, sau đó trần như nhộng ngưỡng nổi tại bể bơi, nhìn trời xanh, nhìn mây trắng, nhớ lại lần đầu tiên cùng Hạ Vân Kiệt gặp mặt khi tình cảnh.

Chỉ có lúc này, nàng khả năng tin tưởng thế giới là có kỳ tích tồn tại, khả năng làm cho chính mình một lần nữa cố lấy dũng khí, tiếp tục dũng cảm sống sót, không đến mức tuyệt vọng.

Bởi vì lần đầu tiên cùng Hạ Vân Kiệt gặp mặt chính là lên trời an bài một lần kỳ tích.

Chính là thời gian càng dài, Catherine trong lòng hy vọng chi hỏa liền trở nên càng mỏng manh.

Hắn sẽ không lại đến sao? Kỳ tích sẽ không tái xuất hiện sao?

Này ý tưởng tựa như một cây đao giống nhau, đem Catherine trái tim lần lượt địa thứ phá, làm cho của nàng nước mắt không tiếng động chảy xuôi.

Đột nhiên gian, kia từ từ mây trắng hiện ra một điểm hồng quang.

Kia hồng quang càng ngày càng lượng, càng ngày càng gần, hiện ra một cái cả người thiêu đốt cháy diễm nam nhân.

Cả người thiêu đốt cháy diễm nam nhân ảnh ngược nhập Catherine cầm mãn nước mắt mắt, lại làm cho nàng thất thanh khóc ồ lên.

Nàng đã không nhớ rõ làm nàng như vậy ngưỡng nổi tại bể bơi trên mặt nước khi, như vậy hình ảnh xuất hiện quá nhiều thiếu lần.

Mỗi một lần làm nàng đầy cõi lòng vui sướng duỗi tay muốn đi ôm nhau kia theo trên trời hạ xuống, mang theo hỏa diễm nam nhân khi, kia mang theo hỏa diễm nam nhân tựa như bọt khí giống nhau biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Nhìn Catherine ở bể bơi thất thanh khóc rống, vốn định cấp nàng một kinh hỉ Hạ Vân Kiệt cũng nhịn không được hạ xuống nước mắt.

“Catherine!” Hạ Vân Kiệt thâm tình thấp giọng kêu lên, trên người hỏa diễm tiêu hết, người lại rơi vào cái ao, vừa vặn đặt ở kia đầy đặn mà hoàn mỹ thân thể thượng, miệng đặt ở kia hai phiến hồng nhuận khêu gợi môi.

“Ô!” Thân thể đột nhiên bị thật sự đè nặng, môi cảm thấy lửa nóng độ ấm, Catherine kia đối có thật dài lông mi mê người bích nhãn lập tức trừng lớn rất lớn, hồi lâu mới đột nhiên ý thức được lại đây này hết thảy là thật, lập tức liền trái lại đem Hạ Vân Kiệt ôm chặt lấy, môi cùng thân thể nhiệt liệt đáp lại.

Hồi lâu, Catherine mới đưa đầu lưỡi theo liều chết dây dưa trung lui về đến, một đôi bích nhãn bao hàm nước mắt gắt gao nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt nói:“Ta chỉ biết ngươi hội trở về, nhất định hội trở về, tựa như trước kia giống nhau, đột nhiên xông vào của ta sinh mệnh.”

Nói xong Catherine đột nhiên ở trong nước một cái xoay người, đứng ở bể bơi trung, đem Hạ Vân Kiệt cấp đỉnh ở tại bể bơi biên trên tường, **** không khỏi phân trần khiêu mở Hạ Vân Kiệt răng nanh, lại cùng hắn đầu lưỡi liều chết dây dưa đứng lên.

Như vậy trong chốc lát, Catherine thân thể bắt đầu trở nên lửa nóng đứng lên, tay đã bất tri bất giác theo Hạ Vân Kiệt eo dừng ở hắn đùi căn.

“Kiệt, ta muốn!”

“Khụ khụ, Catherine, hiện tại không được, Lam tỷ các nàng còn tại mặt trên nhìn đâu.” Hạ Vân Kiệt kỳ thật cũng là bị Catherine kia lửa nóng thân thể cấp bát liêu

một trận lửa nóng, nhưng làm Catherine tay nhất đụng tới hắn kia mẫn cảm vị trí khi, hắn lại ở hưởng thụ đồng thời, trong lòng lại nhịn không được một cái run run, vội vàng ngăn cản Catherine tiến thêm một bước hành động.

“Lam các nàng cũng đến đây sao? Ở nơi nào đâu?” Catherine nghe vậy không chỉ có không có nửa điểm bởi vì ngượng ngùng mà đình chỉ tiến thêm một bước hành động dấu hiệu, mà là một bên lấy tay tiếp tục thăm dò, một bên đưa mắt chung quanh nhìn xung quanh.

Hạ Vân Kiệt cũng không Catherine như vậy lớn mật, cũng căn bản không dám cam đoan này nữ nhân hay không có thể nhận như vậy “Chẳng kiêng nể” hành động, hơn nữa hôm nay Tần Lam còn tại, hắn liền lại càng không dám xằng bậy.

Cho nên Hạ Vân Kiệt một bên vội vàng duỗi tay bắt được Catherine tay, một bên tâm ý vừa động, một trận từng cơn gió nhẹ thổi qua, bể bơi trên không hiện ra Tần Lam sáu vị nữ tử, ào ào phi lạc xuống.

Gặp Tần Lam các nàng quả nhiên đều đến đây, Catherine thế này mới đình chỉ tiến thêm một bước hành động, liền như vậy trơn theo bể bơi đi đi lên, ngạo nhân dáng người ở tịch dương hạ tiến triển không bỏ sót, nhìn xem Hạ Vân Kiệt ngón trỏ đại động.

“Catherine, đây là ngươi trước kia cùng a kiệt gặp mặt phương thức sao?” Tô Chỉ Nghiên nhìn Catherine nữ vương kia ngạo nhân ngọc thể, hỏi, mị nhãn như nước, hiển nhiên vừa rồi kia một màn cũng là nhìn xem này cho thấy lãnh ngạo nội tâm như lửa mỹ nữ lão tổng cũng bắt đầu rục rịch.

“Không sai biệt lắm, khi đó hắn khả cái gì cũng chưa mặc.” Catherine gật gật đầu, hơi có chút không cam lòng

nhìn lướt qua đồng dạng đã theo bể bơi leo lên đến, mặc chỉnh tề, không thấy một tia ẩm ướt Hạ Vân Kiệt.

“Oa, phải không? A kiệt, nguyên lai ngươi chính là như vậy đem chúng ta nữ vương bệ hạ cấp thông đồng đến a, ngươi thật sự quá vô sỉ !” Tô Chỉ Nghiên cùng Chu Hiểu Diễm cơ hồ đồng thời chỉ vào Hạ Vân Kiệt, vẻ mặt khinh bỉ nói.

Các nàng hai người, một cái là ở trước người lãnh ngạo, nhưng ở Hạ Vân Kiệt trước mặt cho tới bây giờ sẽ không che dấu nội tâm thật tình nữ nhân, một cái là vốn chính là nhanh mồm nhanh miệng, tính tình hào hùng, cái gì đều dám nói cái gì đều dám làm nữ nhân.

“Ta…… Ta…… Đó là một cái ngoài ý muốn.” Dù là Hạ Vân Kiệt da mặt không tệ, nhưng bị trước mặt mọi người vạch trần năm đó khứu sự, cũng là nhịn không được một trận xấu hổ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1457 : Ngươi nghĩ đến mĩ

“Khanh khách!” Tần Lam đám người gặp Hạ Vân Kiệt kia một bộ xấu hổ bộ dáng, tất cả đều nhịn không được vui vẻ nở nụ cười, hơn nữa Tô Chỉ Nghiên cùng Chu Hiểu Diễm lại một bên cười, một bên dùng là lạ ánh mắt ở hắn trên người qua lại đánh giá, lại thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn nhìn bầu trời không, tựa hồ suy nghĩ lúc trước hắn trần như nhộng rơi xuống khi khứu thái.

“Nhìn cái gì vậy? Cũng không phải chưa thấy qua ta không có mặc quần áo khi bộ dáng.” Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên cùng Chu Hiểu Diễm dùng kia là lạ ánh mắt thỉnh thoảng ở hắn trên người qua lại đánh giá, rốt cục có điểm “Thẹn quá thành giận” Nói.

“Khanh khách, đương nhiên gặp qua a. Nhưng là cho tới bây giờ chưa thấy qua ngươi trần như nhộng theo trên trời đến rơi xuống khi bộ dáng. Nếu không ngươi tái lặp lại một lần cho chúng ta nhìn xem?” Chu Hiểu Diễm nói xong liền cười khanh khách cái không ngừng.

“Này đề nghị tốt, này đề nghị tốt.” Tô Chỉ Nghiên e sợ cho thiên hạ bất loạn vỗ tay nhỏ bé nói, một đôi tiếu mâu lòe lòe tỏa sáng, hiển nhiên tuy rằng chính là vui đùa ngôn, nhưng thật là có như vậy điểm tò mò cùng tâm động.

“Tốt cái gì tốt? Đều nói lần đó là ngoài ý muốn, ngoài ý muốn biết không?” Hạ Vân Kiệt buồn bực vô cùng nói, hắn không nghĩ tới vốn định cấp Catherine đến một lần kinh hỉ, nay nhưng thật ra chân chính “Kinh hỉ”.

“Kỳ thật ta cũng rất hiếu kì.” Nhìn Hạ Vân Kiệt buồn bực vô cùng bộ dáng, luôn luôn ổn trọng rụt rè, không dễ dàng mở miệng Tần Lam đột nhiên mở miệng nói, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt mang theo một tia cười

như không cười biểu tình.

“Ta cũng vậy.” Chung Dương Dĩnh đi theo cười như không cười nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Này, như vậy không tốt đi.” Dương Tiếu Mai nàng hướng đến tối nghe Hạ Vân Kiệt mà nói, gặp Hạ Vân Kiệt bị “Bức cung”, nhịn không được ấp úng thay hắn nói chuyện nói.

Thiệu Lệ Hồng nhìn xem Hạ Vân Kiệt lại nhìn xem Tần Lam các nàng không nói chuyện, phỏng chừng là thế khó xử.

“Tiếu Mai, ngươi cũng dám phản bội chúng ta?” Tô Chỉ Nghiên cùng Chu Hiểu Diễm lập tức liền một trái một phải đem Dương Tiếu Mai cấp giúp đỡ, “Mắt lộ ra hung quang” uy hiếp nói.

“Không chuẩn các ngươi ức hiếp Tiếu Mai.” Hạ Vân Kiệt đương nhiên không thể ngồi xem Tô Chỉ Nghiên đám người uy hiếp duy nhất còn đứng ở hắn bên này Dương Tiếu Mai, vội vàng tiến lên phải giúp việc giải vây.

“Tốt lắm, chúng ta không ức hiếp Tiếu Mai a, ngươi đêm nay liền cùng Tiếu Mai một người ngủ.” Tô Chỉ Nghiên cùng Chu Hiểu Diễm thấy thế buông ra Dương Tiếu Mai, kiều miệng, cử ngạo nhân núi non đối Hạ Vân Kiệt nói.

Hạ Vân Kiệt vừa nghe nhất thời héo.

7 người yêu, suốt mười năm không thấy, hắn đêm nay nếu chỉ cùng Dương Tiếu Mai một người, kia về sau hắn đừng nghĩ có ngày lành quá.

“Kiệt ca, nếu không ngươi liền……” Dương Tiếu Mai gặp chúng nữ tử như vậy tư thế, cũng bắt đầu lập trường không kiên định đứng lên.

“Hảo, nhưng ta có cái điều kiện, chỉ cần các ngươi đáp ứng, ta liền biểu diễn cho các ngươi xem.” Hạ Vân Kiệt gặp chúng nữ tử lập trường nhất trí, nghĩ nghĩ, rốt cục bày ra một bộ bất cứ giá nào tư thế.

“Hảo, điều kiện gì? Ngươi nói.” Gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng đáp ứng, sở hữu nữ nhân đều nao nao, bất quá rất nhanh liền tất cả đều dù có hứng thú trên dưới đánh giá Hạ Vân Kiệt, vẻ mặt bỡn cợt biểu tình nói.

“Hắc hắc, năm đó ta theo trên trời hạ xuống khi, Catherine tựa như hiện tại cái dạng này, mọi người đã muốn xem, có phải hay không cũng có thể cùng nàng giống nhau a?” Hạ Vân Kiệt gặp Tô Chỉ Nghiên đám người quả nhiên trúng kế, rốt cục lộ ra gian kế thực hiện được cười xấu xa.

“A!” Tô Chỉ Nghiên đám người nghe vậy tất cả đều há hốc mồm, sau đó theo sát sau trừ bỏ Catherine tất cả đều vọt đi lên vây quanh Hạ Vân Kiệt chính là một trận quyền đấm cước đá, một bên quyền đấm cước đá, còn một bên sân mắng:“Ngươi này bại hoại! Ngươi này lưu manh! Ngươi nghĩ đến mĩ!”

Mà Hạ Vân Kiệt tự nhiên là trang chừng chịu ngược giả đáng thương dạng, lui thành một đoàn, dùng hai tay che chở đầu, tùy ý các nàng đánh chửi. Dù sao các nàng đều luyến tiếc hạ nặng tay, đương nhiên cho dù các nàng bỏ được hạ nặng tay, đối với Hạ Vân Kiệt mà nói như trước là một loại hưởng thụ.

“Uy uy, các ngươi làm gì đâu? Ta cảm thấy kiệt này đề nghị tốt lắm a! Rất có sáng ý, kiệt quả thực chính là thiên tài!” Catherine rất nhanh cũng vọt đi lên, bất quá nàng cũng không phải cùng Tô Chỉ Nghiên đám người cùng nhau đối Hạ Vân Kiệt quyền đấm cước đá, mà là đẩy ra mọi người, vẻ mặt khó hiểu cùng hưng phấn nói.

Gặp Catherine này dương nữu thế nhưng nói Hạ Vân Kiệt này đề nghị hảo, còn khen hắn là thiên tài, Tần Lam đám người có một loại muốn hỏng mất cảm giác.

Người này rõ ràng là nghĩ mượn cơ hội này đến cái đại bị đồng miên thôi! Nếu là chính mình đám người ấn hắn cách nói làm, kia còn không phải vừa vặn làm thỏa mãn ý tứ của hắn?

“Này, kỳ thật ta là có điểm động tâm, đương nhiên ta nghe các vị tỷ tỷ.” Ở Tô Chỉ Nghiên đám người có loại hỏng mất cảm giác khi, Dương Tiếu Mai khiếp sinh sinh nói.

Chỉ cần Hạ Vân Kiệt vui vẻ, nàng luôn nguyện ý thỏa mãn hắn.

“Ngươi……” Tô Chỉ Nghiên chỉ vào Dương Tiếu Mai, giận này không tranh.

“Hì hì, hiện tại ngẫm lại, như vậy cũng cử có ý tứ.” Làm Tô Chỉ Nghiên chỉ vào Dương Tiếu Mai, giận này không tranh khi, Chu Hiểu Diễm đột nhiên từ vẻ mặt thẹn thùng tức giận biểu tình chuyển làm rục rịch.

Nàng tính cách vốn là hào hùng, ở đối đãi kia phương diện sự tình thái độ kỳ thật cùng Catherine thực tiếp cận, vừa rồi đơn giản là nháo hảo ngoạn mà thôi, kỳ thật Hạ Vân Kiệt nhắc tới kia kiện khi, nàng kỳ thật cũng đã động tâm.

“Hiểu Diễm, ngươi……” Tô Chỉ Nghiên không nghĩ tới Chu Hiểu Diễm thế nhưng cũng bắt đầu duy trì kia tên vô sỉ đề nghị.

“Hì hì, đừng ngượng ngùng, dù sao lấy người này vô sỉ tính tình, ngươi sớm hay muộn trốn không thoát đại bị

đồng miên một ngày. Suốt mười năm, không đến cái đại bị đồng miên, người này vô luận trước với ai ngủ đều có nặng bên này nhẹ bên kia hiềm nghi nga!” Chu Hiểu Diễm lại tiến lên ôm Tô Chỉ Nghiên mảnh khảnh vòng eo, cười hì hì nói.

Chu Hiểu Diễm mà nói tuy rằng nói được thực rõ ràng thô tục, nhưng nghe được Tần Lam cùng Chung Dương Dĩnh sóng mắt lưu chuyển, lộ ra một chút trầm tư thần thái, cuối cùng thế nhưng song song gật đầu nói:“Hiểu diễm nói được cũng có đạo lý, vậy tiện nghi người này !”

Nói xong hai người, hơn nữa Tần Lam lòng có không cam lòng hung tợn quát Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Gặp hai vị đại tỷ đại cấp nhân vật đều mở miệng, Tô Chỉ Nghiên còn có thể có ý kiến gì đâu, chỉ có thể hung tợn nhấc chân đối với Hạ Vân Kiệt mu bàn chân liên tục giẫm vài cái, không cam lòng nói:“Lúc này ngươi mĩ đi, lập tức cấp bổn cô nương thoát quần áo lên trời đi.”

“Tiểu sinh tuân mệnh, nương tử, cũng mời ngươi cởi áo tháo thắt lưng.” Hạ Vân Kiệt mu bàn chân tuy rằng bị Tô Chỉ Nghiên cấp hung hăng ngay cả giẫm vài cái, nhưng là vui mừng tâm hoa nộ phóng, vội vàng hữu mô hữu dạng ôm quyền hành lễ nói.

“Xì!” Tô Chỉ Nghiên tự nhiên không phải thật sự không muốn, đơn giản là nam nữ người yêu trong lúc đó biểu đạt tình yêu một loại phương thức, gặp Hạ Vân Kiệt học cổ nhân thư sinh giống nhau hướng chính mình hành lễ, rốt cục nhịn không được nở nụ cười ra tiếng.

“Khanh khách!” Tần Lam đám người thấy thế cũng tất cả đều nhịn không được cười đến cười run rẩy hết cả người, nhìn xem Hạ Vân Kiệt là một trận hoa cả mắt, không còn nguyện ý đợi lát nữa đãi đi xuống, quát to một tiếng nói:“Tướng công đi cũng!”

Nói xong liền một cái phi thân lên trời, làm Hạ Vân Kiệt phi thiên khi, vốn là đã dần dần ngầm hạ đến thiên không đột nhiên trở nên ngũ thải tân phân đứng lên, vô số “Tinh thần” Ở không trung lòe lòe tỏa sáng, phiến phiến hoa hồng cánh hoa ở bay lả tả bay xuống xuống dưới.

Hiện ra một hàng hàng chữ.

“Ta muốn yêu các ngươi đến sông cạn đá mòn, thương hải tang điền, vĩnh viễn sánh cùng thiên địa!”

“Đẹp quá! Người này sẽ thích chọc người ta khóc!” Tô Chỉ Nghiên đám người nhìn đột nhiên toàn bộ thế giới trở nên ngũ thải tân phân, nhìn một mảnh mảnh hoa hồng cánh hoa tạo thành một đám tự, nước mắt nhịn không được đều rầm a chảy xuống dưới, sau đó ào ào cởi bỏ quần áo, đem chính mình đẹp nhất một mặt, không hề giữ lại bày ra cấp sắp từ trên trời giáng xuống hạ nam nhân.

Làm các nàng một đám trần truồng nhảy vào bể bơi trung khi, ngũ thải tân phân thiên không rốt cục hiện ra một cái thiêu đốt cháy diễm, đồng dạng trần truồng nam nhân.

Nam nhân từ trên trời giáng xuống, rơi vào rồi bể bơi trung…… Tái sau đó chính là hài hòa a, các đồng hài.

Chương 1458 : Chưởng môn trở về

Đây là một cái mây trắng từ từ, ánh nắng tươi sáng ngày.

Du dương tiếng chuông ở quát sơn tiên cảnh vang lên, một đám Vu Hàm môn môn nhân tất cả đều vẻ mặt kích động, suốt nhất tề đứng ở trước đại điện quảng trường, nhìn lên ngồi ngay ngắn ở tường vân, đã xa cách mười năm lâu chưởng môn.

“Bái kiến chưởng môn!” Làm tiếng chuông dừng lại khi, mọi người tất cả đều đối với Hạ Vân Kiệt cung kính dập đầu ba cái.

Hạ Vân Kiệt ánh mắt nhất nhất đảo qua phía dưới, kia một trương trương quen thuộc mặt, có Phùng Văn Bác cùng hắn tôn tử Phùng Quốc Minh, có Lý Thanh Hồng, có anh em kết nghĩa đại cước tiên cùng vô danh kiếm tiên, có Cù Vệ Quốc, Cù Lãnh hai phụ tử, còn có sau lại chiêu nhập môn trung Cố Gia Hàng, Lâm Xuyên Kì, La Chính Hiên, còn có có phách hạ huyết mạch Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà……

“Ta…… Trở lại!” Tuy rằng này đó môn nhân đệ tử, nay ở Hạ Vân Kiệt trong mắt nhỏ yếu cùng phàm nhân không có bao nhiêu đại khác nhau, nhưng Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua này đó quen thuộc mặt, lại cảm giác được cổ họng có điểm phát đổ, một loại không thể dùng ngôn ngữ hình dung thương cảm cùng vui sướng loại tình cảm ở trong lòng đầu quay quanh.

Nếu nói Viễn Man giới đảo Bành Thiên Võ các Vu Hàm môn đệ tử đối hắn mà nói càng nhiều là một loại trách nhiệm, như vậy trước mắt này đó Vu Hàm môn đệ tử đối hắn mà nói càng nhiều là một loại dứt bỏ không dưới thân tình.

“Cung nghênh chưởng môn trở về!” Lý Thanh Hồng đám người tất cả đều lão lệ tung hoành.

Suốt mười năm, mỗi khi nhớ tới chỉ có thể trơ mắt nhìn chưởng môn cùng địch nhân đại chiến, trơ mắt nhìn hắn bị bắt rời đi khi, Lý Thanh Hồng đám này đó Vu Hàm môn đệ tử liền thật sâu tự trách, thật sâu thống hận chính mình vô năng, không có kết thúc đệ tử chức trách.

May mắn, chưởng môn cuối cùng còn là an toàn trở về !

“Đúng vậy, ta trở về. Lần này ta không chỉ có trở về, nhưng lại cho các ngươi mang đến ta Vu Hàm môn tổ địa tin tức, lại cho các ngươi mang đến đột phá địa cầu chất cốc, đi hướng rộng lớn ba ngàn giới, thậm chí cử hà phi thăng, thành tựu thiên tiên tin tức cùng hy vọng. Từ hôm nay trở đi, các ngươi ánh mắt không cần tái chỉ cực hạn cùng địa cầu, mà là rộng lớn vô ngần, vô biên vô hạn vũ trụ. Địa cầu bất quá chính là các ngươi tu hành trên đường khởi điểm.” Hạ Vân Kiệt hào hùng vạn trượng nói.

Từ theo sư phụ Vu Trạch trong tay tiếp nhận chưởng môn tín phù, đi bước một đi tới, thẳng đến hôm nay, hắn không thẹn cho sư phụ nhắc nhở, thậm chí vượt xa quá hắn nhắc nhở.

“Đi hướng rộng lớn ba ngàn giới? Cử hà phi thăng? Địa cầu chính là khởi điểm?” Hạ Vân Kiệt mỗi một câu đều làm cho Vu Hàm môn đệ tử điếc tai phát hội, trong lòng phấn chấn vô cùng đồng thời, càng nhiều còn có khiếp sợ cùng hoang mang.

Địa cầu linh khí từ từ giảm bớt, cho dù quát sơn tiên cảnh có Hạ Vân Kiệt lấy linh phong làm mắt trận bày ra tụ linh đại trận, nhưng nay cũng bất quá chính là kham kham thỏa mãn bọn họ tu luyện, hơn nữa theo Vu Huyền

Tử, Vu Thải Hà hai người tu vi từ từ tinh thâm, này quát sơn tiên cảnh linh khí rất nhanh đã đem đạt tới “Thu chi cân bằng”, có không duy trì đến bọn họ đột phá đến Nguyên Anh kỳ đều là cái không biết bao nhiêu, càng đừng nói cử hà phi thăng, thành tựu thiên tiên vị !

Phải biết rằng Kim Đan kỳ cùng cử hà phi thăng giữa còn cách nguyên anh, xuất khiếu, phân thần, vạn tượng, thông huyền ngũ đại cảnh giới, mỗi một đại cảnh giới đều như lạch trời vắt ngang, muốn vượt qua đi, trừ bỏ phải có xuất sắc thiên phú, thượng đẳng tu luyện công pháp, càng cần nữa thật lớn thiên địa năng lượng duy trì.

Xuất sắc thiên phú, bọn họ có. Dù sao ở như thế kém điều kiện hạ, bọn họ còn có thể bước vào tu luyện chi đồ, hơn nữa còn lấy được hôm nay thành tựu, là đủ thuyết minh bọn họ có thường nhân sở không có xuất sắc thiên phú. Thượng đẳng tu luyện công pháp, từ bọn họ theo Hạ Vân Kiệt sau, cũng đều có. Nhưng này to lớn thiên địa năng lượng lại muốn đi đâu tìm đâu?

Quát sơn tiên cảnh có thể duy trì đến bọn họ tu luyện đến Nguyên Anh kỳ cảnh giới liền đã đỉnh thiên ! Mà quát sơn tiên cảnh ở trên địa cầu đã xem như linh khí tối sung túc địa phương.

Hạ Vân Kiệt tựa hồ biết Vu Hàm môn đệ tử trong đầu hoang mang, khóe miệng dật ra một chút tự tin mỉm cười.

Tuy rằng hắn chưa bao giờ nhận cái gì vực chủ vị, nhưng ngũ phẩm giới vực nghệ giới vực vực chủ là hắn đệ tử, thất phẩm giới vực hắc thủy giới vực tương lai vực chủ là hắn đệ tử, thất phẩm giới vực tứ hải giới vực vực chủ là hắn thần hạ, theo nào đó góc độ thượng giảng, hắn không phải vực chủ, nhưng cơ hồ đã nắm trong tay tam đại giới vực, hơn nữa trong đó hai đại giới

vực còn là thất phẩm giới vực. Hắn nếu thật muốn điều động tài lực, đừng nói chính là tạo nên như vậy vài Vu Hàm môn đệ tử, cho dù tạo nên toàn bộ trên địa cầu thích hợp tu luyện nhân, cũng là dễ dàng sự tình.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt hiện tại đang ở địa cầu, không có khả năng điều động tam đại giới vực tài lực vật lực, nhưng năm đó hắn rời đi nghệ giới vực khi vốn là là vì tìm kiếm đường về nhà, tự nhiên sớm có chuẩn bị, ở trữ vật giới bị chừng các loại tài nguyên, lấy bị hắn trở lại địa cầu khi sử dụng.

Năm đó Hạ Vân Kiệt rời đi nghệ giới vực khi, đã nắm trong tay toàn bộ nghệ giới vực, trong tay nắm trong tay tài nguyên sớm đã cực lớn đến kinh người số lượng, hắn cố ý trù bị các loại tài nguyên giá trị tự nhiên cũng cực kì kinh người. Không chút nào khoa trương nói, này phần tài nguyên nếu dùng ở một ít mạt lưu giới lục thượng, tỷ như thương mang giới, là đủ làm cho thương mang giới phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, theo nhất phẩm giới trực tiếp dược làm tam phẩm giới.

Giới lục tương đối cho giới đảo, tựa như đại lục tương đối cùng đảo nhỏ!

Có thể nghĩ, Hạ Vân Kiệt tùy thân mang theo tài nguyên giá trị có bao nhiêu sao kinh người.

Đương nhiên tái nhiều tài nguyên cũng so ra kém hắn Hạ Vân Kiệt trong cơ thể kia khỏa tiên thiên cây bàn đào. Chỉ tiếc kia khỏa tiên thiên cây bàn đào hiện tại chính là nở ra hoa đến, phải đợi nó kết quả còn không biết cần bao nhiêu năm. Nếu không Hạ Vân Kiệt chỉ cần mỗi người một quả bàn đào ban thưởng đi xuống, chỉ sợ ở đây môn nhân đệ tử tất cả đều lập tức cử hà phi thăng.

Hạ Vân Kiệt cái gì cũng chưa nói, chính là tâm ý vừa

động, một khối cửu phẩm linh tinh liền xuất hiện ở tại tay hắn.

Hơi hơi thúc dục trong tay cửu phẩm linh tinh, cửu phẩm linh tinh liền nở rộ ra sáng mờ đến, đem toàn bộ quát sơn tiên cảnh đều cấp chiếu rọi đầy trời sáng mờ đến, không chỉ có như thế, kia nồng đậm tinh thuần linh khí lại trong nháy mắt liền tràn ngập toàn bộ quát sơn tiên cảnh, khiến cho quát sơn tiên cảnh linh khí nồng đậm tựa hồ hóa không ra. Một tòa tòa sơn phong ẩn ẩn trung thế nhưng có tử uân khí chậm rãi bốc lên dựng lên.

Cù Lãnh đám tu vi hơi chút thấp một ít đệ tử, chính là hơi hơi hấp thượng một ngụm, thế nhưng liền có kinh mạch bành trướng, huyết khí sôi trào cảm giác, cũng không dám tái tùy ý hấp thu nhập thể, cho dù Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà này hai cái phách hạ hậu duệ ở mạnh hấp thu mấy khẩu sau, đều cảm giác trong cơ thể kim đan hào quang nở rộ, ẩn ẩn trung thế nhưng có đột phá dấu hiệu, không khỏi sợ tới mức cả người đều mạnh run run vài cái.

Chưởng môn trong tay kia tinh thạch đến tột cùng là cái gì này nọ a? Như thế nhẹ nhàng vừa thúc dục, thế nhưng khiến cho toàn bộ quát sơn tiên cảnh linh khí độ dày liền đạt tới như thế kinh người trình độ. Nếu là về sau đều tại đây dạng trong hoàn cảnh tu luyện, đừng nói đột phá Kim Đan kỳ, cho dù đột phá Nguyên Anh kỳ, xuất khiếu kì lại có khách khí?

Nhìn Vu Huyền Tử, Lý Thanh Hồng đám Vu Hàm môn đệ tử vẻ mặt khiếp sợ bộ dáng, Hạ Vân Kiệt khóe miệng gợi lên một chút vừa lòng mỉm cười.

Hắn chút không kinh ngạc cửu phẩm linh tinh có thể nháy mắt làm cho quát sơn tiên cảnh linh khí đạt tới bực này nồng đậm trình độ.

Phải biết rằng linh tinh phân cửu phẩm, nhất phẩm đến ngũ phẩm trong lúc đó, mỗi một phẩm trong lúc đó đổi tỉ lệ là một so với một trăm, ngũ phẩm đến cửu phẩm trong lúc đó còn lại là một so với một ngàn, mà Hạ Vân Kiệt trong tay cầm là cửu phẩm linh tinh, cũng đã nói gần một khối cửu phẩm linh tinh nếu đổi thành nhất phẩm linh tinh mà nói, kia số lượng đem cực lớn đến trăm ức triệu, một triệu là vạn ức.

Tưởng tượng một chút, trăm ức triệu lại là bao nhiêu? Kia lại là một cái cỡ nào khổng lồ khủng bố số lượng. Đừng nói đổi thành nhất phẩm linh tinh có trăm ức triệu, cho dù đổi thành ngũ phẩm linh tinh kia cũng có 100 tỷ. Liền quát sơn tiên cảnh điểm ấy địa phương, cho dù toàn bộ dùng ngũ phẩm linh tinh đến chế tạo chỉ sợ cũng vậy là đủ rồi.

Một cái dùng 100 tỷ ngũ phẩm linh tinh đến chế tạo mà thành tiểu tiên cảnh, có thể nghĩ, này linh khí lại nên đạt tới loại nào độ dày?

Hạ Vân Kiệt thúc dục trong tay cửu phẩm linh tinh, kỳ thật chính là tương đương cùng lúc này quát sơn tiên cảnh là toàn bộ từ 100 tỷ khối ngũ phẩm linh tinh chế tạo mà thành.

Mà này đó Vu Huyền Tử đám người tự nhiên không biết.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1459 : Chưởng môn hậu ban thưởng

“Đây là linh tinh.” Hạ Vân Kiệt biết Vu Hàm môn đệ tử cũng không từng gặp qua linh tinh, mỉm cười nói.

“Linh tinh? Dĩ nhiên là trong truyền thuyết linh tinh! Không đúng, ta từng nghe tiên phụ nhắc tới quá linh tinh, chỉ nói linh tinh là tàng nạp có một tia linh khí đặc thù khoáng thạch, lại chưa bao giờ nghe hắn nhắc tới quá còn có thể nở rộ sáng mờ, hơn nữa nhất thúc dục có thể khiến cho toàn bộ quát sơn tiên cảnh đều linh khí tràn đầy.” Đại cước tiên Lô Trăn ở không gặp được Hạ Vân Kiệt phía trước, cùng vô danh kiếm tiên là nước cộng hoà cận tồn hai vị Trúc Cơ kì tu sĩ, đối Tu Chân Giới một ít tân mật biết nói cũng là so với Lý Thanh Hồng đám người đều muốn nhiều rất nhiều.

“Ha ha, đại ca có điều không biết, linh tinh có cửu cấp chi phân, bá phụ năm đó cùng ngươi miêu tả chỉ sợ chính là bình thường nhất linh tinh, mà trong tay ta này linh tinh chính là tối đẳng cấp cao cửu phẩm linh tinh, này cửu phẩm linh tinh nội tàng nạp linh khí không chỉ có nồng đậm đến cực điểm hơn nữa cũng tinh thuần đến cực điểm, một khối là đủ để được với trăm ức triệu khối nhất phẩm linh tinh.” Hạ Vân Kiệt mỉm cười giải thích nói.

Hạ Vân Kiệt năm đó ở huyền môn đại hội từng cùng đại cước tiên Lô Trăn cùng vô danh kiếm tiên kết bái quá, Lô Trăn mấy tuổi lớn nhất, là lão đại. Tuy rằng sau lại đại cước tiên cùng Lô Trăn cùng vô danh kiếm tiên đều bái nhập Vu Hàm môn hạ, đứng hàng môn trung trưởng lão, nhưng Hạ Vân Kiệt lại như trước xưng hô bọn họ là đại ca, nhị ca.

“Một khối để được với trăm ức triệu khối!” Lô Trăn đám

người nghe vậy tất cả đều khiếp sợ vô cùng.

Phải biết rằng bọn họ từ nhỏ lớn đến, ngay cả thấp nhất cấp nhất phẩm linh tinh cũng chưa gặp qua, hiện tại Hạ Vân Kiệt lại nói cho hắn, trong tay hắn này khối linh tinh để được với trăm ức triệu khối nhất phẩm linh tinh, này như thế nào không cho bọn họ khiếp sợ vạn phần?

Hạ Vân Kiệt cười cười, chờ bọn họ dần dần tiêu hóa này tin tức sau, mới tiếp tục nói:“Cửu phẩm linh tinh linh khí quá nồng úc, các ngươi nay còn không thể trực tiếp hấp thu, ta sẽ bắt nó đặt ở tiên cảnh mắt trận, làm cho nó thong thả thả ra linh khí, như thế các ngươi liền không cần tái vì linh khí phát sầu. Kỳ thật này cửu phẩm linh tinh tuy rằng trân quý vô cùng, nay đối ta nhưng cũng tính không được cái gì.”

Hạ Vân Kiệt nói tới đây, gặp Lý Thanh Hồng đám người lại là một bộ khiếp sợ vạn phần biểu tình, cười cười, cảm thấy cần phải trước theo chân bọn họ nói nói mấy năm nay hắn trải qua, nếu không bọn họ ánh mắt luôn cực hạn cho trước mắt điểm ấy cục diện, quả thật không có biện pháp lý giải, vì sao bực này nháy mắt làm cho cả tiên cảnh bị linh khí tràn đầy đỉnh cấp linh tinh đối hắn cũng không tính cái gì.

Vì thế kế tiếp, Hạ Vân Kiệt bắt đầu theo chân bọn họ giảng ba ngàn giới sự tình.

Hạ Vân Kiệt này vừa giảng, tựa như đem một bộ rộng lớn mạnh mẽ cự phúc tranh vẽ ở bọn họ trước mặt chậm rãi triển khai, đem bọn họ nghe được tâm tinh lay động, căn bản không thể tưởng tượng địa cầu như vậy một cái phồn hoa tinh cầu ở rộng lớn ba ngàn giới bất quá chính là một cái “Vùng khỉ ho cò gáy” “Tiểu đảo”. Bọn họ càng không thể tưởng tượng, chính mình chưởng môn nay thế nhưng đã thực chất tính nắm trong tay giống như hệ ngân hà như vậy rộng lớn vô ngần tam

đại giới vực, môn hạ đệ tử cả thiên tiên đều đã có thiệt nhiều vị.

Mất một đoạn thời gian, Hạ Vân Kiệt mới đại khái đem ba ngàn giới sự tình theo chân bọn họ nói một lần, nghe xong sau, Lý Thanh Hồng đám người tất cả đều ngốc như tượng đất, nhưng trong lòng lại như biển nổi sóng bình thường, mãnh liệt mênh mông, thật lâu không thể bình tĩnh.

Đến giờ phút này, bọn họ mới chính thức nhận thức đến chính mình loại nào nhỏ bé, mới ý thức được chính mình cùng chưởng môn trong lúc đó chênh lệch có bao nhiêu sao cách xa, nhưng cũng đang bởi vì biết, bọn họ đối trước mắt vị này chưởng môn lại có một loại không thể diễn tả bằng ngôn từ tôn kính.

Một vị đến bực này độ cao cảnh giới đại năng giả, lại như trước lúc nào cũng khắc khắc nhớ thương bọn họ bực này như con kiến nhỏ bé, vô luận trải qua bao nhiêu gian khổ đều phải trở về tìm được bọn họ, tài bồi bọn họ, này phân ân tình, này phân lòng dạ, cho dù bọn họ dập nát toái cốt cũng khó để báo đáp vạn nhất.

“Văn Bác, ngươi vốn có tu luyện thiên phú, lại bỏ lỡ tu hành tuổi, trước kia ta từng vì thế cảm giác sâu sắc tiếc hận tiếc nuối, cảm thấy có quý cửu tuyền dưới tam sư huynh, nay không cần như thế.” Hạ Vân Kiệt nói xong liền hướng Phùng Văn Bác vươn một bàn tay đến, cách đối không Phùng Văn Bác đỉnh đầu liền đè xuống.

Nhất thời mang theo tiên thiên cây bàn đào nồng đậm sinh cơ nhu hòa vu lực liền theo kia bàn tay theo Phùng Văn Bác huyệt Bách Hội quán đỉnh xuống, cơ hồ chính là một lát công phu, liền có nồng đậm hậu thiên tạp chất theo Phùng Văn Bác bên ngoài thân bài tiết mà ra, lại có một tôn vu đỉnh ở Phùng Văn Bác cánh tay trung sinh thành. Vốn đã hiển lão thái Phùng Văn Bác lại lấy mắt

thường có thể thấy được tốc độ, thế nhưng tóc trắng biến tóc đen, trên mặt nếp nhăn cũng dần dần trở nên trơn bóng đứng lên, thời gian phảng phất ở hắn trên người đảo lưu bình thường, chỉ nhìn Vu Hàm môn đệ tử người người trợn mắt há hốc mồm, kinh hãi không hiểu.

Gặp đã có một tôn vu đỉnh ở Phùng Văn Bác cánh tay trung sinh thành, Hạ Vân Kiệt liền thu hồi tay, thản nhiên nói:“Ta bởi vì nhớ ngươi đã già nua, cho nên trực tiếp giúp ngươi chú liền một tôn vu đỉnh, xem như đánh hạ căn cơ, nhưng căn cơ đầm lại cần chính ngươi đi cố gắng, ta cũng không có thể giúp ngươi, nếu không nhưng thật ra lầm ngươi.”

“Đa tạ chưởng môn sư thúc!” Phùng Văn Bác quỳ xuống đất dập đầu, lão lệ tung hoành.

Ai không tưởng thành tiên, ai không tưởng trường sinh bất lão, đơn giản không thể thôi. Phùng Văn Bác còn tại hài đồng là lúc, Vu Trạch vừa thấy đến hắn liền đáp ứng hắn phụ thân Phùng Cao Phong truyền hắn Vu Hàm môn tu luyện công pháp, thu hắn nhập Vu Hàm môn, có thể thấy được hắn thiên phú cao. Nề hà lúc ấy chính trực kháng chiến là lúc, hắn phụ thân không kịp truyền hắn chân chính Vu Hàm môn tu luyện phương pháp, liền bị người Nhật Bản giết chết. Từ nay về sau, Phùng Văn Bác liền không có tiến thêm một bước tu hành cơ hội, chờ hắn tái kiến Hạ Vân Kiệt khi, lại bởi vì quá mức già nua đã qua tu hành mấy tuổi, không thể tái tu hành. Nói Phùng Văn Bác trong lòng không có tiếc nuối tự nhiên là giả, đơn giản không có biểu hiện ra ngoài thôi.

Nay chưởng môn sư thúc một chưởng xuống dưới, hắn lập tức trong cơ thể huyết khí mênh mông, vu lực hùng hồn, cả người đều tràn ngập lực lượng, từ nay về sau lại bước trên tu hành chi đạo, này như thế nào làm cho Phùng Văn Bác không vui cực mà khóc, lão lệ tung hoành?

“Sư phụ bình sinh thu năm vị đệ tử, đáng tiếc này khác hai vị sư huynh đã ở kháng chiến là lúc mất, cũng không hậu nhân lưu lại, nếu không bọn họ nếu cũng có hương khói lưu lại, kia sư phụ ở cửu tuyền dưới cũng liền vui mừng.” Hạ Vân Kiệt nhìn Phùng Văn Bác lão lệ tung hoành bộ dáng, không khỏi nhớ tới một ít chuyện cũ, một trận sầu não.

Một lát sau nhi, Hạ Vân Kiệt mới vừa rồi thu hồi trong lòng sầu não. Nhất nhất đem môn trung đệ tử giao đi lên, tra hỏi bọn họ tu hành tình huống, lại căn cơ mọi người tình huống, làm chút chỉ điểm, cũng cho mỗi người phân phát một cái trữ vật giới trung, trữ vật giới trung đều có đều tự tu hành cần dùng đến đan dược, linh tinh, pháp bảo các loại vật tư.

Địa cầu Vu Hàm môn đệ tử liền như vậy điểm số người, rời đi nghệ giới vực khi, Hạ Vân Kiệt cũng đã thay mỗi người chuẩn bị tốt có thể duy trì bọn họ một đường tu luyện đến cử hà cảnh giới vật tư.

Này đó Vu Hàm môn đệ tử ngay cả nhất phẩm linh tinh cũng chưa gặp qua, lại thế nào từng gặp qua trữ vật giới bực này không gian pháp bảo, thẳng đến Hạ Vân Kiệt nói cho bọn họ đây là trữ vật pháp bảo, lại dạy cho bọn họ sử dụng phương pháp, bọn họ mới biết được chính mình trong tay cầm dĩ nhiên là trong truyền thuyết tiên gia pháp bảo, người người lại là khiếp sợ lại là kích động. Mà chờ bọn họ đem thần niệm tham nhập trữ vật giới trung, kia không gian thật lớn, còn có không gian nội chồng chất như núi các loại vật tư, chính là trong nháy mắt còn kém điểm đem bọn họ cấp lượng mù, người người tất cả đều thạch hóa, trong mắt đã có nước mắt chỉ không được chảy xuống dưới.

Chương 1460 : Trầm Lệ Đề cha mẹ

Ở quát sơn tiên cảnh Hạ Vân Kiệt chính là lưu lại hai ngày, đối Vu Hàm môn đệ tử hơi làm chỉ điểm, lại đem quát sơn tiên cảnh hơi chút bố trí một phen, liền tạm thời trước ly khai quát sơn tiên cảnh.

Dù sao Vu Hàm môn sự tình, còn nhiều thời gian, nếu cùng môn trung đệ tử trưởng lão đã gặp mặt, cũng sẽ không vội tại đây nhất thời, nhưng thật ra thế tục trung một ít bằng hữu mười năm không gặp lại đi trước gặp cái mặt, báo tiếng bình an, làm cho bọn họ an tâm. Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh cha mẹ bên kia, hắn cũng phải đi một chuyến. Mặc kệ Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh sống hay chết, nếu hắn cùng các nàng hai người đã có vợ chồng chi thật, sinh ly tử biệt là lúc, hai người cũng đều khóc muốn cùng hắn vĩnh viễn cùng một chỗ, như vậy các nàng cha mẹ cũng liền tương đương cùng hắn cha mẹ.

Nay các nàng cha mẹ khẳng định nghĩ đến Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh đã chết, này mười năm đến khẳng định đắm chìm ở tang nữ chi đau, Hạ Vân Kiệt này con rể tự nhiên muốn đi vấn an bọn họ, an ủi bọn họ, đương nhiên còn muốn giúp bọn họ đi lên tu hành chi đạo.

Tuy rằng nói một người đắc đạo gà chó lên trời nghe đứng lên thực cẩu huyết, làm cho người ta khó chịu, nhưng không đạo lý chính mình có năng lực giúp chính mình thân nhân bằng hữu, hơn nữa đối hắn mà nói còn chính là nhấc tay chi lao, lại phải muốn làm cho bọn họ quá phàm nhân cuộc sống, trừ phi chính bọn họ muốn chọn như vậy cuộc sống đường, Hạ Vân Kiệt mới nhâm chi từ chi.

Ít nhất Hạ Vân Kiệt là nghĩ như vậy.

Hạ Vân Kiệt rời đi quát sơn tiên cảnh sau, Cù Vệ Quốc phụ tử cũng theo sát sau ly khai quát sơn tiên cảnh. Bởi vì Hạ Vân Kiệt rời đi quát sơn tiên cảnh khi, từng công đạo quá, một tháng sau, muốn ở quát sơn tiên cảnh mời dự họp huyền môn đại hội. Cù Vệ Quốc phụ tử lần này rời đi là vì quảng yêu thiên hạ người huyền môn.

Địa cầu là Hạ Vân Kiệt sinh ra nơi, Trung Quốc lại hắn căn chỗ. Trước kia hắn tuy có tùy tay hủy diệt một quốc gia thực lực, nhưng trong tay dù sao không có tài nguyên, chính như không bột đố gột nên hồ, cho dù thật muốn thay đổi cái gì, kỳ thật cũng là có hạn, chẳng bằng từ quốc nhân chính mình tỉnh ngộ, chính mình cố gắng, mới có thể chân chính ý nghĩa thay đổi cùng quật khởi, thực gặp được nguy nan hắn tự nhiên sẽ ra tay. Nay cũng là bất đồng, hắn có bó lớn tài nguyên, tu vi cảnh giới so với trước kia lại không biết cao bao nhiêu lần, cho dù tưởng đem toàn bộ địa cầu chế tạo thành thích hợp tu luyện giới đảo đối cùng hắn hiện tại mà nói cũng không phải cái gì việc khó. Hạ Vân Kiệt tự nhiên đã nghĩ vì trên địa cầu nhân loại, hơn nữa vì dân tộc Trung Hoa làm chút chuyện.

Mà sắp ở quát sơn tiên cảnh mời dự họp huyền môn đại hội đó là bắt đầu, trước kia địa cầu tài nguyên cực kì hữu hạn, hắn không có khả năng dẫn dắt người trong huyền môn bước vào chân chính tu hành chi đồ, cho nên cũng không có đem quát sơn tiên cảnh triển lộ cho bọn hắn, nay cũng là lúc.

Cách quát sơn tiên cảnh, Hạ Vân Kiệt đi trước vấn an đồng dạng ở Giang Châu thị địa khu Trầm Bách Cường cùng Chương Thu Diệp.

Trầm Bách Cường nguyên bản là Giang Châu thị một nhà xưởng nhỏ giữ ấm nội y lão bản, ở Hạ Vân Kiệt còn chưa rời đi địa cầu trước, nhà máy thiếu chút nữa sẽ muốn phá sản đóng cửa, còn là Hạ Vân Kiệt âm thầm

liên hệ Chung Dương Dĩnh, khiến cho Trầm Bách Cường giữ ấm nội y xưởng sản phẩm có thể đi vào Giang Châu thị địa khu siêu thắng siêu thị hóa giá, có thể khởi tử hồi sinh.

Mấy năm nay, Hạ Vân Kiệt không ở ngày, Chung Dương Dĩnh tự nhiên càng thêm chiếu cố Trầm Bách Cường giữ ấm nội y xưởng, cho nên Trầm Bách Cường này mười năm sinh ý là càng làm càng lớn, nhà máy càng làm càng lớn, nhưng làm Hạ Vân Kiệt nhìn thấy hắn cùng Chương Thu Diệp khi, bọn họ nhưng không có nửa điểm bởi vì trở thành phú quý người ta mà cao hứng, tương phản bọn họ hai người rõ ràng già cả rất nhiều, bọn họ mắt ở chỗ sâu trong thủy chung cất giấu một chút bỏ đi không được thương cảm.

Hiển nhiên thời gian tuy rằng trôi qua mười năm, bọn họ còn là không thể theo đánh mất nữ nhi trong thống khổ thoát ly đi ra.

Hạ Vân Kiệt đã đến đầu tiên là làm cho bọn họ cảm thấy vạn phần khiếp sợ, theo sát sau rất nhanh liền nhớ tới nữ nhi, nước mắt liền nhịn không được đi xuống lưu. Bọn họ nghĩ đến Hạ Vân Kiệt nếu trở lại, mà bọn họ nữ nhi Trầm Lệ Đề nhưng không có trở về, tự nhiên tựa như bọn họ mười năm trước sở nhận định giống nhau, đã mất đi tánh mạng.

Hạ Vân Kiệt gặp hai người rơi lệ, tự nhiên tốt trấn an bọn họ. Lại nói cho bọn họ Trầm Lệ Đề còn sống, chính là cụ thể ở nơi nào hắn còn không có tìm được, hơn nữa hắn đã phát động nhân mã nơi nơi đang tìm tìm nàng.

“Thật sự?” Lúc ấy Trầm Bách Cường vợ chồng liền kích động gắt gao bắt được Hạ Vân Kiệt tay.

“Tự nhiên là thật, mười năm trước ta đuổi theo Trầm Lệ

Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh, chính là sau lại đã xảy ra ngoài ý muốn, chúng ta lại thất lạc. Bất quá các ngươi yên tâm, ta có nhất lũ tử phủ tinh khí ở lại các nàng trên người, không chỉ có sao biết được lúc ấy các nàng đã an toàn buông xuống ở tại mỗ cái địa phương, hơn nữa kia lũ tử phủ tinh khí cũng có thể bảo hộ các nàng, không cho các nàng đã bị thương tổn. Chính là bên ngoài thế giới, là các ngươi tưởng tượng không đến rộng lớn, nếu muốn tìm đến các nàng lại khẳng định muốn hao phí không ít thời gian, thậm chí đều có khả năng cần mấy trăm năm thời gian. Cho nên hiện tại các ngươi chính mình muốn tỉnh lại đứng lên, muốn kiên trì đến tìm được của nàng ngày nào đó. Bằng không, chờ Trầm Lệ Đề rốt cục cùng ta giống nhau trở lại địa cầu, các ngươi cũng không ở tại, các ngươi ngẫm lại xem nàng hẳn là sẽ có nhiều thương tâm." Hạ Vân Kiệt nói.

"Ngươi nói đúng Vân Kiệt, từ hôm nay trở đi chúng ta khẳng định hội tỉnh lại đứng lên, chính là nếu thực cần mấy trăm năm, chỉ sợ……" Trầm Bách Cường vợ chồng tuy rằng không hiểu cái gì kêu tử phủ tinh khí, nhưng này cũng không ảnh hưởng bọn họ đối Hạ Vân Kiệt tưởng biểu đạt ý tứ lý giải, nghe vậy tinh thần đều rất là phấn chấn, chính là nhớ tới Hạ Vân Kiệt nói muốn tìm đến Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh rất khả năng cần mấy trăm năm, lại lập tức giống tiết khí bóng cao su giống nhau, uể oải xuống dưới.

"Thúc thúc a di, ngươi cũng biết ta không phải người thường, lại như thế nào có thể dùng người thường ánh mắt đến xem chuyện này đâu? Lệ Đề cùng Hải Quỳnh hai người đều được ta nhất lũ tử phủ tinh khí, không có gì bất ngờ xảy ra, sống cái hơn một ngàn năm khẳng định không thành vấn đề. Về phần các ngươi, chỉ cần dựa theo của ta phân phó dùng đan dược, hơn nữa cần thêm tu luyện, muốn sống cái hơn một ngàn năm tự nhiên cũng không có nhiều vấn đề." Hạ Vân Kiệt giải thích nói.

“Cái gì? Ngươi nói Lệ Đề cùng chúng ta đều có thể sống ngàn năm đã ngoài?” Tuy rằng mười năm tiền kia sự kiện phát sinh sau, Trầm Bách Cường vợ chồng liền sớm đã biết Hạ Vân Kiệt là trong truyền thuyết thần tiên nhân vật, nhưng lại vô luận như thế nào lập tức cũng rất khó tin tưởng chính mình nữ nhi, còn có chính mình đều có thể sống cái hơn một ngàn năm, nghe vậy ngay cả tròng mắt đều trợn tròn.

“Ngàn năm chính là tối phá hư tình huống hạ.” Hạ Vân Kiệt nói, sau đó lại nói:“Như vậy đi, ta trước cấp thúc thúc a di phạt mao tẩy tủy, sau đó cho các ngươi dùng đan dược, cho các ngươi đánh hạ tu luyện căn cơ, quá một đoạn thời gian tái mang bọn ngươi đi cái địa phương, về sau các ngươi liền có thể căn cứ chính mình ý nguyện cùng cần, có thể đi kia địa phương tu luyện, cũng có thể ở lại chính mình trong nhà tu luyện.”

Nay Giang Châu thị không chỉ có linh khí không đủ, liền ngay cả không khí đều chịu ô nhiễm không nhỏ, tự nhiên không thích hợp tu luyện. Bất quá Hạ Vân Kiệt kế tiếp vốn là có tính toán hoàn toàn thay đổi toàn cầu hơn nữa Trung Hoa đại địa hoàn cảnh kế hoạch, sử hoàn cảnh không chỉ có trở nên thích hợp người ở lại, nhưng lại thích hợp người tu luyện, đương nhiên hiệu quả khẳng định hội so với quát sơn tiên cảnh không kém thiếu. Bất quá Hạ Vân Kiệt chạy, khẳng định hội lưu một ít đan dược, linh tinh chờ tu luyện vật tư cho bọn họ vợ chồng, chỉ cần này cảnh vật chung quanh không phải phế vật, bọn họ cũng là không cần thế nào cũng phải đi quát sơn tiên cảnh tu luyện, cho nên Hạ Vân Kiệt mới có kể trên vừa nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1461 : Không đủ sức

Trầm Bách Cường vợ chồng từ nghe xong Hạ Vân Kiệt nói bọn họ nữ nhi còn sống, kia khỏa vốn đã kinh đã chết tâm sớm liền sống lại đây, so với bất luận kẻ nào đều muốn sống được lâu một ít, cho nên vừa nghe Hạ Vân Kiệt nói như vậy, lập tức nói:“Vân Kiệt thật cám ơn, Lệ Đề có thể gặp được ngươi như vậy nam nhân cũng không biết là nàng đã tu luyện mấy đời phúc khí, chúng ta đều ấn ngươi nói làm, ngươi hiện tại liền cho chúng ta phạt mao tẩy tủy, đánh căn cơ đi, chúng ta nhất định phải sống đến Lệ Đề trở về ngày nào đó.”

“Thúc thúc a di, gặp được Lệ Đề cũng là của ta phúc khí.” Hạ Vân Kiệt cái mũi có chút lên men nói một câu, sau đó bắt đầu cấp Trầm Bách Cường vợ chồng phạt mao tẩy tủy, sau lại cho bọn hắn dùng hắn cố ý cho bọn hắn chuẩn bị tùng hạc trường thọ đan. Này tùng hạc trường thọ đan không chỉ có có thể thật to kéo dài phàm nhân sống lâu, nhưng lại có thể thay đổi bọn họ một bộ phận thiên phú, khiến cho người không thích hợp tu hành cũng có thể đi lên tu hành chi đạo, chỉ là vì tùng hạc trường thọ đan thay đổi thiên phú chính là một bộ phận, cho nên nhiều nhất chỉ có thể duy trì người không thích hợp tu hành tu luyện đến phân thần kì. Đương nhiên điều kiện tiên quyết là dùng giả chăm chỉ tu luyện, lại không thiếu tu luyện tài nguyên điều kiện tiên quyết.

Vì nhìn thấy nữ nhi, chăm chỉ tu luyện tự nhiên không thành vấn đề, về phần tu luyện tài nguyên, lấy Hạ Vân Kiệt nay thân gia lại sao lại thiếu chính mình cha vợ, mẹ vợ?

Nếu tu luyện đến phân thần kì, sống cái hơn một ngàn năm sẽ không thành vấn đề.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt khẳng định là không muốn

cha mẹ hắn đám người dừng bước cho phân thần kì, sống cái hơn một ngàn năm. Chính là sinh sinh tạo hóa đan, dịch cân cửu khiếu kim đan bực này so với tùng hạc trường thọ đan rất cao cấp đan dược cũng là có giới vô thị, Hạ Vân Kiệt nhất thời nửa khắc lại còn không có thể mua đến, cho nên cũng chỉ có thể tạm thời cấp Trầm Bách Cường vợ chồng dùng tùng hạc trường thọ đan.

Cũng may có hơn một ngàn năm giảm xóc, liền cũng đủ có mua đến sinh sinh tạo hóa đan, dịch cân cửu khiếu kim đan cơ hội. Hơn nữa có hơn một ngàn năm thời gian giảm xóc, nói không chừng hắn kỳ ngộ tốt nói, trong cơ thể kia khỏa tiên thiên cây bàn đào kết ra bàn đào cũng không nhất định.

Nếu thật sự là như thế, kia Hạ Vân Kiệt liền căn bản không cần mua cái gì sinh sinh tạo hóa đan, dịch cân cửu khiếu kim đan, trực tiếp một quả bàn đào cho bọn hắn ăn đi, bọn họ liền trực tiếp cử hà phi thăng, căn bản không cần hắn tái vì bọn họ sống lâu tốn tâm tư.

Việc này Trầm Bách Cường vợ chồng tự nhiên sẽ không biết, Hạ Vân Kiệt tự cũng sẽ không cố ý theo chân bọn họ đề. Bọn họ gặp phạt mao tẩy tủy, dùng tùng hạc trường thọ đan sau, cả người không chỉ có trở nên tuổi trẻ rất nhiều, lại thân nhẹ như yến, lực lớn như ngưu, rốt cục hoàn toàn tỉnh lại đứng lên, đối tương lai tràn ngập hy vọng cùng chờ mong.

Hạ Vân Kiệt gặp Trầm Bách Cường vợ chồng hoàn toàn tỉnh lại đứng lên, tự nhiên rất là vui vẻ, lại cùng bọn họ ở chung ban ngày, công đạo một sự tình, nói tốt quá một đoạn thời gian tái dẫn bọn hắn đi quát sơn tiên cảnh sau, cùng ngày lại nhích người đi thông châu thị gặp Đỗ Hải Quỳnh cha mẹ.

Đỗ Hải Quỳnh cha mẹ tuy rằng không có giống Trầm Bách Cường vợ chồng như vậy trở thành đại lão bản,

như trước chính là tiền lương giai tầng. Bất quá dù sao âm thầm chiếm được Vu Hàm môn chiếu cố, này mười năm tới nay ngày quá so với bình thường tiền lương giai tầng còn là giàu có thuận lợi rất nhiều. Chính là tang nữ chi đau, trải qua mười năm lâu như trước không có thể vuốt lên.

Hạ Vân Kiệt nhìn thấy hai người khi, hai người tự nhiên không thiếu được một trận khiếp sợ, Hạ Vân Kiệt cũng tự nhiên không thiếu được một trận trấn an giải thích, sau đó lại cho bọn hắn đánh hạ căn cơ.

An bài thỏa đáng Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh cha mẹ sau, Hạ Vân Kiệt thế này mới nhích người đi kinh thành bái kiến Hoàng lão.

Mười năm sau, làm Hạ Vân Kiệt tái kiến Hoàng lão khi, Hoàng lão đã qua tuổi một trăm mười tuổi, đã là nước cộng hoà bọn họ kia một thế hệ nhà cách mạng trung dài nhất thọ một vị. Bất quá nhưng cũng đã đến thọ nguyên hao hết, dầu thắp khô kiệt điểm tới hạn.

Hạ Vân Kiệt chung quy không phải Thái Ất kim tiên, có thể mặc kệ bao nhiêu mấy tuổi phàm nhân, chỉ cần có một ngụm nguyên khí còn tại, liền có thể lấy tiên thiên chi khí nghịch người sinh tử. Đương nhiên Hạ Vân Kiệt trong cơ thể có nhất lũ tiên thiên chi khí, bất quá kia cũng là Cửu U tố âm nữ đế, không phải xuất từ hắn tự thân, hắn còn không có biện pháp nắm trong tay nó đến cho Hoàng lão nghịch chuyển sinh tử.

Tùng hạc trường thọ đan cũng chung quy chính là hạ giới đan dược, có thể sửa người thiên phú, kéo dài người sống lâu, kia cũng là có điều kiện tiên quyết điều kiện. Đến Hoàng lão bực này tình huống, tùng hạc trường thọ đan có thể tạo được hiệu quả cũng là cực kì hữu hạn, cho dù hiện tại Hạ Vân Kiệt trong tay có sinh sinh tạo hóa đan, dịch cân cửu khiếu kim đan, có thể tạo

được hiệu quả cũng là có hạn. Trừ phi Hạ Vân Kiệt tiên thiên cây bàn đào có thể nở hoa kết quả, sinh ra cây bàn đào quả, lại hoặc là hắn vào tay tiên giới tiếng tăm lừng lẫy cửu chuyển sinh tử kim đan, bất tử dược, nếu không Hạ Vân Kiệt cũng là không thể có thể nề hà.

“Sinh tử có mệnh phú quý ở trời! Ngươi Hoàng lão ca bởi vì gặp được ngươi đời này đã so với kia các huynh đệ sống được đều phải lâu dài rất nhiều, hơn nữa cách thế phía trước có thể lại nhìn đến ngươi, cho dù hiện tại nhắm mắt cũng là không có nửa điểm tiếc nuối.” Hoàng lão gặp Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ tự trách sắc, lôi kéo tay hắn trái lại trấn an hắn.

Tuy rằng Hoàng lão đối nhau tử biểu hiện thật sự là rộng rãi, nhưng Hạ Vân Kiệt rời đi Hoàng lão trước, lại còn là tẫn lớn nhất năng lực lại cho hắn kéo dài gần hai mươi năm sống lâu.

Hai mươi năm thời gian, đối với từ từ tu tiên đường tuy rằng thực ngắn, nhưng ai cũng không thể cam đoan sẽ không hội kỳ tích xuất hiện. Nói không chừng này hai mươi năm trong vòng, Hạ Vân Kiệt lại chiếm được kỳ ngộ, cây bàn đào kết ra bàn đào quả đến, nếu là như thế, liền có thể bang Hoàng lão hoàn toàn nghịch chuyển sinh tử.

Không đến chân chính sơn cùng thủy tận, Hạ Vân Kiệt luôn không muốn buông tha cho này phân hy vọng, dù sao Hoàng lão là hắn bạn vong niên, cũng là hắn tuổi trẻ khi sùng bái nhìn lên anh hùng.

……

Đi ở Thương Bắc huyện khu phố, nơi nơi là một mảnh phồn hoa dấu hiệu, Hạ Vân Kiệt có loại đi nhầm địa phương cảm giác.

Ngắn ngủn mười năm thời gian, từng tích xa vùng núi tiểu thị trấn, nay lại nơi nơi nhà cao tầng, ngựa xe như nước.

Nguyên lai Thương Bắc huyện trung y viện phương hướng, lại có một tòa ma thiên đại hạ đột ngột từ mặt đất mọc lên, thẳng hướng tận trời, nghiễm nhiên thành toàn bộ Thương Bắc thị trấn dấu hiệu tính kiến trúc.

Kỳ thật đâu chỉ là Thương Bắc huyện trung y viện kia tòa ma thiên đại hạ thành Thương Bắc huyện dấu hiệu tính kiến trúc, kỳ thật toàn bộ Thương Bắc huyện trung y viện đều thành Thương Bắc huyện dấu hiệu.

Bởi vì hiện tại Thương Bắc huyện trung y viện không chỉ có là toàn bộ Trung Hoa trung y giới thánh địa, cũng là toàn bộ thế giới y học giới thánh địa.

Lưu Nhất Duy, Cố Thiến Lâm, Đới Vĩnh Chu, Hàn Tuyết Kiều, Lâm Trác Ngôn, vị này Hạ Vân Kiệt rời đi địa cầu tiền tự mình thu năm vị trung y ngành học nghiên cứu sinh, nay người người đều là trung y giới ngôi sao sáng. Hơn nữa Lưu Nhất Duy cùng Cố Thiến Lâm hiện tại lại toàn bộ thế giới đều công nhận thần y.

Nhưng vì kỷ niệm bọn họ lão sư, Lưu Nhất Duy đám người đều kiên trì ở Thương Bắc huyện trung y viện tọa chẩn làm nghề y, bởi vì năm đó Hạ Vân Kiệt chính là ở trong này tay bắt tay dạy bọn họ như thế nào làm nghề y.

Bởi vì có bọn họ ở Thương Bắc huyện trung y viện, khiến cho Thương Bắc huyện trung y viện rất nhanh liền thanh danh lên cao, vô số hoạn có nghi nan tạp chứng, bệnh nan y người bệnh đều theo cả nước các nơi, theo thế giới các nơi phong vọt tới Thương Bắc huyện trung y viện.

Thương Bắc huyện trung y viện cũng bởi vậy nhảy trở thành toàn bộ Trung Hoa đại địa số một số hai danh y viện, cũ y học lâu hủy đi, xây nổi lên tân y học tòa nhà, cũng chính là kia đống toàn bộ Thương Bắc huyện dấu hiệu tính kiến trúc. Thương Bắc huyện kinh tế cũng bởi vì cả nước các nơi, thế giới các nơi người bệnh vân dũng mà đến, bắt đầu trở nên phồn hoa đứng lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1462 : Lão sư

Hạ Vân Kiệt đi được không vội không hoãn, tuy rằng Thương Bắc huyện biến hóa rất lớn, nhưng hắn còn là thấy được một ít y hi quen thuộc kiến trúc, khu phố cùng trường hợp, này y hi quen thuộc kiến trúc, khu phố cùng trường hợp, làm cho hắn phảng phất xuyên qua thời không về tới mười năm trước.

Mười năm trước, hắn chính là tại đây cái tiểu thị trấn mang học sinh tọa chẩn làm nghề y, cũng từng tại đây cái tiểu thị trấn ở lại quá, cuộc sống quá.

Bất tri bất giác trung, Hạ Vân Kiệt cuối cùng còn là đi tới Thương Bắc huyện trung y viện cửa.

Thẳng sáp tận trời ma thiên đại hạ, khiến cho Thương Bắc huyện trung y viện có vẻ rất là “Cao lớn thượng”, nối liền không dứt người đến người đi, lại chương hiển nhà này bệnh viện y thuật cao minh, thanh danh văn hoa.

Nhưng sở hữu lần đầu tiên đến Thương Bắc huyện trung y viện nhân hội phát hiện, Thương Bắc huyện trung y viện có một rất kỳ quái hình tượng, chính là tại đây dạng một nhà thoạt nhìn vô cùng “Cao lớn thượng”, có thẳng sáp tận trời, hoàn toàn hiện đại hoá ma thiên đại hạ bệnh viện, thế nhưng còn giữ lại có một tòa kiểu cũ, chỉ có bốn tầng lâu phòng ở.

Tuy rằng kia đống phòng ở bên ngoài đã sửa chữa lại trang sức quá, bốn phía cũng đủ trồng hoa hoa thảo thảo, có vẻ có một loại cổ kính, u nhã hương vị, nhưng tại kia đống ma thiên đại hạ bên cạnh còn là có vẻ có chút keo kiệt, làm cho người ta vừa thấy đến liền nghĩ đến ma thiên đại hạ mới là nhà này bệnh viện tối trung tâm địa phương, là dòng người lớn nhất địa phương.

Nhưng trên thực tế, cũng là kia đống kiểu cũ phòng ở trước cửa kín người hết chỗ, sắp xếp nổi lên thật dài đội ngũ.

Cơ hồ mọi người đi chỗ đó ma thiên đại hạ treo hào liền thẳng đến này đống phòng ở, người người trên mặt đều mang theo hy vọng cùng chờ mong sắc. Hơn nữa làm cho người ta cảm thấy phi thường khiếp sợ là, xếp hạng bên ngoài không có một chen ngang, cũng không có một cái lớn tiếng ồn ào, hết thảy đều ngay ngắn có tự. Xếp hàng có da vàng tóc đen quốc nhân, cũng có tóc vàng mắt xanh người nước ngoài, còn có da đen tóc đen Châu Phi đồng bào, này ở quốc nội bệnh viện cũng là rất ít nhìn thấy.

Đứng ở này đống kiểu cũ phòng ở, nhìn trước mắt kiến trúc, cảm nhận được kiến trúc phiêu dật đi ra kia quen thuộc hơi thở, Hạ Vân Kiệt trong mắt toát ra một tia hồi ức sắc.

Này đống kiểu cũ kiến trúc chính là hắn trước kia mang theo các học sinh tọa chẩn làm nghề y địa phương, không nghĩ tới mười năm trôi qua, Lưu Nhất Duy đám người đã thành thế giới số một danh y, như trước lựa chọn ở lại này đống kiểu cũ trong phòng tọa chẩn làm nghề y, mà không muốn bàn đến hoàn toàn hiện đại hoá ma thiên đại hạ.

“Vị tiên sinh này thỉnh ngài đưa ra ngài ký hiệu?” Hồi ức trung, cước bộ bất tri bất giác trung đi tới trước kia kia gian chính mình tọa chẩn phòng trước, sau đó nâng lên tay đã nghĩ đẩy cửa đi vào, lại bị một vị hộ sĩ cấp ngăn cản.

“Ký hiệu?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nao nao, sau đó cười đối hộ sĩ nói:“Ta là đến tìm Lưu thầy thuốc.”

Hạ Vân Kiệt thốt ra lời này ra, vô số đạo khinh bỉ ánh

mắt liền ào ào tập trung ở hắn trên người.

“Tiểu tử, làm bất cứ chuyện gì đều có thứ tự đến trước và sau. Ngươi xem xem nơi này, cái nào không phải đến xem Lưu thầy thuốc, Cố thầy thuốc ?”

“Chính là, không biết chen ngang là đáng xấu hổ sao?”

“Hừ, đừng tưởng rằng chính mình trong nhà có điểm bối cảnh liền dám loạn chen ngang, cũng không nhìn xem nơi này là địa phương nào? Nơi này nhưng là Thương Bắc huyện trung y viện, cho dù ngươi ba là Thương Bắc huyện Huyện trưởng, ngươi cũng phải thành thành thật thật đi đăng ký xếp hàng đi!”

“Quản ngươi lão tử là ai, lập tức cút cho ta đản, có biết hay không chúng ta sắp xếp bao lâu thời gian mới sắp xếp đến này số, mẹ nó, thế nhưng chen ngang!”

“Hư, cũng không muốn sảo, quấy nhiễu Lưu thầy thuốc bọn họ, các ngươi đảm đương được rất tốt sao?” Kia hộ sĩ thấy mọi người lòng đầy căm phẫn, ào ào ra tiếng chỉ trích Hạ Vân Kiệt, thanh âm càng ngày càng nhiều, càng lúc càng lớn, vội vàng ra tiếng kêu đình, sau đó ánh mắt trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói:“Muốn tưởng ở trong này xem bệnh, ngươi phải đi đăng ký, đừng nghĩ dựa vào thân phận phàn quan hệ, kia một bộ ở trong này không thể thực hiện được.”

Hạ Vân Kiệt nhìn mọi người khinh bỉ biểu tình, lại thấy hộ sĩ như vậy chỉ trích, không khỏi một trận dở khóc dở cười, bất quá trong lòng cũng rất là vui mừng.

Rời đi mười năm thời gian, hắn này đó học sinh tuy rằng người người đã trở thành thế giới nổi tiếng thần y, nhưng cho tới bây giờ không quên nhớ hắn truyền thụ bọn họ y thuật khi dạy bảo, thủ vững bản tâm, này thật sự phi thường khó được.

“Vị này hộ sĩ, ngươi hiểu lầm, ta không phải đến xem bệnh, ta là Lưu thầy thuốc nhiều năm không gặp bằng hữu, ta lần này là chuyên môn đến tìm bọn họ.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Thật sự?” Hộ sĩ nghe vậy biểu tình tràn ngập hoài nghi, nhưng Hạ Vân Kiệt nói là Lưu thầy thuốc bằng hữu, nàng nhưng cũng không dám sẽ đem Hạ Vân Kiệt ra bên ngoài đẩy, nói:“Vậy ngươi trước chờ một chút, hôm nay là Lưu thầy thuốc năm vị sư huynh đệ mỗi nửa tháng một lần liên hợp tọa chẩn, không thể tùy tiện quấy rầy. Chờ bên trong bệnh nhân đi ra sau, ta tái đi vào hỏi một chút xem.”

Hạ Vân Kiệt mỉm cười gật gật đầu, trong lòng lại hoàn toàn hiểu được. Bởi vì phía trước hắn đang có chút kỳ quái, năm người ở hắn rời đi trước khi y thuật rõ ràng đều đã có độc lập tọa chẩn trình độ, nay mười năm trôi qua, như thế nào còn ngồi ở cùng nhau phòng khám bệnh, này không phải lãng phí nhân lực sao? Nay mới vừa rồi hiểu được nguyên lai hôm nay là bọn họ mỗi nửa tháng một lần liên hợp tọa chẩn.

Xem ra, bọn họ nay tuy rằng y thuật từ từ kỹ càng, thanh danh rõ rệt, nhưng như trước hoài một viên rất khiêm tốn tâm, biết mỗi bán nguyệt cùng nhau tọa chẩn, cho nhau xác minh y thuật, cho nhau học tập, Hạ Vân Kiệt trong mắt lại toát ra vui mừng sắc.

Ngay tại phía sau, cửa mở ra, một vị bệnh nhân cùng người nhà của hắn theo bên trong đi ra.

“Nga, đúng rồi, ngươi tên là gì? Còn có ngươi nhưng đừng gạt ta nha, làm hại ta bị Lưu thầy thuốc trách cứ, Lưu thầy thuốc trước kia là công đạo quá, hắn tọa chẩn khi là không thấy gì người không liên can, nhưng ngươi nếu nói ngươi cùng Lưu thầy thuốc nhiều năm không

gặp mặt, ta thế này mới……” Gặp bệnh nhân cùng người nhà của hắn theo bên trong đi ra, hộ sĩ đột nhiên nhớ tới còn không có hỏi Hạ Vân Kiệt tên, vì thế lại vội vàng hỏi, chính là trong lòng chung quy có hoài nghi, sở hữu lại khó tránh khỏi muốn nhiều lời vài câu.

“Tiểu Diệp, sao lại thế này?” Ngay tại phía sau một nam nhân thanh âm vang lên, cũng là Đới Vĩnh Chu nghe được bệnh nhân đi ra ngoài nhưng không có tân bệnh nhân tiến vào, hơn nữa bên ngoài thanh âm đối thoại cũng có chút không thích hợp, liền đứng dậy đi ra, nhìn xem có phải hay không lại có người không tuân thủ quy củ.

“Đới thầy thuốc, là như vậy, vị tiên sinh này hắn nói là Lưu thầy thuốc nhiều năm không gặp bằng hữu, tưởng cùng Lưu thầy thuốc……” Hộ sĩ vừa quay đầu lại gặp là Đới Vĩnh Chu, vội vàng trả lời.

Làm Đới Vĩnh Chu cùng hộ sĩ đối thoại khi, Hạ Vân Kiệt vẫn đánh giá Đới Vĩnh Chu, cảm giác năm tháng thật sự có thể thay đổi rất nhiều. Hơn mười năm trước, hắn vừa gặp Đới Vĩnh Chu khi, hắn bất quá chính là người trẻ tuổi vẻ mặt thanh xuân đậu, không có gì lòng tự tin, mà nay lại vừa thấy chính là cái loại này bình tĩnh ổn trọng, sự nghiệp có thành thành công nam nhân.

“Đại sư huynh nhiều năm không gặp bằng hữu?” Đới Vĩnh Chu nghe vậy hướng Hạ Vân Kiệt nhìn lại, gặp người trước mắt tựa hồ có chút quen thuộc, hẳn là chính mình nhận thức, nhưng này khuôn mặt hắn lại trăm phần trăm khẳng định, chính mình chưa thấy qua, không khỏi hơi hơi nhíu mày, hỏi:“Ngài là……”

“Như thế nào Vĩnh Chu, mười năm không thấy, ngươi sẽ không nhận thức ta ?” Hạ Vân Kiệt mỉm cười nhìn Đới Vĩnh Chu nói.

Hạ Vân Kiệt dung mạo, hình thể tuy rằng biến hóa đều có chút lớn, khi hắn thanh âm nhưng không có thay đổi.

Hắn này nhất mở miệng, Đới Vĩnh Chu nhất thời như bị sét đánh, cả người mạnh chấn động, sau đó đột nhiên gian liền “Phù phù” Một tiếng, quỳ gối mặt đất, nức nở nói:“Lão sư!”

Ngẩng đầu, đường đường hán tử, đã là rơi lệ đầy mặt.

Chương 1463 : Không phục

Đới Vĩnh Chu trước kia tuy rằng là cái vẻ mặt thanh xuân đậu, còn không có lòng tự tin thạc sĩ nghiên cứu sinh, nhưng nay, hắn cũng là danh dương thiên hạ danh y, là Thương Bắc huyện trung y viện luận nổi tiếng, luận y thuật gần với Lưu Nhất Duy cùng Cố Thiến Lâm thầy thuốc. Không biết có bao nhiêu người là hướng về phía hắn đến xem bệnh, Thương Bắc huyện cũng không biết có bao nhiêu nữ thầy thuốc, nữ hộ sĩ đối hắn ám sinh ái mộ ý, âm thầm tiếc hận hắn là đã kết hôn nhân sĩ.

Nhưng hiện tại đâu, Đới Vĩnh Chu lại đột nhiên đối với một vị thoạt nhìn tựa hồ so với hắn còn trẻ nam tử quỳ xuống, miệng hô lão sư, nhất thời đem vị kia hộ sĩ cấp xem trợn tròn mắt, đồng thời cũng đem này người ngồi ở hành lang, sắp xếp đội chờ xem bệnh cũng hoàn toàn cấp xem ngây người.

Bọn họ tự nhiên cũng là nhận được Đới Vĩnh Chu vị này đại danh đỉnh đỉnh quốc y đại sư.

Ngay cả Đới thầy thuốc như vậy quốc y đại sư đều phải quỳ xuống đất xưng hô lão sư, kia chẳng phải là nói vừa rồi người nọ y thuật so với Đới thầy thuốc còn muốn cao minh rất nhiều?

Mọi người ở đây khiếp sợ trợn mắt há hốc mồm là lúc, phòng mạch lập tức lao tới thiệt nhiều người, cầm đầu đúng là Lưu Nhất Duy, Cố Thiến Lâm, còn có Hạ Vân Kiệt sau lại thu hai vị nghiên cứu sinh Lâm Trác Ngôn cùng Hàn Tuyết Kiều. Bọn họ mặt sau còn đi theo một ít người, đều là mấy năm nay bọn họ tuyển nhận học sinh, Hạ Vân Kiệt lại cũng không nhận thức.

Lưu Nhất Duy đám người nhất lao tới, hai mắt liền thẳng ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, bất tri bất

giác trung nước mắt liền mơ hồ bọn họ ánh mắt, sau đó cũng đều cùng Đới Vĩnh Chu giống nhau, “Phù phù” Một tiếng quỳ gối mặt đất.

“Lão sư!”

Thanh âm nghẹn ngào, lệ như suối phun.

Bọn họ này năm người, năm đó lại nói tiếp tất cả đều là không đạo sư nguyện ý tiếp thu nghiên cứu sinh, vốn tiền đồ một mảnh u ám, ngay cả hay không có thể lấy đến tốt nghiệp chứng đều là cái vấn đề, nhưng hiện tại, bọn họ năm người người người tuổi còn trẻ đó là quốc y cấp đại sư, đại học giáo thụ, tiến sĩ sinh đạo sư. Vô số bệnh nhân theo thế giới các nơi không hiểu mà đến. Mà hết thảy này, tất cả đều là vì một người, thì phải là trước mắt vị này ân sư.

Nhìn đến Lưu Nhất Duy đám quốc y đại sư cũng đi ra hướng Hạ Vân Kiệt quỳ xuống, mọi người lại khiếp sợ thiếu chút nữa tròng mắt đều rơi xuống một đất, đầu óc căn bản không có biện pháp vận chuyển.

Chẳng lẽ nói, Lưu thầy thuốc chờ năm vị quốc y đại sư tất cả đều là trước mắt vị này người trẻ tuổi dạy đi ra ?

Nhất tưởng đến này khả năng tính, mọi người nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt hoàn toàn thay đổi, tràn ngập kính sợ cùng sùng bái.

Một người dạy dỗ năm vị quốc y cấp đại sư, kia nhân y thuật nên có bao nhiêu sao cao minh a!

“Các ngươi đều tốt lắm, không làm cho ta thất vọng, đều đứng lên đi.” Hạ Vân Kiệt nhìn năm vị năm đó tuyển nhận học sinh người người rơi lệ quỳ gối chính mình trước mặt, cái mũi cũng không cấm có chút lên men, càng nhiều là vui mừng.

“Là.” Lưu Nhất Duy năm người thế này mới theo lời đứng dậy, đứng dậy sau, Lưu Nhất Duy cung kính đối Hạ Vân Kiệt nói:“Lão sư ngài thỉnh.”

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, tự nhiên không cần cùng Lưu Nhất Duy đám người khách khí, cất bước cửa trước phòng đi đến, nguyên bản đứng ở Lưu Nhất Duy đám người phía sau thạc sĩ sinh, tiến sĩ sinh đám người ào ào hướng hai bên tránh ra, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt đều mang theo một tia nghi ngờ cùng không thể tưởng tượng.

Có liên quan Hạ Vân Kiệt đó là mười năm trước cứu vớt địa cầu người kia, bọn họ tự nhiên là không biết. Bất quá bọn họ lại đều nghe đều tự lão sư mơ hồ nhắc tới Hạ Vân Kiệt y thuật như thế nào cao minh sự tình. Chính là nay nhìn đến Hạ Vân Kiệt chân nhân, bọn họ tổng rất khó tin tưởng trước mắt này người y thuật so với bọn hắn đạo sư còn muốn lợi hại.

Bọn họ đạo sư nay đã là thế giới công nhận đỉnh cấp thầy thuốc, liền ngay cả một ít ung thư bệnh nhân, bọn họ đều dùng trung y thủ đoạn hoàn toàn chữa khỏi quá không ít, này đối với y học giới mà nói quả thực chính là kỳ tích, ngay cả Tây y cũng đều không thể không bội phục sát đất, khen bọn họ y thuật thực sự hóa mục nát thành thần kỳ năng lực. Mà bọn họ cũng vì có thể cùng như vậy đạo sư mà cảm thấy vạn phần tự hào cùng kiêu ngạo.

Chẳng lẽ nói trước mắt vị này nam tử thoạt nhìn tuổi so với bọn hắn đạo sư đều còn muốn nhỏ y thuật thế nhưng so với bọn hắn đạo sư còn muốn lợi hại bất thành?

Đương nhiên này đó ý tưởng tuyệt đại bộ phận nghiên cứu sinh chỉ có thể ở trong lòng ngẫm lại, bọn họ thì

không dám mặt nghi ngờ Hạ Vân Kiệt y thuật. Bất quá nhưng cũng có cá biệt tâm cao khí ngạo nghiên cứu sinh không phục.

Dựa vào cái gì hắn đạo sư muốn hướng như vậy một cái không hề nổi tiếng người trẻ tuổi quỳ xuống? Dựa vào cái gì như vậy một vị người trẻ tuổi là hắn sư tổ?

Hắn cảm thấy như vậy phi thường mất mặt!

“Lão sư, nếu vị tiên sinh này là ngài lão sư, có thể hay không thỉnh hắn hôm nay cấp mọi người bộc lộ tài năng a? Cũng tốt làm cho chúng ta kiến thức kiến thức?” Vị kia tâm cao khí ngạo, cảm thấy mất mặt nghiên cứu sinh không đợi Hạ Vân Kiệt ngồi xuống, liền nhịn không được mở miệng đối Lưu Nhất Duy nói. Nói chuyện khi, còn nhịn không được dùng nghi ngờ ánh mắt hướng Hạ Vân Kiệt nhìn thoáng qua.

Vị này nghiên cứu sinh tự cho là chính mình nói xem như có vẻ khéo khách khí, nhưng đáng thương hắn cũng là vô luận như thế nào cũng tưởng không đến Hạ Vân Kiệt ở Lưu Nhất Duy đám người cảm nhận có được rất cao địa vị, cho nên hắn thốt ra lời này ra, mọi người tất cả đều thay đổi sắc mặt, hơn nữa Lưu Nhất Duy lại đột nhiên biến sắc, tay chỉ cửa trước nhất chỉ nói:“Ngươi cho ta đi, từ hôm nay trở đi ngươi không cần lại đến cùng ta học y.”

Nói xong, Lưu Nhất Duy liền lại lần nữa quỳ gối Hạ Vân Kiệt trước mặt, vẻ mặt tự trách nói:“Xin lỗi lão sư, là ta dạy vô phương, thỉnh ngài trách phạt.”

Vị kia học sinh hiển nhiên không nghĩ tới chính mình gần chính là nói như vậy một câu, đạo sư thế nhưng liền trực tiếp muốn khai trừ chính mình, không chỉ có như thế, hắn còn lại lần nữa hướng Hạ Vân Kiệt quỳ xuống, vì chính mình ngôn hành hướng hắn thỉnh tội, không khỏi

tại chỗ liền mắt choáng váng, sắc mặt xanh một trận trắng một trận.

“Người trẻ tuổi có chút nhuệ khí cũng không không thể, ngươi vị này học sinh thỉnh cầu cũng không tính quá phận, chính là ta xem hắn mặt mang kiệt ngạo cuồng ngạo sắc, thật muốn học có điều thành, cũng là bảo thủ, ngươi đem hắn mở cũng tốt. Về sau tuyển nhận học sinh lại chú ý, thủ trọng phẩm hạnh, thiên chất nhưng thật ra còn muốn ở phía sau.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Là, học sinh nhớ kỹ lão sư dạy.” Lưu Nhất Duy cung kính trả lời, Đới Vĩnh Chu bọn bốn người cũng đều đi theo khom người lĩnh giáo.

Lĩnh giáo khi, năm người đều tràn đầy cảm xúc. Lại nói tiếp bọn họ năm người trung trừ bỏ Cố Thiến Lâm ở trung y hơi có chút thiên phú ngoại, này khác bốn người đều chỉ có thể xem như bình thường, nhưng nay lại lấy được như vậy thành tựu, lại khởi là vì thiên phú duyên cớ?

“Ngươi thế nhưng còn cổ động đạo sư khai trừ ta? Thế nhưng nói ta kiệt ngạo cuồng ngạo, ngươi có biết hay không cha ta là ai? Ta ba là tỉnh vệ sinh thính thính trưởng, là có thể ảnh hưởng đến……” Vị kia nghiên cứu sinh vốn là bởi vì Lưu Nhất Duy muốn đem hắn khai trừ học sinh danh sách mà giận chó đánh mèo Hạ Vân Kiệt, không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thế nhưng còn đối hắn làm ra như thế đánh giá, cổ động hắn đạo sư không cần đối hắn thủ hạ lưu tình, rốt cục hoàn toàn bại lộ hắn cuồng ngạo một mặt.

“Ha ha, ngươi cho là Nhất Duy là vì ngươi là vệ sinh thính thính trưởng con trai mới tuyển nhận ngươi làm học sinh sao? Nếu thật sự là như thế, hắn cũng sẽ không xứng làm ta học sinh. Đi thôi, đừng chậm trễ

người bên ngoài xem bệnh. Ngươi ba thật muốn là vì chuyện này vận dụng trong tay quyền lực, ta cũng không phòng nói cho ngươi, hắn này vệ sinh thính thính trưởng vị trí cũng ngồi đến cùng. Cho nên, trở về hảo hảo nghĩ lại đi!” Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không vì điểm ấy sự tình mà bị chọc giận, nhìn kia nghiên cứu sinh thản nhiên cười cười, sau đó liền giống như trước giống nhau, ngồi ở chẩn bàn xếp sau vị trí.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1464 : Lão sư xuất mã

“Ngươi cho là ngươi là ai? Là ******** sao?” Nghiên cứu sinh tự cho là đúng tỉnh vệ sinh thính thính trưởng, trong lòng vốn là có cổ cảm giác về sự ưu việt, mặc dù có chút bị Hạ Vân Kiệt nói mà nói cấp chấn trụ, nhưng càng nhiều cũng là thẹn quá thành giận, nâng tay liền chỉ vào Hạ Vân Kiệt khinh thường hỏi ngược lại.

“Ba!” Lưu Nhất Duy rốt cục hoàn toàn phẫn nộ rồi, nâng tay liền cho vị kia nghiên cứu sinh một bàn tay.

Mười năm trước, ân sư vì cứu vớt địa cầu nhân loại, dứt khoát xả thân, nay thật vất vả mới vừa rồi đem hắn chờ đến, chính mình vị học sinh cũng dám lấy tay chỉ vào hắn chất vấn, này quả thực khiến cho hắn xấu hổ vô cùng.

“Lăn!” Lưu Nhất Duy phẫn nộ quát.

“Lưu lão sư, ngươi, ngươi thế nhưng đánh ta?” Vị này nghiên cứu sinh cũng không nghĩ tới Lưu Nhất Duy thế nhưng hội đánh hắn cái tát, nhất thời trợn tròn mắt, theo sát sau đó là nổi trận lôi đình.

“Lăn!” Lúc này trả lời hắn không hề gần là Lưu Nhất Duy, ngay cả Cố Thiến Lâm đám người đều đối hắn trợn mắt mà chống đỡ, Đới Vĩnh Chu cùng Lâm Trác Ngôn hai vị nam thầy thuốc lại đã nắm chặt quyền đầu, rất có kia tiểu tử dám nữa dong dài một câu, liền trực tiếp một quyền đầu huy đi qua.

Nói đùa, lão sư là ai? Kia nhưng là toàn nhân loại ân nhân cứu mạng, lại khởi là ngươi chính là một vị vệ sinh thính con trai có thể tùy ý chỉ vào chất vấn ?

“Hảo, ta đi.” Lưu Nhất Duy đám người chung quy là

quốc y cấp đại sư, năm người cùng nhau tức giận, cho dù vị này nghiên cứu sinh có vị tỉnh vệ sinh thính lão cha cũng không dám lập tức cùng này năm người đối nghịch, không cam lòng trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó xoay người giận dữ đẩy cửa mà đi.

“Lão sư……” Lưu Nhất Duy gặp chính mình học sinh xông ra mầm tai vạ đến, vẻ mặt áy náy tự trách.

“Người luôn có trông nhầm thời điểm, về sau chú ý cũng được. Tốt lắm, đều ngồi xuống đi, đừng chậm trễ bên ngoài chờ bệnh nhân, thuận tiện cũng làm cho vi sư nhìn xem các ngươi mấy năm nay tiến bộ bao nhiêu.” Hạ Vân Kiệt mỉm cười khoát tay đánh gãy Lưu Nhất Duy.

Nhiều năm như vậy sinh tử trải qua đi tới, nay lại nắm trong tay tam đại giới vực, Hạ Vân Kiệt lại làm sao đem điểm ấy chuyện nhỏ để ở trong lòng, lại càng không sẽ vì như vậy điểm sự tình tức giận.

“Là, lão sư.” Lưu Nhất Duy đám người theo lời ào ào ngồi xuống.

Lưu Nhất Duy đám người tự nhiên sẽ không bởi vì kia nghiên cứu sinh phụ thân là tỉnh vệ sinh thính thính trưởng liền trong lòng lo lắng hoặc là không yên. Không nói bọn họ lão sư có được phá hủy địa cầu siêu năng lực, vẻn vẹn hiện nay ******** Phùng Chính Thành cùng bọn họ lão sư quan hệ, liền là đủ làm cho bọn họ căn bản không cần đi lo lắng vị kia học sinh phụ thân sau đập phá.

Lưu Nhất Duy đám người ngồi xuống sau, bệnh nhân rất nhanh liền ấn tự hào nhất nhất tiến vào. Lưu Nhất Duy năm người đều đánh lên mười hai vạn phần tinh thần cho bọn hắn xem bệnh, sau đó đem đều tự chẩn đoán kết quả cung kính giao cho Hạ Vân Kiệt xem qua, thẳng

đến Hạ Vân Kiệt gật đầu, bọn họ mới lòng tràn đầy vui mừng đem cuối cùng chẩn đoán kết quả, còn có trị liệu phương tử khai cấp bệnh nhân.

“Ân, các ngươi đều tiến bộ không nhỏ.” Đại khái hai cái giờ sau, Hạ Vân Kiệt vừa lòng gật đầu nói.

“Đều là lão sư dạy, mới có chúng ta hôm nay.” Lưu Nhất Duy chờ năm người đều khiêm tốn nói.

“Hôm nay còn có không ít bệnh nhân đi?” Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó hỏi.

“Đúng vậy, bình thường công tác thời gian là 5 giờ tan tầm, bất quá bởi vì đến xem chúng ta bệnh nhân nhiều, cho nên chúng ta liền thích hợp kéo dài chúng ta cấp bệnh nhân xem bệnh thời gian, bình thường đều đem số phóng tới bảy giờ tả hữu.” Lưu Nhất Duy trả lời.

“Không sai, các ngươi đây là y giả cha mẹ tâm hành vi, này mười năm hẳn là không thiếu mệt nhọc. Về sau a, hoàn cảnh tốt đứng lên, mọi người hiểu được dưỡng sinh, thể chất dần dần tốt đứng lên, các ngươi sẽ không dùng như vậy mệt nhọc.” Hạ Vân Kiệt rất là khen ngợi điểm gật đầu, nói.

“Hy vọng đi.” Lưu Nhất Duy đám người thở dài nói.

Theo xã hội phát triển, hoàn cảnh không chỉ có không có cải thiện, ngược lại cũng là càng ngày càng kém, mọi người tật bệnh cũng càng ngày càng cổ quái, người nhiễm bệnh cũng càng ngày càng nhiều, Lưu Nhất Duy đám người mấy năm nay xem bệnh xuống dưới cũng là tràn đầy thể hội, Hạ Vân Kiệt theo như lời trường hợp đối với bọn họ mà nói bất quá chính là một loại tốt đẹp khát khao.

Bọn họ cũng là không biết, Hạ Vân Kiệt nay năng lực đã

cùng trước kia có khác nhau một trời một vực, lần này trở về cũng là có thay đổi toàn bộ địa cầu hoàn cảnh tính toán, cho nên mới có vừa rồi kia vừa nói, cũng không phải cái gì tốt đẹp nguyện vọng hoặc khát khao.

Hạ Vân Kiệt cười cười, cũng không vạch trần, nói:“Khó được chúng ta thầy trò mười năm sau gặp nhau, hôm nay sẽ không muốn tha ban, kế tiếp từ vi sư đến cho này đó bệnh nhân xem bệnh đi.”

Hạ Vân Kiệt thốt ra lời này ra, Lưu Nhất Duy đám người tất cả đều lộ ra kích động biểu tình, mà bọn họ này học sinh, tắc người người mắt lộ ra tò mò cùng chờ mong ánh mắt.

Bọn họ tuy rằng không dám giống vừa rồi kia nghiên cứu sinh giống nhau công khai nghi ngờ thậm chí trào phúng Hạ Vân Kiệt, nhưng kỳ thật trong nội tâm đối Hạ Vân Kiệt y thuật còn là ôm một phần hoài nghi.

Cái gọi là tai nghe vì hư, mắt thấy vì thật. Bọn họ đạo sư y thuật đã cực kì cao siêu, thậm chí ngay cả một ít ung thư đều có thể chữa khỏi, muốn nói Hạ Vân Kiệt y thuật so với bọn hắn đạo sư còn muốn lợi hại, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, thật là có chút khó có thể tin.

Vì thế kế tiếp, Hạ Vân Kiệt đem vị trí na đến đối diện đại môn chẩn bàn.

Rất nhanh liền có một bệnh nhân ở hắn người nhà nâng hạ đi vào phòng mạch. Đây là một cái trung niên nữ tính bệnh nhân, hai chân bệnh phù thật sự lợi hại, một khuôn mặt cũng bệnh phù vô cùng thê thảm.

Phòng mạch học sinh vừa thấy tất cả đều âm thầm hít một ngụm lãnh khí, nghĩ rằng, người này bệnh phù lợi hại như vậy, không phải trái tim, gan ra vấn đề, hơn phân nửa đó là thận ra vấn đề. Mặc kệ thế nào một bộ

phận ra vấn đề, tất cả đều là rất khó trị bệnh. Đương nhiên nếu tốt trị bệnh, cũng sẽ không cố ý chạy tới Thương Bắc huyện trung y viện tìm Lưu Nhất Duy đám người xem bệnh.

Trong lòng nghĩ, chúng học sinh đều ào ào đem ánh mắt đầu hướng Hạ Vân Kiệt, nhìn hắn như thế nào trị liệu này bệnh nhân.

Bệnh nhân cùng nâng nàng vào người nhà tiến vào sau, gặp đối diện bọn họ mà ngồi là một trương xa lạ gương mặt, không khỏi sửng sốt, sau đó lại vội vàng hướng này khác phương vị nhìn xung quanh đi qua.

Bọn họ là nhiều mặt xem bệnh, cùng đường mới vừa rồi nghe được Thương Bắc huyện trung y viện Lưu Nhất Duy đám người đại danh, cố ý đuổi tới Thương Bắc huyện đến xem bệnh, tự nhiên trước đó gặp qua Lưu Nhất Duy đám người ảnh chụp, cũng là cùng trước mắt đang ngồi ở bọn họ đối diện người trẻ tuổi căn bản không giống hào.

Này một trương vọng, bọn họ liền thấy được mấy trương quen thuộc mặt, vì thế trong lòng thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, liền chuẩn bị hướng Lưu Nhất Duy đi đến.

“Lưu thầy thuốc ngài hảo, ta người yêu năm năm trước……” Nâng bệnh nhân nam tử còn chưa đi đến Lưu Nhất Duy trước mặt, liền đã hơi hơi cung thân nói.

“Hiện tại là ta lão sư tọa chẩn.” Lưu Nhất Duy đứng dậy hướng Hạ Vân Kiệt bên kia dẫn kiến nói.

“Ngài lão sư?” Bệnh nhân còn có kia nam tử nhìn ngồi ở chẩn bàn mặt sau Hạ Vân Kiệt sắc mặt đều trở nên có chút phức tạp đứng lên.

Bọn họ là hướng về phía Lưu Nhất Duy đám người thanh danh đến, cũng không phải là hướng về phía trước mắt vị này không hề nổi tiếng người trẻ tuổi đến. Tuy rằng Lưu Nhất Duy khiêm tốn nói là hắn lão sư, khả bọn họ lại còn là càng tin tưởng Lưu Nhất Duy y thuật.

“Lưu thầy thuốc, có thể phiền toái ngài……” Một hồi lâu nhi, nam tử nói.

“Ngươi người yêu là năm năm trước tả hữu thận đều được thận kết sỏi, sau lại tuy rằng lấy ra kết sỏi, bất quá lại tạo thành thận suy kiệt. Này chẳng phải là cái gì bệnh nặng, ngươi nâng ngươi người yêu lại đây, ta xem xem.” Hạ Vân Kiệt cười nhẹ, ngắt lời nói.

Hắn tự nhiên là sẽ không đi trách cứ kia nam tử có mắt không tròng, tương phản nhưng thật ra có vẻ thưởng thức bọn họ vợ chồng tình nghĩa.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1465 : Thần y

“Đúng, đúng, thầy thuốc ngài chẩn đoán rất thần, ta vợ chính là năm năm trước thận kết sỏi, sau đó sóng siêu âm đá vụn sau liền hạ xuống thận suy kiệt này tật xấu. Mấy năm nay không biết nhìn bao nhiêu thầy thuốc, uống bao nhiêu thuốc đều không có khởi hiệu, nay cũng chỉ còn lại đổi thận này một đường. Nhưng chúng ta đều là tiền lương giai tầng, mấy năm nay vì cấp nàng xem bệnh cũng không thiếu tiêu tiền, lại thế nào đổi được rất tốt thận a!” Kia nam tử nghe Hạ Vân Kiệt nói như vậy, nhất thời hai mắt mạnh sáng ngời, liên tục gật đầu nói.

Lưu Nhất Duy năm người mang học sinh gặp Hạ Vân Kiệt nhất ngữ trung, trong đầu cũng đều là âm thầm khiếp sợ, bất quá nhớ tới Hạ Vân Kiệt nói này không phải cái gì bệnh nặng lại đều âm thầm lắc đầu không tin.

Thận suy kiệt không phải bệnh nặng, kia cái gì mới tính bệnh nặng?

“Thầy thuốc, này bệnh thực không phải bệnh nặng, thật có thể trị sao?” Hiển nhiên bệnh nhân cùng chồng của nàng tuy rằng cũng khiếp sợ cho Hạ Vân Kiệt chẩn đoán, nhưng là chẳng phải là thực tin tưởng hắn có thể thực trị này bệnh.

Lâu bệnh thành y, mấy năm nay xem bệnh xuống dưới, bọn họ nay tự nhiên cũng đã hiểu được mạn tính thận suy kiệt là thế giới tính y học nan đề.

“Yên tâm đi, ta lão sư nói có thể trị liền khẳng định có thể trị. Bất quá, đợi lát nữa đi ra ngoài các ngươi cũng không nên loạn truyền lời.” Lưu Nhất Duy nói.

Hạ Vân Kiệt đổ không sao cả nay nổi danh không ra danh, dù sao hiện tại hắn cũng sẽ không tái ở thế tục

làm công, đối hắn cuộc sống đã không có gì ảnh hưởng. Bất quá hắn bản tính khiêm tốn, nếu Lưu Nhất Duy nói như vậy, hắn tự nhiên cũng vui vẻ làm cho hắn nói đi.

“Đó là đương nhiên.” Bệnh nhân cùng bệnh nhân người nhà đều mặt mang nghi hoặc sắc điểm gật đầu, sau đó nửa tin nửa ngờ đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt.

“Ngươi đến bên này.” Hạ Vân Kiệt không đợi bệnh nhân ngồi xuống, chỉ chỉ hắn bên sườn trống địa phương, mỉm cười nói.

Bệnh nhân liền theo lời đi đến hắn bên sườn trống địa phương, sau đó đứng lại.

Hạ Vân Kiệt cười cười, nâng tay ở của nàng tả hữu eo phân biệt vỗ nhẹ nhẹ, sau đó nói:“Tốt lắm, các ngươi có thể đi trở về.”

“Cái này tốt lắm? Ngươi khai cái gì ngoạn……” Chồng bệnh nhân gặp Hạ Vân Kiệt chính là ở hắn vợ tả hữu trên lưng vỗ nhẹ nhẹ một chút, thế nhưng đã nói tốt lắm, thế nhưng khiến cho bọn họ đi trở về, không khỏi sắc mặt đại biến, vạn phần căm tức nói. Bất quá hắn mà nói còn chưa nói xong liền im bặt mà ngừng, tròng mắt trừng tròn xoe tròn xoe.

“Ngươi, mặt của ngươi không thũng, chân cũng không sưng lên!” Hơn nửa ngày, nam tử mới lắp bắp chỉ vào vợ nói, giống như đột nhiên trở nên không biết nàng giống nhau.

“Ta, ta tốt lắm, ta tốt lắm!” Kia bệnh nhân cũng là vẻ mặt không dám tin vuốt mặt mình, lại kháp kháp chính mình eo, trước kia nơi nào nhưng là đau nhức đau nhức, làm cho nàng không thể thẳng đứng lên, nhưng nay lại phảng nhiên không có việc gì bình thường.

“Này……” Lưu Nhất Duy sở hữu học sinh tất cả đều mở to hai mắt nhìn.

Bọn họ tuy rằng biết chính mình đạo sư nếu như vậy tôn sùng Hạ Vân Kiệt, cũng tôn xưng hắn là lão sư, kia hắn khẳng định còn là có như vậy một hai thủ, đơn giản không tin hắn so với bọn hắn đạo sư còn lợi hại thôi. Nhưng bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới, này một hai thủ thế nhưng thần kỳ đến bực này trình độ, chính là nhẹ nhàng như vậy vỗ, thận suy kiệt đều cấp trị.

Kỳ thật bọn họ lại nào biết đâu rằng, Hạ Vân Kiệt kỳ thật đã phi thường thu liễm. Lấy hắn nay tu vi, kỳ thật cho dù không chụp, không đụng kia bệnh nhân, trực tiếp một đạo mang theo sinh cơ chân khí cách không vượt qua đi, kia bệnh nhân đều có thể đảo mắt khỏi hẳn.

“Thần y! Ân nhân thế nào! Xin nhận chúng ta cúi đầu.” Ở các học sinh còn đắm chìm ở khiếp sợ bên trong khi, nhưng thật ra kia bệnh nhân cùng chồng của nàng về trước quá thần đến, vội vàng đối với Hạ Vân Kiệt sẽ muốn quỳ xuống, lại bị Hạ Vân Kiệt cấp ngăn cản, cười cười nói:“Tốt lắm, trở về đi, bên ngoài còn có rất nhiều người chờ xem bệnh đâu.”

“Là là, thần y ngài yên tâm, chúng ta khẳng định sẽ không nơi nơi nói lung tung ngài sự tình.” Kia bệnh nhân cùng chồng nàng gặp Hạ Vân Kiệt không chịu nhận quà tặng, đành phải thẳng đứng dậy, vẻ mặt trịnh trọng nói.

Bọn họ cũng không phải kẻ ngốc, lúc này lại làm sao không biết, Hạ Vân Kiệt sớm đã siêu việt thầy thuốc này phạm vi, nếu hắn đệ tử nói không cần nơi nơi nói lung tung, bọn họ tự nhiên không dám nơi nơi nói lung tung, nếu không vạn nhất thần tiên nhất phát giận, kia kết quả đã có thể nghiêm trọng.

Này đôi vợ chồng đi rồi, lại có bệnh nhân đi vào đến.

Lần này vào là chịu nhiều năm phong thấp quấn quanh bệnh nhân, đã nghiêm trọng đến không thể hành tẩu, muốn ngồi xe lăn.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên lại là dễ dàng liền chữa khỏi hắn bệnh, bất quá người này chạy cũng là nhớ kỹ vừa mới tiến cửa khi Lưu Nhất Duy công đạo, ra ngoài khi như trước ngồi xe lăn đi ra ngoài, làm cho Hạ Vân Kiệt nhìn không khỏi dở khóc dở cười, mà này các học sinh tắc người người chỉ có ngẩn người phân.

Giờ khắc này, bọn họ căn bản không thể tưởng tượng chính mình vị “Sư tổ” Đến tột cùng là loại người nào? Chẳng lẽ là thần tiên bất thành? Đồng thời bọn họ cũng tưởng nổi lên vừa rồi vị kia cuồng ngạo sư huynh đệ, trong lòng không khỏi âm thầm thay hắn bi ai.

Người như vậy, đừng nói hắn ba là vệ sinh thính thính trưởng, cho dù hắn ba tái ngưu bức gấp trăm lần cũng vô dụng.

Có Hạ Vân Kiệt ra tay, mặt sau xem bệnh tốc độ tự nhiên mau vô cùng. Điều này làm cho mặt sau bệnh nhân xếp hàng chờ xem, tất cả đều âm thầm tò mò kinh ngạc không thôi. Tưởng không rõ vì cái gì, xem bệnh tốc độ đột nhiên nhanh đứng lên. Bất quá chờ bọn họ tự mình đi vào sau, bọn họ liền tất cả đều hiểu được.

Như vậy xem bệnh tốc độ, đừng nói liền như vậy mấy chục người chờ, cho dù mấy trăm người, kia cũng chính là một lát sau.

“Được rồi, chúng ta hiện tại có thể đi rồi, buổi tối không đi khách sạn ăn cơm, phải đi nhà Nhất Duy. Lại nói tiếp ta cũng đã thời gian rất lâu không hưởng qua Thu Phân tay nghề, cũng thời gian rất lâu chưa thấy qua Lưu Tiến, hắn nay hẳn là đã trưởng thành tiểu tử.” Rất nhanh hôm nay quải đi ra ngoài hào liền toàn bộ xem xong rồi, Hạ

Vân Kiệt đứng dậy cười nói.

Thu Phân chính là Vương Thu Phân, Lưu Nhất Duy thê tử, mà Lưu Tiến còn lại là con hắn. Lưu Tiến đứa nhỏ này mới trước đây có vẻ im lặng nhã nhặn, Hạ Vân Kiệt ưa, có một lần còn từng vì hắn, ngay cả Thương Bắc huyện phó Huyện trưởng đều cấp kéo xuống vị trí.

“Hảo, hảo, ta cái này gọi điện thoại làm cho Thu Phân chuẩn bị.” Lưu Nhất Duy kích động nói.

“Lão sư ngài bất công, ngài trước kia thường xuyên đi Lưu sư huynh gia ăn cơm, còn chưa có đi nhà của ta ăn cơm, cũng không hưởng qua ta tức phụ tay nghề đâu.” Đới Vĩnh Chu gặp Lưu Nhất Duy cấp Vương Thu Phân gọi điện thoại, không khỏi cười nói.

“Ngươi tức phụ?” Hạ Vân Kiệt nao nao, sau đó đột nhiên nở nụ cười, chỉ vào Đới Vĩnh Chu nói:“Ta nhưng thật ra đã quên, ngươi nay đều là người bôn tứ, hẳn là sớm đã kết hôn sinh con. Vừa vặn, đêm nay đem ngươi tức phụ cùng con trai cũng gọi vào ngươi Lưu sư huynh gia, làm cho vi sư trông thấy.”

“Hắc hắc, ta cái này gọi điện thoại gọi bọn hắn, cũng làm cho Tiểu Vi xuống bếp hỗ trợ chỉnh hai đạo chính tông Tứ Xuyên đồ ăn.” Đới Vĩnh Chu có chút ngượng ngùng gãi gãi đầu, cười nói.

“Ha ha, còn là cái lạt muội tử.” Hạ Vân Kiệt thoải mái cười nói, cười qua đi, đem ánh mắt chuyển hướng cố thiến lâm còn có Lâm Trác Ngôn cùng Hàn Tuyết Kiều, nói:“Vậy các ngươi đâu?”

“Ha ha, lão sư ngài không biết a, thừa dịp ngài không ở thời điểm, sư đệ đã bắt Tuyết Kiều sư muội a.” Đới Vĩnh Chu một bên lấy ra điện thoại chuẩn bị cấp tức phụ gọi điện thoại, một bên cười chen vào nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1466 : Chưa kết hôn

“Nga, tốt lắm a, thóc đâu mà đãi gà rừng, ha ha !”

Hạ Vân Kiệt nghe nói chính mình đối sau lại tuyển nhận hai vị học sinh thế nhưng kết thành một đôi, tâm tình không khỏi càng phát ra tốt, khó được khai nổi lên vui đùa.

“Kia Thiến Lâm đâu?” Thu hồi tiếng cười, Hạ Vân Kiệt nhìn về phía Cố Thiến Lâm.

Đây là hắn năm vị học sinh trung tối có thiên phú một vị, cũng là từng giang châu đại học giáo hoa chi nhất. Nhưng nay đã qua đi hơn mười năm, nàng tuổi hẳn là đã có bốn mươi đến tuổi, năm tháng còn là ở của nàng trên mặt để lại dấu vết, không những phục năm đó thanh xuân, bất quá lại hơn trước kia sở không có thành thục phong vận.

“Ta còn không có kết hôn.” Cố Thiến Lâm thấp giọng trả lời, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt lóe ra một chút thực phức tạp thần sắc.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng không khỏi hơi hơi chiến một chút, biểu tình có chút mất tự nhiên cười cười nói:“Kết hôn sự tình vội không đến, luôn phải đụng tới người thích hợp mới được.”

“Ân!” Cố Thiến Lâm gật gật đầu, sẽ không nói cái gì nữa, không khí lập tức trở nên có chút vi diệu đứng lên.

Cũng may Đới Vĩnh Chu lúc này đã đánh xong điện thoại, kêu lên:“Đi Lưu sư huynh gia ăn cơm a.”

Đới Vĩnh Chu lúc đó, không khí liền lại khôi phục bình thường.

Đoàn người có nói có cười ra bệnh viện, về phần này các học sinh, Lưu Nhất Duy đám người tự nhiên trực tiếp đuổi rồi bọn họ.

Mười năm đi qua, Lưu Nhất Duy nay sớm đã xưa đâu bằng nay, trụ phòng ở đã không phải nhà trọ, mà là ở vùng ngoại thành sa hoa khu biệt thự một tòa diện tích gần ba trăm mét vuông biệt thự.

Kỳ thật không chỉ có Lưu Nhất Duy ở trong này có một tòa biệt thự, Đới Vĩnh Chu đám người cũng đồng dạng tại đây cái sa hoa khu biệt thự mua một tòa biệt thự.

Còn chưa tới cửa nhà, xa xa liền nhìn đến một tòa biệt thự trước cửa có một tuổi trẻ tiểu tử cùng một vị tuổi trẻ xinh đẹp cô nương ở trông mong nhìn xung quanh.

“Thời gian quá thực mau a, Lưu Tiến đều lớn như vậy. Kia cô nương là hắn bạn gái đi?” Xa xa nhìn đến biệt thự ngoại cửa người trẻ tuổi, Hạ Vân Kiệt không khỏi cảm khái nói.

“Đúng vậy, kia tiểu cô nương là hắn kết giao một năm bạn gái, chúng ta đều nhìn cảm thấy không sai, đang chuẩn bị tìm cái ngày làm cho bọn họ đem hôn sự cấp làm.” Lưu Nhất Duy trả lời, trong lòng cũng là phá lệ cảm khái.

Nếu không phải gặp được Hạ Vân Kiệt, hắn hiện tại nói không chừng còn tại thị trấn kia gian tiểu nhà trọ ngốc, lại sao có thể trụ thượng biệt thự, chính mình con trai lại sao có thể giao được như vậy xinh đẹp bạn gái?

Này đổ không phải nói Lưu Nhất Duy thích trông mặt mà bắt hình dong, mà là thân là cha mẹ lại có cái nào không thích chính mình con trai tìm bạn gái đã hiền lành lại xinh đẹp ?

“Không chuẩn bị không được a, người ta đều đã hoài ngươi Lưu gia cốt nhục, ha ha!” Hạ Vân Kiệt nở nụ cười.

“Khụ khụ!” Lưu Nhất Duy có chút xấu hổ ho khan đứng lên. Lại nói tiếp hắn Lưu Nhất Duy trung thực cả đời, không nghĩ tới con của hắn so với hắn tới lớn mật rất nhiều, đến đây cái phụng tử kết hôn, làm cho hắn tổng cảm giác có chút mất mặt.

“Người trẻ tuổi thôi, chỉ cần có thể phụ trách, đều có thể lý giải.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, Lưu Nhất Duy trên mặt xấu hổ sắc thế này mới dần dần biến mất.

“Ba, nghe mụ mụ nói Hạ thúc thúc đến đây, hắn đâu?” Mười năm thời gian, Lưu Tiến biến hóa rất lớn, Hạ Vân Kiệt biến hóa lớn hơn nữa, hơn nữa Hạ Vân Kiệt rời đi khi đó, Lưu Tiến cũng mới mười tuổi hơn, trải qua mười năm thời gian, có chút trí nhớ cũng đã dần dần biến mơ hồ, cho nên Hạ Vân Kiệt xuống xe, Lưu Tiến lăng là không nhận ra đến, chính là dùng nghi hoặc ánh mắt ở hắn trên người qua lại đánh giá vài mắt.

“Không lớn không nhỏ, cái gì Hạ thúc thúc, muốn kêu sư tổ.” Lưu Nhất Duy nghe vậy sắc mặt không khỏi trầm xuống.

“Ha ha, không có việc gì, không có việc gì.

Liền ấn mới trước đây như vậy kêu. Bất quá ngươi tiểu tử này, lại trọng sắc khinh hữu, hiện tại có bạn gái liền đã quên ngươi Hạ thúc thúc, thế nhưng ngay cả ta cũng không nhận thức.” Hạ Vân Kiệt cười đánh gãy Lưu Nhất Duy, sau đó chỉ vào Lưu Tiến nói.

“Ngươi thật sự là Hạ thúc thúc!” Hạ Vân Kiệt như vậy

nhất mở miệng, Lưu Tiến liền nhận ra hắn thanh âm, lập tức liền vọt đi lên cho hắn một người trẻ tuổi nhiệt tình hùng ôm.

“Mười năm thời gian, ngươi đều chạy chạy đi đâu, như thế nào cũng không đến xem ta?” Lưu Tiến hốc mắt có chút đỏ lên hỏi.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy có chút nghi hoặc nhìn về phía Lưu Nhất Duy.

“Năm đó ngài chạy, Lưu Tiến tuổi còn nhỏ, hơn nữa khi đó hắn đặc biệt sùng bái ngài, chúng ta nhất là lo lắng hắn hội quá mức thương tâm khổ sở, nhị cũng là lo lắng hắn nhỏ, không hiểu chuyện, đi ra ngoài nói lung tung nói, cho nên ngài sự tình chúng ta vẫn không cùng hắn nhắc tới.” Lưu Nhất Duy giải thích nói.

“Đúng vậy, ta trước kia hỏi bọn hắn, ba mẹ luôn nói ngài đi một cái rất xa địa phương, phỏng chừng không lớn hội lại đến Thương Bắc huyện, mỗi lần nói xong sau, ta xem ba ba hốc mắt đều là hồng, sau lại ta sẽ không dám nữa hỏi, ta còn nghĩ đến ngài đã……” Lưu Tiến nói.

“Ta là đi một cái thực xa xôi địa phương, bất quá hiện tại trở lại.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy ôm chầm Lưu Nhất Duy bả vai, vỗ vỗ, lại ôm chầm Lưu Tiến bả vai, cũng vỗ vỗ, nói, hốc mắt đồng dạng có điểm đỏ lên.

Khoảng cách cùng thời gian tuy rằng cản trở bọn họ gặp lại, lại ngăn cản không được bọn họ sư sinh tình.

“Kia Hạ thúc thúc lần này trở về, còn muốn đi sao?” Lưu Tiến hỏi.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy thân mình không khỏi cương một chút, một hồi lâu nhi mới nhìn hướng cùng Lưu Tiến cùng một chỗ xinh đẹp nữ tử nói:“Ngươi bạn gái đi, cũng

không cùng Hạ thúc thúc giới thiệu một chút?”

“Nàng cũng họ Hạ, tên Hạ Hà. Hạ Hà, đây là ta thường xuyên với ngươi nhắc tới, nhỏ thời điểm yêu thương nhất của ta Hạ thúc thúc.” Lưu Tiến nghe vậy vội vàng kéo qua Hạ Hà đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, giới thiệu nói.

“Ha ha, ngươi cũng họ Hạ, kia thật đúng là hữu duyên.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười cười, trong tay đột nhiên liền hơn một khối Ngọc Thạch, Ngọc Thạch hệ căn lóng lánh trong sáng dây nhỏ, nói:“Lần đầu tiên gặp mặt, cũng không chuẩn bị cái gì, này khối ngọc ngươi nhận lấy, tùy thân mang theo.”

Hạ Vân Kiệt nay loại nào thân phận, này đưa ra đi Ngọc Thạch tự nhiên không phải thế gian bình thường Ngọc Thạch có khả năng so sánh với. Này ngọc chính là ngọc tủy, ngọc chi tinh hoa sở ngưng tụ, cho dù một cái đại hình Ngọc Thạch mạch khoáng cũng không thấy có thể tìm được một khối. Này ngọc tủy địa cầu sớm đã không có, là Hạ Vân Kiệt rời đi nghệ giới vực khi cố ý cấp gia hương thân thích bằng hữu chuẩn bị. Ngọc tủy mặt trên khắc có trận pháp, không chỉ có có thể thanh tâm nhuận thể, nhưng lại có hộ chủ công dụng, có thể làm cho phàm nhân thừa nhận trụ một lần thông huyền cảnh cường giả toàn lực nhất kích.

Hạ Hà hiển nhiên cũng là có vài phần kiến thức nữ hài tử, gặp Hạ Vân Kiệt đưa cho của nàng Ngọc Thạch cả vật thể trơn bóng, không thấy một tia tạp chất, thậm chí mặt trên ẩn ẩn có mây mù bốc hơi, thật là là khó gặp cực phẩm Ngọc Thạch, không khỏi lộ ra một tia hoảng sợ sắc, vội vàng xua tay nói:“Cảm ơn Hạ thúc thúc, như vậy quý trọng Ngọc Thạch ta nhận không khởi.”

“Đều là người của mình, không có gì quý trọng không quý trọng.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Hạ Hà nghe vậy còn muốn uyển cự, Lưu Nhất Duy đã mở miệng nói:“Trưởng bối ban cho ngươi, ngươi hãy thu hạ.”

Hạ Hà thế này mới cung kính nhận lấy Ngọc Thạch, Ngọc Thạch cầm trong tay, liền có nhất lũ thấm nhập tâm thần ôn nhuận thanh lương theo bàn tay nhập vào cơ thể mà vào, làm cho Hạ Hà cả người đều tinh thần thanh tỉnh không ít.

Hạ Hà không tự chủ được cẩn thận nắm chặt kia Ngọc Thạch, sợ đã mất, trong lòng âm thầm khiếp sợ không thôi, không biết chính mình bạn trai vị này Hạ thúc thúc đến tột cùng cái gì lai lịch, tùy tay sẽ đưa ra như vậy một khối đỉnh cấp Ngọc Thạch, hơn nữa nhất cho nàng cảm thấy giật mình là, đến bây giờ nàng còn không có suy nghĩ cẩn thận Hạ Vân Kiệt vừa rồi kia khối Ngọc Thạch là từ đâu lấy ra nữa. Lúc ấy nàng là đối diện Hạ Vân Kiệt, nếu nói Hạ Vân Kiệt là từ trong túi lấy ra Ngọc Thạch tuyệt đối trốn bất quá của nàng tầm mắt. Khả hiện tại nghĩ đến, tựa hồ đột nhiên gian trong tay hắn liền hơn khối Ngọc Thạch.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1467 : Biểu lộ thân phận

“Lưu Tiến, ngươi vị này Hạ thúc thúc đến tột cùng cái gì lai lịch? Ta cuối cùng cảm giác hắn trên người có một cỗ phi thường độc đáo khí chất.” Hạ Hà cùng Lưu Tiến là tiểu bối, tự nhiên là dừng ở mặt sau cùng, Hạ Hà lôi kéo Lưu Tiến nhỏ giọng hỏi.

“Lai lịch? Hắn đương nhiên là Giang Châu đại học giáo thụ, ta ba lão sư a!” Lưu Tiến hơi hơi sửng sốt, sau đó trả lời.

“Ta chỉ không phải này, ta là chỉ hắn là không phải có một thân phận khác. Ngươi biết không? Hắn tặng cho ta này khối ngọc rất là quý trọng, ta xem ít nhất cũng phải cả trăm vạn. Cả trăm vạn thế nào! Tùy tay liền như vậy cho ta.” Hạ Hà nghe vậy trắng Lưu Tiến liếc mắt một cái, thấp giọng nói.

“Cả trăm vạn? Không thể nào!” Hạ Vân Kiệt rời đi khi, Lưu Tiến còn nhỏ, biết đến sự tình cũng không nhiều, nghe vậy không khỏi chấn động, hắn gia nay mặc dù có tiền, nhưng hắn ba dù sao cũng là thầy thuốc, không phải cái gì xí nghiệp gia, đại lão bản, cùng hàng tỉ phú hào còn là không có biện pháp so với, Lưu Tiến tự nhiên cũng tính không hơn phú nhị đại, cho nên cả trăm vạn đối với Lưu Tiến tới ngôn tuyệt đối là một bút thật lớn số lượng.

“Này không có sai, ngươi có biết ta thúc thúc chính là muốn làm Ngọc Thạch, ta còn là biết một điểm Ngọc Thạch. Này ngọc ta tuy rằng kêu không ra tên đến, nhưng tuyệt đối là hảo ngọc, cả trăm vạn đều khả năng nói thấp.” Hạ Hà trả lời, nói chuyện khi, dưới ánh mắt ý thức hướng Hạ Vân Kiệt nhìn lại.

“Hạ thúc thúc như vậy có tiền sao? Ta nhớ ra rồi, nhỏ

thời điểm, ta từng cùng vài đồng học náo loạn mâu thuẫn, trong đó có một vị còn là chúng ta Thương Bắc huyện phó Huyện trưởng, khi đó ta ba còn chính là cái không có gì danh khí trung y, vì này sự kiện ta thiếu chút nữa đều phải chuyển giáo, sau lại là Hạ thúc thúc ra mặt. Hắn vừa ra mặt, ngay cả phó Huyện trưởng sau lại đều đến nhà chúng ta đến xin lỗi. Chẳng lẽ nói, hắn trừ bỏ thầy thuốc ở ngoài, còn là một vị quan nhị đại?" Lưu Tiến trước kia cho tới bây giờ không xâm nhập đi suy nghĩ Hạ Vân Kiệt mặt khác một tầng thân phận, vẫn nghĩ đến hắn chính là chính mình phụ thân lão sư, nay nghe Hạ Hà như vậy vừa nói, theo bản năng nhớ lại một sự tình, không khỏi lắp bắp kinh hãi.

"Khẳng định đúng rồi, bằng không sao có thể tùy tùy tiện tiện đưa như vậy quý trọng lễ vật cho ta." Hạ Hà nói.

Vợ chồng son nói nhỏ tự nhiên không có khả năng thoát được Hạ Vân Kiệt lỗ tai, không khỏi một trận dở khóc dở cười, vào phòng sau, ở Lưu Nhất Duy chiêu đãi hạ ở phòng khách trên sô pha ngồi xuống sau, gặp hai người còn thường thường dùng tò mò ánh mắt vụng trộm đánh giá hắn, một bộ muốn nói lại thôi bộ dáng, Hạ Vân Kiệt rốt cục cười chỉ chỉ Lưu Tiến bọn họ nói:"Các ngươi đừng đoán mò, ta không phải cái gì quan nhị đại, thật muốn là quan nhị đại như vậy tùy tay đưa các ngươi một khối Ngọc Thạch, chỉ sợ cũng có vấn đề."

"A!" Gặp chính mình hai người tư dưới nói mà nói đều bị Hạ Vân Kiệt đã biết, Hạ Hà không khỏi náo loạn cái đại mặt đỏ, ngượng ngùng cúi đầu, nhưng thật ra Lưu Tiến da mặt có vẻ dầy, không chỉ có không có không không biết xấu hổ, ngược lại hỏi:"Kia Hạ thúc thúc đến tột cùng là cái gì thân phận, chẳng lẽ là phú nhị đại? Ta nghe Hạ Hà nói ngươi đưa cho của nàng kia khối ngọc ít nhất đều giá trị trăm vạn đâu."

"Trăm vạn? Mệt các ngươi dám tưởng tượng." Đới Vĩnh

Chu nghe vậy không khỏi tức giận trừng mắt nhìn Lưu Tiến liếc mắt một cái. Hắn tự nhiên biết chính mình đạo sư ra sao nhân vật, hắn đưa ra đi Ngọc Thạch lại khởi là tiền có thể đến cân nhắc ?

“Ta đã nói Hạ Hà nhìn lầm rồi, ngọc là hảo ngọc, kia cũng không giá trị nhiều như vậy tiền a! Thật muốn như vậy đáng giá, ta đây còn không dám làm cho Hạ Hà tùy tiện mang đi ra ngoài đâu.” Lưu Tiến lại hiểu lầm Đới Vĩnh Chu mà nói, nghe vậy ngượng ngùng gãi gãi đầu cười nói.

“Ngươi này ngốc tiểu tử nói cái gì đâu! Lão sư đưa cho Hạ Hà Ngọc Thạch, đó là có thể sử dụng tiền đến cân nhắc sao? Đó là vật báu vô giá.” Đới Vĩnh Chu gặp Lưu Tiến hiểu lầm chính mình ý tứ, không khỏi trừng mắt nói.

“Đó là, đó là, trưởng bối ban cho này nọ sao có thể dùng tiền đến cân nhắc a.” Lưu Tiến nghe vậy vội vàng liên tục gật đầu, cũng là như trước hiểu lầm Đới Vĩnh Chu nói.

“Lưu Tiến, này Ngọc Thạch không phải bình thường Ngọc Thạch, cho dù dùng tái nhiều tiền cũng là mua không đến. Hạ Hà tốt tốt tùy thân mang theo, không thể cô phụ lão sư có ý tốt.” Cố Thiến Lâm gặp Lưu Tiến lại hiểu lầm Đới Vĩnh Chu mà nói, rốt cục nhịn không được vẻ mặt chính sắc chen vào nói nói.

Lúc này Lưu Tiến cùng Hạ Hà cuối cùng nghe hiểu được, không khỏi giật mình mở to hai mắt, bật thốt lên kinh hô:“Này thật sự là vật báu vô giá.”

“Cái gì vô giá không vô giá ?” Lúc này vào phòng sau liền thẳng đến phòng bếp, cầm trà cụ Lưu Nhất Duy đi ra, nghe nói như thế, cười hỏi.

“Cố sư cô nói vừa rồi Hạ thúc thúc đưa cho Hạ Hà Ngọc

Thạch là vật báu vô giá.” Lưu Tiến trả lời.

“Ngươi sư tổ cấp Ngọc Thạch tự nhiên là vật báu vô giá.” Lưu Nhất Duy nghe vậy hơi hơi sửng sốt, sau đó nghiêm mặt nói.

Lưu Tiến tuy rằng xuất phát từ thiếu niên thời đại thói quen cùng cảm tình, như trước xưng hô Hạ Vân Kiệt là Hạ thúc thúc, bất quá Lưu Nhất Duy cũng không có thể theo hắn xưng hô đến giảng.

“Tốt lắm, các ngươi không cần giải thích nhiều như vậy. Này Ngọc Thạch đối với phàm nhân mà nói quả thật là một khối vật báu vô giá, đối vi sư mà nói lại không coi là cái gì. Lần này vi sư trở về, cũng cho các ngươi chuẩn bị vài thứ, chờ cơm ăn sau, tái phân biệt tặng cho các ngươi đi.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Phàm nhân?” Lưu Tiến cùng Hạ Hà nghe vậy lại càng phát ra kinh ngạc cùng nghi hoặc.

“Có liên quan mười năm trước cứu vớt địa cầu vị kia anh hùng sự tích, các ngươi hẳn là đều biết đến đi?” Lưu Nhất Duy gặp Hạ Vân Kiệt cố ý nhắc tới phàm nhân, hiển nhiên lần này trở về không hề giống như trước giống nhau che che giấu giấu, hơn nữa đang ngồi cũng đều là người của mình, cũng liền đem nói ra.

“Biết nha, sau lại ta còn chuyên môn nhìn kia tần số nhìn đâu, tuy rằng không lớn rõ ràng, nhưng siêu rung động.” Hạ Hà nói.

Lưu Tiến nhưng không có trả lời, mà là cả người chấn động, ánh mắt thật lâu nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem, hồi lâu mới vẻ mặt không dám tin, lắp bắp nói:“Kia, kia thật là Hạ thúc thúc ngài?”

Kia tần số nhìn, Lưu Tiến sau khi lớn lên tự nhiên cũng

xem qua, tuy rằng cảm thấy kia tần số nhìn người hình dáng có điểm giống Hạ Vân Kiệt, nhưng căn bản không dám đem hắn cùng chính mình nhận thức Hạ thúc thúc liên hệ cùng một chỗ. Nay hắn ba như vậy vừa nói, hắn lại bắt đầu có điểm đem trước mắt vị này Hạ thúc thúc cùng mười năm trước vị kia siêu cấp anh hùng trùng hợp cùng một chỗ.

“Không giống sao?” Hạ Vân Kiệt cười cười, cười đến có chút sầu não, bởi vì đến bây giờ hắn còn không có tìm được chính mình kia hai vị người yêu.

“Trời ạ! Hạ thúc thúc ngài thế nhưng thật là vị kia can đảm anh hùng! Vị kia có được đại thần thông thần tiên sống!” Lưu Tiến khiếp sợ rối tinh rối mù, mà Hạ Hà tắc nói:“Lưu Tiến ngươi nói bừa chút cái gì, kia tần số nhìn tuy rằng có vẻ mơ hồ, nhưng Hạ thúc thúc cùng tần số nhìn trung vị kia căn bản một điểm cũng không giống.”

“Ngươi chưa thấy qua Hạ thúc thúc mười năm trước bộ dáng, ngươi nếu gặp qua, ngươi chỉ biết bọn họ kỳ thật là hoàn toàn một cái bộ dáng.” Lưu Tiến kích động vạn phần nói.

“Hai vị sư nương các nàng có khỏe không?” Nữ nhân tâm tư tổng so với nam nhân tế một ít, hơn nữa Cố Thiến Lâm tâm tư vẫn đều ở Hạ Vân Kiệt trên người, thấy hắn nói lên mười năm trước sự tình, trong mắt rõ ràng có sầu não ở lưu động, không khỏi quan tâm hỏi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1468 : Bị dọa hư viện trưởng

“Ta cũng không biết, nghĩ đến là không được tốt đi.” Hạ Vân Kiệt thanh âm trầm thấp trả lời, một cỗ thản nhiên sầu não quanh quẩn tại đây phòng khách.

“Xin lỗi, bất quá, lão sư ngài tốt như vậy, hai vị sư nương khẳng định hội cát nhân thiên tướng.” Cố Thiến Lâm gặp Hạ Vân Kiệt cảm xúc rõ ràng có chút hạ, không khỏi một trận đau lòng, nhẹ giọng an ủi nói.

“Ta cũng nghĩ như vậy. Tốt lắm, không đề cập tới kia sự kiện, nói nói mấy năm nay sự tình đi, cũng nói nói Giang Châu đại học sự tình đi.” Hạ Vân Kiệt cũng không muốn cho tâm tình của mình ảnh hưởng đến mọi người, chủ động dời đi đề tài.

Cố Thiến Lâm biết lão sư tuy rằng dời đi đề tài, nhưng này phân sầu não lại sâu chôn sâu giấu ở đáy lòng, thật sâu nhìn hắn một cái, sau đó đem mấy năm nay Giang Châu đại học chuyện đã xảy ra nói một lần, trọng điểm nâng lên trước kia cùng Hạ Vân Kiệt cùng cái văn phòng Lưu Lực Hoành đám người.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt rời đi, lão viện trưởng Phùng Văn Bác có cảm bọn họ cùng Hạ Vân Kiệt cùng văn phòng hữu nghị, không chỉ có ở công tác cho bọn họ nhất định thượng chiếu cố, nhưng lại tự mình chỉ điểm bọn họ không ít y học sự tình. Nay mấy người bọn họ tuy rằng không thể cùng Lưu Nhất Duy bọn họ so sánh với, nhưng là đều bình thượng giáo thụ, cũng trở thành Giang Nam tỉnh danh trung y.

“Bọn họ hẳn là đều biết đến ngài thân phận, bất quá bởi vì mặt trên không nghĩ chuyện này khuếch tán mở ra, cho nên với ai cũng chưa nhắc tới chính mình trong lòng

đoán rằng, mà trong trường học những người khác, bởi vì tần số nhìn thân mình còn có điểm mơ hồ, hơn nữa lão sư lúc ấy ở trong trường học vốn là khiêm tốn, cũng là không có người sẽ hướng lão sư trên người liên tưởng.”

Nghe Cố Thiến Lâm êm tai nói tới, Hạ Vân Kiệt không khỏi hồi tưởng nổi lên văn phòng nhiều điểm giọt giọt, phát hiện này một đường đi tới, lưu cho hắn ấn tượng sâu nhất thế nhưng không phải ở nghệ giới vực xông pha, sinh tử chiến đấu, mà là ở thế tục trung kia một phần phân chân thành tha thiết hữu tình.

Chính là này một phần phân hữu tình tuy rằng không theo năm tháng trở thành nhạt, nhưng hắn cũng rốt cuộc không thể trở lại trước kia như vậy phàm nhân sinh hoạt.

Bởi vì tâm tính không giống với, trên đầu vai trách nhiệm không giống với.

Nói chuyện gian, Vương Thu Phân, còn có Đới Vĩnh Chu thê tử Tiểu Vi cùng con trai mang bình thường cũng đến đây.

Vương Thu Phân một hồi đến, mấy phụ nhân liền đều đến phòng bếp bận rộn đi. Bất quá Cố Thiến Lâm cùng Hàn Tuyết Kiều lại bị đẩy đi ra, nói bọn họ thầy trò mười năm không gặp, muốn các nàng cùng Hạ Vân Kiệt.

Đới Vĩnh Chu thê tử Tiểu Vi quả nhiên là cái siêu cấp đầu bếp nữ, có nàng hỗ trợ, rất nhanh liền bãi đầy một bàn thức ăn.

Bữa tối chuẩn bị thỏa đáng sau, mọi người thỉnh Hạ Vân Kiệt ngồi, sau đó theo thứ tự lần lượt hắn ngồi xuống.

Bữa tối không khí tốt lắm, nói nói cười cười. Bữa tối sau

khi chấm dứt, Hạ Vân Kiệt liền theo thứ tự cấp mọi người phạt mao tẩy tủy một phen, lại cho bọn họ tùng hạc trường thọ đan, truyền bọn họ một ít trụ cột tu luyện công pháp.

Mọi người trung trừ bỏ Cố Thiến Lâm cùng Lưu Tiến có tu luyện căn cốt, những người khác nguyên bản cũng không thích hợp tu luyện. Bất quá có tùng hạc trường thọ đan, cũng là có thể miễn cưỡng đi lên tu luyện chi đồ, tuy rằng không thể trở thành cường giả, nhưng chỉ nếu không ra ngoài ý muốn, sống cái mấy trăm hơn một ngàn tuổi còn là không thành vấn đề.

Đương nhiên Lưu Nhất Duy bọn họ nói như thế nào đều là Hạ Vân Kiệt năm đó tự mình thu học sinh, tương lai nếu có cơ hội, Hạ Vân Kiệt luôn phải sẽ giúp giúp bọn hắn thay đổi căn cốt, về phần hoàn toàn cải biến căn cốt sau, bọn họ có thể đi đến thế nào một bước, vậy cần nhờ chính bọn họ.

Đêm nay, đối với Lưu Nhất Duy đám người nhất định là một cái khó có thể ngủ một đêm. Bởi vì bọn họ lão sư lại mang theo bọn họ đi lên mặt khác một đường bọn họ trước kia căn bản không dám tưởng tượng.

Tu tiên trường sinh đường!

Đêm nay, đối với Hạ Vân Kiệt mà nói cũng là một cái phá lệ bình tĩnh ban đêm. Thầy trò gặp nhau, tới một mức độ nào đó còn là vuốt lên hắn nội tâm một bộ phận bi thương, làm cho hắn tạm thời đem Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh sự tình thật sâu chôn dấu đứng lên, không đi xúc động.

Bất quá đêm nay đối với mỗ vị nghiên cứu sinh còn có hắn vệ sinh thính thính trưởng phụ thân lại nhất định là một cái buổi tối tràn ngập hối hận thậm chí gần như kinh hồn.

Vị kia cuồng ngạo nghiên cứu sinh vừa ly khai Thương Bắc huyện trung y viện liền thẳng đến tỉnh thành Hải Châu thị, tìm tới hắn phụ thân. Hắn tuy rằng cuồng ngạo, cũng là biết chính mình đạo sư là quốc y cấp đại sư, thân phận không giống tầm thường, nay hắn đạo sư muốn đem hắn trục xuất sư môn, như vậy nghiêm trọng sự tình, điện thoại câu thông khẳng định là không được, cần cùng hắn phụ thân mặt đối mặt câu thông.

Vị này nghiên cứu sinh phụ thân nghe xong con trai giảng thuật sau, lúc ấy liền tức giận đến đem hắn thoá mạ một chút.

Quốc y cấp đại sư, có mấy người nhân mạch là đơn giản ? Cho dù hắn quý là vệ sinh thính thính trưởng, đối mặt loại này quốc bảo cấp nhân vật cũng không dám bãi thính trưởng cái giá. Năm đó con của hắn có thể ở Lưu Nhất Duy danh nghĩa ra sức học hành thạc sĩ học vị, kỳ thật chủ yếu còn là bởi vì hắn con trai chính mình hăng hái tranh giành khảo lên Giang Châu đại học trung y học viện, ở trung y có chút thiên phú, bị Lưu Nhất Duy nhìn trúng, hắn này vệ sinh thính thính trưởng nhưng thật ra không khởi nhiều tác dụng.

Đương nhiên khí về khí, mắng về mắng, chuyện của con, thân là phụ thân hắn còn là không thể không quản. Đồng thời thân là tỉnh vệ sinh thính thính trưởng, cũng là có như vậy điểm ngạo khí, trong lòng tự nhiên khó tránh khỏi cho rằng Lưu Nhất Duy có chút chuyện bé xé ra to, chút không đem hắn vị này tỉnh vệ sinh thính thính trưởng để vào mắt.

Cũng là, không phải là đối hắn vị kia lai lịch không rõ lão sư y thuật có điểm hoài nghi sao? Nói mở không phải được rồi sao? Gì về phần đuổi hắn xuất sư môn đâu?

Đương nhiên Lưu Nhất Duy thân phận dù sao không

giống tầm thường, nếu hắn mở này miệng, hắn vị này tỉnh thính thính trưởng nếu trực tiếp tìm hắn, thứ nhất có điểm lạc không mặt mũi, thứ hai cũng có như vậy điểm hướng hắn tạo áp lực hương vị, nói không chừng ngược lại hoàn toàn ngược lại, hơn nữa một khi song phương nói cương, ngay cả một điểm quay về đường sống đều không có. Giang Nam tỉnh vệ sinh thính thính trưởng châm chước một phen, cuối cùng cấp Giang Châu đại học trung y học viện Hồng Văn Cảnh đánh đi điện thoại.

Hồng Văn Cảnh là hắn trước kia đại học đồng học, trước kia hai người quan hệ bình thường. Bất quá mấy năm nay theo Giang Châu đại học trung y học viện ở toàn bộ y học giới trung địa vị càng ngày càng cao, càng ngày càng trọng yếu, vị này vệ sinh thính thính trưởng tự nhiên cũng liền cùng Hồng Văn Cảnh liên hệ hơn đứng lên, hai người quan hệ ngược lại có so với đại học còn muốn thân mật một ít dấu hiệu.

Vị này thính trưởng đem chuyện của con cùng Hồng Văn Cảnh nói một lần, tại chỗ thiếu chút nữa sẽ không đem Hồng Văn Cảnh cấp dọa ngất xỉu đi.

Người khác không biết Lưu Nhất Duy bọn họ lão sư là ai, Hồng Văn Cảnh chẳng lẽ còn không rõ ràng lắm sao?

“Lão Kha, ngươi tin tưởng Lưu Nhất Duy bọn họ đều đem người nọ kêu lão sư sao?” Hồng Văn Cảnh hỏi cái này nói khi, thanh âm đều là run run.

Nếu thật sự là mười năm trước Hạ giáo thụ, trời ạ, kia nhưng là cứu vớt toàn nhân loại siêu cấp anh hùng, kia nhưng là có được hủy diệt địa cầu siêu năng lực thần tiên sống! Cũng dám hoài nghi hắn y thuật, không một ngón bóp chết ngươi, ngươi liền thiêu cao hương đi.

“Đây không giả bộ, nghe ta gia kia xú tiểu tử nói, bọn họ đối người nọ đều thực tôn trọng, nghe bọn hắn nói tốt

giống mười năm không gặp mặt. Cũng đều trách ta kia xú tiểu tử tâm cao khí ngạo, gặp người nọ tuổi trẻ, trước kia lại……” Vệ sinh thính thính trưởng gặp Hồng Văn Cảnh thanh âm rõ ràng có chút run run, trong lòng tuy rằng cảm thấy kỳ quái, nhưng còn là một năm một mười trả lời.

“Mười năm! Vậy thực đúng vậy !” Hồng Văn Cảnh cả người đều ở run, run run thanh âm lầm bầm lầu bầu, hắn vị kia thính trưởng đồng học mặt sau giảng mà nói, hắn căn bản ngay cả nửa câu cũng chưa nghe đi vào.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1469 : Đâu chỉ nhận thức

“Làm sao vậy, Văn Cảnh? Ngươi nhận thức người nọ?” Thính trưởng hỏi.

“Đương nhiên nhận thức.” Hồng Văn Cảnh cả người chấn động, rốt cục tỉnh táo lại, bật thốt lên trả lời.

“Hắn là không phải có cái gì lai lịch? Lại hoặc là chẳng lẽ hắn y thuật thật sự so với Lưu Nhất Duy bọn họ còn muốn lợi hại?” Thính trưởng tiếp tục hỏi, trong lòng nhưng thật ra âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, chỉ cần Hồng Văn Cảnh nhận thức, chuyện này là tốt rồi làm hơn.

“Ta có thể nói cho của ngươi chính là hắn y thuật tuyệt đối so với Lưu Nhất Duy bọn họ cao, hơn nữa thành thật nói cho ngươi đi, Lưu Nhất Duy đám người sở dĩ có hôm nay, tất cả đều là nhờ hắn ban tặng, về phần này khác, ta tạm thời không tốt nhiều lời. Tóm lại, ngươi đã con trai không biết nặng nhẹ đem hắn đắc tội, như vậy ngươi sẽ không nếu có này khác cái gì vọng tưởng. Chuyện này không có gì vãn hồi đường sống.” Hồng Văn Cảnh thần sắc nghiêm túc nói.

“Không như vậy nghiêm trọng đi lão đồng học, hơn nữa, ngươi không phải Phùng lão giáo thụ học sinh sao? Cùng Phùng lão giáo thụ còn có Phùng bí thư quan hệ đều tốt lắm, Lưu Nhất Duy hiện tại cũng là các ngươi trung y học viện giáo thụ, nếu người nọ thực sự lai lịch, chẳng lẽ ngay cả ngươi đều giúp không được gì sao?” Thính trưởng có chút không tin, cũng có chút không cam lòng. Dù sao Giang Nam tỉnh liền lớn như vậy, thật muốn có như vậy một vị xuất sắc người trẻ tuổi, hắn thân là vệ sinh thính thính trưởng không có khả năng không biết.

“Phùng lão giáo thụ? Phùng bí thư?” Hồng Văn Cảnh

gặp thính trưởng nhắc tới này hai người, trên mặt không cầm nổi lòng lộ ra một tia cười khổ, do dự hạ, cuối cùng còn là xem ở thính trưởng là hắn đại học lão đồng học phân thượng, nhắc nhở nói:“Lão Kha a, xem ở lão đồng học phân thượng, ta với ngươi ăn ngay nói thật đi, chuyện này, Phùng bí thư không biết cũng liền thôi, hắn thật muốn biết, còn biết ngươi vì ngươi chuyện của con bôn tẩu, ngươi nha sẽ chờ bị huấn đi.”

“Cái gì? Chẳng lẽ người nọ còn nhận thức Phùng bí thư bất thành?” Thính trưởng nghe vậy rốt cục ý thức được tình thế phi thường nghiêm trọng, sắc mặt đều trở nên tái nhợt không ít.

Một người trẻ tuổi nếu ngay cả Phùng bí thư đều phải bởi vì hắn mà răn dạy hắn vị này tỉnh vệ sinh thính thính trưởng, cho dù dùng mông tưởng đều có thể biết này người trẻ tuổi ở Phùng bí thư cảm nhận phân lượng rất nặng a.

“Đâu chỉ nhận thức a! Lời nói thật nói đi, mặc kệ là Phùng giáo thụ, còn là Phùng bí thư đối hắn tôn trọng tuyệt đối sẽ không kém cỏi cùng Lưu Nhất Duy bọn họ, kỳ thật ta cũng vậy giống nhau, nếu không phải bởi vì ngươi là của ta lão đồng học, mà là đổi thành một người khác mà nói, ta đều đã trực tiếp đem ngươi con trai khai trừ ra trung y học viện.” Hồng Văn Cảnh gặp chính mình vị lão đồng học như trước có chút chưa từ bỏ ý định, rõ ràng liền đem nói đẩy ra.

“Cái gì!” Thính trưởng nghe nói như thế thiếu chút nữa ngay cả điện thoại cũng chưa có thể cầm chắc, phải biết rằng vừa rồi hắn nghe con trai ý tứ, Lưu Nhất Duy đám người đối người trẻ tuổi kia nhưng là phi thường tôn kính, thậm chí không tiếc đi Trung Quốc truyền thống đồ đệ bái kiến sư phụ lễ bái chi lễ. Phùng lão giáo thụ cùng Phùng bí thư nếu cũng là như thế tôn kính người nọ, đừng nói con của hắn sau này đừng nghĩ tiếp tục đi theo

Lưu Nhất Duy, chuyện này nếu là làm cho Phùng bí thư biết, chỉ sợ hắn vị này thính trưởng về sau đều đừng nghĩ lại có gì lên chức cơ hội.

“Hảo, ta hiểu được, cảm ơn ngươi Văn Cảnh, hôm khác mời ngươi ăn cơm. Nếu sự tình như vậy, ta xem nhà của ta kia xú tiểu tử cũng rõ ràng chuyển trường tốt lắm.” Thân là tỉnh vệ sinh thính thính trưởng, chung quy không người tầm thường, rất nhanh đã nghĩ hiểu được sự tình nặng nhẹ, hạ một cái quyết đoán quyết định.

Cũng là, Giang Châu thị trung y học viện, lợi hại nhất đạo sư hiện tại không thích con của hắn, ngay cả Hồng Văn Cảnh cũng là bởi vì mặt mũi mới miễn cưỡng không đem con hắn đuổi ra trung y học viện, nếu bọn họ con trai tái tiếp tục ở trung y học viện đọc đi xuống, lại thế nào còn có cái gì tiền đồ đáng nói, một khi đã như vậy, còn không bằng rõ ràng trực tiếp chuyển tới này khác trường học. Lấy hắn vệ sinh thính thính trưởng thân phận, Lưu Nhất Duy bọn họ có thể không bán hắn mặt mũi, này khác giáo thụ lão sư còn là thực nguyện ý bán hắn mặt mũi.

“Như vậy cũng tốt.” Hồng Văn Cảnh cũng là không cùng thính trưởng đồng học khách khí, trực tiếp tỏ vẻ đồng ý.

Hồng Văn Cảnh đồng ý làm cho thính trưởng trong lòng không khỏi lại là một trận ảm đạm kinh hãi, xem ra hắn phía trước nói đích thực thật một điểm cũng chưa khoa trương, hắn cũng quả thật cũng có đưa hắn con trai đuổi ra trung y học viện ý tứ.

Thính trưởng bởi vì lo chuyện của con, vô tâm tư tiếp tục cùng Hồng Văn Cảnh trao đổi đi xuống, mà Hồng Văn Cảnh nhớ tới Hạ Vân Kiệt trở về sự tình, đồng dạng cũng không tâm tình tiếp tục cùng thính trưởng đồng học tán gẫu đi xuống, vì thế sự tình nói rõ ràng sau, hai người hơi chút hàn huyên một hai câu, liền treo điện

thoại.

“Ba, Hồng thúc thúc nói như thế nào?” Thính trưởng vừa dập điệu điện thoại, vị kia nghiên cứu sinh lập tức hỏi.

“Ba!” Trả lời nghiên cứu sinh là trực tiếp một bàn tay.

“Ba, ngươi làm gì đánh ta?” Nghiên cứu sinh bụm mặt, vẻ mặt ủy khuất khó hiểu hỏi, lớn như vậy đều cơ hồ không bị quá cái gì bàn tay, hôm nay một ngày liền liên tiếp đã trúng hai bàn tay, một bàn tay là đạo sư, một bàn tay là lão ba.

“Ba!” Trả lời nghiên cứu sinh lại là một bàn tay, sau đó thính trưởng vẻ mặt tức giận chỉ vào con trai mắng:“Lão tử đây là muốn đánh tỉnh ngươi, đỡ phải ngươi cuồng vọng tự đại, ánh mắt sinh trưởng ở trên trán, về sau ngay cả chết như thế nào cũng không biết.”

“Ba, không như vậy khoa trương đi, không phải là một người trẻ tuổi thôi!” Nghiên cứu sinh cũng không phải kẻ ngốc, lúc này đã hiểu được hắn ba là vì cái gì đánh hắn, trong đầu lại là khiếp sợ lại là không phục nói.

Hắn thật sự không thể tưởng tượng, người trẻ tuổi kia thật sự có lai lịch lớn.

“Không phải là một người trẻ tuổi? Trách không được Lưu giáo thụ muốn đem ngươi trục xuất sư môn. Ngươi có biết hay không vì chuyện này, ngay cả Hồng thúc thúc đều có đem ngươi đuổi ra trung y học viện ý tưởng, chính là xem ở ngươi ba mặt mũi, không tiện mở miệng. Hơn nữa, ngươi có biết hay không, ngay cả Phùng lão giáo thụ, Phùng bí thư đều phải tôn trọng người nọ như sư môn trưởng bối!” Thính trưởng chỉ vào con trai chỉ tiếc rèn sắt không thành thép mắng.

“Cái gì? Ngay cả Phùng lão giáo thụ, Phùng bí thư đều

phải tôn trọng người nọ như sư môn trưởng bối!” Nghiên cứu sinh nghe vậy rốt cục sợ tới mức hai chân mềm nhũn, đặt mông ngồi ở mặt đất.

Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, người nọ thế nhưng ngưu xoa đến bực này trình độ!

Có liên quan nghiên cứu sinh cùng hắn thính trưởng lão ba sự tình, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không biết. Trên thực tế đến hắn giờ này ngày này địa vị năng lực, hắn cho dù biết việc này, cũng chỉ hội cười mà qua, căn bản sẽ không bắt nó để ở trong lòng.

Đêm đó, đêm dài thời điểm, Hạ Vân Kiệt liền ly khai nhà Lưu Nhất Duy.

Ngay sau đó, làm Hạ Vân Kiệt lại xuất hiện khi, đã là ở nam sơn đạo blue night quán bar ngoài cửa.

Đêm khuya, quán bar một cái phố, nam sơn đạo như trước đèn nê ông lóe ra, phồn hoa huyên náo.

Thỉnh thoảng có thể nhìn đến cả trai lẫn gái ở quán bar tiến tiến xuất xuất.

Blue night quán bar, phong cách như trước, còn là như vậy kiến trúc, còn là như vậy ngoại sức. Chính là quán bar cửa tiếp khách tiểu thư cũng là xa lạ gương mặt, trong quán bar phục vụ sinh nữ lang cũng là xa lạ gương mặt.

“Năm trước hôm nay này môn trung, nhân diện hoa đào tôn nhau lên hồng. Nhân diện không biết nơi nào đi, hoa đào như trước cười xuân phong.” Nhớ tới ngày xưa quán bar đủ loại, nhớ tới năm đó Ô Vũ Kì, Lưu Kha, Từ Giai ba người quấn quít lấy chính mình tình cảnh, mà nay các nàng chỉ sợ sớm đã làm người thê mẫu, Hạ Vân

Kiệt không hiểu có chút thương cảm, phiền muộn.

Chương 1470 : Biến hóa

“Như thế nào, tưởng Vũ Kì các nàng ?” Không biết khi nào, Chu Hiểu Diễm chạy tới Hạ Vân Kiệt bên người, vãn ở tay hắn, một bên mang theo hắn hướng trên lầu đi, một bên hỏi.

“Có chút.” Theo Chu Hiểu Diễm vào trên lầu văn phòng, Thiệu Lệ Hồng đã ở.

“Ngươi nha, còn không thỏa mãn, cẩn thận Lam tỷ tìm ngươi tính sổ nga!” Chu Hiểu Diễm khóa ngồi ở Hạ Vân Kiệt trên lưng, ngón tay nhẹ nhàng điểm Hạ Vân Kiệt cái trán, gắt giọng.

“Miên man suy nghĩ cái gì đâu, nhiều năm không thấy, chỉ là có chút tưởng niệm mà thôi.” Hạ Vân Kiệt tức giận vỗ hạ Chu Hiểu Diễm hào mông, tức giận nói.

Nhiều năm như vậy qua đi, hắn còn là thích nhất đánh Chu Hiểu Diễm kia đầy đặn bộ vị.

“Biết rồi, người ta chính là với ngươi nói đùa mà thôi.” Chu Hiểu Diễm nhéo xoay thân hình như rắn nước, tiếu mâu hoành Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó nói:“Kỳ thật ta cùng Hồng tỷ đều biết đến, Ô Vũ Kì kia ba cô gái nhỏ tâm nhãn đều âm thầm thích ngươi. Ngươi đi rồi năm năm, các nàng cũng không nguyện ý rời đi blue night quán bar, ta biết, đó là đối với ngươi có niệm tưởng. Chúng ta không nghĩ lầm các nàng thanh xuân, hơn nữa nữ hài tử chung quy không thích hợp vẫn làm quán bar này một hàng, nhà bọn họ cũng bắt đầu thúc giục, cuối cùng các nàng còn là đều tự trở về chính mình gia hương, hiện tại đều cuộc sống rất tốt. Ngươi sẽ không trách các nàng đi!”

“Ngươi nói bừa cái gì đâu? Như vậy rất tốt !” Hạ Vân

Kiệt lại phát một chút Chu Hiểu Diễm mĩ mông, tức giận nói, trong lòng lại đúng là vẫn còn có như vậy điểm phiền muộn mất mát, tuy rằng hắn biết đây là không nên có tâm tính, nhưng này lại là người cảm tình bình thường phản ứng.

“Thật sự?” Chu Hiểu Diễm nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt ánh mắt hỏi.

“Ngươi lời này là cái gì ý tứ? Chẳng lẽ ta liền như vậy không biết chừng sao?” Hạ Vân Kiệt trừng mắt nhìn Chu Hiểu Diễm giống nhau, sau đó lập tức liền đem nàng đặt ở trên sô pha.

“Hồng tỷ mau cứu mạng a, người này thú tính đại phát !” Chu Hiểu Diễm cố ý hét lên đứng lên.

“Ta mặc kệ, ai làm cho ngươi trêu chọc người này.” Thiệu Lệ Hồng cười nói, người cũng đã đứng lên, thành thục khêu gợi dáng người mở ra không thể nghi ngờ……

Đêm khuya, Thương Bắc huyện, nhà Lưu Nhất Duy.

Cố Thiến Lâm một mình một người đứng ở ban công, nhìn xa nơi xa vô tận bầu trời đêm, có vẻ phá lệ cô đơn.

“Sư tỷ, ngươi thực không tính toán nói cho lão sư sao?” Một đạo thanh âm ở Cố Thiến Lâm bên người vang lên, cũng là không biết khi nào Hàn Tuyết Kiều cũng theo trong phòng khách đi ra, đứng ở bên người nàng.

“Như vậy rất tốt.” Cố Thiến Lâm nghe vậy không có quay đầu nhìn về phía Hàn Tuyết Kiều, mà là loát hạ bị gió thổi loạn sợi tóc, buồn bã nói.

“Ngươi nếu không dám nói ra, ta giúp ngươi nói thế nào?” Hàn Tuyết Kiều nói.

“Không cần!” Cố Thiến Lâm đột nhiên quay đầu, nhìn Hàn Tuyết Kiều bật thốt lên nói.

“Vì cái gì? Mười năm, này mười năm không biết có bao nhiêu người theo đuổi ngươi, ngươi rõ ràng biết lão sư trở về hy vọng phi thường xa vời, nhưng ngươi còn là tất cả đều cự tuyệt. Hiện tại lão sư trở lại, ngươi vì cái gì lại lùi bước đâu? Chẳng lẽ ngươi vì không phải là lão sư trở về một ngày này sao?” Hàn Tuyết Kiều bất mãn hỏi.

“Ta là đang chờ lão sư trở về, nhưng nhìn đến hắn bình yên vô sự trở về, chỉ cần thường thường nhìn đến hắn, ta liền cảm thấy mỹ mãn, ta cũng không xa cầu, ta cũng không muốn cho hắn khó xử.” Cố Thiến Lâm nói.

“Cái gì khó xử? Lão sư cũng là nam nhân, sư tỷ ngươi lại như vậy xinh đẹp, hắn sẽ không khó xử. Chẳng lẽ ngươi là chỉ sư sinh quan hệ sao? Kính nhờ hiện tại đều cái gì niên đại, hơn nữa, ngươi hiện tại cũng không phải ở giáo học sinh, ngươi hiện tại đã là đại học giáo thụ, tiến sĩ sinh đạo sư.” Hàn Tuyết Kiều tức giận nói.

“Ha ha, Tuyết Kiều ngươi cùng lão sư thời gian ngắn, ngươi không biết hắn! Tốt lắm, thực đã muộn, ta cũng nên về nhà.” Cố Thiến Lâm hiển nhiên không nghĩ liền chuyện này nói tiếp, xoay người ly khai ban công.

“Ai!” Hàn Tuyết Kiều nhìn Cố Thiến Lâm xoay người mà đi thướt tha gợi cảm bóng dáng, không khỏi thở dài một hơi.

“Tùy ngươi sư tỷ đi thôi, như vậy nàng ít nhất còn có cái niệm tưởng, một khi sự tình nói toạc, lão sư lại cự tuyệt, kia nàng liền ngay cả niệm tưởng đều không có.” Không biết khi nào, Lưu Nhất Duy cùng Đới Vĩnh Chu đi đến Hàn Tuyết Kiều bên người, thở dài nói.

Bọn họ sớm nhất đi theo Hạ Vân Kiệt, cũng sớm nhất biết Cố Thiến Lâm đối Hạ Vân Kiệt ái mộ ý.

Ngày hôm sau, Hạ Vân Kiệt cuối cùng còn là cùng Ô Vũ Kì các nàng thấy một mặt. Ba người đã là người thê mẫu, nhưng nhìn đến Hạ Vân Kiệt khi, còn là nhịn không được nhào lên, đem hắn ôm khóc cùng lệ nhân dường như, đem Hạ Vân Kiệt tâm đều thiếu chút nữa khóc nát.

Hạ Vân Kiệt cố ý vì các nàng nhìn các nàng trượng phu tướng mạo, đều là người trung thực, điều này làm cho hắn yên tâm rất nhiều.

Hạ Vân Kiệt phân biệt cấp các nàng còn có các nàng người nhà phạt mao tẩy tủy một phen, lại phân biệt ban cho các nàng một ít tùng hạc trường thọ đan, còn có một kiện Vu Hàm môn tín vật.

Bằng vào cái này tín vật, các nàng tương lai có thể tự do ra vào quát sơn tiên cảnh, hơn nữa các nàng hậu đại, nếu có người thích hợp tu luyện, cũng có thể bái nhập Vu Hàm môn.

Kế tiếp vài ngày, Hạ Vân Kiệt ước thấy ở quán bar trung kết bạn đệ nhất vị nữ tính bằng hữu, Trình Phinh, nàng nay cũng đã thành đại minh tinh, cuộc sống rất khá. Hắn còn ước thấy uy công ty lớn bảo an đồng sự, Kim Vũ Vi, Suất Chân đám nhân lực tài nguyên bộ đồng sự……

Đối mặt này đó ngày xưa bằng hữu, lần này Hạ Vân Kiệt không nữa che che giấu giấu, mà là thoải mái giúp bọn hắn phạt mao tẩy tủy, cũng cho bọn họ một kiện Vu Hàm môn tín vật.

Vu Hàm môn nay ở địa cầu ở ngoài, nhiều người thế lớn, mà những người này đều là Hạ Vân Kiệt ở thế tục khi, kết hạ quá chân chính hữu tình bằng hữu, Hạ Vân Kiệt tự nhiên vui cho bọn hắn mở một ít phương tiện chi

môn, về phần sau này bọn họ hậu đại hay không có tiền đồ, vậy cần nhờ bọn họ cố gắng cùng bản sự.

Giang Châu đại học, theo này mười năm trung y học viện không ngừng phát triển, đã chân chính tễ thân cả nước nhất lưu cao đẳng học phủ, hơn nữa ở trung y lĩnh vực, lại sở hữu học tập trung y học sinh cảm nhận trung thánh địa.

Bởi vì nơi này ra gần mười quốc y cấp đại sư.

Đại học tại đây ồn ào náo động trần thế trung, như trước như một mảnh không tranh thế sự thế ngoại đào nguyên.

Hạ Vân Kiệt đi ở Giang Châu đại học lâm ấm trên đường, nhìn từng đạo thanh xuân bóng dáng, nghe thỉnh thoảng bay tới chuông bạc bàn tiếng cười, bất tri bất giác trung phảng phất về tới đi qua, về tới kia đoạn không lo không nghĩ, nhàn nhã mà phong phú vườn trường cuộc sống.

Khi đó hắn là lão sư, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh các nàng là tiếp viên hàng không, Chung Dương Dĩnh các nàng không phải nữ phú hào đó là nữ quan viên, Ô Vũ Kì các nàng còn không có lập gia đình, các loại thú vị thân phận đan vào cùng một chỗ, làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy đây là cuộc sống, tối hạnh phúc cuộc sống!

Nhưng từ người Diễm Long đế cung buông xuống địa cầu sau, hết thảy liền đều cải biến. Hắn muốn ở vô cùng trong thiên địa tìm kiếm Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh, đầu vai hắn thượng gánh vác Vu Hàm môn phục hưng gánh nặng, hắn nếu không đoạn biến cường tái biến cường, chỉ có như vậy, hắn khả năng ở cá lớn nuốt cá bé tu chân thế giới, tu tiên thế giới, sống sót, khả năng bảo hộ chính mình người âu yếm.

Hắn rốt cuộc hồi không đến trước kia cái loại này không lo không nghĩ cuộc sống.

Cỡ nào hy vọng thời gian có thể đảo lưu a! Hạ Vân Kiệt trong lòng cảm khái vạn phần.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1471 : Ta chính mình gì đó

Mười năm đi qua, Giang Châu đại học hơn không ít tân kiến trúc, bất quá trung y học viện tòa nhà còn là không thay đổi hóa, cổ kính, thoạt nhìn phá lệ có năm tháng tang thương cảm, tựa như có đã lâu lịch sử trung y văn hóa giống nhau.

Vào trung y học viện tòa nhà, thỉnh thoảng có lão sư học sinh cùng Hạ Vân Kiệt gặp thoáng qua, bất quá lại không có người nhận ra hắn đến, chính là thoáng có chút tò mò cùng nghi hoặc đánh giá hắn vài lần.

Bất tri bất giác Hạ Vân Kiệt đi tới 306 văn phòng ngoài cửa, trước kia hắn chính là tại đây gian văn phòng công tác.

Nhẹ nhàng đẩy ra cửa phòng làm việc, bên trong không có một bóng người, hắn vị trí còn tại, thậm chí ngay cả mặt trên để đặt bộ sách đều còn nguyên như trước đặt ở mặt trên. Bất quá cái bàn đều thực sạch sẽ, hiển nhiên hắn không ở này mười năm, học viện cố ý vì hắn bảo lưu lại này gian văn phòng, nhưng lại có người mỗi ngày đến rửa sạch quét tước.

Ngồi vào nguyên lai chính mình vị trí, nhẹ tay khẽ vuốt vuốt cái bàn, Hạ Vân Kiệt suy nghĩ tựa hồ bay trở về mười năm tiền, khi đó hắn ngay tại nơi này công tác, khi đó hắn ngay tại nơi này cùng đồng văn phòng đồng sự vui đùa ầm ĩ nói cười.

Rốt cuộc trở về không được! Hạ Vân Kiệt tùy tay cầm lấy một quyển sách, trong lòng âm thầm cảm thán.

“Ngươi là ai, ai cho phép ngươi tiến này văn phòng ? Lập tức đem sách buông, không chuẩn lộn xộn này trên bàn gì đó!” Ngay tại Hạ Vân Kiệt tùy tay lật xem thư khi,

một đạo mang theo tức giận thanh âm đột nhiên ở cửa vang lên.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy ngẩng đầu cửa trước khẩu nhìn lại, cửa đứng là một vị không gầy không mập, nhưng vóc dáng coi như cao lớn trung niên nam tử.

Kia trung niên nam tử không phải người khác, đúng là trước kia bộ dạng rất béo Lưu Lực Hoành, cũng là trong văn phòng cùng Hạ Vân Kiệt ngoạn tốt nhất một vị đồng sự.

Đương nhiên nay hắn đã không ở này văn phòng làm công, chính là có rảnh cũng tới này văn phòng coi trọng một hai mắt.

“Ta chính mình gì đó, vì cái gì không thể động?” Hạ Vân Kiệt mặt mang mỉm cười nhìn Lưu Lực Hoành hỏi.

“Nói hươu nói vượn, điều này sao có thể là…… Đợi đã, ngươi, ngươi vừa rồi nói cái gì?” Lưu Lực Hoành nghe vậy bật thốt lên liền trách cứ nói, bất quá nói đến một nửa, thân mình lại đột nhiên mạnh chấn động, chỉ vào Hạ Vân Kiệt lắp bắp nói.

“Ta nói đây là của ta này nọ, Lưu Lực Hoành, Lưu lão sư!” Hạ Vân Kiệt đứng lên, cười nói.

“Ngươi, ngươi nhận thức ta, ngươi, ngươi, thoạt nhìn rất quen thuộc, còn có của ngươi thanh âm, ngươi là Hạ lão sư! Ngươi thật sự là Hạ lão sư sao?” Lưu Lực Hoành lắp bắp lợi hại hơn.

“Như thế nào? Chỉ cho ngươi theo mập mạp biến thành dễ nhìn, sẽ không chuẩn ta cũng có chút biến hóa sao? Lại nói tiếp, ngươi giảm béo thành công, còn là của ta công lao nga!” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ngươi, ngươi thật sự là Hạ lão sư!” Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, Lưu Lực Hoành rốt cục nhận ra hắn đến.

“Ha ha, đương nhiên là ta a. Mười năm không thấy, ngươi hảo sao? Hiện tại tổng đã kết hôn đi?” Hạ Vân Kiệt cười mở ra hai tay cùng Lưu Lực Hoành đến đây cái hùng ôm.

Tuy rằng Lưu Lực Hoành ở tu chân nhân sĩ trong mắt bất quá chính là một con kiến nhỏ bé, nhưng ở Hạ Vân Kiệt trong lòng cũng là đã lâu bằng hữu, huynh đệ.

“Hảo, hảo. Kết hôn? Ngươi cũng quá xem thường ta, hài tử của ta đều đã có thể đánh xì dầu.” Lưu Lực Hoành phản thủ ôm Hạ Vân Kiệt, rất muốn trang càng tự nhiên một ít, nhưng đỏ lên hốc mắt còn là bán đứng hắn nội tâm cảm xúc dao động.

“Ha ha, nói như vậy, Lục Cao Đại bọn họ cũng đều không sai biệt lắm.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Đều không sai biệt lắm, không sai biệt lắm. Bất quá, chỉ có nhà của ta là tiểu tử, bọn họ nha tất cả đều là nữ oa. Hắc hắc, nhà bọn họ kia vài nữ oa hiện tại tất cả đều vây quanh nhà chúng ta tiểu tử chuyển, xem ra nhà của ta tiểu tử rất ngươi năm đó phong thái a!” Lưu Lực Hoành buông lỏng ra Hạ Vân Kiệt, lau đem khóe mắt, liệt miệng vẻ mặt đắc ý nói.

“Thiếu đem ngươi gia kia tiểu thí hài sự tình cùng ta xả cùng một chỗ! Kia có thể giống nhau sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy tức giận nói.

“Ha ha, không giống với, không giống với. Ngài lão năm đó nhưng là ngay cả nữ vương đều phao đâu. Nga, đúng rồi, đúng rồi, còn có hiện tại tỉnh công an thính Tần Lam thính trưởng, năm đó ở Đông Thông thị thiếu chút nữa đã bị ngươi lừa dối. Sau lại chúng ta trong lúc vô ý

xem TV mới biết được, vị kia Tần mỹ nữ nguyên lai chính là chúng ta tỉnh công an thính thính trưởng. Ngươi ở bên ngoài đến tột cùng còn có bao nhiêu nữ nhân a, nghe nói hiện tại thế giới bài danh top hai vị nữ phú hào, Chung Dương Dĩnh cùng Tô Chỉ Nghiên đều còn vẫn duy trì độc thân, sẽ không theo ngươi có quan hệ đi? Còn có ta nghe nói kia xuất từ chúng ta Giang Châu thị, khai biến toàn thế giới Nhậm gia khách sạn hai vị mỹ nữ cổ đông cũng là độc thân nga, sẽ không cũng với ngươi có quan hệ đi?" Lưu Lực Hoành ôm Hạ Vân Kiệt bả vai miệng giống súng máy giống nhau một trận bắn phá.

"Đừng nói cho ta, này mười năm ngươi chính là bằng vào nghiên cứu này đó bát quái bình thượng giáo thụ chức danh ?" Hạ Vân Kiệt nhìn Lưu Lực Hoành tính cách một điểm cũng chưa thay đổi, như trước đối này đó nam nữ bát quái tin tức có mười phần hứng thú, không khỏi cảm giác ký thân thiết lại một trận dở khóc dở cười.

Thế nhưng còn tất cả đều bị hắn cấp nói trúng rồi!

"Ngươi cũng xem thường ta. Nghiên cứu y học là của ta chuyên nghiệp, mà này đó bát quái là của ta hứng thú, hứng thú hiểu không? Mau nói thực ra, ngươi cùng các nàng đến tột cùng có cái gì không quan hệ a?" Lưu Lực Hoành đầu tiên là không phục phản bác nói, theo sát sau liền lại đem đề tài tha trở về.

"Có, lúc này tổng vừa lòng đi, mau đưa Phạm Học Văn bọn họ gọi tới đi!" Hạ Vân Kiệt đành phải bất đắc dĩ nói.

"Ông trời, thế nhưng thật sự có, ngươi mẹ nó quả thực chính là cầm thú a!" Lưu Lực Hoành nghe vậy nhất thời trợn tròn ánh mắt, hắn cũng không nghĩ tới nói hươu nói vượn bát quái đoán mò thế nhưng trở thành sự thật.

"Sửa đúng một chút, ta là thần tiên." Hạ Vân Kiệt nghiêm trang nói.

“Nga, đúng rồi, ngươi ****** là thần tiên a. Mau nói cho ta biết, này mười năm ngươi không ở, có phải hay không đi tiên giới ? Ở tiên giới có hay không phao đến tiên nữ? Tiên nữ là trưởng thành cái dạng gì ?” Lưu Lực Hoành nghe vậy nhất thời càng phát ra hưng phấn kích động.

Nhìn Lưu Lực Hoành không tim không phổi, một điểm cũng chưa bởi vì chính mình thần tiên thân phận mà câu thúc, Hạ Vân Kiệt không chỉ có không não, ngược lại lần cảm ấm áp, hoàn toàn tìm về năm đó cảm giác.

“Ngươi nghĩ rằng ta là ngươi nha, cả ngày nghĩ phao nữ nhân.” Hạ Vân Kiệt một trận không nói gì nói.

“Thiết, ta liền miệng nói nói mà thôi, ta đối nhà của ta lão bà nhưng là trung trinh như một, giống như ngươi nha, hoa tâm đại cây cải củ một cây. Ngươi muốn nói ngươi đi tiên giới không phao tiên nữ, đánh chết ta, ta cũng vậy không tin. Đương nhiên ta nếu là có ngươi này bản sự, hắc hắc……” Cuối cùng một câu lại bại lộ Lưu Lực Hoành bộ mặt thật, nghe được Hạ Vân Kiệt hoàn toàn không nói gì.

“Nhanh lên cấp Cao Đại bọn họ gọi điện thoại a.” Hồi lâu, Hạ Vân Kiệt mới thực bất đắc dĩ trừng mắt nhìn Lưu Lực Hoành liếc mắt một cái, nói.

Tuy rằng hắn không muốn thừa nhận chính mình là cái hoa tâm đại cây cải củ, hắn cũng không nguyện ý thừa nhận hắn ở tiên giới phao tiên nữ sự tình, khả trên thực tế, hắn thật đúng là chính là một cái hoa tâm đại cây cải củ, ở thế tục luân hãm cùng một lại một mỹ nữ ôn nhu hương trung, tuy rằng hắn không đi tiên giới, tuy rằng không phải hắn cố ý, nhưng thật đúng là liền phao một tiên nữ, nhưng lại là một vị nữ tiên đế.

“Gấp cái gì cấp nha, Học Văn bọn họ hôm nay đều ở bệnh viện đi làm đâu, mặt sau sắp xếp một hàng bệnh nhân, là không tốt tùy tiện trước tiên trốn làm. Nhưng thật ra có thể trước cấp Dương trưởng phòng gọi cuộc điện thoại, làm cho nàng trước đem khách sạn cấp dự định, thiết, xem ta này cái gì đầu đâu, ngươi không phải cùng Nhậm gia khách sạn nữ cổ đông có một chân thôi, thế nào dùng nàng đến dự định khách sạn a.” Lưu Lực Hoành nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1472 : Dương trưởng phòng

“Dương trưởng phòng?” Hạ Vân Kiệt nao nao.

“Trước kia chúng ta học viện dạy học thư ký Dương Thục Cầm a, hiện tại nàng là chúng ta học viện giáo vụ chỗ phó trưởng phòng.” Lưu Lực Hoành gặp Hạ Vân Kiệt sững sờ, cười giải thích nói.

“Nga, mười năm thời gian, biến hóa thật đúng là không nhỏ a. Các ngươi thành giáo thụ, Dương thư ký thành giáo vụ chỗ phó trưởng phòng.” Hạ Vân Kiệt không khỏi cảm khái nói.

“Lại nói tiếp này còn đều là dính của ngươi quang. Phùng lão viện trưởng bởi vì ngươi duyên cớ, đối chúng ta đều đặc biệt chiếu cố, đương nhiên chúng ta cũng đều thực cố gắng, chính là trước kia khuyết thiếu cơ hội.” Lưu Lực Hoành cảm kích nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

“Chủ yếu còn là bởi vì các ngươi chính mình chịu cố gắng.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Bất quá, ta nói Hạ lão sư, mười năm trước người kia thật là ngươi sao?” Lưu Lực Hoành nghe vậy đổ không khiêm tốn, mấy năm nay bọn họ quả thật có vẻ cố gắng, mà là ngược lại đột nhiên hỏi.

“Ách?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi ngây ngẩn cả người, hắn không nghĩ tới muốn làm nửa ngày, tiểu tử này đối thân phận của hắn còn là tâm tồn hoài nghi.

“Thật sự là mười năm trước kia sự kiện quá mức rung động, kỳ thật đến bây giờ ta đều rất khó đem ngươi cùng mười năm trước vị kia siêu cấp anh hùng liên hệ cùng một chỗ.” Lưu Lực Hoành nói.

“Ha ha, nếu như vậy, ngươi sẽ không muốn đi tưởng mười năm trước kia sự kiện, ngươi liền tiếp tục đem ta xem thành mười năm trước Hạ lão sư.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ta chính là làm như vậy, bằng không ngươi nghĩ rằng ta thực sự lớn như vậy lá gan, dám khai một vị khủng bố nhân vật có được hủy diệt địa cầu năng lực vui đùa sao?” Lưu Lực Hoành trả lời.

“Ha ha! Như vậy cử không sai.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy thế mới biết Lưu Lực Hoành tiểu tử này vì sao vừa rồi dám cùng hắn như vậy nói hươu nói vượn, nguyên lai hắn vốn sẽ không dám hướng chính mình mặt khác một tầng thân phận suy nghĩ, không khỏi phá lên cười.

“Ta cũng hiểu được cử không sai, bất quá ngươi lại càng không sai. Ta còn thực sợ nhìn thấy ngươi khi, ngươi cao cao tại thượng, căn bản không tiếp thu ta này con kiến tiểu nhân vật, không nghĩ tới ngươi lại chuyên môn trở về tìm chúng ta, trả lại cho ta một cái nhiệt tình ôm nhau.” Lưu Lực Hoành mặt mang một tia cảm động sắc nói.

“Ha ha, tốt lắm đừng buồn nôn, mau cấp Dương thư ký, không đúng, Dương trưởng phòng gọi điện thoại.” Hạ Vân Kiệt không nghĩ làm cho cái mũi của mình ê ẩm, vội vàng nói sang chuyện khác, tiếp tục thúc giục nói.

“Nhắc tới mỹ nữ thư ký xem đem ngươi cấp gấp đến độ, bất quá ta khả cảnh cáo ngươi, người ta Dương trưởng phòng hiện tại cũng là người làm mụ mụ, ngươi ngàn vạn nhưng đừng giống như trước giống nhau đối người ta lộn xộn oai tâm tư nga!” Lưu Lực Hoành lau cái mũi, cười nói.

“Lăn một bên đi, ta trước kia khi nào thì đối Dương thư

ký động quá oai tâm tư a! Là các ngươi ba cái tên được không.” Hạ Vân Kiệt tức giận nhấc chân cho Lưu Lực Hoành một chút.

“Uy, điểm nhẹ, ngươi nhưng là thần tiên da, đừng một cước đem ta cấp đá bạo.” Lưu Lực Hoành nhanh chóng khoa trương nhảy ra, sau đó cấp Dương Thục Cầm bát gọi điện thoại.

“Dương lãnh đạo, đêm nay muốn mời ngươi ăn bữa cơm, không biết có hay không thời gian a?” Đả thông điện thoại sau, Lưu Lực Hoành vẻ mặt không đứng đắn cười ha ha nói.

Hiển nhiên này mười năm đến, Lưu Lực Hoành còn cùng Dương Thục Cầm vẫn duy trì thực hữu hảo quan hệ. Nếu không lấy Lưu Lực Hoành hiện tại giáo thụ thân phận, Dương Thục Cầm giáo vụ chỗ phó trưởng phòng chức vị, Lưu Lực Hoành là không nên lấy loại này giọng cùng Dương Thục Cầm nói chuyện.

“Không rảnh, ta còn muốn về nhà mang đứa nhỏ đâu.” Dương Thục Cầm không chút do dự cự tuyệt nói.

“Đứa nhỏ có thể cấp lão công mang thôi, hôm nay ta cho ngươi mang đến một vị lão bằng hữu, Lý lão sư, Lục lão sư còn có Phạm lão sư bọn họ đều đã đến nga.” Lưu Lực Hoành nói.

“Không phải đâu, các ngươi bốn người tất cả đều xuất động? Là ai vậy? Mặt mũi lớn như vậy!” Dương Thục Cầm nghe vậy không khỏi có chút kinh ngạc nói.

Nay mấy người bọn họ hiện tại đều có gia đình, hơn nữa người người không phải giáo thụ chính là lãnh đạo, công tác đều thực bận rộn, tuy rằng quan hệ như trước giống như trước giống nhau thiết, nhưng là chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều, rất ít có thể giống như trước giống

nhau động bất động cùng nhau hạ tiệm ăn ăn cơm hoặc là phao quán bar.

“Giữ bí mật.” Lưu Lực Hoành bán nổi lên cái nút nói.

“Ngươi đã muốn giữ bí mật, ta đây sẽ không đi.” Dương Thục Cầm nói.

“Ta nói cho ngươi, ngươi đêm nay nếu không đi, khẳng định sẽ hối hận cả đời.” Lưu Lực Hoành nói.

“Vậy hối hận cả đời đi.” Dương Thục Cầm không chút do dự trả lời.

“Sát, các ngươi nữ nhân chính là tùy hứng! Chúng ta nhanh đến các ngươi giáo vụ chỗ, ngươi xuống dưới một chuyến, nếu ngươi còn là kiên trì không đi, ta với ngươi họ.” Lưu Lực Hoành gặp Dương Thục Cầm nước đổ đầu vịt, đành phải bất đắc dĩ nói.

“Thiết, ta mới không hiếm lạ đâu. Tốt lắm, ta hiện tại đã đi xuống lâu, nếu ngươi người này dám đùa giỡn ta, ngươi nhất định phải chết.” Dương Thục Cầm miệng thượng tuy rằng nói được không sao cả, kỳ thật nàng cũng là rất ngạc nhiên vị kia lão bằng hữu là ai, đương nhiên cho dù Lưu Lực Hoành nói bừa, nếu Lưu Lực Hoành như vậy kiên trì muốn liên hoan, nàng cũng là hội bán hắn mặt mũi, đơn giản cùng hắn chỉ đùa một chút mà thôi.

Làm Dương Thục Cầm đến dưới lầu khi, Hạ Vân Kiệt cùng Lưu Lực Hoành cũng đến giáo vụ chỗ dưới lầu.

Xa xa nhìn đến Dương Thục Cầm, màu trắng sơ-mi, màu lam quần bò, tề tai tóc ngắn, y hi còn là năm đó kia giỏi giang thanh lệ dạy học nữ thư ký. Chính là hơi hơi có chút biến thô vòng eo, còn có nheo lại mắt đến khi khóe mắt xuất hiện nếp nhăn nơi khoé mắt, năm tháng

đúng là vẫn còn ở trên người nàng để lại dấu vết. Không giống Chung Dương Dĩnh đám người, bởi vì cùng Hạ Vân Kiệt âm dương ái ân quá, Hạ Vân Kiệt rời đi tiền cũng từng truyền thụ quá các nàng điều tức tu luyện phương pháp, cho nên đi qua mười năm, không chỉ có không có chút không thấy lão, ngược lại ẩn ẩn có càng phát ra tuổi trẻ dấu hiệu.

“Lưu giáo thụ, ngươi lại gạt ta, ngươi nói lão bằng hữu đâu?” Dương Thục Cầm dùng nghi hoặc ánh mắt đánh giá vài lần xa lạ nam nhân vừa đến liền vẫn mặt mang mỉm cười nhìn chính mình, sau đó tức giận trừng mắt nhìn Lưu Lực Hoành liếc mắt một cái, nói.

“Không có nha, này không phải là thôi.” Lưu Lực Hoành cười chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói.

“Lưu Lực Hoành, ngươi nháo đủ không có! Tái loạn nói hươu nói vượn ta khả tức giận.” Dương Thục Cầm lại trừng mắt nói.

“Ha ha, Dương thư ký, Lưu lão sư thực không lừa ngươi. Mười năm không thấy, ngươi sẽ không ngay cả ta vị này lão bằng hữu đều đã quên đi?” Hạ Vân Kiệt cười mở miệng nói.

“Ngươi…… Ngươi…… Ngươi là……” Dương Thục Cầm dù sao cùng Hạ Vân Kiệt ở chung quá một đoạn thời gian, tuy rằng Hạ Vân Kiệt dung mạo biến hóa rất lớn, nhưng vừa rồi đầu tiên mắt nhìn đến hắn khi nàng còn là có loại giống như đã từng quen biết cảm giác, nay Hạ Vân Kiệt tái nhất mở miệng, không hiểu của nàng trong đầu đột nhiên nhảy ra một người bóng dáng, nhất thời thân thể mềm mại mạnh run lên, vẻ mặt không thể tin được chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói.

“Là ta, Hạ Vân Kiệt!” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

“Ngươi thật là mười năm trước Hạ lão sư? Ngươi không gạt ta?” Dương thục tiếng đàn âm run run lợi hại.

“Tướng mạo biến hóa là lớn một ít, bất quá ta giống như cho tới bây giờ không đã lừa gạt……” Hạ Vân Kiệt sờ sờ mặt mình bàng, cười nói.

“Ô! Ô! Mười năm đều không có gì tin tức, ta nghĩ đến ngươi người này đã chết đâu!” Hạ Vân Kiệt mà nói còn chưa nói xong, đột nhiên gian liền cảm thấy trong lòng một đoàn mềm mại, cũng là Dương Thục Cầm lập tức phác đi qua ôm lấy hắn, ghé vào đầu vai hắn khóc lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1473 : Phóng hữu

Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới Dương Thục Cầm phản ứng như vậy kịch liệt, lập tức ký cảm thấy lòng chua xót sầu não, lại cảm thấy có như vậy vài phần mất tự nhiên. Bởi vì lúc này Dương Thục Cầm đã là làm người thê mẫu, hơn nữa nơi này là giáo vụ chỗ tòa nhà cửa, thỉnh thoảng có người tiến tiến xuất xuất, lúc này đang có không ít người hướng Dương Thục Cầm cùng Hạ Vân Kiệt bên này nhìn qua, người người trên mặt lộ ra kinh ngạc nghi hoặc sắc.

Thậm chí một ít nữ đều thấp giọng châu đầu ghé tai, khe khẽ nói nhỏ đứng lên, trên mặt tràn ngập bát quái.

“Dương thư ký, chúng ta còn là đổi cái địa phương đi.” Hạ Vân Kiệt vỗ nhẹ nhẹ Dương Thục Cầm bả vai, thấp giọng nói.

Hắn còn là thói quen xưng hô Dương Thục Cầm là thư ký, mà không phải trưởng phòng.

Dương Thục Cầm bị Hạ Vân Kiệt nhẹ như vậy nhẹ vỗ, thế này mới đột nhiên ý thức được chính mình có chút thất thố, vội vàng đẩy ra Hạ Vân Kiệt, xoa xoa trên mặt nước mắt, lại chung quanh hơi chút nhìn xung quanh một chút, gặp có không ít người vội vàng quay đầu đi, mặt đẹp không khỏi hơi hơi đỏ lên, trừng mắt nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói:“Đều tại ngươi, khiến cho người ta bị người hiểu lầm.”

“Là, là, đều do ta, đều do ta.” Hạ Vân Kiệt cười làm lành nói, chút cũng không giận hỏa.

“Xì!” Gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt cười làm lành bộ dáng, Dương Thục Cầm lại nhịn không được nhếch miệng nở nụ cười ra tiếng, như trước xinh đẹp hai mắt hoành hắn

liếc mắt một cái nói:“Ngươi còn là năm đó trong văn phòng lão bộ dáng, một điểm cũng không giống ngươi mười năm trước ở trên bầu trời biểu hiện như vậy anh dũng!”

Hiển nhiên quen thuộc Hạ Vân Kiệt Dương Thục Cầm, cũng đại khái đoán được thân phận của hắn, tuy rằng lúc ấy không dám xác nhận, bất quá chờ tương quan nhân viên tìm được nàng nói qua nói sau, nàng chỉ biết chính mình không nhận sai người.

“Ta nhưng thật ra càng hy vọng là lão bộ dáng.” Dương Thục Cầm mà nói không khỏi gợi lên Hạ Vân Kiệt một ít sầu não, bất quá rất nhanh Hạ Vân Kiệt lại thu thập khởi tâm tình, cười nói:“Ngươi khả một điểm cũng không giống mười năm trước bộ dáng, ngươi hiện tại nhưng là lãnh đạo, cái giá rất lớn nga, mời ngươi ăn cơm cũng không chịu nể mặt.”

“Thôi đi, ta này lãnh đạo vị trí còn là nhờ phúc của ngươi đâu, bãi ai cái giá cũng không dám ở ngươi trước mặt bãi a.” Dương Thục Cầm tức giận trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

“Thời gian cũng nhanh đến tan tầm, chúng ta đi trước khách sạn, sau đó làm cho phạm lão sư bọn họ trực tiếp đến khách sạn hội hợp. Dương trưởng phòng ngươi có thể lựa chọn trở về xem đứa nhỏ, ta không miễn cưỡng ngươi.” Lưu Lực Hoành nhìn xuống tay biểu, cười nói.

“Lưu Lực Hoành, ngươi thảo đánh có phải hay không?” Dương Thục Cầm gặp Lưu Lực Hoành cũng giễu cợt nàng, lập tức đối với hắn đá một cước.

Nhìn hai người chút không có nguyên nhân vì thân phận biến hóa mà trở nên mới lạ, Hạ Vân Kiệt không khỏi vui vẻ nở nụ cười.

Ba người đi tự nhiên là Giang Châu thị Nhậm gia khách sạn.

Nhậm gia khách sạn có chuyên môn vì Hạ Vân Kiệt thiết trí dự lưu ghế lô, Hạ Vân Kiệt đến lúc đó, đã được đến Hạ Vân Kiệt trở về thông tri đầu trọc Cường sớm liền đã tự mình ở trong ghế lô chờ hắn.

Lại lần nữa nhìn thấy đầu trọc Cường, Hạ Vân Kiệt tự nhiên lại là khó tránh khỏi một trận cảm khái, mà đầu trọc Cường này từng xã hội côn đồ, nay đại lão bản còn lại là nước mắt ào ào, nhìn đến Hạ Vân Kiệt chính là vài cái dập đầu, nhìn xem Lưu Lực Hoành đám người nhớ tới chính mình trước kia cùng Hạ Vân Kiệt quan hệ, cùng với cùng hắn vui cười đùa giỡn, không thắng hư hư.

Phạm Học Văn, Lục Cao Đại, còn có Lý Hiểu Thi là cùng nhau đến, tới hơi chút có chút trễ. Ngay từ đầu nhìn đến Hạ Vân Kiệt, bọn họ cũng không có thể nhận ra đến, bất quá chờ bọn họ nhận ra đến sau, người người đều kích động thiếu chút nữa nói ra nói đến. Lý Hiểu Thi tắc cùng Dương Thục Cầm giống nhau, lập tức liền ghé vào Hạ Vân Kiệt trên đầu vai khóc lên.

Đêm đó, Lưu Lực Hoành năm người đều uống cao, cuối cùng còn là đầu trọc Cường phái người nhất nhất đem bọn họ đưa về gia.

Ngày hôm sau, Hạ Vân Kiệt lại thấy Hồng Văn Cảnh viện trưởng, hắn xem như tốt viện trưởng, năm đó quan hệ cũng không sai. Sau lại Hạ Vân Kiệt còn cố ý thấy Lưu Lực Hoành đám người người nhà, cũng tặng kiện Vu Hàm môn tín vật cho bọn hắn.

Cùng Lưu Lực Hoành đám người tụ qua sau, Hạ Vân Kiệt lại chuyên môn trừu thời gian cùng còn tại Hải Châu thị mở Italy nhà ăn Monica thấy một mặt.

Ngoại quốc nữ nhân so với Trung Quốc nữ nhân già mau, mười năm không thấy, từng vô cùng đẫy đà khêu gợi Monica già đi không ít. Nhìn đến Hạ Vân Kiệt xuất hiện, Monica thực kích động, trong mắt cũng hơi có chút u oán. Nàng cùng Hạ Vân Kiệt tiếp xúc thiếu, cũng không biết mười năm trước vị kia siêu cấp anh hùng chính là hắn, còn tưởng rằng hắn đem nàng hoàn toàn đã quên, thế nhưng mười năm cũng chưa đến nàng bên này ngồi ngồi.

Chuyện tới nay, Hạ Vân Kiệt cũng không tưởng lừa này vận mệnh nhấp nhô lão bản nương, đem mười năm trước sự tình nâng lên, Monica thế mới biết chính mình năm đó ở Florence nhận thức người Trung Quốc dĩ nhiên là một vị thần tiên.

Ở Florence khi, Hạ Vân Kiệt phát hiện Monica hôn nhân bất hạnh, giúp nàng, mà nàng vì báo ân, từng đem chính mình khêu gợi thân mình hoàn toàn triển lộ ở Hạ Vân Kiệt trước mặt, sau lại lại vì hắn ngàn dặm xa xôi một người đến Trung Quốc mở nhà ăn, Hạ Vân Kiệt đối nàng còn là có một tia khác yêu thương cùng áy náy cảm tình, cho nên đối với nàng Hạ Vân Kiệt cũng là cử tận tâm, cố ý giúp nàng phạt mao tẩy tủy, lại cho tùng hạc trường thọ đan, không chỉ có khiến cho nàng một lần nữa khôi phục thanh xuân mỹ mạo, nhưng lại tăng thêm không ít công lực cùng sống lâu. Cuối cùng Hạ Vân Kiệt lại cho kiện Vu Hàm môn tín vật cấp nàng, cũng nói cho nàng cái này tín vật tác dụng.

Chính là Hạ Vân Kiệt không thể tưởng được là, Monica ngày hôm sau liền đóng Italy nhà ăn, cầm Vu Hàm môn tín vật thẳng đến quát sơn tiên cảnh mà đi.

Thẳng đến hai ngày sau, Lý Thanh Hồng gọi điện thoại cho hắn, xin chỉ thị hắn nên như thế nào xử lý Monica khi, Hạ Vân Kiệt mới vừa rồi biết này tràn ngập dị quốc

phong tình lão bản nương thế nhưng đóng nhà ăn trực tiếp chạy tới quát sơn tiên cảnh.

Về phần Lý Thanh Hồng gọi điện thoại cấp chưởng môn sư thúc, tự nhiên là bởi vì Monica là vị tóc vàng mỹ nữ, mà hắn biết chưởng môn sư thúc thế tục gian tình trái cũng không ít, tự nhiên không dám tùy ý an bài Monica, vạn nhất nữ nhân này cùng sư thúc cũng có một chân đâu, kia nhưng chỉ có chưởng môn phu nhân.

Hạ Vân Kiệt biết phía sau đau một trận, cuối cùng còn là nói cho Lý Thanh Hồng tạm thời hỗ trợ dạy Monica tu luyện sự tình. Nếu Monica quyết ý muốn bỏ thế tục hết thảy, muốn theo đuổi tiên lộ, Hạ Vân Kiệt là không tốt đem nàng cự chi ngoài cửa.

Đương nhiên Monica có phải hay không ôm này khác mục đích, Hạ Vân Kiệt không có xâm nhập suy nghĩ, hắn hiện tại tình trái quấn thân, ở không tìm được Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh phía trước, không nghĩ lo lắng nữa tình tình yêu yêu sự tình.

Làm Lý Thanh Hồng gọi điện thoại cấp Hạ Vân Kiệt xin chỉ thị Monica sự tình khi, Hạ Vân Kiệt đã ở A Cập Á Ba Lỗ đại thổ vương hoàng cung.

Gặp qua Ba Lỗ sau, Hạ Vân Kiệt lại bay đi Anh quốc thấy Brad công tước. Brad công tước nay tu vi so với mười năm trước lại tinh tiến rất nhiều, Hạ Vân Kiệt thấy hắn quả nhiên là có tu luyện thiên phú hạng người, liền làm cho hắn trực tiếp đi quát sơn tiên cảnh, chính thức thu hắn vào Vu Hàm môn.

Xử lý Brad công tước sự tình sau, Hạ Vân Kiệt lại đi Địa Trung Hải đảo quốc cộng hòa Síp, thấy nhiệt tình không bị cản trở Hy Lạp tộc cô nương Marina cùng Sophia, còn thấy năm đó ở cộng hòa Síp học ở trường vài vị Trung Quốc nữ hài tử, đương nhiên nay đều đã là thiếu phụ.

Hạ Vân Kiệt cũng cố ý chạy đến Mỹ quốc thấy Hollywood ngôi sao Blythe cùng Linda, cùng với Italy địa hạ thế lực lão đại Mario.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1474 : Quảng thu môn đồ

Rất khó, Mario thế nhưng có không sai tu luyện thiên phú. Mario người này tuy rằng không phải cái gì người tốt, nhưng là người trọng tình nghĩa, biết báo ân, Hạ Vân Kiệt thấy hắn có tu luyện thiên phú, liền cũng liền đem hắn thu vào Vu Hàm môn, làm cho hắn bái ở Lý Thanh Hồng danh nghĩa.

Lý Thanh Hồng xuất từ nước cộng hoà đặc thù ngành, mà Mario cũng là Italy địa hạ thế lực giáo hoàng, hơn nữa hiện tại đặc thù ngành Cù Vệ Quốc chủ nhiệm, nếu tương lai mấy người bọn họ tu luyện có thành, nhưng thật ra có thể phụ trách khởi Vu Hàm môn bí mật ngành.

Gặp qua Mario sau, Hạ Vân Kiệt lại đi tranh Nhật Bản, thấy Thiên Diệp Giai Tử, về phần Ma Sinh Sa Thụ Hạ Vân Kiệt liền lười thấy.

Thiên Diệp Giai Tử là âm dương sư, mười năm không gặp, cơ hồ không gặp già đi, làn da trắng nõn, xinh đẹp như trước.

Nhìn đến Hạ Vân Kiệt, Thiên Diệp Giai Tử thực kích động, dùng sức cả người chiêu thức muốn lấy duyệt hắn, chỉ tiếc Hạ Vân Kiệt nay tâm hệ người yêu, lại vô tâm hái hoa ngắt cỏ, điều này làm cho Thiên Diệp Giai Tử rất là thất vọng.

Bất quá cũng may Hạ Vân Kiệt xem ở Thiên Diệp Giai Tử thiên phú cao, đối hắn cũng là khăng khăng một mực trung thành phân thượng, cho nên tuy rằng không có sủng hạnh cùng nàng, nhưng lần này cũng là chính thức thu nàng làm thị nữ.

Nãi Trát Luân, Hạ Vân Kiệt sẽ không tái cố ý chạy tới thấy hắn. Bởi vì huyền môn đại hội sắp mời dự họp, Nãi

Trát Luân tuy rằng là Thái quốc hàng đầu sư, nhưng lúc trước liệt danh sách khi, Hạ Vân Kiệt làm cho Cù Vệ Quốc đem Nãi Trát Luân cũng cấp tăng thêm đi lên, xem như đem hắn cũng coi như thành Trung Hoa huyền môn một phần tử.

Trên thực tế, Thái quốc hàng đầu thuật vốn liền khởi nguyên cho Vu môn.

Một tháng sau, quát sơn tiên cảnh, trước đại điện quảng trường, đông nghìn nghịt tất cả đều là đầu người.

Những người này tất cả đều vẻ mặt thành kính, phảng phất thánh đồ triều kiến thiên thần bình thường, nhìn lên ngồi ngay ngắn ở tường vân Hạ Vân Kiệt.

Những người này đại bộ phận là Hạ Vân Kiệt năm đó ở xuân thành huyền môn đại hội gặp qua, trong đó cũng có số ít lần trước không có tới tham gia xa lạ gương mặt.

Bất quá này cũng gây trở ngại bọn họ đối Hạ Vân Kiệt sùng bái kính sợ loại tình cảm.

Hơn mười năm trước xuân thành huyền môn đại hội thượng, Hạ Vân Kiệt quảng bố đại đạo, khiến cho tham dự hội nghị người tất cả đều được lợi không phải là ít, điều này làm cho này lần trước người không tham gia huyền môn đại hội tất cả đều rất là thở dài hối hận.

Mười năm trước, Hạ Vân Kiệt lại lấy bản thân lực lực lãm sóng cuồng, cứu vớt trên địa cầu toàn nhân loại, những người đó biết Hạ Vân Kiệt đó là huyền môn đại hội Hạ đại sư sau, càng phát ra hối tiếc không kịp.

Hiện tại, mười năm sau, Hạ đại sư không chỉ có trở về địa cầu, nhưng lại mang cho địa cầu tu chân nhân sĩ bước trên trường sinh tin tức cùng hy vọng. Hơn nữa

bọn họ cũng tận mắt đến cùng cảm nhận được quát sơn tiên cảnh kia nồng đậm cơ hồ hóa không ra tiên linh khí. Không chỉ có như thế, Hạ Vân Kiệt còn tỏ vẻ nguyện ý dẫn dắt bọn họ tu luyện, bước trên chân chính thành tiên trường sinh chi đạo.

Này phân công đức, này phân vô tư, còn có hắn hiển lộ ra đến vô thượng thần thông, đều khiến cho ở đây sở hữu huyền môn người trong tất cả đều đối Hạ Vân Kiệt quỳ bái, kính như thần minh.

“Ba ngàn giới rộng lớn vô ngần, của ta địa cầu bất quá chính là thiên cư góc cằn cỗi giới đảo. Ngoại giới có vô số môn phái thế lực, một ít thế lực đủ thiên tiên tọa trấn, của ta cầu huyền môn nếu tưởng quật khởi, làm muốn đoàn kết một lòng. Lần này đại hội sau, ta sẽ tự mình bày ra trận pháp, khiến cho toàn bộ địa cầu đều trở nên linh khí tràn đầy. Đương nhiên ta Trung Hoa đại địa, ta sẽ bày ra một ít đặc thù trận pháp, khiến cho Trung Hoa đại địa trở thành chân chính thích hợp tu luyện nơi. Các ngươi khả gia nhập ta Vu Hàm môn, trở thành ta Vu Hàm môn môn hạ đệ tử, tu luyện ta Vu Hàm môn công pháp. Đương nhiên các ngươi cũng khả đều tự tìm một Linh sơn phúc địa tu luyện, ta cũng sẽ ban thưởng các ngươi một ít tu luyện công pháp, chính là tương lai thành tựu như thế nào, cũng chỉ có thể gặp các ngươi chính mình cố gắng cùng cơ duyên.” Hạ Vân Kiệt uy nghiêm thanh âm quanh quẩn ở quát sơn tiên cảnh.

Tại đây dạng hoàn cảnh dưới, có thể trở thành người trong huyền môn, không chỗ nào không phải là vạn dặm mới tìm được một hạng người, hơn nữa mọi người lại tất cả đều là xuất từ dân tộc Trung Hoa, Hạ Vân Kiệt tự nhiên là hy vọng có thể đem phía dưới những người này tất cả đều thu vào Vu Hàm môn.

“Chưởng môn là ta huyền môn cứu tinh, là chúng ta đại ân nhân, còn thỉnh chưởng môn có thể nhận lấy chúng

ta.” Hạ Vân Kiệt đang nói vừa mới vừa hạ, người dưới tất cả đều cúi đầu, vẻ mặt trang nghiêm nói.

“Hảo, như thế, các ngươi về sau liền đều là ta Vu Hàm môn đệ tử.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, làm cho Lý Thanh Hồng đưa bọn họ tất cả đều nhất nhất đăng ký xuống dưới, lại khai đàn đã lạy tổ sư.

Về sau những người này liền tất cả đều là Vu Hàm môn ngoại môn đệ tử, chờ bọn họ tu luyện đến nhất định cảnh giới hoặc là đối môn phái làm ra đại cống hiến, mới vừa rồi có thể vào nội môn. Đây là Hạ Vân Kiệt sau lại định quy củ, cũng là không tốt tùy tiện sửa đổi, cần cùng nghệ giới vực bên kia Vu Hàm môn đệ tử đối xử bình đẳng. Về phần Lý Thanh Hồng đám người, chính là năm đó hắn sư huynh thu đệ tử cùng hậu nhân, còn có vô danh kiếm tiên đám người, đều là địa cầu Vu Hàm môn nguyên lão cấp nhân vật, cũng là cùng hiện tại Hạ Vân Kiệt quảng thu môn nhân là không thể đồng nhất mà nói. Tự nhiên là nội môn đệ tử, thậm chí môn trung trưởng lão.

Kể từ đó, địa cầu Vu Hàm môn đệ tử lập tức tăng tới bốn trăm hai mươi người. Bất quá điểm ấy số người cùng hiện tại nghệ giới vực Vu Hàm môn đệ tử nhất so với, bất quá chính là cái số lẻ mà thôi. Về phần tu vi, kia lại không biết kém đến cách xa vạn dặm. Nghệ giới vực tùy tiện đến một ngoại môn đệ tử, chỉ sợ đều có thể trực tiếp nghiền áp toàn bộ địa cầu Vu Hàm môn đệ tử, đương nhiên Hạ Vân Kiệt không thể tính đi vào.

Bất quá vạn trượng cao lầu bình địa khởi, địa cầu Vu Hàm môn đệ tử tuy rằng người người tu vi không cao, nhưng thiên phú lại đều rất cao, hơn nữa tại đây dạng trong hoàn cảnh còn có thể kiên trì tu luyện, lại trải qua hoa hoa thế giới tẩy luyện, người người tâm chí đều thực kiên định, một khi có điều kiện, về sau tu luyện đứng lên tốc độ lại chắc chắn thập phần kinh người, cho

nên Hạ Vân Kiệt cũng là một điểm cũng không sốt ruột.

“Theo hôm nay bắt đầu, các ngươi cũng muốn ở thế tục xem xét người thiên phú, phẩm đức đều tốt nhất nhập ta Vu Hàm môn.” Địa cầu Vu Hàm môn môn nhân đệ tử số người đúng là vẫn còn quá ít, hơn nữa địa cầu lại nói tiếp cũng là Hạ Vân Kiệt căn cơ chỗ, cho nên Hạ Vân Kiệt lại cố ý cấp môn trung các trưởng lão hạ một đạo mệnh lệnh.

Bởi vì Vu Hàm môn bắt đầu người lớn thịnh vượng đứng lên, quát sơn tiên cảnh liền rõ ràng có vẻ nhỏ. Nay Hạ Vân Kiệt trong tay tài nguyên phần đông, là đủ đem toàn bộ địa cầu đều bố trí thành tu luyện nơi, lại sao lại khó coi quát sơn tiên cảnh.

Vì thế hắn làm cho Lý Thanh Hồng đám người ra mặt, đem quát sơn này một thế hệ phạm vi mấy trăm dặm sơn tất cả đều cấp ra mua, sau đó hao phí đại lượng vật tư cùng tinh lực, thậm chí ngay cả tiên thiên cây bàn đào chạc cây đều bẻ chín căn đến, ở bốn phía bày ra âm dương cửu cung bát quái tụ linh trận.

Làm Hạ Vân Kiệt đem này hết thảy bố trí thỏa đáng khi, toàn bộ quát sơn tiên cảnh không chỉ có mở rộng gấp trăm lần, hơn nữa lại nơi nơi tử uân khí bốc lên, điểu ngữ mùi hoa, xuân ý dạt dào, phảng phất là chân chính thiên thượng tiên cảnh. Mà này người trong huyền môn tại đây tiên cảnh trung tu luyện một ngày đều có thể để được với trước kia tu luyện một năm.

Thật sự là ứng một câu, thiên thượng một ngày địa hạ một năm.

Đem Vu Hàm môn ở trên địa cầu động phủ bố trí thỏa đáng sau, Hạ Vân Kiệt liền chuẩn bị bắt đầu bố trí Trung Hoa đại địa.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1475 : Hoàn cảnh biến hóa

Khoa học kỹ thuật mang đến địa cầu nhân loại phát triển đồng thời, cũng cấp địa cầu hoàn cảnh mang đến tai nạn tính phá hư.

Trời xanh mây trắng không thấy, thay vào đó là một mảnh hôi mông mông.

Trong veo con sông không thấy, thay vào đó là đục ngầu không chịu nổi.

Thanh tiên không khí không thấy, thay vào đó là sương mù.

……

Có thế giới xưởng gia công danh xưng nước cộng hoà, theo mấy năm nay công nghiệp phát triển, hoàn cảnh phá hư hơn nữa lợi hại.

Trước kia Hạ Vân Kiệt tuy rằng cũng rất lợi hại, có được hủy diệt một quốc gia thực lực, thậm chí địa cầu nhân loại thực lực, nhưng muốn thay đổi này hết thảy cũng không phải chuyện dễ dàng, mà nước cộng hoà muốn nuôi sống nhiều người như vậy, liền thiết yếu phát triển công nghiệp, nói thay đổi hoàn cảnh lại khởi là dễ dàng việc?

Bởi vì phá hư vĩnh viễn so với kiến thiết dễ dàng.

Nhưng hiện tại muốn thay đổi này hết thảy, đối với Hạ Vân Kiệt cũng không tái là cái gì việc khó.

Vì thay đổi này hết thảy, Hạ Vân Kiệt lại cố ý đi chuyến kinh thành, hơn nữa ở Hoàng gia dẫn kiến hạ, cùng tương quan người lãnh đạo thấy một mặt, nói chuyện

không ít này nọ.

Tái sau, Hạ Vân Kiệt liền bắt đầu thi pháp. Hắn thi pháp phổ mưa xuống thủy, đem thiên không rửa nhất thanh, hắn lại dùng tiên thiên cây bàn đào nhánh cây rửa giang hà hồ hải, thậm chí mạch nước ngầm lưu, đem hết thảy hậu thiên ô nhiễm thu hết tiên thiên cây bàn đào nhánh cây luyện hóa.

Hạ Vân Kiệt lại ở Cửu Châu đại địa bày ra đại trận, khiến cho trong vũ trụ thiên địa tiên linh khí chậm rãi dũng mãnh vào Cửu Châu đại địa.

Tiên linh khí tràn đầy thiên địa, không chỉ có khiến cho thảm thực vật khỏe mạnh trưởng thành, sinh cơ tràn đầy, cũng khiến cho không khí, giang hà hồ hải mình tịnh hóa năng lực so với trước kia cường rất nhiều lần.

Hoàn cảnh mình tịnh hóa năng lực đề cao, hơn nữa lần trước kinh thành hành nói chuyện sau, quốc gia phương diện đã ở ô nhiễm môi trường phương diện tiến thêm một bước tăng mạnh khống chế.

Dần dần, làm ô nhiễm cùng đi ô nhiễm đạt tới một cái cân bằng, mọi người ngạc nhiên phát hiện, không biết khi nào thì khởi, thiên không biến lam, con sông liền trong veo, không khí liền thanh tiên.

Không chỉ có như thế, không ít người phát hiện chính mình hiện tại tinh lực so với trước kia tràn đầy không ít, vốn sinh bệnh nhân phát hiện chính mình bệnh tình tựa hồ bất tri bất giác liền tốt lắm.

Này hết thảy mọi người đều quy công cho gần nhất hoàn cảnh biến hóa, lại không biết đến này hết thảy cố nhiên có mắt thường có thể nhìn thấy hoàn cảnh biến hóa công lao, còn có cái chủ yếu nguyên nhân là bởi vì trong thiên địa linh khí đang dần dần trở nên nồng đậm

đứng lên.

Tiên linh khí đang ở dần dần thay đổi bọn họ thể chất, khiến cho bọn họ thân thể dần dần trở nên cường tráng khỏe mạnh đứng lên.

Đương nhiên mọi người càng không biết, này hết thảy biến hóa tất cả đều là vì mười năm trước vị kia siêu cấp anh hùng duyên cớ.

Nước cộng hoà hoàn cảnh biến hóa, không chỉ có khiến cho quốc nhân chú ý cùng ngạc nhiên, cũng khiến cho luôn luôn lấy có được trời xanh mây trắng, trong veo con sông mà tự hào tây phương phát đạt quốc gia chú ý.

Trước kia bọn họ thường xuyên cười nhạo nước cộng hoà bị sương mù bao phủ, cười nhạo bọn họ thiên luôn bụi, nước là thối, nhưng đột nhiên gian, có một ngày bọn họ phát hiện nước cộng hoà thiên so với bọn hắn thiên lam, hà so với bọn hắn hà còn muốn trong veo.

Điều này sao có thể đâu? Năm đó bọn họ là khả tìm mấy chục thượng trăm năm mới thống trị theo đuổi công nghiệp phát triển mà lưu lại ô nhiễm! Hơn nữa nước cộng hoà hiện tại muốn nuôi sống nhiều người như vậy, tất cả mọi người đều phải ăn cơm, như vậy bọn họ nhà xưởng phải vận chuyển, nhà xưởng muốn vận chuyển, như vậy vô số ô nhiễm sẽ muốn thải ra, vô số ô nhiễm thải ra, hoàn cảnh chỉ có càng ngày càng tao.

Đó là một ác tính tuần hoàn, trừ phi nước cộng hoà dừng lại bọn họ phát triển cước bộ, trừ phi bọn họ đóng cửa nhà xưởng, khả bọn họ nhà xưởng còn tại tiếp tục vận chuyển a!

Mỹ quốc Nhà Trắng, liên bang Nga điện Kremlin, Anh quốc đường ninh phố 10 hào, Đức tổng lý phủ, Nhật Bản Đông Kinh Thủ tướng biệt thự…… Tất cả đều ào ào hạ

đạt từng đạo mệnh lệnh, yêu cầu toàn lực điều tra gần nhất phát sinh ở nước cộng hoà quỷ dị sự kiện, nhìn xem nước cộng hoà đến tột cùng phát minh cái gì công nghệ cao, thế nhưng có thể đột nhiên gian cải biến hoàn cảnh.

Này đó quốc gia hành động rất nhanh đã bị nước cộng hoà đặc thù ngành cấp phát hiện, Cù Vệ Quốc đem chuyện này hội báo cho Hạ Vân Kiệt, Hạ Vân Kiệt chính là cười mà qua.

Kiến thức rộng lớn vô ngần ba ngàn giới sau, địa cầu ở trong lòng hắn sớm đã thành một địa cầu thôn, cái gì Mỹ quốc, cái gì liên bang Nga, cái gì Anh quốc, Đức…… Kỳ thật đều là giống nhau, đều là địa cầu một bộ phận. Đơn giản nước cộng hoà là hắn nơi sinh, đối nàng Hạ Vân Kiệt có so với đối toàn bộ địa cầu càng mãnh liệt cảm tình thôi.

Hiện tại hắn cải biến nước cộng hoà, sớm hay muộn hắn hay là muốn thay đổi toàn bộ địa cầu. Đương nhiên bởi vì cá nhân cảm tình sâu cạn, sẽ có khác nhau đối đãi mà thôi, nhưng không hề là giống như trước cái loại này hẹp thù hận đối địch.

Tương đối cho rộng lớn ba ngàn giới, trên địa cầu các quốc gia trong lúc đó hẹp thù hận đối địch bất quá chính là một truyện cười. Tựa như trước kia nông thôn, hai cái cách vách thôn sẽ vì điểm sự tình, toàn bộ thôn trang đều đã kinh động, thậm chí thôn dân cầm xao chiêng trống, triệu tập thôn dân cầm hồng anh thương cùng cách vách thôn đối chiến. Nhưng cho đến ngày nay, làm mọi người tầm nhìn trống trải, phát hiện bên ngoài càng rộng lớn thế giới, quay đầu lại nhìn trước kia về điểm này sự tình, cũng không quá chính là một truyện cười.

Gặp chưởng môn sư thúc tổ không có gì tỏ vẻ, Cù Vệ Quốc cũng sẽ theo này quốc gia điều tra đi, dù sao cho

dù bọn họ sở hữu tình báo ngành nhân viên đều xuất động, cũng tuyệt đối không có khả năng điều tra đến chân tướng.

Bất quá không quá nhiều lâu, sở hữu quốc gia lực chú ý tất cả đều bị Mỹ quốc vũ trụ tổng thự phát ra tin tức cấp hấp dẫn trụ, hơn nữa cũng khiến cho các quốc gia cao tầng thật lớn hoảng sợ.

Một viên chính chịu thái dương dẫn lực mà quay chung quanh thái dương vận hành lưu tinh, nếu dựa theo nó nguyên bản vận hành quỹ đạo, hẳn là tuyệt đối sẽ không theo địa cầu phát sinh va chạm sự kiện, nhưng không biết vì sao lại đột nhiên cải biến vận hành quỹ tích, thế nhưng sẽ ở tương lai mười ngày trong vòng có 99% đã ngoài xác suất hội cùng địa cầu phát sinh chạm vào nhau sự kiện.

Đây là một viên lưu tinh sức nặng tương đương với một phần hai cái địa cầu, một khi đụng vào địa cầu, trên địa cầu sinh vật đem không còn nữa tồn tại, trong đó cũng bao gồm nhân loại.

Tin tức này cũng rất nhanh từ Cù Vệ Quốc truyền đến Hạ Vân Kiệt trong tai.

Làm Cù Vệ Quốc nhìn thấy Hạ Vân Kiệt khi, dù là hắn đối chưởng môn sư thúc tổ có vô cùng tin tưởng, nhưng trên mặt còn là không thể khắc chế toát ra bất an cùng lo lắng.

Một cái lưu tinh va chạm, này đã hoàn toàn vượt quá Cù Vệ Quốc có thể tưởng tượng phạm vi.

Cù Vệ Quốc vừa một khắc trước nhìn thấy Hạ Vân Kiệt, ngay sau đó, Hoàng lão điện thoại cũng theo sát sau đuổi theo.

Đây chính là quan hệ toàn bộ địa cầu nhân loại sinh tồn đại sự, ai cũng không thể trốn tránh. Giờ khắc này, sở hữu quốc gia, sớm đã buông tha cho sở hữu thành kiến, trước đó chưa từng có đoàn kết ở tại cùng nhau, trao đổi như thế nào ứng phó trận này địa cầu đại hạo kiếp.

Hoàng lão tuy rằng sớm đã mặc kệ quốc gia đại sự, tại đây khi cũng bị kinh động, hắn đồng Cù Vệ Quốc giống nhau, trước tiên đã nghĩ đến liên hệ Hạ Vân Kiệt.

Hiện tại chỉ có Hạ Vân Kiệt mới có khả năng sáng tạo kỳ tích.

“Địa cầu một nửa sức nặng lưu tinh?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy hơi hơi nhíu hạ mày.

Gặp Hạ Vân Kiệt nhíu, Cù Vệ Quốc một lòng lập tức liền nhắc tới cổ họng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1476 : Anh hùng tái hiện

“Vấn đề nhưng thật ra không lớn, chính là có như vậy điểm khó giải quyết.” Hạ Vân Kiệt theo sát sau nói.

Tại chỗ Cù Vệ Quốc nhắc tới cổ họng tâm một chút liền rơi xuống, đồng thời cũng là khiếp sợ rối tinh rối mù, kia nhưng là một viên lưu tinh, một cái lưu tinh chất lượng tương đương với địa cầu một nửa a, chưởng môn sư thúc tổ thế nhưng nói chính là có như vậy điểm khó giải quyết, vấn đề không lớn!

Cù Vệ Quốc căn bản khó có thể tưởng tượng, chưởng môn sư thúc tổ thủ đoạn nên có bao nhiêu sao lợi hại.

Cù Vệ Quốc cũng là không biết, thượng cổ đại chiến, này đại năng liền thiên địa đều cấp đánh băng liệt, Hạ Vân Kiệt tuy rằng không có như vậy khoa trương bản sự, nhưng muốn đánh băng chính là một viên chỉ có một nửa địa cầu sức nặng lưu tinh còn là không làm khó được hắn. Này cũng là vì cái gì thiên địa quy tắc, thiên tiên không cho phép lưu lại hạ giới nguyên nhân.

Bởi vì tương đối cho hạ giới, thiên tiên lực phá hoại thật sự quá cường đại, về phần huyền tiên, kim tiên cấp bậc vậy càng khủng bố, thậm chí người sau lợi hại đều có thể trực tiếp đánh bạo một cái giới lục.

Tựa như hiện tại Hạ Vân Kiệt, nếu là khẳng không tiếc hao phí Cửu U Tố Âm nữ đế cấp nhất lũ tiên thiên chi khí, toàn lực bùng nổ tử phủ tiên anh lực, liền có thể trực tiếp đánh bạo một cái hai phẩm lấy hạ giới lục.

Nói cách khác giống thương mang giới như vậy giới lục, Hạ Vân Kiệt nếu bùng nổ tử phủ tiên anh lực pháp, liền có thể trực tiếp đánh cho nó sụp đổ.

Đương nhiên, Hạ Vân Kiệt không có khả năng vì một viên lưu tinh mà vận dụng tử phủ tiên anh lực. Cho nên Hạ Vân Kiệt mới nói sẽ có như vậy điểm khó giải quyết, bởi vì ở không sử dụng tử phủ tiên anh lực điều kiện tiên quyết hạ, hắn muốn đánh bạo kia khỏa lưu tinh còn là có như vậy điểm cố hết sức, không giống hắn thật muốn có được cao nhất kim tiên thực lực, trực tiếp nhẹ tay khinh vung lên, chỉ sợ kia khỏa lưu tinh liền trực tiếp bị Hạ Vân Kiệt lau quệt.

“Thỉnh các quốc gia nguyên thủ đều hạ lệnh phong tỏa tin tức đi, miễn cho khiến cho kinh hoảng cùng rối loạn, đã nói chuyện này ta sẽ giải quyết.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Là, chưởng môn sư thúc tổ, bất quá, này dù sao sự tình quan nhân loại diệt vong, ta sợ liền như vậy một câu, này quốc gia nguyên thủ không nhất định chịu……” Cù Vệ Quốc đầu tiên là cung kính lĩnh mệnh, sau đó lại mặt lộ vẻ khó xử nói.

“Điều này cũng đúng, xem ra ta còn là cần lộ mặt. Như vậy đi, ngươi nói cho bọn họ, mười năm trước ta đã trở về, ngày mai ngay tại quốc gia của ta kinh thành mời dự họp toàn cầu hội nghị.” Hạ Vân Kiệt nói. Hắn cảm thấy cũng là thời điểm nên cùng này còn tự cho là chính mình là cường quốc nguyên thủ gặp cái mặt, gõ gõ. Về sau địa cầu trung tâm cũng nên chuyển dời đến Trung Hoa đại địa lên đây.

“Là!” Cù Vệ Quốc gặp chưởng môn sư thúc tổ rốt cục muốn chính thức ở các quốc gia nguyên thủ trước mặt lộ diện, không khỏi một trận kích động hưng phấn.

Hắn nay tuy rằng đã chính thức bước trên tu hành đường, nhưng cho tới bây giờ, hắn tu vi đúng là vẫn còn hữu hạn, cũng cho tới bây giờ không bước ra quá địa cầu, cho nên ánh mắt còn là cực hạn ở địa cầu này

trong phạm vi.

Chính là Cù Vệ Quốc rời đi không trong chốc lát liền lại vội vàng vòng vo trở về, trên mặt mang theo dồn dập thậm chí một tia kinh hoảng biểu tình.

“Sự tình gì?” Hạ Vân Kiệt mang theo kinh ngạc hỏi.

“Vừa mới được đến tin tức, tin tức bại lộ, hiện tại Mỹ quốc đã đã xảy ra đại náo động, mọi người bị vây cực độ khủng hoảng bên trong. Phỏng chừng quá không được bao lâu, này tin tức cũng sẽ truyền đến quốc gia của ta.” Cù Vệ Quốc tâm tình trầm trọng nói.

Làm mọi người biết tận thế sắp buông xuống, tuyệt vọng, khủng hoảng mang đến phá hư tính tuyệt đối sẽ không kém cỏi cùng một thứ thế chiến, thậm chí muốn xa xa vượt qua thế chiến.

“Hảo, ta đã biết.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cũng lập tức ý thức được tình thế nghiêm trọng tính, quyết định thật nhanh liền ra quát sơn tiên cảnh.

Hạ Vân Kiệt vừa ra quát sơn tiên cảnh, liền có một cỗ rộng lớn vô cùng uy nghiêm theo hắn trên người phát ra, như núi hô sóng thần bàn thổi quét quá toàn bộ địa cầu.

Một cỗ làm cho người ta run rẩy hoảng sợ làm cho mọi người đình chỉ hành động, bao gồm này nương tận thế buông xuống, đang ở hành sử hung ác tên côn đồ.

Mọi người tất cả đều không tự chủ được ngửa đầu nhìn phía thiên không, chỉ thấy không biết khi nào, ngày dưới, xuất hiện một cái như núi bình thường cự nhân.

Cự nhân cả người bắp thịt cầu kết, tràn ngập hủy diệt thiên địa lực lượng, vạn trượng kim quang theo hắn trên người nở rộ ra, thậm chí cái qua mặt trời quang mang.

“Bản tôn, đó là mười năm trước cứu vớt địa cầu thần tiên.” Vang dội mà uy nghiêm thanh âm truyền khắp địa cầu từng cái góc.

Theo sát sau Hạ Vân Kiệt thân hình biến đổi, hiện ra Đế Giang thân.

Hừng hực thiêu đốt hỏa diễm, ánh đỏ khắp thiên không, làm cho mọi người không tự chủ được cúi đầu ở.

“Bản tôn đã biết sắp sẽ có lưu tinh buông xuống đại địa, nhưng các ngươi yên tâm, có bản tôn ở, tuyệt đối sẽ không làm cho tai nạn ở địa cầu phát sinh. Nhưng nếu có người nhân cơ hội đi hung ác, bản tôn tất không nhẹ dù.” Vang dội mà uy nghiêm thanh âm lại lần nữa truyền khắp toàn cầu các góc, đồng thời có một chích cự trảo theo Thiên triều New York hạ xuống, một đám nguyên bản chính đi độc ác tên côn đồ như một chích chích tiểu con kiến, trực tiếp bị kia cự trảo cấp bắt đứng lên, sau đó ở ngày dưới, kia cự trảo nắm chặt, tất cả đều biến thành hư ảo.

Tái tiếp theo, Hạ Vân Kiệt hóa thành một đạo hồng quang hoa rơi xuống quát sơn tiên cảnh.

Làm Hạ Vân Kiệt biến mất ở ngày dưới khi, trong thiên địa một mảnh im lặng, hồi lâu sau, mọi người mới phản ứng lại đây. Đã biết được lưu tinh sắp va chạm địa cầu, sa vào tuyệt vọng bên trong người Mỹ tất cả đều hỉ cực mà khóc, ào ào nhắm hướng đông phương dập đầu, người không biết này tin tức tắc ào ào chung quanh hỏi thăm.

Bất quá rất nhanh, các quốc gia chính phủ liền thả ra lưu tinh sắp va chạm địa cầu tin tức, lúc này đã không cần phải giấu diếm nữa đi xuống, hơn nữa cũng giấu diếm không được.

Hạ Vân Kiệt vị này mười năm tiền oanh động toàn thế giới siêu cấp anh hùng, lập tức lại oanh động toàn thế giới, lại trở thành mọi người trong lòng siêu cấp anh hùng.

Cùng ngày còn có vô số mọi người bắt đầu xin nước cộng hoà thị thực, hy vọng có thể đi vào này thần kỳ quốc gia du lịch, thậm chí không ít người động di dân nước cộng hoà tâm tư.

Các quốc gia nguyên thủ tại đây một ngày cũng thu được đều tự tình báo có liên quan nước cộng hoà hoàn cảnh biến hóa phỏng đoán kết quả, thì phải là bởi vì mười năm trước siêu cấp anh hùng trở về, hắn đang ở thay đổi nước cộng hoà hoàn cảnh.

Tuy rằng bọn họ không biết vị kia siêu cấp anh hùng là làm sao bây giờ đến, nhưng này cũng không gây trở ngại bọn họ nhất trí ra này kết luận, bởi vì bọn họ thật sự tìm không ra này khác lý do có thể giải thích chính là ngắn ngủn mấy tháng thời gian, một cái diện tích có chín trăm sáu mươi vạn kilomet vuông quốc gia, của nàng hoàn cảnh thế nhưng hội trở nên như thế tốt đẹp.

Các quốc gia nguyên thủ đều bắt đầu hội tụ nước cộng hoà kinh thành, kinh thành thành thế giới tiêu điểm.

Có quốc gia nguyên thủ bắt đầu đưa ra địa cầu liên minh đề nghị, hy vọng địa cầu có thể chân chính trở thành người một nhà, mà không phải giống như bây giờ, nơi nơi là rùng mình là đối địch.

Đương nhiên đưa ra này đề nghị quốc gia nguyên thủ, đồng dạng đề nghị đem liên minh tổng bộ thiết lập tại kinh thành, cùng với liên minh chủ tịch từ nước cộng hoà lãnh đạo đảm nhiệm.

Không có biện pháp, ai làm cho nước cộng hoà có được một vị có thể trực tiếp hủy diệt địa cầu khủng bố nhân vật đâu, lúc này không nhanh chóng kẹp chặt cái đuôi làm người, cúi đầu xưng tiểu đệ, chẳng lẽ chờ diệt bất thành?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1477 : Con trai

Này đề nghị nhắc tới đi ra, nhất thời liền khiến cho rất nhiều quốc gia nguyên thủ cộng minh, ào ào tỏ vẻ đồng ý.

Đến cuối cùng liền ngay cả Mỹ quốc, liên bang Nga các đại quốc gia cuối cùng cũng chỉ có thể lựa chọn khuất phục.

Không có biện pháp, phía trước hiện ra ở dưới trời hồng hoang cự nhân thật sự rất khủng bố, cái gì phim khoa học viễn tưởng trung lục cự nhân cùng hắn so với căn bản là chính là một chích con kiến. Này đó nguyên thủ không chút nghi ngờ, kia nhẹ nhàng mà dậm một cước, thật muốn rơi xuống, chỉ sợ trực tiếp một cái New York sẽ không có.

Vì thế thực hí kịch tính một màn xuất hiện, Hạ Vân Kiệt còn không có giúp nhân loại ngăn cản trụ lưu tinh va chạm, trên địa cầu các quốc gia ở thật lớn tai nạn trước mặt, xác thực nói là ở Hạ Vân Kiệt uy hiếp dưới, thế nhưng lần đầu tiên thành lập toàn cầu đại liên minh, hơn nữa thông qua [liên minh tuyên ngôn].

Làm tin tức này truyền đến Hạ Vân Kiệt trong tai thời điểm, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra vui vẻ nở nụ cười.

Làm cho địa cầu trở thành một đại gia đình vốn chính là hắn kế hoạch chi nhất, chính là không nghĩ tới cứ như vậy âm kém dương sai dưới, trước tiên hoàn thành.

Mười ngày sau, lưu tinh quả nhiên đúng hạn mà đến.

Tuy rằng lưu tinh cách phi thường xa xôi, nhưng nó lại che ở thái dương, làm cho hắc ám bao phủ đại địa, cũng bao phủ mọi người tâm.

Tất cả mọi người ào ào đi lên đầu đường, tụ tập ở trước màn hình cầu nguyện vị kia siêu cấp anh hùng xuất hiện, cầu nguyện hắn có thể trợ giúp nhân loại ngăn trở này sắp buông xuống tai nạn.

Trong bóng đêm, một đạo kim quang vạn trượng dựng lên, xua tan hắc ám, hiện ra một hồng hoang cự nhân.

Hồng hoang cự nhân như núi bình thường sừng sững ở thiên địa trong lúc đó, tựa hồ có thể đem trời đều cấp nâng đến.

Hồng hoang cự nhân trong tay không biết khi nào hơn một cây cung cùng một mũi tên, cung chậm rãi mở ra, gần như trăng tròn.

Sau đó mọi người nghe được một đạo như sấm tiếng vang ở bên tai vang lên, một đạo cự tên cắt qua phía chân trời, hướng kéo thật dài cái đuôi lưu tinh vọt tới.

“Oanh!” Một tiếng nổ.

Tên bắn trúng lưu tinh, lưu tinh tạc mở ra, có vô số lưu tinh xẹt qua phía chân trời, phảng phất vô cùng sáng lạn yên hoa.

Tái tiếp theo, thái dương quang mang một lần nữa chiếu rọi đại địa.

Làm mọi người tỉnh ngộ lại đây khi, tai nạn đã cách bọn họ đi xa, cảm giác tựa như làm một giấc mộng giống nhau, là như vậy không chân thật, như vậy khoa học viễn tưởng.

Nhưng bọn họ lại đều biết đến, đây là thật sự tồn tại.

Mọi người ôm nhau mà khóc, mọi người hô to Hạ Vân

Kiệt tên.

Hạ Vân Kiệt tên như vậy thật sâu khắc nhập bọn họ linh hồn bên trong, rốt cuộc không thể quên.

……

“Kiệt, ngươi thành thật công đạo, vì cái gì chỉ có Lam tỷ mang thai, chúng ta lại đều không có, có phải hay không ngươi cố ý ?” Hai năm sau, Địa Trung Hải tắc đảo, Catherine nữ vương bờ biển xa hoa nghỉ phép biệt thự, thật lớn bể bơi, một đám mặc bikini mỹ nữ đem Hạ Vân Kiệt đổ ở tại bể bơi một góc.

Bể bơi biên, thụ ấm hạ, Tần Lam đang nằm ở bờ cát ghế, một bên khóe miệng mang cười nhìn trong bể bơi Hạ Vân Kiệt bị chúng nữ ép hỏi bất đắc dĩ oan uổng biểu tình, một bên lấy tay nhẹ nhàng vuốt ve chính mình đột khởi bụng.

“Kính nhờ, đều nói bao nhiêu lần, ta là thần tiên, hơn nữa không phải bình thường thần tiên, của ta huyết mạch lực quá mạnh mẽ, cho nên của ta tinh tử phi thường cường đại, các ngươi trứng không có biện pháp thừa nhận nó lực lượng, muốn thành công mang thai tỷ lệ rất thấp. Lam tỷ thiên phú có vẻ cao, vốn là thích hợp tu luyện, nay tu vi cũng là trong các ngươi tối cao, cho nên nàng xác suất hơi chút lớn một ít, thế này mới……” Hạ Vân Kiệt cười khổ giải thích nói.

“Nói cả buổi, vòng đi vòng lại, ý tứ là chúng ta vô dụng a!” Hạ Vân Kiệt này nhất giải thích, nhất thời lại lần nữa khiến cho công phẫn, Tô Chỉ Nghiên đám người ào ào đối với hắn chính là một lần phấn quyền hạ xuống, liền ngay cả luôn luôn dung túng hắn Chung Dương Dĩnh cùng Dương Tiếu Mai cũng không ngoại lệ.

“Hảo, hảo, ta nói sai lầm rồi, ta nói sai lầm rồi, là ta vô

dụng, là ta vô dụng.” Hạ Vân Kiệt vội vàng xin tha.

“Nếu biết chính mình vô dụng, kia còn không nhanh chóng cố gắng!” Gặp Hạ Vân Kiệt cầu xin tha thứ, Tô Chỉ Nghiên đám người thế này mới không đối hắn quyền đấm cước đá, bất quá cũng rất mau người người biến thành nhiệt tình như lửa mỹ nhân ngư, cuốn lấy hắn.

Hạ Vân Kiệt nhìn một đám nũng nịu mỹ nhân mặc khêu gợi bikini, người người mị nhãn như tơ, chủ động yêu thương nhung nhớ, trong lòng trừ bỏ có dục hỏa ở hừng hực thiêu đốt, cũng có một loại nói không nên lời sầu não cùng không tha dưới đáy lòng bốc lên.

Hắn đương nhiên biết, Tô Chỉ Nghiên các nàng trong đầu đều rất muốn hắn lưu lại, vẫn cùng các nàng, nhưng các nàng lại đều mở không được này miệng. Cho nên đều muốn mau mau mang thai hắn đứa nhỏ, chờ thế nào một ngày hắn mất, cũng tốt có cái ký thác.

Chính là ai từng tưởng, bởi vì huyết mạch lực duyên cớ, nũng nịu mỹ nhân nhiều như vậy cái, lại chỉ có Tần Lam mang thai hắn đứa nhỏ.

“Được rồi, chúng ta đây hôm nay liền đại chiến ba trăm hiệp.” Hạ Vân Kiệt vung tay lên, một đoàn ngũ sắc mây tía bao phủ ở này phiến thiên địa……

“Oa!” Ba tháng sau, một đạo to rõ trẻ mới sinh tiếng khóc vang vọng quát sơn tiên cảnh.

Vu Hàm môn thiếu môn chủ giáng sinh.

Ôm vừa mới giáng sinh con trai, nhìn hắn, Hạ Vân Kiệt trong đầu trừ bỏ vui sướng, cũng có không thể diễn tả bằng ngôn từ tự trách cùng không tha.

Bởi vì, không lâu sau hắn sẽ muốn rời đi địa cầu, một

lần nữa bước trên tìm kiếm Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh đường xá.

Vốn, chín tháng trước hắn sẽ muốn rời đi, nhưng trong lúc vô ý phát hiện Tần Lam thế nhưng mang thai, liền lại giữ lại.

Khi đó hắn âm thầm đối chính mình giải thích, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh hẳn là có thể lý giải chính mình.

Nhưng còn bây giờ thì sao? Đứa nhỏ sinh ra, hắn còn có cái gì lý do tiếp tục lưu lại xuống dưới.

“Thật muốn đi sao? Không thể vì đứa nhỏ, vì chúng ta lưu lại sao?” Tựa hồ cảm nhận được Hạ Vân Kiệt phức tạp tâm tình, vừa mới sinh đứa nhỏ, nằm ở trên giường Tần Lam duỗi tay bắt lấy Hạ Vân Kiệt tay, trong mắt cầm nước mắt nhìn Hạ Vân Kiệt.

Nàng luôn luôn là cái kiên cường, độc lập nữ cường nhân, nhưng giờ khắc này, nàng so với gì thời điểm, gì nữ nhân đều tưởng đem trượng phu ở lại chính mình bên người, vĩnh viễn cũng không phải rời khỏi.

“Ta không nghĩ đứa nhỏ sau khi lớn lên, xem thường ta này phụ thân.” Hạ Vân Kiệt phản thủ nắm chặt Tần Lam tay, thanh âm đau kịch liệt nói.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt không có ngay mặt trả lời Tần Lam vấn đề, nhưng chính là đơn giản như vậy một câu lại làm cho kiên cường như Tần Lam như vậy nữ nhân lập tức lệ như suối phun.

“Xin lỗi!” Hạ Vân Kiệt duỗi tay đi lau Tần Lam trên mặt nước mắt, Tần Lam lại đem tay hắn đặt tại mặt mình, càng không ngừng thân nó.

“Mặc kệ ngươi bao lâu trở về, ta cùng đứa nhỏ đều đã

chờ ngươi. Nhưng ngươi nhất định phải đáp ứng ta, nhất định phải trở về, mặc kệ đã xảy ra sự tình gì, ngươi đều phải trở về!”

“Ta đáp ứng ngươi, ta nhất định hội trở về!” Hạ Vân Kiệt thân Tần Lam mặt, thân đứa nhỏ mặt, vẻ mặt kiên định nói.

“Ngươi tính toán khi nào thì đi?” Tần Lam dừng ở Hạ Vân Kiệt, thật lâu mới gian nan hỏi.

“Một tháng sau bước đi.” Hạ Vân Kiệt không dám nhìn Tần Lam ánh mắt, cúi đầu thấp giọng nói.

“Cũng tốt, ngươi lần này trở về cũng kém không nhiều lắm có ba năm. Ngươi ở trong này nhiều ở một ngày, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nguy hiểm khả năng tính liền nhiều tăng thêm một điểm, hơn nữa nhìn đứa nhỏ một ngày ngày lớn lên, chờ ngày nào đó hắn hội kêu ba ba, ngươi chỉ sợ cũng rốt cuộc làm không được của ngươi anh hùng.” Tần Lam lau quệt khóe mắt nước mắt, nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1478 : Tiên giới đại sự

“Ngươi sẽ trách ta sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy đau lòng lợi hại.

“Không trách. Ta vì cái gì muốn trách ta như vậy có tình có nghĩa lão công!” Tần Lam lại cầm Hạ Vân Kiệt tay, hướng hắn nín khóc mà cười nói:“Tốt lắm, những ngày này ngươi nhiều bồi bồi Chung tỷ các nàng đi. Ta ít nhất còn có con trai, về sau nhớ ngươi thời điểm, cũng không về phần rất cô đơn cùng thương tâm.”

“Ân.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, vung tay lên, phòng sinh môn liền mở ra.

Chung Dương Dĩnh đám người, còn có Hạ Vân Kiệt cha mẹ đám người tất cả đều dũng tiến vào.

Bọn họ cũng đều biết, đứa nhỏ giáng sinh ngày, chính là Hạ Vân Kiệt sắp rời đi là lúc, cho nên vừa rồi đều cố ý rời đi, cấp này đối tân tấn vi phụ mẫu hai người nói chút lặng lẽ nói.

Nay cửa phòng sinh vừa mở ra, bọn họ biết hai người nên nói đã nói, liền tất cả đều dũng tiến vào.

Nhất dũng tiến vào, Tưởng Tiếu Quyên liền lập tức ôm quá tôn tử, nhìn hắn liệt miệng cười cái không ngừng, chính là cười cười, nhớ tới con trai không lâu sau vừa muốn rời đi nàng, lại nhịn không được rơi lệ.

Vui vẻ buồn rầu, mọi cách tư vị trong lòng đầu quay quanh.

Tưởng Tiếu Quyên như vậy, những người khác cũng đều là không sai biệt lắm.

“Hôm nay là ngày mừng rỡ, các ngươi như thế nào người người đều như vậy đâu. Yên tâm a, ta hiện tại tu vi ở ba ngàn giới cho dù không phải vô địch, nhưng bảo mệnh cũng tuyệt đối không có vấn đề. Hơn nữa lần này rời đi cùng trước kia rời đi không giống với, chỉ cần ta một lần nữa trở lại nghệ giới vực, ta ngay tại địa cầu cùng nghệ giới vực trong lúc đó thành lập truyền tống môn. Có truyền tống môn, cho dù các ngươi tu vi còn chưa đủ cao, nhưng cũng có thể tự do đi tới đi lui địa cầu cùng nghệ giới vực trong lúc đó, ta cũng có thể thông qua truyền tống môn thỉnh thoảng trở về vấn an các ngươi.” Hạ Vân Kiệt thấy mọi người vui buồn lẫn lộn, tâm tình cũng phá lệ phức tạp, bài trừ tươi cười trấn an nói.

Lần trước hư không thông đạo, bởi vì Cửu U Tố Âm nữ đế trong lúc vô ý bao hàm bi thương một giọt nước mắt, ở Hạ Vân Kiệt theo bên trong cấp tốc lao tới khi liền sụp đổ. Cho nên nay Hạ Vân Kiệt rời đi địa cầu, trừ bỏ muốn tìm kiếm Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh hai người, còn phải mau chóng tìm được nghệ giới vực, hảo thành lập khởi nghệ giới vực cùng địa cầu trong lúc đó truyền tống môn.

Từ cùng Cửu U Tố Âm nữ đế song tu sau, hắn cho dù không thi triển vu tổ thuật, không sử dụng thập nhị đô thiên vu tổ kỳ, cũng có thể trực tiếp trấn sát tiên khí kì thiên tiên, hơn nữa hắn tử phủ tiên anh lại đã đến kim tiên cao nhất cảnh giới. Tuy rằng tử phủ tiên anh tiên lực không thể vận dụng, nhưng cảnh giới dù sao đặt tại nơi nào, Hạ Vân Kiệt chỉ cần nghiên cứu một phen, cũng tiêu phí một ít tinh lực, xây dựng hai tòa truyền tống môn hẳn là đã không phải cái gì nan đề. Mấu chốt là muốn trước tìm được nghệ giới vực.

Đương nhiên nghệ giới vực là sắp xếp tiến ba ngàn giới đại vực, cùng địa cầu loại này tích xa, không hề nổi tiếng tiểu giới đảo tự nhiên không thể so sánh nổi, chỉ cần ra

địa cầu, nhiều đi một ít địa phương, nhiều hỏi thăm một phen, muốn tìm được nghệ giới vực khẳng định không phải cái gì việc khó.

Hiện tại Hạ Vân Kiệt duy nhất lo lắng là, địa cầu đến tột cùng là vị cho ba ngàn giới cái gì vị trí, nếu là hoàn toàn lệch khỏi quỹ đạo ba ngàn giới trung tâm, ở tối bên cạnh địa phương, như vậy muốn trở lại nghệ giới vực sẽ muốn phí chút trắc trở.

Nhưng mặc kệ nói như thế nào, muốn tìm kiếm nghệ giới vực khẳng định so với lúc trước tìm kiếm địa cầu dễ dàng rất nhiều.

Tìm kiếm địa cầu, hoàn toàn là biển rộng tìm kim, Hạ Vân Kiệt là dựa vào đại vận khí, ngoài ý muốn cùng Cửu U Tố Âm nữ đế gặp nhau, của nàng giúp, mới vừa rồi về tới địa cầu.

Mà tìm kiếm nghệ giới vực tựa như ở đại hải tìm kiếm một tòa đảo, này khó dễ trình độ tự nhiên hoàn toàn không thể đồng nhất mà nói.

Nếu là trước kia Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Tưởng Tiếu Quyên đám người khẳng định không tin, bất quá này ba năm tới gặp thức Hạ Vân Kiệt rất nhiều thủ đoạn, hơn nữa hai năm nhiều trước kia một tên trực tiếp liền làm cho một viên lưu tinh sụp đổ, lại làm cho người ta kinh hãi vạn phần, rất khó làm cho người ta tưởng tượng còn có cái gì người so với hắn còn lợi hại, cũng rất khó tưởng tượng này thế gian còn có thể có chuyện gì khó được hắn. Cho nên Hạ Vân Kiệt như vậy một phen trấn an, Tưởng Tiếu Quyên đám người tâm tình cuối cùng lại dần dần chuyển tốt lắm một ít.

“Mẹ biết ngươi bản sự lớn, bất quá ngươi nhất định phải nhớ kỹ, nhất tìm được nghệ giới vực liền lập tức trở lại địa cầu, thành lập truyền tống trận, miễn cho chúng ta lo

lắng ngươi.” Tưởng Tiếu Quyên trong đầu lo lắng tuy rằng yếu bớt một ít, nhưng nhi đi ngàn dặm mẫu lo lắng, lại không phải Hạ Vân Kiệt nói mấy câu có thể làm cho nàng hoàn toàn buông trong lòng lo lắng, một bên ôm tôn tử, một bên dặn dò nói.

“Đó là tự nhiên.” Hạ Vân Kiệt tự nhiên việc gật đầu không ngừng.

……

Nam nhi có lệ không dễ rơi, chỉ vì chưa tới thương tâm chỗ.

Một tháng sau, làm Hạ Vân Kiệt bước trên cao trên mây, dứt khoát quay đầu rời đi khi, hai giọt nước mắt không tiếng động rơi xuống hắn hai má.

Này vừa đi, tuy rằng không hề giống lần trước giống nhau sinh tử hai mờ mịt, nhưng ba ngàn giới rộng lớn vô ngần, này vừa đi, tin tức toàn không, ai có thể thực cam đoan hắn có thể bình yên phản hồi đâu?

Chính là thân là nam nhân, hắn lại há có thể khí Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh mà không để ý?

Ta nhất định hội rất nhanh trở về ! Hạ Vân Kiệt âm thầm nắm chặt quyền đầu, rốt cục hóa thành một đạo cầu vồng cắt qua phía chân trời, đảo mắt hoàn toàn biến mất ở mọi người trong mắt.

“A kiệt!”

“Chưởng môn!”

“Oa oa!” Đây là Hạ Trọng Hồi cảm nhận được mẫu thân bi thương, cũng đi theo khóc lên.

Nông thôn có sắp xếp bối phận thói quen, ấn Hạ gia thôn gia phả sắp xếp pháp, Hạ Vân Kiệt là vân tự bối, con hắn là trọng tự bối, mà quay về còn lại là mọi người đối Hạ Vân Kiệt trở về chờ mong, cho nên cấp Hạ Vân Kiệt cái thứ nhất con trai gọi là Hạ Trọng Hồi.

Hạ Vân Kiệt rời đi địa cầu một ngày này, tiên giới đã xảy ra một kiện kinh thiên động địa đại sự tình.

Ở thượng cổ thời đại liền cùng Cửu Thiên Huyền Nữ, Dao Trì Kim Mẫu nổi danh, nhưng ở thượng cổ đại chiến sau, liền cơ hồ mai danh ẩn tích, vẫn vẫn duy trì vô cùng khiêm tốn Cửu U sơn Cửu U Tố Âm nữ đế đột nhiên giết đến Tây Thiên Đông Lai cực lạc sơn.

Cửu U Tố Âm nữ đế lúc này đây giết hướng tây thiên Đông Lai cực lạc sơn, chính ứng một câu tục ngữ “Không lên tiếng thì thôi, bỗng nhiên nổi tiếng”.

Thượng cổ sau, tất cả mọi người nghĩ đến Cửu U Tố Âm nữ đế đã không còn nữa ngày xưa uy phong, đã là mặt trời lặn Tây Sơn, rốt cuộc không thể cùng như mặt trời ban trưa Cửu Thiên Huyền Nữ, Dao Trì Kim Mẫu đánh đồng, hơn nữa người sau, nay lại quý là tiên đế chi hậu, không chỉ có pháp lực vô biên, thân phận lại vô cùng tôn quý. Ai có thể từng nghĩ đến, đột nhiên có một ngày, Cửu U Tố Âm nữ đế thế nhưng đan thương thất mã sát hướng về phía Tây Thiên Đông Lai cực lạc sơn.

Mà Đông Lai cực lạc sơn chính là tây phương giáo phó giáo chủ Di Lặc động phủ, không chỉ có có lợi hại phòng hộ trận pháp, thủ hạ cũng có vô số giáo đồ môn nhân, trong đó cũng không thiếu kim tiên, mà Di Lặc lại đã ở hoàng đình sinh ra tiên thiên chi khí, chỉ kém một bước liền trở thành giáo chủ cấp nhân vật Thái Ất kim tiên, danh chấn tiên giới, là tiên giới chân chính đại lão cấp nhân vật. Cho dù tiên đế nhìn thấy hắn, đều phải cùng hắn ngang hàng đạo hữu tương xưng, không dám bày

ra chút đế vương cái giá.

Có thể nói, trừ bỏ giáo chủ cấp nhân vật, vô số năm qua căn bản không ai dám chẳng kiêng nể, đan thương thất mã sát hướng đông đến cực lạc sơn. Nhưng Cửu U Tố Âm nữ đế lại đan thương thất mã sát hướng về phía Đông Lai cực lạc sơn.

Một trận chiến này, giết được Đông Lai cực lạc sơn sơn băng địa liệt, thiên hôn địa ám, máu chảy thành sông, liền ngay cả Di Lặc cũng bị không nhỏ thương thế, sau lại kinh động tây phương giáo nhị giáo chủ Chuẩn Đề đạo nhân tự mình ra mặt, mới vừa rồi khiến cho Cửu U Tố Âm nữ đế trên đường thu tay lại.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1479 : Đoán

Tuy rằng bởi vì Chuẩn Đề đạo nhân cản lại, Cửu U Tố Âm nữ đế cuối cùng không có thể trấn sát Di Lặc, nhưng một trận chiến này lại vang vọng toàn bộ tiên giới.

Trong lúc nhất thời, Cửu U Tố Âm nữ đế thanh danh lại vang chấn tiên giới, thậm chí ẩn ẩn vượt qua từng cùng nàng nổi danh Cửu Thiên Huyền Nữ cùng Dao Trì Kim Mẫu.

Có người hoài nghi Cửu U Tố Âm nữ đế đã vô hạn tiếp cận giáo chủ cảnh giới, cũng chính là Thái Ất kim tiên hậu kỳ cảnh giới. Nếu không phải như thế, nàng như thế nào có thể đánh cho bị thương Di Lặc? Nếu không phải như thế, Chuẩn Đề đạo nhân lại sao lại ra mặt?

Chính là bởi vì Chuẩn Đề đạo nhân đã nhìn ra đến, tây phương giáo trừ bỏ hắn cùng đại giáo chủ hai người có ngăn cản Cửu U Tố Âm nữ đế thực lực, những người khác đều không có.

Bất quá lại không có người cho rằng Cửu U Tố Âm nữ đế đã đột phá đến giáo chủ cảnh giới.

Giáo chủ cảnh giới, toàn bộ tiên giới trước mắt cũng liền năm vị, cho dù tiên đế cũng không từng đột phá đến giáo chủ cảnh giới, lại làm sao dễ dàng như vậy đột phá? Huống hồ nếu Cửu U Tố Âm nữ đế đã đột phá đến giáo chủ cảnh giới, nếu nàng có ý định muốn trấn sát Di Lặc, lại sao lại bởi vì Chuẩn Đề đạo nhân ngăn trở, trực tiếp rút đi?

Bất quá dù là như thế, Cửu U Tố Âm nữ đế thực lực cũng đã cũng đủ làm cho người cả tiên giới tất cả đều khiếp sợ vạn phần, đã trở thành tiên giới chân chính bá chủ chi nhất.

“Nàng này như thế nào khả năng hội đột nhiên trở nên lợi hại như vậy? Hay là nàng thật sự tìm hiểu cực âm chi đạo?” Đông Lai cực lạc sơn, Di Lặc nguyên bản cười tủm tỉm, thoạt nhìn phá lệ thân thiết mặt béo phì, nay lại có vẻ phá lệ âm trầm cùng dữ tợn.

“Âm cực mà dương sinh, nhưng không biết dương làm sao đến dương sinh? Tố Nữ ngay từ đầu đi chính là một tử lộ, nay lại ở ngắn ngủn mấy năm trong vòng, có được thực lực đánh bại ngươi, lấy bản tôn xem, nàng tất là vì của ngươi xuất hiện mà cuối cùng quyết định thay đổi ước nguyện ban đầu, cùng người hợp thể, do đó hiểu được chân chính cực âm chi đạo.” Chuẩn Đề đạo nhân thân là giáo chủ, cũng là theo ngay từ đầu liền phán định Tố Nữ kia đường đi không thông, trong mắt lóe ra suy tư sắc.

“Kia hội là ai?” Di Lặc nghe vậy sắc mặt đột nhiên biến.

Một cái Tố Nữ đã thiếu chút nữa hủy hắn cơ nghiệp, nếu hơn nữa nam nhân của nàng, Di Lặc biết trừ phi hắn tu vi tái tinh tiến một bước, nếu không lấy Tố Nữ đối hắn thù hận, hắn kế tiếp ở tiên giới thật đúng là gặp thời thời khắc khắc cảnh giới.

Ở Di Lặc nghĩ đến, Cửu U Tố Âm nữ đế thật muốn tìm nam nhân hợp thể, tự nhiên cũng là cùng hắn Di Lặc tương đương nhân vật, nói cách khác cũng là phó giáo chủ cấp đại nhân vật.

Một cái Cửu U Tố Âm nữ đế còn có đè nặng thực lực của hắn, nếu hơn nữa một cái khác phó giáo chủ đại nhân vật, Di Lặc ngẫm lại liền đau đầu.

“Việc này khó mà nói, nghĩ đến tiên đế khả năng tính lớn nhất. Hắn vừa không muốn làm tam giáo con rối, lại không muốn hoàn toàn đầu nhập vào ta tây phương

giáo, chính là cho ta mượn tây phương giáo đến chế hành tam giáo, những năm gần đây kỳ thật vẫn đều ở tài bồi chính mình thế lực. Cùng Dao Trì Kim Mẫu kết hợp, lập nàng làm Đế hậu, đó là hắn làm tối cao minh một chiêu, tuy rằng như trước không thể cùng tam giáo cùng ta tây phương giáo chống lại, cũng đã dần dần nắm giữ một ít quyền chủ động, thành một cỗ không thể bỏ qua cường đại thế lực, đổ hướng gì một phương, đều có thể đủ ảnh hưởng đến đại cục. Nếu sẽ cùng Tố Nữ kết hợp, một khi hắn mượn cơ hội này tìm hiểu tử phủ tiên thiên chi khí ảo diệu, trở thành giáo chủ cấp nhân vật, chỉ sợ mặc kệ là ta tây phương giáo còn là tam giáo đều rốt cuộc không thể tùy ý tả hữu thiên đình.” Chuẩn Đề đạo nhân gầy hoàng mặt có vẻ có chút che lấp.

“Tiên đế hậu cung giai lệ ba ngàn người, Tố Nữ là tính tình trinh liệt thanh cao hạng người, tuyệt không hội cùng tiên đế hợp thể.” Di Lặc lại phủ định nói.

“Ngươi ở Tố Nữ trên người tiêu phí vô cùng tâm huyết, nhất hiểu biết nàng, ngươi một khi đã như vậy nói, kia hơn phân nửa liền không phải tiên đế. Nếu không phải tiên đế, kia thì là ai đâu? Chẳng lẽ là người trong tam giáo?” Chuẩn Đề đạo nhân nhìn Di Lặc liếc mắt một cái, nói.

“Tiên giới có thể xứng đôi Tố Nữ cũng liền như vậy mấy người, chỉ cần âm thầm chậm rãi quan sát, tự nhiên liền chân tướng rõ ràng.” Di Lặc trong mắt lóe ra nồng đậm hận ý nói.

Hắn tự nhiên hận kia người cướp đi Tố Nữ.

“Ngươi nay đã không có phương tiện ra mặt, khiến cho Nhiên Đăng trong khoảng thời gian này đi ra ngoài bái phỏng một phen nhìn xem đi.” Chuẩn Đề đạo nhân gật gật đầu, nói.

Đáng thương Di Lặc cùng Chuẩn Đề chỉ sợ nằm mơ cũng không nghĩ tới, cùng Cửu U Tố Âm nữ đế hợp thể thế nhưng sẽ là hạ giới một vị tu sĩ.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt cũng không biết, lúc này tiên giới đã xảy ra lớn như vậy sự tình, càng không biết có hai vị đại lão thực ở truy tra nam nhân cùng Cửu U Tố Âm nữ đế hợp thể, hắn rời đi địa cầu sau, liền một đường ngự bảo phi hành, đã tìm kiếm nghệ giới vực, đồng thời cũng chung quanh tìm kiếm hỏi thăm Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh rơi xuống, tuy rằng người sau hy vọng so với biển rộng tìm kim còn muốn xa vời, nhưng trừ phi Hạ Vân Kiệt chết đi, nếu không hắn tuyệt không sẽ buông tha.

Địa cầu quả nhiên như Cửu U Tố Âm nữ đế lời nói, đã hoàn toàn rời xa ba ngàn giới giải đất trung tâm. Một đường ngự bảo phi hành, Hạ Vân Kiệt nhìn đến cơ hồ tất cả đều là không thích hợp nhân loại sinh tồn tinh cầu, cho dù ngẫu nhiên nhìn đến vài cái thích hợp nhân loại sinh tồn tinh cầu, mặt trên cũng là linh khí cằn cỗi, cơ hồ không có gì tu chân nhân sĩ.

Không nghĩ tới địa cầu đã vậy còn quá xa xôi, đều đã suốt ba năm, còn không có bay đến một cái giống khuông giống dạng, có đại lượng tu chân nhân sĩ hoạt động giới đảo, đứng ở một cái hoang tàn vắng vẻ tinh cầu, Hạ Vân Kiệt trông về phía xa vũ trụ, trong lòng một trận bất đắc dĩ cười khổ.

Ở không có xác nhận thân ở cụ thể kia phiến giới vực trước, Hạ Vân Kiệt cho dù có được xé mở không gian, qua sông hư không năng lực, nhưng cũng là không dám tùy ý thi triển. Bởi vì ba ngàn giới thật sự rất rộng lớn, không có một xác thực tọa độ, một khi xé rách không gian qua sông hư không, chỉ sợ rất nhanh Hạ Vân Kiệt lại hội mất đi địa cầu phương vị. Đến lúc đó tưởng tái hồi đầu tìm địa cầu, vậy lại cùng biển rộng tìm kim không có

gì khác nhau.

Cho nên rời đi địa cầu sau, Hạ Vân Kiệt đều là thành thành thật thật ngự bảo phi hành, như thế, lấy hắn cảnh giới năng lực, tự nhiên là nhớ rõ đường về nhà. Đương nhiên một khi Hạ Vân Kiệt tìm được cách mặt đất cầu gần nhất giới vực, kia gần nhất giới vực là có thể làm hắn lần sau tìm kiếm địa cầu tọa độ, khi đó Hạ Vân Kiệt là có thể sự vô kỵ đạn xé rách không gian hoặc là ngồi truyền tống môn.

Bất đắc dĩ cười khổ sau, hơi làm điều tức, Hạ Vân Kiệt tuyển định một cái phương hướng tiếp tục khởi hành.

Đại khái phi hành nửa ngày, Hạ Vân Kiệt đột nhiên cảm thấy nơi xa truyền đến pháp lực dao động, không khỏi một trận mừng như điên.

Kia pháp lực dao động tuy rằng không cường đại, nhưng cũng có vạn tượng cảnh giới trình độ, so với Hạ Vân Kiệt này ba năm đến gặp được tu sĩ lại cường đại hơn rất nhiều.

Này ba năm một đường tìm kiếm xuống dưới, Hạ Vân Kiệt gặp được cường đại nhất tu sĩ cũng bất quá chỉ có Nguyên Anh kỳ, ngay cả chính mình giới đảo cũng chưa bước ra đi qua, lại nào biết đâu rằng cái gì nghệ giới vực.

Nhưng vạn tượng cảnh giới sẽ không giống nhau, giống năm đó Vạn Sát động động chủ, Thiết Ưng yêu vương chính là vạn tượng cảnh giới, bọn họ còn là đối ngoại giới hơi chút có chút hiểu biết, sẽ không giới hạn cho một tòa giới đảo.

Đảo mắt, Hạ Vân Kiệt liền đến pháp lực dao động sinh ra địa phương.

Chỉ thấy một khối vũ trụ vẫn thạch thượng, một cái tuổi xem ra chỉ có bảy tám tuổi hài đồng đỉnh đầu treo ở một cây ô. Kia o ánh sáng rực rỡ, quải hạ đạo đạo kim quang, đem kia hài đồng tráo vào xuống dưới.

Có mấy chục đạo pháp bảo chính hào quang bắn ra bốn phía, càng không ngừng đối với kia ô oanh kích xuống, khiến cho kia ô kim quang dần dần trở thành nhạt.

Kia khống chế pháp bảo tiến công có nam có nữ, đại đa số chỉ có phân thần cảnh giới, trong đó có năm là vạn tượng cảnh giới, lợi hại nhất hai vị là một đôi lưng còng lão phu phụ, đều có vạn tượng hậu kỳ cảnh giới.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1480 : Hắc thủy giới vực

“Tiểu bằng hữu, này ô tuy rằng lợi hại, nhưng chúng ta chỉ cần tái tấn công đi xuống, sớm hay muộn cũng là muốn phá. Còn không bằng ngươi ngoan ngoãn thu hồi ô, đem ngươi trên tay đội kia vòng tay tặng cho chúng ta, chúng ta cam đoan không thương tổn ngươi.” Kia còng xuống lão thái bà liệt miệng, tận lực làm cho mặt mình lộ ra hiền lành mỉm cười, đối kia tán dưới sự bảo vệ hài đồng nói.

“Các ngươi đều là người xấu, ta mới sẽ không tin tưởng các ngươi chuyện ma quỷ đâu.” Kia hài đồng vừa nói nói, một bên theo kia vòng tay lấy ra đan dược hướng miệng ném.

Kia hài đồng ăn đan dược kêu tam thanh bổ nguyên đan, chính là bổ sung chân nguyên thánh cấp đan dược. Hiển nhiên khống chế kia ô đối hắn pháp lực tiêu hao rất lớn.

Nhìn hài đồng hướng miệng ném tam thanh bổ nguyên đan, kia vây công nhân tròng mắt đều tái rồi, đồng thời lại người người đau lòng không thôi.

Này đã là tiểu tổ tông ăn thứ 10 khỏa tam thanh bổ nguyên đan, thật sự rất phá sản, không được, phải mau chóng công phá kia cái ô, không thể làm cho hắn tại đây dạng phá sản đi xuống.

Kia vây công hài đồng các tu sĩ trong lòng đau dưới, người người tròng mắt đỏ lên, ào ào biện mệnh khởi xướng tiến công.

Những người này liều mạng mệnh tiến công, kia ô liền có điểm lắc lắc lắc lắc đứng lên, nhìn xem kia hài đồng sắc mặt một trận kinh hoảng, thế nhưng nhịn không

được khóc kêu đứng lên:“Lão tổ tông, ngươi nhanh lên tới cứu Tiểu Bảo a, người xấu muốn giết Tiểu Bảo a!”

Này hài đồng vừa khóc, tâm thần tự nhiên nổi lên hỗn độn, kia ô liền lay động lợi hại hơn.

“Mau, mau, tiếp tục cấp lão phu hướng tử tiến công.” Kia lợi hại nhất lão nhân gặp ô có chống đỡ không được dấu vết, không khỏi mừng rỡ, âm thanh kêu lên.

Kia hài đồng có tam thanh bổ nguyên đan bực này thánh cấp đan dược bổ sung chân nguyên, bọn họ cũng không có a. Này phiên tiến công xuống dưới, kỳ thật bọn họ tiêu hao cũng phi thường lợi hại, nay thật vất vả nhìn đến hy vọng, tự nhiên hưng phấn đứng lên.

“Một đám người lớn ức hiếp một tiểu hài tử, các ngươi này một phen tuổi cũng thật sự là đều sống đến cẩu trên người đi.” Ngay tại lão nhân kia tử âm thanh kêu đứng lên khi, một đạo châm chọc thanh âm vang lên.

Tiếp theo một người mặc áo trắng nam tử theo nơi xa đạp không mà đến, đảo mắt liền đến kia hài đồng chỗ vẫn thạch phía trên.

“Phân một nửa người đi giết hắn!” Lão nhân kia tử mắt thấy đại công cáo thành, lại nửa đường giết đi ra một cái Trình Giảo Kim, nhất thời nổi trận lôi đình, huống hồ kia hài đồng thân phận không giống tầm thường, này tin tức nếu truyền ra đi, bọn họ cho dù tái nhiều mệnh cũng không đủ điền, cho nên lão nhân cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền lập tức quát.

“Ha ha, giết ta!” Hạ Vân Kiệt không khỏi nở nụ cười.

Trong tiếng cười, một lũ khói nhẹ theo hắn mi tâm dật ra, hóa thành một chích thật lớn bàn tay.

Này bàn tay vừa ra, nhất thời liền che thiên tế nhật, có vô cùng uy áp phát ra.

“Tiền bối tha mạng! Tiền bối tha mạng!” Này uy áp nhất phát ra, nhất thời đem đám người kia cấp sợ tới mức thiếu chút nữa hồn bay phách lạc, cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền ào ào quỳ xuống đất cầu xin tha thứ.

Hạ Vân Kiệt hiện tại là địa vu cửu đỉnh hậu kỳ, mệnh phủ cùng hoàng đình đều là cử hà hậu kỳ cảnh giới, mà những người này lợi hại nhất cũng bất quá chính là vạn tượng hậu kỳ cảnh giới. Cử hà cường giả hơi thở nhất thả ra đến, liền là đủ làm cho vạn tượng kì cảnh giới như Thái Sơn áp đỉnh, rốt cuộc hưng không nổi chút chống cự tâm tư.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng không phải hiếu sát hạng người, nhưng những người này hiển nhiên chính là chuyên làm giết người cướp của, cùng năm đó Hạ Vân Kiệt gặp được U Cốt giống nhau giặc cướp đội. Tối thật giận là, này đám giặc cướp thế nhưng cực kỳ tàn ác đối một hài đồng xuống tay. Cho nên Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không đối bọn họ nhân từ nương tay, trực tiếp đó là một cái cự trảo đi xuống, tất cả đều chụp chết, trừ bỏ kia tu vi tối cao lão nhân ở ngoài.

“Các ngươi nếu thành thành thật thật trả lời của ta vấn đề, sau ta có thể cho các ngươi một cái thống khoái, nếu không ta tất cho các ngươi hồn phách ngày đêm chịu hỏa luyện khổ, thẳng đến hồn phách thiêu làm tro tàn mới thôi.” Hạ Vân Kiệt đối lão nhân kia tử nói.

“Tiền bối cứ việc hỏi.” Lão nhân kia gặp Hạ Vân Kiệt một chưởng đi xuống, chính mình bên tất cả đều hóa thành tro tàn, biết lần này khẳng định là khó trốn, cũng là rõ ràng.

“Nơi này thuộc loại cái nào giới vực?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Đơn giản như vậy vấn đề, Tiểu Bảo ta có thể trả lời, thế nào dùng hỏi hắn nha.” Lão nhân kia còn không có trả lời, một đạo non nớt thanh âm ở Hạ Vân Kiệt bên người vang lên, cũng là kia hài đồng gặp Hạ Vân Kiệt một chưởng liền chụp đã chết này người xấu, liền thu hồi kia ô, đi tới Hạ Vân Kiệt bên người, thấy hắn hỏi cái này vấn đề, lập tức liền vẻ mặt khinh thường đắc ý chen vào nói nói.

“Nga, vậy ngươi mà nói, nơi này thuộc loại cái nào giới vực.” Hạ Vân Kiệt nhìn về phía tự xưng Tiểu Bảo nam hài, cười nói.

“Nơi này thuộc loại hắc thủy giới vực.” Tiểu Bảo trả lời.

“Hắc thủy giới vực! Nơi này dĩ nhiên là hắc thủy giới vực!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi một trận ngoài ý muốn cùng kinh hỉ.

Hắn không nghĩ tới chính mình ra địa cầu, nhận thức chuẩn một cái phương hướng đi tới, thế nhưng chạy tới chính mình đồ đệ, nguyên danh Xích Dịch Thiên, nay theo họ mẹ tên Thủy Dịch Thiên địa bàn.

“Đúng vậy, nơi này chính là hắc thủy giới vực.” Lão nhân khẳng định nói.

“Ngươi cũng biết nơi này đi hắc thủy giới, cần đến làm sao ngồi truyền tống môn?” Hạ Vân Kiệt gặp lão nhân cũng nói như vậy, biết nơi này là hắc thủy giới vực không thể nghi ngờ, tâm tình không khỏi tốt, lại mở miệng hỏi nói.

“Này, ta kiến thức hạn hẹp cũng là không biết.” Lão nhân nghĩ nghĩ, lắc đầu nói.

“Thiết, hắn bất quá liền nhất tại đây vũ trụ giữa lưu lãng

giặc cướp, lại nào biết đâu rằng như thế nào đi hắc thủy, loại chuyện này còn phải hỏi Tiểu Bảo ta!” Tiểu Bảo gặp lão nhân nói không biết, lại mặt lộ vẻ khinh thường cùng đắc ý sắc nói.

“Nga, ngươi có biết như thế nào đi hắc thủy giới?” Hạ Vân Kiệt đầu tiên là cảm thấy một trận ngoài ý muốn, tiếp theo nhớ tới này hài đồng vừa rồi tế phóng kia ô rõ ràng là đỉnh cấp linh khí, bực này cấp bậc pháp bảo cho dù đối với cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả đều là hiếm có pháp bảo, mà trước mắt vị này hài đồng lại tùy thân mang theo một kiện, hiển nhiên là có đại lai lịch.

“Ta đương nhiên biết, nhà chúng ta còn có đi thông hắc thủy giới truyền tống trận.” Hài đồng mặt lộ vẻ đắc ý sắc nói.

“Nga, vậy nhà ngươi ở nơi nào?” Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ một tia kinh ngạc sắc hỏi.

“Nhà của ta ở tam thạch giới, bất quá cách nơi này rất xa. Ô ô, ta đều đã quên nên như thế nào đi trở về. Ta muốn về nhà, ta muốn về nhà!” Kia hài đồng nói xong, nói xong đột nhiên khóc lên.

“Tiểu Bảo ngoan, đừng khóc, đợi lát nữa thúc thúc đưa ngươi về nhà.” Hạ Vân Kiệt gặp hài đồng khóc đứng lên, nhớ tới chính mình đứa nhỏ tiếp qua hai ba năm cũng có lớn như vậy, trong đầu không khỏi một trận đau lòng, vội vàng ôm lấy kia đứa nhỏ một bên lau trên mặt hắn nước mắt, một bên trấn an nói.

“Nhưng là ngươi ngay cả nơi này là hắc thủy giới vực cũng không biết, lại như thế nào biết nhà của ta ở nơi nào? Ô ô!” Kia tự xưng Tiểu Bảo đứa nhỏ cũng là thông minh, biết Hạ Vân Kiệt là ngoại lai nhân, cũng là không tin hắn mà nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi một trận dở khóc dở cười, nếu đã biết nơi này là hắc thủy giới vực địa bàn, còn tưởng muốn tìm đến một chỗ đối hắn vị này cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả mà nói tự nhiên là dễ dàng sự tình.

“Ngươi không phải nói nhà ngươi ở tam thạch giới sao? Thúc thúc chỉ cần đến phụ cận một ít giới đảo hoặc là giới lục sau khi nghe ngóng, chuẩn sao biết được đường về nhà ngươi.” Hạ Vân Kiệt lại trấn an nói.

“Tiền bối vẫn hướng đông đi, liền có thể đến đông bình giới lục, đó là nhị phẩm giới, ở nơi nào hơi làm hỏi thăm, hẳn là có thể nghe được cách đi tam thạch giới cùng với hắc thủy giới.” Lão nhân nhắc nhở nói.

“Hảo, ta đã biết, ngươi đi đi.” Hạ Vân Kiệt gặp lão nhân nhưng thật ra ra đi, tự nhiên cũng không nguyện ý khó xử hắn, trực tiếp một chưởng đi xuống, kết thúc tính mạng của hắn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1481 : Tam thạch giới

Kết thúc kia giặc cướp đầu mục tánh mạng sau, Hạ Vân Kiệt liền mang theo Tiểu Bảo một đường hướng đông mà đi.

Nếu đã biết nơi này là hắc thủy giới vực địa bàn, Hạ Vân Kiệt tâm tình tự nhiên tốt, cũng là không vội mà chạy đi, một đường hướng đông mà đi, một đường đùa với Tiểu Bảo, miễn cho hắn nhớ nhà vừa muốn khóc nháo.

Tiểu hài tử trời sanh tính ham chơi, Hạ Vân Kiệt như vậy trêu đùa hắn, Tiểu Bảo rất nhanh liền đã quên ưu sầu, thỉnh thoảng phát ra khanh khách tiếng cười đến.

Ở đùa Tiểu Bảo đùa trong quá trình, Hạ Vân Kiệt cuối cùng hiểu biết Tiểu Bảo lai lịch. Tiểu Bảo tên đầy đủ Lâm Thiếu Bảo, 5 tuổi, là tam thạch giới giới chủ tôn tử. Này Lâm Thiếu Bảo không chỉ có trời sinh dị bẩm, hơn nữa ở ba tuổi thời cơ duyên trùng hợp dưới, còn lầm ăn quá một viên dị quả, tự nhiên trưởng bối ngàn vạn sủng ái cùng một thân, còn tuổi nhỏ thế nhưng liền đã trăn tới vạn tượng sơ kì cảnh giới.

Tập trưởng bối ngàn vạn sủng ái cùng một thân, tự nhiên cũng ý nghĩa mất đi tự do. Mất đi tự do, đối với khác năm sáu tuổi tiểu hài tử mà nói đổ không có gì, nhưng đối với đã là vạn tượng sơ kì Lâm Thiếu Bảo mà nói lại tựa như ngồi tù bình thường khó chịu. Cuối cùng có một ngày đợi đến đại nhân không chú ý thời điểm, nhanh như chớp thế nhưng trốn ra tam thạch giới, một đường lưu lạc, liền lưu lạc đến nơi này.

Này Lâm Thiếu Bảo là tam thạch giới giới chủ tôn tử, tập trưởng bối ngàn vạn sủng ái cùng một thân, trên người tự nhiên mang theo bó lớn tốt này nọ, lưu lạc một lúc sau, khó tránh khỏi đã bị người theo dõi, thế này mới đã

xảy ra chuyện vừa rồi.

Lâm Thiếu Bảo chung quy chính là cái đứa nhỏ, nhiều ngày lưu lạc, lại đã trải qua vừa rồi hung hiểm, sớm đã là tình trạng kiệt sức, cùng Hạ Vân Kiệt chơi một phen, dần dần thế nhưng liền đang ngủ.

“Đứa nhỏ này.” Nhìn Lâm Thiếu Bảo ngủ khi khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ rực đáng yêu bộ dáng, Hạ Vân Kiệt trong mắt khó được toát ra ôn nhu ánh mắt, cười lắc lắc đầu, liền nhanh hơn tốc độ hướng đông bình giới mà đi.

Rất nhanh Hạ Vân Kiệt liền đến đông bình giới.

Đến đông bình giới, Hạ Vân Kiệt cũng lười đi nhất nhất hỏi thăm, trực tiếp đem tinh thần lực phô mở ra.

Nay hắn tử phủ đã tu thành tiên anh, tinh lực cũng là cường đại vô cùng, này nhất phóng thích mở ra, rất nhanh liền đã nhận ra vài thông huyền cảnh cường giả hơi thở.

Vì thế Hạ Vân Kiệt tập trung trong đó nhất lũ thông huyền cảnh cường giả hơi thở, trực tiếp liền tìm kiếm mà đi.

Bị Hạ Vân Kiệt tập trung kia lũ hơi thở chủ nhân có thông huyền hậu kỳ cảnh giới, vừa vặn là này đông bình giới giới chủ. Ngay từ đầu còn có vài phần ngạo khí, cũng không như thế nào thích Hạ Vân Kiệt, bất quá làm Hạ Vân Kiệt hơi hơi thả ra một tia khí thế khi, kia đông bình giới giới chủ lập tức liền thu hồi ngạo khí, cung kính tiếp đãi Hạ Vân Kiệt, hơn nữa Hạ Vân Kiệt hỏi cái gì liền trả lời cái gì.

Hạ Vân Kiệt thế mới biết hắn hiện tại vị trí là hắc thủy giới vực bên cạnh vùng, không chỉ có cách hắc thủy giới vực rất xa, cách Lâm Thiếu Bảo gia tam thạch giới cũng

phi thường xa xôi, cần ít nhất chuyển hai cái truyền tống trận mới vừa rồi có thể đến tam thạch giới.

Tam thạch giới là một ngũ phẩm giới, cùng nghệ giới là cùng một phẩm cấp, chỉ là vì không có thể sắp xếp tiến ba ngàn giới, không thể xưng là nhất giới vực.

Bất quá cho dù không có thể sắp xếp tiến ba ngàn giới, nhưng nếu là ngũ phẩm giới, tam thạch giới coi như là phi thường thật lớn giới thổ, ở hắc thủy giới vực đã xem như phải tính đến đại giới, mặt trên bố có liên tiếp hắc thủy giới truyền tống môn.

Trách không được này Lâm Thiếu Bảo còn tuổi nhỏ cả người mang theo tất cả đều là thứ tốt, nguyên lai này tam thạch giới dĩ nhiên là một ngũ phẩm giới, cùng nghệ giới đều là cùng cấp bậc. Cũng không biết Lâm gia có hay không thiên tiên cấp cường giả tồn tại. Hạ Vân Kiệt nghe xong đông bình giới giới chủ giới thiệu sau, trong lòng hơi hơi có chút kinh ngạc đồng thời, cũng rốt cục hiểu được vì cái gì Lâm Thiếu Bảo còn tuổi nhỏ cả người tất cả đều là thứ tốt. Đây chính là chân chính phú nhị đại.

Tặng khối bát phẩm linh tinh cấp đông bình giới giới chủ làm lòng biết ơn, Hạ Vân Kiệt liền mang theo Lâm Thiếu Bảo ly khai đông bình giới.

……

“Phế vật, đều là một đám phế vật, Tiểu Bảo nếu có nửa điểm tổn thất, ngươi cũng sẽ không cần làm cái gì giới chủ, trực tiếp cấp lão phu đi luyện tâm nhai bế quan tu luyện, không tu luyện đến thiên kiếp buông xuống, sẽ không nếu đi ra.” Tam thạch giới, giới chủ phủ, một vị râu tóc bạc trắng, thoạt nhìn rất thần tiên phiêu dật khí chất lão nhân, lúc này chính mặt lạnh lùng đối với một vị trung niên nam tử trách cứ nói.

Toàn bộ giới chủ phủ im ắng một mảnh, chỉ có kia lão nhân tiếng trách cứ ở trong điện quanh quẩn.

“Thái gia gia ngài bớt giận, vãn bối đã phái người đi ra ngoài tìm kiếm, cũng ủy thác các đại thương hội, nghĩ đến rất nhanh sẽ có tin tức.” Kia trung niên nam tử cung thanh, nơm nớp lo sợ trả lời.

Lúc này nếu có người nhìn đến kia nam tử thế nhưng như thế chiến căng, khẳng định hội kinh ngạc tròng mắt đều phải đến rơi xuống, bởi vì này trung niên nam tử không phải người khác, đúng là tam thạch giới đương đại giới chủ Lâm Thao Thiên, là cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả, chỉ kém một bước liền có thể độ thiên kiếp thành tựu thiên tiên vị.

Bất quá nay, hắn tại kia lão nhân trước mặt cũng là một bộ chiến căng kính sợ bộ dáng, ngay cả đại khí cũng không dám suyễn một chút.

Bởi vì kia lão nhân chính là Lâm Thao Thiên thái gia gia Lâm Thượng, cũng là tam thạch giới duy nhất thiên tiên. Lâm gia có thể thống ngự tam thạch giới, còn có tam thạch giới quanh thân gần bốn ngàn cái giới, đó là bởi vì có Lâm Thượng tọa trấn duyên cớ.

“Không tiếc hết thảy đại giới tìm kiếm, vì Lâm gia, lão phu tại hạ giới lưu lại thời gian đã đủ dài quá. Nay thật vất vả ra cái Tiểu Bảo, lão phu nghĩ đến rất nhanh là có thể buông đầu vai gánh nặng, không nghĩ tới các ngươi này đó bất hiếu con cháu, thế nhưng ngay cả hắn cũng chưa có thể chiếu cố tốt.” Lâm Thượng như trước nổi giận đùng đùng nói.

Năm đó nghệ giới vực Địch Trăn loại nào lợi hại, ở độ thiên kiếp khi cuối cùng còn là thất bại trong gang tấc, có thể nghĩ thiên kiếp khó khăn độ. Tam thạch giới Lâm gia

ở Lâm Thượng sau, đã có rất thời gian dài không có con cháu tái thành công vượt qua thiên kiếp, cho nên Lâm Thượng vì gia tộc liền vẫn lưu lại hạ giới, không dám phi thăng. Mà Lâm Thiếu Bảo trời sinh dị bẩm, còn tuổi nhỏ lại từng kỳ dị nuốt nếm qua dị quả, là Lâm gia trước mắt kế Lâm Thượng sau tối có hi vọng thành tựu thiên tiên vị Lâm gia đệ tử. Lâm Thượng là đem sở hữu hy vọng đều ký thác ở hắn trên người, nay hắn lại đi lạc, làm cho hắn như thế nào không căm tức.

“Là, là, vãn bối nhất định không tiếc gì đại giới tìm được Tiểu Bảo. Bất quá kia huyền xà quốc thái tử điện hạ Thủy Dịch Thiên đăng cơ đại điển sắp tới, chúng ta có phải hay không hẳn là mau chóng tiến đến hắc thủy giới.” Lâm Thao Thiên liên tục ứng hạ sau, cẩn thận từng li từng tí nhắc nhở nói.

Gặp Lâm Thao Thiên nhắc tới huyền xà quốc thái tử điện hạ Thủy Dịch Thiên đăng cơ đại điển, Lâm Thượng trên mặt sắc mặt giận dữ thế này mới dần dần chuyển làm nghiêm túc.

“Lão phu nghe nói này Thủy Dịch Thiên huyết mạch phi thường thuần khiết, chính là hắc thủy huyền xà bộ tộc ngàn vạn năm qua không thế ra tinh thuần huyết mạch hậu duệ, ở cử hà hậu kỳ khi liền có vượt cấp trấn sát thiên tiên thực lực, nay lại độ kiếp thành công, thành tựu thiên tiên vị, Thủy Vô Ngân lập tức liền đem đế vị truyền cho hắn, lại không một người có phản đối ý kiến, có thể thấy được này Thủy Dịch Thiên thực lực có bao nhiêu cường hãn. Xem ra trong tương lai rất dài một đoạn thời gian, huyền xà quốc như trước là hắc thủy giới vực không thể rung chuyển bá chủ, hắn đăng cơ đại điển, không chỉ có ngươi này giới chủ muốn đích thân tiến đến, lão phu chỉ sợ cũng tự mình đi một chuyến, lấy thị coi trọng cùng thần phục. Chính là Tiểu Bảo sự tình……” Nói đến sau lại, Lâm Thượng lại khó tránh khỏi lộ ra một tia lo lắng sắc.

“Tiểu Bảo trở lại, Tiểu Bảo trở lại!” Ngay tại Lâm Thượng thở dài là lúc, đột nhiên có người xông vào, vẻ mặt kinh hỉ nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1482 : Mời chào

“Cái gì? Tiểu Bảo trở lại!” Lâm Thượng bỗng nhiên dựng lên, cường đại tinh thần lực nháy mắt tản mác ra đi, sau đó theo sát sau cuồn cuộn nổi lên một đạo thanh phong, đảo mắt biến mất ở giới chủ phủ.

“Tiểu Bảo hiện tại ở nơi nào?” Lâm Thao Thiên gặp hướng đến Thái Sơn băng đỉnh mà không thay đổi sắc thái gia gia, bởi vì Lâm Thiếu Bảo trở về, thế nhưng một khắc đều kiềm chế không được, không khỏi trong lòng một trận cười khổ, bất quá rất nhanh hắn cũng lập tức vẻ mặt kích động hỏi kia người báo tin.

“Hồi giới chủ, Tiểu Bảo vừa mới ra đông thành truyền tống môn, bất quá lại bị một vị tu sĩ ôm vào trong ngực, cho nên chúng ta cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.” Kia báo tin nhân cung kính trả lời.

“Thế nhưng bị một tu sĩ ôm vào trong ngực?” Lâm Thao Thiên thần sắc khẽ biến, trong mắt hàn mang chợt lóe, người cũng theo sát sau biến mất ở giới chủ phủ.

Tiểu Bảo là bọn họ Lâm gia tương lai hy vọng, là tuyệt đối không thể sơ xuất.

Hạ Vân Kiệt vừa ra truyền tống môn, kỳ thật liền cảm giác được không khí dị thường, cũng đã sớm đã nhận ra vô số ánh mắt tập trung hắn. Bất quá Tiểu Bảo đứa nhỏ này cũng không biết mới trước đây ăn cái gì trái cây, tựa hồ đặc biệt yêu ngủ, lúc này thế nhưng lại nằm ở hắn trong lòng vù vù ngủ nhiều, Hạ Vân Kiệt cũng là có chút không đành lòng đánh thức hắn, liền cũng sẽ theo những người đó hiểu lầm đi, chính suy nghĩ đi tìm cá nhân hỏi một chút giới chủ phủ ở nơi nào khi, đột nhiên cảm thấy một cỗ cường đại hơi thở từ xa đến gần bức đến, đảo mắt trước mắt xuất hiện một vị râu tóc bạc

trắng lão nhân.

“Thiên tiên, nhưng lại là tiên lộ kì thiên tiên, trách không được Lâm gia có thể xưng bá tam thạch giới.” Hạ Vân Kiệt nhìn đột nhiên xuất hiện ở trước mắt lão nhân, trong đầu nhưng thật ra hơi hơi có chút kinh ngạc.

Năm đó nghệ giới vực cũng là ngũ phẩm giới, nhưng cũng không xuất hiện quá một vị thiên tiên, không nghĩ tới này tam thạch giới đều là ngũ phẩm giới, lại nói tiếp so với nghệ giới vực còn muốn kém hơn một chút, thế nhưng xuất hiện một vị thiên tiên.

“Ngươi là người nào? Vì sao Tiểu Bảo sẽ ở ngươi trong tay?” Lâm Thượng nhìn Hạ Vân Kiệt, ánh mắt sắc bén, khí thế cường đại như sóng biển một sóng cao hơn một sóng, hiển nhiên là nghĩ làm cho Hạ Vân Kiệt hiểu được, nếu hắn dám đối với Tiểu Bảo có nửa điểm bất lợi hành động, kia hắn sẽ không dùng tưởng rời đi tam thạch giới.

“A, lão tổ tông, ngươi như thế nào ở trong này?” Lâm Thượng khí thế cường đại không có thể dọa trụ Hạ Vân Kiệt, nhưng thật ra đem Lâm Thiếu Bảo cấp bừng tỉnh, hắn vừa tỉnh lại đây, liền kinh ngạc kêu một tiếng, sau đó nhanh như chớp theo Hạ Vân Kiệt trong lòng chạy xuống đến, nhảy tới Lâm Thượng trong lòng.

“Ha ha, người đã đưa đến, tại hạ cáo từ.” Hạ Vân Kiệt gặp Lâm Thiếu Bảo nhảy đến Lâm Thượng trong lòng, cười hướng Lâm Thượng ôm quyền nói.

“A, Hạ thúc thúc ngươi phải đi sao? Không lưu lại bồi Tiểu Bảo chơi sao?” Lâm Thiếu Bảo gặp Hạ Vân Kiệt phải đi, lại vội vàng theo Lâm Thượng trong lòng nhảy xuống, ôm Hạ Vân Kiệt đùi, vẻ mặt không tha nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

Mấy ngày nay ở chung xuống dưới, Lâm Thiếu Bảo sớm đã cùng Hạ Vân Kiệt ngoạn rất quen, cũng biết hắn là thiệt tình đối chính mình người tốt.

“Nguyên lai đạo hữu là Tiểu Bảo ân nhân, lão phu vừa rồi nhiều có mạo phạm, còn thỉnh thứ lỗi.” Kia Lâm Thượng lúc này thế nào còn không biết chính mình vừa rồi hiểu lầm Hạ Vân Kiệt, không khỏi nét mặt già nua hơi hơi có chút xấu hổ hướng Hạ Vân Kiệt ôm quyền nói.

“Đạo hữu tâm hệ Tiểu Bảo, có kia hành động cũng là nhân chi thường tình, tại sao mạo phạm thuyết.” Hạ Vân Kiệt lơ đễnh nói.

“Tố lão phu mắt vụng về, lão phu xem đạo hữu cũng có cử hà hậu kỳ cảnh giới, không nói ở ta tam thạch giới vùng là nhất phương cường giả, cho dù nhìn ra toàn bộ hắc thủy giới vực cũng coi như được với nhất phương cường giả, vì sao lại như vậy lạ mắt.” Lâm Thượng gặp Hạ Vân Kiệt không thấy quái, cũng sẽ không tái tiếp tục nói tiếp, mà là mắt lộ ra một tia nghi hoặc sắc hỏi.

“Ta chỉ là nhất giới tán tu, đạo hữu gặp ta lạ mặt cũng là bình thường.” Hạ Vân Kiệt mỉm cười trả lời.

“Thì ra là thế, vậy trách không được. Đạo hữu là Tiểu Bảo ân nhân, nếu đến đây ta tam thạch giới, vô luận như thế nào lại làm cho lão phu tẫn một chút người chủ địa phương.” Lâm Thượng nghe nói Hạ Vân Kiệt chính là nhất giới tán tu, trong mắt không khỏi lóe ra một tia sắc mặt vui mừng, lại ôm quyền nói.

Chính như Lâm Thượng vừa rồi nói, cử hà hậu kỳ cảnh giới cho dù ở toàn bộ hắc thủy giới vực đều được cho nhất phương cường giả, nay Lâm Thượng nghe nói Hạ Vân Kiệt chính là nhất giới tán tu, tự nhiên liền động mời chào ý. Nếu là có thể mời chào đến một vị cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả, Lâm phủ thực lực tự nhiên vừa

muốn mạnh hơn một phần.

“Thúc thúc, đi nhà của ta ngoạn ngoạn đi. Nhà của ta có rất nhiều chơi hay ăn ngon gì đó nga!” Lâm Thiếu Bảo ôm Hạ Vân Kiệt đùi, cầu xin nói.

Hạ Vân Kiệt cúi đầu nhìn Lâm Thiếu Bảo cầu xin ánh mắt, trong đầu không khỏi mềm nhũn, cũng liền gật đầu cười đối Lâm Thượng ôm quyền nói:“Vậy quấy rầy.”

“Đạo hữu lời này đã có thể khách khí.” Lâm Thượng cười nói, sau đó dẫn Hạ Vân Kiệt hướng giới chủ phủ mà đi.

Vừa mới đứng dậy, liền đụng phải vội vàng tới rồi Lâm Thao Thiên, còn có Lâm Thiếu Bảo cha mẹ đám người.

Thân nhân gặp lại, tự nhiên lại khó tránh khỏi một trận lải nhải cùng cảm tạ.

Vào giới chủ phủ, phân chủ khách ngồi xuống sau, Lâm Thượng hỏi Lâm Thiếu Bảo gần nhất trong khoảng thời gian này phát sinh một sự tình, mới vừa rồi biết nếu không có Hạ Vân Kiệt giúp, Lâm gia vị này tương lai tinh chỉ sợ cũng muốn nửa đường chết non, không khỏi dọa ra một thân mồ hôi lạnh, đồng thời cũng liên tục đối Hạ Vân Kiệt tỏ vẻ cảm tạ.

“Hạ đạo hữu, lão phu có cái yêu cầu quá đáng, không biết làm nói không lo nói.” Song phương nói chuyện trong chốc lát sau, Lâm Thượng rốt cục đem đề tài chuyển dời đến mời chào việc đi lên.

“Lâm đạo hữu thỉnh giảng.” Hạ Vân Kiệt nhấp một miệng trà, lại cười nói.

“Tán tu tuy rằng tự do tự tại, thiếu rất nhiều ước thúc. Nhưng cũng có không tốt chỗ, kia đó là cần phân tâm

chính mình chung quanh tìm kiếm tu luyện tài nguyên, không chỉ có như thế, một mình một người đóng cửa tạo xe, gặp được tu luyện hoang mang cũng rất khó tìm đến thích hợp người hỗ trợ giải thích nghi hoặc. Này tu luyện chi đạo vốn là gian nan vạn phần, hàng tỉ người cũng không thấy có một người có thể vượt qua thiên kiếp, thành tựu thiên tiên vị. Nếu không thể tập trung tinh lực tu luyện, lại hoặc là được đến có kinh nghiệm đắc đạo cao nhân giải thích nghi hoặc, muốn vượt qua thiên kiếp, thành tựu thiên tiên vị lại vô cùng xa vời." Lâm Thượng vẻ mặt nghiêm túc nói.

"Lâm đạo hữu chẳng lẽ là tưởng mời chào ta sao?" Hạ Vân Kiệt nghe đến đó, làm sao còn có thể không rõ Lâm Thượng này lời nói dụng ý, không khỏi âm thầm dở khóc dở cười.

Hắn nay tuy rằng chính là cử hà hậu kỳ cảnh giới, nhưng cho dù thiên tiên cũng kinh không nổi hắn trấn áp, lại khởi là Lâm phủ chỗ tòa này miếu nhỏ dung hạ ?

"Đang có ý này. Hạ đạo hữu cứ việc yên tâm, ngươi là Tiểu Bảo ân nhân, nếu khẳng đành phải ta Lâm phủ, ta tất không bạc đãi cùng ngươi, thậm chí ngươi ở tu luyện thượng gặp được cái gì khó khăn, cũng có thể tùy thời đến thỉnh giáo lão phu." Lâm Thượng nói xong lời cuối cùng một câu, trên mặt lộ ra một tia kiêu ngạo sắc, tựa hồ đã nhận định chính mình một câu tung đến, Hạ Vân Kiệt tất nhiên hội đáp ứng.

Cũng là, một vị đã vượt qua thiên kiếp thiên tiên, hắn kinh nghiệm đối với một vị cử hà hậu kỳ cảnh giới là vô cùng trân quý. Trừ phi là đích truyền môn nhân hoặc là chính mình tử nữ, là tuyệt không hội dễ dàng truyền cùng người khác.

Lâm Thượng vừa rồi câu kia hứa hẹn tung đến, có thể nói phân lượng rất nặng, rất ít có tán tu có thể cự tuyệt

một vị thiên tiên chỉ điểm dụ hoặc.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1483 : Thủy Dịch Thiên tin tức

“Đa tạ đạo hữu ưu ái, xin thứ cho ta không thể đáp ứng.” Hạ Vân Kiệt ôm quyền từ chối nói.

“Nếu đạo hữu không muốn ở lại ta Lâm phủ, lão phu cũng không miễn cưỡng.” Lâm Thượng gặp Hạ Vân Kiệt cự tuyệt, trong lòng không khỏi có chút thất vọng thậm chí còn có như vậy một tia căm tức, bất quá nhưng cũng không có tái miễn cưỡng hắn.

Hạ Vân Kiệt cười cười, lại cùng Lâm Thượng hàn huyên vài câu, trong đầu chung quy nhớ đi hắc thủy giới sự tình, liền đứng dậy nói:“Đa tạ chiêu đãi, ta còn có việc muốn đi hắc thủy giới, như vậy cáo từ.”

Nguyên lai là chê ta chỗ tòa này miếu nhỏ, chuẩn bị trực tiếp đầu nhập vào đến huyền xà giới vực hạ a!

Lâm Thượng đám người gặp Hạ Vân Kiệt nói muốn đi hắc thủy giới, không khỏi hoàn toàn hiểu ra, lại không biết đến liền ngay cả huyền xà quốc sắp đăng cơ Thủy Dịch Thiên đều là Hạ Vân Kiệt đệ tử.

“Nguyên lai Hạ đạo hữu là muốn đi hắc thủy giới, vừa vặn lão phu cũng đang chuẩn bị khởi hành đi hắc thủy giới, chúc mừng Thủy Dịch Thiên thái tử điện hạ đăng cơ đại điển, mọi người không bằng một đạo đi. Lão phu ngày xưa cũng từng ở Thủy Vô Ngân bệ hạ trướng hạ chinh chiến quá sa trường, cùng hắn còn là có vài phần giao tình, nghĩ đến còn là có thể nói thượng nói mấy câu.” Lâm Thượng nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Lâm Thượng nói như thế, tự nhiên hiểu được hắn hiểu lầm chính mình, bất quá nhưng cũng không cố ý giải thích, ngược lại bởi vì nghe được hắn

nói Thủy Dịch Thiên đăng cơ đại điển, trong đầu cảm thấy có chút ngoài ý muốn, hỏi:“Thủy Dịch Thiên nhanh như vậy liền đăng cơ ?”

“Thái tử điện hạ thiên phú dị bẩm, thực lực siêu chúng, một năm trước vượt qua thiên kiếp, thành tựu thiên tiên vị, hoàng đế bệ hạ nay đem đế vị truyền cho hắn nhưng cũng là ở tình lý bên trong, cũng không có cái gì thật kỳ quái.” Lâm Thượng có chút nghi hoặc nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, không biết hắn nếu đã quyết định đầu nhập vào huyền xà quốc, như thế nào tựa hồ đối chuyện này thế nhưng cũng không làm sao vậy hiểu.

Bất quá Lâm Thượng cũng không nghĩ nhiều, dù sao Hạ Vân Kiệt là nhất giới tán tu, tin tức có đôi khi bế tắc một điểm cũng là có thể lý giải.

“Thì ra là thế.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy gật gật đầu, trong mắt lóe ra một tia sắc mặt vui mừng.

Thủy Dịch Thiên trên người không chỉ có có hắc thủy huyền xà huyết mạch, nhưng lại cất dấu chúc long huyết mạch, một khi đột phá đến thiên tiên cảnh giới, cho dù Hạ Vân Kiệt nếu không thi triển tử phủ tiên anh tiên lực, cũng không dám nói có thể thắng dễ dàng hắn.

Phải biết rằng chúc long nhưng là thượng cổ tổ long, chút sẽ không kém cỏi cho vu tổ.

Nay Thủy Dịch Thiên đột phá đến thiên tiên cảnh giới, thực lực của hắn lại há có thể lấy bình thường thiên tiên đến cân nhắc?

“Xem ra Hạ đạo hữu đối huyền xà quốc sự tình chẳng phải là thực hiểu biết, một khi đã như vậy, Hạ đạo hữu càng muốn lưu lại cùng lão phu một đạo. Huyền xà quốc chính là thống ngự toàn bộ hắc thủy giới vực đế quốc, cho dù chúng ta Lâm phủ cũng phải nghe huyền xà quốc

hiệu lệnh, không phải là nhỏ, Hạ đạo hữu nếu muốn đi huyền xà quốc, trước đó lại nhiều lắm hiểu biết một ít, miễn cho không biết nặng nhẹ, gặp phải tai họa đến." Lâm Thượng gặp Hạ Vân Kiệt một bộ hoàn toàn hiểu ra bộ dáng, càng phát ra nhận định Hạ Vân Kiệt đối huyền xà quốc sự tình không biết, không khỏi vẻ mặt nghiêm túc nói.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt không chịu đầu nhập vào bọn họ Lâm phủ, làm cho Lâm Thượng ngầm có như vậy một tia căm tức, nhưng hắn chung quy đối Lâm phủ có ân, Lâm Thượng tự nhiên là phải giúp hắn.

Huống hồ trong triều có người dễ làm việc, nay Lâm phủ cùng Hạ Vân Kiệt coi như là thành bằng hữu, nếu Hạ Vân Kiệt tương lai thật sự ở huyền xà quốc hiệu lực, đối hắn Lâm phủ mà nói cũng không thường không phải một chuyện tốt.

Hạ Vân Kiệt gặp Lâm Thượng một mảnh nhiệt tâm, nhưng thật ra không có phương tiện cự tuyệt, liền cũng liền cười ôm quyền nói:"Như thế liền đa tạ."

"Ta cũng muốn cùng đi, ta cũng muốn cùng đi." Tiểu Bảo lại kêu lên.

Tiểu Bảo kêu la dọa cha mẹ hắn còn có hắn gia gia cũng chính là trước mắt Lâm gia gia chủ, tam thạch giới giới chủ Lâm Thao Thiên, vội vàng hung hăng trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái nói:"Không được, ngươi sấm họa còn chưa đủ đại sao? Những ngày này đều cho ta thành thành thật thật đứng ở giới chủ phủ, làm sao cũng không chuẩn đi."

"Oa! Oa! Ta muốn đi, ta muốn đi thôi, hắc thủy giới ta còn không đi qua đâu." Lâm Thiếu Bảo thấy mọi người đều cầm mắt trừng hắn, không cho hắn đi, lập tức liền oa oa khóc lớn lên.

Nhìn một cái vạn tượng kì tên ở oa oa khóc lớn, Hạ Vân Kiệt không khỏi lại là buồn cười, lại là có như vậy một tia mềm lòng, cũng là nhớ tới chính mình ba năm nhiều không thấy đứa nhỏ.

Cũng không biết hắn hiện tại có phải hay không cũng như vậy yêu nháo, yêu nơi nơi chạy loạn!

“Không được, thái tử đăng cơ đại điển không phải là nhỏ, ngươi một tiểu hài tử như thế nào có thể đi?” Lâm Thượng gặp Lâm Thiếu Bảo oa oa khóc lớn, không khỏi banh nổi lên mặt.

Lâm Thiếu Bảo hiển nhiên có chút sợ vị này lão tổ tông, thấy hắn banh khởi mặt, lập tức cũng không dám khóc, chính là dùng tội nghiệp ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt.

Nay này trong đại điện, sở hữu Lâm gia mọi người là không đồng ý hắn cùng đi hắc thủy giới, cũng chỉ có Hạ Vân Kiệt này ngoại nhân có lẽ chịu đứng ở hắn bên này.

Gặp Lâm Thiếu Bảo kia trơn mềm trên mặt còn treo nước mắt, một đôi đen sẫm ngây thơ chất phác ánh mắt đáng thương hề hề nhìn chính mình, Hạ Vân Kiệt tâm liền nhịn không được nhuyễn xuống dưới, do dự hạ, mở miệng nói:“Kỳ thật đổ không bằng sơ, hơn nữa Tiểu Bảo tuổi tuy nhỏ, nhưng cảnh giới cũng đã không thấp. Có lúc này đây ra đi tất nhiên có tiếp theo, các ngươi tưởng phòng là phòng không được, trừ phi các ngươi đem hắn hoàn toàn giam lại, khả như vậy đối hắn trưởng thành khẳng định là có hại. Kỳ thật làm cho hắn đi ra ngoài nhiều đi một chút nhìn xem, gia tăng lịch duyệt cũng không sai, đối hắn tâm tính cũng là cái rèn luyện. Dù sao hắn hiện tại cảnh giới tăng trưởng quá nhanh, nếu tâm tính không thể theo kịp, ngược lại sẽ cho hắn tương lai tu luyện lưu lại tai họa.”

“Oa, còn là Hạ thúc thúc đối ta tốt nhất!” Lâm Thiếu Bảo gặp Hạ Vân Kiệt mở miệng giúp hắn, nhất thời nín khóc mỉm cười, một cái nhảy đến hắn trong lòng.

“Tiểu Bảo, không thể vô lễ, còn không xuống dưới.” Lâm Thiếu Bảo cha mẹ vội vàng quát lớn.

Hạ Vân Kiệt nhưng là cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả, cho dù đặt ở toàn bộ hắc thủy giới vực đều được cho nhất phương cường giả, lại sao có thể làm cho một cái tiểu hài tử như vậy làm mò?

“Không có việc gì, không có việc gì, ta cũng cử thích Tiểu Bảo đứa nhỏ này.” Hạ Vân Kiệt khoát tay cười nói.

“Hạ đạo hữu nói được đã có lý. Bất quá đến hắc thủy giới, Tiểu Bảo ngươi phải nghe lời, hơn nữa thái tử đăng cơ đại điển không phải là nhỏ, ngươi cũng không có thể tham gia, phải ở ta Lâm gia ở hắc thủy giới phủ đệ hảo hảo ở, không thể chạy loạn. Ngươi nếu có thể làm được, lần này liền mang ngươi đi.” Lâm Thượng nhìn Tiểu Bảo vui mừng bộ dáng, trầm ngâm một lát nói.

“Lão tổ tông ngài yên tâm, Tiểu Bảo nhất định nghe lời, nhất định không chạy loạn.” Lâm Thiếu Bảo gặp lão tổ tông mở miệng đáp ứng, vội vàng nói.

Mà Tiểu Bảo cha mẹ còn có Lâm Thao Thiên đám người gặp Lâm Thượng thế nhưng đáp ứng làm cho Lâm Thiếu Bảo đi theo, không khỏi người người đều là vẻ mặt khổ qua dạng, thậm chí đều có điểm thầm oán Hạ Vân Kiệt nhiều chuyện, bất quá nhưng không có một người dám đưa ra phản đối ý kiến, chính là nghĩ đến lúc đó nhất định xem chặt vị này tiểu tổ tông, đừng cho hắn gây chuyện thị phi.

Tam thạch giới có nối thẳng hắc thủy giới truyền tống trận. Bởi vì Lâm Thiếu Bảo mất tích sự tình, Lâm

Thượng bọn họ đã chậm trễ không ít thời gian, cho nên nghe nói Hạ Vân Kiệt cũng phải đi hắc thủy giới, Lâm Thượng bọn họ cũng sẽ không chậm trễ nữa thời gian, không bao lâu đoàn người liền khởi hành xuất phát đi hắc thủy giới.

Đương nhiên đi theo khẳng định dẫn theo rất nhiều quý trọng hạ lễ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1485 : Hắc thủy giới

Toàn bộ hắc thủy giới cùng tứ hải giới rất giống, đại bộ phận địa phương đều bị thủy vực bao trùm, chỉ có 10% tả hữu là lục địa.

Trong đó có một chỗ thủy vực nhất nổi danh, cũng là toàn bộ hắc thủy giới tối phồn hoa linh khí tối nồng đậm địa phương, kia đó là huyền xà quốc chỗ hắc thủy hồ.

Nói là hồ kỳ thật so với trên địa cầu đại hải còn muốn lớn hơn rất nhiều lần, kia hắc thủy hồ nước đen như nùng mực, không chỉ có như thế, mỗi một giọt hắc thủy hồ nước đều trọng nếu ngàn quân, giọt trên mặt đất, mặt đất đều phải bị tạp ra một cái hố đến. Tu vi hơi chút thấp một ít tu sĩ, nếu ngã vào này hắc thủy hồ, nháy mắt sẽ muốn bị thủy áp cấp áp thành thịt nát.

Hắc thủy hồ có rất nhiều đảo nhỏ chi chít như sao trên trời, huyền xà quốc quốc đô liền thành lập ở trong đó một tòa lớn nhất đảo nhỏ phía trên.

Tam thạch giới liên tiếp huyền xà quốc truyền tống môn cũng không ở huyền xà quốc quốc đô, mà là ở hắc thủy hồ bên bờ một tòa cự thành hắc mãng thành, cũng là huyền xà quốc biên thành.

Hắc mãng thành thật lớn vô cùng, như một cái hồn thể tối đen hồng hoang hắc mãng chiếm cứ ở hắc thủy hồ bên cạnh, thủ vệ hắc thủy hồ thủy vực, cũng thủ vệ huyền xà quốc trọng địa.

Cùng loại như vậy biên thành, hắc thủy hồ chu vòng có tám tòa.

Theo truyền tống môn vừa ra tới, Hạ Vân Kiệt liền nhận thấy được hắc mãng cự thành trung có gần trăm lũ như

có như không cử hà trung kỳ cùng hậu kỳ cảnh giới cường giả hơi thở, trong lòng không khỏi âm thầm có chút giật mình huyền xà quốc cường đại.

Mà này còn gần chính là huyền xà quốc tám tòa biên thành chi nhất.

Trách không được Lâm Thượng nói phải giúp chính mình đề cử một chút, lấy chính mình cử hà hậu kỳ cảnh giới tu vi, ở địa phương khác khả năng là nhất phương bá chủ, chói mắt vô cùng, nhưng ở huyền xà quốc chỉ sợ cũng chỉ có thể miễn cưỡng xem như cái nhân vật. Nếu không ai đề cử, muốn ở phần đông trong cao thủ trổ hết tài năng, trở thành chịu huyền xà quốc hoàng đế coi trọng thật đúng là không phải kiện chuyện dễ dàng.

Đương nhiên kinh ngạc rất nhiều, Hạ Vân Kiệt càng nhiều là cao hứng.

Thủy Dịch Thiên là hắn đệ tử, huyền xà quốc quốc lực cường thịnh mặc kệ đối với Hạ Vân Kiệt còn là Vu Hàm môn mà nói đều là một chuyện tốt.

Hắc thủy giới là thất phẩm đại giới, Thủy Dịch Thiên đăng cơ huyền xà quốc đế vương vị, không chỉ có là toàn bộ hắc thủy giới vực đại sự, đối với toàn bộ ba ngàn giới đều là một kiện không nhỏ sự tình. Cho nên làm Hạ Vân Kiệt theo truyền tống trận đi ra, cảm nhận được không chỉ có chính là biên thành có gần trăm vị cử hà trung hậu kỳ cường giả hơi thở, lại thấy được có rất nhiều tu chân nhân sĩ hội tụ huyền xà quốc.

Hắc thủy hồ trên không thỉnh thoảng có thể nhìn đến có hoa quang xẹt qua hoặc là cường đại phi cầm lược không mà qua, thậm chí còn có giao long lôi kéo long liễn loan giá theo hắc thủy hồ trên không bay qua. Này đó tới rồi huyền xà quốc tham gia Thủy Dịch Thiên đăng cơ đại điển không chỗ nào không phải là hắc thủy giới

vực cường giả hoặc là đến từ này khác giới vực cường giả. Thậm chí trong đó liền thiên tiên cũng không hiếm thấy.

Trừ bỏ này đó tới rồi tham gia đại điển các giới cường giả, hắc thủy hồ trên không còn có nhất liệt liệt cưỡi hồn thể khoác màu đen huyền thiết giao long hoặc là độc giác thú tướng sĩ qua lại tuần tra, ngập trời lạnh thấu xương khí thế theo này đó tướng sĩ trên người phát ra, bao phủ khu vực này, làm cho người ta không tự chủ được tâm sinh kính sợ lẫm liệt ý.

Lâm Thượng thân là thiên tiên, ở hắc thủy giới vực tự nhiên cũng là sắp xếp được hào đại nhân vật.

Hắn theo truyền tống trận vừa ra tới, hắc mãng cự thành liền có người chuyên môn tiếp đãi.

Lâm Thượng tọa kỵ là một con long thủ ưng thân long ưng yêu, không chỉ có thân mình thật lớn vô cùng, phảng phất một tòa có thể ở không trung di động tòa thành, hơn nữa tu vi lại đạt tới cử hà hậu kỳ cảnh giới.

Hạ Vân Kiệt đám người đứng ở long ưng yêu trên lưng, như giẫm trên đất bằng, bay qua hắc thủy hồ khi, lại che thiên tế nhật, làm cho người ta ào ào ghé mắt, lộ ra một tia kính sợ sắc.

“Truyền thuyết tam thạch giới Lâm Thượng đã sớm đã cử hà phi thăng rời đi, không nghĩ tới thế nhưng còn lưu lại tại hạ giới.”

“Hừ, ngươi cho là Lâm Thượng thật muốn là cử hà phi thăng rời đi, Lâm gia còn có thể thống ngự được tam thạch giới cùng với quanh thân gần bốn ngàn giới sao?”

“Kia nhưng thật ra, bất quá ta nghe nói Lâm gia ra cái kỳ tài, mới 5 tuổi liền đã là vạn tượng cảnh giới. Một khi

hắn trưởng thành đứng lên, cho dù Lâm Thượng cử hà phi thăng rời đi, Lâm gia hẳn là cũng có thể trấn được tam thạch giới.”

“Một thiên tài muốn trưởng thành lên lại khởi là dễ dàng việc? Có bao nhiêu thiên tài ở còn trẻ khi liền ngã xuống! Lâm gia vị này kỳ tài bất quá mới 5 tuổi, về sau đường còn dài lắm!”

Làm long ưng yêu bay qua hắc thủy hồ khi, có không ít người nhận ra Lâm Thượng tọa kỵ, ào ào mặt lộ vẻ vẻ khiếp sợ, thấp giọng nghị luận.

Mọi người nghị luận làm cho Lâm Thượng sắc mặt hơi hơi có chút khó coi, mà Lâm gia đương đại gia chủ Lâm Thao Thiên lại xấu hổ cúi đầu. Mấy năm nay Lâm gia nối tiếp không người, hiển nhiên đã ở hắc thủy giới vực truyền ra. Mà Lâm Thiếu Bảo tuy rằng là Lâm gia vạn năm khó gặp kỳ tài, nhưng là chính như những người đó sở nghị luận, muốn trưởng thành đứng lên cũng không phải dễ dàng việc. Tựa như phía trước, nếu không phải Hạ Vân Kiệt, Lâm gia vị này vạn năm khó gặp kỳ tài chỉ sợ cũng muốn sớm chết non.

“Ha ha, này không phải Lâm Thượng huynh sao? Đã lâu không thấy, gần đây được a!” Mọi người thấp giọng nghị luận khi, nơi xa có một long liễn 9 điều giao long lôi kéo nhất lưu quang tràn đầy màu từ xa đến gần, đảo mắt đuổi theo long ưng yêu, long liễn thượng truyền đến một đạo khàn khàn thanh âm.

Hạ Vân Kiệt nghiêng đầu hướng kia long liễn nhìn lại, gặp long liễn ngồi một cái mặt vàng thân gầy, đầu đội kim quan lão nhân, kia lão nhân đồng dạng có thiên tiên cảnh giới, vừa rồi nói chuyện đó là hắn.

Long liễn mặt sau còn đi theo không ít người, không phải điều khiển xe liễn, đánh bảo tràng, đó là cưỡi phi

cầm dị thú, đoan là kiểu cách mười phần. Trong đó có một y phục rực rỡ nữ tử cưỡi một hình dạng có vài phần giống quá trong truyền thuyết thượng cổ thần thú Loan Phượng nhất khiến người chú ý. Này nữ tử không chỉ có xinh đẹp như hoa, một thân tu vi cũng đã trăn tới cử hà hậu kỳ cảnh giới.

“Nguyên lai là Chu Thiên huynh, hạnh ngộ, hạnh ngộ!” Lâm Thượng cũng nghiêng đầu hướng kia ngồi ở long liễn thượng lão nhân nhìn lại, ôm quyền chắp tay thi lễ nói, chính là ôm quyền chắp tay thi lễ khi, trong mắt ẩn ẩn lóe ra một tia hận ý.

Làm Lâm Thượng cùng kia Chu Thiên chào hỏi khi, bốn phía người từ lâu kinh nhận ra kia ngồi ở long liễn lão nhân, trên mặt tất cả đều toát ra vẻ khiếp sợ.

“Chu gia không phải đã ra một vị thiên tiên sao? Không nghĩ tới Chu Thiên thế nhưng còn lưu lại tại hạ giới, kia chẳng phải là một nhà có hai vị thiên tiên tọa trấn?”

“Trách không được nghe nói đoạn thời gian trước Lâm gia cùng Chu gia bởi vì ở thanh bác giới phát hiện một cái đại hình Tử Vân thạch mạch khoáng đã xảy ra xung đột, cuối cùng cũng là Lâm gia rời khỏi.”

“Chu gia mấy năm nay nhân tài xuất hiện lớp lớp, không chỉ có đương đại gia chủ Chu Nguyên là thiên tiên cảnh giới, hơn nữa nghe nói Chu Nguyên nữ nhi Chu Thanh Liên lại không thế ra thiên tài, mới gần hai trăm tuổi liền đã tu luyện đến cử hà hậu kỳ cảnh giới, tức thì bị Côn Luân giới dao trì phái chưởng giáo nhìn trúng, thu làm đệ tử, tương lai tám chín phần mười có thể vượt qua thiên kiếp, thành tựu thiên tiên vị. Lâm gia lãnh thổ cùng Chu gia giáp giới, đã không hề thiếu giới lục giới chủ gặp Chu gia thịnh vượng, đã đầu phục đi qua, tái như vậy đi xuống, chỉ sợ Lâm gia sớm hay muộn cũng muốn bị Chu gia cấp gồm thâu.”

“Hoàng đế bệ hạ hẳn là sẽ không ngồi xem Chu gia gồm thâu Lâm gia.” Có người trì không đồng ý với ý kiến nói.

“Hừ, kia cũng không nhất định. Đừng quên Chu Thanh Liên nhưng là Côn Luân giới dao trì phái chưởng giáo đệ tử. Dao trì phái nhưng là nắm trong tay bát phẩm Côn Luân giới vực, thực lực ở ba ngàn giới đều là số một số hai. Hơn nữa, ta nghe nói thái tử điện hạ đến bây giờ còn không có lập thái tử phi. Quốc không thể một ngày không quân, đồng dạng cũng không có thể không mẫu a. Lần này điện hạ đăng cơ, nguyên bản Chu Thiên cùng đương đại gia chủ Chu Nguyên tất cả đều tới rồi, đã là biểu đạt cũng đủ cung kính thần phục ý, nhưng Chu Thanh Liên nhưng cũng cố ý tới rồi, lại chẳng lẽ không phải không có thâm ý?”

“Thử!” Có người thật sâu hít một ngụm lãnh khí,“Nếu là như thế, Lâm gia liền thật sự nguy hiểm.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1486 : Đồng ngôn vô kỵ

Như có như không nghị luận thanh truyền đến Lâm gia trong tai, làm cho người Lâm gia sắc mặt đều trở nên có chút khó coi, mà người Chu gia lại đều thẳng thắn sống lưng, trên mặt lộ ra một tia đắc ý cùng ngạo sắc.

Hạ Vân Kiệt còn lại là hơi có chút tò mò hướng kia Chu Thanh Liên nhìn lại.

Không chỉ có bởi vì Chu Thanh Liên là Côn Luân giới dao trì phái chưởng môn đệ tử, càng bởi vì vừa rồi Hạ Vân Kiệt nghe ra Chu Thanh Liên rất khả năng hội trở thành huyền xà quốc hoàng hậu nói trung ý.

Thủy Dịch Thiên nhưng là hắn Hạ Vân Kiệt đệ tử, hắn muốn kết hôn lão bà, Hạ Vân Kiệt vị này làm sư phụ tự nhiên muốn chú ý một hai.

“Hừ!” Chính là Chu Thanh Liên lại rõ ràng hiểu lầm Hạ Vân Kiệt, thấy hắn hướng chính mình trông lại, hừ lạnh một tiếng, hai mắt hướng hắn bắn ra hai đạo duệ quang.

Duệ quang như kiếm, xuyên thấu qua ánh mắt tiếp xúc trực tiếp công hướng Hạ Vân Kiệt tinh thần ý niệm.

Hạ Vân Kiệt sắc mặt khẽ biến, trong mắt toát ra không vui sắc, này Chu Thanh Liên hiển nhiên là kiếm đạo cao thủ, thế nhưng có thể đem ý niệm ngưng tụ thành kiếm đến công kích hắn tinh thần thế giới. Nếu hắn tinh thần ý niệm hơi chút thấp một ít, chỉ sợ cũng muốn âm thầm ăn nhất đau khổ, có thể thấy được nàng này tâm tính tàn nhẫn, chính là vô tình hạng người.

Nếu không vui này nữ tử, Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng liền lười tái quan sát nàng, liền dời qua ánh mắt. Kia Chu Thanh Liên gặp Hạ Vân Kiệt thu hồi ánh mắt, quay đầu

không hề xem nàng, còn tưởng rằng hắn chịu thiệt, khóe miệng không khỏi gợi lên một chút đắc ý cười lạnh.

“Hạ đạo hữu, ngươi không sao chứ?” Lâm Thao Thiên đứng ở Hạ Vân Kiệt bên người, vừa rồi Chu Thanh Liên lấy ánh mắt ngưng tụ kiếm quang hướng Hạ Vân Kiệt phóng mà đến khi, hắn cũng cảm thấy một tia sát ý, không khỏi quan tâm hỏi Hạ Vân Kiệt, trong mắt lóe ra một tia tức giận sắc.

“Vô phương.” Hạ Vân Kiệt hướng Lâm Thao Thiên khẽ lắc đầu.

“Lâm Thượng huynh, vị này nghĩ đến tất là các ngươi Lâm gia không thế ra kỳ tài. Quả nhiên rất cao, bất quá 5 tuổi liền đã là vạn tượng cảnh giới, xem ra tương lai nhất định có thể thành tựu thiên tiên vị, gánh vác Lâm gia gánh nặng.” Làm Hạ Vân Kiệt cùng Lâm Thao Thiên thấp giọng trao đổi khi, Chu Thiên lại đem ánh mắt đầu hướng về phía Lâm Thiếu Bảo khích lệ nói.

Chính là khích lệ khi, khóe miệng của hắn lại rõ ràng mang theo một tia trào phúng sắc, mà người hơi chút có tâm điểm cũng có thể nghe ra đến hắn trong lời nói rất có cười nhạo Lâm gia xuống dốc, cần nhờ một cái 5 tuổi tiểu hài tử vác gánh nặng ý tứ.

“Đa tạ Chu Thiên huynh nói ngọt.” Lâm Thượng âm mặt trở về một câu, liền chuyển qua đầu, không hề để ý tới Chu Thiên.

Chính là Chu Thiên trước kia nguyên bản liền cùng Lâm Thượng có chút thù, nay Chu gia lại là rầm rộ chi thế, khó được gặp được Lâm Thượng, cũng là không muốn buông tha khoe ra đả kích Lâm Thượng cơ hội, gặp Lâm Thượng quay đầu đi, nhưng không có thức thời sử dụng giao long lôi kéo long liễn rời đi, ngược lại cười hướng Lâm Thiếu Bảo vẫy tay nói:“Tiểu oa nhi, đến lão phu bên

này, làm cho lão phu nhìn xem ngươi này Lâm gia tương lai gia chủ căn cốt thiên phú đến tột cùng có bao nhiêu lợi hại.”

Gặp Chu Thiên thế nhưng chào hỏi Lâm Thiếu Bảo đi qua, rõ ràng còn không tưởng như vậy từ bỏ, người Lâm gia trong mắt đều toát ra căm tức sắc. Bất quá Chu Thiên thân là trưởng bối chào hỏi Lâm Thiếu Bảo đi qua, nhưng cũng không có gì không đúng địa phương, mọi người lại không có biện pháp phát tác.

“Ngươi là người xấu, ta mới không muốn đến ngươi bên kia đi đâu!” Bất quá đồng ngôn vô kỵ, kia Lâm Thiếu Bảo làm sao quản Chu Thiên là trưởng bối còn là thiên tiên, trực giác nói cho hắn Chu Thiên bọn họ không phải cái gì người tốt, hơn nữa này vài năm Chu gia cùng Lâm gia không thiếu phát sinh xung đột, Lâm Thiếu Bảo tuy rằng tuổi nhỏ nhưng cũng nghe được một ít, nhưng thật ra ghi tại trong lòng, cho nên gặp Chu Thiên muốn vời hô hắn đi qua, lập tức liền hướng hắn lè lưỡi, trực tiếp mắng.

“Lớn mật!” Chu Thanh Liên gặp Lâm Thiếu Bảo thế nhưng mắng Chu gia lão tổ tông là người xấu, nhất thời mặt đẹp phát lạnh, tiêm dài trắng nõn ngọc thủ nâng lên, cách không hướng Lâm Thiếu Bảo liền bắt đi.

Này Chu Thanh Liên tuy rằng chính là nhẹ nhàng nâng tay hướng Lâm Thiếu Bảo cách không chộp đi, nhưng bốn phía không gian tại kia thiên thiên ngọc thủ phía trước tựa hồ thành giấy bình thường, ngọc thủ nơi đi qua ào ào vỡ tan mở ra, đảo mắt kia ngọc thủ liền đã thân đến Lâm Thiếu Bảo trước mặt.

“Bất quá là đồng ngôn vô kỵ, cô nương cần gì phải động thủ đâu?” Lâm Thiếu Bảo vốn ngay tại Hạ Vân Kiệt bên người, Hạ Vân Kiệt thấy thế tự nhiên không tha Chu Thanh Liên đem Lâm Thiếu Bảo bắt đi, ngón tay nhẹ

nhàng bắn ra, một đạo duệ quang như kiếm đâm hướng kia thiên thiên ngọc thủ, cũng là không thấy chút thương hương tiếc ngọc.

Chu Thanh Liên ngồi ở Loan Phượng không thuần huyết mạch hậu duệ trên lưng, cách Lâm Thiếu Bảo còn có một đoạn không nhỏ khoảng cách, chân chính thân tham tới được thiên thiên ngọc thủ tự nhiên là pháp lực sở ngưng tụ, mà Hạ Vân Kiệt duệ quang tự nhiên cũng là pháp lực ngưng tụ.

Duệ quang đâm vào thiên thiên ngọc thủ, ngọc thủ lập tức hóa thành hư vô, mà cách đó không xa Chu Thanh Liên đồng thời cảm thấy lòng bàn tay như bị châm đâm một chút, một trận đau đớn, trong mắt lóe ra một tia kinh ngạc đồng thời, lại sát khí đột nhiên khởi, vừa mới chuẩn bị lại ra tay.

Một đạo to lớn uy áp đột nhiên theo Lâm Thượng thân thể phát ra đi ra, dẫn tới bốn phía không gian rung chuyển.

“Chu Thiên huynh, ta Lâm Thượng còn chưa có đi tiên giới đâu!” Lâm Thượng chậm rãi quay đầu, ánh mắt đầu tiên là thản nhiên nhìn Chu Thanh Liên liếc mắt một cái, sau đó dừng ở Chu Thiên trên người.

Chính là như vậy thản nhiên liếc mắt một cái, lại làm cho Chu Thanh Liên thân thể mềm mại nhịn không được run nhè nhẹ một chút, nhưng rất nhanh liền lại thẳng thắn sống lưng, trong mắt hàn mang bắn ra bốn phía, quanh thân hàn khí quanh quẩn.

“Thái tử điện hạ đăng đế vị đại điển sắp tới, Thanh Liên không thể vô lễ.” Chu Thiên khàn khàn thanh âm lại vang lên.

Ngôn ngoại ý, hắn không phải sợ Lâm Thượng, mà là

xem ở thái tử điện hạ đăng cơ phân thượng.

“Là lão tổ tông.” Chu Thanh Liên nghe vậy hơi hơi hướng Chu Thiên khom người, thu hồi lộ lãnh liệt chiến ý.

Lâm Thượng thấy thế thế này mới thu hồi thiên tiên oai, nhẹ tay vỗ nhẹ nhẹ long ưng yêu đầu, long ưng yêu một tiếng rồng ngâm, giương cánh cao tường mà đi.

“Đứa nhỏ này, nói không mang theo ngươi tới, ngươi không chịu, nay cũng là gặp rắc rối làm phiền hà ngươi Hạ thúc thúc.” Long ưng yêu trên lưng, Lâm Thao Thiên nhớ tới vừa rồi xung đột, nhịn không được hướng Lâm Thiếu Bảo trách nói.

“Đồng ngôn vô kỵ, huống hồ kia Chu Thiên cũng thật là đáng giận, Tiểu Bảo nói được cũng đúng vậy, Lâm giới chủ không cần trách cứ hắn.” Hạ Vân Kiệt thay Lâm Thiếu Bảo nói chuyện nói.

“Việc này nói đến cũng quả thật không trách Tiểu Bảo, Hạ đạo hữu trân trọng Tiểu Bảo chi tâm, lão phu cũng thâm vì cảm động. Chính là Hạ đạo hữu vừa rồi quả thật có chút càn rỡ, có lão phu ở đây, kia Chu Thanh Liên lại như thế nào thật có thể bị thương Tiểu Bảo. Nay đạo hữu vừa ra tay, cũng là đem ngươi chính mình cấp liên lụy đi vào, kia Chu Thiên chính là trừng mắt tất báo hạng người, Chu Thanh Liên lại Côn Luân giới dao trì phái chưởng môn đệ tử, trời sanh tính vô tình cao ngạo, ngươi vừa rồi ra tay, bọn họ chỉ sợ sẽ không từ bỏ ý đồ a. Bất quá Hạ đạo hữu ngươi yên tâm, việc này nhân Tiểu Bảo dựng lên, lão phu vô luận như thế nào đều đã hộ ngươi chu toàn.” Lâm Thượng thần sắc có chút lo lắng nói.

“Lâm đạo hữu cứ việc yên tâm, ta nếu dám ra tay tự nhiên cũng sẽ không sợ kia Chu gia. Nhưng thật ra ta

vừa rồi nghe người ta nghị luận, tựa hồ Lâm gia cùng Chu gia thù kết sâu, Lâm gia cũng ăn không ít mệt.” Hạ Vân Kiệt phong khinh vân đạm vẫy vẫy tay, sau đó ngược lại quan tâm khởi Lâm gia sự tình đến.

Tổng thể mà nói, Lâm gia cho hắn ấn tượng còn là tốt lắm.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1487 : Lo lắng

“Thế giới này vốn chính là thừa hành cá lớn nuốt cá bé quy tắc, Lâm gia cùng Chu gia lãnh địa lại là tương liên. Nay Chu gia thịnh vượng, Chu Thiên người này cũng tố có dã tâm, tự nhiên muốn nhân cơ hội gồm thâu ta Lâm gia địa bàn, lâu ngày, thù tự nhiên cũng liền kết hạ. Cũng may Lâm gia còn có lão phu ở, hắc thủy giới vực lại có bệ hạ bực này tuyệt thế cường giả tọa trấn, Chu gia cho dù có nghĩ rằng gồm thâu ta Lâm gia, nhưng cũng không dám quá mức chẳng kiêng nể, quy mô xâm chiếm. Bất quá nếu tân đăng cơ bệ hạ thực cưới Chu Thanh Liên làm vợ, ta đây Lâm gia liền thật sự nguy hiểm.” Lâm Thượng gặp Hạ Vân Kiệt tựa hồ cũng không như thế nào đem Chu gia để vào mắt, có chút kinh ngạc nhìn hắn một cái, sau đó thần sắc có chút ảm đạm lo lắng nói.

“Theo ta thấy, bệ hạ phi thường xem trọng thái tử điện hạ, có hy vọng thái tử điện hạ trọng chấn hắc thủy huyền xà nhất mạch chi dã tâm. Mấy năm trước bệ hạ cố ý cùng tứ hải cung liên hôn việc? Tuy rằng sau lại liên hôn việc hủy bỏ, bất quá huyền xà quốc lại cùng tứ hải cung kết thành liên minh, có thể thấy được bệ hạ ở thái tử điện hạ trên người là ký thác kỳ vọng cao, trước tiên đã làm không ít công tác. Nay này Chu Thanh Liên chính là Côn Luân giới dao trì phái chưởng môn đệ tử, nếu là thái tử điện hạ cưới Chu Thanh Liên làm vợ, không chỉ có có thể hoàn toàn làm cho Chu gia trung tâm cùng huyền xà quốc, nhưng lại có thể cùng dao trì phái kéo đến quan hệ. Kể từ đó, huyền xà quốc là có thể yên tâm khuếch trương địa bàn.” Lâm Thao Thiên lo lắng lo lắng nói.

Hắn là Lâm gia đương đại gia chủ, tự nhiên thời khắc chú ý huyền xà quốc động thái, không giống Lâm Thượng đã lui cư phía sau màn, càng nhiều là bế quan

tu luyện.

“Lại có việc này!” Lâm Thượng thần sắc nhất thời ngưng trọng rất nhiều, hiển nhiên Lâm Thao Thiên phân tích mang cho hắn rất lớn rung động.

Chỉ có Hạ Vân Kiệt mặt không đổi sắc, hiểu rõ cho ngực. Bởi vì hắn biết mấy năm trước Thủy Vô Ngân sở dĩ tưởng cùng tứ hải cung liên hôn, chẳng phải là hắn có dã tâm, mà là hắn biết chính mình ngoại tôn gánh vác huyết hải thâm cừu, phải không ngừng biến cường thành đại, phải phòng ngừa chu đáo. Hơn nữa Hạ Vân Kiệt còn biết, lần này nếu không phải hắn trùng hợp đuổi tới huyền xà quốc, Thủy Dịch Thiên tám chín phần mười thật sự sẽ cùng Chu Thanh Liên liên hôn. Bởi vì Chu Thanh Liên sau lưng có Côn Luân giới dao trì phái, này đối với hắn tương lai báo thù khẳng định có giúp.

Bất quá nay Hạ Vân Kiệt nếu biết kia Chu Thanh Liên là cái lãnh lệ vô tình chi nữ, tự nhiên là sẽ không đồng ý chính mình đồ đệ cưới như vậy nữ nhân, chẳng sợ Chu Thanh Liên sau lưng có dao trì phái, ở báo thù trên đường có thể giúp Thủy Dịch Thiên giúp một tay.

“Đúng vậy.” Lâm Thao Thiên gật đầu nói.

“Nếu là như thế, thái tử điện hạ tám chín phần mười sẽ cùng Chu Thanh Liên liên hôn. Dao trì phái thế lực nhưng là so với tứ hải cung cường đại rất nhiều, chẳng sợ Chu Thanh Liên chính là dao trì phái một đệ tử, nếu bệ hạ có khuếch trương, trọng chấn huyền xà nhất mạch dã tâm, cũng khẳng định sẽ không bỏ qua này cùng dao trì phái kết tốt cơ hội.” Lâm Thượng thần sắc càng phát ra ngưng trọng.

……

“Không nghĩ tới Lâm gia nhưng thật ra mời chào cái

nhân vật lợi hại.” Long liễn, Chu Thiên vuốt cằm sắc mặt âm trầm nói.

Chu Thanh Liên thực lực như thế nào, Chu Thiên thân là Chu gia lão tổ tông nhất rõ ràng. Vừa rồi Hạ Vân Kiệt chính là nhẹ nhàng đầu ngón tay bắn ra liền làm cho Chu Thanh Liên ăn cái tiểu mệt, hiển nhiên không phải bình thường cử hà hậu kỳ cảnh giới tu sĩ có thể so sánh.

“Lợi hại lại như thế nào? Chờ Thanh Liên cùng thái tử điện hạ hỉ kết liên lý, trở thành một quốc gia chi hậu, đừng nói chính là chính là một cử hà hậu kỳ cảnh giới tu sĩ, cho dù là thiên tiên, thật muốn trấn sát cũng không phải khó khăn việc.” Chu gia gia chủ Chu Nguyên không cho là đúng nói.

Chu Nguyên cùng hắn lão tổ tông bộ dạng rất giống, đồng dạng mặt hoàng thân gầy, mặt âm trầm khi thoạt nhìn phá lệ âm trầm dữ tợn.

“Ha ha, cũng là. Chờ Thanh Liên gả cùng thái tử điện hạ, toàn bộ hắc thủy giới vực ai dám cùng ta Chu gia làm đối!” Chu Thiên nghe vậy bừa bãi cười ha hả.

“Ta nếu gả cho thái tử điện hạ, cái thứ nhất muốn giết đó là vừa rồi người nọ. Chính là một hạ nhân, cũng dám đối ta động thủ!” Chu Thanh Liên mặt đẹp hàn sương, hai mắt sát khí lóe ra nói.

Vừa rồi Hạ Vân Kiệt kia nhẹ nhàng bắn ra, đến bây giờ còn làm cho nàng bàn tay tâm ẩn ẩn làm đau, điều này làm cho Chu Thanh Liên nhất tưởng đứng lên liền phá lệ thống hận.

Ở Chu Thanh Liên xem ra, Hạ Vân Kiệt bất quá chính là Lâm gia một hạ nhân, một chó săn, mà nàng lại quý là Chu gia không thế ra thiên tài nhân vật, lại là dao trì phái chưởng môn đệ tử, thân phận loại nào tôn quý, lại khởi

là hắn có thể mạo phạm ?

“Thái tử điện hạ là hắc thủy huyền xà bộ tộc vô số năm qua huyết mạch nhất thuần khiết một vị kỳ tài, tục truyền hắn vừa vượt qua thiên kiếp, thành tựu thiên tiên vị, bệ hạ cũng đã không phải đối thủ của hắn. Nguyên nhân vì này dạng, hắn đăng cơ một chuyện, hắc thủy huyền xà bộ tộc không một người phản đối. Chỉ sợ tương lai, thái tử điện hạ rất khả năng hội trở thành quát tháo toàn bộ ba ngàn giới đại nhân vật, cho nên Thanh Liên, lần này nhất định phải hảo hảo nắm chắc, nhất định phải làm cho thái tử điện hạ nhìn trúng ngươi.” Chu Nguyên thần sắc trịnh trọng dặn dò nói.

“Yên tâm đi gia gia, lần trước thái tử điện hạ ngoài ý muốn cùng tỷ tỷ gặp nhau, vừa thấy dưới lập tức liền kinh là thiên nhân, chỉ cần tỷ tỷ hơi chút thi triển điểm nữ nhân thủ đoạn, thái tử điện hạ tuyệt đối trốn không thoát tỷ tỷ bàn tay.” Một nam tử cùng Chu Thanh Liên sóng vai mà đứng nói.

“Thật sự Thanh Liên? Chuyện này ngươi như thế nào cho tới bây giờ không cùng gia gia nhắc tới quá?” Chu Nguyên nghe vậy không khỏi vẻ mặt kinh hỉ, Chu Thiên cũng không ngoại lệ.

“Gia gia, loại chuyện này ngươi không có hỏi, ta như thế nào không biết xấu hổ nói.” Chu Thanh Liên ửng đỏ mặt nũng nịu nói, trong mắt lại toát ra một tia đắc ý kiêu ngạo sắc.

“Ha ha, cũng là, cũng là!” Chu Nguyên thoải mái cười ha hả.

……

Huyền thiên thành, huyền xà quốc quốc đô, không chỉ có là hắc thủy giới vực linh khí tối nồng đậm tối phồn hoa

địa phương, cũng là toàn bộ hắc thủy giới vực quyền lực trung tâm.

Lâm gia là hắc thủy giới vực thế lực lớn chi nhất, tự nhiên ở huyền thiên thành đặt mua có sản nghiệp, lấy phương tiện trước tiên biết huyền xà quốc hướng đi. Tựa như địa cầu nước cộng hoà, từng cái tỉnh từng cái thị đều ở kinh thành thiết lập trú kinh làm giống nhau.

Hạ Vân Kiệt bọn họ nhất đến huyền thiên thành, lập tức liền có Lâm gia ở huyền thiên thành người phụ trách tiếp đãi bọn họ, đem bọn họ nhận được Lâm gia ở tây thành nội phủ đệ.

Nói là phủ đệ cũng là giống như hoàng cung bình thường, cung điện liên miên phập phồng, san sát điêu long mài phượng, kim bích huy hoàng, rộng lớn đại khí, không chỉ có như thế, cả tòa phủ đệ lại linh khí nồng đậm tựa hồ so với Lâm gia ở tam thạch giới giới chủ phủ đều phải hơn một chút, bốn phía còn bố có lợi hại trận pháp.

“Hắc thủy hồ hạ có một cái đại linh mạch, huyền thiên thành liền thành lập tại đây điều linh mạch phía trên, cho nên nơi này linh khí so với hắc thủy giới vực gì một chỗ đều phải nồng đậm. Nguyên nhân vì này dạng, vô số tu sĩ đều muốn đến huyền thiên thành tu luyện, tạo thành huyền thiên thành phồn hoa, cũng tạo thành huyền thiên thành vô cùng sang quý giá, không phải tài lực hùng hậu hạng người, là không có biện pháp ở huyền thiên thành mua phủ đệ.” Lâm Thao Thiên gặp Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ kinh ngạc sắc, liền cố ý giải thích nói.

“Thì ra là thế, trách không được nơi này linh khí như thế nồng đậm.” Hạ Vân Kiệt thoải mái nói.

Vào phủ đệ, phủ đệ người phụ trách rất nhanh liền dàn xếp tốt lắm mọi người.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1488 : Tể tướng

Lâm Thượng thấy mọi người đã dàn xếp tốt, liền đối với Hạ Vân Kiệt nói:“Hạ đạo hữu, lão phu muốn đi bái kiến một vị lão hữu, ngươi cũng theo ta đi đi.”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy vốn định cự tuyệt, nhưng ý nghĩ vừa chuyển, còn là gật đầu đáp ứng rồi xuống dưới.

Chu gia cùng Lâm gia mâu thuẫn xung đột, đề cập đến hắc thủy giới vực hai đại thế lực, nếu là xử lý không tốt, tất nhiên hội ảnh hưởng đến hắc thủy giới vực ổn định, Hạ Vân Kiệt cảm thấy chính mình còn là cần thận trọng, không thể gần bằng vừa rồi Chu gia biểu hiện liền nhận định Chu gia không đúng, cũng không thể vào trước là chủ liền cho rằng Lâm gia đáng giá hắn giúp duy trì. Cho nên hắn cảm thấy có tất yếu ở nhìn thấy Thủy Dịch Thiên phía trước, cùng Lâm Thượng nhiều chút tiếp xúc cùng hiểu biết, để tránh làm lỗi.

Người vị trí càng cao, quyền lực càng lớn, lại càng hẳn là thận trọng ngôn hành, bởi vì hắn mỗi tiếng nói cử động thường thường có thể quyết định rất nhiều người vận mệnh.

Hạ Vân Kiệt hiện tại chính là như vậy. Hắn mà nói đối với Thủy Dịch Thiên mà nói, không chút nào khoa trương nói chính là thánh chỉ, chính là “Quân kêu thần chết, thần không thể không chết”. Cho nên đề cập đến Lâm gia cùng Chu gia sự tình, Hạ Vân Kiệt muốn thôi không mở miệng, một khi mở miệng, liền liền quyết định gia tộc bọn họ vận mệnh.

Lâm Thượng đi bái phỏng đối tượng là huyền xà quốc đương triều Tể tướng Lục Tường Sinh, cũng là huyền xà quốc trung quyền thế thật lớn, cực được Thủy Vô Ngân tín nhiệm nhân vật trọng yếu chi nhất.

Lục Tường Sinh thân là huyền xà quốc Tể tướng, chẳng phải là dựa vào cao thâm tu vi, cường đại thực lực, mà là dựa vào hắn ở xử lý quốc gia sự vụ thiên phú, ở xử lý gì sự tình đều thực có thể đón ý nói hùa Thủy Vô Ngân tâm ý.

Đương nhiên có thể thân là huyền xà quốc Tể tướng, Lục Tường Sinh thực lực còn là rất mạnh, là một vị lão bài cử hà hậu kỳ tu sĩ, xa không phải bình thường tu sĩ có thể so sánh, đơn giản cùng Lâm Thượng, Chu Thiên các thiên tiên cấp cường giả so sánh với, liền có vẻ nhược một điểm thôi.

Bất quá Lục Tường Sinh tuy rằng chỉ có cử hà hậu kỳ tu sĩ, nhưng hắn ở toàn bộ hắc thủy giới vực nói mà nói so với thiên tiên còn muốn có phân lượng. Bởi vì hắn là huyền xà quốc Tể tướng, sau lưng có Thủy Vô Ngân duy trì.

Điểm này theo Lâm Thượng quý là thiên tiên, tự mình tới cửa bái phỏng Lục Tường Sinh vị này cử hà hậu kỳ cảnh giới tu sĩ, hắn cũng chưa tự mình ra ngoài nghênh đón, sẽ không khó coi đi ra Lục Tường Sinh ở hắc thủy giới vực địa vị.

Thật là so với bình thường thiên tiên đều phải hơi thắng một ít.

“Lâm tiên nhân không có từ xa tiếp đón, thứ tội, thứ tội!” Hạ Vân Kiệt là ở Tể tướng phủ phòng tiếp khách gặp được Lục Tường Sinh.

Lục Tường Sinh đánh ha ha, ngoài miệng khách khí, cũng là chút không có nhìn thấy thiên tiên sở nên có khiêm tốn, ngược lại cấp Hạ Vân Kiệt một loại ẩn ẩn tài trí hơn người cảm giác.

“Mạo muội tiến đến, vốn là quấy rầy, lại sao có thể lao động Lục đại nhân nghênh đón a.” Lâm Thượng vội vàng nói.

Nhìn một vị thiên tiên ở cử hà hậu kỳ cảnh giới tu sĩ trước mặt khiêm tốn bộ dáng, Hạ Vân Kiệt tựa hồ đột nhiên có chút hiểu được vì cái gì có nhiều như vậy thiên tiên ý đồ lưu lại hạ giới, không muốn phi thăng tiên giới. Tại hạ giới, thân là một vị thiên tiên, đối mặt cường quyền còn còn muốn bồi khuôn mặt tươi cười, nếu đến tiên giới, thiên tiên đầy đường chạy, còn có huyền tiên, kim tiên, Thái Ất kim tiên, không khó tưởng tượng, đừng nói Lâm Thượng, cho dù Thủy Vô Ngân loại này thiên tiên từng tại hạ giới thống ngự một cái thất phẩm giới vực, đến tiên giới đều kẹp chặt cái đuôi làm người, chịu người sử dụng.

Thói quen tay nắm quyền to, tỉ nghễ thiên hạ, lại có vài người nguyện ý lại đi làm cái tiểu binh, chịu người khác khoa tay múa chân ?

Ở Hạ Vân Kiệt trong lòng âm thầm cảm khái khi, Lâm Thượng đã mỉm cười cấp Lục Tường Sinh đưa lên một cái trữ vật giới, nói:“Lần này tiến đến, còn có chút sự tình cần làm phiền Lục đại nhân.”

“Nga, Lâm tiên nhân khách khí, mời nói.” Lục Tường Sinh thần niệm hướng trữ vật giới quét một chút, thần sắc hơi hơi vừa động, lập tức liền khôi phục bình tĩnh, hướng về phía Lâm Thượng ôm ôm quyền, nói.

“Lục đại nhân cũng biết, ta Lâm gia cùng Chu gia tương liên, gần nhất mấy năm nay, Chu gia chiếm trước không ít nguyên bản về ta Lâm gia quản hạt giới lục cùng tài nguyên, còn thỉnh Lục đại nhân hỗ trợ ra mặt chủ trì công đạo.” Lâm Thượng nói, trong giọng nói mang theo một tia giận dữ.

“Ngươi Lâm gia cùng Chu gia địa bàn tương liên, chuyện này bản quan tất nhiên là biết. Chính là nói Chu gia chiếm trước Lâm gia giới lục cùng tài nguyên, bản quan cũng là không biết, cũng không thể chỉ nghe ngươi lời nói của một bên, cần điều tra quá mới vừa rồi có thể có kết luận. Đương nhiên Lâm tiên nhân yên tâm, nếu là xác thực có việc này, bản quan tự nhiên sẽ thay các ngươi Lâm gia chủ trì công đạo.” Lục Tường Sinh gặp Lâm Thượng nhắc tới Chu gia, nghiêm sắc mặt nói.

Lâm Thượng biết Lâm gia cùng Chu gia tranh cãi việc, Lục Tường Sinh thân là huyền xà quốc Tể tướng, tổng lý toàn bộ hắc thủy giới vực lớn nhỏ sự vụ, không có khả năng không biết. Nay Lục Tường Sinh lại như vậy lý do thoái thác, hiển nhiên có có lệ ý, trong mắt không khỏi âm thầm lóe ra một tia căm tức sắc, bất quá trên mặt lại lộ ra cảm kích sắc nói:“Đa tạ Lục đại nhân, trừ bỏ chuyện này, Lâm mỗ còn có một sự kiện muốn nhờ.”

“Nga, Lâm tiên nhân thỉnh giảng.” Lục Tường Sinh nói, nói chuyện khi ánh mắt lại có khác thâm ý nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Hiển nhiên Lục Tường Sinh đã đoán được chuyện này cùng Hạ Vân Kiệt có liên quan.

“Tạ Lục đại nhân, vị này là Hạ Vân Kiệt Hạ đạo hữu, hắn cùng với ta Lâm gia có ân. Hắn là nhất giới tán tu, muốn vì bệ hạ hiệu lực, còn thỉnh Lục đại nhân hỗ trợ dẫn tiến một chút, mưu tốt chức vị.” Lâm Thượng nói.

“Nguyên lai là như vậy.” Lục Tường Sinh gật gật đầu, sau đó hướng Hạ Vân Kiệt nhìn lại, cao thấp đánh giá đứng lên, một bên đánh giá, một bên vỗ về râu nói:“Cử hà hậu kỳ cảnh giới, tu vi nhưng thật ra rất mạnh, nhân là Lâm tiên nhân mang đến, cũng đáng tín nhiệm, hướng bệ hạ đề cử không thành vấn đề, nhưng về phần có thể mưu đến cái gì chức vị, lại xem……”

“Bẩm báo lão gia, bích thanh giới Chu Thiên tiên nhân cùng bích thanh giới giới chủ Chu Nguyên cùng Chu Thanh Liên tiên tử cầu kiến.” Lục tường cuộc sống còn không có nói xong, một vị quản gia bộ dáng tiến đến thông báo nói.

“Nga, mau mau cho mời.” Lục Tường Sinh nghe vậy vội vàng đứng dậy nói, vừa nói, còn lập tức ra phòng tiếp khách, hiển nhiên là chuẩn bị tự mình đi nghênh đón.

Gặp Lục Tường Sinh vừa nghe đến Chu gia người tới thăm, liền khẩn cấp ra ngoài tự mình nghênh đón, tái trái lại chính mình vừa rồi đến khi, Lục Tường Sinh ra được ở phòng tiếp khách chờ chính mình, thái độ hoàn toàn bất đồng, Lâm Thượng sắc mặt rõ ràng trở nên rất là khó coi.

“Lão phu đã sớm hẳn là nghĩ đến, vua nào triều thần nấy, nay tân hoàng sắp đăng cơ, Lục Tường Sinh muốn bảo trụ chính mình vị trí, phải muốn kiệt lực đón ý nói hùa lấy lòng tân hoàng. Này Chu Thanh Liên nếu rất khả năng trở thành tân một thế hệ hoàng hậu, Lục Tường Sinh lại há chịu buông tha cùng Chu gia giao hảo cơ hội? Buồn cười lão phu thế nhưng còn muốn ngày xưa đồng điện vi thần tình nghĩa, chạy tới cầu hắn hỗ trợ chủ trì công đạo.”

“Lão tổ tông, nếu này Lục Tường Sinh rõ ràng không có khả năng giúp chúng ta, chúng ta đây cần gì phải ở tại chỗ này tự rước nhục nhã đâu? Còn không bằng đi thôi.” Lâm Thao Thiên sắc mặt đồng dạng rất khó coi.

Lần này đến bái phỏng Lục Tường Sinh, Lâm Thao Thiên làm Lâm gia đương đại gia chủ, tự nhiên cũng là hộ tống cùng nhau tiến đến.

“Hừ, ngươi cho là lão phu không nghĩ cứ như vậy phẩy

tay áo bỏ đi sao? Chỉ khi nào chúng ta hiện tại liền phẩy tay áo bỏ đi, thì phải là hoàn toàn cùng Lục Tường Sinh xé rách da mặt. Hiện tại chúng ta Lâm gia đã cùng Chu gia thế như nước với lửa, nếu sẽ cùng Lục Tường Sinh hoàn toàn xé rách da mặt, kia cùng đợi chúng ta Lâm gia chính là chân chính ngập đầu tai ương.” Lâm Thượng mặt âm trầm nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1489 : Ngươi cấp bản tiên tử lưu lại

“Đều là chúng ta vô dụng, làm hại lão tổ tông còn muốn chịu này nhục nhã!” Lâm Thao Thiên gặp Lâm Thượng nói như thế, vẻ mặt áy náy nói.

“Biết là tốt rồi, hảo hảo tài bồi Tiểu Bảo, chỉ cần hắn trưởng thành đứng lên, chúng ta Lâm gia lại vừa không lo. Chỉ tiếc, Tiểu Bảo còn quá nhỏ, hắn như thế nào sẽ không sớm một điểm sinh ra đâu!” Lâm Thượng thở dài nói.

“Lâm đạo hữu không cần như thế nản lòng, mặc kệ Lục Tường Sinh như thế nào quyền thế ngập trời, mặc kệ kia Chu gia thực lực bao nhiêu cường đại, nhưng này hắc thủy giới vực đúng là vẫn còn huyền xà quốc hoàng đế bệ hạ làm chủ. Chỉ cần sắp đăng cơ hoàng đế duy trì Lâm gia, hết thảy cũng không chừng gây cho sợ hãi.” Hạ Vân Kiệt gặp Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên ký giận dữ lại thở dài bộ dáng, mở miệng trấn an nói.

“Nói là nói như vậy, chỉ khi nào tân hoàng cưới Chu Thanh Liên làm vợ, tân hoàng lại sao lại tái duy trì ta Lâm gia? Không giúp đỡ chèn ép sẽ không sai lầm rồi. Nói đến lão phu thật sự là hổ thẹn, vốn là nghĩ có thể giúp Hạ đạo hữu một ít việc, nay xem ra, ngược lại rất khả năng liên lụy Hạ đạo hữu.” Lâm Thượng đầu tiên là lắc đầu phủ định, tiếp theo lại mặt mang vẻ xấu hổ đối Hạ Vân Kiệt nói.

“Lâm đạo hữu nói quá lời, Lâm đạo hữu chịu hỗ trợ ta liền……”

“Ha ha, Chu huynh, chu giới chủ, Chu tiên tử bên trong thỉnh.” Hạ Vân Kiệt nói còn chưa nói xong, bên ngoài truyền đến Lục Tường Sinh lang sảng tiếng cười.

Này tiếng cười ở vừa rồi tiếp đãi Lâm Thượng khi lại chưa bao giờ từng có.

“Lục đại nhân cũng thỉnh.” Chu Thiên hơi một tia khàn khàn thanh âm theo sát sau vang lên.

Tái tiếp theo, Hạ Vân Kiệt liền nhìn đến Lục Tường Sinh cùng đi Chu Thiên đoàn người xuất hiện ở tại đại sảnh cửa.

“Nguyên lai Lâm huynh đã ở nha.” Chu Thiên kỳ thật đã sớm biết Lâm Thượng bọn họ đã ở, bất quá lại ở chân rảo bước tiến lên đại sảnh khi, phảng phất vừa nhìn đến Lâm Thượng bình thường, mặt lộ vẻ một tia kinh ngạc cùng vẻ châm chọc nói.

“Ngươi thế nhưng đã ở!” Kia Chu Thanh Liên lại đang nhìn đến Hạ Vân Kiệt khi, mặt đẹp đột nhiên phát lạnh, trong mắt không chút nào che dấu toát ra một tia sát khí.

“Như thế nào hay là Chu tiên tử cùng người này có mâu thuẫn?” Chu Thanh Liên rất khả năng hội trở thành tân một thế hệ hoàng hậu, Lục Tường Sinh thân là Tể tướng cố ý ra mặt nghênh đón, cũng rất có nịnh bợ Chu Thiên ý tứ, chủ yếu chính là bởi vì Chu Thanh Liên duyên cớ, cho nên đối với cho Chu Thanh Liên nhất cử nhất động, mỗi tiếng nói cử động tự nhiên là phá lệ chú ý, thấy nàng nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt không chút nào che dấu sát khí, lập tức liền hỏi nói, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt lạnh không ít.

“Ha ha, chính là xích mích nhỏ. Nga, đúng rồi, không biết Lâm huynh này đến là vì chuyện gì?” Chu Thiên lại không như thế nào đem Hạ Vân Kiệt để vào mắt, huống hồ phía trước sự tình cũng là Chu Thanh Liên đối một cái tiểu hài tử ra tay trước đây, nhưng thật ra không tốt lấy ra nữa nói, miễn cho truyền đến tân hoàng trong tai,

khiến cho hắn không vui.

“Chu huynh như vậy vừa hỏi, nhưng thật ra nhắc nhở ta. Lại nói tiếp, Lâm tiên nhân lần này tiến đến, nhưng thật ra cùng các ngươi Chu gia có liên quan, hôm nay các ngươi đều ở, vừa vặn có thể nói cái rõ ràng.” Lục Tường Sinh nói.

“Phải không? Kia nói đến nghe một chút xem.” Chu Thiên nói, trong mắt lóe ra một tia căm tức cùng khinh thường.

Hắn tự nhiên có thể đoán được Lâm Thượng này đến bái phỏng Lục Tường Sinh tất nhiên là cáo Chu gia trạng đến.

“Là như vậy, Lâm tiên nhân nói, các ngươi Chu gia mấy năm nay chiếm trước không ít Lâm gia giới lục cùng tài nguyên, có thể có việc này?” Lục Tường Sinh nghiêm sắc mặt, hỏi.

“Lâm huynh, đây là ngươi không đúng, chúng ta Chu gia cùng Lâm gia luôn luôn nước giếng không phạm nước sông, tương kính như tân, chúng ta làm sao từng chiếm trước quá các ngươi Lâm gia giới lục cùng tài nguyên?” Chu Thiên nghe vậy hướng Lâm Thượng sắc mặt trầm xuống, chất vấn nói.

“Chu Thiên, ngươi nói không có, vậy ngươi có thể cho ta giải thích một chút, giang loan giới, bạch lộ giới, tiền thông giới…… Còn có thanh bác giới đại hình Tử Vân thạch mạch khoáng là chuyện gì xảy ra sao? Này đó đều là năm đó bệ hạ giới vực cắt đất thời gian phong cho ta Lâm gia.” Lâm Thao Thiên tính cách tương đối hỏa bạo một ít, gặp Chu Thiên không chỉ có không thừa nhận, ngược lại chất vấn Lâm gia lão tổ tông, không khỏi tức giận hướng quan hỏi.

Lâm Thao Thiên nhắc tới này đó giới đều là nguyên bản từ huyền xà quốc hoàng đế phân chia, về tam thạch giới quản hạt, tài nguyên đều có vẻ phong phú, ở hắc thủy giới vực đều có chút danh tiếng giới lục.

“Chu Nguyên, đây là có chuyện gì?” Chu Thiên nghe vậy nhưng không có trả lời, ngược lại quay đầu hỏi bên người Chu gia đương đại gia chủ Chu Nguyên.

“Hồi lão tổ tông, này đó giới trước mắt quả thật đều về ta Chu gia quản hạt. Bất quá này cũng không có thể trách ta Chu gia, đều là bọn họ Lâm gia làm điều ngang ngược, không được ưa chuộng, này đó giới giới chủ thật sự chịu đựng không được, đầu nhập vào tới được.” Chu Thiên cung kính trả lời.

“Ngươi đánh rắm, rõ ràng là các ngươi……” Lâm Thao Thiên nghe vậy không khỏi nổi trận lôi đình, hai mắt phun lửa.

“Làm càn! Lâm Thao Thiên, ngươi trong mắt còn có không có bản quan !” Lục Tường Sinh lại không đợi Lâm Thao Thiên đem nói cho hết lời, sắc mặt đã đột nhiên trầm xuống dưới, quát lạnh nói, một cỗ cường đại uy nghiêm theo hắn trên người phát ra đi ra, bao phủ trụ cả tòa đại điện.

Lục Tường Sinh nhưng là huyền xà quốc Tể tướng, quyền cao chức trọng, hắn chắc lần này giận, Lâm Thao Thiên trong lòng mặc dù có vạn phần không phục, nhưng cũng ở Lâm Thượng ý bảo hạ, nhẫn xuống dưới, hướng Lục Tường Sinh hơi hơi cúi đầu nói:“Lâm mỗ không dám.”

“Hừ!” Lục Tường Sinh gặp Lâm Thao Thiên cúi đầu thỉnh tội, thế này mới sắc mặt chuyển hoãn, uy nghiêm nói:“Tuy rằng năm đó bệ hạ giới vực cắt đất khi, từng hạ lệnh quá các ngươi không thể chiếm trước người khác

lãnh thổ. Bất quá nếu là khắp nơi giới chủ chủ động đầu nhập vào, cũng không sao nói là Chu gia lỗi. Lâm tiên nhân, Lâm giới chủ, các ngươi muốn hấp thụ giáo huấn, trở về hảo hảo nghĩ lại, không cần cô phụ năm đó bệ hạ đối với các ngươi tín nhiệm cùng sự phó thác.”

Lâm Thao Thiên nghe vậy phế đều thiếu chút nữa khí tạc, đang muốn phát hỏa, Lâm Thượng cũng đã cướp ở trước mặt hắn hướng Lục Tường Sinh hơi hơi ôm quyền nói:“Đa tạ Lục đại nhân, Lâm mỗ cái này cáo từ, không quấy rầy đại nhân.”

“Cũng tốt, bản quan sẽ không tiễn.” Lục Tường Sinh cũng không giữ lại.

“Lục đại nhân không cần khách khí.” Lâm Thượng lại theo Lục Tường Sinh hơi hơi ôm quyền, sau đó mang theo Lâm Thao Thiên cùng Hạ Vân Kiệt đứng dậy chuẩn bị rời đi.

“Ngươi, cấp bản tiên tử lưu lại.” Ngay tại Hạ Vân Kiệt cùng Lâm Thao Thiên cùng nhau đi theo Lâm Thượng hướng ngoài cửa lớn đi đến khi, Chu Thanh Liên đột nhiên chỉ vào Hạ Vân Kiệt, âm thanh lạnh lùng nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy cước bộ một chút, chậm rãi xoay người hướng Chu Thanh Liên nhìn lại, thản nhiên nói:“Ngươi tin tưởng muốn lưu lại ta sao? Nếu ta nói không đâu?”

“Nếu Chu tiên tử muốn ngươi lưu lại, ngươi liền lưu lại đi.” Lúc này Lục Tường Sinh lại mở miệng.

“Lục đại nhân, ngươi thân là huyền xà quốc Tể tướng, ngươi chưa phát hiện làm như vậy, thật to cô phụ hoàng đế bệ hạ tín nhiệm cùng sự phó thác sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Lục Tường Sinh thế nhưng cũng mở miệng muốn chính mình lưu lại, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía hắn,

hỏi.

“Làm càn, ngay cả bổn tướng mệnh lệnh ngươi cũng dám vi phạm sao?” Lục Tường Sinh đổ không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt lá gan đã vậy còn quá đại, cũng dám chất vấn trào phúng chính mình, không khỏi giận dữ. Mà Chu gia nhân gặp Hạ Vân Kiệt như vậy không biết sâu cạn, tất cả đều lộ ra châm chọc cùng vui sướng khi người gặp họa biểu tình, mà Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên hai người tắc tất cả đều đột nhiên thay đổi sắc mặt.

“Mệnh lệnh của ngươi ta vì cái gì sẽ không có thể vi phạm?” Hạ Vân Kiệt lạnh giọng hỏi.

“Thật sự là cuồng vọng, tốt lắm, bản quan khiến cho ngươi hiểu được vì cái gì bản quan mệnh lệnh là không thể vi phạm. Người tới, cấp bản quan……” Lục Tường Sinh phẫn nộ quát, một cỗ mênh mông uy áp theo hắn trên người mạnh phát ra đi ra.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1490 : Ta mang ngươi đi gặp một người

Hạ Vân Kiệt gặp Lục Tường Sinh thế nhưng còn muốn gọi người bắt chính mình, nhất thời trong cơn giận dữ, trong mắt sát khí đốn khởi, hừ lạnh một tiếng, đang chuẩn bị ra tay khi, một cỗ cường đại bá đạo hơi thở theo Lâm Thượng trên người phát ra mà ra, nháy mắt liền gắt gao ngăn chặn Lục Tường Sinh trong cơ thể phát ra đi ra uy áp.

“Lâm Thượng, ngươi đây là cái gì ý tứ? Hay là muốn tạo phản sao?” Lục Tường Sinh thấy thế sắc mặt đột nhiên biến, căm tức Lâm Thượng, quát lạnh nói.

“Lục đại nhân nói quá lời, lão phu chẳng qua là muốn mang đi Hạ đạo hữu mà thôi.” Lâm Thượng mặt âm trầm âm thanh lạnh lùng nói.

Chuyện tới nay, hắn tự nhiên sẽ không tái cùng Lục Tường Sinh hảo ngôn hảo ngữ hoà nhã sắc.

“Bổn tướng nếu nói không đâu?” Lục tường phát lạnh mặt hỏi.

“Người là lão phu mang đến, tự nhiên cũng muốn từ lão phu mang đi. Ngươi muốn thật muốn lưu lại hắn, nói không chừng lão phu cũng chỉ có động vừa động này thân lão xương cốt. Đương nhiên Lục đại nhân có thể phái người đem lão phu cũng cấp bắt lại.” Lâm Thượng âm thanh lạnh lùng nói, trên người khí thế càng phát ra cường hãn bá đạo, đem Lục Tường Sinh trên người phát ra đi ra hơi thở hoàn toàn cấp áp chế ở một góc, chút không thể động đậy.

Lục Tường Sinh sắc mặt trở nên cực kì khó coi âm trầm, trong mắt hàn mang chớp động, cũng là không dám có

tiến thêm một bước hành động.

Như thế nào thiên tiên, kia đã là siêu thoát rồi phàm nhân phạm trù, lại khởi như người thường? Cho dù huyền xà quốc hoàng đế đều phải đối thiên tiên áp dụng trấn an chính sách. Lâm gia nặc đại địa bàn chính là huyền xà quốc đối Lâm gia ban cho, cũng là đối Lâm Thượng trấn an.

Lục Tường Sinh dám tùy ý bắt một vị cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả, nhưng hắn cũng không dám tùy ý bắt một vị thiên tiên. Bởi vì một khi thiên tiên liều lĩnh bùng nổ thực lực, kia hậu quả tuyệt đối là thực khủng bố.

Chu gia vì sao tới thủy tới chung không dám đối Lâm gia áp dụng đại quy mô hành động, trừ bỏ hắc thủy giới vực còn có Thủy Vô Ngân này vực chủ tọa trấn ở ngoài, rất lớn một bộ phận nguyên nhân chính là bởi vì Lâm gia còn có một vị thiên tiên tồn tại. Mà Lâm Thượng chậm chạp không có đi tiên giới, rất lớn một bộ phận vì tọa trấn Lâm gia, nhìn chung Lâm gia to như vậy gia nghiệp.

“Ha ha, Lâm huynh, bất quá liền một vị hạ nhân mà thôi, cần gì phải tức giận đâu?” Gặp Lâm Thượng hoàn toàn đắc tội Lục Tường Sinh, Chu Thiên rốt cục cũng tản mác ra khí thế cường đại cùng Lâm Thượng đối kháng, trong lòng cũng là nhạc khai hoa.

“Lâm tiên nhân quả nhiên không phụ năm đó uy phong a!” Chu Thiên vừa ra tay, như bị trọng sơn áp chế Lục Tường Sinh rốt cục cả người nhất khinh, giơ tay lên, vừa rồi Lâm Thượng đưa cho hắn trữ vật giới bắn nhanh hướng Lâm Thượng, âm thanh lạnh lùng nói:“Nếu Lâm tiên nhân nhất định phải nhìn chung kẻ này, kia bổn tướng hôm nay liền cho ngươi này mặt mũi, thỉnh.”

Lâm Thượng tiếp nhận trữ vật giới, cũng không cùng Lục Tường Sinh chào hỏi, trực tiếp mặt âm trầm mang

theo Lâm Thao Thiên cùng Hạ Vân Kiệt ra Tể tướng phủ, một đường trầm mặc không tiếng động trở về tây thành nội Lâm gia phủ đệ.

“Thái gia gia hiện tại làm sao bây giờ?” Trở lại Lâm gia phủ đệ, Lâm Thao Thiên sắc mặt khó coi hỏi.

“Hạ đạo hữu, ngươi là tán tu, vô khiên vô quải, mà ba ngàn giới to lớn vô ngần, lấy thực lực của ngươi đi nơi nào không thể mưu đến một phần vị trí tốt, không tất yếu háo ở hắc thủy giới vực. Huyền thiên thành ngươi không thể tái ở đi xuống, thừa dịp Chu gia cùng Lục Tường Sinh đều ở chuẩn bị tân hoàng đăng cơ đại sự, hiện tại ngươi liền rời đi huyền thiên thành. Lão phu không có biện pháp sẽ giúp ngươi cái gì, này trữ vật giới ngươi nhận lấy, bên trong còn có chút tài nguyên, hy vọng tương lai có một ngày ngươi có thể cử hà phi thăng, thành tựu thiên tiên vị.” Lâm Thượng nhưng không có trả lời Lâm Thao Thiên câu hỏi, mà là thần sắc ngưng trọng đối Hạ Vân Kiệt nói.

Gặp thái gia gia đem nguyên bản cấp Lục tể tướng chuẩn bị lễ vật chuyển giao cấp Hạ Vân Kiệt, Lâm Thao Thiên trên mặt lóe ra một tia khiếp sợ cùng đau lòng, nhưng không có mở miệng nói cái gì.

Hạ Vân Kiệt không có tiếp nhận trữ vật giới, mà là đứng dậy hơi hơi hướng Lâm Thượng cúi đầu ôm quyền nói:“Đa tạ Lâm đạo hữu vừa rồi ở Tể tướng phủ hộ ta chu toàn, nay lại tặng ta quý trọng tài nguyên. Bất quá Lâm đạo hữu đừng lo ta, bằng Chu gia cùng Lục tể tướng còn không làm gì được ta. Ngươi nếu tin được ta, lại đi theo ta, ta mang ngươi đi gặp một người, ngươi chỉ biết vì sao Chu gia cùng Lục tể tướng không làm gì được ta, hơn nữa ta cam đoan các ngươi Lâm gia cũng khẳng định bình yên vô sự.”

Hạ Vân Kiệt nói nghe được Lâm Thao Thiên cùng Lâm

Thượng sửng sốt sửng sốt, đều dùng quái dị ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt.

Ở hắc thủy giới vực, mặc kệ là Chu gia còn là Tể tướng phủ đều là quyền thế ngập trời, thực lực cường đại thế lực, liền ngay cả Lâm Thượng quý là thiên tiên, phía trước đến Tể tướng phủ khi cũng không thể không cúi đầu, Hạ Vân Kiệt bất quá chính là chính là vừa mới hà hậu kỳ cảnh giới tán tu, lại có gì bản sự cùng Chu gia cùng Tể tướng phủ chống lại? Càng đừng nói bảo hắn Lâm gia vô sự.

“Hạ đạo hữu ngươi còn là sớm làm rời đi huyền thiên thành đi, chờ tân hoàng đăng cơ sau, ngươi còn muốn chạy đều đi không xong. Chúng ta Lâm gia sự tình, có thái gia gia ở, còn không sẽ có sự.” Hồi lâu, Lâm Thao Thiên rốt cục nhịn không được đối Hạ Vân Kiệt nói.

“Hay là các ngươi đã cho ta là không biết nặng nhẹ sao? Ta có thể tu luyện đến hôm nay cảnh giới, còn không về phần ngay cả điểm ấy nặng nhẹ đều phân không rõ ràng lắm.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Hảo, lão phu liền đi theo ngươi một chuyến. Dù sao thế cục tái kém cũng không khả năng so với bây giờ còn kém. Bất quá nếu ngươi vị kia bằng hữu không thể giúp đỡ của ngươi việc, ngươi sẽ muốn nghe lão phu khuyên bảo, lập tức rời đi huyền thiên thành, thậm chí hắc thủy giới vực.” Lâm Thượng xua tay ngăn trở lại nghĩ mở miệng Lâm Thao Thiên, nhìn Hạ Vân Kiệt nghiêm mặt nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười cười nói:“Đó là tự nhiên, bất quá ta cam đoan ta kia bằng hữu có thể giúp đỡ việc.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt liền dẫn đường ra Lâm gia phủ đệ.

“Hạ đạo hữu, ngươi nói vị kia bằng hữu đến tột cùng là

ai? Là Hoắc Uyên đại tướng quân sao? Hắn nhưng thật ra trong triều cùng lục tường đà lớn lực tương đương đại nhân vật, nếu là đổi thành bình thường, chỉ cần hắn chịu hỗ trợ, chuyện này cũng là có thể bãi bình. Bất quá nay lại hơn Chu Thanh Liên này nhân tố, chỉ sợ cũng tính ngươi tìm tới Hoắc Uyên đại tướng quân, hắn cũng không thấy có thể giúp được việc, hơn nữa bởi vì Chu Thanh Liên duyên cớ, tám chín phần mười hắn cũng không dám nhúng tay chuyện này.” Trên đường, Lâm Thao Thiên nhịn không được trong đầu hiếu kỳ, mở miệng hỏi nói.

“Lâm giới chủ đừng vội, đến địa phương ngươi tự nhiên sẽ hiểu.” Hạ Vân Kiệt cười nhẹ, tạm thời giữ bí mật nói.

Lâm Thao Thiên gặp được phía sau, Hạ Vân Kiệt thế nhưng còn cùng hắn ngoạn giữ bí mật, không khỏi đảo cặp mắt trắng dã, trong lòng âm thầm có chút buồn bực, mà Lâm Thượng còn lại là dùng kinh ngạc ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt vài lần.

Hắn đột nhiên phát hiện, từ đầu đến cuối Hạ Vân Kiệt tựa hồ chưa từng có biểu lộ ra một tia kinh hoảng bất an sắc, tương phản mà là phi thường bình tĩnh cùng tự tin, tựa hồ thực một điểm cũng chưa đem Chu gia cùng Lục Tường Sinh để ở trong lòng.

Lâm Thượng thật sự không nghĩ ra Hạ Vân Kiệt làm sao đến tự tin? Muốn nói Hạ Vân Kiệt ở huyền thiên thành có nhận thức bằng hữu, điểm ấy Lâm Thượng tin tưởng. Dù sao mặc kệ nói như thế nào Hạ Vân Kiệt cũng là một vị cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả, ở kinh thành nhận thức vài vị có phân lượng nhân vật cũng chẳng phải là bao nhiêu đáng giá ngạc nhiên sự tình. Nhưng Lâm Thượng có thể nghĩ đến nhân vật cũng liền cùng Lâm Thao Thiên giống nhau, Hoắc Uyên đại tướng quân cấp nhân vật cũng liền đỉnh thiên.

Khả Hạ Vân Kiệt lại nói không phải hắn, hơn nữa còn biểu hiện như vậy bình tĩnh, Lâm Thượng liền thực sự điểm nắm lấy không ra.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1491 : Người nào như thế lớn mật

Một đường đáp mây bay từ từ phi hành, rất nhanh xa xa liền vọng đến một tòa lộ ra từ xưa tang thương hơi thở, hồn thể tối đen to lớn cự thành đột ngột từ mặt đất mọc lên, cao như cự sơn, mây trắng cũng chỉ có thể trôi nổi quanh quẩn ở cự thành ở giữa bộ vị.

“Hoàng thành, chẳng lẽ ngươi nói bằng hữu là người hoàng gia?” Xa xa vọng đến kia hồn thể tối đen nguy nga cự thành, Lâm Thao Thiên cùng Lâm Thượng cũng không cấm hơi hơi chấn động, mắt lộ ra một tia vẻ khiếp sợ.

Hạ Vân Kiệt mỉm cười gật gật đầu.

Lâm Thao Thiên cùng Lâm Thượng gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu, trong mắt không khỏi dấy lên một tia sợ hãi lẫn vui mừng, bất quá rất nhanh lại ảm đạm rồi xuống dưới.

“Hạ đạo hữu, không phải ta đả kích ngươi, trước khác nay khác. Nếu gần chính là Lục tể tướng, ngươi có hoàng gia bằng hữu, Lục tể tướng còn là sẽ cho chút mặt mũi. Nhưng Chu Thanh Liên là tám chín phần mười muốn thành hoàng hậu, có nàng này nhân tố ở, trừ phi bằng hữu của ngươi là hoàng gia kia vài vị cấp quan trọng nhân vật, nếu không lại có cái nào hoàng gia người dám giúp chúng ta đâu?” Lâm Thao Thiên nói.

Hoàng gia chân chính cấp quan trọng nhân vật, không chỗ nào không phải là cực kì tôn quý, uy chấn toàn bộ hắc thủy giới vực đại nhân vật, lại khởi là tùy tiện ai đều có thể theo chân bọn họ giao bằng hữu ? Thậm chí thế lực lớn như Lâm gia, cũng cũng chỉ có Lâm Thượng vị này thiên tiên cấp nhân vật có thể theo chân bọn họ đàm được với nói, Lâm Thao Thiên cũng không đủ tư cách.

Mà Hạ Vân Kiệt bất quá chính là nhất giới cử hà hậu kỳ cảnh giới tán tu, Lâm Thao Thiên cùng Lâm Thượng thật sự không tiếp thu vì Hạ Vân Kiệt theo như lời hoàng gia bằng hữu sẽ là kia vài vị cấp quan trọng nhân vật.

Hạ Vân Kiệt mỉm cười, cũng không nhiều giải thích, vừa muốn tái tiếp tục đi phía trước phi hành khi, sớm có tướng sĩ cưỡi hồn thể tối đen, hắc khí lượn lờ độc giác long báo nghênh diện mà đến, trường mâu đối với Hạ Vân Kiệt đoàn người, xa xa nhất chỉ nói:“Người tới người nào? Nơi này là hoàng thành, trừ vương tử công chúa đã ngoài hoàng gia quý nhân, hoàng gia cung phụng khách khanh, hoàng thành trăm dặm ở ngoài, tất cả đều muốn rơi xuống đất mà đi, không thể ngự không mà đi.”

“Lão phu là Lâm gia Lâm Thượng, các vị tướng quân có lễ.” Lâm Thượng hơi hơi vừa chắp tay nói.

“Nguyên lai là Lâm tiên nhân.” Lâm Thượng quý vì thiên tiên, ở hắc thủy giới vực danh khí còn là rất lớn, này tướng sĩ nghe vậy vội vàng ào ào thu hồi trường mâu, đối hắn ôm quyền đáp lễ, sau đó lại nói:“Hoàng thành quy định, còn thỉnh Lâm tiên nhân tuân thủ.”

“Lão phu hiểu được.” Lâm Thượng gật gật đầu, sau đó liền muốn ấn hạ đụn mây.

“Vô phương.” Hạ Vân Kiệt lại xua tay ngăn cản Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên, nói, nói lời này khi, Hạ Vân Kiệt đều có một cỗ ngạo khí.

Nói đùa, hắn Hạ Vân Kiệt nhưng là sắp đi lên đại vị tân hoàng sư tôn, đến chính mình đồ đệ địa bàn, không làm cho đồ đệ sớm ra khỏi thành cung nghênh, kia đã là hắn mười phần khiêm tốn, lại khởi dùng tái rơi xuống đất mà đi?

“Hạ đạo hữu không thể lỗ mãng, nơi này là hoàng thành không tầm thường. Ở Tể tướng phủ, lão phu còn có thể thiên tiên oai ngăn chặn mọi người, làm cho bọn họ không dám hành động thiếu suy nghĩ, hộ ngươi chu toàn. Nhưng ở trong này, cho dù lão phu nếu dám mạo phạm hoàng tộc, kia cũng là chỉ còn đường chết.” Lâm Thượng gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng còn muốn không rơi mà đi, không khỏi hoảng sợ, vội vàng khuyên nhủ.

“Vô phương.” Hạ Vân Kiệt lại khoát tay, sau đó đối tiến đến ngăn lại tuần thành tướng sĩ hơi hơi chắp tay nói:“Bản tôn muốn gặp Thủy Dịch Thiên.”

Nói lời này khi, Hạ Vân Kiệt rốt cục ngạo khí lộ, một cỗ to lớn hơi thở theo hắn trên người phát ra, tràn ngập thiên địa.

Gặp Hạ Vân Kiệt đột nhiên ở hoàng thành phía trước khoe khoang khí phách, thế nhưng còn thẳng hô sắp đăng vị tân hoàng tên, nói muốn gặp hắn, Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên không khỏi quá sợ hãi, trong lòng âm thầm kêu khổ không thôi.

Bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới một cái chính là cử hà hậu kỳ cảnh giới tán tu, thế nhưng gan lớn đến bực này trình độ, này không phải muốn chết sao?

“Làm càn!” Các tướng sĩ vốn đã kinh thu hồi trường mâu lại tất cả đều giơ lên chỉ phía xa Hạ Vân Kiệt, hung hãn hơi thở theo bọn họ trên người phát ra đi ra, ở không trung hình thành một đầu màu đen long đầu cự báo, đối với Hạ Vân Kiệt lộ ra huyết mồm to.

“Người nào như thế lớn mật, dám ở hoàng thành huyên náo?” Đúng lúc này, có một người cưỡi bạch hổ bước trên mây mà đến, đúng là huyền xà quốc hoàng gia cung phụng, năm đó cùng Thủy Dịch Thiên đi tứ hải cung

Bạch Thương tiên nhân.

“Bạch Thương huynh biệt lai vô dạng, hiểu lầm, đều là hiểu lầm.” Lâm Thượng hiển nhiên nhận được Bạch Thương tiên nhân, vội vàng đón nhận tiền ôm quyền chào hỏi nói, trong lòng bàn tay cũng đã là lau một phen mồ hôi lạnh.

Hắc thủy huyền xà bộ tộc có thể chặt chẽ thống ngự hắc thủy giới vực, không người có thể bối rối, kỳ thật lực, này nội tình lại khởi đồng tầm thường? Cho dù Lâm Thượng quý vì thiên tiên, nếu dám phiền toái hắc thủy huyền xà, kia cũng là chỉ còn đường chết.

“Nguyên lai là Lâm huynh.” Bạch Thương tiên nhân gặp là Lâm Thượng, thần sắc không chỉ có không có dịu đi xuống dưới, ngược lại càng phát ra nghiêm khắc nói:“Lâm huynh hẳn là không phải lần đầu tiên đến hoàng thành, chẳng lẽ không biết quy củ sao?”

“Như thế nào hội đâu, chính là có vị tiểu hữu lần đầu tiên đến……” Lâm Thượng cười làm lành nói.

“Bạch Thương tiên nhân biệt lai vô dạng a!” Lâm Thượng nói còn chưa nói xong, một đạo làm cho Lâm Thượng hiện tại vừa nghe liền nhịn không được kinh hãi đảm khiêu thanh âm vang lên, sợ tới mức Lâm Thượng tại chỗ còn có một cước đem Hạ Vân Kiệt cấp đá xuống cao trên mây xúc động.

Chẳng lẽ còn ngại nhạ họa còn chưa đủ nhiều sao?

Lâm Thượng bị dọa đến một cước không đá ra đi, kia Bạch Thương tiên nhân lại bị sợ tới mức vội vàng theo bạch hổ thượng rơi xuống xuống, đối với Hạ Vân Kiệt vội vàng ôm quyền nói:“Nguyên lai là Hạ chân nhân đại giá quang lâm, tiểu tiên không có từ xa tiếp đón, thứ tội, thứ tội.”

Không có biện pháp, năm đó ở tứ hải cung chuyện đã xảy ra, Bạch Thương tiên nhân nhưng là hoàn toàn rõ ràng, biết trước mắt vị này Hạ chân nhân không chỉ có là sắp đăng cơ tân hoàng sư tôn, liền ngay cả tứ hải cung bốn vị cung chủ nay đều là thủ hạ của hắn, muốn xưng hô hắn là đại vương. Vừa rồi chính mình thế nhưng trước mặt hắn mặt trình uy phong, kia còn rất cao!

Gặp Bạch Thương vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt liền sợ tới mức lập tức theo bạch hổ quay cuồng xuống, đối với hắn nhất cung đến cùng, lại là tôn xưng hắn là Hạ chân nhân, lại là cực kì khiêm tốn tự xưng tiểu tiên, dù là Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên trải qua quá rất nhiều sóng to gió lớn, cũng là nhìn xem trợn mắt há hốc mồm, cằm đều thiếu chút nữa muốn rơi xuống cùng.

“Bạch Thương tiên nhân khách khí, vừa rồi việc này không oán Lâm đạo hữu cùng Lâm giới chủ, là bản tôn muốn gặp Dịch Thiên, cho nên chưa từng ấn hạ đụn mây.” Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không theo Bạch Thương tiên nhân so đo, cười hơi hơi chắp tay giải thích nói.

“Thái tử điện hạ lúc này hẳn là đang ở trong hoàng cung chiêu đãi tứ hải cung đông cung cung chủ Ngao Thiên cùng Nam Cung cung chủ Ngao Viễn, tiểu tiên cái này bẩm báo thái tử điện hạ, thỉnh hắn tự mình tới đón tiếp chân nhân đại giá.” Bạch Thương tiên nhân vội vàng nói.

“Thỉnh thái tử điện hạ tự mình tới đón tiếp chân nhân đại giá?” Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên nhìn đến Bạch Thương tiên nhân tự xưng tiểu tiên cũng đã cả kinh trợn mắt há hốc mồm, nay lại thấy hắn nói muốn đi bẩm báo thái tử điện hạ, thỉnh hắn tự mình ra hoàng thành nghênh đón, không khỏi sợ tới mức cả người đều đánh cái giật mình.

Thái tử điện hạ nhưng là sắp đăng cơ tân hoàng, cũng

là thất phẩm giới vực hắc thủy giới vực sắp đăng cơ vực chủ, cũng là hắc thủy huyền xà bộ tộc sắp đăng vị tộc trưởng, thân mình thực lực lại cường đại vô cùng, cho dù đặt ở toàn bộ ba ngàn giới, nay cũng tuyệt đối có thể xưng được với một phương cao thủ.

Đừng nói tại đây hắc thủy giới vực, cho dù ở toàn bộ ba ngàn giới lại có mấy người có thể làm được rất tốt hắn tự mình ra khỏi thành đón chào đâu?

Khả hiện tại Bạch Thương tiên nhân lại nói muốn đi bẩm báo thái tử điện hạ, thỉnh hắn ra khỏi thành tự mình nghênh đón Hạ Vân Kiệt, này như thế nào không sợ tới mức Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên cả người đánh một cái giật mình?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1492 : Bái kiến sư tôn

Bạch Thương tiên nhân vừa dứt lời, còn không có tới kịp kỵ thượng bạch hổ tiến hoàng cung đi bẩm báo thái tử điện hạ, hoàng cung đã có đạo đạo quang hoa phóng lên cao, hiện ra một đóa đóa tường vân đến.

Kia đóa đóa tường vân đảo mắt tức tới, hiện ra tường vân người trên đến, không chỉ có có huyền xà quốc đương kim hoàng thượng Thủy Vô Ngân, thái tử điện hạ Thủy Dịch Thiên, còn có tứ hải cung đông cung cung chủ Ngao Thiên cùng Nam Cung cung chủ Ngao Viễn.

“Bái kiến bệ hạ! Bái kiến thái tử điện hạ!” Xa xa gặp là Hoàng Thượng cùng thái tử điện hạ giá lâm, hoàng thành thượng tướng sĩ ào ào quỳ xuống lễ bái, Lâm Thao Thiên cũng không ngoại lệ, gặp là hoàng đế cùng thái tử điện hạ song song giá lâm, đầu tiên là một trận kinh hãi không hiểu, theo sát sau cũng vội vàng quỳ xuống lễ bái.

Dưới khắp gầm trời đâu chẳng đất vua, trên mọi bến bờ ai không thần tử. Lâm Thao Thiên tuy rằng quý là Lâm gia gia chủ, quản lý mấy ngàn cái giới, nhưng ở Thủy Vô Ngân trước mặt vẫn như cũ là thần tử, lại cần đi lễ bái chi lễ. Chỉ có thiên tiên tại đây nhất giới đã vượt quá phàm nhân phạm trù, thân phận siêu nhiên, không cần đi lễ bái chi lễ.

Nhưng cho dù như thế, kia Lâm Thượng xa xa nhìn thấy đương kim hoàng đế Thủy Vô Ngân cùng thái tử điện hạ Thủy Dịch Thiên song song giá lâm, cũng là giật mình lại nhịn không được cả người chấn động, sau đó vội vàng xa xa liền thật sâu cúi đầu chắp tay thi lễ, khẩu hô:“Gặp qua hoàng đế bệ hạ, gặp qua thái tử điện hạ.”

“Hạ chân nhân đại giá quang lâm, Thủy mỗ cảm giác

sâu sắc vinh hạnh.” Thủy Vô Ngân cũng không có để ý tới mọi người, mà là xa xa liền hướng Hạ Vân Kiệt chắp tay thi lễ hành lễ nói, kia thái độ cũng là phá lệ khiêm tốn.

Thủy Dịch Thiên, tứ hải cung đông cung cung chủ Ngao Thiên, Nam Cung cung chủ Ngao Viễn tắc hai đầu gối hơi hơi một khúc, vốn đã kinh chuẩn bị quỳ xuống, lại bị Hạ Vân Kiệt một cái truyền âm cấp ngăn lại, trên mặt hơi hơi lóe ra một tia mất tự nhiên sắc, sau đó cũng học Thủy Vô Ngân giống nhau, xa xa hướng tới Hạ Vân Kiệt chắp tay thi lễ hành lễ, nói:“Gặp qua Hạ chân nhân.”

Thái độ không chỉ có khiêm tốn nhưng lại lộ ra rõ ràng cung kính ý.

Trước mắt này một màn không khỏi nhìn xem Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên, còn có thủ vệ hoàng thành tướng sĩ tất cả đều kinh hãi đảm khiêu, âm thầm đoán này Hạ Vân Kiệt đến tột cùng là cái gì lai lịch, gần chính là một vị cử hà hậu kỳ cảnh giới tu sĩ, thế nhưng có thể kinh động hoàng đế bệ hạ cùng thái tử điện hạ tự mình nghênh đón, thậm chí ngay cả tứ hải cung hai vị cung chủ đối hắn đều cung kính khách khí có thêm.

Chỉ có Bạch Thương tiên nhân, còn có Thủy Vô Ngân đám người trong lòng biết rõ ràng, trước mắt Hạ Vân Kiệt khả xa không phải bình thường tu sĩ có thể so sánh, thực lực khủng bố đến cực điểm.

Mấy năm trước hắn bất quá chính là cử hà trung kỳ cảnh giới, còn có trấn sát thiên tiên thực lực, thậm chí ngay cả tứ hải cung bốn vị cung chủ tự mình bày ra tứ hải phúc thiên đại trận, cũng đều nháy mắt bị hắn thoải mái phá điệu. Mà nay hắn hiển lộ ra đến là cử hà hậu kỳ cảnh giới, thực lực chỉ sợ so với mấy năm trước còn muốn khủng bố không ít.

Đương nhiên trừ bỏ thực lực, Hạ Vân Kiệt còn có cực kì tôn quý thân phận.

“Thủy đạo hữu khách khí.” Hạ Vân Kiệt xả nước vô ngân chắp tay thi lễ đáp lễ, lại cùng Thủy Dịch Thiên ba người đáp lễ lại, sợ tới mức bọn họ lại vội vàng đáp lễ, đem Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên nhìn xem chỉ há hốc mồm.

Không khoa trương như vậy chứ! Bọn họ nhưng là huyền xà quốc sắp đăng cơ tân hoàng cùng tứ hải cung hai đại cung chủ a, luận thân phận địa vị cơ hồ là cùng Thủy Vô Ngân tương đương.

Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên lại nào biết đâu rằng, trước mắt vị này Hạ đạo hữu nhưng là Thủy Dịch Thiên sư phụ, tứ hải cung hai vị cung chủ đại vương, bọn họ lại làm sao đảm đương được rất tốt Hạ Vân Kiệt như thế chính thức khách khí đáp lễ.

“Vị này là tam thạch giới Lâm gia trưởng bối Lâm Thượng đạo hữu, vị này là tam thạch giới giới chủ Lâm Thao Thiên đạo hữu, nói vậy các vị hẳn là đều nhận thức. Ta trong lúc vô ý cùng nhà bọn họ một vị tiểu bối kết bạn, biết được Dịch Thiên muốn đăng cơ ngôi vị hoàng đế, liền theo bọn họ cùng nhau tiến đến ăn mừng.” Hạ Vân Kiệt cùng Thủy Vô Ngân đám người chào hỏi sau, lại cố ý giới thiệu hạ Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên.

Hạ Vân Kiệt loại nào thân phận, cho dù Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên đều là huyền xà quốc thống ngự hạ thần dân, song phương cũng đều nhận thức, nhưng Hạ Vân Kiệt như vậy cố ý nhất giới thiệu, Thủy Vô Ngân vị này đương kim hoàng đế, Thủy Dịch Thiên vị này thái tử, còn có tứ hải cung hai vị thân phận có thể so với Thủy Vô Ngân cung chủ, lập tức đều khách khí tiến lên cùng Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên chắp tay thi lễ

hành lễ, chút không dám mang lên vị giả cái giá. Đem Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên, nhất là người sau được sủng ái mà lo sợ vội vàng chắp tay thi lễ đáp lễ, trong lòng kích động thẳng run.

Giờ khắc này, bọn họ mới chính thức hiểu được vì sao Hạ Vân Kiệt từ đầu đến cuối đều biểu hiện như vậy chắc chắc, nguyên lai hắn theo như lời hoàng gia bằng hữu dĩ nhiên là đương kim hoàng thượng.

Kia nhưng là toàn bộ hắc thủy giới vực, huyền xà quốc chân chính chúa tể, cho dù Lục Tường Sinh quý là Tể tướng, quyền thế ngập trời, nhưng chỉ muốn hắn một câu, nháy mắt có thể đem Lục Tường Sinh từ đầu vẫn triệt đến chân, biếm làm bình dân.

Đương nhiên bọn họ cũng không cho rằng đương kim hoàng thượng sẽ vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ đem một quốc gia Tể tướng nhất triệt đến cùng, bọn họ lại càng không hội cho rằng bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ, thái tử điện hạ sẽ không cưới Chu Thanh Liên.

Bọn họ hiện tại chính là cho rằng Hạ Vân Kiệt có cùng Thủy Vô Ngân đám người tầng này bằng hữu quan hệ, mặc kệ là Lục Tường Sinh còn là Chu gia cũng không dám tái đối hắn áp dụng hành động, thậm chí bởi vì hắn duyên cớ, Chu gia ở đối đãi Lâm gia chuyện này thượng cũng sẽ thận trọng rất nhiều, không dám tái như thế khí thế bức nhân.

Dù sao không xem tăng mặt cũng phải nhìn phật mặt, chỉ cần Lục Tường Sinh cùng Chu Thiên bọn họ không phải kẻ ngốc, sẽ không sẽ vì như vậy điểm việc nhỏ mà cùng Hoàng Thượng bằng hữu đối địch.

“Hạ chân nhân, Lâm tiên nhân, Lâm giới chủ bên trong thỉnh.” Song phương chào hỏi sau, Thủy Vô Ngân mời Hạ Vân Kiệt đám người nhập hoàng thành.

“Hảo, Thủy đạo hữu thỉnh.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, bày cái thỉnh tư thế, mà Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên sẽ không biện pháp giống Hạ Vân Kiệt như vậy bàn tùy ý, mà là khiêm tốn đối Thủy Vô Ngân hơi hơi khom người, nói thanh “Tạ bệ hạ!”, sau đó mới đi theo cùng nhau vào hoàng thành.

Hoàng thành thiếu bên ngoài kinh thành phồn hoa, nhưng hơn bên ngoài sở không có trang nghiêm cùng xơ xác tiêu điều. Hoàng thành bên trong linh khí lại so với ngoại giới nồng đậm rất nhiều, liền ngay cả Lâm gia hoa cự tư đặt mua kinh thành phủ đệ bên trong linh khí cùng hoàng thành bên trong linh khí nhất so với đều phải kém cỏi rất nhiều.

Trách không được huyền xà nhất mạch thủy chung có thể chặt chẽ nắm trong tay hắc thủy giới vực. Thượng cổ đại yêu huyết mạch hậu duệ, lại chiếm cứ như thế linh địa, tưởng không mạnh thịnh đều khó. Cũng lạ không thể có nhiều người như vậy tưởng đầu nhập vào hoàng gia, không nói đầu nhập vào hoàng gia tùy theo mà đến quyền thế, vẻn vẹn như vậy tu luyện thánh địa liền là đủ làm cho rất nhiều người nguyện ý kiếm phá đầu đầu nhập vào hoàng gia.

Tiến vào hoàng thành, cảm thụ được bên trong nồng đậm linh khí, Hạ Vân Kiệt không khỏi âm thầm cảm khái.

Cảm khái là lúc, Thủy Vô Ngân dẫn mọi người vào một tòa cung điện, đây là hoàng thành trung, hoàng đế chuyên môn dùng để tiếp đãi khách quý cung điện.

Vào cung điện, bên trong trừ bỏ chuyên môn hầu hạ Hoàng Thượng bên người cung đình nhân viên sẽ thấy vô này khác cái gì ngoại nhân, không giống phía trước ở hoàng thành ngoại, trên tường thành có cấm quân thủ vệ, rất nhiều người chú ý. Thủy Dịch Thiên đám người

ngại cho Hạ Vân Kiệt công đạo, không có phương tiện hướng hắn chính thức hành lễ, nay vào cung điện, Thủy Dịch Thiên, Ngao Thiên còn có Ngao Viễn sẽ thấy không có gì cố kỵ, lập tức liền thôi kim sơn đổ ngọc trụ, cung kính quỳ xuống đất hướng Hạ Vân Kiệt hành lễ nói:“Đồ nhi bái kiến sư tôn!”

“Ngao Thiên bái kiến đại vương!”

“Ngao Viễn bái kiến đại vương.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1493 : Chu Thanh Liên cũng đến đây sao?

Thủy Dịch Thiên, Ngao Thiên, Ngao Viễn ba người như vậy nhất quỳ xuống đất lễ bái, Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên nhất thời cả người thạch hóa, tròng mắt trừng đột đi ra, thẳng ngoắc ngoắc, vẫn không nhúc nhích.

Nhâm Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên sức tưởng tượng có bao nhiêu sao phong phú, cũng tưởng không đến, phía trước vị kia bị bọn họ cho rằng chính là nhất giới tán tu, chỉ có cử hà hậu kỳ cảnh giới Hạ Vân Kiệt, thế nhưng sẽ là huyền xà quốc sắp đăng cơ hoàng đế sư phụ, thế nhưng sẽ là địa vị cùng Thủy Vô Ngân tương đương tứ hải cung hai vị cung chủ đại vương!

Điều này sao có thể đâu?

Nếu là như vậy, kia chẳng phải là nói thực lực so với đương kim hoàng đế Thủy Vô Ngân còn muốn lợi hại một bậc thái tử điện hạ là vị này cử hà hậu kỳ cảnh giới Hạ Vân Kiệt dạy đi ra ?

Nếu là như vậy, kia chẳng phải là nói toàn bộ tứ hải giới vực đều là Hạ Vân Kiệt lãnh địa? Bởi vì tứ hải cung hai vị cung chủ đều xưng hô Hạ Vân Kiệt là đại vương!

Tứ hải giới vực, kia nhưng là cùng hắc thủy giới vực tương đương thất phẩm giới vực a!

Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên căn bản không thể tưởng tượng, cũng vô pháp tin tưởng. Nhưng cố tình sự thật liền đặt tại bọn họ trước mặt, lại không phải do bọn họ không tin.

“Ngượng ngùng, Lâm đạo hữu, Lâm giới chủ, bởi vì ta

thân phận có chút quá mức kinh người, khó có thể làm cho người ta tin tưởng, cho nên phía trước có điều giấu diếm, còn thỉnh tha thứ.” Hạ Vân Kiệt gặp Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên ngốc như hoá thạch bộ dáng, trong lòng nhưng thật ra có chút băn khoăn giải thích nói.

Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên phía trước ở Tể tướng phủ đệ biểu hiện, đã lấy được Hạ Vân Kiệt hoàn toàn tín nhiệm. Hơn nữa Lâm Thượng, vì hắn chính là một vị cử hà hậu kỳ cảnh giới tán tu, không tiếc cùng đương triều Tể tướng hoàn toàn xé rách da mặt, thật là khó được đáng quý.

“Hạ nói…… Hạ chân nhân nói quá lời.” Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên nghe vậy thế này mới đột nhiên bừng tỉnh lại đây, cuống quít nói.

Trước khác nay khác, ngay cả thái tử điện hạ, tứ hải cung hai vị cung chủ đều phải hướng Hạ Vân Kiệt quỳ xuống đất lễ bái, bọn họ lại làm sao làm được rất tốt Hạ Vân Kiệt như thế khiêm tốn xin lỗi?

Hạ Vân Kiệt gặp Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên như thế, cũng sẽ không tái tiếp tục như vậy bận rộn ngôn, nếu không đổ có vẻ hắn làm kiêu.

“Hạ chân nhân xin mời ngồi.” Thủy Vô Ngân gặp Hạ Vân Kiệt không hề ngôn ngữ, liền hợp thời mời hắn ghế trên chủ nhân vị.

“Thủy đạo hữu quá mức khách khí, ta là khách, ngươi là chủ, nào có ta ghế trên chủ nhân vị đạo lý.” Hạ Vân Kiệt xua tay không chịu ngồi.

Năm đó ở tứ hải cung, Ngao Thiên đám người tôn hắn làm đại vương, hắn tự nhiên tọa chủ nhân vị trí. Lại hoặc là Thủy Dịch Thiên đi lên hoàng đế vị trí, hắn cũng ngồi

này chủ nhân vị trí. Nhưng nay Thủy Dịch Thiên còn không có đi lên hoàng đế vị, này hoàng cung chi chủ như trước còn là Thủy Vô Ngân, hơn nữa Thủy Vô Ngân cùng Hạ Vân Kiệt cũng không có phụ thuộc quan hệ, lại là Thủy Dịch Thiên sư phụ, Hạ Vân Kiệt cho dù thân phận tái tôn quý, này chủ nhân vị lại còn là không chịu ngồi.

Thủy Vô Ngân cũng là thành tâm thực lòng mời Hạ Vân Kiệt ngồi trên vị, đổ không phải khách khí cử chỉ. Bởi vì Hạ Vân Kiệt không chỉ có là hắn ngoại tôn cứu mạng thụ nghiệp ân nhân, hơn nữa lần này hắn ngoại tôn nhanh như vậy đột phá đến thiên tiên cảnh giới, Thủy Vô Ngân cũng biết là vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ, cho nên Hạ Vân Kiệt cho hắn cảm giác càng phát ra thần kỳ cường đại, thậm chí lấy Thủy Vô Ngân như vậy cường đại, đáy lòng đều không cầm nổi lòng đối Hạ Vân Kiệt sinh ra một tia kính sợ ý.

Thủy Vô Ngân lại mời vài lần, gặp Hạ Vân Kiệt kiên trì không chịu, cũng sẽ không hảo tái miễn cưỡng hắn. Thỉnh hắn ngồi tân khách thượng vị, chính mình tắc ngồi trở lại chủ nhân vị trí.

Gặp Hạ Vân Kiệt ngồi xuống, Ngao Thiên cùng ngao phương xa mới lần lượt hắn phía dưới cung kính ngồi xuống, mà Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên còn có Bạch Thương tiên nhân đều là huyền xà quốc thần dân, liền ở Hạ Vân Kiệt đối diện mà ngồi. Thủy Dịch Thiên tắc không có ngồi xuống, như trước giống như trước giống nhau cung kính thị lập ở Hạ Vân Kiệt phía sau.

Thủy Dịch Thiên chính là người sắp đăng cơ ngôi vị hoàng đế, ở Hạ Vân Kiệt trước mặt thế nhưng cung kính đến bực này trình độ, thậm chí ngay cả ngồi xuống cũng không dám, mà là cung kính thị đứng ở hắn phía sau, này một màn thẳng đem Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên hai người nhìn xem kinh hồn táng đảm, thiếu chút

nữa muốn đi theo đứng lên.

Nói đùa a, ngay cả thái tử điện hạ cũng không dám ngồi xuống, lại nào có bọn họ ngồi phân!

Chỉ có Thủy Vô Ngân đám người trong lòng biết rõ ràng, Thủy Dịch Thiên nguyên bản chính là Hạ Vân Kiệt một nô bộc, là Hạ Vân Kiệt ân trọng cho hắn, mới vừa rồi trở thành hắn đồ đệ. Nhưng Thủy Dịch Thiên trong lòng không chút nào không dám bởi vì này dạng liền thị sủng mà kiêu, ngược lại càng phát ra nhớ kỹ chính mình nguyên bản địa vị, cho nên có Hạ Vân Kiệt ở địa phương, hắn thủy chung đều là kính cẩn lễ phép đứng ở hắn phía sau.

Cho nên bọn họ gặp Thủy Dịch Thiên lập tức sẽ muốn đăng cơ làm hoàng đế, như trước đứng ở Hạ Vân Kiệt phía sau, cũng không có cảm thấy bao nhiêu kinh ngạc.

Mọi người ngồi xuống sau, đều có cung nữ dâng nước trà, Hạ Vân Kiệt cùng Thủy Vô Ngân tự nhiên là muốn hàn huyên một phen, nhưng thật ra nguyên bản chỗ tòa này cung điện trung tứ hải cung hai vị cung chủ lại đều ngồi nghiêm chỉnh, nhìn Hạ Vân Kiệt cùng Thủy Vô Ngân hàn huyên, câm miệng không nói.

Bởi vì giờ phút này, trong điện có bọn họ đại vương ở, đại vương nói chuyện lại nào có bọn họ thần tử tùy tiện chen vào nói phân.

Song phương hàn huyên một phen, Hạ Vân Kiệt đang muốn đem đề tài chuyển tới Lâm gia cùng Chu gia sự tình đi lên, có thị vệ tiến điện đến bẩm báo nói:“Khởi bẩm bệ hạ, có Tể tướng, còn có bích vân giới Chu Thiên, chu nguyên, Chu Thanh Liên bọn bốn người cầu kiến.”

“Nga, Chu Thanh Liên cũng đến đây sao?” Thủy Vô

Ngân nghe vậy hai hàng lông mày hơi hơi hướng lên trên một điều, trên mặt lộ ra một tia mỉm cười, mà đứng ở Hạ Vân Kiệt phía sau Thủy Dịch Thiên tắc rõ ràng hai mắt sáng ngời, lộ ra một tia chờ mong sắc.

Hạ Vân Kiệt giương mắt phiết Thủy Dịch Thiên liếc mắt một cái, trong lòng không khỏi một trận cười khổ, xem ra chính mình này đồ đệ đối kia Chu Thanh Liên có hảo cảm a!

Mà Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên biểu tình liền trở nên có chút vi diệu, thậm chí trong mắt ẩn ẩn còn toát ra một tia vui sướng khi người gặp họa.

Bọn họ đổ muốn nhìn một chút Lục Tường Sinh còn có Chu gia nhân biết Hạ Vân Kiệt dĩ nhiên là thái tử điện hạ sư tôn khi, sẽ là một bộ cái dạng gì biểu tình?

“Hồi bệ hạ, đúng vậy.” Thị vệ cung kính trả lời.

Thủy Vô Ngân tự nhiên không biết Hạ Vân Kiệt không chỉ có đã sớm nhận thức Lục Tường Sinh còn có người Chu gia, hơn nữa còn theo chân bọn họ kết sườn núi, được đến thị vệ xác nhận đáp án sau, liền cười đối Hạ Vân Kiệt nói:“Hạ chân nhân chỉ sợ còn không biết này Chu Thanh Liên là ai đi? Ta đến cho ngươi giải thích một chút, này Chu Thanh Liên trừ bỏ là ta hắc thủy giới vực đại gia tộc Chu gia không thế ra kỳ tài, nhưng lại là Côn Luân giới dao trì phái chưởng môn đệ tử. Dịch Thiên cùng nàng từng có vài lần tiếp xúc, đối nàng ấn tượng tốt lắm, ta cũng đối nàng ấn tượng rất tốt, cho nên có nghĩ rằng cùng Chu gia kết làm liền cành, lập Thanh Liên làm hậu. Bất quá Dịch Thiên từ nhỏ không có cha mẹ, ta này ông ngoại nhưng cũng chưa bao giờ ở hắn bên người chiếu cố quá hắn, nhưng thật ra ngươi cũng là hắn cứu mạng thụ nghiệp ân sư, một ngày làm sư cả đời làm cha, hắn hôn sự lại cho ngươi vị này sư tôn làm chủ, hôm nay vừa vặn ngươi ở, vừa vặn có thể giúp

Dịch Thiên nhìn xem này Thanh Liên cô nương, giúp hắn làm chủ.”

Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên nghe vậy trên mặt bắp thịt đều nhịn không được run rẩy một chút. Thật sự là bọn họ nghĩ như thế nào đều muốn không đến, bọn họ lo lắng nửa ngày Chu Thanh Liên cùng thái tử điện hạ hôn sự, kết quả là thế nhưng cần Hạ Vân Kiệt đến đánh nhịp quyết định. Mà Chu Thanh Liên phía trước thế nhưng còn muốn giết Hạ Vân Kiệt!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1494 : Ngươi thế nhưng đã ở

Hạ Vân Kiệt nghe vậy lại trầm ngâm không nói, nếu Thủy Dịch Thiên chính là xuất phát từ chiến lược suy nghĩ cùng Chu gia liên hôn, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không cần băn khoăn, trực tiếp làm cho Thủy Dịch Thiên không cùng Chu gia liên hôn đó là. Nhưng hiện tại xem Thủy Dịch Thiên nghe được Chu Thanh Liên biểu tình, rõ ràng là thích thượng cho Chu Thanh Liên, Hạ Vân Kiệt sẽ không biện pháp đơn giản như vậy xử lý.

Đều nói luyến ái trung nam nhân tư tưởng là đơn giản, là mù quáng, là ngốc. Hạ Vân Kiệt tuy rằng có thể trăm phần trăm khẳng định chỉ cần chính mình không đồng ý, Thủy Dịch Thiên tuyệt đối sẽ không cưới Chu Thanh Liên, nhưng này cũng là bất đắc dĩ thương tâm nhận, chẳng phải là cam tâm tình nguyện, thậm chí sẽ ở bọn họ thầy trò trong lúc đó lưu lại một cái khe.

Này cái khe ban đầu khả năng cảm giác không được, nhưng làm có lần thứ hai, lần thứ ba cùng loại sự tình phát sinh khi, cái khe sẽ bất tri bất giác mở rộng, cuối cùng khả năng hội trở thành quyết liệt.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt nếu như vậy trực tiếp phản đối hai người liên hôn, mặc kệ là ở ai xem ra đều là lấy sư tôn quyền uy ở mạnh mẽ bổng đánh uyên ương.

Này cũng không phải Hạ Vân Kiệt muốn nhìn đến.

“Hay là Hạ đạo hữu cũng có nhân tuyển bất thành?” Thủy Vô Ngân đổ không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt sớm cùng Chu Thanh Liên đã gặp mặt, hơn nữa còn kết hạ thù, cho nên thấy hắn trầm ngâm không nói, còn tưởng rằng hắn cũng đã giúp Thủy Dịch Thiên xem xét chọn người.

Thủy Dịch Thiên nghe vậy thần sắc rõ ràng trở nên có chút khẩn trương đứng lên.

“Không được, xem ra tiểu tử này quả thực thích thượng Chu Thanh Liên, ta phải làm cho chính hắn thấy rõ ràng Chu Thanh Liên bộ mặt thật, nếu không cho dù ngăn trở hắn, cũng tất nhiên sẽ ở hắn trong lòng lưu lại bóng ma tâm bệnh.” Hạ Vân Kiệt phát hiện Thủy Dịch Thiên biểu tình biến hóa, trong lòng không khỏi âm thầm nhíu mày, trong lòng chuyển động ý nghĩ.

“Thủy đạo hữu nghĩ nhiều, Dịch Thiên thê tử tự nhiên là muốn chính hắn lựa chọn, ta này làm sư phụ cũng là sẽ không bao biện làm thay.” Trong lòng ý nghĩ chuyển động, Hạ Vân Kiệt rất nhanh còn có chủ ý, cười xả nước vô ngân khoát tay, sau đó lại quay đầu đối đứng ở hắn phía sau Thủy Dịch Thiên nói:“Ngươi đi nghênh đón một chút đi, miễn cho chậm trễ người ta. Bất quá ngươi tạm thời trước không cần đề vi sư ở trong này, vi sư còn muốn hảo hảo quan sát một phen này Chu Thanh Liên cô nương, miễn cho nàng biết vi sư thân phận sau, cố ý đón ý nói hùa vi sư, vi sư liền nhìn không ra của nàng thật tình đến.”

“Cảm ơn sư tôn.” Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, Thủy Dịch Thiên nhất thời thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, vui vẻ hướng Hạ Vân Kiệt hơi hơi nhất khom người, sau đó vội vàng tự mình ra điện nghênh đón người Chu gia cùng Tể tướng.

Luyến ái trung nam nhân quả nhiên là tư tưởng đơn giản a, luôn cho rằng chính mình thích nữ nhân chính là tốt, chính là hoàn mỹ, căn bản là không đi suy nghĩ ta lời này còn có thâm ý, nhìn Thủy Dịch Thiên vui vẻ rời đi bóng dáng, Hạ Vân Kiệt không khỏi âm thầm lắc đầu cảm khái.

“Hạ chân nhân, hay là ngươi đối này Chu Thanh Liên có

ý kiến sao?” Thủy Dịch Thiên đang bị tình yêu hướng hôn đầu, nghe không hiểu Hạ Vân Kiệt trong lời nói thâm ý, Thủy Vô Ngân vị này sớm đã lão thành rồi tinh hoàng đế lại sao lại nghe không hiểu, Thủy Dịch Thiên vừa đi, hắn lập tức liền khẽ cau mày, mặt mang nghi hoặc sắc hỏi.

“Thật không dám dấu diếm, nàng này phẩm tính có vấn đề, ta cực không thích. Bất quá nếu Dịch Thiên thích, ta nhưng cũng không thể phủ định toàn bộ, miễn cho hắn cho rằng ta này sư phụ bổng đánh uyên ương, tại trong lòng lưu lại ngạnh thứ. Như vậy đi, Ngao Thiên, Ngao Viễn các ngươi thả đi lên ngồi của ta vị trí, ta đi Lâm Thượng bên kia, nhìn xem kia Chu Thanh Liên đám người đi lên sau, ra sao thái độ, cũng tốt làm cho Dịch Thiên thấy rõ ràng nàng này bộ mặt thật.” Hạ Vân Kiệt đứng dậy nói.

“Một ngày vi sư cả đời vi phụ, huống chi Hạ chân nhân đối Dịch Thiên giống như sơn ân tình, nếu Hạ chân nhân cho rằng nàng này phẩm tính có vấn đề, không thích nàng, cần gì phải như thế trắc trở? Hay là Dịch Thiên còn dám vi phạm sư mệnh bất thành? Hắn nếu dám như vậy, ta cái thứ nhất liền không tha cho hắn!” Hạ Vân Kiệt nay loại nào nhân vật, hắn đã nói ra cực không thích Chu Thanh Liên người này, Thủy Dịch Thiên lập tức liền đem Chu Thanh Liên đánh tiến vào sổ đen, thần sắc nghiêm túc nói.

“Đại vương loại nào thân phận, không cần vì chính là Chu gia nữ tử như thế tốn công sức? Vừa không thích nàng, liền làm cho thái tử điện hạ rồi kết cùng nàng quan hệ đó là.” Ngao Thiên cùng Ngao Viễn cũng đều thần sắc nghiêm túc nói.

Ở bọn họ trong lòng Hạ Vân Kiệt nhưng là đại vương, kia nhưng là “Quân kêu thần chết, thần không thể không chết”, chính là một môn hôn sự lại bị cho là cái gì?

“Lời ấy sai rồi. Muốn tưởng người khác tôn trọng chính mình, đầu tiên muốn học hội tôn trọng người khác. Dịch Thiên tuy là ta đồ đệ, hắn tôn trọng ta, ta nhưng cũng tôn trọng hắn lựa chọn, không thể trực tiếp lỗ mãng thô bạo phủ định hắn lựa chọn, luôn phải làm cho hắn thấy rõ ràng sự tình chân tướng, từ chính hắn tái làm ra lựa chọn. Huống hồ, ta xem Dịch Thiên đối nàng này đã ám loại tình loại, nếu ta không cho hắn thấy rõ ràng này nữ tử bộ mặt thật, cho hắn biết nàng này căn bản không đáng hắn yêu say đắm, mà chính là lấy ta miệng kể ra, trực tiếp chia rẽ bọn họ, tương lai tám chín phần mười sẽ ở hắn trong lòng lưu lại khúc mắc, cuối cùng hình thành tâm ma.” Hạ Vân Kiệt xua tay nói.

“Đa tạ Hạ chân nhân như thế trân trọng Dịch Thiên đứa nhỏ này.” Thủy Vô Ngân nghe vậy không khỏi thật to động dung, đứng dậy hướng Hạ Vân Kiệt thật sâu cúi đầu nói.

“Thủy đạo hữu khách khí, Dịch Thiên cũng là của ta đồ đệ, ta này làm sư phụ tự nhiên là muốn quan tâm. Huống hồ Dịch Thiên cũng liền mấy năm nay mới cùng ngoại nhân tiếp xúc, lần đầu tiên thích một nữ tử, ta này làm sư phụ lại muốn phá hư, lòng ta cũng thật là khổ sở, tất nhiên là phải cẩn thận xử lý.” Hạ Vân Kiệt đáp lễ nói.

Nói xong, Hạ Vân Kiệt liền về tới Lâm Thượng bên kia, học phía trước Thủy Dịch Thiên giống nhau, đứng ở Lâm Thượng phía sau.

Hạ Vân Kiệt này vừa đứng, tuy rằng rõ ràng biết hắn chính là diễn trò, còn là đem Lâm Thượng cấp sợ tới mức cả người không được tự nhiên, như đứng đống lửa.

Hạ Vân Kiệt đứng không bao lâu, Thủy Dịch Thiên liền mang theo Chu Thiên đám người đi vào đại điện.

Người Chu gia tất cả đều nét mặt phiếm phát, Chu Thanh Liên kia đối xinh đẹp mắt ở chỗ sâu trong lại ẩn ẩn lóe một tia đắc ý cùng kiêu ngạo, nhưng ở mặt ngoài còn là giống cái ôn nhu xinh đẹp còn hơi một tia ngượng ngùng tiên tử, hơi hơi cúi đầu, từ Thủy Dịch Thiên nắm tay nàng.

Thủy Dịch Thiên tiến đại điện liền nhìn đến sư tôn đứng ở Lâm Thượng phía sau, trong mắt hơi hơi lóe ra một tia kinh ngạc sắc, bất quá nhớ tới phía trước sư tôn công đạo, nghiêng đầu nhìn bên người Chu Thanh Liên liếc mắt một cái, khóe miệng gợi lên một chút tự tin mỉm cười.

Hắn tin tưởng, giống Chu Thanh Liên như vậy ôn nhu hiền lành xinh đẹp nữ tử, chính mình sư tôn nhất định hội thực thích.

“Bái kiến bệ hạ, bệ hạ thiên thu muôn đời, vĩnh thọ vô cương.” Vừa tiến vào đại điện, Lục Tường Sinh, Chu Thiên đám người liền vội bước lên phía trước, cung kính đối với Thủy Vô Ngân hành lễ.

Hướng Thủy Vô Ngân đi lễ nạp thái sau, Lục Tường Sinh đám người lại cố ý khiêm tốn gặp qua Ngao Thiên cùng Ngao Viễn hai người.

Bọn họ hai người chính là tứ hải cung hai vị cung chủ, thân phận địa vị cùng Thủy Vô Ngân tương đương, tự nhiên không thể chậm trễ.

Hướng hai người đi lễ nạp thái sau, Lục Tường Sinh cùng Chu Thiên mới vừa rồi như là vừa phát hiện Lâm Thượng bọn họ giống nhau, nhướng mày, trong mắt lóe ra một tia sát khí, hơi hơi chắp tay nói:“Nguyên lai Lâm huynh đã ở nha.”

Bọn họ tự nhiên là cho rằng Lâm Thượng bọn họ “Ác nhân trước cáo trạng”, ở Tể tướng phủ nơi nào ăn miết, đến hoàng đế bên này cáo ngự trạng, nói bọn họ nói bậy đến đây.

“Dâm tặc, ngươi thế nhưng đã ở!” Làm Lục Tường Sinh bọn họ giống vừa phát hiện Lâm Thượng bọn họ bình thường khi, Chu Thanh Liên cũng giống như vừa phát hiện Hạ Vân Kiệt bình thường, mặt đẹp đột nhiên biến, chỉ vào hắn lạnh như băng quát.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1495 : Ngươi nói cái gì?

Chu Thiên đám người mở miệng cùng Lâm Thượng chào hỏi, trong điện người biểu hiện coi như tốt, chính là ẩn ẩn phát giác đến Chu gia, Lục tể tướng cùng Lâm Thượng quan hệ tựa hồ có chút không đúng đầu, hơi hơi có chút kinh ngạc.

Bất quá chờ Chu Thanh Liên chỉ vào Hạ Vân Kiệt mắng dâm tặc khi, mọi người tất cả đều sắc mặt đột nhiên biến, nhất là Chu Thanh Liên bên người Thủy Dịch Thiên sắc mặt nhất thời âm trầm phảng phất nhỏ nước đến, mênh mông hung hãn sát khí đột nhiên bính thể mà ra, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ đại điện.

Hạ Vân Kiệt loại nào người, kia từng nhưng là hắn Thủy Dịch Thiên chủ nhân, nay ân sư, ai dám vũ nhục hắn, chính là hắn Thủy Dịch Thiên không đội trời chung địch nhân.

“Ngươi nói cái gì?” Thủy Dịch Thiên thanh âm lạnh như băng lãnh hỏi, trong mắt trừ bỏ sát khí rốt cuộc nhìn không tới một tia tình yêu.

Mặc kệ hắn đối Chu Thanh Liên tình yêu sâu đậm, mặc kệ sa vào tình yêu hắn tư tưởng có bao nhiêu đơn giản, nhưng hắn Thủy Dịch Thiên còn không về phần ngốc đến hội hoài nghi sư tôn nhân phẩm. Đó là thế giới này hắn tối tôn kính, tối tín nhiệm người. Đó là vĩ đại chủ nhân từng ở trên hư không trong thông đạo, vì hắn một nô bộc, cam nguyện mình hy sinh. Đó là vì người yêu, không để ý sinh tử, cam nguyện đạp biến chân trời góc biển có tình có nghĩa nam nhân. Cho dù Chu Thanh Liên chỉ vào Thủy Dịch Thiên ông ngoại nói hắn là vị dâm tặc, Thủy Dịch Thiên có lẽ còn có thể khởi một tia hoài nghi, nhưng Chu Thanh Liên chỉ vào hắn sư tôn nói hắn là dâm tặc, cho dù đánh chết Thủy Dịch Thiên nhưng cũng

sẽ không tin tưởng, quản chi một chút cũng không hội tin tưởng.

Nếu sư tôn không phải dâm tặc, kia Chu Thanh Liên như thế nói xấu sư tôn, này tâm loại nào khả tru!

Gặp Thủy Dịch Thiên thần sắc lạnh như băng, trong mắt sát khí đột nhiên thiểm, Chu Thanh Liên không khỏi trong lòng mừng thầm cùng đắc ý, còn tưởng rằng Thủy Dịch Thiên quả nhiên đối nàng tình loại đâm sâu vào, chính mình chính là như vậy vừa nói, hắn liền giận tím mặt.

Hừ, tiểu tử, cũng dám đắc tội bản tiên tử, còn dám tới hoàng cung cáo trạng, lúc này ngươi nên biết được tội bản tiên tử là cái gì kết cục đi!

Chu Thiên cùng chu thanh thấy thế tự nhiên cũng nghĩ đến Thủy Dịch Thiên sát khí là đối Hạ Vân Kiệt mà phát, trong mắt cũng không cấm lộ ra sắc mặt vui mừng, trong lòng âm thầm khen ngợi Chu Thanh Liên trí tuệ lanh lợi, nàng này dâm tặc vừa kêu ra tiếng, không chỉ có Hạ Vân Kiệt tuyệt đối khó thoát khỏi tử kiếp, hơn nữa mang Hạ Vân Kiệt tiến cung Lâm gia cũng tuyệt đối khó thoát khỏi này cữu, kể từ đó, bọn họ Chu gia liền càng có thể sự vô kỵ đạn đối phó Lâm gia.

Lục Tường Sinh ý tưởng cũng không ngoại lệ, bất quá hắn trong mắt lại toát ra thật sâu kiêng kị sắc. Bởi vì hắn đột nhiên phát hiện, Chu Thanh Liên này nữ nhân tâm cơ thật sự quá sâu, rất khủng bố, như vậy ngắn ngủn thời gian trong vòng, nàng thế nhưng có thể nghĩ ra như vậy một hòn đá ném hai chim ác độc mưu kế. Hơn nữa xem thái tử điện hạ đối nàng thâm tình bộ dáng, nếu Chu Thanh Liên một khi đi lên hoàng hậu vị, hắn này Tể tướng nên cẩn thận tái cẩn thận.

Đồng thời Lục Tường Sinh trong lòng cũng âm thầm

may mắn, may mắn chính mình anh minh, theo ngay từ đầu liền đứng ở Chu gia bên này, nếu không một khi Chu Thanh Liên đi lên hoàng hậu vị trí, không chỉ có chính hắn một Tể tướng vị trí lập tức làm được đầu, chỉ sợ là phủ có thể bảo trụ tánh mạng đều là vấn đề.

“Hồi thái tử điện hạ, tiểu nữ tử đến huyền thiên thành trên đường, ở trên đường ngẫu ngộ kẻ này, kẻ này gặp ta mỹ mạo, tâm sinh dâm ý, vừa vặn ta lão tổ tông cùng gia gia không ở bên người, liền tiến lên đây, dùng ngả ngớn lời nói khinh bạc ta, lại nghĩ đối ta động thủ. May mắn tiểu nữ tử còn có chút tu vi trong người, hắn căn bản không làm gì được ta, ngược lại thiếu chút nữa sắp bị ta gây thương tích, không nghĩ tới vừa vặn Lâm gia giới chủ cùng Lâm gia tiền bối đuổi tới, ra tay cứu hắn. Tiểu nữ tử thế mới biết, này tặc tử nguyên lai là ỷ vào Lâm gia quyền thế, mới vừa rồi dám như thế vô pháp vô thiên.” Chu Thanh Liên mặt đẹp hàn sương nói, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt cùng Lâm Thượng, Lâm Thao Thiên ánh mắt, tựa hồ hận không thể đem bọn họ cấp thiên đao vạn quả.

Nhìn Chu Thanh Liên kia vẻ mặt hàn sương thống hận bộ dáng, Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên xem nàng như người chết bình thường, đồng thời trong lòng không khỏi âm thầm may mắn, may mắn, này Hạ Vân Kiệt có đại lai lịch a, nếu không Chu Thanh Liên này một cái búa đánh hạ đến, bọn họ Lâm gia tuyệt đối là ở kiếp nạn chạy thoát.

“Quả thực có việc này?” Thủy Dịch Thiên thanh âm hơi hơi có chút run run hỏi, bàn tay đồng dạng không chịu khống chế run nhè nhẹ.

Hắn vạn vạn không nghĩ tới, chính mình thâm nghĩ đến hoàn mỹ, có thể làm chính mình bạn lữ nữ nhân, thế nhưng sẽ là như vậy một vị nói dối nói ngay cả mí mắt cũng không trát một chút dối trá, ngoan độc nữ nhân.

Nếu hôm nay nàng chỉ vào người không phải hắn sư tôn, kia chẳng phải là hắn Thủy Dịch Thiên sắp bị nàng lừa gắt gao.

“Hồi thái tử điện hạ, xác thực có việc này. Phía trước Lâm Thượng bọn họ cũng mang theo kẻ này đi vi thần phủ đệ bái kiến vi thần, vừa vặn Chu Thanh Liên tiên tử bọn họ cũng đến vi thần phủ đệ, song phương từng có tranh chấp, là Lâm Thượng bọn họ che chở kẻ này, mới vừa rồi không có thể nề hà hắn.” Trả lời Thủy Dịch Thiên không phải Chu Thanh Liên mà là Lục Tường Sinh.

Hắn lúc này sớm đã hạ quyết định quyết tâm, nhất định phải ôm chặt vị này tâm cơ vô cùng thâm trầm, ngoan độc tương lai hoàng hậu.

“Ba!” Một đạo thanh thúy cái tát tiếng vang lên, Lục Tường Sinh cả người đều bị này một bàn tay cấp đánh bay đứng lên, một ngụm máu tươi nhịn không được liền đoạt miệng mà ra.

Không đợi Lục Tường Sinh rơi xuống đất, một chích bàn tay to đột nhiên hiện ra ở đại điện, một phen đã bắt ở Lục Tường Sinh cổ, sau đó một tay lấy hắn xả đến Thủy Dịch Thiên trước mặt.

“Ngươi lại cho bản thái tử nói một lần thử xem xem!” Thủy Dịch Thiên hai mắt phun lửa, sắc mặt xanh mét, bàn tay to gần nắm Lục Tường Sinh cổ, Lục Tường Sinh chỉnh khuôn mặt đều biến xanh tím phát thũng, tựa như lợn chết mặt, trong mắt toát ra vô cùng hoảng sợ cùng khó hiểu sắc.

Hắn không biết vì cái gì thái tử điện hạ đột nhiên hàm phẫn đối hắn ra tay, cũng không biết hắn đến tột cùng làm sao nói sai rồi.

Chẳng lẽ thái tử điện hạ không thích Thanh Liên cô

nương sao? Chẳng lẽ hắn không phải hẳn là đối kia "Dâm tặc" Ra tay sao?

"Thái tử điện hạ, ngươi đây là……" Khủng hoảng khó hiểu không chỉ có chỉ có Lục Tường Sinh, còn có Chu Thanh Liên cùng Chu Thiên, Chu Nguyên, hơn nữa Chu Thanh Liên, nàng nhất khó hiểu.

Thái tử điện hạ không phải thực thích ta, vừa rồi ra khỏi thành nhìn đến ta khi, hai mắt rõ ràng tỏa sáng, thậm chí không cầm nổi lòng dưới, chân tình biểu lộ, trực tiếp dắt tay của ta. Vừa rồi hắn nghe nói kia tặc tử thế nhưng đối ta ngả ngớn bạc ngôn, không phải sát khí lộ sao? Nay như thế nào đột nhiên đối Lục tể tướng ra tay đâu?

"Ba!" Chu Thanh Liên mà nói còn chưa nói hoàn, nghênh đón của nàng đồng dạng là hung hăng một bàn tay.

Chu Thanh Liên tuy rằng quý là dao trì phái chưởng môn đệ tử, cử hà hậu kỳ cảnh giới, nhưng Thủy Dịch Thiên thân cụ hắc thủy huyền xà cùng thượng cổ chúc long huyết mạch truyền thừa, nay lại đột phá trở thành thiên tiên, loại nào lợi hại, đừng nói Chu Thanh Liên căn bản là không có phòng bị, cho dù có tâm phòng bị cũng tuyệt đối đào thoát không được.

Nhất thời gian, Chu Thanh Liên cũng đồng Lục tể tướng giống nhau cả người đều bị này một bàn tay cấp phiến bay, một ngụm máu tươi đồng dạng nhịn không được đoạt miệng mà ra, tóc đen phi tát, vốn là xinh đẹp khuôn mặt cao cao thũng khởi, không còn phục phía trước xinh đẹp ôn nhu, ngược lại lộ ra vài phần dữ tợn đáng sợ.

"Tiện nhân, nói, ngươi vì cái gì muốn đi này nói xấu cử chỉ?" Không đợi Chu Thanh Liên từ không trung ngã xuống, một chích bàn tay to đã sớm thân tham đi qua, không hề thương hương tiếc ngọc bắt được nàng như

thiên nga bàn tao nhã trắng nõn cổ, Thủy Dịch Thiên hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm Chu Thanh Liên, tay hắn có chút phát run, hốc mắt có chút đỏ lên, ẩn ẩn có nước mắt ở chớp động.

Ở trên địa cầu ngàn năm phong bế, đây là hắn lần đầu tiên thích một nữ nhân, là hắn mối tình đầu, khá vậy chính là này hắn lần đầu tiên thích thượng nữ nhân lại hung hăng nói xấu nhục nhã hắn sư tôn, cũng hung hăng xé rách hắn tâm, làm cho hắn thống hận đồng thời, tim lại ở càng không ngừng nhỏ máu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1496 : Ngươi có biết hắn là ai vậy sao?

“Thái tử điện hạ, Thanh Liên nói đều là sự thật, tuyệt không lừa gạt a!” Gặp thái tử điện hạ gắt gao cầm lấy Chu Thanh Liên cổ, trên người có vô cùng hùng hồn hung hãn khí phách phát ra đi ra, Chu Thiên cùng Chu Nguyên sắc mặt đại biến, rốt cuộc bất chấp thiên tiên tôn sư, vội vàng tiến lên quỳ xuống đất nói.

“Ha ha, tuyệt không lừa gạt!” Thủy dịch trời giận cực phản cười, nhấc chân đối với Chu Thiên cùng Chu Nguyên liền đá đi qua.

Chu Thiên cùng Chu Nguyên thấy thế cấp tốc lui về phía sau.

“Thái tử điện hạ! Thanh Liên thật sự không có lừa gạt! Ngươi đừng tin Lâm gia bọn họ lời nói của một bên.” Chu Thanh Liên khóc kêu lên, hoa lê đẫm sương, người gặp người thương.

Thái tử điện hạ nhưng là sắp đăng vị tân quốc quân, khi quân nhưng là tội lớn, mưu kế nếu đã ra, Chu Thanh Liên là tuyệt đối sẽ không tái lật lọng, huống hồ nàng thủy chung cho rằng thái tử điện hạ là yêu nàng, nếu không hắn sẽ không hai mắt đỏ lên, sẽ không hai tay phát run. Duy nhất làm cho Chu Thanh Liên nghi hoặc là, Lâm gia đến tột cùng ở trước mặt hắn nói gì đó, vì cái gì hắn thế nhưng nhận định chính mình nói xấu người nọ đâu?

Bất quá lúc này Chu Thanh Liên lại bất chấp miệt mài theo đuổi, nàng phải tử cắn không để. Này không chỉ có quan hệ Chu gia hưng thịnh, cũng quan hệ của nàng hoàng hậu vị. Chỉ cần nàng tử cắn không để, nàng tin tưởng, cuối cùng thái tử điện hạ khẳng định hội lựa chọn

tin tưởng nàng.

Đáng tiếc Chu Thanh Liên lại tính sai lầm rồi bàn tính, hơn nữa là mười phần sai.

Nàng tuy rằng lần nữa tận lực làm cho chính mình thoạt nhìn điềm đạm đáng yêu, nhưng lại sẽ chỉ làm Thủy Dịch Thiên càng phát ra thống hận nàng.

“Ba! Ba! Ba!” Thủy Dịch Thiên buông tha Lục Tường Sinh, một tay tiếp tục cầm lấy Chu Thanh Liên cổ, một tay nâng lên đối với nàng hoa lê đẫm sương mặt, hung hăng liên tục đánh vài cái bàn tay.

“Ngươi không có lừa gạt ta? Ngươi có biết hắn là ai vậy sao? Ngươi cho là bằng của ngươi tu vi, có thể đánh bại hắn, đả thương hắn sao?” Thủy Dịch Thiên thanh âm khàn khàn đối với Chu Thanh Liên quát, đậu lớn nước mắt rốt cục nhịn không được theo hốc mắt trung ngã nhào xuống dưới, tay lại nhịn không được nâng lên đến đối với Chu Thanh Liên mặt lại liên tục đánh vài bàn tay.

Mặc kệ là người còn là yêu, mặc kệ là phàm nhân còn là thần tiên, lần đầu tiên luyến ái luôn làm cho người ta khắc cốt minh tâm, mất đi thời điểm, làm cho người ta cảm thấy vô cùng đau lòng.

“Hắn là ai vậy?” Chu Thanh Liên rốt cục ý thức được vấn đề không phải xuất hiện ở Lâm gia trên người, mà là xuất hiện tại đây vị thủy chung không bị nàng nhìn thẳng vào, chính là muốn giết chi cho thống khoái vị kia cử hà hậu kỳ tu sĩ trên người.

“Sư tôn!” Thủy Dịch Thiên nhưng không có trả lời Chu Thanh Liên, mà là đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, thẳng trạc trạc quỳ gối Hạ Vân Kiệt trước mặt, vẻ mặt hổ thẹn tự trách.

Lấy Thủy Dịch Thiên thông minh, một khi theo yêu say đắm trung tỉnh táo lại, lại như thế nào có thể không hiểu được sư tôn khổ tâm.

Vốn lấy sư tôn quyền uy, hắn rõ ràng có trực tiếp mệnh lệnh hắn không chuẩn cùng Chu Thanh Liên kết hôn việc, thậm chí tru sát Chu Thanh Liên, khả hắn nhưng không có, mà là cam nguyện thu hồi sư tôn tôn quý, cam nguyện chịu Chu Thanh Liên vũ nhục, làm cho hắn thấy rõ ràng này nữ nhân bộ mặt thật.

Nhìn đến Thủy Dịch Thiên thẳng trạc trạc quỳ gối Hạ Vân Kiệt trước mặt, khẩu hô “Sư tôn!”, Chu Thanh Liên, Chu Thiên, Chu Nguyên còn có Lục Tường Sinh tất cả đều cả người run run lên, sắc mặt nháy mắt trắng bệch, mồ hôi lạnh chỉ không được theo cái trán ngã nhào xuống.

Bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới, kia chưa bao giờ chân chính bị bọn họ để vào mắt cử hà hậu kỳ tu sĩ dĩ nhiên là thái tử điện hạ sư tôn. Buồn cười bọn họ phía trước thế nhưng còn muốn ở Tể tướng phủ đánh chết hắn, buồn cười bọn họ còn trước mặt thái tử điện hạ mặt trợn tròn mắt nói nói dối, nói xấu hắn.

“Ai!” Hạ Vân Kiệt đi lên trước đến, vỗ vỗ Thủy Dịch Thiên bả vai, thở dài một hơi nói:“Sư phụ biết ngươi giờ phút này tâm tình, đi qua khiến cho nó đi qua đi.”

“Đệ tử xin lỗi sư tôn.” Thủy Dịch Thiên lòng tràn đầy tự trách nói.

“Ai chưa từng có mối tình đầu, ai không có trông nhầm thời điểm, sư phụ chính là muốn cho chính ngươi xem hiểu được, chính mình làm ra chính xác lựa chọn. Hiện tại ngươi nếu đã hiểu được, sẽ không cần canh cánh trong lòng. Mà là hẳn là may mắn, ngươi chưa cùng nàng kết làm vợ chồng, làm cho nàng trở thành ngươi

trong lòng chân chính gánh nặng.” Hạ Vân Kiệt lại vỗ vỗ Thủy Dịch Thiên bả vai, sau đó giương mắt nhìn hướng sắc mặt tái nhợt, tóc rối tung như quỷ Chu Thanh Liên.

“Tiền bối, tha mạng, Thanh Liên không biết ngài……” Gặp Hạ Vân Kiệt hướng nàng trông lại, Chu Thanh Liên vội vàng hướng tới Hạ Vân Kiệt quỳ xuống, trong mắt cầm mãn nước mắt, vẻ mặt kinh hoảng sám hối biểu tình.

“Xem ở Dịch Thiên phân thượng, ta không giết ngươi, ngươi đi đi, sau này không thể bước vào hắc thủy giới vực một bước, về sau cũng không khả tái làm xằng làm bậy, nếu không nếu như bị bản tôn phát hiện, tất không hề khinh tha.” Nhìn Chu Thanh Liên, tuy rằng rõ ràng biết nàng này phiên biểu tình chính là làm bộ, kỳ thật trong lòng là hận không thể giết chính mình, nhưng Hạ Vân Kiệt lại còn là huy phất tay nói.

Bởi vì này là Thủy Dịch Thiên mối tình đầu tình nhân! Ở Thủy Dịch Thiên còn không có có thể theo này phân cảm tình đả kích trung phục hồi tinh thần lại phía trước, Hạ Vân Kiệt cũng là không tốt đánh chết nàng này, hơn nữa cho dù sát, kia cũng là Thủy Dịch Thiên ra tay đánh chết mà không phải hắn.

“Đa tạ tiền bối không giết chi ân.” Chu Thanh Liên đối với Hạ Vân Kiệt liên tục dập vài cái dập đầu, sau đó liền vội vàng thoát đi đại điện.

Nàng biết lần này sự tình chính mình nháo lớn, hiện tại Thủy Dịch Thiên đối chính mình còn có cảm tình, còn không hạ thủ được, mà Hạ Vân Kiệt sở dĩ không đánh chết nàng, cũng là bởi vì nguyên nhân này. Chỉ khi nào chờ Thủy Dịch Thiên theo này đả kích hoãn quá đến, nói không chừng ra tay lấy nàng tánh mạng chính là vị này thái tử điện hạ từng thích nàng.

Nhìn Chu Thanh Liên cũng không quay đầu lại đi rồi, ngay cả gia gia cùng Chu gia tổ tông cũng không quản không để ý, Thủy Dịch Thiên đột nhiên quay đầu, một đạo ngân quang đột nhiên xuất hiện ở tay hắn trung, hiện ra một phen ngân quang lóng lánh trường kích, đúng là huyền xà quốc trấn quốc pháp bảo chi nhất, liệt thiên tiên kích.

Thủy Dịch Thiên trong mắt lóe ra một tia thống khổ kiên quyết sắc, tiên kích vừa động, ngân mang bắn ra bốn phía, bốn phía không gian một trận hỗn loạn, phảng phất nháy mắt liền bị cắt thành vô số khối mảnh nhỏ.

Màu bạc trường kích hướng Chu Thanh Liên phía sau lưng thẳng thủ mà đi, sắc nhọn kích mũi nhọn phá không gian, còn chưa giết đến Chu Thanh Liên, Chu Thanh Liên phía sau lưng đã y bạch rạn nứt, chảy xuống đỏ tươi máu đến, đỏ tươi máu làm nổi bật trắng nõn trắng mịn da thịt, ở dưới ánh mặt trời có vẻ phá lệ chói mắt.

“Ngươi thật muốn giết ta sao?” Chu Thanh Liên quay đầu nhìn phía Thủy Dịch Thiên, trong mắt là nước mắt trong suốt, tràn ngập cầu xin cùng u oán.

Màu bạc trường kích cuối cùng còn là vừa trợt, không có đâm trúng Chu Thanh Liên phía sau lưng trung tâm, mà là từ trên cao đi xuống đem Chu Thanh Liên một cánh tay cắt xuống dưới.

“Lăn! Đừng cho ta lại nhìn đến ngươi!” Thủy Dịch Thiên giận quát.

Chu Thanh Liên âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, cắn răng đem rơi xuống ở cánh tay cầm lấy, cấp tốc rời đi, đảo mắt liền biến mất ở phía chân trời biên.

“Sư tôn, xin lỗi!” Thủy Dịch Thiên ở Hạ Vân Kiệt trước mặt cúi đầu.

Chu Thanh Liên nói xấu nhục nhã hắn sư tôn, tưởng trí hắn cho tử địa, Thủy Dịch Thiên thân là đệ tử tự nhiên muốn đánh chết nàng, nhưng cuối cùng lại còn là hạ không được ngoan thủ.

“Ngươi làm được tốt lắm. Ngươi nếu thật có thể nhẫn tâm giết Chu Thanh Liên, sẽ không là vi sư cảm nhận kia Thủy Dịch Thiên.” Hạ Vân Kiệt lại mặt mang mỉm cười nâng dậy Thủy Dịch Thiên, không có chút trách cứ ý, ngược lại trái lại trấn an hắn.

Hạ Vân Kiệt sở dĩ mê luyến thế tục không chịu rời đi, hắn mê luyến chẳng lẽ là thế tục xa hoa truỵ lạc sao? Là thế tục quyền thế sao? Không! Cũng không là, hắn mê luyến là thế tục trung hắn cùng với thân nhân bằng hữu trong lúc đó kia phân cảm tình.

Kia cảm tình là không thể dùng thực lực đến cân nhắc, cũng vô pháp dùng quyền thế đến cân nhắc, là vô cùng làm cho người ta mê muội, lại làm cho người ta vô cùng mâu thuẫn, vô cùng mê say. Tựa như hiện tại Thủy Dịch Thiên giống nhau. Một bên là sư phụ, một bên là từng mối tình đầu tình nhân, hắn lựa chọn liền tràn ngập mâu thuẫn, nhưng cũng chính thuyết minh hắn là người trong tính tình, là người cảm tình phong phú, mà không phải vô tình lãnh khốc hạng người.

Hạ Vân Kiệt chính mình chính là người như vậy, cho nên hắn cũng hy vọng chính mình đồ đệ cũng là người như vậy.

Chương 1497 : Được ăn cả ngã về không

“Tạ sư tôn!” Thủy Dịch Thiên gặp sư phụ không chỉ có không có trách hắn, ngược lại trấn an khen ngợi hắn, không khỏi cảm động thanh âm đều có chút nghẹn ngào.

Hạ Vân Kiệt lại vỗ vỗ Thủy Dịch Thiên bả vai, cái gì cũng chưa nói, mà là đi hướng nguyên bản thuộc loại hắn vị trí.

Thủy Dịch Thiên cũng cái gì cũng chưa nói, xuyên qua đại điện, đi đến Hạ Vân Kiệt phía sau, giống phía trước giống nhau lẳng lặng đứng ở hắn phía sau.

“Thần tội đáng chết vạn lần, thần tội đáng chết vạn lần, tội thần gặp thái tử điện hạ thật là thích Chu Thanh Liên, cho nên liền bị ma quỷ ám ảnh, nói xấu Hạ chân nhân, còn thỉnh bệ hạ xem tại như vậy nhiều năm tội thần thủy chung cùng truy bệ hạ cước bộ, tha thứ tội thần lần này.” Nhìn thái tử điện hạ vừa rồi thiếu chút nữa liền ra tay đánh chết Chu Thanh Liên, hiện tại lại cung kính đứng hầu ở Hạ Vân Kiệt phía sau, ngay ngồi cũng không chịu ngồi xuống, Lục Tường Sinh trong lòng kia hối, kia sợ a, vội vàng té đến ngai vàng hạ, đối với Thủy Vô Ngân liên tục dập đầu cầu xin tha thứ.

Hắn biết, hiện tại cũng chỉ có Thủy Vô Ngân có thể cứu hắn.

Thái tử điện hạ bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ ngay cả Chu Thanh Liên bả vai đều không lưu tình chút nào sóng vai cắt xuống dưới, thậm chí nếu không phải bởi vì Chu Thanh Liên là hắn thật sâu thích người, trong lòng nhất thời nửa khắc còn không thể hoàn toàn thoát khỏi kia phân tình cảm, vừa rồi kia một trường kích đã đem Chu Thanh Liên vị này dao trì phái chưởng môn đệ tử tại chỗ

đánh chết.

Thái tử điện hạ cuối cùng không có đánh chết Chu Thanh Liên, nhưng không có nghĩa hắn sẽ không đánh chết hắn Lục Tường Sinh. Bởi vì thái tử điện hạ cùng hắn Lục Tường Sinh cũng không có bao nhiêu thâm giao tình.

“Bệ hạ thứ tội, đều là thần dạy vô phương, mới dạy dỗ Chu Thanh Liên bực này khi quân làm bậy nghịch nữ.” Lục Tường Sinh nhất cầu xin tha thứ, Chu Thiên cùng Chu Nguyên cũng đột nhiên bừng tỉnh lại đây, vội vàng cũng vọt tới ngai vàng trước, chút bất chấp thiên tiên tôn sư, đối với Thủy Vô Ngân liên tục dập đầu cầu xin tha thứ.

Bọn họ cũng không cho rằng chính mình hai người là thiên tiên có thể phản ra huyền xà quốc, cùng huyền xà quốc chống lại.

Liền vẻn vẹn này đại điện, mặc kệ Thủy Vô Ngân còn là Thủy Dịch Thiên, đều có trấn sát bọn hắn thực lực. Huống chi toàn bộ huyền xà quốc, hắc thủy giới vực tuyệt không chỉ Thủy Vô Ngân cùng Thủy Dịch Thiên hai vị thiên tiên đâu.

Thủy Vô Ngân không có trả lời ba người thỉnh tội, mà là đứng dậy hướng Hạ Vân Kiệt ôm quyền nói:“Hạ chân nhân, này ba người toàn bằng ngươi xử trí.”

Lục Tường Sinh, Chu Thiên, Chu Nguyên ba người nghe vậy tất cả đều mặt xám như tro tàn, mắt lộ ra tuyệt vọng sắc, phía trước ở Tể tướng phủ, bọn họ nhưng là tưởng lưu lại Hạ Vân Kiệt tới, nay ở đại điện phía trên lại hộ tống Chu Thanh Liên nói xấu hắn, tưởng trí hắn cho tử địa, hiện tại bệ hạ đem bọn họ chuyển giao cho hắn, toàn bằng hắn xử trí, bọn họ thế nào còn có đường sống đáng nói.

“Hạ chân nhân, Lục mỗ có mắt không tròng, đắc tội ngài, cam nguyện bị phạt.” Gặp sự tình không có chu toàn đường sống, Lục Tường Sinh dù sao quý làm một quốc Tể tướng, chuyện tới trước mắt cũng là có vẻ quang côn đứng lên, đứng dậy đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, hơi hơi khom người nói.

“Hạ chân nhân, Chu mỗ có mắt không tròng, mạo phạm ngài, cam nguyện……” Chu Thiên cùng Chu Nguyên gặp Lục Tường Sinh tiến lên hướng Hạ Vân Kiệt cúi đầu thỉnh tội, một bộ nhận mệnh biểu tình, cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, trong mắt lóe ra một chút điên cuồng ngoan sắc, sau đó cũng đi lên trước đến, đến Hạ Vân Kiệt trước mặt ôm quyền cúi đầu thỉnh tội.

Bất quá nói còn chưa dứt lời, có vô cùng mênh mông cường đại tiên gia pháp lực theo hai người trên người như vỡ đê hồng thủy bùng nổ mà ra.

“Đi tìm chết!” Hai bàn tay to cơ hồ đồng thời đối với Hạ Vân Kiệt vào đầu chộp đi, hiển nhiên bọn họ tự biết kiếp nạn này khó thoát khỏi, rõ ràng liền không hề áp lực chính mình tiên gia pháp lực, trực tiếp toàn lực bộc phát ra đến. Một phương diện là muốn trấn sát Hạ Vân Kiệt, mặt khác một phương diện cũng tưởng muốn dẫn động thiên địa pháp tắc, trực tiếp chạy trốn tới tiên giới đi.

Một khi đi tiên giới, nhâm huyền xà quốc ở hắc thủy giới vực thế lực có bao nhiêu lớn, nhưng cũng không làm gì được bọn họ. Này cũng là vì sao thiên tiên thân phận siêu nhiên, đối mặt hoàng đế cũng không dùng quỳ nguyên nhân chủ yếu. Bởi vì thiên tiên nếu thật sự bất cứ giá nào, lược trọng trách mặc kệ, cùng lắm thì liền phi thăng tiên giới, ngươi có thể làm gì hắn?

Đương nhiên tình hình chung hạ, thiên tiên lưu lại hạ giới đều có khó có thể dứt bỏ gì đó, hoặc quyền, danh,

lợi hoặc thân nhân bằng hữu, không đến sơn cùng thủy tận, vạn bất đắc dĩ tình huống hạ, bọn họ là sẽ không đi đường này.

Nhưng hiện tại Chu Thiên cùng Chu Nguyên hiển nhiên đã đến sơn cùng thủy tận bộ, cho nên bọn họ không hề áp chế tu vi, trực tiếp liền bùng nổ tiên gia pháp lực.

Không chỉ có tưởng như vậy bỏ chạy tiên giới, còn muốn đang lẩn trốn đi tiên giới phía trước tru sát Hạ Vân Kiệt.

Ở bọn họ trong mắt, Hạ Vân Kiệt chung quy chính là cử hà hậu kỳ cảnh giới tu sĩ, chẳng sợ hắn là Thủy Dịch Thiên sư tôn, bọn họ cũng rất khó tin tưởng hắn có thể đồng thời ngăn cản được trụ bọn họ hai người toàn lực nhất kích.

Gặp Chu Thiên cùng Chu Nguyên đột nhiên bùng nổ tiên gia pháp lực, đối Hạ Vân Kiệt ra tay, Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên không khỏi sợ tới mức đột nhiên đứng lên, pháp lực toàn lực vận chuyển, muốn ra tay cứu giúp.

Bọn họ cùng Chu Thiên cùng Chu Nguyên ý tưởng giống hệt nhau, tuy rằng đã biết Hạ Vân Kiệt thân phận tôn quý, nhưng như trước không thể đem hắn cùng thiên tiên cấp cường giả liên hệ cùng một chỗ. Huống hồ Hạ Vân Kiệt cho dù là thiên tiên cấp cường giả, lãnh không kịp thố dưới, như thế gần gũi đối mặt Chu Thiên cùng Chu Nguyên hai vị thiên tiên toàn lực nhất kích, chỉ sợ không chết cũng muốn trọng thương.

“Lớn mật!” Thủy Vô Ngân đám người thấy thế cũng hoảng sợ, ào ào đứng dậy, mênh mông pháp lực trong nháy mắt liền bính thể mà ra, nâng tay sẽ muốn hướng Chu Nguyên cùng Chu Thiên trấn áp đi qua.

Tuy rằng bọn họ biết Hạ Vân Kiệt thực lực xa so với hắn

mặt ngoài thoạt nhìn cảnh giới muốn khủng bố rất nhiều, nhưng hai vị thiên tiên đột nhiên toàn lực bùng nổ, ở không có bao nhiêu chuẩn bị dưới, cho dù Thủy Vô Ngân tự cao rất cao, nhưng cũng không dám cam đoan chính mình có thể bình yên vô sự.

Cho nên lúc này bọn họ đối Hạ Vân Kiệt hay không có thể kháng trụ hai vị thiên tiên toàn lực nhất kích, cũng không bao nhiêu tin tưởng.

Chỉ có Hạ Vân Kiệt nhưng không có biểu hiện ra gì kinh hoảng, chính là sắc mặt hơi hơi trầm xuống, trong mắt sát khí đốn khởi, quát lạnh nói:“Bản còn muốn tha các ngươi một mạng, không nghĩ tới các ngươi chính mình lại muốn tìm chết.”

Khi nói chuyện, Hạ Vân Kiệt đã nâng lên hai tay, cứ như vậy đỉnh đạc đối với hắn vào đầu chụp được bàn tay to nghênh đón.

“Không tốt!” Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên thấy thế sắc mặt đại biến, trong lòng hô to không ổn.

Một vị cử hà hậu kỳ cảnh giới, nhâm ngươi thực lực có bao nhiêu cường đại, gấp gáp gian lại như thế nào có thể cùng hai vị toàn lực bùng nổ thiên tiên cứng đối cứng đối kháng đâu?

Này căn bản chính là muốn chết hành động!

Ở bọn họ xem ra, Hạ Vân Kiệt hiện tại sáng suốt nhất hành động đó là cấp tốc lui về phía sau, sau đó từ bọn họ ra tay đối phó trấn áp Chu Thiên cùng Chu Nguyên.

Thủy Vô Ngân đám người thấy thế tuy rằng không giống Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên giống nhau sắc mặt đại biến, nhưng cũng tất cả đều hơi hơi biến sắc, cũng không cho rằng Hạ Vân Kiệt có thể ngăn được hai vị

thiên tiên toàn lực bùng nổ nhất kích.

Mà Chu Thiên cùng Chu Nguyên trên mặt tắc lộ ra dữ tợn đắc ý tươi cười.

Mọi người ở đây ào ào biến sắc mặt, không kịp cứu viện khi, Hạ Vân Kiệt hai tay đã đón nhận hai vị thiên tiên bàn tay to.

“Oành! Oành!” Hai vị thiên tiên tay cùng Hạ Vân Kiệt tay vừa đụng, không chỉ có bao trùm bàn tay to, tiên gia pháp lực sở ngưng tụ sáng mờ thụy khí như bọt khí bàn cùng Hạ Vân Kiệt tay vừa đụng liền vỡ tan hóa thành hư vô, liền ngay cả hai vị thiên tiên tay nhất đụng tới Hạ Vân Kiệt tay, đều lập tức tạc mở ra, hóa thành nhiều điểm huyết nhục rơi không trung.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1498 : Đánh chết

“A!” Chu Thiên cùng Chu Nguyên kêu thảm thiết lên, trong mắt toát ra hoảng sợ đến vạn phần ánh mắt.

Bởi vì bọn họ không chỉ có nhìn đến ngưng tụ chính mình toàn thân tiên lực tay nhất đụng tới Hạ Vân Kiệt tay lập tức sụp đổ, cánh tay tấc đứt từng khúc liệt, hơn nữa hắn còn thấy được Hạ Vân Kiệt tay căn bản không có đình chỉ dấu vết, thế như chẻ tre mà đến, đảo mắt liền dừng ở bọn họ trên đầu.

“Không cần!” Chu Thiên cùng Chu Nguyên cảm giác được khủng bố uy áp theo bàn tay sa sút hạ, thế nhưng áp chế bọn họ trong cơ thể tiên lực đều không thể động đậy, phảng phất bị giam cầm bình thường, rốt cục sợ tới mức âm thanh kêu lên.

“Đã muộn!” Hạ Vân Kiệt quát lạnh một tiếng, bàn tay hạ xuống, Chu Thiên cùng Chu Nguyên lập tức biến thành một đống thịt nát.

Cả tòa đại điện nháy mắt trở nên tử bình thường yên tĩnh.

Không ai dám suyễn một ngụm đại khí, liền ngay cả quý là huyền xà quốc hoàng đế Thủy Vô Ngân cũng không ngoại lệ.

Bọn họ tròng mắt đều là trừng đột đi ra, toát ra sợ hãi thật sâu cùng kính sợ. Thậm chí Lục Tường Sinh sợ tới mức đều đặt mông than ngồi ở mặt đất.

Hai thiên tiên, toàn lực bùng nổ tiên gia pháp lực, lại ở hai cái bàn tay dưới, nhẹ nhàng một bàn tay bị chụp đã chết!

Một chưởng một thiên tiên, đây là cỡ nào thực lực khủng bố! Này còn là cử hà hậu kỳ cảnh giới tu sĩ nên có thực lực sao? Chỉ sợ ba ngàn giới chân chính siêu cấp đại thế lực người nắm trong tay đơn giản cũng liền như vậy thực lực đi.

Thủy Vô Ngân bọn họ lại nào biết đâu rằng, Hạ Vân Kiệt ở Cửu U giới từng cùng thượng thời cổ đại Thái Ất kim tiên Cửu U Tố Âm nữ đế hợp thể, cùng Cửu U Tố Âm nữ đế không biết tu luyện tích góp từng tí một bao nhiêu năm thực âm âm dương giao hội giảng hoà. Mặc dù ở song phương có ý thức dẫn đường hạ, tuyệt đại bộ phận sinh ra tiên khí pháp lực đều hội tụ cùng tử phủ, kết thành đại biểu cho kim tiên cao nhất vị tử phủ tiên anh, đề cao tiên thiên cây bàn đào thụ đóa đóa hoa đào, gần chính là làm cho hắn cảnh giới đột phá đến cử hà hậu kỳ cùng địa vu cửu đỉnh hậu kỳ cảnh giới, nhưng hắn thân xác lại tại kia lần lượt âm dương giao hội, không biết đã trải qua bao nhiêu tẩm bổ, bằng vào thân xác lực, đều là đủ trực tiếp nghiền sát thiên tiên, càng đừng nói còn có mệnh phủ, hoàng đình nguyên thần lực, có chín tôn vương giả vu đỉnh lực.

Thực lực so với năm đó ở tứ hải cung không biết cường đại hơn bao nhiêu lần.

Chu Thiên cùng Chu Nguyên bất quá chính là bình thường thiên tiên, nay ở Hạ Vân Kiệt trước mặt bất quá giống như vừa học được đi đường tiểu hài tử bình thường, mặc cho bọn hắn như thế nào bùng nổ thực lực, lại như thế nào bị thương đến hắn?

“Hạ, Hạ chân nhân, tha, tha mạng!” Một đạo run run thanh âm ở trong đại điện lắp bắp vang lên, cũng là vừa rồi còn biểu hiện có vẻ quang côn Lục Tường Sinh lại bị Hạ Vân Kiệt này khủng bố hai chưởng cấp hoàn toàn dọa phá đảm.

Hai thiên tiên a! Một bàn tay một cái! Kia hắn chính là một cử hà hậu kỳ cảnh giới tu sĩ đâu?

Nguyên bản Lục Tường Sinh còn nghĩ chính mình nói như thế nào cũng theo hoàng đế nhiều năm, hoàng đế bệ hạ tuy rằng đem chính mình quyền xử trí chuyển giao cho Hạ Vân Kiệt, nhưng không xem tăng mặt còn muốn xem phật mặt đâu, chẳng lẽ thái tử điện hạ sư phụ liền thực dám chút không để ý cập hoàng đế bệ hạ thể diện, giết chính hắn một đương triều Tể tướng bất thành?

Khả hiện tại, Tể tướng đại nhân không chút nào không có này ý tưởng.

Một chưởng một thiên tiên, cho dù hoàng đế bệ hạ quý là hắc thủy huyền xà bộ tộc tộc trưởng lại như thế nào? Cho dù hoàng đế bệ hạ thống ngự toàn bộ hắc thủy giới vực lại như thế nào? Hắn nếu thật muốn giết hắn Lục Tường Sinh, chẳng lẽ hoàng đế bệ hạ còn dám có ý kiến bất thành?

Nói không chừng hiện tại hoàng đế bệ hạ nhìn hắn như thế thực lực khủng bố, cái thứ nhất muốn giết hắn ngược lại chính là hoàng đế bệ hạ.

Hạ Vân Kiệt lại nhìn lục Tể tướng liếc mắt một cái, thản nhiên nói:“Về nhà dưỡng lão đi thôi.”

Liên tục giết hai vị thiên tiên, Hạ Vân Kiệt sát khí đã tiêu, hơn nữa hắn đúng là vẫn còn cấp cho Thủy Vô Ngân vài phần mặt mũi, chẳng sợ hắn hiện tại thực lực đã làm cho Thủy Vô Ngân chỉ có thể nhìn lên.

“Cảm ơn Hạ chân nhân không giết chi ân!” Lục Tường Sinh vội vàng hướng Hạ Vân Kiệt ngay cả dập vài cái dập đầu, lại đối với Thủy Vô Ngân đã bái tam bái, sau đó tựa như chó nhà có tang vội vàng ly khai đại điện.

Lục Tường Sinh đi rồi, tự nhiên có thị vệ tiến vào đem Chu Thiên cùng Chu Nguyên hai người thi thể lấy đi, mà bọn họ lưu lại tiên gia pháp bảo còn có trữ vật giới, Hạ Vân Kiệt tắc tùy tay thu hồi chuyển tặng cho Lâm gia.

Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên phía trước không sợ cường quyền, tri ân báo đáp, hộ hắn chu toàn, Hạ Vân Kiệt đã nhìn ra bọn họ thực bản tính, mà bọn họ lại đều là hắc thủy giới vực thế lực, chịu sắp đăng cơ ngôi vị hoàng đế Thủy Dịch Thiên thống lĩnh, đem này đó pháp bảo cùng tài nguyên cho bọn hắn, tăng cường bọn họ Lâm gia thực lực, kỳ thật cũng chính là gia tăng chính mình phương thực lực, tự nhiên không cần keo kiệt.

Lâm Thượng gặp Hạ Vân Kiệt qua tay liền đưa tặng cho bọn họ hai kiện tiên khí cùng Chu Nguyên, Chu Thiên tùy thân mang theo trữ vật giới, tất nhiên là lại kích động lại cảm kích.

Nếu nhận định Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên bản tính, song phương cũng có giao tình, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra nguyện ý đại lực trợ Lâm gia, cho nên đem Chu gia hai nhà tiên khí còn có Chu Nguyên, Chu Thiên tùy thân mang theo trữ vật giới chuyển tặng cấp Lâm Thượng sau, lại mở miệng đối Thủy Vô Ngân nói:“Thủy đạo hữu, mấy năm nay Chu gia cùng Lâm gia nhiều có xung đột tranh cãi, Chu gia gồm thâu không ít Lâm gia giới, chuyện này ngươi thân là hoàng đế lại theo lẽ công bằng xử lý một chút.”

Thủy Vô Ngân loại nào người, vừa nghe lời này liền đem phía trước Chu Thanh Liên nói xấu Hạ Vân Kiệt, đem đầu mâu chỉ hướng Lâm gia sự tình tất cả đều liên hệ ở tại cùng nhau, đem sự tình chân tướng đã phỏng đoán tám chín phần mười, hơn nữa nghe Hạ Vân Kiệt ý tứ, hắn rõ ràng có bang phù Lâm gia tính toán. Nếu Hạ Vân Kiệt có trợ Lâm gia ý tứ, Thủy Vô Ngân tự nhiên muốn bán hắn mặt mũi, đại lực duy trì.

Cho nên Thủy Vô Ngân rất nhanh nhân tiện nói:“Như thế nhưng thật ra ta sơ xuất, cũng may có Hạ chân nhân nhìn rõ mọi việc, nhắc nhở ta.”

Nói xong Thủy Vô Ngân đứng dậy hướng Hạ Vân Kiệt ôm quyền tỏ vẻ cảm tạ.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên cùng hắn khách khí khiêm nhượng một chút.

Song phương như thế một phen, Thủy Vô Ngân thế này mới một lần nữa ngồi trở lại ngai vàng, nói:“Lâm Thượng tiên nhân, Lâm Thao Thiên ở đâu?”

“Thần ở!” Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên nghe vậy vội vàng đứng dậy bước ra khỏi hàng, trong mắt lóe ra một tia sắc mặt vui mừng, bọn họ biết có Hạ Vân Kiệt phía trước kia lời nói, hoàng đế bệ hạ tất có một phen có lợi bọn họ Lâm gia lý do thoái thác, ít nhất bị Chu gia gồm thâu này lãnh địa có thể cầm lại đến đây.

“Chu gia phạm có khi quân tà đạo chi tội, trẫm mệnh Lâm Thượng tiên nhân làm thảo phạt đại tướng quân, ngay hôm đó khởi dẫn Lâm gia con cái gia tướng tiến đến giúp trẫm truy bắt Chu gia chủ yếu nhân vật quy án, Chu gia sở hữu lãnh địa, tài sản tẫn về Lâm gia sở hữu.” Thủy Vô Ngân uy nghiêm nói.

Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên nghe nói như thế cơ hồ có điểm không thể tin được chính mình lỗ tai, vừa mới không lâu trước, bọn họ còn tại vì Lâm gia lãnh thổ từ từ bị Chu gia gồm thâu mà lo lắng, không nghĩ tới mới qua bao nhiêu thời gian, không chỉ có Lâm gia bị Chu gia gồm thâu lãnh thổ muốn toàn bộ cầm lại đến, thậm chí ngay cả Chu gia sở hữu lãnh thổ, số lượng vô cùng khổng lồ gia sản cũng muốn tẫn về Lâm gia sở hữu. Kia Lâm gia thực lực sẽ to ra đến loại nào trình độ, Lâm

Thượng cùng Lâm Thao Thiên nhất thời nửa khắc gian đều có điểm khó có thể tưởng tượng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1499 : Hỏi thăm

Đương nhiên lúc này không phải đi tưởng tượng này đó thời điểm, Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên hơi hơi sửng sốt trong chốc lát, lập tức liền vẻ mặt vui sướng cảm kích đối với Thủy Vô Ngân hành lễ nói:“Đa tạ bệ hạ ân điển.”

Hướng Thủy Vô Ngân đi lễ nạp thái sau, Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên tự nhiên cũng không dám đã quên Hạ Vân Kiệt. Không có hắn, lại nào có bọn họ Lâm gia hôm nay đâu, thậm chí ngay cả Lâm gia tương lai tinh lâm thiếu bảo từ lâu kinh mệnh tang tội phạm tay.

Hạ Vân Kiệt đối bọn họ Lâm gia là thật chính đại ân nhân.

“Đa tạ Hạ chân nhân thành toàn chi ân.” Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên đều cung kính về phía Hạ Vân Kiệt hành lễ.

Hạ Vân Kiệt cười đáp lễ lại, nghĩ nghĩ lại nói:“Tiểu Bảo đứa nhỏ này ta ưa, thiên phú cũng cao, nếu hắn còn không có bái sư mà nói, bất phàm khiến cho hắn bái ở Dịch Thiên môn hạ, không biết Lâm đạo hữu, Lâm giới chủ ý hạ như thế nào?”

Hạ Vân Kiệt nay đã thu không ít đồ đệ, hơn nữa hắn còn muốn chung quanh bôn ba, tìm kiếm người yêu, không có bao nhiêu thời gian dạy đệ tử. Giống Địch Vân Khởi đám người đều là tu luyện thời gian đã rất dài tu sĩ, bọn họ căn cơ vững chắc, chỉ cần Hạ Vân Kiệt hơi chút chỉ điểm một hai, bọn họ tự nhiên sẽ gặp chính mình đi tìm hiểu, Hạ Vân Kiệt cho dù không có bao nhiêu thời gian dạy bọn họ nhưng cũng không có gì. Nhưng Lâm Thiếu Bảo lại còn chính là cái hài đồng, tại dạy bảo lại cần tuần tự dần dần, thường xuyên đề điểm, Hạ Vân Kiệt lại làm

sao có kia thời gian. Cho nên cho dù Hạ Vân Kiệt có vẻ thưởng thức Lâm Thiếu Bảo, nhưng cũng sẽ không tự thân thu hắn làm đồ đệ.

Vừa vặn Lâm gia là hắc thủy giới vực thế lực, Lâm Thiếu Bảo tương lai cũng tất nhiên hội trở thành Lâm gia chi chủ, làm cho hắn bái ở Thủy Dịch Thiên môn hạ, mặc Lâm gia tương lai như thế nào thế đại, đều đã trung với Thủy Dịch Thiên vị này tân hoàng.

Mà Thủy Dịch Thiên thực lực cường đại, lại quý là huyền xà quốc tân hoàng, sau lưng cũng có một vị thực lực cực kì khủng bố sư phụ, Lâm gia cho dù biết Lâm Thiếu Bảo một khi bái vào Thủy dịch Thiên môn hạ, Lâm gia tương lai vô luận ở Lâm Thiếu Bảo thủ hạ phát triển đến loại nào cường đại trình độ, đều đem muốn duy huyền xà quốc làm chủ, sai đâu đánh đó, nhưng Lâm gia lại như trước không thể cự tuyệt này vô cùng thật lớn dụ hoặc.

Bất tri bất giác, tuy rằng Hạ Vân Kiệt không có cố ý đi mưu tính, nhưng mỗi một cái tùy ý quyết định, cũng đã có tung hoành bãi hạp trí tuệ ở bên trong.

Điểm ấy cũng là ngay cả Hạ Vân Kiệt chính mình đều không có nghĩ đến. Nhưng dừng ở Thủy Vô Ngân đám người trong mắt, lại tất cả đều tâm thần rùng mình, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt lộ ra thật sâu kính sợ sắc.

“Đa tạ Hạ chân nhân thành toàn, Tiểu Bảo nếu có thể bái ở thái tử điện hạ môn hạ, chúng ta tự nhiên vô cùng vui mừng.” Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên lập tức liền vẻ mặt kích động hướng Hạ Vân Kiệt chắp tay nói lời cảm tạ.

“Ha ha, như thế về sau các ngươi Lâm gia theo chúng ta Thủy gia liền chân chính thành người một nhà.” Thủy Vô Ngân bản còn có chút đau lòng đem Chu gia như thế đại

địa bàn cùng khổng lồ tài sản chuyển cấp Lâm gia, nay gặp Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng bâng quơ dưới, liền đem Lâm gia chặt chẽ cấp vây ở hắc thủy huyền xà bộ tộc thượng, không khỏi tâm tình tốt, ha ha cười rộ lên.

“Đa tạ bệ hạ!” Gặp Thủy Vô Ngân như vậy nói, Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên đều có loại được sủng ái mà lo sợ cảm giác, đồng thời trong lòng cũng rất là cao hứng kích động.

Về sau Lâm Thiếu Bảo thành huyền xà quốc tân hoàng đệ tử, toàn bộ hắc thủy giới vực lại ai dám dễ dàng chọc bọn hắn Lâm gia? Lại có ai dám có lá gan giống Chu gia giống nhau gồm thâu bọn họ Lâm gia lãnh địa.

Thủy Vô Ngân lại thoải mái cười cười, sau đó đối Bạch Thương tiên nhân nói:“Bạch Thương, Chu gia gia đại thế đại, cho dù không có Chu Nguyên cùng Chu Thiên như trước không thể coi thường, ngươi lại triệu tập một ít nhân thủ, hộ tống Lâm Thượng tiên nhân bọn họ đi một chuyến Chu gia, trợ bọn họ giúp một tay.”

Nếu là người trong nhà, Thủy Vô Ngân tự nhiên muốn thay Lâm gia suy nghĩ càng chu toàn một ít.

“Thần lĩnh mệnh.” Bạch Thương đứng dậy lĩnh mệnh.

“Chu Thiên, Chu Nguyên vừa vong, tin tức còn không có truyền quay lại Chu gia, Chu gia không hề phòng bị, đúng là thu thập Chu gia tốt nhất thời khắc, Lâm Thượng, Lâm Thao Thiên, các ngươi tức khắc liền đi triệu tập nhân mã, đi bích thanh giới đi.” Bạch Thương lĩnh mệnh sau, Thủy Vô Ngân lại nói.

“Thần lĩnh mệnh!” Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên đứng dậy lĩnh mệnh, trong mắt lóe ra hưng phấn kích động sắc.

Lâm gia chịu Chu gia ức hiếp nhiều năm, này khẩu khí bọn họ đã sớm nghẹn hồi lâu, nay có hoàng đế thánh chỉ mệnh lệnh, bọn họ tự nhiên là khẩn cấp tưởng đi Chu gia, đem Chu gia đạp ở Lâm gia dưới chân.

Lâm Thượng cùng Lâm Thao Thiên tuy rằng khẩn cấp, bất quá lĩnh mệnh sau, còn là kính cẩn lễ phép về phía Hạ Vân Kiệt đi lễ nạp thái, lại cùng Thủy Dịch Thiên, Ngao Thiên, Ngao Viễn chào hỏi, thế này mới ly khai đại điện.

“Dịch Thiên, nay hậu nghệ giới vực cùng Vu Hàm môn tình huống như thế nào?” Lâm Thượng đám người rời khỏi sau, Hạ Vân Kiệt trước mặt Ngao Thiên đám người mặt, mở miệng hỏi Thủy Dịch Thiên.

Lần trước, Hạ Vân Kiệt rời đi tứ hải cung khi, thực lực xa không bằng hiện tại cường đại, Thủy Dịch Thiên kia khi cũng còn chính là cử hà hậu kỳ cảnh giới, thực lực cũng xa không bằng hiện tại cường đại. Mà tứ hải cung bốn vị cung chủ đều là thiên tiên cường giả, thực lực cũng không so với hắn kém bao nhiêu, tuy rằng bọn họ đều nguyện tuần hoàn tổ huấn, tôn Hạ Vân Kiệt vì vương, nhưng Hạ Vân Kiệt đối bọn họ đúng là vẫn còn tâm tồn băn khoăn, cho nên có liên quan Hậu Nghệ giới vực, còn có Vu Hàm môn sự tình cũng chưa theo chân bọn họ nhắc tới.

Nay Hạ Vân Kiệt đã có hoàn toàn nghiền áp Ngao Thiên đám người thực lực, hơn nữa Thủy Dịch Thiên đột phá đến thiên tiên sau, trong cơ thể huyết mạch tiềm lực lại bị kích phát, thực lực cũng đã hoàn thắng tứ hải cung bốn vị cung chủ, Hạ Vân Kiệt tự nhiên tái đừng lo bọn họ có hai lòng, cho nên có liên quan Hậu Nghệ giới vực cùng Vu Hàm môn có một số việc, cũng sẽ không tính toán tái gạt bọn họ.

“Hậu Nghệ giới vực? Vu Hàm môn?” Ngao Thiên cùng

ngao thấy xa Hạ Vân Kiệt đột nhiên nhắc tới Hậu Nghệ giới cùng Vu Hàm môn, trên mặt đều lộ ra nghi hoặc sắc.

Hậu Nghệ giới là ngũ phẩm giới, ở ba ngàn giới trung bài danh hai ngàn danh sau, cùng tứ hải giới lại chỉ cách tây hoang giới vực, miễn cưỡng cũng có thể xem như "Cận lân", Ngao Thiên cùng Ngao Viễn đổ đều là biết, thậm chí hai người trung Ngao Thiên còn từng đặt chân hậu nghệ giới. Bất quá Vu Hàm môn, sớm đã mất đi ở lịch sử sông dài, Ngao Thiên cùng Ngao Viễn cũng là không biết.

"Bản tôn chính là Vu Hàm môn đương đại chưởng môn, Vu Hàm môn nguyên bản lập phái nơi ở tây hoang giới, nhưng sau lại bởi vì một ít biến cố, lại dần dần xuống dốc, nay môn phái chỗ nơi đó là Hậu Nghệ giới." Hạ Vân Kiệt gặp Ngao Thiên cùng Ngao Viễn mặt lộ vẻ nghi hoặc sắc, liền ở Thủy Dịch Thiên cúi đầu trả lời phía trước, đơn giản giới thiệu vài câu.

Chính là Hạ Vân Kiệt không giải thích khá tốt, hắn này nhất giải thích, Ngao Thiên cùng Ngao Viễn trên mặt nghi hoặc sắc lại càng đậm.

Ở bọn họ xem ra, đại vương ra sao nhân vật lợi hại, Vu Hàm môn có hắn ở, tự nhiên thực lực hùng hậu, nếu Vu Hàm môn tọa lạc tại này khác xa xôi địa phương cũng liền thôi, dù sao ba ngàn giới rộng lớn vô ngần, lớn nhỏ thế lực vô số, nếu Vu Hàm môn hơi chút khiêm tốn một ít, không cùng thế lực khác tranh cường háo thắng, bọn họ thật đúng là không hẳn vậy biết. Nhưng nếu dừng ở Hậu Nghệ giới, bọn họ này "Cận lân" Lại há có thể không có nghe nói qua đâu?

Dù sao đại vương thực lực liền đặt tại nơi này!

Ngao Thiên cùng Ngao Viễn lại nào biết đâu rằng, Vu

Hàm môn ở còn không có nghênh đón Hạ Vân Kiệt vị này môn chủ phía trước, bất quá là oa cư ở một cái xa xôi cằn cỗi giới đảo, kéo dài hơi tàn, bọn họ loại này đại nhân vật lại như thế nào khả năng hội chú ý đến.

Chương 1500 : Sau lưng thế lực

Làm Ngao Thiên cùng Ngao Viễn trong lòng tràn đầy nghi hoặc khi, Thủy Dịch Thiên đã mở miệng trả lời:“Hồi sư tôn, Hậu Nghệ giới vực có Địch sư huynh bọn họ tọa trấn, hết thảy đều vận hành đâu vào đấy, ngay từ đầu cũng có chút ngoại giới thế lực, gặp Hậu Nghệ giới thiếu âm sơn tông tông chủ Cửu Âm vài vị cường giả, còn muốn nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của một phen, nhưng ngược lại bị Địch sư huynh bọn họ giết được phiến giáp bất lưu. Trước kia mất đi địa bàn cũng đều thu hồi, nay Hậu Nghệ giới vực có giới một vạn hai ngàn thất trăm giới. Vu Hàm môn này vài năm thực lực cũng đại trướng, Bành Thiên Võ đại trưởng lão đã vượt qua thiên kiếp, trở thành thiên vu. Này khác tám vị trưởng lão, còn có đại sư huynh hẳn là cũng ngay tại này một hai năm nghênh đón thiên kiếp.”

“Bành trưởng lão thế nhưng đã vượt qua thiên kiếp !” Hạ Vân Kiệt tuy rằng đã sớm biết vu điện là vu tổ Hậu Nghệ chôn thân chỗ, vu tổ huyết khí nồng hậu, tất nhiên có thể giúp Bành Thiên Võ đám người ở trong thời gian ngắn đột phá đến thiên vu, thiên tiên cảnh giới, nhưng nghe đến Thủy Dịch Thiên nói Bành Thiên Võ đã thành tựu thiên vu vị, còn là nhịn không được cảm thấy một trận ngoài ý muốn cùng kinh hỉ.

“Đúng vậy, sư tôn.” Thủy Dịch Thiên cung kính trả lời.

“Ha ha, không sai, không sai. Nếu không phải ngươi đăng cơ sắp tới, vi sư hiện tại đã nghĩ về Hậu Nghệ giới.” Hạ Vân Kiệt thoải mái cười ha hả.

Nhiều năm như vậy trôi qua, vẫn đều là hắn một mình một người ở khiêng Vu Hàm môn, thậm chí ly khai Vu Hàm môn sau, trong lòng cũng luôn có vài phần nhớ cùng lo lắng, nay cuối cùng an tâm.

Chỉ cần dựa theo như vậy thế phát triển đi xuống, cho dù hắn vị này Vu Hàm môn chưởng môn thật sự rời đi, cũng là đủ đồ sộ đứng ngạo nghễ ba ngàn giới.

“Thái tử điện hạ, ngươi vừa rồi nhắc tới Địch sư huynh hay là chính là gần nhất ở nghệ giới vực quật khởi vực chủ Địch Vân Khởi sao?” Ngao Thiên gặp Hạ Vân Kiệt tâm tình tốt, liền đánh bạo chen vào nói hỏi.

Nghệ giới vực nói như thế nào cũng là ngũ phẩm giới vực, cùng tứ hải giới vực lại chích cách tây hoang giới vực, trước kia Địch Vân Khởi đám người còn không có quật khởi khi, lấy Ngao Thiên thân phận tự nhiên sẽ không chú ý bọn họ. Nhưng mấy năm trước Địch Vân Khởi đám người diệt sát xâm chiếm nghệ giới vực rất nhiều tây hoang giới vực tu sĩ, thậm chí còn bao gồm một vị thiên tiên, chuyện này lại cuối cùng còn là khiến cho Ngao Thiên chú ý, cũng bắt đầu dần dần chú ý khởi Hậu Nghệ giới vực.

Dù sao bọn họ coi như là “Cận lân”, trước kia vị này “Cận lân” Không cường đại cũng liền thôi, nay cường đại đứng lên, tự nhiên là muốn gấp bội chú ý.

Nhưng hôm nay Ngao Thiên nghe Thủy Dịch Thiên như vậy vừa nói, giống như kia cái gì Địch Vân Khởi thế nhưng cũng là Hạ Vân Kiệt đệ tử, tự nhiên liền nhịn không được tò mò mở miệng hỏi.

“Đúng là.” Thủy Dịch Thiên trả lời.

Ngao Thiên chiếm được khẳng định đáp án sau, không có tái tiếp tục hỏi đi xuống, mà là dùng kính sợ ánh mắt vụng trộm nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Lấy hắn khôn khéo lại như thế nào đoán không được, Địch Vân Khởi trước kia căn bản nhập hắn không được

pháp nhãn, nay lại đột nhiên quật khởi, trở thành thiên tiên, thậm chí còn cường thế diệt sát tây hoang giới vực xâm nhập tu sĩ, tất nhiên cùng chính mình trước mắt vị này đại vương có quan hệ.

“Này vài năm, đối thanh xà điện, xích xà điện tin tức tìm hiểu thế nào?” Hạ Vân Kiệt lại hỏi.

Thanh xà điện, xích xà điện vì tây hoang giới vực bốn thế lực lớn chi nhất, này 4 thế lực lớn gì một nhà thực lực đều tương đương với tứ hải cung trong đó một cái cung thực lực, Ngao Thiên cùng Ngao Viễn tự nhiên sẽ hiểu, gặp Hạ Vân Kiệt đột nhiên hỏi chúng nó, lại nghĩ tới Hạ Vân Kiệt phía trước nhắc tới Vu Hàm môn lập phái nơi đó là ở tây hoang giới vực, Ngao Thiên cùng Ngao Viễn trên mặt đều lộ ra một tia vẻ mặt ngưng trọng.

“Này hai điện thực lực hùng hậu, bên ngoài, mặc kệ là thanh xà điện còn là xích xà điện đều có hai vị thiên tiên cấp cường giả tọa trấn, nhưng trên thực tế, căn cứ chúng ta thu thập đến tình báo, các trưởng lão cùng các sư huynh phỏng đoán mặc kệ là thanh xà điện còn là xích xà điện, sau lưng hẳn là còn có một đến hai vị thiên tiên, hơn nữa thực lực hẳn là đều ở tiên lộ kì. Trừ bỏ thiên tiên cấp cường giả ở ngoài, cử hà hậu kỳ cảnh giới tu sĩ các điện đều có gần trăm tên.” Thủy Dịch Thiên trả lời.

“Ngao Thiên, các ngươi tứ hải giới vực cùng tây hoang giới vực liên tiếp, các ngươi khả năng biết được rõ ràng một ít, ngươi thấy thế nào?” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó chuyển hướng Ngao Thiên vấn nói.

Hai điện thực lực nếu là đặt ở trước kia, đối với Hạ Vân Kiệt mà nói tuyệt đối là quái vật lớn, không thể ngăn cản, nhưng hiện tại lại tính không được cái gì. Bất quá hai điện đều là truyền thừa vô số năm thế lực, xuất phát từ

thận trọng Hạ Vân Kiệt còn là cố ý hỏi hạ Ngao Thiên.

“Theo chúng ta nắm giữ tình báo, thái tử điện hạ phân tích hẳn là không sai biệt lắm, bất quá theo thần biết, thanh xà điện, xích xà điện, nguyên nhất giáo, thiên hạo môn bốn cỗ thế lực hùng bá tây hoang giới vực nhiều năm, ai cũng không có thể tiêu diệt đối phương, thống nhất toàn bộ tây hoang giới vực, theo chân bọn họ sau lưng đều có thế lực lớn cho nhau kiềm chế có liên quan.” Ngao Thiên cung kính trả lời.

“Nga, ngươi cũng biết bọn họ sau lưng ra sao phương thế lực lớn?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Theo vi thần biết, thanh xà điện cùng xích xà điện cùng tổ giới Ba gia tố có lui tới, tiền nhiệm thanh xà điện điện chủ phu nhân lại đến từ Ba gia bộ tộc lão cháu gái. Nguyên nhất giáo chính là tổ giới nguyên giác động một vị đệ tử sở lập, là nguyên giác động chi nhánh, cùng nguyên giác động có thâm hậu sâu xa quan hệ. Thiên hạo môn còn lại là Hạo Thiên giới Lăng Tiêu phái một vị đệ tử sở lập, là Lăng Tiêu phái ở tây hoang giới chi nhánh.” Ngao Thiên cung kính trả lời.

“Bản tôn đối ba ngàn giới rất nhiều thế lực đều còn không rõ ràng, ngươi vừa rồi nhắc tới một ít thế lực lại cấp bản tôn kể lại giải thích một phen.” Hạ Vân Kiệt hơi nhíu mày nói.

Trước kia mặc kệ là Hạ Vân Kiệt chính mình còn là Vu Hàm môn thực lực đều yếu nhược tiểu, ánh mắt chỉ cực hạn cho Hậu Nghệ giới vực, mà khi đó Hạ Vân Kiệt tâm tư cũng chủ yếu đang tìm tìm người yêu cùng về nhà trên đường mặt, đối này đó cường đại thế lực cũng chú ý rất ít. Cho nên Ngao Thiên sở nhắc tới một ít thế lực, Hạ Vân Kiệt cũng không hiểu biết.

Ngao Thiên nay cũng đã dần dần hiểu được, chính mình

vị đại vương thực lực tuy rằng cực kì khủng bố, nhưng đối với ba ngàn giới rất nhiều chuyện cũng không thậm hiểu biết, cho nên gặp Hạ Vân Kiệt mở miệng hỏi, cũng là không cảm thấy có bao nhiêu ngoài ý muốn, hơi hơi châm chước một chút ngôn ngữ, sau đó cung kính trả lời:“Toàn bộ ba ngàn giới, ấn giới lớn nhỏ, tài nguyên phong phú các tình huống, phân chia làm nhất đến cửu phẩm, trong đó cửu phẩm giới chỉ có tổ giới một cái, này diện tích rộng lớn vô ngần, là thượng cổ đại chiến, thiên địa chia lìa băng liệt trước, hạ giới trung tâm chủ thể bộ phận. Chỉ nó một cái giới diện tích, cơ hồ liền tương đương với toàn bộ ba ngàn giới một phần ba, đến giờ này ngày này, tổ giới như trước có rất nhiều chưa do thám biết địa vực. Trong đó bài danh top ba ngàn danh, trừ bỏ một cái cửu phẩm giới tổ giới, còn có bát phẩm giới mười cái, thất phẩm giới một trăm lẻ tám cái, lục phẩm giới năm trăm cái, ngũ phẩm giới hai ngàn ba trăm tám mươi mốt cái. Vi thần vừa rồi nhắc tới Hạo Thiên giới đó là ở toàn bộ ba ngàn giới trung bài danh thứ năm bát phẩm giới. Lăng Tiêu phái tuy rằng không có hoàn toàn nắm trong tay Hạo Thiên giới, nhưng là Hạo Thiên giới thứ nhất thế lực lớn. Thực lực so với chúng ta tứ hải cung ít nhất mạnh hơn mười lần. Ba gia cùng nguyên giác động thực lực so với Lăng Tiêu phái kém hơn một chút, nhưng so với chúng ta tứ hải cung lại hay là muốn mạnh hơn rất nhiều, ở tổ giới cũng là sắp xếp được hào thế lực lớn.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1501 : Chuẩn bị thu phục tổ địa

“Bọn họ cùng diễm long đế cung so sánh với lại như thế nào?” Hạ Vân Kiệt lại mở miệng hỏi nói.

“Diễm long đế cung thực lực vốn là so với Ba gia đám cường đại thượng không ít, ngàn năm phía trước, diễm long đại đế thừa dịp Xích Viêm Thiên Long đế thăm dò thượng cổ tiên khư trọng thương mà về là lúc, đột nhiên đối Xích Viêm Thiên Long đế cùng Xích Viêm Thiên Long đế cung phát động tập kích, thu hết Xích Viêm Thiên Long đế cung địa bàn, nay chính là tổ giới siêu cấp đại thế lực, cụ thể thực lực như thế nào vi thần cũng vô pháp đánh giá. Nghĩ đến Ba gia đám cùng diễm long đế cung thực lực chênh lệch, tựa như ta tứ hải cung cùng Ba gia thực lực chênh lệch đi.” Nhắc tới diễm long đế cung cùng Xích Viêm Thiên Long đế khi, Ngao Thiên trong mắt lộ ra phức tạp cảm tình.

Lần trước Dịch Thiên nói, hắn phụ thân cùng tứ hải cung có ân, xem ra không giả, Hạ Vân Kiệt âm thầm quan sát Ngao Thiên biểu tình, trong lòng âm thầm suy nghĩ, bất quá tạm thời còn không có tính toán bại lộ Thủy Dịch Thiên thân phận.

Gặp Ngao Thiên nhắc tới diễm long đế cung tập sát Xích Viêm Thiên Long đế sự tình, Thủy Dịch Thiên trong mắt sát khí lóe ra, Thủy Vô Ngân lại hướng Hạ Vân Kiệt nhìn lại, trong mắt mang theo một tia hy vọng.

Đổi thành trước kia, Thủy Vô Ngân đối với báo diễm long đế cung sát nữ sau kỳ thật cũng không báo quá lớn hy vọng, chẳng sợ Thủy Dịch Thiên thiên phú hơn người, Thủy Vô Ngân như trước không có bao nhiêu tin tưởng. Bởi vì diễm long đế cung thế lực thật sự quá lớn, ở tổ giới không biết kinh doanh bao nhiêu năm, căn cơ

vô cùng thâm hậu, mà Thủy Dịch Thiên trong tay nhiều cũng liền nắm giữ một cái hắc thủy giới vực, căn cơ cùng diễm long đế cung nhất so với thật sự quá nhỏ bé. Nhưng vừa rồi, Hạ Vân Kiệt hai bàn tay liền chụp chết hai vị thiên tiên, lại có tứ hải cung bực này thủ hạ, Thủy Vô Ngân rốt cục bắt đầu đối báo thù dấy lên hy vọng cùng tin tưởng.

“Quả nhiên là một núi còn so với một núi cao a!” Hạ Vân Kiệt cảm khái một câu, không tái liền diễm long đế cung sự tình nói tiếp.

Diễm long đế cung thế đại, bây giờ còn không phải báo thù là lúc. Đương nhiên Hạ Vân Kiệt nếu khẳng vận dụng kim tiên lực, cho dù diễm long đế cung thế lực tái lớn cũng là không chịu nổi nhất kích, bởi vì kia căn bản không phải đồng cái số lượng cấp lực lượng đối kháng. Nhưng vận dụng kim tiên lực, liền thiết yếu vận dụng Cửu U Tố Âm nữ đế lưu cho hắn một lũ tiên thiên chi khí, đó là chân chính bảo mệnh con bài chưa lật, không đến vạn bất đắc dĩ tình huống hạ, Hạ Vân Kiệt là tuyệt không hội vận dụng. Hơn nữa Cửu U Tố Âm nữ đế lưu cho hắn kia một lũ tiên thiên chi khí, chính là hắn cùng với Cửu U Tố Âm nữ đế hợp thể khi, Cửu U Tố Âm nữ đế âm dương hiểu được sở sinh, nội bộ đựng hắn một phần tin tức cùng khí tức ở bên trong. Này một lũ tiên thiên chi khí ở lại hắn trong cơ thể, đối hắn hiểu được tiên thiên chi khí rất giúp, cũng là tuyệt không có thể dễ dàng lãng phí điệu.

Huống hồ, diễm long đế cung tồn tại, đối với Thủy Dịch Thiên cũng là một cái rất lớn thúc giục, cũng không thấy được chính là một kiện chuyện xấu.

“Nhưng mặc kệ như thế nào, thanh xà điện cùng xích xà điện bản tôn lại phải bắt. Năm đó này thanh xà điện cùng xích xà điện tổ tiên bất quá chính là ta Vu Hàm môn trông cửa thần thú, sau lại lại bởi vì Vu Hàm môn tổ

tiên tổn lạc, Vu Hàm môn xuống dốc, ngược lại bỏ đá xuống giếng, không chỉ có phản bội ta Vu Hàm môn, còn chung quanh đuổi giết ta Vu Hàm môn, này món nợ cũng là đến thời điểm thanh toán.” Hạ Vân Kiệt cảm khái một câu sau, đột nhiên chuyện vừa chuyển, trong mắt sát khí biểu lộ.

“Dịch Thiên vốn là là Vu Hàm môn đệ tử, hơn nữa rất nhanh chính là ta huyền xà quốc hoàng đế, ta huyền xà quốc nguyện ý nghe theo hạ chưởng giáo điều khiển.” Thủy Vô Ngân nghe vậy đứng dậy, thần sắc lẫm liệt nói.

“Thần nguyện ý nghe theo đại vương điều khiển, vượt lửa quá sông không chối từ.” Ngao Thiên cùng Ngao Viễn tắc cách tịch quỳ một gối xuống, thần sắc xơ xác tiêu điều nói.

“Hảo!” Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua Thủy Vô Ngân cùng Ngao Thiên đám người, hét lớn một tiếng, sau đó ngữ khí lại vừa chuyển, ngạo khí nói:“Chính là chính là thanh xà điện cùng xích xà điện mà thôi, liền ta Vu Hàm môn cùng tứ hải cung xuất mã là đủ, huyền xà quốc tạm thời án binh bất động.”

“Sư tôn!” Gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng không cần huyền xà quốc xuất lực, Thủy Dịch Thiên không khỏi nóng nảy. Hắn nhưng là chưởng giáo đệ tử đích truyền, bực này sự tình lại như thế nào có thể thiếu hắn.

“Mục tiêu của ngươi không phải thanh xà điện cùng xích xà điện, quá sớm bại lộ, khủng phức tạp.” Hạ Vân Kiệt thần sắc nghiêm túc nói.

Hạ Vân Kiệt lời vừa nói ra, Thủy Dịch Thiên cùng Thủy Vô Ngân đều là trong lòng rùng mình, bọn họ tự nhiên biết Hạ Vân Kiệt nói mục tiêu là chỉ diễm long đế cung mà nói, cái gọi là bại lộ còn lại là chỉ vào Thủy Dịch Thiên thân phận lời nói.

Dù sao thanh xà điện cùng xích xà điện sau lưng còn có tổ giới thế lực, một khi Thủy Dịch Thiên bọn họ xuất động, không cẩn thận bại lộ ra trong cơ thể chúc long huyết mạch lực lượng, rất khó cam đoan sẽ không sẽ khiến cho diễm long đế cung chú ý.

Trước mắt Hạ Vân Kiệt còn không muốn cùng diễm long đế cung phát sinh ngay mặt xung đột cùng chiến đấu.

Ngao Thiên cùng Ngao Viễn lại hiểu lầm Hạ Vân Kiệt ý tứ, còn tưởng rằng hắn chỉ là tổ giới Ba gia, nghe vậy tiếp lời:“Thủy huynh, thái tử điện hạ, đại vương nói được đúng vậy, phàm là đều phải giấu, không thể dùng hết, chính là thanh xà điện cùng xích xà điện, có Vu Hàm môn cùng ta tứ hải cung đã là đủ, làm sao tất các ngươi lại ra tay?”

“Đệ tử tuân sư tôn chi mệnh.” Thủy dịch trời biết lúc này phi khí phách chi tranh thời điểm, rốt cục thu hồi trong lòng không cam lòng, khom người lĩnh mệnh.

……

3 ngày sau, Thủy Dịch Thiên đăng cơ, trở thành huyền xà quốc hoàng đế, hắc thủy giới vực vực chủ, chiêu cáo thiên hạ.

Một ngày này, ba ngàn giới rất nhiều thế lực đều phái tới sứ giả chúc mừng xem lễ, tổ giới cũng có chút thế lực phái sứ giả tiến đến, phụ cận một ít giới vực vì hướng Thủy Dịch Thiên kì hảo, không ít cấp quan trọng nhân vật đều tự mình đi hắc thủy giới vực, trong đó đủ giới chủ, vực chủ cấp nhân vật.

Tây hoang giới 4 thế lực lớn đều phái ra thứ hai hào nhân vật tiến đến.

Thủy Dịch Thiên là Vu Hàm môn đệ tử, Địch Vân Khởi vị này làm sư huynh Hậu Nghệ giới vực vực chủ tự mình đi huyền xà quốc chúc mừng. Làm Địch Vân Khởi ở hoàng cung nhìn thấy Hạ Vân Kiệt khi, tự nhiên là kích động vui mừng vạn phần.

Ở Thủy Dịch Thiên đăng cơ trước một ngày, Chu gia lật úp, Chu gia địa bàn tẫn về Lâm gia sở hữu. Tin tức này tuy rằng đối với này khác giới vực thế lực mà nói chính là đường nhỏ tin tức, nhưng ở hắc thủy giới vực khắp nơi thế lực trung lại nhấc lên sóng to gió lớn.

Lâm gia nhất rửa sạch sỉ, nhảy trở thành hắc thủy giới vực như mặt trời ban trưa, chạm tay có thể bỏng thế lực lớn.

Thủy Dịch Thiên đăng cơ sau, Hạ Vân Kiệt ở Địch Vân Khởi cùng đi hạ phản hồi Hậu Nghệ giới vực, tứ hải cung Ngao Thiên cùng Ngao Viễn tắc phản hồi tứ hải cung giới vực, chuẩn bị tấn công thanh xà điện cùng xích xà điện công việc.

Mà thanh xà điện cùng xích xà điện lại còn không biết, một hồi tử vong nguy cơ chính lặng yên tới gần.

Trở lại Hậu Nghệ giới vực, Hạ Vân Kiệt liền lập tức đi man loạn chi địa vu cốc.

Ở trong vu cốc hắn tiếp kiến rồi môn trung trưởng lão cùng đệ tử, lại tuyên bố chuẩn bị thu phục Vu Hàm môn tổ địa tin tức, nghe thế cái tin tức, tại chỗ Bành Thiên Võ đám thế hệ trước Vu Hàm môn đệ tử tất cả đều lão lệ tung hoành, thật lâu không thể bình ổn tâm tình.

Ngọc không mài không sáng, có tứ hải cung bực này thất phẩm giới vực thế lực lớn giúp, hơn nữa Vu Hàm môn nay thực lực cũng không phải là nhỏ, chỉ thiên tiên, thiên vu liền có năm vị, Vu môn đệ tử trải qua này vài

năm ở trong vu cốc tu luyện, lại có huyền xà quốc mấy năm nay âm thầm chi trợ, cử hà hậu kỳ cảnh giới đã có ba trăm danh nhiều. Đối phó thanh xà điện cùng xích xà điện, Hạ Vân Kiệt chỉ cho bị làm những người đứng xem, cũng không chuẩn bị tự mình ra tay.

Cho nên Hạ Vân Kiệt tuyên bố kia tin tức sau, liền tùy vào các trưởng lão cùng Địch Vân Khởi đám người trù bị thu phục tổ địa sự nghi, chính hắn lại bắt đầu chuyên tâm nghiên cứu khởi truyền tống trận đến.

Hắn phải mau chóng thành lập khởi địa cầu cùng man loạn chi địa liên hệ, như thế hắn sẽ không dùng tái chịu ngày đêm tương tư khổ, hơn nữa địa cầu đệ tử, thân nhân cũng có thể sớm ngày đến rất tốt tu luyện hoàn cảnh tu luyện.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1502 : Xuất chinh

Rời đi nghệ giới vực, bước trên tìm kiếm địa cầu đường khi, Hạ Vân Kiệt liền đã bắt đầu nghiên cứu truyền tống trận. Khi đó hắn lại còn không có tham ngộ hiểu được truyền tống trận huyền bí.

Nhưng lần này trở về, hắn cũng đã ở trong tử phủ tu thành tiên anh, nếu xem nhẹ mệnh phủ cùng hoàng đình cảnh giới, hắn đã là kim tiên cao nhất cấp nhân vật. Ở cùng Cửu U Tố Âm nữ đế song tu trong quá trình, rất nhiều giấu ở huyết mạch, trong đầu óc có liên quan vu vương Hạ Vũ, vu tổ Đế Giang, Hậu Nghệ, Vu Hàm đại vu truyền thừa cũng đều ào ào giải phong mở ra. Hiện tại Hạ Vân Kiệt đối thiên đạo, đối không gian phương diện lĩnh ngộ sớm đã không phải lúc trước có khả năng so với.

Lại một lần nữa một lần nữa nghiên cứu truyền tống trận, rất nhiều trước kia không hiểu bí ẩn rất nhanh liền ào ào cởi bỏ.

Một ngày này, vui sướng tiếng cười đột nhiên ở kim thần giới kim giao trên đảo vang lên.

Kim thần giới là Kim Giao chân nhân ổ, cũng là cách thương mang giới gần nhất một tòa có truyền tống trận giới lục. Hạ Vân Kiệt muốn nghiên cứu truyền tống trận, tự nhiên cần ở có truyền tống trận địa phương phương đi.

Cho nên ngày đó Hạ Vân Kiệt đi man loạn chi địa, gặp qua chúng trưởng lão cùng đệ tử, an bài một sự tình sau, liền đi tới kim thần giới kiến có truyền tống trận Kim Giao trên đảo. Mà theo sau Kim Giao đảo liền đóng cửa trên đảo truyền tống trận, không chỉ có như thế, Kim Giao chân nhân chính mình lại tự mình đảm nhiệm khởi

thủ vệ chức trách, tự mình tọa trấn Kim Giao đảo, không chuẩn bất luận kẻ nào quấy rầy đến Hạ Vân Kiệt.

“Bái kiến chưởng giáo!” Kim Giao chân nhân vừa nghe được kia tiếng cười, liền nhìn đến Hạ Vân Kiệt theo đại điện trung đi ra, vội vàng quỳ một gối xuống nghênh đón.

“Miễn lễ, miễn lễ.” Hạ Vân Kiệt cười ha ha đem vung tay lên, Kim Giao chân nhân liền không tự chủ được đứng lên.

“Chưởng giáo hay là đã?” Kim Giao chân nhân là Vu Hàm môn nội môn đệ tử, cũng là sớm nhất kia đám cùng Hạ Vân Kiệt từng có cùng sinh cùng tử đại chiến đệ tử, chưởng giáo ở bên trong làm cái gì, hắn tự nhiên là biết đến, thấy hắn tâm tình tốt đi ra, không khỏi cũng đi theo vẻ mặt vui mừng nói.

“Ha ha, đúng vậy. Đi, tùy bản tôn đi một chuyến Viễn Man giới đảo, bản tôn này liền kiến một tòa truyền tống trận cùng ngươi nhìn xem.” Hạ Vân Kiệt nói xong kéo Kim Giao chân nhân, nâng tay đối với hư không nhẹ nhàng vừa cắt, không trung liền hiện ra một cửa đến, xuyên thấu qua kia môn, Kim Giao chân nhân thế nhưng ẩn ẩn thấy được huyền phù ở vũ trụ trung Viễn Man giới đảo.

Kim Giao chân nhân thấy thế không khỏi tròng mắt đều trợn tròn. Kim Giao chân nhân mấy năm nay ngày đêm ở vu cốc cần thêm tu luyện, kia trong vu cốc vu tổ huyết khí tuy rằng không có biện pháp cùng vu điện so sánh với, nhưng so với địa phương khác cũng tuyệt đối là tu luyện thánh địa, cho nên mấy năm nay Kim Giao chân nhân cũng là tiến bộ thần tốc, nay đã là cử hà hậu kỳ cảnh giới. Đã có được xé rách không gian, tiến hành “Cự ly ngắn” Vượt qua năng lực. Nhưng mặc kệ là Kim Giao chân nhân, còn là thiên tiên, xé mở không gian còn là phi thường không ổn định, bên trong không gian lực

lượng thỉnh thoảng sẽ có dao động, lại làm sao có thể giống Hạ Vân Kiệt giống nhau, tùy tay vừa cắt, thế nhưng ngay tại trong hư không hiện ra một cánh cửa đến, cửa này thế nhưng như chân chính cửa bình thường, vừa mở ra liền có thể nhìn đến môn mặt khác một bên thế giới.

Đối với Kim Giao chân nhân mà nói này căn bản chính là không có khả năng làm được sự tình, nhưng hắn chưởng giáo lại tùy tay sẽ làm đến.

“Ha ha, đi thôi.” Hạ Vân Kiệt thực vừa lòng chính mình một tay không gian vận dụng, kéo Kim Giao chân nhân, một cước liền bước vào kia phiến môn trung, phảng phất bước vào chân chính môn trung bình thường tùy ý, chờ chân bước ra đến khi, đã là vị cho Viễn Man giới đảo trên không.

“Chưởng giáo, đây là truyền tống môn a!” Kim Giao chân nhân gặp chính mình một cước bước ra liền đã là Viễn Man giới trên đảo không, không khỏi kinh hô.

“Này chính là lâm thời truyền tống môn, duy trì không được bao lâu. Muốn tưởng chân chính củng cố xuống dưới, lại còn cần dùng không gian linh thạch bày ra trận pháp. Hơn nữa loại này lâm thời truyền tống môn, bản tôn cũng chỉ có thể ở cự ly ngắn thi triển, nếu quá mức xa xôi, bản tôn sẽ không biện pháp thành lập như vậy ổn định lâm thời thông đạo.” Hạ Vân Kiệt phong khinh vân đạm giải thích một câu, sau đó nhẹ tay vung lên, phía sau lâm thời truyền tống môn nổi lên một trận gợn sóng, sau đó biến thành hư vô, phảng phất chưa từng có tồn tại quá bình thường.

Một cước bước vào vu cốc, sớm có trưởng lão, các đệ tử tiến lên đây nghênh đón.

“Bái kiến chưởng giáo.” Mọi người ào ào cung kính hành

lễ nói.

“Sự tình chuẩn bị thế nào ?” Hạ Vân Kiệt hỏi Bành Thiên Võ.

“Hồi chưởng giáo, chúng ta bên này cùng tứ hải cung bên kia đều đã chuẩn bị thỏa đáng, sẽ chờ chưởng giáo mệnh lệnh.” Bành Thiên Võ cung kính trả lời, trong mắt lại lóe nồng đậm chiến ý cùng hưng phấn ánh mắt.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy lông mi hơi hơi giương lên, trên mặt lóe ra một tia sắc mặt vui mừng, nói:“Hảo, bản tôn hôm nay đã tìm hiểu truyền tống trận huyền bí, bản tôn vốn định hôm nay liền thành lập truyền tống môn, sớm ngày đem bản tôn thân nhân người nhà, còn có các đệ tử tiếp nhận đến. Bất quá mọi người đã đã chuẩn bị tốt, kia liền trước thu phục ta Vu Hàm môn tổ địa, trọng chấn ta Vu Hàm môn uy phong, lấy này tới đón tiếp bản tôn gia hương Vu Hàm môn nhất mạch trở về.”

“Chúc mừng chưởng giáo!” Bành Thiên Võ đám người nghe vậy ào ào cúi đầu chúc mừng Hạ Vân Kiệt, đồng thời trong lòng cũng thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi. Bọn họ biết chưởng giáo là một vị rất trọng tình cảm, vẫn tâm hệ thân nhân bằng hữu, nhưng bị Vu Hàm môn ràng buộc, không thể cùng người nhà đoàn tụ, nay bọn họ rốt cục khả yên lòng.

“Ha ha!” Hạ Vân Kiệt ngửa đầu thoải mái cười to, sau đó bắt tay vung lên nói:“Triệu tập lần này xuất chinh đệ tử, hôm nay liền đi Hậu Nghệ giới.”

Hai ngày sau, Hậu Nghệ giới vực chủ phủ, có ngàn danh tất cả đều cử hà cảnh giới hoặc là địa vu cửu đỉnh đã ngoài tu sĩ đứng ở ở quảng trường thượng, người người thần sắc xơ xác tiêu điều, sát khí tụ thành một đoàn huyết khí thẳng hướng tận trời.

Đây là Vu Hàm môn tinh nhuệ chỗ.

Tại đây ngàn danh Vu Hàm môn tinh nhuệ sau, còn có trăm vạn ít nhất vạn tượng cảnh giới hoặc là địa vu thất đỉnh đã ngoài tu sĩ chờ xuất phát. Bọn họ nhiệm vụ cùng kia ngàn danh Vu Hàm môn tinh nhuệ không giống với, bọn họ là chuẩn bị ở Vu Hàm môn tinh nhuệ công chiếm thanh xà điện sau, tiến đến quét tước cùng thu phục Vu Hàm môn tổ địa.

Tây hoang giới vực là thất phẩm giới vực, to lớn vô cùng, thanh xà điện cùng xích xà điện thân là tây hoang giới vực 4 thế lực lớn trung hai đại thế lực, cơ hồ chiếm cứ tây hoang giới vực nửa giang sơn, tự nhiên không phải kia ngàn danh tinh nhuệ có thể chiếm lĩnh tới được.

Ngàn danh tinh nhuệ mục tiêu là công đánh thanh xà điện tổng bộ, đánh chết thanh xà điện cao tầng nhân vật.

“Hôm nay là Vu Hàm môn thu phục tổ địa ngày, cũng là Vu Hàm môn một lần nữa sừng sững tây hoang giới ngày, xuất phát!” Hạ Vân Kiệt ánh mắt chậm rãi đảo qua người phía dưới, không có trào dâng mênh mông diễn thuyết, chính là vô cùng đơn giản một câu, sau đó bắt tay vung lên, hạ đạt xuất chinh mệnh lệnh.

Nhưng chính là như vậy vô cùng đơn giản một câu, liền như vậy vung tay lên, lại làm cho sở hữu Vu Hàm môn tinh nhuệ đệ tử tất cả đều nhiệt huyết sôi trào, nhiệt lệ hốc mắt.

“Xuất chinh! Tất thắng!”

“Xuất chinh! Tất thắng!”

“……”

Cùng một ngày, ở tứ hải cung, đồng dạng tụ tập tứ hải

cung chân chính tinh nhuệ cùng trung tâm đệ tử.

Mười vị thiên tiên, gần vạn danh cử hà cảnh giới cường giả, đông cung thiếu cung chủ, Ngao Nhận cũng rõ ràng ở liệt.

Lần trước Ngao Nhận đắc tội Hạ Vân Kiệt, đây là hắn tốt nhất một lần chuộc tội cơ hội, Ngao Thiên tự nhiên không có khả năng làm cho Ngao Nhận bỏ qua lần này cơ hội.

Chương 1503 : Người tới người nào

Ba ngày sau.

Tây hoang giới, trung ương khu vực.

Đàn phong liên miên phập phồng, mỗi một tòa đều có thượng vạn trượng cao, ngọn núi thẳng sáp tận trời, mây trắng như bạch ti mang bàn quay chung quanh giữa sườn núi.

Đàn phong lại lấy giữa một tòa cự sơn nhất hùng hồn. Cao ít nhất có trăm vạn trượng, ngẩng đầu đều vọng không đến đỉnh núi.

Kia cự sơn ngạo nghễ sừng sững cùng đàn sơn bên trong, như vương giả quan sát quần thần.

Bất quá rất kỳ quái là chỗ tòa này hùng vĩ ngọn núi, thế nhưng không có đầy đỉnh núi, nó đỉnh chóp là bình, phảng phất là bị cái gì chặn ngang bẻ gẫy bình thường.

Bị chặn ngang bẻ gẫy thế nhưng còn có ít nhất trăm vạn trượng cao, làm cho người ta căn bản không thể tưởng tượng, nếu nó không có bẻ gẫy, kia lại nên có bao nhiêu độ cao?

Cự sơn bằng phẳng đỉnh chóp mặt trên, như một ngày nhiên bình nguyên. Mặt trên cung điện liên miên. Cung điện đàn một phân thành hai, một nửa là xích hồng sắc, lộ ra cực nóng hơi thở, mặt khác một nửa cung điện đàn là màu xanh, lộ ra một tia âm lãnh.

Không chỉ có cự sơn đỉnh chóp như thế, như chúng tinh củng nguyệt bàn vây quanh cự sơn bốn phía đàn sơn cũng là như thế, mặt trên cung điện nam diện là một mảnh màu đỏ lộ ra một tia cực nóng hơi thở, phía bắc là

màu xanh, lộ ra một tia âm lãnh.

Liên miên cung điện đàn bốn phía, còn có đàn sơn trong lúc đó, thỉnh thoảng có thể nhìn đến một đội đội ít nhất thông huyền cảnh giới đã ngoài tu sĩ giá hung cầm mãnh thú, ở bốn phía tuần tra.

Một cỗ xơ xác tiêu điều hơi thở tràn ngập tại đây phiến thiên địa trong lúc đó, làm cho người ta tâm sinh đảm chiến kính sợ.

Nơi này đó là uy chấn tây hoang giới vực 4 thế lực lớn trung thanh xà điện cùng xích xà điện tổng bộ chỗ nơi.

Thanh xà điện cùng xích xà điện cùng ra Vu Hàm môn hạ, sau lại tuy rằng phản bội Vu Hàm môn, nhưng không có một nhà chịu rời đi Vu Hàm môn tu luyện thánh địa. Vì thế chúng nó đem Vu Hàm môn tu luyện thánh địa một phân thành hai, nhất điện chiếm cứ nam diện, nhất điện chiếm cứ phía bắc. Tại địa bàn phân biệt rõ ràng, nước sông không đáng nước giếng. Đồng thời song phương bởi vì đồng dạng sâu xa quan hệ, còn có lưng dựa cùng cái thế lực lớn, lại vẫn duy trì chặt chẽ liên hệ, đối ngoại hướng đến cùng tiến cùng lui.

Hạ Vân Kiệt nay coi như là gặp qua không ít việc đời, du lịch quá ba ngàn giới không ít địa phương, nhưng khi hắn nhìn đến kia tòa bị chặn ngang bẻ gẫy cự sơn khi, còn là nhịn không được bị nó hùng vĩ cấp rung động ở, đồng thời khi hắn nhìn đến ngọn núi này khi, hắn ngón tay kia mai phong cách cổ xưa tự nhiên chưởng môn nhẫn, thế nhưng ẩn ẩn có sáng mờ thả ra, kia nhẫn thượng điêu khắc kia tòa bị mây mù lượn lờ ngọn núi, phảng phất sống lại bình thường, mây mù bắt đầu bốc hơi mờ mịt. Một cỗ phi thường mãnh liệt quen thuộc cảm ở hắn trong cơ thể chấn động, làm cho hắn có một loại rất mãnh liệt dục vọng muốn đi lên chỗ tòa này cự sơn, tìm tòi đến tột cùng.

“Bao nhiêu lần mộng khiên hồn nhiễu, tổ tiên, bất hiếu đệ tử rốt cục trở lại!” Làm Bành Thiên Võ đám Vu Hàm môn đệ tử nhìn đến kia tòa cự sơn khi, tất cả đều không tự chủ được đối với kia cự sơn quỳ xuống, phủ phục ở, lão lệ tung hoành.

“Đây là chúng ta tổ địa, đây là chúng ta Vu Hàm môn tổ tiên trông coi vu tộc thánh sơn bất tử thần sơn. Tổ tiên chính là thông qua ngọn núi này, lui tới thiên địa trong lúc đó. Chỉ tiếc kia chân chính bất tử thần sơn, tính cả mặt trên vô số tiên dược, bao gồm kia trường sinh bất tử dược tẫn đều ở thượng cổ đại chiến sau liền biến mất, chỉ để lại thần sơn này bộ phận tàn căn. Chính là như vậy một bộ phận tàn căn, chúng ta cũng không có thể trông coi, thật sự thẹn với tổ tiên. Cũng may chưởng giáo trở lại, nếu không cho dù chúng ta đã chết, cũng không có mặt đi gặp tổ tiên nhóm.” Hồi lâu, Bành Thiên Võ theo mặt đất chậm rãi đứng lên, nhìn cự sơn, vô hạn hướng về, lại cực kì hổ thẹn nói.

Hạ Vân Kiệt sờ sờ ngón tay chưởng môn nhẫn, trong mắt đồng dạng toát ra vô cùng hướng về sắc, nói:“Hôm nay chúng ta nếu có thể trở về tổ địa, tương lai cũng một ngày nào đó chúng ta hội tìm được vu tộc thánh sơn.”

Bành Thiên Võ chờ Vu Hàm môn đệ tử nghe vậy tất cả đều cả người chấn động, sau đó tất cả đều thần sắc trang nghiêm về phía Hạ Vân Kiệt quỳ một gối xuống nói:“Đệ tử thề sống chết tùy tùng chưởng giáo!”

“Thần thề sống chết tùy tùng đại vương!” Tứ hải cung Ngao Thiên, Ngao Viễn, Ngao Lệ ba vị cung chủ còn có đi theo môn nhân đệ tử cũng đều quỳ một gối xuống, thần sắc trang nghiêm nói.

Lần này hiệp trợ Vu Hàm môn tấn công thanh xà điện cùng xích xà điện, tứ hải cung cường giả cơ hồ dốc toàn

bộ lực lượng, bốn vị cung chủ chỉ chừa bắc cung cung chủ Ngao Lăng trấn thủ tứ hải giới.

“Bành trưởng lão, đánh ra Vu Hàm môn cờ hiệu, khởi xướng tiến công đi!” Hạ Vân Kiệt ánh mắt chậm rãi đảo qua mọi người, sau đó quay đầu nhìn xa từng vu tộc thánh sơn bất tử thần sơn, nay lại bởi vì chỉ còn sót lại tiểu bộ phận căn cơ, được xưng là vu sơn cự sơn, vẻ mặt bình tĩnh nói.

“Tuân mệnh!” Bành Thiên Võ lĩnh mệnh, sau đó ánh mắt chậm rãi đảo qua Vu Hàm môn còn có tứ hải cung mọi người, nắm đao hướng tới vu sơn phương hướng nhất chỉ, lớn tiếng quát:“Sát!”

Tiếp theo, Bành Thiên Võ nắm đại đao, đi trước làm gương, đi nhanh mại hướng vu sơn.

Địch Vân Khởi đám người, còn có tứ hải cung nhân thấy thế đều theo sát sau đó.

Này chiến, Vu Hàm môn đại trưởng lão là thống quân chi suất, Hạ Vân Kiệt chính là tọa trấn, không ngoài ý xuất hiện, hắn sẽ không ra tay!

“Người tới người nào, cũng dám sấm ta thanh xà điện thánh địa!”

“Lớn mật, người nào cũng dám sấm ta xích xà điện thánh địa!”

Bành Thiên Võ đám người này vừa ra động, khí thế ngập trời, sớm đã kinh động thanh xà điện cùng xích xà điện tuần giả sơn đệ.

Nhất thời có thân phi màu xanh khôi giáp thanh xà điện tuần giả sơn đệ cùng thân phi thiêu đốt cháy diễm bình thường màu đỏ khôi giáp xích xà điện tuần giả sơn đệ,

hùng hổ vọt đi lên, trong tay pháp bảo ào ào chỉ phía xa Bành Thiên Võ đám người.

“Ngô là Vu Hàm môn đại trưởng lão Bành Thiên Võ, nay phụng chưởng giáo chi mệnh, đến thu phục ta Vu Hàm môn tổ địa, còn không mau mau gọi các ngươi điện chủ lăn ra đây nhận lấy cái chết đền tội, nếu không một khi chờ chúng ta sát đi vào, tất nhiên là phiến giáp bất lưu!” Bành Thiên Võ trong tay đại đao hướng đối diện thanh xà điện cùng xích xà điện tuần sơn đệ tử nhất chỉ, lớn tiếng quát.

“Vu Hàm môn?” Xích xà điện cùng thanh xà điện tuần sơn đệ tử nghe vậy đều hơi hơi sửng sốt, lập tức kia đi đầu đệ tử tựa hồ đột nhiên nhớ tới cái gì sắc mặt đột nhiên biến đổi, lộ ra hung tàn biểu tình, âm thanh lạnh lùng nói:“Nguyên lai là Vu Hàm môn dư nghiệt a! Thật sự là thiên đường có đường ngươi không đi, địa ngục không cửa ngươi càng muốn sấm, hôm nay các ngươi nếu chủ động đưa lên cửa, liền lưu lại đi!”

“Vu Hàm môn dư nghiệt? Thanh xà điện cùng xích xà điện quả nhiên chưa bao giờ buông tha cho quá diệt sát Vu Hàm môn quyết tâm.” Nơi xa trời cao, Hạ Vân Kiệt trong mắt sát khí lóe ra, trong lòng đối xích xà điện cùng thanh xà điện tái vô nửa điểm trắc ẩn chi tâm.

Vốn hắn cho rằng thời gian đã qua đi lâu như vậy, tiền bối thù hận không hẳn vậy liền nhất định phải kéo dài đến này một thế hệ. Nay xem ra, thanh xà điện cùng xích xà điện không chỉ có phản bội Vu Hàm môn, hơn nữa đời đời còn chưa bao giờ buông tha cho quá diệt sát Vu Hàm môn quyết tâm.

Một khi đã như vậy, hắn cần gì phải tâm tồn lòng dạ đàn bà!

“Phản đồ đáng chết!” Ở Hạ Vân Kiệt trong mắt sát khí

lóe ra là lúc, Bành Thiên Võ đại trưởng lão gặp đối phương chỉ vào hắn gọi Vu Hàm môn dư nghiệt, sớm liền tức sùi bọt mép, trong tay đại đao mạnh vọt lên vạn trượng hào quang, đối với thanh xà điện cùng xích xà điện đại quân hoành phách mà đi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1504 : Khai chiến

Bành Thiên Võ nay đã là thiên vu cảnh giới, trong tay sở dụng pháp bảo từ lâu kinh điểu thương đổi pháo, trở thành tiên khí.

Đồng thời hắn còn là bát đại trưởng lão, chiến ý tối kiên định cùng đặc hơn hạng người, lúc trước còn không có gặp được Hạ Vân Kiệt là lúc, liền có thể dựa vào kia cường hãn khí lực cùng kiên định chiến ý, vượt cấp mà chiến. Sau lại lại ở trong chiến đấu liên tiếp lĩnh ngộ, lấy chiến ngộ đạo. Mấy năm nay chịu vu tổ huyết khí tẩy luyện gân cốt cùng ý chí, mặc kệ là khí lực cùng chiến ý cũng không biết so với trước kia cường đại rồi bao nhiêu lần.

Thanh xà điện cùng xích xà điện tuần sơn đệ tử tu vi tuy rằng không thấp, nhưng tối cao cổ đầu đệ tử cũng bất quá chỉ có cử hà trung kỳ cảnh giới, lại làm sao ngăn cản trụ Bành Thiên Võ này nén giận một đao.

Nhất thời đao mang lướt qua, tuần sơn đệ tử ào ào bị chặn ngang chém đứt, máu tươi phun dũng mà ra, rơi thiên không. Liền ngay cả kia hai vị cử hà trung kỳ cảnh giới đầu lĩnh đệ tử, cũng căn bản ngăn không được kia một đao, kêu thảm thiết một tiếng, đồng dạng bị chặn ngang khảm thành hai đoạn.

Trong nháy mắt, thượng trăm tên tuần sơn đệ tử, ở một đao dưới đều bị tru sát. Chỉ này một đao, một mảnh thảm thiết huyết khí dĩ nhiên tràn ngập này phiến thiên địa, dẫn tới từng đạo quang hoa theo đàn sơn, thậm chí ngọn núi cao nhất vu sơn phương hướng, ào ào phóng lên cao, hướng Bành Thiên Võ đám người bay nhanh mà đến.

“Người nào như thế lớn mật, cũng dám giết ta thanh xà

điện tuần sơn đệ tử!”

“Nơi này là ta xích xà điện thánh địa, người nào dám can đảm như thế làm càn!”

Người chưa đến, từng đạo tiếng hét phẫn nộ dĩ nhiên theo từng đạo dáng vẻ khí thế độc ác ngập trời pháp bảo hướng tới Bành Thiên Võ đám người oanh sát mà đến.

Tây hoang giới chính là thất phẩm đại giới, ở toàn bộ ba ngàn giới đều có thể sắp xếp tiến tiền một trăm danh, thanh xà điện cùng xích xà điện có thể trở thành tây hoang giới 4 thế lực lớn chi nhất, này tổng bộ thực lực tự nhiên hùng hậu.

Kia từng đạo pháp bảo thế nhưng không chỗ nào không phải là đỉnh cấp linh khí, gào thét mà đến, không gian đều bị ào ào đục lỗ băng liệt, khiến cho từng đạo cuồng phong. Mà này thi triển pháp bảo người, lại không chỗ nào không phải là cử hà cảnh giới đã ngoài tu sĩ.

“Là ngươi gia gia gia!” Tính tình nhất táo bạo cửu trưởng lão Lôi Chấn Thiên, nguyên đại hầu giới giới chủ viên nanh, hùng phách đám người sớm đã kiềm chế không được, ào ào hai mắt giận trừng, hét lớn một tiếng, vung trong tay pháp bảo, thế nhưng ngay cả nhân mang pháp bảo trực tiếp nhằm phía đầy trời hạ xuống pháp bảo.

“Oanh! Oanh! Oanh!”

“Thương! Thương! Thương!”

Vang chấn thiên địa thanh âm từng đạo vang lên, một đoàn đoàn chói mắt ánh sáng ngọc va chạm hào quang ở không trung phát ra đi ra, khiến cho bốn phía không gian kịch liệt rung chuyển, cuồng phong gào thét.

Lần này xuất chinh, nhóm đầu tiên đến vu sơn đều đều là Vu Hàm môn cùng tứ hải cung tinh nhuệ nhân mã, không có một người tu vi là thấp hơn cử hà cảnh giới, thậm chí rất lớn một bộ phận đều là cử hà trung hậu kỳ cảnh giới, lại không phải thanh xà điện cùng xích xà điện gấp gáp gian xông lên đệ tử có khả năng so với.

Hơn nữa này thanh xà điện cùng xích xà điện đệ tử tự cao thế lực lớn đệ tử, hướng đến không thế nào đem này khác môn phái tu sĩ để vào mắt, lại như thế nào hội đem Bành Thiên Võ đám người để vào mắt, cố xa xa liền dám đem pháp bảo tế ra, bất chấp tất cả liền hướng tới Bành Thiên Võ đám người oanh tạc lại đây. Mà Lôi Chấn Thiên đám người lại người người trong lòng chiến ý tận trời, hận không thể tức khắc sát thượng vu sơn, một lần nữa đoạt lại tổ địa, tự nhiên là toàn lực xung phong liều chết.

Này tiêu bỉ dài, song phương này nhất cứng đối cứng đối chiến, cơ hồ chính là nhất đụng chạm, chiến cuộc liền hiện ra nghiêng về một bên.

Từng đạo ban đầu mang theo cực kì ánh sáng ngọc hào quang pháp bảo ào ào ngã xuống, hào quang ảm đạm, một đám vốn là bay nhanh mà đến thanh xà điện cùng xích xà điện các đệ tử nhất thời ngực như tao trọng kích, sắc mặt tái nhợt ngừng chân, thậm chí có một chút người lại trực tiếp một đầu ngã xuống cao trên mây, sinh tử không biết.

“Không tốt, thế địch cường đại, mau xao cảnh báo!” Có người ý thức được tình thế không ổn, lớn tiếng kêu đứng lên.

Nhất thời gian, một trận nhanh quá một trận cảnh báo ở đàn trong núi vang lên đến.

Bất quá Lôi Chấn Thiên bọn họ cũng không để ý cảnh

báo có hay không xao vang, cũng không quản thanh xà điện cùng xích xà trong điện lập tức sẽ có cường giả đi ra, bọn họ chỉ để ý cầm lấy pháp bảo, như lang giống như hổ về phía đám kia sớm đã bị bọn họ dọa trụ địch nhân xung phong liều chết mà đi.

Dù sao cường giả chân chính, tự nhiên có đại trưởng lão, chưởng môn thân truyền đệ tử, còn có tứ hải cung cung chủ các thiên tiên đi ngăn cản, bọn họ chỉ để ý diệt sát này đó thanh xà điện cùng xích xà điện trung kiên lực lượng đó là.

Lôi Chấn Thiên chúng trưởng lão, tuy rằng còn không có có thể giống đại trưởng lão giống nhau đột phá đến thiên vu cảnh giới, nhưng là đã rất nhanh, hơn nữa ngày đêm ở vu trong điện chịu vu tổ huyết khí tẩy luyện kinh mạch gân cốt, tu luyện lại là bất tử huyền công, sức chiến đấu cực kì cường hãn, cho dù cùng vừa đột phá làm thiên tiên cường giả đánh nhau, thắng bại đều là ngũ ngũ chi phân. Có thể nghĩ, này nhóm người thực lực là cỡ nào khủng bố.

Nay bọn họ xông về phía kia phê đã bị kinh hãi địch nhân, nhất thời như sói vào đàn cừu, nơi đi qua, thi hoành khắp nơi, máu chảy thành sông, này từng cao ngạo vô cùng thanh xà điện cùng xích xà điện đệ tử rất nhanh liền hoàn toàn mất đi ý chí chiến đấu, ào ào trở về chạy trốn.

“Làm càn! Cũng dám ở ta thanh xà điện giết người!” Ngay tại phía sau, có một áo xanh, thân hình cao lớn trung niên nam tử theo vu sơn đạp không xuống, cầm trong tay nhất trường mâu, đối với trong đám người nhất hung hãn Lôi Chấn Thiên làm ngực liền đâm đi qua.

Trường mâu xuyên qua không gian, như một đạo tia chớp, đảo mắt liền đến mấy trăm dặm có hơn Lôi Chấn Thiên, đúng lúc này một đạo tản ra sắc bén đao mang

cự đao ngang trời mà ra, đối với đâm tới mâu tiêm hung hăng bổ đi xuống.

“Thương!” Một tiếng nổ, cự đao bổ vào mâu tiêm phía trên, trường mâu khẽ run lên, nhảy lên không mà đi, dừng ở kia theo trăm vạn trượng vu sơn đạp không xuống trung niên nam tử tay.

Trung niên nam tử sắc mặt hơi hơi trầm xuống, hai mắt nhất ngưng, như điện bàn bắn về phía đứng ngạo nghễ không trung cụt một tay lão nhân, Bành Thiên Võ.

Vì làm cho chính mình thủy chung nhớ kỹ kia một đao sỉ nhục, không cho chính mình có chút lơi lỏng chi tâm, Bành Thiên Võ chẳng sợ đã thành tựu thiên vu vị, như trước không chịu tục thượng cụt tay.

Bành Thiên Võ tuy là cụt một tay, lại như núi đồ sộ, cả người bắp thịt cầu kết, một cỗ cổ kinh khủng lực lượng theo hắn trên người phát ra, bị bám một đám không gian lốc xoáy, người tu vi thấp một ít, căn bản ngay cả hắn thân mình đều gần không thể mảy may.

“Ngươi là vu tu, mà còn là một vị thiên vu, ngươi đến tột cùng là ai?” Trung niên nam tử con mắt mạnh co rụt lại, hỏi.

“Lão phu là Vu Hàm môn đại trưởng lão Bành Thiên Võ! Nay phụng chưởng giáo chi mệnh đặc đến tiêu diệt phản đồ, thu phục tổ địa. Thanh Trần, ngươi nếu thức thời, hiện tại liền lập tức thúc thủ đền tội.” Bành Thiên Võ tướng trong tay đại đao chỉ phía xa kia áo xanh nam tử, lạnh giọng quát.

Áo xanh nam tử không biết Bành Thiên Võ, Bành Thiên Võ lại bởi vì này vài năm tình báo công tác cũng là nhận được trước mắt vị này áo xanh nam tử đó là thanh xà điện thiên tiên cấp phó điện chủ Thanh Trần, chính là

thanh xà điện trước mắt đã biết thứ hai hào nhân vật, cũng là thứ hai cao thủ.

“Vu Hàm môn dư nghiệt!” Thanh Trần sắc mặt đột nhiên biến, thanh âm bén nhọn.

“Ngươi này lớn mật phản đồ, chết đã đến nơi thế nhưng còn dám nói này tà đạo cuồng vọng chi nói!” Bành Thiên Võ gặp Thanh Trần há mồm đó là Vu Hàm môn dư nghiệt, không khỏi giận dữ nói.

“Ha ha! Chết đã đến nơi? Hay là ngươi cho là bằng ngươi thiên vu cảnh giới còn có tư cách đến ta thanh xà điện trả thù sao?” Thanh Trần cười gằn nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1505 : Là ai chết đã đến nơi

“Đương nhiên không phải chỉ có bản trưởng lão!” Bành Thiên Võ cười lạnh một tiếng, cơ hồ đồng thời, có bốn đạo bóng người ấn đông nam tây bắc bốn phương hướng theo trong hư không hiển hiện ra, kia bốn người không chỉ có mỗi người đỉnh đầu đều huyền một đoàn xanh biếc quang mang, hơn nữa người người đều là sáng mờ thụy khí quanh quẩn, cường đại uy áp theo bọn họ thân thể phát ra, bao phủ này phiến thiên địa, khiến cho không gian đều hoàn toàn bị phong tỏa đứng lên, không có nửa điểm linh khí có thể ở này không gian giữa lưu động.

Bốn người này không phải người khác đúng là Hạ Vân Kiệt hai vị thân truyền đệ tử cùng ký danh đệ tử, nguyên lai Hậu Nghệ giới vực đầu sỏ, Địch Vân Khởi, thôn thiên đại vương Long Thiên, tinh vân kiếm phái chưởng môn Kiếm Ý, thông thiên cung cung chủ Khương Hoài.

Thanh xà điện cùng xích xà điện dù sao cũng là tây hoang giới 4 thế lực lớn trung hai đại thế lực, thực lực tự nhiên hùng hậu, mà chưởng giáo lần này cũng sẽ không ra tay tương trợ, Bành Thiên Võ đám người tuy rằng chiến ý vang trời, hận không thể trực tiếp xông về phía vu sơn, nhưng cũng sẽ không ngốc hồ hồ vừa lên đến liền hoàn toàn bại lộ chính mình biên con bài chưa lật.

“Thiên tiên! Bốn vị thiên tiên!” Địch Vân Khởi bọn bốn người nhất hiện ra, Thanh Trần trên mặt bừa bãi rốt cục hoàn toàn biến mất, thay vào đó là ngưng trọng cùng một tia kinh hoảng.

Bốn vị thiên tiên hơn nữa Bành Thiên Võ vị này thiên vu, như vậy một cỗ thực lực, tuy rằng còn không có lật úp thanh xà điện thực lực, nhưng tuyệt đối có được cùng

thanh xà điện càng đấu lưỡng bại câu thương thực lực.

“Ha ha, Thanh Trần, hiện tại ngươi cảm thấy là ai chết đã đến nơi ?” Bành Thiên Võ tùy ý cuồng tiếu, trong tay cự đao vẫn như cũ chỉ phía xa Thanh Trần.

“Ta không phủ nhận các ngươi hiện tại có được khiêu chiến ta thanh xà điện thực lực. Nhưng muốn nói diệt sát bản tôn, lật úp ta thanh xà điện, nhưng còn kém xa. Đừng quên không chỉ là các ngươi là thiên tiên, bản tôn cũng là! Hơn nữa đừng quên nơi này còn là ta thanh xà điện cùng xích xà điện tổng bộ, hay là các ngươi thực nghĩ đến chỉ bằng các ngươi năm vị thiên tiên có thể cùng ta thanh xà điện cùng xích xà điện chống lại sao?” Thanh Trần không hổ là thiên tiên cấp cường giả, rất nhanh liền ổn định cảm xúc, một đạo xanh biếc quang mang sớm phóng lên cao, ở không trung hiện ra một cái từ xưa mà thần bí ký hiệu, đem một tia từ thượng giới truyền đến thiên uy cấp che lấp đi qua.

Từng đạo sáng mờ thụy khí theo hắn trên người tràn ra đến, quanh quẩn quanh thân, áo xanh cổ động, tay cầm trường mâu, đều có một cỗ cường đại uy nghiêm khí thế.

Đối mặt tứ đại thiên tiên, Thanh Trần ngoài miệng tuy rằng nói được bừa bãi, trong lòng lại nặng trịch, căn bản không dám nửa phần khinh thị, lập tức liền không hề áp chế tu vi, trực tiếp thi triển ra thiên tiên lực.

“Cho dù ngươi là thiên tiên, chúng ta chiếu sát không lầm!” Địch Vân Khởi biến sắc, trong mắt hung quang tăng vọt, quát lạnh một tiếng nói:“Tứ tượng tru ma!”

Quát lạnh thanh vừa khởi, nhất thời vô cùng vô tận thiên địa năng lượng theo bốn phương tám hướng dâng mà đến, thiên địa thay đổi bất ngờ, ở không trung ngưng tụ thành bốn đầu thượng cổ tứ phương thần thú, đúng là

thanh long, bạch hổ, Chu Tước, Huyền Vũ.

Tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận chính là thượng cổ tiếng tăm lừng lẫy hung trận, có thể tru sát vạn cổ ma thần, cho dù là không trọn vẹn không được đầy đủ, uy lực của nó cũng là cực kì khủng bố, xa không phải tầm thường kiếm trận có thể so sánh. Huống chi, thi triển này tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận chính là bốn vị thiên tiên.

Nay trận pháp nhất phát động, uy lực của nó so với năm đó Hạ Vân Kiệt bày ra tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận không biết cường hãn bao nhiêu lần.

Rồng ngâm hổ gầm cầm lệ còn có quy xà phát ra tê rống, vô cùng vô tận thượng cổ hung hãn bá đạo hơi thở theo tứ tượng thần thú trên người phát ra đi ra, hóa thành một thanh bính thanh, bạch, xích, hắc cự kiếm gào thét hướng tới Thanh Trần đánh chết mà đi, cơ hồ đồng thời lại có đông nghìn nghịt tầng mây bao phủ ở Thanh Trần trên không. Tầng mây trung có các màu lôi điện lóe ra hỏa cầu ở chuyển động, đúng là tứ phương thần lôi, canh kim thần lôi! Ất mộc thần lôi! Bính Hỏa Thần lôi! Nhâm thủy thần lôi!

Bốn thanh cự kiếm còn chưa công, rất lớn sát khí liền đã tập trung Thanh Trần, một cỗ trước nay chưa có nguy cơ đột nhiên ở hắn trong lòng mạnh xuất hiện.

“Thượng cổ tứ phương thần thú!” Thanh Trần sắc mặt đột nhiên biến, cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền nổi giận gầm lên một tiếng, trong tay trường mâu cũng không hướng tứ phương sát đi, mà là trực tiếp liền đối với trên không mạnh đâm đi qua.

Ý đồ ở trước tiên thứ thấu kia áp đỉnh xuống tầng mây, phá trận mà ra.

Nguyên bản tu vi đến Thanh Trần bực này cảnh giới,

cho dù Địch Vân Khởi bốn người đều là thiên tiên cảnh giới, muốn đánh bại hắn không phải việc khó, nhưng muốn đánh chết hắn cũng là cực kì khó khăn. Huống hồ nơi này là thanh xà điện cùng xích xà điện tổng bộ chỗ, có trong điện cường giả gấp rút tiếp viện, Địch Vân Khởi bốn người muốn đánh chết đều là thiên tiên hắn lại không khác si nhân nằm mơ. Cho nên tuy rằng hãm sâu bốn vị thiên tiên vây quanh trung, Thanh Trần cũng không có rối loạn thần, thậm chí ngôn ngữ như trước vô cùng bừa bãi.

Nhưng trận pháp vừa phát động, Thanh Trần chỉ biết chính mình mười phần sai. Này trận pháp tuyệt đối không phải bình thường trận pháp, chính mình chỉ cần hơi có chần chờ sơ sẩy, cho dù chính mình là thiên tiên cũng muốn lập tức bị đánh chết.

Chính là theo Thanh Trần rơi xuống nhập Địch Vân Khởi bốn người vây quanh bên trong, hai chân liền đã bước vào tử vong nơi.

Bởi vì Địch Vân Khởi bốn người bày ra chính là ở thượng cổ đều tiếng tăm lừng lẫy hung trận, lại khởi là hắn chính là một cái hạ giới thiên tiên có thể đào thoát được ?

Thanh Trần trường mâu còn chưa đâm đến tầng tầng áp chế tầng mây, liền “Ầm ầm ầm” Có một đạo đạo thần lôi theo thiên thượng hạ xuống.

Thần lôi chính là tứ phương thần lôi, uy lực thật lớn vô cùng, lại rậm rạp, liên miên không ngừng, tựa hồ vô cùng tận, cho dù Thanh Trần chính là thiên tiên cũng không dám trực tiếp lấy thân cứng rắn kháng như thế dày đặc, uy lực thật lớn thần lôi. Đành phải trường mâu nhất vũ, nổi lên vô cùng mâu quang, chọn lạc một đám thần lôi.

Chính là Thanh Trần trường mâu nhất vũ động, bốn thanh cự kiếm liền dĩ nhiên gào thét tới.

Mỗi một bính cự kiếm đều là bốn vị thiên tiên mượn thượng cổ thần thú oai thi triển sát chiêu, cho dù Thanh Trần tâm vô không chuyên tâm, cũng không thấy có thể bình yên vô sự ngăn cản xuống dưới, nếu không Thanh Trần vừa thấy đến kia bốn thanh cự kiếm bay tới, cần gì phải lập tức liều lĩnh phá trận đâu?

Nay Thanh Trần ký bị tứ phương thần lôi khiên chế trụ, lại như thế nào khả năng ngăn cản trụ bốn thanh cự kiếm.

“A!” Hét thảm một tiếng vang lên, thanh xà điện bên ngoài thượng thứ hai hào nhân vật, Thanh Trần thế nhưng ngay tại như vậy một cái đối mặt gian, liền bị Địch Vân Khởi bốn người hợp nhau đến cho diệt sát.

Nhìn Địch Vân Khởi bốn người mượn tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận, một cái đối mặt liền diệt sát đối phương một vị thiên tiên, nơi xa Hạ Vân Kiệt khóe miệng dật ra một tia vừa lòng ý cười, trong đầu âm thầm cảm khái, này đó sống mấy ngàn năm lão nhân, quả nhiên người người đều là nhân tinh, cho dù lần này có tứ hải cung tương trợ, thực lực rõ ràng vượt qua thanh xà điện cùng xích xà điện, vẫn như cũ còn là khắp nơi tính kế, mà không phải trực tiếp hoành thôi đi qua.

Làm Hạ Vân Kiệt nhìn đến Thanh Trần một cái đối mặt diệt sát, trong đầu âm thầm cảm khái là lúc, kia theo đuôi Thanh Trần mà đến, nguyên bản tưởng đi theo phó điện chủ phía sau đại phát thanh xà điện uy phong thanh xà điện đệ tử người người đều sợ tới mức can đảm dục liệt, quay đầu liền chuẩn bị bỏ chạy.

Khả bọn họ vừa mới vừa mới chuyển thân chuẩn bị bỏ chạy, sớm có Địch Vân Khởi bốn người trong tay tứ

tượng tiểu tru ma kiếm vừa chuyển, hóa thành thanh long, bạch hổ, Chu Tước, Huyền Vũ, hướng tới bọn họ gào thét mà đi.

“Chớ có càn rỡ!” Ngay tại phía sau, có ba đạo cao lớn bóng người theo thanh xà điện phương hướng phóng lên cao, sau đó lại có ngàn vạn đạo quang hoa phóng lên cao.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1506 : Tình thế nghịch chuyển

Kia ba đạo thân ảnh theo trong thanh xà điện nhất phóng lên cao, đó là từ xưa phù văn huyền đỉnh, quanh thân sáng mờ thụy khí quanh quẩn, lại có một cự thước, một cự kiếm, còn có một tòa cự tháp tùy theo hướng đang chuẩn bị thừa thế đánh chết thanh xà điện đệ tử Địch Vân Khởi bốn người mà đến.

Cự thước đối với Kiếm Ý vào đầu đánh hạ, cự kiếm một phân thành hai, một kiếm thủ hướng thông thiên cung chủ Khương Hoài, một kiếm thủ hướng Địch Vân Khởi, mà kia tòa cự tháp tắc vào đầu hướng tới thôn thiên đại vương Long Thiên chụp xuống.

Kia cự thước, cự kiếm còn có cự tháp gào thét mà đến, nơi đi qua thiên địa rung chuyển, cuồng phong từng trận, uy thế thật lớn vô cùng, so với vừa rồi Thanh Trần trường mâu cũng là lợi hại không ít. Hơn nữa kia cự kiếm, tuy là một phân thành hai, nhưng gì một kiếm uy lực thế nhưng chút sẽ không kém cỏi cùng kia cự thước cùng cự tháp.

Địch Vân Khởi bốn người thấy thế tất cả đều sắc mặt khẽ biến, trong mắt toát ra vẻ mặt ngưng trọng, rốt cuộc bất chấp đánh chết này xoay người chạy trốn thanh xà điện đệ tử.

Kiếm Ý há mồm liền phun ra một ngụm sáng mờ bắn ra bốn phía phi kiếm, nghênh hướng kia cự thước, Khương Hoài tế ra một phen hồn thể tối đen cự giản, nghênh hướng cự kiếm, Địch Vân Khởi tế ra đồng dạng là một thanh phi kiếm, mà thôn thiên đại vương gặp kia cự tháp hạ xuống, nhưng không có tế ra pháp bảo, mà là nổi giận gầm lên một tiếng, hiện ra một đầu thật lớn kim mao Toan Nghê, Toan Nghê khiêng ở cự tháp, không

cho cự tháp hạ xuống.

Kết quả là, phi kiếm cùng cự thước ở không trung giao kích cùng một chỗ, cự giản cùng Địch Vân Khởi phi kiếm cùng kia thanh một phân thành hai cự kiếm chiến cùng một chỗ, thôn thiên đại vương biến thành Toan Nghê đem kia cự tháp gắt gao khiêng trụ, nhâm đối phương như thế nào dùng sức, chính là không thể hạ xuống.

Kia ba đạo nhân ảnh lúc này đã hiện ra chân thân đến, chính là đương kim thanh xà điện điện chủ Thanh Minh, mặt khác hai vị cũng là thanh xà điện lâu chưa lộ diện thái thượng trưởng lão, trong đó kia khống chế một phần nhị cự kiếm chính là một cao gầy lão nhân, hồn thể da thịt đều phiếm thanh quang, một thân pháp lực sâu không lường được. Cho dù Địch Vân Khởi cùng Khương Hoài hai người hợp cùng một chỗ cùng người nọ đánh nhau, như trước ẩn ẩn rơi xuống hạ phong.

“Thanh Quắc, ngươi thế nhưng còn lưu lại tại hạ giới!” Địch Vân Khởi thấy rõ ràng kia khống chế cự kiếm lão nhân sau, sắc mặt không khỏi khẽ biến, kinh hô ra lời.

Địch Vân Khởi sở dĩ như vậy giật mình, cái nhân Thanh Quắc chính là thanh xà điện thượng thượng nhậm điện chủ, thanh xà điện ở hắn dẫn dắt hạ, cơ hồ thống nhất toàn bộ tây hoang giới vực, cuối cùng lại bởi vì đến từ tổ giới cùng thiên hạo giới thế lực nhúng tay, thất bại trong gang tấc, bởi vậy có thể thấy được người này thực lực là như thế nào khủng bố. Chính là tục truyền hắn sớm đã phi thăng tiên giới, không nghĩ tới lại vẫn như cũ lưu lại tại hạ giới.

“Nghe nói Hậu Nghệ giới địch phủ Địch Trăn sinh cái khó lường con trai, dĩ nhiên vượt qua thiên kiếp, thành tựu thiên tiên vị, nghĩ đến đó là ngươi. Không nghĩ tới cũng là Vu Hàm môn dư nghiệt! Ngươi nếu nhận được lão phu, biết được nói lão phu lợi hại, chỉ bằng các ngươi

mấy người, muốn tấn công ta thanh xà điện, căn bản chính là si nhân nằm mơ, còn không mau mau bó tay chịu trói, nói không chừng lão phu niệm ở năm đó với ngươi phụ thân từng có mất mặt chi duyên phân thượng, tha cho ngươi một mạng." Thanh Quắc mặt âm trầm nói, khi nói chuyện không trung một phân thành hai cự kiếm hào quang càng phát ra ánh sáng ngọc sắc bén, giết được Địch Vân Khởi cùng Khương Hoài liên tục lui về phía sau, trên trán ẩn ẩn có mồ hôi chảy ra.

"Thanh Quắc lão nhân, ngươi này phản tặc, năm đó ngươi giết ta bao nhiêu Vu Hàm môn đệ tử, hôm nay bản trưởng lão thề muốn giết ngươi, thay ta tiền bối nhóm báo thù!" Bành Thiên Võ vừa nghe đến Thanh Quắc danh hào, nhất thời hai mắt đỏ đậm, hét lớn một tiếng, huy đao sát hướng về phía kia Thanh Quắc.

Này Thanh Quắc năm đó không chỉ có tận sức cùng thống nhất tây hoang giới vực, còn bám riết không tha chung quanh điều tra tàn sát Vu Hàm quốc còn sót lại con dân cùng Vu Hàm môn đệ tử, cuối cùng làm cho Vu Hàm môn trốn được tích xa Viễn Man giới đảo, kéo dài hơi tàn, nếu không phải Hạ Vân Kiệt đúng lúc xuất hiện, chỉ sợ năm đó Vu Hàm môn đã không cần thanh xà điện đuổi giết, cũng đã bị thế lực khác cấp hoàn toàn diệt sát.

"Lão phu vốn tưởng rằng nhiều năm như vậy trôi qua, các ngươi Vu Hàm môn cho dù không có diệt sát sạch sẽ, còn lại cũng căn bản không đủ gây cho sợ hãi, quá không bao nhiêu năm liền tự sinh tự diệt, hoàn toàn biến mất ở ba ngàn giới. Không nghĩ tới nhưng thật ra lão phu sơ sót, thế nhưng còn có ngươi bực này thiên vu cấp nhân vật tồn tại. Bất quá lần này các ngươi tự cho là cánh chim đã thành thục, liền sát hướng vu sơn, cũng là làm cho lão phu bớt việc." Thanh Quắc gặp Bành Thiên Võ cũng gia nhập tiến vào, không chỉ có không có toát ra chút kinh hoảng sắc, ngược lại khinh thường lạnh lùng cười, kia cự kiếm lại phân ra một đạo kiếm quang, thẳng

thủ Bành Thiên Võ cự đao mà đi.

“Thương thương thương!” Bành Thiên Võ là kẻ thù gặp lại, hết sức đỏ mắt, trực tiếp nắm cự đao, cánh tay gân xanh căn căn bạo khởi, đối với kiếm kia quang đó là liên tục giận phách, phát ra đinh tai nhức óc kim thiết giao kích tiếng động.

“Nhưng thật ra có vài phần bản sự.” Thanh Quắc ngoài miệng khinh thường nói, nhưng thần sắc rõ ràng không có phía trước thoải mái.

Bành Thiên Võ cũng là căn bản không để ý tới Thanh Quắc, chỉ để ý một đao tiếp theo một đao bổ về phía kiếm kia quang, mỗi một đao đều hợp lại kình toàn lực, không chút nào giữ lại.

Mấy chục đao sau, Thanh Quắc thần sắc liền trở nên có chút khó coi, ẩn ẩn lộ ra một tia bị thua dấu vết.

Ba vị thiên tiên, hơn nữa Bành Thiên Võ lại lấy chiến ngộ đạo, chiến ý đặc hơn kiên định, mỗi một đao đều có đi vô hồi, thật là lợi hại. Thanh Quắc tuy là lợi hại, nhưng lấy một đấu ba lại không sai biệt lắm đến hắn cực hạn, một khi xuất hiện Bành Thiên Võ loại này hung hãn uy mãnh hạng người, liền bắt đầu có chút chống đỡ hết nổi.

“Lão xích xà, hay là các ngươi liền chuẩn bị như vậy luôn luôn tại bên cạnh quan sát sao? Đừng quên, đây chính là Vu Hàm môn dư nghiệt, tất trừ chúng ta cho thống khoái, lúc này đây chúng ta nếu không đồng đều lực đem bọn họ toàn bộ lưu lại, lần sau tới được chỉ sợ cũng không chỉ là như vậy một ít cường giả !” Thanh Quắc quanh thân sáng mờ đại phóng, mạnh đem tiên lực rót vào cự kiếm bên trong, bức khai Bành Thiên Võ ba người pháp bảo, sau đó mặt âm trầm hướng sớm đã theo xích xà trong điện lao tới, nhưng vẫn không có tiến lên tương trợ 3 nam 1 nữ nói.

Này 3 nam 1 nữ tất cả đều là thiên tiên cảnh giới, đúng là xích xà điện đương kim chính phó hai vị điện chủ cùng với sớm lánh đời hai vị thái thượng trưởng lão.

“Kiệt kiệt, thật không nghĩ tới Vu Hàm môn thế nhưng còn giữ lại có như thế cường đại lực lượng. Lấy các ngươi hiện tại thực lực, quả thật có cùng chúng ta nhất điện chống lại, nếu là tái tu sinh dưỡng tức một đoạn thời gian, có lẽ thật đúng là có thể diệt chúng ta nhất điện. Chỉ tiếc, các ngươi còn là quá mau công gần lợi, đối chính mình rất có tin tưởng, đã vậy còn quá vội vã đến tấn công chúng ta. Nay cũng là tự chịu diệt vong!” Một vị dáng người khôi ngô, lưu trữ một đầu phảng phất hỏa diễm ở thiêu đốt màu đỏ tóc dài trung niên nam tử từ không trung một bước đạp lại đây, dừng ở Bành Thiên Võ phía sau, vẻ mặt âm lãnh nói.

Này khác ba người, cũng đều “Kiệt kiệt”, một trận cười lạnh, một bước đạp hạ vu sơn, dừng ở Bành Thiên Võ đám người phía sau, cùng Thanh Quắc chờ thanh xà điện thiên tiên đối Bành Thiên Võ năm người hình thành giáp công chi thế.

Một đoàn đoàn mang theo xanh biếc hào quang phù văn phóng lên cao, treo ở bọn họ đỉnh đầu, cường đại mênh mông tiên gia pháp lực theo bọn họ trên người bính thể mà ra, nháy mắt thổi quét quá này phiến thiên địa, như từng đạo thiên uy dừng ở Bành Thiên Võ đám người trên người, cũng tử tử tập trung bọn họ.

Nguyên bản là năm vị thiên tiên đối ba vị, nay lại đột nhiên thành bảy vị đối năm vị, hơn nữa thanh xà điện cùng xích xà điện thiên tiên, trong đó thái thượng trưởng lão đều là lão bài thiên tiên, thực lực cũng không phải bình thường thiên tiên có thể so sánh.

Tình thế rồi đột nhiên nghịch chuyển!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1507 : Nếu tái tính thêm chúng ta đâu?

“Xích Ly Diễm, nếu tái tính thêm chúng ta đâu? Ngươi còn cho rằng Vu Hàm môn là ở tự chịu diệt vong sao?” Đang lúc xích xà điện bốn vị thiên tiên cùng thanh xà điện ba vị thiên tiên đem Vu Hàm môn năm vị thiên tiên bao giáp, nghĩ đến nắm chắc thắng lợi nắm khi, hư không đột nhiên nổi lên một trận gợn sóng, từng đạo bóng người theo trong hư không đạp đi ra, trái lại đem xích xà điện cùng thanh xà điện bảy vị thiên tiên cấp vây quanh lên.

“Tứ hải cung! Ngao Thiên!” Nhìn đầu đội ngọc quan, dáng người vĩ ngạn nam tử theo trong hư không đi ra, người của xích xà điện cùng thanh xà điện tất cả đều sắc mặt đại biến.

Nếu nói gần chính là Vu Hàm môn, Thanh Quắc cùng Xích Ly Diễm đám người còn là có nắm chắc đánh bại bọn họ, dù sao bọn họ là sân nhà tác chiến, hơn nữa cường giả số người cũng so với bọn hắn nhiều. Nhưng nếu hơn nữa tứ hải cung, như vậy bọn họ không chỉ có không nữa nửa điểm phần thắng, hơn nữa chỉ sợ diệt môn đều rất có khả năng.

Bởi vì tứ hải cung chính là đều là thất phẩm giới vực tứ hải giới vực chân chính bá chủ, nắm trong tay toàn bộ tứ hải giới vực, thực lực so với bọn họ thanh xà điện cùng xích xà điện cường đại hơn không ít.

Bọn họ xích xà điện cùng thanh xà điện thực lực tuy rằng lợi hại, nhưng hai người hợp nhau đến nhiều lắm cũng chỉ có thể xem như tây hoang giới nửa bá chủ. Hơn nữa bởi vì thanh xà điện, xích xà điện, nguyên nhất giáo, Hạo Thiên môn, bốn phương thế lực cho nhau cản tay, bọn họ đối đều tự bên trong lĩnh vực thế lực nắm

trong tay độ cũng không pháp cùng tứ hải cung so sánh với.

“Đúng là lão phu, Xích Ly Diễm, Thanh Quắc, biệt lai vô dạng a!” Ngao Thiên cười ha hả ôm quyền chào hỏi nói.

“Ngao cung chủ, ngươi đây là dụng ý gì? Ta xích xà điện cùng thanh xà điện cùng các ngươi tứ hải cung xa gần không thù, vì sao ngươi muốn tấn công ta thanh xà điện cùng xích xà điện?” Xích Ly Diễm cùng Thanh Quắc gặp Ngao Thiên cười ha hả bộ dáng, sắc mặt cũng là càng phát ra khó coi âm trầm.

“Ta tứ hải cung cùng các ngươi xích xà điện cùng thanh xà điện trước kia quả thật không có cừu oán, nhưng các ngươi theo chúng ta đại vương có cừu oán, cũng chính là theo chúng ta có cừu oán. Huống hồ, giống các ngươi bực này loạn thần tặc tử, mỗi người mà tru chi.” Ngao Thiên nói.

“Đại vương? Cái gì đại vương?” Thanh Quắc cùng Xích Ly Diễm nghe vậy thần sắc tái biến.

“Chờ các ngươi đi Tây Thiên, tự nhiên liền hiểu được.” Ngao Thiên nhưng không có trả lời Thanh Quắc cùng Xích Ly Diễm, mà là cười lạnh một tiếng, quát to:“Tứ hải phúc thiên đại trận!”

Ngao Thiên lời còn chưa dứt, liền đã mạnh lay động thân, trực tiếp hiện ra cự long thân, cơ hồ đồng thời, Ngao Viễn còn có Ngao Lệ, cùng với Ngao Thiên con trai Ngao Nhận, tất cả đều hiện ra cự long thân.

Cự long cự trảo phân biệt cầm lấy một kiện tiên gia pháp bảo, có tam giác xoa, có đại chuỳ, có phương thiên họa kích, còn có màu vàng bát, đúng là tứ hải cung trấn cung pháp bảo thôn hải kim bát.

Này tứ long vừa hiện ra đến, nhất thời gian đó là thiên địa thay đổi bất ngờ, mây đen cuồn cuộn mà đến, ở đàn trong núi dòng nước xiết chảy xiết giang hà phóng lên cao, tứ long đem thân mình vừa vẫy, pháp bảo nhất vũ, kia phóng lên cao đại thủy liền ở không trung hình thành tứ đổ thủy tường, đem Thanh Quắc bảy vị thiên tiên cấp vây quanh lên.

Lại có màu vàng chén lớn từ không trung hạ xuống, bắn ra vạn đạo kim quang, đem Thanh Quắc đám người tất cả đều gắn vào phía dưới.

“Không tốt, chúng ta trúng kế !” Thanh Quắc đám người thấy thế tất cả đều sắc mặt đại biến, rốt cục hiểu được vì sao vừa rồi chính là Vu Hàm môn xuất chiến, mà người tứ hải cung lại tránh ở chỗ tối. Mục đích vì làm cho bọn họ đại ý, dẫn xà xuất động, đưa bọn họ đám thiên tiên một lưới bắt hết. Nếu không này vu sơn dù sao cũng là bọn họ ổ, bên trong bố có rất nhiều cấm chế trận pháp, tứ hải cung cùng Vu Hàm môn cho dù hợp nhau đến thực lực vượt qua bọn họ rất nhiều, nhưng muốn cường công chỉ sợ cũng muốn hy sinh rất lớn.

Nay Thanh Quắc đám người đại ý ra vu sơn, một khi bị bọn họ một lưới bắt hết, thanh xà điện cùng xích xà điện liền thành rắn mất đầu, cho dù chiếm địa lợi, cũng vô pháp cấp tứ hải cung cùng Vu Hàm môn tạo thành bao nhiêu thương tổn.

Nhất hiểu được, Thanh Quắc đám người liền tưởng thừa dịp đại trận còn tại bố cục bên trong, vẫn chưa chân chính hình thành uy lực khi, lao ra tứ hải phúc thiên đại trận.

“Ha ha, các ngươi hiểu được đã quá muộn!” Bành Thiên Võ lại cuồng tiếu một đao tiếp một đao đánh xuống, càng phát ra hung hãn uy mãnh.

Này khác mấy người cũng là như thế, tất cả đều dùng ra cả người chiêu thức, khiên chế trụ Thanh Quắc đám người. Mà Ngao Thiên mang đến thiên tiên tắc ào ào khiên chế trụ xích xà điện bốn vị thiên tiên.

Cơ hội hơi túng lướt qua.

Thanh Quắc đám người bị như vậy nhất kiềm chế, tứ hải phúc thiên đại trận liền hoàn toàn hoàn thành, bốn con cự long thân mình ở thủy tường trung lắc lư, chỉ có long thủ dâng trào nhìn xuống Thanh Quắc đám người.

Thân mình mỗi một lần lắc lư, không chỉ có nhấc lên từng đợt sóng to, lại có một đạo đạo phù văn ở thủy tường trung sáng lên, lóe ra lạnh lẽo mà tràn ngập sát khí hàn mang.

Thôn hải kim bát chậm rãi hạ xuống, ép tới Thanh Quắc đám người như thân phụ trọng sơn, tiên lực vận chuyển chậm chạp, không những phục phía trước uy mãnh.

“Ngao Thiên, các ngươi tứ hải cung thật muốn diệt ta thanh xà điện, xích xà điện sao? Đừng quên chúng ta sau lưng còn có tổ giới Ba gia. Ba gia một khi biết là các ngươi tứ hải cung liên hợp Vu Hàm môn diệt ta thanh xà điện cùng xích xà điện, cho dù các ngươi tứ hải cung thực lực so với chúng ta thanh xà điện, xích xà điện cường đại, cũng khó trốn họa diệt môn.” Thanh Quắc gặp tình thế càng ngày càng không ổn, rốt cục ngoài mạnh trong yếu nâng ra sau lưng chống lưng.

“Lão phu nếu sợ Ba gia, sẽ không sẽ xuất hiện ở trong này !” Ngao Thiên cười lạnh nói.

Thanh Quắc đám người nghe vậy một lòng hoàn toàn trầm đến đáy cốc.

Ngay cả Ba gia đều không thể uy chấn trụ tứ hải cung,

như vậy bọn họ trừ bỏ liều chết một trận chiến, liền tái không này khác gì cách có thể đi.

“Sát!” Thanh Quắc giận dữ hét, thân mình mạnh lay động, hiện ra một cái thật lớn vô cùng màu xanh cự xà.

Cự xà cả người lân giáp đều là xanh biếc nhan sắc, lại tản ra kim chúc sáng bóng.

“Bạo!” Thanh Quắc nhất hiện ra thanh xà bản thể, thế nhưng quyết định thật nhanh liền trực tiếp dẫn bạo chính mình tiên gia pháp bảo.

Cự kiếm phát ra ánh sáng ngọc quang mang, hóa thành vô số đạo kiếm quang, bị bám vô số đạo lãnh lệ như đao gió lạnh, phô thiên cái địa bắn về phía Bành Thiên Võ đám người cùng bốn phía thủy tường.

Cơ hồ đồng thời kia Xích Ly Diễm cũng hiện ra xích xà bản thể, đồng dạng quyết định thật nhanh dẫn bạo chính mình tiên gia pháp bảo.

Xích Ly Diễm pháp bảo chính là một cây hỏa phiến, hỏa phiến nhất dẫn bạo, lập tức hóa thành vô số đạo mang theo hừng hực hỏa diễm vũ kiếm, như tên bàn, đầy trời bắn về phía tứ hải cung thiên tiên, còn có bốn phía thủy tường

Thanh Quắc cùng Xích Ly Diễm đều là thanh xà điện cùng xích xà điện thái thượng trưởng lão, pháp lực tối cao thiên tiên, bọn họ như thế liều lĩnh tự bạo tiên khí, Bành Thiên Võ đám người lại như thế nào chống đỡ được, một bên lấy pháp bảo ngăn cản, một bên ào ào lui về phía sau.

Ngao Thiên đám người không nghĩ tới Thanh Quắc cùng Xích Ly Diễm như vậy quyết đoán, vừa mới khai chiến, liền tự bạo tiên gia pháp bảo, không khỏi sắc mặt đại

biến, thầm kêu một tiếng “Không tốt”, ào ào liều mạng thúc dục tứ hải phúc thiên đại trận. Một con con rồng nước theo thủy tường trung vọt ra, tưởng ngăn cản kia đầy trời kiếm quang cùng vũ kiếm.

Nhưng tiên khí tự bạo uy lực loại nào thật lớn, hơn nữa Ngao Thiên đám người cũng có chút tính sai, gấp gáp một ít, một con con rồng nước đều bị kia tiên khí tự bạo uy lực cấp phá hủy.

Cơ hồ đồng thời, Thanh Quắc cùng Xích Ly Diễm kia khổng lồ cường hãn thân mình, đã rống giận nhằm phía thủy tường.

Chương 1508 : Còn muốn trốn sao?

“Ngăn lại bọn họ!” Ngao Thiên gặp Xích Ly Diễm cùng Thanh Quắc nhằm phía thủy tường, một cái khổng lồ thân mình hỏa diễm hung mãnh, một cái thanh quang nở rộ, khí thế uy mãnh ngập trời, lập tức nổi giận gầm lên một tiếng, hơn phân nửa cái long thân mạnh vươn ra thủy tường, cự trảo cầm lấy phương thiên họa kích đối với cường đại nhất Thanh Quắc vào đầu liền hung hăng sát đi.

Ngao Viễn đám người thấy thế cũng đều không dám chần chờ, ào ào tìm hiểu thủy tường, toàn lực khống chế pháp bảo đối với Xích Ly Diễm cùng Thanh Quắc sát đi.

“Thái thượng trưởng lão các ngươi đi mau!” Ngay tại Ngao Thiên đám người ào ào sát hướng Xích Ly Diễm cùng Thanh Quắc khi, xích xà điện cùng thanh xà điện đám người biết còn đây là là hai điện sinh tử là lúc, chỉ có Xích Ly Diễm cùng Thanh Quắc chạy đi, bọn họ còn có một đường còn sống hy vọng, cũng là người người tất cả đều thông suốt đi ra ngoài, ào ào rống giận cũng tất cả đều hiện ra bản thể, lấy yêu tộc cường hãn bản thể ngăn trở kiếm ý đám người pháp bảo công kích, mạnh quay lại pháp bảo, gào thét hướng Ngao Thiên đám người đánh chết mà đi.

Pháp bảo còn không có đánh tới, đột nhiên gian liền hào quang đại phóng, một cỗ khủng bố nguy hiểm hơi thở theo pháp bảo mặt trên phát ra, sợ tới mức Ngao Thiên đám người người người tóc gáy đều đứng vững lên.

“Đáng chết!” Ngao Thiên giận rống một tiếng, bất đắc dĩ quay lại pháp bảo nghênh hướng này tức khắc muốn tự bạo pháp bảo, đồng thời kia tìm hiểu thủy tường hơn phân nửa cái thân mình nháy mắt lại rụt trở về.

Không có biện pháp, tiên khí tự bạo, cho dù lấy Ngao Thiên đám người thực lực cũng không dám phân tâm nhị dùng.

Ngao Thiên đám người này nhất thay đổi pháp bảo, nhất lùi bước, Xích Ly Diễm cùng Thanh Quắc trong mắt không khỏi lóe ra sợ hãi lẫn vui mừng, liên tục rống giận, thô to cái đuôi gào thét liền hung hăng liên tục súy đánh vào thủy trên tường.

Ngao Thiên đám người bởi vì bị ào ào tự bạo tiên khí kiềm chế, ở trận pháp khống chế thượng tự nhiên không thể toàn lực, mà Thanh Quắc cùng Xích Ly Diễm lại đều là lợi hại lão bài thiên tiên, nay lại là liều mạng.

Kia thủy tường liền bắt đầu lay động đứng lên, rất nhanh liền “Rầm” Một tiếng, trong đó thực lực yếu nhất Ngao Nhận khống chế kia đổ thủy tường liền sụp xuống xuống dưới.

Bất quá Thanh Quắc cùng Xích Ly Diễm tuy rằng đánh sụp xuống nhất đổ thủy tường, nhưng bọn họ cũng tốt không đến chạy đi đâu. Nguyên bản thô to, bao trùm so với cương thiết còn muốn cứng rắn lân giáp cái đuôi, nay cũng là ở phát thủy tường trung, bị thủy trên tường cấm chế cấp tạc huyết nhục mơ hồ, đều lộ ra bên trong một căn căn so với cây cột còn muốn thô vĩ thứ, mặt trên máu chảy đầm đìa, phá lệ nhìn thấy ghê người.

Bất quá Thanh Quắc cùng Xích Ly Diễm lại căn bản cố không được thân thể bị thương, gặp thủy tường rốt cục “Rầm” Một tiếng sụp xuống xuống dưới, vội vàng liền hướng ra ngoài vọt đi qua.

“Chạy đi đâu!” Ngao Nhận thấy thế buồn bực quay lại thôn hải kim bát, đối với Thanh Quắc cùng Xích Ly Diễm hung hăng ném tới.

Chính là đúng là vẫn còn đã muộn một bước, thôn hải kim bát cuối cùng còn là không có thể đập trúng Thanh Quắc cùng Xích Ly Diễm, bị Thanh Quắc cùng Xích Ly Diễm nháy mắt đào thoát ra đại trận.

Trong trận này khác xích xà điện cùng thanh xà điện thiên tiên gặp thái thượng trưởng lão phá điệu đại trận nhất đổ thủy tường, nháy mắt đào thoát đi ra ngoài, mà Ngao Nhận tức giận dưới lại quay lại thôn hải kim bát, khiến cho bọn họ cả người nhẹ, tất cả đều mắt lộ ra mừng như điên sắc, liều lĩnh hướng Thanh Quắc cùng Xích Ly Diễm thoát đi phương hướng phóng đi.

Bọn họ biết đây là hơi túng lướt qua cơ hội, một khi bỏ lỡ cơ hội này, chờ đợi bọn họ sẽ là mười lăm vị thiên tiên phẫn nộ, mà mất đi pháp bảo bọn họ, ở mười lăm vị thiên tiên phẫn nộ dưới, trừ bỏ bị oanh sát thành tro bụi, sẽ không lại có thứ hai loại kết quả.

Đã có thể ở bọn họ liều mạng tưởng lao ra kia đổ đã sụp đổ đi xuống, còn không có tới kịp một lần nữa ngưng tụ lên thủy tường khi, bọn họ nghe được một đạo tràn ngập uy nghiêm cùng khinh thường thanh âm.

“Còn muốn trốn sao?”

Theo sát sau bọn họ liền nhìn đến có hai che thiên tế nhật bàn tay to mang theo vô thượng uy áp theo thiên thượng hạ xuống, đối với Thanh Quắc cùng Xích Ly Diễm kia khổng lồ thân mình mạnh chính là một chưởng vỗ đi xuống.

“Rầm rầm!” Hai tiếng, cường đại như Thanh Quắc cùng Xích Ly Diễm thế nhưng nháy mắt bị kia một chưởng cấp vỗ vào mặt đất, hồn thể huyết nhục mơ hồ, ngay cả trong cơ thể xà cân đều lộ đi ra, trên mặt đất chính là hơi hơi vặn vẹo một chút, liền hoàn toàn nhúc nhích không

được chút.

Đỏ tươi máu như nước suối theo bọn họ khổng lồ thân mình trào ra, nhiễm đỏ đại địa.

Thiên địa một mảnh tĩnh mịch!

Nguyên bản người theo trong trận liều mạng muốn lao ra ngoài trận, tất cả đều theo bản năng dừng lại thân ảnh, sắc mặt tái nhợt, hai mắt tràn ngập hoảng sợ ánh mắt.

Kia nhưng là hai vị thái thượng trưởng lão, nhưng là thanh xà điện cùng xích xà điện cường đại nhất thiên tiên. Cho dù bọn họ không có pháp bảo, cho dù phía trước ở đại trận đã bị thương, cho dù bọn họ lao ra đi khi sơ sẩy phòng bị, nhưng này cũng như trước là hai vị cường đại thiên tiên!

Nhưng chỉ có như vậy hai vị cường đại thiên tiên, thế nhưng bị kia theo thiên hạ xuống cự chưởng, một chưởng một cái cấp vỗ vào mặt đất, chút không thể động đậy.

Bọn họ nguyên bản chính là so với hai vị thái thượng trưởng lão còn muốn nhỏ yếu, thật muốn lao ra đi, kia còn không phải tự tìm tử lộ sao?

Hoảng sợ trung, bọn họ thấy được thiên không có một vị quần áo áo trắng nam tử, thản nhiên mà đứng, trên mặt biểu tình bình tĩnh như nước, thoạt nhìn cả người lẫn vật vô hại. Khả xích xà điện cùng thanh xà điện thiên tiên lại tất cả đều phảng phất thấy được kia đến từ viễn cổ thời đại ác ma, người người quay đầu liền hướng trong đại trận chạy.

Tương đối kia nam tử, này trong trận lại phảng phất an toàn rất nhiều.

Nhìn nguyên bản còn liều mạng hướng ngoài trận chạy, nay lại quay lại đầu, từng cùng Hạ Vân Kiệt từng có quá tiết Ngao Nhận, còn có này khác không kiến thức Hạ Vân Kiệt lợi hại tứ hải cung thiên tiên tất cả đều cả người nhịn không được run run một chút.

Đến giờ phút này, bọn họ mới chính thức hiểu được, cường đại như bọn họ cung chủ, vì sao đều phải bái này nam nhân làm đại vương! Mà Ngao Nhận tắc càng nhiều một phần phức tạp tâm tình, đến giờ phút này, hắn mới hiểu được, hắn cùng trước mắt vị này đại vương chênh lệch thật sự quá lớn.

Ở đại vương trước mặt, hắn vị này tứ hải cung đông cung thiếu cung chủ căn bản không có một điểm có thể đáng giá kiêu ngạo, hắn một bàn tay liền là đủ đem hắn chụp hồn bay phách lạc.

“Sát! Một cái không lưu!” Sớm đã đã biết đại vương lợi hại Ngao Thiên đám người nhìn thấy cuối cùng còn là kinh động đại vương tự mình ra tay, cũng là một trận thẹn quá thành giận, tất cả đều ào ào lại đem hơn phân nửa cái thân mình vươn ra thủy tường, hướng này quay đầu thiên tiên oanh sát mà đi, Ngao Thiên lại ở thẹn quá thành giận dưới, một phen đoạt quá Ngao Nhận thao túng trấn cung pháp bảo thôn hải kim bát, đối với người trong trận hung hăng liền tạp đi.

Ngao Thiên thực lực so với Ngao Nhận cường đại rồi không ít, hắn tự mình ra tay tế phóng thôn hải kim bát, thôn hải kim bát uy lực nhất thời tăng vọt, vạn đạo kim quang hạ xuống, ép tới trong trận xích xà điện cùng thanh xà điện thiên tiên nhóm người người hành động chậm chạp, thân mình bị áp bách phát ra ca ca ca thanh âm.

Bành Thiên Võ đám người gặp còn là kinh động chưởng

giáo, tự nhiên cũng cùng Ngao Thiên giống nhau thẹn quá thành giận, tất cả đều sát khí ngập trời.

“Sát! Sát! Sát!” Bành Thiên Võ đám người rống giận, liều lĩnh hướng pháp bảo trung quán chú pháp lực, đối với này còn kinh hồn chưa định xích xà điện cùng thanh xà điện thiên tiên oanh sát mà đi.

Này xích xà điện cùng thanh xà điện thiên tiên nay vốn sẽ không có tiên khí, lại là bị vây kinh hồn chưa định trong lúc đó, ở Ngao Thiên đám người dưới cơn thịnh nộ, lại làm sao ngăn cản được trụ, bất quá chỉ khoảng nửa khắc, liền người người bị oanh sát thành tra tra.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1509 : Vu Hàm tổ sư

Theo Ngao Thiên đám người xuất hiện, đến bày ra tứ hải phúc thiên đại trận, tái đến Hạ Vân Kiệt ra tay đánh chết Xích Ly Diễm, Thanh Quắc cùng với Ngao Thiên đám người dưới cơn thịnh nộ diệt giết này khác xích xà điện cùng thanh xà điện thiên tiên, miêu tả đứng lên tựa hồ rất dài, trên thực tế bất quá liền một lát công phu.

Thậm chí xích xà điện cùng thanh xà điện truân trữ ở tổng bộ đại quân còn không có tới kịp điều tề khi, bọn họ chính phó điện chủ, bọn họ thái thượng trưởng lão liền đều đã diệt sát.

Chờ bọn họ ào ào tới rồi khi, phát hiện cũng là một đám người chính như lang giống như hổ đối với xoay người chạy trốn thanh xà điện, xích xà điện đệ tử đuổi giết, mà bọn họ thiên tiên cấp cường giả một cái cũng không ở.

“Chạy mau a! Điện chủ đã chết! Thái thượng trưởng lão cũng đã chết!”

“Tứ hải cung người sát tới cửa đến đây! Điện chủ, thái thượng trưởng lão tất cả đều bị bọn họ giết chết !”

“……”

Tứ hải cung ở thanh xà điện, xích xà điện trong hàng đệ tử danh khí chung quy so với Vu Hàm môn này sớm đã mai danh ẩn tích xuống dốc môn phái cường đại rất nhiều, này sinh tồn thanh xà điện cùng xích xà điện các đệ tử tự nhiên mà vậy cho rằng bọn họ điện chủ, thái thượng trưởng lão là chết ở tứ hải cung cường giả trong tay mà không phải Vu Hàm môn, cho nên nhắc tới đều là tứ hải cung, lại ít có Vu Hàm môn.

Kia vội vàng tới rồi đại quân nghe đến mấy cái này nói,

tâm đều lập tức thật lạnh thật lạnh.

Tứ hải cung, kia nhưng là tứ hải giới vực bá chủ, kia nhưng là so với xích xà điện cùng thanh xà điện còn mạnh hơn không ít thế lực lớn a!

Ngay cả điện chủ, thái thượng trưởng lão đều đã chết, bọn họ còn đánh cái rắm a! Còn là chạy trốn đi.

Vì thế vội vàng tới rồi đại quân quân tâm nháy mắt đã bị phá hủy, trừ bỏ số rất ít đối thanh xà điện cùng xích xà điện trung thành tận tâm tu sĩ còn mưu toan phản kháng, những người khác không phải quay đầu chạy trốn, đó là phủ phục ở đất hô to “Tha mạng”.

Cầm tặc trước cầm vương, quả nhiên đúng vậy a! Hạ Vân Kiệt gặp bất quá một lát công phu, ở mất đi thiên tiên cấp cường giả sau, to như vậy thanh xà điện cùng xích xà điện căn bản không chịu nổi nhất kích, trong đầu không khỏi âm thầm cảm khái, đồng thời cũng dâng lên một tia cảnh giác, hắn là tuyệt đối không cho phép Vu Hàm môn cũng xuất hiện đồng dạng tình huống.

Xem ra về sau phải muốn tăng mạnh môn trung đệ tử hợp kích trận pháp diễn luyện, như thế cho dù mất đi cường giả, cũng không về phần đánh mất tin tưởng, nhất hội ngàn dặm, mặc người xâm lược.

Trong lòng âm thầm báo động chính mình, Hạ Vân Kiệt dĩ nhiên một bước bước trên kia liếc mắt một cái vọng không đến đỉnh núi, cao ít nhất trăm vạn trượng đã ngoài vu sơn.

Đứng ở vu sơn kia một mảnh bằng phẳng đỉnh núi trục tuyến, ánh mắt đảo qua một trái một phải, nhất thanh nhất xích thanh xà điện cùng xích xà điện cung điện đàn, một cỗ không hiểu cảm xúc ở Hạ Vân Kiệt trong lòng nhộn nhạo.

Ở hắn đứng vị trí, nguyên bản hẳn là vu điện sở đứng sừng sững địa phương, hai bên thanh xà điện cùng xích xà điện tắc bảo vệ xung quanh vu điện, nay này trung ương vị trí cũng đã trở thành một mảnh phế tích, rốt cuộc nhìn không tới chút năm đó Vu Hàm môn huy hoàng.

Đồng thời Hạ Vân Kiệt ngón út đội kia mai đại biểu cho chưởng môn tín vật bất tử giới trên có khắc họa ngọn núi, quanh quẩn ngọn núi tiên linh khí, thậm chí trong núi nhất thảo nhất mộc, tất cả đều tựa hồ hoàn toàn sống lại đây.

Tiên khí phiêu động, cỏ cây theo gió lay động.

Đây là chuyện gì xảy ra? Hạ Vân Kiệt mắt quan sát, thần niệm theo bản năng hướng tới bất tử giới tìm kiếm.

Từng Hạ Vân Kiệt sư phụ vu Trạch ban cho hắn ba dạng truyền thừa vật phẩm, một kiện là bắt tại trên cổ màu đen hoa tai, sau lại trong lúc vô ý bị Hạ Vân Kiệt cởi bỏ, chính là thập nhị đô thiên vu tổ Đế Giang kỳ, thứ hai kiện là một bói toán dùng là quy xác, kia quy xác Hạ Vân Kiệt vẫn tùy thân mang theo, nhưng ở trên hư không trong thông đạo lại hoàn toàn hóa thành hư vô, hiển nhiên chẳng phải là cái gì lợi hại pháp bảo, không biết là vị nào môn trung tiền bối truyền thừa xuống dưới. Mà thứ ba kiện đó là Hạ Vân Kiệt ngón út mang chưởng môn tín vật.

Cái này tín vật Hạ Vân Kiệt vẫn cảm thấy rất kỳ quái, hắn từng rất nhiều lần dụng thần niệm đi tra xét quá, nhưng phát hiện cái này chính là một cái nhẫn, trừ bỏ phong cách cổ xưa một ít, cũng không có cái gì chỗ đặc biệt. Nhưng lại cứ ở trải qua hư không thông đạo lần đó đại nổ mạnh sau, trừ bỏ thập nhị đô thiên vu tổ Đế Giang kỳ, cũng chỉ có này nhẫn giữ lại.

Sau lại, Hạ Vân Kiệt biết này nhẫn được xưng là bất tử giới sau, tự nhiên lại không thiếu được một phen thăm dò, nhưng như trước không có gì thu hoạch.

Này bất tử giới giống như là bình thường nhất một cái nhẫn, nhưng Hạ Vân Kiệt lại biết nó tuyệt đối không bình thường. Nếu không Vu Hàm môn sẽ không bắt nó làm như chưởng môn tín vật truyền thừa xuống dưới, mà Hạ Vân Kiệt ở trên hư không trong thông đạo bị cuốn vào không gian gió lốc khi, này nhẫn nếu chính là một cái bình thường nhẫn, cũng tuyệt đối không có khả năng bình yên vô sự.

Nguyên bản Hạ Vân Kiệt chính là theo bản năng lại dụng thần niệm thăm dò, cũng không có chờ mong có cái gì thu hoạch. Mà khi Hạ Vân Kiệt thần niệm đụng chạm đến bất tử giới khi, đột nhiên gian liền cảm thấy trước mắt tối sầm lại, tái tiếp theo, trước mắt sáng ngời.

Xuất hiện ở trước mặt hắn cũng không phải vừa rồi hắn đứng vu sơn bằng phẳng đỉnh núi, mà là một tòa cao ngất nhập thiên, thị lực căn bản không thể đến cự sơn.

Đứng ở kia dưới núi, cho dù Hạ Vân Kiệt nay ngầm dĩ nhiên có được kim tiên cao nhất thực lực, như trước không cầm nổi lòng cảm thấy tự thân nhỏ bé.

Cái này cũng chưa tính cái gì, nhất cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy khiếp sợ là, này sơn cũng là như vậy quen thuộc, trên núi cây cối mỗi một khỏa đều cao ngất trong mây, trên núi nơi nơi là linh thảo tiên dược, thậm chí kém cỏi nhất đều là thánh cấp linh dược. Ở ba ngàn giới cực kì hiếm thấy tiên cấp linh dược ở trong này lại tùy ý có thể thấy được, thậm chí tại kia cao ngất trong mây ngọn núi đỉnh nơi nào đó, Hạ Vân Kiệt thậm chí ngửi được một tia làm cho hắn thần niệm đều cảm thấy vô cùng thoải mái, thậm chí ẩn ẩn có biến càng phát ra ngưng luyện hương

thơm hơi thở. Chỉ tiếc kia này sơn càng lên cao, tựa hồ càng có một loại thần kỳ lực lượng phong ấn, cho dù lấy Hạ Vân Kiệt như thế cường đại thần niệm, đến giữa sườn núi trở lên đi một ít, liền không thể tiếp tục nhìn trộm.

“Đây là bất tử thần sơn!” Ngửi kia thần kỳ hương thơm hơi thở, nhìn trước mắt quen thuộc cảnh tượng, Hạ Vân Kiệt tâm thần đột nhiên run lên, rốt cục nghĩ tới nơi này chính là vu tộc thánh địa, bất tử thần sơn. Năm đó Vu Hàm môn, còn có bất tử hoàng điểu đó là phụ trách trông coi này thần sơn vu tộc đệ tử cùng thần cầm.

“Ngươi nói đúng vậy, nơi này chính là bất tử thần sơn. Qua nhiều năm như vậy, rốt cục lại nhìn đến ta vu tộc hậu đại bước vào này sơn.” Một đạo tang thương mà thương lão thanh âm đột nhiên ở bất tử thần sơn vang lên, tiếp theo Hạ Vân Kiệt nhìn đến hắn thần niệm không thể thăm dò ngọn núi phía trên, không gian nổi lên một trận gợn sóng, dần dần ngưng tụ ra một người cao lớn vô cùng nam tử đến.

Đúng là Hạ Vân Kiệt ở Vu Hàm môn vu điện nhìn đến kia phúc cự họa trung, cao như cự sơn, hùng vĩ vô cùng nam tử.

“Vu Hàm tổ sư!” Hạ Vân Kiệt vừa thấy đến kia nam nhân, nhất thời cả người chấn động, hai đầu gối nhịn không được một khúc, quỳ xuống.

“Ngươi là ta Vu Hàm môn đệ tử?” Gặp Hạ Vân Kiệt đột nhiên quỳ xuống xưng hô chính mình là Vu Hàm tổ sư, Vu Hàm đầu tiên là hơi hơi cảm thấy một tia kinh ngạc, tiếp theo lại sái nhiên cười nói:“Lão phu nhưng thật ra đã quên, này bất tử thần giới chính là Vu Hàm môn chưởng môn tín vật, ngươi tự nhiên là ta Vu Hàm môn đệ tử.”

Bất quá theo sát sau Vu Hàm lại nhíu mày nói:“Chính là

vì sao ngươi tu luyện cũng không phải ta Vu Hàm môn bất tử huyền công, hay là bất tử huyền công dĩ nhiên thất truyền sao?”

“Hồi tổ sư, bất tử huyền công còn không từng hoàn toàn thất truyền, chính là cũng đã không hoàn toàn. Đệ tử bởi vì mặt khác có truyền thừa, cho nên năm đó sư tôn cũng không có truyền cho ta bất tử huyền công.” Hạ Vân Kiệt cung kính trả lời.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1510 : Hơi thở

“Ngươi có khác truyền thừa?” Vu Hàm trên mặt hiện lên một tia nghi hoặc sắc, bất quá một đôi sâu không thấy đáy hai mắt lại đột nhiên có kim quang bắn ra, dừng ở Hạ Vân Kiệt trên người.

Dù là Hạ Vân Kiệt nay thần niệm đã ngưng luyện vô cùng, ngầm chân chính tu vi cũng đã đạt tới kim tiên cảnh giới, nhưng ở Vu Hàm hai mắt bắn ra kim quang dưới, vẫn như cũ cảm giác chính mình phảng phất bị lột sạch bình thường, không có gì có thể che dấu.

“Ngươi là Vu vương Hạ Vũ hậu đại!” Vu Hàm kia hùng vĩ như núi thân mình đột nhiên chấn động, trên mặt nhịn không được lộ ra khiếp sợ cùng kích động sắc.

“Không đúng, ngươi trên người còn có này khác hơi thở, là vu tổ Đế Giang cùng Hậu Nghệ hơi thở.” Vu Hàm theo sát sau nói, trên mặt khiếp sợ cùng kích động sắc càng đậm.

“Hồi tổ sư, đệ tử quả thật là Vu vương Hạ Vũ huyết mạch hậu nhân, cơ duyên xảo hợp dưới, lại được vu tổ Đế Giang cùng Hậu Nghệ truyền thừa.” Hạ Vân Kiệt cung kính trả lời.

“Hảo, hảo, xem ra là trời không vong ta vu tộc a!” Vu Hàm nghe vậy kích động nói.

“Không đúng, ngươi trên người còn có một cỗ hơi thở, kia hơi thở lão phu cũng là rất quen thuộc, nhưng không thể nói rõ đến.” Bất quá rất nhanh Vu Hàm trên mặt lại lộ ra một tia hoang mang sắc.

Hạ Vân Kiệt biết Vu Hàm nhận thấy được khẳng định là Cửu U tố âm nữ đế ở lại chính mình trên người một lũ

tiên thiên hơi thở, trên mặt nhưng thật ra lộ ra một tia xấu hổ sắc nói:“Hồi tổ sư, đó là Cửu U Tố Âm nữ đế hơi thở.”

“Nguyên lai là Tố Nữ hơi thở, trách không được lão phu hội cảm thấy như vậy quen thuộc. Bất quá ngươi trên người như thế nào sẽ có của nàng hơi thở đâu? Hay là nàng nay cũng đã tổn lạc, ngươi được của nàng truyền thừa bất thành?” Vu Hàm đầu tiên là hoàn toàn hiểu được, bất quá tiếp theo lại toát ra một tia nghi hoặc cùng ảm đạm hao tổn tinh thần.

Không biết là nghĩ nổi lên năm đó kia kịch liệt một trận chiến, còn là bởi vì hắn cùng Cửu U Tố Âm nữ đế từng có giao tình, hoặc là hai người đều có chi.

“Này, này…… Tố Nữ nhưng thật ra còn tại.” Dù là Hạ Vân Kiệt da mặt nay cũng không bạc, cũng quý làm một phái chưởng giáo, quyền thế thật lớn, nhưng Vu Hàm chính là Vu Hàm môn tổ sư gia, ở trước mặt hắn, Hạ Vân Kiệt bất quá chính là một tiểu bối, bị Vu Hàm như vậy vừa hỏi, nhất thời ấp úng đứng lên.

“Tố Nữ còn tại liền còn tại bái, tiểu tử ngươi ở lão phu trước mặt như vậy nhăn nhó ra sao cố?” Vu Hàm gặp Hạ Vân Kiệt một đại nam nhân nhăn nhó, không khỏi tức giận trừng mắt nói.

“Là.” Hạ Vân Kiệt cười khổ trả lời.

Hắn tổng không thể cùng Vu Hàm nói, chính mình đem Tố Nữ cấp thượng, cho nên mới như vậy nhăn nhó đi.

“Không đúng, không đúng!” Bất quá Hạ Vân Kiệt không nghĩ nói Tố Nữ, khả Vu Hàm lại tựa hồ rất bát quái tinh thần, phe phẩy đầu nói:“Nếu Tố Nữ không có ngã xuống, ngươi trên người như thế nào sẽ có của nàng hơi thở, mà còn là tiên thiên hơi thở, chẳng lẽ nàng còn

có thể đem tiên thiên chi khí phân cho ngươi một lũ bất thành? Cho dù phân cho ngươi một lũ, thân thể của ngươi cũng thừa nhận không nổi a, trừ phi ngươi cùng nàng hợp…… Hợp……”

Nói xong, nói xong Vu Hàm tròng mắt liền trợn tròn, như là xem quái vật trên dưới đánh giá Hạ Vân Kiệt, đem Hạ Vân Kiệt cấp đánh giá mồ hôi lạnh đầm đìa, tóc gáy đều căn căn dựng thẳng lên.

“Không có khả năng, không có khả năng, Tố Nữ theo đuổi nhưng là cực âm chi đạo. Cho dù nàng buông tha cho cực âm chi đạo, cũng không khả năng tìm ngươi hợp thể a. Nghĩ năm đó bao nhiêu ngưu nhân mơ ước Tố Nữ a, cho dù lão phu, khụ khụ, khi đó Tố Nữ đều là con mắt không xem bọn họ liếc mắt một cái, cho dù ngươi là Vu vương huyết mạch, nàng cũng không lý do coi trọng ngươi, nghĩ năm đó Vu vương kỳ thật cũng là, khụ khụ, không có khả năng, không có khả năng.” Vu Hàm tự nhủ nói cái không ngừng, đầu cũng đi theo kawcs cái không ngừng, đem Hạ Vân Kiệt cấp diêu kinh hồn táng đảm.

Vu Hàm lại lần nữa đem ánh mắt dừng ở Hạ Vân Kiệt trên người, sau đó nửa tin nửa ngờ hỏi:“Tiểu tử, ngươi thật sự cùng Tố Nữ ngủ?”

Câu hỏi sau, Vu Hàm trên mặt rõ ràng lộ ra khẩn trương biểu tình, một đôi tràn ngập bát quái còn có không tin ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt.

“Đúng vậy, tổ sư.” Hạ Vân Kiệt đành phải gật đầu cho khẳng định đáp án, trong đầu cũng không từ tự chủ nổi lên một tia sầu não phiền muộn.

Năm đó từ biệt, đó là hai người ân đoạn nghĩa tuyệt, từ đó đó là người lạ, nay lại lần nữa hồi tưởng khởi, Hạ Vân Kiệt tâm tình lại như thế nào không sầu não phiền

muộn?

“Ngươi, ngươi, ngươi thế nhưng thật sự ngủ Tố Nữ!” Gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu, Vu Hàm chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói chuyện đều lắp bắp lên, phải biết rằng năm đó Cửu U Tố Âm nữ đế nhưng là cùng vu tổ ngang hàng tương xứng nữ trung hào kiệt a! Đừng nói hắn Vu Hàm, liền ngay cả vu tộc vu tổ, Vu vương đều từng đối Cửu U Tố Âm nữ đế động đa nghi, không nghĩ tới kết quả là thế nhưng theo hắn một vị vãn bối đệ tử, cho dù Vu Hàm là thượng cổ thời đại cực kì lợi hại đại vu, nhất thời nửa khắc cũng đều bị tin tức này cấp chấn đến thất điên bát đảo.

Một hồi lâu nhi, Vu Hàm mới mạnh nhớ tới đến, trước mắt vị này nam tử nhưng là chính mình không biết truyền thừa bao nhiêu đời đệ tử, không khỏi lại cười ha ha đứng lên, nói:“Chuẩn Đề, tiếp dẫn, Nguyên Thủy, Di Lặc, nhiên đăng, Ngọc Đế…… Các ngươi không phải thực ngưu sao? Các ngươi không phải thực hội tính kế sao? Kết quả là lại như thế nào, bất tử thần sơn như trước lạc không đến các ngươi trong tay, các ngươi mơ ước Cửu U Tố Âm nữ đế cũng thành ta Vu Hàm môn đệ tử nữ nhân, ha ha ha!”

Vu Hàm báo ra liên tiếp vang chấn thượng cổ thời đại nhân vật tên, cười đến tùy ý bừa bãi. Giảo toàn bộ bất tử thần sơn chỗ thiên địa không gian rung chuyển, cuồng phong gào thét.

Nhưng Hạ Vân Kiệt lại ở hắn trong tiếng cười nghe được bi phẫn, nghe được tang thương, nghe được vắng vẻ.

“Tổ sư!” Hạ Vân Kiệt nhẹ giọng kêu lên.

Vu Hàm thế này mới đình chỉ cười to, ánh mắt dừng ở Hạ Vân Kiệt trên người nói:“Ngươi tốt lắm, tốt lắm. So

với chúng ta này đó lão gia này tốt vô số lần. Ngươi lại đứng lên, làm cho lão phu hảo hảo nhìn nhìn lại ngươi.”

Vu Hàm nói xong bàn tay to tìm tòi, liền đem Hạ Vân Kiệt theo mặt đất bắt đứng lên, đặt ở chính mình bàn tay.

“Di, không đúng, ngươi trên người như thế nào còn có Dao Trì Kim Mẫu tiên thiên bàn đào thụ hơi thở?” Nói xong Vu Hàm liền đem cái mũi để sát vào Hạ Vân Kiệt, không ngừng ngửi, nói:“Đúng vậy, chính là tiên thiên bàn đào thụ hơi thở, lão phu nhưng là quản lý vu tộc bất tử thần sơn đại vu, tối am hiểu đó là thao túng các loại dược thảo tiên quả, này hơi thở tuyệt đối sẽ không sai. Chẳng lẽ nói……”

Nói xong nói xong, Vu Hàm tròng mắt lại trợn tròn, chỉ vào Hạ Vân Kiệt nói:“Ngươi sẽ không cấp Ngọc Đế kia tiểu tử vợ ngoại tình đi? Ha ha ha, quá sung sướng, quá sung sướng!”

“Tổ sư, ngài lão suy nghĩ nhiều. Ta cùng Dao Trì Kim Mẫu căn bản không có gì quan hệ.” Hạ Vân Kiệt dở khóc dở cười nói.

“Không có khả năng a! Ngươi nếu không cùng Dao Trì Kim Mẫu có một chân, nàng hội đem tiên thiên bàn đào thụ tặng cho ngươi? Kia nhưng là của nàng mệnh căn tử!” Vu Hàm trừng mắt nói.

“Ta này khỏa bàn đào thụ không phải Dao Trì Kim Mẫu kia một gốc cây, mà là mặt khác một gốc cây.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Không có khả năng, trong thiên địa cũng chỉ có một gốc cây tiên thiên bàn đào thụ, như thế nào lại toát ra đến đây một gốc cây đâu?” Vu Hàm không tin nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Vu Hàm không tin, đành phải đem vu tổ Hậu Nghệ sự tình nhất nhất nói ra cấp Vu Hàm nghe.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1511 : Thượng cổ chuyện cũ

Vu Hàm nghe xong sau, thật lâu không có ngôn ngữ, chính là trầm mặc. Nhưng Hạ Vân Kiệt lại trong mắt hắn thấy được vô cùng bi thương, còn có không thể nề hà phẫn nộ.

“Ngươi nếu được Hậu Nghệ vu tổ truyền thừa, lại được hắn huyết nhục sở tài bồi tiên thiên bàn đào thụ, kia tương lai ngươi nếu gặp được kia hại hắn nghịch đồ Phùng Mông, tất yếu tru giết hắn, thay Hậu Nghệ vu tổ báo thù.” Hồi lâu Vu Hàm thanh âm đau kịch liệt nói.

“Đệ tử tuân mệnh.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy quỳ một gối xuống lĩnh mệnh.

“Ngươi là Vu vương hậu đại, lại vu tổ truyền thừa, hơn nữa còn là Cửu U Tố Âm nữ đế nam nhân, luận đứng lên, ngươi này gì một thân phận đều là đủ cùng lão phu cùng ngồi cùng ăn, nhưng thật ra không cần như thế cung khiêm đa lễ.” Vu Hàm nói.

“Đệ tử nếu bái nhập Vu Hàm môn hạ, tự nhiên muốn tôn tổ sư vi tôn.” Hạ Vân Kiệt thần sắc nghiêm túc nói.

“Hảo, hảo. Xem ra trời không vong ta vu tộc cùng Vu Hàm môn. Bất quá ngươi là Vu vương hậu đại, lại vu tổ truyền thừa, lại Tố Nữ ưu ái, tiên thiên bàn đào thụ, còn có này bất tử thần sơn, có thể nói phúc duyên thâm hậu, tương lai tất là ta vu tộc đương hưng chi vương. Lão phu cũng là vu tộc một phần tử, cũng là không đảm đương nổi ngươi này tổ sư danh xưng, như vậy đi, dù sao ngươi cũng không có tu luyện lão phu bất tử huyền công, tu là vũ vương pháp quyết, sau này ngươi liền cùng lão phu ngang hàng tương xưng đi. Không cần nhiều như vậy lễ, miễn cho rơi ta vu tộc vương giả oai

phong.” Vu Hàm đầu tiên là toát ra vui mừng sắc, lập tức lại vẻ mặt trang nghiêm nói.

“Này vạn vạn không thể, đệ tử tuy rằng không có tu luyện bất tử huyền công, nhưng có thể có hôm nay thành tựu, lại tất cả đều lại năm đó ân sư ân cần dạy bảo, lại khởi khả cùng tổ sư ngài ngang hàng tương xưng? Kia chẳng phải là khi sư diệt tổ ?” Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ một tia sợ hãi sắc nói.

“Hảo, hảo!” Vu Hàm gặp Hạ Vân Kiệt nói như thế, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt càng phát ra hơn vài phần vui mừng, nói:“Ngươi đã kiên trì, kia như vậy đi, ngươi cho dù lão phu thu cách đại đệ tử. Về sau ngươi liền xưng lão phu một tiếng sư phụ. Nếu không tương lai ngươi lên tiên giới, bối phận rất thấp khó tránh khỏi muốn thấp người một đầu, cũng là có tổn hại ta vu tộc vương giả uy phong.”

Hạ Vân Kiệt gặp Vu Hàm nói như thế, nhưng thật ra không tốt tái cự tuyệt, cung kính về phía Vu Hàm dập đầu ba cái, kêu một tiếng sư phụ, sau đó mới nói:“Đệ tử ở thế tục tiên sư đối đệ tử ân trọng như núi, đệ tử một ngày cũng không dám quên, sau này lại hay là muốn xưng hắn là sư.”

“Đó là tự nhiên. Vi sư này cử chính là cho ngươi một cái danh phận, này khác cũng không hạn chế. Huống hồ Vu Hàm môn thế hệ trước đệ tử nay hẳn là đều đã mất đi, lưu lại nhưng cũng đều ở ngươi bối phận dưới, cũng không gây trở ngại.” Vu Hàm gật gật đầu nói.

Gặp Vu Hàm như vậy nói, Hạ Vân Kiệt cũng liền thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó mới ngẩng đầu nhìn phía Vu Hàm, hỏi:“Sư phụ ngài đã khoẻ mạnh, vì sao lại giấu ở này bất tử giới? Còn có trước mắt này sơn hay là thực chính là ta vu tộc thánh sơn bất tử thần sơn sao?”

Hạ Vân Kiệt lời này vừa hỏi xuất khẩu, Vu Hàm cả người liền lại lần nữa trầm mặc xuống dưới, trong mắt toát ra một tia hồi ức cùng bi phẫn sắc.

Hồi lâu, Vu Hàm mới dùng trầm trọng sầu não thanh âm chậm rãi nói:“Nói với ngươi nói bất quá chính là vi sư hồn phách mà thôi.”

“Cái gì? Sư phụ ngài rõ ràng……” Hạ Vân Kiệt nghe vậy khiếp sợ nói.

“Ngươi lại nghe vi sư cho ngươi giảng đi xuống.” Vu Hàm đánh gãy Hạ Vân Kiệt, sau đó tiếp tục nói:“Thượng cổ thời đại, vu tộc rầm rộ, người tài ba xuất hiện lớp lớp. Không chỉ có có Cộng Công, Chúc Dung, Hình Thiên, Đế Giang, Hậu Nghệ, Khoa Phụ, Lôi thần, nhục thu, Câu Mang, huyền minh, hậu thổ, phong bá vũ sư mười hai vị thần thông quảng đại vu tổ, ra Xi Vưu, vu chân, vu cô, vu bành, vu lễ còn có vi sư cá cường đại đại vu, lại ra một cái khai sáng vu đạo song tu, pháp lực vô biên Vu vương Hạ Vũ.”

“Thịnh cực mà suy! Vu tộc rầm rộ, tự nhiên khiến cho thế lực khác đỏ mắt ghen tị, hơn nữa vu tộc trời sanh tính thích tranh cường háo thắng, bên trong tranh đấu không ngừng, liền cũng liền cho khắp nơi thế lực xúi giục, hãm hại cơ hội. Vì thế thượng cổ thời đại, làm Vu vương đi xa hỗn độn thế giới, tìm kiếm hỗn độn đại đạo sau, vu tộc bên trong ở tây phương giáo còn có Xiển giáo các thế lực thiết kế xúi giục dưới, rốt cục bắt đầu sụp đổ, vu tổ trung Cộng Công cùng Chúc Dung thành vì tử địch, đại chiến không thôi, lại cùng năm đó đồng dạng rầm rộ yêu tộc cho nhau tranh bá, đại chiến không ngớt. Cuối cùng vu tộc dần dần đi hướng suy sụp, mà yêu tộc đã ở thượng cổ một trận chiến trung, nguyên khí đại thương, rất nhiều đại yêu đều bị tây phương giáo nhân cơ hội thu phục đi, khiến cho tây phương giáo rầm rộ. Mà người khởi xướng Xiển giáo lại kì kém một chiêu,

không chỉ có không có thể được đến ưu việt, ngược lại bị tây phương giáo bày một đao, không chỉ có bị tây phương giáo đào không ít xuất sắc đệ tử, tức thì bị tây phương giáo châm ngòi cùng sư đệ, Tiệt giáo giáo chủ Thông Thiên trở mặt thành thù, càng đấu thiếu chút nữa lưỡng bại câu thương. Thượng cổ đại chiến, Nguyên Thủy duy nhất lao đến chỗ tốt, đó là thượng cổ đại chiến, thiên địa chia lìa sau, lấy hắn làm chủ, thành lập thiên đình, trên danh nghĩa quản hạt toàn bộ tiên giới. Về phần sau lại như thế nào vi sư cũng không mà biết.”

“Thượng cổ đại chiến, vi sư bởi vì trông coi tộc của ta thánh sơn chi cố, cũng không có tham dự, có thể may mắn còn tồn tại. Nhưng thánh sơn có trường sinh bất tử dược, lại có vô cùng tận tiên thảo linh dược, trong núi lại có năm đó Vu vương Hạ Vũ chi phụ cổn theo hoàng đế chỗ đến tức nhưỡng. Khắp nơi thế lực sớm đã đỏ mắt tộc của ta thánh sơn, lại như thế nào khả năng như vậy bỏ mặc tộc của ta thánh sơn dừng ở vi sư trong tay đâu.”

“Vi sư biết, đại chiến sau, khắp nơi tất đến cướp đoạt tộc của ta thánh sơn, nghĩ đến sư thực lực cũng tất nhiên trông coi không được bất tử thần sơn. Nhưng vi sư lại khởi cam tâm tộc của ta thánh sơn rơi vào người khác tay, thượng cổ đại chiến sau, bởi vì thiên địa pháp tắc đã bị thật lớn phá hư, thiên địa không gian cực kì không xong, mỗi một ngày đều có không gian gió lốc bùng nổ, có đại địa băng liệt, chỉ sợ muốn quá thời gian rất lâu mới vừa rồi có thể hoàn toàn ổn định xuống dưới. Vi sư khi đó tìm hiểu trường sinh bất tử thảo, đã rất tâm đắc, đã tu luyện đến vu tổ cảnh giới, chính là lại khuy không đến Vu vương cảnh giới. Nếu là khuy đến Vu vương cảnh giới, liền cùng kia tây phương giáo lớn nhỏ giáo chủ, Nguyên Thủy, Thông Thiên, lão tử tam giáo giáo chủ đều có sinh tử một trận chiến lực, lại có người nào dám đánh ta tộc bất tử thần sơn chủ ý?”

“Vì không cho tộc của ta thánh sơn rơi vào người khác sau, vi sư dù lấy thân xác làm dẫn, dẫn động thiên địa pháp tắc, mạnh mẽ mở mang ra một cái tiểu thế giới, đem bất tử thần sơn di nhập, lại lấy hồn phách phong tỏa này tiểu thế giới, không cho này tiết lộ đi ra ngoài chút hơi thở, làm cho người ta nghĩ đến bất tử thần sơn ở thiên địa băng liệt biến mất. Vừa rồi vi sư minh minh trung cảm giác được bất tử thần sơn tựa hồ cùng ngoại giới nổi lên một tia như có như không liên hệ, lại cảm ứng được có cỗ tinh thuần thần niệm tham nhập, kia thần niệm có quen thuộc vu hơi thở. Vi sư thế này mới đem ngươi dẫn tới nơi này đến.” Vu Hàm nói.

Hạ Vân Kiệt lẳng lặng nghe, đối với năm đó đại chiến, hắn không có bao nhiêu bi thống tâm tình. Dù sao hắn không phải người kia thời đại, hơn nữa vu tộc diệt vong theo chân bọn họ tự thân bên trong không đoàn kết cũng có quan hệ. Nếu không lấy mười hai vu tổ thực lực, nếu là bày ra thập nhị đô thiên vu tổ đại trận, cho dù giáo chủ đích thân tới, cũng căn bản không làm gì được vu tộc.

Nhưng làm Vu Hàm vẻ mặt bình tĩnh nói đến chính mình lấy thân xác làm dẫn, dẫn động thiên địa pháp tắc, mở mang ra một cái tiểu thế giới, mạnh mẽ đem bất tử thần sơn di nhập trong đó, lại lấy tự thân cường đại hồn phách phong tỏa trụ toàn bộ thế giới, Hạ Vân Kiệt tâm thần cũng không chịu khống chế thật to bị rung động ở.

Đây mới là chân chính đại trượng phu, mới là chân chính đáng giá hắn lâm vào mà phấn đấu vu tộc!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1512 : Truyền thừa

“Sư tôn, nếu tương lai có một ngày, đệ tử nếu có thể thành tựu Vu vương cảnh giới, tất làm cho tộc của ta thánh sơn lại thấy ánh mặt trời, làm cho không người dám mạo phạm!” Hạ Vân Kiệt thần sắc trang nghiêm một chữ một chút nói.

“Hảo, vi sư thân là trấn thủ bất tử thần sơn đại vu, lại chỉ có thể làm cho thần sơn che đậy, tương lai ngươi nếu có thể làm cho tộc của ta thánh sơn lại thấy ánh mặt trời, vi sư kia một ngày cho dù hồn bay phách lạc, cũng là sáng mắt.” Vu Hàm thần sắc vui mừng nói, trong mắt toát ra nồng đậm chờ mong.

“Không, sư tôn ngài nếu tu luyện bất tử huyền công, liền có thể bất tử bất diệt, tương lai có một ngày đệ tử chắc chắn sư phụ trọng tố kim thân.” Hạ Vân Kiệt thần sắc kiên định nói.

“Hảo, vi sư chờ một ngày này!” Vu Hàm cười nói, tiếp theo lại hỏi chút Hạ Vân Kiệt ngoại giới việc, biết vu tộc nay quả nhiên hoàn toàn xuống dốc, thậm chí Vu Hàm môn đều thiếu chút nữa diệt môn, Vu Hàm tâm tình rõ ràng trầm trọng rất nhiều. Bất quá khi hắn giương mắt nhìn đến Hạ Vân Kiệt khi, trầm trọng tâm tình lại dần dần trở nên sáng sủa đứng lên.

Ở Hạ Vân Kiệt trên người, hắn thấy được hy vọng!

“Tuy rằng đã qua đi dài dòng năm tháng, những người đó khẳng định bị vi sư năm đó chế tạo biểu hiện giả dối cấp mê hoặc, nghĩ đến bất tử thần sơn ở thiên địa băng liệt hoàn toàn hủy diệt, không còn nữa tồn tại, sẽ không tái nhớ thương bất tử thần sơn. Nhưng trường sinh bất tử thảo là thiên địa chí bảo, hơi thở huyền diệu, ở ngươi còn chưa chân chính trở thành vu tổ hoặc là Thái Ất kim

tiên cấp cường giả, có thể lấy tiên thiên chi khí che chắn này này hơi thở phía trước, cũng là không thể tiến vào bất tử phong, cho dù này bất tử giới tiểu thế giới, ngươi cũng muốn thận trọng mở ra tiến vào, để tránh vạn nhất bị người phát hiện. Tốt lắm, trừ bỏ bất tử phong, ngươi tạm thời không thể tiến vào, này trong núi chi dược, ngươi tẫn khả thu thập, sau đó tốc tốc rời đi.” Vu Hàm thu hồi tâm tình, thần sắc nghiêm túc nói.

Vu Hàm loại nào nhân vật lợi hại, năm đó đã là vu tổ cấp cường giả, còn muốn lấy thân xác làm dẫn, dẫn thiên địa pháp tắc mở mang tiểu thế giới che dấu bất tử thần sơn, lại lấy hồn phách phong tỏa chi, hàng tỉ năm không thể đi ra ngoài, có thể nghĩ này bất tử thần sơn tầm quan trọng, lại cũng biết người nhìn trộm này bất tử thần sơn có bao nhiêu cường đại, hơi không cẩn thận, đừng nói Hạ Vân Kiệt bây giờ còn không trở thành chân chính kim tiên, cho dù trở thành chân chính kim tiên, người ta một cái bàn tay xuống dưới đều có thể bắt hắn cho chụp thành thịt nát.

Hạ Vân Kiệt lại không dám đại ý?

“Đệ tử tuân mệnh!” Hạ Vân Kiệt thần sắc nghiêm túc trả lời.

“Tốt lắm, đi hái thuốc đi.” Vu Hàm nói.

“Là.” Hạ Vân Kiệt cung kính lĩnh mệnh, đang chuẩn bị nhảy xuống Vu Hàm bàn tay, lại đột nhiên nhớ tới phía trước cấp cho cha mẹ tìm kiếm linh đan có thể hoàn toàn thay đổi bọn họ căn cốt, khiến cho bọn họ cũng có thể tu luyện đến thành tiên cảnh giới, liền hướng Vu Hàm khom người nói:“Đệ tử còn muốn thỉnh sư tôn ban thưởng một loại đan dược có thể hoàn toàn thay đổi phàm nhân căn cốt, khiến cho bọn họ có thể tu luyện đến tiên nhân thậm chí rất cao cảnh giới.”

“Trừ bỏ nhân giáo giáo chủ cửu chuyển kim đan lại hoặc là ngươi trong cơ thể tiên thiên bàn đào, lại hoặc là này bất tử phong trường sinh bất tử thảo các tiên thiên kỳ dị linh dược chu quả, có thể làm cho phàm nhân vừa mới trở thành tiên nhân, dư giả mặc kệ gì đan dược, đều là không thể cam đoan bọn họ có thể tu luyện đến tiên nhân thậm chí rất tốt cảnh giới, hết thảy đều cần bọn họ tự thân cần thêm tu luyện, lĩnh ngộ cùng cơ duyên.” Vu Hàm nói.

“Điểm ấy đệ tử hiểu được, nhưng đệ tử ít nhất muốn cho bọn họ có được này thiết yếu căn cốt mới được, về phần tương lai bọn họ có thể hay không tu luyện lĩnh ngộ đến kia trình tự, lại chỉ có thể dựa vào bọn họ. Ít nhất đệ tử là hết sức.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Nếu là như thế, nhưng thật ra dễ làm. Vi sư năm đó vốn là là trong tộc tối biết dược thảo luyện đan đại vu, nếu không cũng sẽ không bị nhậm mệnh trấn thủ bất tử thần sơn đại vu. Cũng thế, bởi vì nơi này chính là bất tử thần sơn tàn căn chỗ nơi, cùng bất tử thần sơn có liên hệ, vi sư nguyên bản lo lắng thời gian quá dài sẽ khiến cho thiên địa khí cơ biến hóa, khiến cho người khác chú ý, tưởng tạm gác lại về sau tái truyền cho ngươi vi sư suốt đời sở học. Nhưng ngươi đã hỏi, vi sư liền trước truyền cho ngươi một ít luyện đan thuật, nghĩ đến nay thiên địa chia lìa đã lâu, thiên là thiên, địa là địa, này người có tâm hẳn là sớm đã đã quên hạ giới việc, không đến mức như vậy xảo liền nhìn trộm đến bất tử thần sơn tồn tại.” Vu Hàm gật gật đầu, sau đó một cái ngón tay hạ xuống, đặt ở Hạ Vân Kiệt mi tâm.

Nhất thời có vô cùng vô tận, kỳ diệu vô cùng đan dược thuật dũng mãnh vào Hạ Vân Kiệt thần niệm bên trong, khiến cho hắn đầu phảng phất đều phải nổ tung bình thường.

Phảng phất là qua một thế kỷ như vậy lâu dài, lại phảng

phất chính là qua trong nháy mắt, đột nhiên gian Vu Hàm liền thu hồi ngón tay, Hạ Vân Kiệt trong óc lại hơn rất nhiều bác đại tinh thâm luyện đan tri thức.

Trong đó liền ít nhất có bảy tám loại có thể hoàn toàn thay đổi phàm nhân căn cốt, làm cho bọn họ không hề bị giới hạn trong căn cốt đan dược. Thay lời khác nói, chỉ cần dùng này đan dược, chỉ cần bọn họ cần thêm tu luyện, kỳ ngộ hảo, liền có thể một đường tu luyện đi lên. Đương nhiên này chính là theo lý thuyết, về phần có thể tu luyện đến thế nào một bước lại muốn cùng một người số phận, một người lĩnh ngộ đằng đằng đều có rất lớn quan hệ.

Tựa như kia Địch Vân Khởi phụ thân, chính là nghệ giới vực mấy vạn năm qua không thế ra kỳ tài, nhưng hắn lại không có thể vượt qua thiên kiếp, ở thiên kiếp dưới hôi phi yên diệt. Mà con hắn Địch Vân Khởi, theo lý mà nói thiên phú còn không bằng hắn phụ thân, lại bởi vì ngộ Hạ Vân Kiệt, bái ở hắn danh nghĩa, không chỉ có học được thượng cổ huyền công, lĩnh ngộ đại đạo, còn phải ban thưởng rất nhiều pháp bảo, ở độ thiên kiếp trước còn tại tứ phương thần lôi dưới ngao luyện quá gân cốt, ngược lại thuận lợi vượt qua thiên kiếp, thành tựu thiên tiên vị.

Có thể thấy được, căn cốt là một chuyện, một người lĩnh ngộ, cơ duyên, cùng với tu luyện công pháp đằng đằng lại là mặt khác một hồi sự.

Hạ Vân Kiệt hiện tại phải làm đó là hoàn toàn thay đổi cha mẹ các thân nhân bằng hữu phàm nhân căn cốt, làm cho bọn họ hoàn toàn có thể trở thành người thích hợp tu luyện, về phần tương lai có thể đi đến cái gì trình độ, lại muốn xem cá nhân lĩnh ngộ, kỳ ngộ các nhân tố.

“Đa tạ sư tôn.” Hạ Vân Kiệt cung kính hướng Vu Hàm xá một cái, nói.

“Tốc tốc đi thôi.” Vu Hàm nhẹ tay khinh vung lên, Hạ Vân Kiệt liền rơi vào bất tử thần sơn.

Bất tử thần sơn chính là vu tộc thánh sơn, dược sơn, không chỉ có có làm cho giáo chủ cấp đại nhân vật đều phải tâm động trường sinh bất tử thảo, cũng có vô cùng tận linh thảo tiên dược.

Hạ Vân Kiệt vừa rồi bất quá chính là ở chân núi, bởi vì chịu này tiểu thế giới quy tắc có hạn, mắt có thể đạt được hữu hạn, nhìn đến linh thảo tiên dược còn không phải rất nhiều, nhưng thấp nhất cấp cũng là thánh cấp thảo dược, liền đã làm cho Hạ Vân Kiệt khiếp sợ không thôi.

Nhưng nay Vu Hàm tay nhẹ nhàng vung lên, cũng là bắt hắn cho đưa vào giữa sườn núi thiên hạ một chút.

Này vừa rơi xuống đất, Hạ Vân Kiệt mắt đảo qua, lập tức liền trợn tròn tròng mắt, hoàn toàn sợ ngây người.

“Đây là tiên dược thiên mệnh kim diệp thảo, là luyện chế độ ách kim đan chủ dược, độ ách kim đan khả trợ cử hà hậu kỳ cảnh giới cảm ứng thiên kiếp, cũng gia tăng ít nhất hai thành độ kiếp thành công hy vọng.” Hạ Vân Kiệt ám giật mình nói.

Đừng nhìn các thế lực lớn, bao gồm Vu Hàm môn ở bên trong, nay không hề thiếu cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả. Nhưng tuyệt đại bộ phận cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả liền dừng bước ở tại cử hà hậu kỳ cảnh giới, chung thân đều không thể cảm ứng được thiên kiếp, bởi vì bọn họ không có biện pháp lĩnh ngộ rất cao một tầng thứ cảnh giới. Mà cảm ứng được thiên kiếp bất quá chính là hơn một phần tiến vào rất cao trình tự một cái cơ hội, mà này cơ hội, tuyệt đại bộ phận tu sĩ đều giống như Hậu Nghệ giới vực tiền nhiệm vực chủ Địch Trăn

giống nhau, không có biện pháp nắm chắc trụ, cuối cùng rơi vào thân tổn đạo tiêu.

Độ ách kim đan, không chỉ có có thể làm cho cử hà hậu kỳ cảnh giới cường giả cảm ứng được thiên kiếp, hơn nữa còn có thể nhiều hai thành vượt qua thiên kiếp hy vọng, có thể nghĩ này độ ách kim đan có bao nhiêu trân quý, làm có thể luyện chế độ ách kim đan chủ dược thiên mệnh kim tuyến thảo lại có cỡ nào trân quý!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1513 : Trở thành thủ sơn nhân

Hạ Vân Kiệt còn không có theo phát hiện thiên mệnh kim tuyến thảo khiếp sợ trung phục hồi tinh thần lại, ánh mắt lại rất nhanh bị mặt khác một gốc hồn thể như máu như lửa, hình dạng là phượng hoàng cái đuôi linh thảo cấp hấp dẫn ở.

“Đây là phượng huyết niết bàn thảo, là thượng cổ thần thú phượng hoàng niết bàn nơi, mới vừa có tiên thảo, là luyện tịch diệt niết bàn đan chủ dược, một khi dùng này đan, lúc đầu không có hiệu quả, chỉ khi nào huyền tiên cùng huyền tiên lấy hạ tiên nhân hoặc là tu sĩ, ở kề bên tử vong khi, có cao đến 1 thành tỷ lệ không chỉ có sẽ không tử vong, ngược lại như phượng hoàng bình thường dục hỏa trùng sinh, phá rồi sau đó lập, tu vi càng tiến một tầng!” Hạ Vân Kiệt âm thầm kinh hô.

Đừng xem thường này 1 thành tỷ lệ, trường sinh bất diệt cường giả đường, vốn là là nghịch thiên cử chỉ, có bao nhiêu cường giả ở sinh tử tôi luyện thân tổn đạo tiêu, cuối cùng hóa thành hư vô, mà chân chính trải qua sinh tử tôi luyện, sinh tồn xuống dưới cực nhỏ, mà kia cực nhỏ sinh tồn xuống dưới, cũng còn có thể như phượng hoàng bình thường dục hỏa trùng sinh, phá rồi sau đó lập lại thiếu chi lại thiếu. Tuyệt đại bộ phận mọi người là thân chịu trọng thương, cần thật dài thời gian đi chữa thương chữa trị, thậm chí công lực tổn hao nhiều, từ nay về sau chưa gượng dậy nổi.

Tịch diệt niết bàn đan có thể làm cho huyền tiên cùng huyền tiên lấy hạ, có được cao đến 1 thành tỷ lệ trải qua dục hỏa trùng sinh, phá rồi sau đó lập, tương đương cùng không chỉ có cho người dùng nhiều nhất một phần mười còn sống cơ hội, hơn nữa đồng thời trả lại cho nhiều nhất một phần mười phá rồi sau đó lập, trở nên

càng cường đại cơ hội. Hơn nữa ngay cả huyền tiên dùng đều có hiệu quả. Đương nhiên tu vi càng mạnh, dục hỏa trùng sinh, phá rồi sau đó lập tỷ lệ càng thấp. Nếu không thật muốn toàn bộ đều là 1 thành tỷ lệ, kia còn không ngay cả huyền tiên đều phải lâm vào điên cuồng.

Phải biết rằng huyền tiên trở lên một tầng đó là kim tiên, mà kim tiên, cho dù là bình thường nhất kim tiên, ở tiên giới đều đã xưng được với nhất lưu cao thủ, thống ngự nhất phương nhân vật. Về phần Thái Ất kim tiên, kia đều là tiên giới cao cao tại thượng, không thể mạo phạm ngưu nhân.

Giống thượng cổ thời đại, Nguyên Thủy bên dưới xuất sắc nhất mười hai danh đệ tử, liền cũng chỉ là kim tiên cao nhất tu vi, sau lại trải qua vô số năm mới có đệ tử dần dần đột phá đến Thái Ất kim tiên cảnh giới.

Đương nhiên cảnh giới chẳng phải là tuyệt đối, có chút lợi hại kim tiên, có được lợi hại thuật pháp thần thông, cho dù Thái Ất kim tiên cũng không thấy được là bọn họ đối thủ.

Tóm lại này đan cũng là so với phía trước độ ách kim đan còn muốn trân quý rất nhiều lần, đừng nói hạ giới tu sĩ muốn động tâm, liền mấy ngày liền tiên, thậm chí huyền tiên đều phải lâm vào động tâm.

Có thể nói giống tịch diệt niết bàn đan bực này đan dược, cho dù ở tiên giới cũng coi như được với là trân quý dược vật, trên cơ bản không có khả năng sẽ ở hạ giới xuất hiện.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt cũng là vừa mới theo Vu Hàm truyền thụ luyện đan trong tri thức biết được này phượng huyết niết bàn thảo cùng tịch diệt niết bàn đan, thông qua đối tịch diệt niết bàn đan công hiệu hiểu biết,

biết này đan dược tuyệt đối là phi thường trân quý, về phần này đan trên cơ bản không có khả năng tại hạ giới xuất hiện, cho dù ở tiên giới cũng là trân quý dược vật, kia Hạ Vân Kiệt sẽ không thể mà biết.

“Đây là long xà nhật quỳ!”

“Đây là kim trản ất mộc thảo!”

“……”

Theo phượng huyết niết bàn thảo phục hồi tinh thần lại, Hạ Vân Kiệt lại rất nhanh bị nhìn đến một gốc chu bình thường ở ba ngàn giới căn bản nhìn không tới linh thảo tiên dược cấp rung động trụ, thậm chí hắn đều từng thấy được một gốc thần cấp linh dược.

Thần cấp linh dược là gần với tiên thiên linh dược tối cao cấp hậu thiên linh dược, mỗi xuất hiện một gốc đều là đủ khiến cho kim tiên lâm vào tranh đấu, Hạ Vân Kiệt lại tại như vậy trong khoảng thời gian ngắn liền tại đây bất tử thần sơn phát hiện một gốc, điều này làm cho Hạ Vân Kiệt căn bản không thể tưởng tượng, này bất tử thần sơn đến tột cùng còn có dấu bao nhiêu trân quý linh thảo tiên dược, cũng rốt cục hoàn toàn hiểu được, vì cái gì ngay cả giáo chủ cấp nhân vật đều phải mơ ước bất tử thần sơn, Vu Hàm cho dù tự hủy thân xác, tự phong hồn phách ở một cái tiểu thế giới, cũng không làm cho thế lực khác được đến này bất tử thần sơn nguyên nhân chỗ.

Bởi vì bất tử thần sơn linh thảo tiên dược, là đủ thay đổi một cái đại giáo thực lực. Mà Vu Hàm thề sống chết cũng muốn thủ hộ trụ bất tử thần sơn, đó là tưởng thủ hộ trụ vu tộc lại lần nữa quật khởi kia phân hy vọng.

Hạ Vân Kiệt cũng không có thu thập kia chu thần dược, bởi vì hắn bây giờ còn căn bản không có năng lực luyện

chế kia chu thần dược, hắn cũng không có bốn phía điên cuồng mà thu thập trước mắt chỗ đã thấy sở hữu linh thảo tiên dược.

Hảo cương dùng ở lưỡi dao, lấy Vu Hàm môn hiện tại thực lực, còn dùng không đến như thế trân quý linh thảo tiên dược. Vu sơn tuy lớn, linh thảo tiên dược tuy nhiều, nhưng Hạ Vân Kiệt nhưng cũng không nghĩ lãng phí.

Huống hồ rất nhiều thời điểm chẳng phải là tốt nhất liền nhất định là tối áp dụng. Rất mãnh liệt đan dược, đối với người tu vi không cao, rất nhiều thời điểm ngược lại là đoạt mệnh đan dược. Cho nên Hạ Vân Kiệt tận lực thu thập là một ít trước mắt Vu Hàm môn đệ tử dùng được đến, hắn cũng tự cao có năng lực luyện chế thành đan dược linh thảo tiên dược.

Đương nhiên bất tử thần sơn là vu tộc thánh sơn, mặt trên sinh trưởng linh thảo tiên dược thật sự nhiều lắm, cực phẩm cũng cao, cho dù Hạ Vân Kiệt tái như thế nào khắc chế, tái như thế nào không nghĩ lãng phí, thu thập đến linh thảo tiên dược đều là ba ngàn giới tu sĩ sở không thể tưởng tượng trân quý, số lượng cũng là bọn họ sở không thể tưởng tượng nhiều.

Hùng vĩ như núi cao Vu Hàm nhìn Hạ Vân Kiệt ở giữa sườn núi thu thập linh thảo tiên dược, trong mắt toát ra nồng đậm thưởng thức sắc, thỉnh thoảng gật đầu khen ngợi.

Một người bản tính như thế nào, thường thường chính là theo này đó thật nhỏ phương diện biểu hiện ra ngoài. Hạ Vân Kiệt đối mặt như thế thật lớn dụ hoặc, lại còn có thể thản nhiên đối mặt, lý tính thu thập, có thể thấy được hắn tâm tư kín đáo, hơn nữa không phải tham lam hạng người.

“Sư phụ, ta hái xong rồi, nay ta như thế nào đi ra ngoài?”

Hạ Vân Kiệt cho rằng thu thập đến cũng đủ linh thảo tiên dược sau, liền ngừng tay, ngẩng đầu vọng Vu Hàm.

Này bất tử giới bên trong không gian chính là Vu Hàm lấy cường đại thân xác sở mở mang, lấy hồn phách phong tỏa, Hạ Vân Kiệt có thể đeo bất tử giới, còn chưa có không có chân chính trở thành cái nhẫn chủ nhân quá, lần này có thể đi vào trong đó cũng là Vu Hàm đem hắn xả tiến vào.

“Ngươi tới, lấy một giọt tinh huyết thư một phù văn đánh tiến vào bất tử thần sơn, từ nay về sau ngươi liền cùng vi sư giống nhau là bất tử thần sơn người xem sơn, liền khả tự do ra vào này sơn, hơn nữa về sau ngươi bất nhập bất tử giới, cũng có thể cùng vi sư tiến hành thần niệm trao đổi, chính là nếu có Thái Ất kim tiên cấp cường giả ở khi, cũng là sẽ bị nhìn trộm đến, lại muốn cấm trao đổi. Còn có bất tử phong ở ngươi tu vi còn không có đạt tới vu tổ cấp hoặc là Thái Ất kim tiên cấp phía trước như trước không thể đi vào, để tránh tiết lộ trường sinh bất tử thảo hơi thở, khiến cho cường giả chú ý.” Nói xong Vu Hàm lại ngón tay đối với Hạ Vân Kiệt mi tâm một điểm, đem kia phù văn truyền cho Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt lĩnh ngộ kia phù văn, liền thủ một giọt tinh huyết thư phù, sau đó đánh tiến vào bất tử thần sơn bên trong.

Phù văn vừa đánh vào bất tử thần sơn, Hạ Vân Kiệt nhất thời cảm thấy chính mình cùng bất tử thần sơn trong lúc đó thành lập một loại thực huyền diệu liên hệ, trừ bỏ bất tử phong mặt trên cảnh tượng là một mảnh sương mù bao phủ, mông mông lung lung, căn bản nhìn không tới bên trong cảnh tượng, bất tử thần sơn còn lại là phương cảnh tượng, tẫn nhập hắn trong đầu, có thể rõ ràng nhìn đến trong núi nhất hoa nhất thảo, nhất thụ nhất mộc.

Chính là này đó cảnh tượng vừa vào Hạ Vân Kiệt trong óc, lại thiếu chút nữa bắt hắn cho dọa ngất xỉu đi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1514 : Thần nguyện ý

Bởi vì nói đến cùng Hạ Vân Kiệt cũng bất quá chính là hạ giới nhất tu sĩ, gặp qua linh khí tối nồng đậm, linh thảo tiên dược nhiều nhất cũng bất quá chính là Hậu Nghệ mai thân chỗ man loạn chi địa.

Khả trước mắt chỗ tòa này bất tử thần sơn, cũng là thượng cổ thời đại toàn bộ vu tộc thánh sơn, là ở toàn bộ thiên địa trong lúc đó đều là số một số hai dược sơn, này mặt trên tài nguyên là có thể làm cho trong thiên địa cao nhất tiêm giáo phái thực lực đều phải lâm vào phát sinh thay đổi. Có thể nghĩ, này bất tử thần sơn linh thảo tiên dược có bao nhiêu nhiều.

Hạ Vân Kiệt vừa rồi mắt chỗ đã thấy linh thảo tiên dược bất quá chính là này trong bất tử thần sơn muối bỏ biển, không đáng kể. Kia bị hắn cực lực che lấp, không cho ngoại nhân biết được man loạn chi địa, đối với này bất tử thần sơn mà nói, căn bản chính là gặp sư phụ, không đủ nhắc tới.

Không chỉ có như thế, Hạ Vân Kiệt còn tại bất tử thần sơn thấy được rất nhiều cực kì trân quý Ngọc Thạch tiên thạch, bất quá tương đối cho kia như hải dương bình thường linh thảo tiên dược, này Ngọc Thạch tiên thạch ngược lại là thành không chớp mắt tồn tại, không coi là cái gì. Nhưng trên thực tế, này Ngọc Thạch tiên thạch tùy tiện xuất ra đi một ít, đều là đủ khiến cho toàn bộ ba ngàn giới oanh động.

Vu tộc thánh sơn gì đó lại khởi có phàm vật?

Hạ Vân Kiệt một hồi lâu nhi mới kiềm chế trụ mênh mông phập phồng tâm tình, không dám tái nhiều làm lưu lại, để tránh khiến cho ngoài ý muốn, hướng Vu Hàm cúc nhất cung, tâm niệm vừa động, liền ra bất tử giới.

Ra bất tử giới, lại một lần nữa nhìn quét vu sơn, Hạ Vân Kiệt lại có khác một phen phức tạp tâm tình cùng ý tưởng.

Thanh xà điện cùng xích xà điện sau lưng vì sao sẽ có tổ giới Ba gia bóng dáng? Vì sao nguyên nhất giáo còn có cùng Hạo Thiên môn sau lưng đồng dạng cũng có cường đại thế lực bóng dáng?

Chẳng lẽ cửu phẩm tổ giới, bát phẩm Hạo Thiên giới còn chưa đủ bọn họ rong ruổi tranh bá sao? Lại muốn đem bàn tay đến như thế xa xôi tây hoang giới.

Hay là bọn họ còn là chưa từ bỏ ý định, như trước ở đau khổ tìm kiếm trong truyền thuyết vu tộc thánh sơn bất tử thần sơn?

Không biết tổ giới Ba gia, Nguyên Giác động còn có Hạo Thiên giới Lăng Tiêu phái cùng thượng cổ các thế lực lớn có cái gì truyền thừa quan hệ?

Hạ Vân Kiệt trong mắt hàn mang lóe ra, nếu không phải khắp nơi thế lực tưởng tranh đoạt bất tử thần sơn, hắn sư phụ Vu Hàm làm sao nhu lấy thân mở mang tiểu thế giới, lấy hồn phách phong tỏa?

“Khởi bẩm chưởng giáo, thanh xà điện, xích xà điện chủ yếu nhân vật đã đều đền tội, dư giả trừ số ít chạy trốn cùng tru sát ở ngoài, đại bộ phận đều đã đầu hàng thần phục, không biết nên xử trí như thế nào?” Đang lúc Hạ Vân Kiệt đứng ngạo nghễ ở vu sơn nơi, trong lòng ý nghĩ chuyển động, trong mắt hàn mang lóe ra là lúc, Bành Thiên Võ đại trưởng lão đi lên trước đến, hướng hắn cúi đầu bẩm báo nói.

“Nếu thanh xà điện, xích xà điện chủ yếu nhân vật đã tẫn tru, sẽ không nếu nhiều tạo sát nghiệt, chỉ cần thiệt

tình đầu hàng thần phục, liền hợp nhất đi. Ta Vu Hàm môn nay từ từ cường đại, một trận chiến này sau, thanh danh cũng khẳng định hội truyền ra đi, nhưng cũng cần giống tiền bối giống nhau, thành lập bảo vệ xung quanh ta Vu Hàm môn thủ vệ quân đoàn. Chính là này quân đoàn cũng tuyệt đối không thể tái xuất hiện giống thanh xà điện cùng xích xà điện loại này phản đồ. Quân đoàn chủ yếu thủ lĩnh phải là Vu Hàm môn đệ tử." Hạ Vân Kiệt nhìn xa phương xa, thần sắc bình tĩnh nói.

"Tuân chưởng giáo pháp chỉ!" Đại trưởng Bành Thiên Võ cung kính nói, sau đó lui xuống.

Đại chiến vừa mới chấm dứt, chiến trường còn cần rửa sạch, rất nhiều vật tư cần kiểm kê, nhân mã cần an bài, thanh xà điện cùng xích xà điện cơ hồ chiếm cứ toàn bộ tây hoang giới vực nửa giang sơn, cũng cần lập tức thông tri thứ hai cầu thang đại quân tức khắc tới rồi tây hoang giới vực, thu thập này khác địa bàn, an ổn các nơi thế cục. Bởi vì người sau cần đại lượng nhân thủ, cũng không gần chỉ cần cường giả liền có thể. Cho nên thân là đại trưởng Bành Thiên Võ phi thường bận rộn.

Bành Thiên Võ rời đi sau, tứ hải cung đông cung cung chủ Ngao Thiên cũng tiến lên đây bái kiến Hạ Vân Kiệt, hội báo tứ hải cung tình hình chiến đấu.

Hạ Vân Kiệt nghe xong sau, đồng dạng vẻ mặt bình tĩnh, vô kinh vô hỉ, điều này làm cho Ngao Thiên trong lòng đối trước mắt vị này đại vương càng phát ra kính sợ, càng phát ra cảm thấy sâu không lường được.

Đây chính là tây hoang giới vực nửa giang sơn a, đảo mắt sẽ muốn rơi vào túi tiền, nếu đổi thành một người khác, nói như thế nào đều phải khó nén trong lòng vui sướng loại tình cảm, khả trước mắt vị này đại vương cũng là biểu hiện như thế bình tĩnh, phảng phất tây hoang giới vực nửa giang sơn đối hắn căn bản tính

không được cái gì.

Ngao Thiên cũng là không biết, hiện tại ngay cả vu tộc thánh địa bất tử thần sơn đều nắm giữ ở hắn trước mắt vị này đại vương trong tay, tây hoang giới vực điểm ấy địa bàn cùng tài nguyên lại như thế nào khả năng khiến cho hắn tâm tình dao động. Muốn nói duy nhất dao động, cũng chính là này tây hoang giới vực, này vu sơn đại biểu cho Vu Hàm môn tổ địa, có đặc thù ý nghĩa.

“Lần này làm được thực không sai, vất vả ngươi.” Hạ Vân Kiệt lẳng lặng nghe xong Ngao Thiên bẩm báo, gật gật đầu, tán dương.

“Đây là thần tử phải làm !” Ngao Thiên vội vàng khiêm tốn nói.

“Ngươi khả nguyện bái nhập Vu Hàm môn hạ?” Hạ Vân Kiệt thật sâu nhìn Ngao Thiên liếc mắt một cái, đột nhiên hỏi.

Theo vừa rồi trận chiến ấy trung, Hạ Vân Kiệt thấy được tứ hải cung thực lực, cũng thấy được tứ hải long tộc hậu duệ tiềm lực, hiểu được, vì sao ở thượng cổ thời đại, tứ hải long vương có thể bị vũ vương coi trọng, trở thành vũ vương đắc lực tài tướng, hơn nữa còn bị sắc phong làm trấn thủ tứ hải long vương.

Mà một đoạn này thời gian xuống dưới, Ngao Thiên coi như là chứng minh rồi hắn trung thành. Hạ Vân Kiệt sau này muốn trọng chấn vu tộc, làm cho bất tử thần sơn lại thấy ánh mặt trời, trừ bỏ hắn tự thân phải có cường đại thực lực, cũng phải phải có nhất bang cường đại mà trung tâm thủ hạ.

Tứ hải long vương vốn là vũ vương thủ hạ, nay cũng là đến nên thu vào Vu Hàm môn môn hạ, cũng đại lực tài bồi lúc.

“Thần nguyện ý!” Ngao Thiên nghe vậy cả người chấn động, lập tức liền lập tức quỳ gối mặt đất.

Môn hạ đệ tử quan hệ tự nhiên muốn so với thần tử thân mật thượng rất nhiều.

Thế giới này vốn là cường giả vi tôn, Hạ Vân Kiệt đã hướng Ngao Thiên thể hiện rồi hắn tuyệt đối siêu cường thực lực, hơn nữa bọn họ tổ tiên vốn là là vũ vương thủ hạ, nay có thể trở thành Vu Hàm môn đệ tử, quan hệ càng gần một tầng, Ngao Thiên tự nhiên nguyện ý.

“Hảo, ngươi cùng này khác ba vị cung chủ liền bái nhập bổn vương môn hạ.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ngao Thiên, bái kiến sư tôn!” Ngao Thiên gặp Hạ Vân Kiệt thân thu bọn họ bốn vị cung chủ làm đệ tử, không khỏi lại là vui mừng lại là cảm kích, vội vàng quỳ xuống đất cung kính dập đầu ba cái.

Dập đầu sau, lại vội vàng đem ngao lệ cùng ngao xa cấp kêu lại đây, dẫn bọn họ lại lần nữa bái kiến Hạ Vân Kiệt.

……

Tây hoang giới, nguyên nhất giáo, phía sau núi cấm địa.

Một vị lông mi trắng rủ xuống đất lão nhân ngồi xếp bằng ở Ngọc Thạch bồ đoàn phía trên, hắn phía dưới hai bên ngồi xếp bằng hai nàng một nam.

Bốn người này bao gồm kia lông mi trắng rủ xuống đất lão nhân tất cả đều có thiên tiên cảnh giới, hơn nữa kia lông mi trắng rủ xuống đất lão nhân, nhìn như tuổi già sức yếu, nhưng một thân pháp lực lại sâu không lường được, so với này khác ba người đều phải cường đại rất nhiều.

Bốn người này tự nhiên không phải người khác, chính là nguyên nhất giáo bốn vị thiên tiên cấp cường giả chưởng giáo cùng thái thượng trưởng lão.

“Tứ hải cung thế nhưng xuất binh diệt thanh xà điện cùng xích xà điện, hay là Ngao Thiên bọn họ không biết thanh xà điện cùng xích xà điện sau lưng có Ba gia sao? Hơn nữa tứ hải cung thực lực tuy rằng cường đại, nhưng thanh xà điện cùng xích xà điện thực lực cũng không nhược, bằng tứ hải cung thực lực, như thế nào có thể diệt hết thanh xà điện cùng xích xà điện?” Kia lông mi trắng rủ xuống đất lão giả chính là nguyên nhất giáo ẩn cư nhiều năm thái thượng trưởng lão, nghe xong đương đại chưởng giáo hội báo, mặt lộ vẻ kinh nghi sắc.

Chương 1515 : Mưu tính

“Nghe nói lần này đại chiến trung, sớm đã tiêu thất không biết bao nhiêu năm Vu Hàm môn lại xuất hiện.” Nguyên nhất giáo chưởng môn Trần Không nói, trong mắt lóe ra khác ánh mắt.

“Cái gì, Vu Hàm môn thế nhưng lại xuất thế?” Thái thượng trưởng lão Ổ Trường Hà trên mặt lộ ra kinh ngạc sắc.

Có liên quan Vu Hàm môn truyền thuyết tuy rằng sớm đã biến mất ở lịch sử sông dài, toàn bộ ba ngàn giới cơ hồ đã không có gì nhân biết còn có này môn phái tồn tại, nhưng thân là nắm trong tay tây hoang giới vực 4 thế lực lớn chi nhất nguyên nhất giáo đại nhân vật, Ổ Trường Hà đám người lại còn là biết một ít Vu Hàm môn sự tình.

“Tứ hải cung hướng đến làm việc khiêm tốn, tuy rằng cùng ta tây hoang giới liên tiếp, còn chưa có nước sông không đáng nước giếng, nhưng lần này lại đột nhiên tính cả Vu Hàm môn tàn quân tập kích thanh xà điện cùng xích xà điện, trong đó có thể hay không có cái gì bí mật?” Nguyên nhất giáo chưởng giáo Trần Không nói.

“Nhiều năm như vậy qua đi, Vu Hàm môn cho dù có cái gì bí mật cũng đã sớm đã bị thám rõ. Thượng cổ thời đại liền công đạo xuống dưới nhiệm vụ từ lâu đã hủy bỏ, rốt cuộc không có người hỏi. Y lão phu xem, lần này tứ hải cung sở dĩ liên hợp Vu Hàm môn tàn quân đột nhiên tập kích thanh xà điện cùng xích xà điện, tất nhiên là vì biết Ba gia chính chịu nội đấu chi mệt, căn bản không rảnh bận tâm rời xa bản thổ thế lực ở ngoài tây hoang giới vực thanh xà điện cùng xích xà điện, thế này mới nhân cơ hội diệt sát thanh xà điện cùng xích xà điện, vừa mới đạt tới khuếch trương thế lực mục đích. Tứ hải cung

thực lực cường đại, trầm mặc nhiều năm như vậy, cũng là đến nên bại lộ dã tâm lúc.” Ổ Trường Hà lại lắc đầu nói.

“Nếu là như thế, chúng ta liền nguy hiểm !” Có một vị thiên tiên nghe vậy thần sắc ngưng trọng nói.

“Sắp tới nhưng thật ra sẽ không nguy hiểm. Mặc kệ nói như thế nào, thanh xà điện cùng xích xà điện đều là thực lực cường đại thế lực, cho dù tứ hải cung liên hợp Vu Hàm môn tàn quân, lần này diệt giết bọn họ, tự thân khẳng định ở trình độ nhất định bị thương một ít nguyên khí, trong thời gian ngắn khả năng không thể lại có mưu đồ. Bất quá một khi chờ bọn họ khôi phục lại, đầu mâu cũng rất mới có thể hội chỉ hướng chúng ta nguyên nhất giáo cùng Hạo Thiên môn.” Còn có một vị thiên tiên không ủng hộ nói.

“Tuy là nguy cơ nhưng cũng là ta nguyên nhất giáo cơ hội. Thanh xà điện cùng xích xà điện dù sao lưng dựa tổ giới Ba gia, mà Nguyên Giác động bên kia luôn luôn cùng Ba gia có lui tới, ta nguyên nhất giáo tuy rằng vẫn mơ ước bọn họ chiếm cứ tây hoang giới linh khí tài nguyên rất phong phú địa phương, nhưng vẫn không dám đối bọn họ động thủ, Hạo Thiên môn cũng là như thế. Nhưng lúc này đây cũng bất đồng, diệt sát thanh xà điện cùng xích xà điện có khác một thân, chúng ta nhưng thật ra có thể thừa dịp tứ hải cung nguyên khí chưa khôi phục, Ba gia lại không rảnh bận tâm là lúc, liên hợp Hạo Thiên môn, tái mời tổng giáo bên kia trợ giúp một ít nhân mã, tuy rằng diệt không được tứ hải cung, nhưng đem bọn họ chạy về tứ hải giới nghĩ đến hẳn là không phải việc khó.” Ổ Trường Hà trong mắt lóe ra âm hiểm ánh mắt, nói.

Ổ Trường Hà nói nghe được này khác ba vị thiên tiên đều mãnh hấp một ngụm lãnh khí, bọn họ đổ không nghĩ tới thái thượng trưởng lão Ổ Trường Hà thế nhưng có

như thế đại dã tâm, thế nhưng tưởng nhân cơ hội khu trục tứ hải cung, cùng Hạo Thiên môn chia xẻ toàn bộ tây hoang giới vực.

Bất quá mãnh hấp quá một ngụm lãnh khí sau, bọn họ lại không thể không đồng ý bội phục Ổ Trường Hà này mưu kế.

Hiện tại Ba gia đang cố không rảnh, mà tứ hải cung dù sao cũng chỉ là một cái thất phẩm giới vực bá chủ, cho dù có thực lực đánh bại chiếm lĩnh đều là thất phẩm giới vực nửa giang sơn thanh xà điện cùng xích xà điện, bọn họ tự thân nguyên khí khẳng định cũng là bị không nhỏ bị thương. Bọn họ nguyên nhất giáo cùng Hạo Thiên môn nếu là liên hợp lại, tái yêu thượng một ít bọn họ sau lưng thế lực cường giả, thật đúng là có rất đại khả năng đem tứ hải cung khu trục xuất tây hoang giới. Dù sao tứ hải cung căn là ở tứ hải giới, bọn họ khẳng định không muốn vì tây hoang giới vực nửa giang sơn, chân chính bị thương chính mình nguyên khí. Nếu là như vậy, chỉ sợ bọn họ mất đem không chỉ có chính là vừa mới được đến tây hoang giới vực nửa giang sơn, thậm chí ngay cả bọn họ căn cơ tứ hải giới vực đều phải mất đi.

Này vốn là là cái cá lớn nuốt cá bé thế giới, mọi người đã tứ hải cung dám đánh tây hoang giới vực chủ ý, lại sao lại không có thế lực khác đang ở như hổ rình mồi nhìn chằm chằm tứ hải giới vực đâu?

“Báo, chưởng môn, thái thượng trưởng lão, Hạo Thiên môn môn chủ tới chơi.” Mọi người ở đây âm thầm phân tích Ổ Trường Hà trưởng lão đề nghị khi, có thủ vệ cấm địa đệ tử tiến vào quỳ xuống đất bẩm báo.

Mọi người nghe vậy đều cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái.

Này Hạo Thiên môn tới thật đúng là mau, hơn nữa thế

nhưng còn là môn chủ đích thân tới, hay là cũng có đồng dạng tính toán bất thành?

“Trần Không, ngươi hiện tại phải đi gặp kia Trương Hạo. Bọn họ nếu là có cùng lão phu giống nhau ý tưởng tốt nhất, nếu là không có, ngươi cũng muốn đem lão phu ý tưởng cùng hắn nhắc tới, xem bọn hắn là cái gì ý tưởng? Nghĩ đến, bọn họ khẳng định cũng là không muốn ngồi xem tứ hải cung ở ta tây hoang giới vực phát triển an toàn đi.” Ổ Trường Hà đối nguyên nhất giáo chưởng giáo Trần Không nói.

“Là, sư tổ.” Trần Không đứng dậy, lập tức ra cấm địa, thân hướng nghênh đón Hạo Thiên môn chưởng môn Trương Hạo.

……

Làm nguyên nhất giáo cùng Hạo Thiên môn đang thương lượng như thế nào đem tứ hải cung đuổi ra tây hoang giới vực, phân qua thanh xà điện cùng xích xà điện địa bàn, Vu Hàm môn chính gia tăng tốc độ thu nạp nguyên bản thuộc loại thanh xà điện cùng xích xà điện địa bàn khi, Hạ Vân Kiệt lại đột nhiên bế quan bắt đầu luyện đan, tựa hồ đối ngoại giới sự tình một điểm cũng không quan tâm.

Ai cũng không biết chưởng giáo lần này bế quan muốn luyện cái gì đan dược, chỉ có Hạ Vân Kiệt tự mình biết nói, lần này ở bất tử thần sơn chiếm được rất nhiều linh thảo tiên dược, hơn nữa còn phải lấy truyền thừa Vu Hàm luyện đan thuật. Lần này bế quan luyện đan, không chỉ có chỉ là vì hiểu được Vu Hàm truyền thụ luyện đan thuật, hơn đề cao Vu Hàm môn chỉnh thể thực lực.

Lúc này đây đại chiến, tuy rằng Vu Hàm môn đại lấy được toàn thắng, nhưng Hạ Vân Kiệt lại còn là phát hiện, Vu Hàm môn thực lực còn là yếu đi một ít.

Hiện tại bọn họ đối mặt bất quá chính là thanh xà điện cùng xích xà điện, liền đã thắng như thế lao lực, thậm chí nếu không phải hắn ra tay, thanh xà điện cùng xích xà điện quan trọng nhất, cường đại nhất hai vị thiên tiên liền muốn chạy trốn thoát.

Không khó tưởng tượng, nếu làm cho hiện tại Vu Hàm mặt tiền cửa hàng đối thanh xà điện cùng xích xà điện sau lưng thế lực Ba gia, trừ phi ngay cả huyền xà quốc toàn bộ thực lực cũng đầu nhập đi vào, nếu không Vu Hàm môn khủng bố tựa như thanh xà điện cùng xích xà điện giống nhau, chỉ có diệt sát phân.

Về phần đối mặt càng cường đại diễm long đế cung vậy lại càng không tiêu nói.

Nếu là đổi thành trước kia, đối mặt dưới loại tình huống này, muốn ở trong khoảng thời gian ngắn thay đổi Vu Hàm môn thực lực, khiến cho Vu Hàm môn thực lực được đến đột nhiên tăng mạnh, là không có khả năng. Bởi vì Vu Hàm môn mấy năm nay phát triển, kỳ thật đã đạt tới làm cho người ta sợ hãi kinh nghe thấy trình độ, muốn ở lại tăng lên tốc độ quả thực chính là kẻ ngốc nằm mơ.

Nhưng hiện tại tình huống lại hoàn toàn bất đồng, Hạ Vân Kiệt hiện tại trong tay có thượng cổ thời đại toàn bộ vu tộc thánh sơn, bất tử thần sơn, lại có thể truyền thừa thượng cổ dược thần Vu Hàm luyện đan thuật. Muốn lại tăng lên Vu Hàm môn chỉnh thể thực lực, lại trở thành một loại khả năng.

……

Nửa năm sau, trên vu sơn, tái hiện bị kiến khởi vu điện bên trong.

Bành Thiên Võ các Vu Hàm môn trưởng lão, Nhạc Hoành Đao các chưởng môn đệ tử, còn có nay cũng là chưởng môn đệ tử tứ hải cung Ngao Thiên, Ngao Viễn hai vị cung chủ, tụ tập nhất đường, không khí ngưng trọng.

Chương 1516 : Thành toàn bọn họ

“Trải qua nửa năm thời gian, ta Vu Hàm môn rốt cục hoàn thành nhất hơn phân nửa thu phục nguyên bị xích xà điện cùng thanh xà điện nắm trong tay địa bàn cùng phụ thuộc thế lực. Nhưng này trong lúc Nguyên Nhất giáo cùng Hạo Thiên môn lại liên tiếp nhanh chân đến trước, đoạt đi rồi không ít nguyên bị xích xà điện cùng thanh xà điện nắm trong tay địa bàn cùng phụ thuộc thế lực, thậm chí có khi ở chúng ta còn không có hoàn toàn thu phục là lúc, đột nhiên xuất hiện cùng chúng ta tranh đoạt.” Đại điện phía trên, đại trưởng lão Bành Thiên Võ bình tĩnh mặt nói.

“Con bà nó hùng, kia Nguyên Nhất giáo cùng Hạo Thiên môn thật sự đáng giận. Chúng ta chịu khó chịu khổ tấn công hạ thanh xà điện cùng xích xà điện, bọn họ nhưng thật ra thu có sẵn ! Ghê tởm hơn là, có đôi khi thế nhưng còn dám đối người của chúng ta ra tay. Theo ý ta, rõ ràng đem bọn họ cũng cấp diệt.” Cửu trưởng lão Lôi Chấn Thiên tính tình nhất hỏa bạo, nghe vậy cái thứ nhất nhảy ra, đằng đằng sát khí hét lên.

“Ta xem đi, dù sao này toàn bộ tây hoang giới vực ban đầu vốn là thuộc loại ta Vu Hàm môn thống ngự, kia Nguyên Nhất giáo cùng Hạo Thiên môn, nếu không biết điều, liền rõ ràng diệt bọn hắn!” Thôn thiên đại vương Long Thiên lập tức đồng ý nói.

Hắn là Toan Nghê sau, bản tính hiếu chiến. Nay bái ở Hạ Vân Kiệt môn hạ, Hạ Vân Kiệt dạy bảo chỉ điểm, huyết mạch lực dần dần thức tỉnh kích phát, tốt lắm chiến bản tính tự nhiên cũng đi theo bị kích phát đi ra.

“Thanh xà điện cùng xích xà điện sau lưng có tổ giới Ba gia, Nguyên Nhất giáo sau lưng có tổ giới nguyên thấy động, Hạo Thiên môn sau lưng có Hạo Thiên giới Lăng

Tiêu giáo, này ba giáo phái, mỗi một nhà thực lực đều cường đại vô cùng. Không phải ta dài người khác chí khí, diệt nhà mình uy phong. Nếu không có chưởng giáo sư tôn tọa trấn ta Vu Hàm môn, này ba nhà gì một nhà đều có hoàn diệt ta Vu Hàm môn thực lực. Nay chúng ta đã diệt thanh xà điện cùng xích xà điện, cùng Ba gia kết thù. Cũng may Ba gia gần nhất bên trong tựa hồ đang ở tranh quyền, không rảnh bận tâm tây hoang giới vực bên này sự tình. Nếu chờ bọn họ bên trong đại cục nhất định, sớm hay muộn là muốn tới tìm ta Vu Hàm môn tính sổ. Nếu chúng ta sẽ cùng Nguyên Nhất giáo cùng Hạo Thiên môn khởi chiến đoan, diệt bọn họ giáo phái, kia đó là đồng thời cùng Ba gia, Nguyên Giác động, Lăng Tiêu giáo tam giáo là địch. Lấy ta ý kiến, này không phải sáng suốt cử chỉ.” Ngao Thiên thần sắc ngưng trọng mở miệng nói.

“Ngao Thiên ngôn có lý. Ta Vu Hàm môn căn cơ dù sao còn thiển, chẳng sợ nay lại nhiều tứ hải cung gia nhập, như trước không thể cùng tổ giới còn có bát phẩm giới này thế lực lớn so sánh với. Đắc tội trong đó một nhà, chúng ta có chưởng giáo tọa trấn, lại chiếm địa lợi, cũng là không ngại, nhưng nếu đồng thời đắc tội ba nhà, cũng không phải sáng suốt cử chỉ.” Nhị trưởng lão Chân Minh Sơn mở miệng đồng ý Ngao Thiên.

Chân Minh Sơn xưa nay ổn trọng, tự nhiên là không muốn khẽ mở chiến đoan.

“Nhưng nếu cứ như vậy trơ mắt nhìn Nguyên Nhất giáo cùng Hạo Thiên môn chiếm trước chúng ta thành quả thắng lợi, nếu không cho bọn họ một cái giáo huấn, này khẩu khí thật là nuốt không dưới đi.” Lôi Chấn Thiên không cam lòng nói.

“Chịu nhất thời khí bị cho là cái gì. Ta nhưng thật ra lo lắng chúng ta vừa mới thu phục thanh xà điện cùng xích xà điện địa bàn cùng tương ứng thế lực, đúng là bọn họ

quy tâm chưa ổn, còn có dị tâm là lúc, nếu phía sau chúng ta bị Nguyên Nhất giáo cùng Hạo Thiên môn ức hiếp tới cửa mà không phản thủ, tất nhiên sẽ khiến cho bọn họ phản loạn. Nếu là như thế, tất nhiên sẽ cho chúng ta tạo thành thật lớn tổn thất.” Bành Thiên Võ trầm giọng nói.

“Đại trưởng lão sở lo thật là có lý, nhưng nếu bởi vậy trêu chọc đến Nguyên Giác động cùng Lăng Tiêu giáo nên làm cái gì bây giờ?” Ngao Thiên cười khổ hỏi.

“Không bằng như vậy đi, tạm thời còn là án binh bất động, thả làm cho Nguyên Nhất giáo cùng Hạo Thiên môn tái kiêu ngạo một đoạn thời gian. Hết thảy chờ chưởng giáo sư tôn xuất quan sau, tái xin chỉ thị hắn sau tái định đoạt.” Hạ Vân Kiệt đại đệ tử, Nhạc Hoành Đao mở miệng nói.

Nhạc Hoành Đao nay như trước còn là cử hà hậu kỳ, mặc kệ là cảnh giới còn là thực lực ở Hạ Vân Kiệt chúng đệ tử trung là yếu nhất. Nhưng ánh mắt như điện, lộ ra rất mạnh tự tin cùng kiên định. Vĩ ngạn trong thân thể cũng có mênh mông huyết khí ở bốc lên, phảng phất một đầu hồng hoang mãnh thú, cho người ta một loại thật lớn uy áp.

“Nếu bọn họ tự tìm tử lộ, kia liền thành toàn bọn họ đi!” Nhạc Hoành Đao tiếng nói vừa mới hạ xuống, vu điện ở ngoài có một đạo lạnh nhạt mang theo vô thượng uy nghiêm thanh âm vang lên.

Tiếp theo một đạo quen thuộc thân ảnh xuất hiện ở tại vu điện cửa.

“Cung nghênh chưởng giáo!” Bành Thiên Võ đám người ào ào đứng dậy, mặt mang kích động sắc cúi đầu hành lễ.

“Không sai, gần nửa năm thời gian, các ngươi đều có không nhỏ tiến bộ. Này khác đệ tử này nửa năm có thể có cần thêm luyện tập hợp kích trận pháp?” Hạ Vân Kiệt ngồi vào đại biểu cho chưởng giáo vị ngai vàng phía trên, ánh mắt đảo qua mọi người, cuối cùng dừng ở Bành Thiên Võ cùng Nhạc Hoành Đao trên người.

Bọn họ hai người một cái là môn trung đại trưởng lão, một cái là hắn đại đệ tử, Hạ Vân Kiệt bế quan trong lúc, môn trung mọi việc chủ yếu là bọn họ ở chưởng quản. Mà Hạ Vân Kiệt đang bế quan phía trước, cũng từng làm không ít công đạo, trong đó còn có muốn môn hạ đệ tử nhiều hơn luyện tập hắn truyền thụ hợp kích trận pháp.

Nếu đã thấy được thanh xà điện cùng xích xà điện không đủ chỗ, Hạ Vân Kiệt tự nhiên muốn hấp thụ giáo huấn, bù lại đi lên. Để tránh dẫm vào thanh xà điện cùng xích xà điện, cường giả vừa chết, phía dưới đại quân liền cây đổ bầy khỉ tan tan tác thảm trạng.

“Hồi chưởng giáo, ngài bế quan trong lúc, chúng đệ tử đều có cần thêm luyện tập hợp kích trận pháp, ở thu phục địa bàn khi, cũng từng từng có thực chiến rèn luyện.” Bành Thiên Võ bước ra khỏi hàng trả lời.

“Không sai.” Hạ Vân Kiệt vừa lòng gật gật đầu, lại đem ánh mắt dừng ở Ngao Thiên trên người, hỏi:“Ngao Thiên, ngươi có thể có tuyển ra trong tứ hải cung trung tâm tin cậy, tu vi lại đã đạt cử hà hậu kỳ tộc nhân thủ hạ?”

Này cũng là Hạ Vân Kiệt bế quan trước, phân phó sự tình.

“Hồi chưởng giáo sư tôn, đệ tử cộng ở trong tứ hải cung lấy ra hai mươi danh tu vi đã đạt cử hà hậu kỳ cảnh giới, lại tuyệt đối trung tâm tin cậy tộc nhân thủ hạ, cũng y

chưởng giáo sư tôn ý tứ, thu vào ta Vu Hàm môn môn hạ.” Ngao Thiên bước ra khỏi hàng trả lời.

“Hai mươi danh, nếu hơn nữa hoành đao, nhị trưởng lão đám người……” Hạ Vân Kiệt trong lòng âm thầm tính kế một chút, trong mắt toát ra một chút vui sướng sắc, sau đó nói:“Kia Nguyên Giác động cùng Lăng Tiêu giáo tuy rằng thế lực cường đại, nhưng nơi này dù sao cũng là tây hoang giới vực, bọn họ chung quy không có khả năng vì xa ở tây hoang giới vực chi dốc toàn lực, một khi đã như vậy cũng sẽ không chừng gây cho sợ hãi.”

“Đi theo chưởng giáo chính là sảng khoái! Quản hắn cái gì Nguyên Giác động còn là Lăng Tiêu giáo đâu, nếu dám đến xen vào việc của người khác, chiếu sát không lầm.” Lôi Chấn Thiên gặp Hạ Vân Kiệt nói như thế, nhất thời vui mừng thẳng hét lên.

“Lần này như trước là các ngươi ra tay giải quyết bọn họ, chẳng sợ Nguyên Giác động cùng Lăng Tiêu giáo đến phạm cũng là như thế, bản tôn không đến vạn bất đắc dĩ dưới tình huống, lần này tuyệt đối sẽ không lại ra tay.” Hạ Vân Kiệt mặt mang mỉm cười nhìn Lôi Chấn Thiên, nói.

“A!” Lôi Chấn Thiên nhất thời há to miệng ba, trợn tròn mắt.

Hắn tuy rằng hiếu chiến, không sợ trời không sợ đất, nhưng còn là có tự mình hiểu lấy. Nguyên Giác động cùng Lăng Tiêu giáo kia nhưng là ở ba ngàn giới đều có thể sắp xếp được với hào thế lực lớn, bọn họ nếu đến phạm, chưởng giáo không ra tay, bọn họ căn bản ngay cả một điểm phần thắng đều không có.

Nếu không phải bởi vì có điểm ấy tự mình hiểu lấy, Hạ Vân Kiệt bế quan trong lúc, lấy Lôi Chấn Thiên tính tình, Nguyên Nhất giáo cùng Hạo Thiên môn cũng dám chiếm

trước bọn họ “Chiến lợi phẩm”, hắn sớm liền sát thượng bọn họ sơn môn.

Nhưng hiện tại Hạ Vân Kiệt lại nói cho hắn, cho dù Nguyên Giác động cùng Lăng Tiêu giáo phái người đến phạm, cũng phải dựa vào chính bọn họ giải quyết, này chiến còn như thế nào đánh ngã a?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1517 : Ban thưởng đan

“Khởi bẩm chưởng giáo sư tôn, Nguyên Giác động cùng Lăng Tiêu giáo thế lực khổng lồ, bọn họ nếu xuất binh đến phạm, trừ phi đệ tử tứ hải cung cùng thủy sư đệ huyền xà quốc dốc toàn bộ lực lượng, mới vừa có một trận chiến lực, nếu không chỉ bằng chúng ta hiện tại này thực lực, chỉ sợ cuối cùng sư tôn ngài còn là khẳng định ra tay.” Ngao Thiên gặp Lôi Chấn Thiên há hốc mồm, bước ra khỏi hàng cười khổ mà nói nói.

“Vi sư nếu nói như vậy, tự nhiên là có nắm chắc.” Hạ Vân Kiệt lại tự tin cười, tiếp theo tùy tay ném cho Ngao Thiên một cái ngọc tinh đan bình.

Ngao Thiên vẻ mặt nghi hoặc tiếp nhận ngọc tinh đan bình, bất quá chờ hắn theo bên trong đổ đi ra một hạt, nhìn kia đan dược mặt trên ẩn ẩn có lôi điện lóe ra, lại tản ra một tia thiên uy khi, không khỏi cả người chấn động nói:“Này, đây là độ ách kim đan!”

“Độ ách kim đan!” Ngao Thiên lời vừa nói ra, đại điện trung nhất thời một trận ồ lên.

Hiển nhiên bọn họ cũng đều nghe qua độ ách kim đan đại danh.

“Không sai, đây đúng là độ ách kim đan! Vi sư lần này tổng cộng luyện chế ra một trăm mười viên, có hi vọng hiểu được thiên kiếp, cũng vượt qua thiên kiếp môn nhân đệ tử, ngươi mỗi người phân hai viên đi xuống. Kể từ đó bọn họ liền hơn ba phần độ kiếp thành công hy vọng.” Hạ Vân Kiệt nói.

Một hạt độ ách kim đan khả gia tăng độ kiếp thành công hai thành hy vọng, bất quá dùng thứ hai viên khi công hiệu đem giảm bớt một nửa, mà tái tiếp được mặc

ngươi dùng bao nhiêu viên đều không có hiệu quả.

“Quả thật là độ ách kim đan, mà còn, còn một người phân hai viên!” Dù là Ngao Thiên quý là tứ hải cung đông cung cung chủ, lúc này cũng bị Hạ Vân Kiệt như vậy danh tác cấp khiếp sợ ngay cả nói chuyện thanh âm đều là run run.

Đây chính là có thể giúp người vượt qua thiên kiếp độ ách kim đan a, là cần dùng tiên dược thiên mệnh kim tuyến thảo mới vừa rồi có thể luyện chế đi ra tiên đan. Mà toàn bộ ba ngàn giới, ít nhất đã có ngàn năm đã ngoài, không ở gì phòng đấu giá xuất hiện thiên mệnh kim tuyến thảo, có thể nghĩ này dược khan hiếm trân quý.

Trên thực tế, cho dù có thiên mệnh kim tuyến thảo xuất hiện, toàn bộ ba ngàn giới nay chỉ sợ cũng không có một người có thể luyện chế ra độ ách kim đan. Bởi vì tục truyền luyện chế độ ách kim đan phương thuốc từ lúc mười vạn năm trước liền thất truyền, hiện nay cho dù có độ ách kim đan, kia cũng là mười vạn năm trước lưu truyền tới nay.

Có thể nghĩ, này độ ách kim đan có bao nhiêu sao trân quý. Chỉ sợ cũng tính diễm long đế cung các siêu nhất lưu thế lực lớn, muốn ban cho bực này đan dược một hạt cũng muốn suy nghĩ luôn mãi. Nhưng hôm nay chưởng giáo đổ tốt, tùy tùy tiện tiện liền ban thưởng hạ một bình, còn nói mỗi người phân hai viên.

Ông trời, thứ hai viên công hiệu nhưng là muốn đánh chiết khấu, này căn bản chính là giậm chân giận dữ a!

Làm Ngao Thiên còn tại ngẩn người là lúc, Hạ Vân Kiệt lại tùy tay ném một bình đan dược đi ra ngoài, nói:“Đây là vạn ngục luyện thể đan. Tuy rằng dùng này đan dược quá trình thống khổ một ít, bất quá một khi sống quá đi,

liền có thể làm cho cử hà hậu kỳ tu sĩ có được có thể so với thiên tiên cường hãn khí lực, độ kiếp tất nhiên có thể nhiều thượng một phần thành công hy vọng. Đáng tiếc này đan dược chỉ có lần đầu tiên dùng hữu hiệu."

Ngao Thiên đám người vừa nghe, tiểu tâm can đều thiếu chút nữa muốn bính ra cổ họng.

Đây chính là vạn ngục luyện thể đan a, dùng một hạt có thể tạo nên thiên tiên khí lực, này toàn bộ ba ngàn giới, trừ bỏ kia siêu nhất lưu thế lực lớn, môn phái trọng điểm bồi dưỡng kiệt xuất đệ tử đích truyền có cơ hội dùng, lại có vài người có cơ hội dùng? Khả nghe chưởng giáo ý tứ, nếu không phải thuốc này hiệu chỉ có lần đầu tiên dùng hữu hiệu, thế nhưng còn muốn ban thưởng hạ ba bốn khỏa làm cho môn hạ đệ tử ăn chơi.

Tiếp theo Hạ Vân Kiệt lại ném ra một đám cái chai, có ngao luyện kinh mạch liệt diễm hàn băng luyện mạch đan, có chữa thương tiên đan, có khôi phục pháp lực tiên đan……

Tóm lại, ở Ngao Thiên đám người xem ra, nếu là một ái tu sĩ dùng nhiều như vậy đan dược, còn không có thể thành công vượt qua thiên kiếp, kia hắn cũng tốt trực tiếp một đầu đập đầu vào tường bị chết.

Thậm chí Ngao Thiên đều nhịn không được hâm mộ đỏ mắt khởi này sắp có cơ hội dùng này đó đan dược cũng độ kiếp môn nhân các đệ tử.

Nghĩ năm đó, bọn họ độ thiên kiếp kia nhưng là cẩn trọng, như đi miếng băng mỏng, cửu tử nhất sinh a! Giống như những người này, có bó lớn tiên đan khái, độ kiếp liền cùng nghỉ phép giống nhau, theo chân bọn họ nhất so với, bọn họ này đó đã vượt qua thiên kiếp lão nhân, quả thực chính là thảm rối tinh rối mù.

Cũng may Hạ Vân Kiệt tựa hồ đã biết bọn họ cảm thụ, cho bọn hắn mỗi người ban thưởng một hạt tịch diệt niết bàn đan.

Này đan có thể làm cho người ta nhiều nhất có 1 thành dục hỏa trùng sinh, phá rồi sau đó lập cơ hội, là ngay cả huyền tiên đều phải lâm vào tâm động không thôi trân quý đan dược, cũng là Hạ Vân Kiệt lần này luyện chế tối trân quý đan dược.

Này đan tại hạ giới sớm đã thất truyền, cho dù lấy Ngao Thiên kiến thức cũng đều không nhận biết này đan, thậm chí cũng chưa nghe qua này đan tên. Bất quá làm Hạ Vân Kiệt cho bọn hắn giải thích này đan công hiệu sau, bọn họ tất cả đều lập tức ý thức được này đan trân quý.

“Hiện nay, các ngươi nhưng còn có cái gì lo lắng không có?” Hạ Vân Kiệt đem đan dược phát ra đi xuống sau, cười hỏi mọi người.

“Hắc hắc, có chưởng giáo ngài ban thưởng hạ này đó đan dược, Nguyên Giác động cùng Lăng Tiêu phái không nhúng tay liền bãi, bọn họ nếu dám nhúng tay, ta Tiểu Lôi đều dám giết hướng bọn họ ở tổ giới cùng Hạo Thiên giới ổ.” Lôi Chấn Thiên lập tức vẻ mặt đằng đằng sát khí nói.

Hắn bây giờ còn là địa vu cửu đỉnh hậu kỳ cảnh giới, nguyên bản còn phải tiếp qua một hai năm mới có khả năng vượt qua thiên kiếp, nay cũng là gần ngay trước mắt.

“Giết hướng bọn họ ổ theo thời gian còn sớm chút, còn cần một ít năm tháng lắng đọng lại cùng tích lũy. Nhưng Nguyên Giác động cùng Lăng Tiêu phái nếu dám nhúng tay Vu Hàm môn sự tình, cũng không để ý bọn họ đến bao nhiêu người, đều giết không tha!” Hạ Vân Kiệt khoát

tay, vẻ mặt bình tĩnh nói, thâm thúy mắt giữa lưu lộ ra tỉ nghễ thiên hạ uy nghiêm.

“Là!” Bành Thiên Võ đám người đều khó nén nội tâm mênh mông tâm tình đứng dậy cúi đầu lĩnh mệnh.

“Đều đi xuống chuẩn bị chính mình còn có môn nhân đệ tử độ kiếp công việc đi, mặc dù có tiên đan tương trợ nhưng cũng không thể khinh tâm.” Hạ Vân Kiệt huy phất tay nói.

Vì thế tất cả mọi người lĩnh mệnh đi xuống.

Bành Thiên Võ, Ngao Thiên đám đã vượt qua thiên kiếp thiên vu, thiên tiên đem tinh khiêu tế tuyển môn nhân đệ tử kêu lên đến, đem đan dược nhất nhất chia bọn họ. Về phần Nhạc Hoành Đao, Chân Minh Sơn đám còn chưa vượt qua thiên kiếp môn trung cao tầng nhân vật, tắc ào ào bế quan dùng đan dược, chuẩn bị đánh sâu vào cuối cùng độ kiếp quan tạp.

Này bị tinh khiêu tế tuyển đi ra đệ tử, nhất là bị Ngao Thiên theo tứ hải cung chọn lựa đi ra, tuyệt đối trung tâm tin cậy, cũng bái nhập Vu Hàm môn hạ các đệ tử, nhìn một hạt lạp phát phóng tới chính mình trong tay đan dược, người người hạnh phúc kích động thiếu chút nữa sẽ muốn ngất đi qua.

Bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới, gia nhập Vu Hàm môn thế nhưng còn có bực này “Siêu cấp phúc lợi”!

Đồng dạng bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới, có một ngày bọn họ độ kiếp xác xuất thành công thế nhưng có thể cao đến làm người ta giận sôi trình độ. Thậm chí ngay cả chính bọn họ đều cảm thấy, môn phái như vậy tài bồi chính mình, chính mình nếu tái độ kiếp thất bại, quả thực chính là tội nhân thiên cổ.

Đương nhiên trừ bỏ này đó đan dược ở ngoài, Bành Thiên Võ trả lại cho mỗi người phân phát một trương tiên thiên phù diệp.

Vu Hàm môn đúng là dùng người là lúc, những người này tự nhiên không tốt trực tiếp cử hà phi thăng mà đi.

Kia tiên thiên phù diệp tự nhiên lại là làm cho này bị chọn trung môn nhân đệ tử một trận vui mừng. Môn phái như thế cường đại, chính mình vừa muốn vượt qua thiên kiếp thành tựu thiên tiên vị, có thể nói đã phong cảnh lại uy phong ngày tốt sắp bắt đầu, lại có mấy người nguyện ý sớm như vậy liền rời đi hạ giới.

Huống hồ môn phái vì bọn họ trả giá nhiều như vậy, nếu không vì môn phái làm ra điểm cống hiến liền cử hà phi thăng mà đi, bọn họ trong lòng cũng vạn phần băn khoăn a!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1518 : Chuẩn bị tiến công

Nguyên Nhất giáo, nghị sự đại điện.

Chúng trưởng lão, trung tâm chân truyền đệ tử, đều âm thầm có chút khiếp sợ nhìn ngai vàng thượng cùng chưởng giáo cùng ngồi cùng ăn hai vị thái thượng trưởng lão, Ổ Trường Hà cùng Liễu Truyền Văn.

Hai vị thái thượng trưởng lão đã suốt năm trăm năm không có xuất hiện tại đây nghị sự đại điện phía trên, như thế thời gian dài không lộ diện, thế cho nên ngay cả giáo trung có chút trưởng lão cùng trung tâm chân truyền đệ tử cũng không biết hai vị thái thượng trưởng lão hay không còn lưu lại tại hạ giới.

“Tần trưởng lão, chiếm trước xích xà điện cùng thanh xà điện địa bàn sự tình tiến triển khả thuận lợi? Tứ hải cung cùng Vu Hàm môn bên kia có thể có cái gì hành động?” Trần Không uy nghiêm thanh âm ở đại điện vang lên.

“Hồi chưởng giáo, hết thảy tẫn đều thuận lợi, tứ hải cung cùng Vu Hàm môn bên kia cũng không có động tĩnh gì.” Một vị lưu trữ sơn dương hồ lão giả bước ra khỏi hàng trả lời.

“Xem ra hai vị thái thượng trưởng lão, đại trưởng lão cùng bản tôn sở liệu không sai, kia tứ hải cung cùng Vu Hàm môn tuy rằng dẹp xong thanh xà điện cùng xích xà điện, bọn họ thân mình cũng thương đến một ít nguyên khí, trong thời gian ngắn còn không thể khôi phục lại, không dám tái khơi mào mặt khác một hồi đại chiến.” Trần Không nghe vậy gật đầu nói.

“Tuy là như thế, nhưng tứ hải cung thế đại, không phải ta Nguyên Nhất giáo cùng Hạo Thiên môn có thể địch nổi. Thiết yếu còn phải Nguyên Giác động cùng Lăng

Tiêu giáo bên kia mau chóng phái người lại đây tương trợ khả năng phát động chân chính tiến công. Vừa mới đoạt lại thanh xà điện cùng xích xà điện địa bàn." Ổ Trường Hà trầm giọng nói.

"Đệ tử mấy tháng trước đã tự mình đi một chuyến Nguyên Giác động. Bái phỏng động chủ cùng vài vị trong động trưởng lão, cũng dâng hậu lễ. Động chủ đã đáp ứng đến lúc đó hội phái bốn vị thiên tiên cấp cường giả cùng một trăm danh cử hà hậu kỳ cảnh giới tu sĩ tiến đến tương trợ." Trần Không gặp Ổ Trường Hà lên tiếng, thái độ rõ ràng khiêm tốn xuống dưới.

"Bốn vị thiên tiên, một trăm danh cử hà hậu kỳ cảnh giới tu sĩ, không tính nhiều cũng không tính thiếu. Nếu Lăng Tiêu phái bên kia cũng có thể phái tới nhiều như vậy thiên tiên cùng cử hà hậu kỳ cảnh giới tu sĩ, nhất định có thể đại bại tứ hải cung cùng Vu Hàm môn, đưa bọn họ đuổi về tứ hải giới vực đi. Nhưng muốn diệt hết bọn họ, thậm chí phản công bọn họ tứ hải cung, lại còn là xa xa không đủ." Ổ Trường Hà nghe vậy trên mặt hơi hơi toát ra một tia thất vọng sắc.

"Bất quá Nguyên Giác động này cử đổ vào đệ tử dự kiến bên trong. Dù sao tây hoang giới không thể cùng tổ giới đánh đồng, Nguyên Giác động trọng điểm chú ý là ở tổ giới, tuyệt đối không thể tài cán vì chúng ta này chi nhánh, mà đầu nhập đại lượng nhân lực. Hơn nữa thiên tiên số lượng, Nguyên Giác động có thể phái ra bốn người đến, kỳ thật đã là khó được đáng quý. Theo thời gian trôi qua, thượng cổ thời đại lưu truyền tới nay tiên thiên phù diệp đã càng ngày càng rất thưa thớt, có thể nói dùng một lần tựu ít đi một lần. Nguyên Giác động tuyệt không chịu vì ta Nguyên Nhất giáo mà bốn phía lãng phí tiên thiên phù diệp." Mặt khác một vị thái thượng trưởng lão Liễu Truyền Văn nói.

Đều là thái thượng trưởng lão, nhưng Liễu Truyền Văn

bối phận cùng thực lực đều phải so với Ổ Trường Hà thấp, cho nên tự xưng đệ tử.

“Không biết lần này hay không có thể đoạt được một hai trương tiên thiên phù văn? Nếu là không thể, lần này chỉ sợ không sai biệt lắm đó là lão phu cuối cùng một lần thay ta Nguyên Nhất giáo xuất lực.” Ổ Trường Hà gật gật đầu, sau đó biểu tình trầm trọng nói.

Ổ Trường Hà lưu lại hạ giới thời gian đã rất dài, tiên thiên phù văn nhiều nhất chỉ có thể lại dùng hai lần. Đương nhiên Nguyên Nhất giáo còn tồn kho sổ trương tiên thiên phù văn, nhưng tiên thiên phù văn sử dụng, môn phái tự nhiên có quy định. Mỗi một vị thiên tiên, đời này chỉ có thể lãnh một trương tiên thiên phù diệp, hao hết liền rời đi.

Ổ Trường Hà tuy rằng là thái thượng trưởng lão nhưng cũng không thể phá hư này quy định, cho nên một trận chiến này sau, nếu hắn không thể theo người khác trong tay đoạt được tiên thiên phù diệp, chỉ sợ cũng còn kém không nhiều lắm đến muốn ly khai lúc.

“Hạo Thiên môn xưa nay là chúng ta bốn thế lực lớn trung thực lực tối cường, có năm vị thiên tiên, nếu Lăng Tiêu giáo cũng có thể phái bốn vị thiên tiên trợ chiến, chúng ta liền có mười bảy danh thiên tiên. Tứ hải cung còn cần trấn thủ tứ hải giới vực, đó là bọn họ căn cơ, khẳng định không thể sơ xuất, cho nên tứ hải cung cùng Vu Hàm môn ở dẹp xong xích xà điện cùng thanh xà điện sau, khẳng định hội rút về một bộ phận nhân mã, nghĩ đến hiện tại lưu thủ ở tây hoang giới thiên tiên số người tuyệt đối sẽ không vượt qua tám cái. Nếu là thường lui tới, chỉ bằng này tám thiên tiên, liền là đủ trấn chúng ta Nguyên Nhất giáo cùng Hạo Thiên môn không dám có chút hành động thiếu suy nghĩ. Nhưng chúng ta có Nguyên Giác động cùng Lăng Tiêu phái nhân mã tương trợ, thực lực liền còn hơn bọn họ rất nhiều, nếu là

đột nhiên khởi xướng tiến công, giết được bọn họ một cái trở tay không kịp, khiến cho bọn họ thiên tiên không kịp hủy diệt tiên thiên phù diệp, làm có thể đoạt lại số trương tiên thiên phù diệp.” Trần Không phân tích nói.

Trần Không phân tích nghe được Ổ Trường Hà ánh mắt tỏa sáng, gật gật đầu nói:“Trần Không phân tích thật sự có đạo lý. Một khi đã như vậy, kia liền nhanh chóng liên hệ Hạo Thiên môn bên kia, xác định ngày sau, liền cấp Nguyên Giác động bên kia phát đi truyền tin, để tránh đêm dài lắm mộng.”

“Là, đệ tử này liền phái người liên hệ Hạo Thiên môn.” Trần Không gật gật đầu trả lời.

……

Làm Trần Không đám người đang thương lượng tiến công tứ hải cung cùng Vu Hàm môn khi, thỉnh thoảng có kiếp vân bao phủ ở vu sơn trên không, từng đạo kiếp lôi hạ xuống, chiếu rọi cả tòa vu sơn.

Kia rất lớn thiên uy áp đỉnh xuống, đã làm cho Vu Hàm môn đệ tử cảm thấy chiến căng hoảng sợ, lại vô cùng kích động.

Bởi vì mỗi một lần kiếp vân buông xuống, liền ý nghĩa có một vị Vu Hàm môn đệ tử muốn độ kiếp, ý nghĩa Vu Hàm môn thực lực muốn so với trước kia cường đại một phần.

Hạ Vân Kiệt vô số trân quý tiên đan nện xuống đi, cuối cùng hiện ra kinh người hiệu quả.

Vu Hàm môn cùng tứ hải cung cử hà hậu kỳ đệ tử, trừ bỏ có một vị thật sự là đỡ không nổi A Đấu, không vượt qua thiên kiếp, này khác mười chín vị tất cả đều vượt qua thiên kiếp.

Mà nguyên bản chính là Vu Hàm môn đệ tử bên này, Nhạc Hoành Đao, Lôi Chấn Thiên bảy vị trưởng lão, đều vượt qua thiên kiếp. Trừ bỏ bọn họ, còn có Kim Giao chân nhân, Quy thừa tướng, Viên Nanh, Hùng Phách bọn bốn người, cùng với đến từ Địch phủ, thôn thiên cung bốn vị đệ tử cũng vượt qua thiên kiếp.

Như thế, lập tức, Vu Hàm môn liền mạnh thêm ba mươi lăm danh thiên tiên.

Tuy rằng sớm đã dự đoán được chưởng giáo nhiều như vậy trân quý tiên đan nện xuống đi, khẳng định hội sinh ra một số lớn thiên tiên, nhưng làm này con số đi ra khi, Ngao Thiên đám người còn là bị dọa đến quá sức.

Phải biết rằng, tứ hải cung thống ngự toàn bộ tứ hải giới, toàn bộ tứ hải cung thêm đứng lên cũng cũng chỉ có mười lăm tên thiên tiên. Nay được, chưởng giáo sư tôn chính là ngắn ngủn một hai tháng liền tạo nên ra ba mươi lăm danh thiên tiên.

Này nếu tái làm cho chưởng giáo sư tôn như thế dùng đan dược nện xuống đi, tiếp qua cái ba năm năm năm, đừng nói chính là Nguyên Nhất giáo cùng Hạo Thiên môn, cho dù bọn họ sau lưng Nguyên Giác động cùng Lăng Tiêu giáo đều có thể trực tiếp quét ngang trôi qua.

Đương nhiên, Ngao Thiên đám người cũng chỉ dám nghĩ như vậy tưởng, bọn họ cũng không cho rằng chưởng giáo sư tôn còn có thể cuồn cuộn không ngừng luyện chế ra như thế trân quý tiên đan đến. Nếu thật sự là như vậy, tương lai quét ngang toàn bộ ba ngàn giới cũng không thành vấn đề.

Ngao Thiên đám người lại không biết đến bọn họ chưởng giáo sư tôn hiện tại trong tay có đại lượng tiên dược. Kia đại lượng tiên dược đều là đủ làm cho bọn họ

chưởng giáo sư tôn chế tạo ra một chi tiên nhân đại quân có thể ở tiên giới rong ruổi. Nếu hắn thực buông ra lượng tại hạ giới bồi dưỡng thiên tiên, quét ngang toàn bộ ba ngàn giới thật đúng là không là vấn đề.

Đương nhiên nếu Hạ Vân Kiệt thật như vậy làm, chỉ sợ rất nhanh sẽ muốn khiến cho thượng giới chú ý, khi đó bất tử thần sơn bí mật chỉ sợ cũng không bảo đảm.

Chương 1519 : Lại lần nữa rời đi

Nhìn một vị vị môn nhân đệ tử độ kiếp trở thành thiên tiên, Hạ Vân Kiệt vui mừng vui mừng đồng thời, cũng thật sâu ý thức được bất tử thần sơn đối với vu tộc một lần nữa quật khởi tầm quan trọng.

Hắn chẳng qua tại bất tử thần sơn thu thập muối bỏ biển bàn tiên thảo linh dược, lại ở trong khoảng thời gian ngắn, liền dễ dàng tạo nên ra suốt ba mươi lăm danh thiên tiên. Nếu có thể đem cả tòa bất tử thần sơn linh thảo tiên dược tất cả đều sử dụng đứng lên, kia chẳng phải là có thể chế tạo ra một chi cường đại tiên nhân quân đội?

Hạ Vân Kiệt không có xâm nhập nghĩ vấn đề, vấn đề này trước mắt đối với hắn mà nói còn là rất xa xôi sự tình.

Hạ Vân Kiệt lại bế quan, nhưng lúc này đây hắn không phải luyện chế đan dược mà là tự mình chế tạo hai tòa truyền tống trận.

Một tòa còn tại Viễn Man giới đảo, mặt khác một tòa, tắc còn đâu trên địa cầu. Kể từ đó, hắn sẽ không dùng giống phía trước giống nhau trằn trọc đã nhiều năm mới tìm được hắc thủy giới vực.

Bất quá tại đây phía trước, hắn còn phải ấn đường cũ phản hồi địa cầu. Đương nhiên bởi vì đã đã biết phương vị, Hạ Vân Kiệt liền không cần giống phía trước giống nhau đi một chút đình đình, chung quanh hỏi thăm, thậm chí cũng không dám dễ dàng xé mở không gian xuyên qua, sợ lại bị lạc đường về nhà.

Chế tạo truyền tống trận là một kiện chuyện phi thường phức tạp, bởi vì đề cập đến rất nhiều không gian lực

lượng vấn đề. Bất quá Hạ Vân Kiệt chỉ cho bị ở địa cầu cùng Viễn Man giới đảo trong lúc đó thành lập đan đối đan tử mẫu trận, liền như xe lửa bình thường, không có gì quay vòng, cũng không có mọi thứ khác chạc cây lộ tuyến, như thế liền đơn giản rất nhiều.

Đại khái mười ngày qua, Hạ Vân Kiệt liền chế tạo tốt lắm này hai tòa tử mẫu truyền tống trận.

Hạ Vân Kiệt đem một tòa đặt tại Viễn Man giới đảo, mặt khác một tòa tắc mang hướng địa cầu trang bị. Bởi vì là tử mẫu truyền tống trận, trận pháp một khi chế tạo tốt, hai cái truyền tống trận trong lúc đó liền có huyền diệu không gian liên hệ, chỉ cần Hạ Vân Kiệt hơi chút tiêu tốn một ít thời gian, liền có thể thông qua trong đó một tòa truyền tống trận cảm ứng được mặt khác một tòa truyền tống trận, sau đó đả thông hai người trong lúc đó thông đạo, tái lấy không gian trận pháp, pháp lực gia cố thông đạo, truyền tống trận liền tính chân chính hoàn công.

Ở Viễn Man giới đảo đặt tốt tử mẫu truyền tống trận trung tử trận sau, Hạ Vân Kiệt liền nhích người đi trước hắc thủy giới, sau đó theo hắc thủy giới ấn đường cũ phản hồi địa cầu.

Hạ Vân Kiệt nhích người khi, Vu Hàm môn từ nhị trưởng lão Chân Minh Sơn phụ trách tình báo ngành đã trinh sát đến Nguyên Nhất giáo cùng Hạo Thiên môn đang ở điều binh khiển tướng, thậm chí còn căn cứ một ít dấu vết để lại phỏng đoán ra có Nguyên Giác động cùng Lăng Tiêu giáo nhân mã buông xuống đến tây hoang giới, rất khả năng bọn họ sẽ ở sắp tới liên hợp lại đối Vu Hàm môn khởi xướng tiến nhanh công.

Bất quá Hạ Vân Kiệt lại như trước lựa chọn nhích người, cũng không có cố ý vì thế mà dừng lại. Một phương diện, cố nhiên là vì Vu Hàm môn hiện tại thực lực đã phi thường cường đại, trừ phi Nguyên Giác động lại hoặc là

Lăng Tiêu giáo khuynh sào đột kích, nếu không nếu chính là phái vài người đến trợ trận, căn bản không làm gì được Vu Hàm môn. Mà Nguyên Giác động cùng Lăng Tiêu giáo căn cơ ở xa xôi tổ giới, hiển nhiên là không có khả năng vì một cái tây hoang giới vực chi nhánh khuynh sào xuất động. Mặt khác một phương diện, Hạ Vân Kiệt cho rằng hiện tại Vu Hàm môn đã dần dần trưởng thành đứng lên, bọn họ phải muốn dần dần thích ứng không có hắn tọa trấn hạ đại chiến, cũng chỉ có như vậy, Vu Hàm môn mới có thể chân chính trưởng thành đứng lên, trở thành uy chấn ba ngàn giới chân chính đại giáo, không đến mức không có hắn vị này chưởng giáo sẽ không lạc, suy bại.

Ấn đường cũ, Hạ Vân Kiệt đến hắc thủy giới.

Ở hắc thủy giới huyền xà quốc Hạ Vân Kiệt hơi làm dừng lại, ban thưởng hạ rất nhiều tiên đan linh dược cùng một ít tiên thiên phù diệp cấp Thủy Dịch Thiên, làm cho hắn đi tài bồi ra càng nhiều thiên tiên.

Hắc thủy huyền xà nhất mạch chính là thượng cổ yêu tộc dị chủng, có phi thường cường đại huyết mạch lực lượng, luận nội tình so với tứ hải cung cường đại hơn không ít, nếu có thể chân chính kích phát hắc thủy huyền xà bộ tộc huyết mạch lực lượng, bồi dưỡng ra càng nhiều thiên tiên cấp hắc thủy huyền xà, rất khả năng có thể một lần nữa khôi phục hắc thủy huyền xà bộ tộc tổ tiên huy hoàng.

Đương nhiên ban thưởng hạ nhiều như vậy linh đan tiên dược cùng tiên thiên phù diệp cấp Thủy Dịch Thiên, trừ bỏ làm cho hắn bồi dưỡng ra càng nhiều cường giả, vì hắn sở dụng, cũng là vì giúp Thủy Dịch Thiên hoàn toàn củng cố hắn hoàng quyền.

Không khó tưởng tượng, làm tân đăng cơ hoàng đế, một phen đem tiên đan ban cho đi xuống, một trương trương

tiên thiên phù diệp ban cho đi xuống, sẽ khiến cho huyền xà quốc bao nhiêu vương hầu thần tướng cảm ơn cùng hoàn toàn thần phục.

Ở huyền xà quốc hơi làm dừng lại mấy ngày, hơi chút cùng Thủy Dịch Thiên vị này đồ đệ tham thảo một ít tu luyện sự tình, Hạ Vân Kiệt liền lại lần nữa nhích người đi trước địa cầu.

Thủy Dịch Thiên vị này đồ đệ là Hạ Vân Kiệt các đệ tử thiên phú căn bẩm tối cường, không chỉ có thân có hắc thủy huyền xà nhất mạch tinh thuần huyết mạch, còn thân câu thượng cổ tổ long chi nhất chúc long huyết mạch truyền thừa, luận truyền thừa so với Hạ Vân Kiệt cũng chỉ là kém hơn một chút. Cho nên cho dù Hạ Vân Kiệt, nay ở tu luyện cũng rất khó lại cho dư Thủy Dịch Thiên càng nhiều chỉ điểm, chủ yếu hay là muốn dựa vào chính hắn lĩnh ngộ hắc thủy huyền xà nhất mạch cùng chúc long nhất mạch truyền thừa.

Cách hắc thủy giới, một đường nhanh như điện chớp, ở đại khái ba tháng sau, quy tâm giống như tên Hạ Vân Kiệt rốt cục đến xa cách đã gần bốn năm địa cầu.

Ở đồng dạng một ngày này, vu sơn ở ngoài, gió nổi mây phun, phía chân trời biên vô số đạo quang hoa tận trời mà đến, có ngập trời mênh mông dáng vẻ khí thế độc ác theo phía chân trời biên chạy chồm mà đến, thổi quét quá khắp thiên địa, khiến cho đại địa đều lâm vào run run, chim bay cá nhảy tất cả đều câm như hến, tránh ở oa lý vừa động cũng không dám động.

“Thứu trưởng lão, nơi nào đó là ta tây hoang giới đại linh mạch giao hội nơi vu sơn. Nay lại bị tứ hải cung giới vực cùng Vu Hàm môn tàn nghiệt sở chiếm cứ.” Phía chân trời biên, một đoàn tường vân phía trên, Ô Trường Hà chỉ phía xa vu sơn đối bên người cùng hắn cùng tồn tại một vị khuôn mặt gầy yếu, hốc mắt hãm sâu, mũi ưng

trung niên nam tử nói.

Này trung niên nam tử đó là Nguyên Giác động phái tới trợ giúp Nguyên Nhất giáo lĩnh quân nhân vật, cũng là Nguyên Giác động trưởng lão, quanh thân pháp lực dao động tối nghĩa, sâu không lường được. Cho người ta cảm giác tựa hồ so với Nguyên Nhất giáo thái thượng trưởng lão Ổ Trường Hà còn muốn nguy hiểm một phần.

“Không nghĩ tới trải qua nhiều năm như vậy đuổi giết tiêu diệt, Vu Hàm môn thế nhưng còn lưu có thừa nghiệt, hơn nữa còn đầu phục tứ hải cung. Bất quá kia Ngao Thiên cũng là là gan lớn, cũng dám thừa dịp Ba gia ốc còn không mang nổi mình ốc là lúc, nhân cơ hội cướp lấy tây hoang giới tốt nhất một mảnh địa bàn cùng nguyên thuộc loại thanh xà điện cùng xích xà điện đại lượng tài nguyên. Nếu không phải các ngươi có vài phần đảm phách cùng thấy xa, biết mời bản trưởng lão tiến đến tương trợ, nếu không nếu có thời gian, một khi chờ tứ hải cung hoàn toàn hấp thu tiêu hóa này phiến địa bàn cùng đại lượng tài nguyên, thế lực rất là bành trướng, cho dù Ba gia đến lúc đó đằng ra tay đến, nếu không dốc toàn bộ lực lượng, viễn chinh tây hoang giới, chỉ sợ cũng không làm gì được tứ hải cung. Bất quá nay thôi, này tứ hải cung cũng là nhất định cho chúng ta làm áo cưới. Hơn nữa cho dù chúng ta chiếm này phiến thổ địa, Ba gia bên kia cũng chỉ có thể câm điếc ăn hoàng liên, không thể nề hà.” Được xưng là Thứu trưởng lão nam tử, mặt lộ vẻ âm hiểm sắc nói, thanh âm mang theo kim chúc chi âm, phá lệ chói tai.

“Hắc hắc, bất quá tứ hải cung nếu dám diệt sát thanh xà điện cùng xích xà điện, nên suy nghĩ đến Ba gia tuy rằng ốc còn không mang nổi mình ốc, đằng không ra tay, nhưng chúng ta Lăng Tiêu giáo cùng các ngươi Nguyên Giác động cũng rất mới có thể sẽ ra tay. Cho nên này tranh chúng ta còn nhu thận trọng, miễn cho lật thuyền trong mương.” Một vị cao gầy cùng cây gậy trúc giống

nhau, mặc màu đen trường bào lão giả nói.

Chương 1520 : Đại quân tiếp cận

“Lăng huynh có phải hay không quá mức thận trọng ? Lấy chúng ta lần này tụ tập nhân mã, cho dù trực tiếp đi tứ hải giới tấn công tứ hải cung, cũng không thấy được sẽ bị thua. Mà nơi này bất quá chính là tứ hải cung thế lực khuếch trương một cái phân sào, hay là ngươi cho rằng nơi này tụ tập thực lực còn có thể vượt qua tứ hải cung tổng bộ bất thành?” Thứu trưởng lão nghiêng đầu nhìn thoáng qua bên người kia cao gầy cùng cây gậy trúc giống nhau lão giả, trong giọng nói mang theo một tia châm chọc hương vị.

“Đừng quên, vu sơn tụ tập không chỉ có chính là tứ hải cung nhân mã còn có Vu Hàm môn tàn nghiệt.” Cao gầy lão giả chính là Lăng Tiêu giáo phái đến trợ chiến trưởng lão, cùng kia Thứu trưởng lão vốn là có chút bất hòa, cho nên sẽ có vừa rồi nói, nay gặp Thứu trưởng lão lật lọng trào phúng, sắc mặt không khỏi trở nên càng phát ra âm trầm.

“Vu Hàm môn thật muốn có thực lực, cũng sẽ không mai danh ẩn tích nhiều năm như vậy, càng không cần đầu nhập vào tứ hải cung. Hơn nữa y lão phu phỏng đoán, xích xà điện cùng thanh xà điện sở dĩ sẽ bị tứ hải cung diệt môn, hơn phân nửa là Vu Hàm môn đối vu sơn này một thế hệ quen thuộc, thậm chí biết được có xích xà điện cùng thanh xà điện sở không biết bí ẩn thông đạo, thế cho nên xích xà điện cùng thanh xà điện bị giết cái trở tay không kịp, cuối cùng diệt môn. Cho nên Lăng huynh căn bản đừng lo kia Vu Hàm môn.” Thứu trưởng lão khinh thường cười lạnh nói.

Lăng Tiêu giáo Lăng trưởng lão hiển nhiên cũng cho rằng Thứu trưởng lão phân tích có đạo lý, cuối cùng chính là mặt âm trầm hừ lạnh một tiếng, không tái phản bác.

Khi nói chuyện, đại quân dần dần tới gần vu sơn.

Mười bảy vị thiên tiên, mấy trăm vị cử hà hậu kỳ cảnh giới tu sĩ, còn có lấy trăm vạn kế vạn vật cảnh giới đã ngoài tu sĩ.

Như vậy khổng lồ đại quân sở sinh ra khí thế loại nào hung hãn cường đại, theo đại quân đẩy mạnh, toàn bộ thiên địa đều là rung chuyển bất an, dáng vẻ khí thế độc ác như ngập trời hồng thủy cuồn cuộn mà đến. Đem Vu Hàm môn vừa không lâu trước thu phục, đóng quân ở vu sơn phụ cận một ít phụ thuộc thế lực, môn phái cấp sợ tới mức người người sắc mặt trắng bệch, thân mình phát run.

“Ông trời, suốt mười bảy vị thiên tiên!”

“Xem, Nguyên Nhất giáo Ổ Trường Hà thế nhưng còn tại, hắn cũng đến đây!”

“Kia, đó là Nguyên Giác động cùng Lăng Tiêu giáo cờ xí, bọn họ thế nhưng cũng phái người đến đây!” Có người chỉ vào trong đại quân huyền phù ở không trung đón gió bay phất phới một mặt tú có một đóa thiêu đốt hừng hực hỏa diễm bấc đèn cùng một mặt tú một tòa kim quang vạn trượng cự điện cờ xí, thất thanh kinh hô.

“Ngay cả Nguyên Giác động cùng Lăng Tiêu giáo cũng phái người tiến đến, lúc này tứ hải cung cùng Vu Hàm môn nhất định thất bại!” Bắt đầu có người kết luận.

Làm mọi người ào ào nghị luận là lúc, tây hoang giới có nhiều hơn thế lực giáo phái bị đại quân kinh động, xa xa chuế đại quân, xa xa quan vọng.

Bọn họ đều hiểu được, lúc này đây đại chiến đem quan hệ toàn bộ tây hoang giới vực bố cục.

Một trận chiến này, nếu tứ hải cung thắng lợi, từ nay về sau, tây hoang giới vực chỉ sợ muốn duy tứ hải cung vi tôn, nếu Nguyên Nhất giáo cùng Hạo Thiên môn thắng lợi, từ nay về sau tây hoang giới vực chính là này hai đại thế lực thiên hạ.

Về phần Vu Hàm môn, ngoại giới còn là cho rằng chính là dựa vào tứ hải cung một cỗ thế lực. Dù sao Vu Hàm môn đã mai danh ẩn tích lâu lắm, lâu đến mọi người sớm đã đã quên nó từng mới là này phiến đại địa chúa tể.

“Nguyên Chẩn huynh, ngươi kiến thức rộng rãi, ngươi cho rằng lần này phương nào có thể thắng lợi?”

“Tứ hải cung tuy rằng cường đại, nhưng lại như thế nào có thể cùng Nguyên Giác động cùng Lăng Tiêu giáo so sánh với đâu, tự nhiên là tứ hải cung bại.”

“Nhưng là Nguyên Giác động cùng Lăng Tiêu giáo tuy rằng cường đại, nhưng chủ yếu nhân mã dù sao cần trấn thủ tổ giới sơn môn, không có khả năng trừu điệu đại lượng nhân mã xa phó ta tây hoang giới vực tham chiến, ta nhưng thật ra cảm thấy tứ hải cung cũng không thấy được vốn không có cơ hội.”

“Cơ hội tự nhiên là có, nhưng lão đệ ngươi chưa phát hiện quá xa vời sao? Ngươi xem, kia một đoàn đoàn tường vân phía trên, có đạo đọa sáng mờ nở rộ, có tiên gia hơi thở tiết lộ, vừa rồi lão phu ta tính qua, suốt có mười bảy vị thiên tiên. Ngươi ngẫm lại xem lão đệ, cho dù toàn bộ tứ hải cung nhân mã đều chuyển đến vu sơn, có năng lực tụ tập khởi bao nhiêu vị thiên tiên? Hơn nữa nghe nói đoạn thời gian trước, Nguyên Nhất giáo cùng Hạo Thiên môn vẫn tham dự đối thanh xà điện cùng xích xà điện địa bàn chiếm trước, tứ hải cung đều không có cái gì phản ứng. Hiển nhiên tứ hải cung lần trước tấn

công thanh xà điện cùng xích xà điện khi thương đến chút nguyên khí, bọn họ có tự mình hiểu lấy, không muốn cùng Nguyên Nhất giáo cùng Hạo Thiên môn khởi tranh chấp, tái khơi mào một lần đại chiến, gồm thâu toàn bộ tây hoang giới vực. Chính là giường chi sườn lại khởi dung người khác ngủ say? Tứ hải cung ý tưởng bất quá chính là một bên tình nguyện thôi, Nguyên Nhất giáo cùng Hạo Thiên môn sau lưng có Nguyên Giác động cùng Lăng Tiêu giáo, chỉ cần bọn họ chịu duy trì bọn họ, bọn họ tất nhiên hội đối tứ hải cung khởi xướng tiến công.”

Làm mọi người ào ào nghị luận khi, vu sơn cảnh báo dài minh, đồng thời có một đạo đạo hoa quang theo vu sơn lên cao khởi, một cái cụt một tay lão nhân đạp không mà đến, tay cầm đại đao chỉ phía xa đại quân.

“Người tới người nào? Cũng dám phạm ta Vu Hàm môn!” Uy nghiêm thanh âm theo cụt một tay lão nhân trong miệng phát ra, như thiên lôi cuồn cuộn, chấn đến người màng tai phát đau, cũng có ngập trời huyết khí theo hắn trên người phát ra đi ra, thổi quét quá này phiến thiên địa, ép tới nhân ngay cả khí đều suyễn không lại đây.

“Thiên vu cảnh giới! Nhưng thật ra có vài phần khí thế! Bất quá bằng ngươi còn chưa đủ tư cách, kêu Ngao Thiên đi ra đáp lời.” Ổ Trường Hà bước trước một bước, đạo đạo sáng mờ nở rộ, tạo ra kia ngập trời huyết khí, ngạo nghễ nói.

“Làm càn! Cũng dám mạo phạm ta Vu Hàm môn đại trưởng lão!” Ổ Trường Hà tiếng nói vừa mới hạ xuống, liền có Viên Nanh cùng Hùng Phách theo phía sau gầm lên mà ra, một cái hiện ra như núi cao cự viên, một cái hiện ra cự hùng chi khu, nâng tay liền hướng Ổ Trường Hà chụp đi.

Này nhị yêu đều là tính tình hỏa bạo, thật tình hạng người, thậm Hạ Vân Kiệt thích, bình thường tự nhiên khó tránh khỏi nhiều chỉ điểm một ít. Không nghĩ tới này nhị yêu cũng là hăng hái tranh giành, thế nhưng ở năm đó kia phê sớm nhất đi theo Hạ Vân Kiệt vào sinh ra tử giới chủ trổ hết tài năng, kích phát rồi trong cơ thể tổ tiên ở lại trong cơ thể không thuần huyết mạch, hơn nữa không ngừng rèn luyện thuần hóa. Dần dần Viên Nanh dĩ nhiên có thể hiện ra hắn tổ tiên thông tý hung viên một chút nguyên hình thần uy đến, mà Hùng Phách tắc hiện ra hắn tổ tiên hắc phong cự hùng một chút nguyên hình thần uy đến.

Lúc này đây Hạ Vân Kiệt ban thưởng hạ đại lượng tiên đan, bọn họ cũng không cô phụ Hạ Vân Kiệt tài bồi, lại một lần nữa đột phá trở thành thiên tiên.

Viên Nanh cùng Hùng Phách đều là lấy thân xác cường hãn sở trường, nay nổi giận dưới, hiện ra bản thể đối với Ổ Trường Hà chụp đi, ngay cả không gian ở bọn họ bàn tay dưới đều ào ào sụp đổ, hình thành từng đạo cơn lốc.

Ổ Trường Hà tuy rằng là Nguyên Nhất giáo cường đại nhất thái thượng trưởng lão, lúc này thấy trạng cũng là sắc mặt khẽ biến, lộ ra một tia vẻ mặt ngưng trọng, trong cơ thể pháp lực dâng mà ra, ở không trung ngưng tụ ra như núi cự chưởng đối với kia áp đỉnh xuống song chưởng ngay cả chụp đi qua hai chưởng.

Cự chưởng chạm vào nhau, ở không trung phát ra từng trận nổ, càng va chạm bốn phía không gian rung chuyển không thôi.

Viên Nanh cùng Hùng Phách tuy rằng thân xác cường hãn, nhưng dù sao vừa mới vừa đột phá đến thiên tiên không lâu, cùng Ổ Trường Hà bực này lão bài thiên tiên còn là có một đoạn không nhỏ chênh lệch, cự chưởng ở

không trung chạm vào nhau, hai người trong cổ họng đều phát ra nhất buồn thanh, lui ra phía sau một bước dài mới vừa rồi đứng vững, mà Ổ Trường Hà lấy 1 địch 2 nhưng cũng bất quá chính là trên thân hơi hơi lay động một chút, liền ổn định.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1521 : Hiển lộ thực lực

“Hừ, thiên tiên cũng là có cường có nhược, chỉ bằng các ngươi còn chưa đủ tư cách ngăn trở lão phu đường, làm cho Ngao Thiên xuất hiện đi!” Ổ Trường Hà mặt mang khinh thường âm thanh lạnh lùng nói, trong lòng lại âm thầm khiếp sợ, ẩn ẩn cảm thấy một tia bất an. Bởi vì vừa rồi Hùng Phách cùng Viên Nanh vừa ra tay, liền đã bại lộ bọn họ thiên tiên thân phận, nhưng Ổ Trường Hà lại chưa bao giờ gặp qua bọn họ. Hơn nữa theo này hai người vừa rồi đối kia Vu Hàm môn đại trưởng lão thái độ, hiển nhiên là Vu Hàm môn đệ tử. Này cũng liền ý nghĩa trước mắt đến xem Vu Hàm môn ít nhất có ba vị thiên tiên, thiên vu cấp cường giả. Như vậy số lượng kỳ thật đã thẳng bức bọn họ Nguyên Nhất giáo. Tới thủy tới chung bọn họ lại không đem Vu Hàm môn để ở trong lòng, vẫn đem lực chú ý đặt ở tứ hải cung mặt trên.

Này hiển nhiên là bọn họ phạm một sai lầm.

Cũng may lần này còn có Nguyên Giác động cùng Lăng Tiêu giáo cường giả trợ giúp, bọn họ thêm lên thiên tiên số người suốt có mười bảy vị, cho dù phạm vào một cái sơ sẩy sai lầm, Ổ Trường Hà đổ còn không về phần cho rằng bọn họ thất bại.

“Trách không được dám ở ta Vu Hàm môn trước sơn môn kêu gào, đổ còn là có vài phần bản sự. Bất quá nhâm ngươi có bao nhiêu đại bản sự, dám mạo phạm ta Vu Hàm môn đều giết không tha!” Bành Thiên Võ gặp Ổ Trường Hà một người địch hai, giơ tay nhấc chân gian liền đánh lùi Viên Nanh cùng Hùng Phách, không chỉ có không có toát ra chút kinh hoảng sắc, ngược lại lạnh lùng cười, cao cao tại thượng nhìn xuống Ổ Trường Hà nói.

“Ha ha, nói khoác mà không biết ngượng! Bằng các

ngươi Vu Hàm môn tàn nghiệt cũng xứng nói giết không tha! Còn là ngoan ngoãn thần phục cùng ta Nguyên Nhất giáo, có lẽ xem ở các ngươi tu hành không dễ phân thượng, lão phu còn có thể tha các ngươi một cái tánh mạng.” Ổ Trường Hà nghe vậy giận dữ phản cười nói.

“Thực nghĩ đến có Nguyên Giác động cho các ngươi chỗ dựa, liền nghĩ đến thiên hạ vô địch sao? Nơi này là Vu Hàm môn, còn không chấp nhận được ngươi kiêu ngạo.” Bành Thiên Võ cười lạnh một tiếng, sau đó đột nhiên quát to:“Ngao Thiên, nếu vị này đạo hữu như thế muốn gặp ngươi, vậy ngươi liền thành toàn hắn đi!”

“Ngao Thiên lĩnh mệnh!” Bành Thiên Võ đang nói vừa mới hạ xuống, Nguyên Nhất giáo đại quân mặt sau đột nhiên có một đạo nói sáng mờ phóng lên cao, lại có ngàn vạn điều thụy khí thùy lạc xuống.

Kia sáng mờ cùng thụy khí mang theo to lớn tiên gia uy nghiêm, trong nháy mắt liền thổi quét quá này phiến thiên địa, lại có từng đạo xanh biếc phù văn che lấp ở này phiến thiên không, khiến cho này to lớn tiên gia uy nghiêm không đến mức để lộ ra đi.

Kia mang theo vô thượng tiên gia uy nghiêm hơi thở sáng mờ suốt có hai mươi lăm đạo nhiều.

“Điều này sao có thể!” Kia hai mươi lăm đạo mang theo tiên gia uy nghiêm hơi thở sáng mờ nhất hiển lộ ra đến, Ổ Trường Hà đám người liền cảm ứng được trong đó khủng bố tiên gia pháp lực, tất cả đều sắc mặt đại biến, trong mắt thấu bắn ra không dám tin hoảng sợ ánh mắt.

“Hiện tại ngươi cho rằng bản trưởng lão có tư cách nói giết không tha những lời này sao?” Bành Thiên Võ cười lạnh một tiếng, đại đao hướng Ổ Trường Hà nhất chỉ, quát lạnh nói:“Sát!”

Đại trưởng lão “Sát” Tự vừa ra, nhất thời lại có từng đạo mang theo tiên gia uy nghiêm hơi thở sáng mờ, còn có như hồng huyết khí phóng lên cao. Kia sáng mờ là thiên tiên sáng mờ, kia như hồng huyết khí là thiên vu huyết khí.

Tiên gia sáng mờ cùng như hồng huyết khí hợp cùng một chỗ, cũng vừa hảo là hai mươi lăm đạo.

Nếu nói, phía trước Ngao Thiên đám người xuất hiện, Ổ Trường Hà đám người tuy rằng bị dọa đến mắt lộ ra hoảng sợ sắc, nhưng cũng không cho rằng chính mình lâm vào tuyệt cảnh, đơn giản không có khả năng tấn công hạ vu sơn thôi. Dù sao bọn họ nói như thế nào cũng có mười bảy vị thiên tiên cường giả, so với bọn họ cường giả số người tuy rằng thiếu một ít, nhưng thật muốn liều lĩnh, muốn đi, Ngao Thiên đám người cũng tuyệt đối ngăn không được bọn họ.

Nhưng hiện tại lại đột nhiên lao ra hai mươi lăm đạo tiên gia sáng mờ cùng như hồng huyết khí, kể từ đó, đó là suốt năm mươi vị thiên tiên cùng thiên vu, cơ hồ là bọn họ thiên tiên số người gấp ba. Hơn nữa xem tình hình, bọn họ sớm đã có điều chuẩn bị, bày ra thiên la địa võng, chờ bọn họ một đầu chui vào đến.

Thực lực kém thật lớn, đối phương lại là sớm có chuẩn bị, kể từ đó, Ổ Trường Hà đám người cũng là hoàn toàn kinh hoảng đứng lên.

Làm Ổ Trường Hà đám người hoàn toàn kinh hoảng đứng lên khi, này xa xa đang xem cuộc chiến mọi người lại tất cả đều bị Vu Hàm môn triển lộ đi ra cường đại thực lực cấp lượng mắt bị mù, người người trợn mắt há hốc mồm, kinh hồn táng đảm, mồ hôi lạnh như mưa xuống.

“Trời ạ, kia tứ hải cung thế nhưng có năm mươi vị thiên tiên cùng thiên vu!”

“Không phải tứ hải cung, là Vu Hàm môn. Không gặp vừa rồi Ngao Thiên đều phải tôn xưng kia cụt một tay lão nhân là trưởng lão, cũng nghe kia cụt một tay lão nhân mệnh lệnh sao?”

“Nguyên lai, chân chính diệt xích xà điện cùng thanh xà điện không phải tứ hải cung, mà là Vu Hàm môn! Tứ hải cung mới là Vu Hàm môn phụ thuộc thế lực.”

“Xem ra lần này Nguyên Nhất giáo cùng Hạo Thiên môn muốn đại họa lâm đầu, về sau tây hoang giới vực muốn duy Vu Hàm môn độc tôn.”

“Tây hoang giới vực muốn duy Vu Hàm môn độc tôn đã thành kết cục đã định, bất quá Nguyên Nhất giáo cùng Hạo Thiên môn đại họa lâm đầu đổ không nhất định, dù sao lần này ngay cả Nguyên Giác động cùng Lăng Tiêu giáo trưởng lão đều xuất động, Vu Hàm môn cho dù thực lực hơn xa Nguyên Nhất giáo cùng Hạo Thiên môn, chỉ sợ cũng không dám thực diệt bọn hắn nhị giáo.”

“Ta xem không hẳn vậy, bọn họ ngay cả thanh xà điện cùng xích xà điện đều dám diệt, chẳng lẽ không dám diệt Nguyên Nhất giáo cùng Hạo Thiên môn?”

“Chính là bởi vì Vu Hàm môn đã diệt thanh xà điện cùng xích xà điện, cho nên bọn họ không dám tái diệt Nguyên Nhất giáo cùng Hạo Thiên môn. Nếu không lập tức đem tổ giới Ba gia, Nguyên Giác động cùng Hạo Thiên giới Lăng Tiêu giáo tam đại thế lực tất cả đều cấp đắc tội, cho dù Vu Hàm môn thực lực lại cường đại, chỉ sợ cũng là hai đấm khó địch bốn tay, tất đưa tới diệt môn đại họa.”

“Có đạo lý, lấy Vu Hàm môn hôm nay triển lộ đi ra thực

lực, đã có cùng Ba gia chống lại sức mạnh. Cho dù Ba gia sự sau bình ổn nội loạn, đau lòng ở tây hoang giới vực tổn thất, cũng là không có khả năng tái phái binh viễn chinh tây hoang giới vực. Bởi vì Vu Hàm môn thật sự quá cường đại, Ba gia nếu muốn hoàn toàn đánh bại bọn họ, thậm chí diệt sát bọn hắn, chỉ sợ muốn dốc toàn bộ lực lượng mới vừa rồi đi. Hiển nhiên Ba gia không có khả năng vì tây hoang giới vực vứt bỏ tổ giới căn cứ không để ý, mà khuynh sào viễn chinh tây hoang giới. Nhưng nếu Vu Hàm nắm cửa Nguyên Giác động cùng Lăng Tiêu giáo cũng hoàn toàn đắc tội, một khi ba nhà tức giận hợp nhau đến phái binh viễn chinh tây hoang giới, chỉ sợ Vu Hàm môn liền thật sự nguy hiểm. Đương nhiên lấy Vu Hàm môn nay bày ra đi ra cường đại thực lực, nếu bọn họ hôm nay hơi chút bán Nguyên Giác động cùng Lăng Tiêu giáo một cái mặt mũi, Nguyên Giác động cùng Lăng Tiêu giáo chỉ sợ cũng không muốn vì tây hoang giới điểm ấy sự tình, cùng Vu Hàm môn không chết không ngừng.”

“Đúng là đạo lý này, nay liền xem song phương như thế nào hòa bình xong việc.”

“……”

Người chung quanh ký khiếp sợ cho Vu Hàm môn triển lộ đi ra thực lực, nhưng cũng đều nhận định Vu Hàm môn không dám đồng thời đắc tội ở ba ngàn giới đều sắp xếp được danh hào tam đại thế lực.

“Ai dám động thủ! Lão phu là Nguyên Giác động Thứu Khung trưởng lão. Các ngươi Vu Hàm môn thực lực quả thật cường đại, là lão phu xem đi rồi mắt, lão phu lần này đại biểu Nguyên Giác động thừa nhận các ngươi có được vu sơn, xưng bá tây hoang giới vực tư cách, lần này sự tình như vậy từ bỏ.” Thứu trưởng lão gặp Bành Thiên Võ “Sát” Tự nhất hô lên khẩu, nhất thời thiên địa một mảnh sát ý băng đằng, huyết khí quay cuồng, rốt

cục đứng dậy, lớn tiếng quát.

Cường đại, mênh mông tiên gia pháp lực bính thể mà ra, điều điều thụy khí quải hạ, tạo ra kia thổi quét mà đến sát ý cùng thô bạo huyết khí.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1522 : Một đao

“Lăng Tiêu giáo Lăng Vân trưởng lão tại đây, lần này sự tình như vậy từ bỏ, về sau các ngươi Vu Hàm môn chính là vu sơn chi chủ, ta Lăng Tiêu giáo không hề nhúng tay.” Gầy giống như cây gậy trúc giống nhau Lăng Tiêu giáo Lăng trưởng lão cũng đột nhiên thả ra khí thế cường đại, tạo ra ngập trời sát ý cùng bốc lên huyết khí, trầm giọng quát.

“Quả nhiên, ở như thế cường đại thực lực trước mặt, cho dù Nguyên Giác động cùng Lăng Tiêu giáo trưởng lão, miệng tuy rằng cường ngạnh, lại còn là không thể không thừa nhận Vu Hàm môn có tư cách nhập chủ vu sơn, không muốn tái nhúng tay tây hoang giới việc.”

“Xem ra về sau này tây hoang giới vực muốn duy Vu Hàm môn làm chủ, sai đâu đánh đó.”

“Trịnh huynh các ngươi Trịnh gia xem như trong cái rủi có cái may, tuy rằng mất đi xích xà điện che chở, nhưng chiếm được càng cường đại Vu Hàm môn che chở. Không giống chúng ta, vốn là chúc Nguyên Nhất giáo thống ngự, cũng không đầu nhập vào Vu Hàm môn, về sau chỉ có thể ở Vu Hàm môn uy áp dưới, cùng Nguyên Nhất giáo cùng nhau cụp đuôi làm người.”

“Hắc hắc, Bàng huynh không cần như thế bi quan. Nguyên Nhất giáo dù sao cũng là Nguyên Giác động chi nhánh, không xem tăng mặt xem phật mặt, Vu Hàm môn còn là không dám đem Nguyên Nhất giáo thế nào.”

“Nói là nói như thế, nhưng Nguyên Nhất giáo ở tây hoang giới tóm lại không có khả năng tái trở lại trước kia như vậy uy phong.”

Nơi xa đang xem cuộc chiến người gặp Thứu trưởng lão

cùng Lăng trưởng lão ra mặt nói chuyện, lại lần nữa ào ào nghị luận mở ra, có một bộ quả thế biểu tình, cũng có mấy nhà vui mừng mấy nhà sầu.

“Các ngươi hùng hổ đến, muốn tấn công ta Vu Hàm môn, nay gặp tình thế không đúng, đã nghĩ nhất ngữ yết quá, thế gian lại khởi có như thế tiện nghi việc?” Bành Thiên Võ mặt lộ vẻ một tia khinh thường sắc, như trước cao cao tại thượng nhìn xuống Thứu trưởng lão cùng Lăng trưởng lão, chút không có nguyên nhân vì bọn họ là Nguyên Giác động cùng Lăng Tiêu giáo trưởng lão, liền mặt lộ vẻ lùi bước khiếp đảm sắc.

“Vậy ngươi muốn thế nào? Hay là tưởng cùng ta Nguyên Giác động cùng Lăng Tiêu giáo khai chiến bất thành?” Thứu trưởng lão cùng Lăng trưởng lão hiển nhiên không nghĩ tới chính mình đã nâng ra đại tên thánh hào, lại thoái nhượng một bước, thừa nhận Vu Hàm môn là vu sơn chi chủ, kia Vu Hàm môn đại trưởng lão như trước như thế cả vú lấp miệng em, cao cao nhìn xuống bọn họ, phảng phất bọn họ bất quá chính là hắn tù nhân đồ bình thường, không khỏi tất cả đều sắc mặt đại biến, mắt lộ ra lửa giận quát mắng nói.

“Muốn chiến liền chiến, hay là ta Vu Hàm môn sợ các ngươi Nguyên Giác động cùng Lăng Tiêu giáo bất thành?” Bành Thiên Võ sống lưng mạnh nhất cử, cụt một tay thân hình phảng phất cự sơn bình thường hùng vĩ, tản ra vô cùng uy nghiêm cùng khí phách.

“Ngươi dám!” Thứu trưởng lão cùng Lăng trưởng lão lại lần nữa biến sắc.

“Lão phu có gì không dám !” Bành Thiên Võ cười lạnh một tiếng, trong tay đại đao giơ lên đối với Thứu trưởng lão đó là vào đầu một đao hung hăng bổ đi xuống, râu tóc vũ điệu, trợn mắt trừng trừng, lớn tiếng quát:“Sát!”

“Sát! Sát! Sát!”

Kêu tiếng giết theo bốn phương tám hướng vang lên, từng đạo quang hoa bóng người theo bốn phương tám hướng phóng lên cao, đem Nguyên Nhất giáo cùng Hạo Thiên môn liên hợp đại quân hoàn toàn cấp vây quanh lên.

Ngập trời sát khí, như hồng huyết khí, như vỡ đê hồng thủy, như chạy chồm vạn mã, thổi quét quá này phiến thiên địa, nháy mắt bao phủ bao phủ ở đến công vu sơn đại quân.

“Tứ hải phúc thiên đại trận!”

“Tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận!”

“Bắc đẩu thất tinh tru tiên trận!”

“……”

Ở Bành Thiên Võ trưởng lão cùng Ổ Trường Hà đối thoại là lúc, Ngao Thiên tứ hải cung đầu sỏ sớm đã bày ra trấn cung đại trận, địch vân khởi đám người sớm đã bày ra tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận, mà môn hạ này khác đệ tử, từ lâu kinh ào ào bày ra này nửa năm nhiều đến luôn luôn tại tìm hiểu diễn luyện hợp kích trận pháp.

“Trời ạ! Vu Hàm môn thế nhưng muốn đem lai phạm chi địch toàn bộ trấn sát!”

“Vu Hàm môn đây là điên rồi sao? Nguyên Giác động cùng Lăng Tiêu giáo kia nhưng là toàn bộ ba ngàn giới đều sắp xếp được hào thế lực lớn a!”

“Tây hoang giới vực lúc này muốn đại họa lâm đầu, Nguyên Giác động cùng Lăng Tiêu giáo còn có Ba gia lửa giận tất nhiên hội theo lần này đại chiến buông

xuống đến này phiến đại địa.”

Người xa xa đang xem cuộc chiến, vạn vạn không nghĩ tới, Vu Hàm môn thế nhưng nói chiến liền chiến, hơn nữa xem kia tư thế, thế nhưng còn muốn toàn tiêm đến phạm quân địch, người người không khỏi tất cả đều sợ tới mức sắc mặt trắng bệch, tay chân run run.

“Thất phu ngươi dám! Các ngươi Vu Hàm môn chết chắc rồi! Ta Nguyên Giác động tất khiển đại quân san bằng các ngươi vu sơn!”

“Lão thất phu, lão phu nếu là có thể chạy ra sinh thiên, tất nhiên muốn thân dẫn ta giáo đại quân, đem ngươi nghiền xương thành tro, đem các ngươi Vu Hàm môn giết được một cái không dư thừa.”

Thứu trưởng lão cùng Lăng trưởng lão, không nghĩ tới kia Vu Hàm môn đại trưởng lão thế nhưng như thế cuồng vọng lớn mật, nói đánh liền đại, không khỏi tất cả đều sắc mặt đột nhiên biến, đã phẫn nộ dị thường lại nhịn không được trong lòng một trận kinh hoảng.

Nước ở xa không giải được cái khát ở gần, Vu Hàm môn hiện tại triển lộ đi ra thực lực thật sự quá cường hãn, cho dù bọn họ có cường ngạnh bối cảnh, nhưng Vu Hàm môn nay không điểu chúng nó, kia cường ngạnh bối cảnh sẽ không quá chính là cái bài trí, căn bản không thể cứu bọn họ thoát ly hiện tại hiểm cảnh.

“Chờ các ngươi có thể chạy ra sinh thiên nói sau lời này đi!” Bành Thiên Võ lại là một đao giơ lên, sau đó quanh thân bắp thịt gân xanh căn căn bạo khởi, nổi giận gầm lên một tiếng nói:“Bắc đẩu phá quân!”

Bành Thiên Võ này gầm lên giận dữ, hắn sau lưng nhất thời có sáu đạo như hồng huyết khí phóng lên cao, đúng là Chân Minh Sơn sáu vị trưởng lão.

Kia 6 đạo như hồng huyết khí cùng Bành Thiên Võ trưởng lão huyết khí phóng lên cao, ở không trung hình thành bắc đẩu thất tinh sát trận, hóa thành một đạo ngập trời vô cùng huyết đao, huyết đao cùng Bành Thiên Võ trong tay đại đao hợp cùng một chỗ, Bành Thiên Võ một đao đối với Thứu trưởng lão đánh xuống.

Đột nhiên gian, ngàn vạn dặm đều bị huyết quang sở bao phủ, biển máu bốc lên, phảng phất có tuyệt thế hung thú ở bên trong rít gào.

Rất lớn nguy cơ bao phủ ở Thứu trưởng lão trên người, vô cùng cường đại huyết khí đặt ở hắn trên người, ép tới hắn quanh thân sáng mờ thụy khí ào ào băng liệt.

Cự đao chưa hạ xuống, máu loãng dĩ nhiên theo Thứu trưởng lão thất khiếu phun dũng mà ra.

“Không! Điều đó không có khả năng!” Thứu trưởng lão nhìn cự đao tận trời hạ xuống, thế như chẻ tre đánh rớt hắn pháp bảo, đảo mắt liền đến đỉnh đầu của hắn, trong mắt không khỏi toát ra vạn phần hoảng sợ cùng đến tử cũng không dám tin tưởng ánh mắt.

Hắn không thể tưởng tượng, lấy thực lực của hắn, thế nhưng một đao dưới liền muốn bị mất mạng!

Đao hạ xuống, Thứu trưởng lão từ đầu đến chân nháy mắt bị bổ hai nửa.

Nồng đậm mùi máu tươi tỏa khắp ở trong thiên địa, Thứu trưởng lão trước khi chết kêu thảm thiết ở quanh quẩn.

Thiên địa đột nhiên im lặng xuống dưới, tất cả mọi người không dám tin nhìn Thứu trưởng lão hai nửa thân hình ngã xuống không trung, máu tươi mưa như trút nước

rơi.

Tử vong, tuyệt vọng trong nháy mắt nhéo sở hữu bị vây vây đại quân tu sĩ trái tim.

Kia nhưng là Nguyên Giác động Thứu trưởng lão, kia nhưng là cường đại thiên tiên nghe nói thực lực có thể so với Nguyên Nhất giáo thái thượng trưởng lão Ổ Trường Hà. Nhưng ở Vu Hàm môn đại trưởng lão một đao dưới, thế nhưng như tờ giấy bình thường!

Đây là loại nào khủng bố sức chiến đấu, đây là loại nào khủng bố sát trận!

Đang xem cuộc chiến người tuy rằng đứng rất xa, lại đồng dạng ngửi được kia tử vong cùng tuyệt vọng hơi thở. Tất cả đều cảm thấy tứ chi lạnh như băng, cả người xông ra mồ hôi lạnh.

Này còn là một chi bị người nhóm xem nhẹ Vu Hàm môn tàn nghiệt sao? Này căn bản chính là một chi như hồng hoang hung thú khủng bố môn phái.

Chương 1523 : Thanh danh lên cao

Bành Thiên Võ một đao đánh chết Thứu trưởng lão, trong mắt cũng toát ra một tia dại ra sắc.

Hắn tuy rằng biết này một đao là tập trung bọn họ bảy đại trưởng lão lực lượng, uy lực tất nhiên thật lớn vô cùng, nhưng này một đao uy lực còn là xa xa vượt quá hắn dự kiến.

Kỳ thật không chỉ có là Bành Thiên Võ, Ngao Thiên đám người cũng tất cả đều cảm thấy một trận khiếp sợ cùng ngoài ý muốn.

Bởi vì Ngao Thiên rất rõ ràng Thứu trưởng lão thực lực cho dù so với hắn vị này tứ hải cung đông cung cung chủ cũng kém cỏi không bao nhiêu, nhưng nay lại khiêng không được Bành Thiên Võ tập bảy người lực một đao.

Nhưng nếu Hạ Vân Kiệt ở trong này liền chút sẽ không cảm thấy ngoài ý muốn.

Một tu sĩ, thiên tiên sức chiến đấu mạnh yếu, trừ bỏ theo chân bọn họ cảnh giới cao thấp, pháp bảo hảo phá hư, thân mình nền tảng phú bẩm có liên quan, còn theo chân bọn họ tu luyện công pháp, sở thi triển thuật pháp có rất lớn quan hệ.

Tựa như Hạ Vân Kiệt là vu vương huyết mạch, tu luyện là “Vũ vương quyết”, học được thuật pháp cũng là phi thường rất cao, có Đế Giang hung thuật, có Hậu Nghệ tài bắn cung, còn có Hoàng Long ngự thuật, trên người có thập nhị đô thiên vu tổ kỳ Đế Giang kỳ cùng Hậu Nghệ kỳ, cho dù chính là cử hà hậu kỳ cảnh giới, một khi thi triển khai pháp thuật, pháp bảo, giết hại bình thường thiên tiên nay liền cùng đồ cẩu bình thường.

Bành Thiên Võ tám vị trưởng lão tự nhiên không thể cùng Hạ Vân Kiệt so sánh với, nhưng bọn họ nhưng cũng đều là thiên vu thân thể, thân thể chảy thượng cổ vu tộc cường đại huyết mạch, gân cốt khí lực cường đại, vốn là thiện chiến. Tu luyện lại là uy chấn thượng cổ bất tử huyền công, thi triển lại là Hạ Vân Kiệt truyền lại thụ bắc đẩu thất tinh tru tiên trận.

Một khi thi triển ra, uy lực của nó lại khởi giống tầm thường? Lại khởi là một cái tiên lộ kì thiên tiên có thể ngăn cản được trụ ?

“Bắc đẩu Thiên Lang sát!” Bành Thiên Võ là trời sinh chiến thần, nháy mắt kinh ngạc sau, hắn lập tức liền khôi phục bình tĩnh, gầm lên một tiếng, trong tay đại đao tái khởi, đối với kia đại biểu cho mặt khác một cỗ cường đại thế lực Lăng trưởng lão bổ tới.

Đại đao lướt qua, huyết quang ngập trời, ngập trời huyết quang trung có một đầu cự lang giương bồn máu mồm to, sắc bén răng nanh dữ tợn vô cùng.

Đặc hơn nguy cơ lập tức liền bao phủ ở Lăng trưởng lão.

Lăng trưởng lão đột nhiên biến sắc, cơ hồ không hề nghĩ ngợi, cuồn cuộn nổi lên một đạo sáng mờ, liền sau này mau lui.

Thứu trưởng lão ngăn không được này một đao, hắn thực lực cùng Thứu trưởng lão kém không lớn, lại há có thể chống đỡ được?

Lăng trưởng lão lại không biết đến, Thứu trưởng lão sở dĩ bị Bành Thiên Võ một đao chém giết, trừ bỏ bởi vì Bành Thiên Võ kia một đao uy lực thật sự cường đại nguyên nhân ở ngoài, cũng cùng Thứu trưởng lão không

nghĩ tới Bành Thiên Võ dám ra tay, cùng với sai lầm phán đoán kia một đao uy lực có quan hệ, nếu không lấy Thứu trưởng lão thực lực tuy rằng không phải Bành Thiên Võ kia một đao chi địch, nhưng chắn cái hai ba đao vẫn phải có.

Lăng trưởng lão càng không biết, vừa rồi kia một đao tuy rằng đánh chết Thứu trưởng lão, kỳ thật Bành Thiên Võ đám người vu lực tiêu hao cũng không nhỏ.

Chính cái gọi là một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm tái mà suy tam mà kiệt, nếu Lăng trưởng lão không lập tức xoay người chạy trốn, mà là toàn lực chống lại, có lẽ có thể ngăn chặn Bành Thiên Võ đám người này như hồng dựng lên khí thế.

Nhưng Lăng trưởng lão này quay người lại chạy trốn, lại khiến cho Bành Thiên Võ khí thế càng phát ra tràn đầy.

Huyết khí như hồng, ngập trời quay cuồng, sát ý tràn ngập, tựa hồ muốn xông phá tận trời.

Bành Thiên Võ khóe miệng gợi lên một chút gian kế thực hiện được cười lạnh cùng khinh thường, lớn tiếng quát:“Trốn chỗ nào, nạp mệnh đến!”

Huyết Lang theo biển máu trung vọt ra, rít gào đuổi theo Lăng trưởng lão, một ngụm liền đưa hắn cấp nuốt.

Thiên địa lại một lần nữa trở nên tĩnh mịch một mảnh! Mọi người thể xác và tinh thần đều đang run rẩy!

Hai đao, gần hai đao, hai vị tiên lộ kì cường đại thiên tiên như vậy thân tiêu đạo diệt! Này chiến còn như thế nào đánh?

“Các ngươi còn muốn một trận chiến?” Bành Thiên Võ ngạo nghễ sừng sững thiên không, trong tay đại đao đối

với trăm vạn đại quân nhất chỉ, lớn tiếng quát.

Râu tóc ở trong gió vũ điệu, cùng vũ điệu còn có kia trống không cánh tay ống tay áo.

“Chúng ta nguyện quy hàng!”

“Chúng ta nguyện quy hàng!”

Đối mặt như thiên thần bình thường sừng sững trong thiên địa cụt một tay lão nhân, hùng hổ mà đến trăm vạn người đều không tự chủ được gấp khúc hạ bọn họ đầu gối, liên tục không ngừng thần phục thanh âm ở trong thiên địa vang lên.

“Trời cao có đức hiếu sinh, mọi người đã nguyện ý quy hàng, bản trưởng lão liền tha các ngươi một mạng, nhưng đầu đảng tội ác cũng không thể tha thứ! Giết không tha!”

“Giết không tha!” Uy nghiêm tiếng rống giận dữ vang vọng thiên địa.

Vô số pháp bảo, đối với Ổ Trường Hà đám người oanh kích mà đi.

Giờ khắc này, Vu Hàm môn trên dưới đồng lòng, kích tình mênh mông, mọi người trong lòng đều có một cỗ nói không nên lời tự hào cùng kiêu ngạo, này nhất kích, bọn họ khí thế như hồng, thề giết Ổ Trường Hà chờ đầu đảng tội ác, không có tâm tồn nửa điểm nghi ngờ cùng kiêng kị.

“Không!” Ổ Trường Hà đám người nhìn vô số pháp bảo oanh kích mà đến, chiếu sáng toàn bộ thiên địa, không cam lòng ngửa mặt lên trời rống giận, tiên gia pháp lực không hề giữ lại bộc phát ra đến, ý đồ giãy dụa.

Nhưng trăm vạn đại quân đã lâm trận phản chiến, Thứu trưởng lão cùng Lăng trưởng lão đã chết. Nay chỉ còn lại có bọn họ này đó đầu đảng tội ác một mình đối mặt năm mươi danh thiên tiên cường giả, đồng dạng lấy trăm vạn kế đại quân, cho dù Ổ Trường Hà đám người thực lực lại cường đại, giờ khắc này ở đối mặt như vậy một cỗ cường đại lực lượng trước mặt, cũng có vẻ nhỏ bé đứng lên.

Từng đạo va chạm quang mang, phảng phất một đám tinh cầu nổ mạnh mở ra bình thường, vô cùng chói mắt.

Không cần một lát, trước đây hùng hổ mà đến, hoài tất thắng tin tưởng Ổ Trường Hà đám người tất cả đều bị diệt sát.

Nơi xa người đang xem cuộc chiến, nhìn Vu Hàm môn cứ như vậy ba hạ hai trừ nhị trấn sát cùng thu phục đến phạm trăm vạn đại quân, người người tất cả đều sợ tới mức bắp chân bụng đều đang run rẩy.

……

Nếu nói, tứ hải cung cùng Vu Hàm môn tàn quân đột nhiên tập kích diệt giết thanh xà điện cùng xích xà điện, tương đối khắp cả ba ngàn giới mà nói coi như không thể cái gì đại tin tức, chân chính chú ý trừ bỏ Ba gia, Nguyên Giác động, Lăng Tiêu giáo cùng tây hoang giới có liên quan liên tam đại thế lực, này khác bát phẩm giới còn có tổ giới thượng thế lực lớn bình thường cũng không hội đặc biệt đi chú ý chuyện này.

Bởi vì nói đến cùng, tứ hải cung cùng Vu Hàm môn tuy rằng diệt giết thanh xà điện cùng xích xà điện, nhưng bọn họ tại kia chút lão bài thế lực lớn cảm nhận còn chưa đủ tư cách làm bọn họ đối thủ.

Kỳ thật không chỉ có là bọn họ nghĩ như vậy, Nguyên

Giác động cùng Lăng Tiêu giáo cũng là đồng dạng nghĩ như vậy, cho nên bọn họ gần chính là phái ra bốn vị thiên tiên liền nghĩ đến là đủ hỗ trợ bên kia chi nhánh trấn áp tứ hải cung cùng Vu Hàm môn tàn quân.

Nhưng làm Nguyên Nhất động, Hạo Thiên môn ở Nguyên Giác động cùng Lăng Tiêu giáo trợ chiến dưới, như trước toàn quân bị diệt, thậm chí ngay cả Nguyên Giác động cùng Lăng Tiêu giáo phái đi ra ngoài trưởng lão thiên tiên cũng đều bị tru giết tin tức truyền ra đến, toàn bộ ba ngàn giới đều oanh động !

Các thế lực lớn bắt đầu ào ào đem ánh mắt đầu hướng về phía tây hoang giới vực, một môn phái tên là Vu Hàm môn cũng rốt cục chính thức tiến nhập bọn họ tầm mắt trong vòng.

Bọn họ bắt đầu chú ý này đã ở ba ngàn giới mai danh ẩn tích dài lâu năm tháng môn phái.

Vì vậy môn phái không chỉ có biểu hiện ra này cường đại thực lực, biểu hiện ra bọn họ không sợ dũng khí, ngay cả Nguyên Giác động cùng Lăng Tiêu phái trưởng lão đều dám đánh chết, hơn nữa này môn phái hiện tại đã thống ngự suốt hai cái thất phẩm giới vực.

Tuy rằng thất phẩm giới vực cùng bát phẩm giới vực còn có toàn bộ ba ngàn giới duy nhất cửu phẩm giới vực tổ giới so sánh với, bất luận địa vực diện tích cùng tài nguyên đều không thể so sánh với. Nhưng toàn bộ ba ngàn giới cũng liền một trăm lẻ tám cái thất phẩm giới vực, một cái môn phái độc chiếm hai cái, kia tuyệt đối đã xem như ba ngàn giới sắp xếp được hào một cỗ thế lực, không còn dung khắp nơi thế lực xem nhẹ không nhìn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1524 : Thương nghị liên hợp

“Dưới mắt không còn ai! Càn rỡ! Thế nhưng ngay cả chúng ta Nguyên Giác động trưởng lão đều dám đánh chết! Hay là đã cho ta Nguyên Giác động không dám xuất binh diệt giết hắn Vu Hàm môn sao?” Tổ giới, Nguyên Giác động, một tòa hùng vĩ từ xưa đại điện trong vòng, mặc màu vàng đạo bào, búi tóc cao thúc, khuôn mặt gầy gò Nguyên Giác động động chủ tấn huyền chân nhân sắc mặt âm trầm, hai mắt phun lửa phẫn nộ quát.

“Động chủ bớt giận, việc này muốn bàn bạc kỹ hơn.” Có một vị mũi ưng lão giả bước ra khỏi hàng chắp tay thi lễ nói.

“Lãnh trưởng lão, ngươi đây là cái gì ý tứ? Vu Hàm môn giết ta Nguyên Giác động trưởng lão, hay là chúng ta còn muốn nhẫn hạ này khẩu khí bất thành? Nếu thực như vậy, ta Nguyên Giác động mặt gì tồn? Lại như thế nào phục chúng?” Một vị râu quai nón xích mục nam tử cao lớn lập tức bước ra khỏi hàng giận trừng phía trước nói chuyện lão giả, cả người đằng đằng sát khí.

“Lão phu chưa nói muốn nhẫn hạ này khẩu khí, nhưng tuyệt không có thể tùy tiện xuất binh.” Lãnh trưởng lão mặt âm trầm nói.

“Chính là Vu Hàm môn làm sao đến tùy tiện xuất binh thuyết?” Râu quai nón xích mục nam tử vẻ mặt khinh thường nói.

“Chính là Vu Hàm môn? Xích trưởng lão, ngươi cũng biết lần này hộ tống Thứu sư đệ cùng xuất binh Vu Hàm môn có bao nhiêu thiên tiên cường giả sao?” Lãnh trưởng lão mặt âm trầm hỏi, bất quá không đợi kia Xích

trưởng lão trả lời, Lãnh trưởng lão theo sát sau lại nói:“Là mười bảy vị, suốt mười bảy vị! Nhưng kết quả đâu, không có một vị may mắn còn tồn tại. Ngươi có từng nghĩ tới cần phải có bao nhiêu thiên tiên cường giả khả năng toàn tiêm mười bảy vị thiên tiên? Ít nhất cần gấp ba số lượng mới vừa có này khả năng. Nói cách khác, Vu Hàm môn ít nhất có năm mươi mốt vị thiên tiên. Như vậy khổng lồ số lượng thiên tiên cường giả, ngươi nói muốn giết tới cửa đi, chúng ta đây Nguyên Giác động cần xuất động bao nhiêu nhân mã? Dốc toàn bộ lực lượng sao?”

“Này…… Này……” Lãnh trưởng lão hữu lực phân tích chất vấn kia Xích trưởng lão ấp úng, không nói gì mà chống đỡ.

Hắn tuy rằng là người dũng mãnh hiếu chiến, nhưng không phải ngu xuẩn hạng người. Tổ giới mới là Nguyên Giác động căn cơ, tự nhiên không có khả năng vì tây hoang giới, vì thù này, dốc toàn bộ lực lượng, trí căn cơ an nguy không để ý.

“Nhưng mặc kệ nói như thế nào, thù này tuyệt đối không thể như vậy từ bỏ. Nếu không chúng ta Nguyên Giác động tất nhiên danh vọng đại ngã, không chỉ có muốn đưa tới khắp nơi thế lực cười nhạo làm thấp đi, thậm chí sở khống khắp nơi thế lực nói không chừng đều đã sinh ra hai lòng.” Có một trưởng lão gặp Xích trưởng lão ấp úng, không nói gì mà chống đỡ, bước ra khỏi hàng nói.

“Lãnh trưởng lão, ngươi nói không thể tùy tiện làm việc, cần bàn bạc kỹ hơn. Ngươi hãy nói xem, phải như thế nào bàn bạc kỹ hơn.” Nguyên Giác động Tấn Huyền chân nhân xua tay ngăn cản này khác người còn muốn mở miệng, hai mắt như điện bắn về phía Lãnh trưởng lão, bình tĩnh mặt hỏi.

Nếu Vu Hàm môn chính là cùng Nguyên Giác động

tương đương lão bài thế lực lớn, Tấn Huyền chân nhân còn không về phần phát lớn như vậy cơn tức, nhưng lại cứ Vu Hàm môn cũng không quá chính là từng bị xích xà điện cùng thanh xà điện đuổi giết được đông bôn tây trốn kẻ đáng thương, ở hôm nay này niên đại sớm đã bị người quên đi môn phái, lại diệt bọn hắn Nguyên Giác động ở tây hoang giới vực chi nhánh, trấn giết hắn Nguyên Giác động bốn vị trưởng lão.

Này khẩu khí, thân là Nguyên Giác động động chủ Tấn Huyền chân nhân lại như thế nào nhẫn đi xuống?

“Này chuyến, diệt sát không chỉ có riêng chỉ có ta Nguyên Giác động chi nhánh cùng trưởng lão, còn có Lăng Tiêu giáo chi nhánh cùng trưởng lão. Lăng Tiêu giáo thực lực so với chúng ta Nguyên Giác động còn mạnh hơn một ít, chẳng lẽ bọn họ có thể nhẫn hạ này khẩu khí bất thành?” Lãnh trưởng lão nói.

“Ý tứ của ngươi liên hợp Lăng Tiêu giáo cùng xuất binh diệt sát Vu Hàm môn?” Tấn Huyền chân nhân nhíu mày, hỏi.

Nguyên Giác động cùng Lăng Tiêu giáo quan hệ chẳng phải là tốt lắm, thậm chí từng có quá một ít quá tiết.

“Không chỉ có muốn liên hợp Lăng Tiêu giáo, mà còn muốn liên hợp Ba gia.” Lãnh trưởng lão nói.

“Lãnh trưởng lão, ngươi này kế sách tuy rằng không tùy tiện, nhưng ngươi chưa phát hiện chính là danh không dùng truyền Vu Hàm môn, lại muốn chúng ta ba nhà liên hợp xuất động trấn sát, phi thường có tổn hại ta Nguyên Giác động thanh danh sao?” Xích trưởng lão lại lần nữa mở miệng hỏi ngược lại.

“Thắng vương bại khấu! Chỉ cần trấn sát Vu Hàm môn, chẳng sợ thanh danh bị hao tổn, cũng tổng hội chậm rãi

trở về. Huống hồ là ta Nguyên Giác động thanh danh trọng yếu còn là ta Nguyên Giác động căn cơ trọng yếu? Còn là nói, chuyện này ngươi tưởng như vậy từ bỏ?" Lãnh trưởng lão lạnh lùng phiêu Xích trưởng lão liếc mắt một cái chất vấn nói.

"Đương nhiên không có khả năng như vậy từ bỏ!" Xích trưởng lão tưởng cũng chưa không nghĩ liền thốt ra.

Nguyên Giác động nhưng là ở toàn bộ ba ngàn giới đều sắp xếp được hào thế lực, bị người diệt sát chi nhánh, tru giết bốn vị trưởng lão cấp thiên tiên, lại như thế nào khả năng như vậy từ bỏ?

"Nếu không chịu như vậy từ bỏ, vậy liên hợp Lăng Tiêu giáo cùng Ba gia, đi ra binh. Vu Hàm môn không phải vẻn vẹn chúng ta Nguyên Giác động có thể diệt sát được." Lãnh trưởng lão mặt âm trầm nói.

"Hảo, vì diệt Vu Hàm môn, bản tôn liền tạm thời dứt bỏ cùng Lăng Tiêu giáo ân oán. Nhưng Ba gia nay người cầm quyền còn chưa chân chính trong sáng, ốc còn không mang nổi mình ốc, lại há chịu tái tranh này nước đục?"

"Động chủ, trước khác nay khác, lúc ấy việc, Ba gia còn có thể làm bộ như không biết, chuẩn bị tái kéo dài một đoạn thời gian, chờ bên trong an ổn sau tái thu phục mất đất. Mà Ổ Trường Hà bọn họ cũng đang là xem chuẩn Ba gia này tâm tính, cho nên ôm tiên hạ thủ vi cường tâm tư, tưởng ở Ba gia xuất binh trước, cùng Hạo Thiên môn chia xẻ Vu sơn. Nhưng không nghĩ tới, kia Vu Hàm môn đã vậy còn quá cường đại, vừa mới diệt Ổ Trường Hà bọn họ, làm ầm ĩ ba ngàn giới biết rõ. Ba gia nhưng là diệt hai nhà phụ thuộc thế lực, hơn nữa theo ta động tân mật ghi lại, năm đó Ba gia nhưng là lật úp Vu Hàm môn người tích cực dẫn đầu, thanh xà điện cùng xích xà điện nguyên bản là bảo vệ xung quanh Vu Hàm môn hộ

pháp điện, lại bị bọn họ xúi giục, cũng ở phía sau đến vô tận năm tháng đối Vu Hàm môn tàn nghiệt triển khai không chết không ngừng đuổi giết. Nếu Vu Hàm môn không cường đại cũng liền thôi, nhưng nay lại triển lộ ra như vậy cường đại thực lực, Ba gia lại há có thể an tâm? Cho nên hiện nay Ba gia mặc kệ là vì huyên mọi người đều biết, còn là vì miễn trừ hậu hoạn, cũng tất nhiên không thể cự tuyệt chúng ta mời. Mặc kệ Ba gia bên trong như thế nào tranh đấu, chung quy là cùng ta Nguyên Giác động tương đương thế lực, vì gia tộc an nguy cùng mặt, khẽ cắn môi cũng tổng có thể điều khiển một ít nhân mã đi ra."

"Lãnh trưởng lão việc này phân tích có lý, cũng thế, chuyện này liền từ ngươi tới an bài. Chọn ngày đi một chuyến Ba gia cùng Lăng Tiêu giáo." Tấn Huyền chân nhân trầm ngâm hồi lâu, rốt cục bàn tay to ở ngai vàng vỗ, ném xuống một câu, đứng dậy ly khai đại điện.

Một cái sớm đã xuống dốc Vu Hàm môn, một cái xa xôi tây hoang giới vực lại khiến cho đường đường Nguyên Giác động cần liên hợp này khác giáo phái cùng xuất binh, Tấn Huyền thân là Nguyên Giác động động chủ cho dù đồng ý Lãnh trưởng lão đề nghị, trong lòng còn là thực khó chịu.

Làm Nguyên Giác động đại điện ở thương nghị tấn công Vu Hàm môn khi, đồng dạng một màn ở xa xôi bát phẩm giới Hạo Thiên giới, kia kim bích huy hoàng, rộng rãi vô cùng Lăng Tiêu giáo đại điện trình diễn.

Mà đồng dạng ở thương nghị Vu Hàm môn việc tổ giới Ba gia đại điện, lại không khí ngưng trọng áp lực.

Một vị hình thể bưu hãn trung niên nam tử cùng một vị tam giác mắt, môi tế bạc, trên người tản ra một tia vô cùng âm lãnh hơi thở lão giả cho nhau đối diện.

Chương 1525 : Phụ tử gặp nhau

“Của ta chất nhi, ta nghĩ chúng ta hay không hẳn là trước buông chúng ta trong lúc đó thành kiến, trước đem Vu Hàm môn sự tình cấp giải quyết điệu?” Tam giác mắt lão nhân âm lãnh thanh âm ở đại điện vang lên.

Hình thể bưu hãn trung niên nam tử nhìn chằm chằm tam giác mắt lão nhân nhìn hồi lâu, không có trả lời.

Hình thể bưu hãn trung niên nam tử là Ba gia tộc trưởng trưởng tử Ba Lệ, Ba gia tộc trưởng ở phía trước một đoạn thời gian rốt cục lựa chọn cử hà phi thăng mà đi. Vốn kế thừa tộc trưởng vị là Ba Lệ, nhưng hắn đường thúc Ba Tu lại tụ lại một nhóm người, tưởng thừa dịp hắn căn cơ chưa chân chính ổn xuống dưới phía trước, tranh đoạt hắn tộc trưởng vị.

Vốn trận này tranh quyền, Ba Lệ đã dần dần chiếm thượng phong, vốn định nhân cơ hội hoàn toàn đem đường thúc kia một chi mạch trấn phục, không nghĩ tới lại đột nhiên toát ra đến đây Vu Hàm môn một chuyện, quấy rầy hắn tiết tấu.

“Ba Lệ, đừng quên chúng ta tổ tiên từng xúi giục thanh xà điện cùng xích xà điện, cũng đối Vu Hàm môn tiến hành quá không chết không ngừng đuổi giết. Vu Hàm môn đối chúng ta Ba gia khẳng định là hận thấu xương, trừ chi cho thống khoái. Nay Vu Hàm môn tàn nghiệt ngóc đầu trở lại, phía trước còn có thể không đem nó để vào mắt, tạm thời mặc kệ nó. Nhưng nay xem ra lại phải mau chóng đem nó diệt sát, nếu không một khi làm cho nó chân chính nắm trong tay tây hoang giới vực, độc hưởng hai cái thất phẩm giới tài nguyên, tấn mãnh phát triển đi xuống, tương lai tất thành ta Ba gia đại họa hại. Chẳng lẽ chất nhi ngươi vì này tộc trưởng vị, muốn đẩy tộc của ta nguy cơ không để ý sao? Muốn thành tộc của

ta vạn cổ tội nhân bất thành?” Gặp Ba Lệ trầm ngâm không nói, Ba Tu sắc mặt âm lãnh những câu chất vấn nói.

“Đường thúc, ngươi yên tâm. Thân là tộc trưởng, ta so với bất luận kẻ nào đều càng quan tâm tộc của ta an nguy. Nhưng không lâu trước trận chiến ấy, Vu Hàm môn bại trăm vạn đại quân, diệt hết mười bảy vị thiên tiên cùng Nguyên Nhất giáo, Hạo Thiên môn các trung tâm nhân vật, thực lực cho dù như trước không bằng ta Ba gia, nhưng kém đã không xa. Ta Ba gia muốn công phạt Vu Hàm môn lại nói dễ hơn làm? Chẳng lẽ muốn chúng ta trí tổ nghiệp căn cơ không để ý, khuynh sào đi tấn công Vu Hàm môn sao? Cho nên cho dù muốn diệt sát Vu Hàm môn, nhưng cũng tưởng cái vạn toàn chi sách mới được, chẳng phải là miệng nói nói.” Ba Lệ nhìn Ba Tu lạnh lùng nói, mắt ở chỗ sâu trong lóe ra một chút không cam lòng.

“Báo, Nguyên Giác động Lãnh Phong trưởng lão tới chơi.” Ba Lệ vừa dứt lời, có tộc nhân tiến vào bẩm báo.

“Xem ra, vội vã tưởng diệt sát Vu Hàm môn không chỉ có riêng chỉ có ta Ba gia a!” Ba Tu lạnh lùng cười nói.

……

Vu sơn.

Đại lấy được toàn thắng Vu Hàm môn ở trải qua lúc ban đầu hưng phấn sau, bắt đầu trở về bình tĩnh. Mọi người tất cả đều mưu chừng kình tu luyện, nhất là hợp kích trận pháp, bọn họ biết rất nhanh sẽ có một hồi chân chính khảo nghiệm bọn họ đại chiến tiến đến.

Ngay cả bình thường môn nhân đệ tử đều có thể dự kiến đến điểm này, Ngao Thiên bực này nắm trong tay một cái thất phẩm giới vực bá chủ lại há có thể dự kiến

không đến.

Đại chiến sau, Ngao Thiên liền cơ hồ đem tứ hải cung sở hữu thiên tiên đều điều đến Vu sơn, chỉ để lại một vị thiên tiên tộc đệ trấn thủ tứ hải cung, trấn thủ tứ hải giới vực. Đương nhiên tứ hải giới vực là tứ hải cung căn cơ chỗ, không thể sơ xuất. Cho nên tứ hải cung bên ngoài tạm thời chỉ có Ngao Thiên một vị thiên tiên tộc đệ trấn thủ, kì thực âm thầm còn có Thủy Dịch Thiên phái tới cường giả ở hỗ trợ trấn thủ.

Thủy Dịch Thiên âm thầm phái cường giả hỗ trợ trấn thủ tứ hải cung ở ngoài, chính mình cũng âm thầm rời đi huyền xà quốc giá lâm đến Vu sơn tọa trấn.

Vu Hàm môn, Thủy Dịch Thiên là thứ hai cao thủ, thực lực so với Ngao Thiên đều phải mạnh hơn một mảng lớn. Hiện tại Hạ Vân Kiệt không ở Vu sơn, hắn tự nhiên muốn thân lâm Vu sơn tọa trấn. Bất quá bởi vì Hạ Vân Kiệt tạm thời còn không nguyện ý bại lộ Thủy Dịch Thiên cùng Vu Hàm môn quan hệ, xem như giấu sau chiêu cùng đường lui, cũng là vì đề phòng diễm long đế cung phát giác dấu vết để lại, cho nên nếu phát sinh đại chiến, không đến vạn bất đắc dĩ, Thủy Dịch Thiên là không thể dễ dàng lộ diện ra tay.

Bên kia Ngao Thiên điều binh khiển tướng, thậm chí Thủy Dịch Thiên cũng âm thầm giá lâm Vu sơn, bên này Ngao Thiên, Bành Thiên Võ đám người cũng không dám có chút chậm trễ, một phương diện từ Chân Minh Sơn phái người gia tăng tình báo thu thập, thời khắc chú ý tam đại thế lực động tĩnh, một phương diện tắc gia tăng tìm hiểu diễn luyện trận pháp. Phía trước một trận chiến, Bành Thiên Võ hai đao đánh chết Thứu trưởng lão cùng Lăng trưởng lão, bắc đẩu thất tinh tru tiên trận nổi lên rất lớn tác dụng. Nếu đại chiến tái khởi, trận pháp tất là giết địch lợi khí. Bành Thiên Võ đám người tự nhiên phải muốn đại lực khí tìm hiểu diễn luyện.

……

Khi cách bốn năm, lại lần nữa trở lại địa cầu.

Bao phủ ở Trung Hoa đại địa không hề là một mảnh hôi mông mông, mà là chân chính trời xanh mây trắng. Một tia tự do ở rộng lớn vũ trụ thiên địa linh khí đã bị Hạ Vân Kiệt bố trí ở trên địa cầu tụ linh đại trận hấp dẫn, chậm rãi hướng địa cầu chảy tới, khiến cho toàn bộ địa cầu đắm chìm trong thản nhiên linh khí bên trong, sinh linh vạn vật đều chiếm được dễ chịu, trở nên có linh tính đứng lên.

Không chỉ có như thế, Hạ Vân Kiệt còn cảm ứng được rất nhiều lũ so với trước kia cường đại hơn rất nhiều hơi thở theo trên địa cầu ẩn ẩn phát ra, hiển nhiên gần rời đi địa cầu bốn năm, địa cầu cũng bắt đầu cùng ba ngàn giới này khác giới đảo giống nhau, bước vào tu chân niên đại.

Lăng không mà đứng, quan sát toàn bộ địa cầu, cảm thụ được địa cầu từng giọt từng giọt biến hóa, Hạ Vân Kiệt trong đầu có rất nhiều cảm khái.

“Trọng Hồi, ngươi cho ta trở về. Bằng không mụ mụ thật sự tức giận!”

“Ta không quay về, ta muốn bay ra địa cầu, đi tìm ba ba.”

Ngay tại Hạ Vân Kiệt trong đầu cảm thấy từng trận cảm khái là lúc, một chích đại ưng từ nơi xa hướng hắn này phương hướng cao tường mà đến, đại lưng chim ưng thượng cưỡi một vị hài đồng thoạt nhìn chỉ có bốn năm tuổi tả hữu, bạch bạch nộn nộn. Hài đồng một bên cưỡi đại ưng, thúc giục đại ưng mau bay, một bên vẻ mặt quật cường nói.

Hài đồng sau lưng, một vị nữ tử chính bước trên mây đuổi theo.

Nhìn đại ưng đà nam hài hướng chính mình bên bay tới, nhìn kia non nớt trên mặt toát ra kiên định biểu tình, Hạ Vân Kiệt tâm phảng phất bị đao hung hăng đâm một chút, cảm thấy thật sâu tự trách, đồng thời lại có một loại nói không nên lời hạnh phúc tự hào cảm.

“Tiểu bằng hữu, không nghe mụ mụ nói nhưng là không đúng nga.” Nhìn hài đồng giá đại ưng đảo mắt muốn tới trước mặt, Hạ Vân Kiệt thật sâu hít một hơi, giảm bớt một chút lên men cái mũi, sau đó đi phía trước nhất chắn, cười nhìn kia hài đồng nói.

“Ngươi là ai? Mau mau tránh ra, không cần ngăn trở nhà của ta tiểu hôi đường, ta muốn đi tìm ta ba ba.” Hài đồng, tự nhiên cũng chính là Hạ Vân Kiệt bốn năm không thấy mặt con trai Hạ Trọng Hồi gặp phía trước có người ngăn trở hắn đường đi, bởi vì nóng vội mẫu thân muốn đuổi kịp đến, cũng không nghĩ nhiều, chính là theo đại ưng đứng lên hướng về phía Hạ Vân Kiệt kêu lên.

Chính là đại ưng lại đã sớm cảm giác được Hạ Vân Kiệt trên người phát ra uy nghiêm, lại nào dám tiến lên, đã vội vàng ngừng lại.

“Tiểu Hôi, ngươi như thế nào dừng lại ? Ngươi không phải đáp ứng ta muốn cùng ta cùng đi tìm ba ba sao? Chẳng lẽ ngươi cũng sợ ta mụ mụ tức giận bất thành?” Gặp đại ưng dừng lại, Hạ Trọng Hồi không khỏi sốt ruột nói.

“Tiểu bằng hữu, ngươi ba ba là ai? Rất lợi hại sao?” Hạ Vân Kiệt nhìn đứng ở lưng chim ưng vội vã con trai, nói muốn đi tìm ba ba, cái mũi lại nhịn không được một trận lên men, nhưng còn là cố nén trụ, mỉm cười hỏi.

“Đó là đương nhiên, ta ba ba tên Hạ Vân Kiệt, ta mụ mụ nói hắn là một cái siêu, siêu, siêu cấp vô địch đại anh hùng.” Gặp Hạ Vân Kiệt hỏi hắn phụ thân là ai, Hạ Trọng Hồi nhất thời đã quên thúc giục đại ưng, tiểu đầu giương lên, vẻ mặt tự hào nói.

Chương 1526 : Biến hóa

“Phải không?” Hạ Vân Kiệt cái mũi lên men, giương mắt nhìn hướng đã đuổi theo, phảng phất điêu khắc giống nhau ngây ngốc dừng ở hắn Tần Lam.

“Đó là đương nhiên, ta mẹ là cảnh sát nhân dân, nàng chưa bao giờ gạt người. Nàng nói ta ba lợi hại nhất, nàng thích nhất ta ba, nhưng là bởi vì còn có hai vị a di đi lạc, ta ba ba muốn đi tìm hắn, cho nên mới rời đi chúng ta.” Hạ Trọng Hồi nói.

“Ngốc con trai, hắn chính là ngươi ba ba.” Tuy rằng cùng Hạ Vân Kiệt sớm đã không có gì phải giấu diếm, nhưng thấy con trai trước mặt Hạ Vân Kiệt mặt nói chính mình thích nhất hắn, Tần Lam mặt còn là không cầm nổi lòng hiện lên một chút đỏ ửng, trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó tiến lên sờ sờ con trai đầu.

“Hắn, hắn là ta ba ba!” Hạ Trọng Hồi nghe được Tần Lam thanh âm đầu tiên là giật nẩy người, theo sát sau lập tức dùng một đôi đen sẫm mắt to nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, hỏi:“Ngươi thật sự là ta ba ba?”

“Nhi, ta đương nhiên chính là ngươi ba ba, mụ mụ ngươi chưa cho ngươi xem quá của ta ảnh chụp sao?” Hạ Vân Kiệt mở ra hai tay nói.

“A, ngươi thật sự là ba ba!” Hạ Trọng Hồi oai đầu nghiêm túc nhìn Hạ Vân Kiệt, sau đó tựa hồ cuối cùng đem trước mắt vị này nam tử cùng ảnh chụp trung ba ba đối lại hào, lập tức nhảy bắn lên, nhằm phía Hạ Vân Kiệt.

“Ha ha, của ta ngoan con trai!” Hạ Vân Kiệt gặp Hạ Trọng Hồi nhằm phía hắn, lập tức liền đem hắn ôm vào trong ngực, cái loại này huyết mạch tương liên cảm giác,

làm cho hắn cái mũi lại cảm thấy ê ẩm.

“Ba ba, mụ mụ nói ngươi rất lợi hại, rất lợi hại, ngươi đến tột cùng có bao nhiêu lợi hại a?” Có lẽ là vì huyết mạch duyên cớ, Hạ Trọng Hồi tuy rằng là lần đầu tiên gặp Hạ Vân Kiệt, nhưng không có nửa điểm xa lạ cảm, bị hắn ôm vào trong ngực, oai đầu một bên lôi kéo Hạ Vân Kiệt cằm hồ tra, một bên hỏi.

“Ha ha, kia ba ba cho ngươi xem một chút, ba ba có bao nhiêu lợi hại.” Hạ Vân Kiệt ôm Hạ Trọng Hồi đem thân mình lay động, nhất thời liền trưởng thành nghìn trượng cự nhân, mà còn ở lớn lên.

Hạ Vân Kiệt này biến hóa thiếu chút nữa đem kia chích vừa rồi chở Hạ Trọng Hồi đại ưng cấp sợ tới mức một đầu ngã khỏi mây, mà Hạ Trọng Hồi cũng là hưng phấn vô cùng, đứng ở Hạ Vân Kiệt bàn tay, nhảy bắn, đối với trở nên càng ngày càng nhỏ Tần Lam kêu lên:“Mụ mụ, ngươi xem thấy sao? Ba ba biến thành siêu cấp cự nhân, ta hiện tại đang ở ba ba bàn tay đâu.”

“Ta xem thấy.” Tần Lam nói, trong mắt ẩn ẩn có nước mắt lóe ra.

“Ngươi cũng đi lên đi.” Hạ Vân Kiệt buông một bàn tay ở Tần Lam trước mặt, nói.

“Xem đem ngươi đắc ý, vừa đến ngay tại con trai trước mặt khoe khoang, còn không mau điểm gia, ba mẹ bọn họ đều ở nhắc tới ngươi đâu.” Tần Lam lại trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sẵng giọng.

“Hắc hắc!” Hạ Vân Kiệt lập tức thu hồi cự nhân thân hình, hướng về phía Tần Lam ngượng ngùng cười cười, sau đó đem con trai đặt ở trên vai, nói:“Gần nhất quá còn được?”

“Quá rất tốt, chính là mụ mụ có đôi khi nhớ ngươi liền một người vụng trộm rơi nước mắt.” Đáp Hạ Vân Kiệt không phải Tần Lam, mà là Hạ Trọng Hồi.

“Ngươi này xú tiểu tử, cho ta xuống dưới. Vụng trộm một người bướng bỉnh chạy đến, ta còn không tính sổ với ngươi đâu, đừng tưởng rằng ngươi ba đến đây, chuyện này là có thể tính.” Tần Lam nhưng là cái nữ cường nhân, bị con trai trước mặt vạch trần nàng kia nhu nhược một mặt, không khỏi thẹn quá thành giận hướng con trai trừng mắt nói.

“Hắc hắc, tiểu hài tử bướng bỉnh luôn có, lần sau không được viện dẫn lẽ này nữa, lần sau không được viện dẫn lẽ này nữa.” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam thẹn thùng tức giận bộ dáng, vội vàng ôm chầm Tần Lam bả vai, cười làm lành nói, chính là tươi cười trung mang theo vài phần cảm động cùng đắc ý.

Hôm nay là ngày mừng rỡ, Tần Lam tự nhiên không có khả năng thật sự hướng con trai phát hỏa, cũng không khả năng thật sự trừng phạt hắn, gặp Hạ Vân Kiệt gấp đến độ vội vàng thay con trai nói chuyện, không khỏi duỗi tay vụng trộm kháp hắn một chút, nói:“Ngươi liền sủng hắn đi.”

Sau đó bả vai vung, bỏ ra Hạ Vân Kiệt tay, không hề để ý tới bọn họ phụ tử.

“Con trai, mau cùng mụ mụ nói xin lỗi, cùng mụ mụ nói, ba ba cũng thường xuyên nhớ tới nàng, sau đó vụng trộm một người khóc nhè.” Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam quay đầu không thải bọn họ phụ tử, vội vàng vụng trộm đối Hạ Trọng Hồi nói.

“Xì!” Hạ Trọng Hồi còn không có bang Hạ Vân Kiệt đệ nói, Tần Lam cũng đã nhịn không được nở nụ cười ra tiếng, sau đó chủ động dắt Hạ Vân Kiệt tay, liếc trắng

mắt nói:“Ngươi đắc ý đi, người ta mới không tin đâu!”

“Mụ mụ, ba ba là đại anh hùng, hắn là sẽ không gạt người.” Hạ Trọng Hồi lập tức thay hắn lão ba nói chuyện nói.

“Anh hùng đổ máu không rơi lệ, ngươi ba hắn là đại anh hùng, kia hắn như thế nào hội khóc nhè đâu, kia bất thành cẩu hùng sao?” Tần Lam gặp con trai lập tức thay hắn ba nói chuyện, lại là buồn cười lại là ghen phản bác nói.

“Này” Tiểu tử kia lập tức bị hỏi ở, bất quá rất nhanh hắn đen sẫm tròng mắt vừa chuyển, nói năng hùng hồn đầy lý lẽ nói:“Đại trượng phu có lệ không dễ rơi, chính là chưa tới thương tâm chỗ.”

“Ha ha!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nao nao, lập tức thoải mái phá lên cười.

Tần Lam cũng nhịn không được lại nở nụ cười ra tiếng, nhìn bên người phụ tử hai, trong mắt tràn đầy là hạnh phúc ánh mắt.

Ba người một ưng, một đường quát sơn tiên cảnh.

Nay quát sơn tiên cảnh so với bốn năm trước lại muốn lớn hơn rất nhiều, trên núi linh khí quanh quẩn, nơi nơi đủ loại linh thảo tiên dược, tùy ý có thể thấy được Vu Hàm môn đệ tử hoặc tĩnh tọa tu luyện, hoặc đàm kinh luận đạo, sơn gian cũng tùy ý có thể thấy được các loại chim bay cá nhảy chạy vội, so với Hạ Vân Kiệt rời đi trước cũng là náo nhiệt rất nhiều.

Chưởng giáo về tin tức trước tiên đã bị thủ sơn đệ tử phát hiện, sau đó nghênh đón chưởng giáo chuông và khánh thanh âm ở quát sơn tiên cảnh du dương vang lên, dẫn tới từng đạo hồng quang bóng người theo các

ngọn núi phóng lên cao, ào ào hướng quát sơn tiên cảnh vu điện mà đến, cũng là ngắn ngủn thời gian trong vòng, có Hạ Vân Kiệt mang đến khổng lồ tài nguyên giúp, địa cầu Vu Hàm môn không chỉ có số người lớn mạnh rất nhiều, hơn nữa người người tu vi cũng là đột nhiên tăng mạnh. Trước kia toàn bộ Vu Hàm môn cũng bất quá chỉ có Kim Đan kỳ tu sĩ ba năm cái, nay đừng nói Kim Đan kỳ, thậm chí đã tu luyện hai ngàn nhiều năm, có phách hạ huyết mạch Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà hai người, trước kia chịu tài nguyên hoàn cảnh khó khăn, tu vi vẫn trì trệ không tiến. 7 năm phía trước, Hạ Vân Kiệt dẫn theo đại lượng tu luyện tài nguyên, lại lấy vô thượng pháp lực, thượng cổ trận pháp, cải biến địa cầu hoàn cảnh. Này 7 năm qua, rốt cục hoàn toàn kích phát rồi huyết mạch lực, nay Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà thế nhưng đã trở thành thông huyền cảnh giới cường giả. Huyết tộc Brad tốc độ tu luyện cũng rất nhanh, nhưng nội tình chung quy so với bất quá Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà, tạm thời còn chỉ tu luyện đến vạn tượng cảnh giới.

Trừ bỏ này ba người, Hạ Vân Kiệt anh em kết nghĩa Vô Danh kiếm tiên, Đại Cước Tiên, còn có Lý Thanh Hồng đám người tuy rằng thiên phú hơn người, nhưng chung quy chịu tu luyện thời gian hạn chế, cũng không có Hạ Vân Kiệt như vậy được trời ưu ái huyết mạch truyền thừa, tu vi so với Vu Huyền Tử đám người kém không ít. Nhưng dù là như thế, có bảy năm trước Hạ Vân Kiệt mang đến đại lượng tài nguyên, lại bị truyền thụ thượng cổ công pháp, Vô Danh kiếm tiên đám người tốc độ tu luyện còn là rất nhanh vô cùng, người người đều đã đạt tới xuất khiếu cảnh giới. Mà Hạ Vân Kiệt các nữ nhân tốc độ tu luyện liền càng dọa người, các nàng nguyên bản đều là không hề trụ cột thế gian nữ tử, nhưng bởi vì cùng Hạ Vân Kiệt hợp thể chi cố, bị hắn tinh khí cùng huyết mạch lực dễ chịu, gần 7 năm thời gian, thế nhưng đều tu luyện đến Nguyên Anh kỳ, chỉ kém một bước liền bước vào xuất khiếu kì, mà Tần Lam lại cùng Vô Danh

kiếm tiên đám người giống nhau, tu luyện đến xuất khiếu kì.

Hạ Vân Kiệt cha mẹ bởi vì thiên phú căn cốt, cùng với theo phàm nhân bắt đầu tu luyện duyên cớ, tốc độ tu luyện liền rõ ràng chậm rất nhiều, trôi qua 7 năm thời gian, chẳng sợ có đại lượng đan dược tương trợ, cũng tạm thời chỉ tu luyện đến Trúc Cơ kì.

Chương 1527 : Hồi tổ địa

Mặc kệ là Vu Hàm môn môn nhân, chính mình nữ nhân còn là cha mẹ tu luyện tiến độ, kỳ thật đều ở Hạ Vân Kiệt dự kiến bên trong, duy nhất làm cho Hạ Vân Kiệt dự kiến không đến là, chính mình con trai Hạ Trọng Hồi thế nhưng hoàn toàn kế thừa chính mình huyết mạch, bất quá mới bốn phía tuổi, không có giống Lâm gia Lâm Thiếu Bảo, nay Thủy Dịch Thiên đồ đệ giống nhau quá kỳ ngộ, dùng quá gì dị quả tình huống hạ, thế nhưng cũng tu luyện đến nguyên anh cảnh giới.

Thật có thể nói là hổ cha không có chó con.

Hạ Vân Kiệt về tự nhiên là giai đại vui mừng, làm Hạ Vân Kiệt nói chính mình đã ở Vu Hàm môn tổ địa thành lập truyền tống môn, chỉ cần tái ở quát sơn tiên cảnh cũng thành lập truyền tống môn, về sau liền có thể địa cầu Vu Hàm môn đệ tử liền có thể tự do đi tới đi lui địa cầu cùng ba ngàn giới, mà hắn muốn đến, cũng có thể tùy thời đến khi, toàn bộ Vu Hàm môn đều oanh động.

Hạ Vân Kiệt cha mẹ, Tần Lam đám người lại vui cực mà khóc.

Rốt cục bọn họ không cần tái mỗi ngày ở lo lắng đề phòng cùng tưởng niệm sống.

Bởi vì rời đi tây hoang giới khi, Chân Minh Sơn phụ trách tình báo ngành liền đã thu được Nguyên Nhất giáo, Hạo Thiên môn có điều binh khiển tướng dấu vết. Tuy rằng Hạ Vân Kiệt không có nguyên nhân này mà dừng lại chính mình cước bộ, nhưng trong đầu đúng là vẫn còn có chút không yên lòng. Cho nên đến địa cầu sau, hắn không dám nhiều chậm trễ.

Cùng người nhà, môn nhân đã gặp mặt, đương nhiên

còn không thiếu được cùng Tần Lam các nữ tử ôn tồn, bồi con trai chơi đùa một phen, liền bắt đầu ở quát sơn tiên cảnh bố trí tử mẫu truyền tống trận mẫu trận.

Trận pháp bố trí thực thuận lợi, không có phí bao nhiêu trắc trở, tử mẫu trận liền thành lập thông đạo. Hạ Vân Kiệt thi triển đại pháp lực, ở trong thông đạo bố trí không gian trận pháp, lại khắc lục hạ rất nhiều củng cố phù văn, đại khái trải qua hai mươi ngày, Hạ Vân Kiệt liên tiếp địa cầu cùng Viễn Man giới đảo tử mẫu trận mới vừa rồi chân chính hoàn công.

Hoàn công sau, Hạ Vân Kiệt tự nhiên là trước tiên mang theo Vu Hàm môn trung tâm đệ tử, rảo bước tiến lên truyền tống trận đi tới Viễn Man giới đảo.

Làm Hạ Vân Kiệt cha mẹ đám người theo truyền tống trận đi ra, phát hiện hiện ra ở bọn họ trước mặt là một cái hoàn toàn xa lạ, hơn nữa so với địa cầu còn muốn rộng lớn mạnh mẽ rất nhiều địa phương, người người tất cả đều giật mình trợn mắt há hốc mồm, qua hồi lâu thời gian khả năng hồi quá thần đến.

Đến Viễn Man giới đảo, tự nhiên liền phương tiện rất nhiều.

Hạ Vân Kiệt mang theo Lý Thanh Hồng chờ Vu Hàm môn đệ tử còn có người nhà ở Viễn Man giới đảo du lịch một đoạn thời gian, lại mang theo bọn họ xuyên qua quá rộng lớn vô ngần Hậu Nghệ giới vực.

Lý Thanh Hồng đám người cả đời cũng chưa rời đi quá địa cầu, mà địa cầu tương đối cho ba ngàn giới bất quá chính là hàng tỉ cái giới đảo trung một cái tiểu giới đảo. Làm Hạ Vân Kiệt mang theo bọn họ xuyên qua Hậu Nghệ giới vực một đám giới đảo, một đám giới lục, thậm chí kia so với địa cầu không biết muốn mở mang bao nhiêu lần Hậu Nghệ giới khi, bọn họ tất cả đều bị chính

mình ánh mắt chỗ đã thấy rộng lớn tráng lệ đại địa sở thật sâu rung động. Bọn họ quả thực không thể tưởng tượng, ba ngàn giới dĩ nhiên là như vậy rộng lớn mở mang.

Làm Hạ Vân Kiệt nói cho bọn họ, này bất quá chính là ba ngàn giới trung một cái ngũ phẩm giới vực, mà này phiến giới vực tất cả đều về Vu Hàm môn thống lĩnh khi, Lý Thanh Hồng đám người tất cả đều tập thể thạch hóa.

Bọn họ nguyên bản nghĩ đến đây là ba ngàn giới, không nghĩ tới thế này mới chính là một cái ngũ phẩm giới vực. Bọn họ nguyên bản nghĩ đến Viễn Man giới đảo đó là Vu Hàm môn lãnh địa, không nghĩ tới này toàn bộ ngũ phẩm giới vực đều là Vu Hàm môn lãnh địa.

Brad nhớ tới chính mình từng dẫn dắt đại anh đế quốc chiếm lĩnh quá lãnh thổ, nhìn nhìn lại Hạ Vân Kiệt nay thống ngự lãnh thổ, đột nhiên gian phát hiện kia từng huy hoàng cùng lúc này Hạ Vân Kiệt nhất so với, cái gì đều không tính là.

“Vân, Vân Kiệt, kia, vậy ngươi nên quản lý bao nhiêu người nha?” Đối mặt con trai, thân là phụ thân Hạ Minh Bằng nói chuyện đều bắt đầu có điểm lắp bắp đứng lên.

Một cái nho nhỏ địa cầu còn có bảy tám tỷ dân số, mà kia toàn bộ Hậu Nghệ giới vực đâu? Hạ Minh Bằng căn bản không có biện pháp tưởng tượng.

“Ba, này ta còn thực không rõ ràng lắm.” Hạ Vân Kiệt cười cười nói,“Nếu ngươi thật muốn biết, ta tìm thời gian làm cho người ta công tác thống kê một chút.”

“Không cần, không cần, lớn như vậy địa bàn, muốn công tác thống kê dân số kia công tác thống kê tới khi nào, ta chỉ là tùy tiện hỏi hỏi, tùy tiện hỏi hỏi.” Hạ Minh Bằng vội vàng xua tay nói.

“Kỳ thật Hậu Nghệ giới vực cũng chỉ là Vu Hàm môn thống ngự trong đó một cái giới vực.” Hạ Vân Kiệt gặp phụ thân kia đột nhiên có vẻ có chút câu thúc bộ dáng, do dự hạ, nói.

“Cái gì! Này còn chính là trong đó một cái giới vực!” Mọi người lại lần nữa thạch hóa.

“Đúng vậy, ba ngàn giới giới từ nhỏ đến lớn phân một tới chín phẩm giới, Hậu Nghệ giới là cái ngũ phẩm giới, nó sở phóng xạ phạm vi là cái ngũ phẩm giới vực, chúng ta Vu Hàm môn nay còn nắm trong tay ba cái thất phẩm giới vực.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Có liên quan Bành Thiên Võ đám người đánh bại Nguyên Nhất giáo cùng Hạo Thiên môn liên quân, chính thức trở thành thống ngự toàn bộ tây hoang giới vực bá chủ việc, Hạ Vân Kiệt vừa đến Viễn Man giới đảo liền đã nhận được thông tri.

“Cái gì! Còn, còn có ba cái thất phẩm giới vực!” Mọi người đầu óc đã hoàn toàn không đủ dùng, chỉ có tiểu tử kia biểu hiện nhất “Trấn định”, chính là vỗ tay, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ rực, vẻ mặt hưng phấn mà kêu lên:“Oa, chúng ta còn có lớn hơn nữa lãnh địa da, quá tuyệt vời, quá tuyệt vời!”

Hồi lâu, chờ mọi người dần dần tiêu hóa này kinh thiên tin tức, Hạ Vân Kiệt mang theo bọn họ ly khai Hậu Nghệ giới vực, thông qua truyền tống trận đi tới tây hoang giới Vu sơn.

Vu sơn nay đã hoàn toàn nắm trong tay ở Vu Hàm môn trong tay, cũng lại lần nữa trở thành Vu Hàm môn thánh địa.

Cự thành theo chân núi, một tầng điệp một tầng, một

tầng cao hơn một tầng, suốt có 9 tòa.

Rộng rãi khí phái, phảng phất thiên thành bình thường.

Mỗi tòa cự thành đều có Vu Hàm môn tướng sĩ gác, ngoại lai nhân viên chưa cho phép không thể đi vào, chỉ có Vu Hàm môn trong ngoài môn đệ tử mới vừa rồi có thể vào nội.

Cự thành đề phòng một tầng so với một tầng sâm nghiêm, không khí một tầng so với một tầng trang nghiêm trang nghiêm, tới tối cao một tầng cự thành, thông qua cửa thành đó là cao đến Vu sơn đỉnh vu điện, gác cửa thành không chỗ nào không phải là cử hà cảnh giới cường giả, bình thường chỉ có Vu Hàm môn nội môn đệ tử mới vừa có tư cách đi vào. Chỉ có đặc thù ngày, tỷ như tông môn tế điện ngày, ngoại môn đệ tử mới vừa rồi có thể đi vào.

Vu sơn chín tòa chồng chất cự thành bên ngoài, còn đông nam tây bắc đóng quân tứ đại quân. Này tứ đại quân là y Hạ Vân Kiệt chi mệnh, chỉnh biên hàng quân, dùng để làm bảo vệ xung quanh Vu Hàm môn hộ vệ đại quân.

Tứ đại quân phân biệt lấy thượng cổ hung thú thần cầm mệnh danh là thông tý hung viên quân, hắc phong cự hùng quân, bất tử hoàng điểu quân cùng thanh điểu quân.

Thống lĩnh thông tý hung viên đại quân là Viên Nanh, thống lĩnh hắc phong cự hùng quân là Hùng Bá, thống ngự bất tử hoàng điểu đại quân là hoàng cao đại điểu. Hoàng cao đại điểu có được một lũ bất tử hoàng điểu huyết mạch, từng là thất trưởng lão tạ trọng tọa kỵ, sau kinh Hạ Vân Kiệt đặc biệt cho phép, thu vào Vu Hàm môn nội môn, không hề là Tạ Trọng tọa kỵ. Thanh điểu quân thống lĩnh là Thanh Vũ. Thanh Vũ thân câu thượng

cổ thần cầm thanh điểu nhất lũ huyết mạch, là năm đó Hạ Vân Kiệt thống nhất thương mang giới khi liền bái nhập Vu Hàm môn hạ, là năm đó tùy Hạ Vân Kiệt rời đi thương mang giới nhóm đầu tiên thông huyền cảnh cường giả.

Bốn người này tuy rằng không phải Hạ Vân Kiệt đệ tử, nhưng được đến Hạ Vân Kiệt nhiều lần tự mình chỉ điểm, không chỉ có đối Vu Hàm môn trung thành tận tâm, thực lực cũng là phi thường cường đại. Trong đó Viên Nanh cùng Hùng Bá đã là thiên tiên cấp cường giả, hoàng cao cùng Thanh Vũ trước mắt tuy rằng không có thể đột phá đến thiên tiên cảnh giới, bất quá nhưng cũng chính là một bước xa, hơn nữa bằng vào huyết mạch lực lượng, về sau tiềm lực vô cùng.

Từ bốn người này thống lĩnh tứ đại hộ vệ quân, tất nhiên là không lo tái phát sinh thanh xà điện cùng xích xà điện làm phản việc.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1528 : Nhậm mệnh

Nếu nói, nay Viễn Man giới đảo, man loạn chi địa, càng giống cái thế ngoại đào nguyên, linh khí tràn đầy, điểu ngữ mùi hoa, môn nhân đệ tử an tâm tu luyện, không tranh thế sự. Như vậy lúc này Vu sơn tắc càng giống đề phòng sâm nghiêm, không khí trang nghiêm uy nghiêm hoàng thành.

Kia một đội đội khí thế lạnh lẽo tuần tra đội ngũ, kia từng đạo phát ra cường đại bưu hãn hơi thở, còn có kia một tầng cao hơn một tầng cự thành, đều làm cho Hạ Minh Bằng đám người không tự chủ được ngừng lại rồi hô hấp, trên mặt toát ra một tia khẩn trương chiến căng sắc, liền ngay cả luôn luôn nghịch ngợm hoạt bát Hạ Trọng Hồi, nhìn kia thẳng sáp cao trên mây, tầng tầng lớp lớp cự thành, cũng không từ tự chủ nhảy tới Hạ Vân Kiệt trong lòng, ôm chặt hắn cổ, đen sẫm mắt to toát ra một tia khẩn trương ánh mắt.

Ngay tại Hạ Trọng Hồi khẩn trương nhảy đến Hạ Vân Kiệt trong lòng, ôm chặt hắn cổ khi, một đạo kim quang theo Vu sơn đỉnh lao ra, đảo mắt dừng ở Hạ Vân Kiệt đám người chân tiền, giống như một đạo vắt ngang ở trong thiên địa kim thạch đại kiều.

Lại có du dương tiên âm theo vu ầm ầm khởi, từng đạo bóng người theo vu trong điện đi ra, đảo mắt liền theo kim kiều đi vào Hạ Vân Kiệt đám người trước mặt.

Đúng là Bành Thiên Võ các trưởng lão, Hạ Vân Kiệt thân truyền đệ tử, cùng với một ít môn trung trung tâm môn nhân đệ tử.

“Cung nghênh chưởng giáo!” Vang dội mà cung kính thanh âm vang lên, mọi người đều nhịp đối với Hạ Vân Kiệt chắp tay thi lễ hành lễ.

Hướng Hạ Vân Kiệt đi lễ nạp thái sau, Bành Thiên Võ đám người vừa chuẩn bị hướng Hạ Minh Bằng đám người hành lễ.

Ở Hạ Vân Kiệt nhận được có liên quan Vu Hàm môn đại thắng Nguyên Nhất giáo cùng Hạo Thiên môn liên quân tin tức khi, Bành Thiên Võ đám người đồng dạng nhận được chưởng giáo mang theo người nhà cùng địa cầu môn nhân đệ tử buông xuống Viễn Man giới đảo sự tình.

Nếu là chưởng giáo cha mẹ, phu nhân còn có sớm nhất một đám môn nhân đệ tử đi theo chưởng giáo, chẳng sợ tu vi xa không bằng hiện tại bọn họ, Bành Thiên Võ đám người cũng không dám có nửa điểm thất lễ cử chỉ.

“Tiến trong điện rồi nói sau.” Hạ Vân Kiệt lại bàn tay to vung lên, ngăn cản Bành Thiên Võ đám người.

Hạ Vân Kiệt này bàn tay to vung lên, kia kim kiều liền nhìn như thong thả kì thực cực nhanh chở Hạ Vân Kiệt đám người lùi về vu điện, sau đó hoàn toàn biến mất không thấy.

Vào vu điện, ở Hạ Vân Kiệt giới thiệu hạ, Bành Thiên Võ đám người nhất nhất bái kiến quá chưởng giáo cha mẹ, chưởng giáo phu nhân, lại cùng đến từ địa cầu Vu Hàm môn trưởng lão, hộ phái thần thú cùng trung tâm đệ tử hành lễ chào hỏi.

Như thế một phen sau, Hạ Vân Kiệt tự mình mời cha mẹ ở đại biểu cho chưởng giáo ngai vàng hai bên vị trí ngồi xuống, sau đó đi đến chưởng giáo ngai vàng trước, nhìn đến phía dưới mặc kệ là Bành Thiên Võ đám người còn là đến từ địa cầu Vô Danh kiếm tiên đám người người người biểu tình có chút câu thúc, đều có chút không biết nên như thế nào vào chỗ, không khỏi cười cười nói:“Tạm thời ấn khách và chủ ngồi xuống đi, chờ ta

tuyên bố Vô Danh đại ca chờ ở giáo trung cụ thể chức vị sau, các ngươi sẽ không hội tái rối rắm vị thứ vấn đề.”

Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, Bành Thiên Võ đám người rõ ràng thở dài nhẹ nhõm một hơi, ào ào khách khí một phen, sau đó phân chủ khách vị ở hai bên ngồi ngay ngắn. Bất quá Hạ Trọng Hồi này tiểu tử kia lại bị Nhạc Hoành Đao các sư huynh cấp “Cướp” đi.

Tiểu tử kia bộ dạng hoạt bát đáng yêu, lại là sư tôn duy nhất con trai, Nhạc Hoành Đao đám làm sư huynh theo vừa thấy mặt bắt đầu liền phá lệ thích sủng nịch hắn.

“Hôm nay là ngày đặc thù, bởi vì ta Vu Hàm môn địa cầu nhất mạch cũng trở về đến Vu Hàm môn tổ địa.” Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua phía dưới, nhìn một trương trương quen thuộc gương mặt, còn có chính mình người yêu, con trai, tâm tình nhịn không được một trận kích động, “Về sau, Vu Hàm môn sẽ thấy cũng không có tổ địa cùng địa cầu chi phân. Hiện bản tôn nhậm mệnh giáo trung chức vị, Vô Danh kiếm tiên, Đại Cước Tiên như trước đứng hàng trưởng lão vị, Vô Danh kiếm tiên làm tứ trưởng lão, bổ thượng từng phản giáo Lệ Nhận vị. Đại Cước Tiên đứng hàng cửu trưởng lão Lôi Chấn Thiên sau, là bổn môn đệ thập vị trưởng lão.”

“Tạ chưởng giáo, đệ tử lĩnh mệnh!” Vô Danh kiếm tiên cùng Đại Cước Tiên tuy rằng là Hạ Vân Kiệt anh em kết nghĩa, nhưng lúc này cũng không dám mất cấp bậc lễ nghĩa, nghe vậy bước ra khỏi hàng quỳ một gối xuống lĩnh chưởng giáo pháp lệnh. Mà Bành Thiên Võ đám người tuy rằng gặp Vô Danh kiếm tiên cùng Đại Cước Tiên thực lực phi thường nhỏ yếu, chỉ có xuất khiếu kì, nhưng không có một người dám khinh thị bọn họ, gặp Vô Danh kiếm tiên cùng Đại Cước Tiên cùng bọn họ giống nhau đứng hàng trưởng lão vị, đều ào ào bước ra khỏi hàng trịnh trọng cùng bọn họ một lần nữa hành lễ.

Hơn mười năm trước, bọn họ trung lợi hại nhất Bành Thiên Võ, cũng bất quá chính là địa vu ngũ đỉnh cảnh giới, tương đương với xuất khiếu kì mà thôi. Nhưng nay đâu?

“Lý Thanh Hồng, Phùng Văn Bác, là ta đã cố sư huynh hậu đại, mặc dù bối phận là chưởng môn dưới Nhị đại đệ tử, nhưng đại biểu đã cố sư huynh nhánh núi, đồng dạng đứng hàng trưởng lão vị.” Hạ Vân Kiệt lại nói.

Lý Thanh Hồng cùng Phùng Văn Bác hai người, luận cảnh giới tu vi so với Vô Danh kiếm tiên còn không bằng, hơn nữa Phùng Văn Bác tu luyện muộn, cho tới bây giờ cũng bất quá mới địa vu tam đỉnh trung kỳ cảnh giới, mà Lý Thanh Hồng cũng liền tứ đỉnh hậu kỳ cảnh giới. Giống hai người cảnh giới, đặt ở Vu Hàm môn ngay cả tối thiểu vào nội môn cảnh giới cũng chưa đạt tới. Nhưng Hạ Vân Kiệt lời vừa nói ra, Bành Thiên Võ đám người lại tất cả đều nghiêm nghị khởi kính.

Bởi vì Lý Thanh Hồng cùng Phùng Văn Bác đại biểu cho Vu Hàm môn hai cái nhánh núi.

“Tạ chưởng giáo sư thúc, đệ tử lĩnh mệnh.” Lý Thanh Hồng cùng Phùng Văn Bác tiến lên quỳ xuống đất lĩnh mệnh, thần sắc trang nghiêm, trong ánh mắt lộ ra kiên nghị.

Bành Thiên Võ đám người lại lần nữa tiến lên cùng Lý Thanh Hồng cùng Phùng Văn Bác hai vị tân nhậm trưởng lão một lần nữa hành lễ gặp qua.

“Từ nay về sau ta Vu Hàm môn nếu không đặc thù tình huống, liền bảo trì mười hai vị trưởng lão chi ghế. Từ nay về sau bản tôn hội truyền cho các ngươi trấn giáo đại trận, các ngươi chỉ có thể truyền cho bị lựa chọn kế thừa các ngươi trưởng lão vị truyền nhân.” Hạ Vân Kiệt chờ Bành Thiên Võ đám người một lần nữa cùng Lý

Thanh Hồng cùng Phùng Văn Bác hành lễ sau, thần sắc nghiêm túc nói.

“Cẩn tuân chưởng giáo pháp chỉ.” Mười hai vị trưởng lão tề lĩnh mệnh, biểu tình trang nghiêm đều lộ ra một tia chờ mong sắc.

Hạ Vân Kiệt loại nào thực lực, có thể bị hắn xưng là trấn giáo đại trận tự nhiên uy lực thật lớn vô cùng.

Trên thực tế, Hạ Vân Kiệt chuẩn bị truyền cùng này mười hai vị trưởng lão trấn giáo đại trận quả thật uy lực thật lớn vô cùng, chính là thượng cổ tối tiếng tăm lừng lẫy hung trận, thập nhị đô thiên vu tổ đại trận, cũng là từng vu tộc trấn tộc đại trận, năm đó nếu không phải mười hai vu tổ khởi nội chiến, bằng vào này đại trận cho dù giáo chủ cấp nhân vật cũng không làm gì được vu tộc. Hạ Vân Kiệt được vu vương, Vu Hàm truyền thừa, lại được vu tổ Đế Giang cùng Hậu Nghệ truyền thừa, dĩ nhiên nhìn trộm đến một ít thập nhị đô thiên vu tổ đại trận huyền bí. Đương nhiên lấy Hạ Vân Kiệt nay tu vi cùng được đến truyền thừa, nhìn trộm đến đại trận huyền bí còn rất hạn, cho dù có thể bày ra thập nhị đô thiên vu tổ đại trận, trừ bỏ Đế Giang cùng Hậu Nghệ phụ trách kia bộ phận trận giác là đại bộ phận đầy đủ hết, này khác trên cơ bản còn là không trọn vẹn. Nhưng cho dù như thế, chỉ cần mười hai vị trưởng lão bày ra này không trọn vẹn thập nhị đô thiên vu tổ đại trận, tại đây hạ giới cũng cũng đủ trấn thủ Vu Hàm môn.

Mười hai trưởng lão lĩnh mệnh sau, Hạ Vân Kiệt ánh mắt dừng ở Vu Huyền Tử, Vu Thải Hà còn có Brad trên người.

Ba người trước mắt xem như địa cầu Vu Hàm môn trung cường đại nhất môn nhân, cũng là Vu Hàm môn tiềm lực bị Hạ Vân Kiệt phi thường xem trọng ba vị môn nhân. Trong đó Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà là phách hạ hậu

duệ, Brad lai lịch Hạ Vân Kiệt trước mắt còn nhìn không ra đến, nhưng hắn trong máu mang theo thực thần kỳ lực lượng, tương lai thành tựu sẽ không thấp hơn Vu Huyền Tử cùng Vu Thải Hà. Brad ở địa cầu khi liền cùng Thủy Dịch Thiên quan hệ lương hảo, lại cùng Phùng Văn Bác có thân gia quan hệ.

“Vu Huyền Tử, Vu Thải Hà, Brad, làm Vu Hàm môn hộ giáo thần thú.” Hạ Vân Kiệt uy nghiêm thanh âm lại ở đại điện trung vang lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1529 : Lựa chọn

“Tạ chưởng giáo, đệ tử lĩnh mệnh!” Vu Huyền Tử ba người tiến lên cung kính quỳ xuống đất lĩnh mệnh.

Bành Thiên Võ đám người tự nhiên lại tránh không được tiến lên cùng Vu Huyền Tử ba người một lần nữa hành lễ.

Nhậm mệnh Vu Huyền Tử ba người làm hộ giáo thần thú sau, Hạ Vân Kiệt lại nhậm mệnh Nhạc Hoành Đao, Thủy Dịch Thiên, Địch Vân Khởi, Ngao Thiên nhất chúng thiên tiên làm Vu Hàm môn hộ pháp. Về sau cũng là coi đây là tiêu chuẩn, phàm là thành tựu thiên tiên vị môn nhân đệ tử, liền là hộ pháp.

Vu Hàm môn nay nghiễm nhiên đã là nhất phương đại giáo, giáo trung trừ bỏ trưởng lão, hộ giáo thần thú cùng hộ pháp ở ngoài, tự nhiên còn có rất nhiều chức vị. Như ngoại môn đệ tử kia một khối, cần phải có chấp chưởng kỷ luật hình pháp, truyền thụ công pháp, quản lý dược phố mạch khoáng, các loại vật tư phát phóng đằng đằng ngoại môn Đường chủ nghi trượng, nội môn này một khối cũng đồng dạng cần chấp chưởng kỷ luật hình pháp đằng đằng nội môn Đường chủ nghi trượng. Giống tứ đại hộ vệ quân thống lĩnh cũng là chức vị. Hậu Nghệ giới vực vực chủ, tứ hải giới giới vực vực chủ, hắc thủy giới giới vực vực chủ đằng đằng.

Này đó đều đề cập đến cụ thể chức vụ cùng thực quyền.

Này đó chức vụ, Hạ Vân Kiệt ở cùng các trưởng lão, hộ giáo thần thú còn có chúng hộ pháp thương lượng qua đi, cũng đều nhất nhất nhậm mệnh nhân sự.

Đương nhiên ban đầu vốn là có chức vị, tỷ như Địch Vân Khởi là Hậu Nghệ giới vực vực chủ, Ngao Thiên là

tứ hải giới vực vực chủ, Thủy Dịch Thiên là tứ hải giới vực vực chủ, này đó cũng không làm thay đổi.

Nơi này đáng giá nhắc tới là, địa cầu tuy nhỏ, lại bởi vì là Vu Hàm môn rất nhiều đại chưởng giáo cuộc sống địa phương, cũng là Hạ Vân Kiệt cuộc sống cố hương, có thể nói cũng là Vu Hàm môn tổ địa chi nhất. Tự nhiên là lần chịu coi trọng, ở địa cầu còn chưa xuất hiện chân chính cường giả phía trước, Hạ Vân Kiệt cố ý sai khiến đã thành tựu thiên tiên vị Quy thừa tướng tọa trấn địa cầu.

Quy thừa tướng là từng cùng Hạ Vân Kiệt vào sinh ra tử quá, làm người ổn trọng, làm việc thận trọng, trước kia kim thần giới đó là hắn hỗ trợ Kim Giao chân nhân tổng lý lớn nhỏ sự vụ, có hắn tọa trấn địa cầu, Hạ Vân Kiệt yên tâm.

Hết thảy chức vụ nhận đuổi thỏa đáng, lại thương lượng một phen giáo trung đại sự. Mọi người liền vòng vo đề tài, ngược lại bắt đầu lạp lạp việc nhà, đùa đùa Hạ Trọng Hồi, cũng là này thật vui vẻ, giống cái đại gia đình giống nhau, làm cho người ta lần cảm thoải mái cùng ấm áp.

Ở Vu sơn du lãm một phen thời gian, Hạ Vân Kiệt nguyên bản còn muốn mang theo cha mẹ đám người đi tứ hải giới các địa phương nhìn xem. Bất quá làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy ngoài ý muốn sự tình, cha mẹ lại không có hứng thú, bọn họ nói muốn địa cầu. Tương đối cho này rộng lớn vô ngần, tràn ngập cá lớn nuốt cá bé, nơi nơi cường giả lâm lập địa phương, bọn họ cảm thấy còn là địa cầu tốt nhất, tựa như cái không tranh thế sự thế ngoại đào nguyên, tràn ngập ấm áp cùng an nhàn.

Bọn họ cũng thích như vậy cuộc sống.

Nếu cha mẹ còn là thích địa cầu cuộc sống, làm con cái tự nhiên tùy vào bọn họ lựa chọn chính mình thích cuộc

sống. Hơn nữa nay địa cầu cùng Viễn Man giới đảo trong lúc đó có truyền tống trận, quay lại cũng thật là phương tiện, cũng là không cần giống như trước như vậy muốn gặp đã thấy không.

Hạ Vân Kiệt cha mẹ còn là nghĩ đến địa cầu, quá "Thải cúc đông li hạ, thản nhiên gặp Nam Sơn" cuộc sống, những người khác đổ cũng chưa tưởng địa cầu quá kia nhàn nhã ngày. Hơn nữa Lý Thanh Hồng, Cù Vệ Quốc, Brad, Mario đám người, năm đó ở địa cầu khi chính là có khai cương khoách thổ dã tâm một thế hệ kiêu hùng, kia trái tim tự nhiên không chịu cô đơn. Chính là khi bọn hắn chân chính bước vào Tu Chân Giới, trở thành cường giả sau, địa cầu này vũ đài đối với bọn họ liền quá nhỏ. Nay Hạ Vân Kiệt đột nhiên hướng bọn họ thể hiện rồi như vậy một cái sóng lớn tráng lệ vũ đài, đối với bọn họ mà nói, quả thực tựa như lang thấy được dương giống nhau, tròng mắt đều là lục.

Nhưng thật ra Phùng Văn Bác, Vô Danh kiếm tiên còn có Đại Cước Tiên đám người không có quá mạnh mẽ liệt khai cương khoách thổ, chinh chiến thiên hạ dã tâm. Bất quá Phùng Văn Bác một lòng theo đuổi y đạo, trước kia bởi vì chịu qua tu luyện tuổi có hạn, ở y đạo không nhiều lắm đã đi đến cuối, chỉ có thể bất đắc dĩ quá nhàn vân dã hạc về hưu cuộc sống. Nay Hạ Vân Kiệt lại dùng đan dược đánh vỡ hắn tuổi hạn chế, Phùng Văn Bác tự nhiên tưởng ở y đạo con đường này đi được xa hơn, mà tưởng ở y đạo con đường này đi được xa hơn, địa cầu điều kiện tự nhiên không có biện pháp cùng này rộng lớn vô ngần ba ngàn giới so sánh với.

Vô Danh kiếm tiên cùng Đại Cước Tiên ở trên địa cầu khi liền chấp chí theo đuổi đại đạo, chẳng sợ địa cầu khi đó điều kiện như vậy gian khổ, bọn họ cũng dựa vào kia khỏa quyết chí thề không di nghị lực, ngạnh sinh sinh tu luyện đến Trúc Cơ kì. Nay cuối cùng có như thế tốt tu luyện hoàn cảnh, bọn họ tự nhiên càng nguyện ý ở tại

chỗ này.

Về phần Tần Lam đám người, tự nhiên là Hạ Vân Kiệt ở nơi nào, các nàng đã nghĩ đứng ở làm sao.

Bất quá tuy rằng Lý Thanh Hồng đám người đều không có tái địa cầu quá “Thải cúc đông li hạ, thản nhiên gặp Nam Sơn” Nhàn nhã cuộc sống tính toán, nhưng đồng thời bọn họ cũng đều không có tiếp tục du lãm ba ngàn giới hứng thú, tất cả đều nóng vội chuẩn bị Viễn Man giới đảo toàn thân tâm đầu nhập tu luyện.

Này cũng khó trách Lý Thanh Hồng đám người như vậy nóng vội. Phải biết rằng năm đó ở địa cầu bọn họ người người khả tất cả đều là oai phong một cõi nhân vật, trong khung tự nhiên có một cỗ ngạo khí. Nhưng kết quả đâu, đến Vu sơn, cùng Bành Thiên Võ đám người vừa thấy mặt, lại phát hiện chính mình đám người ở bọn họ trước mặt nhỏ yếu cùng con kiến bình thường. Như vậy cũng liền thôi, lại cứ Hạ Vân Kiệt còn ủy cùng bọn họ trọng vị. Tuy rằng Bành Thiên Võ đám người cũng không có toát ra chút khinh thị bọn họ ý tứ, tương phản còn thực tôn kính bọn họ, nhưng Vô Danh kiếm tiên đám người chính mình trong lòng cũng rất không phải tư vị, mão chừng kình muốn gắng sức đuổi theo Bành Thiên Võ đám người, không thẹn cùng bọn họ giờ này ngày này chức vị.

Cho nên Hạ Vân Kiệt cha mẹ vừa nói tưởng phản địa cầu, những người khác cũng đều đi theo nói muốn muốn Viễn Man giới đảo, liền ngay cả Tần Lam đám người cũng không ngoại lệ. Các nàng nhưng là chưởng giáo phu nhân a, từng ở địa cầu cũng là siêu cấp nữ cường nhân, tự nhiên cũng không nguyện ý lạc Hạ Vân Kiệt mặt mũi. Mà mọi người trung duy nhất không tưởng chỉ sợ cũng chỉ có Hạ Trọng Hồi, chính là lại không phải do hắn.

Vì thế mọi người phản Viễn Man giới đảo, mà Hạ Vân Kiệt cha mẹ tắc thông qua truyền tống trận địa cầu.

Đem cha mẹ đưa trở về địa cầu, lại an trí thỏa đáng hết thảy công việc, hơn nữa lại hảo hảo dặn dò Quy thừa tướng tọa trấn cũng dạy chúng địa cầu Vu Hàm môn môn nhân đệ tử, Hạ Vân Kiệt đám người thế này mới một lần nữa phản Viễn Man giới đảo.

Vô Danh kiếm tiên, Đại Cước Tiên, Lý Thanh Hồng còn có Phùng Văn Bác bốn người nay chính là Vu Hàm môn trưởng lão. Trong đó Lý Thanh Hồng cùng Phùng Văn Bác vốn là trong cơ thể có thượng cổ vu tộc huyết mạch, thích hợp vu tu, năm đó mới vừa rồi sẽ bị cho phép thu vào Vu Hàm môn nội. Phùng Văn Bác sau lại sở dĩ không trở thành vu tu, đó là bởi vì chiến loạn chi cố bị chậm trễ, trên thực tế hắn ở vu tu phương diện thiên phú cũng không kém cỏi cùng Lý Thanh Hồng, hơn nữa ở y đạo phương diện, lại có xông ra thiên phú.

Nhưng Vô Danh kiếm tiên cùng Đại Cước Tiên cũng không phải vu tu, mà Hạ Vân Kiệt tương lai muốn truyền thụ cho bọn hắn thập nhị đô thiên vu tổ đại trận lại chỉ có vu tu mới vừa rồi có thể thi triển ra lớn nhất uy lực. Cũng may vu tộc cùng nhân tộc vốn là đồng nguyên, bọn họ thượng cổ thời đại phân tranh kỳ thật đơn giản là lựa chọn đường bất đồng mà thôi. Cho tới bây giờ nói vu tộc biến mất, kỳ thật nói là vu đạo xuống dốc. Vu tộc còn chưa có vốn không có biến mất quá, thắng làm vua thua làm giặc, đơn giản bọn họ cuối cùng cũng lựa chọn nhân tộc chi đạo, hoàn toàn cùng nhân tộc dung hợp cùng một chỗ. Tựa như Hạ Vân Kiệt giống nhau, hắn trong cơ thể mặc dù có vu vương Hạ Vũ huyết mạch, nhưng hắn nhưng cũng là nhân tộc. Giống Bành Thiên Võ đám người đồng dạng cũng là nhân tộc. Đơn giản bọn họ đi là vu tu đạo. Đây là đạo bất đồng, chẳng phải là chủng tộc bất đồng.

Vô Danh kiếm tiên cùng Đại Cước Tiên ngay từ đầu lựa chọn là tu tiên chi đạo. Nguyên bản này cũng không có gì, nhưng nay Hạ Vân Kiệt tưởng truyền thụ bọn họ thập nhị đô thiên vu tổ đại trận, bọn họ lại phải xá tu tiên chi đạo tuyển vu tu, hơn nữa Hạ Vân Kiệt cũng quan sát quá bọn họ huyết mạch, trong đó chất chứa vu tộc huyết mạch coi như thuần khiết, nếu là tuyển vu tu, cũng là sẽ không chậm trễ bọn họ tu luyện. Đương nhiên bọn họ cũng có thể hai người kiêm tu, chỉ là bọn hắn không có Hạ Vân Kiệt bực này được trời ưu ái điều kiện, hai người kiêm tu cũng rất mới có thể hai điều nói đều không thể tu luyện đến mức tận cùng, phải lấy hay bỏ hoặc là nặng nhẹ chi phân.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1530 : Ba ngàn giới nữ cường nhân

Vừa đến man loạn chi địa, Hạ Vân Kiệt liền đem chuyện này lấy ra nữa cùng Vô Danh kiếm tiên cùng Đại Cước Tiên trao đổi.

Vô Danh kiếm tiên cùng Đại Cước Tiên cân nhắc một phen, nói:“Nếu thân là Vu Hàm môn trưởng lão, tự nhiên gánh vác khởi trưởng lão chi trách, huống hồ ngươi cũng không nói sao? Chúng ta trong cơ thể cũng có tương đối thuần khiết vu tộc huyết mạch, tu luyện khởi vu đạo hẳn là làm ít công to, chúng ta đây liền sửa tu vu đạo. Về phần tiên đạo liền tạm thời phóng nhất phóng, về sau có thời gian tự nhiên cũng khả cân nhắc tu luyện.”

Hạ Vân Kiệt gặp Vô Danh kiếm tiên cùng Đại Cước Tiên chuyển tu vu đạo, liền truyền bọn họ bất tử huyền công.

Bất tử huyền công chính là thượng cổ tiếng tăm lừng lẫy lợi hại tu hành công pháp, Vu Hàm môn chỉ có trưởng lão cùng chưởng giáo đệ tử đích truyền cùng với kia chỉ có bất tử thần điểu huyết mạch hoàng cao đại điểu có tư cách tu luyện, còn lại người giai không thể truyền thụ này công pháp.

Vô Danh kiếm tiên bốn vị trưởng lão được bất tử huyền công sau, liền tiến vào trong vu điện bế quan tu luyện.

Vu điện có vu tổ Hậu Nghệ huyết khí, đối với người tu luyện vu tộc công pháp mà nói có thật lớn dùng được, thậm chí ở bên trong tu luyện một ngày đều để được với nơi khác thượng trăm ngày.

Bất quá vu tổ Hậu Nghệ huyết khí dùng một điểm liền thiếu điệu một điểm, lại chỉ có chưởng giáo đệ tử đích

truyền cùng trưởng lão có tư cách ở bên trong tu luyện, liền ngay cả Tần Lam đám người, Hạ Vân Kiệt cũng chưa bởi vì tư tâm làm cho các nàng tiến vào vu điện tu luyện.

Cũng may Hạ Vân Kiệt cùng Cửu U Tố Âm nữ đế hợp thể sau, nay đối âm dương chi đạo càng phát ra hiểu ra, Tần Lam đám người mỗi khi cùng Hạ Vân Kiệt hợp thể đều có thể được đến điểm rất tốt chỗ, nhưng thật ra không thua gì ở trong vu điện tu luyện.

Đương nhiên này cũng cùng Hạ Vân Kiệt cố ý đem âm dương song tu chỗ tốt đều tặng lại cho các nàng, chính mình nhưng không có lấy đi chút có rất lớn quan hệ.

Ở man loạn chi địa, Hạ Vân Kiệt nghiêm túc, triệt để kiểm tra rồi Hạ Trọng Hồi thân thể. Phát hiện hắn quả thực hoàn toàn kế thừa chính mình huyết mạch, mi tâm đồng dạng có vu đỉnh ấn ký, dù lấy vô thượng pháp lực đem vũ vương quyết chính thức phong ấn tại hắn trong thức hải.

Phong ấn tại Hạ Trọng Hồi trong thức hải vũ vương quyết có chứa Hạ Vân Kiệt nhất lũ thần niệm, chỉ có Hạ Trọng Hồi khả năng đọc thủ, những người khác nếu tưởng mạnh mẽ đọc thủ, Hạ Vân Kiệt này lũ thần niệm sẽ gặp hoàn toàn hủy diệt vũ vương quyết.

Bởi vì vũ vương quyết chính là vu vương truyền thừa, là Hạ Vân Kiệt chân chính bí mật, tuyệt không có thể tiết ra ngoài.

Này hết thảy đều an bài thỏa đáng sau, Hạ Vân Kiệt bắt đầu chuyên môn ở Viễn Man giới đảo cùng tây hoang giới Vu sơn trong lúc đó bố trí tử mẫu truyền tống trận, hảo phương tiện Viễn Man giới đảo cùng tổ địa trong lúc đó lui tới.

Đương nhiên này truyền tống trận đề cập đến Viễn Man giới đảo bí mật, chỉ có trung tâm đệ tử biết cùng sử dụng, bình thường đệ tử cũng là ngay cả biết đến tư cách đều không có.

Ở vu cốc cùng Vu sơn trong lúc đó bày ra tử mẫu truyền tống trận sau, Hạ Vân Kiệt lại căn cứ Vu Hàm truyền cho hắn đan phương, luyện chế một ít có thể hoàn toàn thay đổi người căn cốt đan dược thiên linh tạo hóa đan, sau đó cấp địa cầu cha mẹ, còn có một ít bằng hữu đưa đi, bao gồm Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh cha mẹ. Xem như hoàn toàn hiểu rõ một kiện tâm sự, về phần về sau bọn họ có thể đi đến thế nào một bước, trừ bỏ hắn có thể cung cấp đủ khả năng giúp, này khác chỉ có thể dựa vào chính bọn họ cố gắng cùng cơ duyên.

Nay thê nhi đã nhận được Viễn Man giới đảo vu cốc, tùy thời có thể thấy được, cha mẹ người nhà bằng hữu tu luyện căn cốt vấn đề cũng đã hoàn toàn giải quyết, Vu Hàm môn thực lực đã ở lấy vững bước rất nhanh tốc độ tăng trưởng, nghĩ đến không có gì bất ngờ xảy ra, không lâu tương lai tất nhiên có thể đồ sộ đứng ngạo nghễ ba ngàn giới.

Cho nên đến hiện tại, Hạ Vân Kiệt mới vừa rồi chân chính thở dài nhẹ nhõm một hơi, mới xem như có thể tâm vô không chuyên tâm đem tâm tư dùng đang tìm tìm Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh sự tình.

Kế tiếp ngày, Hạ Vân Kiệt trừ bỏ thỉnh thoảng đốc xúc chỉ điểm thê nhi, môn nhân tu luyện, luyện chế chút đan dược, này khác thời gian trên cơ bản đều là tự mình ở trảo Giang Châu hiệu buôn khuếch trương sự tình, Giang Châu hiệu buôn chính là hắn mắt, Giang Châu hiệu buôn chạy đến làm sao đó là hắn mắt nhìn đến làm sao.

Chính là Hạ Vân Kiệt ở tu hành là vị thiên tài, nhưng ở

mở hiệu buôn lại chỉ có thể xem như cái kẻ tầm thường. Hắn tự mình tham dự trảo Giang Châu hiệu buôn khuếch trương sự tình, hạ một ít an bài mệnh lệnh, ngược lại làm cho người phía dưới có chút không biết theo ai. Hơn nữa hiệu buôn sự tình vốn là thực vụn vặt, đề cập đến sự tình các mặt, mỗi ngày đăng báo đến sự tình, cũng làm cho Hạ Vân Kiệt vị này tu hành thiên tài, Vu Hàm môn chưởng giáo một cái đầu hai cái lớn, nhưng thật ra tình nguyện đi đại chiến một hồi.

Chính là nhất tưởng khởi chuyện này quan hệ đến Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh, hắn cũng là cảm thấy tái đại khó khăn hắn đều phải tiếp tục gánh vác. Cuối cùng còn là Chung Dương Dĩnh, Tô Chỉ Nghiên các nữ tử nhìn không được, trực tiếp đoạt hắn trong tay công tác, lại là đau lòng lại là tức giận nói:“Mở hiệu buôn liền với ngươi tu luyện giống nhau là cấp không đến. Giai đoạn trước tuy chậm, nhưng chỉ muốn thanh danh đánh ra đến đây, căn cơ thắt thật, mặt sau tựa như quả cầu tuyết giống nhau, hội càng mở càng nhanh, hơn nữa lực ảnh hưởng phóng xạ lực cũng sẽ càng ngày càng mạnh. Ngươi loại này thầm nghĩ cầm tiền cùng người nện xuống đi, cho dù ngươi cửa hàng mở tái nhiều, nhưng không có ảnh hưởng lực, không có phóng xạ lực, tựa như đem một nắm cát vụn cấp ném tới đại hải giống nhau, tuy rằng nhiều đếm không hết, cũng là ngay cả bọt nước đều đánh không nổi một đóa lại có gì dùng? Có năng lực giúp ngươi tìm hiểu đến cái gì tin tức? Được rồi, mở cửa hàng sự tình liền giao cho chúng ta đi, tuy rằng chúng ta luận tu vi kém ngươi cách xa vạn dặm, nhưng nếu bàn về mở chuỗi hiệu buôn, ngươi là thúc ngựa cũng so với bất quá chúng ta.”

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không phải kẻ ngốc, mấy ngày nay kỳ thật cũng đã cảm giác được chính mình phương pháp có chút không thích hợp, nay bị Chung Dương Dĩnh đám người như vậy nhất quở trách, liền cũng liền giật mình tỉnh ngộ lại đây, liền đem mở hiệu buôn sự tình

giao cho Chung Dương Dĩnh đám người.

Chung Dương Dĩnh, Tô Chỉ Nghiên, Chu Hiểu Diễm cùng Thiệu Lệ Hồng ở địa cầu vốn là là kinh doanh nữ cường giả, hơn nữa Chung Dương Dĩnh lại xích siêu thị nữ vương. Đi vào Viễn Man giới đảo sau, tự nhiên là không cam lòng làm bình hoa, nay có “Tân sự nghiệp”, nhưng thật ra một lần nữa khơi dậy các nàng khởi nghiệp kích tình, làm cho các nàng một lần nữa tìm được rồi cuộc sống mặt khác một loại lạc thú cùng mục tiêu.

Tần Lam ở mở hiệu buôn phương diện cùng Hạ Vân Kiệt giống nhau không bao nhiêu thiên phú, nhưng là lão hình cảnh, ở tình báo phân tích, tìm kiếm dấu vết để lại phương diện đã có nàng độc đáo năng lực. Vừa vặn đảm nhiệm Giang Châu hiệu buôn tình báo người phụ trách.

Vì thế Giang Châu hiệu buôn tất cả chuyện vụ, liền hoàn toàn chuyển giao đến này năm nữ nhân trong tay. Nhiều năm sau, này năm nữ nhân không chỉ có đem Giang Châu hiệu buôn mở lần ba ngàn giới, trở thành toàn bộ ba ngàn giới thứ nhất đại hiệu buôn, khiến cho Vu Hàm môn tài nguyên cuồn cuộn, mà còn lặng yên ở toàn bộ ba ngàn giới thành lập vô khổng bất nhập tình báo võng, khiến cho toàn bộ ba ngàn giới động tĩnh đều ở Vu Hàm môn trong lòng bàn tay. Cũng khiến cho này năm nữ nhân trở thành ba ngàn giới quyền lực lớn nhất, thần bí nhất năm nữ nhân, này cũng là Hạ Vân Kiệt hôm nay tuyệt đối không thể tưởng được.

Đương nhiên đây là nói sau.

Bảy nữ nhân trung, Dương Tiếu Mai là cái diễn viên, ở mở hiệu buôn phương diện cùng tình báo phương diện cũng không thể giúp đỡ gấp cái gì. Bất quá nàng không có gì dã tâm, ở ảnh thị vòng đăng đỉnh sau, liền một lòng

thầm nghĩ làm hiền thê lương mẫu. Nay có thể thường bạn Hạ Vân Kiệt bên người, hỗ trợ mang mang Hạ Trọng Hồi, hơn nữa tu hành, có khi cũng địa cầu nhà mẹ đẻ nhìn xem, nhưng thật ra cảm thấy ngày quá phá lệ phong phú hạnh phúc.

Chương 1531 : Tướng địch đột kích

Bất quá tương đối cho Dương Tiếu Mai, Catherine nữ vương bệ hạ tính cách sáng sủa, từng cũng là nổi tiếng toàn cầu nữ cường nhân, cũng là nhàn không dưới đến. Nhưng nàng lại không có Chung Dương Dĩnh đám người kinh thương năng lực, cũng không có Tần Lam thu thập phân tích tình báo năng lực, liền quấn quít lấy Hạ Vân Kiệt cấp nàng an bài sự tình làm, hảo giúp hắn chia sẻ giải ưu.

Hạ Vân Kiệt ngay từ đầu thật là có điểm không biết nên cấp Catherine an bài cái gì nhiệm vụ, bất quá sau lại lại linh cơ vừa động, nhớ tới chính mình là Vu Hàm quốc quốc vương, cũng rất thiếu chân chính hỏi đến Vu Hàm quốc sự tình, hơn nữa theo mấy năm nay Vu Hàm môn thực lực kịch liệt tăng cường, Bành Thiên Võ đám người trọng tâm cũng đều chuyển dời đến Vu Hàm môn thu phục tổ địa, khuếch trương trên lãnh địa mặt đi, ngược lại xem nhẹ Viễn Man giới đảo bên này Vu Hàm quốc bình thường dân chúng quản lý.

Catherine vốn là là một quốc gia nữ vương, tuy rằng chính là một tiểu quốc nữ vương, nhưng nếu bàn về quản lý quốc gia năng lực, Hạ Vân Kiệt cảm thấy ở ba ngàn giới tuyệt đối có thể sắp xếp được hào. Này không chỉ có là vì Catherine vốn còn có làm nữ vương thiên phú, càng bởi vì địa cầu mặc dù ở tu hành xa xa lạc hậu cùng Viễn Man giới đảo cùng ba ngàn giới địa phương khác, nhưng cũng đang bởi vì này dạng, nó ở này khác các loại văn minh thượng cho dù đi xa ở tại Viễn Man giới đảo thậm chí đại đa số ba ngàn giới địa phương phía trước. Tỷ như Vu Hàm quốc, mặc kệ nó chế độ còn là nó xã hội văn minh trình độ, đều còn dừng lại ở trên địa cầu xã hội phong kiến thời đại, bọn họ đối quốc gia quản lý còn là phi thường thô bạo thô phóng, căn bản không thể cùng địa cầu hiện đại hoá quốc gia quản lý

thể chế so sánh với.

Đương nhiên này đó nói nói đơn giản, nếu không có làm quá quốc vương kinh nghiệm, dựa theo sách vở sở giảng, trực tiếp đem địa cầu quản lý quốc gia thể chế chuyển lại đây khẳng định là không được. Tựa như Hạ Vân Kiệt, hắn cũng biết trên địa cầu các quốc gia thể chế đều so với Vu Hàm quốc tiên tiến, nhưng muốn cho hắn đến thao đao đối Vu Hàm quốc tiến hành quản lý cải cách, kia tuyệt đối muốn ra đại loạn tử, bởi vì hắn chưa từng có quản lý quá một quốc gia kinh nghiệm. Một quốc gia có thể sánh bằng một cái môn phái phức tạp hơn.

Một cái môn phái, càng giống một cái công ty, nó đề cập đến gì đó kỳ thật tương đối đơn giản rất nhiều, hơn nữa cũng có Bành Thiên Võ các trưởng lão hỗ trợ chăm sóc, Hạ Vân Kiệt chủ yếu khởi là thống soái cùng đạo sư chức trách, này khác cụ thể sự vụ lại làm được thiếu. Nhưng một quốc gia, đề cập đến cũng là hàng tỉ dân chúng củi gạo dầu muối, ăn uống tiêu dùng các phương diện vụn vặt sự tình, làm cho Hạ Vân Kiệt đến cụ thể quản lý lại như thế nào khả năng quản lý hảo, càng đừng nói còn muốn tiến hành cái gì quản lý cải cách.

Nhưng Catherine cũng bất đồng, nàng không chỉ có có nơi này sở không có tiên tiến lý niệm, cũng có quản lý một quốc gia kinh nghiệm, làm cho nàng hỗ trợ quản lý Vu Hàm quốc, Hạ Vân Kiệt cảm thấy nhất thích hợp bất quá.

Vì thế Hạ Vân Kiệt đem chính hắn một ý tưởng cùng Catherine nâng lên một chút, lúc ấy liền đem Catherine cấp kích động trực tiếp đem Hạ Vân Kiệt gục trên mặt đất.

“Kiệt, lòng ta bên trong vẫn có cái tiếc nuối, thì phải là cơ nặc duy lan quá nhỏ, căn bản không có cơ hội làm cho ta thi triển của ta tài hoa. Hiện tại ngươi lại cho một cái

quốc gia so với địa cầu còn muốn lớn cho ta quản lý, thật cám ơn ngươi, ngươi yên tâm, ta nhất định hội đem Vu Hàm quốc quản lý tốt!”

Nói xong Catherine mà bắt đầu điên cuồng mà hôn Hạ Vân Kiệt, mà Hạ Vân Kiệt rất nhanh liền say mê bị lạc ở Catherine kia gợi cảm động lòng người thân thể mềm mại.

Hắn thật không ngờ, ở nhiều năm sau, Vu Hàm quốc ở Catherine quản lý hạ thành một cái phi thường cường đại quốc gia, không chỉ có chế tạo ra một chi Vu Hàm quốc cường đại tu sĩ quân đội, mà còn cuồn cuộn không ngừng mà cấp Vu Hàm môn chuyển vận vĩ đại nhân tài.

Giang Châu hiệu buôn sự tình phó thác cấp Chung Dương Dĩnh, Tần Lam đám người sau, Hạ Vân Kiệt liền lại có rảnh xuống dưới. Có rảnh xuống dưới Hạ Vân Kiệt, cũng không tưởng cứ như vậy ngồi ở trong nhà chờ Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh tin tức, như vậy sẽ làm hắn cảm thấy thực tự trách cùng bất an.

Vì thế Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam đám người thương lượng, ở các nàng lợi dụng Giang Châu hiệu buôn tìm hiểu Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh tin tức khi, hắn cũng muốn dùng chính mình phương thức đi ra ngoài tìm kiếm Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh. Bất quá hắn cam đoan mỗi quá một năm đều đã trở về một chuyến ở nhà bồi các nàng một đoạn thời gian.

Tần Lam đám người tuy rằng đều luyến tiếc Hạ Vân Kiệt rời đi, nhưng có thể hiểu biết tâm tình của hắn. Huống hồ các nàng nay đều đã đi lên tu hành con đường này, về sau nhân sinh còn dài, cũng là không cần giống người thường giống nhau, lo lắng nhân sinh khổ đoản, quá nghiêm khắc sớm tối.

Làm Hạ Vân Kiệt làm thông Tần Lam đám người tư

tưởng công tác, lại công đạo Bành Thiên Võ các môn trung một việc hạng, lại ban thưởng hạ đại lượng đan dược làm môn trung tồn kho dự phòng, chuẩn bị rời đi khi, Vu Hàm môn tình báo ngành thu được Ba gia, Lăng Tiêu giáo còn có Nguyên Giác động tam đại thế lực, thành lập liên hợp đại quân, theo tổ giới xuất phát, chinh phạt Vu Hàm môn tin tức.

Bởi vì có Hạ Vân Kiệt ban thưởng hạ đan dược, mấy ngày nay Vu Hàm môn lại có tám người lục tục vượt qua thiên kiếp, thành tựu thiên tiên vị, trong đó còn có hoàng cao cùng Thanh Vũ hai cái có thượng cổ thần cầm huyết mạch yêu cầm, còn có sáu người tắc đều là đến từ nội tình cường đại tứ hải cung.

Kể từ đó, toàn bộ Vu Hàm môn nay trừ Hạ Vân Kiệt ngoại, liền có năm mươi tám thiên tiên, thiên vu, về phần thiên tiên lấy hạ cường đại tu sĩ, theo Hạ Vân Kiệt đan dược ban thưởng đi xuống, cũng là như mưa sau măng mùa xuân xông ra, này tăng trưởng tốc độ nếu là làm cho ngoại giới biết, tuyệt đối muốn trợn mắt há hốc mồm, kinh hồn táng đảm.

Nhưng đối với Hạ Vân Kiệt mà nói này cũng rất bình thường, bởi vì hắn hiện tại trong tay có một tòa vu tộc thánh sơn, này thượng linh thảo tiên dược nếu là tất cả đều luyện chế thành đan dược đến bồi dưỡng người, cho dù chế tạo một chi tiên giới đại quân cũng không thành vấn đề. Tiên giới đại quân, kia đều là thiên tiên cùng đã ngoài cường giả a!

Đương nhiên điều kiện tiên quyết còn phải Hạ Vân Kiệt có năng lực đem thánh sơn linh thảo tiên dược đều luyện chế thành thích hợp thiên tiên chính là huyền tiên, kim tiên dùng đan dược. Hiển nhiên Hạ Vân Kiệt hiện tại luyện đan tạo nghệ còn xa xa không đạt được kia trình độ.

Nhưng mặc kệ nói như thế nào, có được một tòa vu tộc thánh sơn, muốn tại hạ giới trong khoảng thời gian ngắn chế tạo ra một cái cường đại môn phái, cũng tuyệt đối không phải cái gì việc khó. Bởi vì kia bất tử thần sơn vốn là không nên thuộc loại này nhất giới, thậm chí cho dù đặt ở tiên giới, kia cũng chỉ có đỉnh cấp thế lực mới vừa có tư cách có được.

Có như vậy ngày dũ cường đại thực lực, Vu Hàm trên cửa hạ đối với sắp đến tấn công tam đại thế lực liên quân cũng không có cảm thấy bao nhiêu hoảng sợ, tương phản còn có chút chờ mong.

Nhất là Vu Hàm môn này không có chân chính kiến thức quá cường đại môn phái Vu Hàm môn đệ tử, đã trải qua mấy tràng đại chiến sau, tự tin tăng vọt, lại không chỗ nào sợ hãi. Nhưng thật ra Ngao Thiên đám người bởi vì kiến thức quá đại trường hợp, kiến thức quá cường đại môn phái thực lực, đối lần này tam đại giáo phái liên quân khó tránh khỏi có chút không yên lo lắng.

Cũng may Hạ Vân Kiệt chung quy cũng là cảm thấy lần này địch nhân đến thế hung mãnh, quyết định tạm thời trước lưu lại, thế này mới làm cho Ngao Thiên đám người yên lòng.

Bất tri bất giác trung, Hạ Vân Kiệt đã thành Vu Hàm môn người tâm phúc, chỉ cần có hắn ở, chẳng sợ lại cường đại địch nhân đến phạm, toàn bộ Vu Hàm môn trên dưới cũng không sở sợ hãi.

Chương 1532 : Bối cảnh

Một ngày này tinh không vạn lí, xuân phong ấm áp.

Nhưng này chút vừa quy phụ Vu Hàm môn không lâu khắp nơi thế lực, bao gồm thông tý cự viên, hắc phong cự hùng, bất tử thần điểu, thanh điểu tứ đại đóng quân bảo vệ xung quanh ở Vu sơn bên ngoài môn hộ hộ vệ quân, lại tất cả đều như gặp phải trời đông giá rét, cảm thụ không đến chút ánh mặt trời ấm áp.

Cho dù dọc theo trăm vạn trượng cao Vu sơn tầng tầng lớp lớp thành lập lên cửu đại cự thành trong vòng, nguyên bản lòng tự tin chật ních, chờ mong một trận chiến Vu Hàm môn đệ tử, lúc này cũng cảm thấy da đầu từng đợt lạnh lẽo, trên mặt lộ ra ngưng trọng biểu tình. Bất quá bọn họ trong ánh mắt trừ bỏ một chút kinh hoảng, càng nhiều là kiên nghị cùng bất khuất.

Vu Hàm môn trải qua quá nhiều thiếu gian khổ cực khổ, sinh tử suy sụp, khi đó bọn họ đều không có khuất phục, đều không có buông tha cho, hôm nay Vu Hàm môn đã trở nên như thế cường đại, đã về tới tổ địa, bọn họ lại sao lại khuất phục, sao lại buông tha cho?

Ngàn dặm ở ngoài, vân dũng phong phi, khủng bố hơi thở, ngập trời dáng vẻ khí thế độc ác bao phủ thiên địa.

Ba sào che trời cự kỳ ở thương khung dưới bay phất phới.

Kia ba sào che trời cự kỳ, một cây là tú có vạn trượng kim quang, khí thế rộng rãi bảo điện, một cây là tú có thiêu đốt hừng hực liệt hỏa bấc đèn, một cây còn lại là tú có một cái dữ tợn đáng sợ, lam đầu hắc thân cự xà.

Kia cờ xí trung cự xà mở ra bồn máu mồm to, lộ răng

nanh, tản mác ra viễn cổ thô bạo âm trầm giết chóc hơi thở.

“Ba gia, đại tu xà!” Bất tử thần điểu đại quân thống soái hoàng cao kia như chim ưng hai mắt đột nhiên tinh quang trương lên, vô cùng tận sát ý theo hắn tổ tiên lưu cho hắn kia nhất lũ trong huyết mạch phát ra đi ra, sát ý ngập trời, huyết khí bốc lên.

Thượng cổ thời đại, bất tử thần điểu trông coi vu tộc thánh sơn bất tử thần sơn, có đại tu xà cũng kêu ba xà nhiều lần nhìn trộm, tưởng ăn cắp trường sinh bất tử thảo, bất tử thần điểu từng cùng nó đại chiến quá vài lần.

Cùng thời gian, Hạ Vân Kiệt đội bất tử giới ngón tay bất tử thần sơn đột nhiên nổi lên một tia dao động, phảng phất sống lại bình thường.

Hạ Vân Kiệt trong đầu đột nhiên vang lên Vu Hàm thanh âm.

“Không nghĩ tới nhiều năm như vậy qua đi, còn có thể cảm nhận được kia lão tu xà hơi thở.”

Vu Hàm trong thanh âm lộ ra sát khí.

“Nguyên lai xúi giục thanh xà điện cùng xích xà điện Ba gia là thượng cổ tu xà hậu duệ.” Hạ Vân Kiệt nay chống lại thời cổ đại sự tình cũng hoặc nhiều hoặc ít biết một ít, nghe vậy thần niệm truyền cho Vu Hàm.

“Hừ, kia lão xà đã sớm đối ta bất tử thần sơn trường sinh bất tử thảo thèm nhỏ dãi ba thước, nương cùng thanh xà, xích xà huyết mạch có chút sâu xa, âm thầm thu mua thanh xà điện cùng xích xà điện nhân viên. Sau lại ta vu tộc suy tàn, hắn đó là cái thứ nhất đại yêu làm khó dễ muốn đoạt ta bất tử thần sơn.” Vu Hàm nói,

thanh âm lạnh lẽo.

“Lần này cùng tấn công ta Vu sơn còn có Lăng Tiêu điện cùng Nguyên Giác động.” Hạ Vân Kiệt nghĩ nghĩ lại truyền thì thầm, truyền niệm khi nhìn phía Ba gia ánh mắt lộ ra nồng đậm sát khí.

“Lăng Tiêu giáo? Nguyên Giác động?” Bất tử giới lại hơi hơi nổi lên một tia dao động.

“Vân Kiệt, ngươi phải cẩn thận. Những người này tuy rằng đều xa không phải đối thủ của ngươi, nhưng này Lăng Tiêu giáo cùng Nguyên Giác động đều có đại bối cảnh, kia Lăng Tiêu giáo nếu vi sư sở liệu không sai, hẳn là tam giáo sở lập Ngọc Đế tại hạ giới truyền thừa. Theo vi sư biết, tuy rằng Ngọc Đế chính là con rối, nhưng hắn dù sao cũng là bên ngoài tiên đế, tự thân thực lực cũng cực kì lợi hại, chưởng quản thiên binh thiên tướng, tiên phàm thông đạo, muốn ở tiên phàm hai giới trong lúc đó hơi chút làm chút chuyện còn là so với những người khác tiện lợi rất nhiều. Đương nhiên Ngọc Đế nay quý là tiên giới chi đế, chưởng quản không biết bao nhiêu hàng tỉ thiên binh thiên tướng, tiên giới con dân, hạ giới điểm ấy truyền thừa chỉ sợ đã sớm bị hắn quên đi đến một bên, khẳng định sẽ không lại tự thân hỏi đến, nhưng ngươi nếu muốn tiêu diệt kia Lăng Tiêu giáo lại còn là phải cẩn thận một ít, dù sao này Lăng Tiêu giáo nói không chừng còn có thể có cách cao đến thiên ý. Về phần kia Nguyên Giác động, hẳn là linh thứu sơn Nguyên Giác động Nhiên Đăng đạo nhân tại hạ giới truyền thừa. Nhiên Đăng người này thực lực cường đại, làm người âm hiểm, thay đổi thất thường. Ở vi sư mở mang tiểu thế giới, lấy hồn phách lực phong bế phía trước, nghe nói hắn vì ích lợi sở dụ, phản ra tam giáo, đầu nhập vào tây phương giáo môn hạ, làm phó giáo chủ, thật là đáng giận. Kia Nhiên Đăng là người tâm ngoan thủ lạt, chỉ nói ích lợi vô tình, hạ giới điểm ấy truyền thừa, đối hắn mà nói chỉ sợ đã sớm không có giá

trị, hẳn là sẽ không tái chú ý. Hơn nữa này tiên giới ở mặt ngoài dù sao còn là Ngọc Đế làm chủ, Ngọc Đế lại là tam giáo sở lập, Nhiên Đăng còn là không dám chẳng kiêng nể trái với tiên phàm quy định, kia Nguyên Giác giáo diệt cũng liền diệt, không cần cố kỵ nhiều lắm, chính là ngươi tương lai đi tiên giới, lại nhất định phải đề phòng kia Nhiên Đăng lão nhân."

Hạ Vân Kiệt nghe Vu Hàm nói, kia Lăng Tiêu giáo dĩ nhiên là Ngọc Đế tại hạ giới đạo thống, kia Nguyên Giác động dĩ nhiên là tây phương giáo phó giáo chủ Nhiên Đăng tại hạ giới đạo thống, thiếu chút nữa dọa ra một thân mồ hôi lạnh đến.

Bất quá rất nhanh Hạ Vân Kiệt liền ổn định cảm xúc, hoàn toàn bình tĩnh xuống dưới.

Kia Lăng Tiêu giáo nếu là Lăng Tiêu điện chi chủ Ngọc Đế tại hạ giới đạo thống, hắn Hạ Vân Kiệt thật là có như vậy điểm kiêng kị, dù sao hắn tương lai hay là muốn đi tiên giới hỗn, bọn họ Vu Hàm môn đệ tử cũng đồng dạng là muốn đi tiên giới hỗn. Chẳng sợ Lăng Tiêu giáo điểm ấy hạ giới đạo thống ở Ngọc Đế trong lòng đã không có gì phân lượng, thậm chí đã sớm quên đến trảo oa đảo, hắn Hạ Vân Kiệt cũng phải thận trọng. Tới làm gì Nhiên Đăng lão nhân, Hạ Vân Kiệt sẽ không như thế nào để ở trong lòng, hắn nhưng là ngay cả tây phương giáo một cái khác phó giáo chủ Di Lặc phân thân đều dám đánh chết, hắn lại sao lại sợ hãi diệt sát Nhiên Đăng điểm ấy đạo thống. Huống hồ hắn sư phụ cũng phân tích, liền Nhiên Đăng kia điệu bộ tiểu nhân tâm tính, hạ giới điểm ấy đạo thống đối hắn mà nói chỉ sợ đã sớm mất đi giá trị lợi dụng, bị hắn ném đến trảo oa đảo, diệt cũng liền diệt. Mấu chốt còn là tương lai đi tiên giới, lại đề phòng người này.

"Kỳ thật đồ nhi, ngươi nay nói như thế nào cũng là Tố Nữ nhân tình, cho dù thực diệt Lăng Tiêu giáo, Nguyên

Giác động cái gì cũng không quan hệ. Đến lúc đó ngươi đến tiên giới, lớn tiếng nhất kêu, ta là Tố Nữ nam nhân, ai dám động ngươi? Hắc hắc, Tố Nữ ở thượng cổ thời đại liền lợi hại rối tinh rối mù, lại cùng Cửu Thiên Huyền Nữ là bạn thân, cùng Dao Trì Kim Mẫu ở ở mặt ngoài cũng có như vậy vài phần tỷ muội tình cảm, động ngươi, thì phải là cùng tiên giới nay tối ngưu ba nữ nhân đối nghịch. Chậc chậc, này hậu quả cái nào nam nhân gánh vác được rất tốt. Tương lai ngươi nếu thượng tiên giới, còn tưởng biện pháp thông qua Tố Nữ bắt Cửu Thiên Huyền Nữ, sau đó tái thông đồng một chút Dao Trì Kim Mẫu, chậc chậc……" Vu Hàm tựa hồ đã nhận ra Hạ Vân Kiệt tâm tư thay đổi, lại mở miệng nói, chính là kia trong thanh âm lại mang theo vài phần đắc ý cùng dâm loạn.

"Sư tôn!" Hạ Vân Kiệt gặp sư tôn nói chính mình là Tố Nữ nhân tình, còn nói cái gì bắt Cửu Thiên Huyền Nữ, thông đồng Dao Trì Kim Mẫu, nhất thời đầu đầy hắc tuyến, dở khóc dở cười ngắt lời nói.

"Hắc hắc! Ngươi đã không nghĩ mượn nữ nhân hàng đầu, kia cũng không có gì. Vi sư lại cho ngươi chi cái chiêu." Vu Hàm gặp Hạ Vân Kiệt đánh gãy chính mình, biết chính hắn một đồ đệ da mặt mỏng, cũng sẽ không tái liền Tố Nữ sự tình nói tiếp, mà là vòng vo chuyện.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1533 : Thế địch cường đại

“Cái chiêu gì?” Hạ Vân Kiệt âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng hỏi.

Đối cái gì Ba gia, Nguyên Giác động Hạ Vân Kiệt không có gì trong lòng gánh nặng, đến lúc đó chờ Vu Hàm môn có thực lực khi diệt cũng liền diệt, nhưng Lăng Tiêu giáo dù sao cũng là Ngọc Đế lão nhân tại hạ giới đạo thống, đem Lăng Tiêu dạy cho diệt, vạn nhất ngày nào đó Ngọc Đế lão nhân tâm huyết dâng trào, nhớ tới hạ giới đạo thống, biết là bị bọn họ Vu Hàm môn cấp diệt. Một khi Ngọc Đế lão nhân tức giận, lấy việc công làm việc tư, chỉ sợ mặc kệ là phi thăng tiên giới Vu Hàm môn đệ tử, còn là hạ giới Vu Hàm môn đệ tử chỉ sợ cũng muốn tao ương.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt nếu thực chiếu Vu Hàm nói, nâng ra Cửu U Tố Âm nữ đế danh hào, kia Ngọc Đế lão nhân chỉ sợ tuyệt không sẽ vì bị quên đi tại hạ giới góc đạo thống điểm ấy sự tình tìm Vu Hàm môn trả thù.

Cửu U Tố Âm nữ đế mặt mũi dù sao cũng phải bán.

“Kỳ thật cũng đơn giản, chờ thời cơ thành thục khi trực tiếp diệt giết Lăng Tiêu giáo không nghe lời tên, lưu lại nghe lời tên, sau đó sẽ đem Vu Hàm môn một ít trung thành tận tâm đệ tử phái một ít đi qua gia nhập Lăng Tiêu giáo. Kể từ đó, Ngọc Đế lão nhân đạo thống không phải như trước giữ lại sao? Tương lai Vu Hàm môn đệ tử nói không chừng còn có thể thông qua Lăng Tiêu giáo tầng này quan hệ, ở Lăng Tiêu bảo điện bên kia mưu đến cái một quan nửa chức, tối không đông đảo, tương lai phi thăng tiên giới, tổng cũng có thể cùng Lăng Tiêu bảo điện bên kia phàn cái quan hệ.” Vu Hàm nhẹ nhàng bâng quơ nói.

Bất quá Vu Hàm nói được nhẹ nhàng bâng quơ, cũng là nghe được Hạ Vân Kiệt là một thân mồ hôi lạnh. Này thật đúng là gừng càng già càng cay a!

Đây là trước đem Lăng Tiêu giáo làm con rối đến thao túng, chờ một lúc sau, Vu Hàm môn đệ tử hoàn toàn thẩm thấu vào Lăng Tiêu giáo, kia Lăng Tiêu giáo liền trực tiếp thành Vu Hàm môn chi nhánh, mà tương lai ở tiên giới không có căn cơ không có chống lưng Vu Hàm môn, còn có thể mượn dùng Lăng Tiêu giáo cùng Lăng Tiêu bảo điện vị kia chủ phàn cái quan hệ.

Này rõ ràng là gãy người ta hạ giới đạo thống, còn chuẩn bị thượng giới tiếp tục hố người ta Ngọc Đế lão nhân tiết tấu, cũng là đem Vu Hàm môn đệ tử phi thăng tiên giới đường lui đều cấp tưởng tốt lắm.

Như vậy âm hiểm ngoan độc chiêu, làm cho hắn Hạ Vân Kiệt là tuyệt đối nghĩ không ra, cũng chỉ có này đó thượng cổ lão gia này có thể nghĩ ra.

Ở Hạ Vân Kiệt cùng Vu Hàm âm thầm thần niệm trao đổi là lúc, tam đại thế lực liên hợp đại quân tiếp tục hùng hổ, sát khí ngập trời tới gần.

Kia ngập trời sát khí thổi quét trời, làm cho người ta đầu óc không tự chủ được hiện lên máu chảy thành sông, đầu chồng chất như núi thảm thiết tình cảnh, đáy lòng không rét mà run, chiến ý biến mất.

Tứ đại hộ vệ quân lúc này sớm đã ào ào bày trận bảo vệ vu sơn bên ngoài, chính là trong đại quân tướng sĩ cũng là người người sắc mặt tái nhợt, mắt lộ ra hoảng sợ sắc, căn bản không có nửa điểm chiến ý, nhìn xem Viên Nanh, Hùng Bá đám người nổi trận lôi đình, hướng về phía đại quân liên tục rống giận, nhưng cũng là không có biện pháp thay đổi bọn họ nội tâm hoảng sợ.

Viên Nanh đám người gặp gầm rú vô dụng, cuối cùng cũng chỉ có thể buông tha cho, hai mắt nhìn phía nơi xa chậm rãi bức đến, gặp từng đạo cường đại hơi thở phóng lên cao, hướng rỗi rãnh gian rung chuyển, gió nổi mây phun, thế nhưng có gần trăm tên thiên tiên, về phần cử hà cảnh cường giả lại cả vạn danh nhiều, toàn bộ đại quân lại có bốn năm trăm vạn nhiều. Đông nghìn nghịt, cơ hồ liếc mắt một cái vọng không đến cuối.

“Con bà nó hùng, này cái gì chó má tam đại thế lực, quả nhiên so với Nguyên Nhất giáo bọn họ cường đại hơn!” Viên Nanh chờ tứ đại hộ vệ quân thống lĩnh nhịn không được mãnh hấp một ngụm lãnh khí, mắng.

Bất quá bọn họ trong mắt lại không hề sợ hãi.

“Nơi này là ta Vu Hàm môn sơn môn, thừa dịp ngươi Viên gia gia còn không có phát hỏa, làm sao đến chạy trở về chạy đi đâu, nếu không một khi nhạ mao ngươi Viên gia gia, các ngươi cũng đừng tưởng đi trở về.” Viên Nanh dẫn hắn thông tý cự viên đại quân ở sơn môn khẩu một trận chiến, trong tay kim côn hướng ở giữa Lăng Tiêu giáo nhất chỉ, sắc mặt dữ tợn phẫn nộ quát.

Tam đại thế lực, Lăng Tiêu giáo thực lực tối cường, chỗ ở cũ trung, là trung quân.

“Bất quá là một tiên khí kì thiên tiên, thế nhưng cũng dám như thế kiêu ngạo. Đi một cái giết hắn, cũng tốt làm cho Vu Hàm môn biết được biết được ta Lăng Tiêu giáo lợi hại.” Ngồi xếp bằng cùng tú có vạn trượng kim quang, rộng rãi bảo điện cờ xí hạ một vị uy nghiêm nam tử lạnh lùng cười, uy nghiêm nói.

Này uy nghiêm nam tử có tiên lộ hậu kỳ cảnh giới, tái tiến thêm một bước đó là tiên đan cảnh giới.

Hắn vừa mở miệng, vô cùng vô tận uy nghiêm theo hắn

trên người phát ra, thổi quét thiên, phảng phất mãnh liệt mênh mông đại hải, sóng biển cuồn cuộn, khiến cho ngay mặt đối với hắn thông tý cự viên trong quân một ít tu sĩ, trong lòng giật mình, thế nhưng ào ào ngã xuống cao trên mây.

“Ha ha!” Tam đại thế lực liên hợp trong đại quân tướng sĩ tất cả đều ào ào phá lên cười, trong tiếng cười tràn ngập châm biếm.

“Không nghĩ tới Lăng Tiêu giáo phái thế nhưng sẽ là giáo trung đại trưởng lão Diệp Thiên Kình.” Vu sơn cửu thành phía trên, Ngao Thiên nhìn này một màn sắc mặt ngưng trọng.

“Người này lợi hại!” Bành Thiên Võ nói, trong mắt dáng vẻ khí thế độc ác dấy lên, chiến ý tận trời.

“Nếu là đổi thành trước kia, không có chưởng giáo sư tôn chỉ điểm cùng hậu ban thưởng, ta không phải người này đối thủ, nay thắng bại phỏng chừng là ngũ ngũ chi số.” Ngao Thiên gặp Bành Thiên Võ chiến ý tận trời, không khỏi cũng bị gợi lên nồng đậm chiến ý, cường đại hơi thở chậm rãi theo trên người phát ra.

“Đại quân không chịu nổi dùng, cần trải qua sinh tử đại chiến, mới vừa rồi có thể đối ta Vu Hàm môn tạo tin tưởng cùng trung thành. Một trận chiến này, các ngươi đều làm kiệt lực mà chiến, không cầu toàn tiêm quân địch, nhưng Ba gia lần này thủ lĩnh phải toàn bộ diệt sát, bản tôn cũng sẽ xét đang âm thầm ra tay tương trợ.” Hạ Vân Kiệt ánh mắt từ tứ đại hộ vệ quân thu hồi, đảo qua Ngao Thiên đám người, trong mắt lộ ra một tia vui mừng sắc, thản nhiên nói.

“Tuân chưởng giáo pháp chỉ!” Ngao Thiên đám người ào ào quỳ một gối xuống lĩnh mệnh, trong đầu lại tất cả đều là âm thầm rung động vô cùng.

Đây chính là tam đại thế lực liên quân, gần trăm tên thiên tiên, thượng vạn danh cử hà cảnh giới tu sĩ, mấy trăm vạn đại quân. Như thế cường đại thế lực, là đủ trực tiếp nghiền áp bọn họ toàn bộ tứ hải cung, nhưng dừng ở chưởng giáo trong mắt, thắng lợi cũng là sớm đã nhất định dừng ở Vu Hàm môn bên này.

Đây là loại nào tự tin cùng khí phách a!

“Chớ có càn rỡ, ăn ngươi Viên gia gia một côn!” Viên Nanh gặp quân địch cười to, tức giận đến đem thân mình lay động, hiện ra thông tý cự viên bản thể, vung khởi kim côn liền đối với trung quân đánh đi.

Gặp Viên Nanh hiện ra thông tý cự viên bản thể, yêu khí cuồn cuộn, huyết khí bốc lên, tản ra vô cùng cường đại bá đạo lực lượng, thản nhiên ngồi xếp bằng ở cờ xí phía dưới Diệp Thiên Kình hai mắt không khỏi nhất ngưng, âm thầm nói:“Này lão nhưng thật ra có vài phần bản sự, cũng không biết này Vu Hàm môn trung này khác thiên tiên thực lực như thế nào?”

Diệp Thiên Kình trong lòng âm thầm giật mình, chuyển động ý nghĩ khi, sớm đã có một gã thiên tiên đỉnh đầu tiên thiên phù diệp, đạp bước mà ra.

“Ngươi này yêu nghiệt, chớ có càn rỡ, đối đãi ngươi gia gia đến thu ngươi!” Nói xong thiên tiên đem trong tay thác nhất linh lung bảo tháp hướng thiên thượng nhất ném, kia bảo tháp liền nở rộ ra vạn trượng kim quang, đối với Viên Nanh liền chụp xuống.

Viên Nanh nhất thời cảm thấy có vô cùng không gian lực lượng bao phủ ở hắn, khiến cho hắn như hãm sâu vũng bùn, thế nhưng đi lại không thể.

Viên Nanh không khỏi sợ tới mức căn căn kim mao đều

lập lên, vội vàng đem vạn trượng kim côn nhất hoành, chắn bảo tháp tối om miệng khổng lồ, không cho nó hạ xuống.

Chương 1534 : Đại quân bày trận

Viên Nanh như hồng hoang cự viên, bất khuất sừng sững đại địa phía trên, lấy vạn trượng kim côn ngăn trở bảo tháp, khí thế bàng bạc, vô cùng dũng mãnh. Nhưng này ra tay thiên tiên, cảnh giới lại ở tiên lộ kì, kia bảo tháp phẩm chất uy lực cũng còn hơn Viên Nanh trong tay kim côn không ít.

“Ca ca ca!” Viên Nanh trong thân thể phát ra cốt cách bị đè ép thanh âm, hai như che trời cự trụ đùi thật sâu sa vào đại địa bên trong, đại địa băng liệt, nước suối phun dũng.

“Còn không mau mau ra tay trợ bổn soái giúp một tay!” Viên Nanh rống giận, tiếng rống giận dữ quanh quẩn thiên địa, như sấm thanh cuồn cuộn.

“Lĩnh mệnh!” Thông tý cự viên quân các tướng sĩ thế này mới tỉnh táo lại, có tướng sĩ cờ xí ở không trung vung lên, nhất thời gian đại quân như rồng du bò, ở không trung hình thành một đám kỳ quái trận pháp phù văn.

“Sát!” Toàn quân rống to, từng đạo pháp lực theo kia tướng sĩ tạo thành một đám kỳ quái trận pháp phù văn trung phóng lên cao, ở không trung ngưng tụ ra năm tôn cùng Viên Nanh bình thường lớn nhỏ thông tý cự viên.

Kia ngũ tôn thông tý cự viên pháp lực mênh mông, huyết khí dâng, thế nhưng đều nhanh vượt qua Viên Nanh.

“Thống soái, thuộc hạ đến tương trợ!” Kia năm tôn trận pháp ngưng tụ mà ra thông tý cự viên nổi giận gầm lên một tiếng, ào ào đạp đại địa nhằm phía thiên tiên.

Bọn họ mỗi một chân đạp trên mặt đất, đại địa đều băng

liệt, cự sơn đều phải lay động.

“Thế nhưng lấy trận pháp ngưng tụ thượng cổ thông tý cự viên! Vu Hàm môn trung thế nhưng có người tinh thông trận pháp. Trách không được lần trước Hạo Thiên môn bọn họ tụ tập mười bảy vị thiên tiên, trăm vạn đại quân, như trước muốn nuốt hận cùng Vu sơn, liền ngay cả ta giáo trung trưởng lão cũng không một người chạy trốn.” Cờ xí dưới, Lăng Tiêu giáo đại trưởng lão Diệp Thiên Kình hai tròng mắt đột nhiên lui, trên mặt lộ ra ngưng trọng cùng giật mình hiểu được sắc.

“Khởi!” Kia năm tôn thông tý cự viên đi lên đến, ngũ tôn nổi giận gầm lên một tiếng, tề phát lực.

“Ầm ầm ầm!” Đại địa lay động, kia kim quang vạn trượng bảo tháp rốt cục bị lắc lắc lắc lắc cấp lấy đứng lên, rốt cuộc lạc không dưới đến.

“Ăn nhà ngươi Viên gia gia một côn!” Viên Nanh rốt cục có thể thoát thân, không khỏi giận dữ, vung khởi kim côn liền hướng kia đỉnh đầu tiên thiên phù diệp Lăng Tiêu giáo thiên tiên bổ tới.

Kia thiên tiên vội vàng tế ra một thanh phi kiếm, cùng Viên Nanh đánh nhau. Chính là kia thiên tiên tuy rằng cảnh giới thực lực còn hơn Viên Nanh không ít, nhưng nề hà hắn rất lớn một bộ phận tinh lực muốn phân ra đi khống chế bảo tháp trấn áp kia 5 tôn lấy đại quân lực ngưng tụ đi ra ngũ tôn thông tý cự viên, thực lực đại suy giảm, mà Viên Nanh lại trời sinh dũng mãnh thiện chiến.

Một trận chiến này, không vài cái kia thiên tiên liền đại hãn đầm đìa, thế nhưng có chút chống đỡ hết nổi dấu vết.

Vốn là lay động quân tâm, gặp vừa vẫy xuất trận pháp, không chỉ có chặn kia phía trước tản ra khủng bố không

gian uy lực bảo tháp, hơn nữa thống soái còn giết được kia Lăng Tiêu giáo thiên tiên kế tiếp bại lui, không khỏi đại chịu ủng hộ, khí thế dần dần khôi phục lại đây, kia 5 tôn thông tý cự viên thế nhưng trở nên càng phát ra uy mãnh, đã lay động kia bảo tháp kim quang loạn chiến, tựa hồ tùy thời đều phải sụp đổ.

Diệp Thiên Kình thấy thế không khỏi hơi hơi nhíu nhíu mày, đối bên người một vị thiên tiên nói:“Xa Sóc, ngươi đi trợ Tử Ninh trưởng lão giúp một tay.”

“Tuân lệnh!” Kia thiên tiên lên tiếng, cũng nháy mắt tế ra tiên thiên phù diệp, đỉnh đầu nó, trong tay cầm một tòa cả vật thể xanh biếc núi nhỏ, đối với kia 5 tôn đem bảo tháp cắn kim quang loạn chiến 5 tôn thông tý cự viên ném tới.

Này thiên tiên nhìn xem hiểu được, Viên Nanh xa không phải Tử Ninh trưởng lão đối thủ, sở dĩ biến thành như bây giờ cục diện chủ yếu là bởi vì kia đại quân bày ra trận pháp phù văn ngưng tụ ra 5 tôn thông tý cự viên, kiềm chế Tử Ninh trưởng lão đại bộ phận tinh lực duyên cớ.

“Còn có nhà ngươi Hùng gia gia đâu!” Tại kia thiên tiên cầm một tòa cả vật thể xanh biếc núi nhỏ muốn hướng kia 5 tôn thông tý cự viên ném tới khi, đột nhiên gian hắc phong gào thét, hắc trong gió hiện ra một thật lớn gấu chó, gấu chó trong tay cầm một cây lang nha bổng đối với kia được xưng là Xa Sóc thiên tiên đánh đi.

Đúng là Hùng Bá gặp lại có thiên tiên ra tay, lập tức cũng đi theo xuất chiến.

Gặp Hùng Bá cầm lang nha bổng đánh tới, Xa Sóc cũng là không dám coi thường, vội vàng quay lại kia hồn thể xanh tươi núi nhỏ, ngược lại đối với Hùng Bá trấn áp mà đi.

Kia sơn ban đầu chỉ có bàn tay như vậy lớn nhỏ, bất quá chờ nó đến Hùng Bá trước mặt khi, đã có vạn trượng cao, hồn thể thúy quang bắn ra bốn phía, ầm ầm ầm đối với Hùng Bá áp chế.

“Đi tìm chết!” Hùng Bá gặp kia núi hướng hắn trấn áp mà đến, uy lực hung mãnh vô cùng, lập tức cả người bắp thịt cầu kết, bùng nổ toàn bộ lực lượng giơ lên lang nha bổng hướng nó đánh tới.

“Oanh!” Một tiếng nổ.

Đất rung núi chuyển, cuồng phong gào thét, cát bay đá chạy.

Theo sát sau một đạo thật lớn thân mình bay lên trời, “Phanh!” Một tiếng nổ, lại đất rung núi chuyển, cũng là Hùng Bá bị kia xanh tươi cự sơn lập tức cấp đánh bay ngã xuống trên mặt đất.

“Con bà nó hùng, này cái gì pháp bảo, thế nhưng như vậy lợi hại, các ngươi này đám thằng nhóc còn hạt thất thần làm gì, còn không ra tay trợ ngươi Hùng gia gia giúp một tay.” Hùng Bá một bên theo mặt đất bò lên, gặp kia xanh tươi cự sơn lại hướng hắn bay tới, không khỏi vội vàng rống to kêu to lên.

Hắc phong cự hùng đại quân nghe được Hùng Bá rống giận, thế này mới có trì trận kỳ tướng sĩ, cuống quít huy động cờ xí, nhất thời hắc phong nổi lên, quát toàn bộ thiên địa đều là đen tuyền một mảnh.

Hắc trong gió, hiện ra 5 tôn hắc phong cự hùng.

5 tôn hắc phong cự hùng nhất hiện ra đến, lập tức đối với kia xanh tươi cự sơn huy quyền mà đi.

“Oanh! Oanh! Oanh!” Kia 5 tôn hắc phong cự hùng cũng khiêng không được kia xanh tươi cự sơn va chạm, ào ào ngã xuống cùng.

Nhưng này xanh tươi cự sơn ở 5 tôn hắc phong cự hùng cộng thêm Hùng Bá liên tục công kích hạ, nhưng cũng lắc lắc lắc lắc, thúy quang phiếm tán, chỉ sợ một lúc sau, liền không còn nữa phía trước uy mãnh, sắp bị đánh hồi nguyên hình.

Diệp Thiên Kình thấy thế nhíu mày, hướng hai bên Nguyên Giác động cùng Ba gia phân biệt nhìn liếc mắt một cái.

Nguyên Giác động cờ xí dưới, đồ sộ mà đứng đó là phía trước chủ trương liên hợp ba phương thế lực kia mũi ưng Lãnh trưởng lão.

Ba gia hắc xà cờ xí dưới, đồ sộ mà đứng là hai cái hắc y nam tử, trong đó một người cao lớn khôi ngô, một cái khác lại nhỏ gầy thương lão. Này hai người một cái là Ba Mông, một cái là Ba Sâm. Người trước đại biểu cho tiền nhiệm tộc trưởng con trai Ba Lệ kia nhất phương thế lực, người sau đại biểu cho Ba Lệ đường thúc Ba Tu kia nhất phương thế lực.

Lãnh trưởng lão, Ba Mông còn có Ba Sâm gặp Diệp Thiên Kình hướng bọn họ trông lại, liền phân biệt đối người bên người nhìn thoáng qua, vì thế mỗi chi trong đại quân lập tức nhảy ra hai vị thiên tiên đến.

Vì thế, lập tức, địch quân đại quân liền có sáu vị thiên tiên xuất chiến.

Nguyên Giác động cùng Ba gia thiên tiên vừa xuất mã, hoàng cao cùng Thanh Vũ tự nhiên không dám bàng quan, lập tức hiện ra bất tử thần điểu cùng thanh điểu thân, cao tường ở không trung, hai mắt kim quang bắn

ra bốn phía. Lại có đại quân bày ra trận pháp phù văn, ngưng tụ ra bất tử thần điểu cùng thanh điểu đến tham chiến.

Tam đại thế lực phái ra thiên tiên đều là tiên lộ kì, hơn nữa này tam đại thế lực nội tình dày, người người sở dụng pháp bảo cũng đều thật là lợi hại. Mà Vu Hàm môn bên này, Viên Nanh bốn người dù sao chính là vừa mới thành tựu thiên tiên vị không lâu, nguyên bản xa không phải này sáu người đối thủ, nhưng ỷ vào có tứ đại quân ngưng tụ mà ra thượng cổ yêu thú yêu cầm, lăng là theo tam đại thế lực phái ra lục đại thiên tiên chiến lực lượng ngang nhau, đánh cho thiên hôn địa ám, nhật nguyệt vô quang.

Chương 1535 : Hộ sơn đại trận

Cửu thiên cự thành đỉnh, Ngao Thiên đám người nhìn xuống phía dưới tình hình chiến đấu, gặp Viên Nanh bọn bốn người dẫn tứ đại hộ vệ quân thế nhưng cùng địch quân lục đại tiên lộ kì thiên tiên đánh cho khó hoà giải, thâm vì rung động đồng thời, trong lòng đối chưởng giáo không tự chủ được nghiêm nghị khởi kính.

Này tứ đại hộ vệ quân tuy rằng số người phần đông, trong đó cũng không thiếu cường giả, nhưng chung quy là hàng quân, đối Vu Hàm môn tuyệt đối còn nói không hơn trung thành. Như vậy quân đội, nhìn như số người phần đông, binh hùng tướng mạnh, trên thực tế chính là đám ô hợp. Gặp được kẻ yếu có lẽ còn có thể như mãnh hổ chụp mồi, giết được đối phương phiến giáp bất lưu, nhưng nếu gặp được cường giả, tựa như trước mắt này ba phương thế lực lớn liên quân, vậy người người trong lòng run sợ, nếu không phải sau lưng cửu thiên cự thành trung, có Vu Hàm môn chân chính đại quân như hổ rình mồi, hộ vệ trong quân cũng còn có chút Vu Hàm môn đệ tử ở đốc quân, này tứ đại hộ vệ quân sớm liền lập tức giải tán, thậm chí lâm trận phản chiến.

Nhưng nay đâu, nguyên bản trong lòng run sợ tứ đại hộ vệ quân, nhất thi triển ra Hạ Vân Kiệt truyền lại thụ xuống dưới cấp đại quân bày trận phương pháp, liền như hai người, không chỉ có lấy đám ô hợp, ngăn cản trụ tiên lộ kì thiên tiên oai, hơn nữa xem đại quân khí thế đã ở dần dần kéo lên, bất tri bất giác trung thế nhưng tái không khiếp ý.

Này quả thực có thể nói là hóa mục nát làm thần kỳ lực!

Chỉ tiếc, đại quân bày ra trận này pháp phù văn, mỗi lần thi triển không chỉ có muốn tiêu hao trong đại quân tu sĩ chân nguyên pháp lực, càng muốn hao phí đại lượng

phù văn linh tinh còn có pháp bảo. Hơn nữa trấn trụ mắt trận phù kỳ chế tạo lại hao tổn của cải thật lớn. Lấy nay Vu Hàm môn thân gia, này trận pháp đại quân nhưng cũng không thể tùy ý chế tạo, cũng không hảo tùy ý thi triển đại trận oai.

Nếu không chỉ cần Vu Hàm môn bốn phía triệu tập hạt tu sĩ, tề tựu một đội đội đại quân, bày ra đại trận phù văn, còn không trực tiếp quét ngang này tam đại thế lực liên quân.

Ngao Thiên đám người đứng ở cửu thiên cự thành đỉnh đang xem cuộc chiến, thâm vì rung động, đối Hạ Vân Kiệt âm thầm càng phát ra nghiêm nghị khởi kính, tam đại cờ xí dưới tam đại thế lực lĩnh quân trưởng lão đã có thể nhíu mày, sắc mặt trở nên âm trầm khó coi.

Bọn họ tuy rằng chưa bao giờ xem thường quá Vu Hàm môn, nếu không bọn họ cũng sẽ không liên hợp tam đại thế lực cùng nhau đến tiến công. Nhưng bọn họ cũng chưa bao giờ nghĩ tới ở tam đại thế lực liên hợp đại quân dưới, Vu Hàm môn còn có thể có cái gì làm. Thậm chí tam đại thế lực trung không ít trưởng lão lại cho rằng lấy bọn họ nay tụ tập lên lực lượng, là đủ bẻ gãy nghiền nát quét ngang Vu Hàm môn.

Khả sự thật đâu, Vu Hàm môn chân chính đại quân còn không có vận dụng, chính là bên ngoài hộ vệ quân, liền chặn bọn họ đi tới bộ pháp.

“Cát Kiền, ngươi lĩnh nhất quân, theo bên cạnh tấn công đại quân, phá bọn họ trận pháp.” Vạn trượng kim quang bảo điện đại kỳ dưới, Diệp Thiên Kình gặp lục đại thiên tiên đánh lâu không dưới, hơn nữa xem tình hình đối phương còn có càng đánh càng hăng dấu vết, rốt cục nhịn không được lại hạ đạt mệnh lệnh.

Diệp Thiên Kình hạ mệnh lệnh khi, Nguyên Giác động

cùng Ba gia bên kia cũng chia đừng hạ đồng dạng mệnh lệnh.

Bọn họ có thể dừng chân tổ giới, có thể uy chấn bát phẩm Hạo Thiên giới, tự nhiên là kinh nghiệm đại chiến, đại chiến kinh nghiệm phong phú, tự nhiên không phải ban đầu uy chấn tây hoang giới Nguyên Nhất giáo, Hạo Thiên môn có thể so sánh với.

Theo đại chiến bắt đầu, liền từng bước đẩy mạnh, tuyệt không tùy tiện làm việc. Chẳng sợ lúc trước bọn họ có quét ngang Vu Hàm môn lòng tự tin.

Mà nay Vu Hàm môn lại có như thế kinh người biểu hiện, bọn họ lại càng phát cẩn thận từng li từng tí, tuyệt không hội lập tức đem toàn bộ chiến lực đầu nhập đi vào.

Đương nhiên bọn họ cũng nhìn ra đến, kia tứ đại hộ vệ quân quân tâm không xong, nếu không phải có trận pháp đưa bọn họ ngưng tụ đứng lên, tạo tin tưởng, ở bọn họ liên quân cưỡng bức dưới, sớm liền quân lính tan rã. Cho nên nay chỉ cần đối đại quân tiến hành sườn công, làm cho bọn họ phát sinh kinh loạn, phá điệu đại trận, kia tứ đại thống suất tranh luận trốn bị lục đại thiên tiên trấn giết kết cục.

“Diệp Thiên Kình quả nhiên thật tinh mắt, liếc mắt một cái liền khán phá ta hộ vệ quân nhược điểm chỗ. Chính là bản trưởng lão lại sao lại như ngươi mong muốn?” Bành Thiên Võ mắt sáng như đuốc, gặp đối phương liên quân bắt đầu kích thích, cười lạnh một tiếng, trong tay lệnh kỳ vung lên, liền có rồng ngâm hổ gầm cầm lệ cùng một đạo đến từ viễn cổ uy nghiêm trầm thấp rống lên một tiếng ở Vu sơn vang lên.

Tiếp theo liền nhìn thấy cửu thiên cự thành, tối phía dưới kia tòa cự thành tứ đại cửa thành trung có một con

thanh long, một đầu bạch hổ, một chích Chu Tước còn có quy xà quay quanh Huyền Vũ phóng lên cao.

Viễn cổ, to lớn, uy nghiêm, bá đạo hơi thở theo tứ lớn hơn cổ thần thú phóng lên cao, trong nháy mắt thổi quét thiên, bao phủ ở đối phương phái ra chuẩn bị sườn công hộ vệ quân đại quân.

Sân nhà chi chiến, tự nhiên có sân nhà chi chiến ưu thế. Năm đó thanh xà điện cùng xích xà điện vốn cũng có sân nhà ưu thế, chỉ là bọn hắn lại bởi vì không đem Vu Hàm môn để vào mắt, thế cho nên còn không có tới kịp phát huy sân nhà ưu thế liền bị Vu Hàm môn cấp chặt đầu, thành rắn mất đầu, bị Vu Hàm môn cấp trực tiếp sao gia.

Nay Vu Hàm môn tự nhiên sẽ không giẫm lên vết xe đổ, nhất đoạt lại tổ địa, liền không tiếc hao phí đại lượng nhân lực vật lực, không chỉ có trùng kiến vu điện, đã ở ban đầu trụ cột thượng, vừa nặng kiến cửu tòa cự thành, mỗi tòa cự thành thượng cũng không tích háo cự tư bày ra đại trận. Phòng đó là quân địch đến công.

Mà này cũng là năm đó Hạ Vân Kiệt ở Viễn Man giới đảo sở làm, loại này phòng ngự tư tưởng cũng sớm liền xâm nhập Vu Hàm môn các đại trưởng lão ý nghĩ trung, bọn họ làm đứng lên cũng là ngựa quen đường cũ. Đương nhiên bọn họ hiện tại tài lực vật lực, còn có người lực sớm xa hơn không phải ngày xưa có thể so sánh, bày ra đại trận uy lực tự nhiên cũng là thật lớn vô cùng.

“Đây là trong truyền thuyết tứ phương thần thú! Nếu lão phu nhớ không lầm, này Vu sơn nguyên bản là không có bực này đại trận, xem ra Vu Hàm môn trung quả nhiên có lợi hại trận pháp đại gia.” Ba gia hai đại lĩnh quân thiên tiên trung Ba Sâm thần sắc âm lãnh khó coi nói.

Thanh xà điện cùng xích xà điện vốn là thuộc loại Ba gia phụ thuộc thế lực, Ba gia đối Vu sơn một ít trận pháp bố trí tự nhiên sẽ hiểu.

“Quả thật là tứ phương thần thú, xem ra tưởng đánh hạ Vu Hàm môn không phải dễ dàng như vậy sự tình a!” Diệp Thiên Kình gật đầu nói, nhìn phía Vu Hàm môn ánh mắt lộ ra một tia ngưng trọng.

Bất quá theo hắn mà nói trung cũng là không khó nghe ra đến, tuy rằng Vu Hàm môn đến bây giờ biểu hiện còn kinh diễm, ra ngoài hắn ý liệu, nhưng đối với công chiếm hạ Vu Hàm môn, Diệp Thiên Kình còn là có mười phần tin tưởng.

Chính là ban đầu hắn nghĩ đến có thể có vẻ thoải mái, không cần cái gì trả giá quá lớn thương vong, nay cũng đã cải biến ý tưởng.

Bất quá này cũng khó trách Diệp Thiên Kình có bực này tin tưởng, phải biết rằng bọn họ hiện tại nhưng là tam đại thế lực liên hợp đại quân. Mỗi một nhà cơ hồ trừu đến đây một phần tư tả hữu binh lực, như vậy một cỗ hợp nhau đến binh lực đều đã thực tiếp cận bọn họ đều tự toàn bộ lực lượng.

Nói cách khác, hôm nay liên quân cho dù so ra kém bọn họ dốc toàn bộ lực lượng binh lực, nhưng cũng kém không phải quá xa. Mà bọn họ đều là ba ngàn giới sắp xếp tiến danh hào thế lực lớn. Vu Hàm môn lại cường, chung quy chính là xuống dốc nhiều năm sau mới bốc lên thế lực, lại như thế nào có thể theo chân bọn họ so sánh với đâu?

Thanh long, bạch hổ, Chu Tước còn có Huyền Vũ đúng là Vu Hàm môn ngũ trưởng lão Cổ Sương ở Hạ Vân Kiệt chỉ điểm hạ, háo cự tư tự mình bày ra hộ sơn đại trận.

Cổ Sương trưởng lão ở luyện khí trận pháp rất thiên phú, nay đột phá đến thiên tiên sau, tại đây phương diện lại biểu hiện ra xuất sắc hơn người thiên phú, làm cho Hạ Vân Kiệt đều thán phục không thôi.

Mà nay ngày thao túng chỉ huy này tầng thứ nhất thiên thành hộ sơn đại trận cũng đang là Cổ Sương trưởng lão.

Cổ Sương trưởng lão quần áo áo xanh, tóc dài phiêu dật, đứng thẳng tầng thứ nhất thiên thành thành lâu, nói không nên lời tư thế oai hùng hiên ngang!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1536 : Diệp Thiên Kình ra tay

Thanh long bạch hổ Chu Tước Huyền Vũ vừa ra, lập tức đem liên quân phái ra ba trợ giúp quân cấp vây khốn lên.

Kia ba trợ giúp quân đều có thiên tiên suất lĩnh, phía dưới cũng có mấy trăm danh cử hà tu sĩ, hơn mười vạn đại quân, hơn nữa tất cả đều là huấn luyện có tố, chiến ý ngưng luyện, mỗi một trợ giúp quân thực lực đều so với Vu Hàm môn hộ vệ quân mạnh hơn không ít.

Bọn họ gặp Vu Hàm môn hộ sơn trận pháp, đưa bọn họ vây khốn, lập tức đó là liên tục rống giận chém giết, tưởng phá điệu hộ sơn đại trận ngưng tụ mà ra tứ phương thần thú.

Chính là Vu sơn là tây hoang giới trung ương linh mạch hội tụ nơi, Vu Hàm môn hộ sơn trận pháp lại là thượng cổ tiếng tăm lừng lẫy tứ tượng tiểu tru ma kiếm trận suy diễn mà đến, uy lực thật lớn. Này uy lực thật lớn tứ tượng hộ sơn đại trận lại tây hoang giới linh mạch tương trợ, tựa như đại thụ đem căn thật sâu trát cùng đại địa, cuồn cuộn không ngừng mà hấp thụ đại địa chất dinh dưỡng, không chỉ có không gì phá nổi, mà còn không biết mệt nhọc.

Rất nhanh, liên quân phái ra ba trợ giúp quân đã bị tứ phương thần thú hoàn toàn vây khốn trụ, giết được thiên hôn địa ám, lại thủy chung không thể thoát vây mà ra, hơn nữa xem tình hình, nếu là thời gian dài đi xuống, chỉ sợ tam trợ giúp quân rất khả năng sẽ bị diệt sát.

“Lại xuất binh!” Gặp liên tục bị nhục, Diệp Thiên Kình đám người sắc mặt âm trầm cơ hồ có thể nhỏ nước đến, vốn là bình tĩnh thanh âm, bắt đầu trở nên vô cùng

lạnh lẽo, thậm chí mang theo một tia áp lực tê rống.

Lại là 3 trợ giúp quân xuất chiến, lúc này đây mỗi một trợ giúp quân lĩnh quân thiên tiên có ba vị, cử hà cảnh giới, còn có này khác các cảnh giới tu sĩ hợp nhau đến đại quân cũng có thất tám mươi vạn nhiều.

“Ngao Thiên, nên các ngươi tứ hải đường xuất động.” Bành Thiên Võ thấy thế, trên mặt hơi hơi lộ ra một tia vẻ mặt ngưng trọng, nhưng trong mắt nhảy lên cũng là hưng phấn cùng nồng đậm chiến ý.

Vu Hàm môn từ từ lớn mạnh, phía dưới phân phần đông nhánh núi, có hình đường, có truyền công đường, có chuyên môn phụ trách tình báo ưng đường, còn có lấy trước mắt Vu Hàm môn sở hạt các nơi vực mệnh danh đường hiệu. Tứ hải đường đó là ban đầu tứ hải cung này một chi mạch, đệ tử trước mắt cũng chủ yếu đến từ tứ hải cung, mà Đường chủ còn lại là Ngao Thiên hộ pháp kiêm nhiệm.

“Ngao Thiên lĩnh mệnh!” Ngao Thiên ôm quyền lĩnh mệnh, sau đó bước ra khỏi hàng đối với thứ 2 thiên thành huy động cờ xí.

Ngao Thiên vung lên động cờ xí, nhất thời giống như lũ bất ngờ bùng nổ dọa người tiếng nước ở thứ 2 thiên thành vang lên. Tiếp theo liền nhìn đến thứ 2 thiên thành bốn đại cửa thành, có ngập trời đại thủy thổi quét lên trời không.

Vạn trượng đầu sóng phía trên, có một đội đội đại quân. Kia trong đại quân có nhân tộc, cũng có lính tôm tướng cua quy các hải tộc.

“Tứ hải phúc thiên đại trận!”

Sóng to thổi quét thiên, một đợt tiếp theo một đợt đánh

hướng liên quân lại một lần nữa phái ra tam trợ giúp quân, lại có một con con đại trận ngưng tụ rồng nước hướng 3 trợ giúp quân gào thét mà đi.

Trong nháy mắt, 3 trợ giúp quân lại một lần nữa bị đại trận vây khốn, lúc này đây vây khốn bọn họ là tứ hải cung trấn cung đại trận "Tứ hải phúc thiên đại trận."

Bất quá này đại trận cũng là trải qua Hạ Vân Kiệt chữa trị, uy lực so với trước kia còn muốn thật lớn rất nhiều, chỉ tiếc Vu sơn là núi, chẳng phải là đại hải, nếu không uy lực còn muốn thật lớn không ít.

Bất quá dù là như thế, Vu Hàm môn ỷ vào địa lợi, này "Tứ hải phúc thiên đại trận" Nhưng cũng là đủ vây khốn quân địch.

"Lại là trận pháp! Có bản lĩnh lao tới theo chúng ta quang minh chính đại đại chiến một hồi!" Diệp Thiên Kình đám người thấy thế tức giận đến tức sùi bọt mép, nghiến răng nghiến lợi.

"Ta nói Diệp Thiên Kình, uổng phí ngươi là thành danh đã lâu nhân vật. Chẳng lẽ ngươi không biết chịu khó chịu khổ thành lập sơn môn, bày ra đại trận, vì đó là cự địch cho ngoài cửa, chẳng lẽ là dùng để bài trí xem bất thành? Ngươi nếu là tự nhận không địch lại, liền đánh đâu đến hồi thế nào đi, cần gì phải nói loại này làm cho người ta cười nhạo ngây thơ ngôn đâu?" Ngao Thiên giương giọng trào phúng nói.

"Hảo, hảo, không nghĩ tới có một ngày ngay cả ngươi Ngao Thiên tiểu nhi ở lão phu trước mặt đều dám như thế bừa bãi!" Diệp Thiên Kình nghe vậy tức sùi bọt mép, rốt cục mạnh mà đứng, lạnh lùng nói:"Hôm nay lão phu liền phá ngươi này trấn cung đại trận, nhìn ngươi còn dựa vào cái gì bừa bãi?"

Nói xong, Diệp Thiên Kình đỉnh đầu tiên thiên phù diệp, trong tay trì một cây lửa cháy hừng hực cây quạt.

Diệp Thiên Kình giơ cây quạt đối với kia “Tứ hải phúc thiên đại trận” Bố thành ngập trời đại hải cùng rồng nước, mạnh nhất phiến, nhất thời lửa cháy trống rỗng ở không trung dấy lên, nháy mắt liền thành lửa cháy lan ra đồng cỏ chi thế, hướng tới tứ hải phúc thiên đại trận thổi quét mà đi.

“Diệp Thiên Kình, tưởng phá ta trấn cung trận pháp, lại trước quá ta này một cửa.” Ngao Thiên tự nhiên sẽ không cho phép Diệp Thiên Kình phá điệu hắn tứ hải phúc thiên đại trận, sớm liền đỉnh tiên thiên phù diệp, một bước bước ra cửu thiên thành, trong tay phao khởi thôn hải kim bát, đối với kia đầy trời hỏa diễm liền tráo đi qua.

“Thôn hải kim bát! Ha ha, Ngao Thiên tiểu nhi, hay là ngươi đã quên hỏa khắc kim, lão phu này liệt diễm hỏa cầm phiến vừa vặn khắc ngươi này trấn cung pháp bảo!” Diệp Thiên Kình thấy thế một trận cuồng tiếu, cũng là không đem Ngao Thiên để vào mắt.

“Ta tứ hải cung không chỉ có chỉ có một trấn cung pháp bảo!” Ngao Thiên cười lạnh một tiếng, quát:“Tứ đệ, mượn ngươi biển xanh thanh loa dùng một chút.”

“Được rồi đại ca.” Ngao Thiên vừa dứt lời, một đạo bích quang phóng lên cao, hiện ra một thật lớn ốc biển, đúng là tứ hải cung bắc cung trấn cung chi bảo, biển xanh thanh loa.

Biển xanh thanh loa phóng lên cao, loa khẩu hướng hạ, nhất thời có đại thủy theo loa khẩu dâng mà ra, như ngân hà tự cửu thiên hạ xuống, kiêu hướng kia ngập trời hỏa diễm.

Thủy kiêu hỏa, nhất thời phát ra “Xuy xuy xuy” thanh âm, ngập trời hỏa thế nhất thời yếu bớt một ít. Lúc này lại có thôn hải kim bát kim quang hạ xuống, ép tới kia hỏa thế từng bước lui lui.

Pháp bảo hảo, lại còn phải người sử dụng thực lực cường khả năng phát huy tác dụng, ngũ hành tương sinh tương khắc, nhưng cũng không có tuyệt đối tương khắc đạo lý, cuối cùng cũng là xem ai thực lực càng mạnh. Liền như nước có thể dập tắt lửa, nhưng hỏa thế quá vượng trái lại nhưng thật ra đem nước cấp thiêu khô.

Nếu là đổi thành trước kia, Ngao Thiên thực lực kém này Diệp Thiên Kình không ít, vừa vặn thôn hải kim bát bị hắn liệt diễm hỏa cầm phiến khắc, cho dù có bắc hải cung biển xanh thanh loa tương trợ, nhưng cũng không phải Diệp Thiên Kình đối thủ. Nhưng hôm nay lại không phải so với vãng tích, Ngao Thiên không chỉ có theo Hạ Vân Kiệt nơi nào nghe không ít đại đạo, hơn nữa gần nhất lại dùng không ít tiên đan, thậm chí ngay cả tạm thời hiển không ra hiệu quả đến, ngay cả huyền tiên đều phải động tâm tịch diệt niết bàn đan đều dùng quá. Thực lực so với trước kia cũng là tăng không chỉ nhỏ tí tẹo.

Kia Diệp Thiên Kình lại còn dùng trước kia ánh mắt đến đối đãi Ngao Thiên, lãnh không kịp đề phòng, nhất thời liền ăn cái tiểu mệt, bày biện ra một ít hiện tượng thất bại đến.

Diệp Thiên Kình nhưng là liên quân trung thực lực cường đại nhất Lăng Tiêu giáo thống soái, cũng là liên quân phần đông thiên tiên trung thực lực cường đại nhất thiên tiên, nay này Vu Hàm môn chưởng môn còn không có ra tay, chính là tứ hải cung cung chủ vừa ra tay, liền ép tới hắn hỏa thế lùi bước, hiện ra một ít hiện tượng thất bại đến. Hơn nữa phía trước xuất binh lại liên tục bị nhục.

Nhất thời gian nguyên bản còn tin tưởng chật ních liên quân, quân tâm không tự chủ được bắt đầu dao động, không ít người trên mặt đã bắt đầu lộ ra một tia lui khiếp ý, thậm chí có chút người bắt đầu nhớ tới phía trước Vu Hàm môn toàn tiêm Hạo Thiên môn mười bảy vị thiên tiên cùng đại quân sự tình, trong lòng càng phát ra có chút bồn chồn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1537 : Chiến cuộc giằng co

Diệp Thiên Kình gặp hỏa thế bị áp chế, quân tâm dao động, không khỏi là vừa sợ vừa giận.

Hắn không nghĩ tới này tứ hải cung đông cung cung chủ Ngao Thiên thế nhưng lập tức trở nên như vậy cường đại đứng lên, đã cùng hắn kém không có mấy.

Kinh sợ dưới, Diệp Thiên Kình sắc mặt trở nên cực kì âm trầm khó coi, trong tay liệt diễm hỏa cầm phiến đối với thôn hải kim bát cùng biển xanh thanh loa liên tục mãnh phiến.

Chính là cao thủ so chiêu, cũng là không chấp nhận được chút sai lầm. Diệp Thiên Kình sai đánh giá Ngao Thiên thực lực, bị hắn vừa lên đến mạnh ngăn chặn, nay tỉnh ngộ lại đây, tưởng hòa nhau đến lại nào có dễ dàng như vậy.

Hỏa thế ở Diệp Thiên Kình phát lực dưới tuy rằng mãnh trướng, nhưng đúng là vẫn còn bị thôn hải kim bát cùng biển xanh thanh loa áp chế, trong khoảng thời gian ngắn cũng rất khó thoát khỏi này hai pháp bảo áp chế, triển lộ này khủng bố dáng vẻ khí thế độc ác.

Gặp Diệp Thiên Kình mạnh phát lực, hỏa thế như trước bị thôn hải kim bát cùng biển xanh thanh loa áp chế, đại quân quân tâm càng phát ra có chút lay động đứng lên.

Nguyên Giác động Lãnh trưởng lão, Ba gia Ba Mông cùng Ba Sâm liếc nhau, cuối cùng sắc mặt mạnh trầm xuống, trong tay lệnh kỳ vung lên, lớn tiếng quát:“Sát!”

“Sát! Sát! Sát!”

Tiếng vang chấn thiên động !

Gặp quân tâm lắc lư, liên quân thống soái rốt cục không dám lại nhìn Diệp Thiên Kình cùng Ngao Thiên tướng chiến đi xuống, trực tiếp phát động toàn quân tiến công.

“Sát!” Cửu thiên thành đỉnh, Bành Thiên Võ gặp liên quân rốt cục kiềm chế không được toàn quân tiến công, trong mắt ánh sao tăng vọt, trong tay lệnh kỳ vung lên, sở hữu hộ sơn trận pháp đâu vào đấy khởi động.

Gió nổi mây phun, mây đen che thiên tế nhật.

Đầy trời canh kim thần lôi, ất mộc thần lôi, nhâm thủy thần lôi, bính hỏa thần lôi, không cần tiền bàn theo quay cuồng mây đen trung hướng tới đại quân oanh tạc xuống.

Lại có ngập trời đại thủy theo trong thành trút xuống xuống, đem đại quân cuốn vào trong nước, kia thủy lại cũng không là bình thường thủy, chính là thượng cổ tiếng tăm lừng lẫy hắc thủy, tu vi hơi chút thấp một ít tu sĩ nhất bị này thủy đánh trúng, nhất thời liền thành thịt nát.

Vô cùng tận trận pháp cấm chế ngưng tụ phi kiếm, tên cũng đầy trời bay vụt hướng đại quân.

Nhất thời gian, liên quân người ngã ngựa đổ. Nếu không phải có cường đại thiên tiên cùng lấy vạn kế cử hà cảnh giới tu sĩ lực lãm sóng to, chặn đại bộ phận tiến công, toàn bộ liên quân chỉ sợ cũng sắp bị đánh tan.

Nhưng dù là như thế, liên quân cũng bị này hộ sơn đại trận cấm chế cấp tấn công một trận bối rối, nhân viên tổn thất không ít.

“Ổn định! Ổn định!”

“Không cần rối loạn trận pháp!”

Nguyên Giác động, Lăng Tiêu giáo, Ba gia thiên tiên cường giả ở tiến công trung ào ào rống to.

Vu Hàm môn bên này có trận pháp, Nguyên Giác động, Lăng Tiêu giáo còn có Ba gia tự nhiên cũng có đối địch trận pháp.

Chính là trận pháp là mượn thiên địa chi thế, mới có thể phát huy ra hóa mục nát làm thần kỳ lực lượng. Này phiến thiên địa cũng là Vu Hàm môn sơn môn, Vu Hàm môn có sân nhà ưu thế, trước tiên đem trận pháp cấm chế bố trí khắc hảo, năng nguyên không ngừng mà mượn tây hoang giới trung ương linh mạch lực, phát huy ra cường đại uy lực. Mà Nguyên Giác động bọn họ cũng là ngoại lai chi địch, chỉ có thể ở trong này lâm thời bố trí trận pháp, có khả năng mượn đến thiên địa lực cũng là xa không thể cùng Vu Hàm môn so sánh với, hơn nữa bọn họ trận pháp cũng không có Hạ Vân Kiệt truyền thụ như vậy lợi hại.

Một phen công kích dưới, có chút trận pháp liền ào ào bị công thất linh bát lạc. Nhưng dù là như thế, cũng may mà có này đó trận pháp, nếu không liên quân thương vong muốn lớn hơn nữa.

Này trưởng lão thiên tiên cũng đang là thấy được điểm ấy, cho nên ào ào kêu la muốn ổn định trận pháp.

Chính là Bành Thiên Võ trưởng lão lại há có thể như bọn họ ý nguyện?

Bành Thiên Võ gặp liên quân ở hộ sơn trận pháp công kích dưới, đã có rối loạn đầu trận tuyến dấu vết, lập tức không chút do dự tay cầm đại đao, đối với quân địch phương hướng mạnh vung lên, giận dữ hét:“Sát!”

“Sát sát sát!”

Không cần khống chế trận pháp cấm chế chúng trưởng lão, hộ pháp, môn nhân đệ tử theo Bành Thiên Võ trưởng lão như mãnh hổ xuống núi bình thường nhằm phía đã có rối loạn đầu trận tuyến dấu vết liên quân.

Liên quân có gần một trăm danh thiên tiên, mà Vu Hàm môn bên này cũng có gần sáu mươi danh thiên tiên, cử hà tu sĩ phương diện số người, ở Hạ Vân Kiệt đan dược đại lượng ban cho hạ, Vu Hàm môn cũng có thượng vạn người, cũng không thiếu cho liên quân.

Nay Bành Thiên Võ mang theo như vậy một đám người lao ra Vu sơn, nhất thời gian đặc hơn sát khí thẳng hướng phủ đấu, từng đạo như hồng huyết khí ở trong thiên địa sôi trào dâng.

Liên quân vốn là bị hộ sơn đại trận cấm chế cấp đánh cho có chút rối loạn đầu trận tuyến, Bành Thiên Võ đám người như vậy nhất lao xuống đến, nhất thời đại quân liền loạn cả lên, bị hướng thất linh bát lạc, bị phân cách thành một khối khối tác chiến, rốt cuộc không có biện pháp tụ tập đứng lên.

“Sát! Sát! Sát!”

“Thương! Thương! Thương!”

“Oanh! Oanh! Oanh!”

Kêu giết, thảm thiết kim thiết giao kích thanh, cứng đối cứng oanh kích thanh, vang vọng thiên địa.

Từng đạo máu loãng phóng lên cao, một đám đầu hạ xuống, nồng đậm mùi máu tươi tràn ngập ở trong thiên địa.

Giờ khắc này, trước Vu sơn kia phiến vạn dặm thiên địa, thành ba ngàn giới tối thảm thiết địa phương, nhân gian địa ngục.

Không biết có bao nhiêu núi đá băng liệt, lại có bao nhiêu sinh linh đồ thán.

Hạ Vân Kiệt đứng ở cửu thiên thành đỉnh, nhìn xa tiền phương thảm thiết chiến trường, nhìn có địch quân cũng có bên ta nhân viên đổ vào vũng máu bên trong, bộ mặt biểu tình kiên nghị, một chút sát khí ở thâm thúy mắt tụ tập.

Nhưng Hạ Vân Kiệt còn không có ra tay.

Vu Hàm môn phát triển quá nhanh, trước kia đều là Hạ Vân Kiệt lực lãm sóng to, đưa bọn họ bảo hộ ở hắn cánh chim dưới. Mà hiện tại bọn họ cần trải qua một hồi chân chính sinh tử chi chiến, một hồi máu loãng rửa tội.

Chỉ có như vậy, Vu Hàm môn khả năng chân chính trưởng thành đứng lên, khả năng chân chính ngưng tụ thành một đoàn, không có gì lực lượng có thể phá hủy, mà bọn họ cũng là vô kiên bất tồi.

Một trận chiến này, đánh cho thiên địa biến sắc, nhật nguyệt vô quang.

Thật lớn dao động, mãnh liệt va chạm, dẫn động thiên địa dao động, toàn bộ tây hoang biên giới tu sĩ đều có thể cảm ứng được. Mọi người tất cả đều như tận thế buông xuống bình thường, người người trong lòng nặng trịch, nhìn xa Vu sơn phương hướng.

Xem ra Vu Hàm môn muốn xong rồi, đáng tiếc, nếu không phải lúc trước rất bừa bãi, không cần đuổi tận giết tuyệt, chỉ cần nếu có thời gian, Vu Hàm môn tất nhiên có thể trưởng thành vì cùng Nguyên Giác động các bình

thường cường đại một phương thế lực.

Tuyệt đại bộ phận người như thế tưởng!

Này cũng khó trách bọn họ, Lăng Tiêu giáo, Nguyên Giác động, Ba gia, gì một nhà thế lực đều là vang chấn ba ngàn giới, đối với gì một cái thất phẩm giới thế lực mà nói đều là quái vật lớn.

Hiện tại này 3 nhà liên hợp lại tấn công Vu Hàm môn, Vu Hàm môn lại như thế nào khả năng ngăn cản được trụ?

Vu Hàm môn tự nhiên không có xong. Bất quá Lăng Tiêu giáo, Nguyên Giác động, Ba gia ba nhà liên hợp thực lực quả thật cường hãn kinh người, cho dù Vu Hàm môn chiếm hết địa lợi, đánh một ngày một đêm sau, như trước không có thể đánh bại liên quân, mà là dần dần sa vào giằng co chiến trung, ai cũng không làm gì được ai.

Nhưng trải qua một ngày một đêm đại chiến, Vu Hàm môn môn nhân đệ tử, thậm chí ngay cả này hộ vệ quân đều phảng phất đã xảy ra lột xác.

Một loại tự hào, một loại kiên định, một loại vĩnh không bỏ, một loại tất thắng tín niệm ở bọn họ trong cơ thể nảy sinh, cuối cùng khắc ở bọn họ trong lòng, trong đầu, liền ngay cả hộ vệ quân cũng không ngoại lệ.

Này đó từng dựa vào cùng Nguyên Nhất giáo các thế lực tu sĩ, cho tới bây giờ không nghĩ tới, có một ngày bọn họ có thể cùng ba ngàn giới tiếng tăm lừng lẫy tam đại thế lực liên quân tướng chiến, không chỉ có không có quân lính tan rã, còn đem bọn họ kéo vào đánh giằng co trung.

Cái loại này tự hào, cái loại này nhiệt huyết, cũng là Nguyên Nhất giáo bọn họ tuyệt đối không thể có thể mang cho bọn họ !

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1538 : Bắt đầu sinh lui ý

Vu Hàm môn môn nhân ở phát sinh lột xác, thậm chí phía trước như đám ô hợp hộ vệ quân đã ở phát sinh lột xác, này hết thảy đều dừng ở còn tại cùng Ngao Thiên chiến túi bụi Diệp Thiên Kình trong mắt.

Hắn một lòng đang không ngừng đi xuống trầm, rốt cục bắt đầu sinh lui ý.

Tái chiến đi xuống, có lẽ liên quân còn có thủ thắng hy vọng, nhưng này đại giới tuyệt đối không phải tam đại thế lực có khả năng thừa nhận. Bởi vì bọn họ ở Hạo Thiên giới, ở tổ giới chẳng phải là không có địch nhân, nếu một trận chiến này, đem giáo môn, trong gia tộc gần một phần tư lực lượng mất đi ở trong này, như vậy bọn họ ở Hạo Thiên giới, ở tổ giới đối đầu khẳng định hội thừa thế đứng lên đả kích bọn họ.

Năm đó thế lực thật lớn Xích Viêm Thiên Long đế cung, chính là bởi vì Xích Viêm Thiên Long đế cung ở thăm dò thượng cổ tiên khư khi, bị hao tổn quá lớn, Xích Viêm Thiên Long đế tự thân cũng bị thương, thế này mới bị diễm long đế cung liên hợp thế lực khác cấp diệt.

Chuyện này bất quá liền phát sinh ở ngàn năm phía trước, Diệp Thiên long đám người trí nhớ tự nhiên là vô cùng khắc sâu.

Mà thắng thảm còn chính là tái chiến đi xuống tốt nhất kết quả, kỳ thật lớn nhất có thể là bọn họ ngay cả Vu sơn cũng chưa biện pháp đánh hạ đến, cuối cùng rơi vào lưỡng bại câu thương, cái gì thu hoạch đều không có, ngược lại thương vong đại bộ phận nhân viên, hai tay trống trơn phản hồi sơn môn.

“Ngao Thiên, lão phu thừa nhận các ngươi Vu Hàm môn

thực lực cường đại, có cùng ta Lăng Tiêu giáo là địch tư cách. Nhưng nếu tái chiến đi xuống, cho dù chúng ta liên quân công không dưới các ngươi Vu sơn, nhưng là tuyệt đối cho các ngươi Vu Hàm môn nguyên khí đại thương, lại một lần nữa xuống dốc.” Diệp Thiên Kình rốt cục thần sắc khó coi, thực không cam lòng mở miệng nói.

“Diệp trưởng lão cần gì phải nói rất hay giống tiện nghi chúng ta Vu Hàm môn giống nhau đâu? Ngươi nói nếu ta kiên quyết cùng các ngươi liên quân tử khái đến cùng, ngươi nói các ngươi liên quân còn có bao nhiêu người có thể tái trở lại chính mình sơn môn đâu? Ngươi nói các ngươi ba nhà hay không có thể thừa nhận được rất tốt này tổn thất đâu?” Ngao Thiên cười lạnh hỏi ngược lại.

Diệp Thiên Kình nghe vậy sắc mặt âm tình biến ảo không chừng, hồi lâu mới vẻ mặt chua sót mở miệng nói:“Lão phu thừa nhận, ta Lăng Tiêu giáo thừa nhận không nổi này tổn thất. Bất quá các ngươi Vu Hàm môn cũng không muốn nhìn chính mình thật vất vả quật khởi lại xuống dốc đi xuống đi. Một khi đã như vậy, làm sao không bắt tay ngôn hoan đâu?”

“Ha ha, bắt tay ngôn hoan! Ta Vu Hàm môn có từng đắc tội mạo phạm quá các ngươi Lăng Tiêu giáo?” Ngao Thiên đột nhiên sắc mặt mạnh trầm xuống, trong mắt ánh sao nổ bắn ra, lớn tiếng chất vấn nói.

“Không có!” Diệp Thiên Kình sắc mặt biến ảo hồi lâu, cuối cùng mở miệng nói.

Trước khác nay khác, nay Vu Hàm môn biểu hiện ra ngoài thực lực, cho dù còn là so với bất quá Lăng Tiêu giáo, nhưng cũng Như Diệp Thiên Kình vừa rồi lời nói, Vu Hàm môn đã có cùng Lăng Tiêu giáo là địch tư cách. Đã có là địch tư cách, Diệp Thiên Kình thân là đại trưởng lão tự nhiên không thể tái lấy mạnh mẽ tư thái,

không chút nào phân rõ phải trái trả lời Ngao Thiên.

Hôm nay một trận chiến này nói đến cùng, là vì lần trước Lăng Tiêu giáo Lăng trưởng lão đám người bị giết việc khiến cho, mà Lăng trưởng lão đám người sở dĩ bị giết, cũng là bởi vì bọn họ mơ ước Vu sơn khiến cho.

Nói cách khác, từ đầu tới đuôi chủ động khơi mào sự tình là bọn họ Lăng Tiêu giáo mà không phải Vu Hàm môn. Đương nhiên đây là bởi vì hiện tại Vu Hàm môn có bực này cường đại thực lực, Ngao Thiên tài có tư cách như vậy chất vấn Diệp Thiên Kình, Diệp Thiên Kình cũng mới có thể trả lời "Không có". Nếu không đáp án đó là, ngươi Vu Hàm môn diệt ta Lăng Tiêu giáo ở tây hoang giới chi, diệt sát ta Lăng Tiêu giáo trưởng lão, về phần vì cái gì Vu Hàm môn hội diệt giết bọn hắn, Lăng Tiêu giáo cũng là sẽ không quản.

"Nếu không có, các ngươi Lăng Tiêu giáo đến tấn công ta Vu Hàm môn là vì sao ý? Hay là ta Vu Hàm môn liền dễ như vậy ức hiếp sao? Tưởng tấn công liền tấn công, tưởng triệt liền triệt sao?" Ngao Thiên lại lần nữa lớn tiếng hỏi.

"Vậy ngươi muốn thế nào?" Diệp Thiên Kình loại nào thân phận, nay đã tương đương với biến thành cúi đầu nhận thua, mà Ngao Thiên cũng là liên tục chất vấn, nhất thời trong lòng nổi trận lôi đình, nhưng nhớ tới một trận chiến này nếu là tiếp tục đi xuống, chắc chắn bị thương Lăng Tiêu giáo nguyên khí, cuối cùng còn là kìm quyết tâm đầu lửa giận, mặt âm trầm, căm tức Ngao Thiên hỏi.

"Không nghĩ thế nào? Ta có thể tha các ngươi Lăng Tiêu giáo rời đi, nhưng Ba gia cùng Nguyên Giác động phải lưu lại." Ngao Thiên nói, bất quá lần này cũng là lấy thần niệm truyền cho Diệp Thiên Kình.

Hạ Vân Kiệt nếu theo Vu Hàm bên kia biết Lăng Tiêu giáo lai lịch, liền đã tồn tạm gác lại về sau chậm rãi thu thập Lăng Tiêu giáo tâm tư, làm lâu dài kế hoạch. Huống hồ lúc này đây thật muốn đem tam đại thế lực toàn bộ lưu lại, thật sự hoàn toàn chọc giận tam đại thế lực, một khi bọn họ nổi điên, liều lĩnh đến trả thù bọn họ Vu Hàm môn, lấy Vu Hàm môn nay thực lực, cho dù Hạ Vân Kiệt cùng Thủy Dịch Thiên đều xuất động, đều cũng thừa nhận không nổi bọn họ dốc toàn bộ lực lượng căm giận ngút trời.

Trừ phi Hạ Vân Kiệt vận dụng kim tiên lực. Khả kim tiên lực, Hạ Vân Kiệt chỉ có thể vận dụng một lần, không đến vạn bất đắc dĩ, hắn lại há chịu dễ dàng vận dụng?

Cho nên, ở Hạ Vân Kiệt cùng Vu Hàm kết thúc thần niệm trao đổi sau, liền công đạo Bành Thiên Võ các trưởng lão còn có Nhạc Hoành Đao, Ngao Thiên chúng đệ tử, lần này đối địch đại phương châm.

Kia đó là buông tha Lăng Tiêu giáo, nhưng Ba gia cùng Nguyên Giác động đến phạm chi địch cần phải diệt sát, thương bọn họ nguyên khí gân cốt, làm cho bọn họ không dám lại đến mạo phạm Vu Hàm môn.

“Không được! Này tuyệt đối không được! Nếu là như thế, ta Diệp Thiên Kình có gì bộ mặt tái dừng chân ba ngàn giới? Ta Lăng Tiêu giáo thanh danh gì tồn? Nguyên Giác động cùng Ba gia còn không hận ta Lăng Tiêu giáo tận xương?” Diệp Thiên Kình nghe vậy sắc mặt đột nhiên biến, quả quyết cự tuyệt nói.

Này chuyến 3 đại thế lực liên hợp xuất chiến, tấn công Vu Hàm môn, ba ngàn giới khắp nơi hơi chút có chút thực lực thế lực tẫn đều biết hiểu.

Vô công mà phản, kia đã là cũng đủ làm cho tam đại thế lực mặt tảo tẫn, cũng là Diệp Thiên Kình bất đắc dĩ lựa

chọn. Nhưng nếu vứt bỏ Nguyên Giác động cùng Ba gia, Lăng Tiêu giáo một mình rời đi, kia không chỉ có là mặt quét tẫn, mà còn muốn chịu người trong thiên hạ thóa mạ nhạo báng, đương nhiên còn có Nguyên Giác động cùng Ba gia đối bọn họ thù hận, này cũng không phải Diệp Thiên Kình suy nghĩ gánh vác.

“Chẳng lẽ Lăng Tiêu giáo tổ tiên chịu khó chịu khổ đánh hạ đến cơ nghiệp, chẳng lẽ Diệp trưởng lão, còn có nhiều như vậy môn nhân đệ tử tánh mạng, còn không bằng mặt, thanh danh trọng yếu sao? Phải biết rằng mệnh không có, vậy khả cái gì cũng chưa. Mà các ngươi nếu đều chết ở trong này, ta nghĩ Lăng Tiêu giáo căn cơ nhưng là muốn dao động, ngàn năm trước Xích Viêm Thiên Long đế cung sự tình, ta nghĩ Diệp trưởng lão hẳn là còn ký ức hãy còn mới mẻ đi!” Ngao Thiên cười lạnh nói.

Diệp Thiên Kình nghe vậy sắc mặt thay đổi vài lần, Ngao Thiên mà nói những câu trạc trúng hắn yếu hại. Bất quá Diệp Thiên Kình tự nhiên cũng không phải Ngao Thiên như vậy nói mấy câu có thể đe doạ được, sắc mặt thay đổi vài biến sau, cuối cùng lại lộ ra một chút ngoan sắc nói:“Ngao Thiên, bản trưởng lão thành tựu thiên tiên vị khi, ngươi chỉ sợ còn không có sinh ra. Ngươi cho là bằng những lời này có thể làm cho bản trưởng lão bội bạc, một mình lui lại sao? Lão phu hôm nay liền đem nói làm rõ, muốn thôi chúng ta mọi người như vậy từ bỏ, về sau nước giếng không phạm nước sông. Nếu không, lão phu cũng không để ý đến cái lưỡng bại câu thương. Nhiều lắm ta Lăng Tiêu giáo cũng liền thương cân động cốt một phen, nhưng các ngươi Vu Hàm môn rất khả năng như vậy diệt môn diệt giáo.”

“Diệp trưởng lão, nói lời đừng nói được quá vẹn toàn. Chẳng lẽ ngươi không phát hiện, tới thủy tới chung chúng ta chưởng giáo còn không có ra tay sao? Ngươi tổng sẽ không đã cho chúng ta Vu Hàm môn không có

chưởng giáo đi?” Ngao Thiên nghe vậy cũng là lạnh lùng cười, nhẹ nhàng bâng quơ nói một câu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1539 : Bội bạc

Ngao Thiên lời vừa nói ra, Diệp Thiên Kình sắc mặt đột nhiên biến.

Hôm nay hắn quả thật xem nhẹ một sự kiện, thì phải là đến bây giờ mới thôi Vu Hàm môn chưởng giáo còn không có lộ diện, cũng không có ra tay.

Nếu là đổi thành đại chiến phía trước, hoài tất thắng tín niệm Diệp Thiên Kình tự nhiên sẽ không sợ cái gì Vu Hàm môn chưởng giáo, thậm chí ở hắn xem ra, Vu Hàm môn chưởng giáo là hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Nhưng hiện tại Diệp Thiên Kình tự nhiên sẽ không nghĩ như vậy, một giáo phái chưởng môn có thể khiêng trụ bọn họ tam đại thế lực liên quân công kích, cũng làm cho hắn Diệp Thiên Kình tưởng bắt tay giảng hòa, cho dù thực lực tái kém có năng lực kém đi nơi nào?

Huống hồ Ngao Thiên thực lực như thế cường đại, cùng hắn tương xứng, còn cam tâm thần phục ở Vu Hàm môn chưởng giáo dưới, nghĩ đến kia Vu Hàm môn chưởng giáo thực lực tất là so với Ngao Thiên còn muốn lợi hại.

Nay song phương chiến thế bị vây giằng co trạng thái, kỳ phùng địch thủ, khó hoà giải, nếu là tái toát ra đến một cái thực lực so với hắn Diệp Thiên Kình còn muốn lợi hại Vu Hàm môn chưởng giáo. Diệp Thiên Kình cho dù dùng mông tưởng cũng biết, chiến cuộc tất nhiên hội bởi vậy mà xoay.

Bọn họ tam đại thế lực liên quân tái vô nửa điểm phần thắng.

“Hừ, các ngươi chưởng giáo chưa ra tay lại như thế nào? Nếu chúng ta cố ý phải đi, hay là các ngươi còn có

thể ngăn được chúng ta bất thành?” Diệp Thiên Kình sắc mặt thay đổi vài lần, cuối cùng sắc mặt cực kì khó coi cười lạnh nói.

Diệp Thiên Kình lời này cũng là không có nửa điểm bừa bãi khoa trương ý, Vu Hàm môn sở dĩ có thể cùng liên quân đánh cho khó phân thắng bại, có một rất lớn nguyên nhân đó là chiếm sân nhà chi lợi, có thể phát động hộ sơn đại trận cấm chế trợ chiến, nếu là không có này đó, tự nhiên không phải liên quân chi địch. Cho nên Diệp Thiên Kình nói, bọn họ nếu cố ý phải đi, Vu Hàm môn nhưng cũng là ngăn không được bọn họ.

Đương nhiên song phương bắt tay ngôn hoan mà chậm rãi rời đi, cùng binh bại đào tẩu, hoàn toàn là hai khái niệm, người sau không chỉ có lăng nhục, chỉ sợ thương vong cũng sẽ trọng đại, cho nên Diệp Thiên Kình mới có thể cúi đầu cùng Ngao Thiên đàm hòa, nếu không hắn làm sao cần cùng Ngao Thiên tốn nhiều miệng lưỡi.

“Chúng ta quả thật không thể ngăn lại các ngươi toàn bộ, nhưng ta dám cam đoan, các ngươi Lăng Tiêu giáo thương vong hội lớn nhất, thậm chí ngươi Diệp trưởng lão rất khả năng như vậy ở lại ta vu sơn.” Ngao Thiên âm thanh lạnh lùng nói.

“Ngươi đây là ở uy hiếp lão phu sao?” Diệp Thiên Kình cả giận nói.

“Không, ta đây là tự cấp Diệp trưởng lão lời khuyên. Còn có vừa rồi bổn môn chưởng giáo truyền âm nói với ta, hắn kiên nhẫn là có hạn.” Ngao Thiên âm thanh lạnh lùng nói.

Ngao Thiên thanh âm vừa hạ, Vu sơn đỉnh, một đạo phong cách cổ xưa tự nhiên tên bắn ra, xẹt qua thiên không.

Kia tên quang nhìn như thong thả, mũi nhọn nội liễm, phong cách cổ xưa tự nhiên, nhưng Diệp Thiên Kình lại đột nhiên gian cả người tóc gáy đều đứng vững lên.

Một loại rất lớn nguy hiểm làm cho hắn tâm nhịn không được run lên run lên. Trực giác nói cho hắn, này nhìn như phong cách cổ xưa tự nhiên một mũi tên, bên trong ẩn chứa vô cùng khủng bố lực lượng, một khi bùng nổ mở ra, cho dù tiên lộ kì thiên tiên cũng ngăn không được này một mũi tên. Hơn nữa kia tên nhìn như thong thả, kì thực lại ở xuyên qua một tầng tầng không gian cách trở, kia tốc độ nhanh đến tựa hồ đuổi kịp và vượt qua thời không trôi qua, cho nên thoạt nhìn mới có thể có vẻ thong thả.

“A!” Hét thảm một tiếng, theo một đoàn chói mắt quang mang, chứng thật Diệp Thiên Kình đoán rằng.

Ba gia này tranh hai đại lĩnh quân nhân vật chi nhất Ba Mông, thế nhưng tại đây một mũi tên dưới, ngay cả phản kháng cơ hội đều không có, liền bị một mũi tên bắn thủng, biến thành hư vô.

Mà lúc ấy Ba Mông ngay tại cách Diệp Thiên Kình không xa địa phương, này một màn cũng là thu hết Diệp Thiên Kình dưới mắt.

Mồ hôi lạnh ngừng không được theo Diệp Thiên Kình cái trán xông ra.

Phía trước Ngao Thiên uy hiếp ngôn đã hoàn toàn chọc giận hắn, làm cho hắn cảm giác lần chịu nhục nhã.

Phải biết rằng hắn nhưng là Lăng Tiêu giáo đường đường đại trưởng lão, ở hắn thành danh là lúc, Ngao Thiên còn không biết ở đâu cái góc đâu. Nhưng hiện tại Ngao Thiên lại uy hiếp phải Lăng Tiêu giáo phần lớn người ở tại chỗ này, thậm chí ngay cả hắn đều phải lưu

lại, điều này làm cho Diệp Thiên Kình như thế nào không giận, như thế nào chưa phát hiện lần chịu nhục nhã?

Nhưng hiện tại, Diệp Thiên Kình kia trái tim vốn là thiêu đốt hừng hực lửa giận, lập tức liền phục hồi xuống dưới. Hiện tại hắn một điểm cũng không cho rằng Ngao Thiên mới kia nói là ở nhục nhã hắn.

Bởi vì Vu Hàm môn nếu cố ý muốn nhằm vào bọn họ Lăng Tiêu giáo, nhằm vào hắn Diệp Thiên Kình, bọn họ Lăng Tiêu giáo môn nhân đệ tử, hắn Diệp Thiên Kình thật là có khả năng sẽ bị hoàn toàn ở tại chỗ này.

Kỳ thật bị dọa trụ làm sao chỉ Diệp Thiên Kình, Ngao Thiên cũng bị chưởng giáo sư tôn kia đột nhiên bắn ra một mũi tên cấp sợ tới mức không nhẹ.

Hắn vẫn đều biết đến chưởng giáo sư tôn thực lực phi thường cường đại, nhưng cũng không nghĩ tới thế nhưng cường đại đến như thế thái quá, một mũi tên thế nhưng liền đem Ba gia lần này hai đại lĩnh quân nhân vật chi nhất Ba Mông cấp trực tiếp bắn chết.

Phải biết rằng, này Ba Mông nhưng là lợi hại nhân vật thực lực thẳng bức Diệp Thiên Kình a!

Bất quá Ngao Thiên tự nhiên sẽ không biểu hiện ra ngoài trong đầu khiếp sợ, tương phản hắn còn cố ý biểu hiện thật sự bình tĩnh, tựa hồ đã sớm liệu đến như thế bình thường, nhìn Diệp Thiên Kình, thản nhiên nói:“Diệp trưởng lão, chúng ta chưởng giáo nhưng là nói, hắn kiên nhẫn là có hạn. Đi con đường nào, ngươi còn là mau quyết định đi.”

Diệp Thiên Kình nghe vậy sắc mặt âm tình biến ảo, cái trán mồ hôi lạnh rơi, cuối cùng chính hắn này tánh mạng, còn có Lăng Tiêu giáo môn nhân đệ tử tánh mạng, so với cái gì tín nghĩa, so với cái gì thanh danh

cũng là trọng yếu rất nhiều.

“Hảo, ta Lăng Tiêu giáo như vậy rời khỏi này chiến, nhưng ngươi phải cam đoan không thể sử trá, nếu không ta Diệp Thiên Kình cùng sở hữu Lăng Tiêu dạy con đệ cho dù liều chết cũng muốn kéo các ngươi Vu Hàm người sai vặt đệ làm đệm lưng.” Diệp Thiên Kình sắc mặt khó coi gần như dữ tợn.

“Yên tâm ta Vu Hàm môn cũng không phải bội bạc tiểu nhân!” Ngao Thiên nói.

Chính là người nói vô tâm người nghe cố ý, Ngao Thiên lời này nghe được Diệp Thiên Kình sắc mặt càng phát ra khó coi đứng lên, bất quá lại chỉ có thể đau khổ chịu đựng.

Thế cục như thế, cũng là không phải do hắn tức giận. Huống hồ hôm nay này thế cục, cũng đều là bọn họ Lăng Tiêu giáo tự tìm. Cũng may kia Hạo Thiên môn chưởng giáo lúc này sớm đã chết, nếu không khẳng định sẽ bị không chỗ phát tiết lửa giận Diệp Thiên Kình cấp ăn sống nuốt tươi không thể.

Bởi vì hết thảy mầm tai vạ đều là Hạo Thiên môn khiêu khích.

“Hảo, kia lão phu âm thầm liên hệ ta Lăng Tiêu giáo môn nhân đệ tử, chậm rãi rời khỏi, ngươi cũng âm thầm thông tri người của ngươi, không cần ngăn cản chúng ta rời đi.” Diệp Thiên Kình nói.

“Hảo, làm được xinh đẹp một ít, đừng làm cho Nguyên Giác động cùng Ba gia nhân nhận thấy được.” Ngao Thiên nói.

“Này không cần ngươi giáo, lão phu tự nhiên biết làm như thế nào.” Diệp Thiên Kình buồn bực nói.

Hắn tự nhiên biết Vu Hàm môn tưởng để cho chạy bọn họ đồng thời, còn muốn thần không biết quỷ không hay đem người của Ba gia cùng Nguyên Giác động cấp vây quanh.

“Hắc hắc, Diệp trưởng lão là lão tiền bối, Ngao Thiên tự nhiên tin được.” Ngao Thiên cười nói, trên mặt mang theo một ít đắc ý, nhìn xem Diệp Thiên Kình càng phát ra buồn bực.

Trên chiến trường tình thế ở lặng yên biến hóa.

Lăng Tiêu giáo thiên tiên, trọng yếu môn nhân các đệ tử chậm rãi chuyển qua chiến trường bên ngoài, tùy theo cùng nhau di động còn có Vu Hàm môn thiên tiên, thiên vu cùng đại quân. Còn có nhất bộ không ít Lăng Tiêu giáo lại như trước bị ở lại chiến trường trung tâm. Những người này không phải Lăng Tiêu giáo triệu tập tùy quân đến tấn công Vu Hàm môn phụ thuộc thế lực, đó là Lăng Tiêu giáo trung bình thường đệ tử.

Vì không làm cho Ba gia cùng Nguyên Giác động chú ý, Diệp Thiên Kình vô tình buông tha cho này đó đối với Lăng Tiêu giáo mà nói chẳng phải là rất trọng yếu nhân mã.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1540 : Bắn chết thiên tiên

Ba gia cùng Nguyên Giác động chỉ sợ nằm mơ cũng không nghĩ tới, phía trước còn theo chân bọn họ uống máu ăn thề, xuất binh tấn công Vu Hàm môn minh hữu Lăng Tiêu giáo, trong nháy mắt, ngầm thế nhưng cùng Vu Hàm môn thông đồng cùng một chỗ, hãm hại bọn họ, thậm chí vì không cho bọn họ biết được, ngay cả chính mình phụ thuộc binh mã, một ít bình thường môn nhân đệ tử đều ném chi không cần.

Chờ bọn họ ý thức được tình thế tựa hồ không đúng khi, Diệp Thiên Kình đám Lăng Tiêu giáo thiên tiên nhóm rời xa chiến trường, đã mạnh xé mở không gian, mang theo gần năm mươi vạn đại quân chuẩn bị rời đi. Mà Lăng Tiêu giáo lúc này đây nguyên bản xuất động binh mã có một trăm năm mươi đến vạn, nói cách khác, nếu là đem phía trước chết trận nhân mã cũng coi như ở bên trong, lần này Lăng Tiêu giáo bỏ xuống thượng trăm vạn nhân mã, tính cả kia đã chết trận.

“Diệp lão tặc, ngươi này bội bạc tên, thế nhưng bỏ xuống chúng ta một mình thoát đi!” Lãnh trưởng lão đám người thấy thế ào ào giận dữ kêu to, hai mắt đỏ đậm phun lửa.

Diệp Thiên Kình đám người biết chính mình lần làm được sự tình rất là vô liêm sỉ, cho nên cái gì cũng không hồi, chính là lạnh lùng nói tiếng:“Đi!”

Liền mang theo đại quân bước vào xé mở không gian, đảo mắt rời đi.

Lăng Tiêu giáo nhưng là lần này liên quân dê đầu đàn, Diệp Thiên Kình này vừa đi, Ba gia cùng Nguyên Giác động nhân cố nhiên khó tránh khỏi lòng đầy căm phẫn, nhưng theo sát sau càng nhiều là hoảng sợ. Mà nguyên

thuộc loại Lăng Tiêu giáo lại bị vứt bỏ nhân mã, trừ bỏ lòng đầy căm phẫn, cũng có nói không nên lời bi thương cùng tuyệt vọng.

Lăng Tiêu giáo này vừa đi, Vu Hàm môn tự nhiên là áp lực chợt giảm, sĩ khí cuồng trướng, mà Ba gia cùng Nguyên Giác động binh mã lại tất cả đều quân tâm tan rã, tái không nửa điểm niệm chiến ý, người người thầm nghĩ chạy trốn, bị Lăng Tiêu giáo vứt bỏ binh mã lại nản lòng thoái chí, lâm vào thật sâu tuyệt vọng bên trong, có chút thậm chí trực tiếp lâm trận phản chiến.

Mà làm Ba gia cùng Nguyên Giác động chuẩn bị chạy trốn khi, lại phát hiện không biết ở khi nào thì khởi, chính mình đã lâm vào chồng chất vây quanh trung.

“Diệp Thiên Kình, Lăng Tiêu giáo, các ngươi không chết tử tế được!” Mọi người lúc này tự nhiên biết Lăng Tiêu giáo không chỉ có một mình rời đi, mà còn bày bọn họ một đao, người người tức giận đến tức sùi bọt mép, hận không thể giết hướng Lăng Tiêu giáo.

“Bành trưởng lão, hôm nay chúng ta Nguyên Giác động nhận thức gặp hạn, không bằng như vậy từ bỏ, lão phu cam đoan, về sau ta Nguyên Giác động không còn tìm các ngươi Vu Hàm môn phiền toái.” Chuyện tới nay tức giận dĩ nhiên là vô dụng, Nguyên Giác động lĩnh quân nhân vật Lãnh trưởng lão rất nhanh liền bình tĩnh xuống dưới, mặt âm trầm đối Bành Thiên Võ cúi đầu nhận thua nói.

“Ha ha, chết đã đến nơi thế nhưng còn như vậy bừa bãi, không hổ là ba ngàn giới thế lực lớn. Nhưng ngươi đừng đã quên, hiện tại là ngươi vì thịt cá, ta vì dao thớt, ngươi lại có gì tư cách cùng ta đàm điều kiện? Chẳng lẽ hôm nay chiến cuộc ngươi còn xem không rõ, ta Vu Hàm môn căn bản không ngại ngươi Nguyên Giác động. Ngươi Nguyên Giác động nếu không sợ chết, cứ việc

đến tìm phiền toái tốt lắm.” Bành Thiên Võ cười to nói, râu tóc đón gió vũ điệu, nói không nên lời hào hùng ngạo nghễ.

Lãnh trưởng lão nghe vậy sắc mặt trở nên cực kì khó coi, ánh mắt đảo qua chiến trường, gặp chính mình bên cùng Ba gia bên kia nhân mã đã càng ngày càng chống đỡ không được, rất tan tác chi thế.

Một khi tan tác, vậy thật là binh bại như núi đổ, nhâm Vu Hàm môn xâm lược.

“Bành trưởng lão, làm gì bức người quá đáng. Tuy rằng hiện tại chiến cuộc đã trong sáng, nhưng ngươi cũng đừng đã quên chúng ta Nguyên Giác động cùng Ba gia lần này đến công chiến chủ lực còn tại, thật muốn bất cứ giá nào, các ngươi Vu Hàm môn cũng tất nhiên nguyên khí đại thương, thậm chí muốn chưa gượng dậy nổi.” Lãnh trưởng lão trong lòng tuy rằng sốt ruột, nhưng ở mặt ngoài lại như trước bình tĩnh nói.

“Tốt lắm, Lãnh trưởng lão có thể bất cứ giá nào thử xem xem.” Bành Thiên Võ không hề sợ hãi trả lời.

“Ngươi đến tột cùng muốn thế nào?” Lãnh trưởng lão gặp Bành Thiên Võ chút không vì hắn đe dọa chi ngữ sở chấn, sắc mặt thay đổi vài lần, cuối cùng vẻ mặt chua sót nói.

Xuất chinh phía trước, hắn nghĩ tới rất nhiều kết cục, thậm chí nghĩ tới rất khả năng đây là một hồi khổ chiến, tam đại thế lực liên quân muốn trả giá một hồi không nhỏ đại giới, nhưng hắn cũng tuyệt đối không nghĩ tới, cuối cùng kết cục là lấy Lăng Tiêu giáo binh mã phản bội, bọn họ Nguyên Giác động cùng Ba gia bị vây quanh, bất đắc dĩ cúi đầu nhận thua đàm cùng.

“Không nghĩ thế nào, trời cao có đức hiếu sinh, chỉ cần

các ngươi khí pháp bảo đầu hàng, chúng ta có thể tha các ngươi một mạng.” Bành Thiên Võ trả lời.

“Các ngươi khinh người quá đáng!” Lãnh trưởng lão nghe vậy giận dữ, rốt cục lại hướng về phía Bành Thiên Võ ra tay quá nặng.

“Ha ha, khinh người quá đáng. Ta Vu Hàm môn cùng các ngươi Nguyên Giác động không thù không oán, các ngươi lại phái đại quân đến tấn công ta Vu Hàm môn sơn môn, nay lại nói chúng ta khinh người quá đáng! Lãnh trưởng lão, mặt của ngươi da thật đúng là không phải dầy a!” Bành Thiên Võ bừa bãi cười to, trong tay đại đao đối với Lãnh trưởng lão liền hung hăng bổ đi qua.

Nguyên Giác động cùng Ba gia gặp Vu Hàm môn không chịu buông tha bọn họ, bắt đầu làm vây thú chi tranh.

Một ít thiên tiên cường giả đã bắt đầu triệt hồi tiên thiên phù văn, chuẩn bị như vậy cử hà phi thăng rời đi, lấy cầu giữ được một mạng.

Chính là một khi có thiên tiên triệt hồi tiên thiên phù văn, liền có một đạo phong cách cổ xưa tự nhiên tên quang theo Vu sơn đỉnh bắn ra, nháy mắt liền lấy kia thiên tiên tánh mạng.

Hậu Nghệ, thượng cổ vu tổ, luận vu lực hùng hậu, luận thân xác cường hãn, hắn ở mười hai vu tổ chỉ có thể là điểm để tồn tại. Nhưng luận giết địch rõ ràng lưu loát, luận khủng bố đáng sợ trình độ, hắn cũng tuyệt đối là mười hai vu tổ trung bài danh hàng đầu.

Bởi vì hắn là một gã từ xưa đến nay tối khủng bố cung tiễn thủ. Hắn tên vừa ra, thiên địa đều phải lâm vào biến sắc, cho dù giáo chủ cấp nhân vật cũng không dám nói chính mình có thể trăm phần trăm kế tiếp. Năm đó yêu

tổ ba chân kim ô loại nào lợi hại, khí diễm loại nào ngập trời, không đem Hậu Nghệ đặt ở trong mắt, kết quả lại bị bắn xuống dưới.

Còn có rất nhiều lợi hại đại yêu, tất cả đều bị Hậu Nghệ bắn chết.

Hạ Vân Kiệt cùng Hậu Nghệ so với tự nhiên kém rất nhiều, nhưng chiến trường này thiên tiên cùng thượng cổ yêu tộc, thượng cổ đại yêu đồng dạng kém rất nhiều.

Nay Hạ Vân Kiệt dĩ dật đãi lao, lấy có tâm đối vô tâm, trên cao nhìn xuống thi triển Hậu Nghệ tên pháp, này một lòng nghĩ chạy trốn, sớm đã đánh mất ý chí chiến đấu thiên tiên lại như thế nào ngăn cản được trụ?

Hạ Vân Kiệt nay thực lực so với trước kia lợi hại rất nhiều, trước kia Hậu Nghệ tên hắn nhiều nhất chỉ có thể miễn cưỡng bắn ra 3 tên, nay lại có thể một hơi bắn ra 9 tên, hơn nữa uy lực còn so với trước kia cường đại rất nhiều.

Liên tiếp bắn chết chín vị muốn chạy trốn thiên tiên, Vu sơn đỉnh, Hạ Vân Kiệt rốt cục hiện ra một tia quyện sắc, mà sơn hạ nguyên bản liền quân tâm tán loạn Nguyên Giác động cùng Ba gia đại quân chiến đấu ý chí cũng rốt cục bị bất thình lình chín tên cấp hoàn toàn bắn khóa.

“Trốn a!” Cũng không biết là ai trước phát ra cái này gọi là tiếng la, tiếp theo liền bắt đầu đại tan tác.

Tất cả nhân mã hoàn toàn buông tha cho vây thú chi chiến, thầm nghĩ xa xa thoát đi này khủng bố chiến trường, này nhân gian địa ngục.

Lăng Tiêu giáo dẫn đầu rút lui khỏi sau, Nguyên Giác động cùng Ba gia liên hợp đại quân chỉnh thể thực lực vốn là trở nên không bằng Vu sơn môn, vừa rồi lại bị Hạ

Vân Kiệt liên tiếp bắn chết chín vị thiên tiên, thực lực tự nhiên lại càng yếu đi một phần, nay đại quân lại hoàn toàn mất đi chiến đấu ý chí, một lòng thầm nghĩ chạy trốn. Mà Vu Hàm môn trên dưới lại người người sĩ khí tăng vọt, nhiệt huyết sôi trào.

Này tiêu bỉ dài, nguyên bản Nguyên Giác động cùng Ba gia còn có cùng Vu Hàm môn đánh cái cá chết lưới rách hy vọng, nay cũng là hoàn toàn không có.

Vu Hàm môn đại quân tựa như thu gặt lúa giống nhau ở thu gặt liên quân mạng người.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1541 : Đặt địa vị

Chiến cuộc hoàn toàn nghiêng về một bên, ở Vu Hàm môn đại quân không ngừng thu gặt cùng co lại áp bách hạ, có chút người bắt đầu quỳ xuống đất thần phục, hơn nữa này bị Diệp Thiên Kình vứt bỏ nguyên Lăng Tiêu giáo nhân mã, lại ào ào lâm trận phản chiến.

Thần phục, lâm trận phản chiến tựa như ôn dịch giống nhau rất nhanh ở trong đại quân lan tràn.

Đến cuối cùng toàn bộ đại quân cũng chỉ còn lại Lãnh trưởng lão đám Nguyên Giác động, Ba gia trưởng lão, còn có môn phái trọng điểm bồi dưỡng tinh anh môn nhân đệ tử ở dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, nhưng kết cục cũng đã là nhất định.

Lại là một ngày sau, Vu sơn khôi phục bình tĩnh, nhưng bao phủ tại đây phiến thiên địa mùi máu tươi, còn có trước mắt núi lở đá liệt, đổ nát thê lương, ở lẳng lặng kể ra, nơi này từng phát sinh quá một hồi cực kì thảm thiết đại chiến.

Hạo Thiên giới Lăng Tiêu giáo, tổ giới Nguyên Giác động, Ba gia, tam đại thế lực, tụ tập gần trăm vị thiên tiên cấp cường giả, thượng vạn danh cử hà cảnh giới tu sĩ, năm trăm dư vạn đại quân, cuồn cuộn mênh mông, đằng đằng sát khí xuất sư tây hoang giới, tấn công Vu Hàm môn. Cuối cùng lấy Lăng Tiêu giáo lâm trận đào thoát, Nguyên Giác động cùng Ba gia đại quân toàn quân bị diệt xong việc.

Tin tức này như diều mọc quá cánh, rất nhanh liền truyền khắp ba ngàn giới, cũng khiến cho toàn bộ ba ngàn giới oanh động cùng khiếp sợ.

Kết quả này là ai đều không có đoán trước đến. Tuyệt

đại bộ phận mọi người cho rằng lần này Vu Hàm môn tất diệt không thể nghi ngờ. Cho dù số rất ít người xem trọng Vu Hàm môn, lớn mật nhất đoán cũng không cũng không là Vu Hàm môn chặn ba đại thế lực mãnh liệt công kích, cuối cùng ba đại thế lực lo lắng thương vong quá đại, mất nhiều hơn được, rút lui khỏi tây hoang giới, mà Vu Hàm môn tuy rằng cuối cùng bảo vệ cho Vu sơn, nhưng nguyên khí đại thương, lại một lần nữa đi hướng xuống dốc.

Nhưng không có người hội ý nghĩ kỳ lạ đến cho rằng Vu Hàm môn có thể đánh bại tam đại thế lực liên quân, càng không thể có thể hội nghĩ đến kết quả thế nhưng sẽ là Lăng Tiêu giáo lâm trận thoát đi, Nguyên Giác động cùng Ba gia đại quân toàn quân bị diệt!

Này căn bản chính là nói nhảm mà thôi, nhưng sự thật liền đặt tại nơi nào, lại không phải do khắp nơi thế lực không tin.

Nếu nói lần trước đại chiến, Vu Hàm môn chính là tiến nhập ba ngàn giới một ít thế lực lớn trong mắt, mọi người bắt đầu chú ý khởi Vu Hàm môn, như vậy một trận chiến này, còn lại là trực tiếp đặt Vu Hàm môn ở ba ngàn giới địa vị.

Vu Hàm môn ba chữ đã đại biểu cho một phương thế lực lớn, một phương không thể dễ dàng trêu chọc thế lực lớn. Thậm chí trải qua một trận chiến này, rất nhiều người đã đem Vu Hàm môn coi là so với Nguyên Giác động, Ba gia còn muốn lợi hại thế lực lớn. Đương nhiên so với Lăng Tiêu giáo còn là kém một ít, này không chỉ có bởi vì Lăng Tiêu giáo tại đây một trận chiến trung cũng không có thương đến nguyên khí, cũng bởi vì Lăng Tiêu giáo chỉnh thể thực lực vốn liền so với Nguyên Giác động bọn họ cường đại.

Bất quá trải qua một trận chiến này, Lăng Tiêu giáo

thanh danh lại rơi thẳng nghìn trượng, rất nhiều thế lực bắt đầu lảng tránh cùng Lăng Tiêu giáo khoảng cách.

Cũng là, ai bằng lòng cùng thế lực sau lưng đâm minh quân một đao làm bằng hữu đâu? Nói không chừng ngày nào đó cũng đâm chính mình một đao đâu.

Mà Vu Hàm môn cũng bất đồng, một trận chiến này sau, thanh danh quả thực là như mặt trời ban trưa, bởi vì từ Vu Hàm môn bắt đầu xuất hiện ở tây hoang giới sau, 3 chiến 3 thắng, hơn nữa trừ bỏ cuối cùng một trận chiến, thả Lăng Tiêu giáo một con ngựa ở ngoài, tẫn đều là toàn tiêm địch nhân, liền thiên tiên đều không thể đào thoát, đây là loại nào ngạo nhân khủng bố chiến tích, ngẫm lại khiến cho một ít lòng người phát lạnh ý, đối Vu Hàm môn cảm thấy thật sâu kiêng kị.

Một trận chiến này sau, thanh danh lên cao còn có Hạ Vân Kiệt chúng đệ tử cùng Bành Thiên Võ đám Vu Hàm môn trưởng lão. Trong đó đặc biệt Ngao Thiên cùng Bành Thiên Võ thanh danh tối thịnh. Người trước vốn ở ba ngàn giới trung cũng là có chút danh tiếng, chính là lại chưa nói tới uy danh hiển hách, nhưng một trận chiến này, Ngao Thiên cùng Lăng Tiêu giáo đại trưởng lão Diệp Thiên Kình đối chiến, không chút nào lạc hạ phong, thậm chí ẩn ẩn chiếm cứ thượng phong, lại chân chính làm cho hắn ở ba ngàn giới trung nổi danh lập vạn. Về phần Bành Thiên Võ, chính là Vu Hàm môn đổ bộ tây hoang giới tới nay ba lượt đại chiến thống soái, không chỉ có chỉ huy thích đáng, hơn nữa cá nhân lại dũng mãnh vô cùng, lập tức theo vốn không có tiếng tăm gì tiểu nhân vật, trở thành danh chấn ba ngàn giới thiên vu. Hắn cụt một tay lại làm cho rất nhiều lợi hại thiên tiên đối hắn xem trọng ba phần, cho rằng người này tâm chí kiên nghị, tuyệt không dung khinh thường.

Bất quá trải qua một trận chiến này, ở ba ngàn giới trung thanh danh lớn nhất cũng không phải Bành Thiên Võ

cùng Ngao Thiên, mà là tới thủy tới chung đều vị cư phía sau màn, cho dù ra tay cũng là như phù dung sớm nở tối tàn, như thần long thấy đầu không thấy đuôi thần bí chưởng giáo.

Hơn nữa một trận chiến này trung, có tin tức truyền ra, Vu Hàm môn thần bí chưởng giáo thế nhưng một người bắn chết chín vị thiên tiên, điều này làm cho mọi người nghe được đều tóc gáy vẻ sợ hãi, lập tức liền đem Vu Hàm môn vị này thần bí chưởng giáo liệt vào Vu Hàm môn đệ nhất cao thủ. Thậm chí có người hoài nghi Vu Hàm môn vị này thần bí chưởng giáo đã có danh liệt ba ngàn giới thiên tiên bảng thực lực.

Ba ngàn giới thiên tiên bảng, là ba ngàn giới đỉnh cấp cường giả bảng đan, tổng cộng một ngàn danh.

Đừng nhìn một ngàn danh tựa hồ số người rất nhiều, nhưng toàn bộ ba ngàn giới lại có cỡ nào to lớn, tu chân nhân sĩ vô số kể, lưu lại tại hạ giới thiên tiên số người quanh năm suốt tháng tích lũy xuống dưới, cũng không phải cái số lượng nhỏ.

Hơn nữa tổ giới, to lớn vô cùng, tài nguyên phong phú vô cùng, là thượng cổ thời đại đại địa trung tâm, cũng là thiên địa băng liệt sau lưu lại hạ giới chủ thể, mặt trên có rất nhiều thượng cổ thời đại lưu lại tiên gia động phủ, Linh sơn linh mạch, còn có rất nhiều thẳng đến hôm nay đều còn không có bị thăm dò mở ra địa phương.

Này thượng cổ thời đại lưu truyền tới nay tiên gia động phủ, Linh sơn linh mạch, tạo nên một đám cường đại môn phái, một đám cường đại nhân vật.

Cũng đang bởi vì này dạng, vô số năm qua, tổ giới đều là cường giả lâm lập, chưa từng có xuất hiện quá một cái thế lực từng nhất thống tổ giới, hiện tại cũng là như thế.

Ba gia, Nguyên Giác động đều xem như tổ giới phần đông thế lực trung một cỗ, mà như vậy một cỗ thế lực, nếu đặt ở mọi thứ khác giới, đều tuyệt đối là nhất phương bá chủ cấp thế lực, thậm chí nếu là bát phẩm giới lấy hạ, kia tuyệt đối có thể quét ngang đi qua. Đương nhiên Vu Hàm môn sở nắm trong tay thất phẩm giới ngoại trừ.

……

“Lăng Tiêu giáo! Vu Hàm môn! Ta Nguyên Giác động cùng các ngươi không đội trời chung!” Nguyên Giác động kia rộng rãi đại điện trung, quanh quẩn Nguyên Giác động động chủ Tấn Huyền chân nhân tiếng gầm gừ.

Một trận chiến này, Tấn Huyền chân nhân vốn tưởng rằng là nắm chắc, không nghĩ tới kết quả cũng là toàn quân bị diệt. Kia nhưng là cơ hồ tương đương với Nguyên Giác động một phần tư nhân mã a, điều này làm cho Tấn Huyền chân nhân nghe thế cái tin tức sau, thiếu chút nữa trực tiếp mắt trợn trắng ngất đi qua, ngay cả tâm đều là ở nhỏ máu a!

Bất quá làm Tấn Huyền chân nhân nghe nói Lăng Tiêu giáo bội bạc, thế nhưng lâm trận đào thoát, thế này mới làm cho Nguyên Giác động nhân mã toàn quân bị diệt, quả thực tức giận đến tam thi thần bạo khiêu, thiếu chút nữa đã nghĩ sát hướng Lăng Tiêu giáo.

Thậm chí giờ khắc này, hắn đối Lăng Tiêu giáo hận ý so với diệt giết bọn họ Nguyên Giác động nhân mã Vu Hàm môn còn mạnh hơn rất nhiều, điểm này theo hắn mở miệng trước mắng Lăng Tiêu giáo, đem Vu Hàm môn xếp hạng Lăng Tiêu giáo mặt sau sẽ không khó coi đi ra.

Người phía dưới cũng tất cả đều vẻ mặt phẫn nộ.

Bất quá phẫn nộ sau, khi bọn hắn tỉnh táo lại sau, lại người người trên mặt đều toát ra lo lắng cùng vẻ mặt ngưng trọng.

“Động chủ, hiện tại không phải tức giận, cũng không phải cùng Lăng Tiêu giáo, Vu Hàm môn tính sổ thời điểm. Hiện tại là hẳn là suy nghĩ thiện sau đối sách, bởi vì này một lần chúng ta ở tây hoang giới tổn thất gần một phần tư nhân mã, này đối với chúng ta tuyệt đối là đại thương nguyên khí bị thương nặng. Nếu trễ làm tốt vạn toàn tìm cách chuẩn bị, rất khó cam đoan vạn ma lĩnh sẽ không nhân cơ hội làm khó dễ.” Một vị trưởng lão bước ra khỏi hàng, lo lắng lo lắng nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1542 : Chiến hậu nghị sự

Vạn ma lĩnh là Nguyên Giác động tử địch, thực lực hơi tốn Nguyên Giác động một bậc, trước kia Nguyên Giác động cũng là không sợ bọn họ tới tìm sự, nhưng hiện tại lại lập tức tổn thất gần một phần tư nhân mã, cũng không không suy nghĩ vạn ma lĩnh nhân cơ hội tới cửa tìm sự.

“Không chỉ có là vạn ma lĩnh, chúng ta còn phải thời khắc đề phòng Vu Hàm môn tới tập. Trước kia chúng ta đều coi thường Vu Hàm môn, nhưng theo một trận chiến này xem ra, nếu có thời gian, bọn họ tất nhiên có được thực lực tấn công chúng ta Nguyên Giác động, chúng ta phải phòng bị cùng tương lai.” Lại một vị trưởng lão bước ra khỏi hàng nói.

Vị này trưởng lão nhắc tới đến Vu Hàm môn, không ít người thần sắc đều ảm đạm rồi xuống dưới.

Có ai có thể nghĩ đến từng nghĩ đến dễ như trở bàn tay Vu Hàm môn, nay lại ngược lại thành Nguyên Giác động cần thời khắc đề phòng đại địch.

“Các ngươi có thể có cái gì tốt kế sách?” Tấn Huyền chân nhân cũng biết một trận chiến này, Nguyên Giác động nguyên khí đại thương, tình cảnh phi thường không ổn.

“Ba gia tình cảnh hiện tại cũng phi thường không ổn, có lẽ chúng ta có thể tìm Ba gia nói chuyện, kết thành công phòng nhất thể liên minh.” Có trưởng lão đề nghị nói.

“Nhưng là Ba gia bây giờ còn ở tại nội đấu, chúng ta nếu là cùng bọn họ liên minh, lại cùng thế nào một phương đàm?” Tấn Huyền chân nhân cười khổ nói.

“Đến hôm nay như vậy tình cảnh, nếu Ba Lệ cùng Ba Tu còn không buông quyền thế chi tranh, đoàn kết nhất trí, kia Ba gia cách diệt vong cũng sẽ không xa. Ta nghĩ Ba Lệ cùng Ba Tu hẳn là không đến mức ngu xuẩn như vậy đi. Cho nên động chủ không cần lo lắng cùng thế nào nhất phương đàm liên minh việc, Ba gia bên kia hẳn là rất nhanh sẽ chân chính xác lập tộc trưởng, nghĩ đến hẳn là còn là Ba Lệ, dù sao hắn mới là danh chính ngôn thuận, dưới tình huống như vậy, trong tộc tuyệt đại bộ phận người hẳn là hội duy trì hắn.”

“Chung trưởng lão phân tích thật là có lý, việc này nên sớm không nên trễ, bản tôn cái này tự mình đi một chuyến Ba gia đi.” Tấn Huyền chân nhân đứng dậy nói.

Mấy ngày sau, ba ngàn giới truyền ra Nguyên Giác động cùng Ba gia kết minh, cộng đồng tiến thối tin tức. Tin tức này làm cho rất nhiều người cảm thấy giật mình, lại cảm thấy tại dự đoán bên trong. Nguyên Giác động cùng Ba gia Vu sơn một trận chiến, tổn thất thật sự rất thảm trọng, bọn họ bắt đầu muốn đoàn kết đứng lên đề phòng đối địch thế lực thừa dịp hư đột kích, trong đó cũng bao gồm Vu Hàm môn.

……

Vu sơn, trong vu điện không khí lại cùng Nguyên Giác động đại điện không khí hoàn toàn bất đồng.

Toàn bộ trong vu điện đều tràn đầy vui sướng không khí, mọi người trên mặt đều mang theo kích động, hưng phấn còn có tự hào sắc.

Lăng Tiêu giáo, Nguyên Giác động, Ba gia, này ba nhà thế nào một nhà ở ba ngàn giới không phải tiếng tăm lừng lẫy nhất phương thế lực, nay đâu? Bọn họ liên quân, một cái bị bọn họ Vu Hàm môn lại đánh lại dọa, chạy, còn lại hai cái đâu, tắc toàn quân bị diệt.

Như vậy chiến tích, đừng nói toàn bộ ba ngàn giới khiếp sợ, kỳ thật liền ngay cả bọn họ đến bây giờ đều có chút khó có thể tin, một lòng đến bây giờ đều không thể bình tĩnh trở lại.

Vu Hàm môn rốt cục chân chính quật khởi, rốt cục bắt đầu trọng chấn ngày xưa tổ tiên huy hoàng !

“Chưởng giáo, này chiến ta Vu Hàm môn cộng chiến vong tám vạn người, trong đó ta Vu Hàm môn trong ngoài môn đệ tử có một ngàn người, dư giả đều là tứ đại hộ vệ tướng quân sĩ. Giết địch một trăm năm mươi vạn, thần phục cùng ta Vu Hàm môn có ba trăm vạn, thu hoạch các loại pháp bảo vật tư vô số.” Bành Thiên Võ bước ra khỏi hàng bẩm báo nói, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt tràn ngập phát ra từ nội tâm sùng bái cùng kính sợ.

Từng trước đây, bọn họ Vu Hàm môn bất quá chính là Viễn Man giới đảo một cái môn phái, tùy tiện đến cái phân thần trung hậu kỳ tu sĩ liền có thể quét ngang bọn họ Vu Hàm môn. Nhưng hôm nay đâu, ở chưởng giáo dẫn dắt hạ, mới trôi qua bao nhiêu năm, bọn họ không chỉ có đã trở về tổ địa, trùng kiến vu điện, mà còn thành đồ sộ đứng ngạo nghễ ba ngàn giới nhất phương thế lực.

“Tám vạn người!”

Như vậy thương vong con số, tương đối cùng như vậy chiến tích thật sự là bé nhỏ không đáng kể, thậm chí Ngao Thiên đám người nghe xong sau, càng nhiều là kích động hưng phấn tự hào mà không phải trầm trọng bi thống. Nhưng Hạ Vân Kiệt nghe thế cái con số, tâm tình cũng là nói không nên lời trầm trọng khổ sở.

Tám vạn, đối với một nông dân con trai, một cái còn

không đến bốn mươi tuổi, còn không có trải qua nhiều lắm tàn khốc chiến tranh Hạ Vân Kiệt mà nói, là một cái nặng trịch con số. Hắn còn không có biện pháp làm được giống Ngao Thiên đám người như vậy bình tĩnh, như vậy thản nhiên.

Bất quá Hạ Vân Kiệt cũng biết, Vu Hàm môn phải trải qua như vậy một hồi sống hay chết, thủy cùng hỏa lễ rửa tội, khả năng chân chính trở thành một phương thế lực lớn.

“Các loại pháp bảo vật tư đều thưởng cho này chiến trung hy sinh môn nhân đệ tử, hộ vệ tướng quân sĩ người nhà, gia tộc, còn có này chiến trung dũng mãnh có công môn nhân đệ tử cùng hộ vệ tướng quân sĩ. Hộ vệ trong quân biểu hiện phá lệ xông ra, khả thu vào môn trung.” Hồi lâu, Hạ Vân Kiệt thu hồi đau kịch liệt tâm tình, mở miệng nói.

“Cẩn tuân chưởng giáo pháp chỉ.”

“Này chiến thần phục cùng ta Vu Hàm môn binh mã, trừ nguyên thuộc loại Lăng Tiêu giáo binh mã, khác thành nhất hoành đao quân, từ Nhạc Hoành Đao thống soái ở ngoài, dư giả giai chỉnh biên nhập tứ đại hộ vệ quân.” Hạ Vân Kiệt uy nghiêm thanh âm lại ở trong vu điện vang lên.

Lấy Vu Hàm môn hiện tại phát triển thế, về sau trấn diệt Lăng Tiêu giáo chẳng phải là cái gì việc khó. Nhưng muốn đem Lăng Tiêu giáo chế tạo thành con rối, thậm chí đến cuối cùng đem Lăng Tiêu giáo biến thành trên thực tế Vu Hàm môn chi nhánh, sau đó còn muốn ở tương lai đi tiên giới khi dấu diếm dấu vết, không cho tiên giới Lăng Tiêu bảo điện phát hiện cũng khả nghi, vậy không phải một kiện sự tình đơn giản, mà là một kiện thực phức tạp, cần thực thận trọng chu toàn trù tính sự tình.

Mà này bị Lăng Tiêu giáo vứt bỏ binh mã, không chỉ có đối Lăng Tiêu giáo rất quen thuộc, hơn nữa đối vứt bỏ bọn họ Lăng Tiêu giáo cũng tất nhiên hận thấu xương. Không khó tưởng tượng, nếu Vu Hàm môn đem này chi đội ngũ hảo hảo lợi dụng đứng lên, không chỉ có có thể thông qua bọn họ được biết Lăng Tiêu giáo rất nhiều tin tức, hơn nữa tương lai công chiếm Lăng Tiêu giáo sau, từ này đó tương lai bị tẩy não sau nguyên ban nhân mã trở về Lăng Tiêu giáo, sau đó không những đoạn đưa vào chân chính Vu Hàm môn đệ tử, như vậy liền thiên y vô phùng.

Đương nhiên này kế hoạch quan hệ tương lai Vu Hàm môn đệ tử phi thăng tiên giới sau phát triển, sự tình quan trọng đại, cũng là tuyệt đối không thể sơ xuất, cho nên Hạ Vân Kiệt đem này ban bị Lăng Tiêu giáo vứt bỏ nhân mã giao cho chính mình đại đệ tử Nhạc Hoành Đao đến thống soái, đến dạy dỗ tẩy não.

Nhạc Hoành Đao nay đã là thiên tiên cảnh giới, làm người không chỉ có dũng mãnh thiện chiến, làm việc cũng phi thường ổn trọng bình tĩnh, đương nhiên hắn cũng là người Hạ Vân Kiệt tuyệt đối có thể tín nhiệm. Đem như vậy đại sự tình phó thác cho hắn, Hạ Vân Kiệt có thể yên tâm.

“Cẩn tuân chưởng giáo phát lệnh!”

“Tạ chưởng giáo sư tôn, đệ tử lĩnh mệnh!”

Bành Thiên Võ cùng Nhạc Hoành Đao cùng nhau lĩnh Hạ Vân Kiệt pháp lệnh.

Hạ Vân Kiệt làm này đại phương hướng an bài sau, kế tiếp đó là cụ thể thiện sau cùng luận công ban thưởng sự tình.

Làm vu điện cụ thể quyết định nhắn dùm đi xuống sau, toàn bộ Vu Hàm môn trên dưới, bao gồm lần này tham dự đại chiến tứ đại hộ vệ tướng quân sĩ, tất cả đều sôi trào.

Phải biết rằng, lần này đoạt lại vô số pháp bảo vật tư, không chỉ có có cường đại tu sĩ tùy thân mang theo pháp bảo, tài phú, thậm chí liền thiên tiên tùy thân mang theo pháp bảo, tài phú đều có.

Thiên tiên tùy thân mang theo pháp bảo, tài phú, chỉ ngẫm lại khiến cho người hai mắt tỏa sáng, tâm tình kích động, càng đừng nói lần này Vu Hàm môn sát diệt thiên tiên suốt có sáu mươi lăm tên nhiều. Kia pháp bảo, tài phú lại là bao nhiêu? Huống chi thiên tiên tùy thân mang theo pháp bảo, tài phú lại khởi là bình thường vật? Ít nhất mỗi vị thiên tiên tiên khí còn là đều có một kiện.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1543 : Tổ giới

Tiên khí a, đối với bình thường tu sĩ căn bản là không dám tưởng tượng sự tình. Năm đó thân là Hậu Nghệ giới bảy đại bá chủ chi nhất, thân mình tu vi cũng có cử hà hậu kỳ huyền thiên quốc quốc chủ Hàn Thông, ngẫu nhiên được đến một kiện tiên khí đều che dấu gắt gao, căn bản không dám lộ ra, thẳng đến sống còn là lúc, mới vừa rồi tế phóng ra. Có thể nghĩ tiên khí có bao nhiêu trân quý. Cho dù thiên tiên, nếu không phải xuất từ Lăng Tiêu giáo bực này thế lực lớn, cũng không thấy có thể đủ mỗi người có được một kiện.

Như vậy trân quý pháp bảo, nếu là đổi thành gì một cái môn phái, chắc chắn nộp lên trên môn phái, sau đó từ môn phái ban cho môn trung thượng tầng nhân vật, hoặc là trung tâm đệ tử, tuyệt đối không thể có thể cầm đến ban cho cấp bình thường môn nhân đệ tử cùng tướng sĩ.

Nhưng Vu Hàm môn lại làm như vậy.

Thông tý cự viên trong quân một vị cử hà trung kỳ cảnh giới vạn phu trưởng liền bởi vì giết địch dũng mãnh, hơn nữa mượn hộ sơn trận pháp lực, tập giết một vị trọng thương thiên tiên, không chỉ có được ban cho một kiện tiên khí, hơn nữa còn bị thu nhận sử dụng Vu Hàm môn trung.

Bất tử thần điểu hộ vệ trong quân, một vị chỉ có cử hà sơ kì cảnh giới Thiên phu trưởng, bởi vì không để ý cá nhân sinh mệnh an nguy mấy lần ở quân địch sát tiến sát ra, cứu không ít bị nhốt đồng nghiệp cùng Vu Hàm môn đệ tử, đồng dạng bị ban cho một kiện tiên khí, cũng thu nhận sử dụng Vu Hàm môn trung.

Đồng dạng loại hình sự tình còn rất nhiều. Này bỏ mình

tướng sĩ người nhà, gia tộc lại chiếm được thật lớn phong phú trợ cấp vật tư, hơn nữa nếu bỏ mình tướng sĩ có tử nữ, này trưởng tử hoặc là đích trưởng nữ, vô luận tư chất tu vi như thế nào, đều vô điều kiện thu nhận sử dụng Vu Hàm môn trung, trở thành chân chính Vu Hàm môn đệ tử.

Mấy tin tức này nhất nhất truyền ra, mấy trăm vạn tứ đại hộ vệ quân tất cả đều chấn động, sôi trào.

Này hộ vệ quân vẫn đều nghĩ đến chính mình chính là hàng quân, chính là Vu Hàm môn phụ thuộc thế lực, chính là vật hi sinh, muốn nói vinh dự cảm, lòng trung thành, trải qua một trận chiến này, tuy rằng tăng cường không ít, nhưng ở sâu trong nội tâm đúng là vẫn còn tự ti, còn là không thể chân chính đem chính mình coi là Vu Hàm môn một phần tử. Nhưng bọn họ lại nằm mơ cũng không nghĩ tới, bọn họ chỉ cần vì tông môn dũng mãnh tác chiến đều có tư cách đạt được tiên khí tưởng thưởng, đều có tư cách lục nhập Vu Hàm môn hạ, chẳng sợ chết trận, bọn họ người nhà, gia tộc còn có con nối dòng đều đã được đến tông môn đặc biệt tưởng thưởng chiếu cố, mà không phải không công hy sinh.

Làm sở hữu luận công ban thưởng, làm sở hữu ban cho xuống dưới sau, tứ đại hộ vệ quân đã hoàn toàn đem chính mình coi là Vu Hàm môn một phần tử, toàn bộ quân đội khí thế cùng trước kia đã là hoàn toàn bất đồng. Tất cả đều là hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang, vô cùng tự hào tự tin, ánh mắt kiên định, sống lưng thẳng.

Mà này lần này đại chiến trung, thần phục bọn tù binh, vốn trong lòng tràn ngập bất đắc dĩ cùng không cam lòng, thậm chí nghĩ khi nào thì thoát đi Vu sơn, nhưng khi bọn hắn thấy được Vu Hàm môn luận công ban thưởng, thấy được này hộ vệ quân lấy đến tưởng thưởng, người người đột nhiên không nghĩ ly khai, thậm

chí khát vọng mặt khác một hồi đại chiến tiến đến, hảo chứng minh chính mình trung tâm cùng giá trị.

Nhất là này bị vứt bỏ Lăng Tiêu giáo nhân mã, nhớ tới này cỡ nào năm qua, chính mình đối Lăng Tiêu giáo trung thành tận tâm, nam chinh bắc chiến, nhưng cuối cùng Lăng Tiêu giáo lại khí chính mình như cỏ rác, nhìn nhìn lại Vu Hàm môn đối đãi này đó ngay cả ngoại môn đệ tử đều không tính là tứ đại hộ vệ quân coi trọng thái độ, thưởng cho chi dày, trong lòng tư vị miễn bàn có bao nhiêu sao phức tạp.

Nhất định phải ở Vu Hàm môn hảo hảo làm, làm cho này bội bạc, này vứt bỏ chúng ta Lăng Tiêu giáo nhìn xem, bọn họ năm đó thực hiện là cỡ nào ngu xuẩn!

Hạ Vân Kiệt chính là suy bụng ta ra bụng người, làm hắn người chưởng môn này người nên làm quyết định, lại không nghĩ rằng vô hình trung đã đem toàn bộ Vu Hàm môn trên dưới tất cả đều ngưng tụ thành một cỗ vô cùng ngưng luyện lực lượng, thậm chí ngay cả vừa mới thần phục tới được binh mã, rất lớn bộ phận người cũng đều cam tâm tình nguyện đứng ở Vu Hàm môn, hy vọng tài cán vì Vu Hàm môn tẫn một phần lực lượng.

Về phần bị vứt bỏ Lăng Tiêu giáo nhân mã liền lại càng không tất nói!

Vu Hàm môn chỉnh thể không khí biến hóa, môn nhân, các tướng sĩ tinh thần diện mạo biến hóa, tẫn đều thu vào Bành Thiên Võ, Ngao Thiên chờ Vu Hàm môn trưởng lão, hộ pháp trong mắt, làm cho bọn họ người người đối chưởng giáo nghiêm nghị khởi kính.

Đây mới là chân chính phiên thủ thành vân phúc thủ thành vũ đại nhân vật!

……

Tổ giới, to lớn vô ngần, là toàn bộ ba ngàn giới duy nhất cửu phẩm giới, cũng là năm đó thiên địa sụp đổ, đại địa bảo tồn tối đầy đủ, lớn nhất một cái giới.

Một cái giới liền tương đương toàn bộ ba ngàn giới một phần ba diện tích.

Trừ bỏ kia gần với tổ giới mười cái bát phẩm giới, này khác giới, chẳng sợ thất phẩm giới, đối với tổ giới mà nói kỳ thật cũng cũng chỉ là một cái giới đảo, đơn giản lớn nhỏ có sai biệt thôi.

Tổ giới có vô số lớn nhỏ không đồng nhất môn phái thế lực, có vô số tu chân nhân sĩ. Cho dù như thế, tổ giới như trước có rất nhiều tu chân nhân sĩ không có đặt chân, không có phát triển tham minh thần bí nơi, hung hiểm nơi. Còn có rất nhiều người sở không biết thượng cổ tiên gia động phủ, còn có rất nhiều người nhóm sở không biết Linh sơn mạch khoáng.

Một ngày này, một chích che thiên tế nhật, cánh chim như thiết đại ưng ở tổ giới trên không cao tường.

Này chích đại ưng yêu khí ngập trời, mỗi một lần kích động cánh, đều là cuồng phong gào thét, gió cuốn mây tan, tật như tia chớp.

Đại ưng trên lưng đứng thẳng một thân tài cao to áo xanh nam tử, đúng là nay vang chấn ba ngàn giới, chỉ nghe này thanh không thấy một thân Vu Hàm môn thần bí chưởng môn nhân Hạ Vân Kiệt, mà hắn dưới chân kia chích đại ưng đúng là năm đó bị hắn thu phục đệ nhất vị “Cao thủ”, Thiết Ưng yêu vương.

Năm đó Thiết Ưng yêu vương thần phục Hạ Vân Kiệt khi, khi hắn tọa kỵ, bất quá mới vạn tượng sơ kì cảnh giới, nay cũng đã là cử hà sơ kì cảnh giới.

Bất quá mấy chục năm thời gian, theo vạn tượng sơ kì cảnh giới đột phá đến cử hà sơ kì cảnh giới, như vậy tốc độ tu luyện tương đối tuyệt đại bộ phận tu chân nhân sĩ mà nói tuyệt đối là thần tốc, nhưng cùng Bành Thiên Võ đám người so sánh với còn là kém rất nhiều.

Bất quá này cũng đang thường, Bành Thiên Võ là Vu Hàm môn trải qua vô số năm đào thải lưu lại tinh anh nhân vật, lại là Vu Hàm môn trưởng lão, Hạ Vân Kiệt tự mình truyền thụ thượng cổ tiếng tăm lừng lẫy tu luyện công pháp, bất tử huyền công, còn tiến vu điện tu luyện, ngày đêm hấp thu vu tổ Hậu Nghệ huyết khí. Mặc kệ là căn cốt thiên phú, còn là tu luyện điều kiện đều xa không phải Thiết Ưng yêu vương có thể so sánh.

Tuy rằng nay cùng từng còn kém chính mình nhất mảng lớn Bành Thiên Võ đám người so sánh với, chênh lệch càng lúc càng lớn, đã hoàn thành hai cái cấp bậc nhân vật, nhưng Thiết Ưng yêu vương đối với chính hắn hôm nay thành tựu đã phi thường vừa lòng.

Từng trước đây, hắn đối với đời này hay không có thể đột phá đến vạn tượng trung kỳ đều thực không có tin tưởng, nhưng hiện tại lại bởi vì theo Hạ Vân Kiệt, thành cử hà cảnh giới cường giả, này ở trước kia, hắn là căn bản ngay cả nằm mơ đều làm không được.

“Mệt mỏi đi, tiền phương có tòa thành, không bằng đi xuống hơi làm nghỉ ngơi đi.” Hạ Vân Kiệt đón gió mà đứng, thản nhiên nói, mắt ở chỗ sâu trong toát ra một tia phiền muộn cùng tang thương.

Này đã là hắn ở tổ giới cái thứ 10 năm đầu.

Từ lần trước Vu Hàm môn diệt tam đại thế lực liên quân, vượt qua hiểm quan, Hạ Vân Kiệt liền cùng Thiết Ưng yêu vương ly khai tây hoang giới, đi tới tổ giới, bắt đầu

tự mình tìm kiếm Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh.

Chính là tổ giới loại nào mở mang rộng lớn, cho dù Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh lưu lạc đến tổ giới, muốn tìm được các nàng kia cũng là như biển rộng tìm kim.

Này mười năm, Hạ Vân Kiệt tự nhiên ngay cả Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh bóng dáng cũng chưa nhìn đến.

Chương 1544 : Đại sự tình

“Là, chủ thượng.” Thiết Ưng yêu vương cung kính ứng thanh, sau đó thu liễm che thiên tế nhật cánh chim, chậm rãi rớt xuống cự thành.

Thiết Ưng yêu vương nói như thế nào đều là cử hà cảnh yêu tu, yêu khí ngập trời, huyết khí mênh mông, đổi thành địa phương khác, như vậy một vị cường giả rớt xuống cự thành sớm liền khiến cho oanh động. Nhưng ở tổ giới, tu chân nhân sĩ tựa hồ đã nhìn quen cường giả, thậm chí ngay cả phàm nhân cũng là như thế, đối với Thiết Ưng yêu vương xuất hiện đều không có khiến cho quá lớn kinh ngạc, chỗ tòa này cự thành đồng dạng cũng không ngoại lệ.

Rớt xuống cự thành, Hạ Vân Kiệt cùng Thiết Ưng yêu vương tìm nhà trà lâu, ở trà lâu lầu ba sát đường cửa sổ tiền ngồi.

“Ngươi cũng ngồi đi.” Hạ Vân Kiệt ý bảo Thiết Ưng yêu vương ngồi xuống.

“Tạ chủ thượng.” Thiết Ưng yêu vương thế này mới cung kính ngồi xuống.

Ngồi xuống sau, tự nhiên có điếm tiểu nhị dâng thượng đẳng nước trà.

Phẩm tốt nhất nước trà, nhìn dưới lầu trên đường cái rộn ràng nhốn nháo người đến người đi, ngẫu nhiên cũng ngẩng đầu nhìn phía thiên không thỉnh thoảng bay qua tu chân nhân sĩ, cảm thụ được tổ giới mỗi thời mỗi khắc đều tồn tại cường đại thiên địa pháp tắc, Hạ Vân Kiệt tâm tình phá lệ phức tạp.

Đây là một mảnh gần như vô cùng mở mang đại địa, lấy

Thiết Ưng yêu vương nay tu vi, trời sinh phi cầm, suốt phi hành mười năm, bọn họ sở đi qua địa phương như trước chính là nó băng sơn một góc. Muốn tưởng đem toàn bộ tổ giới đi khắp, Hạ Vân Kiệt không biết ngày tháng năm nào khả năng làm được.

Có lẽ khi đó hắn đã không có biện pháp tái tiếp tục lưu lại tại hạ giới, cũng có lẽ khi đó Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh cho dù có hắn cấp kia lũ tử phủ nguyên khí kéo dài sống lâu, cũng đã không ở nhân thế.

Mười năm xuống dưới, Hạ Vân Kiệt chẳng sợ không cố ý đi tu luyện, hắn tu vi cũng đều ở từ từ tăng trưởng, hơn nữa mấy ngày nay, Hạ Vân Kiệt cảm giác càng phát ra rõ ràng, hắn hiện tại đã bắt đầu cố ý áp chế trong cơ thể chân nguyên pháp lực, vu lực tự hành vận chuyển, nhưng tu vi còn tại từ từ tăng trưởng.

Hiện tại hắn đã có thể khắc sâu lý giải, năm đó Cửu U Tố Âm nữ đế vì sao phải rời đi tiên giới, đi vào hạ giới. Bởi vì ở tiên giới kia trong hoàn cảnh, nàng căn bản không có biện pháp áp chế tu vi. Chỉ có rời xa kia bị tiên khí bao phủ tiên giới, nàng khả năng trì hoãn trong cơ thể thuần âm khí tăng trưởng.

Mà Hạ Vân Kiệt hiện tại đồng dạng là loại tình huống này, đơn giản hắn hiện tại vị trí thế giới không phải bị tiên khí bao phủ mà là bị các loại thiên địa linh khí bao phủ. Trừ phi hắn trở lại một cái giống từng địa cầu như vậy cằn cỗi địa phương im lặng ở, có lẽ có thể thật to trì hoãn tu vi tăng trưởng.

“Các ngươi đến tột cùng ở nơi nào đâu?” Hạ Vân Kiệt trong lòng âm thầm thở dài một tiếng, sau đó một ngụm đem nước trà uống cạn, nói:“Thiết Ưng, đi hỏi thăm một chút gần nhất truyền tống trận vị trí, chúng ta về nhà đi.”

“Là, chủ thượng.” Thiết Ưng yêu vương đứng dậy cung

kính trả lời.

Mỗi một năm ở bên ngoài phiêu bạt, Hạ Vân Kiệt đều phải trở về một chuyến. Không chỉ có là vì cùng người nhà đoàn tụ, cũng là vì ở nhà nhân nơi nào tìm kiếm mỏi mệt tâm linh an ủi.

Mấy ngày sau, Hạ Vân Kiệt về tới Viễn Man giới đảo.

Ở Viễn Man giới đảo hắn cùng với người nhà đoàn tụ một đoạn thời gian, lại triệu kiến môn trung chủ yếu nhân vật, hiểu biết một ít Vu Hàm môn trung tình huống, cho bọn hắn thụ đạo giải thích nghi hoặc, lại luyện chế chút đan dược lưu cho bọn họ, Hạ Vân Kiệt lại ly khai Viễn Man giới đảo, lại một lần nữa bước trên tìm kiếm Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh đường xá.

Lại là mười năm, hai mươi năm, ba mươi năm……

“Thiết Ưng, phía trước là một tòa đại thành, chúng ta đi xuống nghỉ ngơi một chút đi.” Nhiều năm sau, Hạ Vân Kiệt đứng ở Thiết Ưng yêu vương trên lưng, nhìn xa phương xa kia tòa rộng rãi thật lớn thành, thản nhiên nói.

Này một năm, Hạ Vân Kiệt vừa vặn chín mươi tuổi, hắn tu vi còn đau khổ áp chế ở cử hà hậu kỳ cảnh giới, địa vu cửu đỉnh hậu kỳ cảnh giới, mà từng còn chính là cử hà sơ kì cảnh giới Thiết Ưng yêu vương, ngày đêm đi theo Hạ Vân Kiệt, chiếm được rất nhiều ưu việt, hơn mười năm trước liền đột phá đến cử hà hậu kỳ cảnh giới, ở cảnh giới đã cùng Hạ Vân Kiệt làm chuẩn.

Bất quá Hạ Vân Kiệt lại biết, chính mình rốt cuộc không thể áp chế tu vi, này một chuyến trở về sau, phải vì độ thiên kiếp làm chuẩn bị.

Đương nhiên lấy thực lực của hắn, thiên kiếp đã căn

bản thương tổn không đến hắn, hắn duy nhất lo lắng là, độ thiên kiếp tình hình đặc biệt lúc ấy tiết lộ hoàng đình còn có trong tử phủ hơi thở, dẫn phát ngoài ý muốn.

“Diệp huynh, ngươi biết không? Đoạn thời gian trước đã xảy ra một đại sự tình.” Ngồi ở một nhà trà lâu lý, Hạ Vân Kiệt nghe được quanh thân có người ở đàm luận.

“Cái gì đại sự tình?” Được xưng là Diệp huynh nhân hỏi.

“Ba gia cùng Nguyên Giác động diệt !” Người nọ nói.

“Vương huynh, ngươi khai cái gì vui đùa. Ba gia cùng Nguyên Giác động ở ta tổ giới thế lực khổng lồ, như mặt trời ban trưa, trước chút năm lại kết làm liên minh, toàn bộ ba ngàn giới, lại có mấy nhà có thể có thực lực diệt giết bọn hắn?” Được xưng là Diệp huynh nghe vậy lại vốn không tin.

“Diệp huynh, này tin tức thiên chân vạn xác. Ta có một vị bạn tốt là vạn ma lĩnh đệ tử. Vạn ma lĩnh cùng Nguyên Giác động là túc địch, không có lúc nào là không để ý Nguyên Giác động tin tức. Hôm qua, hắn truyền tin cho ta nói, Ba gia cùng Nguyên Giác động bị Vu Hàm môn cấp diệt.” Vương huynh nói.

“Cái gì, Vu Hàm môn đem Ba gia cùng Nguyên Giác động cấp diệt?” Diệp huynh nghe vậy bỗng nhiên theo vị trí đứng lên, vẻ mặt khiếp sợ, “Này Vu Hàm môn mới quật khởi bao nhiêu thời gian, thế nhưng đã có được thực lực diệt sát Ba gia cùng Nguyên Giác động! Điều này sao có thể?”

“Cũng không phải là, khi ta nghe thế cái tin tức khi, cái thứ nhất phản ứng cũng là không có khả năng. Nhưng loại chuyện này, ta kia bạn tốt lại sao lại cùng ta khai này vui đùa? Ngươi xem rồi tốt lắm, như vậy một đại sự tình, hẳn là rất nhanh sẽ ở tổ giới truyền ra.” Vương huynh

nói.

“Nếu thật sự là như vậy, kia Vu Hàm môn thực lực rất khủng bố, chỉ sợ đều đã có cùng ta tổ giới nhất lưu thế lực gọi nhịp tư cách.” Diệp huynh nói.

“Đúng vậy, nghĩ đến kia Lăng Tiêu giáo hiện tại khẳng định hối hận ngay cả ruột đều thanh.” Vương huynh nói.

“Đúng vậy, bất quá Lăng Tiêu giáo thực lực vốn là so với Ba gia cùng Nguyên Giác động mạnh hơn không ít, năm đó Vu sơn trận chiến ấy cũng không thương đến nguyên khí. Hơn nữa nghe nói Lăng Tiêu giáo truyền thừa đã lâu, sơn môn căn cơ thâm hậu, có phi thường lợi hại đại trận hộ sơn, xa không phải Ba gia cùng Nguyên Giác động có thể so sánh. Vu Hàm môn có thể công phá Ba gia cùng Nguyên Giác động sơn môn, sát diệt bọn họ hai nhà, nhưng muốn công phá Lăng Tiêu giáo sơn môn, diệt Lăng Tiêu giáo chỉ sợ không dễ dàng như vậy. Huống hồ, Vu Hàm môn cùng Ba gia cùng Nguyên Giác động một trận chiến này, tất nhiên cũng thương đến nguyên khí, trong khoảng thời gian ngắn chỉ sợ không có khả năng tái phát động một lần đại chiến.” Diệp huynh nói.

“Kia cũng là là. Bất quá Vu Hàm môn thực lực thật sự là ngoài dự đoán mọi người a. Hơn nữa Vu Hàm môn vị kia chưởng môn, năm đó Vu sơn một trận chiến, mặt cũng chưa lộ, dù lấy bản thân lực bắn chết chín vị thiên tiên, ngẫm lại khiến cho người kính nể không thôi. Không biết diệt sát Ba gia cùng Nguyên Giác động một trận chiến này, hắn lại bắn chết vài vị thiên tiên?” Vương huynh vẻ mặt hướng về nói.

Thực lực cường đại lại như thế nào? Cũng là ngay cả chính mình người âu yếm đều tìm không thấy! Cách đó không xa, lâm cửa sổ Hạ Vân Kiệt, trong mắt toát ra một chút sầu não, không có chút nghe được người khác thảo

luận Vu Hàm môn diệt sát Ba gia cùng Nguyên Giác động, còn có chính hắn sự tích vui sướng cùng tự hào.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1545 : Thiên kiếp

Đối với Vu Hàm môn diệt sát Ba gia cùng Nguyên Giác động, Hạ Vân Kiệt một điểm cũng không ngoài ý muốn. Này cũng là hắn lần trước rời đi Viễn Man giới đảo khi liền nghị định sự tình. Nghị định việc này sau, Hạ Vân Kiệt liền rời đi Viễn Man giới đảo, không chỉ có không có tự mình tham dự này đại chiến, thậm chí từ nay về sau căn bản không đem chuyện này để ở trong lòng.

Có được vu tộc bất tử thần sơn, đều có thể trực tiếp chế tạo ra một chi rong ruổi tiên giới đại quân, muốn chế tạo ra một chi rong ruổi ba ngàn giới môn phái lại có khách khí? Huống hồ bất tử giới còn có tồn tại một vị thượng cổ đại vu. Thử nghĩ một chút, rõ ràng thượng cổ đại vu, kia đại biểu cho bao nhiêu thâm ảo thiên đạo, bao nhiêu thượng cổ công pháp, bao nhiêu thượng cổ trận pháp……

Đây là căn bản không nên tại hạ giới tồn tại, thậm chí ở thượng giới, kia cũng là đại lão cấp nhân vật, bình thường thiên tiên, huyền tiên thậm chí kim tiên đều căn bản tiếp xúc không đến nhân vật. Khả hiện tại hắn ngay tại Hạ Vân Kiệt bất tử giới ở, thử nghĩ một chút, nếu hắn hơi chút thông qua Hạ Vân Kiệt mở miệng cấp Vu Hàm môn đệ tử hơi chút chỉ điểm một chút, lại hoặc là hơi chút đem thượng cổ một ít truyền thừa truyền xuống tới, chỉ sợ Vu Hàm môn đệ tử tưởng không đột phá đều khó a.

Huống hồ còn có vu tổ táng thân man loạn chi địa, kia hùng hậu cường đại tinh thuần vu tổ huyết khí là bồi dưỡng cường giả tốt nhất “Tiên đan”.

Đương nhiên còn có tam đại thất phẩm giới vực, nhất ngũ phẩm giới vực tài nguyên, còn có “Giang Châu” Hiệu buôn từ từ phát triển sở mang đến tiền lời, này đó

cũng đều duy trì Vu Hàm môn rất nhanh phát triển.

Chính là chính là mấy chục năm thời gian, Vu Hàm môn chỉnh thể thực lực liền đạt tới một cái trình độ khủng bố. Có được thiên tiên gần ba trăm danh, Bành Thiên Võ, Nhạc Hoành Đao, Ngao Thiên đám Vu Hàm môn trung tâm nhân vật, thực lực lại từ từ biến cường, đã không phải bình thường thiên tiên có thể chống đỡ. Hơn nữa, Bành Thiên Võ đại trưởng lão trải qua chìm nổi, một khi được đến quật khởi cơ hội, càng phát ra hiện ra này kiên nghị tâm chí cùng hơn người thiên phú, liền ngay cả Vu Hàm đều rất là thưởng thức hắn, thông qua Hạ Vân Kiệt cho hắn không ít chỉ điểm, khiến cho hắn tu vi đột nhiên tăng mạnh, nay nghiễm nhiên đã thành Vu Hàm môn trừ Hạ Vân Kiệt, Thủy Dịch Thiên, thực lực cường đại nhất nhân vật, liền ngay cả từng thực lực so với hắn mạnh hơn nhất tiệt Ngao Thiên đều đã không phải Bành Thiên Võ đối thủ.

Nơi này không thể không đề là, đồng dạng có được Vu vương huyết mạch Hạ Vân Kiệt con, Hạ Trọng Hồi tại đây vài chục năm trong vòng, hoàn toàn hiện ra hắn huyết mạch ưu thế, ngắn ngủn vài chục năm công phu, tu vi thế như chẻ tre đến địa vu cửu đỉnh trung kỳ cảnh giới. Chính là Hạ Trọng Hồi không có cơ hội Đế Giang cùng Hậu Nghệ vu tổ truyền thừa, cũng không giống Hạ Vân Kiệt giống nhau trải qua nhiều như vậy sinh tử khảo nghiệm, hơn nữa hư không trong thông đạo, Hạ Vân Kiệt tử rồi sau đó sinh, phá rồi sau đó lập, lại đưa hắn căn cơ đánh cho vô cùng đầm, cũng đặt hắn vô thượng thành tựu, đương nhiên còn có cùng Cửu U Tố Âm nữ đế hợp thể sự tình.

Này đó Hạ Trọng Hồi lại đều không có, cho nên tuy rằng đồng dạng vì Vu vương huyết mạch truyền thừa, hàm chứa chìa khóa vàng sinh ra Hạ Trọng Hồi lại thiếu hắn phụ thân trên người sở hữu kiên nghị cùng không biết sợ, đối sinh tử lĩnh ngộ, đối nhân sinh chân lý lĩnh ngộ,

đối tình cảm chấp nhất, này đó đều thành hắn không bằng hắn phụ thân địa phương. Đương nhiên hàm chứa chìa khóa vàng sinh ra Hạ Trọng Hồi cũng có hắn ưu thế, thì phải là hắn ít dùng phát sầu tu luyện vật tư, cho nên mới có thể ngắn ngủn mấy chục năm một đường không có gì trở ngại tu luyện đến địa vu cửu đỉnh trung kỳ cảnh giới, đi xong rồi người khác mấy ngàn năm chính là mấy vạn năm vừa mới khả năng đi đến đường xá.

Không nói đến Hạ Trọng Hồi, lại nói lấy Vu Hàm môn nay bực này thực lực khủng bố, chính là đã bị thương nguyên khí Ba gia cùng Nguyên Giác động, Hạ Vân Kiệt thật đúng là không đem bọn họ để ở trong lòng, cho nên xuất chinh Ba gia cùng Nguyên Giác động, Hạ Vân Kiệt toàn quyền giao cho Bành Thiên Võ đám người phụ trách.

Mà Ba gia cùng Nguyên Giác động sơn môn bị công phá, diệt sát, cũng từ lúc Hạ Vân Kiệt dự kiến bên trong, cho nên đối với cho kia Vương huynh cùng Diệp huynh đối thoại, Hạ Vân Kiệt chút không có cảm thấy ngoài ý muốn, cũng không có gì tự hào đắc ý.

Hắn hiện tại tối để ý là Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh tung tích, một ngày không tìm được các nàng, tâm tư của hắn sẽ không biện pháp hoàn toàn buông.

Hạ Vân Kiệt đối Vương huynh cùng Diệp huynh thờ ơ, nhưng ngồi ở hắn đối diện Thiết Ưng yêu vương nghe cách đó không xa Vương huynh cùng Diệp huynh nói chuyện, cũng không từ tự chủ thẳng thắn sống lưng, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt tràn ngập kính sợ.

Nơi này không ai so với hắn rõ ràng hơn, Vu Hàm môn phía trước thực lực, mà Vu Hàm môn ở trong khoảng thời gian ngắn trở thành như thế cường đại một cái giáo phái, tất cả đều là vì trước mặt hắn vị này chủ nhân.

Càng không ai so với hắn rõ ràng hơn, một trận chiến này, hắn chủ nhân, Vu Hàm môn chưởng môn, căn bản là không có tham dự cùng chú ý.

Này lại là loại nào tự tin cùng khí phách!

Toàn bộ ba ngàn giới lại có vài người có thể làm đến này phân tự tin cùng khí phách?

“Về nhà đi!” Lẳng lặng phẩm trong chốc lát trà, Hạ Vân Kiệt đột nhiên cảm thấy trong cơ thể vu lực cùng chân nguyên pháp lực rung động, ẩn ẩn cũng có thiên uy từ đỉnh đầu truyền đến, trong đầu không khỏi âm thầm thở dài một hơi, hắn biết hắn thiên kiếp ngay tại mấy ngày này, rốt cuộc không thể tránh né.

“Là chủ thượng!” Thiết Ưng yêu vương đứng dậy cung kính trả lời.

……

Mấy ngày sau, Hậu Nghệ giới một chỗ không người hoang vu giới đảo, trên không, kiếp vân dầy đặc, cuồng phong gào thét, điện thiểm lôi minh.

Kiếp vân dưới, một áo xanh nam tử đồ sộ mà đứng.

Mà tại đây tòa hoang vu giới đảo bên ngoài, có suốt một trăm vị thiên tiên, thiên vu đề phòng, không chuẩn có bất luận kẻ nào tới gần.

Bởi vì kia người độ kiếp chính là Vu Hàm môn các đệ tử trong lòng cao nhất chưởng giáo, Hạ Vân Kiệt.

Bọn họ có thể cho phép trong chính mình gì một người tử vong, nhưng quyết không cho phép chưởng giáo độ kiếp chẳng sợ đã bị một chút quấy nhiễu.

Hạ Vân Kiệt từng cười bọn họ không tất yếu như vậy khẩn trương, độ kiếp đối hắn mà nói chính là một chuyện nhỏ, nhưng Bành Thiên Võ đám người còn là khởi động tối cao đề phòng.

Bọn họ đều là người thông minh, đều có thể ẩn ẩn đoán được chưởng giáo trên người có bí mật, ai cũng không dám cam đoan này thiên kiếp sẽ không sẽ phát sinh ngoài ý muốn.

Nếu Bành Thiên Võ đám người có này tâm ý, Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng sẽ theo bọn họ. Huống hồ hắn, ở sâu trong nội tâm, hắn đối chính mình lần thiên kiếp cũng quả thật có một chút lo lắng. Bởi vì luận chân chính cảnh giới, hắn không phải cử hà hậu kỳ, cũng không phải cửu đỉnh địa vu hậu kỳ, mà là tương đương cùng kim tiên a. Trời mới biết có thể hay không bị trên trời nhìn trộm đến dị trạng.

Nếu là bị nhìn trộm đến, Cửu U Tố Âm nữ đế tiên thiên chi khí có thể che lấp bao lâu? Hắn cuối cùng có thể hay không bị bắt rời đi hạ giới, đây đều là một cái không biết bao nhiêu, Hạ Vân Kiệt không thể không làm tối phá hư tính toán.

Cho nên ở độ thiên kiếp phía trước, Hạ Vân Kiệt từng đem Bành Thiên Võ đám người triệu tập mà đến, giống công đạo hậu sự giống nhau công đạo rất nhiều này nọ, tuy rằng hắn lần nữa nói, độ thiên kiếp đối hắn chính là việc nhỏ, hắn này chính là để ngừa vạn nhất, nhưng Bành Thiên Võ đám người còn là độ cao khẩn trương lên.

“Ầm vang!” Một tiếng, một đạo có thể chiếu rọi cả tòa giới đảo tia chớp đối với Hạ Vân Kiệt đỉnh đầu hung hăng đánh xuống.

Thiên kiếp bắt đầu.

Tử phủ tiên anh hai mắt đột nhiên tinh quang tăng vọt, quanh thân tử khí như đại hải bắt đầu khởi động, phảng phất đã bị khiêu khích bình thường.

Quả thật, tu hành vốn là là nghịch thiên cử chỉ, nay thiên kiếp muốn tiêu diệt Hạ Vân Kiệt, tử phủ tiên anh cảm ứng được thiên uy, tự nhiên lập tức tưởng phản kích.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1546 : Vương đỉnh

Hạ Vân Kiệt cảm nhận được tử phủ tiên anh dị động, không khỏi một trận kinh hãi, đang nghĩ tới muốn trấn an tử phủ tiên anh, tuyệt không cho phép nó lộn xộn khi, nhất lũ tinh thuần trong suốt tử khí đột nhiên xông ra, dừng ở tử phủ tiên anh trên đầu, đúng là Cửu U Tố Âm nữ đế lưu cho hắn kia lũ tiên thiên chi khí.

Tiên thiên chi khí rơi xuống ở tử phủ tiên anh đỉnh đầu, tử phủ tiên anh sẽ thấy cũng cảm ứng không đến ngoại giới thiên uy, liền lại im lặng xuống dưới.

Hạ Vân Kiệt thấy thế, không khỏi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Mà lúc này kia lôi đình đã gần trong gang tấc, bất quá Hạ Vân Kiệt lại ngay cả pháp bảo cũng chưa tế phóng, trực tiếp đó là nâng tay đối với lôi đình một quyền đánh đi qua.

“Oanh!” Một tiếng, lôi đình bị này một quyền bắn cho không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

“Thiên kiếp quả nhiên đã uy hiếp không đến ta.” Hạ Vân Kiệt gặp một quyền liền vẫy lui lôi đình, cũng không có này khác không ổn chỗ, rõ ràng liền ngồi xếp bằng ngồi dưới đất, tùy ý kiếp lôi từng đạo oanh hạ giúp hắn rèn luyện khí lực.

Nơi xa bên ngoài Ngao Thiên đám người nhìn chưởng giáo cứ như vậy ngồi xếp bằng trên mặt đất, tùy ý kiếp lôi từng đạo dừng ở hắn trên người, người người tất cả đều nhìn xem trợn mắt há hốc mồm, tâm tinh lay động.

Này còn là người sao?

Bất quá ngẫm lại chưởng giáo còn không có trở thành thiên tiên khi, giết thiên tiên tựa như giết chó bình thường, mọi người rất nhanh cũng liền bình thường trở lại.

Một ngày sau, Hạ Vân Kiệt bình yên vô sự vượt qua thiên kiếp.

Trong mệnh phủ nguyên thần ở trải qua thiên uy tẩy luyện, biến thành một đợt đợt tinh thuần tiên lực tràn đầy ở trong mệnh phủ. Bất quá trong hoàng đình nguyên thần nhưng không có biến hóa, như trước là chân nguyên pháp lực sở ngưng tụ, bị vây cử hà hậu kỳ cảnh giới.

“Vì sao hoàng đình nội nguyên thần không có biến hóa?” Hạ Vân Kiệt trong lòng một trận nghi hoặc.

“Này không có gì thật kỳ quái. Tam đại phủ, mệnh phủ làm căn cơ, bất đồng căn cơ kết ra bất đồng trái cây. Mệnh phủ nếu ẩn chứa là tiên khí tiên lực, cùng thiên tiên mở mang ra hoàng đình, hắn nếu lĩnh ngộ hoàng đình chi đạo, liền có thể ở trong hoàng đình tu luyện ra tiên khí. Bởi vì hoàng đình căn là ẩn chứa tiên khí tiên lực mệnh phủ. Đồng dạng, tử phủ cũng là giống nhau. Cho nên độ thiên kiếp, độ là mệnh phủ. Đây là đối với bình thường tu sĩ mà nói, bọn họ thường thường đều là ở tu luyện đến thiên tiên sau, mới vừa có cơ hội nhìn trộm hoàng đình chi mật, cho nên một khi bọn họ mở mang ra hoàng đình, lĩnh ngộ hoàng đình chi đạo, bởi vì căn cơ là tiên khí tiên lực, tu luyện ra chính là tiên khí tiên lực, mà sẽ không là chân nguyên pháp lực. Mà ngươi cũng là từ xưa đến nay ngoại lệ trong ngoại lệ, ngươi còn không có độ thiên kiếp khi, liền mở mang ra tam đại phủ, hơn nữa của ngươi tử phủ lại đã trải qua hoàn toàn phá rồi sau đó lập. Tại đây sau, của ngươi tử phủ tuy rằng như trước lấy mệnh phủ làm căn cơ, nhưng lại có được thoát ly mệnh phủ mà độc lập tồn tại

năng lực, trong tử phủ năng lượng trực tiếp bay vọt đến tiên khí tiên lực, sau lại ngươi lại cùng Cửu U Tố Âm nữ đế hợp thể, làm cho tử phủ càng phát ra độc lập, giỏi hơn mệnh phủ phía trên. Bất quá của ngươi hoàng đình nhưng không có thăng hoa đến tử phủ bực này trình độ, cho nên như trước chặt chẽ thành lập ở mệnh phủ căn cơ phía trên. Nay của ngươi mệnh phủ căn cơ đã chuyển vì tiên khí tiên lực, về sau chỉ cần tu luyện, của ngươi hoàng đình nguyên thần liền cũng sẽ chậm rãi chuyển làm tiên gia pháp lực, cũng không giống này ở thiên tiên cảnh giới mới vừa rồi mở mang hoàng đình tiên nhân, ngay từ đầu ở trong hoàng đình dựng dục đó là tiên khí tiên lực. Bất quá cũng may mắn như thế, nếu của ngươi hoàng đình nguyên thần cũng cùng mệnh phủ giống nhau chuyển hóa làm tiên gia pháp lực, một khi ngươi thi triển tiên gia pháp lực, chỉ sợ kia bàn đào lá cây sở chế tác tiên thiên phù diệp liền không thể che lấp khí tức của ngươi, trừ phi ngươi vận dụng Tố Nữ đưa cho ngươi tiên thiên chi khí. Bởi vì nếu của ngươi trong hoàng đình sở chất chứa cũng là tiên gia pháp lực, ý nghĩa ngươi đã là huyền tiên cảnh giới. Huyền tiên hơi thở, đã không phải tiên thiên phù diệp có thể che lấp.” Ngay tại Hạ Vân Kiệt hoang mang khó hiểu khi, Vu Hàm truyền niệm giải thích nói.

“Thì ra là thế.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi dọa ra một tiếng mồ hôi lạnh, âm thầm may mắn không thôi. Khá tốt này hoàng đình nguyên thần không có chuyển thành tiên gia pháp lực, nếu không hắn cũng chưa biện pháp vận dụng tiên gia pháp lực. Kia chẳng phải là khắp nơi chịu cản tay ?

“Nói như vậy, hạ giới không có tiên giới tiên khí tồn tại, chỉ cần ta không chủ động tu luyện, hấp thu không đến tiên khí, mệnh phủ cảnh giới sẽ không hội tăng lên, hoàng đình cũng sẽ không sẽ có biến hóa ?” Âm thầm may mắn sau, Hạ Vân Kiệt đột nhiên vang lên một việc, không khỏi mặt lộ vẻ sắc mặt vui mừng hỏi.

Hắn lo lắng nhất chính là bị bắt rời đi hạ giới, cho nên mới bất đắc dĩ đau khổ áp chế cảnh giới. Nhưng nề hà cái này giới bị thiên địa các loại linh khí bao phủ, hắn chẳng sợ không cố ý tu hành, như trước còn là đột phá đến thiên tiên cảnh giới. Bất quá nếu đúng như Vu Hàm lời nói, đột phá đến thiên tiên cũng có một cái ưu việt, thì phải là hạ giới không có tiên khí tồn tại, chỉ cần hắn không chủ động tu luyện, tu vi không đột phá, liền có thể vẫn ở lại hạ giới. Đương nhiên còn cần tiên thiên phù diệp che lấp. Bất quá Hạ Vân Kiệt tối không thiếu, hoàn toàn là tiên thiên phù diệp.

“Theo lý thuyết là như vậy, chính là ngươi là Vu vương thân thể, một khi ngươi đột phá mười đỉnh, trở thành thiên vu, tiên thiên phù diệp đồng dạng che lấp không được khí tức của ngươi, sẽ bị thiên địa pháp tắc sở cảm ứng được.” Vu Hàm truyền thì thầm.

“Mười đỉnh, như thế nào sẽ là mười đỉnh đâu? Ngài ý tứ là, ta bây giờ còn không phải thiên vu?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy sắc mặt đại biến.

Vừa rồi độ thiên kiếp, làm mệnh phủ nguyên thần chuyển vì tiên khí tiên lực khi, trong cơ thể cuối cùng nhất đỉnh vu đỉnh cũng chú cho hoàn mĩ không tỳ vết, tản ra cường đại vô cùng hơi thở, Hạ Vân Kiệt còn tưởng rằng chính mình đã đồng thời trở thành thiên vu.

“Đương nhiên không phải, chẳng lẽ ngươi không phát hiện của ngươi vu lực cũng không có phát sinh chất biến hóa, như trước cùng này nhất giới thiên địa năng lượng tức tức tướng liên sao? Ngươi mới hảo hảo nhìn xem của ngươi đầu óc trung tâm.” Vu Hàm nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy tế nhất thể hội, quả nhiên phát hiện chính mình vu lực cũng không có phát sinh chất biến hóa, không giống trong mệnh phủ lực lượng, nay

đã là tiên gia pháp lực, cùng trước kia chân nguyên pháp lực có chất khác nhau. Không chỉ có như thế, làm Hạ Vân Kiệt đi quan sát chính mình đầu óc khi, cả người lập tức hoàn toàn chấn ở.

Bởi vì ở hắn đầu óc trung tâm, chính huyền một tôn cổ kính, mặt trên có khắc rất nhiều lộ ra thần bí mà từ xưa hơi thở hình vẽ phù văn, mang theo vô tận năm tháng tang thương, vô cùng vương giả uy nghiêm hơi thở đỉnh.

Đúng là Vu vương hạ vũ lưu cho hắn huyết mạch ấn ký. Năm đó mỗi một lần, Hạ Vân Kiệt tu luyện, này huyết mạch ấn ký sẽ gặp ở hắn mi tâm sáng lên, chờ tu luyện sau khi chấm dứt, này ấn ký sẽ gặp chậm rãi biến mất. Hạ Vân Kiệt vẫn nghĩ đến này ấn ký chính là giấu ở huyết mạch bên trong vô hình vật, chỉ có khi hắn tu hành "Vũ vương quyết", mới có thể dẫn động này ấn ký ngưng tụ ở mi tâm, giúp hắn tu luyện. Nhưng chưa từng nghĩ đến, có một ngày, này tôn đỉnh thế nhưng hội chân chính ngưng tụ thành hình, hơn nữa còn huyền phù ở hắn đầu óc bên trong.

"Đây mới là vương đỉnh! Vu vương chi đỉnh. Long sinh cửu tử, còn các bất thành long, huống chi Vu vương sau. Phía trước ngươi bất quá chính là kế thừa vũ vương huyết mạch, tuy có ấn ký, lại không coi là kế thừa Vu vương đế thống. Hiện tại, ngươi mới xem như chân chính vu tộc chi vương. Cho dù vi sư hiện tại ấn quy củ ở ngươi trước mặt cũng muốn cúi đầu xưng thần." Vu Hàm thương lão thanh âm lại ở Hạ Vân Kiệt trong đầu vang lên, lần này lại rõ ràng mang theo một tia khó có thể che dấu kích động.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1547 : Mưu đồ

“Năm đó Vũ vương trên đời, trị hồng hoang đại thủy, thiên địa vạn tộc thề ngôn cộng tôn hắn làm vương. Cho đến sau lại Vũ vương rời đi, loạn thế tiến đến, vu yêu đại chiến, thiên địa băng liệt, tam giáo trọng lập thiên đình, tây phương giáo nhân cơ hội quật khởi. Từ đó sau, ta vu tộc xuống dốc, thiên hạ cũng tái không Vu vương hiệu lệnh. Nay thiên muốn hưng ta vu tộc, rốt cục xuất hiện tân một thế hệ Vu vương. Dưới khắp gầm trời đâu chẳng đất vua, trên mọi bến bờ ai không thần tử. Theo hôm nay khởi, phàm người không nghe ngươi hiệu lệnh giai vì loạn thần tặc tử, đáng sát!” Vu Hàm thanh âm từ run run chuyển vì trang nghiêm trang nghiêm nói.

“Sư tôn, ta tuy là kế thừa Vu vương chân chính y bát, nhưng hôm nay bất đồng ngày xưa, huống hồ từng cái triều đại cũng luôn luôn kết thúc một ngày, nếu Vũ vương đã rời đi, chúng ta sẽ không nếu nói cái gì dưới khắp gầm trời đâu chẳng đất vua, trên mọi bến bờ ai không thần tử linh tinh mà nói.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trầm mặc hồi lâu, sau đó vẻ mặt nghiêm túc nói.

“Hôm nay bất đồng ngày xưa, ngươi không nói lời này, vi sư nhưng thật ra thiếu chút nữa đã quên. Vũ vương nếu đã rời đi, những người đó khẳng định không hy vọng có một cái khác Vũ vương đứng lên, ngươi nếu kế thừa Vu vương đế thống, cho dù ngươi không có đăng đế dã tâm, người khác nhưng cũng sẽ không như vậy cho rằng, cho nên ở thực lực còn không có đạt tới vu tổ hoặc là nói chuẩn giáo chủ phía trước, tuyệt không có thể bại lộ ngươi Vu vương đế thống truyền nhân thân phận. Về phần tương lai ngươi là phủ muốn kế thừa Vũ vương đế thống, hiện tại ngươi cũng không tất nói còn quá sớm, lưu chờ tương lai nói nữa cũng không muộn.” Vu Hàm nghe vậy thanh âm có vẻ phá lệ ngưng trọng, về phần Hạ Vân Kiệt rõ ràng không có đăng đế dã tâm,

hắn tuy rằng không có minh khuyên bảo, hiển nhiên còn là hy vọng tương lai có một ngày Hạ Vân Kiệt có thể giống Hạ Vũ giống nhau đăng đỉnh, trở thành vạn tộc chi vương

Đăng không đăng Vu vương đế vị, thống lĩnh thiên hạ vạn tộc, đó là thực xa xôi địa phương. Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không liền chuyện này cùng Vu Hàm rối rắm, nghe vậy nói:“Là, sư tôn, ta sẽ chú ý.”

Vu Hàm nay cũng hiểu được Hạ Vân Kiệt là người không có dã tâm, nếu không hiện tại sẽ không sẽ là lưu lại tại hạ giới, mà là sớm liền đi theo Cửu U Tố Âm nữ đế phi thăng tiên giới. Cho nên muốn tưởng Hạ Vân Kiệt hay không muốn đăng đế thống việc còn thực xa xôi, phía sau cũng là không nghĩ quá mức miễn cưỡng hắn, nghe vậy nói:“Như thế liền tốt.”

Nói xong, Vu Hàm thần niệm liền lui đi ra ngoài.

“Chúc mừng chưởng giáo!”

“Chúc mừng sư tôn!”

“Chúc mừng ba ba!”

“Không có việc gì là tốt rồi.”

Làm Vu Hàm thần niệm lui ra ngoài khi, Hạ Vân Kiệt mở hai mắt, theo mặt đất chậm rãi đứng lên.

Chúng trưởng lão môn nhân còn có Hạ Trọng Hồi gặp Hạ Vân Kiệt theo mặt đất đứng lên, liền đều ào ào tiến lên đây chúc mừng.

Chỉ có Tần Lam đám người chính là gắt gao cùng hắn mười ngón nắm, trong mắt ẩn ẩn có nước mắt trong suốt phiếm động, nhìn xem Hạ Vân Kiệt trong lòng

không khỏi run lên, hắn không biết làm có một ngày hắn phải rời đi hạ giới khi, hắn lại nên như thế nào cùng này đó nữ nhân yêu hắn công đạo.

“Ta không sao.” Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ Tần Lam đám người mu bàn tay, sau đó lại đối Bành Thiên Võ đám người nói:“Đều đứng lên, trở về đi.”

……

Lại là năm năm đi qua.

Tây hoang giới, Vu sơn.

Vu điện trong vòng, không khí ngưng trọng trung lộ ra một tia kích động, hưng phấn, nhất là bát trưởng lão Lôi Chấn Thiên, Viên Nanh, Hùng Bá đám tính cách tương đối hỏa bạo một ít người lại người người kích động, vẻ hưng phấn dào dạt cho biểu.

“Viên ca, năm năm trước, ta Vu Hàm môn lấy sét đánh không kịp che tai chi thế, vừa mới tấn công cầm gia cùng Nguyên Giác động, đem thế lực khuếch trương đến tổ giới, duy độc còn lại Lăng Tiêu giáo không đánh. Nay năm năm trôi qua, chúng ta Vu Hàm môn thực lực so với năm năm trước lại cường đại rồi không ít, cũng là nên đến cùng Lăng Tiêu giáo tính sổ lúc. Ngươi nói chưởng giáo nhiều năm không triệu tập chúng ta, lần này đột nhiên đem chúng ta tất cả đều triệu tập lại đây, có phải hay không chuẩn bị tấn công Lăng Tiêu giáo đâu?” Đại điện dưới, Hùng Bá thấp giọng hỏi Viên Nanh, trong mắt tất cả đều là hưng phấn chờ mong sắc.

“Việc này chưởng giáo đều có định đoạt, dùng ngươi đoán mò đoán sao?” Viên Nanh trừng mắt nhìn Hùng Bá liếc mắt một cái nói. Nhiều năm đi qua, Viên Nanh tính tình cũng là bị trước kia trầm ổn rất nhiều.

“Hắc hắc, này không phải ta Hùng Bá tay ngứa ngáy sao? Hơn nữa, có thù không báo không phải là quân tử, Lăng Tiêu giáo năm đó khá vậy là công đánh ta Vu Hàm môn thủ phạm chính chi nhất, không đạo lý thả lại hắn không đánh. Người không biết, còn tưởng rằng chúng ta bắt nạt kẻ yếu, sợ Lăng Tiêu giáo đâu. Hơn nữa, chẳng lẽ viên ca ngươi sẽ không muốn đi tấn công Lăng Tiêu giáo sao?” Hùng Bá cười nói.

Viên Nanh bị Hùng Bá trạc trúng tâm tư, rốt cục nhịn không được lộ ra tâm viên ý mã, hắc hắc cười lấy tay gãi gãi quai hàm.

Bất quá theo sát sau Viên Nanh lập tức liền buông xuống tay, lộ ra vẻ mặt trang nghiêm trang nghiêm biểu tình, hai mắt tràn ngập sùng bái kính sợ nhìn phía ngai vàng.

Hùng Bá cũng đồng dạng như thế.

Bởi vì chưởng giáo Hạ Vân Kiệt đến.

“Bái kiến chưởng giáo.” Mọi người cung kính chắp tay thi lễ hành lễ, Hạ Vân Kiệt thấy thế hơi hơi đáp lễ lại, sau đó ở chưởng giáo vị trí thượng ngồi xuống.

“Hôm nay bản tôn triệu tập các vị, nghĩ đến rất nhiều người đã đoán được. Đúng vậy, là đến cùng Lăng Tiêu giáo tính sổ lúc.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt bình tĩnh nói.

Bất quá hắn này một câu cũng là một hòn đá làm cho tầng tầng nước gợn sóng, phía dưới lập tức sôi trào lên.

“Bất quá, lúc này đây tấn công Lăng Tiêu giáo lại cùng lần trước tấn công Ba gia cùng Nguyên Giác động bất đồng. Lần này chúng ta không phải muốn tiêu diệt Lăng Tiêu giáo, mà là muốn đem Lăng Tiêu giáo hoàn toàn thu phục, bởi vì Lăng Tiêu giáo lai lịch phi thường đặc

thù……” Hạ Vân Kiệt chờ tâm tình mọi người hơi chút khôi phục bình tĩnh sau, chậm rãi đem Lăng Tiêu giáo lai lịch, còn có kế hoạch của hắn nhất nhất kể lại nói cho mọi người nghe.

Mọi người nghe xong sau, toàn bộ vu điện lâm vào thật lâu yên tĩnh, bọn họ trong ngực cao thấp phập phồng, biểu hiện bọn họ nội tâm không bình tĩnh.

Hồi lâu, khi bọn hắn hoàn toàn tiêu hóa Hạ Vân Kiệt mà nói, bình phục tâm tình sau, mọi người nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt đều tràn ngập vô tận cuồng nhiệt sùng bái cùng kính sợ.

Bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới, khi bọn hắn còn tại vì Vu Hàm môn quật khởi mà hoan hô kích động, khi bọn hắn còn tại mặc sức tưởng tượng Vu Hàm môn như thế nào đứng ngạo nghễ uy chấn ba ngàn giới khi, bọn họ chưởng giáo đã bắt đầu tìm cách nổi lên như thế nào mượn Lăng Tiêu giáo này tuyến ở tiên giới dừng chân sự tình.

Đây là loại nào thấy xa cùng cơ trí! Đây là loại nào đảm phách cùng tự tin!

Giờ này khắc này ở bọn họ trong lòng, toàn bộ ba ngàn giới cũng chỉ có bọn họ chưởng giáo mới vừa có bực này thấy xa, bực này đảm phách, còn tại hạ giới khi, liền dám mưu đồ tiên giới sự tình!

“Việc này không phải là nhỏ, tuyệt không có thể ra một tia sơ suất, càng không thể lộ ra nửa điểm tiếng gió đi ra ngoài, làm cho ngoại giới thế lực biết được. Chờ thời gian lâu dài, sở hữu Lăng Tiêu giáo đệ tử đã cũng là ta Vu Hàm môn đệ tử, sẽ thấy cũng không sơ hở có thể tìm ra, nay lại còn cần thận trọng tái thận trọng.” Hạ Vân Kiệt thần sắc ngưng trọng nghiêm túc nói.

“Đệ tử hiểu được, hết thảy đều nghe chưởng giáo mệnh lệnh.” Mọi người nghe vậy tất cả đều vẻ mặt nghiêm túc trả lời, tâm tình mênh mông mà khẩn trương.

Bởi vì hiện tại bọn họ muốn mưu đồ không phải Lăng Tiêu giáo, mà là tương lai tiên giới sự tình.

“Hảo, hiện tại chúng ta bắt đầu trao đổi kể lại tiến công kế hoạch, bản tôn lần này cũng sẽ tham dự đối Lăng Tiêu giáo tiến công.” Hạ Vân Kiệt thấy thế, gật gật đầu lại lần nữa mở miệng nói.

Mọi người nghe nói chưởng giáo cũng đem tự thân xuất mã, người người trong đầu không khỏi một trận lẫm liệt. Tấn công Ba gia cùng Nguyên Giác động khi, chưởng giáo ngay cả mọi người không ở Vu sơn tọa trấn, mà lần này lại muốn đích thân xuất mã, cũng tham dự tiến công, có thể nghĩ chưởng giáo đối Lăng Tiêu giáo coi trọng, là tuyệt đối không cho phép xuất hiện gì sai lầm.

Đối với thảo luận, Hạ Vân Kiệt này chưởng giáo phi thường dân chủ, tuyệt không làm cái gì không bán hai giá, cho nên làm Hạ Vân Kiệt nói tự mình muốn tham dự tiến công sau, trong lòng mọi người đầu tuy rằng đều một trận lẫm liệt, nhưng sau cũng là mọi thuyết xôn xao, mỗi người phát biểu ý kiến của mình, kịch liệt thảo luận.

Chương 1548 : Tập kích ban đêm

Hạo Thiên giới, mười đại bát phẩm giới chi nhất, địa vực vô cùng mở mang, này thượng khắp nơi thế lực lâm lập, cường giả như mây.

Trong đó khắp nơi thế lực trung, lấy Lăng Tiêu giáo thế lực cường đại nhất, lịch sử nhất từ xưa. Từng ở thật lâu trước kia, nhất thống quá Hạo Thiên giới, là Hạo Thiên giới chân chính bá chủ. Chính là trải qua lịch sử chìm nổi, nay Lăng Tiêu giáo cũng đã không bằng ngày xưa huy hoàng, nhưng như trước là Hạo Thiên giới thế lực lớn nhất một phương bá chủ chi nhất, chặt chẽ chiếm cứ Hạo Thiên giới trung ương địa vực mấy tỷ dặm phạm vi, không có thế lực có thể bối rối.

Này không chỉ có bởi vì Lăng Tiêu giáo bản thân thực lực cường đại, giáo trung cường giả như mây, càng bởi vì Lăng Tiêu giáo truyền thừa xa lâu, sơn môn tồn tại rất nhiều lợi hại cấm chế trận pháp, không có ba năm lần thực lực cùng Lăng Tiêu giáo căn bản đừng nghĩ công tiến Lăng Tiêu giáo.

Cũng đang là vì như vậy, lịch sử trung, Lăng Tiêu giáo trải qua nhiều lần xuống dốc, cuối cùng còn là sừng sững ở Hạo Thiên giới, trở thành Hạo Thiên giới bất diệt truyền thuyết.

Cũng đang là vì như vậy, năm năm trước, làm tổ giới truyền đến Ba gia cùng Nguyên Giác động bị Vu Hàm môn tiêu diệt kinh thiên tin tức khi, Lăng Tiêu giáo cao thấp tuy rằng cũng một lần lâm vào kinh hoảng bên trong, nhưng là rất nhanh liền khôi phục bình tĩnh.

Bởi vì bọn họ tin tưởng vững chắc, chẳng sợ Vu Hàm môn hiện tại có được tiêu diệt Ba gia cùng Nguyên Giác động cường đại thực lực, nhưng như trước không thể

công phá Lăng Tiêu giáo sơn môn.

Bởi vì ở dài dòng Lăng Tiêu giáo lịch sử, bọn họ từng đối mặt quá địch nhân so với Vu Hàm môn còn mạnh hơn rất nhiều, nhưng cuối cùng bọn họ đồ sộ sừng sững không ngã. Lúc này đây cũng sẽ không ngoại lệ.

Không chỉ có Lăng Tiêu giáo như vậy cho rằng, kỳ thật ba ngàn giới khắp nơi thế lực cũng đều như vậy cho rằng.

Mà ở Vu Hàm môn tiêu diệt Ba gia cùng Nguyên Giác động sau, sẽ thấy cũng không có đối Lăng Tiêu giáo áp dụng gì hành động, tựa hồ cũng chứng minh rồi bọn họ đoán rằng.

Bởi vì hiển nhiên Vu Hàm môn đồng dạng không nhận là chính mình có thực lực tấn công hạ Lăng Tiêu giáo.

Chính là sự tình luôn luôn ngoại lệ thời điểm, gì một giáo phái cũng không khả năng vĩnh không chừng mực truyền thừa đi xuống, luôn luôn nó diệt vong một ngày. Nếu Lăng Tiêu giáo biết nay Vu Hàm môn đã có gần bốn trăm danh thiên tiên, này còn là không tính hắc thủy giới huyền xà quốc nhân mã, nếu Lăng Tiêu giáo biết Vu Hàm môn chưởng giáo chân chính thực lực kỳ thật đã đạt tới kim tiên, nếu Lăng Tiêu giáo còn biết, kia sáng lập Vu Hàm môn thủy tổ còn sống hơn nữa ngay tại hạ giới Vu Hàm môn trung, như vậy bọn họ liền tuyệt đối sẽ không còn cho rằng lúc này đây đối mặt như vậy cường đại địch nhân, bọn họ còn có thể vượt qua này một kiếp nạn.

Bởi vì này căn bản là không nên tồn tại cho hạ giới, cũng không phải hạ giới gì thế lực có khả năng chống lại cường đại địch nhân.

Đêm im ắng, vạn lại yên tĩnh.

Một tòa rộng rãi vô cùng cung điện, kim quang vạn trượng, trống rỗng huyền phù ở đàn sơn phía trên, tựa như vương giả quan sát này phiến bị hắc ám bao phủ đại địa.

Cung điện dưới, vô số điều mắt thường không thể nhận ra cấm chế giống như một điều điều thô to xích liên tiếp cung điện cùng đại địa, tản ra làm cho người ta tâm thần rung chuyển uy hiếp.

“Thì phải là Lăng Tiêu giáo, quả nhiên không đơn giản.” Nơi xa một đoàn mây đen bay tới, che khuất ánh trăng, trong mây đen một nam tử nhìn xa kia huyền phù ở đàn sơn phía trên rộng lớn cung điện, thâm thúy mắt trung phiếm thán phục còn có nồng đậm hàn ý.

Nam tử phía sau, chỉnh tề đứng một ngàn người.

Một ngàn người, điểm ấy số người, đối với cường đại như Lăng Tiêu giáo như vậy đại giáo cơ hồ hoàn toàn có thể xem nhẹ con số, tạp đến nhân đôi trung chỉ sợ ngay cả cái bọt nước cũng không hội tiên khởi. Nhưng nếu lúc này Lăng Tiêu giáo chưởng giáo phát hiện trước mắt này một ngàn nhân đang ở nhìn trộm bọn họ sơn môn mà nói, khẳng định hội sợ tới mức lập tức lạp vang cảnh báo, toàn diện khởi động hộ sơn trận pháp cấm chế.

Bởi vì này một ngàn người không chỉ có có ba trăm tám mươi danh thiên tiên, hơn nữa còn lại cũng tất cả đều là cử hà hậu kỳ cảnh giới, chỉ kém một bước liền có thể độ thiên kiếp thành tựu thiên tiên vị tu sĩ.

Như vậy một chi đội ngũ, chẳng sợ chỉ có một ngàn người, cũng là đủ hủy diệt Lăng Tiêu giáo, đương nhiên điều kiện tiên quyết là Lăng Tiêu giáo không có thượng cổ thời đại lưu truyền tới nay hộ sơn trận pháp cấm chế.

“Không đơn giản lại như thế nào, nếu không phải sư tôn ngài không nghĩ khiến cho kinh động, chúng ta làm theo có thể giống quét ngang Ba gia cùng Nguyên Giác động giống nhau, trực tiếp quét ngang này Lăng Tiêu giáo.” Có nửa đen nửa hồng tóc dài, thân hình có vẻ so với trước kia càng phát ra khôi ngô bưu hãn, lộ ra một cỗ không giận tự uy Thủy Dịch Thiên, mắt lộ ra một chút khinh miệt sắc nói.

Lần trước tấn công Ba gia cùng Nguyên Giác động, là quang minh chính đại tấn công, cho nên Thủy Dịch Thiên cũng không có tham dự. Mà lúc này đây, vốn là không chuẩn bị làm cho ngoại giới biết được, hơn nữa cũng cần cao thủ chân chính tương trợ, cho nên Thủy Dịch Thiên vị này giấu ở chỗ tối Vu Hàm môn chưởng giáo đệ tử cũng xuất động.

“Có phải hay không bản sự cao, là có thể không đem thiên hạ anh hùng để vào mắt ? Lăng Tiêu giáo có thể sừng sững Hạo Thiên giới vô cùng năm tháng, nếu giống ngươi nói dễ dàng như vậy bị quét ngang, đã sớm bị quét ngang, lại sao lại đợi cho ngươi tới?” Hạ Vân Kiệt hồi đầu bất mãn nhìn Thủy Dịch Thiên liếc mắt một cái, âm thanh lạnh lùng nói.

“Đệ tử không dám!” Gặp Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ bất mãn sắc, bởi vì tu vi từ từ tăng trưởng mà lòng tự tin tăng vọt Thủy Dịch Thiên nhất thời sợ tới mức sắc mặt đều trắng, vội vàng quỳ xuống đất, nơm nớp lo sợ nói.

Đối với Hạ Vân Kiệt, Thủy Dịch Thiên là phát ra từ linh hồn ở chỗ sâu trong kính sợ, cho nên chẳng sợ hắn tu vi lại cao, nhìn thấy Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ bất mãn sắc, cũng là sợ tới mức quá sức.

“Nhớ kỹ sơn ngoại hữu sơn, nhân ngoại hữu nhân. Năm đó vu yêu nhị tộc loại nào huy hoàng cường đại, nhưng còn bây giờ thì sao? Cho nên ngươi nếu thiên phú dị

bẩm, đã làm càng thêm quý trọng này thiên phú dị bẩm, vạn không thể tự mãn. Nếu không của ngươi thành tựu cũng sẽ hữu hạn.” Hạ Vân Kiệt gặp Thủy Dịch Thiên mặt lộ vẻ chiến căng sắc, thế này mới thu hồi bất mãn ánh mắt, lời nói thấm thía nói.

Lấy Thủy Dịch Thiên hiện tại thực lực, cho dù Lăng Tiêu giáo đại trưởng lão Diệp Thiên Kình, đối mặt hắn, cũng chỉ có nhất đối mặt đã bị trấn sát phân. Như vậy thực lực, như vậy thiên phú, tại hạ giới quả thật có tự phụ kiêu ngạo tư bản, nhưng Hạ Vân Kiệt thân là sư phụ lại quyết không hứa Thủy Dịch Thiên mình bành trướng.

“Đệ tử nhất định nhớ kỹ sư tôn dạy bảo, không những dám kiêu ngạo tự mãn.” Thủy Dịch Thiên vẻ mặt trang nghiêm nói.

“Các ngươi cũng làm như thế, đừng tưởng rằng ta Vu Hàm môn hiện tại cường đại rồi, liền tự cao tự đại, nếu thật sự là như thế, luôn luôn thiên ta Vu Hàm môn sẽ có họa diệt môn.” Hạ Vân Kiệt ánh mắt lại chậm rãi đảo qua Bành Thiên Võ đám người.

“Đệ tử nhất định nhớ kỹ chưởng giáo dạy bảo.” Bành Thiên Võ đám người nghe vậy cũng đều vẻ mặt trang nghiêm nói.

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, không nói cái gì nữa, mà là lại nhìn xa kia trống rỗng huyền phù ở đàn sơn phía trên rộng rãi cung điện, thần niệm cũng đã tham nhập bất tử giới, cùng Vu Hàm trao đổi nói:“Sư tôn, ngài xem này trận pháp cấm chế chúng ta có thể thần không biết quỷ không hay tiến vào sao?”

“Lăng Tiêu giáo này hộ sơn trận pháp tên là thập thiên cửu địa tuyệt sát đại trận, là thượng cổ thời đại lợi hại trận pháp. Này trận pháp nếu là đầy đủ, nếu là Ngọc Đế tự mình chủ trận, đừng nói thần không biết quỷ không

hay tiến nhập, chỉ sợ vi sư cũng không dám xâm nhập. Bất quá hiện tại thôi, này trận pháp ngay cả thập thiên cửu địa tuyệt sát đại trận không trọn vẹn một góc đều không tính là, chủ trận đỉnh thiên cũng liền tiên đan kì thiên tiên, có vi sư chỉ điểm ngươi, muốn thần không biết quỷ không hay tiến vào lại có khách khí?” Vu Hàm nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1549 : Ngươi là ai?

Vu Hàm là thượng cổ đại vu, ở hắn lấy thân xác mở mang tiểu thế giới, đem bất tử thần sơn che dấu khi, lại đạt tới vu tổ cảnh giới, đã là cùng vu tổ sóng vai khủng bố nhân vật. Lời hắn nói, Hạ Vân Kiệt tự nhiên rất tin không nghi ngờ.

“Kia làm phiền sư tôn.” Hạ Vân Kiệt truyền một đạo thần niệm cấp Vu Hàm, sau đó mới đối Địch Vân Khởi nói:“Đợi lát nữa vi sư truyền tin cho ngươi khi, ngươi liền lập tức dẫn dắt nhân mã phát động điên đảo Càn Khôn lưỡng nghi man thiên trận, che lấp này phiến thiên địa, không cho ngườin nhìn trộm đến này phiến thiên địa lý động tĩnh.”

“Đệ tử lĩnh mệnh!” Địch Vân Khởi tiến lên quỳ một gối xuống, nghiêm nghị lĩnh mệnh.

“Mười hai trưởng lão nghe lệnh, chờ Địch Vân Khởi nhất phát động điên đảo Càn Khôn lưỡng nghi man thiên trận, các ngươi liền phát động thập nhị đô thiên vu tổ đại trận, không thể thả một người chạy mất.” Hạ Vân Kiệt lại nói.

“Đệ tử lĩnh mệnh!” Mười hai vị trưởng lão cũng đồng dạng tiến lên quỳ một gối xuống lĩnh mệnh.

Mười hai vị trưởng lão trung, đến từ địa cầu bốn vị trưởng lão như trước là thực lực yếu nhất. Bất quá bọn họ bốn người đều là thiên phú hơn người hạng người, lại mỗi ngày ở trong vu điện tu luyện, ngày đêm chịu vu tổ Hậu Nghệ huyết khí tẩy rửa rèn luyện, vài chục năm tu luyện xuống dưới, tiến bộ cũng là phi thường mau. Hơn nữa Phùng Văn Bác, ở vu y chi đạo có xông ra thiên phú, chính hắn thân mình cũng say mê phương diện này, thâm ở thượng cổ vốn là là tối phụ nổi danh vu

y Vu Hàm thích, cho nên Vu Hàm cố ý thông qua Hạ Vân Kiệt cho Phùng Văn Bác rất nhiều ở vu y chi đạo mặt trên chỉ điểm.

Vu Hàm kia nhưng là thượng cổ sánh vai vu tổ đại nhân vật, hắn tự mình thông qua Hạ Vân Kiệt cấp Phùng Văn Bác thỉnh thoảng chỉ điểm, kia còn rất cao! Cho nên Phùng Văn Bác nguyên bản là bốn người tu vi thấp nhất, thậm chí có thể nói là vừa khởi bước không lâu thái điểu, nay mấy chục qua tuổi đi, thế nhưng vượt qua Lý Thanh Hồng ba người, cùng bọn họ cùng nhau trở thành địa vu cửu đỉnh vu tu.

Tuy rằng như vậy tu vi cùng Bành Thiên Võ đám người so sánh với còn kém một mảng lớn, nhưng đã có thể theo chân bọn họ phối hợp miễn cưỡng bày ra thượng cổ thời đại tối tiếng tăm lừng lẫy thập nhị đô thiên vu tổ đại trận.

Đương nhiên này thập nhị đô thiên vu tổ đại trận là không trọn vẹn, là Hạ Vân Kiệt từ Đế Giang cùng Hậu Nghệ hai vị vu tổ còn có Vu vương một ít truyền thừa trở lại như cũ một bộ phận thập nhị đô thiên vu tổ đại trận, lại kinh Vu Hàm vị này thượng cổ đại vu cân nhắc hoàn thiện một ít mà cuối cùng thành hình.

Có thể nghĩ, này thập nhị đô thiên vu tổ đại trận tuy rằng như trước là không trọn vẹn, nhưng một khi chờ Lý Thanh Hồng đám người cũng đột phá đến thiên vu cảnh giới, từ mười hai vị thiên vu toàn lực bày ra, đừng nói thiên tiên tiến nhập trong đó căn bản không thể chạy mất, cho dù huyền tiên vào bên trong, chỉ sợ cũng muốn cửu tử nhất sinh.

Huyền tiên hơi thở, đó là tiên thiên phù diệp sở không thể che lấp, cho nên hạ giới, có thể tồn tại tối cao cấp tiên nhân cũng liền thiên tiên. Đương nhiên Hạ Vân Kiệt là cái ngoại lệ, giống lúc trước Di Lặc phân thân đồng

dạng cũng là cái ngoại lệ, hắn có nhất lũ tiên thiên chi khí che lấp.

Này cũng ý nghĩa, chỉ cần này không trọn vẹn thập nhị đô thiên vu tổ đại trận truyền thừa đi xuống, Vu Hàm môn tại hạ giới đem vững như bàn thạch, không người có thể lay động, tựa như từng Lăng Tiêu giáo giống nhau. Đương nhiên điều kiện tiên quyết là không thể ra hiện tượng Hạ Vân Kiệt như vậy không hợp thường quy nhân vật.

Bành Thiên Võ đám người lĩnh mệnh sau, Hạ Vân Kiệt liền không hề chần chờ, cùng Vu Hàm lấy được liên hệ, liền ở hắn chỉ điểm hạ, dẫn một đám thu liễm hơi thở môn nhân đệ tử, một đường hướng Lăng Tiêu giáo sơn môn mà đi.

Càng tiếp cận Lăng Tiêu giáo sơn môn, mọi người càng phát ra rõ ràng cảm giác được kia trống rỗng huyền phù ở đàn sơn phía trên Lăng Tiêu điện rộng lớn cùng uy nghiêm, hộ sơn đại trận sở phát ra uy hiếp.

Kia hộ sơn đại trận tuy rằng không có chân chính khởi động, nhưng tất cả mọi người đã cảm thấy từng đợt da đầu run lên, thậm chí trực giác nói cho bọn họ, một khi hộ sơn đại trận khởi động, chẳng sợ bọn họ là thiên tiên cảnh cường giả, một khi cường công, chỉ sợ cũng là tự tìm tử lộ. Thậm chí ngay cả Thủy Dịch Thiên như vậy cường giả, lúc này cũng đều âm thầm cảm thấy một trận kinh hãi đảm khiêu, khắc sâu cảm nhận được Hạ Vân Kiệt phía trước dạy bảo.

Chỉ có Hạ Vân Kiệt lòng yên tĩnh như nước, không chỉ có là vì hắn trong lòng biết rõ ràng có Vu Hàm hỗ trợ phá trận mà vào, tuyệt đối không thể có thể xuất hiện gì sai lầm, cũng bởi vì hắn tự thân thực lực chân chính vốn là tương đương cho kim tiên kì cường giả.

Kim tiên, kia nhưng là ở tiên giới đều tuyệt đối được cho một phương cường giả nhân vật. Nếu Hạ Vân Kiệt thi triển ra thực lực chân chính, chỉ bằng này tàn phá, chính là thiên tiên chủ trì trận pháp, lại há có thể đối hắn tạo thành thương tổn, hắn trực tiếp liền có thể quét ngang này trận pháp.

Ở Vu Hàm chỉ điểm hạ, Hạ Vân Kiệt mang theo đoàn người quả nhiên không có xúc động gì trận pháp cấm chế, thần không biết quỷ không hay xuyên qua bọn họ trận pháp cấm chế, đi tới Lăng Tiêu giáo bên trong vùng.

“Giữ nguyên kế hoạch, trước tìm được Diệp Thiên Kình, cũng khống chế hắn.” Hạ Vân Kiệt âm thanh lạnh lùng nói.

Nói xong, Hạ Vân Kiệt có thể so với kim tiên thần niệm trong nháy mắt đảo qua tận trời sơn, sau đó tập trung một tòa thẳng sáp cao trên mây, ở Lăng Tiêu điện phía tây, có một cái kim kiều liên tiếp Lăng Tiêu điện cự phong.

Nếu đã tập trung, Hạ Vân Kiệt cũng sẽ không tái chần chờ, trực tiếp liền hướng kia tòa cự phong một bước khóa đi qua.

Theo Hạ Vân Kiệt vào đều là thiên tiên hoặc là thiên vu cường giả, số người cũng không nhiều, chỉ có ba trăm người tới. Người khác, đều lưu tại bên ngoài, phối hợp bố trí đại trận, phòng hộ ngoài ý muốn phát sinh.

Số người không nhiều lắm, lại hơn nữa Hạ Vân Kiệt đám người hiện tại vị trí là Lăng Tiêu giáo bên trong, Lăng Tiêu giáo nhân căn bản sẽ không nghĩ đến thế nhưng sẽ có ngoại nhân ăn mặc quá trận pháp cấm chế đi vào nơi này, cho nên căn bản là không ai chú ý tới bọn họ.

Cự phong một chỗ u tĩnh nơi, đang ở tĩnh tọa suy nghĩ trung Lăng Tiêu giáo đại trưởng lão Diệp Thiên Kình đột nhiên cảm thấy chung quanh một tia dị thường năng lượng dao động, mạnh mở mắt.

“Diệp trưởng lão, biệt lai vô dạng a?” Diệp Thiên Kình vừa mới mở to mắt, trước mắt đột nhiên xuất hiện một quen thuộc gương mặt, còn có này khác một ít xa lạ gương mặt.

“Ngao Thiên! Ngươi như thế nào sẽ xuất hiện ở trong này?” Diệp Thiên Kình sắc mặt đột nhiên biến, đồng thời toàn thân pháp lực điên cuồng vận chuyển đứng lên, tiên thiên phù văn nháy mắt hướng đỉnh mà ra.

“Diệp trưởng lão, bản tôn khuyên ngươi ai cũng muốn hành động thiếu suy nghĩ, nếu không ngươi tất lập tức chết. Nghĩ đến Diệp trưởng lão trải qua vô số gian khổ mới vừa có hôm nay như vậy thành tựu, khẳng định không muốn như vậy chết đi.” Diệp Thiên Kình vừa mới phát động pháp lực, tiên thiên phù văn vừa mới hướng đỉnh mà ra, một đạo thản nhiên thanh âm không vội không chậm chạp vang lên, một cỗ vô hình mà rất lớn uy nghiêm nháy mắt bao phủ ở Diệp Thiên Kình, thế nhưng khiến cho hắn điên cuồng chuyển động pháp lực nháy mắt giống như đã bị đại sơn trấn áp, thế nhưng rốt cuộc không thể bùng nổ.

“Ngươi là ai?” Diệp Thiên Kình nhất thời kinh hô ra lời, nhìn phía kia sân vắng lững thững đi tới áo xanh nam tử, trong mắt tràn đầy kinh hãi vạn phần sắc.

Phải biết rằng, Diệp Thiên Kình nhưng là Lăng Tiêu giáo đại trưởng lão, cảnh giới đã là tiên lộ hậu kỳ, pháp lực sâu không lường được, nhưng hôm nay kia áo xanh nam nhân cũng là cái gì cũng chưa làm, chính là hướng hắn chậm rãi đi tới, thế nhưng ép tới hắn cả người pháp lực đều không thể bộc phát ra đến.

Đây là loại nào thực lực khủng bố!

“Diệp trưởng lão thật đúng là quý nhân hay quên việc a! Năm đó bản tôn còn từng hảo ý làm cho bản tôn đồ đệ Ngao Thiên thả ngươi một con ngựa đâu.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1550 : Múa búa trước cửa Lỗ Ban

“Ngươi là Ngao Thiên sư phụ! Ngươi là Vu Hàm môn chưởng giáo!” Diệp Thiên Kình nhìn Hạ Vân Kiệt, cả người mạnh chấn động, kinh hô ra tiếng nói.

“Đúng vậy, bản tôn chính là Vu Hàm môn chưởng giáo Hạ Vân Kiệt, xem ra Diệp trưởng lão đối năm đó chuyện đó trí nhớ khắc sâu a!” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói, sau đó tự cố tự tìm trương Ngọc Thạch ghế dựa ngồi xuống, giống như nơi này là hắn sau hoa viên, nhà của hắn giống nhau, căn bản không phải ở Lăng Tiêu giáo bên trong trọng địa.

“Ngươi muốn thế nào?” Diệp Thiên Kình nhìn Hạ Vân Kiệt không có sợ hãi bộ dáng, sắc mặt tái nhợt mà lại khó coi.

“Không nghĩ thế nào, chính là tưởng trợ Diệp trưởng lão đi lên Lăng Tiêu giáo chưởng giáo ngai vàng.” Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng bâng quơ nói.

“Ngươi tưởng khống chế ta Lăng Tiêu giáo, điều đó không có khả năng, ngươi đừng hy vọng hão huyền.” Diệp Thiên Kình nghe vậy mắt ở chỗ sâu trong lóe ra một tia dị động, bất quá theo sát sau liền lập tức mặt lộ vẻ vẻ châm chọc nói.

“Cùng người thông minh nói chuyện quả nhiên dùng ít sức. Bất quá bản tôn có phải hay không hy vọng hão huyền, này không cần ngươi quan tâm. Ngươi hiện tại chỉ cần biết, ngươi căn bản không có lựa chọn đường sống.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy, sắc mặt hơi hơi trầm xuống nói.

“Hạ chưởng giáo, lão phu thừa nhận xa xa xem nhẹ các

ngươi Vu Hàm môn thực lực, cũng vạn vạn không nghĩ tới các ngươi thế nhưng có thể ở không xúc động ta Lăng Tiêu giáo trận pháp cấm chế điều kiện tiên quyết hạ, tiến vào đến nơi đây đến. Nhưng các ngươi nếu nghĩ đến như vậy là có thể nắm trong tay ta Lăng Tiêu giáo, vậy mười phần sai. Ta Lăng Tiêu giáo không chỉ có riêng chỉ có ta như vậy một vị trưởng lão? Hơn nữa chúng ta chưởng giáo, còn có một vị thái thượng trưởng lão đều là tiên đan kì cường giả. Oan gia nên giải không nên kết, các ngươi nếu hiện tại rời khỏi ta Lăng Tiêu giáo, ta tuyệt đối không la lên, hơn nữa sau cũng khẳng định dâng hậu lễ vì năm đó mạo phạm việc xin lỗi.” Diệp Thiên Kình trầm giọng nói, đã trải qua mới đầu kinh hoảng, Diệp Thiên Kình dần dần khôi phục một tia bình tĩnh.

Dù sao hắn nhưng là Lăng Tiêu giáo đại trưởng lão, này cả đời còn là trải qua quá rất nhiều đại trường hợp cùng hung hiểm.

“Xem ra, nếu bản tôn không hiện lộ một ít bản sự, Diệp trưởng lão là sẽ không cam tâm tình nguyện nghe theo bản tôn điều lệnh. Cũng thế, bản tôn khiến cho ngươi thần phục tâm phục khẩu phục. Ngươi lại che ngươi chỗ đỉnh núi này, làm cho bản tôn vị này đệ tử đi theo ngươi hai chiêu, ngươi nếu có thể khiêng quá hắn hai chiêu, bản tôn quay đầu bước đi.” Hạ Vân Kiệt chỉ chỉ Thủy Dịch Thiên nói.

Diệp Thiên Kình nghe vậy là lại khiếp sợ vừa vui sướng.

Khiếp sợ là, Hạ Vân Kiệt thế nhưng có như vậy cường đại tự tin, bằng môn hạ một vị đệ tử liền dám khen hạ như thế cửa biển, có thể thấy được thực lực của hắn tuyệt đối cực kì khủng bố.

Vui mừng là, Diệp Thiên Kình nói như thế nào cũng là tiên lộ hậu kỳ thiên tiên, cho dù Hạ Vân Kiệt lại cường

đại, hắn cũng tuyệt không khẳng tin tưởng chính mình thế nhưng ngay cả hắn một vị đệ tử hai chiêu đều khiêng không được.

“Hảo, quân tử nhất ngôn khoái mã nhất tiên! Ta cái này mở ra ta này ngọn núi cấm chế, tuyệt đối sẽ không quấy nhiễu đến những người khác.” Diệp Thiên Kình nói.

Nói xong Diệp Thiên Kình liền khởi động chỗ đỉnh núi này cấm chế, phong bế chính mình tu luyện chỗ đỉnh núi này, nhưng thật ra không dám làm nửa điểm tay chân.

Diệp Thiên Kình sở dĩ không dám làm tay chân, một phương diện hắn là kiêng kị Hạ Vân Kiệt thực lực, biết đối phương nếu có thể thần không biết quỷ không hay tiến vào đến nơi đây, chính mình nếu gian lận tuyệt đối trốn bất quá Hạ Vân Kiệt hoả nhãn kim tinh, mặt khác một phương diện, cũng là hắn đối thực lực của chính mình tự tin. Nói như thế nào hắn cũng là Lăng Tiêu giáo đại trưởng lão, nếu ngay cả người ta đệ tử hai chiêu đều khiêng không được, kia thật muốn nháo mở, đừng nói chính mình tuyệt đối khó thoát khỏi một mạng, Lăng Tiêu giáo cũng tuyệt đối khó thoát khỏi họa diệt môn.

“Diệp trưởng lão, toàn lực thi triển của ngươi tối cường nhất kích đi!” Gặp Diệp Thiên Kình khởi động ngọn núi trận pháp cấm chế, Thủy Dịch Thiên hướng hắn nhếch miệng cười, lộ ra trắng bệch răng nanh nói.

“Hảo!” Diệp Thiên Kình phía sau tự nhiên sẽ không theo Thủy Dịch Thiên khách khí, lập tức tế ra hắn liệt diễm hỏa cầm phiến, tiên thiên phù diệp huyền phù lên đỉnh đầu, sau đó toàn thân tiên gia pháp lực đột nhiên vận chuyển, đối với Thủy Dịch Thiên liền hung hăng phiến đi qua.

Này liệt diễm hỏa cầm phiến chính là một kiện không sai tiên khí, này nhất phiến, nhất thời một chích cả người

thiêu đốt hừng hực liệt hỏa hung cầm đối với Thủy Dịch Thiên chụp mồi mà đi.

Kia lửa cháy cũng không biết là cái gì hỏa diễm, tản ra cực kì khủng bố độ ấm, khiến cho này phiến thiên địa không khí tựa hồ đều nháy mắt bị điểm đốt.

“Ở bổn hoàng trước mặt chơi lửa, ngươi còn nộn lắm!” Gặp Diệp Thiên Kình dĩ nhiên là lấy hỏa đến công kích chính mình, Thủy Dịch Thiên không khỏi nở nụ cười.

Hắn nhưng là tổ long chi nhất chúc long huyết mạch hậu duệ, tục truyền năm đó hắn thủy tổ chúc long, chỉ cần một hơi thở, toàn bộ thiên địa đều biến thành nắng hè chói chang ngày mùa hè, có thể nghĩ, hắn trong cơ thể hỏa nguyên lực có bao nhiêu khủng bố. Ngoạn hỏa năng lực, ở thượng cổ thời đại, trừ bỏ vu tổ Chúc Dung, tứ phương thần thú chi nhất Chu Tước còn có thượng cổ yêu tổ tam túc kim ô, chỉ sợ cũng rốt cuộc không có người có thể cùng hắn sánh vai.

Thủy Dịch Thiên nếu được chúc long huyết mạch truyền thừa, luận khống hỏa năng lực, toàn bộ ba ngàn giới lại có ai có thể cùng hắn so sánh với?

Hiện tại Diệp Thiên Kình lại ở trước mặt hắn dùng lửa, kia căn bản chính là múa búa trước cửa Lỗ Ban, tự tìm nhục nhã.

Khinh thường đắc ý cười, Thủy Dịch Thiên đối với kia hướng hắn mạnh chụp mồi mà đến hỏa cầm mạnh mở ra miệng, sau đó mạnh nhất hấp.

Kia hỏa cầm thế nhưng bị hắn như cá voi hấp thủy bình thường, một ngụm cấp hít đi vào.

“Thích! Diệp trưởng lão, lại đến, lại đến.” Đem hỏa cầm hút vào mồm to sau, Thủy Dịch Thiên vẻ mặt sảng khoái

cùng ý do chưa hết hướng Diệp Thiên Kình câu thủ nói.

Diệp Thiên Kình gặp Thủy Dịch Thiên thế nhưng một ngụm liền đem hắn sát chiêu cấp trừ khử đến trong bụng đi, tự nhiên là kinh hãi vạn phần, đồng thời cũng là không tin tà, đối với Thủy Dịch Thiên liên tục giận phiến.

Này liệt diễm hỏa cầm phiến phiến ra hỏa, nhưng là từng giúp hắn diệt giết rất nhiều địch nhân, lại như thế nào khả năng dễ dàng như vậy bị hấp thu?

Chính là Diệp Thiên Kình phiến càng ngoan, Thủy Dịch Thiên lại hấp thu càng sảng khoái, tinh thần cũng càng ngày càng tốt, liền đem Diệp Thiên Kình cấp phiến lại kinh hãi đảm khiêu, hoảng sợ vạn phần, lại là mệt nhọc không chịu nổi.

“Được rồi, Dịch Thiên, sớm điểm động thủ đi.” Hạ Vân Kiệt gặp Thủy Dịch Thiên còn tại không ngừng đùa bỡn Diệp Thiên Kình, dở khóc dở cười trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái nói.

“Tuân mệnh sư tôn!” Thủy Dịch Thiên gặp Hạ Vân Kiệt mở miệng, cười hì hì mặt lập tức rùng mình, sau đó hướng về phía Diệp Thiên Kình lộ ra hai hàng trắng bệch răng nanh, nói:“Diệp trưởng lão, hiện tại nên đến phiên bổn hoàng ra tay.”

Nói xong Thủy Dịch Thiên nâng tay đối với Diệp Thiên Kình vào đầu liền vỗ đi xuống.

Diệp Thiên Kình gặp Thủy Dịch Thiên hướng hắn vào đầu chụp đến, vội vàng cầm lấy liệt diễm hỏa cầm phiến đi chắn.

“Hừ, ngươi muốn đổi cái pháp bảo, bổn hoàng chỉ sợ còn phải phí như vậy điểm trắc trở, nhưng ngươi lại cầm như vậy một phen phá hỏa phiến đến chắn bổn hoàng,

kia không phải tự tìm tử lộ sao?” Thủy Dịch Thiên gặp Diệp Thiên Kình cầm liệt diễm hỏa cầm phiến đến chắn hắn, cũng không trốn kia hừng hực thiêu đốt hỏa diễm, trực tiếp đó là một chưởng đối với kia liệt diễm hỏa cầm phiến đè ép đi xuống.

Thủy Dịch Thiên chính là thượng cổ chúc long cùng đại yêu hắc thủy huyền xà huyết mạch hậu duệ, không chỉ có pháp lực hùng hậu vô cùng, này một thân lực lượng cơ thể lại khủng bố dọa người, lại vừa vặn không e ngại lửa cháy, này một chưởng vỗ đi xuống.

Nhất thời “Ba” một tiếng, Diệp Thiên Kình ngay cả nhân mang phiến trực tiếp bị này một bàn tay cấp trấn áp ở tại đại địa thượng, căn bản không thể động đậy.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1551 : Là bản tôn

“Diệp trưởng lão, nếu không phải Lăng Tiêu giáo lưu trữ đối ta Vu Hàm môn còn có trọng dụng, chỉ cần bổn hoàng sư tôn ra lệnh một tiếng, ta Vu Hàm môn trực tiếp liền có thể quét ngang các ngươi Lăng Tiêu giáo, lại làm sao luân được đến ngươi ở trong này dài dòng, cho nên ngươi tốt nhất cấp bổn hoàng phóng thông minh một ít, nếu không bổn hoàng này bàn tay hơi chút dùng điểm lực, lập tức đã khiến ngươi hồn bay phách lạc.” Một chưởng đem Diệp Thiên Kình trấn áp trên mặt đất, Thủy Dịch Thiên sắc mặt lạnh lẽo nói.

“Hạ chưởng giáo có chuyện gì, thỉnh cứ việc phân phó, ta nhất định tất cả đều làm theo.” Diệp Thiên Kình sắc mặt âm tình biến ảo một hồi lâu nhi, cuối cùng bất đắc dĩ cúi đầu, nói.

Thủy Dịch Thiên một chưởng đã hoàn toàn đánh nát Diệp Thiên Kình sở hữu hy vọng. Hắn cũng một điểm cũng không cho rằng Thủy Dịch Thiên mới kia nói có gì khoa trương thành phần. Ngay cả hắn đường đường Lăng Tiêu giáo đại trưởng lão, người ta một gã đệ tử một chưởng xuống dưới liền đem hắn trấn áp trên mặt đất, chút không thể động đậy, kia Hạ chưởng giáo nếu thật muốn diệt hắn Lăng Tiêu giáo, lại có khách khí?

Nếu không phải Vu Hàm môn thật muốn lưu trữ Lăng Tiêu giáo hữu dụng, làm sao nhu cùng hắn Diệp Thiên Kình vô nghĩa đâu?

“Kẻ thức thời trang tuấn kiệt, năm đó Diệp trưởng lão bội bạc mà đi, bản tôn chỉ biết Diệp trưởng lão khẳng định có thể nhận rõ tình thế.” Hạ Vân Kiệt nhìn Diệp Thiên Kình mặt lộ vẻ một tia khinh thường sắc, thản nhiên nói.

Nếu không phải vì vậy kế hoạch, không thể khiến cho

ngoại giới thế lực hoài nghi, quả thật cần dùng đến Diệp trưởng lão vị này Lăng Tiêu giáo đại trưởng lão, Hạ Vân Kiệt tuyệt đối khinh thường cho cùng như vậy một vị bội bạc tên dong dài, thậm chí đệ nhất vị muốn giết đó là hắn.

Đương nhiên nay lại lưu trữ vị này Diệp trưởng lão, hơn nữa ác nhân đều có ác nhân trị, Vu Hàm môn như vậy thế lực lớn có đôi khi kỳ thật cũng cần Diệp Thiên Kình như vậy đả thủ.

“Đa tạ chưởng giáo thưởng thức.” Diệp Thiên Kình nghe vậy nhưng không có toát ra chút cảm thấy thẹn sắc, ngược lại cung kính đứng dậy hướng Hạ Vân Kiệt cúi đầu chắp tay thi lễ nói.

Hạ Vân Kiệt nhìn Diệp Thiên Kình hơi hơi sửng sốt một chút, lập tức âm thầm lắc đầu, loại này da mặt, loại này chuyển hoán nhân vật tốc độ, hắn là tuyệt đối theo không kịp a.

“Bản tôn biết các ngươi Lăng Tiêu giáo là thượng giới Ngọc Đế tại hạ giới đạo thống, nay cùng thượng giới có thể có tin tức lui tới?” Hạ Vân Kiệt thu hồi trong lòng cảm khái, mở miệng hỏi nói.

“Chưởng giáo, ta Lăng Tiêu giáo tục truyền quả thật là thượng giới Ngọc Đế còn chưa xưng đế tiền tại hạ giới lưu lại một cái đạo thống, bất quá ở thật lâu trước kia chúng ta liền cùng thượng giới không có liên hệ.” Diệp Thiên Kình gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng biết bọn họ Lăng Tiêu giáo lai lịch, đầu tiên là hơi kinh hãi, lập tức cười khổ nói.

“Quả thế.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy gật gật đầu, Diệp Thiên Kình đáp ở hắn dự kiến bên trong. Nếu Lăng Tiêu giáo còn cùng thượng giới Lăng Tiêu bảo điện có liên hệ, lấy Ngọc Đế quyền lực, nếu âm thầm hơi chút chiếu cố một

chút Lăng Tiêu giáo, như vậy Lăng Tiêu giáo thực lực tuyệt đối muốn viễn siêu hiện tại, sớm liền nhất thống Hạo Thiên giới, thậm chí ở tổ giới đều có thật to địa bàn.

“Ngươi tại giáo có thể có người đối với ngươi trung thành tận tâm, ngươi có thể đem bọn họ đưa tới. Còn có lần trước tùy ngươi cùng tấn công ta Vu Hàm môn thiên tiên trưởng lão cũng đều mời đến. Bản tôn tưởng theo chân bọn họ hảo hảo nói chuyện.” Hạ Vân Kiệt xác nhận Lăng Tiêu giáo hiện tại cùng thượng giới đã gãy liên hệ, tâm tình nhưng thật ra thả lỏng rất nhiều, nghĩ nghĩ, đối Diệp Thiên Kình phân phó nói.

“Tuân mệnh!” Diệp Thiên Kình cung kính nói, sau đó triệt trận pháp cấm chế, kêu chút thân truyền đệ tử lại đây, làm cho bọn họ đi mời lần trước cùng hắn cùng tấn công Vu Hàm môn thiên tiên trưởng lão lại đây.

Đã có quá một lần bội bạc, tự nhiên sẽ có lần thứ hai.

Đây là Vu Hàm nói cho Hạ Vân Kiệt, muốn tưởng âm thầm thu phục thao túng Lăng Tiêu giáo, thậm chí đến cuối cùng đem người Lăng Tiêu giáo tất cả đều đổi thành Vu Hàm môn đệ tử, sẽ muốn theo lần trước tấn công Vu Hàm môn này thiên tiên trưởng lão vào tay. Mà Diệp Thiên Kình là thủ tuyển nhân vật.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng thực khinh thường những người này, nhưng lại không thể không thừa nhận Vu Hàm vị này đồ cổ sư phụ đối nhân tính so với hắn còn muốn nhìn thấu triệt rất nhiều.

Rất nhanh trung thành cùng Diệp Thiên Kình người đến, lần trước hộ tống cùng nhau tấn công Vu Hàm môn thiên tiên trưởng lão cũng đến đây.

Khi bọn hắn nhìn đến Hạ Vân Kiệt đám người khi, tự nhiên tất cả đều thay đổi sắc mặt, phản ứng mau thiên

tiên, lập tức liền chuẩn bị bỏ chạy hoặc là tế ra pháp bảo chuẩn bị tác chiến. Chính là trước khác nay khác, nay Vu Hàm môn loại nào cường đại, bọn họ còn không có tới kịp bỏ chạy hoặc là tế ra pháp bảo tác chiến, đã bị Thủy Dịch Thiên, Ngao Thiên đám người như tia chớp trấn áp.

Gặp được Thủy Dịch Thiên đám người thực lực, lại thấy đại trưởng lão cũng đều đã thần phục, vì bảo mệnh, trừ bỏ cá biệt tính cách cương liệt không chịu khuất phục, trực tiếp diệt sát, còn lại tất cả đều lựa chọn thần phục.

Có Diệp Thiên Kình vị này đại trưởng lão thần phục, cùng với gần một phần tư thiên tiên trưởng lão thần phục, kế tiếp tự nhiên phương tiện rất nhiều.

Thông qua những này thiên tiên trưởng lão, Hạ Vân Kiệt lại thu nạp không ít người, thẳng đến cảm thấy tái tiếp được đi, đã không có biện pháp không kinh động những người khác, Hạ Vân Kiệt thế này mới đình chỉ này phương án, ánh mắt chậm rãi đảo qua Diệp Thiên Kình chờ đều bị hạ cấm chế thiên tiên các trưởng lão, nói:“Hiện tại bản tôn phải đi diệt Lăng Tiêu giáo chưởng giáo cùng thái thượng trưởng lão, kế tiếp, liền gặp các ngươi như thế nào trợ Diệp trưởng lão đi lên chưởng giáo vị, đương nhiên Ngao Thiên bọn họ sẽ ở một bên hiệp trợ. Các ngươi cũng không dùng lo lắng tin tức này hội để lộ, Lăng Tiêu giáo bên ngoài, ta Vu Hàm môn đệ tử đã bày ra thiên la địa võng, không chỉ có người bên ngoài sẽ không biết Lăng Tiêu giáo đã xảy ra cái gì kịch biến, bên trong đệ tử cũng tuyệt đối trốn không thoát đi.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt đứng lên, đối Thủy Dịch Thiên nói:“Ngươi kéo Lăng Tiêu giáo chưởng giáo, vi sư đi trước diệt kia Xa Dật lão nhân.”

Xa Dật đó là Lăng Tiêu giáo chỉ còn quả to thái thượng trưởng lão, chính là lão bài tiên đan kì thiên tiên, toàn bộ

Vu Hàm môn chỉ sợ cũng chỉ có Hạ Vân Kiệt có thể trấn sát hắn, cho dù Thủy Dịch Thiên cũng chỉ có thể thắng hắn mà giết không được hắn. Về phần thực lực đại trưởng Bành Thiên Võ, Ngao Thiên tắc nhiều lắm có thể cùng hắn chống lại.

“Tuân mệnh sư tôn!” Thủy Dịch Thiên cung kính lĩnh mệnh.

Hạ Vân Kiệt gặp Thủy Dịch Thiên lĩnh mệnh, một cước liền theo Diệp Thiên Kình chỗ cự phong bước hướng về phía tận trời phía sau núi, Lăng Tiêu giáo một chỗ cấm địa.

Thủy Dịch Thiên gặp sư tôn xuất động, cũng vội vàng đi theo một cước mại hướng Lăng Tiêu bảo điện. Lăng Tiêu giáo chưởng giáo đó là tọa trấn này đại điện trung.

“Phương nào tặc tử, cũng dám đến ta Lăng Tiêu giáo giương oai!” Hạ Vân Kiệt lần này cũng là chút không có che dấu hơi thở, cho nên hắn một cước đạp hướng Lăng Tiêu giáo cấm địa, liền có một râu tóc bạc trắng, mặc màu vàng đạo bào lão giả theo cấm địa phóng lên cao, lăng không mà đứng.

Một cỗ cỗ cường đại hơi thở theo hắn trên người phát ra, bao phủ toàn bộ Lăng Tiêu giáo, đừng nói một ít tu vi thấp môn nhân đệ tử, liền ngay cả Diệp Thiên Kình đám người gặp thái thượng trưởng lão xuất hiện, người người cũng đều là sợ tới mức kinh hồn táng đảm, sắc mặt trắng bệch.

Phải biết rằng, bọn họ hiện tại nhưng là phản đồ a! Nếu Hạ Vân Kiệt trấn giết không được thái thượng trưởng lão, chờ đợi bọn họ tất nhiên là thái thượng trưởng lão tức giận.

“Là bản tôn!” Hạ Vân Kiệt uy nghiêm thanh âm ở trong

thiên địa thản nhiên vang lên, khi nói chuyện, đã thi triển ra pháp thiên tượng địa Hạ Vân Kiệt, nâng lên chân đối với kia thái thượng trưởng lão đó là một cước đạp đi xuống.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1552 : Một cước

“Thằng nhãi ranh, chớ có càn rỡ!” Kia thái thượng trưởng lão loại nào nhân vật, gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng như thế đỉnh đạc một cước hướng hắn đạp đến, không khỏi tức giận đến tam thi thần bạo khiêu, không hề nghĩ ngợi, liền nâng tay ngưng tụ ra một chích như núi cự quyền, đối với Hạ Vân Kiệt chân to liền oanh đi qua.

“Răng rắc!” Chính là Hạ Vân Kiệt chân to lại trực tiếp một cước đạp vỡ kia như núi cự quyền, theo sát sau chân to tiếp tục đi xuống, trực tiếp đem thái thượng trưởng lão cấp đạp thành một bãi thịt nát.

Nơi xa, Diệp Thiên Kình đám người nhìn Hạ Vân Kiệt trực tiếp một cước liền đem bọn họ thái thượng trưởng lão cấp đạp thành thịt nát, sợ tới mức hai chân nhất run run, thiếu chút nữa đặt mông ngồi dưới đất.

Kia nhưng là bọn họ Lăng Tiêu giáo thái thượng trưởng lão, lão bài tiên đan kì thiên tiên, ở toàn bộ ba ngàn giới cũng đều là vang đương đương nhân vật. Nay thế nhưng cứ như vậy một cước bị trực tiếp cấp đạp thành thịt nát, đi đời nhà ma.

Này Vu Hàm môn chưởng giáo còn chính là một vị thiên tiên sao? Thật sự rất khủng bố !

Kỳ thật đâu chỉ Diệp Thiên Kình đám người bị dọa ngốc, kỳ thật liền ngay cả rõ ràng biết chưởng giáo sư tôn rất cường đại Ngao Thiên đám người cũng sợ tới mức cả người nhịn không được run run một chút.

Bọn họ là biết chưởng giáo sư tôn rất cường đại, lại không nghĩ rằng hắn lão nhân gia thế nhưng cường đại đến bực này trình độ. Đương nhiên nếu bọn họ biết chính mình vị chưởng giáo sư tôn ngay cả cùng Ngọc

Đế lão bà nổi danh Cửu U Tố Âm nữ đế đều ngủ qua, đối trước mắt này một màn chỉ sợ cũng sẽ không cảm thấy gì giật mình.

“Chậc chậc, cùng Tố Nữ thiên lôi câu địa hỏa quá, này thân xác quả nhiên chính là cường hãn a! Một cước chính là một vị tiên đan kì thiên tiên.” Làm Diệp Thiên Kình đám người bị Hạ Vân Kiệt kia một cước cấp sợ tới mức tim mật đều vỡ khi, Vu Hàm này đồ cổ cũng nhịn không được chậc chậc một trận tán thưởng, tán thưởng Hạ Vân Kiệt một trận mồ hôi.

Hắn có đôi khi thật sự chịu đựng không được vị này lão sư dâm loạn, sự tình gì đều phải hướng Tố Nữ trên người dẫn, cùng hắn từ thiện ổn trọng thụ nghiệp ân sư Vu Trạch căn bản chính là hai người. Có đôi khi Hạ Vân Kiệt thậm chí tưởng, hắn ân sư Vu Trạch mới càng như là Vu Hàm môn tổ sư gia.

Đương nhiên Vu Hàm vừa rồi kia nói chẳng phải là lung tung nói, Cửu U Tố Âm nữ đế trời sinh tiên thiên thuần âm thân thể, suốt đời theo đuổi âm cực chi đạo, không biết tích lũy bao nhiêu tinh thuần âm nguyên. Liền ngay cả giáo chủ cấp nhân vật đều từng đối nàng động tâm tư, cuối cùng lại tiện nghi Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt thân xác thân mình liền phi thường cường hãn, lại kinh hai người âm dương giao hòa, nước lửa giao hòa, thiên lôi câu địa hỏa, tạo nên hắn tử bên trong phủ tiên anh đồng thời, lại cho hắn chế tạo hạ một khối thân xác có thể so với kim tiên.

Có thể so với kim tiên thân xác a, cho dù Hạ Vân Kiệt không sử dụng tử phủ tiên anh lực, này một cước đi xuống, kia cũng tuyệt đối không phải này Lăng Tiêu giáo thái thượng trưởng lão có thể ngăn cản được.

Buồn cười này Lăng Tiêu giáo thái thượng trưởng lão

còn cảm thấy chính mình đã bị rất lớn nhục nhã, thế nhưng còn dám cùng Hạ Vân Kiệt cứng đối cứng, kia căn bản chính là cầm trứng gà đụng tảng đá, tự nhiên là vừa đụng liền toái.

“Phương nào tặc tử, cũng dám ở ta Lăng Tiêu giáo làm càn!” Ngay tại Vu Hàm chậc chậc cảm khái không thôi khi, một đạo tràn ngập uy nghiêm thanh âm ở Lăng Tiêu điện vang lên, tiếp theo một người cao lớn thân ảnh theo Lăng Tiêu điện phóng lên cao, đồ sộ mà đứng, căm tức chính một cước đạp tới được Thủy Dịch Thiên.

Nếu là trước kia, nhìn kia cao lớn thân ảnh, tràn ngập uy nghiêm sừng sững ở giữa không trung, Diệp Thiên Kình đám người đều hội nghiêm nghị khởi kính, nhưng hiện tại nhìn kia cao lớn tràn ngập uy nghiêm thân ảnh, trong mắt cũng không từ tự chủ toát ra thương hại sắc.

Đáng thương a, đều chết đã đến nơi còn không biết, còn dám khoe khoang uy phong, mắng chửi người ta làm càn!

“Là ngươi gia gia gia!” Thủy Dịch Thiên gặp Lăng Tiêu giáo chưởng giáo xuất hiện, cũng học hắn sư tôn giống nhau, đem thân mình lắc lắc, thi triển ra pháp thiên tượng địa đại pháp, sau đó một cước hướng Lăng Tiêu giáo chưởng giáo đạp đi.

Gặp Thủy Dịch Thiên cũng là như vậy khốc khốc động tác, Diệp Thiên Kình đám người tất cả đều nhịn không được cả người đánh run run.

Không thể nào, lại là như vậy một cái ngưu bức nhân vật!

Bất quá Hạ Vân Kiệt lại dở khóc dở cười lắc đầu. Đổ không phải nói Thủy Dịch Thiên thực lực không đông đảo, trấn áp không được Lăng Tiêu giáo chưởng giáo.

Thủy Dịch Thiên một người thân có chúc long cùng hắc thủy huyền xà huyết mạch, nhất dương nhất âm, nhất hỏa nhất thủy, ở hắn trong cơ thể hoàn mỹ dung hợp. Như vậy tiên thiên thiên phú, khí lực so với vẻn vẹn chúc long tinh thuần huyết mạch hoặc là hắc thủy huyền xà tinh thuần huyết mạch hậu duệ còn mạnh hơn. Cho dù bây giờ còn chính là tiên lộ kì cảnh giới, dựa vào này tiên thiên ưu thế, muốn trấn áp tiên đan kì Lăng Tiêu giáo chưởng giáo cũng không phải cái gì việc khó. Nhưng tưởng tượng Hạ Vân Kiệt giống nhau, một cước đem người ta đạp thành thịt nát lại còn kém xa lắm.

Này dưới trời, có thể giống Hạ Vân Kiệt giống nhau cơ duyên có năng lực có mấy cái?

“Thằng nhãi ranh càn rỡ!” Kia Lăng Tiêu giáo chưởng giáo phản ứng nhưng thật ra cùng thái thượng trưởng lão giống nhau, gặp Thủy Dịch Thiên cũng dám trực tiếp dùng chân đạp hắn, một điểm cũng chưa đem hắn đường đường Lăng Tiêu giáo chưởng giáo để vào mắt, nhất thời tức giận đến nổi trận lôi đình, cũng đồng dạng lấy pháp lực ngưng tụ ra như nhau sơn cự quyền, đối với Thủy Dịch Thiên chân to liền oanh đi qua.

“Oanh!” Một tiếng nổ.

Lăng Tiêu giáo chưởng giáo sở ngưng tụ cự quyền oanh kích ở tại Thủy Dịch Thiên chân to.

Đất rung núi chuyển, Lăng Tiêu giáo chưởng giáo bị Thủy Dịch Thiên này một cước cấp chấn đến trực tiếp bay lạc giữa không trung, chồng chất nện ở mặt đất, đập đại địa rạn nứt, ngọn núi sụp đổ, mà Thủy Dịch Thiên còn lại là khẽ run thu hồi chân to.

Này một cước, hắn tuy rằng đá bay Lăng Tiêu giáo chưởng giáo, hắn bàn chân nhưng cũng đau không nhẹ.

“Hô!” Gặp Thủy Dịch Thiên cũng không có một cước đem Lăng Tiêu giáo chưởng giáo cấp đạp thành thịt nát, Diệp Thiên Kình đám người đều nhịn không được thở phào một hơi.

Không có biện pháp, nếu lại là một cước một cái tiên đan kì thiên tiên, điều này làm cho Diệp Thiên Kình đám người còn như thế nào tại hạ giới hỗn đi xuống a!

“Ngươi đến tột cùng là người phương nào?” Diệp Thiên Kình đám người là thật dài thở phào nhẹ nhõm, nhưng Lăng Tiêu giáo chưởng giáo đã có thể hung hăng hít một ngụm lãnh khí.

Một cước liền đem hắn đá bay, này nên cỡ nào thực lực khủng bố, toàn bộ ba ngàn giới cũng tìm không ra bao nhiêu đến, theo lý mà nói hắn tuyệt đối hẳn là nhận thức, nhưng trước mắt này trương gương mặt rõ ràng thực xa lạ.

“Ngay cả bổn hoàng ngươi cũng không nhận thức, ngươi này chưởng giáo thật đúng là kiến thức hạn hẹp.” Thủy Dịch Thiên khinh thường nói, khi nói chuyện, trong tay dĩ nhiên hơn một thanh trường kích, đúng là huyền xà quốc trấn quốc pháp bảo liệt thiên tiên kích.

“Thủy Vô Ngân liệt thiên tiên kích! Ngươi là huyền xà quốc tân đăng cơ hoàng đế!” Nhìn đến Thủy Dịch Thiên Tế ra liệt thiên tiên kích, Lăng Tiêu giáo chưởng giáo đã biết Thủy Dịch Thiên thân phận.

Thủy Vô Ngân chính là thất phẩm giới vực hắc thủy quyển vực vực chủ, ở ba ngàn giới tự nhiên cũng là có chút uy danh, Lăng Tiêu giáo chưởng giáo nhưng thật ra nhận được hắn cùng hắn pháp bảo, chính là Thủy Dịch Thiên lại mới đăng cơ mấy chục năm, những năm gần đây cũng đều nghe theo Hạ Vân Kiệt dặn dò, náu mình chờ thời, Lăng Tiêu giáo chưởng giáo tự nhiên không

nhận biết hắn.

Làm Lăng Tiêu giáo chưởng giáo nói toạc ra Thủy Dịch Thiên thân phận khi, Diệp Thiên Kình đám người cũng mới vừa rồi hiểu được Thủy Dịch Thiên chân chính thân phận, trong lòng cũng không cấm âm thầm kinh hãi.

Bọn họ không nghĩ tới, ngay cả hắc thủy giới vực đều đã là Vu Hàm môn địa bàn, thậm chí vực chủ đều chính là Vu Hàm môn chưởng giáo một vị đệ tử.

Bất quá khi bọn hắn quay đầu lại nhất tưởng vừa rồi Hạ Vân Kiệt đem thái thượng trưởng lão đạp thành thịt nát khủng bố một cước, bọn họ lại cảm thấy Vu Hàm môn âm thầm có được lớn như vậy địa bàn cùng thế lực, một điểm cũng không chừng kỳ lạ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1553 : Con rối

“Lão gia này nguyên lai còn là có điểm ánh mắt, đúng là bổn hoàng!” Thủy Dịch Thiên cười lạnh một tiếng, trong tay liệt thiên tiên kích đã hướng tới Lăng Tiêu giáo chưởng giáo giết đi.

“Chậm đã, ta Lăng Tiêu giáo cùng các ngươi huyền xà quốc không thù không oán, ngươi vì sao đến tấn công ta Lăng Tiêu giáo?” Lăng Tiêu giáo chưởng giáo tế ra một lượng thiên thước, một bên liên tục ngăn cản lui về phía sau, một bên hỏi.

“Cổ Trần, ngươi thật đúng là quý nhân hay quên việc. Ngươi đã quên các ngươi Lăng Tiêu giáo vô duyên vô cớ tấn công ta Vu Hàm môn sự tình sao? Bổn hoàng đúng là Vu Hàm môn chưởng giáo đệ tử.” Thủy Dịch Thiên cười lạnh nói, trong tay liệt thiên tiên kích cũng là càng sát càng mạnh mẽ.

“Ngươi dĩ nhiên là Vu Hàm môn chưởng giáo đệ tử! Vậy các ngươi Vu Hàm môn chưởng giáo đâu?” Cổ Trần cũng chính là Lăng Tiêu giáo chưởng giáo nghe vậy sắc mặt không khỏi đại biến.

“Cổ Trần đạo hữu tìm bản tôn có gì phải làm sao a?” Hạ Vân Kiệt theo Lăng Tiêu giáo cấm địa một bước hướng Lăng Tiêu điện đạp lại đây.

“Thái thượng trưởng lão!” Gặp Hạ Vân Kiệt theo Lăng Tiêu giáo cấm địa đạp không mà đến, Cổ Trần sắc mặt lập tức trở nên một mảnh bi thảm, trong miệng bi thiết một tiếng, cơ hồ không hề nghĩ ngợi đem lượng thiên thước đối với Thủy Dịch Thiên đó là mạnh nhất kích, thân mình lại như điện bình thường hướng ra phía ngoài mau lui.

Chuyện tới nay, Cổ Trần lại há có thể không biết Lăng Tiêu giáo đại thế đã mất?

“Cấp lão phu chạy trở về đi!” Làm Cổ Trần theo Lăng Tiêu cung tấn như tia chớp hướng ngoài sơn môn bay vút mà đi, mắt thấy liền muốn chạy trốn rời đi đi khi, đột nhiên một đạo uy nghiêm thanh âm ở trong thiên địa vang lên, một thanh đại đao ngang trời xuất hiện, đối với Cổ Trần vào đầu đó là bổ xuống.

Một đao xuống, khí thế như hồng, phong vân biến sắc, thiên địa đều phảng phất nháy mắt bị chém thành hai nửa.

Đừng nói đứng mũi chịu sào Cổ Trần, liền ngay cả xa ở sơn môn trong vòng Diệp Thiên Kình đám người đều khắc sâu cảm giác được kia một đao huy hoàng thiên uy, căn căn tóc gáy đều dựng thẳng lên.

Này một đao đúng là Bành Thiên Võ trưởng lão tập thập nhị đô thiên vu tổ đại trận lực, bổ ra một đao.

Thập nhị đô thiên vu tổ đại trận, thượng cổ tối tiếng tăm lừng lẫy hung trận, tục truyền nếu là từ mười hai vu tổ toàn lực thi triển ra, đem đại trận uy lực phát huy đến mức tận cùng, thậm chí có thể một lần nữa ngưng tụ ra bàn cổ đại đế.

Đương nhiên Bành Thiên Võ mười hai vị trưởng lão cùng thượng cổ mười hai vu tổ còn kém cách xa vạn dặm, hiện tại thập nhị đô thiên vu tổ đại trận cũng là không trọn vẹn không được đầy đủ, nhưng cho dù như thế, Bành Thiên Võ trưởng lão này một đao bổ ra kia uy lực cũng viễn siêu Bành Thiên Võ thân mình thực lực.

Cổ Trần nhìn ngang trời vào đầu một đao xuống dưới, thật sự là sợ tới mức tim mật đều vỡ, không hề nghĩ ngợi sẽ muốn trở về mau lui.

Cổ Trần này vừa lui, phía sau liệt thiên tiên kích liền xuyên thấu quá tầng tầng không gian đâm lại đây.

“Mạng ta xong rồi!” Cổ Trần trong lòng một tiếng kêu rên, ngay cả bạo ra tiên thiên phù diệp cơ hội đều không có, liền đao kích thêm thân, đi đời nhà ma.

“Diệp trưởng lão, theo hôm nay khởi ngươi đó là Lăng Tiêu giáo chưởng giáo, kế tiếp, hẳn là không cần bản tôn giáo ngươi làm như thế nào đi.” Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ Diệp Thiên Kình bả vai, phiêu nhiên rời đi.

Tuy rằng hắn công chiếm Lăng Tiêu giáo, Lăng Tiêu giáo cũng đã nhất định thành Vu Hàm môn con rối, nhưng sâu trong nội tâm Hạ Vân Kiệt lại còn là không thích như vậy đánh đánh giết giết, như vậy âm mưu quỷ kế. Cho nên đại cục đã định, còn lại sự tình, hắn liền buông tay cấp Bành Thiên Võ đám người đi làm.

Ly khai Lăng Tiêu giáo, Hạ Vân Kiệt về tới Viễn Man giới đảo.

Nếu không phải còn muốn tìm kiếm Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh, nếu không phải thân là Vu Hàm môn chưởng môn, hắn đổ còn là càng thích cùng người nhà ở này thế ngoại đào nguyên, không tranh thế sự địa phương quá cuộc sống, mà không phải đánh đánh giết giết, ngươi lừa ta gạt.

Một tháng sau, Bành Thiên Võ bên kia truyền đến tin tức, Diệp Thiên Kình đã thành công đi lên Lăng Tiêu giáo chưởng giáo vị. Cũng ở một đội đội hoành đao quân lặng yên nhập trú Lăng Tiêu giáo sau, hoàn toàn nắm trong tay Lăng Tiêu giáo.

Hoành đao quân, đúng là năm đó bị Diệp Thiên Kình vứt bỏ kia một trăm nhiều vạn Lăng Tiêu giáo bình thường

đệ tử cùng phụ thuộc thế lực nhân mã, sau lại bị Vu Hàm môn cải biên thành hoành đao quân, từ Nhạc Hoành Đao tự mình thống quân. Nay vài chục năm đi qua, những người này đã sớm đã hoàn toàn trung tâm cho Vu Hàm môn, không ít biểu hiện xông ra còn bị thu vào Vu Hàm môn trung, trở thành Vu Hàm môn trong hàng đệ tử nhất viên.

Những người này mặc kệ đối Lăng Tiêu giáo sự vụ còn là mọi người rất quen thuộc, bọn họ nhập trú, không chỉ có có thể nhanh hơn Lăng Tiêu giáo cao thấp quy phụ tốc độ, hơn nữa cũng khiến cho Vu Hàm môn xúc tu xâm nhập đến Lăng Tiêu giáo các góc, các giai tầng, khiến cho Lăng Tiêu giáo nhất cử nhất động hoàn toàn đều ở Vu Hàm môn nắm trong tay dưới.

Mà nay sau, Vu Hàm môn tái tiếp được đi cần phải làm là, theo thời gian chuyển dời, đem càng nhiều Vu Hàm môn đệ tử thẩm thấu tiến vào, mà Lăng Tiêu giáo nguyên ban nhân mã theo thời gian chuyển dời hoặc hoàn toàn bị tẩy não quy phụ, hoặc hoàn toàn bị tẩy trừ, hoặc đại nạn tới, buông tay tây đi……

Này tiêu bỉ dài, dần dần người ở bên ngoài không chút nào biết sự tình huống hạ, Lăng Tiêu giáo hoàn toàn thành Vu Hàm môn một cái chi nhánh.

Lại qua mấy tháng, có liên quan Diệp Thiên Kình trở thành Lăng Tiêu giáo tân một thế hệ chưởng giáo tin tức mới truyền đi ra ngoài.

Mọi người đều ào ào đoán, thượng một thế hệ chưởng giáo Cổ Trần là lui cư phía sau màn, còn là phi thăng tiên giới đi, nhưng không có một người dự đoán được, Cổ Trần sớm đã đao kích thêm thân, bị Vu Hàm môn tiêu diệt sát, hiện tại Lăng Tiêu giáo chưởng giáo Diệp Thiên Kình bất quá chính là Vu Hàm môn một chó săn, một con rối nắm trong tay Lăng Tiêu giáo mà thôi.

Cũng là, ai có thể dự đoán được sừng sững Hạo Thiên giới vô cùng năm tháng Lăng Tiêu giáo thế nhưng một điểm động tĩnh cũng chưa làm ầm ĩ đi ra, liền từ trên cao đi xuống bị Vu Hàm môn cấp tẩy trừ cái sạch sẽ, ngay cả chưởng giáo cùng thái thượng trưởng lão đều trực tiếp bị đánh chết.

Thậm chí cho dù có như vậy một điểm tin tức bị truyền đi ra ngoài, cũng nháy mắt bị người cấp trở thành truyện cười, cười mà qua.

Khai cái gì vui đùa a, này cũng quá thái quá, quả thực đem người làm trư đến đùa giỡn.

Không nói kia Lăng Tiêu giáo hộ sơn đại trận lợi hại vô cùng, không biết trải qua bao nhiêu lần đại chiến cũng chưa bị công phá quá, liền vẻn vẹn Lăng Tiêu giáo chưởng giáo Cổ Trần cùng thái thượng trưởng lão, kia cũng đều là vang đương đương tiên đan kì thiên tiên, Vu Hàm môn có thể một điểm động tĩnh cũng không làm ầm ĩ đi ra liền diệt giết bọn họ? Còn có này Lăng Tiêu giáo hàng tỉ đệ tử đâu? Chẳng lẽ đều là bài trí sao?

Cho nên tuy rằng cổ ngữ nói, giấy là bao không được lửa, chẳng sợ Hạ Vân Kiệt bọn họ trù tính tái chu mật, cuối cùng còn là có chút tin tức truyền đi ra ngoài, nhưng vốn sẽ không người tin tưởng, rất nhanh theo thời gian trôi qua, này đó vốn là không như thế nào khuếch tán khai đường nhỏ tin tức cũng liền hoàn toàn bị ba ngàn giới này to nhỏ tin tức nước lũ cấp hướng đi rồi, rốt cuộc không có người nhắc tới, cũng không có người nhớ lại.

……

Thời gian quá rất nhanh, đảo mắt lại trôi qua mấy năm, Hạ Vân Kiệt đã là trăm tuổi.

Đương nhiên trăm năm quang âm, đối với đã là thiên tiên Hạ Vân Kiệt mà nói bất quá chính là hắn dài lâu sinh mệnh một cái nháy mắt mà thôi, căn bản tính không được cái gì.

Bất quá đối với vẫn không tìm được Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh Hạ Vân Kiệt mà nói, mấy năm nay lại quá đặc biệt dài lâu. Cũng may có Tần Lam đám người bồi, thế này mới làm cho Hạ Vân Kiệt ở thương tâm khổ sở, ở tưởng niệm các nàng thời điểm, có thể được đến rất lớn an ủi.

……

“Tổ giới, xưa nay được xưng là chúng giáo đứng đầu Ngọc Thanh giáo, ngũ hành sơn kia gốc ba ngàn năm chín một lần ngũ hành thụ năm nay đến ngắt lấy thời điểm. Ngọc Thanh giáo muốn mời khắp nơi anh hùng đại khai ngũ hành quả đại hội, trọng sắp xếp ba ngàn giới thứ tự.”

Ở Hạ Vân Kiệt trăm tuổi sinh nhật ngày nào đó, có một đạo tin tức như tia chớp truyền khắp ba ngàn giới.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1554 : Đi đại hội

Này tin tức từ lúc Ngọc Thanh giáo truyền ra, liền lập tức khiến cho toàn bộ ba ngàn giới oanh động, sở hữu thế lực, sở hữu tu sĩ đều bắt đầu chú ý, đàm luận này sắp ở tổ giới cử hành ba ngàn giới việc trọng đại.

Tiểu nhân vật, bình thường tu sĩ, hội tụ cùng một chỗ đoán thảo luận, lần này đều có nào thế lực lớn nào đại nhân vật sẽ được mời đi tham gia ngũ hành quả đại hội, lần này lại hội toát ra nào gương mặt mới đằng đằng.

Mà này tự nhận là có tư cách thế lực, nhân vật tắc đều quan tâm Ngọc Thanh giáo hay không mời chính mình vấn đề. Bởi vì này không chỉ có quan hệ đến mặt mũi vấn đề, cũng quan hệ đến chính mình môn phái còn có thực lực của chính mình hay không đã tễ thân ba ngàn giới một phương thế lực lớn vấn đề.

“Năm rồi, bình thường chỉ có bát phẩm giới thế lực lớn cùng tổ giới thế lực lớn mới vừa có tư cách được mời, các ngươi nói lần này Ngọc Thanh giáo hay không mời Vu Hàm môn đâu?”

“Này không phải vô nghĩa thôi! Vu Hàm môn hiện tại không chỉ có thống lĩnh hai đại thất phẩm giới vực, một cái ngũ phẩm giới vực, hơn nữa Ba gia cùng Nguyên Giác động ở tổ giới địa bàn, nay cũng tẫn đều là Vu Hàm môn nắm trong tay. Hiện tại Vu Hàm môn, đã sớm đã là một phương thế lực lớn, nếu không phải Lăng Tiêu giáo có thượng cổ lưu truyền tới nay hộ sơn đại trận cấm chế, nói không chừng hiện tại ngay cả Lăng Tiêu giáo địa bàn đều bị Vu Hàm môn nắm trong tay. Như vậy đại giáo, Ngọc Thanh giáo có thể không mời sao?”

“Thì phải là nói vị kia Vu Hàm môn thần bí chưởng giáo sẽ xuất hiện ?”

“Hẳn là đi, dù sao Ngọc Thanh giáo nhưng là ba ngàn giới công nhận chúng giáo đứng đầu, bọn họ nếu muốn mời Vu Hàm môn, Vu Hàm môn chưởng giáo chẳng lẽ còn có thể sĩ diện bất thành? Huống hồ kia ngũ hành quả, ngươi cho là là loại người nào đều có thể ăn được đến sao? Nghe nói kia ngũ hành quả ẩn chứa phi thường tinh thuần mênh mông ngũ hành nguyên khí, cho dù thiên tiên ăn đều có thể rất là được lợi. Cũng cũng chỉ có Ngọc Thanh giáo như vậy siêu cấp đại giáo mới có bực này quyết đoán lấy ra nữa cùng mọi người chia xẻ. Đổi thành này khác giáo phái thế lực, sớm liền giấu đi, chính mình độc hưởng.”

“Kia cũng là là, bất quá Ngọc Thanh giáo sở dĩ hào phóng như vậy, kỳ thật cũng là có mục đích.”

“Cái gì mục đích?”

“Đương nhiên là muốn hướng ba ngàn giới tuyên cáo, triển lãm, bọn họ Ngọc Thanh giáo mới là ba ngàn giới chúng giáo đứng đầu.”

“Hư, nhỏ giọng điểm, lời này cũng là chúng ta có thể nói sao?”

“……”

Có liên quan ngũ hành quả đại hội thảo luận cái gì đều có, mà Vu Hàm môn làm đột nhiên quật khởi tân sinh thế lực lớn, hiển nhiên thành mọi người thảo luận nhiệt điểm, mà Hạ Vân Kiệt vị này thần bí Vu Hàm môn chưởng giáo đồng dạng cũng thành mọi người thảo luận nhiệt điểm.

……

Tổ giới, một mảnh mênh mông vô bờ biển xanh trên

không, một đóa tường vân từ từ.

“Sư tôn, sư nương, vượt qua này Bắc Minh đại hải, đến khuê mộc thành, chúng ta liền có thể ngồi truyền tống trận đến Ngọc Thanh giáo thế lực lĩnh vực. Đến nơi nào, tái chuyển hai chuyến truyền tống trận, còn kém không nhiều lắm có thể đến Ngọc Thanh giáo chỗ Ngọc Hư sơn mạch. Kia sinh trưởng thượng cổ ngũ hành đại thụ ngũ hành sơn, đó là Ngọc Hư sơn mạch một tòa đại ngọn núi.” Tường vân phía trên, Ngao Thiên cung kính đối Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai bẩm báo nói.

Hạ Vân Kiệt vị này gần nhất bị người nghị luận rất nhiều Vu Hàm môn chưởng giáo này chuyến đúng là muốn đi Ngọc Thanh giáo ngũ hành quả đại hội.

Dương Tiếu Mai bởi vì không giống Tần Lam đám người tại đây ba ngàn giới nay đều có sự nghiệp, chạy ngược chạy xuôi, kiến thức không ít đại trường hợp, cho nên nghe nói lần này Hạ Vân Kiệt muốn đi ngũ hành quả đại hội, liền quấn quít lấy tưởng cùng đi ra trông thấy việc đời. Hạ Vân Kiệt tự nhiên làm thỏa mãn của nàng ý tứ, mang theo nàng. Về phần Tần Lam đám người tắc chưa cùng lại đây, một phương diện các nàng nay đều là người bận rộn, mặt khác một phương diện, mang theo nhiều lắm nữ quyến tiến đến tham gia ngũ hành quả đại hội khó tránh khỏi cho người ta phô trương cảm giác.

Tuy rằng nay Vu Hàm môn coi như là ba ngàn giới nhất đẳng nhất thế lực lớn, nhưng Hạ Vân Kiệt còn là không vui phô trương.

“Kia nhưng thật ra nhanh.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, quay đầu nhìn thoáng qua hai mắt nhìn ra xa phương xa, lóe ra hàn quang Thủy Dịch Thiên, thản nhiên nói:“Dịch Thiên, lấy ngươi hiện tại tu vi, khẳng định còn không phải Diễm Long đại đế đối thủ, ngươi nếu tưởng tự mình chính tay đâm Diễm Long đại đế, thay phụ thân

ngươi báo thù, như vậy ngươi tốt nhất thu thập tốt chính mình tâm tình, nếu không nếu lộ ra dấu vết, không thiếu được, lần này ngũ hành quả đại hội sau, vi sư ra tay thay phụ thân ngươi báo thù.”

“Là, sư tôn, đệ tử hội chú ý.” Thủy Dịch Thiên nghe vậy biến sắc, ánh mắt theo phương xa thu trở về, chậm rãi khôi phục bình tĩnh.

Hạ Vân Kiệt thấy thế gật gật đầu, sau đó mỉm cười đối Dương Tiếu Mai nói:“Cảm giác tổ giới thế nào?”

“Quá lớn! Kỳ thật ta cảm thấy giống địa cầu, giống Viễn Man giới đảo, kia đã cũng đủ sinh hoạt.” Dương Tiếu Mai cười nói.

“Ha ha, đây là suy nghĩ của ngươi. Rất nhiều người có hùng tâm tráng chí là sẽ không nghĩ như vậy, không tin ngươi hỏi một chút Bành trưởng lão, Hoành Đao bọn họ? Bọn họ hiện tại khả đã thỏa mãn ?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nở nụ cười, nhìn Dương Tiếu Mai ánh mắt tràn ngập cưng chiều sắc.

Lần này, Hạ Vân Kiệt xuất hành mang người cũng không nhiều, trừ bỏ Dương Tiếu Mai, đó là đại trưởng lão Bành Thiên Võ, đệ tử Nhạc Hoành Đao, Thủy Dịch Thiên, cùng đối tổ giới có vẻ quen thuộc Ngao Thiên. Những người khác đều lưu thủ Vu Hàm môn các nơi địa bàn.

“Ở chưởng giáo trước mặt, đệ tử nào dám nói cái gì hùng tâm tráng chí. Bất quá nói trong lòng nói, nếu là không gặp chưởng giáo, đừng nói đặt chân tổ giới, cho dù bước ra Viễn Man giới đảo, đệ tử cũng không dám nghĩ nhiều. Bất quá nay, đệ tử quả thật cũng không thỏa mãn cho dừng bước như thế.” Bành Thiên Võ cười trả lời.

“Đệ tử cũng là như thế.” Nhạc Hoành Đao trả lời.

“Ha ha!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nở nụ cười.

Mấy năm nay, như vậy một đường đi xuống đến, trừ bỏ Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh sự tình, làm cho hắn tâm tồn tiếc nuối, này khác sự tình, Hạ Vân Kiệt kỳ thật còn là thực vừa lòng, cũng thực tự hào.

Chính đại cười là lúc, Hạ Vân Kiệt tường vân phía sau đột nhiên có một đạo sáng mờ cấp tốc hướng bọn họ bên này **** mà đến.

“Tiện tì, còn không bó tay chịu trói!” Một đạo cười gằn thanh âm ở đại hải trên không vang lên, cũng là mấy đạo hồng quang đuổi sát kia đạo sáng mờ.

Tại kia mấy đạo hồng quang sau, cũng là phô trương rất lớn một đội loan giá.

Này một đội loan giá, đỉnh hoa cái, đánh phiên kỳ, giơ bảo tràng, một loạt nam tử, một loạt nữ tử, đều có một trăm lẻ tám cái.

Kia xe loan có chín điều kim long lôi kéo, một cái điều kim long nuốt vân phun vụ, cũng không nóng lòng chạy đi, ở mây mù thản nhiên đi trước, mặt sau còn có hơn một ngàn người đội ngũ hộ ôm lấy, cũng không biết bên trong ngồi người nào.

Bất quá chỉ xem này tư thế, khiến cho người cảm thấy người ở bên trong lai lịch tất nhiên rất lớn.

Sáng mờ tốc độ cực nhanh, đảo mắt liền đến cách Hạ Vân Kiệt không xa địa phương, hiển lộ ra một trương kinh hoảng tái nhợt, xinh đẹp khuôn mặt, dĩ nhiên là vạn bảo các từng ở tại hậu nghệ giới phân các bát đại nghi trượng chi nhất, năm đó ở bán bảo đại hội cùng Hạ Vân Kiệt có liên quan một đoạn giao tình Nhiếp Tiểu Thiến.

Lại nói tiếp, năm đó Hạ Vân Kiệt tham gia bán bảo đại hội còn thừa nàng không ít tình. Bất quá sau lại Hạ Vân Kiệt nắm trong tay Hậu Nghệ giới sau, thông qua vực chủ Địch Vân Khởi không thiếu đặc biệt quan tâm nàng, coi như là trả của nàng nhân tình.

“Nhiếp Tiểu Thiến!” Hạ Vân Kiệt thấy rõ kia khuôn mặt, không khỏi một trận ngoài ý muốn giật mình.

Hắn không nghĩ tới sẽ ở tổ giới gặp được Nhiếp Tiểu Thiến, hơn nữa còn là tại đây loại hung hiểm tình huống dưới.

“Hoành Đao, ngăn lại mặt sau những người đó.” Nếu đã nhận ra kia bị đuổi giết nhân là Nhiếp Tiểu Thiến, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không thể ngồi xem mặc kệ, trong mắt hàn mang chợt lóe, lạnh giọng hạ lệnh nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1555 : Trên đường đi gặp cố nhân

“Chớ có đả thương người!” Gặp sư tôn tựa hồ nhận được nàng kia, Nhạc Hoành Đao tự nhiên không có gì do dự, tức khắc tế ra kim phách tiên đao, một đao bổ vào hai người trong lúc đó, không tha kia vài đạo hồng quang tiếp tục đuổi giết.

Nhạc Hoành Đao dù sao cũng là Hạ Vân Kiệt đại đệ tử, được đến Hạ Vân Kiệt không ít tự mình chỉ điểm, hắn lại là tâm chí ý kiên hạng người, tuy rằng nay tu vi so với Thủy Dịch Thiên này biến thái còn là kém cỏi không ít, nhưng tương đối cho bình thường thiên tiên mà nói, coi như là có vẻ lợi hại, này một đao vung ra đi uy lực tự nhiên thật lớn.

Kia vài đạo hồng quang tuy rằng cũng lợi hại, trong đó lợi hại nhất một vị cũng bất quá chính là tiên khí kì thiên tiên, còn lại vài vị chính là cử hà hậu kỳ cảnh giới, nhưng thật ra không dám xông vào kia một đao, bất đắc dĩ ngừng cước bộ nói:“Chúng ta là Dao Trì phái đệ tử, phía trước nàng kia chính là ta Dao Trì phái phản đồ sau, vị này đạo hữu tốt nhất không cần nhúng tay.”

“Đa tạ tiền bối ra tay ngăn, thứ Tiểu Thiến không thể dừng lại trước mặt nói lời cảm tạ.” Tại kia vài cái Dao Trì phái đệ tử bất đắc dĩ dừng bước khi, Nhiếp Tiểu Thiến nhưng không có dừng lại, tiếp tục đi phía trước bay nhanh.

“Nhiếp các chủ, không cần kích động, có ta ở đây, bọn họ không gây thương tổn ngươi.” Bất quá Nhiếp Tiểu Thiến lại không bay ra rất xa, liền bị một cỗ vô hình lực lượng cấp ngăn ở một đóa tường vân phía trước, một đạo giống như đã từng quen biết thanh âm ở nàng bên tai vang lên lên.

Từ năm đó bán bảo đại hội, Nhiếp Tiểu Thiến bởi vì thủ vững nguyên tắc, không có đắc tội Hạ Vân Kiệt sau lại đã bị đề cử thành phó Các chủ, mấy năm nay lại được đến Địch Vân Khởi không ít chiếu cố, nay mấy chục năm qua đi, đã thăng nhiệm làm vạn bảo các Hậu Nghệ giới phân các Các chủ. Này đó Hạ Vân Kiệt tự nhiên đều theo Địch Vân Khởi trong miệng biết được, cho nên mới kêu Nhiếp Tiểu Thiến Các chủ.

“Hạ giới chủ!” Nhiếp Tiểu Thiến ngẩng đầu vừa thấy, gặp tường vân phía trên, đang có một người mỉm cười nhìn nàng, không phải kia tự xưng hoắc âm giới giới chủ, sau lại từng giảo Hậu Nghệ giới long trời lở đất, sau đó lại đột nhiên mai danh ẩn tích Hạ Vân Kiệt, Hạ giới chủ, còn có thể là ai?

Nhiếp Tiểu Thiến cũng là không biết, Hạ Vân Kiệt đó là nay ở ba ngàn giới như mặt trời ban trưa Vu Hàm môn chưởng giáo.

“Ta, Nhiếp các chủ biệt lai vô dạng a?” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Xin lỗi, Hạ giới chủ, ta phải đi trước.” Nhiếp Tiểu Thiến lại nào có công phu cùng Hạ Vân Kiệt nói chuyện tào lao này đó, nói xong liền còn muốn chạy.

Chính là lại bị một cỗ lực lượng cấp trói buộc, gấp đến độ nàng đều ra một thân mồ hôi lạnh.

“Nhiếp các chủ, không cần sợ hãi, có nhà của ta phu quân tại đây, không ai dám thương tổn ngươi.” Dương Tiếu Mai lại cười dài duỗi tay đem Nhiếp Tiểu Thiến cấp kéo đến tường vân đi lên.

“Hạ giới chủ, đó là người của Côn Luân giới Dao Trì phái, thế lực khổng lồ vô cùng. Các ngươi còn là……”

Nhiếp Tiểu Thiến không khỏi sốt ruột vạn phần nói.

“Ha ha, Nhiếp các chủ còn là giống như trước như vậy thiện lương.” Hạ Vân Kiệt mỉm cười nói một câu, sau đó lộ ra một tia nghi hoặc tò mò sắc nói:“Ngươi không phải luôn luôn tại Hậu Nghệ giới sao? Hôm nay như thế nào chạy đến tổ giới đến đây, hơn nữa còn cùng người Dao Trì phái nổi lên xung đột, thành bọn họ phản đồ sau?”

“Lăn!” Nhiếp Tiểu Thiến còn không có trả lời, trên bầu trời lại vang lên Nhạc Hoành Đao khí phách thanh âm, cũng là ở Nhiếp Tiểu Thiến cùng Hạ Vân Kiệt nói chuyện là lúc, bên kia Nhạc Hoành Đao đã cùng Dao Trì phái môn nhân nổi lên xung đột, một đao giơ lên, đối với bọn họ đó là bổ đi qua, không còn giống phía trước giống nhau, chính là hoành đao ngăn lại bọn họ.

Kia vài cái đuổi giết Nhiếp Tiểu Thiến, lợi hại nhất cũng bất quá chính là tiên khí kì thiên tiên, này khác đều chính là cử hà hậu kỳ cảnh giới tu sĩ, lại làm sao chống đỡ được Nhạc Hoành Đao nén giận một đao.

Nhất thời gian pháp bảo đều bị đánh rớt, thậm chí có một vị cử hà hậu kỳ tu sĩ, trực tiếp bị chém một cái cánh tay.

“Ngươi chết chắc rồi!” Kia mấy người gặp Nhạc Hoành Đao như thế lợi hại, không khỏi giật nẩy người, ào ào mau lui, mau lui khi còn không quên sắc mặt dữ tợn hướng Nhạc Hoành Đao uy hiếp.

Nhạc Hoành Đao lại chính là ha ha cười, thu kim phách tiên đao, trở xuống tường vân. Dao Trì phái là so với Lăng Tiêu giáo còn mạnh hơn giáo phái, ở chưởng giáo sư tôn không có minh xác tỏ thái độ phía trước, Nhạc Hoành Đao cũng không dám tùy tiện giết người. Nếu không đao đã ra khỏi vỏ, lại nào có dễ dàng như vậy liền vào vỏ?

“Đa tạ tiền bối ân cứu mạng, bất quá bọn họ là người Dao Trì phái, mặt sau kia xe loan, liền có Dao Trì phái chưởng giáo, ngài vừa rồi bị thương người của bọn họ, bọn họ khẳng định sẽ không từ bỏ ý đồ, tiền bối còn có Hạ giới chủ, các ngươi còn là đi nhanh đi.” Gặp Nhạc Hoành Đao một đao liền sát lui kia mấy người, Nhiếp Tiểu Thiến tuy rằng rất là giật mình cùng hắn cường đại thực lực, nhưng Dao Trì phái dù sao quá cường đại, Nhiếp Tiểu Thiến cũng không cho rằng hắn có thể cùng Dao Trì phái chống lại, hướng tới Nhạc Hoành Đao thật sâu cúc nhất cung, mắt lộ ra một tia kiên quyết sắc nói.

“Nhiếp các chủ không cần sợ hãi, có ta sư tôn ở, cho dù bọn họ là người Dao Trì phái cũng không thể đem ngươi thế nào?” Nhạc Hoành Đao nói.

“Tiền bối sư tôn?” Nhiếp Tiểu Thiến vốn là tràn ngập kiên quyết sắc mắt đẹp dấy lên một tia hy vọng, ánh mắt hướng Thủy Dịch Thiên, Ngao Thiên bọn họ nhìn lại.

Nhạc Hoành Đao đều lợi hại như vậy, hắn sư tôn tự nhiên lợi hại hơn, nếu hắn cũng chịu ra tay hỗ trợ, nàng tự nhiên liền hơn một tia còn sống hy vọng.

“Nhiếp các chủ, ta chính là Hoành Đao nói sư tôn.” Hạ Vân Kiệt gặp Nhiếp Tiểu Thiến hướng Thủy Dịch Thiên, Ngao Thiên bọn họ nhìn lại, đành phải cười thuyết minh thân phận nói.

“Ngươi?” Nhiếp Tiểu Thiến nghe vậy kia đối mắt đẹp lập tức trừng lão đại lão đại, cơ hồ có thể cùng Thủy Dịch Thiên kia đôi trời sinh mắt to so sánh với.

Nhạc Hoành Đao vừa rồi kia một đao vung ra, rõ ràng mang theo thiên tiên oai, nếu Hạ Vân Kiệt là hắn sư tôn, chẳng phải là cũng là thiên tiên ? Mà còn là so với hắn còn muốn lợi hại thiên tiên! Điều này làm cho Nhiếp Tiểu

Thiến căn bản không có biện pháp tin tưởng.

“Các ngươi đến tột cùng là loại người nào? Cũng dám quản ta Dao Trì phái sự tình? Dám thương ta Dao Trì phái nhân?” Ngay tại Nhiếp Tiểu Thiến trừng lớn ánh mắt, vẻ mặt không dám tin là lúc, có một cao lớn nam tử cưỡi một đầu tị thủy kim tình thú, chân đạp vân vụ mà đến, uy phong lẫm lẫm, trên cao nhìn xuống chỉ vào Hạ Vân Kiệt đám người hỏi.

Người này cũng là có tiên lộ hậu kỳ cảnh giới, tính đứng lên đã là theo năm đó Ngao Thiên giống nhau tu vi, quả thật có kiêu ngạo tư bản.

“Là các ngươi, Hạ tặc! Thủy Dịch Thiên!” Kia nam tử cao lớn thanh âm vừa dứt, Hạ Vân Kiệt bên này còn không có người trả lời là lúc, có nhất bén nhọn mang theo khắc cốt thù hận thanh âm đột nhiên theo một chiếc xe loan trung vang lên.

Theo sát sau, một nữ tử theo kia xe loan trung vọt ra, ánh mắt tràn ngập thù hận nhìn Hạ Vân Kiệt cùng Thủy Dịch Thiên, không phải người khác đúng là hắc thủy giới vực Chu gia Chu Thanh Liên, Thủy Dịch Thiên mối tình đầu tình nhân.

Năm đó Hạ Vân Kiệt bởi vì bận tâm đến Thủy Dịch Thiên cảm thụ, thả nàng một con ngựa.

“Như thế nào, Thanh Liên ngươi nhận thức bọn họ?” Một cái ngọc thụ lâm phong anh tuấn áo trắng nam tử theo xe loan đi ra, đứng ở Chu Thanh Liên bên người, trên cao nhìn xuống nhìn xuống Hạ Vân Kiệt đám người, mở miệng hỏi nói.

“Là bọn họ hại chết của ta cả nhà! Thiếu môn chủ, mời ngươi nhất định phải thay ta báo thù!” Chu Thanh Liên chỉ vào Hạ Vân Kiệt đám người, nước mắt nói chảy liền

chảy ra, hoa lê đẫm sương, phá lệ thê lương.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1556 : Nghịch lân

“Nguyên lai là người hắc thủy giới vực.” Áo trắng nam tử nghe vậy nhìn phía Hạ Vân Kiệt đám người ánh mắt càng phát ra khinh thường, càng phát ra trên cao nhìn xuống.

“Thanh Liên đừng thương tâm, bọn họ nếu là ngươi kẻ thù, ta tự nhiên sẽ vì ngươi làm chủ.” Chính là làm áo trắng nam tử chuyển hướng Chu Thanh Liên khi, ánh mắt lại trở nên ôn nhu lên, còn duỗi tay hỗ trợ xoa xoa Chu Thanh Liên trên mặt nước mắt.

“Thiếu môn chủ ngươi thật tốt.” Chu Thanh Liên gặp thiếu môn chủ chịu vì nàng xuất đầu, lập tức liền nhào vào hắn trong lòng, miệng ngọt ngào nói, mắt ở chỗ sâu trong lại lóe ra vui sướng khi người gặp họa ngoan kình.

“Giết bọn họ! Kia hai nữ nhân cấp bản thiếu môn chủ lưu trữ.” Kia ngọc thụ lâm phong thiếu môn chủ nhẹ nhàng vỗ vài cái Chu Thanh Liên vai, sau đó chỉ chỉ Hạ Vân Kiệt đám người hạ lệnh nói, hạ lệnh khi, ánh mắt lại ở Dương Tiếu Mai cùng Nhiếp Tiểu Thiến trên người đánh cái chuyển, lộ ra một tia dâm tà sắc.

Hắc thủy giới vực vực chủ tuy rằng cường đại, nhưng tại đây thiếu môn chủ trong mắt lại còn là yếu đi chút. Huống hồ nơi này là tổ giới, không phải hắc thủy giới vực, nay địch quả ta chúng, địch nhược ta cường, giết cũng liền giết, thiếu môn chủ cũng là một điểm tâm lý gánh nặng cũng không có.

Hay là hắc thủy giới vực tu sĩ nhóm còn dám sát thượng Côn Luân giới bất thành?

Vốn Hạ Vân Kiệt cũng là không nghĩ bởi vì Nhiếp Tiểu Thiến cùng Chu Thanh Liên sự tình cùng Dao Trì phái

khởi đại xung đột, còn suy nghĩ đem sự tình nói rõ ràng, làm cho Dao Trì phái không cần tái khó xử Nhiếp Tiểu Thiến. Về phần Chu Thanh Liên, nay Chu gia diệt, Hạ Vân Kiệt cũng là có thể hiểu biết tâm tình của nàng, lười cùng nàng chấp nhặt.

Chính là Hạ Vân Kiệt lại không nghĩ rằng này Dao Trì phái thiếu môn chủ, vừa nghe nói bọn họ chính là hắc thủy giới vực nhân, không chỉ có lập tức hạ lệnh diệt giết bọn hắn, hơn nữa trong lòng thế nhưng còn động dâm tà ý, đem chủ ý đánh tới Dương Tiếu Mai cùng Nhiếp Tiểu Thiến trên người.

Này lập tức liền xúc phạm Hạ Vân Kiệt nghịch lân, đồng dạng cũng xúc phạm Bành Thiên Võ đám Vu Hàm môn đệ tử nghịch lân.

Hạ Vân Kiệt người nơi nào, đó là bọn họ Vu Hàm môn cao nhất tồn tại, là bọn họ trong lòng tối tôn kính tối sùng bái chưởng giáo. Này Dao Trì phái thiếu môn chủ cũng dám đánh bọn họ chưởng giáo phu nhân [sư nương] chủ ý, quả thực chính là đối bọn họ rất lớn nhục nhã.

“Làm càn!”

“Lớn mật!”

“Sát!”

Bành Thiên Võ, Nhạc Hoành Đao, Thủy Dịch Thiên, Ngao Thiên đám người lập tức bạo khởi, trực tiếp liền tế ra tiên thiên phù diệp, tế ra pháp bảo, sát khí tận trời, đối với kia thiếu môn chủ liền oanh giết đi qua.

Bành Thiên Võ đám người nay loại nào thực lực, hơn nữa Thủy Dịch Thiên, kia nhưng là ngay cả tiên đan kì thiên tiên đều có thể đánh bại khủng bố nhân vật, bốn người nay đột nhiên cùng nhau sát khí phụt ra, nén giận

nhất kích, nhất thời gian thiên địa phong vân biến sắc, không gian sụp đổ, liền ngay cả phía dưới nguyên bản bình tĩnh đại hải, đều đột nhiên cuồng phong gào thét, nhấc lên ngàn vạn trượng sóng to.

Thiếu môn chủ thân là Dao Trì phái thiếu môn chủ, lại nói tiếp thực lực cũng coi như không kém, có tiên lộ trung kỳ cảnh giới, nếu đổi cái địa phương, kia tuyệt đối là nhất đẳng nhất cường giả. Nhưng ở trong này, đối mặt Thủy Dịch Thiên bọn họ còn kém không ít, nhiều lắm chỉ có thể cùng Nhạc Hoành Đao tương đương mà thôi.

Thủy Dịch Thiên đám người vừa động võ, thiếu môn chủ lập tức cả người như trụy hầm băng, sắc mặt đại biến, trong mắt tẫn đều là khủng hoảng tuyệt vọng sắc.

Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, chính là hắc thủy giới vực đi ra vài người thế nhưng lợi hại đến bực này trình độ. Hơn nữa kia Thủy Dịch Thiên, kia liệt thiên tiên kích xẹt qua thiên không khi, cho hắn cảm giác tựa như đến từ địa ngục tử vong liêm đao, chỉ cần nhẹ nhàng cấp nó đụng tới một điểm, hắn vị này đường đường Dao Trì phái thiếu môn chủ chỉ sợ cũng đi đời nhà ma.

Cưỡi ở tị thủy kim tình thú thượng nam tử cao lớn, thấy thế cũng là khiếp sợ cả người đều run lên một chút, rất muốn như vậy xoay người liền đi. Nhưng hôm nay bị tấn công cũng là bọn họ thiếu môn chủ, hắn nếu xoay người liền đi, chỉ sợ ngay sau đó, ngồi ở mặt sau xe loan lý chưởng giáo sẽ gặp trực tiếp diệt sát hắn.

“Thủ hạ lưu tình!” Nam tử cao lớn nháy mắt thả ra tiên thiên phù diệp, trong tay cầm một kim cương ngỗ, đối với Thủy Dịch Thiên liền hung hăng tạp đi, ngoài miệng cũng là kêu thật là khách khí.

Hắn không chỉ có nhìn ra đến, bốn người này tính Thủy

Dịch Thiên lợi hại nhất, hắn đồng dạng cũng nhìn ra đến, này đám người lai lịch chỉ sợ sẽ không quá nhỏ, tuyệt không gần chính là hắc thủy giới vực đơn giản như vậy, cho nên tuy rằng ra tay cứu giúp, nhưng ngoài miệng cũng không dám giống nhau phía trước thiếu môn chủ giống nhau kiêu ngạo.

“Lăn!” Kia thiếu môn chủ không chỉ có nói muốn giết bọn họ, hơn nữa thế nhưng còn dám nhục nhã hắn sư nương, Thủy Dịch Thiên lại há chịu bỏ qua? Gặp kia nam tử cao lớn nhất kim cương ngỗ đánh tới, cũng không quay đầu lại, phân ra một bàn tay đối với kia kim cương ngỗ trực tiếp liền oanh đi qua, liệt thiên tiên kích lại như trước thẳng thủ thiếu môn chủ tâm oa mà đi, thề muốn lấy hắn tánh mạng.

“Oanh!” Một tiếng nổ, Thủy Dịch Thiên thiết quyền dẫn đầu cùng kia nam tử cao lớn tạp tới được kim cương ngỗ va chạm đến cùng nhau.

Theo sát sau liền gặp kia nam tử cao lớn ngay cả người mang ngồi xuống tị thủy kim tình thú, thế nhưng bị Thủy Dịch Thiên này một quyền cấp trực tiếp oanh xuống cao trên mây.

“Đông!” Một tiếng nổ, người nọ tính cả tị thủy kim tình thú mạnh dừng ở trên biển, tiên nổi lên vạn trượng sóng to.

“Này……” Nhiếp Tiểu Thiến nhìn xem miệng trương thật to, tròng mắt đều thiếu chút nữa theo người nọ cùng tị thủy kim tình thú rơi đến đại hải.

Nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới, kia Hạ giới chủ người bên người thế nhưng người người đều lợi hại như vậy, hơn nữa này cao lớn hán tử, thế nhưng tùy tiện một quyền liền đem Dao Trì phái một vị thiên tiên đại tướng cấp trực tiếp oanh xuống cao trên mây, này nên

có bao nhiêu sao thực lực khủng bố a!

Thủy Dịch Thiên một quyền đem kia cao lớn nam nhân một quyền oanh xuống cao trên mây, trong tay liệt thiên tiên kích lấy nhanh hơn tốc độ sát hướng thiếu môn chủ, cùng còn có Bành Thiên Võ cùng Nhạc Hoành Đao đại đao, Ngao Thiên nuốt hải kim bát.

“Dừng tay!” Ngay tại phía sau, một chích trắng nõn ngọc thủ nắm một xanh biếc ướt át cây đào chi, theo nhất xe loan thân đi ra, đối với Thủy Dịch Thiên bọn họ liền đánh đi qua.

Này cây đào chi vừa xuất hiện, Hạ Vân Kiệt trong cơ thể kia chu tiên thiên bàn đào thụ đều hơi hơi nổi lên một tia dị động, cành lá vi diêu, thúy lóng lánh.

“Hay là này Dao Trì phái dĩ nhiên là kia Vương Mẫu nương nương tại hạ giới đạo thống bất thành?” Hạ Vân Kiệt trong lòng hơi hơi vừa động.

Mà Nhiếp Tiểu Thiến thì tại kia xanh biếc ướt át cây đào chi xuất hiện khi, trong mắt toát ra cừu hận thấu xương.

Cây đào chi vừa ra, đầy trời xanh biếc đào diệp hạ xuống, tầng tầng lớp lớp, đem toàn bộ không gian đều cấp bao phủ.

Lá cây phiến phiến hạ xuống, thế nhưng làm cho Bành Thiên Võ đám người có bị cự sơn áp thân cảm giác, làm cho bọn họ đột nhiên trở nên vạn phần cố hết sức đứng lên, thậm chí tu vi thiếu chút nữa Nhạc Hoành Đao xương cốt đều phát ra “Ca ca ca” thanh âm.

“Cấp bổn hoàng mở!” Thủy Dịch Thiên gặp kia cây đào chi lợi hại, rốt cục quay lại liệt thiên tiên kích, đối với tầng tầng lớp lớp, đầy trời lá cây đâm tới.

“Oanh!” Một tiếng nổ, liệt thiên tiên kích thứ thấu đào diệp sở bao phủ không gian, nháy mắt, này phiến thiên địa lại hiện ra lang lảng Càn Khôn.

“Di, thật hùng hậu cường đại lực lượng!” Xe loan trung đi ra một nữ nhân tư thái đẫy đà, vẻ mặt phú quý thái, thân phi hà y đầu đội mũ phượng.

Nữ nhân trong tay cầm một cây cây đào chi, mặt mang một tia kinh ngạc sắc nhìn Thủy Dịch Thiên, trong mắt toát ra một tia ngưng trọng cùng có chút suy nghĩ. Mà lúc này, kia thiếu môn chủ cùng Chu Thanh Liên sớm đã mượn này nữ tử cơ hội xuất thủ, trốn trở về bên người nàng, nhìn Thủy Dịch Thiên đám người là vừa sợ vừa hận.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1557 : Dao Trì Thánh Nữ

“Dao Trì Thánh Nữ!” Ngao Thiên gặp kia nữ nhân xuất hiện, nhịn không được thấp giọng kinh hô xuất khẩu, trên mặt lộ ra một tia vẻ mặt ngưng trọng.

Dao Trì Thánh Nữ đó là Dao Trì phái chưởng giáo.

Dao Trì Thánh Nữ ánh mắt theo Ngao Thiên trên mặt chuyển tới Bành Thiên Võ trên người, ở hắn cụt một tay hơi hơi dừng một chút, lại rất nhanh theo Hạ Vân Kiệt đám người trên người xẹt qua, cuối cùng dừng ở Thủy Dịch Thiên trên người.

Trong đầu đột nhiên suy nghĩ một ít có liên quan Vu Hàm môn truyền thuyết, bao gồm Vu Hàm môn vị kia cụt một tay uy mãnh trưởng lão.

“Các ngươi là Vu Hàm môn nhân, hay là ngươi chính là vị kia Vu Hàm môn chưởng giáo? Trách không được gần nhất Vu Hàm môn thanh thế như thế to lớn, quả nhiên có vài phần bản sự.” Dao Trì Thánh Nữ mở miệng nói, thanh âm dễ nghe lộ ra uy nghiêm.

Thủy Dịch Thiên thực lực đã so với bình thường tiên đan kì thiên tiên còn muốn lợi hại một bậc, đã làm được rất tốt một phương đại giáo chưởng giáo, cho nên liền ngay cả Dao Trì Thánh Nữ cũng tưởng đương nhiên cho rằng Thủy Dịch Thiên đó là Vu Hàm môn chưởng giáo.

“Vu Hàm môn chưởng giáo!” Nhiếp Tiểu Thiến nghe vậy không khỏi lại chấn động, nhìn về phía Thủy Dịch Thiên trong ánh mắt nổi lên một tia hy vọng.

Vu Hàm môn nay như mặt trời ban trưa, tuy rằng luận thanh danh, chi tiết lực, ở mọi người xem ra, như trước không thể cùng lão bài đại giáo Dao Trì phái so sánh

với, nhưng cũng đã không phải Dao Trì phái tưởng niết liền niết, tưởng diệt liền diệt nhuyễn quả hồng. Nếu bọn họ chịu che chở nàng, lúc này đây nàng tự nhiên hơn vài phần còn sống cơ hội.

Bất quá Nhiếp Tiểu Thiến trong mắt hy vọng rất nhanh lại ảm đạm rồi xuống dưới.

Trừ bỏ cùng Hạ Vân Kiệt có như vậy phân giao tình, Nhiếp Tiểu Thiến không nghĩ ra được, Vu Hàm môn dựa vào cái gì nên vì theo chân bọn họ môn hạ đệ tử có điểm giao tình một tiểu nhân vật cùng Dao Trì phái đối địch.

Lúc này, Nhiếp Tiểu Thiến tự nhiên mà vậy đem Hạ Vân Kiệt trở thành Vu Hàm môn một cái môn nhân.

Ở Nhiếp Tiểu Thiến trong mắt hy vọng ảm đạm xuống dưới khi, kia Chu Thanh Liên tròng mắt lại càng tĩnh càng lớn, trong mắt toát ra đến tẫn đều là hoảng sợ ánh mắt.

Dao Trì Thánh Nữ đám người không biết kia đến bây giờ còn không có ra tay Hạ Vân Kiệt cùng Thủy Dịch Thiên quan hệ, Chu Thanh Liên lại biết hoàn toàn rõ ràng.

Nếu Thủy Dịch Thiên là Vu Hàm môn chưởng giáo, kia Hạ Vân Kiệt là ai đâu?

Hắn nhưng là Thủy Dịch Thiên sư phụ a! Thậm chí Thủy Dịch Thiên đối hắn tôn kính ý còn vượt qua đối hắn ngoại tổ phụ tôn kính.

Mặc kệ Hạ Vân Kiệt thế nhưng cái gì lai lịch, một loại thực điềm xấu dự cảm đã ở Chu Thanh Liên trong lòng mạnh xuất hiện. Bởi vì Thủy Dịch Thiên thực lực đã hoàn toàn vượt quá của nàng ý liệu, hơn nữa lại đi ra một cái Vu Hàm môn, kia nhưng là thế lực lớn ngay cả

Ba gia, Nguyên Giác động đều cấp diệt sát a!

“Dao Trì Thánh Nữ, ngươi nhận sai người. Bổn hoàng chính là huyền xà quốc hoàng đế, chẳng phải là cái gì Vu Hàm môn chưởng giáo.” Thủy Dịch Thiên nói, nhìn về phía Dao Trì Thánh Nữ ánh mắt lộ ra một tia kiêng kị sắc.

Vừa rồi hắn tuy rằng nhất kích thứ phá kia đào diệp bao phủ thiên địa, nhưng hắn lại biết đó là bởi vì Dao Trì Thánh Nữ gấp gáp ra tay duyên cớ, nếu hai người thực chiến đứng lên, hắn nhất định thất bại. Bởi vì Dao Trì Thánh Nữ lúc này cho hắn cảm giác sâu không lường được, thậm chí nàng chính là mở miệng nói chuyện, liền cho hắn rất lớn trong lòng uy áp.

“Nga! Kia hay là bản chưởng giáo nhận sai người bất thành? Hay là hắn không phải Vu Hàm môn trưởng lão sao?” Dao Trì Thánh Nữ nghe vậy hơi hơi có chút ngoài ý muốn, ánh mắt nhìn phía Bành Thiên Võ nói.

“Dao Trì Thánh Nữ ngươi quả thật nhận sai người, bản tôn mới là Vu Hàm môn chưởng giáo Hạ Vân Kiệt.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Là ngươi!” Dao Trì Thánh Nữ ung dung đẹp đẽ quý giá trên mặt rốt cục nhịn không được lộ ra kinh ngạc sắc, mà Nhiếp Tiểu Thiến còn có Chu Thanh Liên tắc tất cả đều thân thể mềm mại mạnh run lên.

Người trước đầu tiên là vẻ mặt khiếp sợ cùng không thể tin được, tiếp theo kia vốn đã kinh tắt đi xuống hy vọng lại châm lên.

Mà Chu Thanh Liên tuy rằng ngay từ đầu đồng dạng cũng là vẻ mặt khiếp sợ cùng không dám tin, nhưng theo sát sau liền vẻ mặt tái nhợt, mồ hôi lạnh một chút theo cái trán của nàng xông ra.

Nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới Thủy Dịch Thiên sư tôn thế nhưng sẽ là hiện tại như mặt trời ban trưa, bị người truyền ồn ào huyên náo, nghe nói một mình một người liên xạ cửu đại thiên tiên Vu Hàm môn thần bí chưởng giáo. Mà nàng vừa rồi thế nhưng còn muốn giết hắn!

Giết nhất giáo chưởng giáo chí tôn, này chẳng phải ý nghĩa, nàng muốn bị toàn bộ Vu Hàm môn cấp đuổi giết sao?

“Như thế nào Dao Trì Thánh Nữ cảm thấy thực ngoài ý muốn?” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Quả thật có một chút.” Dao Trì Thánh Nữ nhìn về phía Hạ Vân Kiệt trong mắt toát ra một tia kiêng kị.

Vừa rồi liếc mắt một cái đảo qua mọi người, tối không có bị nàng xem ở trong mắt trừ bỏ Dương Tiếu Mai chính là Hạ Vân Kiệt. Bởi vì Hạ Vân Kiệt chính là tiên khí kì thiên tiên, so với Nhạc Hoành Đao cảnh giới đều còn muốn thấp. Nhưng hiện tại kết quả, hoàn toàn cũng là vị kia không bị nàng xem ở trong mắt tên, dĩ nhiên là Vu Hàm môn chưởng giáo.

Sự ra khác thường tất có yêu!

Dao Trì Thánh Nữ thân là một nữ nhân có thể chấp chưởng một phương đại giáo, lại khởi là đơn giản hạng người? Điểm ấy đạo lý lại sao lại không rõ.

Đương nhiên Dao Trì Thánh Nữ cũng gần chỉ là có chút kiêng kị. Dao Trì phái là toàn bộ ba ngàn giới đều là bài danh dựa trước thế lực lớn, so với Diễm Long đế cung cũng kém cỏi không bao nhiêu. Nàng tự thân lại tiên anh kì thiên tiên, cho dù Vu Hàm môn gần nhất thanh thế thực mãnh, kia Vu Hàm môn chưởng giáo từng liên tục

bắn chết chín vị thiên tiên, Dao Trì Thánh Nữ vị này lão bài thế lực lớn cường giả, cũng sẽ không thực sợ Vu Hàm môn cùng Vu Hàm môn chưởng giáo.

Đương nhiên Vu Hàm môn nay thực lực cũng không nhược, hơn nữa trước mắt vị này Vu Hàm môn chưởng giáo còn lộ ra một tia tà hồ, Dao Trì Thánh Nữ trong lòng sinh ra một tia kiêng kị còn là thực bình thường.

“Nghĩ đến Hạ chưởng môn lần này phải đi đi ngũ hành quả đại hội đi?” Dao Trì Thánh Nữ rất nhanh liền hoàn toàn khôi phục ung dung đẹp đẽ quý giá tư thái, nhìn Hạ Vân Kiệt, không vội không chậm chạp hỏi.

“Đúng là, nghĩ đến thánh nữ cũng là đi ngũ hành quả đại hội.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt bình tĩnh trả lời, ai cũng không biết hắn trong lòng suy nghĩ cái gì.

“Đúng là.” Dao Trì Thánh Nữ hơi hơi gật đầu, sau đó lại chỉ chỉ Nhiếp Tiểu Thiến nói:“Hôm nay việc, chính là hiểu lầm. Bản thánh nữ cũng không truy cứu các ngươi vừa rồi công giết ta nhi việc, nhưng nàng này là ta Dao Trì phái phản đồ sau, còn thỉnh Hạ chưởng môn đem nàng này trả lại cho ta Dao Trì phái. Về phần Chu Thanh Liên gia cừu, đó là nàng tư nhân việc, ta Dao Trì phái cũng không gặp qua quá nhiều hỏi, đương nhiên Chu Thanh Liên là bản chưởng giáo ký danh đệ tử, tự nhiên cũng là không chấp nhận được người khác đánh chết.”

Nhiếp Tiểu Thiến gặp Dao Trì Thánh Nữ tự mình mở miệng đòi lấy nàng, sắc mặt không khỏi lập tức trở nên tái nhợt đứng lên, mà kia Chu Thanh Liên gặp Dao Trì Thánh Nữ tỏ vẻ không tha người khác đánh chết nàng, biểu tình rõ ràng thoải mái một ít.

“Dao Trì Thánh Nữ thật đúng là yêu nói đùa. Như thế nào ngươi không truy cứu chúng ta vừa rồi công giết ngươi con trai việc? Hay là vừa rồi ngươi ở xe loan

không có nghe đến ngươi kia bại hoại con trai nói cái gì sao? Còn có Nhiếp Tiểu Thiến, chính là bản tôn bằng hữu, bản tôn mặc kệ nàng có phải hay không các ngươi Dao Trì phái phản đồ sau, hôm nay bản tôn nếu gặp, bản tôn tất làm hộ nàng chu toàn.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy bình tĩnh biểu tình dần dần rét lạnh xuống dưới, lạnh giọng nói, về phần Chu Thanh Liên, hắn cũng là ngay cả đề đều lười đề một chút.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1558 : Chính là bàn đào chạc cây

“Ngươi tính cái gì vậy? Cũng dám mắng bản thiếu môn chủ bại hoại, cũng dám che chở ta Dao Trì phái phản đồ sau. Thực nghĩ đến các ngươi Vu Hàm môn hiện tại diệt Ba gia cùng Nguyên Giác động chính là ba ngàn giới một phương bá chủ, có thể ở ta Dao Trì phái trước mặt kiêu ngạo cuồng vọng sao?” Vị kia thiếu môn chủ vừa rồi thiếu chút nữa sẽ muốn mệnh tang Thủy Dịch Thiên đám người tay, trong đầu tự nhiên hận thấu Hạ Vân Kiệt bọn họ, nay thấy hắn mẫu thân ra mặt, tự nhiên còn có dựa vào, nghe vậy không đợi hắn mẫu thân mở miệng, liền đã chỉ vào Hạ Vân Kiệt mắng.

“Làm càn!”

“Lớn mật!”

Thủy Dịch Thiên đám người gặp kia thiếu môn chủ cũng dám lại nhục nhã Hạ Vân Kiệt, ào ào lại tế khởi pháp bảo, chuẩn bị đánh chết kia thiếu môn chủ.

Bất quá Hạ Vân Kiệt lại khoát tay, cản lại bọn họ.

Gặp Hạ Vân Kiệt xua tay cản lại bọn họ, thiếu môn chủ trên mặt không khỏi lộ ra vài phần đắc ý sắc, còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt kiến thức đến hắn mẫu thân lợi hại, nay cũng chỉ là miệng cứng rắn, cũng là không dám thật sự theo chân bọn họ Dao Trì phái đối nghịch.

Bất quá Dao Trì Thánh Nữ gặp kia Thủy Dịch Thiên cũng hoàn toàn nghe Hạ Vân Kiệt chỉ huy, mắt ở chỗ sâu trong kiêng kị sắc lại càng đậm một phần.

Bởi vì lấy Thủy Dịch Thiên thực lực, đã cũng đủ đảm nhiệm cùng loại cùng Lăng Tiêu giáo lớn như vậy thế lực

chưởng giáo. Nhân vật như vậy, không phải cực kì lợi hại nhân lại há có thể chỉ huy động, khống chế được? Nhưng hiện tại hắn lại bởi vì hắn con trai nhục nhã Hạ Vân Kiệt một câu mà nổi giận, Hạ Vân Kiệt tay vừa vẫy, hắn liền lập tức cung kính lui ra.

“Giận dữ vì hồng nhan, đây là điều đương nhiên, hơn nữa phía trước bản tôn còn ngăn cản các ngươi đuổi giết Nhiếp Tiểu Thiến, cho nên ngươi sẽ đối chúng ta ra tay, này thực bình thường. Nếu gần như thế, xem ở mẫu thân ngươi mặt mũi, chỉ cần các ngươi Dao Trì phái như vậy buông tha Nhiếp Tiểu Thiến, oan gia nên giải không nên kết, bản tôn khó không thể thả ngươi một con ngựa. Nhưng ngươi ngàn không nên vạn không nên, cũng dám đối bản tôn nữ nhân cùng Nhiếp Tiểu Thiến động tà niệm, đây là bản tôn sở không thể dễ dàng tha thứ! Cho nên hôm nay ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ, ai cũng cứu không được ngươi!” Hạ Vân Kiệt nhìn thiếu môn chủ vẻ mặt bình tĩnh nói, giống như sát thiếu môn chủ đối với hắn mà nói bất quá cùng giết con chó giống nhau dễ dàng.

Muốn giết cứ giết!

“Ha ha, ngươi xem như cái gì vậy? Thế nhưng cũng dám vọng ngôn sát bản thiếu môn!” Kia thiếu môn chủ lại giống như nghe được trên đời này tối hoang đường sự tình, nghe vậy giơ thẳng lên trời ha ha cuồng tiếu lên.

Dao Trì Thánh Nữ bản coi như bình tĩnh biểu tình cũng đột nhiên âm lãnh xuống dưới, bốn phía độ ấm cũng theo Dao Trì Thánh Nữ biểu tình biến hóa đột nhiên đánh xuống, thậm chí có hoa tuyết từ thiên không bay xuống xuống, tất cả mọi người cảm thấy một cỗ đến xương hàn ý.

“Hạ chưởng giáo, hay là ngươi thực nghĩ đến bản thánh nữ không dám diệt các ngươi Vu Hàm môn sao?” Dao

Trì Thánh Nữ nói, thanh âm lạnh như băng giống như băng cặn rơi trên mặt đất.

Sát khí theo thân thể của nàng phát ra, ở của nàng quanh thân hình thành một đám lạnh như băng gió lạnh lốc xoáy.

“Mẫu thân cùng loại này cuồng vọng đồ đệ lại có gì phải dong dài ? Trực tiếp giết đó là!” Thiếu môn chủ thấy hắn mẫu thân sát khí phát ra, nhìn Hạ Vân Kiệt mắt thấu hung quang cùng đắc ý sắc nói.

Một bên Chu Thanh Liên thấy thế tắc mặt lộ vẻ vui sướng khi người gặp họa sắc.

“Bằng ngươi cũng xứng nói giết bản tôn!” Hạ Vân Kiệt cười lạnh một tiếng, đưa tay hướng không trung vừa mới, hiện ra một chích bàn tay to, đối với kia thiếu môn chủ vào đầu liền chộp đi.

“Thằng nhãi ranh làm càn!” Dao Trì Thánh Nữ gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng trước mặt của nàng, duỗi tay phải bắt con trai của nàng, nhất thời giận dữ, trong tay cây đào chi giơ lên liền đối với Hạ Vân Kiệt vào đầu đánh đi.

Dao Trì Thánh Nữ cây đào chi vừa đánh xuống, nhất thời đó là phiến phiến đào diệp, đầy trời lục quang. Mỗi một phiến đào diệp ký như một tòa cự sơn áp chế, lại như phiến phiến phi đao, có thể kiến huyết phong hầu.

Không gian tại kia lục quang oánh oánh phiến phiến đào diệp hạ, không chỉ có bị cắt thất linh bát lạc, tức thì bị ép tới ào ào sụp đổ, hiện ra từng đạo sâu không thấy đáy không gian cái khe.

Này không gian cái khe khả cùng chính mình xé rách khai cái khe là không đồng dạng như vậy, chính mình cố ý mở ra không gian cái khe, đó là hàm chứa nhất định

ổn định không gian pháp tắc cùng phương hướng, có tiến có ra. Nhưng này từng đạo sâu không thấy đáy không gian cái khe bên trong cũng là một mảnh hỗn loạn gió lốc, nhân một khi tiến vào, chỉ sợ cũng muốn hoàn toàn biến mất ở hỗn loạn không gian gió lốc trung.

“Người khác sợ ngươi này pháp bảo, nhưng ở bản tôn trước mặt, đây là một cây đào chạc cây!” Hạ Vân Kiệt gặp Dao Trì Thánh Nữ cầm đào chi pháp bảo đến đánh chính mình, sắc mặt hơi hơi trầm xuống, nâng lên mặt khác một bàn tay, trực tiếp liền hướng kia vào đầu đánh hạ đào chi pháp bảo chộp đi.

“Muốn chết!” Gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng ngay cả pháp bảo cũng không tế ra, trực tiếp lấy tay tới bắt chính mình hướng hắn vào đầu đánh hạ bàn đào chạc cây pháp bảo, Dao Trì Thánh Nữ không khỏi mắt lộ ra sắc mặt vui mừng, quát lạnh một tiếng, kia bàn đào chạc cây tản mác ra càng phát ra chói mắt ánh sáng ngọc xanh biếc hào quang.

Này bàn đào chạc cây chính là thượng cổ thời đại lưu lại trấn phái pháp bảo, tục truyền là Dao Trì phái tổ tiên lấy một cây tiên thiên bàn đào thụ chạc cây luyện chế mà thành pháp bảo, uy lực thật lớn vô cùng, Dao Trì phái sở dĩ có thể sừng sững ba ngàn giới không ngã, cùng này bàn đào chi pháp bảo cũng có rất lớn quan hệ.

“Hạ chưởng giáo cẩn thận, kia pháp bảo phi thường lợi hại, khả phá vạn pháp!” Nhiếp Tiểu Thiến hiển nhiên biết kia bàn đào chi pháp bảo lợi hại, thấy thế không khỏi hoa dung thất sắc, âm thanh kêu lên.

“Đã muộn!” Thiếu môn chủ cùng Chu Thanh Liên trên mặt đều lộ ra một chút giải hận thống khoái biểu tình, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt đã giống như người chết.

Bất quá trong nháy mắt, thiếu môn chủ cùng Chu Thanh

Liên trên mặt biểu tình tất cả đều cứng lại rồi, mà Dao Trì Thánh Nữ lại như thấy quỷ bình thường, âm thanh kêu lên:“Điều đó không có khả năng!”

Bởi vì kia tầng tầng lớp lớp xanh biếc hào quang, kia đầy trời đào diệp quang ảnh ở Hạ Vân Kiệt kia bàn tay to dưới phảng phất không có tác dụng, hắn bàn tay to trực tiếp xuyên qua tầng tầng lớp lớp xanh biếc hào quang, đầy trời đào diệp quang ảnh, một phen đã bắt ở kia bàn đào chi.

“Trên thế giới này không có gì là không có khả năng.” Hạ Vân Kiệt cầm trụ bàn đào chi, cười lạnh một tiếng, mặt khác một bàn tay tắc tiếp tục hướng thiếu môn chủ vào đầu chộp đi.

“Mẫu thân cứu ta!” Kia thiếu môn chủ vạn vạn không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thế nhưng dễ dàng liền trực tiếp bắt được kia bàn đào chi pháp bảo, phảng phất kia bàn đào chi pháp bảo cũng chỉ là một cây tái bình thường bất quá bàn đào chạc cây. Mắt thấy kia bàn tay to vào đầu trảo hạ, kia thiếu môn chủ tưởng xoay người cấp trốn, nhưng tại kia bàn tay to chưởng dưới, bốn phương tám hướng không gian đều bị phong tỏa, như cự sơn áp đỉnh, đúng là ngay cả pháp lực đều rất khó vận chuyển mở ra, không khỏi sợ tới mức sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, thất kinh âm thanh kêu lên.

“Đã muộn!” Hạ Vân Kiệt cười lạnh một tiếng, bàn tay to hạ xuống, như diều hâu bắt con gà con bình thường trực tiếp mang theo thiếu môn chủ đầu, mạnh nâng lên đứng lên, sau đó như ném tử cầu bình thường, tùy tay cấp ném ở tường vân phía trên, một cước liền dẫm nát thiếu môn chủ trên đầu.

Nhìn trong nháy mắt, Hạ Vân Kiệt một tay bắt Dao Trì phái trấn cung pháp bảo, một tay bắt thiếu môn chủ, sau đó đưa hắn giẫm tại dưới chân, trong thiên địa nhất thời

trở nên tử bình thường yên tĩnh.

Trừ bỏ Vu Hàm môn nhân, biểu hiện coi như bình tĩnh, những người khác tất cả đều mắt lộ ra hoảng sợ vạn phần sắc, căn bản không thể tin trước mắt chỗ đã thấy một màn.

Dao Trì Thánh Nữ, kia nhưng là trong truyền thuyết đã là tiên anh kì thiên tiên, là hạ giới có khả năng tồn tại tối cao cấp, thậm chí ngay cả Thủy Dịch Thiên ở của nàng uy nghiêm dưới, đều cảm thấy từng trận kinh hãi đảm khiêu. Nay, nàng tế ra trấn cung chi bảo, không chỉ có không có thể xúc phạm tới Vu Hàm môn chưởng môn, ngược lại dễ dàng bị hắn cướp lấy trấn cung pháp bảo. Thậm chí Dao Trì phái thiếu môn chủ, ở hắn bàn tay to dưới đều không hề năng lực phản kháng, bị hắn cầm trụ, cấp giẫm tại dưới chân!

Đây là loại nào khủng bố! Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, ai có thể tin tưởng?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1559 : Tàn đồ

“Ngươi đến tột cùng là ai? Vì sao có thể phá của ta bàn đào tiên chi?” Dao Trì Thánh Nữ hoàn toàn không có phía trước ung dung đẹp đẽ quý giá, nhìn Hạ Vân Kiệt sắc mặt tái nhợt, thanh âm run run hỏi.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy lại chính là lạnh lùng quét Dao Trì Thánh Nữ đám người liếc mắt một cái, cũng không có trả lời.

Hắn lại sao lại nói cho Dao Trì Thánh Nữ, hắn trong cơ thể có một gốc cây cùng nàng trong tay này căn bàn đào tiên chi đồng căn đồng nguyên tiên thiên bàn đào thụ? Nàng lấy bàn đào tiên chi đến tấn công hắn, căn bản chính là chui đầu vô lưới.

“Còn thỉnh Hạ chưởng giáo thủ hạ lưu tình, thả con ta, đưa ta bàn đào tiên chi, ta đem không hề truy cứu Nhiếp Tiểu Thiến tổ tiên phản giáo tội, còn có Chu Thanh Liên này nữ tử cũng tùy ý các ngươi xử trí, ta tuyệt không hỏi đến.” Dao Trì Thánh Nữ nói.

Chu Thanh Liên nghe vậy thân thể mềm mại mạnh run lên, không hề nghĩ ngợi, sáng lên một đạo hoa quang, liền chuẩn bị trực tiếp bỏ chạy.

Nàng cũng không cho rằng Hạ Vân Kiệt bọn họ còn có thể buông tha nàng, nay Dao Trì Thánh Nữ lại nói rõ muốn đem nàng giao ra đi, kia căn bản chính là chỉ còn đường chết.

Chính là Chu Thanh Liên vừa mới giá bảo quang muốn bỏ chạy, một điểm hàn quang theo Dao Trì Thánh Nữ mi tâm bắn ra, chính là một thanh nhận như thu sương phi kiếm.

Phi kiếm ở của nàng trên cổ nhất nhiễu, Chu Thanh Liên tiện nhân đầu rơi xuống đất, hương tiêu ngọc tổn hại.

“Hạ chưởng giáo, ta này thành ý đủ chừng.” Dao Trì Thánh Nữ một kiếm giết chính mình ngồi xuống ký danh đệ tử, cũng là ngay cả mày cũng chưa nhăn một chút, phảng phất không có việc gì bình thường thu hồi phi kiếm, nhìn Hạ Vân Kiệt, nói.

Hạ Vân Kiệt nhìn trước mắt dần dần khôi phục ung dung đẹp đẽ quý giá nữ nhân, trong mắt toát ra thật sâu chán ghét, đồng thời trong lòng cũng âm thầm lẫm liệt.

Như vậy lãnh khốc vô tình nữ nhân, một khi đắc tội, liền tuyệt đối không thể nương tay.

Chính là này Dao Trì phái thực có thể là Vương Mẫu nương nương tại hạ giới đạo thống, Hạ Vân Kiệt trong đầu lại khó tránh khỏi có chút kiêng kị. Cho nên Hạ Vân Kiệt cũng không có trả lời Dao Trì Thánh Nữ, mà là nhìn như tùy ý loay hoay quan sát đến trong tay bàn đào tiên chi.

Này bàn đào tiên chi cầm trong tay, tuy rằng không phải hắn luyện chế pháp bảo, đã có huyết nhục tương liên cảm giác. Bởi vì này bàn đào tiên chi vốn là xuất phát từ Vương Mẫu nương nương bàn đào viên tiên thiên bàn đào thụ, cùng hắn trong cơ thể kia khỏa tiên thiên bàn đào thụ đồng nguyên.

“Sư tôn, ngài xem này bàn đào tiên chi nhưng là xuất từ Vương Mẫu tay?” Hạ Vân Kiệt một bên loay hoay quan sát đến bàn đào tiên chi, một bên âm thầm cùng Vu Hàm trao đổi.

“Phải làm là xuất từ Vương Mẫu tay, xem ra này Dao Trì phái là Vương Mẫu tại hạ giới đạo thống không thể nghi ngờ. Tiểu tử ngươi nhưng thật ra lợi hại, vừa mới đem

người ta nam nhân đạo thống cấp thu, nay lại chuẩn bị thu của nàng đạo thống. Chậc chậc, bất quá bản đại vu thích!" Vu Hàm nói.

"Sư phụ ta cũng không ý tứ này, này chính là một kiện ngoài ý muốn, hơn nữa hiện tại cũng là đâm lao phải theo lao." Hạ Vân Kiệt nói.

"Nếu khó xuống, cưỡi đó là. Nữ nhân này tư sắc coi như có thể, có thể ở hạ giới tu luyện đến tiên anh kì, thiên phú hiển nhiên cũng thực xuất sắc." Vu Hàm nói.

"Sư phụ, ngươi sẽ không có thể nói điểm đứng đắn hữu dụng sao?" Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi một đầu hắc tuyến.

"Ta nói nhưng là thực đứng đắn. Đại trượng phu ba vợ bốn nàng hầu thực bình thường, huống hồ ngươi còn là kế thừa Vu vương đế thống đại nhân vật, cho dù tương lai ba ngàn hậu cung cũng không quá phận. Nay vì bắt Vương Mẫu tại hạ giới đạo thống, thu cái nữ nhân tính cái gì? Này cũng là tối rõ ràng lưu loát, mà còn nhân tài hai được, thật tốt a!" Vu Hàm nói.

Hạ Vân Kiệt gặp cùng Vu Hàm không có biện pháp câu thông đi xuống, đành phải đem thần niệm rời khỏi bất tử giới, trực tiếp cầm trong tay bàn đào tiên chi tế phóng tới không trung, đối với phía dưới nhẹ nhàng lay động, nhất thời phiến phiến đào diệp hạ xuống, tầng tầng lớp lớp, đem này phiến thiên địa đều cấp kín kẽ bao phủ lên.

Này bàn đào tiên chi từ hắn sai sử đứng lên, cũng là càng hiển uy lực cùng diệu dụng vô cùng, đem Dao Trì Thánh Nữ cùng Dao Trì phái đệ tử nhìn xem sắc mặt một mảnh trắng bệch. Căn bản không thể tưởng tượng, Hạ Vân Kiệt đến tột cùng có bao nhiêu lợi hại, không chỉ có có thể dễ dàng đoạt Dao Trì phái trấn cung pháp bảo, nay tùy ý thi triển ra, thế nhưng so với Dao Trì Thánh Nữ

thi triển đứng lên còn muốn uy lực thật lớn, diệu dụng vô cùng.

“Không chịu phát linh hồn chi thệ, thần phục giả, giết!” Hạ Vân Kiệt lạnh giọng hạ lệnh nói, khi nói chuyện trong tay không biết khi nào hơn một cây cung cùng tên.

Dây cung mở ra, tên nhắm ngay Dao Trì Thánh Nữ.

Dao Trì Thánh Nữ dù sao cũng là tiên anh kì thiên tiên, thực lực so với kia Lăng Tiêu giáo thái thượng trưởng lão mạnh hơn không ít, Hạ Vân Kiệt thân xác tuy rằng cực kì cường hãn, nhưng muốn chân chính hoàn toàn phát huy ra kim tiên cấp thân xác lực lượng, tất nhiên còn là sẽ khiến cho tử phủ tiên anh một chút dao động. Cho nên muốn muốn trực tiếp giống giẫm chết Lăng Tiêu giáo thái thượng trưởng lão giống nhau giẫm chết Dao Trì Thánh Nữ còn là có điểm khó khăn.

Hơn nữa một trận chiến này, phải tốc chiến tốc thắng, tuyệt không có thể làm cho ngoại giới người biết, cho nên một khi nghĩ đến tuyệt không có thể buông tha như vậy một cái tâm ngoan thủ lạt nữ nhân, lại không thể thực nghe theo Vu Hàm đề nghị thu nữ nhân này, Hạ Vân Kiệt nhưng cũng là sát phạt quyết đoán, tuyệt không nhăn nhó, ướt át bẩn thỉu.

Hậu Nghệ tên vừa đối chuẩn Dao Trì Thánh Nữ, một cỗ trước nay chưa có nguy cơ hoảng sợ cảm liền trong nháy mắt bao phủ ở Dao Trì Thánh Nữ, khiến cho nàng đáy lòng thế nhưng dâng lên một loại không chỗ chạy trốn, hẳn phải chết không thể nghi ngờ trực giác.

“Chậm đã, ta có một phi thường trân quý tiên khư tàn đồ, nếu ngươi khẳng buông tha ta một mạng, ta liền bắt nó dâng tặng cho ngươi, nếu bằng không cho dù ngươi một mũi tên bắn chết ta, ta cũng tất nhiên ở trước khi chết hủy diệt nó.” Dao Trì Thánh Nữ sắc mặt tái nhợt,

đầu đầy mồ hôi lạnh hét rầm lên.

“Ta đối tiên khư tàn đồ một điểm cũng không cảm thấy hứng thú!” Hạ Vân Kiệt cười lạnh một tiếng, cung kéo mãn, Hậu Nghệ tên súc thế đãi bắn.

Hạ Vân Kiệt lời này nhưng thật ra một điểm đều không có già mồm hoặc là cuống Dao Trì Thánh Nữ ý tứ. Hắn trên người có một tòa ngay cả giáo chủ đều phải đỏ mắt mơ ước vu tộc thánh sơn, thử hỏi dưới trời này còn có cái gì tiên khư có thể so sánh được với này vu tộc thánh sơn. Đương nhiên thứ tốt Hạ Vân Kiệt tự nhiên là chê ít, vấn đề là Dao Trì Thánh Nữ muốn dùng này đến uy hiếp hắn, làm cho hắn phóng nàng một con ngựa, hắn tự nhiên là không chịu khuất phục.

“Này không phải bình thường tiên khư tàn đồ, đây là nữ……” Dao Trì Thánh Nữ gặp Hạ Vân Kiệt căn bản không vì của nàng ngôn ngữ sở động, mắt thấy sẽ muốn một mũi tên bắn ra, gấp đến độ lấy ra một tấm tàn đồ.

Tàn đồ trung, đó là một mảnh khôn cùng vô ngần đại địa. Đại địa mỗ một chỗ, có một mảnh sa mạc. Sa mạc trên không, có một cái bởi vì tàn đồ duyên cớ mà có vẻ không hoàn chỉnh hồ nước. Hồ nước bình tĩnh vô ba, trong veo xanh biếc. Cùng dạng không trọn vẹn thất sắc thải hồng vắt ngang hồ nước phía trên, thải hồng phía trên, có một tòa tòa cung khuyết ban công, điêu lan ngọc thế……

Hạ Vân Kiệt nắm Hậu Nghệ Cung tên tay, nhịn không được run nhè nhẹ một chút, nội tâm nhấc lên ngập trời sóng to, nhưng hắn lại gắt gao chịu đựng, không cho chính mình biểu hiện ra ngoài.

Này tuy rằng là cái tàn đồ, trong tàn đồ, kia sa mạc, kia hồ nước, kia thất sắc thải hồng, kia cung khuyết ban công, cũng không không trọn vẹn, không hoàn chỉnh,

nhưng không biết bao nhiêu thứ xuất hiện ở Hạ Vân Kiệt trong mộng, cho dù nó không trọn vẹn tái lợi hại, Hạ Vân Kiệt đều có thể liếc mắt một cái nhận ra đến, đây là năm đó hắn cùng Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh hoàn toàn đoạn điệu liên hệ trước nhìn đến kia hình ảnh, kia địa phương.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1560 : Điều kiện

“Hảo, này phúc tàn đồ có thể đổi của ngươi một cái tánh mạng. Nhưng ngươi nữ nhân này tâm ngoan thủ lạt, nếu như vậy buông tha ngươi, ta lại há có thể an tâm?” Hạ Vân Kiệt chậm rãi thu hồi Hậu Nghệ cung tên, tận lực làm cho chính mình thanh âm có vẻ bình tĩnh mà lãnh khốc.

Địa cầu kia một lần, bởi vì hắn kinh nghiệm không đủ, để lại cho tới bây giờ đều không thể bù lại tiếc nuối. Nay hắn Hạ Vân Kiệt trải qua sinh tử, cũng sẽ không tái cho phép chính mình đem nhược điểm đặt tại đối thủ trước mặt, làm cho nàng có thể uy hiếp chính mình.

“Vậy ngươi muốn thế nào?” Gặp Hạ Vân Kiệt thu hồi kia cung tiễn, bao phủ ở Dao Trì Thánh Nữ trên người nguy cơ lập tức biến mất, làm cho nàng không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, âm thầm may mắn Hạ Vân Kiệt có thể nhận ra này tấm Nữ Oa cung tàn đồ đến, nếu không tám chín phần mười nàng sẽ muốn đi đời nhà ma.

Dao Trì Thánh Nữ lại không biết đến, Hạ Vân Kiệt căn bản là không biết đây là trong truyền thuyết Nữ Oa cung tàn đồ, mà là bởi vì này tàn đồ là địa phương hắn hai âu yếm nữ nhân cùng hắn mất đi liên hệ trước.

Đương nhiên Dao Trì Thánh Nữ càng không biết, vì này trương tàn đồ, đừng nói nàng này mệnh, cho dù nàng lại ra này khác điều kiện, Hạ Vân Kiệt đều đã cuối cùng đáp ứng.

“Ta muốn ở ngươi linh hồn loại hạ cấm chế!” Hạ Vân Kiệt nói.

“Này tuyệt đối không được! Này cùng ngươi hiện tại sẽ

giết ta có cái gì khác nhau?” Dao Trì Thánh Nữ quả quyết cự tuyệt.

“Ngươi có được lựa chọn sao? Muốn thôi, mở ra hồn phách, làm cho ta ở ngươi bên trong loại hạ cấm chế, hoàn toàn thần phục cùng ta, muốn thôi, hiện tại sẽ chết!” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng nói.

Dao Trì Thánh Nữ nhìn Hạ Vân Kiệt, sắc mặt âm tình biến ảo không chừng, hồi lâu mới gian nan mở miệng nói:“Nếu ta mở ra hồn phách, làm cho ngươi hạ cấm chế, nhưng cuối cùng kết quả cũng là ngươi cầm tàn đồ, sau đó lại giết ta, ta đây chẳng phải bị chết thực oan uổng?”

“Ta Hạ Vân Kiệt còn không về phần như vậy vô sỉ. Đương nhiên ngươi cũng có thể lựa chọn không tin ta.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt bình thản nói.

“Ngươi không cần kia cung tiễn cùng ta đánh một hồi, làm cho ta thua tâm phục khẩu phục. Sau đó ở ta mở ra hồn phách, tùy vào ngươi loại hạ cấm chế trước, ngươi phải phát cái thệ, tất không giết ta, mà còn muốn thu ta làm thiếp, đây là ta cuối cùng điều kiện. Nếu không ta thà rằng chết, cũng là sẽ không khuất tùng.” Dao Trì Thánh Nữ nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt mặt nhìn hồi lâu, ý đồ muốn nhìn ra chút cái gì đến, nhưng cuối cùng còn là cái gì đều nhìn không ra đến. Bởi vì Hạ Vân Kiệt hiện tại tinh thần ý niệm so với nàng cường nhiều lắm.

“Làm càn!”

“Lớn mật!”

Thủy Dịch Thiên đám người gặp Dao Trì Thánh Nữ tại đây dạng tình trạng hạ, thế nhưng còn dám bức Hạ Vân Kiệt thề, còn muốn hắn thu nàng làm thiếp, không khỏi ào ào mở miệng gầm lên.

Hạ Vân Kiệt lại khoát tay cản lại bọn họ, nhìn Dao Trì Thánh Nữ nói:“Trừ bỏ không thu ngươi làm thiếp này một cái, này khác ta đều đáp ứng ngươi.”

“Vậy thị thiếp! Nếu không ta thà rằng ngọc thạch câu phần.” Dao Trì Thánh Nữ vẻ mặt kiên định nói.

“Ngươi đây là lại vì sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy dở khóc dở cười hỏi. Tuy rằng nói này Dao Trì Thánh Nữ ung dung đẹp đẽ quý giá, thân thể đẫy đà, liền ngay cả Vu Hàm đều phải xưng thượng một câu tư sắc không sai. Khả Hạ Vân Kiệt đối nàng cũng là ngay cả nửa điểm ý tưởng đều không có, huống hồ hắn dưới chân còn giẫm con hắn đâu, không nghĩ tới này Dao Trì Thánh Nữ cũng là ******** cấp cho hắn làm thiếp thậm chí làm thị thiếp.

Thiếp cũng có quý tiện chi phân, quý thiếp là sính cưới hoặc gả mà đến, mà thị thiếp tắc là tiện thiếp, như tỳ nữ, như nữ phó.

“Bởi vì ngươi thực trân trọng chính ngươi nữ nhân, không tha bất luận kẻ nào khinh nhờn, cho nên ta cũng muốn làm nữ nhân của ngươi, chẳng sợ chính là thị thiếp.” Dao Trì Thánh Nữ một bộ đương nhiên nói, cũng không có chút cảm thấy thẹn hoặc là ngượng ngùng.

“Yên tâm, ta nói không giết ngươi, tất không giết ngươi. Huống hồ ngươi phải làm của ta thị thiếp, cũng phải suy nghĩ ngươi con trai cùng trượng phu cảm thụ không phải sao??” Hạ Vân Kiệt nghe vậy mới vừa rồi hiểu được, nữ nhân này nói đến cùng còn là lo lắng sinh mệnh bảo đảm, đành phải kiên nhẫn theo nàng phân tích khuyên giải.

Đương nhiên nói đến cùng, là vì kia tàn đồ Hạ Vân Kiệt tình thế bắt buộc, nếu không hắn mới lười cùng Dao Trì Thánh Nữ này biến thái nữ nhân dong dài đâu.

“Con ta cùng trượng phu? Hay là hạ chưởng giáo không biết ta Dao Trì phái chưởng giáo là chung thân không lấy chồng sao? Cho nên mỗi một đời Dao Trì phái chưởng giáo đều đã được xưng là Dao Trì Thánh Nữ.” Dao Trì Thánh Nữ nghe vậy vẻ mặt kỳ quái kinh ngạc nhìn Hạ Vân Kiệt, nói, tựa hồ thực sửng sốt Hạ Vân Kiệt ngay cả chuyện này cũng không biết.

“Kia hắn?” Hạ Vân Kiệt dùng mũi chân chỉ chỉ còn bị hắn giẫm kia thiếu môn chủ, vẻ mặt ngoài ý muốn khó hiểu hỏi.

“Hắn là ta thế tục gian một vị bà con con trai, ta thấy hắn thiên phú không sai, liền thu hắn làm nghĩa tử. Coi như là hơi chút bù lại một chút, cả đời chung thân không lấy chồng tiếc nuối.” Dao Trì Thánh Nữ giải thích nói.

“Đồ nhi, nữ nhân này còn là cái xử!” Một thanh âm đột nhiên theo Hạ Vân Kiệt trong đầu xông ra, lộ ra một tia dâm loạn, đem Hạ Vân Kiệt cấp buồn bực trực tiếp che hắn cùng bất tử thần sơn trong lúc đó liên hệ.

Từ Hạ Vân Kiệt lấy tinh huyết vẽ bùa đánh tiến vào bất tử thần sơn, cùng Vu Hàm giống nhau thành bất tử thần sơn người thủ hộ sau, bởi vì có bất tử thần sơn chỗ tòa này môi giới, hắn cùng với Vu Hàm liên hệ liền so với trước kia dễ dàng rất nhiều, Vu Hàm tùy thời đều có thể thông qua bất tử thần sơn đem thần niệm truyền cho hắn. Bất quá một khi Hạ Vân Kiệt trực tiếp phong bế chính hắn cùng bất tử thần sơn trong lúc đó liên hệ, kia Vu Hàm sẽ không triệt, cũng vô pháp biết ngoài mặt đã xảy ra cái gì.

“Uy, uy, ngươi này xú tiểu tử, như thế nào có thể như vậy đối đãi vi sư? Vi sư một người ở trong này một mình một người vô cùng năm tháng, ta dễ dàng sao ta?” Vu Hàm gặp Hạ Vân Kiệt trực tiếp che cùng bất tử thần sơn

trong lúc đó thông đạo, không khỏi buồn bực ở trong tiểu thế giới kêu lên.

Chỉ tiếc, lúc này Hạ Vân Kiệt lại căn bản nghe không được.

“Sư tôn, Dao Trì Thánh Nữ quả thật mỗi một đời thánh nữ đều là chung thân không lấy chồng. Nghe nói, vốn này một thế hệ Dao Trì Thánh Nữ là không tới phiên nàng, nhưng bởi vì mặt khác một vị bị lựa chọn thánh nữ lại bởi vì cùng khác giáo nam nhân sinh ra tư tình, hơn nữa còn ám kết thai châu, tiền nhiệm Dao Trì Thánh Nữ cũng chính là Dao Trì phái chưởng giáo biết sau, giận dữ dưới, không chỉ có giết kia bị lựa chọn tiếp theo đời thánh nữ, hơn nữa ngay cả kia nam đều giết.” Ngao Thiên ở Hạ Vân Kiệt chúng đệ tử trung, xem như ba ngàn giới lão nhân, biết đến sự tình nhiều, gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt kinh ngạc ngoài ý muốn bộ dáng, liền nói khẽ với Hạ Vân Kiệt giải thích nói, nói khi, có chút suy nghĩ nhìn Nhiếp Tiểu Thiến liếc mắt một cái.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy cũng có chút suy nghĩ nhìn phía Nhiếp Tiểu Thiến.

“Ta liền người nọ cháu gái.” Nhiếp Tiểu Thiến gặp Hạ Vân Kiệt hướng nàng trông lại, biểu tình có chút bi thương nói.

“Đều trôi qua.” Dương Tiếu Mai là cái thiện lương, không hề cái giá nữ nhân, gặp Nhiếp Tiểu Thiến thương tâm, vội vàng kéo qua của nàng thiên thiên ngọc thủ, nhẹ nhàng vỗ trấn an nói.

“Cảm ơn chưởng giáo phu nhân.” Nhiếp Tiểu Thiến cảm kích đối Dương Tiếu Mai nói.

“Đừng làm như người xa lạ, ngươi là Kiệt ca bằng hữu cũng chính là bằng hữu của ta.” Dương Tiếu Mai cười

nói, vẻ mặt chân thành tha thiết.

Gặp Nhiếp Tiểu Thiến cùng Dương Tiếu Mai nói đến cùng nhau, tâm tình rõ ràng sáng sủa không ít, Hạ Vân Kiệt trong lòng an tâm một chút, lại đem ánh mắt dừng ở Dao Trì Thánh Nữ trên người, nói:“Mọi người đã Dao Trì Thánh Nữ có quy định, ngươi liền càng không thể đề yêu cầu này.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1561 : Vương Lam Nhi

Gặp đường đường ba ngàn giới thế lực lớn, Dao Trì phái chưởng giáo, không biết bao nhiêu ba ngàn giới tu sĩ cảm nhận trung nữ thần, Dao Trì Thánh Nữ đều đã hạ mình hu quý đến phải làm Hạ Vân Kiệt thị thiếp, Hạ Vân Kiệt thế nhưng còn là không chịu nhận, tất cả mọi người sợ ngây người, hơn nữa Dao Trì phái môn nhân đệ tử, trừ bỏ vô cùng khuất nhục bi phẫn khiếp sợ ở ngoài, đối Hạ Vân Kiệt cũng không từ tự chủ sinh ra núi cao ngưỡng chỉ, quỳ bái tình hoài.

Đây chính là chúng ta Dao Trì phái cao nhất thánh nữ a! Bao nhiêu nam nhân muốn ở nàng trước mặt quỳ gối quỳ lạy? Lại có bao nhiêu nam nhân ngay cả nằm mơ cũng không dám khinh nhờn nữ thần?

Nhưng hiện tại đâu, bọn họ thánh nữ, nữ thần, cầu phải làm Vu Hàm môn chưởng giáo thị thiếp, hắn thế nhưng còn không nhận. Nếu không phải hắn bên người cũng có nữ nhân, Dao Trì phái môn nhân đệ tử thật muốn hoài nghi hắn giới tính có vấn đề.

“Hay là thiếp thân liền như vậy khó coi sao? Ngay cả thị thiếp điểm ấy danh phận chưởng giáo cũng không chịu cấp sao? Cũng thế, nếu như vậy vậy thỉnh Hạ chưởng giáo giết ta đi, này phúc tàn đồ ngươi cũng đừng muốn.” Gặp chính mình hạ mình hu quý đến bực này trình độ, Hạ Vân Kiệt thế nhưng còn là cự tuyệt, đường đường Dao Trì Thánh Nữ thế nhưng trong mắt thế nhưng hạ xuống nước mắt trong suốt, hoa lê đẫm sương, giống như bị Hạ Vân Kiệt cấp bội tình bạc nghĩa bình thường, vô cùng điềm đạm đáng yêu, làm cho người ta nhìn tâm sinh thương hại.

Ít nhất rất nhiều nam nhân đã có chút nhìn không được, thậm chí ngay cả tâm địa thiện lương Dương Tiếu Mai

đều có điểm xem bất quá đi cùng không đành lòng, một nữ nhân hạ mình hu quý đến bực này trình độ, kia khả xem như hoàn toàn từ bỏ nữ nhân sở hữu tôn nghiêm, huống chi đối phương còn là đường đường Dao Trì phái chưởng giáo đâu.

“Kiệt ca, dù sao chính là cái thị thiếp, nếu không……” Dương Tiếu Mai thấp giọng nói.

Hạ Vân Kiệt gặp chính mình nữ nhân thế nhưng ngược lại bang Dao Trì Thánh Nữ nói lên nói đến, không khỏi một trận dở khóc dở cười, tức giận trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái nói:“Hay là ngươi đã quên, nàng vừa rồi một kiếm trực tiếp cắt lấy chính mình ký danh đồ đệ đầu sự tình sao?”

“A!” Dương Tiếu Mai há to miệng ba, thế này mới đột nhiên nhớ tới vừa rồi Dao Trì Thánh Nữ giết người khi vô tình cùng lãnh khốc.

“Thành đại sự giả, làm đoạn tắc đoạn, lại há có thể do dự thiếu quyết đoán? Hạ chưởng giáo nếu đã bày ra ra như thế cường đại thực lực, nếu có thể chết một cái Chu Thanh Liên, đổi lấy ta Dao Trì phái cao thấp còn sống, việc này lại có sao không đối? Huống hồ này Chu Thanh Liên cùng các ngươi Vu Hàm môn kết thù kết oán đã thâm, cho dù ta không giết nàng, sớm hay muộn nàng cũng là sắp bị các ngươi Vu Hàm môn giết chết.” Dao Trì Thánh Nữ nói năng hùng hồn đầy lý lẽ phản bác nói.

“Như thế nào thành đại sự? Nếu ngay cả người của chính mình cũng không có thể bảo hộ, nếu vì chính mình tánh mạng, sẽ muốn tự mình tru sát chính mình đệ tử, bản tôn đổ tình nguyện không thành cái gọi là đại sự!” Hạ Vân Kiệt phản bác nói.

“Ngươi có của ngươi đường, ta có của ta đường. Ta bội phục ngươi này đường, cho nên chỉ cần ngươi chịu đáp

ứng thu ta làm thị thiếp, ta liền an tâm, nhưng ta cũng không sẽ đi của ngươi đường. Không tin ngươi hỏi ngươi môn nhân đệ tử, ở đối mặt sinh tử tồn vong trong lúc đó, bọn họ sẽ đi cái gì đường? Là đi của ngươi đường, còn là đi của ta đường?" Dao Trì Thánh Nữ nhìn thẳng Hạ Vân Kiệt nói.

"Vì chưởng giáo, chúng ta nguyện ý hy sinh hết thảy! Đây là chúng ta đường!" Bành Thiên Võ đám người nghe vậy không chút do dự quỳ xuống đất, thần sắc kiên nghị nói.

Dao Trì Thánh Nữ nghe vậy thân thể mềm mại khẽ run lên, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt toát ra hâm mộ cùng kính nể.

Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua Bành Thiên Võ đám người, không có ngôn ngữ, hồi lâu mới chậm rãi chuyển hướng Dao Trì Thánh Nữ, nói:"Ngươi thực hạ quyết định quyết tâm, nếu bản tôn không cho ngươi thị thiếp danh phận, ngươi liền ngọc thạch câu phần?"

Nói chuyện khi, Hạ Vân Kiệt hai mắt bắn ra như kiếm ánh mắt, nhìn thẳng Dao Trì Thánh Nữ, tựa hồ muốn nhìn mặc của nàng ngũ tạng lục phủ, thanh âm dần dần lạnh như băng, lộ ra vô cùng sát ý.

Mồ hôi lạnh theo Dao Trì Thánh Nữ trơn bóng trắng noãn cái trán một viên viên xông ra, chảy xuống quá nàng bóng loáng khuôn mặt.

Dao Trì Thánh Nữ chưởng quản nhất phương đại giáo, tâm cơ loại nào thâm trầm, chịu như thế hạ mình hu quý cầu một cái thị thiếp danh phận, trừ bỏ tưởng chân chính bảo trụ tánh mạng, lại há có thể không có của nàng tính kế?

Thiên tiên cảnh giới trong vòng lại tế phân tiên khí, tiên

lộ, tiên đan cùng tiên anh bốn tiểu cảnh giới, trở lên đi đó là huyền tiên.

Dao Trì Thánh Nữ đã là tiên anh kì thiên tiên, mà Hạ Vân Kiệt chính là một tiên khí kì thiên tiên có thể có tùy tay thu của nàng bàn đào tiên chi, có thể nhất đáp cung bắn tên, liền cấp nàng tử vong trực giác! Này ý nghĩa cái gì? Này ý nghĩa Hạ Vân Kiệt thực lực chân chính đã siêu việt thiên tiên, đạt tới huyền tiên cấp bậc.

Tiên anh kì thiên tiên là tiên nhân có thể lưu lại hạ giới tối đẳng cấp cao, trừ phi có tiên thiên chi khí che đậy thiên địa pháp tắc, nếu không tiên anh kì thiên tiên đã ngoài cũng chính là huyền tiên chẳng sợ có tiên thiên phù diệp hộ thân, cũng là không có biện pháp tiếp tục lưu lại hạ giới. Hiện tại Hạ Vân Kiệt chân chính thực lực đã siêu việt thiên tiên, này lại ý nghĩa cái gì?

Này ý nghĩa tại hạ giới, nếu thượng giới không can dự, Hạ Vân Kiệt rất khả năng đã có được nhất thống ba ngàn giới thực lực.

Nếu Hạ Vân Kiệt muốn đi thượng giới, lấy hắn nay biểu hiện ra ngoài thiên phú cùng thực lực, chỉ cần không có gì bất ngờ xảy ra cũng tất nhiên rất nhanh trở thành một phương nhân vật!

Nếu Hạ Vân Kiệt tiền đồ vô lượng, Dao Trì Thánh Nữ chẳng sợ lựa chọn bị Hạ Vân Kiệt hạ cấm chế, làm nô làm tì, kia cũng muốn cầu cái trong nô tỳ cùng chủ tử tối thân cận quan hệ, thị thiếp.

Hơn nữa Dao Trì Thánh Nữ đối chính mình dung mạo, tài trí các phương diện đều rất tin tưởng, một khi trở thành Hạ Vân Kiệt thị thiếp, có cơ hội ở hắn bên người hầu hạ, nàng còn có nắm chắc chính mình tương lai cũng có thể trở thành Vu Hàm môn chưởng giáo phu nhân chi nhất.

“Đúng vậy, nếu ngươi không cho ta này danh phận, ta tình nguyện ngọc thạch câu phần!” Dao Trì Thánh Nữ ở Hạ Vân Kiệt vô cùng sát ý dưới, vốn là do dự rối rắm ánh mắt đột nhiên trở nên phá lệ kiên định.

“Ngươi này lại là làm gì đâu? Tương lai nếu ngươi biểu hiện tốt, ta thì sẽ giải trừ điệu cấm chế.” Hạ Vân Kiệt gặp Dao Trì Thánh Nữ ánh mắt kiên định, chỉ cần này nữ nhân một khi ngoan hạ tâm, muốn dao động của nàng quyết tâm rất khó, không khỏi lập tức nản lòng xuống dưới.

Tàn đồ hắn không có khả năng không cần a!

“Ta Vương Lam Nhi chỉ khuất phục cùng cường giả, cũng chỉ hội theo cường giả. Nếu lựa chọn làm cho ngươi hạ cấm chế, ta đây sẽ vẫn theo đến cùng, bởi vì ta nhận định ngươi tương lai tất là trong thiên địa chân chính cường giả!” Dao Trì Thánh Nữ thần sắc kiên định nói.

Hạ Vân Kiệt nhìn Dao Trì Thánh Nữ thật lâu không có ngôn ngữ, hắn không thích Dao Trì Thánh Nữ như vậy tính cách, nhưng hắn lại không thể nói nàng sai lầm rồi.

Nước hướng thấp chỗ chảy, người hướng chỗ cao đi, Dao Trì Thánh Nữ chính là một nữ nhân một lòng thầm nghĩ hướng chỗ cao đi mà bất kể hết thảy thủ đoạn.

“Nguyên lai tên của ngươi kêu Vương Lam Nhi, ta đây liền cho ngươi thị thiếp danh phận, về sau đã kêu ngươi Lam Nhi đi. Hiện tại ngươi toàn lực ra chiêu đi.” Hồi lâu sau, Hạ Vân Kiệt tất cả bất đắc dĩ thở dài nói.

Nói xong Hạ Vân Kiệt đem thân mình lay động, thi triển pháp thiên tượng địa thượng cổ vu thuật, bởi vì vừa rồi Dao Trì Thánh Nữ trừ bỏ muốn này thị thiếp danh phận,

còn muốn Hạ Vân Kiệt không cần Hậu Nghệ tên cùng nàng đánh một hồi.

“Không cần, thỉnh chủ nhân hạ cấm chế đi.” Vương Lam Nhi lại lạnh nhạt cười, sau đó chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1562 : Tàn đồ tung tích

Hạ Vân Kiệt tất nhiên là sẽ không theo Dao Trì Thánh Nữ khách khí, thấy nàng buông ra hồn phách, liền ở của nàng hồn phách hạ cấm chế, chỉ cần nàng có gì tạo phản tâm tư, nhất định có thể lập tức lấy nàng tánh mạng.

Hạ xong rồi cấm chế sau, Hạ Vân Kiệt đem bàn đào tiên chi trả lại cho Dao Trì Thánh Nữ, sau đó lại đem kia thiếu môn chủ một cước đá về cấp nàng.

Hạ Vân Kiệt đem thiếu môn chủ một cước đá cấp Dao Trì Thánh Nữ, Dao Trì Thánh Nữ không nói hai lời, trực tiếp liền cầm lấy kia bàn đào tiên chi đối với thiếu môn chủ dưới rốn 3 tấc, mệnh phủ chỗ trạc một chút.

“A!” Thiếu môn chủ hét thảm một tiếng, vốn là ngọc thụ lâm phong hắn, trong nháy mắt liền thương lão xuống dưới, cũng là Dao Trì Thánh Nữ trực tiếp hủy mệnh phủ của hắn, phế đi hắn một thân tu vi.

“Dù sao dưỡng này nghiệt tử nhiều năm như vậy, nô tỳ cùng hắn còn là có điểm cảm tình, nô tỳ hiện tại đã phế đi hắn một thân tu vi, còn thỉnh chủ nhân có thể tha cho hắn một cái mệnh.” Dao Trì Thánh Nữ không có xem kia thiếu môn chủ, mà là cung kính đối Hạ Vân Kiệt nói.

Hạ Vân Kiệt nhìn Dao Trì Thánh Nữ, trong lòng không khỏi một trận cảm khái, nữ nhân này quả nhiên tàn nhẫn.

“Kia những người này đâu? Bản tôn cũng không muốn cho người biết ngươi ta trong lúc đó quan hệ.” Hạ Vân Kiệt thu hồi trong đầu cảm khái, ánh mắt chậm rãi đảo qua mọi người.

“Chúng ta tuyệt không dám lộ ra nửa phần!” Mọi người bị Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua, người người đều là cả người phát run, vội vàng quỳ xuống đất nói.

Ngay cả Dao Trì Thánh Nữ ở hắn một mũi tên dưới đều phải hoàn toàn thần phục, bọn họ lại bị cho là cái gì?

“Chủ nhân yên tâm, này đó đều là nô tỳ tâm phúc thân tín, lượng bọn họ cũng không dám nơi nơi loạn nói láo. Huống hồ, bọn họ vừa rồi cũng kiến thức qua chủ nhân ngài thủ đoạn, nô tỳ tưởng, bọn họ hẳn là biết như thế nào lựa chọn mới là chính xác.” Dao Trì Thánh Nữ nói.

Đối Dao Trì Thánh Nữ này nữ nhân làm việc năng lực Hạ Vân Kiệt còn là có tuyệt đối tin tưởng, nếu nàng nói như vậy, vậy thuyết minh những người này tuyệt đối sẽ không loạn nói láo, Hạ Vân Kiệt cũng sẽ không tái miệt mài theo đuổi việc này, mà là đem ánh mắt dừng ở Dao Trì Thánh Nữ trong tay tàn đồ.

Dao Trì Thánh Nữ trong mắt lóe ra một tia không tha, nhưng cuối cùng còn là đem tàn đồ đưa lên cấp Hạ Vân Kiệt, nói:“Thỉnh chủ nhân xem qua.”

Tàn đồ rơi xuống vào tay trung, Hạ Vân Kiệt liền cảm nhận được đồ trung truyền đến một cỗ vô cùng từ xưa tang thương còn có thánh khiết cường đại hơi thở.

“Ngươi cũng dám lừa bản tôn! Này tàn đồ ngươi căn bản phá hủy không xong!” Hạ Vân Kiệt ánh mắt sắc bén nhìn phía Dao Trì Thánh Nữ.

“Thỉnh chủ nhân thứ tội, nô tỳ cũng là bị buộc bất đắc dĩ!” Dao Trì Thánh Nữ vội vàng quỳ xuống, đẫy đà thân thể mềm mại ở Hạ Vân Kiệt sắc bén dưới ánh mắt lạnh run, lộ ra một cỗ vô cùng mê người cùng điềm đạm đáng yêu.

Hạ Vân Kiệt gặp Dao Trì Thánh Nữ bày ra một bộ điềm đạm đáng yêu bộ dáng, biết vừa rồi chẳng trách nàng, nói đến cùng còn là chính mình nộn một điểm, hơn nữa quan tâm sẽ bị loạn, sợ nàng hủy cho tới bây giờ hắn có thể tìm được duy nhất một cái manh mối có liên quan Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh, thế này mới mắc bẫy của nàng.

“Đứng lên đi, không thể lại có lần sau.” Hạ Vân Kiệt cuối cùng kìm quyết tâm bên trong buồn bực căm tức, âm thanh lạnh lùng nói.

“Tạ chủ nhân!” Dao Trì Thánh Nữ vội vàng cung kính nói, một viên huyền tâm hoàn toàn thả xuống dưới.

Đến giờ phút này, nàng mới vừa rồi chân chính cảm giác được chính mình sẽ không lại có nguy hiểm.

“Các ngươi tránh lui, bản tôn có chuyện hỏi Lam Nhi.” Hạ Vân Kiệt cầm kia họa có khắc vào hắn trong óc hình ảnh tàn đồ, tận lực làm cho chính mình tỉnh táo lại.

“Tuân mệnh!” Dao Trì phái nhân tất cả đều ào ào lảng tránh, mà Bành Thiên Võ đám người vốn cũng tưởng lảng tránh, bất quá lại bị Hạ Vân Kiệt phất tay cản lại, nói:“Các ngươi không cần như thế.”

Chờ Dao Trì phái mọi người lảng tránh sau, Hạ Vân Kiệt thế này mới chỉ vào trong tay tàn đồ, thanh âm nhịn không được hơi hơi có chút run run nói:“Ngươi là từ nơi nào được đến này tàn đồ ? Cũng biết này khác tàn đồ ở ai trong tay?”

“Này tàn đồ là nô tỳ trong lúc vô ý theo một tu sĩ trong tay đoạt được, hắn cũng là theo người khác trong tay được đến, cụ thể căn nguyên cũng là rất khó khảo cứu. Theo nô tỳ biết, ở ba ngàn giới ít nhất có hai người trong tay có này tàn đồ. Một cái là Diễm Long đại đế, một cái

khác còn lại là Xích Viêm Thiên Long đế, chính là người sau ở một ngàn nhiều năm trước liền đã ngã xuống." Dao Trì Thánh Nữ cung kính trả lời.

"Hay là Xích Viêm Thiên Long đế thăm dò thượng cổ tiên khư đó là này tàn đồ địa phương sao?" Hạ Vân Kiệt không nghĩ tới chuyện này thế nhưng còn đề cập đến Diễm Long đại đế cùng Xích Viêm Thiên Long đế, đầu tiên là cảm thấy một trận khiếp sợ, bất quá rất nhanh hắn đột nhiên nghĩ tới Xích Viêm Thiên Long đế bị giết là vì điều tra thượng cổ tiên khư bị thương, sau đó bị Diễm Long đại đế sở thừa dịp, cuối cùng đưa tới diệt thân họa diệt môn, theo bản năng bật thốt lên hỏi.

"Chủ nhân anh minh, kia Xích Viêm Thiên Long đế thăm dò thượng cổ tiên khư đó là này trong tàn đồ nữ…… Địa phương." Dao Trì Thánh Nữ trả lời, chính là làm nàng nhắc tới "Nữ" Tự khi, dưới ánh mắt ý thức quét Bành Thiên Võ đám người liếc mắt một cái, lại sửa lại miệng.

"Quả thế! Chính là kia hư không thông đạo vì sao là thông hướng về phía trước cổ tiên khư đâu? Hay là nói Xích Viêm Thiên Long đế là ở thượng cổ tiên khư đem Dịch Thiên đưa đi địa cầu, cho nên làm Lệ Đề cùng Hải Quỳnh các nàng theo hư không trong thông đạo đi ra khi, liền đến thượng cổ tiên khư?" Hạ Vân Kiệt lòng có đăm chiêu, nhưng thật ra không chú ý tới Dao Trì Thánh Nữ lâm thời sửa miệng.

"Lại nói tiếp Xích Viêm Thiên Long đế nếu không phải bởi vì thăm dò thượng cổ tiên khư chi cố, cũng sẽ không bị Diễm Long đại đế liên hợp khắp nơi thế lực tiêu diệt. Chính là khi đó khắp nơi thế lực trung, chỉ có nô tỳ biết, Diễm Long đại đế chân chính mục tiêu cũng không phải tưởng cướp lấy Xích Viêm Thiên Long đế cơ nghiệp, mà là hắn kia tấm tàn đồ, còn có ở thượng cổ tiên khư đoạt được gì đó. Đáng tiếc Xích Viêm Thiên Long đế tuy rằng may mắn tiến vào kia thượng cổ tiên khư, nhưng cái gì

cũng đều không được đến. Cho nên Diễm Long đại đế cũng không có được đến hắn muốn, thậm chí ngay cả kia tấm tàn đồ cũng chưa được đến, cũng đang bởi vì này dạng, kia trương tàn đồ rơi xuống nay đã thành một điều bí ẩn." Dao Trì Thánh Nữ nói.

"Ngươi cũng tham dự tấn công Xích Viêm Thiên Long đế cung?" Thủy Dịch Thiên hai mắt phun lửa nhìn chằm chằm Dao Trì Thánh Nữ, hai tay gân xanh căn căn bạo khởi, hiển nhiên là ở cực lực khắc chế chính mình tức giận.

"Ngươi là, ngươi là Xích Viêm Thiên Long đế con trai! Trước chút năm, ta nghe nói Diễm Long đại đế minh minh trung cảm ứng được Xích Viêm Thiên Long đế còn có hậu duệ tồn tại, phái ra đại lượng người chung quanh tìm kiếm. Ta còn nghĩ đến hắn quá mức cẩn thận rồi, không nghĩ tới dĩ nhiên là thật sự. Xích Viêm Thiên Long đế thế nhưng quả thực còn có con nối dòng trên đời!" Dao Trì Thánh Nữ gặp Thủy Dịch Thiên đột nhiên căm tức nàng, trong mắt lộ ra thù hận ánh mắt, đầu tiên là một trận khó hiểu, chính là dần dần nàng theo Thủy Dịch Thiên trên người cảm thấy một lũ quen thuộc hơi thở, đẫy đà thân thể mềm mại không khỏi mạnh run lên, vẻ mặt khiếp sợ nhìn Thủy Dịch Thiên.

"Đúng vậy, bổn hoàng chính là Xích Viêm Thiên Long đế con trai! Nói cho ta biết, năm đó ta phụ đến tột cùng là chết vào ai tay? Ngươi lại đến tột cùng tham dự bao nhiêu?" Thủy Dịch Thiên hai mắt đỏ đậm hỏi.

"Thủy Dịch Thiên là bản tôn đệ tử, ngươi thành thật trả lời. Nếu hắn phụ thân tử cùng ngươi quan hệ không lớn, ngươi nay nếu là người của bản tôn, bản tôn tự nhiên sẽ thay ngươi nói cái tình, tha cho ngươi một mạng. Nhưng nếu cùng ngươi có rất lớn quan hệ, bản tôn là sẽ không ra tay giết ngươi, nhưng Thủy Dịch Thiên bọn họ muốn giết ngươi, bản tôn cũng tuyệt đối sẽ không ra tay ngăn.

Đương nhiên ngươi đừng nghĩ cấp bản tôn đùa giỡn tâm nhãn nói dối, bản tôn ở ngươi hồn phách hạ có cấm chế, ngươi muốn vi có điểm dị tâm, bản tôn liền có thể cảm ứng được.” Hạ Vân Kiệt đổ không nghĩ tới, chuyện này lại liên lụy đến Thủy Dịch Thiên thù giết cha sự tình đi lên, nhìn Dao Trì Thánh Nữ, âm thanh lạnh lùng nói.

Chương 1563 : Sát ý khởi

“Tạ sư tôn đại ân!” Thủy Dịch Thiên nghe vậy tại chỗ liền quỳ rạp xuống Hạ Vân Kiệt trước mặt.

Chính như hắn sư tôn lời nói, Dao Trì Thánh Nữ chẳng sợ chính là Hạ Vân Kiệt trên danh phận thị thiếp, nhưng này cũng đã là người của sư tôn, nếu không có Hạ Vân Kiệt cho phép, Thủy Dịch Thiên cho dù trong đầu có tái lớn hận ý, cũng tuyệt đối không dám đối Dao Trì Thánh Nữ xuống tay, nếu không đó là khi sư diệt tổ.

Khả thù giết cha không đội trời chung, lại há có thể như vậy buông tha?

Cho nên nếu không có Hạ Vân Kiệt câu này cho phép, Thủy Dịch Thiên liền bị vây lưỡng nan chi cảnh.

Nhưng có Hạ Vân Kiệt những lời này, Thủy Dịch Thiên sẽ thấy không cố kỵ.

Gặp Thủy Dịch Thiên quả thật là Xích Viêm Thiên Long đế con trai, lại thấy hắn xưng Hạ Vân Kiệt vi sư, quỳ trước mặt hắn, Dao Trì Thánh Nữ sắc mặt trở nên có chút tái nhợt, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt càng phát ra kính sợ.

Ai có thể nghĩ đến, liền ngay cả từng uy chấn ba ngàn giới Xích Viêm Thiên Long đế con trai nay đều bái ở Vu Hàm môn chưởng giáo dưới đâu?

“Ai, trước kia ta vẫn không rõ vì sao Xích Viêm Thiên Long đế năm đó theo thượng cổ tiên khư đi ra, tuy rằng bị chúng ta vây công, nhưng hắn nếu chịu trực tiếp cử hà phi thăng, chúng ta còn là không thể ngăn lại hắn, hắn còn là có thể chạy ra sinh thiên, nhưng hắn lại lựa chọn giết về thiên long đế cung. Hiện tại ta hiểu được,

hắn là vì ngươi.” Dao Trì Thánh Nữ nhìn Thủy Dịch Thiên nói.

“Phụ thân!” Thủy Dịch Thiên nghe vậy hai mắt đỏ đậm, nước mắt ngã nhào xuống.

“Phụ thân ngươi trời sanh tính kiên cường bá đạo, cùng không ít người kết quá thù, chính là nề hà phụ thân ngươi thực lực cường đại, Xích Viêm Thiên Long đế cung thế lực cũng thật lớn, những người đó đều là giận mà không dám nói gì, sau lại có Diễm Long đại đế xuất đầu, lại ưng thuận không ít ưu việt, vì thế liền thừa dịp phụ thân ngươi tra xét tiên khư bị thương, thủ hạ tổn thất nghiêm trọng là lúc, cùng mà vây công phụ thân ngươi. Lúc ấy ta cũng ra tay, bởi vì ta biết kia thượng cổ tiên khư có thường nhân không thể tưởng tượng bảo bối, thậm chí thượng cổ cực kì lợi hại công pháp. Bất quá trong đánh nhau, phụ thân ngươi nói hắn cái gì cũng chưa được đến, nói kia thượng cổ tiên khư hắn căn bản không có biện pháp tiến vào đến bên trong. Lúc ấy Diễm Long đại đế đám người đều không tin, nhưng ta trước kia với ngươi phụ thân từng có một ít giao tình, biết rõ hắn mặc dù trời sanh tính kiên cường bá đạo, nhưng cuộc đời lại cũng không nói lời nói dối. Cho nên sau lại phụ thân ngươi phụ trọng thương trốn hồi thiên long đế cung khi, ta sẽ không tái tham dự tấn công, mà là dẹp đường hồi phủ.” Dao Trì Thánh Nữ nói.

Thủy Dịch Thiên nghe xong sau, nặng nề thở hổn hển mấy hơi thở, nói:“Được, nếu như vậy, xem ở ta sư tôn mặt mũi, bổn hoàng sẽ không cùng ngươi so đo.”

Dao Trì Thánh Nữ nghe vậy thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, nàng tự nhiên hiểu được, chính nàng một thị thiếp ở Hạ Vân Kiệt trong lòng phân lượng cùng Thủy Dịch Thiên so sánh với, kém cách xa vạn dặm, hắn nếu muốn giết chính mình, chính mình tuyệt khó thoát khỏi vừa chết.

Hạ Vân Kiệt người này trời sanh tính còn là có chút bao che khuyết điểm, cùng với phá lệ chú trọng lời hứa. Nếu đã đáp ứng cấp Dao Trì Thánh Nữ thị thiếp danh phận, mặc kệ phát không phát sinh quan hệ, nàng đã là người của hắn, nếu không phải nàng phạm vào sự tình, hắn tự nhiên là không để người thương tổn nàng. Cho nên Hạ Vân Kiệt gặp Xích Viêm Thiên Long đế tử cùng Dao Trì Thánh Nữ cũng không có nhiều quan hệ, cũng là là âm thầm thở một hơi, sau đó mở miệng hỏi nói:"Đúng rồi, mọi người đã ba người đều có tàn đồ, vì sao chỉ có Xích Viêm Thiên Long đế một mình một người tìm được cùng tiến nhập thượng cổ tiên khư?"

"Này nô tỳ cũng không rõ ràng. Chỉ biết là lúc ấy đột nhiên cảm thấy tàn đồ có phản ứng, liền ấn cảm ứng phương hướng đuổi theo, lại phát hiện kia địa phương cách Xích Viêm Thiên Long đế cung gần nhất, nô tỳ đến khi, Xích Viêm Thiên Long đế đã dẫn theo hắn tối trung tâm một ít đắc lực tài tướng đi thăm dò. Lúc ấy, nô tỳ còn thấy được Diễm Long đại đế cũng tới rồi, bất quá bởi vì Diễm Long đại đế người này trời sanh tính âm hiểm, nô tỳ cũng là không dám làm cho hắn phát hiện, dùng bàn đào tiên chi che lấp lên. Cho nên nô tỳ mới biết được kia Diễm Long đại đế cũng có một tấm tàn đồ. Đang lúc ta cùng Diễm Long đại đế cũng tưởng muốn tìm cơ hội tiến vào thượng cổ tiên khư khi, thượng cổ tiên khư đột nhiên biến mất, biến mất địa phương chỉ để lại bị thương Xích Viêm Thiên Long đế đám người. Kia thượng cổ tiên khư xuất hiện địa phương là một mảnh chưa từng bị thăm dò quá mở mang địa vực, rất là thần bí, không chỉ có không có truyền tống trận, mà còn nguy hiểm dị thường. Xích Viêm Thiên Long đế hiển nhiên không có tử tâm, một bên chữa thương, một bên tiếp tục ở bốn phía thăm dò, cũng không biết ta cùng Diễm Long đại đế giấu ở âm thầm. Bởi vì Xích Viêm Thiên Long đế thực lực cường đại, Diễm Long đại đế cũng không dám một mình ra tay, vì thế ở Xích Viêm Thiên Long đế còn

không có rời đi kia thần bí nơi khi, âm thầm phái người liên lạc không ít cường giả……”

“Ý của ngươi là nói, kia thượng cổ tiên khư là hội động ? Chỉ có nó xuất hiện khi, ngươi khả năng bằng vào trong tay tàn đồ cảm ứng được?” Hạ Vân Kiệt sắc mặt lập tức trở nên khó coi lên, lòng tràn đầy hy vọng giống như bị vào đầu kiêu hạ một chậu nước lạnh.

Nếu thật sự là như thế, như vậy hắn cũng chỉ có thể ôm cây đợi thỏ. Khả trời mới biết, kia thượng cổ tiên khư khi nào thì mới có thể chủ động hiện ra đâu?

“Hẳn là, còn có một loại tìm được thượng cổ tiên khư phương pháp, chỉ sợ đó là làm cho đều tàn đồ, hợp lại thành một tấm đầy đủ bản đồ.” Dao Trì Thánh Nữ nói.

“Đúng, tìm được tàn đồ, hợp lại thành đầy đủ bản đồ!” Hạ Vân Kiệt mắt mạnh sáng ngời, thu hồi bản đồ, ánh mắt hướng Ngọc Thanh giáo phương hướng nhìn lại, lộ ra một chút lãnh liệt, nói:“Lần này ngũ hành quả đại hội, kia Diễm Long đại đế hẳn là sẽ đến tham gia đi. Dịch Thiên, xem ra vi sư phải giúp ngươi ra tay, bất quá một kích trí mệnh vi sư hội để lại cho ngươi. Bởi vì này tàn đồ biểu hiện địa phương chính là ngươi hai vị sư nương cùng vi sư mất đi liên hệ địa phương, vi sư phải phải nhanh một chút tìm được các nàng.”

“Cái gì!” Thủy Dịch Thiên nghe vậy cả người không khỏi chấn động, sau đó vội vàng lại quỳ xuống đất nói:“Nếu không phải bởi vì đệ tử chi cố, hai vị sư nương cũng sẽ không chịu kiếp nạn này. Sư tôn giúp đệ tử ra tay báo thù giết cha cũng là giống nhau.”

“Ngươi có thể hiểu được liền tốt, đứng lên đi, lúc này vi sư nhưng thật ra thật sự thực chờ mong kia ngũ hành quả đại hội.” Hạ Vân Kiệt hai mắt nhìn phía phương xa, thản nhiên nói.

Nhưng này thản nhiên ngữ khí dừng ở Dao Trì Thánh Nữ trong tai, lại làm cho nàng nhịn không được cảm thấy rùng cả mình, nàng biết, Hạ Vân Kiệt sẽ đối Diễm Long đại đế động thủ.

Toàn bộ ba ngàn giới, lại có vài người dám đối với Diễm Long đại đế động thủ? Nhưng trước mắt này nam nhân không chỉ có dám, hơn nữa ngữ khí bình thản, tựa hồ kia Diễm Long đại đế đã là hắn vật trong bàn tay!

“Chủ nhân, kia Diễm Long đại đế có thượng cổ tổ long chúc long huyết mạch, tuy rằng cảnh giới cùng nô tỳ tương đương, chỉ khi nào hắn hiển hóa ra bọn họ tổ tiên hình thể, thực lực khả có thể so với huyền tiên cảnh giới. Nô tỳ năm đó xem qua hắn cùng với Xích Viêm Thiên Long đế đại chiến, Xích Viêm Thiên Long đế đồng dạng có chúc long huyết mạch, trận chiến ấy thật có thể nói là kinh thiên địa quỷ thần khiếp, nô tỳ tuy rằng tự phụ nhưng cũng tự nhận cũng không phải kia Diễm Long đại đế đối thủ.” Tuy rằng biết Hạ Vân Kiệt thực lực mạnh mẽ vô cùng, Diễm Long đại đế khẳng định không phải đối thủ của hắn, nhưng Dao Trì Thánh Nữ còn là thận trọng nhắc nhở nói.

“Trừ phi Diễm Long đại đế có thể so với kim tiên cảnh giới, nếu không bản tôn giết hắn tựa như giết chó bình thường!” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói, đều có một cỗ tỉ nghễ thiên hạ, xá ta này ai khí phách.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1564 : Đương nhiên nguyện ý

“Trừ phi Diễm Long đại đế có thể so với kim tiên cảnh giới!”

Hạ Vân Kiệt lời kia vừa thốt ra, đừng nói Dao Trì thánh mẫu cả kinh hoa dung thất sắc, no đủ **** không chịu khống chế kịch liệt phập phồng, biểu hiện nội tâm vô cùng rung động, liền ngay cả Thủy Dịch Thiên đám quen thuộc Hạ Vân Kiệt Vu Hàm môn đệ tử đều không cầm nổi lòng cả người chấn động, trong mắt toát ra vô cùng khiếp sợ ánh mắt.

Huyền tiên cảnh giới, đối với này nhất giới mà nói liền đã là cái truyền thuyết cấp tồn tại, mà kim tiên, kia cũng là chỉ tồn tại cùng thượng cổ trong truyền thuyết đại nhân vật, căn bản không phải bọn họ có thể tưởng tượng đại thần thông giả.

Nhưng hiện tại Hạ Vân Kiệt lại nói, trừ phi Diễm Long đại đế có thể so với kim tiên cảnh giới, nếu không giết hắn tựa như giết một con chó giống nhau. Lấy này trinh thám, chẳng phải là Hạ Vân Kiệt thực lực đã là có thể so với kim tiên ?

Nghĩ đến đây, Dao Trì Thánh Nữ nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt tia sáng kỳ dị gợn sóng. Chỉ biết thần phục cho cường giả nàng, thẳng đến giờ khắc này, mới vừa rồi chân chính hoàn toàn thần phục làm thị thiếp, phía trước, bao nhiêu còn là có điểm bất đắc dĩ lựa chọn.

“Tốt lắm, Lam Nhi, ngươi ta ở trong này cũng chậm trễ không ít thời gian, như vậy tách ra hành tẩu đi.” Hạ Vân Kiệt không nhìn mọi người kinh hãi cùng sùng bái ánh mắt, nhìn về phía Dao Trì Thánh Nữ nói.

“Nô tỳ nếu là chủ nhân thị thiếp, tự nhiên đi theo chủ nhân tả hữu.” Dao Trì Thánh Nữ lại lập tức phúc thân nói.

Kim tiên a! Mặc kệ Hạ Vân Kiệt là làm như thế nào đến, lại như thế nào hội ở lại hạ giới. Nhưng nếu đã đã biết, Dao Trì Thánh Nữ này nữ nhân sùng bái thực lực, lại há chịu rời đi hắn? Tự nhiên là quấn mãi không bỏ cũng muốn đi theo hắn tả hữu.

“Không được, ngươi thân là Dao Trì phái chưởng giáo, nếu đi theo bản tôn tả hữu, làm bên người thị thiếp, kia còn không lập tức khiến cho ba ngàn giới oanh động. Bản tôn mặc dù có thực lực, nhưng cũng không nghĩ ra này nổi bật. Huống hồ ba ngàn giới là thiên địa căn cơ, thượng giới hay là thật sự liền khí chi không hỏi mặc kệ sao? Cho nên mặc kệ gì thời điểm, chẳng sợ bản tôn cùng Vu Hàm môn có nhất thống ba ngàn giới thực lực, cũng tuyệt không hội đi nhất thống ba ngàn giới hành động vĩ đại, hay là muốn tận lực bảo trì khiêm tốn. Ngươi còn là hảo hảo làm của ngươi Dao Trì phái chưởng giáo đi, đợi cho tiên giới, ngươi tái chân chính tùy tùng bản tôn tả hữu cũng không muộn.” Hạ Vân Kiệt nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói như thế, Dao Trì Thánh Nữ biết hắn tâm ý đã định, trong khoảng thời gian ngắn, chính mình khẳng định không có biện pháp tùy tùng hắn tả hữu. Bất quá nếu biết Hạ Vân Kiệt là có thể so với kim tiên tồn tại, Dao Trì Thánh Nữ đối kia cái gì Dao Trì phái chưởng giáo dĩ nhiên không có hứng thú, một lòng thầm nghĩ đi theo hắn tả hữu, hảo thảo hắn niềm vui, sớm một ngày tu thành chính quả.

Cũng là, Dao Trì phái lại cường đại, kim tiên một khi phát uy, chỉ sợ trong nháy mắt tựu thành mây khói. Dao Trì Thánh Nữ là cái có dã tâm, cũng là cái tâm ngoan quyết đoán hạng người, tự nhiên hiểu được nếu chính

mình thật sự có thể thảo Hạ Vân Kiệt niềm vui, nếu có thể ở hắn chỉ điểm hạ càng tiến thêm một bước, chính là Dao Trì phái lại bị cho là cái gì. Nói không chừng ngày nào đó đến tiên giới đều có thể trở thành nhất phương nữ cường nhân, so với tại đây hạ giới làm cái nhất phương chưởng giáo không biết mạnh hơn bao nhiêu.

Chính là chẳng lẽ thật muốn đợi cho tiên giới khả năng tùy tùng hắn tả hữu sao? Dao Trì Thánh Nữ mắt đẹp không cam lòng chuyển động, khóe mắt dư quang tảo đến vừa rồi bọn họ nói chuyện khi cũng tránh đi đến một bên đi Nhiếp Tiểu Thiến, không khỏi trong lòng vừa động, sinh ra nhất kế đến, lại cung kính phúc thân.

“Nô tỳ nếu đã thề đi theo chủ nhân, mặc kệ sinh tử đều là người của chủ nhân, tự nhiên hầu hạ chủ nhân tả hữu. Bất quá nếu chủ nhân không nghĩ khiến người chú ý, nô tỳ liền tạm thời tiếp tục ngồi Dao Trì phái chưởng giáo vị. Bất quá này Dao Trì phái chưởng giáo vị vốn chính là Nhiếp Tiểu Thiến tổ mẫu, ở Dao Trì phái còn tồn tại một bộ phận trưởng lão thủy chung ủng hộ Nhiếp Tiểu Thiến tổ mẫu ở. Cho nên nô tỳ trên đường cảm ứng được Nhiếp Tiểu Thiến trên người quen thuộc hơi thở sau, mới có thể sai người đuổi giết nàng, nếu không liền nàng một cử hà kì tu sĩ, nô tỳ còn không về phần để ở trong lòng. Cho nên nô tỳ nhưng thật ra có cái đề nghị, không bằng nô tỳ hảo hảo tài bồi Nhiếp Tiểu Thiến, tương lai sớm một ngày truyền nàng thánh nữ vị, như thế nô tỳ tuyển cái thời gian làm bộ phi thăng rời đi, âm thầm lại đi Vu Hàm môn hầu hạ chủ nhân tả hữu, sẽ không hội tái dẫn khởi người khác chú ý.”

Hạ Vân Kiệt tuy rằng không hiếm lạ Dao Trì Thánh Nữ tả hữu hầu hạ, bất quá Dao Trì Thánh Nữ này đề nghị nhưng thật ra làm cho hắn có chút ý động.

Dao Trì phái cùng Lăng Tiêu giáo giống nhau, đều đề cập đến tiên giới bên ngoài thống trị giả hạ giới đạo

thống truyền thừa, Hạ Vân Kiệt tự nhiên muốn nắm giữ ở chính mình trong tay. Hắn không giết Dao Trì Thánh Nữ, trừ bỏ kia tàn đồ không thể có thất, bất đắc dĩ đáp ứng ở ngoài, kỳ thật cũng có nghĩ thông qua Dao Trì Thánh Nữ nắm trong tay Dao Trì phái ý tưởng.

Bất quá Dao Trì Thánh Nữ nay đã là tiên anh kì thiên tiên, cho dù có thể tiếp tục lưu lại hạ giới, thời gian nhưng cũng là hữu hạn. Cho nên một khi Dao Trì Thánh Nữ rời đi, ai kế thừa của nàng vị trí là cái đặt tại Hạ Vân Kiệt trước mặt vấn đề. Hiện tại nghe Dao Trì Thánh Nữ như vậy vừa nói, Hạ Vân Kiệt đột nhiên phát hiện Nhiếp Tiểu Thiến là cái phi thường thích hợp nhân vật.

Này không chỉ có là vì Nhiếp Tiểu Thiến ở Dao Trì phái có nàng tổ mẫu lưu lại lòng người căn cơ, hơn nữa càng bởi vì Nhiếp Tiểu Thiến làm người Hạ Vân Kiệt tin được. Năm đó ở bán bảo đại hội, hắn cùng này thế lực lớn so sánh với như thế nhỏ yếu, Nhiếp Tiểu Thiến còn đều khẳng vì nguyên tắc mà kiên định đứng ở hắn bên này, bởi vậy có thể thấy được của nàng nhân phẩm loại nào cao thượng.

“Ngươi này đề nghị không sai.” Hạ Vân Kiệt nghĩ nghĩ gật đầu nói, tiếp theo hướng nơi xa Nhiếp Tiểu Thiến vẫy tay, ý bảo nàng lại đây.

“Hạ chưởng giáo có gì phân phó?” Nhiếp Tiểu Thiến một lần nữa tiến đến, vẻ mặt cung kính phúc thân hỏi.

“Ngươi ta là từng có thực giao tình bằng hữu, có một số việc ta cũng không gạt ngươi. Ta nghĩ làm cho ngươi kế thừa ngươi tổ mẫu Dao Trì Thánh Nữ vị, đương nhiên quy củ là người định, cái gì chung thân không lấy chồng quy củ, có thể phế bỏ. Nhưng Dao Trì phái đối bản tôn rất trọng yếu, cho nên Dao Trì phái phải nắm trong tay ở Vu Hàm môn trong tay, cho nên ngươi nếu nguyện kế thừa nguyên bản thuộc loại ngươi tổ mẫu Dao Trì Thánh

Nữ vị, nhất định phải bái vào ta Vu Hàm môn. Ngươi có bằng lòng hay không?” Hạ Vân Kiệt nhìn Nhiếp Tiểu Thiến hỏi.

Nhiếp Tiểu Thiến càng nghe tròng mắt mở càng lớn, cơ hồ có điểm không thể tin được chính mình lỗ tai.

Dao Trì phái chưởng giáo là cái gì khái niệm? Kia nhưng là ở toàn bộ ba ngàn giới đều là hết sức quan trọng đại nhân vật, mà nàng bất quá chính là vạn bảo các ở ngũ phẩm giới vực Hậu Nghệ giới vực phân các Các chủ, hai người thân phận chênh lệch quả thực chính là cách biệt một trời. Làm cho nàng đi làm Dao Trì phái chưởng giáo, kia quả thực chính là chim sẻ bay lên chi đầu biến phượng hoàng a!

“Khả, nhưng là ta cảnh giới như vậy thấp, lại như thế nào……” Hồi lâu Nhiếp Tiểu Thiến lắp bắp nói.

“Này không là vấn đề, bản tôn tự nhiên hội giúp ngươi, huống hồ cũng không phải làm cho ngươi lập tức làm Dao Trì phái chưởng giáo. Ngươi chỉ cần nói có nguyện ý hay không?” Hạ Vân Kiệt xua tay ngắt lời nói.

“Nguyện ý, đương nhiên nguyện ý!” Nhiếp Tiểu Thiến vội vàng đem đầu điểm cùng con gà con mổ thóc giống nhau.

Tu hành vì là cái gì, không phải là theo đuổi trường sinh bất tử, theo đuổi kia cường đại lực lượng sao? Nhiếp Tiểu Thiến tuy rằng nay là cử hà hậu kỳ cảnh giới, nhưng chịu thân phận địa vị có hạn chế, có khả năng được đến tài nguyên cùng chỉ điểm còn là hữu hạn, đời này hay không có thể cảm ứng được thiên kiếp, hơn nữa thành công vượt qua thiên kiếp xa xa là cái không biết bao nhiêu.

Nay cơ hội liền đặt tại nàng trước mặt, nàng lại như thế

nào khả năng sẽ cự tuyệt?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1565 : Nữ Oa cung

“Vậy ngươi có bằng lòng hay không bái ta làm thầy?” Hạ Vân Kiệt gặp Nhiếp Tiểu Thiến đem đầu điểm cùng con gà con mổ thóc giống nhau, không khỏi mỉm cười nhìn nàng lại lần nữa hỏi.

“Đệ tử bái kiến sư tôn!” Nhiếp Tiểu Thiến nghe vậy hơi hơi sửng sốt, sau đó lập tức mừng rỡ quỳ xuống đất hướng Hạ Vân Kiệt liên tục dập đầu ba cái, tựa hồ sợ dập đầu dập đã muộn, Hạ Vân Kiệt sẽ đổi ý giống nhau.

“Chúc mừng chưởng giáo!”

“Chúc mừng sư tôn!”

Bành Thiên Võ đám người thấy thế đều ào ào tiến lên chúc, mà Dao Trì Thánh Nữ liền khó tránh khỏi có chút đỏ mắt ghen tị.

Nàng đường đường một Dao Trì phái chưởng giáo, ép buộc nửa ngày, lại bị hạ cấm chế lại chỉ có thể làm thị thiếp, này Nhiếp Tiểu Thiến cũng không quá chính là một vạn bảo các phân các Các chủ, trong nháy mắt thế nhưng thành Hạ Vân Kiệt đệ tử.

Bất quá ngẫm lại chính mình có này danh phận, cuối cùng cũng là có cơ hội “Âu yếm”, trở thành chưởng giáo phu nhân, trở thành Nhiếp Tiểu Thiến sư nương, Dao Trì Thánh Nữ tâm lý thế này mới cân bằng không ít.

“Chúc mừng chủ nhân!” Dao Trì Thánh Nữ thu hồi nội tâm bất bình hành, phúc thân chúc mừng nói.

Sau đó tiếp theo mọi người lại hướng Nhiếp Tiểu Thiến chúc một phen, đem Nhiếp Tiểu Thiến cấp kích động đến mặt đều là đỏ bừng.

“Ngươi về sau muốn kế thừa Dao Trì phái chưởng giáo vị, cho nên ngươi ta thầy trò tên là không thể công khai, ngươi về sau cũng đều muốn ở Dao Trì phái tu hành, điểm ấy ngươi phải nhớ cho kỹ. Đương nhiên ở tu hành vi sư sẽ cho ngươi chỉ điểm.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Đệ tử hiểu được.” Nhiếp Tiểu Thiến cung kính trả lời.

“Hiện tại ngươi liền trước đi theo Lam Nhi đi, chờ qua ngũ hành quả đại hội, ngươi khả đến tây hoang giới vu sơn tìm vi sư.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Tuân mệnh sư tôn, khả vạn bảo các bên kia đệ tử nên như thế nào công đạo?” Nhiếp Tiểu Thiến xin chỉ thị nói.

Hạ Vân Kiệt nhìn phía Dao Trì Thánh Nữ, nay tuy rằng hắn là của nàng chủ nhân, nhưng luận ở ba ngàn giới phân lượng cùng lực ảnh hưởng, hắn nay cũng là thúc ngựa cũng so ra kém nàng, hơn nữa hắn cũng không nhận thức cái gì vạn bảo các Các chủ, này Nhiếp Tiểu Thiến bên ngoài kỳ thật là bái vào Dao Trì phái trung, loại chuyện này tự nhiên muốn Dao Trì Thánh Nữ ra mặt đi làm.

“Vô phương, nô tỳ cùng vạn bảo các Các chủ có chút giao tình, lần này ngũ hành quả đại hội hắn cũng tới, nô tỳ hướng hắn nói một tiếng đó là.” Dao Trì Thánh Nữ gặp Hạ Vân Kiệt nhìn phía hắn, phúc thân cung kính nói.

“Như thế rất tốt. Tiểu Thiến, ngươi hiện tại liền đi theo Lam Nhi đi thôi.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó đối Nhiếp Tiểu Thiến phân phó nói.

“Là, sư tôn.” Nhiếp Tiểu Thiến khom người cung kính trả lời.

……

“Ngươi này nghịch…… Khụ khụ, cuối cùng phóng vi sư đi ra.” Cùng Dao Trì Thánh Nữ đám người mỗi người đi một ngả sau, Hạ Vân Kiệt một lần nữa cởi bỏ hắn cùng với bất tử thần sơn trong lúc đó thông đạo, vừa nhất cởi bỏ, liền truyền đến Vu Hàm hổn hển thanh âm.

Bất quá nhớ tới Hạ Vân Kiệt vu vương đế thống truyền thừa nhân thân phận, Vu Hàm chung quy không dám mắng Hạ Vân Kiệt nghịch đồ.

“Sư tôn thứ tội, đệ tử chính là không thói quen sư tôn ngài……” Hạ Vân Kiệt gặp Vu Hàm tựa hồ tức giận đến không nhẹ, đành phải bồi tội nói.

Bất quá Hạ Vân Kiệt nói mới nói được một nửa, lập tức đã bị Vu Hàm cấp đánh gãy.

“Di, kia cái gì Dao Trì Thánh Nữ đâu? Ngươi sẽ không thực lạt thủ tồi hoa đem nàng cấp giết đi? Đáng tiếc a, đáng tiếc, kia nữ nhân nhìn như ung dung đẹp đẽ quý giá, đoan trang hào phóng, nhưng trong khung cũng là có trời sinh mị thái, hơn nữa thiên phú hơn người, nếu là thu làm……”

Vu Hàm liên tục thở dài.

Hạ Vân Kiệt tại chỗ cái trán lại bắt đầu đi đầy hắc tuyến, nhưng cuối cùng nhớ tới có một số việc muốn thỉnh giáo Vu Hàm, cuối cùng chỉ có thể chịu đựng Vu Hàm cổ quái, ngắt lời nói:“Sư phụ, ta nơi này có phúc thượng cổ tiên khư tàn đồ, ngài có không hỗ trợ nhìn xem là thượng cổ vị nào tiên nhân tiên phủ sao?”

“Ngươi đều có bất tử thần sơn, còn hiếm lạ cái gì thượng cổ tiên khư a? Ai, đáng tiếc a, đáng tiếc……” Vu Hàm lại căn bản không quan tâm cái gì thượng cổ tiên khư, chỉ để ý liên tục thở dài.

“Đệ tử không có giết nàng.” Hạ Vân Kiệt bất đắc dĩ nói.

“Ngươi không có giết nàng? Ta đã nói ngươi như thế nào hạ thủ được đâu? Đúng rồi, ngươi sẽ không cứ như vậy buông tha nàng đi? Kia nữ nhân cũng không phải là cái tỉnh du đăng, tâm tư ngoan lắm.” Vu Hàm vừa nghe lập tức bắt đầu mặt mày hớn hở đứng lên.

“Nếu biết nàng tâm tư ngoan, kia ngài còn tiếc hận cái không ngừng.” Hạ Vân Kiệt tức giận nói.

“Chậc chậc, này ngươi sẽ không đã hiểu. Như vậy nữ nhân khống chế đứng lên mới có hương vị.” Vu Hàm nói.

“Được rồi, ta hiểu được, hiện tại ngài có thể nói cho ta biết này phúc tàn đồ là thượng cổ vị nào tiên nhân tiên phủ sao? Ngài cũng biết cụ thể vị trí?” Hạ Vân Kiệt vội vàng ngắt lời nói.

“Gấp cái gì, ngươi còn không có nói cho vi sư, ngươi đến tột cùng đem kia nữ nhân thế nào đâu?” Vu Hàm lại một điểm cũng không cấp, chỉ lo bát quái tin tức.

Hạ Vân Kiệt nhìn Vu Hàm kia một bộ bát quái dạng, cuối cùng chỉ có thể bất đắc dĩ nói cho chính hắn thu Dao Trì Thánh Nữ làm thị thiếp sự tình.

“Ha ha, hảo hảo, không hổ là ta Vu Hàm đệ tử, quả nhiên có vi sư phong phạm! Như vậy nữ nhân lại như thế nào có thể buông tha đâu! Ân, ân, tiếp theo tái gặp được cùng loại như vậy nữ nhân, nhớ kỹ cũng nhất định phải như vậy làm. Ngay cả nhân gian đế vương đều có hậu cung ba ngàn, ngươi nhưng là đương đại vu vương, như thế nào cũng phải lộng cái 3 vạn 5 vạn.” Vu Hàm nghe nói Hạ Vân Kiệt thu Dao Trì Thánh Nữ làm thị thiếp, không khỏi thoải mái cười ha hả, rất là tán

thưởng.

Chính là hắn tán thưởng thật sự rất kinh thế hãi tục, đem Hạ Vân Kiệt cấp nghe được thẳng mắt trợn trắng, thật không biết chính mình lúc trước nhìn đến kia phúc to lớn tranh vẽ khi, như thế nào hội đem Vu Hàm tưởng tượng thành đỉnh thiên lập địa đại trượng phu, đại anh hùng. Lão gia hỏa này vốn chính là lão sắc quỷ thôi.

3 vạn 5 vạn hậu cung, mệt hắn dám tưởng!

Đương nhiên lời này Hạ Vân Kiệt chỉ dám ở trong lòng tưởng một chút, lập tức liền áp chế đi. Đây chính là hắn Vu Hàm môn thủy tổ, hắn sư tôn.

Đại bất kính, đại bất kính a!

“Sư phụ, hiện tại ngài có thể giúp đồ nhi nhìn xem này phúc tàn đồ sao?” Hạ Vân Kiệt chờ Vu Hàm rốt cục quá chừng bát quái nghiện, thế này mới lại cầu xin.

“Ân, làm cho vi sư nhìn xem đi. Thượng cổ quả thật có chút rất nhiều lợi hại tiên nhân, cũng có rất nhiều làm cho người ta đỏ mắt mơ ước tiên phủ, bất quá này đó đại bộ phận đều ở tiên giới, hạ giới cũng rất thiếu. Ngươi có bất tử thần sơn nơi tay, cần gì phải lãng phí thời gian tái tìm kiếm…… Khụ khụ…… Này, này phúc đồ ngươi là làm sao đến? Ngươi như thế nào sẽ có này phúc đồ?” Vu Hàm đầu tiên là từ chối cho ý kiến quở trách Hạ Vân Kiệt một chút, giống như Hạ Vân Kiệt là ở không làm việc đàng hoàng giống nhau, bất quá nói xong nói xong, khi hắn ánh mắt dừng ở kia phúc tàn đồ khi, cả người liền giống như mèo bị giẫm trúng cái đuôi giống nhau, kêu lên.

“Hay là này phúc tàn đồ tiên khư là thượng cổ rất lợi hại tiên nhân phủ đệ?” Hạ Vân Kiệt gặp Vu Hàm một bộ thấy quỷ biểu tình, không khỏi một trận ngoài ý muốn

cùng kinh ngạc. Phải biết rằng Vu Hàm nhưng là thượng cổ đại vu, sau lại tu vi lại đạt tới vu tổ cảnh giới, toàn bộ trong thiên địa lại có mấy người phủ đệ có thể làm cho hắn như thế ngạc nhiên!

“Vô nghĩa, đây là Nữ Oa nương nương phủ đệ, Nữ Oa cung! Ngươi nói Nữ Oa nương nương lợi hại không lợi hại?” Vu Hàm mắt trợn trắng nói.

“Đây là Nữ Oa cung!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi trong lòng giật mình. Nữ Oa kia nhưng là thượng cổ nữ tính trung đệ nhất nhân, liền ngay cả Dao Trì Kim Mẫu, Cửu Thiên Huyền Nữ còn có Cửu U Tố Âm nữ đế đều không có biện pháp cùng nàng đánh đồng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1566 : Phỏng đoán

“Đúng vậy, là Nữ Oa cung, vi sư trước kia cũng từng bái phỏng quá Nữ Oa cung, tự nhiên sẽ không nhận sai! Chính là từ thượng cổ thời đại, Nữ Oa nương nương biến mất sau, Nữ Oa cung cũng tùy theo biến mất. Tục truyền nàng để lại tám phúc đồ có liên quan Nữ Oa cung, chỉ cần có người có thể được đến này tám phúc đồ, hợp lại thành một bức đầy đủ tranh vẽ, Nữ Oa cung sẽ tái hiện.” Vu Hàm trên mặt khó được toát ra ngưng trọng cùng hồi ức biểu tình, rốt cục hiển lộ ra một thế hệ đại vu tang thương hơi thở.

“Cái gì có tám tấm?” Hạ Vân Kiệt một khuôn mặt nhất thời khó coi xuống dưới.

“Tám tấm có cái gì kỳ quái. Nữ Oa cung, kia nhưng là bảo địa cùng ta Vu tộc bất tử thần sơn nổi danh, lại khởi là dễ dàng như vậy được đến ? Nữ Oa nương nương không đem một trương đồ cấp phân cách thành trăm ngàn tấm xem như thực khách khí. Bất quá cho dù là tám tấm, đến vi sư phong bế chính mình phía trước, cũng không có một người có thể tìm đều. Chính là tuyệt đại đa số người đều nghĩ đến này tàn đồ hẳn là ở tiên giới, lại không nghĩ rằng hạ giới thế nhưng cũng có Nữ Oa cung tàn đồ.” Vu Hàm nói.

“Hạ giới hiện tại đệ tử biết đến liền từng xuất hiện quá 3 tấm, chính là trong đó có một tấm nay rơi xuống không rõ.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Cái gì? Hạ giới thế nhưng xuất hiện quá 3 tấm, hơn nữa ngươi còn biết thứ hai tấm rơi xuống. Chậc chậc, quả nhiên là Vu vương đế thống, ông trời đều ở chiếu cố ngươi.” Vu Hàm lại là giật mình lại là cảm khái nói.

“Hạ giới không chỉ có có 3 tấm Nữ Oa cung tàn đồ, hơn

nữa một ngàn nhiều năm trước Nữ Oa cung còn từng tại hạ giới xuất hiện quá.” Hạ Vân Kiệt lại nói.

“Cái gì? Một ngàn nhiều năm trước Nữ Oa cung thế nhưng tại hạ giới xuất hiện quá!” Vu Hàm nghe vậy lập tức nhảy dựng lên, thậm chí trong bất tử giới thế giới đều bị hắn cảm xúc ảnh hưởng, thay đổi bất ngờ, cuồng phong gào thét đứng lên.

“Thiên chân vạn xác, của ta một vị đệ tử hắn phụ thân liền từng đi vào, cũng bởi vậy bị thương nặng, rồi sau đó đưa tới họa diệt môn. Còn có đệ tử hai vị ái thê, nếu không ra ngoài ý muốn mà nói, nay hẳn là ngay tại này trong Nữ Oa cung.” Hạ Vân Kiệt cười khổ nói.

“Sao lại thế này? Sao lại thế này? Ngươi nói vi sư đều hoàn toàn hồ đồ, ngươi lại từ đầu tới đuôi một năm một mười cấp vi sư nói tới, làm cho vi sư hảo hảo lý lý ý nghĩ.” Vu Hàm bị Hạ Vân Kiệt này lời nói cấp nói được cơ hồ mãn đầu óc tương hồ, hơn nữa Hạ Vân Kiệt nói hắn hai vị ái thê thế nhưng ở trong Nữ Oa cung, càng làm cho Vu Hàm không rõ đầu đuôi.

Hạ Vân Kiệt thế này mới nhớ tới chính mình còn chưa bao giờ cụ thể cùng Vu Hàm nói lên chính mình hai vị ái thê sự tình, không khỏi trọng trọng đánh hạ chính mình đầu, chính mình thật sự là thông minh nhất thế hồ đồ nhất thời, đều đã quên chính mình vị sư tôn nhưng là đồ cổ, đi qua địa phương lại khởi là bọn họ này đó “Phàm phu tục tử” Có thể so sánh với ? Còn có kia Cửu U Tố Âm nữ đế, chính mình lúc ấy thế nhưng cũng đã quên cấp nàng xem kia trương đồ.

Bất quá đánh qua sau, Hạ Vân Kiệt lại đột nhiên một trận cười khổ, cho dù cho bọn hắn sớm xem qua, hỏi bọn hắn lại như thế nào? Bọn họ cũng căn bản không biết Nữ Oa cung ở nơi nào, trừ phi có thể tìm đủ tám tấm Nữ Oa cung tàn đồ.

Bất quá chẳng sợ có một chút điểm hy vọng, Hạ Vân Kiệt cũng là sẽ không bỏ đi, huống chi nay hắn có nắm chắc lấy đến thứ hai tấm tàn đồ đâu. Vì thế Hạ Vân Kiệt rất nhanh hãy thu khởi trong lòng lung tung suy nghĩ, theo địa cầu chính mình thu Thủy Dịch Thiên làm nô bộc bắt đầu nói lên, nói đến hư không thông đạo, nói đến Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh ở Nữ Oa cung vị trí cùng chính mình mất đi liên hệ, sau đó lại một đường nói đến một ngàn nhiều năm trước Xích Viêm Thiên Long đế tiến vào Nữ Oa cung, Nữ Oa cung đột nhiên biến mất, mà hắn cùng người của hắn lại bị thương sự tình……

Hạ Vân Kiệt nói xong sau, Vu Hàm lâm vào thật sâu trầm tư.

Hạ Vân Kiệt không có đánh nhiễu Vu Hàm, chính là lẳng lặng chờ. Mặc kệ là kiến thức, còn là tu vi, hắn đều xa không bằng Vu Hàm. Chuyện này tràn ngập khó bề phân biệt, Hạ Vân Kiệt chính mình là không có biện pháp suy nghĩ cẩn thận, cũng chỉ có gửi hy vọng ở Vu Hàm trên người.

Hồi lâu Vu Hàm mới từ trầm tư bừng tỉnh lại đây, nói:“Đem ngươi trong tay tàn đồ lại cho vi sư nhìn xem.”

Hạ Vân Kiệt theo lời đem tàn đồ đưa cho Vu Hàm, Vu Hàm lấy tay che phủ tàn đồ, trên mặt thỉnh thoảng lộ ra suy tư biểu tình, lại qua hồi lâu mới đem tàn đồ đưa trả lại cho Hạ Vân Kiệt nói:“Có lẽ vi sư đã hiểu được một sự tình, cho dù trong đó có chút xuất nhập, nhưng đại thế cũng sẽ không lệch khỏi quỹ đạo nhiều lắm.”

“Sư phụ thỉnh giảng.” Hạ Vân Kiệt nghiêm sắc mặt, cung kính nói, trong mắt toát ra một tia khẩn trương cùng bất an sắc.

Hắn cũng không quan tâm trong Nữ Oa cung có dấu bao nhiêu bảo bối, nhưng hắn quan tâm Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh.

“Nữ Oa nương nương quả nhiên không hổ là trong thiên địa thứ nhất kì nữ tử, từ nàng cùng Nữ Oa cung cùng nhau biến mất sau, lưu lại tám phúc tàn đồ. Mọi người bao gồm vi sư năm đó đều đoán, nàng nhất định là ở Nữ Oa cung tại chỗ mở mang mỗ cái tiểu thế giới, đem Nữ Oa cung ẩn tàng rồi đứng lên. Nhưng là không gian có rất nhiều tiết điểm, mọi người tuy rằng đều như vậy đoán, lại không có người có thể ở Nữ Oa cung tại chỗ cùng phụ cận vùng tìm được gì Nữ Oa cung tung tích. Thậm chí có chút đại năng giả, đem kia phiến không gian đều cấp đảo loạn, cũng không có thể phát hiện Nữ Oa cung tung tích. Nhưng mọi người đoán như trước không có đổi, cho nên ở vi sư phong bế chính mình trước, còn có không ít thế lực lớn chưa từ bỏ ý định, phái người đóng quân ở Nữ Oa cung nguyên lai chỗ phụ cận.”

“Nay vi sư mới vừa rồi hiểu được, mọi người đều muốn sai lầm rồi. Nữ Oa cung căn bản không phải cố định ở mỗ cái địa phương, mà là ở trong hư không cư vô định sở xuyên qua. Mới có thể ở tiên giới, cũng có khả năng tại hạ giới. Một ngàn nhiều năm trước, nó vì sao hội đột nhiên tại hạ giới xuất hiện, vi sư hiện tại cũng phỏng đoán không ra nguyên nhân đến. Bất quá nghĩ đến tám chín phần mười là ngẫu nhiên sự kiện, dù sao Nữ Oa nương nương cho dù pháp lực thông thiên, lại luôn cũng có xuất hiện một điểm sai lầm thời điểm. Cho nên ngươi không cần ôm có Nữ Oa cung lại chủ động xuất hiện ảo tưởng, như vậy xác suất thật sự quá nhỏ. Về phần năm đó Xích Viêm Thiên Long đế đám người vì sao không chỉ có không có thể chân chính tiến vào Nữ Oa cung, ngược lại bị đánh cho bị thương bài xích ra Nữ Oa cung, đây là theo thiên địa pháp tắc có quan hệ. Bởi vì Nữ Oa cung nếu xuất hiện tại hạ giới, kia nhận người chỉ có thể

là thiên tiên lấy hạ tu sĩ, mà năm đó Xích Viêm Thiên Long đế căn cứ ngươi nói, hẳn là tiên anh kì thiên tiên, hắn vừa tiến vào Nữ Oa cung phạm vi, hắn tu vi khẳng định sẽ thấy không thể che dấu, tự nhiên cũng đã bị bài xích ra Nữ Oa cung."

"Kia vì sao kia hư không thông đạo là thông hướng Nữ Oa cung? Xích Viêm Thiên Long đế cũng không phải ở trong Nữ Oa cung đả thông hư không thông đạo, hắn cũng không khả năng có ở Nữ Oa cung đả thông hư không thông đạo bản sự." Hạ Vân Kiệt tối quan tâm cũng là Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh sự tình.

"Nếu vì sư không đoán sai mà nói, năm đó Xích Viêm Thiên Long đế khẳng định là đem Nữ Oa cung tàn đồ cùng Thủy Dịch Thiên cùng nhau đưa hướng địa cầu." Vu Hàm trả lời.

"Sư phụ ý tứ là, kia tấm Nữ Oa cung tàn đồ xúc động Nữ Oa cung, cuối cùng lại âm kém dương sai đem hư không thông đạo cùng Nữ Oa cung nối ở tại cùng nhau." Hạ Vân Kiệt nghe vậy theo bản năng bật thốt lên nói.

"Chỉ có thể như vậy giải thích, hơn nữa vừa vặn kia đoạn thời gian Nữ Oa cung xuất hiện tại hạ giới. Thiên địa vạn vật trong lúc đó vốn còn có nào đó thần bí liên hệ, tựa như chúng ta thi triển pháp thuật, bày trận pháp, mượn thiên địa khả năng, chi thế, kỳ thật đều là ở lợi dụng này đó thần bí liên hệ. Nếu tìm đủ kia tám tấm tàn đồ có thể làm cho Nữ Oa cung tái hiện, vậy thuyết minh này tám tấm tàn đồ cùng Nữ Oa cung đều có nào đó thần bí liên hệ. Lúc ấy Xích Viêm Thiên Long đế quấy không gian lực lượng, lại đem này tấm tàn đồ cùng Thủy Dịch Thiên cùng nhau đưa vào hư không thông đạo, mà Nữ Oa cung lại vừa vặn tại đây đoạn thời gian xuất hiện quá, cho nên vi sư mới có như vậy phỏng đoán. Hơn nữa nếu vì sư phỏng đoán không có sai mà nói, Xích Viêm Thiên Long đế năm đó trong tay kia tấm tàn đồ

ngay tại địa cầu.” Vu Hàm gật đầu nói, luôn luôn dâm loạn trong ánh mắt lóe ra cơ trí quang mang.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1567 : Này khác tàn đồ tung tích

Hạ Vân Kiệt nghe vậy gật gật đầu, trên mặt lộ ra thoải mái biểu tình.

Bất quá rất nhanh, Hạ Vân Kiệt biểu tình lại chuyển làm che lấp khó coi.

Hắn tự nhiên sẽ không ngây thơ nghĩ đến, tùy tiện xé mở không gian, đem tàn đồ ở hư không một trận quấy có thể xúc động Nữ Oa cung. Cái loại này tình huống, đồng dạng là vô hạn tiếp cận 0 xác suất. Ít nhất, đầu tiên Nữ Oa cung muốn ở hắn quấy không gian phụ cận mới được.

Khả không gian là vô ngần, có vô số trình tự tiết điểm, Nữ Oa cung tại đây không gian xuyên qua, lại như thế nào khả năng vừa vặn xuyên qua đến hắn quấy không gian phụ cận đâu?

Cho nên hắn còn là tìm được tám tấm Nữ Oa cung tàn đồ, khả hắn có thể tìm được sao? Vô số năm tháng, không biết có bao nhiêu cường giả đang tìm tìm, đến bây giờ cũng chưa có thể tìm đủ, hắn có thể tìm đủ?

Đột nhiên gian, Hạ Vân Kiệt phát hiện hắn vốn tưởng rằng tìm kiếm đến manh mối, không nghĩ tới tìm kiếm cũng là một cái càng thêm mờ mịt hy vọng.

Ta sẽ không bỏ đi ! Trừ phi ta nhìn thấy các ngươi thi cốt! Trên mặt che lấp khó coi, trong mắt tuyệt vọng, dần dần biến thành kiên định.

“Sư phụ, kia này khác 5 tấm tàn đồ ngài cũng biết ở ai trong tay sao?” Hạ Vân Kiệt mắt lộ ra kiên nghị ánh mắt, hỏi.

“Này dung vi sư ngẫm lại xem.” Vu Hàm nhìn ra được đến Hạ Vân Kiệt đối Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh tình thâm chấp nhất, khó được lộ ra nghiêm túc biểu tình.

“Vi sư nhớ rõ Nhiên Đăng lão nhân trong tay tựa hồ từng có một tấm tàn đồ, Hậu Nghệ vu tổ kia khi sư diệt tổ nghiệt đồ Phùng Mông giống như cũng từng có một tấm tàn đồ, đúng rồi, Dao Trì Kim Mẫu trong tay cũng từng có một tấm tàn đồ, này khác vi sư sẽ không rõ ràng.” Một hồi lâu nhi, Vu Hàm mới vừa rồi lại lần nữa mở miệng nói.

Nói xong sau, Vu Hàm thần sắc phá lệ ngưng trọng nhìn Hạ Vân Kiệt.

Hắn vừa rồi nhắc tới ba người, cho dù yếu nhất Phùng Mông, cũng có đại vu thực lực. Về phần Nhiên Đăng cùng Dao Trì Kim Mẫu càng đều là thượng cổ liền tiếng tăm lừng lẫy đại nhân vật, cho dù năm đó Vu Hàm đối mặt bọn họ chỉ sợ cũng là thua nhiều thắng thiếu cục diện. Nay trải qua vô cùng năm tháng, thực lực của bọn họ khẳng định còn muốn càng tiến thêm một bước, hơn nữa hai người một cái là tây phương giáo phó giáo chủ, một cái là tiên giới đế cung hậu cung chi chủ, tiên giới nữ tiên đứng đầu, thế lực thật lớn.

Hạ Vân Kiệt muốn theo trong tay bọn họ được đến Nữ Oa cung tàn đồ nói dễ hơn làm? Xác thực nói, căn bản chính là hy vọng hão huyền, chẳng sợ Hạ Vân Kiệt kế thừa Vu vương đế thống.

“Lệ Đề cùng Hải Quỳnh là ta sinh mệnh một bộ phận, vô luận có bao nhiêu sao khó khăn, ta cũng không sẽ thả khí !” Hạ Vân Kiệt nắm chặt quyền đầu, ánh mắt kiên định nói.

Hắn tự nhiên cũng hiểu được Vương Mẫu, Nhiên Đăng còn có Phùng Mông ý nghĩa cái gì!

“Ha ha! Hảo! Không hổ là tộc của ta tân một thế hệ vương giả! Không hổ là ta Vu Hàm đồ đệ! Đại trượng phu nam tử hán, lại há có thể biết khó mà lui, bỏ chính mình nữ nhân mà không để ý?” Vu Hàm nhìn Hạ Vân Kiệt hồi lâu, đột nhiên hào hùng vạn trượng cười ha ha đứng lên.

Hạ Vân Kiệt gặp Vu Hàm thế nhưng nói ra nói như vậy, không khỏi rất là cảm động, nhìn hắn ánh mắt cũng không giống nhau.

Đây mới là hắn cảm nhận đỉnh thiên lập địa Vu Hàm đại vu, Vu Hàm môn thủy tổ!

Bất quá Vu Hàm kế tiếp nói mà nói, lại làm cho Vu Hàm ở Hạ Vân Kiệt trong lòng cao lớn hình tượng lập tức lại ầm ầm sập.

“Kia Nhiên Đăng lão nhân nhất âm hiểm gian trá, thực lực lại cường đại, là trong ba người khó đối phó nhất. Phùng Mông cũng đồng dạng âm hiểm gian trá, nếu không năm đó Hậu Nghệ cũng sẽ không bị hắn cấp lừa gạt, ám toán. Hơn nữa trải qua nhiều năm như vậy, hắn tu vi hẳn là đã đứng ở đại vu cao nhất cảnh giới, cũng đã đem Hậu Nghệ tài bắn cung tu luyện lô hỏa thuần thanh, người này đồng dạng rất khó đối phó, ngươi phải cẩn thận. Nhưng thật ra Dao Trì Kim Mẫu, nàng tuy rằng là chuẩn giáo chủ nhân vật, thực lực cường đại vô cùng, nhưng chung quy là nữ nhân. Ngươi nếu ở cử hà cảnh giới khi có thể đem Tố Nữ đều bắt đến, nghĩ đến muốn bắt tù binh Dao Trì Kim Mẫu phương tâm hẳn là không khó, vi sư đối với ngươi có tin tưởng. Hắc hắc, không biết Ngọc Đế lão nhân nếu bị lão phu đồ đệ đeo nón xanh, sẽ là cái gì biểu tình?”

“Sư phụ, ngươi sẽ không có thể đứng đắn một ít sao?” Hạ Vân Kiệt một trận kêu rên.

“Chẳng lẽ vi sư còn chưa đủ đứng đắn sao? Đây chính là nhân tài hai được, nhất tiễn song điêu hảo biện pháp. Hơn nữa, trừ bỏ thi triển mỹ nam kế, chẳng lẽ ngươi còn có cái gì rất tốt biện pháp theo Dao Trì Kim Mẫu trong tay cướp lấy Nữ Oa cung tàn đồ sao? Đừng quên, nàng nhưng là chuẩn giáo chủ nhân vật, mà còn là mẫu nghi tiên giới Lăng Tiêu bảo điện hậu cung chi chủ a!” Vu Hàm gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng khinh thường chính hắn một chủ ý, không khỏi tức giận mắt trợn trắng nói.

Hạ Vân Kiệt biết tại đây sự kiện không có biện pháp cùng Vu Hàm tranh cãi, đành phải yên lặng rời khỏi bất tử thần sơn, một lần nữa trở lại sự thật thế giới.

“Vương Mẫu, Nhiên Đăng, Phùng Mông!” Trở lại trong hiện thực, nhớ tới vừa rồi Vu Hàm nhắc tới này ba người, Hạ Vân Kiệt tâm tình nặng trịch.

Hắn nay chân chính thực lực tuy rằng là kim tiên, thậm chí còn là trong kim tiên đứng đầu kia một loại, bởi vì hắn đã ở trong tử phủ ngưng tụ ra tiên anh, hơn nữa hắn còn tại không ngừng hiểu được tiên thiên chi khí, nhưng cho dù như thế, mặc kệ so với Vương Mẫu, Nhiên Đăng cho dù là Phùng Mông, hắn đều còn kém một mảng lớn, hơn nữa tiền hai người, lại chuẩn giáo chủ cấp nhân vật, muốn theo trong tay bọn họ cướp lấy Nữ Oa cung tàn đồ, nói là si nhân nằm mơ cũng đều một điểm không quá phận.

Thực lực! Ta phải mau chóng tăng lên thực lực!

Đứng ở tường vân phía trên, Hạ Vân Kiệt ngẩng đầu nhìn trời, hai đấm nắm chặt.

Trước kia, hắn luôn tưởng tẫn biện pháp áp lực tu vi,

không cho chính mình phi thăng tiên giới, khả hiện tại, hắn lại động đi tiên giới ý nghĩ. Chỉ có đi tiên giới, hắn khả năng nhanh hơn tu luyện, khả năng nhanh hơn trở thành cường giả chân chính, mới có hy vọng tìm đủ Nữ Oa cung tàn đồ.

Nếu không hết thảy đều chính là không tưởng!

Nhưng là……

Hạ Vân Kiệt thu hồi ánh mắt, nghiêng đầu nhìn về phía bên người Dương Tiếu Mai.

Chính mình nếu đi tiên giới, các nàng nên làm cái gì bây giờ?

“Kiệt ca, vô luận ngươi làm cái gì, ta đều duy trì ngươi!” Dương Tiếu Mai tuy rằng không biết Hạ Vân Kiệt cùng Vu Hàm trao đổi, nhưng theo Hạ Vân Kiệt trong mắt thấy được mâu thuẫn cùng dày vò còn có nồng đậm không tha, thân thể mềm mại không khỏi khẽ run lên, duỗi tay cùng Hạ Vân Kiệt mười ngón gắt gao nắm, mắt đẹp dừng ở hắn, ôn nhu mà kiên định nói.

“Xin lỗi, Tiếu Mai!” Hạ Vân Kiệt trái lại cùng Dương Tiếu Mai mười ngón nắm, trong đầu như bị châm thứ.

“Không cần nói xin lỗi, đời này có thể gặp được ngươi, đã là ông trời đối ta lớn nhất chiếu cố. Hơn nữa ngươi bản sự lớn như vậy, ta tin tưởng, mặc kệ ngươi đến làm sao, đều đã không có việc gì. Chỉ cần ngươi không có việc gì, chúng ta luôn có thể lại gặp nhau.” Dương Tiếu Mai nói, mắt đẹp bất tri bất giác trung dĩ nhiên ướt át.

Nàng nhớ tới vừa rồi Hạ Vân Kiệt đối Thủy Dịch Thiên nói, nói này tàn đồ địa phương chính là Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh cùng hắn mất đi liên hệ địa phương. Cũng tưởng nổi lên Xích Viêm Thiên Long đế thăm dò

tiên khư sự tình.

“Đúng vậy, chúng ta sẽ vĩnh viễn cùng một chỗ.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt kiên định gật đầu nói.

……

“Sư tôn, ngài xem, phía trước chính là khuê mộc thành. Đến khuê mộc thành, chúng ta là có thể ngồi truyền tống trận.” Nửa ngày sau, Ngao Thiên chỉ vào nơi xa bờ biển biên một tòa đột ngột từ mặt đất mọc lên cự thành nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1568 : Diễm Long đại đế

Đến khuê mộc thành, Hạ Vân Kiệt đoàn người cũng không có lưu lại, mà là thẳng đến truyền tống trận.

Ngồi truyền tống trận đến Ngọc Thanh giáo lãnh địa, theo sát sau lại liên tiếp ngồi hai lần truyền tống trận, Hạ Vân Kiệt đoàn người mới vừa rồi đến Ngọc Thanh giáo chỗ Ngọc Hư sơn mạch.

Ngọc Hư sơn mạch liên miên phập phồng, đứng ở giữa không trung đều liếc mắt một cái vọng không đến đầu, không biết kéo dài bao nhiêu vạn dặm.

Sơn mạch đàn phong lâm đứng lên phục, linh khí quanh quẩn, nơi nơi có thể thấy được linh thảo linh dược, tiên hạc hoàng dương, đoan là tu hành địa phương tốt.

Ngũ hành sơn nói là một tòa Ngọc Hư sơn mạch một ngọn núi, trên thực tế, ngũ hành sơn thân mình còn có 5 tòa thẳng tủng cao trên mây ngọn núi.

Cả tòa ngũ hành sơn tựa như dựng thẳng năm căn ngón tay mở ra, năm căn ngón tay gian là một cái thật lớn hồ nước, trời quang mây tạnh, tử uân bốc lên, kia ngũ hành thụ liền sinh trưởng ở này thật lớn hồ nước trung ương một tòa đảo nhỏ phía trên.

Ngũ hành quả thụ, chiều cao nghìn trượng, hoa cái che trời, cơ hồ đem cả tòa đảo nhỏ đều cấp bao trùm.

Lúc này kia ngũ hành quả thụ sinh trưởng kia tòa đảo nhỏ thượng, một mảnh bận rộn cảnh tượng, không chỉ có có thân đạo phục nam tu sĩ, thân cung trang nữ tu sĩ, bận rộn bố trí đại hội, đem tiên nhưỡng tiên quả nhất nhất mang lên bàn. Còn có các tiếp khách tu sĩ bận rộn nghênh đón thỉnh thoảng đến ngũ hành sơn, tới tham

gia ngũ hành quả đại hội tu sĩ.

Này đó có thể có tư cách tới tham gia ngũ hành quả đại hội đều là có lai lịch nhân vật, tự nhiên là không tốt chậm trễ.

Đương nhiên Ngọc Thanh giáo chính là hạ giới chúng giáo đứng đầu, trừ bỏ đều biết vài đại giáo, cũng là không ai dám ở Ngọc Thanh giáo tự cao tự đại ra oai.

“Bần đạo chắp tay, xin thứ cho bần đạo mắt vụng về, không thể nhận ra các vị đại giá.” Hạ Vân Kiệt đi vào ngũ hành sơn hạ khi, đã bị một vị mặc áo bào tro thiên tiên cấp ngăn cản.

Hôm nay là ngày trọng đại, đến lại đều là khắp nơi đại nhân vật, Ngọc Thanh giáo liền ngay cả ở dưới chân núi phụ trách thủ sơn môn đều an bài thiên tiên cấp cường giả.

“Đạo hữu có lễ, ta chính là Vu Hàm môn chưởng giáo Hạ Vân Kiệt, nhận mời đặc đến đi quý giáo ngũ hành quả đại hội.” Hạ Vân Kiệt khiêm tốn đáp lễ nói.

“Nguyên lai ngươi chính là Vu Hàm môn chưởng giáo!” Kia thiên tiên nghe vậy bật thốt lên nói, hơi có chút tò mò kinh ngạc mặt đất hạ đánh giá Hạ Vân Kiệt vài lần.

Gần nhất này vài năm, Vu Hàm môn luân phiên đánh bại 3 phương thế lực liên quân, lại diệt Ba gia cùng Nguyên Giác động, thanh danh chính long, lại cứ Vu Hàm môn chưởng giáo lại phá lệ thần bí, cho nên thế cho nên trước mắt vị này Ngọc Thanh giáo thủ vệ thiên tiên đều nhịn không được một trận kinh ngạc tò mò.

“Đúng là.” Hạ Vân Kiệt mỉm cười trả lời, thật không có chút bất khoái cùng không kiên nhẫn.

“Thỉnh sau đó, bần đạo này liền đăng báo tiếp khách trưởng lão.” Hạ Vân Kiệt ở xa tới là khách, kia thiên tiên tự nhiên không tốt vẫn đánh giá hắn, nghe vậy lại hơi hơi hành lễ, sau đó liền hướng đỉnh núi truyền âm tấn.

Rất nhanh liền có một đạo kim quang theo ngũ hành quả thụ chỗ trong hồ trên đảo cắt ra, dừng ở sơn môn khẩu, hình thành một cái kim kiều.

Kim kiều phía trên, một vị cùng sơn môn thiên tiên giống nhau mặc một thân màu xám đạo bào nam tử, phía sau đi theo hai vị đạo đồng, dọc theo kim kiều chậm rãi mà đến.

“Áo bào tro trưởng lão?” Ngao Thiên đám người thấy thế đều hơi hơi nhíu hạ mày, trên mặt hơi hơi lộ ra một tia bất mãn sắc.

Ngọc Thanh giáo là chúng giáo đứng đầu, giáo trung thiên tiên trưởng lão thật nhiều. Vì kì khác nhau, trưởng lão ấn đạo bào nhan sắc phân chia cấp bậc, từ thấp đến cao phân biệt là màu xám, màu bạc, màu vàng cùng màu tím 4 loại.

Ngọc Thanh giáo chỉ phái áo bào tro trưởng lão tới đón tiếp Hạ Vân Kiệt đám người, hiển nhiên này vài năm Vu Hàm môn tuy rằng thanh danh lên cao, nhưng ở Ngọc Thanh giáo bực này siêu cấp đại giáo xem ra, như trước chỉ có thể xem như lần này bị mời thế lực lớn mạt lưu cấp bậc.

Nhưng thật ra thân là nhất giáo chi chủ Hạ Vân Kiệt vẻ mặt thản nhiên, cũng không có toát ra chút bất mãn hoặc là không vui.

Đang lúc kia áo bào tro trưởng lão dẫn hai vị đạo đồng, hướng tới Hạ Vân Kiệt chậm rãi mà đến khi, ngũ hành sơn đột nhiên có tiên âm lượn lờ vang lên, trong tiên âm

có tiên nữ mang theo lẵng hoa phân hai liệt chậm rãi lên không dựng lên, hơi hơi lăng không đạp màu vàng vân kiều chậm rãi hướng hạ mà đến. Hai liệt tay cầm lẵng hoa tiên nữ sau, từ từ đi xuống đến một vị mặc màu tím đạo bào, đầu đội ngọc quan, mặt như ngọc bàn đạo sĩ.

Kia đạo sĩ biểu tình bình tĩnh, không vui không giận, lại lộ ra làm cho người ta theo bản năng sẽ muốn quỳ xuống lễ bái uy nghiêm, quanh thân pháp lực dao động tối nghĩa, sâu không lường được.

Kia vốn là ở phía trước hành tẩu áo bào tro đạo trưởng gặp kia đạo sĩ xuống dưới, vội vàng đứng ở một bên, hơi hơi khom người, không hề đi tiếp.

“Không biết ra sao phương thế lực chưởng giáo đến, thế nhưng ngay cả Ngọc Thanh giáo chưởng giáo đều tự mình ra mặt đón chào.” Ngũ hành sơn kia tòa trong hồ đảo nhỏ thượng, đã tới trước các tu sĩ ào ào mặt lộ vẻ tò mò kinh ngạc sắc, lên không dựng lên, thấp giọng nghị luận.

“Chưởng giáo thân nghênh, này còn kém không nhiều lắm.” Thủy Dịch Thiên thấy thế trên mặt bất mãn sắc chuyển vì vừa lòng sắc, thấp giọng nói thầm nói.

Thủy Dịch Thiên thanh âm tuy rằng rất nhỏ, nhưng ở đây, chẳng sợ chính là thủ sơn môn, cũng ít nhất là cử hà cảnh giới đã ngoài tu vi, về phần kia ngũ hành sơn trong hồ đảo nhỏ, tới trước khắp nơi tu sĩ, lại người người cơ hồ đều là vang chấn ba ngàn giới đại nhân vật.

Đừng nói Thủy Dịch Thiên nói thầm thanh, cho dù một con muỗi ong ong kêu một tiếng, chỉ sợ đều khó có thể tránh được những người này lỗ tai.

“Đây là người nào, cũng dám ra này cuồng ngôn?”

“Vừa rồi ẩn ẩn nghe được bọn họ cùng thủ sơn trưởng lão đối thoại, hình như là gần nhất thanh danh lên cao Vu Hàm môn.”

“Đúng vậy, kia cụt một tay lão giả không phải là Vu Hàm môn trưởng lão sao? Gần nhất thanh danh chính thịnh đâu!”

“Thanh danh chính thịnh lại như thế nào? Thực nghĩ đến diệt Ba gia cùng Nguyên Giác động, liền nghĩ đến chính mình là ba ngàn giới siêu nhất lưu đại giáo sao? Cũng dám muốn Ngọc Thanh giáo chưởng giáo thân nghênh.”

“Ha ha, không biết Ngọc Thanh giáo đệ tử nghe xong sẽ có gì cảm tưởng? Sẽ không đem Vu Hàm môn trực tiếp cấp đuổi ra ngũ hành quả đại hội đi?”

“Này đổ không đến mức, Ngọc Thanh giáo điểm ấy độ lượng vẫn phải có. Bất quá người Diễm Long đế cung chỉ sợ hội mượn cơ hội tìm bọn họ phiền toái.”

Người này đang nói còn không có hạ xuống, có một đoàn xe chậm rãi mà đến, đoàn xe phía trước, có một con con màu đỏ cự long phụt lên từng đạo hỏa diễm.

Cự long phía sau là nhất xích đồng sắc phong cách cổ xưa chiến xa, chiến xa trung gian, dựa vào lan can mà đứng một vị thân hình cao lớn uy vũ, dài một đầu như hỏa diễm thiêu đốt màu đỏ tóc trung niên nam tử.

Chiến xa hai bên một trái một phải, đứng bốn vị đồng dạng một đầu màu đỏ tóc khôi ngô bưu hãn nam tử.

“Mới có thể, nghe nói Diễm Long đại đế trướng hạ thiên, địa, huyền, hoàng tứ đại long tướng chi nhất địa long tướng thê tử là Ba gia một vị trưởng lão chi nữ. Lần này hắn cũng đến đây, khẳng định hội thời cơ tìm Vu Hàm môn phiền toái.”

Làm mọi người hoặc thấp giọng nghị luận, hoặc là âm thầm lấy thần niệm trao đổi khi, Thủy Dịch Thiên lúc này tự nhiên hiểu được, kia Ngọc Thanh giáo chưởng giáo căn bản không phải tới đón tiếp hắn chưởng giáo sư tôn, mà là ở bọn họ phía sau tới rồi kẻ thù giết cha, Diễm Long đại đế.

“Diễm Long đại đế!” Thủy Dịch Thiên không tự giác nắm chặt quyền đầu, một căn căn gân xanh bạo khởi, cực lực nhịn xuống trong lòng sát ý, không cho chính mình xoay người hướng Diễm Long đại đế nhìn lại.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1569 : Sát khí

“Di!” Tuy rằng Thủy Dịch Thiên ở cực lực áp lực nội tâm sát ý, nhưng đều là mang theo chúc long huyết mạch cự long, chiến xa thượng Diễm Long đại đế còn là chú ý tới Thủy Dịch Thiên, trong mắt dấy lên một tia nghi hoặc sắc.

“Địa long tướng, hôm nay chuẩn ngươi tìm Vu Hàm môn phiền toái, nhất là vị kia vừa rồi miệng nói lời ngông cuồng, nửa đen nửa đỏ tóc dài nam tử.” Diễm Long đại đế híp mắt, nhìn phía Thủy Dịch Thiên, truyền niệm cấp trướng hạ tứ đại long tướng chi nhất địa long tướng.

Diễm Long đại đế tuy rằng chú ý tới Thủy Dịch Thiên, trong lòng cũng dâng lên nghi hoặc, nhưng hắn loại nào thân phận, tự nhiên khinh thường cố ý ra tay thăm dò Thủy Dịch Thiên

Địa long tướng từ biết Vu Hàm môn diệt Ba gia sau, đã sớm muốn tìm Vu Hàm môn phiền toái, nề hà Vu Hàm môn chung quy thực lực không tầm thường, hắn nếu muốn tiêu diệt Vu Hàm môn, không thiếu được muốn rầm rộ binh tướng. Mà hắn dù sao chính là Diễm Long đại đế trướng hạ tứ đại long tướng chi nhất, ở không có được đến Diễm Long đại đế đáp ứng tiền, cũng là không thể vì thê tử nhà mẹ đẻ việc liền tự tiện điều động binh mã, tấn công Vu Hàm môn. Nay được Diễm Long đại đế bày mưu đặt kế, địa long tướng tự nhiên là mừng rỡ, lập tức rời đi chiến xa, lướt qua một con con phụt lên cháy diễm cự long, vẻ mặt bừa bãi khinh thường chỉ vào Thủy Dịch Thiên quát mắng nói:“Thật sự là cuồng vọng vô tri, chính là Vu Hàm môn thế nhưng cũng dám vọng ngôn muốn Ngọc Thanh giáo chưởng giáo thân nghênh, còn không mau mau cút ngay, không cần ngăn trở ta Diễm Long đế cung đường.”

Tuy rằng vừa rồi Thủy Dịch Thiên nói quả thật có chút cuồng vọng vô tri, làm cho Ngọc Thanh giáo môn nhân đệ tử nghe xong đều có chút không vui, nhưng nơi này dù sao cũng là Ngọc Thanh giáo địa bàn, mà Vu Hàm môn chung quy cũng là Ngọc Thanh giáo khách nhân, địa long tướng đối Vu Hàm môn nhân như vậy trào phúng quát mắng, cũng là có chút không đem Ngọc Thanh giáo để vào mắt. Cho nên Ngọc Thanh giáo môn nhân đệ tử thấy thế đều ào ào thay đổi sắc mặt, mặt lộ vẻ một tia không vui.

Bất quá Diễm Long đế cung là ba ngàn giới siêu cấp đại thế lực, hơn nữa ngàn năm trước diệt Xích Viêm Thiên Long đế cung sau, thanh thế càng hơn từ trước, ẩn ẩn có cùng Ngọc Thanh giáo chạy song song với dấu vết, cho dù Ngọc Thanh giáo cũng không dám dễ dàng cùng Diễm Long đế cung khởi tranh chấp. Cho nên Ngọc Thanh giáo môn nhân đệ tử tuy rằng trong đầu bất mãn địa long tướng kiêu ngạo khí diễm, nhưng cũng sẽ không vì Vu Hàm môn xuất đầu đắc tội Diễm Long đế cung.

Huống hồ vừa rồi Thủy Dịch Thiên na nói cũng quả thật làm cho người Ngọc Thanh giáo khó chịu.

Chính là Vu Hàm môn thế nhưng cũng dám vọng ngôn muốn Ngọc Thanh giáo chưởng giáo thân nghênh, thật sự là không biết trời cao đất rộng.

“Dịch Thiên, nếu vi sư đã chuẩn bị tự mình ra tay đối phó Diễm Long đại đế, ngươi cũng liền không cần che che giấu giấu.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy sắc mặt hơi hơi lạnh lùng, truyền niệm cấp chính đau khổ khắc chế Thủy Dịch Thiên.

Thủy Dịch Thiên được đến Hạ Vân Kiệt thần niệm chỉ thị, nhất thời cường hãn bá đạo khí thế bính thể mà ra, chậm rãi xoay người, lấy so với địa long tướng còn

muốn kiêu ngạo khẩu khí chỉ vào hắn quát mắng nói:“Các ngươi Diễm Long đế cung lại tính cái gì vậy, cấp bổn hoàng ngoan ngoãn lăn xa một chút.”

Thủy Dịch Thiên lời vừa nói ra, sở hữu Ngọc Thanh giáo môn nhân đệ tử, sở hữu tới tham gia ngũ hành quả đại hội các tu sĩ, tất cả đều mạnh hấp một ngụm lãnh khí.

Ngoan ngoãn, này Vu Hàm môn nhân hay là đầu óc nước vào sao? Đây chính là Diễm Long đế cung a! Là toàn bộ ba ngàn giới siêu cấp lớn thế lực! Khả xa không phải Ba gia, Nguyên Giác động có thể so sánh với, hay là hắn thực nghĩ đến Vu Hàm môn diệt Ba gia cùng Nguyên Giác động liền thiên hạ vô địch, duy ngã độc tôn sao?

Mà Ngọc Thanh giáo chưởng giáo lại đột nhiên hai mắt hơi hơi nhíu lại, hướng Thủy Dịch Thiên nhìn lại, trên mặt lộ ra một chút ngoài ý muốn kinh ngạc sắc.

Chiến xa Diễm Long đại đế tắc sắc mặt mạnh trầm xuống, trong mắt sát khí nổi lên.

“Muốn chết!” Địa long tướng lại sớm đã giận không thể nghỉ tay cầm trường thương đối với Thủy Dịch Thiên liền đâm tới.

“Oan gia nên giải không nên kết, mọi người đều là ba ngàn giới đồng đạo, cần gì phải động thủ đâu?” Địa long tướng mới ra tay, một cỗ chỉ bạc như thủy ngân tiết bàn theo thiên thượng hạ xuống, đem trường thương nhẹ nhàng một quyển, kia trường thương sẽ thấy cũng không thể động đậy, cũng là Ngọc Thanh giáo chưởng giáo súy động động trong tay phất trần.

“Chính là chúng tiểu nhân giáo huấn một chút không có mắt gì đó, cho hắn biết nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên mà thôi, Thanh Hư huynh ngươi loại

nào thân phận, cần gì phải để ý tới bọn họ, tùy vào bọn họ nháo đi đó là.” Diễm Long đại đế uy nghiêm thanh âm ở trong thiên địa vang lên, lộ ra một tia bất mãn.

“Xem ra Vu Hàm môn muốn tao ương, Diễm Long đại đế đã động sát khí. Chính là không biết lấy Thanh Hư chưởng giáo thân phận, vừa rồi vì sao phải ra tay ngăn?” Có người vì Vu Hàm môn trước tiên ai điếu, đồng thời cũng vì Thanh Hư chưởng giáo ra tay mà cảm thấy nghi hoặc.

“Các ngươi chưa phát hiện kia Vu Hàm môn môn nhân hơi thở cùng Diễm Long đại đế có chút tương tự sao? Hơn nữa các ngươi nhìn hắn tướng mạo chưa phát hiện cùng có người có chút tương tự sao?” Có người thấp giọng nói.

“Xích Viêm Thiên Long đế! Ngươi nói người này là Xích Viêm Thiên Long đế con nối dòng sao? Nếu thật sự là như thế, vậy trách không được Diễm Long đại đế động sát khí, cũng lạ không thể Thanh Hư chưởng giáo muốn ra tay ngăn cản. Nghe nói Thanh Hư chưởng giáo cùng Xích Viêm Thiên Long đế giao tình coi như có thể.”

“Có hay không giao tình, sớm liền đã là nhất thời sự tình, nếu không Thanh Hư chưởng giáo thật muốn nhớ này phân giao tình này ngũ hành quả đại hội sẽ không hội mời Diễm Long đại đế. Hắn sở dĩ ngăn lại, chủ yếu còn là bởi vì Diễm Long đế cung hiện tại thế rất mãnh, phải cho bọn hắn điểm trở ngại, làm cho bọn họ hoãn vừa chậm. Xích Viêm Thiên Long đế con trai, cùng Diễm Long đại đế có thù giết cha, nếu lưu trữ hắn, đối Diễm Long đế cung hiển nhiên sẽ là cái uy hiếp.” Có người nói nói, đương nhiên lời này là lấy thần niệm truyền lại.

Thanh Hư chưởng giáo gặp Diễm Long đại đế mở miệng, thần sắc khẽ biến, trong mắt lóe ra một tia do dự sắc.

Diễm Long đế cung nay thế đại, nếu không tất yếu, Thanh Hư tự nhiên không muốn cùng Diễm Long đại đế nháo cương, nhưng Thủy Dịch Thiên rất có thể là Xích Viêm Thiên Long đế con trai, nếu có thể đem hắn bảo hạ, tương lai nhất định có thể trở thành Diễm Long đế cung uy hiếp, hắn lại không muốn như vậy buông tha cho trong lòng này mưu đồ.

“Đa tạ Thanh Hư chưởng giáo ra tay cản lại. Bất quá giống Diễm Long đế cung loại này không coi ai ra gì, động bất động gọi người cút đi cuồng vọng này nọ, tùy vào của ta đệ tử cho hắn một điểm giáo huấn cũng tốt.” Đang lúc Thanh Hư do dự là lúc, một đạo không vội không hoãn thanh âm thản nhiên vang lên, cũng là Hạ Vân Kiệt mở miệng.

“Thử!” Hạ Vân Kiệt lời kia vừa thốt ra, mọi người lại tập thể mãnh hấp lãnh khí.

Đây chính là Diễm Long đại đế trướng hạ thiên, địa, huyền, hoàng tứ đại long tướng trung bài danh thứ hai địa long tướng, tiên đan kì thiên tiên, thực lực có thể so với một phương thế lực chưởng giáo a! Vu Hàm môn chưởng giáo tự thân xuất mã có lẽ còn có thể một trận chiến, nay này Vu Hàm môn chưởng giáo thế nhưng nói làm cho hắn đệ tử cho hắn một điểm giáo huấn cũng tốt.

Này khẩu khí so với Diễm Long đại đế đều còn muốn lớn a!

Cũng không biết này Vu Hàm môn chưởng giáo là thật cuồng vọng còn là thực không biết! Loại này muốn chết mà nói đều dám nói.

Bất quá tự làm bậy không thể sống, tự nhiên không có người thay Vu Hàm môn xuất đầu, thậm chí liền ngay cả Thanh Hư chưởng giáo bị Hạ Vân Kiệt này một phen nói

cấp nói được không còn tốt ra tay ngăn, sắc mặt hơi hơi trở nên có chút khó coi, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cùng xem kẻ ngốc không nhiều lắm khác nhau.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1570 : Nhất kích đả thương địch thủ

“Cũng thế, nếu đạo hữu nói như vậy, bản chưởng giáo cũng sẽ không nhiều chuyện, các ngươi xin cứ tự nhiên đi. Chính là hôm nay là ngũ hành quả đại hội, còn thỉnh hai vị điểm đến mới thôi, đừng bị thương tánh mạng.” Thanh Hư chưởng giáo thu hồi phất trần, lạnh nhạt nói.

Bất quá theo hắn mà nói trung cũng không khó nghe đi ra, hắn còn là tưởng bảo Thủy Dịch Thiên một mạng.

“Đa tạ Thanh Hư chưởng giáo thành toàn!” Địa long tướng gặp Thanh Hư thu hồi phất trần chỉ bạc, hướng Thanh Hư ôm ôm quyền, sau đó chuyển hướng về phía Thủy Dịch Thiên, mặt lộ vẻ cười gằn nói:“Tiểu tử, tuy rằng Thanh Hư chưởng giáo nói muốn ta đừng bị thương của ngươi tánh mạng, nhưng vạn nhất ta khống chế không được thất thủ, vậy ngươi liền tự nhận xui xẻo.”

“Chớ để càn rỡ, hươu chết tay ai còn không biết đâu.” Thủy Dịch Thiên lạnh lùng cười.

“Ha ha, một khi đã như vậy, Vu Hàm môn liền theo ngươi cái thứ nhất bắt đầu đi.” Địa long vừa trong tay trường thương nhoáng lên một cái, hóa hồng xông lên tận trời, rời xa ngũ hành sơn.

Dù sao nơi này là Ngọc Thanh giáo trọng địa, hắn cũng không dám phá hủy nơi này.

Thủy Dịch Thiên thấy thế cười lạnh một tiếng, tế ra liệt thiên tiên kích, đồng dạng hóa hồng xông lên tận trời, sau đó liệt thiên tiên kích hướng địa long tướng nhất chỉ nói:“Đến đây đi!”

“Cũng thế, ngươi đã như vậy vội vã muốn chết, bản tướng sẽ thanh toàn ngươi! Diễm Long phóng ra!” Địa long tướng quát lạnh một tiếng, đỉnh đầu dâng lên một đạo thúy quang, che khuất thiên tiên hơi thở, trường thương đối với Thủy Dịch Thiên liền hung hăng đâm tới.

Trường thương nhất đâm ra đi, liền biến thành một cái giương nanh múa vuốt, thiêu đốt hừng hực lửa cháy hỏa long.

Hỏa long tản ra ngập trời uy nghiêm, rít gào như sấm thanh cuồn cuộn, vang chấn thiên địa, bốn phía thiên địa độ ấm lại đột nhiên lên cao, thậm chí ngay cả phía dưới đang xem cuộc chiến người đều cảm thấy khó có thể ngăn cản nóng bức, không tự chủ được vận chuyển pháp lực chống đỡ.

“Quả nhiên không hổ là Diễm Long đại đế trướng hạ tứ đại long tướng trung bài danh thứ hai địa long tướng, này thương vừa ra, chỉ sợ tiên đan kì thiên tiên lấy hạ cảnh giới căn bản không phải một thương chi địch. Kia Vu Hàm môn chưởng giáo đệ tử tựa hồ cũng chỉ có tiên lộ kì tả hữu, này một thương dưới, chỉ sợ muốn không chết tức bị thương.” Mọi người có thán phục, cũng có tiếc hận, không ai xem trọng Thủy Dịch Thiên.

Cũng là, Vu Hàm môn nói đến cùng cũng bất quá chính là vừa mới quật khởi một phương thế lực, Thủy Dịch Thiên chính là chưởng giáo đệ tử, thực lực lại cường có năng lực cường đi nơi nào?

Thậm chí liền ngay cả Thanh Hư chưởng giáo cũng hơi hơi nhíu mày, cũng không xem trọng Thủy Dịch Thiên.

Chỉ có Vu Hàm môn nhân trên mặt không có nửa điểm lo lắng sắc.

Thủy Dịch Thiên kia nhưng là Vu Hàm môn trung,

chưởng giáo dưới thứ nhất cao thủ. Năm đó âm thầm thu phục Lăng Tiêu giáo khi, liền ngay cả Lăng Tiêu giáo chưởng giáo đều bị Thủy Dịch Thiên đè nặng đánh. Này địa long tướng thực lực tuy rằng cường đại, bất quá cũng liền cùng Lăng Tiêu giáo chưởng giáo không sai biệt lắm. Mà nay lại đi qua vài năm, Thủy Dịch Thiên thực lực lại so với trước kia tiến bộ không ít, này địa long tướng cũng dám khiêu chiến Thủy Dịch Thiên, căn bản chính là tự rước nhục nhã.

“Cấp bổn hoàng mở!” Thủy Dịch Thiên thấy thế trong mắt hung quang nổi lên, khóe miệng gợi lên một chút cười lạnh, đột nhiên quát lạnh một tiếng, trong tay liệt thiên tiên kích đối với kia trường thương biến thành hỏa long liền mạnh bổ đi qua.

Nhất thời gian, kia phiến không gian tính cả kia hỏa long bị liệt thiên tiên kích bổ mở ra.

Hỏa long phát ra một tiếng kêu rên, một lần nữa hóa thành trường thương trở xuống địa long tướng trong tay, trở nên ảm đạm không ánh sáng.

“Phốc!” Một ngụm máu tươi từ địa long tướng trong miệng cuồng phun mà ra, cả người ngay cả lui hơn mười dặm.

Chính là một kích, địa long tướng đã bị thương.

Trong thiên địa đột nhiên gian liền im lặng xuống dưới, tất cả mọi người không dám tin nhìn trước mắt một màn.

Điều này sao có thể? Tiên đan kì thiên tiên địa long tướng thế nhưng ở Vu Hàm môn chưởng giáo đệ tử một kích dưới, liền bị thương.

Kia Vu Hàm môn chưởng giáo chẳng phải là lợi hại hơn?

Mọi người đột nhiên đem ánh mắt đầu hướng về phía kia vẫn biểu hiện thật sự phong khinh vân đạm áo trắng nam tử, đột nhiên gian có loại cảm giác không rét mà run.

Liền ngay cả Thanh Hư nhìn phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng không từ tự chủ toát ra một tia vẻ mặt ngưng trọng.

Một cái có thể dạy dỗ đệ tử nhất kích liền đánh cho bị thương tiên đan kì thiên tiên, thực lực của hắn chỉ sợ hẳn là đạt tới tiên anh kì thiên tiên trình độ đi.

Tiên anh kì thiên tiên, kia đã là hạ giới có thể tồn tại tối cao cấp. Tuy rằng đều là tiên anh kì thiên tiên, thực lực còn là có cao có thấp, tựa như Diễm Long đại đế thân cụ chúc long huyết mạch, một khi thi triển bùng nổ toàn bộ thực lực có thể có thể so với huyền tiên, nhưng mặc kệ thế nào, một khi trở thành tiên anh kì thiên tiên, liền cũng ý nghĩa chân chính tễ dưới thân giới siêu nhất lưu cao thủ hàng ngũ, là có tư cách cùng Thanh Hư chưởng giáo đám người cùng ngồi cùng ăn.

“Tiểu tử, không nghĩ tới ngươi đã vậy còn quá cường, nhưng thật ra bản tướng coi khinh ngươi !” Địa long tướng lau khóe miệng máu tươi, một đôi mắt to hung ác nhìn chằm chằm Thủy Dịch Thiên.

“Ha ha, bổn hoàng nhưng thật ra không nghĩ tới ngươi đã vậy còn quá nhược, nhưng thật ra xem trọng ngươi.” Thủy Dịch Thiên bừa bãi cười to, một đôi mắt to nhìn xuống địa long tướng, tràn ngập khinh thường.

“Đừng đắc ý quá sớm!” Địa long tướng cười lạnh một tiếng, sau đó đột nhiên có một đạo rồng ngâm thanh ở trong thiên địa vang lên.

Địa long tướng cuồn cuộn nổi lên một cỗ lửa cháy, đảo

mắt biến thành một chân chính hỏa long.

Hỏa long dài hơn mười dặm, cả vật thể đỏ đậm, há mồm phụt lên lửa cháy, lửa cháy có bén nhọn thương phong lóe hàn quang, đúng là địa long tướng pháp bảo Hỏa Vân thương.

Khôn cùng long uy mang theo có thể thiêu đốt nhân hồn phách sóng nhiệt thổi quét thiên, trừ bỏ một ít cường giả chân chính, người còn lại ở đỏ đậm thiên không chiếu ánh hạ, trên mặt đều lộ ra tái nhợt sắc.

Long, ở thượng cổ thời đại đó là cường đại nhất chủng tộc chi nhất, trời sinh còn có cường hãn khí lực, siêu cường sức chiến đấu.

“Đi tìm chết!” Địa long tướng một tiếng hét giận dữ, trong miệng phun ra một đạo lửa cháy, lửa cháy trúng đạn mũi nhọn bộc lộ tài năng, thẳng mang nước Dịch Thiên, đồng thời địa long tướng lại nâng lên phiếm màu đỏ hàn mang cự trảo, đối với Thủy Dịch Thiên vào đầu chộp đi.

“Long cũng là có cường có nhược, chỉ bằng ngươi cũng xứng ở bổn hoàng trước mặt hiển lộ long uy?” Thủy Dịch Thiên thấy thế không chỉ có không có lộ ra chút sợ hãi sắc, tương phản trên mặt khinh thường sắc càng đậm, nhìn về phía địa long tướng ánh mắt giống như chân chính vương giả nhìn xuống thần dân.

“Hiện tại bổn hoàng làm cho ngươi kiến thức một chút cái gì mới là chân chính long uy!”

Một đạo xuyên thấu tận trời, tràn ngập rất lớn uy nghiêm long tiếng huýt gió đột nhiên vang lên, một cái lưng là xích hồng sắc, bụng là màu đen, có hai cái đầu, một cái màu đỏ long đầu, một cái màu đen đầu rắn, giống như long phi long, giống như xà phi xà, bàng nhiên cự vật đột nhiên xuất hiện ở không trung.

Màu đỏ lưu quang cùng màu đen lưu quang ở nó khổng lồ bên ngoài thân lưu chuyển, dần dần hội hợp đan vào cùng một chỗ, phảng phất âm dương ái ân, suy diễn trong thiên địa chí áo đại đạo, tản ra làm cho người ta không tự chủ được cảm thấy cả người run rẩy khủng bố hơi thở. Tựa hồ một khi kia màu đỏ lưu quang cùng kia màu đen lưu quang chân chính dung hợp cùng một chỗ, gì này nọ đều không thể ngăn cản trụ nó phá hủy.

“Chúc long hơi thở! Chúc long hơi thở! Ngươi, ngươi là Xích Viêm Thiên Long đế hậu duệ!” Địa long tướng đối mặt kia đến từ chúc long đặc hơn hơi thở, cả người đều nhịn không được đánh run run, âm thanh kêu lên.

Huyết mạch lực lượng lại đã bị một cỗ vô hình áp chế.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1571 : Khi ta Vu Hàm môn không người sao?

“Hiện tại biết được đã muộn!” Thủy Dịch Thiên uy nghiêm thanh âm ở trong thiên địa vang lên, vang vọng vạn dặm.

“Cho dù ngươi là Xích Viêm Thiên Long đế hậu duệ lại như thế nào? Ngay cả Xích Viêm Thiên Long đế đô khó thoát khỏi vừa chết, ngươi cũng giống nhau!” Bất quá địa long tướng dù sao cũng là kinh nghiệm sa trường, ý chí kiên định hạng người, rất nhanh liền ổn định bối rối cảm xúc, Hỏa Vân thương công kích, cường đại thân thể công kích, thế đi như trước hướng tới Thủy Dịch Thiên giết đi.

“Quả nhiên là Xích Viêm Thiên Long đế con nối dòng, mà còn có hắc thủy huyền xà tinh thuần huyết mạch, một âm một dương, nhất hỏa nhất thủy, dĩ nhiên là cái không thế ra kỳ tài. Đáng tiếc a, đáng tiếc a, ngươi bại lộ quá sớm, nếu không nếu có thời gian, bản đại đế thật đúng là muốn nuốt hận cùng ngươi tay.” Diễm Long đại đế hai mắt híp lại, trong mắt hàn mang lóe ra.

“Kẻ này trên người thế nhưng có được hai loại thượng cổ tinh thuần huyết mạch, mà còn bằng vào huyết mạch lĩnh ngộ âm dương đại đạo, thật là rất cao. Đáng tiếc người trẻ tuổi chung quy thiếu kiên nhẫn a, nếu không nếu có thời gian, tất nhiên có thể trở thành Diễm Long đại đế tâm phúc đại địch. Nay Diễm Long đại đế nếu đã biết, khẳng định nếu không tích hết thảy đại giới đánh chết kẻ này.” Thanh Hư chưởng giáo mắt lộ ra khiếp sợ cùng tiếc hận sắc.

“Dĩ nhiên là Xích Viêm Thiên Long đế con nối dòng, trách không được có như thế khí phách! Chỉ tiếc bại lộ quá sớm. Diễm Long đại đế nếu đã biết, khẳng định

muốn giết chi cho thống khoái.” Đang xem cuộc chiến người, lúc này cũng đều ào ào tỉnh ngộ lại đây, ào ào tiếc hận, cũng có số ít một ít nhân lại ở khiếp sợ rất nhiều, cùng kia Diễm Long đại đế giống nhau mắt lộ ra sát khí.

Hiển nhiên đều là người năm đó tham dự vây sát Xích Viêm Thiên Long đế.

Hạ Vân Kiệt nay thần niệm loại nào cường đại, đem những người đó sát khí tẫn đều cảm giác cùng tâm, khóe miệng gợi lên một chút cười lạnh.

Thủy Dịch Thiên đại cừu duy nhất báo cũng tốt, cũng đỡ phải phiền toái.

“Muốn chết!” Địa long tướng mà nói gợi lên Thủy Dịch Thiên đặc hơn sát ý, hắc thủy huyền xà chi đầu đột nhiên mở ra bồn máu mồm to, một đạo hắc như nùng mặc thủy theo hắn trong miệng phun tới, hóa thành nhiều điểm hắc vũ dừng ở địa long tướng trên người.

Nhiều điểm hắc vũ hạ xuống, dừng ở địa long tướng trên người hừng hực thiêu đốt hỏa diễm thượng, phát ra “Xuy xuy xuy” thanh âm, trong nháy mắt, kia hỏa diễm thế nhưng đã bị tắt. Không chỉ có như thế, về điểm này điểm hắc vũ còn tại hạ xuống, mỗi một tích lạc ở long tướng trên người liền đưa hắn phiếm màu đỏ hào quang khổng lồ thân mình cấp ăn mòn ra một cái hắc động đến, đỏ tươi huyết ồ ồ chảy ra, đảo mắt cũng biến thành màu đen.

“A! A! Đây là cái gì nước? Vì cái gì có thể diệt của ta long hỏa?” Địa long tướng âm thanh kêu lên, thân mình bởi vì đau nhức ở không trung bốc lên.

“Hắc thủy! Kẻ này thế nhưng tu luyện ra cơ hồ tinh thuần chân chính thượng cổ hắc thủy!” Diễm Long đại đế sắc

mặt đột nhiên biến, trong mắt sát ý càng đậm.

“Tiểu tử này, thiên phú quả nhiên lợi hại, thế nhưng biết lấy chúc long chi hỏa đến luyện pha tạp hắc thủy, bất quá muốn luyện chế ra như vậy tinh thuần thượng cổ hắc thủy, không biết hắn muốn chịu đựng bao nhiêu luyện ngục dày vò.” Hạ Vân Kiệt cũng là mới biết được Thủy Dịch Thiên thế nhưng đã luyện chế ra như vậy tinh thuần thượng cổ hắc thủy, trong mắt lộ ra một tia thán phục cùng thưởng thức sắc.

“Thiên Long tướng, huyền long tướng, Hoàng Long tướng, các ngươi đồng loạt ra tay đi, cần phải muốn giết kẻ này!” Diễm Long đại đế híp mắt, truyền niệm cấp còn lại tam đại long tướng, trong mắt sát khí lóe ra.

“Chớ có thương ta huynh đệ!” Tam đại long tướng đắc lực, ào ào thả ra tiên thiên phù diệp che lấp hơi thở, đồng thời không có chút chần chờ tức khắc hiện ra cự long chân thân, rít gào sát hướng về phía Thủy Dịch Thiên.

Tứ đại long tướng tương đương với Diễm Long đại đế bên người thiết vệ, thực lực cường đại vô cùng. Hơn nữa thiên, địa nhị long tướng càng đều là tiên đan kì thiên tiên, có thể so với nhất phương thế lực lớn chưởng giáo, còn lại huyền, hoàng nhị long tướng tuy rằng hơi tốn, nhưng cũng có tiên lộ cao nhất kì thiên tiên cảnh giới, chỉ kém một bước liền có thể trở thành tiên đan kì thiên tiên.

Nay này ba người vừa lên đến liền hiển lộ ra chân thân, tiên gia pháp lực toàn lực thi triển, nhất thời gian ngũ hành sơn trên không, gió cuốn mây tan, không gian rung chuyển, khôn cùng hung đào cuồn cuộn, đừng nói này đang xem cuộc chiến người ào ào sắc mặt đại biến, mắt lộ ra kinh hãi sắc, âm thầm khiếp sợ cho Diễm Long đế cung cường đại quả nhiên danh bất hư truyền, liền ngay

cả Thanh Hư chưởng giáo trên mặt đều hơi hơi lộ ra một tia vẻ mặt ngưng trọng.

“Khi ta Vu Hàm môn không người sao?” Một đạo tiếng hét phẫn nộ ở trong thiên địa đột nhiên vang lên, một phen đại đao đột nhiên ngang trời xuất hiện, xẹt qua thiên không, đối với kia hiện ra chân thân Thiên Long tướng vào đầu liền bổ đi.

Đao này vừa ra, thiên địa phảng phất đột nhiên gian liền thành nhân gian địa ngục, khôn cùng biển máu bốc lên, vô số đầu rơi xuống đất.

“Người này tâm chí đáng sợ, thế nhưng có thể phát ra ra như thế ngưng luyện chiến ý sát khí!” Mọi người nhìn phía kia như cô độc chiến thần bình thường, tay cầm đại đao, sừng sững ở trong thiên địa cụt một tay lão giả, ào ào sắc mặt đại biến, trong mắt toát ra vẻ khiếp sợ.

“Diễm Long đế cung chính là như vậy không biết xấu hổ sao?” Lại là một đạo tiếng hét phẫn nộ ở trong thiên địa vang lên, một thanh màu vàng cự đao ngang trời xuất thế, một đao liền bổ về phía Hoàng Long tướng.

Này đao sát ý không bằng bành trưởng lão như vậy đặc hơn ngưng luyện, đã có một cỗ xá ta này ai, duy ngã độc tôn khí phách.

“Đại sư huynh, này có cái gì kỳ quái, ngừoi Diễm Long đế cung làm việc xưa nay đã như vậy.” Ngao Thiên mang theo trào phúng khinh thường thanh âm theo sát sau vang lên, tiếp theo một cái màu vàng chén lớn theo trên trời đối với huyền long tướng khấu hạ, ép tới huyền long tướng liên tục rống giận, thân mình phát ra ca ca ca cốt cách bị đè ép thanh âm.

“Tứ hải cung đông cung cung chủ Ngao Thiên, hắn thế nhưng đã là tiên đan kì thiên tiên !” Ngao Thiên được

cho ba ngàn giới một phương cường giả, ở ba ngàn giới cũng là có chút thanh danh, hơn nữa mấy năm nay tùy Vu Hàm môn đông chinh tây chiến, thanh danh so với trước kia càng vang một ít, hắn vừa ra tay nhưng thật ra lập tức có không ít người nhận ra hắn đến, sau đó theo sát sau đó là một trận ồ lên kinh hô.

Tiên đan kì thiên tiên, kia đã là một phương đại giáo chưởng giáo, Ngao Thiên trước kia chính là chưởng quản nhất thất phẩm giới vực, còn không có biện pháp cùng Lăng Tiêu giáo bực này một phương đại giáo chưởng giáo so sánh với cũng luận. Nhưng hiện tại, Ngao Thiên triển lộ đi ra thực lực, hiển nhiên đảo điên bọn họ phía trước đối Ngao Thiên phán đoán.

Tam đại long tướng vốn định ra tay trợ địa long tướng giúp một tay, hợp lực diệt sát Thủy Dịch Thiên, không nghĩ tới trong nháy mắt thế nhưng đã bị Vu Hàm môn ba vị môn nhân cấp ngăn cản, không chỉ có như thế, kia Ngao Thiên thực lực rõ ràng so với huyền long tướng còn muốn hơn một chút, dĩ nhiên là vững vàng đè nặng hắn đánh. Liền đem tam đại long tướng cấp tức giận đến tam thi thần bạo khiêu, rống giận liên tục.

Mà đang xem cuộc chiến người, còn có Ngọc Thanh giáo mọi người, lại tất cả đều nhìn xem âm thầm kinh hãi không thôi, nhìn về phía kia như trước phong khinh vân đạm đứng ở tường vân Vu Hàm môn chưởng môn, tất cả đều toát ra một tia kính sợ sắc.

Ai cũng không nghĩ tới, Vu Hàm môn thực lực thế nhưng cường hãn đến bực này trình độ. Kia Diễm Long đế cung loại nào thực lực, phái ra tứ đại long tướng, thế nhưng không chỉ có không có chiếm được mảy may tiện nghi, hơn nữa xem ra bị thua đều là chuyện sớm hay muộn.

Chỉ bằng bốn người này biểu hiện, Vu Hàm môn chưởng

giáo căn bản không cần ra tay, sẽ không người dám tái đối hắn đang có nửa điểm khinh thường ý, thậm chí mọi người nhớ tới phía trước Thủy Dịch Thiên nói thầm, đột nhiên cảm thấy kia chẳng phải là cái gì cuồng vọng ngôn. Mà người Ngọc Thanh giáo nhớ tới trong lúc đó thế nhưng chỉ phái một cái áo bào tro trưởng lão tới đón tiếp như thế cường giả, cũng quả thật là cực kì thất lễ cử chỉ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1572 : Chưởng giáo ra tay

Ngay tại mọi người một trận ồ lên, tâm tư khác nhau là lúc, Thủy Dịch Thiên đột nhiên đình chỉ phụt lên hắc thủy, nâng lên thật lớn long vĩ, đối với địa long tướng hung hăng súy đánh đi xuống.

“Ba!” Một tiếng nổ, hai cái khổng lồ thân mình va chạm cùng một chỗ, giống như trời sụp đất nứt bình thường.

Địa long tướng thân mình chung quy không bằng Thủy Dịch Thiên bực này biến thái tên như vậy cường hãn, lập tức đã bị đánh cho ngã xuống không trung.

Bất quá không đợi địa long tướng ngã xuống không trung, Thủy Dịch Thiên đã nâng lên cự trảo đối với địa long tướng kia khổng lồ long thân chộp đi, phảng phất không trung cao tường diều hâu muốn bắt chim nhỏ bình thường.

“Làm càn!” Diễm Long đại đế thấy thế, rốt cục hoàn toàn thay đổi sắc mặt, gầm lên một tiếng, nâng tay đối với Thủy Dịch Thiên liền chụp đi.

Diễm Long đại đế loại nào nhân vật, hắn này nhìn như tùy ý nâng tay, nhất thời gian thiên địa liền bị một cỗ rất lớn uy áp sở bao phủ, tu vi hơi chút thấp một ít nhân rõ ràng biết kia một chưởng không phải đối với hắn mà phát, đều nhịn không được cái trán toát ra nhiều điểm mồ hôi lạnh, tay chân lạnh như băng, như trụy hầm băng bình thường.

“Không biết xấu hổ a!” Một đạo mang theo châm chọc thanh âm ở ngũ hành sơn từ từ vang lên, tiếp theo mọi người liền nhìn đến kia vẫn không có ra tay Vu Hàm môn chưởng giáo cũng cùng Diễm Long đại đế giống nhau nâng lên tay, đối với Diễm Long đại đế hướng

Thủy Dịch Thiên chụp đi bàn tay to nghênh đi.

“A, Vu Hàm môn chưởng giáo ra tay !”

“Không phải đâu, Vu Hàm môn chưởng giáo cũng dám như thế thác đại, kia nhưng là Diễm Long đại đế a!”

Đang xem cuộc chiến người, lại là kích động, lại là cảm thấy khiếp sợ cũng không khả tư nghị.

Tuy rằng Thủy Dịch Thiên đám người biểu hiện đảo điên bọn họ đối Vu Hàm môn thực lực phán đoán, nhưng Diễm Long đại đế dù sao cũng là toàn bộ ba ngàn giới đều phải số một số hai cường giả, uy chấn ba ngàn giới không biết đã bao nhiêu năm, cái loại này cường đại, cái loại này vô địch hình tượng, sớm đã xâm nhập ba ngàn giới tu sĩ trong đầu, rất khó thay đổi, cũng rất khó làm cho bọn họ tưởng tượng, một cái vừa mới quật khởi thế lực chưởng giáo, một cái trước kia cơ hồ không có gì nổi tiếng chưởng giáo, thế nhưng có thể cùng Diễm Long đại đế đơn đả độc đấu, cứng đối cứng giao thủ.

“Muốn chết!” Diễm Long đại đế gặp Hạ Vân Kiệt đối mặt chính mình cũng dám như thế thác đại, trên mặt không khỏi lộ ra căm tức sắc, bàn tay vừa lật, phản thủ đối với Hạ Vân Kiệt chụp đi.

“Oanh!” Một tiếng nổ, đất rung núi chuyển.

Hai pháp lực ngưng tụ bàn tay to ở không trung đồng thời hóa thành hư vô, bị bám từng trận cuồng phong.

Mặc kệ là đứng ở chiến xa thượng Diễm Long đại đế, còn là đứng ở tường vân Vu Hàm môn chưởng giáo, tất cả đều đồ sộ bất động, phảng phất sự tình gì cũng chưa phát sinh quá giống nhau.

Thiên địa một mảnh tĩnh mịch!

Tuy rằng này một chưởng nhìn như bình thản vô kì, thậm chí nhẹ nhàng, không có một chút hỏa dược mùi máu tươi, nhưng chính là này bình thản vô kì dạng một chưởng, lại chân chính đặt Vu Hàm môn chưởng giáo ba ngàn giới cao nhất cường giả địa vị.

Bởi vì vừa rồi cùng hắn đối chưởng là Diễm Long đại đế, là ba ngàn giới cao nhất cường giả, mà hắn lại cùng Diễm Long đại đế cân sức ngang tài, chẳng phân biệt thắng bại.

Ít nhất ở mặt ngoài thoạt nhìn là như vậy.

Đương nhiên, người đang xem cuộc chiến, bao gồm Thanh Hư chưởng giáo, thậm chí cùng Hạ Vân Kiệt đối chưởng Diễm Long đại đế cũng không biết, vừa rồi kia một chưởng Hạ Vân Kiệt bảo lưu lại rất lớn một bộ phận thực lực, nếu không cho dù Diễm Long đại đế là tiên anh kì thiên tiên, dám cùng hắn như vậy cứng đối cứng, kia cũng muốn lập tức bị thương.

“A!” Một đạo tiếng kêu thảm thiết đánh vỡ tĩnh mịch trường hợp, một cái song đầu, là long cũng là xà hung thú, sắc bén đại trảo hung hăng khấu bắt được một cái màu đỏ cự long.

Kia cự long ở đại trảo hạ liều mạng giãy dụa, huyết nhục bay tứ tung, cũng là giãy không thể.

Nhìn đường đường Diễm Long đại đế tứ đại long tướng chi nhất địa long tướng ở Thủy Dịch Thiên cự trảo hạ giãy dụa, huyết nhục mơ hồ, còn tưởng khởi Hạ Vân Kiệt vừa rồi cùng Diễm Long đại đế kia nhẹ nhàng một chưởng, mồ hôi lạnh không chịu khống chế theo mọi người trên trán nhiều điểm sấm đi ra.

Này Vu Hàm môn đến tột cùng có bao nhiêu sao thực

lực khủng bố a! Trách không được Ba gia cùng Nguyên Giác động sắp bị diệt, trách không được Vu Hàm môn đệ tử đối Ngọc Thanh giáo chỉ phái một cái áo bào tro trưởng lão tới đón tiếp bọn họ có ý kiến. Bực này thực lực, đã hoàn toàn làm được rất tốt Ngọc Thanh giáo chưởng giáo tự mình đón chào.

“Cấp bản đại đế buông tay!” Kiến giải long tướng bị Thủy Dịch Thiên cự trảo bắt lấy, huyết nhục mơ hồ, Diễm Long đại đế quả thực giống như trước mặt mọi người bị người đánh mặt, xấu hổ giận dữ không chịu nổi, lại nâng tay đối với Thủy Dịch Thiên chụp đi.

Bàn tay to vừa ra, áp thiên không, không gian băng liệt, ầm ầm ầm như sấm thanh cuồn cuộn.

“Ngươi cấp bản tôn lăn!” Hạ Vân Kiệt lại quát lạnh một tiếng, lại nâng tay đối với Diễm Long đại đế đánh.

Ầm vang một tiếng rung động, hai bàn tay to ở không trung lại đối đánh ở tại cùng nhau, sau đó hóa thành hư vô.

Lần này, Hạ Vân Kiệt như trước đứng ở tường vân, không chút sứt mẻ, sắc mặt như thường. Mà Diễm Long đại đế còn lại là hơi hơi lay động một chút trên thân, sắc mặt âm trầm phảng phất muốn nhỏ nước đến.

“Đúng là Vu Hàm môn chưởng giáo hơi chút thắng được một tia.” Mọi người ít dám tin tưởng chính mình mắt chỗ đã thấy, tất cả đều mở to hai mắt nhìn, lộ ra vẻ mặt kinh hãi cùng không dám tin ánh mắt.

“Hảo, hảo, Vu Hàm môn quả nhiên có vài phần bản sự, trách không được dám như vậy kiêu ngạo, nhưng thật ra bản đại đế xem đi rồi mắt. Hôm nay bản đại đế khiến cho ngươi kiến thức kiến thức ta chúc long nhất mạch……” Diễm Long đại đế trên người ẩn ẩn có màu

đỏ diễm ánh sáng khởi, khôn cùng long uy đột nhiên gian thổi quét thiên, làm cho người ta kinh hồn táng đảm.

“Ha ha, mọi người có chuyện hảo hảo nói. Đều là ba ngàn giới đồng đạo, cần gì phải tranh cái cao thấp, đấu cái ngươi chết ta sống đâu? Huống hồ hôm nay là ngũ hành quả đại hội, hai vị hay không có thể cho bần đạo một cái mặt mũi, đều thối lui một bước, dừng tay như thế nào?” Thanh Hư chưởng giáo gặp Diễm Long đại đế muốn tức giận, mặt mang mỉm cười tiến lên khuyên giải nói.

“Chúng ta ở xa tới là khách, Thanh Hư chưởng giáo ngươi là chủ nhân, như vậy quấy nhiễu quý bảo địa thật sự thất lễ, còn xin thứ cho tội.” Hạ Vân Kiệt vốn là không nghĩ trước mặt ba ngàn giới chúng cường giả mặt hiển lộ thực lực chân chính, gặp Thanh Hư chưởng giáo ra mặt làm cùng sự lão, tự nhiên cũng liền thuận pha xuống, mặt mang hổ thẹn sắc hướng hắn thật sâu thi lễ, sau đó theo sát sau lại giương mắt nhìn hướng Thủy Dịch Thiên, trầm giọng nói:“Dịch Thiên, không có nghe đến Thanh Hư chưởng giáo phía trước nói điểm đến mới thôi, không cần nháo tai nạn chết người sao? Còn không thả kia tiểu long.”

“Tuân mệnh sư tôn!” Thủy Dịch Thiên buông lỏng ra hai móng, sau đó thân mình nhoáng lên một cái, lại biến trở về khôi ngô đại hán, dừng ở Hạ Vân Kiệt phía sau, cung kính thúc thủ đứng.

Kia địa long tướng hiển nhiên không nghĩ tới Thủy Dịch Thiên nói buông trảo liền buông trảo, hắn chính liều mạng giãy dụa, súy động khổng lồ thân mình, không nghĩ tới đột nhiên ngã xuống thiên không, một cái lãnh không kịp thố dưới, không thu được lực lượng, khổng lồ thân mình lập tức liền hướng ngũ hành ngọn núi quét tới.

Ngũ hành ngọn núi nhưng là Ngọc Thanh giáo trọng địa, Thanh Hư chưởng giáo tự nhiên không chấp nhận được địa long tướng phá hư, thấy thế, sắc mặt hơi hơi trầm xuống, hừ lạnh một tiếng, trong tay phất trần vung, đem địa long tướng cả người cấp cuốn lên, sau đó súy cho Diễm Long đại đế, đem địa long tướng cấp ném vài cái quay cuồng, chật vật không chịu nổi.

Thanh Hư chưởng giáo lại tựa hồ hồn nhiên chưa nhìn đến địa long tướng chật vật dạng, một đôi nhìn như giếng cổ không dao động ánh mắt chính là lẳng lặng nhìn Diễm Long đại đế.

Ngọc Thanh giáo là chúng giáo đứng đầu, tự nhiên có này uy nghiêm. Vừa rồi Thanh Hư chưởng giáo ra mặt khuyên giải, Diễm Long đại đế không có nghe, phải muốn đánh nhau. Nay hắn lại lần nữa mở miệng, Vu Hàm môn chưởng giáo cấp chừng hắn mặt mũi, mà Diễm Long đại đế lại chậm chạp không có tỏ thái độ, làm cho Thanh Hư chưởng giáo trong đầu có chút bất mãn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1573 : Mười ghế lớn

Đón Thanh Hư chưởng giáo nhìn như bình tĩnh ánh mắt, Diễm Long đại đế sắc mặt âm tình biến ảo, lộ ra một tia dữ tợn.

Có thể nói, vừa rồi phân tranh, hắn không chỉ có không có chiếm được chút tiện nghi, tương phản còn mặt quét rác. Điều này làm cho hắn hận không thể hiện tại sẽ giết Hạ Vân Kiệt, để giải trong lòng mối hận.

Nhưng Ngọc Thanh giáo nói như thế nào đều là trên danh nghĩa chúng giáo đứng đầu, đối mặt với thiên hạ anh hùng, Thanh Hư chưởng giáo mặt mũi hắn cũng không có thể không cấp, huống hồ Hạ Vân Kiệt thực lực cũng viễn siêu hắn tưởng tượng, hắn mặc dù có tự tin, một khi chính mình hiện ra chúc long thân, tuyệt đối có thể đánh bại Hạ Vân Kiệt, nhưng muốn nói đánh chết, ở thứ hai chưởng đối đánh sau, hắn sẽ thấy cũng không có nắm chắc. Cho nên vì đánh chết Hạ Vân Kiệt, hắn còn phải kể lại trù tính.

“Nếu Thanh Hư huynh mở miệng, việc này liền tạm thời yết quá, miễn cho phá hủy ngũ hành quả đại hội.” Cuối cùng Diễm Long đại đế chỉ có thể nhẫn hạ trong lòng lửa giận, bất đắc dĩ mặt âm trầm nói.

Gặp Diễm Long đại đế cũng mở miệng không hề tiếp tục chiến đi xuống, Bành Thiên Võ đám người bên kia tự nhiên cũng liền ngừng tay, trở lại Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai phía sau cung kính mà đứng.

Giờ khắc này, Hạ Vân Kiệt còn là kia Hạ Vân Kiệt, như trước một thân áo trắng, khuôn mặt thanh tú, phảng phất nhất giới thư sinh, nhưng mọi người nhìn hắn ánh mắt lại hoàn toàn thay đổi.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt không chỉ có được bốn môn nhân đệ tử có thể hoàn toàn đè nặng Diễm Long đại đế tứ long tướng đánh, chính hắn lại ở cùng Diễm Long đại đế đối đánh hai chưởng dưới, không chỉ có xuống dốc nửa điểm hạ phong, tương phản thứ hai đánh còn ẩn ẩn chiếm thượng phong.

Tuy rằng mọi người trong lòng như trước có vào trước là chủ quan niệm, cho rằng nếu Diễm Long đại đế toàn lực bùng nổ thực lực, Hạ Vân Kiệt không phải đối thủ của hắn, nhưng Diễm Long đại đế muốn đánh bại hắn nhưng cũng tuyệt đối không phải kiện chuyện dễ dàng, muốn đánh chết hắn chỉ sợ càng muốn trả giá thảm trọng đại giới.

Điểm ấy theo Diễm Long đại đế cuối cùng tiếp nhận rồi Thanh Hư chưởng giáo điều giải, đang xem cuộc chiến mọi người không khó suy đoán đi ra. Nếu không Diễm Long đại đế ở thiên hạ anh hùng trước mặt ăn một cái lớn như vậy mệt, lại như thế nào khả năng thật sự gần bởi vì Thanh Hư chưởng giáo ra mặt mà dừng tay đâu?

“Hạ chưởng giáo, Diễm Long đại đế, thỉnh.” Gặp Diễm Long đại đế bất đắc dĩ tạm thời nuốt vào này khẩu uất khí, Thanh Hư chưởng giáo trong mắt vui mừng khi người gặp họa sắc chợt lóe rồi biến mất, tiến lên trước đối với Hạ Vân Kiệt chắp tay thi lễ hành lễ, sau đó mới đúng Diễm Long đại đế chắp tay thi lễ hành lễ, mời bọn họ tiến ngũ hành sơn, tham gia ngũ hành quả đại hội.

Một trước một sau, thứ tự đến trước và sau, thoạt nhìn tựa hồ thực bình thường, nhưng ở cường giả vi tôn Tu Chân Giới, này lại nói sáng tỏ, giờ khắc này, Hạ Vân Kiệt địa vị là theo Diễm Long đại đế hoàn toàn cùng ngồi cùng ăn. Cho nên Thanh Hư chưởng giáo hội ấn thứ tự đến trước và sau thứ tự, trước hướng Hạ Vân Kiệt hành lễ, sau hướng Diễm Long đại đế hành lễ.

Nếu không, nếu Vu Hàm môn biểu hiện cùng mọi người ban đầu cảm nhận trung Vu Hàm môn thực lực nhất trí, đừng nói Thanh Hư chưởng giáo sẽ không tự mình hành lễ nghênh đón, chỉ sợ còn phải chờ Thanh Hư chưởng giáo đem Diễm Long đại đế đón nhận ngũ hành sơn, sau đó mới tái từ vừa rồi vị kia áo bào tro trưởng lão tiếp tục tới đón tiếp Hạ Vân Kiệt đám người.

Đây là cường giả vi tôn thế giới! Cùng thế tục trung quan trường sâm nghiêm cấp bậc là cùng một cái đạo lý.

“Thanh Hư chưởng giáo thỉnh.” Hạ Vân Kiệt cố tình có lễ, không tự ti không kiêu ngạo mỉm cười nói.

Mà Diễm Long đại đế ăn lớn như vậy một cái mệt, tự nhiên không có gì hay sắc mặt cấp Thanh Hư chưởng giáo, này tự nhiên làm cho Thanh Hư chưởng giáo trong đầu có vài phần không vui.

Dọc theo kim kiều, chỉ chốc lát sau liền đến kia chiều dài ngũ hành quả thụ trong hồ trên đảo.

Trên đảo đã tụ tập không ít đến từ ba ngàn giới bất đồng địa phương, bất đồng giáo phái cường giả. Bọn họ gặp Hạ Vân Kiệt đám người đi lên, đều ào ào tiến lên chào hỏi, thái độ đều có vẻ khiêm tốn.

Bởi vì vừa rồi trận chiến ấy, Vu Hàm môn đã hoàn toàn chứng minh rồi thực lực của bọn họ.

“Hạ chưởng giáo, Diễm Long đại đế xin mời ngồi.” Thanh Hư chưởng giáo mỉm cười gật đầu cùng mọi người ý bảo, sau đó hướng ngũ hành quả thụ làm địa phương làm cái xua tay thỉnh tư thế.

Ngũ hành quả thô to thân cây chính tiền phương mấy thước có hơn, bãi đặt mười cái Ngọc Thạch bàn. Này mười trương Ngọc Thạch bàn liền đại biểu cho ba ngàn

giới thế lực cường đại nhất.

Ngũ hành quả ba ngàn năm nhất thục, lần trước ngũ hành quả đại hội còn là ba ngàn năm phía trước, khi đó Xích Viêm Thiên Long đại đế còn như mặt trời ban trưa, có tư cách dự thính này mười trương Ngọc Thạch bàn. Nhưng một ngàn nhiều năm năm trước hắn nhân thương bị Diễm Long đại đế đem người vây công ngã xuống, này mười trương Ngọc Thạch bàn liền không ra một vị trí.

Rất nhiều người đều ở đoán, này không đi ra một vị trí sẽ là phương nào thế lực bổ thượng. Không ít người cho rằng hẳn là Côn Luân giới Dao Trì phái, cũng có không ít người cho rằng là tiểu tu di sơn liên hoa giáo, còn có người cho rằng là cửu cung giáo……

Bất quá bị người cho rằng có khả năng nhất sẽ bị Ngọc Thanh giáo Thanh Hư chưởng giáo mời lên kia đại biểu cho mười thế lực lớn ghế trên là liên hoa giáo, tiếp theo là Dao Trì phái.

Nhưng ai cũng không nghĩ tới, sự tình lại đột nhiên đến đây cái kinh thiên đại chuyển biến, bị mời lên kia đại biểu cho mười thế lực lớn ghế trên vừa không là liên hoa giáo cũng không phải Dao Trì phái, mà là từng bị cho rằng chỉ có thể xem như đủ tư cách tới tham gia ngũ hành quả đại hội Vu Hàm môn.

Bất quá quan sát quá vừa rồi dưới núi trận chiến ấy, người ở đây cũng là đều chung nhận thức Thanh Hư chưởng giáo an bài, cho rằng Vu Hàm môn quả thật có tư cách tại kia mười cái ghế chiếm cứ nhất tịch.

Vừa rồi trận chiến ấy, ngay cả Diễm Long đại đế đều bị đè nặng một đầu, nếu Hạ Vân Kiệt không tư cách ngồi kia nhất tịch, ở đây làm sao người có tư cách này?

Bàn thực rộng dài, Hạ Vân Kiệt lôi kéo Dương Tiếu Mai tay ở đạo đồng dẫn đường hạ, ở bàn sau trung ương vị trí ngồi xuống, Bành Thiên Võ đám người tắc phân hai bên trái phải ở Hạ Vân Kiệt cùng Dương Tiếu Mai bên cạnh ấn vị tự theo thứ tự ngồi xuống.

Hạ Vân Kiệt đám người ngồi xuống sau, nhưng thật ra không có gì người tái cố ý chủ động đi lên cùng hắn chào hỏi. Thứ nhất là Hạ Vân Kiệt là cái người mới, mọi người không quen duyên cớ, thứ hai, mọi người chung quy lo lắng cùng Hạ Vân Kiệt biểu hiện quá mức thân thiết sẽ khiến cho Diễm Long đại đế lửa giận.

Dù sao Diễm Long đế cung thế đại, ở đây, trừ bỏ kia mười vị tịch đại nhân vật, phía dưới lại có vài cái dám đắc tội Diễm Long đế cung.

Nghĩ năm đó, Xích Viêm Thiên Long đế cung loại nào cường đại, cuối cùng nhưng cũng là bị Diễm Long đế cung tiêu diệt a!

Không có người cố ý chủ động đi lên cùng hắn chào hỏi, cũng là làm cho Hạ Vân Kiệt rơi vào thanh tĩnh, cùng Dương Tiếu Mai ăn trên bàn tiên quả, phẩm tiên nhưỡng, có nói có cười, tựa hồ đã hồn nhiên đã quên phía trước chuyện đã xảy ra, nhưng thật ra làm cho người ta âm thầm cảm khái người này thật sự là rất thâm thành phủ, vừa mới cùng Diễm Long đại đế kết hạ như thế thâm cừu, thế nhưng còn có thể làm bộ biểu hiện như thế bình tĩnh vô sự.

Đương nhiên không có người biết, Hạ Vân Kiệt kia không phải thâm trầm thành phủ, đó là bởi vì hắn căn bản không đem Diễm Long đại đế chân chính để ở trong lòng.

Chính như hắn nói, chỉ cần Diễm Long đại đế cảnh giới còn chưa tới kim tiên cảnh giới, thật muốn giết hắn liền

cùng sát một con chó giống nhau.

Đáng thương Diễm Long đại đế cũng không biết này đó, lúc này hắn chính trong mắt thỉnh thoảng lóe hàn quang, thần niệm lại đang âm thầm càng không ngừng cùng tham gia ngũ hành quả đại hội một ít người trao đổi.

Những người này đều là năm đó cường giả từng tham dự quá vây sát Xích Viêm Thiên Long đại đế. Nay Xích Viêm Thiên Long đại đế con trai ngang trời xuất hiện, biểu hiện như thế cường đại, thiên phú dị bẩm, hơn nữa phía sau còn có như vậy một vị cường đại chưởng giáo sư tôn, bất an tự nhiên không chỉ có Diễm Long đại đế, còn có này đó cường giả từng vây giết qua Xích Viêm Thiên Long đại đế.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1574 : Cấu kết

“Người Vu Hàm môn muốn phản hồi tây hoang giới, phải trải qua Bắc Minh đại hải. Nơi nào là tốt nhất phục sát bọn hắn địa phương! Giết chết bọn họ sau, lập tức xuất binh diệt Vu Hàm môn. Kia Vu Hàm môn có thể như thế nhanh chóng quật khởi, môn trung tất nhiên có đại bí mật, tất nhiên có số lượng khổng lồ tài nguyên. Lúc này đây bản đại đế mảy may không lấy, đều về các ngươi phân chia. Nhưng lần này phục sát, cần phải muốn đem hết toàn lực, tuyệt không có thể để chạy kia Xích Viêm Thiên Long đế nghiệt chủng cùng kia Vu Hàm môn chưởng giáo.”

Âm mưu đang âm thầm dần dần hình thành nhất trí, tham lam đã ở âm thầm không ngừng phát sinh, thế cho nên có chút người bắt đầu âm thầm lấy đánh giá con mồi ánh mắt đánh giá ngồi ở thượng tịch Hạ Vân Kiệt, lại không biết đến chính bọn họ chính đi bước một trở thành con mồi.

Hạ Vân Kiệt nay thần niệm cường đại vô cùng, những người này ánh mắt tự nhiên trốn bất quá hắn cảm giác, trong lòng âm thầm cười lạnh.

Tự làm bậy không thể sống!

“Nhìn xem, Dao Trì Thánh Nữ đến đây. Không biết nàng xem đến Vu Hàm môn chưởng giáo ngồi ở mặt trên sẽ có gì cảm tưởng?” Ngay tại Hạ Vân Kiệt âm thầm cười lạnh là lúc, người phía dưới đột nhiên nổi lên một tia xôn xao, cũng là Ngọc Thanh giáo tử bào trưởng lão chính dẫn một đám người lại đây, cầm đầu một vị nữ nhân ung dung đẹp đẽ quý giá, dáng người đẫy đà, cho người ta một loại mẫu nghi thiên hạ cảm giác đúng là Dao Trì phái chưởng giáo Dao Trì Thánh Nữ Vương Lam Nhi.

Dao Trì Thánh Nữ giương mắt nhìn đến Hạ Vân Kiệt ngồi ở thượng tịch, trong mắt hơi hơi lóe ra một lần kinh ngạc sắc. Nàng tự nhiên biết Hạ Vân Kiệt tuyệt đối có tư cách ngồi vị kia trí, nhưng vấn đề là người khác như thế nào biết nha? Chẳng lẽ nói Thanh Hư chưởng giáo cũng biết chủ nhân lợi hại bất thành?

Tử bào trưởng lão là Ngọc Thanh giáo tôn quý nhất trưởng lão, liền ngay cả chưởng giáo kỳ thật mặc cũng là tử bào, đơn giản trên đầu hơn đỉnh đại biểu cho chưởng giáo vị ngọc quan. Toàn bộ Ngọc Thanh giáo tử bào trưởng lão chỉ có ba vị.

Cho nên tử bào trưởng lão tự nhiên có cổ ngạo khí, cũng là khinh thường cho cố ý cùng Dao Trì Thánh Nữ giải thích vì sao Hạ Vân Kiệt sẽ ngồi thượng tịch nguyên nhân. Bởi vì nơi này là Ngọc Thanh giáo địa bàn, Ngọc Thanh giáo mới là chủ nhân.

Đương nhiên cho dù giải thích, nhưng cũng không hẳn vậy người khác sẽ chịu phục, ngược lại sẽ làm người cảm thấy ngươi xem thường hắn, ở cố ý cường điệu bọn họ không bằng Vu Hàm môn, ngược lại hoàn toàn ngược lại.

Đương nhiên không phục loại chuyện này chỉ biết phát sinh ở này khác cường giả trên người, cũng tuyệt đối sẽ không phát sinh ở Dao Trì Thánh Nữ trên người. Cho nên Dao Trì Thánh Nữ cũng chỉ là hơi hơi nhất kinh ngạc sau, liền thi thi nhiên tiến lên nhất nhất cùng thượng tịch một phương chưởng giáo, còn có một ít có giao tình cường giả nhất nhất đánh chào hỏi, sau đó ở gần với kia mười cái ghế thứ hai cầu thang bàn ngồi xuống.

Thứ hai cầu thang bàn so với thứ nhất cầu thang mười cái bàn hơn không ít, có năm mươi trương nhiều.

Dao Trì Thánh Nữ phản ứng làm cho không ít người cảm thấy kinh ngạc cùng kinh ngạc, một số người bao gồm Diễm Long đại đế còn ẩn ẩn toát ra một tia thất vọng sắc.

Bọn họ tự nhiên là hy vọng Dao Trì Thánh Nữ cũng có thể cùng Hạ Vân Kiệt khởi một tia xung đột.

“Thánh nữ, hãy nhìn đến Vu Hàm môn trên ghế kia nửa đen nửa hồng tóc nam tử? Đó là Xích Viêm Thiên Long đế con trai.” Bất quá Diễm Long đại đế trong mắt thất vọng rất nhanh chuyển làm âm hiểm, truyền niệm cấp chính tao nhã ngồi xuống Dao Trì Thánh Nữ.

“Cái gì? Người này dĩ nhiên là Xích Viêm Thiên Long đế con trai? Lời này thật sao?” Dao Trì Thánh Nữ tâm cơ loại nào thâm trầm, được đến truyền niệm lập tức cố ý lộ ra kinh ngạc ý.

“Bản đại đế chẳng lẽ còn lừa ngươi bất thành? Phía trước bản đại đế cùng kia Vu Hàm môn nổi lên chút xung đột, kẻ này ra tay khi lộ ra Xích Viêm Thiên Long đế hơi thở.” Diễm Long đại đế nói, chính là nhắc tới xung đột chuyện này, trên mặt hơi hơi lóe ra một tia mất tự nhiên sắc.

“Không nghĩ tới kẻ này thế nhưng sẽ là Xích Viêm Thiên Long đế nghiệt chủng!” Dao Trì Thánh Nữ truyền niệm cấp Diễm Long đại đế, lộ ra một tia sát khí.

“Đúng vậy, ai cũng không dự đoán được. Năm đó việc, thánh nữ cũng từng tham dự. Vừa rồi kẻ này biểu hiện ra cực cao thiên phú, nếu tùy ý hắn phát triển đi xuống, tuyệt đối hội siêu việt hắn phụ thân. Hơn nữa không chỉ có như thế, kẻ này hiện tại bái vào Vu Hàm môn chưởng giáo môn hạ. Kia Vu Hàm môn chưởng giáo bản đại đế vừa rồi ra tay thăm dò qua, thực lực sâu không lường được. Cho nên……” Diễm Long đại đế âm hiểm nói.

“Kẻ này tuyệt đối lưu không thể, phải nhanh chóng trừ bỏ, còn có kia Vu Hàm môn chưởng giáo.” Dao Trì Thánh Nữ ngắt lời nói.

“Bản đại đế đang có ý này, hơn nữa đã cùng năm đó những người đó thương lượng liên hệ tốt lắm. Ngũ hành quả đại hội sau, ở Bắc Minh đại hải phục sát bọn hắn, sau đó theo sau tấn công Vu Hàm môn, tất cả ưu việt bản đại đế chút không lấy, tẫn về các ngươi.” Diễm Long đại đế gặp Dao Trì Thánh Nữ quả nhiên sợ năm đó việc sẽ đưa tới Xích Viêm Thiên Long đế con trả thù, mắt ở chỗ sâu trong nổi lên một tia âm hiểm cùng đắc ý sắc.

Dao Trì Thánh Nữ nhưng là tiên anh kì thiên tiên, trong tay cũng có một thượng cổ lưu lại trấn giáo tiên khí, lợi hại vô cùng, nếu nàng chịu ra tay, Diễm Long đại đế đối với diệt sát Hạ Vân Kiệt tự nhiên liền hơn không ít nắm chắc.

“Hảo, liền như vậy định rồi.” Dao Trì Thánh Nữ truyền thì thầm, trong lòng lại âm thầm cười lạnh Diễm Long đại đế không biết sống chết, cũng dám đánh diệt sát Hạ Vân Kiệt chủ ý.

Diễm Long đại đế tự nhiên không biết hắn cực kì coi trọng Dao Trì Thánh Nữ sớm đã thành Hạ Vân Kiệt thị thiếp, thấy nàng đáp ứng, không khỏi âm thầm mừng rỡ, lại cùng nàng tinh tế dặn dò một việc hạng, liền cắt thần niệm trao đổi.

Diễm Long đại đế mới vừa cùng Dao Trì Thánh Nữ gãy thần niệm trao đổi, Dao Trì Thánh Nữ liền lập tức tranh công đem Diễm Long đại đế mưu kế truyền niệm cấp Hạ Vân Kiệt. Chỉ tiếc Hạ Vân Kiệt chính là thản nhiên trở về một câu đã biết, sẽ thấy không câu dưới, làm cho Dao Trì Thánh Nữ hơi hơi có chút mất mát, một đôi mắt đẹp vụng trộm u oán nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

Việc này sau, lục tục lại có không ít người lại đây. Những người này có cường có nhược.

Có cần Thanh Hư chưởng giáo tự mình đi nghênh đón mười thế lực lớn chưởng giáo, cũng có chỉ cần áo bào tro trưởng lão nghênh đón, kham kham đủ tư cách tới tham gia ngũ hành quả đại hội thế lực chưởng giáo.

Lăng Tiêu giáo đương nhiệm chưởng giáo Diệp Thiên Kình cũng đến, mọi người nguyên bản chờ hắn xem phấn khích biểu tình, không nghĩ tới hắn đến đây sau, ngược lại như là cái gì cũng chưa phát sinh quá giống nhau.

Bất quá sau lại mọi người ngẫm lại cũng liền hiểu được, này Vu Hàm môn nay đều bị Thanh Hư chưởng giáo mời lên kia mười đại ghế, Lăng Tiêu giáo chưởng giáo không chứa sự tình gì cũng chưa phát sinh, còn có thể thế nào?

Nói không chừng tư dưới còn phải tìm cơ hội đi vụng trộm hướng Vu Hàm môn chưởng giáo nói lời xin lỗi bồi cái lễ đâu.

Đương nhiên này hết thảy đều phải xem Diễm Long đế cung cùng Vu Hàm môn sơn hạ kia tràng ân oán cuối cùng như thế nào xong việc.

Người ở đây tự nhiên sẽ không cho rằng, Diễm Long đại đế bị như vậy trước mặt mọi người đánh mặt, thật sự bởi vì Thanh Hư chưởng giáo mặt mũi như vậy yết quá. Huống hồ, Vu Hàm môn chưởng giáo trong hàng đệ tử còn có một vị cường giả là Xích Viêm Thiên Long đế con trai. Hắn nhưng là cùng Diễm Long đại đế có thù giết cha, Diễm Long đại đế lại như thế nào khả năng tùy ý hắn phát triển đi xuống, trở thành tâm phúc họa lớn đâu?

“Liên hoa giáo đến đây, nghe nói liên hoa giáo mấy năm nay phát triển thế thực mãnh, hai ngàn năm trước tiền nhiệm tân chưởng giáo Kỳ Yểm lại liên hoa giáo vô số năm qua không thế ra kỳ tài. Làm người cực kì cuồng vọng tự đại, hắn nếu nhìn đến Vu Hàm môn ngồi ở mười đại ghế, khẳng định sẽ không giống Dao Trì Thánh Nữ giống nhau bình tĩnh đối đãi.” Ở đã trải qua một đoạn thời gian bình tĩnh sau, đám người lại đột nhiên nổi lên một tia xôn xao.

Chương 1575 : Không hiếm lạ

Ở đám người nổi lên một tia xôn xao là lúc, một vị tử bào trưởng lão cùng người liên hoa giáo theo kim kiều bước vào trong hồ đảo nhỏ.

Liên hoa tên thánh tự nghe đứng lên rất chút tao nhã thuần khiết ý, nhưng người liên hoa giáo lại người người dài một bộ hung ác chi mặt. Hơn nữa cầm đầu giả, vẻ mặt dữ tợn, mắt tròn miệng rộng, cái trán dùng hạng nhất vòng cô, phát ra áo choàng, phảng phất nhất ác đầu đà lâm thế.

Này cầm đầu giả không phải người khác, đúng là liên hoa giáo chưởng giáo Kỳ Yểm.

“Thanh Minh trưởng lão, kia một bàn nhân là ai? Như thế nào ngồi nguyên lai Xích Viêm Thiên Long đế vị trí đâu?” Liên hoa giáo chưởng giáo Kỳ Yểm một bước vào trong hồ đảo nhỏ, ánh mắt bốn phía đảo qua, liền dừng ở Hạ Vân Kiệt trên người, nao nao sau, lập tức liền mặt lộ vẻ không vui hỏi.

Này đó đến thiên tiên cảnh giới, như trước chậm chạp không chịu lên tiên giới hạng người, trừ bỏ một ít dứt bỏ không dưới thân tình hữu tình đằng đằng nguyên nhân, rất lớn một bộ phận đều là tồn thà làm đầu gà không vì phượng vĩ chi tưởng. Không nghĩ đi thiên tiên đầy trời chạy tiên giới chịu người sai sử ức hiếp. Có thể thấy được này đám người tuyệt đại bộ phận đều cũng có tranh cường háo thắng chi tâm, Kỳ Yểm ở ba ngàn giới trung tố có cuồng vọng tự đại tên, có thể thấy được hắn tranh cường háo thắng chi tâm so với người khác còn muốn càng mãnh liệt.

Ba ngàn năm trước, liên hoa giáo cho xếp hạng mười đại ghế ở ngoài, khi đó Kỳ Yểm trong đầu thậm thấy khó

chịu. Bất quá khi đó hắn còn không phải liên hoa giáo chưởng giáo, làm không thể chủ, hơn nữa khi đó kia mười thế lực lớn quả thật người người thực lực siêu cường, nhưng cũng không phải do liên hoa giáo không khuất cư thứ tịch.

Bất quá lúc này đây, liên hoa giáo chưởng giáo Kỳ Yểm nghĩ đến thiếu Xích Viêm Thiên Long đế cung, tổng hẳn là muốn đến phiên bọn họ tễ thân mười đại ghế, không nghĩ tới lại toát ra một cái xa lạ gương mặt, Kỳ Yểm tự nhiên là trong lòng không vui.

“Nga, đó là gần đây quật khởi Vu Hàm môn.” Thanh Minh trưởng lão trả lời, bị màu trắng mày che lấp hơn phân nửa mắt lóe ra một tia sắc mặt vui mừng.

Người khác có lẽ đều nghĩ đến Thanh Hư chưởng giáo là vì thấy Vu Hàm môn chưởng giáo có cùng Diễm Long đại đế một trận chiến lực, cho nên mới mời hắn ngồi trên tịch. Nhưng thân là tử bào trưởng lão, Thanh Minh trưởng lão lại biết chưởng giáo này cử tuyệt không hội đơn giản như vậy, mà là có khác thâm ý.

Chưởng giáo đây là không chỉ có kì hảo Vu Hàm môn, cấp chừng Vu Hàm môn mặt mũi, làm cho hắn đối Ngọc Thanh giáo sinh ra hảo cảm, mà còn tồn cấp Vu Hàm môn kéo thù hận thâm ý ở bên trong. Vu Hàm môn chưởng giáo còn có hắn vừa rồi ngồi xuống bốn môn nhân tái lợi hại, chung quy căn cơ nông cạn, nội tình chung quy xa không bằng truyền thừa xa lâu Diễm Long đế cung như vậy hùng hậu. Nay bọn họ đã cùng Diễm Long đại đế kết hạ thâm cừu, nếu tái dẫn khởi liên hoa giáo đám bất mãn thù hận, Vu Hàm môn chỉ sợ cũng không thể không tìm kiếm ngoại giới hỗ trợ.

Nếu ở phía sau Ngọc Thanh giáo hơi chút lại dùng điểm tâm tư, giúp Vu Hàm môn một phen, chỉ sợ Vu Hàm môn bị hố, còn muốn cảm tạ Ngọc Thanh giáo, về sau liền

chặt chẽ cột vào Ngọc Thanh giáo này chiến hạm thượng, duy Ngọc Thanh giáo làm chủ, sai đâu đánh đó.

“Vu Hàm môn? Chính là gần nhất diệt Ba gia cùng Nguyên Giác động Vu Hàm môn sao? Ta nói, này không phải truyện cười sao? Chẳng lẽ chỉ bằng này Vu Hàm môn còn có tư cách tọa mười đại ghế sao?” Kỳ Yểm mặt lộ vẻ trào phúng sắc nói.

“Đương nhiên không chỉ này đó, kia hạ chưởng giáo vừa rồi ở dưới chân núi cùng Diễm Long đại đế đối đánh hai chưởng, cân sức ngang tài.” Thanh Minh trưởng lão lại giải thích nói.

“Kia thì thế nào? Bản chưởng giáo cũng có thể cùng Diễm Long đại đế đối đánh hai chưởng, chẳng phân biệt cao thấp.” Kỳ Yểm nghe vậy đầu tiên là âm thầm cả kinh, theo sát sau lại lập tức không phục nói.

Kỳ Yểm là liên hoa giáo không thế ra kỳ tài, mấy năm nay chết ở hắn thủ hạ cường giả không biết có bao nhiêu, dần dần trở nên càng phát ra bừa bãi kiêu ngạo, thậm chí đều có điểm không coi ai ra gì.

“Ha ha, Kỳ Yểm chưởng giáo nói được đúng vậy. Nếu bất luận kẻ nào chỉ cần cùng bản đại đế đối đánh hai chưởng, chẳng phân biệt cao thấp, liền có thể ổn tọa mười ghế lớn, kia ở đây giống Dao Trì Thánh Nữ, còn có thần hải chưởng giáo không đều có tư cách này sao?” Diễm Long đại đế trong đầu vốn là có tức giận, nghe vậy cười ha ha nói, trong mắt không chỉ có có đối Vu Hàm môn khinh thường, cũng có đối Ngọc Thanh giáo an bài trào phúng.

“Ha ha, Diễm Long đại đế nói được thập phần có lý. Thiên hạ này mười đại giáo môn tuy rằng chính là cái hư danh, nhưng hôm nay ta liên hoa giáo còn liền phải muốn tranh nó nhất tranh, miễn cho bị người coi thường!

Huống hồ này tranh ngũ hành quả đại hội, vốn là còn muốn trọng sắp xếp ba ngàn giới thứ tự, không bằng trước hết theo này mười đại giáo môn bắt đầu đi.” Kỳ Yểm chưởng giáo ngạo nghễ nhìn chung quanh bốn phía, tóc dài vũ điệu, bừa bãi vô cùng.

“Ta Vu Hàm môn cũng là không hiếm lạ này cái gì mười đại giáo môn tên, Kỳ Yểm chưởng giáo nếu hiếm lạ, ta Vu Hàm môn nhường cho các ngươi lại như thế nào?” Hạ Vân Kiệt lại cười nhẹ, mang theo Dương Tiếu Mai đám người đứng dậy, thi thi nhiên hạ mười lớn hơn ghế, đi hướng Dao Trì Thánh Nữ chỗ thứ ghế.

Nhìn phía trước ở dưới chân núi đối mặt Diễm Long đại đế đều biểu hiện như vậy ngạo khí Vu Hàm môn chưởng giáo, thế nhưng cứ như vậy lạnh nhạt cười, tiêu sái đem đại biểu cho mười đại giáo môn vị nhường đi ra, mọi người không khỏi một trận há hốc mồm.

Kỳ Yểm chưởng giáo lại có một loại một quyền đánh vào trong không khí cảm giác, khó chịu vô cùng. Cảm tình chính mình thực để ý, tình thế bắt buộc mười đại giáo môn danh hiệu, người ta Vu Hàm môn vốn liền chướng mắt.

“Ha ha, Hạ chưởng giáo sợ đã nói sợ, cần gì phải nói được như vậy tráng lệ đâu?” Diễm Long đế cung địa long tướng vừa rồi mặt mất hết, thậm chí thiếu chút nữa đã mất mạng, tự nhiên là hận thấu Hạ Vân Kiệt đám người, nguyên bản vui sướng khi người gặp họa muốn nhìn Vu Hàm môn tiếp tục cùng liên hoa giáo khởi xung đột, không nghĩ tới này Vu Hàm môn chưởng giáo thế nhưng nhẹ nhàng ném xuống một câu, trực tiếp đứng dậy cách tịch, không khỏi trong đầu cực độ thất vọng, bật thốt lên cười nhạo nói.

“Địa long tướng, muốn hay không cùng bổn hoàng tiếp qua so chiêu? Bổn hoàng lần này cam đoan xuống tay

sẽ nhẹ một ít.” Thủy Dịch Thiên thấy thế mạnh quay đầu hướng địa long tướng nhìn lại, trong mắt sát khí lộ, âm thanh lạnh lùng nói.

Địa long tướng gặp Thủy Dịch Thiên khiêu chiến, có nghĩ rằng ứng chiến, nhưng là vừa đối thượng Thủy Dịch Thiên kia lộ ra sát khí hai mắt, nhớ tới phía trước trận chiến ấy, trong đầu nhưng không khỏi mạnh đánh cái rùng mình, hoàn toàn mất đi chiến ý.

“Nếu không dám, vậy ngạm lại của ngươi thối miệng! Bằng ngươi cũng xứng bình luận bổn hoàng sư tôn!” Thủy Dịch Thiên kiến giải long đem mặt lộ vẻ khiếp ý, không dám ứng chiến, khinh thường ném xuống một câu, sau đó xoay quá mức, xem cũng không xem hắn liếc mắt một cái.

Mọi người thấy địa long tướng không dám ứng chiến, tuy rằng rõ ràng biết hắn cho dù là ứng chiến, kia cũng là tự rước nhục nhã, nhưng còn là nhịn không được mặt lộ vẻ một tia khinh thường trào phúng sắc.

Chính là, cái gì ngoạn ý, ngay cả cùng người ta đệ tử một trận chiến dũng khí đều không có, còn có mặt mũi trào phúng người ta sư tôn!

Diễm Long đại đế hung tợn trừng mắt nhìn địa long tướng liếc mắt một cái, sắc mặt trở nên cực kì khó coi, nếu không phải nhớ tới còn có đến tiếp sau mưu kế, giờ phút này hắn đều có điểm kiềm chế không được trong lòng lửa giận chặn đánh giết Thủy Dịch Thiên cùng Hạ Vân Kiệt.

Bởi vì này một khắc, hắn Diễm Long đế cung lại đã bị nhục nhã!

“Thanh Minh trưởng lão, ta có thể ngồi ở đây sao?” Hạ Vân Kiệt lại vốn sẽ không đi để ý tới kia địa long tướng,

lại càng không hội nhàm chán vì một cái ghế cùng kia cái gì liên hoa giáo Kỳ Yểm chưởng giáo đối chiến, cách mười ghế lớn sau, đảo mắt liền đi tới thứ ghế, chỉ chỉ cùng Dao Trì Thánh Nữ chỗ kia trương bàn song song một cái bàn, mỉm cười hỏi Thanh Minh trưởng lão.

Chương 1576 : Mai phục

Thanh Minh trưởng lão hiển nhiên cũng không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thế nhưng sẽ xướng như vậy vừa ra diễn, trong lúc nhất thời thế nhưng có chút phản ứng không lại đây, sửng sốt sửng sốt, mới vừa rồi nói:“Đương nhiên có thể, Hạ chưởng giáo xin cứ tự nhiên.”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy liền dẫn Dương Tiếu Mai rất là phong khinh vân đạm, tiêu sái ngồi xuống.

Hạ Vân Kiệt này vừa ngồi xuống, người liên hoa giáo đứng ở nơi đó liền có vẻ phá lệ chói mắt, Kỳ Yểm cũng là cả người không được tự nhiên, rất có loại chọn lương tiểu sửu cảm giác.

Nhìn đường đường liên hoa giáo đứng ở nơi đó, cả người không được tự nhiên, tiến thoái lưỡng nan bộ dáng, mọi người tất cả đều không tự chủ được trong lòng một trận lẫm liệt, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt đều tràn ngập kính nể.

Cao minh a! Chiêu thức ấy không chỉ có sẽ không tái làm cho Vu Hàm môn trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích, đắc tội càng nhiều cùng loại cùng liên hoa giáo bực này cụ bị một ít dự thính thượng tịch cường đại thế lực, hơn nữa cũng chút không tổn hại Vu Hàm môn uy danh. Bởi vì kia Vu Hàm môn chưởng giáo biểu hiện thật sự rất phong khinh vân phai nhạt, không có toát ra một tia bởi vì kiêng kị hoặc là bất đắc dĩ biểu tình, làm cho người ta tuy rằng rõ ràng biết, kia Vu Hàm môn kỳ thật là bị bức bất đắc dĩ, không nghĩ cùng liên hoa giáo tái so đấu, nhưng lại không tự chủ được tin tưởng, Vu Hàm môn chưởng giáo quả thật là không hiếm lạ kia mười ghế lớn.

Nếu người đang ngồi biết địa cầu có cái tên là “Oscar

ảnh đế” giải thưởng, lúc này khẳng định hội đem này giải thưởng ban Hạ Vân Kiệt, bởi vì Hạ Vân Kiệt diễn thật sự rất chân thật, kia khinh thường nhất tranh, phong khinh vân đạm cao nhân phong phạm, đang ngồi nhân, không có một người tự nhận là có thể diễn như thế cẩn thận.

Toàn bộ trong hồ đảo nhỏ, chỉ có Dao Trì phái còn có Lăng Tiêu giáo biết, Hạ Vân Kiệt đó là thật sự không hiếm lạ cái gì mười ghế lớn, chẳng phải là cố ý biểu hiện như vậy phong khinh vân đạm.

Cuối cùng liên hoa giáo còn là thay thế được Vu Hàm môn ngồi mười ghế lớn, chính là mọi người thấy liên hoa giáo ánh mắt luôn có chút không cho là đúng, người liên hoa giáo cũng luôn luôn chút không được tự nhiên. Bởi vì bọn họ ghế là Vu Hàm môn chủ động buông tha cho.

Không có người sẽ cho rằng Hạ Vân Kiệt là sợ bọn họ liên hoa giáo, cũng không có người hội cho rằng Vu Hàm môn sẽ không như liên hoa giáo, đơn giản Vu Hàm môn đã cùng Diễm Long đế cung kết hạ thù, không dám tái tiếp tục cùng này khác thế lực lớn kết hạ thâm cừu.

Nếu không vừa rồi Vu Hàm môn chưởng giáo đối với Diễm Long đại đế đều dám ra tay, lại sao lại thực sợ liên hoa giáo chưởng giáo Kỳ Yểm?

……

Ngũ hành quả đại hội trải qua ba ngày kết thúc.

Kết thúc sau, ngũ hành quả đại hội chân chính làm cho người ta nghị luận ào ào cũng không phải ngũ hành quả kia hùng hậu tinh thuần ngũ hành năng lượng, không phải đại biểu cho mười thế lực lớn đại nhân vật ở ngũ hành quả đại hội lệ hành khai đàn giảng đạo, cũng không phải liên hoa giáo chưởng giáo Kỳ Yểm rốt cục

được đền bù tâm nguyện, tễ thân mười thế lực lớn hàng ngũ.

Chân chính làm cho người chúng ta nghị luận ào ào cũng là ở ngũ hành sơn hạ lực áp Diễm Long đế cung, phong khinh vân đạm theo mười ghế lớn lui ra đến Vu Hàm môn.

Tất cả mọi người ở chú ý thảo luận, kế tiếp Diễm Long đại đế hội như thế nào hòa nhau mặt mũi, sẽ như thế nào nhổ cỏ nhổ tận gốc, sát diệt Xích Viêm Thiên Long đế con trai, Vu Hàm môn lúc này đây tham gia ngũ hành quả đại hội đoàn người hay không có thể bình yên trở lại tây hoang giới……

Bất quá mặc kệ lúc này đây Hạ Vân Kiệt chờ đoàn người hay không có thể bình yên trở lại tây hoang giới, tất cả mọi người ẩn ẩn dự cảm đến, một ngàn nhiều năm trước, Xích Viêm Thiên Long đế cung bi kịch sẽ lại lần nữa trình diễn.

Không có người cho rằng Hạ Vân Kiệt thực lực có thể thật sự cùng Diễm Long đại đế cân sức ngang tài, cũng không có người cho rằng Vu Hàm môn chỉnh thể thực lực thật sự có thể cùng Diễm Long đế cung chống đỡ hành.

Đương nhiên cũng không có người hội cho rằng Diễm Long đế cung có thể dễ dàng diệt sát Vu Hàm môn còn có Vu Hàm môn chưởng giáo.

Nếu Diễm Long đại đế thật sự hạ quyết định quyết tâm diệt sát Vu Hàm môn, này chính là một hồi thảm thiết đại chiến, một hồi có thể có thể so với một ngàn nhiều năm Diễm Long đại đế nhân cơ hội diệt sát Xích Viêm Thiên Long đế cung đại chiến.

Tất cả mọi người nghĩ như vậy, Ngọc Thanh giáo

chưởng giáo Thanh Hư chưởng giáo cũng không ngoại lệ, cho nên ngũ hành quả đại hội sau, hắn lời nói thấm thía đối Hạ Vân Kiệt nói:“Hạ chưởng giáo, Diễm Long đại đế người này là tâm ngoan thủ lạt, trừng mắt tất báo hạng người. Năm đó bần đạo bạn tốt Xích Viêm Thiên Long đế đó là chết ở hắn tay, nói vậy Hạ chưởng giáo khẳng định biết. Cho nên này tranh Hạ chưởng giáo phản đồ nhất định phải cẩn thận một chút, nếu gặp nguy cơ, khả bóp nát này ngọc phù, ta Ngọc Thanh giáo thân là chúng giáo đứng đầu, tất vì Vu Hàm môn chủ trì công đạo.”

Nói xong, Thanh Hư chưởng giáo tha thiết nhìn Hạ Vân Kiệt, hy vọng Hạ Vân Kiệt có thể tiếp nhận kia khối ngọc phù.

Chỉ cần Hạ Vân Kiệt tiếp nhận này khối ngọc phù, liền đại biểu Vu Hàm môn hy vọng được đến Ngọc Thanh giáo che chở, liền ý nghĩa Vu Hàm môn về sau duy Ngọc Thanh giáo làm chủ, sai đâu đánh đó.

Bởi vì Thanh Hư chưởng giáo cuối cùng một câu nói, Ngọc Thanh giáo là chúng giáo đứng đầu, tất vì Vu Hàm môn chủ trì công đạo, lời này tự nhiên có thâm ý ở bên trong.

“Đa tạ Thanh Hư chưởng giáo hảo ý, ta sẽ cẩn thận.” Hạ Vân Kiệt nhưng không có tiếp nhận kia ngọc phù, mà là mỉm cười hướng Thanh Hư chưởng giáo thi lễ, sau đó dẫn mọi người giá tường vân phiêu nhiên cách ngũ hành sơn.

“Người này thế nhưng như thế cuồng vọng, không biết điều! Hay là hắn nghĩ đến có thể tiếp được Diễm Long đại đế hai chưởng, liền thật sự có thể cùng Diễm Long đại đế chống lại sao?” Nhìn Hạ Vân Kiệt đoàn người giá tường vân thản nhiên rời đi, tử bào trưởng lão Thanh Minh thần sắc âm trầm nói.

“Người này còn là có vài phần cuồng vọng tư bản. Nếu gần chính là Diễm Long đại đế, chỉ sợ là không thể lưu lại hắn. Một khi chờ hắn trở lại Vu Hàm môn, Diễm Long đế cung tưởng diệt sát hắn chỉ sợ cũng càng khó.” Thanh Hư chưởng giáo sắc mặt cũng có chút che lấp.

“Vì đối phó này mấy người, hay là Diễm Long đại đế còn muốn trò cũ trọng thi, triệu tập một số lớn người vây công bọn họ bất thành?” Thanh Minh trưởng lão mặt lộ vẻ sửng sốt sắc nói.

Một ngàn nhiều năm trước chuyện đã xảy ra, cho tới bây giờ đối với Thanh Minh bực này cấp bậc nhân vật mà nói tự nhiên không phải cái gì bí mật,

“Cẩn thận sử vạn năm thuyền a! Diễm Long đại đế tâm cơ thâm lắm, hắn chưa bao giờ làm không nắm chắc sự tình. Hay là ngươi thật sự cho rằng ba ngày trước, Diễm Long đại đế là bán bản tôn mặt mũi, mới không bằng kia Hạ Vân Kiệt ra tay quá nặng sao? Chính là đáng tiếc a, này Hạ Vân Kiệt cũng là ngừoi kiêu ngạo, nếu không hắn nếu chịu cho ta Ngọc Thanh giáo sở dụng, ta Ngọc Thanh giáo liền thật sự có thể bao trùm chúng giáo phía trên.” Thanh Hư chưởng giáo mặt lộ vẻ một tia tiếc hận sắc nói.

……

Bắc Minh đại hải, mênh mông bát ngát, phá lệ gió êm sóng lặng, thậm chí bình tĩnh làm cho người ta không hiểu cảm thấy cả người sợ hãi.

Mấy vạn dặm hải vực, trên mặt biển không thấy được một cái sinh vật biển.

“Xem ra chính là nơi này.” Mây trắng từ từ, đột nhiên ngừng lại, Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua này phiến bình

tĩnh phảng phất tử vong chi hải hải vực, thản nhiên nói.

Hạ Vân Kiệt đang nói vừa mới hạ xuống, đột nhiên kia bình tĩnh đại hải nổi lên phong ba, ba đào mãnh liệt, từng đạo hào quang theo đáy biển xỏ xuyên qua mà ra, phóng lên cao, mang theo lãnh lệ sát khí.

Vốn là bầu trời xanh vạn dặm thiên không, đột nhiên cuồng phong gào thét, mây đen dầy đặc. Mây đen phía trên, sát khí quay cuồng, phảng phất cất giấu tuyệt thế hung thú.

“Hạ chưởng giáo quả nhiên không hổ là cao thủ a, chỉ tiếc, ngươi phát hiện đã quá muộn.” Một đạo hồng quang đẩy ra nồng đậm mây đen, hiện ra chín con hỏa long, hỏa long lôi kéo một trận phong cách cổ xưa xích đồng sắc chiến xa, chiến xa thượng đứng một người cao lớn khôi ngô nam tử, không phải uy chấn ba ngàn giới Diễm Long đại đế còn có thể là ai?

Chương 1577 : Lại một mặt vu tổ kỳ

“Là cử đáng tiếc, nhiều như vậy cường giả!” Hạ Vân Kiệt ánh mắt chậm rãi đảo qua bốn phía, nhìn kia một khuôn khuôn mặt ở ngũ hành quả đại hội kết bạn, mặt lộ vẻ một tia tiếc hận sắc.

Những người này có thể nói đều là ba ngàn giới một phương đại giáo cường giả, kém cỏi nhất đều có thể cùng Ba gia cùng Nguyên Giác động tương đương thế lực.

“Chết đã đến nơi, thế nhưng còn dám như vậy bừa bãi, lão phu là nên bội phục đảm lượng của ngươi, hay nên cười ngươi ngốc đâu?” Một vị mặc hoàng bào lão giả nhìn Hạ Vân Kiệt, mục thấu huyết sắc hào quang, nói.

Này lão giả không phải người khác, đúng là cửu cung giáo chưởng giáo thần hải, cũng là miễn cưỡng có tư cách tranh đoạt mười lớn hơn ghế nhân vật, thực lực chân chính, cho dù so với Dao Trì Thánh Nữ cùng liên hoa giáo chưởng giáo Kỳ Yểm cũng kém không bao nhiêu.

“Không nghĩ tới thần hải chưởng giáo thế nhưng cũng là năm đó vây công Xích Viêm Thiên Long đế hung thủ chi nhất, thật sự là đáng tiếc.” Hạ Vân Kiệt nhìn thần hải chưởng giáo, lắc đầu nói.

Diễm Long đại đế gặp Hạ Vân Kiệt không có lộ ra chẳng sợ một chút kinh hoảng sắc, lạnh lùng cười nói:“Hạ chưởng giáo, ta biết ngươi vì cái gì không sợ hãi hoảng, ngươi là tưởng chờ Ngọc Thanh giáo tới cứu các ngươi đúng hay không? Thanh Hư lão nhân ở ngũ hành sơn hạ cho ngươi xuất đầu, lại mời ngươi ngồi trên Xích Viêm Thiên Long đế vị trí, bản đại đế cũng đã biết, Thanh Hư lão nhân có mượn sức ngươi chi tâm. Chính

là bản đại đế làm việc xưa nay kín đáo, tính không lộ chút sơ hở, nếu muốn tiêu diệt giết các ngươi, lại há có thể hội tính không đến điểm này?”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy chính là lạnh lùng nhìn Diễm Long đại đế, như trước không có lộ ra nửa điểm hoảng hốt sắc.

Hạ Vân Kiệt biểu hiện làm cho Diễm Long đại đế thực khó chịu.

“Biết bản đại đế vì sao phải lựa chọn ở Bắc Minh đại hải phục giết ngươi sao?” Diễm Long đại đế hỏi.

“Vì cái gì?” Hạ Vân Kiệt dù có hứng thú hỏi.

Nếu Diễm Long đại đế như vậy hỏi, Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không cho rằng Diễm Long đại đế sở dĩ lựa chọn nơi này, gần là vì nơi này mênh mông bát ngát, trăm vạn dặm đều không có người ở, đúng là giết người cướp của hảo địa phương duyên cớ.

“Ha ha, đó là bởi vì bản đại đế có thể phong tỏa nơi này, làm cho gì đưa tin cũng chưa biện pháp truyền ra đi.” Diễm Long đại đế giơ thẳng lên trời cuồng tiếu, xích phát cuồng vũ.

“Nga!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy hơi hơi mặt lộ vẻ một tia ngạc nhiên, lại như trước không có toát ra nửa điểm kinh hoảng sắc.

Hắn vốn sẽ không muốn đưa tin cầu cứu cùng Ngọc Thanh giáo, làm sao cần sợ hãi Diễm Long đại đế phong tỏa này phiến hải vực, chỉ là có chút kỳ quái Diễm Long đại đế đến tột cùng có biện pháp nào có thể phong tỏa thôi.

Phải biết rằng Ngọc Thanh giáo chính là chúng giáo

đứng đầu, Thanh Hư chưởng giáo nếu cho hắn truyền tin ngọc phù, kia tuyệt đối không phải bình thường truyền tin ngọc phù, là rất khó cách trở.

“Xem ra, bản đại đế không cho ngươi hiển lộ một tay, ngươi còn tưởng rằng bản đại đế là ở cuống ngươi.” Diễm Long đại đế cũng không biết vì sao, phá lệ khó chịu Hạ Vân Kiệt này phó biểu tình, thấy thế, lạnh lùng cười, một điểm hắc quang theo hắn mi tâm bắn ra, ở không trung hiện ra một mặt màu đen lá cờ đến.

Kia lá cờ tản ra viễn cổ tang thương hơi thở, mặt trên tú từ xưa mà thần bí phù văn.

Đột nhiên gian, kia lá cờ phù văn hào quang chớp động, dần dần ngưng tụ ra một cái mãng thủ nhân thân, hồn thể hắc lân phi phúc, chân đạp hắc long, thủ triền thanh mãng, vô cùng cao lớn, phảng phất hồng hoang cự nhân quái vật lớn đến.

Này mãng thủ lĩnh thân quái vật lớn, tản ra viễn cổ mà khủng bố bá đạo hơi thở, vừa xuất hiện, vốn là ba đào mãnh liệt đại hải đều đột nhiên gian trở nên gió êm sóng lặng, tựa hồ thần phục ở tại hắn dưới chân.

“Lấy thủy thần chi phù chiếu, Bắc Minh nước phong!” Diễm Long đại đế tay niết pháp ấn, quát lớn.

Diễm Long đại đế hét lớn một tiếng, kia quái vật lớn liền đưa tay thân hướng bắc minh đại hải đông nam tây bắc bốn phương hướng, hướng trong biển một trảo, nhất thời gian liền có vô cùng nước biển theo đông nam tây bắc bốn phương hướng phóng lên cao, biến thành bốn kình thiên cột nước, kia cột nước thượng có một đạo nói cấm chế lóe ra, che lại này phiến thiên địa.

“Vu tổ Cộng Công!” Hạ Vân Kiệt thấy thế nhịn không được sắc mặt đại biến, kinh hô ra lời.

“Vu tổ Cộng Công? Ngươi thế nhưng nhận được này kỳ?” Diễm Long đại đế sắc mặt đột nhiên biến, bởi vì hắn cũng là gần nhất mới vừa rồi miễn cưỡng tế luyện này mặt thập nhị đô thiên vu tổ kỳ, đã biết này kỳ triệu hồi ra đến là thượng cổ vu tộc mười hai vu tổ chi nhất Cộng Công, không phải là nhỏ. Nếu không phải lo lắng Thanh Hư chưởng giáo nhúng tay chuyện này, hắn tuyệt đối sẽ không tế ra thập nhị đô thiên Cộng Công kỳ, điều động Bắc Minh đại hải nước, phong tỏa này phiến thiên địa, mạo hiểm bị người khuy ra này lá cờ lai lịch nguy hiểm.

Không nghĩ tới hắn mới nhất tế thả ra vu tổ kỳ đã bị Hạ Vân Kiệt nhất ngữ kêu phá này kỳ chân chính lai lịch.

“Ha ha, bản tôn như thế nào hội không nhận biết này kỳ đâu?” Hạ Vân Kiệt lại ngửa mặt lên trời cười ha hả, trong mắt lộ ra vô cùng vui mừng kích động sắc.

Thập nhị đô thiên vu tổ kỳ, mỗi một mặt đều có kinh thiên động địa uy lực, thậm chí nếu có thể từ mười hai vu tổ tự mình đến thi triển, khả ngưng tụ sập tiệm cổ đại đế. Kia thật là ma chắn giết ma, phật chắn sát phật, cho dù giáo chủ cấp nhân vật, nếu bị nhốt ở trong trận cũng muốn chịu không nổi.

Bực này lợi hại trận kỳ, kia tuyệt đối là mỗi một vị vu tu cảm nhận cao nhất pháp bảo. Nếu có thể được đến trong đó một mặt, thì phải là đã là rất lớn kỳ ngộ, Hạ Vân Kiệt lại có được hai mặt, bản không dám tái hy vọng xa vời được đến một mặt, không nghĩ tới này Diễm Long đại đế nhưng cũng có được một mặt, gồm nó đưa đến hắn trước mặt đến.

Hạ Vân Kiệt lại như thế nào có thể không kích động không vui hỉ?

“Bản đại đế nhưng thật ra đã quên ngươi Vu Hàm môn chính là vu tộc nhất mạch. Bất quá ngươi nếu biết bản đại đế này lá cờ triệu hồi ra đến là vu tổ Cộng Công, như vậy nên biết, cho dù Thanh Hư chưởng giáo đưa cho ngươi là bọn họ Ngọc Thanh giáo thượng thanh ngọc phù, cũng mơ tưởng đem cầu cứu tin tức truyền ra đi.” Diễm Long đại đế gặp Hạ Vân Kiệt không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, trong lòng ẩn ẩn cảm thấy một tia bất an, nhưng hắn đối thực lực của chính mình còn là có tuyệt đối tin tưởng, huống hồ còn có như vậy một đám khắp nơi thế lực chưởng giáo tương trợ, trong lòng kia một tia bất an nháy mắt liền biến mất, hướng về phía Hạ Vân Kiệt cười gằn nói.

“Ha ha, Diễm Long đại đế ngươi nếu biết ta Vu Hàm môn là vu tộc nhất mạch, ngươi cầm ta vu tộc pháp bảo ở bản tôn trước mặt khoe khoang, không phải múa búa trước cửa Lỗ Ban sao?” Hạ Vân Kiệt cười lớn một tiếng, mi tâm ẩn ẩn hiện ra một tôn vu đỉnh, đúng là kia vương giả chi đỉnh.

Trong đỉnh bắn ra một đạo sáng mờ, hóa thành như nhau hồng thất luyện bắn về phía kia treo ở không trung vu tổ Cộng Công kỳ.

Này đạo mang theo vu vương hơi thở sáng mờ nhất bắn ra, kia vu tổ Cộng Công kỳ thượng phù văn quang mang rõ ràng chiến một chút, một cỗ dục thoát ly nắm trong tay cảm giác ở Diễm Long đại đế trong đầu tự nhiên mà sinh.

Diễm Long đại đế cũng bất chấp suy nghĩ cái gì kêu “Múa búa trước cửa Lỗ Ban”, trong lòng nghĩ thầm một tiếng “Không tốt”, liền muốn đi thu hồi kia vu tổ Cộng Công kỳ.

Chính là Diễm Long đại đế vốn là không phải vu tộc huyết mạch, hơn nữa lại là hỏa long thân thể, như nước

với lửa, cho nên tế luyện vu tổ Cộng Công kỳ vốn là rất là miễn cưỡng, cho dù tế luyện, cũng không giống Hạ Vân Kiệt giống nhau chân chính chiếm được vu tổ thừa nhận cùng truyền thừa, nay hắn ở Hạ Vân Kiệt vị này đương đại vu vương trước mặt loay hoay vu tổ Cộng Công kỳ, thật đúng là chính là múa búa trước cửa Lỗ Ban, liền cùng Dao Trì Thánh Nữ ở Hạ Vân Kiệt trước mặt loay hoay nàng kia căn truyền lưu tự thượng cổ thời đại trấn phái pháp bảo bàn đào tiên chi giống nhau.

Hạ Vân Kiệt mang theo vu vương hơi thở vu lực nhất thi triển ra đến, kia vu tổ Cộng Công kỳ liền lập tức cùng Hạ Vân Kiệt nổi lên cộng minh, Diễm Long đại đế tâm ý vừa vừa động muốn đi thu hồi kia vu tổ Cộng Công kỳ, lá cờ đã trực tiếp bay đi đầu hướng kia đạo như hồng thất luyện, sau đó bị nó một quyển, trực tiếp rơi vào rồi Hạ Vân Kiệt trong tay.

Chương 1578 : Lâm trận phản chiến

“Ha ha, đi tìm mòn giày cũng không thấy, không tốn sức lại tìm ra!” Vu tổ Cộng Công kỳ vừa vào tay, một loại huyết mạch tương liên cảm giác tự nhiên mà sinh, Hạ Vân Kiệt nhịn không được ngửa mặt lên trời sướng cười.

“Bọn chuột nhắt, đưa ta kỳ đến.” Diễm Long đại đế gặp chính mình trân quý chí bảo thế nhưng rơi vào Hạ Vân Kiệt trong tay, không khỏi vừa sợ vừa giận, trực tiếp liền hiện ra bàn tay to hướng hắn chộp đi.

Cửu cung giáo chưởng giáo thần hải gặp Diễm Long đại đế phong tỏa thiên địa pháp bảo bị Hạ Vân Kiệt lấy đi, biết sự tình không ổn, phải tốc chiến tốc thắng, nếu không thực làm cho Hạ Vân Kiệt đem Ngọc Thanh giáo cứu binh cấp đưa đến, chuyện đó tình đã có thể khó giải quyết.

“Sát!” Cửu cung giáo chưởng giáo thần hải quyết định thật nhanh một tiếng quát chói tai, một đạo hoa quang theo hắn não đỉnh lao ra, ở không trung xẹt qua một đạo hồng quang, đối với Hạ Vân Kiệt đầu thẳng thủ mà đi.

Chính là này quang vừa mới vừa xẹt qua thiên không, một đạo thúy quang từ phía sau đối với thần hải chưởng giáo đầu tiện lợi đầu đánh xuống dưới.

Thần hải chưởng giáo cảm thấy một cỗ nguy cơ vào đầu hạ xuống, ngay cả hồi đầu đều không kịp, chính là con mắt mạnh hướng sau đảo qua, miết đến một trương ung dung đoan trang mà lại không mất diễm lệ khuôn mặt, không phải Dao Trì phái chưởng giáo Dao Trì Thánh Nữ còn có thể là ai?

Chỉ thấy Dao Trì Thánh Nữ lúc này trong tay cầm trấn

giáo pháp bảo bàn đào tiên chi, chính mắt lộ ra sát khí đối với hắn vào đầu đánh hạ.

Thần Hải Đốn khi sợ tới mức hồn bay phách lạc, tim mật đều vỡ.

Luận tu vi cảnh giới, thần hải chưởng giáo kỳ thật cũng không kém cỏi cùng Dao Trì Thánh Nữ. Luận môn phái thực lực, cửu cung giáo kỳ thật cũng cũng không kém cỏi cùng Dao Trì phái, thậm chí so với Dao Trì phái còn muốn hưng thịnh một ít, nhưng ở ba ngàn giới bài danh, Dao Trì phái lại vững vàng đè nặng cửu cung phái, Dao Trì Thánh Nữ đồng dạng cũng vững vàng đè nặng hắn thần hải chưởng giáo một đầu. Bởi vì Dao Trì phái có một món thượng cổ truyền thừa xuống dưới trấn giáo pháp bảo, bàn đào tiên chi.

Này bàn đào tiên chi uy lực thật lớn vô cùng, một khi thi triển ra, cho dù đồng dạng cảnh giới thần hải cũng tuyệt đối không phải Dao Trì Thánh Nữ đối thủ. Nay ngay tại thần hải chưởng giáo tế phóng pháp bảo, toàn lực chuẩn bị đánh chết Hạ Vân Kiệt là lúc, minh hữu Dao Trì Thánh Nữ lại đột nhiên theo hắn sau lưng, tế thả ra bàn đào tiên chi, đối với hắn cái ót vào đầu đánh hạ, thần hải chưởng giáo lại như thế nào có thể không sợ tới mức hồn bay phách lạc, tim mật đều vỡ?

“Oành!” Một thanh âm vang lên.

Đang toàn lực chuẩn bị đánh chết Hạ Vân Kiệt thần hải chưởng giáo căn bản không kịp thu tay lại cùng chạy trốn, lập tức đã bị kia bàn đào tiên chi cấp vào đầu đánh trúng, nháy mắt đầu vỡ vụn, một tôn tiên anh sáng mờ quanh quẩn theo thân mình lao tới, vừa muốn chạy trốn, lại bị bàn đào tiên chi đánh hạ đến, nháy mắt hóa thành mênh mông năng lượng, trở về thiên địa.

“Dao Trì Thánh Nữ, ngươi làm gì? Ngươi điên rồi sao?”

Gặp Dao Trì Thánh Nữ thế nhưng ra tay đem thần hải chưởng giáo cấp nhất cành đánh chết, mọi người tất cả đều khiếp sợ ngây người, liền ngay cả Diễm Long đại đế cũng là khiếp sợ cả người run lên, phản xạ có điều kiện thu hồi rảnh tay, ngay cả vu tổ Cộng Công kỳ đều tạm thời không cướp đoạt.

“Thiếp thân bái kiến chủ nhân.” Dao Trì Thánh Nữ lại căn bản không để ý tới này bị khiếp sợ ngốc mọi người, mà là đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, thi thi nhiên phúc thân nói.

“Thiếp thân? Chủ nhân?” Nhìn Dao Trì Thánh Nữ ở Hạ Vân Kiệt trước mặt phúc thân, lại xưng hô Hạ Vân Kiệt chủ nhân, lấy nô tỳ tự cho mình là, mọi người tất cả đều cả người một cái run run, một loại phi thường cảm giác không ổn ở mọi người trong lòng dâng lên, liền ngay cả Diễm Long đại đế cũng không ngoại lệ.

Bởi vì Diễm Long đại đế cho dù tái tự đại, tái cuồng ngạo, cũng không cho rằng chính mình có bản lĩnh có thể thu phục Dao Trì Thánh Nữ, làm cho nàng ở trước mặt hắn tự xưng thiếp thân, xưng hắn chủ nhân!

Hắn không có bổn sự này, mà Hạ Vân Kiệt có, này ý nghĩa cái gì?

Huống hồ có được bàn đào tiên chi Dao Trì Thánh Nữ thực lực thẳng buộc hắn, của nàng lâm trận phản chiến, còn có thần hải chưởng giáo chết, cho dù Hạ Vân Kiệt thực lực cùng hắn chính là tương đương, lúc này thắng bại cục diện cũng bắt đầu phát sinh xoay.

“Ngươi đến tột cùng là ai?” Diễm Long đại đế lớn tiếng hỏi, trong mắt đã lộ ra một tia lui khiếp ý.

Hạ Vân Kiệt nhưng không có trả lời Diễm Long đại đế, mà là duỗi tay lấy ra Dao Trì Thánh Nữ trong tay bàn

đào tiên chi, đối với đông nam tây bắc bốn phương hướng phân biệt nhất xoát, nhất thời bốn đạo thúy quang theo bàn đào tiên chi dâng lên, dừng ở đông nam tây bắc bốn phương hướng, biến thành một gốc cây che trời bàn đào thụ.

Tán cây như cái, thúy quang đầy trời.

Không chỉ có như thế, thủy sinh mộc, kia bàn đào thụ dừng ở đại hải phía trên, còn tại không ngừng lớn lên, gió thổi qua động, đó là rầm a lá cây tiếng vang, thúy quang phiếm động, vô cùng xinh đẹp đồ sộ.

Mọi người đột nhiên nghĩ tới phía trước Diễm Long đại đế tế phóng vu tổ Cộng Công kỳ khi, kia 4 căn phong tỏa thiên địa kình thiên cột nước, nay kia 4 khỏa bàn đào thụ ra sao giống nhau.

Hắn tưởng vây khốn chúng ta, không nghĩ làm cho chúng ta có gì tin tức truyền ra đi!

Này đột nhiên mạnh xuất hiện ý tưởng, làm cho tất cả mọi người, bao gồm Diễm Long đại đế ở bên trong đều cảm thấy khắp cả người phát lạnh.

Giờ khắc này, chân chính đại chiến còn không có bắt đầu, Diễm Long đại đế đám người đã cảm thấy một cỗ hoảng sợ bao phủ ở tại bọn họ trong lòng.

Thậm chí bọn họ đột nhiên có loại ý tưởng, theo ngay từ đầu sẽ không là bọn họ ở tính kế Hạ Vân Kiệt, mà là hắn ở tính kế bọn họ. Theo ngay từ đầu, bọn họ sẽ không là thợ săn mà là con mồi.

“Ngươi đến tột cùng là ai?” Diễm Long đại đế lại lớn tiếng quát, trong thanh âm mang theo một tia run run.

Hạ Vân Kiệt biểu hiện thật sự rất quỷ dị, không chỉ có dễ

dàng cướp đi hắn trân quý chí bảo, hơn nữa ngay cả Dao Trì Thánh Nữ đều phải xưng hô hắn chủ nhân, hiện tại hắn thế nhưng còn che lại tứ phương, rõ ràng không hề để lộ một người tính toán.

Như vậy tự tin, như vậy quỷ dị, cho dù Diễm Long đại đế đã trải qua vô số sinh tử, giết qua vô số cường giả, thậm chí đạt tới này nhất giới hắn có khả năng đạt tới cao nhất, giờ khắc này, cũng nhịn không được sinh ra sợ hãi, hoảng sợ.

“Ngươi hỏi bản tôn là ai? Bản tôn là cùng ngươi có thù giết cha Xích Viêm Thiên Long đế con trai sư phụ, bản tôn là kẻ thù bị thủ hạ của ngươi cấp làm hại cùng người yêu không thể gặp lại!” Hạ Vân Kiệt thanh sắc câu lệ nói.

Khi nói chuyện, bốn màu đỏ nhục sí theo hắn phía sau lưng dài quá đi ra, sáu chích sắc bén cự trảo theo hắn trong ngực, bụng thò đi ra.

Một cỗ ngập trời hung hãn, bá đạo, từ xưa tang thương hơi thở theo Hạ Vân Kiệt trong thân thể phát ra, thổi quét quá này phiến thiên địa.

Cũng có vô cùng tận, mang theo mênh mông vô cùng lực lượng huyết khí ở Hạ Vân Kiệt chung quanh bốc lên.

“Còn thất thần làm gì, cấp bản đại đế giết, nếu không chúng ta tất cả đều muốn xong đời!” Diễm Long đại đế gặp Hạ Vân Kiệt hiện ra đế giang thân, nháy mắt cảm giác được một cỗ trước nay chưa có nguy cơ, thanh sắc câu lệ, bệnh tâm thần quát, cơ hồ đồng thời, hắn đem thân mình lay động, hừng hực liệt hỏa theo thân thể hắn thiêu đốt lên.

Liệt hỏa trung, hiện ra một hỏa long.

Hỏa long phụt lên lửa cháy, hồn thể tản ra cực nóng hơi

thở, hung hãn viễn cổ hơi thở, khổng lồ thân mình kéo dài hơn ngàn dặm, phía trước địa long tướng hiện ra đến khổng lồ thân mình, cùng Diễm Long đại đế hiện tại hiện ra đến chúc long thân nhất so với, căn bản chính là gặp sư phụ.

“Sát!” Người khác cũng đều cảm ứng được tử vong nguy cơ, gặp Diễm Long đại đế không chút do dự hiện ra chúc long chân thân, chuẩn bị liều mạng, cũng tất cả đều nổi giận gầm lên một tiếng, đều tự tất cả đều tế ra pháp bảo, thi triển ra lợi hại nhất thuật pháp, hướng biến thân đế giang Hạ Vân Kiệt công kích mà đi.

Chương 1579 : Đại đế chết

Đã có thể ở mọi người biện hết toàn lực hướng Hạ Vân Kiệt khởi xướng tiến công khi, Diễm Long đại đế lại đem khổng lồ thân mình mạnh vung, hóa thành một đạo thật dài hỏa diễm cấp tốc về phía tây phương bay nhanh mà đi.

Tây phương chúc kim, kim khắc mộc, cho nên bàn đào tiên chi biến thành 4 khỏa bàn đào đại thụ liền tính tây phương yếu nhất.

Không có người so với Diễm Long đại đế rõ ràng hơn Dao Trì Thánh Nữ thực lực, cũng không có người so với hắn rõ ràng hơn kia mặt thập nhị đô thiên vu tổ Cộng Công kỳ lai lịch có bao nhiêu khủng bố.

Nhưng còn bây giờ thì sao, Dao Trì Thánh Nữ thành Vu Hàm môn chưởng giáo nô tỳ, thập nhị đô thiên vu tổ Cộng Công kỳ trực tiếp bị hắn thu đi.

Người khác không rõ ràng lắm Diễm Long đại đế chân chính thực lực, đối hắn còn ôm có hi vọng, cho rằng hắn có thể cùng Hạ Vân Kiệt nhất quyết cao thấp, nhưng Diễm Long đại đế này cả đời trải qua bao nhiêu sinh tử đại chiến, lại há có thể không rõ chính mình chân chính thực lực? Lại há có thể không rõ trước mắt vị này Vu Hàm môn chưởng giáo tuyệt đối không phải hắn có thể chống lại ? Lại há chịu lưu lại không công chịu chết? Tự nhiên là ba mươi sáu kế chạy là thượng sách.

Về phần người khác chết sống, bao gồm đi theo hắn người Diễm Long đế cung chết sống, hắn cũng là cố không được nhiều như vậy.

Không có người nghĩ đến Diễm Long đại đế vừa mới vừa biến chúc long thân, vừa mới gào thét lớn công sát,

trong nháy mắt lại chính mình trước xoay người bỏ chạy, mọi người tất cả đều sửng sốt sửng sốt, toàn lực nhất kích cũng lâm vào bị kiềm hãm.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, mọi người ở đây hơi hơi sửng sốt là lúc, Đế Giang hóa thân bốn chích nhục sí mạnh nhất phiến, một đạo hồng mang trong nháy mắt xẹt qua thiên không, lấy mọi người không thể tưởng tượng tốc độ hướng Diễm Long đại đế truy kích mà đi. Thế cho nên bọn họ pháp bảo công kích đến đồng cái giờ địa phương, kia địa phương đã thành trống không một vật.

“Oanh! Oanh!”

“Thương! Thương!”

Các loại pháp bảo, các loại công kích thuật pháp đều không thể tránh cho lẫn nhau va chạm ở tại cùng nhau, phát ra vang chấn thiên địa cự thanh.

“Phốc! Phốc!” Không ít người tu vi kém một ít, tại chỗ đã bị người của mình pháp bảo, pháp thuật cấp tấn công cuồng phun máu tươi, số ít vài cái lại trực tiếp ngã xuống đại hải.

Cho dù này người thực lực cường đại, sắc mặt cũng tốt không đến chạy đi đâu, người người đều là cả người chấn động, một cỗ huyết sắc nảy lên khuôn mặt.

Đương nhiên lại càng không tốt còn là tâm tình, bởi vì Diễm Long đại đế dẫn đầu chạy trốn! Mà bọn họ lại tự tướng công kích đến cùng nhau. Dùng mông tưởng đều biết đến, tình thế phi thường không ổn.

“Sát! Sát!” Làm những người này bởi vì công sát Hạ Vân Kiệt rơi vào khoảng không, ngược lại bởi vì thu tay lại không kịp, người của mình đối đánh ở tại cùng nhau,

tâm thần tiên lực rung chuyển khi, Dao Trì Thánh Nữ, Ngao Thiên đám người sớm liền nhân cơ hội một tiếng gầm lên, ào ào tế khởi pháp bảo, hướng tới bọn họ xung phong liều chết đi qua.

Hơn nữa Thủy Dịch Thiên, lại trực tiếp hiện ra chân thân, hai mắt đỏ đậm, một ngụm đối với đám người phun ra hắc thủy, một ngụm đối với đám người phụt lên chúc long chân hỏa, móng vuốt cầm lấy liệt thiên tiên kích trực tiếp xung phong liều chết đi qua, gặp người liền sát, thật lớn cái đuôi gặp người liền hung hăng phát đi qua.

Bởi vì này những người này tất cả đều là hắn kẻ thù giết cha.

Ngao Thiên cùng Nhạc Hoành Đao cùng Thủy Dịch Thiên là đồng môn sư huynh đệ, tự nhiên cùng hắn cùng chung mối thù, đồng dạng cũng là giết đỏ cả mắt rồi, chỉ có đại trưởng lão bành thiên võ một tấc cũng không rời thủ hộ Dương Tiếu Mai, không dám có nửa điểm sơ sẩy, bởi vì Dương Tiếu Mai hiện tại thực lực cùng trước mắt những người này so sánh với, còn có rất lớn chênh lệch.

Tuy rằng Thủy Dịch Thiên đám người giết đỏ cả mắt rồi, liều lĩnh giết chóc, nhưng muốn nói giết người nhiều nhất, giết được tối lưu loát, tối tao nhã lại phải kể tới Dao Trì Thánh Nữ. Chỉ thấy Dao Trì Thánh Nữ cầm bàn đào tiên chi, chỉ cần nhẹ nhàng đi xuống nhất xoát, một tá, luôn có người ngã xuống cao trên mây, hoặc là trực tiếp trở thành thịt nát.

“Trốn chỗ nào!” Một đạo tiếng rống giận dữ theo cực nóng cuồng phong, mang theo vô cùng sát khí, theo sau lưng như sấm thanh cuồn cuộn mà đến, Diễm Long đại đế khóe mắt dư quang sau này thoáng nhìn, nhất thời sợ tới mức tim mật đều vỡ, toàn thân hỏa diễm mãnh trướng, khiến cho bốn phía tất cả đều trở thành một

mảnh biển lửa, mà hắn tắc lấy nhanh hơn tốc độ thoát đi.

Chính là thiên địa trong lúc đó, nếu bàn về tốc độ, trừ bỏ thượng cổ yêu tổ côn bằng lại có người nào có thể cùng vu tổ Đế Giang so sánh với.

Che thiên tế nhật, đầu người điểu thân vu tổ Đế Giang hóa thân bay vút quá Diễm Long đại đế trên không, lục chích cự trảo, “Ba!” Một tiếng nổ, trực tiếp bắt được Diễm Long đại đế hừng hực thiêu đốt thân mình, sắc nhọn móng vuốt thật sâu đâm vào nó huyết nhục chi khu, nháy mắt kia khổng lồ thân mình đó là da tróc thịt bong, máu tươi rơi.

“Buông ta ra! Buông ta ra!” Diễm Long đại đế gầm rú nói, thân mình càng không ngừng giãy dụa.

“Ba! Ba!” Hạ Vân Kiệt thấy thế, đỏ đậm nhục sí hung hăng phát đi xuống, nhất thời Diễm Long đại đế cả người da tróc thịt bong, trong thân thể kinh mạch tấc đứt từng khúc liệt, đau hắn liên tục kêu rên, trong nháy mắt sẽ thấy cũng không có giãy dụa khí lực.

“Dịch Thiên!” Hạ Vân Kiệt lục trảo cầm lấy Diễm Long đại đế, kêu lên.

“Sư tôn!” Thủy Dịch Thiên nghe vậy vừa quay đầu lại, liền nhìn xem đến sư tôn giống như diều hâu cầm lấy một con rắn giống nhau, lục trảo cầm lấy Diễm Long đại đế, không khỏi hai mắt đỏ lên, cầu đại nước mắt ngã nhào xuống.

Hắn biết, sư tôn đây là muốn hắn tự mình báo thù giết cha.

Thủy Dịch Thiên hướng Hạ Vân Kiệt cung kính dập đầu ba cái, sau đó lau đem nước mắt, nhìn lên thiên không,

nói:“Phụ thân, mẫu thân, nhi cho các ngươi báo thù !”

Nói xong, Thủy Dịch Thiên tay cầm liệt thiên tiên kích đối với Diễm Long đại đế đầu liền đâm tới.

“Không!” Diễm Long đại đế không cam lòng âm thanh kêu lên, trong đầu lóe ra một màn màn chuyện cũ, nói không hết hối hận, chính mình vì sao phải lưu niệm hạ giới, vì sao không còn sớm ngày phi thăng tiên giới. Lấy thực lực của hắn, lấy hắn thiên phú dị bẩm, cho dù phi thăng tiên giới, cho dù không thể trở thành một phương bá chủ, cũng tất nhiên có thể trở nên nổi bật, một phen làm.

Nhưng là hiện tại nói cái gì đều đã muộn!

Liệt thiên tiên kích trực tiếp theo hắn đầu đâm vào, xé rách không gian lực lượng tắc trực tiếp xuyên qua hắn kia kéo dài ngàn dặm cự thân.

Một thế hệ đại đế như vậy thân tổn đạo tiêu!

Đang ở cùng Ngao Thiên đám người đánh nhau trung mọi người, nhìn đến trong nháy mắt một thế hệ đại đế thế nhưng cứ như vậy bị Hạ Vân Kiệt bắt lấy, sau đó bị Thủy Dịch Thiên nhất kích giết chết, tất cả đều sợ tới mức hồn bay phách lạc, thế nào còn có nửa điểm ham chiến tâm tư, như ong vỡ tổ, liền không muốn sống hướng ra ngoài bỏ chạy.

Kỳ thật làm sao thường là này địch nhân, Dao Trì Thánh Nữ còn có người Dao Trì phái cũng tất cả đều bị sợ tới mức cả người đều nhịn không được run run một chút.

Dao Trì Thánh Nữ thế này mới chân chính xem hiểu được Hạ Vân Kiệt có bao nhiêu sao cường đại, cũng rốt cục hiểu được vì sao Hạ Vân Kiệt nói chỉ cần Diễm Long đại đế không đạt tới kim tiên cảnh giới, giết hắn liền

cùng giết một con chó giống nhau mà nói. Mà này khác người Dao Trì phái, cũng rốt cục hiểu được vì sao chưởng giáo muốn cam nguyện phủ phục ở Hạ Vân Kiệt trước mặt, cam tâm làm cái thị thiếp.

Không thấy được một thế hệ đại đế đều như một con rắn giống nhau bị hắn nháy mắt cấp chộp vào trảo hạ sao? Muốn hắn sống thì sống, muốn hắn chết sẽ chết sao? Chính mình nhà chưởng giáo tái lợi hại, còn có thể có so với Diễm Long đại đế lợi hại bất thành?

“Muốn chạy trốn sao?” Hạ Vân Kiệt thấy mọi người như ong vỡ tổ muốn chạy trốn, lại lay động thân, hiện ra Hậu Nghệ thân, lăng không sừng sững Bắc Minh đại hải phía trên, tay cầm phong cách cổ xưa cự cung, tên.

Chương 1580 : Bức tàn đồ thứ 3

“Hưu! Hưu! Hưu!” Từng đạo phong cách cổ xưa tự nhiên tên bắn ra, xuyên qua thiên không.

Mỗi một tên bắn ra, tất có một phương giáo phái cường giả tùy theo ngã xuống. Này đó cường giả không chỗ nào không phải là tiên đan kì thiên tiên đã ngoài cường giả, nhưng ở hậu nghệ tên dưới, tựa như một đám sống bia ngắm giống nhau.

Trong nháy mắt, năm đó tham dự vây công Xích Viêm Thiên Long đế, hôm nay tham dự phục sát Hạ Vân Kiệt khắp nơi giáo phái chưởng giáo tẫn đều bị bắn chết hầu như không còn.

“Còn có người muốn chạy trốn sao?” Một đạo thản nhiên thanh âm tại đây phiến thiên địa vang lên, mang theo vô thượng uy nghiêm.

Thiên địa một mảnh tĩnh mịch.

Sở hữu người như ong vỡ tổ chạy trốn, tất cả đều như thạch điêu bình thường đứng ở tại chỗ, vừa động cũng không dám động.

Ngay cả bọn họ chưởng giáo đều ngăn không được kia một mũi tên, bọn họ lại như thế nào chống đỡ được? Trốn, bất quá chính là gia tốc tử vong tốc độ mà thôi.

Dao Trì Thánh Nữ rốt cục hiểu được lúc trước ở Bắc Minh đại hải phía trên, chính mình đối mặt Hạ Vân Kiệt kia cung tiễn khi, vì sao sẽ có như vậy mãnh liệt nguy cơ cảm.

Này căn bản chính là không nên tồn tại cho hạ giới một mũi tên!

Đây là thu gặt thiên tiên chi mệnh như cắt cỏ bình thường hung hãn chi tên!

“Dịch Thiên, những người này tánh mạng ngươi làm chủ đi?” Hạ Vân Kiệt gặp mọi người đứng ở tại chỗ, chậm rãi thu hồi cung tiễn, sau đó lay động thân, lại biến trở về một thân áo trắng, giống như nhất giới thư sinh bàn người thường.

Nhưng mọi người nhìn hắn, đã có cảm giác không rét mà run, trong đầu không thể khống chế hiện lên vừa rồi hắn cự trảo trảo cầm Diễm Long đại đế, đáp cung bắn chết khắp nơi môn phái chưởng giáo vô địch tư thế oai hùng.

“Oan có đầu nợ có chủ, năm đó việc, hôm nay việc, các ngươi rất nhiều người cũng chỉ là nghe lệnh cùng người, trừ người của Diễm Long đế cung, bổn hoàng có thể không giết các ngươi. Nhưng các ngươi cũng có thể hiểu được, bổn hoàng cũng không khả năng như vậy tha các ngươi rời đi. Hiện tại có hai lựa chọn, các ngươi chính mình tuyển đi, muốn thôi quy thuận ta Vu Hàm môn, chung thân không thể phản bội, muốn thôi hủy bỏ tu vi, từ đó biếm làm phàm nhân.” Thủy Dịch Thiên biết sư tôn chẳng phải là người háo sát, thấy hắn đem quyền quyết định giao cho chính mình, cảm kích hướng Hạ Vân Kiệt cúc nhất cung, sau đó ánh mắt chậm rãi đảo qua này lăng không mà đứng, không dám nhúc nhích một tia các tu sĩ.

Có thể tùy khắp nơi chưởng giáo cùng đi ngũ hành quả đại hội, tự nhiên đều là các phái tinh anh cường giả, số người tuy rằng không nhiều lắm, nhưng đại bộ phận cơ hồ đều là thiên tiên, mà còn đều là thuộc loại lợi hại kia một loại, suốt có một trăm danh nhiều.

Thủy Dịch Thiên thanh âm hạ xuống, trong thiên địa xuất

hiện một trận ngắn ngủi trầm mặc.

Một hồi lâu nhi, này đó từng ở đều tự giáo phái cao cao tại thượng mọi người ào ào quỳ xuống đất, tỏ vẻ thần phục, mà người Diễm Long đế cung tắc biết chính mình khó thoát khỏi vừa chết, hoặc lựa chọn tự sát, hoặc là còn muốn chạy trốn, nhưng đều bị Dao Trì Thánh Nữ, Thủy Dịch Thiên đám người nhất nhất đánh chết.

Một hồi phục sát như vậy xong việc, kết quả cũng là thợ săn ngược lại thành con mồi.

Hạ Vân Kiệt cầm quá Dao Trì Thánh Nữ bàn đào tiên chi, đối với đông nam tây bắc phương hướng nhất xoát, thu bốn khỏa bàn đào tiên thụ.

Nhất thời gian Bắc Minh đại hải lại khôi phục nguyên lai bộ dáng, gió êm sóng lặng, mây trắng từ từ, ai cũng không biết ngay tại không lâu trước, nơi này từng đã xảy ra một hồi kinh thiên động địa đại chiến. Một thế hệ đại đế, mười sáu giáo phái cường giả ngã xuống nơi này.

……

Mây trắng từ từ, mặt trên đứng Hạ Vân Kiệt đám Vu Hàm môn đệ tử, Dao Trì Thánh Nữ bị Hạ Vân Kiệt phái trở về Côn Luân giới, đương nhiên đi lên, Hạ Vân Kiệt tránh không được cấp nàng chỉ điểm một hai, bao gồm bàn đào tiên chi tế dùng phương pháp, lại cho một ít tiên đan tiên dược.

Đối người của mình, Hạ Vân Kiệt chưa bao giờ là người keo kiệt.

Này người quy thuận, Hạ Vân Kiệt cũng đuổi rồi bọn họ, làm cho bọn họ đều tự rời đi, xử lý xong đều tự sự tình sau, lại đến Vu Hàm môn đưa tin. Miễn cho cuồn cuộn mênh mông một đống lớn nhân mã, tưởng không chọc

người chú mục đều khó.

Ở Diễm Long đại đế trữ vật giới, Hạ Vân Kiệt quả thực tìm được rồi một tấm Nữ Oa cung tàn đồ, đương nhiên còn có này khác rất nhiều trân quý tu luyện vật tư. Bất quá đối với có được một tòa bất tử thần sơn Hạ Vân Kiệt mà nói, này lại đều chỉ có thể xem như tiểu tài, tùy tay liền đem hắn chuyển giao cho đại trưởng lão Bành Thiên Võ, làm cho hắn cầm lại đi nhập Vu Hàm môn bảo khố, chỉ có kia tấm Nữ Oa cung tàn đồ cùng thập nhị đô thiên vu tổ Cộng Công kỳ trịnh trọng thu đứng lên.

Người trước là hắn tìm kiếm Nữ Oa cung manh mối, người sau còn lại là tương lai hắn ở tiên giới bảo mệnh tranh đấu chí bảo.

“Quả nhiên là thiên mệnh sở về a, không nghĩ tới di rơi xuống vô số năm vu tổ kỳ lại bị ngươi tìm được rồi một mặt. Bất quá này mặt kỳ ngươi cũng không có thể lập tức tế luyện, một khi nhận Cộng Công truyền thừa cùng dung hợp Cộng Công ở lại trong đó tinh khí hồn phách, của ngươi đệ thập đỉnh, cũng chính là vương giả chi đỉnh rất khả năng hội hoàn toàn chú liền, khi đó ngươi liền chân chính đột phá địa vu cảnh giới, trở thành thiên vu. Vương giả chi đỉnh một khi đột phá, trở thành thiên vu, chỉ sợ ngươi sẽ không biện pháp tái giấu diếm được thiên địa pháp tắc, chỉ có thể cử hà phi thăng.” Hạ Vân Kiệt trong đầu vang lên Vu Hàm thanh âm.

“Đệ tử hiểu được.” Hạ Vân Kiệt trả lời, cùng Dương Tiếu Mai tay nắm càng chặt.

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh là hắn vướng bận, là hắn thề muốn tìm đến người yêu, Dương Tiếu Mai đám người làm sao thường không phải hắn vướng bận, thề muốn thủ hộ người yêu.

Không quá nhiều thiếu ngày, Hạ Vân Kiệt đám người về

tới Vu Hàm môn, này dọc theo đường đi, Hạ Vân Kiệt nghe theo Vu Hàm dặn dò, không có tế luyện Cộng Công kỳ, chính là cẩn thận đem nó ôn dưỡng ở thận kia tôn vu đỉnh.

Hắn hiện tại là đương đại vu vương, lại thân có này khác hai vị vu tổ còn có đại vu Vu Hàm truyền thừa, Cộng Công kỳ cùng hắn có một loại thiên nhiên thân mật, không cần chân chính tế luyện cũng có thể đem nó thu vào trong cơ thể ôn dưỡng.

Trở lại Vu Hàm môn sau, Hạ Vân Kiệt cũng không có như thế nào lưu lại, liền lại lần nữa nhích người khởi hành đi địa cầu.

Ấn Vu Hàm phỏng đoán, còn có một tấm Nữ Oa cung tàn đồ hẳn là ngay tại địa cầu, Hạ Vân Kiệt tự nhiên phải nhanh một chút tìm được.

Nghe nói Hạ Vân Kiệt phải về địa cầu, Tần Lam đám người nhớ tới hồi lâu không có về nhà, có lẽ lâu không gặp cố ý hay là muốn tiếp tục đứng ở địa cầu công công bà bà, liền cũng đi theo Hạ Vân Kiệt cùng nhau trở về địa cầu.

Cùng hồi địa cầu còn có Thủy Dịch Thiên.

Bởi vì địa cầu hoàn cảnh biến tốt lắm, hơn nữa Hạ Vân Kiệt lại phân phát tu luyện công pháp cùng tu luyện tài nguyên đi xuống, tuy rằng trôi qua mấy chục năm, trên địa cầu thân nhân bằng hữu đều còn là cuộc sống rất khá.

Vội vàng gặp qua một ít thân nhân bằng hữu, Hạ Vân Kiệt liền cùng Thủy Dịch Thiên cùng đi năm đó hắn cuộc sống quá kia tòa núi lửa.

Ở núi lửa ở chỗ sâu trong, tiếp cận địa tâm vị trí, Hạ Vân

Kiệt quả nhiên tìm được rồi một tấm Nữ Oa cung tàn đồ.

Thủy Dịch Thiên vuốt ve kia trương Nữ Oa cung tàn đồ, nhớ tới phụ thân vì hắn, không có lựa chọn một mình chạy trốn, mà là phản hồi đế cung, cũng đưa hắn cùng này tấm Nữ Oa cung tàn đồ cùng nhau đưa cách tổ giới, không khỏi lã chã rơi lệ.

Hồi lâu Thủy Dịch Thiên tài đem kia tấm Nữ Oa cung tàn đồ giao cho Hạ Vân Kiệt.

“Dịch Thiên, này Nữ Oa cung tàn đồ cất giấu Nữ Oa cung đại bí mật, đó là vô số người lâm vào tâm động điên cuồng bí mật, nhưng vi sư lại thầm nghĩ thông qua này trương đồ tìm được ngươi kia hai vị sư nương. Cũng không biết các nàng hay không còn bình yên vô sự, nếu còn bình yên vô sự, ở trong Nữ Oa cung lại quá như thế nào? Mỗi khi nhớ tới, vi sư liền tâm như đao cắt, thống hận chính mình vô dụng, ngay cả chính mình nữ nhân đều không thể thủ hộ trụ.” Hạ Vân Kiệt tiếp nhận Nữ Oa cung tàn đồ, nhẹ nhàng vuốt ve, vô cùng sầu não nói.

Chương 1581 : Sóng to gió lớn

“Đệ tử thề nhất định sẽ giúp sư tôn tìm được Nữ Oa cung này khác tàn đồ.” Thủy Dịch Thiên quỳ xuống đất, thần sắc nghiêm túc nói.

“Vi sư biết ngươi tâm địa thuần phác, rất hiếu tâm. Cho nên hôm nay vi sư có một số việc muốn giao phó cho ngươi.” Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ Thủy Dịch Thiên bả vai, nói.

“Sư tôn thỉnh giảng.” Thủy Dịch Thiên nghiêm nghị nói.

“Nữ Oa cung này khác tàn đồ, theo vi sư biết, còn có 5 trương, trong đó 3 trương vi sư có thể xác nhận ở tiên giới, mặt khác hai tấm cũng tám chín phần mười ở tiên giới.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Sư tôn yên tâm, đệ tử mấy ngày này liền phi thăng tiên giới, thay sư tôn ngài đi tiên giới tìm kiếm kia ngũ trương tàn đồ.” Thủy Dịch Thiên vội vàng nói.

“Ngươi có này phân hiếu tâm là có thể, tiên giới hay là muốn vi sư đi. Không chỉ có là vì này vốn chính là vi sư trách nhiệm, cũng bởi vì lấy ngươi hiện tại tu vi đi tiên giới cũng không khả năng có cái gì làm, nói không chừng ngược lại có nguy hiểm. Hơn nữa tiên giới đối với chúng ta hạ giới vẫn là cái truyền thuyết, một cái không biết tồn tại, vi sư thân là Vu Hàm môn chưởng giáo, cũng có thể trước tiên đi xem xem đường, nếu có thể ở các ngươi phi thăng tiên giới tiền, đánh hạ chút căn cơ đó là tốt nhất, nếu không thể coi như là hết chưởng giáo chi trách. Vi sư môn nhân trong hàng đệ tử, số của ngươi thiên phú tối cao, tu vi cũng tối cao, vi sư này vừa đi, tuy rằng chưởng giáo vị muốn truyền cho ngươi đại sư huynh, nhưng thủ hộ Vu Hàm môn gánh nặng rất lớn một bộ phận chỉ sợ lại muốn dừng ở của ngươi trên đầu vai.” Hạ Vân Kiệt khoát tay, lời nói thấm thía nói.

“Sư tôn thân phận loại nào tôn quý, lại khởi có thể thân thiệp hiểm, đệ tử tuy rằng tu vi thấp chút, nhưng chỉ cấp cho đệ tử một ít thời gian, đệ tử tất nhiên có thể……” Thủy Dịch Thiên nghe nói Hạ Vân Kiệt muốn đích thân tiến đến tiên giới, không khỏi nóng nảy.

“Tại hạ giới ngươi có tái nhiều thời giờ, cũng là không có khả năng đạt tới vi sư hiện tại thực lực. Hơn nữa vi sư cũng có chút ngươi sở không biết bảo mệnh tuyệt chiêu, ở tiên giới chỉ cần khiêm tốn làm việc, tận lực tránh cho cùng người tranh đấu, tự bảo vệ mình là tuyệt đối không thành vấn đề, ngươi không cần lo lắng.” Hạ Vân Kiệt không đợi Thủy Dịch Thiên nói xong, liền đánh gãy hắn.

“Vi sư này vừa đi, tối lo lắng đó là của ngươi các sư nương còn có của ngươi sư đệ Hạ Trọng Hồi, còn có địa cầu một ít thân nhân, ngươi cùng vi sư cùng ra địa cầu, ngươi làm tận lực thủ hộ bọn họ, không thể có nửa điểm sai lầm.”

“Đệ tử cho dù tan xương nát thịt cũng tuyệt đối không dám có phụ sư tôn nhờ vả.” Thủy Dịch Thiên biết Hạ Vân Kiệt tuy rằng làm người thân cùng, không hề cái giá, nhưng một khi quyết định sự tình, cũng là ai cũng không thể khuyên hồi, nghe vậy đành phải quỳ xuống đất lĩnh mệnh.

“Có ngươi những lời này, vi sư an tâm.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó đứng dậy nói:“Chúng ta cũng tốt đi rồi, phỏng chừng ngươi sư công bọn họ đã đem cơm đều chuẩn bị tốt, sẽ chờ chúng ta đâu. Vi sư hôm nay với ngươi nói sự tình, ngươi tạm thời trước không cần cùng sư nương các nàng nhắc tới, miễn cho các nàng thương tâm, chờ nên nói thời điểm, tái từ vi sư mà nói đi.”

“Đệ tử hiểu được.” Thủy Dịch Thiên vụng trộm lau đem khóe mắt nước mắt.

Hạ Vân Kiệt cùng hắn là chủ nhân, là ân nhân, là sư phụ cũng là cùng loại phụ thân giống nhau trưởng bối, tuy rằng hắn mấy tuổi so với Hạ Vân Kiệt dài rất nhiều.

Về nhà, cha mẹ quả nhiên đã chuẩn bị phong phú bữa tối đang chờ hắn cùng Thủy Dịch Thiên.

Thủy Dịch Thiên đại cừu đã báo, Vu Hàm môn thực lực nay lại cường đại đến là đủ kinh sợ tứ phương trình độ, Hạ Vân Kiệt cũng là không có gì hay quan tâm, hơn nữa hắn đã có cử hà phi thăng tính toán, cho nên lần này hồi địa cầu, Hạ Vân Kiệt cũng sẽ không vội vã rời đi địa cầu.

Bồi bồi cha mẹ, cũng bồi bồi Tần Lam đám người cùng các nàng người nhà.

Địa cầu đối với bọn họ mà nói nay tự nhiên quá nhỏ, bất quá nơi này dù sao cũng là bọn họ cố hương, cũng là là ngoạn vui đến quên cả trời đất, chút sẽ không cảm thấy buồn tẻ. Thậm chí bọn họ còn đi chuyến Địa Trung Hải, nằm ở xa hoa du thuyền thượng, phơi nắng thái dương, tùy ý nó ở trong biển phiêu đãng.

Ngày cứ như vậy một ngày ngày đi qua, vô cùng ấm áp mà nhàn nhã, tràn ngập cười vui thanh. Nhưng ở ấm áp nhàn nhã sau, đêm sâu người lặng thời điểm, trong bóng đêm, Hạ Vân Kiệt nhìn bên người nằm như ngọc mỹ nhân, sâu trong nội tâm đã có thật sâu tự trách cùng không tha.

Bởi vì hắn sắp sửa một mình rời đi hạ giới, đem các nàng ở lại hạ giới.

Làm Hạ Vân Kiệt cùng người nhà ở địa cầu quá nhàn nhã cùng ấm áp ngày khi, ba ngàn giới lại nổi lên sóng to gió lớn.

Diễm Long đế cung Diễm Long đại đế cùng với đi theo hắn cùng nhau đi ngũ hành quả đại hội tứ long tướng đám người đột nhiên biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Cùng biến mất còn có mười sáu giáo phái chưởng giáo cùng hắn đi theo môn nhân đệ tử.

Không có người biết những người này đi nơi nào! Giống như bọn họ cứ như vậy đột nhiên hư không tiêu thất.

Sau lại, một ít người có tâm bắt đầu phân tích những người này, lại phát hiện những người này thế nhưng đều là năm đó người từng tham dự vây công Xích Viêm Thiên Long đế cung. Tái xâm nhập đem ngũ hành quả đại hội thượng chuyện đã xảy ra liên hệ cùng một chỗ.

Sau lại lại có người truyền ra tin tức, nói ngũ hành quả đại hội sau, từng nhìn đến Diễm Long đại đế cùng kia người mười sáu giáo phái tựa hồ tất cả đều đi Bắc Minh đại hải, mà Vu Hàm môn chưởng giáo cùng người của hắn muốn tưởng trở lại Vu Hàm môn, phải phải được quá Bắc Minh đại hải.

Này hết thảy hết thảy manh mối xuyến cùng một chỗ, mọi người dần dần ra một cái làm cho bọn họ lỗ chân lông vẻ sợ hãi, tâm thần run run kết luận.

Diễm Long đế cung còn có kia mười sáu giáo phái người chuẩn bị ở Bắc Minh đại hải phục kích Vu Hàm môn chưởng giáo cùng người của hắn, tựa như năm đó bọn họ phục kích vây sát Xích Viêm Thiên Long đế giống nhau.

Kết quả, Vu Hàm môn chưởng giáo cùng người của hắn bình yên về tới tây hoang giới, mà Diễm Long đại đế bọn họ lại tất cả đều hư không tiêu thất !

“Chẳng lẽ nói, Diễm Long đại đế bọn họ tất cả đều bị Vu Hàm môn cấp diệt sát?” Liên hoa giáo, chưởng giáo

ngai vàng, vị kia hướng đến vô cùng cuồng vọng tự đại Kỳ Yểm chưởng giáo thanh âm có chút run run hỏi người phía dưới, sắc mặt tái nhợt.

Nếu này suy luận là thật, kia Vu Hàm môn chưởng giáo, còn có Vu Hàm môn thực lực nên có bao nhiêu khủng bố, cho dù Kỳ Yểm như vậy đại nhân vật cũng không dám tưởng tượng! Nếu Vu Hàm môn chưởng giáo bởi vì hắn ở ngũ hành quả đại hội bất kính khiêu khích hành vi, sau tìm hắn liên hoa giáo tính sổ, kia……

Kỳ Yểm ngẫm lại đều có loại như trụy hầm băng cảm giác.

Không có biện pháp a, Diễm Long đại đế cộng thêm mười sáu giáo phái, tất cả đều hư không tiêu thất, này thật sự rất khủng bố !

“Hiện tại không thể xác nhận, nhưng hết thảy dấu vết cho thấy, Diễm Long đại đế bọn họ biến mất hẳn là cùng Vu Hàm môn có nhất định quan hệ.” Có trưởng lão bước ra khỏi hàng hồi đáp.

Bọn họ còn là không thể tin Vu Hàm môn có bực này thực lực, nhưng muốn nói Vu Hàm môn cùng chuyện này không có gì quan hệ, cũng là đánh chết bọn họ cũng không tin tưởng.

“Mặc kệ Diễm Long đại đế đám người biến mất cùng Vu Hàm môn có cái gì quan hệ, ta nghĩ về sau tuyệt đối muốn cảnh cáo môn hạ đệ tử không thể trêu chọc Vu Hàm môn nhân, hơn nữa tốt nhất chưởng giáo còn là phái người đưa phân hậu lễ hướng Vu Hàm môn tỏ vẻ xin lỗi.” Lại có trưởng lão bước ra khỏi hàng đề nghị nói.

“Này, này……” Kỳ Yểm ngồi ở ngai vàng thượng, sắc mặt một trận xanh một trận hồng, hận không thể trừu chính mình một bạt tai, không có việc gì tình ra kia nổi

bật làm gì, nay lại tốt, còn phải phái người đưa hậu lễ xin lỗi, này thể diện cũng không biết muốn mất đi nơi nào, cần phải là không đưa, Kỳ Yểm trong lòng thật là có chút sợ hãi.

Kia nhưng là Diễm Long đại đế, mười sáu môn phái chưởng giáo a! Nói biến mất liền biến mất a!

Chương 1582 : Năm trăm năm ước định

“Chẳng lẽ nói, Diễm Long đại đế bọn họ tất cả đều bị Vu Hàm môn cấp diệt giết?” Một đạo đồng dạng mang theo nghi vấn thanh âm ở Ngọc Thanh giáo đại điện trung vang lên.

“Này tuyệt đối không có khả năng, kia Vu Hàm môn như thế nào khả năng có bực này thực lực đâu? Bọn họ nếu thực sự bực này thực lực, đều có thể trực tiếp nhất thống toàn bộ ba ngàn giới. Lại sao lại ở ngũ hành quả đại hội thượng chịu kia liên hoa giáo khiêu khích trở ra?” Thanh Minh trưởng lão phủ định nói.

“Nhưng tổng tổng dấu vết cho thấy, chuyện này hẳn là cùng Vu Hàm môn có quan hệ.” Một vị tử bào trưởng lão bước ra khỏi hàng, thần sắc ngưng trọng nói.

“Mặc kệ chuyện này cùng Vu Hàm môn có hay không quan hệ, lấy ta ý kiến, về sau đều tận lực không cần trêu chọc Vu Hàm môn.” Lại có một vị tử bào trưởng lão bước ra khỏi hàng, vẻ mặt nghiêm túc nói.

……

Đồng dạng một màn, ở rất nhiều môn phái trình diễn, ai cũng không tin tưởng chuyện này là Vu Hàm môn làm, khả mọi người lại đều tin tưởng chuyện này cùng Vu Hàm môn có liên quan liên, thế cho nên Vu Hàm môn lập tức trở nên thần bí đáng sợ đứng lên, tất cả mọi người đối Vu Hàm môn kiêng kị vạn phần, không muốn dễ dàng trêu chọc.

Mà Diễm Long đế cung, cùng này tiêu thất chưởng giáo mười sáu môn phái, lại lâm vào khắc khẩu cùng khủng hoảng.

Khắc khẩu hay không muốn lên Vu Hàm môn để hỏi rõ ràng, mà khủng hoảng là nếu chuyện này thực cùng Vu Hàm môn có liên quan, kia bọn họ đi chất vấn, kia chẳng phải là tự tìm đường chết.

Khắc khẩu cùng khủng hoảng, rất nhanh này đó môn phái thế lực lại lâm vào quyền lực tranh đoạt, bởi vì chưởng giáo tiêu thất, luôn phải một lần nữa tuyển ra một người cầm quyền đến, ai có thể đến cầm quyền đâu? Này liền thành nội đấu bắt đầu.

……

Này hết thảy, đang ở địa cầu Hạ Vân Kiệt cũng không biết, cho dù hắn biết, hắn cũng sẽ không để ý.

Vu Hàm môn có bất tử thần sơn cuồn cuộn không ngừng tài nguyên duy trì, có Vu Hàm đại vu vị này đồ cổ tồn tại, còn có hắn vị này đương đại Vu vương tồn tại, nhất định là muốn một lần nữa quật khởi, sừng sững ba ngàn giới, ai cũng không thể chống lại.

Cái gì Diễm Long đế cung, cái gì cửu cung giáo…… Đối với Hạ Vân Kiệt mà nói căn bản cái gì đều không tính là, hắn hiện tại ánh mắt đã đầu hướng về phía tiên giới, nơi nào mới là hắn tương lai chân chính chiến đấu địa phương.

……

Lại qua mười năm, Hạ Vân Kiệt cấp Vu Hàm môn luyện chế cũng đủ đan dược, để lại cũng đủ tài nguyên, cũng hết thảy thời gian, bồi ở người nhà bên người, cuối cùng hắn còn là quyết định muốn nhích người.

Tuy rằng hắn trong lòng phi thường không tha, nhưng hắn lại phải đi, hắn trách nhiệm, hắn lương tâm ở thúc

giục hắn phải đi rồi. Bởi vì nhiều một ngày, rất khả năng Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh liền nhiều một ngày nguy hiểm.

Tuy rằng hắn rời đi, đối Tần Lam đám người mà nói tựa hồ không công bình cùng tàn nhẫn, nhưng hắn nếu không ly khai, đối Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh các nàng mà nói đồng dạng là không công bình cùng tàn nhẫn.

“Vân Kiệt!” Giữa đêm khuya, Tần Lam đám người không biết bao nhiêu lần ôm chặt Hạ Vân Kiệt, tựa hồ tưởng đem chính mình dung nhập đến thân thể hắn rời đi, trong mắt bao hàm nước mắt.

Các nàng sẽ không nói khuyên can Hạ Vân Kiệt, các nàng đều là thông minh nữ nhân, các nàng biết, yêu một người không phải muốn đem một người gắt gao trói ở chính mình bên người.

Huống hồ, các nàng cùng Hạ Vân Kiệt ở chung cuộc sống thời gian đã xa xa vượt qua người thường, các nàng hẳn là học được thấy đủ, học được cảm ơn, mà Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh các nàng lại còn sinh tử chưa biết.

Cho nên Hạ Vân Kiệt muốn ly khai, các nàng không có biện pháp khuyên can, nhưng các nàng luyến tiếc, các nàng hội lo lắng, các nàng hội tưởng niệm.

“Các ngươi yên tâm, ta nhất định hội hảo hảo, có một ngày ta nhất định sẽ đạp thất sắc áng mây tới đón các ngươi !” Hạ Vân Kiệt ôm chặt các nàng, hướng các nàng cam đoan.

“Ngươi cho là ngươi là chí tôn bảo sao? Ta không cần của ngươi thất sắc áng mây, ta chỉ muốn ngươi bình an trở về!” Nữ nhân khóc nói.

“Sẽ, nhất định sẽ. Các ngươi yên tâm, kỳ thật thực lực của ta cho dù nhìn ra tiên giới cũng tuyệt đối được cho nhất lưu cường giả, bình thường tiên nhân không làm gì được ta.” Hạ Vân Kiệt trấn an nói.

“Thiết, ngươi lại không đi qua tiên giới, ngươi như thế nào biết ngươi cho dù đến tiên giới cũng coi như được với nhất lưu cường giả?” Tần Lam đám người lại nghĩ đến Hạ Vân Kiệt chính là tưởng khoan các nàng tâm, nước mắt rơi vào càng vui.

“Kỳ thật có một việc ta vẫn gạt các ngươi, không có nói cho các ngươi. Kỳ thật từng ta nhận thức một cái tiên giới rất lợi hại tiên nữ, hơn nữa……” Hạ Vân Kiệt ấp úng nói.

Chuyện này hắn vẫn giấu ở trong lòng chưa từng cùng Tần Lam đám người nhắc tới, nhưng nay vì khoan các nàng tâm, nhưng cũng chỉ có thể lấy ra nữa nói.

“Hơn nữa, hơn nữa thế nào ?” Nữ nhân vĩnh viễn có nam nhân nói không thể tưởng tượng một viên bát quái tâm, Tần Lam đám người nghe vậy lập tức lau sạch sẽ trên mặt nước mắt, tò mò hỏi.

Hạ Vân Kiệt nhìn Tần Lam đám người, đành phải đau khổ cười, đem cùng Cửu U Tố Âm nữ đế quen biết cũng âm dương ái ân sự tình cùng các nàng nói một lần.

Làm Hạ Vân Kiệt nói đến hắn không chịu tùy Cửu U Tố Âm nữ đế rời đi khi, Tần Lam đám người nhịn không được động tình ôm lấy Hạ Vân Kiệt, kêu gọi tên của hắn.

“Cho nên, thực lực của ta không thể dùng bình thường tiên nhân đến cân nhắc, hơn nữa ta còn có lớn hơn nữa bí mật trong người, nhưng này lại tạm thời không thể nói cho các ngươi. Cho nên các ngươi không cần lo lắng

cho ta.” Hạ Vân Kiệt nói.

Có liên quan Vu vương còn có bất tử thần sơn bí mật so với Cửu U Tố Âm nữ đế bí mật còn muốn trọng đại, Hạ Vân Kiệt cũng là không dám hướng Tần Lam đám người lộ ra. Bởi vì có đôi khi bí mật cũng là một cái trầm trọng gánh nặng, không biết so với biết tốt.

“Ngươi nói không lo lắng chúng ta có thể không lo lắng sao? Bất quá Cửu U Tố Âm nữ đế nếu như vậy lợi hại, ngươi thật muốn gặp được nguy hiểm, phải đi tìm nàng, chúng ta là sẽ không trách ngươi, chẳng sợ nàng muốn ngươi không cần chúng ta, ngươi cũng nhất định phải đáp ứng.” Tần Lam đám người chảy lệ nói.

“Các ngươi nói gì sai đâu! Về sau không chuẩn nói nói như vậy.” Hạ Vân Kiệt sắc mặt lập tức liền trầm xuống dưới.

“Hảo, hảo, chúng ta không nói, không nói. Nhưng chúng ta sẽ chỉ ở hạ giới chờ các ngươi năm trăm năm, nếu năm trăm năm ngươi còn không có gì tin tức, chúng ta liền phi thăng đến tiên giới tìm ngươi đi.” Gặp Hạ Vân Kiệt tức giận, Tần Lam đám người nước mắt ngược lại rơi vào càng vui, đỏ hồng mắt nhìn hắn, vẻ mặt kiên định nói.

“Năm trăm năm?” Hạ Vân Kiệt tâm thần run lên, năm trăm năm đối với người thường mà nói phi thường phi thường dài lâu, nhưng đối với tiên nhân mà nói lại căn bản không coi là cái gì, muốn tưởng ở trong năm trăm năm thời gian tại tiên giới xông ra một điểm trò đến, thật sự rất khó, nhưng Hạ Vân Kiệt lại không có biện pháp mở miệng cự tuyệt, hắn biết này đó nữ nhân đều là người tâm chí kiên định, nếu các nàng nói như vậy, vậy thuyết minh năm trăm năm là các nàng có thể nhận cực hạn. Mà các nàng nếu nói như vậy, các nàng cũng nhất định sẽ làm được.

“Hảo, năm trăm năm, nếu ta không có gì tin tức xuống dưới, các ngươi liền phi thăng đi lên tìm ta.” Hạ Vân Kiệt khẽ cắn môi, gật đầu nói, trong mắt thấu xạ ra kiên định cùng nồng đậm ý chí chiến đấu.

Năm trăm năm, hắn không chỉ có muốn tận lực tìm kiếm Nữ Oa cung tàn đồ, cũng phải ở tiên giới lập xuống một phân căn cơ, tuyệt không cho phép chính mình nữ nhân phi thăng đến tiên giới sau, chịu người ức hiếp.

Chương 1583 : Công đạo

Một ngày này, vu điện cường giả tập hợp, không khí ngưng trọng lộ ra một tia không thể diễn tả bằng ngôn từ bi thương không tha.

Vu Hàm môn cao tầng đều đã biết bọn họ chưởng giáo chuẩn bị phi thăng tiên giới.

“Tiên giới đối với chúng ta đều là một cái không biết thế giới, ai cũng không biết nơi nào là thế nào, cũng không có người biết chúng ta sẽ gặp đến cái dạng gì người cùng sự tình. Bản tôn lúc này đây rời đi, trừ bỏ có tư nhân sự tình ở ngoài, cũng là thay chúng ta Vu Hàm môn dò đường. Nếu bản tôn có thể ở thượng giới lập xuống một phân cơ nghiệp, tự nhiên hội nghĩ biện pháp ở tiên giới tiếp ứng các ngươi. Nếu điều kiện không cho phép, các ngươi phi thăng tiên giới không có bản tôn phái người tiếp ứng các ngươi, cũng không có bản tôn tin tức, các ngươi cũng không tất kinh hoảng, hết thảy ấn chúng ta phía trước thương lượng tốt, lấy Lăng Tiêu giáo hoặc là Dao Trì phái môn nhân đệ tử tự cho mình là, tìm kiếm cơ hội ở tiên giới dừng chân. Nhưng có một chút, ngươi tuyệt không có thể quên, các ngươi là Vu Hàm môn đệ tử, tương lai mọi người gặp nhau nhất định phải cho nhau trợ giúp, đoàn kết nhất trí. Nếu làm cho bản tôn biết, các ngươi bay đến tiên giới liền đã quên căn bản, bỏ đồng môn đệ tử không để ý, bản tôn tất thân thủ tính mạng của hắn!” Hạ Vân Kiệt một câu câu công đạo nói, nói xong lời cuối cùng, lại thần sắc nghiêm túc.

“Chúng ta định không quên chưởng giáo chi mệnh!” Bành Thiên Võ đám người tất cả đều quỳ xuống lĩnh mệnh, người người thần sắc kiên định nghiêm túc.

Bọn họ những người này tất cả đều là Hạ Vân Kiệt một tay tài bồi đi ra, nếu không có Hạ Vân Kiệt vốn không có

bọn họ hôm nay, Hạ Vân Kiệt đối bọn họ ân trọng như núi, bọn họ tất nhiên là không dám vi phạm Hạ Vân Kiệt mệnh lệnh.

“Mọi người đã đều đã lĩnh mệnh, bản tôn sẽ không nói thêm nữa. Ở bản tôn rời đi trước, Dịch Thiên ngươi lĩnh người đem Diễm Long đế cung cấp diệt đi, từ đó sau, Vu Hàm môn sẽ không nếu tham dự ba ngàn giới tranh bá, chỉ đi tu luyện cùng kinh thương chi đạo. Nghĩ đến có Diễm Long đế cung hủy diệt, không có người sẽ còn dám cùng ta Vu Hàm môn đối nghịch.” Hạ Vân Kiệt thấy mọi người đều vẻ mặt kiên định nghiêm túc lĩnh mệnh, trong lòng thật là vui mừng, ánh mắt đảo qua mọi người cuối cùng dừng ở Thủy Dịch Thiên trên người, thản nhiên nói.

Lần đó Bắc Minh đại hải, Diễm Long đại đế tuy rằng đã bị sát diệt, nhưng Diễm Long đế cung thế lực loại nào khổng lồ, cường giả như mây, nay như trước sừng sững ở tổ giới. Tuy rằng đã không còn nữa Diễm Long đại đế trên đời khi cường thịnh, nhưng như trước là ba ngàn giới nhất đẳng nhất thế lực.

Lần trước Bắc Minh đại hải chi chiến sau, Hạ Vân Kiệt vốn không có tái tiến thêm một bước áp dụng hành động. Nhưng Diễm Long đế cung chung quy là trong lòng một cái mối họa, nay Hạ Vân Kiệt phải rời khỏi, cuối cùng còn là hạ quyết định quyết tâm diệt trừ nó. Thứ nhất là vì trừ bỏ này tai họa ngầm, thay Thủy Dịch Thiên báo thù, thứ hai cũng là vì làm cho Thủy Dịch Thiên, Bành Thiên Võ đám người chân chính triển lộ thực lực của bọn họ, lập uy ba ngàn giới, khiến cho chẳng sợ hắn phi thăng sau, cũng không có người dám mạo phạm Vu Hàm môn.

Mười năm tỉ mỉ bồi dưỡng, thậm chí không tiếc dùng bất tử thần sơn luyện chế đi ra tốt nhất tiên đan tài bồi, thiên phú dị bẩm Thủy Dịch Thiên nay thực lực đã thẳng truy

năm đó Diễm Long đại đế, mà Bành Thiên Võ cùng Ngao Thiên tuy rằng hơi tốn Thủy Dịch Thiên một bậc, nhưng là đã có thể so với bình thường tiên anh kì thiên tiên.

Có bọn họ bên ngoài tọa trấn Vu Hàm môn, lại có Dao Trì Thánh Nữ đang âm thầm tọa trấn, nhưng thật ra không sợ có người có thể công diệt Vu Hàm môn.

Hiện tại Hạ Vân Kiệt muốn Thủy Dịch Thiên bọn họ triển lộ một chút bọn họ chân chính thực lực, miễn cho ngoại nhân khinh thường bọn họ.

“Đệ tử lĩnh mệnh!” Mọi người lĩnh mệnh.

……

Mười ngày sau, một cái kinh thiên tin tức chấn động toàn bộ ba ngàn giới.

Vu Hàm môn chúng đệ tử, binh đoàn ở đại trưởng lão Bành Thiên Võ, chưởng giáo đệ tử Nhạc Hoành Đao, Thủy Dịch Thiên, Ngao Thiên đám người suất lĩnh hạ, công phá Diễm Long đế cung.

Diễm Long đế cung diệt!

Một trận chiến này, Vu Hàm môn đại trưởng lão Bành Thiên Võ, chưởng giáo đệ tử Nhạc Hoành Đao, Thủy Dịch Thiên, Ngao Thiên triển lộ ra so với mười năm trước ở ngũ hành quả đại hội còn mạnh hơn rất nhiều khủng bố thực lực.

Vu Hàm môn chưởng giáo Hạ Vân Kiệt không có hiện thân.

Mà Vu Hàm môn chưởng giáo Hạ Vân Kiệt không có hiện thân tin tức này, so với Bành Thiên Võ, Thủy Dịch

Thiên đám người biểu hiện ra so với ngũ hành quả đại hội còn mạnh hơn rất nhiều khủng bố thực lực tin tức còn muốn làm cho người ta kinh hãi đảm khiêu.

Phải biết rằng kia nhưng là Diễm Long đế cung a, Vu Hàm môn ngay cả chưởng giáo cũng chưa hiện thân liền bắt nó cấp trực tiếp diệt, đây là loại nào tự tin cùng loại nào thực lực khủng bố!

Thậm chí mọi người bắt đầu dần dần tin tưởng, mười năm trước, Diễm Long đại đế đám người biến mất chính là bị Hạ Vân Kiệt diệt sát.

Bởi vì hiện tại hắn đệ tử thực lực đều đã bắt đầu thẳng bức năm đó Diễm Long đại đế, kia hắn tự thân thực lực đâu?

Nếu mười năm trước, mọi người còn chính là đoán Vu Hàm môn chưởng giáo cùng với Vu Hàm môn có được thực lực khủng bố, có được dự thính mười ghế lớn tư cách, như vậy hiện tại rốt cuộc không có người đoán cùng hoài nghi Vu Hàm môn chưởng giáo cùng Vu Hàm môn khủng bố thực lực cùng dự thính mười ghế lớn tư cách.

Bởi vì liền ngay cả danh chấn ba ngàn giới, như quái vật lớn Diễm Long đế cung cũng bị Vu Hàm môn nhổ tận gốc.

Khắp nơi thế lực ào ào đi lên vu sơn bái phỏng Vu Hàm môn, thậm chí ngay cả Ngọc Thanh giáo chưởng giáo Ngọc Hư chưởng giáo đều tự mình đi lên vu sơn bái phỏng Vu Hàm môn, tưởng tìm tòi Vu Hàm môn chưởng giáo khẩu phong.

Nhìn xem Vu Hàm môn có hay không tranh bá ba ngàn giới dã tâm, nếu có, chỉ sợ Ngọc Thanh giáo chúng giáo đứng đầu vị trí sẽ muốn nhường hiền.

Bất quá theo sát sau theo Vu Hàm môn truyền ra một đạo tin tức, Vu Hàm môn tôn chỉ là người không phạm ta ta không phạm người, Diễm Long đế cung hủy diệt là vì một ngàn nhiều năm trước hắn diệt sát Xích Viêm Thiên Long đế cung tạo thành hậu quả. Này khác năm đó tham dự công kích Xích Viêm Thiên Long đế cung thế lực, nếu nguyện đến nhà dâng lên cũng đủ xin lỗi thành ý, từ đó không cùng truy cứu.

Này tin tức làm cho rất nhiều người thở dài nhẹ nhõm một hơi, hơn nữa năm đó tham dự vây công Xích Viêm Thiên Long đế cung, hoảng sợ không chịu nổi một ngày ****** môn phái đều thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, ào ào đến nhà xin lỗi, dâng lên đại lượng bồi thường vật tư.

“Bản tôn rời khỏi sau, Nhạc Hoành Đao tiếp chưởng giáo vị, các ngươi làm cộng đồng trợ giúp, kéo dài ta Vu Hàm môn truyền thừa.” Hạ Vân Kiệt đem một kiện phỏng chế bất tử giới, đại biểu cho hạ giới Vu Hàm môn chưởng giáo vị chưởng môn tín vật tự mình mang ở tại Nhạc Hoành Đao ngón út.

Trong tay hắn bất tử giới cất giấu thiên đại bí mật, là không thể truyền cho Nhạc Hoành Đao.

“Tuân chưởng giáo chi mệnh!” Tất cả mọi người phủ phục ở đất rơi lệ.

Nhạc Hoành Đao lại bát nằm ở Hạ Vân Kiệt, to như vậy thiết boong boong hán tử khóc rầm rầm.

Từng trước đây, hắn Nhạc Hoành Đao bất quá chính là tối mạt lưu thương mang giới tứ đại bá chủ chi nhất, một cái bất quá chính là thông huyền sơ kì cảnh giới tu sĩ, thậm chí còn ý đồ sát diệt Hạ Vân Kiệt, nhưng còn bây giờ thì sao? Hắn lại thành ba ngàn giới siêu nhất lưu đại giáo Vu Hàm môn chưởng giáo.

Này phân đại ân, hắn Nhạc Hoành Đao lại như thế nào báo đáp được?

“Hảo hảo quản lý Vu Hàm môn, còn có giúp vi sư chăm sóc làm tốt sư người nhà!” Hạ Vân Kiệt nâng dậy Nhạc Hoành Đao, chồng chất vỗ hạ bờ vai của hắn nói.

Hạ Vân Kiệt chúng đệ tử trung, luận thực lực luận thiên phú Thủy Dịch Thiên cường đại nhất, nhưng hắn lại thân phụ trọng chấn chúc long nhất mạch cùng hắc thủy huyền xà nhất mạch huy hoàng gánh nặng, tương lai cho dù đi tiên giới, hắn khẳng định cũng sẽ bị này hai tộc trọng điểm tài bồi, cũng là không thích hợp làm vu tộc danh nghĩa Vu Hàm môn chưởng giáo, hơn nữa hắn không phải chưởng giáo đại đệ tử.

Nhạc Hoành Đao tuy rằng thực lực không bằng Thủy Dịch Thiên, nhưng hắn là Hạ Vân Kiệt thủ tịch đại đệ tử, làm việc trầm ổn, ý chí kiên định, cũng là nhân tộc sinh ra, đương nhiên thực lực tương đối cho người khác còn là phi thường cường đại, so với Thủy Dịch Thiên càng thích hợp tọa Vu Hàm môn chưởng giáo vị.

Chương 1584 : Mới tới tiên giới

“Cung đưa chưởng giáo!” Vu sơn đỉnh, Hạ Vân Kiệt chậm rãi lên không, một tia tiên gia hơi thở theo thân thể hắn phát ra, không hề che lấp, phía dưới, sở hữu Vu Hàm môn đệ tử quỳ xuống đất bái đưa.

“A kiệt!”

“Kiệt ca!”

“Kiệt!”

“Ba ba!”

“……”

Tần Lam đám người nhìn Hạ Vân Kiệt dần dần đi xa, khóc cùng lệ nhân dường như.

Hạ Vân Kiệt đỉnh đầu thiên không nổi lên dao động, hiện ra một đạo cái khe, cái khe lộ ra chói mắt quang mang, rất lớn thiên uy, tái sau đó Hạ Vân Kiệt thân ảnh biến mất ở tại cái khe.

Một ngày này, tái vào Vu Hàm môn lịch sử.

Vu Hàm môn từ trước tới nay kế Vu Hàm sau trung hưng chưởng giáo Hạ Vân Kiệt, cử hà phi thăng mà đi.

……

Hạ Vân Kiệt nhìn phía sau cái khe dần dần khép kín, trong mắt có lóng lánh nước mắt chớp động, cuối cùng lại còn là đột nhiên quay đầu, hướng phía trước phương nhìn lại.

Đây là một cái trắng xoá, cảm thụ không đến một tia thiên địa linh khí thế giới, tại đây thế giới phía trên là dữ dằn cương phong, khôn cùng vẫn thạch Lôi Hỏa.

Hạ Vân Kiệt biết đây là tiên giới cùng hạ giới trong lúc đó "Quá độ vùng". Kia cương phong có thể tiêu hồn thực cốt, so với hạ giới cương phong mạnh hơn rất nhiều lần, kia vẫn thạch Lôi Hỏa cũng đồng dạng như thế. Nếu không phải đã vượt qua thiên kiếp, thành tựu thiên tiên vị tu sĩ, cho dù trên trời cho hắn mở cái khe, hắn cũng là không có biện pháp vượt qua này cương phong Lôi Hỏa, đến bờ đối diện tiên giới. Cho dù vượt qua thiên kiếp, thành tựu thiên tiên vị, nếu không cẩn thận cẩn thận, nhiều hơn phòng hoạn, không nghĩ qua là chỉ sợ cũng sắp bị này cương phong giảo thành bột mịn, thân hình câu diệt, hoặc bị kia tổn thất Lôi Hỏa cấp tạp hồn bay phách lạc.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt là cái ngoại lệ, hắn vốn là là Vu vương thân, lại cùng Cửu U Tố Âm nữ đế từng có ********, thân xác mạnh mẽ vô cùng, xa không phải thiên tiên có thể so sánh với. Kia cương phong có thể cắn nát được này khác thiên tiên, nhưng đối với Hạ Vân Kiệt, cho dù hắn không vận chuyển pháp lực, cũng mơ tưởng thương hắn mảy may.

Một đường xuyên qua cương phong, vẫn thạch Lôi Hỏa, liền lại đã một mảnh trắng xoá vùng.

Chính là này phiến trắng xoá vùng phía trên đã có một điều điều sáng mờ thông đạo lóe ra, ẩn ẩn trung có một tia tiên linh khí theo kia trong thông đạo dật ra, so với hạ giới không biết hùng hậu tinh thuần bao nhiêu lần.

Kia một điều điều sáng mờ thông đạo hẳn là chính là thông hướng tiên giới, chính là nhiều như vậy, thế nào một cái mới vừa rồi là chính xác, còn là nói đều là giống nhau.

Hạ Vân Kiệt đứng ở trắng xoá vùng rất đánh giá cân nhắc một phen, phát hiện cũng không khác nhau, cũng nhìn không ra gì manh mối, ngẫm lại dù sao tiên giới đối với hắn vốn là cái không biết thế giới, hắn ở mặt trên cũng không có gì người quen, cần gì phải quản nhiều như vậy đâu, chỉ cần này sáng mờ thông đạo là thông hướng tiên giới liền thành.

Vì thế Hạ Vân Kiệt liền tùy cơ mại vào một cái sáng mờ thông đạo.

Vừa bước vào sáng mờ thông đạo, Hạ Vân Kiệt liền cảm thấy một cỗ nồng hậu tươi mát tiên linh khí đập vào mặt mà đến, theo sát sau đó là cả người trầm xuống, phảng phất trọng sơn đặt ở đầu vai, lại giống trên đùi trói lại thiết chì, đồng thời trước mắt sáng ngời, người đã đi tới một cái khác hoàn toàn mới thế giới.

Đây là một cái trong không khí nhìn không tới một tia bụi bậm, vô cùng thấu triệt thế giới. Lại cứ Hạ Vân Kiệt mắt nhưng không cách nào giống tại hạ giới giống nhau xuyên qua không gian, nhìn xem vô cùng xa xôi. Cái loại cảm giác này tựa như người ở trong nước giống nhau, rõ ràng nước rất là thấu triệt thanh minh, không hề cách trở, nhưng bởi vì chất môi giới không giống với, nhìn xem xa không bằng trên mặt đất xa.

Nơi này thiên không trạm lam trạm lam, mặt trên cũng có một đóa đóa phảng phất sợi bông giống nhau mây trắng, phía chân trời biên cũng có khôn cùng vân hải, nhưng cách mặt đất lại phi thường xa xôi. Không chỉ có như thế, ban ngày ban mặt, ngày đó thượng còn có một viên khỏa tinh thần lóe ra.

“Di, ngươi này hạ giới đi lên tiên nhân có điểm ý tứ, lần đầu lên tiên giới thế nhưng không có ngã ngồi trên mặt đất.” Hạ Vân Kiệt còn không kịp cẩn thận đánh giá bốn

phía, một đạo mang theo một tia kinh ngạc, lại có chút lười biếng thanh âm ở hắn phía sau vang lên.

Hạ Vân Kiệt vội vàng quay đầu, phát hiện ở hắn đứng thẳng địa phương cách đó không xa, một gốc cây giống như đại hòe thụ thụ ấm dưới, bãi đặt một cái đằng y, đằng ghế nằm ngồi một đầu mang mũ cánh chuồn, mặc lục bào, tú hải mã, eo triền tố mang, chân mặc đồ trắng giày, phảng phất cổ trang diễn quan viên.

Bất quá nơi này là tiên giới, tự nhiên muốn đổi tên là tiên quan.

Này tiên quan mặt sau còn đứng hai cái mặc hắc bào, không có đội mũ nam tử. Này hai nam tử một cái tự cấp kia tiên quan quạt cây quạt, một cái tự cấp tiên quan châm trà đổ nước, rõ ràng là cái tiểu lại bộ dáng.

Tái vừa thấy bốn phía, là chuyên tường ngõa đỉnh, phảng phất cổ đại nơi ở, chính mình chỗ địa phương đúng là này cổ trạch sân.

Hạ Vân Kiệt động thấy như vậy một màn, không khỏi nao nao. Ở hắn trong tưởng tượng, tiên giới hẳn là như trong truyền thuyết sở miêu tả giống nhau, tiên âm từng trận, kim bích huy hoàng, thụy khí ngàn điều, sáng mờ vạn đạo, tiên hạc linh cầm phi vũ. Đương nhiên còn muốn có tòa tòa bảo điện, kim khuyết ngân loan, còn muốn có người người chấp kích huyền tiên, trì đao cầm kiếm, uy nghiêm vô cùng thiên binh thiên tướng……

Không nghĩ tới nhìn đến cũng là như vậy một màn thế tục hình ảnh, nếu không phải nơi này tiên linh khí vô cùng hùng hậu tinh thuần, bốn phía áp lực thật lớn, kia tiên viên chức thượng ẩn ẩn có tiên khí dật ra, chính mình dưới chân trạm là một mảnh hai mét rộng dài, lộ ra sáng mờ nhiều điểm, không biết cái gì Ngọc Thạch phô thành, cùng loại dàn tế mặt bàn, Hạ Vân Kiệt thật đúng

là nghĩ đến chính mình đi nhầm địa phương.

Không phải phi thăng tiên giới, mà là rơi xuống phàm trần.

“Gặp qua thượng tiên, tiểu tiên mới đến, không biết đây là nơi nào?” Hạ Vân Kiệt cũng cũng chỉ là nao nao, liền cũng liền khôi phục bình thường, hướng về phía kia ngồi ở đằng ghế, một bộ lười biếng tiên quan thật sâu cúi đầu ôm quyền, khiêm tốn nói.

Dù sao cũng là nhân sinh không quen địa phương, kia tiên quan tu vi tuy rằng chỉ có tiên đan kì thiên tiên cảnh giới, Hạ Vân Kiệt nhưng cũng không dám thác đại.

“Ngươi người này hỏi cũng thật là buồn cười, nơi này tự nhiên là tiên giới a.” Này hai tiên lại có thể hầu hạ tiên quan tả hữu, hiển nhiên là hắn thân tín, cùng hắn quan hệ rất tốt, gặp Hạ Vân Kiệt mở miệng hỏi, không đợi tiên quan mở miệng, đã tức giận hồi đáp.

“Tiểu tiên biết nơi này là tiên giới, khả tiểu tiên đối tiên giới là hoàn toàn không biết gì cả, còn thỉnh thượng tiên chỉ điểm một hai, cũng tốt làm cho tiểu tiên biết nên đi nơi nào?” Hạ Vân Kiệt lại cúi đầu ôm quyền nói.

Kia hai tiên lại tu vi càng thấp, chỉ có tiên khí kì thiên tiên cảnh giới, lấy Hạ Vân Kiệt nay thực lực, một đầu ngón tay có thể bóp chết, bất quá Hạ Vân Kiệt lại còn là tận lực cười theo mặt.

“Tưởng nhà của ta đại nhân chỉ điểm một hai cũng là có thể, bất quá thôi……” Kia tiên lại toát ra một tia ý vị thâm trường biểu tình.

Hạ Vân Kiệt nhưng là ở thế tục tối tầng dưới chót ngã đánh đi lăn quá, lại làm sao không biết kia tiên lại này biểu tình ý tứ, không khỏi lại là một trận sững sờ.

Ta dựa vào, không phải đâu, tiên giới tiên quan tiên lại cũng đến này một bộ?

Bất quá rất nhanh Hạ Vân Kiệt vừa chuyển niệm, lại cảm thấy tái bình thường bất quá. Chính cái gọi là có người địa phương còn có giang hồ, này có quan lại địa phương, lại như thế nào khả năng không có tham ô tác hối bực này bát nháo sự tình?

Chương 1585 : Đi con đường nào

“Tính Lưu Sơn, bản quan xem vị này tiên nhân khí độ bất phàm, sẽ không muốn tới này một bộ.” Hạ Vân Kiệt chính âm thầm suy nghĩ có phải hay không không cần cho bọn hắn chỗ tốt, đi cái phương tiện khi, không nghĩ tới kia tiên mua quan bán tước là có vài phần ánh mắt, cũng có lẽ chướng mắt hạ giới tiên nhân về điểm này cất chứa, thế nhưng lòng từ bi vẫy vẫy tay.

Tục ngữ nói muỗi tuy nhỏ cũng là thịt. Kia tiên quan có lẽ chướng mắt hạ giới tiên nhân về điểm này cất chứa, nhưng này hai vị quan lại lại còn là có điểm mắt thèm, huống hồ này nghênh tiên đài vài năm cũng khó nhìn thấy đến một tiên nhân đi lên, thật vất vả đến đây một cái, tự nhiên muốn vơ vét một điểm ưu việt. Bất quá nếu thượng quan xua tay, bọn họ cũng chỉ có thể ngượng ngùng mở miệng, không dám tái hướng Hạ Vân Kiệt tác hối.

“Đa tạ thượng tiên.” Hạ Vân Kiệt gặp kia tiên quan nói như vậy, nhưng thật ra xem trọng hắn liếc mắt một cái.

“Cảm tạ mà nói sẽ không dùng nói, bản quan tuy rằng là sinh trưởng ở địa phương tiên giới tiên nhân, bất quá bản quan tổ tiên lại đến từ hạ giới, lại nói tiếp với ngươi coi như là đồng nguyên. Ngươi này tiên nhân đột lâm tiên giới, thế nhưng không có đặt mông ngồi đất, trải qua cương phong tầng, vẫn thạch Lôi Hỏa tầng, còn có thể tóc không hề tổn hại, nghĩ đến còn là người có vài phần bản sự cùng gan dạ sáng suốt. Bản quan còn là có vẻ bội phục người có bản lĩnh, có đảm lược. Tốt lắm, ngươi thả hạ kia nghênh tiên đài. Lưu Sơn cấp vị này tiên nhân chuyển cái ghế dựa lại đây.” Tiên quan nói xong theo ghế nằm ngồi thẳng thân mình.

Kia được xưng là Lưu Sơn tiên lại tắc lĩnh mệnh theo

sân một góc đưa đến một chiếc ghế.

Hạ Vân Kiệt gặp kia Lưu Sơn thật là đi chuyển ghế dựa, trong lòng âm thầm có chút kỳ quái, này nếu tại hạ giới, thân là thiên tiên, đừng nói một cái ghế, cho dù một tòa núi nhỏ, tay một chiêu đều có thể đem kia núi nhỏ phong cấp chuyển dời. Đương nhiên người sau liền khó tránh khỏi muốn thi triển một ít pháp lực.

Bất quá lời này Hạ Vân Kiệt cũng là không tốt hỏi, gặp Lưu Sơn đem ghế dựa đưa đến, liền vội việc duỗi tay đi tiếp.

Dù sao hắn ở xa tới là khách, làm phiền người ta tiên lại cho hắn chuyển ghế dựa còn là có chút băn khoăn.

Này nhất tiếp, Hạ Vân Kiệt sắc mặt không khỏi lại nao nao. Này ghế dựa sức nặng cũng là có thể so với hạ giới một tòa núi nhỏ, đối với có tu vi người đến nói, tuy rằng không tính cái gì, nhưng muốn cách không mang tới, cũng là phí như vậy một tia tiên gia pháp lực.

Tiên gia pháp lực đều là cần tu luyện tích lũy đến, không giống thân xác lực, hao hết, cho dù không tu luyện cũng sẽ tự động khôi phục lại. Muốn dùng tiên gia pháp lực hoạt động này ghế dựa đối với thiên tiên tuy rằng không coi là cái gì, nhưng có thể sử dụng tay chân, thân thể lực dễ dàng làm được sự tình, tự nhiên cũng sẽ không nguyện ý không duyên cớ lãng phí tiên gia pháp lực.

Xem ra tiên giới thiên địa pháp tắc, còn có nơi này vạn vật cùng hạ giới có rất lớn bất đồng, Hạ Vân Kiệt một bên đem ghế dựa phóng lạc cùng ngồi, một bên âm thầm suy nghĩ.

“Nơi này tên là nghênh tiên đài, bản quan đó là thiên đình nghênh tiên quan.” Kia tiên quan gặp Hạ Vân Kiệt ngồi xuống, tiếp tục nói.

“Hạ giới tiên nhân đều phi thăng tới nơi này sao?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Hạ giới bản quan là không đi qua, nhưng nghe qua rất nhiều. Tục truyền hạ giới khôn cùng vô ngần, so với tiên giới còn muốn lớn hơn rất nhiều, nhân khẩu lại vô cùng tận, nếu liền như vậy một cái nghênh tiên đài, bản quan thế nào còn có thể có thời gian ở trong này với ngươi nói chuyện phiếm. Này tiên giới nghênh tiên đài cũng là xa xa không chỉ này một cái, cụ thể có bao nhiêu, ở nơi nào, bản quan nhưng cũng là không rõ ràng lắm.” Nghênh tiên quan cười nói.

Hạ Vân Kiệt kỳ thật trong lòng cũng đã ẩn ẩn đoán được nghênh tiên đài xa không chỉ này một cái, nếu không lấy hạ giới dân số số đếm, mỗi ngày không biết có bao nhiêu người độ kiếp phi thăng, này nghênh tiên đài hẳn là cuồn cuộn không ngừng mà có hạ giới tiên nhân đi lên mới đúng, nhưng nay lại chỉ có hắn một người.

Xem ra ta ở dưới mặt nhìn đến kia một điều điều sáng mờ thông đạo đối ứng hẳn là đó là một đám nghênh tiên đài, gặp nghênh tiên quan nói như thế, Hạ Vân Kiệt liền xác minh chính mình đoán rằng.

“Tiên giới có mười châu ba đảo, bốn thiên một đình. Ngươi hiện tại chỗ đó là tụ quật châu thạch cừ quận ôn kiều tiên phủ khê huyện, về phần này khác, bản quan cũng sẽ không kể lại hướng ngươi giới thiệu, đời này ngươi nếu có thể đi khắp tụ quật châu kia đó là vô cùng bất phàm nhân vật. Hiện tại bản quan muốn hướng ngươi giảng giải là, trước ngươi hỏi đi con đường nào vấn đề.” Nghênh tiên quan không vội không chậm chạp nói, nói tới đây cũng là cố ý dừng một chút.

“Thỉnh đại nhân chỉ điểm.” Hạ Vân Kiệt nói, bất tri bất giác trung nhưng thật ra đem thượng tiên đổi thành đại

nhân.

“Hạ giới tiên nhân đến tiên giới, tự nhiên cũng sẽ thành người tiên giới, thành thiên đình con dân, thiên đình cũng là sẽ không mặt khác đối đãi, đều là đối xử bình đẳng. Cho nên, đến tiên giới sau, ngươi khả tự hành rời đi tìm kiếm dừng chân mưu sinh nơi. Đồng thời bởi vì ngươi đã là thiên tiên cảnh giới, cũng khả xin gia nhập thiên đình đại quân. Tương lai nếu biểu hiện tốt, tự nhiên khả gia quan tiến tước, cho dù bản quan thấy ngươi cũng phải bái kiến. Ngươi suy nghĩ suy nghĩ, ngươi nếu nguyện gia nhập thiên đình, bản quan nhưng thật ra có thể cho ngươi đề cử một hai.” Nghênh tiên quan nói.

“Gia nhập thiên đình đại quân tốt, không chỉ có thể mỗi ngày quản ăn no tiên lương, hơn nữa hàng năm còn có thể lĩnh tiên thạch, mà còn có đại chống lưng, đi ra ngoài cũng uy phong. Tổng so với đến nhân sinh không quen địa phương thảo khẩu tiên lương tốt.” Lưu Sơn ở bên cạnh nói, cũng là có khuyên bảo Hạ Vân Kiệt nhập ngũ ý.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy cúi đầu trầm ngâm lên, hắn chân chính thực lực xa không giống hắn biểu hiện ra ngoài cảnh giới, cho dù này tiên giới nhân sinh không quen, hắn cũng là không sợ hỗn không đến một miếng cơm ăn, thậm chí lấy thực lực của hắn cho dù ở tiên giới khai tông lập phái hẳn là cũng sẽ không có quá lớn vấn đề. Cho nên kia nghênh tiên quan vừa nói có thể tự hành rời đi tìm kiếm dừng chân mưu sinh nơi, hắn liền có tự hành rời đi ý tưởng, này cũng cùng hắn phi thăng tiên giới trước ý tưởng nhất trí.

Bay đến tiên giới, tìm một chỗ chậm rãi phát triển thế lực.

Bất quá theo sát sau nghênh tiên quan còn nói đến gia

nhập thiên đình đại quân sự tình, lại làm cho Hạ Vân Kiệt trong lòng lại nhiều một cái ý tưởng. Hơn nữa Lưu Sơn nói về sau có đại chống lưng, đi ra ngoài cũng uy phong lời này đối hắn cũng có vài phần xúc động.

Hạ Vân Kiệt lên tiên giới chủ yếu mục đích đó là tìm kiếm Nữ Oa cung tàn đồ, mà kia Nữ Oa cung tàn đồ trước mắt đã biết có 3 tấm, một trương ở tây phương giáo Nhiên Đăng trong tay, một tấm ở phía sau nghệ phản đồ Phùng Mông trong tay, còn có một tấm thì tại Tây Vương Mẫu trong tay.

Sư phụ nói Nhiên Đăng cùng kia Phùng Mông đều là người cực kì lợi hại, hơn nữa Nhiên Đăng thực lực lại cường đại, mà còn là tây phương giáo phó giáo chủ, lấy ta hiện tại trụ cột cùng thực lực khẳng định rất khó cùng bọn họ chống lại, càng đừng nói theo trong tay bọn họ cướp lấy Nữ Oa cung tàn đồ. Nếu có thể mượn thiên đình lực đổ vẫn có thể xem là một cái biện pháp, hơn nữa đang ở thiên đình bên trong, hẳn là cũng phương tiện tiếp cận Vương Mẫu nương nương, liền cũng liền hơn vài phần cướp lấy Nữ Oa cung tàn đồ cơ hội. Bất quá vào thiên đình đại quân, cũng là mất tự do, không thiếu được còn phải thấp người một đầu.

Hạ Vân Kiệt trong đầu chuyển ý nghĩ, tính kế lợi hại, kia nghênh tiên quan hiển nhiên cho rằng chính mình nên nói đã nói, cũng sẽ không tái thúc giục hắn.

“Đa tạ đại nhân chỉ điểm. Nếu đại nhân nói gia nhập thiên đình đại quân tốt, ta liền nghe đại nhân.” Hạ Vân Kiệt cuối cùng còn là lựa chọn con đường thứ hai.

Dù sao ở tiên giới hắn là người cô đơn, dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng khẳng định cần thời gian rất lâu, hơn nữa khẳng định còn muốn xúc động khắp nơi thế lực, chẳng bằng gia nhập thiên đình, mượn thiên đình chi thế, không chỉ có khả rất nhanh thành lập khởi chính

mình thế lực, hơn nữa có thiên đình này bùa hộ mệnh, làm việc hẳn là cũng phương tiện rất nhiều. Ít nhất về sau muốn nghe được nghênh tiên đài, theo nghênh tiên đài trực tiếp nghênh đón chính mình hạ giới môn nhân đệ tử hẳn là phương tiện rất nhiều.

Chương 1586 : Hiểu biết

“Ha ha, hảo, hảo, ngươi quả nhiên là người thông minh. Bản quan cái này cấp tiền khê huyện huyện úy Chu Lương đại nhân viết thư một phong, ngươi cầm bản quan đưa cho ngươi thư đi thị trấn huyện nha tìm Chu Lương đại nhân, hắn tự nhiên hội xem ở bản quan mặt mũi, cho ngươi một vị trí tốt đi.” Nghênh tiên quan gặp Hạ Vân Kiệt muốn gia nhập thiên đình đại quân, vui vẻ đứng lên, sau đó quả thực viết phong thư cấp Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt tiếp nhận thư, tạ quá nghênh tiên quan, sau đó ở Lưu Sơn dẫn đường hạ ra nghênh tiên đài.

Này vừa ra nghênh tiên đài, tầm nhìn liền bỗng nhiên trống trải đứng lên, có thể nhìn đến nơi xa liên miên phập phồng thanh sơn, kia chân núi một tòa thành trì, cũng có thể nhìn đến phía chân trời biên áng mây. Nhưng mắt có thể đạt được khoảng cách so với tại hạ giới lại còn là ngắn lại rất nhiều lần. Ít nhất hiện tại Hạ Vân Kiệt nếu là tại hạ giới, kia nơi xa liên miên thanh sơn, chân núi thành trì, hắn có thể nhìn xem hoàn toàn rõ ràng, vật nhỏ không kém, nhưng ở trong này, nếu chỉ vận dụng thiên tiên lực lượng, kia nơi xa thanh sơn, thành trì hắn lại chỉ có thể nhìn cái hình dáng đại khái.

Hạ Vân Kiệt lại thử dùng thần thức đi nhìn trộm này phiến xa lạ thế giới, lại phát hiện thần thức ở trong này đồng dạng xa không bằng tại hạ giới dùng tốt.

Tại hạ giới lấy hắn kia cường hãn thần thức, chỉ cần vừa thả ra đi, nháy mắt liền có thể đảo qua trăm mười vạn dặm, không gian phảng phất không có tác dụng bình thường, khả ở trong này hắn thần thức đảo qua này phiến không gian, phảng phất ở lầy lội đi bình thường, không nói có thể ra khoảng cách bị rất lớn hạn chế, hơn

nữa cũng cực kỳ hao tổn tinh thần lực.

Tiên giới pháp tắc quả nhiên cùng hạ giới hoàn toàn bất đồng, Hạ Vân Kiệt rất nhanh sẽ thu hồi thần thức. Hiện tại hắn đối tiên giới dù sao còn không hiểu biết, cũng không biết này phụ cận đến tột cùng có hay không tuyệt thế cường giả tồn tại, nhưng thật ra không dám mạo muội dụng thần thức đi tùy ý nhìn trộm bốn phía, miễn cho rước lấy không cần thiết phiền toái.

Nghênh tiên đài cũng không ở thị trấn, mà là ở một tòa núi nhỏ phía trên. Nhìn như phổ thông bình thường chuyên thạch thanh nhà ngói cùng tường vây, theo bên trong còn nhìn không ra có cái gì đặc biệt, đi ra sau lại có thể phát hiện kia mặt trên như ẩn như hiện phù văn thoáng hiện, lộ ra một tia cấm chế lực lượng.

“Hãy nhìn đến nơi xa kia tòa thành trì sao? Kia đó là chúng ta tiền khê huyện thị trấn, cách nơi này đại khái có hai trăm dặm, ngươi dọc theo này sơn đạo vẫn đi liền có thể đi đến trên quan đạo, sau đó dọc theo quan đạo một đường đi trước, liền có thể đến thị trấn. Đến thị trấn ngươi đưa lên nhà của ta đại nhân thư, thủ thành tướng sĩ tự nhiên sẽ thả ngươi đi vào. Đương nhiên ngươi là thiên tiên, cũng khả bay đi. Bất quá tiên giới cùng các ngươi hạ giới bất đồng, bay đi lại thậm háo tiên lực, chẳng bằng ven đường đi qua đi dùng ít sức. Đương nhiên ngươi nếu có từ hạ giới mang đến linh tinh, tiên thạch, đến quan đạo sau, nhìn xem có hay không đi ngang qua cửa xe, cũng khả đáp cái xa mã.” Lưu Sơn đem Hạ Vân Kiệt đưa ra nghênh tiên đài sau, chỉ phía xa nơi xa thanh sơn hạ thành trì nói.

“Đa tạ Lưu tiên nhân.” Hạ Vân Kiệt ôm ôm quyền, liền dọc theo sơn đạo hướng sơn hạ đi đến.

Điểm ấy cho dù Lưu Sơn không nói, Hạ Vân Kiệt cũng đã cảm nhận được. Nay hắn cả người giống như đè ép

tòa đại sơn, trên đùi giống như trói lại trọng vật, thật muốn lăng không phi hành, thật đúng là cần háo không ít tiên lực. Đương nhiên hắn thực lực chân chính là kim tiên, này đó tiên lực đối hắn kỳ thật tính không được cái gì, bất quá giống như không đáng kể bình thường, nhưng đối với thiên tiên mà nói này đó tiên lực đã không tính thiếu. Thật muốn một đường bay đến thị trấn, không thiếu được muốn điều tức một phen, còn không bằng đi đường tới nhàn nhã dùng ít sức.

Lưu Sơn gặp Hạ Vân Kiệt hạ sơn, lắc đầu quay lại nghênh tiên đài.

“Đại nhân, nay ta tiền khê huyện không phục thiên đình quản giáo thế lực càng ngày càng nhiều, nơi nơi là yêu nghiệt ma đầu tác quái. Chu Lương đại nhân vừa tới khi, còn lời thề son sắt tưởng trả tiền khê huyện một cái lang lảng Càn Khôn, bất quá tiêu diệt vài lần phỉ sau, không chỉ có không có thể tiêu diệt một yêu nghiệt ma đầu, ngược lại tổn binh hao tướng, khiến cho yêu nghiệt ma đầu càng phát ra xương quyết làm càn. Bên trên cũng không cố ta tiền khê huyện chết sống, không điều một binh một tướng đến trợ trận, tu sĩ tiên nhân thấy thế cũng đều không muốn nhập ngũ, miễn cho làm vật hi sinh. Kia Chu Lương đại nhân cũng là bị buộc nóng nảy, thế nhưng đem chủ ý đánh tới chúng ta nghênh tiên đài đến, muốn chúng ta tận lực đem hạ giới tiên nhân cấp lừa đi nhập ngũ. Nhưng chúng ta nơi này có năng lực cho hắn kéo qua đi vài người.” Lưu Sơn tiến vào phục mệnh, sau đó lắc đầu thở dài nói.

“Hừ, bên trên, ngươi cho là bên trên trong tay còn có có thể điều phối binh tướng sao? Bản đại nhân nhưng là nghe nói, chúng ta ôn kiều phủ ra vài cái lợi hại ma đầu yêu nghiệt, ôn kiều phủ bên kia có thể tự bảo vệ mình sẽ không sai lầm rồi, thế nào còn có dư binh phái tới trợ giúp chúng ta tiền khê huyện a. Chu Lương đại nhân cũng là bất đắc dĩ, muỗi tuy nhỏ cũng là thịt không phải,

huống hồ hạ giới có lẽ là vì tu luyện hoàn cảnh ác liệt duyên cớ, đồng dạng cảnh giới, nói chung hạ giới tiên nhân cũng là muốn so với sinh trưởng ở địa phương tiên nhân lợi hại một ít. Ngươi đừng xem vừa rồi kia tiên nhân cũng chỉ có tiên khí kì cảnh giới, nhưng ngươi này lão bài tiên khí kì thiên tiên cũng không thấy được chính là hắn đối thủ. Bất quá, bản quan chính là cái nghênh tiên quan, cũng chỉ có thể làm được điểm ấy, này khác bản quan lại quản không được nhiều như vậy.” Nghênh tiên quan nói xong lại nhắm hai mắt lại, nằm tựa vào đằng ghế, cao thấp lay động đứng lên.

Hạ Vân Kiệt một bên hướng sơn hạ đi, một bên tùy tay bẻ căn nhánh cây, phát hiện nơi này nhánh cây liền cùng cương thiết chú liền bình thường, căn bản không phải người thường có thể bẻ gẫy được. Hạ Vân Kiệt lại cố ý lấy tay gõ gõ núi đá, quả nhiên cũng là cứng rắn rối tinh rối mù, nếu đặt ở hạ giới đều có thể trực tiếp cầm đến luyện chế pháp bảo binh khí.

Hạ Vân Kiệt lại thử vận chuyển tiên lực muốn xé mở không gian, lại phát hiện bất quá chính là khiến cho không gian một điểm gợn sóng mà thôi, lại làm sao có thể xé rách ra.

Này nếu ở tiên giới, lấy hắn nay thực lực, muốn xé mở không gian liền cùng xé trang giấy giống nhau.

Ngoan ngoãn, nơi này không gian quả nhiên củng cố. Bất quá cũng là, tiên giới nhưng là ngay cả giáo chủ cấp nhân vật đều tồn tại, này không gian nếu không củng cố, lại làm sao chống lại ép buộc. Nếu đổi thành hạ giới, giáo chủ cấp nhân vật vừa động thủ, chỉ sợ ngay cả tổ giới đều lập tức lại sụp đổ.

Hạ Vân Kiệt trong đầu lung tung nghĩ, bất tri bất giác liền hạ sơn, đi tới một cái đại đạo. Nói là đại đạo nhưng cũng chẳng phải là thực rộng, chính là tương đương với trên

địa cầu 4 đường xe chạy như vậy rọng, so với ba ngàn giới kia động bất động liền trăm tám mươi chiếc xe nói như vậy khoan đại đạo cũng là kém xa. Bất quá Hạ Vân Kiệt lại biết, ở tiên giới muốn mở ra như vậy một cái đại đạo cũng không dễ dàng. Hạ giới đại đạo người thường có thể mở mang đi ra, nơi này đại đạo chỉ sợ đều Nguyên Anh kỳ tu vi đã ngoài tu sĩ mới vừa rồi có thể mở ra đến.

Mới đến, Hạ Vân Kiệt tưởng nhiều nhìn xem này phụ cận cảnh trí, nhiều quan sát quan sát bốn phía tình hình, cũng là không vội mà chạy đi, cứ như vậy không vội không chậm chạp ở trên quan đạo đi tới.

Dọc theo đường đi, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra gặp không ít người, cả trai lẫn gái, già trẻ lớn bé, hoặc gánh mà đi, hoặc là đẩy xe, hoặc là cưỡi ngựa, hoặc là đi bộ. Những người này tu vi có cao có thấp, bất quá thấp nhất cũng đều có nguyên anh cảnh giới đã ngoài, vạn tượng, thông huyền cảnh giới thuộc loại thông thường, cử hà phi thăng cũng có một ít, nhưng thật ra thiên tiên cấp rất ít gặp. Dọc theo đường đi cũng chỉ gặp một cái.

Dù là như thế, như vậy tỉ lệ cũng đã sợ tới mức Hạ Vân Kiệt không nhẹ. Phải biết rằng năm đó Hậu Nghệ giới vực loại nào mở mang vô ngần, dân số là lấy triệu ức kế, nhưng cũng là mấy ngàn năm khó được ra một cái thiên tiên. Mà nơi này đâu, Hạ Vân Kiệt mới đi bao nhiêu dặm đường, liền gặp một thiên tiên.

Chương 1587 : Thiên phu trưởng

Tiên giới quả nhiên chính là tiên giới a, tùy tiện đi đường một chút đều có thể gặp được cái thiên tiên. Bất quá nơi này tiên linh khí như vậy nồng hậu, chỉ cần có thiên phú, có người chỉ điểm, lại chịu chăm thêm tu luyện, tu luyện đến thiên tiên hẳn là còn là không khó, Hạ Vân Kiệt vừa đi, một bên thán phục, nhưng ngẫm lại lại cảm thấy này thực bình thường.

Hạ Vân Kiệt nhìn như không vội không chậm chạp đi tới, nhưng so với bình thường tu sĩ kỳ thật còn là nhanh rất nhiều. Đại khái nửa canh giờ sau, liền đi tới kia sơn hạ thành trì, cũng chính là tiền khê huyện thị trấn.

Thành trì liền cùng Trung Quốc cổ đại thành trì giống nhau, bất quá tương đối mà nói cao lớn hùng vĩ rất nhiều, tường thành có trăm đến trượng cao như vậy, đều là dùng cự thạch kiến thành, mặt trên có gió táp mưa sa dấu vết, cũng có chiến tranh lưu lại dấu vết, lộ ra một tia tang thương từ xưa.

Trên tường thành có thân mặc khôi giáp, trì trường mâu binh lính qua lại đi tới. Sơn son đất đỏ cửa thành dưới, đứng có mặc tiên minh áo giáp binh lính, eo mang xứng đao, tay cầm trường thương, thế nhưng cùng cổ đại binh lính không bao nhiêu khác nhau.

Bất quá này đó binh lính cũng không phải người thường, người người chân nguyên pháp lực hùng hậu mênh mông, thấp nhất cũng có thông huyền cảnh giới, nếu đổi tại hạ giới, đã có thể làm được với một cái tam phẩm lấy hạ tiểu giới giới chủ. Ở trong này cũng không quá chính là chính là một cái thị trấn trông coi cửa thành binh lính.

Cũng không biết này tiên giới một cái huyện quản hạt địa vực có bao nhiêu lớn? Kia nghênh tiên quan nói tụ

quật châu lại có bao nhiêu cái huyện? Hạ Vân Kiệt chính âm thầm suy nghĩ, cũng đã đến cửa thành trước, kia trông cửa binh lính vốn định ngăn hắn muốn vào thành phí dụng, nhưng đột nhiên cảm giác được Hạ Vân Kiệt trên người có tiên khí dao động, lập tức liền hướng hắn cung kính thi lễ, phóng hắn đi vào.

Xem ra tại đây tiền khê huyện, thiên tiên coi như là có chút địa vị, Hạ Vân Kiệt gặp binh lính không chỉ có không có thu hắn vào thành phí dụng, ngược lại hướng hắn hành lễ, trong lòng âm thầm thầm nghĩ.

Bất quá Hạ Vân Kiệt lần này tiến đến cũng là muốn tòng quân, cho nên nhưng thật ra không có trực tiếp vào thành, mà là hướng kia binh lính khách khí ôm ôm quyền nói:“Nghe nói huyện úy Chu Lương đại nhân đang ở nhận người, bản tiên này tới là báo danh, còn phiền toái thông báo một chút.”

Kia binh lính nghe nói Hạ Vân Kiệt là tới báo danh tòng quân, dùng cổ quái ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt vài lần, sau đó tựa hồ lại ý thức được như vậy thực vô lễ, lại vội vàng cúi đầu nói:“Nguyên lai tiên nhân là tới tòng quân, tiểu nhân cái này đi thông báo.”

Nói xong, kia binh lính liền vội việc thượng thành lâu, chỉ chốc lát liền có một vị tướng sĩ theo trên tường thành xuống dưới.

Này tướng sĩ trên người lộ ra tiên gia hơi thở, cũng là một vị thiên tiên mà còn là tiên lộ kì thiên tiên, so với Hạ Vân Kiệt hiện tại tiên khí kì còn muốn cao hơn một cái tiểu cảnh giới.

“Bản tướng chính là tiền khê huyện giáo úy Trương Minh, nghe nói ngươi muốn gặp Chu Lương đại nhân, báo danh tòng quân?” Kia tự xưng là Trương Minh giáo úy đồng dạng dùng kỳ quái ánh mắt đánh giá Hạ Vân

Kiệt.

“Là, đây là nghênh tiên quan đại nhân cấp thư đề cử.” Hạ Vân Kiệt trong lòng âm thầm có chút nói thầm, không biết vì sao chính mình nói báo danh tòng quân, những người này đều dùng cổ quái ánh mắt xem chính mình, chẳng lẽ ở tiên giới có “Hảo nam không làm binh” cách nói bất thành?

“Nguyên lai là nghênh tiên quan đề cử đến, trách không được.” Kia Trương Minh giáo úy gặp Hạ Vân Kiệt xuất ra nghênh tiên quan thư đề cử, không khỏi lộ ra thoải mái biểu tình.

“Hay là có vấn đề sao?” Hạ Vân Kiệt rốt cục nhịn không được hỏi.

“Không, không, nếu là nghênh tiên quan đại nhân đề cử tới được, Chu Lương đại nhân khẳng định là sẽ trọng dụng của ngươi. Xin theo ta đến.” Trương Minh giáo úy vội vàng nói.

Lúc này sớm có binh lính dắt đến đây hai con ngựa. Này bên ngoài thoạt nhìn trừ bỏ so với trên địa cầu thượng mã cao lớn béo tốt không ít ở ngoài, tựa hồ không bao nhiêu khác nhau, nhưng Hạ Vân Kiệt lại theo nó trong cơ thể kia bốc lên huyết khí biết, này mã nếu phóng tới hạ giới, kia tuyệt đối cũng là độc bá nhất phương mã yêu.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng cảm thấy giáo úy trả lời có cổ quái, bất quá hắn dù sao âm thầm có kim tiên thực lực, cho dù có cổ quái, hắn cũng không có gì hay sợ hãi, cùng lắm thì vỗ vỗ mông rời đi đó là, lại có ai có thể ngăn được?

Đơn giản hắn mới đến, còn không có biết rõ ràng tiên giới tình huống, còn không dám biểu hiện rất chói mắt

thôi. Đương nhiên bức nóng nảy cũng là mặt khác một hồi sự.

Vì thế Hạ Vân Kiệt theo sát Trương Minh giáo úy lên ngựa, sau đó cưỡi ngựa cùng Trương Minh giáo úy song song dọc theo phố lớn một đường hướng huyện nha đi đến.

Cưỡi ngựa một đường đi đến, Hạ Vân Kiệt phát hiện này khu phố thật đúng là cùng thế tục không bao nhiêu khác nhau, duy nhất khác nhau chính là này thoạt nhìn như là bình thường dân chúng người đi đường, cửa hàng tiểu nhị, lão bản, người người đều có tu vi trong người. Bất quá chịu tiên giới pháp tắc áp chế, những người này mặc dù có tu vi trong người, nhưng ở trong này cũng là phát huy không bao nhiêu uy lực. Tu vi cao một ít, đơn giản cũng liền tương đương với cường tráng một ít, khí lực lớn hơn một chút thôi. Hơn nữa Hạ Vân Kiệt tính ra này tiên giới pháp tắc áp chế trình độ, cho rằng chỉ có tu luyện đến cử hà cảnh giới, tu sĩ mới vừa có năng lực lăng không phi hành, cũng là là phù hợp cử hà phi thăng này cảnh giới mặt chữ ý nghĩa.

Huyện úy Chu Lương là vị tiên đan kì thiên tiên, thoạt nhìn một bộ khổng võ hữu lực, uy mãnh bộ dáng. Nghe nói Hạ Vân Kiệt muốn tới tòng quân, rất là cao hứng, tại chỗ liền cho phép Hạ Vân Kiệt cận thứ giáo úy Thiên phu trưởng võ quan chức quan, cầm binh một ngàn, về kia Trương Minh giáo úy quản hạt. Đêm đó Chu Lương còn cố ý thiết yến chiêu đãi hắn.

Hạ Vân Kiệt không biết vì sao kia huyện úy Chu Lương nhìn đến hắn đến như vậy cao hứng, hắn cũng không cho rằng Chu Lương có thể nhìn ra hắn chân chính bản sự. Bất quá việc này cũng là không tốt hỏi thượng quan, chờ về sau tự nhiên có thể hỏi chính mình thủ hạ.

Thứ nhất đêm, Hạ Vân Kiệt là ở huyện nha vượt qua.

Ngày hôm sau, Trương Minh giáo úy liền tự mình dẫn Hạ Vân Kiệt đi thành tây một chỗ quân doanh.

Tiền khê huyện có bốn giáo úy, từng giáo úy hạ hạt ba Thiên hộ.

Đem Hạ Vân Kiệt đưa quân doanh, Trương Minh mệnh lệnh thân binh đi tập hợp binh lính.

“Không phải nói là Thiên phu trưởng sao? Như thế nào chỉ có sáu trăm người?” Hạ Vân Kiệt gặp binh lính tập hợp sau, cùng một ngàn người con số kém khá xa, có chút khó hiểu hỏi.

“Khụ khụ, tham gia quân ngũ thôi, tổng khó tránh khỏi có chút thương vong, này không trả chưa kịp bổ tề thôi.” Trương Minh thần sắc có chút mất tự nhiên trở về một câu, sau đó lại hướng về phía binh lính quát:“Vị này đó là các ngươi tân Thiên phu trưởng Hạ Vân Kiệt, về sau các ngươi liền về hắn quản, nếu có không nghe lời làm giả, giống nhau quân pháp xử trí. Khả nghe hiểu được ?”

“Nghe hiểu được.” Người phía dưới chỉnh tề trả lời, nhưng rõ ràng không có gì khí lực, thậm chí trả lời khi còn dùng tò mò ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt, làm cho Hạ Vân Kiệt trong lòng pha không phải tư vị.

Nói như thế nào hắn cũng là Thiên phu trưởng a!

Trương Minh tựa hồ cũng không tưởng ở trong này nhiều ở, giới thiệu Hạ Vân Kiệt, lại công đạo vài câu, dù lấy phòng thành vì từ vội vàng đi rồi.

“Bách phu trưởng lưu lại, còn lại đều tan.” Trương Minh đi rồi, Hạ Vân Kiệt mở miệng hạ lệnh nói.

Vì thế mọi người liền đều tan, chỉ để lại bảy vị Bách phu

trưởng, tất cả đều cử hà hậu kỳ cảnh giới. Như vậy cảnh giới đặt ở hạ giới, đều có thể làm được với ngũ phẩm giới vực một phương bá chủ, thống ngự không biết bao nhiêu ranh giới, dân chúng, nhưng ở trong này cũng không quá chính là một gã Bách phu trưởng.

Chương 1588 : Tiên giới địa vực

“Không phải hẳn là có mười vị Bách phu trưởng sao?” Hạ Vân Kiệt quét mắt bảy người, hỏi.

“Hồi đại nhân, này khác ba vị Bách phu trưởng ở phía trước vài lần tiễu phỉ hy sinh, đến bây giờ còn không có bổ sung đi lên.” Trong đó một vị vóc dáng rất cao đại Bách phu trưởng trả lời.

“Nguyên lai là như vậy.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó lại khó hiểu hỏi:“Bản đại nhân xem chúng ta tiền khê huyện dân số phần đông, cũng không thiếu cường giả, vì sao bỏ mình tướng sĩ sau, nhưng không có đúng lúc bổ sung đi lên?”

Hạ Vân Kiệt này vừa hỏi, mọi người liền ngươi xem xem ta, ta xem nhìn ngươi, cuối cùng còn là vị kia cao lớn Bách phu trưởng thở dài một hơi nói:“Đại nhân chẳng lẽ không biết, ta tiền khê huyện yêu nghiệt ma đầu xương quyết, to nhỏ không biết chiếm bao nhiêu đỉnh núi, địa bàn. Chúng ta tuy rằng đại biểu cho thiên đình, lại nói tiếp uy phong, trên thực tế nắm giữ cũng liền này thị trấn cùng chung quanh hai ngàn dặm hơn phạm vi địa bàn. Còn chưa kịp ta tiền khê huyện 1% địa bàn, thực lực chân chính còn không bằng một ít yêu vương ma đầu, môn phái gia tộc. Vốn này cũng không có gì, mặc kệ nói như thế nào chúng ta còn là đại biểu cho thiên đình, tình hình chung hạ, này to nhỏ khắp nơi đỉnh núi thế lực, cũng là sẽ không chủ động tìm chúng ta phiền toái. Lại cứ Chu Lương đại nhân rất có khát vọng, muốn trảm yêu trừ ma, thu nạp tiền khê huyện không nghe thiên đình hiệu lệnh khắp nơi đỉnh núi thế lực. Liên tiếp khởi xướng vài lần chinh tiêu diệt, kết quả đâu, không chỉ có không có đánh hạ gì đỉnh núi, ngược lại tổn binh hao tướng, thậm chí còn đã mất chút địa bàn. Thậm chí một lần một ít yêu vương ma đầu đều tấn công đến thị trấn

hạ, cũng may thị trấn thành cao chắc chắn, mới vừa rồi bảo vệ cho, nếu không ngay cả tiền khê huyện huyện nha cũng chưa.”

“Đại nhân ngài ngẫm lại xem, dưới tình huống như vậy, ai còn dám hưởng ứng lệnh triệu tập nhập ngũ a. Chúng ta cũng là bất đắc dĩ, thứ nhất tham gia quân ngũ có thể cầm hướng, không cần lao động, thứ hai trong quân có tu luyện công pháp, chúng ta không môn không phái, muốn ở tu hành càng tiến thêm một bước, đến trong quân cũng là một cái chiêu số, đương nhiên khởi điểm tòng quân cũng là muốn giết địch lập công, gia quan tiến tước, nay cũng là không làm này suy nghĩ. Nhưng thật ra đại nhân, lại vì sao đến tòng quân?”

Nói đến sau lại, kia Bách phu trưởng ngược lại hỏi Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt nhìn Bách phu trưởng khó hiểu biểu tình, không khỏi ngầm một trận cười khổ. Đến bây giờ hắn mới hiểu được, vì sao những người đó đều dùng tò mò khó hiểu ánh mắt đánh giá hắn, cảm tình quan phương thế lực ở trong này không chỉ có không giống kia nghênh tiên quan cùng tiên lại Lưu Sơn nói được như vậy uy phong, mà còn là nê Bồ Tát qua sông tự thân khó bảo toàn a.

Bất quá cười khổ sau, Hạ Vân Kiệt trong lòng lại ngược lại có chút thích.

Chính cái gọi là, loạn thế ra anh hùng. Hắn có thực lực bàng thân, chỉ sợ anh hùng không đất dụng võ, nay như vậy loạn thế nhưng thật ra vừa vặn làm cho hắn có cơ hội bộc lộ tài năng, hơn nữa thiên đình ở trong này suy nhược lâu ngày, cũng phương tiện hắn thành lập thuộc loại chính mình thế lực.

“Bản đại nhân là từ hạ giới phi thăng đi lên, nghênh tiên

quan đề cử bản đại nhân lại đây, bản đại nhân cứ tới đây.” Hạ Vân Kiệt trong lòng chuyển ý nghĩ, ngoài miệng thuận miệng trả lời.

“Thì ra là thế.” Bảy vị Bách phu trưởng tất cả đều bỗng nhiên tỉnh ngộ, sau đó trong mắt ào ào toát ra một tia thương hại đồng tình sắc.

Hiển nhiên bọn họ là ở thương hại đồng tình Hạ Vân Kiệt bị nghênh tiên quan lừa dối.

“Bất quá đại trượng phu nam tử hán, vốn là làm chinh chiến sa trường, khai cương khoách thổ, nay tình thế tuy rằng không tốt, nhưng cũng chúng ta lập công cơ hội tốt.” Hạ Vân Kiệt thấy mọi người dùng đồng tình ánh mắt xem chính mình, không khỏi âm thầm dở khóc dở cười, mở miệng khích lệ bọn họ.

“Đại nhân ngàn vạn không cần có này ý tưởng, năm đó Chu Lương đại nhân cũng là nghĩ như vậy, nhưng còn bây giờ thì sao, hắn đã sớm buông tha cho. Chúng ta hiện tại chỉ cần có thể bảo vệ cho thị trấn cùng chung quanh tám trăm dặm phạm vi là được, này khác, sẽ không muốn nghĩ nhiều.” Xem mới đến nhậm Thiên phu trưởng thế nhưng còn muốn chinh chiến sa trường, khai cương khoách thổ, bảy vị Bách phu trưởng không khỏi sợ tới mức sắc mặt đều trắng, vội vàng khuyên can nói.

Bọn họ cũng không muốn đi làm vật hi sinh.

Hạ Vân Kiệt gặp chính mình không chỉ có không có thể khích lệ khởi bọn họ ý chí chiến đấu, ngược lại đem bọn họ sợ tới mức sắc mặt trắng bệch, không khỏi âm thầm lắc đầu, bất quá nhưng cũng biết nói này cũng không trách bọn họ. Rõ ràng liền chuyển đề tài, bắt đầu hướng bọn họ hiểu biết khởi tiên giới sự tình đến.

“Tiên giới có mười châu ba đảo, bốn thiên một đình.

Mười châu chỉ là tổ châu, doanh châu, huyền châu, viêm châu, trường châu, nguyên châu, lưu châu, sinh châu, phượng lân châu, tụ quật châu. Ba đảo chỉ là Bồng Lai, phương trượng, Thương Hải. Tại đây mười châu ba đảo trong lúc đó, còn có đông nam tây bắc tứ đại hải. Tứ thiên chỉ là đại xích thiên, thanh vi thiên, vũ dư thiên còn có Tây Thiên. Tục truyền này tứ thiên là nhân giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo còn có tây phương giáo chủ đều tự lấy vô thượng pháp lực ở hỗn độn mở mang đi ra thế giới, cụ thể ở nơi nào, không phải chúng ta sao biết được nói. Nhất đình chỉ đó là thiên đình. Thiên đình cũng không ở chúng ta mặt đất, mà là ở trên trời. Tục truyền qua cửu thiên cương phong tầng, Lôi Hỏa tầng, mặt trên còn nổi lơ lửng khôn cùng vân hải, nghe nói kia vân hải đều là tiên khí nguyên lực ngưng kết thành thực chất, xưng là tiên vân, thiên đình ngay tại kia mặt trên. Đáng thương chúng ta tuy rằng cũng bị xưng là thiên đình binh tướng, trên thực tế đời này cũng là liền thiên đình cũng không khả năng có cơ hội nhìn thấy."

"Chỉ cần cố gắng, luôn có cơ hội." Hạ Vân Kiệt cổ vũ nói.

"Ha ha, đại nhân ngài là thiên tiên nói không chừng còn có hy vọng, chúng ta đời này cũng không biết có thể hay không tu luyện đến thiên tiên, ngay cả đằng vân giá vũ đều cố sức, cùng ốc sên đi giống nhau, lại nào có năng lực xuyên qua kia cửu thiên cương phong cùng Lôi Hỏa a, không làm này hy vọng hão huyền, không làm này hy vọng hão huyền." Bảy vị Bách phu trưởng ào ào lắc đầu.

"Mọi người đã hữu duyên theo bản đại nhân, một ngày nào đó bản đại nhân hội mang bọn ngươi đi lên kiến thức một chút thiên đình." Hạ Vân Kiệt cười nói.

"Đa tạ đại nhân ý tốt." Bảy vị Bách phu trưởng ào ào ôm quyền cười nói, bất quá xem bọn hắn cười hì hì biểu tình, hiển nhiên cũng không đem việc này thật sao.

Hạ Vân Kiệt thấy thế cười cười, tự nhiên sẽ không kiên trì muốn bọn họ tin tưởng chính mình có năng lực này.

“Chúng ta hiện tại chỗ phương tiện là mười châu chi nhất tụ quật châu phía dưới thạch cừ quận ôn kiều phủ một cái huyện, tiền khê huyện. Thiên đình đem tụ quật châu phân chia làm tám trăm quận. Mỗi quận lại phân chia làm tám trăm cái phủ, mỗi phủ dưới tắc phân chia vì tám trăm cái huyện. Trừ lần đó ra, còn có thiên đình phân phong cấp có công tướng sĩ, công tôn vương tước đất phong thành.”

“Ty chức cho tới bây giờ xa nhất cũng phải đi quá chúng ta cách vách huyện, đối với ngoại giới biết nói cũng là cực kì hữu hạn. Chỉ biết là ta tụ quật châu mở mang vô cùng, cho dù thiên tiên cùng thứ nhất sinh cũng vô pháp đi khắp, bên ngoài đại địa phương cũng có có thể bài sơn đảo hải, cầm nhật nguyệt lui ngàn sơn, một cái lộn nhào có thể đi cách xa vạn dặm đại năng giả.” Kia dáng người cao Bách phu trưởng tiếp tục giới thiệu nói, trong mắt toát ra một tia hướng tới cùng khát khao.

Vừa rồi bọn họ nói tiền khê huyện nha quản địa bàn có phương viên hai ngàn dặm hơn, cũng không cập toàn bộ tiền khê huyện 1%, như lấy này đổi thành diện tích mà nói, toàn bộ tiền khê huyện liền không sai biệt lắm đã tương đương với một địa cầu diện tích. Một cái phủ có tám trăm cái huyện, một cái quận có tám trăm cái phủ, một cái châu có tám trăm cái quận, kia lại tương đương với bao nhiêu cái địa cầu?

Chương 1589 : Xuất mã

Hạ Vân Kiệt trong đầu âm thầm đại khái tính một chút, ngoan ngoãn, này tiên giới, riêng một cái châu diện tích liền tương đương với vài trăm triệu cái địa cầu, cái này cũng chưa tính thiên đình phân phong xuống dưới các đất phong thành, Hạ Vân Kiệt không khỏi bị chính mình tính ra đi ra kết quả cấp giật nẩy người.

Đương nhiên, như vậy diện tích tương đối cho hạ giới ba ngàn giới mà nói, căn bản tính không được cái gì. Nhưng vấn đề là, ở tiên giới, liền thiên tiên đều chỉ có thể chầm chậm phi hành, cũng không thể xé mở không gian, như vậy diện tích tương đối mà nói kia nhưng chỉ có lớn khôn cùng vô ngần.

Thử nghĩ một chút, nếu không có phi cơ, Trung Quốc cùng Mỹ quốc là nên cỡ nào xa xôi.

Nay tiên giới cũng là như thế, nếu đổi thành tại hạ giới, như vậy khoảng cách, Hạ Vân Kiệt chỉ cần trực tiếp xé mở không gian, nháy mắt đến, nhưng ở trong này, cho dù hắn hiện ra Đế Giang thân, chỉ sợ cũng bay lên một đoạn thời gian. Mà đối với bình thường tiên nhân, chỉ sợ đời này có thể đi ra một cái quận vậy thực khó lường.

Trách không được kia nghênh tiên quan nói đời này ta nếu có thể đi khắp tụ quật châu kia đó là vô cùng bất phàm nhân vật, cũng là không cần vọng tưởng đi ra tụ quật châu, Hạ Vân Kiệt âm thầm cảm khái nói.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt không phải bình thường tiên nhân, muốn đi ra tụ quật châu đối hắn mà nói còn không tính cái gì việc khó.

“Trịnh đại nhân không tốt, không tốt !” Đang lúc Hạ Vân Kiệt trong lòng âm thầm cảm khái này tụ quật châu mở

mang vô ngần khi, có một binh lính thần sắc hoảng hốt một bên đã chạy tới, một bên kêu lên.

“Kêu la cái gì? Không thấy được Thiên phu trưởng đại nhân đang nơi này sao?” Phía trước cấp Hạ Vân Kiệt giới thiệu tiên giới tình huống dáng người cao Bách phu trưởng gặp là chính mình binh, nghe vậy đứng lên liền húc đầu mắng đi qua.

“Là, là, nhưng sự tình khẩn cấp a. Kia Thôi Sóc đem La gia tiểu thư cấp đoạt đi, nói muốn kết hôn đi làm tiểu thiếp.” Kia binh lính thở hồng hộc liên tục gật đầu, chính là vội vàng hướng Hạ Vân Kiệt ôm ôm quyền, xem như gặp qua trưởng quan, sau đó vẻ mặt sốt ruột nói.

“Cái gì!” Vừa rồi còn quát mắng kia binh lính Bách phu trưởng nghe vậy nhất thời bị này tin tức cấp chấn ở, theo sát sau cũng là hai mắt phun lửa, cái trán căn căn gân xanh bạo khởi, rút ra bên hông bội đao, quát:“Thôi Sóc này vương bát đản, lão tử muốn giết hắn!”

“Không được, không được a! Kia Thôi Sóc có thiên tiên cảnh giới, hơn nữa hắn đại ca còn là khô cốt giáo giáo chủ, thủ hạ binh tướng như mây, môn nhân phần đông, ngươi đi giết hắn, không phải tự tìm đường chết sao?” Này khác sáu vị Bách phu trưởng vội vàng ngăn lại kia họ Trịnh Bách phu trưởng.

“Kia, kia chẳng lẽ muốn ta trơ mắt nhìn La Ngọc chịu kia ác tặc nhu ngược bất thành?” Mọi người mà nói giống như một chậu nước lạnh đem kia họ Trịnh Bách phu trưởng rót cái thấu tâm lạnh, đứng ở tại chỗ, hổ mắt rưng rưng nói.

Kia La Ngọc cùng họ Trịnh Bách phu trưởng lưỡng tình tương duyệt, bản chuẩn bị mấy ngày nay thành hôn.

“Không bằng đi thỉnh Chu Lương đại nhân ra mặt đi.” Có

người đề nghị nói.

“Đừng quên Thôi Sóc đại ca là khô cốt giáo giáo chủ, thỉnh Chu Lương đại nhân xuất mã cũng không nhất định dùng được, huống hồ Chu Lương đại nhân cũng không thấy chịu ra mặt.” Có người lắc đầu phủ định nói.

“Là ta vô năng, là ta vô dụng!” Mọi người nghị luận thanh, làm cho họ Trịnh Bách phu trưởng cầm lấy tóc, vùi đầu liên tục tự trách.

“Ở trong này tự trách lại có cái gì dùng, là nam nhân liền cấp bản đại nhân tỉnh lại đứng lên, cầm lấy binh khí cùng bản đại nhân đi đem người đòi về đến.” Mọi người ở đây vẻ mặt bất đắc dĩ khuyên can, họ Trịnh Bách phu trưởng cầm lấy tóc vẻ mặt thống khổ tự trách khi, một đạo uy nghiêm thanh âm đột nhiên ở bọn họ bên tai vang lên.

Tất cả mọi người đột nhiên ngẩng đầu, dùng không dám tin ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Đại nhân ngài mới tới chợt đến, không rõ ràng lắm tình huống a. Kia Thôi Sóc thân mình thực lực cường đại, lại có khô cốt giáo chống lưng, ở chúng ta thị trấn hướng đến hoành hành ngang ngược quen, liền ngay cả chúng ta Huyện lệnh, Huyện thừa, huyện úy bình thường đều là mở một con mắt nhắm một con mắt, ngài mang chúng ta đi cũng không không phải chỉ là tự tìm mất mặt, nói không chừng còn muốn rước lấy họa sát thân a!” Qua một hồi lâu nhi, một vị Bách phu trưởng thở dài nói.

“Cảm ơn đại nhân, bất quá chuyện này cùng đại nhân không quan hệ, đại nhân còn là không cần nhúng tay, miễn cho làm phiền hà đại nhân.” Kia họ Trịnh Bách phu trưởng đối với Hạ Vân Kiệt xá một cái, sau đó đứng dậy lại hướng này khác sáu vị Bách phu trưởng ôm ôm quyền nói:“Các vị, Trịnh Huyền này đi cửu tử nhất sinh,

còn thỉnh các vị xem ở dĩ vãng đồng nghiệp tình phân thượng, ở Trịnh Huyền về phía sau có thể quan tâm ta Trịnh gia già trẻ một hai.”

“Trịnh Huyền, ngươi thật muốn đi sao?” Chúng Bách phu trưởng mặt lộ vẻ bi thống cùng không tha sắc.

“Bởi vì ta là một nam nhân!” Trịnh Huyền nhìn như hỏi một đằng, trả lời một nẻo, lại nói ra hắn quyết tâm.

“Hảo! Không hổ là ta Hạ Vân Kiệt binh! Người tới a, cấp bản đại nhân chuẩn bị ngựa!” Hạ Vân Kiệt quát.

“Đại nhân!” Trịnh Huyền gặp Hạ Vân Kiệt cũng muốn cùng đi, không khỏi lần chịu cảm động. Phải biết rằng, hắn cùng Hạ Vân Kiệt bất quá vừa mới vừa nhận thức mà thôi.

“Không cần nhiều lời. Ngươi là nam nhân, chẳng lẽ bản đại nhân sẽ không là nam nhân sao? Ai dám động bản đại nhân binh, bản đại nhân sẽ muốn ai trả giá thảm trọng đại giới!” Hạ Vân Kiệt xoay người lên ngựa.

“Hảo, chỉ cần lần này có thể sống trở về, về sau Trịnh Huyền này mệnh chính là đại nhân.” Trịnh Huyền dù sao cũng là cái quân nhân, cũng là không lề mề, huống hồ Hạ Vân Kiệt dù sao cũng là Thiên phu trưởng, là thiên tiên, có hắn đi, có lẽ Thôi Sóc sẽ cho điểm mặt mũi, nghe vậy cũng sẽ không nói sau, cũng xoay người lên ngựa.

“Mẹ nó, cùng lắm thì một người chết trứng hướng lên trời. Đại nhân mới ngày đầu tiên khi chúng ta trưởng quan, liền chịu vì Trịnh Huyền xuất đầu, lão tử cùng Trịnh Huyền cùng vào sinh ra tử nhiều năm như vậy, chẳng lẽ còn không bằng đại nhân sao?” Gặp Hạ Vân Kiệt cùng Trịnh Huyền lên ngựa, trong đó có ba Bách phu trưởng trong mắt lóe ra do dự mâu thuẫn ánh mắt,

cuối cùng lại mạnh hạ quyết tâm, ồn ào lên ngựa.

“Hảo!” Hạ Vân Kiệt hét lớn một tiếng, ánh mắt đảo qua còn thừa kia ba vị Bách phu trưởng.

Kia ba vị Bách phu trưởng cũng không dám dùng ánh mắt nhìn thẳng vào Hạ Vân Kiệt, Hạ Vân Kiệt trong lòng âm thầm nói thanh đáng tiếc. Tổng cộng bảy vị Bách phu trưởng, luận tu vi, luận thiên phú còn là kia lưu lại ba vị Bách phu trưởng cao, nếu lần này bọn họ cũng chịu đi theo Hạ Vân Kiệt cùng nhau đi, Hạ Vân Kiệt khẳng định hảo hảo tài bồi, nhưng nay cũng là không có khả năng.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt cũng không có khinh thường bọn họ ý tứ, ở sinh tử phương diện, mỗi người đều có lựa chọn quyền lực, đơn giản Hạ Vân Kiệt càng thưởng thức kia chịu vì Trịnh Huyền dũng cảm đứng ra ba vị Bách phu trưởng thôi.

“Dẫn đường!” Hạ Vân Kiệt thu hồi ánh mắt, quát lạnh nói.

“Là!” Trịnh Huyền tuân lệnh, đi trước làm gương ra quân doanh.

Quân mã ở trên đường cái một đường chạy như điên, không bao lâu liền đi vào một tòa trước cửa bãi đặt hai tôn cao lớn Ngọc Thạch kỳ lân cao lớn tòa nhà trước mặt.

Tòa nhà thượng rồng bay phượng múa viết hai cái chữ to “Thôi phủ”, cửa có bảo vệ cửa trông coi, kia bảo vệ cửa có cử hà cảnh giới, lộ ra một cỗ hung hãn cùng ngạo mạn.

“Đại nhân, nơi này đó là Thôi Sóc ở thị trấn phủ đệ. Hắn trừ bỏ là khô cốt giáo giáo chủ đệ đệ thân phận ở ngoài,

còn là chúng ta thị trấn đại thương nhân. Huyện trung không ít tửu lâu, thanh lâu còn có pháp bảo các đều là hắn khai.” Có vị Bách phu trưởng ruổi ngựa đến Hạ Vân Kiệt bên người, thấp giọng nói, biểu tình rõ ràng lộ ra một tia khẩn trương.

Chương 1590 : Sấm phủ

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó ruổi ngựa hướng tới Thôi phủ đại môn lập tức mà đi.

“Người tới người nào, còn không mau mau xuống ngựa?” Kia bảo vệ cửa gặp Hạ Vân Kiệt cưỡi ngựa rất có tiến quân thần tốc dấu vết, nhất thời sắc mặt trầm xuống, mắt lộ ra hung quang, rút đao chỉ vào Hạ Vân Kiệt, phẫn nộ quát.

“Lăn!” Hạ Vân Kiệt lại quát lạnh một tiếng, quanh thân sáng mờ nở rộ, sáng mờ ngưng tụ thành hai quạt hương bồ bàn tay to, trực tiếp đối với bảo vệ cửa đầu qua liền đánh đi qua.

Kia hai bảo vệ cửa nhất thời đã bị Hạ Vân Kiệt một cái bàn tay cấp phiến lăn đến một bên, Hạ Vân Kiệt tắc xem cũng không xem bọn hắn liếc mắt một cái, trực tiếp giá ngựa tiến nhanh mà vào.

Trịnh Huyền đám người thấy thế không khỏi sợ tới mức cả người đều sợ run cả người. Không nói Thôi Sóc sau lưng có khô cốt giáo giáo chủ đại ca, vẻn vẹn hắn tự thân thực lực cùng quyền thế, liền xa xa không phải bọn họ có thể chống lại. Cho nên lần này tới cửa đến, khẳng định là trước cầu tình, tất cả rơi vào đường cùng mới có thể đi lên động võ con đường này. Đương nhiên một khi động võ trên cơ bản cũng chính là chỉ còn đường chết.

Khả Trịnh Huyền đám người vạn vạn không nghĩ tới, Thiên phu trưởng đại nhân thế nhưng trực tiếp liền đánh vào cửa đi, việc này nhất thời liền trở nên không còn có một điểm quay về đường sống. Không có quay về đường sống, tự nhiên cũng chính là chỉ còn đường chết.

“Đại nhân!” Sự tình dù sao cũng là nhân Trịnh Huyền

dựng lên, rất nhanh hắn liền thu thập cảm xúc, dứt khoát cũng ruổi ngựa theo đi vào.

Này khác ba vị Bách phu trưởng, ngươi xem xem ta, ta xem nhìn ngươi, cuối cùng còn là kiên trì ruổi ngựa đi vào, trong lòng cũng là khó không có trách Hạ Vân Kiệt càn rỡ xúc động.

“Người tới a, người tới a, có người ở chúng ta Thôi phủ đánh người a!” Kia hai bảo vệ cửa bị một bàn tay đánh đầy đất lăn lại còn không biết chính mình theo trước quỷ môn quan đi rồi một vòng, theo mặt đất đứng lên, liền lập tức hổn hển kêu la đứng lên.

Kỳ thật bên ngoài bảo vệ cửa không gọi, Hạ Vân Kiệt một hàng năm người như vậy hùng hổ cưỡi ngựa, tiến quân thần tốc Thôi phủ cũng sớm kinh động người Thôi phủ.

“Các ngươi là người nào, cũng dám ở chúng ta Thôi phủ làm càn?” Hạ Vân Kiệt vừa mới tiến vào Thôi phủ tiền viện, liền sớm có một đám Thôi phủ gia đinh, gia tướng cầm đao thương mâu côn các binh khí ào ào theo bốn phương tám hướng dũng mãnh tiến ra, đem Hạ Vân Kiệt đám người cấp vây quanh lên.

Tiên giới cùng hạ giới bất đồng, nơi này tài liệu tương đối cho hạ giới đều phi thường cứng rắn, chỉ cần tìm được thích hợp quặng tài, chế tạo ra binh khí theo tính chất đến giảng đã không thua kém gì tiên khí, muốn ở mặt trên khắc phù văn cấm chế trận pháp, cần phải có nhất định tạo nghệ luyện khí tiên nhân mới vừa rồi có thể làm đến. Mà muốn mời luyện khí tiên nhân ở binh khí trên có khắc vẽ bùa văn cấm chế trận pháp, lại cần hao phí không ít tiên thạch. Kia tiên thạch số lượng đối với tiên giới còn không có tu luyện đến thiên tiên cảnh giới dân bản xứ mà nói, còn là một bút xa xỉ tài phú, phần lớn người đều là tiền trả không nổi. Huống hồ cho

dù mời luyện khí tiên nhân ở binh khí trên có khắc vẽ bùa văn cấm chế trận pháp, luyện chế trở thành chân chính tiên khí, nhưng cũng bởi vì còn không có đạt tới thiên tiên cảnh giới, có thể chân chính phát uy uy lực lại cùng trực tiếp chế rạo ra binh khí lớn hơn không được bao nhiêu. Cho nên ở tiên giới, bình thường không tới thiên tiên cảnh giới dân bản xứ tu sĩ, dùng là cũng chính là trực tiếp binh khí.

Nếu là binh khí, hơn nữa một khi chờ bọn họ đột phá đến thiên tiên khẳng định hay là muốn đổi mới, tìm kiếm một kiện chân chính tiên gia binh khí, cho nên tình hình chung hạ, này đó binh khí bọn họ là sẽ không thu vào trong cơ thể ôn dưỡng, mà là trực tiếp cầm nơi tay thượng, miễn cho lãng phí chân nguyên pháp lực.

Đương nhiên này binh khí cùng hạ giới binh khí cũng là hoàn toàn hai loại khái niệm, này binh khí thật muốn một đao chém trúng, cho dù thiên tiên cũng là khó tránh khỏi muốn bị thương. Bởi vì mặc kệ này binh khí cứng cỏi cường độ còn là sắc bén trình độ, kỳ thật đều cùng tiên gia pháp khí tương đương, đơn giản thiếu chút tiên gia pháp khí biến hóa.

“Kêu Thôi Sóc lập tức cấp bản đại nhân lăn ra đây, thả La Ngọc cô nương.” Trịnh Huyền đám người gặp chính mình năm người bị gia đinh gia tướng cấp tầng tầng vây quanh, tất cả đều mặt lộ vẻ một tia kinh hoảng sắc, âm thầm kêu thảm, chỉ có Hạ Vân Kiệt lại một điểm cũng không kinh hoảng, ngược lại cầm mã tiên chỉ vào trong đó một vị nhìn như đầu lĩnh, có cử hà hậu kỳ cảnh giới gia tướng, quát.

“La Ngọc cô nương? Nga, nguyên lai là người huyện nha a! Bất quá ngươi lại tính cái gì vậy, cho dù các ngươi huyện úy chu lạnh đại nhân, đến ta Thôi phủ cũng phải trước từ hạ nhân thông báo……” Kia đầu lĩnh gia tướng gặp Hạ Vân Kiệt nhắc tới La Ngọc cô nương, thế

này mới phát hiện Hạ Vân Kiệt đám người đều mặc quân đội khôi giáp, lại nhận được trong đó một người đúng là La Ngọc tình đầu ý hợp tình nhân Trịnh Huyền, không khỏi mặt lộ vẻ một tia khinh miệt cười lạnh, cao cao tại thượng chỉ vào Hạ Vân Kiệt quát lớn. Về phần Hạ Vân Kiệt có thiên tiên cảnh giới, hắn cũng là không sợ chút nào.

“Nếu bình thường, bản đại nhân tự nhiên cũng là muốn ấn quy củ đến. Chính là hôm nay các ngươi chủ tử cũng dám cường cướp dân nữ, bản đại nhân không có trực tiếp lãnh binh hủy đi các ngươi Thôi phủ, kia đã là thực cho hắn mặt mũi, còn không gọi hắn cấp bản đại nhân lăn ra đây, chẳng lẽ thật muốn bản đại nhân trực tiếp hủy đi các ngươi Thôi phủ sao?” Hạ Vân Kiệt quát.

Dù sao Hạ Vân Kiệt không phải hảo sát hạng người, huống hồ hắn mới đến, cho dù muốn hiển lộ thực lực cũng muốn đi bước một đến, cũng là không thể trực tiếp liền hiện ra kim tiên thực lực, nếu không còn không liền thiên đình đều phải kinh động ?

Nay Hạ Vân Kiệt cánh chim đều còn không có dài ra, tự nhiên là không nên kinh động thiên đình. Huống hồ một hạ giới tiên nhân vừa phi thăng tiên giới tựu thành kim tiên, này tin tức nếu làm cho thiên đình biết, chỉ sợ còn không lập tức đem hắn bắt đi khảo vấn không thể. Phải biết rằng ấn thiên địa quy tắc, tiên thiên diệp phù nhiều nhất chỉ có thể che lấp huyền tiên lấy hạ tiên nhân.

Đương nhiên chờ thêm mấy chục thượng trăm năm, hắn tái triển lộ thực lực sẽ không kia vấn đề. Tiên giới rộng lớn vô ngần, có vô số tiên cơ, chỉ cần thiên phú đủ cao, kỳ ngộ đủ tốt, trong khoảng thời gian ngắn tu luyện thành kim tiên tuy rằng cực nhỏ, nhưng cũng là có.

Nguyên nhân vì này dạng, Hạ Vân Kiệt chính là giá mã vào phủ, không chê phiền toái há mồm muốn người, nếu

không hắn thật muốn triển lộ ra kim tiên oai, chỉ bằng những người này lại làm sao có thể ở trước mặt hắn đứng thẳng? Kia Thôi Sóc lại làm sao còn dám dấu diếm mặt?

“Ha ha! Ngươi tiểu tử này, là từ đâu chạy đến ! Thật không biết trời cao đất rộng, cũng dám nói dỡ chúng ta Thôi phủ, cười chết ta ! Ha ha!” Kia gia tướng lại phảng phất nghe được tiên giới tối hoang đường truyện cười, thế nhưng chỉ vào Hạ Vân Kiệt cười ha ha đứng lên.

Người khác nghe vậy cũng đều cười vang, xem Hạ Vân Kiệt tựa như xem kẻ ngốc giống nhau.

Trịnh Huyền đám người tuy rằng theo bước vào Thôi phủ sau liền ôm hẳn phải chết chi tâm, nhưng thấy Hạ Vân Kiệt giảng ra như thế không biết trời cao đất rộng mà nói đến, còn là hai mặt nhìn nhau, rất có muốn tìm điều phùng chui đi xuống xúc động.

Đây chính là người đông thế mạnh, tài đại khí thô Thôi phủ a! Bằng bọn họ này vài người, vào nơi này liền theo vào đầm rồng hang hổ không có gì khác nhau, có thể hay không còn sống đi ra ngoài đều rất là xa vời, thế nhưng còn muốn sách người ta phủ đệ, kia không phải thiên đại truyện cười sao?

“Ba! Ba!” Cười vang quàng quạc mà chỉ, Trịnh Huyền đám người cũng đều lại cả người run run, trợn tròn ánh mắt, cũng là bọn họ tân tiền nhiệm Thiên phu trưởng đại nhân trực tiếp vung khởi roi trừu ở tại kia ngửa mặt lên trời cười to gia tướng trên người, bắt hắn cho trừu da tróc thịt bong, máu tươi chảy ròng.

Chương trình ủng hộ Thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện

Chương 1591 : Không biết sống chết

“Phản ! Phản ! Cấp lão tử giết bọn họ!” Kia gia tướng bị Hạ Vân Kiệt đánh một bên trên mặt đất lăn lộn, một bên sắc mặt dữ tợn kêu gào nói.

“Sát! Sát!” Này gia đinh gia tướng rất nhanh liền tỉnh táo lại, người người tất cả đều mắt lộ ra sát khí, đối với Hạ Vân Kiệt liền như ong vỡ tổ dũng đi lên, cầm đao thương mâu côn đối với hắn trên người yếu hại chào hỏi. Một ít cử hà cảnh giới lại trực tiếp nhảy lên, cao cao lăng không ở thôi quý phủ không, cầm đao kiếm đối với Hạ Vân Kiệt đầu chào hỏi.

Tiên giới bất đồng hạ giới, này đao kiếm không phải tiên khí pháp bảo, muốn cách không thao túng cũng là cực kỳ hao tổn chân nguyên pháp lực, khoảng cách cũng gần, chỉ có hơn mười mét thôi. Cho dù chân chính tiên khí pháp bảo, cũng phải nhìn tiên khí pháp bảo tính chất phẩm chất, còn có thi triển giả tu vi cảnh giới, nếu không khoảng cách cũng là có hạn, xa không thể giống hạ giới tới như vậy tiêu sái thoải mái, phi kiếm cùng nhau, khả ngàn dặm ở ngoài lấy đầu người.

Này kỳ thật cũng không khó lý giải, tại hạ giới cử hà cảnh giới tu sĩ dĩ nhiên có thể miễn cưỡng xé mở không gian, qua sông hư không, mà ở trong này cử hà cảnh giới tu sĩ bất quá khả năng chậm chạp phi hành mà thôi.

Cho nên này đó gia đinh gia tướng đều là trực tiếp lấy đao kiếm đánh hướng Hạ Vân Kiệt, bất quá dù sao đều cũng có tu vi trong người, kia đao kiếm toàn lực đánh ra khi, đều có hào quang theo binh khí thượng phát ra mà ra.

Kia hào quang đó là kiếm quang, đao mang, chừng bốn

năm mét dài, sắc bén vô cùng, cho dù cương thiết đều có thể giống cắt đậu hủ giống nhau mở ra.

Nay này gia đinh gia tướng như ong vỡ tổ hướng Hạ Vân Kiệt trên người chào hỏi, trên trời dưới đất đều có, nhất thời rậm rạp đều là các màu binh khí mũi nhọn, đan vào thành một trương võng, hướng Hạ Vân Kiệt cả người trùm tới, một khi tráo kín, cho dù là thiên tiên không nghĩ qua là cũng muốn rơi vào cái thân tổn đạo tiêu kết cục.

“Chớ có thương nhà của ta đại nhân!” Trịnh Huyền đám người thấy thế nhất thời nóng nảy, cũng đều ào ào rút ra bội đao, hai mắt đỏ lên đối với này gia đinh gia tướng vọt đi.

Trịnh Huyền bốn người đều có cử hà hậu kỳ cảnh giới, lại thân kinh bách chiến, tự nhiên uy mãnh, này vung lên đao xông lên đi, nhất thời có bốn đạo đao mang theo đao phong thượng lao ra, lập tức liền đem tối tới gần bọn họ bốn gia đinh cánh tay sóng vai cấp bổ xuống dưới.

Nhưng vây công Hạ Vân Kiệt gia đinh gia tướng có năm sáu mươi người nhiều, Trịnh Huyền bốn người tuy rằng một đao vung ra, chém bốn năm người, lại ảnh hưởng không được đại cục, chờ bọn họ tưởng huy thứ hai đao khi, kia các loại binh khí hào quang đan vào mà thành võng đã đem Hạ Vân Kiệt tráo lên.

Rậm rạp, còn có bùm bùm điện quang lóe ra, phảng phất điện võng bình thường, làm cho người ta nhìn đến đều cảm thấy lỗ chân lông vẻ sợ hãi.

“Không biết sống chết!” Hạ Vân Kiệt cũng là không chút hoang mang, quát lạnh một tiếng, cả người sáng mờ nở rộ, trong tay mã tiên giơ lên, trực tiếp liền hướng kia binh khí hào quang đan vào mà thành võng rút đi.

“Ba! Ba!” Hai tiếng, kia quang võng liền bị hai roi cấp trừu phá thành mảnh nhỏ, này gia đinh gia tướng ào ào sau này ngã xuống, không trung gia tướng cấp cử hà hậu kỳ tu sĩ cũng từ không trung ngã xuống, không ít người lại miệng phun máu tươi.

Này còn là Hạ Vân Kiệt thủ hạ lưu tình duyên cớ, nếu không thật muốn nổi lên sát tâm, liền này đó mấy ngày liền tiên cũng không phải gia đinh gia tướng sớm liền đi đời nhà ma.

Này gia đinh gia tướng tự nhiên không biết Hạ Vân Kiệt thủ hạ lưu tình, gặp Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng hai roi liền phá bọn họ vây công, hơn nữa còn đem bọn họ cấp chấn đến ào ào bị thương, đều là vừa sợ vừa giận, ào ào kêu to đứng lên:“Quan binh đánh người ! Đừng để cho chạy bọn họ! Giết bọn họ!”

Cái này kinh động người càng phát hơn, lập tức có hai ba trăm hào nhân theo bốn phương tám hướng dũng đi lên, thậm chí trong đó có một vị còn là thiên tiên.

“Người nào dám ở ta Thôi phủ nháo sự, có phải hay không chán sống?” Kia thiên tiên mặc tử bào, gầy trơ cả xương, trên cổ tay đội một chuỗi tràng hạt. Kia tràng hạt là màu trắng, xa xa xem qua đi quang sắc trơn bóng, nhưng nếu xem cẩn thận, liền phát hiện kia tràng hạt ở mặt ngoài ẩn ẩn có hơi nước quanh quẩn, hơi nước trung có dữ tợn đáng sợ khô lâu đầu như ẩn như hiện, lộ ra âm u hương vị.

“Vũ Văn Độ!” Trịnh Huyền đám người nhìn đến kia gầy trơ cả xương thiên tiên xuất hiện, sắc mặt tất cả đều lập tức trở nên trắng bệch.

“Tổng quản gia!” Người còn lại gặp kia thiên tiên xuất hiện, ào ào hướng hắn thi lễ, trên mặt lộ ra kính sợ sắc.

“Nguyên lai là Trịnh Huyền a. Vốn đang ở suy nghĩ hay không thả ngươi một mạng, không nghĩ tới ngươi cũng là chính mình tới cửa đi tìm cái chết !” Kia Vũ Văn Độ tổng quản gia không để ý đến mọi người hành lễ, ánh mắt ở Hạ Vân Kiệt trên người hơi hơi một chút, liền chuyển tới Trịnh Huyền trên người, sâu thẳm thâm trong hai mắt nhảy lên lãnh u u ma trơi.

Hiển nhiên này Vũ Văn Độ căn bản không đem Hạ Vân Kiệt để vào mắt, đồng thời cũng nhận được Trịnh Huyền, biết hắn là La Ngọc người yêu.

Nói xong Vũ Văn Độ liền vươn hắn như kê trảo bàn khô gầy tay, đối với Trịnh Huyền vào đầu liền chộp đi.

Thật dài móng tay dưới ánh mặt trời lóe ra nhiều điểm hàn quang, lộ ra một cỗ quỷ khí dày đặc.

Trịnh Huyền gặp Vũ Văn Độ đối với hắn ra tay, trong mắt rõ ràng toát ra một tia hoảng sợ sắc, bước chân theo bản năng tưởng sau này dời.

“Chính là cử hà kì tu sĩ cũng tưởng ở lão phu âm sát quỷ trảo dưới chạy trối chết sao?” Vũ Văn Độ kiệt kiệt cười, ngũ trảo hơi hơi khép lại một ít, nhất thời Trịnh Huyền tựa như bị ngũ cổ vô hình lực lượng cấp vây khốn bình thường, thế nhưng cả người căng thẳng, rốt cuộc không thể động đậy mảy may.

“Chính là tà ma ngoại đạo cũng dám ở bản đại nhân trước mặt trình uy phong!” Hạ Vân Kiệt thấy thế trong mắt sát khí nhấp nhoáng, trong tay mã tiên đối với Vũ Văn Độ kia chích khô gầy tay liền đánh đi qua.

“Chính là tiên khí kì thiên tiên cũng dám……” Vũ Văn Độ gặp Hạ Vân Kiệt ngay cả pháp bảo cũng không tế, thẳng cầm mã tiên tử trừu chính mình tay, khóe miệng không

khỏi lộ ra một chút khinh thường cười lạnh, khô gầy móng vuốt hơi hơi vừa động, vừa định trở bàn tay hướng mã tiên chộp đi, đột nhiên gian sắc mặt đột nhiên biến, trong mắt lộ ra một tia kinh hãi sắc, bởi vì hắn bàn tay vừa vừa động, liền cảm giác được phảng phất bị một cỗ vô hình lực lượng cấp cuốn lấy, thế nhưng rất khó nhúc nhích.

Vũ Văn Độ hiển nhiên còn là có phong phú tác chiến kinh nghiệm, trong lòng tuy rằng kinh hãi, hành động lại một điểm cũng không chần chờ.

Bị trói buộc trụ khô thủ mạnh trở về xả, đồng thời kia đội tràng hạt tay hướng trên trời giương lên, kia tràng hạt liền rời tay mà ra, hóa thành một đoàn đoàn mây đen, mây đen hiện ra một đám khô lâu đầu. Khô lâu đầu giương miệng, lộ ra bên trong tối om cùng bạch dày đặc răng nanh, vô cùng âm trầm khủng bố.

Kia khô lâu đầu suốt có chín, chính là Vũ Văn Độ thủ âm năm âm nguyệt âm giờ sinh ra trẻ mới sinh đầu, đem nó đặt ở âm sát nơi ngày đêm tẩm dưỡng rèn luyện, khiến cho này trở nên kiên như cương thiết sau, lại đem nhiếp đến cử hà hậu kỳ tu sĩ nguyên thần hồn phách mạnh mẽ đánh tiến vào khô lâu đầu trung, sau đó lấy tự thân tinh huyết mỗi ngày nuôi nấng, ngày đêm tế luyện, như thế sau trăm tuổi, này khô lâu đầu mới vừa rồi xem như luyện thành, xưng là phi thiên anh lô.

Tuy rằng luyện này ma đạo pháp khí cực kì không dễ háo khi, thậm chí còn muốn tổn thất đại lượng tự thân tinh huyết, khiến cho tự thân tu vi đã bị ảnh hưởng, nhưng một khi luyện thành, kia mỗi một cái khô lâu đầu đều tương đương với một tiên khí kì thiên tiên, mà còn không sợ đao kiếm binh khí pháp bảo, lại biến hóa vô cùng, một khi tế thả ra đi, cho dù tiên đan kì thiên tiên cũng không dám khinh thường.

Này Vũ Văn Độ vốn có tiên lộ kì thiên tiên cảnh giới, cho nên gặp Hạ Vân Kiệt chính là tiên khí kì thiên tiên cảnh giới, cũng không có đem hắn để trong mắt, không nghĩ tới hắn này một roi rút ra, thế nhưng có như thế quỷ dị lực lượng, kinh hãi dưới, liền lập tức thả ra phi thiên anh lô.

Chương trình ủng hộ Thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện

Chương 1592 : Thôi Sóc

“Phi thiên anh lô!” Trịnh Huyền đám người gặp không trung mây đen quay cuồng, mây đen có dữ tợn khô lâu đầu vươn ra, không khỏi cả kinh sắc mặt trắng bệch, kinh hô xuất khẩu, hiển nhiên nhận được này ma đạo hung khí.

Mà này Thôi phủ gia đinh gia tướng gặp Vũ Văn Độ tế thả ra phi thiên anh lô không chỉ có không có hoan hô, ngược lại đều mắt lộ ra một tia sợ hãi sắc, ào ào lui ra phía sau một bước, tựa hồ sợ không nghĩ qua là bị kia khô lâu đầu cấp nuốt ăn đi.

Chỉ có Hạ Vân Kiệt gặp Vũ Văn Độ tế ra phi thiên anh lô, không chỉ có không có toát ra chút sợ hãi sắc, trong mắt ngược lại sát ý càng đậm, rút ra đi mã tiên không chỉ có không có thu hồi, ngược lại đột nhiên bạo khởi một cỗ hào quang, mạnh bò lên Vũ Văn Độ cánh tay, sau đó mạnh nhất giảo, thế nhưng đem Vũ Văn Độ chỉnh căn cánh tay cấp giảo gãy.

“A!” Cánh tay ngay cả tâm, tuy rằng nói về sau còn có thể dài trở về, lại còn là đau đến Vũ Văn Độ sắc mặt đều biến thanh, cái trán mồ hôi lạnh nhiều điểm ngã nhào.

“A!” Trước mắt này một màn cũng là nhìn xem Trịnh Huyền chờ bốn vị Bách phu trưởng còn có Thôi phủ gia đinh gia tướng đều há to miệng, lộ ra vẻ mặt không dám tin ánh mắt.

Vũ Văn Độ nhưng là tiên lộ kì thiên tiên a, vốn tưởng rằng hắn vừa xuất mã, Hạ Vân Kiệt hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Không nghĩ tới mới vừa giao thủ, ngược lại là Vũ Văn Độ bị Hạ Vân Kiệt một mã tiên cấp giảo gãy một cánh tay.

“Cũng dám đoạn lão phu cánh tay, lão phu nhất định phải chậm rãi tra tấn ngươi, làm cho phi thiên anh lô một chút cắn thực máu của ngươi thịt.” Vũ Văn Độ nghiến răng nghiến lợi quát, kia phi thiên anh lô ào ào theo mây đen trung bay ra, kéo quỷ khí dày đặc hắc khí, hé miệng, đối với Hạ Vân Kiệt liền cắn đi qua.

Kia phi thiên anh lô hé miệng khi, tối om miệng có hắc khí ồ ồ mà ra, tản ra vô cùng khó ngửi hơi thở, Trịnh Huyền đám người không nghĩ qua là hít một ngụm, nhất thời liền cảm thấy choáng váng, cả người vô lực, làn da nhan sắc đều biến đen, sợ tới mức bọn họ nhanh chóng vận công trừ độc.

“Vốn bản đại nhân còn muốn cho ngươi một cái thống khoái, ngươi đã nói như vậy, kia bản đại nhân liền làm cho ngươi tự thực hậu quả xấu.” Hạ Vân Kiệt gặp kia Vũ Văn Độ cực kì ác độc tà ác, lạnh lùng cười, một điểm xích quang theo hắn mi tâm dật ra, hiện ra một cái đỏ đậm dây thừng.

Này dây thừng chính là Hạ Vân Kiệt tại hạ giới giết kia Diễm Long đại đế sau, rút hắn long cân luyện chế mà thành phược long tác.

Uy lực tuy rằng xa không bằng thập nhị đô thiên vu tổ kỳ, nhưng dùng để đối phó Vũ Văn Độ loại này tiên lộ kì thiên tiên cũng là vậy là đủ rồi, hơn nữa cũng phù hợp Hạ Vân Kiệt hiện tại thân phận sử dụng.

Phược long tác nhất tế phóng ra, liền ở không trung hiện ra một cái hỏa long hư ảnh, hướng tới Vũ Văn Độ liền giương nanh múa vuốt xông đến.

Hỏa long hướng Vũ Văn Độ đánh tới khi, Vũ Văn Độ không khỏi cảm thấy từng trận cực nóng đập vào mặt mà đến, mà còn cảm thấy bốn phía không gian đều bị giam cầm bình thường, thế nhưng trầm trọng vô cùng,

làm cho hắn có loại không thể bước ra bước chân cảm giác. Càng làm cho Vũ Văn Độ cảm thấy hoảng sợ là, kia hỏa long thế nhưng tản ra một tia tiên anh kì thiên tiên mới vừa có hơi thở, uy nghiêm, to lớn.

Thiên tiên phân tiên khí, tiên lộ, tiên đan còn có tiên anh bốn cảnh giới, mỗi một cái cảnh giới trong lúc đó thực lực đều có thật lớn chênh lệch. Mà Vũ Văn Độ cùng tiên anh kì trong lúc đó suốt kém hai cái cảnh giới, này trong lúc đó thực lực tuy rằng còn nói không hơn cách biệt một trời, nhưng cũng là cực kì cách xa. Tiên anh kì thiên tiên một chưởng đi xuống, tiên lộ kì thiên tiên nếu không có đặc thù pháp bảo hoặc là cực kì lợi hại công pháp thuật pháp, tuyệt đối chỉ có đường chết một cái.

Nay này hỏa long thế nhưng tản mác ra một tia tiên anh kì thiên tiên hơi thở, lại như thế nào không cho Vũ Văn Độ cảm thấy hoảng sợ?

Hoảng sợ dưới, Vũ Văn Độ cơ hồ không hề nghĩ ngợi, liền nhéo pháp ấn, quát:“Anh lô hộ chủ!”

Chín bản hướng Hạ Vân Kiệt chụp mồi mà đi phi thiên anh lô bên trong liền nửa đường mà chỉ, ào ào đánh về phía kia phược long tác sở biến ảo hỏa long.

Phi thiên anh lô là âm tà vật, vốn là có chút sợ hỏa. Huống chi kia hỏa long chính là Hạ Vân Kiệt lấy Diễm Long đại đế long cân luyện chế mà thành, mang theo thượng cổ chúc long một tia chí dương chí nhiệt hỏa khí, kia phi thiên anh lô vừa mới vây quanh phược long tác, liền phát ra “Xuy xuy xuy”, dầu mỡ bị điểm cháy thanh âm.

Quanh quẩn đầu hắc khí một chút bị hỏa long cháy điệu, không chỉ có nhỏ tối như mực dịch giọt, mà còn tản mác ra vô cùng tanh hôi mùi.

Kia tanh hôi mùi tràn ngập ở không trung, thẳng đem Thôi phủ gia đinh gia tướng cấp huân không phải đầu choáng váng não trướng đó là liên tục nôn mửa, mà Hạ Vân Kiệt bên này sợ Trịnh Huyền đám người chịu không nổi này hơi thở, trên người tản mác ra một tia tiên khí, bao phủ ở bọn họ.

“A! A! A!” Phi thiên anh lô miệng phát ra thê lương tiếng kêu thảm thiết, trống trơn hai cái mắt trong động thế nhưng tựa hồ ẩn ẩn có khiếp đảm quang mang ở lóe ra, liên tục hướng Vũ Văn Độ bên kia lui bước. Mà Vũ Văn Độ tuy rằng không có phát ra tiếng kêu thảm thiết, nhưng nét mặt già nua bắp thịt run run cái không ngừng, lộ ra thống khổ thần sắc, cũng là này phi thiên anh lô là hắn ngày đêm dùng tinh huyết nuôi nấng, cùng hắn tâm thần tương liên, này phi thiên anh lô chịu long hỏa cháy, hắn cũng là cảm động lây.

“Cấp lão phu giết a!” Vũ Văn Độ rốt cục chống đỡ không được, chảy đầu đầy đại hãn, bệnh tâm thần gầm rú nói.

Vũ Văn Độ này nhất kêu to, này gia đinh gia tướng mới vừa rồi hoàn toàn tỉnh ngộ lại đây, ào ào kêu la hướng Hạ Vân Kiệt xung phong liều chết lại đây.

“Muốn chết!” Hạ Vân Kiệt thấy thế trong tay roi vung lên, đối với kia người xông lên liền quét ngang đi qua.

Nhất thời gian này gia đinh gia tướng liền người ngã ngựa đổ, người người lăn ngã xuống đất, da tróc thịt bong.

Liền này một lát sau, kia chín khô lâu đầu đã thối lui đến Vũ Văn Độ bên người, hỏa long ở trong hỏa diễm cười gằn hướng Vũ Văn Độ xông đến.

“Dừng tay!” Ngay tại phía sau một đạo hét to tiếng vang lên, tiếp theo một cái bộ dạng trắng trắng mập mạp trung

niên nam tử theo trong đám người đi ra.

Này nam tử tu vi so với Vũ Văn Độ lại cao một cái cảnh giới, có tiên đan kì thiên tiên cảnh giới, cùng huyện úy chu lạnh đại nhân tương đương. Chính là luận pháp lực hùng hậu tinh thuần trình độ, tựa hồ còn kém hơn một chút.

Đương nhiên như vậy chênh lệch, cũng chỉ có Hạ Vân Kiệt có thể nhìn ra được đến, Trịnh Huyền đám người là tuyệt đối nhìn không ra đến.

Kia trung niên nam tử vừa đi đi ra, ánh mắt đầu tiên là tại kia phược long tác biến thành hỏa long thượng ngắm liếc mắt một cái, trong mắt lóe ra một tia tham lam sắc.

Hạ Vân Kiệt này phược long tác tuy rằng không tính là cái gì chân chính lợi hại tiên gia pháp khí, nhưng ở phía trước khê huyện bực này tiểu địa phương, ở trung niên nam tử bực này cấp bậc nhân vật trong mắt, đã xem như đứng đầu tiên gia pháp bảo.

Bất quá kia trung niên nam tử rất nhanh hãy thu nổi lên trong mắt tham lam sắc, nhìn phía Hạ Vân Kiệt, trong mắt toát ra một tia kinh ngạc sắc.

“Lão phu Thôi Sóc, cùng các ngươi huyện úy chu lạnh đại nhân tố có giao tình, không biết vị này quân gia là Chu Lương đại nhân trướng hạ vị nào tướng quân? Hôm nay vì sao sấm ta Thôi phủ, thương ta người Thôi phủ?” Trung niên nam tử trong mắt kinh ngạc sắc chợt lóe rồi biến mất, ngược lại biến thành nghiêm khắc.

“Thôi Sóc, cho dù ngươi cùng ta gia huyện úy đại nhân có giao tình, nhưng gia hữu gia quy, quốc hữu quốc pháp, nhưng cũng không chấp nhận được ngươi mắt không pháp kỷ. Ngươi hiện tại lập tức thả La Ngọc, dâng lên nhận lỗi, bản đại nhân còn có thể theo khinh xử lý,

nếu không tất giết không tha!” Hạ Vân Kiệt lại nhìn Thôi Sóc lạnh lùng thốt.

Hắn tân quan tiền nhiệm, tuy rằng không nghĩ biểu hiện ra kim tiên thực lực, kinh động thiên đình, nhưng muốn mau chóng ở tiên giới thành lập chính mình thế lực, uy lại còn là lập. Này Thôi Sóc cũng dám cường cướp dân nữ, hiển nhiên không phải hảo điểu, Hạ Vân Kiệt đối hắn tự nhiên sẽ không khách khí.

Chương trình ủng hộ Thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện

Chương 1593 : Đại nhân tha mạng

Thôi Sóc tự nhiên không biết Hạ Vân Kiệt đang muốn cầm hắn lập uy. Hắn sinh ý có rất lớn một bộ phận ngay tại thị trấn bên này, nhưng thật ra không nghĩ cùng huyện nha bên này nháo cương, cho nên hắn gặp Vũ Văn Độ thế nhưng không phải Hạ Vân Kiệt đối thủ, đối hắn còn là có như vậy điểm kiêng kị, cũng biết giống Hạ Vân Kiệt nhân tài như vậy, khẳng định hội chịu Chu Lương trọng dụng, nghĩ chỉ cần Hạ Vân Kiệt chịu phục cái nhuyễn, nói lời xin lỗi, sự tình hôm nay, nhưng thật ra tưởng như vậy yết quá.

Này đối với Thôi Sóc mà nói kia đã là phá lệ sự tình, nếu không Hạ Vân Kiệt có đè nặng Vũ Văn Độ thực lực, đổi thành một cái khác Thiên phu trưởng thiên tiên dám như vậy sấm hắn Thôi phủ, thương người của hắn, hắn Thôi Sóc sớm liền một bàn tay đem hắn chụp thành thịt nát.

Nhưng Thôi Sóc vạn vạn không nghĩ tới, ở hắn xuất hiện sau, Hạ Vân Kiệt không chỉ có không có chịu thua, ngược lại muốn hắn thả La Ngọc, còn muốn hắn chịu nhận lỗi, còn nói cái gì theo khinh xử lý, nhất thời gian đem Thôi Sóc cấp tức giận đến tam thi thần đều phải bạo khiêu.

“Hảo hảo! Thật không nghĩ tới tại đây tiền khê huyện thế nhưng còn có người dám như vậy cùng lão phu ta nói chuyện. Hôm nay cho dù Chu Lương đích thân đến, lão phu cũng muốn lấy của ngươi mạng chó!” Thôi Sóc giận dữ hét.

Gầm rú, một đoàn khói đen theo Thôi Sóc trán đỉnh xông ra, kia khói đen rõ ràng chính là một mặt phiên kỳ.

Phiên kỳ thượng có đủ loại, diện mục khả tăng độc vật ở đi động. Có người mặt độc chu, có thiết bối con rết, có

ngũ sắc độc xà rậm rạp, nhìn đều làm cho người ta lỗ chân lông vẻ sợ hãi.

“Đi tìm chết!” Thôi Sóc lại nổi giận gầm lên một tiếng, kia phiên kỳ liền phóng lên cao, đối với Hạ Vân Kiệt đón gió giương lên, một đoàn đoàn khói đen liền theo phiên kỳ trung phun ra, khói đen có một cái độc vật đối với Hạ Vân Kiệt giương nanh múa vuốt, hộc đỏ tươi tín tử.

“Cẩn thận đại nhân, đây là Thôi Sóc pháp bảo bách độc phiên, kịch độc vô cùng, chỉ cần dính thượng một chút liền muốn hóa thành một bãi máu loãng.” Trịnh Huyền đám người thấy thế sắc mặt tất cả đều đại biến, vội vàng kêu đứng lên.

Có lẽ là vì ứng chứng Trịnh Huyền mà nói, kia độc vật thổi quét khói đen xẹt qua đại viện khi, nơi đi qua, không chỉ có sở hữu hoa cỏ cây cối tất cả đều nháy mắt héo rũ, hơn nữa vài cái trốn tránh không kịp Thôi phủ gia đinh, không nghĩ qua là lây dính thượng một điểm, thế nhưng làn da tất cả đều nổi lên một đám đại bọt nước, sau đó bọt nước phá vỡ, lộ ra hư thối thân xác, bất quá trong nháy mắt, này đó gia đinh liền kêu thảm biến thành một bãi máu loãng.

“Kiệt kiệt!” Kia Thôi Sóc thấy thế, không chỉ có không có lộ ra một tia thương hại tiếc hận sắc, tương phản còn phát ra âm u cười lạnh thanh.

“Quả nhiên là người tà ác đến cực điểm, một khi đã như vậy, bản đại nhân cũng vốn không có cái gì phải cố kỵ.” Hạ Vân Kiệt thấy thế lạnh lùng cười, há mồm phun ra một đạo bạch quang.

Bạch quang nhất phun ra khẩu, liền hóa thành một đạo hàn khí trạm trạm phi hồng hướng tới Thôi Sóc đầu thủ đi.

Đúng là Hạ Vân Kiệt sau lại một lần nữa luyện chế tứ tượng tiểu tru ma kiếm chi nhất bạch hổ tiểu tru ma kiếm.

“Chính là phi kiếm cũng tưởng lấy lão phu tánh mạng sao? Chẳng lẽ không biết lão phu này độc vật không chỉ có có thể độc vạn vật, mà còn có thể dơ bẩn các loại pháp bảo sao?” Thôi Sóc thấy thế không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, khóe miệng gợi lên châm chọc cười lạnh.

Nhưng là Thôi Sóc khóe miệng châm chọc cười lạnh lập tức liền đọng lại ở tại trên mặt, bởi vì hắn phát hiện kia đem phi kiếm bay qua địa phương thế nhưng rét lạnh đến cực điểm, có phiến phiến hoa tuyết hạ xuống, đem bách độc phiên phóng ra độc vật cùng khói đen tất cả đều cấp đóng băng lên.

“Không tốt!” Thôi Sóc phản ứng nhưng thật ra mau, biết Hạ Vân Kiệt này pháp bảo lợi hại, lập tức há mồm liền phun ra một viên ánh vàng rực rỡ, lại có tiên khí quanh quẩn hạt châu, đúng là hắn thật vất vả tu luyện mà thành, tập hắn một thân tu vi tiên đan.

Bởi vì sự ra khẩn cấp, Thôi Sóc cũng là đã không kịp tái tế pháp bảo, mà lấy hắn thân xác cũng khẳng định ngăn không được này hàn quang bắn ra bốn phía phi kiếm, đành phải đem tiên đan cấp tế đi ra.

Tiên đan là tiên nhân một thân tu vi sở ngưng tụ, không chỉ có chắc chắn vô cùng, mà còn ẩn chứa vô cùng mênh mông pháp lực, khả tế đi ra ngăn địch. Một khi tiên đan bị hủy, chỉ cần thân xác thần niệm còn tại, chỉ cần có thể tìm được thích hợp thiên tài địa bảo, cũng có thể một lần nữa tu luyện đến. Điểm ấy cũng là cùng hạ giới tiên nhân bất đồng, hạ giới không gian cơ hồ không có tiên khí, thiên tài địa bảo cũng xa không thể cùng tiên giới so sánh với, một khi tiên đan bị hủy, muốn tái một lần nữa tu luyện đến căn bản chính là kẻ ngốc nằm mơ.

Gặp Hạ Vân Kiệt mới vừa tế thả ra phi kiếm, trong nháy mắt liền làm cho Thôi Sóc tế ra tánh mạng du quan tiên đan, mọi người tất cả đều sợ ngây người.

Hạ Vân Kiệt thấy thế cũng là hừ lạnh một tiếng, tâm ý vừa động, kia phi kiếm thế nhưng trực tiếp nhiễu quá tiên đan, ở Thôi Sóc trên cổ nhất nhiễu, liền cắt lấy đầu của hắn.

Cơ hồ đồng thời Hạ Vân Kiệt nâng tay một trảo, kia tiên đan liền bay lên rơi vào rồi tay hắn bên trong, hào quang tiêu hết, phảng phất một viên bình thường hạt châu.

Thôi Sóc đầu vừa rơi xuống đất, kim đan bị Hạ Vân Kiệt trực tiếp bắt đi, kia mập mạp thân mình liền “Oành” một tiếng, ầm ầm ngã xuống đất, kia bách độc phiên không có người nắm trong tay, độc vật ào ào về, sau đó quay tròn ngã xuống cùng, quang hoa toàn không, nếu không phải kia bách độc trên lá cờ tú rất nhiều kỳ quái phù văn, đó là một cây tái bình thường bất quá trường phiên.

Hạ Vân Kiệt thấy thế đồng dạng duỗi tay cách không một trảo, kia trường phiên cũng đồng dạng rơi vào rồi tay hắn.

“Lão gia!” Một đạo tràn ngập hoảng sợ thanh âm vang lên, cũng là Vũ Văn Độ gặp Thôi Sóc cũng bị Hạ Vân Kiệt một kiếm chém giết, không khỏi sợ tới mức hồn bay phách lạc, rốt cuộc không có ý chí chiến đấu, cuồn cuộn nổi lên một đoàn hắc khí đã nghĩ bỏ chạy.

Chính là Vũ Văn Độ cũng dám luyện chế phi thiên anh lô bực này ma đạo pháp bảo, Hạ Vân Kiệt lại như thế nào khả năng buông tha hắn đâu, Vũ Văn Độ vừa mới cuồn cuộn nổi lên một đoàn hắc khí chuẩn bị bỏ chạy, kia phược long tác sớm liền đuổi theo, mạnh ánh lửa đại thịnh, cháy sạch kia chín phi thiên anh lô hét thảm một

tiếng, sau đó biến thành một cái vòng đeo tay ngã xuống cùng. Phược long tác tắc thừa thế nhiễu lên Vũ Văn Độ, đưa hắn trói đứng lên.

“Đại nhân tha mạng, đại nhân tha mạng!” Vũ Văn Độ liên tục giãy dụa, cũng là căn bản giãy không thể, không khỏi sắc mặt tái nhợt liên tục cầu xin nói.

“Tha mạng!” Hạ Vân Kiệt lại lạnh lùng cười, tay vươn ra, cầm lấy mặt đất kia xuyến vòng đeo tay, sau đó tại kia bạch dày đặc tràng hạt đi lên sờ sờ. Kinh Hạ Vân Kiệt như vậy nhất sờ, kia tràng hạt thượng cấm chế liền bị phá không còn một mảnh, hiện ra một đám dữ tợn khô lâu đầu.

Khô lâu đầu kia tối om mắt trong động lóe u hỏa, tất cả đều dùng gắt gao nhìn chằm chằm Vũ Văn Độ.

“Ngươi hỏi một chút bọn họ có chịu hay không buông tha ngươi đi?” Hạ Vân Kiệt đem xuyến tràng hạt sợi tơ nhất nhu, kia sợi tơ liền gãy.

Sợi tơ vừa đứt, kia một đám khô lâu đầu liền người người giương miệng, hướng Vũ Văn Độ xông đến.

“Răng rắc! Răng rắc!” Này khô lâu đầu thế nhưng liền sinh sôi đem Vũ Văn Độ cấp cắn ăn luôn, ăn xong sau, tựa hồ còn có chút ý do chưa hết, khiêu u hỏa mắt động lại chuyển hướng về phía Thôi phủ gia đinh gia tướng, liền đem bọn họ cấp sợ tới mức người người cả người phát run, đối với Hạ Vân Kiệt quỳ xuống liên tục dập đầu nói:“Đại nhân tha mạng! Đại nhân tha mạng!”

“Đủ, các ngươi báo huyết cừu, muốn thôi như vậy tán đi, từ đó trên đời sẽ thấy cũng không có các ngươi, muốn thôi tiếp tục đứng ở khô lâu đầu, bản đại nhân cũng là muốn một lần nữa hạ cấm chế, các ngươi muốn chịu làm quản chế, cắn nuốt ác nhân hồn phách nguyên thần,

có lẽ có một ngày có thể một lần nữa ngưng tụ thân xác cũng không nhất định.” Hạ Vân Kiệt quát.

Này gia đinh gia tướng dù sao cũng chỉ là nghe lệnh làm việc, huống hồ cũng chỉ là một ít nhân vật, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra không nghĩ đại khai sát giới, đem bọn họ cũng đều giết, cho nên đúng lúc quát bảo ngưng lại này phi thiên anh lô.

Chương trình ủng hộ Thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện

Chương 1594 : Luyện hóa tiên đan

Một đoàn u hỏa theo một cái khô lâu đầu xông ra, ngưng tụ ra một đạo cô bộ dáng nữ nhân, này đạo cô hướng Hạ Vân Kiệt xá một cái, sau đó liền theo gió tán đi, này khác tám cái nhưng không có động tĩnh.

“Mọi người đã cũng không nguyện như vậy theo gió tán đi, vậy không cần thầm oán bản đại nhân một lần nữa đem các ngươi phong tại đây khô lâu đầu, đương nhiên nếu có một ngày các ngươi nguyên thần hồn phách cường đại đến cũng đủ trình độ, bản đại nhân sẽ thả các ngươi đi ra trọng tố thân xác.” Hạ Vân Kiệt thấy chỉ có một cái đạo cô bộ dáng nữ nhân nguyên thần hồn phách theo khô lâu đầu dật ra, theo gió tán đi, này khác khô lâu đầu đều không có động tĩnh, biết những người này tuy rằng đại cừu báo, cũng là luyến tiếc như vậy hoàn toàn biến mất thiên địa trong lúc đó, âm thầm cảm khái một phen, thần sắc nghiêm túc đối bọn họ nói.

Này khô lâu đầu tựa hồ đều nghe hiểu Hạ Vân Kiệt mà nói, tối om mắt trong động toát ra hai luồng u hỏa, u hỏa hình thành một cái ôm quyền trạng, hướng về phía Hạ Vân Kiệt thi lễ, liền lại rụt trở về.

Hạ Vân Kiệt thấy thế liền đem kia chín khô lâu đầu lại lần nữa thu đứng lên, dùng một cái tuyến xuyến lên, một lần nữa thành một cái tràng hạt vòng đeo tay, lại ở mặt trên hạ cấm chế, chính là trong đó có cái khô lâu đầu cũng là không có gì sáng bóng, ẩn ẩn cũng không có hơi nước âm khí lượn lờ, cũng là bởi vì mất đi chủ khí nguyên thần hồn phách.

“Hừ, ngươi nếu làm nhiều việc ác, liền chẳng trách bản đại nhân lấy một thân chi đạo trả tới một thân.” Hạ Vân Kiệt gặp trong đó một viên khô lâu đầu không có sáng bóng, cúi đầu nhìn nhìn chính mình trong tay kia khỏa tự

Thôi Sóc tiên đan, lạnh lùng cười nói.

Kia tiên đan nguyên bản bị Hạ Vân Kiệt bắt đến trong tay sau liền ảm đạm thất sắc, nay nghe được Hạ Vân Kiệt lời này lại đột nhiên run run đứng lên, kim quang đại phóng. Kim quang trung càng hiện ra một người khuôn mặt đến, đúng là Thôi Sóc cùng tiên đan dung hợp một bộ phận nguyên thần hồn phách.

Tiên nhân tu luyện công pháp tương đối cho còn chưa thành tiên khi tu luyện công pháp huyền ảo vi diệu rất nhiều. Chưa thành tiên khi, thần niệm, thân xác còn có chân nguyên pháp lực là tách ra, nhưng một khi thành tiên nhân, thần niệm, thân xác còn có chân nguyên pháp lực liền bắt đầu dần dần dung hợp, ngươi có ta, ta có ngươi.

Thôi Sóc nguyên bản còn ôm may mắn tâm tính, nghĩ đến Hạ Vân Kiệt chỉ có tiên khí kì thiên tiên cảnh giới, còn không biết này đó ảo diệu, tưởng thừa dịp hắn không chú ý là lúc chạy mất, lại không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt không chỉ có biết, mà còn muốn học ma đạo phương pháp, đưa hắn đánh tiến vào này khô lâu đầu, trọn đời không thể siêu sinh, không khỏi sợ tới mức hiện ra lưu lại ở tiên đan trung nguyên thần hồn phách.

“Đại nhân tha mạng! Đại nhân tha mạng!” Thôi Sóc liên tục cầu xin tha thứ nói.

“Ngươi muốn bản đại nhân tha mạng, ngươi khả lại khi nào thì bỏ qua cho người khác tánh mạng?” Hạ Vân Kiệt quát lạnh một tiếng, bốc lên tiên đan đối với khô lâu đầu miệng liền trực tiếp nhét đi vào.

Nhét vào đi sau, Hạ Vân Kiệt lại ngón tay bắn ra, một đoàn xanh rờn hỏa cũng đi theo vào khô lâu đầu miệng trung, nhất thời khô lâu đầu liền vang lên Thôi Sóc tiếng kêu thảm thiết, cũng là kia hỏa ở khô lâu đầu luyện hóa

Thôi Sóc tiên đan, phải nó hòa tan nhập khô lâu đầu.

“Tiểu tử, khô cốt giáo giáo chủ là lão phu đại ca, hắn có tứ đại tiên đan kì thiên tiên hộ pháp, có ba mươi sáu đầu phi thiên đồng thi, môn hạ đệ tử binh tướng như mây, ngươi dám như vậy đối đãi lão phu, đại ca của ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua của ngươi! Ngươi còn không mau mau thả lão phu!” Thôi Sóc ở khô lâu đầu trong chốc lát kêu thảm thiết, trong chốc lát bén nhọn ra tiếng uy hiếp Hạ Vân Kiệt.

Bất quá Hạ Vân Kiệt lại căn bản không để ý tới hắn, ánh mắt chậm rãi đảo qua này quỳ trên mặt đất lạnh run Thôi phủ gia đinh gia tướng, nói:“Bản đại nhân hiện tại không giết ngươi, nhưng nếu La Ngọc cô nương có một chút điểm tổn thất, bản đại nhân tuyệt không sẽ nhẹ tha các ngươi.”

“Đại nhân yên tâm, đại nhân yên tâm. Kia La Ngọc cô nương tính tình cương liệt, lão gia nhà ta, không, không, là Thôi Sóc tuy rằng đem La Ngọc cô nương cấp bắt về phủ, cũng là không dám bức thật chặt, lúc này trong phủ nữ quyến quản gia Khương nương tử đang ở khuyên bảo nàng đâu.” Có một vị gia tướng bộ dáng nghe nói một khi La Ngọc cô nương có tổn thương, bọn họ tất cả đều cùng chịu tội, không khỏi sợ tới mức vội vàng nói.

“Như thế liền tốt, kia còn không dẫn đường?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy banh mặt thế này mới dịu đi một ít.

Hạ Vân Kiệt đạo vu song tu, lại cùng Cửu U Tố Âm nữ đế hợp thể quá, trước kia tại hạ giới mặc kệ là pháp lực còn là tinh thần lực đều đã bị trình độ nhất định áp chế, không thể giãn ra, nay đến tiên giới liền hoàn toàn giãn ra mở ra. Thần niệm chi cường hãn tuyệt đối có thể so với cao nhất tiêm kim tiên.

Kia La Ngọc cùng Trịnh Huyền hiển nhiên đã ăn vụng

quá trái cấm, âm nhu trong thân thể hợp có một lũ Trịnh Huyền dương cương hơi thở, cho nên Hạ Vân Kiệt tiến Thôi phủ, cường đại thần niệm liền đã tập trung La Ngọc cô nương, nhưng thật ra không lo lắng của nàng tánh mạng an nguy. Duy nhất lo lắng đó là nàng hay không gặp kia Thôi Sóc tàn phá nhu ngược, nay nghe kia gia tướng vừa nói, trong lòng cuối cùng một điểm lo lắng cũng không có.

“Là, là, đại nhân thỉnh cùng tiểu nhân đi.” Kia gia tướng nghe vậy vội vàng cúi người gật đầu, ở phía trước dẫn đường.

“Đặng Lăng, Ngô Thông, Chu Cương, các ngươi nhìn những người này, nếu ai dám lộn xộn, liền tế này phi thiên anh lô.” Hạ Vân Kiệt không có vội vã cùng kia gia tướng đi, mà là đem kia một chuỗi phi thiên anh lô cho trong đó một vị kêu Đặng Lăng Bách phu trưởng.

Lúc này Thôi Sóc gặp Hạ Vân Kiệt không điểu hắn, sớm đã không có tính tình, chính là ở bên trong càng không ngừng kêu thảm thiết, kia khô lâu đầu theo kia đoàn vu hỏa ở bên trong luyện hóa tiên đan, vốn là bạch dày đặc, thế nhưng ẩn ẩn độ thượng một tầng màu vàng, tản ra một tia so với này khác tám cái khô lâu đầu còn mạnh hơn âm trầm hơi thở.

Đặng Lăng tiếp nhận này khô lâu chuỗi hạt, tay đều nhịn không được run run đứng lên. Ngoan ngoãn, đây chính là Vũ Văn Độ lại lấy thành danh tiên gia pháp bảo a, một viên khô lâu đầu liền tương đương với một cái tiên khí kì thiên tiên, không chỉ có như thế, trong đó một viên khô lâu đầu mặt còn đang ở luyện hóa Thôi phủ phủ chủ Thôi Sóc đâu. Một khi này Thôi Sóc cũng bị luyện hóa thành phi thiên anh lô, này xuyến khô lâu tràng hạt uy lực chỉ sợ so với phía trước còn muốn lợi hại rất nhiều.

Hạ Vân Kiệt đem thúc dục cấm chế pháp quyết truyền

cho Đặng Lăng, liền mang theo Trịnh Huyền tại kia gia tướng dẫn đường hạ thẳng đến Thôi phủ hậu viện mà đi.

Thôi phủ rất lớn, một chỗ chỗ hành lang gấp khúc cái ao núi giả, một tòa tòa đình đài lầu các, đi rồi trong chốc lát, kia gia tướng mới đưa Hạ Vân Kiệt hai người đưa hậu viện một gian sương phòng trước.

Trong sương phòng ẩn ẩn truyền đến một nữ nhân nức nở thanh, còn có một nữ nhân khuyên bảo thanh.

“Ta nói La Ngọc tiểu nương tử, ngươi cần gì phải tử cân não đâu. Kia Trịnh Huyền có cái gì tốt, bất quá chính là một Bách phu trưởng, tu luyện hơn một ngàn năm, tu vi cũng chỉ có cử hà hậu kỳ cảnh giới, đời này nếu không có cao nhân chỉ điểm hoặc là kỳ ngộ, tám chín phần mười là không có khả năng nhìn trộm đến thiên tiên huyền bí. Ngươi đi theo hắn, chỉ có chịu khổ phân. Giống như lão gia nhà ta, không chỉ có có tiên đan kì thiên tiên cảnh giới, gia sản vô số, cũng có một vị thần thông quảng đại ca ca, cho dù chúng ta Huyện lệnh đại nhân, chưởng quản binh quyền huyện úy đại nhân, thấy hắn cũng không dám có nửa điểm mạo phạm. Ngươi nếu theo lão gia nhà ta, không chỉ có về sau cẩm y ngọc thực không lo, hơn nữa nếu có thể tái lão gia nhà ta chỉ điểm một hai, nói không chừng tương lai còn có thể nhìn trộm đến thiên tiên ảo diệu, so với cùng kia Bách phu trưởng chẳng phải là tốt hơn gấp trăm lần một ngàn lần.”

Chương trình ủng hộ Thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện

Chương 1595 : Rời đi

Tiên giới tiên khí tràn đầy, tiên giới người sở ăn sở uống cũng đều lây dính có tiên khí, cho nên tiên giới dân bản xứ vừa ra sinh thể chất liền cùng hạ giới phàm nhân bất đồng, dĩ nhiên tương đương với có tu vi trong người tu sĩ. Mà bởi vì hoàn cảnh bất đồng, tu luyện lên tốc độ lại so với hạ giới nhanh lên rất nhiều, cũng không có cái gọi là thiên kiếp. Bình thường tiên giới dân bản xứ tu luyện cái mấy trăm năm, thiên phú tốt liền có thể khuy thiên tiên cảnh giới. Nếu tu luyện hơn một ngàn năm còn không có có thể nhìn trộm đến thiên tiên cảnh giới, kia liền thuyết minh thiên phú bình thường, không phải tu tiên liêu, về sau cũng liền dừng bước ở cử hà cảnh giới, khó lại có đột phá.

Này kỳ thật cùng hạ giới thế tục phàm nhân giống nhau, người chân chính có khả năng, ở ba bốn mươi tuổi thời điểm, hẳn là có thể lấy được một ít thành tựu, nếu không đời này hơn phân nửa cũng chỉ là người thường một cái, chân chính có tài nhưng thành đạt muộn nhân dù sao còn là phi thường rất thưa thớt.

Kia khuyên bảo nữ nhân nói Trịnh Huyền tu luyện ngàn năm còn chính là cử hà cảnh giới, sau này thiên tiên tám chín phần mười vô vọng đổ không phải cố ý làm thấp đi Trịnh Huyền, trần thuật chính là sự thật.

Trịnh Huyền nghe nói như thế, sắc mặt một trận xanh một trận hồng, hiển nhiên trong lòng cũng là căm tức kia nữ nhân, nhưng cũng bị kia nữ nhân nói trúng yếu hại, khó tránh khỏi có chút tự ti, cảm thấy nàng nói được có lý, La Ngọc theo hắn, đời này chỉ có thể quá cơm rau dưa ngày, cũng là hưởng thụ không đến vinh hoa phú quý, cẩm y ngọc thực cuộc sống.

“Bởi vì gì theo đuổi cường đại, không phải là vì quá

chính mình nghĩ tới ngày sao? Ta chỉ nghĩ tới cùng Trịnh Huyền cùng một chỗ ngày, mặc kệ là bần cùng còn là phú quý, ta đều vui, Khương quản gia ngươi sẽ không tất khuyên nữa.” Một đạo kiên định thanh âm vang lên, nghe được Trịnh Huyền cả người chấn động, trong mắt lóe ra cảm động sắc.

Hạ Vân Kiệt cũng là bị kia La Ngọc mà nói câu động tâm tư, nhớ tới chính mình. Hắn làm sao thường không phải như thế? Một lòng thầm nghĩ theo đuổi cùng chính mình người nhà, chính mình người yêu cùng một chỗ, chẳng sợ oa cư ở địa cầu cũng tốt. Chính là nay, hắn sở yêu người không phải cùng hắn tiên phàm hai cách, đó là sinh tử chưa biết, không biết thân ở phương nào.

“La Ngọc, ngươi nhưng đừng rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt. Chờ lão gia mất đi kiên nhẫn, khi đó đã có thể không phải như vậy hảo ngôn hảo ngữ khuyên bảo.” Kia Khương quản gia gặp La Ngọc không nghe khuyên bảo, ngữ khí bắt đầu trở nên cường ngạnh đứng lên, hiển nhiên đã có chút mất kiên nhẫn.

Khương quản gia này kiên nhẫn nhất mất đi, cũng là đem dẫn đường gia tướng cấp giật nẩy người, ngoan ngoãn, này La Ngọc nương tử nay nhưng là kim chi ngọc diệp, vạn vạn đắc tội không thể a!

“Khương quản gia, ngươi là làm sao nói chuyện, còn không hướng La tiên tử chịu nhận lỗi!” Kia gia tướng vội vàng đẩy ra cửa phòng, hướng một vị dài một bộ điển hình bà mối dạng trung niên phụ nữ quát mắng nói.

“Lô quản gia, ngươi đây là cái gì ý tứ? Lão thân là chịu lão gia chi mệnh đến quản giáo La Ngọc, lại làm sao luân được đến ngươi tới khoa tay múa chân.” Kia Khương quản gia lại còn không biết nhà nàng lão gia lúc này đã bị Hạ Vân Kiệt cắt đầu, một thân tu hành sở tụ tiên đan đều bị nhét vào phi thiên anh lô luyện hóa, gặp

kia gia tướng thế nhưng đẩy cửa tiến vào chỉ trích nàng, không khỏi thay đổi sắc mặt.

“Ngươi này xú bà nương, nhà của ta La Ngọc làm sao cần ngươi quản giáo!” Trịnh Huyền lại sớm đã kiềm chế không được, xông lên đi đối với kia Khương quản gia nghênh diện liền một quyền đầu đánh đi qua, đánh cho kia Khương quản gia một tiếng kêu rên, ôm đổ máu cái mũi, chỉ vào Trịnh Huyền âm thanh kêu lên:“Mau tới người a! Mau tới người a! Có người muốn cướp La Ngọc!”

“Trịnh lang sao ngươi lại tới đây? Đi mau, đi mau.” Kia La Ngọc cũng là cái xinh đẹp tiểu nương tử, gặp đến là Trịnh Huyền, đầu tiên là vui cực mà khóc gục ở hắn trong lòng, bất quá chờ kia Khương quản gia vừa kêu, lại đột nhiên bừng tỉnh lại đây, đẩy ra Trịnh Huyền liên tục thúc giục nói.

“La Ngọc không phải sợ, kia Thôi Sóc đã bị đại nhân giết.” Trịnh Huyền lại bắt lấy La Ngọc muốn đẩy khai tay hắn, cười trấn an nói.

“Không có khả năng, ngươi nói lung tung, lão gia nhà ta loại nào lợi hại, lại có khô cốt giáo giáo chủ đại ca, ai giết được hắn, lại có ai dám giết……” Kia Khương quản gia cũng là không tin hét rầm lên, chính là gọi vào sau lại, của nàng ánh mắt dừng ở kia dẫn đường Lô quản gia trên người, tựa hồ đột nhiên nhớ tới cái gì, tròng mắt đều lập tức trừng lồi đi ra, sắc mặt trở nên tái nhợt một mảnh.

“Đây là thật vậy chăng?” La Ngọc tự nhiên cũng là không dám tin, chính là nàng hiển nhiên cũng nhận được kia Lô quản gia, nhớ tới hắn phía trước lời nói, lại thấy Trịnh Huyền phát không hề tổn hại xuất hiện tại đây sương phòng trung, lại có chút tin tưởng đứng lên.

“Tự nhiên là thật, mau tới bái kiến hạ đại nhân, nếu không phải hắn, chúng ta đời này chỉ sợ cũng tái không gặp mặt cơ hội.” Trịnh Huyền vội vàng kéo qua La Ngọc muốn hướng Hạ Vân Kiệt quỳ lạy.

“Được rồi, chờ các ngươi ngày thành thân lại bái đi.” Hạ Vân Kiệt lại cười ngăn cản bọn họ.

La Ngọc thế mới biết Trịnh Huyền lời nói là thật, không khỏi vui mừng không để ý Hạ Vân Kiệt cản lại, hàm chứa nước mắt lôi kéo Trịnh Huyền còn là hướng Hạ Vân Kiệt đã bái ba bái.

Hạ Vân Kiệt thấy thế cũng chỉ dễ chịu bọn họ ba bái, sau đó cũng không quản kia Khương quản gia hoảng sợ biểu tình, mang theo hai người một đường lại quay trở về tiền viện.

Tiền viện Thôi phủ gia đinh gia tướng tất cả đều đứng ở tại chỗ, không ai dám tùy tiện nhúc nhích.

Không có biện pháp, bọn họ trung lợi hại nhất bất quá cũng chỉ là cử hà hậu kỳ tu vi, mà kia Đặng Lăng trong tay lại cầm một chuỗi khô lâu tràng hạt, kia khô lâu tràng hạt một khi tế phóng ra, liền tương đương với chín vị tiên khí kì thiên tiên, đương nhiên hiện tại chỉ có tám vị, còn có một vị cũng là bọn họ chủ tử, lúc này đang ở luyện hóa trung, một khi hoàn toàn luyện hóa điệu, chỉ sợ so với kia tám vị tiên khí kì thiên tiên còn muốn hung mãnh rất nhiều.

“Đi thôi.” Hạ Vân Kiệt quét Thôi phủ chúng gia đinh gia tướng liếc mắt một cái, lên ngựa, hạ lệnh nói.

“Là, đại nhân.” Đặng Lăng đám người quỳ một gối xuống lĩnh mệnh, sau đó cũng đều ào ào lên ngựa, thần thái so với vừa nhìn thấy Hạ Vân Kiệt khi không biết cung kính bao nhiêu lần, nhìn về phía hắn ánh mắt cũng đều lộ ra

thật sâu kính sợ.

Hạ Vân Kiệt giống đến tiền giống nhau, đi trước làm gương ra Thôi phủ, bất quá vừa mới mới ra Thôi phủ, liền nghe được từng trận tiếng vó ngựa truyền đến, ngẩng đầu nhìn lại, đã thấy phố mặt khác một đầu, đông nghìn nghịt có một chi kỵ quân chạy vội mà đến.

Đầu lĩnh không phải người khác đúng là huyện úy Chu Lương đại nhân, còn có Hạ Vân Kiệt người lãnh đạo trực tiếp giáo úy Trương Minh, bọn họ phía sau còn có Hạ Vân Kiệt phía dưới ba vị Bách phu trưởng.

Nguyên lai bọn họ tuy rằng không dám cùng Hạ Vân Kiệt cùng nhau sấm Thôi phủ, nhưng chung quy còn nhớ đồng nghiệp loại tình cảm, Hạ Vân Kiệt đám người đi rồi, liền đi huyện úy quý phủ, đem Hạ Vân Kiệt dẫn Trịnh Huyền bốn vị Bách phu trưởng đi Thôi phủ muốn người sự tình bẩm báo đi lên.

Chu Lương đại nhân nay phía dưới thiếu binh thiếu tướng, thật vất vả chiêu một vị đến từ hạ giới thiên tiên, tự nhiên không muốn như vậy không công tổn thất điệu. Huống hồ Hạ Vân Kiệt nói như thế nào cũng là một vị Thiên phu trưởng, thật muốn bị Thôi Sóc cấp giết, hắn vị này chưởng binh huyện úy đại nhân thể diện tự nhiên liền mất lớn, cho nên sau khi biết được, là vừa vội vừa tức, lập tức kêu lên Trương Minh, mang theo một đội kỵ quân thẳng đến Thôi phủ mà đến.

Chương trình ủng hộ Thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện

Chương 1596 : Huyện úy khiếp sợ

“Kia không phải Hạ Vân Kiệt sao?” Chu Lương xa xa nhìn đến Hạ Vân Kiệt xuất hiện ở Thôi phủ cửa, không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Hắn chỉ sợ chính mình đến chậm, không chỉ có tổn thất một gã Thiên phu trưởng, còn bị Thôi Sóc hung hăng đánh mặt. Nay xem ra, này Hạ Vân Kiệt làm việc còn là có vẻ khéo đưa đẩy lão luyện, thế nhưng vào Thôi phủ còn có thể bình yên đi ra.

Chu Lương tự nhiên là sẽ không cho rằng Hạ Vân Kiệt cùng Thôi Sóc nổi lên xung đột còn có thể bình yên đi ra, mà là cho rằng Hạ Vân Kiệt hơi có chút xử sự can thiệp năng lực.

“Kia không phải Hạ đại nhân sao? Di, Trịnh Huyền như thế nào còn cùng La Ngọc cùng ngồi một ngựa? Chẳng lẽ nói kia Thôi Sóc lòng từ bi, thế nhưng thả La Ngọc?” Kia đi theo Chu Lương phía sau Bách phu trưởng, cũng là nhận được La Ngọc, nhìn đến La Ngọc thế nhưng cũng bình yên vô sự đi ra, hơn nữa còn cùng Trịnh Huyền cùng ngồi một ngựa, không khỏi kinh hô ra lời, mắt lộ ra không dám tin sắc.

“Ngươi nói nàng kia chính là La Ngọc?” Chu Lương nghe vậy cũng là đột nhiên thay đổi sắc mặt, bật thốt lên hỏi.

Hắn thân là huyện úy cùng Thôi Sóc đánh quá không ít giao tế, biết người này ỷ vào thực lực tài lực của chính mình, còn có sau lưng khô cốt giáo, không chỉ có cuồng vọng tự đại còn vô cùng tàn bạo hung ác.

Hạ Vân Kiệt có thể theo Thôi phủ bình yên đi ra, kỳ thật đã thật lớn ngoài Chu Lương ý liệu, nghĩ đến Hạ Vân

Kiệt có vài phần làm việc năng lực. Nhưng nay nghe nói ngay cả kia La Ngọc thế nhưng cũng bị dẫn theo đi ra, Chu Lương liền hoàn toàn mộng.

Hạ Vân Kiệt cho dù lại có thể nói hội nói, Chu Lương cũng không cho rằng hắn có bản lĩnh thuyết phục Thôi Sóc thả người. Cần phải không phải như vậy, kia La Ngọc lại như thế nào đi ra đâu? Chẳng lẽ nói là Thôi Sóc kiêng kị hắn Thiên phu trưởng thân phận, lại hoặc là nói là thực lực của hắn.

Đương nhiên sau đoán liền càng thêm vô nghĩa, không thể tưởng tượng.

Kia Thôi Sóc ngay cả hắn Chu Lương mặt mũi cũng không thấy được chịu cấp, lại như thế nào khả năng kiêng kị chính là một gã Thiên phu trưởng thân phận. Về phần thực lực, kia Thôi Sóc chính là tiên đan kì thiên tiên, cùng hắn Chu Lương tương đương, thủ hạ cũng có một vị tiên lộ kì tổng quản, hơn nữa hai người đều là người trong tà đạo, tu luyện pháp bảo không chỉ có ác độc quỷ dị, hơn nữa uy lực thật lớn, cho dù Chu Lương tự phụ thực lực hơn người, nếu như bị bọn họ hai người giáp công chỉ sợ cũng đem hết toàn lực một trận chiến, như thế thực lực, lại như thế nào khả năng kiêng kị một chính là tiên khí kì thiên tiên?

“Hồi đại nhân, đúng vậy, chính là kia La Ngọc.” Trong đó một vị Bách phu trưởng cung kính trả lời, trên mặt còn mang theo không thể tưởng tượng biểu tình.

“Này Chu Lương đổ coi như có vài phần thân là thủ trưởng đảm đương, cũng không biết ở biết ta giết Thôi Sóc sau, có hay không đảm lượng ăn Thôi Sóc ở thị trấn gia sản? Lại có dám hay không bảo ta?” Hạ Vân Kiệt gặp Chu Lương lĩnh nhân lại đây, một bên ruổi ngựa đón nhận đi, một bên trong lòng âm thầm suy nghĩ.

“Đa tạ đại nhân tiến đến gấp rút tiếp viện.” Hạ Vân Kiệt xuống ngựa, hướng Chu Lương ôm quyền nói.

“Ngươi là bản quan Thiên phu trưởng, bản quan tự nhiên muốn hộ ngươi. Chính là ngươi làm việc thật là quá xúc động càn rỡ, này Thôi phủ lại khởi là ngươi chính là Thiên phu trưởng có thể sấm ? Cũng may ngươi còn có vài phần xử sự năng lực, thế nhưng có thể bình yên theo thôi trong phủ đi ra, còn có thể đem La Ngọc cũng cấp dẫn theo đi ra. Chính là ngươi đến tột cùng cùng kia Thôi Sóc nói gì đó? Thế nhưng có thể làm cho hắn tha các ngươi đi ra.” Chu Lương đầu tiên là trách cứ Hạ Vân Kiệt một câu, sau đó lập tức liền nhịn không được tò mò hỏi.

“Hồi đại nhân, ty chức cũng không có cùng kia Thôi Sóc nói cái gì, hắn không muốn thả người, ty chức sẽ thả ra phi kiếm, một kiếm cắt lấy đầu của hắn.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Nói bừa!” Chu Lương nghe vậy theo bản năng bật thốt lên nói, bất quá theo sát sau hắn tựa hồ đột nhiên ý thức được Hạ Vân Kiệt nói là cái gì, cả người cơ hồ theo trên lưng ngựa nhảy dựng lên, nói:“Ngươi nói cái gì? Ngươi nói ngươi thả ra phi kiếm một kiếm cắt lấy Thôi Sóc đầu?”

“Đúng vậy đại nhân, kia Thôi Sóc làm ác đa đoan, lại không biết hối cải, ty chức đành phải một kiếm giết hắn.” Hạ Vân Kiệt sắc mặt lạnh nhạt trả lời, giống như đang nói một kiện tái bình thường bất quá sự tình.

“Hạ Vân Kiệt, Chu đại nhân trước mặt chớ có nói nhảm, còn không hảo hảo đáp lời!” Kia giáo úy Trương Minh cũng là vốn cũng không tin Hạ Vân Kiệt có này bản sự, nghe vậy không khỏi sắc mặt trầm xuống, khiển trách.

“Trương đại nhân, Hạ đại nhân cũng không có nói nhảm,

không chỉ có kia Thôi Sóc bị đại nhân một kiếm cấp cắt đầu, liền ngay cả kia Vũ Văn Độ cũng bị đại nhân bắt đứng lên, sau đó gieo gió gặt bão, bị chính mình tế luyện phi thiên anh lô cấp cắn thi cốt vô tồn. Không tin, ngươi xem kia Vũ Văn Độ khô lâu tràng hạt pháp bảo còn tại ty chức này đâu?" Đặng Lăng gặp Trương Minh răn dạy Hạ Vân Kiệt nói nhảm, lập tức vẻ mặt không phục lên trước thay Hạ Vân Kiệt tranh cãi nói, lại thiếu ngày xưa đối Trương Minh kính sợ.

Trương Minh nghe vậy còn không có trả lời, Chu Lương đã duỗi tay cách không lấy ra Đặng Lăng trong tay khô lâu tràng hạt.

Khô lâu tràng hạt rơi xuống vào Chu Lương tay, Chu Lương lập tức liền cả người chấn động, bật thốt lên nói:"Quả thật là kia Vũ Văn Độ khô lâu tràng hạt, chính là bản quan lại nhớ rõ hắn chín khỏa tràng hạt đều là màu trắng, nay như thế nào có một viên là màu vàng, hơn nữa này khỏa màu vàng tràng hạt hơi thở rõ ràng so với này khác mấy khỏa còn muốn âm lãnh cường đại?"

"Chu Lương, ngươi thật lớn lá gan, thế nhưng dung túng thủ hạ, giết ta quản gia, lại nhiếp ta tiên đan hồn phách, lấy lửa luyện hóa. Còn không mau mau phóng lão phu đi ra ngoài, nếu không một khi đại ca của ta biết được tin tức, các ngươi tất cả đều chết!" Chu Lương chính nghi hoặc là lúc, kia màu vàng tràng hạt đột nhiên vang lên một đạo bén nhọn lại có vẻ mỏng manh thanh âm, nguyên lai kia Thôi Sóc còn tại đau khổ chống đỡ, không có bị hoàn toàn luyện hóa vào khô lâu đầu.

"Thôi Sóc!" Chu Lương nghe được Thôi Sóc bén nhọn lại mỏng manh tiếng kêu, sợ tới mức tay run lên, thiếu chút nữa sẽ muốn đem kia xuyến khô lâu tràng hạt cấp toàn bộ ném đi ra ngoài.

“Đúng là lão phu, còn không mau mau giải cấm chế, thả lão phu đi ra ngoài!” Thôi Sóc nghe được Chu Lương tiếng kinh hô, còn tưởng rằng hắn sợ, nhưng thật ra lại khôi phục vài phần phô trương kiêu ngạo.

Bất quá này Chu Lương vốn là cái có dã tâm ngông nghênh hạng người, vừa tới tiền khê huyện khi còn muốn khôi phục thiên đình uy nghiêm, vài lần tiêu diệt phạt phụ cận không nghe hiệu lệnh thế lực đỉnh núi, kết quả lại bởi vì tiền khê huyện huyện nha suy nhược lâu ngày nhiều năm, không chỉ có không có thể tiêu diệt kia không nghe hiệu lệnh thế lực, ngược lại tổn binh hao tướng, không khỏi mất hết thể diện, cũng hoàn toàn đã mất quân đội nhuệ khí, từ đó chưa gượng dậy nổi, ngay cả báo danh tòng quân mọi người ít ỏi không có mấy.

Này Thôi Sóc nay bị nhốt ở khô lâu đầu, chịu liệt hỏa luyện hóa còn dám như vậy kiêu ngạo, lấy mệnh lệnh khẩu khí đối Chu Lương nói chuyện, cũng là một lần nữa khơi dậy hắn đã ngủ đông đi xuống ngông nghênh, cười lạnh một tiếng nói:“Thôi Sóc, ngươi nếu hảo ngôn hảo ngữ cầu bản quan vài câu, bản quan nói không chừng xem ở đại ca ngươi mặt mũi, có lẽ còn giúp ngươi nói nhân tình, nhưng ngươi ******, đều phía sau, còn dám ở bản quan trước mặt kiêu ngạo, hay là ngươi cho là bản quan này huyện úy là uổng làm sao?”

“Chu đại nhân, Chu đại nhân, chuyện gì cũng từ từ, ta sai lầm rồi, ta sai lầm rồi, ngài liền phát phát từ bi, tha ta đi.” Thôi Sóc nghe vậy thế này mới đột nhiên bừng tỉnh lại đây chính mình tình cảnh, không khỏi vạn phần hối hận, liên tục cầu xin tha thứ nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1597 : Đảm đương

“Hiện tại mới biết được bãi chính thái độ, bất quá đã đã muộn.” Chu Lương nghe Thôi Sóc liên tục cầu xin tha thứ, nhưng thật ra cảm giác đặc biệt giải hận, lạnh lùng nói một câu, ánh mắt tại kia khô lâu tràng hạt lưu lại một hồi, lóe ra một tia không tha sắc, sau đó lại qua tay đưa trả lại cho Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt tiếp nhận khô lâu tràng hạt xuyến, nắm bắt kia khỏa phiếm kim quang khô lâu tràng hạt, hai căn ngón tay nhẹ nhàng xoa xoa.

Hắn này nhẹ nhàng nhất chà xát, tràng hạt bên trong lửa nhất thời tràn đầy lên, đem Thôi Sóc cấp luyện liên tục kêu thảm thiết không chỉ, chỉ nghe Chu Lương này chưởng binh huyện úy đều lỗ chân lông vẻ sợ hãi, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt bất tri bất giác đều mang theo một tia kính sợ sắc.

Hắn cũng không cho rằng chính mình có Hạ Vân Kiệt bực này bản sự, vào Thôi Sóc phủ đệ địa bàn, không chỉ có giết kia Vũ Văn Độ, còn đem Thôi Sóc đều cấp phong ấn tiến khô lâu tràng hạt luyện hóa.

“Chu đại nhân, ty chức nghe nói này Thôi Sóc đại ca chính là khô cốt giáo giáo chủ, có tứ đại tiên đan kì thiên tiên hộ pháp, ba mươi sáu đầu phi thiên đồng thi, có môn nhân đệ tử binh tướng như mây, nay ty chức đem Thôi Sóc cấp giết, không biết Chu Lương đại nhân chuẩn bị như thế nào xử lý chuyện này?” Hạ Vân Kiệt cũng không để ý tới Thôi Sóc kêu thảm thiết, một bên xoa xoa kia khỏa tràng hạt, một bên nhìn Chu Lương hỏi.

Gặp Hạ Vân Kiệt nhắc tới khô cốt giáo giáo chủ, Chu Lương sắc mặt một chút liền âm trầm xuống dưới, trầm

ngâm hồi lâu mới nói:“Kia Thôi Diêm lão ma thế lực quả thật thật lớn, hắn nếu biết chúng ta giết Thôi Sóc, tất nhiên không chịu bỏ qua, việc này phải bẩm báo Huyện lệnh đại nhân, hảo trước tiên chuẩn bị sẵn sàng.”

Một cái “Chúng ta”, nhân tiện nói sáng tỏ Chu Lương lập trường là đứng ở Hạ Vân Kiệt bên này, điều này làm cho Hạ Vân Kiệt âm thầm gật đầu, biết này Chu Lương còn là có vài phần can đảm đảm đương, cũng không hội bởi vì kia khô cốt giáo thế lực thật lớn, liền vội vã tẩy sạch chính mình.

“Tạ đại nhân, ty chức hết thảy nghe theo đại nhân điều khiển.” Nếu Chu Lương chịu đảm đương, Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng liền tiếp tục tuân thủ nghiêm ngặt chính mình Thiên phu trưởng bổn phận, hướng Chu Lương ôm quyền nói, nếu không cũng là muốn nhiều chút trắc trở.

“Hảo hảo, có ngươi này viên hổ tướng ở, cho dù kia Thôi Diêm lão ma tiến đến, bản quan cũng định khiến hắn thảo không thể tiện nghi đi.” Chu Lương gặp Hạ Vân Kiệt tuy có giết Thôi Sóc thực lực, không chút nào có kiêu ngạo sắc, trong lòng thật là thích, liên tục gật gật đầu, khen Hạ Vân Kiệt một câu, sau đó theo sát sau trên mặt hơi hơi lộ ra một tia xấu hổ sắc, hỏi:“Hạ đại nhân, Thôi Sóc ở thị trấn rất có vài phần gia sản, người này nếu là ngươi giết, ngươi xem hắn sản nghiệp nên xử trí như thế nào phương hảo?”

Trước khác nay khác, Hạ Vân Kiệt nay tuy rằng chính là hắn thủ hạ một Thiên phu trưởng, Chu Lương nhưng cũng không dám tái bãi huyện úy cái giá, cũng muốn xưng hô Hạ Vân Kiệt một tiếng Hạ đại nhân.

“Hết thảy toàn bằng đại nhân xử trí!” Hạ Vân Kiệt không cần nghĩ ngợi lập tức ôm quyền nói.

Hạ Vân Kiệt có bất tử thần sơn nơi tay, nhưng thật ra

chướng mắt Thôi Sóc điểm ấy gia sản. Bất quá đối với Chu Lương mà nói, đây chính là một bút thật to tài phú, trong lòng tự nhiên nhớ. Trên thực tế Chu Lương khẳng thay Hạ Vân Kiệt chia sẻ trách nhiệm, trừ thân mình là một vị có vài phần đảm đương trưởng quan nguyên nhân ở ngoài, cũng có vài phần nguyên nhân là hướng về phía Thôi Sóc danh nghĩa kia thật lớn sản nghiệp tài phú.

Chính cái gọi là người chết vì tiền tài, chim chết vì cái ăn, Chu Lương nguyên bản nghĩ đến Hạ Vân Kiệt tại đây sự kiện khẳng định muốn cùng hắn tính toán chi li vài phần, hắn cũng đã tưởng tốt lắm một ít lý do thoái thác. Tỷ như nếu khô cốt giáo đột kích, cần tiêu phí cự tư chiêu binh mãi mã, còn có muốn lấy Huyện lệnh đại nhân, Huyện thừa đại nhân duy trì, cũng cần quân một bộ phận đi ra ngoài đằng đằng. Chính là Chu Lương lại vạn vạn không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt cũng là như thế ra đi, thế nhưng trực tiếp đến đây một câu “Hết thảy toàn bằng đại nhân xử trí”.

Nhất thời gian, Chu Lương không khỏi vui mừng tâm hoa nộ phóng, xem Hạ Vân Kiệt là thấy thế nào như thế nào thuận mắt.

“Hảo, hảo, ngươi yên tâm, bản quan tự sẽ không bạc đãi ngươi.” Chu Lương vỗ vỗ Hạ Vân Kiệt đầu vai nói.

“Đa tạ đại nhân. Thôi phủ sự tình liền phiền toái đại nhân xử lý, ty chức hôm nay ngày đầu tiên tân quan tiền nhiệm, ngay thủ hạ binh tướng đều còn không quen thuộc, lại còn phải nhanh chóng trở về, sớm ngày quen thuộc quân doanh sự vụ.” Hạ Vân Kiệt ôm quyền nói.

“Đi thôi, đi thôi.” Chu Lương gặp Hạ Vân Kiệt quả nhiên là hoàn toàn buông tay chuyện này, trong đầu tự nhiên là vui mừng, cười gật đầu nói.

Vì thế Hạ Vân Kiệt liền lại lên ngựa, hướng Trương Minh giáo úy cũng ôm ôm quyền, sau đó lại đem kia tùy Chu Lương đến ba vị Bách phu trưởng cũng kêu đi, cùng nhau ly khai Thôi phủ.

“Này Hạ Vân Kiệt không đơn giản a! Lấy một người lực thế nhưng có thể liên sát Thôi Sóc cùng Vũ Văn Độ hai người, như vậy thực lực, chỉ sợ cũng tính Huyện lệnh đại nhân cũng bất quá như thế. Cũng may nghênh tiên quan thuyết phục hắn đến đầu nhập vào bản đại nhân, nếu không nói không chừng ta tiền khê huyện vừa muốn hơn một cái thế lực đỉnh núi không phục quản chế. Nay cũng là làm cho ta huyện nha thực lực tăng nhiều.” Nhìn Hạ Vân Kiệt trì mã mà đi bóng dáng, Chu Lương lại cảm khái lại may mắn.

“Nói là nói như vậy đúng vậy, chính là kia khô cốt giáo thế lực không phải là nhỏ, đại nhân thực chuẩn bị vì này Hạ Vân Kiệt cùng khô cốt giáo ra tay quá nặng sao?” Trương Minh sắc mặt đã có vài phần ngưng trọng cùng lo lắng.

“Nếu bằng không, chẳng lẽ muốn bản đại nhân đem này Hạ Vân Kiệt cấp bắt, đưa cho Thôi Diêm lão ma bất thành? Nếu thật sự là như thế, ta quan phủ uy nghiêm ở đâu? Về sau lại có người nào sẽ kính sợ ta quan phủ?” Chu Lương trầm giọng nói.

“Ty chức không phải ý tứ này, ty chức ý tứ là không bằng khuyên kia Hạ Vân Kiệt rời đi tiền khê huyện, kể từ đó, kia Thôi Diêm lão ma cho dù muốn báo thù, cũng tìm không thấy trên đầu chúng ta đến.” Trương nói rõ nói.

“Kia Hạ Vân Kiệt mới tới, vì một cái sơ kết bạn Bách phu trưởng nữ nhân, liền dám giết hướng Thôi phủ, bản quan thân là tiền khê huyện huyện úy, có cao lớn chắc chắn tường thành phòng hộ, có thượng vạn binh tướng, chẳng lẽ ngay cả ngăn địch dũng khí đảm lượng đều

không có thôi? Việc này chớ có nói sau.” Chu Lương bình tĩnh mặt xua tay nói.

Trương Minh há miệng thở dốc, cuối cùng còn là ngậm miệng lại.

Gặp Trương Minh không hề khuyên bảo, Chu Lương thần sắc hơi hoãn, mang theo nhân mã hùng hổ vọt vào Thôi phủ.

……

Thành tây, Hạ Vân Kiệt sở quản hạt kia quân doanh.

Các binh sĩ nhìn đến Thiên phu trưởng đi trước làm gương mang theo bảy vị Bách phu trưởng trở về, hơn nữa trong đó còn hơn một vị nũng nịu nữ nhân, không phải Bách phu trưởng Trịnh Huyền nữ nhân La Ngọc lại ai?

Nhất thời gian, toàn bộ quân doanh đều khiếp sợ, sôi trào.

Bọn họ đều nghĩ đến này tranh tân tiền nhiệm Thiên phu trưởng, Trịnh Huyền đám người cho dù không chết cũng muốn thoát một tầng da, về phần La Ngọc cô nương, bọn họ căn bản là không dám đi tưởng.

Chẳng lẽ bọn họ còn có thể theo Thôi Sóc trong tay cứu trở về La Ngọc bất thành?

Nhưng hiện tại đâu? Không chỉ có Thiên phu trưởng bọn họ đều bình yên vô sự trở lại, hơn nữa ngay cả La Ngọc cô nương đều đi theo trở lại, điều này sao có thể đâu? Này hoàn toàn ra ngoài bọn họ dự kiến a!

Bất quá làm Bách phu trưởng Đặng Lăng vẻ mặt kiêu ngạo kích động nói cho các binh sĩ, Thiên phu trưởng

lấy một người lực đánh chết Thôi Sóc cùng Vũ Văn Độ khi, các binh sĩ tựa như đang nghe thiên thư giống nhau, nửa ngày cũng chưa có thể phục hồi tinh thần lại. Chờ bọn họ hiểu được là chuyện gì xảy ra khi, bọn họ tất cả đều nhịn không được cả người đánh lên run run.

Thôi Sóc, Vũ Văn Độ a, kia nhưng là nổi tiếng toàn bộ thị trấn thiên tiên cấp cường giả, trong đó một cái còn là tiên đan kì thiên tiên, theo chân bọn họ huyện úy đại nhân đều là cùng cái cấp bậc cường giả a! Mà hiện tại đâu, lại bị bọn họ tân tiền nhiệm Thiên phu trưởng đại nhân cấp giết!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1598 : Hỏi thăm chỉ điểm

“Đại nhân uy vũ!”

“Đại nhân vĩnh thắng!”

Chờ các binh sĩ hoàn toàn tiêu hóa này kinh thiên tin tức sau, toàn bộ quân doanh hoàn toàn sôi trào lên, sở hữu binh lính tất cả đều giơ lên cao trong tay binh khí, đều nhịp gầm rú.

Giờ khắc này, quân tâm ngưng tụ, ý chí chiến đấu sục sôi, rốt cuộc không có phía trước lười nhác.

Hạ Vân Kiệt ánh mắt vui mừng đảo qua chúng binh lính, sau đó đem bảy vị Bách phu trưởng kêu vào Thiên phu trưởng doanh trướng.

Hạ Vân Kiệt cao tọa án đài mặt sau, bảy vị Bách phu trưởng tắc vẻ mặt nghiêm nghị đứng thẳng án dưới đài phương hai bên, đại khí cũng không dám suyễn một tiếng, hoàn toàn không có phía trước vừa nhìn thấy Hạ Vân Kiệt khi tùy ý.

Hạ Vân Kiệt ánh mắt chậm rãi đảo qua phía dưới bảy người, phía trước lưu lại ba người đều cúi đầu, không dám cùng hắn nhìn thẳng vào.

“Đều ngồi đi.” Hạ Vân Kiệt khoát tay nói.

Đặng Lăng, Ngô Thông, Chu Cương, Trịnh Huyền đều theo lời ngồi xuống, nhưng Ân Thổ Mộc, Sử Vân Bằng, Kỷ Cảnh ba người lại đột nhiên quỳ rạp xuống án trước đài nói:“Thỉnh đại nhân giáng tội!”

“Bản quan không hạ lệnh muốn các ngươi đồng hành, cho nên lần này các ngươi cũng không tính trái lệnh,

bản quan sẽ không giáng tội cùng các ngươi. Nhưng nếu mọi người đều là chiến hữu, đã làm đồng cam cộng khổ, cùng sinh cùng tử, không rời không khí. Cho nên bản quan không nghĩ có lần sau, nếu không các ngươi sẽ không xứng làm bản quan binh tướng." Hạ Vân Kiệt thần sắc nghiêm túc nói.

"Ty chức ghi nhớ đại nhân dạy bảo." Ân Thổ Mộc ba vị Bách phu trưởng cùng kêu lên lĩnh mệnh, sau đó mới đứng dậy ngồi xuống.

"Vừa rồi Chu Lương đại nhân nói các ngươi cũng nghe đến, bản quan giết Thôi Sóc, kia khô cốt giáo giáo chủ Thôi Diêm lão ma khẳng định sẽ không từ bỏ ý đồ, cho nên kế tiếp tất có một trận chiến. Các ngươi theo hôm nay khởi, không chỉ có chính mình muốn cần thêm tu luyện, hơn nữa cũng muốn cần thêm thao luyện binh lính." Hạ Vân Kiệt trầm giọng nói.

"Tuân mệnh!" Mọi người đứng dậy ôm quyền nói, mắt ở chỗ sâu trong lóe ra một tia lo lắng sắc, nhất là Ân Thổ Mộc ba người.

Dù sao kia khô cốt giáo thế lực thật lớn, hung danh truyền xa, cũng là không phải do bọn họ không lo lắng.

Hạ Vân Kiệt đem mọi người lo lắng sắc thu vào trong mắt, bất quá nhưng cũng không nói ra, càng không có cố ý hiển lộ thực lực an bọn họ tâm.

Áp lực có thể rèn luyện một người tâm chí, có trợ giúp bọn họ sau này tu hành.

Trịnh Huyền bảy người là Hạ Vân Kiệt ở tiên giới tối nguyên thủy thành viên tổ chức, tự nhiên tốt sinh bồi dưỡng, theo giờ khắc này bắt đầu, Hạ Vân Kiệt kỳ thật cũng đã ở bồi dưỡng bọn họ.

“Trong quân có thể có bày trận ngăn địch phương pháp?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

Tại hạ giới, năm đó Vu Hàm môn tấn công thanh xà điện cùng xích xà điện khi, thanh xà điện cùng xích xà điện điện chủ, trưởng lão các cường giả vừa chết sau, phía dưới tựa như một mảnh tán sa, mặc người xâm lược, này cho Hạ Vân Kiệt rất sâu ấn tượng. Cho nên sau lại hắn liền phá lệ coi trọng Vu Hàm môn trận pháp thao luyện, rồi sau đó đến vài lần đại chiến kết quả, cũng chứng minh rồi hắn quyết định này chính xác cùng anh minh.

Không có trận pháp, một cường giả có thể tùy ý giết chóc kẻ yếu, mà có trận pháp, một đám kẻ yếu lại có thể ngưng tụ thành một cỗ cường đại lực lượng, cùng cường giả chống lại, thậm chí giết chóc cường giả.

Hạ Vân Kiệt xem qua hắn hiện tại sở lĩnh sáu trăm binh tướng, cử hà cảnh giới tu sĩ tỉ lệ còn không bằng Thôi phủ gia đinh gia tướng. Như vậy binh tướng, tùy tiện đến cái tiên lộ kì thiên tiên phỏng chừng có thể trực tiếp đem bọn họ toàn bộ quét ngang giết chóc đi qua. Cho nên hắn phải phải nghĩ biện pháp tăng lên bọn họ chỉnh thể tác chiến lực.

“Hồi đại nhân, trong quân có ngăn địch chi trận, chính là lục đinh lục giáp diệt sát trận, bình thường chúng ta đều có thao luyện trận này.” Trịnh Huyền đứng dậy trả lời.

“Lục đinh lục giáp diệt sát trận?” Hạ Vân Kiệt hơi hơi sửng sốt, cũng là không biết này trận pháp, bất quá rất nhanh hắn liền gật gật đầu nói:“Như thế rất tốt, trễ chút các ngươi tập hợp binh lính thao luyện trận này, bản quan muốn đích thân kiểm tra.”

Bảy người lại đứng dậy lĩnh mệnh.

Tiếp theo Hạ Vân Kiệt lại hỏi bọn họ tu luyện công pháp.

Đặng Lăng bảy người đều là sinh ra ở tiền khê huyện nhà người thường, thiên phú cũng bình thường, vô duyên bái nhập có danh tiếng môn phái, chỉ tại một ít tiểu môn tiểu phái học chút tu hành phương pháp, miễn miễn cường cường tu luyện đến thông huyền cảnh giới, bởi vì không có rất cao thâm tu hành phương pháp, không thể lại có rất lớn đột phá, liền lựa chọn tòng quân.

Trong quân đội có các loại cao thấp phẩm chất không đồng nhất tu hành công pháp, chỉ cần tích lũy đến nhất định chiến công, liền có thể đi truyền công điện học tập. Chiến công càng cao, có thể tu luyện công pháp liền càng cao cấp.

Trong quân tu hành công pháp từ cao đến thấp chia làm thiên, địa, tiên, nhân tứ đại phẩm giai, mỗi một đại phẩm giai trung lại chia làm sơ giai, trung giai, còn có cao giai.

Thiên tiên lấy hạ bình thường tướng sĩ tu luyện đều là nhân cấp công pháp, trừ phi lập hạ đặc thù chiến công, mới vừa rồi có thể bị cho phép tu luyện tiên cấp công pháp. Hiện tại Đặng Lăng đám người tu luyện đó là nhân cấp cao giai công pháp.

Hạ Vân Kiệt là thiên tiên Thiên phu trưởng, tự nhiên là khinh thường đi học nhân cấp cao giai công pháp, cho nên đối với hắn, Đặng Lăng đám người tự nhiên là không có gì hay giấu diếm, thậm chí làm Hạ Vân Kiệt hỏi thăm bọn họ khi, bọn họ còn ẩn ẩn có chút chờ mong, hy vọng Hạ Vân Kiệt có thể chỉ điểm bọn họ một hai, cho nên bảy người đều nhất nhất thành thành thật thật đem sở tu luyện công pháp nói cho Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt vốn là có tâm tài bồi này phê hắn ở tiên giới tối nguyên thủy thành viên tổ chức, cho nên lại cố ý hỏi bọn họ tu luyện tình huống.

Hạ Vân Kiệt nhưng là có đánh chết Thôi Sóc thực lực, ở tiền khê tuyệt đối là đứng đầu cao thủ, lấy Đặng Lăng đám người tư chất căn bản ngay cả thỉnh giáo tư cách đều không có, cho nên bọn họ gặp Hạ Vân Kiệt cố ý hỏi thăm bọn họ tu luyện tình huống, rõ ràng có chỉ điểm ý tứ, trong lòng không khỏi một trận loạn khiêu, vội vàng đem chính mình tu luyện tình huống, còn có tu luyện trung không rõ địa phương nâng lên đi ra.

Đáng thương Đặng Lăng đám người còn không biết, bọn họ trước mắt vị này Thiên phu trưởng đại nhân nhưng là được thượng cổ vu vương Hạ Vũ, còn có vu tổ Đế Giang, Hậu Nghệ, đại vu Vu Hàm đám người truyền thừa, thậm chí còn bởi vì cùng Cửu U Tố Âm nữ đế từng có âm dương giảng hoà, sau lại lại được nàng nhất lũ tiên thiên chi khí, còn khuy đến một ít Cửu U Tố Âm nữ đế tu hành công pháp tâm đắc. Có thể nói, bọn họ trước mắt vị này Thiên phu trưởng hiện tại âm thầm cảnh giới tuy rằng chỉ có kim tiên cảnh giới, nhưng hắn biết nói huyền bí lại muốn viễn siêu kim tiên, đều hoàn toàn có tư cách chỉ điểm kim tiên, liền càng đừng nói bọn họ này đó chính là cử hà hậu kỳ cảnh giới tu sĩ.

Hạ Vân Kiệt giải đáp Đặng Lăng đám người tu luyện nghi hoặc, lại cố ý đối bọn họ tu luyện công pháp tiến hành rồi rất nhỏ cải biến. Đừng nhìn chính là rất nhỏ cải biến, nhưng xuất từ Hạ Vân Kiệt tay, này đó rất nhỏ cải biến lại là đủ làm cho Đặng Lăng đám người tu luyện công pháp theo nhân cấp cao giai tấn chức làm tiên cấp sơ giai thậm chí tiên cấp trung giai phẩm chất.

Đặng Lăng đám người tự nhiên không biết Hạ Vân Kiệt điểm đi ra rất nhỏ thay đổi, trực tiếp cải biến bọn họ tu luyện công pháp cấp bậc, bọn họ hiện tại chỉ biết là trải qua Thiên phu trưởng đại nhân giải thích nghi hoặc sau, bọn họ ở tu hành thượng rất nhiều không hiểu địa phương đều bỗng nhiên sáng sủa, tu vi cũng không biết

bất giác trung tinh tiến một ít, trong lòng không khỏi âm thầm cảm khái, Thiên phu trưởng đại nhân quả nhiên không hổ là ngưu nhân có thể diệt sát Thôi Sóc, tùy tiện như vậy vừa chỉ điểm, khiến cho bọn họ bỗng nhiên sáng sủa, nếu về sau có thể đi theo Thiên phu trưởng đại nhân, thỉnh thoảng được đến hắn một ít chỉ điểm, nói không chừng đời này còn có cơ hội thiên tiên vị.

Trong lòng cảm khái, bảy người xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cực nóng rất nhiều.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1599 : Ban cho

“Đặng Lăng, ngươi tu luyện chính là tiểu Tu La Quỷ Sát công, này khô lâu tràng hạt nhưng thật ra thích hợp ngươi sử dụng. Vừa rồi bản quan cùng các ngươi giảng giải tu hành việc khi, đã đem Thôi Sóc tiên đan hoàn toàn luyện hóa. Này Thôi Sóc tiên đan tuy rằng đã không có thân xác, nhưng cùng phi thiên anh lô dung hợp cùng một chỗ, ngược lại hơn chút biến hóa, chỉ cần tế phóng thao túng thích đáng, thực lực so với Thôi Sóc đều phải còn hơn một bậc. Hôm nay bản quan liền đem này khô lâu tràng hạt ban cho ngươi, ngươi tốt tốt tế luyện, tương lai cũng tốt giết địch lập công. Chính là này khô lâu tràng hạt có tám vị tu sĩ, bản quan đáp ứng quá bọn họ, chờ bọn họ nguyên thần hồn phách cường đại đến trình độ nhất định, liền trợ bọn họ trọng tố thân xác, điểm ấy ngươi phải nhớ cho kỹ, không thể đã quên này hứa hẹn.” Hạ Vân Kiệt gặp bảy người dùng cực nóng ánh mắt nhìn chính mình, cười nhẹ, lấy ra từ Vũ Văn Độ khô lâu tràng hạt, nói.

Hạ Vân Kiệt lời vừa nói ra, liền đem bảy Bách phu trưởng đều cấp nghe được tròng mắt đều trừng lồi đi ra, hơn nữa kia Đặng Lăng lại cả người đều đánh lên run run.

Đây chính là chân chính pháp bảo a, một khi có được này pháp bảo, thì phải là tương đương với có tám vị tiên khí kì thiên tiên cùng một vị tiên đan kì thiên tiên hộ vệ, đừng nói hắn Đặng Lăng, chỉ sợ huyện úy, Huyện lệnh đại nhân thấy này pháp bảo đều phải đỏ mắt không thôi a!

“Đại nhân, tiểu, tiểu nhân gì đức gì năng, lại sao có thể làm được rất tốt này pháp bảo? Tiểu không dám chịu!” Cuối cùng Đặng Lăng run run hai cái đùi đi ra, quỳ gối doanh trướng trung gian, hai mắt rưng rưng nói.

Kẻ sĩ có thể vì tri kỷ mà chết, Hạ Vân Kiệt bực này ưu ái, hiện tại cho dù muốn Đặng Lăng đi tìm chết, hắn cũng sẽ không một chút nhíu mày. Trên thực tế, như vậy một kiện pháp bảo, cũng đủ mua ngàn điều vạn điều Đặng Lăng bực này cấp bậc tu sĩ mệnh.

“Bản đại nhân nói ban cho ngươi đó là của ngươi, không có gì làm được rất tốt không đảm đương nổi. Bất quá này pháp bảo đối tế phóng người thao túng tu vi yêu cầu không cao, nhưng thật ra dễ dàng làm cho người ta sinh ra ỷ lại, sơ cho tu luyện, ngươi lại phải cẩn thận, vạn vạn không thể đã quên tu luyện, tự thân tu vi mới vừa rồi là căn bản.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ty chức nhất định không dám quên đại nhân dạy bảo! Chắc chắn cần thêm tu luyện, vì đại nhân cống hiến.” Đặng Lăng đã bái tam bái, sau đó tiến lên hai tay cung kính tiếp nhận kia khô lâu tràng hạt.

Hạ Vân Kiệt truyền Đặng Lăng tế luyện, tế phóng bí pháp, này bí pháp cũng là so với kia Vũ Văn Độ tế luyện, tế phóng phương pháp cao minh rất nhiều.

Vu thuật vốn là bác đại tinh thâm, có hạo nhiên chính khí, cũng có âm tà quỷ dị, kia Vũ Văn Độ luyện chế phi thiên anh lô thủ đoạn đối với rộng lớn vô cùng vu thuật mà nói, chính là bất nhập lưu cửa bên đường nhỏ thôi.

Đặng Lăng tiếp nhận Hạ Vân Kiệt truyền thụ, ở mọi người vô cùng hâm mộ dưới ánh mắt, vẻ mặt cảm kích ngồi trở lại vị trí.

“Ngô Thông, ngươi tu luyện là âm huyền sát công, này công pháp tuy rằng không phải cái gì độc môn công pháp, nhưng cũng là âm tà chi đạo, này bách độc phiên cho ngươi sử dụng cũng là có thể phát huy ra vài phần uy lực, hôm nay liền ban cho ngươi đi.” Đặng Lăng đi

xuống sau, Hạ Vân Kiệt lại lấy ra kia Thôi Sóc bản mạng pháp bảo bách độc phiên, nói.

Ngô Thông bởi vì tu luyện là âm tà công pháp, cả người không chỉ có thực gầy, mà còn thoạt nhìn phá lệ âm trầm, nhưng thật ra có điểm giống Hạ Vân Kiệt đồ tôn Cù Vệ Quốc, làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy vài phần thân thiết cảm.

Này bách độc phiên chính là Thôi Sóc tiêu phí cự tư chế tạo, lại trải qua mấy trăm năm, sưu tầm vô số độc vật tế luyện ra đến pháp bảo, uy lực thật lớn ác độc, là toàn bộ tiền khê huyện hung danh truyền xa ma đạo pháp bảo, so với Vũ Văn Độ kia khô lâu tràng hạt cũng là lợi hại rất nhiều. Đương nhiên nay kia khô lâu tràng hạt luyện hóa Thôi Sóc tiên đan sau, uy lực mãnh trướng, so với bách độc phiên chỉ sợ đều phải lợi hại một phần.

Bất quá đối với Ngô Thông mà nói, này bách độc phiên cũng là đời này cũng không dám hy vọng xa vời tuyệt thế hảo pháp bảo. Cho nên hắn kia cùng Cù Vệ Quốc có so với âm trầm cương thi mặt cũng bắt đầu giống Đặng Lăng giống nhau đẩu cái không ngừng, hốc mắt cũng cầm nước mắt cung kính tiếp nhận bách độc phiên.

Hạ Vân Kiệt cũng truyền Ngô Thông tế luyện, tế phóng bách độc phiên bí pháp, tự nhiên cũng là so với kia Thôi Sóc cao minh rất nhiều.

Mặc kệ là khô lâu tràng hạt còn là bách độc phiên đều là Vũ Văn Độ, Thôi Sóc hao phí đại lực khí luyện chế đi ra, cũng là không có thừa lực tái tế luyện thứ hai kiện tiên gia pháp bảo, cho nên bọn họ cũng liền như vậy hai kiện lợi hại pháp bảo, chỉ có trên người mặc coi như là một kiện không sai phòng ngự tiên y.

Hạ Vân Kiệt liền đem này hai kiện tiên y phân biệt ban cho Chu Cương cùng Trịnh Huyền phòng thân, về phần

Ân Thổ Mộc ba người tự nhiên vốn không có cái gì ban cho.

Ân Thổ Mộc ba người gặp Đặng Lăng đám người đều có ban cho, trong lòng tự nhiên vô cùng hối hận phía trước lựa chọn. Nếu là phía trước bọn họ cũng đi theo đi, nói không chừng bọn họ cũng có thể được đến một kiện tiên gia pháp bảo.

Giống kia khô lâu tràng hạt, giống kia bách độc phiên, tùy tiện một kiện, đều là đủ làm cho bọn họ tung hoành tiền khê huyện.

“Hiện tại đi triệu tập binh lính, bản quan muốn xem các ngươi thao luyện trận pháp.” Hạ Vân Kiệt đem nên phân gì đó phân sau, hạ lệnh nói.

“Tuân mệnh!” Bảy người đứng dậy, quỳ một gối xuống lĩnh mệnh, sau đó ra doanh trướng.

Chỉ chốc lát sau, sáu trăm nhân liền đều bị triệu tập lên, sau đó đang luyện sân thể dục bãi khởi lục đinh lục giáp diệt sát trận.

Lục đinh là Đinh Mão, đinh tị, Đinh Mùi, đinh dậu, Đinh Hợi, Đinh Sửu, lục giáp là giáp tử, giáp tuất, giáp thân, giáp ngọ, giáp thần, giáp dần.

Này lục đinh lục giáp nguyên là thiên đình Ngọc Đế ngự dụng điện tiền hộ vệ danh hiệu, sau lại dần dần cả thiên đình quan to trướng hạ nghe lệnh một ít hộ vệ cũng bị phong xưng là lục đinh lục giáp.

Sáu trăm tướng sĩ nay sở thao luyện lục đinh lục giáp diệt sát trận nghe nói đó là từ Ngọc Đế ngự dụng điện tiền lục đinh lục giáp hộ vệ hợp kích chi trận diễn sinh ra đến. Đương nhiên chính là đơn giản nhất một loại, luận uy lực huyền bí chỉ sợ còn không bằng kia chân chính

lục đinh lục giáp hợp kích chi trận một phần vạn.

Hạ Vân Kiệt nghe xong Trịnh Huyền giới thiệu, vừa cẩn thận nhìn các binh sĩ diễn luyện. Gặp này lục đinh lục giáp diệt sát trận chính là lấy mười hai người thành một tổ, bố thành trận pháp, vây giết địch nhân, ẩn ẩn trung thế nhưng cùng thập nhị đô thiên vu tổ đại trận có điểm tương thông chỗ.

Đương nhiên trong đó huyền ảo xa không kịp thập nhị đô thiên vu tổ đại trận hàng tỉ phần có một.

Thiên hạ đại đạo, trăm sông đổ về một biển, hay là kia lục đinh lục giáp diệt sát trận cuối cùng ngọn nguồn dĩ nhiên là nguyên tự thập nhị đô thiên vu tổ đại trận bất thành?

Hạ Vân Kiệt trong lòng âm thầm nghi ngờ, bất quá này nghi ngờ lại chính là như điện bàn ở trong đầu chợt lóe mà qua, cũng để lại không thể đi xuống đoán rằng.

“Này trận pháp quá mức đơn sơ, cũng không có trận kỳ đến dẫn động thiên địa uy lực, chỉ trông vào binh lính tự thân vận chuyển chân nguyên thông qua trận pháp điều động thiên địa uy lực chung quy hữu hạn, nếu gặp được thiên tiên, liền không chịu nổi nhất kích.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Trận kỳ chính là quý trọng vật, chúng ta bất quá chính là bình thường nhất binh lính, lại làm sao có thể có tư cách trang bị. Chu Lương đại nhân từng cũng có quá này ý tưởng, chính là hắn cũng không phải cái gì giàu có người ta, cuối cùng cũng chỉ là miễn cưỡng cấp chính mình thân binh xứng mấy tổ trận kỳ.” Trịnh Huyền cười khổ nói.

“Thì ra là thế.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, nhưng thật ra có chút hiểu được Chu Lương tình cảnh, cũng hiểu được vì

sao hắn khẩn trương kia Thôi phủ gia sản.

Nguyên lai hắn tuy có khát vọng, nhưng cũng là không bột đố gột nên hồ a!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1600 : Khắc khẩu

“Vô phương, lần này Chu đại nhân sao không Thôi phủ, tất sẽ phân một ít cho chúng ta, đến lúc đó bản đại nhân tự mình luyện chế một ít trận kỳ đó là.” Hạ Vân Kiệt nếu hiểu được vấn đề ra ở nơi nào, tự nhiên không muốn chính mình binh lính làm vật hi sinh, nghĩ nghĩ nói.

“A, đại nhân biết luyện chế trận kỳ?” Trịnh Huyền nghe vậy kinh hỉ ra lời, bất quá nói ra sau, lại vỗ hạ chính mình đầu, bồi cười nói:“Xem thuộc hạ này đầu, đại nhân loại nào lợi hại nhân vật, ngay cả kia Vũ Văn Độ khô lâu tràng hạt đều có thể tùy tay một lần nữa luyện hóa, khẳng định là một vị luyện khí đại sư.”

Hạ Vân Kiệt cười cười, cũng không phủ nhận, mà là chuyển đề tài nói:“Này lục đinh lục giáp diệt sát trận còn là có chút đơn giản. Cũng gần chính là mười hai người một tổ, đều tự làm doanh, cho dù bản quan cho các ngươi trang bị trận kỳ, có khả năng phát huy uy lực còn là hữu hạn. Như vậy, bản quan trong lòng đổ có một trận đồ, cùng này lục đinh lục giáp diệt sát trận cũng không bao nhiêu khác nhau, lại có thể tái lấy mười hai người một tổ thiết làm nhất đinh nhất giáp, lấy mười hai tổ lục đinh lục giáp diệt sát trận tái tổ hợp thành một lục đinh lục giáp diệt sát đại trận. Như thế, cho dù này đó binh lính chỉ có thông huyền, cử hà cảnh giới, cũng có thể cùng thiên tiên chống lại, thậm chí diệt sát thiên tiên.”

“Đại nhân ý tứ là lấy một trăm bốn mươi bốn người tái tạo thành một đại lục đinh lục giáp diệt sát trận?” Trịnh Huyền đám người nghe được trợn mắt há hốc mồm.

Trận pháp tổ hợp cũng không phải là một cộng một bằng hai đơn giản như vậy, càng đừng nói mười hai cái trận pháp tái cái khác tạo thành một cái đại trận, trong đó ảo diệu độ khó, xa không phải Trịnh Huyền bực này cảnh

giới có khả năng tưởng tượng lý giải. Hơn nữa giống bực này đại trận, đặt ở tiền khê huyện bất luận cái gì một cái môn phái đều là trấn giáo đại trận, cái nào người không trân chi như bảo, lại đâu chịu lấy ra nữa chia xẻ?

Giống Huyện lệnh đại nhân tục truyền đó là xuất từ ôn kiều phủ nhất am hiểu bùa chú trận pháp môn phái, trong tay có so với này cơ sở trong quân đội lưu hành lục đinh lục giáp diệt sát trận cao minh không ít trận pháp, khả hắn cũng là tuyệt đối sẽ không truyền cho bọn họ, chích truyền cho hắn bên người thân binh.

Nhưng hiện tại Hạ Vân Kiệt không chỉ có nói chính mình hiểu được lợi hại hơn bày trận phương pháp, mà còn nói muốn truyền cho bọn họ, này như thế nào không cho Trịnh Huyền đám người khiếp sợ trợn mắt há hốc mồm?

“Có vấn đề sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Trịnh Huyền đám người trợn mắt há hốc mồm biểu tình, cũng là có chút khó hiểu hỏi.

Hắn trong lòng có dấu rất nhiều thượng cổ trận pháp, thậm chí ngay cả thượng cổ tối hung hách thập nhị đô thiên đại trận, bởi vì được vu tổ truyền thừa, cũng đã khuy một bộ phận ảo diệu.

Này lục đinh lục giáp diệt sát trận bất quá chính là thiên đình tối tầng dưới chót trong quân đội lưu hành trận pháp, sẽ đối này trận pháp tiến hành một ít cải tiến, đối với Hạ Vân Kiệt mà nói bất quá chính là tùy tay niết đến sự tình, tự nhiên không có gì hay giữ bí mật, cũng không phải chuyện gì nhi, cũng là không biết việc này ở Trịnh Huyền đám người trong lòng cũng là thiên đại sự tình.

“Không có, không có. Chính là đại nhân như thế trân trọng chúng ta binh tướng, thật sự làm cho chúng ta cảm động, chắc chắn thề sống chết đi theo đại nhân.” Hạ Vân Kiệt này vừa hỏi, Trịnh Huyền đám người mạnh

nhớ tới phía trước ở doanh trướng Hạ Vân Kiệt ngay cả khô lâu tràng hạt, bách độc phiên kia uy lực thật lớn trân quý pháp bảo đều tùy tay ban cho bọn họ, nay làm ra bực này khẳng khái cử chỉ, cũng là không có gì vấn đề, chính là trong lòng cảm động cũng là không có biện pháp áp chế, ào ào quỳ rạp xuống Hạ Vân Kiệt trước mặt, vẻ mặt cảm kích nói.

Như thế nào thương lính như con mình? Ở Trịnh Huyền đám người xem ra, Hạ Vân Kiệt như thế không tiếc hạ vốn gốc, không cho binh lính ở trong chiến đấu làm vật hi sinh, đó là chân chính thương lính như con mình, còn hơn ngoài miệng hết thảy hảo ngôn hảo ngữ!

Hạ Vân Kiệt gặp Trịnh Huyền đám người mặt lộ vẻ cảm động sắc quỳ gối chính mình trước mặt, nhẹ cân nhắc, cũng liền hiểu được, trong lòng không khỏi âm thầm có chút hổ thẹn.

Này trận pháp đối hắn cũng là căn bản tính không được cái gì nha!

Đương nhiên này đó trận pháp đối với trước mắt này đó sáu trăm binh tướng cũng là vậy là đủ rồi, tái lợi hại phức tạp, lấy bọn họ tu vi, thiên phú, trong khoảng thời gian ngắn nhưng cũng không hẳn vậy có thể lĩnh hội nắm giữ, hơn nữa cũng dễ dàng khiến cho kinh động.

Hạ Vân Kiệt mới đến, tạm thời còn là hơi chút khiêm tốn một ít cho thỏa đáng. Đương nhiên vượt cấp giết vài thiên tiên, hơi chút hiển lộ một ít mũi nhọn cũng là tất yếu. Nhưng nếu làm được rất cao điều đã vượt qua.

“Đứng lên đi, các ngươi là bản quan binh tướng, nghe bản quan điều lệnh, bản quan tự nhiên trân trọng các ngươi.” Hạ Vân Kiệt trầm giọng nói

“Tạ đại nhân!”

……

“Kia Hạ Vân Kiệt thật to gan, chẳng lẽ không biết Thôi Sóc sau lưng còn có khô cốt giáo sao? Cũng dám đánh chết Thôi Sóc cùng Vũ Văn Độ!” Huyện nha, một vị mặc lũ bào, hội tê giác, đầu đội mũ cánh chuồn, lưu ba chòm râu, khuôn mặt gầy gò nam tử vỗ án dựng lên, mặt hiện lên kinh sợ sắc.

Này nam tử không phải người khác, đúng là tiền khê huyện Huyện thừa Chương Hiển, chính là Huyện lệnh phó thủ, địa vị quyền lực thật lớn, cảnh giới đồng dạng cũng là tiên đan kì thiên tiên.

“Người đều đã giết, hiện tại nhiều lời này đó cũng là vô ích, còn không bằng sớm làm chuẩn bị, để tránh kia Thôi Diêm lão ma lãnh binh tới tìm cừu.” Chu Lương trầm giọng nói.

“Thôi Diêm lão ma loại nào thực lực, hắn nếu đến phạm, cho dù chúng ta bằng vào thị trấn tường thành cao lớn chắc chắn có thể ngăn cản được, nhưng cũng muốn tổn thất thảm trọng. Ta xem không bằng đem kia Hạ Vân Kiệt cấp bắt lấy đến, phái người áp giải cấp Thôi Diêm lão ma, để tránh họa cập ta tiền khê huyện.” Huyện thừa Chương Hiển nói, hắn cũng là cái bo bo giữ mình, nhát gan hạng người.

“Chương Hiển, ngươi thân là tiền khê huyện Huyện thừa, thiên đình mệnh quan, thế nhưng nói ra như thế có nhục thiên đình uy nghiêm chi nói, ngươi còn có gì mặt tiếp tục ngồi ở Huyện thừa vị trí?” Chu Lương nghe vậy mặt lộ vẻ khinh thường nói.

“Chu Lương, ngươi thiếu cấp bản quan nói này đó chính nghĩa lẫm nhiên nói. Nếu không phải ngươi năm đó phải muốn cậy mạnh, chinh tiêu diệt khắp nơi thế lực, làm hại

ta huyện nha tổn binh hao tướng, đã mất rất nhiều địa bàn, lại khiến cho khắp nơi thế lực thù hận, nếu không ta huyện nha cũng không về phần suy nhược lâu ngày như thế? Nay đổ tốt, ngươi là tốt lắm vết sẹo đã quên đau, lại đi nhạ kia khô cốt giáo. Chẳng lẽ ngươi tưởng hoàn toàn hủy ta thiên đình ở phía trước khê này cận tồn một điểm cơ nghiệp sao?" Chương Hiển phản kích nói.

"Ngươi, ngươi!" Chu Lương bị Chương Hiển lời này cấp phản kích nghẹn đỏ mặt, lại không có biện pháp phản bác, cuối cùng chỉ vào hắn "Ngươi" nửa ngày, bính ra một câu cho hả giận mà nói nói:"Tốt lắm, ngươi không phải muốn bắt kia Hạ Vân Kiệt sao? Có bản lĩnh chính ngươi đi bắt đi, bản quan cũng là mặc kệ."

Chương Hiển nghe vậy cả người đánh cái giật mình, lập tức liền câm miệng không nói, kia Hạ Vân Kiệt bằng bản thân lực đánh chết Thôi Sóc cùng Vũ Văn Độ, thực lực cho dù so với Huyện lệnh chỉ sợ cũng không sẽ kém cỏi, lại khởi là Chương Hiển có thể bắt được, nói không chừng còn muốn rơi vào cùng Thôi Sóc một cái kết cục.

"Chương Hiển đại nhân, như thế nào không nói, ngươi không phải nói muốn bắt cầm kia Hạ Vân Kiệt, áp giải cấp Thôi Diêm lão ma sao?" Chu Lương gặp Chương Hiển không nói ngữ, liền cầm ngôn ngữ chèn ép hắn.

"Đủ!" Ngay tại phía sau, kia ngồi xuống ở thượng vị, vẫn trầm mặc không nói, mặc thanh bào, hội bưu, đầu đội mũ cánh chuồn Huyện lệnh đại nhân Ngụy Sùng vỗ hạ cái bàn, quát, một cỗ uy nghiêm hơi thở theo hắn trên người phát ra.

Chương Hiển cùng Chu Lương gặp Huyện lệnh đại nhân mở miệng, liền đều ngậm miệng, đảo mắt nhìn phía hắn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1601 : Thương lượng

“Chu huyện úy, kia Hạ Vân Kiệt có thể đánh chết Thôi Sóc cùng Vũ Văn Độ, thực lực quả thật không giống tầm thường, chỉ sợ so với ngươi cùng Chương Hiển đều phải lợi hại một bậc, cho dù bản quan cũng không thấy có thể giết được hắn. Bắt hắn, đưa hắn hiến cho Thôi Diêm lão ma, tự nhiên không thể được. Không nói ta huyện nha không có người có bản lĩnh bắt được hắn, muốn làm không tốt ngược lại bức phản hắn, lại nhiều một cái mối họa, cho dù có người có thể bắt hắn, nếu là như thế đi cũng là mất hết bản quan chi thể diện.” Huyện lệnh quát bảo ngưng lại hai người khắc khẩu sau, vuốt cằm trầm ngâm nói.

“Đại nhân anh minh, hạ quan cũng là như vậy ý tưởng. Nói như thế nào chúng ta là quan, kia khô cốt giáo là phỉ, chẳng lẽ chúng ta còn sợ bọn họ bất thành? Huống hồ, lần này ty chức sao không Thôi phủ, được đại lượng tài phú, khả bốn phía chiêu binh mãi mã, lại kiêm được Hạ Vân Kiệt như vậy nhất viên mãnh tướng, muốn nói tấn công khô cốt giáo đó là si nhân nằm mơ, nhưng muốn bảo vệ cho thị trấn chính là nắm chắc. Kia khô cốt giáo tấn công không dưới ta thị trấn, tự nhiên cũng liền triệt.” Chu Lương nghe vậy mừng rỡ nói, nói xong lại dâng lần này sao không gia sản danh sách, nói:“Thỉnh đại nhân xem qua, kia Hạ Vân Kiệt là người thông minh thức thời, này Thôi phủ tất cả này nọ, hắn cũng là một khối tiên thạch cũng không cầm, đều giao cho hạ quan xử trí.”

“Nói như thế đến, kia Hạ Vân Kiệt đổ thật đúng là người thông minh thức thời, đáng tiếc trời sanh tính cũng là quá mức lỗ mãng một ít.” Huyện lệnh Ngụy Sùng tiếp nhận danh sách, nhìn lướt qua, tròng mắt lập tức liền sáng đứng lên, kia Chương Hiển cũng quay đầu đi một ít, ngắm liếc mắt một cái, tròng mắt đồng dạng sáng

đứng lên, lộ ra một tia tham lam sắc.

Tiên giới tuy rằng phần lớn địa phương đều là tiên linh khí tràn đầy, không biết so với hạ giới nồng đậm bao nhiêu lần, nhưng đến thiên tiên cảnh giới cần muốn tiên linh khí lại phi thường khổng lồ, bình thường địa phương tiên linh khí đã không thể thỏa mãn bọn họ nhu cầu. Cho nên ở tiên giới thiên tiên muốn tưởng tăng lên tu vi, bọn họ chi tiêu là phi thường thật lớn. Tỷ như tu luyện đến thời khắc mấu chốt, cần tiên đan tương trợ, bình thường tu luyện cũng cần phải có một cái tiên linh khí nồng đậm tiên gia động phủ hoặc là phủ đệ, mà mặc kệ là tiên đan, còn là chế tạo tiên linh khí nồng đậm tiên gia động phủ, phủ đệ, này đó đều là cần hao phí thật lớn tiên thạch. Về phần muốn một kiện cùng người đối địch pháp bảo, vậy lại càng không tất nói.

Giống kia Thôi Sóc, vì luyện chế một kiện bách độc phiên không chỉ có đáp đi vào rất nhiều thời gian, hơn nữa vì mua luyện chế bách độc phiên tài liệu, không biết hao phí bao nhiêu tiên thạch.

Huyện lệnh cùng Huyện thừa mặc dù ở tiên giới coi như là có phẩm chất chức quan, hàng năm đều có bổng lộc, bổng lộc đối với bình thường thiên tiên mà nói tuy rằng coi như là xa xỉ, nhưng đối với bọn họ như vậy cấp bậc, như vậy địa vị thiên tiên mà nói lại có vẻ không đủ một ít. Bởi vì đến bọn họ như vậy cấp bậc, địa vị thiên tiên, khẳng định còn dưỡng một ít môn sinh, thân binh, mặt khác thê thiếp cũng là thành đàn, này đó lại đều cần đại lượng chi, thế cho nên kia nhìn như dày xa xỉ bổng lộc liền có vẻ có chút trứng chọi đá.

Kia Thôi Sóc là thị trấn một đại tài chủ, tài phú rất nhiều. Tuy rằng Chu Lương đã một mình giữ lại một ít, nhưng này số lượng còn là dọa Huyện lệnh cùng Huyện thừa nhảy dựng.

“Trời sanh tính tuy rằng lỗ mãng chút, nhưng là cái hiếm có mãnh tướng. Có hắn ở, chúng ta cũng là hơn vài phần phần thắng, huống hồ đại nhân nếu muốn hướng kia Thôi Diêm lão ma khuất phục, kia Thôi Diêm lão ma khẳng định là muốn mở miệng đòi lại Thôi Sóc gia sản.” Chu Lương nói.

Gặp Chu Lương nói Thôi Diêm lão ma muốn mở miệng đòi lại Thôi Sóc gia sản, Ngụy Sùng cùng Chương Hiển kia mở lớn ánh mắt lập tức mị lên, lộ ra một chút sắc nhọn tinh quang.

“Chính là kia Thôi Diêm lão ma cũng là thế đại a! Hắn nếu đến công, vạn nhất chúng ta ngăn cản không được làm sao bây giờ? Bản quan thân là một phương quan phụ mẫu, cũng không không suy nghĩ a!” Ngụy Sùng ngón tay gõ án đài, đã luyến tiếc này tới tay tài phú, lại lo lắng kia Thôi Diêm lão ma thế đại.

“Nếu Chu đại nhân nói kia Hạ Vân Kiệt là nhất viên mãnh tướng, họa cũng là hắn gây ra, nếu kia Thôi Diêm lão ma đến đánh, không bằng khiến cho Hạ Vân Kiệt đi xung phong. Chúng ta cũng tốt thời cơ nhất khuy kia khô cốt giáo chân chính thực lực, nếu có thể chiến liền chiến. Nếu không thể chiến, kia Thôi Diêm lão ma giết Hạ Vân Kiệt sau, tức giận tự nhiên cũng liền tiêu hơn phân nửa, chúng ta nói sau vài câu lời hay, dâng theo Thôi phủ sao không tới tài phú, cấp chừng kia Thôi Diêm lão ma mặt mũi. Nghĩ đến hắn cừu báo, tài phú cũng được, tự nhiên cũng liền lui binh.” Huyện thừa Chương Hiển híp mắt nói, lộ ra một chút âm hiểm giả dối ánh mắt.

Chu Lương vừa nghe, thiếu chút nữa miệng đều giận lệch, vừa định mở miệng, Huyện lệnh Ngụy Sùng lại trước đã mở miệng nói:“Này kế tuy rằng làm cho chúng ta khả tiến thối lui, nhưng truyền ra đi chung quy có tổn hại bản quan thanh danh, cũng sẽ rét lạnh tướng sĩ tâm,

cũng là không thể thực hiện.”

Gặp Huyện lệnh như vậy nói, Chu Lương sắc mặt thế này mới chuyển hoãn, hung hăng trừng mắt nhìn Chương Hiển liếc mắt một cái. Chương Hiển không chút nào không quan tâm Chu Lương ánh mắt, phản ẩn ẩn lộ ra đáng tiếc thất vọng sắc.

“Như vậy đi, Chu huyện úy ngươi khả xuất ra lần này sao không hai phần ba chiêu binh mãi mã, thêm mua vũ khí binh khí. Cấp kia Hạ Vân Kiệt cũng đưa đi một ít, hắn như vậy thức thời, chúng ta cũng không thể bạc đãi hắn. Đương nhiên họa là hắn gây ra, đến lúc đó kia Thôi Diêm lão ma đến đây, hắn lại ra đại lực. Nếu dám có nửa điểm lùi bước, bản quan cái thứ nhất không tha cho hắn.” Ngụy Sùng nói.

Gặp Huyện lệnh đại nhân nói muốn xuất ra hai phần ba tiền lời đi chiêu binh mãi mã, thêm mua vũ khí binh khí, Chương Hiển trên mặt rõ ràng lộ ra đau lòng biểu tình. Bất quá Huyện lệnh đại nhân tâm ý đã quyết, hơn nữa kia Chu Lương còn tại bên cạnh như hổ rình mồi giả, hắn cũng là không tốt nói cái gì nữa.

Kế tiếp, ba người lại kể lại thương lượng một phen, Chu Lương liền trước đứng dậy cáo từ rời đi.

Cách huyện nha, Chu Lương liền lập tức an bài chiêu binh mãi mã, còn có đi mua binh khí vũ khí việc. Này đó an bài thỏa đáng sau, Chu Lương cưỡi ngựa hướng thành Tây Hạ Vân Kiệt chỗ binh doanh mà đi. Mặt sau đi theo một cái đoàn xe, đoàn xe thùng xe trung trang đều là lần này theo Thôi phủ sao không tới tài sản, là muốn cấp Hạ Vân Kiệt đưa đi.

Tiên giới tự nhiên cũng có giới tử túi, trữ vật giới linh tinh không gian trữ vật pháp bảo, nhưng tiên giới không gian kiên cố củng cố, muốn tưởng luyện chế loại này pháp

bảo lại muốn so với hạ giới khó khăn rất nhiều, cần muốn tài liệu yêu cầu cũng cao rất nhiều, này giá trị cũng là phi thường sang quý. Cho dù Chu Lương quý là huyện úy, cũng chỉ có được cái mấy thước lập phương, không gian cực kì hữu hạn giới tử túi, lại cao cấp, hắn nhưng cũng là luyến tiếc mua. Cho nên, kia sao không có tới tài sản lại dụng xe ngựa vận chuyển.

Đến thành tây quân doanh, Chu Lương đem nên phân cho Hạ Vân Kiệt tài phú cho hắn, lại đem Huyện lệnh ý tứ cùng hắn thuật lại một phen, đương nhiên cũng không quên đem Huyện thừa kia âm hiểm kế sách đề nhắc tới, cùng với chính mình cố gắng tranh thủ, miễn cho Hạ Vân Kiệt không biết tốt xấu, tương lai đứng ở Huyện thừa kia một bên, kia hắn Chu Lương đã có thể mệt lớn.

“Đa tạ đại nhân, sự tình là hạ quan gây ra, đến lúc đó tự nhiên hội đem hết toàn lực.” Hạ Vân Kiệt ôm quyền nói, trong lòng nhưng thật ra đối kia Huyện thừa động một phần sát ý.

Bởi vì kia Huyện thừa ngàn không nên vạn không nên, bên này muốn mượn hắn tay được Thôi phủ tài sản, bên kia lại đem hắn đẩy dời đi đi chịu chết, bực này hành vi thật là vô sỉ âm hiểm.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1602 : Đột phá

“Hảo, bản quan quả nhiên không nhìn lầm người. Ngươi nắm chặt thời gian chuẩn bị đi, nghĩ đến quá không được mấy ngày kia khô cốt giáo sẽ giết tới cửa đến, bản quan cũng phải nắm chặt thời gian an bài phòng ngự mọi việc.” Chu Lương vỗ vỗ Hạ Vân Kiệt bả vai, xoay người lên ngựa, sau đó liền bay nhanh mà đi.

Hạ Vân Kiệt gặp Chu Lương rời đi, liền mang theo Trịnh Huyền đám người kiểm kê tài phú. Lấy chút luyện chế trận kỳ cần muốn vật tư, lại lấy chút tiên thạch, phái Trịnh Huyền đi mua đồ luyện chế trận kỳ cần muốn vật tư, sau đó liền một mình trở về doanh trướng, chuẩn bị tu luyện một phen, đem tu vi đột phá đến tiên lộ kì.

Lấy tiên khí kì đánh chết đỉnh cấp tiên đan kì thiên tiên đúng là vẫn còn quá mức kinh thế hãi tục, nhưng nếu là tiên lộ kì sẽ hơi chút đỡ. Dù sao tiên giới to lớn vô ngần, kỳ nhân vô số, công pháp, thuật pháp cũng không số, xuất hiện vài tiên nhân vượt cấp mà chiến cũng không có cái gì hảo ngạc nhiên.

Trong truyền thuyết, Xiển giáo môn hạ có đệ tử, Ngọc Đế cháu trai, từng lấy huyền tiên cảnh giới liền có thể vượt cấp khiêu chiến kim tiên mà bất bại. Hạ Vân Kiệt nếu lấy tiên lộ kì thiên tiên cảnh giới sát vài cái cùng đại cảnh giới thiên tiên cùng kia nhất so với chỉ có thể xem như gặp sư phụ, cũng là sẽ không khiến cho lợi hại nhân vật chú ý.

Dù sao ở chân chính người lợi hại trong mắt, thiên tiên cũng bất quá chính là con kiến thôi. Ngẫu nhiên xuất hiện vài thiên tiên thiên phú hơn người, như trước cũng trốn bất quá con kiến phạm trù, hiên không nổi cái gì cuộn sóng.

Hạ Vân Kiệt bởi vì đối tiên giới còn không hiểu biết, cho nên phàm là thận trọng, trên thực tế, thiên tiên trình tự tranh đấu căn bản không có khả năng khiến cho thượng tầng nhân vật chú ý.

……

Cách tiền khê huyện thị trấn tám ngàn dặm, có một ngọn núi tên là thi cốt sơn, cao vạn mét. Này sơn phạm vi ngàn dặm trong phạm vi, cả năm đều bị mây đen bao phủ, âm phong từng trận, tà khí tận trời, đúng là tiền khê huyện tiếng tăm lừng lẫy khô cốt giáo sơn môn chỗ.

Này khô cốt giáo giáo chủ Thôi Diêm trước kia bị một đường quá người trong ma đạo nhìn trúng, được chút chỉ điểm, tu thành khô cốt ma công, sáng lập khô cốt giáo. Bởi vì khô cốt ma công ở phía trước khê huyện được cho một môn tuyệt đỉnh lợi hại tà đạo ma công, cho nên Thôi Diêm tuy rằng chỉ có tiên đan kì thiên tiên cảnh giới, ở tiền khê huyện có thể cùng chi chống lại đồng cảnh giới thiên tiên cũng là vô cùng hiếm có. Sau lại này Thôi Diêm lại luyện thành ba mươi sáu đầu phi thiên đồng thi. Này ba mươi sáu đầu phi thiên đồng thi lực đại vô cùng, hơn nữa lại là đồng da thiết cốt, đao thương bất nhập, còn có thi độc, cho dù tiên đan kì thiên tiên rơi vào này ba mươi sáu đầu phi thiên đồng thi vây quanh, cũng khó trốn vừa chết.

Kể từ đó, Thôi Diêm lại càng phát thế nổi lên đến, căn bản không đem quan phủ để vào mắt, chiếm lấy thi cốt sơn phạm vi hơn ngàn dặm địa phương, hoa làm cấm địa, mặc kệ là loại người nào, cho dù là người quan phủ, dám can đảm mạo muội xâm nhập, cũng là chiếu giết không lầm.

Một ngày này, Thôi Diêm đang ở cung điện trung cùng môn hạ nữ đệ tử dâm hoan, lại bị báo cho biết chính mình ở thị trấn phát triển sự nghiệp đệ đệ bị một thiên

phu trưởng giết chết, không khỏi giận dữ, một phen đẩy ra cưỡi ở hắn trên người, cả người **** nữ đệ tử, phi khôi giáp, triệu tập môn nhân binh tướng, suốt có mười vạn người, cuồn cuộn mênh mông, hùng hổ liền hướng thị trấn phương hướng sát đi.

Khô cốt giáo này mười vạn đại quân một đường đi qua, cuồn cuộn nổi lên nồng đậm mây đen hắc khí, hôn vân thảm thảm, quỷ khí dày đặc, lộ ra khôn cùng âm lãnh cùng sát khí, sợ tới mức dọc theo đường đi người đi đường ào ào trốn tránh, khắp nơi trung tiểu thế lực tất cả đều ào ào đóng sơn môn, không chuẩn môn hạ đệ tử đi ra ngoài. Mà một ít đại môn phái tắc ào ào phái ra người đi hỏi thăm, nhìn xem đến tột cùng đã xảy ra sự tình gì, thế nhưng dẫn tới khô cốt giáo đại quân xuất động.

Sau lại sau khi nghe ngóng, mới vừa rồi biết huyện nha bên kia có một vị Thiên phu trưởng thế nhưng giết khô cốt giáo giáo chủ Thôi Diêm đệ đệ, không khỏi tất cả đều quá sợ hãi, biết lúc này chỉ sợ muốn ra đại sự tình.

Chính là một bên là một phương thế lực lớn, một bên là quan phủ, bọn họ cũng là sẽ không nhúng tay, miễn cho hại cập tự thân.

Khô cốt giáo đại quân xuất động, tự nhiên rất nhanh còn có người truyền quay lại thị trấn. Nhất thời khiến cho trong thành người thật lớn khủng hoảng. Kia Chu Lương tuy rằng xuất ra đại lượng tiền tài, lại ưng thuận chứa nhiều ưu việt, thế nhưng ngại ít có người khẳng tới tham gia, chỉ tuyển nhận đến một ít bị tiền tài cùng chứa nhiều ưu việt hấp dẫn bỏ mạng đồ đệ, làm cho Chu Lương cùng Huyện lệnh Ngụy Sùng đại nhân âm thầm kêu khổ không thôi, biết quan phủ suy nhược lâu ngày nhiều năm, này trong thành dân chúng đều đối bọn họ mất đi tin tưởng, sợ gia nhập quân đội làm vật hi sinh không nói, một khi kia khô cốt giáo phá thành mà vào, chỉ sợ

còn muốn hại cập người nhà.

Kia Huyện thừa thấy thế liền nhân cơ hội lại bắt đầu cũ nói nhắc lại, bất quá kia Huyện lệnh Ngụy Sùng yêu quý thanh danh, đồng thời thân là Huyện lệnh đúng là vẫn còn có vài phần tự tôn cốt khí, mặc dù có chút dao động, nhưng cuối cùng còn là kiên trì lập trường.

Không nói đến khô cốt giáo, còn có trong thành lòng người hoảng sợ, Chu Lương cùng Ngụy Sùng lo lắng lo lắng việc, lại nói ngày ấy Chu Lương rời khỏi sau, Hạ Vân Kiệt liền vào doanh trướng, ngồi xếp bằng tu luyện, chuẩn bị đem cảnh giới tăng lên tới tiên lộ kì thiên tiên cảnh giới.

Thiên tiên phân tiên khí, tiên lộ, tiên đan, tiên anh bốn cảnh giới, mỗi một cái cảnh giới đột phá đối với bình thường thiên tiên mà nói đều là gian nan vô cùng, không chỉ có phải muốn phí đại lượng thời gian tu luyện, tìm hiểu, còn cần đại lượng tiên thạch, tiên đan tương trợ. Nhưng đối với Hạ Vân Kiệt lại căn bản tính không được cái gì.

Hắn lĩnh ngộ đạo sớm liền xa xa siêu việt thiên tiên cảnh giới, đột phá tiên lộ kì căn bản không cần tìm hiểu, hơn nữa hắn ở trong tử phủ đã tu luyện thành tiên anh. Trước kia tại hạ giới, hắn lo lắng phi thăng, vẫn không dám dễ dàng đột phá, sau lại vẫn đều là đau khổ áp chế. Nay lại thiếu này đó cố kỵ.

Vì thế Hạ Vân Kiệt ngồi xếp bằng ngồi xuống, tâm ý vừa động, kia ngồi ngay ngắn tử phủ, quanh thân nhất lũ thiên tiên khí như hồng mang lượn lờ tiên anh liền mở ra miệng, sau đó nhẹ nhàng nhất hấp.

Tử phủ tiên anh này nhẹ nhàng nhất hấp kia cũng không được, nhất thời phạm vi hơn ngàn dặm tiên linh khí đều bị một cỗ vô hình lực lượng cấp hấp xả bình thường, ào

ào hướng doanh trướng trên không tập hợp mà đến, tất cả đều vào Hạ Vân Kiệt thân thể, nhất thời gian bên trong mệnh phủ tiên khí liền vội kịch nồng đậm đứng lên, trong nháy mắt liền ngưng tụ một giọt giọt tiên lộ hạ xuống rồi xuống dưới, dễ chịu mệnh phủ.

Trách không được đều nói kẻ có tiền muốn kiếm tiền dễ dàng cùng nhặt tiền giống nhau, ngừoi không có tiền muốn kiếm điểm sống tạm tiền trinh đều rất là gian nan, cần mỗi ngày lao động. Ta này tử phủ tiên anh lại cùng siêu cấp đại phú ông giống nhau, tùy tiện lời ít tiền phân cấp mệnh phủ, liền cũng đủ bắt nó nhét tràn đầy, Hạ Vân Kiệt âm thầm cảm khái một phen, bên kia tử phủ tiên anh lại sớm đã đình chỉ hấp thu tiên khí.

Thứ nhất Hạ Vân Kiệt tử phủ tiên anh nếu liên tục hấp thu tiên khí, nháo ra động tĩnh quá lớn, sẽ khiến cho chú ý, thứ hai, kia mệnh phủ chính là căn cơ, tuy rằng trước kia trải qua phá rồi sau đó lập rèn luyện, đã ngưng luyện vô cùng, nhưng chung quy là càng ngưng luyện càng chắc chắn càng tốt, Hạ Vân Kiệt cũng không tưởng nhảy mà liền, thế như chẻ tre sinh thành tiên anh, tưởng ở từng cái giai đoạn hảo hảo tái rèn luyện một phen, sử chi trở nên càng thêm ngưng luyện chắc chắn.

Ngừng hấp thu tiên khí sau, Hạ Vân Kiệt liền tĩnh hạ tâm đến rèn luyện kia mệnh phủ tiên lộ, sử chi trở nên càng thêm tinh thuần ngưng luyện.

……

Làm Hạ Vân Kiệt ngồi xếp bằng trong doanh trướng rèn luyện mệnh phủ tiên lộ khi, hàng tỉ dặm, bắc hải một tòa tiên đảo, một tòa thẳng sáp cao trên mây, vô cùng rộng rãi thật lớn cung điện nội, một vị nữ tử ngồi xếp bằng ở ****** phía trên, dung mạo vô cùng quyên lệ, có thể làm cho nhật nguyệt ảm đạm thất sắc đột nhiên mở mắt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1603 : Hạ Lập

Cặp kia mắt thâm thúy như rộng lớn thương khung, hào quang lóe ra, phảng phất có thể thấy rõ nhìn thấu thế gian vạn vật hết thảy.

“Suốt tám mươi lăm năm, vì cái gì ta vừa cảm ứng được hắn đã đến sẽ thấy cũng vô pháp tĩnh tâm tu luyện đâu? Chẳng lẽ tám mươi lăm năm tĩnh tọa suy nghĩ, còn là không thể làm cho ta quên mất sao?” Cặp kia thâm thúy như rộng lớn thương khung, phảng phất có thể thấy rõ nhìn thấu thế gian vạn vật hết thảy hai mắt nổi lên một tia gợn sóng, dần dần lung thượng một tầng đám sương.

“Ai!” Xa xôi thở dài thanh ở đại điện trung vang lên, Cửu U Tố Âm nữ đế theo treo ở giữa không trung ****** khoan thai đi rồi xuống dưới.

Áo trắng phiêu phiêu, trần một đôi chân ngọc, không dính một tia bụi bậm, đỉnh đầu ẩn ẩn hiện có một đóa khánh vân trình âm dương Thái Cực chi tượng, làm cho người ta tâm sinh kính sợ, không dám khởi một tia khinh nhờn ý.

Đại điện dưới, có ở Cửu U Tố Âm nữ đế thủ hạ tu luyện đệ tử, gặp nữ đế đột nhiên đứng dậy, đều cuống quít đi theo đứng dậy, vỗ tay khom người nói:“Nương nương.”

“Hạ Lập hiện tại ở đâu?” Cửu U Tố Âm nữ đế mở miệng hỏi nói.

“Tiểu sư đệ nhân nương nương trước đó vài ngày không chuẩn hắn ứng Ngọc Đế phù chiếu đi thiên đình cống hiến, toại lại bế quan, lúc này đang ở cửu khúc sơn tu luyện đâu.” Một vị nữ tử thân phi hà y, kết hương bội hoàn, khuôn mặt tú lệ vô cùng tiến lên hướng Cửu U Tố

Âm nữ đế cúi đầu trả lời.

Cửu U Tố Âm nữ đế thủ hạ có bát đại đệ tử, phân biệt lấy xuân hạ thu đông, mai lan trúc cúc mệnh danh, theo thứ tự là Xuân Từ, hạ oanh, thu nhiễm, đông khanh, mai không, lan thiều, trúc dư, cúc minh.

Này tám người tuy rằng không thể cùng thượng cổ tối tiếng tăm lừng lẫy Xiển giáo mười hai kim tiên so sánh với, nhưng cũng đều là thượng cổ rất có danh khí kim tiên. Nay vô số năm qua đi, pháp lực tự nhiên là càng phát ra tinh thâm hùng hậu, chính là lại còn không có có thể nhìn trộm đến Thái Ất cảnh giới.

Nhân các nàng tám người trước kia đều là Cửu U Tố Âm nữ đế tùy tùng thị nữ, sau lại mới vừa rồi có thể thu nhận sử dụng môn hạ, cho nên còn là thói quen xưng hô Cửu U tố nữ nữ đế là nương nương.

Mở miệng nói chuyện chính là Cửu U Tố Âm nữ đế đại đệ tử Xuân Từ.

“Ngươi đi khấu quan, đã nói ta chuẩn hắn đi thiên đình cống hiến.” Cửu U Tố Âm nữ đế nói.

“Là, nương nương.” Xuân Từ lĩnh mệnh, liền ra Cửu U cung, dưới chân tụ khởi một mẫu ruộng lớn nhỏ tường vân, bốc lên dựng lên, nâng nàng một đường hướng Cửu U tiên đảo phía đông mà đi.

Nói là tiên đảo, cũng là mở mang vô cùng, so với địa cầu không biết muốn lớn bao nhiêu lần. Người đứng ở tường vân phía trên, chỉ thấy phía dưới, núi sông tráng lệ, mỗi một ngọn núi đều là thẳng tắp sáp thiên, có phi bộc như ngân hà lạc cửu thiên, có khê hà dòng nước xiết, cho dù ở mấy vạn trượng trời cao đều có thể nghe được như sấm nổ vang tiếng động. Sơn cùng sơn trong lúc đó, lại có lớn nhỏ không đồng nhất bình nguyên, mặt

trên tọa lạc thôn trấn thành trì, đều có các tộc hoạt động.

Xuân Từ giá tường vân bay một lát, xẹt qua vô số sơn xuyên con sông, thành quách bình nguyên, xa xa vọng đến một tòa có mười vạn trượng cao cự sơn, kia sơn lại cùng với hắn thẳng tắp sáp nhập tận trời sơn bất đồng, cũng là trình khúc chiết trạng, vừa vặn là chín khúc chiết, được xưng là cửu khúc sơn.

Có phi bộc theo kia khúc chiết phi lạc xuống, chia làm 9 đoạn, như cự long vọt người, bay lên xuống, vô cùng đồ sộ.

Tại đây cửu khúc sơn đỉnh núi, cũng không giống mọi người trong tưởng tượng băng tuyết che lấp, mà là xuân về hoa nở. Xuân Từ đem đụn mây hàng tại kia đỉnh núi phi bộc phía trước.

Phi bộc phi tiết xuống, ở đỉnh núi chạy ra khỏi một cái xanh biếc hồ nước, hồ nước trung có các loại loại cá ngao du. Kia hồ nước vẫn kéo dài tới đến ngọn núi khúc chiết chỗ, liền hướng tiết xuống, thành thứ hai đoạn phi bộc.

“Sư đệ, sư đệ.” Xuân Từ đứng ở hồ nước biên đối với như thủy liêm quải hạ, che khuất một bộ phận vách núi phi bộc kêu lên.

“Đại sư tỷ, sao ngươi lại tới đây, mau mau mời vào.” Xuân Từ mới kêu hai tiếng, có một đạo kim hồng theo phi bộc mặt sau tách ra phi bộc, hóa thành một tòa hồng kiều dừng ở Xuân Từ trước chân.

Xuân Từ liền bước trên kia kim hồng, một đường xuyên qua thủy liêm, bên trong cũng là có khác động thiên. Bàn đá, ghế đá, cầu đá, đình đài lầu các, tất cả đều có.

Kia hồng kiều một chỗ khác ngay tại thủy liêm động

khẩu, đứng một cái áo xanh nam tử, dáng người cao to, phong thần tuấn lãng, ánh mắt như kiếm, nếu nhìn kỹ, ẩn ẩn trung thế nhưng cùng Hạ Vân Kiệt có vài phần tương tự.

Người này tự nhiên đó là Hạ Lập, năm đó Cửu U Tố Âm nữ đế cùng Hạ Vân Kiệt âm dương hợp thể sau liền châu thai ám kết, sau lại sinh hạ đó là hắn. Chính là này Hạ Lập lại cùng người thường bất đồng, Cửu U Tố Âm nữ đế mang thai năm năm mới vừa đem hắn sinh xuống dưới. Sinh ra, đó là thân phóng sáng mờ, đã kết tiên anh.

Cửu U Tố Âm nữ đế truyền hắn bát cửu huyền công, lại xưng bảy mươi hai biến hóa. Này bát cửu huyền công chính là cực kì lợi hại công pháp, khả luyện thành bất tử thân, một khi luyện thành bất tử thân, trừ tử phủ tiên thiên chi khí khả đem chi diệt sát, này khác bất luận cái gì thuật pháp, pháp bảo, chỉ có thể đánh cho bị thương trấn áp, lại trấn sát không được.

Này bát cửu huyền công tục truyền là Hồng Quân đạo tổ truyền lại, chỉ có người thiên phú dị bẩm, căn cốt cực kì đặc thù mới vừa rồi có thể luyện thành.

Tiên giới trung trước mắt truyền ra đến có đem môn này huyền công luyện thành chỉ có hai người, một cái chính là quán giang khẩu Dương Tiễn, một cái chính là hoa quả sơn Tôn Ngộ Không.

Bất quá Xuân Từ biết trước mắt nàng vị này tiểu sư đệ cũng đã luyện thành bát cửu huyền công, chỉ có giáo chủ cấp nhân vật có thể chân chính làm cho hắn thân tử hồn tiêu, người khác lại chỉ có thể trấn áp hắn, lại giết không được hắn.

Bất quá, Hạ Lập tuy rằng luyện thành bát cửu huyền công, nhưng dù sao tu luyện thời gian còn thiếu, chẳng

sợ có hắn mẫu thân tự mình chỉ điểm, lại không thiếu các loại thiên tài địa bảo, trước mắt cũng liền huyền tiên cảnh giới. Cho nên tuy rằng có thể giết được hắn chỉ có giáo chủ cấp nhân vật, ở tiên giới một cái bàn tay đếm lại đây, nhưng người có thể trấn áp hắn cũng là không ít.

Đương nhiên bát cửu huyền công tu luyện thành sau, không chỉ có bất tử thân, hơn nữa uy lực cũng là thật lớn, đồng cảnh giới cũng là không có người có thể trấn áp được hắn, ít nhất cũng phải kim tiên, mà còn là thuộc loại có vẻ cường kia một loại kim tiên.

“Đại sư tỷ ngươi không ở ta mẫu thân tiền nghe nói tu luyện, sao có rảnh đến ta này cửu khúc sơn đến đây?” Hạ Lập đứng ở động khẩu mỉm cười hỏi.

“Nương nương bảo ta đến nói cho ngươi, nàng chuẩn duẫn ngươi đi thiên đình làm quan.” Xuân Từ mỉm cười trả lời.

“Thật vậy chăng? Mẫu thân không phải vẫn phản đối sao? Hôm nay như thế nào đột nhiên thay đổi chủ ý ?” Hạ Lập nghe vậy kinh hỉ nói.

Từ tu luyện bát cửu huyền công sau, Hạ Lập cuộc đời tối bội phục đó là kia đại náo thiên cung, được phong Tề Thiên đại thánh Tôn Ngộ Không. Chính là hắn là Cửu U Tố Âm nữ đế con, nữ đế cùng Vương Mẫu nương nương có vài phần giao tình, tố lấy tỷ muội tương xưng, hắn tự nhiên là không thể học Tôn Ngộ Không đến cái đại nháo thiên cung hành động vĩ đại, lại không nghĩ ở mẫu thân che chở hạ trưởng thành. Vì thế liền muốn đi thiên đình làm quan, chinh chiến sa trường, thứ nhất là vì rèn luyện chính mình, thứ hai cũng là tưởng bày ra chính mình dũng mãnh.

Chính là Cửu U Tố Âm nữ đế cũng không đồng ý, Hạ Lập đành phải bất đắc dĩ phục tùng, không nghĩ tới hôm

nay lại cải biến chủ ý, cho nên Hạ Lập thực cảm ngoài ý muốn.

“Tự nhiên là thật, chính là nương nương vì sao cải biến chủ ý, cái này không phải ta sao biết được. Ngươi muốn thật muốn biết, liền đến hỏi nương nương đi.” Xuân Từ trả lời.

“Cũng đúng, sư tỷ nếu không này khác sự tình, chúng ta cái này cùng đi Cửu U cung.” Hạ Lập gật gật đầu nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1604 : Trận pháp biến hóa

Hai người cách cửu khúc sơn, giá tường vân về tới Cửu U cung.

Cửu U Tố Âm nữ đế hiển nhiên đã dự đoán được Hạ Lập tất nhiên muốn tới tìm nàng, đang ở trong điện chờ hắn.

Nhìn đến hắn tiến vào, kia ánh mắt gian ẩn ẩn có chút giống Hạ Vân Kiệt, không khỏi có mọi cách tư vị ở trong lòng đầu quay quanh. Đã có tưởng niệm có bất đắc dĩ cũng có vài phần u oán.

“Mẫu thân, lúc trước ngươi không phải không muốn ta đi thiên đình cống hiến sao? Hôm nay sao lại cải biến chủ ý?” Hạ Lập vào điện, bái kiến mẫu thân còn có gặp qua các vị sư tỷ sau, mở miệng hỏi.

“Muốn ngươi đi ngươi liền đi, ngươi nếu không nghĩ đi, ta thu hồi mệnh lệnh đã ban ra đó là.” Cửu U Tố Âm nữ đế cũng không nguyện nhiều hơn giải thích, thậm chí ẩn ẩn có chút nói không nên lời vô danh hỏa.

Hạ Lập thật là kính sợ hắn mẫu thân, thấy nàng không muốn giải thích, đành phải ấn hạ trong lòng nghi hoặc, không dám tái hỏi nhiều, cũng là không biết hắn mẫu thân sở dĩ cải biến chủ ý, là vì cảm ứng được xuất từ chính nàng kia lũ tiên thiên chi khí, biết hắn phụ thân đã phi thăng đến tiên giới, cũng biết hắn là khẳng định sẽ không chủ động đến tìm nàng, mà nàng tự nhiên cũng không nguyện ý chủ động đi tìm hắn, lại cứ kia tình ti không thể chặt đứt, đành phải làm cho nàng con trai xuống núi, lại muốn nhìn kia Hạ Vân Kiệt tương lai nếu gặp chính mình con trai sau, lại sẽ sao làm.

Đương nhiên những lời này Cửu U Tố Âm nữ đế cũng là

không muốn cùng Hạ Lập nhắc tới, cũng chưa bao giờ hướng Hạ Lập nhắc tới hắn phụ thân sự tình. Hạ Lập tự nhiên hỏi qua hắn thân sinh phụ thân sự tình, chính là ngược lại chọc giận mẫu thân, hắn cũng sẽ không hỏi lại, trong lòng lại âm thầm thề một ngày nào đó muốn tìm đến chính mình thân sinh phụ thân. Hắn phải rời khỏi Cửu U tiên đảo đi thiên đình nhậm chức, cũng có tồn mục đích này.

Gặp con trai không dám hỏi lại, Cửu U Tố Âm nữ đế lại ẩn ẩn cảm thấy vài phần không đành lòng, ngẫm lại tóm lại là chính mình cùng Hạ Vân Kiệt không đúng, liền lại rất ôn nhu nhắc nhở một phen, lại ban thưởng vài món thượng đẳng pháp bảo cho hắn, làm cho hắn đi thiên đình cần phải hết thảy đều phải cẩn thận.

“Mẫu thân yên tâm, ta luyện có bát cửu huyền công, không có người có thể giết được ta.” Hạ Lập là cái hiếu thuận con trai, thấy thế trái lại trấn an Cửu U Tố Âm nữ đế nói.

Cửu U Tố Âm nữ đế tự nhiên biết con trai luyện thành bát cửu huyền công, trừ phi giáo chủ tự mình ra tay, nếu không cũng là không có người có thể giết được hắn, mà giáo chủ tự cao thân phận, cũng là tuyệt đối không thể có thể hướng Hạ Lập ra tay, cho nên nhưng thật ra không lo lắng hắn an nguy, nghe vậy cười mắng:“Ngươi thiết đừng kiêu ngạo, này tiên giới cao nhân hơn đi, mặc dù giết ngươi không thể, nhưng muốn đem ngươi nhốt trấn áp cái trọn đời không thể xoay người nhưng cũng là chuyện dễ.”

“Hắc hắc, này ta đổ không sợ, này không trả có mẫu thân ngài sao? Chẳng lẽ ngài liền nhẫn tâm nhìn con trai bị người trấn áp trọn đời không thể xoay người bất thành?” Hạ Lập cười nói.

“Tu hành đường nào có một phen trăm thuận, luôn có rất

nhiều suy sụp, ngươi cũng không có thể đem hy vọng ký thác ở mẫu thân trên người, hết thảy đều cần chính ngươi cố gắng, cũng không muốn dễ dàng cùng người nhắc tới của ta danh hào.” Cửu U Tố Âm nữ đế nghe vậy lại sắc mặt nghiêm, lời nói thấm thía nói.

“Con hiểu được!” Hạ Lập nghe vậy cũng thu hồi trên mặt tươi cười, chính sắc trả lời.

“Ngươi hiểu được là tốt rồi, đi thôi.” Cửu U Tố Âm nữ đế gật gật đầu nói.

Hạ Lập đứng dậy hướng Cửu U Tố Âm nữ đế đã bái ba bái, lại cùng tám vị sư tỷ chào hỏi, liền ra Cửu U cung, một đường đằng vân giá vũ, xuyên qua cửu thiên trận gió tầng, cửu thiên lôi hỏa tầng, hướng thiên đình mà đi.

……

Xa ở tụ quật châu Hạ Vân Kiệt cũng là không biết chính mình vận chuyển tử phủ tiên anh khi, kéo kia lũ tiên thiên chi khí, bị Cửu U Tố Âm nữ đế cảm ứng được hắn đã đến, càng không biết tám mươi lăm năm trước cùng Cửu U Tố Âm nữ đế âm dương hợp hoan sau, Cửu U Tố Âm nữ đế thế nhưng ám kết thai châu, cho hắn sanh ra một con trai.

Hắn ngồi xếp bằng doanh trướng, rèn luyện một phen trong mệnh phủ tiên lộ, liền ra doanh trướng, gặp Đặng Lăng chờ Bách phu trưởng đang ở thao luyện binh lính trận pháp.

Trận pháp chợt vừa thấy như trước là lục đinh lục giáp diệt sát trận, bất quá nếu là có trận pháp đại gia ở đây, liền có thể nhìn ra tới đây khi này lục đinh lục giáp diệt sát trận cùng tầng dưới chót trong quân lưu hành lục đinh lục giáp diệt sát trận có rất nhỏ thay đổi. Mà mỗi một cái lục đinh lục giáp diệt sát trận lại cùng mặt khác

mười một cái lục đinh lục giáp diệt sát trận ẩn ẩn trung tựa hồ lại hình thành một cái khác lớn hơn nữa lục đinh lục giáp diệt sát trận.

Mà chính là này đó nhìn như không chớp mắt thay đổi, lại làm cho này trận pháp bày ra đến khi, chợt vừa thấy không có gì, nhưng ẩn ẩn đã có một loại hung triều gợn sóng nguy hiểm cảm giác.

“Đại nhân.” Gặp Hạ Vân Kiệt đi ra, Đặng Lăng đám người ào ào hành lễ.

“Ân, không sai.” Hạ Vân Kiệt gặp các binh sĩ thao luyện đến độ thực nghiêm túc, kia lục đinh lục giáp diệt sát trận vận chuyển khi, dĩ nhiên ẩn ẩn quấy bị bám vài phần thiên địa sát khí, so với phía trước uy lực cũng là lớn hơn mười lần cũng không chỉ. Nếu chờ hắn sẽ đem trận kỳ luyện chế đi ra, xứng thượng này trận pháp, chỉ sợ uy lực còn muốn lớn hơn rất nhiều.

Đặng Lăng đám người cũng là không Hạ Vân Kiệt bực này ánh mắt, chỉ biết là này trận pháp kinh Hạ Vân Kiệt sửa chữa sau, một khi triển khai, ẩn ẩn trung khí thế đã đã xảy ra biến hóa, nhưng cụ thể biến hóa ở nơi nào, uy lực có bao nhiêu đại, bọn họ cũng là nhìn không ra đến.

Hạ Vân Kiệt quan sát trong chốc lát các binh sĩ thao luyện, đi ra ngoài mua tài liệu Trịnh Huyền đám người liền trở lại.

Hạ Vân Kiệt muốn chẳng phải là cái gì bao nhiêu khan hiếm trân quý tài liệu, cho nên Trịnh Huyền mua đứng lên cũng không khó khăn, cũng đều cấp mua đủ.

Hạ Vân Kiệt đại khái xem qua một phen, gặp đều đầy đủ hết, tính chất cũng không sai, liền làm cho Trịnh Huyền đem mấy thứ này cấp đưa vào doanh trướng, làm cho người ta đừng tới quấy rầy.

Tầng dưới chót trong quân sở thao luyện lục đinh lục giáp diệt sát trận bất quá chính là một loại sơ cấp trận pháp, chẳng sợ Hạ Vân Kiệt tiến hành rồi một ít cải biến, như trước cũng không phải cái gì cao cấp trận pháp, lấy Hạ Vân Kiệt nay tu vi, muốn luyện chế này đó trận kỳ tự nhiên là dễ dàng.

Bất quá nửa ngày thời gian, hắn liền đem sở hữu trận kỳ cấp luyện chế đi ra. Luyện chế xong sau, trời đã tối, cũng sẽ không lấy ra nữa cấp các binh sĩ sử dụng, chỉ để ý ngồi ở doanh trướng trung rèn luyện trong mệnh phủ tiên lộ.

Đối với tu luyện sự tình, Hạ Vân Kiệt nay thái độ cùng hạ giới là hoàn toàn bất đồng. Tại hạ giới, bởi vì lo lắng bị bắt phi thăng, hắn không chỉ có không dám tu luyện hơn nữa có đôi khi còn muốn cố ý áp chế, nhưng nay đến tiên giới lại sẽ không đồng. Hắn cần theo đuổi cường đại nhất lực lượng, chỉ có như thế, hắn khả năng hy vọng ở tiên giới dừng chân, khả năng tìm về Nữ Oa cung tàn đồ. Cho nên nhất có thời gian, hắn liền thu liễm tâm thần tu luyện.

Tiên giới đồng dạng có tinh thần nhật nguyệt, chính là này tinh thần nhật nguyệt cùng hạ giới cũng không đồng. Chính là lấy một chu thiên ba trăm sáu mươi năm tinh thần đến bố trí, trên trời đỉnh đầu thoạt nhìn tuy rằng cùng ở trên địa cầu nhìn đến tương tự lớn nhỏ, trên thực tế lại không biết đến muốn lớn bao nhiêu lần, ánh trăng đồng dạng như thế.

Tu luyện mặc dù cần chăm chỉ, mới có thể có thành tựu, nhưng là chú ý trương thỉ có độ. Đến Đông Phương thái dương dâng lên khi, Hạ Vân Kiệt liền đình chỉ rèn luyện tiên lộ. Lúc này mệnh phủ của hắn đã có một trăm lẻ tám giọt tiên lộ, hơn nữa giọt giọt đều lóng lánh trong sáng, sáng mờ nở rộ, ngưng luyện thuần túy vô cùng. Mà bình

thường tiên lộ kì thiên tiên, bình thường lúc mới bắt đầu mệnh phủ cũng liền ngưng tụ cái bảy tám giọt tiên lộ, đến sau lại theo tu luyện, cũng bình thường liền ngưng tụ đến mười bảy bát giọt, sau đó liền bắt đầu ngưng tụ tiên đan, không chỉ có như thế, kia tiên lộ ngưng luyện thuần túy trình độ cũng xa không thể cùng Hạ Vân Kiệt mệnh phủ tiên lộ bộ mặt thật so với.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1605 : Binh lâm thành hạ

Tuy rằng nói Hạ Vân Kiệt có tử phủ tiên anh tương trợ, hơn nữa mệnh phủ cũng chắc chắn rộng mở vô cùng, ngay từ đầu liền ngưng tụ ra một trăm lẻ tám lạp tiên lộ, nhưng mệnh phủ có thể ngưng tụ tiên lộ vô thượng cực hạn cũng là ba trăm sáu mươi lăm giọt, vừa vặn có thể thành một chu thiên chi số, cùng tiên giới ba trăm sáu mươi năm nhật nguyệt tinh thần đối ứng.

Hạ Vân Kiệt nay tử phủ đã tu thành tiên anh, muốn tưởng tái ở mệnh phủ kết thành tiên anh, tựa như mạnh như thác đổ bình thường, phi thường dễ dàng, một ngày liền khả thành. Nhưng muốn không ngừng ngưng luyện tiên lộ, đạt tới tiên lộ cảnh giới vô thượng cực hạn, sẽ không dễ dàng như vậy, chẳng sợ có tử phủ tiên anh duy trì, cũng nhu một đoạn thời gian. Mà này nếu đổi thành người khác, cũng là căn bản ngay cả tưởng cũng không dám tưởng.

Bởi vì từ xưa đến nay, có thể ở mệnh phủ ngưng luyện ra ba trăm sáu mươi lăm giọt tiên lộ, không chỗ nào không phải là ở tiên giới tiếng tăm lừng lẫy đại năng giả.

Ra doanh trướng, doanh trướng ở ngoài, Đặng Lăng đám người đã cung đứng đợi mệnh, nhìn đến Hạ Vân Kiệt đi ra, người người tất cả đều mắt lộ ra kính sợ cảm kích sắc, quỳ một gối xuống nói:“Bái kiến đại nhân.”

Nguyên lai bảy vị Bách phu trưởng đêm qua ấn Hạ Vân Kiệt sửa chữa quá công pháp tu luyện, hiệu quả dĩ nhiên là thần kỳ tốt, không chỉ có tốc độ tu luyện so với trước kia nhanh không chỉ mười lần, hơn nữa ngưng tụ chân nguyên pháp lực cũng so với trước kia ngưng luyện thuần túy vô cùng.

Cũng đã nói, bọn họ hiện tại tu luyện một ngày liền

tương đương với trước kia mười ngày, tu luyện một năm liền tương đương với đi qua mười năm, chỉ ngẫm lại, liền biết này trong đó chênh lệch là cỡ nào thật lớn.

“Bản quan đã luyện chế tốt lắm trận kỳ, các ngươi đi doanh trướng lấy ra phân phát đi xuống. Tái ấn hôm qua phương pháp thao luyện.” Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua Đặng Lăng đám người, thản nhiên nói.

Đặng Lăng đám người nghe nói mới cả đêm công phu, Hạ Vân Kiệt thế nhưng đã luyện chế tốt lắm trận kỳ, không khỏi thật to hoảng sợ. Bất quá nhớ tới Thiên phu trưởng tùy tiện chỉ điểm một chút, khiến cho bọn họ tu luyện tiến độ nhanh mười lần không chỉ, lại cảm thấy không có gì hay kinh ngạc, ào ào cung kính ứng thanh, đứng dậy đi doanh trướng lấy Hạ Vân Kiệt hôm qua luyện chế trận kỳ, sau đó nhất nhất phân phát cho binh lính.

Các binh sĩ lấy đến trận kỳ đều thực ngạc nhiên cũng thực kích động, ấn Hạ Vân Kiệt phân phó tế luyện trận kỳ, sau đó liền ào ào bắt đầu đầy cõi lòng tò mò chi tâm thao luyện nổi lên trận pháp.

Trận pháp nhất bố trí, nhất thao luyện, Đặng Lăng bảy vị Bách phu trưởng lập tức liền xem trợn tròn mắt. Chỉ thấy, trận pháp vừa động, trống rỗng liền nổi lên đại phong, không gian nổi lên một tia gợn sóng, nổi lên một chút kim quang, kia kim quang gắn bó từng đạo kim lưu, mỗi một cái lục đinh lục giáp diệt sát trận vừa vặn là mười hai đạo. Mỗi một tổ mười hai đạo kim lưu hội tụ ở trong trận trung ương trên không, chậm rãi kia kim quang thế nhưng ngưng tụ thành một đám thân phi màu vàng khôi giáp, cầm trong tay các loại kỳ môn binh khí, có phương thiên họa kích, có roi sắt, có đại đao, có song câu kim giáp thần nhân. Kia kim giáp thần nhân quanh thân kim quang quanh quẩn, ẩn ẩn lộ ra một tia to lớn uy nghiêm.

“Này, đây là lục đinh lục giáp tiên vệ!” Đặng Lăng đám người bật thốt lên kinh hô.

“Chính là có vài phần giống nhau mà thôi, luận thực lực cùng chân chính lục đinh lục giáp tiên vệ so sánh với cũng là kém đến cách xa vạn dặm. Ngươi xem này trận pháp ngưng tụ đi ra lục đinh lục giáp tiên vệ, tuy rằng uy vũ, nhưng nhiều lắm cũng liền nửa thiên tiên thực lực.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Nửa thiên tiên!” Hạ Vân Kiệt tuy rằng nói được phong khinh vân đạm, nhưng Đặng Lăng đám người nghe vậy lại thứ nhịn không được cả người chấn động.

Bọn họ quân doanh có sáu trăm binh lính, nhìn như nhiều người, nhưng bất quá chính là đám ô hợp, đối mặt bọn họ như vậy cử hà hậu kỳ tu sĩ có lẽ còn có thể một trận chiến, nhưng nếu đối mặt thiên tiên, vậy chỉ có làm vật hi sinh bị giết phân. Cho dù có thể tạo thành lục đinh lục giáp diệt sát trận, cũng không phi có thể nhiều ngăn cản một lát thôi. Khả hiện tại bọn họ một khi bố thành lục đinh lục giáp diệt sát trận, liền có thể ngưng tụ ra năm mươi cái nửa thiên tiên.

Kia chẳng phải là nói, bọn họ này sáu trăm cái đám ô hợp binh lính, đã có được đồ tiên sức chiến đấu ? Này đặt ở trước kia căn bản là không dám tưởng tượng sự tình.

“Tổ lục đinh lục giáp diệt sát đại trận.” Hạ Vân Kiệt giải thích một phen sau, đột nhiên quát. Hắn cũng có chút tò mò, một khi tái lấy mười hai tổ lục đinh lục giáp diệt sát trận làm đinh giáp, lại có nhiều uy lực.

Hạ Vân Kiệt này vừa quát, mỗi mười hai cái kim giáp thần nhân liền lại biến thành một điểm kim quang, sau đó lại hội tụ thành từng đạo kim lưu, ngưng tụ thành

càng thêm uy vũ cao lớn kim giáp thần nhân.

Kia kim giáp thần nhân kim quang lượn lờ, thân ảnh càng phát ra ngưng thật, tản ra so với phía trước còn muốn khủng bố rất nhiều uy nghiêm, có bốn nhiều.

Bởi vì sáu trăm nhân binh lính chỉ có thể tạo thành bốn lục đinh lục giáp diệt sát đại trận, còn lại nhiều ra đến binh lính tắc làm bổ sung nhân viên, vạn nhất có binh lính bị thương, liền có thể bổ đi lên, không cho đại trận sụp đổ.

“Thiên tiên! Đây là chân chính thiên tiên.” Đặng Lăng bảy người nhìn đến không trung kia bốn cả người kim quang lượn lờ, cao lớn uy vũ vô cùng kim giáp thần nhân, kia uy áp phát ra, như núi áp chế, khiến cho bọn họ chân nguyên cũng chưa biện pháp thông thuận vận chuyển đứng lên, không khỏi kinh hãi kêu lên.

Nguyên lai lúc này ngưng tụ đi ra cũng là chân chính thiên tiên, hơn nữa là tiên khí kì cao nhất thiên tiên, cho dù cùng tiên lộ kì thiên tiên đều có thể chống lại một phen.

“Đáng tiếc, này đó binh lính thực lực thật sự quá yếu một ít, nếu là người người có cử hà hậu kỳ tu vi, ngưng tụ đi ra lục đinh lục giáp uy lực liền thật sự lớn, hơn nữa liên tục thời gian cũng có thể dài một ít.” Hạ Vân Kiệt thấy thế cũng là hơi hơi có chút tiếc nuối, bất quá hắn vốn là không kỳ vọng dựa vào này đó binh lính đi chống đỡ cường địch, cho nên đối với cho này đó binh lính có thể thông qua trận pháp phát huy ra như vậy uy lực, coi như là vừa lòng.

“Quá mấy ngày, kia khô cốt giáo chỉ sợ cũng sẽ đến tập, các ngươi muốn cần thêm thao luyện, không thể lười biếng.” Hạ Vân Kiệt nhìn một phen binh lính thao luyện, lại hơi chút chỉ điểm một hai, công đạo một phen, lại

quay trở về doanh trướng.

Từ Hạ Vân Kiệt đến sau, liên tiếp chuyện đã xảy ra, hơn nữa vừa rồi kia trận pháp sở bày ra đi ra uy lực, lại làm cho này đó binh tướng đối Hạ Vân Kiệt tâm sinh sùng bái cùng tín nhiệm, cho nên biết rõ khô cốt giáo muốn tới, bọn họ không chỉ có không giống trước kia giống nhau cảm thấy khủng hoảng, ngược lại càng phát ra chăm chỉ thao luyện.

Hạ Vân Kiệt hồi doanh trướng tự nhiên là tiếp tục ngưng luyện tiên lộ, về phần khô cốt giáo đột kích sự tình, hắn lại vốn sẽ không để ở trong lòng.

Thi cốt sơn khoảng cách thị trấn có tám ngàn dặm xa, Thôi Diêm có tiên đan kì thiên tiên cảnh giới, nếu toàn lực tới rồi, non nửa ngày liền có thể đuổi tới, nhưng mang theo mười vạn đại quân tự nhiên sẽ không nhanh như vậy.

Cuồn cuộn mênh mông, đằng đằng sát khí, một đường hành quân, đại khái bảy tám ngày sau, đại quân mới đến tiền khê huyện thị trấn.

Này khô cốt giáo vốn chính là tà ma chi giáo, này đại quân nhất tiếp cận, nhất binh lâm thành hạ, nhất thời gian chỉ thấy thị trấn ở ngoài, đầy trời mây đen hắc khí bao phủ bốc lên, âm khí dày đặc, khiến cho thị trấn ở ngoài hoa cỏ cây cối đều bắt đầu trở nên khô vàng điêu linh.

“Khô cốt giáo đến đây, Thôi Diêm lão ma tới rồi, mau đóng cửa thành! Mau đóng cửa thành!” Xa xa gặp khô cốt giáo đại quân cuốn nồng đậm mây đen hắc khí, âm lãnh sát khí mà đến, trông coi cửa thành binh tướng sớm liền kêu lên, vội vàng đem cửa thành đóng đứng lên.

Một đội đội nhân mã theo trong quân doanh xếp thành hàng mà ra, tụ tập ở cửa thành hạ cùng thành lâu phía trên, liền ngay cả Huyện lệnh Ngụy Sùng, Huyện thừa Chương Hiển cũng vội vàng ra huyện nha, đích thân tới thành lâu phía trên, về phần chưởng binh huyện úy Chu Lương liền lại càng không tất nói.

Thị trấn trong vòng, lúc này sớm đã loạn thành một đoàn, cửa hàng ào ào đóng cửa, dân chúng ào ào trốn hồi chính mình trong nhà, cửa phòng đóng chặt.

Khô cốt giáo hung danh truyền xa, nay dẫn đại quân đột kích, huyện trung dân chúng đối huyện nha cũng là không có bao nhiêu tin tưởng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1606 : Thi binh

“Lớn mật Thôi Diêm, nơi này là thiên đình tiền khê huyện trọng địa, ngươi lần này quy mô phát binh, hay là muốn tạo phản sao?” Đứng ở thành lâu phía trên, nhìn ngoài thành đông nghìn nghịt một mảnh tất cả đều là đầu người, kia đông nghìn nghịt đầu người phía trên, lại mây đen hắc khí bao phủ bốc lên, âm phong phơ phất, kia Huyện lệnh Ngụy Sùng trong lòng cũng không cấm có chút sợ hãi, chính là hắn là một huyện chi trưởng, lúc này cũng là không thể yếu thế, chỉ vào đại quân phía trước, trong tay nắm một khô lâu đầu quyền trượng, cưỡi một đầu hồn thể tối đen, hắc khí lượn lờ, giống như mã phi mã, giống như báo phi báo quái thú tóc dài nam tử quát.

Này tóc dài nam tử bộ dạng bộ mặt dữ tợn, hai con mắt lộ ra quỷ dị hồng quang, mặc một thân kim bào, móng tay có hai thước đến dài, gấp khúc đứng lên liền cùng chân gà bình thường, phiếm xanh mượt quang mang.

Này bộ mặt dữ tợn tóc dài nam tử tự nhiên đó là khô cốt giáo giáo chủ Thôi Diêm.

“Kiệt kiệt, Ngụy Sùng tiểu nhi, cái gì tạo phản không tạo phản, ngươi đừng cấp bản giáo chủ ấn này đỉnh chụp mũ. Mọi người đều trong lòng biết rõ ràng, chúng ta này tiền khê huyện bất quá chính là tụ quật châu hương dã tiểu địa phương, trời cao hoàng đế xa, thiên đình lại làm sao đặt ở trong mắt? Cũng liền các ngươi này làm quan, cầm lông gà làm lệnh tiễn, hù dọa người. Hôm nay, ngươi mau mau giao ra ác tặc giết ta đệ đệ, còn nguyên dâng đệ đệ của ta gia sản, lại dâng nhận lỗi, bản giáo chủ còn khả võng khai một mặt, triệt binh hồi thi cốt sơn, mọi người nước giếng không phạm nước sông, ngươi làm của ngươi Huyện lệnh, ta làm ta giáo chủ, nếu không tất cho các ngươi thành phá người vong.” Thôi

Diêm mắt lộ ra hung quang, chỉ vào trên thành lâu Huyện lệnh, trái lại uy hiếp nói.

“Thôi Diêm lão nhân, chớ có càn rỡ. Thị trấn thành cao chắc chắn, ngươi có bản lĩnh liền đến tấn công đi!” Huyện lệnh gặp Thôi Diêm không chỉ có muốn hắn giao người, trả lại Thôi Sóc gia sản, thế nhưng còn muốn hắn chịu nhận lỗi, không khỏi tức giận đến ba lũ râu đều run lên đứng lên, chỉ vào Thôi Diêm phẫn nộ quát.

“Tường thành cao lớn chắc chắn lại như thế nào, hay là bản giáo chủ còn công phá không được sao? Vi Hổ ở đâu?” Thôi Diêm âm lãnh cười, giơ lên trong tay khô lâu quyền trượng, một vị loã lồ trong ngực, vẻ mặt dữ tợn nam tử liền khu một đầu lão hổ tiến lên đây.

Này nam tử đó là khô cốt giáo tứ đại tiên đan kì thiên tiên hộ pháp chi nhất, Vi Hổ, chính là nhất viên công thành bạt trại mãnh tướng.

“Thỉnh giáo chủ hạ lệnh!” Vi Hổ tiến lên ôm quyền nói.

“Ngươi lĩnh một vạn thi binh đi phá bọn họ cửa thành.” Thôi Diêm hạ lệnh nói.

“Tuân mệnh!” Vi Hổ lĩnh mệnh, cưỡi điếu tình bạch ngạch ác hổ đi vào đại quân phía trước, qua lại đi rồi mấy tranh, miệng lẩm bẩm, sau đó đột nhiên rút ra một thanh đen nhánh liêm đao, chỉ vào cửa thành quát:“Thi binh nghe ngô mệnh lệnh, tốc tốc phá này cửa thành.”

Vi Hổ đang nói vừa mới hạ xuống, liền gặp kia mây đen hắc khí bao phủ bốc lên hạ đại quân đi ra một đội đội trần trên thân người đến.

Những người này người người hai mắt trống rỗng vô thần, đi đường khấp khểnh, hồn thể tản ra mùi hôi hương vị, có chút đoạn cánh tay, có chút đoạn chân, có

chút thậm chí ngay cả đầu đều không có, trên người đi một cái cái trắng trắng giòi bọ, thế nhưng tất cả đều là cương thi.

“Răng rắc! Răng rắc!” Cương thi đi đường phát ra khớp va chạm thanh âm, một cái điều giòi bọ theo chúng nó bước đi lộ rơi xuống trên mặt đất, buồn nôn làm cho trên tường thành có chút người sắc mặt phát xanh.

“Mau bắn tên! Mau bắn tên!” Huyện thừa Chương Hiển mấy năm nay sống an nhàn sung sướng quen, cũng là không thể gặp như vậy buồn nôn trường hợp, liên tục kêu lên.

“Hưu hưu!” Trên tường thành binh lính gặp Huyện thừa hạ lệnh, ào ào bắn tên.

Nhất thời đầy trời tên như mưa xuống, tên trên đầu ẩn ẩn có phù quang lóe ra, cũng là này đó tên cùng bình thường tên không giống với, chính là phù tên. Có thể bắn thủng tu chân nhân sĩ hộ thể cương khí. Thậm chí trên tường thành còn có xạ tiên cự nỏ, có thể bắn chết thiên tiên. Bất quá kia nỗ chế tạo phí tổn cực cao, mỗi bắn ra một mũi tên phí tổn cũng cực cao, nay tự nhiên còn không đến dùng là thời điểm.

Cương thi động tác chậm chạp, lại là rậm rạp bố ở dưới thành, tự nhiên trốn không thoát kia phù tên. Nhất thời gian “Phốc! Phốc! Phốc!” Đầy trời tên đều bắn ở tại cương thi trên người. Có chút cương thi trên người thậm chí cắm đầy tên.

Nhưng này đó tên dừng ở cương thi trên người, chính là làm cho chúng nó hành động hơi chút trì hoãn một chút, theo sát sau chúng nó liền cùng không có việc gì giống nhau tiếp tục chậm rãi hướng tường thành phương hướng đi đến.

“Ngu xuẩn, ngu xuẩn, tất cả đều cấp bản quan dừng tay! Không thấy được đó là cương thi sao?” Tiếng gầm gừ ở thành lâu vang lên, cũng là huyện úy Chu Lương gặp các binh sĩ thế nhưng cầm phù tên đi bắn cương thi, không khỏi tức giận đến nổi trận lôi đình, sắc mặt xanh mét.

Phải biết rằng, phù tên chính là thủ thành lợi khí, cực kì trọng yếu. Nhưng đồng thời, phù tên cũng không phải tiện nghi hóa, mà còn là duy nhất hàng tiêu dùng, trong quân khố dự trữ hữu hạn, dùng điệu một chi liền thiếu một chi. Nay này chiến vừa mới bắt đầu đánh, liền không công lãng phí mấy ngàn chi, như thế nào không cho Chu Lương nổi trận lôi đình?

Gặp Chu Lương mắng binh lính ngu xuẩn, Huyện thừa Chương Hiển sắc mặt rất là khó coi, bởi vì vừa rồi mệnh lệnh là hắn hạ. Bất quá hắn cũng biết vừa rồi chính mình hạ cái ngu xuẩn mệnh lệnh, cho nên cũng chỉ có thể yên lặng chịu đựng.

“Ha ha, đến nha, các ngươi tiếp tục bắn nha! Gặp các ngươi còn có bao nhiêu phù tên?” Vi Hổ lại cưỡi ác hổ chỉ vào thành lâu người trên cười ha ha đứng lên, vẻ mặt kiêu ngạo cùng trào phúng.

“Này đó thi binh tuy rằng không đủ gây cho sợ hãi, nhưng lại cứ cũng là không sợ chết, mà còn lực đại vô cùng, nếu tùy ý chúng nó đi đến cửa thành hạ, chỉ sợ cửa thành thật đúng là sắp bị chúng nó sở phá. Đến lúc đó bằng chúng ta những người này mã cũng không phải khô cốt giáo mười vạn đại quân chi địch. Chu Lương, ngươi có thể có kế sách ứng đối?” Huyện lệnh Ngụy Sùng sắc mặt có chút âm trầm, hắn cũng là không nghĩ tới này khô cốt giáo hội đến này một chiêu.

Chu Lương thần sắc trở nên có chút khó coi, nghĩ nghĩ, một hồi lâu nhi mới nói:“Muốn tiêu diệt này đó thi binh,

tốt nhất biện pháp chớ quá cho dùng võ lực đem thân thể hoàn toàn phá hủy, khiến cho mất đi hành động năng lực, còn có một loại biện pháp đó là lấy lửa thiêu chi. Chính là đối phương đại quân như hổ rình mồi, chúng ta nếu phái người đi ra ngoài phá hủy kia thi binh thân thể, đối phương tất nhiên hội phái người ngăn cản. Khô cốt giáo người đông thế mạnh, ước gì chúng ta ra khỏi thành một trận chiến, ngược lại chính giữa bọn họ lòng, cho nên này kế không thể được."

"Nói như thế đến chỉ có thể hỏa công, nhưng bản quan xem này đó thi binh người người lực đại vô cùng, chính là khô cốt giáo bí pháp sở luyện chế, cũng không phải phàm hỏa có khả năng thiêu hủy. Tiền khê huyện chính là tiểu huyện, nhưng không có trang bị ly hỏa phù tên, chúng ta lại cũng không am hiểu hỏa hệ thuật pháp, nhưng cũng không thể thi triển hỏa công." Huyện lệnh Ngụy Sùng nói.

Trong lúc nhất thời, thành lâu tiền khê huyện vài vị đại nhân vật đều trầm mặc xuống dưới, nhìn tường thành dưới, đi bước một tới gần vạn danh thi binh, hết đường xoay xở.

Bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới, này chiến còn không có chân chính bắt đầu đánh, bọn họ liền đã lâm vào cực kì bất lợi cục diện.

"Không bằng phái kia Hạ Vân Kiệt đi ra ngoài một trận chiến đi. Hắn nếu may mắn tiêu diệt thi binh đại quân tự nhiên đó là mọi sự đại cát. Nếu bằng không, hắn vừa chết, kia Thôi Diêm lão ma coi như là báo thù, ra khí, chúng ta tái bồi thượng một ít lời hay, nói không chừng hắn cũng liền rút quân." Huyện thừa Chương Hiển trầm mặc một lát mở miệng đề nghị nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 1607 : Lâm trận đào thoát

Chương Hiển nói làm cho Chu Lương sắc mặt trong nháy mắt liền âm trầm xuống dưới, trở nên cực kì khó coi, mà Huyện lệnh Ngụy Sùng đã có chút ý động, chính là cuối cùng còn là lắc đầu nói:“Bản quan nói như thế nào cũng là thiên đình mệnh quan, thâm chịu thiên đình trọng dụng, lại như thế nào có thể làm ra bực này có phụ tướng sĩ, có nhục thiên đình sự tình đến? Cùng lắm thì thành phá khi, cùng kia Thôi Diêm lão ma quyết nhất tử chiến.”

“Đại nhân!” Chương Hiển còn muốn khuyên bảo.

“Chương đại nhân, ngươi nếu dám nói ra lời dao động quân tâm, đừng trách bản quan không khách khí.” Chu Lương gặp Chương Hiển còn muốn khuyên bảo, nhất thời giận dữ.

“Các ngươi muốn chết, bản quan cũng không nguyện ý phụng bồi, cáo từ.” Chương cho thấy Huyện lệnh cùng Chu Lương cũng không nghe chính mình khuyên bảo, lạnh lùng cười, ôm quyền nói.

“Ngươi cũng dám lâm trận đào thoát!” Chu Lương thấy thế giận dữ, một thanh đại đao nháy mắt hướng đỉnh mà ra, rất có phải Chương Hiển ngay tại chỗ tử hình ý.

“Hay là bản quan còn sợ ngươi bất thành?” Chương cho thấy Chu Lương có muốn đem hắn tử hình ý, há mồm phun ra một đạo ngân quang, chính là một thanh phi kiếm, phun ra nuốt vào sắc bén kiếm quang.

“Chu Lương, làm cho hắn đi thôi, quan ấn lưu lại.” Ngụy Sùng nhìn khô cốt giáo còn không có tấn công tiến vào, chính mình bên hai đại cao thủ đã sắp đánh lên, không khỏi một trận nản lòng thoái chí, huy phất tay nói.

Chu Lương nhìn xem Chương Hiển, lại nhìn xem Huyện lệnh Ngụy Sùng, cuối cùng bất đắc dĩ hung hăng đem đao thu đứng lên.

Không có biện pháp, này Chương Hiển thực lực cùng hắn kém không có mấy, nếu bình thường hắn đổ dám cùng hắn đánh một trận, nhưng hôm nay đối đầu kẻ địch mạnh, nếu đấu cái lưỡng bại câu thương, kia thị trấn liền càng không thể có thể bảo vệ.

“Đại nhân, hạ quan chức quan là ôn kiều phủ nhậm mệnh, ngươi lại không có quyền muốn hạ quan lưu lại quan ấn.” Chương Hiển nói.

Huyện thừa là Huyện lệnh chi tá quan, địa vị gần với Huyện lệnh, ở thiên đình chức quan xem như có phẩm, là chính bát phẩm, nhu ôn kiều phủ nhậm mệnh, không giống Hạ Vân Kiệt Thiên phu trưởng, ở thiên đình hàng tỉ binh tướng bất quá chính là Trung Quốc cổ đại ngũ trưởng linh tinh tồn tại, ngay cả phẩm đều không đủ trình độ, huyện úy trực tiếp nhậm mệnh có thể.

“Thân là Huyện thừa, lâm trận bỏ chạy, còn có mặt mũi muốn bảo toàn quan ấn! Đặng Lăng, Ngô Thông, đem Chương Hiển bắt!” Ngay tại phía sau, một đạo lãnh lệ thanh âm đột nhiên theo thành lâu thang lầu vang lên, cũng là Hạ Vân Kiệt dẫn Đặng Lăng cùng Ngô Thông hai vị Bách phu trưởng đi lên thành lâu.

“Ngươi tính cái gì vậy, thế nhưng cũng dám vọng ngôn bắt bản quan. Cũng thế, này quan ấn ngươi nếu có bản sự liền cầm!” Chương Hiển mạnh ngẩng đầu hướng thành lâu thang lầu khẩu nhìn lại, gặp là kia “Đầu sỏ chủ mưu” Hạ Vân Kiệt dẫn hai vị Bách phu trưởng, không khỏi tức giận đến sắc mặt xanh mét, một điểm kim quang theo hắn đỉnh đầu dật ra, hiện ra nhất hình vuông quan ấn. Kia quan ấn khắc có tiền khê huyện Huyện

thừa chữ.

Quan ấn vừa hiện ra đến, đó là kim quang trạm trạm, rất lớn uy nghiêm theo kia quan ấn phát ra.

Quan ấn đón gió mà lớn, bất quá một lát liền đại như thạch ma, gào thét hướng Hạ Vân Kiệt vào đầu liền tạp đi.

Nguyên lai thiên đình quan ấn đều là đặc chế pháp bảo, có chứa thiên đình thêm vào uy nghiêm, cũng là một kiện lợi hại pháp bảo.

“Ngươi cho là bản quan không dám cầm sao?” Hạ Vân Kiệt cũng là đưa tay tìm tòi, hiện ra quạt hương bồ bàn tay to, đối với kia quan ấn liền chộp đi.

“Không thể!” Chu Lương cũng là biết này quan ấn lợi hại, thấy thế không khỏi kêu lên, mà Chương Hiển trên mặt cũng lộ ra dữ tợn cười lạnh, quát:“Cấp bản quan trấn áp!”

Chương Hiển tiếng nói vừa dứt, kia quan ấn đột nhiên kim quang nở rộ, rồi đột nhiên lại lớn mấy lần, bốn phía không gian đều theo quan ấn biến hóa, trở nên trầm trọng đứng lên.

“Phi thiên anh lô nghe ngô chi mệnh, tốc tốc đem người này bắt!” Đặng Lăng thấy thế sớm đã trong miệng lẩm bẩm, tế nổi lên khô lâu tràng hạt.

Khô lâu tràng hạt nhất tế đứng lên, nhất thời đó là âm phong cuồng khởi, hắc khí bốc lên, trong hắc khí có một cái khô lâu giương miệng rộng, hộc hắc khí đối với Chương Hiển liền bay đi.

Khô lâu đầu có chín, tám cái là bạch dày đặc bộ dáng, trong đó có một cũng là màu vàng, tản ra một tia vô

cùng âm trầm khủng bố hơi thở.

Cơ hồ đồng thời, Ngô Thông cũng tế nổi lên bách độc phiên.

Bách độc phiên nhất tế khởi, bốn phía có vẻ càng phát ra âm trầm hôn thảm, một điều điều bộ mặt dữ tợn độc vật theo bách độc trên lá cờ bắn ra, đồng dạng hướng tới Chương Hiển giương nanh múa vuốt xông đến.

“Vũ Văn Độ phi thiên anh lô! Thôi Sóc bách độc phiên!” Gặp Đặng Lăng cùng Ngô Thông hai cái chính là Bách phu trưởng, thế nhưng tế ra Vũ Văn Độ cùng Thôi Sóc bên người pháp bảo. Chương Hiển đầu tiên là cả kinh, tiếp theo trong mắt liền toát ra tham lam sắc, nói:“Trách không được dám như vậy càn rỡ, nguyên lai các ngươi thế nhưng biết này hai kiện pháp bảo tế phóng phương pháp. Chính là, chỉ bằng các ngươi muốn bắt bản quan lại còn kém xa, cho dù kia Vũ Văn Độ, Thôi Sóc tự mình, bản quan cũng là phải đi liền đi.”

“Phải không?” Chương Hiển vừa dứt lời, một đạo lạnh như băng thanh âm đột nhiên vang lên, theo sát sau Chương Hiển liền cảm thấy trong lòng đột nhiên tê rần, phảng phất bị một chích vô hình tay cấp thu lên bình thường.

“Không có khả năng! Ngươi chính là chính là một cái tiên lộ kì thiên tiên như thế nào khả năng cầm được bản quan quan ấn!” Chương Hiển hai mắt mạnh mở lớn, tựa như gặp được quỷ bình thường nhìn chằm chằm chính mình kia quan ấn ở Hạ Vân Kiệt trong tay phun ra nuốt vào hào quang, cuối cùng lại khôi phục bình thường quan ấn hình dạng, kinh hô ra miệng.

“Bản quan ở tiên khí kì thời điểm liền trấn sát Thôi Sóc cùng Vũ Văn Độ, nay đã là tiên lộ kì, muốn bắt ngươi nhất quan ấn lại bị cho là cái gì?” Hạ Vân Kiệt cũng

không tiết lạnh lùng cười nói, sau đó đột nhiên sắc mặt trầm xuống nói:“Đặng Lăng, Ngô Thông, còn thất thần làm gì, còn không mau mau đem này lâm trận đào thoát đào binh cho bản quan bắt.”

“Tuân mệnh!” Đặng Lăng cùng Ngô Thông gặp Thiên phu trưởng đại nhân vừa ra tay liền cầm Huyện thừa đại nhân quan ấn, trong lòng không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó lộ ra dữ tợn cười lạnh, trong tay liên tục đắn đo pháp quyết, thúc dục phi thiên anh lô cùng kia các loại độc vật.

“Hảo ngươi cái Hạ Vân Kiệt, bản quan nhưng thật ra coi khinh ngươi ! Chúng ta núi xanh còn đó nước biếc chảy dài, ngày sau sẽ cùng ngươi tính hôm nay chi trướng.” Chương cho thấy quan ấn bị Hạ Vân Kiệt lấy đi, đã biết sự tình không ổn, lại thấy kia chín khô lâu đầu, các loại độc vật cuốn ngập trời âm sát hắc khí hướng hắn thổi quét mà đến, lại nào dám tái chần chờ, tế phi kiếm, liền muốn giết ra một cái thông đạo đến.

Chính là Chương Hiển phi kiếm vừa mới tế khởi, kia màu vàng phi thiên anh lô sớm đã mở ra nó phiếm kim quang âm u miệng, một ngụm liền đem kia phi kiếm cấp cắn cái rắn chắc.

“Cấp bản quan mở!” Chương cho thấy trạng không khỏi hoảng sợ, vội vàng thúc dục phi kiếm, muốn thoát khỏi kia màu vàng phi thiên anh lô.

Chính là này màu vàng phi thiên anh lô chính là dung hợp Thôi Sóc tiên đan hồn phách sở luyện chế mà thành, không chỉ có chắc chắn vô cùng, hơn nữa cũng có tiên đan kì thiên tiên uy lực, Chương Hiển cũng bất quá chính là tiên đan kì thiên tiên, nay ở kinh hoảng cướp đường dưới bị này phi thiên anh lô cấp cầm phi kiếm đi, nhất thời nửa khắc lại làm sao có thể giãy được?

“Không xong, này phi thiên anh lô sao sinh biến như vậy lợi hại !” Chương Hiển thấy chính mình phát lực, thế nhưng không có thể thúc dục phi kiếm thoát ly phi thiên anh lô sau, không khỏi sợ tới mức sắc mặt đều trắng bệch, biết đại sự không ổn.

Bất quá Chương Hiển biết được hiển nhiên đã muộn, hắn trong lòng vừa mới kêu một tiếng không xong, còn lại tám cái phi thiên anh lô cùng thổi quét đầy trời tanh hôi hắc khí độc vật sớm đã đem hắn vây quanh đứng lên, sau đó ào ào nhào lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1608 : Huyện thừa bị tru

Kia tám cái phi thiên anh lô nhất phác đi lên, liền đem Chương Hiển cấp gục trên mặt đất, cắn cắn hắn trên người bắp thịt máu tươi, mà một con con độc vật tắc đi đầy hắn thân mình, bất quá trong chớp mắt công phu, Chương Hiển liền đã cả người không có một tấc hoàn hảo da thịt, cả người vết thương luy luy, chảy xuôi đen sẫm nước mủ, tản ra làm cho người ta cảm thấy buồn nôn mùi hôi hơi thở.

Nếu không phải Chương Hiển chính là tiên đan kì thiên tiên, có tiên lực bảo vệ ngũ tạng lục phủ, chỉ sợ lúc này đã là đi đời nhà ma. Nhưng dù là như thế, Chương Hiển cũng đã kịch độc xâm thân, hấp hối.

“Đại nhân, đại nhân cứu mạng, cứu mạng a!” Chương Hiển hấp hối rên rỉ kêu lên.

Mà lúc này từ Huyện lệnh Ngụy Sùng đại nhân, cho tới hộ tống hắn đứng ở thành lâu huyện nha tinh nhuệ thân binh, sớm liền đã nhìn xem hai mắt đăm đăm, cả người sợ hãi, mồ hôi lạnh không tự chủ được đã sũng nước xiêm y.

Người ở đây đều biết đến mới tiền nhiệm Hạ Vân Kiệt Thiên phu trưởng có vẻ lợi hại, từng vì thủ hạ mang theo bốn Bách phu trưởng trực tiếp liền xâm nhập Thôi phủ, diệt giết Thôi phủ chủ nhân cùng tổng quản. Nhưng không ai không chính mắt gặp qua, cũng không có người nghĩ tới hắn thế nhưng lợi hại như vậy.

Đường đường tiên đan kì thiên tiên Huyện thừa, thế nhưng cứ như vậy bị hắn thuần thục cấp đánh cho hấp hối. Thậm chí từ đầu tới đuôi, hắn cũng chỉ là nhiếp cầm một chút Huyện thừa quan ấn, này khác đều là hai vị Bách phu trưởng đã hạ thủ.

Hai vị Bách phu trưởng thế nhưng bắt Huyện thừa đại nhân, ngẫm lại khiến cho người ở đây đều cảm thấy nói nhảm mà thôi. Khi nào thì Bách phu trưởng lợi hại như vậy qua, thật muốn lợi hại như vậy, khô cốt giáo lại làm sao dám binh lâm thành hạ đâu? Thật muốn lợi hại như vậy, quan phủ sớm liền nhất thống tiền khê huyện !

Đương nhiên mọi người trong đầu hơi chút vừa chuyển cũng liền hiểu được, này hai vị Bách phu trưởng sở dĩ đột nhiên trở nên lợi hại như vậy, là vì trong tay bọn họ pháp bảo.

Khả khi nào thì, Bách phu trưởng thế nhưng cũng có tư cách xứng bực này lợi hại pháp bảo ?

Như vậy vừa tưởng, mọi người lại không cầm nổi lòng hâm mộ ghen tị nổi lên Đặng Lăng cùng Ngô Thông, đồng thời cũng vô cùng cảm khái Hạ Vân Kiệt khẳng khái, bực này ngay cả Huyện lệnh đại nhân đều phải đỏ mắt pháp bảo, này hạ Thiên phu trưởng thế nhưng cứ như vậy ban cho hai vị Bách phu trưởng!

Đương nhiên giống Huyện lệnh đại nhân, huyện úy đại nhân các thiên tiên đã nghĩ càng nhiều. Bọn họ nghĩ Hạ Vân Kiệt vừa rồi nhiếp cầm quan ấn khi thoải mái bộ dáng, nghĩ hai vị Bách phu trưởng như thế nào hiểu được tế phóng sử dụng này hai kiện ma đạo pháp bảo, hơn nữa uy lực tựa hồ cùng nguyên chủ nhân tế phóng so sánh với đều kém không có mấy. Hơn nữa kia khô lâu tràng hạt, màu vàng kia khỏa phi thiên anh lô, cho dù bọn họ đều cảm thấy một tia nguy hiểm hơi thở.

“Hạ đại nhân, đối đầu kẻ địch mạnh, hết thảy lấy đại cục làm trọng, không bằng……” Bất quá Ngụy Sùng dù sao cũng là Huyện lệnh, rất nhanh cũng trở về quá thần đến, nhìn hấp hối, sớm đã không thành người dạng Huyện thừa, do dự hạ, cuối cùng còn là mở miệng nói.

“Nếu đại nhân mở miệng, ty chức tự nhiên nghe theo.” Hạ Vân Kiệt ôm quyền nói.

Ngụy Sùng gặp Hạ Vân Kiệt tuy rằng lợi hại, nhưng còn là chịu nghe chính mình mệnh lệnh, không khỏi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, khả chờ hắn tái quay đầu vừa thấy kia Huyện thừa Chương Hiển khi, kia Huyện thừa cũng đã thành một bãi đen sẫm máu loãng, ngay cả xương cốt cũng không thấy. Chỉ thấy đen sẫm máu loãng trung, một con con dữ tợn đáng sợ độc vật ở đi, bẹp bẹp ẩm thực kia đen sẫm máu loãng, tựa hồ còn vẫn bất quá nghiện. Về phần kia tám cái khô lâu đầu, ăn no ẩm huyết nhục nguyên thần hồn phách sau, dĩ nhiên lại khôi phục thành một viên khỏa tràng hạt xuyến ở tại cùng nhau, mang ở Đặng Lăng cổ tay, có huyết quang ẩn hiện, cũng không biết có phải hay không ở tiêu hóa vừa rồi sở cắn ăn.

Gặp Huyện thừa đã chết ngay cả xương cốt cũng không thấy, Huyện lệnh đại nhân cũng chỉ có thể âm thầm thở dài một hơi. Hắn biết kia Huyện thừa chết chưa hết tội, đồng thời càng biết, một trận chiến này chỉ sợ còn phải dựa vào Hạ Vân Kiệt, cũng là không tiện mở miệng trách cứ hắn.

Cho nên Ngụy Sùng âm thầm thở dài một hơi sau, đem ánh mắt nhìn phía Hạ Vân Kiệt, chỉ chỉ dưới thành kia đã bức đến cửa thành thi binh, hỏi:“Này thi binh không sợ phù tên, mà thế địch to lớn, chúng ta lại không nên ra khỏi thành một trận chiến, không biết Hạ đại nhân có thể có phá này thi binh phương pháp?”

“Đại nhân yên tâm, ty chức này chuyến lên thành lâu đến, đó là tưởng bẩm báo đại nhân, ty chức có biện pháp đối phó này thi binh.” Hạ Vân Kiệt ôm quyền nói.

“Nga, ngươi có biện pháp nào, nói mau tới nghe một

chút.” Huyện lệnh đại nhân còn vì này thi binh sầu lửa thiêu mày, gặp Hạ Vân Kiệt nói có biện pháp, lập tức liền đem Huyện thừa sự tình cấp quên đến một bên, vội vàng hỏi.

“Giống loại này thi binh, tốt nhất biện pháp chớ quá cho trực tiếp phá hủy chúng nó thân thể cùng phóng hỏa nhất thiêu. Ty chức có một món hỏa hệ pháp bảo, chỉ cần nhất tế phóng, bảo quản cháy sạch này đó binh lính thi cốt vô tồn, rốt cuộc hưng không nổi cái gì sóng gió đến.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Như thế là tốt rồi, như thế là tốt rồi. Ngươi cứ việc tế thả ngươi hỏa hệ pháp bảo, kia người khô cốt giáo nếu đến quấy nhiễu, bản Huyện lệnh tự nhiên hội sai người hỗ trợ ngăn cản.” Huyện lệnh Ngụy Sùng nghe vậy không khỏi mừng rỡ.

“Tạ đại nhân.” Hạ Vân Kiệt ôm ôm quyền, liền đi tới tường thành biên nhìn phía dưới, tế ra lấy Diễm Long đại đế long cân tế luyện mà thành phược long tác.

Phược long tác vừa thả ra, liền biến thành một con thiêu đốt hừng hực liệt hỏa hỏa long, gào thét theo thành lâu đối với thi binh lao xuống mà đi.

Kia Diễm Long đại đế có chứa một tia thượng cổ chúc long huyết mạch, này hỏa long tự nhiên cũng liền có chứa một tia chúc long hỏa diễm hơi thở, này nhất lao xuống đi xuống, bốn phía độ ấm đột nhiên thăng, không khí phảng phất đều phải bị điểm đốt bình thường.

Hỏa long còn chưa phi gần, kia thi binh trên người giòi bọ liền chịu không nổi này cực nóng, ào ào như bị du tạc giống nhau, bùm bùm rung động, từ màu trắng thành kim hoàng sắc, theo thi binh trên người rơi xuống cùng. Kia thi binh trên người cũng bắt đầu nổi lên một tầng thi du, tản ra vô cùng tanh hôi buồn nôn mùi.

“Không tốt, này huyện nha thế nhưng còn có tế luyện hỏa hệ pháp bảo cao thủ.” Thao túng thi binh Vi Hổ thấy thế, không khỏi kinh hãi, tay tại kia bạch hổ trên đầu vỗ, bạch hổ liền lòng bàn chân dâng lên một đoàn đoàn hắc khí, bay lên trời.

Bay lên trời sau, kia Vi Hổ ngồi ở bạch hổ, há mồm đối với kia hỏa long phun ra một đạo bạch quang, chính là một cây mặt trên liên tiếp có năm khô lâu đầu, bạch dày đặc nhân cốt.

Nhân cốt này nhất tế phóng ra, trống rỗng liền quát nổi lên một trận âm phong, âm phong trung có thê lương tiếng kêu vang lên, dần dần kia năm khô lâu đầu cùng liên tiếp chúng nó nhân cốt tách ra, hóa thành năm răng nanh rộng rãi miệng, cả vật thể đen sẫm, tóc trắng hồng tình, toàn thân xương cốt thượng vẽ rậm rạp đỏ tươi phù ấn, trong tay cầm bạch dày đặc cốt đao khô lâu cự nhân.

Này khô lâu cự nhân lòng bàn chân đạp một đoàn đoàn mây đen, nắm bạch dày đặc cốt đao, đối với hỏa long liền vọt đi qua, ý đồ đem nó chém đứt.

“Đây là Vi Hổ dùng thiên tiên cốt hài luyện liền ngũ khô lâu lực sĩ, không chỉ có lực đại vô cùng, mà còn không sợ nước lửa, trên người có chứa thi độc, một khi bị kia cốt đao chém trúng, sẽ gặp thi độc xâm thân.” Chu Lương nhận được Vi Hổ tế phóng ra ngũ khô lâu, hai tròng mắt mạnh co rụt lại, sớm đã có một đạo kim quang theo hắn đỉnh đầu lao ra.

Kim quang cùng phía trước Huyện thừa Chương Hiển tế phóng ra giống nhau, cũng là ngăn nắp một khối quan ấn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1609 : Kịch chiến

Quan ấn chính là thiên đình chia có phẩm chất quan viên làm thân phận đánh dấu cùng phòng thân chi dùng là pháp bảo. Này pháp bảo là phảng thượng cổ tiếng tăm lừng lẫy pháp bảo phiên thiên ấn sở luyện chế, không chỉ có lộ ra hạo nhiên chính khí, lại uy mãnh vô cùng, vô kiên bất tồi.

Kia ngũ đại khô lâu lực sĩ, không sợ nước lửa, hơn nữa lại mang theo thi độc, dùng này cương mãnh vật trực tiếp trấn sát nhất thích hợp.

Quan ấn nhất tế phóng ra, không chỉ có kim quang nở rộ, hơn nữa thể tích cũng là đón gió liền lớn, bất quá trong nháy mắt, làm quan ấn hướng kia ngũ khô lâu lực sĩ hạ xuống khi, dĩ nhiên thành có mấy mẫu lớn nhỏ cự thạch.

Cự thạch kim quang trạm trạm, ầm vang xuống, như núi băng địa liệt, ngay cả không gian đều nổi lên một tia rung động.

“Chớ có càn rỡ!” Gặp quan ấn muốn hạ xuống, khô cốt giáo trong đại quân sớm đã lại lần nữa bay lên trời một người.

Người này cũng là bộ dạng vẻ mặt dữ tợn, trên trán mang theo một đầu cô, cầm trên tay một lần thể đen sẫm lang nha bổng. Kia lang nha bổng cũng không biết là cái gì yêu thú xương cốt luyện chế mà thành, nhất lấy ra nữa liền có mãnh thú tiếng la hét âm.

Người này cũng là Thôi Diêm trướng hạ tứ đại hộ pháp chi nhất, hắn đem lang nha bổng tế ở không trung, kia lang nha bổng liền thành che trời cự mộc lớn nhỏ, đối với quan ấn liền tạp đi.

“Oanh!” Một tiếng nổ, lang nha bổng cùng quan ấn cứng đối cứng đánh vào cùng nhau, phát ra đinh tai nhức óc tiếng vang, khiến cho cường đại dòng khí đánh sâu vào.

Lang nha bổng cùng quan ấn va chạm, liền sau này ngã xuống, kia đội đầu cô hộ pháp cũng là ở không trung lắc lắc, có ngã xuống đi xuống dấu vết. Trái lại kia quan ấn chính là lắc lắc, liền tiếp tục hướng kia ngũ khô lâu lực sĩ ầm ầm ầm áp đi.

Hiển nhiên mặc kệ là pháp bảo uy lực, còn là thao túng người tu vi, đều là huyện úy Chu Lương cao một bậc.

Gặp kia đầu đội đầu cô hộ pháp ngăn không được Chu Lương, khô cốt giáo trong đại quân lại liên tiếp bay lên trời hai người, này hai người lại đều dài hơn gầy trơ cả xương, cùng phía trước hai người vẻ mặt dữ tợn bất đồng.

Này hai người đúng là Thôi Diêm trướng hạ còn lại hai đại tiên đan kì thiên tiên.

Này hai người một người sử là quỷ đầu tiên, một người sử là đen sẫm liêm đao.

Này hai người một người tế liêm đao đi khảm quan ấn, một người tế roi đi trừu cuốn quan ấn. Này hai người vừa ra tay, kia quan ấn kim quang liền bắt đầu ảm đạm xuống dưới, lắc lắc lắc lắc, có ngã xuống xu thế. Kia đầu đội đầu cô hộ pháp thấy thế, tự nhiên không chịu buông tha cho tốt cơ hội, lại vội vàng tế lang nha bổng đến đánh quan ấn.

Kể từ đó huyện úy Chu Lương liền càng phát ra ngăn cản không được, kia ngũ khô lâu lực sĩ liền nhân cơ hội theo quan ấn dưới chạy mất, tiếp tục hướng kia hỏa long sát đi.

Đặng Lăng thấy thế vội vàng tế khô lâu tràng hạt, hóa thành chín phi thiên anh lô. Này chín phi thiên anh lô phía trước vừa mới cắn nuốt Huyện thừa Chương Hiển huyết nhục tiên đan, uy lực so với phía trước lại lớn một phần, ngay cả kia trống trơn mắt trong động đều nhảy lên huyết sắc hào quang.

Kia chín phi thiên anh lô nhất bay ra đi liền há mồm đi cắn kia năm khô lâu lực sĩ, nề hà kia khô lâu lực sĩ cả người đều là xương cốt khô lâu, cũng là cắn không dưới này nọ đến, bất quá kia chín phi thiên anh lô cắn kia năm khô lâu lực sĩ, năm khô lâu lực sĩ liền phát không được lực, cũng là ở không trung lắc lắc lắc lắc, có bị chín phi thiên anh lô điêu đi dấu vết, gấp đến độ Vi Hổ liên tục thúc dục pháp quyết.

Này năm khô lâu lực sĩ nhưng là hắn tế luyện mấy trăm năm pháp bảo, sớm đã cùng hắn tâm thần hợp nhất, không thể sơ xuất. Một khi mất đi, không chỉ có bị mất vừa tay pháp bảo, hơn nữa hắn tu vi cũng muốn đại chịu ảnh hưởng, không có cái một hai mươi năm phỏng chừng đều khó có thể khôi phục lại.

Ma đạo pháp bảo phần lớn như thế, tế luyện khi dùng là đều là tà môn tàn nhẫn phương pháp, một khi luyện thành uy lực thật lớn, nhưng một khi mất đi, phản phệ cũng đồng dạng lợi hại.

Ở Đặng Lăng tế phi thiên anh lô đi chiến ngũ khô lâu lực sĩ khi, kia Ngô Thông từ lâu kinh tế bách độc phiên đi chiến này khác ba vị hộ pháp, trợ Chu huyện úy giúp một tay.

Bách độc phiên là Thôi Sóc bên người pháp bảo, Thôi Diêm tự nhiên nhận được, gặp thành lâu có người tế ra bản thân đệ đệ pháp bảo, nhất thời sắc mặt dữ tợn, một tiếng quát lên:“Đưa ta đệ đệ tánh mạng đến!”

Lớn tiếng hét lớn là lúc, có ba mươi sáu đạo hắc quang theo hắn đỉnh đầu lao ra, hiện ra ba mươi sáu căn kỳ phiên, kia kỳ phiên đón gió mở ra, hắc khí ồ ồ, bên trong vươn ra một cương thi cả người đồng sắc, giống như đồng thủy chú liền bình thường, đúng là Thôi Diêm lại lấy thành danh ba mươi sáu đầu phi thiên đồng thi.

Này phi thiên đồng thi tự nhiên không phải chính chậm rãi tới gần cửa thành, chuẩn bị phá thành thi binh có khả năng so với. Chúng nó không chỉ có có thể phi thiên độn địa, hơn nữa cả người lại giống như tường đồng vách sắt, đao thương bất nhập, lực đại vô cùng, nước lửa không sợ, đừng nói bình thường thiên tiên, cho dù tiên đan kì thiên tiên nếu như bị này ba mươi sáu đầu phi thiên đồng thi cấp vây quanh, chỉ sợ cũng là có tử vô sinh.

Phi thiên đồng thi cũng là không sợ độc vật, nhất tế phóng ra, liền lập tức hướng thành lâu thao túng bách độc phiên Ngô Thông sát đi, độc vật căn bản ngăn không được chúng nó.

Kia phi thiên đồng thi tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt liền muốn bay lên tường thành.

“Bực này bàng môn tiểu kĩ cũng dám ở bản quan trước mặt làm càn!” Huyện lệnh Ngụy Sùng gặp Thôi Diêm lão ma đã ra tay, tự nhiên không dám tái chậm trễ, quát lạnh một tiếng, phun ra một thanh màu bạc phi kiếm.

Này màu bạc phi kiếm nhất phun ra, liền biến ảo làm ba mươi sáu đạo kiếm quang, ngăn cản ở ba mươi sáu đầu phi thiên đồng thi.

“Đinh đinh đinh!” Kiếm quang đánh vào phi thiên đồng xác chết thượng, không chỉ có tiên nổi lên nhiều đốm lửa, mà còn phát ra kim thiết vang lên thân, dĩ nhiên là

căn bản đâm không ra kia phi thiên đồng thi thân mình, không khỏi làm Ngụy Sùng rất là khiếp sợ, trong lòng thầm khen, này Thôi Diêm lão ma ba mươi sáu đầu phi thiên đồng thi quả nhiên danh bất hư truyền.

Bất quá kiếm quang tuy rằng không gây thương tổn phi thiên đồng thi, nhưng phi thiên đồng thi thế đi nhưng cũng bị ngăn cản, không thể bay lên tường thành.

Như thế Thôi Diêm cùng Ngụy Sùng đấu tranh liền lâm vào giằng co, gặp chính mình ba mươi sáu đầu phi thiên đồng thi bị Ngụy Sùng ba mươi sáu đạo kiếm quang ngăn trở, Thôi Diêm tức giận đến nổi trận lôi đình, bất quá hắn cũng biết Ngụy Sùng có thể bị thiên đình ủy nhiệm làm tiền khê huyện Huyện lệnh, tự nhiên là có vài phần bản lãnh thật sự, lấy thực lực của chính mình, nhất thời nửa khắc là không thể thúc dục kia ba mươi sáu đầu phi thiên đồng thi đột phá kiếm quang, bất đắc dĩ đành phải xuống lần nữa làm, điều động này khác thiên tiên tham dự công kích.

Ngụy Sùng bên này thấy thế, tự nhiên cũng lập tức điều động giáo úy đám tham dự tiến vào.

Như thế binh đến tướng chắn, nước đến đất chặn, song phương đánh cho rất là kịch liệt. Khô cốt giáo bên kia binh tướng phần đông, pháp bảo, thuật pháp cũng đều lấy tà môn quỷ dị, uy lực thật lớn chiếm đa số, chỉ chốc lát sau liền ẩn ẩn chiếm thượng phong. Bất quá thiên đình bên này cũng là thủ thành, chiếm địa lợi, Thôi Diêm tưởng gần thông qua thiên tiên trong lúc đó chiến tranh, muốn thuận lợi công phá thành trì nhưng cũng rất khó.

Hạ Vân Kiệt gặp huyện nha bên này tuy rằng rơi xuống hạ phong, nhưng chiếm địa lợi nhưng cũng có thể cùng khô cốt giáo chống đỡ, nhưng muốn thủ thắng lại không khác kẻ ngốc nằm mơ, biết còn phải dựa vào chính mình, liền cũng sẽ không nguyện tái ẩn dấu đi xuống,

tâm ý vừa động, quát khẽ thanh:“Thúc!”

Kia vẫn biểu hiện trung quy trung củ hỏa long đột nhiên mạnh đem khổng lồ thân mình nhất nhiễu, đem thượng vạn thi binh đều đều cấp quay quanh lên, xa xa nhìn lại tựa như một cái thật dài ngòi lửa đem thi binh cấp vòng lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1610 : Lửa thiêu thi binh

“Một kiện chính là hỏa hệ pháp bảo, thế nhưng muốn ta thượng vạn thi binh một lưới bắt hết, đều thiêu hủy, thật đúng là không biết trời cao đất rộng a!” Vi Hổ thấy thế khóe miệng không khỏi gợi lên một chút châm chọc cười lạnh.

Quả nhiên kia Vi Hổ vừa dứt lời, bị phược long tác sở vòng lên thi binh liền bắt đầu bạo động, một trận loạn nhảy lên, rất có muốn đem phược long tác đều cấp giãy đoạn chi thế.

“Hạ đại nhân, này cử càn rỡ. Kia thi binh tuy rằng xa không thể cùng Thôi Diêm lão ma phi thiên đồng thi so sánh với, nhưng cũng là bí pháp luyện chế đi ra, không phải tầm thường cương thi có khả năng so sánh với. Ngươi cần trục phiến thiêu hủy mới là thượng sách.” Thành lâu phía trên, Huyện lệnh Ngụy Sùng cùng huyện úy Chu Lương thấy thế cũng là biến sắc, dẫn âm cấp Hạ Vân Kiệt.

“Vô phương, chính là thi binh mà thôi.” Hạ Vân Kiệt lại cười nhẹ, sau đó mạnh sờ pháp quyết, nhất thời kia xa xa nhìn lại phảng phất một cái ngòi lửa hỏa long mạnh co lại.

Này hỏa long pháp bảo nhưng là tiên anh kì Diễm Long đại đế long cân sở luyện chế, không chỉ có có chứa một tia chúc long hỏa diễm đặc tính, mà còn có trói buộc không gian đặc tính, Hạ Vân Kiệt nếu cố ý bắt nó đưa tiên giới đến, tự nhiên là có vài phần uy lực, lại khởi là tầm thường hỏa hệ pháp bảo có thể so sánh ?

Chỉ thấy kia phược long tác nhất mạnh co lại, bốn phía không gian liền cũng mạnh đi theo co lại, kia thượng vạn tán loạn thi binh nhất thời như bị một cỗ cường đại lực

lượng cấp trói buộc, không tự chủ được theo phược long tác co lại mà hướng trung ương vùng tụ lại, thế nhưng rốt cuộc không thể tán loạn.

Thi binh bị tụ lại đồng thời, kia phược long tác đột nhiên hỏa diễm cao nhảy lên, lại có nắng hè chói chang liệt hỏa theo hỏa long trong miệng phun ra, như súng phun lửa bình thường đối với tụ lại thi binh phun đi.

Này hỏa cũng không phải là cái gì phàm hỏa, chính là mang theo một tia thượng cổ chúc long chi hỏa đặc tính, này nhất thiêu, kia còn rất cao!

“Xuy xuy xuy! Bùm bùm!” Nhất thời gian, này thi binh liền bị châm lên, toàn thân phát ra dầu mỡ bị thiêu cháy, còn có củi lửa bị thiêu cháy tiếng vang, một loại phức tạp mùi ở không trung tràn ngập, huân dưới thành khô cốt giáo đại quân không ít người đều nhịn không được oa oa thẳng phun.

“Đây là cái gì pháp bảo? Thế nhưng như thế lợi hại!” Nhìn kia thi binh bị hỏa châm, kia hỏa là bất diệt, mà còn càng thiêu càng vượng, trong nháy mắt còn có nhất đại phiến thi binh bị cháy sạch ngay cả tra cũng chưa thặng một điểm, Thôi Diêm đám ma đầu người người đều hai mắt đăm đăm, mặt lộ vẻ kinh hãi sắc.

Chờ bọn họ phục hồi tinh thần lại khi, kia thượng vạn thi binh đã đi một nửa, liền đem kia chỉ huy thi binh Vi Hổ cấp tức giận đến một ngụm tinh huyết liền phun hướng về phía kia năm khô lâu lực sĩ.

Năm khô lâu lực sĩ được tinh huyết tương trợ, quả nhiên hai mắt huyết quang đại thịnh, mạnh phát lực, ẩn ẩn có thoát khỏi phi thiên anh lô chi khẩu dấu vết. Mà Đặng Lăng chung quy tu vi hữu hạn, khống chế khô lâu tràng hạt đối hắn vốn là hơi chút có chút miễn cưỡng, trong thời gian ngắn khống chế khá tốt, nhưng một lúc sau,

hơn nữa đối phương phát lực, liền có chút lực bất tòng tâm, huyết sắc nảy lên trong lòng, cái trán mồ hôi lạnh nhiều điểm ngã nhào, cũng là có chút khống chế không được khô lâu tràng hạt dấu vết.

“Đặng Lăng ngươi lại đây.” Hạ Vân Kiệt thấy thế quát.

Đặng Lăng liền vội việc y mệnh đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, Hạ Vân Kiệt nâng tay đặt tại hắn não đỉnh, nói:“Buông ra hồn phách nguyên thần, làm cho bản quan đến khống chế kia khô lâu tràng hạt.”

Đặng Lăng hiện tại đối Hạ Vân Kiệt là vô điều kiện tin phục, nghe vậy quả nhiên liền buông ra hồn phách nguyên thần, Hạ Vân Kiệt một lũ nguyên thần liền nhân cơ hội vào hắn trong cơ thể.

Hạ Vân Kiệt phân ra nhất lũ nguyên thần tiến vào Đặng Lăng trong cơ thể, liền đem hắn cùng chính mình, còn có kia khô lâu tràng hạt liên hệ ở tại cùng nhau.

Hạ Vân Kiệt nay loại nào lợi hại, nhất đã khống chế kia khô lâu tràng hạt, tâm ý vừa động, kia khô lâu tràng hạt liền lập tức uy lực đại trướng, thế nhưng điêu kia năm khô lâu lực sĩ bay trở về thành lâu.

Nhìn kia năm khô lâu lực sĩ bị chín phi thiên anh lô cấp điêu đi, càng bay càng cao, Vi Hổ gấp đến độ liên tục miệng phun tinh huyết thúc dục kia năm khô lâu lực sĩ, tưởng bắt bọn nó triệu hồi trở về, khả Hạ Vân Kiệt loại nào nhân vật, hắn tuy rằng không muốn bại lộ kim tiên thực lực, nhưng chỉ bằng hắn bên trong mệnh phủ kia một trăm lẻ tám giọt vô cùng tinh thuần tiên lộ, cũng không phải Vi Hổ có khả năng so sánh với.

Kết quả là, Vi Hổ tinh huyết phun càng nhiều, kia năm khô lâu lực sĩ cũng là càng bay càng cao, cuối cùng bay vào thành lâu, bị Hạ Vân Kiệt cầm ở trong tay, lại khôi

phục thành một cây bạch cốt mặt trên hợp với năm dữ tợn đáng sợ khô lâu đầu.

Cái này cũng chưa tính cái gì, này ngũ khô lâu lực sĩ pháp bảo nhất khôi phục nguyên hình, Hạ Vân Kiệt cường đại thần niệm liền hoành vọt vào này pháp bảo trong vòng, thuần thục liền trực tiếp gạt bỏ rớt Vi Hổ mấy trăm năm thời gian không ngừng khắc tại đây mặt trên thần niệm ấn ký.

“Phốc!” Hạ Vân Kiệt bên này một chút điệu Vi Hổ ở lại ngũ khô lâu lực sĩ pháp bảo thượng thần niệm ấn ký, bên kia Vi Hổ cũng là một mồm to máu tươi phun khẩu mà ra, theo bạch hổ một đầu ngã đi xuống, bị phía dưới giáo chúng luống cuống tay chân tiếp được, nếu không nói không chừng đường đường thiên tiên sẽ muốn đầu nở hoa rồi.

Phải biết rằng này tiên giới bùn đất tảng đá cùng hạ giới cũng bất đồng, kia đều là cứng rắn so với thép, Vi Hổ theo kia trời cao một đầu ngã xuống, thật là có khả năng muốn đầu nở hoa.

“Đi đem Chu Cương gọi tới.” Hạ Vân Kiệt tùy tay gạt bỏ Vi Hổ thần niệm ấn ký sau, đối Đặng Lăng nói.

Đặng Lăng lĩnh mệnh liền vội vàng hạ thành lâu, không cần một lát, Chu Cương liền theo Đặng Lăng đi tới thành lâu, Hạ Vân Kiệt liền đem kia ngũ khô lâu lực sĩ pháp bảo ban cho hắn, nói:“Lần trước đoạt lại pháp bảo không đủ, mệt ngươi cùng Trịnh Huyền, hôm nay bản quan lại chước một kiện liền ban cho ngươi, ngươi hiện tại là tốt rồi tế luyện, đợi lát nữa cũng tốt nhiều giết vài địch nhân.”

Vừa rồi không trung chi chiến, Chu Cương tự nhiên cũng là thấy được, biết này ngũ khô lâu lực sĩ pháp bảo chính là kia khô cốt giáo tứ đại hộ pháp chi nhất Vi Hổ

sở dụng pháp bảo, uy lực thật lớn vô cùng, gặp Thiên phu trưởng đại nhân qua tay liền đưa cho chính mình, không khỏi kích động liên tục dập đầu, sau lại tiếp nhận tế luyện, tế phóng bí pháp, sau đó mới vui mừng đang cầm kia pháp bảo thí điên thí điên xuống thành lâu, chuẩn bị tìm cái im lặng địa phương tế luyện.

Nhìn Chu Cương thí điên thí điên rời đi bóng dáng, đừng nói trên thành lâu tướng sĩ, liền ngay cả Huyện lệnh cùng huyện úy đại nhân đều có điểm đỏ mắt.

Con bà nó, đây chính là tiên đan kì thiên tiên tỉ mỉ tế luyện mấy trăm năm pháp bảo a! Liền như vậy qua tay ban cho một cái liền thiên tiên cũng không đúng vậy Bách phu trưởng, quả thực chính là không có thiên lý, quả thực chính là phung phí của trời a!

Nhưng là bọn họ lại chỉ có thể trong lòng kêu kêu to kêu, ai làm cho bọn họ không có như vậy một cái ngưu bức Thiên phu trưởng thượng quan đâu!

Hạ Vân Kiệt một lần nữa đem ánh mắt đầu hướng ngoài thành, gặp kia hỏa long còn tại đốt cháy thi binh, lại thấy này khác ba hộ pháp còn tại vây quanh huyện úy Chu Lương đánh, kia Ngô Thông tuy rằng tế bách độc phiên tương trợ, chung quy bởi vì cảnh giới hữu hạn, cho dù chính mình truyền hắn tế phóng bí pháp, đúng là vẫn còn không bằng Thôi Sóc sai sử đứng lên uy lực thật lớn, cũng là cùng Chu Lương cùng nhau rơi xuống hạ phong.

“Ta có bảy vị Bách phu trưởng, trong tay bọn họ đổ còn là thiếu chút pháp bảo, không bằng đem bọn họ pháp bảo cũng cấp thu.” Hạ Vân Kiệt nhìn Chu Lương cùng Ngô Thông rơi xuống hạ phong, trong lòng âm thầm nghĩ, kia chín phi thiên anh lô liền lại hướng bọn họ bên kia bay đi.

Đáng thương kia Vũ Văn Độ chịu khó chịu khổ luyện chế pháp bảo đến Hạ Vân Kiệt trong tay, đổ thành chuyên môn đi cướp đoạt người khác pháp bảo lợi khí.

Bất quá còn đừng nói, này phi thiên anh lô có thể phi thiên độn địa, cực kì linh hoạt, hơn nữa miệng răng lại tốt, dùng để cướp đoạt pháp bảo thật đúng là không sai.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1611 : Thủ chiến báo cáo thắng lợi

Này khác ba vị hộ pháp đang cùng Chu Lương cùng Ngô Thông đấu chính liệt, tự nhiên không biết Hạ Vân Kiệt thế nhưng đem chủ ý đánh tới bọn họ pháp bảo đi lên. Bọn họ gặp đột nhiên hắc khí cuồn cuộn mà đến, trong hắc khí có chín khô lâu đầu, miệng phun hắc khí, không khỏi tất cả đều hoảng sợ, vội vàng vận chuyển quanh thân cương khí, ngừng thở.

Kia Vũ Văn Độ vốn là xuất từ khô cốt giáo, bị phái tới làm Thôi Sóc tổng quản gia, này ba vị hộ pháp tự nhiên nhận được Vũ Văn Độ phi thiên anh lô, biết này phi thiên anh lô sở phun chi hắc khí chính là kịch độc vật, hít một ngụm liền là đủ làm cho người ta choáng váng, chân nguyên vận chuyển không khoái.

Chỉ là bọn hắn ngàn tính vạn tính nhưng cũng không biết, Hạ Vân Kiệt tế này phi thiên anh lô, đánh không phải diệt sát bọn hắn tâm tư, mà là muốn đoạt bọn họ pháp bảo tâm tư.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt nếu muốn tiêu diệt bọn hắn, bằng bọn họ tái như thế nào vận chuyển quanh thân cương khí cũng là không làm nên chuyện gì.

Chín phi thiên anh lô, phân ba tổ, một tổ là kia màu vàng phi thiên anh lô, mặt khác hai tổ tắc phân biệt là bốn màu trắng phi thiên anh lô.

Kia màu vàng phi thiên anh lô uy lực thật lớn, một cái so với kia bốn màu trắng phi thiên anh lô uy lực còn muốn lớn rất nhiều. Nó nhất bay qua đi, đó là một ngụm cắn quỷ đầu tiên, mà kia tám cái màu trắng phi thiên anh lô tắc phân biệt một ngụm cắn kia lang nha bổng cùng liêm đao, sau đó cắn liền hướng thành lâu bay đi.

Phi thiên anh lô này vừa bay, ba cái hộ pháp liền hơi hơi sửng sốt, không rõ kia người thao túng phi thiên anh lô ngoạn cái gì xiếc. Hay là chỉ bằng này vài cái phi thiên anh lô có thể đem bọn họ pháp bảo đều điêu đi bất thành? Nếu thực dễ dàng như vậy, kia bọn họ mấy trăm năm tế luyện chẳng phải là uổng phí công phu ?

Bất quá mặc kệ hiểu được còn là không rõ, ba cái hộ pháp cũng là biết nay đối đầu kẻ địch mạnh, không tha có chút sai lầm, tuyệt không có thể làm cho phi thiên anh lô đem bọn họ pháp bảo điêu xa.

Vì thế ào ào đều vận chuyển công pháp, thúc dục pháp bảo, ý đồ triệu chúng nó trở về.

Chính là bất đồng pháp bảo ở bất đồng người trong tay phát huy đi ra uy lực cũng là bất đồng, liền giống như dạng một cây đao, ở một tiểu hài tử trong tay cùng ở một đại nhân trong tay lực sát thương là hoàn toàn bất đồng. Nay thao túng phi thiên anh lô Hạ Vân Kiệt tựa như kia nắm đao đại nhân, hắn nếu thao túng phi thiên anh lô điêu kia pháp bảo, chỉ bằng ba vị hộ pháp lại làm sao tưởng triệu hồi pháp bảo có thể triệu hồi.

Pháp bảo ở khô lâu miệng kịch liệt run run, phát ra dồn dập ong ong tiếng vang, lại lăng là không thể giãy khô lâu miệng, mắt thấy kia phi thiên anh lô điêu bọn họ pháp bảo càng bay càng xa, gấp đến độ ba vị hộ pháp sắc mặt đại biến, rốt cục cảm thấy đại sự không ổn. Mà Chu Lương cùng Ngô Thông thấy thế lại đâu chịu buông tha bực này cơ hội tốt.

Một cái toàn lực tế phóng khởi kim quang đại ấn, kia quan ấn đảo mắt kim quang phát ra, lớn như núi nhỏ, ầm ầm ầm xuống, một cái khác tắc mạnh vung trong tay bách độc phiên, cuồn cuộn nổi lên từng đạo tanh hôi hắc khí, kia tanh hôi hắc khí trung cũng có vô số độc vật

giương nanh múa vuốt, hướng ba vị hộ pháp **** mà đi.

Ba vị hộ pháp đều vội vã triệu hồi pháp bảo, nhất thời phân tâm, thẳng đến gặp kim quang đại ấn vào đầu nện xuống, lại có vô số độc vật ào ào **** mà đến, thế này mới đột nhiên ý thức được còn có hai cường địch đang ở bên cạnh như hổ rình mồi, nhất thời sợ tới mức thiếu chút nữa hồn bay phách lạc.

Ngay cả khố hạ tọa kỵ đều không kịp chào hỏi, ào ào dược thân dựng lên, như điện liền hướng phía dưới **** mà đi.

Chính là kia Ngô Thông bách độc phiên khá tốt trốn tránh, dù sao Ngô Thông tu vi hữu hạn, thao túng khởi bách độc phiên cũng không có thể như vậy tùy tâm sở dục, Chu Lương đã có thể bất đồng. Hắn là tiền khê huyện chưởng binh chi quan, không chỉ có có tiên đan kì thiên tiên cảnh giới, lại thân kinh bách chiến, lúc này đây mạnh phát lực, lại làm sao là dễ dàng như vậy trốn tránh.

Chỉ thấy kia quan ấn ầm vang xuống, tuy rằng đào tẩu hai vị hộ pháp, nhưng này đầu đội thiết cô hộ pháp lại bị kia quan ấn vào đầu đập trúng, lập tức liền tạp thành thịt nát, liền ngay cả kia tiên đan cũng chưa có thể trốn tới.

Bách độc phiên tuy rằng không có thể giết được bất luận cái gì một vị hộ pháp, nhưng này đầy trời độc vật thổi quét thiên, cũng là đem ba người tọa kỵ cấp cắn thi cốt vô tồn.

Kia Thôi Diêm vốn tưởng rằng này chiến cho dù công thành có khó khăn, nhưng nắm chắc thắng lợi cũng tuyệt đối nắm giữ ở tay hắn trung. Không nghĩ tới thế này mới khai chiến không bao lâu, đầu tiên là tổn thất một vạn thi binh, tiếp theo tứ đại hộ pháp không chỉ có pháp bảo mất hết, liền ngay cả một vị hộ pháp đều bị

Chu Lương một cái quan ấn nện xuống đến, đập thành thịt nát, không khỏi là vừa sợ vừa giận, liên tục rống giận, đem kia ba mươi sáu đầu phi thiên đồng thi cấp thôi phát cả người đồng lóng lánh, đối với kia ba mươi sáu đạo kiếm quang đó là một trận mãnh công, đem Ngụy Sùng cấp đánh cho luống cuống tay chân, đại hãn đầm đìa.

“Đại nhân, hạ quan đến trợ ngươi giúp một tay.” Chu Lương nhất quan ấn đập chết một cái hộ pháp, tâm tình cũng là rất là dễ chịu, gặp Huyện lệnh không địch lại kia ba mươi sáu đầu phi thiên đồng thi, liền lại lần nữa tế quan ấn đến tạp kia phi thiên đồng thi.

Phi thiên đồng thi cả người như tường đồng vách sắt, quan ấn nện xuống đi, chỉ nghe đến đinh đinh đang đang một trận loạn hưởng, đem phi thiên đồng thi cấp tạp gồ ghề, nhưng này phi thiên đồng thi lại hồn nhiên không có việc gì.

Bất quá phi thiên đồng thi thoạt nhìn hồn nhiên không có việc gì, khống chế ba mươi sáu can phi thiên đồng thi kỳ phiên Thôi Diêm liền cảm giác rất là cố hết sức. Mỗi một lần kia quan ấn nện xuống đến tựa như nện ở hắn tâm oa giống nhau, làm cho hắn tâm thần chấn động, vạn phần khó chịu.

Như thế một trận giao chiến sau, Thôi Diêm biết chính mình mặc dù có ba mươi sáu can phi thiên đồng thi kỳ phiên nơi tay, nhưng muốn lấy bản thân lực đối kháng tiền khê huyện Huyện lệnh cùng huyện úy lại còn là hơi chút kém một ít. Bất đắc dĩ đành phải thu kia ba mươi sáu can phi thiên đồng thi kỳ phiên, lại sai người minh la thu binh, tạm thời án binh bất động, trong đầu cực kì buồn bực không vui.

Tương đối cho Thôi Diêm buồn bực không vui, thị trấn bên này cũng là một mảnh vui mừng phấn khởi. Hơn

nữa Huyện lệnh Ngụy Sùng cùng huyện úy Chu Lương thân là thiên đình mệnh quan, nhưng nhiều năm như vậy lại hiệu lệnh không ra huyện nha, khắp nơi chịu thiệt, sớm liền oa một bụng uất khí, hôm nay cũng là đánh ra khí thế, không khỏi giống như ngày tháng sáu uống nước đá bình thường sảng khoái, liền ngay cả Huyện thừa lâm trận đào thoát bị giết bực này không vui việc đều đã hồn nhiên phao chi sau đầu.

“Hạ đại nhân, thật sự là thần thông quảng đại, lần này ít nhiều ngươi, chúng ta khả năng phá kia thi binh trận, lại diệt sát quân địch một vị hộ pháp. Này chiến sau, bản quan nhất định sẽ vì ngươi khen thành tích, không thể thiếu ngươi một cái Huyện thừa vị.” Huyện lệnh Ngụy Sùng nhìn Hạ Vân Kiệt, vẻ mặt tươi cười nói.

“Đúng vậy, đúng vậy, có Hạ đại nhân bực này anh hùng nhân vật ở, gì sầu ta tiền khê huyện phản loạn không bình?” Chu Lương cũng mặt mày hớn hở nói, trong lời nói không thể thiếu muốn nhiều hơn khen tặng mượn sức Hạ Vân Kiệt.

“Nhiều là hai vị đại nhân công lao, còn có các vị tướng sĩ chém giết, hạ quan bất quá chính là nghe lệnh làm việc mà thôi, đảm đương không nổi tán thưởng.” Hạ Vân Kiệt khiêm tốn nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt như thế khiêm tốn, lại đem công lao giao cho bọn họ cùng chúng tướng sĩ, Ngụy Sùng cùng Chu Lương đều là vui mừng tâm hoa nộ phóng, đồng thời càng phát ra thưởng thức Hạ Vân Kiệt, cảm thấy này Hạ Vân Kiệt lại có bản sự, làm người lại khiêm tốn, hiểu được làm người, so với kia Huyện thừa Chương Hiển không biết tốt lắm bao nhiêu lần.

“Ha ha, Hạ đại nhân khiêm tốn.” Huyện lệnh Ngụy Sùng cười nói, sau khi cười xong, thế này mới sắc mặt nghiêm nói:“Nay ta quân tuy rằng diệt khô cốt giáo vạn

danh thi binh, lại giết bọn họ một vị hộ pháp, nhưng còn xa xa không có thương tổn đến bọn họ nguyên khí, còn cần cảnh giác thủ thành, không thể đại ý.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1612 : Hạ tự đội xuất chiến

Huyện lệnh đang nói vừa mới hạ xuống, dưới thành khô cốt giáo trong đại quân liền sát ra một chi đội ngũ, đại khái có bốn năm ngàn người, xa xa đứng ở phù tên bắn chết khoảng cách ở ngoài, chỉ vào trên tường thành nhân chửi bậy nói:“Ta là khô cốt giáo giáo chủ tọa hạ Tam đệ tử, Hắc Sát đạo nhân, các ngươi ai có lá gan xuống dưới cùng ta một trận chiến?”

Này Hắc Sát đạo nhân lúc đó, người trên tường thành liền đều ào ào hai mặt nhìn nhau, ngươi xem xem ta, ta xem nhìn ngươi.

Địch chúng ta quả, địch cường ta nhược, huyện nha bên này sáng suốt nhất chiến thuật tự nhiên là đóng chặt cửa thành, chặt chẽ bảo vệ cho thành trì, khô cốt giáo đại quân thật lâu tấn công không dưới, tự nhiên cũng liền lui binh.

Nhưng khô cốt giáo bên kia lại đột nhiên không hề mạnh mẽ tấn công, mà là ở dưới thành khiêu chiến, điều này làm cho vừa mới đánh thắng trận huyện nha quân đội có chút khó làm.

Đối phương là phỉ, chính mình bên là binh. Nếu đối phương khiêu chiến, chính mình bên không ra chiến, khó tránh khỏi mất hết thiên đình quan phủ mặt, nếu là xuất chiến, quân địch thế đại, chính mình biên cũng là háo không nổi, cũng đang trúng đối phương gian kế.

“Ha ha, các ngươi không phải tự xưng là thiên đình đại quân sao? Hay là đều là nạo loại, đều thích làm rùa đen rút đầu bất thành? Ngay ra đến cùng ngươi gia Hắc Sát gia gia một trận chiến mọi người không có! Các ngươi yên tâm, chỉ cần các ngươi bên kia cũng chỉ phái một vị tiên khí kì thiên tiên xuất chiến, chúng ta đại quân khẳng

định là sẽ không nhúng tay.” Kia Hắc Sát đạo trưởng gặp trên tường thành không hề động tĩnh, không khỏi bắt đầu mắng khó nghe đứng lên.

“Ta kháo, này Thôi Diêm lão ma thật đúng là ti bỉ a, gặp công thành khó công, thế nhưng phái như vậy một người đến buồn nôn chúng ta.” Chu Lương là cái vũ dũng hạng người, cũng là chịu không nổi này khí, thấy thế không khỏi tức giận đến nổi trận lôi đình.

“Ha ha, Chu đại nhân cần gì phải tức giận, khô cốt giáo nếu dám khiêu chiến, chúng ta xuất chiến đó là.” Hạ Vân Kiệt cũng không chấp nhận nói.

“Hạ đại nhân ngươi mới đến, khả năng có điều không biết. Ta tiền khê huyện huyện nha suy nhược lâu ngày nhiều năm, chỉ có quan binh không đủ một vạn ngũ. Địch quân lập tức liền bày ra bốn năm ngàn người, chúng ta nếu lôi ra nhiều người như vậy đi theo đối phương cứng đối cứng đại chiến, cho dù thắng lợi, chỉ sợ vài lần đại chiến xuống dưới, thủ thành mọi người không có.” Ngụy Sùng nghe vậy cười khổ nói.

“Vô phương, khiến cho ty chức Hạ tự đội xuất chiến đó là.” Hạ Vân Kiệt lại vẻ mặt thoải mái mà nói.

Huyện nha quân đội, ngàn bởi vì một đội, nhâm một gã Thiên phu trưởng, ba đội làm một doanh, nhâm một giáo úy.

Đội lấy Thiên phu trưởng dòng họ làm danh hào, Hạ Vân Kiệt sở suất lĩnh quân đội tự nhiên đó là Hạ tự đội.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói làm cho hắn Hạ tự đội xuất chiến, Ngụy Sùng đám người đầu tiên là hơi hơi sửng sốt, tiếp theo biểu tình bắt đầu trở nên vi diệu phấn khích đứng lên, cũng là bọn họ đột nhiên nhớ tới nay Hạ Vân Kiệt thủ hạ kia bảy vị Bách phu trưởng, trừ bỏ kỉ cảnh, này

khác sáu vị tất cả đều cầm theo địch quân bên kia đoạt đến tốt pháp bảo. Hơn nữa Đặng Lăng, Ngô Thông hai người sở khống pháp bảo, lại lợi hại, cho dù là tiên lộ kì thiên tiên chống lại bọn họ, chỉ sợ cũng chịu không nổi. Khả lại cứ bọn họ tất cả đều chính là cử hà hậu kỳ tu sĩ, ngay cả thiên tiên cũng không là, thật muốn đi ra ngoài một trận chiến, chiến thắng kia có thể to lắm đại tỏa đối phương sĩ khí.

“Khác đội, bản quan thật đúng là không dám thả ra đi cùng bọn họ một trận chiến, bất quá các ngươi Hạ tự đội cũng là không giống với. Chính là đối phương có bốn năm ngàn người, còn có một vị tiên khí kì thiên tiên, các ngươi bên này lại chỉ có sáu trăm người tới, mà ngươi nay đã là tiên lộ kì thiên tiên, không tốt xuất chiến, lại còn cần thận trọng. Như vậy đi, bản quan lại cho các ngươi phái những người này, thấu chừng ba ngàn người, kể từ đó, hẳn là liền tuyệt không sai lầm.” Chu Lương vốn là có chút dũng mãnh, chịu không nổi khí, nay gặp Hạ Vân Kiệt chủ động xin đi giết giặc, hơn nữa hắn thủ hạ kia vài vị Bách phu trưởng lại có uy lực thật lớn pháp bảo trong người, phần thắng pha đại, do dự một phen sau, khẽ cắn môi nói.

“Tỏa nhất tỏa đối phương nhuệ khí cũng tốt.” Huyện lệnh Ngụy Sùng nghe vậy do dự hạ, cuối cùng cũng là gật gật đầu.

“Chính là ma đạo đạo tặc, liền ta Hạ tự đội sáu trăm hào nhân là đủ.” Hạ Vân Kiệt lại khoát tay, tin tưởng mười phần nói.

Nói đùa, không nói Đặng Lăng đám người trang bị pháp bảo uy lực thật lớn, là đủ trấn sát tiên lộ kì thiên tiên, kia sáu trăm hào binh lính cũng là hắn tiêu phí hơn phân nửa theo Thôi phủ bên kia đến tài phú trang bị, hơn nữa luyện chế trận kỳ nhân công phí còn là bớt đi, bởi vì là hắn tự thân xuất mã luyện chế. Nếu ngay cả một cái khô

cốt giáo giáo chủ tiên khí kì thiên tiên đệ tử cùng bốn năm ngàn bình thường giáo chúng cũng diệt giết không được, kia hắn Hạ Vân Kiệt hoa vốn gốc chẳng phải là oan uổng lớn.

“Hạ đại nhân, tuy rằng Đặng Lăng đám người pháp bảo lợi hại, nhưng đối phương người đông thế mạnh, còn là cần thận trọng a.” Ngụy Sùng cùng Chu Lương ào ào khuyên nhủ.

“Yên tâm đại nhân, chỉ cần kia khô cốt giáo không dùng mánh lới, ty chức này sáu trăm dũng sĩ tuyệt đối có thể đại bại này cái gì Hắc Sát tiểu nhi.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt tự tin nói.

Chính là Hạ Vân Kiệt tự tin dừng ở Ngụy Sùng cùng Chu Lương đám người trong mắt lại khó tránh khỏi có chút cuồng vọng chi ngại, bất quá Hạ Vân Kiệt nay biểu hiện thực lực siêu cường, so với Ngụy Sùng tựa hồ đều còn muốn hơn một chút, nếu hắn kiên trì, Ngụy Sùng cùng Chu Lương nhưng cũng không tốt nói cái gì nữa, nếu không nhưng thật ra có chút coi khinh hắn binh.

“Nếu Hạ đại nhân kiên trì, kia liền làm cho Hạ tự đội ra khỏi thành một trận chiến đi, chúng ta làm tốt tiếp ứng chuẩn bị đó là.” Ngụy Sùng cùng Chu Lương nói.

“Ty chức lĩnh mệnh.” Hạ Vân Kiệt ôm ôm quyền, sau đó hạ thành lâu, triệu tập Hạ tự đội binh tướng, ánh mắt chậm rãi đảo qua bọn họ nói:“Vừa rồi bên ngoài kia Hắc Sát tiểu nhi kêu gào thanh các ngươi cũng nghe đến, hiện tại bản quan muốn phái các ngươi đi ra ngoài cùng bọn họ một trận chiến, các ngươi có thể có tin tưởng?”

“Có! Ta quân tất thắng!”

Các tướng sĩ cùng kêu lên gầm rú, trong mắt để lộ ra nồng đậm chiến ý.

Từ Hạ Vân Kiệt sửa chữa trận pháp, lại cho bọn hắn trang bị trận kỳ sau, này đó các binh sĩ sớm liền khẩn cấp tưởng xông lên sa trường cùng địch nhân đại chiến một phen, hảo bày ra bọn họ Hạ tự đội uy phong. Huống hồ Thiên phu trưởng đãi binh như con, không nói cho mỗi người trang bị trận kỳ, liền ngay cả tiên đan kì thiên tiên đều phải đỏ mắt pháp bảo đều không chút nào keo kiệt ban cho Bách phu trưởng, này đó đã sớm làm cho các tướng sĩ âm thầm cảm động không thôi, hận không thể lập một phen chiến công, hảo báo đáp Hạ đại nhân ơn tri ngộ.

“Hảo, bản quan ở thành lâu thay các ngươi trợ uy tọa trấn.” Hạ Vân Kiệt thực vừa lòng các tướng sĩ sĩ khí, quát lớn.

Cửa thành chậm rãi mở ra, Hạ tự đội ở bảy vị Bách phu trưởng suất lĩnh hạ bước ra cửa thành, nghênh hướng khô cốt giáo khiêu chiến quân đội.

“Ha ha, không phải đâu, chẳng lẽ các ngươi huyện nha cũng chưa người sao? Cũng chỉ phái những người này đi ra một trận chiến?” Hắc Sát đạo trưởng chỉ vào Đặng Lăng đám người vẻ mặt châm chọc cười ha hả.

“Chỉ chúng ta những người này liền cũng đủ đánh bại các ngươi.” Đặng Lăng niết cầm trong tay khô lâu tràng hạt, trên mặt lộ ra một tia cười gằn.

Nói xong cầm trong tay khô lâu tràng hạt tế phóng ở không trung, lại hét lớn một tiếng nói:“Các huynh đệ, bày trận giết địch!”

Làm Đặng Lăng tế khởi khô lâu tràng hạt khi, Ngô Thông tế nổi lên bách độc phiên, Chu Cương tế nổi lên ngũ khô lâu lực sĩ, Trịnh Huyền tế nổi lên thú cốt lang nha bổng, Ân Thổ Mộc tế ra quỷ đầu tiên, Sử Vân Bằng tắc tế ra

Tu La liêm đao, chỉ có Kỉ Cảnh tạm thời còn không có thích hợp hảo pháp bảo.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1613 : Lại bị nhục

Bách phu trưởng pháp bảo nhất tế đứng lên, nhất thời đầy trời mây đen hắc khí quay cuồng, âm khí gào thét, một đám dữ tợn phi thiên anh lô, một đám khô lâu lực sĩ, còn có vô số độc vật theo quay cuồng mây đen hắc khí, phát ra thê lương quỷ tiếng kêu, hướng tới đại quân liền xông đến, lại có như che trời cự mộc giống nhau lang nha bổng treo ở giữa không trung, có kéo thật dài cái đuôi ác quỷ roi cao tăng lên khởi, có tối như mực, lộ ra vô cùng lạnh lẽo hàn mang đại liêm đao phách thiên không.

Hắc Sát đạo trưởng còn có hắn thủ hạ giáo chúng vừa thấy, không khỏi tất cả đều trợn tròn mắt. Nếu không phải hiện tại là hai quân đối trận, bọn họ thật đúng là muốn nghĩ đến đây là nhà mình giáo nội hộ pháp, giáo chủ đệ đệ bọn họ đang ở tế phóng khoe khoang bọn họ pháp bảo đâu.

Bất quá há hốc mồm sau, bọn họ liền tất cả đều cả người sợ run cả người.

Ngoan ngoãn, này đó pháp bảo khả tất cả đều là uy lực thật lớn vô cùng a, này nếu lạc đem xuống dưới, trừ bỏ Hắc Sát đạo trưởng ai có thể ngăn cản được?

Hắc Sát đạo trưởng trên mặt vẻ châm chọc lúc này sớm đã hoàn toàn tiêu thất, hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, huyện nha bên kia thế nhưng cấp chính là cử hà tu sĩ trang bị như thế uy lực thật lớn pháp bảo, hay là huyện nha bên kia đã phú đến lưu du bất thành? Hay là huyện nha bên kia không có thiên tiên bất thành?

Này đều là thiên tiên mới có tư cách sử dụng pháp bảo a!

Xa hơn chỗ, khô cốt giáo đại quân, Thôi Diêm đám người biểu tình liền càng tuyệt vời, sắc mặt trong chốc lát phát xanh trong chốc lát phát tím.

Này quả thực chính là trắng trợn đánh mặt, mà còn là đánh cho bùm bùm vang.

“Khinh người quá đáng, thật sự là khinh người quá đáng. Bổn hộ pháp khôgn đưa bọn họ một đám sinh nuốt sống ăn không thể!” Còn lại ba hộ pháp gặp đối phương quang minh chính đại tế đặt chính mình pháp bảo tới giết người của chính mình, rốt cục kìm không được nội tâm lửa giận, ruổi ngựa liền chuẩn bị xông lên trước chém giết.

“Chính là chút cử hà tu sĩ, lại vừa mới cầm các ngươi pháp bảo, lượng đến cũng phát huy không bao nhiêu uy lực. Huống hồ ta quân có bốn ngàn tám trăm người nhiều, bọn họ cũng không quá sáu trăm người tới, Hắc Sát tất nhiên có thể bắt này chiến, các ngươi nếu xông lên đi, ngược lại làm cho đối phương truyện cười, đã mất ta khô cốt giáo mặt.” Gặp hộ pháp nhóm kìm không được lửa giận chỗ xung yếu đi lên, Thôi Diêm nâng tay ngăn cản bọn họ, mặt âm trầm nói.

Tam đại hộ pháp thế này mới oán hận lặc ở dây cương, hai mắt nhìn phương xa trên bầu trời kia từng thuộc loại chính mình pháp bảo.

Này vừa nhìn, tam đại hộ pháp tất cả đều đột nhiên thay đổi sắc mặt.

Chỉ thấy kia không trung không biết khi nào xuất hiện bốn thân phi kim giáp, cầm trong tay các loại binh khí, vô cùng cao lớn uy nghiêm thiên tiên.

“Lục đinh lục giáp tiên vệ! Bọn họ như thế nào khả năng triệu hồi ra lục đinh lục giáp tiên vệ đâu?” Đừng nói tam

đại hộ pháp đột nhiên thay đổi sắc mặt, liền ngay cả Thôi Diêm đều đột nhiên thay đổi sắc mặt, bật thốt lên kinh hô.

“Lục đinh lục giáp tiên vệ! Hạ đại nhân ngài Hạ tự đội thế nhưng có thể triệu hồi ra lục đinh lục giáp tiên vệ!” Trên thành lâu, Huyện lệnh Ngụy Sùng cùng huyện úy Chu Lương đám người đồng dạng nhìn xem vẻ mặt trợn mắt há hốc mồm, kinh hô ra miệng.

Mọi người ở đây bị trước mắt một màn cấp khiếp sợ rối tinh rối mù là lúc, phi thiên anh lô, ngàn vạn độc vật, ngũ khô lâu lực sĩ, thú cốt lang nha bổng, quỷ đầu tiên, Tu La liêm đao, sớm đã rơi xuống khô cốt giáo khiêu chiến đại quân trên đỉnh đầu, kia ngưng tụ đi ra bốn lục đinh lục giáp tiên vệ cũng đã vô cùng uy phong lẫm lẫm trì pháp bảo, đạp hư không buông xuống đến đối phương đại quân, đối với kia Hắc Sát đạo nhân vào đầu liền công kích mà đi.

Này lục đinh lục giáp tiên vệ nhưng là gần như tiên lộ kì thiên tiên thực lực, hơn nữa cả người còn lộ ra hạo nhiên chính khí cùng uy nghiêm, vừa lúc đè nặng tà ma ngoại đạo hơi thở, kia Hắc Sát đạo trưởng bất quá liền tiên khí kì thiên tiên cảnh giới, lúc này lại bị này liên tiếp biến hóa cấp sợ tới mức tâm hồn không chừng, lại bị này hạo nhiên chính khí cùng uy nghiêm mạnh nhất trấn, thế nhưng ngay cả phản kháng đều đã quên.

Trong nháy mắt, lục đinh lục giáp tiên vệ công kích hạ xuống, đao phủ thêm thân, thế nhưng như vậy bị giết.

“Sư phụ chết rồi! Chạy mau a!”

“Sư tổ chết rồi! Chạy mau a!”

“……”

Kia theo Hắc Sát đạo trưởng khiêu chiến trên cơ bản đều là khô cốt giáo ba bốn đời đệ tử, gặp Hắc Sát đạo trưởng ngay cả phản kháng một chút đều không có, liền đao phủ thêm thân bị giết chết, không khỏi tất cả đều sợ tới mức hồn bay phách lạc, kêu la liền ào ào xoay người liền trốn.

Vốn đối phương có bốn năm ngàn người, nếu chịu đồng lòng đối kháng, có lẽ còn có thể kiên trì đến nơi xa viện quân tới cứu, khả bọn họ này vừa chuyển chạy trốn, vậy thảm.

Phi thiên anh lô, ngũ khô lâu lực sĩ đám lợi hại ma đạo pháp bảo liền cùng thu gặt lúa mạch giống nhau thu gặt bọn họ tánh mạng, hơn nữa kia bách độc phiên phóng ra ngàn vạn độc vật lại lợi hại, phô thiên cái địa bay qua đi, tựa như châu chấu bay qua mạch điền giống nhau, trong nháy mắt kia phiến người liền tất cả đều không có, thành một bãi hắc thủy.

Kia bốn vị lục đinh lục giáp tiên vệ đều là gần như tiên lộ kì thiên tiên, tự nhiên cũng là đại phát thần uy, đứng ở không trung, cả người tản ra kim quang, uy phong bát diện, mỗi một đao, mỗi một phủ đi xuống, đó là mấy chục hơn trăm người bị chém thành hai nửa.

“Không tốt!” Nơi xa Thôi Diêm lão ma thấy thế, sắc mặt đại biến, sau lưng ba mươi sáu can phi thiên đồng thi kỳ phiên lập tức phóng lên cao, hóa thành ba mươi sáu đầu phi thiên đồng thi nhằm phía đại quân chuẩn bị cứu viện.

Chính là Thôi Diêm lão ma ba mươi sáu đầu phi thiên đồng thi mới bay đến một nửa, thành lâu bên kia đã minh la thu binh, mà vừa rồi khiêu chiến gần năm ngàn đại quân còn thừa cũng không quá chỉ có ít ỏi năm trăm đến hào người.

“Phốc!” Thôi Diêm lão ma nhìn đối phương không vội

không chậm chạp lui lại, chính mình bên năm trăm đến người lại giống chó nhà có tang giống nhau ào ào trở về chạy, không khỏi tức giận đến một búng máu liền đoạt miệng mà ra.

Hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới, hùng hổ, tin tưởng gấp trăm lần mà đến, không nghĩ tới cũng là một mà tái bị nhục.

“Giáo chủ, hiện tại làm sao bây giờ?” Hộ pháp Vi Hổ hỏi.

“Cấp bản giáo chủ đại quân áp đi lên, cường công! Cường công!” Thôi Diêm lão ma khí cấp bại hoại kêu lên.

Ma đạo người vốn là tính tình hung tàn, chỉ để ý chính mình, mặc kệ môn hạ đệ tử thương vong, kia Vi Hổ đám người đã mất pháp bảo, trong lòng vốn là thập phần không cam lòng, tự nhiên không muốn như vậy lui quân, chỉ bảo chủ nói mạnh hơn công, tất cả đều hai mắt sáng ngời, lập tức bắt đầu tổ chức đại quân, chuẩn bị cường công.

“Hạ đại nhân thật là thần nhân, mới mang binh mấy ngày, thế nhưng sẽ ngộ đến lục đinh lục giáp diệt sát trận ảo diệu chỗ, triệu hồi ra lục đinh lục giáp tiên vệ.” Nhìn Hạ tự đội không vội không chậm chạp rút về cửa thành, diệt địch bốn ngàn hơn người, trong đó bao gồm một vị tiên khí kì thiên tiên, chính mình bên lại không một người tổn thương, Huyện lệnh Ngụy Sùng không khỏi rất là tán thưởng, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt bất tri bất giác lộ ra một tia kính sợ sắc, rốt cuộc không có nửa điểm thân là trưởng quan cái giá.

“Đúng vậy, hạ quan lần trước nhìn đến lục đinh lục giáp tiên vệ còn là ở ôn kiều phủ, kia một lần hạ quan may mắn nhìn đến phủ binh bày trận thao luyện, nhìn thấy bọn họ triệu hồi ra lục đinh lục giáp tiên vệ. Không nghĩ

tới Hạ đại nhân cũng có tinh thông trận pháp, trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng cũng có thể làm cho thủ hạ binh tướng triệu hồi ra lục đinh lục giáp tiên vệ.” Chu Lương đi theo tán thưởng nói, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt trừ bỏ lộ ra một tia kính sợ còn có như vậy một tia khát vọng.

Hắn Chu Lương tố có quét ngang tiền khê huyện, đem sở hữu thế lực thu quy thiên đình quản giáo dưới dã tâm, nề hà không bột đố gột nên hồ, đem nhược binh thiếu, thủ thành còn có thể, khai cương khoách thổ lại vốn chính là kẻ ngốc nằm mơ, nhưng hôm nay hắn ở Hạ Vân Kiệt trên người lại thấy được hy vọng.

Nếu hắn nắm giữ binh có thể triệu hồi ra lục đinh lục giáp tiên vệ, gì sầu bình định không được tiền khê huyện?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1614 : Cường công

“Không thể nói rõ tinh thông, chính là hơi chút biết một ít. Nếu đại nhân có hứng thú, chờ này chiến sau khi chấm dứt, hạ quan khả đem trận đồ giao cho đại nhân.” Hạ Vân Kiệt hơi hơi ôm quyền nói.

“Lời này thật sao?” Đừng nói Chu Lương nghe nói như thế hai mắt mạnh tỏa sáng, liền ngay cả Huyện lệnh Ngụy Sùng nghe vậy đều nhịn không được bật thốt lên hỏi.

Phải biết rằng giống lợi hại trận đồ, lợi hại tu luyện tâm pháp, đều là trân quý vô cùng, thường thường là bí không truyền ra ngoài, trừ phi đối phương khẳng trả giá đại đại giới. Tựa như thiên đình giống nhau, rõ ràng có rất cao cấp lục đinh lục giáp diệt sát trận, nhưng cũng sẽ không tùy tiện lấy ra nữa cấp cơ sở binh lính thao luyện, mà là đến nhất định cấp bậc mới vừa rồi hội truyền thụ rất cao cấp trận pháp, công pháp đằng đằng.

Ngay cả thiên đình còn như thế, liền càng đừng nói cá nhân.

Nhưng nay Hạ Vân Kiệt lại tựa hồ một điểm cũng không biết này trận đồ trân quý, thế nhưng nói nguyện ý chuyển giao cấp Chu Lương, này như thế nào không cho hắn cùng Ngụy Sùng khiếp sợ kích động?

“Bất quá đại nhân lại phải có chuẩn bị tâm lý, muốn tưởng phát huy ra này trận pháp uy lực, lại cần chế tạo đại lượng trận kỳ, này đó trận kỳ giá trị chế tạo nhưng là xa xỉ. Hạ quan vì trang bị này sáu trăm binh tướng, nhưng là đem đại nhân đưa cho hạ quan này tài vật cơ hồ hao hết, hơn nữa này trận kỳ còn là hạ quan tự mình chế tạo, nhưng là háo không ít tinh lực.” Hạ Vân Kiệt bổ sung nói.

“Ngươi còn có thể chế tạo trận kỳ? Hay là ngươi là một vị trận pháp luyện khí sư bất thành?” Ngụy Sùng cùng Chu Lương lại chấn động.

“Biết một điểm, bất quá này chế tạo trận kỳ cũng là một kiện háo tinh lực sự tình. Nếu đại nhân tìm không thấy người thích hợp, hạ quan có thể hỗ trợ đại nhân chế tạo cái hai ngàn can, tái nhiều xin mời thứ hạ quan bất lực.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

Tuy rằng cho dù chế tạo cái vạn can trận kỳ, đối với Hạ Vân Kiệt hiện tại mà nói cũng chỉ là hao phí chút thời gian vấn đề, về phần tinh lực, nhưng thật ra không có gì, hắn tử phủ tiên anh vừa mở miệng, liền cũng liền bổ đủ. Bất quá Hạ Vân Kiệt cũng là không nghĩ hao phí nhiều lắm thời gian tại đây chút vụn vặt sự tình, miễn cho lầm hắn tu luyện. Huống hồ thật muốn nói được rất dễ dàng, lập tức liền luyện chế cái vạn can đi ra, cũng có chút kinh thế hãi tục, khó tránh khỏi khiến cho người chú ý.

“Thật cám ơn Hạ đại nhân, vậy là đủ rồi, vậy là đủ rồi!” Ngụy Sùng cùng Chu Lương vội vàng nói. Đối với Hạ Vân Kiệt mà nói, luyện chế trận kỳ chính là việc nhỏ một kiện, nhưng đối với bọn họ mà nói này luyện chế trận kỳ tiền công, nhưng là cùng luyện chế trận kỳ cần muốn tài liệu cơ hồ là cùng cấp sang quý. Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, kỳ thật đã tương đương với không công đưa cho bọn họ nhất tuyệt bút tiền tài. Đương nhiên kia trận đồ lại trân quý.

“Có liên quan trận đồ, luyện chế trận kỳ việc, còn thỉnh hai vị đại nhân thế cho quan giữ bí mật, không cần truyền đến thượng tầng đi. Mặt khác, hạ quan đến từ hạ giới ghi lại, cũng hy vọng hai vị đại nhân hỗ trợ tiêu trừ điệu.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Cẩn thận sử vạn năm thuyền. Hạ đại nhân này suy nghĩ

thật là chu toàn, trước kia cũng có hạ giới đến tiên nhân, bởi vì biểu hiện quá mức chói mắt, ngược lại rước lấy họa sát thân. Bất quá Hạ đại nhân ngươi yên tâm, ngươi nếu lấy thành tâm đối đãi với chúng ta, chúng ta tự nhiên cũng sẽ lấy thành tâm đối đãi ngươi. Này chiến sau, bản quan liền mệnh người biết chuyện phong khẩu, không đề cập tới chuyện của ngươi, nghênh tiên quan bên kia bản quan cũng sẽ tự mình đi một chuyến, làm cho hắn không cần nhắc lại chuyện của ngươi.” Ngụy Sùng cùng Chu Lương nghe vậy tất cả đều sắc mặt nghiêm, trịnh trọng trả lời.

“Nhiều như vậy tạ đại nhân ưu ái. Các ngươi yên tâm, mọi người đã thành tâm đãi hạ quan, hạ quan tự nhiên cũng sẽ làm hết sức, trợ các ngươi bình định tiền khê huyện, đến lúc đó hai vị đại nhân gia quan tiến tước khi, cũng đừng quên hạ quan.” Trải qua lần này đại chiến, Hạ Vân Kiệt đối Ngụy Sùng cùng Chu Lương nhân phẩm còn là tin được, nghe vậy ôm quyền nói.

“Hảo, có ngươi những lời này, gì sầu không thể bình định tiền khê huyện! Tương lai cũng tuyệt đối không thể thiếu ưu việt của ngươi.” Ngụy Sùng cùng Chu Lương mừng rỡ. Bọn họ hiện tại tự nhiên đã hoàn toàn hiểu được, Hạ Vân Kiệt thực lực tuy rằng thoạt nhìn chỉ có tiên lộ kì, nhưng tuyệt đối so với bọn họ hai người thêm đứng lên còn muốn lợi hại. Có hắn giúp, bình định tiền khê huyện thật là có rất lớn hy vọng. Không giống phía trước giống nhau, không có thiên đình danh hiệu, lại chỉ có thể co đầu rút cổ ở thị trấn.

“Ha ha, kia tựa như này nói định, hôm nay chúng ta trước hết cầm này khô cốt giáo khai đao. Các ngươi xem, kia Thôi Diêm lão ma thế nhưng không biết sống chết tiến thối, chuẩn bị khởi xướng cường công.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cảm thấy cũng thật là vui mừng, ha ha cười sau, chỉ vào ngoài thành chính rậm rạp hướng tường thành bên này đẩy mạnh khô cốt giáo đại quân,

nói.

“Tưởng cường công, hay là hắn nghĩ đến thị trấn này tường thành, chúng ta này thủ thành binh tướng chính là bài trí bất thành?” Chu Lương lạnh lùng cười.

Giờ khắc này, hắn cũng là so với dĩ vãng bất luận cái gì thời khắc đều tràn ngập ý chí chiến đấu cùng tin tưởng.

Rất nhanh, từng đạo mệnh lệnh liền theo Chu Lương bên này truyền đi xuống, một đội đội cung tiễn thủ ở tường thành tên đống mặt sau vào chỗ, bắn tiên cự nỏ nỏ thủ ào ào vào chỗ. Hạ Vân Kiệt hạ tự doanh sáu trăm lính cũng lên tường thành, ấn trận pháp bố hảo. Bọn họ có thể triệu hồi ra bốn gần như tiên lộ kì thiên tiên lục đinh lục giáp tiên vệ, tự nhiên là thủ thành nhất đại trợ lực.

Rất nhanh khô cốt giáo đại quân đến phù tên bắn chết khoảng cách trong vòng, đầy trời tên, mũi tên phiếm phù quang, ào ào theo trên tường thành hướng hạ vọt tới.

Dưới thành, khô cốt giáo đại quân một bên tế khởi pháp bảo ngăn cản, một bên kêu gào nhằm phía tường thành. Mà khô cốt giáo các thiên tiên tắc ào ào bay lên trời, tế khởi pháp bảo, thi triển thuật pháp, cũng khởi xướng tiến công.

Thủ thành các thiên tiên cũng bắt đầu ào ào xuất động, bị Hạ tự đội triệu hồi ra đến lục đinh lục giáp tiên vệ cũng ào ào đạp không ra thành tường, tham dự đại chiến, Đặng Lăng đám người cũng đều ào ào tế pháp bảo, cùng các thiên tiên đối chiến. Xạ tiên cự nỏ cũng bắt đầu phóng ra, mỗi một lần phóng ra sẽ gặp có một đạo chói mắt quang mang bị bám bén nhọn tiếng vang cắt qua thiên không. Một khi có thiên tiên bị bắn trúng, trừ phi là tiên đan kì, nếu không đó là không chết tức thương.

Bất quá lúc này đây công phòng chiến, khô cốt giáo giáo chủ, còn thừa tam đại hộ pháp, cùng với Huyện lệnh Ngụy Sùng, huyện úy Chu Lương đều thực ăn ý không có ra tay, chính là lạnh lùng nhìn người phía dưới chém giết.

Hạ Vân Kiệt cũng không có ra tay, tuy rằng hắn hiện tại như trước chính là một Thiên phu trưởng, nhưng giờ khắc này, sớm đã không có người đem hắn làm một gã Thiên phu trưởng đến đối đãi, đã hoàn toàn cùng Huyện lệnh cùng huyện úy cùng ngồi cùng ăn.

Đại chiến theo ngay từ đầu liền lâm vào giằng co trạng, sau đó thắng lợi cân bằng dần dần hướng thủ thành phương nghiêng, mà thay đổi thắng lợi cân bằng phương hướng, đúng là Hạ Vân Kiệt hạ tự quân.

Hắn kia sáu trăm đến hào nhân, không chỉ có triệu hồi ra bốn vị gần như tiên lộ kì thiên tiên, hơn nữa Đặng Lăng các Bách phu trưởng pháp bảo lại lợi hại vô cùng, hơn nữa Đặng Lăng cùng Ngô Thông pháp bảo, người trước khô lâu tràng hạt cơ hồ tương đương với là một vị tiên đan kì thiên tiên cùng tám vị tiên khí kì thiên tiên, mà Ngô Thông bách độc phiên còn lại là đại diện tích sát thương tính hung khí, liền ngay cả thiên tiên nếu không cẩn thận bị kia độc vật cắp cắn một ngụm, cũng là không chết tức thương.

Này khô cốt giáo nói đến cùng cũng bất quá chính là tiền khê huyện một phương giáo phái, thiên tiên số lượng còn là phi thường hữu hạn, mười vạn đại quân nhìn như người đông thế mạnh, kỳ thật cũng lấy đám ô hợp chiếm đa số. Nay thủ thành bên này nếu tính thêm Đặng Lăng trong tay khô lâu tràng hạt, cơ hồ tương đương với nhiều ra hơn mười cái thiên tiên đến. Này số lượng tự nhiên không tha bỏ qua, đến nhất định thời điểm liền có thể vào tay quyết định thắng bại mấu chốt nhân tố.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1615 : Chiến Thôi Diêm

Gặp chính mình bên chết thảm trọng, dần dần hiển lộ ra dấu hiệu bị thua, Thôi Diêm sắc mặt trở nên cực kì khó coi âm trầm, sau lưng ba mươi sáu can phi thiên đồng thi kỳ phiên hắc khí bốc lên, có tiếng gầm gừ theo hắc khí trung truyền ra đến, giống như bị nhốt trụ hung thú bình thường.

“Giáo chủ, ta giáo chết thảm trọng, xem ra tưởng đánh hạ thành trì khó a, không bằng trước rút quân đi.” Vi Hổ ba vị hộ pháp tuy rằng cửa đối diện hạ đệ tử giáo chúng tử vong không có cái gì trắc ẩn chi tâm, nhưng vấn đề là nếu chết rất thảm trọng lại sẽ làm bị thương khô cốt giáo nguyên khí, khiến cho khô cốt giáo ở tại tiền khê huyện thế lực yếu bớt, này cũng không phải bọn họ mong muốn ý nhìn đến, cho nên mắt thấy nhân viên thương vong càng ngày càng nghiêm trọng, liền ngay cả thiên tiên cũng tổn thất năm vị, rốt cục bắt đầu sinh lui ý.

Thôi Diêm lại phảng phất không có nghe đến các hộ pháp khuyên bảo, mặt âm trầm, đằng khởi một đoàn mây đen, đứng ở mặt trên, sau lưng có ba mươi sáu can kỳ phiên đón gió bay phất phới, mây đen hắc khí quay cuồng, thoạt nhìn phá lệ dữ tợn khủng bố, phảng phất ma đầu buông xuống.

“Ngụy Sùng, hôm nay là bản giáo chủ coi thường các ngươi thực lực. Hiện tại bản giáo chủ lui một bước, chỉ cần các ngươi giao ra giết ta đệ đệ hung thủ, bản giáo chủ tức khắc lui quân, đệ đệ của ta tất cả tài vật đều về các ngươi. Nếu không cũng đừng trách bản giáo chủ cùng các ngươi đấu cái cá chết lưới rách, lưỡng bại câu thương!” Thôi Diêm thanh âm ở trong thiên địa vang lên, như sấm thanh cuồn cuộn, bao hàm vô cùng lửa giận cùng quyết tâm.

Thôi Diêm cũng là đến bây giờ còn không biết, hôm nay chân chính quyết định bọn họ không thể thủ thắng đúng là kia hung thủ giết hắn đệ đệ, cũng không biết kia trực tiếp đoạt hắn tứ đại hộ pháp pháp bảo cũng đang là hung thủ giết hắn đệ đệ. Nếu không, hắn sẽ không sẽ nói ra bực này không đầu óc mà nói.

Ngụy Sùng lại như thế nào khả năng tự hủy Trường Thành đâu?

Ngụy Sùng nghe vậy ha ha một tiếng cười dài, vừa muốn mở miệng, Hạ Vân Kiệt lại ngăn trở hắn, một cước bước ra thành lâu, đối mặt Thôi Diêm lăng không mà đứng, sắc mặt bình tĩnh.

“Thôi Diêm lão nhân, bản quan không chỉ có giết ngươi đệ đệ, hôm nay bản quan còn muốn giết ngươi này ác ma, vì dân trừ hại!” Hạ Vân Kiệt nhìn Thôi Diêm, âm thanh lạnh lùng nói.

“Nguyên lai là ngươi! Hảo hảo, đã thật lâu không ai dám như vậy đối bản giáo chủ nói chuyện. Hôm nay bản giáo chủ tất nhiên làm cho ngươi sống không bằng chết!” Thôi Diêm mục thấu hung quang, sau lưng ba mươi sáu can phi thiên đồng thi kỳ phiên sớm liền mạnh một quyển, có ba mươi sáu đầu phi thiên đồng thi phóng lên cao, giơ lên xanh mượt, như sắc bén ưng trảo bàn tay đối với Hạ Vân Kiệt liền xông đến.

“Chính là Ma Môn đường nhỏ cũng dám ở bản quan trước mặt trình uy phong?” Hạ Vân Kiệt thấy thế khóe miệng gợi lên một chút cười lạnh, một đạo xích quang theo hắn mi tâm lao ra, hóa thành một cái hỏa long, đúng là phược long tác.

Phược long tác nhất lao tới, liền chia ra làm ba mươi sáu nói, đối với kia ba mươi sáu đầu phi thiên đồng thi quấn quanh mà đi.

“Cuồng vọng, bản giáo chủ này ba mươi sáu đầu phi thiên đồng thi tất cả đều là lấy vạn năm thiên tiên cương thi bí pháp luyện chế mà thành, không biết hao phí bản giáo chủ bao nhiêu tinh lực tài lực, thực lực cho dù cùng tiên đan kì thiên tiên so sánh với cũng chỉ kém một bước, lại khởi là ngươi chính là một cái dây thừng có thể trói trụ !” Thôi Diêm thấy thế khinh thường cười lạnh nói.

Chính là lập tức, hắn khinh thường cười lạnh liền đọng lại ở tại trên mặt, bởi vì kia phược long tác còn chưa bò lên kia ba mươi sáu đầu phi thiên đồng thi, này ba mươi sáu đầu phi thiên đồng thi liền đã như hãm vũng bùn, bốn phía không gian trở nên trầm trọng vô cùng, thế nhưng lắc lắc lắc lắc có muốn ngã xuống xuống dưới dấu vết.

“Không tốt! Người này pháp bảo quả nhiên lợi hại!” Thôi Diêm vội vàng thúc dục ba mươi sáu can phiên kỳ.

Thôi Diêm vừa thúc dục kia ba mươi sáu can phiên kỳ, kia ba mươi sáu đầu phi thiên đồng thi liền cả người đồng quang nở rộ, lắc lắc lắc lắc thế nhưng lại vọt đứng lên.

Chính là Hạ Vân Kiệt thấy thế lại lạnh lùng cười, trong cơ thể tiên lực vừa chuyển, tâm ý vừa động, kia phược long tác lại mạnh ánh lửa đại thịnh, sau đó mạnh co rụt lại.

Nhất thời gian, kia ba mươi sáu đầu phi thiên đồng thi lập tức cảm thấy cả người căng thẳng, thế nhưng lập tức liền bị kia phược long tác cấp trói lại cái rõ ràng.

“Cấp bản giáo chủ phá!” Thôi Diêm thấy thế gấp đến độ há mồm chính là một ngụm tinh huyết phun hướng kỳ phiên, kia kỳ trên lá cờ mặt mây đen hắc khí lập tức như giận hải bình thường bốc lên đứng lên, bên trong có

tiếng tiếng vây thú bàn tiếng gầm gừ, mà đồng thời kia ba mươi sáu đầu phi thiên đồng thi cũng là ngửa mặt lên trời rống giận, liên tục giãy dụa. Chính là kia phược long tác lại giống như da trâu cân giống nhau, bọn họ càng giãy dụa ngược lại cuốn lấy càng chặt.

“Trách không được đệ đệ của ta mệnh tang ngươi tay, thế nhưng có bực này lợi hại pháp bảo. Bản giáo chủ đổ muốn nhìn ngươi còn có cái gì lợi hại pháp bảo.” Kia Thôi Diêm cũng là rõ ràng, gặp ba mươi sáu đầu phi thiên đồng thi giãy không ra kia dây thừng, rõ ràng cũng liền các ở một bên, trong tay hơn một thanh huyết sắc trường mâu, đối với Hạ Vân Kiệt liền đâm tới.

Này huyết sắc trường mâu nhất đâm đi, đó là ngập trời biển máu, bên trong có vô số lệ quỷ tê rống giương nanh múa vuốt, cũng không biết này Thôi Diêm vì luyện chế này huyết sắc trường mâu giết hại bao nhiêu sinh linh.

“Ngươi này ma đầu, tội ác ngập trời, cũng là không thể như vậy giết ngươi. Cũng muốn đem ngươi cấp nhốt đứng lên, giống ngươi đệ đệ chịu liệt hỏa luyện hóa.” Hạ Vân Kiệt thấy thế trong mắt sát khí đại thịnh, sớm đã có một ngụm bạch quang bắn ra, một đạo hổ gầm tiếng vang triệt thiên địa, đúng là tứ tượng tiểu tru ma kiếm bạch hổ tru ma kiếm.

“Bằng ngươi tiên lộ kì thiên tiên cũng dám vọng ngôn nói giết bản giáo chủ!” Thôi Diêm vũ động trường thương, thế đi như hồng.

Bất quá Hạ Vân Kiệt lại chính là lạnh lùng cười, nắm kia bạch hổ tiểu tru ma kiếm đối với kia huyết sắc trường mâu bị bám ngập trời đại hải nhẹ nhàng vừa bổ, nhất thời biển máu tách ra, thẳng tắp bổ vào mâu tiêm phía trên.

“Phốc!” Thôi Diêm nhất thời một ngụm máu tươi đoạt

khẩu mà ra, hổ khẩu rạn nứt, máu tươi chảy ròng, cả người lại ngã xuống vài dặm có hơn.

“Này!” Tường thành phía trên, đừng nói bình thường tướng sĩ, liền ngay cả Ngụy Sùng cùng Chu Lương gặp Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng vung ra một kiếm liền đem kia Thôi Diêm cấp phách bay ngược vài dặm, miệng phun máu tươi, hổ khẩu rạn nứt, cũng không cấm cả người mạnh sợ run cả người, trong mắt toát ra kinh hãi sắc.

Nếu nói phía trước kia phược long tác vừa ra tay liền trói ba mươi sáu đầu phi thiên đồng thi, còn có thể đỗ lỗi cùng pháp bảo lợi hại. Đầu năm nay, có hảo pháp bảo tựa như tiểu hài tử nắm súng tiểu liên giống nhau, làm theo cũng có thể bắn phá một đám đại nhân. Kia Đặng Lăng, Ngô Thông đám người bất quá chính là cử hà tu sĩ mà thôi, lại có thể giết thiên tiên đó là đạo lý này.

Nhưng hiện tại Hạ Vân Kiệt vừa rồi kia một kiếm, cũng là thật theo Thôi Diêm biện một chiêu, kia cũng là ngoạn không thể nửa ngày giả dối, là thật chính suy tính lực lượng một chiêu.

Giống thượng cổ một ít người chân chính lợi hại, đã đến lấy dốc hết sức phá vạn pháp trình độ, bọn họ đánh nhau ngược lại là trở lại nguyên trạng, trực tiếp đánh nhau, sẽ không ngoạn rất nhiều hoa chiêu. Vừa rồi Hạ Vân Kiệt cùng Thôi Diêm kia một chiêu liền có điểm cùng loại này hương vị.

Khả vấn đề là Hạ Vân Kiệt mới là tiên lộ kì, mà Thôi Diêm cũng đã là tiên đan kì. Theo lý mà nói, như vậy cứng đối cứng đối hợp lại, tất là Thôi Diêm thắng được, Hạ Vân Kiệt thảm bại, không nghĩ tới kết quả lại vừa vặn tương phản.

Bọn họ lại nào biết đâu rằng, Hạ Vân Kiệt chính là vu vương thân thể, cho dù hắn không sử dụng tiên lực, kia

một kiếm đi xuống cũng là đủ làm cho Thôi Diêm một kiếm bị mất mạng, vừa rồi cũng là phi thường thu liễm áp chế.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1616 : Binh bại như núi đổ

“Ngươi bất quá chính là tiên lộ kì, vì sao có như vậy hùng hậu tiên lực?” Thôi Diêm nắm huyết sắc trường mâu tay ở phát run, trong mắt rốt cục toát ra kinh hoảng sắc.

“Thiên địa loại nào rộng lớn, lại tồn bao nhiêu huyền bí, ngươi chính là một tiểu ma đầu lại như thế nào có thể biết?” Hạ Vân Kiệt khinh thường lạnh lùng cười, bạch hổ tru ma kiếm thoát tay bay lên, hóa thành một đạo bạch hồng hướng Thôi Diêm sát đi.

Bạch hổ tru ma kiếm còn chưa giết tới, kia lãnh lệ đến cực điểm kiếm khí đã tập trung đầu của hắn, khiến cho Thôi Diêm sợ tới mức căn căn tóc gáy đều đứng vững lên, huyết sắc trường mâu nhất vũ, vũ ra một đóa đóa huyết sắc thương hoa, kia một đóa đóa thương hoa giống như biển máu nở rộ, ý đồ ngăn trở bạch hổ tru ma kiếm.

Chính là bạch hổ tru ma kiếm lại thế như chẻ tre bình thường xuyên qua đóa đóa huyết sắc thương hoa.

Thôi Diêm thấy thế cũng không dám nữa chần chờ, huyết sắc trường thương lại nhất vũ, quay đầu cuồn cuộn nổi lên một đoàn hắc phong, liền chuẩn bị trốn.

Gặp đường đường khô cốt giáo giáo chủ tại kia Hạ Vân Kiệt thả ra phi kiếm hạ, xoay người chạy trốn, Ngụy Sùng đám người tất cả đều xem thẳng mắt, một hồi lâu nhi cũng không biết cái nào khô cốt giáo giáo đồ hô lớn:“Giáo chủ bại a, bại a!”

Vì thế nhất oa hống, khô cốt giáo đại quân nhất thời binh bại như núi đổ, ào ào không muốn sống xoay người liền chạy, rốt cuộc bất chấp cái gì giáo chủ mệnh lệnh, liền

ngay cả kia nơi xa ba khô cốt giáo hộ pháp thấy thế cũng là ào ào cuốn một đoàn hắc phong, đều tự trốn chạy, về phần giáo chủ, cũng là không một người quản hắn chết sống.

“Mở cửa thành đuổi giết!” Gặp khô cốt giáo đại quân đại bại, Ngụy Sùng cùng Chu Lương cũng bất chấp đi suy tư Hạ Vân Kiệt sao sinh lợi hại như vậy, lấy tiên lộ kì cảnh giới thế nhưng có thể giết được khô cốt giáo giáo chủ quay lại thân mình chạy trốn, vội vàng hét lớn hạ lệnh.

“Còn muốn trốn sao?” Ngay tại Ngụy Sùng cùng Chu Lương hạ lệnh truy kích khi, nơi xa giữa không trung, Hạ Vân Kiệt lạnh lùng cười, trong mắt sát khí chợt lóe, kia bạch hổ tru ma kiếm mạnh gia tốc, sau đó ở Thôi Diêm trên cổ nhất nhiễu.

Thôi Diêm đầu liền mới hạ xuống, một viên ánh vàng rực rỡ tiên đan từ đầu ngăn ra địa phương lao ra, hóa thành một đạo kim hồng hướng tới thi cốt sơn phương hướng vạch tới, chính là Hạ Vân Kiệt so với hắn nhanh hơn, sớm đã đưa tay hướng không trung giương lên, kia không trung liền hiện ra một chích bàn tay to, đối với kia ánh vàng rực rỡ tiên đan liền bắt đi.

“Hôm nay cũng làm cho ngươi nếm thử bị người luyện hóa tư vị.” Bàn tay to bắt được tiên đan, cũng thuận đường đem Thôi Diêm huyết sắc trường mâu cùng ba mươi sáu can phi thiên đồng thi kỳ phiên còn có hắn tùy thân mang theo một cái giới tử túi cấp lấy đến.

“Ta việc cấp bách là tăng lên thực lực, này khác thành lập thế lực tất cả sự tình lại giao cho thủ hạ đi làm. Nề hà bọn họ thực lực rất thấp, bất quá có này huyết sắc trường mâu cùng ba mươi sáu can phi thiên đồng thi kỳ phiên, nhưng thật ra có thể thật to gia tăng thực lực của bọn họ.” Hạ Vân Kiệt thu huyết sắc trường mâu cùng kia

ba mươi sáu can phi thiên đồng thi kỳ phiên, hơi hơi đánh giá một chút, phát hiện Thôi Diêm không hổ là khô cốt giáo giáo chủ, này pháp bảo so với phía trước hắn cướp lấy pháp bảo lại muốn lợi hại không ít.

Hơn nữa kia ba mươi đầu phi thiên đồng thi, mỗi một đầu phi thiên đồng thi thực lực cho dù cùng bình thường tiên đan kì thiên tiên so sánh với cũng chỉ kém một bước, chỉ cần nhất thả ra đi, đều đủ để quét ngang tiền khê huyện trung đẳng thực lực đỉnh núi môn phái.

Hạ Vân Kiệt lại cố ý nhìn hạ Thôi Diêm giới tử túi, kia giới tử túi không gian rất nhỏ, chỉ có vài cái lập phương, phóng không bao nhiêu này nọ, bên trong trên cơ bản là tiên thạch, còn có một ít trang ở Ngọc Thạch hòm tiên dược, tiên đan.

Hạ Vân Kiệt tọa ủng một tòa bất tử thần sơn, tự nhiên là xem không hơn Thôi Diêm cất chứa tiên dược, tiên đan, về phần tiên thạch, Thôi Diêm cất chứa cũng bất quá chính là sơ đẳng tiên thạch, trong đó chất chứa tiên khí không chỉ có lượng thiếu, cũng không thuần. Hạ Vân Kiệt có tử phủ tiên anh hỗ trợ, tử phủ tiên anh miệng vừa mở, liền có thể hấp thu đến đại lượng tiên khí, hơn nữa kinh tử phủ tiên anh nhất luyện hóa còn tinh thuần vô cùng, cho dù không phải này sơ đẳng tiên thạch sở hàm tiên khí có thể so sánh.

Bất quá tiên thạch là tiên giới đồng tiền mạnh, phân sơ đẳng, trung đẳng, cao đẳng còn có hạng đặc biệt bốn phẩm giai, mỗi một cái phẩm giai trong lúc đó đổi phần trăm đều là một ngàn khối. Bình thường bị một điểm còn là có tất yếu.

Đương nhiên đối với Hạ Vân Kiệt này đó không coi là cái gì, nhưng đối với Đặng Lăng đám người mà nói, thậm chí đối Ngụy Sùng cùng Chu Lương như vậy thiên tiên mà nói cũng là một bút đại tài phú cùng tốt này nọ.

Hạ Vân Kiệt thu tốt lắm mấy thứ này, liền cưỡi Thôi Diêm kia giống như ngựa không phải ngựa, giống như báo không phải báo tọa kỵ, ở nó trên trán vỗ, này kỳ thú liền bốn chân đằng khởi bốn đoàn mây đen, sau đó liền thải mây đen không vội không chậm chạp theo đuôi đại quân cùng đi đuổi theo khô cốt giáo đại quân.

Này một đường đuổi giết, cũng là không sai biệt lắm một giờ. Huyện lệnh đại nhân thế này mới mang theo một số người giục ngựa về, huyện úy Chu Lương đại nhân lại mang theo đại đội nhân mã tiếp tục một đường hướng tới thi cốt sơn phương hướng đuổi giết mà đi.

Kia thi cốt sơn có khô cốt giáo mấy ngàn năm tích tụ, Ngụy Sùng cùng Chu Lương tự nhiên không chịu buông tha, huống hồ lúc này cũng là tốt nhất thu phục kia thi cốt sơn phạm vi ngàn dặm địa bàn cơ hội tốt, Chu Lương tự nhiên muốn một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm bắt. Chính là thị trấn bên này là đại bản doanh cũng là không thể sơ xuất, Ngụy Sùng thân là Huyện lệnh cũng là lo lắng, cuối cùng còn là quyết định binh chia làm hai đường, một cái mang binh sát hướng thi cốt sơn, một cái về thị trấn.

“Đại nhân nếu tin được hạ quan, thị trấn bên kia liền giao cho hạ quan, đại nhân chỉ để ý cùng Chu đại nhân cùng nhau tiến đến thu phục thi cốt sơn đó là.” Hạ Vân Kiệt gặp Ngụy Sùng dẫn người phản, lược nhất suy tư cũng liền hiểu được hắn dụng ý, vỗ vỗ kia kỳ thú đầu, rơi xuống, cười đối Ngụy Sùng nói.

Kia thi cốt sơn là khô cốt giáo mấy ngàn năm tích tụ, Ngụy Sùng tự nhiên là hướng tới, cũng hy vọng có thể chính mình tự mình tọa trấn kiểm kê, chính là lo lắng thị trấn bên này, mới vừa rồi phản, nay nghe Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, kia làm sao còn có cái gì lo lắng, vội vàng hướng Hạ Vân Kiệt ôm ôm quyền, nói:“Có Hạ đại

nhân tọa trấn, bản quan yên tâm thật sự, như thế thị trấn bên kia còn có lao đại nhân.”

Nói xong Ngụy Sùng lại bát chút thân binh cấp Hạ Vân Kiệt, sau đó liền cưỡi ngựa vội vã đuổi theo Chu Lương đi.

Hạ Vân Kiệt gặp Ngụy Sùng vội vã bộ dáng, không khỏi một trận không khỏi bật cười, biết hắn để ý kia khô cốt giáo mấy ngàn năm tích tụ. Chính là này bị phân phối cấp Hạ Vân Kiệt thân binh còn có chút buồn bực.

Này xét nhà, tự nhiên là phát tài cơ hội tốt, nay bọn họ lại không tiến đến, tổn thất tự nhiên là lớn.

“Các ngươi này đám tên, cũng là không hiểu nhà các ngươi đại nhân hảo tâm. Kia tường thành hạ nhưng là chết không ít khô cốt giáo nhân, ai trên người lại không mang mấy khối tiên thạch. Cho dù không mang tiên thạch, kia đầy đất binh khí nhưng cũng đều là đáng giá. Các ngươi về khi chậm rãi thu thập, chẳng phải so với kia sao nhiều người chịu khó chịu khổ chạy cái tám ngàn dặm đi xét nhà tới thích ý?” Hạ Vân Kiệt cười đề điểm một câu.

Hạ Vân Kiệt này vừa nói, Ngụy Sùng thân binh thế này mới hoàn toàn tỉnh ngộ, người người mặt mày hớn hở đứng lên, liên tục hướng Hạ Vân Kiệt cúi đầu nói:“Đa tạ đại nhân nhắc nhở! Lần này cần không phải may mà đại nhân đại hiển thần uy, chúng ta cũng là lao không đến này ưu việt.”

“Chỉ cần cần thêm tu luyện, dũng mãnh giết địch, về sau tự nhiên có rất nhiều cơ hội.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Đại nhân nói là, nói được là.” Này thân binh liên tục gật đầu nên là.

“Đi mau, đi nhanh đi, chúng ta thị trấn nhưng là không đâu.” Hạ Vân Kiệt biết này đó thân binh nóng vội, liền cười thúc giục nói. Chính mình tắc vỗ kỳ thú đầu, liền lại bay lên trời, hướng thị trấn phản. Kia cái gì thi cốt sơn, hắn tự nhiên là không bao nhiêu hứng thú, còn không bằng bán cái nhân tình cấp Huyện lệnh Ngụy Sùng cùng huyện úy Chu Lương, nghĩ đến bọn họ cũng sẽ không bạc đãi chính mình kia sáu trăm tướng sĩ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1617 : Trở về

Đến thị trấn, Hạ Vân Kiệt điểm một vị Huyện lệnh thân binh đầu mục tướng, làm cho hắn phụ trách thị trấn tất cả sự tình, chính mình tắc tọa trấn huyện nha tiếp tục rèn luyện kia mệnh phủ tiên lộ. Về phần bên ngoài thị trấn nghe nói huyện nha đại thắng, khô cốt giáo đại bại, huyên mãn thành sôi trào, nơi nơi hoan hô, Hạ Vân Kiệt cũng là lười đi để ý tới.

Như thế ở huyện nha tọa trấn rèn luyện mệnh phủ tiên lộ hơn mười ngày, trong mệnh phủ tiên lộ đạt tới một trăm mười ba giọt khi, Huyện lệnh Ngụy Sùng, huyện úy Chu Lương lãnh binh đến đây. Mặt sau là theo một chi thật dài đoàn xe, cũng không biết tha đến đây bao nhiêu tài vật.

Bất quá xem trên từ Huyện lệnh cho tới binh lính bình thường đều mặt mày hớn hở bộ dáng, hiển nhiên lần này thu hoạch phi thường phong phú.

Huyện lệnh Ngụy Sùng cùng huyện úy Chu Lương vừa đến, liền lôi kéo Hạ Vân Kiệt muốn hắn cùng nhau kiểm kê lần này thu hoạch.

Thiên đình đối với phía dưới quản lý còn là có vẻ rời rạc, chỉ cần hàng năm giao thượng nhất định số lượng tiền lời, này khác, bọn họ cũng rất thiếu gặp qua hỏi, về phần này đó chinh tiễu lại đây, vậy lại càng không gặp qua hỏi, trên cơ bản đều là phía dưới quan viên tự hành luận công ban thưởng phân. Đương nhiên một ít hiểu được làm quan chi đạo tiên quan, còn là hội đằng một bộ phận đi ra hiếu kính thượng quan.

Nay tiền khê huyện Huyện thừa đã chết, này trong huyện sự tình kỳ thật cũng liền Ngụy Sùng cùng Chu Lương làm chủ, định đoạt. Nay bọn họ lại muốn kéo đến

Hạ Vân Kiệt, hiển nhiên là đem Hạ Vân Kiệt này Thiên phu trưởng trở thành huyện nha đầu sỏ đến đối đãi, không dám ở thu hoạch việc thượng đem hắn phiết ở một bên.

“Hai vị đại nhân kiểm kê đó là, hạ quan còn là tu luyện.” Hạ Vân Kiệt lại chối từ nói.

Ngụy Sùng cùng Chu Lương nghe vậy lại khuyên một phen, gặp Hạ Vân Kiệt quả thực đối kiểm kê tài vật việc không có hứng thú, chẳng phải là khiêm nhường, trong đầu đối hắn không khỏi càng phát ra sinh ra hảo cảm, nói:“Nếu Hạ đại nhân tin tưởng chúng ta, chúng ta cũng sẽ không với ngươi khách khí. Ngươi yên tâm, nên của ngươi, chúng ta cũng là một khối tiên thạch cũng sẽ không thiếu ngươi.”

“Hạ quan đã cầm không ít thứ tốt, đại nhân hay là muốn chiếu cố đến này khác tướng sĩ cảm thụ, ấn phân phân phối cấp hạ quan một ít liền được rồi.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Vô phương, lần này ngươi công lao lớn nhất, lượng bọn họ cũng không ai dám tâm ôm bất bình.” Ngụy Sùng nói.

Hạ Vân Kiệt cười cười, cũng sẽ không tái chối từ, nếu không nhưng thật ra có vẻ dối trá.

Nói sau mặc dù có bất tử thần sơn chỗ tòa này bảo sơn, nhưng là không thể miệng ăn núi lở, hơn nữa về sau muốn ở tiên giới phát triển, thành lập thế lực, cần tiêu phí khẳng định muốn rất nhiều, có thể có điểm tiền thu cũng tốt.

Vì thế Hạ Vân Kiệt cưỡi kia kỳ thú cách huyện nha, đến chính mình quân doanh.

Hạ Vân Kiệt vừa đến quân doanh chỉ thấy tất cả tướng sĩ sớm đã chỉnh tề liệt hảo đội ngũ, nhìn đến hắn đến, tất cả đều chỉnh tề quỳ một gối xuống, nói:“Cung nghênh đại nhân!”

Nói lời này khi, người người đều là thần sắc cung kính vô cùng, trong mắt lộ ra cuồng nhiệt sùng bái ý.

“Đều đứng lên đi, lần này biểu hiện đến độ tốt lắm. Chờ huyện nha bên kia đem này tranh thu hoạch phát xuống dưới, bản quan hội luận công ban thưởng.” Hạ Vân Kiệt huy phất tay, làm cho mọi người đứng lên.

“Tạ đại nhân!” Mọi người thế này mới đứng lên.

Mọi người đứng lên sau, Hạ Vân Kiệt kêu lên một vị binh lính, làm cho hắn đem kia kỳ thú dắt đi buộc lại, sau đó kêu lên thất vị Bách phu trưởng vào doanh trướng.

“Kỉ Cảnh!” Hạ Vân Kiệt cao tọa án đài, mở miệng nói.

“Ty chức ở.” Kỉ Cảnh tiến lên quỳ xuống đất nói.

“Nay bảy vị Bách phu trưởng trung, liền ngươi không có hảo pháp bảo. Lần trước bản quan sát Thôi Diêm khi, nhưng thật ra được hai kiện hảo pháp bảo, này huyết sát trường mâu liền ban cho ngươi đi. Bất quá này huyết sát trường mâu uy lực tuy lớn, lại dễ dàng ảnh hưởng tâm tính, ngươi lại cần thủ vững bản tâm, không chịu nó ảnh hưởng, nếu ngươi có thể thủ vững, ngược lại có thể bởi vậy rèn luyện tâm tính.” Nói xong Hạ Vân Kiệt đem Thôi Diêm kia can bên người binh khí huyết sát trường mâu đem ra.

Kỉ Cảnh tại chỗ liền hạnh phúc thiếu chút nữa hôn mê bất tỉnh, đây chính là Thôi Diêm bên người binh khí a.

“Thuộc hạ nhất định thề sống chết đi theo đại nhân!” Kỉ

Cảnh cung kính tiếp nhận huyết sát trường mâu, vẻ mặt kiên định nói.

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, lại lấy ra kia ba mươi sáu can phi thiên đồng thi kỳ phiên, ấn mỗi người lục can phân cho Trịnh Huyền đám người, chỉ có Đặng Lăng bởi vì đã có khô lâu tràng hạt sẽ không tái phân cho hắn.

Này ba mươi sáu can phi thiên đồng thi kỳ phiên ở tiền khê huyện là tương đương hung danh hiển hách, một khối phi thiên đồng thi liền có tiếp cận bình thường tiên đan kì thiên tiên thực lực, nay mỗi người phân 6 can, cho dù bọn họ cảnh giới hữu hạn, chân chính phát huy thực lực hữu hạn, nhưng chỉ muốn phát huy ra sáu phần chi nhất, kia cũng không thể hiểu rõ. Cho nên Trịnh Huyền sáu người kích động quả thực là nhiệt lệ hốc mắt, chỉ có liên tục hướng Hạ Vân Kiệt dập đầu, ngay cả nói cũng không biết nên nói như thế nào.

Hạ Vân Kiệt đem ba mươi sáu can phi thiên đồng thi kỳ phiên phân biệt ban cho Trịnh Huyền đám người sau, lại làm cho Đặng Lăng đưa lên hắn khô lâu tràng hạt, sau đó Hạ Vân Kiệt đem Thôi Diêm tiên đan cấp bóp nát, lấy hỏa luyện hóa, tái sau đó phân biệt đánh tiến vào này khác tám cái bạch dày đặc khô lâu tràng hạt trung.

Thôi Diêm tu vi không sai biệt lắm đã đụng đến tiên anh kì thiên tiên cửa, kia tiên đan ẩn chứa tiên lực không chỉ có vô cùng hùng hậu, trong đó hồn phách nguyên thần cũng rất là cường đại, cũng không phải kia tám cái bạch dày đặc khô lâu tràng hạt sở trụ hồn phách nguyên thần có thể cắn nuốt tiêu hóa được. Muốn làm không tốt ngược lại bị hắn cấp lau quệt thần niệm ấn ký, cho nên Hạ Vân Kiệt lại nhu bắt nó trước bóp nát, sau đó lại dùng hỏa luyện hóa, mới đánh tiến vào khô lâu tràng hạt.

Hạ Vân Kiệt vừa mới đem dùng hỏa luyện hóa sau tiên

đan mảnh nhỏ đánh tiến vào khô lâu tràng hạt, lập tức đã bị bên trong hồn phách nguyên thần cấp cắn nuốt không còn một mảnh, theo sát sau kia nguyên bản là bạch dày đặc khô lâu tràng hạt dần dần nổi lên nhiều điểm màu vàng hào quang, tuy rằng còn không bằng luyện hóa Thôi Sóc kia khỏa như vậy ánh vàng rực rỡ, nhưng dĩ nhiên nhìn không ra bạch dày đặc bộ dáng, mà uy lực tự nhiên so với phía trước còn mạnh hơn không ít, chỉ sợ một viên phi thiên anh lô dĩ nhiên có thể cùng tiên lộ kì thiên tiên so sánh với.

“Pháp bảo đều là vật ngoài thân, hơn nữa này đó Ma Môn pháp bảo, đi đều là thiên môn đường tắt, tuy rằng uy lực thật lớn, nhưng dùng hơn ngược lại hội hình thành nể trọng, mà bỏ qua tự thân tu luyện. Tự thân đạo hạnh tu vi mới vừa rồi là căn bản, điểm ấy các ngươi lại cần ghi nhớ. Muốn mỗi ngày cần thêm tu luyện, tranh thủ sớm ngày đột phá thiên tiên.” Hạ Vân Kiệt đem khô lâu tràng hạt đệ trả lại cho Đặng Lăng, thấy hắn mặt lộ vẻ mừng như điên sắc, sợ này đó Bách phu trưởng đều đắm chìm tại đây Ma Môn pháp bảo, sắc mặt một chính, trầm giọng nói.

Lần này nói chuyện, Hạ Vân Kiệt lại mang theo điểm pháp lực, nhất thời tựa như thần chung mộ cổ ở mọi người trong tai vang lên, chấn đến bọn họ tâm thần nhất thanh, vội vàng quỳ một gối xuống, nghiêm nghị nói:“Thuộc hạ nhất định ghi nhớ đại nhân dạy bảo, không cô phụ đại nhân kỳ vọng cao.”

Hạ Vân Kiệt thấy mọi người đem chính mình mà nói nghe xong đi vào, thế này mới lại khôi phục bình thản thần sắc, theo kia giới tử trong túi lấy chút đan dược, còn có tiên thạch ban cho chúng Bách phu trưởng, sau đó đuổi rồi bọn họ.

Kia đan dược Hạ Vân Kiệt chướng mắt, nhưng nếu có thể bị Thôi Diêm lão ma tùy thân mang theo, ở tiền khê

huyện tự nhiên là tốt nhất đan dược, một hạt đan dược ít nói cũng có thể để được với Đặng Lăng đám người thượng trăm năm khổ tu. Đặng Lăng đám người mấy ngày nay được Hạ Vân Kiệt chỉ điểm, lại tiếp nhận sửa chữa sau công pháp, ẩn ẩn trung dĩ nhiên khuy đến một tia thiên tiên huyền bí, nếu có thể tái này đan dược tương trợ, nói không chừng liền có thể đột phá đến thiên tiên.

Một khi đột phá đến thiên tiên, có thể vận chuyển tiên lực, bọn họ tế phóng khởi này pháp bảo, uy lực tự nhiên nhân, về sau gặp được tiên đan kì thiên tiên cũng còn có liều mạng lực. Tới lúc đó, tại đây tiền khê huyện, một ít vụn vặt việc, Hạ Vân Kiệt liền không cần lại tự thân ra tay, có bọn họ ra mặt liền khả.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1618 : Bách phu trưởng đột phá

Bảy vị Bách phu trưởng lĩnh tiên đan tiên thạch, tự nhiên đều cảm động đến rơi nước mắt, vui mừng phấn khởi lui xuống. Vừa ra Hạ Vân Kiệt doanh trướng, bọn họ liền lập tức chính mình doanh trướng, làm cho người ta ở cửa trông coi, không cho người đã quấy rầy.

Này bảy người tư chất thiên phú tuy rằng bình thường, nhưng bởi vì từ nhỏ chịu khổ, tâm chí nhưng thật ra kiên định, hơn nữa Đặng Lăng, Ngô Thông, Chu Cương còn có Trịnh Huyền bốn người, trước đó vài ngày dám lấy cử hà hậu kỳ tu sĩ cảnh giới, đi theo Hạ Vân Kiệt không sợ sinh tử xông pha thôi phủ, bởi vậy liền có thể nhìn ra bọn họ tư chất thiên phú tuy rằng bình thường, nhưng tâm chí lại có thể so với tinh thiết.

Tu luyện một đường, có đôi khi liền không phải tư chất thiên phú càng cao cuối cùng lấy được thành tựu lại càng cao, không ít thời điểm, ngược lại là này tư chất thiên phú bình thường, đã có một viên kiên định, bất khuất tâm chí lấy được thành tựu rất cao. Đương nhiên, người sau còn phải có nhất định kỳ ngộ. Nếu không mặc ngươi có bao nhiêu kiên định tín niệm tin tưởng, nếu không ai đề điểm, không hữu cơ duyên, đến sau lại thọ nguyên hao hết, không có kiên định tâm chí nhưng cũng là vô dụng, cuối cùng cũng chỉ có thể hóa thành nhất phủng hoàng thổ.

Nhưng người tâm chí kiên định, nếu được đề điểm, kỳ ngộ, tiến bộ tuy rằng bất khoái, nhưng có thể một bước một cái dấu chân, cuối cùng thành tựu rất mới có thể ngược lại cái sau vượt cái trước.

Này bảy người mới trước đây đều chịu quá đau khổ, quá gian khổ, biết cầu đạo đường khó khăn chồng chất,

cho nên phá lệ quý trọng này đến không dễ kỳ ngộ. Được tiên đan liền về doanh, một phen dặn dò sau, lại điều chỉnh nỗi lòng, bảo trì linh đài không minh, thế này mới cẩn thận từng li từng tí, trân mà trọng nơi dùng đan dược.

Này đan dược chính là Thôi Diêm lão ma bên người cất chứa, đối với Đặng Lăng đám người mà nói, dược lực cực kì hùng hậu, bảy người dùng thuốc, kia mênh mông dược lực tựa như vỡ đê hồng thủy nhằm phía bọn họ kinh mạch, tựa hồ muốn đem kia kinh mạch cấp hướng đoạn bình thường, nếu đổi thành tâm chí không kiên định nhân, hơi chút nhất lùi bước khủng hoảng, không phải tẩu hỏa nhập ma, chỉ sợ ngược lại bị thương. Nhưng bảy người đều tâm chí kiên định, tất cả đều cắn răng kiên trì xuống dưới.

Đợi cho sau lại, dược lực qua đi, cả người tựa như đằng vân giá vũ bình thường, vô cùng thoải mái. Kia mệnh bên trong phủ nguyên anh cũng chuyển hóa vì nhè nhẹ tiên vân khí, phiêu đãng ở mệnh phủ, thế nhưng như vậy vừa mới thành tựu thiên tiên vị.

Này bảy người nhất thành tựu thiên tiên vị, bởi vì tiên lực tạm thời còn không có khống chế, toàn bộ doanh trướng đều là sáng mờ nở rộ, tiên lực kích động, xa xa liền có thể nhìn đến.

Bất quá này cũng đã là hai ngày chuyện sau đó, một ngày này vừa vặn kia Ngụy Sùng cùng Chu Lương đã kiểm kê tốt lắm này tranh thu hoạch, tự mình cấp Hạ Vân Kiệt đưa tới hắn số định mức.

Vốn Ngụy Sùng thân là Huyện lệnh, ở tiền khê huyện xem như người nhất tôn quý, bất quá vì mượn sức lấy lòng Hạ Vân Kiệt, lúc này đây cũng là tự mình tiến đến.

Bọn họ vừa đến, liền thấy được hạ tự đội trong quân

doanh có bảy tòa doanh trướng có sáng mờ lộ ra, tiên lực kích động, không khỏi đều thật to lắp bắp kinh hãi, nhìn Hạ Vân Kiệt hỏi:“Hạ đại nhân, chẳng lẽ là ngươi trướng hạ kia bảy vị Bách phu trưởng muốn đột phá trở thành thiên tiên sao?”

“Đúng là, trước đó vài ngày, hạ quan một kiếm giết kia Thôi Diêm lão ma, theo hắn giới tử trong túi được chút tiên đan, liền ban cho bọn họ bảy người, đổ không nghĩ tới bọn họ phúc duyên thâm hậu, thế nhưng như vậy đột phá thành thiên tiên.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Hạ đại nhân thật là thương lính như con mình hạng người a! Bọn họ có thể đi theo ngươi, thật sự là bọn họ phúc khí.” Ngụy Sùng cùng Chu Lương nghe xong sau, đều ào ào cảm khái không thôi.

Thôi Diêm lão ma là Hạ Vân Kiệt một người giết chết, hắn giết địch đoạt được gì đó muốn ban cho ai, tự nhiên liền ban cho ai, Ngụy Sùng cùng Chu Lương cũng là không tốt hỏi đến. Chỉ là thấy Hạ Vân Kiệt đối hắn kia vài cái tư chất thiên phú bình thường thủ hạ tốt như vậy, cũng là khó tránh khỏi muốn một trận cảm khái. Nếu đổi thành bọn họ, bực này tốt nhất đan dược, khẳng định là muốn lưu cho chính mình dùng, thật sớm ngày đột phá tiên đan kì thiên tiên cảnh giới.

Bất quá tái nghĩ lại một phen, Hạ Vân Kiệt mới đến, căn cơ nông cạn, đại lực tài bồi thủ hạ lại tựa hồ thực bình thường.

“Bọn họ kiệt lực vì thiên đình cống hiến, tự nhiên không thể bạc đãi bọn họ.” Hạ Vân Kiệt nghiêm mặt nói.

Ngụy Sùng cùng Chu Lương đều là người thông minh, tự nhiên là sẽ không trạc phá Hạ Vân Kiệt này công khai, chính nghĩa lẫm nhiên lý do thoái thác.

Khi nói chuyện, hai người vào Hạ Vân Kiệt doanh trướng.

Hạ Vân Kiệt mời Huyện lệnh Ngụy Sùng ghế trên án đài, nhưng Huyện lệnh Ngụy Sùng lại khiêm tốn cười nói:“Nơi này không có ngoại nhân, chúng ta sẽ không phân tôn ti, chỉ phân chủ khách, ngươi là chủ nhân, ngươi ghế trên.”

Này Ngụy Sùng hiển nhiên là người thông minh, biết Hạ Vân Kiệt có thể lấy tiên lộ kì thiên tiên cảnh giới, liền có thể một kiếm dễ dàng giết khô cốt giáo giáo chủ, tương lai chung không phải vật trong ao, lúc này tự nhiên muốn cùng hắn làm tốt công đạo, không tốt bãi cái gì Huyện lệnh cái giá. Huống hồ về sau bình định tiền khê huyện cũng muốn nhiều hơn dựa vào hắn.

Hạ Vân Kiệt biết lấy hắn ngày ấy biểu hiện ra ngoài thực lực, ở chính mình địa bàn, tư dưới cho dù làm cho Ngụy Sùng ghế trên, hắn chỉ sợ cũng như đứng đống lửa, thấy hắn khiểm làm cho cũng sẽ không khách khí, ôm ôm quyền, ấn khách và chủ ngồi xuống.

“Này tranh chinh tiễu khô cốt giáo ổ thu hoạch, Huyện lệnh đại nhân cùng ta đã kiểm kê rõ ràng, nơi này có tam phân danh sách, một phần là toàn bộ danh sách, một phần là cho của ngươi vật phẩm danh sách, mặt khác còn bị một phần cấp phủ nha các vị đại nhân danh sách, Hạ đại nhân thỉnh xem qua.” Chu Lương đứng dậy đem danh sách đưa cho Hạ Vân Kiệt.

“Hai vị đại nhân khách khí.” Hạ Vân Kiệt tiếp nhận danh sách, lược lược nhìn lướt qua, cũng hãy thu lên.

“Đại nhân trước hai ngày đã đem Chương Hiển việc đăng báo, cũng cũng thay Hạ đại nhân báo công, đề cử đại nhân nhâm Huyện thừa chi chức, nếu không phân biệt sai mà nói, quá mấy ngày nay, đại nhân có thể vinh

thăng Huyện thừa.” Chu Lương gặp Hạ Vân Kiệt thu hồi danh sách, lại mở miệng nói.

“Đa tạ hai vị đại nhân ưu ái.” Hạ Vân Kiệt nay muốn ở tiền khê huyện lập căn, chức quan tự nhiên là càng cao càng tốt, nghe vậy nhưng thật ra hơi hơi vui vẻ, đứng dậy hướng hai người ôm ôm quyền, nói lời cảm tạ nói.

“Có liên quan ngươi tới tự hạ giới sự tình, bản quan cũng đã phong khẩu, chỉ nói ngươi là nhất giới dạo chơi tán tu.” Ngụy Sùng mở miệng nói.

“Đa tạ đại nhân.” Hạ Vân Kiệt lại đứng dậy nói lời cảm tạ. Tuy rằng nói tiên giới cùng hạ giới ngăn hai, tiên giới người không thể đi hạ giới, nhưng đúng là vẫn còn có tiên nhân có thể đi xuống, thận trọng khởi kiến, Hạ Vân Kiệt lại còn là cảm thấy ẩn chính mình lai lịch cho thỏa đáng, dù sao chính mình thân nhân bằng hữu, môn nhân đệ tử đều còn tại hạ giới. Cho nên gặp Ngụy Sùng nói đã che miệng, nhưng thật ra buông xuống một kiện tâm sự.

Về phần chính hắn bên này, nhưng thật ra không thành vấn đề. Đặng Lăng đám người nay đã cùng định rồi hắn, hắn theo chân bọn họ nhắc tới, bọn họ tự nhiên cũng cũng không dám truyền ra đi.

Gặp Huyện lệnh cùng huyện úy như thế ra đi, Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng muốn có điều tỏ vẻ, liền chủ động nhắc tới lục đinh lục giáp diệt sát trận trận đồ còn có giúp bọn hắn luyện chế hai ngàn can trận kỳ việc, đem Ngụy Sùng cùng Chu Lương vui mừng tâm hoa nộ phóng, đã bắt đầu mặc sức tưởng tượng chờ trận pháp thao luyện xong sau, mang binh bình định toàn bộ tiền khê huyện tốt đẹp tiền cảnh.

Hai người có thể một đường tu luyện đến tiên đan kì thiên tiên cảnh giới, lại nói tiếp tư chất coi như không

sai. Nề hà tu luyện càng đến mặt sau, cần tiên thạch càng nhiều. Kiến tạo rất tốt tu luyện động phủ cần tiên thạch, mua tốt nhất tiên đan cần tiên thạch hai người tuy rằng một cái là Huyện lệnh, một cái là huyện úy, ở thiên đình thảo luận đứng lên coi như là có phẩm chất nhất phương quan viên, nhưng nề hà thiên đình chỉ phong quan họa vòng, cũng không cấp địa bàn. Địa bàn còn cần chính bọn họ đi biện đánh.

Lại cứ bọn họ năng lực hữu hạn, này địa bàn ngược lại càng đánh càng tiểu, đến nỗi sau lại thân là này phiến thổ địa tối cao hành chính trưởng quan, nắm trong tay lại chỉ có không đủ 1% địa bàn.

Địa bàn nhỏ, thu vào tự nhiên cũng tựu ít đi. Thiếu thu vào, tu luyện khuyết thiếu tài nguyên duy trì, tiến độ tự nhiên liền thong thả. Cho nên mặc kệ là vì gia quan tiến tước cũng tốt, còn là vì nhanh hơn tu luyện tiến độ cũng thế, Ngụy Sùng cùng Chu Lương đều là ước gì sớm ngày bình định toàn bộ tiền khê huyện.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1619 : Thăng quan

Lòng có sở hệ, Ngụy Sùng cùng Chu Lương ở doanh trướng không ở bao lâu liền đứng dậy cáo từ, đến chính mình phủ đệ, vội vã bận rộn triệu tập luyện chế trận kỳ cần muốn tài nguyên.

Luyện chế trận kỳ tài liệu tự nhiên là từ chính bọn họ cung cấp.

Ngụy Sùng cùng Chu Lương đi rồi không bao lâu, Đặng Lăng đám người người người đều vẻ mặt kích động đến doanh trướng đến bái tạ Hạ Vân Kiệt ban thưởng đan chi ân.

Hạ Vân Kiệt gặp bảy người đều duy nhất thành tựu thiên tiên, nhưng thật ra có chút vui mừng. Suy tư một phen, cảm thấy bọn họ nếu đã là thiên tiên, phía trước tu luyện công pháp liền không khỏi có chút xứng đôi không hơn, liền lưu lại bọn họ, trong đầu tìm tòi một phen, sau đó phân biệt truyền bọn họ một bộ rất cao cấp tu luyện công pháp.

Này tu luyện công pháp cũng không tái là bọn họ phía trước tu luyện công pháp sở thay đổi, mà là Hạ Vân Kiệt căn cơ bọn họ mỗi người thể chất, trước kia tu luyện chiêu số, theo chính mình não khố cố ý cho bọn hắn lục ra đến tu luyện công pháp.

Hạ Vân Kiệt kế thừa vài vị ngưu nhân y bát, trong đầu tự nhiên có rất nhiều tu luyện công pháp, sau lại tại hạ giới cũng càn quét không ít thượng cổ đại nhân vật tại hạ giới đạo thống, cũng thu nạp rất nhiều tu luyện công pháp. Muốn tìm kiếm ra thích hợp bọn họ tu luyện công pháp cũng không phải cái gì việc khó.

Thậm chí lấy Hạ Vân Kiệt hiện tại đạo hạnh, cho dù

chính mình cho bọn hắn lượng thân chế tạo ra một bộ công pháp cũng không phải cái gì chuyện khó khăn lắm, đơn giản cần háo chút thời gian thôi.

Lần này Hạ Vân Kiệt truyền cho bọn họ công pháp, tuy rằng còn xa không thể cùng bất tử huyền công bực này thượng cổ kì công so sánh với, nhưng cũng xa không phải thiên đình dạy cho bọn họ công pháp có khả năng so với. Chỉ cần bọn họ cần thêm tu luyện, một bước một cái dấu chân, tu luyện đến huyền tiên cảnh giới kia khẳng định là không thành vấn đề.

Về phần kim tiên, kia dù sao cũng là hàng tỉ thiên tiên cũng khó ra một cái, lấy Đặng Lăng đám người tư chất thiên phú, muốn đạt tới kia cảnh giới rất khó, tạm thời Hạ Vân Kiệt cũng là không đi suy nghĩ như vậy xa xôi mờ mịt sự tình.

Bảy người đột phá đến thiên tiên cảnh giới, tầm mắt tự nhiên so với trước kia cao minh không ít. Hạ Vân Kiệt nhất truyền cho bọn họ tu luyện công pháp, bọn họ liền lập tức ý thức được này công pháp so với lúc trước thiên đình dạy cho bọn họ không biết muốn cao minh huyền ảo bao nhiêu, chỉ sợ ngay cả Huyện lệnh bọn họ cũng không khả năng tiếp xúc đến như vậy cao minh huyền ảo công pháp, phỏng chừng muốn phủ lệnh kia cấp bậc mới có thể tiếp xúc đến.

Đương nhiên đây đều là bọn họ đoán rằng, cụ thể Huyện lệnh, phủ lệnh tu luyện là cái gì công pháp, bọn họ tự nhiên không biết.

“Đa tạ đại nhân truyền công đại ân.” Bảy người tiếp nhận công pháp, cung kính về phía Hạ Vân Kiệt đã bái ba bái.

Hạ Vân Kiệt thản nhiên tiếp nhận rồi bọn họ lễ bái, chờ bọn họ đứng lên sau, lại nói:“Trong quân binh lính, các

ngươi có thể căn cứ bọn họ thể chất thiên phú, đem phía trước bản quan giúp các ngươi thay đổi quá tu luyện công pháp truyền cho bọn họ.”

Bảy người trước kia tu luyện công pháp, bất quá chính là trong quân tối trụ cột tu luyện công pháp, ở truyền thụ phương diện, thiên đình quản được nhưng thật ra thực rời rạc, cho dù có truyền ra đi, cũng rất ít sẽ đi truy cứu. Huống hồ kia tu luyện công pháp Hạ Vân Kiệt đã thay đổi quá, nay hắn ở tiền khê huyện thân phận cũng không giống tầm thường, cho dù hơi chút làm ra một ít càng quy sự tình, cũng không ai dám hỏi đến.

Bảy người nay được vô cùng cao minh công pháp, đối phía trước công pháp tự nhiên sẽ không trân chi như bảo, nghe vậy đều vui vẻ lĩnh mệnh.

Bảy người lĩnh mệnh đi ra ngoài không trong chốc lát, Hạ Vân Kiệt chợt nghe đến bên ngoài tiếng hoan hô, sáu trăm đến hào binh lính đều tự phát đi vào doanh trướng trước, yên lặng đã bái ba bái, sau đó mới tan đi, nghe bảy người truyền thụ bọn họ rất cao cấp tu luyện công pháp.

Hạ Vân Kiệt một mình một người cười cười, liền bắt đầu nhắm mắt tiếp tục ngưng tụ rèn luyện tiên lộ.

Tại hạ giới hắn không dám tăng lên tu vi, nhưng ở tiên giới hắn tối mấu chốt phải làm sự tình chính là tăng lên tu vi, chỉ có tu vi tăng lên, hắn mới có tư cách ở tiên giới rong ruổi, mới có tư cách theo Phùng Mông, Nhiên Đăng, Vương Mẫu này đó tiên gia trung chân chính đại nhân vật trung thủ Nữ Oa cung tàn đồ.

Tiên lộ ở một chút ngưng luyện, đồng thời Hạ Vân Kiệt trong hoàng đình nguyên anh đã ở dần dần thu nhỏ, chuyển làm một nhè nhẹ càng tinh thuần hoàng đình tiên khí.

Tại hạ giới khi, Vu Hàm liền từng nói cho Hạ Vân Kiệt. Mệnh phủ là căn cơ, cái gì căn cơ liền sinh ra cái dạng gì quả. Hoàng đình đó là tương đương với mệnh phủ này căn sở kết quả, lúc trước Hạ Vân Kiệt tại hạ giới đột phá đến thiên tiên cảnh giới sau, sẽ không dám hấp thu tiên khí tu luyện, hoàng đình nguyên anh cũng không có bắt đầu chuyển hóa. Nhưng nay Hạ Vân Kiệt bắt đầu hấp thu tiên khí tu luyện, hắn hoàng đình nếu đã mở mang, tự nhiên có một bộ phận tiên khí vào hoàng đình, hoàng đình nguyên anh cũng bắt đầu dần dần rèn luyện chuyển hóa làm hoàng đình tiên khí.

Bất quá bởi vì có Cửu U Tố Âm nữ đế tiên thiên chi khí che lấp, nếu Hạ Vân Kiệt không thi triển hoàng đình tiên khí, cho dù kim tiên cũng chỉ hội nghĩ đến hắn chính là một gã thiên tiên.

“Tí tách!” Lại là một giọt tiên lộ hạ xuống, Hạ Vân Kiệt trong lòng hơi hơi vui vẻ, chỉ cần ấn này tốc độ đi xuống, không ra hai năm hắn hẳn là có thể đạt tới tiên lộ kì vô thượng cực hạn, ngưng luyện ra ba trăm sáu mươi lăm giọt tiên lộ.

Đang lúc Hạ Vân Kiệt trong lòng vi hỉ, chuẩn bị tiếp tục ngưng luyện tiên lộ khi, kia Huyện lệnh cùng huyện úy vì luyện chế trận kỳ sở chuẩn bị tài liệu đưa đến. Vì thế Hạ Vân Kiệt đành phải bất đắc dĩ tạm thời ngừng tu luyện, sau đó bắt đầu luyện chế trận kỳ.

Luyện chế bực này sơ cấp trận kỳ đối với Hạ Vân Kiệt mà nói tự nhiên là đơn giản việc, nhưng bởi vì số lượng rất nhiều, cho nên cũng háo hắn không sai biệt lắm ban ngày thời gian.

Ban ngày thời gian liền luyện chế ra bốn ngàn can trận kỳ, đối với Hạ Vân Kiệt tự nhiên không coi là cái gì, nhưng nếu truyền ra đi, chỉ sợ là đủ hù chết một số lớn

người. Cho nên Hạ Vân Kiệt tuy rằng luyện chế tốt lắm bốn ngàn can trận kỳ, cũng không có vội vã giao ra đi, mà là suốt đè ép một tháng mới vừa rồi sai người cấp Huyện lệnh cùng huyện úy bên kia đưa đi qua.

Trận kỳ đưa đi qua không vài ngày, Huyện lệnh Ngụy Sùng cùng huyện úy Chu Lương liền vẻ mặt sắc mặt vui mừng dắt tay đến nhà.

“Chúc mừng Hạ đại nhân thăng chức.” Ngụy Sùng cùng Chu Lương vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt liền liên tục chắp tay chúc mừng, cũng là phủ nha bên kia hạ phê văn, tấn chức Hạ Vân Kiệt làm tiền khê huyện Huyện thừa.

Huyện thừa là Huyện lệnh tá quan, là Huyện lệnh phó thủ, tương đương với trong huyện người đứng thứ hai, luận phẩm chất so với huyện úy đều phải cao như vậy một điểm, là thiên đình chính bát phẩm tiên quan, mà Chu Lương còn lại là theo bát phẩm. Bất quá luận thực quyền cũng là huyện úy Chu Lương lớn hơn một ít, hắn chưởng quản tiền khê huyện binh pháp sĩ tam tào, tương đương với công kiểm pháp còn có quân đội đều nắm giữ ở tay hắn.

“Ha ha, đây đều là đại nhân ưu ái!” Gặp là chính mình thăng chức vì Huyện thừa, Hạ Vân Kiệt cũng có chút vui sướng, liên tục chắp tay nói.

Có này chức quan, hắn liền khả khai phủ kiến nha, có được chính mình thân binh, còn có thể có được chính mình đỉnh sơn động phủ, cũng là phương tiện rất nhiều làm việc. Về phần phụ trợ Huyện lệnh vụn vặt việc, Hạ Vân Kiệt tự nhiên là sẽ không tự mình đi làm, đến lúc đó tìm người lanh lợi hỗ trợ làm đó là, nghĩ đến Huyện lệnh cũng không dám có ý kiến gì, nói không chừng còn mừng rỡ Hạ Vân Kiệt không cùng hắn phân quyền đâu. Dù sao giống Hạ Vân Kiệt như vậy cường giả, thật muốn nhúng tay trong huyện sự tình, hắn này Huyện lệnh

khẳng định là áp không được hắn, nói không chừng một lúc sau ngược lại thành con rối.

“Mọi người đều là đồng nghiệp, sẽ không tất khách khí. Đây là quan ấn, hạ Huyện thừa thỉnh tiếp ấn.” Ngụy Sùng khiêm nhượng một chút, sau đó vẻ mặt nghiêm nghị hướng lên trời chắp tay, theo đi theo nhân viên một cái khay lấy ra quan ấn, trầm giọng nói.

Hạ Vân Kiệt cũng học Ngụy Sùng triêu lên trời phương hướng chắp tay, tỏ vẻ một chút đối thiên đình kính ý, sau đó liền duỗi tay đi tiếp quan ấn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1620 : Vân Hoành sơn

Ngụy Sùng gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng không phải quỳ xuống đất tiếp ấn, hơi hơi sửng sốt sửng sốt, lập tức nhớ tới hắn là đến từ hạ giới tiên nhân, cũng liền bình thường trở lại, thấu quá mức đối Hạ Vân Kiệt thấp giọng nói:“Hạ đại nhân, chúng ta đều là người của mình không quan hệ, lần sau lại nhớ rõ tiếp quan ấn cần quỳ xuống đất tiếp ấn, khấu tạ Ngọc Hoàng đại đế thiên ân, miễn cho chiêu tiểu nhân cầm việc này nói sự.”

“Cảm ơn đại nhân, hạ quan hiểu được.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói, trong lòng cũng không chấp nhận, nói như thế nào hắn cũng là đương đại Vu vương, kia Ngọc Đế tuy rằng quý là thiên đình chi chủ, nhưng cũng không có tư cách muốn hắn quỳ xuống đất bái.

Đương nhiên lời này hắn là không thể nói, cũng chỉ có thể lòng hiểu được làm hồ đồ.

Gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu nói rõ, Ngụy Sùng cũng sẽ không nói thêm nữa, lôi kéo Hạ Vân Kiệt nói:“Đi một chút, bản quan cùng Chu đại nhân đã thay ngươi ở thiên hương lâu bày yến hội, chúc mừng ngươi thăng chức.”

“Điều này sao làm cho hai vị đại nhân tiêu pha đâu.” Hạ Vân Kiệt vội vàng nói.

“Hạ đại nhân này đã có thể khách khí, ngươi nhưng là giúp chúng ta luyện chế hai ngàn can trận kỳ, luôn phải làm cho chúng ta lược biểu tâm ý.” Ngụy Sùng cùng Chu Lương không vui ý nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy đành phải kêu Trịnh Huyền bảy vị Bách phu trưởng, cưỡi kia Vân Báo mã, cũng chính là phía trước kia Thôi Diêm tọa kỵ, cùng Ngụy Sùng cùng Chu Lương cùng đi thiên hương lâu.

Đến thiên hương lâu, sớm đã có không ít người ở xin đợi, phần lớn là thị trấn vùng có uy tín danh dự nhân vật, tu vi cũng phần lớn là tiên lộ kì thậm chí còn có một hai cái là tiên đan kì cảnh giới.

Những người này phần lớn cùng kia Thôi Sóc giống nhau có chút lai lịch bối cảnh, bình thường ở mặt ngoài tuân theo pháp luật, tôn huyện nha là lớn, trên thực tế sau lưng cũng là không đem huyện nha để vào mắt. Lần trước khô cốt giáo đột kích, huyện nha tìm không thấy người, theo chân bọn họ cũng có nhất định quan hệ. Bọn họ nắm giữ thị trấn các ngành sản xuất mạch máu, bọn họ không muốn xuất đầu duy trì, người phía dưới tự nhiên cũng liền đánh mất tin tưởng, không dám đi ra duy trì.

Bất quá khô cốt giáo trận chiến ấy kết quả lại đại ngã bọn họ kính mắt, kia huyện nha đại quân không chỉ có đánh bại khô cốt giáo, hơn nữa ngay cả Thôi Diêm lão ma đều bị tại chỗ diệt sát, khô cốt giáo quản hạt hơn ngàn dặm phạm vi địa bàn cũng đều rơi vào huyện nha khu trực thuộc. Kể từ đó, này đó người có bối cảnh có lai lịch tất cả đều ngầm một trận lẫm liệt, cũng không dám nữa coi khinh huyện nha.

Mấy ngày nay một đám cũng chưa thiếu hướng Huyện lệnh Ngụy Sùng cùng huyện úy Chu Lương trong phủ chạy, đương nhiên diệt sát Thôi Diêm lão ma Hạ thiên phu trưởng mấy ngày nay cũng thành tiền khê huyện chạm tay có thể bỏng nhân vật, chỉ tiếc Hạ Vân Kiệt không vui làm náo động, công thành sau lập tức lui thân, ở trong quân doanh bế quan tu luyện, tất cả người tới chơi đều bị thủ hạ của hắn ngăn ở ngoài. Điều này làm cho không ít người âm thầm tiếc hận.

Hạ Vân Kiệt bởi vì ******** bế quan tu luyện, không biết ngoại giới thậm chí hắn tự thân sự tình, kia người bên

ngoài lại sớm đã nghe được hắn thăng chức làm Huyện thừa tin tức, biết Ngụy Sùng cùng Chu Lương đính thiên hương lâu, muốn ở hôm nay cấp Hạ Vân Kiệt chúc mừng thăng chức việc, liền cầu bọn họ, cũng muốn đến thấu cái náo nhiệt, cho nên mới có hôm nay trận này mặt.

Nếu những người này đều là đến cho hắn chúc mừng, Hạ Vân Kiệt tự nhiên là khách khí đối đãi, một hồi yến hội xuống dưới, nhưng thật ra khách và chủ tẫn hoan.

……

Sơn không ở cao có tiên tắc danh, sông không ở đầy có long tắc linh.

Những lời này dùng ở khoảng cách tiền khê thị trấn tám trăm dặm có hơn Vân Hoành sơn nhất thích hợp bất quá.

Vân Hoành sơn ngọn núi cao nhất cao nghìn trượng, tuy rằng cảnh sắc thanh tú xinh đẹp nhiều vẻ, nhưng cùng tiên giới nơi nơi động bất động đó là mấy ngàn thượng vạn trượng ngọn núi so sánh với, thật là không tính là hùng kì hiểm trở, nơi này cũng không có cái gì tiên khí tử uân khí bốc lên, tiên dược linh thảo sinh trưởng, có thể nói cơ hồ bình thường gần như bình thường. Cho nên vô số năm qua cũng không có cái gì tiên nhân lại ở chỗ này khai tông lập phái, cũng không có cái gì lợi hại tiên nhân hội lựa chọn ở trong này mở mang động phủ tu luyện.

Vân hoành đoạn sơn phụ cận trăm dặm phạm vi trong vòng, chỉ tọa lạc linh linh tinh tinh một ít tiểu sơn thôn, người trong thôn trên cơ bản cũng đều là liệp hộ.

Chim bay cá nhảy cùng người bất đồng, rất lớn một bộ phận nếu không có đặc thù kỳ ngộ, cả đời cũng chưa

khả năng mở ra linh trí. Nếu không có thể lái được khải linh trí chim bay cá nhảy tại hạ giới, cũng tựu thành bình thường chim bay cá nhảy. Nhưng ở tiên giới, bởi vì tiên giới tiên linh khí nồng đậm, này đó chim bay cá nhảy chẳng sợ không có thể mở ra linh trí, ấn bản năng phun ra nuốt vào hấp thu tiên giới tiên linh khí, nhật nguyệt tinh thần tinh hoa, một ít thực cỏ cây chim bay cá nhảy càng hội tìm kiếm linh thảo tiên dược nuốt ăn, lâu ngày, này chim bay cá nhảy lại người người huyết nhục gân cốt trong vòng đều chất chứa hùng hậu tiên nguyên.

Nếu đem này đó chim bay cá nhảy nấu nướng thỏa đáng, không chỉ có có thể chế biến thức ăn ra mỹ vị đến, mà còn có thể giữ lại trong đó hùng hậu tiên nguyên, kể từ đó không chỉ có có thể thỏa mãn ăn uống chi dục, còn có thể hấp thu trong đó tiên nguyên, tăng tiến tu vi, hơn nữa này đó tiên nguyên thường thường đều thực ôn hòa, tuy rằng sở hàm số lượng xa xa không có biện pháp cùng tiên đan so sánh với, lại quý ở dễ dàng hấp thu luyện hóa, không có nguy hiểm, có thể thời gian dài dùng ăn.

Thay lời khác nói, này chim bay cá nhảy huyết nhục gân cốt, còn có tiên giới tu sĩ chuyên môn gieo trồng tiên lương, liền tương đương với chúng ta phàm nhân hằng ngày dùng ăn cơm thịt cá, hơn nữa kia tiên đan linh dược còn lại là bổ dưỡng phẩm. Người sau bổ dưỡng hiệu quả mặc dù tốt, nhưng giá sang quý, không nên trường kỳ dùng. Người trước cũng là mặc kệ tu sĩ còn là tiên nhân mỗi ngày đều có thể dùng ăn, cũng tăng tiến tu vi lực lượng thức ăn.

Tiên giới liệp hộ đó là một đám chuyên môn làm săn loại này không có mở ra linh trí chim bay cá nhảy.

Nói nói sau trở về, này Vân Hoành sơn bình thường gần như bình thường, không có người chú ý, cũng là ba năm trước đây sự tình. Từ ba năm trước đây Huyện thừa Hạ

Vân Kiệt tại đây Vân Hoành sơn kiến phủ đệ, mỗi một tháng mở sơn môn, đăng đàn giảng đạo một lần, này Vân Hoành sơn danh khí sẽ không hĩnh mà đi, bất quá một năm thời gian, tựu thành tiền khê huyện phạm vi hai vạn dặm xa gần nổi tiếng một tòa danh sơn.

Ứng “Sơn không ở cao có tiên tắc danh, song không ở đầy có long tắc linh” Những lời này.

Từng tháng đều có tiền khê huyện các nơi tu sĩ mộ danh tiến đến nghe nói, cũng có không ít người nghe xong Hạ Vân Kiệt nói sau, tiền lời thâm hậu, lòng có sở cảm, khẩn cầu bái nhập Huyện thừa phủ, cam tâm trở thành Huyện thừa môn sinh thân binh, cung này sử dụng.

Như thế qua ba năm thời gian, Hạ Vân Kiệt này Huyện thừa trừ bỏ ngay từ đầu theo trong quân doanh mang đi ra sáu trăm đến hào thân binh, môn hạ môn sinh thân binh dần dần tăng trưởng đến hai ngàn hơn người.

Số người tuy rằng không nhiều lắm, nhưng này đó thành môn sinh thân binh nhân lại đều có Hạ Vân Kiệt tư dưới cho bọn hắn cái khác giảng bài chỉ điểm, lại có tiên thạch linh dược tiên đan cung ứng, tu vi cũng là tăng trưởng rất nhanh, nhưng thật ra có một phần ba người là thiên tiên, dư giả cũng trên cơ bản đều là cử hà cảnh giới đã ngoài.

Một ngày này, lại là Hạ Vân Kiệt đăng đàn giảng đạo ngày.

Sáng sớm, trời còn tờ mờ sáng, sơn gian mây mù bốc lên lượn lờ, sương sớm dễ chịu cỏ cây, Vân Hoành sơn ngoài cửa, liền đã hầu rất nhiều mộ đạo mà đến khắp nơi tu sĩ tiên nhân.

Ở phía đông thứ nhất lũ ánh mặt trời xuyên thấu vân tiêu khi, có phụ trách trông coi sơn môn môn sinh thân

binh mở ra sơn môn cấm pháp, làm cho đến từ tiền khê huyện bốn phương tám hướng tu sĩ tiên nhân tiến vào.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1621 : Đăng đàn giảng đạo

Một cái tảng đá bậc thang uốn lượn thông hướng ngọn núi, sơn đạo hai bên sinh không ít lão tùng thanh bách, thiết làm đá lởm chởm. Còn có các loại cây ăn quả, có cây đào, lí thụ, phấn hoa tranh diễm, lá cây thác sấn. Núi rừng, còn ẩn ẩn hãy nhìn đến một ít tiên thảo linh dược đón gió lay động, tản ra thản nhiên hương thơm, có thỏ ngọc, hoàng dương ở núi rừng trung bôn chạy, ngẫu nhiên tìm được kia tiên thảo linh dược cũng không khách khí, trực tiếp liền cắn thực đứng lên. Một cái dòng suối theo sơn thượng lưu hạ, suối nước trong veo, có thể thấy được phía dưới đá cuội, ở im lặng núi rừng, vang lên rầm a dòng nước thanh, bằng thêm vài phần u tĩnh.

Núi rừng, dòng suối biên còn có chút đạo nhân, hoặc nằm nghiêng ở đại thụ cành đang cầm cuốn đạo thư nhìn xem gật gù đắc ý, hoặc đang cầm cuốn đạo thư ở suối nước biên dừng chân……

Như thế cảnh tượng, tuy rằng không giống một ít đại giáo thánh môn như vậy sáng rọi huyến lệ, tráng lệ, rộng lớn đại khí, lại lộ ra một cỗ lạnh nhạt tiêu sái, không tranh thế sự hương vị, làm cho người ta vừa tiến vào trong đó, toàn bộ tâm thần liền hoàn toàn thả lỏng xuống dưới, không lo vô khủng, nói không nên lời bình thản im lặng.

Chỉ có nhìn đến Huyện thừa môn sinh thân binh thế nhưng tùy ý này hoàng dương, thỏ ngọc tùy ý cắn thực linh thảo tiên dược, trong lòng không khỏi có chút đáng tiếc. Bất quá cũng chỉ là trong lòng âm thầm đáng tiếc, bọn họ cũng là không dám đi ngắt lấy.

Này Huyện thừa nghe nói cảnh giới tuy rằng không cao, nhưng thực lực lại phi thường cường đại, môn hạ cũng

có sáu bảy trăm tên thiên tiên cảnh giới môn sinh thân binh, như vậy một cỗ lực lượng, so với ba năm trước đây được cho tiền khê huyện nhất phách khô cốt giáo không biết cường đại hơn bao nhiêu. Trừ phi bọn họ chán sống, nếu không ai dám ở Vân Hoành sơn làm càn, tùy ý ngắt lấy linh dược tiên thảo?

Dọc theo tảng đá bậc thang hướng trên núi đi, vụ tùy nhân đi, tử uân khí bốc lên, ngưỡng xem là mây, cúi đầu là vụ, đến giữa sườn núi thời điểm, đột nhiên hiện ra một mảnh thượng trăm mẫu đất trống.

Đất trống tùy ý sinh trưởng một ít tùng lâm, rơi một ít nham thạch, còn có chút lương đình. Kia đường đá xuyên qua đất trống, tái sau này như trước là sơn đạo bậc thang đi thông ngọn núi, chính là kia mặt sau cũng là bị mây mù bao phủ, chỉ nhìn đến ánh mặt trời dừng ở mặt trên, mông mông lung lông, một mảnh màu vàng sáng mờ, cũng là đã thấy không rõ lắm bên trong cảnh trí, cũng đã xem như Vân Hoành sơn phía sau núi. Chỉ nhìn đến thỉnh thoảng có người theo bên trong ra vào, kia đều là người Huyện thừa phủ đệ. Bọn họ này đó ở xa tới nghe đạo cũng là không tư cách tái đi vào.

Đất trống đáp có một phong cách cổ xưa bục giảng, chính là lúc này mặt trên lại không có một bóng người.

Chờ người đường xa mà đến tốp năm tốp ba tìm tốt địa phương ngồi ngay ngắn sau, thình lình nghe một tiếng ngọc khánh, một đạo hồng kiều theo kia bị một mảnh mây mù bao phủ, dưới ánh mặt trời màu vàng sáng mờ lóng lánh phía sau núi bay ra, dừng ở bục giảng.

Hạ Vân Kiệt mặc một thân thanh bào đạp hồng kiều mà đến, phía sau đi theo hai vị đạo đồng, đều có thiên tiên tu vi, lâng lâng ở bục giảng ngồi định, cũng là một điểm cũng không giống cái gì thiên đình quan viên, ngược lại như là một nhàn vân dã hạc, không trục danh lợi đắc

đạo cao nhân.

Hạ Vân Kiệt ngồi xuống hạ, kia sơn môn liền đóng, mặc ngươi người nào, lúc này lại cũng không có thể tái tiến vào nghe đạo.

Đại khái nói một canh giờ, Hạ Vân Kiệt liền đóng giảng, sau đó như trước đạp hồng kiều rời đi.

Về phần phía dưới người nghe đạo hay không có thể lĩnh hội, vậy không liên quan chuyện của hắn.

Những người này cũng không phải hắn môn sinh thân binh, hắn tất nhiên là không cần vì bọn họ phụ trách. Hắn sở dĩ từng tháng rút ra thời gian khai đàn giảng đạo, một phương diện là nghĩ cùng người tiên giới kết chút thiện duyên, vạn nhất tương lai có việc, bọn họ cũng có thể nhớ rõ từng ở hắn ngọn núi nghe qua hắn giảng đạo, chịu quá ân, không cùng hắn là địch. Mặt khác một phương diện cũng là muốn nhận chút người có tư chất thiên phú, dần dần lớn mạnh lực lượng.

Quả nhiên Hạ Vân Kiệt đứng dậy khi, người phía dưới đều ào ào đứng dậy, hướng Hạ Vân Kiệt cúi đầu trí tạ, cũng có chút người vội vàng đi kia đi thông phía sau núi đại môn, đưa lên thư, cũng là khẩn cầu nhập Huyện thừa phủ đệ, trở thành Huyện thừa môn sinh, nghe Huyện thừa chi mệnh, cung này sử dụng.

Không nói đến này đó, lại nói Hạ Vân Kiệt đạp hồng kiều trở về phía sau núi.

Này Vân Hoành sơn phía sau núi lại là mặt khác một phen cảnh trí, trong núi như trước có các loại tùng bách cây ăn quả, suối nước chảy xuôi, nhưng núi rừng gian lại hơn rất nhiều linh thảo tiên dược. Này linh thảo tiên dược so với tiền sơn núi rừng trung linh thảo tiên dược cũng là trân quý rất nhiều, đừng nói tiền khê huyện khó

gặp, cho dù ở ôn kiều phủ vùng tám trăm huyện đều là khó gặp, vô cùng trân quý linh thảo tiên dược. Nhưng ở trong này cũng là tùy ý sinh trưởng ở sườn núi, sơn cốc, bờ sông.

Này đó linh thảo tiên dược một bộ phận là Hạ Vân Kiệt này ba năm ở tiên giới đoạt được, bắt bọn nó trồng đi xuống, còn có rất lớn một bộ phận cũng là từ bất tử thần sơn di thực đi ra, hảo phương tiện môn sinh thân binh ngắt lấy luyện dược. Đương nhiên này đó ở ôn kiều phủ đều là vô cùng trân quý linh thảo tiên dược ở bất tử thần sơn lại chính là thực bình thường linh thảo tiên dược.

Trừ bỏ linh thảo tiên dược, này phía sau núi tử uân khí bốc lên, tiên vụ lượn lờ, tiên linh khí không biết so với tiền sơn nồng đậm tinh thuần bao nhiêu lần, ở trong này tu luyện một ngày hiệu quả ít nhất muốn so với bên ngoài tốt hơn mấy chục thượng gấp trăm lần. Này cũng là gần ba năm công phu, đi theo Hạ Vân Kiệt môn sinh thân binh ào ào đột phá trở thành thiên tiên rất lớn một bộ phận nguyên nhân.

Này phía sau núi sở dĩ tiên linh khí như thế nồng đậm tinh thuần, tự nhiên là Hạ Vân Kiệt tại đây phía sau núi bố trí hạ cao minh tụ linh trận pháp, ngày đêm thu nạp phạm vi vạn dặm tiên linh khí, lại ngày đêm tụ liễm nhật nguyệt tinh thần tinh hoa, thế này mới có phía sau núi này phiên biến hóa.

Phía sau núi kiến trúc cũng rõ ràng so với tiền sơn hơn rất nhiều, có gắn bó phiến sân. Ở đỉnh núi phi bộc hạ xuống lao ra bích đàm biên, tọa lạc một trúc hiên, trúc hiên mặt hướng bích đàm phi bộc, có một bộ phận là khoát lên trên sông, tiền viện là một mảnh rừng trúc, có hơi nước theo phi bộc bên kia bay tới, dễ chịu rừng trúc, rừng trúc xanh tươi xanh biếc, một cái đá cuội đường mòn xuyên qua rừng trúc liên tiếp trúc hiên cùng phía sau núi địa phương khác.

Trúc hiên mặt trên viết có ba chữ, tư thân hiên, tự thể không có mạnh mẽ hữu lực, rồng bay phượng múa, tương phản cũng là tuyển tú ôn nhã, lộ ra một tia thản nhiên sầu não.

Nơi này đúng là Hạ Vân Kiệt chỗ tu luyện, trúc hiên tên tắc bao hàm hắn đối địa cầu thân nhân còn có kia sinh tử chưa biết Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh tưởng niệm loại tình cảm, cũng ngày đêm nhắc nhở hắn không cần quên hắn đến tiên giới mục đích, muốn cần thêm tu luyện, thật sớm ngày tìm hiểu đại đạo, chứng Thái Ất kim tiên cùng Vu vương chi đạo, như thế mới vừa rồi xem như ở tiên giới chân chính có giác trục năng lực.

Không giống hiện tại, tuy rằng hắn cũng có kim tiên thực lực, nhưng tiên giới người có thể trấn áp hắn lại còn là không ít. Ít nhất giống kia Nhiên Đăng, Di Lặc, tùy tiện đến một cái đều có thể đem hắn trấn áp gắt gao.

Từ trước núi trở về, Hạ Vân Kiệt cũng không có hồi tưởng thân hiên tu luyện, mà là tùy ý ở trước rừng trúc ngồi xếp bằng, phía trước tắc rậm rạp ngồi một hàng hàng người.

Những người này tất cả đều là hắn ở tiên giới thu môn sinh thân binh, ngồi ở trước nhất sắp xếp là Đặng Lăng bảy người, nay ba năm đi qua, này bảy người thực lực lại có một phen đột nhiên tăng mạnh, thế nhưng đều đã đến tiên lộ kì. Tái xứng thượng Hạ Vân Kiệt ban cho bọn họ pháp bảo, cùng với này ba năm truyền cho bọn họ tiên gia pháp thuật, đánh nhau võ đạo, cho dù gặp gỡ tiên đan kì thiên tiên cũng không thấy là bọn họ đối thủ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 1622 : Điều lệnh

Lúc này đây giảng đạo thời gian liền dài quá, hơn nữa nói được cũng phi thường kể lại thấu triệt, không giống phía trước ở trước núi nói được như vậy thô ráp, như lọt vào trong sương mù, có không tìm hiểu toàn dựa vào tự thân lĩnh ngộ cùng cơ duyên.

Mãi cho đến kim ô tây trầm, ngọc khánh mới vừa rồi xao vang, Hạ Vân Kiệt đứng dậy dọc theo rừng trúc đường mòn hướng tư thân hiên đi đến, mà này môn nhân thân binh tắc vội vàng đứng dậy, cùng kêu lên nói:“Cung đưa lão gia.”

Trở lại tư thân hiên, Hạ Vân Kiệt vừa mới chuẩn bị tĩnh tọa tu luyện, có đồng tử tiến đến thông báo nói:“Khởi bẩm lão gia, Huyện lệnh Ngụy Sùng cùng huyện úy Chu Lương tới chơi.”

“Nga, làm cho bọn họ vào đi.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cũng không có tự mình đi nghênh đón, chính là gật gật đầu, phân phó đồng tử làm cho bọn họ tiến vào, chính mình lại lững thững đi trúc hiên tham khoát lên trên mặt nước bình đài, sau đó tùy ý ngồi ở một cái ghế trúc, đều có đồng tử dâng tốt nhất nước trà.

Chỉ chốc lát sau, Ngụy Sùng cùng Chu Lương liền vào tư thân hiên, nhìn đến Hạ Vân Kiệt ngồi ở ghế trúc thượng, chỉ để ý uống nước trà, chút không có đứng dậy nghênh đón bọn họ ý tứ, không chỉ có không có chút căm tức, ngược lại hướng về phía Hạ Vân Kiệt nhất cung đến cùng, cung kính nói:“Gặp qua đại nhân.”

“Các ngươi tới rồi, ngồi đi.” Hạ Vân Kiệt thế này mới ngẩng đầu nhìn phía bọn họ, chỉ chỉ phía trước hai cái ghế trúc.

“Tạ đại nhân.” Hai người tạ Hạ Vân Kiệt, thế này mới ngồi nghiêm chỉnh, hoàn toàn không có trước mặt người khác thân là tiên quan uy phong.

Cũng may lúc này không có ngoại nhân ở, nếu không nhìn thấy đường đường Huyện lệnh cùng huyện úy ở Huyện thừa trước mặt ngồi nghiêm chỉnh, chỉ sợ tròng mắt đều phải rơi xuống cùng.

Bất quá Ngụy Sùng cùng Chu Lương không chút nào không cảm thấy này có cái gì. Từ cùng khô cốt giáo một trận chiến, Hạ Vân Kiệt tấn chức làm Huyện thừa, ở Vân Hoành sơn khai phủ kiến nha, mở mang động phủ, kiến tạo phủ đệ sau, hai người cũng là không thiếu chạy này Vân Hoành sơn.

Bởi vì hai người thân phận đặc thù, coi như là có chút giao tình, cho nên phía sau núi nhưng thật ra đối bọn họ mở ra. Mỗi đến một lần, nhìn đến này phía sau núi biến hóa, bọn họ liền giật mình một lần, biết Hạ Vân Kiệt cảnh giới tuy rằng thoạt nhìn so với bọn hắn thấp một ít, nhưng mặc kệ là thực lực còn là đối thiên đạo lĩnh ngộ so với bọn họ đều phải lợi hại không ít.

Có một lần, hai người gặp tu luyện vấn đề, liền ôm thử ý tưởng thỉnh giáo Hạ Vân Kiệt vài câu, Hạ Vân Kiệt tất nhiên là vui lòng chỉ điểm.

Này nhất chỉ điểm liền làm cho bọn họ bỗng nhiên sáng sủa, về sau gặp được nan đề, liền cũng thường thường đến thỉnh giáo hắn. Kể từ đó, tiếp xúc thỉnh giáo càng nhiều, bọn họ càng cảm thấy Hạ Vân Kiệt sâu không lường được. Đồng thời thỉnh giáo càng nhiều, bọn họ lấy được ích cũng càng nhiều, thậm chí Huyện lệnh Ngụy Sùng lại ở một năm trước bởi vì được đến Hạ Vân Kiệt chỉ điểm, vừa mới đột phá tiên đan kì thiên tiên cảnh giới, trở thành tiên anh kì thiên tiên.

Ngụy Sùng trở thành tiên anh kì thiên tiên sau, tuy rằng thực lực tăng vọt, ở Hạ Vân Kiệt trước mặt ngược lại càng phát ra cung khiêm, không có ngoại nhân ở khi, đều là lấy học sinh tự cho mình là, chút không dám bãi Huyện lệnh cái giá.

Kia Chu Lương bởi vì các phương diện sắp bị Ngụy Sùng kém hơn một chút, cho tới bây giờ như trước không có thể đột phá tiên đan kì thiên tiên cảnh giới, nhưng thực lực so với ba năm trước đây cũng đã lợi hại gấp đôi cũng không chỉ, ẩn ẩn trung cũng đã khuy đến tiên anh kì thiên tiên huyền bí, chỉ cần cần thêm tu luyện, một khi hỏa hậu đến, cũng có thể giống Ngụy Sùng giống nhau, nước chảy thành sông trở thành tiên anh kì thiên tiên.

“Gặp các ngươi biểu tình tựa hồ có chút không đúng, hay là có chuyện gì phát sinh sao?” Hạ Vân Kiệt uống một ngụm trà, không nhanh không chậm hỏi.

“Hồi đại nhân, ôn kiều phủ đến đây điều lệnh, muốn điều học sinh đi tứ đô huyện nhâm Huyện lệnh, điều Chu Lương đi bạch thạch huyện nhâm Huyện lệnh.” Ngụy Sùng đứng dậy trả lời.

“Tứ đô huyện hẳn là thượng đẳng huyện, Huyện lệnh là chính thất phẩm, ngươi nay đã là tiên anh kì thiên tiên, này đi nhưng thật ra cũng có thi triển không gian. Bạch thạch huyện tuy rằng còn không bằng tiền khê huyện, bất quá Chu Lương lấy huyện úy chi chức, đi nhậm chức một cái hạ đẳng huyện Huyện lệnh, độc chưởng một huyện quân chính quyền to, nhưng cũng là thăng chức. Đều là chuyện tốt, đều là chuyện tốt.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy lại cười nói.

Hạ Vân Kiệt nay đến tiên giới đã ba năm có thừa, đối với chính mình hiện tại chỗ ôn kiều phủ tự nhiên hiểu biết càng nhiều, biết ôn kiều phủ huyện phân thượng trung

hạ tam đẳng. Thượng đẳng huyện Huyện lệnh là chính thất phẩm, trung hạ đẳng huyện Huyện lệnh là từ thất phẩm.

Tiền khê huyện hạt hai vạn phương viên tả hữu, nhưng cũng chỉ có thể miễn cưỡng đạt đến trung đẳng huyện. Về phần ôn kiều phủ cao hơn nhất cấp thạch cừ quận, Hạ Vân Kiệt theo Ngụy Sùng cùng Chu Lương trong miệng bao nhiêu cũng biết một ít tình huống, nhưng thạch cừ quận ở ngoài sự tình, cho dù Ngụy Sùng cùng Chu Lương cũng là biết chi rất ít, Hạ Vân Kiệt liền không thể nào biết được.

Bất quá tiên giới to lớn, cường giả vô số, Hạ Vân Kiệt mới đến, mặc kệ là tự thân tu vi thực lực còn là ngoài thân thế lực đều còn bị vây tích lũy giai đoạn, nhưng thật ra không cần như vậy vội vã đi thăm dò ngoại giới.

“Ở mặt ngoài là đề bạt thăng chức chúng ta, trên thực tế cũng là người mặt trên tưởng trích quả đào. Này ba năm chúng ta được lão sư chỉ điểm cùng giúp, nam chinh bắc chiến, cuối cùng là bình định rồi toàn bộ tiền khê huyện. Nay khắp nơi môn phái, thế gia, yêu tộc tất cả đều thần phục cùng thiên đình quản chế, chúng ta huyện nha cũng bởi vì này ba năm chinh tiễu vô số tài vật, bốn phía chiêu binh mãi mã, nay là binh hùng tướng mạnh. Kế tiếp, đúng là hảo hảo quản lý tiền khê huyện, trưng thu thuế phí, ngồi chờ tài nguyên cuồn cuộn thời gian tốt, không nghĩ tới đổ tốt, mặt trên đem học sinh cùng Ngụy đại nhân trực tiếp cấp dời tiền khê huyện. Hơn nữa bọn họ cô đơn lưu lại đại nhân ngài không nhúc nhích, hiển nhiên cho rằng ngài không chưởng binh quyền, không đủ gây cho sợ hãi, nếu không liền ngay cả đại nhân chỉ sợ cũng sắp bị điều đi.” Chu Lương tính cách tương đối có vẻ hỏa bạo một ít, gặp Hạ Vân Kiệt nói đây là chuyện tốt, lập tức căm giận bất bình nói.

“Đúng vậy, tứ đô huyện tuy rằng là thượng đẳng huyện,

địa vực là tiền khê huyện cũng không chỉ mười lần, nhưng khắp nơi thế lực lâm lập, chân chính nắm giữ ở thiên đình trong tay địa bàn chỉ sợ còn không bằng tiền khê huyện địa bàn một phần mười, học sinh lần này đi chỉ sợ không thiếu được lại nam chinh bắc chiến, lại làm sao kịp được với nay ca múa mừng cảnh thái bình, khắp nơi thế lực đều nghe theo quản chế tiền khê huyện. Chu Lương nhìn như thăng chức, kỳ thật so với học sinh còn không xong, kia bạch thạch huyện không chỉ có là cái hạ đẳng huyện, mà còn là cái vùng khỉ ho cò gáy nơi, Chu Lương đi nơi nào, vừa muốn bắt đầu một phen nam chinh bắc chiến không nói, cho dù hắn toàn bộ bình định rồi bạch thạch huyện, tiền lời chỉ sợ còn không bằng ở tiền khê huyện tới nhiều. Huống hồ, học sinh hai người nếu ly khai tiền khê huyện, về sau muốn nghe đại nhân dạy bảo đã có thể khó khăn.” Ngụy Sùng đi theo nói, hiển nhiên cũng không tưởng rời đi này tiền khê huyện.

“Tu hành chi đạo như đi ngược dòng nước, nếu không đoạn tiến thủ. Này tiền khê huyện nay tuy rằng đã bị bình định, về sau ở trong này cuộc sống hội thực an nhàn, nhưng thời gian nhất lâu, ngược lại hội ma rớt các ngươi tiến thủ chi tâm. Về phần giải thích nghi hoặc việc, kia tứ đô huyện cùng bạch thạch huyện tuy rằng cách tiền khê huyện có mấy chục vạn dặm xa, như vậy khoảng cách đối với bình thường tu sĩ mà nói quả thật là xa không thể thành, nhưng đối nay các ngươi mà nói cũng không xem như rất xa xôi khoảng cách, chờ các ngươi ở bên kia đứng vững gót chân, muốn trở về một chuyến cũng không phi liền tiêu phí một ít thời gian, còn không về phần khó như lên trời. Bất quá, ta nhưng thật ra tò mò, các ngươi điều đi rồi, đến tột cùng là ai đến trích này quả đào?” Hạ Vân Kiệt nói, nói xong lời cuối cùng một câu khi, thâm thúy trong mắt ẩn ẩn có hàn quang lóe ra.

Vừa rồi hắn tuy rằng những câu trấn an Ngụy Sùng cùng Chu Lương, nói cũng là lời nói thật. Nhưng này tiền khê

huyện cũng là bọn họ ba người bình định xuống dưới, nay có người đến trích quả đào, Hạ Vân Kiệt trong lòng tự nhiên cũng là không vui.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1623 : Tạ lão gia

“Nghe nói là đông lộ Chỉ Huy Sứ Cổ Khuê Lương công tử Cổ Duyên Dương.” Ngụy Sùng trả lời, trong mắt toát ra một tia khinh thường ánh mắt.

Ôn kiều phủ chưởng binh quyền xưng là thống lĩnh, thống lĩnh phía dưới thiết ngũ đại chỉ huy sứ, phân biệt là đông nam tây bắc tứ lộ cùng trung lộ Chỉ Huy Sứ. Bất quá thiên đình lực lượng ở ôn kiều phủ đồng dạng suy nhược lâu ngày nhiều năm, ngũ đại lộ, trừ bỏ trung lộ Chỉ Huy Sứ có tác chiến năng lực, từ thống lĩnh trực tiếp thống soái, thuộc loại hắn hệ bộ đội, còn lại đông nam tây bắc bốn lộ cơ bản cũng chỉ là cái động tác võ thuật đẹp, thủ thủ thành có lẽ còn có thể cố mà làm, nhưng muốn nói công thành bạt trại, chinh tiễu khắp nơi thế lực, lại căn bản là không được.

Tiền khê huyện ấn địa vực hành chính phân chia, liền bị vây ôn kiều phủ đông lộ, tiêu diệt khắp nơi thế lực, bình định phản loạn, theo lý mà nói đông lộ Chỉ Huy Sứ cũng là phụ có rất đại trách nhiệm, cần phái binh cho duy trì. Chu Lương vị này chưởng binh huyện úy ở quân sự phương diện theo lý thuyết cũng là muốn chịu đông lộ Chỉ Huy Sứ quản thúc.

Bất quá đông lộ quân vốn là chính là cái động tác võ thuật đẹp, ở phủ thành bên kia thủ thủ cửa thành, hỗ trợ trấn áp trấn áp phủ thành quanh thân một ít bọn đạo chích cũng đã đủ miễn cưỡng, binh lực trảo khâm gặp khửu tay, lại nào có dư thừa binh lực đến giúp tiền khê huyện chinh tiễu khắp nơi thế lực, bình định phản loạn a. Cho nên nhắc tới đông lộ Chỉ Huy Sứ khi, Ngụy Sùng nhịn không được toát ra khinh thường ánh mắt.

“Chiến tranh thời điểm, này đông lộ Chỉ Huy Sứ hỏi đến cũng không hỏi đến, nay chiến đánh xong, hắn nhưng

thật ra hảo, phái con trai đến trích có sẵn quả đào.” Hạ Vân Kiệt nghe nói là đông lộ Chỉ Huy Sứ con trai, trong mắt trừ bỏ có hàn ý, cũng nhiều khinh thường sắc.

“Chính là, này đám cẩu nuôi dưỡng, bản sự không có, trích quả đào nhưng thật ra lợi hại. Chọc giận lão tử, lão tử liền phản bọn họ, ủng đại nhân ngài làm vương, thành lập một cái vương quốc độc lập, lấy đại nhân ngài thực lực, cũng không sợ bọn họ đến phạt, chẳng phải vui vẻ? Cũng đỡ phải chịu này uất khí.” Chu Lương giận dữ nói.

“Chu Lương ngươi đừng nói bừa, chúng ta là tiên quan, tạo phản tính chất đã có thể cùng người khác không giống với, phủ lệnh đại nhân vì duy trì thiên đình uy nghiêm, cho dù binh lực không những chừng, kia cũng là hội phái đại quân đến trấn áp. Hạ đại nhân thực lực lại cường, chẳng lẽ còn có thể ngăn cản ngũ lộ đại quân bất thành?” Ngụy Sùng gặp Chu Lương nói chuyện không cái phổ, vội vàng chặn lại nói.

“Kia ấn ngươi nói, chẳng lẽ cứ như vậy chịu thiệt bất thành?” Chu Lương tức giận nói.

“Cũng không tính chịu thiệt, bọn họ không phải cho các ngươi gia quan tiến tước sao? Huống hồ không có chúng ta lên tiếng duy trì, bọn họ có thể trấn được tiền khê huyện khắp nơi thế lực sao? Này quả đào bọn họ trích phải đi, muốn cắn đi xuống, lại phải cẩn thận vỡ răng.” Hạ Vân Kiệt khoát tay, thản nhiên nói.

“Đại nhân thật sự là một lời đánh thức người trong mộng. Này quân đội khả tất cả đều là chúng ta thành lập lên, không có chúng ta bọn họ cũng không thấy được có thể chỉ huy động, này thế lực người người cũng không phải ăn chay, đơn giản kinh sợ cùng đại nhân ngài uy danh, tất cả đều không dám lỗ mãng, bọn họ nếu biết nguyên lai đại nhân ngài không duy trì mới tới Huyện

lệnh, chỉ sợ người người lại tạo phản, đến lúc đó xem bọn hắn như thế nào xong việc.” Chu Lương nghe vậy mạnh vỗ hạ đùi, vẻ mặt vui sướng khi người gặp họa nói, một điểm cũng không có phía trước căm giận.

“Khó được ngươi Chu Lương cũng học xong khiêm tốn cùng vuốt mông ngựa, ta này ba năm đến khả luôn luôn tại Vân Hoành sơn tiềm tu, cơ hồ rất ít đi ra ngoài hoạt động, muốn nói uy danh, kia cũng là các ngươi, không ta sự tình gì.” Hạ Vân Kiệt chỉ vào Chu Lương cười nói.

“Đại nhân ngài thâm cư Vân Hoành sơn, rất ít đi ra ngoài, chỉ sợ còn không biết, ngài này Vân Hoành sơn nay nhưng là chúng ta tiền khê huyện sở hữu tu sĩ cảm nhận thánh địa, không biết bao nhiêu tu sĩ tiên nhân theo ngài nơi này được ưu việt, trong lòng đối ngài kính ngưỡng phi thường. Tại đây tiền khê huyện ngài cũng là so với chúng ta đánh đánh giết giết còn muốn có uy vọng rất nhiều. Huống hồ ba năm trước đây ngài một kiếm giết kia Thôi Diêm lão ma, kia người huyện khác không biết Thôi Diêm lão ma có bao nhiêu lợi hại, nhưng chúng ta người tiền khê huyện lại đều biết rõ này lợi hại, cái nào người lại dám không đúng ngài tâm tồn kính sợ? Chỉ cần hơi chút truyền ra ngài bất mãn mới tới Huyện lệnh mà nói, hơn nữa chúng ta xa điều tha hương, không chỉ có quân đội không có ý chí chiến đấu, hơn nữa này tự cao có vài phần thực lực thế lực cũng khẳng định lập tức tạo phản.” Ngụy Sùng nghe vậy tiếp nhận nói, vẻ mặt nghiêm mặt nói.

“Hắc hắc, hơn nữa chúng ta huyện nha nay tuy rằng thoạt nhìn binh mã phần đông, nhưng chân chính tinh binh cường tướng trên cơ bản còn là chúng ta chính mình thân binh môn sinh, đến lúc đó mang đi, lưu lại đại bộ phận cũng chính là trông được không còn dùng được đám ô hợp.” Chu Lương đi theo bổ sung nói, trên mặt vui sướng khi người gặp họa sắc càng đậm đứng lên.

“Bất quá, nói còn nói trở về, kể từ đó, đại nhân ngài tình cảnh chỉ sợ cũng hội không ổn. Kia đông lộ Chỉ Huy Sứ công tử, còn có đông lộ Chỉ Huy Sứ khẳng định sẽ tìm ngài phiền toái. Ít nhất về sau tưởng gia quan tiến tước liền khó khăn, kia đông lộ Chỉ Huy Sứ ở phủ thành bên kia còn là rất có thế lực, hơn nữa chức quan cũng so với chúng ta cao.” Ngụy Sùng nhìn thoáng qua vui sướng khi người gặp họa Chu Lương, trên mặt hơi hơi lộ ra một tia lo lắng sắc.

Ngụy Sùng như vậy vừa nói, Chu Lương lập tức tựa như tiết khí bóng cao su giống nhau, lầu bầu nói:“Ta nhưng thật ra đã quên kia đông lộ Chỉ Huy Sứ là cái theo lục phẩm quan nhi, mà còn thân ở phủ thành, cùng phủ lệnh có thể sánh bằng chúng ta rất quen hơn.”

“Này các ngươi đổ không cần lo lắng, kia đông lộ Chỉ Huy Sứ cùng con hắn thức thời cũng liền thôi, nếu không biết điều, còn muốn nháo ra một ít thị phi đến, đến lúc đó ta thì sẽ làm cho bọn họ hối hận. Nhưng thật ra các ngươi này tranh xa điều tha hương, nhân sinh không quen, cũng không có căn cơ lại phải cẩn thận. Như vậy đi, hôm nay ta truyền cho các ngươi một thổ hành thuật cùng một tu luyện tâm pháp. Thổ hành thuật khả cho các ngươi ngộ thổ nơi liền có thể vào thổ bỏ chạy, vạn nhất gặp được nguy hiểm cũng khả thổ độn mà đi, làm cho người ta không thể trảo cầm. Kia tu luyện tâm pháp, ta nguyên bản là chuẩn bị chờ các ngươi tu luyện đến tinh thâm một ít tái truyền cùng các ngươi, nay liền cũng liền nhất tịnh truyền cho các ngươi. Nghĩ đến chỉ cần các ngươi cần thêm tu luyện, tương lai trở thành huyền tiên phải làm không có vấn đề, nhưng muốn thành liền kim tiên, kia lại gặp các ngươi đều tự cố gắng cùng cơ duyên.” Hạ Vân Kiệt nói.

Này tiên giới thổ địa cứng rắn như thép, cùng hạ giới bất đồng. Chỉ có cao minh thổ hành thuật mới vừa rồi có thể vào thổ mà đi, một khi vào đất, người khác muốn tái bắt

cũng rất khó khăn, lại được cho tiên giới một loại cao minh thuật pháp, chẳng phải là tùy tiện môn phái nào đều có thể cất chứa này thuật pháp.

Mà tu luyện công pháp cũng cùng thuật pháp giống nhau có cao thấp chi phân, tiên giới đại bộ phận tu luyện công pháp đều là chỉ có thể làm cho người ta tu luyện đến thiên tiên, trừ phi thiên phú dị bẩm đặc biệt cao, có lẽ có thể lấy bình thường tu luyện công pháp bước vào huyền tiên cảnh giới, nhưng người như vậy dù sao cũng là vô cùng hiếm có. Mà rất cao minh, có thể duy trì tu sĩ một đường tu luyện đến huyền tiên thậm chí rất cao công pháp, lại đều nắm giữ ở một ít đại môn phái đại gia tộc thế lực lớn, đừng nói sẽ không ngoại truyền, cho dù môn trung đệ tử, cũng là cần trải qua nghiêm khắc sàng chọn, mới vừa có tư cách tu luyện kia cao minh công pháp.

Giống Ngụy Sùng, đừng nhìn hắn nay đã tu luyện đến tiên anh kì thiên tiên cảnh giới, nhưng muốn tái đột phá đạt tới huyền tiên cảnh giới, vậy cần rất cao minh tu luyện công pháp duy trì, nếu không cho dù hắn tái tu luyện đi xuống, đơn giản cũng khiến cho pháp lực càng phát ra hùng hậu, thực lực càng phát ra cường đại, nhưng cảnh giới muốn đột phá, kia cũng là so với lên trời còn khó.

“Tạ lão gia!” Ngụy Sùng cùng Chu Lương nghe vậy cả kinh cuống quít theo vị trí đứng lên, cung kính về phía Hạ Vân Kiệt dập đầu ba cái, nội tâm kích động vô cùng.

Giờ khắc này, bọn họ cũng là đem chính mình coi là Hạ Vân Kiệt môn sinh thân binh, không còn là cái gì Huyện lệnh, huyện úy.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư

Viện:

Chương 1624 : Cửu chuyển tiên đan

Hạ Vân Kiệt thản nhiên bị bọn họ ba bái, chờ bọn họ đứng dậy sau, mới đưa thổ hành thuật cùng một bộ cao minh tu luyện tâm pháp truyền cho bọn họ.

Hai người mặc kệ là thiên phú còn là ánh mắt đều so với Đặng Lăng bọn họ cao thượng không ít, nhưng thật ra ẩn ẩn hiểu được đây là cực kỳ cao minh thổ hành thuật cùng tu luyện tâm pháp, chỉ sợ cũng tính bọn họ thăng nhiệm làm phủ lệnh cũng tuyệt đối không thể có thể theo thiên đình truyền công quan bên kia học được. Ít nhất cũng phải đến tiên quân cấp bậc mới vừa có tư cách truyền thụ này công pháp. Mà tiên quân cũng là đã có tư cách đảm nhiệm một quận chi chủ, quản lý tám trăm phủ tiên quan. Đối bọn họ mà nói, đó là xa không thể thành đại nhân vật.

“Này thuật, này công pháp, không kinh ta cho phép, cũng là không thể ngoại truyền.” Hạ Vân Kiệt truyền hai người thổ hành thuật cùng công pháp sau, vẻ mặt nghiêm túc nói.

Hắn tuy rằng theo thượng cổ ngưu nhân nơi nào kế thừa rất nhiều thượng cổ công pháp, có chút công pháp thực bình thường, thuộc loại đại chúng lưu, chính hắn đều có thể tùy tay sáng tạo ra, không sao cả ngoại truyền không truyền ra ngoài, nhưng có chút lại còn có chút lợi hại, tương lai khẳng định đều phải thu nhận sử dụng cho Vu Hàm môn ở tiên giới tàng kinh các, cung môn trung đệ tử lật xem học tập, tự nhiên là không tốt tùy ý ngoại truyền.

Hôm nay Hạ Vân Kiệt truyền cho Ngụy Sùng cùng Chu Lương thuật pháp cùng công pháp, đã đạt tới như vậy cấp bậc, cũng là không tha bọn họ tái truyền người thứ

ba chi nhĩ, chẳng sợ bọn họ người nhà, đệ tử đều là không được. Trừ phi tương lai, chờ bọn họ cũng vào Vu Hàm môn, khi đó truyền cho chính hắn đệ tử tự nhiên sẽ không chịu hạn chế.

Bất quá nay, Hạ Vân Kiệt thực lực còn không đủ để uy chấn tiên giới, này Vu Hàm môn danh hào tạm thời còn không tốt đánh ra, cho nên tạm thời đều là lấy chính mình danh nghĩa tiếp thu môn sinh thân binh.

Nơi này môn sinh cũng không phải đệ tử ý, chính là dựa vào danh thế giả, cùng hắn hình thành dựa vào quan hệ. Cho nên Huyện thừa người trong phủ đều xưng hô Hạ Vân Kiệt là lão gia, mà không phải sư phụ.

Đệ tử, đó là muốn chính thức mở hương đàn, cử hành bái sư tế tổ nghi thức, sau đó lão sư tự mình dốc lòng thụ nghiệp giải thích nghi hoặc, mới vừa rồi có thể xưng là đệ tử.

Hạ Vân Kiệt ở tiên giới tạm thời còn không có khai tông lập phái, thu đệ tử ý tứ, chuyện này Ngụy Sùng cùng Chu Lương đều là biết đến, cho nên tuy rằng được Hạ Vân Kiệt truyền thụ, nhưng cũng chỉ có thể gọi hắn một tiếng lão gia. Rồi sau đó đến Hạ Vân Kiệt lại nhắc nhở bọn họ không thể ngoại truyền, liền càng thuyết minh Hạ Vân Kiệt vô ý thu bọn họ làm đệ tử ý. Hoặc là nói, bọn họ còn nhập không được Hạ Vân Kiệt pháp nhãn.

“Học sinh nhất định nhớ kỹ lão gia mệnh lệnh, tuyệt không ngoại truyền.” Ngụy Sùng cùng Chu Lương nghe vậy đều vẻ mặt nghiêm túc trả lời.

“Như thế, các ngươi liền đi thôi. Rất tu luyện, cũng tốt tương lai có thể có thành tựu. Ta bên này các ngươi lại đừng lo, chính là đông lộ Chỉ Huy Sứ, còn không về phần có thể làm khó được ta.” Hạ Vân Kiệt nói.

Hai người đều là thông minh người, thụ thổ hành thuật cùng tu luyện công pháp sau, liền đã hiểu được Hạ Vân Kiệt so với bọn họ trước kia suy nghĩ chỉ sợ còn muốn lợi hại, nay gặp Hạ Vân Kiệt lại như vậy tự tin nói ra lời này, trong lòng lo lắng cùng tảng đá cũng để lại xuống dưới, đứng dậy hướng Hạ Vân Kiệt nhất cung đến cùng, sau đó mới vừa rồi vẻ mặt vui mừng rời đi.

Hai người rời đi sau, Hạ Vân Kiệt ngồi ở ghế trúc thượng uống trà, nhìn phía trước theo đỉnh núi đổ xuống xuống thác nước phát ra trận ngốc, liền về phòng trung tĩnh tọa tu luyện.

Mệnh phủ một viên bồ câu đản bàn lớn nhỏ tiên đan, nở rộ hàng tỉ hào quang, ở không vội không hoãn, ấn một loại thiên địa chí thâm chí ảo quy luật ở mệnh phủ xoay tròn.

Mỗi một lần xoay tròn, kia mệnh phủ tiên đan liền ngưng luyện một phần, sở ẩn chứa tiên lực liền khủng bố một phần.

Một năm trước, Hạ Vân Kiệt cũng đã ngưng luyện suốt ba trăm sáu mươi lăm giọt tiên lộ, đạt tới tiên lộ kì vô thượng cực hạn, sau đó ngưng kết thành tiên đan.

Này đó là hắn một năm trước ngưng kết mà thành tiên đan.

Tiên đan có đan văn, suốt chín đạo. Kia đan văn mỗi một đạo thâm quá một đạo, mỗi một đạo phức tạp quá một đạo, mặt trên ẩn chứa vô cùng vô tận tối cao sâu vô cùng thiên địa huyền ảo.

Này đó là trong truyền thuyết cửu chuyển tiên đan, chính là tiên đan cảnh vô thượng cực hạn.

Làm Hạ Vân Kiệt một năm trước kết thành này trong

truyền thuyết cửu chuyển tiên đan khi, liền ngay cả kia đến tiên giới, vẫn không dám dễ dàng có ngọn, sợ bị tiên giới đại lão phát hiện Vu Hàm đều bị kinh động.

Hắn nói cho Hạ Vân Kiệt, tiên giới tối tiếng tăm lừng lẫy, một hạt có thể làm cho phàm nhân thành tiên, làm cho thiên tiên một bước bước vào huyền tiên, làm cho huyền tiên có thể khuy đến kim tiên huyền bí cửu chuyển kim đan, trong truyền thuyết đó là lão tử căn cứ cửu chuyển tiên đan huyền bí, tại tiên thiên chí bảo lò bát quái luyện chế đi ra.

Còn có kia một khi luyện thành, liền khả thành tựu kim cương bất hoại thân, có thể bảy mươi hai loại biến hóa bát cửu huyền công, kỳ thật cũng kêu cửu chuyển huyền công, trong truyền thuyết hàng đầu điều kiện đó là cần kết thành cửu chuyển tiên đan. Cho nên bát cửu huyền công ở tiên giới vô cùng tiếng tăm lừng lẫy, uy lực thật lớn vô cùng, nhưng chân chính luyện thành lại vô cùng hiếm có.

Tĩnh tọa trong phòng, chậm rãi chuyển động tiên đan, khiến cho tiên đan mỗi thời mỗi khắc đều trở nên càng phát ra ngưng luyện, đồng thời cùng tiên đan sớm đã dung hợp làm một thể nguyên thần hồn phách, mỗi thời mỗi khắc đều ở tìm hiểu thể hội cửu chuyển tiên đan.

Muốn phá đan thành anh, đối rất nhiều người mà nói đó là phi thường gian nan sự tình, nhưng đối với sớm đã tu luyện thành tử phủ tiên anh Hạ Vân Kiệt mà nói cũng là rất đơn giản sự tình. Tựa như xây lâu đã đem dàn giáo đã đáp hảo, chỉ cần hướng trong mặt điền này nọ liền khả.

Nhưng Hạ Vân Kiệt cũng không sốt ruột, hắn tốt tốt ngưng luyện tiên đan, làm cho nó hoàn mỹ không sứt mẻ, hắn tốt tốt tìm hiểu thể hội tiên đan, từ giữa ngộ ra kia vô thượng luyện đan thuật. Còn muốn từ giữa ngộ ra

trong truyền thuyết bát cửu huyền công, bảy mươi hai loại biến hóa, cùng Vu Hàm bất tử huyền công xác minh.

Thân là Vu Hàm môn chưởng môn, Vu Hàm thân truyền đệ tử, Hạ Vân Kiệt đối bất tử huyền công tự nhiên cũng có thật sâu lĩnh ngộ, chính là nghĩ thông qua bất tử huyền công luyện thành bất tử thân, lại ít nhất đạt tới đại vu cảnh giới. Kia bát cửu huyền công cũng không cần, chỉ cần cảnh giới đến huyền tiên cảnh giới, lại tìm hiểu bát cửu huyền công, liền có thể luyện thành bất tử thân. Đương nhiên điều kiện tiên quyết phải kết thành cửu chuyển tiên đan. Này điều kiện tiên quyết đối với tuyệt đại bộ phận người mà nói, so với tu luyện đến đại vu cảnh giới còn muốn khó khăn.

“Thiên địa bát cực, sinh linh cửu khiếu, đạt bát cực thông cửu khiếu, liền có thể biến đổi hóa vô cùng, bất tử bất diệt.”

Tĩnh tọa chín ngày chín đêm, Hạ Vân Kiệt đột nhiên phúc chí tâm linh, bên trong mệnh phủ tiên đan thượng chín đạo đan văn không biết khi nào thành một đám khiếu huyệt, phảng phất nhân miệng mũi bình thường có thể hô hấp.

Tiếp theo Hạ Vân Kiệt đã lớn thân mình đột nhiên biến thành một chích chim nhỏ, phịch phịch vòng quanh phòng phi hành, tiếp theo lại biến thành một chích diều hâu, một con mèo…… Mà hắn cùng với thiên địa liền và thông nhau.

Như thế biến hóa vài loại động vật, Hạ Vân Kiệt vừa mới khôi phục nhân thân, trên mặt mang theo một tia vui sướng sắc.

Trải qua một năm, hắn rốt cục tìm hiểu đến một bộ phận bát cửu huyền công chi diệu, đã hội bảy mươi hai loại biến hóa, về phần chú thành bất tử thân, tạm thời còn

không có hiểu được.

“Quả nhiên không hổ là Vu vương đế thống huyết mạch, thế nhưng bằng chính mình tìm hiểu bát cửu huyền công bảy mươi hai loại biến hóa.” Tuy rằng Hạ Vân Kiệt còn không có hiểu thấu đáo bất tử bất diệt thân, nhưng gần đã hơn một năm liền một mình hiểu thấu đáo bảy mươi hai loại biến hóa, lại còn là cả kinh Vu Hàm nhịn không được lại có ngọn liên tục thán phục.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1625 : Tân quan tiền nhiệm

“Đáng tiếc, kia bất tử bất diệt thân lại còn không có ngộ đến.” Hạ Vân Kiệt tiếc hận nói.

“Không vội, không vội. Ngươi đã chú liền Vu vương đỉnh, cho dù ngộ không ra bát cửu huyền công bất tử bất diệt thân, chờ ngươi trở thành đại vu, cũng có thể dễ dàng tu thành vi sư bất tử thân. Nói sau bất tử thân tuy rằng đánh không chết, nhưng nếu không có lợi hại tu vi trong người, lại đơn giản liền cùng bối cái quy xác giống nhau, nại đánh mà thôi, cũng là uất ức. Giống vi sư, tuy rằng cũng tu thành bất tử thân, khả nhiều nhất cũng chỉ có thể bảo trụ chính mình điều tánh mạng, muốn bảo trụ này bất tử thần sơn lại còn cần tự giải thân xác, lấy nguyên thần hồn phách phong ấn. Cho nên mấu chốt còn là tu vi thực lực, chỉ cần có tu vi thực lực trong người, trực tiếp nghiền áp đi qua đó là, cho dù đối phương có bất tử thân làm theo trấn áp không lầm.” Vu Hàm cũng không chấp nhận nói.

“Sư tôn nói được là, đệ tử tái tìm hiểu một đoạn thời gian, nếu không thể hiểu thấu đáo, liền toái đan thành anh.” Hạ Vân Kiệt gật đầu nói.

“Cũng tốt, dù sao ngươi muốn tu luyện đến đại vu còn cần một đoạn thời gian. Mà ngươi ở đạo tu phương diện đã ở tử phủ tu thành tiên anh, đã là kim tiên nhất lưu, nếu có thể tái tu thành bất tử thân, Thái Ất kim tiên lấy hạ, liền có thể ma chắn diệt ma, tiên chắn sát tiên.” Vu Hàm nói.

“Toái đan thành anh sau, ngươi liền có thể bắt đầu chuẩn bị tế luyện vu tổ Cộng Công kỳ. Mấy ngày nay, vi sư ở bất tử giới thế giới đã trừu luyện ra nhất lũ vu tổ tinh khí, có này lũ vu tổ tinh khí che lấp, hẳn là có thể che lấp trụ ngươi hoàn toàn chú thành vương đỉnh khi

dẫn phát thiên địa dị tượng, không đến mức khiến cho khắp nơi lợi hại nhân vật chú ý.” Vu Hàm theo sát sau còn nói thêm.

Vu Hàm tự giải thân xác khi, dĩ nhiên là vu tổ cấp nhân vật, cho nên hắn lấy tự thân mở mang xây dựng mà thành tiểu thế giới có vu tổ tinh khí. Này vu tổ tinh khí liền cùng Cửu U Tố Âm nữ đế lưu cho Hạ Vân Kiệt kia lũ tiên thiên chi khí giống nhau, đều là trong thiên địa chí thuần năng lượng.

Tại hạ giới, Hạ Vân Kiệt theo Diễm Long đại đế nơi nào được một cây thập nhị đô thiên vu tổ Cộng Công kỳ, mãi cho đến bây giờ còn không có tế luyện. Bởi vì một khi tế luyện, Hạ Vân Kiệt liền có thể thông qua vu tổ Cộng Công kỳ dung hợp vu tổ Cộng Công lưu lại ở kỳ thượng tinh hồn nguyên phách, còn không có chú liền hoàn thành đệ thập tôn vu đỉnh, cũng chính là vương đỉnh, ở dung hợp Cộng Công lưu lại ở kỳ thượng tinh hồn nguyên phách sau, tất nhiên hội chú liền đầy đủ, vừa mới đột phá đến thiên vu.

Vu vương chi đỉnh, đó là trời sinh đế quân, một khi chú liền đầy đủ, tất nhiên sẽ khiến cho thiên địa khí cơ biến hóa. Này thiên địa khí cơ biến hóa, người thường phát hiện không đến, nhưng này chút chuẩn giáo chủ, giáo chủ lại khẳng định có thể nhận thấy được. Mà bọn họ tự nhiên không muốn nhìn đến tân một thế hệ Vu vương quật khởi, hơn nữa năm đó khơi mào đại chiến tây phương giáo lại sẽ không dễ dàng tha thứ tân một thế hệ Vu vương xuất hiện, chỉ sợ hội trừ chi cho thống khoái.

Cửu U Tố Âm nữ đế lưu cho Hạ Vân Kiệt kia lũ tiên thiên chi khí, chính là đạo gia nhất mạch, cũng là che không được Vu vương chi đỉnh dẫn phát thiên địa khí cơ, chỉ có cùng vu tu nhất mạch tương thừa vu tổ tinh khí mới vừa rồi có thể che lấp được.

Vu Hàm mấy ngày nay, không dám dễ dàng có ngọn, trừ bỏ một phương diện là vì nơi này là tiên giới, một khi có động tĩnh dễ dàng khiến cho trước kia “Lão bằng hữu” chú ý, mặt khác một phương diện cũng là bởi vì cần cẩn thận từng li từng tí trừu luyện bất tử giới thế giới vu tổ tinh khí, để tránh tiểu thế giới sụp đổ.

“Vất vả sư tôn.” Hạ Vân Kiệt cung kính nói.

Vừa nói xong lời này, liền có đồng tử tiến tiến đến bẩm báo nói, Huyện lệnh Ngụy Sùng cùng huyện úy Chu Lương tới chơi.

Hạ Vân Kiệt suy nghĩ hẳn là bọn họ phải rời khỏi tiền khê huyện, đi tứ đô huyện cùng bạch thạch huyện đi nhậm chức, cố ý hướng hắn cáo từ.

Quả như Hạ Vân Kiệt dự liệu, hai người là tới hướng hắn cáo biệt.

“Này đường đi đồ xa xôi, không có phương tiện tới thăm lão gia, còn thỉnh lão gia bảo trọng. Nếu tương lai có chuyện cần học sinh cống hiến sức lực, học sinh tất muôn lần chết không chối từ.” Hai người cáo biệt khi, vẻ mặt trịnh trọng nói.

Mấy ngày này, hai người trừ bỏ chuẩn bị rời chức, đi tha hương đi nhậm chức sự tình, mỗi ngày cũng đều ở tìm hiểu tu luyện Hạ Vân Kiệt truyền cho bọn họ thổ hành thuật cùng tu luyện công pháp.

Càng tìm hiểu tu luyện, bọn họ càng cảm thấy Hạ Vân Kiệt truyền cho bọn họ thuật pháp cùng công pháp huyền ảo vô cùng, nếu có thể chân chính tu luyện thành, tương lai thành tựu kim tiên cũng không là vấn đề. Cho nên đáy lòng hạ đối Hạ Vân Kiệt tự nhiên lại càng phát tôn kính cảm ơn.

“Đi thôi, hết thảy cẩn thận. Nhớ kỹ kia tứ đô huyện cùng bạch thạch huyện nếu có nghênh tiên đài, giúp ta lưu ý hạ giới người phi thăng đến đó là. Nếu có khó có thể giải quyết sự tình, cũng khả phái người đến đưa cái thư, ta thì sẽ tự mình hoặc là phái người tiến đến tương trợ.” Hạ Vân Kiệt nói, cũng là có như vậy một tia không tha.

Nói như thế nào, trước mắt này hai người đều là hắn ở tiên giới trước hết kết giao, nay lại truyền bọn họ cao minh thuật pháp cùng công pháp, tuy rằng không có thu bọn họ làm đồ đệ, nhưng cũng có thầy trò chi thật.

“Lão gia yên tâm, học sinh nhất định hội lưu ý.” Hai người nói xong, hướng Hạ Vân Kiệt cung kính đã bái tam bái, sau đó mới đứng dậy rời đi.

Hai người rời đi ngày hôm sau, hồi lâu chưa xuống núi Hạ Vân Kiệt cưỡi kia đầu Vân Báo mã ly khai Vân Hoành sơn.

Nói lên này Vân Báo mã, chính là thạch cừ quận đặc sản, có thể chủ động hấp thu thiên địa nhật nguyệt tinh hoa, tiên linh khí, nhưng thuộc loại thủy chung không thể mở ra linh trí một loại kỳ thú. Cho dù hấp thu hơn một ngàn thượng vạn năm nhật nguyệt tinh hoa, tiên linh khí như trước như thế, chính là trở nên càng cường đại hơn hữu lực.

Trưởng thành Vân Báo mã không chỉ có mau bôn như bay, mà còn có thể đằng vân giá vũ, ở không trung hành tẩu như giẫm trên đất bằng, là thạch cừ quận có nhất định thân phận cùng thực lực mới vừa có tư cách trang bị.

Kia Thôi Diêm cũng là cơ duyên xảo hợp được một đầu, bình thường rất là trân ái, không nghĩ tới kết quả là lại tiện nghi Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt cưỡi Vân Báo mã cách Vân Hoành sơn, một đường hướng huyện nha mà đi, phía sau đi theo Đặng Lăng bảy vị Bách phu trưởng.

Hôm nay là tân Huyện lệnh cùng tân huyện úy đi nhậm chức ngày, Hạ Vân Kiệt tuy rằng không đem bọn họ để vào mắt, thậm chí đối với bọn họ hơi có chút khinh thường chán ghét, nhưng thân là Huyện thừa, trận này trên mặt trình tự đúng là vẫn còn đi vừa đi, miễn cho rơi xuống đuối lý.

Đến thị trấn, Hạ Vân Kiệt y thiên đình quy định, dẫn một đám người ở cửa thành chờ nghênh đón tân Huyện lệnh.

Không quá nhiều lâu, liền nhìn đến có một chích đội ngũ hướng thị trấn bên này mà đến. Phía trước có người giơ yên lặng, lảng tránh nhãn hiệu, còn có người gõ chiêng dẹp đường, một cái tiên y giận mã nam nhân đối với bốn phía chỉ trỏ, rất có chỉ trích phương tù, chỉ điểm giang sơn hương vị. Hắn chung quanh, đều có người như chúng tinh củng nguyệt bàn vây quanh hắn, mặt sau còn đi theo một chi thật dài đội ngũ, ít nói cũng có ba năm ngàn người, đông nghìn nghịt một mảnh, trong đó đủ một ít thiên tiên.

“Hừ, này tiền khê huyện Huyện thừa cái giá nhưng thật ra lớn, bản quan đi nhậm chức, hắn thế nhưng không có ra khỏi thành mười dặm nghênh đón.” Kia tiên y giận mã nam tử xa xa vọng đến thành trì, gặp cũng không có nhân thật xa liền ra khỏi thành đón chào, càng không có dân chúng đường hẻm hoan nghênh, sắc mặt lộ ra một tia tức giận sắc nói.

Này nam tử tự nhiên đó là ôn kiều phủ đông lộ Chỉ Huy Sứ Cổ Khuê Lương công tử Cổ Duyên Dương, tiền khê huyện tân tiền nhiệm Huyện lệnh.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1626 : Tạp vụ nhân lảng tránh

“Hắc hắc, đại nhân tân quan tiền nhiệm, không chính cần lập uy sao? Này Huyện thừa không biết phân biệt, bất chính là lập uy hảo đối tượng sao?” Một vị lần lượt Cổ Duyên Dương thân tín nói.

“Này cử không ổn, cường long không áp địa đầu xà, chúng ta mới tới chợt đến, còn nhu trước xem xem này tiền khê huyện trụ cột, mới vừa rồi tốt xem tình huống lập uy. Huống hồ Huyện thừa chính là Huyện lệnh tá quan, tại đây tiền khê huyện thế lực khẳng định là rắc rối khó gỡ, đại nhân còn cần thận trọng đối đãi.” Một vị lưu trữ sơn dương hồ lão giả, nghe vậy nói lời phản đối nói.

“Sư gia lời ấy sai rồi. Chúng ta đại nhân chính là đông lộ Chỉ Huy Sứ công tử, tân tiền nhiệm Huyện lệnh, liền ngay cả kia tiền khê huyện tiền Huyện lệnh, huyện úy không đều ngoan ngoãn cho hắn dời vị, này chính là Huyện thừa lại bị cho là cái gì? Bất quá chính là Huyện lệnh tá quan, nếu là thức thời, đại nhân tự nhiên cho hắn vài phần mặt mũi, nay tiểu tử này cũng dám tự cao tự đại, bất quá là tự thảo mất mặt thôi.” Kia thân tín hiển nhiên đi theo Cổ Duyên Dương diễu võ dương oai quen, nghe vậy lập tức vẻ mặt khinh thường phản bác nói.

“Ha ha, Tiểu Lục Tử nói được đúng vậy. Chính là Huyện thừa, bất quá chính là bản đại nhân tá quan, bản quan chẳng lẽ còn áp không được hắn bất thành?” Kia thân tín mà nói nghe được Cổ Duyên Dương thật là thoải mái, không khỏi nở nụ cười.

“Đại nhân còn cần thận trọng a, tiểu nhân nghe người ta nói này Huyện thừa Hạ Vân Kiệt là rất có vài phần bản lĩnh, năm đó kia uy chấn tiền khê huyện vùng khô cốt giáo giáo chủ Thôi Diêm chính là hắn một kiếm giết chết.

Đại nhân mới đến, còn là không nên……” Kia dài sơn dương hồ lão giả nghe vậy, không khỏi có chút sốt ruột, vội vàng mở miệng lại khuyên nhủ.

“Bất quá chính là giết chết một cái trung đẳng huyện phỉ đầu mà thôi, gì chừng vì nói? Huống hồ, nay này tiền khê huyện chưởng binh quyền chính là bản quan, hắn chính là một Huyện thừa hay là còn có thể phản thiên bất thành?” Một vị nam tử bộ dạng hơi có chút uy vũ nghe vậy mặt lộ vẻ khinh thường sắc nói.

Này bộ dạng hơi có chút uy vũ nam tử không phải người khác, đúng là này chuyến hộ tống Cổ Duyên Dương cùng nhau đến đi nhậm chức tân huyện úy Vương Lực Kiến, cũng là ôn kiều phủ nhất hiển quý công tử, thân mình thực lực cũng là không kém, có tiên đan kì thiên tiên cảnh giới.

Kia dài sơn dương hồ lão giả chính là Huyện lệnh sư gia, gặp Cổ Duyên Dương cùng Vương Lực Kiến đều như vậy nói, cũng cũng không dám nhiều lời nữa. Huống hồ hắn đáy lòng hạ kỳ thật cũng cho rằng ngay cả Huyện lệnh cùng huyện úy đều bị điều đi rồi, kia Huyện thừa một người một bàn tay không vỗ nên tiếng, hơn nữa lại không chưởng binh quyền, quả thật là hưng không nổi cái gì sóng gió.

Gặp sư gia không hề ngôn ngữ, kia Cổ Duyên Dương thân tín trên mặt lộ ra một tia đắc ý tươi cười, sau đó giục ngựa tiến lên, trước mặt mặt mở đường nhân phân phó vài câu, liền lại về tới Cổ Duyên Dương bên người.

“Huyện lệnh đại nhân giá lâm, tạp vụ nhân lảng tránh!”

Kia thân tín vừa về đến Cổ Duyên Dương bên người, liền có kỳ cổ đại khai, đồng la vang chấn, từng trận uy tiếng quát quanh quẩn.

Như thế một đường, rất nhanh liền đến cửa thành hạ, gặp Hạ Vân Kiệt đám người đứng ở ven đường, này mở đường nha binh tựa hồ không biết Hạ Vân Kiệt quan phục bình thường, thế nhưng hướng về phía bọn họ uy uống:“Huyện lệnh đại nhân giá lâm, tạp vụ nhân lảng tránh!”

Thậm chí còn có người xông lên muốn khu đuổi Hạ Vân Kiệt đám người.

“Làm càn! Còn đây là Huyện thừa đại nhân!” Đặng Lăng đám người gặp này nha binh thị Huyện thừa mà không thấy, muốn lên đến khu đuổi, không khỏi tất cả đều ào ào giận dữ, thậm chí đều ào ào rút ra eo đao.

“Người nào như thế lớn mật? Cũng dám trước mặt Huyện lệnh đại nhân mặt rút đao, đến nha, đem bọn họ tất cả đều cấp bản đại nhân bắt.” Vương Lực Kiến thấy thế lập tức trên mặt lộ ra một tia cười gằn, uy quát.

Vương Lực Kiến một tiếng uống xong, sớm liền có nhân như lang giống như hổ xông lên, chuẩn bị đem Đặng Lăng đám người bắt.

Lần này tùy Hạ Vân Kiệt cùng ra khỏi thành nghênh đón tân tiền nhiệm Huyện lệnh cùng huyện úy trừ bỏ Đặng Lăng đám Bách phu trưởng ở ngoài, còn có huyện nha một số người, tiền khê huyện một ít có uy tín danh dự nhân vật.

Bọn họ đều là khôn khéo người, liếc mắt một cái liền nhìn ra kia tân tiền nhiệm huyện quan, muốn bắt người của Huyện thừa lập uy, không khỏi đều âm thầm lắc đầu, nhìn về phía Cổ Duyên Dương đám người ánh mắt đều mang theo một tia thương hại sắc.

Tiền khê huyện bình thường dân chúng có lẽ không biết Hạ Vân Kiệt này khiêm tốn Huyện thừa ở tiền khê huyện

phân lượng, nhưng này chút tiền khê huyện có uy tín danh dự nhân vật, lại có vài người không biết Hạ Vân Kiệt này Huyện thừa ở tiền khê huyện nói chuyện phân lượng so với Huyện lệnh ngụy sùng cùng huyện úy chu lạnh còn muốn nặng ?

Nay này tân tiền nhiệm Huyện lệnh cùng huyện úy, ngày đầu tiên tiền nhiệm, ngay cả chân còn không có đứng vững, thế nhưng liền khẩn cấp tưởng cầm Huyện thừa nhân lập uy, này không phải tự tìm khổ ăn sao?

“Thật lớn uy phong a! Cũng thế, nếu cấp mặt không biết xấu hổ, kia bản quan cũng liền lười cho các ngươi thể diện, mọi người đều tan đi.” Những người đó vừa mới xông lên muốn bắt cầm Đặng Lăng đám người, một đạo mang theo một tia châm chọc thanh âm vang lên.

“Là đại nhân! Chúng ta cáo từ!”

Tiếp theo này “Thân hào nông thôn thổ hào” Liền đều hướng Hạ Vân Kiệt củng chắp tay, cũng không thèm nhìn tới kia tân tiền nhiệm Huyện lệnh cùng huyện úy liếc mắt một cái, ào ào cáo từ rời đi.

Nghĩ năm đó, bọn họ những người này khả tất cả đều là không đem Huyện lệnh cùng huyện úy để vào mắt một phương ngưu nhân. Chính là sau lại bách cho Hạ Vân Kiệt còn có Ngụy Sùng, Chu Lương đám người uy vũ, thế này mới bất đắc dĩ khuất phục, làm nổi lên “Lương dân”. Nếu không phải kinh sợ cùng Hạ Vân Kiệt uy danh, bọn họ mới lười tới đón tiếp này cái gì chó má tân tiền nhiệm Huyện lệnh cùng huyện úy.

Nay này tân tiền nhiệm Huyện lệnh cùng huyện úy, ngày đầu tiên tiền nhiệm liền tự cho là thực ngưu bức cầm Huyện thừa nhân lập uy, mà Huyện thừa còn nói ra nói như vậy đến, bọn họ cho dù dùng mông tưởng cũng biết, này hai vị này về sau ở tiền khê huyện đừng nghĩ

có cái gì ngày lành quá.

“Chúng ta cũng đi!” Hạ Vân Kiệt xoay người lên Vân Báo mã, thản nhiên nói.

“Là lão gia!” Đặng Lăng đám người đều ào ào lĩnh mệnh, đồng dạng xem cũng không thấy kia Huyện lệnh, huyện úy còn có người xông lên chuẩn bị bắt bọn họ liếc mắt một cái.

Người khác không biết bọn họ lão gia lợi hại, bọn họ chẳng lẽ còn không rõ ràng lắm sao? Đừng nói trước mắt này tân tiền nhiệm Huyện lệnh chính là đông lộ Chỉ Huy Sứ công tử, cho dù là đông lộ Chỉ Huy Sứ đại nhân tự mình, chỉ cần dám đắc tội bọn họ lão gia, bọn họ cũng làm theo không đem hắn để vào mắt.

“Lớn mật Hạ Vân Kiệt, ngươi trong mắt còn có không có thủ trưởng, còn có không có thiên đình vương pháp ?” Cổ Duyên Dương đang nghĩ tới hảo hảo bày ra một chút hắn này tân tiền nhiệm Huyện lệnh uy phong, không nghĩ tới người ta căn bản là không điểu hắn, không chỉ có như thế, liền ngay cả này bản địa “Thân hào nông thôn thổ hào” Cũng là như thế, không khỏi tức giận đến nổi trận lôi đình.

“Đại nhân, mọi người đều là người trưởng thành sẽ không cần giảng như vậy ngây thơ mà nói đi? Đừng nói cho ta, bản quan này thân quan phục các ngươi cũng không nhận thức? Bản quan hôm nay tới đón tiếp ngươi, đó là cho ngươi mặt mũi cùng cơ hội. Ngươi nếu hảo hảo làm Huyện lệnh, bản quan thì sẽ phụ trợ ngươi. Chỉ tiếc ngươi không biết điều, thế nhưng tưởng cầm bản quan lập uy, bản quan còn là khuyên ngươi làm sao qua lại chạy đi đâu, này tiền khê huyện ngươi còn không làm chủ được! Cáo từ !” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng cười, sau đó ở Vân Báo mã trên đầu nhẹ nhàng vỗ, Vân Báo mã liền bốn chân sinh vân, đằng vân giá vũ dựng lên.

“Làm càn, cấp bản quan đem bọn họ bắt!” Cổ Duyên Dương giận dữ quát.

“Ai dám!” Đặng Lăng đám người nghe vậy lập tức mắt lộ ra hung quang, một đám tất cả đều tế thả ra pháp bảo, ba mươi sáu can phi thiên đồng thi kỳ phiên cũng cùng nhau bị tế phóng ra.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1627 : Chịu thiệt

Đặng Lăng bảy người nay đã là tiên lộ kì thiên tiên, kia ba mươi sáu can phi thiên đồng thi kỳ phiên, khô lâu tràng hạt, bách độc phiên, ngũ khô lâu lực sĩ đằng đằng pháp bảo, nhất tế phóng ra, uy lực tự nhiên so với trước kia cường đại rất nhiều.

Hơn nữa này ba năm Đặng Lăng bảy người cũng không thiếu theo đại quân nam chinh bắc chiến, không biết thu gặt bao nhiêu mạng người, trên người đều có một cỗ đại tướng quân chinh chiến sa trường đặc hơn sát khí.

Bảy người nén giận tế thả ra pháp bảo, kia còn rất cao!

Nhất thời gian, cửa thành hắc khí bốc lên, huyết quang tận trời, một đầu đầu phi thiên đồng thi, một đám phi thiên anh lô, một đám khô lâu lực sĩ, còn có bốc lên hắc khí trung phụt lên khói độc vô số độc trùng, tất cả đều mặt lộ vẻ dữ tợn, lộ ra làm cho người ta kinh hồn táng đảm hung thần hơi thở.

Vài nha binh hướng có vẻ phía trước, chính là không nghĩ qua là hấp thượng một tia hắc khí, lập tức liền té xỉu trên mặt đất, vẻ mặt hắc khí quanh quẩn.

“Hay là các ngươi muốn tạo phản bất thành?” Cổ Duyên Dương cùng Vương Lực Kiến bình thường tuy rằng chiếm trong nhà quyền thế kiêu ngạo ngang ngược quen, bất quá thân mình đổ không phải cái gì bao cỏ, còn là có như vậy vài phần bản lãnh thật sự cùng ánh mắt, Đặng Lăng đám người pháp bảo nhất tế phóng ra, bọn họ liền tất cả đều thay đổi sắc mặt, trong lòng cũng là khiếp sợ lại là căm tức, đồng thời còn có như vậy một tia hối hận.

Bởi vì bọn họ đều nhìn ra đến Đặng Lăng bảy người

thực lực đều phi thường cường đại, hơn nữa bọn họ tế phóng pháp bảo, người người đều là không giống tầm thường, ác độc dị thường, trừ phi bọn họ tự mình ra tay, nếu không bằng bọn họ mang đến như vậy thủ hạ chỉ sợ còn bắt không được bọn họ bảy người.

Chỉ là bọn họ thân phận tôn quý, tự nhiên không tốt tùy tiện ra tay, bằng bôi nhọ thân phận. Huống hồ mặc kệ là kia ba mươi sáu đầu phi thiên đồng thi còn là Đặng Lăng tế phóng ra phi thiên anh lô đều cho bọn hắn phi thường âm trầm khủng bố cảm giác, cho dù bọn họ tự cao cảnh giới cao thâm, lại có lợi hại pháp bảo bàng thân, nhưng cũng không có mười phần nắm chắc có thể trấn áp bọn họ.

Nếu bọn họ ra tay còn trấn áp không được chính là Huyện thừa thủ hạ, dùng mông tưởng cũng biết, bọn họ đem mặt quét rác, về sau mơ tưởng phục chúng.

“Đại nhân vô duyên vô cớ muốn bắt bản quan, hay là còn không chuẩn bản quan phản kháng bất thành?” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng cười, ánh mắt chậm rãi đảo qua Cổ Duyên Dương đám người, lại nói:“Tốt lắm, đại nhân cũng không tất lấy cái gì chụp mũ đến ấn bản quan, nếu tưởng bắt người, cứ việc phóng ngựa lại đây, nếu bằng không, bản quan còn có chuyện, sẽ không phụng bồi.”

Cổ Duyên Dương đám người vạn vạn không nghĩ tới này Huyện thừa so với bọn hắn còn kiêu ngạo, thiếu chút nữa tức giận đến tam thi thần bạo khiêu, hận không thể tế ra pháp bảo trực tiếp bắt hắn cho oanh chết, chính là nhìn đến Đặng Lăng đám người người người vẻ mặt hung ác, pháp bảo hắc khí lượn lờ, lộ ra hung lệ ác độc, lại có chút ném chuột sợ vỡ đồ.

“Đại nhân, còn là trước nhẫn này nhất thời khí, chờ thu nạp trong thành binh tướng, tái ương thỉnh Chỉ Huy Sứ đại nhân sai phái vài vị cao thủ tiến đến, tái lấy lôi đình

thủ đoạn vừa mới trấn áp này Huyện thừa, lấy chấn đại nhân uy nghiêm cũng không muộn.” Kia sư gia nhưng thật ra có vài phần kiến thức, gặp Hạ Vân Kiệt thủ hạ người người lợi hại phi phàm, liền vội việc khuyên can Cổ Duyên Dương.

Cổ Duyên Dương sắc mặt âm trầm hừ lạnh một tiếng, cái gì cũng chưa nói, giục ngựa liền hướng cửa thành mà đi.

Người còn lại thấy thế, vội vàng đều đuổi theo, lại sớm không có phía trước uy phong.

Tiền khê huyện những người đó thấy, đều mặt lộ vẻ một tia khinh thường sắc, mà Hạ Vân Kiệt tắc cười nhẹ, vỗ vỗ Vân Báo mã đầu, trực tiếp hướng Vân Hoành sơn mà đi.

Hắn vốn là khó chịu đông lộ Chỉ Huy Sứ con trai đến hái quả đào, chính là ngại cho thiên đình quy định, cuối cùng còn là đến thị trấn cửa nghênh đón tân tiền nhiệm Huyện lệnh. Chính là kia Huyện lệnh thế nhưng tưởng cầm hắn lập uy, Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng liền lười tái để ý đến hắn cái gì Huyện lệnh không Huyện lệnh.

Trở về Vân Hoành sơn, Hạ Vân Kiệt liền lập tức trở về tư thân hiên, tiếp tục rèn luyện tiên đan cùng tìm hiểu bát cửu huyền công, về phần kia tân tiền nhiệm Huyện lệnh cùng huyện úy đã sớm bị hắn phao đến lên chín tầng mây.

Bất quá Hạ Vân Kiệt là hồn nhiên đã quên có tân tiền nhiệm Huyện lệnh cùng huyện úy như vậy hai hào nhân, nhưng Cổ Duyên Dương vị này Huyện lệnh cùng Vương Lực Kiến vị này huyện úy cũng là đem Hạ Vân Kiệt nhớ rõ khắc cốt minh tâm, một hồi đến huyện nha đã đem hắn mắng to một chút, tuyên bố nhất định phải san bằng hắn Vân Hoành sơn.

“Đại nhân bớt giận, kia Vân Hoành sơn sớm hay muộn là muốn san bằng, bất quá việc cấp bách lại còn là thu nạp chỉnh đốn quân đội, tái thỉnh Chỉ Huy Sứ đại nhân phái vài vị cao thủ đến tọa trấn. Này tiền khê huyện tình thế chỉ sợ so với chúng ta trong tưởng tượng phức tạp a!” Sư gia ở bên cạnh khuyên nhủ.

“Ngươi nói có lý, lại trước thu nạp quân đội nhân mã, nhìn xem này tiền khê huyện đến tột cùng có bao nhiêu khả dụng binh tướng.” Cổ Duyên Dương cùng Vương Lực Kiến ở cửa thành ăn cái nghẹn, dĩ nhiên không có đến tiền thoả thuê mãn nguyện, kiêu ngạo cuồng vọng, nghe vậy tạm thời áp chế trong lòng lửa giận, gật gật đầu nói.

Vì thế Cổ Duyên Dương cùng Vương Lực Kiến trà đều không kịp uống một ngụm, thẳng đến quân doanh, bắt đầu thu nạp chỉnh đốn quân đội.

Này vừa thu lại long chỉnh đốn, hai người nhưng thật ra một trận mừng rỡ.

Này tiền khê huyện tuy rằng chính là trung đẳng huyện, lại bởi vì nay toàn bộ huyện đều về huyện nha sở quản chế, binh tướng nay đổ có ba mươi vạn nhiều, tuy rằng cao thủ không nhiều lắm, thiên tiên ít ỏi không có mấy, nhưng liếc mắt một cái vọng đi qua, đông nghìn nghịt một mảnh, cơ hồ vọng không đến đầu, lại còn là làm cho hai người trong lòng tin tưởng tăng nhiều.

“Trách không được kia Ngụy Sùng có thể uy chấn tiền khê huyện, khiến cho mọi người thần phục. Nguyên lai có như thế đại quân a!” Cổ Duyên Dương đảo qua phía trước nghẹn khuất, nói.

“Có như thế đại quân, có ai có thể ngăn được chúng ta!” Vương Lực Kiến hăng hái.

Đáng thương hai người lại không biết đến, này ba mươi vạn binh mã trên cơ bản đều là này hai năm mới chinh vào tân binh. Kia Ngụy Sùng cùng Chu Lương sở dĩ có thể uy chấn tiền khê huyện, khiến cho mọi người thần phục, dựa vào là chẳng phải là này ba mươi vạn nhân mã, mà là bọn họ kia trang bị Hạ Vân Kiệt cho bọn hắn luyện chế trận kỳ thân binh, còn có Hạ Vân Kiệt phái cho bọn hắn Đặng Lăng đám người.

Nay này thân binh đã sớm ngay cả người mang kỳ bị Ngụy Sùng cùng Chu Lương cấp mang đi, về phần Đặng Lăng đám người tự nhiên cũng là trở về Vân Hoành sơn. Này ba mươi vạn binh mã, thoạt nhìn số người phần đông, đông nghìn nghịt nhất đại phiến, kỳ thật bất quá chính là đám ô hợp mà thôi.

“Truyền lệnh đi xuống, 5 ngày sau, bản quan muốn ở thiên hương lâu mở tiệc chiêu đãi tiền khê huyện khắp nơi đức cao vọng trọng danh vọng nhân sĩ. Bản đại nhân đổ muốn nhìn, này tiền khê huyện còn có ai dám không cho bản quan mặt mũi!” Tuần tra quá đại quân sau, Cổ Duyên Dương đối người bên người hạ lệnh nói.

……

Rất nhanh có liên quan mới tới Huyện lệnh cùng huyện úy muốn ở thiên hương lâu mở tiệc chiêu đãi khắp nơi danh vọng nhân sĩ tin tức liền truyền mở ra, tiền khê huyện khắp nơi cường giả cũng đều nhận được thư mời.

Này đó cường giả nhận được thư mời sau, cùng ngày cũng không ước mà cùng liền đi Vân Hoành sơn, chính là lại bị báo cho biết Huyện thừa đại nhân bế quan tu luyện, lại đều ào ào quay trở về phủ đệ.

Một hồi đến phủ đệ, này đó cường giả liền tùy tay xé bỏ

thư mời, cũng mệnh môn nhân đệ tử đóng cửa sơn môn, rất trông coi.

Nếu Huyện thừa đại nhân bế quan tu luyện, hiển nhiên có liên quan tân Huyện lệnh cùng huyện úy sự tình, hắn lão nhân gia là không nhúng tay. Nếu hắn không nhúng tay, bọn họ làm sao sợ hãi chi có? Huống hồ thật muốn đi tham gia tân Huyện lệnh cùng huyện úy sự tình, chẳng phải là đắc tội Huyện thừa đại nhân?

5 ngày sau, làm Cổ Duyên Dương cùng Vương Lực Kiến ảo tưởng tiền khê huyện cường giả ào ào tiến đến dâng thật dài danh mục quà tặng, cung kính về phía bọn họ kính rượu khi, tàn khốc sự thật lại cho bọn họ đánh đòn cảnh cáo.

Chỉ thấy thiên hương lâu tuy rằng đến đây không ít người, nhưng chân chính như phía trước khô cốt giáo giáo chủ Thôi Diêm loại này đại nhân vật lại ít ỏi không có mấy, chỉ cái hai ba người.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1628 : Binh lâm Vân Hoành sơn

“Nhất định là Hạ Vân Kiệt khiến cho quỷ! Lão hổ không phát uy thật đúng là nghĩ đến bản quan là bệnh miêu bất thành? Đến nha, truyền lệnh đi xuống, phát binh Vân Hoành sơn, bản quan cái này san bằng Vân Hoành sơn, xem ai còn dám không phục?” Cổ Duyên Dương cùng Vương Lực Kiến miễn cưỡng ứng đối tiệc rượu, sau đó một hồi đến huyện nha liền lôi đình đại phát.

“Đại nhân, cường long không áp địa đầu xà, y thuộc hạ xem, này Hạ Vân Kiệt ở tiền khê huyện lực ảnh hưởng phi thường thật lớn, đại nhân vạn vạn không thể tùy tiện tiến đến tấn công người ta sơn môn a! Vạn nhất bị nhục, kia đại nhân về sau ở tiền khê huyện liền càng khó tạo uy vọng ! Còn là chờ Chỉ Huy Sứ đại nhân phái tới cao thủ đến sau, tái phát binh cũng không muộn.” Sư gia nghe vậy vội vàng khuyên nhủ.

“Thả ngươi nương chó má. Bản quan cùng Vương đại nhân đều là tiên đan kì thiên tiên, phía dưới lại có mấy chục vạn binh mã, chẳng lẽ ngay cả này tiểu địa phương một cái sơn môn đều công không dưới sao?” Cổ Duyên Dương lúc này đang ở nổi nóng, nghe vậy nhất thời nổi giận nói.

“Nhưng là……” Sư gia còn muốn khuyên can.

“Ngậm lại của ngươi điểu miệng, bản quan ý này đã quyết, chớ có nói sau.” Cổ Duyên Dương không khỏi phân trần liền đánh gãy sư gia.

Sư gia thấy thế chỉ có thể âm thầm thở dài một hơi, không dám nhiều lời nữa.

Rất nhanh, từng đạo mệnh lệnh theo huyện nha truyền

xuống dưới, đại quân rất nhanh liền điều động lên. Trừ bỏ ngũ vạn đại quân lưu thủ thị trấn, suốt có hai mươi lăm vạn đại quân cuồn cuộn mênh mông hướng Vân Hoành sơn tiến quân.

Huyện nha đại quân xuất binh Vân Hoành sơn tin tức rất nhanh liền truyền mở ra, toàn bộ tiền khê huyện đều bị chấn động.

Tin tức tự nhiên cũng truyền đến Hạ Vân Kiệt trong tai.

“Bản quan không đi tìm bọn họ phiền toái, bọn họ nhưng thật ra phái binh đến tấn công bản quan. Bất quá này binh tướng cũng là vô tội, các ngươi truyền tin tức đi ra ngoài, nói bản quan không muốn đại khai sát giới, nên tan đều tan, nếu không thực đến đại chiến là lúc, cũng đừng quái bản quan tâm ngoan thủ lạt.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy mạnh mở hai mắt, trong mắt hàn quang lóe ra.

“Tuân mệnh!” Đặng Lăng đám người lĩnh mệnh lệnh, lập tức phái người xuống núi mang tin tức cấp trong quân chi binh tướng.

Hạ Vân Kiệt sau lại tuy rằng lựa chọn ẩn cư, nhưng ở trong quân hắn nhưng vẫn là cái truyền kỳ. Không chỉ có là vì lão binh đều mắt thấy hắn một kiếm đánh chết Thôi Diêm lão ma khủng bố thực lực, càng bởi vì mỗi lần chinh chiến như sát thần bình thường Đặng Lăng bảy người đều là hắn mang đi ra tướng sĩ. Cho nên Cổ Duyên Dương hạ lệnh muốn tấn công Vân Hoành sơn khi, này binh tướng kỳ thật trong lòng đều là mười vạn cái không muốn, đơn giản bách cho mệnh lệnh mà thôi.

Nay Hạ Vân Kiệt sai người đưa hắn ý tứ nhắn dùm đi xuống, nhất thời hai mươi lăm vạn nhân mã lập tức sẽ chạy trốn hai mươi vạn, mà còn lại 5 vạn đại quân cũng là chậm rì rì, giống như chưa ăn cơm no bình thường, thẳng đem Cổ Duyên Dương cùng Vương Lực Kiến cấp

tức giận đến giận sôi lên, âm thầm hối hận không có nghe sư gia khuyên bảo, nay cũng là đâm lao phải theo lao.

“Đại nhân, chúng ta những người này đi tấn công Vân Hoành sơn, tám chín phần mười là công kích không dưới đến. Hơn nữa thuộc hạ nghe người ta nói, này Hạ Vân Kiệt ở tiền khê huyện thường xuyên khai đàn giảng đạo, quảng kết thiện duyên, mấy ngày nay nghe nói chúng ta muốn phái binh tấn công Vân Hoành sơn, có không ít người chính chạy tới Vân Hoành sơn trợ trận đâu.” Trên đường, sư gia lo lắng lo lắng nói.

“Kia làm sao bây giờ? Hay là muốn bản quan lui binh bất thành?” Cổ Duyên Dương buồn bực nói.

Sớm biết rằng Hạ Vân Kiệt này Huyện thừa khó như vậy cắn, lúc trước nên ngay cả hắn cũng cùng nhau điều đi.

“Chuyện tới nay là tên đã trên dây không thể không phát, lui binh khẳng định là không được. Không bằng chậm rãi hành quân, chờ Chỉ Huy Sứ đại nhân phái tới cao thủ đuổi tới khi, tái công sơn cũng không muộn.” Sư gia đề nghị nói.

“Vì nay chi kế cũng chỉ có thể như vậy.” Cổ Duyên Dương cùng Vương Lực Kiến nghe vậy bất đắc dĩ điểm gật đầu, tiếp nhận rồi sư gia đề nghị.

Vì thế tám trăm dặm đường, huyện nha đại quân suốt được rồi mười ngày, thẳng đến đông lộ Chỉ Huy Sứ bên kia phái tới năm mươi danh thiên tiên đuổi tới, đại quân mới bắt đầu nhanh hơn chạy đi tốc độ.

Kia đông lộ quân tuy rằng nói chính là động tác võ thuật đẹp, chỉ kham thủ thành, nhưng dù sao cũng là phủ thự ngũ lộ đại quân chi nhất, tương đối cho huyện nha mà nói còn là binh hùng tướng mạnh. Huống hồ lần này sự

tình quan con trai tiền đồ con đường làm quan, cho nên đông lộ Chỉ Huy Sứ đại nhân còn là khẽ cắn môi, điều năm mươi danh thiên tiên lại đây, hơn nữa trong đó có mười người là tiên đan kì thiên tiên. Còn lại bốn mươi vị thiên tiên cũng có một nửa là tiên lộ kì.

Như vậy một cỗ lực lượng, ở bình thường huyện, xem như rất cường đại. Giống năm đó khô cốt giáo, cũng bất quá liền năm vị tiên đan kì thiên tiên mà thôi.

Có này năm mươi danh thiên tiên đột nhiên gia nhập, lựa chọn lưu lại 5 vạn danh binh tướng tự nhiên không dám tái bỏ rơi nhiệm vụ, người người ở bọn họ thúc giục hạ, nhanh hơn tốc độ hướng Vân Hoành sơn tiến quân.

Một ngày này, chính giữa ngọ.

Ngày trên không, chói mắt vô cùng.

Đột nhiên gian, Vân Hoành sơn chân núi, âm lãnh sát phong nổi lên, đạo đạo sát khí phóng lên cao, cả kinh thỏ bôn chim bay, cũng là huyện nha đại quân rốt cục binh lâm Vân Hoành sơn.

“Các ngươi là người nào? Dám đến Vân Hoành sơn giương oai?” Huyện nha đại quân vừa đến chân núi, sớm có trông coi sơn môn môn sinh quát to.

“Mù của ngươi mắt chó sao? Không thấy được đây là huyện nha đại quân. Còn không kêu Hạ Vân Kiệt đi ra bó tay chịu trói, nếu không hôm nay liền san bằng này nho nhỏ đỉnh núi.” Cổ Duyên Dương một bước bước trên giữa không trung, nhìn xuống kia môn sinh, uy phong lẫm lẫm quát.

“Cổ huyện lệnh khẩu khí thật lớn a! Bản quan nhưng thật ra muốn hỏi một chút xem, bản quan đến tột cùng phạm vào cái gì pháp, ngươi thế nhưng phái đại quân

đến ta Vân Hoành sơn?” Đúng lúc này một đạo uy nghiêm thanh âm theo đỉnh núi truyền ra, tiếp theo một thân áo xanh Hạ Vân Kiệt theo đỉnh núi bước trên mây mà ra, phía sau đứng Đặng Lăng chờ bảy người.

“Ngươi, ngươi mắt không thượng tư, ngươi kết doanh kết đảng, công nhiên tạo phản!” Cổ Duyên Dương đầu tiên là nao nao, lập tức sắc mặt trầm xuống, chỉ vào Hạ Vân Kiệt quát.

“Muốn gán tội cho người khác sợ gì không có lý do! Nếu như vậy, kia bản quan trước hết trấn áp các ngươi, tái đến ôn kiều phủ tìm đông lộ Chỉ Huy Sứ đại nhân cùng thông phán đại nhân để hỏi hiểu được?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy lạnh lùng cười, cũng lười tái cùng Cổ Duyên Dương đám người dong dài, bàn tay to vung lên nói:“Đặng Lăng, Ngô Thông, Chu Cương, Trịnh Huyền, Ân Thổ Mộc, Sử Vân Bằng, Kỉ Cảnh cấp bản quan đem Huyện lệnh đại nhân cấp bắt lại.”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt liền không vội không chậm chạp xoay người, bước trên mây mà đi, thế nhưng không còn để ý Cổ Duyên Dương đám người, tựa hồ căn bản không đem bọn họ để vào mắt bình thường.

“Chết đã đến nơi, thế nhưng còn dám như thế cuồng vọng! Đến nha, cấp bản đại nhân sát!” Cổ Duyên Dương vốn định nhìn đến Hạ Vân Kiệt thất kinh bộ dáng, không nghĩ tới hắn cũng là kiêu ngạo đến không có yên lòng, căn bản không đem bọn họ để vào mắt, không khỏi tức giận đến hai mắt đều phun ra hỏa đến, lập tức lớn tiếng phẫn nộ quát.

“Hắc hắc, đã lâu không đánh giặc, tay đều có chút ngứa !” Đặng Lăng đám người thấy thế trên mặt lộ ra một tia cười gằn, sau đó đột nhiên thét dài một tiếng nói:“Các vị, khai chiến, Huyện lệnh đại nhân cho ta lưu trữ, còn có cẩn thận hoa hoa thảo thảo, đừng lộng hỏng rồi, nếu

không lão gia tức giận đứng lên, ngươi ta đều chịu không nổi. Hắc hắc!”

Đặng Lăng đám người thanh âm vừa mới hạ xuống, liền có từng đạo quang hoa phóng lên cao, số lượng không nhiều lắm, chỉ có hai ngàn đến đạo, nhưng trong đó lại ít nhất có sáu bảy trăm hào thiên tiên. Không chỉ có như thế, này đó quang hoa nhất phóng lên cao, liền có từng đạo tinh kỳ ở không trung ấn mỗ cái quy tắc ở sắp hàng phi vũ, trong nháy mắt liền bày ra một đám lục đinh lục giáp diệt sát trận.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1629 : Tiên anh kì tiên vệ

Này đó lục đinh lục giáp diệt sát trận nhất bày ra, còn có một đám cao lớn uy vũ, thân phi kim giáp, cầm trong tay thần binh lục đinh lục giáp tiên vệ ở không trung ngưng tụ mà thành.

Này đó lục đinh lục giáp tiên vệ trên người tản mác ra chói mắt kim quang, khủng bố hơi thở, ít nhất đều là tương đương với tiên lộ kì, có gần một phần tư là tiên đan kì. Thậm chí có một lục đinh lục giáp tiên vệ phát ra hơi thở, thế nhưng viễn siêu tiên đan kì, phô thiên cái địa, gần kia hơi thở uy nghiêm, khiến cho kia 5 vạn đại quân không thở nổi, thậm chí liền ngay cả tiên đan kì thiên tiên đều có một loại tai vạ đến nơi cảm giác, muốn toàn lực vận chuyển tiên lực, mới vừa rồi có thể ngăn cản này khủng bố hơi thở uy nghiêm.

Khi quá ba năm, năm đó sáu trăm hào thân binh, sớm đã xưa đâu bằng nay, thấp nhất tu vi cũng là cử hà hậu kỳ cảnh giới, trong đó cũng không thiếu thiên tiên. Này ba năm này sáu trăm hào thân binh lại ngày đêm thao luyện trận pháp, trong tay trận kỳ Hạ Vân Kiệt cũng đã sớm theo bọn họ tu vi tăng lên, cho bọn hắn tiến thêm một bước thay đổi quá.

Nay tái từ này sáu trăm hào nhân bày ra lục đinh lục giáp diệt sát trận, này uy lực so với ba năm trước đây không biết cường đại hơn bao nhiêu lần.

“Lục đinh lục giáp tiên vệ!”

“Tiên anh kì lục đinh lục giáp tiên vệ!”

Kia đứng ở giữa không trung, vừa rồi còn uy phong lẫm lẫm Cổ Duyên Dương thấy thế thiếu chút nữa sợ tới mức một đầu liền ngã xuống đụn mây đến. Dưới mặt

Vương Lực Kiến, còn có này tới rồi trợ giúp Cổ Duyên Dương, vốn tưởng rằng nắm chắc thắng lợi nắm các thiên tiên tất cả đều trong nháy mắt sợ tới mức sắc mặt tái nhợt, không hề huyết sắc.

Bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới, này nho nhỏ tiền khê huyện Huyện thừa thế nhưng ngưu bức đến bực này trình độ, tùy tùy tiện tiện liền có thể kêu ra sáu bảy trăm hào thiên tiên đến, hơn khủng bố là, bọn họ thế nhưng còn có thể lấy lục đinh lục giáp trận triệu hồi ra lục đinh lục giáp tiên vệ, mà còn có một vị là tiên anh kì lục đinh lục giáp tiên vệ.

Tiên anh kì lục đinh lục giáp tiên vệ a, phải biết rằng Chỉ Huy Sứ đại nhân cũng bất quá chính là tiên anh kì thiên tiên mà thôi!

Này xa xa tới rồi vây xem, muốn nhìn một chút trận này đại chiến đến tột cùng sẽ là lấy phương nào thắng bại xong việc mọi người, nhìn đến Huyện thừa đại nhân bên này vừa ra động, đó là sáu bảy trăm hào thiên tiên, còn có cả người kim quang nở rộ lục đinh lục giáp tiên vệ, trong đó có một vị còn là tiên anh kì, nhất thời nhìn xem cả người mồ hôi lạnh chảy ròng.

Bọn họ tuy rằng đều biết đến Huyện thừa đại nhân rất lợi hại, mấy năm nay cũng thu nạp không ít môn sinh, nhưng bởi vì Huyện thừa đại nhân xưa nay khiêm tốn, trừ bỏ ba năm trước đây một lần kinh diễm biểu hiện sau, liền hoàn toàn ngủ đông đi xuống, mọi người đối Huyện thừa sở nắm giữ thực lực hiểu biết, cũng chỉ là theo Đặng Lăng đám người biểu hiện khuy một tia nửa điểm. Nay mới vừa rồi biết, Huyện thừa đại nhân sở nắm giữ thực lực thế nhưng đã cường hãn đến bực này trình độ!

Khá tốt, khá tốt, ngày đó không đi dự tiệc! Phần lớn người khiếp sợ đồng thời đều âm thầm may mắn, mà

này người dự tiệc, trong lòng liền hối ruột đều xanh.

Bọn họ vốn đang nghĩ, kia Cổ Duyên Dương nói như thế nào đều là đông lộ Chỉ Huy Sứ con trai, hẳn là có thể ép trụ Huyện thừa đại nhân, thế này mới phó yến, muốn cùng hắn làm tốt giao tế, không nghĩ tới, kia Huyện thừa đại nhân sở nắm trong tay thực lực đã khủng bố như vậy, đừng nói Cổ Duyên Dương, xem này tình hình phỏng chừng cho dù đông lộ Chỉ Huy Sứ đại nhân đích thân đến, chỉ sợ đều phải chịu không nổi.

“Hạ đại nhân, Hạ đại nhân, đều là hiểu lầm, đều là hiểu lầm a, ta cái này triệt binh, ta cái này triệt binh!” Kia Cổ Duyên Dương tự nhiên không phải kẻ ngốc, lúc này thế nào còn không biết chính mình là chân chính đá đến thiết bản, sợ tới mức gần chết sau, lập tức lớn tiếng kêu lên, cũng bất chấp chính mình Huyện lệnh cùng đông lộ Chỉ Huy Sứ con trai thân phận.

Không có biện pháp a, Hạ Vân Kiệt ngay cả tiên anh kì lục đinh lục giáp tiên vệ đều có thể triệu hồi ra đến, đừng nói hắn điểm ấy nhân mã căn bản trấn áp không được, cho dù hắn lão tử suất lĩnh đông lộ quân dốc toàn bộ lực lượng, cũng không nhất định có thể trấn áp được. Huống hồ cho dù trấn áp được, kia đông lộ quân còn gánh vác trấn thủ phủ thành trọng trách, lại sao có thể dốc toàn bộ lực lượng a?

Đương nhiên này đó cũng không là Cổ Duyên Dương hiện tại cần suy nghĩ sự tình, hắn hiện tại cần suy nghĩ sự tình, như thế nào theo Vân Hoành sơn thoát thân mà ra.

“Ta nói Cổ đại nhân, ngươi chưa phát hiện đã quá muộn sao? Lão gia nhà ta rất cho ngươi mặt mũi, mang theo một đám người đi cửa thành nghênh đón ngươi, ngươi không cho mặt mũi cũng liền thôi, thế nhưng còn muốn cầm lão gia nhà ta lập uy, nay lại phái binh đến tấn công

ta Vân Hoành sơn, nay gặp tình thế không đúng, tưởng triệt binh liền triệt binh, trên đời này có như vậy tiện nghi sự tình sao?" Đặng Lăng thưởng thức trong tay khô lâu tràng hạt, lạnh lùng nói.

Khô lâu tràng hạt theo hắn xoa bóp thưởng thức, thỉnh thoảng có một cái khô lâu đầu ở tràng hạt vươn ra đến, hướng về phía Cổ Duyên Dương nhe răng.

"Kia, vậy các ngươi muốn thế nào? Đừng quên, bản quan chính là phủ lệnh đại nhân thân mệnh Huyện lệnh, là đông lộ Chỉ Huy Sứ con trai!" Cổ Duyên Dương ngoài mạnh trong yếu nói, trong đầu cũng là hối ngay cả ruột đều xanh.

Đúng vậy, người ta như vậy cường đại đều như vậy nể tình, cố ý triệu tập nhân mã đến cửa thành nghênh đón, chính mình lại bãi cái gì uy phong đâu!

"Hắc hắc, này không chính được không? Lão gia nhà ta nói, bắt ngươi đi hướng đông lộ Chỉ Huy Sứ đại nhân để hỏi rõ ràng, lão gia nhà ta đến cùng phạm vào tội gì, thế nhưng muốn hưng binh đến tấn công ta Vân Hoành sơn. Ngươi nói là ngoan ngoãn bó tay chịu trói đâu, còn là chúng ta tự mình tới bắt ngươi?" Đặng Lăng nhìn xuống Cổ Duyên Dương hỏi.

"Đừng khinh người quá đáng ! Bản quan cũng không phải nê niết ! Thật muốn chém giết đứng lên, các ngươi cũng không thấy có thể thảo hảo đi!" Cổ Duyên Dương loại nào thân phận, tự nhiên không chịu bó tay chịu trói, nghe vậy rốt cục giận dữ nói.

"Kia không phải tốt, ta còn đang lo các ngươi quá yếu, đánh cho không thoải mái đâu!" Đặng Lăng cười gằn nói.

Nói xong, liền tế nổi lên kia khô lâu tràng hạt.

Mấy năm nay khô lâu tràng hạt kinh ngày khác đêm tế luyện, Đặng Lăng sớm đã sai sử như cánh tay sai sử, hơn nữa này ba năm nam chinh bắc chiến lại cắn nuốt không ít tinh huyết hồn phách, uy lực cũng so với trước kia cường đại rồi rất nhiều. Kia chín khỏa tràng hạt nay người người đều là tản ra kim quang, một khi tế phóng ra, cơ hồ người người phi thiên anh lô đều tương đương với một vị tiên đan kì thiên tiên.

Hơn nữa Hạ Vân Kiệt sau lại lại truyền một bộ bày trận phương pháp cấp Đặng Lăng, này chín đầu phi thiên anh lô còn có thể bố thành cửu cung tử mẫu quỷ anh trận, đừng nói là Cổ Duyên Dương, cho dù là tiên anh kì thiên tiên, nếu không có lợi hại pháp bảo cùng thuật pháp, không nghĩ qua là rơi vào trong trận, muốn thoát thân đều phải đại phí một phen trắc trở.

Khô lâu tràng hạt nhất tế phóng ra, nhất thời hóa thành một đám bí đỏ lớn phi thiên anh lô, giương miệng, hướng Cổ Duyên Dương chụp mồi mà đi.

Người khác gặp Đặng Lăng tế khô lâu tràng hạt, cũng đều ào ào tế pháp bảo, như đói lang chụp mồi bàn hướng đại quân phác sát mà đi, không trung một đám lục đinh lục giáp tiên vệ, cả người tất cả đều kim quang đại phóng, thô to cánh tay ào ào giơ lên thần binh, hướng tới đại quân bổ tới.

Thần binh một chút đi, uy như bài sơn đảo hải, lập tức chính là thành ngàn hơn trăm người rồi ngã xuống.

Trong đó kia tiên anh kì lục đinh lục giáp tiên vệ càng khủng bố, cũng không dùng cái gì thần binh, trực tiếp chính là giơ lên kim quang xán xán bàn tay to, một chưởng đi xuống, đó là một thiên tiên, tựa như chụp chết một chích ruồi bọ bình thường, nhìn xem sở hữu thiên tiên tất cả đều kinh hãi đảm khiêu, tim mật đều vỡ,

không vài cái liền quay đầu xoay người chạy trốn. Mà này nguyên bản thuộc loại huyện nha binh tướng nhưng thật ra thông minh, biết trốn khẳng định là trốn không thoát đâu, tại chỗ ào ào phản chiến, hỗ trợ tấn công Cổ Duyên Dương cùng Vương Lực Kiến mang đến người.

Kể từ đó, chiến tranh vừa mới vừa mới bắt đầu, liền hiện ra nghiêng về một bên xu thế, bất quá nhanh như chớp công phu, huyện nha đại quân liền bị giết giết, đầu hàng đầu hàng. Cổ Duyên Dương cùng Vương Lực Kiến hai cái người khởi xướng, một cái bị chín đầu phi thiên anh lô cấp cắn mình đầy thương tích, sau đó bị Đặng Lăng sai người bắt đứng lên, một cái khác bị ngũ khô lâu lực sĩ cấp bẻ gẫy hai tay cánh tay, trực tiếp cấp cắn ăn luôn, sau đó cũng bị người bắt đứng lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1630 : Toái đan thành anh

“Lão gia, Cổ Duyên Dương cùng Vương Lực Kiến đã chộp tới, thỉnh lão gia xử trí!” Tư thân hiên, Cổ Duyên Dương cùng Vương Lực Kiến như tử cẩu bình thường bị Đặng Lăng hai tay mang theo cấp ném tới mặt đất.

“Bọn họ hai là thiên đình mệnh quan, muốn xử trí cũng có thể là đông lộ thông phán mà không phải bản quan. Như vậy đi, đem bọn họ hạ đến trong lao, trông giữ, ngày mai liền áp giải bọn họ hai người đi ôn kiều phủ, bản quan cũng muốn hướng đông lộ thông phán đại nhân trước mặt để hỏi rõ ràng, bản quan đến tột cùng phạm vào tội gì, thế nhưng muốn dẫn tới đại quân đến tấn công bản quan phủ đệ.” Hạ Vân Kiệt quét Cổ Duyên Dương cùng Vương Lực Kiến liếc mắt một cái nói.

Ôn kiều phủ trừ bỏ trực đãi phủ thành, còn có tám trăm huyện, địa vực mở mang vô cùng. Phủ lệnh đại nhân một người tự nhiên quản lý không lại đây, cho nên lại thiết đông nam tây bắc trung ngũ lộ. Này ngũ lộ tá quan lại xưng là ngũ lộ thông phán, cùng ngũ lộ Chỉ Huy Sứ chức vụ quan hệ, tựa như Huyện thừa cùng huyện úy quan hệ.

Đông lộ thông phán quản đó là đông lộ hai trăm cái huyện trừ quân sự ở ngoài lớn nhỏ chính vụ, bao gồm quan viên nhậm mệnh. Bình thường, trừ bỏ Huyện lệnh này nhất cấp quan viên phải muốn xin chỉ thị phủ lệnh, được đến phủ lệnh cho phép, mới vừa rồi có thể hạ phát quan ấn nhậm mệnh, giống Huyện thừa, huyện úy, rất nhiều thời điểm, chỉ cần thông phán đồng ý, này chức quan trên cơ bản cũng liền định rồi, thậm chí cũng không cần xin chỉ thị phủ lệnh đại nhân.

Kia Vương Lực Kiến đó là đông lộ thông phán thứ xuất một vị công tử.

Gặp Hạ Vân Kiệt muốn áp chính mình cùng Vương Lực Kiến hai người đến ôn kiều phủ hướng đông lộ thông phán để hỏi rõ ràng, hai người cảm thấy xấu hổ không chịu nổi đồng thời, cũng đều âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Chỉ cần đến ôn kiều phủ, cũng liền tương đương với đến bọn họ địa bàn, này tánh mạng tóm lại là bảo vệ, chính là rơi vào như vậy chật vật, cũng là mặt toàn không, khó tránh khỏi muốn thành vì ôn kiều phủ một truyện cười.

“Là lão gia!” Đặng Lăng quỳ một gối xuống lĩnh mệnh, trong mắt toát ra một chút kính sợ sùng bái sắc, sau đó lại lần nữa mang theo hai người rời đi.

Một Huyện thừa không chỉ có bắt Huyện lệnh cùng huyện úy, còn muốn áp bọn họ đi phủ thành hướng thông phán đại nhân để hỏi hiểu được, toàn bộ ôn kiều phủ người nào có này đảm lượng cùng uy phong?

“Cũng là thời điểm nên càng tiến thêm một bước phát triển, này Cổ Duyên Dương cùng Vương Lực Kiến nhưng thật ra cho ta một cái lấy cớ cùng cơ hội.” Đặng Lăng mang theo Huyện lệnh cùng huyện úy rời đi sau, Hạ Vân Kiệt cười nhẹ, sau đó lại nhắm mắt lại tìm hiểu bát cửu huyền công.

Bát cửu huyền công không chỉ có có bảy mươi hai loại địa sát biến hóa thuật, hơn nữa nếu chân chính hiểu thấu đáo còn có thể tu thành bất tử bất diệt thân. Hạ Vân Kiệt nay đã tìm hiểu bảy mươi hai loại địa sát biến hóa thuật, chỉ có bất tử bất diệt thân còn không có hiểu được.

Chính là này bát cửu huyền công loại nào huyền ảo, Hạ Vân Kiệt có thể một mình tìm hiểu ra bảy mươi hai loại địa sát biến hóa thuật đã là phi thường lợi hại. Lại như

thế nào khả năng trong khoảng thời gian ngắn ở không có người chỉ điểm dưới, tái hiểu được kia bất tử bất diệt thân đâu.

“Xem ra muốn hiểu được kia bất tử bất diệt thân phi thường khó khăn, không bằng tạm thời đặt ở một bên, tạm gác lại ngày sau tái tìm hiểu, còn là trước toái đan thành anh đi. Nếu không ngày mai đi ôn kiều phủ khó tránh khỏi sắp bị người coi thường.” Đến mặt trời lặn Tây Sơn thời điểm, Hạ Vân Kiệt gặp bất tử bất diệt thân còn là không có rõ ràng, liền quyết định trước toái đan thành anh.

Chính là toái đan thành anh sau, không có có sẵn cửu chuyển tiên đan, muốn tìm hiểu bất tử bất diệt thân cũng là khó càng thêm khó. Cũng may có Vu Hàm bất tử huyền công, lấy hắn Vu vương thân, lại có sáng lập này công Vu Hàm tự mình chỉ điểm, một khi hắn tu vi đến đại vu cảnh giới, muốn tu thành bất tử thân cũng là dễ dàng, nếu không vì này bát cửu huyền công bất tử bất diệt huyền bí, Hạ Vân Kiệt khẳng định sẽ không như thế sớm liền phá đan thành anh.

Tâm ý trước, kia tiên đan liền từ trong mà ngoài vỡ ra, có vô cùng vô tận màu vàng tiên dịch theo bên trong chảy xuôi đi ra, kia kim dịch tràn đầy mệnh phủ, dần dần biến thành một tôn kim quang xán xán tiên anh.

Này tiên anh có ba trượng cao lớn, ứng ba trượng kim thân thuyết, nhưng cũng là tiên anh đến vô thượng cực hạn, mà bình thường tiên nhân tiên anh ngay từ đầu bất quá giống như trẻ mới sinh lớn nhỏ, đến sau lại nhiều nhất cũng liền cùng người lớn bình thường lớn nhỏ.

Hạ Vân Kiệt này tiên anh theo nhất hình thành liền viễn siêu bình thường tiên nhân, dĩ nhiên là ba trượng kim thân. Còn lại đó là muốn ngày đêm đánh chùy, khiến cho này tiên anh pháp lực ngưng tụ, cùng thân xác dung hợp

như nhất, đến lúc đó thi triển khởi tiên lực thuật pháp, liền có thể như cánh tay sai sử, tâm tùy ý chuyển.

Ở Hạ Vân Kiệt trong mệnh phủ tiên anh tu thành đồng thời, kia trong hoàng đình giáng xuống nhiều điểm tiên lộ, cũng là hoàng đình tiên phủ này ba năm mỗi thời mỗi khắc cũng đều ở ngưng tụ tiên nguyên pháp lực, chính là hoàng đình tiên phủ chung quy so với mệnh phủ muốn cao nhất cấp bậc, một điểm tiên lộ sở hàm tiên nguyên ít nhất tương đương với mệnh phủ tiên lộ gấp trăm lần, cũng tinh thuần rất nhiều. Cho nên cho dù có tử phủ tiên anh tương trợ, cũng không khả năng giống trong mệnh phủ tiên lộ bình thường, một ngày liền khả thành tựu.

Cũng đang bởi vì này dạng, huyền tiên cùng thiên tiên thực lực có cách biệt một trời, không thể so sánh nổi.

Mệnh phủ tiên anh vừa thành, không chỉ có tiên lực đột nhiên tăng, hơn nữa Hạ Vân Kiệt còn có loại làm đến nơi đến chốn cảm giác, trong đầu không hiểu kiên định rất nhiều, kia trong tử phủ tiên anh lại đột nhiên mở hai mắt, quanh thân sáng mờ đại phóng, ẩn ẩn trung thế nhưng có lớn mạnh một phần dấu vết.

“Mệnh phủ quả nhiên là căn cơ chỗ, kia tử phủ tuy rằng từng đã trải qua niết bàn, phá rồi sau đó lập, nhìn như đã thành có thể độc lập tồn tại, nhưng cùng mệnh phủ trong lúc đó chung quy có thiên ti vạn lũ liên hệ, không thể hoàn toàn đoạn tuyệt quan hệ. Nay mệnh phủ tiên anh vừa thành, hai tôn tiên anh trong lúc đó liền nghiễm nhiên có hô ứng, này tử phủ tiên anh tốc độ tu luyện liền rõ ràng mau đứng lên. Nếu là chờ hoàng đình tiên anh cũng tu thành, ba người gắn bó nhất thể, chỉ sợ tốc độ muốn nhanh hơn đứng lên.” Hạ Vân Kiệt âm thầm suy nghĩ.

Một đêm tu luyện không nói chuyện. Ngày hôm sau, Hạ

Vân Kiệt chọn điểm nhân mã, lưu lại Trịnh Huyền cùng La Ngọc vợ chồng tất cả thân binh môn sinh trông coi sơn môn, áp Cổ Duyên Dương cùng Vương Lực Kiến hai người một đường hướng ôn kiều phủ mà đi.

Hạ Vân Kiệt áp Cổ Duyên Dương cùng Vương Lực Kiến hai người thượng ôn kiều phủ thảo cách nói sự tình, rất nhanh liền ở tiền khê huyện truyền mở ra, đem mọi người tất cả đều cấp chấn đến trợn mắt há hốc mồm.

Khiếp sợ sau, đó là mọi thuyết xôn xao.

Có người thở dài Hạ Vân Kiệt rất ngay thẳng, kia Cổ Duyên Dương cùng Vương Lực Kiến một cái là đông lộ Chỉ Huy Sứ trưởng tử, một cái là đông lộ thông phán đại nhân thứ xuất con trai, hắn như vậy cuồn cuộn mênh mông đi ôn kiều phủ hướng đông lộ thông phán đại nhân thảo cách nói, không phải là đánh bọn họ mặt sao? Bọn họ không bắt hắn cho bắt lại mới là lạ. Kia ôn kiều phủ trước mặt khê huyện nhưng là bất đồng a, thiên tiên tập hợp, thậm chí ngay cả tiên anh kì thiên tiên đều có, nhâm Hạ Vân Kiệt môn sinh thân binh có bao nhiêu lợi hại, đi nơi nào cũng là chui đầu vô lưới, dữ nhiều lành ít. Không giống tại đây tiền khê huyện, trời cao hoàng đế xa, lại là hắn sơn môn chỗ, chỉ cần hắn chiếm cứ không ra, cho dù giết Cổ Duyên Dương cùng Vương Lực Kiến, kia đông lộ Chỉ Huy Sứ cùng đông lộ thông phán cũng cầm hắn không có biện pháp.

Dù sao hắn môn hạ có sáu bảy trăm hào thiên tiên, có năng lực thông qua trận pháp triệu hồi ra tiên anh kì thiên tiên, kia đông lộ quân trừ phi dốc toàn bộ lực lượng, nếu không muốn đánh Hạ Vân Hoành sơn rất khó.

Khả đông lộ quân tái nói như thế nào cũng là ngũ lộ đại quân chi nhất, quan hệ phủ thành an nguy, động nhất phát mà khiên toàn thân, lại như thế nào khả năng dốc

toàn bộ lực lượng? Nếu thực dễ dàng như vậy điều động đại quân, năm đó tiền khê huyện nha cũng sẽ không co đầu rút cổ ở thị trấn, chỉ chiếm 1% không đến địa bàn. Khô cốt giáo lại càng không dám đại quân phát binh tấn công thị trấn.

Cũng có người tán thưởng Hạ Vân Kiệt uy vũ, chính là một gã Huyện thừa liền dám áp Cổ Duyên Dương cùng Vương Lực Kiến thượng ôn kiều phủ thảo cách nói.

Đương nhiên tán thưởng về tán thưởng, tuyệt đại bộ phận mọi người cho rằng Hạ Vân Kiệt này cử quá mức càn rỡ, dữ nhiều lành ít.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1631 : Đối sách

“Đại nhân không tốt ! Không tốt !” Làm Hạ Vân Kiệt dẫn nhân mã, áp Cổ Duyên Dương cùng Vương Lực Kiến hành tẩu ở thông hướng ôn kiều phủ quan trên đường khi, đông lộ Chỉ Huy Sứ phủ đệ có hạ nhân thần sắc hoảng hốt xông vào đông lộ Chỉ Huy Sứ Cổ Khuê Lương thư phòng.

“Cái gì việc lớn không tốt? Hay là kia đoạn hồn cốc lại đây công thành bất thành?” Cổ Khuê Lương bỗng nhiên đứng lên nói. Cổ Khuê Lương thoạt nhìn như là cái thư sinh, chính là hai mắt lộ ra sắc bén, làm cho người ta âm thầm tâm sinh kính sợ.

Tiên giới to lớn vô ngần, cường giả vô số. Tuy rằng thiên đình trên danh nghĩa chưởng quản tiên giới, nhưng trên thực tế rất nhiều địa phương cũng không quy thiên đình quản chế. Thậm chí ở thiên đình đóng quân bạc nhược một ít địa phương, còn có thể thường xuyên phát sinh địa phương giáo phái thế lực tấn công thiên đình địa bàn sự tình. Tựa như Trung Quốc cổ đại triều đình thường có khởi nghĩa quân công thành bạt trại bình thường.

Này Cổ Khuê Lương trong miệng đoạn hồn cốc đó là ôn kiều phủ vùng phi thường cường đại một cỗ thế lực, mấy năm nay không ngừng mở rộng thế lực, đã liên tục tấn công hạ ôn kiều phủ bên ngoài vài tòa quân sự yếu tắc thành trì, khiến cho ôn kiều phủ phủ thự quan viên người người sứt đầu mẻ trán.

“Không phải, phải đi tiền khê huyện đi nhậm chức đại công tử không biết cớ gì phái binh đi tấn công Huyện thừa phủ đệ, ngược lại bị kia tiền khê huyện Huyện thừa cấp bắt đứng lên. Nay kia Huyện thừa chính áp đại công tử cùng thông phán đại nhân ngũ công tử Vương Lực Kiến đang ở đến ôn kiều phủ trên đường, nói muốn

hướng thông phán đại nhân thảo cái cách nói.” Kia hạ nhân vội vàng trả lời.

“Cái gì? Trước trận bản quan không phải đã phái nhân mã đi qua trợ giúp bọn họ sao? Như thế nào ngược lại bị kia Huyện thừa cấp bắt đứng lên?” Đông lộ Chỉ Huy Sứ Cổ Khuê Lương nghe nói không phải đoạn hồn cốc nhân tiến đến tấn công đầu tiên là thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, bất quá theo sát sau nghe nói chính mình con trai bị kia Huyện thừa cấp bắt đứng lên, chỉnh khuôn mặt đều lập tức đen xuống dưới.

“Cụ thể trải qua tiểu nhân cũng không rõ ràng, chỉ nghe nói kia Huyện thừa chính áp công tử cùng Vương Lực Kiến chính một đường hướng ôn kiều phủ mà đến, phỏng chừng quá mười ngày qua sẽ đến ôn kiều phủ.” Kia hạ nhân gặp Cổ Khuê Lương sắc mặt âm trầm, không khỏi nơm nớp lo sợ trả lời.

“Ba!” Cổ Khuê Lương nghe vậy mạnh vỗ án, kia cây mun đại án nhất thời sụp đổ, hóa thành toái khối.

“Kia Huyện thừa thật to gan, công nhiên bắt thủ trưởng cùng đồng nghiệp không nói, thế nhưng còn dám mang binh đến phủ thành. Hay là hắn muốn tạo phản bất thành?” Cổ Khuê Lương cắn răng nói.

Hạ nhân chỉ dám quỳ trên mặt đất không hé răng, trong lòng lại nghĩ thầm nếu không phải công tử cùng kia Vương Lực Kiến kiêu ngạo cuồng vọng, vô duyên vô cớ mang binh đi tấn công người ta phủ đệ, lại như thế nào hội rơi vào như vậy kết cục?

“Chuyện này thông phán đại nhân biết không?” Cổ Khuê Lương hãy còn phát ra trận hỏa, thế này mới mặt âm trầm hỏi kia hạ nhân.

“Hồi đại nhân, được tin tức tiểu nhân liền lập tức hướng

đại nhân bẩm báo, cũng không biết thông phán đại nhân hay không biết chuyện này.” Hạ nhân trả lời.

“Hảo, bản quan biết. Đi xuống đi, tiếp tục hỏi thăm tin tức.” Cổ Khuê Lương vẫy lui hạ nhân, ở trong thư phòng qua lại đi thong thả vài bước, sau đó liền ra phủ đệ, mang theo vài cái người hầu cận một đường hướng đông lộ thông phán Vương Nhất Thanh phủ đệ mà đi.

“Ha ha, Cổ đại nhân cái gì phong đem ngươi cấp thổi tới ?” Kia Vương thông phán hiển nhiên còn không có thu được tin tức gặp Cổ Khuê Lương tới chơi, còn là vẻ mặt xuân phong, thẳng đến nhìn đến kia Cổ Khuê Lương sắc mặt âm trầm phảng phất muốn nhỏ thủy đến, thế này mới ý thức được sự tình không đúng, sắc mặt đi theo trầm xuống, nói:“Cổ đại nhân xảy ra chuyện gì ?”

“Vào phủ nói sau.” Cổ Khuê Lương nói.

Vương thông phán gật gật đầu, sau đó dẫn Cổ Khuê Lương vào phủ, phân chủ khách ngồi xuống sau, vừa muốn phân phó hạ nhân thượng nước trà, Cổ Khuê Lương đã xua tay nói:“Không cần, không tâm tình uống a!”

“Đến tột cùng sự tình gì Cổ đại nhân?” Vương thông phán lại mở miệng hỏi nói.

“Ta kia không hăng hái con trai cùng ngươi kia ngũ tiểu tử xảy ra chuyện a.” Cổ Khuê Lương âm hàn mặt nói, trong mắt sát khí lóe ra.

Hạ Vân Kiệt áp bọn họ con trai thượng ôn kiều phủ, kia nhưng là trắng trợn đánh mặt, Cổ Khuê Lương tự nhiên là hận không thể giết Hạ Vân Kiệt cho thống khoái.

“Bọn họ gặp chuyện không may? Bọn họ có thể xảy ra chuyện gì?” Vương thông phán nghe vậy cũng là vẻ mặt

khó hiểu.

Ở hắn xem ra, kia tiền khê huyện đã đều quy thiên đình quản hạt, hắn cùng Cổ Khuê Lương cũng nương chức quan, lấy việc công làm việc tư lại phái không ít cường giả đi qua, bọn họ hai người thân mình cũng đều có tiên đan kì thiên tiên cảnh giới, đừng nói tiền khê huyện đã tẫn quy thiên đình quản hạt, cho dù không có, bằng bọn họ nhân mã như vậy, đều có thể đi bước một chậm rãi bình định thu phục, có năng lực xảy ra chuyện gì?

“Ra đại sự nha. Bọn họ hai người vì lập uy, vội vã cầm kia Huyện thừa khai đao, không nghĩ tới cũng là đụng vào thiết bản. Kia Huyện thừa là cái nhân vật lợi hại, thế nhưng đem bọn họ tất cả đều cấp bắt đứng lên, nay chính áp bọn họ đến ôn kiều phủ trên đường, nói muốn tìm chúng ta trước mặt thảo cái cách nói.” Cổ Khuê Lương trả lời.

“Cái gì? Lẽ nào lại như vậy!” Kia Vương Nhất Thanh nghe vậy đầu tiên là vẻ mặt khiếp sợ, theo sát sau cũng cùng Cổ Khuê Lương giống nhau vỗ án dựng lên, đem án đài đều cấp chụp tứ phân ngũ liệt.

“Trước không nói có lý vô lý, ngươi nói đi, hiện tại chuyện này làm sao bây giờ? Chẳng lẽ tùy ý người nọ đem ngươi nhà của ta tiểu tử áp đến ôn kiều phủ bất thành?” Cổ Khuê Lương hỏi.

“Chúng ta lần này sợ kia hai tiểu tử trấn không được trường hợp, tư dưới nhưng là đưa cho bọn họ không ít thiên tiên, nhưng hôm nay bọn họ lại còn là rơi xuống cái tù nhân kết cục, xem ra kia tiền khê huyện Huyện thừa không đơn giản a. Chúng ta muốn nửa đường đưa hắn cấp làm, ít người giải quyết xong là không được a. Người điều khiển hơn, phủ lệnh đại nhân, thống lĩnh đại nhân đến khi trách tội xuống dưới, ai đảm đương được rất tốt? Đừng quên, kia đoạn hồn cốc còn có vài thế lực

đối diện phủ thành như hổ rình mồi đâu.” Vương Nhất Thanh thần sắc trầm trọng nói.

“Y ý của ngươi là, hay là tùy vào bọn họ đem người cấp áp đến phủ thành tới sao? Vậy ngươi ta thể diện lại nên đi làm sao các a?” Cổ Khuê Lương thần sắc âm trầm nói.

“Nay chỉ có thể như vậy. Không nói chúng ta không có bao nhiêu người khả kham phái, hơn nữa cho dù phái người, ở nửa đường cũng nhiều rất nhiều biến hóa, không chỉ có dễ dàng làm cho hắn chạy mất, hơn nữa muốn làm không tốt nhà ngươi công tử cùng nhà của ta kia tiểu tử bị hắn giận dữ cấp giết, khi đó nói cái gì đều đã muộn. Nhưng nếu bọn họ đến phủ thành, muốn thu thập chính là một cái Huyện thừa còn không dễ dàng sao? Thì phải là hắn là thịt cá, ta là dao thớt. Về phần mặt, thắng vương bại khấu, đến lúc đó cấp kia Huyện thừa nhiều hơn hắt ô thủy đó là, còn không phải tùy vào chúng ta nói.” Vương Nhất Thanh nói.

Cổ Khuê Lương nghe vậy ánh mắt lóe ra trong chốc lát, gật gật đầu nói:“Liền ấn Vương đại nhân ý kiến, chờ kia Huyện thừa đến, trước cứu chúng ta con trai, mới hảo hảo thu thập hắn.”

Kế tiếp, hai người lại thương lượng một phen, Cổ Khuê Lương thế này mới thần sắc âm trầm ly khai thông phán đại nhân phủ đệ.

Làm Cổ Khuê Lương cùng Vương Nhất Thanh thương lượng thỏa đáng đối sách khi, Hạ Vân Kiệt lại chính ưu tai du tai cưỡi Vân Báo mã, thỉnh thoảng thưởng thức một chút bốn phía phong cảnh, ngẫu nhiên nhận thấy được một ít linh thảo tiên dược linh lực dao động, cũng sẽ sai người đi ngắt lấy lại đây, đổ như là xuất ngoại thải phong, một điểm cũng không như là áp hai vị đại nhân vật con trai đi phủ thành tìm đại nhân vật thảo nói

chuyện bộ dáng.

Bất quá Đặng Lăng đám người, theo một ngày ngày tới gần phủ thành, nhìn trên đường trải qua thành trì rõ ràng trở nên cao lớn đứng lên, thỉnh thoảng cũng có thể gặp được tiên đan kì thiên tiên, thậm chí tiên anh kì thiên tiên ngẫu nhiên đều có thể gặp được một hai cái, nhớ tới rất nhanh sẽ muốn gặp mặt ôn kiều phủ đại nhân vật, tâm tình sớm đã không có khởi điểm kích động tự hào, mà là rõ ràng trở nên khẩn trương cùng không yên đứng lên.

Dù sao, mặc kệ là kia đông lộ Chỉ Huy Sứ đại nhân còn là thông phán đại nhân tất cả đều là tiên anh kì thiên tiên, không chỉ có như thế, kia đông lộ Chỉ Huy Sứ đại nhân lại chưởng quản mấy trăm vạn đông lộ quân. Một khi nổi lên xung đột, mỗi người một ngụm nước miếng, đều có thể đem bọn họ cấp chìm.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1632 : Đây là cái gì pháp thuật?

“Lão gia, tiểu nhân nghe nói kia đông lộ Chỉ Huy Sứ đại nhân cùng đông lộ thông phán đại nhân đều có tiên anh kì thiên tiên cảnh giới, hạ quản có mấy trăm vạn đại quân, trong đó cũng không thiếu thiên tiên. Kia Kim Dương thành đã tới gần, không bằng hiện tại liền từ tiểu nhân cùng Ngô Thông áp Cổ Duyên Dương cùng Vương Lực Kiến đi qua, thay lão gia trước mặt hướng đông lộ thông phán đại nhân cùng Chỉ Huy Sứ đại nhân nói hiểu được trải qua, hướng bọn họ thảo cái cách nói.” Một ngày này, đứng ở trên quan đạo, đã có thể xa xa vọng đến Kim Dương thành, cũng chính là Ôn Kiều phủ phủ thành kia cao lớn rộng rãi tường thành, thành lâu, Đặng Lăng giục ngựa đến Hạ Vân Kiệt bên người, thấp giọng nói.

“Đúng vậy lão gia, loại chuyện này giao cho ta cùng Đặng Lăng mới có thể……” Ngô Thông theo sát sau nói.

“Ha ha, các ngươi là lo lắng ta chui đầu vô lưới, bị người đến cái bắt cá trong rọ đi!” Hạ Vân Kiệt nhìn Đặng Lăng đám người lo lắng ánh mắt, không khỏi vui mừng ha ha cười rộ lên.

Những người này thiên phú tuy rằng bình thường, nhưng trung thành tận tâm, nhưng cũng không uổng công hắn một phen tài bồi.

“Lão gia thần thông quảng đại, bọn họ lại làm sao bắt được. Chính là kia Kim Dương thành dù sao cũng là Ôn Kiều phủ phủ thành, tường thành cao lớn, bên trong cao thủ nhiều như mây, lão gia lại nhân sinh không quen, bọn họ nếu nổi lên lòng xấu xa, vạn nhất đem lão gia cấp thương đến kia chúng tiểu nhân đã có thể tội đáng chết vạn lần.” Đặng Lăng vội vàng nói.

“Các ngươi trung tâm khả gia, ta thực vui mừng. Bất quá ngươi yên tâm, chính là Kim Dương thành còn vây không được lão gia ta! Kia đông lộ thông phán còn có đông lộ Chỉ Huy Sứ đại nhân, nếu chịu hảo hảo nói với ta nói, đưa ta một cái cách nói cũng liền thôi, nếu không ta không đem bọn họ cũng cấp bắt lại, áp đến phủ lệnh bên kia không thể.” Hạ Vân Kiệt cười nói, trong giọng nói cũng là lộ ra vô cùng cường đại tin tưởng.

Đặng Lăng đám người tuy rằng xưa nay tin tưởng Hạ Vân Kiệt, nhưng Ôn Kiều phủ đối với bọn họ dù sao cũng là đại địa phương, bên trong ở cũng đều là đại nhân vật, trong lòng đúng là vẫn còn có chút lo lắng, nhưng Hạ Vân Kiệt nếu nói như vậy, bọn họ nhưng cũng không tốt nói cái gì nữa. Chính là trong lòng đều âm thầm hạ quyết tâm, cho dù dập nát toái cốt cũng muốn thủ hộ Hạ Vân Kiệt.

Lại đi rồi một canh giờ, đoàn người rốt cục đi tới Kim Dương dưới thành.

Này Kim Dương thành tường thành có cây số cao, so với tiền khê huyện thị trấn muốn cao lớn rộng rãi rất nhiều, nhân đứng ở phía dưới có vẻ phá lệ nhỏ bé.

Tiền khê huyện nếu thuộc loại Ôn Kiều phủ đông lộ, một đường đi tới, kia quan đạo thông hướng tự nhiên đó là đông cửa thành.

Cửa thành phi thường thật lớn, chính là lúc này cửa thành cũng là đóng chặt, không ai ra vào.

“Người tới người nào?” Trên tường thành một vị mặc khôi giáp tướng sĩ gặp Hạ Vân Kiệt đám người lại đây, đối với phía dưới quát hỏi nói.

“Ta là tiền khê huyện Huyện thừa Hạ Vân Kiệt, có việc

muốn gặp mặt đông lộ thông phán đại nhân.” Hạ Vân Kiệt chắp tay nói.

“Nếu là tiền khê huyện Huyện thừa, vậy ngươi thả trình lên quan ấn đến xác minh.” Trên tường thành kia tướng sĩ nghe vậy thần sắc rõ ràng dịu đi một ít, chính là xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng là là lạ, phảng phất xem người chết bình thường.

“Hảo!” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, một điểm kim quang thoáng hiện, ở không trung hiện ra tiền khê huyện Huyện thừa quan ấn đến.

“Quả thật là tiền khê huyện Huyện thừa quan ấn, vậy các ngươi vào đi.” Trên tường thành tướng sĩ xác minh quan ấn, gật gật đầu, bắt tay vung lên, cửa thành liền “Cạc cạc” chậm rãi mở ra.

Hạ Vân Kiệt cưỡi Vân Báo mã, mang theo Đặng Lăng đám người chậm rãi tiến vào cửa thành.

Bọn họ vừa mới vừa tiến vào cửa thành, cửa thành liền lại cạc cạc đóng đứng lên. Đối diện cửa thành đại đạo, chiều rộng dặm hứa, lại không có một bóng người, chỉ có hai bên sắp hàng một đội đội hạng nặng võ trang binh tướng, Hạ Vân Kiệt đám người tiến thành đã bị tầng tầng vây quanh lên.

Đồng thời có một cầu vồng theo trên tường thành thành lâu ngang mà đến, đem Cổ Duyên Dương cùng Vương Lực Kiến cấp cuốn đi.

“Đại nhân đừng lo!” Đặng Lăng đám người thấy thế nhất thời chấn động, ào ào đem Hạ Vân Kiệt vây quanh đứng lên, đồng thời một kiện kiện pháp bảo tất cả đều tế phóng ra, treo ở giữa không trung, hai mắt cảnh giác nhìn quét bốn phía.

“Lớn mật Hạ Vân Kiệt, cũng dám cấu kết phản tặc, lấy hạ phạm thượng, còn không mau mau bó tay chịu trói!” Ngay tại phía sau, tiền phương tướng sĩ ào ào hướng hai bên tránh ra, Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương cưỡi Vân Báo mã, xuất hiện ở tại Hạ Vân Kiệt đám người trước mặt.

“Đại nhân ngươi có gặp qua cấu kết phản tặc nhân tự động đưa lên cửa sao?” Hạ Vân Kiệt hô Đặng Lăng đám người, giục ngựa tiến lên, nhìn thẳng Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương chất vấn nói.

“Còn dám nói sạo! Đến nha, đem bọn họ tất cả đều cấp bản quan bắt!” Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương căn bản là không tha Hạ Vân Kiệt phân trần.

“Tuân mệnh!” Chúng tướng sĩ cùng kêu lên đáp, tiếp theo đó là từng đạo hoa quang phóng lên cao, cũng có vô số mang theo phù quang tên theo trên tường thành phá không hướng Hạ Vân Kiệt đám người vọt tới.

Này mang theo phù văn tên uy lực rõ ràng so với tiền khê huyện còn muốn đại, rậm rạp, che thiên tế nhật, đừng nói bình thường thiên tiên, cho dù tiên đan kì thiên tiên nếu không nghĩ qua là đều phải bị bắn trúng.

“Hỏa đến!” Hạ Vân Kiệt thấy thế không chút hoang mang quát lạnh một tiếng, nhất thời trong hư không có biển lửa trống rỗng phát lên, châm đầy trời mang theo phù quang tên, trong nháy mắt liền đem tên đốt thành tro tẫn.

Theo sát sau Hạ Vân Kiệt lại đối với mọi người điểm đi qua, quát:“Định!”

Nhất thời gian trừ bỏ Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương hai người, tất cả đều đột nhiên cảm thấy bốn phía không gian chắc chắn, trong cơ thể tiên lực ngưng trệ cương cố, thế nhưng rốt cuộc không thể động đậy.

Những người này nhất bị định trụ, kia từng đạo hoa quang liền hiện ra pháp bảo bản thể, đinh đinh đang đang như mưa điểm bàn ngã xuống cùng, đem đại đạo cấp tạp gồ ghề.

“Đây là cái gì pháp thuật?” Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương không nghĩ tới chính mình hai người tỉ mỉ chuẩn bị vây công, nháy mắt đã bị phá không còn một mảnh, chỉ còn lại có chính mình hai người đối mặt Hạ Vân Kiệt cùng thủ hạ của hắn, không khỏi khiếp sợ tròng mắt đều thiếu chút nữa trợn tròn.

“Bảy mươi hai loại biến hóa thuật, quả nhiên không giống tầm thường, quả nhiên dùng tốt. Chỉ tiếc này định thân thuật chỉ có thể định trụ người cảnh giới tu vi so với chính mình thấp thượng một cái đại cảnh giới, hơn nữa thời gian cũng là có hạn, nếu không có này định thân thuật, kia còn không thiên hạ vô địch ? Kia thổ diễm thuật cũng là lợi hại, có thể nháy mắt triệu tập phía nam ly hỏa, châm hư không.” Hạ Vân Kiệt âm thầm suy nghĩ nói.

Vừa rồi Hạ Vân Kiệt sở thi triển đúng là bảy mươi hai loại địa sát thuật trung thổ diễm cùng định thân thuật, cũng là hắn lần đầu tiên thi triển này tiên thuật. Nguyên bản lấy hắn nay cảnh giới tu vi, kim tiên lấy hạ tiên đều có thể định trụ, đương nhiên tu vi càng tinh thâm muốn định trụ sở háo tiên gia pháp lực càng nhiều, cũng càng khó khăn, định trụ thời gian cũng càng ngắn. Bất quá kia Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương chỉ có tiên anh kì cảnh giới, Hạ Vân Kiệt tự nhiên là định được, chính là Hạ Vân Kiệt cuối cùng còn là hơi chút ẩn dấu điểm chuyết.

Ngay tại kia Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương ngẩn người là lúc, Đặng Lăng đám người sớm liền ào ào tế nổi lên pháp bảo, đem hai người đều cấp vây

quanh đứng lên.

Đặng Lăng tế tự nhiên là khô lâu tràng hạt, chín phi thiên anh lô thừa dịp Vương Nhất Thanh ngẩn người là lúc, bày ra cửu cung tử mẫu quỷ anh trận, đưa hắn vây quanh lên.

Cửu cung tử mẫu quỷ anh trận vừa thành, nhất thời lang lảng Càn Khôn liền biến mất không thấy, thay vào đó là một mảnh thê thảm âm lãnh, hắc phong gào thét, sát khí bốc lên, thanh thanh quỷ lệ, phảng phất U Minh địa ngục bình thường.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1633 : Tá phong thuật

Hắc phong gào thét, sát khí bốc lên trung, lại có một đám quỷ đầu giương bồn máu mồm to, răng nanh đan xen như kiếm kích, ở không trung phi vũ, kia Vương Nhất Thanh không nghĩ qua là cánh tay bị kia quỷ đầu cắn một ngụm, nhất thời đau triệt nhập thể, cũng có âm hàn vô cùng hơi thở nhập vào cơ thể mà vào, thiếu chút nữa đem hắn cả người đều cấp đông cứng.

Bất quá Vương Nhất Thanh dù sao cũng là tiên anh kì thiên tiên, bị phi thiên anh lô như vậy vừa cắn, tuy rằng thiếu chút nữa bị đông cứng hóa, nhưng cả người cũng đột nhiên tỉnh táo lại.

Mệnh phủ tiên anh đột nhiên kim quang đại phóng, mênh mông tiên lực mạnh hướng tiết mà ra, nháy mắt đem âm sát chi độc hướng thất linh bát lạc, cơ hồ đồng thời, Vương Nhất Thanh trong tay hơn một cây thước đo.

Này thước đo kim quang trạm trạm, phát ra thuần khiết dương khí, chính là một kiện hỏa dương pháp bảo, tên là cửu toàn dương thước, là Vương Nhất Thanh thành danh pháp bảo.

Này pháp bảo vừa vặn là khắc chế phi thiên anh lô loại này âm tà pháp bảo.

“Chính là đường ngang ngõ tắt cũng dám ở bản thông phán trước mặt khoe khoang, quả thực là không biết sống chết!” Vương Nhất Thanh thân là tiên anh kì thiên tiên, Ôn Kiều phủ đông lộ thông phán lại bị Hạ Vân Kiệt một vị thủ hạ, tiên lộ kì thiên tiên phóng ra pháp bảo cấp cắn một ngụm, lúc này trong lòng tự nhiên là thẹn thùng tức giận vạn phần, cũng bất chấp tái khiếp sợ cùng Hạ Vân Kiệt kia thần kỳ thuật pháp, tế cửu toàn dương

thước, nghiến răng nghiến lợi, toàn thân tiên lực phát ra, nắm trong tay pháp bảo đối với phi thiên anh lô liền đánh đi.

Kia phi thiên anh lô hiển nhiên có chút sợ hãi này pháp bảo, thấy thế như điện bàn tránh ra, đảo mắt liền ẩn vào hắc phong sát khí bên trong. Mây đen sát khí quay cuồng, nháy mắt liền không thấy bóng dáng.

“Cấp bản quan mở!” Vương Nhất Thanh thấy thế tự nhiên không chịu bỏ qua, cửu toàn dương thước trực tiếp liền nhằm phía kia mây đen sát khí, bắn ra đạo đạo chích dương kim quang, nháy mắt kia mây đen sát khí tựa như băng tuyết hòa tan, biến mất không thấy bóng dáng, nhưng mây đen sát khí tuy rằng tiêu thất, kia phi thiên anh lô cũng là không thấy bóng dáng.

“Di!” Vương Nhất Thanh thấy thế mặt lộ vẻ một tia kinh ngạc theo sát sau chuyển vì ngưng trọng.

Thân là tiên anh kì thiên tiên, lại là Ôn Kiều phủ đông lộ thông phán, Vương Nhất Thanh ánh mắt còn là thực sắc bén độc ác, ngay lập tức biến hóa gian liền đã ý thức được này phi thiên anh lô cùng với khác âm tà pháp bảo bất đồng.

Này pháp bảo không chỉ có là nhất âm tà pháp bảo, mà còn có chứa trận pháp biến hóa ở bên trong.

Trận pháp khả mượn thiên địa lực, biến hóa khó lường, uy lực rất khó đoán trước.

Kia phi thiên anh lô bất quá chính là tiên đan kì thiên tiên thực lực, đừng nói chỉ có chín, cho dù đến mười cái hai mươi cái, thân là tiên anh kì thiên tiên Vương Nhất Thanh cũng không để vào mắt. Nhưng có trận pháp biến hóa ở bên trong, Vương Nhất Thanh cũng không dám tái coi thường.

Ngay tại Vương Nhất Thanh thần sắc ngưng trọng là lúc, thiên địa tái khởi biến hóa, có vô cùng vô tận máu loãng theo mặt đất ồ ồ trào ra, đảo mắt thành mênh mông biển máu, trong biển máu có vô số đầu cao thấp chìm nổi, phát ra chói tai thê lương quỷ tiếng kêu. Kia tiếng quỷ kêu không ngờ như thế này khủng bố trường hợp, tựa hồ có thể xuyên thấu tiến người nguyên thần, làm cho người ta tâm thần rung chuyển, hồn phách nguyên thần thế nhưng có loại không chịu khống chế muốn thoát thể mà ra, đầu nhập kia biển máu xúc động.

Vương Nhất Thanh trong cơ thể tiên anh kim quang lắc lư, tòng mệnh trong phủ đứng lên, bốc lên dựng lên, đảo mắt liền muốn thoát thể mà ra.

“Thật là lợi hại ảo cảnh!” Mắt thấy kia tiên anh đã vươn ra đầu, muốn thoát thể mà ra, Vương Nhất Thanh đột nhiên tỉnh táo lại, vội vàng mạnh cắn hạ đầu lưỡi, đối với cửu toàn dương thước phun ra một ngụm tinh huyết.

Cửu toàn dương thước chí dương kim quang đại phóng, đẩy ra biển máu, bao phủ trụ Vương Nhất Thanh quanh thân mấy thước phạm vi không gian, Vương Nhất Thanh thế này mới hoàn toàn tỉnh táo lại, nhìn trước mắt như thực giống như huyễn biển máu, còn có ở biển máu chìm nổi đầu, trong lòng âm thầm sau một lúc sợ, rốt cục hoàn toàn ý thức được chính mình cùng Cổ Khuê Lương xa xa coi thường kia tiền khê huyện Huyện thừa.

Bởi vì hiện tại đối hắn ra tay gần chính là kia Huyện thừa thủ hạ.

Làm Vương Nhất Thanh ý thức được chính mình coi thường Hạ Vân Kiệt, tình thế không ổn khi, kia Cổ Khuê Lương tình cảnh cùng hắn không sai biệt lắm, lúc này chính lâm vào ba mươi sáu đầu phi thiên đồng thi bày ra ba mươi sáu thiên cương diệt ma trong trận, tuy rằng

tạm thời không có tánh mạng chi ưu, nhưng muốn thoát khỏi này trận pháp, nhưng cũng không phải dễ dàng việc.

Đông cửa thành chuyện đã xảy ra, tự nhiên bị cách đó không xa gác tường thành đông lộ quân binh tướng, còn có Kim Dương thành đông thành nội vùng dân chúng thu hết trong mắt.

Thiên hạ không có tường không gió lùa, nguyên bản Cổ Khuê Lương cùng Vương Nhất Thanh chuyên môn dọn ra này một khối vùng, mặc kệ là đông lộ quân còn là thành đông khu vùng này thương gia dân chúng, đều là ẩn ẩn nghe được tiếng gió, biết đông lộ Chỉ Huy Sứ đại nhân cùng đông lộ thông phán đại nhân công tử đi tiền khê huyện đi nhậm chức, không chỉ có không có thể trấn trụ trường hợp, ngược lại bị tiền khê huyện Huyện thừa cấp áp giải đến Kim Dương thành việc.

Mọi người biết chuyện này sau, một phương diện tự nhiên là khó tránh khỏi trong lòng cười nhạo kia đông lộ Chỉ Huy Sứ cùng đông lộ thông phán hai người công tử vô năng, có sẵn chỗ tốt không lao đến, ngược lại thành tù nhân; Về phương diện khác, bọn họ cũng đều âm thầm cười kia tiền khê huyện Huyện thừa không biết trời cao đất rộng, chính là một cái trung đẳng huyện Huyện thừa thế nhưng cũng dám áp giải đông lộ Chỉ Huy Sứ cùng đông lộ thông phán công tử đến Kim Dương thành thảo cách nói, này không phải tự tìm đường chết sao?

Cho nên một ngày này, làm Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương cố ý đóng cửa thành, lại thanh không cửa thành phụ cận vùng khu phố khi, người biết chuyện liền đều biết đến kia tiền khê huyện Huyện thừa đi tìm cái chết, đều ở âm thầm chú ý cửa thành phụ cận khu vực chuyện đã xảy ra.

Vốn tưởng rằng kia Huyện thừa còn có hắn mang đến

người, hai ba hạ sẽ bị bắt, không nghĩ tới trong nháy mắt nhưng thật ra Chỉ Huy Sứ đại nhân cùng Cổ Khuê Lương đại nhân bị Huyện thừa mang đến người cấp vây khốn lên, gấp đến độ liên tục gầm rú, cũng là thoát không được vây.

Cái này, thẳng đem kia cách đó không xa trên tường thành đông lộ quân binh tướng, còn có âm thầm chú ý bên này dân chúng tất cả đều xem trợn tròn mắt, nửa ngày cũng chưa có thể phục hồi tinh thần lại, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng là bất tri bất giác mang theo một tia sợ hãi.

“Các ngươi còn thất thần cái gì? Còn không mau tiến lên trợ chiến?” Nhưng thật ra kia lúc trước bị giải cứu Cổ Duyên Dương cùng Vương Lực Kiến về trước quá thần đến, chính mình không có dũng khí xông lên đi, liền hướng này khác còn tại đang xem cuộc chiến tướng sĩ giận dữ hét.

Này tướng sĩ thế này mới phản ứng lại đây, trong mắt lóe ra một tia lùi bước ánh mắt, nhưng cuối cùng còn là khẽ cắn môi tế pháp bảo xông lên đi, cũng có người xa xa đối với Hạ Vân Kiệt bên này bắn tên.

Hạ Vân Kiệt thấy thế cười nhẹ, tay niết pháp quyết, âm thầm niệm động chú ngữ, hướng tốn mặt đất hấp một hơi, hô đối này tướng sĩ thổi đi qua. Nhất thời gian địa sát trận gió liền theo hắn trong miệng thổi đi ra ngoài, này gió vừa ra, thật là mãnh liệt, phô thiên cái địa, cát bay đá chạy, đừng nói này tướng sĩ ào ào bị thổi cuốn thượng giữa không trung, cùng cát bay đá chạy cùng múa, liền ngay cả kia tường thành đều bị thổi lắc lắc lắc lắc, phảng phất muốn sụp đổ xuống dưới bình thường.

Này một thuật pháp chính là bảy mươi hai địa sát thuật trung tá phong thuật, mượn thiên địa chi trận gió, tu luyện đến lợi hại chỗ, có thể đem núi đều cấp thổi phi.

Hạ Vân Kiệt chính là có tâm muốn mượn lần này lập uy, mưu cầu càng tiến thêm một bước phát triển, tự nhiên sẽ không đại khai sát giới, cho nên này gió thổi thật là ôn hòa, chính là đem người cấp cuốn đến trên bầu trời đi thôi, cũng là sẽ không đả thương người tánh mạng. Nhưng dù là như thế, Hạ Vân Kiệt há mồm đem gió như vậy nhất thổi, cũng là sợ tới mức mọi người tim mật đều vỡ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1634 : Một đường đánh đi qua

Bất quá, đông lộ quân dù sao có mấy trăm vạn đại quân, bên này có người bị thổi làm bay đầy trời vũ, sợ tới mức hồn bay phách lạc, bên kia cũng là có cuồn cuộn không ngừng, đông nghìn nghịt binh tướng tới rồi.

Mấy trăm vạn người tuy rằng là cái khổng lồ số lượng, trong đó cũng ít nhất có mấy ngàn danh thiên tiên, nhưng đối với Hạ Vân Kiệt mà nói chính là đám ô hợp, hắn thật muốn ý định diệt giết bọn hắn lại chính là giơ tay nhấc chân trong lúc đó sự tình.

Chính là nay vô tâm muốn tiêu diệt giết bọn hắn, đã có chút không thắng này phiền, liền tế ra phược long tác, đem bị trận pháp vây khốn trụ Cổ Khuê Lương cùng Vương Nhất Thanh cấp bắt đứng lên, ném cấp Đặng Lăng đám người, quát:“Đi, tùy bản quan đi phủ thự tìm phủ lệnh đại nhân để hỏi rõ ràng.”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt liền tay cầm phược long tác, hướng phía trước một đường quật đi qua.

Đặng Lăng đám người gặp Huyện thừa đại nhân tay cầm phược long tác, hướng phía trước một đường quật đi qua, cuồn cuộn không ngừng tới rồi đại quân bị đánh cho người ngã ngựa đổ, trung gian ngạnh sinh sinh bị đánh ra một cái thông đạo đến, trong lòng kinh hãi vạn phần đồng thời, vội vàng luống cuống tay chân gắp kia Cổ Khuê Lương cùng Vương Nhất Thanh, tế pháp bảo bảo vệ quanh thân, vội vàng đuổi theo Hạ Vân Kiệt.

Bọn họ cũng không cho rằng đối mặt mấy trăm vạn đại quân, cách Huyện thừa đại nhân, bọn họ còn có thể giống Huyện thừa đại nhân giống nhau như vào chỗ không người, dễ dàng giết ra một cái đường đến.

Hạ Vân Kiệt này một đường giết qua đi, kia quả thực là nói không nên lời uy phong, một cái phược long tác thỉnh thoảng vung, bị bám từng đạo ánh lửa, đem người cấp trừu ào ào quay cuồng kêu rên.

“Lão gia không tốt a, không tốt a!” Ôn Kiều phủ phủ thự, có thân vệ té xông vào Ôn Kiều phủ phủ lệnh Vệ Hải Xuyên làm công phòng.

“Vô liêm sỉ này nọ, sự tình gì luống cuống, không thấy được lão gia ta đang ở phê duyệt văn kiện sao?” Kia Vệ Hải Xuyên vốn chính cầm bút lông phê duyệt văn kiện, bị kia nha dịch đột nhiên xông vào cấp cả kinh không cẩn thận đem chữ cấp viết hỏng rồi, không khỏi nổi giận nói.

“Lão gia, thật là việc lớn không tốt. Kia tiền khê huyện Huyện thừa cũng không biết cái gì duyên cớ, đột nhiên đánh vào Kim Dương thành đông môn, đem đông lộ Chỉ Huy Sứ cùng đông lộ thông phán đều cấp bắt đứng lên. Nay chính một đường hướng phủ thự đánh tới đâu.” Kia thân vệ bất chấp Vệ Hải Xuyên giận trách, vội vàng nói.

“Cái gì! Kia đông lộ Chỉ Huy Sứ cùng đông lộ thông phán, còn có đông lộ trăm vạn đại quân chẳng lẽ là **** sao? Không chỉ có bị bắt trưởng quan, hơn nữa mấy trăm vạn đại quân còn ngăn không được chính là một huyện Huyện thừa?” Vệ Hải Xuyên nghe vậy bỗng nhiên vỗ án dựng lên, trợn mắt trừng trừng nói, một đợt đợt cường đại khủng bố hơi thở uy áp theo hắn trên người phát ra, sợ tới mức kia thân vệ phủ phục trên mặt đất, lạnh run.

“Tiểu nhân cũng không biết, chính là xa xa nhìn đến kia Huyện thừa cầm điều hỏa roi, nhất quất đi xuống đó là người ngã ngựa đổ, toàn bộ đông lộ quân không người có thể kháng cự. Sau lại lược sau khi nghe ngóng, mới biết được kia Huyện thừa chính là tiền khê huyện, giống

như cùng kia đông lộ Chỉ Huy Sứ cùng đông lộ thông phán đại nhân công tử nổi lên xung đột, áp bọn họ đến phủ thành tìm đông lộ Chỉ Huy Sứ cùng đông lộ thông phán đại nhân đòi cái nói chuyện, lại ngược lại gặp đông lộ Chỉ Huy Sứ cùng đông lộ thông phán đại nhân mai phục, giận dữ dưới, liền ra tay quá nặng, ngay cả hai vị đại nhân đều bị hắn cấp bắt đứng lên, nói là muốn tới phủ thự tìm đại nhân ngài đòi cái cách nói.” Kia thân vệ nơm nớp lo sợ trả lời, trong mắt hãy còn còn biểu lộ một tia không dám tin ánh mắt.

Cũng là, nếu đổi thành trước kia, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, ai dám tin tưởng một Huyện thừa thế nhưng ngưu bức đến bực này trình độ.

“Việc này thế nhưng còn cùng Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương con trai có liên quan? Nga, tiền khê huyện, ta nhớ ra rồi, này mấy năm tiền khê huyện Huyện lệnh cùng huyện úy rất có làm, trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng thu phục toàn bộ tiền khê huyện, kia Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương sẽ đến cùng ta nói hẳn là ngợi khen bọn họ hai người, điều bọn họ phân biệt đảm nhiệm tứ đô huyện cùng bạch thạch huyện Huyện lệnh, làm cho bọn họ con trai đi chỗ đó tiền khê huyện đảm nhiệm Huyện lệnh cùng huyện úy. Ta vốn là có tưởng điều kia Ngụy Sùng cùng Chu Lương đi địa phương khác tôi luyện một hai, nhìn xem có phải hay không thật sự là khả kham sử dụng nhân tài. Nếu thật sự là khả kham sử dụng nhân tài, quá cái một đoạn thời gian liền điều đến phủ thành đến cống hiến, còn tưởng tưởng kia tiền khê huyện bất quá chính là một tích xa trung đẳng huyện, nếu Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương nghĩ đến chút có sẵn tiện nghi, liền làm thỏa mãn bọn họ tâm ý. Không nghĩ tới lại nháo ra việc lớn như vậy đến, hay là nói kia tiền khê huyện có thể hoàn toàn bị thu phục là vì kia Huyện thừa duyên cớ bất thành?” Phía trước thân vệ tiến vào bẩm báo khi, Vệ Hải Xuyên cũng không có chú ý tới Hạ Vân Kiệt tiền khê

huyện Huyện thừa thân phận, nay thân vệ chuyện cũ nhắc lại, lại nhắc tới Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương con trai, Vệ Hải Xuyên mới mạnh nhớ tới trước trận Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương dắt tay nhau đến cho bọn họ con trai cầu chức vị sự tình, không khỏi âm thầm kinh ngạc nghi ngờ.

Ôn Kiều phủ trừ bỏ Ôn Kiều phủ phủ thành, còn hạ hạt tám trăm cái huyện, thân là phủ lệnh, quản hạt lớn như vậy địa bàn, nếu không phải thân vệ nhắc tới Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương con trai, hắn căn bản là nhớ không nổi còn có tiền khê huyện Huyện thừa như vậy một hào nhân.

“Này tiền khê huyện Huyện thừa nhưng thật ra thật to gan, không chỉ có bắt thượng quan, mà còn muốn tới phủ thự tìm bản quan thảo nói chuyện. Bản quan nếu thực tùy ý tứ của hắn, kia phủ thự uy nghiêm ở đâu? Bản quan mặt ở đâu?” Trong lòng tuy rằng nổi lên nghi ngờ, nhưng Hạ Vân Kiệt này cử dù sao quá mức phô trương, lại còn là giận Vệ Hải Xuyên, bình tĩnh mặt nói.

“Đại nhân, kia tiền khê huyện Huyện thừa có thể ở trong mấy trăm vạn đại quân bắt Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương, hiển nhiên là có bản lãnh thật sự hạng người. Chỉ sợ toàn bộ Ôn Kiều phủ, trừ bỏ đại nhân cùng thống lĩnh đại nhân, không người khả kham đối thủ của hắn. Đại nhân cùng thống lĩnh đại nhân loại nào thân phận, nếu các ngươi tự mình ra tay, cho dù bắt kia tiền khê huyện Huyện thừa, ta Ôn Kiều phủ phủ thự cũng đã mất mặt. Huống hồ nay khắp nơi phản tặc thế lớn, ào ào khởi sự, vạn nhất đại nhân cùng thống lĩnh đại nhân nếu không có thể bắt này Huyện thừa, bị hắn chạy ra Kim Dương thành, một khi quy phụ phản tặc thế lực, hoặc là chính mình khởi nghĩa vũ trang, vậy thành đại họa hại.” Một vị mặc áo xanh, khuôn mặt gầy gò, một bộ thư sinh ăn mặc nam tử đối Vệ Hải Xuyên khom người nói.

Này nam tử đúng là Vệ Hải Xuyên sư gia, cũng là hắn chân chính tâm phúc.

“Ý của ngươi là, bản quan không chỉ có không nên bắt trừng phạt này lấy hạ phạm thượng Huyện thừa, ngược lại tốt trấn an trọng dụng?” Vệ Hải Xuyên là người thông minh, sư gia như vậy vừa nói, hắn liền hiểu được hắn tâm ý, vuốt ve cằm hỏi.

“Lúc này ta phủ thự dùng người là lúc, kia Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương tuy rằng cũng có chút bản sự, nhưng không chịu nổi trọng dụng, lại là chỉ ham tiện nghi hạng người, nếu có thể mời chào này tiền khê huyện Huyện thừa, buông tha bọn họ có cái gì không được?” Sư gia nói.

“Nhưng này Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương sư môn ở thạch cừ quận thế lực không phải là nhỏ.” Vệ Hải Xuyên nghe vậy tiếp tục vuốt ve cằm, do dự chưa quyết.

Bất quá theo hắn trong giọng nói không khó nghe ra đến, nếu không phải bận tâm đến Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương sau lưng sư môn, hắn đã chuẩn bị bỏ đi bọn họ.

“Chẳng lẽ đại nhân sư môn ở thạch cừ quận liền kém cỏi cùng bọn họ bất thành? Này Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương đều là người hiểu được, lúc này ăn đau khổ, thật muốn sau tìm việc cũng là tìm kia tiền khê huyện Huyện thừa mà không phải đại nhân ngài.” Sư gia nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1635 : Phủ lệnh đại nhân có lệnh

“Đến nha, thỉnh thống lĩnh Tả Thuận đại nhân tới phủ thự, cũng truyền lệnh đi xuống, chuẩn tiền khê huyện Huyện thừa vào phủ thự gặp mặt bản quan.” Vệ Hải Xuyên trầm ngâm một lát, đột nhiên ngẩng đầu nói.

Thân vệ xướng cái đại nhạ, liền vội vội vàng lui lại đi ra ngoài, đem phủ lệnh mệnh lệnh nhắn dùm đi xuống, mà phủ lệnh Vệ Hải Xuyên cũng ra làm công thư phòng, đi vào phủ thự đại đường, cao ngồi minh đường.

Trung lộ quân doanh cùng Ôn Kiều phủ phủ thự đều ở Kim Dương trong thành ương vị trí, cách xa nhau cũng không xa. Kia thống lĩnh Tả Thuận đại nhân chưởng quản Ôn Kiều phủ binh quyền, so với phủ lệnh Vệ Hải Xuyên còn muốn sớm một bước được đến tin tức. Bất quá hắn hiển nhiên cũng cùng phủ lệnh sư gia nghĩ tới một khối, cũng không có tự mình dẫn binh đi trấn áp bắt Hạ Vân Kiệt đoàn người, ngược lại một đường thẳng đến Ôn Kiều phủ phủ thự mà đến. Cho nên phủ lệnh đại nhân truyền lệnh thân binh mới đi ra ngoài khẩu liền gặp thống lĩnh đại nhân.

Mọi người đều là người thông minh, thống lĩnh đại nhân gặp phủ lệnh đại nhân cao tọa minh đường, không có chút ra mặt ý, mà phủ lệnh đại nhân gặp thống lĩnh đại nhân lúc này không phải dẫn binh đi trấn áp Hạ Vân Kiệt chờ đoàn người, mà là tới gặp hắn, thế nào còn không biết song phương đều tự tâm tư, hai người lên tiếng chào hỏi, hiểu lòng không tuyên gật gật đầu, kia thống lĩnh đại nhân Tả Thuận tiện ở phủ lệnh đại nhân bên trái hạ thủ án đài ngồi.

Ôn Kiều phủ phủ lệnh ở thiên đình quan cấp trung thuộc loại theo ngũ phẩm quan, Ôn Kiều phủ thống lĩnh là

chính lục phẩm, so với phủ lệnh thấp nhất cấp, bất quá bởi vì thống lĩnh đại nhân chưởng binh quyền, thực quyền cùng Ôn Kiều phủ phủ lệnh so sánh với kém cỏi không bao nhiêu. Hai người tu vi cảnh giới cũng kém không bao nhiêu, đều là huyền khí kì huyền tiên.

Tiên anh kì thiên tiên đi lên đó là huyền tiên. Huyền tiên lại phân huyền khí, huyền lộ, huyền đan cùng huyền anh bốn cảnh giới.

Kia huyền khí kỳ thật cũng là tiên khí, chỉ là vì dựng dục rèn luyện ở hoàng đình, so với trong mệnh phủ tiên khí lại muốn tinh thuần rất nhiều, thi triển đứng lên cũng nhiều rất nhiều diệu dụng, cho nên vì khác nhau, có tiên nhân dù lấy huyền khí đến xưng hô nó.

Toàn bộ Ôn Kiều phủ phủ thự, cũng chính là thiên đình bên này, chỉ có phủ lệnh Vệ Hải Xuyên cùng thống lĩnh đại nhân Tả Thuận đã mở mang ra hoàng đình tiên phủ, được xưng là huyền tiên. Chính là muốn ở trong hoàng đình ngưng tụ huyền khí đánh xuống huyền lộ cũng là so với ở trong mệnh phủ ngưng tụ tiên khí, đánh xuống tiên lộ muốn khó không biết bao nhiêu lần. Hai người tuy rằng rất sớm liền mở mang ra hoàng đình tiên phủ, nhưng cho tới bây giờ lại như trước ở tích góp từng tí một huyền khí, thủy chung không thể ngưng tụ ra huyền lộ.

Bất quá dù là như thế, một khi trở thành huyền tiên, kia thực lực liền cùng thiên tiên có long trời lở đất chênh lệch. Cho dù là tiên anh kì thiên tiên, ở thấp nhất cấp bậc huyền tiên trước mặt cũng chỉ là như trẻ mới sinh bình thường. Đương nhiên là có chút có được biến thái pháp bảo, thuật pháp hoặc là đặc thù thiên phú thể chất tiên anh kì thiên tiên ngoại trừ.

Bất quá nếu là biến thái, kia tự nhiên là cực nhỏ cực nhỏ. Cho nên đại đa số dưới tình huống, huyền tiên

muốn giết tiên anh kì thiên tiên dễ như trở bàn tay. Cũng đang bởi vì này dạng kia Ôn Kiều phủ phủ lệnh tuy rằng nghe được Hạ Vân Kiệt lấy bản thân lực bắt Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương, nhưng không có biểu hiện ra chút kinh hoảng sắc.

Lấy thực lực của hắn, muốn bắt Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương là dễ dàng việc. Đương nhiên kia Hạ Vân Kiệt có thể lấy bản thân lực bắt Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương, ở Ôn Kiều phủ hiển nhiên coi như là cực kì nhân vật lợi hại, Vệ Hải Xuyên cũng là không thể không coi trọng.

Lại nói Hạ Vân Kiệt cầm phược long tác, một đường quật đi qua, Đặng Lăng đám người tắc trái phải che chở hắn, theo hắn một đường hướng phủ thự đi đến, kia mấy trăm vạn đông lộ quân căn bản là ngăn không được bọn họ. Dọc theo đường đi không biết bị đánh nghiêng bao nhiêu người, đem bọn họ cấp đánh cho người người kêu khổ không thôi. Khả lại cứ Chỉ Huy Sứ đại nhân cùng thông phán đại nhân bị Hạ Vân Kiệt bắt đi, bọn họ chỉ có thể cắn răng tiếp tục vây quanh chặn lại.

Đang lúc kia mấy trăm vạn đông lộ đại quân bị Hạ Vân Kiệt đánh cho người ngã ngựa đổ, âm thầm kêu khổ không thôi khi, có phủ lệnh đại nhân lính liên lạc cưỡi ngựa lao vút mà đến, quát to:“Phủ lệnh đại nhân có lệnh, mệnh tiền khê huyện Huyện thừa Hạ Vân Kiệt đi trước phủ thự đại đường gặp mặt, trước mặt trần minh sự tình.”

Gặp phủ lệnh đại nhân truyền lệnh ra lệnh đến, kia mấy trăm vạn đại quân tất cả đều thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, như thủy triều lui xuống, mà Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương tắc tất cả đều thay đổi sắc mặt.

Bọn họ đều là tâm tư nhanh nhẹn hạng người, phủ lệnh đại nhân cùng thống lĩnh đại nhân đều không có ra mặt,

hiển nhiên bọn họ là chuẩn bị đứng ở Hạ Vân Kiệt bên này, nếu không Hạ Vân Kiệt nháo ra lớn như vậy động tĩnh, phủ lệnh đại nhân cùng thống lĩnh đại nhân khẳng định muốn ra mặt trước mặt mọi người mặt trấn áp hắn, lấy thụ phủ thự uy nghiêm.

Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương có thể nghĩ đến, Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng có thể nghĩ đến, khóe miệng gợi lên một chút thản nhiên mỉm cười.

Đây đúng là hắn này cử một phản khiêm tốn tác phong muốn đạt tới mục đích.

Nhưng thật ra Đặng Lăng đám người nghe vậy đều là một trận sững sờ, bọn họ đổ không nghĩ tới vốn là tưởng hướng đông lộ Chỉ Huy Sứ cùng đông lộ thông phán thảo cái nói chuyện, nay cũng là thăng cấp đến phủ lệnh cấp bậc, hơn nữa phủ lệnh thật đúng là truyền lệnh muốn bọn họ lão gia đi phủ thự gặp mặt.

Sững sờ qua đi, bọn họ đó là một trận khẩn trương không yên.

Này ba năm, Đặng Lăng đám người dần dần trưởng thành làm một phương cường giả, hiểu biết tự nhiên cũng dần dần sở trường, sớm đã không phải năm đó kia ngay cả tiền khê huyện cũng chưa bước ra đi qua nho nhỏ cử hà kì Bách phu trưởng. Biết bọn họ Ôn Kiều phủ phủ lệnh chính là huyền tiên cường giả, tiên anh kì thiên tiên ở bọn họ trong mắt cũng bất quá chính là trẻ mới sinh bàn nhỏ yếu.

“Nghĩ đến vị đại nhân này chính là tiền khê huyện Huyện thừa Hạ đại nhân đi?” Ở Đặng Lăng đám người khẩn trương không yên là lúc, truyền lệnh người đã cưỡi ngựa đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, xoay người xuống ngựa, hướng về phía hắn ôm quyền nói, thái độ thật là khiêm tốn.

“Đúng là bản quan.” Hạ Vân Kiệt tùy tay ôm ôm quyền, trả lời.

“Phủ lệnh đại nhân cho mời đại nhân đi trước phủ thự mặt trình sự tình trải qua, còn thỉnh đại nhân tùy tiểu nhân cùng đi trước phủ thự.” Người nọ lại ôm quyền nói.

“Hảo, làm phiền dẫn đường.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu.

“Đại nhân khách khí.” Truyền lệnh người khách khí một câu, xoay người lên ngựa, sau đó ở phía trước dẫn đường, về phần Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương hai người, hắn trừ bỏ ngay từ đầu vụng trộm ngắm liếc mắt một cái, tới thủy tới chung phảng phất không thấy được bọn họ hai người giống nhau, liền đem Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương cấp tức giận đến thẳng mắt trợn trắng, càng phát ra hiểu được phủ lệnh đại nhân cùng thống lĩnh đại nhân đã chuẩn bị buông tha cho bọn họ.

Phủ thự so với huyện nha đến từ nhiên rộng rãi trang nghiêm rất nhiều, một đường đi qua đi, không chỉ có nơi nơi thiết có trận pháp cấm chế, kia nối thẳng đại đường đường hai bên lại có thân mặc giáp trụ, lưng đeo xứng thần binh lợi khí vệ binh đứng thẳng, người người uy nghiêm sừng sững, người người trên người có tiên lực di động, thế nhưng tất cả đều là thiên tiên. Đơn giản chính là tiên khí kì thiên tiên mà thôi.

Nhưng dù là như thế, kia cũng là đủ đem Đặng Lăng đám người bị dọa đến đại khí cũng không dám suyễn một ngụm, trong lòng rung động không hiểu, âm thầm thán phục phủ thự cường đại. Phải biết rằng ở phía trước khê huyện phủ nha, tiên khí kì thiên tiên đã có thể đảm nhiệm Thiên phu trưởng, mà ở trong này bất quá chính là vệ binh.

Đến phủ thự đại đường cửa, kia truyền lệnh người làm cho Hạ Vân Kiệt trước tiên ở cửa chờ, chính mình tắc đi vào đi trước bẩm báo.

Truyền lệnh người đi vào không trong chốc lát liền lại đi ra, nói:“Hạ đại nhân, phủ lệnh đại nhân truyền ngài còn có đông lộ Chỉ Huy Sứ đại nhân, đông lộ thông phán đại nhân đi vào, ngài xem có phải hay không thỉnh ngài nhân trước thả hai vị đại nhân.”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1636 : Đại đường hiển uy

“Nếu phủ lệnh đại nhân có lệnh, tự nhiên vâng theo.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó hướng Đặng Lăng đám người làm cái thủ thế nói:“Các ngươi thả hai vị đại nhân, ở bên ngoài hầu.”

“Là, đại nhân!” Đặng Lăng đám người mặc dù có nghĩ rằng đi theo đi vào, nhưng là biết phủ thự đại đường là Ôn Kiều phủ trọng địa, không phải là nhỏ, chẳng phải là bọn họ có thể tùy ý ra vào, huống hồ kia phủ lệnh đại nhân thật muốn tưởng đối bọn họ lão gia bất lợi, bằng bọn họ vài người cũng căn bản khởi không được cái gì tác dụng, đành phải quỳ một gối xuống lĩnh mệnh, thả kia Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương.

Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương vừa được tự do, trong lòng tuy rằng hận không thể sát Hạ Vân Kiệt cho thống khoái, bất quá cũng biết chính mình xa không phải đối thủ của hắn, cho dù động thủ kia cũng là tự rước nhục nhã, cho nên chính là chồng chất hừ lạnh một tiếng, mặt âm trầm lập tức tiến đại đường đi.

Hạ Vân Kiệt nhìn hai người thở phì phì bóng dáng, cười nhẹ, sau đó lại hướng Đặng Lăng đám người dặn dò một hai câu, liền không vội không chậm chạp đi vào đại đường.

Này đại đường cùng bên ngoài lại không giống với, kia phủ lệnh vệ hải xuyên mặc tú cò trắng thanh bào quan phủ, đầu đội mũ cánh chuồn, uy phong lẫm lẫm ngồi ngay ngắn đại đường phía trên, phía dưới là văn võ quan viên lâm lập, đều là ít nhất tiên đan kì cùng đã ngoài tu vi. Đông lộ Chỉ Huy Sứ Cổ Khuê Lương cùng đông lộ thông phán Vương Nhất Thanh, lúc này cũng rõ ràng ở liệt. Hiển nhiên hai người đã bái kiến quá phủ lệnh đại nhân, đều tự ấn chức quan trở về vị trí cũ.

Tiên giới thực lực quả nhiên xa không phải hạ giới có thể so sánh, chính là thạch cừ quận một cái Ôn Kiều phủ phủ thự còn có hai huyền tiên, này còn là chính là Ôn Kiều phủ một tiểu bộ phận, nếu là nhìn ra toàn bộ Ôn Kiều phủ, kia huyền tiên lại nên bao nhiêu? Toàn bộ thạch cừ quận, toàn bộ tụ quật châu, toàn bộ tiên giới đâu?

Bất quá, theo trước mắt xem ra, này Ôn Kiều phủ lợi hại nhất hẳn là cũng chỉ là huyền tiên, nhưng thật ra còn tại chính mình trong khống chế, không sợ quật khởi cái gì đại sóng gió.

Hạ Vân Kiệt trong lòng nghĩ, trên mặt cũng đã hướng về cao ngồi công đường xử án phủ lệnh Vệ Hải Xuyên xướng cái đại lễ, nói:“Hạ quan tiền khê huyện Huyện thừa Hạ Vân Kiệt gặp qua phủ lệnh đại nhân!”

“Lớn mật tiền khê huyện Huyện thừa, như thế nào như thế không hiểu quy củ, còn không quỳ xuống đất bái kiến phủ lệnh đại nhân!” Hạ Vân Kiệt đang nói vừa mới vừa hạ, loan eo còn không có đứng thẳng, liền có văn võ quan viên bước ra khỏi hàng hướng Hạ Vân Kiệt gầm lên.

Này đó văn võ quan viên đều có tiên anh kì thiên tiên cảnh giới, trong đó có hai cái pháp lực sâu hiểm khó dò, rõ ràng so với Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương còn muốn lợi hại một ít.

Gặp văn võ quan viên ào ào bước ra khỏi hàng chỉ trích, kia phủ lệnh Vệ Hải Xuyên cũng không hé răng, chính là cùng thống lĩnh đại nhân cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, giống như không thấy được phía dưới giằng co trường hợp.

“Đều là đại thiên tôn ngự hạ tiên quan, tuy có lớn nhỏ

cao thấp chi phân, nhưng không có nhất định phải quỳ lạy thuyết, các ngươi dựa vào cái gì chỉ trích bản quan?" Hạ Vân Kiệt nghe vậy sắc mặt nghiêm, hồn nhiên không ngại nói.

Thiên đình pháp lệnh quả thật không có hạ quan gặp thượng quan là nhất định phải đi quỳ lạy chi lễ, nhưng trên thực tế song phương phẩm chất nếu kém quá lớn thời điểm, vì tỏ vẻ tôn kính hạ quan thường thường còn là đi quỳ lạy chi lễ, lâu ngày liền thành thái độ bình thường.

Hạ Vân Kiệt chính là trung đẳng huyện Huyện thừa, luận phẩm chất chính là bát phẩm, mà Ôn Kiều phủ phủ lệnh là từ ngũ phẩm, hai người trong lúc đó chênh lệch kia tuyệt đối là cách xa thật lớn, ấn lẽ thường mà nói là muốn đi quỳ lạy chi lễ. Chính là Hạ Vân Kiệt người ra sao, đừng nói Vệ Hải Xuyên chính là chính là phủ lệnh cho dù là thiên đình Lăng Tiêu bảo điện vị kia chủ tử, hắn cũng không khả năng hướng hắn đi quỳ lạy chi lễ.

"Nho nhỏ Huyện thừa ở đại đường thượng cũng dám như thế làm càn, nếu không cho ngươi điểm lợi hại nhìn xem, ngươi thật đúng là muốn phản thiên!" Gặp Hạ Vân Kiệt không nghe chỉ trích, này văn võ quan viên ào ào nhéo pháp quyết, ở không trung hiện ra một chích chích bàn tay to đối với Hạ Vân Kiệt liền đánh.

Mỗi một chích bàn tay to đều là kim quang xán xán, đại như quạt hương bồ, có vào đầu chụp được, có đối với ngực chụp đi, cũng có đối với sau lưng chụp đi.

Chụp được khi, ngay cả tiên giới kia chắc chắn vô cùng không gian đều nổi lên một tia gợn sóng, biểu hiện này đó kim quang xán xán bàn tay to uy lực chi thật lớn, không phải tiên anh kì thiên tiên căn bản là ai không thể một chút.

“Ha ha, bất quá chính là chút tài mọn thôi!” Hạ Vân Kiệt thấy thế ha ha cười, đỉnh đầu hiện ra một cây màu đỏ dây thừng, đúng là phược long tác.

Phược long tác đối với này bàn tay to nhất nhiễu nhất triền, này kim quang bàn tay to liền không thể động đậy, theo sát sau Hạ Vân Kiệt lại ha ha cười nói:“Đắc tội, các vị đại nhân!”

Kia phược long tác lại nhất giảo, kia bị phược long tác trói buộc trụ kim quang bàn tay to liền bị giảo dập nát, hóa thành nhiều điểm kim quang tán đi.

Kim quang bàn tay to nhất bị cắn nát, này ra tay văn võ quan viên trong cổ họng đều phát ra nhất kêu rên thanh, trên thân lay động một chút, trong mắt toát ra một tia kinh hãi sắc, sắc mặt đều nháy mắt trở nên có chút khó coi.

Kia kim quang bàn tay to ít nói cũng ngưng tụ bọn họ mấy chục năm công lực, nay bị Hạ Vân Kiệt này phược long tác cấp giảo dập nát, cũng là bằng bạch tổn thất mấy chục năm công lực, tự nhiên là có chút đau lòng.

Bất quá đau lòng đồng thời, bọn họ cũng là càng giật mình cùng Hạ Vân Kiệt thủ đoạn cùng thực lực.

Phải biết rằng vừa rồi ra tay ít nhất có năm tiên anh kì thiên tiên, trên cơ bản đều là này khác mấy lộ Chỉ Huy Sứ cùng thông phán đại nhân.

Bọn họ sở dĩ ra tay, tự nhiên là chiếm được phủ lệnh cùng thống lĩnh đại nhân bày mưu đặt kế, tưởng thử một lần kia Hạ Vân Kiệt thực lực sâu cạn. Nhưng đồng thời, bởi vì bọn họ cùng Vương Nhất Thanh, Cổ Khuê Lương đám người đều là Chỉ Huy Sứ cùng thông phán, tự nhiên là nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn, Hạ Vân Kiệt bắt Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương bọn

họ trên mặt cũng không sáng rọi, cho nên lần này ra tay tuy rằng không có tế ra pháp bảo, nhưng đều âm thầm hạ ngoan thủ, trực tiếp ở kim quang bàn tay to ngưng tụ mấy chục năm công lực. Vốn tưởng rằng nói như thế nào cũng có thể làm cho Hạ Vân Kiệt một trận luống cuống tay chân, cùng cho ứng phó, không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt chính là dễ dàng đem kia phược long tác nhất nhiễu nhất triền lại nhất giảo, liền đem bọn họ ngưng tụ mấy chục năm công lực kim quang bàn tay to cấp giảo dập nát, muốn thu hồi đến cũng không khả năng, bằng bạch biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

“Các ngươi đều lui ra đi.” Gặp Hạ Vân Kiệt giơ tay nhấc chân gian liền dễ dàng làm cho năm vị tiên anh kì thiên tiên tổn thất mấy chục năm công lực, phủ lệnh cùng thống lĩnh đại nhân cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, trong mắt đã có kinh ngạc cũng có vui sướng.

Kinh ngạc tự nhiên là Hạ Vân Kiệt thực lực, tuy rằng chỉ có tiên anh cảnh giới, nhưng xa không phải bình thường tiên anh kì thiên tiên có thể so sánh, vui sướng cũng đồng dạng là Hạ Vân Kiệt thực lực.

Có bực này thực lực thủ hạ lại mạnh hơn có mười cái tám cái Vương Nhất Thanh, Cổ Khuê Lương bực này thủ hạ.

“Các ngươi lui ra đi. Tiền khê huyện Huyện thừa Hạ Vân Kiệt chuyện của ngươi, bản quan vừa rồi đã sai người tìm người tương quan điều tra qua, ngươi cũng lại thối lui đến một bên, bản quan tự nhiên sẽ cho ngươi một cái phán xét.” Vệ Hải Xuyên uống lui ra tay quan viên, sau đó vẻ mặt ôn hoà đối Hạ Vân Kiệt nói.

“Tạ đại nhân!” Hạ Vân Kiệt lại hướng Vệ Hải Xuyên được rồi khom người chào chi lễ, sau đó liền thối lui đến một bên, mà Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương hai người nghe vậy tắc sắc mặt đều trở nên cực kì khó

coi, đã hiểu được Vệ Hải Xuyên lần này khẳng định là muốn vì mượn sức Hạ Vân Kiệt mà hy sinh chính mình hai người.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1637 : Lại lần nữa thăng quan

Quả nhiên, Hạ Vân Kiệt thối lui đến một bên sau, Vệ Hải Xuyên liền quát:“Người tới a, đem tiền khê huyện Huyện lệnh Cổ Duyên Dương cùng Huyện thừa Vương Lực Kiến dẫn tới.”

Nguyên lai này Vệ Hải Xuyên sai người đi cấp Hạ Vân Kiệt truyền lệnh khi, mặt khác cũng phái người đi truyền kia Cổ Duyên Dương cùng Vương Lực Kiến, đồng thời cũng đã sai người đi hỏi thăm cụ thể sự tình nguyên nhân.

Này Cổ Duyên Dương cùng Vương Lực Kiến tuy rằng là kiêu ngạo bừa bãi hạng người, cũng là không phải hoàn toàn không nhãn lực kình, tiến đại đường nhìn đến bọn họ phụ thân sắc mặt âm trầm khó coi dị thường còn mang theo một tia tái nhợt, còn tưởng khởi trong lúc đó Hạ Vân Kiệt sở biểu hiện ra ngoài lợi hại thủ đoạn, cảm thấy liền lập tức trầm xuống, dâng lên một loại cực kỳ cảm giác không ổn. Vừa định quỳ xuống hướng phủ lệnh đại nhân hành lễ, phủ lệnh đại nhân đã mạnh vỗ thớt, quát:“Cổ Duyên Dương, Vương Lực Kiến, các ngươi cũng biết tội? Thế nhưng vô duyên vô cớ phái người tấn công Huyện thừa phủ đệ?”

“Đại nhân oan uổng a, đều là kia Hạ Vân Kiệt tự cao tự đại, coi rẻ thượng quan, ty chức mới……” Hai người nghe vậy sợ tới mức vội vàng quỳ xuống đất nói.

“Nói bậy, bản quan đã nghe người ta chứng thật, các ngươi đi nhậm chức ngày, Huyện thừa cố ý đến cửa thành nghênh đón các ngươi, làm sao đến tự cao tự đại coi rẻ thượng quan thuyết? Đến nha, trích đi hai người quan mạo, lấy bọn họ quan ấn, phế bỏ bọn họ một thân tu vi, biếm làm thứ dân.” Vệ Hải Xuyên lại thứ vỗ thớt,

không khỏi phân trần nói.

“Đại nhân thứ tội! Đại nhân thứ tội!” Cổ Duyên Dương cùng Vương Lực Kiến nghe nói muốn phế đi bọn họ tu vi, không khỏi sợ tới mức sắc mặt đều tái nhợt không có chút máu, liên tục dập đầu cầu xin tha thứ.

Chính là Vệ Hải Xuyên lại căn bản không nghe hai người ngôn, sớm có nha dịch tiến lên đây, không khỏi phân trần hái được bọn họ quan mạo, lột bọn họ quan phục, lấy bọn họ quan ấn, muốn đem bọn họ lôi ra đại đường.

Hai người gặp Vệ Hải Xuyên không nghe hai người ngôn, lại liên tục hướng bọn họ phụ thân cầu cứu nói:“Phụ thân cứu cứu ta, cứu cứu ta!”

Nhưng lúc này bọn họ phụ thân tự thân đều khó bảo toàn, lại nào dám tái thay bọn họ xuất đầu, chính là mặt âm trầm, không nói được một lời.

Rất nhanh, hai người đã bị tha đi xuống.

Hai người bị tha xuống sau, Vệ Hải Xuyên lại đem Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương kêu bước ra khỏi hàng, một trận lên án mạnh mẽ sau, đúng là vẫn còn băn khoăn đến bọn họ sau lưng sư môn thế lực, hơn nữa đến Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương như vậy cấp bậc tiên quan, đã không phải Vệ Hải Xuyên tưởng cách chức có thể cách chức, cần hướng thạch cừ quận bẩm báo, từ thạch cừ quận quyết đoán. Tựa như Huyện lệnh không thể trực tiếp nhận đuổi Huyện thừa huyện úy giống nhau. Cho nên Vệ Hải Xuyên chính là đem hai người lên án mạnh mẽ một chút, tạm thời ngừng hai người chức vụ, lại trưng bày hai người tội trạng, sai người đưa truyền thạch cừ quận phủ. Đồng thời đưa đi còn có một phong ký tên có phủ lệnh đại nhân cùng thống lĩnh đại nhân tên tiến cử hiền tài thư,

tiến cử hiền tài tiền khê huyện Huyện thừa Hạ Vân Kiệt làm đông lộ thông phán kiêm đông lộ Chỉ Huy Sứ.

Tiền khê huyện Huyện thừa là bát phẩm quan, đông lộ phán quan cùng đông lộ Chỉ Huy Sứ đều là theo lục phẩm, kể từ đó, nếu thạch cừ quận bên kia phê chuẩn, Hạ Vân Kiệt đó là liền nhảy 4 cấp.

Như vậy nhảy lớp phương thức ở thế tục quan trường trông được đứng lên quả thực là có chút kinh thế hãi tục, nhưng ở tiên giới dù sao cũng là lấy thực lực vi tôn, rất nhiều thời điểm thực lực mới là hết thảy. Hạ Vân Kiệt có thể lấy bản thân lực bắt Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương hai người, là đủ chứng minh rồi hắn có tư cách đảm nhiệm Ôn Kiều phủ đông lộ Chỉ Huy Sứ cùng phán quan.

“Hạ đại nhân, kia Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương sư môn có chút lai lịch, bản quan cũng chỉ có thể như vậy xử lý, ngươi không cần tâm tồn bất mãn. Bất quá ngươi cũng yên tâm, chỉ cần ngươi làm tốt thiên đình cống hiến, bản quan cùng tả đại nhân tự nhiên hội hộ ngươi chu toàn.” Vụ án phán định sau, tất cả mọi người bị phân phát, chỉ có Hạ Vân Kiệt cùng thống lĩnh tả thuận bị phủ lệnh đại nhân giữ lại, đi phủ lệnh đại nhân phòng tiếp khách.

Nói chuyện khi, Vệ Hải Xuyên cố ý vô ý điểm ra Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương sư môn có lai lịch chuyện này, một phương diện là muốn làm cho Hạ Vân Kiệt hiểu được, chính mình là gánh vác áp lực thay hắn ra mặt, làm cho Hạ Vân Kiệt tâm tồn cảm kích, mặt khác một phương diện, cũng là muốn cho Hạ Vân Kiệt hiểu được, chỉ có gắt gao ôm lao hắn này đùi, mới vừa rồi có thể tránh miễn bị trả thù.

“Hạ quan hiểu được, đa tạ đại nhân theo lẽ công bằng xử lý.” Hạ Vân Kiệt đứng dậy ôm quyền nói.

Nói điểm đến có thể, Vệ Hải Xuyên cũng sẽ không tái liền Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương sự tình tiếp tục nói tiếp, mà là vòng vo đề tài, hỏi:“Ngươi là tiền khê huyện Huyện thừa, tiền khê huyện sự tình ngươi rõ ràng, ngươi xem ngươi nếu điều nhiệm đông lộ Chỉ Huy Sứ cùng thông phán, này tiền khê huyện Huyện lệnh, Huyện thừa, huyện úy người nào đảm nhiệm thích hợp?”

Vệ Hải Xuyên hỏi như vậy, tự nhiên là hướng Hạ Vân Kiệt kì hảo, tương đương với đem tiền khê huyện làm hắn đất phần trăm giống nhau lưu cho hắn.

Tiền khê huyện Hạ Vân Kiệt còn là tốn chút tâm huyết, cũng là hắn ở tiên giới cái thứ nhất nhà, lại nói tiếp còn là có chút cảm tình, tự nhiên không muốn rơi vào giống Cổ Duyên Dương linh tinh ngoại nhân trong tay, cho nên gặp Vệ Hải Xuyên có đem tiền khê huyện giao cho ý tứ của hắn, tự nhiên cũng sẽ không cùng hắn khách khí, trả lời:“Đa tạ đại nhân tín nhiệm, hạ quan trong lòng quả thật có mấy cái chọn người.”

“Hảo, ngày khác ngươi đem chọn người danh sách cùng kể lại tình huống đệ trình đi lên, bản quan xem qua sau tái định đoạt. Ngày mai ngươi khả về trước tiền khê huyện xử lý kết giao việc, chờ quận phủ bên kia nhậm mệnh xuống dưới, bản quan thì sẽ phái người thông tri ngươi, đến lúc đó ngươi tái tiến đến báo danh đó là.” Vệ Hải Xuyên nói xong bưng lên nước trà.

“Tạ đại nhân, kia hạ quan cáo từ.” Hạ Vân Kiệt gặp Vệ Hải Xuyên bưng trà tiễn khách, liền lập tức thức thời đứng dậy hướng Vệ Hải Xuyên cùng thống lĩnh tả thuận ôm ôm quyền, sau đó tại hạ nhân dẫn đường hạ, một đường ra phủ thự.

Phủ thự ngoài, Đặng Lăng đám người sớm đã đang đợi,

gặp Hạ Vân Kiệt đi ra, đều là vẻ mặt kích động nghênh đón.

“Lão gia, nghe nói phủ lệnh cùng thống lĩnh đại nhân tiến cử hiền tài ngươi làm đông lộ Chỉ Huy Sứ cùng thông phán, có phải hay không thật sự?” Đặng Lăng một bên đem Vân Báo mã khiên thừng đưa cho Hạ Vân Kiệt, một bên kích động hỏi.

“Ha ha, các ngươi tin tức nhưng thật ra cử linh thông.” Hạ Vân Kiệt một bên tiếp nhận dây cương, lên Vân Báo mã, một bên cười ha ha trả lời.

“A, nói như vậy tin tức là sự thật!” Đặng Lăng đám người chiếm được xác thực tin tức, người người tất cả đều kích động cả người thẳng run.

Bọn họ nhưng là tướng sĩ sớm nhất đi theo Hạ Vân Kiệt, nay cũng là hắn người tối thân tín, nếu Hạ Vân Kiệt làm đông lộ Chỉ Huy Sứ cùng thông phán quan, như vậy bọn họ tự nhiên cũng là đi theo nước lên thì thuyền lên, ít nói cũng có thể mưu cái Đô Ti đương đương.

Đô Ti là chỉ huy sử phía dưới võ tướng chức quan, nhiều nhất khả cầm binh năm mươi vạn, mà ba năm nhiều trước, bọn họ bất quá còn chính là một cái Bách phu trưởng mà thôi.

“Tin tức tự nhiên là thật, bất quá các ngươi lại muốn cố gắng, nếu không các ngươi liền theo không kịp lão gia ta bộ pháp.” Hạ Vân Kiệt nói xong vỗ Hạ Vân Báo mã đầu, kia Vân Báo mã liền tát khai bốn vó, đằng vân giá vũ mà đi.

“Là, tiểu nhân nhất định cố gắng!” Đặng Lăng đám người thấy thế đều ứng một câu, sau đó vẻ mặt hưng phấn mà giục ngựa hướng Hạ Vân Kiệt đuổi theo.

“Tả đại nhân, ngươi thấy thế nào này Hạ Vân Kiệt thực lực?” Bên kia Đặng Lăng đám người vẻ mặt hưng phấn mà giục ngựa đuổi theo Hạ Vân Kiệt mà đi, phủ thự nội, phủ lệnh lại không có phía trước cùng Hạ Vân Kiệt vẻ mặt ôn hoà, mà là thần sắc hơi có chút ngưng trọng hỏi Tả Thuận.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1638 : Oanh động

“Nhìn như chỉ có tiên anh kì thiên tiên cảnh giới, nhưng thực lực cho dù không phải bình thường tiên anh kì thiên tiên có thể so sánh. Phía trước Lăng Thống đám người ra tay, hắn hóa giải như vậy thoải mái, cho dù so với ngươi ta đều kém không bao nhiêu. Hơn nữa phía trước hạ quan nghe thủ hạ hội báo, kia Hạ Vân Kiệt còn cực kì am hiểu tiên gia thuật pháp, tùy tay liền thi triển thuật pháp hóa giải đông lộ quân tinh nhuệ đột nhiên vây công. Người này tuyệt đối không thể coi thường, đại nhân nhất định phải hảo hảo mượn sức, chỉ cần người này chịu ra sức, đông lộ quân tương lai hay không có thể khai cương thác thổ bây giờ còn khó nói, nhưng ít ra gìn giữ đất đai khẳng định không thành vấn đề.” Tả Thuận trả lời, thần sắc đồng dạng cũng thực ngưng trọng, ngưng trọng trung mơ hồ còn lộ ra một tia kinh ngạc, kiêng kị cùng chờ mong.

Ôn Kiều phủ có năm lộ đại quân, trong đó trừ Tả Thuận tự mình trực tiếp chưởng quản trung lộ quân, binh hùng tướng mạnh ở ngoài, này khác 4 lộ quân trên cơ bản chính là cái động tác võ thuật đẹp, thủ thành còn có thể miễn miễn cường cường, muốn nói đi thảo phạt chinh chiến, khai cương thác thổ căn bản chính là kẻ ngốc nằm mơ.

“Xem ra ngươi ta chứng kiến giống nhau. Bất quá còn có một điểm, ngươi vừa rồi không nhắc tới, này Hạ Vân Kiệt không chỉ có chính mình lợi hại, hơn nữa hắn thủ hạ cũng thật là lợi hại. Nghe nói hắn mang đến mấy tên thủ hạ, phía trước ở đông cửa thành thế nhưng đem Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương cấp vây khốn ở, mà bọn họ lại chỉ có tiên lộ kì thiên tiên cảnh giới. Nếu hắn phía dưới nhiều ra vài cái như vậy lợi hại thủ hạ, nói không chừng đông lộ quân cho hắn chưởng quản, thực sẽ cho ngươi ta một kinh hỉ.” Vệ Hải Xuyên nói.

“Nếu thật sự là như thế, cũng không uổng chúng ta vì hắn mà đắc tội Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương sau lưng sư môn.” Tả Thuận gật đầu nói.

……

Mấy chục ngày nhiều, Hạ Vân Kiệt mang theo Đặng Lăng đám người phản hồi tiền khê huyện.

Mấy ngày nay, tiền khê huyện tuy rằng Huyện lệnh, Huyện thừa, huyện úy ba đại đầu sỏ cũng không ở, nhưng tiền khê huyện lại ngay ngắn có tự, không có bất luận cái gì một phương thế lực dám đứng lên nháo sự.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt ở Vân Hoành sơn sở triển lộ đi ra khủng bố thực lực, sớm đã truyền khắp tiền khê huyện. Cho nên tuy rằng mọi người đối hắn lần này áp giải Huyện lệnh cùng huyện úy thượng phủ thành tìm đông lộ thông phán cùng Chỉ Huy Sứ đại nhân thảo nói chuyện sự tình, không hề xem trọng, thậm chí cho rằng hắn là chui đầu vô lưới, tự tìm đường chết, nhưng ở cuối cùng kết quả không có bụi bậm lạc định trước, ai cũng không có lá gan dám thừa dịp hắn không ở khi khởi sự. Huống hồ Hạ Vân Kiệt tuy rằng không ở, nhưng hắn còn là để lại không ít môn sinh thân binh ở Vân Hoành sơn cùng thị trấn, những người đó tuy rằng cảnh giới cao nhất cũng liền tiên lộ kì thiên tiên, nhưng nếu bàn về chỉnh thể sức chiến đấu, chỉ sợ cũng tính tiên anh kì thiên tiên lại đây, cũng không thấy có thể được tốt đi.

Hạ Vân Kiệt mang theo người bình yên phản hồi tiền khê huyện tin tức tựa như cơn lốc bàn đảo qua toàn bộ tiền khê huyện, khiến cho toàn bộ tiền khê huyện oanh động, làm cho tất cả mọi người cảm thấy thật to ngoài ý muốn cùng khiếp sợ.

Phía trước bọn họ đều cho rằng Hạ Vân Kiệt này tranh phủ thành đi là không đầu óc hành vi, là chui đầu vô lưới, tự tìm đường chết hành vi, tám chín phần mười là không có khả năng phản hồi tiền khê huyện. Không nghĩ tới cuối cùng lại lông tóc không tổn hao gì trở lại, hơn nữa thủ hạ của hắn cũng là như thế.

Bất quá rất nhanh, theo sát sau một cái càng cụ lực rung động tin tức theo Hạ Vân Kiệt thủ hạ trong miệng tiết lộ đi ra, tin tức này tựa như tiên giới uy lực thật lớn địa sát âm lôi nổ mạnh mở ra giống nhau, chấn đến toàn bộ tiền khê huyện đều chấn động không thôi, thậm chí rất nhiều người nghe thế cái tin tức khi, hai chân đều nhịn không được đánh lên run run đến, thiếu chút nữa có thể đứng ổn.

“Cái gì? Huyện thừa đại nhân đến rồi phủ thành thế nhưng đem đông lộ Chỉ Huy Sứ cùng thông phán đại nhân đều cấp bắt đứng lên!”

“Cái gì? Huyện thừa đại nhân tại mấy trăm vạn đông lộ đại quân giết cái tam tiến tam ra! Bắt đông lộ Chỉ Huy Sứ cùng thông phán đại nhân như lấy đồ trong túi!”

“Đây là thật vậy chăng? Phủ lệnh đại nhân lôi đình giận dữ, phế đi Cổ Duyên Dương cùng Vương Lực Kiến một thân tu vi, còn tu thư đăng báo quận phủ, muốn cách đi đông lộ Chỉ Huy Sứ cùng thông phán đại nhân chức quan.”

“Đương nhiên là thật, không chỉ có như thế, phủ lệnh đại nhân cùng thống lĩnh đại nhân còn cùng tiến cử hiền tài Huyện thừa đại nhân làm đông lộ thông phán kiêm đông lộ Chỉ Huy Sứ đâu.”

“Kia Huyện thừa đại nhân đi rồi, tiền khê huyện do ai đến đảm nhiệm Huyện lệnh, Huyện thừa cùng huyện úy?”

“Kia tự nhiên là Huyện thừa đại nhân môn sinh a, chẳng lẽ còn có thể đến phiên ngươi bất thành?”

“Nếu sớm biết Huyện thừa đại nhân như thế thần uy, cũng có thể học Vương mặt rỗ bọn họ giống nhau, đầu nhập Huyện thừa đại nhân môn hạ, đời này cho dù không thăng chức rất nhanh, có đại nhân tráo nhưng cũng không ai dám ức hiếp.”

“Hiện tại bái vào đại nhân môn hạ hẳn là còn có hy vọng, nhưng nếu đợi cho đại nhân thật sự thăng nhiệm đông lộ thông phán cùng Chỉ Huy Sứ, khi đó phỏng chừng lấy ngươi ta thiên phú tư chất cho dù cấp Vân Hoành sơn trông cửa quét rác, cũng chưa người muốn.”

“Kia còn chờ cái gì, mau mau, đi Vân Hoành sơn.”

“……”

Ở khiếp sợ sau, toàn bộ tiền khê huyện hơi chút cảm thấy chính mình có chút thực lực có chút thiên phú tư chất đều ào ào đi Vân Hoành sơn, tưởng bái Vân Hoành sơn.

Trong đó thậm chí còn có ba bốn mươi cái tiên đan kì thiên tiên.

Tiên đan kì thiên tiên ở tiền khê huyện tuyệt đối xem như nhất đẳng nhất cao thủ, nhất phương bá chủ cấp nhân vật. Giống năm đó vây công thị trấn khô cốt giáo giáo chủ Thôi Diêm, ở tiền khê huyện hung danh hiển hách, loại nào uy phong, cũng chỉ là tiên đan kì thiên tiên. Giống loại này cấp bậc thiên tiên, đừng nói Hạ Vân Kiệt chính là cái Huyện thừa, cho dù là Huyện lệnh, bọn họ cũng là tuyệt đối khinh thường đến đầu đến thăm đáp lễ hạ. Thậm chí ở trước kia, bọn họ đều dám giết thiên đình mệnh quan tạo phản, tựa như kia Thôi Diêm giống

nhau.

Nhưng nay, bọn họ lại đều ào ào buông dáng người, hạ mình hàng quý đi vào Vân Hoành sơn, yêu cầu đầu nhập vào Vân Hoành sơn.

Không khác, bởi vì Hạ Vân Kiệt không chỉ có rất khả năng hội trở thành thông phán cùng đông lộ Chỉ Huy Sứ, hơn nữa hắn có thể ở mấy trăm vạn đông lộ đại quân sát tiến sát ra, lấy bản thân lực trấn áp Cổ Khuê Lương cùng Vương Nhất Thanh, bực này thực lực đã hoàn toàn có tư cách làm cho bọn họ lựa chọn đầu phục.

Đương nhiên bọn họ buông tha cho một phương bá chủ thân phận, lựa chọn đầu nhập vào Hạ Vân Kiệt, tự nhiên cũng có bọn họ lợi hại tính kế.

Tiền khê huyện là Huyện thừa lập nghiệp nơi, một khi Hạ Vân Kiệt trở thành đông lộ Chỉ Huy Sứ cùng thông phán, bọn họ tự nhiên cũng tựu thành Huyện thừa đại nhân thân tín, phải nhận được trọng dụng. Mà về phương diện khác, một khi Hạ Vân Kiệt trở thành đông lộ Chỉ Huy Sứ cùng thông phán, này tiền khê huyện làm hắn lập nghiệp nơi, sơn môn chỗ, khẳng định là muốn bị hắn hoàn toàn nắm trong tay, duy Vân Hoành sơn độc tôn, bọn họ này đó khắp nơi thế lực đầu mục, tại đây tiền khê huyện trừ bỏ đầu nhập vào một đường ở ngoài, đó là cụp đuôi thành thành thật thật làm người, cũng là rốt cuộc không có tranh hùng tranh bá, trở nên nổi bật cơ hội.

Cùng với giống người sau giống nhau cụp đuôi làm người, còn không bằng trực tiếp đầu nhập vào Vân Hoành sơn, nói không chừng thế nào một ngày có thể theo Huyện thừa đại nhân thăng chức rất nhanh, đột phá đến tiên anh thậm chí rất cao cảnh giới cũng không nhất định.

Đương nhiên là có rất lớn một bộ phận người tu đạo còn là thích nhàn vân dã hạc, vô câu vô thúc, một lòng theo đuổi thiên đạo cuộc sống, cũng có số ít người kiên trì ôm thà làm đầu gà không làm phượng vĩ chấp niệm, không chịu đầu nhập vào Vân Hoành sơn.

Cho nên tuy rằng toàn bộ tiền khê huyện tiên đan kì thiên tiên số người không chỉ ba bốn mươi cái nhiều, thậm chí trong truyền thuyết tiền khê huyện một ít núi cao thâm trong rừng còn có vài tiên anh kì thiên tiên ẩn cư tiềm tu, không hỏi thế sự, nhưng chân chính lựa chọn đến đầu nhập vào Vân Hoành sơn chỉ có ba bốn mươi tiên đan kì thiên tiên.

Bất quá dù là như thế, đối với một cái huyện mà nói, lập tức có ba bốn mươi cái tiên đan kì thiên tiên đến đầu nhập vào Huyện thừa môn hạ, kia tuyệt đối là trước nay chưa có sự tình.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1639 : Tế luyện Cộng Công kỳ

Hạ Vân Kiệt tự nhiên là vui sướng nhìn đến nhiều người như vậy đến đầu nhập vào, bất quá trước khác nay khác.

Năm đó này người đầu nhập vào hắn, là thật tâm đầu nhập vào hắn, nay này đó người đến đầu nhập vào hắn, trên cơ bản là hướng về phía hắn uy danh, hướng về phía tương lai đi theo hắn thăng chức rất nhanh, hoặc là hướng về phía đại thụ dưới hảo thừa lương ý tưởng mà đến, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không có khả năng toàn bộ chiếu đan toàn thu.

“Thiên phú tư chất bình thường, tâm chí lại không kiên định không cần.”

“Thiên phú tư chất hơn người, tâm chí không kiên định đồng dạng không cần.”

“Phẩm hạnh hung ác, làm người bất nghĩa hạng người không cần.”

“…”

Như thế chọn lựa xuống dưới, liền ngay cả này ngay cả phủ lệnh đại nhân cũng không khả năng sẽ ra bên ngoài đẩy tiên đan kì thiên tiên, Hạ Vân Kiệt đều mí mắt không trát một chút, trực tiếp xoát rớt ba phần tư, chỉ còn lại có mười cái. Này một màn, nhìn xem này ban đầu bái vào Hạ Vân Kiệt môn hạ môn sinh thân binh đều âm thầm may mắn cùng cảm kích không thôi, thậm chí còn có một tia đắc ý tự hào. Hơn nữa Đặng Lăng đám người, lại ngầm cảm động đến rơi nước mắt không thôi.

Luận tu vi, luận thiên phú, bọn họ bảy người cùng này bị

xoát hạ tiên đan kì thiên tiên so sánh với quả thực chính là kém cách xa vạn dặm, năm đó bọn họ cùng này bị xoát xuống dưới tiên đan kì thiên tiên địa vị so sánh với cũng là kém cách xa vạn dặm, ở bọn họ trong mắt, bọn họ bảy người bất quá chính là con kiến thôi, căn bản không thèm để ý. Nhưng còn bây giờ thì sao? Bọn họ cũng là Huyện thừa đại nhân tối thân cận bảy đại tướng, mà bọn họ lại ngay cả tưởng bái vào Huyện thừa đại nhân môn hạ cơ hội đều không có.

Trừ bỏ này tiên đan kì thiên tiên, này khác đến đầu nhập vào bị xoát phần trăm cũng phi thường cao. Bất quá dù là như thế, Vân Hoành sơn số người còn là lấy hỏa tiễn tốc độ tăng vọt, ở Hạ Vân Kiệt bình yên về tiền khê huyện ngắn ngủn hai tháng, số người theo hai ngàn hơn người, lập tức tăng vọt đến thượng vạn người.

Bất quá những người này trừ bỏ tiên đan kì thiên tiên là Hạ Vân Kiệt tự mình trấn ở ngoài, này khác đều giao cho Đặng Lăng chờ Vân Hoành sơn chủ sự môn sinh trấn. Mọi việc, bao gồm dừng chân ẩm thực, tu hành luyện đan đằng đằng cũng đều từ Đặng Lăng đám Vân Hoành sơn chủ sự môn sinh phụ trách an bài. Hạ Vân Kiệt từ về sau, liền lại khôi phục trước kia ngủ đông.

Trừ bỏ từng tháng một lần mở sơn môn giảng đạo, còn có đối môn sinh thân binh cái khác thụ đạo ở ngoài, còn lại thời gian đều ngồi xếp bằng tư thân hiên tu luyện. Thuận đường nhắc tới là, trong lúc này, hắn khảo hạch chúng môn sinh thân binh, hướng phủ lệnh đại nhân đề cử năm đó Bách phu trưởng Trịnh Huyền làm tiền khê huyện Huyện lệnh, một vị tên là Trử Lập môn sinh vì Huyện thừa, Đặng Lăng đệ đệ Đặng Thông, cũng là năm đó sáu trăm thân binh trung một vị làm tiền khê huyện huyện úy. Này ba người đều là tiên lộ kì thiên tiên cảnh giới, vốn đảm đương không nổi như thế gánh nặng, nhưng Hạ Vân Kiệt lại lựa chọn bọn họ, làm cho không ít người mới tới đầu nhập vào khó tránh khỏi có chút hâm

mộ đỏ mắt.

Chính là nhưng cũng chỉ có thể oán chính mình không ánh mắt, nếu sớm chút năm qua đầu nhập vào Huyện thừa đại nhân, nói không chừng hôm nay đảm nhiệm Huyện lệnh, Huyện thừa, huyện úy đó là chính mình.

Không nói đến này đó, lại nói Hạ Vân Kiệt ngồi xếp bằng tư thân hiên tu luyện.

Đỉnh đầu tụ một đoàn mây đen, kia mây đen trung chìm nổi một mặt hồn thể tối đen cờ xí, cờ xí trung ẩn ẩn tựa hồ có tang thương bá đạo rống lên một tiếng theo vô cùng xa xôi địa phương vang lên, như sấm thanh cuồn cuộn mà đến, chấn đến mây đen quay cuồng, có một đầu mãng nhân thân mãng hoang cự nhân, chân đạp hắc long, tay triền thanh xà ở mây đen ẩn hiện, nhưng mây đen phía trên có một đạo bạch hồng lượn lờ, cũng là làm cho người bên ngoài căn bản nghe không được cũng nhìn không tới tình huống bên trong.

Kia cờ xí tự nhiên đó là thập nhị đô thiên vu tổ Cộng Công kỳ, kia mây đen đó là vu tổ Cộng Công kỳ theo bốn phương tám hướng triệu tập ngưng tụ mà đến vu tổ hồn phách Tinh Nguyên, kia đạo bạch hồng còn lại là Vu Hàm tinh khí biến thành, che lấp trấn áp vu tổ Cộng Công phân tán các nơi hồn phách Tinh Nguyên ngưng tụ khi phát ra khủng bố hơi thở, cũng là vì che lấp làm Hạ Vân Kiệt vị này tân một thế hệ Vu vương đột phá thiên vu khi khiến cho thiên địa dị tượng.

Lúc này nếu có người có thể nhìn trộm đến Hạ Vân Kiệt trong cơ thể, sẽ gặp phát hiện có một đợt đợt vu tổ hồn phách Tinh Nguyên theo kia mây đen trung nhập vào Hạ Vân Kiệt mi tâm, mi tâm trung kia tôn phong cách cổ xưa vô cùng vu đỉnh dần dần trở nên càng phát ra ngưng tụ, ba chân hai nhĩ, mặt trên điêu khắc rất nhiều viễn cổ thần bí phù văn.

Làm ba chân hai nhĩ hoàn toàn ngưng tụ mà thành khi, kia rất nhiều viễn cổ thần bí phù văn đột nhiên hào quang đại phóng, tản ra vô cùng vô tận, to lớn vô cùng uy nghiêm, thậm chí liền thiên địa đều tại đây uy nghiêm trước mặt đều run rẩy đứng lên.

Mỗi một cái phù văn đều ẩn chứa đại năng, tựa hồ tùy thời muốn thoát đỉnh mà bay ra, phá vỡ này tiên giới thiên địa không gian giam cầm.

“Bảo vệ cho tâm thần, này đó phù văn đều là viễn cổ lợi hại nhất vu pháp, đại biểu cho thiên địa pháp tắc, tùy Vu vương đỉnh mà hiện ra, mỗi một nói đều có rất lớn uy lực, ngươi muốn đem hết toàn lực trấn áp, nếu không một khi này đó phù văn bỏ đi, ngươi liền mất đi nắm giữ này đó phù văn sở đại biểu thiên địa pháp tắc. Vi sư chỉ có thể giúp ngươi che lấp hơi thở, lại không có biện pháp giúp ngươi trấn áp này đó phù văn.” Vu Hàm uy nghiêm thanh âm đột nhiên ở Hạ Vân Kiệt trong đầu vang lên, cơ hồ đồng thời kia lượn lờ ở Hạ Vân Kiệt trên đầu không bạch hồng, cũng như lưới đánh cá phô trương mở ra, ngăn cách mở này phiến thiên địa, bởi vì theo Vu vương đỉnh hoàn toàn chú liền, có vô cùng vô tận, to lớn vô cùng đế vương oai theo Hạ Vân Kiệt trên người phát ra, liền thiên địa đều bị lay động.

Nếu không những che lấp, chỉ sợ lập tức sẽ muốn khiến cho thiên địa dị tượng, đưa tới cường giả cảm ứng.

Kỳ thật Vu Hàm không nói, Hạ Vân Kiệt cũng đã nhận thấy được này đó khắc ở Vu vương đỉnh phù văn rất lớn uy lực. Trong đó có một phù văn, Hạ Vân Kiệt tuy rằng không biết như thế nào đọc, phát âm, lại biết đó là “Trấn” Tự ý tứ.

Một cái “Trấn” Tự, Hạ Vân Kiệt tuy rằng không có lĩnh ngộ, nhưng chỉ là như vậy liếc mắt một cái nhìn lại, liền

cảm thấy có vô cùng vô tận áp lực, phảng phất hàng tỉ trượng núi cao đột nhiên áp chế, làm cho hắn thiếu chút nữa sẽ muốn ngã ngồi dưới đất.

Hạ Vân Kiệt không dám tưởng tượng, nếu chính mình có thể lĩnh ngộ cũng họa ra này phù văn, chỉ sợ cũng như kia trong truyền thuyết phiên thiên ấn bình thường, một cái phù văn đi xuống, liền có thể đem người cấp trấn áp ở, không thể động đậy.

Mà pháp bảo cần hao phí đại lượng thiên tài địa bảo thời gian chế tạo luyện chế, còn cần ngày đêm ôn dưỡng, mới có thể phát huy uy lực, này phù văn, đồ án cũng bất đồng, một khi lĩnh ngộ, liền tương đương với nắm giữ thiên địa pháp tắc áo nghĩa, phù văn ra, tựa như thiên địa pháp tắc áo nghĩa ra, cũng là so với pháp bảo đều phải lợi hại.

“Cấp bổn vương lưu lại!” Nếu biết này đó phù văn uy lực thật lớn, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không chịu làm cho chúng nó thoát thân mà đi, toàn thân vu lực vận chuyển, chú ngay tại tứ chi ngũ tạng cửu tôn vu đỉnh tất cả đều hào quang đại phóng, vu lực như nước suối theo vu đỉnh trung phun dũng mà ra, chảy về phía Hạ Vân Kiệt mi tâm, tử phủ chỗ, giúp Hạ Vân Kiệt trấn áp Vu vương đỉnh thượng phù văn, lại có như vỡ đê hồng thủy Cộng Công hồn phách Tinh Nguyên từ đỉnh đầu mây đen quán đỉnh xuống, cuồn cuộn không ngừng bổ sung Hạ Vân Kiệt bởi vì trấn áp vu đỉnh thượng phù văn mà tiêu hao đại lượng vu lực.

Cuối cùng phù văn một đám ở vu đỉnh ngưng kết khắc xuống dưới, dần dần khôi phục phong cách cổ xưa tự nhiên, chợt vừa thấy phảng phất chính là một cái từ xưa văn tự, nhưng chỉ có Hạ Vân Kiệt biết kia mỗi một cái phù văn đều đại biểu cho một loại vô thượng thiên địa pháp tắc chí lý, một khi khắc đi ra, lại có thể bài sơn đảo hải, trích tinh cầm nguyệt, so với bảy mươi hai địa sát

thuật đều còn muốn lợi hại.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1640 : Phá rồi sau đó lập

Gặp phù văn hoàn toàn khắc ở Vu vương đỉnh, Hạ Vân Kiệt không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, bất quá kia đỉnh đầu mây đen lại như trước dầy đặc.

Trong mây đen vu tổ Cộng Công thỉnh thoảng ẩn hiện rít gào, nếu không phải có Vu Hàm kia lũ vu tổ tinh khí che lấp, chỉ sợ này Vân Hoành sơn sớm liền bị vu tổ Cộng Công tiếng gầm gừ cấp chấn đến san thành bình địa.

Này vu tổ Cộng Công phân tán lưu lại ở tiên giới hồn phách Tinh Nguyên như thế nào như vậy hùng hậu to lớn, ta đã mượn nó chú liền Vu vương chi đỉnh, lại mượn nó đem này phù văn hoàn toàn khắc khắc ở vu đỉnh thượng, kia vu tổ Cộng Công hồn phách Tinh Nguyên thế nhưng còn cuồn cuộn không ngừng hội tụ mà đến. Thở dài nhẹ nhõm một hơi sau, Hạ Vân Kiệt gặp vu tổ Cộng Công phân tán lưu lại ở tiên giới hồn phách Tinh Nguyên như trước cuồn cuộn không ngừng hội tụ mà đến, so với hắn tại hạ giới khi tế luyện Đế Giang kỳ không biết hùng hậu to lớn bao nhiêu lần, cho dù kia man loạn chi địa táng vu tổ Hậu Nghệ chi khu, kia lưu lại hồn phách Tinh Nguyên cũng xa không thể cùng vu tổ Cộng Công so sánh với, trong lòng không khỏi âm thầm khiếp sợ nghi hoặc không thôi.

“Ngươi thật đúng là thông minh nhất thế hồ đồ nhất thời. Năm đó ngươi ở địa cầu lại có bao nhiêu tu vi, nay lại là bao nhiêu tu vi, hơn nữa tục truyền Đế Giang năm đó là ở hạ giới ngã xuống, ngươi ngẫm lại xem hạ giới so với thượng giới còn muốn mở mang rộng lớn rất nhiều, kia Đế Giang hồn phách Tinh Nguyên rơi ở bốn phương tám hướng các nơi, lấy ngươi lúc ấy tại hạ giới tu vi, cho dù ngươi tế Đế Giang kỳ, kia phân tán ở xa xôi địa phương hồn phách Tinh Nguyên ngươi có năng lực tụ lại được rất tốt đến bao nhiêu? Về phần Hậu Nghệ vu tổ, trừ bỏ

cũng có một bộ phận cùng vu tổ Đế Giang đồng dạng nguyên nhân, còn có một sự kiện hay là ngươi đã quên sao? Ngươi trong cơ thể kia khỏa tiên thiên bàn đào thụ, kia đều là Hậu Nghệ vu tổ hồn phách Tinh Nguyên huyết khí nuôi dưỡng đi ra ! Tiên thiên bàn đào thụ, trong thiên địa chỉ như vậy một gốc, ngươi cho là nếu không phải bởi vì vu tổ Hậu Nghệ duyên cớ, chỉ bằng kia tiên thiên bàn đào thụ một cái căn liền có thể một lần nữa dưỡng ra mặt khác một gốc tiên thiên bàn đào thụ sao?" Vu Hàm gặp Hạ Vân Kiệt ngầm khiếp sợ nghi hoặc, không khỏi dở khóc dở cười nhắc nhở nói.

"Thì ra là thế!" Hạ Vân Kiệt nghe vậy thế này mới hoàn toàn hiểu ra.

Cởi bỏ trong lòng nghi hoặc sau, Hạ Vân Kiệt một bên tế luyện Cộng Công vu tổ kỳ, tiếp tục tụ lại phân tán tiên giới các nơi vu tổ hồn phách Tinh Nguyên, một bên hấp thu luyện hóa vu tổ hồn phách Tinh Nguyên, trọng tố trong cơ thể vu đỉnh.

Đạo tu thăng cấp, đến thiên tiên sau, mỗi một lần đại đột phá đó là mở mang tiên phủ. Ba cái tiên phủ đều mở mang đi ra đó là kim tiên. Mà vu tu luyện đến thiên vu sau, mỗi một lần đột phá đó là đánh vỡ vu đỉnh một lần nữa ngưng tụ tân vu đỉnh. Có điểm cùng loại cùng thượng cổ thần cầm phượng hoàng niết bàn trùng sinh.

Mỗi một lần niết bàn trùng sinh đều đã trở nên càng cường đại, mà vu cũng là như thế. Mỗi một lần phá đỉnh trọng lập, không chỉ có vu đỉnh càng phát ra chắc chắn cường đại, thân xác cũng trở nên càng phát ra cường hãn.

Đối với này khác thiên vu nếu muốn đánh phá vu đỉnh một lần nữa chú cũng rất khó khăn, không chỉ có cần đại lượng thiên địa năng lượng chi trợ, mà còn cần phải có cực kì cường đại thân xác duy trì. Nếu không vu đỉnh

trọng tố là lúc cũng là bọn họ thân xác không thể thừa nhận phá rồi sau đó lập, hỏng mất là lúc. Nhưng đối với Hạ Vân Kiệt nhưng không có vấn đề này, hắn thân xác trải qua mấy vị vu tổ huyết khí rèn luyện, lại cùng Cửu U tố âm nữ đế âm dương hợp thể, trải qua âm hỏa dương hỏa rèn luyện, đã sớm cường hãn gần như biến thái, cho dù bị Thái Ất kim tiên cấp cường giả đánh thượng vài cái, cũng không thấy được sẽ có sự tình. Nay bất quá chính là thiên vu chi đỉnh thoát phá trọng tố, thân xác tự nhiên thừa nhận được rất tốt. Về phần thiên địa năng lượng cung cấp, còn có so với vu tổ Cộng Công hồn phách Tinh Nguyên còn càng tinh thuần sao?

Mặc kệ là ngũ hành nguyên khí, tiên khí, còn có cường giả huyết khí, hồn phách Tinh Nguyên kỳ thật bản chất đều là thiên địa năng lượng. Một khi luyện hóa đều có thể chuyển hóa vì tiên gia pháp lực, vu lực, còn có gia tăng thân xác lực.

Một tôn tôn vu đỉnh bị đánh nát, sau đó lại một tôn tôn bị một lần nữa chú liền, phảng phất cương thiết một lần nữa nấu lại, luyện ra càng tinh thuần cương thiết, phảng phất thiên địa bị đánh nát, trải qua phong thủy Lôi Hỏa, lại lần nữa sinh thành một mảnh tân thiên địa.

Kia một tôn tôn bị một lần nữa chú liền vu đỉnh, nở rộ nhiều điểm kim quang, tản ra vô cùng cường đại bá đạo hơi thở, phảng phất tùy tiện một tôn đều như vạn trượng núi cao như vậy nguy nga trầm trọng, không thể phá vỡ.

Cũng không biết qua bao lâu, cửu tôn vu đỉnh tất cả đều phá rồi sau đó lập. Nếu là này khác thiên vu, lúc này dĩ nhiên là đại công cáo thành, thành tựu huyền vu cảnh giới. Nhưng Hạ Vân Kiệt so với này khác vu nhiều một tôn vu đỉnh, vương giả chi đỉnh. Hắn còn nhu tái phá điệu vương đỉnh, tái chú liền một tôn mới vừa rồi xem như đột phá trở thành huyền vu.

Đương nhiên hắn một khi trở thành huyền vu, cho dù không thi triển tiên gia pháp lực, bình thường đại vu cũng không thấy được có thể trấn sát được hắn, cũng là lợi hại vô cùng.

“Sư tôn, này Vu vương chi đỉnh nếu phá vỡ trọng tố, ngài kia nói vu tổ khí hay không có thể che lấp được?” Hạ Vân Kiệt thần sắc ngưng trọng hỏi.

Vu tổ Cộng Công không hổ là vu tổ trung cường đại nhất vu tổ chi nhất, chẳng sợ ngã xuống nhiều năm như vậy, rơi lưu lại ở tiên giới hồn phách Tinh Nguyên còn là vô cùng hùng hậu to lớn, cho tới bây giờ như trước cuồn cuộn không ngừng hội tụ mà đến, chút không có suy kiệt dấu vết.

“Vân Kiệt, ngươi cũng quá xem thường vu tổ tinh khí. Năm đó Vu vương tuy rằng cường đại, nhưng ngươi nay bất quá chính là thiên vu cảnh giới, này một đạo vu tổ tinh khí muốn trấn áp của ngươi Vu vương khí thế cũng là ước chừng có thừa. Nhưng nếu ngươi muốn đột phá huyền vu, thành tựu đại vu, này nói vu tổ tinh khí liền không thể che lấp.” Vu Hàm trả lời.

“Tốt lắm, đệ tử này liền trọng tố Vu vương đỉnh, đột phá đến thiên vu!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi mừng rỡ.

Dứt lời, liền thần sắc ngưng trọng, lòng yên tĩnh như chỉ thủy, bảo trì linh đài không minh.

Vu vương đỉnh bất đồng kia bình thường chi đỉnh, mặt trên khắc có thiên địa pháp tắc chí lý phù văn, phảng phất một cái thật lớn thuốc nổ khố bình thường, một cái vô ý, cho dù Hạ Vân Kiệt có siêu cường thân xác, nói không chừng cũng muốn lạc cái thân xác thương tàn kết cục.

Từng đạo cái khe như mạng nhện che kín Vu vương đỉnh, mỗi một đạo mạng nhện đều cẩn thận từng li từng tí tránh được kia một đám đại biểu cho thiên địa pháp tắc chí lý phù văn.

Cuối cùng Vu vương đỉnh biến thành từng đạo tinh thuần vô cùng vu lực ở tử trong phủ quay quanh, lại có một đám phù văn tại kia từng đạo tinh thuần vô cùng vu lực trung chìm nổi, liền ngay cả kia tử phủ uy nghiêm vô cùng, tản ra to lớn vô cùng lực lượng tử phủ tiên anh đều mặt lộ vẻ vẻ mặt ngưng trọng, xa xa né tránh kia từng đạo tinh thuần vu lực, lại có Cửu U Tố Âm nữ đế lưu lại kia lũ tiên thiên chi khí đem tử phủ tiên anh kín kẽ lượn lờ đứng lên.

Mà ở Vu vương đỉnh thoát phá khai khi, Hạ Vân Kiệt quanh thân, kia tiên giới có thể nói vô cùng chắc chắn không gian đều ở Hạ Vân Kiệt đỉnh đầu nứt ra rồi từng đạo cái khe, có hỗn độn hơi thở theo kia cái khe trung phát ra, tựa hồ có thể đem thế gian sở hữu hết thảy cắn nát. Cũng may có đạo bạch hồng vu tổ tinh khí gắt gao trấn áp kia cái khe, tiên giới này phiến thiên địa không gian mới không sụp đổ. Nếu không này phiến không gian nhất sụp đổ, đừng nói này Vân Hoành sơn, chỉ sợ toàn bộ tiền khê huyện đều phải bị cuốn vào này sụp đổ không gian bên trong, hóa thành bột mịn, không còn nữa tồn tại.

Một giọt giọt đậu đại mồ hôi theo Hạ Vân Kiệt cái trán ngã nhào xuống, thoát phá Vu vương chi đỉnh, so với thoát phá này khác cửu tôn vu đỉnh không biết muốn khó khăn bao nhiêu lần.

Không chỉ có khảo nghiệm hắn nghị lực, càng khảo nghiệm hắn tinh thần lực.

Cũng may từ theo hư không thông đạo bước ra đến sau, Hạ Vân Kiệt nghị lực liền trở nên vô cùng kiên định,

ngay cả sinh tử đều không chỗ nào sợ hãi, về phần tinh thần lực, hắn vu đạo song tu, đạo tu phương diện đã là kim tiên cảnh giới, tinh thần lực sớm đã xa xa siêu việt thiên vu cảnh giới, cho nên khống chế Vu vương chi đỉnh tuy rằng cần phi thường cường đại tinh thần lực, lại còn không làm khó được hắn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1641 : Huyền vu

Từng đạo tinh thuần vô cùng vu lực ở bên trong tử phủ quay quanh, dần dần một lần nữa ngưng tụ thành một tôn phong cách cổ xưa vu đỉnh, mà kia một đám phù văn thì tại Hạ Vân Kiệt khống chế hạ, một đám đâu vào đấy một lần nữa khắc ở vu đỉnh phía trên, nơi nào mặt cất dấu lực lượng, so với phía trước tựa hồ đều phải khủng bố rất nhiều.

“Hô!” Làm Vu vương chi đỉnh cuối cùng một lần nữa chú liền khi, Hạ Vân Kiệt thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, trong lòng lại âm thầm khiếp sợ không thôi, huyền vu cảnh Vu vương chi đỉnh liền như vậy khó chú liền, kia đại vu cảnh đâu? Vu tổ cảnh đâu? Hạ Vân Kiệt ngẫm lại đều có gật đầu da run lên.

Cũng may hắn tâm chí kiên định, nếu không liền quang ngẫm lại, hắn tâm lý sẽ muốn sinh ra bóng ma, lùi bước không dám đi tới.

“Chẳng sợ cần chú liền Vu vương chi đỉnh, huyền vu cảnh giới cùng vu tổ trong lúc đó chênh lệch đúng là vẫn còn xa không thể thành, ngươi đột phá đến huyền vu cần muốn năng lượng còn chưa kịp vu tổ toàn thịnh là lúc hàng tỉ phần có một. Dù sao vu tổ Cộng Công hồn phách Tinh Nguyên còn có, ngươi không ngại tiếp tục phá đỉnh trọng tố, chính là Vu vương chi đỉnh không thể tái phá đỉnh trọng lập, huyền vu đi lên chính là đại vu, nếu vi sư không tổn hao gì khi, giúp ngươi che lấp hơi thở tự nhiên không thành vấn đề, nhưng nay chính là một đạo vu tổ tinh khí, cũng là quá mức mạo hiểm.”

“Nếu là như vậy, chẳng phải là đệ tử một khi đột phá đến đại vu cảnh giới, tất nhiên sẽ khiến cho tiên giới lợi hại nhân vật chú ý ?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy vẻ mặt chua sót hỏi.

“Kia cũng là không phải không có cách nào.” Vu Hàm trả lời.

“Biện pháp gì?” Hạ Vân Kiệt vội vàng hỏi.

“Tiên giới còn là có vài món tiên thiên chí bảo có thể che lấp ngươi phá Vu vương chi đỉnh trọng tố khi khiến cho thiên địa khí cơ biến động.” Vu Hàm trả lời.

“Nga, cái gì pháp bảo?” Hạ Vân Kiệt lại hỏi.

“Mậu kỷ hạnh hoàng kỳ, tố sắc vân giới kỳ, thanh liên bảo sắc kỳ, ly địa diễm quang kỳ, Cửu U vân vụ kỳ, đương nhiên còn có Bàn Cổ phiên cũng được.” Vu Hàm trả lời.

“Này đó tiên thiên pháp bảo hiện tại đều ở ai trong tay?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Theo vi sư biết, kia mậu kỷ hạnh hoàng kỳ hẳn là ở Nguyên Thủy Thiên Tôn trong tay, tố sắc vân giới kỳ ở Tây Vương Mẫu trong tay, thanh liên bảo sắc kỳ hạ tây phương giáo Tiếp Dẫn đạo nhân trong tay, ly địa diễm quang kỳ, Bàn Cổ phiên giống như đều ở lão tử trong tay.” Vu Hàm trả lời, cũng là cố ý lược quá Cửu U vân vụ kỳ không đề cập tới.

Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra không chú ý tới điểm này, bởi vì Vu Hàm mỗi báo một người tên, hắn tâm liền lạnh một phần, đến cuối cùng căn bản là tuyệt vọng.

Những người này, yếu nhất cũng là Tây Vương Mẫu, lấy hắn còn không có thành tựu vu tổ cảnh giới phía trước, đi tìm bọn họ mượn này đó pháp bảo, căn bản chính là tự tìm đường chết a. Mà thật muốn chờ hắn thành tựu vu tổ cảnh giới, hắn còn cần mượn mấy thứ này sao?

“Sư tôn, ngài còn là nói chút sự thật một ít đi, ngài cảm thấy ta có thể theo những người này trong tay mượn đến này đó pháp bảo sao?” Hạ Vân Kiệt buồn bực nói.

“Kia đổ không phải, không phải còn có Cửu U vân vụ kỳ sao? Này kỳ nhưng là ở của ngươi lão thân mật nơi nào nga!” Vốn là vẻ mặt nghiêm túc ngưng trọng Vu Hàm lại khôi phục một tia già mà không kính dâm loạn dạng.

“Lão thân mật?” Hạ Vân Kiệt hơi hơi sửng sốt, lập tức đột nhiên nhớ tới Cửu U Tố Âm nữ đế, toàn bộ đầu lập tức cúi xuống dưới, hắn đã đủ xin lỗi người ta Cửu U Tố Âm nữ đế, lúc trước cũng đã nói tốt nhất đao lưỡng đoạn, lại sao hảo lại đi thấy nàng, cũng hướng nàng mượn giới Cửu U vân vụ kỳ đâu?

“Sư tôn, ngài còn là tiếp tục nói nói này khác biện pháp đi.” Hạ Vân Kiệt cười khổ nói.

“Ngươi tiểu tử này đều đã phao nhiều như vậy nữ nhân, như thế nào còn là một cái tử cân não đâu. Nữ nhân đều là nước làm, tâm đều là nhuyễn, huống chi ngươi cùng kia Tố Nữ đều có vợ chồng chi thật, cho dù năm đó nói thanh toán xong lại như thế nào, ngươi chỉ cần đi tìm chết triền lạn đánh, vi sư cũng không tin kia Tố Nữ sẽ không chịu chịu thiệt, trở thành ngươi phần đông hậu cung trung một vị. Chậc chậc, Tố Nữ a, nếu cũng thành cho ngươi trong hậu cung một vị, ngươi tự khoái hoạt không nói, nếu nói ra đi, kéo ra ngoài, nhiều có mặt mũi, nhiều uy phong a. Hơn nữa kia Tố Nữ nguyên bản liền lợi hại vô cùng, nay lại cùng ngươi hợp thể, hiện tại khẳng định càng phát ra lợi hại, có nàng làm của ngươi hậu cung, trừ bỏ kia vài giáo chủ cấp nhân vật, ai dám động ngươi một sợi lông? Hơn nữa nàng địa bàn cũng lớn nha, cưới nàng, kia nhưng là nhân tài hai được, làm sao còn cần tại đây vùng khỉ ho cò gáy, một mình một người vùi đầu dốc sức làm, còn muốn để ý như vậy thận trọng.” Vu Hàm nghe vậy dụng tâm lương khổ phân tích

khuyên.

Chính là lời này xuất từ hắn miệng, không biết vì sao luôn cho người ta có chút dâm loạn cảm giác.

“Sư tôn, này đó đạo lý đệ tử đều biết, nhưng biết cùng làm là mặt khác một hồi sự. Ngài còn là nói nói này khác biện pháp đi, về sau cũng không nếu đề Cửu U Tố Âm nữ đế, đệ tử cùng nàng đã qua đi. Nàng không có khả năng nhận Tần Lam các nàng, ta cũng không khả năng buông tha cho các nàng, một khi đã như vậy, vậy cũng không muốn gặp mặt, không cần nhắc tới.” Hạ Vân Kiệt biết Vu Hàm cũng là có ý tốt, nghe vậy nghiêm mặt nói.

“Được rồi, được rồi, vi sư không đề cập tới là được, ngươi này bổn tiểu tử, tức chết vi sư, tốt như vậy nữ tử, không biết bao nhiêu người kiếm phá đầu đều không chiếm được, nghĩ năm đó vi sư đều…… Khụ khụ, không nói, không nói, còn có một cái biện pháp là ngươi tìm đủ thập nhị đô thiên vu tổ kỳ, lấy thập nhị đô thiên vu tổ kỳ bày ra thập nhị đô thiên đại trận, tự nhiên cũng có thể che lấp chú liền Vu vương chi đỉnh khi khiến cho thiên địa khí cơ biến hóa.” Vu Hàm chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói.

“Thập nhị đô thiên vu tổ kỳ?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy âm thầm một trận cười khổ, thập nhị đô thiên vu tổ kỳ nay hắn tuy rằng chiếm được ba mặt, nhưng muốn làm cho đều thập nhị đô thiên vu tổ kỳ, so với lên trời còn khó, bất quá cuối cùng so với hướng vương mẫu, nguyên thủy bọn họ mượn tiên thiên chí bảo tới thực tế có thể làm một ít.

“Trừ bỏ thập nhị đô thiên vu tổ kỳ ở ngoài, còn có thể trốn vào hỗn độn hỗn loạn thế giới phá đỉnh trọng tố, nhưng này hỗn độn hỗn loạn thế giới không gian vốn là hỗn độn không chịu nổi, là thiên địa chưa mở mang trước cảnh tượng, không phải đại năng giả, đi vào liền

sắp bị giảo thành phấn toái. Ngươi nay tuy rằng cường đại, cũng chỉ có thể nói vừa mới đủ tư cách vào nơi nào mặt, muốn tái ở nơi nào phá vương đỉnh trọng tố, cũng là hung hiểm đến cực điểm. Một khi thất bại, tất nhiên là thân hồn câu diệt, một điểm cơ hội cũng không khả năng lại có.” Vu Hàm thần sắc khó được phá lệ nghiêm túc nói.

Ngay cả Vu Hàm bực này nhân vật đều nói hung hiểm đến cực điểm, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không dám trò đùa, nghe vậy thần sắc đồng dạng phi thường ngưng trọng, nói:“Đệ tử hiểu được, không tới vạn bất đắc dĩ, tuyệt không sẽ đi đường này.”

“Ngươi có thể hiểu được là tốt rồi. Tốt lắm, tiếp tục đi.” Vu Hàm nói.

Hạ Vân Kiệt ứng thanh, liền bắt đầu một lần nữa phá đỉnh một lần nữa chú liền.

Một tôn tôn huyền vu chi đỉnh thoát phá bị một lần nữa ngưng tụ. Này huyền vu chi đỉnh so với thiên vu chi đỉnh cũng là cường đại rồi gấp trăm lần không chỉ, thoát phá một lần nữa chú liền độ khó cùng tiêu hao năng lượng tự nhiên cũng là gấp trăm lần không chỉ.

Hơn nữa càng đến mặt sau, kia độ khó chi cường, sở háo năng lượng to lớn, xa xa không phải phía trước so sánh với.

Nhưng huyền vu chính là huyền vu, cùng vu tổ so sánh với cũng không quá chính là con kiến thôi, một cái con kiến cho dù ăn bạo bụng có năng lực ăn bao nhiêu đâu? Làm Hạ Vân Kiệt một lần nữa chú liền thứ chín tôn vu đỉnh, không dám tái động đệ thập tôn Vu vương chi đỉnh khi, kia Cộng Công vu tổ hồn phách Tinh Nguyên thế nhưng còn tại cuồn cuộn không ngừng hội tụ mà đến, chính là tốc độ nhưng không có phía trước nhanh như

vậy.

Mà lúc này, nếu không phải bởi vì đệ thập tôn Vu vương chi đỉnh, Hạ Vân Kiệt kỳ thật đã là đại vu. Mà hắn theo thiên vu đột phá đến huyền vu khi cũng so với này khác thiên vu nhiều phá rồi sau đó lập một tôn vu đỉnh, mà còn là vương giả chi đỉnh, cho nên theo nào đó góc độ đến giảng, Hạ Vân Kiệt hiện tại kỳ thật đã là đại vu, chính là người ở bên ngoài xem ra lại như trước chính là huyền vu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1642 : Thần kỳ cảm ứng

“Thủy sinh mộc! Mà Cộng Công đúng là thượng cổ thủy thần.” Gặp kia Cộng Công hồn phách Tinh Nguyên còn theo bốn phương tám hướng hội tụ mà đến, mà hắn lại không tốt tái phá Vu vương chi đỉnh một lần nữa chú liền, trong đầu không khỏi hơi hơi vừa động, đem kia Cộng Công hồn phách Tinh Nguyên dẫn tới trồng ở thận vu đỉnh tiên thiên bàn đào thụ.

Tiên thiên bàn đào thụ lần trước mượn Hạ Vân Kiệt cùng Cửu U Tố Âm nữ đế hợp thể, âm dương nhị khí trơn bóng tẩm bổ, không chỉ có cành tràn đầy, mà còn đóa đóa hoa đào nở rộ.

Chính là nay đã qua đi tám mươi nhiều năm, kia hoa đào còn là nở rộ ở nơi nào, tiên diễm vô cùng, cũng là một điểm động tĩnh đều không có, cũng không biết khi nào khả năng hoa nhi héo tàn, kết ra bàn đào đến.

Vu tổ Cộng Công lưu lại ở tiên giới hồn phách Tinh Nguyên chậm rãi dẫn vào trồng tiên thiên bàn đào thụ thận vu đỉnh, bị tiên thiên bàn đào thụ như cá voi uống nước, hóa thành một cái cầu vồng cuồn cuộn không ngừng mà hút đi qua.

Rất nhanh, kia mãn thụ nở rộ hoa đào, phân hoá vì hồng nhạt đóa hoa, phiến phiến phi lạc.

Kia rực rỡ hoa đào cánh hoa rơi xuống nhập gốc liền hóa thành hoa nê, dính dính vào gốc, cấp tiên thiên bàn đào thụ cung cấp chất dinh dưỡng.

Hạ Vân Kiệt gặp kia hoa đào cánh hoa phiêu đãng thản nhiên mùi thơm, không chỉ có thấm lòng người mũi, hơn nữa người hít một ngụm, lại bách hải sinh lực, linh đài thanh minh, trong lòng không khỏi vừa động, liền lấy

chút đóa hoa để vào giới tử trong túi cất chứa lên.

Kia đóa hoa ào ào hạ xuống, đại bộ phận thành hoa nê, một tiểu bộ phận tắc bị Hạ Vân Kiệt thu đứng lên. Qua hồi lâu, kia mãn thụ hoa đào liền sẽ không còn được gặp lại một đóa hoa đào, tại kia nguyên tiên sinh trưởng hoa đào địa phương, thay vào đó là một đám nho nhỏ quả thực, đúng là tiên thiên bàn đào.

Chính là kia tiên thiên bàn đào rất nhỏ, kia bàn đào thụ tuy rằng như trước ở cuồn cuộn không ngừng hấp thụ vu tổ Cộng Công hồn phách Tinh Nguyên, kia bàn đào nhưng không có bất luận cái gì biến hóa.

Cũng không biết qua bao lâu, vu tổ Cộng Công lưu lại ở tiên giới hồn phách Tinh Nguyên tụ lại đến tốc độ càng ngày càng chậm, cũng càng ngày càng rất thưa thớt, đến mặt sau nếu không cẩn thận phát hiện, liền ngay cả Hạ Vân Kiệt đều cảm ứng không đến.

Xem ra không sai biệt lắm, này tiên thiên bàn đào thụ nhất thời nửa khắc tựa hồ cũng hấp thu không được nhiều như vậy Cộng Công hồn phách Tinh Nguyên, tái truyền thụ cấp nó cũng là lãng phí, nhưng thật ra không bằng tiện nghi Đặng Lăng đám người, cũng không uổng bọn họ đối ta một mảnh trung thành tận tâm.

Hạ Vân Kiệt nhìn nhìn đỉnh đầu dần dần trở nên loãng mây đen, trong mây đen, Cộng Công thân ảnh càng lúc càng mờ nhạt, gầm rú thanh âm cũng như sấm thanh dần dần đi xa, liền đình chỉ tế luyện Cộng Công vu tổ kỳ, đem nó thu vào trong cơ thể ôn dưỡng, đồng thời nâng tay đem kia mây đen thu vào trong tay, hai tay qua lại nhất chà xát, muốn đem kia mây đen tinh luyện thành không mang theo Cộng Công thần niệm mảnh nhỏ vu tổ năng lượng.

Có liên quan Cộng Công vu tổ sự tình là Hạ Vân Kiệt bí

mật, tự nhiên là không thể làm cho Đặng Lăng đám người biết, hơn nữa kia thần niệm mảnh nhỏ đối với Hạ Vân Kiệt mà nói cũng cực kì trân quý, cũng không phải không thể ban cho Đặng Lăng đám người.

Rất nhanh, Hạ Vân Kiệt trong tay cũng nhiều nhất lũ hắc khí, đúng là vu tổ Cộng Công năng lượng sở ngưng tụ.

“Truyền Đặng Lăng, Ngô Thông, Chu Cương, Trịnh Huyền, Ân Thổ Mộc, Sử Vân Bằng, Kỉ Cảnh, Đặng Thông cùng Trử Lập chín người tới gặp ta.” Hạ Vân Kiệt thưởng thức trong tay trung kia lũ hắc khí, truyền lệnh nói.

Cửa đều có đồng tử nghe được mệnh lệnh, lĩnh mệnh lệnh rời đi tư thân hiên đi gọi đến Đặng Lăng chín người, kia Đặng Thông cùng Trử Lập là Hạ Vân Kiệt tân nhậm mệnh tiền khê huyện huyện úy cùng Huyện thừa.

Đồng tử lĩnh mệnh về phía sau, Hạ Vân Kiệt một bên thưởng thức trong tay trung kia lũ hắc khí, một bên lật xem hiểu được mấy ngày này hấp thu luyện hóa vu tổ hồn phách Tinh Nguyên khi được đến vu tổ Cộng Công truyền thừa.

Đột nhiên gian, Hạ Vân Kiệt trong lòng vừa động, trong đầu hiện ra một hồng hoang cự nhân mặt người thú thân, cao lớn vô cùng, cả người bao trùm cháy hồng vảy, đạp ở hai con hỏa long trên lưng, lỗ tai xuyên hai điều hỏa xà, một loại thực kỳ dị rất quen thuộc hơi thở cảm giác theo xa xôi phía nam truyền đến.

“Vu tổ Chúc Dung!” Hạ Vân Kiệt hai tay run lên, trong tay kia lũ hắc khí thiếu chút nữa liền muốn trượt ra tay đi, sợ tới mức hắn vội vàng bắt nó cấp bắt trở về.

“Vu tổ Cộng Công cùng vu tổ Chúc Dung hai người cũng là sinh tử địch nhân lại là sinh tử bằng hữu, liền như kia

thủy cùng hỏa, tương dung tương khắc, bọn họ mỗi quá một đoạn thời gian liền muốn khắc khẩu đại chiến, là tính cách xung đột cho phép, cũng là vì ở đại chiến nước lửa đánh nhau, chứng thực đại đạo. Thậm chí cuối cùng hai người đánh cho trời sụp đất nứt, ở vi sư trải qua nhiều năm như vậy khổ tư, hẳn là chịu người châm ngòi cùng được ăn cả ngã về không chứng thực đại đạo hai người nguyên nhân các chiếm một nửa đi. Nay ngươi được Cộng Công vu tổ truyền thừa, ở hắn trong truyền thừa thấy được Chúc Dung bóng dáng, rất là bình thường. Bọn họ vốn là là khắc ấn tiến sinh mệnh sinh tử chi giao." Vu Hàm gặp Hạ Vân Kiệt tâm thần cự chiến kêu ra Chúc Dung tên, mở miệng nói, trong giọng nói mang theo một tia đối viễn cổ kia bạn cũ nhớ lại cùng sầu não.

"Trừ bỏ này, đệ tử tựa hồ còn cảm giác được một lũ rất quen thuộc cực nóng hơi thở như có như không theo xa xôi phía nam truyền đến, cùng kia vu tổ Cộng Công kỳ xa tương hô ứng." Hạ Vân Kiệt thanh âm có chút run run nói.

"Rất quen thuộc cực nóng hơi thở, cùng vu tổ Cộng Công kỳ xa tương hô ứng, chẳng lẽ nói đó là vu tổ Chúc Dung kỳ? Đúng rồi, tất là nó không thể nghi ngờ! Vu tổ Cộng Công cùng Chúc Dung sinh tử tôn nhau lên, chẳng sợ bọn họ chết sau, trong lúc đó cũng khẳng định tồn tại một lũ như có như không liên hệ. Phía trước ngươi chính là đem Cộng Công kỳ ôn dưỡng ở trong cơ thể, nhưng không có chân chính tế luyện. Nay hoàn toàn tế luyện, liền thông qua Cộng Công kỳ cảm ứng được Chúc Dung kỳ." Vu Hàm thanh âm cũng trở nên có chút run run.

Vu tổ kỳ mỗi một mặt đều có chứa một bộ phận vu tổ truyền thừa, hơn nữa có thể thông qua vu tổ kỳ tụ lại vu tổ di lạc ở thiên địa khắp nơi tàn hồn Tinh Nguyên. Nhất là vu tổ truyền thừa, lại vật báu vô giá. Năm đó Hạ Vân

Kiệt vì Cửu U Tố Âm nữ đế, thi triển ra vu tổ thuật, quý là tây phương giáo phó giáo chủ phật Di Lặc liền khó nén kích động tham lam sắc, có thể nghĩ vu tổ truyền thừa chi trân quý.

Huống chi, nếu thập nhị đô thiên vu tổ kỳ tìm tề, khả bày ra thập nhị đô thiên đại trận, ngưng tụ ra vu tổ phân thân, nếu có thể ngưng tụ ra bộ phận Bàn Cổ chân thân, chỉ sợ cũng ngay cả giáo chủ cấp nhân vật tự mình buông xuống, cũng có thể ngăn cản một hai, cũng là vô cùng lợi hại trận pháp pháp bảo.

Có thể nghĩ, này vu tổ kỳ chỉ cần được đến một mặt, đó là thiên đại cơ duyên. Hạ Vân Kiệt nay đã chiếm được ba mặt, hiện tại lại rất khả năng phát hiện mặt khác một mặt, như thế nào làm cho Hạ Vân Kiệt cùng Vu Hàm không kích động?

“Nhanh đi, nhanh đi, đừng làm cho người ta được đi.” Kích động qua đi, Vu Hàm liên tục thúc giục nói.

“Đều đã qua đi vô số năm, nếu như bị người lấy đi sớm cũng đã bị người lấy đi, vội cũng vội không đến. Ở đi trước, đệ tử lại đem nơi này tất cả sự tình công đạo thỏa đáng.” Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra rất nhanh bình tĩnh xuống dưới.

“Di, xem ra ngươi là càng ngày càng có ta vương năm đó xử sự không sợ hãi ổn trọng bình tĩnh, thế nhưng so với vi sư còn có thể trầm được khí. Bất quá ngươi nói cũng là, không vội mà này nhất thời, nghĩ đến nếu là vật có chủ sớm đó là vật có chủ, bất quá người bình thường nhưng không có ngươi như vậy huyết mạch, cho dù được vu tổ kỳ, cũng cùng kia Diễm Long đại đế giống nhau, không có khả năng chân chính kế thừa vu tổ truyền thừa, cũng là không có gì hay sốt ruột. Đến lúc đó tìm được kia lá cờ, trực tiếp đoạt lại đó là.” Vu Hàm trong giọng nói mang theo một tia kinh ngạc cùng

thưởng thức, chính là nói đến mặt sau khi, lại thực tự nhiên vùng thượng thượng cổ vu tộc ngưu nhân bá đạo tàn nhẫn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1643 : Rời đi

“Nếu là tà ác hung tàn hạng người, đệ tử tự nhiên sẽ không theo hắn khách khí, trực tiếp liền đoạt lại đây. Nhưng nếu là chính phái hạng người, đệ tử lại còn phải nghĩ biện pháp, không thể cường thủ hào đoạt.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ngươi như vậy vừa nói, đổ có vẻ vi sư bá đạo hung ác. Bất quá ngươi có ngươi trong lòng thủ vững đạo, vi sư cũng có vi sư thủ vững đạo, vi sư thủ vững đạo, vì ta vu tộc, có thể không tiếc hết thảy!” Vu Hàm trầm mặc một lát, nói.

“Đệ tử hiểu được, đệ tử tự nhiên hết sức.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Hảo, của ngươi kia vài môn sinh đến đây.” Vu Hàm gật gật đầu, nói một câu sau đó liền trở về bất tử sơn tiểu thế giới.

“Bái kiến lão gia.” Vu Hàm vừa mới lui về bất tử sơn, Đặng Lăng chín người liền vào tư thân hiên, hướng Hạ Vân Kiệt thật sâu cúi đầu ôm quyền nói.

“Các ngươi đều ngồi xếp bằng hảo, bảo trì linh đài không minh, ấn lão gia ta truyền cho các ngươi công pháp, vận chuyển tâm pháp. Vô luận đợi lát nữa có bao nhiêu thống khổ khó chịu, đều phải bảo vệ cho tâm thần, không thể có chút thả lỏng.” Hạ Vân Kiệt thấy bọn họ tiến vào, thần sắc nghiêm túc nói.

“Tiểu nhân hiểu được!” Đặng Lăng đám người không biết Hạ Vân Kiệt muốn làm cái gì, nhưng đều cảm giác ra đến, lúc này Hạ Vân Kiệt tựa hồ cùng phía trước có chút bất đồng, hơn nữa trong tay hắn kia lũ hắc khí chui tới chui lui, thoạt nhìn tựa hồ thực bình thường, lại tổng

cảm giác bên trong cất dấu một cỗ thực khủng bố lực lượng, chỉ cần chính mình tùy ý bị kia lũ hắc khí vừa đụng, chỉ sợ nháy mắt sẽ muốn hóa thành bột mịn trực giác.

Bất quá tuy rằng không biết Hạ Vân Kiệt muốn làm cái gì, chín người còn đều là theo lời ngồi xếp bằng hảo, bảo trì linh đài không minh, yên lặng vận chuyển tâm pháp.

Hạ Vân Kiệt thấy thế liền đem kia lũ hắc khí kháp thành 9 đoạn, đối với mỗi người vào đầu liền đánh đi.

Kia hắc khí liền phút chốc chui vào chín người thân mình, này hắc khí vừa chui vào chín người thân mình, chín người thân mình tựa như cổ khí bình thường không ngừng bành trướng, phảng phất tùy thời đều phải tạc mở ra bình thường. Này chín người, Ân Thổ Mộc kỳ thật là một chích thổ bát thử tu luyện thành tiên, kia hắc khí vừa vào thể, lại trực tiếp hiện ra nguyên hình đến, cũng là một chích đại phì thử.

Theo bọn họ thân mình cổ trướng, có từng đợt từng đợt hắc khí theo bọn họ toàn thân ba vạn sáu ngàn cái lỗ chân lông toát ra đến, bọn họ tựa như lậu động khí cầu bình thường, một bên càng không ngừng ra bên ngoài bay hơi, một bên lại có hắc khí hướng bọn họ bên trong cổ sung, đem bọn họ cấp đau đến chết đi sống lại, đậu lớn giọt mồ hôi như mưa bàn theo trên người ngã nhào xuống, trong nháy mắt liền ướt đẫm xiêm y.

Bất quá bọn họ đều nhớ kỹ Hạ Vân Kiệt dặn dò, cũng không dám thất thủ tâm thần, tất cả đều cắn chặt răng yên lặng vận chuyển tâm pháp. Theo bọn họ vận chuyển tâm pháp, kia theo khí khổng toát ra đến từng đợt từng đợt hắc khí dần dần biến thiếu, bọn họ phồng lên thân mình cũng dần dần nhỏ đi xuống, nhưng giờ phút này, bọn họ bên trong mệnh phủ tiên lộ lại biến thành kim

dịch, sau đó ngưng tụ ở tại cùng nhau, thành một viên ánh vàng rực rỡ hạt châu, đúng là bọn họ đau khổ tưởng ngưng tụ mà thành tiên đan.

Vốn lấy bọn họ căn cơ cùng thiên phú, muốn ngưng tụ tiên đan ít nhất cũng còn muốn trăm năm sau công phu, nay lại ở một lát công phu gian thế nhưng ngưng tụ mà thành, mà còn tinh luyện vô cùng.

Tiên đan ở mệnh phủ chậm rãi chuyển động, đem một đợt đợt hắc khí cấp xả vào mệnh phủ. Rất nhanh mệnh trong phủ đã bị hắc khí tràn đầy, kia tiên đan ở hắc khí trung chìm nổi phun ra nuốt vào, mỗi một lần chuyển động, mỗi một lần chìm nổi phun ra nuốt vào, còn có hắc khí nhập vào tiên đan.

Tiên đan dần dần lớn mạnh, đến sau lại thế nhưng tựa hồ đạt tới cực hạn, bên trong chảy ra kim dịch, kim dịch hội tụ cùng một chỗ biến thành một tôn tiên anh.

Kia tiên anh khởi điểm rất nhỏ, chỉ có trẻ mới sinh lớn nhỏ, nhưng mạnh nhất hấp kia hắc khí, liền đảo mắt lớn lên, rất nhanh liền vừa được đã lớn lớn nhỏ, còn tại tiếp tục hướng lên trên dài, cuối cùng thế nhưng so với bọn hắn bản thể tựa hồ còn muốn cao hơn phân nửa mét, cả người kim quang trạm trạm, tản ra vô cùng cường đại hơi thở.

Thế nhưng liền như vậy một lát sau, chín người tất cả đều thành tựu tiên anh, không chỉ có như thế, mà còn là thuộc loại lợi hại tiên anh kia một loại, bởi vì kia hắc khí chính là vu tổ Cộng Công tàn hồn Tinh Nguyên sở luyện hóa, cũng là trân quý đến cực điểm. Người khác dự đoán được một tia đều là hy vọng xa vời, bọn họ lại bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ đều chiếm được một đoạn.

Này một đoạn đánh tiến vào bọn họ thân thể, không chỉ có hoàn toàn cải biến bọn họ thể chất, khiến cho bọn họ

thân xác mang theo một tia vu đặc tính, trở nên cường hãn vô cùng, hơn nữa khiến cho bọn họ kinh mạch mệnh phủ có thể thừa nhận tiên lực cũng nhiều rất nhiều. Thay lời khác nói, nếu đổi thành trước kia, bọn họ tiên anh ngưng tụ đến người lớn lớn nhỏ, liền đến cực hạn, nhưng hiện tại so với bọn họ bản thể còn muốn cao hơn phân nửa mét, mà còn ngưng luyện vô cùng. Tiên lực hùng hậu cường đại trình độ dĩ nhiên viễn siêu kia Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương kia cấp bậc khác tiên anh kì thiên tiên. Thân xác tương đối mà nói liền lại so với Vương Nhất Thanh các tiên anh kì thiên tiên cường đại rồi rất nhiều, dĩ nhiên có thể so với huyền tiên.

“Đa tạ lão gia!” Tiên anh hoàn toàn hấp thu hắc khí sau, chín người liền mở mắt, kia ánh mắt trợn mắt khai chính là lệ quang chớp động, người từ lâu kinh xoay người quỳ rạp xuống Hạ Vân Kiệt trước mặt, nức nở nói.

Bọn họ đều là thiên phú thể chất bình thường hạng người, tiền khê huyện người thiên phú thể chất so với bọn hắn cường không biết có bao nhiêu, nhưng Hạ Vân Kiệt lại cô đơn ân đãi bọn họ, như thế nào không cho bọn họ cảm ơn rơi nước mắt, cảm giác cho dù tan xương nát thịt cũng không báo đáp được Hạ Vân Kiệt ân tình một hai.

“Kia hắc khí còn có một bộ phận cũng là lưu lại ở tại các ngươi cốt tủy huyết mạch bên trong, các ngươi nếu rất tu luyện, bắt nó cấp luyện hóa, nghĩ đến không ra mười năm, hẳn là liền có thể thành tựu huyền tiên chi cảnh.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Huyền tiên chi cảnh!” Chín người nghe vậy toàn thân đều nhịn không được run rẩy, lấy bọn họ thiên phú, trước kia muốn thành liền thiên tiên đều gian nan vô cùng, huyền tiên kia căn bản là nghĩ cũng không dám tưởng, nay cũng không ra mười năm có thể thành tựu

huyền tiên.

Huyền tiên, phủ lệnh cùng thống lĩnh đại nhân cũng bất quá chính là huyền tiên mà thôi!

“Lão gia ta muốn đi ra ngoài một đoạn thời gian, các ngươi thay lão gia trông giữ tiền khê huyện cùng này Vân Hoành sơn, nếu có phủ thành bên kia nhậm mệnh xuống dưới, các ngươi liền nói cho bọn họ, lão gia xuất ngoại phóng hữu, quá một đoạn thời gian tự nhiên hội trở về đi phủ thành phó mệnh.” Hạ Vân Kiệt nói.

Mọi người vội vàng cung kính lĩnh mệnh, thấy mọi người lĩnh mệnh Hạ Vân Kiệt cũng sẽ không tái nhiều hơn dặn dò. Nay này chín người thực lực đã đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, cho dù không thể vượt cấp mà chiến, nhưng chín người hợp nhau đến nhưng cũng có thể cùng huyền khí kì huyền tiên một trận chiến. Cho dù Vương Nhất Thanh cùng kia Cổ Khuê Lương tìm giúp đỡ tiến đến trả thù, nghĩ đến cũng có thể thủ được sơn môn.

Giá khởi tường vân cách Vân Hoành sơn, lại lợi dụng không trung không người trải qua, thay đổi Cự ưng thân. Về phần đế giang thân, chung quy quá mức rõ ràng, dễ dàng khiến cho người chú ý, cũng là không nên chương hiển.

Thay đổi Cự ưng thân, lại đem Đế Giang thuật dung nhập đi vào, Hạ Vân Kiệt mạnh mở ra hai cánh, tựa như nhanh như điện chớp hướng phía nam bay đi, tốc độ cho dù phi cầm loại yêu tiên cũng xa không thể so sánh với.

Lần trước, Hạ Vân Kiệt bất quá chính là cưỡi Vân Báo mã không vội không chậm chạp dọc theo Ôn Kiều phủ quan đạo, hoặc là trên quan đạo không đằng vân giá vũ, chứng kiến sở nghe thấy bất quá chính là Ôn Kiều phủ

một tiểu bộ phận, cũng không gặp được cái gì nhân vật lợi hại.

Nhưng lúc này đây, Hạ Vân Kiệt biến thân Cự ưng, lại đem Đế Giang thuật dung hợp đi vào, giương cánh cao phi, không chỉ có tầm nhìn cực lớn, tốc độ cũng là cực nhanh.

Một đường hướng nam, một ngày trong lúc đó không biết bay vút quá nhiều thiếu huyện phủ, bao nhiêu cái quận.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1644 : Ngũ chỉ sơn

Hùng kì sơn xuyên, chạy chồm con sông, mở mang hồ hải, cao lớn thành trì, nhất nhất từ dưới phương xẹt qua, bày ra tiên giới đại địa mở mang tráng lệ.

Một đường bay về phía nam, trừ bỏ nhìn đến mở mang tráng lệ tiên giới, Hạ Vân Kiệt còn gặp hứa rất nhiều nhiều gặp thoáng qua tiên nhân, thấy được rất nhiều thảm thiết chiến đấu.

Trong đó đủ một ít ngay cả hắn đều cảm thấy tim đập nhanh cường giả, bị người càng cường đại một kiếm chặt bỏ đầu!

Cũng thấy được mấy chục vạn trượng cao cự sơn, bị người nhổ tận gốc, đầu hướng đại quân, lập tức mấy trăm vạn đại quân đều bị đập thành thịt nát.

Cũng nhìn đến có tiên nhân cuồn cuộn nổi lên mấy chục vạn trượng sóng biển, hướng lục địa hướng cuốn mà đi, lập tức một tòa thật lớn thành trì liền biến thành hư ảo, vô số người ở sóng biển trung giãy dụa.

Bình thường tu sĩ, tiên nhân sinh mệnh tại kia người vô cùng cường đại trong mắt là như vậy yếu ớt nhỏ bé, giơ tay nhấc chân gian liền lau đi mấy chục thượng trăm vạn người tánh mạng.

Ta nhất định phải trở nên cường đại! Ta nhất định phải bảo hộ người nhà người yêu của ta!

Một đường bay về phía nam, mắt thấy này hết thảy, trừ bỏ trong lòng rung động, Hạ Vân Kiệt càng phát ra kiên định biến cường quyết tâm.

Suốt bay ba ngày ba đêm, Hạ Vân Kiệt cũng không biết

bay rất xa, bay đến địa phương nào. Hắn chỉ biết là này một đường, hắn bay vút qua vô số sơn xuyên con sông, vô số thành trì.

Ở tiên giới bởi vì không gian mật độ, thiên địa pháp tắc bất đồng, phi tường xa không bằng hạ giới như vậy thoải mái. Chẳng sợ Hạ Vân Kiệt hóa thân Cự ưng, lại dung nhập Đế Giang thuật, ba ngày ba đêm phi tường xuống dưới, cũng là hao phí đại lượng tinh lực, cảm thấy mệt nhọc.

Chính cảm mệt nhọc khi, lại vừa vặn thấy phía trước có một cái sơn mạch vắt ngang ở phía trước. Này sơn mạch vô cùng hùng vĩ cao lớn, liên miên có thượng trăm vạn dặm, sơn mạch trung, đàn phong nổi lên, kì thạch đá lởm chởm. Có chút ngọn núi cao lớn giống như hợp với khung đỉnh, lấy Hạ Vân Kiệt hiện tại phi hành độ cao, cũng là đem hắn đường đi đều cấp chặn.

“Thôi, muốn đến kia cảm ứng địa phương, còn không biết muốn bay bao lâu, không bằng tại đây trong núi hơi chút điều tức một hai, tái một lần nữa đứng dậy.” Hạ Vân Kiệt nguyên bản liền mệt nhọc, lại thấy phía trước cao phong chặn đường, liền nổi lên nghỉ ngơi một hai tâm tư.

Nếu nổi lên nghỉ ngơi tâm tư, tự nhiên muốn tìm một chỗ phong cảnh kì mĩ, linh khí tràn đầy nơi làm nghỉ chân nơi.

Vì thế ở trời cao trung, Hạ Vân Kiệt giương cánh xoay quanh, một đôi chim ưng như điện nhìn quét phía dưới.

“Di!” Này đảo qua thị lại làm cho Hạ Vân Kiệt phát hiện cách đó không xa có một ngọn núi. Kia sơn hùng vĩ cao lớn, có năm ngọn núi thẳng sáp tận trời, như một chích thật lớn vô cùng bàn tay đối với thiên không, nắm năm ngón tay bình thường.

Kia năm ngọn núi, vừa vặn không bàn mà hợp ý nhau kim mộc thủy hỏa thổ ý, trong đó ở Đông Phương thổ phong mặt trên khắc có một kỳ quái tự phù, kia tự phù phong cách cổ xưa tự nhiên, nếu không chú ý căn bản nhìn không tới. Nhưng Hạ Vân Kiệt vừa thấy đến kia tự phù cũng là cả người đều nhịn không được chấn động.

Kia tự phù thế nhưng cùng hắn ở Vu vương chi đỉnh nhìn đến mỗ một cái phù văn thế nhưng cực kì tương tự, tuy rằng tự phù phong cách cổ xưa tự nhiên, nhưng nếu nhất vận thần nhìn chăm chú, sẽ gặp phát hiện kia tự hóa thành một cái thật to “Trấn” Tự, đặt ở nhân trong lòng, làm cho người ta lập tức cảm thấy có cự sơn đặt ở trên người, làm cho người ta hai chân như nhũn ra, phảng phất cả người đều phải bị áp suy sụp bình thường.

“Lại không biết đến ra sao phương cao nhân, thế nhưng cũng hiểu được đem thiên địa sâu vô cùng quy tắc áo nghĩa cấp dung nhập phù văn bên trong?” Hạ Vân Kiệt trong lòng nhịn không được một trận tò mò, liền thu hồi toàn thân pháp lực dao động, giống như một chích tái bình thường bất quá diều hâu bình thường, kích động cánh, sau đó dừng ở kia như năm ngón tay bình thường ngọn núi phía trên, tưởng dò cái đến tột cùng.

Này bảy mươi hai địa sát biến hóa thuật, sở dĩ thần kỳ, đó là một khi biến thân, nếu không hiện lộ tiên gia pháp lực, liền thành thật sự biến thành vật, cho dù giáo chủ cấp nhân vật, nếu không để ý xem xét, cũng vô pháp thấy rõ.

Nay Hạ Vân Kiệt thu toàn thân pháp lực vu lực, liền thành một chích thật sự diều hâu, trừ phi có kim tiên hoặc là lợi hại hơn cường giả cố ý tra xét phân biệt, nếu không là không có khả năng phát giác bất luận cái gì khác thường.

“Lăn! Ta lão Tôn đỉnh thiên lập địa, không sợ trời không sợ đất, ngay cả Ngọc Đế lão nhân Lăng Tiêu bảo điện, ta lão Tôn cũng dám đi thống ra cái động đến, lại sao lại khuất phục cùng các ngươi, thay các ngươi bán mạng!” Hạ Vân Kiệt vừa mới dừng ở đỉnh núi, liền nghe được như sấm âm cuồn cuộn thanh âm từ dưới vang lên.

Kia thanh âm không chỉ có vang dội, lại mang theo rung động lòng người cường đại khí thế, lấy Hạ Vân Kiệt tu vi đều thiếu chút nữa bị chấn đến lộ ra dấu vết.

Hạ Vân Kiệt không khỏi trong lòng giật mình, một đôi mắt chim vội vàng hướng phía dưới nhìn lại.

Này vừa nhìn, Hạ Vân Kiệt lại trong lòng rất là giật mình.

Chỉ thấy chỗ tòa này ngũ chỉ sơn dưới, đè nặng một cái đầu đội phượng sí tử kim quan, mặc khóa tử hoàng kim giáp, cả người kim mao, thân thể cũng không biết cao bao nhiêu khôi ngô cự viên.

Kia cự viên tức giận khi, hai mắt kim quang bắn ra bốn phía, kim quang nơi đi qua, sở hữu núi đá đều thành bột mịn.

“Tôn Ngộ Không ngươi này làm sao khổ đâu? Ngươi hảo tâm quy phụ Ngọc Đế, khả Ngọc Đế lại nghe lời gièm pha, chỉ cho ngươi một cái trông giữ ngựa chức vụ. Sau lại tuy rằng gặp ngươi lợi hại, bất đắc dĩ hứa ngươi một cái Tề Thiên đại thánh danh hiệu, nhưng cũng bất quá chính là một cái hữu danh vô thật chức quan, sau đó làm cho ngươi trông giữ Vương Mẫu bàn đào viên. Khả ngươi ở Vương Mẫu nương nương trong mắt chung quy chính là cái xem vườn hạ nhân, mở bàn đào hội vốn sẽ không mời ngươi. Lão gia nhà ta lại thưởng thức ngươi, chỉ cần ngươi chịu quy phụ, lập tức liền hứa ngươi hộ pháp chi chức, thống hàng tỉ giáo đồ.

Này chức vị cũng là chỉ thấp hơn giáo trung tôn giả, quyền cao chức trọng, so với kia Ngọc Đế lão nhân lại không biết đến khẳng khái bao nhiêu lần!" Làm kia cự viên tức giận khi, bên cạnh có vị bộ dạng một bộ nho nhã thanh tú, búi tóc cao thúc hoàng bào nam tử ở bên cạnh khuyên.

"Hừ, ta lão Tôn không cha không mẹ, không rành thế sự, ăn rất nhiều mệt. Lần này lại bị nhà ngươi lão gia cấp lừa đặt ở này ngũ chỉ sơn hạ, không thể thoát thân. Chẳng lẽ ngươi cho là ta lão Tôn đầu óc thật sự liền như vậy không mở khiếu sao? Ở trong này bị đè ép năm trăm năm còn muốn không rõ nhà ngươi lão gia đánh cho cái gì tính toán sao? Cấp ta lão Tôn thống hàng tỉ giáo đồ còn không phải muốn ta lão Tôn cho các ngươi bán mạng, thay các ngươi tranh đấu giành thiên hạ! Ngươi đi nói cho Đa Bảo, một ngày nào đó ta lão Tôn sẽ phá vỡ này quỷ ngũ chỉ sơn, giết đến hắn bà sa tịnh thổ." Kia được xưng là Tôn Ngộ Không cự viên nhe răng cười lạnh nói.

"Tôn Ngộ Không, ngươi chớ có cho là ngươi có bất tử thân là có thể không có sợ hãi, một khi lão gia nhà ta tức giận, đi tu di sơn hoặc là Linh sơn mời đại giáo chủ hoặc là nhị giáo chủ, cho dù ngươi có bất tử thân, cũng định khiến ngươi bụi bụi yên diệt." Kia hoàng bào nam tử gặp Tôn Ngộ Không vốn không nghe khuyên bảo, kia nhìn như nho nhã gầy gò trên mặt rốt cục lộ ra một tia dữ tợn sắc, cười lạnh uy hiếp nói.

"Ha ha, ngay cả Ngọc Đế lão nhân đều tự cao thân phận không chịu tự mình ra tay trấn áp ta lão Tôn, nhà ngươi đại giáo chủ, nhị giáo chủ nếu là tự nhận ngay cả Ngọc Đế lão nhân cũng không như, liền đến trấn sát ta lão Tôn tốt lắm." Tôn Ngộ Không lại vẻ mặt cười nhạo nói.

"Hảo, hảo ngươi cái Tôn Ngộ Không, lão tử đem nước miếng đều giảng khô, ngươi lại nước đổ đầu vịt. Cũng

thế, ngươi đã như vậy ngưu, chờ chúng ta phái người san bằng của ngươi hoa quả sơn, huyết tẩy hoa quả sơn, nhìn ngươi còn dám không dám như vậy mạnh miệng!” Hoàng bào nam tử sắc mặt dữ tợn nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1645 : Thoát vây

“Ngươi dám!” Tôn Ngộ Không nghe vậy giận dữ, hai mắt kim quang nổ bắn ra, bị ngũ chỉ sơn đè nặng khổng lồ thân mình dùng sức giãy dụa, căn căn gân xanh bạo khởi, diêu kia ngũ chỉ sơn đều hơi hơi lắc lư đứng lên, một khối khối thật lớn tảng đá theo trên núi ngã nhào xuống, nhưng này ngũ chỉ sơn lay động đứng lên, thời khắc đó họa ở trên ngọn núi kia phù tự liền đột nhiên nở rộ ra vạn trượng kim quang, nhất thời gian liền phảng phất có ngàn vạn trọng cự sơn áp chế đến, Tôn Ngộ Không lập tức liền lại bị trấn áp đi xuống, nhưng hắn lại hồn nhiên không để ý, nhe răng liệt xỉ, căn căn kim mao tạo đứng lên, có vẻ cực kì hung ác, làm cho người ta nhìn đều kinh hồn táng đảm.

“Ngươi đi nói cho Đa Bảo tiểu nhi, muốn thôi hắn hiện tại phải đi mời Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề lão nhân tới giết ta lão Tôn, nếu không hắn nếu dám động ta hoa quả sơn này các con một cây lông tơ, lão Tôn thề, một khi ném đi hắn ngũ chỉ sơn, về sau gặp một cái tây phương giáo giáo đồ liền giết một cái!” Tôn Ngộ Không bệnh tâm thần quát, màu vàng ánh mắt đều mang theo máu tươi nhan sắc, làm cho người ta cảm thấy vô cùng sát ý cùng điên cuồng.

“Này ngũ chỉ sơn thượng có lão gia nhà ta tự tay viết viết trấn ngục phù văn, ngươi về sau có thể hay không ném đi ta không biết, nhưng ta lại biết ta tây phương giáo đại quân đã vây khốn ở hoa quả sơn, lão gia nhà ta đã quyết tâm, ngươi lần này nếu không những khẳng quy thuận, từ nay về sau tiên giới sẽ thấy cũng không có hoa quả sơn.” Kia hoàng bào nam tử gặp Tôn Ngộ Không tức giận hung ác bộ dáng, liên tục lui ra phía sau vài bước, sau đó mới đột nhiên ý thức được hắn lúc này bị trấn áp ở ngũ chỉ sơn hạ, căn bản thoát thân không thể, vội vàng lại ổn định bước chân, thẹn quá thành giận

nói.

“A! A! A!” Tôn Ngộ Không nghe vậy hai mắt đỏ đậm, liên tục giãy dụa rống giận, một thân kim mao đều bởi vì giãy dụa mà bị kia núi đá cấp ma đoạn, lộ ra như hoàng kim chú liền bình thường da thịt.

Ngũ chỉ sơn bị lần lượt lay động, lại lần lượt bởi vì kia trấn ngục phù văn bị trấn áp đi xuống.

Mỗi một lần trấn áp, liền đem Tôn Ngộ Không cấp hung hăng đặt ở mặt đất, đem hắn ép tới cả người xương cốt dát chi dát chi rung động, ngay cả máu tươi đều theo cái miệng của hắn phun ra mà ra, nhiễm đỏ đại địa, hiển nhiên lúc này đây thứ giãy dụa, lần lượt trấn áp, Tôn Ngộ Không ngũ tạng lục phủ đều bị thương.

Khả hắn là bất tử thân, tuy rằng bị thương, cũng không sẽ chết, chỉ cần hơi chút cho hắn một điểm thời gian lại hội khôi phục hoàn hảo như lúc ban đầu.

“Ha ha, Tôn Ngộ Không, ngươi ngay cả thần thông quảng đại, lại có thể thế nào? Hay là nghe ta một câu, ngoan ngoãn quy thuận ta tây phương giáo đi.” Kia hoàng bào nam tử nhìn Tôn Ngộ Không bệnh tâm thần gầm rú giãy dụa bộ dáng, ngược lại đắc ý cười ha ha đứng lên.

Hoàng bào nam tử đắc ý cười ha ha khi, cũng không có chú ý tới kia ngọn núi phía trên có chích diều hâu bay lên dừng ở kia trấn ngục tự phù.

Kia diều hâu rơi xuống tại kia trấn ngục tự phù, liền vươn nó sắc bén ưng trảo đối với kia trấn ngục tự phù đó là hung hăng nhất hoa.

Nhất thời ánh lửa bắn ra bốn phía, kia trấn ngục tự phù thế nhưng chậm rãi bị cắt mở một đạo, toàn bộ trấn

ngục tự phù liền dần dần chia làm hai nửa.

Kia trấn ngục tự phù dần dần bị chia làm hai nửa, này trấn ngục tự phù uy lực tự nhiên cũng cũng chậm chậm yếu bớt, kia vạn trượng kim quang cũng liền dần dần ảm đạm xuống dưới.

Vạn trượng kim quang chiếu rọi cả tòa núi cao, một khi ảm đạm xuống dưới, hoàng bào nam tử tự nhiên chú ý tới, phản xạ có điều kiện ngẩng đầu hướng thời khắc đó có trấn ngục phù tự ngọn núi nhìn lại, vừa vặn nhìn đến một chích diều hâu đang dùng móng vuốt ở cắt kia trấn ngục tự phù.

Mỗi một đạo vạch tới, đó là ánh lửa bắn ra bốn phía, cát bay đá chạy, kia trấn ngục tự phù liền bị vạch tới một điểm, không khỏi sắc mặt đột nhiên biến, một cây kim quang xán xán kim cương ngỗ tức khắc theo não đỉnh lao ra, đối với kia diều hâu liền muốn đánh đi.

Này kim cương ngỗ vừa đánh đi qua, đó là bốn phía không gian đều bắt đầu lay động đứng lên, phảng phất đều phải bị này kim cương ngỗ một côn cấp đánh sụp đổ.

Này uy lực thật lớn vô cùng, cũng là Hạ Vân Kiệt đi vào tiên giới sau theo sở không thấy, chính là tại hạ giới khi đụng tới kia Di Lặc phân thân, thi triển thuật pháp cũng không như vậy uy mãnh.

“Kim tiên!” Hạ Vân Kiệt cảm nhận được kia như bài sơn đảo hải bàn đối với chính mình vào đầu đánh tới kim cương ngỗ, trong lòng không khỏi cả kinh, biết người này lợi hại, vừa định biến thân, đã thấy đột nhiên gian “Oanh!” Một tiếng rung động, sơn băng địa liệt, cát bay đá chạy, liền trên trời thái dương đều bị này đột nhiên phóng lên cao đầy trời tảng đá cấp che lấp ở, đông nghìn nghịt một mảnh.

Có một đạo kim quang tại kia đầy trời tảng đá phóng lên cao, hiện ra một cái thật lớn, cả người kim mao run run, viên hầu sắc mặt cự viên đến.

Kia cự viên đầu đội phượng sí tử kim quan, mặc khóa tử hoàng kim giáp, chân đạp ngẫu ti bộ vân lí, cầm trong tay một cây kim quang xán xán đại côn, đồ sộ sừng sững thiên địa trong lúc đó, cũng là nói không nên lời uy mãnh.

Không phải vừa rồi bị trấn áp ở ngũ chỉ sơn hạ Tôn Ngộ Không, còn có thể là ai?

Cũng là này Tôn Ngộ Không trời sinh thần lực, chỉ cần Hạ Vân Kiệt hơi chút phá đi một ít trấn ngục phù văn, căn bản không cần đều phá hư, liền đem kia cự sơn tận trời đỉnh khởi, thoát vây mà ra.

“Không tốt!” Kia hoàng bào nam tử gặp Tôn Ngộ Không thoát vây mà ra, dọa trên mặt đều không có nửa điểm huyết sắc, căn bản bất chấp lại đi đánh Hạ Vân Kiệt, cuồn cuộn nổi lên một đạo hoàng quang, quay đầu liền chuẩn bị chạy trốn.

“Trốn chỗ nào!” Kia Tôn Ngộ Không thấy thế lại nổi giận gầm lên một tiếng, cử kim quang xán xán đại côn, đối với kia hoàng quang liền hung hăng đánh đi.

Này một côn đánh ngã, tiên giới cứng rắn vô cùng không gian nhất thời hiện ra từng đạo như mạng nhện bàn cái khe, tùy thời đều có hỏng mất dấu vết.

Côn chưa đến, liền có vô cùng uy áp như trời sập xuống dưới, kia đạo vốn đã kinh chạy trốn ra một khoảng cách hoàng quang lập tức liền áp chế không trung, hiện ra hoàng bào nam tử chân thân, thẳng tắp đi xuống ngã xuống.

Này một màn nhìn xem Hạ Vân Kiệt căn căn tóc gáy đều dựng đứng lên. Hắn tuy rằng đối thực lực của chính mình cũng có thật lớn tin tưởng, vừa mấy ngày trước đây lại hấp thu luyện hóa vu tổ Cộng Công hồn phách Tinh Nguyên, bỏ qua một bên đạo tu đã là lợi hại kim tiên cảnh giới không đề cập tới, chỉ vu tu này một đạo, thực lực kỳ thật đã so với bình thường đại vu còn muốn lợi hại một bậc. Nhưng là nhìn đến Tôn Ngộ Không kia một côn, Hạ Vân Kiệt lại cảm thấy cho dù chính mình đem đạo vu hai người lực lượng toàn bộ bộc phát ra đến, chỉ sợ cũng không hẳn vậy chống đỡ được. Trừ phi hắn tế ra thập nhị đô thiên vu tổ kỳ, lại thi triển vu tổ thuật, có lẽ có thể ngăn cản một hai. Lại hoặc là hắn tế ra Cửu U Tố Âm nữ đế lưu cho hắn kia lũ tiên thiên chi khí, cũng có thể ngăn cản một hai.

Bởi vì hắn nhìn ra được đến, kia Tôn Ngộ Không tuy rằng lợi hại vô cùng, nhưng còn không có có thể nhìn trộm đến Thái Ất kim tiên cảnh giới, còn không có ở trong mệnh phủ tu luyện ra một lũ tiên thiên chi khí. Nhưng dù là như thế, Hạ Vân Kiệt lại cảm thấy, cho dù sơ kì Thái Ất kim tiên cũng không thấy có thể đánh thắng được hắn.

“Người lợi hại như vậy, lại cùng tây phương giáo có cừu oán, âm thầm bang cái việc là đến nơi, tốt nhất còn là không cần tham gia đi vào, nếu không lấy ta nay tu vi khẳng định phải chết thật sự thảm.” Trong nháy mắt, Hạ Vân Kiệt trong đầu chuyển qua rất nhiều ý nghĩ, cơ hồ phản xạ có điều kiện, hắn triển khai hai cánh.

Hùng ưng giương cánh, tận trời mà đi.

“Đại thánh tha mạng! Đại thánh tha mạng a!” Làm Hạ Vân Kiệt giương cánh mà đi khi, kia hoàng bào nam tử một bên giãy dụa không nghĩ làm cho chính mình ngã xuống đại địa, một bên kêu rên cầu xin tha thứ nói.

Chính là trả lời hắn cũng là vào đầu hung hăng một côn.

“A!” Hoàng bào nam tử hét thảm một tiếng, đường đường kim tiên cứ như vậy bị kia một côn lập tức đánh cho thần hồn câu diệt, mà Tôn Ngộ Không lại vốn ngay cả con mắt cũng chưa nhìn hắn giống nhau, mà là mục vận kim quang hướng kia giương cánh mà đi hùng ưng nhìn lại.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1646 : Ngũ sắc thần quang

Chính giương cánh cao phi Hạ Vân Kiệt bị kia kim quang nhất chiếu xạ, liền cảm thấy phảng phất ngũ tạng lục phủ tất cả đều bị nhìn cái hoàn toàn rõ ràng, không khỏi hoảng sợ, vừa định có xa lắm không bay rất xa khi, bên tai truyền đến Tôn Ngộ Không thanh âm:“Ta lão Tôn chính là hoa quả sơn Tề Thiên đại thánh Tôn Ngộ Không. Đa tạ tiểu huynh đệ trượng nghĩa cứu giúp, ân cứu mạng suốt đời khó quên. Về sau tiểu huynh đệ nếu có bất luận cái gì khó khăn, cứ việc đến hoa quả sơn đến tìm ta lão Tôn, ta lão Tôn nhất định núi đao biển lửa không chối từ.”

“Đại thánh nói quá lời, gặp chuyện bất bình rút đao tương trợ, vốn là phải làm. Huống chi, đại thánh như thế trọng tình trọng nghĩa, như thế anh hùng nhân vật, ta làm sao có thể trơ mắt nhìn đại thánh chịu tiểu nhân tra tấn đâu? Vốn nên lưu lại cùng đại thánh tự thượng nhất tự, nề hà có chuyện quan trọng trong người, lại tiến đến, ngày khác nếu có thời gian tất đi hoa quả sơn cùng đại thánh nâng cốc nghênh hoan.” Hạ Vân Kiệt gặp đại thánh hướng hắn nói lời cảm tạ, đành phải dừng lại thân mình, xoay người hướng hắn gật gật đầu, xa xa mở miệng nói.

“Hảo, như thế đã nói định rồi. Ta lão Tôn cũng đang muốn vội vã tiến đến hoa quả sơn cứu ta kia các con, cũng là không tốt lưu ngươi!” Tôn Ngộ Không hiển nhiên cũng hiểu được Hạ Vân Kiệt không hề dám quá nhiều tham gia chuyện của hắn, xa xa đối với Hạ Vân Kiệt ôm quyền cúc nhất cung.

Sau đó niệp quyết, niệm động chân ngôn, toàn nhanh quyền đầu, đem thân run lên, lộn vòng, bắn lên cân đẩu vân một đường nhắm hướng đông mà đi. Kia tốc độ cũng là so với Hạ Vân Kiệt lấy diều hâu thân dung hợp

Đế Giang thuật còn muốn nhanh lên rất nhiều, trừ phi Hạ Vân Kiệt biến thân Đế Giang mới vừa rồi có thể đuổi theo được với.

Gặp Tôn Ngộ Không rời đi, Hạ Vân Kiệt âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, tiếp tục giương cánh hướng phía nam bay đi, chính là nhớ tới vừa rồi việc, trong lòng cũng là hơi có chút không bình tĩnh.

Hắn từng giết qua Di Lặc phân thân, cũng từng thề ngôn muốn thay Cửu U Tố Âm nữ đế trấn sát Di Lặc, hơn nữa có một tấm Nữ Oa cung tàn đồ ngay tại tây phương giáo Nhiên Đăng phó giáo chủ trong tay, cho nên tương lai cùng tây phương giáo tất nhiên là không chết không ngừng. Vừa rồi hắn gặp kia Tôn Ngộ Không vì hoa quả sơn con dân, như thế bệnh tâm thần, hiển nhiên là cái cực kì trọng tình trọng nghĩa hạng người, lại thấy kia trấn áp hắn là tây phương giáo nhân, liền nổi lên tâm ý cứu hắn nhất cứu.

Cứu khi cũng không cảm thấy có cái gì không ổn, kia trấn ngục phù văn đối với người khác mà nói lợi hại vô cùng, không hiểu này phù văn căn bản phá hư không được, hơn nữa công lực không đủ cũng phá hư không được, nhưng đối hắn cũng không tính cái gì chuyện khó khăn lắm. Bởi vì hắn trong cơ thể có Vu vương chi đỉnh, mặt trên liền khắc có bực này ẩn chứa sâu vô cùng thiên địa quy tắc áo nghĩa phù văn, muốn viết ra uy lực như vậy lợi hại phù văn, lấy hắn nay tu vi là tuyệt đối làm không được, nhưng muốn phá đi này trấn ngục phù văn lại còn là có thể.

Chính là chờ hắn phá này phù văn, Tôn Ngộ Không nhất thoát thân, Hạ Vân Kiệt mới vừa rồi phát hiện, này Tôn Ngộ Không như vậy lợi hại, còn bị tây phương giáo một người tên là Đa Bảo cấp trấn áp ở ngũ chỉ sơn hạ thoát không thể thân, này tây phương giáo cường đại cũng là xa xa vượt quá hắn tưởng tượng, làm cho hắn tâm tình

không thể bình tĩnh, cũng rốt cục hiểu được, vì sao lấy hắn sư phụ như vậy vu tộc đại năng, lại có được bất tử thân, vì bảo hộ bất tử thần sơn, cũng phải tự tổn hại thân xác mở mang tiểu thế giới, lấy hồn phách phong bế.

Bởi vì kia bất tử thần sơn giá trị thật sự quá lớn, ngay cả giáo chủ đều phải tâm động, một khi giáo chủ ra tay, mặc ngươi Vu Hàm có bao nhiêu lợi hại, không hề tử thân, nhưng cũng không bảo đảm bất tử thân, nhưng cũng lạc cái thân tử đạo tiêu.

Này Tôn Ngộ Không sở dĩ còn có thể này ngũ chỉ sơn hạ kêu gào, kia cũng là bởi vì tây phương giáo hai vị giáo chủ không muốn tự hạ thân phận ra tay giết hắn, nếu không cho dù hắn có bất tử thân, nhưng cũng đã sớm thân tử đạo tiêu. Thay lời khác nói, giáo chủ cấp nhân vật căn bản khinh thường ra tay đối phó giống Tôn Ngộ Không như vậy cấp bậc ngưu nhân!

Nhất tưởng đến này, dù là Hạ Vân Kiệt tâm kiên như thiết, đều nhịn không được chiến run lên, tâm phát lạnh ý. Cũng đang là vì như vậy, Hạ Vân Kiệt cứu Tôn Ngộ Không sau, một khắc cũng không dám tạm dừng, giương cánh bước đi.

Chẳng phải là hắn sợ Tôn Ngộ Không lấy oán trả ơn, ngay cả hắn cũng giết, mà là sợ tiết lộ thân phận, khi đó mặc hắn cái gì vu đạo song tu, có được vu tổ kỳ, chỉ sợ cũng trốn không thoát một cái bị trấn giết kết cục.

“Khá tốt vừa rồi không hiện chân thân, nếu không vạn nhất bị này phụ cận cái nào tiên nhân nhìn đến, báo cáo cấp người tây phương giáo, vậy phiền toái lớn. Bất quá kia Tôn Ngộ Không kia đôi mắt cũng là lợi hại, cũng không biết là cái gì pháp thuật, phỏng chừng của ta chân thân cũng là trốn bất quá hắn mắt.” Hạ Vân Kiệt một bên nhanh hơn tốc độ tiếp tục hướng bay về phía nam rời xa

đây thị phi nơi, một bên âm thầm sau một lúc sợ.

Bay một đoạn thời gian, sợ có người theo Cự ưng thân đến tìm hắn, nghĩ nghĩ lại biến thành một chích màu vàng đại điêu, kể từ đó, cho dù tây phương giáo có người lợi hại đến hiện trường có thể thi triển cái gì lợi hại thuật pháp, hiện ra sự phát khi hình ảnh đến, cũng không sợ người khác có thể đuổi tới hắn trên người.

Không nói đến Hạ Vân Kiệt một đường hướng bay về phía nam tường, lại nói Tôn Ngộ Không giá cân đẩu vân, một bên hỏa liệu khẩn cấp hướng hoa quả sơn đuổi, một bên trong lòng cũng là vẫn phạm nói thầm.

“Cũng không biết kia tiểu huynh đệ cái gì lai lịch, như thế nào biết ta lão Tôn bảy mươi hai loại biến hóa thuật đâu? Còn có kia Đa Bảo tiểu nhi viết trấn ngục phù văn, nghe nói chính là thượng cổ vu tộc sở lưu truyền tới nay. Kia Đa Bảo tiểu nhi cũng là cơ duyên xảo hợp hội vài cái. Toàn bộ tiên giới người biết cực nhỏ cực nhỏ, cho dù ta lão Tôn cũng là một điểm cũng đều không hiểu, nếu không cũng sẽ không bị hắn cuống trấn áp ở ngũ chỉ sơn hạ. Ta kia tiểu huynh đệ lại như thế nào chỉ biết phá giải đâu? Không nghĩ ra, không nghĩ ra a!”

Hạ Vân Kiệt cùng Tôn Ngộ Không rời đi kia ngũ chỉ sơn non nửa ngày quang cảnh, có thanh, hoàng, xích, hắc, bạch ngũ đạo quang hoa từ nơi xa cắt tới, ngũ sắc quang hoa hạ xuống, hiện ra một thân mặc màu vàng đạo bào, đầu tiểu, thân mình khung xương rộng thùng thình nam tử đến.

Này nam tử sau lưng ẩn ẩn có thanh hoàng xích hắc bạch năm đạo quang hoa phóng lên cao, cho nhau chiếu rọi, năm đạo quang hoa, ẩn hiện nhật nguyệt tinh thần, nói không nên lời huyền ảo.

Kia nam tử rơi xuống hạ, nhìn đến ngũ chỉ sơn một

mảnh đống hỗn độn, nhất phái sơn băng địa liệt cảnh tượng, sắc mặt không khỏi mạnh biến đổi, nói:“Không tốt, quả nhiên như phó giáo chủ sở cảm ứng được, Tôn hầu tử dĩ nhiên ném đi ngũ chỉ sơn thoát thân! Kia Tôn hầu tử hiện tại khẳng định là tiến đến hoa quả sơn, cũng là không người có thể ngăn!”

Nói xong, này nam tử sau lưng thanh hoàng xích hắc bạch ngũ đạo quang hoa mạnh sáng ngời, hóa hồng rời đi, chính là vừa mới hóa hồng rời đi, lại mới hạ xuống.

“Không đúng, Tôn hầu tử bản sự ta cũng biết, tuy rằng là trời sinh thần lực, nhưng ngũ chỉ sơn hơn nữa trấn ngục phù văn, hắn cũng là ném đi không được, tất là có người tương trợ.” Kia nam tử một lần nữa phản hồi, miệng lầm bầm lầu bầu, sau lưng năm đạo hoa quang lại phóng lên cao, đối với kia một mảnh sơn băng địa liệt địa phương nhất xoát, kia vốn đã kinh băng liệt núi đá liền ào ào bay lên, liên tiếp lên, thế nhưng lại khôi phục nguyên lai bộ dáng, chính là kia trên ngọn núi trấn ngục phù văn bị cắt đoạn địa phương cũng là không thể khôi phục, kia đạo bị ưng trảo cắt qua dấu vết dưới ánh mặt trời có vẻ phá lệ chói mắt.

“Quả nhiên là có người tương trợ, phá phó giáo chủ trấn ngục phù văn.” Nam tử lầm bầm lầu bầu, trong tay lại liên tục niết pháp quyết.

Hắn này nhất niết pháp quyết, hắn sau lưng năm đạo hoa quang trung gian, liền hiện ra một vài bức tranh vẽ, đúng là vừa rồi ở ngũ chỉ sơn phát sinh trường hợp.

Một chích thật lớn thương ưng đang dùng móng vuốt cắt qua trấn ngục phù văn, sau đó đó là Tôn Ngộ Không băng ra sơn thạch phóng lên cao, sau đó cao cao giơ lên gậy gộc một gậy gộc đánh ngã.

Này một côn đánh ngã, không gian rung chuyển, hình

ảnh cũng ở giữa gãy.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1647 : Hoa quả sơn đại chiến

“Tiên giới khi nào ra lợi hại như vậy một vị ưng yêu ? Thế nhưng có thể phá phó giáo chủ viết trấn ngục phù văn?” Kia nam tử vẻ mặt nghi hoặc, ở trong đầu tìm tòi một phen, chung quy nhớ không nổi có cái gì người lợi hại như vậy, lại nghĩ tới Tôn Ngộ Không chính hướng hoa quả sơn tiến đến, lại lần nữa tế năm đạo hoa quang, đảo mắt hóa hồng mà đi, biến mất ở ngũ chỉ sơn.

Chờ kia nam tử đuổi tới hoa quả sơn khi, nơi nào lại sớm đã giết được máu chảy thành sông, đầu chồng chất như núi, thi hoành khắp nơi.

Bất quá tử lại đại đa số là tây phương giáo giáo đồ.

Kia hoa quả sơn đứng sừng sững ở đại hải bên trong, thẳng sáp cao trên mây, liếc mắt một cái đều vọng không đến đỉnh núi, cao ít nhất có trăm vạn trượng.

Một đầu cự viên cơ hồ cùng sơn sóng vai, đầu đội phượng sí tử kim quan, mặc khóa tử hoàng kim giáp, chân đạp ngẫu ti bộ vân lí, hai mắt kim quang bắn ra bốn phía, tay cầm một cây kim quang xán xán đại côn, đồ sộ đứng ở đại hải phía trên. Không phải theo ngũ chỉ sơn hạ thoát vây Tề Thiên đại thánh Tôn Ngộ Không còn có thể là ai?

Hắn phía sau đứng bốn vị thân phi kim giáp, dáng người cũng là uy mãnh cao lớn vô cùng viên hầu. Phân biệt là hai đầu xích khào mã hầu cùng hai đầu thông tý viên hầu, bốn người này mặc dù không bằng kia Tôn Ngộ Không, nhưng cũng là cả người pháp lực rộng lớn mênh mông, huyết khí tận trời, so với phía trước tại kia ngũ chỉ sơn hạ chiêu hàng Tôn Ngộ Không, cầm kim cương ngỗ muốn đánh Hạ Vân Kiệt kim tiên cũng là cường đại hơn

rất nhiều.

Bốn người này không phải người khác, đúng là Tôn Ngộ Không trướng hạ mã, lưu hai nguyên soái cùng băng, ba hai tướng quân, đều có kim tiên cảnh giới, hơn nữa trời sinh thần lực, lại cùng Tôn Ngộ Không tu luyện thượng đẳng công pháp, một thân bản sự cực kì lợi hại, không phải bình thường kim tiên có khả năng chống lại.

Này Tôn Ngộ Không đứng ở nơi đó, phía sau đứng tứ đại kiện tướng, phía trước cũng là đỏ tươi nước biển, trôi nổi thi thể, còn có héo rút không dám đi tới tây phương giáo đại quân. Kia trong đại quân đủ kim tiên nhất lưu lợi hại nhân vật, chính là nay lại đều dùng sợ hãi ánh mắt nhìn kia Tôn Ngộ Không, không có một người dám lên trước một trận chiến.

Không có biện pháp, này Tôn Ngộ Không vốn là trời sinh thần lực, thiện chiến đấu, biết bảy mươi hai loại địa sát thuật, trong tay kia căn kim côn, là năm đó Đại Vũ trị thủy lưu cho tứ hải long vương định hải thần châm, cầm ở trong tay hắn nhẹ nhàng, nhưng dừng ở người khác trên người lại như trụ trời sập áp chế, cho dù kim tiên chịu một côn, cũng phải lập tức đi đời nhà ma.

Này đổ không có gì, điểm chết người là kia Tôn Ngộ Không có bất tử thân, người khác đánh hắn một chút, hắn lắc lắc thân mình, hồn nhiên không có việc gì, mà hắn đánh người khác một chút, kia cũng là không chết tức thương. Kể từ đó, này Tôn Ngộ Không đánh lên giá đến, tự nhiên là chiêu chiêu liều mạng. Hắn liều mạng cũng không sẽ bỏ mệnh, người khác muốn cùng hắn liều mạng, thì phải là thật sự cầm mệnh hợp lại, bực này thâm hụt tiền mua bán ai bằng lòng làm?

Năm đó Tôn Ngộ Không đại nháo thiên cung, giết được thiên đình binh tướng người ngã ngựa đổ cũng đang là vì này duyên cớ, đổ không phải nói thiên đình vốn không

có cùng Tôn Ngộ Không bình thường lợi hại kim tiên. Chính là nhưng không có bất tử thân, chung quy thiếu Tôn Ngộ Không kia cố liều mạng tam lang ngoan kình.

Vốn tây phương giáo rầm rộ binh tướng đến tấn công hoa quả sơn, đã đánh cho tứ đại kiện tướng cùng trăm ngàn vạn hoa quả sơn hầu tử hầu tôn, yêu binh yêu tướng kế tiếp bại lui, không nghĩ tới kia bị đặt ở ngũ chỉ sơn hạ Tôn Ngộ Không đột nhiên từ trên trời giáng xuống, kim cô bổng huy lên xuống hạ, trong nháy mắt liền xoay chiến cuộc.

“Đến nha, ai dám đến cùng ta lão Tôn một trận chiến?” Tôn Ngộ Không đứng ở đại hải phía trên, kêu gào thanh như cuồn cuộn tiếng sấm, vang vọng thiên địa. Kim cô bổng dùng sức hướng trên biển nhất trạc, đem phía dưới hải vương long cung đều cấp chấn đến lay động đứng lên.

Kia tây phương giáo binh tướng cũng không cận không dám ứng chiến, ngược lại liên tục lui về phía sau.

“Ha ha, mọi người đã như vậy khách khí, kia ta lão Tôn đành phải không khách khí !” Tôn Ngộ Không gặp đại quân liên tục lui về phía sau, không khỏi hai mắt kim quang tăng vọt, há mồm nhe răng, bạch dày đặc răng nanh đan xen như kiếm kích, vạn trượng hai chân đạp đại hải, vung khởi vạn trượng kim côn liền sát hướng về phía đại quân.

Gặp Tôn Ngộ Không giết qua đến, tây phương giáo lĩnh đem nhưng thật ra không dám tái lui, nếu không một khi đại quân tan tác, vậy thật sự chỉ có nhâm Tôn Ngộ Không cùng hoa quả sơn binh tướng giết chóc.

Vì thế kia tây phương giáo có kim tiên cảnh giới tướng lãnh, ào ào tế ra pháp bảo, hoặc là thần binh lợi khí đi ngăn cản kia kim cô bổng.

Chính là này pháp bảo cùng kim cô bổng nhất bính, liền ào ào hỏa tinh bắn ra bốn phía, “Đương đương đương!” Ào ào ngã xuống không trung.

“Răng rắc! Răng rắc!” Kia tay cầm thần binh lợi khí đi ngăn cản, bị kim cô bổng một côn đánh hạ, thế nhưng liền đánh thành hai đoạn.

“A!” Một tiếng nổ, có vị kim tiên trong tay cầm tuyên hoa phủ vốn cũng tưởng ngăn cản kim cô bổng, không nghĩ tới nhưng cũng bị một côn đánh thành hai đoạn, trong lòng giật mình, vừa định chạy trốn, cũng đã muộn, kia kim cô bổng đã vào đầu đánh hạ.

“Tôn hầu tử chớ có làm càn!” Ngay tại phía sau, có thanh, hoàng, xích, hắc, bạch năm đạo hoa quang theo nơi xa đối với kim cô bổng xoát đến.

Kia năm đạo hoa quang rơi xuống hạ, tựa như năm tòa cự sơn hạ xuống.

“Tiểu khổng tước, người khác sợ ngươi ngũ sắc thần quang, ta lão Tôn cũng là không sợ!” Tôn Ngộ Không gặp kia ngũ sắc thần quang hướng hắn xoát đến, ngoài miệng không phục gào thét, nhưng này một côn lại đúng là vẫn còn không đánh xuống, người cũng đã như điện lui ra.

“Bái kiến khổng tước minh vương!” Tây phương giáo tướng lãnh gặp ngũ sắc thần quang thu hồi, hiện ra một người mặc kim y nam tử, đều thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, ào ào tiến lên bái kiến.

“Nếu Tôn hầu tử đã thoát vây, các ngươi cũng liền đều triệt đi.” Được xưng là khổng tước minh vương nam tử thủ phất phất tay nói, ánh mắt lại tới thủy tới chung cảnh giác nhìn chằm chằm Tôn Ngộ Không.

Đừng nhìn hắn vừa rồi kia ngũ sắc thần quang hạ xuống, Tôn Ngộ Không liền triệt, nhưng thật muốn Tôn Ngộ Không đột nhiên bạo khởi đánh hắn, hắn cũng đồng dạng tránh đi mũi nhọn, cũng là không thể không đề phòng.

“Là!” Tây phương giáo chúng tướng lãnh ào ào khom người lĩnh mệnh, sau đó sai người huy động quân kỳ, chuẩn bị lui lại.

“Tiểu khổng tước, đây chính là ta lão Tôn địa bàn! Ngươi cho là muốn tới thì tới, muốn đi thì đi sao?” Tôn Ngộ Không thấy thế hai mắt kim quang nổ bắn ra, niệm động chân ngôn, tay niết pháp quyết. Nhất thời liền có một đạo hồng quang theo hoa quả sơn phóng lên cao, ở trời cao trung như yên hoa bàn nở rộ, thùy xuống một điều điều thụy khí sáng mờ, đem kia chuẩn bị lui lại tây phương giáo đại quân cấp tráo lên.

Có chút binh tướng ý đồ đi đánh sâu vào kia thụy khí sáng mờ, lại như bay nga phác hỏa, ào ào hóa thành tro tàn.

“Đều nói hoa quả sơn là mười châu ba đảo tổ mạch sở kinh nơi, ngươi lại hoa quả sơn một khối tiên thạch, hội tụ tổ mạch linh khí dựng dục mà sinh. Nay xem ra quả nhiên không giả, thế nhưng có thể khu động hoa quả sơn mười châu tam đảo tổ mạch lực đến chặn lại!” Khổng tước minh vương thấy thế sắc mặt trở nên dị thường ngưng trọng.

“Hừ, lão Tôn nếu xưng Tề Thiên đại thánh, tự nhiên là có vài phần bản sự. Nếu năm đó không phải ở thiên đình, mà là tại đây hoa quả sơn, mặc Đa Bảo tiểu nhi nhiều gian trá giảo hoạt, bằng vào ngũ chỉ sơn lại há có thể ép tới ta lão Tôn?” Tôn Ngộ Không mặt lộ vẻ một tia ảo não sắc nói.

“Trách không được đến trước phó giáo chủ nói, nếu Tôn hầu tử thật sự thoát vây, liền theo hắn đi, không cần tái làm trấn áp hắn ý tưởng. Năm đó phó giáo chủ cũng là dùng kế lừa hắn, mới vừa rồi đem hắn trấn áp ở ngũ chỉ sơn dưới, nếu không nếu làm cho này Tôn hầu tử thấy tình thế không ổn, trốn về này hoa quả sơn, mượn tổ mạch lực, chỉ sợ cần giáo chủ tự mình, mới vừa có khả năng trấn áp được hắn.” Khổng tước minh vương nghe vậy thần sắc biến ảo, tâm tư chuyển động.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 1648 : Khổng Tước Minh Vương đối Tôn Ngộ Không

“Hừ, ngươi có thể mượn tổ mạch lực, bổn vương quả thật nề hà ngươi không thể. Nhưng bổn vương này ngũ sắc thần quang, chính là tiên thiên một điểm hỗn độn khí, phân hoá ngũ hành là lúc, đem bổn vương dựng dục ở trong đó, trưởng thành vĩ bộ năm căn lông chim. Ngươi tưởng vây khốn bổn vương nhưng cũng là hy vọng hão huyền.” Khổng Tước Minh Vương chuyển động tâm tư, trên mặt lại liên tục cười lạnh nói.

“Hắc hắc, ta lão Tôn biết ngươi kia ngũ sắc thần quang lợi hại, ta lão Tôn cũng không nghĩ tới muốn vây khốn ngươi. Nhưng những người này không có của ngươi ngũ sắc thần quang, lại mơ tưởng chạy mất!” Tôn Ngộ Không cười lạnh nói.

“Ngươi dám!” Khổng Tước Minh Vương nghe vậy sắc mặt đại biến, phẫn nộ quát.

“Ta lão Tôn ngay cả Lăng Tiêu bảo điện đều dám đánh, lại có cái gì không dám ?” Tôn Ngộ Không lại đột nhiên nhe răng, lộ ra trắng dày đặc, như kiếm kích đan xen răng nanh, trong tay pháp quyết mạnh sờ, kia như lồng sắt chụp xuống hàng tỉ điều thụy khí sáng mờ đột nhiên mạnh phất động đứng lên, phảng phất cành liễu bị gió cấp gợi lên bình thường.

Kia hàng tỉ điều phất một cái động, ào ào đánh vào tây phương giáo tướng sĩ trên người, nhất thời chỉ cần kim tiên lấy hạ tiên nhân, nhất bị đánh trúng, đó là ào ào phát ra hét thảm một tiếng, sụp đổ, hóa thành đầy trời thịt nát huyết vũ rơi xuống.

Trong nháy mắt công phu, cũng không biết có bao nhiêu vạn tây phương giáo giáo chúng bị giết.

“Tôn hầu tử, khinh người quá đáng!” Khổng Tước Minh Vương gặp trong nháy mắt liền chết không biết bao nhiêu vạn giáo chúng, không khỏi hai mắt đỏ đậm, tế năm đạo quang hoa đối với Tôn Ngộ Không liền xoát hạ, không cho hắn có cơ hội thúc dục tổ mạch lực.

“Đại đại đại!” Tôn Ngộ Không lại đem kim cô bổng hướng không trung nhất ném, trong miệng lẩm bẩm, kia vốn là có vạn trượng thô trưởng kim cô bổng nháy mắt liền càng phát ra lớn lên, cũng không biết trở nên có bao nhiêu lý.

Kia năm đạo hoa quang cũng là bị kim cô bổng chống đỡ, lạc không dưới đến.

Nguyên lai này kim cô bổng chính là Đại Vũ sau ban thưởng hạ định hải thần châm, nhưng cũng là một kiện tiên thiên chí bảo, vô cùng lợi hại, hoặc lớn hoặc nhỏ, nặng như vạn sơn, kia Khổng Tước Minh Vương ngũ sắc thần quang tuy rằng lợi hại, không có gì không xoát, nhưng nhất thời nửa khắc nhưng cũng khó có thể đem kim cô bổng xoát rơi xuống.

Tôn Ngộ Không thừa dịp công phu, lại liên tục niết pháp quyết, thúc dục tổ mạch lực, trong lúc nhất thời lại là không biết bao nhiêu vạn tây phương giáo giáo chúng bị giết.

Khổng Tước Minh Vương thấy thế tức giận đến đành phải thay đổi ngũ sắc thần quang đi xoát Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không tuy rằng lợi hại, lại có bất tử thân, cho dù rơi vào ngũ sắc thần quang trung, kia Khổng Tước Minh Vương cũng giết hắn không được, nhưng nhất thời nửa khắc gian nhưng cũng là khó có thể thoát thân, cho nên gặp ngũ sắc thần quang hướng hắn xoát đến, đành

phải vội vàng tránh ra.

Khổng Tước Minh Vương gặp Tôn Ngộ Không tránh đi, liền lại thay đổi ngũ sắc thần quang hướng kia hàng tỉ điều thụy khí sáng mờ xoát đi.

Này ngũ sắc thần quang không hổ là tiên thiên một điểm hỗn độn khí dựng dục mà sinh ngũ căn lông chim, này nhất xoát, kia hàng tỉ điều thụy khí sáng mờ bao phủ thiên địa liền bị xoát mở năm đạo lỗ hổng.

“Lúc này không đi, càng đợi khi nào!” Nhất xoát khai năm đạo lỗ hổng, Khổng Tước Minh Vương liền quát lớn.

Tây phương giáo giáo chúng vốn đã kinh bị giết được đến chỗ tán loạn, thậm chí có chút hoảng không rõ đường dưới hướng hoa quả sơn phương hướng đào vong, bị bốn đại kiện tướng còn có hoa quả sơn yêu chúng nhất oa hống đi lên, oanh giết được ngay cả tra cũng không thặng một điểm. Nay Khổng Tước Minh Vương như vậy hét lớn một tiếng, mạnh tỉnh táo lại, ào ào hướng kia năm đạo lỗ hổng chạy trốn mà đi.

“Hảo ngươi cái tiểu khổng tước, ăn ta lão Tôn một côn!” Tôn Ngộ Không gặp kia tổ mạch lực bị ngũ sắc thần quang phá ra rồi năm đạo lỗ hổng, không khỏi giận dữ, vung khởi kim cô bổng hướng Khổng Tước Minh Vương đánh đi.

Khổng Tước Minh Vương gặp kim cô bổng hạ xuống, liền cầm ngũ sắc thần quang đi xoát nó.

Lúc này kim cô bổng cũng là binh khí, không có vừa rồi biến hóa, Tôn Ngộ Không cũng không dám làm cho ngũ sắc thần quang xoát đến nó, đành phải thay đổi phương hướng, hướng Khổng Tước Minh Vương quét ngang mà đi, kia năm căn lông chim tuy rằng hạ xuống nặng như

núi cao, nhưng ở Khổng Tước Minh Vương sử đến lại nhẹ như lông chim, như cánh tay sai sử. Hắn gặp Tôn Ngộ Không gậy gộc nhất hoành, hướng hắn chặn ngang tảo đến, kia ngũ đạo quang hoa lập tức lại như nước lưu chuyển, tiếp tục hướng kia kim cô bổng xoát đi.

Tôn Ngộ Không đành phải tái biến chiêu, khả mặc hắn như thế nào biến, kia ngũ sắc thần quang cũng là như bóng với hình, chính là đi theo hắn, huyên Tôn Ngộ Không liên tục rống giận. Rõ ràng sử ba đầu sáu tay biến hóa thuật, cầm ba căn kim cô bổng đi khoan tước Minh vương.

Nhưng này Khổng Tước Minh Vương nhưng cũng là rất lợi hại, kia ngũ sắc thần quang ở hắn sau lưng lung lay nhoáng lên một cái, đồng dạng phân quang, làm theo đối với kia ba căn kim cô bổng xoát đi.

Một cái là trời sinh thạch hầu, bất tử thân, lực đại vô cùng, lại có tổ mạch lực thêm vào, khiến cho lại là năm đó Vũ vương định hải thần châm, Khổng Tước Minh Vương không dám làm cho hắn đánh trúng, một cái là khai thiên tịch địa thứ nhất đầu khổng tước, có một chút tiên thiên hỗn độn khí dựng dục ngũ sắc thần quang, Tôn Ngộ Không đồng dạng cũng không dám làm cho nó xoát trúng.

Có qua có lại, sử ngàn vạn biến hóa, đánh cho là đại hải bốc lên, sơn băng địa liệt, hai người như trước là ai cũng không làm gì được ai, cũng là kinh động vô số tiên giới vô số người, liền thiên đình cũng cảm ứng được phía dưới chấn động, vội vàng phái thiên lý nhãn, thuận phong nhĩ đi tra xét đến tột cùng là đã xảy ra sự tình gì.

Này không tra xét đổ tốt, vừa tra, thiếu chút nữa đem kia thiên lý nhãn cùng thuận phong nhĩ cấp sợ tới mức hồn bay phách lạc, té chạy về Lăng Tiêu bảo điện hội báo, nói kia Tề Thiên đại thánh Tôn Ngộ Không đã thoát ngũ

chỉ sơn trấn áp, lúc này đang ở hoa quả sơn cùng tây phương giáo Khổng Tước Minh Vương tại hạ phương đánh cho khó hoà giải đâu.

Lăng Tiêu bảo điện thượng văn võ bá quan nghe nói là Tôn Ngộ Không thoát ngũ chỉ sơn trấn áp, tất cả đều mặt lộ vẻ kinh hãi sắc, mà cao tọa Lăng Tiêu bảo điện phía trên ngọc đế còn lại là thần sắc biến ảo không chừng, hồi lâu mới phái Thái Bạch kim tinh đi chiêu thỉnh quán giang khẩu nhị lang thần Dương Tiễn đến thiên đình hầu mệnh.

Không có biện pháp, thiên đình tuy rằng cường giả vô số, nhưng có thể cùng Tôn Ngộ Không đánh cho lực lượng ngang nhau, lại không sợ hắn liều mạng cũng liền Dương Tiễn. Chính là kia Dương Tiễn cùng Ngọc Đế đã có chút mâu thuẫn, chính là nghe điều không nghe tuyên, bình thường không hề ở thiên đình.

Không nói đến thiên đình cũng bị kinh động, vội vàng phái người đi thỉnh Dương Tiễn ngày qua đình, miễn cho kia hầu tử lại đánh lên trời đến, rơi xuống thiên đình mặt mũi, lại nói kia Tôn Ngộ Không trời sinh viên hầu, tâm tính vốn dã, khó có thể yên ổn, chẳng sợ sau lại tu luyện có thành, này bản tính cũng rất khó lau đi, cho nên tuy rằng trời sinh thiên phú kỳ dị, lại thiếu một phần tu đạo chi tâm, cũng mới có thể xông nhiều như vậy tai họa đi ra. Năm trăm năm trấn áp, đối với Tôn Ngộ Không mà nói tuy rằng là một đoạn cực kì sỉ nhục trải qua, nhưng âm kém dương sai hạ, này năm trăm năm ngày khác đêm nghĩ muốn thoát vây, thế nhưng có thể tĩnh hạ tâm đến tìm hiểu thiên địa đại đạo, bất tri bất giác không chỉ có đạo hạnh tiến nhanh, hơn nữa kia phân trời sinh không an phận dã tính thế nhưng cũng không biết bất giác bị mài đi.

Hắn khởi động tổ mạch lực, rõ ràng biết không làm gì được Khổng Tước Minh Vương, như trước không bỏ,

cũng là có mục đích của hắn ở bên trong.

Đáng thương Khổng Tước Minh Vương lại không biết đến, vì có thể che dấu tây phương giáo đại quân lui lại, đành phải nại tính tình cùng Tôn Ngộ Không đánh nhau, đến lúc này nhị hướng, một lúc sau, Tôn Ngộ Không liền dần dần thông hiểu đạo lí này năm trăm năm tìm hiểu thiên địa đại đạo.

Đột nhiên gian Tôn Ngộ Không một tiếng thét dài, cả người kim quang đại phóng, kia theo hoa quả sơn đỉnh núi phóng lên cao, sau lại hóa thành hàng tỉ điều thụy khí sáng mờ tổ mạch lực, ào ào tụ lại ở Tôn Ngộ Không trên đỉnh đầu không, hình thành một cái thật lớn lốc xoáy, lốc xoáy trung có một đạo cầu vồng đối với Tôn Ngộ Không não đỉnh xỏ xuyên qua xuống.

Chương 1649 : Đột phá

Kim quang càng ngày càng vượng, dần dần liền trên trời mặt trời đều bị đè ép đi qua, hoa quả sơn chỗ toàn bộ đảo tất cả đều biến thành màu vàng một mảnh.

Vô cùng nước cuộn trào to lớn pháp lực theo Tôn Ngộ Không trên người phát ra, thế nhưng làm cho Khổng Tước Minh Vương xoát động ngũ sắc thần quang khi cảm thấy một tia ngưng trệ cảm.

“Ngươi, ngươi thế nhưng đột phá kim tiên cảnh giới !” Khổng Tước Minh Vương kinh hô.

“Ha ha, này lại nói tiếp còn muốn cảm ơn Đa Bảo tiểu nhi cùng tiểu khổng tước ngươi nha!” Tôn Ngộ Không cười ha ha, sau đó thế nhưng nhất tâm nhị dụng, một bên một tay cầm kim cô bổng tiếp tục cùng Khổng Tước Minh Vương đánh nhau, mặt khác một bàn tay lại hiển một tòa như núi bàn tay to hướng nơi xa chạy trốn tây phương giáo đại quân áp đi.

Kia bàn tay to hạ xuống, không gian sụp đổ, vô số người, tính cả nước biển đều bị kia sụp đổ thoát phá không gian cắn nuốt, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, còn có vô số người bị kia bàn tay to hạ xuống nháy mắt nổ tung, hóa thành hư ảo. Thậm chí liền ngay cả nhược một ít kim tiên cũng không ngoại lệ.

“Tôn hầu tử ngươi cũng dám đuổi tận giết tuyệt!” Khổng Tước Minh Vương giận dữ.

“Này tính cái gì. Ta lão Tôn có ân báo ân, có thù báo thù, một ngày nào đó, ta lão Tôn muốn giết hướng bà sa tịnh thổ, đem Đa Bảo tiểu nhi đầu cấp một gậy gộc đánh thành dập nát. Này chính là nho nhỏ lợi tức!” Tôn Ngộ Không hào hùng vạn trượng nói.

“Tôn hầu tử, ngươi cuồng vọng! Tin hay không bổn vương liều lĩnh, bất cứ giá nào xoát ngươi!” Khổng Tước Minh Vương cả giận nói.

“Ha ha, nếu phía trước ngươi nói như vậy, ta lão Tôn thật là có chút sợ. Ngươi cảnh giới so với ta lão Tôn cao, ngũ sắc thần quang cũng quả thật lợi hại. Nhưng hiện tại, cho dù ngươi xoát ta lão Tôn, ngươi có thể thừa nhận được rất tốt sao?” Tôn Ngộ Không khinh thường liên tục cười lạnh.

Tôn Ngộ Không mà nói nghe được Khổng Tước Minh Vương sắc mặt thay đổi vài lần.

Tôn Ngộ Không nói mà nói quả thật đúng vậy, phía trước Tôn Ngộ Không cảnh giới không bằng hắn, cho dù mượn tổ mạch lực, thật muốn bị hắn xoát trúng, tuy rằng không chết nhưng cũng muốn thoát một tầng da, ít nhất trong khoảng thời gian ngắn mơ tưởng đào thoát. Nhưng hiện tại, Tôn Ngộ Không cảnh giới đã cùng hắn giống hệt nhau, đều là Thái Ất kim tiên sơ kì cảnh giới, cho dù hắn xoát hắn, đem hắn rơi vào ngũ sắc thần quang bên trong, Tôn Ngộ Không có bất tử thân, không có việc gì, kết quả là nhưng thật ra hắn giống như trong bụng nuốt khối đại tảng đá, khó chịu cũng là hắn.

“Tôn hầu tử, xem như ngươi lợi hại! Bất quá ngươi dám như vậy đối ta tây phương giáo, một ngày nào đó muốn đại họa lâm đầu!” Khổng Tước Minh Vương biết Tôn Ngộ Không đã đột phá kim tiên cảnh giới, hắn cũng là tái khó ép tới, nhạ này Tôn hầu tử bạo khởi, muốn làm không tốt nhưng thật ra chính hắn chịu thiệt, dù sao hắn không có bất tử thân, cuối cùng bất đắc dĩ nói câu ngoan nói, sau đó cuồn cuộn nổi lên năm đạo hoa quang, hóa hồng mà đi, trải qua đại quân khi lại ngũ đạo quang hoa hạ xuống, hung hăng xoát vài cái, mang đi một đám tinh nhuệ, đảo mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm

hơi. Về phần còn lại người chết sống, hắn cũng là rốt cuộc cố không được nhiều như vậy.

Gặp Khổng Tước Minh Vương cuối cùng rời đi, Tôn Ngộ Không hào hùng vạn trượng ngửa mặt lên trời một trận cười ha ha, trong tay kim cô bổng kim quang vạn trượng, xuyên qua cửu thiên cương phong, cương lôi, cơ hồ muốn thống đến thiên đình chỗ kia phiến khôn cùng vô ngần tiên vân, cả kinh thiên đình vội vàng điều động thiên đình bát bộ thiên tôn hội tụ thiên đình. Mà cao tọa Lăng Tiêu bảo điện phía trên Ngọc Đế thần sắc tắc càng phát ra âm trầm không chừng, đã biết kia Tôn hầu tử đột phá kim tiên cảnh giới, nếu tái đánh đem đi lên, tính cả dạng có được bất tử thân Dương Tiễn cũng đỉnh không được. Chỉ có tứ phương tiên đế, tứ phương thần thú, hoặc là chính hắn cùng Vương Mẫu tự thân ra tay mới vừa rồi có thể trấn áp được.

Chính là kia tứ phương tiên đế, tứ phương thần thú lại chỉ phụ trách trấn thủ tiên giới tứ phương, để ngừa hỗn độn không biết thế giới có vực ngoại đại ma đến phạm, căn bản sẽ không vì hắn điểm ấy tôn nghiêm mà tới rồi thiên đình thay hắn trấn áp kia Tôn hầu tử. Kể từ đó, cuối cùng lại chỉ có chính hắn hoặc là Vương Mẫu tự thân ra tay.

Kia Hạ Lập cũng là luyện liền bát cửu huyền công, có được bất tử thân, đáng tiếc tu luyện thời gian ngắn ngủi, còn không kham trọng dụng a! Xem ra rất bồi dưỡng một phen mới là.

Không nói đến thiên đình tiến vào khẩn cấp đề phòng, Ngọc Đế thần sắc biến hóa không chừng, trong lòng chuyển quá rất nhiều ý nghĩ, lại nói kia Tôn Ngộ Không hào hùng vạn trượng khoe ra một phen sau, thế nhưng như vậy đình chỉ, đem kim cô bổng vừa thu lại, để vào trong tai, sau đó lập tức đạp bước trở về hoa quả sơn, về phần chiến trường tự nhiên có hoa quả sơn yêu binh

yêu đem thu thập, không cần hắn này tuyệt thế yêu vương tự mình động thủ.

Vào hoa quả sơn, Tôn Ngộ Không liền đặt mông ngồi ở mặt đất, liên tục nói:“May mắn, may mắn!”

Nguyên lai năm trăm năm trấn áp, Tôn Ngộ Không đạo hạnh tuy rằng tinh tiến, khả một thân chân nguyên tiên lực lại bởi vì bị nhốt, liền như chưa ăn không uống giống nhau, cơ hồ trì trệ không tiến, vừa rồi cùng Khổng Tước Minh Vương một trận chiến, nếu không phải mượn tổ mạch lực cuồn cuộn không ngừng cung ứng, sớm liền tiêu hao hầu như không còn, vô lực tái chiến. Chính là đại chiến như thế kịch liệt, tổ mạch lực cũng là cung không đủ cầu, chờ Tôn Ngộ Không vừa động phá khi, nháy mắt liền đem cận tồn một ít chân nguyên tiên lực đều cấp hao phí cơ hồ từng tí không dư thừa. Tương đương với chính là có Thái Ất kim tiên cái thùng rỗng, nhưng không có Thái Ất kim tiên cường đại pháp lực.

Khổng Tước Minh Vương cũng không biết kia tổ mạch lực tuy rằng khả mượn, nhưng cũng không phải muốn hút bao nhiêu có thể hấp thụ bao nhiêu, gặp Tôn Ngộ Không đột phá khi, đỉnh đầu tổ mạch lực quay quanh, quán đỉnh mà vào, còn tưởng rằng hắn có thể điều động tổ mạch lực, vừa động phá Thái Ất kim tiên liền có chân chính Thái Ất kim tiên thực lực, thế nhưng bị dọa đến chạy thoát.

Rất nhanh, năm trăm năm trước đại nháo thiên cung Tề Thiên đại thánh thoát vây ngũ chỉ sơn, ở hoa quả sơn đại bại tây phương giáo đại quân, cũng làm cho tây phương giáo Khổng Tước Minh Vương rút đi bà sa tịnh thổ tin tức ở tiên giới truyền ra.

Trong lúc nhất thời, Tề Thiên đại thánh Tôn Ngộ Không thanh danh lại quật khởi tiên giới. Rất nhiều người đều nghĩ đến hắn năm trăm năm trước chịu này sỉ nhục, lấy

hắn tính cách tất nhiên hội lại lần nữa sát hướng thiên đình, thậm chí bà sa tịnh thổ, vừa báo bị trấn áp năm trăm năm đại cừu, nhưng kết quả lại đại ngã mọi người kính mắt, kia Tôn Ngộ Không thế nhưng như vậy ngủ đông đi xuống, trừ bỏ ở hoa quả sơn xưng vương xưng bá, thế nhưng rốt cuộc không đi nhạ chuyện gì.

Một ít yêu tiên yêu vương hướng đến sùng bái Tôn Ngộ Không, sùng thượng vũ lực, ngầm lại bắt đầu mắng Tôn Ngộ Không là không có can đảm tử uất ức hóa, chỉ có này người chân chính lợi hại ngược lại tâm sinh kiêng kị, biết này hầu tử dĩ nhiên chân chính thoát thai hoán cốt, không còn là năm đó kia chỉ biết là tranh cường háo thắng, đánh đánh giết giết dã hầu tử.

Bất quá Tôn Ngộ Không nay đã thăng cấp Thái Ất kim tiên cảnh giới, lại có bất tử thân, hắn không nháo sự, tuy rằng làm cho người ta tâm sinh kiêng kị, đồng thời nhưng cũng làm cho người ta rơi vào cái bớt lo. Ít nhất Ngọc Đế là âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, hắn nói như thế nào cũng là đường đường Ngọc Đế, nếu lần này Tôn Ngộ Không tái đại náo thiên đình, hắn mặt gì tồn?

Có liên quan hoa quả sơn, Tôn Ngộ Không cùng tây phương giáo còn có Khổng Tước Minh Vương đại chiến việc, Hạ Vân Kiệt lại không biết đến. Hắn một đường bay về phía nam, một ngày này qua sông qua rộng lớn vô ngần Nam Hải, đi tới viêm châu.

Này viêm châu chính là tiên giới mười châu chi nhất, cùng tụ quật châu giống nhau, cũng là to lớn vô ngần. Không chỉ có như thế, này viêm châu tựa hồ so với tụ quật châu giàu có và đông đúc một ít, châu nội cường giả tỉ lệ rõ ràng so với tụ quật châu muốn cao một ít. Cũng may tuy rằng cường giả không ít, một đường phi tường, cũng là không cảm ứng được đi theo ngũ chỉ sơn đụng tới Tôn Ngộ Không bình thường cường đại nhân

vật, điều này làm cho Hạ Vân Kiệt trong lòng yên ổn không ít.

Biết giống Tôn Ngộ Không loại này cường giả ở tiên giới hẳn là thuộc loại tuyệt thế cường giả linh tinh ngưu nhân, bình thường là rất khó gặp được.

Chương 1650 : Hỏa diệm sơn

Vừa bay đến viêm châu, Hạ Vân Kiệt trong đầu đối Chúc Dung kỳ cảm ứng liền trở nên phá lệ mãnh liệt đứng lên, thậm chí đều có thể cảm ứng được trong cơ thể kia mặt vu tổ Cộng Công kỳ hưng phấn.

“Hẳn là ngay tại này không xa địa phương !” Hạ Vân Kiệt cũng là nhịn không được một trận hưng phấn. Này một đường một ngày một đêm phi tường, hắn kỳ thật cũng là mệt muốn chết rồi.

Một ngày sau, Hạ Vân Kiệt đứng ở một ngọn núi trước.

Này sơn liên miên tám trăm dặm hơn, có liệt liệt hỏa diễm thiêu đốt, đem thiên không đều cấp thiêu đỏ, bốn phía không có một ngọn cỏ, nhiệt làm cho người ta như chui vào nướng lô trung bình thường.

Bất quá có một chút cũng rất kỳ quái, này núi ngọn núi cao nhất lại kiến một mảnh cung điện. Này đó cung điện hồng chuyên hồng tường hồng môn, cùng núi lửa hòa hợp nhất thể, nếu không nhìn kỹ, còn tưởng rằng chính là một mảnh biển lửa.

“Chúc Dung kỳ hẳn là ngay tại này sơn hạ trăm vạn trượng ở chỗ sâu trong địa hỏa mạch, chính là không biết này cung điện chủ nhân là cái gì lai lịch, có gì thần thông, thế nhưng có thể ở núi lửa trung thành lập cung điện, lại cần thận trọng mới được.” Hạ Vân Kiệt nhìn ngọn núi cao nhất kia một mảnh cung điện, trong lòng âm thầm suy nghĩ, đồng thời thần niệm thả ra đi tra xét.

Chính là lửa cháy ngập trời, thần niệm muốn tra xét vốn là so với bình thường tới khó khăn, hơn nữa kia cung điện nơi nơi thiết có cấm chế, cũng che lấp bên trong hơi thở, Hạ Vân Kiệt cũng là cơ hồ tra xét không đến cái

gì vậy, chính là phát hiện kia trông cửa cùng tuần tra tướng sĩ, thật không có cái gì cường giả, lợi hại nhất cũng liền huyền khí kì huyền tiên.

“Chúc Dung kỳ là ta tình thế bắt buộc vật, này cung điện tuy rằng kỳ quái, nghĩ đến trong đó chủ nhân cũng không khả năng có Tôn Ngộ Không như vậy lợi hại. Ta chỉ muốn lấy Chúc Dung kỳ, thật muốn thấy tình thế không ổn, hóa thân Đế Giang rất nhanh rời đi, nghĩ đến hắn cũng không làm gì được ta.” Hạ Vân Kiệt thu hồi thần niệm, âm thầm chuyển động ý nghĩ, rất nhanh liền hạ quyết tâm.

Hạ quyết định quyết tâm sau, Hạ Vân Kiệt liền sử cái thổ độn chỗ, lẻn vào trong đất, một đường hướng này hỏa diệm sơn địa tâm hỏa mạch chỗ tiềm đi.

Hạ Vân Kiệt vừa mới vừa lẻn vào trong đất, hướng kia hỏa diệm sơn địa tâm hỏa mạch tiềm đi, ngọn núi cao nhất hồng chuyên hồng tường hồng môn cung điện trung, một vị nam tử khuôn mặt như hài đồng, mặc hồng y hồng hài đột nhiên mở mắt, trong mắt có hai luồng hỏa diễm hừng hực thiêu đốt, làm cho người ta coi trọng liếc mắt một cái, phảng phất liền lâm vào biển lửa trung bình thường.

Này hài đồng bàn nam tử trợn mắt mở mắt, khóe miệng liền gợi lên một chút khinh thường cười lạnh, lẩm bẩm:“Cũng không biết phương nào bọn đạo chích, cũng dám vụng trộm lẻn vào ta hỏa diệm sơn trộm đạo hỏa linh quả, lại không biết đến ta Thánh Anh đại vương, sinh cho hỏa diệm sơn, lại thành đạo tại hỏa diệm sơn, sớm đã cùng hỏa diệm sơn hỏa nguyên lực thông hiểu đạo lí, phảng phất nhất thể, mặc ngươi nhiều lợi hại, chỉ cần nhất đụng chạm đến ta hỏa diệm sơn hỏa, liền mơ tưởng tránh thoát bản đại vương cảm giác.”

Lầm bầm lầu bầu, kia Thánh Anh đại vương liền đứng

lên, quát lạnh một tiếng nói:“Chúng tiểu nhân, có khách nhân tới cửa, lại đi gặp hắn một hồi, nhìn xem ra sao phương thần thánh, thế nhưng ăn gan hùm mật gấu, tới rồi ta hỏa diệm sơn đi ăn cắp việc.”

“Ha ha, thật tốt quá. Từ đại vương trăm năm trước mượn này hỏa diệm sơn, rốt cục luyện thành ngũ muội thần hỏa, đem kia long nữ cùng thiện tài đồng tử cấp cháy sạch chạy trối chết sau, liền ngay cả bọn họ chủ tử, Nam Hải lạc già sơn Từ Hàng đạo cô đều tựa hồ không dám tái động thu đại vương làm đồ đệ ý nghĩ, không tái phái người tiến đến huyên náo. Ngay cả kia Từ Hàng đạo cô cũng không dám tái phái người đến ta hỏa diệm sơn, này khác khắp nơi thế lực liền lại càng không dám đến ta hỏa diệm sơn nháo sự, làm hại chúng ta cả ngày đứng ở này hỏa diệm sơn tay chân đều nhàn ngứa. Hy vọng lần này đến tên có vài phần bản sự, đừng cho chúng ta thất vọng.” Kia Thánh Anh đại vương như vậy vừa nói, trong đại điện người ào ào nhếch miệng nở nụ cười, trong mắt hỏa diễm lại hừng hực dấy lên, lộ ra hung thần.

Những người này tu vi lại cũng không thấp, tối cao thế nhưng cũng có kim tiên cảnh giới. Bất quá ở kim tiên lại chỉ có thể xem như bình thường nhất, chỉ có tử khí kì kim tiên cảnh giới.

Kim tiên cùng thiên tiên, huyền tiên giống nhau, cũng chia làm bốn cảnh giới, phân biệt là tử khí kim tiên, tử lộ kim tiên, tử đan kim tiên cùng tử anh kim tiên.

Này Thánh Anh đại vương tuy rằng tự xưng là Thánh Anh, trên thực tế cũng liền so với hắn lợi hại nhất thủ hạ cao thượng một cái cảnh giới, là tử lộ kim tiên, còn không có kết thành tử phủ tiên anh, so với kia Tôn Ngộ Không kém đến cách xa vạn dặm. Bất quá hắn trời sinh hỏa thể, tu luyện có ngũ muội thần hỏa, chỉ cần là ngũ hành vật đều có thể cháy sạch, luận thực tế sức chiến

đấu cho dù không phải bình thường tử lộ kim tiên có thể so sánh với, cho dù tử anh kim tiên nếu không cẩn thận bị hắn ngũ muội thần hỏa cấp dính một tia, nếu không kịp sớm bỏ qua thân xác đem tiên anh trốn tới, cũng muốn rơi vào thân hồn câu diệt kết cục.

Cho nên này Thánh Anh đại vương tuy rằng chỉ có tử lộ kim tiên cảnh giới, ở viêm châu vùng cũng là hung danh truyền xa ngưu nhân, hơn nữa cha mẹ hắn thân cũng đều là một phương ngưu nhân, cho nên cho dù lợi hại kim tiên nhìn đến hắn này hỏa diệm sơn đều phải vòng quanh đi, không đi trêu chọc hắn.

Cho nên gặp có người lẻn vào hỏa diệm sơn, này Thánh Anh đại vương còn có thủ hạ của hắn không chỉ có không sợ hãi, ngược lại là một trận thích.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không biết này đó, hắn đang chuẩn bị muốn lặn xuống, lại đột nhiên cảm thấy có mấy cỗ cực kì cường đại hơi thở theo lửa cháy cuồn cuộn mà đến, trong lòng giật mình, biết bị đối phương phát hiện, bất đắc dĩ đành phải ra mặt đất.

“Phương nào bọn chuột nhắt, cũng dám đến ta hỏa diệm sơn trộm hỏa linh quả?” Hạ Vân Kiệt vừa mới lộ ra mặt đất, liền nhìn đến phía trước cách đó không xa mấy chục đoàn hỏa diễm phóng lên cao, sau đó hiện ra một đám người đến.

Những người này cầm đầu chính là một nam tử hồng y hồng hài, trong tay cầm một thanh lửa đỏ trường thương, tướng mạo phảng phất hài đồng bình thường, mở miệng nói chuyện cũng đang là này nam tử.

Hạ Vân Kiệt loại nào tu vi, vừa rồi bởi vì không dám kinh động này người trong núi, không dám mạnh mẽ phá vỡ mà vào cung điện thăm dò, cố không biết này hỏa diệm sơn cung điện người thực lực sâu cạn, nay bọn họ ngay

tại hắn trước mặt, thế nào còn nhìn không ra đến.

Liếc mắt một cái quét tới, nhưng thật ra hơi hơi có chút giật mình, bởi vì trước mắt này mấy chục người, thế nhưng có ba kim tiên, còn lại cũng có huyền tiên cảnh giới, bực này thực lực nếu đi Ôn Kiều phủ dọa đều phải đem người cấp hù chết. Bởi vì Ôn Kiều phủ phủ lệnh cùng thống lĩnh đại nhân cũng liền huyền khí kì huyền tiên mà thôi. Trước mắt này ban nhân, tùy tiện đi ra một cái, đều có thể một bàn tay đem bọn họ chụp biển.

“Này hỏa diệm sơn quả nhiên có chút kỳ quái lợi hại, thế nhưng có ba vị kim tiên!” Hạ Vân Kiệt thầm giật mình, bất quá cũng là không sợ.

Hắn nếu đem sở hữu con bài chưa lật lấy ra nữa, cho dù cùng Tôn Ngộ Không đều có thể tranh tài một trận chiến. Những người này tuy rằng cực kì lợi hại, đặt ở bất luận cái gì một cái châu đều là nhất đẳng nhất cường giả, cho dù một quận chi chủ thấy bọn họ đều phải kinh hãi sợ, nhưng cùng Tôn Ngộ Không so sánh với còn là kém cách xa vạn dặm, lợi hại nhất cũng bất quá chính là tử lộ kì kim tiên, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không sợ.

“Các vị hiểu lầm, bản tiên cũng không biết cái gì hỏa linh quả, lại càng không là tới trộm cái gì hỏa linh quả, chính là tới nơi này tìm về một kiện sư môn vật.” Dù sao nơi này là người khác địa bàn, Hạ Vân Kiệt cũng là không nghĩ thất lễ, trực tiếp dùng võ lực đến trấn áp bọn họ, mà là mỉm cười chắp tay hành lễ, ôn tồn hòa khí giải thích nói.

Chương 1651 : Thủy khắc hỏa

“Ha ha, ngươi này tặc tử da mặt nhưng thật ra dày. Bị bổn vương bắt vừa vặn, còn dám nói sạo. Hay là ngươi chưa từng nghe qua ta Thánh Anh đại vương danh hiệu, nghĩ đến có kim tiên cảnh giới, liền dám ở bản đại vương trước mặt nói hươu nói vượn sao?” Thánh Anh đại vương nghe vậy vẻ mặt hèn mọn cười ha ha.

Hạ Vân Kiệt vì kinh sợ Thánh Anh đại vương, nhưng thật ra không che lấp chính mình tu vi, thu kia lũ che lấp chân chính cảnh giới tiên thiên chi khí, nếu không chính là một thiên tiên, người ta mới lười cùng hắn lý luận, trực tiếp một bàn tay liền đánh xuống dưới. Chính là kia Thánh Anh đại vương tự cao có ngũ muội thần hỏa, chỉ cần là Thái Ất kim tiên lấy hạ, bất luận kẻ nào đến đây, hắn đều là không để ở trong mắt.

“Hỏa linh quả tuy rằng cũng là thiên địa kỳ bảo, nhưng bản tiên tu luyện cũng không phải hỏa hệ công pháp, muốn nó làm gì dùng?” Hạ Vân Kiệt gặp người gia nhận định hắn là tặc tử, đành phải nại tính tình cười khổ trả lời.

“Thiết, không tu luyện hỏa hệ công pháp chẳng lẽ lại không thể lấy cầm hỏa linh quả đi đổi này khác này nọ sao? Hơn nữa, bản đại vương mới lười quản ngươi là cái gì mục đích, nếu đến đây ta hỏa diệm sơn cũng đừng tưởng lại đi !” Kia Thánh Anh đại vương cũng là cái không phân rõ phải trái, ngang ngược người, nghe vậy cũng là đem hai mắt trừng, lộ hung quang nói.

“Chính là, đến đây ta hỏa diệm sơn, quản ngươi là loại người nào, đem ngươi thiêu cái tro tàn nói sau.” Thánh Anh đại vương thủ hạ nhóm cũng đều đi theo kêu lên, hai mắt hỏa diễm liệt liệt, lộ ra thị huyết hưng phấn.

“Vốn bản tiên còn muốn cho các ngươi vài phần mặt mũi, dù sao các ngươi là chủ, ta là khách. Nhưng mọi người đã như thế bá đạo, nhưng cũng sẽ không có thể trách bản tiên trấn áp các ngươi.” Hạ Vân Kiệt gặp tái nói nhiều cũng là phí lời, rõ ràng cũng hãy thu nổi lên trên mặt mỉm cười, lộ ra một tia hung hãn sắc.

“Ha ha, thật sự là nói khoác mà không biết ngượng, bằng ngươi cũng xứng nói cái gì trấn áp chúng ta! Thả nếm thử ta này tam muội chân hỏa lợi hại!” Không đợi kia Thánh Anh đại vương mở miệng, này khác hai vị kim tiên đã mở ra miệng, đối với Hạ Vân Kiệt đó là phun ra đoàn hỏa đến.

Này hỏa vừa ly khai miệng, liền biến thành một cái hỏa long hướng Hạ Vân Kiệt há mồm liền nuốt đi.

Đúng là ba tòa tiên phủ nội dựng dục tiên hỏa, dung hợp cùng một chỗ biến thành tam muội chân hỏa, mà này hai vị kim tiên lại đều là hỏa thuộc tính thể chất, tại đây hỏa diệm sơn tu luyện vô số năm, này tam muội chân hỏa cũng là so với bình thường kim tiên phun ra đến tam muội chân hỏa không biết muốn lợi hại bao nhiêu lần.

Kia hỏa nhìn như chính là một cái hỏa long, nhưng đối mặt người lại sẽ có loại nhìn đến vô biên vô hạn biển lửa, căn bản không chỗ né tránh lỗi thấy, chỉ cần hơi chút tâm thần rung động, không cẩn thận bị nó cấp dính thượng, vậy thực lâm vào vô biên vô hạn biển lửa, muốn đào thoát liền khó khăn.

Chính là Hạ Vân Kiệt loại nào nhân, kế thừa thiệt nhiều ngưu nhân y bát, hơn nữa Vu vương Hạ Vũ cùng vu tổ Cộng Công đều là ngoạn thủy đại năng giả.

Thủy khắc hỏa, tuy rằng này hai vị kim tiên phun ra đến không phải phàm hỏa, bình thường nước căn bản diệt không xong. Khả Hạ Vũ cùng vu tổ Cộng Công luyện lại

khởi là phàm thủy? Bọn họ có thể cùng thiên địa thu lấy luyện hóa thiên hạ thần thủy, xích thủy, hắc thủy, thanh thủy, dương thủy, hà thủy cùng nhược thủy.

Nơi này nước sông cũng không phải chúng ta tầm thường nói nước sông, chính là tiên giới thiên hà thủy tinh hoa.

Tiên giới thiên hà là thiên đình nhất đại nơi hiểm yếu, hàng tỉ thiên binh thiên tướng gác.

Chỉ cần Hạ Vân Kiệt tùy tiện há mồm phun ra một ngụm nước, có thể đem này tam muội chân hỏa cấp diệt không còn một mảnh. Bất quá Hạ Vân Kiệt lại không làm như vậy, hắn đoạn thời gian trước kế thừa vu tổ Cộng Công truyền thừa. Bởi vì vu tổ Cộng Công cùng Chúc Dung là sinh tử chi địch, cũng là sinh tử chi giao, cả đời hai người cũng không biết đã trải qua bao nhiêu đại chiến, cho nên vu tổ Cộng Công trong truyền thừa cũng là ghi lại không ít Chúc Dung khống hỏa phương pháp.

Hạ Vân Kiệt gặp này tam muội chân hỏa cũng không phải lợi hại chi hỏa, nhưng cũng lười lãng phí “Nước miếng”, vươn hai tay liền hướng kia hai điều hỏa long cổ chộp đi.

“Không biết sống chết!” Gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng lớn mật làm bậy đến trực tiếp duỗi tay đi bắt chính mình tam muội chân hỏa biến thành hỏa long, Thánh Anh đại vương hai gã kim tiên thủ hạ tất cả đều mặt lộ vẻ cười lạnh, xem Hạ Vân Kiệt đã như là xem người chết bình thường.

Bọn họ tam muội chân hỏa lại khởi đồng bình thường kim tiên tam muội chân hỏa?

Chính là trong nháy mắt, bọn họ trên mặt cười lạnh liền cương cố ở. Chỉ thấy Hạ Vân Kiệt hai tay duỗi ra đi ra

ngoài, thế nhưng quả thực cầm ở hỏa long cổ, theo sát sau kia hỏa long liền phút chốc biến thành tiểu hỏa xà, ở tay hắn qua lại lưu chuyển, phảng phất này tiểu hỏa xà là hắn dưỡng sủng vật bình thường.

Nhưng này tiểu hỏa xà rõ ràng là bọn họ đau khổ tu luyện tam muội chân hỏa hỏa nguyên.

“Trách không được dám như vậy kiêu ngạo, nguyên lai cũng là hỏa đạo trung cao thủ. Bất quá nếu bàn về ngoạn hỏa, bản đại vương còn không có gặp qua có người so với bổn vương lợi hại !” Kia Thánh Anh đại vương gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng tay không liền cầm nã hai điều hỏa long, trong đầu cũng là âm thầm lắp bắp kinh hãi, bất quá hắn tự cao có ngũ muội chân hỏa nhưng cũng là không sợ. Bởi vì hắn ngũ muội chân hỏa tuy rằng không bằng Khổng Tước Minh Vương ngũ sắc thần quang như vậy biến thái, nhưng cũng xem như tiên giới nhất tuyệt.

“Vị này đạo hữu làm gì nói như thế đâu, bản tiên bất quá chính là muốn đi thu hồi sư môn vật thôi, làm sao đến kiêu ngạo thuyết?” Hạ Vân Kiệt nói.

“Thiếu cấp bổn vương dong dài. Ngươi nếu có thể chống đỡ được bổn vương ngũ muội thần hỏa, đừng nói kia cái gì sư môn vật, bổn vương còn hai tay dâng một trăm hỏa linh quả cùng ngươi.” Thánh Anh đại vương nói.

“Thật sao?” Hạ Vân Kiệt cười hỏi.

“Hừ, tự nhiên là thật. Bất quá còn là chờ ngươi tiếp bổn vương ngũ muội chân hỏa lại cao hứng đi.” Thánh Anh đại vương cười lạnh một tiếng, trong tay súng run lên, vũ khởi năm đoàn hỏa.

Này năm đoàn hỏa cùng kia Khổng Tước Minh Vương

ngũ sắc thần quang có điểm giống, thế nhưng cũng là thanh xích hắc bạch hoàng, nhất dung hợp cùng một chỗ lại thành trong suốt sắc, thoạt nhìn giống như thủy tinh bình thường, hơn nữa cũng không có tầm thường hỏa diễm đập vào mặt mà đến cực nóng, không biết tình nhân chỉ sợ còn có thể vỗ tay trầm trồ khen ngợi xem.

Bất quá Hạ Vân Kiệt lại cảm nhận được kia đoàn hỏa diễm khủng bố đến cực điểm độ ấm, biết đừng nói bình thường kim tiên, cho dù lợi hại kim tiên cũng kinh không nổi này lửa thiêu, cho dù hắn tự cao lợi hại, lại hiểu được một ít Chúc Dung Khống Hỏa Chi Thuật, lúc này cũng không dám đại ý, trên mặt hiện ra một tia vẻ mặt ngưng trọng, há mồm liền hướng kia đoàn hỏa phun ra một cái rồng nước.

Kia rồng nước nhất phun ra miệng, liền mở ra bàng nhiên mồm to một ngụm đã đem kia đóa thủy tinh hỏa cấp nuốt vào bụng.

“Hừ, bổn vương này chính là ngũ muội thần hỏa, chỉ cần là ngũ hành vật, mặc kệ là cái gì, nhất dính liền cháy, cho dù là nước cũng giống nhau. Ngươi không né, ngược lại cầm nước đến diệt, chẳng phải là truyện cười?” Kia Thánh Anh đại vương thấy thế không sợ hãi phản cười nói.

“Không có khả năng! Ngươi này rồng nước vì sao không cháy?” Bất quá theo sát sau Thánh Anh đại vương liền sắc mặt đại biến, một bộ thấy quỷ âm thanh kêu lên. Bởi vì kia rồng nước nuốt kia lửa, thế nhưng hồn nhiên không có việc gì.

“Chẳng lẽ chỉ cho của ngươi hỏa lợi hại, sẽ không chuẩn bản tiên thủy lợi hại sao?” Hạ Vân Kiệt cười lạnh nói.

“Hảo! Hảo! Hảo! Nhưng thật ra bản đại vương coi khinh ngươi !” Thánh Anh đại vương nghe vậy liền nói mấy

tiếng hảo, cũng là căn bản không chịu thua, đem kia súng nhất vung, mang theo liệt liệt hỏa diễm liền hướng kia hỏa long sát đi.

Chương 1652 : Trấn áp

Này Thánh Anh đại vương còn là có chút bản sự, không chỉ có làm cho ngũ muội thần hỏa, ở võ đạo cũng rất có nghiên cứu, khiến cho một tay hảo thương pháp.

Chỉ thấy kia thương cao thấp tung bay, như hỏa long quay cuồng, lại nếu vũ lê hoa, chính là này lê hoa cũng là một đóa đóa mang hỏa lê hoa, khiến cho đầy trời đều là hỏa đoàn.

Chính là mặc kệ là Vu vương Hạ Vũ còn là vu tổ Cộng Công đều là khống thủy thủy tổ, nước lửa hỗ khắc. Nếu hai người tu vi, thuật pháp tương đương mà nói, còn có thể đánh cái lực lượng ngang nhau, liền như năm đó Chúc Dung có thể cùng Cộng Công đánh cho khó hoà giải bình thường.

Nhưng là này Thánh Anh đại vương bất quá chỉ là vì sinh ra khi dính điểm tiên thiên hỏa nguyên, sau lại lại bằng vào điểm này tiên thiên thiên phú, ở hỏa diệm sơn ngày đêm tìm hiểu tu luyện, mới vừa rồi luyện thành này ngũ muội thần hỏa, lại như thế nào có thể cùng ngoạn hỏa thủy tổ ngưu nhân Chúc Dung so sánh với?

Kia Cộng Công cũng là có thể lấy ngự thủy thuật cùng Chúc Dung ngự hỏa thuật càng đấu lực lượng ngang nhau nhân vật, Hạ Vân Kiệt kế thừa hắn y bát, ngự thủy thuật tự nhiên là vô cùng rất cao, xa so với Thánh Anh đại vương ngự hỏa thuật tới lợi hại cao thâm, hơn nữa hắn cảnh giới tu vi vốn là so với Thánh Anh đại vương cao thâm rất nhiều, Thánh Anh đại vương ở trước mặt hắn ngoạn hỏa, cũng không quá chính là tự rước nhục nhã thôi.

Cho nên nhâm kia Thánh Anh đại vương đem thương sai sử như thế nào xuất thần nhập hóa, làm kia hỏa nhất

đụng tới rồng nước liền bị tắt, tức giận đến Thánh Anh đại vương tam thi thần bạo khiêu, cuối cùng thế nhưng bỏ qua thương, sau đó hiển cùng sơn sóng vai cự nhân thân, lại nắm chặt quyền đầu, ở cái mũi của mình mạnh chùy chùy, lại niệm động chân ngôn, đột nhiên gian, kia như sơn động bình thường cái mũi, còn có miệng tất cả đều phun ra đại hỏa.

Đại hỏa vô biên vô hạn, tựa hồ nháy mắt sẽ muốn đem này thiên địa cấp đốt cháy hầu như không còn, Hạ Vân Kiệt tại đây vô biên vô hạn đại hỏa dưới, phảng phất nhất diệp cô thuyền, có vẻ phá lệ nhỏ bé, tựa hồ đảo mắt sẽ muốn bị đốt cháy hầu như không còn.

Nguyên lai cũng là này Thánh Anh đại vương bị đánh ra chân hỏa, thế nhưng không tiếc tiêu hao thu thập luyện hóa vô số năm chân hỏa, muốn lấy đại hỏa đem Hạ Vân Kiệt thiêu hủy.

Nước lửa hỗ khắc, thủy có thể dập tắt lửa, hỏa nhưng cũng có thể đem thủy cấp đốt làm. Kia Thánh Anh đại vương gặp Hạ Vân Kiệt thủy lợi hại, đã nghĩ so với ai khác tư bản hùng hậu.

“Người này cũng là không dứt !” Hạ Vân Kiệt thấy thế không khỏi động vài phần tức giận, đỉnh đầu vươn ra nhất chi xanh biếc nhánh cây, này nhánh cây đúng là tiên thiên bàn đào thụ nhánh cây.

Này nhánh cây thượng treo nhiều điểm xanh biếc bọt nước, sau đó hướng kia đại hỏa nhất xoát, thiên thượng liền hạ nổi lên vụ mênh mông mưa phùn.

Mưa phùn một chút, kia khôn cùng biển lửa liền dần dần dập tắt.

Kia Thánh Anh đại vương gặp chính mình không tiếc hao phí tích góp từng tí một vô số năm chân hỏa xây

dựng biển lửa cũng bị mênh mông mưa phùn cấp kiêu diệt, cả người nhất thời uể oải xuống dưới, cuồn cuộn nổi lên một đạo ánh lửa đã nghĩ đào tẩu.

“Hừ, ngươi không phải nói muốn hai tay dâng lên một trăm hỏa linh quả sao? Hiện tại lại tưởng nhất chạy thoát chi sao?” Hạ Vân Kiệt lúc này đã bị đánh ra vài phần lửa giận, lại há chịu làm cho này Thánh Anh đại vương chạy mất, nâng lên tay đến liền hướng hắn chụp đi.

Kia Thánh Anh đại vương ngũ muội chân hỏa tự nhiên là lợi hại đến cực điểm, chính là một khi ngũ muội chân hỏa bị khắc chế, kỳ thật cũng chỉ là cái tử lộ kì kim tiên, lại không phải Hạ Vân Kiệt này tử anh kì kim tiên đối thủ. Huống hồ lúc này hắn sớm đã rối loạn phân thần, thầm nghĩ chạy trốn, vậy lại càng không được việc.

Hạ Vân Kiệt ngưng tụ một chích kim quang bàn tay to, một chưởng đánh xuống liền đem Thánh Anh đại vương cấp đánh vào sơn hạ, sau đó một chưởng áp chế, ép tới hắn căn bản không thể động đậy.

“Buông ra bổn vương, buông ra bổn vương, nếu không bổn vương muốn ngươi đẹp mặt!” Kia Thánh Anh đại vương cũng là cái tâm cao khí ngạo hạng người, bị Hạ Vân Kiệt một chưởng cấp đặt ở mặt đất, không thể động đậy, còn dám gọi bậy uy hiếp Hạ Vân Kiệt.

“Đến lúc này còn dám uy hiếp bản tiên, hay là nghĩ đến bản tiên không dám giết ngươi sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy âm thanh lạnh lùng nói, trong mắt thấu bắn ra một chút hàn quang.

“Ngươi dám? Cha ta chính là tích lôi sơn Bình Thiên Đại Thánh, ta mẫu thân chính là thúy vân sơn Ba Tiêu động động chủ Thiết Phiến công chúa, ngươi nếu dám giết ta, cha ta mẫu thân nhất định hội đem ngươi thiên đao vạn quả, làm cho ngươi linh hồn xuống chảo dầu, muốn

sống không được muốn chết không xong!” Kia Thánh Anh đại vương kêu to lên.

Hạ Vân Kiệt làm người hướng tới là một người làm việc một người chịu, ghét nhất có người nâng ra cái gì lai lịch hù dọa hắn, ở địa cầu khi như thế, ở tiên giới cũng là như thế, cho nên này Thánh Anh đại vương như thế vừa kêu, Hạ Vân Kiệt trong lòng tuy rằng biết có thể sinh ra như vậy một con trai, đối phương cha mẹ khẳng định lợi hại phi thường, nói không chừng cùng Tôn Ngộ Không đều có liều mạng, cũng không cận không sợ, ngược lại là thật động vài phần sát khí.

“Bản tiên không biết cái gì Bình Thiên Đại Thánh, cái gì Thiết Phiến công chúa, ngươi cho là nâng ra bọn họ, bản tiên cũng không dám giết ngươi sao?” Hạ Vân Kiệt âm thanh lạnh lùng nói.

“Ngươi không biết phụ mẫu ta, khẳng định nghe qua Tề Thiên đại thánh Tôn Ngộ Không danh hiệu. Ta nói cho ngươi, hắn là cha ta anh em kết nghĩa, trước đó vài ngày đã thoát ngũ chỉ sơn vây, ngay cả kia tây phương giáo Khổng Tước Minh Vương đều bị hắn đánh chạy. Hắn cũng là cái bao che khuyết điểm, trừng mắt tất báo yêu vương, ngươi nếu dám đụng đến ta, hắn cũng tất nhiên sẽ tìm ngươi tính sổ.” Kia Thánh Anh đại vương gặp Hạ Vân Kiệt nói không biết phụ mẫu của chính mình thân, lại vội vàng nâng ra Tề Thiên đại thánh Tôn Ngộ Không danh hiệu đến.

Hạ Vân Kiệt mấy ngày nay chính là không ngừng phi tường không biết Tôn Ngộ Không thoát vây sự tình, này Thánh Anh đại vương cũng là sớm đã thu được tin tức. Chính là hắn tuy rằng nâng ra Tôn Ngộ Không danh hiệu, lại tự cao có ngũ muội chân hỏa trong người, trong lòng nhưng cũng không phải thực tôn trọng này tiện nghi thúc thúc. Chỉ là vì ở tiên giới Tôn Ngộ Không danh hiệu so với hắn phụ thân lớn rất nhiều, lúc này vì hù dọa Hạ

Vân Kiệt cũng chỉ có thể bất đắc dĩ bắt hắn cho nâng đi ra.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng nhưng thật ra thật sự lắp bắp kinh hãi, kia Bình Thiên Đại Thánh cái gì bản sự, hắn không biết, nhưng Tôn Ngộ Không bản sự hắn cũng là gặp qua, kia Bình Thiên Đại Thánh nếu có thể cùng hắn kết bái làm huynh đệ, cho dù không bằng hắn, kia cũng sẽ không kém cỏi đi nơi nào. Bất quá Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng sẽ không như vậy sợ hắn, hắn bình thường đều là hòa hòa khí khí, sẽ không theo hạ nhân bãi cái gì cái giá, nhưng một khi ngoan đứng lên, nhưng cũng mặc kệ ngươi là người nào.

Năm đó, Di Lặc phân thân nhiều ngưu, hắn còn không phải chiếu sát không có lầm, sau lại lại nói muốn đích thân trấn sát Di Lặc bản tôn vì Cửu U Tố Âm nữ đế báo thù mà nói, có thể thấy được hắn một khi nhận thức chuẩn sự tình, cũng là sẽ không bởi vì đối phương cường đại sẽ có bất luận cái gì lùi bước ý.

Cho nên Hạ Vân Kiệt tuy rằng kinh hãi Thánh Anh đại vương phụ thân dĩ nhiên là Tôn Ngộ Không anh em kết nghĩa, nhưng cũng sẽ không bởi vậy liền lùi bước khiếp đảm, chính là hắn cùng với Tôn Ngộ Không dù sao từng có thiện duyên, cũng kính trọng Tôn Ngộ Không kia cương nghị bất khuất, trọng tình trọng nghĩa phẩm tính, trong lòng sát khí cũng là bất tri bất giác thu đứng lên, lạnh giọng nói:“Hừ, cho dù ngươi là Tôn Ngộ Không cháu trai lại như thế nào? Ta muốn giết ngươi, hắn cũng chỉ sẽ nói ta giết được tốt, cũng không sẽ có nửa điểm trách cứ ý!”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt lòng bàn tay có đạo hàn quang vừa phun, cũng là một cái rồng nước, đối với Thánh Anh đại vương phía sau lưng liền chui đi vào.

Kia rồng nước nhất tiến vào đi Thánh Anh đại vương

thân mình, liền chia ra làm ba, thẳng đến Thánh Anh đại vương ba tòa tiên phủ mà đi.

Này rồng nước tự nhiên không phải bình thường rồng nước, chính là hắc thủy, nhược thủy, thanh thủy, hà thủy, dương thủy, xích thủy dung hợp cùng một chỗ, thiên hạ chí âm chí nhu chí hàn chí trọng thủy. Chỉ cần một giọt có thể hóa thành mênh mông đại hải.

Chương 1653 : Thu Chúc Dung kỳ

Này rồng nước vừa vào thể, dù là kia Thánh Anh đại vương chính là trời sinh hỏa thể, tu luyện lại là ngũ muội chân hỏa, toàn thân hỏa lực mênh mông, như một tòa núi lửa, nhất thời cũng bị đông lạnh đánh cái rùng mình, cả người cơn tức nhất thời nhanh chóng suy yếu đi xuống, hắn cả người cũng đi theo uể oải đi xuống, phảng phất được bệnh nặng bình thường.

Cái này cũng chưa tính cái gì, kia rồng nước cũng là thẳng đến hắn ba tòa tiên phủ, đến tiên phủ, chiếm cứ ở tiên phủ cửa, há mồm như cá voi uống nước cắn nuốt hắn trong tiên phủ hừng hực thiêu đốt lửa cháy.

Này lửa cháy đều là Thánh Anh đại vương vô số năm tu luyện tích góp từng tí một chân hỏa, nếu như bị này rồng nước cấp cắn nuốt sạch sẽ, hắn một thân tu vi công lực cũng tính là hoàn toàn phế đi.

Thánh Anh đại vương cảm thụ được hỏa lực ở nhanh chóng cách hắn mà đi, mà kia rồng nước lại còn tại giương miệng rộng mãnh hấp, không khỏi sợ tới mức hồn bay phách lạc, sắc mặt tái nhợt, ngay cả một điểm huyết sắc đều không có.

“Thượng tiên tha mạng, thượng tiên tha mạng, tiểu nhân cũng không dám nữa, cũng không dám nữa !” Thánh Anh đại vương liên tục cầu xin tha thứ, trong mắt toát ra thật sâu kinh hoảng cùng sợ hãi.

Bất quá Hạ Vân Kiệt lại phảng phất không có nghe đến bình thường, hắn biết giống Thánh Anh đại vương người như vậy, chỉ có đánh hắn một cái sợ, mới vừa rồi có thể làm cho hắn không dám lại thô lỗ.

Quả nhiên kia Thánh Anh đại vương bình thường kiêu

ngạo quen, cho tới bây giờ là không sợ trời không sợ đất, giống Tôn Ngộ Không kia nhân vật, hắn trong lòng cũng cho tới bây giờ không chân chính đem hắn để vào mắt, cho rằng Tôn Ngộ Không tái lợi hại cũng không làm gì được hắn ngũ muội chân hỏa. Khả lần này lại bị Hạ Vân Kiệt cấp chân chính sợ hãi, hơn nữa kia rồng nước cuồn cuộn không ngừng mà hấp thụ hỏa nguyên, cái loại này tư vị liền cùng người thường nhìn đến chính mình động mạch cấp cắt đứt, nhìn tánh mạng theo máu tươi một chút trôi qua bình thường. Cái loại này hoảng sợ cảm cũng là bị trực tiếp một đao hoặc là một kiếm cấp giết chết muốn tới đặc hơn rất nhiều, rất nhiều.

“Oa! Oa! Thượng tiên Hồng Hài Nhi cũng không dám nữa a! Oa oa! Thượng tiên tha Hồng Hài Nhi đi! Oa oa!” Ngay tại Hạ Vân Kiệt suy nghĩ hỏa hầu đủ không có khi, làm cho Hạ Vân Kiệt vô cùng kinh ngạc là, kia Thánh Anh đại vương đột nhiên giống cái tiểu hài tử giống nhau lên tiếng oa oa khóc rống lên, hơn nữa tự xưng là cái gì Hồng Hài Nhi, phảng phất là bị sủng nịch hỏng rồi đứa nhỏ, rốt cục gặp trừng phạt, hoàn toàn sợ hãi hối hận bình thường.

Nguyên lai người này tuy rằng là vị kim tiên, nhưng không biết vì sao ở mỗ ta phương diện lại còn chưa thoát hài đồng tính tình, trách không được còn giữ lại hài đồng dung mạo, thật đúng là thú vị.

Hạ Vân Kiệt kinh ngạc sau, không khỏi lại cảm thấy một trận dở khóc dở cười, nhưng thật ra có chút không tốt tái trừng phạt đi xuống, nếu không liền đi theo đánh tiểu hài tử giống nhau, cử quái dị.

“Hừ, ngươi cấp bản tiên hảo hảo đứng, nếu có nửa điểm dị động, bản tiên bảo quản ngươi về sau thi triển không ra cái gì ngũ muội chân hỏa đến.” Hạ Vân Kiệt tâm ý vừa động, đình chỉ thúc dục rồng nước cắn nuốt hỏa nguyên, bất quá nhưng cũng không làm cho rồng nước rút khỏi

Hồng Hài Nhi thân thể, như trước làm cho chúng nó chiếm cứ ở Hồng Hài Nhi ba tòa tiên phủ cửa, như hổ rình mồi.

“Không dám, không dám, thượng tiên chỉ để ý đi lấy sư môn vật, Hồng Hài Nhi tuyệt đối không dám động vừa động.” Hồng Hài Nhi cuống quít nói, ngữ khí cũng là nói không nên lời cung kính.

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, ánh mắt quét chung quanh Hồng Hài Nhi này trốn tránh rất xa thủ hạ liếc mắt một cái, này thủ hạ vội vàng quỳ xuống đất nói:“Gia gia yên tâm, gia gia yên tâm, chúng tiểu nhân khẳng định không dám có nửa điểm dị động.”

Hạ Vân Kiệt thế này mới vừa lòng gật gật đầu, sau đó một lần nữa thi triển hành thổ thuật, vào hỏa diệm sơn hạ, hướng phía dưới địa tâm hỏa mạch mà đi.

“Đại vương, đại vương, ngươi không sao chứ, muốn hay không đi về phía lão đại vương cùng nương nương bẩm báo cầu cứu a?” Hạ Vân Kiệt sau khi rời đi, sau một lúc lâu, mới có thủ hạ tiến lên đây, mặt như đưa đám cẩn thận từng li từng tí hỏi.

“Cầu cứu? Ngươi muốn hại chết bổn vương sao? Không có nghe nói kia thượng tiên nói, chỉ cần bổn vương có nửa điểm dị động, khiến cho bổn vương từ nay về sau thi triển không thể ngũ muội chân hỏa sao?” Hồng Hài Nhi nghe vậy miệng mở liền mắng, khóe mắt còn mang theo vừa rồi đã khóc lệ tích.

“Là, là, kia tiểu nhân không đi, không đi.” Thủ hạ vội vàng nói.

“Chuyện này cũng không chuẩn nói ra đi, miễn cho làm cho người ta truyện cười bản đại vương.” Kia Hồng Hài Nhi nghĩ nghĩ lại nói.

“Là, là, không nói, không nói.” Thủ hạ ào ào gật đầu, bọn họ nhưng là không dám làm tức giận Thánh Anh đại vương, người này có ngũ muội thần hỏa, một ngụm phun ra, bọn họ phải hóa thành tro tàn. Huống hồ bọn họ đại vương bị người chỉnh thành này phó mô dạng, còn giống cái tiểu hài tử giống nhau oa oa khóc lớn, nếu truyền ra đi, bọn họ cũng thật mất mặt a.

“Ha ha!” Địa để hạ, Hạ Vân Kiệt lại có thể thông qua kia rồng nước nghe được mặt trên nói chuyện, không khỏi bị đùa cười ha ha đứng lên, Hồng Hài Nhi chính là trời sinh hỏa thể, lại là kim tiên cảnh giới, luyện có ngũ muội chân hỏa, hắn kia rồng nước tuy rằng lợi hại, chính là hắn cảnh giới dù sao cũng liền kim tiên, lại nào có dễ dàng như vậy bắt bọn nó cắn nuốt sạch sẽ. Huống hồ hắn rời khỏi sau, kia rồng nước trên cơ bản cũng chính là cái bài trí, kia Hồng Hài Nhi thật muốn lá gan lớn một chút, cùng vừa rồi cùng hắn đại chiến giống nhau, mạnh bùng nổ hỏa lực, kia hỏa long chỉ sợ nháy mắt đã bị đại hỏa đốt làm, mà hắn cũng phải lấy thoát thân.

Không nghĩ tới, kia Hồng Hài Nhi cũng là bị hắn cấp dọa phá lá gan, căn bản không dám lại khởi dị tâm, ngoan không thể ở ngoan. Nếu không Hồng Hài Nhi một khi thoát thân, nhưng thật ra muốn hắn Hạ Vân Kiệt lấy Chúc Dung kỳ sau, lập tức phải bỏ trốn mất dạng. Dù sao kia Hồng Hài Nhi phụ thân có thể cùng Tôn Ngộ Không anh em kết nghĩa, khẳng định là lợi hại đến cực điểm nhân vật, hơn nữa hắn mẫu thân, kia sức chiến đấu, Hạ Vân Kiệt cho dù dùng mông tưởng cũng biết khẳng định là khủng bố đến cực điểm.

Hạ Vân Kiệt nay ở tiên giới mới như vậy điểm căn cơ, lại nào dám cùng bực này lợi hại nhân khởi đại chiến a! Tự nhiên chỉ có thể bỏ trốn mất dạng.

Một đường đi về, đại khái đến trăm đến vạn trượng.

Dưới đã là nham thạch nóng chảy bốc lên, nơi nơi náo nhiệt một mảnh, cho dù Hạ Vân Kiệt cũng cảm thấy từng trận cực nóng đập vào mặt mà đến, cháy sạch làn da rạn nứt, miệng bốc khói, cả người như bị trọng sơn ngăn chặn, đi đường đều khó khăn khi, hắn thấy được kia bốc lên nham thạch nóng chảy trung, có mặt lá cờ lẳng lặng phiêu phù ở nơi nào, mặc kia nham thạch nóng chảy như thế nào bốc lên cũng là sẽ không bắt nó hướng đi.

Vừa thấy đến kia lá cờ, Hạ Vân Kiệt còn không có động thủ, kia Chúc Dung kỳ tựa hồ liền cảm ứng được hắn tồn tại, thế nhưng đột nhiên theo nham thạch nóng chảy trung **** dựng lên, rơi vào tay hắn bên trong.

Nắm Chúc Dung kỳ, Hạ Vân Kiệt lập tức có loại huyết nhục tương liên cảm giác, trong cơ thể Cộng Công kỳ lại ẩn ẩn có Cộng Công rống lên một tiếng vang lên, tựa hồ muốn phá thể mà ra.

“Quả nhiên là sinh tử chi giao a! Đáng tiếc nay lại đều đã mất, chỉ còn lại có tàn hồn Tinh Nguyên, như cô hồn dã quỷ ở trong thiên địa phiêu linh.” Hạ Vân Kiệt âm thầm thở dài một hơi, giọt nhỏ máu ở Chúc Dung kỳ thượng, kia Chúc Dung kỳ liền hóa thành một điểm hắc quang nhập vào tay hắn chưởng, vào thân thể hắn, bị ôn dưỡng ở trái tim kia tôn vu đỉnh.

Tâm chúc hỏa, kia tôn vu đỉnh được Chúc Dung kỳ, vu hỏa càng phát ra tràn đầy đứng lên, tản ra cực nóng hơi thở.

Đem Chúc Dung thu vào trong cơ thể sau, Hạ Vân Kiệt không hề dám tế luyện hắn.

Hắn nếu tế luyện Chúc Dung, Vu vương chi đỉnh tất nhiên sẽ lại thoát phá đúc lại, khi đó khiến cho thiên địa dị tượng liền ngay cả Vu Hàm kia lũ tinh khí cũng không có biện pháp che lấp trụ, trừ phi hắn có thể tìm tề mười

hai can đô thiên vu tổ kỳ hoặc là mượn đến phía trước Vu Hàm nhắc tới quá này tiên thiên chí bảo.

Bất quá cho dù Hạ Vân Kiệt hiện tại có che lấp vật, lúc này cũng sẽ không tế luyện Chúc Dung kỳ. Vừa đoạn thời gian trước, hắn liên tiếp đột phá địa vu, thiên vu, một đường đến chỉ kém huyền vu Vu vương chi đỉnh vị phá toái đúc lại, ở vu tu một đạo thực lực kỳ thật đã siêu việt bình thường đại vu, lại còn không có tới kịp tinh tế thể hội tìm hiểu, củng cố căn cơ. Phía sau, không nên là tái tìm kiếm đột phá, mà là hẳn là hoãn đặt chân bước, tìm hiểu thượng cổ vu pháp, củng cố căn cơ.

Chương 1654 : Hỏa linh quả

Thu Chúc Dung kỳ, Hạ Vân Kiệt cơ hồ không tạm dừng, liền ấn đường cũ quay trở về mặt đất.

Vừa đến mặt đất, Hạ Vân Kiệt vừa thấy kia Hồng Hài Nhi thế nhưng còn quỳ rạp trên mặt đất không dám đứng lên, thiếu chút nữa cười ra tiếng đến.

Bất quá hắn lại biết giống Hồng Hài Nhi loại người này, không thể cho hắn hoà nhã sắc, cho nên trong lòng tuy rằng thiếu chút nữa cười đến không được, nhưng sắc mặt lại như trước rất là lạnh lẽo, ra mặt đất ánh mắt lạnh lùng nhìn lướt qua Hồng Hài Nhi nói:“Hồng Hài Nhi, ngươi là không phải đã quên sự tình gì?”

Hồng Hài Nhi đầu tiên là hơi hơi sửng sốt, sau đó mới đột nhiên nhớ tới phía trước chính mình nói quá nói, vội vàng nói:“Hồng Hài Nhi nhớ rõ nhớ rõ!”

Nói xong liền nổi giận đùng đùng hướng hắn hai vị kim tiên thủ hạ quát:“Còn thất thần làm gì, còn không trong hỏa vân động hái hỏa linh quả đến hiến cho thượng tiên?”

Kia hai vị kim tiên bị Hồng Hài Nhi nhất rống, không dám chần chờ, cuồn cuộn nổi lên một đoàn ánh lửa, vội vã đi hái hỏa linh quả.

Không quá nhiều lâu, kia hai vị kim tiên liền trở lại, khóc khuôn mặt đem hỏa linh quả dâng lên cấp Hạ Vân Kiệt nói:“Thượng tiên, này hỏa linh quả 1 vạn năm mới kết một lần quả, một lần kết một trăm lẻ tám cái, trước đó vài ngày bị chúng ta ăn một ít, nay cũng là chỉ có chín mươi, tiểu nhân toàn bộ đều hái được đến. Còn, còn thỉnh thượng tiên đại nhân có đại lượng, tái khoan dung 1 vạn năm, chờ thêm 1 vạn năm sau, tất nhiên đem chỗ

trống dâng.”

Hạ Vân Kiệt có bất tử thần sơn, ngay từ đầu không hề hiếm lạ cái gì hỏa linh quả. Bất quá chờ kia hai vị kim tiên đem hỏa linh quả dâng đi lên khi, cũng là không khỏi thật to lắp bắp kinh hãi, mới vừa rồi biết này hỏa linh quả ẩn chứa cực kì tinh thuần hỏa nguyên lực, chỉ sợ tu luyện hỏa hệ công pháp kim tiên, dùng một viên đều có thể để được với trăm năm khổ tu, nếu là đổi thành huyền tiên, thì phải là mấy ngàn năm thượng vạn khổ tu, đoan là lợi hại vô cùng. Bực này linh quả cho dù đặt ở bất tử thần sơn, kia cũng là nhất đẳng nhất tiên thụ tiên quả.

Trách không được kia Hồng Hài Nhi rõ ràng biết ta là kim tiên, còn có thể hiểu lầm ta là đến trộm quả, nguyên lai cũng là bực này hảo trái cây, Hạ Vân Kiệt trong lòng một bên thầm giật mình, một bên cũng là thành thật không khách khí đem kia chín mươi khỏa hỏa linh quả toàn bộ thu đứng lên.

Nói đùa, đặt ở bất tử thần sơn đều là nhất đẳng nhất tiên quả, nào có buông tha chi lý? Huống hồ bất tử thần sơn nhất đẳng nhất tiên thụ tiên quả đều là trồng ở tối mặt trên kia một tầng, là theo bất tử thảo cùng một chỗ, đều là bị Vu Hàm nghiêm nghiêm cấp phong ấn lên, trừ phi Hạ Vân Kiệt đạt tới vu tổ cảnh giới, nếu không kia mặt trên phong ấn là không thể mở ra. Cũng đã nói, Hạ Vân Kiệt hiện tại tuy rằng tọa ủng bất tử thần sơn, kia bất tử thần sơn cũng có cực kì lợi hại tiên quả tiên dược, nhưng Hạ Vân Kiệt nay lại ngắt lấy không thể. Nếu không tiết lộ bất tử thảo hơi thở, lại hội đưa tới đại phiền toái.

“Bản tiên cũng không phải người không phân rõ phải trái, mọi người đã quả thật chỉ có chín mươi cái hỏa linh quả, bản tiên cũng sẽ không buộc các ngươi tái cầm mười cái đi ra, liền tạm thời ghi nhớ đi.” Hạ Vân Kiệt thu

kia chín mươi cái hỏa linh quả, bình tĩnh nói.

“Đa tạ thượng tiên, đa tạ thượng tiên.” Mọi người tất cả đều thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, liên tục nói lời cảm tạ, nhất là kia Hồng Hài Nhi, vừa rồi nhìn đến hỏa linh quả chỉ có chín mươi cái, thiếu chút nữa sợ tới mức hồn đều phải bay, nghe được Hạ Vân Kiệt lời này, quả thực có loại sống sót sau tai nạn, cảm động đến rơi nước mắt cảm giác.

Nguyên lai này Hồng Hài Nhi đã ăn hơn hỏa linh quả, nay hỏa linh quả đối hắn không có gì hiệu quả, bình thường này hỏa linh quả thụ liền giao cho hai vị đắc lực thủ hạ chăm sóc, rất ít hỏi đến, đổ không nghĩ tới này hỏa linh quả mới thành thục không bao nhiêu ngày, bọn họ hai nhưng thật ra đã cấp hái được hơn mười cái, còn lại đã không đủ trăm cái.

Hạ Vân Kiệt đem trước mắt hết thảy đều thu vào trong mắt, âm thầm một trận buồn cười, cũng biết này Hồng Hài Nhi thật sự đã bị chính mình thu thập sợ, cũng liền lười sẽ cùng hắn so đo, nhìn hắn, âm thanh lạnh lùng nói:“Ngươi đứng lên đi, về sau thiết không thể như thế ngang ngược, coi người khác tánh mạng như cỏ rác.”

Nói xong pháp quyết sờ, thu Hồng Hài Nhi trong cơ thể rồng nước.

“Là, là.” Hồng Hài Nhi gặp Hạ Vân Kiệt thu rồng nước, như trút được gánh nặng, đem đầu điểm cùng con gà con mổ thóc bình thường, sau đó mới từ mặt đất đi lên.

Kia Hồng Hài Nhi mới từ mặt đất đi lên, còn có thủ hạ té đã chạy tới, luống cuống nói:“Không tốt đại vương, không tốt đại vương, kia Từ Hàng đạo cô thủ hạ Long Nữ cùng Thiện Tài đồng tử lại tới nữa.”

Vừa rồi Hạ Vân Kiệt cùng Hồng Hài Nhi một trận chiến là

ở phía sau núi tiến hành, cho nên lúc này như trước ở phía sau núi. Kia hỏa diệm sơn hỏa diễm liệt liệt, chung quanh đều là liên miên có tám trăm dặm. Nếu là bình thường có người đến nháo sự, này Hồng Hài Nhi có thể trước tiên chỉ biết, chính là hôm nay bị Hạ Vân Kiệt cấp sợ tới mức gần chết, tâm tư đều ở Hạ Vân Kiệt trên người, trong lúc nhất thời nhưng thật ra không chú ý tới trước núi có người đến nháo sự.

“Bọn họ tới làm cái gì? Chẳng lẽ lại nghĩ bắt buộc ta bái kia Từ Hàng đạo cô làm đồ đệ, bái vào tây phương giáo môn hạ bất thành?” Hồng Hài Nhi hôm nay bị Hạ Vân Kiệt ăn gắt gao, vốn là nghẹn một bụng khí không chỗ phát, gặp kia người của Từ Hàng đạo cô lại khi tới cửa đến, nhất thời hai mắt trừng trừng, phun ra một thước dài hỏa diễm, sợ tới mức kia báo cáo tiểu binh vội vàng lui về phía sau, sợ bị kia hỏa cấp lây dính.

Nguyên bản Hạ Vân Kiệt thu Chúc Dung kỳ, lại được chín mươi cái hỏa linh quả là nghĩ vỗ vỗ mông rời đi, sẽ không đi để ý tới Hồng Hài Nhi sự tình, khả nghe được Hồng Hài Nhi nhắc tới tây phương giáo, cũng là trong lòng vừa động, vừa muốn bước đi bước chân lại ngừng lại.

Năm đó nếu không phải tây phương giáo từ giữa châm ngòi, vu tộc sẽ không xuống dốc, mà hắn cùng kia tây phương giáo phó giáo chủ Di Lặc cũng có thâm cừu, tương lai sớm hay muộn cùng tây phương giáo có một trận chiến, cho nên nghe nói kia Từ Hàng là người tây phương giáo, hơn nữa muốn thu Hồng Hài Nhi làm đồ đệ, Hạ Vân Kiệt cũng là khó tránh khỏi muốn chừa chút tâm tư.

“Trừ bỏ này, bọn họ còn muốn đại vương ngài dâng lên hỏa linh quả cho bọn hắn.” Kia tiểu binh nơm nớp lo sợ trả lời.

“Lẽ nào lại như vậy, hay là bọn họ sẽ không sợ bổn vương ngũ muội thần hỏa đem bọn họ thiêu cái thân hồn câu diệt sao?” Hồng Hài Nhi giận dữ nói.

“Ngươi vừa rồi nói kia Từ Hàng đạo cô là người tây phương giáo? Người này đến tột cùng là cái gì lai lịch? Rất lợi hại sao? Cũng dám đến ngươi này hỏa diệm sơn mạnh mẽ đòi hỏa linh quả, vừa muốn bách ngươi làm nàng đệ tử?” Nếu nổi lên tâm tư, có sáp thượng một tay ý tưởng, Hạ Vân Kiệt tự nhiên muốn hỏi cái rõ ràng, tổng không thể đem chính mình cũng cấp bồi đi lên.

Huống hồ này Hồng Hài Nhi, Hạ Vân Kiệt chính mình tuy rằng có thể khắc hắn chết, đó là bởi vì hắn vừa vặn chính là Hạ Vũ cùng vu tổ Cộng Công kế thừa giả, vừa vặn khắc hắn. Nếu không nếu thay đổi người khác, cho dù là Tôn Ngộ Không kia lợi hại nhân vật, chỉ sợ cũng không làm gì được hắn ngũ muội chân hỏa. Đương nhiên này chẳng phải là nói Tôn Ngộ Không không bằng Hồng Hài Nhi, mà là hắn thật muốn giết Hồng Hài Nhi, nhưng cũng phải cẩn thận trốn tránh hắn ngũ muội chân hỏa, nếu không thật muốn lây dính, mất thể diện không nói, muốn tưởng trừ tận gốc cũng là cực kì khó khăn. Không chỉ có như thế, này hỏa diệm sơn chính là Hồng Hài Nhi sinh ra tu luyện nơi, hắn đã cùng này hỏa diệm sơn hòa hợp nhất thể, nếu là đánh không lại, ý định muốn trốn hỏa diệm sơn hạ, cho dù Tôn Ngộ Không nếu muốn giết hắn cũng phải trả giá nhất định đại giới.

Này cùng Tôn Ngộ Không sinh ra hoa quả sơn, chính là tịch mười châu ba đảo ở hoa quả sơn tổ mạch linh khí dựng dục mà sinh, ở hoa quả sơn đại chiến, khả mượn tổ mạch lực, sức chiến đấu cùng cái đạo lý, có hắn tọa trấn hoa quả sơn, cho dù tây phương giáo phó giáo chủ đích thân tới trấn áp, cũng phải trả giá nhất định đại giới mới được.

Tu luyện đến bọn họ bực này trình độ, đều là phá lệ yêu

quý chính mình cánh chim, tình hình chung hạ, sẽ không làm to chuyện, miễn cho bị thương nguyên khí, chậm trễ tu hành, nếu là như thế, đối bọn họ mà nói thì phải là thật to mất nhiều hơn được. Cho nên trước đó vài ngày, Khổng Tước Minh Vương tuy rằng gặp Tôn Ngộ Không ra tay tàn nhẫn, trước mặt hắn đánh chết phần đông tây phương giáo giáo đồ, tức giận đến tam thi thần bạo khiêu, cũng là sẽ không thực cùng Tôn Ngộ Không liều mạng, mà là vừa đi chi.

Chương 1655 : Nhúng tay

“Hồi thượng tiên, kia Từ Hàng đạo cô nguyên bản là Xiển giáo Nguyên Thủy Thiên Tôn thủ hạ thượng cổ mười hai kim tiên, động phủ ở Nam Hải lạc già sơn, sau lại lại phản giáo bái vào tây phương giáo môn hạ, thành tây phương giáo tôn giả. Địa vị gần với tây phương giáo phó giáo chủ, nay đã chứng Thái Ất kim tiên cảnh giới, thần thông quảng đại, pháp lực sâu không lường được. Bất quá truy cổ sóc nguyên, nàng so với ta phụ thân đều phải cao đồng lứa, lại là tây phương giáo tôn giả, cũng là tự cao thân phận sẽ không đối ta ra tay. Bình thường chỉ phái tọa hạ một đôi đồng nam đồng nữ, Long Nữ cùng Thiện Tài đến đối phó ta. Kia hai người tuy rằng cũng là kim tiên, pháp lực cũng so với ta thâm hậu một ít, cũng là không làm gì được của ta ngũ muội chân hỏa. Trăm năm trước bị của ta ngũ muội chân hỏa cấp cháy sạch trốn trở về Nam Hải, không nghĩ tới hôm nay không nhớ đau lại tới cửa đến thảo đánh.” Hồng Hài Nhi tuy rằng trong lòng lửa giận như hừng hực liệt hỏa thiêu đốt, nhưng thấy Hạ Vân Kiệt mở miệng hỏi thăm, cũng là không thể không cung kính trả lời.

Hạ Vân Kiệt nghe nói kia Từ Hàng đạo cô dĩ nhiên là Nguyên Thủy Thiên Tôn thủ hạ thượng cổ mười hai kim tiên chi nhất, nay lại chứng Thái Ất kim tiên cảnh giới, không khỏi hoảng sợ. Tuy nói tại hạ giới, hắn thường thường có vượt cấp một trận chiến bưu hách chiến tích, nhưng này là tiên giới, có thể được chứng Thái Ất kim tiên cảnh giới, cái nào ở thấp một ít cảnh giới khi không có vượt cấp mà chiến thực lực. Huống hồ này Từ Hàng còn từng là Nguyên Thủy Thiên Tôn tọa hạ thượng cổ mười hai kim tiên chi nhất, cho dù là này Từ Hàng không chứng Thái Ất kim tiên cảnh giới, lấy Hạ Vân Kiệt nay tương đối này đó thượng cổ kim tiên ngắn đáng thương tu luyện thời gian, cho dù có rất nhiều ngưu nhân truyền thừa, cũng đã tu thành tử phủ tiên anh, kia trên cơ bản

cũng là có bại không thắng, càng đừng nói nay nàng đã chứng Thái Ất kim tiên cảnh giới.

Phải biết rằng Từ Hàng loại người này, ở thượng cổ thời đại đều là cao nhất tiêm kim tiên a!

Cũng may kia Hồng Hài Nhi còn nói Từ Hàng đạo cô sẽ không tự mình ra tay, Hạ Vân Kiệt thế này mới cảm thấy bình tĩnh, trầm ngâm một lát, nói:“Ta tùy ngươi đi nhìn xem đi.”

Hắn bởi vì kế thừa rất nhiều ngưu nhân truyền thừa, kiến thức so với Hồng Hài Nhi cũng là hơn không biết bao nhiêu lần, biết này ngũ muội thần hỏa tuy rằng lợi hại, có thể khắc chế nó gì đó, này tiên giới vẫn phải có. Kia Từ Hàng đạo cô nếu rõ ràng biết Hồng Hài Nhi có ngũ muội thần hỏa, còn dám phái tọa hạ kia đôi đồng nam đồng nữ đến muốn hỏa linh quả, còn muốn Hồng Hài Nhi bái vào nàng môn hạ, khẳng định có biện pháp đối phó ngũ muội thần hỏa.

Mà Hồng Hài Nhi lại bởi vì ngũ muội thần hỏa trừ bỏ ở Hạ Vân Kiệt trong tay chịu thiệt, bị khắc chế gắt gao, này khác thời điểm vẫn là đánh đâu thắng đó không gì cản nổi, cho nên cũng là không đem kia Long Nữ cùng Thiện Tài để vào mắt.

Hồng Hài Nhi không biết Hạ Vân Kiệt lo lắng hắn chịu thiệt, thế này mới nảy lòng muốn cùng hắn cùng tiến đến, hắn gặp Hạ Vân Kiệt cũng muốn đi theo đi, trong đầu mặc dù có chút nghi hoặc, nhưng cũng không dám vi phạm, gật gật đầu nói:“Kia làm phiền thượng tiên cùng đi trước.”

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, đi theo Hồng Hài Nhi liền cùng nhau hướng phía trước núi bay đi.

Vừa muốn bay qua ngọn núi, Hạ Vân Kiệt lại đột nhiên

trong lòng vừa động, chỉ chỉ Hồng Hài Nhi tả hữu kim tiên nhị tướng trung một vị bộ dạng coi như thuận mắt kim tiên nói:“Ngươi không nên đi, ngay tại trong điện tọa trấn đi.”

Kia kim tiên có chút mạc danh kỳ diệu, bất quá lại cùng Hồng Hài Nhi giống nhau không dám vi phạm Hạ Vân Kiệt mệnh lệnh, đành phải cung kính ứng thanh, lập tức đi đỉnh núi cung điện, mà Hạ Vân Kiệt chờ hắn đi rồi, niệm động chân ngôn, đem thân mình lay động, cũng là biến thành cùng kia kim tiên giống hệt nhau.

Người khác gặp Hạ Vân Kiệt biến thành kia kim tiên, tuy rằng trên mặt lộ ra một tia kinh ngạc sắc, cũng là xa xa không thể nói rõ khiếp sợ, chỉ có Hồng Hài Nhi gặp Hạ Vân Kiệt biến kia kim tiên, sợ tới mức cả người đều là đẩu động một chút, tròng mắt trừng lồi đi ra, như là thấy quỷ bình thường, bật thốt lên nói:“Thất thúc?”

Nguyên lai biến hóa thuật đối với tiên nhân mà nói trên cơ bản đều không coi là cái gì, người bình thường đều đã. Bất quá kia lại chỉ có thể xem như ảo thuật, người lợi hại liếc mắt một cái có thể nhìn thấu. Cho nên có chút tiên nhân rõ ràng có thể biến thành rất mỹ mạo thực tuổi trẻ, nhưng cũng là lười đi biến ảo, bởi vì người lợi hại vừa thấy có thể nhìn thấu. Cho nên những người đó thấy Hạ Vân Kiệt biến thành mặt khác một vị kim tiên, cũng không có bao nhiêu kinh ngạc, thậm chí còn có chút khó hiểu, không biết Hạ Vân Kiệt biến thành mặt khác một bức bộ dáng làm gì. Bọn họ nhìn không thấu, nhưng này Long Nữ cùng Thiện Tài đồng tử đều là cảnh giới cao thâm hạng người, khẳng định là có thể nhìn thấu, cũng không quá là làm điều thừa.

Nhưng Hồng Hài Nhi lại bởi vì sinh ra khi lây dính một điểm tiên thiên hỏa khí, hơn nữa tu vi cũng so với những người khác đều muốn cao thâm không ít, lại liếc mắt một cái nhìn ra đến Hạ Vân Kiệt này không phải cái gì ảo

thuật, mà là chân chính biến thành vị kia kim tiên. Nếu không phải hắn tận mắt nhìn thấy, hắn khẳng định hội nghĩ đến Hạ Vân Kiệt chính là hắn vị kia thủ hạ.

Có thể đem biến hóa thuật dùng mười phần chân thật, Hồng Hài Nhi phản xạ có điều kiện đã nghĩ đến địa sát bảy mươi hai loại biến hóa thuật, mà từ này hắn lại tự nhiên mà vậy nghĩ tới Tôn Ngộ Không.

Bởi vì ở tiên giới, tu thành bát cửu huyền công, bảy mươi hai loại địa sát biến hóa thuật, thật sự quá ít, ít nhất trước mắt Hồng Hài Nhi sao biết được nói chỉ có hắn thất thúc Tôn Ngộ Không còn có nhị lang thần Dương Tiễn.

“Thất thúc ngươi cái đầu a!” Hạ Vân Kiệt nâng tay chính là cho Hồng Hài Nhi một cái bạo sao hạt dẻ.

“Không phải thất thúc, chẳng lẽ là nhị lang thần? Khả nhị lang thần sao có thể trị được của ta ngũ muội thần hỏa a!” Hồng Hài Nhi vốn định bật thốt lên kêu nhị lang thần, khả nhất tưởng cũng không đúng, đến bên miệng mà nói lại rụt trở về.

Nếu nhị lang thần cũng không khả năng, Hạ Vân Kiệt ở Hồng Hài Nhi trong mắt liền có vẻ càng cao sâu hiểm khó dò, thậm chí so với hắn kia Tề Thiên đại thánh thất thúc còn muốn lợi hại đáng sợ.

Bởi vì hắn thất thúc biết, trước mắt vị này cũng biết. Mà hắn thất thúc lại sợ hắn ngũ muội thần hỏa, trước mắt vị này cũng là không sợ, không chỉ có không sợ mà còn có thể thoải mái trấn áp hắn ngũ muội thần hỏa, ai cao ai thấp, không cần nói cũng biết a.

Hồng Hài Nhi lại không biết đến, Hạ Vân Kiệt không có hiểu được bất tử thân, hơn nữa Tôn Ngộ Không đã chứng Thái Ất kim tiên cảnh giới, nay hai người muốn

đánh đứng lên, Hạ Vân Kiệt chỉ có xoay người chạy trối chết.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt biết Đế Giang biến hóa thuật, thật muốn trốn đứng lên, cho dù Tôn Ngộ Không cũng đuổi không kịp.

Bởi vì càng phát ra nhìn không thấu Hạ Vân Kiệt, Hồng Hài Nhi đối hắn cũng lại càng phát kính sợ đứng lên, một bộ cẩn thận từng li từng tí bộ dáng, nhìn xem Hạ Vân Kiệt đều có chút mất tự nhiên đứng lên, tức giận nói:“Hiện tại ngươi là Thánh Anh đại vương, bản tiên chính là thủ hạ của ngươi, bày ra điểm đại vương khí thế đến.”

Hồng Hài Nhi cười khổ nói:“Thượng tiên, ngươi như vậy lợi hại, có ngươi tại bên người, ta làm sao bãi ra cái gì đại vương khí thế a.”

“Vậy ngươi cũng không muốn khiến cho như vậy sợ hãi rụt rè ! Làm cho kia Long Nữ cùng Thiện Tài đồng tử nhìn đến, còn tưởng rằng ngươi sợ bọn họ đâu!” Hạ Vân Kiệt tức giận nói.

Hạ Vân Kiệt mặt sau một câu nhưng thật ra trạc trúng Hồng Hài Nhi chỗ đau, lập tức Hồng Hài Nhi liền hơn vài phần tinh thần, tuy rằng không có gì trên cao nhìn xuống, khí phách mười phần tư thế, nhưng cũng đảo qua phía trước nơm nớp lo sợ, ngay cả bước chân đều mại phải cẩn thận cẩn thận nao núng bộ dáng.

Kia Long Nữ cùng Thiện Tài đồng tử, một cái bộ dạng xinh đẹp mỹ mạo, một cái bộ dạng phong thần tuấn lãng, nhưng thật ra một đôi Kim Đồng Ngọc Nữ, làm cho người ta nhìn đến khó tránh khỏi muốn tâm sinh hảo cảm.

Chính là hai người lúc này lại đạp ở giữa không trung,

ngửa đầu nhìn trời, phía dưới lại nằm một đất người. Những người đó không phải đã đi đời nhà ma, chính là thiếu cánh tay thiếu chân, chảy một đất máu tươi, làm cho người ta nhìn đối này đôi Kim Đồng Ngọc Nữ không còn có nửa điểm hảo cảm.

Chương 1656 : Tiên thiên dương liễu cam lộ

“Các ngươi này đôi yêu tặc, chẳng lẽ còn ngại lần trước bản đại vương cháy sạch các ngươi không đủ sảng khoái, còn muốn lại đến nhấm nháp một lần sao?” Nhìn thấy mặt đất chết không ít thủ hạ, còn có chút người cho dù không chết cũng đều bị thương, Hồng Hài Nhi nhất thời giận dữ, chân đạp hai luồng liệt hỏa, đó là phóng lên cao, đem Hỏa Vân thương nhất cử, đối với kia Long Nữ cùng Thiện Tài đồng tử nhất chỉ, phẫn nộ quát.

“Hồng Hài Nhi ngươi chớ có bừa bãi, lần trước là bản sứ giả sơ cho phòng bị, mới không cẩn thận mắc bẫy ngươi, hôm nay nhâm ngươi ngũ muội thần hỏa nhiều lợi hại, cũng mơ tưởng thương đến bản sứ giả.” Kia Long Nữ cầm trong tay cùng bạch ngọc cái chai, cái chai cắm mấy căn cành liễu, kia cành liễu xanh biếc ướt át, ẩn ẩn có sáng mờ lượn lờ, lạnh giọng quát.

“Phải không? Nếu là thương đến lại như thế nào?” Hồng Hài Nhi cười lạnh hỏi. Hắn trong lòng tuy rằng giận dữ, hận không thể giết này Long Nữ cùng Thiện Tài đồng tử, nhưng cũng biết nói bằng chính mình bản sự giết không được bọn họ, huống hồ bọn họ sau lưng Từ Hàng đạo cô thật là lợi hại, bọn họ giết hắn vài tiểu binh tiểu tướng không có gì vấn đề, nhưng nếu hắn đem kia Từ Hàng đạo cô thân truyền đệ tử cấp giết, chuyện đó đã có thể thực nhạ phiền toái. Cho nên Hồng Hài Nhi cũng là chưa nói muốn bọn họ mệnh linh tinh mà nói, mà là cầm lên tiếng bọn họ.

“Nếu là bị ngươi thiêu, chúng ta quay đầu bước đi. Nhưng nếu ngươi không làm gì được chúng ta, phải ngoan ngoãn dâng lên hỏa linh quả, hơn nữa còn muốn theo chúng ta đi, quy y nhà của ta sư tôn.” Long Nữ nói.

“Long Nữ làm gì cùng thằng nhãi này vô nghĩa? Trực tiếp bắt không phải được rồi, lượng hắn lần này cũng hưng không nổi cái gì sóng gió đến.” Thiện Tài đồng tử lại vẻ mặt không kiên nhẫn cùng khinh thường nói.

“Khẩu khí thật lớn, bản đại vương đổ muốn nhìn ngươi như thế nào phá ta này ngũ muội thần hỏa?” Hồng Hài Nhi gặp Thiện Tài đồng tử như thế cuồng vọng, rốt cục kiềm chế không được trong lòng lửa giận, vung hỏa vân thương, đối với Thiện Tài đồng tử liền thẳng tắp đâm đi.

Hỏa Vân thương vừa đâm, liền mang theo một cái hỏa long mà đi, kia hỏa long tự nhiên đó là ngũ muội thần hỏa.

Kia Thiện Tài đồng tử phía trước tuy rằng nói được cuồng vọng, nhưng thấy Hồng Hài Nhi thả ra ngũ muội thần hỏa đến, trong mắt cũng là lóe ra một tia kinh hoảng sợ hãi sắc, vội vàng hướng Long Nữ nhìn lại.

Long Nữ thấy thế nhưng thật ra không chút hoang mang, theo kia ngọc tịnh trong bình lấy ra dương liễu chi, lại cầm kia dương liễu chi tái điểm trong ngọc tịnh bình cam lộ, sau đó hướng tới kia hỏa long nhẹ nhàng nhất xoát, liền có mênh mông mưa phùn hạ xuống, nháy mắt, không chỉ có kia hỏa long bị tắt, liền ngay cả Hỏa Vân thương hừng hực thiêu đốt hỏa diễm đều chịu kia mưa phùn nhất lâm, cũng dần dần nhỏ xuống dưới, giống như nến tàn trong gió bàn tùy thời đều phải tắt bộ dáng.

Hồng Hài Nhi thấy thế không khỏi giật nẩy người, sắc mặt đều trắng, nghĩ rằng, hôm nay đến tột cùng là đi rồi cái gì môi vận, phía trước đến đây cái hung thần có thể khắc của ta ngũ muội thần hỏa, nay này Long Nữ cầm cái pháp bảo đến, thế nhưng cũng khắc của ta ngũ muội thần hỏa.

Trong lòng nghĩ, Hồng Hài Nhi cũng đã có vài phần muốn chạy trốn độn mà đi ý tưởng.

Chính là Hồng Hài Nhi vừa mới động này ý nghĩ, bên tai lại vang lên Hạ Vân Kiệt thanh âm.

“Không cần sợ hãi, ngươi thu Hỏa Vân thương, sử khởi của ngươi khôn cùng biển lửa, làm cho bọn họ đại lượng đánh xuống kia tiên thiên dương liễu cam lộ, bản tiên thì sẽ giúp ngươi thu kia cam lộ.”

Hồng Hài Nhi đối Hạ Vân Kiệt bản sự còn là thực phục tùng. Ở Hồng Hài Nhi xem ra, Hạ Vân Kiệt không mượn pháp bảo có thể trực tiếp lấy tay bắt tam muội chân hỏa, miệng phun rồng nước diệt hắn ngũ muội thần hỏa, không chỉ có như thế, hắn một chưởng xuống dưới có thể trấn áp hắn không thể động đậy, còn có thể Tôn Ngộ Không bảy mươi hai biến, so với này cần cầm lợi hại pháp bảo mới vừa rồi có thể diệt được hắn ngũ muội thần hỏa Long Nữ cùng Thiện Tài đồng tử tự nhiên lợi hại rất nhiều.

Cho nên Hồng Hài Nhi vừa nghe Hạ Vân Kiệt nói như thế, trong lòng không khỏi vui vẻ, mới vừa rồi hiểu được vừa rồi kia đánh xuống mênh mông mưa phùn là tiên thiên dương liễu cam lộ, cũng đã vượt quá hậu thiên ngũ hành nước phạm trù, tự nhiên có thể diệt hắn ngũ muội thần hỏa.

“Trách không được dám đến bản đại vương hỏa diệm sơn kêu gào, nguyên lai các ngươi cũng là cầm lợi hại pháp bảo đến. Bất quá bản đại vương đổ muốn nhìn ngươi còn có thể hạ nhiều thiếu trời mưa đến?” Hồng Hài Nhi nghe xong Hạ Vân Kiệt mà nói, liền thu Hỏa Vân thương, lắc lắc thân mình, hiện ra pháp thiên tượng địa cự thân, lại nắm chặt quyền đầu ở cái mũi của mình chùy nhất chùy, nhất thời như sơn động lỗ mũi, miệng rộng, tất cả đều phun ra hỏa long đến.

Hỏa long thổi quét thiên, nháy mắt đó là một mảnh biển lửa, vô biên vô hạn.

Gặp hỏa thế thật lớn, lúc này cũng là kia Long Nữ cũng có chút hoảng hốt, vội vàng cầm dương liễu chi đi chấm ngọc tịnh trong bình cam lộ, sau đó hướng biển lửa sái đi.

Nhất thời thiên không lại hạ nổi lên mênh mông mưa phùn, mưa phùn rơi xuống hạ, kia hỏa thế nhất thời liền bị ngăn chặn, cũng là vượng không đứng dậy, thậm chí còn dần dần tắt đi xuống.

“Ha ha, Hồng Hài Nhi, hôm nay nhìn ngươi còn có cái gì bản sự? Còn là ngoan ngoãn quy y ta lạc già sơn, dâng lên hỏa linh quả, còn có thể tha cho ngươi một mạng, nếu không hôm nay bản sứ giả liền kiêu diệt các ngươi hỏa diệm sơn, đem các ngươi tất cả đều cấp trấn sát.” Kia Thiện Tài đồng tử thấy thế không khỏi đắc ý ngửa mặt lên trời cười ha hả.

“Thượng tiên, ngươi còn không ra tay, ta đã có thể duy trì không được.” Kia Hồng Hài Nhi cũng không đi quản kia Thiện Tài đồng tử mà nói, mà là vội vàng truyền lời thúc giục Hạ Vân Kiệt.

Hắn này chân hỏa đều là chịu khó chịu khổ tu luyện đến, trơ mắt nhìn bị mưa phùn kiêu diệt, tự nhiên đau lòng đòi mạng. Nếu không phải biết Hạ Vân Kiệt bản sự lợi hại, Hồng Hài Nhi lúc này đã sớm quay đầu liền đi, kia còn có thể ở trong này tiếp tục phụt lên ngũ muội chân hỏa.

“Đừng vội, bản tiên cái này lẻn vào của ngươi biển lửa đi thu hắn tiên thiên dương liễu cam lộ, ngươi lại muốn giả bộ chống đỡ hết nổi bộ dáng, chậm rãi dụ bọn họ bất tri bất giác đem kia cam lộ cấp đều khuynh đảo xuống

dưới. Kể từ đó, bọn họ muốn lại đến diệt ngươi này hỏa, ít nói cũng phải hoãn cái trăm ngàn năm thời gian, mới vừa có khả năng tích góp từng tí một đủ này tiên thiên dương liễu cam lộ. Ngươi cũng có thể an ổn trăm ngàn năm, liền nương trăm ngàn năm tưởng cái đường ra." Hạ Vân Kiệt nói, người cũng đã biến thành một đoàn hỏa nhập vào kia biển lửa bên trong.

Long Nữ cùng Thiện Tài đồng tử chỉ chú ý dập tắt lửa cùng Hồng Hài Nhi, đổ không chú ý tới Hồng Hài Nhi bên người một vị kim tiên lúc này vụng trộm tiềm nhập biển lửa.

Hồng Hài Nhi gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng trực tiếp lẻn vào chính mình ngũ muội thần hỏa trung, thiếu chút nữa sợ tới mức hồn đều phải bay đứng lên, đến giờ phút này, mới xem như chân chính phục rồi Hạ Vân Kiệt.

Biết này ngũ muội thần hỏa ở người khác xem ra lợi hại không giống tầm thường, đối Hạ Vân Kiệt mà nói cũng là thùng rỗng kêu to, tưởng diệt liền diệt, tưởng ra vào liền ra vào.

Hồng Hài Nhi lại không biết đến, nếu là đổi thành phía trước, Hạ Vân Kiệt tuy rằng cũng tự cao có vài phần Khống Hỏa Chi Thuật, lại còn là không dám mạo muội tiến vào hắn ngũ muội thần hỏa biển lửa bên trong, nhưng vừa mới hắn được Chúc Dung kỳ, tuy rằng còn không có hoàn toàn tế luyện Chúc Dung kỳ, nhưng dù sao đã đem Chúc Dung kỳ thu vào trong cơ thể, cùng kỳ trung Chúc Dung tàn hồn Tinh Nguyên có liên hệ. Tuy rằng không dám tế luyện hấp thu, nhưng cũng có thể điều động Chúc Dung tàn hồn Tinh Nguyên. Kể từ đó, tựa như có Chúc Dung tàn hồn Tinh Nguyên thủ hộ bình thường.

Kia Chúc Dung nhưng là thượng cổ Hỏa Thần, chính là ngũ muội thần hỏa lại như thế nào nề hà được hắn?

Hạ Vân Kiệt lẻn vào biển lửa trung, nương vu tổ Chúc Dung kỳ liền cùng biển lửa hòa hợp nhất thể, kia Long Nữ cùng Thiện Tài cảnh giới dù sao hữu hạn cũng là nhìn không ra manh mối đến.

Chương 1657 : Thu cam lộ

Hạ Vân Kiệt gặp kia Long Nữ cùng Thiện Tài đồng tử nhìn không ra manh mối đến, trong đầu mừng thầm, liền lặng yên vận chuyển ngự thủy quyết, hé miệng lặng yên đem biển lửa trên không tiên thiên dương liễu chi cam lộ biến thành mưa nhất nhất tụ lại hút vào trong miệng.

Kia mưa chính là tiên thiên dương liễu chi cam lộ biến thành đối với sở hữu cây đều là đại bổ dưỡng phân, thậm chí tiên thảo linh dược, cho dù đã chết héo, chỉ cần được một giọt này tiên thiên dương liễu chi cam lộ, liền có thể khởi tử hồi sinh, dài ra mới căn nộn diệp đến, thật là trân quý vô cùng. Nếu không phải Từ Hàng đạo cô muốn thu phục Hồng Hài Nhi, tiến tới đem tích lôi sơn Bình Thiên Đại Thánh cùng thúy vân sơn Thiết Phiến công chúa cũng thu nạp lại đây, thuận tiện còn nghĩ muốn chút này hỏa diệm sơn kì quả - hỏa linh quả, nàng là tuyệt đối luyến tiếc làm cho môn hạ đệ tử bỏ ra này tiên thiên dương liễu chi cam lộ.

Mưa bị Hạ Vân Kiệt tụ lại hút vào trong miệng lại biến thành tiên thiên dương liễu chi cam lộ, bị Hạ Vân Kiệt vận chuyển tâm pháp đưa đến thận vu đỉnh, sau đó một giọt tích lạc ở tại tiên thiên bàn đào thụ gốc.

Kia tiên thiên bàn đào thụ phía trước được vu tổ Cộng Công hồn phách Tinh Nguyên biến thành chất dinh dưỡng, đã rơi xuống hoa, dài ra nho nhỏ trái cây đến, chính là này nho nhỏ trái cây lại ngây ngô thật sự, muốn vừa được thành thục không biết còn muốn bao nhiêu thời gian. Nay được kia một giọt giọt tiên thiên dương liễu chi cam lộ, thế nhưng dù lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ lớn lên đứng lên, đem Hạ Vân Kiệt cấp mừng rỡ âm thầm cười trộm không thôi.

Này một chuyến thu hoạch thật đúng là không nhỏ a,

đầu tiên là được vu tổ Chúc Dung kỳ, nay lại được này tiên thiên dương liễu chi cam lộ.

Kia lưu loát mưa phùn hạ xuống, vốn là đảo mắt biến mất ở biển lửa, sau đó biển lửa đi theo tắt một ít, cho nên kia Long Nữ cùng Thiện Tài đồng tử gặp mưa phùn biến mất ở biển lửa, lại thấy kia hỏa thế quả thực dần dần tiểu đi xuống, nhưng cũng không khả nghi, chỉ nghĩ đến này hỏa thế còn không có có thể diệt, là sái tiên thiên dương liễu chi cam lộ không đủ nhiều. Vì thế liền càng không ngừng rơi kia tiên thiên dương liễu chi cam lộ, lại không biết đến kia hỏa thế dần dần nhỏ đi, căn bản chính là Hồng Hài Nhi chế tạo đi ra biểu hiện giả dối, càng không biết kia tiên thiên dương liễu chi cam lộ nay lại tất cả đều thành Hạ Vân Kiệt trong cơ thể kia khỏa tiên thiên bàn đào thụ bổ dưỡng phẩm, mà Hạ Vân Kiệt thì tại biển lửa công chính thu thập cũng chẳng vui ư. Đến sau lại, còn cố ý ở vu đỉnh góp nhặt một ít đứng lên, luyến tiếc đều cấp kia bàn đào thụ.

Những người này, chỉ có Hồng Hài Nhi trong lòng biết rõ ràng đã xảy ra sự tình gì. Trong lòng cũng là kinh hãi không hiểu, kinh hãi Hạ Vân Kiệt đại bản sự, không chỉ có có thể cầm nã hỏa long, thế nhưng ngay cả bực này tiên thiên cam lộ cũng có thể lặng yên không tiếng động thu thập, đồng thời lại âm thầm vui sướng khi người gặp họa không thôi, nghiến răng nghiến lợi nghĩ thầm, chờ ngươi sái xong rồi cam lộ, liền đến phiên bản đại vương phát uy.

“Các ngươi này hai yêu tặc, liền như vậy điểm mao mao mưa phùn cũng tưởng diệt bản đại vương ngũ muội thần hỏa sao?” Kia Hồng Hài Nhi trong đầu cảm xúc phập phồng, suy nghĩ tung bay, miệng cũng không tha người, một câu câu khiêu khích trào phúng kia Long Nữ cùng Thiện Tài đồng tử.

Kia Thiện Tài đồng tử tính tình tương đối hỏa bạo kiêu

ngạo, không hề biết Hồng Hài Nhi cố ý ở kích hắn, gặp này tiên thiên dương liễu chi cam lộ rõ ràng nổi lên hiệu quả, kia hỏa cũng rõ ràng nhỏ đi xuống, nhưng quá đoạn thời gian luôn có năng lực tro tàn lại cháy đứng lên, thật đúng là nghĩ đến sái tiên thiên dương liễu chi cam lộ quá ít, diệt không thể này hỏa. Quýnh lên dưới, một phen đoạt lấy Long Nữ trong tay ngọc tịnh bình cùng dương liễu chi, sau đó đó là "Xoát xoát xoát!", thật đúng là giống cái Thiện Tài đồng tử bình thường, không cần tiền giống như, không ngừng liều mạng hướng kia biển lửa rơi tiên thiên dương liễu chi cam lộ.

Kể từ đó, sẽ không là mao mao mưa phùn, mà là mưa như trút nước mưa to xuống, thẳng đem lãnh không kịp thố Hạ Vân Kiệt cấp việc mà vui, kia tiên thiên bàn đào thụ mọc tự nhiên rất tốt, bàn đào thụ đã vừa được cùng trứng vịt như vậy lớn nhỏ, tản ra một tia thản nhiên hương thơm, làm cho người ta ngửi một ngụm, đều có thể bách hải sinh lực, cũng là cách thành thục thu hoạch lại gần một bước dài.

"Ai nha, không tốt, ngọc tịnh trong bình không có cam lộ !" Kia ngọc tịnh bình tuy rằng có khác Càn Khôn, nhưng cũng không phải không đáy, hơn nữa kia tiên thiên dương liễu chi cam lộ sinh thành cực kì thong thả, trăm ngàn năm tích góp từng tí một cũng để không được này ngọc tịnh bình một phần mười. Trăm năm trước Long Nữ cùng Thiện Tài đồng tử bị Hồng Hài Nhi ngũ muội thần hỏa thiêu chạy, không có lập tức tới cửa báo thù, đó là bởi vì này ngọc tịnh bình lúc trước cam lộ đều dùng rớt, không thặng bao nhiêu khả dùng cam lộ, thế này mới đợi trăm năm, thật vất vả tích góp từng tí một một ít, lại làm sao chống lại Thiện Tài đồng tử như thế tiêu xài, bất quá một lát công phu, kia ngọc tịnh bình cũng là thấy đáy, sợ tới mức Thiện Tài đồng tử sắc mặt đều trắng.

"Cái gì, cam lộ không có?" Kia Long Nữ cũng sợ tới mức

sắc mặt trắng bệch.

Này tiên thiên dương liễu chi cam lộ thật là trân quý dị thường, lạc già sơn, còn có tây phương giáo rất nhiều dược phố dược sơn đều là cần này cam lộ đi phổ hàng cam lâm, dễ chịu sinh trưởng. Nếu không phải Từ Hàng đạo cô gặp Hồng Hài Nhi thiên chất dị thường, hỏa diệm sơn lại có kì quả hỏa linh quả, hơn nữa hắn sau lưng tích lôi sơn cùng thúy vân sơn thế lực không nhỏ, muốn nhận vì mình dùng, thật là là luyến tiếc lãng phí này tiên thiên dương liễu chi cam lộ. Long Nữ cùng Thiện Tài đồng tử đi trước, kia Từ Hàng đạo cô cũng là ngàn dặn dò vạn dặn dò, muốn bọn họ tiết kiệm điểm sử dụng, có thể dọa kia Hồng Hài Nhi tốt nhất, nếu bằng không chỉ cần có thể trấn áp này Hồng Hài Nhi, cũng sẽ không cần tái lãng phí. Ở Từ Hàng đạo cô xem ra, kia ngũ muội thần hỏa tuy rằng lợi hại, chung quy là hậu thiên chi hỏa, kia Hồng Hài Nhi tu vi cũng có hạn, tìm hiểu thời gian cũng không dài, hơi chút dùng một ít tiên thiên dương liễu chi cam lộ, liền cũng có thể trấn áp Hồng Hài Nhi.

Chính là này hai người bị Hồng Hài Nhi khiêu khích trào phúng, cũng là hoàn toàn đã quên Từ Hàng đạo cô dặn dò, xoát xoát xoát liền đem thật vất vả tích góp từng tí một tiên thiên dương liễu chi cam lộ cấp xoát cái đáy hướng lên trời.

Nếu đem Hồng Hài Nhi bắt được, kia cũng là có cái cách nói, nay cũng là ngay cả Hồng Hài Nhi lông cũng chưa thương đến một cây, bên này cam lộ lại dùng xong rồi, hai người hiện tại không chỉ có sợ kia Hồng Hài Nhi tức giận, cũng sợ trở về không có biện pháp hướng Từ Hàng đạo cô công đạo, khó tránh khỏi chịu trách phạt.

“Quả thật không có.” Thiện Tài đồng tử mặt như đưa đám nói, nói xong còn cố ý lắc lắc cái chai, quả nhiên là một điểm tiếng nước cũng nghe không đến, không chỉ có như thế, kia dương liễu chi cũng không có phía trước

xanh biếc, lá cây có chút rũ xuống dưới, ỉu xìu.

“Không có khả năng, sư tôn nói, kia ngũ muội thần hỏa tuyệt đối ngăn không được này cam lộ ! Chỉ cần dùng tới một chút có thể trấn áp này Hồng Hài Nhi, này trong đó khẳng định có vấn đề!” Đến lúc này, Long Nữ đột nhiên nhớ tới sư tôn dặn dò, không khỏi sắc mặt đại biến, ánh mắt gắt gao nhìn phía Hồng Hài Nhi, nghiến răng nghiến lợi nói:“Hảo ngươi cái Hồng Hài Nhi, cũng dám cùng bản sứ giả sử trá!”

“Đồ vô dụng, đến bây giờ mới nhớ tới sự tình có trá!” Ngay tại phía sau có đạo thanh thúy cũng không thất uy nghiêm thanh âm theo nơi xa cuồn cuộn truyền đến, tiếp theo liền có một đạo bạch hồng theo đại hải phương hướng ngang mà đến.

Này bạch hồng tản ra vô cùng vô tận uy nghiêm, còn không có rơi xuống hỏa diệm sơn liền che lại cả tòa hỏa diệm sơn, kia Thiện Tài đồng tử trong tay ngọc tịnh bình cùng dương liễu chi cũng không chịu khống chế bay lên hướng kia bạch hồng vọt tới.

Chương 1658 : Từ Hàng

Bạch hồng đứng có một vị đạo cô, đạo cô mặc áo trắng, tay cầm phất trần cùng dương liễu ngọc tịnh bình, đạp ti vân lí, dáng người thướt tha lại không mất đẫy đà, khuôn mặt đoan trang lại không mất quyến rũ.

“Sư tôn!” Kia Long Nữ cùng Thiện Tài đồng tử nhìn thấy kia đạo cô đạp hồng mà đến, vội vàng quỳ xuống đất bái kiến, vẻ mặt thành hoảng sợ cùng xấu hổ.

“Từ Hàng!” Kia Hồng Hài Nhi tuy rằng vô pháp vô thiên, người nào cũng không để vào mắt, nhưng cũng biết nói này Từ Hàng chính là thượng cổ kim tiên, nay lại là Thái Ất kim tiên cấp nhân vật, đừng nói hắn, liền ngay cả hắn cha mẹ đến cũng chống lại không được, thấy nàng đích thân tới, cũng là cả người sợ run cả người, kinh hô ra lời nói.

Tròng mắt đã rất nhanh chuyển động đứng lên, nghĩ muốn độn địa mà đi.

Này hỏa diệm sơn cùng hắn là nhất thể, nếu hắn muốn chạy trốn đi, kia Từ Hàng lại không có tiên thiên dương liễu cam lộ, nhất thời nửa khắc nhưng cũng cầm hắn không có biện pháp, tổng không có khả năng coi nàng thân phận cũng chui vào này hỏa diệm sơn địa tâm hỏa mạch bắt hắn đi.

Làm Hồng Hài Nhi chuyển tròng mắt muốn độn địa mà chạy, Hạ Vân Kiệt cũng động đồng dạng bỏ chạy tâm tư. Không có biện pháp, này Từ Hàng đạo cô ở thượng cổ thời đại chính là tiếng tăm lừng lẫy nhân vật, khi đó liền ngay cả Tôn Ngộ Không đều còn không biết ở nơi nào đâu, Hạ Vân Kiệt cho dù có thiên đại tự phụ, cũng không cho rằng chính mình hiện tại có thể cùng nàng ngay mặt địch nổi.

“Vị này đạo hữu, đã có đảm lượng thu bần đạo tiên thiên dương liễu cam lộ, chẳng lẽ không có đảm lượng cùng bần đạo gặp một mặt sao?” Từ Hàng đạo cô đạo hạnh tự nhiên xa không phải Long Nữ cùng Thiện Tài đồng tử có thể so sánh với, liếc mắt một cái liền nhìn ra đến kia biển lửa cất giấu Hạ Vân Kiệt.

“Hắc hắc, Từ Hàng đạo hữu này sương có lễ.” Hạ Vân Kiệt gặp tàng không được, cũng là không muốn lại lui đầu giấu đuôi, ra biển lửa, xa xa hướng về phía Từ Hàng đạo cô thi lễ, trong mắt lại toát ra thật sâu vẻ cảnh giác, trong cơ thể tâm pháp ám chuyển, chuẩn bị gặp tình thế không đúng liền thay đổi Đế Giang thân chạy trốn.

Đầu năm nay đánh khẳng định là đánh không lại Từ Hàng đạo cô, nhưng nếu bàn về chạy trốn năng lực, Hạ Vân Kiệt còn là có tự tin.

“Ngươi không phải Hồng Hài Nhi trướng hạ Hỏa Ly Tiên sao?” Kia Long Nữ cùng Thiện Tài đồng tử gặp biển lửa trung đột nhiên hiện ra một người tới, vốn là lắp bắp kinh hãi, chờ bọn họ thấy rõ ràng Hạ Vân Kiệt khuôn mặt sau lại càng phát giật mình.

Nguyên lai bọn họ hai người cùng Hồng Hài Nhi đánh quá vài lần giao tế, này hỏa diệm sơn đại bộ phận mọi người không biết, nhưng này Hồng Hài Nhi tả hữu nhị tướng dù sao cũng là kim tiên cấp nhân vật, cũng là nhận được cũng nhớ rõ.

“Ngươi nói hắn là Hồng Hài Nhi thủ hạ?” Từ Hàng đạo cô nghe vậy mặt lộ vẻ nghi hoặc sắc.

Nàng tự nhiên nhìn ra được đến, trước mắt này kim tiên là thật, không có thi triển bất luận cái gì ảo thuật. Khả nếu là như thế, bằng này kim tiên có thể giấu ở ngũ

muội thần hỏa, thu chính mình tiên thiên dương liễu cam lộ, lại làm sao là Hồng Hài Nhi có thể khống chế được nhân vật.

“Thiên chân vạn xác, người này chính là Hồng Hài Nhi Hỏa Ly Tiên.” Long Nữ cùng Thiện Tài đồng tử vẻ mặt khẳng định trả lời.

“Hừ, không nghĩ tới tiên giới trung trừ bỏ Dương Tiễn, thế nhưng còn có người biết kia Tôn hầu tử bảy mươi hai loại biến hóa. Ngươi trở nên quả thật thiên y vô phùng, nhưng bần đạo nếu nổi lên lòng nghi ngờ, tự nhiên có thể nhìn thấu ngươi chân chính cảnh giới. Nói đi, ngươi đến tột cùng là người phương nào, vì sao phải nhúng tay bần đạo cùng này Hồng Hài Nhi trong lúc đó sự tình?” Từ Hàng đạo cô hỏi, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt mang theo một tia không thể che dấu hiếu kỳ cùng hứng thú.

Phải biết rằng kia bát cửu huyền công chính là tiên giới nhất đẳng nhất kì công, lại cứ muốn tu luyện này công pháp điều kiện phi thường hà khắc, cho tới bây giờ đã biết đến cũng liền Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn hai người tu thành này kì công. Mà Hạ Vân Kiệt hội bảy mươi hai loại biến hóa thuật, hiển nhiên cũng là người biết bát cửu huyền công.

“Chính là vô danh tiểu tốt, không nhọc Từ Hàng đạo hữu nhớ thương.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Cũng thế, bần đạo muốn ra tay bắt này Hồng Hài Nhi khó tránh khỏi muốn rơi xuống cái ỷ lớn hiếp nhỏ thanh danh, nhưng ngươi đã có không thua gì năm đó kia Tôn hầu tử đại náo thiên không tu vi, bần đạo tự mình ra tay cũng không tính ỷ lớn hiếp nhỏ. Vừa vặn bần đạo kia tử trúc lâm còn thiếu một người thủ lâm.” Từ Hàng đạo cô gặp Hạ Vân Kiệt không chịu hiện ra chân thật bộ mặt, nàng nhưng cũng không có biện pháp nhìn thấu, thản

nhiên cười, tao nhã lấy ngọc tịnh trong bình dương liễu chi, đối với Hạ Vân Kiệt liền xoát đi.

“Ha ha, Từ Hàng đạo hữu, ngươi nếu là chân thân đích thân tới, bần đạo tự nhiên chỉ có thể lập tức bỏ trốn mất dạng, nhưng ngươi này bất quá chính là nhất lũ tiên thiên chi khí mang theo của ngươi một đạo thần niệm hóa thân, muốn bắt ta, không khỏi có chút rất khinh thường người đi?” Hạ Vân Kiệt gặp Từ Hàng đạo cô kia dương liễu chi đến xoát hắn, vội vàng sử cái Đế Giang thân pháp, nhanh tránh ra.

Nguyên lai, cùng Từ Hàng đối thoại, Hạ Vân Kiệt cũng là nhận ra này Từ Hàng đạo cô chẳng phải là Từ Hàng đạo cô chân thân, chính là của nàng một đạo thần niệm nương nhất lũ tiên thiên chi khí biến thành, trong lòng yên ổn không ít.

Đương nhiên tiên thiên chi khí xa không phải hậu thiên pháp lực có thể so sánh, không chỉ có vận chuyển biến hóa vô cùng, uy lực lại thật lớn vô cùng, chẳng sợ Từ Hàng đạo cô chân thân không có thân tới, Hạ Vân Kiệt cũng chút không dám có bất luận cái gì đại ý, lại càng không dám bị nàng kia dương liễu chi xoát trúng.

Kia nhưng là tiên thiên dương liễu thụ luyện chế mà thành tiên thiên pháp bảo, cho dù không bằng kia Khổng Tước Minh Vương ngũ sắc thần quang, nhưng cũng kém cỏi không bao nhiêu, cho dù Hạ Vân Kiệt thân xác cường hãn vô cùng, cũng kinh không nổi vài lần xoát đánh.

“Di, còn có vài phần bản sự!” Kia Từ Hàng đạo cô gặp Hạ Vân Kiệt thân pháp thần kỳ thay đổi trong nháy mắt, mắt đẹp trung hứng thú càng phát ra nồng hậu đứng lên.

“Bất quá bần đạo nếu nhìn trúng ngươi, ngươi lại mơ tưởng đào tẩu!” Nói xong Từ Hàng đạo cô không tái cầm

dương liễu chi đi xoát Hạ Vân Kiệt, mà là niệm động chân ngôn, niết động pháp quyết, đem kia ngọc tịnh bình tế ở không trung, lỗ hổng nhắm ngay Hạ Vân Kiệt.

Nhất thời Hạ Vân Kiệt cảm thấy một cỗ thật lớn hấp lực bao lại chính mình, lấy hắn tu vi thế nhưng cũng có chút khó có thể ngăn cản.

Hạ Vân Kiệt không khỏi hoảng sợ, biết này Từ Hàng đạo cô quả nhiên danh bất hư truyền, cho dù là nhất lũ tiên thiên chi khí hóa thân, kia cũng không phải chính mình có thể khinh thường, còn là ổn thỏa cho thỏa đáng, thoát thân mới tốt.

Vì thế Hạ Vân Kiệt mạnh vận chuyển pháp lực, muốn thoát khỏi kia hấp lực, thoát thân mà đi.

“Lúc này ta xem ngươi như thế nào thi triển thân pháp?” Đúng lúc này, kia Từ Hàng đạo cô lại thản nhiên cười, nói không nên lời xinh đẹp động lòng người, nhưng trong tay dương liễu chi lại đối với Hạ Vân Kiệt vào đầu lại xoát hạ.

Này dương liễu chi cùng kia ngọc tịnh bình vốn là nhất thể, cũng không chịu nó phong tỏa không gian có hạn chế, xoát đem đi xuống cũng là chút không chịu ảnh hưởng, đảo mắt liền đến Hạ Vân Kiệt trước mặt.

“Ngoan ngoãn! Này Từ Hàng đạo cô quả thực không hổ là thượng cổ Nguyên Thủy Thiên Tôn tọa hạ mười hai kim tiên chi nhất, này thủ đoạn cũng là phối hợp thiên y vô phùng, đầu tiên là phong tỏa không gian, lại dùng dương liễu chi đến đánh, mà còn cười đến như vậy động lòng người, nếu không ta đã gặp qua Cửu U Tố Âm nữ đế, nói không chừng tâm thần nhất mê hoặc, khi đó nói cái gì đều đã muộn.” Hạ Vân Kiệt gặp theo sát sau Từ Hàng đạo cô dương liễu chi liền xoát đánh tới trước mặt, trong thời gian ngắn trong đầu lóe ra một đạo

ý nghĩ, động tác không chút nào không muộn, sớm đã bẻ căn tiên thiên bàn đào chi, chấm chút lúc trước cố ý lưu tàng lên tiên thiên dương liễu chi cam lộ, đối với kia phong tỏa không gian nhất xoát.

Này tiên thiên dương liễu chi cam lộ vốn là đặt cho ngọc tịnh trong bình, cùng ngọc tịnh bình cũng là nhất thể, nhất thời liền hóa giải kia ngọc tịnh bình phong tỏa không gian, Hạ Vân Kiệt lập tức tựa như thích gánh nặng, thoát thân mà đi, thi triển Đế Giang thân pháp, đảo mắt liền bay ra trăm ngàn dặm.

Chương 1659 : Đại lực Ngưu Ma Vương

“Tiên thiên dương liễu chi cam lộ! Hảo hảo hảo!” Dù là kia Từ Hàng đạo cô sớm đã tu luyện đến lòng yên tĩnh như nước, Thái Sơn băng đỉnh không thay đổi sắc cảnh giới, nhưng mắt thấy chính mình dương liễu chi sẽ muốn đem Hạ Vân Kiệt đánh đem xuống dưới, trấn áp bắt, không nghĩ tới kia Hạ Vân Kiệt lại dùng chính mình tiên thiên dương liễu chi cam lộ, phá chính mình ngọc tịnh bình không gian phong tỏa, cũng là không khỏi tức giận đến mặt ngọc hàm sương, lộ ra vài phần sát khí đến.

Chính là này Từ Hàng đạo cô bộ dạng vô cùng đoan trang quyến rũ, cho dù mặt ngọc hàm sương nhưng cũng lộ ra tư thế oai hùng hiên ngang bàn xinh đẹp.

“Đa tạ đạo hữu đưa tặng tiên thiên dương liễu chi cam lộ, hôm khác ta tái gấp bội hoàn trả!” Trăm ngàn dặm ngoài, truyền đến Hạ Vân Kiệt lãng thích thanh âm.

“Hừ!” Từ Hàng đạo cô loại nào người, làm sao nếm qua bực này mệt, gặp Hạ Vân Kiệt đi lên còn không quên nói móc nàng một câu, mặt đẹp khó tránh khỏi lại lạnh lẽo một phần.

Mà lúc này Hồng Hài Nhi tuỳ thời không ổn, sớm đã thừa dịp Hạ Vân Kiệt cùng Từ Hàng đạo cô đấu pháp là lúc, lĩnh người lùi về Hỏa Vân trong động, toàn diện mở ra hỏa diệm sơn cấm chế, chỉ thấy này hỏa diệm sơn hỏa thế tận trời, đem thiên đều cấp cháy sạch đỏ bừng, sóng nhiệt cuồn cuộn.

Xa xa nghe được Hạ Vân Kiệt thanh âm, còn có nhìn đến Từ Hàng đạo cô chịu thiệt bộ dáng, Hồng Hài Nhi nhịn không được vỗ tay nói:“Lợi hại! Lợi hại a! Ngay cả Từ Hàng đạo cô đều cấp tính kế! Cũng không biết người

nọ đến tột cùng ra sao phương thánh thần, tựa hồ cùng ta kia tiện nghi thất thúc giống nhau, đồng dạng là cái không sợ trời không sợ đất nhân vật.”

Mà Từ Hàng đạo cô đứng ở tại chỗ, ngẩng đầu nhìn xem hỏa thế phóng lên cao, thiêu đốt hừng hực liệt hỏa hỏa diệm sơn, đảo mắt hóa thành một đạo bạch hồng biến mất ở tại tại chỗ.

Rộng lớn vô ngần Nam Hải, có một tòa núi cao thẳng sáp tận trời.

Này sơn tiên linh khí lượn lờ, chính là tiên giới tiếng tăm lừng lẫy tiên gia động thiên phúc địa, Nam Hải lạc già sơn.

Lúc này lạc già sơn trúc tía trong rừng ngồi xếp bằng một vị áo trắng nữ tử, nữ nhân này cùng vừa rồi buông xuống hỏa diệm sơn Từ Hàng đạo cô bộ dạng giống hệt nhau, đúng là Từ Hàng đạo cô chân thân.

“Người này đến tột cùng là ai, không chỉ có hội bảy mươi hai loại biến hóa thuật, mà còn am hiểu nước lửa thuật pháp, hơn nữa nhìn hắn cuối cùng xoát ra ta kia ngọc tịnh bình phong tỏa không gian, tựa hồ là Vương Mẫu bàn đào nhánh cây, chẳng lẽ là nguwoif của Vương Mẫu bất thành?” Đột nhiên gian Từ Hàng đạo cô mở ra hai mắt, mâu giữa dòng lộ ra một tia nghi hoặc sắc.

Nguyên lai kia ngọc tịnh bình cùng dương liễu chi là Từ Hàng đạo cô bản mạng pháp bảo, tuy rằng xa ở Nam Hải lạc già sơn lại có thể cảm ứng được kia ngọc tịnh bình cùng dương liễu chi biến hóa, biết Long Nữ cùng Thiện Tài đồng tử đi thu phục Hồng Hài Nhi ra sai lầm. Chính là kia hỏa diệm sơn cùng lạc già sơn lại cách xa nhau hàng tỉ lý, Từ Hàng đạo cô bản thể nhưng không cách nào lập tức đuổi tới, đành phải đem một đạo thần thức bám vào nhất lũ tiên thiên chi khí thượng, hóa hồng

ngang Nam Hải tiến đến.

Tiên thiên chi khí cùng thiên địa đồng nguyên, cũng không giống thân xác muốn chịu chứa nhiều không gian pháp tắc hạn chế, cũng là có thể ở quá ngắn thời gian đuổi tới hỏa diệm sơn.

Bởi vì tiên thiên chi khí không phải hậu thiên vật, nếu Từ Hàng đạo cô phải muốn không chịu cùng Hạ Vân Kiệt bỏ qua, kia lũ tiên thiên chi khí hóa thân tự nhiên cũng là có thể đuổi theo Hạ Vân Kiệt. Chính là vừa rồi kia một phen đấu pháp, nhìn như có qua có lại thực lơ lỏng bình thường, nhưng trên thực tế cũng là Từ Hàng đạo cô này lũ tiên thiên chi khí hóa thân có thể thi triển ra đến lợi hại nhất sát chiêu. Cho nên Hạ Vân Kiệt nếu có thể thoát thân, Từ Hàng liền đã biết cho dù đuổi theo đi nhưng cũng không làm gì được Hạ Vân Kiệt. Muốn làm không tốt ngược lại muốn tổn thất này lũ tiên thiên chi khí, nếu thật sự là như thế, kia tổn thất đã có thể thật sự lớn đi.

Còn có một nguyên nhân làm cho Từ Hàng không đuổi theo đi duyên cớ là vì nàng nhận ra Hạ Vân Kiệt trong tay bàn đào chi, biết đó là Vương Mẫu nương nương bàn đào viên trong thiên địa duy nhất một gốc cây tiên thiên bàn đào thụ nhánh cây, cảm thấy cũng là khó tránh khỏi có chút nghi ngờ kiêng kị.

Kia Từ Hàng ở trong tử trúc lâm âm thầm suy tư một phen, nhưng cũng không có rõ ràng, việc này cũng không thể đi thiên đình tìm Vương Mẫu chứng thực, đành phải âm thầm ăn này ngậm bồ hòn, tạm thời không thèm nghĩ nữa nó, trong lòng cũng là nhớ thương Hạ Vân Kiệt.

……

Lại nói hỏa diệm sơn bên kia, Từ Hàng nhất lũ tiên thiên chi khí mượn một đạo thần niệm ngưng tụ mà thành hóa

thân rời đi sau, Long Nữ cùng Thiện Tài đồng tử cũng không dám nữa ở hỏa diệm sơn lưu lại, vẻ mặt uể oải không yên vội vàng rời đi hỏa diệm sơn.

Không có kia tiên thiên dương liễu cam lộ, bọn họ khả ăn không tiêu Hồng Hài Nhi ngũ muội thần hỏa.

Gặp Từ Hàng, Long Nữ còn có Thiện Tài đồng tử một trước một sau rời đi, Hồng Hài Nhi thế này mới thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó một người ngồi ở Hỏa Vân động kia khỏa có trăm trượng cao, hồn thể đỏ đậm, phảng phất hỏa diễm ở thiêu đốt hỏa linh thụ ngẩn người.

Hồng Hài Nhi bởi vì trời sinh hỏa thể, lại tu luyện thành ngũ muội thần hỏa, lại có ngưu nhân cha mẹ, luôn luôn đến xuôi gió xuôi nước quen, cho nên chưa bao giờ đem người khác để vào mắt, liền ngay cả Tôn Ngộ Không vị này đại nháo thiên cung Tề Thiên đại thánh hắn cũng không như thế nào để vào mắt. Thậm chí có đôi khi tưởng, chính hắn nếu thi triển ngũ muội thần hỏa, làm theo có thể giết được thiên binh thiên tướng người ngã ngựa đổ, đánh đâu thắng đó không gì cản nổi, không người có thể ngăn. Chính là trải qua sự tình hôm nay, mới vừa rồi biết trước kia là ếch ngồi đáy giếng, không biết trời cao đất rộng. Này tiên giới có thể thu thập hắn cũng là hơn đi. Hơn nữa hôm nay hắn cũng kiến thức kia tiên thiên dương liễu cam lộ lợi hại, lúc này đây có cao nhân tương trợ, hóa giải nguy cơ, nhưng chờ thêm cái trăm ngàn năm, kia Long Nữ cùng Thiện Tài đồng tử lại đến đâu?

Hồng Hài Nhi lần đầu tiên cảm nhận được thất bại uể oải cùng nồng đậm nguy cơ cảm.

“Đại vương, lão đại vương đến đây.” Ngay tại Hồng Hài Nhi ngồi ở hỏa linh thụ ngẩn người khi, có thủ hạ đến bẩm báo nói.

Bình thường Hồng Hài Nhi nhất phiền cha mẹ thuyết giáo, cho nên rõ ràng liền dài cư hỏa diệm sơn rơi vào bên tai thanh tịnh, hôm nay vừa nghe đến phụ thân đến đây, cũng là lập tức theo mặt đất bính lên, chạy ra khỏi Hỏa Vân động, ra hỏa diệm sơn.

Chỉ thấy hỏa diệm sơn ngoại, đang có một đội nhân mã hướng bên này mà đến, cầm đầu một người, dáng người khôi ngô, phi đỏ thẫm áo choàng, trên thêu cửu điều ngũ trảo kim long, nội bộ màu bạc giáp trụ, trên đầu dài một đôi ngưu giác, đại mũi miệng rộng mắt to, cực kỳ giống ngưu đầu, chính là lại nói không ra uy nghiêm, cho người ta một loại đế vương oai, ngược lại xem nhẹ hắn ngưu đầu tướng mạo.

Này nam tử cưỡi một đầu tị thủy kim tình thú, này tị thủy kim tình thú đại như cự tượng, toàn thân da như lá vàng, chớp động kim quang, hai mắt lớn như bát to, tròng mắt là màu vàng, tản ra khủng bố cường đại hơi thở, nói không nên lời uy mãnh.

Này nam tử cưỡi tị thủy kim tình thú, phía sau còn đi theo một đội nhân mã, ít nói cũng có ngàn hơn người, cụ đều là huyền tiên cảnh giới đã ngoài, thậm chí trong đó có mười đến kim tiên, người người đều là pháp lực hùng hậu, tu vi tinh thâm hạng người.

“Phụ vương!” Hồng Hài Nhi nhìn đến kia kỵ tị thủy kim tình thú uy mãnh nam tử, hốc mắt nhịn không được đỏ lên, một cái thả người, thế nhưng gục ở hắn trong lòng.

Nguyên lai này nam tử không phải người khác, đúng là Hồng Hài Nhi phụ thân tích lôi sơn Bình Thiên Đại Thánh, nhân ở tích lôi sơn tự lập làm vương không theo thiên đình quản chế, lại là dị chủng đại bạch ngưu tu luyện thành đạo, trời sinh lực đại vô cùng, lại bị người gọi là đại lực Ngưu Ma Vương.

Ngưu Ma Vương gặp chính mình kia hướng đến tự phụ kiêu ngạo con trai đột nhiên hốc mắt đỏ lên nhào vào chính mình trong lòng, không khỏi bị giật nẩy người, đồng thời trong đầu cũng dâng lên nồng đậm tình thương của cha, vội vàng quan tâm hỏi:“Con ta, đây là cớ gì? Hay là có người ức hiếp ngươi bất thành? Nói đến cấp phụ vương nghe một chút, phụ vương thay ngươi xuất đầu.”

Chương 1660 : Thay đổi

Nếu là bình thường Ngưu Ma Vương nói như vậy, Hồng Hài Nhi tự nhiên là không thèm để ý, cho rằng chính mình phụ thân còn không bằng chính mình ngũ muội thần hỏa lợi hại, làm sao cần hắn xuất đầu? Nay cũng là hiểu được, đó là phụ thân nhường hắn, nếu bằng không lấy hắn phụ thân thực lực, cho dù liều mạng chịu hắn ngũ muội thần hỏa một công, hỗn thiết côn vào đầu nhất côn đánh hạ, mặc hắn ngũ muội thần hỏa có bao nhiêu lợi hại, cũng muốn đi đời nhà ma.

Cho nên hôm nay gặp phụ thân nói như vậy, bị suy sụp Hồng Hài Nhi trong đầu lần cảm ấm áp, chính là hắn xưa nay kiêu ngạo quen, cũng là không muốn thừa nhận bị người ức hiếp, cuối cùng còn là lắc đầu nói:“Không có gì, chính là lâu không thấy phụ vương có chút tưởng niệm thôi.”

“Con ta chớ để lừa vi phụ, vi phụ biết kia Nam Hải lạc già sơn Từ Hàng tôn giả vẫn muốn nhận ngươi nhập môn, đúng giờ nàng phái người tới cửa đến tìm tra có phải hay không?” Kia Ngưu Ma Vương nhìn như uy mãnh vô cùng, nhưng nếu có thể ở tiên giới xông ra một phen thanh danh, tâm tư cho dù không giống hắn tục tằng mặt ngoài đơn giản như vậy, Hồng Hài Nhi lúc này đáp lại làm sao có thể lừa quá hắn, nghe vậy vẻ mặt hiền lành vuốt ve Hồng Hài Nhi đầu, hỏi.

Hỏi xong bởi vì biết Hồng Hài Nhi tính cách, cũng không chờ hắn trả lời, Ngưu Ma Vương theo sát sau lại nói:“Vi phụ lần này đến ngươi nơi này, liền cũng là vì chuyện này.”

“Hay là phụ vương có thể đối phó kia Từ Hàng đạo cô bất thành? Còn là nói muốn khuyên con đi tới tích lôi sơn?” Lần này Hồng Hài Nhi tuy rằng ỷ vào Hạ Vân Kiệt

tránh thoát một kiếp, nhưng cũng biết nói kia Từ Hàng đạo cô có tiên thiên dương liễu chi cam lộ, vừa vặn khắc hắn, hắn là tránh được nhất thời trốn không được nhất thế, nghe vậy đầu tiên là hai mắt sáng ngời, tiếp theo liền lại uể oải xuống dưới.

Hồng Hài Nhi biết hắn phụ vương tuy rằng lợi hại, nhưng chung quy không có chứng được Thái Ất kim tiên, không phải Từ Hàng đạo cô đối thủ. Đương nhiên tích lôi sơn là Ngưu Ma Vương kinh doanh vô số năm căn cơ, thủ hạ có yêu binh yêu tướng vô số, đem tích lôi sơn chế tạo như thiết dũng kim thành, kia Ngưu Ma Vương thân mình thực lực cũng cực kì khủng bố, kém Thái Ất kim tiên cũng chỉ là lâm môn một cước, lại trời sinh thần lực, Từ Hàng đạo cô tuy rằng có thể thắng hắn, muốn trấn sát hắn nhưng cũng không phải chuyện dễ, nếu Hồng Hài Nhi đi tích lôi sơn, Từ Hàng đạo cô tự nhiên sẽ thấy cũng không làm gì được Hồng Hài Nhi.

Chính là này hỏa diệm sơn là Hồng Hài Nhi căn cơ, hắn tự nhiên không muốn bỏ đi.

Quả nhiên như Hồng Hài Nhi dự liệu, Ngưu Ma Vương nghe vậy cười khổ nói:“Vi phụ tuy rằng vũ lực cao cường, chính là kia Từ Hàng lại lợi hại hơn, mà còn là tây phương giáo tôn giả, nàng không đến tìm vi phụ phiền toái cũng đã là chuyện may mắn, vi phụ lại nào có cái gì năng lực đi đối phó hắn. Về phần ngươi không nghĩ đi tích lôi sơn, vi phụ cũng là biết.”

“Một khi đã như vậy, ngươi còn có thể có biện pháp nào, hay là muốn con bái vào Từ Hàng môn hạ bất thành? Chịu nàng một nữ nhân quản chế bất thành?” Hồng Hài Nhi nghe vậy lập tức đẩy ra Ngưu Ma Vương, đem đầu diêu cùng trống bỏi bình thường.

“Tự nhiên không phải, vi phụ cùng tây phương giáo cũng là có chút cũ cừu, lại như thế nào khả năng muốn ngươi

bái vào Từ Hàng môn hạ?” Ngưu Ma Vương lắc đầu nói.

“Vậy ngươi vì sao nói là vì này sự kiện mà đến?” Hồng Hài Nhi liền hoàn toàn hồ đồ.

“Ha ha, vi phụ đấu không lại kia Từ Hàng, cũng hộ không được ngươi, nhưng vi phụ có một vị huynh đệ lại có thể.” Ngưu Ma Vương cười to nói.

“Ngươi là nói Tôn Ngộ Không?” Hồng Hài Nhi lập tức liên tưởng đến Tôn Ngộ Không, sau đó lại lập tức lắc đầu nói:“Hắn tuy rằng lợi hại, lại nhiều nhất cũng liền cùng ngươi tương đương thôi, đơn giản ỷ vào bất tử thân, mới vừa rồi vô pháp vô thiên, nhưng gặp gỡ Từ Hàng nhưng cũng không dùng được.”

“Này ngươi cũng không biết, ngươi vị kia thất thúc bị kia Đa Bảo trấn áp năm trăm năm, ngược lại trong cái rủi có cái may mài đi trời sinh dã tính, nay đã chứng Thái Ất kim tiên cảnh giới, nay cho dù kia Từ Hàng đạo cô cũng không thấy là hắn đối thủ.” Ngưu Ma Vương nói, trong mắt toát ra một tia hâm mộ sắc.

Đặt ở trước kia, nếu luận chân chính tu vi, pháp lực hùng hậu trình độ, Ngưu Ma Vương kỳ thật còn hơi thắng Tôn Ngộ Không một bậc, đơn giản không có Tôn Ngộ Không bất tử thân, không dám học hắn như vậy vô pháp vô thiên thôi. Không nghĩ tới Tôn Ngộ Không nhưng thật ra cái sau vượt cái trước, trước hắn vị này đại ca một bước chứng Thái Ất kim tiên cảnh giới.

“Cái gì, Tôn Ngộ Không đã chứng Thái Ất kim tiên ?” Hồng Hài Nhi nghe vậy cũng là kinh hãi. Lần trước hoa quả sơn đại chiến huyên ồn ào huyên náo, tiên giới không ít người đều biết đến, nhưng Tôn Ngộ Không chứng Thái Ất kim tiên việc lại không ở tiên giới truyền ra, người biết đến rất ít, Hồng Hài Nhi cũng không biết.

“Đứa nhỏ, phụ thân biết ngươi xưa nay tâm cao khí ngạo, cũng không có đem ngươi kia thất thúc xem ở trong mắt, nhưng về sau cũng rốt cuộc không được như vậy. Hơn nữa lần này phụ thân lại đây chính là muốn mang ngươi cùng đi hoa quả sơn chúc mừng ngươi thất thúc thoát vây cũng chứng Thái Ất kim tiên cảnh giới. Ngươi nếu có thể với ngươi thất thúc làm tốt giao tế, chỉ cần hắn thả ra nói đến che chở ngươi, cho dù kia Từ Hàng đạo cô muốn đánh ngươi hỏa diệm sơn chủ ý, cũng phải rất suy nghĩ suy nghĩ.” Ngưu Ma Vương lời nói thấm thía nói.

Nếu là trước kia, Ngưu Ma Vương lời này Hồng Hài Nhi khẳng định là nghe không vào, cũng khẳng định không muốn theo hắn cùng tiến đến hoa quả sơn, chính là hôm nay lại tựa hồ đột nhiên trở nên thành thục lên, nghe vậy đổ không phản bác, mà là gật gật đầu nói:“Lại nói tiếp cũng tốt lâu không gặp thất thúc, nay hắn thoát vây đi cho hắn chúc mừng cũng là hẳn là.”

“Con ta có thể nghĩ như vậy là tốt rồi! Một khi đã như vậy, ngươi công đạo một phen, chúng ta này liền xuất phát.” Ngưu Ma Vương gặp Hồng Hài Nhi đột nhiên thái độ khác thường, đã cảm vui mừng lại khó tránh khỏi có chút đau lòng.

Hắn nghĩ đến Hồng Hài Nhi ăn kia Từ Hàng đau khổ, cho nên mới hội như thế thái độ khác thường, lại không biết đến chân chính làm cho Hồng Hài Nhi thay đổi cũng là một vô danh tiểu tốt.

Hồng Hài Nhi gật gật đầu, gọi tới hai vị kim tiên thủ hạ, dặn dò một phen, làm cho bọn họ rất trông coi hỏa diệm sơn, liền đi theo Ngưu Ma Vương cùng nhau ly khai hỏa diệm sơn.

Rời đi hỏa diệm sơn, một đường hướng hoa quả sơn mà đi.

Đến hoa quả sơn, Ngưu Ma Vương đầu tiên là hướng Tôn Ngộ Không biểu đạt không có thể ra tay trợ giúp xin lỗi. Tôn Ngộ Không cũng không trách, hắn biết chính mình lần đó sự tình quả thật nháo lớn, không chỉ có đắc tội thiên đình Ngọc Đế, hơn nữa ra tay trấn áp hắn lại là tây phương giáo Đa Bảo phó giáo chủ, toàn bộ tiên giới lại có ai dám nhúng tay chuyện của hắn?

Bất quá cũng đang bởi vì này dạng, hắn trong đầu nhưng thật ra càng phát ra cảm kích vị kia ra tay cứu hắn vô danh ân nhân. Nếu không phải hắn không chỉ có hắn không biết khi nào thì có thể thoát vây, hắn hoa quả sơn chỉ sợ cũng muốn chịu khổ giết chóc.

Ngưu Ma Vương gặp Tôn Ngộ Không không trách, trong đầu cũng là áy náy cũng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng đem Hồng Hài Nhi gọi đi lên bái kiến Tôn Ngộ Không.

Hồng Hài Nhi lần này ăn đau khổ, nhưng thật ra học ngoan rất nhiều, phá lệ cung kính đã bái Tôn Ngộ Không, lại miệng hô thất thúc.

Tôn Ngộ Không cùng Hồng Hài Nhi phía trước liền nhận thức, biết chính mình một cháu trai tâm cao khí ngạo, ai cũng không phục, chính là hắn là trưởng bối nhưng cũng lười cùng hắn một tiểu bối so đo, hôm nay thấy hắn thế nhưng phá lệ quy củ, không khỏi có chút tò mò nói:“Ta nói hiền chất, ngươi xưa nay không thích vi thúc, hôm nay vì gì như vậy cung khiêm? Chẳng lẽ là có chuyện gì cầu ta lão Tôn bất thành?”

Chương 1661 : Trở lại Vân Hoành sơn

Tôn Ngộ Không là cái thẳng tính, đã có nói, tự nhiên là đi thẳng nói, sẽ không quanh co lòng vòng, cũng là nghe được Ngưu Ma Vương cùng Hồng Hài Nhi một trận xấu hổ.

Cuối cùng còn là Ngưu Ma Vương dày mặt đã mở miệng nói:“Thật không dối gạt hiền đệ, lạc già sơn kia Từ Hàng tôn giả gặp con ta thiên phú dị bẩm, muốn nhận hắn làm đồ đệ, hắn cũng không nguyện, lẫn nhau gian tự nhiên khó tránh khỏi kết thù, hắn đứa nhỏ này lại luyến tiếc hắn hỏa diệm sơn căn cơ, cho nên sớm hay muộn cũng là chạy không thoát kia Từ Hàng tôn giả bàn tay. Này không phải cầu đến hiền đệ quý phủ đến, khẩn cầu hiền đệ có thể quan tâm một hai.”

“Ngươi này lão Ngưu nhưng thật ra đánh tốt bàn tính, biết ta lão Tôn nay chứng Thái Ất kim tiên cảnh giới, cũng là không sợ kia Từ Hàng tôn giả, chính mình không ra đầu, lại muốn ta lão Tôn thay ngươi xuất đầu. Bất quá, ta lão Tôn nhất nhận thức thân, kia tây phương giáo lại vừa vặn cùng ta lão Tôn cũng có cừu, chuyện này ta lão Tôn liền ứng hạ.” Tôn Ngộ Không nói xong rút căn kim quang xán xán hầu mao cấp Hồng Hài Nhi lại nói:“Kia Từ Hàng đạo cô nghĩ đến là sẽ không tự mình ra tay đối phó của ngươi, chính là nàng trướng hạ người tài ba thật nhiều, cũng có chứa nhiều pháp bảo, nếu là ý định sẽ đối phó ngươi, ngươi cho dù có ngũ muội thần hỏa cuối cùng lại còn là ngăn cản không được. Thế nào **** phát hiện chính mình ngũ muội thần hỏa bị khắc, ngươi liền dùng lửa thiêu này căn hầu mao, ta lão Tôn tự nhiên hội tiến đến ngươi kia hỏa diệm sơn tương trợ.”

Nếu là trước kia, Tôn Ngộ Không lời này Hồng Hài Nhi tự nhiên là nghe không vào, nhưng hôm nay lời này

cũng là những câu nói trúng hắn yếu hại, vội vàng cung kính tiếp nhận kia căn hầu mao, cẩn thận từng li từng tí thu tốt.

Thu tốt lắm hầu mao sau, Hồng Hài Nhi cuối cùng còn là để bất quá tò mò trong lòng, ửng đỏ mặt hỏi:“Thất thúc, ngươi cũng biết này tiên giới trung trừ bỏ Dương Tiễn còn có người nào biết ngươi này bát cửu huyền công, bảy mươi hai loại địa sát biến hóa thuật?”

“Hiền chất vì sao hỏi cái này vấn đề, hay là ngươi lại gặp một cái khác biết bát cửu huyền công, bảy mươi hai loại địa sát biến hóa thuật bất thành?” Tôn Ngộ Không nghe vậy cũng là trong lòng chấn động, nhớ tới kia cứu hắn ân nhân.

“Đúng vậy, trước đó vài ngày ta gặp một vị. Hắn cũng biết của ngươi bảy mươi hai loại biến hóa.” Hồng Hài Nhi trả lời.

“Thế nhưng có bực này sự tình, kia bát cửu huyền công chính là tiên giới kì công, liền ngay cả kia Dương Tiễn sư phụ Ngọc Đỉnh chân nhân, mặc dù truyền Dương Tiễn này kì công, chính hắn lại cũng không biết này kì công. Khi nào thì, này tiên giới lại nhiều một người biết này huyền công? Trước ngươi vì sao chưa từng cùng vi phụ nhắc tới?” Ngưu Ma Vương nghe vậy kinh ngạc vạn phần nói.

“Này, ân, a……” Hồng Hài Nhi mặt lại càng đỏ lên, ấp úng nửa ngày, mới vừa rồi đem chuyện Hạ Vân Kiệt trấn áp hắn, lại giúp hắn thu tiên thiên dương liễu cam lộ sự tình nhất nhất nói tới.

Tôn Ngộ Không nghe xong sau, lại kể lại hỏi Hạ Vân Kiệt tướng mạo, trên cơ bản đã biết người nọ chính là cứu hắn người.

Ngày ấy Hạ Vân Kiệt tuy rằng biến hóa thành Cự ưng, nhưng Tôn Ngộ Không có hoả nhãn kim tinh, thân mình cũng sẽ bảy mươi hai loại biến hóa thuật, nhưng thật ra có thể nhìn thấu hắn chân thân.

“Hay là hiền đệ nhận được người này?” Ngưu Ma Vương loại nào nhân vật, theo Tôn Ngộ Không phản ứng rất nhanh liền đoán được Tôn Ngộ Không nhận thức Hạ Vân Kiệt, mở miệng hỏi nói.

“May mắn ngươi không có thương tổn người nọ, cuối cùng người nọ còn giúp ngươi một cái việc, hiển nhiên là không cùng ngươi so đo, nếu không cho dù hôm nay có phụ thân ngươi che chở ngươi, ta lão Tôn cũng muốn đánh gãy của ngươi hai cái đùi!” Tôn Ngộ Không lại không trả lời Ngưu Ma Vương mà nói, mà là hai mắt kim quang lòe lòe trừng mắt nhìn Hồng Hài Nhi liếc mắt một cái.

Tôn Ngộ Không nay loại nào tu vi cảnh giới, này hai mắt kim quang trừng, Hồng Hài Nhi nhất thời cảm thấy cả người như bị cự sơn trấn áp, huyết khí tiên lực cũng chưa biện pháp vận chuyển, đồng thời cũng tưởng nổi lên chính mình nâng ra Tôn Ngộ Không hù dọa Hạ Vân Kiệt khi, Hạ Vân Kiệt nói cho dù Tôn Ngộ Không biết hắn muốn giết hắn, cũng chỉ sẽ nói hắn giết tốt, mà không có nửa điểm trách cứ ý, phía trước còn tưởng rằng hắn ở khoác lác, nay thấy Tôn Ngộ Không như vậy hành động, mới vừa rồi biết Hạ Vân Kiệt nói mà nói thế nhưng đều là thật sự.

“Hiền đệ, bớt giận, bớt giận, người nọ đến tột cùng là ai? Thế nhưng ngay cả hiền đệ đều như vậy kính trọng hắn?” Ngưu Ma Vương gặp Tôn Ngộ Không tức giận, vội vàng tiến lên nói tốt, trong lòng lại âm thầm khiếp sợ không thôi.

Phải biết rằng này Tôn Ngộ Không nhưng là tiên giới có

tiếng không sợ trời không sợ đất chủ, hôm nay lại như thế kính trọng một người, như thế nào không cho Ngưu Ma Vương khiếp sợ vạn phần?

“Hừ, người này là ai, ta lão Tôn nay cũng là không tốt lộ ra. Bất quá Hồng Hài Nhi ngươi phải nhớ cho kỹ, lần sau tái kiến hắn nhất định phải cấp ta lão Tôn phóng thành thật một ít, nếu làm cho ta lão Tôn biết ngươi đối hắn có một tia nửa điểm bất kính ý, ta lão Tôn liền nhất côn đánh gãy của ngươi hai chân.” Tôn Ngộ Không cũng là hừ lạnh một tiếng, cảnh cáo Hồng Hài Nhi nói.

Kia Đa Bảo nhưng là tây phương giáo phó giáo chủ, mà mời hắn ra tay trấn áp Tôn Ngộ Không là thiên đình Ngọc Đế, có thể nghĩ, Hạ Vân Kiệt cứu hắn Tôn Ngộ Không đó là đồng thời cùng tây phương giáo cùng thiên đình đối nghịch, là mạo thật lớn nguy hiểm. Tôn Ngộ Không tuy rằng là người thẳng tâm địa, lại sao lại không rõ trong đó lợi hại quan hệ? Lại như thế nào khả năng hội dễ dàng đem Hạ Vân Kiệt quan hệ với hắn nói ra đâu?

“Người nọ thần thông quảng đại, cháu trai nay nhất tưởng khởi hắn liền kinh hồn táng đảm, huống hồ lại nói tiếp hắn đối cháu trai cũng có ân, tái kiến hắn lại nào dám bất kính a!” Hồng Hài Nhi sắc mặt trắng bệch nói.

Tôn Ngộ Không nghe vậy thế này mới nhớ tới chính mình kia vô danh ân nhân thần thông quảng đại sự tình, sớm đã đem Hồng Hài Nhi cấp thu thập dễ bảo, nếu không hôm nay hắn lại sao lại như vậy thành thật, chính mình kia cảnh cáo mà nói cũng là nói vô ích, không khỏi ngửa lên trời ha ha nở nụ cười.

……

Không nói đến Tôn Ngộ Không đám người, lại nói ngày ấy Hạ Vân Kiệt thoát khỏi Từ Hàng ngọc tịnh bình, lưu

lại một câu sau, liền xa xa bay khỏi hỏa diệm sơn, một đường qua sông Nam Hải, lại bay vút quá vô số sơn xuyên con sông, một ngày này rốt cục bay trở về đến Ôn Kiều phủ Tiền Khê huyện Vân Hoành sơn.

Tuy rằng nói tại đây Tiền Khê huyện trước sau thêm đứng lên cũng liền ở ba năm nhiều không đến bốn năm, nhưng nói cũng kỳ quái, một hồi đến Vân Hoành sơn cũng là lần cảm ấm áp, trong lòng cảnh giới cũng thả lỏng xuống dưới.

Người tóm lại là cần một cái nhà, này Vân Hoành sơn chính là ta ở tiên giới nhà a, trở lại tư thân hiên, ở phi bộc hạ vọt cái nước lạnh tắm, tẩy đi một đường phong trần mệt mỏi, sau đó nằm ở đằng ghế, uống nước trà, nhìn thác nước theo ngọn núi đỉnh phi tiết xuống, nhớ tới mấy ngày nay trải qua, trong đầu có ngàn vạn cảm khái.

Chính ngàn vạn cảm khái là lúc, Đặng Lăng đám người tiến đến bái kiến.

Hạ Vân Kiệt đoạn thời gian trước rời đi Vân Hoành sơn trước, từng luyện hóa một chút vu tổ Cộng Công lưu lại năng lượng đánh tiến vào Đặng Lăng chín người trong người, không chỉ có trợ bọn họ vừa mới đột phá đến tiên anh kì cao nhất cảnh giới, mà còn thật to cải tiến bọn họ thể chất. Nay này chín người người người đều là tiên lực hùng hậu, huyết khí mênh mông, hai mắt khác hẳn hữu thần, ở Ôn Kiều phủ này phiến ngàn vạn dặm khu vực, đã được cho nhất lưu cao thủ. Chính là Hạ Vân Kiệt lần này rời đi Ôn Kiều phủ, gặp rất nhiều cường giả, tái quay đầu xem Đặng Lăng đám người, liền cảm thấy bọn họ thật sự quá yếu ớt một ít, nếu không phải ở Ôn Kiều phủ, nếu đổi thành ở này khác đại địa phương, nhưng cũng chính là vật hi sinh liêu.

Chương 1662 : Phổ hàng cam lâm Vân Hoành sơn

Bất quá cơm là muốn một ngụm một ngụm ăn, Hạ Vân Kiệt trong lòng cũng là hiểu được, chính mình mới đến tiên giới không đến bốn năm, có thể nuôi dưỡng ra một đám giống Đặng Lăng trung thành tận tâm thủ hạ, dĩ nhiên là phi thường không sai, cũng là nóng vội không thể.

“Trong khoảng thời gian này, ta không ở, Tiền Khê huyện không có ra cái gì nhiễu loạn đi?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Hồi lão gia, Tiền Khê huyện hết thảy đều mạnh khỏe. Phụ cận một ít huyện, nghe nói lão gia uy danh, không ít người cũng đều đến ta Tiền Khê huyện đến đặt chân phát triển, thị trấn so với trước kia muốn phồn hoa rất nhiều.” Trịnh Huyền trả lời.

Hạ Vân Kiệt không ở ngày, Ôn Kiều phủ bên kia đã hạ nhậm mệnh, nay Trịnh Huyền đã là Tiền Khê huyện hàng thật giá thật Huyện lệnh.

“Nga.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy lông mi hơi hơi giương lên, trong lòng động đem Tiền Khê huyện chế tạo thành Ôn Kiều phủ đông lộ vùng khu vực trung tâm ý tưởng.

“Nay kia luyện đan điện, luyện khí điện phát triển như thế nào, luyện ra đến đan dược, pháp bảo khả đủ chúng ta chính mình sử dụng?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Hồi lão gia, hết thảy phát triển đến độ thuận lợi. Chính là kia luyện đan cùng luyện khí lô hỏa cũng là không đủ tràn đầy, nếu không tốc độ còn khả mau một ít, phẩm chất cũng có thể càng tiến thêm một bước, khi đó liền có dư thừa.” Tân nhậm Huyện thừa Trử Lập bước ra khỏi hàng cung kính trả lời.

Việc này chủ yếu là hắn ở phụ trách.

“Như thế không khó, trễ chút lão gia ta phải đi bố cái Càn Khôn ly hỏa trận, đến lúc đó liền có thể đem phạm vi mấy chục vạn dặm địa tâm hỏa mạch chậm rãi tụ lại cùng luyện lô dưới, các ngươi sẽ không dùng tái sầu lô hỏa sự tình. Mấy ngày nay, ngươi không ngại lấy Giang Châu hiệu buôn vì danh, ở tiền khê huyện khai chút cửa hàng, chờ tương lai luyện chế ra dư thừa đan dược cùng pháp bảo, liền cầm bán ra.” Hạ Vân Kiệt nói.

Trử Lập tuy rằng không rõ vì sao Hạ Vân Kiệt muốn lấy Giang Châu hiệu buôn làm tên mà không phải Vân Hoành sơn, nhưng còn là cung kính lĩnh mệnh lệnh.

Trử Lập lui ra sau, Hạ Vân Kiệt lại hỏi Ôn Kiều phủ sự tình.

“Lão gia ngươi đi rồi đại khái hai mươi ngày, Ôn Kiều phủ liền có người phụng phủ làm mệnh lệnh đến Vân Hoành sơn, nói quận phủ bên kia đã duẫn phủ lệnh đại nhân cùng thống lĩnh đại nhân tiến cử hiền tài, nhậm mệnh đại nhân vì Ôn Kiều phủ đông lộ thông phán cùng Chỉ Huy Sứ, thỉnh lão gia mau chóng đi Ôn Kiều phủ đi nhậm chức.” Đặng Lăng bước ra khỏi hàng bẩm báo nói.

“Một khi đã như vậy, kia này hai ngày các ngươi liền thu thập một phen, chọn lựa trăm đến cái môn sinh thân binh, ngày kia, chúng ta liền xuất phát đi Ôn Kiều phủ.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nghĩ nghĩ nói.

Dứt lời này đó, Hạ Vân Kiệt lại khảo sát bọn họ mấy ngày nay tu luyện tình huống, thấy bọn họ người người đều tiến bộ rất nhanh, chỉ cần ấn này tốc độ, không dùng được bao nhiêu thời gian, chỉ sợ cũng có thể đột phá đến huyền tiên cảnh giới, trong lòng thật là vui mừng.

Đáng tiếc kia bàn đào còn không có thành thục, nếu không hái được mỗi người ban thưởng bọn họ một cái, bọn họ cũng liền người người thành huyền tiên.

Về phần hỏa linh quả tuy rằng cũng là thứ tốt, chính là Đặng Lăng đám người đều không phải hỏa thuộc tính thể chất, cũng không thích hợp bọn họ dùng, nếu không cũng có thể lập tức trợ bọn họ đột phá đến huyền tiên cảnh giới.

Thuận miệng chỉ điểm một phen Đặng Lăng đám người tu luyện không đủ địa phương, Hạ Vân Kiệt liền đuổi rồi bọn họ.

Bọn họ đi rồi, Hạ Vân Kiệt ở tư thân hiên tĩnh tọa tu luyện một đoạn thời gian, nhớ tới trong cơ thể vu đỉnh còn thịnh có một chút tiên thiên dương liễu cam lộ, liền ra tư thân hiên, phi gần đến giờ Vân Hoành sơn trên không, cầm bàn đào chi chấm một ít, sau đó hướng hạ xoát vài cái.

Nhất thời Vân Hoành sơn trên không liền hạ nổi lên mao mao mưa phùn, kia mưa phùn rơi xuống xuống mồ trung, Vân Hoành sơn cây rừng thảo dược đều là lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ rất nhanh sinh trưởng. Thậm chí rất nhiều linh thảo tiên dược linh quả cây cối, thế nhưng ào ào nở hoa, kết quả sau đó thành thục.

Nhất thời gian, mãn sơn hương, tiên vụ lượn lờ, làm cho người ta đang ở trong núi, giống như thân ở mộng ảo bình thường, hấp thượng một ngụm kia ướt át mang theo hương hơi thở, cả người đều cảm giác tràn ngập lực lượng, tinh thần gấp trăm lần.

Tối thần kỳ là có một gốc cây vốn ở trong núi sinh trưởng rất nhiều năm tùng thụ, được này tiên thiên

dương liễu cam lộ, thế nhưng thành tinh, thoát tùng thụ bản thể, biến thành một lão nhân.

Thực vật thành tinh so với chim bay cá nhảy cũng là muốn khó hơn một ngàn vạn lần, kia tùng thụ được nói, biết đều là Hạ Vân Kiệt ban ân, nhất hóa thành hình người, liền phủ phục ở đối với Hạ Vân Kiệt liên tục lễ bái, miệng hô:"Đa tạ lão gia ân điển."

Nguyên lai này tùng thụ tại đây trên núi cũng không biết sống bao nhiêu năm, dĩ nhiên sinh thành một tia linh trí, chính là lại thoát không thể thân cây, bình thường nhưng thật ra nghe trong núi người đều xưng hô Hạ Vân Kiệt là lão gia, cho nên một khi có thể hóa thành hình người, liền cũng đi theo những người đó kêu Hạ Vân Kiệt là lão gia.

Lúc này trong núi môn sinh thân binh tự nhiên cũng sớm đã thấy được Hạ Vân Kiệt, gặp trong núi linh thảo linh dược mọc như thế chi hảo, tương lai khẳng định có thể luyện ra thượng đẳng đan dược, không thiếu được muốn vào bọn họ bụng, hơn nữa này sơn kinh này tiên thiên dương liễu cam lộ dễ chịu, toàn bộ núi cũng trở nên tiên khí dạt dào, bọn họ ở trong núi tu luyện tự nhiên là ích lợi vô cùng, trong lòng cũng là khiếp sợ lão gia thần kỳ thủ đoạn, lại là cảm kích vô cùng, cũng đều ào ào quỳ xuống đất đối với không trung Hạ Vân Kiệt lễ bái nói:"Lão gia pháp lực vô biên, cảm ơn lão gia ban ân."

Hạ Vân Kiệt cũng là không nghĩ tới này tiên thiên dương liễu cam lộ thế nhưng như vậy thần kỳ lợi hại, chính mình chính là tùy ý chấm chút hóa thành mưa dễ chịu một chút Vân Hoành sơn, thế nhưng lập tức liền đem Vân Hoành sơn cấp chế tạo phảng phất chân chính động thiên phúc địa.

"Thứ tốt a, thứ tốt! Trách không được kia Từ Hàng đạo cô đều phải đau lòng cố ý phân ra một lũ tiên thiên chi

khí nhìn trông mong chạy tới kia hỏa diệm sơn. Đáng tiếc chính là lượng thiếu chút.” Hạ Vân Kiệt nhìn Vân Hoành sơn trong nháy mắt trở nên càng phát ra sinh cơ dạt dào, tiên khí lượn lờ, nhịn không được liên tục cảm khái.

Cũng may Từ Hàng đạo cô nghe không được Hạ Vân Kiệt này cảm khái thanh, nếu không phỏng chừng muốn chọc giận hộc máu. Phải biết rằng tiên thiên dương liễu cam lộ trân quý vô cùng, chỉ một nhà này, lại không thứ hai hào. Lần này bị Hạ Vân Kiệt lập tức thu đi, là nàng này mấy chục vạn năm đến hàng năm cấp lạc già sơn dược phố còn có tây phương giáo một ít trọng yếu dược sơn phổ hàng cam lâm sau, thật vất vả tiết kiệm xuống dưới. Này số lượng ước chừng tương đương với lạc già sơn còn có tây phương giáo một ít trọng yếu dược sơn thượng trăm năm “Đồ ăn” A.

Kia lạc già sơn cùng tây phương giáo một ít trọng yếu dược sơn diện tích so với Hạ Vân Kiệt Vân Hoành sơn điểm ấy địa phương không biết lớn bao nhiêu lần. Này nói cách khác, cho dù phía trước Hạ Vân Kiệt đem đại bộ phận tiên thiên dương liễu cam lộ cho bàn đào thụ, còn lại này cũng cũng đủ cấp Vân Hoành sơn như vậy điểm phương phổ hàng cam lâm mấy chục thượng trăm vạn năm. Không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt lại còn ngại này lượng thiếu, có thể nghĩ, nếu là làm cho Từ Hàng đạo cô biết, lại như thế nào không tức giận đến hộc máu đâu?

Nếu biết này tiên thiên dương liễu cam lộ phi thường trân quý, Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng liền luyến tiếc giống kia Thiện Tài đồng tử giống nhau tùy tiện loạn xoát, sái vài giọt sau, gặp vạn vật nảy sinh, sinh cơ nhất phái dạt dào, liền thu hồi bàn đào chi, một lần nữa trở về tư thân hiên.

Trở về tư thân hiên, ngồi ngay ngắn ở khoát lên bích đàm mặt trên trúc ban công, tâm ý vừa động, một đạo

huyết quang thoáng hiện, tay hắn trung hơn một thanh huyết sắc đại đao, kia huyết đao mặt trên có một phảng phất đóng lại đến ánh mắt, đúng là nhất mục huyết đao.

Chương 1663 : Minh ngục huyết đao

Nhất mục huyết đao là Hạ Vân Kiệt theo Dư Hạt lão ma thủ trung đoạt được. Lúc ấy tại hạ giới khi, Hạ Vân Kiệt chỉ biết đao này uy lực phi phàm, chính là này đao giết chóc thị huyết khí tức quá nặng, không chỉ có hắn không có biện pháp khuy thấu này đao huyền bí, thậm chí tâm tính ẩn ẩn đều phải chịu hắn ảnh hưởng, cho nên sau lại hắn cũng rất thiếu sử dụng này đao.

Đến tiên giới sau, bởi vì chẳng phải là buông xuống ở một cường giả như mây đại địa phương, lấy Hạ Vân Kiệt tu vi, tại đây địa phương phiên tay gian liền có thể mây mưa thất thường, cho nên này nhất mục huyết đao cũng đã bị hắn để tại trong góc, cũng không có lấy ra nữa tìm hiểu sử dụng.

Chính là lúc này đây ra ngoài, kiến thức đến rất nhiều người lợi hại, cũng gặp được giống dương liễu ngọc tịnh bình, kim cô bổng còn có Hỏa Vân thương các lợi hại pháp bảo, trong lòng đại chịu rung động. Biết tiên giới cường giả vô số, hắn hiện tại tại đây tiểu địa phương tiểu đánh tiểu nháo còn khả bình yên vô sự, nếu ra tiểu địa phương, không có cường đại pháp bảo bàng thân chung quy không ổn. Chính là Hạ Vân Kiệt cường đại pháp bảo tuy rằng rất nhiều, có bốn mặt thập nhị đô thiên vu tổ kỳ, thậm chí kia tiên thiên bàn đào thụ cùng hắn hòa hợp nhất thể, nếu tế đi ra cũng là chút không thua kém gì kia Từ Hàng đạo cô dương liễu chi uy lực, chính là này năm kiện pháp bảo, bất luận cái gì một kiện đều là không thể gặp sáng, hơn nữa tiên thiên bàn đào thụ tế ra, chỉ sợ đảo mắt sẽ đưa tới Vương Mẫu nương nương đại giá.

Vu tổ kỳ không thể dùng, tiên thiên bàn đào thụ cũng không thể dùng, mà giống phược long tác, còn có Hạ

Vân Kiệt chính mình tại hạ giới luyện chế tứ tượng tiểu tru ma kiếm, uy lực tuy rằng cũng không nhỏ, nhưng thật muốn đối thủ đến kim tiên trình tự, này đó pháp bảo bất quá là tiểu hài tử đồ chơi, liền xa xa không đủ nhìn.

Nhớ tới hậu thiên liền muốn đi Ôn Kiều phủ, tương lai muốn đối mặt người trình tự đem càng ngày càng cao, Hạ Vân Kiệt thế này mới động đem này nhất mục huyết đao hoàn toàn tế luyện tâm tư.

Nắm nhất mục huyết đao, tâm thần tiềm nhập kia trong huyết đao.

Nhất thời Hạ Vân Kiệt liền thấy được khôn cùng vô ngần biển máu, tái tập trung nhìn vào, kia biển máu trung có vô số sinh vật ở rít gào chém giết, có giương bồn máu mồm to long kình, có giương thật lớn cánh cốt long, có ngưu đầu nhân thân, có long thân mặt ngựa.

Ở đại hải trên không, có một vòng huyết nhật, kia huyết nhật hình dạng là khối bầu dục, giống như một con mắt.

Vô số huyết khí bốc lên nhập vào kia huyết nhật bên trong, huyết nhật tắc bắn ra huyết quang chiếu rọi này vô biên vô hạn biển máu.

Này vô số rít gào chém giết trung sinh vật cảm nhận được Hạ Vân Kiệt đã đến, ào ào hướng hắn dũng đi, lại có khôn cùng huyết lãng hướng hắn thổi quét mà đi, ý đồ đưa hắn đánh tiến vào này biển máu bên trong.

“Đây là Tu La tộc trấn tộc chí bảo minh ngục huyết đao, ngươi như thế nào sẽ có này pháp bảo?” Vu Hàm ngửi được kia khôn cùng biển máu hơi thở, nhịn không được thả ra thần thức đến, thấy được Hạ Vân Kiệt trong tay nhất mục huyết đao, theo sát sau thần niệm vừa động, cùng Hạ Vân Kiệt giống nhau thấy được kia khôn cùng biển máu, còn có biển máu trung vô số sinh vật cùng

giắt ở biển máu trên không huyết nhật.

“Đây là Thích Mục thần nhãn!” Vu Hàm thấy được kia một vòng huyết nhật, nhịn không được kinh hô.

“Ai là Thích Mục?” Hạ Vân Kiệt tò mò hỏi.

“Thích Mục, nhất mục quốc quốc vương, Bạch Đế con, là thượng cổ người có đại thần thông, hơn nữa sinh trưởng cùng mặt kia chích độc nhãn, không chỉ có khả thấy rõ thiên địa vạn vật, hơn nữa trời sinh khả trấn áp người hồn phách nguyên thần, thật là lợi hại vô cùng, chính là lại trời sanh tính tàn nhẫn, thích giết chóc. Sau lại giống như bị vu tổ Hậu Nghệ sở bắn chết. Lại không biết đến vì sao, hắn mắt lại tại đây minh ngục huyết đao biển máu xuất hiện.” Vu Hàm hoang mang nói.

Vu Hàm mà nói làm cho Hạ Vân Kiệt nhớ tới năm đó tế luyện Hậu Nghệ kỳ khi nhìn đến một ít trường hợp, trong đầu dĩ nhiên hiểu được trong đó nguyên nhân, liền đem chính mình lúc trước nhìn đến một màn nói cho Vu Hàm.

“Thì ra là thế. Bạch Đế chủ sát, trời sanh tính vốn là lãnh khốc hảo sát, chính là pháp lực khôn cùng, có thể trấn được trong lòng sát tính, có nhất đế oai. Này Thích Mục là hắn con nối dõi, khó tránh khỏi muốn di truyền hắn lãnh khốc hảo sát tính cách, chính là nguyên bản hẳn là cũng có thể trấn áp khống chế được, chính là sau lại vừa vặn được này minh ngục huyết đao, dần dần chỉ sợ bị câu động bản tính, trở nên hung tàn thô bạo, thích giết chóc, thế này mới đưa tới họa sát thân. Bị bắn chết kia một khắc, phỏng chừng Thích Mục đột nhiên tỉnh ngộ, cho nên liền đem chính mình kia độc nhãn đánh tiến vào trong huyết đao. Này độc nhãn có trấn áp hồn phách nguyên thần oai thế. Này minh ngục biển máu vốn là là vô số người hồn phách huyết khí ngày đêm tích lũy mà thành, chịu này mắt thần trấn áp, mới vừa rồi có thể bình yên vô sự, nếu không ngươi bắt nó thu vào trong cơ thể,

khó tránh khỏi muốn chịu nó ảnh hưởng phản phệ.” Vu Hàm bỗng nhiên sáng sủa nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi sau một lúc sợ may mắn, nói:“May mắn, may mắn, nếu không đệ tử nếu cũng thành tàn nhẫn thích giết chóc hạng người, kia hậu quả đã có thể nghiêm trọng. Xem ra này minh ngục huyết đao còn là không cần cho thỏa đáng.”

“Ngươi này ý tưởng liền sai lầm rồi, bất luận cái gì pháp bảo binh khí, dùng chính tắc chính, dùng tà tắc tà. Này minh ngục huyết đao là cùng U Minh biển máu ở thiên địa mở mang chi lần đầu đồng dựng dục đi ra Tu La tộc trấn tộc pháp bảo, uy lực thật lớn vô cùng, nếu là cứ như vậy khí chi không cần, chẳng phải là phung phí của trời. Huống hồ này pháp bảo người khác dùng, một lúc sau khó tránh khỏi muốn chịu ảnh hưởng, ngươi cũng là Vu vương đế thống, lấy ngươi nay huyết mạch lực chẳng lẽ còn trấn áp không được chính là một pháp bảo bất thành?” Vu Hàm lại phủ định nói.

“Thực không có việc gì?” Hạ Vân Kiệt lại chung quy có chút lo lắng.

“Tự nhiên không có việc gì, không chỉ có không có việc gì, ngươi còn khả đem kia Thích Mục thần nhãn cấp thu hồi đến, luyện hóa nhập thể. Này thần nhãn nhưng là thứ tốt, một khi luyện hóa nhập thể, cho dù kia Tôn Ngộ Không thi triển bảy mươi hai loại biến hóa, cũng là trốn bất quá ngươi này mắt nhìn quét. Mà này thần nhãn một khi bắn ra, càng có thể kinh sợ người tâm thần hồn phách, làm cho người ta khó lòng phòng bị.” Vu Hàm trả lời.

“Luyện hóa này thần nhãn, này biển máu lại như thế nào trấn áp?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy sửng sốt khó hiểu nói.

“Ngươi không phải có trấn ngục phù văn sao? Kia trấn

ngục phù văn nhưng là thiên địa chí áo pháp tắc, đúng là trấn áp này biển máu hồn phách như một phù văn. Hơn nữa này phù văn lại xuất từ ngươi tay, ngươi tu vi càng cao, phù văn uy lực cũng lại càng lớn, có năng lực tùy ý khống chế, tự nhiên cũng là có thể làm cho này minh ngục huyết đao uy lực thu phóng tự nhiên.” Vu Hàm nói.

Hạ Vân Kiệt nay kiến thức sớm đã siêu việt trước kia, Vu Hàm như vậy vừa nói, hắn liền cũng liền bỗng nhiên sáng sủa, cười nói:“Nói như thế đến, đệ tử nhưng thật ra lập tức được hai kiện hảo pháp bảo.”

“Đúng là, đúng là.” Vu Hàm cũng đi theo nở nụ cười.

“Đúng rồi, sư tôn, này Tu La tộc lại là cái gì tộc? Ta như thế nào cũng chưa nghe quá?” Hạ Vân Kiệt chuyện vừa chuyển, tò mò hỏi.

“Tu La tộc chính là U Minh biển máu dựng dục mà sinh một chủng tộc, trời sanh tính hung tàn hảo sát, ở thượng cổ thời đại cũng là cái cực kì cường đại lợi hại thế lực, chính là sau lại không phải bị trấn sát, đó là bị tây phương giáothu phục đi, nay cũng là sớm đã hoàn toàn xuống dốc, ngươi không có nghe đến cũng không chừng vì kì.” Vu Hàm nói, nói khi lại nhớ tới vu tộc cảnh ngộ, khó tránh khỏi có chút sầu não.

“Thì ra là thế, đệ tử hiểu được.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, toại rời khỏi biển máu, lấy một đoạn tiên thiên bàn đào nhánh cây, lấy vô thượng pháp lực khắc lại một cái thật to trấn ngục phù văn, sau đó đánh tiến vào minh ngục huyết đao bên trong.

Trấn ngục phù văn vốn là là ẩn chứa thiên địa chí áo pháp tắc, sở dụng thư phù tài liệu lại là tiên thiên bàn đào nhánh cây nha, uy lực tự nhiên là thật lớn vô cùng, cho dù so với không thể Đa Bảo phó giáo chủ viết ở ngũ chỉ sơn trấn ngục phù văn, nhưng cũng kém không bao

nhiêu. Mà càng mấu chốt là, Đa Bảo phó giáo chủ viết ở ngũ chỉ sơn trấn ngục phù văn nhất viết xuống sau, liền cùng hắn không có bao nhiêu liên hệ, nhưng Hạ Vân Kiệt sách này viết xuống trấn ngục phù văn cũng là cùng minh ngục huyết đao cùng ở lại hắn trong cơ thể, kia chạc cây cũng là xuất từ cùng hắn hòa hợp nhất thể tiên thiên bàn đào thụ, cho nên này trấn ngục phù văn nhưng cũng giống như một pháp bảo, cùng Hạ Vân Kiệt là tâm thần tương thông, tự nhiên là không cần lo lắng minh ngục huyết đao “Tạo phản”.

Chương 1665 : Đi phủ thành đi nhậm chức

Quả nhiên, Hạ Vân Kiệt đem kia trấn ngục phù văn vừa đánh vào minh ngục huyết đao bên trong, kia đào đào biển máu liền gió êm sóng lặng, kia vô số biển máu sinh vật cũng tựa hồ bị cao treo cao treo tại không trung, nở rộ vạn trượng kim quang trấn ngục phù văn cấp kinh sợ ở, người người ẩn núp ở biển máu, không dám có bất luận cái gì hành động thiếu suy nghĩ.

Hạ Vân Kiệt thần thức lại tiến vào biển máu, đi ở biển máu phía trên, kia vô số biển máu sinh vật lúc này nhìn đến Hạ Vân Kiệt lại giống như thấy được quân vương bình thường, ào ào tránh lui cúi đầu, không dám giống nhau phía trước giống nhau ùa lên, cuồn cuộn nổi lên vạn trượng huyết lãng, muốn bắt hắn cho đánh nghiêng vào biển máu cắn nuốt.

Đi đến huyết nhật dưới, thần thức hóa thành một chích bàn tay to đem thần nhãn bắt, sau đó lùi về mi tâm, tử phủ chỗ nơi.

Kia tử phủ tiên anh thấy kia thần nhãn liền duỗi tay cầm đi, sau đó phun ra tử phủ chi hỏa luyện hóa thần nhãn, không cần một lát, kia thần nhãn huyết khí đã bị luyện hóa hầu như không còn, hiện ra một kim quang xán xán bản thể đến, ở trong tử phủ nhất chiếu, khiến cho toàn bộ tử phủ phảng phất đều độ thượng một tầng kim quang.

Luyện hóa bị biển máu lây dính huyết khí sau, Hạ Vân Kiệt liền bắt đầu tế luyện này thần nhãn.

Thần nhãn tuy rằng lợi hại, chính là nay cũng là vật vô chủ, hơn nữa Hạ Vân Kiệt tu vi cũng là nhất đẳng nhất lợi hại, không cần một lát, Hạ Vân Kiệt mi tâm có một

đạo kim quang bắn ra, kia kim quang vừa ra, liền liên tục ngăn chặn ở hắn phía trước ngọn núi đều phảng phất không có tác dụng, xuyên qua ngọn núi nhìn đến càng xa xôi địa phương.

Cúi đầu vọng, kia bùn đất tựa hồ đều thành một cái đầm bích thủy, có thể một đường nhìn đến địa để ở chỗ sâu trong nham thạch nóng chảy sôi trào.

“Hảo pháp bảo, hảo pháp bảo a!” Hạ Vân Kiệt không khỏi mừng rỡ. Này tiên giới không gian vô cùng chắc chắn tỉ mỉ, cho dù lấy hắn tu vi nguyên bản có thể nhìn đến khoảng cách cũng là có hạn, nay có này thần nhãn lại giống như trang bị thiên lý nhãn cùng thấu thị mắt bình thường, xem điểm này liền di chừng trân quý, càng đừng nói này ánh mắt còn có kinh sợ thần hồn thần kỳ uy lực.

Âm thầm vui mừng một trận, Hạ Vân Kiệt liền đem mi tâm mắt đóng, kia mi tâm ánh mắt liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, lại cùng kia trong truyền thuyết nhất mục quốc nhân không giống với. Này mắt là trời sinh sinh trưởng ở nhất mục quốc bộ mặt trung ương, hơn nữa bọn họ cũng chỉ có một con mắt, cũng là không thể thu hồi đến.

Thu thần nhãn, Hạ Vân Kiệt lại đem thần thức lẻn vào minh ngục biển máu. Kia minh ngục biển máu ghi lại rất nhiều thượng cổ Tu La tộc công pháp. Kia Tu La tộc công pháp cơ hồ đều là ma đạo giết chóc phương pháp, được cho là ma đạo thủy tổ cấp công pháp, trong đó cũng có rất nhiều tế luyện ma đạo pháp bảo thần kỳ phương pháp.

Hạ Vân Kiệt nhớ tới Đặng Lăng đám người trong tay pháp bảo tẫn đều là ma đạo pháp bảo, trong đầu không khỏi vừa động, liền sai người đem Đặng Lăng bảy người gọi.

Đặng Lăng bảy người lĩnh mệnh mà đến, Hạ Vân Kiệt muốn bọn họ pháp bảo, sau đó bắt bọn nó đều ném vào kia minh ngục biển máu rửa rèn luyện.

Kia minh ngục biển máu vốn là là vô số hồn phách huyết khí biến thành, không chỉ có đối với khô lâu tràng hạt, ba mươi sáu đầu phi thiên đồng thi kỳ phiên đều là đại bổ vật, mà còn có thể rửa bọn họ tạp chất, cũng là rèn luyện ma đạo pháp bảo thánh địa.

Bất quá khô lâu tràng hạt các pháp bảo đúng là vẫn còn cấp bậc quá thấp, cùng minh ngục huyết đao bực này trấn tộc cấp tiên thiên chí bảo căn bản không thể so sánh với, đặt ở biển máu không đến một giờ công phu, mỗi một kiện pháp bảo liền cơ hồ đã đến có thể đi vào bổ rèn luyện cực hạn.

Hạ Vân Kiệt liền đem này đó pháp bảo đều đem ra, nhất lấy ra nữa, này nguyên bản quỷ khí dày đặc, lộ ra khôn cùng huyết tinh giết chóc hơi thở pháp bảo, thế nhưng ngược lại trở nên phong cách cổ xưa tự nhiên đứng lên, nếu không cẩn thận cảm thụ thế nhưng nhìn không ra tới là ma đạo pháp bảo. Hơn nữa kia khô lâu tràng hạt, người người kim quang ngưng tụ thu liễm, căn bản không giống như là ma đạo pháp bảo.

Đương nhiên kể từ đó, này đó pháp bảo thoạt nhìn cũng có vẻ không hề uy lực.

“Ta lại đem các ngươi pháp bảo rèn luyện một phen, các ngươi thả đều tự thi triển thử xem xem.” Hạ Vân Kiệt đem pháp bảo đệ trả lại cho Đặng Lăng đám người, thấy bọn họ người người thần sắc nghi hoặc, không khỏi nở nụ cười.

Đặng Lăng đám người gặp pháp bảo trở nên phong cách cổ xưa tự nhiên, một điểm ma đạo khí diễm đều

không có, vốn tiềm thức còn có điểm thất vọng, nay nghe lão gia như vậy vừa nói, nhất thời tâm thần nhảy dựng, liền đều tự tế thả pháp bảo.

Này nhất tế phóng cũng không được, bọn họ không chỉ có cảm giác thao túng đứng lên càng thêm thuận buồm xuôi gió, hơn nữa kia phi thiên anh lô, kia phi thiên đồng thi, kia khô lâu lực sĩ, thế nhưng người người đều tản ra ngập trời dáng vẻ khí thế độc ác cùng rất lớn uy nghiêm, kia uy áp thế nhưng so với bọn hắn thân mình còn mạnh hơn một ít, dĩ nhiên là huyền tiên cấp bậc.

Huyền tiên cấp phi thiên khô lâu, phi thiên đồng thi, khô lâu lực sĩ……

Đặng Lăng đám người kinh hỉ thiếu chút nữa trái tim đều có điểm không chịu nổi, ào ào thu pháp bảo, liên tục hướng Hạ Vân Kiệt khấu tạ.

Hạ Vân Kiệt lại chính là cười cười, ở Đặng Lăng đám người thoạt nhìn, này pháp bảo đã lợi hại đến không dám tưởng tượng bộ, nhưng ở Hạ Vân Kiệt xem ra lại căn bản tính không được cái gì. Huống hồ trong minh ngục huyết đao minh ngục biển máu cùng kia chân chính minh ngục biển máu là cùng mạch cùng nguyên, vô số năm qua lại không biết cắn nuốt bao nhiêu cường giả hồn phách huyết khí, nếu không phải Đặng Lăng đám người trong tay pháp bảo chất liệu quá kém, không thể nhảy mà liền, đem chúng nó đặt ở biển máu trung ôn dưỡng rèn luyện cái trăm ngàn vạn năm, kia cái gì phi thiên anh lô, phi thiên đồng thi, khô lâu lực sĩ tiến hóa thành kim tiên cấp cũng không là vấn đề.

Bất quá Ôn Kiều phủ dù sao chính là cái tiểu địa phương, có như vậy cường đại pháp bảo, ở Ôn Kiều phủ trở thành nhất phương bá chủ là khẳng định không thành vấn đề.

“Hết thảy đều đã chuẩn bị thỏa đáng sao? Nếu chuẩn bị thỏa đáng, hiện tại liền xuất phát đi Kim Dương thành đi.” Huy phất tay làm cho Đặng Lăng đám người đứng lên, Hạ Vân Kiệt mở miệng hỏi nói.

Nguyên lai tế luyện minh ngục huyết đao miêu tả đứng lên chính là một đoạn ngắn công phu, trên thực tế đã qua đi hai ngày, đã đến Hạ Vân Kiệt muốn xuất phát đi Kim Dương thành đi nhậm chức ngày.

“Hồi lão gia hết thảy đều đã chuẩn bị thỏa đáng.” Đặng Lăng đám người cung kính trả lời.

“Kia liền gây ra đi.” Hạ Vân Kiệt đứng dậy nói.

Hắn người cô đơn một cái, nhưng thật ra không có gì phải thu thập.

Ra tư thân hiên, sớm đã có đồng tử dắt Vân Báo mã lại đây.

Hạ Vân Kiệt liền xoay người thượng Vân Báo mã, ở Đặng Lăng đám người vây quanh hạ Hạ Vân Hoành sơn, không vội không chậm chạp một đường hướng Ôn Kiều phủ phủ thành chỗ Kim Dương thành mà đi.

Lần này Hạ Vân Kiệt mang người không nhiều lắm, trừ bỏ lúc trước bảy vị Bách phu trưởng trung sáu vị, Trịnh Huyền lưu thủ Tiền Khê huyện tọa trấn ở ngoài, còn lại cũng liền mang theo trăm đến cái môn sinh thân binh.

Bất quá này trăm đến cái môn sinh thân binh cũng là thuần một sắc thiên tiên, thậm chí có tiếp cận một phần ba môn sinh thân binh là tiên đan kì thiên tiên cảnh giới, mà Đặng Lăng, Ngô Thông, Chu Cương, Ân Thổ Mộc, Sử Vân Bằng, Kỉ Cảnh người lại tiên anh kì cao nhất thiên tiên cảnh giới.

Một đường không vội không hoãn, còn xa xa chưa tới Kim Dương thành khi, liền nhìn đến rất nhiều mặc thiên đình quan chế khôi giáp binh lính hoảng không rõ đường hướng bọn họ bên này phi nước đại mà đến. Phía sau có một đội nhân mã oa oa kêu ở phía sau đuổi giết, trên trời còn có một đoàn mây đen đông nghìn nghịt thổi quét mà qua, mây đen phía trên, đứng hai cái mặc hắc bào nam tử. Một cái cầm kỳ phiên, một cái cầm cũng không biết là cái gì xương cốt làm thành cái chai.

Kia kỳ phiên ở không trung lay động, kia bị đánh chết binh lính hồn phách tinh khí liền ào ào bị kia kỳ phiên cấp thổi quét đi, sau đó hóa thành một đoàn đoàn quỷ khí ngưng tụ ở kỳ phiên phía trên.

Kia bạch dày đặc cái chai miệng bình đối với phía dưới, kia bị đánh chết binh lính hồn phách tinh khí liền nhất thời như đã bị rất lớn hấp lực, ào ào bị hút vào kia cái chai.

Chương 1666 : Hội quân

Hạ Vân Kiệt thấy thế trong mắt nhất thời sát khí nổi lên, hiển nhiên kia hai người thừa dịp chiến tranh chi tiện, đang ở bốn phía thu thập nhân hồn phách tinh khí, chuẩn bị cầm đến luyện chế pháp bảo.

“Chạy mau a! Đoạn hồn cốc người đến a!” Ngay tại Hạ Vân Kiệt trong mắt sát khí nổi lên khi, kia hội quân đã hướng bọn họ bên này một bên chạy tới, một bên lớn tiếng kêu la, tiếng kêu tràn ngập khủng hoảng.

“Mọi người chớ để hoảng, bản quan chính là tân tiền nhiệm đông lộ Chỉ Huy Sứ cùng thông phán, có bản quan ở, nhất định bại địch.” Hạ Vân Kiệt quát.

“Bại, bại, ngay cả Kim Dương thành đều bị công phá, phủ lệnh đại nhân cùng thống lĩnh đại nhân cũng đều bại lui, đại nhân còn là mau chạy đi!” Tan tác đại quân một bên tiếp tục tháo chạy một bên ngược lại khuyên Hạ Vân Kiệt cùng chạy trốn.

“Kim Dương thành thế nhưng bị công phá ?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng nhưng thật ra hơi kinh hãi. Kia Kim Dương thành hắn cũng đi quá, không chỉ có tường thành cao lớn chắc chắn, bố có rất nhiều cấm chế trận pháp, hơn nữa trong thành còn có phủ lệnh Vệ Hải Xuyên cùng thống lĩnh đại nhân Tả Thuận lĩnh ngàn vạn tướng sĩ trấn thủ, hai người đều là huyền khí kì huyền tiên. Bực này cảnh giới tuy rằng muốn nhất thống Ôn Kiều phủ còn xa xa không đủ, nhưng trấn thủ nhất thành cũng là vậy là đủ rồi, lại như thế nào khả năng sẽ bị người phá thành đâu?

Bất quá Hạ Vân Kiệt lúc này cũng là không thời gian đi nghĩ lại, sắc mặt trầm xuống, quát:“Sát!”

Hạ Vân Kiệt này một đạo “Sát!” Mệnh lệnh một chút, Đặng Lăng, Ngô Thông, Chu Cương, Ân Thổ Mộc, Sử Vân Bằng, Kỉ Cảnh lập tức liền tế nổi lên đều tự pháp bảo.

Nhất thời có ba mươi đầu phi thiên đồng thi, cửu đầu phi thiên anh lô, còn có ngũ đầu khô lâu lực sĩ phóng lên cao.

Phi thiên đồng thi nguyên bản có ba mươi sáu đầu, lúc trước phân phối khi, bởi vì Đặng Lăng trong tay đã có chín đầu phi thiên anh lô, Hạ Vân Kiệt liền chia đều cấp này khác sáu người, nay Trịnh Huyền lưu thủ Tiền Khê huyện, cho nên này phi thiên đồng thi liền chỉ dẫn theo ba mươi đầu đi ra.

Đuổi giết này tan tác đại quân quân địch, lợi hại nhất cũng bất quá cũng chỉ là kia đứng ở mây đen thu thập hồn phách tinh khí hai người, mà này hai người cũng bất quá chính là tiên đan kì thiên tiên mà thôi.

Nay Đặng Lăng đám người lập tức để lại ra suốt tương đương với bốn mươi bốn huyền khí kì huyền tiên phi thiên đồng thi, phi thiên anh lô còn có khô lâu lực sĩ, kia ngập trời dáng vẻ khí thế độc ác, lập tức liền thổi quét quá này phiến thiên địa, chích sợ tới mức kia nguyên bản đằng đằng sát khí ở phía sau đuổi giết quân địch người người tim mật đều vỡ, hồn bay phách lạc, hai chân như nhũn ra, ngay cả chạy trốn cũng chưa lực lượng.

Trên trời trong mây đen kia chính thu thập hồn phách tinh khí chính hoan hai người, sợ tới mức ngay cả không hề nghĩ ngợi, trực tiếp cuồn cuộn nổi lên mây đen bỏ chạy.

Chính là này hai người vừa mới vừa cuồn cuộn nổi lên mây đen, một đầu phi thiên anh lô đã mở ra miệng rộng,

nhất thời hiện ra một cái mẫu hứa đại hắc động, sau đó mạnh nhất hấp, kia hai người liền trực tiếp bay lên rơi vào rồi trong hắc động, sau đó phi thiên anh lô miệng hợp lại, bẹp hai hạ, kia hai người liền ngay cả tra cũng chưa còn lại một điểm.

Đặng Lăng nay tuy rằng đã biết chính mình phi thiên anh lô lợi hại vô cùng, hãy nhìn kia phi thiên anh lô miệng mở ra nhất hấp hợp lại, hai cái từng làm cho hắn chỉ có thể nhìn lên tiên đan kì thiên tiên liền đi đời nhà ma, đều bị phi thiên anh lô cắn nuốt luyện hóa, cũng là khiếp sợ cả người đều nhịn không được run run một chút, căn bản không có biện pháp tưởng tượng chính mình lão gia đến tột cùng có bao nhiêu lợi hại, thế nhưng có thể đem chính mình phi thiên anh lô uy lực luyện chế như thế thật lớn.

Đương nhiên khiếp sợ qua đi, tự nhiên đó là mừng như điên cùng hào hùng vạn trượng.

Tâm ý vừa động, này khác đem đầu phi thiên anh lô sớm đã như sói vào đàn cừu bình thường, há mồm nhất hấp, đó là thành trăm hơn một ngàn người bị hút vào trong miệng.

Kia phi thiên đồng thi, khô lâu lực sĩ cũng không thế nhược, đánh thẳng về phía trước nhảy vào quân địch trung. Nơi đi qua, căn bản không có người có thể ngăn cản, trong nháy mắt đó là máu chảy thành sông, đầu chồng chất như núi, tái không một cái quân địch đứng ở tại chỗ.

Thiên địa một mảnh tĩnh mịch, chỉ có kia phi thiên đồng thi, khô lâu lực sĩ xé rách thi thể đặt ở miệng cắn xé thanh âm, máu tươi từ bọn họ miệng lưu quải xuống dưới, trang bị kia răng rắc răng rắc cắn xé thanh âm, có vẻ phá lệ âm trầm khủng bố.

Tan tác đại quân lúc này sớm đã đình chỉ chạy trốn, mà là hai mắt ngẩn người, sắc mặt tái nhợt nhìn trước mắt khủng bố mà không thể tưởng tượng một màn.

Nhiều như vậy người, thậm chí trong đó còn có hai cái tiên đan kì thiên tiên, thế nhưng ngay tại này nháy mắt công phu, phiến giáp bất lưu ! Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, ai dám tin tưởng?

“Ngô Thông ngươi mang theo mười người ở lại mặt sau thu nạp nhân mã, theo sau theo kịp, Đặng Lăng các ngươi theo ta đi.” Hạ Vân Kiệt cũng không cố những người đó khiếp sợ biểu tình, công đạo một câu, liền mang theo Đặng Lăng vội vàng hướng Kim Dương thành phương hướng tiến đến.

Này một đường tiến đến, lại đụng phải không ít phía trước tình huống. Lúc này cũng không cần Hạ Vân Kiệt hạ mệnh lệnh, Đặng Lăng đám người vừa thấy đến liền tế ra pháp bảo, trực tiếp nghiền giết qua đi.

“Lão gia, tiểu nhân vừa mới được đến tin tức, phủ lệnh cùng thống lĩnh đại nhân chiến bại sau, một đường lui lại, hiện tại thối lui đến Tứ Đô huyện. Ngài xem, chúng ta là trước sát hướng Kim Dương thành còn là đi trước cùng phủ lệnh cùng thống lĩnh đại nhân hội hợp?” Một đường đi qua, ngay cả giết vài đám người sau, Đặng Lăng chiếm được mới nhất tin tức.

Nếu là trước kia, Đặng Lăng nói lời này, người khác khẳng định nghĩ đến hắn là người điên, nhưng hiện tại nhưng không ai nghĩ như vậy.

Có lão gia ở, đừng nói Kim Dương thành, cho dù Đặng Lăng hiện tại nói đi tấn công thạch cừ quận, phỏng chừng những người khác đều hội oa oa kêu đi tấn công thạch cừ quận.

“Tứ Đô huyện không phải Ngụy Sùng chỗ huyện sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trên mặt lộ ra một tia ngoài ý muốn sắc, sau đó không chút do dự nói:“Đi trước Tứ Đô huyện, miễn cho sinh ra ngoài ý muốn.”

Tấn công Kim Dương thành đối với Hạ Vân Kiệt tự nhiên không phải cái gì việc khó, nhưng Ngụy Sùng là hắn môn sinh, đối hắn mà nói so với tấn công Kim Dương thành trọng yếu rất nhiều.

Vì thế mọi người lại một đường hướng Tứ Đô huyện mà đi.

Tứ Đô huyện ở Ôn Kiều phủ nam lộ, cách Hạ Vân Kiệt hiện tại chỗ địa phương cũng là có chút đường xá. Hạ Vân Kiệt bởi vì lo lắng Ngụy Sùng, sẽ không nguyện ý tái ấn ban liền bộ đi trước, công đạo Ân Thổ Mộc đám người một phen, làm cho bọn họ một đường tiếp tục giết địch thu nạp bại binh, một đường hướng Tứ Đô huyện đuổi, mà chính hắn giá khởi một đoàn tường vân, mang theo Đặng Lăng cùng Chu Cương hai người như điện hướng Tứ Đô huyện tiến đến.

Kia Ân Thổ Mộc đám người không chỉ có có lợi hại Ma Môn pháp bảo bàng thân, hơn nữa mỗi người đều còn có năm can phi thiên đồng thi kỳ phiên, mỗi một đầu phi thiên đồng thi đều tương đương với một cái huyền khí kì huyền tiên, trừ phi đối phương có huyền lộ kì huyền tiên, nếu không căn bản không người có thể nề hà được bọn họ. Mà đoạn hồn cốc theo Hạ Vân Kiệt biết nhưng không có huyền lộ kì huyền tiên, lợi hại nhất cũng liền huyền khí kì huyền tiên, nhưng thật ra đừng lo Ân Thổ Mộc đám người an nguy.

Giá tường vân, bất quá một lát công phu Hạ Vân Kiệt liền phi gần đến giờ Tứ Đô huyện trên không.

Kia Tứ Đô huyện là thượng đẳng huyện, tường thành so

với Tiền Khê huyện muốn cao lớn gấp đôi có thừa, thành trì so với Tiền Khê huyện ít nhất muốn lớn hơn bảy tám lần, tường thành đều là chỉnh khối chỉnh khối màu xanh cự thạch xây mà thành, mặt trên khắc có một đạo đạo cấm chế phù văn, trên tường thành che kín diệt tiên nỗ, cũng đứng đầy thiên đình binh tướng, người người đều là thần sắc ngưng trọng.

Thành trì đại môn đóng chặt, thành trì phạm vi dặm hứa trong vòng đừng nói người, ngay cả điểu đều không thấy được một chích. Tái xa một ít, cũng là rậm rạp, liếc mắt một cái vọng không đến đầu đại quân.

Sát khí phóng lên cao, sát khí ở mặt trên ngưng tụ thành một đoàn đoàn mây đen.

Chương 1667 : Tứ đô thành xung đột

“Người tới người nào?” Hạ Vân Kiệt cũng không có che dấu chính mình hành tung, vừa bay gần đến giờ tứ đô thành ngoại trên không, tề xoát xoát liền có một chích chích diệt tiên nỗ nhắm ngay hắn, lại có thanh âm vang lên.

Này diệt tiên nỗ khả phá tiên nhân hộ thể cương khí, là thủ thành lợi khí.

“Bản quan là tân nhậm đông lộ Chỉ Huy Sứ cùng thông phán, phủ lệnh đại nhân cùng thống lĩnh đại nhân khả ở?” Hạ Vân Kiệt không nghĩ khiến cho đối phương hiểu lầm, liền dừng lại tường vân, trả lời.

“Nguyên lai là Hạ đại nhân đến rồi, mau mau cho mời.” Hạ Vân Kiệt thanh âm vừa mới hạ xuống, thành lâu thượng liền đi ra mấy người đến, trong đó bị vây quanh ở bên trong đúng là phủ lệnh Vệ Hải Xuyên cùng thống lĩnh Tả Thuận, Ngụy Sùng cũng rõ ràng ở liệt.

Mấy tháng không thấy, Ngụy Sùng tu vi lại tinh tiến rất nhiều, chính là hắn không có thể giống Đặng Lăng đám người giống nhau vu tổ Tinh Nguyên, nay tu vi cũng là không bằng Đặng Lăng đám người.

Thủ thành tướng sĩ gặp phủ lệnh đại nhân ra mặt nói chuyện, biết kia trên tường vân người quả thật là đông lộ quân Chỉ Huy Sứ cùng thông phán đại nhân, liền ào ào quay lại diệt tiên nỗ.

Hạ Vân Kiệt thấy thế liền ấn hạ tường vân, đáp xuống thành lâu, sau đó hướng phủ lệnh cùng Tả Thuận đại nhân ôm ôm quyền nói:“Hạ quan cứu viện đến chậm, còn thỉnh hai vị đại nhân thứ tội.”

“Thế địch như thế cường đại, ngươi còn có thể vạn dặm xa xôi tới rồi, đã làm khó đáng quý, làm sao tội chi có?” Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận khoát tay nói, ánh mắt đảo qua Hạ Vân Kiệt phía sau hai người, gặp kia Đặng Lăng cùng Chu Cương đều có tiên anh kì thiên tiên cảnh giới, hai mắt tất cả đều hơi hơi sáng ngời, lóe ra vẻ khiếp sợ, chính là rất nhanh lại ảm đạm rồi xuống dưới.

Khiếp sợ là, Hạ Vân Kiệt thế nhưng có bực này lợi hại thủ hạ. Ảm đạm là, nay Kim Dương thành đã mất, cho dù hơn Hạ Vân Kiệt ba tiên anh kì thiên tiên, nhưng cũng là không ích lợi gì.

Bất quá trong mọi người, tối khiếp sợ lại còn là Ngụy Sùng.

Đặng Lăng cùng Chu Cương tu vi cảnh giới Ngụy Sùng nhất rõ ràng bất quá, nhưng hôm nay mới bao lâu thời gian không gặp, này Đặng Lăng cùng Chu Cương tu vi thế nhưng cho hắn một loại sâu hiểm khó dò cảm giác, ẩn ẩn trung so với hắn còn muốn lợi hại không ít.

“Phủ lệnh, thống lĩnh đại nhân đừng lo, có lão gia nhà ta ở, này đó quân địch bất quá chính là đám ô hợp thôi!” Đặng Lăng này một đường đánh tới, cũng là sát ra một cỗ tử tự tin cùng ngạo khí, gặp phủ lệnh cùng thống lĩnh đại nhân tuy rằng vui mừng Hạ Vân Kiệt tới rồi hội hợp, nhưng ánh mắt ảm đạm, hiển nhiên cũng không có chân chính coi trọng khởi hắn, liền có chút không phục tiến lên nói.

“Làm càn, phủ lệnh cùng thống lĩnh đại nhân đang, ngươi một hạ nhân tại sao nói chuyện tư cách?” Người đi theo ở Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận hai bên gặp Đặng Lăng khẩu khí pha lớn, liền vẻ mặt bất mãn ào ào mở miệng trách cứ nói.

Những người này đều là này khác mấy lộ Chỉ Huy Sứ cùng thông phán, nguyên bản liền trong lòng bất mãn Hạ Vân Kiệt.

“Đặng Lăng là bản quan môn sinh cũng không phải cái gì hạ nhân! Lời hắn nói liền đại biểu bản quan nói mà nói, các ngươi lại không tư cách chỉ trích.” Hạ Vân Kiệt cũng là bao che khuyết điểm nhận thức thân người, thấy mọi người tu vi không bằng Đặng Lăng, cũng dám ở Đặng Lăng trước mặt mang thượng vị giả cái giá, liền sắc mặt trầm xuống nói.

“Ngươi……” Những người đó gặp Hạ Vân Kiệt che chở Đặng Lăng, tự nhiên giận dữ. Ở bọn họ xem ra, Đặng Lăng đám người tuy rằng lợi hại, nhưng cũng bất quá chính là Hạ Vân Kiệt này đông lộ Chỉ Huy Sứ kiêm thông phán thủ hạ, lại nào có tư cách theo chân bọn họ đánh đồng.

“Tốt lắm, đối đầu kẻ địch mạnh, chúng ta chính mình bên trong cũng là không thể khởi phân tranh.” Vệ Hải Xuyên thấy thế nhíu nhíu mày, sắc mặt trầm xuống nói.

“Đại nhân, nếu Hạ đại nhân như vậy có tự tin, huống hồ này tranh Kim Dương thành bị công phá cũng cùng hắn rất có quan hệ, xin mời Hạ đại nhân dẫn người đi lui binh tốt lắm.” Vệ Hải Xuyên tuy rằng đã mở miệng cản trở, nhưng tây lộ quân Chỉ Huy Sứ cũng là không thuận theo bất nạo nói.

“Lục đại nhân, có câu lại đã quên nhắc nhở ngươi, hạ quan cũng là Hạ đại nhân môn sinh, ngươi nếu còn dám mạo phạm Hạ đại nhân, hạ quan này Tứ Đô huyện cũng là dung không dưới ngươi.” Gặp tây lộ quân Chỉ Huy Sứ không thuận theo bất nạo, Ngụy Sùng bình tĩnh mặt bước ra khỏi hàng nói.

Ngụy Sùng tuy rằng chính là một cái Huyện lệnh, nhưng

trước khác nay khác, nay này Tứ Đô huyện cũng là ngăn cản quân địch thành trì yếu tắc, huống hồ Ngụy Sùng thân mình cũng có tiên anh kì thiên tiên cảnh giới, cho nên hắn này Huyện lệnh thân phận liền trở nên phá lệ trọng yếu đứng lên.

Ngụy Sùng thốt ra lời này ra miệng, nhất thời gian đừng nói tây lộ quân Chỉ Huy Sứ sắc mặt lập tức âm trầm xuống dưới, trong mắt lóe ra một tia kinh hoảng sắc, liền ngay cả Vệ Hải Xuyên đám người đều ào ào thay đổi sắc mặt. Bọn họ hiển nhiên không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt uy vọng đã vậy còn quá cao, thế nhưng ngay cả Ngụy Sùng như vậy thượng đẳng huyện Huyện lệnh, tiên anh kì thiên tiên đều là hắn môn sinh, vì hắn, không tiếc trước mặt phủ lệnh cùng thống lĩnh đại nhân mặt, uy hiếp tây lộ quân Chỉ Huy Sứ.

“Ngươi, ngươi, mạo phạm thượng quan, mắt không thiên đình. Phủ lệnh đại nhân, thống lĩnh đại nhân, hạ quan muốn buộc tội này Ngụy Sùng.” Bất quá tây lộ quân Chỉ Huy Sứ chung quy cũng là người có chút lai lịch, tu vi cũng không thấp, lại làm sao chịu được một cái Huyện lệnh như thế trước mặt uy hiếp, rất nhanh liền giận không thể át nói.

“Này……” Phủ lệnh cùng thống lĩnh nhìn giận không thể nghỉ tây lộ quân, nhất thời gian còn có chút khó làm.

Bọn họ cũng hiểu được Hạ Vân Kiệt đám người thái độ quá mạnh mẽ cứng rắn phô trương một ít, chính là lại cứ lúc này chỉ dùng người là lúc, Hạ Vân Kiệt một người phía dưới còn có ba vị tiên anh kì thiên tiên, hơn nữa hắn thân mình lại là lợi hại thiên tiên có thể tùy tay trấn áp tiên anh kì thiên tiên, trong đó Ngụy Sùng còn là này Tứ Đô huyện Huyện lệnh, cũng là không tốt răn dạy Hạ Vân Kiệt, hoặc triệt điệu Ngụy Sùng Huyện lệnh chi chức.

Đương nhiên tây lộ quân Chỉ Huy Sứ cũng là có nhất định nhân mã, nếu là không cho hắn một điểm cách nói, chỉ sợ cũng muốn ra chút nhiễu loạn.

Hạ Vân Kiệt lại phảng phất không thấy được tây lộ quân Chỉ Huy Sứ vẻ mặt tức giận, còn có phủ lệnh cùng thống lĩnh khó xử biểu tình, mà là hơi khó hiểu hỏi:“Đại nhân, không biết Kim Dương thành phá cùng hạ quan có cái gì quan hệ?”

“Đương nhiên với ngươi có quan hệ, nếu không phải ngươi cùng kia Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương ra tay quá nặng, làm hại bọn họ lòng mang hận ý, âm thầm cấu kết kia đoạn hồn cốc, sai sử nhân cùng đoạn hồn cốc đến đây cái nội ứng ngoại hợp, chúng ta Kim Dương thành lại làm sao dễ dàng như vậy bị công phá?” Kia tây lộ quân Chỉ Huy Sứ đang có khí không chỗ phát, nghe vậy lập tức liền nói chèn ép nói.

“Thì ra là thế, kia đổ thật đúng là cùng bản quan có chút quan hệ. Một khi đã như vậy, Đặng Lăng, Chu Cương các ngươi liền đi trước phá này đại quân, sau đó chúng ta sẽ đem Kim Dương thành đoạt lại đó là.” Hạ Vân Kiệt thế này mới hiểu được, trong mắt hàn quang thoáng hiện, trầm giọng nói.

“Tuân mệnh lão gia!” Đặng Lăng cùng Chu Cương lĩnh mệnh, cuồn cuộn nổi lên một đạo sát khí, liền chuẩn bị ra khỏi thành tác chiến.

“Hạ đại nhân, mọi người đều chính là khí nói, ngươi này lại là xướng thế nào ra diễn? Này đại quân không chỉ có có đoạn hồn cốc, còn có này khác một ít đã sớm đối Kim Dương thành mơ ước đã lâu khắp nơi thế lực nhân mã, trong đó đừng nói thiên tiên là lấy vạn kế, liền ngay cả huyền tiên đều có bốn vị nhiều. Nếu không phải này tứ đô thị trấn tường cao lớn, Ngụy Sùng đại nhân tiền nhiệm sau lại nhiều phương tăng thêm thủ thành lợi khí,

cũng bày ra không ít cấm chế trận pháp, này thành cũng đã sớm thủ không được. Chúng ta còn là hảo hảo bảo vệ cho này thành, chờ một lúc sau, kia quân địch gặp tấn công không dưới, tự nhiên cũng liền triệt. Chúng ta ở lấy này Tứ Đô huyện thành lập phủ thành, lại chậm rãi mưu đồ cũng không muộn.” Phủ lệnh đại nhân sư gia gặp Hạ Vân Kiệt “Một mạch” Dưới, thế nhưng muốn phái hai vị tiên anh kì thiên tiên thủ hạ đi chịu chết, không khỏi vội vàng khuyên.

Chương 1668 : Trước đem này họ Lục bắt

“Kim sư gia, nếu Hạ đại nhân như vậy có tin tưởng, có đảm phách, cần gì phải cản trở hắn đâu?” Kia tây lộ Chỉ Huy Sứ lại ở bên cạnh châm chọc khiêu khích nói.

“Lục đại nhân, hay là ngươi cho là chính mình là chỉ huy sử, bản quan cũng không dám trấn áp ngươi sao?” Hạ Vân Kiệt gặp này tây lộ Chỉ Huy Sứ vẫn không thuận theo bất nạo, rốt cục cũng nổi lên vài phần tức giận.

“Ngươi ngay cả Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương đều dám bắt lại, lại có cái gì không dám ?” Tây lộ Chỉ Huy Sứ trong mắt lóe ra một tia kinh sợ sắc, nhưng lập tức liền nhất ưỡn ngực, đối chọi gay gắt nói.

“Hạ đại nhân! Lục đại nhân!” Vệ Hải Xuyên gặp hai người đối chọi gay gắt, sắc mặt có chút khó coi.

Hạ Vân Kiệt gặp Vệ Hải Xuyên mở miệng, hướng hắn ôm ôm quyền nói:“Đại nhân không cần lo lắng, ta này hai vị môn sinh có chút lợi hại, đừng nói đối phương chính là chính là bốn vị huyền khí kì huyền tiên, cho dù tái nhiều đến vài vị cũng không phương. Chính là này Lục đại nhân quá mức huyên náo, làm cho người ta phiền chán.”

“Ha ha, khẩu khí thật lớn!” Tây lộ quân Chỉ Huy Sứ như là nghe được trên đời này tối hoang đường mà nói bình thường, giơ thẳng lên trời cười ha hả.

“Chu Cương, trước đem này họ Lục cấp bắt, sau đó lại đi lui địch đi, đỡ phải thằng nhãi này ở bên cạnh huyên náo cái không ngừng, khiến người phiền lòng!” Hạ Vân Kiệt thấy thế trong mắt hàn mang chợt lóe, âm thanh lạnh lùng nói.

“Là lão gia!” Chu Cương đã sớm xem kia tây lộ quân Chỉ Huy Sứ không vừa mắt, nghe vậy lập tức khom người nói.

“Chỉ bằng ngươi cũng xứng nói cầm bản quan!” Tây lộ quân Chỉ Huy Sứ nghe vậy trên mặt toát ra vừa sợ vừa giận biểu tình, hắn không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt lá gan đã vậy còn quá đại, cũng dám trảo hắn, đồng thời cũng vì Hạ Vân Kiệt cũng dám như thế coi thường hắn mà cảm thấy não xấu hổ vô cùng.

“Hừ, cái gì ngoạn ý, nếu không phải lão gia chậm chạp không hạ mệnh lệnh, lão tử sớm liền đem ngươi cấp bắt.” Chu Cương lại cười lạnh một tiếng, trực tiếp tế nổi lên ngũ khô lâu lực sĩ pháp bảo, nhất thời không trung hiện ra năm đầu khô lâu lực sĩ đến.

Kia năm đầu khô lâu lực sĩ bạch cốt dày đặc, nhất tế phóng ra còn có vô cùng âm lãnh khủng bố hơi thở mang theo ngập trời dáng vẻ khí thế độc ác thổi quét quá tường thành, đừng nói kia đứng mũi chịu sào tây lộ quân Chỉ Huy Sứ sợ tới mức sắc mặt đột nhiên gian trở nên tái nhợt vô cùng, liền ngay cả Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận hai huyền khí kì huyền tiên đều đột nhiên thay đổi sắc mặt, trong mắt toát ra thật sâu kiêng kị đề phòng.

“Răng rắc! Răng rắc!” Trong đó một đầu khô lâu lực sĩ cười gằn nâng lên một chích bạch cốt dày đặc bàn tay to, đối với tây lộ quân Chỉ Huy Sứ vào đầu chụp được.

Kia tây lộ quân Chỉ Huy Sứ phản ứng cũng là mau, vội vàng liền tế ra quan ấn đối với kia bàn tay to liền ném tới.

Vốn tưởng rằng kia quan ấn trọng như đại sơn, cho dù không gây thương tổn này khô lâu lực sĩ, cũng có thể chắn nó nhất chắn, lại không nghĩ rằng kia khô lâu lực sĩ

vốn là là đại lực chi con rối, thân cứng như thiết, hơn nữa kinh minh ngục biển máu ôn dưỡng tẩy luyện sau, lại tương đương với huyền khí kì huyền tiên tu vi, so với tây lộ quân Chỉ Huy Sứ suốt cao một cái cảnh giới, lại không phải hắn này chính là quan ấn có thể tạp được ?

Chỉ thấy kia khô lâu lực sĩ năm ngón tay tề trương, trực tiếp đó là cầm ở kia quan ấn, ở cái mũi ngửi ngửi, sau đó trực tiếp đem kia quan ấn cấp ném tới một bên, hướng về phía tây lộ quân Chỉ Huy Sứ lại nhếch miệng cười gằn, bạch dày đặc bàn tay lại hướng hắn vào đầu chụp đi.

Này một màn liền đem tây lộ quân Chỉ Huy Sứ sợ tới mức hồn bay phách lạc, kia nhưng là thiên đình ban cho hạ, bắt chước thượng cổ pháp bảo phiên thiên ấn luyện chế pháp bảo, vô kiên bất tồi, nhất cương mãnh, không nghĩ tới tại đây khô lâu lực sĩ trong tay bất quá giống như tiểu hài tử đồ chơi bình thường.

Kia hắn còn như thế nào cùng nó đánh nhau nha. Huống hồ đối phương nhưng là suốt có năm khô lâu lực sĩ, kia muốn trấn áp hắn không phải cùng ngoạn giống nhau.

“Đại nhân cứu mạng a!” Tây lộ quân Chỉ Huy Sứ sắc mặt tái nhợt kêu to lên, trong đầu hối hận ngay cả ruột đều thanh.

Chính là trước khác nay khác, nếu là vừa rồi, Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận còn dám bãi kiểu cách nhà quan, ra mặt hộ hắn nhất hộ, nhưng là nay Hạ Vân Kiệt một cái thủ hạ liền hiển lộ ra bực này khủng bố thủ đoạn, đem Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận đều cấp nhìn xem kinh hồn táng đảm, lại thế nào còn dám ra lại mặt hộ hắn nha? Huống hồ, Hạ Vân Kiệt thủ hạ hiển lộ như vậy một tay, cũng làm cho bọn họ thấy được lui binh thậm chí thu phục Kim Dương thành hy vọng. Kể từ đó, Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận lại như thế nào khả năng vì hắn mà nhạ

não Hạ Vân Kiệt đâu?

Gặp Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận không chịu ra mặt cứu hắn, tây lộ quân Chỉ Huy Sứ mắt lộ ra tuyệt vọng sắc, vừa muốn cuốn phong chạy trốn, bạch dày đặc cốt chưởng đã vào đầu áp chế, một bàn tay liền bắt hắn cho đặt ở mặt đất, ngay cả xương cốt đều cấp áp gãy vài căn, đau đến hắn cái trán mồ hôi lạnh xông ra, liên tục kêu lên:“Hạ đại nhân, Hạ đại nhân, chuyện gì cũng từ từ, chuyện gì cũng từ từ.”

Đến giờ khắc này, này tây lộ quân Chỉ Huy Sứ tự nhiên hiểu được, cầu phủ lệnh đại nhân cùng thống lĩnh đại nhân là vô dụng, mấu chốt là ở cùng hắn đồng cấp Hạ đại nhân. Mà thành lâu thượng người khác lúc này đã sớm xem mắt choáng váng, mồ hôi lạnh bất tri bất giác theo thái dương một khỏa khỏa ngã nhào xuống dưới.

Ai có thể nghĩ đến, Hạ Vân Kiệt một cái môn sinh, chính là chỉ huy một cái khô lâu lực sĩ liền một bàn tay đem đường đường chỉ huy mấy trăm vạn đại quân tây lộ quân Chỉ Huy Sứ liền cấp trấn áp trên mặt đất, không thể động đậy!

Này thật sự rất khủng bố, làm cho người ta căn bản không có biện pháp tưởng tượng, nếu kia năm khô lâu lực sĩ cùng ra đầu lại nên một bộ cái gì khủng bố cảnh tượng! Cũng căn bản không có cách nào khác tưởng tượng, thân là Chu Cương bọn họ lão gia Hạ Vân Kiệt lại có bao nhiêu thực lực?

Giờ khắc này, Hạ Vân Kiệt ở mọi người trong mắt, bao gồm phủ lệnh Vệ Hải Xuyên cùng thống lĩnh Tả Thuận trong mắt đều thành sâu hiểm khó dò, rốt cuộc không ai dám đem hắn làm một cái tiên anh kì thiên tiên đến đối đãi.

“Cứ như vậy đi, Đặng Lăng, Chu Cương các ngươi hiện

tại liền ra khỏi thành đi lui binh đi.” Dù sao mọi người đều là cùng cái chiến hào lý, cấp đối phương một cái giáo huấn cũng là được, Hạ Vân Kiệt cũng là không nghĩ hướng tử lý chỉnh tây lộ quân Chỉ Huy Sứ, thấy hắn liên tục cầu xin tha thứ, cũng liền huy phất tay, nói.

“Tuân mệnh, lão gia!” Đặng Lăng cùng Chu Cương lĩnh mệnh, cung kính về phía Hạ Vân Kiệt cúc nhất cung, sau đó cuồn cuộn nổi lên một đạo hắc phong, bước ra thành lâu.

“Chúng ta là đông lộ Chỉ Huy Sứ hạ lão gia môn sinh, nay phụng lão gia chi mệnh đi ra lui binh. Các ngươi nếu thức thời mà nói, liền lập tức phủ phục thần phục, nếu không tất nhiên giết các ngươi một cái phiến giáp bất lưu.” Đặng Lăng cùng Chu Cương lăng không mà đứng, chỉ vào kia liếc mắt một cái vọng không đến đầu đại quân, uy phong lẫm lẫm quát.

Đặng Lăng cùng Chu Cương kia uy phong bộ dáng, nhìn xem Ngụy Sùng trong mắt cực kỳ hâm mộ không thôi, trong lòng dĩ nhiên hạ quyết định quyết tâm, về sau vô luận như thế nào cũng muốn theo sát lão gia bước chân, bằng không hiện tại như vậy uy phong chính là hắn Ngụy Sùng.

Thành lâu người gặp Chu Cương cùng Đặng Lăng uy phong lẫm lẫm bộ dáng, nhớ tới bọn họ bất quá chính là Hạ Vân Kiệt hai môn sinh, trong đầu lại là mặt khác một loại tư vị.

“Ha ha! Hay là các ngươi Ôn Kiều phủ cũng chưa người? Thế nhưng phái các ngươi hai kẻ điên đến khiêu chiến chịu chết!” Chu Cương cùng Đặng Lăng như vậy nhất khiêu chiến, đối diện trong đại quân lập tức liền chạy ra khỏi sáu người, tất cả đều tiên anh kì thiên tiên cảnh giới.

Này sáu người nhất lao tới, liền dùng cực kì khinh thường, cao cao tại thượng ánh mắt nhìn xuống Chu Cương cùng Đặng Lăng.

Hai tiên anh kì thiên tiên liền dám gọi nhịp đại quân, không phải chịu chết, không phải kẻ điên lại là cái gì?

Chương 1669 : Đặng Lăng cùng Chu Cương hiển uy

“Xem ra không cho các ngươi điểm lợi hại nhìn xem, các ngươi còn không biết bản đại nhân lợi hại!” Đặng Lăng thấy thế lạnh lùng cười, đem khô lâu tràng hạt hướng không trung nhất tế, nhất thời không trung hiện ra chín đầu như ngọn đồi nhỏ đến.

Phi thiên đầu kim quang xán xán, nhưng hắc khí lượn lờ, tản ra vô cùng khủng bố âm lãnh hơi thở.

Đầu vừa hiện ra đến, liền giương miệng hô hướng kia sáu người chụp mồi đi qua.

“Đây là cái gì pháp bảo?” Sáu người đều là tiên anh kì thiên tiên nhưng thật ra có chút kiến thức, kia chín phi thiên anh lô vừa xuất hiện, bọn họ liền cảm giác được rất lớn nguy cơ cảm, biến sắc, ào ào tế ra pháp bảo toàn lực đánh đi qua.

Nhìn từng đạo pháp bảo đánh tới, kia phi thiên đầu cũng không né tránh, thẳng tắp liền đụng phải đi qua.

“Đinh đinh đang đang!” Kia từng đạo pháp bảo đánh vào phi thiên đầu, tiên khởi từng đạo hỏa tinh, không chỉ có không có thể đánh vỡ kia đầu, ngược lại ào ào ngã xuống không trung, thao túng pháp bảo thiên tiên lại sắc mặt mạnh nảy lên đến một đoàn huyết sắc, sau đó “Phốc phốc phốc” Ào ào có máu tươi đoạt miệng mà ra.

Cũng là liền như vậy một cái đối mặt tất cả đều bị thương!

“Không tốt! Kia đầu lợi hại, chạy mau!” Kia sáu vị tiên anh kì thiên tiên kinh nghiệm chiến đấu cũng là phong phú, lập tức ý thức được này chín đầu phi thiên đầu xa

không phải bọn họ có thể ngăn cản, cơ hồ không hề nghĩ ngợi cuồn cuộn nổi lên một trận cuồng phong, ào ào nhanh như điện chớp bàn liền sau này mau lui.

Bất quá phi thiên đầu, tên trung đã có “Phi thiên” Này hai chữ, hiển nhiên tốc độ là nó tinh thông, huống hồ này phi thiên đầu nay người người cũng đều tương đương với huyền khí kì huyền tiên. Kia sáu vị tiên anh kì thiên tiên nếu là vừa lên đến bỏ chạy, có lẽ còn có một đường chạy trốn cơ hội, chính là đều đã qua một chiêu, mới vừa rồi nghĩ đến muốn chạy trốn chạy, lại làm sao có thể thoát được?

Chỉ thấy không trung có chín đạo kim quang khỏa cuốn bao quanh hắc khí, như điện bàn xuyên qua thiên không, trong nháy mắt liền đến kia sáu tiên anh kì thiên tiên sau lưng, há mồm đó là răng rắc răng rắc, ba hạ hai hạ, chín phi thiên đầu thế nhưng liền đem kia sáu thiên tiên cấp phân thực.

Nhìn sáu vị tiên anh kì thiên tiên vừa mới xuất trướng, đảo mắt liền vào kia chín phi thiên đầu tối om miệng, trong thiên địa một mảnh tĩnh mịch. Hơn nữa trên thành lâu tây lộ quân Chỉ Huy Sứ lại đầu đầy mồ hôi lạnh, cả người đều nhịn không được đánh lên run run.

Vừa rồi nếu Hạ Vân Kiệt là kêu Đặng Lăng thả ra phi thiên đầu, chỉ sợ hắn hiện tại đã thi cốt vô tồn !

“Hiện tại biết các ngươi gia gia lợi hại đi, mau mau đầu hàng, nếu không cũng đừng trách gia gia tâm ngoan thủ lạt.” Đặng Lăng gặp phi thiên đầu trong nháy mắt liền diệt sáu vị tiên anh kì thiên tiên, đối mặt đông nghìn nghịt đại quân trong đầu càng phát ra chắc chắc.

“Tiểu tử, chớ có kiêu ngạo! Bất quá chính là ỷ vào âm tà pháp bảo mà thôi, đãi lão phu đến phá ngươi này pháp bảo.” Ngay tại Đặng Lăng kêu gào là lúc, quân địch

trung bay lên trời hai người.

Này hai người một đầu tóc hồng, cả người tản ra cực nóng hơi thở, diện mạo cực kì tương tự, hiển nhiên là đôi huynh đệ. Trong đó một cái hơi chút cao lớn một ít trong tay cầm nhất trản Thanh Đồng đăng, đèn đuốc thẳng tắp hướng về phía trước, mặc gió như thế nào quát cũng không lay động, càng đừng nói dập tắt. Một cái khác trong tay cầm một phen lửa đỏ cây quạt, kia cây quạt có hỏa diễm thiêu đốt, liếc mắt một cái nhìn lại, phảng phất là một mảnh mênh mông biển lửa bình thường.

Này hai người đều có huyền khí kì huyền tiên cảnh giới, pháp lực như núi hùng hồn, một cái nâng Thanh Đồng đăng, một cái cầm lửa đỏ cây quạt, chính là ở không trung vừa đứng, liền có ngập trời uy nghiêm thổi quét thiên, lập tức liền đem Đặng Lăng cùng Chu Cương khí diễm cấp đè ép đi xuống, thậm chí khiến cho bọn họ pháp lực vận chuyển đều có chút ngưng trệ đứng lên.

Đặng Lăng cùng Chu Cương đều sắc mặt hơi đổi, bất quá lập tức lại đều khôi phục bình thường.

Đặng Lăng quát lạnh nói:“Bản quan đổ muốn nhìn các ngươi dựa vào cái gì đến phá bản quan pháp bảo.”

Nói xong Đặng Lăng thần sắc mạnh trầm xuống, niệm động chân ngôn, tay niết pháp quyết, kia chín đầu phi thiên đầu liền hướng kia màu đỏ tóc hai người gào thét mà đi.

“Phần thiên nấu hải!” Kia nâng Thanh Đồng đăng nam tử thấy thế không vội không chậm chạp đối với đèn đuốc nhất thổi, liền có hừng hực liệt hỏa hướng tới kia hướng hắn bay tới phi thiên đầu thổi quét mà đi.

“Xuy xuy xuy!” Kia hỏa nhất đụng tới lượn lờ phi thiên

đầu hắc khí liền phát ra dầu mỡ bị điểm nhiên thanh âm, tản ra từng đợt vô cùng tanh hôi mùi, trong nháy mắt thế nhưng đem kia hắc khí cấp cháy sạch không còn một mảnh, lộ ra kim quang xán xán phi thiên đầu đến.

Liệt hỏa thiêu đốt phi thiên đầu, phi thiên đầu liền nhỏ một giọt giọt màu vàng dịch giọt, phảng phất hòa tan bình thường, kia trống rỗng trong hai mắt tựa hồ toát ra một tia thống khổ thần sắc.

“Liệt hỏa cuồng phong!” Một cái khác nam tử tắc cầm lấy trong tay hỏa diễm phiến, đồng dạng đối với phi thiên đầu phiến đi, nhất thời thiên không liền thành một mảnh biển lửa, thiêu đốt hướng hắn đánh tới phi thiên đầu.

Âm tà pháp bảo tối kiêng kị hai loại pháp bảo đó là hỏa hệ pháp bảo cùng lôi hệ pháp bảo. Nếu kia hai người tu vi chính là thiên tiên cảnh giới cũng là không làm gì được này phi thiên đầu, lại cứ bọn họ hai người cũng có huyền khí kì huyền tiên cảnh giới, pháp bảo cũng thật là lợi hại, lại khắc phi thiên đầu.

Nhất thời gian Đặng Lăng liền cảm thấy áp lực nhân, mồ hôi theo cái trán nhiều điểm xông ra, phảng phất chính mình cũng thân ở biển lửa bình thường. Đến giờ phút này, hắn mới vừa rồi bắt đầu hiểu được Hạ Vân Kiệt từng dạy bảo bọn họ mà nói, pháp bảo chung quy là vật ngoài thân, tối mấu chốt còn là tự thân tu vi. Giống hôm nay, nếu hắn cũng có huyền khí kì huyền tiên cảnh giới, cho dù kia hai người có khắc hắn pháp bảo, nhưng cũng sẽ không như vậy cố hết sức.

Dù sao hắn cửu đầu phi thiên đầu mỗi một đầu đều tương đương với có huyền khí kì huyền tiên thực lực.

“Ha ha! Bản tôn đổ muốn nhìn ngươi còn có thể bản tôn biển lửa trung kiên trì bao lâu thời gian!” Kia hai vị xích phát nam tử gặp biển lửa vây khốn phi thiên đầu, không

khỏi đắc ý cười ha ha đứng lên, trong đầu cũng là âm thầm khiếp sợ không thôi.

Bởi vì bọn họ cũng trong lòng biết rõ ràng, nếu không phải hôm nay chính mình hai loại pháp bảo vừa vặn khắc chế đối phương pháp bảo, đối phương tu vi cảnh giới lại vừa vặn không bằng chính mình, chỉ sợ cũng tính chính mình đối mặt này cửu đầu phi thiên đầu cũng phải xoay người chạy trốn.

“Chớ có càn rỡ! Còn có nhà ngươi chu gia gia đâu!” Chu Cương gặp Đặng Lăng bị kia hai vị xích phát nam tử áp chế, lập tức tế ra hắn năm khô lâu lực sĩ, còn có năm đầu phi thiên đồng thi.

Này năm khô lâu lực sĩ cùng phi thiên đồng thi cũng đều có huyền khí kì huyền tiên thực lực, này nhất phóng ra, liền đem kia hai vị xích phát nam tử cấp sợ tới mức cả người đều run run một chút.

Ngoan ngoãn, bọn họ pháp bảo tuy rằng khắc chế này âm tà pháp bảo, nhưng giống như vậy động bất động liền lao ra mười đến cái tương đương cùng huyền khí kì huyền tiên phi thiên đồng thi, khô lâu lực sĩ, bọn họ cũng ăn không tiêu a!

Quả nhiên kia năm đầu phi thiên đồng thi cùng ngũ đầu khô lâu lực sĩ nhất vọt vào biển lửa, kia hai cái xích phát nam tử liền rất là cố hết sức, một cái liều mạng đối với bấc đèn gợi lên, một cái liều mạng kích động hỏa diệm sơn, đậu đại mồ hôi theo cái trán cuồn cuộn hạ xuống.

“Xích Liệt Thiên, Xích Liệt Địa, chúng ta đến trợ các ngươi giúp một tay!” Mắt thấy kia hai xích phát nam tử ngăn cản không được Đặng Lăng cùng Chu Cương pháp bảo, trong đại quân chạy ra khỏi hai vị huyền tiên cùng mười đến vị tiên anh kì thiên tiên.

Này đó huyền tiên cùng tiên anh kì thiên tiên vừa ra tới, liền áp dụng vây Nguỵ cứu Triệu kế sách, trực tiếp liền tế ra pháp bảo đối với Đặng Lăng cùng Chu Cương hai người đánh đi.

Chương 1670 : Ngươi đi diệt kia biển lửa

Đặng Lăng cùng Chu Cương tuy rằng là lợi hại tiên anh kì thiên tiên, nhưng cũng không dám trực tiếp cầm binh khí đi chắn hai vị huyền tiên cùng mười đến vị tiên anh kì thiên tiên tiến công, bất đắc dĩ đành phải triệu một ít phi thiên đầu, phi thiên đồng thi đi ngăn cản kia hai vị huyền tiên cùng mười đến vị tiên anh kì thiên tiên.

Kể từ đó song phương liền thành trạng thái giằng co, ai cũng không làm gì được ai.

Gặp Hạ Vân Kiệt gần phái ra hai môn sinh, liền khiên chế quân địch một đám cường đại nhất tướng lãnh, Vệ Hải Xuyên đám người cũng là khiếp sợ lại là hưng phấn, mà địch quân lại liền âm thầm khiếp sợ cùng kêu khổ không thôi, đã bắt đầu sinh một tia lui ý.

Phải biết rằng kia tứ đô huyện trung còn có hai vị huyền tiên cùng mấy chục vị tiên anh kì thiên tiên tọa trấn đâu, nếu là xung phong liều chết đi ra, bọn họ lại như thế nào ngăn cản?

“Ha ha, Hạ đại nhân trướng hạ thật sự là người tài ba xuất hiện lớp lớp a, có bực này lợi hại tướng lãnh, chúng ta Ôn Kiều phủ lệnh sao sầu không thể đoạt Kim Dương thành, bình định phản loạn?” Vệ Hải Xuyên khiếp sợ qua đi, thần thái tung bay nói, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt bất tri bất giác đều mang theo một tia kính sợ sắc.

“Đại nhân quá khen!” Hạ Vân Kiệt khiêm tốn một câu.

“Một điểm cũng không quá khen, một điểm cũng không quá khen! Nếu không phải ngươi, chúng ta này đã có thể bại thảm !” Vệ Hải Xuyên liên tục nói.

“Đại nhân, nếu Hạ đại nhân hai vị môn sinh đã ngăn trở Xích Liệt Thiên đám người, quân địch đã không có bao nhiêu khả xuất động cao thủ, không bằng thừa dịp hiện tại này cơ hội, chúng ta xuất binh đi!” Sư gia tiến lên đề nghị nói.

“Đúng, đúng, bản quan đang có ý này! Hạ đại nhân ý hạ như thế nào?” Vệ Hải Xuyên liên tục gật đầu, nói xong lại đột nhiên nhớ tới Hạ Vân Kiệt, lại cố ý hỏi.

Nay, Hạ Vân Kiệt tuy rằng chính là đông lộ quân Chỉ Huy Sứ kiêm thông phán, lại nói tiếp là Vệ Hải Xuyên thuộc hạ, khả Vệ Hải Xuyên cũng không dám đưa hắn làm thuộc hạ đến đối đãi.

“Này đám ô hợp làm sao tu đại nhân tự thân xuất mã! Hạ quan môn sinh xuất mã liền là đủ.” Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó đem ánh mắt chuyển hướng về phía Ngụy Sùng nói:“Ngụy Sùng!”

“Học sinh ở!” Ngụy Sùng vội vàng bước ra khỏi hàng, quỳ một gối xuống.

“Ngươi đi diệt kia biển lửa!” Hạ Vân Kiệt nói, nói xong lấy ra phía trước ở hỏa diệm sơn bẻ gẫy xuống dưới kia tiệt bàn đào chi, đưa cho Ngụy Sùng.

Này bàn đào chi xanh biếc ướt át, mặt trên mang theo một chút như thủy tinh bọt nước. Này bọt nước tự nhiên không phải kia tiên thiên dương liễu cam lộ, mà là Hạ Vân Kiệt tùy tay ngưng tụ mà đến lục thủy chi nhất thanh thủy tinh anh.

Tiên thiên dương liễu cam lộ trân quý vô cùng, kia Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa biển lửa ở Vệ Hải Xuyên đám người trong mắt thoạt nhìn rất là lợi hại, nhưng lại làm sao có thể cùng Hồng Hài Nhi ngũ muội thần hỏa so

sánh với? Xích thủy, hắc thủy, thanh thủy, dương thủy, hà thủy cùng nhược thủy này lục đại hồng hoang thiên thủy bất luận cái gì một loại đều có thể diệt kia hỏa.

“Tuân mệnh!” Ngụy Sùng nhìn đến từng chính mình phía dưới hai vị Bách phu trưởng uy phong lẫm lẫm bộ dáng, sớm liền trong lòng ngứa, gặp Hạ Vân Kiệt ban thưởng pháp bảo xuống dưới, mệnh hắn xuất chiến, tự nhiên là lòng tràn đầy vui mừng, vội vàng lĩnh mệnh, sau đó hai tay cung kính tiếp bàn đào chi, lại tiếp nhận Hạ Vân Kiệt bí pháp, liền cầm kia bàn đào chi đạp không mà ra.

“Đặng Lăng, Chu Cương, phụng lão gia chi mệnh, đặc đến trợ các ngươi dập tắt lửa.” Ngụy Sùng đạp không tới, quát.

“Ha ha, làm phiền Ngụy đại nhân!” Đặng Lăng cùng Chu Cương pháp bảo nguyên bản rất là lợi hại, lại cứ bị liệt hỏa chặt chẽ khắc chế, trong lòng chính cảm vô cùng nghẹn khuất, nghe Ngụy Sùng nói phụng lão gia chi mệnh đến giúp hắn dập tắt lửa, không khỏi mừng rỡ.

“Lão phu này hỏa chính là ngày đêm thu thập địa hỏa chi hỏa luyện chế mà thành, lại khởi là ngươi một cây nhánh cây có thể diệt được !” Kia Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa gặp Ngụy Sùng cầm căn nhánh cây muốn tới diệt bọn họ hỏa, không khỏi cười ha ha đứng lên.

Kia trên tường thành Vệ Hải Xuyên đám người nghe xong Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa tiếng cười to, trong mắt cũng toát ra một tia không tin sắc.

Nếu này lửa tốt như vậy diệt, bọn họ làm sao về phần bị một đường đuổi giết đến này tứ đô huyện, lui ở bên trong không dám xuất chiến?

Chỉ có Đặng Lăng, Chu Cương cùng Ngụy Sùng lại âm thầm cười lạnh.

Người khác không biết bọn họ lão gia lợi hại, chẳng lẽ bọn họ còn không biết sao? Lão gia nếu ban thưởng hạ này nhánh cây dập tắt lửa, tự nhiên có thể diệt được hỏa.

“Ha ha, kia bản quan khiến cho ngươi xem xem lợi hại!” Ngụy Sùng trong đầu cười lạnh, đã cầm bàn đào chi đối với kia biển lửa liên tục xoát mấy xoát.

Ngụy Sùng nhất xoát, trên bàn đào chi bọt nước liền ào ào thoát chi mà đi, hóa thành mưa phùn bay lả tả hạ xuống.

Này mưa phùn rơi xuống hạ, kia biển lửa lập tức đã bị dập tắt. Thậm chí ngay cả kia Thanh Đồng đăng hỏa tâm, còn có kia trên hỏa diễm ngọn lửa đều bắt đầu lay động đứng lên, phảng phất nến tàn trong gió, tùy thời sắp bị thổi tắt bình thường.

“Không tốt! Đây là cái gì nước? Thế nhưng có thể diệt chúng ta địa tâm liệt hỏa!” Kia Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa gặp mưa phùn một chút, biển lửa liền lập tức diệt, thậm chí ngay cả pháp bảo uy lực đều đột nhiên yếu bớt, bị áp chế co đầu rút cổ lên, không khỏi sợ tới mức sắc mặt đều biến trắng, vội vàng thu pháp bảo, xoay người đã nghĩ chạy trốn.

Bọn họ nhưng là rất rõ ràng, nếu không phải ỷ vào pháp bảo thuộc tính vừa vặn khắc Đặng Lăng cùng Chu Cương pháp bảo, chỉ bằng bọn họ hai người tu vi cũng là tuyệt đối ngăn không được tương đương với hơn mười huyền khí kì huyền tiên tiến công.

“Trốn chỗ nào!” Biển lửa nhất diệt, kia phi thiên anh lô, khô lâu lực sĩ còn có phi thiên đồng thi nhất thời như hung thú thoát vây, lại như thế nào khả năng dung bọn họ đào thoát, lập tức như tia chớp xẹt qua thiên không,

chặn bọn họ đường lui.

Chu Cương cùng Đặng Lăng hai người khống chế phi thiên đầu, phi thiên đồng thi còn có khô lâu lực sĩ hợp nhau đến tổng cộng có mười chín đầu, kia đó là tương đương với mười chín huyền khí kì thiên tiên, nay không có áp chế bọn họ biển lửa, người người thả ra ngập trời dáng vẻ khí thế độc ác, nhất thời hắc phong cuồng quát, sát khí đầy trời, thẳng đem toàn bộ thiên địa đều cấp xây dựng giống như tử vong nơi.

Xích Liệt Thiên bốn vị huyền khí kì huyền tiên còn có mười đến vị tiên anh kì thiên tiên bị vây quanh ở bên trong, nhất thời như trụy hầm băng, cả người bị kia hắc phong cấp quát như đao cắt quá thân mình bình thường, người người sắc mặt trắng bệch, trong mắt toát ra hoảng sợ sắc.

“Đại quân khởi xướng tiến công! Khởi xướng tiến công!” Bị vây quanh huyền tiên ào ào thanh sắc câu lệ kêu lên.

Bọn họ lúc đó, đông nghìn nghịt đại quân liền kêu gào phát động tiến công.

Tiên đan kì thiên tiên cấp tướng lãnh là trực tiếp tế pháp bảo xung phong liều chết đi lên, mà tiên đan kì thiên tiên lấy hạ đều bắt đầu kết trận khởi xướng tiến công.

“Còn có nhà ngươi Kỉ gia gia đâu!”

“Còn có nhà ngươi Sử gia gia đâu!”

Ngay tại phía sau, đại quân mặt sau có mấy chục đạo nhân ảnh như điện bay tới, cũng là dừng ở mặt sau Sử Vân Bằng, Kỉ Cảnh đám người cũng rốt cục đuổi tới.

Sử Vân Bằng đám người vừa đến, nhìn đến Đặng Lăng đám người đang ở đại sát tứ phương, lập tức oa oa kêu

tế ra phi thiên đồng thi, như vào chỗ không người sát nhập đại quân, liền đem đại quân cấp giết được người ngã ngựa đổ, máu chảy thành sông, ào ào ôm đầu chạy trốn.

Thành lâu, Vệ Hải Xuyên đám người nhìn đến Ngụy Sùng cầm kia nhánh cây nhẹ nhàng nhất xoát liền diệt biển lửa, lại thấy trong nháy mắt Xích Liệt Thiên đám người bị Đặng Lăng cấp vây quanh đứng lên, gấp đến độ liên tục kêu to, phát động đại quân khi, cũng đã nhìn xem trợn mắt há hốc mồm, một trái tim kịch liệt nhảy lên cái không ngừng, trong lòng đối Hạ Vân Kiệt càng phát ra kính sợ đứng lên, cho rằng này Hạ Vân Kiệt quá lợi hại, rất cao thâm khó lường. Không nghĩ tới trong nháy mắt, lại nhảy ra vài cái cùng Đặng Lăng giống nhau lợi hại thủ hạ, không khỏi hoàn toàn bị khiếp sợ ở, đã không thể tưởng tượng Hạ Vân Kiệt này đông lộ Chỉ Huy Sứ kiêm thông phán đến tột cùng còn có bao nhiêu con bài chưa lật thực lực không vạch trần.

Chương 1671 : Xích gia huynh đệ

Qua một hồi lâu nhi, Vệ Hải Xuyên đám người mới đột nhiên phục hồi tinh thần lại. Gặp quân địch ở Đặng Lăng đám người công kích hạ, đã bắt đầu tan tác, tâm tình kích động không thôi, hận không thể lĩnh quân lao ra cửa thành, đem quân địch đánh cái hoa rơi nước chảy, ra một ngụm trong lòng ác khí.

Bất quá Vệ Hải Xuyên thân là phủ lệnh lúc này cũng là không dám tự tiện hạ mệnh lệnh, mà là hướng Hạ Vân Kiệt ôm ôm quyền hỏi:“Hạ đại nhân, ngươi xem lúc này mệnh đại quân ra khỏi thành phát động toàn diện phản công như thế nào?”

Ngữ khí một điểm cũng không như là thượng quan ngữ khí, ngược lại cực kỳ giống cấp dưới hướng về phía thượng quan xin chỉ thị.

“Cũng tốt.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu, Vệ Hải Xuyên đám người nhất thời tinh thần tỉnh táo, liền ngay cả kia tây lộ quân Chỉ Huy Sứ cũng không ngoại lệ.

“Toàn quân nghe lệnh, ra khỏi thành tiến công!” Từng đạo mệnh lệnh theo thành lâu thượng truyền đi xuống, cửa thành ầm ầm ầm mở ra, một đội đội tướng sĩ theo cửa thành đằng đằng sát khí liền xông ra ngoài.

Tất cả mọi người hiểu được, hiện tại quân địch tan tác, tái không một điểm niệm chiến chi tâm, lúc này đúng là bọn họ bốn phía vớt chiến công cơ hội tốt.

Trong thành đại quân vừa ra, quân địch tan tác càng phát ra mau. Mà Đặng Lăng cùng Chu Cương tự nhiên có thể càng tâm vô bàng vụ đối phó kia bốn vị huyền

tiên, nhất thời đánh cho Xích Liệt Thiên bọn bốn người luống cuống tay chân, cực kỳ nguy hiểm.

“Kia bốn người là cái gì lai lịch?” Hạ Vân Kiệt gặp kia bốn vị huyền tiên dĩ nhiên là cá trong chậu, không những khả năng chạy ra sinh thiên, mà quân địch tan tác đã thành kết cục đã định, nghĩ nghĩ mở miệng hỏi bên người Vệ Hải Xuyên.

“Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa hai người là hai huynh đệ, là liệt hỏa giáo lớn nhỏ giáo chủ, này hai người tính tình cương liệt, cũng là không phải cái gì làm nhiều việc ác hung tàn hạng người. Mặt khác hai người còn lại là đoạn hồn cốc hai vị phó cốc chủ, đều là hung tàn hạng người. Lần này tấn công Kim Dương thành đó là đoạn hồn cốc khởi đầu, đầu sỏ chủ mưu đó là đoạn hồn cốc.” Vệ Hải Xuyên hiển nhiên là người thông minh, gặp Hạ Vân Kiệt đột nhiên hỏi kia bốn vị huyền tiên, ẩn ẩn đã đoán được tâm tư của hắn.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy thưởng thức nhìn Vệ Hải Xuyên liếc mắt một cái nói:“Một khi đã như vậy, kia Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa nhưng thật ra có thể võng khai một mặt, này hai người tu vi cũng không thấp, nếu có thể thu phục lại đây, tương lai cũng không thất cho ta Ôn Kiều phủ hai viên mãnh tướng.”

“Nếu là có thể thu phục lại đây tự nhiên là thiên đại hảo sự. Chính là này Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa, tính cách cương liệt, chỉ sợ rất khó thu phục a!” Vệ Hải Xuyên cười khổ nói.

“Như vậy rất tốt, nếu là cái nạo loại, hạ quan ngược lại không hiếm lạ.” Hạ Vân Kiệt cười nói, nói xong một bước liền đạp đến Đặng Lăng đám người bên người, nhìn bị phi thiên anh lô bao quanh bao gồm Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa hai người, nói:“Xích Liệt Thiên, Xích Liệt Địa, hôm nay các ngươi chính là chắp cánh

cũng khó chạy thoát. Bản quan hiện tại cho các ngươi một cái cơ hội, các ngươi nếu có thể ngăn cản được trụ bản quan một chưởng, bản quan liền tha các ngươi một con đường sống, nếu là không thể, liền ở bản quan trướng hạ cống hiến như thế nào?"

Con kiến còn ham sống, huống chi hồ nhân? Này Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa chính là tính cách cương liệt, không phục quản giáo thôi, nhưng cũng không phải nói bọn họ sẽ không sợ chết. Hai người mắt thấy chạy trốn không đường, chính tâm sinh tuyệt vọng là lúc, không nghĩ tới trong thành đột nhiên chạy đến một người, thế nhưng nói muốn một chưởng trấn áp bọn họ, nếu trấn áp bọn họ không được, liền thả bọn họ một con đường sống, nhất thời hai mắt mạnh phóng lượng, cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, cùng kêu lên trả lời:"Nếu ngươi thật có thể một chưởng trấn áp chúng ta huynh đệ hai người, ở ngươi trướng hạ cống hiến cũng không tính bôi nhọ chúng ta huynh đệ hai người uy danh."

"Hảo, chất phác thẳng thắn. Vậy nói như thế định rồi." Hạ Vân Kiệt cười nhẹ, sau đó đối với Đặng Lăng cùng Chu Cương phất phất tay nói:"Thả bọn họ hai người đi ra, giết này khác hai người."

"Tuân mệnh lão gia!" Đặng Lăng cùng Chu Cương vội vàng lĩnh mệnh, chỉ huy phi thiên đầu thả một đạo lỗ hổng, phóng Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa đi ra, sau đó ******** đi tấn công kia đoạn hồn cốc hai vị phó cốc chủ, trong nháy mắt liền đem bọn họ cấp đánh cho cực kỳ nguy hiểm, dĩ nhiên bị vài chỗ thương.

"Bọn họ là ngươi thủ hạ?" Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa lúc này mới biết được Đặng Lăng cùng Chu Cương dĩ nhiên là Hạ Vân Kiệt thủ hạ, không khỏi cả kinh trợn tròn tròng mắt.

“Đúng vậy, các ngươi còn muốn cùng bản quan so chiêu sao?” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, thản nhiên hỏi.

Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa lại lần nữa nhìn nhau liếc mắt một cái, sau đó trong mắt thấu bắn ra một cỗ chết không chịu thua sự dẻo dai, nói:“Muốn!”

“Tốt lắm, bản quan cũng không chiếm các ngươi tiện nghi, ngươi thả điều tức một hai, thuận đường cũng gọi người của ngươi bỏ phản kháng, miễn cho uổng đưa tánh mạng. Nếu các ngươi có thể ngăn được bản quan một chưởng, bản quan tự nhiên hội gọi người thả bọn họ đi, tuyệt không làm khó bọn họ.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong mắt hơi hơi lộ ra một tia thưởng thức sắc.

“Ngươi thật có thể làm được chủ sao?” Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa huynh đệ hai, tuy rằng tu vi cao thâm, nhưng tính cách cũng là mang theo một tia chất phác, nghe vậy đã có chút không tin hỏi.

“Hạ đại nhân nói chính là bản quan nói mà nói, tự nhiên làm được chủ.” Ngay tại phía sau, phủ lệnh Vệ Hải Xuyên cũng đạp không đã đi tới, tiếp lời, chính là nói chuyện khi, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt trong mắt mang theo một tia hoài nghi cùng hỏi thăm.

Lấy Vệ Hải Xuyên thành phủ không hề cho rằng Hạ Vân Kiệt là thật chuẩn bị cùng Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa đánh đố, bởi vì hắn không thể tin Hạ Vân Kiệt thật có thể một chưởng trấn áp Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa.

Dù sao này Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa đều là huyền khí kì huyền tiên, cho dù cách huyền lộ kì cũng chỉ là một bước xa, Hạ Vân Kiệt tuy rằng rất lợi hại, nhưng muốn nói một chưởng liền đem bọn họ hai người trấn áp, Vệ Hải Xuyên còn là không thể tin.

“Hiện tại không thành vấn đề đi?” Hạ Vân Kiệt lại phảng phất không thấy được Vệ Hải Xuyên đầu tới được nghi vấn ánh mắt, mà là mỉm cười nhìn Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa hỏi.

Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa tự nhiên nhận được Vệ Hải Xuyên, nghe vậy gật gật đầu, sau đó liền vận chuyển tiên lực, quát lớn:“Phàm ta liệt hỏa giáo đệ tử, tất cả đều dừng tay, không thể phản kháng.”

Thanh âm quanh quẩn ở không trung, hiện ra này Xích Liệt Thiên huynh đệ hùng hậu pháp lực.

“Các tướng sĩ nghe lệnh, phàm liệt hỏa giáo đệ tử buông tha cho phản kháng sẽ không thể tái tấn công.” Vệ Hải Xuyên cũng theo sát sau giương giọng hạ lệnh nói.

“Tốt lắm, vị đại nhân này, chúng ta có thể bắt đầu.” Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa địa hạ đạt mệnh lệnh sau, chuyển hướng Hạ Vân Kiệt nói.

“Không cần tái điều tức ?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Bất quá chính là một chưởng sự tình, có thể ngăn trụ tự nhiên liền ngăn trở, ngăn không được tái điều tức cũng vô dụng.” Xích Liệt Thiên nói.

“Ha ha, cũng là là rõ ràng hạng người, một khi đã như vậy, các ngươi phóng ngựa lại đây đi.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa nói một tiếng “Hảo”, một cái lập tức cổ chừng quai hàm đối với bắc đèn thổi đi, một cái lập tức cánh tay gân xanh căn căn bạo khởi, mạnh hướng Hạ Vân Kiệt phiến đi.

Hai người mạnh bùng nổ toàn lực, cùng nhau thả ra địa tâm liệt hỏa đến, kia hỏa thế lập tức đó là phô thiên cái

địa, ngọn lửa đều nhảy lên khởi trăm ngàn trượng cao, đem thiên đều cấp thiêu đỏ, ngay cả không gian đều tựa hồ sắp bị thiêu hòa tan bàn, nổi lên một tia gợn sóng.

Vệ Hải Xuyên tuy rằng cũng là huyền tiên cảnh giới, lúc này nhìn đến kia biển lửa mạnh thổi quét mà đến, cũng là trong lòng giật mình, tiềm thức bước ở không trung vừa trợt, sau này lui vài trăm thước.

“Ha ha, các ngươi xuống tay nhưng thật ra rất nhanh.” Hạ Vân Kiệt gặp này huynh đệ hai nói động thủ liền động thủ, ngay cả một điểm giảm xóc cơ hội cũng chưa cho hắn, cũng là không phải một cây cân cậy mạnh cương liệt hạng người, không khỏi ha ha cười, nâng lên thủ, năm ngón tay tề trương, hướng tới biển lửa liền vỗ đi.

Chương 1672 : Thu phục

Gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng trực tiếp nâng tay hướng biển lửa chụp đi, Vệ Hải Xuyên đám người mặt lộ vẻ kinh hãi sắc, mà Xích Liệt Thiên, Xích Liệt Địa hai huynh đệ toàn đều lộ ra kinh hỉ biểu tình.

Chính là trong nháy mắt bọn họ kinh hỉ biểu tình liền đọng lại ở tại trên mặt, chỉ thấy Hạ Vân Kiệt kia bàn tay nơi đi qua, biển lửa phảng phất gặp cái gì khủng bố vật bình thường, thế nhưng sau này đổ cuốn.

Đổ cuồn cuộn nổi lên đến hỏa lãng phóng lên cao có vạn trượng cao, so với bọn họ vừa rồi mạnh phát lực còn hung mãnh.

“Không tốt!” Hai người tuy rằng đều là khống hỏa cao thủ, nhưng này hỏa như cơn sóng gió động trời bàn đổ cuốn hướng bọn họ đánh đi, kia uy lực cũng là viễn siêu ra bọn họ khống chế phạm vi, nhất thời sợ tới mức bọn họ sắc mặt trắng bệch, vội vàng sau này mau lui.

Nhưng là Hạ Vân Kiệt là loại nào người, ngay cả Hồng Hài Nhi bực này tiên giới nhất đẳng nhất khống hỏa cao thủ ở trước mặt hắn đều phải bị trị dễ bảo, Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa mặc dù ở này Ôn Kiều phủ được cho cao thủ, nhưng cùng Hồng Hài Nhi lại sao có thể so sánh với, Hạ Vân Kiệt đã có tâm muốn thu phục bọn họ, lại không phải bọn họ có thể chạy trốn được ?

Nhất thời một cơn sóng đánh đi qua, trực tiếp đem bọn họ cấp đánh vào biển lửa, ứng câu “Chơi với lửa có ngày chết cháy” cổ ngữ.

“Không phải đâu!” Vệ Hải Xuyên đám người nhìn xem thiếu chút nữa tròng mắt đều rớt một đất. Bọn họ biết Hạ Vân Kiệt lợi hại, cũng biết Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt

Địa khẳng định không phải đối thủ của hắn, khá vậy vạn vạn không nghĩ tới hắn tùy tay gian thế nhưng có thể thao túng Xích gia huynh đệ chính mình phóng ra lửa đem bọn họ cấp nuốt hết.

Vệ Hải Xuyên khiếp sợ là lúc, Hạ Vân Kiệt đã ha ha cười, kia bàn tay đã sớm xuyên qua biển lửa, hóa thành một tòa như núi nhỏ đại cự chưởng, một chưởng đi xuống liền đem Xích gia huynh đệ hai người cấp trấn áp ở dưới chưởng, căn bản không thể động đậy.

“Các ngươi khả phục rồi?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Chúng ta nguyện quy thuận đại nhân, nghe theo đại nhân điều khiển.” Nếu Hạ Vân Kiệt gần là dựa vào vũ lực đem này Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa cấp trấn áp, bọn họ còn có khả năng khẩu phục tâm không phục, nhưng hiện tại Hạ Vân Kiệt lại có thể đem bọn họ tối am hiểu hỏa đều cấp trực tiếp cướp lấy quyền chỉ huy, trái lại tùy tay liền cắn nuốt bọn họ, sau đó tái trấn áp bọn họ, cũng là làm cho bọn họ tâm phục khẩu phục, rốt cuộc không có nửa điểm tính tình.

“Hảo!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy liền thu bàn tay.

Gặp Hạ Vân Kiệt thu bàn tay, Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa vội vàng thu đều tự địa tâm liệt hỏa, sau đó đi lên một lần nữa cung kính bái kiến Hạ Vân Kiệt, trong mắt tràn đầy kính sợ sắc, liền đem Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận nhìn xem đỏ mắt không thôi.

Bọn họ nếu có thể thu phục Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa bực này mãnh tướng, bọn họ này phủ lệnh cùng thống lĩnh làm sao về phần làm như vậy uất ức, ngay cả phủ thành đều bị phản quân cấp công chiếm đi?

“Hồi lão gia, đoạn hồn cốc hai vị phó cốc chủ đã đền tội!” Ngay tại Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận âm thầm đỏ mắt

không thôi khi, Đặng Lăng cùng Chu Cương tiến đến quỳ một gối xuống phục mệnh nói.

Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận nhìn Đặng Lăng cùng Chu Cương quỳ một gối xuống ở Hạ Vân Kiệt trước mặt, tự nhiên lại là khó tránh khỏi một trận đỏ mắt, mà Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa còn lại là khó tránh khỏi có chút nghĩ mà sợ. Nếu không phải Hạ lão gia nhìn trúng bọn họ, muốn nhận phục bọn họ, bọn họ hiện tại cũng khẳng định là theo kia hai vị đoạn hồn cốc phó cốc chủ giống nhau kết cục.

“Vệ đại nhân, Tả đại nhân, nếu khôi thủ đã đền tội, người khác sẽ không cần tái đuổi tận giết tuyệt, theo bọn họ đi thôi.” Hạ Vân Kiệt khơi dậy Đặng Lăng cùng Chu Cương, đưa mắt nhìn xung quanh, gặp phía dưới thiên đình đại quân đuổi theo hội quân, kiếm khởi đao lạc, giống như thu gặt hạt thóc giống nhau thu gặt hội quân tánh mạng, mấy trăm dặm phạm vi, thi thể khắp nơi, máu chảy thành sông, trong đầu không khỏi dâng lên một tia không đành lòng, mở miệng nói.

“Những người này cũng dám tấn công ta Kim Dương thành, tuyệt đối là chết chưa hết tội, làm gì đáng thương bọn họ?” Có tướng lãnh trong đầu hiển nhiên đối thành trì bị công canh cánh trong lòng, nghe vậy tiềm thức bật thốt lên nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy quay đầu, ánh mắt thản nhiên quét kia mở miệng nói chuyện tướng lãnh liếc mắt một cái.

Kia tướng lãnh bị Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua, mới vừa rồi đột nhiên bừng tỉnh lại đây, này mở miệng đề đề nghị nhưng là đông lộ quân Chỉ Huy Sứ cùng thông phán, lại khởi là hắn có thể phản bác ? Nhất thời sợ tới mức sắc mặt trắng bệch, thân mình đều nhịn không được phát run đứng lên.

Cũng may Hạ Vân Kiệt cũng không có nói cái gì, rất nhanh lại đem ánh mắt chuyển hướng về phía Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận, kia tướng lãnh thế này mới như trút được gánh nặng, thế này mới phát hiện chính mình phía sau lưng thế nhưng đã bị mồ hôi lạnh sũng nước.

“Hạ đại nhân lòng mang nhân từ, thật là đáng quý, chúng ta tự nhiên nghe theo.” Kia Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận theo thật cũng không tưởng như vậy dừng tay, một phương diện là trong đầu quả thật có khí, mặt khác một phương diện cũng là tưởng hoàn toàn đem đoạn hồn cốc phá hủy, hảo phương tiện bọn họ trễ chút công thành, nhưng đối mặt Hạ Vân Kiệt đầu tới được ánh mắt, bọn họ đúng là vẫn còn không dũng khí phủ quyết Hạ Vân Kiệt đề nghị, gật gật đầu trái lương tâm nói.

“Đa tạ hai vị đại nhân, Kim Dương thành sự tình các ngươi cứ việc yên tâm, hạ quan tất nhiên sẽ giúp hai vị đại nhân một lần nữa đoạt lại.” Hạ Vân Kiệt hướng Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận ôm ôm quyền nói, cũng là có thể thấy rõ bọn họ tâm tư.

Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận gặp Hạ Vân Kiệt hiểu được chính mình tâm tư, tự nhiên sẽ thấy cũng không có gì ý kiến, tương phản còn một trận mừng rỡ, vội vàng truyền đến đi xuống thu binh.

Hiện tại bọn họ đối Hạ Vân Kiệt thực lực đã hoàn toàn tin phục, chỉ cần hắn chịu ra tay hỗ trợ, Kim Dương thành tự nhiên có thể thu phục.

Hạ lệnh thu binh sau, Vệ Hải Xuyên chờ đoàn người liền quay trở về tứ đô huyện.

Tứ đô huyện huyện nha nay bị lâm thời sửa làm Ôn Kiều phủ phủ thự, mọi người trở về phủ thự.

Vệ Hải Xuyên tự nhiên cao cao chính đường phía trên, Tả Thuận ngồi bên tay trái thủ vị, này khác Chỉ Huy Sứ, thông phán các tướng lãnh đều lần lượt hắn ngồi xuống, mà Hạ Vân Kiệt vị này tân trát đông lộ thông phán kiêm Chỉ Huy Sứ lại bị mọi người nhún nhường ngồi trên bên tay phải thủ vị. Người của hắn bao gồm tứ đô huyện Ngụy Sùng, Đặng Lăng đám người, còn có vừa mới thu phục đến Xích Liệt Thiên, Xích Liệt Địa huynh đệ đều ở hắn hạ thủ bên ngồi xuống, cùng ban đầu Ôn Kiều phủ thiên đình lực lượng thành phân biệt rõ ràng, nghiễm nhiên thành đại đường phía trên mặt khác một cỗ độc lập thế lực.

Theo đạo lý mà nói, giống Đặng Lăng đám người kỳ thật là không tư cách tại đây đại đường cùng với hắn lộ Chỉ Huy Sứ, thông phán cùng ngồi cùng ăn, nhưng giờ khắc này ai cũng không có nói ra vấn đề này.

Nói đùa, lần lượt đông lộ Chỉ Huy Sứ hạ thủ bên nhất lưu ngồi xuống, trừ bỏ Ngụy Sùng thực lực kém một ít, cái nào không phải có cùng phủ lệnh cùng thống lĩnh đại nhân chống đỡ hành thực lực, hơn nữa kia Đặng Lăng mấy người, pháp bảo lợi hại vô cùng, cho dù phủ lệnh cùng thống lĩnh đại nhân cũng không thấy được là bọn họ đối thủ. Bọn họ trừ phi chán sống, nếu không ai dám đề kia đui mù vấn đề.

Kỳ thật nếu không phải nhớ đến thiên đình mặt mũi, uy nghiêm, hơn nữa Hạ Vân Kiệt tựa hồ cũng không có cái gì bất khoái, Vệ Hải Xuyên nhưng thật ra muốn phủ lệnh vị tặng cho Hạ Vân Kiệt đến tọa. Hắn ngồi trong lòng cũng không yên a.

Không có biện pháp, kia Hạ Vân Kiệt chính là tùy tay một chưởng đã có thể trấn áp hai vị huyền khí kì huyền tiên chút không thể động đậy a! Hắn Vệ Hải Xuyên thực lực đơn giản cũng liền cùng kia Xích Liệt Địa hai huynh đệ kém không bao nhiêu mà thôi.

Mọi người ngồi xuống sau, có tướng lãnh nhất nhất tiến đến phục mệnh.

Phục mệnh khi bọn họ đều là trước hướng phủ lệnh đại nhân cúi đầu, sau đó lại cố ý cấp thống lĩnh cùng Hạ Vân Kiệt cúi đầu hành lễ, mới vừa rồi bắt đầu bẩm báo tình hình chiến đấu, dĩ nhiên là đem Hạ Vân Kiệt xem thành Ôn Kiều phủ tối quan lớn viên chi nhất.

Chương 1673 : Chu Lương đến viện

“Hai vị Xích đạo hữu, các ngươi theo Kim Dương thành đi ra, có không phiền toái hai vị nói nói kia Kim Dương thành nay quân địch tình huống?” Nghe xong chúng tướng sĩ phục mệnh sau, Vệ Hải Xuyên mở miệng hỏi Xích Liệt Thiên hai huynh đệ.

Hiện tại bên này đại cục đã định, Vệ Hải Xuyên tối quan tâm đó là thu phục Kim Dương thành sự tình.

“Lần này sở dĩ có thể công phá Kim Dương thành, trừ bỏ bởi vì có Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương nội ứng, cũng bởi vì đoạn hồn cốc lần này tụ tập không ít thế lực. Trừ bỏ chúng ta liệt hỏa giáo, còn có hoàng phong sơn hoàng phong quái, hắc sát hồ độc long yêu. Lần này chúng ta cùng đoạn hồn cốc hai vị phó cốc chủ chính là phụ trách vây khốn tứ đô huyện, người khác tạm thời trước củng cố Kim Dương thành, miễn cho quận phủ bên kia phái binh đến trợ giúp, chờ Kim Dương thành bên kia làm tốt phòng ngự công tác, sẽ gặp có đại quân tiến đến trợ giúp chúng ta. Khi đó cho dù tứ đô thành tường thành cao lớn, cũng là không có khả năng lại bảo vệ cho.” Xích Liệt Thiên nói.

Xích Liệt Thiên nói nghe Vệ Hải Xuyên đám người đều sau một lúc sợ, âm thầm may mắn Hạ Vân Kiệt đúng lúc đuổi tới, nếu không bọn họ đều trốn không thoát thành phá người vong kết cục.

“Không nghĩ tới quả nhiên là Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương này hai người làm nội tặc, chờ đánh hạ Kim Dương thành sau, bản quan tất nhiên thượng tấu Viên đại nhân, đưa bọn họ đem ra công lý.” Vệ Hải Xuyên trong lòng may mắn, sắc mặt cũng là nghiêm, trầm giọng nói.

Vệ Hải Xuyên trong miệng Viên đại nhân là thạch cừ quận chưởng quản hình bộ tiên quan.

“Bực này phản tặc cũng là so với người phản loạn còn muốn đáng giận, chờ đánh hạ Kim Dương thành trực tiếp giết nói sau, cần gì phải lớn như vậy phí trắc trở?” Hạ Vân Kiệt lại mở miệng nói, trong mắt sát khí lộ.

“Hạ đại nhân nói là, chính là này Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương đều là xuất từ Tây Hà phái, sư môn thế lực ở thạch cừ quận thật lớn, tốt nhất còn là giao cho quận phủ đến xử lý nhất thỏa đáng.” Vệ Hải Xuyên gặp Hạ Vân Kiệt mở miệng, cười khổ giải thích nói.

“Thì ra là thế, bất quá này hai người làm một mình thù riêng lại làm hại nhiều người như vậy bỏ mạng, cho dù bọn họ sư môn lai lịch rất lớn, bản quan cũng tất giết bọn hắn.” Hạ Vân Kiệt không chút nào bất vi sở động nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt sát ý kiên định, Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận hai người nhìn nhau liếc mắt một cái, âm thầm một trận cười khổ, cũng là không dám khuyên nữa nói, bởi vì thu phục Kim Dương thành còn cần dựa vào Hạ Vân Kiệt.

“Hạ đại nhân, căn cứ Xích đạo hữu cung cấp tình báo, kia Kim Dương thành nay là binh hùng tướng mạnh, cao thủ nhiều như mây, hơn nữa Kim Dương thành tường thành cao lớn, bọn họ nếu thủ vững không ra, muốn đánh hạ Kim Dương thành lại ít nhất cần trong thành ba năm lần binh lực, ngươi xem nay như thế nào cho phải?” Vệ Hải Xuyên vòng vo đề tài.

“Vô phương, đến lúc đó người của hạ quan sẽ trợ đại nhân phá vỡ cửa thành, Vệ đại nhân chỉ để ý hiện tại liền điểm tề binh tướng, hướng Kim Dương thành tiến

quân đó là.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt phong khinh vân đạm trả lời.

Vệ Hải Xuyên chờ chính là Hạ Vân Kiệt những lời này, nghe vậy không khỏi mừng đến vội vàng đứng dậy hướng Hạ Vân Kiệt bế một quyền nói:“Chỉ cần Hạ đại nhân có thể giúp bản quan đánh hạ Kim Dương thành, bản quan tất sẽ vì đại nhân thỉnh công.”

“Đa tạ đại nhân, đây là bản quan chức trách chỗ.” Hạ Vân Kiệt đứng dậy đáp lễ lại nói.

“Ha ha, Hạ đại nhân khiêm tốn.” Vệ Hải Xuyên ha ha cười, lại khách sáo một câu, sau đó bắt đầu điểm binh tướng hạ lệnh.

Rất nhanh một đội đội Ôn Kiều phủ thiên binh thiên tướng liền theo tứ đô huyện nối đuôi nhau mà ra, một đường hướng Kim Dương thành tiến công.

Hạ Vân Kiệt cưỡi Vân Báo mã cùng Vệ Hải Xuyên, Tả Thuận ở phía trước chạy song song với, phía sau đi theo Đặng Lăng lục tướng, còn có Ngụy Sùng cùng Xích gia hai huynh đệ.

Mới ra tứ đô thị trấn không lâu, có một đội nhân mã xa xa hướng tứ đều thị trấn phương hướng nghênh diện mà đến.

Kia đội nhân mã số người rất nhiều, liếc mắt một cái nhìn lại rậm rạp, ít nhất có mấy chục vạn nhiều, bất quá tương đối cho Ôn Kiều phủ phủ binh mà nói lại chỉ có thể xem như đám ô hợp.

Vệ Hải Xuyên đám người đều mặt lộ vẻ nghi hoặc sắc, không biết này đội nhân mã là cái gì lai lịch, đến tứ đô huyện làm cái gì?

Chờ đến gần, mới phát hiện này đội nhân mã giơ bạch thạch huyện cờ hiệu.

“Bạch thạch huyện? Khi nào thì có nhiều nhân mã như vậy?” Vệ Hải Xuyên mặt lộ vẻ nghi hoặc sắc, bởi vì bạch thạch huyện chính là một cái hạ đẳng huyện, so với năm đó Tiền Khê huyện còn không bằng.

“Lão gia, là Chu huyện úy đại nhân!” Vệ Hải Xuyên đám người trong lòng nghi hoặc là lúc, Đặng Lăng đám người đã chỉ vào kia chính đi trước làm gương bay nhanh mà đến khôi ngô tướng sĩ kinh hỉ nói.

“Cái gì Chu huyện úy?” Vệ Hải Xuyên càng phát ra nghi hoặc.

“Đại nhân, là Tiền Khê huyện tiền nhiệm huyện úy Chu Lương, nay đã là bạch thạch huyện Huyện lệnh.” Sư gia ở bên cạnh nhắc nhở nói.

Vệ Hải Xuyên thế này mới đột nhiên nghĩ tới, tiềm thức nhìn về phía Hạ Vân Kiệt, nghĩ rằng lại là người của hắn.

Vệ Hải Xuyên đang nghĩ tới, kia bay nhanh mà đến Chu Lương đã đến trước mặt, vừa muốn hướng Vệ Hải Xuyên hành lễ, đột nhiên thấy được Hạ Vân Kiệt, vội vàng xoay người xuống, quỳ một gối xuống nói:“Chu Lương bái kiến lão gia.”

“Không sai, ngươi cùng ta từ biệt khi là tiên đan kì, nay đã là tiên anh kì. Ngươi này chuyến là tới trợ Ngụy Sùng thủ thành đi?” Hạ Vân Kiệt nhìn Chu Lương quỳ gối phía trước, trong mắt toát ra thưởng thức sắc.

“Đúng là. Học sinh nhận được tin tức nói kia đoạn hồn cốc công phá Kim Dương thành, phủ quân lui lại đến tứ đô huyện, liền lập tức khởi binh tới rồi trợ giúp. Nay nếu

lão gia tại đây, kia quân địch khẳng định đã đánh bại." Chu Lương như trút được gánh nặng nói.

"Hạ đại nhân, ngươi bồi dưỡng một đám trung can nghĩa đảm tiên quan a! Bản quan binh bại Kim Dương thành, phụ cận các huyện không phải cửa thành đóng chặt, đó là đầu phục kia đoạn hồn cốc, chỉ có tứ đô huyện mở lớn cửa thành, cùng bản quan cộng sinh tử, chỉ có bạch thạch huyện không chối từ vạn dặm, không sợ nguy hiểm, tiến đến trợ giúp." Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận nghe Chu Lương trả lời, cảm khái vạn phần.

Bọn họ nghe được đi ra, Chu Lương cũng không biết Hạ Vân Kiệt đã ở tứ đô huyện, lại dám lấy tiên anh kì tu vi, mang theo một đám đám ô hợp đến trợ giúp, có thể thấy được này dũng khí cùng tính tình.

"Vệ đại nhân quá khen, chúng ta nếu vì thiên đình tiên quan, tự nhiên vì thiên đình cống hiến, đoạn không rất sợ chết đạo lý." Hạ Vân Kiệt khiêm tốn vẫy vẫy tay, sau đó đem Chu Lương hoán đứng lên, nói:"Ngươi làm cho người của ngươi đi theo đại quân mặt sau, ngươi liền đi theo của ta bên người đi."

"Là, lão gia!" Chu Lương vui mừng ứng thanh, sau đó làm cho lãnh binh huyện úy thu nạp nhân mã đi theo đại quân cùng nhau, chính mình tắc giục ngựa đến Hạ Vân Kiệt phía sau, cùng Ngụy Sùng đám người cùng nhau.

Trừ bỏ Xích Liệt Thiên, Xích Liệt Địa hai huynh đệ, những người khác đều là có quen biết, Chu Lương cùng bọn họ đi cùng một chỗ, tự nhiên khó tránh khỏi một trận hàn huyên cùng cảm khái. Hơn nữa nghe Ngụy Sùng nói lên Đặng Lăng đám người dĩ nhiên có được đánh chết huyền khí kì huyền tiên thực lực, Hạ Vân Kiệt lại một chưởng liền trấn áp hai vị huyền khí kì huyền tiên, Chu Lương đã nghe được nhiệt huyết sôi trào, lại là cảm khái ngàn vạn, âm thầm hạ quyết định quyết tâm lần này

thu phục Kim Dương thành sau, liền đi theo Hạ Vân Kiệt tả hữu, không cần lại đi làm cái gì bạch thạch huyện Huyện lệnh.

Ở Ôn Kiều phủ đại quân đến Kim Dương thành dưới thành khi, có liên quan liệt hỏa giáo lớn nhỏ hai vị giáo chủ quy phụ thiên đình, đoạn hồn cốc hai vị phó cốc chủ bị giết tin tức đã truyền đến trong thành, lúc này Kim Dương thành cửa thành đóng chặt, trên tường thành có một đội đội quân địch ở độ cao đề phòng, lộ ra xơ xác tiêu điều không khí.

Chương 1674 : Binh lâm thành hạ

“Cổ sư huynh, ngươi nói chúng ta lần này làm như vậy, có phải hay không rất mạo hiểm một điểm, vạn nhất bị quận phủ bên kia biết……” Đông lộ Chỉ Huy Sứ phủ đệ, Vương Nhất Thanh nhìn Cổ Khuê Lương thưởng thức trước người chồng chất như núi tiên thạch, mặt lộ vẻ một tia lo lắng sắc nói.

Hai người là đồng môn sư huynh đệ, nay đều bị miễn chức quan, tự nhiên liền lấy sư huynh đệ tương xứng.

“Sư đệ ngươi lá gan không khỏi cũng quá ít đi một chút. Quận phủ bên kia cái gì tình huống, hay là ngươi không rõ ràng lắm sao? Quận phủ bên kia nếu thực có thời gian nhàn hạ cùng lực lượng quản Ôn Kiều phủ sự tình, đoạn hồn cốc bọn họ dám hàng năm tấn công Ôn Kiều phủ sao? Huống hồ nay chúng ta cũng không phải thiên đình quan viên, sợ hắn làm cái gì?” Cổ Khuê Lương không cho là đúng nói.

“Sư huynh nói là, chỉ là chúng ta trước kia chung quy là tiên quan, làm như vậy cũng là phạm vào tối kỵ, nếu là quận phủ bên kia biết, chỉ sợ……” Vương Nhất Thanh đúng là vẫn còn có chút lo lắng.

“Không có gì chỉ sợ, chúng ta là Tây Hà phái đệ tử, không có mười phần chứng cứ, quận phủ bên kia cũng không dám đem chúng ta thế nào. Hơn nữa, này cũng là ngươi ta sư phụ bày mưu đặt kế, chúng ta có cái gì rất sợ.” Cổ Khuê Lương ngắt lời nói, nói xong lại bắt đầu thưởng thức khởi tiên thạch đến.

Gặp Cổ Khuê Lương nhắc tới sư phụ, Vương Nhất Thanh trên mặt biểu tình rõ ràng thả lỏng rất nhiều. Nguyên lai từ lần trước cùng Hạ Vân Kiệt tranh đấu ăn đau khổ, bị miễn chức sau, Cổ Khuê Lương cùng

Vương Nhất Thanh liền trở về sư môn, muốn mời sư môn ra mặt chỗ dựa. Nhưng bởi vì Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận sau lưng cũng rất có thế lực, bọn họ sư phụ đúng là vẫn còn có chút kiêng kị, không nghĩ đem sự tình nháo lớn, liền bày mưu đặt kế bọn họ âm thầm đến cái dẫn sói vào nhà. Dù sao này Ôn Kiều phủ nay cũng không bọn họ sự tình gì, nếu Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận bất nhân, bọn họ tự nhiên cũng có thể bất nghĩa.

“Không tốt, lão gia không tốt !” Ngay tại Vương Nhất Thanh tâm trung hơi khoan là lúc, có Cổ Khuê Lương thân binh từ bên ngoài té vọt tiến vào.

“Hoảng cái gì hoảng! Lão gia ta hảo thật sự!” Cổ Khuê Lương trừng mắt nói.

“Lão gia, tiền phương truyền đến tin tức, nói liệt hỏa giáo lớn nhỏ giáo chủ đều bị chiêu an, đoạn hồn cốc hai vị phó cốc chủ bị trấn sát, đại quân tan tác!” Kia thân binh thần sắc kinh hoảng nói.

“Cái gì? Như thế nào khả năng! Kia Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa thực lực cùng Vệ Hải Xuyên bọn họ tương đương, tính cách cương liệt, lại như thế nào khả năng đành phải bọn họ dưới, nghe bọn hắn hiệu lệnh. Còn có kia hai vị đoạn hồn cốc phó cốc chủ cũng đều là huyền khí kì huyền tiên, ai có thể giết được bọn họ?” Cổ Khuê Lương cùng Vương Nhất Thanh nghe vậy tất cả đều khiếp sợ đứng lên.

“Thiên chân vạn xác, nghe nói phủ lệnh đại nhân bên kia đột nhiên xuất hiện mấy cao thủ.” Thân binh trả lời.

“Cao thủ? Ôn Kiều phủ có thể có cái gì cao thủ! Thật muốn có cao thủ, Kim Dương thành cũng sẽ không thất thủ.” Cổ Khuê Lương mặt âm trầm nói.

“Không tốt, không tốt !” Đúng lúc này lại có một vị thân

binh té vọt tiến vào.

“Lại là sự tình gì không tốt?” Cổ Khuê Lương tâm trung nhảy dựng, vội vàng hỏi.

“Phủ lệnh đại nhân dẫn đại quân sát trở lại, cùng còn có thống lĩnh đại nhân, liệt hỏa giáo lớn nhỏ giáo chủ, còn, còn có kia tân nhậm mệnh đông lộ Chỉ Huy Sứ kiêm thông phán đại nhân.” Kia thân binh đầu đầy đại hãn nói.

Nguyên lai hội binh trốn về Kim Dương thành không bao lâu, Ôn Kiều phủ đại quân cũng theo sau đến Kim Dương thành dưới thành.

“Hạ Vân Kiệt? Chẳng lẽ nói cái gọi là cao thủ chính là hắn bất thành?” Cổ Khuê Lương cùng Vương Nhất Thanh nghe vậy trong mắt đều lóe ra một tia kinh hoảng sắc, sắc mặt trở nên cực kì khó coi.

“Hình như là, kia liệt hỏa giáo lớn nhỏ giáo chủ liền đi theo hắn phía sau.” Thân binh trả lời.

“Cái gì! Thật sự là hắn!” Cổ Khuê Lương kinh hô.

“Sư huynh, chúng ta hiện tại nên làm cái gì bây giờ? Nếu không lập tức chạy trốn?” Vương Nhất Thanh có vẻ rất là kinh hoảng, tuy rằng đối Hạ Vân Kiệt hận thấu xương, nhưng đồng thời đối Hạ Vân Kiệt hắn có một loại không hiểu sợ hãi.

“Trốn cái gì trốn? Kim Dương thành tường thành cao lớn chắc chắn, trong thành nay có sáu vị huyền khí kì huyền tiên, hơn một ngàn vạn binh tướng, cho dù kia Hạ Vân Kiệt bản sự lợi hại, có năng lực thế nào? Chẳng lẽ hắn còn có thể phá thành mà vào bất thành? Huống hồ chúng ta hiện tại nếu chạy trốn, không phải mình bại lộ, chui đầu vô lưới sao? Chúng ta chỉ để ý tĩnh xem này biến tốt lắm. Thành không phá tốt nhất, cho dù vạn nhất

thành phá, chỉ cần chúng ta không thừa nhận, bọn họ có thể cầm chúng ta làm sao bây giờ? Đừng quên, chúng ta là Tây Hà phái đệ tử.” Cổ Khuê Lương tâm trung tuy rằng cũng là kinh hoảng, nhưng so với Vương Nhất Thanh lại trấn định không ít, mặt âm trầm nói.

“Sư huynh nói được có đạo lý, vậy tĩnh xem này biến đi.” Vương Nhất Thanh gặp Cổ Khuê Lương biểu hiện thật sự là trấn định, cũng dần dần bình tĩnh xuống dưới.

“Xích Liệt Thiên, đi mệnh bọn họ mở thành đầu hàng, nếu không một khi sát đi vào, tất sẽ không khinh tha!” Ngoài thành, Hạ Vân Kiệt quay đầu đi đối Xích Liệt Thiên nói.

“Là lão gia.” Xích Liệt Thiên cúi đầu lĩnh mệnh, sau đó khu mây khói thú đến giữa không trung, đối với người trên thành lâu kêu gọi nói:“Các ngươi nghe, ta là Xích Liệt Thiên, nay là đông lộ quân Chỉ Huy Sứ đại nhân trướng hạ tướng lãnh, nay phụng mệnh khuyên các vị chạy nhanh mở cửa thành đầu hàng, nếu không một khi chờ chúng ta sát đi vào, tất sẽ không khinh tha.”

Xích Liệt Thiên là lần này phản quân thủ lĩnh chi nhất, trong thành người tự nhiên đều biết đến hắn danh hiệu, thấy hắn khiêu chiến chiêu hàng, lập tức đều trở nên kinh hoảng đứng lên, sĩ khí rất là hạ.

“Xích Liệt Thiên, bản cốc chủ kính ngươi là một vị anh hùng, thế này mới mời ngươi cùng khởi sự, không nghĩ tới ngươi cũng là cái nạo loại, thế nhưng làm phản quy thuận chính là một vị đông lộ quân Chỉ Huy Sứ, còn có mặt mũi mặt ở trong này khiêu chiến, bản cốc chủ nếu là ngươi, sớm liền một đầu đánh vào này trên tường thành tự sát được, miễn cho mất mặt xấu hổ.” Thành lâu, một vị mặc hắc bào, dung mạo âm lãnh nam tử mở miệng châm chọc nói.

Này nam tử không phải người khác đúng là đoạn hồn cốc cốc chủ Đoạn Thiên Nhai.

“Ha ha! Nạo loại! Nạo loại!” Đoạn Thiên Nhai như vậy nhất châm chọc, nhất thời đem Xích Liệt Thiên bỡn cợt không đáng một đồng, lập tức khơi dậy sĩ khí.

“Đoạn Thiên Nhai, bản giáo chủ là hảo ý khuyên các ngươi, mọi người đã không nghe khuyên bảo cáo, vậy các ngươi là tự giải quyết ổn thỏa đi.” Nếu là ngày xưa bị người mắng nạo loại, lấy Xích Liệt Thiên tính cách tất nhiên muốn chọc giận nổi trận lôi đình, nhưng hôm nay lại chính là dùng đáng thương ánh mắt quét bọn họ liếc mắt một cái, giương giọng nói một câu, liền lui về đại quân, hướng Hạ Vân Kiệt hồi mệnh.

“Vệ đại nhân, Tả đại nhân, trước từ người của hạ quan xuất chiến, chờ phá vỡ cửa thành sau, phủ quân tái phát động toàn diện tiến công đi.” Hạ Vân Kiệt huy phất tay làm cho Xích Liệt Thiên về đơn vị, sau đó đối Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận nói.

Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận tự nhiên ước gì như vậy, nghe vậy gật gật đầu nói:“Hết thảy nghe Hạ đại nhân an bài!”

Gặp ngay cả phủ lệnh cùng thống lĩnh đại nhân đều nói “Hết thảy nghe Hạ đại nhân an bài”, Ngụy Sùng đám người ánh mắt nhìn quét quá đi theo phủ lệnh cùng thống lĩnh đại nhân phía sau Chỉ Huy Sứ các tiên quan, một loại cảm giác về sự ưu việt cùng tự hào cảm tự nhiên mà sinh.

“Đa tạ hai vị đại nhân tín nhiệm.” Hạ Vân Kiệt hướng Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận chắp tay, sau đó hướng phía sau huy xuống tay nói:“Đặng Lăng, Ngô Thông, Chu Cương, Ân Thổ Mộc, Sử Vân Bằng, Kỉ Cảnh, Xích Liệt Thiên, Xích Liệt Địa, phát động tiến công đi.”

“Lĩnh mệnh!” Đặng Lăng đám người mắt lộ ra vẻ hưng phấn lĩnh mệnh, chờ bọn họ phóng lên cao khi, sớm liền vẻ mặt sát khí.

“Lão gia, chúng ta đây đâu?” Chu Lương như trước không sửa dũng mãnh hiếu chiến tính tình, gặp Đặng Lăng chờ năm đó hắn thủ hạ Bách phu trưởng đều ào ào xuất chiến, mà hắn này từng huyện úy lại xuất chiến cơ hội đều không có, không khỏi nóng nảy.

Chương 1675 : Thu phục Kim Dương thành

“Các ngươi?” Hạ Vân Kiệt nhìn về phía vẻ mặt chờ mong Chu Lương cùng Ngụy Sùng, không khỏi hơi hơi sửng sốt, lập tức nở nụ cười:“Ta nhưng thật ra đã quên, các ngươi hai người trước kia còn là Đặng Lăng bọn họ trưởng quan đâu. Cũng thế, bản quan không thể cho các ngươi ở Đặng Lăng bọn họ trước mặt mất thể diện.”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt trong tay hơn hai loại pháp bảo, một kiện là phược long tác, một kiện là tứ tượng tiểu tru ma kiếm.

Này hai kiện pháp bảo tuy rằng đều là Hạ Vân Kiệt từ hạ giới dẫn tới, sở dụng tài liệu phẩm chất hữu hạn, nhưng nói như thế nào đều là Hạ Vân Kiệt tự mình luyện chế đi ra, lại kinh hắn nhiều năm ôn dưỡng, uy lực tuy rằng xa không thể cùng kim cô bổng thậm chí Hồng Hài Nhi Hỏa Vân thương so sánh với, nhưng đối với bình thường tiên nhân mà nói cũng đã là uy lực thật lớn hảo pháp bảo.

Ít nhất đối với kim tiên lấy hạ tiên nhân mà nói, kia tuyệt đối là nhất đẳng nhất pháp bảo, cho dù Đặng Lăng trong tay bọn họ khô lâu tràng hạt, phi thiên đồng thi kỳ phiên cùng này phược long tác cùng tứ tượng tiểu tru ma kiếm so sánh với đều phải kém cỏi rất nhiều.

Bất quá Đặng Lăng đám người trong tay pháp bảo là âm tà pháp bảo, đi là đường tắt, không cần rất cao tu vi cảnh giới, có thể phát huy ra pháp bảo uy lực, nhưng Hạ Vân Kiệt luyện chế phược long tác cùng tứ tượng tiểu tru ma kiếm cũng bất đồng, cần phải có cùng chi xứng đôi tu vi, khả năng phát huy ra uy lực chân chính.

Đương nhiên hảo pháp bảo chung quy là hảo pháp bảo, tựa như một thanh sắc bén đao, cho dù cầm ở tiểu hài

tử trong tay, kia cũng là cực có lực sát thương. Đơn giản lực sát thương cùng cầm ở đại nhân trong tay không có biện pháp so sánh với thôi.

“Các ngươi đều là ta đắc ý môn sinh, phẩm hạnh đoan chính, trọng tình trọng nghĩa, hôm nay ta liền đem tùy ta nhiều năm pháp bảo ban cho các ngươi đi.” Nói xong Hạ Vân Kiệt đem bốn thanh tứ tượng tiểu tru ma kiếm ban cho Ngụy Sùng, đem phược long tác ban cho Chu Lương.

Hai người vội vàng quỳ xuống đất cung kính tiếp nhận pháp bảo.

“Nhỏ một giọt tinh huyết đi xuống, các ngươi liền khả trực tiếp tế luyện này pháp bảo.” Hạ Vân Kiệt chờ hai người tiếp nhận pháp bảo đứng dậy sau, công đạo nói.

Bình thường có chủ pháp bảo là không thể trực tiếp thông qua nhỏ máu tế luyện, cần trước phá vỡ nguyên chủ nhân ở mặt trên lưu lại cấm chế cùng nhất lũ thần niệm mới được. Bất quá này hai kiện pháp bảo là Hạ Vân Kiệt tự mình luyện chế tùy thân pháp bảo, hắn hiện tại bắt bọn nó ban thưởng cái bọn họ hai người, tự nhiên không cần như vậy phiền toái.

Hai người theo lời lấy giọt tinh huyết giọt nhập pháp bảo, tinh huyết một giọt nhập pháp bảo, bọn họ liền cảm thấy có một cỗ cường đại tinh thần lực mang theo rộng lớn tri thức theo trong pháp bảo truyền đến bọn họ đầu óc, kia rộng lớn tri thức đều cũng có quan như thế nào tế luyện khống chế này pháp bảo. Khi bọn hắn hoàn toàn tiếp nhận rồi kia rộng lớn tri thức khi, tinh thần lực tắc hoàn toàn dung nhập bọn họ thần niệm trung, đột nhiên gian bọn họ thần niệm cường đại ngưng luyện rất nhiều, cũng là Hạ Vân Kiệt trực tiếp đem ở lại pháp bảo kia lũ thần niệm cũng trực tiếp ban cho hai người.

Hai người cảm kích về phía Hạ Vân Kiệt lại xá một cái, sau đó đứng dậy ấn nhận đến phương pháp hơi chút nhất tế luyện, liền cùng pháp bảo có huyết nhục tương liên cảm giác, không khỏi một trận mừng rỡ, tế pháp bảo, cũng học Đặng Lăng đám người giống nhau xông về phía thành trì.

Làm hai người vọt tới khi, Đặng Lăng đám người sớm đã đánh cho thủ thành quân địch luống cuống tay chân, kêu khổ thấu trời.

Không có biện pháp, trong thành tổng cộng cũng liền sáu vị huyền khí kì huyền tiên, mà Đặng Lăng đám người pháp bảo nhất tế phóng ra, liền tương đương với hơn mười cái huyền khí kì huyền tiên, hơn nữa Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa này hai cái hàng thật giá thật huyền khí kì huyền tiên, trong thành căn bản không có người có thể ngăn. Nếu không phải tường thành cao lớn chắc chắn, mặt trên rậm rạp bố trí cấm chế trận pháp, trên tường thành cũng che kín thủ thành lợi khí, Đặng Lăng đám người sớm liền vọt vào thành trì đại sát tứ phương.

“Xem bản quan !” Ngụy Sùng cùng Chu Lương đuổi tới sau, gặp Đặng Lăng đám người giết được địch nhân luống cuống tay chân, kêu khổ thấu trời, Chu Lương sớm đã khẩn cấp thả ra phược long tác.

Kia phược long tác nhất phóng ra, liền hóa thành một cái chiều cao hơn mười dặm hỏa long, hỏa long gào thét thổi quét quá tường thành, nháy mắt liền đem mấy nghìn người đốt thành tro tàn, thậm chí ngay cả vài vị tiên đan kì thiên tiên đều bị kia hỏa lập tức cấp thổi quét cắn nuốt, ngay cả chạy trốn cơ hội đều không có. Này một màn đừng nói thành trì người trên nhìn xem trợn mắt há hốc mồm, tim mật đều vỡ, liền ngay cả Xích Liệt Thiên, Xích Liệt Địa huynh đệ hai đều xem một trận tim đập không thôi.

Ngoan ngoãn, lão gia chính là lợi hại a, tùy tiện ban thưởng một kiện pháp bảo cấp này Chu Lương, Chu Lương lập tức tựu thành như vậy nhân vật lợi hại, cho dù chúng ta huynh đệ hai nay chỉ sợ cũng không thấy được là hắn đối thủ.

“Ha ha, thống khoái! Thống khoái!” Chu Lương thấy thế giơ thẳng lên trời cất tiếng cười to.

“Hiện tại xem bản quan !” Ngụy Sùng gặp Chu Lương đại phát thần uy, cũng không tùy vào tâm sinh hào hùng, tế ra tứ tượng tiểu tru ma kiếm.

Tứ tượng tiểu tru ma kiếm đều xuất hiện, nhất thời đông nam tây bắc có rồng ngâm hổ gầm cầm lệ còn có trầm hỗn viễn cổ tiếng gầm gừ như sấm thanh theo thiên thượng cuồn cuộn truyền đến, vốn là tinh không vạn lí thiên không đột nhiên mây đen dầy đặc, mây đen trung một đoàn đoàn có điện Lôi Hỏa ở xoay tròn. Đúng là canh kim thần lôi! Ất mộc thần lôi! Bính Hỏa Thần lôi! Nhâm thủy thần lôi! Tứ phương thần lôi. Ẩn ẩn lại có thật lớn thanh long, bạch hổ, Chu Tước cùng Huyền Vũ hư ảnh ở mây đen trung ẩn hiện, đúng là tứ phương thần thú.

Kia tứ phương thần lôi tại hạ giới là tu sĩ thiên kiếp, uy lực thật lớn, đến tiên giới cũng là thăng cấp, uy lực so với kia hạ giới thiên kiếp còn muốn lợi hại, mà tứ phương thần thú lại trấn thủ tiên giới tứ phương đại năng, tương đương với phó giáo chủ cấp, nay này tứ tượng tiểu tru ma kiếm thế nhưng có thể ẩn ẩn ngưng tụ ra tứ phương thần thú hư ảnh, chẳng sợ gần chính là ở mây đen ẩn hiện, kia phát ra uy nghiêm cũng làm cho rất nhiều yêu tộc sinh ra yêu tiên hai chân như nhũn ra, dĩ nhiên không có nửa điểm ý chí chiến đấu.

“Ầm ầm ầm!” Tứ phương thần lôi như mưa đá theo trên

trời hạ xuống, sau đó ở trên tường thành nổ tung, nhất thời gian đầy trời phần còn lại của chân tay đã bị cụt huyết nhục bay loạn, trong nháy mắt không biết bao nhiêu người bị tạc cái thân tổn hồn diệt.

“Dựa vào!” Gặp Ngụy Sùng vừa ra tay so với Chu Lương còn muốn càng uy mãnh hung tàn, lúc này liền ngay cả Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận đều nhịn không được âm thầm mắng một câu, nhìn về phía kia không trung phi vũ pháp bảo, hai mắt đều là đỏ lên.

Lợi hại như vậy pháp bảo, chính mình nếu có một món, làm sao về phần bị người cấp công phá Kim Dương thành, giống con chuột giống nhau nơi nơi chạy trốn đâu?

Chu Lương cùng Ngụy Sùng gia nhập, tựa như áp suy sụp lạc đà cuối cùng một cây đạo thảo, lập tức khiến cho vốn là trận cước đại loạn thủ thành quân địch không còn có ngăn cản dũng khí. Cũng không biết ai hô câu:“Bại! Bại!”

Vì thế thủ thành quân địch oanh lập tức sẽ buông tha chống cự, như ong vỡ tổ chung quanh chạy trốn.

“Sát!” Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận thấy thế thế nào còn không biết lúc này là phóng ra cơ hội tốt nhất, một bên rống giận hạ lệnh, một bên lập tức tế ra quan ấn đối với kia đoạn hồn cốc cốc chủ Đoạn Thiên Nhai tạp đi.

Bọn họ đối Đoạn Thiên Nhai tự nhiên là hận thấu xương.

Đoạn Thiên Nhai vốn là bị mười mấy phi thiên đồng thi cấp vây quanh đánh, đánh cho sớm đã cốt nhuyễn cân tô, cực kỳ nguy hiểm, nay lại có Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận quan ấn vào đầu nện xuống, thế nào còn trốn tránh ra.

Nhất thời bị kia quan ấn nện xuống, tạp thành một đống thịt nát, nguyên thần vừa trốn tới, lại bị một cái khác quan ấn nện xuống, hóa thành hư vô.

Ôn Kiều phủ một phương bá chủ đoạn hồn cốc cốc chủ như vậy đi đời nhà ma!

Chương 1676 : Răn đe

Đoạn Thiên Nhai vừa chết, thủ thành quân địch rắn mất đầu, tan tác tự nhiên liền nhanh hơn. Đại quân rất nhanh liền công vào thành đi, trong thành dân chúng, một ít danh môn vọng tộc nhà giàu người ta, gặp phủ quân uy mãnh trọng đoạt Kim Dương thành, tự nhiên đi theo phủ quân cùng nhau ra sức đánh chó rơi xuống nước.

Rất nhanh Kim Dương thành liền hoàn toàn một lần nữa rơi vào rồi phủ quân trong tay, kia Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương cũng bị Đặng Lăng đám người cấp bắt đứng lên, áp giải đến phủ thự đại đường.

“Các ngươi dựa vào cái gì bắt chúng ta?” Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương đến đại đường trong đầu tuy rằng kinh hoảng, nhưng ở mặt ngoài lại còn là vẻ mặt phô trương không phục.

“Vương Nhất Thanh, Cổ Khuê Lương, các ngươi cấu kết đoạn hồn cốc đám phản tặc, cùng bọn họ nội ứng ngoại hợp, đến nỗi Kim Dương thành phá, thế nhưng còn có mặt mũi hỏi vì cái gì bắt ngươi?” Vệ Hải Xuyên gặp hai người đến lúc này còn dám phô trương không phục, không khỏi vỗ án dựng lên, nổi giận quát nói.

“Các ngươi có cái gì chứng cớ?” Cổ Khuê Lương ngăn chặn nội tâm kinh hoảng, hỏi ngược lại.

“Cổ Khuê Lương, Vương Nhất Thanh, đừng nói cho lão phu, các ngươi không biết lão phu hai huynh đệ?” Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa bước ra khỏi hàng nhìn Cổ Khuê Lương cùng Vương Nhất Thanh, cười lạnh hỏi.

Bọn họ hai người cũng là lần này khởi sự thủ lĩnh chi nhất, tự nhiên cùng Cổ Khuê Lương cùng Vương Nhất Thanh từng có tiếp xúc.

Gặp là Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa hai huynh đệ bước ra khỏi hàng chỉ chứng bọn họ, Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương trên mặt rốt cục lộ ra kinh hoảng sắc, bất quá rất nhanh lại đem trong ngực nhất cử nói:“Muốn gán tội cho người khác sợ gì không có lý do! Chúng ta muốn đi quận phủ gặp mặt các vị đại nhân, thỉnh bọn họ chủ trì công đạo.”

Gặp Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương nói muốn đi quận phủ, Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận sắc mặt khẽ biến, đảo mắt nhìn phía Hạ Vân Kiệt.

“Đặng Lăng, đem bọn họ kéo ra ngoài giết, đem đầu treo tại trên tường thành, răn đe!” Hạ Vân Kiệt gặp Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận nhìn phía chính mình, biết bọn họ đúng là vẫn còn không dám quang minh chính đại giết Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương hai người, khóe miệng gợi lên một chút cười lạnh, mở miệng thản nhiên nói.

“Là, lão gia!” Đặng Lăng cúi đầu lĩnh mệnh, sau đó tiến lên một tay xách lên một người cổ.

“Hạ Vân Kiệt ngươi dám? Lão tử là Tây Hà phái nội môn đệ tử, hay là ngươi tưởng cùng ta Tây Hà phái là địch sao?” Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương gặp Hạ Vân Kiệt ra lệnh cho thủ hạ sát chính mình, không khỏi tất cả đều thay đổi sắc mặt, sắc mặt dữ tợn lớn tiếng kêu đứng lên.

“Huyên náo! Kéo ra ngoài!” Hạ Vân Kiệt cũng không bình tĩnh huy phất tay nói.

“Hắc hắc!” Đặng Lăng tuân lệnh lạnh lùng cười, cầm lấy hai người cổ tựa như kéo tử cẩu bình thường liền ra bên ngoài lạp.

“Tha mạng! Tha mạng!” Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương thế này mới nhớ tới Hạ Vân Kiệt người này vốn là cái không sợ trời không sợ đất tên, rốt cục sợ tới mức lớn tiếng kêu lên.

Nhưng Đặng Lăng lại làm sao nghe bọn hắn tiếng kêu, chỉ để ý kéo hai người đi ra ngoài.

“Vệ Hải Xuyên, Tả Thuận, các ngươi chẳng lẽ cứ như vậy nhìn chúng ta bị giết sao? Đừng quên, chúng ta nếu như bị giết, đến lúc đó chúng ta sư môn truy cứu xuống dưới, các ngươi cũng trốn không thoát can hệ!” Gặp Hạ Vân Kiệt căn bản không để ý tới bọn họ, hai người lại đành phải đem mục tiêu chuyển hướng về phía Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận.

Quả nhiên Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận nghe vậy sắc mặt đều đổi đổi, lộ ra một bộ muốn nói lại thôi biểu tình.

“Hai vị đại nhân không cần lo lắng, người như thế chết chưa hết tội. Hơn nữa người như thế không giết, chúng ta dùng cái gì cảm thấy an ủi này chết thiên binh thiên tướng? Lại như thế nào phục chúng? Các ngươi nếu là lo lắng bọn họ sư môn truy cứu, chỉ để ý đem sở hữu trách nhiệm giao cho hạ quan tốt lắm.” Hạ Vân Kiệt gặp Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận nhìn chính mình hai người, mặt lộ vẻ một bộ muốn nói lại thôi biểu tình, trầm giọng nói.

“Đại nhân lời này khách khí, chúng ta lại như thế nào có thể đem sở hữu trách nhiệm giao cho ngươi đâu!” Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận nghe vậy vội vàng nói, trong lòng không khỏi một trận cười khổ.

Nếu Hạ Vân Kiệt nói như vậy, lúc này bọn họ tự nhiên không dám mở miệng vì Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương cầu tình.

“Tha mạng a đại nhân, chúng ta không dám a!” Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương gặp Hạ Vân Kiệt cầm nói ngăn chặn Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận, giết hắn tâm ý đã quyết, hoảng lại kêu to lên.

Bất quá chỉ cần Hạ Vân Kiệt không mở miệng, Đặng Lăng lại làm sao để ý bọn họ quát to, kéo bọn họ ra đại đường, lập tức liền đem bọn họ hai người cấp tử hình, hơn nữa còn chặt bỏ bọn họ đầu, sai người đi đem bọn họ treo tại cửa thành, răn đe.

Không thể không nói, này một chiêu còn là khởi đến tác dụng. Trong thành dân chúng, còn có khắp nơi đại gia tộc nhà giàu, thấy như vậy một màn, tất cả đều tâm sinh lẫm liệt, đối phủ quân nổi lên thật sâu kính sợ. Mà phủ quân sĩ thấy như vậy một màn tất cả đều âm thầm cảm động, sĩ khí đại chấn, biết này hết thảy đều là tân tiền nhiệm đông lộ quân Chỉ Huy Sứ kiêm thông phán đại nhân vì cho bọn hắn một cái công đạo, không để ý cường quyền, lực bài chúng nghị, kiên quyết đem cấu kết phản tặc Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương tử hình.

Rất nhanh, Đặng Lăng trở về phục mệnh. Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận gặp ván đã đóng thuyền, biết nói cái gì cũng đều đã muộn, cũng sẽ không nhắc lại Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương sự tình, mà là chuyển tới nhân cơ hội tấn công thu phục đoạn hồn cốc, hoàng phong sơn, hắc sát hồ đám khởi sự tạo phản các thế lực lớn sự tình đi lên. Về phần liệt hỏa giáo nay đã quy thuận Hạ Vân Kiệt, đã thành Hạ Vân Kiệt địa bàn, tự nhiên không tốt nhắc lại.

Hạ Vân Kiệt đối này đó tự nhiên không ý kiến, phái Ngụy Sùng đám người tùy quân xuất chiến, chính hắn tắc lưu thủ Kim Dương thành.

Mặc kệ là đoạn hồn cốc, hoàng phong sơn còn là hắc

sát hồ, bọn họ tinh nhuệ đều tại đây một trận chiến trung tiêu diệt hầu như không còn, đã khởi không được cái gì sóng gió, tự nhiên là không cần Hạ Vân Kiệt tự thân xuất mã.

Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận nay cũng có chút sợ Hạ Vân Kiệt, có hắn ở, bọn họ này hai vị thượng quan cũng là cả người không được tự nhiên, cho nên cũng là mừng rỡ Hạ Vân Kiệt lưu thủ Kim Dương thành. Huống hồ có Hạ Vân Kiệt lưu thủ Kim Dương thành, bọn họ tẫn khả yên tâm mang đi trong thành tinh nhuệ, mà đừng lo phủ thành an nguy.

Vì thế đại quân thu phục phủ thành sau không quá nhiều lâu, liền lại hợp thành đại quân, binh phân ba đường, hướng đoạn hồn cốc, hoàng phong sơn còn có hắc sát hồ tiến quân.

Lưu thủ sơn môn quân địch tuy rằng cũng có chút thực lực, nề hà Ngụy Sùng đám người thật sự quá mức cường đại, mà bọn họ lại thiếu có thể ngăn cơn sóng dữ lãnh tụ cấp nhân vật, tự nhiên không hề hồi hộp nhất nhất bị công phá.

Tam đại thế lực không biết tích góp từng tí một bao nhiêu năm tài vật bị trang lên xe ngựa, một chiếc lượng bị tha trở về phủ thành. Sơn môn thượng cũng đều sáp lên trời đình cờ xí, đồn trú thiên đình binh tướng, trở thành thiên đình lãnh địa.

Nhìn lần này thu hoạch, trang đầy vô số lượng xe ngựa, như một cái hàng dài chậm rãi hướng Kim Dương thành đi tới, Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận tâm tình phá lệ phức tạp.

Này một màn, bọn họ không biết mộng tưởng rồi bao nhiêu năm, nay cuối cùng thực hiện, theo lý mà nói bọn họ hẳn là cao hứng, khả bọn họ lại cao hứng không

đứng dậy, bởi vì bọn họ đều trong lòng biết rõ ràng, này không phải bởi vì bọn họ có thể chinh thiện chiến duyên cớ, mà là bởi vì một người tên là Hạ Vân Kiệt tân nhậm đông lộ quân Chỉ Huy Sứ kiêm thông phán duyên cớ. Lúc này đây thu hoạch tuy rằng rất nhiều, nhiều đến bọn họ đều tim đập không thôi, nhưng cuối cùng cũng là không tới phiên bọn họ đến phân phối, hết thảy đều còn phải xem kia Hạ Vân Kiệt ý tứ.

Chương 1677 : Tới cửa hỏi tội

“Vệ đại nhân, ngươi thấy thế nào kia Hạ Vân Kiệt?” Tả Thuận giục ngựa tiến lên, cùng Vệ Hải Xuyên chạy song song với, mắt nhìn ra xa kia liếc mắt một cái vọng không đến đầu hàng dài, hỏi.

“Nhìn không thấu a, nhìn không thấu!” Vệ Hải Xuyên lắc đầu nói.

“Đúng vậy, nhìn không thấu!” Tả Thuận tràn đầy đồng cảm gật đầu nói.

“Lần này trở về thành, ta chuẩn bị lập tức thượng tấu sư môn, chào từ giã phủ lệnh chi chức, ngươi nghĩ như thế nào?” Vệ Hải Xuyên nhìn nơi xa, trầm mặc hồi lâu, đột nhiên nói.

“Xem ra đại nhân là xem trọng kia Hạ Vân Kiệt. Như vậy cũng tốt, dù sao về sau này Ôn Kiều phủ chúng ta cũng là không làm chủ được, không bằng bán cái thuận nước giong thuyền cho hắn.” Tả Thuận nói.

“Cũng không gần chính là xem trọng hắn, bán thuận nước giong thuyền cho hắn duyên cớ, còn bởi vì kia Tây Hà phái. Kia Tây Hà phái thực lực tuy rằng không bằng ngươi ta sư môn, khả nó sau lưng lại còn có khác chống lưng.” Vệ Hải Xuyên thở dài nói, trong mắt lóe ra một tia không tha loại tình cảm.

Dù sao này Ôn Kiều phủ hắn kinh doanh nhiều năm, nay đột nhiên muốn buông bao nhiêu còn là có chút không tha.

“Kia Tây Hà phái sau lưng còn có chống lưng?” Tả Thuận nghe vậy lắp bắp kinh hãi.

“Đúng vậy, bản quan cũng là vừa không lâu trước nghe sư môn trung trưởng bối nhắc tới. Bất quá Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương dù sao chính là tiểu nhân vật, hẳn là sẽ không dẫn ra kia sau lưng thế lực, chính là này Hạ Vân Kiệt làm cho người ta nhìn không thấu, hơn nữa tác phong cường ngạnh, cũng là khó nói a. Cho nên chuyện này, ngươi ta còn là không cần tham gia, sớm điểm lui lại mới tốt.” Vệ Hải Xuyên gật đầu nói

“Nếu như vậy, lần này chúng ta trở về liền lập tức đăng báo sư môn chào từ giã.” Tả Thuận gật gật đầu, thần sắc ngưng trọng nói, thật không có truy vấn kia Tây Hà phái sau lưng chống lưng là ai.

Nói chuyện, một đường thuận lợi về tới Kim Dương thành.

Kim Dương thành dân chúng nhìn đến phủ quân đại lấy được toàn thắng trở về, tất cả đều sôi trào, mà phủ thự đại đường trong vòng, lúc này không khí đã có chút giương cung bạt kiếm hương vị.

“Hạ Vân Kiệt, ngươi lá gan thật lớn, cũng dám tự tiện giết ta Tây Hà phái hai vị đệ tử, cũng đưa bọn họ đầu giắt ở cửa thành phía trên thị chúng! Tốc tốc cúi đầu chịu trói, tùy chúng ta đi sơn môn thỉnh tội bị phạt.” Một vị vóc dáng cao gầy, mặc một thân màu xám đạo bào nam tử thần sắc dữ tợn chỉ vào Hạ Vân Kiệt phẫn nộ quát, to lớn mênh mông uy nghiêm như cơn sóng gió động trời hướng Hạ Vân Kiệt thổi quét mà đi.

Này nam tử một thân pháp lực hùng hậu trình độ thế nhưng so với Vệ Hải Xuyên bọn họ còn mạnh hơn thượng một bậc, đã đến huyền khí kì cao nhất, chỉ kém lâm môn một cước liền có thể ngưng tụ ra huyền lộ, trở thành huyền lộ kì huyền tiên đến.

Cùng này nam tử cùng nhau còn có một vị đạo cô, kia

đạo cô bộ dạng có chút xinh đẹp, chính là nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt không chỉ có như đao sắc bén, mà còn mang theo trắng trợn miệt thị cùng cao cao tại thượng.

Này đạo cô tu vi cùng kia cao gầy cái nam tử tương đương, đồng dạng cũng chỉ kém một bước có thể đặt chân huyền lộ kì huyền tiên.

“Hai vị đạo hữu chuyện gì cũng từ từ, chuyện này nhưng cũng không thể toàn trách Hạ đại nhân. Nguyên nhân chủ yếu còn là Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương hai người cấu kết phản tặc trước đây, Hạ đại nhân giận dữ dưới……” Vệ Hải Xuyên nhìn kia một nam một nữ hai vị huyền tiên, nói xong giảng hòa nói.

“Vệ Hải Xuyên, ngươi cấp lão phu câm miệng, chuyện này ngươi cũng thoát không được can hệ!” Kia nam tử không đợi Vệ Hải Xuyên đem nói cho hết lời, liền thần sắc âm trầm, không chút nào nể tình ngắt lời nói.

Vệ Hải Xuyên sắc mặt nhất thời tranh luận nhìn xuống dưới, mà Hạ Vân Kiệt lại lạnh lùng cười nói:“Người tới, đem hai người kia cấp bản quan oanh đánh ra đi, còn có, trở về nói cho các ngươi sư môn, chuyện này là bản quan làm, cùng Vệ đại nhân cùng Tả đại nhân không có nửa điểm quan hệ.”

“Ha ha, khẩu khí thật lớn, lão phu đổ muốn nhìn, ngươi có cái gì bản sự oanh lão phu đi ra ngoài.” Kia đạo sĩ cùng đạo cô hai người cũng là vừa mới đuổi tới, nhìn đến sư môn hai vị đệ tử bị treo tại cửa thành, còn không có tới kịp tế hỏi liền vọt vào phủ thự đại đường, cũng không biết Hạ Vân Kiệt lợi hại, gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng nói muốn oanh bọn họ hai người đi ra ngoài, không khỏi giận dữ phản cười rộ lên.

Bọn họ tu vi so với Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận đều

phải tinh thâm, cũng là không đem trong đại đường người thả ở trong mắt.

Gặp kia đạo sĩ giơ thẳng lên trời cười to, Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận đều âm thầm lắc đầu, nhìn hắn ánh mắt giống như xem người chết bình thường.

Người khác không biết Hạ Vân Kiệt lợi hại, bọn họ chẳng lẽ còn không biết sao? Kia Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa hai huynh đệ tu vi cùng bọn họ tương đương, đều ngăn không được Hạ Vân Kiệt một chưởng, trước mắt này hai người tuy rằng tu vi không thấp, nhưng cùng Hạ Vân Kiệt lại như thế nào có thể so sánh?

Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận âm thầm lắc đầu là lúc, Ngụy Sùng đám người sớm liền mắt lộ ra hung quang, đều tự tế pháp bảo hướng kia hai người đánh đi.

Ngụy Sùng đám người vừa ra tay, nhất thời đem kia nam tử cùng nữ tử sợ tới mức cả người đều sợ run cả người, cơ hồ không cần suy nghĩ liền vội tốc sau này bay ngược.

Không có biện pháp a, kia phi thiên anh lô, phi thiên đồng thi, khô lâu lực sĩ, còn có Xích Liệt Thiên, Xích Liệt Địa huynh đệ phát ra đi ra khí thế đều có huyền khí kì huyền tiên trình độ, kia hai người tuy rằng tự cao pháp lực hùng hậu, tu vi tinh thâm, cũng không cho rằng chính mình có thể ngăn không được hơn mười cái đồng cảnh giới huyền tiên vây công.

Chính là Ngụy Sùng đám người tức giận này hai gia hỏa miệng nói lời ngông cuồng, hơn nữa Hạ Vân Kiệt cũng nói, muốn đem bọn họ oanh đánh ra đi, cho nên cũng không có như vậy dừng tay, mà là đuổi theo hai người một đường đánh đi ra ngoài.

Này hai người lại làm sao là Đặng Lăng đám người đối

thủ, nhất thời bị đánh cho ôm đầu tán loạn, thậm chí kia đạo cô không nghĩ qua là bị Chu Lương hỏa roi cấp rút một chút, liền đạo bào đều thiêu đứng lên, lộ ra bên trong trắng noãn nộn thân mình, đem nàng xấu hổ đến trực tiếp tự bạo chính mình pháp bảo, thế này mới nhanh như chớp trốn ra Kim Dương thành.

Đương nhiên này cũng là bởi vì Hạ Vân Kiệt chính là phân phó Đặng Lăng đám người đem bọn họ oanh đánh ra đi duyên cớ, nếu không hai người lại trốn chỗ nào thoát được.

“Hạ đại nhân, ngươi chuyện này làm được cũng là có chút càn rỡ, này Tây Hà phái ở thạch cừ quận thế lực thật lớn, chưởng giáo Tây Hà lão tổ có huyền anh kì cảnh giới, pháp lực cao thâm, thần thông quảng đại, cho dù chúng ta thạch cừ quận La Đàn tiên quân cũng muốn nhường hắn vài phần. Không chỉ có như thế kia Tây Hà phái sau lưng còn có lai lịch a!” Gặp Hạ Vân Kiệt đem kia Tây Hà phái hai vị huyền tiên cấp đánh cho chật vật chạy trốn, Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận hai mặt nhìn nhau, hồi lâu mới thở dài một hơi đối Hạ Vân Kiệt nói.

“Nga, cái gì lai lịch?” Hạ Vân Kiệt hơi nhíu hạ mày hỏi, đối cái gì Tây Hà lão tổ, chính là huyền anh kì huyền tiên, ngay cả kim tiên cũng không là, Hạ Vân Kiệt là không thế nào để vào mắt, bất quá Vệ Hải Xuyên nói Tây Hà phái sau lưng còn có lai lịch, xuất phát từ thận trọng duyên cớ, Hạ Vân Kiệt còn là mở miệng hỏi hạ.

“Này……” Vệ Hải Xuyên mặt lộ vẻ một tia khó xử.

“Ha ha, nếu Vệ đại nhân không có phương tiện nói, quên đi.” Hạ Vân Kiệt cười nói, cũng là không thực đem chuyện này để ở trong lòng. Tiên giới giống Tôn Ngộ Không loại này cường giả chung quy chính là số rất ít, Hạ Vân Kiệt tự nhiên là không tin kia Tây Hà lão tổ sau lưng lai lịch còn có thể so với Tôn Ngộ Không còn mạnh

hơn. Huống hồ hắn cũng bất quá chính là giết hai tiên anh kì thiên tiên, đả thương hai huyền khí kì huyền tiên thôi, trừ phi này đại nhân vật ăn no rửng mỡ, nếu không lại làm sao quản việc này. Thật muốn ngay cả điểm ấy việc nhỏ đều quản, kia thế nào còn có cái gì thời gian tu luyện a.

“Hạ đại nhân cũng không tất rất lo lắng, kia Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương dù sao chính là tiểu nhân vật, ngươi lại có bực này lợi hại bản sự, giết cũng sẽ giết. Không ngoài ý tình huống hạ, kia Tây Hà phái cũng sẽ không tái phái người đến hỏi tội.” Vệ Hải Xuyên gặp Hạ Vân Kiệt không hề truy vấn, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó trấn an nói.

Chương 1678 : Thăng nhiệm phủ lệnh

“Ha ha, vô phương. Kia Tây Hà phái thật muốn đến hỏi tội, kia cũng là tự thảo mất mặt.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt không sao cả nói.

Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận cho nhau đối diện một lời, sau đó nghĩ một đằng nói một nẻo điểm gật đầu nói:“Đó là, đó là.”

Hạ Vân Kiệt tuy rằng lợi hại, nhưng ở bọn họ trong mắt chung quy là so với không thể kia uy chấn thạch cừ quận mấy trăm vạn năm Tây Hà lão tổ, thật muốn nhạ Tây Hà lão tổ tự mình ra tay, chỉ sợ cũng là khó thoát khỏi một cái bị trấn sát kết cục. Huống hồ kia Tây Hà phái nhưng là thạch cừ quận đại môn phái, môn hạ cao thủ nhiều như mây, mà Hạ Vân Kiệt căn cơ đúng là vẫn còn thực nông cạn, môn hạ nhân vật lợi hại trên cơ bản cũng liền Đặng Lăng đám người, cùng Tây Hà phái nhất so với cũng là kém hơn.

Hạ Vân Kiệt nhìn ra được đến Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận nghĩ một đằng nói một nẻo, nhưng cũng không nói ra, cười cười, chuyện vừa chuyển nói:“Nghe nói lần này hai vị đại nhân phong phú mà về.”

“Đúng vậy, đang muốn thỉnh Hạ đại nhân quyết định phân phối đâu.” Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận gặp Hạ Vân Kiệt nhắc tới thu hoạch việc, nhất thời tinh thần tỉnh táo.

Này tam đại thế lực mỗi một cái thế lực sở nắm trong tay địa bàn kỳ thật không hề kém cỏi Ôn Kiều phủ thiên đình bao nhiêu, hơn nữa đoạn hồn cốc sở nắm trong tay địa bàn là đủ cùng Ôn Kiều phủ so sánh, bọn họ tích lũy tài phú số lượng tự nhiên thật lớn. Vệ Hải Xuyên cùng Tả

Thuận tuy rằng biết này đại đầu khẳng định không tới phiên bọn họ trên người, nhưng cho dù cầm tiểu đầu, kia số lượng cũng là cực kì kinh người.

“Ha ha, hai vị đại nhân lời ấy đã có thể sai rồi. Các ngươi là trưởng quan, tự nhiên từ các ngươi quyết định phân phối.” Hạ Vân Kiệt cười nói,

“Này chuyến đại nhân công lao lớn nhất, tự nhiên hẳn là từ đại nhân tới làm chủ phân phối.” Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận nghe vậy trong lòng đều mạnh nhảy hạ, nhưng lập tức nhún nhường nói.

“Hai vị đại nhân không cần nhún nhường, các ngươi là trưởng quan, nên có các ngươi quyết định, hạ quan tuyệt không nửa điểm ý kiến.” Hạ Vân Kiệt nói.

Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận nhìn chăm chú nhìn Hạ Vân Kiệt trong chốc lát, thấy hắn chẳng phải là cố ý khách sáo, trong đầu nhưng thật ra một trận cảm động, chắp tay nói:“Như thế chúng ta cung kính sẽ không như tòng mệnh. Bất quá Hạ đại nhân yên tâm, có liên quan Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương sự tình, chúng ta cũng nhất định sẽ đăng báo sư môn, sẽ không làm cho Hạ đại nhân một người khiêng.”

“Ha ha, hai vị đại nhân có tâm, bất quá kia Tây Hà phái thực không phải cái gì vấn đề.” Hạ Vân Kiệt cười nói, nói xong liền đứng dậy cách đại đường, lưu cho Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận hai người chính mình thương lượng thu hoạch kiểm kê phân phối việc.

Qua mấy ngày, Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận dắt tay nhau đến đông lộ Chỉ Huy Sứ phủ đệ bái phỏng Hạ Vân Kiệt, dâng phân phối danh sách cấp Hạ Vân Kiệt xem qua.

Hạ Vân Kiệt thấy vậy chuyến thu hoạch cơ hồ 90% đều

về chính mình, mà Vệ Hải Xuyên đám người tắc chỉ lấy 10%, này 10% còn bao gồm muốn vận chuyển cấp quận phủ bên kia tài vật.

Hạ Vân Kiệt cười cười, trực tiếp cầm lấy bút nhất hoa, cắt 50% tả hữu đi ra ngoài nói:“Lần này mọi người đều ra lực, có chút tướng sĩ lại đã mất mạng, sao tốt ta bên này độc chiếm nhiều như vậy đâu.”

Chính cái gọi là chim chết vì cái ăn, người chết vì tiền tài. Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận gặp Hạ Vân Kiệt mí mắt cũng không trát một chút liền tìm kia nhiều thu hoạch đi ra, trong lòng không khỏi rất là rung động.

“Hạ đại nhân này……”

“Cứ như vậy đi!” Hạ Vân Kiệt không khỏi phân trần nói.

Vì thế lần này thu hoạch liền như vậy xác định, rất nhiều thương vong tướng sĩ đều bởi vì Hạ Vân Kiệt này nhất hoa đều đạt được rất nhiều trợ cấp kim. Sau lại cũng không biết là ai để lộ tin tức, nói đây đều là bởi vì Hạ Vân Kiệt nhường ra hơn phân nửa hắn kia phân nên được thu hoạch duyên cớ, khiến cho Hạ Vân Kiệt này đông lộ Chỉ Huy Sứ kiêm thông phán danh vọng ở Ôn Kiều phủ càng phát ra cao đứng lên.

Lại qua mấy ngày nay, theo quận phủ bên kia hạ điều lệnh cùng nhậm mệnh đến.

Điều lệnh là nhằm vào Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận, điều bọn họ đi quận phủ nhậm chức. Nhậm mệnh còn lại là nhằm vào Hạ Vân Kiệt cùng Ngụy Sùng, nhậm mệnh bọn họ một cái làm Ôn Kiều phủ phủ lệnh, một cái làm Ôn Kiều phủ chưởng binh thống lĩnh.

Lần này bình định phản loạn, cũng thu phục tam đại thế lực địa bàn, Hạ Vân Kiệt công lao lớn nhất, mà Ngụy

Sùng mở ra tứ đô huyện, cùng Vệ Hải Xuyên đám người cùng nhau thủ thành, sau lại lại tham dự bình định phản loạn, thu phục tam đại thế lực địa bàn, công lao cũng rất lớn.

Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận nhất lấy đến điều lệnh, cùng ngày liền đứng dậy ly khai Ôn Kiều phủ.

Hạ Vân Kiệt tự mình đưa bọn họ ra khỏi cửa thành, lại phân biệt cấp hai người dâng một phần hậu lễ. Hắn tự nhiên biết lần này chính mình cùng Ngụy Sùng phân biệt lên làm phủ lệnh cùng thống lĩnh, có chính mình hai người công lao duyên cớ, rất lớn một bộ phận cũng bởi vì Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận chính bọn họ còn có bọn họ sư môn bên kia làm không ít công tác duyên cớ.

Đương nhiên, bọn họ sư môn làm như vậy cũng là có kì hảo Hạ Vân Kiệt, cùng hắn thành lập hữu hảo quan hệ mục đích, dù sao Hạ Vân Kiệt thực lực đặt tại nơi nào, có thể mượn sức hắn tự nhiên là chuyện tốt một kiện.

Bất quá, mặc kệ ra làm gì mục đích, Hạ Vân Kiệt còn là có vẻ thừa này phân tình. Hắn hiện tại cánh chim còn chưa đầy đặn, muốn chính là loại này không lộ núi sông đi bước một leo lên địa vị cao, thành lập chính mình thế lực. Mà Vệ Hải Xuyên bọn họ như vậy thực hiện, chính hợp Hạ Vân Kiệt tâm ý.

Tiễn bước Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận, ngày hôm sau, Hạ Vân Kiệt lần đầu tiên cao tọa phủ thự đại đường phía trên, phía dưới phân tả hữu hai liệt ngồi Ôn Kiều phủ văn võ quan viên. Bên phải từ Ngụy Sùng bắt đầu, đi xuống đều là trước kia đi theo Hạ Vân Kiệt lão nhân, còn có Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa hai huynh đệ, những người này trung trừ bỏ Ngụy Sùng nay vị cư thống lĩnh chi chức, Chu Lương tạm thời còn là bạch thạch huyện Huyện lệnh ở ngoài, còn lại người, bao gồm Xích gia hai huynh đệ ở bên trong, ở thiên đình

trung cũng chưa cái gì chức quan. Bên trái nhanh như chớp đi xuống còn lại là các lộ Chỉ Huy Sứ, thông phán, còn có phủ thự lý phân công quản lý lại, hộ, lễ, binh, hình, công lục phòng tiên quan. Trước đoạn ngày ở tứ đô huyện chống đối Hạ Vân Kiệt tây lộ quân Chỉ Huy Sứ cũng rõ ràng ở liệt, bất quá lúc này hắn cũng là nói không nên lời kinh sợ, ngay cả đại khí cũng không dám suyễn một chút.

Tả liệt nhân, đều xem như Ôn Kiều phủ lão nhân, nhưng đối với Hạ Vân Kiệt mà nói lại đều là người mới.

“Chu Lương.” Hạ Vân Kiệt ánh mắt chậm rãi đảo qua phía dưới, mở miệng nói.

“Có thuộc hạ!” Chu Lương bước ra khỏi hàng quỳ một gối xuống.

“Ngươi tạm nhiếp trung lộ quân Chỉ Huy Sứ chức vị, chờ bản đại nhân bẩm tấu quá tiên quân đại nhân sau, tái thụ ngươi thực chức cùng quan ấn.” Hạ Vân Kiệt uy nghiêm thanh âm ở đại đường vang lên.

Trung lộ quân nguyên bản là Ôn Kiều phủ ngũ lộ trong quân tinh nhuệ, nguyên lai là Tả Thuận chính mình trực tiếp kiêm nhiệm. Bất quá lần này quận phủ bên kia chích nhậm mệnh Ngụy Sùng làm thống lĩnh, cho nên trung lộ quân Chỉ Huy Sứ liền chỗ trống đi ra. Thông phán lại có khác một thân.

“Tạ đại nhân!” Chu Lương bái tạ nghỉ mát Vân Kiệt, đứng dậy trở về vị trí cũ.

“Xích Liệt Thiên! Xích Liệt Địa !” Hạ Vân Kiệt lại lần nữa mở miệng nói.

“Có thuộc hạ!” Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa hai người đi ra liệt.

“Xích Liệt Thiên tạm nhiếp đông lộ Chỉ Huy Sứ chi chức, Xích Liệt Địa tạm nhiếp đông lộ thông phán chi chức, chờ bản đại nhân bẩm tấu quá tiên quân đại nhân sau, tái thụ các ngươi thực chức cùng quan ấn.” Hạ Vân Kiệt uy nghiêm thanh âm lại vang lên.

Chính hắn nay ngồi phủ lệnh vị trí, đông lộ Chỉ Huy Sứ cùng đông lộ thông phán chức quan liền chỗ trống đi ra.

Chương 1679 : Cường ngạnh

“Tạ đại nhân!” Xích Liệt Thiên, Xích Liệt Địa hai huynh đệ tạ Hạ Vân Kiệt, sau đó đứng dậy về vị.

Gặp Hạ Vân Kiệt luôn luôn tại nhậm mệnh người của chính mình, tây lộ quân Chỉ Huy Sứ đám người một lòng đều rất là không yên, không biết Hạ Vân Kiệt có thể hay không tìm cái cớ trực tiếp triệt hạ bọn họ, đem Đặng Lăng đám người đẩy lên đến ngồi bọn họ vị trí.

Bất quá kế tiếp Hạ Vân Kiệt lại không tái làm ra bất luận kẻ nào sự nhậm mệnh, mà là đem ánh mắt đảo qua tây lộ quân Chỉ Huy Sứ đám người, nói:“Về sau mọi người liền đều là đồng nghiệp, nếu các ngươi chịu tận tâm hết sức làm việc, bản quan tự nhiên sẽ không bạc đãi các ngươi, nhưng nếu có người khởi hai lòng, làm ra Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương kia sự tình đến, nhưng cũng đừng trách bản quan tâm ngoan thủ lạt.”

“Chúng ta nhất định duy đại nhân làm chủ, sai đâu đánh đó, tuyệt không dám sinh có nhị tâm!” Này lưu lại quan viên đổ đều là Ôn Kiều phủ bản thổ nhân sĩ, cùng Hạ Vân Kiệt đám người giống nhau, không có bao nhiêu đại ngoại lai bối cảnh, nghe vậy vội vàng quỳ một gối xuống, thần sắc trang nghiêm nói.

Đương nhiên cho dù bọn họ có bối cảnh, nhớ tới Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương kết cục, cũng không dám tâm sinh nhị ý.

Hạ Vân Kiệt biết có Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương vết xe đổ, người phía dưới căn bản không dám sinh có hai lòng. Đương nhiên cho dù bọn họ sinh có hai lòng, Hạ Vân Kiệt cũng căn bản không sợ.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt thực lực chân chính, căn bản không

phải bọn họ có khả năng tưởng tượng.

“Hảo, chỉ cần các ngươi nhớ kỹ hôm nay ngôn, bản quan khẳng định sẽ không bạc đãi các ngươi.” Hạ Vân Kiệt vừa lòng gật đầu, huy phất tay ý bảo bọn họ đứng dậy trở về vị trí cũ.

Mọi người tạ Hạ Vân Kiệt, sau đó đều đứng dậy trở về vị trí cũ, trong đầu huyền một khối tảng đá cuối cùng là thả xuống dưới, biết Hạ Vân Kiệt tuy rằng lợi hại, chỉ cần đừng xúc phạm hắn điểm mấu chốt, cũng là một cái thân thiết dễ gần thượng quan.

Tất cả mọi người trở về vị trí cũ sau, Hạ Vân Kiệt ánh mắt lại chậm rãi đảo qua phía dưới, thản nhiên nói:“Theo ngày mai bắt đầu, đông nam tây bắc tứ lộ quân đều phải phái người đi ra ngoài, dọc theo các ngươi các lộ phương hướng một đường thông tri đi xuống, hạn khắp nơi thế lực ở hai năm trong vòng, phải tỏ thái độ phục tùng thiên đình quản chế, nếu không tất nhiên đại quân tiếp cận trấn áp!”

Nghe được Hạ Vân Kiệt lời này, trừ bỏ Ngụy Sùng đám cùng qua Hạ Vân Kiệt lão nhân, người còn lại tất cả đều mãnh hít một ngụm lãnh khí, ngay cả Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa cũng không ngoại lệ.

Ôn Kiều phủ địa vực rộng lớn, đỉnh núi lâm lập, khắp nơi thế lực rắc rối phức tạp, thiên đình tuy rằng trên danh nghĩa là này phiến địa vực thống trị giả, nhưng trên thực tế này Ôn Kiều phủ cũng giống như trước kia Tiền Khê huyện giống nhau, chân chính quản hạt quản chế địa bàn cũng bất quá liền toàn bộ Ôn Kiều phủ 1% tả hữu mà thôi.

Nếu không phải như thế, kia đoạn hồn cốc các thế lực lại nào dám tấn công Ôn Kiều phủ a?

Không chỉ có như thế, Ôn Kiều phủ không ít thế lực đều có chút không muốn người biết lai lịch bối cảnh. Thật muốn trấn áp bọn họ, muốn làm không tốt liền đánh nhỏ đến đây lớn. Đương nhiên tối mấu chốt là, Hạ Vân Kiệt này thông tri nếu nhất phát bố đi ra ngoài, người đang ngồi tất cả đều có thể tưởng tượng được đến, tất nhiên là một hòn đá làm cho tầng tầng nước gợn sóng, sẽ khiến cho sở hữu thế lực khác đối Ôn Kiều phủ thế địch, thậm chí sẽ liên hợp lại cùng hắn đối kháng. Muốn thật sự là như thế, kia tuyệt đối là một cỗ vô cùng khổng lồ lực lượng, cho dù Hạ Vân Kiệt phía trước biểu hiện thật sự lợi hại, bọn họ cũng không cho rằng Hạ Vân Kiệt có thể khiêng được.

“Đại nhân muốn thận trọng a! Chúng ta Ôn Kiều phủ tuy rằng không có giống Tây Hà lão tổ, Tây Hà phái bực này chân chính lợi hại nhân vật, chân chính cường đại thế lực, nhưng giống đoạn hồn cốc loại này thế lực còn là không ít. Chính cái gọi là góp ít thành nhiều, tích cát thành tháp, này đó thế lực toàn bộ liên hợp lại, cho dù Tây Hà phái bực này thế lực lớn đều phải tránh đi mũi nhọn a! Huống hồ không hề thiếu môn phái, đỉnh núi sau lưng còn là có chút lai lịch, có chút là đại môn phái chi lưu chi, muốn làm không tốt đánh nhỏ đã tới rồi lớn. Chúng ta còn là từ từ đồ chi cho thỏa đáng.” Xích Liệt Thiên bước ra khỏi hàng khuyên nhủ.

“Bản quan nếu bị thiên đình ủy cùng trọng trách, quản lý chung Ôn Kiều phủ địa vực, còn có chức trách thu phục khắp nơi thế lực, quy thiên đình quản hạt. Sở hữu thế lực muốn thôi rút khỏi Ôn Kiều phủ, muốn thôi liền ở lại Ôn Kiều phủ phục tùng thiên đình quản hạt, làm tuân thủ thiên đình quy điều luật pháp dân chúng. Chỉ cần bọn họ tuân kỉ thủ pháp, mặc kệ tu vi cao thấp, giàu nghèo quý tiện, bản quan đều đã hộ bọn họ chu toàn, không dung bất luận kẻ nào bắt nạt. Ngươi lời nói, bản quan trong lòng đều hiểu được, bất quá bản quan nếu dám hạ này mệnh lệnh, tự nhiên có năng lực trấn áp người không

phục, ngươi đừng lo.” Hạ Vân Kiệt lại sắc mặt lạnh nhạt khoát tay nói, trong mắt bắn ra mãnh liệt tự tin cùng quyết tâm.

Gặp Hạ Vân Kiệt tâm ý đã định, Xích Liệt Thiên không dám tái khuyên nhiều, cúi đầu lui xuống, mắt ở chỗ sâu trong lộ ra một tia lo lắng bất an sắc.

Người khác gặp Hạ Vân Kiệt bảo thủ, không nghe theo Xích Liệt Thiên khuyên bảo, cho nhau nhìn nhìn, đều thấy được đều tự trong mắt bất đắc dĩ cùng lo lắng, cũng là không có người còn dám bước ra khỏi hàng khuyên can.

Hạ Vân Kiệt đem mọi người phản ứng đều thu vào trong mắt, cũng không có tái nhiều hơn thuyết minh. Nên nói hắn đã nói, tự nhiên không có khả năng cố ý triển lộ thực lực cho bọn hắn xem qua.

Kế tiếp, Hạ Vân Kiệt lại công đạo một sự tình, liền lui đường.

Đặng Lăng sáu người nay không có chức quan, như trước đảm nhiệm Hạ Vân Kiệt thân vệ chức vụ, gặp Hạ Vân Kiệt thối lui, đi theo hắn rời đi.

“Hạ đại nhân khư khư cố chấp, đây là muốn xông ra đại họa đến nha, nay mà nếu gì là tốt?” Hạ Vân Kiệt đi rồi, một ít Ôn Kiều phủ tiên quan ghé vào cùng nhau, ào ào thở dài lắc đầu.

“Có thể có biện pháp gì? Hạ đại nhân là phủ lệnh, thực lực cường đại, thống lĩnh đại nhân lại là hắn môn sinh, nay này Ôn Kiều phủ cũng là hắn định đoạt. Hắn muốn như thế đi, chúng ta chỉ có thể nghe theo.” Có người vẻ mặt bất đắc dĩ cùng bất mãn nói.

“Nghe theo Hạ đại nhân mệnh lệnh tự nhiên không

thành vấn đề, nhưng vấn đề là đến lúc đó khắp nơi thế lực ào ào khởi binh, chúng ta nên làm cái gì bây giờ? Bản quan còn muốn sống lâu một đoạn thời gian đâu!" Có nam lộ Chỉ Huy Sứ nói.

"Không bằng chúng ta đều cùng nhau chào từ giã đi, cũng miễn cho đại chiến khởi khi làm oan ma quỷ." Có bắc lộ thông phán nói.

"Các ngươi đối Hạ đại nhân liền như vậy không tin tưởng sao? Ta đổ cảm thấy Hạ đại nhân không phải càn rỡ hạng người, hắn dám mở này miệng, khẳng định còn có ngăn cơn sóng dữ năng lực." Kia tây lộ quân Lục Chỉ Huy Sứ đột nhiên mở miệng nói.

"Lục đại nhân, ngươi là không phải bị Hạ đại nhân cấp trấn áp sợ? Hạ đại nhân là lợi hại đúng vậy, hắn thủ hạ cũng rất nhiều lợi hại hạng người, khả ngươi đừng đã quên hiện tại hắn muốn đối mặt là toàn bộ Ôn Kiều phủ khắp nơi thế lực, hơn nữa trong đó một ít thế lực sau lưng đều còn liên lụy một ít đại môn phái, trong đó quan hệ rắc rối phức tạp, rút dây động rừng a." Có người gặp tây lộ quân Chỉ Huy Sứ ngược lại đứng ở Hạ Vân Kiệt bên kia nói chuyện, nhịn không được nói châm chọc nói.

"Bản quan là sợ, kia thì thế nào? Các ngươi cũng không giống nhau sao? Nếu không vừa rồi ở đại đường làm sao về phần như vậy không yên bất an đâu?" Tây lộ quân Chỉ Huy Sứ phản bác một câu, sau đó phẩy tay áo bỏ đi.

"Này Lục Mông xem ra thực bị Hạ đại nhân cấp trấn áp sợ, thế nhưng thực nghĩ đến Hạ đại nhân có thể nắm trong tay được toàn bộ Ôn Kiều phủ, nhưng cũng không nghĩ tưởng Ôn Kiều phủ có bao nhiêu lớn, sau lưng liên lụy thế lực lại có bao nhiêu, Hạ đại nhân đây là chơi với lửa tự thiêu a!" Mọi người gặp tây lộ quân Chỉ Huy Sứ Lục Mông phất tay áo rời đi, đều ào ào lắc đầu.

Chương 1680 : Hung triều gợn sóng

Ngày hôm sau, Hạ Vân Kiệt nhận được rất nhiều Ôn Kiều phủ ngày xưa tiên quan chào từ giã thư.

Này đó đều ở Hạ Vân Kiệt dự kiến bên trong, này đó tiên quan tốt xấu lẫn lộn, cũng thói quen co đầu rút cổ góc, không tư tiến thủ, không có tiến thủ nhuệ khí, chẳng sợ hắn ở phía trước trong chiến tranh hiển lộ thủ đoạn, ở đại đường lại phát ra quá hào ngôn, bọn họ như trước chưa cùng theo hắn bác nhất bác đảm lượng cùng dũng khí. Như vậy thủ hạ từ chức rời đi, nhưng cũng không phải cái gì chuyện xấu. Phải biết rằng tương lai, hắn Hạ Vân Kiệt muốn đối mặt đem đều là phi thường cường đại địch nhân, nếu ngay cả điểm ấy dũng khí cùng đảm phách đều không có, Hạ Vân Kiệt tương lai lại như thế nào có thể dùng tâm huyết tài bồi bọn họ? Như thế nào có thể phó thác trọng trách cho bọn hắn? Lại như thế nào tin được bọn họ?

Bất quá làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy ngoài ý muốn là, kia phía trước ở tứ đô huyện bị hắn mệnh Đặng Lăng trấn áp tây lộ quân Chỉ Huy Sứ Lục Mông thế nhưng lựa chọn lưu lại.

Nhân sinh thật đúng là có ý tứ a! Một lần nữa ngồi ở đại đường phía trên, nhìn phía dưới bên tay trái, chỉ có tây lộ quân Chỉ Huy Sứ Lục Mông một người cô linh linh đứng ở nơi đó, người khác tất cả đều không thấy bóng dáng, Hạ Vân Kiệt không khỏi có chút cảm khái.

“Lục Mông, vì sao ngươi lựa chọn lưu lại?” Hạ Vân Kiệt trong lòng cảm khái, nhìn về phía Lục Mông không khỏi mang theo một tia tò mò hỏi.

“Hồi đại nhân, lần đầu tiên đại nhân lấy chính là Tiền Khê huyện Huyện thừa chi chức, bắt Vương Nhất Thanh

cùng Cổ Khuê Lương khi, hạ quan không đem đại nhân để vào mắt, cho rằng đại nhân cuồng vọng vô tri, kết quả chứng thật hạ quan sai lầm rồi. Lần thứ hai, đại nhân tại tứ đô huyện nói chính mình môn sinh có thể lui địch khi, hạ quan lại một lần nữa cho rằng đại nhân cuồng vọng, kết quả cũng là lại một lần nữa chứng thật hạ quan sai lầm rồi. Hạ quan không nghĩ tái sai lần thứ ba! Hạ quan không tin đại nhân là càn rỡ cuồng vọng hạng người." Lục Mông bước ra khỏi hàng trả lời.

"Ngươi sẽ phát hiện lúc này đây ngươi rốt cục tuyển đúng rồi một lần!" Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười cười, phất tay làm cho Lục Mông lui ra, sau đó đem Đặng Lăng đám người nhất nhất gọi đi lên.

Nhậm mệnh Đặng Lăng làm trung lộ thông phán, Ngô Thông làm tây lộ thông phán, Chu Cương cùng Ân Thổ Mộc phân biệt làm nam lộ quân Chỉ Huy Sứ cùng thông phán, Sử Vân Bằng cùng Kỉ Cảnh phân biệt làm bắc lộ quân Chỉ Huy Sứ cùng thông phán.

Về phần từ chức mà đi lại, hộ, lễ, binh, hình, công sáu phòng tiên quan, Hạ Vân Kiệt tắc theo lưu thủ Vân Hoành sơn môn sinh trung định ra nhân viên, mệnh thân binh mang theo chính mình thủ dụ đi Vân Hoành sơn phân phối lại đây.

Kể từ đó, trừ bỏ tây lộ quân Chỉ Huy Sứ Lục Mông, còn có Xích Liệt Thiên, Xích Liệt Địa hai huynh đệ, Ôn Kiều phủ trọng yếu vị trí đều bị Hạ Vân Kiệt ở tiền khê huyện tuyển nhận môn sinh chiếm.

Đương nhiên Chỉ Huy Sứ cùng thông phán chức vị còn cần quận phủ bên kia nhậm mệnh thông qua.

Bất quá quận phủ bên kia nếu nhậm mệnh hắn vì phủ lệnh, lại đem hắn môn sinh Ngụy Sùng an bài ở thống lĩnh vị trí, thuyết minh quận phủ bên kia trên cơ bản là

đem Ôn Kiều phủ giao cho Hạ Vân Kiệt đến làm chủ, nếu những người đó chủ động chào từ giã, mà Đặng Lăng đám người ở phía trước đại chiến trung đều lập được công, từ bọn họ trên đỉnh quận phủ bên kia trên cơ bản không có gì đạo lý không thông qua.

Quả nhiên, không quá nhiều lâu, quận phủ bên kia đối Đặng Lăng đám người nhậm mệnh thư liền hạ đạt xuống dưới, mà Tây Hà phái bên kia cũng không có gì động tĩnh, cũng không biết có phải hay không Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận sư môn bên kia truyền lời duyên cớ, còn là bởi vì Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương dù sao chính là Tây Hà phái tiểu nhân vật, còn không thể khiến cho Tây Hà phái cao tầng coi trọng, vì bọn họ hai người chết tự mình ra mặt.

Hạ Vân Kiệt ở quận phủ bên kia đối Đặng Lăng đám người nhậm mệnh thư xuống dưới phía trước, liền ấn sớm định ra kế hoạch phái người ấn đông nam tây bắc tứ lộ, một đường đem thông tri tuyên bố đi xuống, hạn định khắp nơi thế lực ở hai năm trong vòng tỏ thái độ phục tùng thiên đình quản hạt, hàng năm nộp lên trên nhất định tỉ lệ thu vào. Đương nhiên Hạ Vân Kiệt cũng làm cho người ta tuyên cáo Ôn Kiều phủ thiên đình chức trách nghĩa vụ, bao gồm thủ vệ một phương lãnh thổ, không dung ngoại lai thế lực xâm phạm, bảo hộ sở hữu thế lực tư nhân tài sản, bảo hộ mọi người nhân thân an toàn đằng đằng.

Tin tức này tuyên bố đi xuống sau, bình thường dân chúng, còn có khắp nơi tiểu thế lực đều là thực ủng hộ, bởi vì bọn họ đều là nhược thế giả, tại đây cái cá lớn nuốt cá bé trong thế giới, bình thường đều là đã bị khắp nơi thế lực lớn ức hiếp, mặc kệ là tài sản cùng nhân sinh an toàn đều khuyết thiếu bảo đảm, nếu Ôn Kiều phủ thật có thể giống bọn họ sở tuyên truyền giống nhau, đối với này đó nhược thế quần thể không khác là một cái thiên đại tin vui.

Bất quá thiên đình quan phủ lực lượng ở Ôn Kiều phủ vùng suy nhược lâu ngày đã lâu, thậm chí từ thiên đình ở Ôn Kiều phủ thành lập Kim Dương thành sau, Kim Dương thành đều từng thiệt nhiều lần bị công hãm quá. Lúc này đây tuy rằng sau lại bởi vì Hạ Vân Kiệt xuất hiện mà xoay thế cục, nhưng dân chúng đối thiên đình quan phủ lực lượng nhược tiểu cái nhìn lại thâm căn cố đế, chẳng phải là luôn luôn có thể xoay.

Cho nên tin tức này tuyên bố sau khi ra ngoài, này vốn là phân bố ở Ôn Kiều phủ quan phủ thế lực phạm vi ở ngoài dân chúng, nhỏ yếu thế lực, tuy rằng là ủng hộ này chính sách, nhưng không có bất luận cái gì một cái môn phái nhỏ tiểu thế lực chủ động đi đầu thành. Bởi vì bọn họ phía trên còn có lớn hơn nữa thế lực thống trị bọn họ, bọn họ đầu thành quan phủ, liền tương đương với phản bội bọn họ. Ở quan phủ cùng bọn họ bên trên thế lực trong lúc đó, bọn họ lựa chọn quan vọng.

Về phần thế lực lớn, kia tự nhiên là đối Hạ Vân Kiệt này tân nhậm phủ lệnh tuyên bố thông cáo cười nhạt, thậm chí âm thầm đã xuyến thành một mạch, chờ hai năm sau, nếu kia phủ lệnh thực dám mạnh mẽ trấn áp, bọn họ liền liên hợp lại trực tiếp bắt hắn cho ném đi xuống ngựa, đánh xuống Kim Dương thành.

Tuy rằng đoạn hồn cốc tam đại thế lực diệt, liệt hỏa giáo quy phụ làm cho này đó Ôn Kiều phủ thế lực lớn khó tránh khỏi cảm thấy có chút khiếp sợ, nhưng bọn họ không hề cho rằng tân nhậm Ôn Kiều phủ phủ lệnh dẫn dắt phủ quân có cùng nhiều như vậy thế lực ngưng tụ cùng một chỗ cường đại lực lượng chống đỡ.

Thời gian lặng yên trôi qua, một năm rưỡi trôi qua, không có bất luận cái gì một phương thế lực chủ động đến phủ thành tỏ thái độ đầu thành, phủ lệnh đại nhân tựa hồ cũng chỉ là nói nói mà thôi, đều đã hơn một năm

trôi qua, cũng không có áp dụng bất luận cái gì hành động. Chính là đối khu trực thuộc nội gia tăng quy phạm quản lý, bất luận cái gì làm điều phi pháp, ỷ mạnh hiếp yếu, trái với pháp luật pháp quy sự tình, giống nhau theo nghiêm xử lý.

Kể từ đó, Ôn Kiều phủ trước mắt chân chính nắm trong tay khu trực thuộc nhưng thật ra không khí lâm vào nghiêm, dân chúng đều ào ào khen Hạ Vân Kiệt là hảo phủ lệnh, thậm chí một ít địa phương khác dân chúng đều lặng lẽ di chuyển đến quan phủ nắm trong tay khu trực thuộc. Đương nhiên trong khu trực thuộc này cường thế quen đại gia tộc, đại môn phái tự nhiên sẽ không vui, bất quá Hạ Vân Kiệt uy danh chính thịnh, trướng hạ lại có Ngụy Sùng các cường giả, này đại gia tộc đại môn phái trong đầu tuy rằng bất mãn, nhưng cũng không dám phản kháng, bất quá ngầm cũng đã cùng bên ngoài một ít thế lực thông khí, nếu tương lai phủ lệnh đại nhân thật muốn mạnh mẽ thu phục khắp nơi thế lực, bọn họ liền cùng bên ngoài thế lực liên hợp lại, đến cái nội ứng ngoại hợp, ném đi Hạ Vân Kiệt.

Cho nên Hạ Vân Kiệt tiền nhiệm sau đã hơn một năm, toàn bộ Ôn Kiều phủ mặt ngoài thoạt nhìn gió êm sóng lặng, mọi người tường an vô sự, cuộc sống ngay ngắn có tự, nhưng trên thực tế đã hung triều gợn sóng. Bất quá Hạ Vân Kiệt lại tựa hồ hồn nhiên chưa thấy, đem trong phủ lớn nhỏ sự tình trên cơ bản giao cho Ngụy Sùng đám người chăm sóc, chính hắn trên cơ bản mỗi ngày tĩnh tọa tu luyện, ít quản trong phủ việc.

Chương 1681 : Kỳ hạn đến xuất chinh

Nếu gần chỉ có Hạ Vân Kiệt một người hồn nhiên chưa thấy, chuyện này cũng không có gì hay kỳ quái, dù sao ở rất nhiều thế lực lớn trong mắt, Hạ Vân Kiệt từ trợ Vệ Hải Xuyên bọn họ thu phục Kim Dương thành bắt đầu, tựu thành không biết chính mình họ gì cuồng vọng hạng người. Nhưng nếu làm cho những người đó biết liền ngay cả kia nguyên bản khuyên can Hạ Vân Kiệt Xích Liệt Thiên huynh đệ, nay đã hơn một năm trôi qua, hai người cũng đều phảng phất hồn nhiên chưa thấy, vốn sẽ không đem lập tức muốn tới hai năm kỳ hạn để ở trong lòng, chỉ sợ cũng muốn cảm thấy vô cùng ngạc nhiên.

Đương nhiên những người này nếu biết, gần đi qua đã hơn một năm, Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa hai huynh đệ cảnh giới liền theo huyền khí kì vượt qua huyền lộ kì đạt tới huyền đan kì, hơn nữa chỉ kém một bước có thể đột phá huyền đan kì thăng cấp thành huyền anh kì huyền tiên cảnh giới, chỉ sợ cũng không chỉ có chính là ngạc nhiên mà là hoảng sợ.

Xích Liệt Thiên, Xích Liệt Địa hai huynh đệ ở ngắn ngủn đã hơn một năm thời gian nội, tu vi có thể như thế đột nhiên tăng mạnh, tự nhiên cùng hỏa linh quả có liên quan. Hai người đều là hỏa thuộc tính thể chất, Hạ Vân Kiệt năm đó động thu bọn họ tâm tư khi đã nghĩ đến hỏa linh quả.

Quả nhiên Hạ Vân Kiệt mỗi người ban thưởng một cái hỏa linh quả cho bọn hắn, lại ở tu luyện mặt trên cho bọn họ một ít chỉ điểm, bọn họ liền thế như chẻ tre đột phá đến huyền đan kì huyền tiên cảnh giới, chỉ kém một bước có thể đặt chân huyền anh kì huyền tiên cảnh giới.

Huyền đan kì huyền tiên ở thạch cừ quận có lẽ còn

không có thể xem như nhất lưu cao thủ, nhưng ở Ôn Kiều phủ kia tuyệt đối là siêu cấp cao thủ tồn tại, trừ phi có lánh đời cao thủ xuất thế, nếu không liền Xích gia hai huynh đệ liền là đủ quét ngang quá toàn bộ Ôn Kiều phủ.

Đương nhiên trừ bỏ Xích gia hai huynh đệ bởi vì được hỏa linh quả tu vi đột nhiên tăng mạnh ở ngoài, Ngụy Sùng đám người ở Hạ Vân Kiệt tự mình chỉ điểm, lại cố ý luyện chế một ít đan dược cho bọn hắn ăn vào sau, tu vi cũng đều đột nhiên tăng mạnh. Tuy rằng không có Xích gia huynh đệ tiến độ như vậy kinh thế hãi tục, nhưng là tất cả đều ào ào đột phá đến huyền khí kì huyền tiên cảnh giới, phỏng chừng quá không được bao lâu có thể ngưng tụ huyền lộ, trở thành huyền lộ kì huyền tiên. Kia kiên trì lưu lại tây lộ quân Chỉ Huy Sứ Lục Mông, Hạ Vân Kiệt cũng không bạc đãi hắn, đồng dạng tự mình cho chỉ điểm cùng ban thưởng hạ đan dược, nay Lục Mông cũng đã vừa mới đột phá trở thành huyền khí kì huyền tiên.

Đến giờ khắc này, Lục Mông mới vừa rồi chân chính hiểu được Hạ Vân Kiệt sức mạnh là từ gì mà đến.

Một cái ở một năm rưỡi trong lúc đó có thể tạo nên ra hai huyền đan kì huyền tiên còn có gần mười huyền khí kì huyền tiên nhân, chính là Ôn Kiều phủ bực này tiểu địa phương địa phương thế lực lại như thế nào khả năng lao ra tay hắn lòng bàn tay đâu? Cho dù kia phía trước ở toàn bộ thạch cừ quận đều có chút thanh danh Tây Hà phái chỉ sợ cũng xa xa không đủ xem.

Bởi vì huyền đan kì huyền tiên ở Tây Hà phái đã là trưởng lão cấp nhân vật, cho dù Tây Hà lão tổ cũng không khả năng nói tạo nên có thể tạo nên đi ra, càng đừng nói chính là ngắn ngủn một năm rưỡi thời gian.

Trừ bỏ đại lực tài bồi Xích Liệt Thiên đám Ôn Kiều phủ

cao cấp tướng lãnh, đối với này khác phủ quân, Hạ Vân Kiệt cũng không keo kiệt. Cơ hồ đem lần trước theo tam đại thế lực đoạt lại đến tài vật tất cả đều phát buông đi, dùng để tài bồi tướng sĩ. Một ít thiên phú tốt tướng sĩ, tiên quan, liệt hỏa giáo đệ tử, Hạ Vân Kiệt cũng làm cho Ngụy Sùng nhiều hơn khảo hạch, nếu thật sự là phẩm tính đoan chính, trung tâm tin cậy, liền đưa đi Vân Hoành sơn đào tạo sâu.

Bố trí Vân Hoành sơn Hạ Vân Kiệt lúc trước còn là tìm chút tâm huyết, hơn một năm trước còn cố ý dùng tiên thiên dương liễu cam lộ quảng thi mưa móc, trơn bóng một phen, khiến cho kia Vân Hoành sơn không chỉ có dài đầy tiên thảo tiên dược, hơn nữa sinh cơ dạt dào, tử uân khí bốc lên lượn lờ, thật là tu luyện giả phúc thiên động, dùng để làm tài bồi nhân tài căn cứ nhất thích hợp bất quá.

Hạ Vân Kiệt mỗi quá một đoạn thời gian cũng sẽ cố ý chạy về Vân Hoành sơn một lần, khai đàn giảng đạo.

Ôn Kiều phủ mặc dù mở mang, kia Vân Hoành sơn cách Ôn Kiều phủ cũng có mấy chục vạn dặm, nhưng Hạ Vân Kiệt nếu thi triển thân pháp mà đi, nhưng cũng bất quá chính là thiên nhai gang tấc, đảo mắt liền đến.

Trong nháy mắt, hai năm kỳ hạn đã đến.

Này hai năm trong lúc, Ôn Kiều phủ quan phủ chính là đối chính mình nắm trong tay khu trực thuộc nội tăng mạnh quy hoạch quản lý, đối thiên binh thiên tướng tiến hành ngày đêm thao luyện, đối các huyện Huyện lệnh, Huyện thừa, huyện úy tiến hành khảo hạch, không làm, ăn hối lộ trái pháp luật, giống nhau miễn chức, sửa phái Vân Hoành sơn môn sinh tiến đến đảm nhiệm, đối ngoại một điểm động tĩnh đều không có.

Bởi vậy tất cả mọi người nghĩ đến hai năm trước Hạ

Vân Kiệt kia nói bất quá chính là miệng nói nói cuồng vọng hù dọa ngôn, căn bản không dám phó hành động. Thậm chí rất nhiều người còn truyện cười Hạ Vân Kiệt bất quá chỉ biết đối chính mình thủ hạ khoe khoang uy phong, thu nạp quyền lực, đối ngoại kỳ thật chính là cái rùa đen rút đầu phủ lệnh.

Đang lúc tất cả mọi người nghĩ đến Hạ Vân Kiệt hai năm tiền nói mà nói chính là trên mặt bàn ngoan nói, Hạ Vân Kiệt bản thân chỉ biết đối nội hung ác, lại căn bản không có can đảm lượng cùng toàn bộ Ôn Kiều phủ địa phương thế lực đối nghịch khi, Ôn Kiều phủ đông môn đột nhiên đại khai, có một đội đội mặc tiên minh khôi giáp, cầm trong tay lợi khí phủ quân theo cửa thành đều nhịp đạp bước mà ra.

Cờ xí viết thật to Ôn Kiều phủ ba chữ, đúng là Ôn Kiều phủ phủ quân.

Lãnh binh là Ôn Kiều phủ thống lĩnh Ngụy Sùng, hắn cưỡi ở cao lớn long mã thú mặt trên, bên người vây quanh hắn là trung lộ quân Chỉ Huy Sứ Chu Lương, đông lộ quân Chỉ Huy Sứ Xích Liệt Thiên, tây lộ quân Chỉ Huy Sứ Lục Mông, nam lộ quân Chỉ Huy Sứ Chu Cương, bắc lộ quân Chỉ Huy Sứ Sử Vân Bằng ngũ lộ đại quân Chỉ Huy Sứ.

Ngũ lộ thông phán tắc lưu thủ Ôn Kiều phủ.

Trừ bỏ thống lĩnh, ngũ lộ quân Chỉ Huy Sứ ở ngoài, còn có rất nhiều thiên binh thiên tướng, đông nghìn nghịt, cơ hồ liếc mắt một cái vọng không đến biên.

Thiên binh thiên tướng cơ hồ tất cả đều là cử hà hậu kỳ cảnh giới đã ngoài, hai mươi người trung còn có một vị thiên tiên. Như vậy thiên tiên tỉ lệ cho dù thạch cừ quận trung thực lực cường đại thượng đẳng phủ lệ thuộc trực tiếp quân đội cũng bất quá như thế.

Phủ đồng dạng phân thượng trung hạ tam đẳng, Ôn Kiều phủ chỉ có thể xem như hạ đẳng phủ.

Đại quân vừa ra, hùng hổ, đằng đằng sát khí, chỉ thấy kia sát khí ở trên trời ngưng tụ thành một trường long, theo đại quân một đường cách Kim Dương thành, hướng tới cách Kim Dương thành gần nhất, nhưng không phục quan phủ quản hạt thất ma giáo.

Này một đường đi qua, kia ngập trời sát khí, cả kinh ven đường vô số môn phái thế lực gia tộc kinh hồn táng đảm, ào ào đóng chặt sơn môn.

“Trời ạ, kia phủ lệnh đại nhân thế nhưng thật sự nói là làm, phái binh xuất chinh thảo phạt không phục theo thiên đình mệnh lệnh khắp nơi thế lực. Cũng không biết cái thứ nhất bị thảo phạt đối tượng là ai? Ngàn vạn không cần là chúng ta nha!”

“Chưởng môn, hỏi thăm rõ ràng, lần này phủ quân muốn thảo phạt là thất ma giáo!”

“Gia chủ, vạn hạnh a, lần này phủ quân muốn thảo phạt là thất ma giáo!”

Rất nhanh, ven đường này thực lực không hề cường đại môn phái, gia tộc ào ào đều chiếm được tin tức, biết thiên đình lần này cần thảo phạt là phụ cận vùng này cường đại nhất thất ma giáo, người người tất cả đều thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Bọn họ cũng không cho rằng chính mình có thể ngăn được Ôn Kiều phủ đại quân chinh phạt.

“Phủ quân thế nhưng muốn thảo phạt thất ma giáo, xem ra phủ lệnh đại nhân hai năm trước kia nói thật sự không phải nói nói mà thôi, hắn là muốn động thật!”

“Chưởng môn, chúng ta đây làm sao bây giờ? Đệ tử vừa rồi quan sát, kia Ôn Kiều phủ đại quân khả cùng trước kia phủ quân không giống với, người người tất cả đều đằng đằng sát khí, tuyệt đối là hổ lang quân, không phải chúng ta có thể ngăn cản được !”

“Hoảng cái gì hoảng? Không phải còn có thất ma giáo bọn họ che ở phía trước sao? Không có thất ma giáo, còn có vạn sát lĩnh, còn có Huyết Ma sơn, còn có thất tinh kiếm phái, còn có thiên mã giang Tề gia đằng đằng đại môn phái đại gia tộc, bọn họ lại sao lại tùy ý phủ quân một đám chinh phạt đi xuống? Huống hồ kia thất ma giáo lớn nhỏ thất cái giáo chủ, tất cả đều là huyền khí kì huyền tiên, môn hạ lại có phần đông thiên tiên đệ tử, lại khởi là dễ dàng như vậy tấn công thảo phạt ?”

Chương 1682 : Bắt đầu tiến công

Rất nhanh, Ôn Kiều phủ đại quân muốn tấn công thất ma giáo tin tức cũng truyền đến thất ma giáo chỗ hổ sát thành.

Hổ sát thành lập tức độ cao đề phòng đứng lên, toàn thân hắc khí lượn lờ, hai điều lông mi rủ xuống xuống dưới mãi cho đến ngực, lông mi mặt sau là hai huyết nhãn chuyển động đại giáo chủ Huyết Mâu lão ma tự mình đứng ở cao cao thành lâu phía trên, nhìn ra xa phương xa, thần sắc âm trầm.

“Kiệt kiệt, không nghĩ tới kia mới tới phủ lệnh quả nhiên là người có dã tâm, thế nhưng thật sự tưởng thống nhất toàn bộ Ôn Kiều phủ địa vực.”

“Đại ca, này mới tới phủ lệnh còn là rất bản sự, nghe nói hắn trướng hạ ngụy, chu, đặng, ngô, chu, ân, sử, kỉ bát tướng người người có lợi hại pháp bảo, pháp bảo tế khởi, liền ngay cả huyền khí kì huyền tiên cũng không là bọn họ đối thủ. Sau lại hắn lại chiêu an Xích Liệt Thiên, Xích Liệt Địa hai vị mãnh tướng. Lần này khí thế của hắn rào rạt mà đến, đó là có thiện ý đã không đến, đến là không có thiện ý, chúng ta này hổ sát thành không nhất định có thể thủ được, còn là sớm làm chuẩn bị, sai người đi về phía vạn sát lĩnh, Huyết Ma sơn cầu cứu, thỉnh bọn họ mau chóng phái binh đến trợ giúp.” Một vị đồng dạng hắc khí lượn lờ, hốc mắt hãm sâu, thần sắc có vẻ phá lệ âm hiểm nam tử nói khẽ với Huyết Mâu lão ma nói.

Này nam tử đúng là thất ma giáo thất vị giáo chủ trung lão yêu, Âm Sát Ma, cũng là thất ma giáo cố vấn.

“Thất đệ chớ để diệt chính mình sĩ khí, trướng người khác uy phong. Kia Hạ Vân Kiệt thủ hạ tái lợi hại, chẳng

lẽ chúng ta huynh đệ bảy người chính là ăn chay bất thành? Huống hồ chúng ta này hổ sát thành nhưng là tiêu phí chúng ta nhiều năm tâm huyết mới vừa rồi kiến thành, cho dù so với Kim Dương thành đều phải chắc chắn hơn một phần, lại khởi là dễ dàng như vậy công phá ?" Có tam giáo chủ không cho là đúng nói.

"Tam ca, kỳ thật ta chân chính lo lắng không phải kia ngụy, chu, đặng, ngô, chu, ân, sử, kỉ bát tướng cùng Xích Liệt Thiên, Xích Liệt Địa hai huynh đệ. Kia Xích gia hai huynh đệ chúng ta đều tiếp xúc quá, thực lực cũng bất quá với ngươi ta trọng bá trong lúc đó, kia bát tướng pháp bảo tái lợi hại, nghe nói thân mình cảnh giới bất quá chính là tiên anh kì thiên tiên mà thôi. Chỉ cần chúng ta không ra đánh, thủ vững thành trì, liền bọn họ còn không làm gì được chúng ta thất ma giáo. Ta lo lắng là kia tân tiền nhiệm phủ lệnh. Chúng ta cũng chưa gặp qua hắn, chỉ nghe người ta nói hắn phi thường lợi hại, từng một chưởng liền trấn áp Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa huynh đệ hai, tuy rằng này truyền thuyết khẳng định có khoa trương thành phần, nhưng hắn nếu có thể làm cho Xích gia huynh đệ thần phục, lại có như thế lợi hại tám vị đại tướng, chỉ sợ dĩ nhiên là huyền lộ kì cảnh giới, không phải ngươi ta thất huynh đệ có thể ngăn cản, hay là muốn sớm phái người đi ra ngoài cầu viện." Âm Sát Ma thần sắc ngưng trọng nói.

"Thất đệ nói được đúng vậy, ta không sợ kia Xích Liệt Thiên huynh đệ đám người, nhưng này mới tới phủ lệnh, luôn luôn khiêm tốn thần bí, cơ hồ không có gì ra tay quá, lại cứ đã có nhiều như vậy lợi hại thủ hạ, lại dám như thế gióng trống khua chiêng đến thảo phạt chúng ta thất ma giáo, cũng là không thể không phòng a!" Huyết Mâu lão ma thần sắc ngưng trọng điểm gật đầu, sau đó ngoắc kêu những người này đến.

Rất nhanh còn có một đầu đầu thật lớn huyết sắc quái điểu theo hổ sát thành phóng lên cao, hướng Ôn Kiều

phủ các phương hướng bay nhanh mà đi.

Theo này một đầu đầu thật lớn huyết sắc quái điểu theo hổ sát thành bay ra, rất nhanh có liên quan Ôn Kiều phủ đại quân thảo phạt thất ma giáo tin tức truyền khắp toàn bộ Ôn Kiều phủ địa vực.

Toàn bộ Ôn Kiều phủ bị tin tức này cấp chấn động, khắp nơi thế lực lớn lập tức bắt đầu điều binh khiển tướng, chuẩn bị trợ giúp thất ma giáo, đây là bọn họ phía trước liền thương lượng tốt.

Bọn họ tuy rằng không tiếp thu là Ôn Kiều phủ thiên đình đại quân có cùng toàn bộ Ôn Kiều phủ đối kháng thực lực, nhưng đối mặt đoạn hồn cốc, hoàng phong sơn, hắc sát hồ các thế lực từng diệt sự thật, bọn họ rất rõ ràng, nay Ôn Kiều phủ phủ quân thực lực cùng trước kia Vệ Hải Xuyên, Tả Thuận hai người chủ chính khi cường đại rất nhiều, không phải bất luận cái gì một phương thế lực có thể một mình ngăn cản, tuyệt không có thể ngồi xem Hạ Vân Kiệt đem bọn họ tiêu diệt từng bộ phận, nếu không kế tiếp rất khả năng sẽ muốn đến phiên chính bọn họ.

Toàn bộ Ôn Kiều phủ bắt đầu trở nên hung triều tuôn ra đứng lên, một đội đội quân đội theo các sơn môn xuất phát, hướng thất ma giáo chỗ hổ sát thành mà đi.

Làm khắp nơi thế lực bắt đầu điều động quân đội đi hổ sát thành khi, Ôn Kiều phủ thiên đình đại quân rốt cục đến hổ sát thành, binh lâm thành hạ.

Ngồi ở long mã thú, Ngụy Sùng nhìn xa tường thành cao lớn chắc chắn hổ sát thành, mặt trên rậm rạp cũng không biết bố trí bao nhiêu cấm chế trận pháp, trên tường thành cũng là rậm rạp, không biết giá nổi lên bao nhiêu diệt tiên nỗ, khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh, thản nhiên nói:“Bắt đầu tiến công đi!”

“Là, thống lĩnh đại nhân!” Xích Liệt Thiên đám người tất cả đều ôm quyền lĩnh mệnh, khóe miệng đồng dạng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh.

Hai năm thời gian ngủ đông, cũng là thời điểm làm cho Ôn Kiều phủ khắp nơi thế lực biết Ôn Kiều phủ phủ thự lực lượng ! Mà hết thảy này liền theo thất ma giáo bắt đầu!

Xích Liệt Thiên đám người bay lên trời, to lớn mênh mông hơi thở bính thể mà ra, nháy mắt thổi quét thiên địa!

Nhất thời gian thiên địa lâm vào biến sắc, kia cao lớn chắc chắn to lớn thành trì ở bọn họ kia to lớn khí thế trước mặt tựa hồ đột nhiên gian trở nên bé nhỏ không đáng kể đứng lên.

“Huyền tiên! Không phải nói phủ lệnh trướng hạ chỉ có Xích Liệt Thiên huynh đệ là huyền tiên sao? Như thế nào lập tức có nhiều như vậy huyền tiên!” Thất ma giáo lớn nhỏ giáo chủ tất cả đều thay đổi sắc mặt.

“Không đúng, kia, kia Xích Liệt Thiên khí thế còn tại kéo lên, đã xa xa vượt qua chúng ta. Hắn đã đột phá huyền khí kì huyền tiên cảnh giới ! Điều này sao có thể!” Huyết Mâu lão ma nhãn quang so với này khác giáo chủ còn muốn sắc bén, Xích Liệt Thiên phát ra khí thế như cự long phóng lên cao, càng ngày càng mạnh thịnh, uy nghiêm, không khỏi sợ tới mức cả người đều nhịn không được run run một chút.

“Huyết Mâu lão ma, các ngươi không phục thiên đình quản giáo, lại làm nhiều việc ác, hôm nay chính là các ngươi tử kỳ! Sát!” Xích Liệt Thiên cao cao đạp không mà đứng, xứng thượng hắn cao lớn khôi ngô dáng người, vô cùng uy nghiêm, giống như thiên thần bình thường.

Tiếng hét phẫn nộ khởi, sớm có nhất trản Thanh Đồng đăng dừng ở trong tay hắn, hắn phình quai hàm, đối với kia hỏa tâm mạnh nhất thổi.

Nhất thời một cái hỏa long theo Thanh Đồng đăng thượng bay lên trời, hóa thành vô cùng vô tận biển lửa, phô thiên cái địa hướng tới hổ sát thành thổi quét mà đi.

Hỏa diễm phần phật, tản ra vô cùng cực nóng hơi thở, đem không khí đều cấp cháy sạch sôi trào đứng lên, chắc chắn tiên giới không gian như bình tĩnh mặt nước nổi lên phong ba.

Giờ khắc này, này biển lửa so với hai năm tiền Xích Liệt Thiên thi triển ra đến không biết muốn lợi hại bao nhiêu lần.

Kia hỏa lãng còn không có phát đến tường thành, kia thủ vệ trên tường thành cũng đã ào ào ngăn không được đập vào mặt mà đến sóng nhiệt, trên tường thành cấm chế ào ào khởi động, nhưng nhất đụng tới kia hỏa lãng thế nhưng ào ào bị nóng chảy, thậm chí kia thật lớn tường thành tảng đá đều ở trong nháy mắt phát ra “Răng rắc răng rắc” thanh âm, hiện ra từng đạo cái khe.

“Không có khả năng! Không có khả năng! Xích Liệt Thiên như thế nào khả năng lợi hại như vậy!” Có thất ma giáo lão yêu giáo chủ, sắc mặt như thổ địa lẩm bẩm nói, thân là cố vấn hắn, lúc này đầu óc dĩ nhiên thành một đoàn tương hồ, căn bản không có biện pháp tự hỏi.

“Ngay tường thành cấm chế trận pháp đều nháy mắt bị nóng chảy thiêu hủy! Huyền đan kì! Đây là huyền đan kì huyền tiên khả năng thi triển ra đến uy lực!” Huyết Đồng lão ma hai mắt huyết sắc tẫn lui, kinh hô ra tiếng.

Hổ sát thành là thất ma giáo tiêu phí rất nhiều tâm huyết

mới thành lập lên thành trì, cho dù huyền lộ kì huyền tiên thân tới cũng không phải nói muốn công phá có thể công phá. Nhưng vừa rồi Xích Liệt Thiên nhất thổi Thanh Đồng đăng, trên tường thành cấm chế trận pháp liền phảng phất không có tác dụng bình thường, căn bản ngăn cản không được, hiển nhiên Xích Liệt Thiên tu vi đã siêu việt huyền lộ kì huyền tiên cảnh giới.

Chương 1683 : Bẻ gãy nghiền nát

“Sát!” Trả lời Huyết Mâu lão ma không phải Xích Liệt Thiên mà là Chu Lương đám người sát khí tận trời quát chói tai.

Theo sát sau đó là một cái tựa hồ một điểm cũng không kém cỏi cùng Xích Liệt Thiên Thanh Đồng đăng thổi ra đến hỏa long gào thét nhằm phía hổ sát thành thành lâu.

Kia hỏa long tựa hồ căn bản không chịu trận pháp cấm chế trói buộc, trực tiếp xuyên qua kia trận pháp cấm chế, dừng ở thành lập ở trên tường thành cao lớn thành lâu.

“Oanh!” Một tiếng nổ, hỏa long dừng ở thành lâu, thành lâu lập tức liền tạc mở ra, hình thành một đoàn cự hỏa phóng lên cao, vô số cự thạch, đoạn mộc, chuyên ngõa, ào ào như mưa hạ xuống, tạp trên tường thành quân coi giữ ào ào ôm đầu tán loạn.

Này hỏa long đúng là phược long tác biến thành. Phược long tác là Hạ Vân Kiệt tự mình luyện chế, lại kinh hắn ôn dưỡng pháp bảo, không chỉ có có rất mạnh lực công kích, hơn nữa thân mình còn kiêm có không gian lực lượng, hổ sát thành cấm chế trận pháp đối với bình thường tiên nhân, pháp bảo mà nói rất là lợi hại, nhưng lại khó có thể ngăn cản trói buộc được Hạ Vân Kiệt tự mình luyện chế ôn dưỡng đi ra pháp bảo. Huống hồ nay Chu Lương cảnh giới cũng đã chỉ kém một bước sẽ muốn đặt chân huyền lộ kì huyền tiên, thi triển khởi này phược long tác uy lực so với hai năm trước lại cường đại hơn rất nhiều.

“Sát! Sát! Sát!” Đặng Lăng đám người thấy thế cũng không cam yếu thế, ào ào tế ra phi thiên đầu, phi thiên đồng thi còn có khô lâu lực sĩ.

Kia một đầu đầu phi thiên đầu, phi thiên đồng thi, khô lâu lực sĩ, bởi vì Đặng Lăng đám người cảnh giới đột phá, uy lực cũng so với trước kia cường đại rồi không ít. Nay nhất tế phóng ra, đó là tương đương với có mấy chục vị lợi hại huyền khí kì huyền tiên nhằm phía tường thành, liền đem thất ma giáo thất vị giáo chủ, thủ thành tướng sĩ nhìn xem người người tim mật đều vỡ, rốt cuộc không có nửa điểm chống cự dũng khí.

Không có biện pháp, hai người trong lúc đó thực lực kém rất cách xa, căn bản không phải cùng cái cấp bậc, cho dù có hổ sát thành có thể làm dựa vào, cũng căn bản không ích lợi gì.

“Lui!” Huyết Mâu lão ma cũng là là quyết đoán hạng người, nếu biết thắng bại căn bản không có hồi hộp quyết định thật nhanh liền đối với sáu vị huynh đệ quát một tiếng, cũng không quản này khác môn nhân đệ tử, trong thành dân chúng chết sống, cuồn cuộn nổi lên từng đạo hắc khí huyết quang, liền chuẩn bị bỏ chạy mà đi.

“Hiện tại mới nghĩ đến muốn chạy trốn! Đã quá muộn!” Thấy Huyết Mâu lão ma đám người muốn chạy trốn, Chu Lương lạnh lùng cười, phược long tác bay lên trời, hiện ra một cái thật lớn hỏa long, đem thân mình mạnh một đĩa, kia thất ma giáo bảy vị giáo chủ liền bị kia thật lớn hỏa long bàn ở tại trung gian.

Thật lớn hỏa long một vòng một nhiễu, Huyết Mâu lão ma đám người liền cảm thấy bốn phía không gian ào ào hướng bọn họ áp tễ mà đến, thế nhưng ép tới bọn họ máu lưu chuyển không khoái, xương cốt đều phải bị đập vụn bình thường, cả người như lâm vào nước bùn bên trong, nửa bước khó đi.

“Bạo!” Này thất vị ma đầu cũng là đều là ngoan nhân vật, biết nếu bị kia hỏa long toàn bộ quay quanh đứng

lên co lại, bọn họ sẽ thấy cũng không có nửa điểm chạy trốn hy vọng, thế nhưng chút không có do dự bạo rớt chính mình pháp bảo.

Phược long tác tuy rằng lợi hại, nhưng Chu Lương cảnh giới chung quy cũng chỉ là cùng bảy ma đầu tương đương, bảy ma đầu không chút do dự đột nhiên tạc điệu chính mình pháp bảo, nhất thời gian Chu Lương tâm thần rung mạnh, một cỗ huyết sắc nảy lên mặt, kia hỏa long cũng bị chấn đến biến trở về một cái dây thừng bộ dáng, rốt cuộc không có biện pháp vây khốn bảy ma đầu.

Bảy ma đầu gặp đánh văng ra hỏa long, đều là trong lòng vui vẻ, bất chấp bởi vì tự tạc tánh mạng du quan bản mạng pháp bảo mang đến bị thương, ào ào cuồn cuộn nổi lên hắc khí huyết quang liền muốn chạy trốn.

“Còn muốn trốn sao?” Chính là bảy ma đầu vừa mới muốn bỏ chạy, còn có vô cùng vô tận biển lửa đưa bọn họ cấp cắn nuốt, cũng là Xích Liệt Thiên gặp Chu Lương không có thể vây khốn bảy ma đầu, liền đem Thanh Đồng đăng tế khởi, đối với bọn họ thổi một ngụm hỏa.

Xích Liệt Thiên nay cảnh giới so với này bảy ma đầu cao suốt hai cái cảnh giới, cho dù lại đến trăm tám mươi cái Huyết Mâu lão ma cũng căn bản không phải đối thủ của hắn, hắn vừa ra tay, này bảy ma đầu thế nào còn có thể đào thoát được.

“A! A!” Liệt hỏa hừng hực thiêu đốt, đảo mắt liền đem lượn lờ bảy ma đầu hắc khí huyết quang cấp cháy sạch không còn một mảnh, trực tiếp đốt tới bọn họ thân xác, chích cháy sạch bọn họ liên tục kêu thảm thiết không thôi.

“Xích huynh, đừng lãng phí này bảy ma đầu, cấp huynh đệ chúng ta giữ đi.” Đang lúc Xích Liệt Thiên tưởng hạ

nặng tay trực tiếp đem này bảy ma đầu cấp thiêu cái hôi phi yên diệt khi, Đặng Lăng cười cản trở nói, nhìn phía biển lửa bảy ma đầu trong mắt toát ra một tia khát vọng sắc.

Mọi người đều là Hạ Vân Kiệt môn sinh, Đặng Lăng cùng Xích Liệt Thiên đám người xưng hô liền có vẻ thực tùy ý. Chính thức một điểm khi, dù lấy chức quan tương xứng, nếu không nghĩ chính thức khi, liền ấn đồng môn huynh đệ tương xưng.

“Ha ha, vi huynh nhưng thật ra đã quên các ngươi này pháp bảo là dựa vào cắn nuốt người khác tinh huyết nguyên thần tiến hóa. Này bảy ma đầu tu vi không thấp, đối với các ngươi pháp bảo mà nói cũng là đại bổ vật, kia liền tặng cho các ngươi.” Xích Liệt Thiên nghe vậy cười vỗ hạ chính mình cái trán, nói.

Nói xong Xích Liệt Thiên lại mạnh bỏ thêm đem hỏa, cháy sạch bảy ma đầu nửa chết nửa sống, sau đó mới thu biển lửa.

Biển lửa vừa mới thu hồi, kia bảy ma đầu còn không có tới kịp phản ứng lại đây, sớm có phi thiên anh lô, phi thiên đồng thi, khô lâu lực sĩ lộ bạch dày đặc răng nanh, vọt đi lên, đối với bọn họ chính là một trận loạn cắn, trong nháy mắt liền đem bọn họ bảy người cấp phân thực không còn một mảnh.

Này bảy ma đầu người người tất cả đều là huyết khí mênh mông, pháp lực hùng hậu hạng người, phi thiên anh lô, phi thiên đồng thi còn có khô lâu lực sĩ nhất thời như ăn đại bổ vật bình thường, hồn thể đều bắt đầu tản mác ra hắc khí huyết quang, cũng là nhất thời nửa khắc gian hấp thu không được nhiều như vậy tinh huyết nguyên thần, đều tràn đầy đi ra.

Đặng Lăng đám người cùng phi thiên anh lô đám tâm

thần tương liên, cảm nhận được chúng nó ở kịch liệt biến cường, không khỏi mừng rỡ, hướng về phía Xích Liệt Thiên ôm ôm quyền nói:“Đa tạ Xích huynh, chờ một trận chiến này kết thúc sau, mời ngươi uống rượu.”

“Ha ha, kia ta lão Xích nên nhanh chóng kết thúc trận chiến tranh này!” Xích Liệt Thiên nghe vậy ngửa lên trời ha ha cười, nâng Thanh Đồng đăng liền đi nhanh đạp không hướng hổ sát thành đi đến, trong đầu cũng là nói không nên lời đầm đìa sướng ý.

“Ha ha, xem ra Xích huynh là chờ không kịp uống rượu.” Đặng Lăng đám người cũng đều ha ha cười, tất cả đều đi nhanh hướng hổ sát thành đạp không mà đi, đỉnh đầu phía trên, một đầu đầu đầu, đồng thi, khô lâu lực sĩ huyết khí hắc khí lượn lờ, thoạt nhìn phá lệ dữ tợn khủng bố, cũng đem bọn họ cấp phụ trợ giống như hung ma ác sát bình thường.

“Tha mạng! Tha mạng! Chúng ta nguyện quy thuận thiên đình, nguyện chịu thiên đình quản hạt!” Nhìn trong nháy mắt, thất ma giáo thất vị giáo chủ liền bị người giết cái không còn một mảnh, lại thấy Đặng Lăng đám người mặt lộ vẻ sát khí, hung thần ác sát bàn đạp không mà đứng, trên tường thành thủ thành tướng tất cả đều sợ tới mức cả người phát run, ào ào quỳ xuống đất cầu xin tha thứ.

“Dựa vào, đều là bọc mủ, không thú vị, không thú vị!” Gặp chính mình còn không có bước trên tường thành, còn không có đánh thống khoái, quân địch liền đầu hàng, Xích Liệt Thiên không khỏi rất là mất hứng hét lên.

“Xích huynh ngươi hay là đã quên lão gia dặn dò sao? Ngươi lời này nếu làm cho lão gia cấp nghe được, chỉ sợ muốn chịu trách phạt.” Gặp Xích Liệt Thiên hiển nhiên là giết được quật khởi, gặp địch nhân đầu hàng, ngược lại nói không thú vị, Đặng Lăng đám người sắc

mặt đều là nghiêm, nhìn về phía Xích Liệt Thiên ánh mắt có chút không tốt.

Bọn họ đều là lão một đám đi theo Hạ Vân Kiệt nhân, biết Hạ Vân Kiệt tuy rằng không sợ sự, ra tay cũng hướng đến quyết đoán tàn nhẫn, nhưng hắn cũng không phải hảo sát hạng người, cũng tuyệt không cho phép thủ hạ lạm sát kẻ vô tội, đại tạo sát nghiệt. Lúc trước Vân Hoành sơn cũng có môn sinh bởi vì nghĩ đến có Vân Hoành sơn chỗ tòa này đại chống lưng, ỷ mạnh hiếp yếu, giết một vị ở bọn họ xem ra bất quá chính là con kiến, bị Hạ Vân Kiệt biết sau, trực tiếp tự mình lấy tính mạng của hắn. Từ đó sau, Đặng Lăng đám người liền biết, ở Hạ Vân Kiệt trong mắt tánh mạng không quý tiện không mạnh yếu, bất luận cái gì hắn môn sinh nếu dám lạm sát kẻ vô tội, Hạ Vân Kiệt là tuyệt đối sẽ không nuông chiều.

Đặng Lăng đám người thân mình chính là người tối tầng dưới chót, bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ mới bị đề bạt đứng lên, mới có hôm nay uy phong, đối Hạ Vân Kiệt kính nếu thần minh, là tuyệt đối không cho phép có bất luận kẻ nào vi phạm mệnh lệnh của hắn.

Lần này xuất chinh thảo phạt, Hạ Vân Kiệt sớm đã công đạo quá, chỉ giết đầu sỏ chủ mưu, người phía dưới nếu khẳng đầu hàng, tuyệt không có thể lại tạo sát nghiệt.

Chương 1684 : Một lần là xong

“Hắc hắc, chính là nói nói, chính là nói nói.” Xích Liệt Thiên nghe vậy trong lòng không khỏi run lên, vội vàng bồi cười nói.

“Xích huynh lần sau cần phải chú ý, may mắn hôm nay lão gia không ở!” Đặng Lăng đám người nghiêm mặt nói.

“Là, là, đa tạ Đặng huynh nhắc nhở, lão Xích ta lần sau nhất định nhớ kỹ.” Xích Liệt Thiên vội vàng sắc mặt nghiêm nói, chút không có nguyên nhân vì Đặng Lăng đám người chính là huyền khí kì huyền tiên, hắn là huyền đan kì huyền tiên liền dám không đem bọn họ mà nói để vào mắt.

Bởi vì Xích Liệt Thiên rất rõ ràng, Hạ Vân Kiệt có thể ở ngắn ngủn một năm rưỡi thời gian đem hắn cùng hắn đệ đệ tăng lên tới huyền đan kì huyền tiên cảnh giới, cũng có thể đem Đặng Lăng đám người tăng lên tới hắn hiện tại cảnh giới, đơn giản hiện tại thời cơ không tới mà thôi, ở Đặng Lăng đám người trước mặt, hắn căn bản không có gì hay kiêu ngạo.

Gặp Xích Liệt Thiên chân chính coi trọng khởi chính mình nói, Đặng Lăng đám người cũng sẽ không tái bãi sắc mặt, ha ha cười, ôm chầm Xích Liệt Thiên bả vai nói:“Đều là nhà mình huynh đệ, chúng ta cũng là không nghĩ ngươi bị lão gia trừng phạt. Bởi vì lão gia đại bộ phận sự tình đều là tốt lắm nói chuyện, chỉ có một ít điểm mấu chốt, ngươi cũng không có thể đụng chạm, nếu không ai cũng cứu không được ngươi.”

“Lão Xích ta hiểu được, chính là cho tới bây giờ không như vậy uy phong quá, nhất thời đắc ý đã vong hình.” Xích Liệt Thiên nói, trong lòng âm thầm cảnh giới chính mình, về sau ở mỗ ta phương diện khả nhất định phải

chú ý.

Bởi vì trước đó từng có Hạ Vân Kiệt dặn dò, cho nên thủ thành quân địch nhất đầu hàng, chiến đấu cũng liền kết thúc.

Cửa thành ầm ầm ầm mở ra, một đội đội thiên đình quân đội khai vào hổ sát thành, sau đó tiếp quản cả tòa thành trì. Ngụy Sùng tọa trấn hổ sát thành thành chủ phủ, cũng chính là Huyết Mâu lão ma phủ đệ, một đội đội thiên đình quân đội theo hắn từng đạo mệnh lệnh phát ra, khai bát rời đi hổ sát thành, đi tiếp quản thất ma giáo sở quản hạt phần đông đỉnh núi địa bàn.

Làm từng đạo mệnh lệnh theo thành chủ phủ phát ra, có liên quan hổ sát thành bị công hãm, thất ma giáo bảy vị giáo chủ toàn bộ diệt sát tin tức cũng bắt đầu truyền ra.

Trong lúc nhất thời toàn bộ Ôn Kiều phủ lại bị chấn động, hơn nữa đi hổ sát thành đến trợ giúp khắp nơi thế lực lại tất cả đều chấn đến kinh hãi đảm khiêu.

Kia thất ma giáo thực lực cường đại, có bảy vị huyền khí kì huyền tiên, cũng có cao lớn tường thành, tất cả mọi người nghĩ đến cho dù thất ma giáo không phải phủ quân đối thủ, nhưng ít ra cũng có thể bảo vệ cho thành trì, đợi cho viện quân đã đến. Nhưng bọn họ vạn vạn không nghĩ tới, bọn họ quân đội mới khai chiên không bao lâu, từng uy chấn Ôn Kiều phủ thất ma giáo thế nhưng đã bị diệt, hơn nữa ngay cả bảy vị lớn nhỏ giáo chủ cũng chưa có thể chạy ra sinh thiên.

Này Ôn Kiều phủ quan phủ lực lượng thật sự cũng quá cường đại rồi đi!

“Hiện tại làm sao bây giờ?” Khắp nơi thế lực chưởng đà giả ào ào triệu tập thượng tầng nhân vật thương thảo đối sách.

Ôn Kiều phủ quan phủ biểu hiện ra ngoài cường đại thực lực, đã làm cho bọn họ rốt cuộc không có phía trước cường đại tin tưởng.

“Không thể càn rỡ xuất chiến, phải tụ tập sở hữu môn phái gia tộc lực lượng, tập trung đứng lên cùng Ôn Kiều phủ quan phủ triển khai một trận chiến, một lần là xong!”

“Nhưng quan phủ lại như thế nào khả năng tùy ý chúng ta tụ tập sở hữu lực lượng, cùng bọn họ một trận chiến đâu?”

“Chúng ta không điều động đại quân, chúng ta chỉ điều động chân chính tinh nhuệ, rất nhanh trì hướng cùng hổ sát thành gần nhất thất tinh kiếm phái, ở thất tinh thành tập hợp. Quan phủ tuy rằng cường đại, cũng tuyệt đối không có khả năng có cũng đủ nhân thủ tách ra đến ngăn chặn.”

Khắp nơi thế lực rất nhanh liền hình thành chung nhận thức, rất nhanh hành động đứng lên, đương nhiên cũng có không ít thế lực bắt đầu dao động, không muốn tham dự một trận chiến này. Người sau trên cơ bản đều là không có gì bối cảnh hoặc là thực lực bình thường thế lực, bọn họ ý chí thân mình sẽ không kiên định, đơn giản bị thế lực lớn cấp giúp đỡ cổ động mà thôi. Nay gặp Ôn Kiều phủ quan phủ thực lực xa so với trong tưởng tượng còn mạnh hơn, ngay cả thất ma giáo nói diệt liền diệt, liền không muốn tái tham gia đi vào.

Đương nhiên thắng bại chưa phân, cũng cực nhỏ có môn phái thế lực chủ động hướng quan phủ tỏ vẻ quy thuận thần phục, tuyệt đại bộ phận đều là ở quan vọng.

Binh quý thần tốc, thất ma giáo nhất diệt, hổ sát thành vùng địa vực tẫn lạc Ôn Kiều phủ quan phủ tay, vạn sát lĩnh, thất tinh kiếm phái chờ thế lực liền đã biết thế

không tha hoãn, tuyệt không có thể cho thời gian làm cho Ôn Kiều phủ quan phủ tiêu diệt từng bộ phận.

Cho nên không mấy ngày, khắp nơi thế lực tinh nhuệ tất cả đều ở thất tinh thành tập hợp.

Trong lúc nhất thời thất tinh thành cường giả như mây, chỉ huyền khí kì huyền tiên còn có một trăm tám mươi cái nhiều, tiên anh kì thiên tiên có một ngàn nhiều, tiên lộ kì, tiên đan kì thiên tiên liền càng nhiều. Thậm chí huyền lộ kì huyền tiên cũng tụ tập ba cái. Trong đó một cái đó là thất tinh kiếm phái chưởng giáo Tinh Kiếm chân nhân, là kiếm tiên nhất lưu lợi hại nhân vật, còn lại hai cái một cái là vạn sát lĩnh vạn sát giáo giáo chủ Huyết Sát lão tổ, một cái là thiên mã giang Tề gia gia chủ Tề Hâm.

Theo Ôn Kiều phủ địa vực khắp nơi cường giả tập hợp thất tinh thành, khắp nơi thế lực chưởng đà giả vốn đã kinh lay động tin tưởng lại bắt đầu kiên định bành trướng đứng lên.

Cũng là, như vậy một cỗ thế lực, cho dù ở thạch cừ quận đều xưng được với một phương thế lực Tây Hà phái các môn phái cũng không dám khẽ mở chiến.

Làm Ôn Kiều phủ địa vực khắp nơi thế lực tinh nhuệ cường giả tập hợp thất tinh thành khi, hổ sát thành cũng nghênh đón lấy Xích Liệt Địa, ngũ lộ thông phán cầm đầu một đám quan phủ đại quân tinh nhuệ, mà Hạ Vân Kiệt nhưng không có đích thân tới.

Môn sinh nếu đã bồi dưỡng đứng lên, tự nhiên sẽ không cần hắn vị này phủ lệnh thân tự xuất mã, mà bọn họ này đó môn sinh cũng cần tôi luyện, cần học được một mình đảm đương một phía. Tựa như năm đó tại hạ giới giống nhau, Hạ Vân Kiệt vị này chưởng giáo cũng không dễ dàng ra tay.

“Quả nhiên như lão gia dự liệu, diệt thất ma giáo sau, khắp nơi thế lực tất nhiên hội tụ tập cùng một chỗ, cùng chúng ta triển khai một hồi đại chiến, một lần là xong, ngược lại giảm đi rất nhiều phiền toái.” Thành chủ phủ, Ngụy Sùng ánh mắt đảo qua phía dưới các tướng lĩnh, cười nói, tựa hồ chút không đem sắp muốn khai chiến một hồi đại chiến để ở trong lòng.

“Ha ha, kia Tinh Kiếm lão nhân đám người khẳng định nghĩ đến tụ tập nhiều như vậy cường giả, nhất định có thể đánh bại chúng ta, lại không biết đến, chúng ta đang chờ bọn họ đem người tập trung đứng lên, đỡ phải chúng ta một đám đi tấn công.” Chu Lương cười nói.

“Hắc hắc, lúc này đây ta lão xích có thể đánh cái thống khoái !” Xích Liệt Thiên nhếch miệng cười nói.

“Ha ha!” Mọi người nghe vậy đều nở nụ cười.

Tuy rằng thất tinh thành bên kia tụ tập phần đông cường giả, thậm chí còn có ba vị huyền lộ kì huyền tiên, nhìn như phi thường cường đại, nhưng phủ quân bên này có hai vị huyền đan kì huyền tiên tọa trấn, sớm liền đã lập cho bất bại chi địa. Huống hồ Ngụy Sùng, Chu Lương, Đặng Lăng đám người cũng tất cả đều là huyền khí kì huyền tiên, pháp bảo lại lợi hại vô cùng, hơn nữa Ngụy Sùng cùng Chu Lương pháp bảo chính là Hạ Vân Kiệt tự mình sở luyện chế ôn dưỡng, lợi hại vô cùng, cho dù cùng huyền lộ kì huyền tiên cũng có thể một trận chiến.

Đương nhiên trừ bỏ Ngụy Sùng chờ cường giả ở ngoài, phủ quân này đã hơn một năm đến, kinh đại lượng đầu nhập, cùng với trận pháp thao luyện, thực lực sớm đã cùng năm đó phủ quân có cách biệt một trời. Một khi thuần một sắc tiên anh kì thiên tiên bày ra Hạ Vân Kiệt tự mình cải tiến quá lục đinh lục giáp diệt sát trận, có thể triệu hồi ra huyền khí kì huyền tiên, nếu bày ra lục đinh lục giáp diệt sát đại trận, thậm chí có thể triệu hồi ra

huyền lộ kì huyền tiên. Này cũng là Ngụy Sùng đám người căn bản không đem cao thủ tập hợp thất tinh thành để vào mắt nguyên nhân chi nhất.

Mà này đó thất tinh trong thành khắp nơi đại lão đều còn không biết, lúc này bọn họ chính tràn ngập tin tưởng, theo ngay từ đầu kế hoạch ở thất tinh thành cùng Ôn Kiều phủ quan phủ khai triển một hồi chiến tranh, bắt đầu cải biến kế hoạch, ngược lại kêu gào mở ra thất tinh thành cửa thành, trực tiếp sát hướng hổ sát thành.

Cũng là, ba vị huyền lộ kì huyền tiên, một trăm nhiều vị huyền khí kì huyền tiên, một ngàn nhiều vị tiên anh kì thiên tiên……

Đối với hạ đẳng phủ mà nói, căn bản là không dám tưởng tượng một cỗ khủng bố lực lượng!

Chương 1685 : Mở cửa thành một trận chiến

“Hải Xuyên, kia Hạ Vân Kiệt hai năm trước tiền nhiệm khi, từng tuyên bố thông cáo, muốn Ôn Kiều phủ địa vực sở hữu môn phái thế lực, ở trong hai năm tỏ thái độ phục tùng thiên đình quản chế, giao nộp thuế phí, hiện tại hai năm đã qua đi, có thể có cái gì hành động?” Thạch cừ quận, lại, hộ, lễ, binh, hình, công lục bộ trung, chưởng quản quan viên lên chức khảo hạch Lại bộ Thượng Thư phủ đệ, Lại bộ Thượng Thư Ôn Kiến Uy ngồi ở ghế thái sư, thổi trong chén trà trôi nổi lá trà, hỏi.

“Hồi sư bá, này hai năm thời gian Hạ Vân Kiệt vẫn đều an phận thủ thường, chỉ tăng mạnh đối nắm trong tay khu trực thuộc quản chế, đối ngoại cũng là không có bất luận cái gì hành động.” Ôn Kiều trước phủ phủ lệnh Vệ Hải Xuyên cung kính trả lời, trong mắt hơi hơi toát ra một tia nghi hoặc sắc. Ở hắn trong tưởng tượng, Hạ Vân Kiệt chẳng phải là cái loại này ngôn ra không làm hạng người.

Nguyên lai này thạch cừ quận Lại bộ Thượng Thư Ôn Kiến Uy là Vệ Hải Xuyên sư bá, có huyền đan kì huyền tiên cảnh giới, Hạ Vân Kiệt sở dĩ có thể ngồi trên phủ lệnh vị trí, còn có hắn trình báo đi lên quan viên nhậm mệnh có thể thuận lợi thông qua, cũng cùng này Ôn Kiến Uy có rất lớn quan hệ.

“Xem ra này Hạ Vân Kiệt nhưng cũng không giống ngươi cùng Tả Thuận nói như vậy dũng mãnh a! Còn là biết hai đấm khó địch bốn tay đạo lý, không hề dám làm trái với ý chí của thiên hạ, cùng toàn bộ Ôn Kiều phủ thế lực chống lại!” Ôn Kiến Uy lắc đầu nói, trên mặt biểu tình rất là bình tĩnh, cũng không biết hắn trong lòng đến tột cùng là hy vọng Hạ Vân Kiệt đại làm một hồi, còn là cứ như vậy bảo trì bình tĩnh.

“Sư bá phân tích là, kia Hạ Vân Kiệt chung quy cũng không phải người không đầu óc.” Vệ Hải Xuyên đồng ý điểm gật đầu.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt năm đó biểu hiện phi thường kinh diễm, nhưng Vệ Hải Xuyên còn là một điểm cũng không xem trọng Hạ Vân Kiệt cùng toàn bộ Ôn Kiều phủ thế lực đối kháng.

Vệ Hải Xuyên thanh âm vừa mới hạ xuống, có Ôn Kiến Uy thân tín tiến vào đệ thượng một phần tình báo.

Ôn Kiến Uy không vội không chậm chạp mở ra, bất quá khi hắn ánh mắt đảo qua mặt trên chữ khi, sắc mặt đột nhiên trở nên rất là vi diệu đứng lên, hồi lâu mới ngẩng đầu nhìn hướng Vệ Hải Xuyên, nói:“Xem ra ngươi cùng Tả Thuận phía trước đánh giá đúng vậy, kia Hạ Vân Kiệt quả nhiên là người dũng mãnh. Hắn bắt đầu hành động, hơn nữa đã tấn công hạ thất ma giáo sở thống trị hổ sát thành địa vực.”

Vệ Hải Xuyên nghe vậy đầu tiên là trên mặt lộ ra khiếp sợ biểu tình, hiển nhiên là bị toàn bộ tin tức cấp chấn ở, khả theo sát sau hắn đột nhiên sắc mặt đại biến nói:“Không tốt, Hạ Vân Kiệt nguy hiểm.”

“Đúng vậy, Hạ Vân Kiệt quả thật nguy hiểm. Tinh Kiếm chân nhân đã triệu tập Ôn Kiều phủ khắp nơi thế lực tinh nhuệ tập hợp thất tinh thành, chuẩn bị cùng quan phủ đại quân đại chiến một hồi.” Ôn Kiến Uy chậm rãi khép lại thư, gật gật đầu, trên mặt lộ ra một tia mỉm cười, nói:“Rốt cục đến chúng ta xuất động lúc, đi thông tri ngươi Chung sư thúc, mang theo những người này hiện tại phải đi Ôn Kiều phủ, nếu phát hiện Hạ Vân Kiệt có hiểm liền đem hắn cứu đến. Nếu hắn thật giống ngươi nói như vậy lợi hại, còn là đáng giá chúng ta thu vào môn trung tài bồi.”

“Đệ tử lĩnh mệnh!” Vệ Hải Xuyên cung kính cúc nhất cung, sau đó rời khỏi phòng.

“Ta long môn tây phái người mới nay cũng là càng ngày càng điêu linh, cũng không biết này Hạ Vân Kiệt hay không là cái khả kham tạo nên tài.” Nhìn Vệ Hải Xuyên rời đi bóng dáng, Ôn Kiến Uy trên mặt mỉm cười dần dần biến mất, trong lòng âm thầm thở dài.

Làm Vệ Hải Xuyên rời đi Lại bộ Thượng Thư phủ đệ khi, hắn cũng không biết lúc này Ôn Kiều phủ các đạo nhân mã đã ly khai thất tinh thành, rất nhanh liền đến hổ sát thành, đem hổ sát thành cấp vây quanh lên, một hồi đem quyết định toàn bộ Ôn Kiều phủ vận mệnh đi hướng đại chiến hết sức căng thẳng.

“Không nghĩ tới Tinh Kiếm chân nhân bọn họ so với chúng ta còn khẩn cấp a, thế nhưng trước dẫn binh đến tấn công chúng ta.” Thành lâu phía trên, Chu Lương đám người nhìn trước thành lâu rậm rạp đại quân, sát khí phóng lên cao, hình thành một đoàn đoàn mây đen đông nghìn nghịt đè nặng này phiến thiên không, khiến cho sở hữu chim bay cá nhảy tất cả đều nằm ở ổ, vừa động cũng không dám động, không khỏi nở nụ cười.

“Như vậy cũng tốt, đỡ phải chúng ta còn muốn đại thật xa chạy tới thất tinh thành.” Ngụy Sùng cười nói, sau đó đột nhiên sắc mặt nghiêm nói:“Các vị nghe lệnh!”

Xích Liệt Thiên đám người nghe vậy tất cả đều thu hồi trên mặt mỉm cười, thẳng thắn sống lưng.

“Mở ra cửa thành, trừ trung lộ quân trấn thủ tường thành, sở hữu các lộ tướng sĩ phóng ra!” Ngụy Sùng hào hùng vạn trượng hạ lệnh nói.

“Lĩnh mệnh!” Xích Liệt Thiên đám người ầm ầm lĩnh

mệnh, sau đó liền đều tự vẻ mặt hưng phấn mà đi xuống triệu tập nhân mã.

“Ầm ầm ầm!” Tứ đại cửa thành cơ hồ đồng thời mở ra, theo sát sau đông nam tây bắc có tứ lộ đại quân tất cả đều đằng đằng sát khí ra khỏi cửa thành, chỉnh tề sắc bén thần binh lợi khí lóe đạo đạo hàn quang, đem trên trời dầy đặc mây đen đều cấp vọt mở ra, trên trời tái hiện lộ ra thái dương.

“Ta không nhìn lầm đi? Phủ quân thế nhưng chủ động mở ra cửa thành, muốn cùng chúng ta mặt đối mặt triển khai đại chiến? Chẳng lẽ bọn họ không biết chúng ta có bao nhiêu cường đại sao?” Vây quanh hổ sát thành các lộ thế lực nhân mã nhìn cửa thành ầm ầm ầm mở ra, có một đội đội nhân mã đi ra, đối mặt bọn họ bày ra chiến trận, đều có chút không dám tin hai mắt của mình.

“Ha ha, cái này gọi là tự tìm đường chết a! Sát!” Trong quân địch, Tinh Kiếm chân nhân đám người ở kinh ngạc sau, một trận mừng rỡ, sớm liền lệnh kỳ vung lên, lớn tiếng quát.

Nhất thời đông nghìn nghịt đám người vọt đi lên, vô số cổ sát khí xông lên thiên không, phảng phất lốc xoáy thổi quét trời, lại có vô số đạo các màu quang hoa phá không mà đến, nở rộ ra phảng phất như lưu tinh ánh sáng ngọc hào quang.

“Kết trận, sát!” Thành lâu thượng Ngụy Sùng thấy thế, huy động lệnh kỳ, lớn tiếng quát.

Lập tức trước thành trì mở mang bình địa thượng, phủ quân ào ào phát động trận pháp, nhất thời một đám mặc kim giáp, cầm trong tay thần binh lợi khí, tản ra vô cùng cường đại uy nghiêm hơi thở cao lớn kim giáp cự nhân hiện ra ở tại trên bầu trời.

Đúng là lục đinh lục giáp tiên vệ!

Chính là này lục đinh lục giáp tiên vệ so với trước kia Tiền Khê huyện huyện binh triệu hồi ra đến cũng là lợi hại rất nhiều, thấp nhất đều có tiên anh kì thiên tiên cảnh giới, cá biệt lợi hại đều có huyền lộ kì huyền tiên cảnh giới.

“Uy vũ!” Lục đinh lục giáp tiên vệ cao cao giơ lên trong tay cự kiếm, giận dữ hét lên một tiếng, sau đó cự kiếm hung hăng bổ về phía tiền phương.

Nhất thời mấy trăm hơn một ngàn đạo thật lớn kiếm quang, phảng phất thiên thượng thái dương bình thường, lóng lánh vô cùng chói mắt màu vàng hào quang, gào thét xẹt qua thiên không, khiến cho kia vô số phá không mà đến, giống như lưu tinh bình thường các màu pháp bảo tất cả đều ảm đạm thất sắc.

“Huyền tiên! Bọn họ thế nhưng có thể triệu hồi ra huyền tiên cấp lục đinh lục giáp tiên vệ!” Nhìn mấy trăm hơn một ngàn đạo kiếm quang xẹt qua thiên không, gào thét mà đến, tản ra to lớn uy nghiêm, cường đại kiếm khí, Tinh Kiếm chân nhân đám tất cả đều sắc mặt đại biến, có chút người thậm chí nhịn không được kinh hô ra tiếng.

Một trăm hơn huyền tiên số lượng là khắp nơi thế lực lòng tự tin cực độ bành trướng, có gan rời đi thất tinh thành chủ động sát hướng hổ sát thành nguyên nhân chỗ. Bởi vì bọn họ đều biết đến, phủ quân tuyệt đối không có khả năng có nhiều như vậy huyền tiên!

Nhưng hiện tại, bọn họ lại đột nhiên phát hiện, phủ quân thế nhưng có thể bằng lục đinh lục giáp diệt sát trận triệu hồi ra thành trăm đã ngoài huyền tiên cấp lục đinh lục giáp tiên vệ, lập tức liền đem bọn họ cao thủ số lượng trong lúc đó chênh lệch cấp bù lại, này như thế nào

không cho Tinh Kiếm chân nhân đám tất cả đều sắc mặt đại biến?

Chương 1686 : Bình định Ôn Kiều phủ

Khiếp sợ là lúc, từng đạo thật lớn kiếm quang phách vào vô số đạo các màu pháp bảo!

Nhất thời gian, giống như hồng thủy hướng tiết quá đại địa bình thường, đem vô số đạo các màu pháp bảo hướng thất linh bát lạc, vô số khống chế pháp bảo tiên nhân lại giống như trong lòng bị cự thạch đánh trúng bàn, ào ào tâm thần đại chấn, một cỗ mùi máu tươi nhắm thẳng yết hầu dâng lên.

Không chỉ có như thế, thật lớn kiếm quang hướng quá vô số đạo các màu pháp bảo, dư kình lại tiếp tục nhằm phía đại quân, nhất thời rậm rạp đại quân bị chạy ra khỏi từng đạo vài trăm thước trưởng thông đạo đến, kia nguyên bản trong thông đạo sở đứng người, không chết tức thương.

“Không tốt! Huyền tiên bước ra khỏi hàng trước diệt sát lục đinh lục giáp tiên vệ, bọn họ là trận pháp sở ngưng tụ, khống chế đứng lên cũng không thể tùy tâm như ý, cũng vô pháp kéo dài!” Tinh Kiếm chân nhân thấy thế, sắc mặt tái biến, vội vàng quát.

“Ha ha, các ngươi đối thủ là chúng ta!” Một trăm hơn huyền tiên tuân lệnh, đang nghĩ tới xông lên đi trước diệt sát lục đinh lục giáp tiên vệ, đột nhiên có hào hùng thanh âm ở trong thiên địa vang lên, theo sát sau từng đạo khí thế cường đại phóng lên cao, trong đó có hai đạo phô thiên cái địa, mang theo bá đạo cực nóng hơi thở, che dấu qua sở hữu khí thế, thậm chí đến cuối cùng toàn bộ trong thiên địa tựa hồ chỉ có này hai đạo bá đạo cực nóng hơi thở tồn tại.

“Huyền đan kì! Trời ạ! Phủ trong quân có huyền đan kì

huyền tiên tồn tại!” Vừa rồi huyền tiên cấp lục đinh lục giáp tiên vệ xuất hiện, đơn giản chính là khiếp sợ đến Tinh Kiếm chân nhân đám người, bọn họ trong đầu lại còn không có hoảng sợ sợ hãi, nhưng giờ khắc này, bọn họ trong đầu tất cả đều dâng lên hoảng sợ, liền ngay cả Tinh Kiếm chân nhân sắc mặt đều xoát một chút biến trắng.

“Hàng giả không giết! Nếu không, giết không tha!” Thống lĩnh Ngụy Sùng uy nghiêm thanh âm theo thành lâu thượng truyền ra, như sấm thanh ở thiên không quanh quẩn.

Nghe Ngụy Sùng uy nghiêm thanh âm ở thiên không quanh quẩn, khắp nơi thế lực tụ tập dựng lên nhân mã tất cả đều mặt như màu đất, một ít tu vi thấp một ít lại cả người lạnh run.

Mấy trăm danh huyền tiên cấp lục đinh lục giáp tiên vệ, cũng đã cũng đủ dọa người. Nay lại đột nhiên lao ra hơn mười huyền tiên, trong đó hai người thế nhưng còn có huyền đan kì huyền tiên, này chiến còn như thế nào đánh? Huống hồ đến bây giờ, kia thần bí khiêm tốn phủ lệnh đại nhân đều còn không có xuất hiện đâu!

Thiên địa một mảnh tĩnh mịch, chỉ có Ngụy Sùng như sấm thanh âm quanh quẩn ở thiên địa trong lúc đó.

“Chúng ta đầu hàng! Chúng ta đầu hàng!” Đột nhiên có người quỳ một gối xuống, hai tay hướng lên trời giơ lên hét lớn.

Theo sát sau nhất đại phiến nhất đại phiến mọi người quỳ xuống, những người này đều là thuộc loại Ôn Kiều phủ ở bên ngoài không có gì chống lưng bối cảnh bản thổ thế lực.

“Chúng ta đi!” Tinh Kiếm chân nhân chờ nhiều nhiều

thiếu thiếu có chút lai lịch chống lưng, gặp nhất đại phiến nhất đại phiến người quỳ xuống đất thần phục, biết một trận chiến này đã căn bản không có biện pháp tái đánh ngã, thậm chí nếu tái trễ một ít còn muốn chạy cũng không nhất định đi được điệu, cho nên quyết định thật nhanh liền quát lạnh một tiếng, giá lên pháp bảo liền chuẩn bị rời đi.

“Rời đi có thể, nhưng phải rời đi Ôn Kiều phủ, nếu không phải phục tùng Ôn Kiều phủ quan phủ quản chế!” Bất quá Tinh Kiếm chân nhân vừa mới giá khởi pháp bảo phải đi, Xích Liệt Thiên đám người sớm đã tế pháp bảo, ngăn cản bọn họ đường đi.

“Xích Liệt Thiên đừng bức người quá đáng, ta thất tinh phái là ba lăng Ba gia nhánh núi, ngươi sẽ không sợ Ba gia phái người đến diệt các ngươi sao?” Tinh Kiếm chân nhân gặp Xích Liệt Thiên đám người ngăn lại bọn họ đường đi, muốn bọn họ 2 tuyển 1, ánh mắt lạnh lùng đầu hướng Xích Liệt Thiên.

“Ba lăng Ba gia?” Xích Liệt Thiên huynh đệ nghe vậy hơi hơi sửng sốt, lập tức sắc mặt đại biến, trong mắt toát ra một tia hoảng sợ sắc, mà Đặng Lăng đám người bởi vì kiến thức hữu hạn chi cố, hiển nhiên là chưa từng nghe qua ba lăng Ba gia tên, nghe vậy trừ bỏ hơi hơi toát ra một tia nghi hoặc sắc ở ngoài, càng nhiều là hung ác.

“Đúng, chính là ba lăng Ba gia!” Tinh Kiếm chân nhân ngang nổi lên đầu, âm thanh lạnh lùng nói.

“Ba lăng Ba gia thì thế nào? Chẳng lẽ chúng ta phủ lệnh đại nhân còn sợ các ngươi bất thành?” Đặng Lăng đám người gặp Tinh Kiếm chân nhân vẻ mặt ngạo nghễ bộ dáng, người người lộ ra tàn nhẫn biểu tình, tế phi thiên anh lô các pháp bảo liền muốn giết hướng Tinh Kiếm chân nhân.

“Xích Liệt Thiên, các ngươi thật sự muốn cùng ba lăng Ba gia chống lại sao?” Gặp Đặng Lăng đám người tế pháp bảo muốn tới giết bọn hắn, Tinh Kiếm chân nhân một bên tế phi kiếm phun ra nuốt vào kiếm quang, một bên nhìn chằm chằm Xích Liệt Thiên, lạnh giọng hỏi.

“Bất quá chính là cái tiểu binh mà thôi, cũng dám lấy cái gì ba lăng Ba gia đến uy hiếp bản quan, giết!” Xích Liệt Thiên nghe vậy sắc mặt thay đổi vài lần, đang muốn mở miệng là lúc, có uy nghiêm tiếng sấm theo phía chân trời biên cuồn cuộn mà đến.

Đúng là Hạ Vân Kiệt thanh âm.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng không có đích thân tới hổ sát thành, nhưng hắn nay có thần nhãn, chỉ cần nhất vận chuyển thần nhãn, hổ sát thành tất cả sự tình thu hết trong mắt.

“Là, lão gia!” Xích Liệt Thiên gặp là Hạ Vân Kiệt thanh âm, không khỏi giật nẩy người, thế nào còn dám do dự, trực tiếp liền tế Thanh Đồng đăng, mà xích liệt tắc tế hỏa diễm phiến, trực tiếp liền hướng Tinh Kiếm chân nhân sát đi.

Kia Tinh Kiếm chân nhân tuy rằng cũng có huyền lộ kì cảnh giới, nhưng nề hà Xích gia huynh đệ hai người đều là huyền đan kì huyền tiên, hai người thực lực đều là xa xa vượt qua hắn, nay lại là đồng loạt ra tay, hắn làm sao còn có thể đào thoát được, nháy mắt biến bị biển lửa cắn nuốt, sau đó lại bị Đặng Lăng đám người phóng ra phi thiên anh lô, phi thiên đồng thi, khô lâu lực sĩ cấp cắn cái không còn một mảnh.

“Chúng ta nguyện phục tùng Ôn Kiều phủ quản chế!”

“Chúng ta hôm nay khởi liền rời đi Ôn Kiều phủ, không hề ở Ôn Kiều phủ phát triển môn chúng.”

Gặp huyền lộ kì huyền tiên Tinh Kiếm chân nhân trong nháy mắt ngay cả căn xương cốt đều không có có thể lưu lại, này muốn chạy trốn thoát nhân lại làm sao còn dám cậy mạnh? Một ít luyến tiếc Ôn Kiều phủ bên này cơ nghiệp, đành phải mở miệng thần phục, một ít không cam lòng bị Ôn Kiều phủ quản chế, chỉ có thể tỏ thái độ rời đi Ôn Kiều phủ.

Thấy mọi người ào ào tỏ thái độ, Xích Liệt Thiên đám người thế này mới ha ha cười, thu pháp bảo.

Vì thế một hồi chỉ sợ xưng được với là Ôn Kiều phủ từ trước tới nay quy mô lớn nhất chiến tranh, cứ như vậy lấy không thể tưởng tượng ngắn ngủi thời gian cùng thương vong số người, xong việc kết thúc!

Ngụy Sùng cũng không khó xử khắp nơi thế lực, tùy ý bọn họ rời đi, chính là quy định bọn họ phải được đến đều tự tương ứng khu trực thuộc quan phủ đăng ký, hàng năm giao thượng nhất định số lượng thuế phí, tuân thủ Ôn Kiều phủ pháp luật và kỷ luật pháp quy. Nếu có người trái pháp luật, mặc kệ là cái gì lai lịch giống nhau nghiêm trị không tha.

Nếu đã kiến thức quá Ôn Kiều phủ quan phủ khủng bố thực lực, khắp nơi thế lực nhân mã muốn thôi lựa chọn rời đi Ôn Kiều phủ, muốn thôi lựa chọn lưu lại, mà lưu lại tắc đều đã chết tâm tư phản kháng, bái kiến quá Ngụy Sùng sau, liền ào ào dẫn đều tự nhân mã hồi chính mình chỗ huyện nha đăng ký lập hồ sơ.

Rất nhanh, có liên quan khắp nơi thế lực tụ tập quân đội bị phủ quân đánh bại, Thất Tinh kiếm phái Tinh Kiếm chân nhân bị tru giết tin tức liền truyền khắp Ôn Kiều phủ, toàn bộ Ôn Kiều phủ oanh động, khiếp sợ.

Còn tại quan vọng khắp nơi môn phái gia tộc chưởng

giáo, gia chủ, ào ào tự mình xuất động, thái độ khiêm tốn bái phỏng đều tự chỗ huyện huyện nha, cũng đăng ký lập hồ sơ.

Vì thế, Hạ Vân Kiệt tiền nhiệm Ôn Kiều phủ phủ lệnh, trải qua hai năm hai tháng, Ôn Kiều phủ địa vực tẫn quy thiên đình quản hạt.

Một ngựa theo Ôn Kiều phủ đông môn mà ra, một đường hướng thạch cừ quận quận thành bay nhanh mà đi.

Chương 1687 : La Đàn tiên quân

“Cái gì? Hổ sát thành một trận chiến, phủ quân đại thắng, Hạ Vân Kiệt bằng này một trận chiến, đem Ôn Kiều phủ sở hữu địa bàn thu hết bàn tay bên trong?” Thạch cừ quận, còn là Lại bộ Thượng Thư Ôn Kiến Uy phủ đệ, một đạo tràn ngập khiếp sợ, tràn ngập không tin thanh âm ở trong thư phòng vang lên.

“Đúng vậy, sư bá. Đệ tử lĩnh sư bá mệnh lệnh, cùng sư thúc đám người cách sơn môn, vừa mới vừa hành tẩu đến một nửa khi, liền có tin tức theo Ôn Kiều phủ truyền đến, nói phủ quân đại thắng, Ôn Kiều phủ sở hữu thế lực giai cúi đầu xưng thần, Thất Tinh kiếm phái chưởng môn Tinh Kiếm chân nhân bởi vì không chịu thần phục, tại chỗ bị tru sát!” Vệ Hải Xuyên khom người trả lời, trong mắt đồng dạng biểu lộ khiếp sợ vô cùng biểu tình.

Hắn biết Hạ Vân Kiệt rất lợi hại, chính mình căn bản không phải đối thủ của hắn, nhưng cũng không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thế nhưng lợi hại đến bực này trình độ.

“Không nghĩ tới người này thế nhưng lợi hại như vậy, đáng tiếc, nếu sớm biết rằng hắn như thế lợi hại, lúc trước ngươi nên tiếp tục ở lại Ôn Kiều phủ!” Ôn Kiến Uy thán phục nói.

“Đúng vậy, bất quá này Hạ Vân Kiệt thoạt nhìn là người trọng tình nghĩa, chúng ta nếu đã cùng hắn giao hảo, này phân tình nghĩa cũng là hạ xuống.” Vệ Hải Xuyên nói.

“Ôn Kiều phủ chính là cái hạ đẳng phủ, bất luận tài nguyên địa bàn đều chỉ có thể xếp hạng trong thạch cừ quận tám trăm phủ mạt lưu, thiên đình ở Ôn Kiều phủ thực tế khống chế địa bàn tỉ lệ lại nhỏ, cho nên hướng đến nhập không được quận vương La Đàn tiên quân chi

mắt, thậm chí ngay cả kia phủ lệnh, thống lĩnh vị, sư bá đăng báo một chút, quận vương liền gật đầu định ra, chút không có châm chước cân nhắc. Nhưng nay toàn bộ Ôn Kiều phủ đều tẫn nhập Hạ Vân Kiệt tay, này Ôn Kiều phủ ở trong tám trăm phủ phân lượng chỉ sợ lập tức liền trở nên không thông thường, ít nhất cũng có thể sắp xếp tiến trung đẳng vị, quận vương khẳng định cũng sẽ đối này Hạ Vân Kiệt nhìn với con mắt khác, ngươi muốn tiếp tục cùng người này làm tốt giao tế." Ôn Kiến Uy gật gật đầu nói.

"Đệ tử hiểu được." Vệ Hải Xuyên cung kính trả lời.

Cùng lúc đó, một tòa huy hoàng to lớn cung điện trung, một vị đội thúc phát tử kim quan, mặt gầy gò, nhưng khung xương thật lớn, trên người ẩn ẩn tản ra to lớn uy nghiêm nam tử, lúc này đang xem một phần tấu chương.

"Ha ha! Này Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra cái nhân vật, ngắn ngủn hai năm thời gian, thế nhưng liền thay bản tiên quân bình định rồi toàn bộ Ôn Kiều phủ. Người đâu, truyền bản tiên quân pháp chỉ, thưởng Ôn Kiều phủ phủ lệnh mười hồ thiên đình tiên nhưỡng, cao giai tiên thạch trăm khối, thăng chức làm ngũ phẩm phủ lệnh……" Đầu đội thúc phát tử kim quan nam tử ha ha cười khép lại tấu chương, vẻ mặt dễ chịu sung sướng nói.

Người này đúng là chưởng quản thạch cừ quận quận vương, thiên đình La Đàn tiên quân.

Đến quận này một cấp, mới xem như chân chính đứng hàng thiên đình tiên ban tiên quan, đều có thiên đình danh hiệu, có tư cách lên Lăng Tiêu điện hướng Ngọc Đế trình tấu chương. Giống này thạch cừ quận quận vương La Đàn, liền có tiên quân danh hiệu.

"Tiên quân, kia Ôn Kiều phủ phủ lệnh Hạ Vân Kiệt bình

định Ôn Kiều phủ tuy rằng là kiện chuyện tốt, khả này cử nhưng cũng đắc tội không ít có bối cảnh thế lực, nghe nói trong đó một nhà đó là ba lăng Ba gia nhánh núi, đại nhân như vậy đại thưởng đặc thưởng, hội phủ khiến cho này thế lực bất mãn? Ngược lại không đẹp?" Một vị La Đàn tiên quân tâm phúc cận thần tiến lên cẩn thận từng li từng tí nhắc nhở nói.

"Vô phương, là người của bọn họ vô dụng, lại oán được ai? Mà ba lăng Ba gia bất quá cũng chỉ là Ba Xà sơn Ba Xà lão tổ một cái hậu duệ sở thành lập gia tộc, cũng không phải Ba Xà lão tổ chính mình, bản tiên quân làm sao sợ hãi chi có?" La Đàn tiên quân khoát tay, vẻ mặt không sao cả nói.

Kia tâm phúc cận thần cũng chỉ là nhắc nhở một chút, kỳ thật cũng là không phải thực cho rằng La Đàn tiên quân như vậy đại thưởng đặc thưởng có cái gì vấn đề lớn. Dù sao sở hữu thế lực lớn trong lúc đó vì tránh cho khiến cho đại chiến tranh, bọn họ trong lúc đó đọ sức đều cũng có trong lòng biết rõ ràng ăn ý, bình thường đều là thông qua người phía dưới, phía dưới phụ thuộc thế lực tiến hành, bọn họ tình hình chung hạ là sẽ không ra tay, trừ phi chạm đến đến bọn họ điểm mấu chốt, hoặc là có bọn họ không thể không tranh thật lớn ích lợi.

Kia Hạ Vân Kiệt nhìn như gián tiếp đắc tội rất nhiều thế lực lớn, nhưng này chút thế lực lớn cũng là sẽ không dễ dàng tham gia, nếu không đó là phá hủy quy tắc, La Đàn tiên quân cũng là sẽ không ngồi xem mặc kệ.

Này trong đó loan loạn đạo đạo, kỳ thật cùng hiện nay chúng ta trong hiện thực thế tục quốc gia trong lúc đó tranh đấu là giống nhau, đại quốc trong lúc đó là sẽ không khẽ mở chiến đoan, bình thường đều là thông qua phía dưới tiểu quốc gia làm chút đọ sức.

Cho nên, kia tâm phúc cận thần gặp La Đàn tiên quân

tâm ý đã quyết, cũng cũng không dám khuyên nữa, lĩnh pháp chỉ, phái một vị tiên quan mang theo ban cho đi Ôn Kiều phủ khao thưởng Hạ Vân Kiệt cùng với Ôn Kiều phủ sở hữu tướng sĩ.

Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận đã ở vị này tiên quan xuất phát là lúc, cùng đi Ôn Kiều phủ hướng Hạ Vân Kiệt chúc mừng.

Hạ Vân Kiệt là người nhớ tình bạn cũ, tự nhiên là tự mình nhiệt tình chiêu đãi Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận hai người, chút cũng không có bởi vì chính mình hiện tại thanh danh lên cao, lại là ngũ phẩm phủ lệnh liền chậm trễ Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận.

Cùng chiêu đãi Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận còn có Ngụy Sùng, Chu Lương, Xích gia huynh đệ đám người. Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận gặp mới hai năm nhiều không gặp, Ngụy Sùng đám người thế nhưng tất cả đều ào ào đột phá trở thành huyền khí kì huyền tiên, mà Xích gia huynh đệ hai người lại tu vi cao thâm ngay cả bọn họ cũng nhìn không thấu, hiển nhiên đã hơn xa quá bọn họ, hai người không khỏi âm thầm khiếp sợ không thôi, trong đầu mới chính thức bắt đầu có chút hối hận, lúc trước không có ở lại Ôn Kiều phủ.

Kỳ thật Vệ Hải Xuyên cùng Tả Thuận hai người càng nhiều còn là tiếc nuối, bởi vì bọn họ trong lòng đều hiểu được, lúc trước cái loại này tình huống, bọn họ cũng không hề phương tiện lưu lại.

Kỳ thật chân chính cảm thấy hối hận, thậm chí hối ngay cả ruột đều xanh điệu là này lúc trước lựa chọn từ chức mà đi các lộ Chỉ Huy Sứ, thông phán, còn có sáu phòng tiên quan. Vốn bọn họ cũng có cơ hội cùng Lục Mông giống nhau trở thành huyền tiên, hơn nữa trở thành chưởng quản so với lúc trước một cái phủ còn muốn lớn rất nhiều địa bàn đại nhân vật, đáng tiếc bọn họ lại chính

mình buông tha cho.

Đương nhiên trên thế giới không có thuốc hối hận, những người đó sau cũng từng đến bái phỏng Ngụy Sùng, Lục Mông, muốn mời Ngụy Sùng cùng Lục Mông ra mặt giúp bọn họ nói cái thỉnh, một lần nữa trở về Ôn Kiều phủ phủ thự, nhưng Hạ Vân Kiệt cũng không tái nhận.

Cộng phú quý dễ dàng, cộng hoạn nạn khó. Ở bọn họ cho rằng là hoạn nạn thời điểm lựa chọn rời đi, nay thấy được có thể phú quý lại nghĩ trở về, bực này người lại làm sao đáng giá Hạ Vân Kiệt trọng dụng?

……

Rất nhanh, khoảng cách Hạ Vân Kiệt bình định Ôn Kiều phủ đã qua đi một năm.

Có liên quan lúc trước hổ sát thành đại chiến, cũng theo trà dư tửu hậu nhiệt điểm đề tài, dần dần đạm đi, đã không có bao nhiêu người nói đến. Mọi người càng nhiều đàm luận là Ôn Kiều phủ biến hóa, đàm luận Ôn Kiều phủ pháp luật pháp quy, đàm luận vị kia khiêm tốn mà thần bí phủ lệnh đại nhân.

Hiện tại Ôn Kiều phủ quan phủ đem Ôn Kiều phủ con dân tư nhân tài sản, tự do thân thể, sinh mệnh định vị là thần thánh không thể xâm phạm. Chẳng sợ ngươi là huyền tiên, nếu là dám vô duyên vô cớ cướp đoạt hoặc là giết chóc, hoặc là bắt buộc một vị liền thiên tiên cũng không đúng vậy tu sĩ, một khi bị điều tra ra, cũng đem đã bị Ôn Kiều phủ quan phủ phán quyết.

Từng còn có một vị huyền tiên, nhìn trúng một cái mỹ mạo cử hà hậu kỳ nữ tu sĩ, trực tiếp đem nàng cướp đi làm tu luyện lô đỉnh. Chuyện như vậy, ở trước kia căn bản không phải chuyện này. Phải biết rằng cử hà hậu kỳ

tu sĩ ở huyền tiên thậm chí ở một ít thiên tiên trong mắt cũng bất quá chính là con kiến thôi, muốn giết cứ giết, muốn giẫm liền giẫm, căn bản không tính sự. Kia huyền tiên tự nhiên cũng là như vậy cho rằng. Kỳ thật rất nhiều người cũng đều như vậy cho rằng.

Chuyện này bị kia nữ tu sĩ trượng phu phản ứng đến Huyện lệnh nơi nào, Huyện lệnh bởi vì đối phương là huyền tiên, không dám áp dụng hành động, đương nhiên trong lòng khó cũng không có lão tư tưởng tác quái, cho rằng một cái huyền tiên cướp đoạt một cử hà hậu kỳ nữ tu sĩ căn bản tính không được cái gì. Kết quả chuyện này không biết cái gì nguyên nhân truyền đến phủ lệnh đại nhân trong tai.

Chương 1688 : Cố nhân tới chơi

Phủ lệnh đại nhân lâm vào rất là tức giận, lập tức tự thân xuất mã đi kia, đem kia huyền tiên tru sát, không chỉ có như thế, liền ngay cả kia Huyện lệnh cũng bị trực tiếp phế bỏ một thân tu vi, biếm làm bình dân. Mà tại đây phía trước, thậm chí ngay cả hổ sát thành đại chiến, phủ lệnh đại nhân cũng không từng tự mình xuất thủ qua.

Lần này sự tình, bị người hiểu chuyện lan truyền mở ra, toàn bộ Ôn Kiều phủ lâm vào chấn động. Trong lúc nhất thời, Ôn Kiều phủ các nơi danh môn vọng tộc, tất cả đều tâm sinh lẫm liệt, nghiêm nghiêm báo cho môn trung đệ tử tử nữ, không thể ỷ mạnh hiếp yếu, lung tung giết chóc.

Cũng bởi vì này sự kiện, Hạ Vân Kiệt lập tức thành dân chúng trong miệng trà dư tửu hậu thích nhất đàm luận người, bọn họ đem hắn coi là thủ hộ thần, mà này ác nhân cũng đồng dạng thích đàm luận hắn, đương nhiên đàm luận thời điểm, cũng là kinh hồn táng đảm, đem hắn coi là sát thần.

Bất quá mặc kệ nói như thế nào, khoảng cách Hạ Vân Kiệt bình định Ôn Kiều phủ một năm thời gian, Ôn Kiều phủ tuy rằng không có thể lập tức biến thành thạch cừ quận giàu có và đông đúc nơi, nhưng trị an cũng là thạch cừ quận hạ hạt tám trăm cái phủ không có một phủ có thể so sánh đi qua. Lân cận phủ thành một ít bình dân dân chúng, nghe nói Ôn Kiều phủ sự tình sau, đều vô cùng hướng tới, thậm chí cử nhà di chuyển đến Ôn Kiều phủ. Đương nhiên cũng có một ít tà môn ma đạo thói quen giết chóc, chịu đựng không được Ôn Kiều phủ pháp quy pháp luật, cử phái dời hướng địa phương khác.

……

Làm Hạ Vân Kiệt vị này phủ lệnh trở thành Ôn Kiều phủ mọi người trà dư tửu hậu nói chuyện tiêu điểm khi, Hạ Vân Kiệt chính mình lại một người ngồi ở phủ thự sau hoa viên một tòa lương đình phạm sầu.

Ôn Kiều phủ tuy rằng luận địa bàn tài nguyên, còn có tiên khí nồng đậm trình độ ở thạch cừ quận chỉ có thể được cho mạt lưu, nhưng này chính là so sánh mà nói, trên thực tế Ôn Kiều phủ địa vực rộng lớn vô ngần, tương đương với hơn một ngàn cái địa cầu như vậy rộng lớn, dân số vô số kể. Luận địa vực diện tích, bởi vì Hạ Vân Kiệt đã nắm trong tay toàn bộ Ôn Kiều phủ, nếu đến làm tiên giới căn cơ, kỳ thật đã cũng đủ lớn, vấn đề lớn nhất là Ôn Kiều phủ là thạch cừ quận trung có vẻ "Bần cùng lạc hậu" một cái phủ, Hạ Vân Kiệt muốn tưởng đem Ôn Kiều phủ chế tạo thành chính mình ở tiên giới căn cơ, cũng là không thiếu được phải muốn phí đại lượng tâm huyết tinh lực.

Cho nên từ bình định rồi Ôn Kiều phủ sau, này một năm đến, Hạ Vân Kiệt hiếm thấy không có làm khởi phủi tay chưởng quầy, mà là thân lực thân vì tham dự Ôn Kiều phủ quản lý. Bao gồm pháp quy pháp luật chế định, chấp hành đằng đằng, cần phải muốn đem Ôn Kiều phủ chế tạo thành một cái làm cho sở hữu tu sĩ, tiên nhân an cư lạc nghiệp gia viên. Kể từ đó, một khi có kẻ thù bên ngoài tới phạm khi, bọn họ mới có thể cùng hắn một đạo đồng lòng hợp lực địa bảo hộ chính mình gia viên.

Nhưng thân lực thân vì quản lý Ôn Kiều phủ, cũng là khó tránh khỏi muốn ảnh hưởng chậm trễ đến Hạ Vân Kiệt tu luyện, hơn nữa Hạ Vân Kiệt vốn là không am hiểu quản lý, này một năm quản lý xuống dưới, tự nhiên là có loại tâm lực tiều tụy cảm giác. Mà Ngụy Sùng đám người trung, Ngụy Sùng làm quá lớn nhất quan cũng bất quá cũng chỉ là một cái Huyện lệnh, lúc ấy cái loại này Huyện lệnh quản lý địa bàn cũng cũng chỉ có một cái huyện 1%

tả hữu, mà hiện tại bọn họ nắm trong tay là toàn bộ Ôn Kiều phủ, là trước đây một cái huyện mấy chục vạn lần, lập tức muốn đem lớn như vậy một địa bàn giao cho Ngụy Sùng đến chăm sóc, Ngụy Sùng quản lý năng lực cũng là xa kém hắn nay tu vi, không thể đảm nhiệm. Không chỉ có như thế, trong khoảng thời gian ngắn, Ngụy Sùng cũng không có biện pháp tiếp nhận Hạ Vân Kiệt đến từ địa cầu một ít lý niệm, tự nhiên cũng sẽ không biện pháp làm cho hắn phụ trách quán triệt thực thi Hạ Vân Kiệt trong lòng một ít lý tưởng lý niệm.

Cuối cùng, Hạ Vân Kiệt nếu tưởng đem Ôn Kiều phủ mang theo hắn muốn trên đường, lại không thiếu được hắn tự mình ra mặt chưởng quản.

“Ai, nếu hạ giới môn nhân đệ tử, hoặc là Tần Lam các nàng tại bên người thì tốt rồi.” Hạ Vân Kiệt không khỏi nhớ tới hạ giới môn nhân đệ tử, còn có Tần Lam các nàng.

Tuy rằng tiên giới là so với hạ giới cao một tầng thứ địa phương, cường giả vô số, nhưng luận diện tích cho dù không bằng hạ giới. Hạ Vân Kiệt tại hạ giới này môn nhân đệ tử trên cơ bản không phải giới chủ chính là vực chủ, quản lý địa bàn so với này Ôn Kiều phủ còn muốn lớn rất nhiều, cũng là đủ quản lý đại địa bàn kinh nghiệm, hơn nữa bọn họ cũng đi theo Hạ Vân Kiệt nhiều năm, biết hắn tư tưởng lý niệm, tùy tiện đi lên một cái, Hạ Vân Kiệt có thể trực tiếp đem Ôn Kiều phủ súy cho hắn, chính mình giống như trước như vậy làm khởi phủi tay chưởng quầy. Về phần Tần Lam đám người, vốn là có địa cầu vô cùng tiền vệ hiện đại hoá quản lý lý niệm, người người đều là nữ cường nhân, sau lại đến ba ngàn giới sau, trừ bỏ Dương Tiếu Mai, những người khác đều tham dự Vu Hàm môn sở hạt vô cùng khổng lồ địa bàn quản lý, các nàng tùy tiện một người đi lên, hắn cũng đồng dạng có thể phóng tâm mà phủi tay cấp các nàng.

Đáng tiếc nay, bọn họ những người này một cái cũng không tại bên người, lại cần hắn này thói quen sảng khoái phủi tay chưởng quầy đi làm quản lý công tác, thật là làm cho Hạ Vân Kiệt buồn rầu.

Tiên giới đi bước một đi tới, rốt cục nắm trong tay một cái phủ địa bàn, vừa lúc có thể làm căn cơ chi dùng, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không chịu phóng chi nhâm chi, nếu không, hắn cần gì phải khổ tâm kinh doanh, ở không kinh động thiên đình đại lão cấp nhân vật hạ, thu hoạch phủ lệnh chi chức, danh chính ngôn thuận nắm trong tay một cái phủ đâu?

Nhưng nên vì Ôn Kiều phủ, chậm trễ tu luyện việc, hiển nhiên lại có chút mất nhiều hơn được.

“Nhân tài quả nhiên thực mấu chốt a!” Hạ Vân Kiệt lắc đầu, cảm khái nói.

“Khởi bẩm lão gia, có vị tiên nhân, hắn nói là tứ hải cung đến, tên là Ngao Lệ, tưởng bái kiến ngài.” Đang lúc Hạ Vân Kiệt lắc đầu cảm khái là lúc, có vị thân binh tiến lên đây bẩm báo nói.

“Cái gì?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy mạnh đứng lên, trên mặt tràn đầy kinh hỉ.

“Là, đúng vậy.” Hạ Vân Kiệt ở thân binh trong mắt đó là thần thông vô cùng quảng đại, cho dù Thái Sơn băng đỉnh cũng sẽ không biến sắc đại nhân vật, không nghĩ tới nay vừa nghe đến người nọ tên, thế nhưng phản ứng lớn như vậy, không khỏi giật nẩy người, lắp bắp nói.

Bất quá kia thân binh đang nói còn chưa hạ xuống, hắn trong mắt kia Thái Sơn băng đỉnh mà không thay đổi sắc lão gia đã biến mất ở tại sau hoa viên, xuất hiện ở tại phủ thự tiền đường.

Phủ thự tiền đường, một vị thân hình cao lớn khôi ngô nam tử chính vẻ mặt không yên ngồi ở tân khách vị, Ngụy Sùng tắc đang ngồi ở bên cạnh cùng đi.

Tuy rằng Ngụy Sùng là Ôn Kiều phủ chưởng binh thống lĩnh, nhưng trên thực tế, Ôn Kiều phủ nay không có chiến sự, trên cơ bản chính là ở thao luyện, có ngũ lộ quân Chỉ Huy Sứ chưởng quản liền là đủ, không hắn vị này thống lĩnh sự tình gì. Hắn phải làm càng nhiều là đứng ở phủ thự, hỗ trợ Hạ Vân Kiệt quản lý Ôn Kiều phủ cụ thể sự vụ. Trên thực tế, này cũng là Hạ Vân Kiệt có ý thức ở bồi dưỡng hắn, muốn toàn bộ Ôn Kiều phủ phó thác cho hắn chăm sóc.

Không có biện pháp, trong quân vô đại tướng liêu hóa khi trước phong! Ở không có này khác chọn người thích hợp dưới tình huống, Hạ Vân Kiệt cũng chỉ có thể trọng điểm bồi dưỡng Ngụy Sùng.

Này cao lớn nam tử vừa đến đã nói muốn bái kiến Hạ Vân Kiệt, hơn nữa còn có huyền lộ kì huyền tiên cảnh giới. Huyền lộ kì huyền tiên ở đại địa phương, đại môn phái trung tuy rằng coi như không thể cái gì, nhưng đối với nay Ôn Kiều phủ mà nói, còn là nhất đẳng nhất cao thủ, cho nên thủ vệ đem sự tình bẩm báo cấp tương đương với phủ thự tổng quản Ngụy Sùng sau, Ngụy Sùng cũng không dám chậm trễ, một bên phái người đi bẩm báo Hạ Vân Kiệt, một bên chính mình tự mình tiếp khách.

Chương 1689 : Thầy trò gặp nhau

“Vị này đạo hữu, ngươi thỉnh dùng trà, bản quan đã phái người đi bẩm báo phủ lệnh đại nhân. Rất nhanh phủ lệnh đại nhân bên kia hẳn là còn có hồi âm.” Ngụy Sùng gặp kia nam tử mặt mang không yên biểu tình, còn tưởng rằng hắn bị Hạ Vân Kiệt uy danh sở kinh sợ, mỉm cười hô.

Một năm trước, hổ sát thành một trận chiến, Hạ Vân Kiệt không có tự mình ra tay, nhưng bởi vậy ngược lại càng cụ uy hiếp lực, làm cho sở hữu tiên nhân đến đầu nhập vào, người người đều là lòng mang kính ý, trong lòng khẩn trương.

“Tạ đại nhân.” Kia nam tử mang trà lên uống một ngụm, mắt lại hướng cửa nhìn lại.

Đột nhiên gian nam tử bưng chén trà tay run lên, vội vàng đứng lên.

Chỉ thấy không biết khi nào, cửa đã hơn một cái một thân áo xanh, khí chất nho nhã thanh tú nam tử.

“Đại nhân, vị này chính là……” Gặp Hạ Vân Kiệt nhanh như vậy liền tự mình tới rồi, Ngụy Sùng trên mặt lộ ra một tia kinh ngạc sắc, vội vàng đứng lên mở miệng giới thiệu nói.

Bất quá Ngụy Sùng nói còn chưa nói xong, kia cao lớn khôi ngô nam tử lại đột nhiên phù phù một tiếng hai đầu gối quỳ rạp xuống đất, run run thanh âm nói:“Đệ tử Ngao Lệ bái kiến sư tôn!”

Nhìn hạ giới tứ hải cung tây cung cung chủ, cũng là chính mình sau lại thu thân truyền đệ tử Ngao Lệ, quỳ rạp xuống chính mình trước mặt, Hạ Vân Kiệt cái mũi

nhịn không được một trận lên men, trong đầu nhớ tới rất nhiều hạ giới chuyện cũ.

“Đứng lên đi, ngươi sư công sư bà bọn họ khả mạnh khỏe?” Một hồi lâu nhi, Hạ Vân Kiệt mới bình phục tâm tình, tiến lên tự mình nâng dậy Ngao Lệ, chiến thanh âm hỏi.

Tuy rằng mới rời đi cha mẹ bất quá nhiều sáu bảy năm, nhưng tiên phàm cách xa nhau, không còn là nghĩ gặp có thể nhìn thấy, Hạ Vân Kiệt đã có loại trải qua vài cái thế kỷ không thấy cha mẹ bình thường, trong lòng thật là nhớ.

“Đệ tử đi lên trước cố ý đi bái kiến sư công sư bà, bọn họ đều tốt, chính là trong lòng tưởng niệm ngài, làm cho đệ tử dặn ngài nhất định phải chú ý an toàn.” Ngao Lệ đứng dậy cung kính trả lời.

Nhi đi ngàn dặm mẹ lo lắng a! Vô cùng đơn giản một câu “Chú ý an toàn”, làm cho Hạ Vân Kiệt này thiết boong boong nam nhi trong mắt không khỏi nổi lên nhiều điểm lệ quang, lại lo lắng bị người thấy vội vàng quay đầu lau đem, liền đem Ngụy Sùng cấp nhìn xem trợn mắt há hốc mồm, trong lúc nhất thời đầu óc chuyển bất quá loan đến.

Hắn là nằm mơ cũng không nghĩ tới, này muốn tới bái kiến lão gia đại hán dĩ nhiên là lão gia đệ tử.

“Hảo hảo!” Hạ Vân Kiệt vụng trộm lau đem khóe mắt sau, liên tục gật đầu, sau đó lại hỏi:“Người khác đâu?”

“Các sư nương, tiểu sư đệ bọn họ đều tốt lắm. Tiểu sư đệ đã vượt qua thiên kiếp, la hét muốn đi lên, bất quá lại bị các sư nương đè nặng, đồng thời cũng luyến tiếc các sư nương, thế này mới không có đi lên. Các trưởng lão, các sư huynh, môn hạ đệ tử cũng đều mạnh khỏe, chính

là chưởng môn sư tôn không ở, bọn họ đều rất tưởng niệm.” Ngao Lệ lại cung kính trả lời.

Gặp Ngao Lệ nhắc tới Tần Lam đám người cùng chính mình con trai Hạ Trọng Hồi, Hạ Vân Kiệt cái mũi lại là nhịn không được một trận lên men, trong đầu phá lệ phức tạp áy náy.

“Ngươi lại như thế nào nhanh như vậy phi thăng tiên giới? Hiện tại lại là huyền lộ kì huyền tiên cảnh giới, hay là tại hạ giới có cái gì kỳ ngộ?” Áp chế trong lòng bốc lên cảm xúc, Hạ Vân Kiệt trên mặt lộ ra một tia tò mò sắc, mở miệng lại hỏi.

“Sư tôn minh giám, đệ tử đúng là hạ giới có kỳ ngộ, không thể tái áp chế cảnh giới, cùng hai tháng trước phi thăng tiên giới, vừa vặn hàng ở Tây Nguyên phủ mã phổ huyện. Đoạn thời gian trước nghe được sư tôn đại danh, liền lập tức đuổi lại đây.” Ngao Lệ cung kính trả lời.

Tây Nguyên phủ là cùng Ôn Kiều phủ liên tiếp một cái thượng đẳng phủ, mã phổ huyện lại lân cận Ôn Kiều phủ một cái huyện. Một năm trước, Hạ Vân Kiệt bình định toàn bộ Ôn Kiều phủ, thanh danh không chỉ có truyền khắp toàn bộ Ôn Kiều phủ, cũng truyền đến cách vách một ít phủ lân cận huyện khu.

“Hảo, hảo! Ngươi ta thầy trò có thể nhanh như vậy ở tiên giới gặp lại, thật sự là đại vận khí a!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy lại là vui vẻ lại là may mắn vỗ Ngao Lệ bả vai.

Tiên giới rộng lớn vô ngần, chịu thiên địa pháp tắc hạn chế, hai trong lúc đó quay lại xa không bằng hạ giới như vậy dễ dàng, thế cho nên tin tức truyền lại cũng cực kì thong thả, thậm chí nếu không phải thiên đại sự tình, căn bản không có khả năng truyền đến xa xôi địa vực. Nếu không phải Ngao Lệ vừa vặn phi thăng buông xuống ở cùng Ôn Kiều phủ cách vách Tây Nguyên phủ

mã phổ huyện, thầy trò hai muốn gặp lại còn không biết là ngày tháng năm nào đâu.

Mà tiên giới cường giả như mây, chẳng sợ Ngao Lệ hiện tại có huyền lộ kì huyền tiên cảnh giới, đối hắn mà nói còn là nơi nơi là hiểm cảnh, nói không tốt, hai người còn không có chạm mặt, liền đã mệnh tang tiên giới cũng rất khả năng.

“Đúng vậy, ông trời chiếu cố a!” Ngao Lệ cũng là khó tránh khỏi một trận vui vẻ may mắn, đồng thời trong lòng cũng thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, cảm thấy trước nay chưa có kiên định.

Tây Nguyên phủ là thạch cừ quận thượng đẳng phủ, mặc kệ là địa bàn tài nguyên còn là tiên khí nồng đậm trình độ, cũng không là Ôn Kiều phủ có khả năng so với, cho nên Tây Nguyên phủ cường giả so với Ôn Kiều phủ cũng là hơn rất nhiều. Ngao Lệ tuy rằng cũng có huyền lộ kì huyền tiên cảnh giới, nhưng đột nhiên buông xuống đến một cường giả như mây xa lạ thế giới, trong lòng kỳ thật vẫn đều thực không yên bất an, tràn ngập nguy cơ cảm, nay rốt cục ở tiên giới cùng sư phụ gặp lại, lập tức liền giống như tìm được rồi cảng cùng trụ cột bình thường, trong lòng không còn có nửa điểm không yên cùng nguy cơ cảm.

Đây là từ hạ giới liền hình thành đối Hạ Vân Kiệt tiềm thức tín dựa vào! Tựa hồ cái gì nguy hiểm, cái gì cường đại địch nhân đều không có biện pháp đánh ngã hắn sư tôn.

“Ha ha, khó được chúng ta thầy trò ở tiên giới gặp lại! Hôm nay nhất định phải hảo hảo chúc mừng một chút.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy ha ha nở nụ cười, trong tiếng cười tràn ngập vui sướng.

“Học sinh cái này đi làm cho người ta chuẩn bị tiệc

rượu.” Ngụy Sùng thấy thế vội vàng nói.

“Hảo, Chu Lương bọn họ cũng đều gọi tới, mọi người đều nhận thức một chút. Ta này đồ đệ cũng không đơn giản, có hắn đến, lão gia ta cuối cùng xem như có thể thoải mái một chút.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Là!” Ngụy Sùng vội vàng lên tiếng, sau đó dùng mang theo một tia kính sợ cùng hâm mộ ánh mắt vụng trộm ngắm Ngao Lệ liếc mắt một cái, vui vẻ lui ra gọi người cùng chuẩn bị tiệc rượu.

Ngụy Sùng đám người nay người người cũng đều xem như Ôn Kiều phủ nhất đẳng nhất cao thủ, thậm chí Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa hai huynh đệ đã là huyền đan kì huyền tiên, như vậy cảnh giới, ở thạch cừ quận một ít đại môn phái thế lực lớn, đều là đủ trở thành trung tâm đệ tử, nhưng cũng chưa tư cách trở thành Hạ Vân Kiệt thân truyền đệ tử, nhưng Ngao Lệ lại có thể trở thành Hạ Vân Kiệt thân truyền đệ tử, hơn nữa Hạ Vân Kiệt còn như thế khen ngợi hắn, rất có phải tất cả sự vụ đều phó thác cho hắn ý tứ, này như thế nào không cho Ngụy Sùng tâm sinh kính sợ cùng hâm mộ? Trong lòng hiểu được, này Ngao Lệ tuyệt đối không đơn giản.

Ngụy Sùng rời đi sau, Hạ Vân Kiệt lại tinh tế hỏi một phen Vu Hàm môn sự tình, biết Vu Hàm môn cực độ thịnh vượng, tại hạ giới đã không có thể dao động nó căn cơ, trong lòng trừ bỏ bị câu động tưởng niệm, nhưng thật ra hoàn toàn yên lòng.

“Ngươi là được các ngươi long tộc mỗ vị tiền bối lưu lại đến tinh huyết đi?” Lại hỏi quá một phen Vu Hàm môn sự tình sau, Hạ Vân Kiệt mi tâm trung gian ẩn ẩn hiện ra một con mắt, bắn ra một đạo kim quang dừng ở Ngao Lệ trên người, trên mặt lộ ra một tia sợ hãi lẫn vui mừng, hỏi.

Chương 1690 : Ngao Lệ kỳ ngộ

“Sư tôn nắm rõ, sư tôn sau khi phi thăng, đệ tử một lần ra ngoài du lịch, trong lúc vô ý ở một cái đại hải lạnh vô cùng sâu đậm chỗ, phát hiện một giọt một vị long tộc tiền bối tích lạc ở biển sâu tinh huyết. Bởi vì kia địa phương sâu đậm lạnh vô cùng, kia tinh huyết hàng tỉ năm qua bị đóng băng, không có tản ra, may mắn bị đệ tử đoạt được. Ngay từ đầu đệ tử cũng không nghĩ tới kia giọt tinh huyết long lực như vậy hùng hậu, chờ dùng sau, cũng là đã đã muộn. Bất đắc dĩ đành phải cáo biệt môn trung sư nương, chúng trưởng lão, chúng đồng môn, phi thăng tiên giới.” Ngao Lệ gặp sư tôn thế nhưng liếc mắt một cái liền đem tình huống của hắn nói cái hoàn toàn rõ ràng, phảng phất tận mắt chứng kiến, trong mắt nhịn không được toát ra sùng bái sắc, cung kính trả lời.

“Thượng cổ long tộc, mỗi một vị đều tương đương với ta vu tộc đại vu tồn tại, loại nào cường đại. Hắn bảo tồn hoàn hảo một giọt tinh huyết, tự nhiên không phải ngươi chính là một vị thiên tiên cấp tiểu long có thể hòa tan hấp thu. Cũng may ngươi là thượng cổ tứ hải long vương huyết mạch hậu duệ, lại tu luyện vi sư truyền cho ngươi ‘Long vương quyết’, thế này mới có thể bình yên vô sự, còn phi thăng đến tiên giới đến, nếu không đó là nổ tan xác mà chết kết cục.” Hạ Vân Kiệt trong mắt toát ra một tia hướng tới sắc.

Theo tu vi tăng lên, sở nắm giữ truyền thừa tri thức càng nhiều, đối thượng cổ một sự tình, Hạ Vân Kiệt cũng biết càng phát ra nhiều đứng lên. Biết thượng cổ long tộc, chính là trong vạn tộc chân chính trời sinh cường đại tồn tại.

“Sư tôn lời nói cực kỳ, đệ tử nếu là gắt gao bảo vệ cho tâm thần, không ngừng vận chuyển ‘Long vương quyết’,

chỉ sợ hôm nay sẽ thấy cũng không thấy được sư tôn." Ngao Lệ lòng còn sợ hãi nói.

"Ha ha, bất quá cũng đang bởi vì này dạng, của ngươi thượng cổ long vương huyết mạch bị kích phát, thể chất cũng đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất. Hiện tại ngươi tuy rằng chính là huyền lộ kì huyền tiên cảnh giới, nếu là triển lộ chân thân, bình thường huyền đan kì huyền tiên tuyệt đối không phải đối thủ của ngươi. Hơn nữa lần trước kia giọt tinh huyết cũng đại bộ phận đều bị ngươi áp chế ở thân xác bên trong, còn không có chân chính hấp thu luyện hóa, nhưng thật ra giảm đi vi sư chuyên môn cho ngươi khai lô luyện đan. Nếu không ngươi làm vi sư ở tiên giới đệ nhất vị thân truyền đệ tử, chỉ có huyền lộ kì huyền tiên cảnh giới cũng là không đủ cùng phục chúng." Hạ Vân Kiệt nhìn Ngao Lệ lòng còn sợ hãi bộ dáng, không khỏi ha ha nở nụ cười.

Nói xong Hạ Vân Kiệt trực tiếp liền nâng tay một chưởng đặt tại Ngao Lệ đỉnh đầu phía trên.

Ngao Lệ là người thông minh, thấy thế vội vàng ngồi xếp bằng ở, thu liễm tâm thần, thủ vững linh đài không minh,"Long vương quyết" Tùy theo vận chuyển đứng lên.

Hạ Vân Kiệt gặp Ngao Lệ chuẩn bị sắp xếp, khóe miệng dật ra một chút mỉm cười, trong cơ thể pháp lực lặng yên vận chuyển, nhất thời như thao thao đại hải, rộng lớn cường đại vô cùng tiên lực theo Ngao Lệ đỉnh đầu quán đỉnh xuống, đem tiềm tàng ở Ngao Lệ thân xác nội thượng cổ cự long kia giọt tinh huyết sở hàm long lực cấp bức đi ra.

"Long vương quyết" Kịch liệt vận chuyển đứng lên, kia mênh mông thượng cổ cự long pháp lực liền giống như vỡ đê nước sông bình thường lưu trải qua Ngao Lệ kinh mạch nhằm phía hoàng đình tiên phủ.

Hoàng đình tiên phủ rất nhanh liền ngưng tụ nổi lên một giọt giọt huyền lộ, làm huyền lộ tích lũy đến trình độ nhất định, giống như muốn tràn ra hoàng đình tiên phủ khi, này huyền lộ hội tụ ở tại cùng nhau, ở hoàng đình tiên phủ trung chậm rãi chuyển động đứng lên, hình thành một thủy tinh cầu thể……

Dần dần kia thủy tinh cầu thể biến thành một cái nở rộ chói mắt xích quang huyền đan, kia đan so với bình thường huyền tiên kết thành huyền đan muốn lớn hơn vài lần, tản ra khủng bố bá đạo hơi thở.

Không hổ là trong long tộc tứ hải long vương hậu duệ, này huyền đan kết không chỉ có thật lớn hơn nữa cũng phi thường ngưng luyện, trong đó sở hàm năng lượng chỉ sợ cũng tính bình thường huyền anh kì huyền tiên cũng chưa biện pháp cùng nó so sánh với.

Hạ Vân Kiệt thông qua trong tay truyền đến Ngao Lệ trong cơ thể tiên lực vận chuyển, có thể rõ ràng nhìn đến hắn trong cơ thể tình huống, không khỏi âm thầm thán phục.

Huyền đan lẳng lặng ở hoàng trong đình xoay tròn, dần dần cũng đến bão hòa cực hạn trình độ, mặt trên có một đạo nói cái khe hiện ra, giống như dung nham bàn chất lỏng theo huyền đan giữa dòng thảng đi ra, chính là kia giọt thượng cổ cự long lưu cho Ngao Lệ long lực cũng đã bị tiêu hao không sai biệt lắm.

Người này thế nhưng muốn ở phía sau phá đan thành anh, cũng thế, đơn giản liền sẽ thanh toàn ngươi đi!

Hạ Vân Kiệt cười lắc lắc đầu, đưa tay thu trở về, đem vừa rồi đưa vào đến Ngao Lệ trong cơ thể tiên lực trực tiếp lưu tại hắn trong cơ thể.

Hạ Vân Kiệt nay là loại nào cảnh giới, cho dù lưu cho Ngao Lệ kia giọt tinh huyết thượng cổ cự long lại nói tiếp cũng không có thể là đối thủ của hắn, hắn vất vả tu luyện tích lũy tiên lực loại nào tinh thuần hùng hậu, chẳng sợ chính là để lại một tiểu bộ phận cấp Ngao Lệ, cũng cũng đủ Ngao Lệ phá đan thành anh.

Ngao Lệ tự nhiên hiểu được Hạ Vân Kiệt khổ tâm, chính là hắn nay đang ở vận công thời khắc mấu chốt, cũng là không tốt phân tâm, chỉ có thể tiếp tục bảo vệ cho linh đài, vận chuyển tâm pháp.

Đại khái qua nửa ngày, Ngao Lệ rốt cục mở hai mắt, đứng dậy hướng tới Hạ Vân Kiệt cung kính dập đầu ba cái, nói:“Đa tạ sư tôn thành toàn!”

“Ngươi là thượng cổ tứ hải long vương huyết mạch hậu duệ, tại hạ giới tu hành thời gian lâu dài, căn cơ đánh cho chắc chắn dị thường, đạo hạnh tinh thâm, nay được kia giọt tinh huyết cùng vi sư giúp, hậu tích bạc phát, cố có thể vừa mới đột phá đến huyền anh kì huyền tiên cảnh giới. Nhưng tử phủ tiên phủ làm một thân chi tông, chi linh, trăm thần chi mệnh quật, cũng là so với thiên tiên cảnh giới, huyền tiên cảnh giới muốn phức tạp huyền diệu thượng vô số lần huyền bí, khảo nghiệm không chỉ có là thiên phú, tâm chí, tu luyện công pháp còn có cơ duyên vận khí cũng cực kì trọng yếu. Có chút huyền tiên tích góp từng tí một mấy trăm vạn thậm chí hơn một ngàn vạn năm pháp lực, nhưng nếu không lĩnh ngộ đến kim tiên cảnh giới huyền bí, như trước không thể đột phá trở thành kim tiên. Vi sư có thể dễ dàng trợ ngươi đột phá đến huyền anh kì huyền tiên cảnh giới, nhưng kim tiên cảnh giới, vi sư có thể trợ giúp ngươi còn có hạn, rất nhiều thời điểm còn là cần chính ngươi lĩnh ngộ, ngươi cũng không thể bởi vì thiên phú dị bẩm, có thượng cổ tứ hải long vương huyết mạch, liền tự cao tự đại, nhất định phải kiên trì bền bỉ tu luyện, mới vừa có cơ hội khuy kim tiên huyền bí. Chỉ có ngươi thành kim

tiên, ở tiên giới mới vừa rồi xem như miễn cưỡng có thể đứng trụ bước chân, nếu không cũng bất quá chính là con kiến thôi.” Hạ Vân Kiệt nhìn Ngao Lệ lời nói thấm thía dạy nói.

“Đệ tử nhất định nhớ kỹ sư tôn dạy bảo.” Ngao Lệ vẻ mặt trang nghiêm trả lời.

“Ngươi hiểu được là tốt rồi, đứng lên đi. Chúng ta đã chậm trễ không ít thời gian, Ngụy Sùng đám người đã ở bên ngoài chờ.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói, sau đó vung tay lên, bố trí ở bên ngoài trận pháp kết giới liền biến mất, hiện ra chính chờ ở đại môn ở ngoài Ngụy Sùng đám người.

Nguyên lai, Hạ Vân Kiệt nhất thời quật khởi bang Ngao Lệ luyện hóa thượng cổ cự long tinh huyết, đã bất tri bất giác trôi qua ban ngày, mà Hạ Vân Kiệt vì phòng ngừa người bên ngoài quấy rầy, ra tay khi cũng đã tùy tay bày ra trận pháp.

Này Ngao Lệ vừa mới đột phá đến huyền anh kì huyền tiên cảnh giới, còn không có tới kịp hoàn toàn thu liễm trong cơ thể kia mênh mông pháp lực tiết lộ đi ra cường đại khủng bố hơi thở, hơn nữa hắn thân mình lại là thượng cổ tứ hải long vương huyết mạch hậu duệ, là thuần khiết cự long, phát ra hơi thở lại hơn vài phần thượng cổ long tộc khí phách vương giả, nhất thời chấn đến Ngụy Sùng đám người cả người run run một chút, trong mắt không tự chủ được toát ra một tia kinh sợ kính sợ sắc, liền ngay cả Xích Liệt Thiên, Xích Liệt Địa huynh đệ cũng không ngoại lệ.

Chương 1691 : Chân chính kim tiên cảnh giới

“Bái kiến lão gia, bái kiến thiếu chủ.” Khiếp sợ sau, Ngụy Sùng đám người vội vàng tiến lên cung kính bái kiến Hạ Vân Kiệt cùng Ngao Lệ.

“Thiếu chủ?” Hạ Vân Kiệt hơi hơi sửng sốt, lập tức cười nói:“Các ngươi đi theo lão gia nhiều năm, trung thành tận tâm, lão gia nhưng không có bao nhiêu thời gian chỉ điểm các ngươi, bởi vì có chút nguyên nhân cũng không có chính thức thu các ngươi nhập môn. Hôm nay lão gia thân truyền đệ tử đến đây, về sau các ngươi liền xưng hắn là lão sư đi, có vấn đề liền thỉnh giáo hắn.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt lại chuyển hướng Ngao Lệ nói:“Những người này đều là đi theo vi sư nhiều năm hảo môn sinh, cũng là người có thể tin cậy, về sau ngươi tốt tốt tài bồi bọn họ. Hôm nay ngươi liền thu bọn họ làm ký danh đệ tử, nếu là hợp ngươi tâm ý, liền thu làm chính thức đệ tử.”

“Đệ tử tuân mệnh.” Ngao Lệ nghe vậy cung kính lĩnh mệnh.

Gặp Ngao Lệ cung kính lĩnh mệnh, Ngụy Sùng đám người đều thật to vui mừng, vội vàng tiến lên lại lần nữa bái kiến Ngao Lệ, cung kính xưng hô hắn làm lão sư.

Ngao Lệ từng là tứ hải cung tây cung cung chủ, là chưởng quản tứ hải biên giới khôn cùng địa vực bốn vị đại lão chi nhất, sau lại lại bái vào Hạ Vân Kiệt môn hạ, chưởng quản địa vực lại càng phát rộng lớn, tự nhiên có được thượng vị giả uy nghiêm cùng tự tin, gặp Ngụy Sùng đám người một lần nữa bái kiến hắn, cung kính xưng hô hắn là lão sư, cũng không có biểu hiện ra bất luận cái gì câu thúc, mà là thản nhiên tiếp nhận rồi bọn

họ lễ bái.

Tiệc rượu ở phủ thự sau hoa viên cử hành, bởi vì Ngao Lệ đã đến, Hạ Vân Kiệt tâm tình tốt lắm, ở tiệc rượu thượng chuyện trò vui vẻ, cũng uống không ít rượu.

Tiệc rượu sau, Hạ Vân Kiệt làm cho Ngụy Sùng mang theo Ngao Lệ quen thuộc Ôn Kiều phủ.

Nếu Ngao Lệ đến đây, Hạ Vân Kiệt liền khẩn cấp muốn làm phủi tay chưởng quầy, tự nhiên cần làm cho Ngao Lệ sớm ngày quen thuộc Ôn Kiều phủ.

Ngao Lệ tại hạ giới vốn là là một đại nhân vật quản lý quá vô cùng mở mang địa bàn, vô số nhân khẩu, cũng biết rõ Hạ Vân Kiệt tính tình, làm việc lý niệm, cho nên rất nhanh liền quen thuộc Ôn Kiều phủ tất cả lớn nhỏ sự vụ, thiết lập giải quyết tình đến so với Hạ Vân Kiệt này không am hiểu quản lý chưởng giáo sư tôn đều phải nhanh nhẹn hoàn mỹ rất nhiều.

Gặp Ngao Lệ đã ra đi, hơn nữa làm được so với chính mình khá tốt, Hạ Vân Kiệt tự nhiên liền rơi vào thoải mái, cưỡi Vân Báo mã liền thảnh thơi thảnh thơi trở về Vân Hoành sơn tư thân hiên.

Vân Hoành sơn tư thân hiên là hắn ở tiên giới cái thứ nhất thành lập nhà, hắn là người nhớ tình bạn cũ, đối nơi nào có một phần đặc thù cảm tình, hơn nữa ở Vân Hoành sơn cũng tiêu phí không ít tâm huyết tinh lực, cho nên không hề tưởng lại thay đổi địa phương.

Trở lại tư thân hiên, Hạ Vân Kiệt cuộc sống lại khôi phục dĩ vãng quy luật, trừ bỏ mỗi tháng một lần khai đàn thụ đạo, không chừng khi tự mình cấp Ngao Lệ giải thích nghi hoặc chỉ điểm, bố trí Vân Hoành sơn, đại bộ phận thời gian đều tĩnh tọa tư thân hiên trung tu luyện, tìm hiểu bát cửu huyền công bất tử bất diệt thân, còn có

Thái Ất kim tiên huyền bí.

……

Thời gian cực nhanh, trong nháy mắt, đã là Hạ Vân Kiệt đến tiên giới cái thứ 10 năm đầu.

Ôn Kiều phủ ở Ngao Lệ quản lý hạ, dân chúng an cư lạc nghiệp, nơi nơi là thịnh vượng chi tượng, Ôn Kiều phủ quân đội cũng từ từ cường đại. Ngụy Sùng đám người ở ngắn ngủn mấy năm sau, được Ngao Lệ không ít chỉ điểm, lại bởi vì Ôn Kiều phủ nay thu vào cực kì khả quan, bọn họ cũng không thiếu tu luyện tài liệu, Hạ Vân Kiệt cũng cố ý ở có rảnh thời gian luyện chế chút đan dược ban thưởng hạ, tiến bộ tự nhiên là thần tốc, đều ào ào đột phá đến huyền lộ kì huyền tiên cảnh giới.

Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa huynh đệ như trước là huyền đan kì huyền tiên cảnh giới, bất quá pháp lực lại trở nên càng phát ra hùng hậu đứng lên.

Trừ bỏ Ngụy Sùng đám người, Ôn Kiều phủ phủ quân này vài năm cũng toát ra bảy tám mươi cái huyền khí kì huyền tiên. Này đó huyền tiên có một bộ phận là ngưỡng mộ kính sợ Hạ Vân Kiệt uy danh đầu nhập vào quy thuận tới được, cũng có chút là trong phủ quân vĩ đại nhân tài bồi dưỡng đi ra.

Trừ bỏ huyền tiên ở ngoài, trong phủ quân còn toát ra đại lượng thiên tiên, nay trong phủ quân thiên tiên tỉ lệ đã đạt tới một so với mười lăm, so với trước chút năm so với lại tăng lên rất nhiều.

Tóm lại, Ôn Kiều phủ phủ quân thực lực so với tiền chút năm hổ sát thành một trận chiến lại cường đại rồi rất nhiều. Không chỉ có như thế, Kim Dương thành cũng bị một lần nữa bố trí quá, nay không chỉ có tường thành so với trước kia muốn chắc chắn cao lớn rất nhiều, hơn

nữa mặt trên bố trí cấm chế trận pháp đều là Hạ Vân Kiệt dùng gần nhất bắt được tài liệu tự mình sở bố trí, lại lợi hại vô cùng, cho dù kim tiên thân tới, nếu không cẩn thận đều phải chịu thiệt điểm, muốn tấn công tiến vào, cũng phải đại phí trắc trở.

Một ngày này, Vân Hoành sơn trên không đột nhiên trống rỗng nổi lên cuồng phong, có vô số đạo tiên linh khí theo bốn phương tám hướng cuồn cuộn mà đến, quán nhập tư thân hiên trên không lốc xoáy bên trong.

Tư thân hiên nội, Hạ Vân Kiệt phảng phất một điểm cũng không biết bên ngoài tình huống, ngồi xếp bằng ****** phía trên, không vội không nóng nảy vận chuyển "Vũ vương quyết".

Hồi lâu, đại khái qua một cái canh giờ, Hạ Vân Kiệt đột nhiên mở hai mắt, có kim quang theo hắn trong mắt bắn ra, lập tức thu liễm lên, mà cơ hồ đồng thời, kia quay quanh ở tư thân hiên trên không lốc xoáy cũng đột nhiên biến mất không thấy, vô số đạo tiên linh khí phảng phất mất đi mục tiêu cũng tùy theo tán đi.

Vân Hoành sơn trên không lại khôi phục phong khinh vân đạm, mây trắng từ từ.

"Rốt cục trong hoàng đình tiên phủ huyền anh cũng ngưng tụ mà thành, cũng tu luyện tới đỉnh phong, hiện tại ta mới xem như chân chính kim tiên đi!" Hạ Vân Kiệt khóe miệng dật ra một tia mỉm cười.

Hắn tu luyện cách cùng người khác bất đồng, người khác đều là theo thiên tiên bắt đầu đi bước một hướng lên trên tu luyện, hắn cũng là trước đem kim tiên dàn giáo đáp tốt, thậm chí bởi vì Cửu U Tố Âm nữ đế duyên cớ, tại hạ giới liền tu thành tử phủ tiên anh, nhưng mệnh phủ cùng hoàng đình tiên phủ lại đều còn không có ngưng tụ tiên khí.

Cho tới hôm nay, ở hắn buông xuống tiên giới cái thứ 10 năm đầu, hắn mới vừa rồi cuối cùng đã ở trong mệnh phủ, hoàng đình cũng tu thành tiên anh, thành chân chính tử anh kì kim tiên. Hơn nữa bởi vì mỗi một cái cảnh giới hắn đều tu luyện đến cực hạn, lại kế thừa Vu vương đế thống, đạo vu song tu, thân có vu tộc cường hãn vô cùng khí lực, lực đại vô cùng, lúc này Hạ Vân Kiệt trừ bỏ không có bất tử bất diệt thân, kỳ thật so với năm đó đại nháo thiên cung Tề Thiên đại thánh còn muốn lợi hại một tia.

Nếu là tế ra bốn mặt vu tổ Đế Giang kỳ, tiên thiên bàn đào thụ, cho dù là Từ Hàng đạo cô loại này cấp bậc sơ kì Thái Ất kim tiên cũng mơ tưởng trấn áp hắn.

“Đáng tiếc còn không có ngộ đến bất tử bất diệt huyền bí, nếu không cũng là không cần tái như vậy cẩn thận từng li từng tí.” Hạ Vân Kiệt nhéo nhéo chính mình cánh tay, âm thầm lắc đầu cảm khái.

Hắn chú còn có Vu vương chi đỉnh, vốn là lực đại vô cùng, hơn nữa cao nhất kim tiên giao cho lực lượng, chỉ này một thân cậy mạnh liền so với năm đó Tôn Ngộ Không còn muốn lớn hơn một ít, nhưng chung quy không phải bất diệt bất tử thân, nếu là hắn cũng học năm đó Tôn Ngộ Không thực hiện, đại nháo thiên cung, lại tám chín phần mười muốn lạc cái thân tổn đạo tiêu kết cục.

Thân xác cường đại là một chuyện, bất tử bất diệt thân lại là mặt khác hồi sự, người sau là một loại thực kỳ diệu công pháp, cũng không gần chính là thân xác cường đại như vậy một hồi sự. Cái này giống một khối tảng đá cùng một khối cao su giống nhau. Tảng đá so với cao su muốn cứng rắn, luận sát sinh lực cũng so với cao su cường, làm nó lại sẽ vỡ, mà cao su cũng không sẽ là một cái đạo lý.

Hạ Vân Kiệt hiện tại thân xác chính là loại tình huống này, phi thường cường đại, thậm chí so với năm đó Tôn Ngộ Không còn mạnh hơn, nhưng không phải bất tử bất diệt thân.

Chương 1692 : Biên giới xung đột

“Ta đây là lòng người không đủ rắn nuốt voi a!” Rất nhanh Hạ Vân Kiệt liền lắc lắc đầu, tự giễu lên.

Hắn này một đường tu luyện xuống dưới, tuy rằng trong đó cũng đã trải qua rất nhiều sinh tử, nhưng so với rất nhiều người đến không biết may mắn bao nhiêu lần.

Nay lại ở “Tuổi còn trẻ” Tình huống hạ, liền tu luyện đến có thể cùng sơ kì Thái Ất kim tiên miễn cưỡng một trận chiến trình độ, này kỳ thật đã nghịch thiên đến cực điểm, nếu tái “Tuổi còn trẻ” Tự hành hiểu được bất diệt bất tử huyền công, kia còn làm cho người khác như thế nào sống a?

“Lão gia, Đặng đại nhân cầu kiến.” Ngay tại Hạ Vân Kiệt lắc đầu tự giễu là lúc, đồng tử tiến vào bẩm báo nói.

“Làm cho hắn tiến vào.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, theo ****** thượng đứng lên, lững thững đi đến khoát lên bích đàm phía trên trúc tía ban công.

“Bái kiến lão gia.” Đặng Lăng tiến vào, cung kính bái kiến Hạ Vân Kiệt.

“Ngươi tự mình tiến đến, nhưng là Kim Dương thành bên kia đã xảy ra sự tình gì?” Hạ Vân Kiệt một bên chỉ chỉ bên người ghế trúc, ý bảo Đặng Lăng ngồi xuống, một bên thuận miệng hỏi.

Đặng Lăng biết Hạ Vân Kiệt bình thường là người hiền hoà, cũng là không khách khí, kính cẩn lễ phép ngồi xuống, sau đó nói:“Hồi lão gia, là Tây Hà phái cùng ta Ôn Kiều phủ Kim Kiếm môn nổi lên xung đột. Kim Kiếm môn trên dưới, chết quá nửa. Cung Sơn huyện Huyện lệnh cứu viện Kim Kiếm môn môn nhân, nhưng bởi vì

Tây Hà phái thực lực cường đại, không dám khẽ mở chiến đoan, nay đem Kim Kiếm môn môn nhân đưa đến Kim Dương thành. Lão sư mặc dù có tâm muốn thay Kim Kiếm môn báo thù, nhưng nề hà Tây Hà phái thực lực cường đại, lão sư lòng có kiêng kị, liền khiển ta đến xin chỉ thị lão gia."

"Tây Hà phái!" Hạ Vân Kiệt trong mắt hàn quang chợt lóe, thản nhiên nói:"Cung Sơn huyện cùng Tây Nguyên phủ liên tiếp, Kim Kiếm môn nếu vị chỗ Cung Sơn huyện, ngẫu nhiên cùng Tây Nguyên phủ cảnh nội thế lực khởi xung đột tranh cãi cũng là bình thường. Mấu chốt là này xung đột tranh cãi là vì gì dựng lên, nếu lý ở Kim Kiếm môn, lão gia ta thân là Ôn Kiều phủ phủ lệnh, cho dù đối phương là Tây Hà phái, cũng tất nhiên muốn thay Kim Kiếm môn lấy lại công đạo."

"Chuyện này chúng tiểu nhân đều đã điều tra rõ ràng, nguyên nhân là Kim Kiếm môn ở hai phủ trong lúc đó lưỡng quan sơn phát hiện một cái kim canh tử thiết mạch. Kia lưỡng quan sơn bởi vì ở hai phủ trong lúc đó, cũng không phải cái gì Linh sơn linh mạch, hơn nữa bởi vì sát khí rất đậm, không có gì thảm thực vật, xem như một chỗ vùng khỉ ho cò gáy, cho nên bình thường trừ bỏ một ít liệp hộ ở nơi nào kiếm ăn, mặc kệ là ta Ôn Kiều phủ còn là Tây Nguyên phủ đều không có môn phái nào thế lực đi chiếm lĩnh này lưỡng quan sơn, vì thế này lưỡng quan sơn liền thành vô chủ chi sơn, chính là làm một cái giới tuyến đem chúng ta Ôn Kiều phủ cùng Tây Nguyên phủ ngăn cách."

"Lại không ngờ, ngày gần đây tọa lạc cùng lưỡng quan sơn phụ cận Kim Kiếm môn một vị môn nhân vô ý phát hiện kia lưỡng quan sơn phía dưới có một cái kim canh tử thiết mạch, quy mô có trung đẳng tả hữu, kia thảm thực vật không dài đó là bởi vì này mạch khoáng tản mác ra kim canh sát khí duyên cớ. Kim Kiếm môn tự nhiên liền phái người đi khai thác, không nghĩ tới chuyện

này bị đồng dạng ở phụ cận Tây Hà phái môn nhân biết, kia Tây Hà phái liền nói này lưỡng quan sơn là bọn họ. Kim Kiếm môn cũng là có chút thực lực, môn trung cũng có ba vị huyền khí kì huyền tiên, tự nhiên không chịu đem này có dấu kim canh tử thiết quặng mạch lưỡng quan sơn nhường cho Tây Hà phái. Nhưng bởi vì Tây Hà phái thực lực cường đại, liền tưởng một phân thành hai cùng bọn họ chia đều, không nghĩ tới kia Tây Hà phái lại ỷ vào người đông thế mạnh, thực lực cường đại, cực kì bá đạo, thế nhưng liền trực tiếp giết tới cửa, ngay cả Kim Kiếm môn sơn môn đều cấp chiếm."

"Lẽ nào lại như vậy! Kia lưỡng quan sơn vốn là là vô chủ chi sơn, tự nhiên là ai trước giữ lấy ai trước. Huống hồ Kim Kiếm môn đã nhường bọn họ một nửa, bọn họ thế nhưng còn dám giết lên Kim Kiếm môn sơn môn, đem Kim Kiếm môn đều cấp chiếm. Hay là bọn họ Tây Hà phái nghĩ đến chính mình cường đại, sau lưng còn có chống lưng, bản lão gia cũng không dám đối bọn họ động đao tử sao?" Hạ Vân Kiệt không nghe khá tốt, này vừa nghe, nhất thời trong mắt sát khí lộ, mạnh đứng lên.

"Lão sư cũng là ý tứ này, nhưng thấy Tây Hà phái thực lực cường đại, nghe nói này sau lưng còn có chống lưng, chung quy không dám dễ dàng khởi binh." Đặng Lăng kỳ thật trong lòng cũng đã sớm nghẹn một hơi, gặp Hạ Vân Kiệt tức giận, không khỏi vẻ mặt kích động nói.

"Đại trượng phu có cái nên làm có việc không nên làm. Mặc kệ kia Tây Hà phái chống lưng có bao nhiêu cứng rắn, lão gia ta nếu vì Ôn Kiều phủ phủ lệnh, còn có chức trách bảo hộ một phương dân chúng tài sản, tánh mạng an toàn, vì bọn họ chủ trì công đạo!" Hạ Vân Kiệt âm thanh lạnh lùng nói, nói xong liền duỗi tay cầm lấy Đặng Lăng cánh tay, trực tiếp cuồn cuộn nổi lên một đạo hồng quang hướng Kim Dương thành phương hướng vạch tới.

Bất quá trong nháy mắt, Hạ Vân Kiệt liền mang theo Đặng Lăng đáp xuống Kim Dương thành phủ thự đại đường.

“Bái kiến sư tôn!”

“Bái kiến lão gia!”

Ở phủ thự đại đường làm công Ngao Lệ, Ngụy Sùng đám người, gặp Hạ Vân Kiệt đột nhiên tự mình buông xuống phủ thự, cuống quít tiến lên đây bái kiến.

“Bái kiến phủ lệnh đại nhân!” Đại đường còn có hai người, một cái sống lưng thẳng, giống như một thanh ra khỏi vỏ lợi kiếm, lộ ra một cỗ kiếm khí trung niên nam tử, chính là thần sắc đã có chút tiều tụy bi thương, một cái khác còn lại là một vị lão giả, đồng dạng như thế. Này hai người gặp Ngao Lệ đám người cuống quít bái kiến Hạ Vân Kiệt, cũng vội vàng đứng dậy bái kiến nói.

“Các ngươi là Kim Kiếm môn nhân?” Hạ Vân Kiệt phất phất tay ý bảo Ngao Lệ đám người miễn lễ, ánh mắt lại lạc ở tại kia hai người không biết trên thân.

“Hồi đại nhân, bần đạo đúng là Kim Kiếm môn nhân. Bần đạo là Kim Kiếm môn chưởng môn Kim Tử Hàn, vị này là bổn môn trưởng lão, Hư Kiếm Hành, còn thỉnh đại nhân thay chúng ta chủ trì công đạo!” Kia trung niên nam tử cùng trưởng lão bình thường một tiếng quỳ rạp xuống đất thượng, mặt mang bi phẫn thê lương, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt mang theo một tia chờ mong.

Nếu là trước kia, phát sinh loại chuyện này, tuyệt đối không có người sẽ tới cửa xin giúp đỡ quan phủ. Thỉnh cầu quan phủ giúp bọn họ ra mặt chủ trì công đạo, đối phó Tây Hà phái bực này ở thạch cừ quận đều có chút thanh danh thế lực lớn, kia căn bản chính là chuyện nực cười trong thiên hạ.

Nhưng mấy năm trước, Hạ Vân Kiệt nói là làm, mấy ngày trong vòng bình định toàn bộ Ôn Kiều phủ, tạo cường đại uy tín. Mấy năm nay lại lấy thủ đoạn mạnh mẽ thủ đoạn quét sạch không khí, khiến cho toàn bộ Ôn Kiều phủ ngay ngắn có tự, vui sướng hướng vinh, khiến cho Hạ Vân Kiệt bất tri bất giác thành Ôn Kiều phủ nhân dân trong lòng chân chính có thể bảo hộ bọn họ, thay bọn họ chủ trì công đạo chưởng chính giả, liền ngay cả một ít như Kim Kiếm môn môn chủ loại này cường giả, nhìn Ôn Kiều phủ nhiều điểm giọt giọt biến hóa, đối Hạ Vân Kiệt tâm tính đã ở phát sinh biến hóa.

Cho nên lần này Tây Hà phái cường thế xâm nhập Kim Kiếm môn, diệt sát Kim Kiếm môn đại lượng môn nhân đệ tử, Kim Kiếm môn trên dưới ở cùng đường dưới, tự nhiên mà vậy đã nghĩ đến Ôn Kiều phủ quan phủ, nghĩ tới phủ lệnh đại nhân Hạ Vân Kiệt.

Đương nhiên Tây Hà phái thực lực phi thường cường đại, Kim Tử Hàn cùng Hư Kiếm Hành đối quan phủ cũng không dám báo cái gì hy vọng, thậm chí ngay từ đầu gặp tiếp đãi bọn họ chính là Ngao Lệ, còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt căn bản không dám quản chuyện này, cho nên ngay cả mặt mũi cũng không lộ một chút. Cho tới bây giờ, gặp Hạ Vân Kiệt đột nhiên tự mình tới rồi, thế này mới chân chính dâng lên một tia hy vọng cùng chờ mong.

“Các ngươi sự tình bản quan đã nghe đặng Chỉ Huy Sứ nói lên, các ngươi yên tâm, các ngươi nếu là ta Ôn Kiều phủ con dân dân chúng, bản quan thân là Ôn Kiều phủ phủ lệnh tất nhiên thay các ngươi lấy lại công đạo! Tây Hà phái như thế nào đối đãi các ngươi, bản quan cũng tất nhiên như thế nào phản kích bọn họ!” Hạ Vân Kiệt thần sắc lẫm liệt kiên định nói.

Chương 1693 : Cường ngạnh thái độ

Kim Tử Hàn cùng Hư Kiếm Hành tuy rằng cũng có nhiều mong đợi, nhưng trong lòng chung quy đối Hạ Vân Kiệt không kí nhiều hy vọng, hiện tại gặp Hạ Vân Kiệt nói được như vậy như đinh đóng cột, hơn nữa nghe hắn ý tứ là thế nhưng còn muốn cấp cho Tây Hà phái đồng dạng trả thù đả kích, không khỏi trợn mắt há hốc mồm, quả thực không thể tin được chính mình lỗ tai sở nghe được.

Phải biết rằng kia Tây Hà phái nhưng là rất cường đại một cái môn phái, bọn họ lần này đến thỉnh quan phủ chủ trì công đạo, kỳ thật cũng chỉ là muốn phải về Kim Kiếm môn sơn môn còn có bộ phận kim canh tử thiết khoáng mạch, về phần muốn Tây Hà phái lấy mạng đền mạng, bọn họ cũng là vốn sẽ không dám tưởng.

Bởi vì nghe nói Tây Hà phái Tây Hà lão tổ là vị lão bài huyền anh kì huyền tiên, pháp lực vô cùng thâm hậu, ngay cả thạch cừ quận quận vương La Đàn tiên quân đều phải bán hắn vài phần mặt mũi, bọn họ Kim Kiếm môn ở Ôn Kiều phủ tuy rằng coi như là một phương thế lực, có ba vị huyền khí kì huyền tiên, nhưng ở Tây Hà lão tổ trước mặt nhưng cũng bất quá chính là ba chích con kiến thôi, người ta một bàn tay xuống dưới, có thể đem bọn họ tất cả đều chụp tử.

Nói muốn trả thù Tây Hà phái, muốn bọn họ lấy mệnh còn mệnh, Kim Kiếm môn lại không dám tưởng?

“Đa tạ đại nhân! Đa tạ đại nhân!” Phục hồi tinh thần lại sau, hai người liên tục hướng Hạ Vân Kiệt bái tạ, lão lệ tung hoành.

“Đứng lên, đứng lên. Lại nói tiếp là bản quan này quan

phụ mẫu không kết thúc chức, làm hại các ngươi chịu người khác bắt nạt, không chỉ có chết rất nhiều môn nhân, còn bị người đoạt đi sơn môn.” Hạ Vân Kiệt tự mình đem hai người nâng dậy, thần sắc tự trách nói.

“Đại nhân nói quá lời, nói quá lời. Hôm nay có đại nhân những lời này, chúng ta cũng không cầu báo thù, chỉ cầu đại nhân ra mặt giúp chúng ta đòi lại sơn môn, chúng ta Kim Kiếm môn trên dưới liền vô cùng cảm kích. Dù sao kia Tây Hà phái người nhiều thế chúng, chưởng giáo Tây Hà lão tổ lại là pháp lực vô biên cường giả, thật muốn cùng bọn họ khai chiến, liên lụy đại nhân, chúng ta đã có thể muôn lần chết cũng không chừng tạ tội a!” Kim Tử Hàn đứng dậy, nói.

“Bản quan lúc trước ban bố thông cáo khi, liền nói qua, nhất định cho ta Ôn Kiều phủ một phương dân chúng bình an, không chịu khi nhục. Đại trượng phu nói là làm, kia Tây Hà lão tổ lại cường đại lại như thế nào, hắn nếu không biết điều, bản quan muốn giết hắn liền giết hắn!” Hạ Vân Kiệt lại ngạo nghễ nói.

Nói xong, Hạ Vân Kiệt không đợi Kim Tử Hàn mở miệng, quay đầu đối Ngụy Sùng nói:“Sai người cấp Tây Hà phái truyền tin, mệnh bọn họ nhận được truyền tin khởi mười ngày trong vòng, trả lại Kim Kiếm môn sơn môn, lưỡng nguyên sơn kim canh tử thiết quặng, hơn nữa đem lần này tham dự tấn công Kim Kiếm môn sơn môn hung thủ đều áp đến ta Kim Dương thành, bản quan có thể như vậy yết quá việc này, nếu không tất tự mình mang binh sát hướng bọn họ Tây Hà phái sơn môn, diệt hắn sơn môn! Lời này ngươi cũng sai người truyền thiếp đi ra ngoài, làm cho Ôn Kiều phủ dân chúng biết được, về sau phàm là ỷ mạnh hiếp yếu, phạm ta Ôn Kiều phủ con dân, bản quan đều là lấy đồng dạng phương thức thay bọn họ chủ trì công đạo!”

“Là!” Ngụy Sùng vẻ mặt nghiêm nghị lĩnh mệnh, trong

mắt lóe một loại phức tạp quang mang. Kia hào quang có nhiệt huyết sôi trào hưng phấn, có thân vì Hạ Vân Kiệt môn sinh kiêu ngạo, còn có một tia vì Hạ Vân Kiệt quyết định này mà bất cứ giá nào một trận chiến kiên quyết.

“Đại nhân!” Kim Tử Hàn cùng Hư Kiếm Hành gặp Hạ Vân Kiệt chẳng phải là miệng nói nói, không khỏi lệ nóng doanh tròng, lần đầu tiên chân chính hối hận tự trách năm đó Hạ Vân Kiệt tuyên bố thông cáo khi, Kim Kiếm môn không có có thể ở trước tiên đi ra tỏ thái độ thần phục.

Rất nhanh có một con theo Kim Dương thành Tây Môn mà ra, thẳng đến ở hai phủ trong lúc đó lưỡng quan sơn phương hướng bay nhanh mà đi, đồng thời có liên quan Hạ Vân Kiệt vừa rồi nói mà nói cũng bị dán ở tại phủ thành các cửa thành phụ cận trên vách tường.

Rất nhanh, có liên quan phủ lệnh đại nhân nên vì Kim Kiếm môn xuất đầu, thét ra lệnh Tây Hà phái mười ngày trong vòng trả lại Kim Kiếm môn sơn môn, lưỡng quan sơn canh kim tử thiết quặng, còn muốn đem tấn công Kim Kiếm môn sơn môn hung thủ áp giải Kim Dương thành, nếu không liền huy binh tấn công Tây Hà phái cường ngạnh lời nói như cơn lốc, không chỉ có tốc độ cực nhanh truyền khắp Kim Dương thành, lại truyền ra Kim Dương thành, mà còn bị bám giống như cơn lốc rung động oanh động.

Có vô số người vì phủ lệnh đại nhân lời nói mà nhiệt huyết sôi trào, cảm thấy có như vậy một vị thay bọn họ xuất đầu phủ lệnh đại nhân, chẳng sợ vì hắn mà chết cũng là đáng giá, thậm chí trong lúc nhất thời đến phủ quân báo danh tham gia số người đều bắt đầu gia tăng mãnh liệt.

Đương nhiên cũng có rất nhiều người trầm ổn bình tĩnh

âm thầm kinh hãi bất an, cho rằng phủ lệnh đại nhân như thế cường ngạnh thái độ rất khả năng sẽ cho Ôn Kiều phủ mang đến một hồi tai nạn, sẽ có vô số tướng sĩ bởi vì phủ lệnh đại nhân này cường ngạnh thái độ mà chết. Bất quá tuy rằng kinh hãi bất an, nhưng sâu trong nội tâm bọn họ còn là thực khâm phục phủ lệnh đại nhân đảm phách cùng đảm đương.

Còn có không ít người, lúc trước là bị bách thần phục, cho tới bây giờ còn là ngầm đối Hạ Vân Kiệt ôm thù hận thái độ, nghe được Kim Dương thành này thông cáo sau, lại đều âm thầm vui sướng khi người gặp họa, ước gì Tây Hà phái cấp Hạ Vân Kiệt một cái hung hăng giáo huấn, cho hắn biết cái trời cao đất rộng.

Tóm lại, Hạ Vân Kiệt này cường ngạnh thái độ là một hòn đá khơi dậy ngàn tầng lãng, các loại cái nhìn, các loại ý tưởng đều có, nhưng tuyệt đại đa số mọi người bị phủ lệnh đại nhân này thái độ cấp thật sâu thuyết phục.

……

“Sư bá, ra đại sự tình.” Thạch cừ quận, Lại bộ Thượng Thư phủ đệ, Vệ Hải Xuyên thần sắc dồn dập xông vào Ôn Kiến Uy làm công phòng.

“Ngươi nói như thế nào cũng là làm quá phủ lệnh người, cái gì đại sự thế nhưng làm cho ngươi mất bình tĩnh?” Ôn Kiến Uy hơi hơi nhíu mày, mặt lộ vẻ một tia không vui sắc nói.

“Hạ Vân Kiệt tuyên bố muốn phát binh tấn công Tây Hà phái.” Vệ Hải Xuyên vội vàng nói.

“Cái gì!” Ôn Kiến Uy mãnh đứng lên, ngay tay đụng tới chén trà, đánh nghiêng chén trà đều hồn nhiên chưa thấy.

“Ngươi hảo hảo nói, Hạ Vân Kiệt vì cái gì muốn tuyên bố phát binh tấn công Tây Hà phái? Hay là Tây Hà phái bởi vì Vương Nhất Thanh cùng Cổ Khuê Lương sự tình trả thù hắn, cho nên hắn muốn phản công bất thành?” Ôn Kiến Uy rất nhanh liền bình tĩnh hạ, vội vàng hỏi.

“Không phải, là vì Ôn Kiều phủ Kim Kiếm môn cùng Tây Hà phái tranh đấu khiến cho.” Vệ Hải Xuyên lắc đầu, sau đó đem sự tình chân tướng nói một lần.

“Này Hạ Vân Kiệt thật đúng là có đảm phách có đảm đương hạng người, bất quá kia Tây Hà phái lại khởi là đơn giản như vậy? Không được, ngươi tốc tốc đi một chuyến Ôn Kiều phủ, nói cho kia Hạ Vân Kiệt Tây Hà phái sau lưng thế lực lai lịch, làm cho hắn tạm thời vạn vạn không cần hành động thiếu suy nghĩ, nhất định phải bàn bạc kỹ hơn.” Ôn Kiến Uy nói.

“Hảo, đệ tử cái này tiến đến Ôn Kiều phủ, hy vọng còn kịp.” Vệ Hải Xuyên lĩnh mệnh, vội vàng rời đi.

“Tiên quân đại nhân, nghe người ta nói kia Ôn Kiều phủ phủ lệnh Hạ Vân Kiệt, nay lại bắt đầu nháo sự.” Quận vương phủ, một vị cận thần tiến lên hướng La Đàn tiên quân bẩm báo nói.

“Nga, kia Hạ Vân Kiệt vừa muốn nháo sự tình gì ?” La Đàn tiên quân ăn một ngụm quả nho một vị tướng mạo yêu dã nữ tử nhét vào miệng hắn, không chút để ý hỏi.

Đối có thể ở ngắn ngủn hai năm trong vòng bình định một cái phủ Hạ Vân Kiệt, La Đàn tiên quân còn là có chút ấn tượng.

“Hắn tuyên bố muốn tấn công Tây Hà phái, hiện tại Ôn Kiều phủ đã huyên phí phí cuồn cuộn, thậm chí đều có người đem chuyện này tình báo đến ty chức nơi này.” Kia cận thần trả lời.

“Phốc!” La Đàn tiên quân nghe vậy đem đến bên miệng quả nho cấp ói ra đi ra ngoài, sau đó ngồi thẳng thân mình, trên mặt lộ ra một tia không thể tưởng tượng biểu tình nói:“Này Hạ Vân Kiệt lá gan thật đúng là không nhỏ a, thế nhưng tuyên bố muốn tấn công Tây Hà phái? Này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?”

Chương 1694 : Tây Hà lão tổ

“Chuyện này muốn theo Ôn Kiều phủ Kim Kiếm môn nói lên……” Cận thần đem sự tình chân tướng đơn giản về phía quận vương La Đàn tiên quân giải thích một lần.

“Nói như thế tới là kia Tây Hà phái không đúng, này Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra chiếm lý.” La Đàn tiên quân nói, trên mặt biểu tình có chút vi diệu.

“Lý không lý tới đúng là vẫn còn quyền đầu định đoạt, này Hạ Vân Kiệt cũng là cổ hủ cùng cuồng vọng hạng người. Hắn tuy rằng bình định rồi toàn bộ Ôn Kiều phủ, đó là bởi vì Ôn Kiều phủ chính là cằn cỗi nơi, cũng không cái gì lợi hại hạng người, chẳng phải là nói hắn có bao nhiêu lợi hại. Nay hắn lại cùng Tây Hà phái khiêu chiến, cái này có chút không biết trời cao đất rộng.” Cận thần lời bình nói, hiển nhiên đối Hạ Vân Kiệt hành vi rất chút khinh thường.

“Quả thật có chút cổ hủ cuồng vọng.” La Đàn tiên quân gật gật đầu đồng ý nói.

“Tiên quân đại nhân, ngài xem có phải hay không muốn phái một người đi cấp này Hạ Vân Kiệt gõ một chút. Mặc kệ nói như thế nào hắn là tiên quân đại nhân trướng hạ phủ lệnh, tiên quân đại nhân cũng từng cố ý ban cho quá hắn, nếu hắn bị Tây Hà phái giết chết, tiên quân đại nhân trên mặt cũng không sáng rọi.” Cận thần cẩn thận từng li từng tí xin chỉ thị nói.

“Một người có thể ở ngắn ngủn hai năm thời gian trong vòng, chính mình không ra tay có thể bình định Ôn Kiều phủ, hơn nữa này vài năm bản tiên quân cũng nghe người ta nói, hắn đem Ôn Kiều phủ cấp quản lý ngay ngắn có tự, vui sướng hướng vinh, người như vậy, bản tiên quân đổ không tiếp thu là hắn cổ hủ cuồng vọng đến

không biết kia Tây Hà phái cường đại. Hắn dám như vậy phô trương phát ra thông cáo, hiển nhiên còn là có vài phần tự tin. Kia Tây Hà phái không hẳn vậy có thể diệt sát được hắn.” La Đàn tiên quân khoát tay nói.

“Đại nhân anh minh, ty chức xa xa không đại nhân nhìn xem như vậy thấu triệt.” Cận thần vội vàng nói, cảm thấy cũng là không cho là đúng. Bởi vì ở hắn xem ra, nếu Hạ Vân Kiệt thực sự năng lực cùng Tây Hà phái chống lại thực lực, cần gì phải oa ở cằn cỗi Ôn Kiều phủ đâu?

La Đàn tiên quân tà kia cận thần liếc mắt một cái, sau đó tiếp tục chậm rãi nói:“Bất quá kia Tây Hà phái sau lưng tây hải long cung liền cũng không phải hắn có thể chống lại được !”

“Tiên quân đại nhân ý tứ là muốn đi nhắc nhở hắn?” Cận thần nghe được La Đàn tiên quân nhắc tới tây hải long cung, trong lòng hơi hơi run run một chút.

Tiên giới có đông nam tây bắc tứ đại hải, hải vực diện tích so với lục địa đều phải lớn hơn một ít. Kia tây hải long cung đó là tụ quật châu chỗ hải vực bá chủ, thủ hạ binh tướng vô số, cường giả như mây, sở nắm giữ thế lực xa không phải La Đàn tiên quân này quận vương có thể so sánh với.

Tây Hà phái đó là tây hải long cung ở trên đất bằng một cái chi nhánh thế lực, cũng là bọn họ đem thế lực theo đại hải thân hướng lục địa một loại thủ đoạn.

“Nhắc nhở hắn làm gì? Kia Tây Hà lão tổ ỷ vào có tây hải long cung chỗ tòa này chống lưng, bình thường cũng thật là phô trương, kia Hạ Vân Kiệt nếu có thể cho hắn một điểm giáo huấn đó là không còn gì tốt hơn, nếu là không thể, cũng là Hạ Vân Kiệt tự chịu diệt vong, chẳng trách người khác.” La Đàn tiên quân vẫy vẫy tay, sau đó lại mở ra miệng, nhắm hai mắt lại.

Kia bàng ở hắn bên người yêu dã nữ tử liền vội việc dùng như thông ngón tay ngọc nhéo cái tiên quả hướng miệng hắn đưa, kia cận thần thấy thế liền lặng yên lui xuống.

……

Tây Nguyên phủ, một cái khoan ít nhất có hơn mười dặm sông dài, theo một tòa cao ít nhất có mấy vạn trượng, mặt trên băng tuyết bao trùm cự sơn giữa sườn núi hướng tiết xuống, dòng nước chảy xiết xuyên qua toàn bộ Tây Nguyên phủ, cuối cùng quán vào khôn cùng vô ngần tây hải.

Này sông dài đó là Tây Nguyên phủ Tây Hà.

Tại đây tòa cự sơn giữa sườn núi có nhất băng tuyết hòa tan hình thành thật lớn hồ nước, Tây Hà ngọn nguồn đó là này thật lớn hồ nước.

Tại đây hồ nước phía trên, thậm chí hồ nước bên trong, kiến có một tòa tòa huy hoàng cung điện.

Thỉnh thoảng có thể nhìn đến có người, có hình thù kỳ quái thủy tộc tu sĩ theo kia trong hồ từ trên xuống dưới.

Nơi này đó là ở toàn bộ thạch cừ quận trung đều được hưởng nhất định uy danh Tây Hà phái.

“Hừ, này cái gì Hạ Vân Kiệt thật đúng là cuồng vọng, không biết trời cao đất rộng! Lần trước trong bản môn đệ tử bị xử tử việc còn không có tìm hắn tính sổ, hắn thế nhưng lại dám nữa thứ miệng nói lời ngông cuồng!” Tây Hà phái trong hồ một tòa chủ điện, một vị trên môi dài hai điều lóng lánh trong sáng râu dài, miệng rất lớn lão giả, thân phi kim quang lòe lòe y bào sắc mặt âm trầm âm thanh lạnh lùng nói.

Vị này lão giả không phải người khác đúng là Tây Hà phái chưởng giáo Tây Hà lão tổ, chính là một cá chép vàng tu luyện thành tiên, đã ở huyền anh kì đình trệ dài lâu năm tháng, vẫn không có thể khuy đến kim tiên huyền bí. Bất quá cũng đang bởi vì này dạng, này Tây Hà lão tổ pháp lực vô cùng hùng hậu, cho dù cùng kim tiên cũng có thể chống lại một hai, ở thạch cừ quận cũng coi như được với nhất hào nhân vật.

“Lão tổ, chính là một cái hạ đẳng phủ phủ lệnh đều dám kiêu ngạo, lúc này đây chúng ta quyết không thể nuông chiều, phải phát binh tấn công Ôn Kiều phủ, nếu không ta Tây Hà phái uy nghiêm gì tồn?” Một vị mũi ưng âm trầm lão giả bước ra khỏi hàng nói.

Này âm trầm lão giả tên là Lạc Sâm, là Tây Hà phái tả hữu hộ pháp chi nhất, đồng dạng có tiên anh kì huyền tiên cảnh giới, bất quá luận pháp lực cho dù không bằng Tây Hà lão tổ hùng hậu.

“Đúng, lần này quyết không thể tái nuông chiều kia Ôn Kiều phủ phủ lệnh, phát binh tấn công Ôn Kiều phủ!” Người trong điện nghe vậy ào ào phụ họa.

“Nay kia Ôn Kiều phủ nhưng là xưa đâu bằng nay, này Ôn Kiều phủ phủ lệnh nay cũng đã vào La Đàn tiên quân mắt, thậm chí mấy năm trước La Đàn tiên quân còn tự mình mở miệng ban thưởng hạ tưởng thưởng. Kim Kiếm môn chuyện này, vốn là chúng ta chiếm tiện nghi, nếu bởi vì Ôn Kiều phủ phủ lệnh này vài câu cuồng vọng chi nói, lập tức liền khởi binh tấn công Ôn Kiều phủ, chỉ sợ sẽ khiến cho La Đàn tiên quân bất mãn a!” Tây Hà lão tổ niệp khóe miệng biên lóng lánh trong sáng râu dài, trầm ngâm nói.

“Hừ, La Đàn tiên quân bất mãn có năng lực đem ta Tây Hà phái thế nào?” Lạc Sâm không cho là đúng nói.

“Nói không thể nói như vậy, kia La Đàn chung quy là thạch cừ quận quận vương, Ngọc Đế thân phong tiên quân, chúng ta sau lưng mặc dù có tây hải long cung, nhưng cũng cho hắn vài phần mặt mũi.” Tây Hà lão tổ nói.

“Chẳng lẽ sẽ tùy ý kia chó má phủ lệnh đối ta Tây Hà phái diễu võ dương oai sao?” Lạc Sâm đám người căm giận nói.

“Kia tự nhiên không phải, bằng hắn chính là một cái phủ lệnh, cho dù có vài phần năng lực, nhưng cũng không đến lượt hắn đối bản lão tổ diễu võ dương oai. Chính là trực tiếp khởi binh tấn công Ôn Kiều phủ chung quy quá mức phô trương chút, dễ dàng đưa tới phiền toái. Không bằng như vậy, ngươi mệnh người cấp kia Ôn Kiều phủ phủ lệnh mang nhắn, làm cho hắn lập tức thu hồi phía trước nói mà nói, cũng đem toàn bộ Cung Sơn huyện cắt cho ta Tây Hà phái làm nhận lỗi, nếu không liền đừng trách ta Tây Hà phái huy binh giết hắn Kim Dương thành!” Tây Hà lão tổ niệp hai căn râu dài, âm u nói.

“Tiên lễ hậu binh, kiệt kiệt, cứ như vậy cho dù chúng ta khởi binh tấn công Ôn Kiều phủ, kia La Đàn tiên quân cũng không có nói cái gì tốt nói. Còn là lão tổ cao minh, cao minh a!” Lạc Sâm đám người nghe vậy ào ào mặt mày hớn hở, chụp nổi lên Tây Hà lão tổ mã thí.

“Ha ha!” Tây Hà lão tổ hướng lên trời cuồng tiếu, cười đến toàn bộ cung điện đều lay động đứng lên.

Rất nhanh Tây Hà lão tổ đáp lời truyền quay lại Ôn Kiều phủ, khiến cho toàn bộ Ôn Kiều phủ oán giận cùng nồng đậm bất an.

Dù sao Tây Hà phái người nhiều thế đại, cường giả như mây, Tây Hà lão tổ lại ở toàn bộ thạch cừ quận đều

được hưởng uy danh, nay hắn thả ra ngoan nói đến, cũng là không phải do Ôn Kiều phủ dân chúng không lo lắng!

Tây Hà phái chỗ ngay tại Ôn Kiều phủ cách vách, tin tức qua lại truyền lại tốc độ mau. Làm Tây Hà lão tổ đáp lời truyền đến Kim Dương thành khi, Vệ Hải Xuyên cũng vừa đến Ôn Kiều phủ phủ thự.

Chương 1695 : Tây Hà phái bối cảnh

“Hạ đại nhân, kia Tây Hà phái thế đại, hơn nữa sau lưng cũng có cường đại lai lịch, ngươi nay là vạn vạn không tốt cùng bọn họ phát sinh đại chiến.” Phủ thự, đúng lúc đuổi tới Vệ Hải Xuyên khuyên can Hạ Vân Kiệt nói.

“Hắn sau lưng thế lực cường đại lại như thế nào? Bản quan sau lưng nhưng là thiên đình!” Hạ Vân Kiệt không cho là đúng nói.

“Thiên đình?” Vệ Hải Xuyên nghe vậy cười khổ nói, “Đại nhân ngươi là thật hồ đồ hoặc là giả hồ đồ a, thiên đình thế lực là lớn, binh tướng vô số, khả thiên đình muốn xen vào sự tình hơn đi, ai lại sẽ đến quản ngươi điểm ấy sự tình? Huống hồ, thiên đình bên trong cũng là rắc rối phức tạp, ngươi sau lưng là thiên đình, hay là kia Tây Hà phái sau lưng sẽ không là?”

“Chỉ giáo cho?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong đầu nhưng thật ra hơi kinh hãi, hỏi.

“Chuyện tới nay, ta liền từ đầu chí cuối nói cho ngươi đi. Kia Tây Hà phái kỳ thật là Tây Hải Long cung xếp vào ở thạch cừ quận trên đất bằng một cái chi, kia Tây Hà lão tổ thân mình cũng là Thủy tộc sinh ra, cùng Tây Hải Long cung có thiên ti vạn lũ quan hệ. Tây Hải long vương, nói vậy Hạ đại nhân không cần ta tái nhiều giải thích đi, kia nhưng là Ngọc Đế thân phong vũ bộ long vương, chức vị so với La Đàn tiên quân còn muốn cao 1 cấp a.” Vệ Hải Xuyên thần sắc ngưng trọng trả lời.

Kia Tôn Ngộ Không năm đó ngay cả Lăng Tiêu bảo điện đều dám nháo thượng nhất nháo, Hạ Vân Kiệt nay trừ bỏ không có tu thành bất tử bất diệt thân, kỳ thật thực lực so với năm đó Tôn Ngộ Không còn mạnh hơn một

tia, cũng là sẽ không thực sợ cái gì Tây Hải Long cung. Nhưng Tây Hải Long cung dù sao không giống tầm thường, Hạ Vân Kiệt nghe xong Vệ Hải Xuyên trả lời, lúc này lại thật sự bị hoảng sợ, trên mặt lần đầu tiên hiện ra một tia vẻ mặt ngưng trọng.

“Tây Hải Long cung! Trách không được kia Tây Hà phái khí diễm như thế kiêu ngạo, thế nhưng muốn bản quan thu hồi lời nói, còn muốn đem Cung Sơn huyện cắt cho bọn hắn làm nhận lỗi, nếu không liền huy binh tấn công ta Kim Dương thành, nguyên lai không chỉ có thân mình thực lực cường đại, mà sau lưng thế nhưng còn dựa vào Tây Hải Long cung!”

“Đúng vậy, cho nên Hạ đại nhân nhất định phải chịu đựng này nhất thời khí, vạn vạn không thể xúc động, hết thảy bàn bạc kỹ hơn.” Vệ Hải Xuyên khuyên nhủ.

“Đa tạ Vệ đại nhân chân thành bẩm báo, về sau Vệ đại nhân sư môn bên kia nếu có cái gì cần dùng bản quan, chỉ cần không vi phạm nguyên tắc sự tình, bản quan sẽ tận sức.” Hạ Vân Kiệt gặp Vệ Hải Xuyên vẻ mặt chân thành khuyên can chính mình, tuy rằng rõ ràng biết bọn họ là có ý mượn sức chính mình, thậm chí rất khả năng còn muốn đem hắn kéo vào bọn họ môn phái đi, có thể nói là ý không ở trong lời, bất quá còn là thực thừa này phân tình, nghiêm mặt nói.

“Hạ đại nhân cũng yên tâm, quận phủ bên kia, chúng ta sư môn cũng khẳng định hội nhiều hơn cấp đại nhân tạo thuận lợi.” Gặp Hạ Vân Kiệt nói như thế, Vệ Hải Xuyên không khỏi mừng rỡ nói.

“Như thế liền đa tạ. Bất quá bản quan nếu thân là phủ lệnh, cũng là tuyệt không có thể ngồi xem trong khu trực thuộc dân chúng chịu nhân khi nhục giết chóc. Mặc kệ kia Tây Hà phái cái gì lai lịch, bản quan cũng không hội như vậy dừng tay. Hơn nữa, đây là thạch cừ quận sự

tình, là tụ quật châu sự tình, chẳng lẽ liền bởi vì Tây Hải Long cung thế lực đại, tùy tiện Long cung một chích a miêu a cẩu có thể ở thạch cừ quận, có thể ở tụ quật châu tùy ý làm bậy sao? Hắn Tây Hải Long cung tay còn không có tư cách thân như vậy dài! Huống hồ đây là Tây Hà phái tự chịu diệt vong, chẳng trách bản quan tâm ngoan thủ lạt, cho dù việc này nháo đến Ngọc Đế trước mặt, cũng là bản quan chiếm lý." Hạ Vân Kiệt ôm ôm quyền, chuyện vừa chuyển nói.

Hắn tuy rằng là người thích khiêm tốn, nhưng nếu là chạm đến điểm mấu chốt, có đôi khi nhưng cũng chỉ có thể trực tiếp lượng kiếm.

Tây Hà phái đã chạm đến hắn điểm mấu chốt. Về phần Tây Hải Long cung, hắn tuy rằng cũng kiêng kị, nhưng ở tiên giới sinh hoạt mười năm sau, Hạ Vân Kiệt nay cũng biết, kia Tây Hải Long cung chi chủ tuy rằng tên là Tây Hải long vương, kỳ thật chính là tỏ vẻ Tây Hải long vương phủ đệ ở Tây Hải, chính là Tây Hải một phương bá chủ, chẳng phải là nói Tây Hải long vương là thiên đình ngự phong Tây Hải chi chủ. Tây Hải long vương chân chính chức vị chính là thiên đình vũ bộ hành vân bố vũ long vương, còn muốn chịu thiên đình bát bộ đứng đầu lôi bộ quản thúc điều khiển. Cho nên Hạ Vân Kiệt mới nói kia Tây Hải Long cung không tư cách đem tay thân đến thạch cừ quận, tụ quật châu đi lên.

Đương nhiên Tây Hải long vương làm vũ bộ thần long nhất mạch, trường kỳ chiếm cứ Tây Hải, ở Tây Hải không chỉ có có thật lớn phân phong địa vực, hơn nữa quyền thế thật lớn, là Tây Hải chân chính bá chủ, thậm chí ở trên tây hải vô số đảo nhỏ, lân cận Tây Hải một ít trên đại lục đều có được thật lớn thế lực. Cho nên Hạ Vân Kiệt lời này tuy rằng nói được trào dâng mênh mông, nhưng Vệ Hải Xuyên lại nghe kinh hãi đảm khiêu, cười khổ không thôi.

Tây Hà phái đó là a miêu a cẩu sao? Tây Hải Long cung thủ quả thật không thể thân thật sự dài, nếu không tất nhiên sẽ khiến cho tụ quật châu các tiên quân chính là thiên đình bất mãn, nhưng muốn diệt ngươi một cái chính là Ôn Kiều phủ phủ lệnh, kia lại tính cái rắm!

“Hạ đại nhân, ngươi muốn cân nhắc a!” Đương nhiên lời này Vệ Hải Xuyên không thể nới ra, đành phải lời nói thấm thía khổ khuyên nhủ.

“Vệ đại nhân, bản quan hỏi ngươi một việc, nếu bản quan có thể diệt sát được Tây Hà phái, kia Tây Hải Long cung còn có thể tùy tâm sở dục ra tay đối phó bản quan sao?” Hạ Vân Kiệt nhìn Vệ Hải Xuyên hỏi.

Vệ Hải Xuyên nghe vậy cả người đều chấn một chút, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt nói:“Đại nhân ngươi thực sự năng lực trấn sát Tây Hà phái còn có kia Tây Hà lão tổ?”

“Đại trượng phu nói là làm là đúng vậy, nhưng nếu rõ ràng chịu chết, chẳng lẽ bản quan hội không rõ quân tử báo thù mười năm không muộn đạo lý sao? Nhưng nếu biết sự tình có thể làm, lại nhát gan co đầu rút cổ vậy không phải đại trượng phu sở nên vì. Bản quan kiêng kị chính là Tây Hải Long cung, kia Tây Hà phái bản quan còn là có năng lực trấn sát.” Hạ Vân Kiệt nói.

Vệ Hải Xuyên nghe vậy cả người lại mạnh chấn một chút, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt đều bắt đầu không tự chủ được mang theo nồng đậm kính sợ sắc, cả người thần thái cũng rõ ràng trở nên câu nệ đứng lên.

Không có biện pháp, nếu Hạ Vân Kiệt thực sự năng lực trấn sát Tây Hà phái, kia đã được cho là thạch cừ quận một phương bá chủ, cho dù hắn sư bá thân tới, đối mặt nhân vật như vậy đều cung kính có thêm, mà hắn Vệ

Hải Xuyên bất quá chính là huyền khí kì huyền tiên mà thôi, tại đây dạng nhân vật trước mặt bất quá chính là con kiến một chích thôi.

“Tây Hải Long cung thế lực ở trong biển, thiên đình là tuyệt đối không cho phép bọn họ đến trên đất bằng không kiêng nể gì gây sóng gió. Cho nên Tây Hải Long cung cũng chỉ dám âm thầm ở trên đất bằng tài bồi lực lượng, không hề dám quang minh chính đại ở trên đất bằng phát triển thế lực, nếu không sẽ bị coi là trái với thiên đình quy định, bị coi là đối chưởng quản các quận tiên quân quyền lực khiêu khích. Cho nên đại nhân nếu có năng lực trấn sát Tây Hà phái, kia Tây Hải Long cung tuyệt không dám rầm rộ binh tướng tấn công Ôn Kiều phủ, cũng tuyệt không dám xuất động kim tiên cấp cường giả, nếu không chính là chẳng kiêng nể vi phạm thiên đình quy định, khiêu khích La Đàn tiên quân quyền uy. Huống hồ đại nhân nếu thực sự năng lực trấn sát Tây Hà phái, La Đàn tiên quân cũng tất nhiên thật to nể trọng đại nhân, tuyệt không hội khoan dung Tây Hải Long cung chẳng kiêng nể trấn sát đại nhân.” Vệ Hải Xuyên cung kính trả lời, trong thanh âm mang theo một tia áp chế không được run run.

Hắn căn bản không dám tưởng tượng, ngày xưa hắn trướng hạ một vị Huyện thừa, sau lại đông lộ Chỉ Huy Sứ, thế nhưng cường đại đã có năng lực trấn sát Tây Hà phái cùng Tây Hà lão tổ trình độ!

“Ha ha, một khi đã như vậy, kia bản quan sẽ thấy cũng không có cái gì cố kỵ. Vệ đại nhân chỉ để ý đi hồi phục của ngươi sư môn trưởng bối, đã nói bản quan thực thừa các ngươi tình, về sau ổn thỏa có hồi báo.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Đa tạ đại nhân!” Vệ Hải Xuyên vội vàng đứng dậy, nhất cung đến cùng, sau đó mới cung kính thối lui, thái độ cùng trước kia có khác hẳn có khác.

Chương 1696 : Xuất binh

Vệ Hải Xuyên thối lui sau, Hạ Vân Kiệt trầm ngâm một lát, sau đó sắc mặt đột nhiên nghiêm, đối hầu hạ ở một bên thị vệ hạ lệnh nói:“Truyền lệnh đi xuống, bản lão gia muốn thăng đường, mệnh thống lĩnh, các vị Chỉ Huy Sứ, thông phán tức khắc đến đại đường nghe lệnh.”

“Là!” Thị vệ quỳ một gối xuống lĩnh mệnh, sau đó vội vã ly khai phòng tiếp khách.

Mà Hạ Vân Kiệt tắc đứng dậy, không vội không chậm chạp hướng đại đường đi đến, mắt ở chỗ sâu trong lóe nhiều điểm hàn quang.

Cướp ta Ôn Kiều phủ dân chúng tài sản, giết ta Ôn Kiều phủ dân chúng, thế nhưng còn dám kêu bản quan dâng Cung Sơn huyện chịu nhận lỗi, Tây Hà lão tổ ngươi thật đúng là nghĩ đến bản quan là ngươi có thể tùy tiện đắn đo sao?

Hạ Vân Kiệt cao phát triển an toàn đường phía trên, bất quá một lát công phu, Ngao Lệ đám người liền ào ào tập hợp đại đường, trừ bỏ Ngao Lệ biểu tình có vẻ bình tĩnh ở ngoài, còn lại người người trên mặt đều mang theo một tia hưng phấn cùng kiên quyết.

Hưng phấn là, bọn họ biết lão gia lần này triệu tập khẳng định là muốn đối Tây Hà phái động thủ, một hồi đại chiến sắp tới.

Kiên quyết là, kia Tây Hà phái dù sao cũng là một phương thế lực lớn, sau lưng nghe nói còn có đại lai lịch, đánh một trận chiến này cần phải có bất cứ giá nào một trận chiến dũng khí cùng quyết tâm.

Bất quá Ngao Lệ biết sư tôn sâu hiểm khó dò, cho dù

bình thường kim tiên cũng không thấy là nhà mình sư tôn đối thủ, kia Tây Hà phái tái lợi hại lại như thế nào có thể là sư tôn đối thủ. Trên thực tế, vẻn vẹn Ngao Lệ chính mình nếu triển lộ long vương chân thân, cũng có trấn sát Tây Hà lão tổ thực lực, lần trước nếu không phải cố kỵ đến kia Tây Hà phái còn có đại lai lịch, tiếp kiến Kim Kiếm môn môn chủ cùng trưởng lão khi, Ngao Lệ chính mình liền dám vỗ án tấn công Tây Hà phái. Cho nên tuy rằng biết chưởng giáo sư tôn muốn bắt Tây Hà phái khai đao, Ngao Lệ trong đầu tuy rằng cũng có chút hưng phấn, lại còn có thể khống chế được.

“Nói vậy Tây Hà lão tổ sai người hồi truyền lời, các ngươi đều đã biết đi?” Hạ Vân Kiệt ánh mắt chậm rãi đảo qua phía dưới chúng tướng, thấy bọn họ người người mặt mang hưng phấn cùng kiên quyết, không có một lộ ra lùi bước sợ hãi sắc, trên mặt toát ra một tia vui mừng sắc, mở miệng thản nhiên hỏi.

“Hồi lão gia đều đã biết, hiện tại ta liền hận không thể giết đến Tây Hà phái, làm cho bọn họ biết biết mạo phạm ta Ôn Kiều phủ kết cục!” Xích Liệt Thiên liệt miệng nói, hai tròng mắt ở chỗ sâu trong có hai luồng hỏa diễm ở nhảy lên.

“Đúng, sát hướng tây hà phái, đem Tây Hà lão tổ cấp bắt lại hành hung!” Đặng Lăng đám người ào ào phụ họa nói.

“Hảo! Nếu Tây Hà lão tổ đã tỏ thái độ, chúng ta cũng liền không cần đợi lát nữa mười ngày! Chúng tướng nghe lệnh.” Hạ Vân Kiệt gặp Đặng Lăng đám người quân tâm khả dùng, sắc mặt đột nhiên nghiêm nói.

Mọi người nghe vậy tất cả đều sống lưng mạnh nhất cử, trên mặt lộ ra xơ xác tiêu điều sắc.

“Ngụy Sùng lưu thủ Kim Dương thành, thống lĩnh Ôn

Kiều phủ hết thảy công việc. Ngũ lộ Chỉ Huy Sứ, thông phán tức khắc hồi doanh, điểm tề tinh nhuệ binh tướng, ngày mai xuất binh Cung Sơn huyện, thu phục Kim Kiếm môn sơn môn cùng lưỡng quan sơn, tái huy binh Tây Hà phái.” Hạ Vân Kiệt âm thanh lạnh lùng nói.

“Lĩnh mệnh!” Chúng tướng quỳ một gối xuống lĩnh mệnh, sau đó ào ào cả người đằng đằng sát khí rời đi đại đường, các hồi quân doanh, điểm binh điểm tướng.

Chúng tướng rời đi sau, Hạ Vân Kiệt trong tay hơn một thanh hồn thể đen sẫm trường kích, nhìn về phía Ngao Lệ nói:“Đây là vi sư này vài năm góp nhặt chút tài liệu, cố ý cho ngươi chế tạo trấn hải huyền kích. Này kích, vi sư cố ý khắc bày ra thiên địa chí áo trấn ngục phù văn, cầm trong tay sức nặng cùng bình thường trường kích giống hệt nhau, nhưng đâm đi ra ngoài lại trọng như cự sơn. Không chỉ có như thế, vi sư còn đem này trấn hải huyền kích để vào minh ngục biển máu âm sát hàn nhãn ôn dưỡng rèn luyện nhiều năm, cho nên này kích một khi đâm đi ra ngoài, không chỉ có trọng như cự sơn, mà còn có thể thổi quét khởi cực lãnh sát khí, có thể nháy mắt đóng băng vạn dặm đại hải, cố đặt tên trấn hải huyền kích.”

“Tạ sư tôn ban thưởng kích!” Ngao Lệ vội vàng tiến lên hai đầu gối quỳ xuống đất, cung kính hai tay tiếp nhận trấn hải huyền kích, trong mắt toát ra cảm kích cùng vui sướng sắc.

Ngao Lệ phi thăng tiên giới, trấn cung chi bảo cũng là lưu tại tiên giới, tùy thân chỉ dẫn theo kiện bình thường tiên khí, chính là kia tiên khí tại hạ giới xưng được với lợi hại pháp bảo, nhưng đến tiên giới lại căn bản không coi là cái gì. Hơn nữa Ngao Lệ nay tu vi đã là huyền anh kì huyền tiên, kia tiên khí liền càng thêm không chịu nổi sử dụng. Sau lại Ngao Lệ cũng là ở Ôn Kiều phủ tìm đến vài món pháp bảo, nhưng đều chỉ có thể xem như thực

bình thường, đảm đương không nổi hắn như vậy cấp bậc cường giả sử dụng, trong lòng vẫn rất là tiếc nuối.

Nay được Hạ Vân Kiệt tự mình luyện chế trấn hải huyền kích, trong lòng tự nhiên là cực kì vui mừng.

Ngao Lệ vừa mới hai tay tiếp nhận trấn hải huyền kích, liền cả người sợ run cả người, hai tay gân xanh căn căn bạo khởi, quỳ trên mặt đất hai đầu gối lại mạnh đi xuống trầm xuống, đem trên đại đường phô liền kim cương đều cấp ép tới ào ào vỡ ra.

Nguyên lai Ngao Lệ còn không có tế luyện này trấn hải huyền kích, trấn hải huyền kích dừng ở trong tay hắn cũng là nặng như cự sơn, băng như hàng tỉ năm không hóa hàn băng. Nếu không phải Ngao Lệ tu vi cao thâm, là long vương huyết mạch, trời sinh thần lực, liền vừa rồi kia một chút, hắn liền trảo không được này trấn hải huyền kích, sắp bị đông lạnh trở thành khối băng.

Bất quá tuy rằng bị đông lạnh cả người rét run, ép tới hai tay lên men, Ngao Lệ trong mắt lại thấu bắn ra mừng như điên sắc, biết này trấn hải huyền kích chính là chân chính vô cùng lợi hại pháp bảo.

“Còn không tế luyện này pháp bảo!” Hạ Vân Kiệt thấy thế cười nhẹ, truyền tế luyện phương pháp cấp Ngao Lệ.

Ngao Lệ vội vàng ấn Hạ Vân Kiệt dạy, giọt tinh huyết, lại nhéo pháp quyết, niệm chú ngữ, như thế một phen ép buộc, mới vừa rồi đem này trấn hải huyền kích cấp tế luyện.

Nhất tế luyện này trấn hải huyền kích, quả nhiên này trấn hải huyền kích liền trở nên nhẹ như tầm thường trường kích, tuy rằng như trước lạnh như băng, nhưng chỉ là bình thường huyền thiết lạnh như băng, không

nữa cái loại này thấu triệt nhập cổ hàn ý, còn có làm cho người ta trong đầu không tự chủ được hiện lên ngập trời biển máu, vô số thi hài trường hợp.

……

Ngày kế, Kim Dương thành tây cửa thành một mảnh xơ xác tiêu điều, sở hữu người đi đường né tránh hai bên, một đội đội mặc chói lọi khôi giáp, cầm trong tay thần binh lợi khí binh tướng, tất cả đều cưỡi ô vân mã, cả người tản ra lạnh lẽo sát khí, theo tây cửa thành đều nhịp lao ra, cũng là thuần một sắc kỵ binh.

Ô vân mã, tụ quật châu đặc sản chiến mã. Cao lớn cường tráng, tứ chi hữu lực, bôn chạy khi đề sinh mây khói, tốc độ như tia chớp, khả ngày đi mấy vạn dặm. Năm đó Vệ Hải Xuyên làm phủ lệnh khi, Ôn Kiều phủ tài lực hữu hạn, bất quá chỉ trang bị mấy vạn ô vân mã kỵ binh, nhưng nay Ôn Kiều phủ quan phủ nắm trong tay toàn bộ Ôn Kiều phủ, hơn nữa hổ sát thành một trận chiến sau, sao không có một ít không chịu quy phụ thế lực lớn tài sản, Ôn Kiều phủ quan phủ tài lực hùng hậu, liền bốn phía mua vào ô vân mã, trang bị hai trăm vạn ô vân mã.

Lần này xuất chinh đó là này hai trăm vạn ô vân mã kỵ quân.

Hai trăm vạn đại quân xuất chinh, vạn mã chạy chồm, mây khói bốc lên, như một cỗ nước lũ theo tây cửa thành lao ra, khí thế phóng lên cao, nhìn xem vô số Ôn Kiều phủ dân chúng nhiệt huyết sôi trào, rung động vô cùng.

“Ông trời, phủ lệnh đại nhân thật sự muốn xuất binh tấn công Tây Hà phái!”

“Phủ lệnh đại nhân thật sự nói là làm!”

“Lão thiên gia, nhất định phải phù hộ phủ lệnh đại nhân a!”

“Ta Ôn Kiều phủ nguy hiểm a!”

“Tây Hà phái ít nhất có ngàn vạn giáo chúng tướng sĩ, ta phủ chỉ phái ra hai trăm vạn đại quân, còn chưa đủ bọn họ nhét hàm răng!”

“……”

Các loại cách nói ào ào dựng lên, nhưng càng nhiều còn là bị Hạ Vân Kiệt như vậy hành động cấp thật sâu rung động, hy vọng Hạ Vân Kiệt có thể được thắng trở về, tuy rằng tuyệt đại đa số người còn là cho rằng này hy vọng rất nhỏ rất nhỏ.

Nhưng này thì thế nào? Thân là một dân chúng, có được như vậy một vị có gan thay bọn họ xuất đầu phủ lệnh, bọn họ còn có cái gì hảo xa cầu ?

Chương 1697 : Hai quân giằng co

“Tiên quân đại nhân, kia Ôn Kiều phủ phủ lệnh thật sự xuất binh !” Quận vương phủ, có cận thần mặt lộ vẻ một tia không dám tin biểu tình đem một phần tấu chương dâng cấp La Đàn tiên quân.

“Ha ha, hảo, hảo, này Ôn Kiều phủ phủ lệnh quả nhiên có vài phần đảm phách! Truyền bản tiên quân mệnh lệnh cùng tây nguyên phủ phủ lệnh, thời khắc chú ý Ôn Kiều phủ cùng Tây Hà phái động tĩnh, nếu kia Ôn Kiều phủ phủ lệnh thực sự vài phần bản sự, ở hắn binh bại là lúc, không ngại ra mặt cứu hắn một mạng.” La Đàn tiên quân trên mặt hơi hơi lộ ra một tia vẻ hưng phấn nói.

Hiển nhiên thân là thạch cừ quận quận vương, La Đàn tiên quân cũng là hy vọng chính mình thủ hạ có thể ra vài người có đảm phách. Bất quá theo La Đàn tiên quân sau lại hạ mệnh lệnh không khó nhìn ra đến, hắn đối Hạ Vân Kiệt còn là nghiêm trọng khuyết thiếu tin tưởng, cho rằng Hạ Vân Kiệt là thắng thiếu bại nhiều.

“Sư bá, Hạ đại nhân thật sự xuất binh !” Thạch cừ quận Lại bộ Thượng Thư phủ, Vệ Hải Xuyên bẩm báo nói, tuy rằng sớm đã biết Hạ Vân Kiệt khẳng định sẽ xuất binh, nhưng thật sao nhận được này tin tức, Vệ Hải Xuyên còn là có loại không dám tin cảm giác.

“Thật sự xuất binh ! Chẳng lẽ kia Hạ Vân Kiệt thật sự có trấn sát Tây Hà lão tổ thực lực bất thành?” Ôn Kiến Uy trên mặt lộ ra khiếp sợ cùng hoài nghi sắc.

“Nghĩ đến Hạ đại nhân nếu dám xuất binh, khẳng định là có vài phần tự tin nắm chắc.” Vệ Hải Xuyên nhớ tới Hạ Vân Kiệt ngày ấy nói mà nói, mở miệng nói.

“Không được, chuyện này phải được với báo môn trung

trưởng bối! Nếu kia Hạ Vân Kiệt thật có thể cùng Tây Hà lão tổ chống lại, chúng ta phải nhúng tay, không thể làm cho hắn mệnh tang Tây Hà lão tổ tay.” Ôn Kiến Uy đột nhiên đứng lên, sau đó vội vàng ly khai Lại bộ Thượng Thư phủ.

“Khởi bẩm lão tổ, kia Hạ tiểu tử quy mô phái binh cách Kim Dương thành, thẳng đến Cung Sơn huyện mà đến, xem ra là thật muốn cùng ta Tây Hà phái một trận chiến.” Trong hồ chủ điện, có môn nhân quỳ trên mặt đất hướng tây hà lão tổ bẩm báo nói.

“Hảo hảo! Xem ra lão tổ ta lâu dài không ra tay, rất nhiều người đã đã quên lão tổ ta uy phong! Chính là một cái phủ lệnh thế nhưng cũng dám nói khoác mà không biết ngượng phái binh đến tấn công ta Tây Hà phái!” Tây Hà lão tổ nghe vậy mạnh theo ngai vàng thượng đứng lên, ngập trời dáng vẻ khí thế độc ác theo hắn trên người phát ra mà ra, thổi quét quá toàn bộ đại điện, cả kinh mọi người ào ào quỳ xuống.

“Triệu tập nhân mã, tùy bản lão tổ đi tấn công Cung Sơn huyện, một đường sát hướng Kim Dương thành. Hừ, nếu thực làm cho kia chính là Ôn Kiều phủ phủ quân một đường giết đến ta sơn môn, ta Tây Hà phái cho dù diệt bọn hắn, này thể diện coi như là đã mất.” Tây Hà lão tổ âm lãnh thanh âm quanh quẩn ở đại điện.

“Lão tổ, chính là Ôn Kiều phủ phủ lệnh lại làm sao cần lao động lão tổ tự thân xuất mã? Nếu là truyền ra đi, chẳng phải là tăng kia Ôn Kiều phủ phủ lệnh uy danh, rơi xuống lão tổ thể diện? Ta triệu tập nhân mã tiến đến liền đi.” Tây Hà phái tả hộ pháp Lạc Sâm bước ra khỏi hàng nói.

“Chính là, chính là Ôn Kiều phủ lệnh sao có thể kinh động lão tổ ngài tự mình ra mặt, tả hộ pháp xuất mã liền cũng đủ cho hắn mặt mũi !” Phía dưới chúng môn nhân

đệ tử ào ào phụ họa nói.

Tây Hà lão tổ ánh mắt dừng ở Lạc Sâm trên người, trên mặt lóe ra một tia do dự sắc, cuối cùng nói:“Cũng thế, lượng kia Ôn Kiều phủ cũng hưng không nổi cái gì sóng gió đến. Liền từ tả hữu hộ pháp cùng nhau lãnh binh tiến đến một đường quét ngang hắn Ôn Kiều phủ.”

Hạ Vân Kiệt dù sao từng có hai năm bình định nhất phủ hiển hách chiến tích, nay rõ ràng biết hắn Tây Hà phái thế lực cường đại, hắn Tây Hà lão tổ lại pháp lực thâm hậu, thần thông quảng đại hạng người, còn dám hưng binh đến phạt, Tây Hà lão tổ mặc dù có mười phần tự tin, nhưng đúng là vẫn còn không dám quá mức khinh thường Hạ Vân Kiệt, cuối cùng còn là điều động hai vị hộ pháp tiến đến.

Này hai vị hộ pháp trừ bỏ thực lực kém cỏi hắn không ít, luận cảnh giới cùng hắn giống nhau, ở Tây Hà lão tổ xem ra, cho dù Hạ Vân Kiệt thực sự chút bản sự, như vậy đội hình cũng có thể có thể trấn áp hắn.

Lạc Sâm cùng mặt khác một vị bộ dạng cao lớn thô kệch, cua yêu tu luyện thành tiên hữu hộ pháp bước ra khỏi hàng lĩnh mệnh lệnh, sau đó hùng hổ cách chủ điện, bắt đầu đi triệu tập nhân mã, sát hướng Cung Sơn huyện.

Tây Hà phái phái ra hai vị huyền anh kì huyền tiên hộ pháp, tám trăm vạn giáo chúng đằng đằng sát khí sát hướng Cung Sơn huyện, chuẩn bị một đường đẩy mạnh, quét ngang Ôn Kiều phủ tin tức rất nhanh liền truyền mở ra.

Không chỉ có Ôn Kiều phủ mọi người bôn tẩu tương truyền, người người lo lắng lo lắng, liền ngay cả tây nguyên phủ không ít thế lực cũng đều biết được chuyện này, ám cười Ôn Kiều phủ phủ lệnh không biết trời cao

đất rộng, rốt cục đưa tới họa sát thân.

Tây Hà phái lại khởi là ngươi chính là một cái hạ đẳng phủ phủ lệnh có thể chủ động tấn công ?

Tây Hà phái chỗ khu vực ngay tại Cung Sơn huyện cách vách, rất nhanh Tây Hà phái nhân mã qua thao thao Tây Hà, bay qua lưỡng quan sơn, lại tụ tập đóng ở Kim Kiếm môn sơn môn nhân mã, hai quân hội tụ thành nhất quân, một đường hướng Cung Sơn huyện thị trấn mà đi.

Ôn Kiều phủ đại quân tất cả đều là kỵ quân, kia Cung Sơn huyện tuy rằng cách Kim Dương thành có hơn mười vạn dặm khoảng cách. Đại quân bay nhanh hạ, cũng bất quá mấy ngày có thể đến.

Làm Tây Hà phái tụ tập đóng ở Kim Kiếm môn sơn môn nhân mã, một đường thẳng hướng Cung Sơn thị trấn đánh tới khi, Ôn Kiều phủ đại quân cũng đến Cung Sơn huyện thị trấn.

Hai quân ở trước Cung Sơn huyện thị trấn cao lớn tường thành kia phiến rộng lớn bình nguyên gặp nhau, hai quân giằng co, đông nghìn nghịt liếc mắt một cái vọng không đến biên.

Khôn cùng sát khí bao phủ này phiến thiên địa, khiến cho bốn phía âm phong từng trận, thổi khô diệp cuồng phi.

“Ha ha, cái nào là Hạ Vân Kiệt tiểu nhi, gọi hắn tốc đến nhận lấy cái chết!” Hai quân giằng co, Tây Hà phái trung có người giục ngựa tiến lên, đối với Ôn Kiều phủ đại quân kêu gào.

“Đại nhân, bần đạo nguyện xung phong!” Kim Kiếm môn chưởng giáo vàng hàn vẻ mặt sát ý lên trước, đối với Hạ Vân Kiệt cúi đầu ôm quyền nói.

Lần này chiến tranh bởi vì Kim Kiếm môn dựng lên, Kim Kiếm môn cao thấp đều nhất trí yêu cầu tùy quân cùng đi, Hạ Vân Kiệt cũng chỉ hảo tùy bọn họ. Lúc này kia Kim Kiếm môn trên dưới nhìn đến người Tây Hà phái xuất hiện, tự nhiên là kẻ thù gặp lại hết sức đỏ mắt.

“Kim chưởng môn tạm thời sống chết mặc bay, chờ cần quý môn xuất chiến khi, bản quan thì sẽ mở miệng.” Hạ Vân Kiệt gặp kia đi ra khiêu chiến người có huyền đan kì huyền tiên cảnh giới, tự nhiên là không tốt làm cho vàng hàn đi ra ngoài chịu chết, xua tay nói.

Dứt lời, Hạ Vân Kiệt chuyển hướng Xích Liệt Thiên nói:“Liệt Thiên ngươi xuất chiến đi!”

Ở hổ sát thành khi, này Xích Liệt Thiên còn có huyền đan kì huyền tiên cảnh giới, này vài năm lại chịu không ít chỉ điểm, ẩn sâu ở hắn trong cơ thể hỏa linh quả dược lực tiến thêm một bước bị hấp thu luyện hóa, hơn nữa chính mình cũng khổ tâm tu luyện, tuy rằng còn không có có thể đột phá đến huyền anh kì huyền tiên cảnh giới, nhưng thực lực so với hổ sát thành đại chiến khi cường đại rồi rất nhiều. Kia Thanh Đồng đăng, Hạ Vân Kiệt nhàn khi cũng từng giúp hắn một lần nữa luyện chế quá một phen, uy lực cũng càng hơn từ trước. Chỉ cần không đụng tới thiên phú dị bẩm cấp bậc huyền đan kì huyền tiên, hoặc là huyền anh kì huyền tiên, này Xích Liệt Thiên đã có thể lập cho bất bại chi địa.

“Là, lão gia!” Xích Liệt Thiên lĩnh mệnh khu long mã thú bước ra khỏi hàng.

Long mã thú cũng là tụ quật châu một loại dị thú, long thủ mã thân, lực đại vô cùng, chính là nhưng không cách nào mở ra linh trí, cho nên thường xuyên bị người thu đến làm như tọa kỵ.

“Ha ha, Hạ tiểu tử chính ngươi không dám đi ra sao? Thế nhưng tặng như vậy một cái vô dụng đi tìm cái chết!” Kia người khiêu chiến gặp Xích Liệt Thiên bước ra khỏi hàng, trên người có cùng hắn tương đương khí thế phóng lên cao, trong đầu tuy rằng giật mình kia Ôn Kiều phủ phủ lệnh thế nhưng có huyền đan kì huyền tiên thủ hạ, nhưng ở mặt ngoài cũng là vẻ mặt trào phúng.

Chương 1698 : Ngao Lệ hiển uy

“Ha ha, chịu chết là ngươi này tôm quái, không phải nhà ngươi Xích gia gia.” Xích Liệt Thiên đồng dạng vẻ mặt khinh thường trào phúng nói.

“Muốn chết!” Kia đầu nhọn râu dài, lưng còng tướng địch đúng là một tôm quái tu luyện thành tiên, gặp Xích Liệt Thiên gọi hắn tôm quái không khỏi giận tím mặt, trong tay tam giác xoa mạnh ở không trung nhất vũ, đối với Xích Liệt Thiên đâm tới.

Nhất thời, liền có một cái rồng nước ở không trung vũ khởi, rít gào hướng Xích Liệt Thiên xung phong liều chết mà đi.

Tôm quái là Thủy tộc, am hiểu tự nhiên là thủy hệ thuật pháp.

Xích Liệt Thiên thấy thế lạnh lùng cười, há mồm đối với Thanh Đồng đăng nhất thổi, nhất thời liền có một cái hỏa long đối với kia rồng nước vọt đi qua.

Nhất thủy nhất hỏa hai long ở không trung chém giết, rất nhanh kia rồng nước liền rơi xuống hạ phong, cuối cùng đằng khởi một đoàn sương mù, biến thành hư vô, mà kia hỏa long lại tiếp tục hướng kia tôm tướng gào thét mà đi.

Gặp kia tôm tướng ngăn cản không được, kia cao lớn thô kệch cua hộ pháp liền nổi giận gầm lên một tiếng, trong tay pháp quyết sờ, không trung liền hiện ra một chích thật lớn thủy con cua, giơ thật to cái kìm hướng tới hỏa long tiễn đi.

Kia cua hộ pháp tuy rằng chỉ có thể xem như bình thường nhất huyền anh kì huyền tiên, nhưng cảnh giới

dù sao so với Xích Liệt Thiên cao một cấp, này cái kìm một chút, hỏa long liền bị cắt thành hai đoạn.

Hỏa long nhất bị tiễn đoạn, Xích Liệt Thiên trong cổ họng phát ra trầm xuống buồn thanh âm, cả người sắc mặt đều tái nhợt một phần, mọi người sau này loạng choạng lui xuống.

“Trốn chỗ nào!” Kia cua hộ pháp thấy thế lại cười gằn lại mãnh niết pháp quyết, không trung kia chích thủy hệ pháp lực ngưng tụ mà thành cự giải giơ cự kiềm hướng Xích Liệt Thiên sát đi.

“Chớ có thương ca ca ta!” Xích Liệt Địa thấy thế, nổi giận gầm lên một tiếng, sớm liền tế hỏa diễm phiến, đối với kia cự giải liền phiến đi qua.

Nháy mắt hỏa mượn gió thổi, vô biên vô hạn biển lửa hộc ngọn lửa hướng kia không trung cự giải thổi quét mà đi.

Này biển lửa bất đồng kia hỏa long, là vô biên vô hạn, cự giải bị biển lửa cắn nuốt, sẽ không biện pháp dùng cái kìm cắt đoạn.

“Chính là huyền đan kì huyền tiên cũng xứng ở bổn hộ pháp trước mặt khoe khoang!” Cua hộ pháp gặp cự giải bị biển lửa nuốt hết, cảm thấy cả người một trận khô nóng, ẩn ẩn có mồ hôi theo trên trán ngã nhào, không khỏi giận dữ, trong tay tái niết pháp quyết, liền có ồ ồ thanh âm vang lên, có đại thủy theo kia trong cua miệng phun ra, đảo mắt hỏa thế đã bị đè ép đi xuống, có bị kiêu diệt dấu vết.

Xích Liệt Thiên gặp cự giải phun nước muốn tiêu diệt biển lửa, lập tức liền cố lấy quai hàm đối với Thanh Đồng đăng thổi đi.

Nhất thổi Thanh Đồng đăng, hỏa long liền tái hiện không trung, gào thét hướng kia cự giải đánh tới.

Cự giải thấy thế lại cử cái kìm đến tiễn hỏa long, cự giải vừa mới cái kìm, còn có chút bất chấp phun nước kiêu dập tắt lửa hải, biển lửa hỏa thế dần dần còn có chút đứng lên.

Gặp hỏa thế đứng lên, cự giải lại vội vàng phun nước, cự giải nhất phun nước, Xích Liệt Thiên lại ngự sử hỏa long đến tấn công.

Kể từ đó, kia huyền anh kì huyền tiên cảnh giới cua hộ pháp nhất thời nửa khắc gian thế nhưng không làm gì được Xích gia huynh đệ hai người, liền đem cua hộ pháp đánh cho cảm giác thật to mất thể diện, rốt cục thẹn quá thành giận, rốt cuộc bất chấp chính mình Tây Hà phái hộ pháp thân phận, hiển con cua chân thân.

Này con cua nhất hiển hiện ra tựa như sắt lá bao vây lại núi nhỏ bình thường cứng rắn mà thật lớn, hồn thể là màu rám nắng, thật dài trên đùi còn dài đầy cương thứ, hai kìm lớn tử chính là trời sinh thần binh lợi khí, dưới ánh mặt trời lóe nhiều điểm hàn quang.

Không chỉ có như thế, cũng có ngập trời hung hãn hơi thở theo này cua hộ pháp trên người phát ra, làm cho người ta như bị cự sơn áp đỉnh, không thở nổi.

“Không nghĩ tới Ôn Kiều phủ cũng là có mấy nhân vật lợi hại, bất quá đụng tới bổn hộ pháp, các ngươi đều phải chết!” Nặng nề như sấm bá đạo kiêu ngạo thanh âm theo kia núi nhỏ cự giải trong miệng phát ra đến, theo sát sau kia cự giải tụ hai thật to cái kìm, bát trảo tề động, như điện hướng Xích Liệt Thiên cùng Xích Liệt Địa hai huynh đệ sát đi.

Cự giải đi qua đại địa, đất rung núi chuyển, mặt đất ào

ào bị kia sắc bén bát trảo cấp cát giống như bị ngưu lê quá bình thường, giăng khắp nơi, tràn đầy chiến hào.

Ôn Kiều phủ đại quân tướng sĩ, còn có Kim Kiếm môn trên dưới lợi hại nhất cũng bất quá chính là huyền lộ kì huyền tiên cảnh giới, lại làm sao gặp qua huyền anh kì huyền tiên phát uy khủng bố trường hợp, nhìn thấy này một màn tất cả đều sắc mặt trắng bệch, kinh hồn táng đảm, lần đầu tiên nhận thức đến huyền anh kì huyền tiên cường đại. Hơn nữa kia cua hộ pháp cả người giống như bị sắt lá bao đứng lên giống nhau, cho dù tùy ý bọn họ tấn công, bọn họ cũng không cho rằng chính mình có thể cho hắn tạo thành bất luận cái gì thương tổn.

Nếu là như thế, này chiến còn như thế nào đánh? Phỏng chừng liền này một chích cự giải xung phong liều chết đi lên, bọn họ sẽ muốn quân lính tan rã.

“Hộ pháp uy vũ! Hộ pháp uy vũ!” Tây Hà phái chúng tướng sĩ nhìn đến đều ào ào hoan hô, xem Ôn Kiều phủ đại quân đã giống như một mảnh người chết.

“Ngao Lệ, này chích con cua có chút bản sự, Xích gia hai huynh đệ ngăn cản không được, ngươi ra tay đi!” Hạ Vân Kiệt thấy thế không chút hoang mang nói.

“Đệ tử lĩnh mệnh!” Ngao Lệ lĩnh mệnh, cuồn cuộn nổi lên một đạo phong vân, đã cầm trong tay trấn hải huyền kích giá vân đoàn như điện bàn hướng chiến trường mà đi.

“Chính là cua tướng cũng dám ở lão phu trước mặt đùa giỡn uy phong, cấp lão phu thành thật bát !” Ngao Lệ giá vân đoàn đảo mắt đi ra cua tướng biến thành cự giải trước mặt, cử trấn hải huyền kích đối với kia cua tướng như cương thiết chú liền bình thường cua xác đánh đi xuống.

Cua tướng cảm nhận được Ngao Lệ trên người cường đại hơi thở, tâm đầu nhất khiêu, vội vàng buông tha cho đuổi giết Xích gia huynh đệ, cũng không quản Ngao Lệ trường kích hạ xuống, chỉ để ý cử hai thật lớn mang xỉ cái kìm đi tiễn Ngao Lệ.

Ngao Lệ thấy thế cũng là không tránh không né, chỉ để ý đem trấn hải huyền kích đối với cua xác đánh ngã.

“Ha ha, đi tìm chết đi! Bổn hộ pháp lực đại vô cùng, thân kiên như thiết, bằng ngươi một cây phá trường kích lại như thế nào bị thương bổn hộ pháp!” Cua hộ pháp gặp Ngao Lệ thế nhưng không né không tránh, chỉ để ý đem trấn hải huyền kích đối với chính mình cua xác đánh hạ đến, không khỏi một trận mừng rỡ, cười ha ha lên.

Nguyên lai này cua hộ pháp cả người cứng rắn xác đó là hắn trời sinh hộ thể pháp bảo, không phải lợi hại pháp bảo, hoặc là kim tiên ra tay, rất khó phá ra, cho nên cua hộ pháp bình thường run chỉ cần hiển chân thân cơ hồ cũng đã lập cho bất bại chi địa. Tây Hà lão tổ phái hắn cùng lãnh binh tiến đến, liền cũng là nhìn trúng hắn điểm này. Có hắn ở, cho dù đánh bại không được Ôn Kiều phủ đại quân, nhưng Ôn Kiều phủ đại quân cũng mơ tưởng đánh bại Tây Hà phái đại quân.

“Phải không?” Ngao Lệ lạnh lùng cười. Hắn là long vương huyết mạch hậu duệ, vốn là là Thủy tộc trung trời sinh vương giả, biết được trong nước vạn tộc nhược điểm, huống chi nay lại có trấn hải huyền kích nơi tay, này cua hộ pháp cũng dám cùng hắn ngoạn hoành, căn bản chính là múa búa trước cửa Lỗ Ban, tự tìm đường chết.

“Ba!” Trấn hải huyền kích dẫn đầu dừng ở cua hộ pháp phía sau lưng một điểm không chớp mắt hắc ban chỗ, kia đúng là cua hộ pháp cua xác trung tối yếu đuối một

chỗ địa phương.

Trấn ngục văn phù, trong thiên địa tối ảo diệu phù văn chi nhất, năm đó Tôn Ngộ Không đều phải bởi vì này trấn ngục phù văn bị trấn áp ở ngũ chỉ sơn hạ thoát không thể thân, có thể nghĩ này trấn ngục phù văn có bao nhiêu lợi hại. Tuy rằng này trấn hải huyền kích bởi vì tài liệu duyên cớ, Hạ Vân Kiệt sợ nó thừa nhận không được trấn ngục phù văn, khắc này trấn ngục phù văn khi thu liễm rất nhiều pháp lực, nhưng mặc kệ hắn như thế nào thu liễm, này trấn ngục phù văn một khi thôi phát, uy lực cũng không phải chính là cua hộ pháp có thể thừa nhận được. Huống chi, Ngao Lệ lại đánh trúng nhược điểm của hắn.

“A!” Cua hộ pháp nhất thời liền hét thảm một tiếng, thật lớn thân mình lập tức liền ghé vào mặt đất, bát trảo bình mở ra đến, dán tại mặt đất, hai nguyên bản cao cao giơ lên cự kiềm cũng vô lực thùy mới hạ xuống, cả người như trụy vạn năm hầm băng, mặt ngoài nháy mắt nổi lên một tầng thản nhiên băng sương.

Chương 1699 : Toàn quân phóng ra

Gặp Ngao Lệ chính là một kích hạ xuống, vừa rồi còn vô cùng uy phong, tản ra ngập trời khủng bố hơi thở Tây Hà phái hữu hộ pháp liền quỳ rạp trên mặt đất, không thể động đậy, trừ bỏ Hạ Vân Kiệt, tất cả mọi người không khỏi mãnh hấp một ngụm lãnh khí, trong thiên địa tĩnh mịch một mảnh.

Hơn nữa Xích gia huynh đệ, Đặng Lăng đám người lại cả kinh thiếu chút nữa hai chân mềm nhũn, sẽ muốn quỳ trên mặt đất.

Bọn họ đều là biết Ngao Lệ là Hạ Vân Kiệt thân truyền đệ tử, ẩn ẩn cũng biết thực lực của hắn so với bọn hắn cường đại không ít, cho nên bọn họ đều cam tâm tình nguyện bái hắn làm lão sư, nhưng bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới bọn họ lão sư thế nhưng cường đại đến bực này trình độ, nhất kích hạ xuống, kia huyền anh kì huyền tiên cảnh giới Tây Hà phái hữu hộ pháp thế nhưng đã bị đánh cho quỳ rạp trên mặt đất, không thể động đậy.

Này nên có bao nhiêu đại pháp lực a!

Từ Ngao Lệ còn tưởng đến Hạ Vân Kiệt, Xích gia huynh đệ, Đặng Lăng đám người trái tim đều thiếu chút nữa đình chỉ nhảy lên!

Người khác không biết Hạ Vân Kiệt cùng Ngao Lệ quan hệ, nhưng làm Hạ Vân Kiệt tối nể trọng trung tâm môn sinh, Xích gia huynh đệ đám người lại sao lại không biết?

Nhà mình lão gia nhưng là nhà mình lão sư sư tôn a!

Ngoan ngoãn, đệ tử đều lợi hại như vậy, dễ dàng nhất

kích liền đem một vị huyền anh kì huyền tiên cấp đánh ngã, kia sư phụ đâu?

Xích gia huynh đệ đám người không dám tiếp tục tưởng tượng đi xuống. Kia từng cùng Hạ Vân Kiệt làm đối diện tây lộ Chỉ Huy Sứ Lục Mông nghĩ vậy một điểm, thiếu chút nữa sẽ muốn quỳ xuống đất cảm tạ ông trời.

Có thể đắc tội người như vậy không chỉ có còn có thể bảo tiếp theo điều tánh mạng, còn có thể trở thành hắn thân truyền đệ tử ký danh đệ tử, này quả thực chính là may mắn gần như kỳ tích a!

“Uy vũ! Uy vũ! Ta quân tất thắng!” Ở trải qua ngắn ngủi tĩnh mịch sau, Ôn Kiều phủ trong đại quân đột nhiên phát ra như núi hồng bùng nổ bàn gọi thanh, tiếng gầm nhất ba cao hơn nhất ba, ở trên bầu trời quanh quẩn.

Mà trái lại Tây Hà phái đại quân bên kia lại tất cả đều mặt trình màu đất, trong mắt toát ra một tia lui khiếp sắc, rốt cuộc không có phía trước tất thắng tín niệm cùng dưới mắt không còn ai kiêu ngạo, liền ngay cả kia tả hộ pháp Lạc Sâm cũng không ngoại lệ.

Hắn biết rõ kia cua hộ pháp, trừ bỏ đầu óc đơn giản một ít ở ngoài, luận chiến đấu chân chính lực, chỉ sợ so với hắn còn muốn lợi hại một tia, nhưng hiện tại lại bị Ôn Kiều phủ trong đại quân đột nhiên xuất hiện một vị nam tử cao lớn cấp nhất kích trấn áp, mà này nam tử còn không phải kia phủ lệnh đại nhân.

Đột nhiên gian, Lạc Sâm trong lòng bốc lên một loại trước kia căn bản không có khả năng động ý nghĩ.

“Tây Hà phái nguy hiểm !”

“Còn có ai dám cùng ngươi lão phu một trận chiến?” Lạc Sâm này ý nghĩ vừa khởi, một đạo uy nghiêm thanh âm

tại bên tai hắn như sấm bàn nổ tung.

Chỉ thấy vừa rồi kia nam tử đứng ở như núi nhỏ bình thường cự giải trên lưng, trong tay trường kích chỉ phía xa Tây Hà phái đại quân, thật sự là nói không nên lời uy phong.

Đại quân "Đồ sộ bất động", không có một người dám lên tiền một trận chiến, Lạc Sâm cũng không dám!

Không thấy được kia cua hộ pháp cũng bị người ta một kích cấp trấn áp sao? Nhân vật như vậy, trừ bỏ chưởng giáo Tây Hà lão tổ có lẽ còn có thể một trận chiến, bọn họ trung ai khả kham một trận chiến?

"Sát!" Nếu không ai dám tiến lên ứng chiến, kia tự nhiên chỉ có thể nhất ủng mà lên, dùng người số đến áp đảo !

Lạc Sâm sắc mặt dữ tợn quát chói tai một tiếng, liền có từng đạo bạch dày đặc xương cốt theo hắn trên người vọt ra, suốt có một trăm khối nhiều. Này đó bạch cốt như đáp xếp gỗ bình thường hội tụ cùng một chỗ, hợp thành một đầu chiều cao hơn một ngàn trượng, như núi bình thường bạch cốt quái thú, này quái thú trong tay cầm một cây bạch cốt, một bên hướng Ngao Lệ đi đến, một bên cầm bạch cốt đối với hắn vào đầu đánh đi.

Này quái thú bạch dày đặc đùi bước qua đại địa, đất rung núi chuyển, nhất bạch cốt đánh hạ, bị bám âm u khôn cùng cuồng phong, nhất thời cát bay đá chạy, một mảnh hôn ám.

Này pháp bảo tên là bách cốt tụ sát thú, là Lạc Sâm trải qua vô số năm giết chóc, thải vô số người cốt chi tinh túy cùng Tây Hà để ngàn vạn năm âm sát hợp luyện mà thành. Cho nên này bạch cốt tụ sát thú không chỉ có lực đại vô cùng, hơn nữa đánh ra lực đạo còn âm lãnh vô cùng, bình thường tiên nhân đừng nói ai nó một chút

giã, liền kia âm phong quát khởi, đều có thể đem bọn họ cấp đông lạnh thành khối băng.

Người khác được mệnh lệnh, chỉ cần có huyền tiên cảnh giới cũng tất cả đều ào ào tế pháp bảo hướng Ngao Lệ công sát mà đi.

“Sát!” Ngao Lệ dù sao không phải kim tiên, thấy thế cũng là không dám đại ý, quát lạnh một tiếng, trấn hải huyền kích ở không trung nhất vũ, biến ảo ra tầng tầng lớp lớp đầy trời kích ảnh.

“Đinh đinh đinh! Đương đương đương!” Phô thiên cái địa mà đến pháp bảo ào ào cùng đầy trời kích ảnh va chạm ở tại cùng nhau, phát ra thanh thúy chói tai tiếng đánh, theo sát sau này pháp bảo tựa như nghênh diện đụng vào một tòa hàng tỉ năm không thay đổi băng sơn bình thường, không chỉ có lạnh như băng vô cùng, mà còn trầm trọng vô cùng, nhất thời này pháp bảo liền ào ào còn hơn hồi nãy nữa mau tốc độ sau này ngã xuống.

“Đương!” Đầy trời kích ảnh hóa thành trấn hải huyền kích, đón đánh hướng về phía bạch cốt tụ sát thú vào đầu nện xuống bạch cốt bổng.

“Ca ca ca!” Như che trời cự trụ bình thường, bạch dày đặc, âm sát khí lượn lờ bạch cốt bổng ở bị kia trấn hải huyền kích ngay mặt nhất kích sau, ở mặt ngoài thế nhưng hiện ra mạng nhện cái khe, mà Lạc Sâm tả hộ pháp cả người cấp tốc sau này ngã xuống, một ngụm máu tươi cuồng phun mà ra.

Liền như vậy một kích, Lạc Sâm đã bị thương.

Này kỳ thật cũng không có cái gì kỳ quái, Ngao Lệ vốn là là long vương sau, lực đại vô cùng, pháp lực mênh mông vô cùng, hơn nữa trấn hải huyền kích là Hạ Vân Kiệt tự mình sở luyện chế, mặt trên khắc có trấn ngục

phù văn, trọng như cự sơn, nếu không phải này khác rất nhiều huyền tiên phân tán trấn hải huyền kích lực đạo, liền này nhất kích, Lạc Sâm nói không chừng sẽ muốn đi nửa cái mạng.

Lạc Sâm trong lòng hoảng hốt, bất quá Tây Hà phái chung quy người đông thế mạnh, hơn nữa huyền tiên số người cũng muốn còn hơn Ôn Kiều phủ phủ quân không ít, Lạc Sâm tuy rằng bị nhất kích dưới liền bị chút thương, cũng là cũng không nói gì quay đầu liền chạy trốn, mà là rất nhanh ổn định sóng to gió lớn nỗi lòng, gần như điên cuồng mà rít gào nói:“Toàn diện phóng ra, sát!”

Lạc Sâm rất rõ ràng, quân địch có lợi hại như vậy nhân vật, chính mình biên nếu quay đầu chạy trốn, kia căn bản chính là tự tìm đường chết, chỉ có toàn diện phóng ra, ra sức một trận chiến, còn có thể có vài phần thủ thắng hy vọng, dù sao bọn họ nhiều người, cường giả tỉ lệ cũng cao.

“Sát!” Vô số Tây Hà phái tướng sĩ tiếng gào vang vọng thiên địa, vô số phù tên, diệt tiên nỗ, còn có các loại pháp bảo, gào thét, phô thiên cái địa hướng tới Ôn Kiều phủ đại quân vọt tới, trong đó rất nhiều lực sát thương thật lớn pháp bảo, diệt tiên nỗ tắc cơ hồ đều là hướng về phía Ngao Lệ mà đi.

Gặp Tây Hà phái khởi xướng toàn diện tiến công, Hạ Vân Kiệt nâng lên tay hướng tới nhất chỉ.

“Sát!” Nhất thời sơn hô sóng thần thanh âm ở trong thiên địa vang lên, từng đạo hoa quang gào thét xẹt qua thiên không, một đám kim giáp cự nhân cầm trong tay thần binh lợi khí, rống giận đối với Tây Hà phái đại quân xung phong liều chết mà đi.

Kim giáp cự nhân chân đạp trên mặt đất, đất rung núi

chuyển, ầm vang rung động.

“Dựa vào, như thế nào sẽ có nhiều như vậy huyền khí kì huyền tiên đã ngoài lục đinh lục giáp tiên vệ!” Nhìn đến ngàn vạn, thân cao ít nhất có thượng trăm trượng huyền khí kì huyền tiên đã ngoài lục đinh lục giáp tiên vệ, ầm ầm bôn chạy quá đại địa, cả người kim quang nở rộ, giống như một cái màu vàng nước lũ hướng tiết mà đến, kia kim quang chiếu rọi liền trên trời ngày tựa hồ đều phải ảm đạm thất sắc, Tây Hà phái tướng sĩ cũng không cấm đều xem mắt choáng váng.

Bọn họ vốn tưởng rằng chính mình bên huyền khí kì huyền tiên cảnh giới đã ngoài cường giả so với Ôn Kiều phủ đại quân nhiều rất nhiều, cho nên chẳng sợ Ngao Lệ biểu hiện ra cực kì thực lực khủng bố, bọn họ cũng không có đánh mất tin tưởng, khả bọn họ vạn vạn không nghĩ tới Ôn Kiều phủ đại quân trận pháp chiến kĩ lợi hại như vậy, thế nhưng có thể triệu hồi ra ngàn vạn huyền khí kì huyền tiên cảnh giới đã ngoài cường giả, này người số đều đã vượt qua bọn họ cường giả số lượng, hơn nữa Ngao Lệ kia thực lực khủng bố, nháy mắt, Tây Hà phái tướng sĩ không chỉ có xem mắt choáng váng, tiểu tâm can cũng đều là run run cái không ngừng.

Này còn là hạ đẳng phủ đại quân thực lực sao? Này căn bản chính là thượng đẳng phủ đại quân mới có thực lực a!

Chương 1700 : Đại bại

“Thương! Thương! Thương!”

“Oanh! Oanh! Oanh!”

Hai bên, đầy trời pháp bảo, phù tên, diệt tiên nỗ, ở không trung giống như hai đùi nước lũ mặt đối mặt va chạm ở tại cùng nhau, liên miên không ngừng mà phát ra đinh tai nhức óc tiếng đánh, một đoàn đoàn chói mắt quang mang ở thiên không nổ mạnh mở ra, thổi quét khởi từng trận cuồng phong, quát cát bay đá chạy, hôn thiên ám địa.

“Uy vũ!” Kim giáp cự nhân vung trong tay thần binh lợi khí, mỗi một đao, mỗi một kiếm chém xuống, liền có vô số pháp bảo, phù tên, diệt tiên nỗ, ào ào ngã xuống, vô số người ào ào ngã xuống không trung, hơn nữa kim giáp cự nhân cả người kim quang nở rộ, thật sự là nói không nên lời uy phong.

Bất quá tối uy phong còn là Ngao Lệ, hắn lực đại vô cùng, trấn hải huyền kích vừa nặng như cự sơn, liền ngay cả Tây Hà phái tả hữu hộ pháp cũng không là hắn nhất kích chi địch, người khác liền lại càng không tiêu nói.

Trấn hải huyền kích vung, như cự long nhập hải, một đường giết qua đi, căn bản không có một người có thể ngăn được hắn trấn hải huyền kích. Chỉ cần đụng tới cho dù huyền đan kì huyền tiên cũng là nhất kích bị mất mạng, pháp bảo tấc đứt từng khúc liệt.

Trong nháy mắt, Ngao Lệ bên người đã là thi cốt chồng chất như núi, hơn nữa những người này cơ hồ đều là huyền tiên cấp bậc. Bởi vì thiên tiên cấp bậc, căn bản gần đều gần không được Ngao Lệ thân mình.

Mắt thấy Ngao Lệ giết người giống như cắt cỏ bình thường, mặc kệ là cái gì cấp bậc huyền tiên, nhất đụng tới hắn sẽ chết, bên kia đại quân cũng bởi vì ngàn vạn lục đinh lục giáp tiên vệ xuất hiện, còn có Xích gia huynh đệ, Chu Lương đám người cũng đều là phi thường lợi hại huyền tiên, không chỉ có không có thể chiếm được nửa ngày tiện nghi, ngược lại là kế tiếp bại lui, chết thảm trọng, tả hộ pháp Lạc Sâm rốt cục đối một trận chiến này không hề ôm có bất luận cái gì thắng lợi hy vọng, lặng yên cuồn cuộn nổi lên một đoàn hắc phong, chuẩn bị ba mươi sáu kế chạy là thượng sách!

“Trốn chỗ nào!” Bất quá Ngao Lệ luôn luôn tại chú ý Lạc Sâm, Lạc Sâm vừa mới chuẩn bị lặng lẽ trốn, hắn liền hét lớn một tiếng, cuồn cuộn nổi lên một đoàn mây mù, trấn hải huyền kích đối với Lạc Sâm đó là như điện đâm tới.

Gặp Ngao Lệ tay cầm trấn hải huyền kích đối với chính mình ám sát mà đến, Lạc Sâm không khỏi sợ tới mức thiếu chút nữa hồn bay phách lạc, một đạo huyết quang phóng lên cao, Lạc Sâm trực tiếp gãy chi thi triển huyết độn phương pháp.

“Mưa đến!” Ngao Lệ gặp Lạc Sâm không tiếc gãy chi thi triển huyết độn, tốc độ đột nhiên tăng, khóe miệng lạnh lùng cười, một bên đuổi theo, một bên niệm động chú ngữ, đắn đo pháp quyết.

Nhất thời thiên không mây đen dầy đặc, mưa to mưa như trút nước xuống.

Ngao Lệ là thượng cổ tứ hải long vương huyết mạch sau, hành vân bố vũ vốn là là hắn tối am hiểu thuật pháp, triệu chi tức đến huy chi tức đi!

“Đóng băng!” Ngao Lệ cầm trong tay trấn hải huyền kích

đối với không trung nhất vũ, nháy mắt, kia mưa liền ào ào đóng băng, thành băng tuyết thế giới.

Lạc Sâm lập tức bị đóng băng tại đây phiến thiên địa, tuy rằng hắn không ngừng thúc dục độn pháp, nhưng rốt cuộc không thể giống phía trước như vậy cấp tốc.

“Chết đi!” Lạc Sâm tốc độ nhất hạ, Ngao Lệ liền đuổi theo, trong tay trấn hải huyền kích đối với Lạc Sâm phía sau lưng liền hung hăng đâm tới.

“Không!” Lạc Sâm cảm nhận được sau lưng nhập vào cơ thể mà đến sát khí, mạnh hồi đầu, một điểm hàn mang ở trong mắt không ngừng thành lớn, đảo mắt liền tức, không khỏi sợ tới mức tim mật đều vỡ, âm thanh kêu lên.

“Phốc!” Trường kích mặc thể mà qua.

Lạc Sâm bị mất mạng!

“Tả hộ pháp chết! Tả hộ pháp chết! Mọi người chạy mau a!”

Tây Hà phái đại quân vốn là bị Ôn Kiều phủ đại quân giết được kế tiếp bại lui, nay hơn nữa Lạc Sâm vừa chết, nhất thời Tây Hà phái rốt cuộc không có nửa điểm ý chí chiến đấu, ào ào quát to lên, xoay người chạy trốn.

“Sát a!” Bất quá Ôn Kiều phủ đại quân sớm đã giết đỏ cả mắt rồi, kêu gào vọt đi qua, hơn nữa Đặng Lăng đám người giết được nhất vui. Bọn họ pháp bảo uy lực đều là cần cắn nuốt tu sĩ hồn phách tinh huyết mới vừa rồi có thể tăng trưởng, mà Hạ Vân Kiệt bình thường lại không cho phép bọn họ lạm sát kẻ vô tội, cho nên chỉ có phía sau, là bọn họ ngàn năm một thuở tế dưỡng pháp bảo thời cơ, bọn họ tự nhiên là không muốn bỏ qua.

Chỉ thấy một đầu đầu phi thiên anh lô, một đầu đầu phi thiên đồng thi, một cái khô lâu lực sĩ bốc lên ở giữa không trung, một bên đuổi giết Tây Hà phái đại quân, một bên mở ra miệng, mạnh nhất hấp, nhất thời vô số huyết khí hội tụ đứng lên, hình thành từng đạo thất luyện rơi vào rồi chúng nó trong miệng.

Nồng đậm mùi máu tươi theo chúng nó trên người phát ra, tràn ngập ở trên bầu trời, lại có huyết quang như ẩn như hiện, bên trong có vô số thê lương quỷ tiếng kêu.

Hạ Vân Kiệt đối Tây Hà phái môn nhân vốn là không bao nhiêu ấn tượng tốt, lần này Tây Hà phái chiếm trước Kim Kiếm môn khoáng sản không nói, còn giết đến bọn họ sơn môn, Hạ Vân Kiệt đối Tây Hà phái ấn tượng liền càng ác liệt, cho nên cũng không có ngăn cản Đặng Lăng đám người đuổi giết Tây Hà phái bại quân.

Vì thế Tây Hà phái đại quân một đường đào vong, Ôn Kiều phủ đại quân ở phía sau theo đuổi không bỏ.

Theo Cung Sơn huyện vẫn đuổi tới lưỡng quan sơn, bay qua lưỡng quan sơn lại đuổi giết vào tây nguyên phủ.

Hơn một ngàn vạn đại quân tan tác, hai trăm vạn đại quân đuổi giết, trường hợp là loại nào đồ sộ, quả thực chính là lũ bất ngờ bùng nổ giống nhau.

Một đường như vậy đuổi giết đi qua, không biết kinh động ven đường bao nhiêu thế lực, cả kinh tất cả mọi người là trợn mắt há hốc mồm, không thể tin được chính mình trong mắt chỗ đã thấy.

“Tây Hà phái thế nhưng bại!”

“Ôn Kiều phủ đại quân thế nhưng tiến quân thần tốc vào tây nguyên phủ!”

“Ông trời, đây là muốn vẫn đuổi giết đến Tây Hà phái sơn môn tiết tấu a!”

“Rất hung tàn ! Ôn Kiều phủ thật sự rất hung tàn ! Đây chính là Tây Hà phái a!”

“Ngươi nói nếu đến Tây Hà phái sơn môn, một trận chiến này đến tột cùng sẽ là cái gì kết quả đâu?”

“Hẳn là Tây Hà phái thắng đi! Nói như thế nào Tây Hà lão tổ đều là ngưu nhân thẳng bức kim tiên!”

“Này cũng không nhất định, nghe nói lần này xuất chinh Ôn Kiều phủ, lĩnh quân nhưng là tả hữu hai vị hộ pháp, đều là huyền anh kì huyền tiên, còn có hơn một ngàn vạn giáo chúng, khả kết quả đâu, vừa mới giao thủ không lâu liền nhất hội ngàn dặm, hiển nhiên hai người căn bản không phải đồng cấp lực lượng a!”

“……”

Một chạy một đuổi, bất tri bất giác, Tây Hà phái hội quân rốt cục đi tới chạy chồm Tây Hà, xa xa đã có thể vọng đến đứng sừng sững ở Tây Hà cuối mấy vạn trượng cao tuyết sơn.

“Rốt cục đến!” Rất nhiều giáo chúng ào ào nhảy vào chạy chồm Tây Hà, hóa thành một chích chích lính tôm tướng cua, các loại Thủy tộc, nương thủy độn, hướng tới tuyết sơn phương hướng nghịch lưu mà đi.

Ngao Lệ thấy thế khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh, hắn là tứ hải long vương sau, ở trong nước hắn mới là chân chính vương giả, khả năng chân chính hiện ra thực lực của hắn đến.

Cười lạnh, Ngao Lệ liền tưởng một cước bước vào Tây Hà, Hạ Vân Kiệt khoát tay nói:“Tính, chạy được hòa

thượng không chạy được miếu, Tây Hà phái ngay tại phía trước theo bọn họ đi thôi.”

“Là sư tôn.” Ngao Lệ thu hồi chân, khom người lĩnh mệnh.

“Sư tôn!” Bị Chu Lương dùng phược long tác cấp trói, một đường giống kéo cẩu giống nhau bị túm Tây Hà phái hữu hộ pháp cua tướng chỉ thấy tướng chúng ào ào mượn thủy bỏ chạy, lại thấy Tây Hà phái sơn môn ngay tại phía trước, vốn âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, trong mắt dấy lên một tia hy vọng, nhưng khi hắn nhìn thấy kia một kích đã đem hắn trấn áp không thể động đậy Ngao Lệ thế nhưng xưng hô Hạ Vân Kiệt là sư tôn, nhất thời sợ tới mức hồn bay phách lạc, cả người thẳng run.

Đồ đệ đều đã lợi hại như vậy, kia sư phụ cho dù cua tiên dùng mông tưởng đều biết đến, kia khẳng định lợi hại hơn, tám chín phần mười là kim tiên cấp nhân vật.

Kim tiên a, hơn nữa Ngao Lệ, cua tiên đã nhìn không tới Tây Hà lão tổ có nửa điểm thủ thắng cơ hội.

Chương 1701 : Thu phục cua hộ pháp

“Tiểu con cua, nhìn ngươi coi như là nhất viên mãnh tướng, không giống kia Lạc Sâm âm độc giả dối, nếu ngươi chịu quy thuận bản quan này đồ đệ, bản quan liền tha cho ngươi một mạng, nếu không liền giết ngươi, lấy ngươi này một thân cua xác cùng cự kiềm đến luyện chế pháp bảo.” Hạ Vân Kiệt đứng ở Tây Hà phái, nhìn thoáng qua mặt như màu đất Tây Hà phái hữu hộ pháp thản nhiên nói.

“Muốn ta quy thuận cũng được, bất quá ta chỉ nghe lệnh đại nhân.” Hữu hộ pháp do dự hạ, nói.

Hắn còn là tự cao có huyền anh kì huyền tiên cảnh giới, không muốn hạ mình quy thuận đều là huyền anh kì cảnh giới Ngao Lệ.

“Xem ra ngươi này tiểu con cua chẳng phải là thua tâm phục khẩu phục a!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười nhẹ nói.

“Đó là đương nhiên, bổn hộ pháp là Thủy tộc, lợi hại là thủy hệ thuật pháp. Đệ tử của ngươi tuy rằng lợi hại, bất quá chủ yếu là chiếm pháp bảo lợi hại, lại kiêm lại là ở trên đất bằng tác chiến, ta thế này mới bại bởi hắn. Nếu là đến trong nước, hắn không cần kia pháp bảo, hươu chết tay ai còn không nhất định đâu.” Cua tiên không phục nói.

“Xem ra ngươi cũng không chính là dũng mãnh mà thôi, còn có thể đùa giỡn tâm kế a!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy thản nhiên nói.

“Dù sao ta chỉ chịu nghe lệnh đại nhân!” Cua tiên nét mặt già nua hơi hơi đỏ lên nói.

Hạ Vân Kiệt cười cười, hướng Ngao Lệ nhìn thoáng qua nói:“Nếu này tiểu con cua cho rằng trước ngươi thắng chi không võ, vậy ngươi ngay tại trong nước cùng hắn đánh một trận.”

“Là, sư tôn.” Ngao Lệ cung kính khom người lĩnh mệnh, sau đó chuyển hướng về phía kia cua tiên, cười hắc hắc nói:“Tiểu con cua ta hiện tại sẽ tha cho ngươi, bàn tay trần ở trong nước đánh với ngươi một trận chiến, chỉ cần ngươi chặn được ta hai chiêu, ta lại để ngươi đi, nếu ngươi thua, ngươi về sau liền ngoan ngoãn ở ta trướng hạ nghe lệnh.”

“Lời này thật sao?” Cua tiên cơ hồ có điểm không thể tin được chính mình lỗ tai, hắn là Thủy tộc, đến trong nước tự nhiên là như cá gặp nước, thực lực nhân.

“Đó là tự nhiên.” Ngao Lệ nói.

“Không cần kia pháp bảo?” Cua tiên còn là có chút lo lắng nói.

“Nếu là bàn tay trần, tự nhiên là không cần pháp bảo.” Ngao Lệ nói.

“Lão sư!” Xích Liệt Thiên kêu một tiếng Ngao Lệ, trong mắt có chút lo lắng. Chu Lương đám người cũng là như thế.

Bọn họ hiện tại tự nhiên biết chính mình lão sư so với này cua tiên lợi hại không ít, nhưng vấn đề là cua tiên không chỉ có là Thủy tộc, hơn nữa hắn có cua xác làm tiên giáp, cái kìm làm binh khí, Ngao Lệ vào trong nước vốn là chịu thiệt, lại là bàn tay trần, này tiêu bỉ dài, lại định rồi hai chiêu chi ước, Xích Liệt Thiên đám người thật sự không dám nhìn dường như mình lão sư.

Dù sao hai người cảnh giới là giống nhau.

“Hảo, vậy nói như vậy định rồi! Nếu bổn hộ pháp không chịu nổi ngươi hai chiêu, về sau ngươi kêu bổn hộ pháp làm gì bổn hộ pháp liền làm gì!” Gặp Xích Liệt Thiên đám người rõ ràng có chút lo lắng Ngao Lệ, cua tiên sợ Ngao Lệ đổi ý, vội vàng nói.

“Hảo!” Ngao Lệ gật gật đầu, sau đó hướng Chu Lương nhìn lại.

Chu Lương gặp Ngao Lệ đem ánh mắt đầu hướng hắn, đành phải thu phược long tác, thu phược long tác khi còn không có quên hướng Hạ Vân Kiệt bên kia ngắm liếc mắt một cái, gặp Hạ Vân Kiệt bình thản ung dung, Chu Lương thế này mới an tâm.

Hắn đối lão sư còn không phải tin tưởng mười phần, nhưng đối chính mình vị kia lão gia hắn đã có tin tưởng mù quáng, nếu hắn bình thản ung dung, kia tự nhiên sẽ không vấn đề.

Cua tiên được tự do, không khỏi ha ha cười, trực tiếp liền một đầu chui vào Tây Hà.

Tây Hà dòng nước chạy chồm, có mấy chục lý khoan, sâu nhất chỗ có mấy ngàn mét sâu, cua tiên này vừa vào Tây Hà quả thực tựa như rồng về đại hải, ở giữa sông hiển chân thân, song kiềm ở trong nước nhất giảo, lập tức liền nhấc lên nghìn trượng sóng to đến.

“Ha ha, mau mau xuống dưới cùng bổn hộ pháp một trận chiến!” Cua tiên đứng ở giữa sông ương, giơ cái kìm hướng Ngao Lệ lớn tiếng kêu lên.

Ngao Lệ thấy thế ha ha cười, một chân liền bước vào Tây Hà.

Gặp Ngao Lệ bước vào Tây Hà trung, cua tiên lập tức

liền huy động bát điều cua chân, như điện hướng hắn vọt tới, tốc độ kì mau vô cùng, thậm chí so với ở trên đất bằng tốc độ tựa hồ đều phải nhanh lên một ít.

Này đó là Thủy tộc ở trong nước ưu thế chi nhất, bọn họ có thể ở trong nước quay lại tự nhiên, cơ hồ không bị thủy lực cản ảnh hưởng, thậm chí còn có thể mượn thủy lực, mà chủng tộc khác vào nước sẽ không biện pháp làm được điểm này. Vào nước, liền khắp nơi chịu thủy lực áp chế ước thúc, không có ở trên đất bằng rơi tự nhiên.

Gặp cua tiên vào nước, như có thần trợ, thực lực không giảm phản tăng, Đặng Lăng đám người lại không khỏi có chút lo lắng.

Nhưng thật ra Ngao Lệ thấy thế ha ha cười, không chút hoang mang đưa tay hướng trong nước nhất giảo, nhất thời gian chạy chồm nước sông đột nhiên nổi lên lốc xoáy.

Lốc xoáy cùng nhau, cua tiên kia như núi nhỏ dầy trọng thân mình, thế nhưng không tự chủ được đông diêu tây hoảng đứng lên.

Cua tiên không khỏi trong lòng giật mình, vội vàng hoa động bát chân, muốn ổn định thân mình, nhưng hắn lại nào biết đâu rằng Ngao Lệ chính là thượng cổ tứ hải long vương huyết mạch hậu duệ, là trong biển bá chủ, gây sóng gió bản sự so với hắn này con cua không biết muốn lợi hại bao nhiêu lần.

Cua tiên cùng hắn ngoạn thủy, căn bản chính là múa búa trước cửa Lỗ Ban!

Cua tiên nhất hoa động tám chân, kia lốc xoáy lập tức liền trở nên càng phát ra hung mãnh đứng lên, không chỉ có như thế, kia Tây Hà thủy cũng không biết khi nào trở

nên lóng lánh trong sáng, trầm trọng vô cùng đứng lên, cua tiên hoa động tám chân đều trở nên khó khăn đứng lên, phảng phất này lốc xoáy không phải thủy tạo thành, mà là so với thủy ngân đều phải trầm trọng rất nhiều lần chất lỏng tạo thành !

“Quỳ thủy tinh anh!” Cua tiên thấy thế thất thanh kêu lên.

Hắn không nghĩ tới Ngao Lệ tùy tiện vừa động, không chỉ có làm cho Tây Hà thủy mãnh liệt xoay tròn đứng lên, mà còn thừa dịp xoay tròn là lúc, đem quỳ thủy tinh anh đều cấp tinh luyện hội tụ lên, khiến cho này bốn phía thủy trở nên trầm trọng vô cùng, ép tới hắn đều có chút ăn không tiêu.

“Hắc hắc, ăn ta một chưởng!” Ngay tại cua tiên giật mình là lúc, kia Ngao Lệ không biết khi nào đã bơi tới hắn trên không, năm ngón tay khép lại, đối với hắn hướng đến tán gẫu lấy kiêu ngạo cua xác một chưởng liền vỗ đi xuống.

Ngao Lệ này một chưởng đi xuống, bốn phía thủy nguyên lực ào ào tụ lại mà đến, quả thực chính là bài sơn đảo hải.

Nhất thời gian, cua tiên liền cảm thấy sau lưng giống như có một tòa đại sơn áp chế, ép tới hắn cả người mãnh một chút trầm đến đáy sông, bát chân.

Cua tiên trong cổ họng phát ra một tiếng nặng nề rống giận, vừa muốn mãnh phát lực đứng lên, Ngao Lệ bàn tay lập tức hạ xuống.

“Ba!” Một tiếng nổ, Ngao Lệ bàn tay chồng chất dừng ở cua tiên cua xác.

Long tộc nhưng là trời sinh lực đại chi tộc, này một chưởng độ mạnh yếu tự nhiên thật lớn, hơn nữa hội tụ

mà đến thủy nguyên lực sớm đã như núi giống nhau đặt ở cua tiên trên lưng, nay này một chưởng lại hạ xuống, nhất thời gian vốn đã kinh điên cuồng chuyển động pháp lực, đã mạnh đề lực cua tiên hoàn toàn bị trấn áp ở tại đáy sông, tám trảo liều mạng tưởng động, nhưng bởi vì đã bị chống đỡ bình ở đáy sông, căn bản không thể phát lực, chỉ có hai kìm lớn còn có thể huy động, liền xoay hướng trên cua xác Ngao Lệ đi cắt.

“Còn không cho ta thành thành thật thật!” Ngao Lệ thấy thế trực tiếp duỗi tay đi qua, một phen liền bắt được kia hai kìm lớn.

Cua tiên hai kìm lớn không chỉ có sắc bén, hơn nữa là toàn thân khí lực lớn nhất bộ vị, hắn gặp Ngao Lệ lấy tay tới bắt hắn kìm lớn, vốn trong lòng vui vẻ, đang muốn bắt hắn cho ném đi hạ cua xác, không nghĩ tới Ngao Lệ này thủ một trảo trụ hắn kìm lớn, mạnh nhất phát lực, liền đem hắn hai kìm lớn cấp phản vặn đến trên lưng, mặc hắn như thế nào giãy dụa đều không làm nên chuyện gì.

Chương 1702 : Cua hộ pháp khuyên can

“Hiện tại ngươi khả phục rồi?” Ngao Lệ hỏi, trong thanh âm lộ ra vương giả uy nghiêm.

“Tiểu nhân phục rồi.” Cua tiên rốt cục hiểu được chính mình cùng Ngao Lệ trong lúc đó thật lớn chênh lệch, thậm chí hiện tại hắn đối Tây Hà lão tổ đều đã mất đi tin tưởng, cho rằng cho dù Tây Hà lão tổ tự thân xuất mã, cũng không thấy là này Ngao Lệ đối thủ.

Ngao Lệ gặp cua tiên thần phục, tự nhiên cũng để lại hắn, sau đó lên bờ.

Cua tiên cũng theo sát sau leo lên ngạn, biến thành cao lớn thô kệch đại hán bộ dáng.

“Tiểu nhân Tiết Nguyên Bằng bái kiến đại nhân!” Cua tiên cũng là quang côn, lên bờ sau liền lập tức quỳ rạp xuống Ngao Lệ trước người.

Mọi người thế mới biết này Tây Hà phái hữu hộ pháp tên gọi Tiết Nguyên Bằng.

“Đứng lên đi, chỉ cần ngươi về sau hảo hảo thay bản quan làm việc, về sau tự nhiên không thiếu được ngươi chỗ tốt.” Ngao Lệ huy phất tay làm cho Tiết Nguyên Bằng đứng lên.

“Chúc mừng lão sư thu một mãnh tướng!”

“Chúc mừng lão sư!”

“……”

Chu Lương đám người gặp Ngao Lệ thu một vị huyền

anh kì huyền tiên thủ hạ, vội vàng ào ào tiến lên chúc, người người lại là vui mừng lại là tự hào.

Phải biết rằng huyền anh kì huyền tiên là đủ đảm nhiệm thượng đẳng phủ phủ lệnh thậm chí rất cao cấp bậc quan viên, nhưng hiện tại đâu, bọn họ phủ lệnh đại nhân đệ tử còn có huyền anh kì huyền tiên thủ hạ, đây là loại nào ngưu bức a!

“Xuất phát đi!” Hạ Vân Kiệt cũng cử vui mừng Ngao Lệ phía dưới hơn một vị huyền anh kì huyền tiên thủ hạ, khóe miệng gợi lên một chút mỉm cười, cưỡi ở Vân Báo lập tức, nâng tay về phía tây đầu nguồn đầu hùng vĩ tuyết sơn nhất chỉ, thản nhiên nói.

“Xuất phát! Đại nhân tất thắng! Ta Ôn Kiều phủ tất thắng!” Mọi người cùng kêu lên quát, sau đó cuồn cuộn mênh mông, đằng đằng sát khí dọc theo Tây Hà một đường về phía tây hà phái sơn môn sát đi.

“Phủ lệnh đại nhân!” Đại quân lại khởi hành, đằng đằng sát khí dọc theo Tây Hà về phía tây hà phái sơn môn mà đi khi, Tiết Nguyên Bằng trong mắt thỉnh thoảng lóe ra do dự sắc, sau đó đột nhiên sắc mặt mạnh trầm xuống, ruổi ngựa tiến lên, tới gần Hạ Vân Kiệt nói.

“Sự tình gì?” Hạ Vân Kiệt quay đầu hỏi Tiết Nguyên Bằng.

“Lấy phủ lệnh đại nhân cùng nhà của ta đại nhân bản sự, cho dù Tây Hà phái có lợi hại hộ phái đại trận, Tây Hà lão tổ thực lực thẳng bức kim tiên, cũng là bại nhiều thắng thiếu. Nhưng này Tây Hà phái mặt sau còn có lớn hơn nữa thế lực, đại nhân còn cần cân nhắc a!” Tiết Nguyên Bằng nói.

“Ngươi nói là tây hải Long cung?” Hạ Vân Kiệt cười nhẹ hỏi.

“Phủ lệnh đại nhân đã biết?” Tiết Nguyên Bằng nghe vậy không khỏi trợn tròn mắt, mẹ ngươi nha, biết đều còn dám tấn công, này còn là một hạ đẳng phủ phủ lệnh sao? Này quả thực so với quận vương còn ngưu a!

Quận Vương đại nhân cũng không dám dễ dàng trêu chọc tây hải Long cung.

“Bản đại nhân quả thật đã biết, bất quá kể lại cũng là không biết. Ngươi nếu biết được, không ngại nói đến nghe một chút.” Hạ Vân Kiệt nói.

Không ngại nói đến nghe một chút? Xem Hạ Vân Kiệt một bộ phong khinh vân đạm bộ dáng, Tiết Nguyên Bằng ngầm thẳng mắt trợn trắng, thật muốn đối Hạ Vân Kiệt gầm rú hai tiếng, đó là tây hải Long cung a, tây hải Long cung có biết hay không a?

Đương nhiên cấp cái Tiết Nguyên Bằng mười cái lá gan hắn cũng không dám đối Hạ Vân Kiệt gầm rú, nghe vậy vội vàng trả lời:“Cụ thể tiểu nhân cũng không phải rất rõ ràng, tiểu nhân nguyên bản chẳng phải là tây hải Long cung cua tướng, nguyên bản ngay tại này Tây Hà ngọn nguồn tu luyện con cua, sau lại đến đây kia Tây Hà lão tổ, đánh hắn bất quá, cuối cùng bị hắn chiếm đi này Tây Hà ngọn nguồn, thành hắn thủ hạ. Tiểu nhân chỉ biết là, này Tây Hà lão tổ là tây hải long vương Ngao Nhuận mười vương tử Ngao Hoành môn sinh, phụng Ngao Hoành chi mệnh đóng ở Tây Hà, phát triển thế lực.”

“Nguyên lai là tây hải Long cung mười vương tử môn sinh. Đúng rồi, kia tây hải long vương nguyên bản không phải Ngao Thuận sao? Nay như thế nào thành Ngao Nhuận?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy gật gật đầu, sau đó đột nhiên chuyện vừa chuyển, hỏi.

Thượng cổ tứ hải long vương là Hạ Vũ trướng hạ đại

tướng, thống trị hồng thủy công thần, sau được Vu vương Hạ Vũ phong làm tứ hải long vương. Thượng cổ đại chiến, vu tộc bị trấn sát, nhưng tứ hải long vương bởi vì là yêu tộc thân phận, nhưng thật ra tránh được một kiếp, này đó Hạ Vân Kiệt theo vu tổ truyền thừa, còn có Vu Hàm trong miệng biết được.

Chính là đến tiên giới sau, Hạ Vân Kiệt mới phát hiện kia tứ hải long vương thế nhưng cùng thượng cổ tứ hải long vương không phải cùng người. Vấn đề này Hạ Vân Kiệt trong đầu vẫn tồn nghi hoặc, nề hà Xích Liệt Thiên đám người đều là kiến thức hữu hạn tiểu nhân vật, cũng không biết này đó, cho nên này nghi hoặc liền vẫn tồn tại trong đầu. Nay gặp Tiết Nguyên Bằng nhắc tới tây hải long vương, Hạ Vân Kiệt liền nhớ tới này việc sự tình, cho nên mở miệng hỏi khởi.

Ngao Lệ nghe vậy sắc mặt lập tức trở nên nghiêm túc đứng lên, hai tai cũng sớm đã dựng thẳng lên. Hắn này một chi mạch chính là thượng cổ tây hải long vương Ngao Thuận sau, tự nhiên là quan tâm hắn lão tổ tông đi về phía. Mà lần này bọn họ sở dĩ tấn công Tây Hà phái, trừ bỏ bởi vì Tây Hà phái lần này đem sự tình làm được quá phận, ở ngoài, cũng bởi vì hiện tại tây hải long vương đã không phải thượng cổ kia tây hải long vương, nếu không tấn công Tây Hà phái sự tình, Ngao Lệ còn là sẽ có rất lớn trong lòng chướng ngại.

“Chuyện này tiểu nhân cũng không biết, chính là ngẫu nhiên một lần trong lúc vô ý nghe một vị đến từ Long cung sứ giả nói lên, nói là thật lâu trước kia, tứ hải Long cung giống như đã xảy ra một lần đại náo động, sau đó tứ hải long vương sẽ thành hiện tại tứ hải long vương.” Tiết Nguyên Bằng mặt lộ vẻ một tia kinh ngạc sắc, hiển nhiên thực kinh ngạc Hạ Vân Kiệt thế nhưng biết thượng cổ thời đại tây hải long vương tên. Bởi vì khi đó Tiết Nguyên Bằng còn xa xa không sinh ra đâu.

“Đại náo động!” Ngao Lệ nghe vậy sắc mặt mạnh trầm xuống, trong mắt sát khí đại thịnh, một cỗ cỗ lạnh như băng giết chóc hơi thở theo hắn trên người phát ra đi ra, khiến cho phạm vi hơn mười dặm địa phương đều ào ào hạ nổi lên lông ngỗng đại tuyết.

Hạ Vân Kiệt trong mắt cũng lóe ra lạnh như băng sát ý.

Tuy rằng chính là vài lời, nhưng người thông minh không khó theo trong vài lời ra suy luận, thượng cổ tứ hải long vương không phải tại kia lần đại náo động trung bị trấn sát chính là bị tù vây.

Mà thượng cổ tứ hải long vương là ai, đó là Ngao Lệ lão tổ tông, là Vu vương Hạ Vũ trướng hạ đại tướng, cùng Ngao Lệ cùng Hạ Vân Kiệt đều có rất sâu sâu xa quan hệ, cho nên nhất tưởng đến tứ hải long vương tám chín phần mười không phải bị trấn sát chính là bị tù vây đứng lên, hai người trong lòng tự nhiên là sát ý bắt đầu khởi động.

“Nghĩ đến kia Tây Hà lão tổ biết đến hẳn là càng nhiều.” Hạ Vân Kiệt rất nhanh hãy thu nổi lên trong mắt sát khí, nhìn phía càng ngày càng gần Tây Hà ngọn nguồn tuyết sơn, thản nhiên nói.

“Tây Hà lão tổ!” Ngao Lệ hai mắt mị lên, bắn ra sắc nhọn ánh mắt.

“Đây là Long cung tân mật, Tây Hà lão tổ bất quá chính là mười vương tử Ngao Hoành một môn sinh, biết nói cũng khẳng định cùng tiểu nhân không sai biệt lắm.” Tiết Nguyên Bằng tâm kinh run sợ trả lời, hắn phát hiện chính mình hiện tại là một điểm đều xem không hiểu trước mắt này hai người.

……

“Đương! Đương! Đương!” Tây Hà phái sơn môn, cảnh báo dồn dập vang lên, một tiếng nhanh quá một tiếng.

“Lão tổ không tốt, tả hộ pháp tại chỗ bị giết, hữu hộ pháp bị bắt! Ôn Kiều phủ đại quân chính hướng ta Tây Hà phái sơn môn đánh tới!” Trong hồ đại điện, một cái có huyền đan kì huyền tiên bại tướng dẫn đầu trốn trở về Tây Hà phái sơn môn, té vọt tiến vào, thượng khí không tiếp hạ khí nói.

“Cái gì!” Làm sơn môn trung cảnh báo dồn dập vang lên khi, Tây Hà lão tổ trong đầu muốn một trận nghi hoặc, không biết đã xảy ra sự tình gì, đang chuẩn bị phái người đến hỏi cái rõ ràng, không nghĩ tới dĩ nhiên là như vậy kinh thiên tin tức.

“Kia Ôn Kiều phủ phủ lệnh có bực này lợi hại sao? Tả hữu hộ pháp nhưng là huyền anh kì huyền tiên a!” Có người không tin nói.

“Không biết!” Người nọ lắc đầu nói.

“Không biết? Ngươi như thế nào hội không biết? Hay là ngươi một mình làm đào binh bất thành?” Mọi người nghe vậy hơi hơi sửng sốt, sau đó tất cả đều căm tức kia bại tướng.

Chương 1703 : Đến sơn môn

“Không, không phải như thế. Mà là bởi vì kia Ôn Kiều phủ phủ lệnh căn bản là không có ra tay.” Kia bại tướng vội vàng trả lời.

“Cái gì!” Lúc này Tây Hà lão tổ rốt cuộc không có biện pháp ổn tọa ngai vàng phía trên, mạnh đứng lên.

Tả hữu hộ pháp thực lực như thế nào Tây Hà lão tổ tự nhiên trong lòng biết rõ ràng, Tây Hà phái tuy rằng còn có ba vị huyền anh kì huyền tiên, nhưng có thể trấn áp được này hai người, toàn bộ Tây Hà phái cũng liền hắn một người. Nay này trốn trở về đệ tử thế nhưng nói cho hắn, Hạ Vân Kiệt không có ra tay, tả hữu hộ pháp đã bị trấn áp, này chẳng phải là ý nghĩa Ôn Kiều phủ trừ bỏ phủ lệnh, còn có phi thường lợi hại nhân vật tồn tại.

“Trách không được này Ôn Kiều phủ phủ lệnh dám như vậy bừa bãi, nguyên lai trướng hạ có như thế nhân vật lợi hại! Chính là không biết chính hắn thân mình thực lực như thế nào?” Bất quá Tây Hà lão tổ dù sao cũng là thực lực thẳng bức kim tiên lợi hại nhân vật, sau lưng lại có tây hải long vương mười vương tử làm chống lưng, rất nhanh liền bình tĩnh xuống dưới, mặt âm trầm nói.

“Nếu trướng hạ có bực này nhân vật lợi hại, nghĩ đến kia Ôn Kiều phủ phủ lệnh thực lực cũng sẽ không kém đi nơi nào, xem ra phía trước chúng ta đều xem thường này Ôn Kiều phủ phủ lệnh.” Có vị hói đầu nam tử mặt lộ vẻ vẻ mặt ngưng trọng nói.

Người này cũng có huyền anh kì huyền tiên cảnh giới, chính là Tây Hà phái tam đại trưởng lão chi nhất.

“Tái lợi hại lại có gì dùng? Ta Tây Hà phái bố có thiên hà ngân long đại trận, lại có mấy ngàn vạn binh tướng gác,

hay là kia Ôn Kiều phủ đại quân còn có thể tấn công tiến vào bất thành?” Lại có một vị trưởng lão nói.

“Nghiêm trưởng lão nói được có lý, bất quá nếu gần chính là bảo vệ cho sơn môn, không khỏi cũng quá làm cho người ta coi khinh ta Tây Hà phái! Lại tùy bản lão tổ ra điện, nhìn xem kia Ôn Kiều phủ phủ lệnh đến tột cùng có bao nhiêu đại năng lực.” Tây Hà lão tổ mở miệng nói.

“Là!” Mọi người tuân lệnh, sau đó đều đi theo Tây Hà lão tổ đi ra chủ điện.

Có một tòa thật lớn thành trì lưng dựa tuyết sơn, phía trước là Tây Hà chạy chồm mà qua, lúc này mặt trên sớm đã đứng đầy tướng sĩ, người người thần sắc xơ xác tiêu điều, độ cao đề phòng.

Tây Hà lão tổ đi vào kia tòa thành trì phía trên, theo chạy chồm mà ra Tây Hà, nhìn xa phương xa.

Chỉ thấy có một chi cuồn cuộn mênh mông đại quân chính dọc theo Tây Hà một đường hướng này thành trì lao nhanh mà đến, số người không nhiều lắm, chỉ có hai trăm đến vạn, xa không thể cùng Tây Hà phái giáo chúng số người so sánh với, huyền tiên cảnh giới số người mặc dù ở trong hạ đẳng phủ kia tuyệt đối là nhiều có chút kỳ cục, nhưng cùng Tây Hà phái bực này nội tình hùng hậu môn phái so sánh với, kém ít nhất một lượng cấp.

“Lạc Sâm cùng Tiết Nguyên Bằng thế nhưng bại cấp như vậy một chi quân đội?” Thành trì phía trên, Tây Hà lão tổ đám người đều có chút không thể tin được chính mình ánh mắt chỗ đã thấy.

“Lão tổ, trưởng lão, các ngươi có điều không biết, kia Ôn Kiều phủ đại quân thiện trường bày trận tác chiến, khả triệu hồi ra ngàn vạn huyền tiên cấp lục đinh lục giáp tiên

vệ, Ôn Kiều phủ phủ lệnh trướng hạ cũng nhiều dũng mãnh chi tướng, hơn nữa vị kia cùng Ôn Kiều phủ phủ lệnh bên trái, kỵ long mã thú nam tử cao lớn, lại lợi hại vô cùng, tả hộ pháp chính là bị hắn giết chết, hữu hộ pháp chính là bị hắn sở trấn áp." Kia trốn trở về đệ tử cẩn thận từng li từng tí nói.

"Nguyên lai là lấy trận pháp đánh bại ta quân! Bất quá trận pháp triệu hồi ra đến lục đinh lục giáp tiên vệ chung quy không phải chân chính tiên vệ, không bằng chân chính tiên vệ như vậy kéo dài, linh hoạt, chỉ cần chúng ta huyền tiên cấp số người còn hơn bọn họ tiên vệ, lấy tương đương nhân vật cuốn lấy bọn họ, người còn lại đi tấn công bày trận tướng sĩ, chỉ cần bày trận tướng sĩ nhất loạn, này trận pháp cũng sẽ không công tự phá." Tây Hà lão tổ nghe vậy thế này mới giật mình hiểu được, híp lại ánh mắt đảo qua nơi xa đại quân, sau đó dừng ở Hạ Vân Kiệt cùng Ngao Lệ trên người.

"Hai huyền anh kì huyền tiên!" Tây Hà lão tổ trên mặt vẻ mặt ngưng trọng chuyển vì thoải mái cùng tự tin, nhẹ tay khinh niệp trên môi lóng lánh râu dài.

Ngang nhau cảnh giới tiên nhân, Tây Hà lão tổ thật đúng là chưa sợ qua bao nhiêu người, huống hồ nơi này hắn còn chiếm địa lợi.

"Kia không phải hữu hộ pháp sao? Hắn như thế nào đi theo tên kia phía sau ?" Có mắt tiêm trưởng lão thấy được nhắm mắt theo đuôi đi theo Ngao Lệ phía sau Tiết Nguyên Bằng, không khỏi thất thanh nói.

"Này còn nhìn không ra tới sao? Tiết Nguyên Bằng đầu nhập vào quân địch !" Có trưởng lão âm thanh lạnh lùng nói.

"Hừ!" Tây Hà lão tổ nghe vậy sắc mặt âm trầm xuống dưới, trong mắt lóe ra hàn mang, cái gì cũng chưa nói.

Rất nhanh, Ôn Kiều phủ đại quân liền đến Tây Hà biên một chỗ rộng lớn bình nguyên, cùng Tây Hà thành cách hà xa đối.

“Công thành đi!” Hạ Vân Kiệt nhìn y sơn bàng hà thật lớn thành trì, rất là rõ ràng lưu loát nói.

“Là!” Ngao Lệ đám người tất cả đều khom người lĩnh mệnh, sau đó ngũ lộ đại quân, mỗi một lộ đại quân đều ào ào bãi thành một đám lớn nhỏ không đồng nhất lục đinh lục giáp diệt sát trận, lại có một đài đài thật lớn diệt tiên nỗ bị giá lên, nhất đài bãi đất cao sát âm lôi ném mạnh cơ cũng bị giá lên.

Địa sát âm lôi chính là thu thập phế trung âm sát khí luyện chế mà thành, một khi nổ tung, uy lực thật lớn, cho dù huyền lộ kì, huyền đan kì huyền tiên bị tạp trung cũng là không chết tức thương. Chính là này pháp bảo là duy nhất tiêu hao phẩm, tạc điệu sẽ không có, hơn nữa thu thập luyện chế cực kì khó khăn, cho nên không đến thời khắc mấu chốt, không có người hội bỏ được dùng.

Hạ Vân Kiệt nay nắm trong tay toàn bộ Ôn Kiều phủ, cũng coi như được với tài đại khí thô, cho nên Ôn Kiều phủ trong đại quân cũng là trang bị chút địa sát âm lôi.

Gặp Ôn Kiều phủ đại quân vừa đến chân núi, thành trì phía trước, một câu vô nghĩa đều không có, liền bắt đầu trước mặt bọn họ mặt công việc lu bù lên, rõ ràng là chuẩn bị công thành, Tây Hà lão tổ đám người tức giận đến miệng đều sai lệch.

Này không khỏi cũng quá xem thường người!

“Phát động thiên hà ngân long ngoài trận vây cấm chế, cho bọn hắn điểm lợi hại nhìn một cái!” Tây Hà lão tổ mặt âm trầm truyền lệnh nói.

“Tuân lệnh!” Có vị phụ trách trận pháp trưởng lão ứng thanh, lui xuống, chuẩn bị phát động thiên hà ngân long trận.

Hôm nay hà ngân long trận chính là Tây Hà phái thỉnh tây hải Long cung trung một vị trận pháp đại sư, tiêu phí đại lượng nhân lực vật lực, trải qua thiệt nhiều năm mới bày ra.

Này trận pháp cùng chạy chồm Tây Hà tương liên, một khi phát động liền khả mượn chỉnh điều Tây Hà thủy lực, uy lực thật lớn vô cùng, cho dù bình thường kim tiên cũng không thấy có thể ngăn cản được.

Tây Hà phái có thể sừng sững thạch cừ quận dài lâu năm tháng đồ sộ không ngã, trừ bỏ bởi vì Tây Hà lão tổ thực lực quả thật cường đại ở ngoài, này hộ sơn trận pháp cũng là một cái rất lớn nguyên nhân.

Rất nhanh, ngay tại Ôn Kiều phủ ngũ lộ đại quân đang ở khẩn trương mà có tự bày trận, đáp giá công thành trọng khí khi, ít nhất mười dặm khoan Tây Hà đột nhiên trở nên ba đào mãnh liệt đứng lên, trên mặt nước xuất hiện từng bước từng bước thật lớn lốc xoáy, lốc xoáy ở trên mặt nước cuốn quá, cuồn cuộn nổi lên hơn một ngàn trượng phóng lên cao sóng to, phảng phất có cái gì tuyệt thế hung thú giấu ở đáy sông bình thường.

Tây Hà đột nhiên biến hóa tự nhiên khiến cho Ôn Kiều phủ đại quân chú ý, mọi người trong mắt nhịn không được toát ra một tia kinh hãi cùng ngưng trọng vẻ cảnh giác, một loại nguy cơ cảm lặng yên dưới đáy lòng dâng lên.

“Rống! Rống! Rống!” Đang lúc Ôn Kiều phủ đại quân cao thấp đều cảm thấy bất an là lúc, đột nhiên có thô bạo hung tàn tiếng rống giận dữ theo đáy sông truyền đi

lên.

Theo sát sau kia thật lớn lốc xoáy trung có một cái thân cao ít nhất nghìn trượng, hồn thể phảng phất thủy tinh chú liền, trong tay cầm căn đồng dạng là thủy tinh chú liền bàn đại bổng, tướng mạo rất là xấu xí nam tử.

Như vậy xấu xí nam tử suốt có hơn một ngàn cái, người người không chỉ có thoạt nhìn vô cùng khổng võ hữu lực, hơn nữa trên người thế nhưng tất cả đều tản mác ra ít nhất cũng là huyền đan kì huyền tiên cường đại hơi thở.

Chương 1704 : Tuần hải dạ xoa

“Tuần hải dạ xoa?” Xích Liệt Thiên đám người tất cả đều thay đổi sắc mặt.

Tuần hải dạ xoa, tương đương với Long cung cấm vệ quân, là Long cung trung tinh nhuệ trong tinh nhuệ.

Đương nhiên này đó tuần hải dạ xoa chẳng phải là thật sự, mà là cùng Ôn Kiều phủ đại quân phía trước triệu hồi ra đến lục đinh lục giáp tiên vệ giống nhau, là thiên hà ngân long trận phát động, Tây Hà thủy nguyên lực sở ngưng tụ mà thành, không hề giống chân chính tuần hải dạ xoa giống nhau có được linh trí.

Nhưng dù là như thế, hơn một ngàn cái đều có huyền đan kì huyền tiên cảnh giới tuần hải dạ xoa, kia cũng tuyệt đối là một cỗ cực kì khủng bố lực lượng. Không chút nào khoa trương nói, nếu không phải có Hạ Vân Kiệt cùng Ngao Lệ ở, gần này hơn một ngàn tuần hải dạ xoa có thể đem Ôn Kiều phủ hai trăm vạn đại quân cấp diệt.

Đương nhiên tuần hải dạ xoa là hộ sơn trận pháp triệu hồi ra đến, chỉ cần Ôn Kiều phủ đại quân rời xa Tây Hà phái sơn môn, này tuần hải dạ xoa cũng cũng chỉ có khả năng trừng mắt.

“Ha ha, còn có điểm ánh mắt! Hôm nay liền cho các ngươi kiến thức kiến thức ta Tây Hà phái lợi hại!” Tây Hà lão tổ gặp Ôn Kiều phủ đại quân mỗi người đều thay đổi sắc mặt, không khỏi đắc ý ngửa mặt lên trời cười ha ha đứng lên.

Ngay tại Tây Hà lão tổ cười ha ha là lúc, kia hơn một ngàn cái tuần hải dạ xoa đã đạp nước sông, vung khởi trong tay cự bổng đối với Ôn Kiều phủ đại quân ném tới.

Này hơn một ngàn cái tuần hải dạ xoa người người đều là thân cao nghìn trượng, trong tay cự bổng liền cùng che trời cự mộc giống nhau, vung đứng lên đánh ngã, kia khí thế quả thực chính là rung động thiên địa, hai trăm vạn Ôn Kiều phủ đại quân tại đây một cây căn vào đầu nện xuống cự bổng dưới, liền cùng một đám rậm rạp con kiến bình thường, có vẻ vô cùng nhỏ bé, phảng phất tùy tiện thế nào căn cự bổng nện xuống đến, đều có thể đập chết một đại phiến người.

Nhìn như cự nhân tuần hải dạ xoa cự bổng ào ào hướng tới ở bên bờ bài binh bày trận Ôn Kiều phủ đại quân nện xuống, Hạ Vân Kiệt không hề động.

Chân chính đại chiến vừa mới vừa mới bắt đầu, này cũng là chân chính khảo nghiệm Ôn Kiều phủ đại quân còn có Ngao Lệ đám người thời điểm, hắn sẽ không ra tay.

Không có trải qua quá chiến hỏa ma luyện, Ôn Kiều phủ đại quân vĩnh viễn cũng không hội trở thành chân chính cường đại quân đội.

Hiện tại gần chính là bắt đầu!

Nhìn một cây ccâyăn cự bổng mang theo cuồng phong gào thét vào đầu nện xuống, có rất nhiều Ôn Kiều phủ tướng sĩ hoảng, luống cuống tay chân tế ra pháp bảo, đã quên vận chuyển trận pháp chống cự, cũng có chút tướng sĩ rõ ràng một bên thả ra pháp bảo, một bên sau này phi triệt.

Không có biện pháp, xa nghĩ năm đó Vệ Hải Xuyên chủ chính khi, Ôn Kiều phủ đại quân mới bao nhiêu thực lực? Tùy tiện đến một huyền đan kì huyền tiên có thể trực tiếp quét ngang trôi qua, khả hiện tại cũng là hơn một ngàn huyền đan kì huyền tiên cùng nhau phát động

tiến công, tuy rằng Ôn Kiều phủ đại quân mấy năm nay thực lực đại trướng, kia cũng xa xa không đủ xem, nếu không phải có Hạ Vân Kiệt ở, có Ngao Lệ ở, Ôn Kiều phủ đại quân sớm liền đánh mất ý chí chiến đấu, trực tiếp tan tác. Hiện tại chính là có một bộ phận bối rối, một bộ phận chạy trốn, kia đã là phi thường không sai.

Càng nhiều người trong mắt thấu bắn ra kiên định mà bình tĩnh ánh mắt, ào ào rống giận huy động trận kỳ, vận chuyển trận pháp, một đám kim giáp cự nhân ở không trung xuất hiện, nghênh hướng kia một đám tuần hải dạ xoa, một chi chi thật lớn diệt tiên nỗ tên, một đám âm sát địa lôi gào thét từ sau phương phóng ra mà ra, phô thiên cái địa đối với kia hơn một ngàn to lớn tuần hải dạ xoa oanh sát mà đi.

Đặng Lăng đám người cũng đều không có lùi bước, ào ào tế pháp bảo, nghênh hướng tuần hải dạ xoa.

Nhưng tuần hải dạ xoa thông Tây Hà chạy chồm nước sông lực, người người khổng võ hữu lực, có huyền đan kì huyền tiên thực lực, mà Ôn Kiều phủ đại quân triệu hồi ra đến lục đinh lục giáp tiên vệ đại bộ phận chính là tiên anh kì thiên tiên, huyền khí kì huyền tiên cấp bậc có một bộ phận, nhưng huyền lộ kì huyền tiên cũng rất thiếu, huyền đan kì huyền tiên lại không có một. Tuần hải dạ xoa cự bổng nhất nện xuống đi, kia một đám kim giáp cự nhân đều “Oanh! Oanh! Oanh!” Tạc mở ra, biến thành nhiều điểm kim quang, đảo mắt biến mất không thấy, mà bày trận người tất cả đều như bị lốc xoáy thổi qua giống nhau, đổ một đất, người người miệng phun máu tươi.

Chính là một lát công phu, hai trăm vạn Ôn Kiều phủ đại quân liền ngã trái ngã phải, một mảnh đống hỗn độn, vô cùng thê thảm.

Đặng Lăng đám người tốt hơn một chút, nhưng bọn họ

dù sao chính là huyền lộ kì huyền tiên, nếu không phải có phi thiên anh lô, phi thiên đồng thi chờ lợi hại pháp bảo, cũng sớm liền bị thua, nay cũng chỉ là ỷ vào pháp bảo kham kham cùng một vị tuần hải dạ xoa đối kháng, nếu chờ này khác tuần hải dạ xoa thu thập Ôn Kiều phủ đại quân, đằng ra tay đến, bọn họ khẳng định tránh không được bị thua kết cục.

Xích Liệt Thiên huynh đệ tình huống lại so với Đặng Lăng đám người tốt hơn một ít, bọn họ huynh đệ hai người vốn là có huyền đan kì huyền tiên cảnh giới, hơn nữa nếu là đem huyền đan kì tái tế phân mà nói, bọn họ hẳn là còn là bị vây hậu kỳ giai đoạn, hơn nữa kia tuần hải dạ xoa chung quy là trận pháp sở triệu hồi ra đến, không có linh trí, trừ bỏ khổng võ hữu lực, tự nhiên không hai người như vậy lanh lợi. Cho nên đại chiến ngay từ đầu, hai người liền liên tiếp xử lý hai cái tuần hải dạ xoa. Bất quá làm có ba tuần hải dạ xoa đem bọn họ vây đứng lên đánh khi, bọn họ còn có chút mệt mỏi ứng phó rồi.

“Ha ha! Liền điểm ấy nhân mã, chút thực lực ấy, thế nhưng cũng dám đến tấn công ta Tây Hà phái sơn môn, ta Tây Hà phái chỉ cần khởi động hộ sơn đại trận bên ngoài cấm chế liền đủ đem bọn họ giết được đánh tơi bời !” Có trưởng lão thấy thế đắc ý ha ha cười rộ lên.

“Đừng cao hứng quá sớm !” Ngay tại phía sau, một đạo quát chói tai thanh đột nhiên ở trong thiên địa vang lên, chỉ thấy kia Ngao Lệ không biết khi nào thi triển pháp thiên tượng địa đại pháp, thành một cái ước chừng có hai ngàn trượng cao lớn đại hán, so với kia tuần hải dạ xoa khổ người còn muốn lớn hơn gấp đôi.

Ngao Lệ trong tay cầm một cây hồn thể đen sẫm trường kích, đúng là trấn hải huyền kích, đi nhanh bước qua đại địa, trong tay trường kích theo đạp bước mạnh tiệt cát mà đi, giống như đại đao hoành phách bình thường, sắc

bén bán nguyệt đối với nghênh diện tuần hải dạ xoa chặn ngang cắt tới.

Kia tuần hải dạ xoa phỏng chừng cũng biết Ngao Lệ lợi hại, vội vàng huy động cự bổng đến chặn lại trấn hải huyền kích.

Chính là Ngao Lệ trong tay cầm là trấn hải huyền kích, hơn nữa cảnh giới cũng so với tuần hải dạ xoa cao một cái cảnh giới, lại làm sao là hắn trong tay đại bổng có thể chặn lại được.

Chỉ thấy trấn hải huyền kích tiệt cát mà đi, kia tuần hải dạ xoa tính cả mang đại bổng đều giống như đậu hủ bị cắt thành hai nửa, ầm ầm ngã xuống đất, không chỉ có như thế, trấn hải huyền kích thế đi căn bản không có thu trở, tiếp tục tiệt cát mà đi, trạm gần tuần hải dạ xoa ào ào chặn ngang cấp chặt đứt, ào ào ầm ầm ngã xuống đất, chính là trong nháy mắt công phu ít nhất có hơn mười tuần hải dạ xoa bị Ngao Lệ giết chết.

“Trách không được người này có thể giết Lạc Sâm, quả nhiên có vài phần bản sự!” Tây Hà lão tổ hai mắt mạnh rụt một chút, ba vị trưởng lão cũng không ngoại lệ, trên mặt tất cả đều lộ ra vẻ mặt ngưng trọng. Bọn họ tuy rằng cũng đều có huyền anh kì tu vi, muốn chém sát huyền đan kì huyền tiên cũng thật là dễ dàng, nhưng tuyệt đối làm không được giống Ngao Lệ như vậy thoải mái, càng đừng nói nhất kích giết qua đi, đó là hơn mười cái.

“Còn có ta lão Tiết!” Kia Tiết Nguyên Bằng gặp Ngao Lệ dũng mãnh, trên mặt lóe ra một tia do dự sắc, nhưng rất nhanh còn là hiện ra chân thân, cũng không quản vào đầu nện xuống cự bổng, cử hai cự kiềm, “Răng rắc” Một tiếng liền đem nghênh diện công kích mà đến tuần hải dạ xoa cấp cắt thành hai nửa.

“Oanh!” Một tiếng, cự bổng chồng chất nện ở cua xác,

nhưng Tiết Nguyên Bằng lại hồn nhiên không có việc gì, hai cự kiềm vừa chuyển, lại là “Răng rắc” Một tiếng, đem kia tuần hải dạ xoa cấp cắt thành hai nửa.

Chương 1705 : Công thành

Ngao Lệ thực lực tự nhiên không cần nói, trấn hải huyền kích lại lợi hại vô cùng pháp bảo, chỉ dựa vào sức nặng có thể đem một đám thủy tinh chú liền tuần hải dạ xoa cấp đập toái khối, mà Tiết Nguyên Bằng cảnh giới vốn là huyền anh kì huyền tiên, lại là dũng mãnh lực đại, hồn thể như sắt lá bao, chắc chắn vô cùng, nhất thích hợp bực này cứng đối cứng đại chiến.

Hai người chắc lần này uy, nhất thời như sói vào đàn cừu, kia nhìn như cao lớn vô cùng, khổng võ hữu lực tuần hải dạ xoa ở hai bọn họ trước mặt căn bản giống như giấy giống nhau, không chịu nổi nhất kích, không cần một lát hơn một ngàn danh lên bờ tuần hải dạ xoa đã bị bọn họ cấp giết cái thất thất bát bát, còn lại một ít, tắc bị Ôn Kiều phủ tướng sĩ tề lực cấp diệt sát.

Đương nhiên Ôn Kiều phủ cũng có không nhỏ thương vong, nhưng tương đối cho diệt giết hơn một ngàn danh huyền đan kì huyền tiên tuần hải dạ xoa, điểm ấy thương vong căn bản tính không được cái gì.

Một ít người nghe tin mà đến, xa xa đang xem cuộc chiến gặp Tây Hà phái phát động hộ sơn đại trận, triệu hồi ra hơn một ngàn danh tuần hải dạ xoa, nghĩ đến Ôn Kiều phủ đại quân lúc này chỉ sợ dữ nhiều lành ít, ít nhất cũng muốn chết thảm trọng, nhưng không nghĩ tới không cần một lát, Ôn Kiều phủ thế nhưng liền diệt hơn một ngàn danh tuần hải dạ xoa, mà kia Ôn Kiều phủ phủ làm đến bây giờ như trước không có ra tay, những người đó không khỏi tất cả đều bị kinh mắt choáng váng.

“Không phải đâu, Ôn Kiều phủ nhân đã vậy còn quá mãnh!”

“Không nghĩ tới ngay cả Tây Hà phái hữu hộ pháp đều

đầu phục Ôn Kiều phủ!”

“Người kia là ai? Như thế nào lợi hại như vậy!”

“Người nọ tên Ngao Lệ, là Ôn Kiều phủ phủ lệnh trước chút năm vừa tuyển nhận người, này vài năm Ôn Kiều phủ trên cơ bản là hắn ở chăm sóc, liền ngay cả Xích gia huynh đệ, Ngụy Sùng, Chu Lương đám ngày xưa Ôn Kiều phủ phủ lệnh thủ hạ đại tướng đều phải nghe theo mệnh lệnh của hắn. Trước kia còn không hiểu được vì sao Ôn Kiều phủ phủ lệnh như vậy coi trọng hắn, hiện tại đã biết rõ ! Này Ngao Lệ thế nhưng như vậy lợi hại, xem ra cho dù Tây Hà lão tổ tự thân xuất mã, hươu chết tay ai đều là khó nói a!”

“Nếu là lợi hại như vậy, kia Tây Hà phái có nguy hiểm. Bởi vì Ôn Kiều phủ phủ lệnh còn không có ra tay đâu, nghĩ đến kia Ôn Kiều phủ phủ lệnh không so Ngao Lệ lợi hại, kia khẳng định cũng sẽ không bại bởi hắn.”

“Nếu một trận chiến này không phải ở Tây Hà phái phát sinh, Tây Hà phái thật muốn nguy hiểm. Nhưng nơi này là Tây Hà phái, Tây Hà phái thiên hà ngân long hộ sơn đại trận uy lực thật lớn, vừa rồi bất quá chính là kia trận pháp bên ngoài cấm chế phát động sở sinh ra uy lực mà thôi.”

“Cái gì, kia chính là thiên hà ngân long đại trận bên ngoài cấm chế phát động sở sinh ra uy lực!” Có người nghe vậy sắc mặt trở nên một mảnh tái nhợt.

“Đó là đương nhiên, bằng không ngươi cho là Tây Hà phái vì sao có thể ở thạch cừ quận sừng sững nhiều năm như vậy không ngã?”

Xa xa nghe tin mà đến đang xem cuộc chiến khắp nơi tiên nhân mọi thuyết xôn xao, tuy rằng người người đều khiếp sợ cho Ôn Kiều phủ này từng hạ đẳng phủ sở

triển lộ kinh người thực lực, bất quá như trước không hề xem trọng Ôn Kiều phủ.

“Sư phụ ngài thấy thế nào?” Xa xa đang xem cuộc chiến, có người mở miệng hỏi bên người một cái bộ dạng cùng Tiết Nguyên Bằng giống nhau cao lớn thô kệch nam tử, kia mở miệng hỏi nói rõ ràng đúng là Vệ Hải Xuyên sư bá, thạch cừ quận lục bộ trung Lại bộ Thượng Thư Ôn Kiến Uy.

“Ngươi nói Hạ Vân Kiệt có bao nhiêu lợi hại vi sư không rõ ràng lắm, nhưng này người sử dụng trường kích phi thường lợi hại, cho dù vi sư cũng không nhất định là đối thủ của hắn, nếu là mới có thể nhất định phải đem hắn mượn sức lại đây.” Kia nam tử nói.

“Thực sự lợi hại như vậy?” Ôn Kiến Uy nghe vậy thật to lắp bắp kinh hãi, có chút không thể tin được hỏi.

“Có! Ở hắn trên người vi sư cảm nhận được một cỗ vương giả khí phách, hắn có lẽ so với vi sư nghĩ đến còn muốn lợi hại!” Kia nam tử nói.

Ôn Kiến Uy nghe vậy cả người đều ngây dại.

“Bất quá thiên hà ngân long trâbh ra từ tây hải Long cung, uy lực thật lớn, trừ phi người này am hiểu trận pháp, hoặc là am hiểu thủy hệ thuật pháp, nếu không muốn phá trận rất khó, mà còn rất khả năng sẽ có nguy hiểm.” Kia nam tử lại nói.

Ôn Kiến Uy nghe vậy cả người chấn một chút, bật thốt lên nói:“Muốn hay không chúng ta âm thầm cáo chi bọn họ trận này nhược điểm chỗ?”

“Chúng ta tuy rằng cùng tây hải Long cung là địch, nhưng chúng ta sư môn chung quy cũng là xuất từ tây hải Long cung, này trận pháp nhược điểm cũng là không

tốt tùy tiện ngoại truyền, trừ phi người này chịu đầu nhập vào chúng ta long môn tây phái! Chờ một chút xem đi.” Nam tử trong mắt lóe ra một tia ý động sắc, nhưng cuối cùng còn là lắc đầu nói.

“Đại nhân, trách không được tiên quân đại nhân coi trọng như vậy chính là một hạ đẳng phủ phủ lệnh, hạ lệnh muốn ngài ở thích hợp thời điểm ra tay bảo hắn một mạng, người này quả nhiên có vài phần bản sự, thế nhưng có thể mời chào đến bực này nhân vật lợi hại.” Mặt khác một chỗ, một vị vẻ mặt giỏi giang đối một vị thân hình cao lớn, khí chất uy nghiêm, tu vi có huyền anh kì huyền tiên cảnh giới nam tử nói.

Này huyền anh kì huyền tiên cảnh giới nam tử không phải người khác, đúng là tây nguyên phủ phủ lệnh Lý Hiên.

Tây nguyên phủ là thượng đẳng phủ, mặc kệ là địa vực diện tích còn là tài nguyên, linh khí nồng đậm trình độ đều phải còn hơn Ôn Kiều phủ rất nhiều, là thạch cừ quận trong tám trăm cái phủ, thiên đình trọng điểm trấn thủ một cái phủ, cho nên phủ lệnh có huyền anh kì huyền tiên cảnh giới, thực lực so với Tây Hà lão tổ cũng không kém nhiều.

Làm người đang xem cuộc chiến thấp giọng nghị luận là lúc, bị quấy rầy đầu trận tuyến Ôn Kiều phủ đại quân bắt đầu thu nạp, lần này, trừ bỏ một bộ phận tướng sĩ trên mặt lộ ra xấu hổ sắc ở ngoài, này khác mọi người trong mắt đều thấu bắn ra một cỗ kiên định.

Đã trải qua vừa rồi đối mặt hơn một ngàn danh huyền đan kì huyền tiên cấp tuần hải dạ xoa đại chiến, bọn họ tâm chí bị mài càng phát ra kiên cường.

Đúng vậy, hơn một ngàn danh huyền đan kì huyền tiên, đặt ở trước kia đó là căn bản không dám tưởng tượng

cường đại, nhưng hiện tại đâu, bọn họ không chỉ có mặt đối mặt cùng bọn họ đối chiến, mà còn đánh bại bọn họ! Kia còn có cái gì rất sợ ?

Một đài đài diệt tiên cự nỏ lại kéo chặt nỗ huyền, một đài đài to lớn ném mạnh cơ lại đặt âm sát địa lôi, một đám kim giáp cự nhân theo trận pháp lại bố trí hiện ra ở không trung.

“Tiến công!”

Ngao Lệ trường kích vung lên.

Lập tức phô thiên cái địa diệt tiên nỗ, một đám tản ra hàn khí âm sát địa lôi gào thét hướng này tường thành oanh đánh mà đi.

Một đám kim giáp cự nhân giơ lên cao thần binh lợi khí, chân đạp hư không đối với tường thành hung hăng đánh xuống.

“Ầm ầm ầm!” Âm sát địa lôi dừng ở trên tường thành, ở trên tường thành tạc mở ra, tạc tường thành hơi hơi lay động, đá vụn ngã nhào.

“Sát!” Tây Hà lão tổ gặp hơn một ngàn danh tuần hải dạ xoa đều không làm gì được Ôn Kiều phủ đại quân, sắc mặt vốn là âm trầm thật sự, nay lại thấy Ôn Kiều phủ như vậy điểm người dẫn đầu khởi xướng tiến công, sắc mặt trở nên càng phát ra âm trầm, trong mắt sát khí tăng vọt, lớn tiếng quát.

Tây Hà lão tổ như vậy vừa quát, nhất thời phô thiên cái địa diệt tiên nỗ, âm sát địa lôi theo trên tường thành không cần tiền giống như hướng Ôn Kiều phủ đại quân bên này oanh sát mà đến.

Tây Hà phái làm thạch cừ quận một phương thế lực lớn,

trừ bỏ thiên hà ngân long trận pháp, tự nhiên còn có thủ thành lợi khí, hơn nữa số lượng so với Ôn Kiều phủ đại quân còn muốn nhiều.

Hạ Vân Kiệt gặp Tây Hà phái khởi xướng phản công, thanh thế to lớn, mãnh liệt, biết là chính mình hơi chút bộc lộ tài năng lúc, bởi vì chẳng phải là mỗi người tâm chí đều có thể giống bàn thạch giống nhau trải qua một lần lại một lần gió táp mưa sa, vừa rồi Ôn Kiều phủ tướng sĩ đối mặt hơn một ngàn danh tuần hải dạ xoa không có xuất hiện tan tác, hơn nữa còn hợp lực giết một ít tuần hải dạ xoa, này đã là tương đương không sai. Dù sao toàn bộ Ôn Kiều phủ đại quân cũng không có bao nhiêu huyền tiên. Không thể ở trong khoảng thời gian ngắn lại làm cho bọn họ thừa nhận một lần như thế thanh thế to lớn, công kích mãnh liệt.

Chương 1706 : Hạ Vân Kiệt ra tay

Nếu tâm ý đã định, Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không chần chờ, tay niết pháp quyết, âm thầm niệm động chú ngữ, hướng tốn mặt đất hấp một hơi, hô đối với thành trì phương hướng thổi đi. Nhất thời gian địa sát cương phong liền theo hắn trong miệng thổi đi ra ngoài, này gió vừa ra, rất là mãnh liệt, phô thiên cái địa, cát bay đá chạy, Tây Hà cũng bị nhấc lên trăm ngàn trượng sóng to, một cơn sóng đánh quá một cơn sóng.

Như thế tiếp theo, tối mấu chốt là, này gió vừa lên, không chỉ có Ôn Kiều phủ bên này bắn ra diệt tiên nỗ, ném mạnh đi ra ngoài địa sát âm lôi mượn gió thổi lấy nhanh hơn tốc độ oanh bắn về phía thành trì, hơn nữa thành trì bắn ra đến diệt tiên nỗ, địa sát âm lôi đằng đằng thủ thành lợi khí đều bị phong cấp đổ cuồn cuộn nổi lên đến, trở về oanh bắn.

Kể từ đó, chỉ thấy phô thiên cái địa diệt tiên nỗ, địa sát âm lôi tựa như bão táp bình thường, rầm a liền không ngừng dừng ở trên tường thành.

Cái này, này phụ trách công kích các tướng sĩ liền hoàn toàn mắt choáng váng, trơ mắt nhìn chính mình bắn ra đi diệt tiên nỗ ở không trung rớt cái đầu nhắm ngay chính mình phóng tới, ném mạnh đi ra ngoài địa sát âm nói hùa dạng ở không trung rớt cái đầu, sau đó đối với chính mình đầu ào ào hạ xuống.

Chờ bọn họ ý thức được phát sinh sự tình gì khi cũng đã đã muộn, thỉnh thoảng âm sát địa lôi nổ tung, đó là diệt tiên nỗ xuyên tim mà qua.

“A! A! A!”

“Đình chỉ công kích! Đình chỉ công kích!”

Trên tường thành thủ thành tướng ào ào đình chỉ công kích, nhưng liền như vậy vài hô hấp gian thời gian, trên tường thành đã chết vô số, liền đem Tây Hà lão tổ đám người nhìn xem sắc mặt âm trầm khó coi phảng phất có thể nhỏ thủy đến, mà nơi xa đang xem cuộc chiến nhân tắc nhìn xem hai mắt đăm đăm.

“Kháo! Này Ôn Kiều phủ phủ lệnh không khỏi cũng quá ngưu bức đi, há mồm như vậy nhất thổi, thế nhưng sẽ giết nhiều người như vậy!”

“Đâu chỉ ngưu bức a, thật sự là rất nham hiểm ! Người Tây Hà phái khẳng định không nghĩ tới Ôn Kiều phủ phủ lệnh phong hệ thuật pháp đã vậy còn quá lợi hại!”

“Các ngươi nói này Ôn Kiều phủ phủ lệnh cùng kia Ngao Lệ so sánh với cái nào lợi hại hơn đâu?”

“Này thật đúng là khó phán đoán, theo ta thấy này Ôn Kiều phủ phủ lệnh hẳn là am hiểu thuật pháp, mà kia Ngao Lệ vừa thấy liền am hiểu võ đấu.”

Ở mọi người nghị luận ào ào là lúc, Ôn Kiều phủ tướng sĩ gặp phủ lệnh đại nhân đại phát thần uy, không khỏi người người đều cùng đánh kê huyết bình thường, ào ào khởi xướng công kích mãnh liệt, kia kim giáp cự nhân lại trực tiếp xông về phía thành trì.

“Lão tổ, nếu không toàn diện phát động thiên hà ngân long đại trận đi?” Gặp rõ ràng chính mình là thủ thành, nhưng nay lại chỉ có bị đánh phân, người Tây Hà phái ào ào đem ánh mắt đầu hướng Tây Hà lão tổ, sắc mặt rất là khó coi.

Tây Hà lão tổ nhìn ngoài thành phô thiên cái địa mà đến công kích, sắc mặt lại khó coi,

Hắn cho tới bây giờ không nghĩ tới có một ngày hắn Tây Hà lão tổ thế nhưng sẽ bị chính là Ôn Kiều phủ phủ quân cấp bức đến muốn toàn diện phát động thiên hà ngân long đại trận hoàn cảnh.

Thiên hà ngân long đại trận tự nhiên là lợi hại vô cùng, nhưng đại trận mỗi một lần khởi động đều là cần tiêu hao đại lượng tiên thạch, chẳng phải là tưởng khởi động có thể tùy ý khởi động.

Nhưng nếu không khởi động thiên hà ngân long đại trận, hắn Tây Hà lão tổ phải tự mình lãnh binh xuất chiến.

Nếu là ngay từ đầu, Tây Hà lão tổ còn dám tự mình lãnh binh xuất chiến, nhưng hiện tại kiến thức Ngao Lệ giết hại tuần hải dạ xoa uy vũ, kiến thức Hạ Vân Kiệt há mồm nhất thổi, có thể thổi bay mãnh liệt địa sát cương phong, Tây Hà lão tổ thật đúng là không có bao nhiêu tin tưởng.

“Toàn diện khởi động thiên hà ngân long đại trận!” Mặt âm trầm, cuối cùng Tây Hà lão tổ môi răng gian bính ra một đám lạnh như băng lãnh tự.

Đến hắn như bây giờ trình tự, nếu không tất yếu đã không nghĩ tái mạo bất luận cái gì hung hiểm, chẳng sợ chính là khái đến thương đến một điểm cũng là không đáng, tình nguyện tiêu phí đại lượng tiên thạch.

Tây Hà lão tổ này mệnh lệnh một chút, ba trưởng lão lập tức đi rồi hai cái, hộ tống cùng nhau đi còn có vài Tây Hà phái lợi hại môn nhân.

Thiên hà ngân long đại trận khởi động ít nhất cần hai vị huyền anh kì huyền tiên, mười hai vị huyền đan kì huyền tiên!

Công thành còn tại tiếp tục, kia vô cùng cao lớn chắc

chắn tường thành bắt đầu xuất hiện vô số lớn nhỏ sâu cạn không đồng nhất gồ ghề, tường thành bắt đầu có chút lay động đứng lên.

“Tái oanh!”

“Âm sát lôi đâu? Cấp lão tử nhiều đặt một điểm!”

Nhìn người Tây Hà phái ăn một cái phủ lệnh đại nhân địa sát cương phong sẽ thấy cũng không dám phản công, chỉ có thể lui ở bên trong một mặt bị đánh, Ôn Kiều phủ đại quân cao thấp tất cả đều là nhiệt huyết sôi trào, ý chí chiến đấu sục sôi.

Đúng lúc này, trên tuyết sơn có rồng ngâm tiếng vang lên.

Kia rồng ngâm thanh cao vút, lộ ra bá đạo uy nghiêm, vang vọng thiên địa.

Theo sát sau mọi người thấy được một con con màu bạc cự long theo chạy chồm Tây Hà ngọn nguồn phóng lên cao.

Mỗi một con ngân long đều có mấy ngàn trượng dài, hồn thể bao trùm mặt bồn đại màu bạc vảy, sắc bén long trảo dưới ánh mặt trời lóe hàn quang.

Từng đạo uy nghiêm to lớn khí thế, theo ngân long trên người phát ra đi ra, phảng phất lũ bất ngờ bùng nổ giống nhau, theo tuyết sơn phương hướng hướng tiết xuống, thổi quét quá phía dưới mấy trăm dặm phạm vi thiên địa.

Vốn cả người nhiệt huyết sôi trào, ý chí chiến đấu sục sôi Ôn Kiều phủ đại quân đối mặt kia từng đạo như sơn hồng bùng nổ hướng tiết xuống cường đại khí thế, tất cả đều không tự chủ được địa tâm hồn run rẩy, hai chân như nhũn ra, một ít tâm chí hơi chút yếu ớt một ít tướng

sĩ lại hai chân như nhũn ra đặt mông ngồi ở mặt đất, dĩ nhiên là không có biện pháp đứng vững bước chân.

“Thiên hà ngân long! Tây Hà phái đã thật lâu không có toàn diện khởi động thiên hà ngân long đại trận, không nghĩ tới hôm nay thế nhưng bị Ôn Kiều phủ phủ quân cấp làm cho toàn diện khởi động thiên hà ngân long đại trận!”

“Xem ra này Ôn Kiều phủ phủ lệnh quả nhiên lợi hại a! Ngay cả Tây Hà lão tổ cũng không dám tự mình phóng ra!”

“Tái lợi hại, lần này cũng không có dùng. Suốt mười tám con tương đương với huyền anh kì huyền tiên cự long a! Trừ phi kim tiên tự mình, nếu không Tây Hà phái đã lập cho bất bại chi địa !”

“Trách không được Tây Hà phái có thể hưởng dự thạch cừ quận, quả nhiên thực lực phi phàm, hôm nay ta tính kiến thức đến!”

“Mau nhìn, mười tám con ngân long phóng ra ! Xem ra Ôn Kiều phủ phủ quân muốn bại.”

Suốt mười tám con mấy ngàn trượng ngân long, gào thét theo ngọn nguồn chỗ đáp xuống, cuồng phong gào thét, mưa to mưa như trút nước.

Chạy chồm Tây Hà bắt đầu rít gào, một đám tuần hải dạ xoa lại theo đáy Tây Hà đi rồi đi lên, trong tay giơ lên cao như che trời đại thụ đại bổng.

Thiên thượng là gào thét mà đến, giương nanh múa vuốt ngân long, mặt sông bờ sông thượng là một đám cao nghìn trượng tuần hải dạ xoa.

Như thế to lớn trường hợp, rốt cuộc không bao nhiêu Ôn

Kiều phủ tướng sĩ có thể trấn định đối mặt, cơ hồ thuần một sắc sắc mặt trắng bệch, trong mắt toát ra hoảng sợ sắc, liền ngay cả Chu Lương, Xích gia huynh đệ đám người lúc này cũng là không cầm nổi lòng địa tâm kinh đảm khiêu, hai tay nắm chặt pháp bảo, căn căn gân xanh bạo khởi, run nhè nhẹ.

Đó là sợ hãi cũng là khẩn trương.

Chỉ có Hạ Vân Kiệt cùng Ngao Lệ vẫn như cũ thần sắc không thay đổi, thậm chí Ngao Lệ trên mặt còn hơi hơi lộ ra một tia khinh thường cười lạnh.

Hắn thân mình chính là tứ hải long vương huyết mạch hậu duệ, tối am hiểu chính là thủy hệ thuật pháp, cũng biết một ít Long cung trung trận pháp, huống hồ sau lại hắn lại sư theo Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt là ai, kia nhưng là thượng cổ thống trị ngập trời hồng thủy vu vương Hạ Vũ đế thống truyền nhân, là thượng cổ thời đại bị dự là thủy thần vu tổ Cộng Công y bát truyền nhân. Ngao Lệ sư theo hắn sau, ở thủy hệ thuật pháp tạo nghệ phương diện tự nhiên là giống như ngồi hỏa tiễn giống nhau, cọ cọ cọ hướng lên trên phi nhảy lên, cũng biết hiểu càng nhiều Long cung trận pháp, bởi vì thượng cổ tứ hải long vương đều là Hạ Vũ trướng hạ đại tướng, long vương danh hiệu còn là Hạ Vũ sở phong.

Hiện tại Tây Hà phái dùng để tự Long cung trận pháp, mà còn là thủy hệ phương diện trận pháp, đến công kích thượng cổ tứ hải long vương huyết mạch hậu duệ, này căn bản chính là múa búa trước cửa Lỗ Ban.

Hiện tại đối với Ngao Lệ mà nói mới là chân chính thi triển thần uy thời điểm, phía trước bất quá chính là nho nhỏ khai vị đồ ăn mà thôi.

Chương 1707 : Phá trận

“Giao cho ngươi, bất quá không cần tiết lộ của ngươi chân thân!” Hạ Vân Kiệt nhìn thoáng qua Ngao Lệ, thản nhiên nói.

Ngao Lệ là thượng cổ tứ hải long vương đích chính huyết mạch hậu duệ, theo nào đó góc độ đến giảng là trong long tộc hoàng tộc, hiện tại thượng cổ tứ hải long vương rơi xuống không rõ, sinh tử chưa biết, Ngao Lệ tự nhiên không nên tiết lộ chân thân.

“Đệ tử lĩnh mệnh!” Ngao Lệ hơi hơi khom người lĩnh mệnh, sau đó đem trấn hải huyền kích phản thủ cầm ở phía sau lưng, cuồn cuộn nổi lên một đoàn phong vân, đón nhận mười tám con ngân long cùng đang từ Tây Hà để đi lên đến tuần hải dạ xoa.

“Không phải đâu! Chẳng lẽ người nọ chuẩn bị một người độc chắn mười tám con ngân long, hơn một ngàn cái tuần hải dạ xoa bất thành?” Đang xem cuộc chiến người thấy chỉ có Ngao Lệ một người tiến lên nghênh chiến, cơ hồ tất cả đều xem mắt choáng váng, mà Tây Hà lão tổ đám người trên mặt tắc tất cả đều lộ ra âm lãnh ý cười.

Hôm nay hà ngân long đại trận uy lực đại tuy rằng đại, nhưng dù sao chính là hộ sơn trận pháp, chỉ có thể ở Tây Hà phái sơn môn phát huy uy lực, nếu Hạ Vân Kiệt đám người ý định phải đi, mặc kia mười tám con ngân long bao nhiêu lợi hại, cũng là không có biện pháp rời đi Tây Hà phái sơn môn đuổi theo giết Hạ Vân Kiệt đám người.

Nhưng Tây Hà lão tổ đám người không nghĩ tới Ngao Lệ thế nhưng một mình một người tiến lên nghênh chiến, đây chính là Ôn Kiều phủ trong đại quân lợi hại nhất một vị, vốn tưởng rằng hắn nếu ý định chạy trốn, chính mình

biên cũng không làm gì được hắn, nay tốt lắm, hắn thế nhưng một mình tiến lên nghênh chiến, một khi rơi vào mười tám con thiên hà ngân long, hơn một ngàn tuần hải dạ xoa vây quanh trung, cho dù hắn thực lực lại cường cũng là có chạy đằng trời.

“Toàn lực đánh chết kẻ này!” Tây Hà lão tổ vẻ mặt âm trầm hạ lệnh nói.

Tây Hà lão tổ một chút làm, thao túng thiên hà ngân long đại trận trưởng lão liền lập tức điều động sở hữu ngân long, tuần hải dạ xoa đem Ngao Lệ cấp vây quanh lên.

“Lão gia!” Gặp Ngao Lệ bị vây quanh đứng lên, Xích Liệt Thiên đám người không khỏi hai mắt đỏ lên, vẻ mặt lo lắng sốt ruột.

“Không có việc gì, điểm ấy uy lực trận pháp, các ngươi lão sư còn trấn được!” Hạ Vân Kiệt lại phong khinh vân đạm khoát tay.

Xích Liệt Thiên đám người vừa nghe thiếu chút nữa hai mắt vừa lật, trực tiếp ngất xỉu đi.

“Của ta tổ sư gia a, đây chính là thiên hà ngân long đại trận a! Kia mỗi một con ngân long đều là tương đương với một cái huyền anh kì huyền tiên, suốt có mười tám con a!”

Bất quá trong lòng tuy rằng nghĩ như vậy, cũng khiếp sợ vô cùng, nhưng Xích Liệt Thiên đám người cũng đều biết, nếu Hạ Vân Kiệt nói như vậy, kia bọn họ lão sư cho dù trấn không được kia mười tám con ngân long, cũng có thể không có cái gì nguy hiểm, cho nên cũng sẽ không dám nữa kêu Hạ Vân Kiệt, chính là ánh mắt lại đều gắt gao nhìn chằm chằm kia mười tám con ngân long, trong lòng đã hạ quyết định quyết tâm, chỉ cần bọn họ lão sư có nguy hiểm, cho dù bất cứ giá nào này

mệnh, cũng muốn tiến lên tương trợ.

“Phủ lệnh đại nhân, Ngao đại nhân tuy rằng lợi hại, nhưng này thiên hà ngân long đại trận là xuất từ tây hải Long cung trận pháp, mượn lại là toàn bộ điều Tây Hà lực, uy lực thật lớn vô cùng. Không bằng còn là kêu Ngao đại nhân trước tránh đi mũi nhọn, dù sao này trận pháp cách khả sơn môn cũng liền phát huy không ra uy lực đến.” Tiết Nguyên Bằng đối Hạ Vân Kiệt cũng không có Xích Liệt Thiên đám người như vậy có tin tưởng, huống hồ thân là Tây Hà phái hữu hộ pháp, hắn cũng biết rõ này thiên hà ngân long đại trận uy lực, do dự hạ, tiến lên khuyên nhủ.

“Ý của ngươi là như vậy dừng tay?” Hạ Vân Kiệt nói.

“Đại nhân một đường giết đến Tây Hà phái sơn môn khẩu, hiện nay lại làm cho Tây Hà lão tổ khởi động thiên hà ngân long đại trận, Tây Hà lão tổ lần này là hoàn toàn mặt quét rác, y tiểu nhân ý kiến, không bằng chuyển biến tốt hãy thu đi.” Tiết Nguyên Bằng cẩn thận từng li từng tí trả lời.

Hắn biết rõ thiên hà ngân long đại trận uy lực, trong lòng thật là đối Ngao Lệ cùng Hạ Vân Kiệt không bao nhiêu tin tưởng.

“Bản đại nhân nếu nói qua muốn trấn sát Tây Hà phái, vậy nhất định muốn trấn sát Tây Hà phái, tuyệt không hội trên đường mà ngừng!” Hạ Vân Kiệt nói.

“Đại……” Tiết Nguyên Bằng gặp Hạ Vân Kiệt không nghe khuyên bảo, vừa định tái cùng hắn giải thích một chút thiên hà ngân long đại trận uy lực, làm cho hắn đánh mất trấn sát Tây Hà phái ý nghĩ, bởi vì ở hắn xem ra có thiên hà ngân long đại trận ở, Hạ Vân Kiệt là tuyệt đối không thể tấn công hạ Tây Hà phái, nhưng là hắn vừa mới đã mở miệng, câu nói kế tiếp sẽ không biện

pháp nói sau ra lời, hai mắt trừng tròn xoe tròn xoe, vẻ mặt không thể tưởng tượng nhìn Ngao Lệ.

Chỉ thấy Ngao Lệ ở không trung một bên nắm trấn hải huyền kích cùng mười tám con ngân long tướng chiến, một bên chân đạp cương bước.

Mỗi một bước xuống đi, liền có một đạo pháp lực đánh tiến vào Tây Hà bên trong, mỗi một đạo pháp lực đánh xuống, liền có một ngân long kêu rên một tiếng, sau đó hóa thành một biều bồn mưa to rơi Tây Hà, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

“Này, này…… Người này thế nhưng hiểu được như thế nào phá giải thiên hà ngân long đại trận!” Người đang xem cuộc chiến đồng dạng nhìn xem hai mắt đều trợn tròn.

“Kẻ này như thế nào hiểu được phá giải thiên hà ngân long đại trận?” Vệ Hải Xuyên sư phụ cũng là giống như một bức thấy quỷ bộ dáng.

Thiên hà ngân long đại trận tuy rằng đặt ở tiên giới không tính là cái gì chân chính lợi hại đại trận, gặp được chân chính trận pháp đại sư cũng căn bản tính không được cái gì, nhưng đối với bọn họ này nhất cấp bậc nhân vật, đã xem như rất lợi hại đại trận, hơn nữa này trận pháp xuất từ tây hải Long cung, ngoại nhân rất ít biết, nhưng hiện tại Ngao Lệ lại tùy tay nhất nhất phá giải, lại như thế nào không cho Vệ Hải Xuyên sư phụ khiếp sợ vạn phần?

“Điều đó không có khả năng! Hắn như thế nào có thể tìm được Tây Hà thủy long mạch!” Tây Hà lão tổ cũng bị khiếp sợ ở, nhịn không được bật thốt lên kinh hô.

Tuần hải dạ xoa bất quá chính là điều động phụ cận vùng Tây Hà trung thủy nguyên lực sở ngưng tụ mà

thành, nhưng này mười tám con ngân long cũng là Tây Hà thủy trong thủy long mạch biến thành, theo ngọn nguồn vẫn thông đến Tây Hà cuối, chỉ cần Tây Hà thủy long mạch không ngừng, này mười tám con ngân long liền có cuồn cuộn không ngừng năng lượng duy trì, căn bản chính là giết không chết, bí mật này ngoại nhân căn bản không biết, cho dù biết, muốn tìm được thủy long mạch cũng là cực kì khó khăn việc. Nhưng hiện tại Ngao Lệ cũng là mỗi một chân đều tinh thuần dẫm nát long mạch yếu hại chỗ, gãy ngân long lực lượng nguồn suối, phảng phất này trận pháp là hắn sở bố giống nhau.

Tây Hà lão tổ lại nào biết đâu rằng Ngao Lệ chính là thượng cổ tứ hải long vương đích truyền huyết mạch hậu duệ, muốn tìm được thủy long mạch, đạp trúng nó yếu hại lại có khách khí?

“Tiểu tử ngươi muốn chết!” Tây Hà lão tổ rốt cục rốt cuộc không có biện pháp co đầu rút cổ không ra, nổi giận gầm lên một tiếng, trong tay không biết khi nào hơn một phen tam giác xoa, hai tay nắm chặt, mạnh đối với Ngao Lệ liền đâm tới.

Chính là Tây Hà lão tổ xuất động còn là đã muộn, khi hắn giơ tam giác xoa hướng tới Ngao Lệ trước ngực đâm tới khi, Ngao Lệ mạnh một cước dẫm nát thủy long mạch cuối cùng một chỗ yếu hại.

“Rầm!” Một tiếng, cuối cùng một cái ngân long hóa thành một bãi mưa mưa như trút nước rồi ngã xuống.

“Muốn chết là ngươi!” Ngao Lệ lạnh lùng cười, cầm lấy trấn hải huyền kích đối với làm ngực đâm tới tam giác xoa hạ vỗ xuống.

“Đương!” Một tiếng nổ, trấn hải huyền kích cùng tam giác xoa ở không trung va chạm cùng một chỗ, hỏa hoa văng khắp nơi.

Ngao Lệ chính là ở không trung hơi hơi lay động một chút, Tây Hà lão tổ lại ngay cả lui vài bước, hai tay run nhè nhẹ không thôi, đỏ tươi huyết theo hắn hổ khẩu chảy ra.

“Như thế nào khả năng? Người này lực lượng thế nhưng so với Tây Hà lão tổ còn mạnh hơn!” Mọi người kinh hô.

Tây Hà lão tổ trong mắt cũng bắn ra kinh hãi sắc, hắn nhìn ra được đến Ngao Lệ pháp lực xa không bằng hắn hùng hậu, nhưng vạn vạn không nghĩ tới hắn lực lượng thế nhưng lớn đến như thế trình độ khủng bố, nhất kích dưới, thế nhưng khiến cho hai tay phát run, hổ khẩu rạn nứt.

Chỉ có Hạ Vân Kiệt cùng Ngao Lệ trong lòng biết rõ ràng, này Tây Hà lão tổ pháp lực hùng hậu, lực lượng cường đại, nếu không phải Ngao Lệ có trấn hải huyền kích bực này pháp bảo, trừ phi hắn hiện ra chân thân, nếu không hay là hắn kém hơn một chút.

Chương 1708 : Tây Hà lão tổ đã chết

“Ha ha, liền như vậy điểm bản sự thế nhưng cũng dám cướp ta Ôn Kiều phủ mạch khoáng, giết ta Ôn Kiều phủ dân chúng, tấn công ta Ôn Kiều phủ thành trì!” Ngao Lệ nhất kích phách lui Tây Hà lão tổ, trong lòng tuy rằng cũng thất kinh hắn pháp lực hùng hậu, nhưng một điểm giảm xóc thời gian cũng không cho hắn, trong tay trấn hải huyền kích “Hô” một tiếng đối với Tây Hà lão tổ làm ngực đâm thẳng đi qua.

Tây Hà lão tổ gặp Ngao Lệ đánh tới, trong mắt lóe ra một tia bối rối sắc, thân mình vội vàng hướng bên cạnh chợt lóe, căn bản không dám cử tam giác xoa đi chắn trấn hải huyền kích.

Không có biện pháp, vừa rồi kia nhất kích đến bây giờ hắn hai cánh tay còn tại run lên trung đâu.

Gặp Tây Hà lão tổ hướng bên cạnh né tránh, Ngao Lệ khóe miệng gợi lên một chút cười lạnh, trấn hải huyền kích ở trong tay vừa lật, sau đó nhất hoành súy, trấn hải huyền kích từ đâm sửa làm cắt ngang, sắc bén bán nguyệt biên đối với Tây Hà lão tổ chặn ngang cắt tới.

Tây Hà lão tổ thấy thế bất đắc dĩ đành phải đem tam giác xoa nhất dựng thẳng, chặn trấn hải huyền kích.

“Đương!” Một tiếng đinh tai nhức óc kim thiết vang lên thanh lại vang lên, Tây Hà lão tổ ngay cả người mang tam giác xoa ở trấn hải huyền kích cắt ngang hạ, liên tục lui về phía sau, tam giác xoa gắt gao để ở trấn hải huyền kích, không cho nó cắt lại đây.

“Hừ!” Ngao Lệ lại cười lạnh một tiếng, cánh tay mạnh trở về nhất xả, trấn hải huyền kích sửa cắt ngang làm câu.

Này nhất câu, Tây Hà lão tổ cả người đều mạnh về phía trước một cái lảo đảo, tam giác xoa thiếu chút nữa sẽ muốn rời tay.

Thừa dịp này công phu, Ngao Lệ đem trấn hải huyền kích nhất na tái mạnh giơ lên, dùng sắc bén bán nguyệt biên đối với còn không có có thể ổn định bước chân Tây Hà lão tổ vào đầu liền chém thẳng vào xuống.

Cảm nhận được đỉnh đầu sắc bén hình bán nguyệt mũi nhọn hạ xuống, cũng có cổ lạnh như băng vô cùng trầm trọng lực lượng tùy theo từ trên cao đi xuống áp chế, cỗ lực lượng này tựa như một tòa hàng tỉ năm không hóa băng sơn bình thường, còn không có hạ xuống, cũng đã ép tới Tây Hà lão tổ cả người cứng đờ, huyết khí, pháp lực lâm vào bị kiềm hãm.

Này cứng đờ bị kiềm hãm liền đem Tây Hà lão tổ cấp sợ tới mức thiếu chút nữa tim mật đều vỡ, hồn bay phách lạc.

Đây là muốn nhân mệnh a!

“Chớ có thương lão tổ!” Đúng lúc này có vị trưởng lão đuổi tới, đúng là kia hói đầu trưởng lão.

Kia hói đầu trưởng lão cầm là một cây thanh long đại đao, mắt thấy trấn hải huyền kích đối với Tây Hà lão tổ vào đầu hạ xuống, vội vàng đem thanh long đại đao nhất hoành, đi chắn trấn hải huyền kích, không cho nó hạ xuống.

Ngao Lệ thấy thế con mắt mạnh co rụt lại, trấn hải huyền kích thế đi không thay đổi.

“Đương!” Một tiếng, trấn hải huyền kích hạ xuống, chồng chất bổ vào thanh long đại đao phía trên.

“A!” Hói đầu trưởng lão hét thảm một tiếng, thanh long đại đao lập tức liền rời tay mà đi, hai tay tràn đầy máu tươi, cả người lại thủ không được kia nhất kích lực, thẳng tắp đi xuống ngã xuống.

Một đạo hàn quang từ thượng hạ xuống, thẳng tắp đi xuống ngã xuống hói đầu trưởng lão cớ đến chân bị chém thành hai nửa, huyết vũ rơi, huyết tinh mùi tràn ngập.

Thiên địa một mảnh tĩnh mịch!

Nhất kích đánh chết huyền anh kì huyền tiên!

Tất cả mọi người có chút không dám tin nhìn trước mắt này một màn, cũng mới chính thức ý thức được Ngao Lệ vừa rồi giã Tây Hà lão tổ kia nhất kích lực lượng có bao nhiêu sao khủng bố, trách không được ngay cả Tây Hà lão tổ đều phải liên tục bại lui, phía trước bọn họ còn tưởng rằng Tây Hà lão tổ có tiếng không có miếng đâu.

Nay mới vừa rồi biết không là Tây Hà lão tổ có tiếng không có miếng, mà là kia Ôn Kiều phủ phủ lệnh không biết từ nơi nào đưa tới thủ hạ lực lượng thật sự rất khủng bố !

“Trốn chỗ nào!” Một đạo quát chói tai thanh đánh vỡ tĩnh mịch, chỉ thấy một cao lớn thân ảnh tay cầm trường kích hóa thành một đạo cầu vồng, ngay cả người mang kích về phía Tây Hà điện xạ mà đi.

Mà tại đây đạo trưởng hồng phía trước, một đạo hồn thể kim quang thật lớn cá chép “Oanh!” một tiếng nhảy vào chạy chồm Tây Hà, một đường đi tây cấp tốc bơi đi.

Tây Hà nối thẳng tây hải!

“Xem, Tây Hà lão tổ thế nhưng chạy thoát!”

Đang xem cuộc chiến người kinh ngốc, vốn đã kinh theo trong thành xung phong liều chết đi ra, chuẩn bị buông tha cho thủ thành cùng Ôn Kiều phủ đại quân mặt đối mặt đại chiến một hồi Tây Hà phái các tướng sĩ cũng đều ngây người!

Tây Hà lão tổ thế nhưng chạy thoát!

“Đáng tiếc ! Nếu không phải Viên Thác thay Tây Hà lão tổ chắn kia nhất kích, Tây Hà lão tổ chỉ sợ cũng công đạo ở trong này. Nay hắn trốn vào Tây Hà trung, lấy hắn kỹ năng bơi, kia Ngao Lệ rốt cuộc nề hà hắn không được.” Vệ Hải Xuyên sư phụ mặt lộ vẻ tiếc hận lắc đầu.

Còn lại người đang xem cuộc chiến cũng đều như vậy cho rằng.

Nhưng thấy thức quá Ngao Lệ kỹ năng bơi Tiết Nguyên Bằng khóe miệng lại nổi lên một tia thực vi diệu cười khổ, hắn biết Tây Hà lão tổ nếu không chạy trốn, mà là triệu tập nhân mã cùng Ngao Lệ quyết nhất tử chiến, có lẽ còn có vài phần chạy trốn hy vọng, nhưng hiện tại, hắn cũng là chính mình gãy chính mình sinh lộ.

Bởi vì hắn chạy trốn, kia mấy ngàn vạn giáo chúng liền hoàn toàn thành bài trí, rốt cuộc không có biện pháp giúp hắn.

Mọi người khiếp sợ là lúc, Ngao Lệ cũng ngay cả người mang kích vào Tây Hà.

Lúc này Tây Hà lão tổ sớm đã hiển hắn cá chép thân, ngư vĩ lay động, sớm đã theo con sông như điện bàn về phía tây hải phương hướng bơi đi, tốc độ cực nhanh làm cho người ta thán phục không thôi. Không chỉ có như thế, ở xuôi dòng bỏ chạy là lúc, Tây Hà lão tổ còn không

quên nhấc lên nghìn trượng sóng to, một đạo tiếp theo một đạo hướng tới phía sau thổi quét mà đi.

“Tây Hà lão tổ ở trong nước quả nhiên có vài phần bản lãnh thật sự.”

“Xem ra kia Ngao Lệ là giết không được hắn !”

“……”

Ngay tại mọi người ào ào thán phục, nghĩ đến Tây Hà lão tổ tất nhiên có thể chạy ra sinh thiên là lúc, chỉ thấy kia Ngao Lệ ở trong nước độn hành tốc độ thế nhưng so với Tây Hà lão tổ đều phải thắng một bậc, không chỉ có như thế, hắn vừa vào Tây Hà trung, Tây Hà lão tổ nhấc lên từng đạo nghìn trượng sóng to thế nhưng lập tức liền bình tĩnh xuống dưới.

“Người này thế nhưng cũng là thủy độn cao thủ, xem ra Tây Hà lão tổ nguy hiểm !” Mọi người lại ào ào thán phục.

Bất quá Tây Hà lão tổ dù sao pháp lực so với Ngao Lệ thâm hậu, hơn nữa Ngao Lệ không có hiện ra chân thân, cấp tốc đuổi giết một đoạn đường đồ, hai người khoảng cách ngắn lại chung quy hữu hạn.

“Ngươi còn muốn trốn sao?” Ngao Lệ thời gian ngắn đuổi không kịp Tây Hà lão tổ, cũng liền lười tái cùng hắn lãng phí thời gian, trong tay trấn hải huyền kích hướng trong nước nhất giảo.

“Ca ca ca!” Nhất thời chạy chồm Tây Hà thủy đột nhiên đình chỉ, kết thành băng hà.

“Này……” Mọi người tất cả đều trợn tròn tròng mắt.

Tây Hà lão tổ trong mắt tắc toát ra hoảng sợ vạn phần

sắc, hắn có thể ở trong nước cấp tốc độn đi, nhưng ở băng cũng không có thể.

Nói thì chậm đó là sớm, ngay tại Tây Hà lão tổ trong mắt toát ra hoảng sợ vạn phần sắc khi, Ngao Lệ đã ngay cả người mang kích xuyên qua băng hà, đảo mắt liền đến Tây Hà lão tổ phía sau.

“Không!” Tây Hà lão tổ cảm nhận được sau lưng thấu bắn mà đến sắc nhọn sát khí, không cam lòng âm thanh kêu lên, tam giác xoa sau này vừa chuyển, muốn giá trụ trấn hải huyền kích.

Nhưng trấn hải huyền kích vốn là trọng như cự sơn, mà nay là một cái vội vàng ứng giá, một cái là súc thế đâm tới, tam giác xoa lại như thế nào chống đỡ được trấn hải huyền kích.

“Đương!” Một tiếng nổ, tam giác xoa bị trấn hải huyền kích va chạm khai đi, mà trấn hải huyền kích thế đi không giảm hung hăng đâm vào Tây Hà lão tổ trên lưng.

“A!” Tây Hà lão tổ hét thảm một tiếng, trấn hải huyền kích đã nhập vào cơ thể mà qua.

Thiên địa một mảnh tĩnh mịch!

Uy chấn tây nguyên phủ, thậm chí toàn bộ thạch cừ quận Tây Hà lão tổ cứ như vậy bị một cái hạ đẳng phủ phủ lệnh trướng hạ đại tướng cấp nhất kích giết chết !

Rất nhiều người không thể tin trước mắt chỗ đã thấy một màn, nhưng sự thật cứ như vậy rõ ràng đặt tại bọn họ trước mặt, lại không phải do bọn họ không tin.

Chương 1709 : Oanh động

Tây Hà lão tổ vừa chết, Tây Hà phái rắn mất đầu, cây đổ bầy khỉ tan, căn bản không cần Ôn Kiều phủ đại quân khởi xướng bao nhiêu mãnh liệt tiến công, Tây Hà phái giáo chúng liền như ong vỡ tổ chung quanh chạy tứ tán ra đi. Một ít nguyên bản là Tiết Nguyên Bằng thủ hạ nhưng thật ra giữ lại, quy thuận Ôn Kiều phủ phủ quân. Trong lúc nhất thời, Ôn Kiều phủ phủ quân không chỉ có thanh thế đại thịnh, hơn nữa thực lực cũng là đại trướng.

Đương nhiên địa bàn lại nhiều Tây Hà phái từng sở hạt địa bàn.

Mà chỉnh tràng đại chiến, Hạ Vân Kiệt trừ bỏ thổi kia một ngụm địa sát cương phong, vốn không có chân chính động qua tay, như trước vẫn duy trì thần bí sắc thái, người khác chỉ biết là hắn hẳn là huyền anh kì huyền tiên cảnh giới, nhưng không ai biết hắn chân chính thực lực đến tột cùng có bao nhiêu lợi hại.

Tây Hà phái sơn môn, Tây Hà tuyết sơn là cái thực không sai tu luyện bảo địa, Hạ Vân Kiệt để lại năm mươi vạn đại quân hiệp đồng Tiết Nguyên Bằng một ít thủ hạ cùng đóng ở, lại cố ý đem thiên hà ngân long đại trận làm chút cải tiến hoàn thiện. Kể từ đó, chỉ cần chính bọn họ không chủ động phóng ra, thủ thành còn là không nhiều lắm vấn đề. Huống hồ trải qua phía trước kia tràng đại chiến, phỏng chừng Tây Nguyên phủ cũng căn bản không có cái gì thế lực dám nữa dễ dàng động người của Hạ Vân Kiệt.

Không có biện pháp a, Ôn Kiều phủ phủ lệnh căn bản là không phải một tên ấn lẽ thường ra bài, một cái biến thái tên cực kì bao che khuyết điểm. Tây Hà phái chính là một cái rõ ràng ví dụ, ở tiên giới giống bọn họ như vậy

đại môn phái ức hiếp một chút nho nhỏ Kim Kiếm môn kia lại bị cho là sự tình gì, khả kết quả đâu, người ta Ôn Kiều phủ phủ lệnh lăng là tự mình dẫn binh một đường sát hướng về phía Tây Hà phái sơn môn, đem người ta chưởng giáo cấp giết, đem bọn họ sơn môn cấp chiếm!

Dàn xếp Tây Hà phái sự tình, Hạ Vân Kiệt hạ lệnh khải hoàn về Ôn Kiều phủ.

Đi khi là cuồn cuộn mênh mông, đằng đằng sát khí hai trăm vạn người, mỗi người đều cưỡi một ô vân mã. Khi trở về chẳng sợ lưu thủ năm mươi vạn nhân mã, nhưng bởi vì có hàng quân bổ sung, như trước là không sai biệt lắm số người, mỗi người cũng đều là cưỡi ngựa, nhưng mỗi người trên mặt đều tràn đầy ý cười cùng tự hào, mặt sau còn đi theo một cái thật dài đoàn xe.

Kia đoàn xe tự nhiên là chứa lần này theo Tây Hà phái nơi nào đoạt lại mà đến tài phú.

Tây Hà phái nhưng là ở Thạch Cừ quận đều cũng có chút thanh danh môn phái, tích lũy tài phú tự nhiên xa xa không phải Ôn Kiều phủ bực này “Tiểu địa phương” môn phái nhỏ có thể đánh đồng. Cho dù Hạ Vân Kiệt nay bình định rồi toàn bộ Ôn Kiều phủ, hàng năm thu vào cuồn cuộn không ngừng, là cái khổng lồ số lượng, nhưng cùng Tây Hà phái sở tàng tài phú nhất so với, còn là gặp sư phụ, không đáng giá nhắc tới.

“Nhiều như vậy tài phú, lúc này chúng ta phát đạt !”

“Đúng vậy, có nhiều như vậy tài phú, tưởng chiêu bao nhiêu binh mã chiêu không đến a!”

“Còn là xét nhà đến tiên thạch mau a!”

“……”

Dẹp đường hồi phủ trên đường, Chu Lương đám người tất cả đều là vẻ mặt hưng phấn, hai mắt đều là tỏa sáng, liền ngay cả Ngao Lệ cũng có chút che dấu không được nội tâm hưng phấn.

Chỉ có Hạ Vân Kiệt, như trước là vẻ mặt bình tĩnh, phảng phất tấn công hạ Tây Hà phái sơn môn căn bản không phải sự tình gì.

Bay qua lưỡng quan sơn đó là Ôn Kiều phủ.

Làm đại quân bay qua lưỡng quan sơn khi, đối diện là mênh mông bát ngát, đông nghìn nghịt đầu người.

“Phủ lệnh đại nhân uy vũ!”

“Ngao đại nhân uy vũ!”

“Ta Ôn Kiều phủ uy vũ!”

“Uy vũ! Uy vũ!”

“Vạn thắng! Vạn thắng!”

“……”

Không đợi Ôn Kiều phủ đại quân phục hồi tinh thần lại là chuyện gì xảy ra khi, bên kia đã vang lên trời long đất lở tiếng hoan hô.

Nguyên lai ở Ôn Kiều phủ đại quân khải hoàn hồi phủ trên đường, Ôn Kiều phủ đại quân trấn sát Tây Hà lão tổ, tấn công hạ Tây Hà phái tin tức đã truyền quay lại Ôn Kiều phủ. Toàn bộ Ôn Kiều phủ lâm vào sôi trào đứng lên, vô số dân chúng, thậm chí hứa rất nhiều nhiều môn phái chưởng giáo, gia tộc tộc trưởng gia chủ, phú thương lão bản, tất cả đều tự phát chạy đến lưỡng quan sơn, hoan nghênh khải hoàn mà về Ôn Kiều phủ đại

quân.

Bọn họ không có biện pháp áp chế trong lòng phấn khởi kích động. Vô số năm qua, Ôn Kiều phủ đều chính là Thạch Cừ quận phía dưới bài danh tối mạt lưu một hạ đẳng phủ, liền ngay cả phủ lệnh chi chức, mặt trên cũng bất quá chính là tùy tùy tiện tiện phái cái huyền khí kì huyền tiên đến đảm nhiệm. Tùy tiện một ngoại lai thế lực đều dám đối với bọn họ Ôn Kiều phủ bản thổ thế lực tiến hành chèn ép. Tây Hà phái mạnh mẽ cướp đoạt Kim Kiếm môn khu mỏ, còn tấn công bọn họ sơn môn, chiếm đoạt bọn họ sơn môn chính là rõ ràng ví dụ. Có thể nói Ôn Kiều phủ lịch sử cho tới bây giờ đều là máu chảy đầm đìa khuất nhục sử.

Không có biện pháp, đây là một cái cá lớn nuốt cá bé thế giới! Ôn Kiều phủ không có chân chính lợi hại đại nhân vật tọa trấn, trên thực tế chân chính lợi hại đại nhân vật cũng sẽ không ở Ôn Kiều phủ khai tông lập phái. Cho nên nhất định toàn bộ Ôn Kiều phủ chỉ có thể ở tiên giới tầng dưới chót đau khổ giãy dụa, chịu đựng hạ đẳng nhân khuất nhục.

Nhưng hiện tại đâu? Bởi vì Hạ Vân Kiệt xuất hiện, Ôn Kiều phủ cảnh nội có người dám ỷ mạnh hiếp yếu, Ôn Kiều phủ quan phủ ra mặt trấn áp, ngoại cảnh có người đến ỷ mạnh hiếp yếu, Ôn Kiều phủ quan phủ lệnh theo ra mặt trấn áp, chẳng sợ đối phương là ở toàn bộ Thạch Cừ quận đều có uy danh Tây Hà phái, phủ lệnh đại nhân làm theo dám huy binh tấn công!

Giờ khắc này, Ôn Kiều phủ cảnh giới, mặc kệ là cái gì trình tự mọi người cảm thấy một loại không thể diễn tả bằng ngôn từ tự hào cảm, còn có cảm giác an toàn!

Cũng là đến giờ phút này, toàn bộ Ôn Kiều phủ mới tính chân chính hoàn toàn quy tâm, chân chính hoàn toàn ủng hộ Ôn Kiều phủ quan phủ quản hạt!

Đúng vậy, vì một cái Kim Kiếm môn chịu khi nhục, phủ lệnh đại nhân đều có thể huy binh đem Tây Hà phái cấp diệt, bọn họ còn có cái gì lý do không ủng hộ như vậy quan phủ, như vậy phủ lệnh đại nhân đâu?

Nhìn phía dưới hoan hô, vô số dân chúng vọng tới được ủng hộ ánh mắt, Hạ Vân Kiệt bình tĩnh mặt rốt cục lộ ra một tia mỉm cười.

Đây mới là hắn muốn Ôn Kiều phủ!

Hạ Vân Kiệt vỗ Vân Báo mã đầu, Vân Báo mã đằng không bay lên, ánh mắt đảo qua phía dưới.

Phía dưới rậm rạp người lập tức liền im lặng xuống dưới, tất cả mọi người nhìn lên cao cao tại thượng Hạ Vân Kiệt, trong mắt toát ra cực nóng sùng bái kính sợ ánh mắt.

“Phạm ta Ôn Kiều phủ giả, này xa tất tru!” Hạ Vân Kiệt kiên định uy nghiêm thanh âm vang vọng thiên địa.

“Phạm ta Ôn Kiều phủ giả, này xa tất tru!” Mọi người đi theo cùng kêu lên kêu lên, thanh âm như trời sụp đất nứt, rất nhiều người nhiệt lệ hốc mắt.

……

“Tiên quân đại nhân! Tiên quân đại nhân!” Thạch Cừ quận, La Đàn tiên quân đang ở sau hoa viên cùng vài được sủng ái vương phi ngoạn nhạc, đột nhiên có nhất cận thần vội vã xông vào, trên mặt còn treo không thể tưởng tượng biểu tình.

“Trịnh Minh, không thấy được bản tiên quân đang theo vài vị ái phi đang chơi đùa sao? Như thế nào như vậy hấp tấp ?” La Đàn tiên quân mặt lộ vẻ một tia không vui

sắc nói.

“Thỉnh tiên quân cùng vương phi thứ tội, thật sự là này tin tức rất kinh người, thế cho nên vi thần đều mất cấp bậc lễ nghĩa.” Cận thần Trịnh Minh trả lời.

“Thạch Cừ quận cũng cứ như vậy, tiên quân không đi để ý này yêu vương, ma vương, chân nhân cái gì, những người đó cũng sẽ không vô duyên vô cớ đến trêu chọc tiên quân, mọi người nước sông không phạm nước giếng, còn có thể có cái gì kinh người tin tức?” Có vị phi tử không cho là đúng nói.

La Đàn tiên quân nói là thiên đình hạ phái trấn thủ Thạch Cừ quận tối cao hành chính lãnh đạo, nhưng trên thực tế, trong Thạch Cừ quận phái đỉnh núi lâm lập, La Đàn tiên quân chính là có này danh hiệu, cách hoàn toàn nắm trong tay toàn bộ Thạch Cừ quận còn kém xa lắm.

Bất quá La Đàn tiên quân dù sao cũng là Ngọc Đế thân phong tiên quân, là chân chính vị liệt tiên khanh tiên quan, cũng có tử khí kì kim tiên cao nhất cảnh giới, trước kia còn tại tiên giới đãng ma đại nguyên soái thác tháp Lý thiên vương trướng hạ cống hiến quá, được cho là Lý thiên vương môn sinh. Cho nên La Đàn tiên quân không đi càn quét bọn họ, này chiếm núi làm vua khắp nơi bá chủ cũng sẽ không dễ dàng mạo phạm La Đàn tiên quân, cũng bao nhiêu nhiều thiếu cấp La Đàn tiên quân một ít mặt mũi, nhiều năm như vậy trôi qua, mọi người ở chung đến độ tường an vô sự, cho nên kia phi tử mới có vừa rồi kia vừa nói.

Chương 1710 : Kinh động tiên quân

“Hồi Khương quý phi, không phải có người tác loạn phạm thượng, mà là kia Ôn Kiều phủ đại quân tấn công hạ Tây Hà phái sơn môn, không chỉ có như thế, ngay cả kia Tây Hà phái chưởng giáo Tây Hà lão tổ đều bị Ôn Kiều phủ phủ lệnh trướng hạ một gã đại tướng tên là Ngao Lệ cấp diệt sát!” Trịnh Minh cười khổ trả lời, đến bây giờ hắn đều có chút hoài nghi tin tức nơi phát ra chân thật tính.

Thậm chí hắn còn vì thế nhiều mặt xác nhận quá, cuối cùng phát hiện này tin tức là thiên chân vạn xác, kia Ôn Kiều phủ đại quân thật sự đem Tây Hà phái sơn môn cấp tấn công xuống dưới, thậm chí ngay cả Tây Hà lão tổ cũng chưa có thể chạy ra sinh thiên.

“Tin tức này là thật sao?” Vốn là mặt mang một tia không vui sắc La Đàn tiên quân nghe vậy trên mặt đều không cầm nổi lòng toát ra một tia vẻ khiếp sợ, bật thốt lên hỏi.

Tây Hà phái tự nhiên không tính là Thạch Cừ quận đứng đầu môn phái thế lực, nhưng là tuyệt đối được cho Thạch Cừ quận uy chấn một phương thế lực lớn, thậm chí bởi vì nó có tây hải Long cung bối cảnh duyên cớ, liền ngay cả La Đàn tiên quân có đôi khi đều phải hơi chút bán nó một điểm mặt mũi. Đương nhiên kia Tây Hà lão tổ cũng quả thật có chút thực lực, thủ sơn trận pháp cũng lợi hại, cho dù La Đàn tiên quân muốn diệt Tây Hà phái, không thiếu được cũng muốn hơi chút ép buộc một phen. Vốn La Đàn tiên quân nghĩ đến Hạ Vân Kiệt có thể cho Tây Hà phái mang đi một điểm phiền toái nhỏ đã xem như không sai, hắn cũng trước đó công đạo tốt Tây Nguyên phủ tuỳ thời cứu Hạ Vân Kiệt một cái tánh mạng. Hắn vạn vạn không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt thế nhưng thật sự dẫn binh san bằng Tây Hà phái, hơn nữa ngay cả Tây Hà lão tổ đều cấp diệt sát!

Này tin tức không khỏi cũng quá làm cho người ta khiếp sợ, rất làm cho người ta khó có thể tin !

“Vi thần đã chứng thực qua, này tin tức thiên chân vạn xác!” Trịnh Minh trả lời.

“Này Hạ Vân Kiệt không đơn giản, không đơn giản a! Xem ra bản tiên quân còn là xa xa xem thường hắn. Đúng rồi, kia người diệt sát Tây Hà lão tổ tên gọi là gì? Này Hạ Vân Kiệt gì đức gì năng thế nhưng có thể mời chào đến bực này nhân vật?” Tiên quân liên tục thán phục, cuối cùng đột nhiên hỏi Ngao Lệ đến.

“Hồi tiên quân, người nọ tên gọi Ngao Lệ, là Hạ Vân Kiệt trước chút năm vừa mới mời chào đến, nghe nói này vài năm đều là hắn ở hỗ trợ chăm sóc Ôn Kiều phủ, Hạ Vân Kiệt chính mình tắc trên cơ bản ở Vân Hoành sơn tu luyện.” Trịnh Minh trả lời.

“Nga, thế nhưng có việc này! Hay là Ôn Kiều phủ chân chính chủ sự, chân chính quyết định kỳ thật là kia Ngao Lệ bất thành?” La Đàn tiên quân nghe vậy mặt lộ vẻ một tia hoài nghi sắc.

Này cũng khó trách La Đàn tiên quân có này hoài nghi, bởi vì Tây Hà lão tổ chính là Ngao Lệ giết. Một người có thể trấn sát Tây Hà lão tổ, đảm nhiệm một cái thượng đẳng phủ phủ lệnh đều dư dả, lại như thế nào khả năng nghe lệnh cùng một hạ đẳng phủ phủ lệnh đâu?

“Này vi thần sẽ không rõ ràng. Bất quá nghe nói lần này tấn công Tây Hà phái, kia Hạ Vân Kiệt chỉ thi triển một lần thuật pháp, nổi lên đầy trời đại phong, khiến cho Tây Hà phái thủ thành tướng sĩ công bắn diệt tiên nỗ đằng đằng thủ thành lợi khí tất cả đều đổ cuốn trở về Tây Hà thành, làm cho Tây Hà lão tổ bất đắc dĩ khởi động thiên hà ngân long đại trận.” Trịnh Minh trả lời, trong mắt đồng

dạng toát ra một tia hoài nghi sắc.

“Nói như thế đến, kia Hạ Vân Kiệt hẳn là còn là có vài phần chân chính bản sự, nhưng thật ra không tốt phán đoán hắn cùng kia Ngao Lệ đến tột cùng ai hơn lợi hại. Đúng rồi, thiên hà ngân long đại trận bản tiên quân cũng nghe nói qua, là tây hải Long cung đi ra trận pháp, uy lực thật lớn, cho dù bản tiên quân thân hướng chỉ sợ cũng muốn phí chút công phu mới có khả năng bài trừ, kia Ôn Kiều trong phủ người nào lợi hại như vậy, thế nhưng phá này trận pháp?” La Đàn tiên quân tò mò hỏi.

Hắn hiện tại đối Ôn Kiều phủ chân chính sinh ra hứng thú, trước kia chính là Ôn Kiều phủ hắn căn bản không để trong lòng.

“Nghe nói là Ngao Lệ bài trừ, hắn hẳn là còn là người am hiểu trận pháp.” Trịnh Minh trả lời.

“Nga, này Ngao Lệ nhưng thật ra cái nhân vật a!” La Đàn tiên quân không khỏi tán thưởng nói.

“Hay là đại nhân tưởng mời chào người này?” Trịnh Minh nghe vậy hai mắt hơi hơi sáng ngời, cẩn thận từng li từng tí hỏi.

“Mời chào? Đừng quên Tây Hà phái sau lưng nhưng là tây hải Long cung, bản tiên quân nếu đem Ngao Lệ mời chào đến, kia Ôn Kiều phủ đã có thể nguy hiểm, huống hồ bản tiên quân chính là chưởng quản toàn bộ Thạch Cừ quận quận vương, Ngao Lệ ở Ôn Kiều phủ cống hiến không phải là thay bản tiên quân cống hiến sao? Làm sao đến mời chào thuyết?” La Đàn tiên quân cười khoát tay nói.

“Tiên quân nói là, nói là, là vi thần hồ đồ.” Trịnh Minh vội vàng nói.

La Đàn tiên quân ha ha cười, tự nhiên sẽ không trách cứ.

“Tiên quân, Ôn Kiều phủ bên kia lần này diệt Tây Hà phái, lại nói tiếp cũng là đại tăng đại nhân thể diện, đại nhân hay không hẳn là tưởng thưởng một hai?” Trịnh Minh thấy thế, theo sát sau lại xin chỉ thị nói.

“Tưởng thưởng?” La Đàn tiên quân nghe vậy sắc mặt hơi hơi trầm xuống, một hồi lâu nhi mới huy phất tay nói:“Tưởng thưởng thì thôi, ngươi đi xuống đi.”

Trịnh Minh nghe vậy trong lòng thầm mắng chính mình một tiếng hồ đồ, như thế nào đã quên kia Tây Hà phái sau lưng còn có tây hải Long cung đâu, Ôn Kiều phủ đem Tây Hà phái cấp diệt, đã ở đánh tây hải Long cung mặt. Bất quá kia dù sao cũng là người phía dưới sự tình, cho dù tây hải Long cung bên kia có khí, cũng chỉ có thể chịu đựng, không có khả năng phái đại bộ đội đến tấn công Ôn Kiều phủ, nếu không liền xem như vi phạm. Nhưng quận vương phủ bên này nếu lại đến cái tưởng thưởng, liền biến thành hình như là La Đàn tiên quân ở duy trì sai sử Ôn Kiều phủ đi tấn công Tây Hà phái, kia tính chất liền hoàn toàn không giống với.

“Là!” Trịnh Minh trong lòng một bên thầm mắng chính mình hồ đồ, một bên vội vàng khom người chuẩn bị lui xuống đi.

“Năm trăm năm một lần bích la quả hội một năm sau sẽ muốn mời dự họp, đem Hạ Vân Kiệt cùng Ngao Lệ tên thêm đi lên đi.” Ngay tại Trịnh Minh rời khỏi sau hoa viên khi, La Đàn tiên quân thanh âm ở phía sau trong hoa viên vang lên.

Tiên giới các nơi có các loại các dạng đại hội, bất quá phần lớn đều là lấy phẩm tiên quả danh nghĩa mời dự họp, tối phụ nổi danh chớ quá cho Vương Mẫu nương

nương bàn đào hội, ngũ trang quan nhân sâm quả hội. Bích la quả sẽ ở tiên giới tự nhiên không có gì danh khí, nhưng ở Thạch Cừ quận cũng là tối phụ nổi danh yến hội.

Ở yến hội, người tham dự không chỉ có có thể nhấm nháp đến xuất từ Thạch Cừ quận bích la tiên quả, thưởng thức đến rất nhiều trợ hứng ca múa tiết mục, mà còn có thể chính tai nghe đến La Đàn tiên quân giảng đạo.

Đương nhiên La Đàn tiên quân không tiếc tiêu phí vốn gốc mở bích la quả hội, cũng là có hắn thâm ý ở bên trong. Là vì chương hiển thiên đình uy nghiêm, triển lãm hắn La Đàn tiên quân địa vị, nói cho mọi người, hắn La Đàn tiên quân mới là Thạch Cừ quận chi vương, người lãnh đạo cao nhất.

Đương nhiên La Đàn tiên quân tự mình chủ sự bích la quả hội tự nhiên không phải người nào đều có thể tham gia, bình thường đều là Thạch Cừ quận có uy tín danh dự nhân vật, quan phủ bên này ít nhất cũng muốn thượng đẳng phủ phủ lệnh mới có tư cách tham gia, giống Hạ Vân Kiệt bực này hạ đẳng phủ phủ lệnh căn bản là không có tư cách. Cho nên tới tham gia bích la quả hội đối với rất nhiều người mà nói, không chỉ có chính là nhấm nháp bích la tiên quả, nghe La Đàn tiên quân giảng đạo, cũng là một loại thân phận tượng trưng.

Trịnh Minh nghe nói muốn đem Hạ Vân Kiệt tên tăng thêm đi vào, đầu tiên là nao nao, trên mặt lóe ra một tia kinh ngạc sắc, bất quá lập tức chuyển làm thoải mái sắc.

Một phủ lệnh ngay cả Tây Hà phái đều có thể trấn sát, lại há có thể lấy hạ đẳng phủ phủ lệnh thân phận đến cân nhắc? Huống hồ Ôn Kiều phủ này hạ đẳng phủ, nay sở hữu địa bàn đều là tẫn về quan phủ nắm trong tay, thật muốn luận quan phủ thực tế nắm trong tay địa bàn,

so với thượng đẳng phủ đều phải còn hơn không ít, thế nào còn có thể xem như cái gì hạ đẳng phủ a?

Chương 1711 : Bích la quả hội

“Bích la quả hội?” Hạ Vân Kiệt nghe thế cái tên khi, đối này một điểm khái niệm đều không có.

“Lão gia hay là không biết bích la quả hội?” Ngụy Sùng nhìn Hạ Vân Kiệt mặt mang mơ hồ sắc, không khỏi dở khóc dở cười.

Này bích la quả sẽ ở ngoại giới tự nhiên là không có bao nhiêu nổi tiếng, nhưng ở Thạch Cừ quận nổi tiếng liền cùng tiên giới không người không biết không người không hiểu bàn đào yến hội giống nhau, Ngụy Sùng tự nhiên sẽ hiểu.

“Lão gia ta đến tiên giới bất quá mới mười năm, bình thường cũng trên cơ bản không hỏi này đó ngoại giới việc, lại làm sao sao biết được nói cái gì bích la quả hội.” Hạ Vân Kiệt nói.

Ngụy Sùng thế này mới đột nhiên nhớ tới nhà mình lão gia không phải sinh trưởng ở địa phương tiên giới nhân sĩ, vì thế vội vàng đem bích la quả hội lai lịch giải thích một phen.

“Nghe nói dùng một bích la tiên quả tương đương với huyền đan kì huyền tiên khổ tu năm trăm năm công lực, ở Thạch Cừ quận tuyệt đối được cho nhất đẳng nhất tiên quả.” Ngụy Sùng mắt lộ ra một tia hướng tới sắc, hắn nay đã tu luyện đến huyền lộ kì huyền tiên cao nhất cảnh giới, nếu là tái dùng một bích la tiên quả, trên cơ bản có thể vượt qua huyền lộ kì này đạo môn hạm, trở thành huyền đan kì huyền tiên, cùng Xích Liệt Thiên, Xích Liệt Địa hai huynh đệ tương đương.

“Nga, kia nhưng thật ra không sai hảo này nọ, đến lúc đó lão gia cho các ngươi mang vài cái lại đây nếm thử.” Hạ

Vân Kiệt vừa nghe hai mắt nhưng thật ra hơi hơi sáng ngời.

Đan dược thường thường đều có chứa điểm tác dụng phụ, dùng hơn không hẳn vậy là một chuyện tốt, thậm chí còn có nguy hiểm, nhưng tiên quả loại này thuần thiên nhiên gì đó, tình hình chung không có cái gì tác dụng phụ, so với đan dược càng thích hợp đến tăng trưởng công lực.

Ngụy Sùng đám người mấy năm nay nghe Hạ Vân Kiệt đại đạo, lại dùng không ít đan dược, ngắn ngủn vài năm trong vòng, người người theo thiên tiên một đường nhảy lên đến huyền tiên cảnh giới, tiến bộ thật là rất mãnh một ít, trong thời gian ngắn tái dùng đan dược đến đề cao công lực đã không thích hợp, nếu là đổi thành tiên quả nhưng thật ra không nhiều lắm vấn đề.

“Cảm ơn lão gia, bất quá này bích la tiên quả trân quý vô cùng, năm rồi đều là Thạch Cừ quận người có uy tín danh dự mới vừa có tư cách tham gia, chúng ta Ôn Kiều phủ phủ lệnh là tuyệt đối không tư cách, lần này lão gia có thể đi đã là ngoại lệ, phỏng chừng lão gia cũng chỉ là có cơ hội ăn một hai cái, tái mang về đến, tiểu nhân là không dám hy vọng xa vời.” Ngụy Sùng vội vàng nói, miễn cho đến lúc đó Hạ Vân Kiệt không mang về đến, rơi xuống hắn mặt mũi.

“Kia nhưng thật ra đáng tiếc.” Hạ Vân Kiệt cười cười nói, cũng là không để ở trong lòng. Bất tử sơn cũng có chút có thể trực tiếp dùng tiên cây ăn quả, bất quá giống bích la tiên quả này một cấp bậc hoặc là càng thấp, ở Hạ Vân Kiệt từ hạ giới phi thăng tiên giới phía trước, thành thục trên cơ bản đều bị hắn đem xuống để lại cho Vu Hàm môn làm như dự trữ, cuồn cuộn không ngừng bồi dưỡng môn nhân đệ tử. Còn lại hoặc là không thích hợp trực tiếp dùng, còn không có thành thục, hoặc là đó là bị phong ấn lên, tạm thời không thể mở ra.

Hỏa linh quả Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra không hề thiếu, hơn nữa này hỏa linh quả công hiệu so với bích la tiên quả muốn thắng rất nhiều, thậm chí ngay cả kim tiên dùng đều có thể tăng trưởng thượng trăm năm công lực, chỉ tiếc hỏa linh quả chính là đối người hỏa thuộc tính thể chất, tu luyện hỏa hệ công pháp có hiệu, đối Ngụy Sùng đám người không nhiều lắm tác dụng, tự nhiên là không tốt cho bọn hắn dùng, miễn cho phung phí của trời.

……

Một năm sau, Thạch Cừ quận quận thành, náo nhiệt phi phàm, bởi vì năm trăm năm một lần bích la quả sự kiện sắp ở quận vương phủ cử hành.

Một đội đội nhân mã đánh phiên kỳ, giơ bảo tràng, lái xe loan, vô cùng phong cách theo thành lâu chậm rãi bay qua, có chút thậm chí còn có tiên nữ bỏ ra phiến cánh hoa cánh hoa, có tiên nhạc một đường thổi.

“Mau nhìn, đó là hổ sát sơn Hổ Lực đại tiên, quả nhiên uy mãnh dị thường.”

“Minh ngọc sơn Không Trần chân nhân cũng đến đây!”

“Vạn ma sơn Hồng Phát lão tổ cũng đến đây!”

“……”

Làm một đội đội nhân mã phong cách theo quận thành phía trên một đường chậm rãi hướng quận vương phủ bay đi khi, Hạ Vân Kiệt chính cưỡi hắn Vân Báo mã, phía sau đi theo Chu Lương cùng Đặng Lăng hai người, không nhanh không chậm vào cửa thành, dọc theo có thể song song đi lên trăm giá xe ngựa đại đạo một đường hướng quận vương phủ mà đi.

Hạ Vân Kiệt là Thạch Cừ quận hạ hạt một phủ phủ lệnh, tự nhiên không thể học này đến từ Thạch Cừ quận hoặc là địa phương khác đại nhân vật giống nhau, trực tiếp mang theo nhân mã phong cách theo quận thành phía trên bay qua.

Bất quá giống Hạ Vân Kiệt như vậy, chỉ dẫn theo hai người đến dự tiệc phủ lệnh nhưng cũng đồng dạng không có. Này đến dự tiệc thượng đẳng phủ phủ lệnh, tuy rằng không dám học này đại nhân vật mang theo nhân mã phong cách ở quận thành trên không bay qua, bất quá nhưng cũng đều là tiền hô hậu ủng, thật là uy phong.

Bởi vì toàn bộ Thạch Cừ quận, thượng đẳng phủ chỉ có hai mươi tám cái, mỗi một cái đều tương đương với Thạch Cừ quận biên giới đại thần, quyền thế thật lớn.

“Quận thành quả nhiên không giống tầm thường, quang kia to lớn tường thành liền xa không phải chúng ta Kim Dương thành có thể so sánh với.” Đi ở Thạch Cừ quận quận thành đại đạo, Chu Lương cùng Đặng Lăng này hai cái Ôn Kiều phủ trung lộ quân Chỉ Huy Sứ cùng thông phán tựa như hai cái lần đầu tiên vào thành thổ bao tử giống nhau, đông nhìn xem tây nhìn xem, trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ.

Hạ Vân Kiệt biểu tình rất là bình tĩnh, lần trước đi tìm Chúc Dung kỳ, hắn không biết bay vút quá nhiều thiếu địa vực, kiến thức quá nhiều thiếu cao lớn thành trì, xem như chân chính gặp qua đại việc đời. Này Thạch Cừ quận quận thành tuy rằng xa so với Ôn Kiều phủ Kim Dương thành cao lớn hùng vĩ, nhưng còn không về phần khiếp sợ hạ Hạ Vân Kiệt.

Đương nhiên đi ở quận thành trên đường cái, Hạ Vân Kiệt trong lòng cũng là khó tránh khỏi có chút cảm thán.

Quận thành quả nhiên chính là quận thành, không chỉ có thành trì cao lớn, phồn hoa dị thường, hơn nữa trong thành phố lớn ngõ nhỏ nơi nơi là thiên tiên, huyền tiên cũng không hiếm thấy. Mà năm đó Hạ Vân Kiệt ở tiền khê huyện, thiên tiên đã được cho cao thủ. Hai người chênh lệch quả thực chính là khác nhau một trời một vực. Cho dù nay Kim Dương thành cùng quận thành nhất so với, cũng là thành gặp sư phụ.

Trong lòng cảm thán, Hạ Vân Kiệt lại hướng lên trời nhìn lại, kia một đội đội nhân mã đi qua, lại dọa người, không chỉ có là thuần một sắc huyền tiên, thậm chí ngay cả kim tiên đều có vài vị.

Tuy rằng kia vài vị kim tiên đều chính là tử khí kì kim tiên, luận cảnh giới cũng liền cùng Hồng Hài Nhi thủ hạ kia hai vị kim tiên giống nhau, luận chiến đấu lực chỉ sợ còn không bằng Hồng Hài Nhi thủ hạ hai vị kim tiên, đối với Hạ Vân Kiệt căn bản không coi là cái gì. Nhưng Hạ Vân Kiệt biết, đó là bởi vì hắn hiện tại thực lực rất khủng bố, mà không phải này kim tiên thực lực không được.

Trên thực tế, kim tiên ở toàn bộ tiên giới đều xem như lợi hại tồn tại. Mặc kệ là thiên tiên cũng tốt, huyền tiên cũng thế, lấy Hạ Vân Kiệt nay thực lực, đều có thể tùy tay bồi dưỡng đi ra, nhưng chỉ có kim tiên, hắn không có biện pháp tùy tay bồi dưỡng đi ra. Kim tiên cảnh giới là tu hành trung một cái đại môn hạm, chẳng phải là cái gì tiên thạch, tiên đan, tiên quả có thể xây đi ra, kim tiên cần rất nhiều cơ hội, cần rất nhiều đối thiên đạo lĩnh ngộ, là một người tu hành trên đường gần như thuộc về biến hóa, mà không chỉ có chính là lượng biến hóa.

Cho nên bồi dưỡng một vị thiên tiên, một vị huyền tiên dễ dàng, nhưng muốn bồi dưỡng một vị kim tiên cũng rất khó rất khó. Cho nên La Đàn tiên quân tuy rằng chính là một vị tử khí kì kim tiên cũng có thể bị trao tặng tiên

quân danh hiệu, tọa trấn Thạch Cừ quận. Đương nhiên này trong đó cũng cùng La Đàn xuất từ thác tháp thiên vương môn hạ cũng có nhất định quan hệ.

Nhưng mặc kệ nói như thế nào, kim tiên đã xem như tiên giới chân chính nhất lưu trình tự tồn tại, là có thể ở tiên giới chân chính có được nhất định địa vị cùng phát ra âm thanh nhân vật. Tựa như La Đàn tiên quân giống nhau, hắn đứng hàng thiên đình tiên khanh vị, lời hắn nói có thể cao đến thiên đình, nhưng nếu đổi thành một vị huyền tiên, cho dù là Tây Hà lão tổ như vậy lợi hại huyền tiên, nhiều lắm cũng ngay tại Thạch Cừ quận vùng này có chút uy danh, hắn lực ảnh hưởng cũng liền dừng bước cho Thạch Cừ quận.

Chương 1712 : Ngao Hoành

“Không biết lần này Ngao Lệ hay không có thể khuy đến kim tiên huyền bí, mở mang tử phủ!” Rất nhanh Hạ Vân Kiệt liền thu hồi ánh mắt, nhớ tới Ngao Lệ, trong mắt toát ra một tia chờ mong.

Lần này đến quận thành, Hạ Vân Kiệt vốn là muốn mang Ngao Lệ lại đây trông thấy việc đời, hơn nữa lần trước La Đàn tiên quân phái tới người cũng chỉ tên nói họ hy vọng Hạ Vân Kiệt có thể mang Ngao Lệ đi tham gia bích la quả hội, không nghĩ tới ngay tại Hạ Vân Kiệt chuẩn bị nhích người trước mười ngày, Ngao Lệ nghe xong Hạ Vân Kiệt thụ đạo sau, tựa hồ đột nhiên khuy đến một tia kim tiên huyền bí, lập tức bế quan tìm hiểu, không có thể hộ tống tiến đến.

Từ tiêu diệt Tây Hà phái sau, Ôn Kiều phủ không chỉ có được đại lượng tài nguyên tài vật, cũng được không ít hàng quân, hấp dẫn không ít cường giả đến đầu nhập vào.

Nay Ôn Kiều phủ quan phủ đã tập hợp một đám huyền tiên cấp cao thủ, thậm chí huyền anh kì huyền tiên nay trừ bỏ Ngao Lệ, còn hơn một vị Tiết Nguyên Bằng, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, dùng hỏa linh quả Xích gia huynh đệ hẳn là cũng sẽ tại đây một hai năm thăng cấp huyền anh kì huyền tiên. Ngụy Sùng đám người có Hạ Vân Kiệt chỉ điểm giúp, nghĩ đến sớm hay muộn cũng có thể vượt qua Xích gia huynh đệ. Nhưng chỉ có kim tiên, Hạ Vân Kiệt trướng hạ không có một vị, hơn nữa Xích gia huynh đệ đám người thiên tư cũng coi như không hơn bao nhiêu xuất chúng, muốn khuy phá kim tiên huyền bí hy vọng rất nhỏ, cho dù có khả năng, kia cũng cần dài dòng năm tháng. Chỉ có Ngao Lệ, hắn là tứ hải long vương huyết mạch hậu duệ, thiên tư xa không phải Xích gia huynh đệ đám người có thể so sánh, lại là hắn

thân truyền đệ tử, thụ “Long vương quyết”, hẳn là mọi người trong thời gian ngắn tối có hi vọng khuy phá kim tiên huyền bí, trở thành hắn trướng hạ đệ nhất vị kim tiên, cho nên đối với Ngao Lệ, Hạ Vân Kiệt còn là có một phần chờ mong.

Lần này nếu không phải bích la quả hội không tốt chối từ, Hạ Vân Kiệt tuyệt đối muốn đích thân cấp Ngao Lệ thủ quan, để ngừa vạn nhất.

Cưỡi Vân Báo mã, không vội không hoãn đi tới, qua một đoạn thời gian sau, Hạ Vân Kiệt thấy được một mảnh vây quanh ở tường thành huy hoàng cung điện đàn.

Này đó là quận vương phủ, là Thạch Cừ quận trong thành chi thành.

Mới đến quận vương phủ cửa thành cửa, Hạ Vân Kiệt một hàng ba người đã bị vệ binh ngăn cản.

“Nơi này là quận vương phủ, bích la quả hội cử hành sắp tới, tạp vụ nhân không thể tới gần.”

“Bản quan là Ôn Kiều phủ phủ lệnh Hạ Vân Kiệt, ứng tiên quân đại nhân cho mời, đặc tới tham gia bích la quả hội.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Ngươi chính là Ôn Kiều phủ phủ lệnh?” Gác quận vương phủ cửa thành vệ binh nhóm đều thật to lắp bắp kinh hãi, dùng kinh ngạc mà tò mò ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt.

Hiển nhiên có liên quan Ôn Kiều phủ phủ lệnh sát diệt Tây Hà phái tin tức đã truyền đến Thạch Cừ quận quận thành.

“Đúng là bản quan, đây là bản quan quan ấn.” Hạ Vân Kiệt trực tiếp xuất ra quan ấn.

Quan ấn kim quang lòe lòe, mặt trên khắc đúng là Ôn Kiều phủ phủ lệnh chữ.

“Nguyên lai là Hạ đại nhân, mời ngài vào.” Vệ binh gặp quả thật là Ôn Kiều phủ phủ lệnh, tự nhiên không dám ngăn, vội vàng phóng hắn đi vào.

Vào quận vương phủ kỳ thật chính là một tòa thành trong thành, vào cửa thành, đi rồi một đoạn đường, mới vừa rồi xem như chân chính đến quận vương phủ.

Đó là một tòa kim bích huy hoàng đại điện, cửa đại điện có quận vương phủ quản gia cùng quận vương La Đàn trưởng tử La Bằng mặt mang mỉm cười nghênh đón khách.

“Hạ quan Ôn Kiều phủ phủ lệnh, ứng tiên quân đại nhân mời, đặc tới tham gia bích la quả hội.” Hạ Vân Kiệt mang theo Chu Lương cùng Đặng Lăng đến cửa đại điện, đối với ngay mặt mang mỉm cười, nhưng trong mắt lại toát ra một tia hỏi thăm nghi hoặc sắc quản gia cùng La Bằng không tự ti không kiêu ngạo chắp tay nói.

“Nguyên lai ngươi chính là Ôn Kiều phủ phủ lệnh Hạ Vân Kiệt! Kia cái nào lại là Ngao Lệ? Hắn như thế nào không có tới?” Nghe nói trước mắt này một thân áo xanh nam tử đó là Ôn Kiều phủ phủ lệnh, La Bằng hai mắt hơi hơi sáng ngời, tiềm thức hướng Hạ Vân Kiệt phía sau nhìn lướt qua, gặp chính là hai huyền lộ kì huyền tiên, không khỏi có chút thất vọng hỏi.

Hiển nhiên La Bằng nghe qua Ngao Lệ đại danh, đối hắn có chút cảm thấy hứng thú, hơn nữa ở hắn cảm nhận Ngao Lệ phân lượng hiển nhiên so với Hạ Vân Kiệt này phủ lệnh còn muốn trọng.

Này cũng không trách La Bằng, cùng Tây Hà phái một

trận chiến, Hạ Vân Kiệt chỉ thổi một ngụm địa sát cương phong, mà Ngao Lệ lại đầu tiên là một chiêu trấn áp Tây Hà phái hữu hộ pháp Tiết Nguyên Bằng, sau lại lại phá điệu thiên hà ngân long đại trận, diệt sát Tây Hà lão tổ, thật là lợi hại, liền ngay cả La Đàn tiên quân đều nổi lên lòng nghi ngờ, cho rằng Ôn Kiều phủ chân chính chủ sự là Ngao Lệ mà không phải Hạ Vân Kiệt.

“Hạ đại nhân, vị này là thế tử điện hạ, nghe nói ngươi trướng hạ Ngao Lệ đại phá thiên hà ngân long trận, lại diệt sát Tây Hà lão tổ, thật là cảm thấy hứng thú.” Kia quản gia sợ Hạ Vân Kiệt không biết La Bằng, ở bên cạnh giới thiệu nói.

“Nguyên lai là thế tử điện hạ.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy lại hướng La Bằng chắp tay, sau đó nói:“Ngao Lệ trước đó vài ngày vừa vặn có điều lĩnh ngộ, lúc này đang ở bế quan, cho nên không có thể lại đây bái kiến thế tử điện hạ.”

“Đó là chuyện tốt, chính là lần này không thể nhìn thấy hắn, có chút tiếc nuối.” La Bằng mặt lộ vẻ một tia thất vọng sắc nói.

“Lần sau có cơ hội tất làm cho hắn tự mình tiến đến bái kiến thế tử điện hạ.” Hạ Vân Kiệt khách khí một câu, sau đó dâng lễ vật.

La Bằng nhìn lướt qua, nhưng thật ra hơi hơi có chút động dung, bởi vì danh mục quà tặng nhưng thật ra có chút thứ tốt. Mấy thứ này căn bản không có khả năng là hạ đẳng phủ có thể cầm ra tay, bất quá nhớ tới này Ôn Kiều trước phủ đoạn thời gian vừa mới sao Tây Hà phái ổ, La Bằng cũng liền bình thường trở lại.

La Bằng cười cùng Hạ Vân Kiệt khách khí vài câu, kêu lên một hạ nhân, làm cho hắn dẫn Hạ Vân Kiệt ba người đi vào. Lấy Hạ Vân Kiệt thân phận còn chưa đủ tư cách

làm cho hắn tự mình lĩnh vào cửa.

Hạ Vân Kiệt vừa mới tiến môn, mặt sau có thanh âm vang lên.

“Tây hải Long cung thập vương tử Ngao Hoành điện hạ giá lâm!”

Theo sát sau Hạ Vân Kiệt liền nhìn đến có một đầu mang thúc phát tử kim quan, khuôn mặt gầy gò nhưng khung xương thật lớn nam tử theo trong điện đi ra. Đúng là Thạch Cừ quận quận vương La Đàn tiên quân.

Kia dẫn Hạ Vân Kiệt hạ nhân vội vàng đem Hạ Vân Kiệt ba người cấp kéo đến một bên.

“Ha ha, thập vương tử điện hạ đại giá quang lâm, bản tiên quân không có từ xa tiếp đón.” La Đàn tiên quân nhân còn chưa tới cửa, đã liên tục cửa trước khẩu chắp tay.

Cửa lúc này xe loan cao thấp đến một người, người này đầu đội ngọc quan, dáng người rất là khôi ngô cao lớn, khuôn mặt nhưng thật ra thanh tú tuổi trẻ, bất quá lại mang theo một cỗ ngạo khí.

Đúng là tây hải long vương thập vương tử Ngao Hoành.

Ngao Hoành một thân pháp lực mênh mông, tùy ý hướng nơi nào vừa đứng, khiến cho người cảm giác được phảng phất có một cỗ bài sơn đảo hải sóng to thổi quét mà đến, làm cho người ta không tự chủ được cảm thấy một trận kinh hồn táng đảm, dĩ nhiên là kim tiên cảnh giới, bất quá pháp lực hùng hồn trình độ so với La Đàn tiên quân đến còn là hơi tốn một hai trù.

“La tiên quân khách khí.” Ngao Hoành chắp tay, ngạo nghễ nói.

La Đàn tiên quân thấy thế trong mắt nổi lên một tia bất mãn sắc, bất quá trong chớp mắt, cười nói:“Thập vương tử điện hạ thỉnh bên trong ghế trên.”

Không có biện pháp, tây hải Long cung thế lực thật lớn, trong cung cao thủ nhiều như mây, đặt ở toàn bộ tiên giới cũng đều có thể được cho một phương thế lực, hắn La Đàn tiên quân tuy rằng là nhất quận chi chủ, nhưng cùng tây hải Long cung so sánh với còn là kém xa. Điểm ấy theo La Đàn tiên quân tổ chức bích la quả hội, rõ ràng mời là tây hải long vương, nhưng vị này cách vách hàng xóm lại chỉ phái một vị vương tử tiến đến liền tham gia, liền có thể thấy được La Đàn tiên quân còn chưa đủ tư cách làm cho tây hải long vương đích thân tới.

Chương 1713 : Quần hùng hội tụ

“La Đàn tiên quân thỉnh!” Ngao hoành tuy rằng một cỗ ngạo khí, nhưng La Đàn tiên quân dù sao không phải tiểu nhân vật, còn có thác tháp thiên vương bối cảnh, hắn cũng là không tốt quá mất lễ, khó được bày cái mời thủ thế, khách khí một chút.

“Mời!” La Đàn tiên quân lại bày cái thủ thế, sau đó ở một bên cùng Ngao Hoành hướng trong đi đến.

Sắp trải qua Hạ Vân Kiệt khi, có vị tùy tùng mồm mép động động, Ngao Hoành đột nhiên sắc mặt khẽ biến, ánh mắt hướng Hạ Vân Kiệt nhìn lại, mang theo một tia sát khí.

Vị kia tùy tùng không phải người khác, đúng là Tây Hà phái trưởng lão. Năm đó Tây Hà đại chiến khi, có hai vị trưởng lão đi thao túng thiên hà ngân long đại trận, gặp trận pháp bị phá, Tây Hà lão tổ xoay người bỏ chạy, bọn họ trong đó một vị quyết định thật nhanh liền lặng yên đào tẩu. Một đường bỏ chạy tây hải Long cung thấy thập vương tử Ngao Hoành.

“Bổn vương tử nghe nói tiên quân đại nhân hạ hạt Ôn Kiều phủ ra vài người tài năng, không biết lần này có hay không tới tham gia bích la quả hội?” Ngao Hoành cố ý hỏi.

La Đàn tiên quân lúc này đương nhiên chú ý tới Hạ Vân Kiệt, thấy hắn hình tượng cùng phía dưới đưa lên đến bức họa giống hệt nhau, biết người này hẳn là chính là Ôn Kiều phủ phủ lệnh Hạ Vân Kiệt, cười cười, hướng Hạ Vân Kiệt vẫy tay nói:“Hạ Vân Kiệt, còn chưa đến gặp qua tây hải Long cung thập vương tử.”

Phảng phất một điểm cũng không biết Tây Hà phái cùng

tây hải Long cung quan hệ.

“Hạ Vân Kiệt gặp qua thập vương tử điện hạ.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy tiến lên không tự ti không kiêu ngạo hướng Ngao Hoành củng chắp tay nói.

La Đàn tiên quân gặp Hạ Vân Kiệt không tự ti không kiêu ngạo, một điểm đều không có nhìn thấy Ngao Hoành sở nên có chiến căng, trong mắt không khỏi toát ra một tia thưởng thức sắc, mà Ngao Hoành còn có chút căm tức, ánh mắt lạnh lùng nhìn Hạ Vân Kiệt nói:“Nguyên lai ngươi chính là Hạ Vân Kiệt, thực không sai, nghe nói ngươi trướng hạ còn có một vị đại tướng tên Ngao Lệ rất lợi hại, đoạn thời gian trước còn diệt giết Tây Hà lão tổ, có cơ hội, bổn vương tử đổ muốn gặp kiến thức.”

“Đâu có, đâu có, đáng tiếc lần này Ngao Lệ không có thể tiến đến, muốn cho thập vương tử điện hạ thất vọng rồi.” Hạ Vân Kiệt như trước không tự ti không kiêu ngạo nói, tựa hồ chút không có nghe đi ra Ngao Hoành trong lời nói lộ ra đến sát ý.

“Luôn có cơ hội.” Ngao Hoành lạnh lùng nói một câu, liền âm trầm chân lại đi phía trước đi đến, hắn loại nào thân phận, tự nhiên là khinh thường đối Hạ Vân Kiệt ra tay, cũng không tiết cùng hắn nhiều lời nói.

Ngao Hoành đi, La Đàn tiên quân tự nhiên cũng cùng đi.

“Hạ đại nhân mời đi theo tiểu nhân.” Kia hạ nhân gặp Ngao Hoành đám người rời đi, thế này mới lại đối Hạ Vân Kiệt nói, nói chuyện khi nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt có chút phức tạp, đã có kính nể cũng có đáng thương ý.

Đại điện rộng rãi đại khí, khung đỉnh như thiên.

Hạ Vân Kiệt đi vào khi, trong đại điện đã có không ít người. Kia phía trước ở trên đường nhìn đến cái gì Hổ Lực đại tiên, Không Trần chân nhân, Hồng Phát lão tổ đều đã ở đây. Bọn họ đều có kim tiên cảnh giới, là Thạch Cừ quận đứng đầu nhân vật, lúc này chính cao cao ghế trên, nhìn thấy Ngao Hoành tiến vào, ào ào đứng dậy đón chào, có thể thấy được tây hải Long cung chi quyền thế.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng đáp ứng lời mời tiến đến tham gia bích la quả hội, bất quá thân phận của hắn tự nhiên không tư cách ghế trên, không chỉ có không tư cách ghế trên, mà còn chỉ có thể ở góc mạt vị ngồi.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không sao cả, ngồi xuống sau, cho kia hạ nhân một ít ban cho, liền tự cố tự một bên uống trà, ăn sản tự Thạch Cừ quận tiên quả, một bên đưa mắt chung quanh quan vọng.

Trong đại điện, lợi hại nhất đó là cao ngồi đại điện phía trên Hổ Lực đại tiên đám người, những người đó người người đều có tử khí kim tiên cảnh giới, bao gồm La Đàn tiên quân ở bên trong, tổng cộng có mười hai vị.

Tái kế tiếp liền đều là pháp lực cao thâm huyền tiên, có gần hai trăm người.

Này đó gương mặt Hạ Vân Kiệt cũng không nhận thức, cũng không biết những người này tất cả đều là đến từ Thạch Cừ quận còn là có đến từ này khác quận, giống Ngao Hoành sẽ không là Thạch Cừ quận, mà là Thạch Cừ quận cách vách hàng xóm tây hải Long cung, bởi vì Thạch Cừ quận cùng tây hải tương liên.

“Vị này đạo hữu lạ mặt thật sự, không biết ở đâu tòa tiên sơn tu luyện?” Đang lúc Hạ Vân Kiệt âm thầm quan sát khi, cùng hắn tương liên một cái bàn một vị đại hán mặt mang tò mò sắc nhìn hắn hỏi.

“Ta là Ôn Kiều phủ phủ lệnh Hạ Vân Kiệt, lần đầu tiên tới tham gia bích la quả hội.” Hạ Vân Kiệt mỉm cười trả lời.

“Nguyên lai ngươi chính là kia diệt Tây Hà phái Ôn Kiều phủ phủ lệnh a! Như sấm bên tai, như sấm bên tai a!” Kia đại hán nghe vậy vội vàng ôm quyền nói.

“Đạo hữu quá khen, không biết đạo hữu lại như thế nào xưng hô?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Ta là Hổ Lực đại tiên Tam đệ tử Hổ Băng, lần này tùy gia sư đến tiến đến tham gia bích la quả hội.” Hổ Băng trả lời.

“Nguyên lai là Hổ Lực đại tiên đệ tử, kính đã lâu! Kính đã lâu!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy khách khí nói.

“Đúng rồi, Hạ đại nhân trướng hạ không phải có một vị đại tướng tên Ngao Lệ sao? Hôm nay như thế nào không gặp được hắn tiến đến?” Hổ Băng nhìn thoáng qua đứng ở Hạ Vân Kiệt phía sau Chu Lương cùng Đặng Lăng, hỏi.

“Hắn bế quan tu luyện, thoát không thể thân.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Kia nhưng thật ra đáng tiếc. Ta còn thật muốn nhìn xem đến tột cùng là cái gì dạng người, thế nhưng có thể phá điệu thiên hà ngân long trận, lại diệt sát Tây Hà lão tổ.” Hổ Băng mặt lộ vẻ một tia tiếc hận sắc nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi âm thầm dở khóc dở cười, nghĩ rằng, chính mình vị đồ đệ nay danh khí so với chính mình còn muốn vang dội, mỗi người đều muốn thấy hắn một mặt.

“Nga, đúng rồi kia Tây Hà lão tổ là tây hải Long cung

thập vương tử Ngao Hoành môn sinh, hôm nay Ngao Hoành cũng đến đây, Hạ đại nhân cũng nên cẩn thận, ngàn vạn đừng cho hắn tìm được hướng ngươi ra tay lấy cớ, nếu không cho dù La Đàn tiên quân cũng hộ không được ngươi. Đương nhiên là có La Đàn tiên quân ở, Ngao Hoành cũng không dám vô duyên vô cớ hướng ngươi ra tay.” Hổ Băng theo sát sau lại thấp giọng nhắc nhở nói.

“Đa tạ hổ đạo hữu nhắc nhở.” Hạ Vân Kiệt củng chắp tay nói lời cảm tạ nói.

Khi nói chuyện, lục tục lại tới nữa những người này.

Lại sau một lúc lâu công phu, có thân mặc cung trang xinh đẹp nữ tử bưng một đĩa đĩa đặt có cả vật thể xanh biếc xanh tươi, ẩn ẩn phát ra hào quang, tản ra thản nhiên hương thơm, hình dạng như thủy tinh lê trái cây đi rồi đi lên.

Đúng là hưởng dự Thạch Cừ quận bích la quả.

Cung nữ đem trang có bích la quả đĩa nhất nhất để đặt ở mọi người trên bàn. Bãi đặt ở Ngao Hoành, Hổ Lực đại tiên đám người trên bàn trong đĩa để có bích la quả có bảy tám cái nhiều, nhưng bãi đặt ở Hạ Vân Kiệt đám người trước mặt trong đĩa lại chỉ có cô linh linh một cái.

“Này bích la tiên quả cấp gia sư bọn họ ăn đã không có nửa điểm hiệu quả, chính là giải đỡ thèm mà thôi, nhưng đối chúng ta mà nói còn là có thể để được với hai ba năm khổ tu. Chỉ tiếc mỗi người chỉ có một, ngay cả đỡ thèm cũng không đủ a.” Hổ Băng nhìn bãi đặt ở phía trước cô linh linh một cái bích la quả, có chút khó chịu nói.

“Ha ha, tiên quả khó cầu, tiên quân đại nhân có thể lấy ra nữa chia xẻ đã là khó được đáng quý.” Hạ Vân Kiệt

cười nói.

“Đó là, đó là.” Hổ Băng nói.

Khi nói chuyện, La Đàn tiên quân đứng lên, hai người biết La Đàn tiên quân nên vì bích la quả hội đọc diễn văn, liền đều đình chỉ nói chuyện.

Quả nhiên La Đàn tiên quân nói vài câu hoan nghênh lời khách sáo ngữ, sau đó liền cười mời mọi người cùng hưởng dụng bích la tiên quả.

Chương 1714 : Tái ngộ cố nhân

Này bích la tiên quả toàn bộ Thạch Cừ quận chỉ có La Đàn tiên quân tư nhân đất phong Bích Quế sơn mọc mười đến khỏa, năm trăm năm một lần kết quả. La Đàn tiên quân ngắt lấy sau, cầm một ít sai người đưa cho thiên đình đồng nghiệp, thủ trưởng, một bộ phận lưu cho chính mình cùng người nhà hưởng dụng, còn có một bộ phận cầm mở ra bích la quả hội, rất ít có lưu thông đi ra ngoài.

Vật lấy hiếm làm quý, có thể tới tham gia bích la quả hội mọi người có huyền anh kì huyền tiên cảnh giới, nhưng thật ra không hiếm lạ bích la quả lý chất chứa tiên lực, càng nhiều còn là tưởng nếm thử tiên, quá quá miệng nghiện, cho nên La Đàn tiên quân vừa nói mời mọi người cùng hưởng dụng khi, không ít người liền khẩn cấp cầm lấy đến cắn cắn, kia Hổ Băng cũng không ngoại lệ, bẹp bẹp hai ba hạ liền đem bích la quả cấp ăn vào bụng.

Hạ Vân Kiệt lại cười cười, không chút hoang mang ở bích la tiên quả mặt trên cách không cắt hai hạ, kia bích la tiên quả liền chia ra làm ba.

“Các ngươi cũng thường cái tiên đi!” Hạ Vân Kiệt lấy hai khối đưa cho phía sau Chu Lương cùng Đặng Lăng.

Chu Lương cùng Đặng Lăng kỳ thật sớm đã mắt thèm vô cùng, vốn tưởng rằng không cơ hội ăn này bích la tiên quả, không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra phân hai khối cho bọn hắn, không khỏi kích động vội vàng hai tay phủng lại đây, nói:“Cảm ơn lão gia ban cho.”

Sau đó mới một ngụm khẩu tinh tế nhấm nháp.

Này bích la tiên quả vào miệng, không chỉ có miệng đầy

sinh tân, môi răng lưu hương, hơn nữa cũng có một cỗ thuần hậu tiên lực theo yết hầu xuống, khiến cho bọn họ pháp lực cấp tốc gia tăng, ước chừng để được với bọn họ mấy ngàn năm khổ tu.

Bởi vì Chu Lương cùng Đặng Lăng mới huyền lộ kì huyền tiên cảnh giới, này bích la tiên quả đối với Hổ Băng như vậy cấp bậc nhân vật mà nói chính là tiểu bổ vật, càng nhiều là đỡ thèm, nhưng đối với Chu Lương cùng Đặng Lăng hai người kia cũng là chân chính đại bổ vật.

Hạ Vân Kiệt phân cho Chu Lương cùng Đặng Lăng hai khối bích la tiên quả sau, chính mình cũng cầm lấy một khối chuẩn bị nếm thử tiên.

Hạ Vân Kiệt vừa cầm lấy bích la quả chuẩn bị nếm thức ăn tươi khi, La Đàn tiên quân vỗ nhẹ nhẹ vỗ tay, liền có một đám thân phi lụa mỏng, trần một đôi mượt mà chân ngọc nữ tử theo cửa hông nhẹ nhàng đi ra, sau đó ở trong đại điện gian theo âm nhạc nhẹ nhàng khởi vũ.

Nhìn một đám nữ tử theo cửa hông phiêu nhiên mà ra, ở trong đại điện gian nhẹ nhàng khởi vũ, Hạ Vân Kiệt đột nhiên cả người chấn động, hai mắt có chút không dám tin nhìn chằm chằm kia ở trong đại điện gian nhẹ nhàng khởi vũ nữ tử.

“Ha ha, tú sắc khả xan những lời này quả nhiên nói được không giả, Hạ đại nhân vừa thấy đến mỹ nữ liền ngay cả bích la quả đều đã quên hưởng dụng.” Hổ Băng gặp Hạ Vân Kiệt nhìn chằm chằm đại điện trung ương nhẹ nhàng khởi vũ nữ tử, thế nhưng đều đã quên hưởng dụng trong tay bích la tiên quả, không khỏi nở nụ cười.

Hạ Vân Kiệt nhưng không có trả lời Hổ Băng, hai mắt như trước thẳng ngoắc ngoắc nhìn chằm chằm đại điện trung ương nhẹ nhàng khởi vũ nữ tử.

Bởi vì nơi nào có hai cái hắn quen thuộc thân ảnh cùng gương mặt.

Một cái là hắn nghiên cứu sinh Cố Thiến Lâm, một cái là Dao Trì Thánh Nữ Vương Lam Nhi.

Cố Thiến Lâm tú lệ như trước, dáng người cao gầy thướt tha, khoác lụa mỏng, nhẹ nhàng khởi vũ, tuyết trắng da thịt như ẩn như hiện, nói không nên lời mê người, chính là ánh mắt của nàng ở chỗ sâu trong lại mang theo một tia khuất nhục cùng bất đắc dĩ.

Dao Trì Thánh Nữ cũng không có cái gì biến hóa, đoan trang không mất quyến rũ khuôn mặt, đẫy đà dáng người, nhẹ nhàng khởi vũ khi càng hiển ******** dụ hoặc, ánh mắt của nàng đồng dạng mang theo một tia khuất nhục cùng bất đắc dĩ.

Đột nhiên hai người tựa hồ cảm ứng được cái gì, song song hướng Hạ Vân Kiệt bên kia nhìn lại, sau đó thân thể mềm mại mạnh run lên, anh đào cái miệng nhỏ nhắn trương mở ra, thiếu chút nữa sẽ muốn kinh hô ra tiếng, hơn nữa Cố Thiến Lâm một đôi xinh đẹp ánh mắt có lóng lánh gì đó ở chớp động, bước chân đã không tự chủ được tưởng hướng Hạ Vân Kiệt phương hướng bước đi, lại bị Dao Trì Thánh Nữ một ánh mắt cấp ngăn cản.

Dao Trì Thánh Nữ thân là hạ giới đại phái nhất giáo tôn sư, làm việc so với Cố Thiến Lâm muốn ổn trọng bình tĩnh rất nhiều.

“Vì cái gì các nàng lại ở chỗ này? Vì cái gì Cố Thiến Lâm cũng sẽ ở trong này?” Hạ Vân Kiệt trong lòng tràn ngập nghi hoặc, hơn nữa đối Cố Thiến Lâm hắn lại tràn ngập nghi hoặc. Dao Trì Thánh Nữ năm đó còn kém một bước liền muốn đột phá đến huyền tiên cảnh giới, nay

phi thăng tiên giới đổ chẳng có gì lạ, muốn nói kỳ quái địa phương cũng chính là vì sao sẽ xuất hiện tại đây cái Thạch Cừ quận, hơn nữa xuất hiện tại đây cái trường hợp. Nhưng Cố Thiến Lâm năm đó Hạ Vân Kiệt phi thăng khi, còn chính là cử hà cảnh giới, nay cũng cũng chỉ có tiên khí kì thiên tiên cảnh giới, vì sao vừa muốn như vậy sốt ruột phi thăng thiên tiên, cái này làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy vạn phần nghi hoặc.

Phải biết rằng hạ giới hắn nhưng là để lại rất nhiều hảo này nọ, cũng từng công đạo quá hạ giới đệ tử, tận lực tu luyện đến tiên đan thậm chí tiên anh kì sau tái phi thăng tiên giới.

Một khúc chung, bọn nữ tử tựa như một chích chích xinh đẹp con bướm, bay đến trong điện tới tham gia bích la quả hội tiên nhân bên cạnh, giúp bọn họ châm rượu châm trà.

Cố Thiến Lâm cùng Dao Trì Thánh Nữ giả bộ tùy ý trạng, phiêu nhiên hướng Hạ Vân Kiệt phương hướng đi đến.

“Các ngươi lại đây hầu hạ bổn vương tử!” Ngay tại Cố Thiến Lâm cùng Dao Trì Thánh Nữ đi đến Hạ Vân Kiệt bên người, một trái một phải cấp cho Hạ Vân Kiệt châm rượu châm trà khi, kia Ngao Hoành đột nhiên chỉ vào Cố Thiến Lâm cùng Dao Trì Thánh Nữ nói.

Cố Thiến Lâm cùng Dao Trì Thánh Nữ nghe vậy thân thể mềm mại hơi hơi chiến một chút, sau đó thật sâu nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, trong mắt toát ra nồng đậm không tha, sau đó liền xoay người chuẩn bị đi Ngao Hoành bên kia.

Các nàng biết nơi này là tiên giới, cường giả như mây, hơn nữa kia cao ngồi trên vị tiên nhân lại người người đều là kim tiên, lai lịch kinh người, Hạ Vân Kiệt từng tại

hạ giới tái lợi hại, nhưng chung quy cũng chỉ là một cái mới đến ngoại lai nhân, là không có biện pháp cùng này cao ngồi trên vị tiên nhân chống đỡ hành. Điểm ấy theo Hạ Vân Kiệt ở mạt vị ngồi liền khả suy ra.

Các nàng đương nhiên không dám cấp Hạ Vân Kiệt trêu chọc phiền toái!

Hạ Vân Kiệt bản không nghĩ tại đây bích la quả hội nhấc lên sóng gió, cho nên phía trước tuy rằng phát hiện Cố Thiến Lâm cùng Dao Trì Thánh Nữ, cũng không có ra mặt nhận thức, nghĩ chờ bích la quả hội sau sẽ cùng các nàng nhận thức, mang các nàng hồi Ôn Kiều phủ, không nghĩ tới kia Ngao Hoành thế nhưng chỉ tên muốn các nàng hai người đi hầu hạ hắn, Hạ Vân Kiệt nhất thời thay đổi sắc mặt, trực tiếp duỗi tay giữ chặt hai người tay nói:“Các ngươi ở lại ta bên người.”

Một cái là hắn học sinh, một cái là hắn trên danh nghĩa thị thiếp, Hạ Vân Kiệt lại há có thể trơ mắt nhìn hai người bọn họ đi hầu hạ Ngao Hoành? Không thiếu được cũng chỉ đành nhấc lên điểm phong ba.

Đại điện đột nhiên gian im lặng xuống dưới, tất cả mọi người dùng không thể tưởng tượng ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt, hiển nhiên bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới, chính là một tên ở mạt tịch ngồi cũng dám cùng tây hải Long cung thập vương tử tranh đoạt nữ nhân.

Hổ Băng cũng xem mắt choáng váng, vội vàng thấp giọng nói:“Hạ đại nhân, ngươi điên rồi, còn không nhanh chóng buông tay, nhanh chóng hướng Ngao Hoành xin lỗi!”

“Làm càn!” Ngao Hoành vỗ án dựng lên, căm tức Hạ Vân Kiệt, khí thế cường đại bính thể mà ra, tràn ngập cả tòa đại điện, ép tới này tu vi thấp các cung nữ tất cả đều câm như hến.

“Hạ Vân Kiệt, còn không mau mau hướng thập vương tử điện hạ xin lỗi!” La Đàn tiên quân gặp Ngao Hoành vỗ án dựng lên, không khỏi thay đổi sắc mặt, đứng dậy hướng Hạ Vân Kiệt xích quát.

“Hạ Vân Kiệt, nguyên lai người này chính là Ôn Kiều phủ phủ lệnh! Quả nhiên gan lớn, bất quá Ngao Hoành đang muốn cầm hắn khai đao, hắn này quả thực chính là tự tìm đường chết!”

Người trong điện vốn đại đa số cũng không nhận thức Hạ Vân Kiệt, gặp La Đàn tiên quân gọi hắn Hạ Vân Kiệt, mới vừa rồi hiểu được hắn là gần nhất thanh danh lên cao Ôn Kiều phủ phủ lệnh, không khỏi ào ào thấp giọng nghị luận đứng lên.

Tây Hà lão tổ là Ngao Hoành môn sinh, đối với Thạch Cừ quận tuyệt đại đa số người mà nói là cái bí mật, nhưng đối với người có tư cách tới tham gia bích la quả hội cũng không phải cái gì bí mật.

“Hồi tiên quân đại nhân, này hai người chính là hạ quan cố nhân, còn thỉnh đại nhân có thể đáp ứng các nàng ở lại hạ quan bên người.” Hạ Vân Kiệt đối với La Đàn tiên quân chắp tay nói.

“Lão gia!”

“Lão sư!”

Dao Trì Thánh Nữ cùng Cố Thiến Lâm nghe vậy đều sốt ruột một bên tưởng đem tay rút ra, một bên hướng Hạ Vân Kiệt nháy mắt.

Chương 1715 : Hạ Vân Kiệt hiển uy

“Thật to gan, cho dù các nàng là ngươi cố nhân, bổn vương tử nếu đã mở miệng, các nàng cũng phải ngoan ngoãn đến hầu hạ bổn vương tử!” Ngao Hoành âm thanh lạnh lùng nói, trong mắt đã sát khí lộ.

Hắn đang lo không có lấy cớ đánh chết Hạ Vân Kiệt, không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra chính mình đưa lên cửa, thế nhưng vì hai nữ tử cùng hắn gọi bản.

Đương nhiên kia hai nữ tử cũng quả thật bộ dạng đẹp như thiên tiên, mê người vô cùng, làm cho hắn động tâm, cho nên khởi điểm cố ý điểm Dao Trì Thánh Nữ cùng Cố Thiến Lâm hai người, thật không có cố ý muốn buồn nôn, tìm Hạ Vân Kiệt tra ý tứ, hắn đường đường tây hải Long cung thập vương tử, còn không về phần như vậy tự điệu thân phận.

Chính là Ngao Hoành không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt cũng dám cùng hắn gọi bản.

“Nơi này là quận vương phủ, ngươi tính cái gì vậy? Còn không tới phiên ngươi ở trong này như thế bừa bãi!” Hạ Vân Kiệt âm thanh lạnh lùng nói, sau đó cầm lấy Dao Trì Thánh Nữ cùng Cố Thiến Lâm tay hơi hơi dùng sức nhất xả nói:“Các ngươi ngồi, chính là tây hải Long cung vương tử còn không làm gì được ta!”

Hạ Vân Kiệt lời vừa nói ra, toàn điện khiếp sợ, mọi người nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt liền giống như xem kẻ điên, xem người chết bình thường, liền ngay cả La Đàn tiên quân cũng không ngoại lệ.

Hắn là yêu quý Hạ Vân Kiệt này tân quật khởi nhân tài đúng vậy, nếu vì Tây Hà phái sự tình, Ngao Hoành nếu sẽ đối phó hắn, La Đàn tiên quân khẳng định hội nhúng

tay, bởi vì làm như vậy Ngao Hoành không chiếm lý. Nhưng hiện tại Hạ Vân Kiệt cùng Ngao Hoành cướp nữ nhân, vậy hoàn toàn là hai chuyện khác nhau.

Đây là lấy hạ phạm thượng! Đây là Hạ Vân Kiệt ở khiêu chiến tây hải Long cung, khiêu chiến Ngao Hoành quyền uy.

La Đàn tiên quân sẽ không tốt tái nhúng tay, không chỉ có không tốt nhúng tay, thân là Hạ Vân Kiệt trưởng quan, lần này bích la quả hội chủ nhân, La Đàn tiên quân thậm chí còn căm tức Hạ Vân Kiệt mục vô tôn ti, mất hắn thể diện.

“Ha ha! Hảo! Hảo! Ta Ngao Hoành tung hoành tiên giới bao nhiêu năm, hôm nay còn là lần đầu tiên nghe được có người dám như vậy cùng bổn vương tử nói chuyện. Người tới, đem người này cấp bổn vương tử bắt!” Ngao Hoành nghe vậy giận dữ phản cười.

“Ai dám!” Chu Lương cùng Đặng Lăng nghe vậy động thân mà ra, hai mắt trừng trừng, tức giận quát. Tựa hồ vốn sẽ không biết nói nơi này là quận vương phủ, ở đây bất luận cái gì một người chỉ cần vươn một bàn tay đầu ngón tay có thể bóp chết bọn họ.

“Ha ha, hai huyền lộ kì huyền tiên thế nhưng cũng dám ở trong này hô to gọi nhỏ, La Đàn tiên quân thủ hạ của ngươi đều là như vậy cuồng vọng ngốc nghếch sao?” Ngao Hoành lại cười ha ha đứng lên.

La Đàn tiên quân lúc này sắc mặt đã trở nên cực kì khó coi, mà thị lập ở Ngao Hoành phía sau hai vị hán tử cao lớn sớm đã tay niết pháp quyết, trong đại điện gian trống rỗng quát khởi một trận cuồng phong, cuồng phong trung hiện ra một đầu hổ sa cùng một đầu long kình.

Hổ sa cùng long kình mở ra bồn máu mồm to, đối với

Chu Lương cùng Đặng Lăng liền nuốt cắn mà đi.

“Là thập vương tử trướng hạ tả hữu tiên phong nhị tướng, Hổ Sa đại tướng cùng Long Kình đại tướng. Này nhị tướng lực đại vô cùng, hung mãnh vô cùng, thực lực so với Tây Hà lão tổ chỉ có hơn chớ không kém, này hai người còn có Ôn Kiều phủ phủ lệnh chết chắc rồi.” Mọi người gặp Hổ Sa cùng Long Kình hai đại sắp xuất hiện thủ, tất cả đều thay đổi sắc mặt, nhìn về phía Chu Lương cùng Đặng Lăng còn có Hạ Vân Kiệt ánh mắt đã cùng xem người chết không có bất luận cái gì khác nhau.

“Lão sư!”

“Lão gia!”

Cố Thiến Lâm cùng Dao Trì Thánh Nữ gặp kia không trung hiện ra một chích Hổ Sa cùng Long Kình, uy mãnh vô cùng, tản ra như bài sơn đảo hải bàn khí thế, không khỏi sợ tới mức hoa dung thất sắc, tiềm thức liền muốn che ở Hạ Vân Kiệt trước mặt.

Hạ Vân Kiệt nhìn hai nữ nhân cũng muốn che ở chính mình trước mặt, trong lòng một trận dở khóc dở cười đồng thời, cũng có loại cái mũi lên men cảm giác, trong lòng có nói không ra cảm động.

“Các ngươi đều lui ra phía sau ngồi!” Hạ Vân Kiệt theo vị trí đứng lên, một tay vươn đem đứng ở phía trước bốn người tất cả đều lay đến chính mình phía sau, một tay vươn, năm ngón tay tề trương, sau đó cách đối không kia Hổ Sa cùng Long Kình một trảo.

Chỉ thấy không trung hiện ra một chích bàn tay khổng lồ, hướng tới kia Hổ Sa cùng Long Kình liền chộp đi.

“Không phải đâu! Kia Ôn Kiều phủ phủ lệnh thế nhưng

như vậy thác đại, pháp bảo cũng không tế, dám trực tiếp bàn tay trần đi phá Hổ Sa đại tướng cùng Long Kình đại tướng pháp lực ngưng tụ hóa thân!" Trong điện người thấy thế tất cả đều có chút không thể tin được chính mình ánh mắt chỗ đã thấy.

Này Ôn Kiều phủ phủ lệnh đến tột cùng là ngốc đâu, còn là cuồng vọng không biết chính mình là ai? Đây chính là tây hải Long cung thập vương tử trướng hạ tả hữu hai đại tiên phong, nhân vật so với Tây Hà lão tổ còn muốn lợi hại.

Hổ Sa cùng Long Kình hai vị đại tướng thấy thế khóe miệng đã gợi lên tàn khốc cười lạnh, trong mắt sát khí lóe ra, pháp lực ngưng tụ pháp thân căn bản thiểm cũng không thiểm, trực tiếp đối với Hạ Vân Kiệt pháp lực ngưng tụ đi ra bàn tay khổng lồ liền đánh thẳng về phía trước đi qua.

La Đàn tiên quân sắc mặt có chút khó coi, nhưng hắn cái gì cũng chưa nói.

Đây là Hạ Vân Kiệt tự rước nhục nhã, hắn là sẽ không quản !

Khả theo sát sau mọi người tròng mắt đều trừng lồi đi ra, trên mặt tràn ngập kinh hãi biểu tình, bởi vì kia chích bàn tay khổng lồ đột nhiên năm ngón tay một khúc một trảo, lập tức đã bắt ở Hổ Sa đầu, sau đó vung đứng lên trực tiếp đối với Long Kình ném tới.

"Oanh!" Một tiếng nổ, Hổ Sa hóa thân cùng Long Kình hóa thân chồng chất va chạm cùng một chỗ, sau đó hóa thành từng trận cuồng phong, gào thét thổi quét quá toàn bộ đại điện, hoảng người phía dưới ào ào vận công bảo vệ chính mình trước người bàn.

"Đông! Đông! Đông!" Hổ Sa cùng Long Kình hai Viên đại

tướng trên mặt dâng lên một đoàn huyết sắc, tráng kiện đùi không thể đứng vững, liên tục sau này lui, mỗi một bước đạp trên mặt đất, mặt đất tảng đá mau mau vỡ vụn, chấn đến đại điện đều có chút lay động đứng lên.

Trong đại điện một mảnh tĩnh mịch! Tĩnh ngay cả nhân tiếng hít thở đều có thể rõ ràng khả nghe.

Cho tới nay, Hạ Vân Kiệt đều rất khiêm tốn, liền ngay cả cùng Tây Hà phái đại chiến, hắn đều chính là thổi một ngụm địa sát cương phong, mà Ngao Lệ lại đại Phá Thiên hà ngân long đại trận, hàng phục Tây Hà phái hữu hộ pháp, diệt sát Tây Hà lão tổ, cho nên trận chiến ấy, chân chính thanh danh đại chấn là Ngao Lệ, rất nhiều người đều cho rằng Ngao Lệ mới là Ôn Kiều phủ đệ một cao thủ, thậm chí rất nhiều người lén phỏng đoán Ôn Kiều phủ chân chính làm chủ là Ngao Lệ, Hạ Vân Kiệt bất quá chính là một con rối.

Nhưng vừa rồi Hạ Vân Kiệt nhấc tay nâng chân gian, dễ dàng liền phá Ngao Hoành trướng hạ tả hữu tiên phong đại tướng hợp kích, này phân thực lực, lập tức liền đem mọi người cấp sợ ngây người!

Giờ khắc này, bọn họ mới đột nhiên ý thức được, dĩ vãng bọn họ đều bỏ qua, xem thường vị này Ôn Kiều phủ phủ lệnh!

Vị này Ôn Kiều phủ phủ lệnh tuyệt đối là cái thực lực khủng bố nhân vật, ít nhất toàn bộ đại điện, trừ bỏ cao cao ngồi ở mặt trên vị trí kim tiên, không ai cho rằng chính mình có thực lực nhấc tay nâng chân gian phá điệu Hổ Sa cùng Long Kình hai vị đại tướng hợp kích.

La Đàn tiên quân biểu tình bắt đầu trở nên vi diệu đứng lên, trong mắt lóe ra do dự sắc.

Trước khác nay khác, vừa rồi, hắn nghĩ đến Hạ Vân Kiệt

chính là một vị bình thường huyền anh kì huyền tiên, cho rằng Ôn Kiều phủ chân chính lợi hại là Ngao Lệ, nếu Hạ Vân Kiệt muốn tự tìm đường chết, hắn cũng lười nhúng tay, tùy ý hắn tự sinh tự diệt. Khả hiện tại Hạ Vân Kiệt lộ như vậy một tay, hiển nhiên là một vị khó được mãnh tướng, La Đàn tiên quân tự nhiên không hy vọng như vậy một vị mãnh tướng bị người đánh chết.

Ngao Hoành tiên quân sắc mặt bắt đầu trở nên âm trầm gần như dữ tợn.

“Còn thất thần làm gì, cấp bổn vương giết chết hắn, một đám đồ vô dụng!” Ngao Hoành lạnh giọng quát.

Chương 1716 : Lại lần nữa ra tay

Ngao Hoành này ra lệnh một tiếng, trừ bỏ Hổ Sa đại tướng cùng Long Kình đại tướng, còn có hai người theo yến hội đứng lên.

Kia hai người đều có cùng Tây Hà lão tổ tương đương thực lực, đồng dạng là Ngao Hoành bố trí ở Thạch Cừ quận trên đất bằng thế lực chưởng đà giả.

“Thập vương tử điện hạ bớt giận, bất quá chính là hai nữ tử mà thôi, cần gì phải làm to chuyện đâu?” La Đàn tiên quân gặp có bốn người đứng dậy, hướng tới Hạ Vân Kiệt bức đi, rốt cục mở miệng nói.

“La Đàn tiên quân ngươi lời này là cái gì ý tứ?” Ngao Hoành nghe vậy sắc mặt đột nhiên biến, nơi này dù sao cũng là La Đàn tiên quân địa bàn, hắn nếu muốn chặn ngang một tay, Ngao Hoành liền tuyệt đối diệt sát không được Hạ Vân Kiệt.

“Ha ha, thập vương tử điện hạ thỉnh trước bớt giận.” La Đàn tiên quân cười làm lành nói một câu, sau đó chuyển hướng Hạ Vân Kiệt quát:“Hạ Vân Kiệt còn không cho kia hai nữ nhân lại đây hầu hạ thập vương tử điện hạ!”

Nói xong còn hướng Hạ Vân Kiệt sử cái ánh mắt.

Tây hải Long cung thế lực chung quy quá mức cường đại, La Đàn tiên quân cho dù yêu quý Hạ Vân Kiệt vị này thủ hạ, cũng không khả năng trực tiếp ra tay cản trở, chỉ có thể tận lực đè nặng Hạ Vân Kiệt, làm cho Ngao Hoành không có lấy cớ ra tay.

“Đa tạ tiên quân đại nhân, bất quá hạ quan đã nói qua, này hai người là hạ quan cố nhân, là tuyệt đối không có khả năng đi hầu hạ Ngao Hoành.” Hạ Vân Kiệt tự nhiên

hiểu được La Đàn tiên quân nhìn đến chính mình bản sự, động ái tài chi tâm, muốn che chở chính mình, nghe vậy chắp tay nói.

“Làm càn! Ngươi cấp bản tiên quân đi xuống, này nhị nữ là bản tiên quân nhân, không chấp nhận được ngươi làm bừa!” La Đàn tiên quân gặp Hạ Vân Kiệt không nghe chính mình mệnh lệnh, cũng căm tức.

“Tiên quân lời này là cái gì ý tứ? Hạ quan bằng hữu chẳng lẽ ký bán mình khế sao? Cho dù ký, kia cũng là bị bắt ! Cho nên xin thứ cho hạ quan không thể tòng mệnh!” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng nói.

La Đàn tiên quân không đề cập tới nhị nữ thân phận còn thôi, này nhắc tới, Hạ Vân Kiệt cũng là động tức giận. Hắn lại sao lại không rõ nhị nữ tính cách? Hai người ở trong này xuất hiện tuyệt đối là bị bắt buộc ! Là bị người quận vương phủ bắt buộc ! Cũng may hôm nay chính mình trùng hợp xuất hiện ở trong này, nếu không hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

“Làm càn!” La Đàn tiên quân không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thế nhưng vì hai nữ nhân, ngay cả chính mình mệnh lệnh cũng không nghe, trong mắt nhất thời có sát khí thoáng hiện.

La Đàn tiên quân chưa bao giờ là cái gì lòng dạ rộng lớn hạng người, cũng không phải cái gì nhân từ hạng người, nếu không năm đó Hạ Vân Kiệt muốn tấn công Tây Hà phái, cận thần đề nghị đi nhắc nhở Hạ Vân Kiệt Tây Hà phái sau lưng thế lực, hắn sẽ không hội một lời phủ quyết. Tương phản hắn vẫn là cái âm hiểm, trừng mắt tất báo tiểu nhân. Cho nên hắn vẫn ghi hận tây hải Long cung nhúng tay Thạch Cừ quận việc, chính mình không ra tay lại làm cho Hạ Vân Kiệt này Ôn Kiều phủ phủ lệnh ra tay. Phía trước Hạ Vân Kiệt cùng Ngao Hoành nháo phiên hắn cũng không ra tay ngăn cản, hiện tại ra tay

đơn giản cũng là bởi vì cảm thấy Hạ Vân Kiệt là khả dùng tài, thật muốn bị Ngao Hoành giết, chính mình tựu ít đi một cái khả kham trọng dụng thủ hạ, thật là đáng tiếc. Nhưng hiện tại Hạ Vân Kiệt biểu hiện ra cường ngạnh thái độ, hiển nhiên là cái đâm tay nhân vật, thậm chí trước mặt mọi người mặt phất hắn mặt mũi, La Đàn tiên quân đối Hạ Vân Kiệt cái nhìn tức khắc đã xảy ra một trăm tám mươi độ chuyển biến, từ ái tài chuyển làm nổi lên một tia sát ý.

Nếu không tuân bản tiên quân chi mệnh, vậy sát chi!

Chu Lương cùng Đặng Lăng tuy rằng cũng là to gan lớn mật hạng người, nhưng thấy Hạ Vân Kiệt thế nhưng ngay cả tiên quân chi mệnh đều dám cãi lời, lại thấy tiên quân tức giận, trong mắt có sát khí chớp động, không khỏi đều dọa mắt choáng váng!

Cùng Ngao Hoành bọn họ còn dám chống lại một hai, dù sao nơi này là Thạch Cừ quận không phải tây hải! Khả trước mắt người này nhưng là Thạch Cừ quận quận vương La Đàn tiên quân a! Không phục mệnh lệnh của hắn, kia chẳng phải là ý nghĩa muốn phản ra thiên đình sao?

“Ha ha, tiên quân đại nhân lúc này nghe rõ rồi chứ đi! Không phải bổn vương tử không cho ngươi mặt mũi, mà là ngươi này thủ hạ thật là cuồng vọng làm càn, chẳng trách bổn vương tử tru sát chi.” Ngao Hoành gặp La Đàn tiên quân tức giận, không khỏi phá lên cười, trong mắt sát ý cũng là càng đậm.

Ngao Hoành vừa dứt lời, vây buộc Hạ Vân Kiệt bốn người đã ra tay.

Lúc này bọn họ không có tái đại ý, tất cả đều tế ra pháp bảo. Hổ Sa đại tướng là một đôi vang trời chùy, Long Kình đại tướng là nhất trường mâu, mặt khác hai người,

một cái là kim quang lòe lòe như gương pháp bảo, một cái khác dùng là còn lại là một thanh phi kiếm.

Kim quang lòe lòe gương giắt ở đại điện không trung, đối với Hạ Vân Kiệt chính là một đạo kim quang bắn hạ.

“Kim kiền kính!” Có người gặp kia gương kim quang hạ xuống, nhịn không được kinh hô đứng lên.

Hiển nhiên này kim kiền kính xem như Thạch Cừ quận vùng có vẻ nổi danh pháp bảo, hào quang hạ xuống, không chỉ có bên trong có khác Càn Khôn, làm cho người ta đào thoát không thể, cũng có vô cùng khủng bố độ ấm, có thể đem người trực tiếp luyện hóa.

“Hạ đại nhân tránh mau!” Kia Hổ Băng cũng là cái hán tử, kính nể Hạ Vân Kiệt đảm lượng, cũng không mãn nhiều người như vậy đối phó Hạ Vân Kiệt một người, gặp kia kim quang hạ xuống, Hạ Vân Kiệt thế nhưng không biết trốn tránh, nhịn không được ra tiếng nhắc nhở nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không chỉ có không có lập tức trốn tránh, ngược lại quay đầu hướng về phía Hổ Băng nở nụ cười cười.

“Xong rồi!” Mọi người thấy thế không khỏi tất cả đều nhận định Hạ Vân Kiệt hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Bởi vì nếu kim quang hạ xuống, Hạ Vân Kiệt hành động liền bị hạn chế. Đương nhiên nếu là một chọi một tự nhiên không thành vấn đề, lấy Hạ Vân Kiệt vừa rồi biểu hiện ra ngoài khủng bố thực lực, này kim quang khẳng định vây không được hắn, nhưng vấn đề là hiện tại vây khốn người của hắn có bốn. Này khác ba người, hơn nữa Hổ Sa đại tướng cùng Long Kình đại tướng nhất dũng mãnh, thực lực so với Tây Hà lão tổ đều khả năng

muốn thắng một phần, Hạ Vân Kiệt hành động chỉ cần hơi chút có chút ngưng trệ, ba người thần binh lợi khí hạ xuống, Hạ Vân Kiệt còn không lập tức thành thịt nát, hồn bay phách lạc.

“Lão gia!”

“Lão sư!”

Dao Trì Thánh Nữ, Cố Thiến Lâm, Chu Lương cùng Đặng Lăng bốn người thấy thế tất cả đều sắc mặt tái nhợt, phát ra bi phẫn thanh âm, sớm đã ào ào tế ra pháp bảo.

Dao Trì Thánh Nữ tế ra là bàn đào tiên chi, Chu Lương tế ra là phược long tác, Đặng Lăng tế ra là khô lâu tràng hạt, Cố Thiến Lâm tế ra là một thanh phi kiếm.

Bốn người này pháp bảo, tự nhiên là Dao Trì Thánh Nữ bàn đào tiên chi uy lực lớn nhất, thúy quang nở rộ, sáng mờ bắn ra bốn phía, chính là nề hà Dao Trì Thánh Nữ tu vi hữu hạn, phát huy không ra bao nhiêu uy lực, nhưng dù là như thế, La Đàn tiên quân đám người đều đã nhìn ra đến này pháp bảo không giống tầm thường, trong mắt nhịn không được lộ ra một tia tham lam sắc, kia Ngao Hoành tự nhiên cũng không ngoại lệ, trong mắt trừ bỏ tham lam sắc, còn toát ra một tia mừng thầm sắc.

Hắn không nghĩ tới hôm nay không chỉ có có thể diệt sát Hạ Vân Kiệt, mà còn có thể ngoài ý muốn được đến một kiện lợi hại pháp bảo. Đương nhiên còn có hai vị mỹ nữ.

Ngao Hoành từ nhỏ học quá một môn xem nữ thuật, biết này hai nàng không chỉ có thiên sinh lệ chất, dáng người gợi cảm, hơn nữa trong cơ thể có cực kì tinh thuần âm khí, nếu là đem các nàng cầm đến làm song tu lô đỉnh, có thể thật to tăng lên hắn tốc độ tu luyện.

“Đều cho ta ngồi xuống, chỉ để ý hảo hảo nhìn!” Bất quá mọi người ở đây cho rằng Hạ Vân Kiệt lúc này hẳn phải chết không thể nghi ngờ, La Đàn tiên quân đám người lực chú ý đều dừng ở bàn đào tiên chi mặt trên khi, Hạ Vân Kiệt thanh âm đột nhiên vang lên.

Tiếp theo mọi người liền nhìn đến Hạ Vân Kiệt tay áo vung, Dao Trì Thánh Nữ đám người tế phóng ra pháp bảo liền tất cả đều ào ào trở xuống bọn họ trong tay, bọn họ cũng bị một cỗ nhu hòa lực lượng thôi đưa, ào ào ngã ngồi ở tại vị trí phía trên. Cơ hồ đồng thời, Hạ Vân Kiệt một cái khác tay áo vung, cuồn cuộn nổi lên một đạo cơn lốc.

Chương 1717 : Quét ngang

Kia kim quang bị cơn lốc vừa thổi, thế nhưng liền tan thành mây khói, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, chỉ còn lại có một cái cô linh linh gương giắt ở giữa không trung.

Kia tế phóng kim kiền kính chính là một vị nữ tử, thấy thế không khỏi hoảng sợ, vừa định lại thúc dục kim kiền kính, không nghĩ tới kia cơn lốc thổi đi rồi kim quang còn không biết chừng, thế nhưng thổi qua kim kiền kính, sau đó vòng lại, đem kim kiền kính đều cấp cuốn đi.

“Đưa ta gương!” Nữ tử gặp kim kiền kính không chỉ có tấc công chưa lập, còn bị người ta một đoàn gió cấp cuốn đi, không khỏi tức giận đến thiếu chút nữa một búng máu muốn phun ra đến, vội vàng niết động pháp quyết, ở không trung hiện ra một chích bạch cốt dày đặc tay phải đi cầm kia kim kiền kính.

Chính là kia tay vừa mới đụng tới kia cơn lốc, đã bị kia phong cấp nhất giảo, giảo thành dập nát.

“Phốc!” Nữ tử một búng máu rốt cục nhịn không được liền văng lên ra miệng.

Cơ hồ đồng thời, Hổ Sa đại tướng đám người thần binh đã công.

Một đôi oanh thiên chùy, trọng như hai tòa cự sơn, trừ bỏ đang ngồi kim tiên, ai cũng không hoài nghi, nếu chính mình bị này oanh thiên chùy cấp đánh vừa vặn, chỉ sợ lập tức sẽ muốn trở thành một đoàn thịt nát.

Long Kình đại tướng trường mâu lợi hại hơn, xuyên qua không trung, tốc độ như điện, ngay cả tiên giới chắc chắn không gian tựa hồ đều phải bị đâm ra một cái động

đến, có thể thấy được này lực lượng chi mãnh, cho dù ngồi ở Hạ Vân Kiệt bên người, tự nhận lực đại vô cùng Hổ Băng nhìn cũng đều thay đổi sắc mặt, trong mắt toát ra một tia kinh hãi sắc, cho rằng như vậy hung mãnh một mâu, cho dù chính mình cũng chỉ có thể tạm thời tránh đi mũi nhọn, không dám cứng đối cứng.

Nhưng thật ra kia thanh phi kiếm uy lực kém chút, nhưng này cũng chỉ là tương đối mà nói.

Dù sao tại đây ba kiện uy lực thật lớn thần binh lợi khí công kích hạ, chỉ sợ trừ bỏ ngồi ở thượng thủ mười hai kim tiên, không có một người tự nhận chính mình có thể tiếp được đến.

Hổ Sa đại tướng đám người đồng dạng cho là như vậy, cho nên chẳng sợ Hạ Vân Kiệt tay áo vừa vòng đem kim kiền kính cấp cuốn đi, làm cho bọn họ trong lòng rất là khiếp sợ, khả khóe miệng như trước gợi lên tàn nhẫn cười lạnh.

Nhưng không thể tưởng tượng sự tình xuất hiện, Hạ Vân Kiệt thế nhưng ngay cả pháp bảo cũng không tế, trực tiếp duỗi tay liền hướng kia đối với hắn vào đầu đánh hạ oanh thiên chùy chộp đi.

“Ta dựa vào! Hắn điên rồi sao? Đây chính là lấy lực lượng hung mãnh nổi tiếng Hổ Sa đại tướng a!”

Mọi người tất cả đều xem mắt choáng váng!

Khả theo sát sau càng làm cho người há hốc mồm một màn xuất hiện, Hạ Vân Kiệt bàn tay to cầm lấy hai oanh thiên chùy, kia hai oanh thiên chùy lăng là lạc không dưới đi, không chỉ có như thế, Hạ Vân Kiệt hai tay nhất xả, kia hai oanh thiên chùy liền dừng ở Hạ Vân Kiệt trong tay.

Sau đó song chùy vũ động.

“Đương! Đương!” Hai tiếng, song chùy chồng chất nện ở trường mâu cùng phi kiếm phía trên.

“Phốc! Phốc!” Long Kình đại tướng cùng kia người tế phi kiếm tất cả đều một ngụm tinh huyết đoạt khẩu mà ra, cả người lại liên tục lui về phía sau, trường mâu cùng phi kiếm cũng ngã xuống mặt đất, hào quang toàn không.

Đại điện lại một lần nữa lâm vào tĩnh mịch!

Trừ bỏ mặt trên mười hai kim tiên, mọi người tất cả đều hoảng sợ nhìn trước mắt một màn, trái tim kịch liệt nhảy lên.

Tứ đại huyền anh kì huyền tiên cảnh giới, mà còn là thuộc loại phi thường lợi hại kia một loại, thế nhưng một chiêu đã bị kia Ôn Kiều phủ phủ lệnh cấp bàn tay trần đánh cho ào ào hộc máu, pháp bảo mất hết.

Này Ôn Kiều phủ phủ lệnh thật sự là huyền anh kì huyền tiên sao?****** có mạnh như vậy huyền anh kì huyền tiên sao?

Trách không được kia Ngao Lệ muốn nghe Ôn Kiều phủ phủ lệnh mệnh lệnh, nguyên lai bọn họ đều muốn sai lầm rồi, này Ôn Kiều phủ phủ lệnh so với kia Ngao Lệ còn ngưu xoa a!

Dao Trì Thánh Nữ đám người cũng tất cả đều xem thẳng mắt, bọn họ cũng đều biết Hạ Vân Kiệt so với bọn hắn lợi hại rất nhiều, khá vậy không nghĩ tới thế nhưng lợi hại đến bực này trình độ, bốn lợi hại như vậy huyền anh kì huyền tiên, giơ tay nhấc chân gian liền quét ngang.

Ghế trên mười hai kim tiên tuy rằng không có giống

người khác giống nhau toát ra hoảng sợ ánh mắt, nhưng là bị Hạ Vân Kiệt vừa rồi hiển lộ ra một tay cấp chấn ở.

Như vậy thực lực, chẳng sợ chính là một vị huyền anh kì huyền tiên, cũng đã tuyệt không dung bọn họ khinh thường.

Thậm chí La Đàn tiên quân trong mắt lóe ra một tia hối hận sắc, hối hận vừa rồi thế nhưng không thêm che dấu đối Hạ Vân Kiệt toát ra sát khí, bất quá theo sát sau này mạt hối hận sắc liền chuyển làm càng đậm liệt sát khí.

Nhân vật như vậy, không cho ta sở dụng tự nhiên là sát chi cho thống khoái. Ở Thạch Cừ quận này khối khu vực, thân là quận vương La Đàn tiên quân là khẳng định không cho phép tái xuất hiện một vị lợi hại nhân vật có thể cùng hắn chống lại. Tựa như kia Hổ Lực đại tiên, giống kia Hồng Phát lão tổ……

Người nào La Đàn tiên quân không phải tưởng trừ chi cho thống khoái, đơn giản diệt sát không được, mới bất đắc dĩ theo chân bọn họ nước sông không đáng nước giếng. Hiện tại lại ra cái Hạ Vân Kiệt, chính là huyền anh kì huyền tiên cảnh giới cũng đã như vậy lợi hại, nếu chờ hắn thành kim tiên, kia còn rất cao?

“Này đó pháp bảo không sai!” Hạ Vân Kiệt lại tựa hồ vốn không thấy được đại điện người trong phản ứng, tay áo vung, đem bốn kiện pháp bảo tất cả đều cấp thu đứng lên, cũng không quản Hổ Sa đại tướng đám người hận không thể giết hắn ánh mắt, cường đại thần niệm trực tiếp bá đạo nhảy vào pháp bảo, đưa bọn họ ở lại bên trong thần niệm khắc tất cả đều đánh chết lau quệt.

“Phốc phốc!” Này đó pháp bảo đều là Hổ Sa đại tướng đám người bản mạng pháp bảo, không biết tế luyện bao nhiêu năm, đột nhiên bị người lau đi bên trong thần niệm, bốn người nhất thời tâm thần đại chấn, huyết khí

bốc lên, một búng máu áp chế không được, lại đoạt miệng mà ra.

Hạ Vân Kiệt lại thứ giống cái gì cũng chưa nhìn đến bình thường, cười cười, đem bốn thanh pháp bảo phân biệt tùy tay cho phía sau bốn người.

“Thiến Lâm, này kim kiền kính không sai, ngươi trước cầm dùng, chờ lão sư ngày nào đó tìm được rất tốt pháp bảo, lại cho ngươi xứng thượng.”

“Lam Nhi, này phi kiếm tính chất cũng không tệ lắm, ngươi cũng chấp nhận trước dùng, chờ ngày nào đó lão gia rỗi rãnh lại tự thân cấp ngươi lộng thanh càng sắc bén.”

“Chu Lương, ngươi khí lực lớn, đang cần hợp lại thích thần binh, này đối oanh thiên chùy cho ngươi vừa vặn.”

“Đặng Lăng, khô lâu tràng hạt tuy rằng lợi hại, nhưng chung quy không phải chính ngươi năng lực, có rảnh ngươi hay là muốn nhiều hơn luyện nhất luyện mâu thuật.”

Gặp Hạ Vân Kiệt cứ như vậy thị quần hùng như không có gì, trước mặt nguyên chủ nhân còn có tây hải Long cung thập vương tử điện hạ mặt vô cùng khí phách đem bốn kiện pháp bảo phân cho chính mình bên người bốn người, tất cả mọi người không khỏi xem mắt choáng váng, hơn nữa ngồi ở Hạ Vân Kiệt bên người Hổ Băng lại thiếu chút nữa ngay cả tròng mắt đều phải rơi xuống xuống dưới.

“Kháo, này thật sự là Ôn Kiều phủ phủ lệnh sao? Ta Hổ Băng đến tột cùng nhận thức cái dạng gì ngưu nhân a!”

Đương nhiên Ngao Hoành phản ứng cùng mọi người cũng không giống nhau, lúc này hắn là tức giận đến đã

cả người phát run, sắc mặt phát tím.

Khinh người quá đáng a! Lão tử nhưng là tây hải Long cung thập vương tử điện hạ! Thật sự là thục khả nhẫn thục không thể nhẫn a!

“Tiểu tử, ngươi muốn chết!” Ngao Hoành rốt cục giận mà bạo khởi, cả người kim quang nở rộ, cường đại sát khí bính thể mà ra, như núi hồng bùng nổ bình thường hướng quá đại điện, bốn phía độ ấm đột nhiên hàng, một ít tu vi thấp hạ nhân, tại đây khí thế cường đại sát khí dưới, thế nhưng đặt mông liền ngã ngồi ở tại mặt đất, từng ngụm từng ngụm thở phì phò, ngay cả lên năng lực đều không có.

Không chỉ có như thế, cả tòa đại điện không khí đều tựa hồ bị đọng lại ở, đình chỉ lưu chuyển, sở hữu huyền tiên đều phải vận chuyển pháp lực, mới vừa rồi có thể ngăn cản được này cường đại sát khí, cho dù như thế, bọn họ trong đầu cũng không từ tự chủ hiện lên thi hoành khắp nơi thảm thiết hình ảnh.

Đây là kim tiên!

Kim tiên giận dữ, thiên địa biến sắc, máu chảy thành sông, thi hoành khắp nơi!

Chương 1718 : Ngao Hoành ra tay

Mọi người khiếp sợ, bọn họ vạn vạn không nghĩ tới, sự tình thế nhưng hội phát triển đến Ngao Hoành muốn đích thân ra tay!

Đây chính là kim tiên a! Là tây hải Long cung thập vương tử điện hạ a! Thực lực loại nào cường đại, thân phận loại nào tôn quý, nếu đổi thành ngày xưa, chính là một cái Ôn Kiều phủ phủ lệnh, hắn căn bản ngay cả con mắt cũng không hội xem liếc mắt một cái, nhưng hiện tại lại muốn đích thân ra tay!

Khiếp sợ qua đi, tất cả mọi người cầm mắt thấy hướng Hạ Vân Kiệt.

Kim tiên ra tay, này Ôn Kiều phủ phủ lệnh có thể ngăn cản được trụ mấy chiêu đâu? Không ai cho rằng Hạ Vân Kiệt là Ngao Hoành đối thủ.

Bởi vì huyền tiên cùng kim tiên thoạt nhìn tuy rằng chính là kém một cái cảnh giới, nhưng chính là này một cái cảnh giới, liền giống như một đạo không thể vượt qua lạch trời, khiến cho vô số huyền tiên đối mặt kim tiên chỉ có thể cao cao nhìn lên.

Ở bọn họ xem ra, Hạ Vân Kiệt cũng không ngoại lệ!

Dao Trì Thánh Nữ đám người cũng cầm mắt thấy hướng Hạ Vân Kiệt, trong mắt tràn đầy lo lắng. Dao Trì Thánh Nữ còn nhớ rõ Hạ Vân Kiệt tại hạ giới đối nàng nói qua mà nói, chỉ cần kia Diễm Long đại đế không phải kim tiên, hắn đều có thể giết hắn như giết con chó giống nhau. Vừa rồi Hạ Vân Kiệt triển lộ đi ra thực lực cũng quả thật thuyết minh điểm này, khả hiện tại ra tay là kim tiên!

Dao Trì Thánh Nữ đối Hạ Vân Kiệt rốt cuộc không có tin tưởng! Chẳng sợ hắn phía trước biểu hiện thật sự rất lợi hại. Khả kia thì thế nào? Hiện tại ra tay là kim tiên!

“Y bản quan xem, muốn chết là ngươi!” Một đạo không vội không hoãn thanh âm ở đại điện trung vang lên.

“Ta kháo!” Mọi người đầu óc cơ hồ tất cả đều đường ngắn.

Bọn họ nghĩ đến Hạ Vân Kiệt lúc này khẳng định sợ, cũng không nghĩ đến hắn không chỉ có không có toát ra bất luận cái gì sợ hãi sắc, ngược lại nói muốn chết là Ngao Hoành!

Kính nhờ, đây chính là Ngao Hoành, là kim tiên a! Kim tiên hiểu hay không?

Ngươi một huyền tiên cũng dám nói kim tiên muốn chết! Này nên là cỡ nào điên cuồng, cuồng vọng vô tri mới dám nói ra a!

Ngao Hoành chưa từng bị một huyền tiên như vậy nhục nhã quá, tức giận đến tam thi thần bạo khiêu, không nói hai lời liền có một đạo tử quang phóng lên cao, treo ở đỉnh đầu của hắn, nguyên lai là một cái màu tím ốc biển.

Này ốc biển tử uân khí lượn lờ, nở rộ ra hàng tỉ nói hào quang, nhất phóng ra, liền có vù vù gió biển, còn có rầm a sóng biển phát bờ biển thanh âm vang lên.

Không chỉ có như thế màu tím loa khẩu xuất hiện một cái không gian thật lớn toàn qua, toàn qua tối như mực, tựa hồ có thể đem này phiến thiên địa đều cấp cắn nuốt.

“Tử khôn loa! Đây là tử khôn loa! Không nghĩ tới tây hải long vương thế nhưng đem này pháp bảo ban cho thập vương tử! Lúc này Hạ Vân Kiệt chết chắc rồi!” Có người

nhận được này màu tím ốc biển, âm thanh kêu lên.

“Cái gì? Tử khôn loa?” Đại điện người vừa nghe, tất cả đều sắc mặt tái nhợt, sau đó người người giống như mông hỏa bình thường, ào ào theo vị trí bay vọt dựng lên, người người hướng hai bên hoặc là hướng cửa đại điện bay vút mà đi, dù sao tất cả đều là muốn xa xa rời đi Hạ Vân Kiệt, miễn cho bị họa cập ngư trì.

Hơn nữa tới gần Hạ Vân Kiệt Hổ Băng, lại sợ tới mức cả người đều phát run lên, trực tiếp hiện ra lão hổ chân thân, cuồn cuộn nổi lên một đạo mùi tanh cuồng phong, trực tiếp liền bay đến Hổ Lực đại tiên phía sau.

Đại hải thế giới khôn cùng vô ngần, rất nhiều địa phương đều là nhân sở không thể đến, cho nên cất giấu vô số không muốn người biết pháp bảo. Tứ hải Long cung làm tứ hải bá chủ, tọa ủng địa chủ chi lợi, vô số năm qua không biết ở đáy biển góp nhặt bao nhiêu thiên tài địa bảo, bao nhiêu pháp bảo. Cho nên ở tiên giới, muốn so với thực lực, tứ hải cung long khả năng so ra kém cái gì hoa quả sơn, so với bất quá lạc già sơn, nhưng muốn so với tài phú, cái gì hoa quả sơn, lạc già sơn đều xa không thể theo chân bọn họ so sánh với.

Tứ hải long vương là tiên giới chân chính thổ tài chủ! Phú khả địch quốc!

Này tử khôn loa không phải tây hải Long cung trấn cung chi bảo, nhưng ở tây hải Long cung sở hữu pháp bảo trung cũng tuyệt đối có thể sắp xếp tiến một trăm danh.

Đừng xem thường một trăm danh, tây hải Long cung phú khả địch quốc, pháp bảo vô số, ở tây hải Long cung trung bài danh top một trăm danh pháp bảo, bất luận cái gì một kiện lấy ra nữa phóng tới này khác môn phái đều tuyệt đối có thể làm trấn phái chi bảo đến dùng, uy lực tuyệt đối khủng bố!

Này tử khôn loa nội có Càn Khôn, không chỉ có có thể phóng tứ hải nước, chế tạo ngập trời hồng thủy, còn có thể thu người đi vào.

Đừng nhìn Ngao Hoành thực lực không bằng La Đàn tiên quân, nhưng một khi Ngao Hoành xuất ra này tử khôn loa, chỉ sợ hai cái La Đàn tiên quân cũng không nhất định là đối thủ của hắn.

“Ha ha, ta còn đang lo kia kim kiền kính uy lực quá yếu một ít, không nghĩ tới vương tử điện hạ khách khí như vậy, lập tức cầm ra này tử khôn loa đến. Hảo pháp bảo a, hảo pháp bảo!” Ra ngoài mọi người ý liệu là, Hạ Vân Kiệt không chỉ có không có toát ra nửa điểm kinh hoảng sắc, còn ngược lại vẻ mặt cười ha ha nói, nhìn kia tử khôn loa hai mắt lòe lòe tỏa sáng, phảng phất thấy được mỹ nữ bình thường.

“Ha ha, ngươi ánh mắt không sai, vậy làm cho ngươi nếm thử này pháp bảo lợi hại!” Ngao Hoành gặp Hạ Vân Kiệt không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, giận dữ mà cười, lập tức liền thúc dục tử khôn loa.

Hắn vừa thúc dục tử khôn loa,“Ô ô” tiếng rít đột nhiên ở đại điện trung vang lên, không gian thật lớn lốc xoáy cấp tốc hướng Hạ Vân Kiệt đẩy mạnh, nơi đi qua, sở hữu quang mang đều bị kia lốc xoáy cắn nuốt, khiến cho lốc xoáy chung quanh một mảnh hắc ám. Cái loại này hắc ám không phải ban đêm hắc ám, mà là thật sự một điểm ánh sáng đều không có, là tinh thuần hắc, chẳng sợ tu vi lại cao nhân, ánh mắt dừng ở kia trong bóng đêm cũng phảng phất người mù giống nhau, cái gì đều nhìn không tới.

Không chỉ có như thế, ngay cả không gian đều ào ào thoát phá, bị kia lốc xoáy cấp cắn nuốt đi vào.

Không gian thoát phá khiến cho trong đại điện không gian mất đi cân bằng, đại điện bắt đầu kịch liệt lay động đứng lên, phảng phất tùy thời muốn sụp đổ xuống dưới.

La Đàn tiên quân sắc mặt trở nên rất khó coi, liên tục đắn đo pháp quyết, có một đạo đạo quang mang ở đại điện bốn vách tường còn có cây cột thượng sáng lên đến, đại điện thế này mới không có lay động như vậy lợi hại.

“Tử khôn loa quả nhiên danh bất hư truyền! Bực này uy lực, chỉ sợ kim tiên đứng ở kia lốc xoáy cửa đều đã bị trực tiếp cấp nuốt hết!”

“Di, kia Hạ Vân Kiệt như thế nào còn không trốn, hắn sẽ không thật muốn cùng này tử khôn loa đối kháng đi?”

“Cái gì đối kháng? Tử khôn loa vừa ra, đối diện nó không gian cũng đã bị phong tỏa ở, hắn vừa rồi không nhúc nhích, hiện tại đã không có biện pháp tái động.”

“Trách không được vừa rồi Hổ Băng trực tiếp hiển chân thân, mới vừa rồi chạy mất, nguyên lai tử khôn loa vừa ra, đối diện nó không gian đã bị phong tỏa.”

“Ha ha, tiểu tử, lúc này biết bổn vương tử lợi hại đi, bổn vương tử đổ muốn nhìn ngươi có thể kiên trì tới khi nào!” Ngao Hoành cũng đồng dạng cho rằng, nhìn lốc xoáy đi bước một hướng Hạ Vân Kiệt tới gần, không khỏi cất tiếng cười to lên.

Lốc xoáy càng gần, tử khôn loa cắn nuốt lực lượng lại càng lớn, thật muốn ở lốc xoáy khẩu, cho dù kim tiên cũng chạy mất không được.

Đương nhiên lấy Ngao Hoành năng lực, nhiều nhất cũng cũng chỉ có thể thu được bình thường kim tiên, giống Hạ Vân Kiệt bực này lợi hại kim tiên, trừ phi Ngao Hoành

cầm là Từ Hàng đạo nhân ngọc tịnh bình, mà còn là Hạ Vân Kiệt đứng bất động tùy ý hắn thu, nếu không hắn tưởng đem Hạ Vân Kiệt thu đi căn bản là kẻ ngốc nằm mơ.

Hạ Vân Kiệt không nghĩ quá sớm hiển lộ thực lực chân chính, nếu không hắn hướng lốc xoáy cửa vừa đứng, đồ sộ bất động, còn không lập tức đem Ngao Hoành cấp sợ tới mức hồn bay phách lạc không thể.

Cho nên mắt thấy lốc xoáy càng ngày càng gần, Hạ Vân Kiệt liền quay đầu đối Dao Trì Thánh Nữ nói:“Đem ngươi bàn đào tiên chi cấp lão gia ta dùng một chút.”

Nói xong cũng không chờ Dao Trì Thánh Nữ trả lời, đã duỗi tay lấy ra nàng trong tay bàn đào tiên chi.

“Không đúng, xem Hạ Vân Kiệt động tác còn thực nhẹ nhàng a!”

“Ta dựa vào, hắn chẳng lẽ còn có thể đằng ra lực lượng đến cùng Ngao Hoành một trận chiến bất thành?”

Mọi người gặp Hạ Vân Kiệt hồi đầu lấy bàn đào tiên chi đều toát ra kinh nghi biểu tình.

Chương 1719 : Trấn áp Ngao Hoành

Hạ Vân Kiệt lấy bàn đào tiên chi, cũng không quản mọi người kinh nghi biểu tình, lạnh lùng cười nói:“Chẳng lẽ liền ngươi có pháp bảo bất thành? Thả làm cho ngươi nhìn xem bản quan lợi hại!”

Nói xong Hạ Vân Kiệt giơ lên bàn đào tiên chi đối với kia lốc xoáy liền xoát đi.

Bàn đào tiên chi vừa xoát, nhất thời hàng tỉ đạo sáng mờ nở rộ, này sáng mờ nhảy vào lốc xoáy bên trong, thế nhưng làm cho lốc xoáy đình chỉ chuyển động, không chỉ có như thế, kia sáng mờ bắn ra bốn phía, thế nhưng đem hắc ám cấp hướng phá thành mảnh nhỏ. Lập tức kia vốn đã kinh bị cắn nuốt hào quang hắc ám không gian, tựa như giấy cửa sổ bị trạc phá một đám động mắt bình thường, có một đạo đạo quang bắn vào.

“Không có khả năng!” Ngao Hoành không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt lợi hại như vậy, nhất thời kinh hãi, liều mạng thúc dục tử khôn loa.

Tử khôn loa tử quang càng phát ra nở rộ chói mắt.

“Không có gì không có khả năng !” Hạ Vân Kiệt thấy thế khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh, bàn đào tiên chi cầm lấy đến đối với kia lốc xoáy tử quang liên tục xoát vài hạ.

Đây chính là tiên thiên bàn đào thụ bẻ đến cành luyện chế pháp bảo, sau lại Hạ Vân Kiệt lại cố ý giúp Dao Trì Thánh Nữ luyện chế quá một phen, làm cho nó hấp thu chút mẫu thụ lực lượng, nếu không phải Dao Trì Thánh Nữ cảnh giới thật sự cùng Ngao Hoành kém quá lớn, chỉ bằng này pháp bảo nàng đều có thể cùng Ngao Hoành

chống lại một hai. Hiện tại Hạ Vân Kiệt cầm nó đến đối phó tử khôn loa, cho dù tử khôn loa uy lực thật lớn, cũng ngăn cản không được.

Liên tiếp vài cái nhất xoát, kia lốc xoáy tử quang liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, trong nháy mắt cũng chỉ còn lại tử khôn loa cô linh linh huyền phù ở không trung.

“Không tốt!” Ngao Hoành gặp Hạ Vân Kiệt bàn đào tiên chi ngay cả xoát vài cái, thế nhưng đem chính mình tử khôn loa uy lực cấp phá không còn một mảnh, không khỏi sợ tới mức sắc mặt đại biến, vừa định đem tử khôn loa cấp thu hồi đến, đáng tiếc đã đã muộn.

Hạ Vân Kiệt đem bàn đào tiên chi đối với kia tử khôn loa lại nhất xoát, sáng mờ vừa vòng, thế nhưng đem tử khôn loa cấp cầm đi.

“Này……” Mọi người thấy thế tròng mắt đều thiếu chút nữa rớt một đất, mà Ngao Hoành tức giận đến thiếu chút nữa muốn một búng máu phun ra miệng.

Này ****** thật sự chính là một hạ đẳng phủ phủ lệnh sao? Có như vậy ngưu xoa phủ lệnh sao? Ngay cả Tây Hải Long cung bài danh top một trăm pháp bảo nói thu liền dễ dàng cấp thu!

La Đàn tiên quân nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt trong tay bàn đào tiên chi mãn nhãn cực nóng cùng tham lam, trong lòng hối hận không thôi, tốt như vậy pháp bảo, chính mình thế nhưng không có sớm phát hiện, nếu là sớm phát hiện, sớm liền đoạt lại đây.

La Đàn tiên quân tự nhiên nhìn ra được đến kia Dao Trì Thánh Nữ chỉ có vừa mới huyền khí kì huyền tiên cảnh giới, này pháp bảo ở nàng trong tay, hắn tưởng lấy liền lấy, nàng căn bản không có phản kháng cơ hội, nhưng

hiện tại dừng ở Hạ Vân Kiệt trong tay kia đã có thể không giống với. Người này ngay cả tử khôn loa đều cấp xoát xuống dưới, La Đàn tiên quân thật đúng là không tin tưởng theo trong tay hắn cướp lấy này bàn đào tiên chi.

Đáng thương La Đàn tiên quân không biết, may mắn hắn hiện tại mới phát hiện này bàn đào tiên chi, nếu không hắn thật muốn bởi vì cướp lấy này bàn đào tiên chi mà giết Dao Trì Thánh Nữ, này mệnh cũng sẽ không có.

“Không sai, không sai!” Hạ Vân Kiệt cầm tử khôn loa, cầm trong tay thưởng thức lên, khen không dứt miệng.

Ngao Hoành thấy, liên tục thúc dục pháp quyết, khả kia tử khôn loa rơi vào Hạ Vân Kiệt tay sau tựa như đá chìm đại hải, mặc hắn như thế nào thúc dục cũng không có nửa điểm phản ứng.

“Nạp mệnh đến!” Ngao Hoành gặp thúc dục pháp quyết vô dụng, rốt cục tế ra mặt khác một kiện pháp bảo, chính là một thanh thể đen sẫm phương thiên họa kích.

Ngao Hoành giơ lên phương thiên họa kích đối với Hạ Vân Kiệt chính là vào đầu đánh xuống.

Này Ngao Hoành chính là long tộc, tự nhiên cũng là trời sinh lực đại hạng người, này một kích đánh xuống, nhất thời ngay cả không gian tựa hồ đều phải bị chém thành hai nửa, kia đại điện đều lại lắc lư.

“Nạp mệnh? Thật sự là cuồng vọng!” Hạ Vân Kiệt cười lạnh một tiếng, giơ lên bàn đào tiên chi đối với Ngao Hoành bổ tới phương thiên họa kích liền xoát đi.

Nếu là phía trước, mọi người thấy đến Hạ Vân Kiệt kia một nhánh cây đi xoát Ngao Hoành phương thiên họa

kích, khẳng định cho rằng hắn là điên rồi, cho rằng khẳng định là chi chiết người vong, khả hiện tại không có người như vậy cho rằng.

Ngay cả tử khôn loa bực này pháp bảo, người ta Ôn Kiều phủ phủ lệnh trong tay cành "Xoát xoát xoát" Vài cái liền cấp xoát đi, lại sao có thể lại dùng người bình thường ánh mắt đến đối đãi hắn nha?

"Thương thương thương!" Cành đánh vào phương thiên họa kích thượng, không chỉ có không có bẻ gẫy, còn phát ra kim thiết vang lên thanh âm.

Cành ngay cả đánh ba hạ, mỗi đánh một chút, Ngao Hoành hai tay liền run run một chút, hổ khẩu liền mở một đạo lỗ hổng, nhân sau này lui một bước.

Đánh ba hạ sau, "Đương đương đương" Một tiếng, Ngao Hoành rốt cuộc nắm không được phương thiên họa kích, thế nhưng rơi xuống trên mặt đất, tạp ra một cái thật to hố đến.

Trường hợp nhất thời im lặng xuống dưới, mọi người tuy rằng đều đã dự đoán được lần này Hạ Vân Kiệt cầm nhánh cây cùng Ngao Hoành phương thiên họa kích đối chiến, không hẳn vậy thất bại, khá vậy không nghĩ tới gần ba hạ, kia Ngao Hoành liền ngay cả phương thiên họa kích đều bắt không được, rời tay ngã xuống ở đất.

Điều này sao có thể đâu? Ngao Hoành nhưng là long tộc, trời sinh đại lực, cho dù La Đàn tiên quân pháp lực so với hắn cường, thật muốn như vậy gần người cứng đối cứng tác chiến, cũng không thấy có thể ổn thắng Ngao Hoành. Hơn nữa, Hạ Vân Kiệt trong tay nhánh cây rõ ràng là pháp bảo không phải binh khí, không thích hợp gần người cứng đối cứng võ đấu, như thế nào khả năng ba hạ liền đánh rớt Ngao Hoành phương thiên họa kích đâu?

Đáng thương mọi người cũng không biết, Hạ Vân Kiệt này đã thực thu liễm, nếu không hắn thật muốn thi triển ra toàn lực, chỉ cần xoát một cái, Ngao Hoành phải thân tử đạo tiêu.

Không có biện pháp, hai người thực lực kém quá lớn. Một cái bất quá chính là tử khí kì kim tiên, một cái nhưng là kim tiên so với năm đó đại nháo thiên cung Tôn Ngộ Không đều phải hơi thắng một điểm, căn bản không có thể sánh bằng tính.

Ba hạ đánh rớt Ngao Hoành phương thiên họa kích sau, Hạ Vân Kiệt cũng không có như vậy từ bỏ, mà là cử bàn đào nhánh cây đối với Ngao Hoành vào đầu liền đánh đi.

Nhìn đầy trời thúy quang sáng mờ hạ xuống, Ngao Hoành lúc này là sợ tới mức sắc mặt đều trắng, cuồn cuộn nổi lên một đạo phong đã nghĩ bỏ chạy.

Hiện tại hắn đương nhiên biết, chính mình chẳng phải là này Ôn Kiều phủ phủ lệnh đối thủ. Huống hồ người ta kia nhánh cây đánh hạ đến, mỗi một lần đều nặng như cự sơn, ngay cả hắn phương thiên họa kích đều khiêng không được, hắn đầu làm sao có thể khiêng được a!

Nhưng là Hạ Vân Kiệt nếu đã ra tay, lại làm sao khẳng dung Ngao Hoành đào tẩu, Ngao Hoành này vừa trốn tuy rằng tránh được đầu, nhưng bàn đào tiên chi lại “Ba” một chút đánh vào hắn phía sau lưng.

“A!” Ngao Hoành một tiếng thê lương kêu thảm thiết, bị bàn đào tiên chi cấp lập tức đánh cho ngã xuống không trung, “Ba” tứ chi dừng ở mặt đất.

Gặp Ngao Hoành tứ chi rơi xuống đất quỳ rạp trên mặt đất, Hạ Vân Kiệt một cái bước tiến lên, một chân liền dẫm nát hắn trên cổ, sau đó cầm lấy bàn đào tiên chi đối

với hắn đầu liền liên tiếp quật hơn mười hạ.

“Bản quan cho ngươi cuồng! Cho ngươi kiêu ngạo! Ngay cả người của bản quan ngươi đều dám cướp! Ngươi là ăn gan hùm mật gấu !”

Nhìn Hạ Vân Kiệt một chân giẫm tại hướng đến cao cao tại thượng Tây Hải Long cung thập vương tử trên cổ, một tay cầm lấy bàn đào tiên chi đối với hắn đầu liền liên tục quật, trong miệng còn lẩm bẩm, mọi người tròng mắt đều bạo đột đi ra, trái tim đều thiếu chút nữa đình chỉ nhảy lên.

Hổ Lực đại tiên đám kim tiên lại khắp cả người phát lạnh, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt mang theo hoảng sợ sắc, bọn họ đều đã quyết định, về sau ngàn vạn không thể nhạ này Ôn Kiều phủ phủ lệnh. Người này căn bản chính là cái biến thái, là người điên!

Ngay cả Tây Hải Long cung thập vương tử đều đánh a! Hơn nữa là thật đánh a!

Chương 1720 : Cầu xin tha thứ

Cố Thiến Lâm, Dao Trì Thánh Nữ còn có Chu Lương, Đặng Lăng bốn người còn lại là hoàn toàn biến thành thạch điêu.

Bất tri bất giác nước mắt theo Cố Thiến Lâm cùng Dao Trì Thánh Nữ khóe mắt giống trân châu giống nhau ngã nhào xuống dưới, nhưng rất nhanh các nàng liền lau nước mắt, nở nụ cười, cười đến thực sáng lạn, cười đến thực ngọt.

Các nàng lão sư, lão gia, còn là giống tại hạ giới giống nhau ngưu xoa! Còn là như vậy chỉ cần có người dám ức hiếp người của hắn, thần chắn sát thần, phật chắn sát phật!

Chu Lương cùng Đặng Lăng một lát sau, còn lại là theo thạch điêu biến thành dương điên điên người bệnh, cả người run cái không ngừng, còn kém miệng phun bọt biển !

Đây chính là Tây Hải Long cung thập vương tử a, là kim tiên a! Lão gia thế nhưng bắt hắn cho giẫm tại dưới chân, dùng cành quật.

Bọn họ hiện tại cũng không biết chính mình là cái gì tâm tình, là kích động tự hào? Còn là khẩn trương sợ hãi? Phải nói là hai người đều có! Kích động tự hào càng nhiều một ít!

“Thượng tiên tha mạng, thượng tiên tha mạng, tiểu vương không dám, tiểu vương không dám !” Ngao Hoành bị Hạ Vân Kiệt không đầu không đuôi dùng cành đánh một chút sau, thiếu chút nữa đem hắn đánh cho nguyên thần đều phải đánh tan, rốt cục sợ tới mức kêu lên.

“Tha mạng? Ngươi nói tha mạng bản quan sẽ tha mạng ngươi sao? Ngươi nói không dám, bản quan sẽ thả ngươi một con ngựa sao? Ngươi cho là ngươi là ai nha?” Hạ Vân Kiệt cười lạnh nói.

Ngao Hoành vừa nghe thiếu chút nữa sẽ muốn khóc.

Ngươi mắt bị mù sao? Lão tử là Tây Hải Long cung thập vương tử a! Thập vương tử a!

Nhưng là hiện tại cấp cái gan lớn như trời cấp Ngao Hoành, hắn cũng không dám nói như vậy ngưu xoa mà nói, chỉ có thể nước mắt uông uông nói:“Kia, kia thượng tiên muốn thế nào?”

“Dung bản quan ngẫm lại xem. Thả ngươi đi, khẳng định là không được. Ngươi vừa về đi còn không lập tức khởi binh đến tấn công bản quan.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Thượng tiên yên tâm, thượng tiên yên tâm, tiểu vương tuyệt đối không dám khởi binh tấn công Ôn Kiều phủ, tiểu vương thề! Tiểu vương thề!” Ngao Hoành vội vàng nói.

“Còn tiểu vương! Ngươi với ai tiểu vương đâu!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cầm lấy cành sẽ không đầu không não lại đánh đứng lên.

Đánh cho này đám kim tiên là người người phát run, đều có chút không đành lòng mắt thấy, giống như bị đánh là chính mình giống nhau.

“Không phải tiểu vương, là tiểu nhân, là tiểu nhân.” Ngao Hoành vội vàng nói.

“Này còn kém không nhiều lắm!” Hạ Vân Kiệt thế này mới thu thủ, nghĩ nghĩ nói:“Còn là không được a, bản

quan còn là không thể thả hổ về rừng a. Như vậy đi, bản quan hiện tại tọa kỵ là một đầu Vân Báo mã, thật là có chút lên không được mặt bàn, nếu không tủi thân ngươi một chút, tạm thời cấp bản quan đại cái bước, chờ ngày nào đó bản quan cao hứng, lại thả ngươi trở về như thế nào?”

Hạ Vân Kiệt thốt ra lời này ra, toàn bộ đại điện đều là từng đợt ồ ồ thở thanh.

Này nên nhiều lá gan a, thế nhưng cầm Tây Hải long vương thập vương tử làm tọa kỵ!

“Hạ Vân Kiệt, ngươi, ngươi……” Ngao Hoành tức giận đến thiếu chút nữa trực tiếp mắt trợn trắng chết ngất đi qua.

“Khụ khụ, Hạ đại nhân, Ngao Hoành dù sao cũng là Tây Hải long vương con trai, Tây Hải long vương chính là thiên đình vũ bộ thần long, ngươi xem đánh cũng đánh, mắng cũng mắng, nếu không cứ như vậy mặc nó đi.” La Đàn tiên quân nhìn sự tình càng nháo càng lớn, biết chính mình không những ra mặt hiển nhiên là không được, dù sao Hạ Vân Kiệt trên danh nghĩa là hắn thủ hạ, sự tình thực nháo lớn, hắn cũng đào thoát không được can hệ, đành phải tiến lên, cẩn thận từng li từng tí nói, nói khi khóe mắt dư quang còn hướng Hạ Vân Kiệt trong tay bàn đào tiên chi nhìn thoáng qua, sau đó lại vội vàng thu trở về.

Hắn hiện tại tuy rằng còn là thực mê tít mắt này pháp bảo, nhưng lại đã không có kia lá gan.

Không có biện pháp, chính mắt mắt thấy Ngao Hoành hai ba hạ đã bị Hạ Vân Kiệt bắt, chỉ cần La Đàn tiên quân đầu óc không ra vấn đề, nên biết chính mình cũng không phải Hạ Vân Kiệt đối thủ.

“Nếu tiên quân ra mặt, hạ quan này mặt mũi khẳng định là muốn cấp. Bất quá hạ quan nếu thả Ngao Hoành, hắn Tây Hải Long cung đến hỏi tội kia làm sao bây giờ?” Hạ Vân Kiệt chờ chính là La Đàn tiên quân ra mặt. Kia Tây Hải Long cung thế lực dù sao quá lớn, mà hắn bây giờ còn không phải Thái Ất kim tiên, cũng không có luyện thành bất tử bất diệt thân, thật muốn đem Ngao Hoành cấp giết, cùng Tây Hải Long cung huyên không chết không ngừng, chẳng phải là sáng suốt cử chỉ.

Hạ Vân Kiệt thốt ra lời này ra, La Đàn tiên quân thiếu chút nữa có một búng máu phun ra đến, cảm tình tiểu tử ngươi đợi nửa ngày sẽ chờ lão tử mở miệng a!

Nguyên lai này La Đàn tiên quân tự nghĩ là Thạch Cừ quận quận vương, Ngao Hoành bị hắn một thủ hạ trấn áp đánh chửi, hắn nếu không ra mặt, đến lúc đó Tây Hải long vương còn có thiên đình hỏi đến, hắn này Hạ Vân Kiệt lệ thuộc trực tiếp thủ trưởng khẳng định trốn không thoát can hệ. Khả nếu hắn ra mặt khuyên bảo, Hạ Vân Kiệt không nghe hắn khuyên bảo, La Đàn tiên quân tự nhiên là có thể thoát khỏi can hệ, dù sao Hạ Vân Kiệt thực lực đặt tại nơi nào, hắn La Đàn tiên quân không phải đối thủ của hắn, Hạ Vân Kiệt không nghe hắn khuyên bảo, hắn cũng không có biện pháp.

Cho nên La Đàn tiên quân tiến lên đây khuyên bảo, kỳ thật chính là tưởng bỏ đi quan hệ, trong lòng kỳ thật là ước gì Hạ Vân Kiệt cùng kia Tây Hải Long cung nháo đứng lên, hắn mừng rỡ xem cái náo nhiệt, tốt nhất kia Tây Hải Long cung đem Hạ Vân Kiệt cấp giết. Bằng không có như vậy một ngưu xoa thủ hạ, hắn này tiên quân làm cũng nghẹn khuất a!

Nhìn Hạ Vân Kiệt vừa rồi như vậy ngoan, La Đàn tiên quân nghĩ đến Hạ Vân Kiệt khẳng định nghe không vào chính mình khuyên can, khả hắn vạn vạn không nghĩ tới, chính mình vừa mở miệng, Hạ Vân Kiệt liền nhuyễn

xuống dưới, nói cho chính mình mặt mũi, trực tiếp đem cầu đá cho chính mình.

La Đàn tiên quân hiện tại là hận không thể đánh chính mình vài cái tát, nếu hắn không nhúng tay, nhiều lắm cũng liền ai vài tiếng mắng mà thôi, nhưng hiện tại Hạ Vân Kiệt rõ ràng nói cho hắn mặt mũi, hắn nếu buông tay mặc kệ mà nói, Tây Hải Long cung còn không đem trướng tính đến hắn trên đầu mới là lạ?

Khả hắn muốn xen vào, hắn có năng lực như thế nào quản đâu? Hắn có thể làm cho Tây Hải Long cung không thịnh hành sư động chúng sao? Kia nhưng là Tây Hải Long cung a? Tây Hải long vương một khi tức giận, hắn La Đàn tiên quân lại tính cái rắm!

Đương nhiên thân là tiên quân, đãng ma đại nguyên soái, thác tháp Lý thiên vương môn sinh, La Đàn tiên quân tự nhiên cũng không thể yếu đi khí thế, lời này tự nhiên là tuyệt đối không thể nói xuất khẩu.

“Hạ đại nhân yên tâm, bản tiên quân khẳng định sẽ tự mình cùng Tây Hải long vương đem sự tình nói rõ ràng, thỉnh hắn không cần hỏi tội.” La Đàn tiên quân cuối cùng chỉ có thể vẻ mặt khổ bức nói.

“Nếu là Tây Hải long vương không nghe của ngươi khuyên bảo đâu?” Hạ Vân Kiệt lại hỏi, hỏi qua sau lại nói:“Không được, không được, dù sao sự tình đã nháo lớn, hạ quan rõ ràng không làm thì thôi, đã làm thì làm đến cùng, trực tiếp rút người này gân rồng, gân rồng nhưng là thứ tốt a!”

“****** La Đàn, thượng tiên đều nói cho ngươi mặt mũi, ngươi ****** còn lề mề cái gì, sẽ không viết cái giấy cam đoan, ký cái áp sao? Bổn vương tử nói cho ngươi, bổn vương tử hôm nay nếu mệnh tang tại này, trách nhiệm tất cả đều là vì ngươi!” Ngao Hoành vừa nghe Hạ Vân

Kiệt muốn rút gân rồng, sợ tới mức hồn đều phải bay đứng lên, hướng về phía La Đàn tiên quân liền miệng vỡ mắng đứng lên.

Hắn sợ Hạ Vân Kiệt, cũng không sợ La Đàn tiên quân, hơn nữa tại đây sống còn là lúc, hắn mới mặc kệ La Đàn tiên quân là cái gì thân phận đâu!

La Đàn tiên quân vừa nghe thiếu chút nữa một búng máu sẽ muốn phun ra.

**** ngươi thập vương tử mỗ mỗ a, muốn ngươi chết là Hạ Vân Kiệt, cùng bản tiên quân có cái rắm quan hệ!

Nhưng này nói La Đàn tiên quân cũng chỉ có thể ở trong lòng mắng mắng, ai làm cho Hạ Vân Kiệt vừa rồi đã mở miệng, nói bán hắn La Đàn tiên quân mặt mũi, chỉ cần hắn cấp cái cam đoan Tây Hải Long cung không hưng sư hỏi tội. Thay lời khác nói, Hạ Vân Kiệt đã đem Ngao Hoành mệnh giao cho La Đàn tiên quân quyết định.

Chương 1721 : Ăn không xong mang đi

“Hạ đại nhân, ngươi nếu không yên tâm, bản tiên quân thỉnh thập vương tử điện hạ viết cái giấy cam đoan, bản tiên quân làm người trung gian, đóng quan ấn, đúng rồi, Hổ Lực đại tiên bọn họ cũng cùng nhau làm người trung gian. Đến lúc đó Tây Hải Long cung thật muốn đến hỏi tội, Hạ đại nhân có thể cầm chúng ta là hỏi. Hơn nữa bản tiên quân phù ấn đại biểu cho thiên đình ở Thạch Cừ quận uy nghiêm, nếu Tây Hải Long cung thật muốn hỏi tội, đó là cùng toàn bộ Thạch Cừ quận là địch, là ở mạo phạm thiên đình.” La Đàn tiên quân bất đắc dĩ nói. Hắn thật sự không nghĩ cuốn vào chuyện này, khả hiện tại nhưng cũng là đâm lao phải theo lao, chỉ có thể ra mặt đảm bảo.

Bất quá La Đàn tiên quân nhưng thật ra cái ngoan nhân, nhân cơ hội đem Hổ Lực đại tiên bọn họ cũng cấp kéo xuống nước, liền đem Hổ Lực đại tiên bọn họ cấp tức giận đến hận không thể xông lên đi quần ẩu La Đàn tiên quân.

Bọn họ tự nhiên không nghĩ cùng chuyện này tham gia cùng một chỗ, hơn nữa nghĩ đến Hạ Vân Kiệt vừa rồi kia hung tàn bộ dáng, bọn họ trong lòng đều là từng trận sợ hãi. Đến lúc đó Tây Hải Long cung không chịu bỏ qua, hỏi tội, kia Hạ Vân Kiệt đánh không lại Tây Hải Long cung, đem giận cấp trút đến bọn họ trên người, bọn họ chẳng phải là oan uổng chết?

Bất quá La Đàn tiên quân nếu đã mở miệng, Hổ Lực đại tiên đám người cũng sẽ không biện pháp lại bỏ ngoài thân, nếu không Ngao Hoành còn không ghi hận ở bọn họ trên người mới là lạ.

“Được rồi, nếu đại nhân nói như vậy, kia hạ quan cho dù

không tin được này Ngao Hoành, tổng cũng tin được đại nhân cùng các vị đạo hữu.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt bất đắc dĩ nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt đáp ứng, Ngao Hoành rốt cục thở dài nhẹ nhõm một hơi, lập tức làm cho thủ hạ cầm đến bút giấy, ở mặt trên viết giấy cam đoan, thuyết minh hết thảy thị phi đều là chính hắn khiến cho, sai ở chính hắn, cùng Hạ Vân Kiệt không có quan hệ, cam đoan Tây Hải Long cung sau sẽ không lại hỏi tội. Vốn Ngao Hoành viết thời điểm, nhớ tới tử khôn loa, cẩn thận từng li từng tí nói thầm một câu, bất quá bị Hạ Vân Kiệt trừng mắt nhìn liếc mắt một cái, cũng không dám nhắc lại.

Ngao Hoành viết xong sau, đóng dấu, theo sát sau La Đàn tiên quân đám người làm như người trung gian cũng đều đóng dấu.

Đừng xem thường đóng này dấu. Tiên nhân tu vi càng cao cùng thiên địa liên hệ lại càng chặt chẽ, rất nhiều lời thề, đồng ý, cũng không là tùy tùy tiện tiện, sau nếu đổi ý, tuy rằng không đến mức giống lời thề nói được như vậy khoa trương, nhưng không thiếu được hay là muốn ăn chút đau khổ. Hơn nữa La Đàn tiên quân còn vận dụng quan ấn, đến hắn này một cấp bậc tiên quan, quan ấn đều là Ngọc Đế ban cho, nếu vi bối, kết quả còn muốn nghiêm trọng không ít. Cho nên này giấy cam đoan còn là có nhất định ước thúc năng lực.

Hạ Vân Kiệt thu giấy cam đoan, thế này mới thả Ngao Hoành, sau đó vỗ vỗ bờ vai của hắn nói:“Tốt lắm, tốt lắm, mọi người không đánh không quen biết, tiếp tục ăn, tiếp tục ăn.”

Còn ăn được uống được cái rắm a! Ngao Hoành vừa nghe thiếu chút nữa mở miệng mắng chửi người, đương nhiên hắn không có này lá gan, trực tiếp tìm cái trong nhà có việc gấp linh tinh lạn lấy cớ, xám xịt cút đi.

Ra như vậy một việc, Hổ Lực đại tiên đám người tự nhiên cũng không tâm tư tiếp tục hưởng dụng bích la quả, hận không thể cách Hạ Vân Kiệt rất xa, cùng hắn thiếu một điểm liên quan.

Nói đùa, người này ngay cả Tây Hải Long cung thập vương tử đều đánh nha, còn cầm Tây Hải Long cung tử khôn loa. Cho dù Tây Hải Long cung trong khoảng thời gian ngắn nhịn xuống này khẩu khí, nhưng về sau cũng khẳng định sẽ tìm cơ hội cùng người này tính sổ. Chính mình nếu cùng hắn đến gần, thế nào còn có thể có cái gì tốt trái cây ăn?

Còn là cách càng xa càng tốt a!

Vì thế Ngao Hoành đi rồi, Hổ Lực đại tiên đám người cũng không ở bao lâu đều đứng dậy ào ào cáo từ, lập tức, đại điện liền trống rất nhiều.

La Đàn tiên quân nhìn đại điện không rất nhiều, cũng là ước gì sớm chấm dứt, cách Hạ Vân Kiệt rất xa, hắn yêu như thế nào ép buộc Ôn Kiều phủ phải đi ép buộc, chỉ cần đừng đến ép buộc hắn là được.

Nhưng hắn là chủ nhân nơi này, còn muốn chạy còn đi không xong, chỉ có thể cùng Hạ Vân Kiệt này thuộc hạ ăn, về phần bích la tiên quả tự nhiên cũng là làm cho người ta bưng tràn đầy vài bàn đặt ở hắn còn có Dao Trì Thánh Nữ đám người trước mặt.

Trước khác nay khác, La Đàn tiên quân tự nhiên không thể giống phía trước giống nhau chỉ làm cho người ở hắn trên bàn bãi một cái bích la tiên quả, không chỉ có không thể, ngay cả Hạ Vân Kiệt thủ hạ hắn đều chiêu đãi tốt.

Không có biện pháp, một kẻ điên ngay cả Tây Hải Long

cung thập vương tử đều dám đánh, cho dù La Đàn tiên quân cũng không dám nhạ hắn mất hứng a, vạn nhất người này vừa điên đứng lên, ngay cả hắn cũng đánh, kia hắn không oan uổng chết!

Bích la tiên quả hương vị còn là thực không sai, phía trước Hạ Vân Kiệt vì làm cho Chu Lương cùng Đặng Lăng cũng nếm thử tiên, chính là ăn một phần ba cái, căn bản không đã nghiền, nay nhiều như vậy bích la tiên quả đôi ở trước mặt, tự nhiên không cần phải khách khí, liền tùy tay cầm lấy ăn một hai cái. Vốn định mang vài cái trở về cấp Ngụy Sùng đám người cũng nếm thử, thuận tiện tăng lên một chút bọn họ tu vi, nhưng trước khác nay khác, hắn hiện tại xem như người có thân phận, nhưng thật ra ngượng ngùng ăn người ta còn thuận tay hướng trong túi để vài cái.

Bất quá Hạ Vân Kiệt tự cao thân phận, không tốt xuống tay, Chu Lương cùng Đặng Lăng đã có thể không chú ý nhiều như vậy. Bọn họ hiện tại bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ, nước lên thì thuyền lên, trước bàn đĩa đồng dạng phóng đầy bích la quả. Lấy bọn họ nay tu vi cảnh giới, ăn một cái liền đã có chút “Tiêu hóa bất lương”, trơ mắt nhìn phía trước bích la quả không có biện pháp vào bụng, cảm thấy nếu cứ như vậy buông tha cho bực này tiên quả, kia quả thực chính là thiên địa không dung, vì thế cũng không quản cái gì thể diện không thể diện, trực tiếp đem trong đĩa bích la quả cấp thu đứng lên. Dù sao bọn họ chính là tiểu nhân vật.

Cố Thiến Lâm cùng Dao Trì Thánh Nữ tu vi càng thấp, hai người hợp nhau đến ăn một cái, trên bàn thừa rất nhiều. Bất quá hai người tự cao thân phận, đổ không học Chu Lương cùng Đặng Lăng, ăn còn mang đi.

Ăn vài cái bích la quả, cùng La Đàn tiên quân hàn huyên vài câu, Hạ Vân Kiệt cũng hiểu được không có ý nghĩa, hơn nữa còn có rất nhiều muốn nói với Cố Thiến Lâm

cùng Dao Trì Thánh Nữ hai người nói, cho nên cũng liền lười tái cùng La Đàn tiên quân dong dài đi xuống, gặp Cố Thiến Lâm cùng Dao Trì Thánh Nữ đã hợp nhau đến ăn một cái bích la quả, liền đứng dậy cáo từ.

Gặp Hạ Vân Kiệt đứng dậy phải đi, La Đàn tiên quân tự nhiên ước gì, vội vàng đem hắn đưa đi ra ngoài, lại cố ý làm cho người ta đóng gói chút bích la quả cho hắn mang đi.

Này bích la quả đối với Chu Lương đám người là tốt nhất trân quý thuốc bổ, đối với La Đàn tiên quân hơn nữa chính là đỡ thèm trái cây, không có gì hay quý trọng, nhưng thật ra mừng rỡ làm nhân tình. Dù sao Hạ Vân Kiệt thực lực đặt tại nơi nào, lại thân ở Thạch Cừ quận, hắn còn là có chút sợ người này.

Mặt mang mỉm cười ra quận vương phủ, bất quá vừa ra quận vương phủ Hạ Vân Kiệt trên mặt mỉm cười đã không thấy tăm hơi, thay vào đó là một tia ngưng trọng.

“Lão sư!”

“Lão gia!”

Cố Thiến Lâm cùng Dao Trì Thánh Nữ ra quận vương phủ, rốt cục chân tình biểu lộ, lập tức gục ở Hạ Vân Kiệt trong lòng, hai mắt đẫm lệ.

“Trở về nói sau!” Hạ Vân Kiệt ôm ôm hai người vai, ôn nhu nói, cái mũi có chút cay.

Không phải người hạ giới đến, tự nhiên không rõ theo một cái thế giới đến một cái khác thế giới gặp được thân nhân tâm tình, Hạ Vân Kiệt có thể biết!

“Là!” Cố Thiến Lâm cùng Dao Trì Thánh Nữ lau đem khóe mắt nước mắt, gật gật đầu nói.

Lúc này Chu Lương cùng Đặng Lăng đã dắt đến đây Vân Báo mã cùng long mã, thỉnh Hạ Vân Kiệt còn có Cố Thiến Lâm, Dao Trì Thánh Nữ lên ngựa.

“Không cần!” Hạ Vân Kiệt khoát tay, trong lòng niệm động chú ngữ, trong tay pháp quyết ấn, cuồn cuộn nổi lên một đoàn tường vân, lấy mọi người cùng tam thất dị thú, một đường nhanh như điện chớp hướng Ôn Kiều phủ mà đi.

Chương 1722 : Nhà cảm giác

Hạ Vân Kiệt loại nào tu vi, hắn dùng một chút lực chạy đi, bất quá một lát công phu, liền đến Ôn Kiều phủ Kim Dương thành.

Đến Kim Dương thành, Hạ Vân Kiệt cũng không có rớt xuống trong thành, mà là buông Chu Lương cùng Đặng Lăng hai người cùng bọn họ long mã thú, chính mình tắc mang theo Cố Thiến Lâm cùng Dao Trì Thánh Nữ hai người tiếp tục giá tường vân một đường bay đến Tiền Khê huyện Vân Hoành sơn.

Sau đó mới rơi xuống đụn mây, dừng ở tư thân hiên.

“Nói đi, ngươi như thế nào sẽ đến tiên giới? Ai cho phép ngươi sớm như vậy liền phi thăng tiên giới ?” Ngồi ở tư thân hiên giường ở trên mặt nước trúc tía ban công, Hạ Vân Kiệt nhìn Cố Thiến Lâm, sắc mặt có chút khó coi.

“Xin lỗi lão sư, Thiến Lâm không có vâng theo ngài mệnh lệnh, nguyện nhận trừng phạt!” Cố Thiến Lâm hai đầu gối quỳ gối mặt đất, nước mắt như là đứt dây trân châu giống nhau, không tiếng động đi xuống rơi xuống.

Nhìn Cố Thiến Lâm cái gì cũng không giải thích, chính là quỳ gối nơi nào mặc ngươi quở trách trừng phạt bộ dáng, Hạ Vân Kiệt nguyên bản còn có điểm hỏa khí, nay cũng là như thế nào cũng phát không nổi, chỉ vào Cố Thiến Lâm liên tục nói:“Ngươi nha ngươi, lần này nếu không phải vừa vặn gặp được lão sư, ngươi có thể tưởng tượng quá sẽ có cái gì hậu quả sao?”

“Thiến Lâm đã tưởng tốt lắm, nếu có người thật muốn làm bẩn ta, ta liền tự sát!” Cố Thiến Lâm ngữ khí kiên định nói.

“Ngươi……” Hạ Vân Kiệt thanh âm đột nhiên trở nên có chút nghẹn ngào, cuối cùng huy phất tay thở dài nói:“Đứng lên ngồi xuống đi.”

“Lão sư ngài tha thứ ta ? Ngài không giận Thiến Lâm ?” Cố Thiến Lâm nghe vậy mạnh ngẩng đầu lên, hoa lê đẫm sương mặt đẹp thượng tràn ngập kinh hỉ biểu tình, làm cho Hạ Vân Kiệt nhìn lại là đau lòng lại là thoải mái.

“Ngươi là đệ tử của ta, là ta tại đây cái thế giới thân nhân, ta có thể không tha thứ ngươi sao?”

“Xin lỗi lão sư!” Cố Thiến Lâm đứng dậy cúi đầu thấp giọng nói, bất quá kia còn cầm nước mắt mắt đẹp lại toát ra như thế nào cũng che dấu không được mừng thầm.

Rốt cục, ta lại gặp được lão sư !

Rốt cục, tại đây cái thế giới ta có thể lẳng lặng nhìn hắn, cùng hắn! Chẳng sợ hắn không biết, ta vẫn thích hắn, ta cũng cảm thấy mỹ mãn !

“Ngươi như thế nào hội cùng Thiến Lâm cùng một chỗ? Là ngươi mang Thiến Lâm đi lên sao?” Hạ Vân Kiệt ánh mắt chuyển hướng về phía Dao Trì Thánh Nữ, sắc mặt lại banh lên.

“Thỉnh lão gia trách phạt, là nô tỳ gặp Thiến Lâm tiểu thư đối lão gia ngày tư đêm tưởng, tưởng sớm ngày phi thăng tiên giới tìm kiếm lão gia, thế này mới đem nàng mang theo đi lên.” Dao Trì Thánh Nữ gặp Hạ Vân Kiệt tức giận, trên mặt lộ ra kinh hoảng sắc, vội vàng quỳ trên mặt đất.

Cố Thiến Lâm nghe vậy mặt đẹp phi hồng, mà Hạ Vân Kiệt biểu tình tắc rõ ràng sửng sốt, cuối cùng vỗ hạ ghế dựa, sa sầm mặt đi rồi.

“Lúc này nguy rồi Lam Nhi, ngươi như thế nào đem chuyện của ta đều cấp nói, lúc này xem lão sư bộ dáng là thật tức giận.” Gặp Hạ Vân Kiệt sa sầm mặt, không nói được một lời liền đứng dậy rời đi, Cố Thiến Lâm không khỏi kinh hoảng tay chân vô thố, giống như thiên muốn tháp xuống dưới bình thường.

“Phốc xuy! Ngươi này sỏa nữ nhân! Lão gia hắn mới không tức giận đâu, hắn là không biết nên như thế nào đối mặt ngươi cùng ta!” Dao Trì Thánh Nữ ngược lại nở nụ cười, trong mắt lộ ra giảo hoạt ánh mắt.

“Nói bừa, lão sư khẳng định tức giận.” Cố Thiến Lâm không tin nói.

“Yên tâm, hắn tuyệt đối không có. Ta Vương Lam Nhi nói như thế nào cũng là nhất phái chưởng môn, đời này duyệt người vô số, phương diện này ta khẳng định so với ngươi biết. Bất quá, ngươi phải đáp ứng ta, nếu tương lai ngươi cùng lão gia thành chuyện tốt, ngươi khả nhất định phải giúp giúp ta.” Dao Trì Thánh Nữ đứng dậy nói, nói xong lời cuối cùng một câu, trong mắt toát ra vô cùng phức tạp ánh mắt.

“Chỉ cần có thể ở lại lão sư bên người, mỗi ngày có thể nhìn đến hắn, ta liền cảm thấy mỹ mãn ! Về phần này khác ta sẽ không tái nghĩ nhiều. Đương nhiên chuyện của ngươi, ta sẽ nghĩ biện pháp giúp.” Cố Thiến Lâm mặt đẹp lại bay lên một chút phi hồng.

Hạ Vân Kiệt quả thật không có giận Cố Thiến Lâm cùng Dao Trì Thánh Nữ. Hắn cũng không tư cách tức giận.

Một nữ nhân bởi vì tưởng niệm hắn mà không để ý sinh tử, phi thăng đến một cái hoàn toàn xa lạ thế giới, hắn có cái gì lý do tức giận, có cái gì tư cách tức giận?

Hắn sở dĩ rời đi, là vì hắn không biết nên như thế nào đối mặt chính mình một học sinh!

Một mình một người ở Vân Hoành sơn đi rồi một vòng, Hạ Vân Kiệt cuối cùng lại quay trở về tư thân hiên.

Hắn trong lòng cuối cùng còn là lo Cố Thiến Lâm cùng Dao Trì Thánh Nữ hai người. Cố Thiến Lâm tự nhiên không cần nói, đó là hắn học sinh, là hắn trên thế giới này thân nhân, thậm chí liền ngay cả Dao Trì Thánh Nữ, cũng bởi vì hai người cùng đến từ hạ giới, bởi vì kia danh phận quan hệ, làm Hạ Vân Kiệt ở quận vương phủ nhìn đến Dao Trì Thánh Nữ kia một khắc, không hiểu có một loại thân nhân gặp lại cảm động, rốt cuộc không có biện pháp đem nàng xem thành là kia tại hạ giới bất đắc dĩ nhận thị thiếp.

Đến gần tư thân hiên, Hạ Vân Kiệt đột nhiên ngây ngẩn cả người.

Tư thân hiên vẫn có người chăm sóc, bảo trì phi thường sạch sẽ sạch sẽ, hôm nay đồng dạng như thế. Khả Hạ Vân Kiệt nhìn trước mắt tư thân hiên đã có một loại không đồng dạng như vậy cảm giác, phảng phất tư thân hiên đột nhiên hơn một phần sáng sủa, hơn một phần ấm áp, một loại nhà cảm giác.

Hạ Vân Kiệt không rõ vì cái gì, thẳng đến hắn đột nhiên phát hiện không biết khi nào trên bàn hơn một bình hoa, bình hoa cắm vừa mới hái đến hoa dại, đủ mọi màu sắc, nở rộ phá lệ sáng lạn, một ít góc góc sáng sủa cũng đồng dạng như thế, hơn chút bình hoa, hơn chút rõ ràng tỉ mỉ bố trí vật trang sức, thẳng đến hắn nhìn đến hai cái quen thuộc bóng dáng, một cái thon dài thướt tha, một cái đẫy đà thành thục, ở phía sau viện bận rộn khi, hắn đột nhiên hiểu được vì cái gì.

Bởi vì hơn hai người bọn họ!

Tại đây cái tiên phàm hai cách xa lạ tiên giới, hắn rốt cục không hề cô đơn.

“Lão sư!”

“Lão gia!”

Nhìn thấy Hạ Vân Kiệt tiến vào, hai người vội vàng ngừng việc trong tay, ngẩng đầu nhìn hắn.

“Việc này cấp người khác làm là đến nơi, các ngươi mấy ngày nay khẳng định quá thật sự mệt, trước đi xuống nghỉ ngơi một chút đi, trễ chút ta còn có một chút sự tình muốn hỏi ngươi.” Hạ Vân Kiệt nhìn hai người, nhớ tới chính mình vừa rồi sa sầm mặt trách cứ các nàng, trong lòng không khỏi có chút hối hận.

“Chúng ta thích làm việc này, cũng không phiền hà.” Cố Thiến Lâm loát hạ có chút hỗn độn sợi tóc, mặt mang vui mừng sắc nói.

“Lão gia ngài mời ngồi, ngài muốn uống cái gì trà? Nô tỳ cho ngài đi đổ.” Dao Trì Thánh Nữ tắc sớm đã đưa đến ghế trúc, đặt ở Hạ Vân Kiệt phía sau, sau đó cung kính nhẹ giọng hỏi.

“Không cần, các ngươi cũng ngồi đi.” Hạ Vân Kiệt chỉ chỉ phía trước ghế dựa nói.

“Là!” Cố Thiến Lâm theo lời ngồi xuống, bất quá Dao Trì Thánh Nữ nhưng không có, mà là nhiễu đến Hạ Vân Kiệt phía sau, nhẹ nhàng mà xoa bóp bờ vai của hắn.

“Không cần, ngươi cũng ngồi đi.” Dao Trì Thánh Nữ tuy rằng trên danh nghĩa là hắn thị thiếp, nhưng tại hạ giới cũng là số một số hai Dao Trì phái chưởng giáo, làm cho nàng như vậy cho hắn bóp bả vai, Hạ Vân Kiệt rất là

không thói quen.

“Nô tỳ phi thăng khi, phu nhân cố ý công đạo quá nô tỳ, nói nếu nô tỳ gặp được lão gia, nhất định phải thay các nàng hảo hảo hầu hạ lão gia. Lão gia không cần nô tỳ hầu hạ, chẳng lẽ là nô tỳ hầu hạ không tốt, hoặc là lão gia ghét bỏ nô tỳ?” Dao Trì Thánh Nữ buông ra thủ, hồng hốc mắt nói.

“Ngươi đây là nghĩ đến đâu đi, năm đó tại hạ giới, ta thu ngươi làm thị thiếp, cũng là bất đắc dĩ cử chỉ. Nay đến tiên giới, lúc trước ước định tự nhiên trở thành phế thải, ngươi hiện tại căn bản không tất yếu làm như vậy.” Hạ Vân Kiệt nhìn Dao Trì Thánh Nữ dở khóc dở cười nói.

Chương 1723 : Ngao Lệ đột phá

“Lão gia đây là không cần Lam Nhi, muốn đuổi Lam Nhi đi sao?” Dao Trì Thánh Nữ đột nhiên quỳ gối Hạ Vân Kiệt trước mặt, nước mắt xì xì, giống như không cần tiền đi xuống rơi xuống.

“Ngươi, ngươi làm cái gì vậy? Ta khi nào thì nói muốn đuổi ngươi đi rồi. Ta chỉ là nói lúc trước ước định trở thành phế thải, ngươi không hề là của ta thị thiếp, ngươi tự do !” Hạ Vân Kiệt tối không thể gặp nữ nhân rơi lệ, thấy thế không khỏi nóng nảy.

“Lúc trước tại hạ giới, nô tỳ nói qua, lão gia ngươi có của ngươi đạo, ta có của ta đạo. Nô tỳ tuy rằng là cái vì đạt được mục đích không từ thủ đoạn, là nữ nhân tâm ngoan thủ lạt, nhưng nô tỳ cũng có nô tỳ thủ vững đạo. Nếu nô tỳ năm đó đã thề muốn tùy tùng lão gia, hầu hạ lão gia tả hữu, kia nô tỳ liền sống là người của lão gia, chết là quỷ của lão gia! Lão gia hiện tại nếu không cần nô tỳ, nô tỳ cũng chỉ có vừa chết minh chí.” Dao Trì Thánh Nữ vẻ mặt kiên định nói.

Hạ Vân Kiệt trước kia quả thật không thế nào thích Dao Trì Thánh Nữ làm việc phong cách, nhưng giờ khắc này, nhìn đến nàng vẻ mặt kiên định bộ dáng, từng trong lòng kia một điểm thành kiến sớm đã biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, nhìn Dao Trì Thánh Nữ, cười khổ nói:“Ngươi đã tâm ý đã quyết, như vậy tùy ngươi đi, dù sao ngươi có thể tùy thời lựa chọn tự do.”

“Tạ lão gia! Ở ngài bên người chính là nô tỳ lớn nhất tự do!” Dao Trì Thánh Nữ nghe vậy lập tức đứng lên, nín khóc mỉm cười.

Dao Trì Thánh Nữ vốn ung dung đẹp đẽ quý giá lại không mất quyến rũ xinh đẹp, này vừa rơi nước mắt

mỉm cười đúng là nói không nên lời xinh đẹp, nhìn xem Hạ Vân Kiệt đều xuất hiện ngắn ngủi thất thần.

Hạ Vân Kiệt thất thần là lúc, Dao Trì Thánh Nữ sớm đã lại vòng đến hắn phía sau, nhẹ nhàng bóp bờ vai của hắn.

Hạ Vân Kiệt vốn định mở miệng nói không cần, nhưng nhớ tới nàng vừa rồi hoa lê đẫm sương u oán bộ dáng, trong lòng cũng chỉ đành âm thầm thở dài một hơi, tùy nàng đi. Trên thực tế, hắn còn là man hưởng thụ Dao Trì Thánh Nữ cho hắn bóp bả vai.

Bóp nhẹ nhàng ôn nhu, hơn nữa Dao Trì Thánh Nữ cũng không kiêng dè cùng thân thể hắn tiếp xúc, trước ngực đầy đặn liền đỉnh ở hắn phía sau lưng, mềm mại, nói không hưởng thụ thật đúng là giả.

“Các ngươi đi lên thời gian dài bao lâu? Như thế nào sẽ ở quận vương phủ xuất hiện?” Hạ Vân Kiệt một bên hưởng thụ Dao Trì Thánh Nữ đắn đo, một bên mở miệng hỏi.

“Ta cùng Lam Nhi vừa phi thăng tiên giới mới nửa năm không đến thời gian. Chúng ta phi thăng tiên giới không vài ngày đã bị quận vương phủ giáo phường tư quan viên nhìn trúng, mạnh mẽ đem chúng ta mang đi giáo phường tư luyện tập ca múa. Tuy rằng lúc ấy chúng ta là bị bách, nhưng hiện tại hồi tưởng đứng lên may mắn bị mang đi giáo phường tư, nếu không chúng ta còn không biết khi nào thì có thể gặp được lão sư đâu.” Cố Thiến Lâm trả lời.

“Hừ, vi sư nay ở Thạch Cừ quận cũng là có chút danh tiếng, các ngươi nếu đã thân ở Thạch Cừ quận, nếu không phải bị hạn chế tại giáo phường tư, sớm liền tìm được Ôn Kiều phủ đến đây. Nói đi, tại giáo phường tư đều bị nào tủi thân, vi sư thay ngươi báo thù!” Hạ Vân

Kiệt nói, mắt ở có hàn mang lóe ra.

Hắn xưa nay bao che khuyết điểm, Cố Thiến Lâm cùng Dao Trì Thánh Nữ cùng hắn quan hệ lại không giống tầm thường, thế nhưng bị giáo phường tư cấp cưỡng bức đi làm vũ nữ, hắn lại há chịu như vậy bỏ qua?

“Lão sư mặc nó đi, dù sao ta cùng Lam Nhi đã tìm được ngươi, đã cảm thấy mỹ mãn.” Cố Thiến Lâm nói.

“Nếu không phải lần này vừa vặn lão gia cũng tới tham gia thiên quả hội, ngươi cùng ta chỉ sợ cũng muốn sa vào vạn kiếp bất phục hoàn cảnh, huống hồ tại giáo phường tư, bọn họ bức chúng ta ký bán mình khế, nhiều mặt nhục nhã chúng ta, lại há có thể liền như vậy tính?” Dao Trì Thánh Nữ cùng Cố Thiến Lâm cũng bất đồng, vốn là là cái tâm ngoan thủ lạt nữ cường nhân, lại đâu chịu như vậy từ bỏ, gặp Cố Thiến Lâm không chịu nói, liền tiếp nhận nói đem tại giáo phường tư sự tình một năm một mười nói một lần.

Hạ Vân Kiệt không nghe khá tốt, này vừa nghe mới biết được mấy ngày nay Cố Thiến Lâm cùng Dao Trì Thánh Nữ bị rất nhiều tủi thân cùng cực khổ, sắc mặt lập tức âm trầm xuống dưới, nói:“Người tới, lập tức mệnh Xích Liệt Thiên huynh đệ hai người tới gặp lão gia ta.”

“Là!” Lập tức có người lĩnh mệnh cấp Kim Dương thành bên kia truyền đi mệnh lệnh.

Bên kia mệnh lệnh vừa mới vừa truyền đi qua, Vân Hoành sơn trên không đột nhiên quát nổi lên cuồng phong, có tiên linh khí theo bốn phương tám hướng hội tụ mà đến, ở một chỗ đỉnh núi hình thành một cái thật lớn lốc xoáy.

Kia đỉnh núi chỗ có kim quang phóng lên cao, tản ra to lớn uy nghiêm, không chỉ có như thế cũng có mãnh liệt

pháp lực theo đỉnh núi phát ra, một đợt tiếp theo một đợt, dẫn tới bốn phía không gian đều rung chuyển lên.

“Ngao Lệ thế nhưng khuy phá kim tiên huyền bí muốn đột phá!” Hạ Vân Kiệt không khỏi một trận kinh hỉ, hoắc mắt đứng dậy, cũng bất chấp cùng Cố Thiến Lâm cùng Dao Trì Thánh Nữ công đạo, trực tiếp hóa thành một đạo cầu vồng hướng kia ngọn núi đầu vạch tới.

“Ngao Lệ? Chẳng lẽ nói Ngao Lệ đã cùng lão sư gặp nhau ?” Cố Thiến Lâm cùng Dao Trì Thánh Nữ vẻ mặt kinh ngạc, theo sát sau là vẻ mặt kinh hỉ.

Hồng quang dừng ở kia đỉnh núi một cái động khẩu trước mặt, bên trong Ngao Lệ chính vẻ mặt thống khổ địa bàn ngồi dưới đất, mặt trên rơi một đất bột phấn, là bị hấp thu hết tiên thạch sở còn lại, đỉnh đầu có một đạo thất luyện tiên linh khí quán đỉnh xuống, nhưng tốc độ rõ ràng theo không kịp Ngao Lệ hấp thu tốc độ.

Ngao Lệ thân mình ở càng không ngừng co lại, hiển nhiên tiên linh khí không đủ, khiến cho tử phủ đang ở mạnh mẽ rút ra hắn tinh huyết bổ sung.

Kim tiên đột phá, cần vô cùng thật lớn năng lượng.

“Vạn hạnh!” Hạ Vân Kiệt nhìn đến trước mắt một màn, trong lòng may mắn một tiếng, không dám chần chờ, một cái bước tiến lên, một tay liền kìm ở Ngao Lệ não đỉnh.

Hạ Vân Kiệt không có biện pháp trực tiếp giúp Ngao Lệ đột phá đến kim tiên cảnh giới, bất quá Ngao Lệ đã khuy phá kim tiên huyền bí, hiện tại cần là đại lượng năng lượng bổ sung, lấy Hạ Vân Kiệt nay tu vi muốn trợ giúp liền có vẻ đơn giản.

“Tâm vô bàng vụ, chỉ để ý buông tay đi mở mang tử

phủ!” Hạ Vân Kiệt trầm giọng nói, như hồng thủy pháp lực nháy mắt quán đỉnh mà vào.

Ngao Lệ được Hạ Vân Kiệt giúp, trên mặt thống khổ biểu tình lập tức liền giãn ra mở ra, khởi mà đại chi là kiên định.

Trên trời lốc xoáy tán đi, nhưng kim quang lại càng ngày càng tràn đầy, đột nhiên gian kia kim quang ở không trung ngưng tụ thành một cự long, cự long ở không trung phát ra một tiếng uy nghiêm long khiếu.

“Thật sự là Ngao Lệ sư huynh!” Cố Thiến Lâm vẻ mặt kinh hỉ nói.

“Hắn đã đột phá thành kim tiên !” Dao Trì Thánh Nữ biểu tình có chút phức tạp, có kinh hỉ cũng có hâm mộ cùng cảm khái.

Xa nghĩ năm đó, nàng nhưng là Dao Trì phái chưởng giáo, đứng ở ba ngàn giới tối cao nhất đại nhân vật, mà Ngao Lệ bất quá chính là một cái ngũ phẩm giới vực bốn vị vực chủ chi nhất, mặc kệ tu vi còn là quyền thế tất cả đều xa xa không bằng nàng, thậm chí thiên phú cũng không như nàng, nhưng hiện tại, Ngao Lệ đã là kim tiên, cho dù tại đây cường giả như mây tiên giới, coi như là nhất phương cường giả, mà nàng đâu, đến bây giờ còn chính là huyền khí kì huyền tiên.

“Sư tôn!” Làm Dao Trì Thánh Nữ nhìn xa nơi xa đỉnh núi, cảm khái không thôi khi, trên trời cự long phút chốc lui vào đỉnh núi, Ngao Lệ mở hai mắt, nhìn đến Hạ Vân Kiệt mỉm cười nhìn chính mình, vội vàng một cái xoay người, quỳ rạp xuống Hạ Vân Kiệt trước mặt.

Chương 1724 : Chuyển chính thức

“Ha ha, hảo, hảo, vi sư rốt cục cũng có một vị kim tiên đệ tử ! Cũng không uổng vi sư một phen khổ tâm a!” Hạ Vân Kiệt nhìn Ngao Lệ, không khỏi tâm tình rất là dễ chịu.

“Đa tạ sư tôn thành toàn!” Ngao Lệ nói, trong mắt tràn đầy cảm động sắc.

Ngao Lệ rất rõ ràng nếu không có sư phụ chỉ điểm tài bồi, hắn Ngao Lệ tuyệt đối không có khả năng lấy được hôm nay thành tựu.

“Đứng lên đi, hôm nay khả xem như song hỷ lâm môn a!” Hạ Vân Kiệt cười ha ha nói.

“Nga, còn có cái gì việc vui?” Ngao Lệ tò mò hỏi.

“Ha ha, vi sư mang ngươi đi gặp hai người, ngươi liền hiểu được.” Hạ Vân Kiệt nói.

Nói xong, Hạ Vân Kiệt lại hóa hồng mà đi.

Ngao Lệ thấy thế vội vàng đuổi theo.

“Cố sư muội, Vương chưởng giáo, ngươi, các ngươi như thế nào đã ở nơi này?” Làm Ngao Lệ đáp xuống tư thân hiên, nhìn đến duyên dáng yêu kiều ở trước mặt Cố Thiến Lâm cùng Dao Trì Thánh Nữ, vẻ mặt kích động cùng không dám tin.

“Đúng vậy, không nghĩ tới chúng ta nhanh như vậy lại thấy mặt. Chúc mừng sư huynh thành tựu kim tiên vị!” Cố Thiến Lâm nhìn Ngao Lệ cũng là vẻ mặt kích động.

“Chúc mừng Ngao đạo hữu.” Dao Trì Thánh Nữ dù sao

cũng là nhất phái chưởng giáo, biểu hiện coi như bình tĩnh, chính là theo nàng hơi hơi có chút phập phồng **** không khó nhìn ra đến, lúc này tâm tình của nàng còn là thực kích động.

“Đều là sư tôn công lao!” Ngao Lệ vội vàng nói.

“Ha ha, ngươi cũng không muốn tự coi nhẹ mình. Kim tiên cũng bất đồng thiên tiên, huyền tiên, vi sư nhiều nhất chỉ có thể cấp chút chỉ điểm cùng đề nghị, càng nhiều còn là cần dựa vào chính ngươi cố gắng.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ha ha!” Ngao Lệ gặp Hạ Vân Kiệt khen hắn, có chút ngượng ngùng gãi gãi đầu.

“Ngươi phá quan đúng là thời điểm, vi sư bản còn muốn Xích gia huynh đệ đi quận thành khả năng trấn không được trường hợp, nay có ngươi ở vốn không có vấn đề.” Hạ Vân Kiệt vòng vo đề tài.

“Không biết việc gì?” Ngao Lệ có chút tò mò hỏi.

Xích Liệt Thiên, Xích Liệt Địa nay đều có tiếp cận huyền anh kì huyền tiên cảnh giới, đừng nói ở Ôn Kiều phủ, cho dù đặt ở toàn bộ Thạch Cừ quận cũng coi như miễn cưỡng lên được mặt bàn lợi hại nhân vật, Hạ Vân Kiệt nói bọn họ trấn không được trường hợp, Ngao Lệ còn là có chút kinh ngạc.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy trên mặt mỉm cười dần dần thu liễm lên, đem có liên quan Cố Thiến Lâm cùng Dao Trì Thánh Nữ ở Thạch Cừ quận giáo phường tư chịu khuất nhục sự tình đại khái nói một lần.

Trước khác nay khác, nay Ngao Lệ nhưng là kim tiên, khí thế cùng tự tin tự nhiên không phải trước kia có thể sánh bằng, vừa nghe nói chính mình sư muội cùng Dao

Trì Thánh Nữ bị khi nhục, nhất thời sắc mặt âm trầm xuống dưới nói:“Sư tôn yên tâm, đệ tử này liền đi đem quận vương phủ giáo phường tư cấp hủy đi, đem này tên cấp xách đến Vân Hoành sơn đến cho sư muội cùng Vương đạo hữu xử trí.”

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, nói:“Mang theo Chu Lương cùng Đặng Lăng, bọn họ đi qua Thạch Cừ quận thành. Đúng rồi, về sau ngươi đem Lam Nhi kêu sư nương đi.”

Hạ Vân Kiệt thình lình một câu, nghe được Dao Trì Thánh Nữ cả người đều ngây dại, ngây ngốc nhìn Hạ Vân Kiệt, nước mắt lại ngừng không được đi xuống lưu.

Dao Trì Thánh Nữ không chỉ có là cái tâm ngoan thủ lạt nữ nhân, mà còn là nữ nhân rất tâm cơ. Năm đó tại hạ giới, Dao Trì Thánh Nữ thà rằng lựa chọn cùng Nữ Oa cung tàn đồ đồng quy vu tận cũng muốn bắt Hạ Vân Kiệt thị thiếp danh phận, mà không phải thuộc hạ thân phận khi, nàng cũng đã ở mưu đồ trở thành Hạ Vân Kiệt vị này tuyệt thế cường giả nữ nhân, mà thị thiếp thân phận hiển nhiên so với thuộc hạ thân phận cũng có cơ hội trở thành Hạ Vân Kiệt nữ nhân chân chính.

Chính là tại hạ giới thời điểm Hạ Vân Kiệt căn bản không cho nàng cơ hội, khiến cho của nàng mưu đồ trở thành hư không. Lần này phi thăng tiên giới, cùng Cố Thiến Lâm đồng hành, Dao Trì Thánh Nữ cũng là có rất nhiều tính kế ở bên trong, vốn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt sẽ giống tại hạ giới giống nhau đối đãi nàng, cần tiêu phí rất nhiều khổ tâm cùng tính kế, mới vừa có khả năng lấy được Hạ Vân Kiệt nữ nhân thân phận, khả nàng vạn vạn không nghĩ tới, nàng sở hữu khổ tâm, tính kế đều còn không có tới kịp thi triển, Hạ Vân Kiệt đã cho nàng chân chính danh phận.

Sư nương! Này hai chữ rất đơn giản lại trọng như ngàn cân!

“Đệ tử Ngao Lệ bái kiến sư nương!” Ngao Lệ hơi hơi ngẩn ra một chút, sau đó vội vàng kính cẩn lễ phép đối với Dao Trì Thánh Nữ dập đầu ba cái.

“Đệ tử bái kiến sư nương.” Cố Thiến Lâm biểu tình phức tạp cắn cắn môi, sau đó cũng học Ngao Lệ giống nhau hướng Dao Trì Thánh Nữ dập đầu ba cái.

“Mau đứng lên, mau đứng lên.” Dao Trì Thánh Nữ vội vàng đem Ngao Lệ cùng Cố Thiến Lâm giúp đỡ đứng lên, một trái tim nhảy lên phá lệ mau.

Ta cái này chuyển chính thức sao? Ta cái này trở thành chưởng giáo phu nhân sao?

“Sư nương, sư muội, thỉnh bình tĩnh đừng nóng, đệ tử này liền mang theo Chu Lương cùng Đặng Lăng đi một chuyến Thạch Cừ quận.” Ngao Lệ nói.

“Trực tiếp đem giáo phường tư người đắc tội quá ngươi sư nương sư muội phế đi, sau đó dẹp đường hồi phủ, tận lực không cần cùng La Đàn tiên quân khởi xung đột. Nhưng nếu khởi xung đột, ngươi cũng không tất tự hạ thân phận.” Hạ Vân Kiệt phân phó nói.

“Đệ tử hiểu được!” Ngao Lệ cúi đầu lĩnh mệnh, sau đó cách Vân Hoành sơn, một đường hướng Kim Dương thành mà đi.

“Đa tạ lão gia thành toàn!” Ngao Lệ đi rồi, Dao Trì Thánh Nữ phúc thân nói.

“Có cái gì phải tạ, ngươi nói như thế nào cũng là hạ giới vang đương đương đại nhân vật, đến tiên giới đối ta cũng vậy không rời không khí, ở quận vương phủ khi lại chủ động che ở ta trước mặt, ta chẳng lẽ còn thật có thể đem ngươi làm thị thiếp đối xử sao?” Hạ Vân Kiệt nhìn

Dao Trì Thánh Nữ nói.

“Lão gia!” Dao Trì Thánh Nữ không cầm nổi lòng động tình kêu một tiếng, mị thái trăm sinh, nói không nên lời động lòng người.

“Đúng rồi, các ngươi đi lên khi, trong nhà, môn phái hết thảy đều mạnh khỏe đi? Nói cho ta nghe một chút xem, tuy rằng tới nơi này chỉ có mười một năm, nhưng ta cảm giác giống như đã ly khai hồi lâu, hồi lâu, rất muốn gia.” Hạ Vân Kiệt thật sâu nhìn Dao Trì Thánh Nữ liếc mắt một cái, sau đó vòng vo đề tài.

Nữ nhân nói chuyện cùng nam nhân nói chuyện cũng rất không giống với, năm đó Ngao Lệ cùng Hạ Vân Kiệt gặp nhau khi, Hạ Vân Kiệt hỏi hắn sự tình trong nhà, hắn nói mấy câu liền nói xong, khả đến phiên Cố Thiến Lâm cùng Dao Trì Thánh Nữ đến giảng, liền hoàn toàn không giống với, vụn vặt sự tình, nhất nói về đến sẽ không hoàn không có. Theo giữa trưa vẫn giảng đến thái dương lạc sơn, màn đêm buông xuống.

Bất quá Hạ Vân Kiệt lại nghe thật sự là mê mẩn, phảng phất tái nhỏ sự tình đều là này thế gian tối ấm áp tối lãng mạn chuyện xưa, làm cho hắn nghe hoài không chán.

“Hiện tại địa cầu đã thành chân chính nhân gian tiên cảnh, có đôi khi, chúng ta đều đã trở về nhìn xem, các sư nương hàng năm cũng đều đi địa cầu ở vài ngày, bồi bồi công công bà bà……”

Đêm dài, vạn lại yên tĩnh, chỉ có con ếch minh trùng kêu thanh âm, còn có Cố Thiến Lâm êm tai thanh âm ở vang.

“Hôm nay đi ra nơi này đi, các ngươi mấy ngày nay cũng chưa quá cái gì ngày sống yên ổn, hôm nay là tốt rồi ngủ ngon cái an tâm thấy.” Hạ Vân Kiệt gặp thời gian đã

không còn sớm, đánh gãy Cố Thiến Lâm, đứng dậy nói.

Người tu tiên có thể thông qua tu luyện tiêu trừ mệt nhọc, nhưng giấc ngủ là tối tự nhiên tối nguyên thủy sâu nhất thả lỏng nghỉ ngơi, cho nên người tu tiên tu hành đến nhất định cảnh giới, nếu không phải cần bế quan tìm hiểu tu luyện mỗ công pháp hoặc là thiên đạo, có thời gian ngược lại sẽ hưởng thụ giấc ngủ loại này tối tự nhiên tối nguyên thủy thả lỏng, đây là một loại trở lại nguyên trạng. Tựa như ẩm thực giống nhau, người tu tiên khả hấp thiên địa linh khí, bổ sung năng lượng, cho dù không ăn không uống cả trăm hơn một ngàn năm cũng sẽ không đói bụng, nhưng người tu tiên như trước hội giống người thường giống nhau ăn uống, này cũng là một loại trở lại nguyên trạng.

Thiên đạo tự nhiên!

Kỳ thật cảnh giới càng cao thâm, ngược lại càng hội theo đuổi tự nhiên.

Chương 1725 : Bị bắt rồi

“Là lão sư!” Nhìn Hạ Vân Kiệt đứng dậy rời đi bóng dáng, Cố Thiến Lâm trong mắt toát ra không tha ánh mắt, mà Dao Trì Thánh Nữ tắc vội vàng đuổi theo.

“Ngươi lại đây làm gì?” Hạ Vân Kiệt gặp Dao Trì Thánh Nữ đuổi theo, kỳ quái hỏi.

“Ta là lão gia nữ nhân, các phu nhân lại cũng không ở, thiếp thân tự nhiên muốn hầu hạ lão gia đi ngủ.” Dao Trì Thánh Nữ hơi hơi cúi đầu nói, đoan trang diễm lệ trên mặt bay lên một chút rặng mây đỏ, ở dưới ánh trăng nói không nên lời động lòng người.

“Không cần, ta không cần người hầu hạ.” Hạ Vân Kiệt vội vàng nói.

Hắn ban ngày thời điểm tuy rằng làm cho Ngao Lệ kêu Dao Trì Thánh Nữ sư nương, nhưng này chính là một cái danh phận, dù sao Dao Trì Thánh Nữ năm đó tại hạ giới là cái đại nhân vật, nay lại đuổi tới tiên giới, Hạ Vân Kiệt tự nhiên cấp cho nàng ứng có tôn kính. Không thể làm cho nàng ở Ngao Lệ đám người trước mặt mất thân phận.

“Là thiếp thân khuôn mặt xấu xí nhập không được lão gia mắt sao?” Dao Trì Thánh Nữ mạnh ngẩng đầu nhìn Hạ Vân Kiệt, hai mắt phiếm lệ, trên mặt mang theo một tia buồn rầu.

“Không phải, ngươi như thế nào khả năng hội xấu xí đâu! Ta chỉ là…… Tính, ngươi yêu thế nào được cái đó đi.” Hạ Vân Kiệt nhìn lại bắt đầu rơi nước mắt Dao Trì Thánh Nữ, không khỏi một trận đầu đại. Hắn đều có điểm hoài nghi trước mắt người này đến tột cùng có phải hay không Dao Trì Thánh Nữ. Phải biết rằng năm

đó Dao Trì Thánh Nữ là loại nào rõ ràng lưu loát, tâm ngoan thủ lạt nữ nhân, nhưng trước mắt này Dao Trì Thánh Nữ, thấy thế nào đều giống cái là nhu nhược nữ nhân.

“Tạ lão gia!” Dao Trì Thánh Nữ hơi hơi phúc thân, còn phiếm nước mắt trong hai mắt lóe ra gian kế thực hiện được giảo hoạt.

Vào phòng, Dao Trì Thánh Nữ liền bắt đầu công việc lu bù lên, đầu tiên là hỗ trợ ở áo tắm phóng mãn nước, sau đó muốn hầu hạ Hạ Vân Kiệt thoát y, bất quá Hạ Vân Kiệt kiên quyết không đồng ý, Dao Trì Thánh Nữ lúc này đổ không kiên trì.

Chính là làm Hạ Vân Kiệt vào phòng tắm, trơn ngâm mình ở trong ao tắm khi, bên ngoài Dao Trì Thánh Nữ khóe miệng gợi lên một chút giảo hoạt mỉm cười.

“Ngươi không cho bản thánh nữ giúp ngươi cởi quần áo, kia bản thánh nữ chính mình thoát chính mình quần áo tổng có thể đi.”

Nếu bàn về thực lực Hạ Vân Kiệt tự nhiên còn hơn Dao Trì Thánh Nữ rất nhiều, nhưng nếu bàn về loại này đường vòng xiếc, cho dù mười cái Hạ Vân Kiệt cũng so với bất quá Dao Trì Thánh Nữ.

Đáng thương Hạ Vân Kiệt chính quang thân mình phao tắm, hồi tưởng Cố Thiến Lâm nói với hắn hạ giới nhiều điểm giọt giọt khi, đột nhiên gian hắn liền trợn tròn mắt.

Chỉ thấy không biết khi nào cửa hơn một cái tuyết trắng mà đẫy đà thân mình……

“Ngươi……” Hạ Vân Kiệt cảm giác được yết hầu có điểm thượng hỏa khó chịu, ánh mắt muốn từ kia tuyết trắng mà đẫy đà thân mình dời đi, nhưng thân thể lại vi

bối hắn ý nguyện.

“Thiếp thân đến giúp lão gia tắm kỳ!” Dao Trì Thánh Nữ lay động kia có thể cho nam nhân phun máu thành thục thân mình, thoải mái đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, sau đó nhấc chân mại vào trong ao tắm.

“Ngươi này lại là làm gì đâu?” Hạ Vân Kiệt cảm nhận được thiếp đi lên ôn mềm mại lửa nóng, cùng ao nước lạnh hình thành băng hỏa lưỡng trọng thiên, cười khổ nói.

“Thiếp đang ở hạ giới hạ quyết định quyết tâm lựa chọn lão gia thị thiếp này danh phận sau, thiếp thân cũng đã tưởng tốt lắm, này cả đời nhất định sẽ bất kể hết thảy, trăm phương nghìn kế phải làm lão gia nữ nhân, trừ phi ngươi ghét bỏ thiếp thân thân mình xấu xí.” Dao Trì Thánh Nữ từ phía sau ôm Hạ Vân Kiệt vòng eo, mặt dán tại hắn phía sau lưng.

“Ngươi có biết ta đời này phải đi là cái gì đường sao? Ngươi có biết tương lai ta muốn đối mặt địch nhân có bao nhiêu cường đại sao?” Hạ Vân Kiệt nói.

“Này thiếp thân mặc kệ, thiếp thân nói như thế nào cũng là Dao Trì phái chưởng giáo, cái gì sóng gió, cái gì hung hiểm không trải qua quá, nếu lựa chọn, chẳng sợ đường tái gian nan, thiếp thân cũng sẽ cùng ngươi đi xuống đi, lại cường đại địch nhân, thiếp thân cũng sẽ cùng ngươi cùng nhau đối mặt.” Dao Trì Thánh Nữ thần sắc kiên định nói.

“Nhưng là, ngươi cũng phải cho ta thời gian chậm rãi thích ứng nhận a, dù sao chúng ta cùng một chỗ thời gian quá ngắn, căn bản không có quá xâm nhập hiểu biết quá đối phương.” Hạ Vân Kiệt cảm nhận được Dao Trì Thánh Nữ trong giọng nói kiên định, trong lòng có chút cảm động, thái độ không giống trước kia như vậy

kiên định.

“Thiếp thân hiện tại bất chính là cho lão gia hiểu biết thiếp thân cơ hội sao?” Dao Trì Thánh Nữ cái miệng nhỏ nhắn dán tại Hạ Vân Kiệt bên tai thổi nhiệt khí, thanh âm mang theo nói không hết mê hoặc, ngón tay ngọc theo Hạ Vân Kiệt trong ngực đi xuống nhẹ nhàng xẹt qua……

Hạ Vân Kiệt chồng chất mấp máy hạ yết hầu, rốt cục mạnh xoay người ôm lấy Dao Trì Thánh Nữ……

Tử trúc ban công, Cố Thiến Lâm dựa vào lan can mà đứng, nhìn này xa lạ thế giới tinh không, mắt ở chỗ sâu trong mang theo thản nhiên ưu thương.

Dao Trì Thánh Nữ đã không cần nàng hỗ trợ cũng đã chiếm được nàng vẫn muốn danh phận, nàng lại khi nào thì có thể chân chính đầu nhập lão sư ôm ấp đâu?

……

Thái dương mọc lên ở phương đông, Dao Trì Thánh Nữ lười nhác vặn vòng eo, đẫy đà khêu gợi dáng người thi triển hết không bỏ sót, nhạ Hạ Vân Kiệt trong lòng một trận lửa nóng đồng thời, một trận cười khổ không thôi.

Cho tới bây giờ không nghĩ tới sẽ cùng trước mắt này nữ nhân phát sinh quan hệ, nhưng thế gian sự tình chính là như vậy tràn ngập hí kịch hóa, mới ở tiên giới gặp mặt ngày đầu tiên, hắn đã bị này nữ nhân bắt.

Bất quá nhớ tới tối hôm qua điên cuồng, nhớ tới tối hôm qua âm dương giao hòa, Hạ Vân Kiệt nhìn về phía Dao Trì Thánh Nữ ánh mắt bất tri bất giác nổi lên một tia thương tiếc cùng thưởng thức.

Thương tiếc là nàng tối hôm qua khúc ý đón ý nói hùa, hết thảy thỏa mãn hắn, thưởng thức là, nàng thế nhưng

có được vô cùng tinh thuần chân âm, thân thể tố chất tốt đến làm cho hắn thán phục trình độ.

Một đêm âm dương giao hoà, khiến cho hắn tu vi đều tăng trưởng một ít.

Đừng xem thường này thiếu chút tăng trưởng, phải biết rằng đến Hạ Vân Kiệt như vậy cảnh giới tu vi, kỳ thật đã đến bình cảnh, muốn tái đi tới một chút đều khó như lên trời. Nhưng tối hôm qua, hắn trì trệ không tiến tu vi thế nhưng lại buông lỏng, hơn nữa lại có một tia đột phá.

Đây là bởi vì hắn chân dương chiếm được Dao Trì Thánh Nữ chân âm dễ chịu duyên cớ, âm dương giao hoà, dựng dục ra trong thiên địa tối tinh thuần năng lượng.

Tương đối cho Hạ Vân Kiệt một chút tăng trưởng đột phá, Dao Trì Thánh Nữ đột phá còn có chút dọa người.

Một đêm trong lúc đó, nàng thế nhưng theo huyền khí kì huyền tiên cảnh giới trực tiếp đột phá đến huyền anh kì huyền tiên cảnh giới, hơn nữa pháp lực vô cùng hùng hồn tinh thuần, chỉ cần tái lĩnh ngộ đến kim tiên huyền bí, có thể giống Ngao Lệ giống nhau bước vào kim tiên cảnh giới.

Đương nhiên Dao Trì Thánh Nữ sở dĩ tiến bộ lớn như vậy, trừ bỏ nàng thân mình duyên cớ, cùng Hạ Vân Kiệt đem đại bộ phận âm dương giao hoà sở dựng dục năng lượng để lại cho nàng có rất lớn quan hệ. Hạ Vân Kiệt nhưng là kim tiên cao nhất kì ngưu nhân, hơn nữa trên người còn có Vu vương đế thống huyết mạch, luyện hóa hấp thu không ít vu tổ tinh khí tàn hồn, giống Dao Trì Thánh Nữ bực này cảnh giới, cùng hắn song tu, chỉ cần Hạ Vân Kiệt hơi chút phân nàng một ít chân nguyên, kia cũng là khủng bố vô cùng, huống chi Hạ Vân Kiệt đem đại bộ phận chỗ tốt đều để lại cho nàng, Dao Trì Thánh

Nữ tưởng không đột phá đều khó a.

Đương nhiên này cũng cùng đây là Dao Trì Thánh Nữ lần đầu tiên, Dao Trì Thánh Nữ thân mình thiên phú thể chất trong vạn không một có rất lớn quan hệ.

Thử nghĩ, ba ngàn giới cỡ nào to lớn vô ngần, có bao nhiêu hàng tỉ người, Dao Trì Thánh Nữ có thể trở thành ba ngàn giới cao nhất tiêm tồn tại, thiên phú thể chất của nàng có bao nhiêu sao khủng bố có thể nghĩ. Không chút nào khoa trương nói, cho dù Ngao Lệ này tứ hải long vương huyết mạch hậu duệ cũng chưa biện pháp cùng nàng so sánh với.

“Cảm ơn lão gia! Thiếp thân cho ngươi chuẩn bị đồ ăn sáng đi.” Gặp Hạ Vân Kiệt nhìn chính mình, Dao Trì Thánh Nữ hướng hắn thản nhiên cười, ở hắn trên trán nhẹ nhàng hôn hạ, ôn nhu nói.

“Bảo ta Vân Kiệt đi.” Hạ Vân Kiệt sờ soạng hạ cái trán, trong lòng nổi lên một tia ấm áp.

“Không, thiếp thân thích gọi ngươi lão gia!” Dao Trì Thánh Nữ lại thản nhiên cười, sau đó phiêu nhiên ra phòng ngủ.

Chương 1726 : Dao Trì Thánh Nữ ngộ !

Tiên nhân dùng cơm nhưng thật ra không phàm nhân như vậy chú ý, cũng không phàm nhân như vậy có quy luật, nghĩ tới, hoặc là đột nhiên có chút thèm ăn, liền chuẩn bị một ít.

Giống hôm nay, Dao Trì Thánh Nữ hiển nhiên còn có thèm ăn, cho nên cố ý rời giường chuẩn bị sớm điểm.

Ba người cùng nhau hưởng dụng bữa sáng, không khí có chút vi diệu, có chút ấm áp. Dao Trì Thánh Nữ tựa hồ không ý thức được Cố Thiến Lâm là Hạ Vân Kiệt học sinh bình thường, có chút ái muội lời tỏ tình không có kiêng dè nàng, Cố Thiến Lâm tựa hồ cũng không cảm thấy không ổn, nhưng thật ra Hạ Vân Kiệt cảm thấy có chút xấu hổ, trong lúc trừng mắt nhìn Dao Trì Thánh Nữ vài mắt, nàng mới thu liễm một ít.

Nếm qua điểm tâm, Hạ Vân Kiệt an bài thời gian phân biệt cấp hai người thụ đạo.

Năm đó ở Giang Châu đại học, Hạ Vân Kiệt tổng cộng thu quá năm vị nghiên cứu sinh, bất quá chân chính có tu luyện thiên phú chỉ có Cố Thiến Lâm một người, này khác bốn người đều cùng Hạ Vân Kiệt cha mẹ giống nhau, không hề thích hợp tu luyện. Tuy rằng Hạ Vân Kiệt bởi vì cùng bọn họ có sư sinh duyên phận, cố ý ban thưởng chút đan dược thay đổi bọn họ căn cốt, làm cho bọn họ đi lên tu luyện chi đạo. Nhưng tương đối mà nói, bọn họ chung quy không có biện pháp cùng Cố Thiến Lâm so sánh với.

Cố Thiến Lâm mặc kệ là tu luyện căn cốt còn là lĩnh ngộ năng lực đều so với bọn hắn cường rất nhiều.

Hạ Vân Kiệt trước cấp Cố Thiến Lâm thụ đạo, giảng giải đều là có vẻ thô thiển. Bất quá làm cho Hạ Vân Kiệt có vẻ giật mình là, Cố Thiến Lâm thế nhưng đều có thể lĩnh ngộ, hiển nhiên những năm gần đây, nàng tiến bộ rất lớn, vì thế cũng liền dần dần giảng giải xâm nhập đứng lên.

Đại khái nói nửa ngày, gặp Cố Thiến Lâm có chút theo không kịp hắn ý nghĩ, Hạ Vân Kiệt liền ngừng giảng, làm cho nàng hảo hảo lĩnh ngộ, ngược lại bắt đầu cấp Dao Trì Thánh Nữ thụ đạo.

Dao Trì Thánh Nữ vốn là là thiên tư hơn người, năm đó tại hạ giới không có bao nhiêu tài nguyên tình huống hạ, ngạnh sinh sinh tu luyện đến tiên anh kì thiên tiên cảnh giới. Nửa năm trước đã tu luyện đến tiên anh kì cao nhất cảnh giới, thế này mới phi thăng tiên giới, nhất phi thăng đến tiên giới liền nước chảy thành sông đột phá đến huyền khí kì huyền tiên cảnh giới. Tối hôm qua cùng Hạ Vân Kiệt song tu, lại được điểm chỗ rất tốt, cũng khuy đến một tia âm dương giao hội này thiên địa sâu vô cùng huyền bí, nàng đối thiên đạo lĩnh ngộ tự nhiên xa không phải hiện tại Cố Thiến Lâm có khả năng so với.

Hạ Vân Kiệt giảng giải đứng lên liền thâm ảo rất nhiều, bất quá Dao Trì Thánh Nữ đều có thể lĩnh ngộ, thậm chí theo Hạ Vân Kiệt xâm nhập giảng giải, Dao Trì Thánh Nữ không chỉ có không có chút nghi hoặc, ngược lại càng nghe một đôi mắt đẹp càng sáng.

Gặp Dao Trì Thánh Nữ đều có thể lĩnh ngộ, Hạ Vân Kiệt liền vẫn truyền thụ đi xuống. Như thế suốt nói ba ngày ba đêm, đột nhiên gian Dao Trì Thánh Nữ chậm rãi nhắm lại hai mắt, nhập định !

Không phải đâu, chẳng lẽ nàng ngộ ?

Dù là Hạ Vân Kiệt biết Dao Trì Thánh Nữ thiên phú

chính là trong hàng tỉ không một nữ nhân, nhưng thấy nàng nhanh như vậy giống như hồ khuy đến kim tiên huyền bí, cũng là giật nẩy người.

Này không khỏi cũng quá lợi hại chút đi! Thiên tài quả nhiên là không giống người thường!

Hạ Vân Kiệt cũng không biết, Dao Trì Thánh Nữ sở dĩ biểu hiện như thế khoa trương, kỳ thật cùng tối hôm qua cùng hắn song tu có rất lớn quan hệ. Phải biết rằng hắn song tu công pháp nhưng là theo Cửu U Tố Âm nữ đế bên kia thực chiến lĩnh ngộ mà đến, Dao Trì Thánh Nữ cùng hắn song tu, không chỉ có chiếm được hùng hậu tinh thuần năng lượng, mà còn tương đương với kế thừa một bộ phận Cửu U Tố Âm nữ đế cùng Hạ Vân Kiệt song tu sở lĩnh ngộ đại đạo.

Cửu U Tố Âm nữ đế là loại người nào? Hạ Vân Kiệt lại là người nào? Này nói tự nhiên không phải là nhỏ.

Trừ bỏ nguyên nhân này ở ngoài, cùng Dao Trì Thánh Nữ tại hạ giới kế thừa là Vương Mẫu đạo thống cũng có rất lớn quan hệ. Đương nhiên Dao Trì Thánh Nữ kế thừa đạo thống là không trọn vẹn không được đầy đủ, nếu không phải như thế, lấy Dao Trì Thánh Nữ thiên phú sớm liền tu luyện đến tiên anh kì thiên tiên cao nhất cảnh giới, phi thăng tiên giới. Nguyên bản lấy Dao Trì Thánh Nữ đạo hạnh, nàng là không có biện pháp đem Vương Mẫu nương nương không trọn vẹn không được đầy đủ đạo thống cấp tu bổ đứng lên, nhưng cùng Hạ Vân Kiệt một phen song tu, lại nghe hắn ba ngày ba đêm thiên đạo, Dao Trì Thánh Nữ phúc chí tâm linh, thế nhưng khuy đến không trọn vẹn bộ phận một tia huyền bí.

Vương Mẫu nương nương loại nào nhân vật, chính là khai thiên tịch địa tới nay xuất sắc nhất mấy phụ nhân chi nhất, của nàng nói tự nhiên lợi hại vô cùng, Dao Trì

Thánh Nữ tuy rằng chính là phúc chí tâm linh, khuy đến kia không trọn vẹn bộ phận một tia huyền bí, cũng là khủng bố vô cùng.

Nhiều như vậy phương diện nhân tố hội tụ cùng một chỗ, Dao Trì Thánh Nữ khuy đến kim tiên huyền bí liền có vẻ chẳng phải ngoài ý muốn.

Kinh ngạc qua đi, tự nhiên đó là vui mừng, Hạ Vân Kiệt vẻ mặt cao hứng đứng dậy ở bốn phía bày cấm chế trận pháp, không cho ngoại giới ảnh hưởng đến nàng, lại nghiêm nghiêm công đạo đồng tử, không chuẩn người đi vào quấy rầy Dao Trì Thánh Nữ, thế này mới rời khỏi phòng.

Hạ Vân Kiệt vừa mới rời khỏi phòng không lâu, liền nhìn đến Ngao Lệ chính ngồi xếp bằng ở tư thân hiên tử trúc lâm, hiển nhiên hắn đã trở về hồi lâu, gặp Hạ Vân Kiệt chính cấp Dao Trì Thánh Nữ thụ đạo, không dám đánh giảo.

“Sư tôn!” Gặp Hạ Vân Kiệt đi ra, Ngao Lệ vội vàng đứng dậy.

“Sự tình đều làm thỏa đáng ? Không ra cái gì ngoài ý muốn đi?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Hồi sư tôn hết thảy đều làm thỏa đáng, kia giáo phường tư vụ trưởng đệ tử cũng mang theo trở về, vốn định thỉnh sư nương cùng sư muội tự mình xử lý. Bất quá đệ tử gặp sư muội bế quan ở tu luyện, sư nương đang nghe đạo, sẽ không dám đánh nhiễu.” Ngao Lệ cung kính trả lời.

“Ngươi sư nương có điều lĩnh ngộ, nghĩ đến không nhanh như vậy xuất quan, ngươi sư muội bên kia đã bế quan 3 ngày, hẳn là nhanh.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, mặt mang mỉm cười nói.

“Sư nương cùng sư muội đều là ngút trời tài, đệ tử không bằng.” Ngao Lệ nghe vậy khiêm tốn nói.

“Ha ha, muốn nói Thiến Lâm cùng ngươi, vi sư còn không đâu có ai mạnh ai yếu, nhưng muốn nói ngươi Lam Nhi sư nương, ngươi quả thật không bằng nàng. Lần này nàng một khi phá quan mà ra, chỉ sợ ngươi cũng không thấy được là của nàng đối thủ.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Cái gì! Hay là sư nương……” Ngao Lệ nghe vậy không khỏi giật mình tròng mắt đều trợn tròn. Hắn hiện tại là kim tiên cảnh giới, Nhược Dao Trì thánh nữ so với hắn còn muốn lợi hại, kia chẳng phải là cũng là kim tiên? Khả vấn đề là vừa mấy ngày trước, nàng còn chính là huyền khí kì huyền tiên đâu.

“Ha ha, đúng vậy, ngươi muốn cố gắng !” Hạ Vân Kiệt ngửa mặt lên trời cười ha hả, tâm tình cực kì dễ chịu. Ai có thể nghĩ đến, gần mấy ngày trong vòng, hắn Hạ Vân Kiệt bên người liên tiếp ra hai vị kim tiên đâu!

“Chúc mừng sư tôn!” Ngao Lệ gặp quả nhiên bị hắn nói trung, đầu tiên là sửng sốt sửng sốt, lập tức liền vẻ mặt kích động về phía Hạ Vân Kiệt khom người nói hạ.

“Là đáng giá chúc mừng, đến hôm nay vi sư mới vừa rồi chân chính thấy được ở tiên giới quật khởi hy vọng. Bởi vì có các ngươi!” Hạ Vân Kiệt hào hùng vạn trượng nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói như thế, Ngao Lệ bất tri bất giác thẳng thắn sống lưng, trong lòng đồng dạng dâng lên vạn trượng hào hùng.

“Nga, đúng rồi, ngươi lần này đi quận thành, quận thành bên kia có thể có cái gì biến hóa không có?” Hạ Vân Kiệt rất nhanh thu hồi hùng tráng ôm ấp tình cảm, chuyển đề

tài.

“Không có biến hóa, nghĩ đến mọi người đều biết đến bích la quả sẽ phát sinh sự tình không phải là nhỏ, La Đàn tiên quân cũng không muốn cho này tin tức khuếch tán, cho nên ở quận thành bên kia đệ tử cũng không có nghe được có liên quan sư tôn đại náo bích la quả hội tin tức.” Ngao Lệ biết Hạ Vân Kiệt hỏi là cái gì, nghe vậy cung kính trả lời.

Chương 1727 : Biểu lộ tiếng lòng

“Lần này bởi vì ngươi sư nương cùng Thiến Lâm duyên cớ, vi sư bất đắc dĩ bại lộ một bộ phận thực lực, đắc tội Tây Hải Long cung cùng La Đàn tiên quân. Tuy rằng sau làm cho Ngao Hoành ký hạ giấy cam đoan, La Đàn tiên quân đám người ký tên đồng ý làm người trung gian, nhưng này bất quá chính là tạm thích ứng chi kế, Ngao Hoành ăn lớn như vậy một cái mệt, khẳng định sẽ không như vậy bỏ qua, mà La Đàn tiên quân cũng khẳng định sẽ không cho phép vi sư cường đại như vậy thủ hạ uy hiếp đến hắn địa vị. Cho nên mấy ngày nay ngươi muốn tăng mạnh phòng hoạn, sẽ đối các tướng sĩ tăng mạnh bồi dưỡng cùng thao luyện, nên dùng tiên thạch không cần tiếc rẻ, cũng muốn gia tăng các phương diện tình báo thu thập.” Hạ Vân Kiệt trên mặt lộ ra một tia vẻ mặt ngưng trọng.

“Đệ tử hiểu được, kia Tây Hải Long cung cùng La Đàn tiên quân không đến tìm chúng ta Ôn Kiều phủ phiền toái liền tốt, nếu dám đến, đệ tử tất làm cho bọn họ hối tiếc không kịp.” Ngao Lệ đồng dạng mặt lộ vẻ vẻ mặt ngưng trọng, hắn tự nhiên biết Tây Hải Long cung cùng La Đàn tiên quân phân lượng. Cũng may hắn nay cũng có kim tiên cảnh giới, hắn sư tôn lại sâu hiểm khó dò, ngay cả hắn cũng không biết chính mình sư tôn có bao nhiêu lợi hại, cho nên sắc mặt tuy rằng ngưng trọng, nhưng trong đầu Ngao Lệ còn là tràn ngập ý chí chiến đấu, không có nửa điểm sợ hãi cùng lui khiếp.

“Hảo, không hổ là ta Hạ Vân Kiệt đệ tử!” Hạ Vân Kiệt chồng chất vỗ hạ Ngao Lệ bả vai, sau đó đem lần này theo La Đàn tiên quân bên kia đến bích la tiên quả đại bộ phận đều cho Ngao Lệ, chính mình bên chỉ để lại một cái, chuẩn bị cấp Cố Thiến Lâm dùng, tu vi của nàng còn thấp, này bích la tiên quả đối nàng là đại bổ vật.

“Này đó bích la quả ngươi đều cầm, cấp Xích gia huynh đệ đám người dùng, nghĩ đến hẳn là có thể giúp bọn họ giúp một tay. Tiết Nguyên Bằng từng xưng bá Tây Hà, chính là sau lại phương bị Tây Hà lão tổ cấp trấn áp, coi như là một khả tạo tài, lại là Thủy tộc sinh ra, ngươi nhiều hơn chỉ điểm, nói không chừng một ngày kia có thể được khuy kim tiên huyền bí.”

“Đệ tử hiểu được!” Ngao Lệ cung kính lĩnh mệnh mà đi.

Ngao Lệ rời đi, Cố Thiến Lâm cùng Dao Trì Thánh Nữ lại đều đang bế quan tu luyện, vân Hoành Sơn lớn nhỏ tất cả sự tình đều có môn sinh phụ trách, đổ không Hạ Vân Kiệt sự tình gì. Hạ Vân Kiệt liền rõ ràng ngồi xếp bằng tử trúc lâm, tìm hiểu bát cửu huyền công trung bất tử bất diệt huyền bí.

Tuy rằng hắn nay thực lực cường đại vô cùng, được cho Thái Ất kim tiên lấy hạ đệ nhất nhân, nhưng không có bất tử bất diệt thân, trong lòng chung quy thiếu một điểm sức mạnh.

Bởi vì sinh mệnh chỉ có một cái, không có đó là không có.

Nhưng có bất tử bất diệt thân, chỉ cần mệnh ở, chung có Đông Sơn tái khởi cơ hội.

Hạ Vân Kiệt này vừa đả tọa tìm hiểu, đó là mười ngày mười đêm, thẳng đến Cố Thiến Lâm xuất quan, hắn mới mở hai mắt.

“Không sai, ngươi đã ngưng tụ tiên lộ !” Hạ Vân Kiệt nhìn Cố Thiến Lâm, trong mắt toát ra một tia thưởng thức sắc.

Hắn vị này học sinh, năm đó ở Giang Châu đại học khi chính là học phách, nay vào tiên giới đồng dạng là “Học

phách” Cấp nhân vật, trong khoảng thời gian ngắn, liền theo tiên khí kì đột phá đến tiên lộ kì.

Đương nhiên này cũng cùng Hạ Vân Kiệt tự mình chỉ điểm, phía trước Cố Thiến Lâm ăn một mảnh nhỏ bích la tiên quả có rất lớn quan hệ.

“Đây đều là lão sư dạy chi cố.” Cố Thiến Lâm nói.

“Ha ha, ngươi cũng học được chụp vi sư mã thí sao? Tốt lắm, tu luyện cũng chú ý trương thỉ có độ, này mấy **** liền hảo hảo nghỉ ngơi, vi sư mệnh La Ngọc cùng ngươi chung quanh đi một chút, nhìn xem chúng ta Ôn Kiều phủ sơn sơn thủy thủy.” Hạ Vân Kiệt nhìn Cố Thiến Lâm không khỏi cười nói. Xa nghĩ năm đó, chính mình vị học sinh nhưng là trong học viện người gặp người yêu lại người gặp người sợ băng tuyết mỹ nữ, chính mình năm đó không nghĩ qua là đụng của nàng **** một chút, còn bị nàng cho rằng là đồ lưu manh đâu. Không nghĩ tới khi quá cảnh thiên, nàng nay lại thành chính mình môn hạ tối nhu thuận nữ đệ tử.

“Cảm ơn lão sư, bất quá Thiến Lâm làm sao cũng không muốn đi, thầm nghĩ đi theo lão sư tả hữu.” Cố Thiến Lâm lại lắc lắc đầu, nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy trên mặt mỉm cười nháy mắt cứng lại rồi, hắn lại làm sao không biết chính mình vị học sinh tâm tư, khả vấn đề là nàng là hắn học sinh a!

“Được rồi, ngươi muốn thế nào được cái đó đi!” Nhìn Cố Thiến Lâm, Hạ Vân Kiệt cuối cùng bất đắc dĩ nói.

“Cảm ơn lão sư!” Cố Thiến Lâm gặp Hạ Vân Kiệt đáp ứng, không khỏi vẻ mặt nhảy nhót.

Hạ Vân Kiệt nhìn vẻ mặt nhảy nhót Cố Thiến Lâm, tâm tình rất là phức tạp, lững thững đi ra tử trúc lâm.

Cố Thiến Lâm thấy thế vội vàng đuổi theo, nhắm mắt theo đuôi theo.

Gặp Cố Thiến Lâm nhắm mắt theo đuôi theo, nhớ tới nàng vì sớm ngày nhìn thấy hắn, vừa đột phá thiên tiên cảnh giới liền từ dưới giới phi thăng tiên giới, Hạ Vân Kiệt trong lòng không khỏi nổi lên một tia thương yêu.

“Dù sao hôm nay không có việc gì, vi sư liền tự mình mang ngươi chung quanh đi dạo đi.” Hạ Vân Kiệt nói.

Đang nói vừa mới hạ xuống, trống rỗng có đóa tường vân dâng lên, Hạ Vân Kiệt thượng tường vân, mà Cố Thiến Lâm lại còn đứng ở tại chỗ sững sờ, tựa hồ không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thế nhưng sẽ tự mình mang nàng chung quanh du lịch.

“Như thế nào, muốn làm cái trạch nữ sao? Quên đi.” Hạ Vân Kiệt quay đầu nhìn về phía Cố Thiến Lâm cười nói.

“A, không, không, ta đương nhiên tưởng chung quanh đi dạo.” Cố Thiến Lâm vội vàng phi thân lên tường vân.

Tường vân khoan thai phiêu cách Vân Hoành sơn, một đường thổi qua Tiền Khê huyện, tiên giới tráng lệ cảnh sắc tựa như một bức đẹp không sao tả xiết sơn thủy họa nhất nhất ở bọn họ dưới chân triển khai.

Nhưng Cố Thiến Lâm lại phảng phất nhìn như không thấy, một đôi mắt đẹp chính là si ngốc nhìn gần trong gang tấc, ngày ấy tư đêm tưởng bóng dáng.

Hồi lâu, Cố Thiến Lâm cắn cắn hồng nhuận môi, thật sâu hít một hơi, tiến lên một bước, từ phía sau cẩn thận từng li từng tí vươn tay nhẹ nhàng ôm ở Hạ Vân Kiệt cánh tay.

Hạ Vân Kiệt cả người bắp thịt cứng ngắc hạ, tưởng đem tay rút ra, nhưng nhìn đến Cố Thiến Lâm kia cẩn thận từng li từng tí, nơm nớp lo sợ biểu tình, cuối cùng còn là âm thầm trong lòng mềm nhũn, tùy nàng đi.

“Thật đẹp!” Gặp Hạ Vân Kiệt cũng không có phản đối, Cố Thiến Lâm trong lòng giống như ăn mật ngọt ngào, thế này mới cúi đầu nhìn giống sơn thủy họa bình thường ở dưới chân nhất nhất triển khai cảnh đẹp, nhịn không được tán thưởng nói.

“Đáng tiếc ngươi các sư nương không ở nơi này.” Hạ Vân Kiệt thở dài nói, trong mắt toát ra thật sâu tưởng niệm cùng sầu não.

“Lão sư rất tưởng niệm các nàng đúng không?” Cố Thiến Lâm nhìn Hạ Vân Kiệt trong mắt toát ra đến thương cảm, trong lòng không khỏi tê rần, đem Hạ Vân Kiệt cánh tay ôm càng chặt một ít.

“Đúng rồi! Nếu không phải bởi vì lão sư phải đến tiên giới, chẳng sợ tiên giới có tái mĩ cảnh sắc, tái nồng đậm tiên linh khí, lão sư cũng tình nguyện chờ đợi ở của ngươi sư nương bên người. Cũng chỉ có ngươi này đứa ngốc, hảo hảo hạ giới lưu lại, sớm như vậy liền phi thăng đến tiên giới.” Hạ Vân Kiệt cảm thán nói.

“Ta mới không ngốc đâu, bởi vì tiên giới có lão sư ở!” Cố Thiến Lâm ngẩng đầu lên, nhìn Hạ Vân Kiệt nói, một trái tim bùm bùm đập cái không ngừng.

Đây là nàng lần đầu tiên đối Hạ Vân Kiệt biểu lộ tâm ý.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng chiến một chút, không nói tiếp.

“Không sai biệt lắm, trở về đi.” Hồi lâu, Hạ Vân Kiệt nói.

Cố Thiến Lâm nghe vậy trong mắt lóe ra một tia mất mát sắc, bất quá nàng cũng đã thực thấy đủ. Hôm nay là nàng lần đầu tiên cùng lão sư đi được như vậy gần, lần đầu tiên hướng hắn nói ra tiếng lòng.

Trở lại Vân Hoành sơn, Hạ Vân Kiệt lại bắt đầu tự mình cấp Cố Thiến Lâm thụ đạo nửa ngày, sau đó liền làm cho chính nàng lĩnh ngộ tu luyện.

Cố Thiến Lâm hiện tại cảnh giới còn thấp, lấy Hạ Vân Kiệt tu vi muốn trong khoảng thời gian ngắn đem nàng tăng lên tới tiên anh kì thiên tiên thậm chí huyền tiên cảnh giới cũng không phải cái gì việc khó. Nhưng Cố Thiến Lâm cùng Dao Trì Thánh Nữ còn có Ngao Lệ không giống với, nàng tu luyện thời gian thực ngắn, cũng không đủ năm tháng lắng đọng lại, cũng không có trải qua bao nhiêu sinh tử ma luyện, cho nên Hạ Vân Kiệt còn là hy vọng nàng có thể đi bước một tu luyện đi lên, mà không phải trực tiếp nuông chiều cho hư, làm cho nàng đột nhiên tăng mạnh.

Đương nhiên cho dù Hạ Vân Kiệt không có cố ý nuông chiều cho hư, lấy Cố Thiến Lâm thiên phú, lại có như vậy được trời ưu ái tu luyện điều kiện, tốc độ tu luyện nhất định còn là kinh thế hãi tục.

Phải biết rằng, nàng nhưng là có cơ hội mặt đối mặt gần gũi nghe Hạ Vân Kiệt thụ đạo a!

Cao nhất kim tiên thân truyền đệ tử a!

Chương 1728 : Kinh người động tĩnh

Cố Thiến Lâm tu luyện thực chăm chỉ, nàng lại bế quan.

Bởi vì nàng biết chỉ có chăm chỉ tu luyện, nàng khả năng giúp đỡ lão sư, khả năng chân chính trở thành lão sư bên người hữu dụng nữ nhân.

Hạ Vân Kiệt không biết Cố Thiến Lâm này tâm tư, thấy nàng trừ bỏ bồi chính mình đó là tu luyện, mặc dù có chút đau lòng, nhưng thấy nàng kiên trì cũng không tốt nói cái gì.

Dao Trì Thánh Nữ còn không có theo nhập định tỉnh lại, bất quá mấy ngày này Vân Hoành sơn bốn phía tiên linh khí dao động rõ ràng có chút dị thường, mà khiến cho này hết thảy dị thường, không ổn định ngọn nguồn chính là Dao Trì Thánh Nữ.

Hạ Vân Kiệt biết Dao Trì Thánh Nữ chỉ sợ cũng tại đây vài ngày hội đột phá, cho nên nửa bước cũng chưa dám rời đi tư thân hiên, mỗi ngày đều ở tử trúc trong rừng ngồi xếp bằng.

Kim tiên cảnh giới cũng bất đồng này khác cảnh giới, một điểm đều sơ sẩy không thể, tối mấu chốt là bởi vì Dao Trì Thánh Nữ tiến bộ rất mãnh, cơ hồ chính là vài ngày thời gian theo huyền khí kì huyền tiên liền nhập định tìm hiểu kim tiên cảnh giới, loại này xe qua núi tốc độ, cho dù Hạ Vân Kiệt trong lòng cũng có chút bỡ ngỡ, không dám đại ý.

Một ngày này, đột nhiên gian Vân Hoành sơn bốn phía Phong Lôi mãnh liệt, có vô cùng đặc hơn lạnh như băng canh kim sát khí theo tư thân hiên phóng lên cao, thổi quét quá phạm vi mấy ngàn dặm, lại ẩn ẩn có hổ gầm

thanh ở tây phương vang lên, lộ ra vô cùng hung lệ cùng uy nghiêm.

Toàn bộ người Tiền Khê huyện tại đây một khắc đều cảm thấy một cỗ thiên kiếp tiến đến lỗi thấy, người người kinh hồn táng đảm, sở hữu động vật đều bát phục ở, không dám phát ra một tia thanh âm đến.

Hạ Vân Kiệt mạnh đứng lên, trong mắt toát ra vẻ khiếp sợ.

Hắn không nghĩ tới Dao Trì Thánh Nữ đột phá kim tiên dẫn phát động tĩnh so với Ngao Lệ còn muốn mãnh liệt rất nhiều, không chỉ có như thế, kia hung lệ hơi thở, kia uy nghiêm thanh âm, liền ngay cả hắn nghe xong đều ẩn ẩn cảm thấy một tia uy hiếp.

“Vi sư không có cùng Tây Vương Mẫu đã giao thủ, chỉ biết là nàng sinh cho tây Côn Luân, trời sinh kim canh âm thể, cùng tây phương thần thú bạch hổ giống nhau, chủ sát phạt. Nhưng bởi vì nàng ham thích quyền thế, vì mẫu nghi thiên hạ, cùng Ngọc Đế liên hợp, kết làm vợ chồng, cho nên vi sư đối nàng ấn tượng vẫn đều bình thường, hôm nay mới vừa rồi biết, nổi danh dưới vô hư sĩ. Ngươi này mới thu tiểu tức phụ bất quá chính là kế thừa nàng một bộ phận không trọn vẹn đạo thống, vừa mới khuy phá kim tiên huyền bí liền triển lộ ra bực này khí thế cường đại, rất khó tưởng tượng nếu Vương Mẫu thân tự thi triển pháp lực, kia lại nên như thế nào một bộ trường hợp.” Hồi lâu không có lộ diện Vu Hàm cũng bị Dao Trì Thánh Nữ chế tạo đi ra động tĩnh cấp kinh động, ở Hạ Vân Kiệt trong đầu phát ra thán phục tiếng động.

Hạ Vân Kiệt nghe xong Vu Hàm nói, tâm tình đột nhiên trở nên trầm trọng đứng lên. Còn thừa Nữ Oa cung tàn đồ có một tấm ngay tại Vương Mẫu trong tay, Vương Mẫu càng lợi hại hắn lại càng khó theo nàng trong tay lấy đến tàn đồ.

“Bất quá ngươi cũng không dùng lo lắng, ngươi này tiểu tức phụ khá vậy là vi sư đời này gặp qua thiên phú lợi hại nhất nữ nhân chi nhất, ngươi nếu hảo hảo tài bồi, làm cho nàng hội tụ chúng gia chi trường, tương lai vị tất sẽ không có thể giúp ngươi cùng nhau đối phó Vương Mẫu. Đương nhiên y vi sư ý kiến, ngươi nếu chịu hi sinh một điểm sắc tướng, đó là đơn giản nhất.” Vu Hàm nói.

Hạ Vân Kiệt ngay từ đầu nghe Vu Hàm mà nói, tâm tình còn thả lỏng một ít, bất quá sau khi nghe được mặt cũng chỉ có dở khóc dở cười.

Chính mình một sư phụ cũng không biết là ở bất tử giới lâu lắm đầu óc ở ra vấn đề đến, còn là bản tính chính là như thế, như thế nào luôn như vậy già mà không kính đâu.

“Nếu tiểu tử ngươi đem Vương Mẫu cũng cấp phao, chậc chậc, kia tuyệt đối là từ xưa đến nay đệ nhất nhân, liền ngay cả Vu vương cũng chưa biện pháp……” Vu Hàm nói lao mở ra tựa hồ sẽ không biện pháp dừng lại, ở Hạ Vân Kiệt trong đầu lải nhải cái không ngừng.

Hạ Vân Kiệt nay cũng là có chút thói quen Vu Hàm này phúc tính tình, huống hồ hắn cũng biết Vu Hàm đứng ở bất tử giới khẳng định nhàm chán thấu, cũng sẽ theo hắn lải nhải, hắn chỉ để ý chuyên tâm chú ý bốn phía Thiên Cơ biến hóa, chú ý Dao Trì Thánh Nữ biến hóa.

Phong lôi càng phát ra mãnh liệt đứng lên, hổ gầm thanh càng phát ra vang vọng thiên địa, dần dần có một đầu bạch hổ ở không trung hiện tượng, mang theo lạnh như băng vô cùng hung thần cùng uy nghiêm ngạo khí.

Bạch hổ ánh mắt đảo qua phía dưới, cao cao tại thượng, lạnh như băng mà vô tình, bất quá làm nó ánh mắt dừng ở Hạ Vân Kiệt trên người khi lại đột nhiên trở

nên ôn nhu đứng lên, phảng phất nó không phải một đầu lão hổ mà là một chích con mèo con.

Bốn phương tám hướng tiên linh khí như rồng cuốn phong bàn quát đến, hội tụ ở tư thân hiên phía trên.

Nhìn tiên linh khí phân dũng quán nhập phía dưới, rất nhanh chung quanh tiên linh khí có chút tiếp ứng không hơn, Hạ Vân Kiệt trên mặt lộ ra một tia cười khổ, được, chính mình lại làm làm việc cực nhọc.

Trên mặt tuy rằng mang theo cười khổ, nhưng trong lòng Hạ Vân Kiệt cũng là tràn ngập vui mừng.

Hắn hiện tại bên người nghiêm trọng khuyết thiếu cao thủ, Ngao Lệ cùng Dao Trì Thánh Nữ đã đến cùng đột phá đối hắn mà nói tuyệt đối là một hồi mưa đúng lúc.

Một bước bước vào phòng, không chút do dự bắt tay đặt tại Dao Trì Thánh Nữ huyệt Bách Hội, như thao thao nước sông hùng hậu pháp lực quán đỉnh xuống.

Hai người từng có hợp thể song tu, Dao Trì Thánh Nữ thân thể, nàng trong cơ thể pháp lực sớm liền quen thuộc Hạ Vân Kiệt pháp lực, cho nên Hạ Vân Kiệt hùng hậu pháp lực nhất quán đỉnh mà vào, Dao Trì Thánh Nữ thân thể không chỉ có cùng nó không có nửa điểm xung đột, tương phản giống như lâu hạn phùng cam lộ khô nứt đại địa bình thường, tham lam hấp thu quán đỉnh mà vào pháp lực.

Tử phủ mở mang, tử khí tràn đầy!

Dao Trì Thánh Nữ mở hai mắt, hai mắt kinh hỉ nhìn trước người Hạ Vân Kiệt, không dám tin nói:“Lão gia, thiếp thân trở thành kim tiên ! Đây là thật vậy chăng? Về sau ở tiên giới thiếp thân coi như là có được nhỏ nhoi ?”

“Này đương nhiên là thật !” Hạ Vân Kiệt nhìn Dao Trì Thánh Nữ cười nói, đột phá đến kim tiên cảnh giới Dao Trì Thánh Nữ có vẻ càng phát ra ung dung đẹp đẽ quý giá, đoan trang quyến rũ, da thịt trắng nõn, lóng lánh tỏa sáng, trên người tản ra vô cùng mê người mùi thơm.

“Cảm ơn lão gia, cảm ơn lão gia! Nếu không có lão gia, thiếp thân còn không biết ngày tháng năm nào khả năng lấy được hiện tại này thành tựu đâu!” Đột nhiên, Dao Trì Thánh Nữ đầu nhập vào Hạ Vân Kiệt ôm ấp, hồng hốc mắt liên tục hôn Hạ Vân Kiệt.

“Ngươi thiên tư hơn người, cho dù không có lão gia, cũng luôn luôn như vậy một ngày.” Hạ Vân Kiệt vuốt ve Dao Trì Thánh Nữ mềm mại ô phát, nói khẽ.

“Có lẽ có như vậy một ngày, bất quá cũng rất xa vời, lớn hơn nữa có thể là còn không có đến cũng đã ngã xuống nửa đường.” Dao Trì Thánh Nữ nghiêm mặt nói.

“Được rồi, ngươi đã muốn nói như vậy, vậy ngươi tưởng như thế nào cảm ơn lão gia?” Hạ Vân Kiệt không nghĩ hai người nói chuyện như vậy chính thức, chuyện vừa chuyển cười nói.

“Kia lão gia tưởng thiếp thân như thế nào cảm ơn ngươi đâu?” Dao Trì Thánh Nữ đột nhiên quyến rũ cười, hướng Hạ Vân Kiệt phao cái mê chết người không đền mạng mị nhãn, lại cứ nàng trời sinh còn có một cỗ ung dung đẹp đẽ quý giá khí chất, quyến rũ biểu tình cùng ung dung đẹp đẽ quý giá khí chất dung hợp cùng một chỗ, hơn nữa này rõ ràng khiêu khích lời nói, cho dù Hạ Vân Kiệt tâm chí kiên định, đều nhịn không được trong lòng nóng lên, một phen liền đem nàng ôm ngang lên.

Bất quá Hạ Vân Kiệt vừa mới đem nàng ôm ngang lấy đến, đột nhiên cảm giác được có người lại đây, Dao Trì Thánh Nữ cũng cơ hồ đồng thời cảm giác được, đem

miệng tiến đến Hạ Vân Kiệt bên tai thấp giọng nói:“Đừng động bọn họ, lão gia hiện tại sẽ muốn thiếp thân đi.”

Chương 1729 : Lưỡng quan sơn lại khởi biến số

“Là Ngao Lệ cùng Kim Kiếm môn trưởng lão Hư Kiếm Hành.” Hạ Vân Kiệt mặc dù có chút ý động, nhưng còn là nhẹ nhàng buông Dao Trì Thánh Nữ, trên mặt mang theo một tia ngoài ý muốn sắc.

Từ lần trước Hạ Vân Kiệt vì Kim Kiếm môn không tiếc quy mô huy binh Tây Hà phái sau, Kim Kiếm môn cơ hồ có một nửa môn nhân đệ tử đầu nhập vào Hạ Vân Kiệt trướng hạ nghe lệnh, trong đó còn có Kim Kiếm môn trưởng lão Hư Kiếm Hành, mà Kim Kiếm môn chưởng môn Kim Tử Hàn bởi vì môn phái truyền thừa duyên cớ, như trước lưu thủ sơn môn, phát triển Kim Kiếm môn.

Bởi vì hiện tại Ôn Kiều phủ là Ngao Lệ ở chủ sự, Hư Kiếm Hành chờ đầu nhập vào tới được Kim Kiếm môn đệ tử tự nhiên cũng là nghe theo Ngao Lệ điều khiển, có chuyện cũng đều là hướng Ngao Lệ bẩm báo, bình thường sẽ không đến Vân Hoành sơn tìm Hạ Vân Kiệt. Nhưng hôm nay Hư Kiếm Hành lại cùng Ngao Lệ dắt tay nhau mà đến, hiển nhiên có chuyện gì phải trước mặt bẩm báo Hạ Vân Kiệt, này tự nhiên làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy có chút kinh ngạc. Không biết Kim Kiếm môn lại đã xảy ra sự tình gì, ngay cả Ngao Lệ cũng chưa biện pháp quyết đoán, cần đến gặp mặt hắn.

“Kim Kiếm môn? Rất lợi hại sao?” Dao Trì Thánh Nữ mới đến lại không biết đến Kim Kiếm môn, cũng chưa từng nghe qua Kim Kiếm môn sự tình, nghe vậy không khỏi tò mò hỏi.

“Chính là ta Ôn Kiều phủ khu trực thuộc một cái môn phái, không tính lợi hại, nhưng ở Ôn Kiều phủ coi như là một cái không nhỏ môn phái. Năm trước vì Kim Kiếm môn sự tình, chúng ta Ôn Kiều phủ còn diệt Tây Hà

phái, cùng Tây Hải Long cung kết điểm thù.” Hạ Vân Kiệt thuận miệng giải thích một phen.

“Đệ tử Ngao Lệ cầu kiến.” Hạ Vân Kiệt vừa đại khái giải thích xong, ngoài cửa truyền đến Ngao Lệ thanh âm.

“Vào đi, làm cho Hư Kiếm Hành cũng cùng vào đi.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

Rất nhanh, Ngao Lệ cùng hư kiếm tiến lên tư thân hiên, Hạ Vân Kiệt chào hỏi hai người ngồi xuống, chủ động mở miệng hỏi nói:“Hay là Kim Kiếm môn lại có cái gì đại sự phát sinh bất thành?”

“Sư tôn, quả thật có đại sự phát sinh. Chuyện này còn là từ Hư Kiếm Hành tới hướng sư tôn ngài bẩm báo đi.” Ngao Lệ đứng dậy nói, nói chuyện khi nhìn về phía Dao Trì Thánh Nữ ánh mắt mang theo một tia vẻ khiếp sợ.

Hiển nhiên Dao Trì Thánh Nữ vừa mới đột phá trở thành kim tiên, trên người pháp lực dao động còn không có đều thu liễm đứng lên, bị Ngao Lệ nhìn ra manh mối, biết Dao Trì Thánh Nữ đã đột phá trở thành kim tiên. Bất quá bởi vì có Hư Kiếm Hành tại, hắn không tốt đề chuyện này.

“Nga, Hư trưởng lão ngươi nói.” Hạ Vân Kiệt nhìn về phía Hư Kiếm Hành nói. Hư Kiếm Hành hiện tại ở Ngao Lệ trướng hạ làm việc, cho nên Ngao Lệ thẳng hô tên, bất quá Hạ Vân Kiệt hiện tại không lớn quản phủ thự bên kia sự tình, nhưng thật ra dùng trưởng lão đến xưng hô Hư Kiếm Hành.

“Là, đại nhân! Chuyện này vốn hẳn là từ chưởng môn hướng đại nhân mặt bẩm, nhưng bởi vì sự tình quan trọng đại, chưởng môn không tốt rời đi, cho nên đặc mệnh ta hướng đại nhân trước mặt bẩm báo.” Hư Kiếm Hành thần sắc ngưng trọng nói.

“Ngươi nói!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy tọa thẳng thân mình, thần sắc bắt đầu trở nên ngưng trọng đứng lên.

Kim Kiếm môn tuy rằng không tính cái gì đại môn phái, nhưng là xem như có chút thực lực môn phái, có thể làm cho bọn họ coi trọng như vậy, hiển nhiên sự tình còn là có chút nghiêm trọng.

“Sự tình còn là cùng lưỡng quan sơn kia kim canh tử thiết quặng mạch có quan hệ.” Hư Kiếm Hành nói.

“Hay là Tây Nguyên phủ còn có người dám đánh lưỡng quan sơn kia canh kim tử thiết quặng mạch chủ ý bất thành? Còn là nói Tây Hải Long cung nhân tìm tới cửa đến muốn thay Tây Hà phái đòi cách nói?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy sắc mặt hơi hơi trầm xuống, trên người tản mác ra một tia hàn ý.

“Đại nhân hiểu lầm, cũng không có người Tây Nguyên phủ đánh mạch khoáng chủ ý, cũng không có người Tây Hải Long cung tìm tới cửa đến đòi nói chuyện, mà là ta Kim Kiếm môn ở lưỡng quan sơn hạ phát hiện lớn hơn nữa bí mật.” Hư Kiếm Hành nói đến này đến, thanh âm đều trở nên có chút dồn dập đứng lên, ánh mắt lại tiềm thức cảnh giác phiêu Dao Trì Thánh Nữ liếc mắt một cái.

“Ngươi chỉ để ý nói tiếp, đây là bản quan phu nhân.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Nguyên lai là phu nhân, ty chức thất lễ.” Hư Kiếm Hành nghe vậy lắp bắp kinh hãi, vội vàng hướng Dao Trì Thánh Nữ hành lễ.

“Hư trưởng lão nói quá lời, ngươi còn là tiếp tục nói đi.” Dao Trì Thánh Nữ vốn là hạ giới đại giáo chưởng môn, ứng đối này đó tự nhiên lạc lạc hào phóng, mang theo thượng vị giả uy nghiêm.

“Là.” Hư Kiếm Hành ứng thanh, sau đó mới tiếp tục nói:“Từ đại nhân giúp chúng ta đoạt mạch khoáng sau, chúng ta Kim Kiếm môn liền an tâm toàn lực phát triển lưỡng quan sơn mạch khoáng, này một năm đến thu vào phi thường dày.” Nói đến này đến Hư Kiếm Hành cảm kích nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, “Vốn cứ như vậy chúng ta cao thấp đã thực thỏa mãn, nghĩ này mạch khoáng có thể khai thác cái hai ba trăm năm, đến lúc đó Kim Kiếm môn thực lực tất nhiên có thể phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, không nghĩ tới này mạch khoáng so với chúng ta tưởng tượng còn muốn trân quý rất nhiều, này mạch khoáng ở mặt ngoài là canh kim tử thiết quặng mạch, nhưng càng sâu chỗ cũng không phải canh kim tử thiết quặng, mà là canh kim tử ô quặng.”

“Cái gì? Là canh kim tử ô quặng?” Ngao Lệ dẫn đầu nhịn không được khiếp sợ bật thốt lên nói:“Trách không được ngươi nhất định phải tới gặp mặt nhà của ta sư tôn!”

Canh kim tử thiết quặng tuy rằng cũng là không sai khoáng thạch, nhưng là cũng chỉ có thể chế tạo bình thường tiên binh lợi khí. Nhưng canh kim tử ô quặng vậy bất đồng, đó là ngưng tụ canh kim tinh anh khoáng thạch, là một loại tốt nhất khoáng thạch có thể chế tạo thượng đẳng tiên binh lợi khí. Giống Ngao Lệ trấn hải huyền kích chủ thể tài liệu đó là canh kim tử ô, có thể nghĩ, này canh kim tử ô quặng có bao nhiêu trân quý.

Đương nhiên Ngao Lệ trấn hải huyền kích sở sử dụng canh kim tử ô là kinh Hạ Vân Kiệt theo canh kim tử ô quặng lấy ra đi ra tinh túy, mặc kệ là cường độ còn là độ tinh khiết cũng không là kia khai thác đi ra canh kim tử ô quặng có thể so sánh với. Chỉ sợ mấy trăm tấn canh kim tử ô quặng tinh luyện đi ra canh kim tử ô mới vừa rồi đủ chế tạo Ngao Lệ trong tay kia can trấn hải huyền kích.

Nhưng nói còn nói đến, một cái mạch khoáng làm sao chỉ mấy trăm vạn tấn khoáng thạch đâu?

Như vậy một cái mạch khoáng, đối với Kim Kiếm môn bực này quy mô môn phái mà nói tuyệt đối là một cái mạch khoáng ẩn chứa kinh thiên tài phú, căn bản không phải bọn họ Kim Kiếm môn có thể thừa nhận được rất tốt.

“Các ngươi phỏng chừng này mạch khoáng có bao nhiêu canh kim tử ô quặng?” Hạ Vân Kiệt dù sao tọa ủng bất tử sơn, gặp qua lớn việc đời, biểu hiện so với Ngao Lệ bình tĩnh rất nhiều, trầm giọng hỏi.

“Canh kim tử ô quặng phi thường cứng rắn, chúng ta cũng không có biện pháp dò xét đi xuống, bất quá theo chưởng môn phỏng chừng, hẳn là ít nhất là một cái cỡ trung canh kim tử ô mạch khoáng.” Hư Kiếm Hành nói, thanh âm có chút run run.

“Cỡ trung canh kim tử ô mạch khoáng!” Cái này ngay cả Hạ Vân Kiệt đều có chút động dung, nói:“Xem ra ta phải tự mình đi một chuyến.”

“Nhà của ta chưởng môn cũng là ý tứ này, thỉnh đại nhân cần phải tự mình đi một chuyến, chúng ta Kim Kiếm môn chỉ cần mặt trên kia canh kim tử thiết quặng mạch, phía dưới kia canh kim tử ô mạch khoáng đều về đại nhân sở hữu.” Hư Kiếm Hành vội vàng nói.

Kim Kiếm môn tự nhiên đỏ mắt kia canh kim tử ô mạch khoáng, bất quá thất phu vô tội hoài bích có tội, nghĩ năm đó bọn họ bất quá chính là phát hiện một cái canh kim tử thiết quặng mạch mà thôi, còn kém điểm bị Tây Hà phái diệt môn. Mà này canh kim tử ô mạch khoáng giá trị là canh kim tử thiết quặng mạch ngàn vạn lần, một khi tin tức truyền ra đi, đừng nói Kim Kiếm môn căn bản không có khả năng bảo vệ cho, cho dù Ôn Kiều phủ phủ

thự có thể hay không bảo vệ cho, Hư Kiếm Hành đều không có tin tưởng.

Bởi vì một cái cỡ trung canh kim tử ô mạch khoáng, cho dù La Đàn tiên quân bực này nhân vật cũng muốn lâm vào làm to chuyện.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng rất lợi hại, nhưng ở Hư Kiếm Hành xem ra cùng La Đàn tiên quân còn là không thể so sánh với.

Cho nên như vậy một cái mạch khoáng, Kim Kiếm môn lại nào dám chạm a!

Chương 1730 : Ngoài ý muốn phát hiện

“Hư trưởng lão yên tâm, kia lưỡng quan sơn là vô chủ chi sơn, nếu là các ngươi trước phát hiện, chỉ cần các ngươi ấn quy định nộp lên nhất định tỉ lệ thu hoạch, nên các ngươi Kim Kiếm môn chính là các ngươi Kim Kiếm môn, ai cũng đoạt không đi, chúng ta cũng sẽ không động các ngươi mạch khoáng.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Không, không, đây là chúng ta Kim Kiếm môn trên dưới nhất trí ý kiến. Nếu không có đại nhân năm đó giúp, đừng nói mạch khoáng, hiện tại Kim Kiếm môn đều bị diệt môn. Huống hồ kia mạch khoáng chúng ta cũng chỉ là vừa mới thăm dò đến một tiểu bộ phận, này khác đều còn không có thăm dò đi ra đâu, không coi là tính, không coi là tính. Thực không được, nếu không đăng báo La Đàn tiên quân, trực tiếp giao cho hắn xử trí?” Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, Hư Kiếm Hành sắc mặt đều dọa tái nhợt, vội vàng nói.

Hắn còn tưởng rằng canh kim tử ô mạch khoáng giá trị quá lớn, ngay cả Hạ Vân Kiệt cũng không dám tiếp nhận.

“Hư trưởng lão ngươi hiểu lầm, ngươi là ta Ôn Kiều phủ khu trực thuộc con dân, bản quan bảo hộ các ngươi nhân thân tài sản an toàn chức trách chỗ, cũng không có cái gì đâu có. Năm đó canh kim tử thiết quặng mạch như thế, hiện tại canh kim tử ô mạch khoáng đồng dạng như thế. Bất quá tin tức này tạm thời muốn phong bế, không thể để lộ ra đi, La Đàn tiên quân bên kia đồng dạng như thế.” Hạ Vân Kiệt nói, nói đến mặt sau thần sắc có chút ngưng trọng đứng lên.

La Đàn tiên quân nay đối hắn rõ ràng tâm tồn kiêng kị, hơn nữa phía trước ở bích la quả hội cũng từng đối hắn

toát ra sát khí, sớm hay muộn hội đối hắn động thủ. Này canh kim tử ô mạch khoáng Hạ Vân Kiệt tự nhiên không muốn cùng hắn chia xẻ, cũng không chuẩn bị cho hắn biết, miễn cho khiến cho hắn lòng tham, trước tiên cùng La Đàn tiên quân bùng nổ toàn diện xung đột.

Hư Kiếm Hành thế mới biết Hạ Vân Kiệt chẳng phải là không dám tiếp nhận này canh kim tử ô mạch khoáng, mà là thật sự tuân thủ nghiêm ngặt hắn nhậm chức khi tuyên bố thông cáo, bảo hộ bọn họ dân chúng nhân thân cùng tài sản an toàn, chẳng sợ đối mặt canh kim tử ô mạch khoáng bực này thật lớn tài phú cũng không chịu dụ hoặc, không lay động giữ lời hứa, chức trách.

“Đại nhân!” Hư Kiếm Hành nhìn Hạ Vân Kiệt không cầm nổi lòng lệ nóng doanh tròng, ôm quyền nói:“Có đại nhân lời này, này canh kim tử ô mạch khoáng chúng ta càng muốn hiến cho đại nhân, chỉ có đại nhân phát triển tốt lắm, mới có chúng ta này đó môn phái nhỏ, dân chúng an cư lạc nghiệp.”

Hạ Vân Kiệt nhìn Hư Kiếm Hành cảm động bộ dáng, biết nhất thời nửa khắc cũng khó thuyết phục hắn, liền vỗ vỗ bờ vai của hắn nói:“Việc này áp sau rồi nói sau, chúng ta còn là đi trước lưỡng quan sơn, miễn cho sinh ra ngoài ý muốn đến.”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt lại quay đầu đối Ngao Lệ phân phó nói:“Lập tức theo Vân Hoành sơn còn có trong ngũ lộ đại quân điều động trung thực tin cậy tinh nhuệ lặng lẽ đi lưỡng quan sơn.”

“Tuân mệnh!” Ngao Lệ khom người lĩnh mệnh.

Ngao Lệ rời đi sau, Hạ Vân Kiệt lại bảo người tới, cấp Cố Thiến Lâm để lại ngôn, thế này mới đưa tới một đóa tường vân, mang theo Dao Trì Thánh Nữ cùng Hư Kiếm Hành một đường hướng lưỡng quan sơn mà đi.

Còn xa xa không tới lưỡng quan sơn, Hạ Vân Kiệt liền đã nhận ra một cỗ xa so với phía trước mãnh liệt trăm ngàn lần canh kim sát khí phóng lên cao, khiến cho lưỡng quan sơn vùng gió lạnh lãnh liệt, cắt ở trên người giống như dao nhỏ cát bình thường, hơn nữa kia rét lạnh còn trực tiếp đâm thấu tiến người trong khung, không phải thiên tiên cấp nhân vật, ngay cả này lưỡng quan sơn cũng không có thể bước vào. Về phần mạch khoáng phụ cận giải đất trung tâm chỉ sợ ít nhất cần tiên đan kì thiên tiên khả năng tiến vào.

“Từ môn trung đệ tử không cẩn thận mở ra nội tầng, tạc phá hai điều mạch khoáng trong lúc đó cách tầng, còn có canh kim tử ô mạch khoáng mạch khí cuồn cuộn không ngừng tiết lộ đi ra, hiện tại giải đất trung tâm trừ bỏ tiên đan kì thiên tiên cảnh giới đệ tử còn có thể miễn cưỡng tiến vào, người khác đã căn bản không thể đến gần rồi.” Hư Kiếm Hành giải thích nói, trên mặt toát ra lo lắng sắc.

Lưỡng quan sơn ở Ôn Kiều phủ cùng Tây Nguyên phủ biên giới vùng, phát sinh lớn như vậy động tĩnh, rất khó không làm cho Tây Nguyên phủ ở lưỡng quan sơn phụ cận thế lực chú ý.

Bất quá cũng may từng có Ôn Kiều phủ đại quân chỉ huy diệt sát Tây Hà phái vết xe đổ, tạm thời đổ không có gì thế lực dám tiến đến nhìn trộm. Nhưng giấy chung quy gói không được lửa, một khi canh kim tử ô mạch khoáng bắt đầu khai thác, khiến cho động tĩnh tất nhiên lớn hơn nữa, đến lúc đó khẳng định còn là sẽ để lộ tin tức, đơn giản sớm hay muộn vấn đề.

Hư Kiếm Hành nói lời này khi, cũng không có phát hiện Hạ Vân Kiệt trên mặt lộ ra kỳ quái biểu tình, cũng không có phát hiện kia thoạt nhìn ung dung đẹp đẽ quý giá Dao Trì Thánh Nữ lúc này thế nhưng toát ra một bộ hưởng

thụ biểu tình, tựa hồ thực hưởng thụ kia đối diện mà đến lãnh liệt gió lạnh, đặc hơn canh kim sát khí.

“Này canh kim sát khí có chút cổ quái! Giống như bên trong đựng một chút ta quen thuộc hơi thở.” Vu Hàm thanh âm đột nhiên không hề dấu hiệu ở Hạ Vân Kiệt trong đầu vang lên.

“Sư tôn cũng có này cảm giác sao?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cả người chấn động, hai mắt mạnh sáng đứng lên.

“Ngươi cũng có? Hay là” Vu Hàm nghe vậy tựa hồ cũng tưởng nổi lên cái gì, thanh âm rồi đột nhiên cao lên.

“Vu tổ Nhục Thu!” Cơ hồ hai người đồng thời ra tiếng, đương nhiên này ra tiếng là ở Hạ Vân Kiệt trong đầu.

Vu tổ Nhục Thu mười hai vu tổ trung kim thần, hình phạt chính phạt sát phạt, mặt người, hổ trảo, chấp việt, tai trái mặc xà, chân thừa hai long.

“Lam Nhi, ngươi trước tùy Hư trưởng lão đi gặp Kim chưởng môn, ta muốn tiến vào thăm dò một phen.” Nhất tưởng đến này đó canh kim sát khí, thậm chí này đó canh kim tử ô mạch khoáng đều cùng vu tổ Nhục Thu có liên quan, cho dù lấy Hạ Vân Kiệt tâm tính cũng chưa biện pháp tái bình tĩnh, vội vàng hướng Dao Trì Thánh Nữ công đạo một câu, liền nhảy xuống tường vân, tiến vào lưỡng quan sơn.

Vừa vào trong núi, kia canh kim sát khí liền càng đậm liệt, bất quá Hạ Vân Kiệt lại tựa hồ hồn nhiên chưa thấy, chỉ để ý hướng ở chỗ sâu trong chạy đi.

Càng đi xuống, kia canh kim sát khí không chỉ có càng phát ra đặc hơn, mà còn càng phát ra tinh thuần, thậm chí sát khí như đao kiếm, dừng ở Hạ Vân Kiệt trên người đinh đinh đang đang rung động, cũng may Hạ

Vân Kiệt thân xác vô cùng cường đại, kia canh kim sát khí dừng ở hắn trên người căn bản thương không đến hắn.

“Là Nhục Thu! Đúng vậy, khẳng định là Nhục Thu! Này hơi thở vi sư thật sự rất quen thuộc.” Vu Hàm hưng phấn mà kêu lên, thanh âm có chút run run.

“Có thể hay không nơi này là vu tổ Nhục Thu nơi táng thân?” Hạ Vân Kiệt cũng là khó nén kích động loại tình cảm.

“Cho dù không phải Nhục Thu nơi táng thân, cũng tất nhiên cùng hắn có quan hệ, nói không chừng kia vu tổ Nhục Thu kỳ ngay tại cái này mặt, tiếp tục đi xuống, đi tây phương!” Vu Hàm nói.

“Hảo!” Hạ Vân Kiệt kế thừa Vu vương đế thống, lại kế thừa nhiều vị vu tổ đạo thống, tự nhiên cũng quen thuộc Nhục Thu hơi thở, không cần Vu Hàm công đạo, hắn cũng đã một đường đi xuống, đi tây tiếp tục tiến vào.

“Đinh đinh đang đang!” Canh kim sát khí càng phát ra tinh thuần đặc hơn, đến cuối cùng đã ngưng tụ thành thật thể đao kiếm chém vào Hạ Vân Kiệt trên người, cho dù Hạ Vân Kiệt cũng cảm thấy một tia đau đớn.

Nhưng Hạ Vân Kiệt không kinh phản vui, ngược lại càng phát ra rất nhanh hướng ở chỗ sâu trong đi tây chạy đi.

Càng đi xuống, canh kim sát khí công kích càng mạnh mẽ liệt, đến cuối cùng ngay cả Hạ Vân Kiệt đều nhịn không được muốn vận chuyển công pháp khi, nhưng vào lúc này trước mắt đột nhiên xuất hiện một mảnh đỏ đậm, nguyên lai Hạ Vân Kiệt đã độn đi được tới địa tâm hỏa mạch.

Địa tâm hỏa mạch nham thạch nóng chảy phun dũng, đỏ

đậm một mảnh, nhưng rất kỳ quái là, nơi này không có nửa điểm cực nóng, không chỉ có không có còn lộ ra đến xương hàn ý, đầy trời giết chóc huyết tinh hơi thở, phảng phất kia đỏ đậm bốc lên không phải nham thạch nóng chảy mà là Tu La biển máu.

Chương 1731 : Vu tổ Nhục Thu kỳ

Canh kim sát khí liền giấu ở kia nham thạch nóng chảy trung, theo nham thạch nóng chảy bốc lên phát ra, ở nham thạch nóng chảy trên không hiện ra một đầu đầu hung mãnh ác hổ, ào ào rít gào đánh về phía Hạ Vân Kiệt.

Đã có thể ở chúng nó muốn bổ nhào vào Hạ Vân Kiệt trên người khi, đột nhiên gian lại phảng phất phát hiện cái gì cổ quái gì đó, lại ào ào lui ra phía sau nhập vào bốc lên nham thạch nóng chảy bên trong, không chỉ có như thế, liền ngay cả nham thạch nóng chảy thỉnh thoảng dật ra, tràn ngập địa hạ thế giới canh kim sát khí thế nhưng cũng ào ào né tránh Hạ Vân Kiệt, không hề đối hắn tiến hành công kích.

“Là Nhục Thu! Là hắn tàn hồn huyết khí cảm ứng được ngươi trên người Vu vương cùng vu tổ hơi thở.” Vu Hàm thương lão mà sầu não thanh âm ở Hạ Vân Kiệt trong đầu vang lên.

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, ánh mắt hướng tràn đầy màu đỏ địa để nham thạch nóng chảy thế giới nhìn lại.

Rất nhanh tại kia nham thạch nóng chảy thế giới trung ương, hắn thấy được một mặt màu đen lá cờ lẳng lặng nổi tại mặt trên, mặc kia nham thạch nóng chảy như thế nào bốc lên, nó đồ sộ bất động.

Tại kia lá cờ bên cạnh nổi lơ lửng một chích lớn như một tòa đảo nhỏ màu trắng hổ trảo, bất quá kia hổ trảo đã không có huyết nhục, chỉ còn lại có xương cốt, kia xương cốt tản ra kim chúc sáng bóng, phảng phất bạch kim chú liền bình thường.

Đến giờ phút này, Hạ Vân Kiệt cùng Vu Hàm đều hiểu

được.

Lưỡng quan sơn canh kim tử thiết quặng mạch cũng tốt, còn là vô cùng trân quý canh kim tử ô mạch khoáng cũng thế, đều là bởi vì Nhục Thu kia chích hổ trảo huyết nhục hóa thành canh kim sát khí quay về thiên địa khi sở diễn sinh mà thành.

Hạ Vân Kiệt yên lặng thu Nhục Thu vu tổ kỳ, nhưng này tản ra màu vàng sáng bóng hổ trảo hắn không có thu hồi.

Nhục Thu chính là thượng cổ kim thần, trên người hổ trảo đó là này thiên địa cứng rắn nhất tối sắc bén thần binh lợi khí, cho dù so với Hạ Vân Kiệt trên người minh ngục huyết đao cũng không kém. Đổi thành một người khác đã sớm mừng rỡ như điên đem nó cấp thu hồi đến, nhưng Hạ Vân Kiệt thầm nghĩ làm cho nó im lặng chôn ở này địa để vực sâu.

Nhỏ máu ở Nhục Thu vu tổ kỳ, Hạ Vân Kiệt làm theo không có luyện hóa nó, chính là bắt nó thu vào trong phổi vu đỉnh ôn dưỡng.

“Thu hồi hổ trảo, không cần mai một này thiên địa gian nhất đẳng nhất thần binh! Ngày khác hổ trảo tái hiện tiên giới, triển lộ uy lực, kỳ thật cũng là bản tổ sinh mệnh mặt khác một loại kéo dài.” Ngay tại Hạ Vân Kiệt nhỏ máu vào Nhục Thu vu tổ kỳ, bắt nó thu vào trong phổi vu đỉnh khi, kia hổ trảo đột nhiên không ngừng thu nhỏ, sau đó thành bình thường hổ trảo như vậy lớn nhỏ, bay lên rơi vào Hạ Vân Kiệt trong tay, một đạo mang theo kim chúc lãnh liệt âm sắc thanh âm đột nhiên ở dưới mặt đất thế giới vang lên.

“Nếu là Nhục Thu vu tổ ý nguyện, ngươi hãy thu hạ đi. Vừa vặn cho ngươi kia tiểu tức phụ dùng, nàng cũng là canh kim âm thể, tu luyện lại là Vương Mẫu hình phạt

sát phạt vương đạo, dùng này hổ trảo nhất thích hợp bất quá.” Vu Hàm thanh âm ở Hạ Vân Kiệt trong đầu vang lên.

Hạ Vân Kiệt vốn đang có điểm do dự, cảm thấy đây là đối Nhục Thu vu tổ không tôn kính, nhưng thấy Vu Hàm cũng nói như vậy, sẽ không tái do dự, mà là hai tay đang cầm kia phiếm kim chúc sáng bóng hổ trảo, đối với bốc lên nham thạch nóng chảy đã bái ba bái.

Thế này mới đứng dậy mang theo hổ trảo độn ra mặt đất.

Độn ra mặt đất khi, Hạ Vân Kiệt phát hiện canh kim sát khí rõ ràng so với phía trước ít đi một chút, bất quá như trước đậm liệt, gió lạnh gào thét, như đao kiếm.

Cảm thụ được đặc hơn canh kim sát khí, Hạ Vân Kiệt lắc đầu, khóe miệng gợi lên một chút cười khổ, này canh kim tử ô mạch khoáng đâu chỉ là cỡ trung a, căn bản chính là siêu đại hình, nếu là hoàn toàn khai thác, cũng đủ luyện chế ra võ trang trăm triệu danh huyền tiên cấp thiên binh thiên tướng cần thần binh lợi khí. Nếu là hắn tự thân xuất mã luyện chế, đều có thể chế tạo ra một đám thần binh lợi khí có thể cung ứng kim tiên sử dụng. Như vậy một bút tài phú, đừng nói La Đàn tiên quân, chỉ sợ ngay cả La Đàn tiên quân sau lưng đại nhân vật đều phải tâm động.

Đương nhiên canh kim tử ô quặng lượng tái lớn, tái trân quý, cũng căn bản không thể cùng Hạ Vân Kiệt ở dưới mặt đất tìm kiếm đến Nhục Thu hổ trảo cùng Nhục Thu vu tổ kỳ so sánh với. Sau mới là trong thiên địa độc nhất vô nhị, trân quý đến cực điểm pháp bảo, căn bản không phải tiền tài có thể cân nhắc, đừng nói La Đàn tiên quân sau lưng đại nhân vật muốn động tâm, cho dù giáo chủ cấp chí tôn nhân vật đều phải tâm động.

Nghĩ đến Nhục Thu hổ trảo cùng Nhục Thu vu tổ kỳ, Hạ Vân Kiệt tiềm thức nhìn về phía trong tay hổ trảo, đó là hợp với một đoạn xương đùi hổ trảo, dưới ánh mặt trời tản ra nhiều điểm kim chúc hàn mang, làm cho người ta coi trọng liếc mắt một cái, liền cảm thấy tâm phát lạnh ý, mãn nhãn Huyết Hà thi cốt. Đem ánh mắt theo Nhục Thu hổ trảo thu hồi, tâm thần lẻn vào phổi vu đỉnh, dừng ở Nhục Thu vu tổ kỳ.

Cảm thụ được Nhục Thu vu tổ kỳ trung vu tổ Nhục Thu kia tang thương, to lớn, lãnh liệt hơi thở, Hạ Vân Kiệt đều nhịn không được cảm thấy thấy lạnh cả người, biết ở không có luyện hóa Nhục Thu vu tổ kỳ phía trước, cho dù chính mình cùng này Nhục Thu vu tổ kỳ liên hệ đều phải thừa nhận lá cờ phát ra sát phạt khí, một lúc sau, ngay cả chính mình thần thức đều phải đã bị một tia thương tổn.

Trong lòng ý niệm chuyển động, Hạ Vân Kiệt liền chuẩn bị thu thần niệm, đã có thể ở hắn muốn thu thần niệm khi, hắn đột nhiên cảm thấy xa xôi Đông Phương truyền đến một tia giống như đã từng tương tự, tràn ngập sinh cơ hơi thở dao động.

“Này…” Hạ Vân Kiệt tâm thần kịch chấn.

“Làm sao vậy?” Vu Hàm cảm nhận được Hạ Vân Kiệt tâm thần kịch chấn, tò mò hỏi.

“Đệ tử thông qua Nhục Thu vu tổ kỳ cảm giác được xa xôi Đông Phương tựa hồ có một tia giống như đã từng tương tự hơi thở dao động.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Kia hơi thở có phải hay không tràn ngập sinh cơ?” Vu Hàm nghe vậy lập tức kích động lên.

“Đúng vậy, tràn ngập sinh cơ, hơn nữa có loại huyết nhục tương liên cảm giác.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ha ha, đó là vu tổ Câu Mang, nhất định là vu tổ Câu Mang! Vu tổ Câu Mang là thượng cổ mộc thần, chủ sinh trưởng. Nhưng ngươi khẳng định không thể tưởng được, vu tổ Câu Mang cùng chủ sát phạt Nhục Thu cũng là huynh đệ! Hai người ở thượng cổ cùng dựng dục mà sinh, sau đó một phân thành hai, nhất chủ sinh trưởng, nhất chủ sát phạt.” Vu Hàm lại là vui vẻ lại là kích động nói.

“Như vậy nói, vừa rồi kia hơi thở tất nhiên là Câu Mang kỳ truyền lại đưa qua.” Hạ Vân Kiệt cũng vô cùng kích động.

“Tuyệt đối không sai được! Ha ha, Đế Giang, Hậu Nghệ, Cộng Công, Chúc Dung hơn nữa Nhục Thu cùng Câu Mang, mười hai vu tổ kỳ, ngươi đã góp nhặt một nửa, có lẽ ngươi thực sự hy vọng có thể thu tề mười hai can vu tổ kỳ, đến lúc đó chỉ cần ngươi luyện hóa mười hai vu tổ kỳ, tuyệt đối có thể đột phá trở thành đại vu thậm chí vu tổ cảnh, đến lúc đó ngươi có mười hai can vu tổ kỳ nơi tay, trừ bỏ giáo chủ, tiên giới lại có ai có thể nề hà được ngươi?” Vu Hàm hào hùng vạn trượng nói.

“Thật không nghĩ tới lần này thu hoạch lớn như vậy, xem ra làm người quả thật cần phải có đảm đương. Năm đó nếu đệ tử không giúp Kim Kiếm môn xuất đầu, chỉ sợ này vu tổ kỳ liền rơi vào Tây Hải long vương tay.” Hạ Vân Kiệt không khỏi cảm khái nói.

“Ha ha, đừng cảm khái, còn là nhanh lên đi Đông Phương thu Câu Mang kỳ đi.” Vu Hàm thúc giục nói.

“Thu Câu Mang vu tổ kỳ khẳng định là thế ở phải làm, không tha đến trễ. Nhưng nơi này cất giấu canh kim tử ô mạch khoáng tin tức này sớm hay muộn hội tiết lộ đi ra ngoài, đệ tử phải trước làm một phen an bài, nếu không một khi phát sinh ngoài ý muốn, không có đệ tử tọa trấn,

chỉ sợ Ôn Kiều phủ liền muốn sinh linh đồ thán.” Hạ Vân Kiệt thần sắc ngưng trọng nói.

“Chỉ có thể như thế.” Vu Hàm nghĩ nghĩ trầm giọng nói.

Hắn tuy rằng nóng vội vu tổ Câu Mang kỳ, nhưng hắn rõ ràng hơn Hạ Vân Kiệt tính cách, hắn quả quyết không có khả năng vì vu tổ kỳ mà không để ý chính mình thủ hạ sinh tử!

Nói xong, Vu Hàm liền trầm mặc đi xuống, không hề ngôn ngữ.

Chương 1732 : Mạch khoáng chia phần

“Vu tổ Câu Mang kỳ!” Hạ Vân Kiệt nắm nắm quyền đầu, sau đó đại khái cảm ứng một phen, hướng lưỡng quan sơn tối cao phong mà đi.

Lưỡng quan sơn tối cao phong, nay kiến một mảnh kiến trúc, mặt trên còn đóng ở không ít Kim Kiếm môn đệ tử.

Lúc này Kim Kiếm môn chưởng môn Kim Tử Hàn còn có trưởng lão Hư Kiếm Hành đang ở Kim Kiếm môn ở chỗ này trụ sở cửa nghỉ chân nhìn xung quanh.

Nhìn đến Hạ Vân Kiệt giá tường vân mà đến, Kim Tử Hàn vội vàng xa xa liền đối với Hạ Vân Kiệt đến phương hướng nhất cung đến cùng nói:“Phủ lệnh đại nhân đại giá quang lâm, Tử Hàn không có từ xa tiếp đón!”

“Kim chưởng môn khách khí, năm trước từ biệt, Kim chưởng môn tu vi lại tinh thâm.” Hạ Vân Kiệt hạ tường vân, củng chắp tay nói.

“Đều là nhờ đại nhân phúc, không có đại nhân, nào có Kim Tử Hàn hôm nay.” Kim Tử Hàn mặt lộ vẻ cảm kích cùng khiêm tốn nói.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ, Kim Kiếm môn không chỉ có trọng đoạt sơn môn mà còn tọa ủng lưỡng quan sơn canh kim tử thiết quặng mạch, tài nguyên quảng tiến, thân là Kim Kiếm môn chưởng giáo Kim Tử Hàn này đã hơn một năm đến từ nhiên không thiếu tu luyện tài liệu, tiên đan, tiên quả chỉ cần có thể dùng, tận lực dùng, tu vi tự nhiên cũng liền tinh tiến.

“Kim chưởng môn nói quá lời, đây là bản quan chức trách chỗ. Đúng rồi, bản quan phu nhân đâu?” Hạ Vân

Kiệt cùng Kim Tử Hàn lại khách khí một câu, sau đó mặt lộ vẻ một tia kỳ quái sắc hỏi.

“Phu nhân vừa đến nơi này, liền đi phía tây kia ngọn núi tu luyện, khả cần ta đi mời nàng lại đây?” Kim Tử Hàn cùng Hư Kiếm Hành nghe vậy đều mặt lộ vẻ một tia cổ quái sắc.

Đối Dao Trì Thánh Nữ bọn họ tự nhiên là tôn kính có thêm, chính là lại không nghĩ rằng Dao Trì Thánh Nữ dĩ nhiên là cái tu luyện cuồng, vừa đến liền tìm ngọn núi đầu tu luyện, một khắc công phu cũng không chịu chậm trễ.

Mà nhất cho bọn họ cảm thấy nghi hoặc khó hiểu là, nơi này nhưng là kim canh sát khí tàn sát bừa bãi địa phương, đừng nói tu luyện, người ngu ở bên trong cũng không thoải mái, cũng không biết phủ ****** như thế nào sẽ lựa chọn ở trong này tu luyện.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy hơi hơi sửng sốt một chút, bất quá lập tức liền hiểu được đây là Dao Trì Thánh Nữ thấy cái mình thích là thèm. Bởi vì Dao Trì Thánh Nữ chính là canh kim âm thể, mà nơi này không chỉ có canh kim sát khí đặc hơn, mà còn ẩn ẩn có chứa một tia vu tổ Câu Mang tinh khí, đối nàng mà nói ở trong này tu luyện một ngày là đủ để được với ở Vân Hoành sơn tu luyện mười ngày.

“Không cần, tùy nàng đi.” Nếu hiểu được nguyên nhân chỗ, Hạ Vân Kiệt cũng sẽ không muốn quấy nhiễu Dao Trì Thánh Nữ, huống hồ nơi này tạm thời cũng không nàng sự tình gì.

Hạ Vân Kiệt lời nói vừa, phía tây liền có một đạo bạch quang cắt tới, sau đó dừng ở Hạ Vân Kiệt phía sau, như là cái bên người thị nữ giống nhau, lẳng lặng đứng, đúng là Dao Trì Thánh Nữ.

Nguyên lai Dao Trì Thánh Nữ cảm ứng được Hạ Vân Kiệt đã đến, lập tức đình chỉ tu luyện.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt cho nàng danh phận, hai người cũng có quá song tu trải qua. Nhưng Dao Trì Thánh Nữ còn là tuân thủ nghiêm ngặt chính mình thị thiếp thân phận, không dám thị sủng mà kiêu. Bởi vì nàng rất rõ ràng, nàng còn muốn quá hạ giới các phu nhân kia một cửa, chỉ có các nàng cũng đáp ứng, nàng mới xem như chân chính chuyển chính thức.

“Ngươi chỉ để ý tu luyện tốt lắm, nơi này cũng không có cần ngươi hỗ trợ sự tình.” Hạ Vân Kiệt quay đầu đối Dao Trì Thánh Nữ nói.

“Không kém này nhất thời, thiếp thân còn là đi theo lão gia bên người, vạn nhất lão gia có chuyện tìm ta, cũng không về phần chậm trễ thời gian.” Dao Trì Thánh Nữ nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Dao Trì Thánh Nữ kiên trì cũng sẽ theo nàng đi.

“Chúng ta đi vào rồi nói sau.” Hạ Vân Kiệt ngược lại đối Kim Tử Hàn cùng Hư Kiếm Hành nói.

“Đại nhân, phu nhân bên trong thỉnh.” Kim Tử Hàn cùng Hư Kiếm Hành vội vàng nói.

Vào Kim Kiếm môn ở trong này lâm thời dựng chủ điện, Kim Tử Hàn cùng Hư Kiếm Hành kiên trì muốn Hạ Vân Kiệt cùng Dao Trì Thánh Nữ ghế trên, Hạ Vân Kiệt không lay chuyển được đành phải ghế trên, mà Dao Trì Thánh Nữ lại kiên trì đứng ở Hạ Vân Kiệt phía sau, không chịu ngồi xuống.

Dao Trì Thánh Nữ là nữ nhân làm đại sự, nàng thực

thông minh rất rõ ràng ở bên ngoài đi theo trong nhà khác nhau. Ở bên ngoài nàng là kiên quyết tuân thủ nghiêm ngặt chính mình địa vị, hết thảy có khả năng nâng cao Hạ Vân Kiệt vị này phủ lệnh đại nhân thân phận.

Gặp Dao Trì Thánh Nữ như vậy kính sợ Hạ Vân Kiệt, Kim Tử Hàn cùng Hư Kiếm Hành trong lòng đều âm thầm có chút khiếp sợ. Bọn họ tuy rằng ánh mắt hữu hạn, nhưng là có thể nhìn ra được đến, Dao Trì Thánh Nữ tu vi sâu hiểm khó dò, tuyệt đối không phải bọn họ có khả năng chống lại, hơn nữa Dao Trì Thánh Nữ khí chất ung dung đẹp đẽ quý giá, hiển nhiên là cái lâu cư thượng vị quyền thế nhân vật, nhưng chính là như vậy một nữ nhân, lúc này ở phủ lệnh đại nhân trước mặt tuân thủ nghiêm ngặt thị nữ giống nhau thân phận, làm cho bọn họ không thể không khiếp sợ.

“Này canh kim tử ô mạch khoáng vừa rồi bản quan thổ độn đã thăm dò một phen, này quy mô xa không phải các ngươi sở phỏng chừng, mà hẳn là siêu đại hình canh kim tử ô mạch khoáng!” Hạ Vân Kiệt ngồi xuống sau, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề nói.

“Cái gì!” Kim Tử Hàn cùng Hư Kiếm Hành nâng mông vừa mới dính ghế, vừa nghe Hạ Vân Kiệt lời này, thiếu chút nữa mông vừa trợt, đặt mông ngồi ở mặt đất.

Cỡ trung canh kim tử ô mạch khoáng khiến cho bọn họ cảm giác Kim Kiếm môn ngồi ở miệng núi lửa bình thường, khẩn cấp đi trực tiếp gặp mặt Hạ Vân Kiệt, nay Hạ Vân Kiệt lại nói cho bọn họ kia còn không phải cỡ trung canh kim tử ô mạch khoáng mà là siêu đại hình canh kim tử ô mạch khoáng, này đối với bọn họ mà nói căn bản chính là sét đánh giữa trời quang a!

“Siêu, siêu đại hình!” Kim Tử Hàn môi đều run run cái không ngừng. Hắn chút không có bị siêu cấp tài phú tạp

trung vui sướng, ngược lại là nghĩ khóc lớn một hồi.

Siêu đại hình canh kim tử ô mạch khoáng a, đối bọn họ Kim Kiếm môn mà nói căn bản không phải cái gì thiên hàng tiền mà là thiên hàng tai họa bất ngờ a!

“Đúng vậy.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

“Đại nhân, đại nhân, hôm nay chúng ta Kim Kiếm môn liền lập tức rút lui khỏi lưỡng quan sơn, này lưỡng quan sơn ta Kim Kiếm môn chút không dính tay, tất cả đều về đại nhân làm chủ.” Kim Tử Hàn gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu, không hề nghĩ ngợi liền trực tiếp đứng dậy, hướng về phía Hạ Vân Kiệt nhất cung đến cùng nói.

“Kim chưởng môn này canh kim tử ô mạch khoáng nếu là các ngươi phát hiện, tự nhiên từ các ngươi làm chủ.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Kia hiện tại ta làm chủ, chuyển tặng cấp đại nhân.” Kim Tử Hàn lập tức nói, hắn thật sự là dọa sợ.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy sửng sốt sửng sốt, lập tức chỉ vào Kim Tử Hàn cười nói:“Ngươi nha còn là không tin bản quan là đi?”

“Đại nhân, không phải tiểu nhân không tin đại nhân, mà là đây là siêu đại hình canh kim tử ô mạch khoáng a, cho dù La Đàn tiên quân biết cũng muốn lập tức nhảy lên a! Ngài cảm thấy chúng ta một cái nho nhỏ Kim Kiếm môn có thể đụng sao? Huống hồ này mạch khoáng phía dưới canh kim sát khí vô cùng đặc hơn, chúng ta Kim Kiếm môn cho dù tưởng khai thác cũng không vài người có thể đi xuống a!” Kim Tử Hàn cười khổ nói.

Hạ Vân Kiệt nhìn Kim Tử Hàn hồi lâu, biết Kim Tử Hàn giảng là sự thật, nghĩ nghĩ nói:“Ngươi đã nói như vậy, vậy tính bản quan chiếm ngươi Kim Kiếm môn tiện nghi,

này lưỡng quan sơn về sau liền về bản quan trực tiếp quản lý, khai thác, các ngươi Kim Kiếm môn có thể phái người tham dự, cũng có thể trực tiếp trí thân ngoài. Khai thác đoạt được, ấn 3 7 chia phần, các ngươi Kim Kiếm môn cầm 7 thành bản quan cầm 3 thành."

"A!" Kim Tử Hàn cùng Hư Kiếm Hành nghe vậy cả người đều nghe choáng váng, miệng trương thật to, nửa ngày cũng chưa biện pháp phục hồi tinh thần lại.

Hồi lâu bọn họ mới cả người sợ run cả người, sau đó đột nhiên quỳ rạp xuống Hạ Vân Kiệt trước mặt, vẻ mặt kiên định nói:"Có đại nhân ngài những lời này, chúng ta Kim Kiếm môn về sau cho dù toàn phái tan xương nát thịt đều báo đáp không được một hai. Này mạch khoáng thu hoạch, ta Kim Kiếm môn chỉ cần 1% như vậy đủ rồi, đại nhân nếu không đáp ứng, tiểu nhân sẽ không đứng lên."

Chương 1733 : Vẹn toàn đôi bên

“Này……” Nhìn quỳ gối chính mình trước mặt Kim Tử Hàn cùng Hư Kiếm Hành, Hạ Vân Kiệt có chút khó xử.

Hắn hướng đến không vui chiếm người tiện nghi, ở hắn xem ra, chính mình là Ôn Kiều phủ phủ lệnh, còn có chức trách thủ hộ một phương tài sản không chịu ngoại lai thế lực xâm phạm. Đương nhiên hỗ trợ khai thác quản lý đó là mặt khác một hồi sự, cho nên hắn mới nói 3 7 phân, kỳ thật 3 7 phân đối Hạ Vân Kiệt mà nói cũng đã chiếm rất lớn tiện nghi, nhưng hiện tại Kim Tử Hàn cùng Hư Kiếm Hành lại chỉ chịu cầm 1%, cái này làm cho Hạ Vân Kiệt giống như chính mình ở cướp bọn họ tài sản giống nhau.

“Bản quan lời nói thật với ngươi nói đi, cho dù La Đàn tiên quân bọn họ biết được tin tức này, chỉ cần có bản quan ở, La Đàn tiên quân cũng không có biện pháp theo bản quan trong tay cướp đi này canh kim tử ô mạch khoáng, cho nên ngươi căn bản không cần lo lắng thất phu vô tội hoài bích có tội.” Hồi lâu Hạ Vân Kiệt rõ ràng đem nói làm rõ.

Kim Tử Hàn cùng Hư Kiếm Hành nghe vậy cả người đều mạnh run run một chút, trong mắt toát ra vô cùng kinh hãi ánh mắt.

Phủ lệnh đại nhân nói như vậy, chẳng phải là ý nghĩa hắn có kim tiên thực lực?

Đến giờ phút này, Kim Tử Hàn cùng Hư Kiếm Hành mới biết được phủ lệnh đại nhân thực lực thế nhưng khủng bố đến bực này trình độ!

Bất quá khiếp sợ sau, Kim Tử Hàn cùng hư kiếm làm được quyết tâm ngược lại càng thêm kiên định.

“Đại nhân không cần hơn nữa, chúng ta ý này đã quyết!” Kim Tử Hàn cùng Hư Kiếm Hành nói.

“Lão gia, nếu Kim chưởng môn cùng Hư trưởng lão quyết ý phải đại bộ phận thu vào về cấp lão gia, lão gia lại không nghĩ bằng không chiếm bọn họ tiện nghi. Y thiếp thân ý kiến, cho người cá không bằng dạy người bắt cá, đại nhân kỳ thật có thể truyền thụ bọn họ một bộ tu luyện công pháp làm bồi thường.” Dao Trì Thánh Nữ gặp Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ khó xử sắc, biết hắn tính cách chính là như thế, nghĩ nghĩ mở miệng đề nghị nói.

“Như thế tốt đề nghị.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy hai mắt không khỏi sáng ngời, quay đầu đối Dao Trì Thánh Nữ cười nói:“Cũng là ngươi đầu dùng tốt.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt lại quay đầu nhìn về phía Kim Tử Hàn cùng Hư Kiếm Hành hai người nói:“Mọi người đã kiên trì, bản quan liền nhận các ngươi này hảo ý. Như vậy đi, làm bồi thường, bản quan truyền cho các ngươi một bộ công pháp khả tu luyện đến kim tiên cảnh giới, còn có một môn kiếm thuật.”

Cái gọi là có thể tu luyện đến kim tiên cảnh giới công pháp, đó là nếu có thể đem này bộ công pháp hiểu rõ liền có thể khuy phá kim tiên huyền bí.

Như vậy công pháp ở tiên giới đều là vật báu vô giá, đều là nắm giữ ở thế lực lớn đại giáo trong tay. Đừng nói Kim Kiếm môn như vậy môn phái nhỏ không có khả năng có được, cho dù La Đàn tiên quân cũng là tự sư môn, không có sư môn đồng ý, tuyệt đối không thể ngoại truyền.

Trên thực tế Kim Kiếm môn khai sơn thủy tổ cũng chỉ là một vị huyền anh kì huyền tiên, cho dù Kim Tử Hàn cùng Hư Kiếm Hành đem Kim Kiếm môn công pháp hiểu

được, tu luyện đến viên mãn, nếu không có này khác kỳ ngộ, cũng cũng chỉ có thể dừng bước cho huyền tiên cảnh giới.

“A!” Kim Tử Hàn cùng Hư Kiếm Hành chỉ sợ đời này sở trải qua khiếp sợ đều không có hôm nay nhiều như vậy, nghe vậy lại hoàn toàn ngốc trụ, miệng trương thật to, một hồi lâu nhi mới đột nhiên ý thức được đã xảy ra sự tình gì, vội vàng quỳ rạp trên mặt đất, liên tục dập đầu nói:“Đa tạ đại nhân, đa tạ đại nhân!”

Bọn họ cũng không ngốc, kia canh kim tử ô mạch khoáng có thể không cần, này kim tiên công pháp cho dù đánh chết bọn họ kia cũng phải muốn a!

Tài vật lại nhiều kia chung quy là vật ngoài thân, chung có một ngày hội tiêu phí hết. Nhưng kim tiên công pháp cũng không giống nhau, đó là có thể làm cho bọn họ Kim Kiếm môn thực lực phát sinh chất biến hóa truyền thừa vật, là có thể làm cho bọn họ Kim Kiếm môn một ngày kia tễ thân tiên giới thượng tầng môn phái dựa vào. Hơn nữa công pháp không giống canh kim tử ô mạch khoáng đặt tại bên ngoài, chỉ cần bọn họ không truyền ra ngoài, người khác căn bản không có khả năng biết bọn họ Kim Kiếm môn thế nhưng có kim tiên công pháp.

“Ha ha, cảm tình các ngươi đã tính kế tốt lắm, sẽ chờ bản quan mở này miệng a!” Hạ Vân Kiệt gặp hai người không chỉ có không nhún nhường, hơn nữa tựa hồ sợ đáp ứng đã muộn, kim tiên công pháp liền dài cánh bay đi giống nhau, không khỏi chỉ vào bọn họ cười nói.

Hạ Vân Kiệt kế thừa rất nhiều ngưu nhân đạo thống, bỏ qua một bên tu vi không nói, hắn trong đầu có công pháp kỳ thật đã có thể có thể so với giáo chủ, tự nhiên sẽ không đau lòng một bộ kim tiên công pháp.

Huống hồ này Kim Kiếm môn vốn là duy hắn Hạ Vân

Kiệt làm chủ, sai đâu đánh đó, đem Kim Kiếm môn bồi dưỡng cường đại, tương lai đối hắn cũng là một cái giúp, cũng là không có gì phải luyến tiếc.

“Ha ha!” Kim Tử Hàn cùng Hư Kiếm Hành vẻ mặt ngây ngô cười.

Không có biện pháp, hạnh phúc tới quá đột nhiên.

Hạ Vân Kiệt gặp Kim Tử Hàn cùng Hư Kiếm Hành ngây ngô cười bộ dáng, chỉ có thể cười lắc lắc đầu, sau đó vẫy tay gọi bọn họ hai người đi lên, sau đó ngón tay đối với bọn họ mi tâm một điểm, đem “Hạo không hư kiếm quyết” Truyền cho bọn họ. Này “Hạo không hư kiếm quyết” Không chỉ có bao hàm tu luyện công pháp, còn có nguyên bộ một bộ kiếm thuật.

Kim tiên công pháp loại nào lợi hại, kia Kim Tử Hàn vốn là đã tu luyện đến huyền khí kì huyền tiên cao nhất cảnh giới, chỉ là vì không có cao cấp tu luyện công pháp, vẫn không có thể lĩnh ngộ rất cao thâm đại đạo, thế này mới không có thể đột phá đến huyền lộ kì huyền tiên cảnh giới. Nay được Hạ Vân Kiệt truyền thụ “Hạo không hư kiếm quyết”, nhất thời phúc chí tâm linh, rộng mở trong sáng, thế nhưng trong cơ thể pháp lực dâng, hoàng đình nội huyền khí ngưng tụ, có muốn đánh xuống huyền lộ dấu vết.

Hạ Vân Kiệt thấy thế cười cười, rõ ràng cũng sẽ thanh toàn hắn, cho hắn truyền một đạo tinh thuần pháp lực đi qua, nhất thời gian, Kim Tử Hàn hoàng đình tiên phủ liền giáng xuống giọt giọt huyền lộ đến.

Huyền lộ kì huyền tiên!

“Đa tạ đại nhân!” Kim Tử Hàn mở hai mắt, cung kính ở Hạ Vân Kiệt trước mặt dập đầu ba cái.

Hư Kiếm Hành cũng đồng dạng đi theo cung kính dập đầu ba cái.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt nói đây là cho bọn hắn bồi thường, nhưng bọn họ biết chính mình cùng Hạ Vân Kiệt xem như kết hạ thụ đạo chi duyên, về sau bọn họ cho dù không phải Vân Hoành sơn nhất mạch, nhưng là xem như Vân Hoành sơn nửa môn sinh.

Hạ Vân Kiệt thản nhiên tiếp nhận rồi bọn họ dập đầu, sau đó làm cho bọn họ trước tiên lui hạ hảo hảo lĩnh ngộ vừa rồi chính mình truyền cho bọn họ công pháp, phân phó bọn họ chờ Ngao Lệ lĩnh người đến sau tái dẫn hắn tới gặp hắn.

Kim Tử Hàn cùng Hư Kiếm Hành lui ra sau, Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ bên người vị trí cười nói:“Hiện tại có thể ngồi xuống đi.”

“Ân!” Dao Trì Thánh Nữ gật gật đầu, ôm lấy Hạ Vân Kiệt ngồi xuống.

“Kỳ thật ngươi không tất yếu như vậy.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Thứ tự đến trước và sau, tôn ti có khác, các chủ mẫu còn không có gật đầu đồng ý, thiếp thân đúng là vẫn còn thị thiếp thân phận, tư dưới lão gia sủng ái thiếp thân còn không có cái gì, nhưng trước mặt người ở bên ngoài, thiếp thân dù sao cũng phải tuân thủ nghiêm ngặt thân phận, không thể vượt.” Dao Trì Thánh Nữ nghiêm mặt nói.

“Được rồi liền ngươi đạo lý nhiều.” Hạ Vân Kiệt cười cười, tùy Dao Trì Thánh Nữ đi, hắn hiện tại đã chậm rãi có chút sờ thấu Dao Trì Thánh Nữ tính cách, này nữ nhân một khi nhận thức chuẩn sự tình, liền tuyệt đối sẽ không thay đổi.

“Kỳ thật lão gia có thể tiếp nhận thiếp thân, thiếp thân cũng đã phi thường thỏa mãn.” Dao Trì Thánh Nữ ôm lấy Hạ Vân Kiệt nói khẽ, đoan trang trên mặt mang theo hạnh phúc mỉm cười, mười phần chim nhỏ nép vào người tiểu nữ nhân, làm sao còn có cái gì đại giáo chưởng giáo uy nghiêm dáng vẻ.

“Có kiện pháp bảo cho ngươi, chỉ cần ngươi tế luyện tốt, nghĩ đến về sau chỉ cần không phải gặp được tử đan kì kim tiên, ngươi hẳn là đều có thể đánh chết, cho dù tử đan kì kim tiên chỉ cần không phải đặc biệt lợi hại kia một loại, ngươi cũng có thể có thể tự bảo vệ mình.” Hạ Vân Kiệt lấy ra Nhục Thu hổ trảo, đưa cho Dao Trì Thánh Nữ nói.

Hạ Vân Kiệt lời này khả một điểm đều không có khoa trương, phải biết rằng này Nhục Thu hổ trảo chính là trong thiên địa cao nhất tiêm thần binh lợi khí. Dao Trì Thánh Nữ thân mình tu luyện lại là chủ sát phạt công pháp, một khi luyện hóa Nhục Thu hổ trảo, sức chiến đấu tuyệt đối có thể tăng lên không chỉ một cái cấp bậc. Thậm chí cho dù tử đan kì kim tiên, nếu chính là bình thường cấp bậc, Dao Trì Thánh Nữ cũng không thấy được sẽ lạc hạ phong.

Cái này cùng năm đó Hồng Hài Nhi giống nhau, hắn tu vi kỳ thật chỉ có tử lộ kì kim tiên cảnh giới, nhưng liền bởi vì có ngũ muội thần hỏa trong người, đừng nói tử đan kì kim tiên, cho dù tử anh kì kim tiên, không nghĩ qua là cũng muốn hắn diệt.

Chương 1734 : Tế luyện Nhục Thu hổ trảo

“Đây là cái gì pháp bảo?” Dao Trì Thánh Nữ nghe vậy thật to lắp bắp kinh hãi.

Nàng tự nhiên rất rõ ràng nàng hiện tại cùng tử đan kì kim tiên chênh lệch! Kia căn bản chính là người lớn cùng khoan thai học bước tiểu hài tử chênh lệch, nhưng hiện tại Hạ Vân Kiệt lại nói chỉ cần không phải đặc biệt lợi hại kia một loại tử đan kì kim tiên, nàng tự bảo vệ mình không thành vấn đề, kia chẳng phải là nói bằng vào cái này pháp bảo nàng có thể cùng tử đan kì kim tiên một trận chiến ?

“Vu tổ Nhục Thu hổ trảo!” Hạ Vân Kiệt trầm giọng nói.

“Vu tổ Nhục Thu!” Dao Trì Thánh Nữ nghe vậy thiếu chút nữa kinh hô ra tiếng, nàng tự nhiên nghe qua vu tổ Nhục Thu đại danh, đó là thượng cổ đại năng, là thiên địa mở mang tới nay chân chính đại nhân vật, chẳng sợ nàng hiện tại đã là kim tiên, cùng vu tổ Nhục Thu so với cũng bất quá chính là con kiến thôi.

“Đúng vậy đây là vu tổ Nhục Thu hổ trảo, ngươi là canh kim âm thể, tu luyện lại là Vương Mẫu sát phạt vương đạo, vừa vặn sử dụng này hổ trảo.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Nếu lợi hại như vậy pháp bảo, còn là lão gia ngài lưu trữ chính mình dùng đi. Thiếp thân có bàn đào tiên chi đã vậy là đủ rồi.” Dao Trì Thánh Nữ lắc lắc đầu, nhìn Hạ Vân Kiệt mắt ở chỗ sâu trong có thật sâu cảm động.

Nàng rất rõ ràng, giống vu tổ Nhục Thu hổ trảo bực này kinh thiên động địa pháp bảo, cho dù đem một trăm hiện tại nàng cấp bán, cũng căn bản không đổi được này Nhục Thu hổ trảo. Nhưng hiện tại Hạ Vân Kiệt lại không

chút do dự lấy ra nữa muốn tặng cho nàng, như thế nào làm cho nàng không cảm động?

“Đứa ngốc, chúng ta cần gì phải phân cái gì ngươi ta đâu? Hơn nữa lão gia ta còn có này khác lợi hại pháp bảo, không hề bại bởi này vu tổ Nhục Thu hổ trảo.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Thật sự?” Dao Trì Thánh Nữ hỏi, trong mắt cũng đã nổi lên hơi nước, nàng đương nhiên rõ ràng giống Nhục Thu hổ trảo bực này pháp bảo, cho dù tái nhiều cũng là chê ít.

“Đương nhiên là thật.” Hạ Vân Kiệt gật đầu nói.

“Kia thiếp thân trước nhận lấy, chờ các chủ mẫu đi lên, thiếp thân tái trả lại cấp lão gia, từ lão gia tái phân phối.” Dao Trì Thánh Nữ nghe vậy thế này mới tiếp nhận Nhục Thu hổ trảo.

Nhục Thu hổ trảo rơi xuống vào tay trung, một cỗ lạnh như băng thấu cốt canh kim sát khí liền nhập vào cơ thể mà vào, dẫn tới Dao Trì Thánh Nữ trong cơ thể canh kim sát khí như đại hải nổi lên ngập trời sóng to, sát ý nhịn không được nảy lên trong lòng, khiến cho Dao Trì Thánh Nữ chỉnh khuôn mặt đều lạnh như băng xuống dưới, trong mắt hàn mang lóe ra.

Dao Trì Thánh Nữ vội vàng vận chuyển tâm pháp, thế này mới áp chế kia ngập trời mãnh liệt canh kim sát khí, tay lại đem Nhục Thu hổ trảo nắm càng chặt.

Nàng hiện tại đã biết rõ Hạ Vân Kiệt vừa rồi nói mà nói, này pháp bảo thực thích hợp nàng dùng, hơn nữa nàng có loại trực giác, này Nhục Thu hổ trảo đối nàng tu luyện có rất lớn ích lợi, có thể làm cho nàng càng sâu khắc lĩnh ngộ kim canh sát phạt chi đạo.

“Tế luyện đi, ta thay ngươi hộ pháp.” Hạ Vân Kiệt nói.

Nhục Thu hổ trảo không giống tầm thường, lại là chủ sát phạt, chẳng phải là dễ dàng tế luyện.

“Ân!” Dao Trì Thánh Nữ gật gật đầu nói, sau đó nhắm hai mắt lại, ở mặt trên nhỏ tinh huyết.

“Ha ha, dĩ nhiên là canh kim âm thể máu, chẳng lẽ là Dao Trì thánh mẫu sao?” Làm Dao Trì Thánh Nữ tinh huyết vừa nhỏ vào Nhục Thu hổ trảo phía trên, kia hổ trảo đột nhiên kim chúc hàn quang đại phóng, ẩn ẩn có một vô cùng cao lớn, mặt người hổ thân, chân đạp hai điều bạch long, tai trái đeo xà cự vật ở không trung hiện ra, đúng là vu tổ Nhục Thu.

Vu tổ Nhục Thu vừa xuất hiện, liền có sắc nhọn vô cùng khí thế hướng bốn phía vọt tới.

Hạ Vân Kiệt thấy thế trong lòng giật mình, sớm liền tay niết pháp quyết, một cái thật lớn màn hào quang hạ xuống, bao lại kia sắc nhọn khí thế, nếu không này khí thế nếu nhất thả ra đi, đừng nói này kiến trúc khẳng định không bảo đảm, chỉ sợ ở phụ cận sinh linh bao gồm Kim Kiếm môn cao thấp đều phải bị cắt thành hai đoạn.

Vu tổ Nhục Thu chẳng sợ chính là lưu lại khí thế, cũng là không giống tầm thường!

“Nhục Thu vu tổ hiểu lầm, đó là vãn bối thê tử.”

Hạ Vân Kiệt đánh ra màn hào quang đồng thời, vội vàng mở miệng nói.

“Bản tổ còn tưởng rằng bản tổ hổ trảo rơi vào rồi Dao Trì thánh mẫu tay, nguyên lai là thê tử của ngươi, vậy vô phương.” Nhục Thu nghe vậy gật gật đầu, sắc nhọn khí thế dần dần thu liễm.

“Nếu là ngươi thê tử, bản tổ liền thành toàn nàng đi! Bất quá nàng quá yếu ớt, hơn nữa căn cơ không xong, thừa nhận không nổi bản tổ nấp trong này hổ trảo canh kim tinh khí, xem ra đại bộ phận còn là cho ngươi đến thừa nhận.” Nhục Thu nói.

Hiển nhiên nhục xem đi ra Dao Trì Thánh Nữ trong khoảng thời gian này tiến độ quá nhanh, căn cơ đã có không ổn dấu vết.

“Vãn bối nay cũng không phương tiện thừa nhận, nếu không tất nhiên sẽ khiến cho thật lớn biến cố!” Hạ Vân Kiệt vội vàng nói.

“Nga?” Nhục Thu nghe vậy mặt mang một tia nghi hoặc nhìn về phía Hạ Vân Kiệt, Hạ Vân Kiệt gặp nhục xem hướng chính mình, cũng không có che dấu, trực tiếp thu hồi kia lũ Cửu U Tố Âm nữ đế lưu cho chính mình tiên thiên chi khí, tùy ý Nhục Thu đánh giá.

“Thì ra là thế, bản tổ hiểu được.” Nhục Thu nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt nhìn hai mắt, rất nhanh liền hiểu được lại đây, trong mắt lộ ra một tia vui sướng kích động sắc nói:“Ngươi không sai, ta vu tộc thịnh vượng có hi vọng rồi!”

Nói xong Nhục Thu thân ảnh liền dần dần biến mất ở không trung, sau đó hóa thành một lũ tinh khí trực tiếp liền chui vào Hạ Vân Kiệt thân thể, sau đó dừng ở Hạ Vân Kiệt trong phổi vu đỉnh, lui thành một đoàn lẳng lặng phiêu phù ở vu đỉnh một góc.

Còn có phi thường thật nhỏ một lũ tinh khí tắc phiêu hướng về phía Dao Trì Thánh Nữ.

“Lúc này không tế luyện càng đợi khi nào?” Nhục Thu thanh âm ở không trung nhớ tới.

Dao Trì Thánh Nữ nhưng thật ra thông minh đến cực điểm, nghe vậy lập tức một ngụm tinh huyết phun hướng kia lũ tinh khí, sau đó đem tinh khí một phân thành hai, một phần hóa thành một cái phù ấn dừng ở hổ trảo phía trên, một phần bị Dao Trì Thánh Nữ cấp thu vào cơ thể.

Kia một phần bị nàng tinh huyết dung hợp tinh khí vừa vào thể, liền thành tối tinh thuần hùng hậu pháp lực, Dao Trì Thánh Nữ bên trong tử phủ tử khí dù lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ ở tăng trưởng, rất nhanh liền tràn đầy toàn bộ tử phủ, thậm chí thiếu chút nữa muốn tràn ra đến.

Giờ khắc này, Dao Trì Thánh Nữ đã đứng ở tử khí kì kim tiên cao nhất cảnh giới, chỉ kém một bước liền có thể trở thành tử lộ kì kim tiên.

Ổn định trong cơ thể tử phủ, Dao Trì Thánh Nữ lại liên tục ở Nhục Thu hổ trảo đánh vài cái phù ấn, bởi vì có Nhục Thu tinh khí làm môi giới, Dao Trì Thánh Nữ có vẻ thuận lợi liền hoàn toàn tế luyện Nhục Thu hổ trảo, nếu không lấy Dao Trì Thánh Nữ tu vi muốn tế luyện Nhục Thu hổ trảo chỉ sợ tiêu phí thời gian rất lâu, mà còn không hẳn vậy có thể hoàn toàn luyện hóa. Nhưng hiện tại Nhục Thu hổ trảo vừa thu lại lên, nàng còn có một loại huyết nhục tương liên cảm giác.

Thậm chí theo này hổ trảo nàng còn ẩn ẩn lĩnh ngộ đến một tia canh kim sát phạt chi đạo, đó là sát phạt chi đạo cùng Vương Mẫu sát phạt chi đạo có khác nhau.

Nếu nói Vương Mẫu sát phạt chi đạo thiên âm nhu, như vậy hổ trảo truyền cho nàng canh kim sát phạt chi đạo đó là cương mãnh.

Cương nhu kết hợp, Dao Trì Thánh Nữ cảm thấy nay hiện tại làm cho nàng thi triển đồng dạng sát chiêu, uy

lực khẳng định cường đại hơn không ít.

“Xem ra này Nhục Thu hổ trảo chính là cho ngươi chuẩn bị.” Hạ Vân Kiệt cảm giác được Dao Trì Thánh Nữ rõ ràng biến hóa, mỉm cười nói.

“Cảm ơn lão gia!” Dao Trì Thánh Nữ chủ động cấp Hạ Vân Kiệt hiến một cái hôn, sau đó vui vẻ đem ngoạn trong tay màu ngân bạch phi kiếm.

Này phi kiếm tự nhiên đó là Nhục Thu hổ trảo biến thành. Bởi vì Nhục Thu hổ trảo vốn là biến hóa vô cùng, nay Dao Trì Thánh Nữ nếu đã luyện hóa Nhục Thu hổ trảo, tự nhiên có thể tùy ý biến hóa nó hình dạng. Kia Nhục Thu hổ trảo nguyên hình bạch dày đặc, tuy rằng thoạt nhìn vô cùng sắc bén hung lệ, nhưng chung quy không phù hợp nữ nhân thẩm mỹ quan niệm, cho nên Dao Trì Thánh Nữ bắt nó biến hóa thành phi kiếm hình dạng. Bình thường liền lấy loại này hình dạng ôn dưỡng, chân chính cần phóng thích toàn bộ uy lực khi lại hiển lộ ra nguyên hình đến.

Chương 1735 : Một đường hướng đông

“Chờ Ngao Lệ đến sau, ta công đạo một phen sự tình, sẽ có một lần đi xa. Nơi này còn có Ôn Kiều phủ cần ngươi cùng Ngao Lệ thủ hộ.” Hạ Vân Kiệt gặp Dao Trì Thánh Nữ yêu thích không buông tay đem chơi trong tay phi kiếm, nhẹ nhàng vén lên nàng rơi xuống dưới sợi tóc, nói.

“Cần thời gian rất lâu sao?” Dao Trì Thánh Nữ nghe vậy thu hồi trong tay phi kiếm, nhìn Hạ Vân Kiệt trong mắt có chút không tha cùng không muốn xa rời.

“Khó mà nói, bất quá hẳn là có thể ở nửa năm trong vòng chạy về.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Nga, kia khá tốt, thiếp thân còn tưởng rằng lão gia ngươi này vừa đi muốn vài chục năm đâu. Ngươi chỉ để ý yên tâm đi thôi, nơi này có thiếp thân cùng Ngao Lệ, không có việc gì.” Dao Trì Thánh Nữ nghe vậy thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi nói.

“Có ngươi cùng Ngao Lệ ở, nghĩ đến hẳn là cũng sẽ không có sự tình gì, chính là này canh kim tử ô mạch khoáng dù sao giá trị quá lớn, một khi bị La Đàn tiên quân biết, rất khó cam đoan sẽ không khiến cho cái gì biến cố, cho nên các ngươi hay là muốn cẩn thận phòng bị!” Hạ Vân Kiệt trầm giọng nói.

“Thiếp thân hiểu được! Bất quá lão gia không cần lo lắng, cho dù tin tức tiết lộ đi ra ngoài, kia La Đàn tiên quân gặp qua bản lĩnh của ngươi sau, cũng là ném chuột sợ vỡ đồ, không dám dễ dàng phát động tiến công, luôn phải nhiều mặt cân nhắc chuẩn bị, cũng khẳng định muốn đi viện binh, kể từ đó, khi đó lão gia sớm đã trở lại.” Dao Trì Thánh Nữ bình tĩnh phân tích

nói.

“Ha ha, ngươi nói đúng vậy, nhưng thật ra ta nhiều lo lắng.” Hạ Vân Kiệt gặp Dao Trì Thánh Nữ phân tích có lý, tâm tình rất là thả lỏng.

“Đó là bởi vì lão gia rất coi trọng chúng ta, cho nên mới sẽ bởi vậy băn khoăn.” Dao Trì Thánh Nữ nói.

Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó chuyển đề tài nói:“Ngươi vừa mới lại có lĩnh ngộ cùng đột phá, hơn nữa nơi này cũng thích hợp ngươi tu luyện, ngươi thừa cơ củng cố một chút đi, miễn cho căn cơ không xong.”

“Ân!” Dao Trì Thánh Nữ gật gật đầu, sau đó ngồi thẳng thân mình nhập định củng cố tu vi.

Hạ Vân Kiệt gặp Dao Trì Thánh Nữ nhập định củng cố tu vi, liền cũng rõ ràng ngồi xếp bằng ngồi vào chỗ của mình, tiếp tục tìm hiểu bất tử bất diệt thân huyền bí.

Sát phạt chi đạo, đó là diệt sát chi đạo. Hạ Vân Kiệt tìm hiểu vừa mới hảo chính là bất tử bất diệt thân, hôm nay Dao Trì Thánh Nữ đối sát phạt chi đạo có điều lĩnh ngộ, mà Hạ Vân Kiệt loại suy, ẩn ẩn cũng có điều lĩnh ngộ, lúc này đúng là rèn sắt khi còn nóng thời điểm.

Đại khái qua nửa ngày nhiều công phu, Ngao Lệ mang theo Ôn Kiều phủ tinh nhuệ đến đây.

Hạ Vân Kiệt lập tức mệnh Xích gia huynh đệ dẫn người ở lưỡng quan sơn vùng bày ra chồng chất phòng vệ, cấm người Tây Nguyên phủ theo lưỡng quan sơn tiến vào Ôn Kiều phủ, sau đó đem Ngao Lệ chuyên môn kêu đi.

“Lưỡng quan sơn hạ cất giấu là siêu đại hình canh kim tử ô mạch khoáng, lệnh sư lập tức phải rời khỏi Ôn Kiều

phủ một đoạn thời gian, cho nên ngươi cùng ngươi sư nương nhất định phải tăng mạnh phòng bị, không thể có nửa điểm sơ sẩy." Hạ Vân Kiệt thần sắc nghiêm túc công đạo nói.

"Sư tôn yên tâm, đệ tử định sẽ không làm cho nơi này có nửa điểm sơ xuất." Ngao Lệ nghe nói lưỡng quan sơn hạ cất giấu dĩ nhiên là siêu đại hình canh kim tử ô mạch khoáng, đầu tiên là kinh hãi, theo sát sau lập tức vẻ mặt nghiêm nghị trả lời.

"Nếu sự không thể vì, liền trước rút về Vân Hoành sơn! Này canh kim tử ô mạch khoáng buông tha cũng liền buông tha, chờ vi sư trở về lại đoạt lại chính là." Hạ Vân Kiệt phía trước tuy rằng bởi vì Dao Trì Thánh Nữ một phen phân tích, trong lòng bình phục, nhưng xuất phát từ thận trọng suy nghĩ, còn là cố ý công đạo một câu.

Vân Hoành sơn là Hạ Vân Kiệt căn cơ chỗ, này mười năm hắn tiêu phí không ít tâm huyết, đã ở chung quanh bố trí lợi hại cấm chế trận pháp, chỉ cần không phải lợi hại kim tiên đích thân tới, muốn tấn công đi vào chẳng phải là dễ dàng việc.

"Đệ tử hiểu được." Ngao Lệ cung kính nói.

"Đây là tử khôn loa, là ở bích la quả hội theo Ngao Hoành nơi nào sở đoạt, nghe nói là tây hải Long cung bài danh top một trăm danh pháp bảo, rất có diệu dụng, cùng ngươi kia trấn hải huyền kích vừa vặn phối hợp lại sử dụng, hôm nay liền ban cho ngươi, ngươi này hai ngày liền tế luyện." Hạ Vân Kiệt theo trữ vật giới trung lấy ra tử khôn loa đưa cho Ngao Lệ nói.

"Tạ sư tôn hậu ban thưởng!" Ngao Lệ vội vàng quỳ xuống đất hai tay tiếp nhận tử khôn loa.

Hạ Vân Kiệt tâm hệ Câu Mang vu tổ kỳ, gặp nên công

đạo đã công đạo, hơn nữa Ngao Lệ cùng Dao Trì Thánh Nữ đều có kim tiên cảnh giới, hơn nữa người sau nay được Nhục Thu hổ trảo, cho dù tử đan kì kim tiên cũng không thấy có thể đánh thắng được nàng. Liền Thạch Cừ quận này địa phương, chỉ cần bọn họ không đi tìm người khác phiền toái, người khác liền thắp cao hương, người khác lại làm sao có thể nề hà được bọn họ, kỳ thật cũng là không có gì phải lo lắng. Vì thế Hạ Vân Kiệt cũng sẽ không nói thêm nữa, cuồn cuộn nổi lên một đoàn tường vân cách lưỡng quan sơn.

Rời xa lưỡng quan sơn sau, Hạ Vân Kiệt thừa dịp bốn phía khi không có ai, liền lặng yên biến hóa thành một chích màu vàng cự điêu, một đường theo kia lũ quen thuộc hơi thở nhắm hướng đông nhanh như điện chớp mà đi.

Một đường nhanh như điện chớp, cũng không biết bay vút quá nhiều thiếu thành trì, sơn xuyên con sông.

Một ngày này, Hạ Vân Kiệt một đường hướng đông phi tường rốt cục đến Đông Hải.

Đông Hải mờ mịt, vô biên vô hạn, trên biển chi chít như sao trên trời vô số đảo nhỏ. Đảo nhỏ có lớn có nhỏ, có chút nhỏ bất quá chính là mấy chục mẫu, ở Đông Hải trung giống như muối bỏ biển, lớn đã có so với Thạch Cừ quận còn muốn lớn vài lần.

Ở mờ mịt Đông Hải phía trên, khoảng cách cùng Đông Hải liền nhau tổ châu ngàn vạn dặm trên mặt biển, có một tòa đảo, trên đảo có một ngọn núi nguy nga hùng vĩ vô cùng, ngọn núi cao nhất thứ thiên mà lên, mây cũng không kịp giữa sườn núi, cũng không biết bao nhiêu cao.

Kia ngọn núi cao nhất phía trên cắm một cây đại kỳ, lá cờ thẳng đâm tận trời, kỳ trên lá cờ viết “Tề Thiên đại

thánh” Bốn chữ to, một cỗ khí phách đối diện mà đến, cho dù cách thật xa đều có thể nhìn xem hoàn toàn rõ ràng.

Phi lăng ở Đông Hải phía trên, nhìn kia tòa thẳng sáp tận trời núi cao, còn có trên lá cờ bốn chữ to, Hạ Vân Kiệt biết kia hẳn là chính là uy danh oanh động toàn bộ tiên giới hoa quả sơn.

Hạ Vân Kiệt không dám bay quá gần, lo lắng bị Tôn Ngộ Không cảm ứng được hắn đã đến, hiện tại hắn còn không tưởng cùng Tôn Ngộ Không đi được quá gần. Dù sao Tôn Ngộ Không nhưng là tiên giới thứ nhất đại phản vương, mà hắn nay nói như thế nào còn là tiên đình quan viên, cũng tạm thời không nghĩ cùng tiên đình chống đối, cho nên cùng Tôn Ngộ Không tạm thời khẳng định không thể có thân mật lui tới.

Tuy rằng cách thật sự xa liền cùng hoa quả sơn đan xen mà qua, nhưng Hạ Vân Kiệt còn là đã nhận ra từng đạo cường đại sát khí theo hoa quả sơn phóng lên cao, thẳng hướng đấu phủ, bá đạo vô cùng.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng không có chính mắt mắt thấy, cũng biết hoa quả sơn bên kia khẳng định ở thao luyện binh mã, trong đầu không khỏi một trận cảm khái hoa quả sơn cường đại cùng khí phách.

Cùng hoa quả sơn đan xen mà qua, luôn luôn tại mờ mịt Đông Hải bay vút, trong lúc cũng không biết bay vút quá nhiều thiếu đảo nhỏ, gặp được bao nhiêu trên biển chém giết, dần dần kia lũ cảm ứng càng ngày càng rõ ràng.

“Hẳn là là ở chỗ này !” Lăng không đứng ở đại hải phía trên, nhìn xa nơi xa một tòa cự đảo, Hạ Vân Kiệt trong mắt lóe ra một tia kích động sắc.

Kia đảo rất lớn, nói là đảo kỳ thật là theo mười lục địa so

sánh mà nói, kỳ thật này đảo ít nhất có Thạch Cừ quận ba năm mươi lần lớn như vậy, rộng lớn vô ngần, so với trên địa cầu cái gọi là đại lục không biết lớn bao nhiêu lần.

Này đảo không chỉ có thật lớn vô cùng, hơn nữa cách thật xa, Hạ Vân Kiệt đều có thể cảm nhận được có nồng đậm tiên linh khí theo trên kia cự đảo xuy phất mà đến, trên đảo cũng là thông xanh um úc, tùy ý có thể thấy được thanh sơn nước biếc, che trời cự mộc.

Chờ Hạ Vân Kiệt đáp xuống này trên đảo khi, cho dù Hạ Vân Kiệt cũng là hoảng sợ. Tiên linh khí đập vào mặt mà đến, nồng đậm trình độ thế nhưng có thể so với một ít môn phái nhỏ tỉ mỉ bố trí sơn môn.

Chương 1736 : Bồng Lai tiên đảo

“Đây là cái gì địa phương? Bực này nồng đậm tiên linh khí, hơn nữa linh thảo tiên dược cũng tùy ý có thể thấy được, tuy rằng đại đa số đều là có vẻ bình thường linh thảo tiên dược, nhưng là không thể nhiều đến bực này trình độ a. Thạch Cừ quận cùng nơi này nhất so với, quả thực tựu thành vùng khỉ ho cò gáy !” Hạ Vân Kiệt chung quanh nhìn lướt qua, trong lòng không khỏi một trận nói thầm.

Chính nói thầm khi, Hạ Vân Kiệt xa xa nghe được có nữ tử quát mắng thanh truyền đến, trong đầu hơi hơi vừa động, liền hiển nhân thân. Bất quá xuất phát từ thận trọng suy nghĩ, cũng không có lấy nguyên lai bộ mặt gặp người.

Thân ảnh nhất lược, Hạ Vân Kiệt liền đến thanh âm truyền đến địa phương.

Chỉ thấy giữa không trung mười đến nam tử mặc các loại dị phục vây quanh hai nữ tử mặc màu sắc rực rỡ cung trang, tay đeo lẵng hoa. Kia lẵng hoa đặt một ít linh thảo tiên dược.

Hiển nhiên là hai tiên nữ đi ra ngắt lấy linh thảo tiên dược.

“Lớn mật dâm tặc, chúng ta chính là người Khô Lâu quận quận vương phủ, các ngươi ai dám đụng đến bọn ta?” Trong đó một vị mặc đầy đặn một ít nữ tử mở miệng quát mắng nói, bất quá thần sắc đã có chút hoảng hốt.

Bởi vì hai người bọn họ đều chỉ có huyền lộ kì huyền tiên, mà vây quanh các nàng mười người đồng dạng cũng đều là huyền lộ kì, số người là bọn họ 5 lần.

“Khô Lâu quận, ha ha, khẩu khí thật lớn! Khi nào thì này Khô Lâu sơn vùng thành Khô Lâu quận ?” Có người vẻ mặt khinh thường giơ thẳng lên trời cười to.

“Hắc hắc, các ngươi nếu người thế lực khác, bổn đại tiên thật đúng là không tốt tùy tiện động các ngươi, nhưng nếu là người quận vương phủ, bổn đại tiên đã có thể không khách khí !” Một vị bộ dạng xấu xí nam tử, vẻ mặt cười dâm đãng nói, một đôi mắt chuột không hề kiêng kị ở hai y phục rực rỡ nữ tử đầy đặn bộ ngực đi lên hồi nhìn quét.

“Hắc hắc, các huynh đệ, ta chờ không kịp, còn là nhanh lên động thủ đi!” Có vị vẻ mặt thịt mỡ nam tử xoa xoa một đôi phì thủ, cức không thể đãi cười dâm đãng nói.

“Các ngươi dám! Chúng ta mới tới quận vương Hạ Lập tiên quân thần thông quảng đại, ghét ác như thù, các ngươi nếu dám động chúng ta mảy may, tất nhiên sẽ chết thật sự thảm, ai cũng cứu không được các ngươi.” Gặp những người đó muốn động thủ, mặt khác một vị nữ tử mạnh mẽ trấn định nói.

Nghe được Hạ Lập tiên quân này bốn chữ, kia vây quanh hai vị cung nữ nam tử trong mắt rõ ràng lóe ra một tia do dự cùng hoảng sợ sắc, bất quá rất nhanh, bọn họ lại khôi phục bình thường.

“Đừng dùng Hạ Lập tiên quân đến làm chúng ta sợ, hắn tuy rằng thần thông quảng đại, bất quá hắn rất nhanh sẽ muốn ốc còn không mang nổi mình ốc, lại làm sao cố được các ngươi. Không bằng các ngươi quy thuận chúng ta Bạch Cốt động, bổn đại tiên cam đoan cho các ngươi phiêu phiêu dục tiên, chẳng phải so với bị chúng ta **** mà chết mạnh hơn ngàn vạn lần.” Kia xấu xí nam tử hắc hắc cười nói.

“Ngươi lời này là cái gì ý tứ?” Hai vị y phục rực rỡ nữ tử

nghe vậy tất cả đều sắc mặt đại biến.

“Hừ, có ý tứ gì? Cũng không hỏi thăm hỏi thăm chúng ta Bạch Cốt động là cái gì lai lịch? Cũng không nhìn xem này Khô Lâu sơn là cái gì địa phương? Hắn Hạ Lập lại tính cái gì, thế nhưng cũng dám nhúng tay Khô Lâu sơn sự tình!” Kia nam tử cười lạnh nói.

“Hứa Hầu, dong dài nhiều như vậy làm gì? Trực tiếp bắt rời đi, miễn cho tự nhiên đâm ngang.”

Gặp kia xấu xí nam tử không dứt, kia mập mạp đã có chút không kiên nhẫn thúc giục nói.

Mập mạp lời này vừa nói ra, người vây quanh kia hai nàng liền thu hồi cợt nhả, tất cả đều mắt lộ ra hung quang tế ra pháp bảo khởi xướng tiến công.

Pháp bảo nhất tế khởi, lập tức đó là đầy trời mây đen sầu sầu, quỷ khí dày đặc, có vô số lệ quỷ ở không trung giương nanh múa vuốt, lại đều là lấy tà ma pháp bảo chiếm đa số.

Kia hai nữ tử thấy thế vội vàng cũng thả ra pháp bảo, một cái là một thanh phi kiếm, một cái là một chi ngân trâm, kia phi kiếm cùng ngân trâm uy lực cũng là cử đại, nhất tế ra, đó là đầy trời kiếm quang bóng châm, ám sát không ít lệ quỷ, khiến cho quỷ khí đẩy ra.

Nhưng nề hà song phương số người kém quá lớn, cảnh giới cũng đều kém không có mấy, kia hai nữ tử ngay từ đầu còn có thể đại phát thư uy, nhưng thời gian hơi chút nhất dài vốn nhờ vì pháp lực hao phí quá lớn mà thở gấp vụt vụt, phi kiếm, ngân trâm hào quang tiệm ảm, cuối cùng chỉ có thể kham kham bảo vệ quanh thân.

“Thương! Thương!” Lại qua một đoạn thời gian, có một bạch dày đặc cốt đao, nhất huyết sắc đại đao thình lình

theo mây đen quỷ khí trung hung hăng bổ ra, bổ vào phi kiếm cùng ngân trâm phía trên.

Kia hai nữ tử vốn là là cùng nỗ chi mạt, làm sao còn có thể chống lại bọn họ súc thế nhất kích, kia phi kiếm cùng ngân trâm liền ngã xuống không trung, hai người cũng một ngụm máu tươi phun ra, sắc mặt tái nhợt.

Đúng lúc này, lại có một cỗ hắc khí đánh úp lại, quát khởi một trận đại phong, muốn đem các nàng cấp cuồn cuộn nổi lên đến.

Kia hắc khí cũng không phải bình thường hắc khí, chính là âm sát quỷ khí, uy lực thật lớn, kia hai nữ nhân nay mất pháp bảo, lại bị thương, làm sao còn có thể ngăn cản được, mắt thấy sẽ muốn bị cuốn đi, ngay tại phía sau thiên không đột nhiên thay đổi bất ngờ, có một đạo đạo điện xà ở không trung chớp động, không đợi những người đó hiểu được là cái gì một hồi sự.

Từng đạo màu tím lôi đình liền theo thiên thượng hàng xuống dưới, công bằng vừa vặn dừng ở kia mười người trên người.

Kia mười người tuy rằng đều là huyền lộ kì huyền tiên, nhưng bị kia màu tím lôi đình vừa bổ, lập tức liền biến thành bụi bụi.

Hai nữ tử vốn tưởng rằng chính mình hai người hẳn phải chết, không nghĩ tới đột nhiên gian thiên hàng lôi đình, nháy mắt liền đem kia mười người đánh cho ngay cả tra cũng chưa còn lại một giọt, không khỏi đều bị dọa choáng váng, nửa ngày không có thể phục hồi tinh thần lại, thẳng đến nhìn đến phía trước hơn một áo xanh nam tử, thế này mới mạnh phục hồi tinh thần lại, biết là người trước mắt cứu các nàng.

“Đa tạ thượng tiên ân cứu mạng.” Hai người vội vàng

hướng Hạ Vân Kiệt phúc thân nói lời cảm tạ.

“Chính là nhấc tay chi lao mà thôi, hai vị cô nương không cần khách khí.” Kia áo xanh nam tử tự nhiên chính là Hạ Vân Kiệt, nghe vậy lại cười nói.

“Không biết thượng tiên như thế nào xưng hô, ở đâu tòa tiên sơn tu luyện? Ta hai người cũng tốt ghi nhớ trong lòng, tương lai nếu có cơ hội cũng tốt báo đáp thượng tiên.” Hạ Vân Kiệt nói được thoải mái, nhưng đối với này hai vị cô nương cũng là ân cứu mạng, này ân tình giống như tái sinh phụ mẫu, tự nhiên không tốt bình thường đối đãi.

“Hai vị cô nương khách khí, bản tiên theo này khác xa xôi địa phương mà đến, đang muốn tìm một người hỏi một chút nơi này đến tột cùng là cái gì địa phương, tiên linh khí như thế nồng đậm, linh thảo tiên dược bộ dạng cũng thật là tràn đầy.” Hạ Vân Kiệt một câu mang quá chính mình đến chỗ, ngược lại hỏi nơi này.

“Nguyên lai thượng tiên đến từ xa xôi địa phương, vậy trách không được không biết nơi này là địa phương nào. Nơi này chính là chúng ta tiên giới tiếng tăm lừng lẫy trong mười châu ba đảo Bồng Lai tiên đảo. Nơi này là Khô Lâu quận địa vực, Khô Lâu quận bởi vì Khô Lâu sơn được gọi là. Chúng ta đều là Khô Lâu quận quận vương phủ cung nữ, lần này đi ra là nghĩ ngắt lấy chút linh thảo tiên dược trở về luyện chế tiên đan, lại không nghĩ rằng gặp Bạch Cốt động ác đồ, thiếu chút nữa sẽ muốn gặp bọn họ độc thủ, may mắn thượng tiên ra tay, mới vừa rồi tránh thoát này một kiếp, nếu không hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.” Trong đó kia lược hiển đầy đặn cung nữ mở miệng trả lời, nhưng thật ra không tái truy hỏi Hạ Vân Kiệt danh hiệu đến chỗ, hiển nhiên các nàng đều là người thông minh.

“Nguyên lai nơi này chính là Bồng Lai tiên đảo, trách

không được tiên linh khí như thế nồng đậm. Bất quá bản tiên vừa rồi xem kia mười người thật là xương quyết, hay là kia Bạch Cốt động thế lực rất lớn, các ngươi quận vương phủ cũng không làm gì được ?” Hạ Vân Kiệt hoàn toàn hiểu ra, sau đó thuận miệng bát quái một câu.

Chương 1737 : Tử vong hoang mạc

“Kia Bạch Cốt động ở Khô Lâu sơn vùng thế lực quả thật rất lớn, trước kia ở Khô Lâu sơn vùng bọn họ hoành hành ngang ngược, vô pháp vô thiên, căn bản không ai dám lên tiếng, liền ngay cả người quận vương phủ nhìn thấy bọn họ đều phải trốn tránh đi. Thẳng đến trước chút năm qua tân quận vương Hạ Lập tiên quân, cục diện mới xảy ra biến hóa. Hạ Lập tiên quân vừa đến, liền đại lực chỉnh đốn Khô Lâu quận, cũng giết không ít người Bạch Cốt động, thế này mới đem Bạch Cốt động khí diễm cấp đè ép đi xuống. Chúng ta cũng mới dám rời xa quận vương phủ đến vùng này đến ngắt lấy linh thảo tiên dược. Chính là hôm nay không biết vì sao, này Bạch Cốt động lại khôi phục ngày xưa khí diễm, rõ như ban ngày dưới, cũng dám đối chúng ta xuống tay.” Mặt khác một vị cung nữ tiếp nhận nói trả lời, nhắc tới Hạ Lập tức, trên mặt nàng rõ ràng lộ ra kính ngưỡng sắc, nhưng nói đến mặt sau khi, của nàng sắc mặt dần dần trở nên khó coi, trong mắt toát ra một tia nghi hoặc cùng lo lắng.

Đây là Hạ Vân Kiệt lần thứ hai nghe được Hạ Lập tên, nhưng thật ra đối hắn hơi hơi nổi lên một tia tò mò.

“Không tốt, chẳng lẽ là kia Bạch Cốt động động chủ Mã Nguyên trở lại?” Dáng người đầy đặn một ít cung nữ tựa hồ đột nhiên nghĩ tới cái gì, sắc mặt lập tức trở nên tái nhợt không có chút máu, âm thanh kêu lên, trong mắt tràn đầy hoảng sợ.

“Mã Nguyên là ai? Rất lợi hại sao?” Hạ Vân Kiệt gặp kia cung nữ chính là nhắc tới khởi Mã Nguyên liền cả kinh sắc mặt tái nhợt, trong mắt tràn đầy hoảng sợ, nhịn không được tò mò hỏi.

“Đâu chỉ lợi hại, kia Mã Nguyên quả thực chính là đại ác ma. Hắn thích uống máu người, ăn người óc trái tim. Vô

số năm qua, Khô Lâu sơn vùng không biết bao nhiêu người vào hắn bụng. Khả lại hắn thần thông quảng đại, pháp lực tinh thâm, chính là thượng cổ Tiệt giáo kim tiên, sau lại sửa đầu tây phương giáo, làm tử y sứ giả, căn bản không người nề hà được hắn. Không được, không được, ta phải lập tức trở về bẩm báo tiên quân đại nhân, làm cho hắn sớm chuẩn bị sẵn sàng, hoặc quảng mời bạn tốt, hoặc đăng báo thiên đình." Cung nữ càng nói càng là lo lắng, không còn cố cùng Hạ Vân Kiệt nói rõ, phúc phúc thân, liền vội vội vàng việc hướng quận vương phủ tiến đến.

Hạ Vân Kiệt cũng liền vừa vặn gặp được thuận miệng vừa hỏi, cũng là không nghĩ nhiều quản, gặp hai vị cung nữ vội vàng rời đi, hắn liền tiếp tục hướng đông bay đi.

Đối hắn mà nói, nay tìm kiếm vu tổ Câu Mang kỳ mới là quan trọng nhất. Huống hồ kia Mã Nguyên nếu là Tiệt giáo thượng cổ kim tiên, hiện nay tây phương giáo tử y sứ giả, ngẫm lại cũng tất nhiên là lợi hại vô cùng, Hạ Vân Kiệt nay còn không phải Thái Ất kim tiên, cũng không có tu thành bất tử bất diệt thân, còn là không cần nhúng tay nơi đây sự tình mới tốt, vạn nhất gặp phải giống Từ Hàng đạo cô loại này tây phương giáo tôn giả cấp hoặc là phó giáo chủ cấp nhân vật, kia đã có thể phiền toái lớn.

Nếu kia Hạ Lập tiên quân là thiên đình đóng ở nơi đây quận vương, tự nhiên còn là từ hắn nghĩ biện pháp giải quyết. Nghĩ đến kia tiên quân có thiên đình bối cảnh, Mã Nguyên cũng phải kiêng kị một hai.

Theo kia lũ càng ngày càng đậm liệt hơi thở tìm kiếm, đại khái qua nửa ngày thời gian, Hạ Vân Kiệt đến một cái rộng lớn hoang mạc vùng.

Này hoang mạc vùng không chỉ có không có một ngọn cỏ, đầy trời cát vàng, mà còn bị tử vong hơi thở bao

phủ, cùng Bồng Lai tiên đảo địa phương khác sinh cơ dạt dào, tiên linh khí tràn đầy tình hình hoàn toàn tương phản.

“Như thế nào sẽ là nơi này đâu?”

Nhìn mênh mông bát ngát hoang mạc vùng, cảm thụ không đến chút sinh vật hoạt động dấu vết, Hạ Vân Kiệt trên mặt lộ ra không dám tin biểu tình. Ở hắn trong tưởng tượng, Câu Mang nếu là thượng cổ mộc thần, chủ cỏ cây cùng vạn vật sinh trưởng, mặc kệ nơi này là hắn tổn lạc địa phương còn là vu tổ kỳ thất lạc địa phương, hẳn là vạn vật sống lại, sinh cơ dạt dào, cảnh xuân tươi đẹp địa phương mới là, như thế nào ngược lại là một mảnh tử vong nơi.

Nhưng này lũ quen thuộc cảm giác tại đây phiến tử vong nơi lại vô cùng mãnh liệt cùng rõ ràng, hiển nhiên là không có tìm lầm địa phương.

“Vì cái gì không thể là này phiến địa phương? Sinh tử liền như âm dương giống nhau, vốn là gắn bó tương khắc lại tương tồn. Không có sinh tại sao tử, không có tử tại sao sinh? Có sinh mới có tử, có tử mới có sinh. Câu Mang nếu là thượng cổ mộc thần, chủ cỏ cây cùng vạn vật sinh trưởng, hắn có thể ban ra sinh cơ, dựng dục vạn vật, tự nhiên cũng có thể cướp lấy vạn vật sinh cơ.” Vu Hàm thanh âm đột nhiên ở Hạ Vân Kiệt trong đầu vang lên.

“Không có sinh tại sao tử, không có chết tại sao sinh? Có sinh mới có tử, có tử mới có sinh……” Một câu câu dừng ở Hạ Vân Kiệt trong lòng, giống như thần chung mộ cổ, ẩn ẩn trung hắn tựa hồ khuy đến một tia bất tử bất diệt thân huyền bí.

Hồi lâu, Hạ Vân Kiệt mới từ Vu Hàm lời nói trung phục hồi tinh thần lại, trên mặt lộ ra mỉm cười nói:“Cảm ơn sư

tôn chỉ điểm, ta nghĩ ta đã khuy đến một tia bất tử bất diệt thân huyền bí.”

“Của ngươi thiên phú là vi sư đời này gặp qua tối cao, vi sư chưa từng có hoài nghi ngươi sẽ ngộ bất tử bất diệt thân huyền bí.” Vu Hàm nói.

“Cảm ơn sư tôn, bây giờ còn là trước tiên ở này hoang mạc tìm tòi đến tột cùng đi.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Hảo.”

Bay đến hoang mạc trên không, cố ý mở ra mi tâm trung kia chích độc nhãn, Hạ Vân Kiệt phát hiện này hoang mạc so với chính mình trong tưởng tượng còn muốn rộng lớn rất nhiều, cơ hồ chiếm cứ Bồng Lai tiên đảo gần 1% địa vực.

Đừng xem thường này 1% địa vực, nếu là lấy địa cầu diện tích đến cân nhắc, không biết có bao nhiêu cái địa cầu đâu!

Tại đây phiến địa vực, cơ hồ nhìn không tới có cái gì sinh vật hoạt động dấu vết, chỉ có linh tinh vài cái vừa thấy chính là tu luyện tà ma công pháp người trong ma đạo giấu ở này phiến địa vực một ít đặc thù địa phương luyện chế Ma Môn pháp khí.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không đi xen vào việc của người khác, thu độc nhãn.

Nếu biết này phiến địa vực cơ hồ không ai, chỉ có linh tinh vài người trong ma đạo ở hoạt động, Hạ Vân Kiệt cũng sẽ không cái gì hảo cố kỵ, liền thi triển khai thần niệm bốn phía tìm tòi.

Rất nhanh, Hạ Vân Kiệt tập trung một chỗ.

Đây là chân chính tử vong nơi, người tiến đến này phiến địa vực sẽ gặp cảm thấy hoàn toàn hít thở không thông, tuyệt vọng, tĩnh mịch…… Thậm chí này phiến địa vực ngay cả không khí đều là không lưu động.

Hạ Vân Kiệt phảng phất lại về tới vì cứu Thẩm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh, hư không thông đạo tạc hủy, lâm vào kia hoàn toàn hắc ám tĩnh mịch không gian thời điểm.

Hạ Vân Kiệt lẳng lặng đứng ở này phiến tử vong nơi, chậm rãi thưởng thức loại này tuyệt vọng hít thở không thông tĩnh mịch cảm giác, kia bao phủ bất tử bất diệt thân huyền bí tầng tầng sương mù dày đặc phảng phất dần dần bị gió thổi tán, lộ ra bên trong hình dáng.

Thẳng đến hồi lâu, Hạ Vân Kiệt mới có chút không cam lòng thở dài một hơi, sau đó đưa mắt chung quanh nhìn xung quanh.

Kia tầng tầng sương mù dày đặc đúng là vẫn còn không có biện pháp hoàn toàn tán đi, hắn nhìn đến như trước chính là bất tử bất diệt thân huyền bí hình dáng, không thể nhất đổ lư sơn chân diện mục.

Đưa mắt nhìn xung quanh, tầm mắt tại đây phiến tử vong nơi tựa hồ cũng đã bị hạn chế, mắt có thể đạt được khoảng cách bất quá so với thường nhân hơi chút xa cái hai ba lần, sau đó liền bị tử vong hơi thở cấp cản trở, đen thui, vụ mênh mông một mảnh, rốt cuộc thấy không rõ lắm.

Độc nhãn lại mở ra, một đạo kim quang bắn ra, tử vong hơi thở ào ào né tránh, hiện ra một mảnh lang lảng Càn Khôn.

Hạ Vân Kiệt trong lòng mừng thầm, vừa muốn phát lực thúc dục độc nhãn, hắn ánh mắt đột nhiên nhất ngưng,

tiếp theo thân mình đó là như điện **** về phía trước.

Chương 1738 : Khô tàn tiên thiên dương liễu thụ

Trong thời gian ngắn, Hạ Vân Kiệt đã đứng ở một chỗ phạm vi đại khái có trăm đến mét lõm xuống nơi.

Tại kia lõm xuống nơi, có một ngàn thương trăm lỗ, khô cạn phảng phất phong nhẹ nhàng nhất thổi, sẽ hóa thành tro tàn, cao hơn mặt đất đại khái hai ba mét nửa phiến thân cây, mặt khác nửa phiến cũng không biết là bị người dùng đao chém đi rồi, còn là bị con kiến cấp phệ cắn điệu.

Này đó đều không có cái gì thật kỳ quái, tại đây phiến tử vong nơi, nơi nơi đều là khô cạn cỏ cây, chân chính làm cho Hạ Vân Kiệt cảm thấy kỳ quái là, kia vỡ nát, khô cạn phảng phất phong nhẹ nhàng nhất thổi sẽ hóa thành tro tàn bán phiến thân cây, mặt trên thế nhưng dài một cây xanh biếc ướt át cành liễu.

Cành liễu nhẹ nhàng phất động, có hàng tỉ nói hào quang chớp động, có vô tận sinh cơ theo bốn phương tám hướng vọt tới, nhập vào kia cành liễu, cành liễu trở nên càng phát ra xanh biếc.

Không chỉ có như thế, kia cành liễu cấp Hạ Vân Kiệt một loại giống như đã từng quen biết cảm giác.

Tại đây dạng bị tử vong khí tràn đầy, tầm mắt đã bị thật lớn hạn chế địa phương, nếu không phải Hạ Vân Kiệt có độc nhãn, lại là theo hơi thở lại đây, thật đúng là không có khả năng phát hiện này khỏa khô cạn không trọn vẹn thân cây.

“Từ Hàng đạo cô trong ngọc tịnh bình tiên thiên dương liễu chi!” Hạ Vân Kiệt trong lòng đột nhiên vừa động, nhịn không được hô nhỏ ra tiếng, trên mặt tràn ngập

không thể tưởng tượng biểu tình.

“Nếu ngươi có biết vu tổ Câu Mang trước kia sử dụng pháp bảo là cái gì, ngươi sẽ không hội cảm thấy không thể tưởng tượng.” Vu Hàm thanh âm lại ở Hạ Vân Kiệt trong đầu vang lên, mang theo một tia tang thương bi thương.

“Chẳng lẽ cũng cùng Từ Hàng đạo cô giống nhau dùng là cũng là dương liễu chi bất thành?” Hạ Vân Kiệt kinh ngạc hỏi.

“Câu Mang vu tổ tuy rằng là điểu thân mặt người, nhưng ở thượng cổ thời đại, hắn thường thường thích lấy cưỡi ngưu mục đồng hình thức xuất hiện trước mặt người khác, hắn đầu có song kế, cầm trong tay liễu chi, cho nên lại bị xưng là mang đồng. Kia liễu chi đó là trong thiên địa duy nhất một gốc cây tiên thiên dương liễu.” Vu Hàm hồi ức nói.

“Ngài ý tứ là Từ Hàng đạo cô trong tay dương liễu chi nguyên lai là Câu Mang vu tổ ? Trách không được nàng muốn đem nó dưỡng ở trong ngọc tịnh bảo bình! Nguyên lai kia dương liễu chi không hề hoàn toàn.” Hạ Vân Kiệt đã ẩn ẩn hiểu được trong đó một ít khúc chiết sâu xa quan hệ.

Vu Hàm không có trả lời, hiển nhiên xem như cam chịu Hạ Vân Kiệt phỏng đoán.

“Trước cấp nó một ít tiên thiên dương liễu cam lộ, sau đó thu này dương liễu chi đi!” Hồi lâu, Vu Hàm mới lại lần nữa mở miệng nói.

“Là.” Hạ Vân Kiệt ứng thanh, sau đó đem mấy năm trước theo Long Nữ trong tay thu thập, vẫn luyến tiếc dùng là tiên thiên dương liễu cam lộ đổ một ít tại kia khỏa còn lại nửa phiến thân cây khô cạn dương liễu rễ

cây.

Vừa rồi đổ xuống đi khi, còn không có cái gì biến hóa, khả qua một nén nhang công phu sau, đột nhiên gian, khô cạn dương liễu thụ đột nhiên có chồi xông ra, chồi tản mác ra dạt dào sinh cơ, sinh cơ xông ra tử vong hơi thở. Sau đó có mao mao mưa phùn đánh xuống, vốn là hoang mạc đại địa, này khô cạn cỏ cây được đến mưa phùn dễ chịu, thế nhưng ào ào khôi phục sinh cơ, khô cạn cành biến thành lục sắc, dài ra nộn bao, sau đó nở rộ, dài ra mới chi tân diệp.

Bất quá một lát công phu, này phiến bị tử vong bao phủ địa phương thế nhưng trở nên sinh cơ dạt dào, cảnh xuân tươi đẹp, phảng phất nhân gian tiên cảnh bình thường.

“Từ sinh mà tử, từ tử mà sinh!” Hạ Vân Kiệt trong lòng càng ngày càng hiểu ra, kia giấu ở sương mù dày đặc mặt sau bất tử bất diệt thân huyền bí càng ngày càng rõ ràng, miêu tả sinh động.

“Nhanh! Chỉ cần cho ta thời gian, ta nhất định tham ngộ hiểu được bất tử bất diệt thân huyền bí!” Tuy rằng cuối cùng kia bất tử bất diệt thân huyền bí không có hoàn toàn lộ ra đến, nhưng Hạ Vân Kiệt trong lòng đã tràn ngập tin tưởng.

Bởi vì đối này bất tử bất diệt thân huyền bí, hắn không còn là hai mắt một chút hắc!

Cẩn thận từng li từng tí đem được đến cam lộ dễ chịu khô tàn dương liễu chi theo mặt đất di đi ra, sau đó thu vào trong thận kia tôn vu đỉnh trung.

Kia vu đỉnh còn cất chứa có một chút tiên thiên dương liễu cam lộ, trước kia Hạ Vân Kiệt vẫn đều luyến tiếc dùng, nay đều một cỗ não cho này khô tàn dương liễu

chi.

Dương liễu chi được này đó tiên thiên cam lộ, kia bao nha liền nở rộ mở ra, dài ra mặt khác một cái non mịn dương liễu chi.

Hai căn dương liễu chi ở vu đỉnh trung phất động, khiến cho vu đỉnh trung sinh cơ dạt dào, liên quan kia tiên thiên bàn đào thụ tựa hồ đều chiếm được này sinh cơ dễ chịu, sáng mờ nở rộ, lá cây rầm a rung động.

Hạ Vân Kiệt thấy thế trong lòng không khỏi vui vẻ, nghĩ rằng có này khỏa dương liễu chi, không biết bàn đào có thể hay không sớm một ngày thành thục.

Bất quá Hạ Vân Kiệt rất nhanh hãy thu nổi lên này đó mơ màng, mà là tay hướng vừa rồi dương liễu chi sinh trưởng địa phương tìm tòi, sau đó trong tay liền hơn một cây màu đen tiểu lá cờ, lá cờ tản ra một tia nùng hóa không ra sinh cơ đúng là vu tổ Câu Mang kỳ.

Đúng là này mặt lá cờ hơi thở dẫn đường Hạ Vân Kiệt một đường tìm được, cũng là này mặt lá cờ sinh cơ che lấp dương liễu chi hơi thở, khiến cho vô số năm qua Từ Hàng đạo cô vẫn không có biện pháp tìm được này nửa khỏa tàn khô dương liễu chi.

“6 can !” Cảm thụ trung trong tay vu tổ Câu Mang kỳ nồng đậm sinh cơ, Hạ Vân Kiệt tâm tình không khỏi mênh mông dị thường.

Chỉ cần có thể thu tề mười hai can vu tổ kỳ, hắn có thể che lấp Thiên Cơ, đột phá đến đại vu thậm chí vu tổ cảnh giới, khi đó ở tiên giới, hắn mới tính chân chính có được cùng đại giáo chống lại thực lực cùng tư bản.

Hồi lâu Hạ Vân Kiệt mới kìm quyết tâm đầu mênh mông cảm xúc, nhỏ một giọt tinh huyết ở vu tổ Câu Mang kỳ

thượng, đem vu tổ Câu Mang kỳ thu hồi đến ôn dưỡng ở trong gan vu đỉnh.

Làm xong này đó sau, Hạ Vân Kiệt lại đem vừa rồi dương liễu thụ sinh trưởng địa phương thổ nhưỡng cấp đào đứng lên.

Này phiến địa vực nơi nơi bị tử vong hơi thở bao phủ, không hề sinh cơ, đó là bởi vì này phiến địa vực sinh cơ tất cả đều bị này dương liễu chi cấp đoạt lấy đến duy trì nó không trọn vẹn thân thể sinh cơ. Mà nó cắm rễ địa hạ kia phiến thổ nhưỡng, vô số năm qua không biết hội tụ bao nhiêu sinh cơ ở bên trong, sớm đã không phải cái gì bình thường thổ nhưỡng, mà là trân quý đến cực điểm thần nhưỡng.

Dược phố nếu rắc một điểm này thổ nhưỡng, linh thảo tiên dược tất nhiên mọc tràn đầy, hơn nữa phẩm chất cũng khẳng định có thể được đến tăng lên.

Đem thổ nhưỡng thu tốt sau, Hạ Vân Kiệt lại ở bốn phía tìm tác một phen, gặp cũng không có cái gì sai lậu, thế này mới hóa thân kim điêu, nhanh như điện chớp hướng tụ quật châu phương hướng tiến đến.

Tuy rằng lưỡng quan sơn bên kia có Dao Trì Thánh Nữ cùng Ngao Lệ hai vị kim tiên gác, nhưng bởi vì phía trước đắc tội quá tây hải Long cung cùng La Đàn tiên quân, nay lại ra canh kim tử ô mạch khoáng, Hạ Vân Kiệt chung quy có chút lo lắng.

……

Khô Lâu sơn, nghe thấy tên này khiến cho người cảm thấy lỗ chân lông vẻ sợ hãi, cho rằng kia tất là một mảnh âm u, bạch cốt trắng như tuyết núi hoang.

Nhưng trên thực tế, Khô Lâu sơn liên miên ngàn vạn

dặm, đàn sơn hùng kì, mịt mù khí bốc lên, tiên khí lượn lờ, cổ mộc che trời, trong núi không biết cất giấu bao nhiêu linh thảo tiên dược, là chân chính tiên gia tu luyện phúc địa.

Sở dĩ đặt Khô Lâu sơn bực này âm trầm khủng bố tên, là vì Khô Lâu sơn sơn thể là màu trắng, tục truyền là thượng cổ mỗ không biết tên thần thú cốt hài biến thành.

Ở thượng cổ thời đại, này Khô Lâu sơn cũng rất có danh tiếng. Rất nhiều thượng cổ kim tiên lựa chọn ở Khô Lâu sơn mở mang động phủ tu luyện cùng khai tông lập phái. Trong đó tối nổi danh chớ quá cho Tiệt giáo Thạch Cơ nương nương.

Thạch Cơ nương nương là Tiệt giáo Nhị đại đệ tử, thần thông quảng đại, năm đó cùng sau lại trở thành thiên đình tam đàn hải hội đại thần Na Tra phát sinh xung đột, đầu tiên là bắt thác tháp Lý thiên vương như bắt con gà con bình thường, sau lại giơ tay nhấc chân gian liền đem Na Tra đánh cho chung quanh chạy trốn. Chính là sau lại không đề phòng bị Xiển giáo kim tiên Thái Ất chân nhân Cửu Long thần hỏa tráo cấp bao lại, thế này mới đã mất mạng.

Thạch Cơ nương nương chết sau, nàng khổ tâm kinh doanh nhiều năm Bạch Cốt động liền bị đều là Tiệt giáo đệ tử Mã Nguyên cấp chiếm đi.

Chương 1739 : Khô Lâu sơn xung đột

Mã Nguyên thần thông không bằng Thạch Cơ nương nương, nhưng là là ở trong Thông Thiên giáo chủ bích du cung nghe qua đại đạo Nhị đại đệ tử, là cái lợi hại hạng người. Hơn nữa này Mã Nguyên trời sanh tính vô cùng tàn bạo, thượng cổ đại chiến trung phản bội Tiệt giáo đầu nhập vào tây phương giáo môn hạ.

Đầu nhập tây phương giáo môn hạ sau, này Mã Nguyên không chỉ có bản tính không sửa, mà còn làm trầm trọng thêm, chiếm lấy Thạch Cơ nương nương Bạch Cốt động không đề cập tới, mà còn chung quanh giết chóc nguyên Bạch Cốt động môn nhân, lại ở Khô Lâu sơn vùng đại khai sát giới, khiến cho Khô Lâu sơn vùng khắp nơi môn phái thế lực, đối hắn đều bị vừa hận vừa sợ, lại không thể không tất cả đều khuất phục ở hắn dâm uy dưới, liền thiên đình tiên quân đóng ở Khô Lâu sơn cũng là như thế.

Bởi vì Khô Lâu sơn vùng thế lực đều thần phục, liền ngay cả đóng ở Khô Lâu sơn tiên quân nhìn thấy hắn cũng giống như nhìn thấy Ngọc Đế bình thường, duy hắn làm chủ, sai đâu đánh đó, Mã Nguyên dần dần đối Khô Lâu sơn khắp nơi thế lực thả lỏng đề phòng, đại đa số thời điểm đều ở Tây Thiên Linh sơn tìm hiểu Thái Ất kim tiên chi đạo, cũng tùy thời chờ đợi sai phái.

Bởi vì Mã Nguyên quy hàng tây phương giáo sau, được tây phương giáo tử y sứ giả chức vị. Này chức vị cùng Từ Hàng đạo cô đám người tôn giả vị bất đồng, tôn giả vị ở tây phương giáo trung dĩ nhiên thập phần siêu nhiên, trên cơ bản không chịu trong giáo sự vụ ràng buộc, cho dù phó giáo chủ cũng không tư cách tùy ý sai phái, chỉ có giáo chủ pháp lệnh, mới vừa rồi có thể điều động tôn giả. Nhưng sứ giả sẽ không giống nhau, danh

như ý nghĩa đó là chịu sai phái ý, còn cần tùy thời đợi mệnh nghe sai phái.

Đương nhiên Mã Nguyên thân là tử y sứ giả đã là trong sứ giả tối đẳng cấp cao tồn tại, thực lực cũng cực kì kinh người, chỉ kém một bước có thể khuy đến Thái Ất kim tiên huyền bí, là kim tiên này một cảnh giới cao nhất tiêm tồn tại, năm đó Long Nữ cùng Thiện Tài đồng tử đi hỏa diễm sơn bắt Hồng Hài Nhi, tuy rằng cũng xưng là sứ giả, nhưng là xa không có biện pháp cùng hắn so sánh với.

Kia Mã Nguyên bởi vì Khô Lâu sơn mọi việc bình định, sẽ không tái thường trú Khô Lâu sơn, mà là ở Linh sơn dốc lòng tu luyện, một lòng tưởng nhìn trộm Thái Ất kim tiên huyền bí, tốt thăng chức vi tôn giả vị.

Giống Mã Nguyên bực này không biết sống bao nhiêu năm tháng thượng cổ kim tiên, một khi dốc lòng tu luyện, liền chân chính ứng câu kia “Trong núi vô giáp, hàn tẫn không biết năm”, trên cơ bản cũng sẽ không như thế nào sẽ về Khô Lâu sơn.

Vốn lấy Bạch Cốt động thế lực, lấy hắn Mã Nguyên hung danh, cho dù hắn không ở Khô Lâu sơn Bạch Cốt động, cũng không có người dám can đảm mạo phạm Bạch Cốt động ở Khô Lâu sơn quyền uy, lại không nghĩ rằng trước chút năm thiên đình đột nhiên phái cái tân tiên quân xuống dưới trấn thủ Khô Lâu quận.

Này tân tiên quân cũng không biết cái gì lai lịch, lá gan đặc biệt lớn, gặp Bạch Cốt động phía dưới một ít thế lực vô pháp vô thiên, thế nhưng trực tiếp liền phái binh diệt sát trấn áp.

Kia Bạch Cốt động người đi ra, hướng đến ỷ vào có Bạch Cốt động chỗ dựa, hoành hành ngang ngược quen, hơn nữa cũng quả thật có chút vài phần bản sự,

tự nhiên không sợ kia tân tiên quân trấn áp, tương phản còn oa oa kêu, vẻ mặt phấn khởi triệu tập nhân mã cùng hắn đối kháng.

Những người này làm sao dự đoán được này mới tới tiên quân chính là uy chấn tiên giới, cùng Vương Mẫu, Cửu Thiên Huyền Nữ nổi danh Cửu U Tố Âm nữ đế con trai. Tuy rằng thoạt nhìn chỉ có huyền anh kì huyền tiên cảnh giới, nhưng trên người nhưng là có rất nhiều lợi hại pháp bảo, hơn nữa pháp lực tinh thâm, thần thông quảng đại, biến hóa vô cùng, càng luyện thành bất tử bất diệt thân. Người khác đánh hắn một chút, hắn lắc lắc thân mình hồn nhiên không có việc gì, hắn nếu đánh người khác một chút, kia nhưng chỉ có không chết tức thương.

Đại chiến vừa mới bắt đầu không bao lâu, Hạ Lập liền bằng vào lợi hại pháp bảo cùng bát cửu huyền công giết được quân địch người ngã ngựa đổ, thậm chí ngay cả kim tiên đều cấp trấn sát hai cái.

Một trận chiến này nhất thời đánh ra thiên đình uy phong hòa khí thế, có không ít người liền đến đầu nhập vào Hạ Lập, nhất là nguyên lai Thạch Cơ nương nương môn sinh, vốn là tức giận Mã Nguyên chiếm trước Bạch Cốt động còn đối bọn họ đuổi tận giết tuyệt, đều ào ào đến đầu nhập vào Hạ Lập.

Thạch Cơ nương nương là Tiệt giáo Nhị đại đệ tử, là thượng cổ tiếng tăm lừng lẫy kim tiên, của nàng môn sinh tự nhiên cũng có lợi hại, cũng là có mấy kim tiên. Kể từ đó, Hạ Lập trướng hạ thực lực lại gặp trướng.

Hạ Lập cố ý muốn đi thiên đình nhậm chức, vốn là tưởng thoát khỏi mẫu thân vòng bảo hộ, thành lập chính mình cái thế kì công. Nay lại mời chào không ít nhân mã, tự nhiên là hùng tâm vạn trượng, một đường đẩy mạnh, quét ngang rất nhiều Bạch Cốt động môn sinh

thành lập sơn môn.

Kể từ đó tự nhiên liền kinh động lưu thủ Bạch Cốt động Mã Nguyên thân truyền đệ tử.

Mã Nguyên bình sinh thu có bốn thân truyền đệ tử, trừ bỏ một cái đi theo hắn bên người ở Linh sơn tu luyện chờ đợi trong giáo sai phái, này khác ba cái tắc tọa trấn Bạch Cốt động.

Kia ba đệ tử tọa trấn Bạch Cốt động đều có tử đan kì kim tiên cảnh giới, không chỉ có cảnh giới cao thâm, pháp lực hùng hậu, mà còn tu có quỷ dị ma công, ở Khô Lâu sơn vùng ngại ít tiên nhân có thể cùng bọn họ đối chiến.

Hạ Lập tuy rằng thanh thế to lớn, quét ngang không ít Bạch Cốt động giáo đồ thành lập sơn môn, bất quá kia Mã Nguyên thân truyền đệ tử như trước không như thế nào đem Hạ Lập để vào mắt, trong đó một thân truyền đệ tử lĩnh binh mã, trực tiếp liền giết hướng Khô Lâu quận quận thành.

Theo lý mà nói, huyền anh kì huyền tiên cùng tử đan kì kim tiên cảnh giới kém cách xa, hai cái căn bản không phải cùng cấp bậc đối thủ. Nhưng Hạ Lập chính là Cửu U Tố Âm nữ đế cùng Hạ Vân Kiệt kết hợp sở sinh con trai, lại không phải bình thường huyền anh kì huyền tiên so với được. Không chỉ có pháp lực vô cùng tinh thuần hùng hậu, có thể so với tử khí kì kim tiên, hơn nữa cũng có cao thâm thuật pháp, lợi hại pháp bảo, còn có bất tử bất diệt thân.

Vì thế rõ ràng Hạ Lập pháp lực cảnh giới căn bản không có biện pháp cùng kia Mã Nguyên thân truyền đệ tử so sánh với, thế nhưng lăng là miễn cưỡng cùng hắn đánh cái khó phân thắng bại. Đến sau lại, lại càng đánh càng mạnh mẽ, ở thật lớn áp lực dưới, thế nhưng đột phá trở

thành kim tiên.

Kể từ đó, Hạ Lập thực lực đại trướng, ngược lại đè nặng kia Mã Nguyên thân truyền đệ tử đánh. Hơn nữa hắn tu bất tử bất diệt thân, không có thân vong cố kỵ, mỗi một chiêu đều là liều mạng đấu pháp, pháp bảo lại là lợi hại. Kia Mã Nguyên thân truyền đệ tử đánh hắn một chút, tuy rằng cũng có thể đánh cho hắn một cái loạng choạng, làm cho hắn đau đớn vô cùng, khá vậy cận là như thế, một lát sau nhi đó là hồn nhiên vô sự, nhưng nếu Hạ Lập đánh hắn một chút, sẽ lưu lại một đạo thương.

Sau lại, Mã Nguyên kia thân truyền đệ tử ở vết thương luy luy tình huống dưới, không nghĩ qua là thế nhưng bị Hạ Lập một cái Càn Khôn ấn đập giữa não, đi đời nhà ma.

Cái này, người Bạch Cốt sơn liền thật sự sợ hãi. Mã Nguyên hai cái trấn thủ Bạch Cốt động thân truyền đệ tử một mặt phái người đi Tây Thiên Linh sơn thông tri Mã Nguyên, một mặt nghiêm lệnh môn hạ đệ tử không thể ra ngoài gây chuyện, nghiêm thêm gác sơn môn.

Cũng đang là vì như vậy, phía trước Hạ Vân Kiệt đụng tới kia hai vị quận vương phủ cung nữ mới vừa rồi dám lớn mật rời đi quận thành đi xa chỗ tìm kiếm ngắt lấy linh thảo tiên dược.

……

Bạch Cốt động, nói là động, kỳ thật chính là Khô Lâu sơn chân chính phúc thiên động địa, mịt mù khí bốc lên, tiên linh khí lượn lờ, linh chi nhân sâm tùy ý có thể thấy được.

Không được hoàn mỹ là, này Bạch Cốt động nơi nơi có bạch cốt khô lâu rơi, hắc sát quỷ khí như khói bếp ở các nơi lượn lờ bốc lên, huyết tinh khí tràn ngập, thật to phá

hủy này phúc thiên động địa ý cảnh, cho dù có mịt mù khí bốc lên, tiên linh khí lượn lờ, như trước cho người ta ma quật cảm giác.

“Bái kiến động chủ!” Một ngày này, vốn là đề phòng sâm nghiêm Bạch Cốt động, đột nhiên truyền đến tiếng hoan hô, tuần tra binh tướng ào ào quỳ xuống đất khái thủ. Nguyên lai không biết khi nào, trên trời bay tới một mảnh huyết vân.

Chương 1740 : Mã Nguyên

Kia huyết vân phía trên đứng vài cá nhân, trong đó một người mặc màu tím đạo bào, kim hoa quan thuyên tử ngọc hoa, eo thúc ti Thái Cực khấu, trên cổ mang một chuỗi tràng hạt, chính là người chi xương đỉnh đầu, lại treo một kim tương biều, là nửa đầu người, mắt tai mũi toát ra lửa, như ngoan xà phun tín bình thường. Người này thân cao không mãn 8 thước, tóc giống như chu sa mặt như dưa chuột, răng nanh miệng khổng lồ, chỉ này khổ tướng cùng ăn mặc cũng đã làm cho người ta lỗ chân lông vẻ sợ hãi, kinh hồn táng đảm.

Người này đúng là tây phương giáo tử y sứ giả, Bạch Cốt động động chủ Mã Nguyên.

Này Mã Nguyên quả thật không hổ thượng cổ kim tiên, tuy rằng cái gì cũng chưa làm, chính là đứng thẳng ở huyết vân phía trên, khiến cho người cảm thấy phảng phất có ngập trời biển máu chạy chồm mà đến, làm cho người ta trong cơ thể huyết khí quay cuồng, tâm hồn run rẩy, phảng phất tùy thời muốn thoát thể mà đi, bị kia biển máu cắn nuốt.

“Kiệt kiệt, bản động chủ một đoạn thời gian không có tới, các ngươi đã bị người ức hiếp đến trên đầu, thật sự là vô dụng!” Mã Nguyên như cú đêm thanh âm ở không trung vang lên, một đôi kim ngư đột mắt đảo qua phía dưới, huyết sắc diễm diễm, sợ tới mức người phía dưới tất cả đều cả người lạnh run, liền ngay cả nghe tin đi ra nghênh đón hai vị thân truyền đệ tử cũng không ngoại lệ.

Bởi vì Mã Nguyên hỉ nộ ái ố vô thường, mà còn thích uống máu người, ăn người tuỷ não trái tim, trước kia còn có đệ tử làm việc không thảo hắn thích bị hắn trực tiếp cấp xé sống ăn.

Quả nhiên, Mã Nguyên kia đôi huyết sắc đột mắt đi xuống nhìn quét một phen, đột nhiên có một chích bàn tay to theo sau đầu sinh ra, năm căn đầu ngón tay giống như bí đao bình thường, một phen đã bắt một cái bộ dạng da mỏng thịt mềm nữ tử, trực tiếp liền một ngụm cắn ở nàng trắng nõn thon dài trên cổ, nhất thời một cỗ nhiệt huyết phun ra, bị hắn hút vào trong miệng, đồng thời dài kê trảo bàn lạnh lẽo móng tay tay trực tiếp đâm vào trong lòng nàng, lấy ra còn tại tản ra nhiệt khí trái tim, sau đó liền bẹp bẹp trước mặt mọi người ăn đứng lên.

Này Bạch Cốt động tuy rằng phần lớn cũng đều là tu luyện ma đạo tà ác đồ đệ, nhưng thấy đến Mã Nguyên như thế uống máu ăn tin, còn là cảm thấy từng trận buồn nôn, tứ chi rét run, đem đầu ép tới thấp thấp, sợ kế tiếp sẽ đến phiên chính mình.

Bất quá Mã Nguyên ăn một người sau, nhưng thật ra không mới hạ thủ, mà là lập tức vào động phủ, hướng hổ da phô liền ngai vàng ngồi xuống, mắt hướng môn hạ đại đệ tử thoáng nhìn nói:“Mã Hoa, khả đã điều tra rõ kia mới tới tiên quân cái gì lai lịch không có? Cũng dám cùng ta Bạch Cốt động chống đối!”

“Hồi sư tôn, đệ tử đã nhiều mặt hỏi thăm, hơn nữa còn phái người đi một chuyến thiên đình, nhưng cũng không biết này Hạ Lập là cái gì lai lịch.” Mã Hoa nơm nớp lo sợ trả lời.

“Thế nhưng liền thiên đình bên kia mọi người không biết, này Hạ Lập thật là có một điểm ý tứ.” Mã Nguyên vuốt treo tại trên cổ nhân não, trong mắt huyết sắc bốc lên nói:“Bất quá, mặc kệ hắn cái gì lai lịch, cũng dám mạo phạm ta Bạch Cốt động đều là đáng chết, cho dù có Ngọc Đế lão nhân tráo hắn cũng vô dụng!”

Gặp Mã Nguyên mắt lộ ra hung tàn huyết sắc, Mã Hoa đám người đều lộ ra mừng thầm sắc. Bọn họ ở Khô Lâu sơn vùng uy phong hoành hành quen, chưa từng như vậy uất ức quá!

“Sư tôn uy vũ! Sư tôn ra tay, kia Hạ Lập tiểu tử lại bị cho là cái gì !”

Tất cả mọi người phủ phục ở, ngoan vỗ Mã Nguyên mã thí.

“Ha ha!” Mã Nguyên rất là hưởng thụ môn hạ mã thí, hướng lên trời cười ha ha, như máu mồm to mở ra, huyết tinh mùi theo hắn trong cổ họng lao tới, tuyển cả tòa đại điện đều là buồn nôn huyết tinh mùi.

“Hảo, lập tức khởi binh, bản tôn này liền đi đem kia Hạ Lập đầu óc chém xuống, đào hắn tuỷ não, đào hắn trái tim. Người tu vi càng cao, ăn đứng lên càng hăng hái, lại nói tiếp bản tôn nhưng thật ra rất dài một đoạn thời gian chưa ăn quá kim tiên tuỷ não cùng trái tim.” Mã Nguyên sau khi cười xong, đứng lên sờ sờ miệng nói, lộ ra một bộ miệng thèm bộ dáng.

Đáng thương Mã Nguyên không biết kia Hạ Lập là bất tử bất diệt thân, hắn có tốt nữa răng nanh cũng cắn bất động, càng không biết kia Hạ Lập mẫu thân chính là Cửu U Tố Âm nữ đế mấy chục năm trước lẻ loi một mình sát hướng đông lai cực lạc sơn, giết được Di Lặc phó giáo chủ kêu khổ thấu trời, sau lại là Chuẩn Đề nhị giáo chủ tự mình ra mặt, mới vừa rồi ngăn lại đến. Nếu không cho hắn một cái gan lớn như trời, cũng không dám nói ra ăn Hạ Lập cuồng ngôn đến.

Nói đùa, kia nhưng là Cửu U Tố Âm nữ đế a, dám một mình sát hướng đông lai cực lạc sơn biến thái nữ nhân, hắn Mã Nguyên có mấy cái đầu a, dám động con trai của nàng!

Đương nhiên người không biết không sợ, này Mã Nguyên nay chính là như vậy. Ở hắn xem ra, Hạ Lập sau lưng cho dù có Ngọc Đế, kia cũng không có gì rất giỏi, hắn sau lưng còn có tây phương giáo, còn có Chuẩn Đề đạo nhân đâu! Này trình tự chiến đấu lan đến không đến Ngọc Đế kia trình tự. Trừ phi Hạ Lập là Ngọc Đế con trai!

Này hiển nhiên không có khả năng! Ngọc Đế con trai cũng không họ Hạ, hơn nữa Mã Nguyên cũng nhận thức.

Mã Nguyên này ra lệnh một tiếng, lập tức Bạch Cốt động cao thấp đó là một trận oa oa kêu, người người đằng đằng sát khí tụ tập đứng lên, sau đó cuồn cuộn mênh mông, cuồn cuộn nổi lên khôn cùng quỷ khí mây đen một đường hướng Khô Lâu quận quận thành sát đi.

Này một đường đi qua, Mã Nguyên giá huyết vân đi trước làm gương, ngập trời huyết khí tràn ngập mở ra, như máu hải cuồn cuộn dâng, sớm bị dọa Khô Lâu sơn vùng khắp nơi thế lực câm như hến, đóng chặt sơn môn.

Đây chính là chân chính ăn thịt người ma vương, chỉ cần một lời không hợp, hắn liền trực tiếp chộp tới xé sống ăn.

“Tiên quân không tốt, việc lớn không tốt !” Bạch Cốt động bên kia động tĩnh lớn như vậy, tự nhiên cũng kinh động Khô Lâu quận các phủ huyện nhân mã, sớm đã có nhân ra roi thúc ngựa lao đến Khô Lâu quận quận vương phủ bẩm báo.

“Cái gì việc lớn không tốt?” Kia Hạ Lập cùng trước kia giống nhau, như trước là dáng người cao to, phong thần tuấn lãng, ánh mắt như kiếm, một bộ mỹ nam tử bộ

dáng, chính là so với mấy năm trước hơn một cỗ xơ xác tiêu điều cùng uy nghiêm.

“Là, là Bạch Cốt động động chủ, tây phương giáo tử y sứ giả Mã Nguyên trở lại!” Tiến đến bẩm báo thủ hạ sắc mặt tái nhợt nói, trong mắt như thế nào cũng vô pháp che dấu nội tâm hoảng sợ.

Không có biện pháp, kia Mã Nguyên thật sự rất hung tàn, hắn kia vài cái thân truyền đệ tử căn bản không có biện pháp cùng hắn so sánh với.

“Nguyên lai là Mã Nguyên trở lại, vừa vặn, bản tiên quân đang muốn gặp gặp hắn đâu!” Hạ Lập nghe vậy không chỉ có không có toát ra e ngại lùi bước sắc, ngược lại hai mắt sáng ngời, lộ ra nồng đậm chiến ý.

Hắn từ nhỏ muốn làm cái giống Tôn Ngộ Không giống nhau đỉnh thiên lập địa anh hùng, nề hà sinh ở Cửu U Tố Âm nữ đế nhà, không tốt làm phản vương, thế này mới tòng quân muốn làm ra một phen đại sự đến. Lại tự cao có bát cửu huyền công bàng thân, chứa nhiều pháp bảo trong người, nay lại đột phá trở thành kim tiên, tự nhiên là hy vọng địch nhân càng mạnh càng tốt, mới có thể hiện ra hắn Hạ Lập năng lực đến.

Điểm này, Hạ Lập được cho là nghé con không sợ hổ, tâm cao khí ngạo, cùng kia Hồng Hài Nhi rất có điểm tương tự. Đơn giản hắn từ nhỏ chịu Cửu U Tố Âm nữ đế quản giáo, lại chịu Hạ Vân Kiệt huyết mạch di truyền, làm người chính trực, không giống kia Hồng Hài Nhi giống nhau, hỉ nộ vô thường, coi mạng người như cỏ rác.

“Tiên quân vạn vạn không thể đại ý a, này Mã Nguyên chính là thượng cổ Tiệt giáo kim tiên, sau lại lại phản đầu nhập tây phương giáo môn hạ, tập hai nhà dài, thần thông cực kì quảng đại. Tiên quân còn là mau mau bẩm

tấu Ngọc Đế, thỉnh hắn phái thiên binh thiên tướng đến tương trợ.” Kia thủ hạ vừa nghe Hạ Lập thế nhưng chuẩn bị xuất chiến, không khỏi sợ tới mức thiếu chút nữa ngay cả hồn đều phải bay, vội vàng khuyên nhủ.

Chương 1741 : Mới sinh nghé con

“Bản tiên quân cuộc đời hận nhất phản đồ, huống hồ bản tiên quân nhiều lần nghe người ta nói khởi này Mã Nguyên hung tàn vô cùng, chính là chân chính Hỗn Thế Ma Vương! Nay hắn nếu tự mình tiến đến, bản tiên quân tự nhiên muốn hội một hồi, làm tốt dân trừ hại, dương ta thiên đình oai.” Hạ nghiêm là tuổi trẻ khí thịnh, sơ ra nghé con không sợ hổ thời điểm, kiêm thả phía trước không có nếm qua bại chiến, lại làm sao nghe thủ hạ khuyên bảo, nghe vậy uy phong bát diện nói.

“Tiên quân……” Kia thủ hạ còn muốn mở miệng khuyên can.

“Tốt lắm, chớ có dài người khác uy phong diệt chính mình chí khí!” Hạ Lập chân thật đáng tin đánh gãy thủ hạ, “Lập tức truyền bản tiên quân chi lệnh, triệu tập nhân mã cùng Bạch Cốt động một trận chiến.”

Kia thủ hạ gặp Hạ Lập không nghe khuyên bảo cáo, chỉ có thể bất đắc dĩ lĩnh mệnh mà đi.

Rất nhanh Khô Lâu quận quận thành nhân mã liền bị triệu tập lên.

Này Khô Lâu quận vị trí nơi chính là tiên linh khí tràn đầy, thiên tài địa bảo vô số tiên gia phúc địa, Thạch Cừ quận cùng nơi này so với bất quá chính là vùng khỉ ho cò gáy. Thiên đình đối nơi này coi trọng trình độ tự nhiên xa không phải Thạch Cừ quận có khả năng so với.

Thạch Cừ quận chỉ có chính là một tử khí kì kim tiên La Đànn tiên quân đóng ở, mà nơi này trước kia còn lại là có năm vị kim tiên đóng ở, hoàn mỹ binh tướng lại vô số, cho dù như thế, thiên đình tại đây Khô Lâu sơn vùng còn là bị vây hoàn toàn bị Bạch Cốt động chèn ép trạng thái,

chính là thiên cư Khô Lâu sơn góc.

Bất quá cho dù chính là thiên cư Khô Lâu sơn góc, thiên đình ở trong này tiền lời cũng viễn siêu Thạch Cừ quận.

Hạ Lập bởi vì trước trận đánh ra uy phong, quét ngang không ít Bạch Cốt động địa bàn, thiên đình ở Khô Lâu sơn vùng thế lực mãnh trướng, người đến đầu nhập vào cũng rất nhiều. Nay thiên đình ở Khô Lâu sơn binh mã tuy rằng còn không có thể cùng Bạch Cốt động so sánh với, nhưng Hạ Lập phía dưới cũng có hơn mười vị kim tiên, giống huyền tiên, thiên tiên binh tướng lại vô số.

Này căng thẳng cấp triệu tập, nhất thời có sát khí theo quận thành phóng lên cao, thẳng hướng phủ đấu.

Khô Lâu quận quận thành bên này nhân mã triệu tập không bao lâu thời gian, nơi xa chân trời liền xuất hiện cuồn cuộn biển máu, huyết tinh hơi thở theo nơi xa bay tới, đảo mắt liền thổi quét quá Khô Lâu quận quận thành.

Kia huyết khí cùng quận thành bên này sát khí dây dưa cùng một chỗ, phảng phất song long ở không trung đả đấu, thẳng hướng tận trời mà đi.

Quận thành trên tường thành binh tướng nhìn nơi xa cuồn cuộn mà đến Bạch Cốt động đại quân, tất cả đều mặt lộ vẻ vẻ mặt ngưng trọng, có chút binh tướng trong mắt nhịn không được toát ra một tia hoảng sợ sắc.

Mã Nguyên chi hung danh, uy chấn Khô Lâu sơn vùng vô số năm, chẳng phải là Hạ Lập giết vài kim tiên, đánh vài lần thắng trận có thể dao động.

“Tiên quân đại nhân, này Mã Nguyên không phải là nhỏ, chúng ta chỉ có thể thủ vững thành trì, không thể xuất chiến!” Một vị tử lộ kì kim tiên thần sắc ngưng trọng đối

Hạ Lập nói.

Hạ Lập nhìn phương xa, thần sắc đồng dạng ngưng trọng, thật lâu không có trả lời. Hắn tuy rằng khung có ngạo khí, nhưng chẳng phải là không biết hạng người. Kia Mã Nguyên nhân còn chưa tới, ngập trời dáng vẻ khí thế độc ác liền thổi quét mà đến, dẫn tới hắn trong cơ thể huyết khí đều đi theo bốc lên đứng lên, hắn lại há có thể không biết kia Mã Nguyên quả nhiên danh bất hư truyền, thực lực đã đến cực kì dọa người trình độ.

“Đợi lát nữa bản tiên quân đi ra ngoài cùng kia Mã Nguyên hội một hồi, mặc kệ phát sinh sự tình gì, các ngươi cũng không muốn đi ra ngoài, chỉ để ý thủ vững thành trì!” Hồi lâu Hạ Lập trầm giọng nói.

“Tiên quân vạn vạn không thể thân mạo hiểm!” Nhất chúng kim tiên nghe vậy tất cả đều hoảng sợ, vội vàng khom người khuyên can nói.

“Các ngươi không cần lo lắng, cho dù bản tiên quân đánh không lại kia Mã Nguyên, nhưng này Mã Nguyên cũng mơ tưởng thương bản tiên quân tánh mạng!” Hạ Lập vẻ mặt tự tin nói.

Hắn có bất tử bất diệt thân, lại có bảy mươi hai loại địa sát biến hóa, chỉ cần không phải giáo chủ thân tới, không có người có thể lấy tính mệnh của hắn. Đương nhiên giống Từ Hàng đạo cô, Khổng Tước Minh Vương loại này Thái Ất kim tiên thân tới mà nói, tuy rằng lấy hắn không được tánh mạng, nhưng muốn trấn áp hắn cũng là dễ như trở bàn tay. Nếu đến là bọn họ, cho dù Hạ Lập tái tự tin tái ngạo khí, cũng là không dám xuất chiến. Bất quá Mã Nguyên dù sao không phải Từ Hàng đạo cô cùng Khổng Tước Minh Vương, Hạ Lập nay tuy rằng biết rõ hắn rất lợi hại, nhưng là không muốn làm cái rùa đen rút đầu, quyết tâm muốn đi ra ngoài cùng hắn hội một hồi.

Chúng kim tiên đều là Hạ Lập người bên người, tuy rằng không biết hắn tu luyện thành tiên giới phải tính đến kì công bát cửu huyền công, nhưng là biết hắn tu luyện có một thân đồng da thiết cốt, cũng không sợ thần binh lợi khí khảm phách, cho nên thấy hắn nói được như vậy tự tin, trong đầu tuy rằng còn là có chút lo lắng, nhưng Hạ Lập dù sao cũng là Khô Lâu quận quận vương, bọn họ cũng chỉ đành gật gật đầu nói:“Tiên quân yên tâm, chúng ta tất thủ vững thành trì! Chính là tiên quân còn cần cẩn thận.”

“Bản tiên quân trong lòng đều biết. Các ngươi nhất định phải nhớ lấy, đợi lát nữa vô luận phát sự tình gì, chẳng sợ bản tiên quân bị kia Mã Nguyên bắt lấy trấn áp, các ngươi cũng không muốn xuất chiến. Chỉ để ý bảo vệ cho thành trì, nếu đợi mấy ngày còn không gặp bản tiên quân bình yên phản hồi, các ngươi liền đi thiên đình bẩm báo Ngọc Đế, Ngọc Đế đều có an bài.” Hạ Lập gặp chúng kim tiên tuy rằng gật đầu lĩnh mệnh, nhưng trong mắt rõ ràng có lo lắng sắc, rất sợ bọn họ không biết nặng nhẹ ra khỏi thành tướng chiến, liền lại nghiêm nghiêm dặn dò nói.

Chúng kim tiên không biết Hạ Lập lời này là cái gì ý tứ, nhưng thấy hắn nói như thế, đành phải đều thần sắc trầm trọng đáp ứng xuống dưới. Trên thực tế nếu Hạ Lập thực bị kia Mã Nguyên cấp bắt lấy trấn áp, bọn họ đi ra ngoài cũng chỉ là chịu chết!

……

Thiên đình, đẩu ngưu cung phi hương trong điện sắp đặt một khối trượng dư phạm vi gương sáng, kia gương sáng dùng vàng ngọc được khảm, mặt trên có nước gợn bàn nhộn nhạo, nước gợn trung ảnh ngược ra không phải phi hương điện cảnh vật, rõ ràng đúng là Bồng Lai tiên đảo Khô Lâu quận thành phạm vi một vòng cảnh

tượng.

Này gương không phải vật gì khác, đúng là thiên đình trung một kiện dị bảo, Quan Thiên kính.

Quan Thiên kính trước đứng ba người, bên trái một người khuôn mặt quắc thước, tóc râu tất cả đều tuyết trắng, một thân màu trắng vũ y, mặt trên tinh thần nhiều điểm, tiên khí dạt dào, đúng là thiên đình Ngọc Đế bên người cận thần Thái Bạch tinh quân. Bên phải một người mặc màu vàng pháp bào, mặt trắng râu đen, chính là Ngọc Đế bên người một cái khác nể trọng đại thần Hoàng Giác đại tiên. Mà đứng thẳng trung gian vị kia đầu đội thùy châu chuỗi ngọc mũ miện, mặc cửu trảo long bào, thân hình cao lớn, khuôn mặt uy nghiêm, trên người ẩn ẩn tản ra thao thao thiên uy, đúng là tiên giới trên danh nghĩa người tối cao, Ngọc Hoàng đại đế.

“Không nghĩ tới này Hạ Lập đã vậy còn quá mau liền cùng Mã Nguyên chống lại !” Quan Thiên kính trước, Thái Bạch kim tinh vỗ về râu bạc trắng nói.

“Đây chẳng phải là chúng ta muốn kết quả sao? Kia Mã Nguyên không biết Hạ Lập là Cửu U Tố Âm nữ đế con trai, một khi trấn áp hắn, chỉ sợ cũng có trò hay nhìn.”

Hoàng Giác đại tiên nói, trên mặt mang theo một tia gian kế thực hiện được cùng vui sướng khi người gặp họa biểu tình.

“Bệ hạ đúng là anh minh, này một kế quả thực chính là một cục đá hạ ba con chim a!” Thái Bạch tinh quân cung kính vỗ Ngọc Đế mã thí.

Bồng Lai tiên đảo thiên kiệt địa linh, là tiên giới chân chính động thiên phúc địa, liền ngay thông thiên giáo chủ ở thượng cổ thời đại đều ở Bồng Lai tiên đảo thiết lập đàn tràng, Tiệt giáo không ít kiệt xuất đệ tử đều xuất

từ Bồng Lai tiên đảo. Giống Thạch Cơ, Mã Nguyên, Vũ Dực Tiên, Dư Nguyên thậm chí liền ngay cả Kim Linh thánh mẫu đều là xuất từ Bồng Lai tiên đảo.

Như vậy một chỗ động thiên phúc địa, tự nhiên là rất nhiều thế lực đều phải đỏ mắt tiên gia bảo địa, Ngọc Đế tự nhiên cũng không ngoại lệ. Chính là thượng cổ một trận chiến sau, Tiệt giáo suy tàn, tây phương giáo không chỉ có thừa cơ thu nạp đi rồi không ít Tiệt giáo đệ tử, liên quan còn mượn này đó Tiệt giáo đệ tử trái lại nhân cơ hội đem Bồng Lai tiên đảo đại bộ phận địa bàn đều cấp chiếm đi. Trên danh nghĩa là tiên giới chi chủ Ngọc Đế ngược lại không có thể chiếm được bao nhiêu địa bàn.

Ngọc Đế tự nhiên không cam lòng, nhưng nề hà những người đó đều là lợi hại hạng người, hơn nữa sau lưng có tây phương giáo chỗ dựa, thiên đình trung có tây phương giáo sư môn sâu xa tướng lãnh tự nhiên là không muốn tiến đến chinh phạt, có Tiệt giáo sư môn sâu xa tướng lãnh nhớ trước kia tình đồng môn, cũng là không muốn tiến đến chinh phạt, Xiển giáo ở thiên đình thế lực đã quá lớn, bệ hạ lại không nghĩ dùng Xiển giáo bối cảnh tướng lãnh. Đương nhiên thân là Ngọc Hoàng đại đế, hắn tự nhiên cũng có chính mình hệ nhân mã, nhưng này những người này đều là hắn thật vất vả bồi dưỡng đi ra, Ngọc Đế cũng là luyến tiếc dùng, bởi vì giống Mã Nguyên linh tinh mọi người là lợi hại hạng người. Thật muốn chiến đứng lên tất nhiên thương vong thảm trọng, mà còn không hẳn vậy có thể thắng.

Vì thế này Bồng Lai tiên đảo sự tình đã bị các xuống dưới, thiên đình ở Bồng Lai tiên đảo thủy chung chính là thiên cư góc, hơn nữa còn muốn xem bạch cốt động các thế lực thể diện làm việc.

Thẳng đến có một ngày Hạ Lập tiến đến thiên đình cống hiến, Ngọc Đế trong đầu thế này mới sinh nhất kế, phái Hạ Lập đóng ở Bồng Lai tiên đảo Khô Lâu quận.

Thứ nhất, Hạ Lập đến từ Cửu U sơn, cùng thiên đình sở hữu thế lực đều không có cái gì cùng xuất hiện, mà Cửu U Tố Âm nữ đế xưa nay không có tranh bá chi tâm, Ngọc Đế cũng không sợ Hạ Lập kiêu ngạo, tương phản Hạ Lập thế lực càng lớn, hắn càng có thể lợi dụng hắn đến chế hành thế lực khác; Thứ hai, Hạ Lập tu luyện có bát cửu huyền công, là dũng mãnh chi tướng, đi Bồng Lai tiên đảo làm có thể có điều kiến thụ; Thứ ba, cũng là tối mấu chốt là Hạ Lập mẫu thân là Cửu U Tố Âm nữ đế, điểm ấy người khác không biết, bởi vì Vương Mẫu cùng này mẫu quan hệ, Ngọc Đế nhưng thật ra biết, Ngọc Đế cũng không sợ Hạ Lập chịu thiệt, tương phản Hạ Lập nếu thật sự chịu thiệt nhưng thật ra chuyện tốt, nói không chừng còn có thể dẫn tới Cửu U Tố Âm nữ đế rời núi giúp đỡ hắn.

Cũng đang là vì như vậy, Thái Bạch kim tinh mới vuốt mông ngựa nói Ngọc Đế này kế sách là một cục đá hạ ba con chim chi kế, Hoàng Giác đại tiên nhìn thấy Hạ Lập cùng Mã Nguyên khai chiến, không chỉ có không lo lắng ngược lại vẻ mặt vui vẻ.

Thái Bạch kim tinh cùng Hoàng Giác đại tiên đều là Ngọc Đế chân chính tâm phúc, Hạ Lập thân phận bọn họ cũng biết.

Ngọc Đế nghe Thái Bạch tinh quân mã thí nói, che lấp ở thùy châu mặt sau kia trương uy nghiêm khuôn mặt cũng không có hiển lộ ra chút sắc mặt vui mừng.

Thân là tiên giới chi chủ, vì một cái tiên đảo Khô Lâu sơn, cần như vậy hao hết tâm tư tính kế, cho dù là một cục đá hạ ba con chim diệu kế, Ngọc Đế trong lòng cũng không có cái gì cảm giác thành tựu, tương phản càng là như vậy hắn càng phát ra khát vọng chân chính quyền lực, mà không phải khắp nơi bị quản chế, giống cái con rối giống nhau còn sống.

Thái Bạch tinh quân cùng Hoàng Giác đại tiên gặp Ngọc Đế mặt không chút thay đổi, chính là nhìn Quan Thiên kính, biết được Ngọc Đế tâm tình bình thường, cũng sẽ không nhiều lời nữa, đi theo cùng nhau chuyên tâm nhìn Quan Thiên kính cảnh tượng.

Hạ Lập tự nhiên không biết hắn nhất cử nhất động đều dừng ở Ngọc Đế trong mắt, càng không biết hắn vốn là Ngọc Đế cố ý phái đến Bồng Lai tiên đảo, vì chính là hôm nay hắn cùng với Bạch Cốt động đại xung đột.

Hắn đan thương thất mã ra khỏi thành trì, ngạo nghễ lăng không mà đứng, trong tay cầm can cả vật thể màu bạc trường thương.

Trường thương dưới ánh mặt trời lóe nhiều điểm hàn quang, lộ ra sắc nhọn sát khí.

“Mã Nguyên, ngươi thân là thiên đình con dân, không chỉ có không phục theo thiên đình quản giáo, còn đại cử hưng binh đến tấn công quận thành, ngươi đây là muốn tạo phản sao?” Hạ Lập trường thương chỉ phía xa Bạch Cốt động đại quân, đồ sộ không sợ lớn tiếng quát.

Chương 1742 : Hạ Lập chiến Mã Nguyên

“Ha ha, ngươi chính là Hạ Lập tiểu nhi sao? Ngươi lời này là dọa ai đâu? Cho dù bản tôn muốn tạo phản kia thì thế nào? Ngọc Đế lão nhân có năng lực nề hà bản tôn?” Hạ Lập chỉ tên nói họ, Mã Nguyên tự nhiên không có khả năng yếu thế, bắt tay sau này vừa vẫy, ý bảo đại quân đình chỉ đi trước, mà chính hắn tắc giá huyết vân cách đại quân, cùng Hạ Lập xa xa nhìn nhau, giương như máu mồm to, một bộ vô pháp vô thiên nói.

“Hừ!” Quan Thiên kính trước, Ngọc Đế tuy rằng nghe không được phía dưới hai người đối thoại, nhưng là có thể theo bọn họ miệng hình cùng biểu tình đại khái có thể đoán được một ít ý tứ, sắc mặt không khỏi trầm xuống, trên người tản mác ra từng trận hàn ý.

Xiển giáo ở thiên đình thế đại, Ngọc Đế không cam lòng làm con rối, liền đại lực tài bồi, đề bạt người tây phương giáo, dùng để cùng Xiển giáo chế hành, giống thác tháp Lý thiên vương, giống trấn thủ thiên giới tứ môn Tứ Đại Thiên Vương liền đều là hắn cố ý đề bạt tây phương giáo nhân mã. Trên thực tế Ngọc Đế trong lòng rất rõ ràng, này tây phương giáo là lòng muông dạ thú, đồng dạng tưởng đem chính mình làm con rối đối xử. Vừa rồi Mã Nguyên kia bất kính ngôn ngữ, cũng rất rõ ràng thuyết minh tây phương giáo đồng dạng không đem chính mình một Ngọc Đế để vào mắt.

“Mã Nguyên, Ngọc Đế chính là tam giáo cộng lập chi chủ, ngươi nói như thế chính là đại nghịch bất đạo, tội ác tày trời, đáng tru!” Hạ Lập lớn tiếng quát, hai tay đem trường thương mạnh nhất vung, đối với Mã Nguyên ngực liền hung hăng đâm đi.

Này một thương đâm đi qua, thế đi như hồng, giống như

một đạo tia chớp xẹt qua thiên không, lại như một cái màu bạc cự long rít gào nhằm phía Mã Nguyên.

“Di, này Hạ Lập thế nhưng đã là kim tiên cảnh giới, chỉ tiếc Mã Nguyên là thượng cổ kim tiên, thực lực không giống tầm thường, nếu không bát cửu huyền công thần kỳ, đổi thành mặt khác một vị kim tiên, thật đúng là không biết hươu chết tay ai đâu.” Ngọc Đế tuy rằng chính là quan sát Quan Thiên kính, không có thể đích thân tới hiện trường, nhưng lấy hắn ánh mắt còn là liếc mắt một cái nhìn ra đến Hạ Lập này một thương đã có kim tiên khí thế, biết Hạ Lập đã đột phá trở thành kim tiên.

“Quả nhiên có vài phần bản sự, nhưng là chỉ bằng điểm ấy bản sự đã nghĩ ở bản tôn trước mặt ngang ngược, cũng thật sự quá cuồng vọng không biết !” Mã Nguyên gặp kia nhất thương thứ đến, trong mắt nhưng thật ra lộ ra một tia kinh ngạc sắc, bất quá trong nháy mắt liền chuyển làm khinh miệt cùng khinh thường, cười lạnh một tiếng, một đạo hàn quang theo huyết bàn mồm to phun ra, chính là một phen hàn quang lắc lắc, vô cùng sắc bén ba thước phi kiếm, đúng là Thái A bảo kiếm.

Nói lên này Thái A bảo kiếm nguyên bản chính là Thạch Cơ nương nương pháp bảo, năm đó Thạch Cơ nương nương tuy rằng bị Thái Ất chân nhân Cửu Long thần hỏa tráo thiêu, hóa thành một khối tảng đá, nhưng này khi Tiệt giáo cùng Xiển giáo dù sao cũng là đồng căn đồng nguyên, lại nói tiếp là một nhà, Thái Ất chân nhân làm đệ tử chi cố giết Thạch Cơ nương nương còn có thể biện giải nói ra cho bất đắc dĩ, sinh tử đánh nhau thu không được tay, nhưng sau nếu thu Thạch Cơ nương nương pháp bảo, đã có thể không có biện pháp giải thích, tránh không được liền lạc cái ham cướp đoạt Tiệt giáo đệ tử pháp bảo tội danh, cho nên sau lại Thái Ất chân nhân còn là đem Thạch Cơ nương nương pháp bảo trả lại cho Bạch Cốt động, không nghĩ tới kết quả là nhưng thật ra

tiện nghi Mã Nguyên.

Này Mã Nguyên không chỉ có chiếm trước Thạch Cơ nương nương lưu lại Bạch Cốt động, ngay cả nàng lưu lại đến pháp bảo đều cấp đều đoạt đi.

Hạ Lập là Cửu U Tố Âm nữ đế con trai, trong tay ngân thương tự nhiên không phải bình thường tiên khí, chính là Cửu U Tố Âm nữ đế trước kia giết một biển sâu thượng cổ ngân long, dùng kia ngân long long cốt luyện chế mà thành, không chỉ có sắc bén chắc chắn vô cùng, hơn nữa thi triển đứng lên còn có chứa thượng cổ long uy, vô tận băng hàn, thực lực hơi chút nhược một điểm kim tiên, vẻn vẹn kia thượng cổ long uy, băng hàn thương khí có thể làm cho bọn họ tâm thần chấn động, dâng lên bất lực, khiếp đảm ý.

Nếu Mã Nguyên dùng là là bình thường tiên kiếm, tự nhiên chắn không thể này ngân long thương chi sắc bén, nhưng đổi thành Thái A bảo kiếm, kia tự nhiên lại là mặt khác một phen cảnh tượng.

Chỉ thấy Thái A kiếm phóng lên cao, “Thương!” Một đạo vang vọng thiên địa kim thiết giao kích tiếng động vang vọng thiên địa, Thái A kiếm một kiếm chém vào ngân long thương đầu thương.

Mã Nguyên chính là thượng cổ kim tiên, từng ở Thông Thiên giáo chủ bích du cung nghe quá Thông Thiên giáo chủ tự mình thụ đạo, tuy rằng không tính Thông Thiên giáo chủ thân truyền đệ tử, nhưng là đã xem như Tiệt giáo Nhị đại đệ tử, đạo hạnh vốn là tinh thâm, sau lại lại đầu nhập tây phương giáo nhị giáo chủ Chuẩn Đề môn hạ, tập hai nhà dài, thực lực lại gặp trướng, chỉ kém một tia ngộ đạo có thể bước vào Thái Ất kim tiên cảnh giới. Hắn này một kiếm tuy rằng chính là lấy pháp lực cách không thao túng, chẳng phải là trực tiếp tay cầm phi kiếm đi chém, kia lực đạo cũng là đã khủng bố đến cực

điểm.

Một kiếm đi xuống, Hạ Lập thân mình tựa như như diều đứt dây sau này ngã xuống, cánh tay một trận run lên, hổ khẩu rạn nứt, thiếu chút nữa liền ngay cả ngân long thương cũng bắt không được.

“Này Mã Nguyên quả nhiên lợi hại, cùng hắn kia đồ đệ căn bản không phải đồng cái cấp bậc kim tiên, ta cho dù có bát cửu huyền công trong người cũng vạn vạn không phải đối thủ của hắn.” Hạ Lập trong lòng kinh hãi, ngạo khí diệt hết, không còn muốn cùng Mã Nguyên đánh nhau chết sống, mượn ngã phi chi thế, cấp tốc hướng tường thành bên kia bay ngược.

“Trốn chỗ nào!” Mã Nguyên nhưng là thượng cổ kim tiên, thân kinh bách chiến, lại làm sao không biết Hạ Lập lúc này muốn chạy trốn, thấy thế quát lạnh một tiếng, một đạo sáng mờ theo hắn đỉnh đầu bốc lên mà ra, chính là một khối sáng mờ bắn ra bốn phía khăn tay.

Kia khăn tay tú có bát quái đồ, mặt trên có mây tía di động, đúng là năm đó Thạch Cơ nương nương bên người pháp bảo chi nhất bát quái vân quang khăn.

Này bát quái vân quang khăn vừa tế đi ra, nháy mắt biến hóa làm một sáng mờ bắn ra bốn phía tường vân, tường vân hiện ra bát quái đồ đến, thượng có khảm ly chấn đoái chi bảo, bao hàm toàn diện chi trân, đối với Hạ Lập chính đầu chụp xuống.

Hạ Lập nhất thời cảm thấy cả người căng thẳng, thân mình không tự chủ được sẽ muốn bay về phía kia sáng mờ bắn ra bốn phía tường vân, trong lòng lại kinh hãi, vội vàng giơ tay lên, nhất ngũ thải hà quang bắn ra, ở không trung tạo ra, hiện ra một cây ô đến.

Này tán đều là minh châu mặc thành, có tích trần châu,

có tích thủy châu, có tích hỏa châu, có định phong châu, có cửu khúc châu, có thanh lương châu…… Còn có châu mặc thành “Thiên la” Hai chữ, chính là Cửu U sơn bảo khố trung cất chứa thiên la tán.

Này ô vừa mở ra, liền trên trời áng mây đều cấp che khuất, thiên địa đều nháy mắt ám xuống dưới, chỉ có kia tán thượng minh châu cùng bát quái vân quang khăn trong bóng đêm thả ra đạo đạo sáng mờ, bất quá kia bát quái vân quang khăn quang mang lại ẩn ẩn bị thiên la tán minh châu hào quang cấp che đi qua.

Thiên la tán ở không trung mạnh vừa chuyển, nhất thời Càn Khôn đều cấp quấy, hiện ra một cái thật lớn lốc xoáy đến, kia bát quái vân quang khăn nhất thời phảng phất đã bị thật lớn lực hấp dẫn, bị đi bước một xả hướng kia lốc xoáy.

“Hảo pháp bảo, ngươi đến tột cùng là loại người nào?” Mã Nguyên thấy thế trong mắt toát ra kinh ngạc sắc, nhìn về phía Hạ Lập, trên mặt lần đầu tiên hiện ra một tia ngưng trọng.

Chính là một vị tử khí kì kim tiên, không chỉ có có được có thể so với tử đan kì kim tiên lực đạo, hơn nữa mặc kệ là trong tay sở cầm ngân long thương còn là vừa mới tế phóng ra thiên la tán đều là nhất đẳng nhất pháp bảo, Mã Nguyên nếu còn không có thể đoán ra này Hạ Lập có không nhỏ lai lịch, hắn cũng tốt trực tiếp một đầu đâm chết ở trên tường được.

“Ngươi quản ngươi Hạ gia gia là cái gì lai lịch! Có bản lĩnh ngươi sẽ đến bắt bản tiên quân!” Hạ Lập vốn là không nghĩ che chở ở mẫu thân uy danh dưới, nghe vậy ngược lại bị khơi dậy trong lòng ngạo khí, một bên kêu, một bên mạnh phát lực, muốn đem kia bát quái vân quang khăn cấp thu.

Chương 1743 : Hạ Lập bị thua

“Kiệt kiệt, cuồng vọng vô tri tiểu tử, cũng không hỏi thăm hỏi thăm ngươi Mã Nguyên gia gia là loại người nào? Ngươi đã chính mình muốn chết, kia cũng chẳng trách ngươi Mã Nguyên gia gia tâm ngoan thủ lạt!” Mã Nguyên vốn là hung tàn thô bạo hạng người, hơn nữa thân mình thực lực cường đại, lưng dựa tây phương giáo, gặp Hạ Lập không chỉ có không báo gia môn, ngược lại còn càn rỡ phát ngôn bừa bãi, còn muốn thu hắn bát quái vân quang khăn, nhất thời hung tính nổi lên, thế nào còn quản được Hạ Lập lai lịch, giận cười một tiếng, lại có một đạo sáng mờ phóng lên cao, đồng dạng là một khối khăn tay. Kia khăn tay đồng dạng tú có bát quái đồ, nhưng mặt trên còn có cự long quay quanh, đúng là Thạch Cơ nương nương mặt khác một kiện bên người pháp bảo bát quái long tu khăn.

Kia bát quái long tu khăn vừa tế ra, đó là áng mây huy huy, vân hải bốc lên, trong vân hải có một cự long, vươn cự trảo hướng kia thiên la tán chộp đi.

Thiên la tán tuy rằng xuất từ Cửu U sơn tàng bảo cung, so với Thạch Cơ nương nương bát quái vân quang khăn cùng bát quái long tu khăn bên trong bất luận cái gì một kiện pháp bảo đều phải lợi hại, nhưng lại như thế nào ngăn cản được hai kiện pháp bảo oai lực, huống hồ thao túng pháp bảo chính là hung danh hiển hách Mã Nguyên.

Hạ Lập nhất thời cảm thấy áp lực nhân, ngày đó la tán không chỉ có không thể thu pháp bảo, ngược lại sắp bị kia theo bát quái long tu khăn vươn ra đến long trảo cấp cầm.

“Không tốt! Này Mã Nguyên như thế nào có nhiều như vậy lợi hại pháp bảo?” Hạ Lập trong lòng thật to cảm

thấy không ổn, bất quá hắn dù sao có bát cửu huyền công bàng thân nhưng thật ra không có hoảng tâm thần, vội vàng lại lấy ra một pháp bảo.

Này pháp bảo hình dạng giống như con dấu đại ấn, phía dưới có khắc Càn Khôn hai chữ, đồng dạng là xuất từ Cửu U sơn tàng bảo khố pháp bảo. Này Càn Khôn ấn giống như mặt trên khắc tự, ở trong chứa Càn Khôn, một ấn hạ xuống, tựa như Càn Khôn vào đầu áp chế, dự biết danh tiên giới Thái Ất chân nhân phiên thiên ấn có hiệu quả như nhau chi diệu, đương nhiên uy lực so với phiên thiên ấn muốn kém một ít. Nhưng dù là như thế, Càn Khôn ấn uy lực cũng xa không phải bình thường tiên gia pháp bảo có thể so sánh, một ấn hạ xuống, bình thường kim tiên bị một chút, lập tức sẽ muốn trở thành thịt nát. Mã Nguyên một vị thân truyền đệ tử chính là bị này Càn Khôn ấn cấp đập chết.

Bất quá bởi vì Cửu U Tố Âm nữ đế xưa nay khiêm tốn, một lòng tìm hiểu cực âm chi đạo, cực nhỏ cùng người chém giết, cho nên nàng Cửu U sơn rất nhiều pháp bảo, ngoại giới cũng không biết, cũng không nổi danh. Cho nên lúc trước Mã Nguyên gặp Hạ Lập xuất ra pháp bảo đều là lợi hại pháp bảo, nhưng không có thể nhận ra hắn lai lịch.

Lần này Mã Nguyên gặp Hạ Lập lại xuất ra một cái Càn Khôn ấn, như trước không có thể nhận ra đến này pháp bảo lai lịch, gặp Càn Khôn ấn đối với hắn đập đến, như trời sụp đất nứt bình thường, không khỏi bắt hắn cho hoảng sợ, nhưng thật ra không dám thác đại, trong miệng nói một tiếng “Tật”, đột nhiên sau đầu vươn một bàn tay đến, năm ngón tay, giống như năm chích đấu lớn bí đao.

Này chích bàn tay đi ra sau, liền đại thứ thứ hướng kia Càn Khôn ấn chộp đi.

Hạ Lập gặp Mã Nguyên như vậy thác đại, trong lòng không khỏi một trận mừng thầm, nghĩ rằng ta này Càn Khôn ấn trọng như cự sơn, kiên như sắt đá, ngươi cũng dám dùng tay tới bắt, còn không đem ngươi này tay cấp đập gãy mới là lạ!

Hạ Lập lại không biết đến Mã Nguyên kia tay sau đầu chính là hắn một môn tuyệt sát thần thông, là hắn sinh ra khi không biết cớ gì lây dính một tia tiên thiên ngũ hành lực, sau đó biến thành sau đầu một chích bàn tay to.

Này bàn tay to ẩn chứa ngũ hành cự lực, tuy rằng luận uy lực tinh diệu cùng Khổng Tước Minh Vương ngũ sắc thần quang không thể so sánh với, nhưng so với bình thường pháp bảo không biết lợi hại bao nhiêu lần, hơn nữa bởi vì là cùng thân sinh đến, Mã Nguyên sai sử đứng lên cũng là như cánh tay sai sử, chính là chân chính ý nghĩa bản mạng pháp bảo. Ở thượng cổ thời đại, liền ngay cả uy chấn tiên giới Dương Tiễn không nghĩ qua là đều bị hắn này chích bàn tay to cấp bắt quá, cuối cùng sử bát cửu huyền công biến hóa, mới vừa rồi thoát thân. Có thể thấy được Mã Nguyên này bàn tay to lợi hại!

Hạ Lập mới sinh nghé con, không trải qua quá thượng cổ đại chiến, tự nhiên không biết hiểu Mã Nguyên này bàn tay to lợi hại, trong đầu thế này mới nổi lên mừng thầm. Bất quá hắn trong lòng vừa mới khởi mừng thầm ý, đột nhiên gian trong lòng liền mạnh tê rần, phảng phất bị một chích bàn tay khổng lồ cấp nắm bình thường, nguyên lai là Càn Khôn ấn trực tiếp bị kia Mã Nguyên sau đầu bàn tay to cấp một phen cầm đi.

Mã Nguyên tuy rằng một tay bắt Càn Khôn ấn, cũng là bàn tay to trầm xuống, thiếu chút nữa say, đem hắn cả người đều cấp mang theo đi rồi một cái lảo đảo, không khỏi vừa mừng vừa sợ, liên tục tán thưởng nói:“Hảo pháp bảo! Hảo pháp bảo!”, trong mắt tràn đầy tham lam

sắc mặt vui mừng.

Hạ Lập gặp Mã Nguyên một tay đem chính mình Càn Khôn ấn đều cấp cầm đi, trừ bỏ trong lòng đại đau, lại sợ tới mức sắc mặt đều thay đổi, thế này mới hoàn toàn hiểu được vị này thượng cổ kim tiên lợi hại, chính mình cùng hắn nhất so với căn bản chính là gặp sư phụ, trừ phi hắn cầm mẫu thân bên người chí bảo tố sắc Cửu U yên vân kỳ, lại danh Cửu U vân vụ kỳ, nếu không căn bản không có khả năng là hắn đối thủ.

Nếu đã hoàn toàn hiểu được, Hạ Lập cuối cùng tuyệt cùng Mã Nguyên một trận chiến tâm tư, không có biện pháp song phương thực lực kém cách xa, đã không phải Càn Khôn ấn bực này cấp bậc pháp bảo có thể xoay kết cục, tự nhiên chỉ có vừa đi chi.

Khẽ cắn môi, Hạ Lập quyết định thật nhanh đem ngân long thương nhoáng lên một cái, hóa thành một đạo hồng quang liền hướng thành trì mà đi, về phần kia thiên la tán nay đã bị bát quái vân quang khăn cùng bát quái long tu khăn cấp khiên chế trụ, hắn là không có biện pháp tái thu hồi, nếu không thu thiên la tán là lúc chính là hắn bị bát quái vân quang khăn bắt đi là lúc.

“Kiệt kiệt, còn muốn trốn?” Mã Nguyên thấy thế âm u một trận cười lạnh, sau đầu kia chích bàn tay to lại dò xét đi ra, hướng tới kia nói hồng quang chộp đi.

Bàn tay to hạ xuống, năm ngón tay như đấu đại bí đao, có câu nói ngũ hành cự lực hạ xuống.

Hạ Lập tuy rằng trời sinh thần lực, cũng là cảm thấy cả người xương cốt tựa hồ tấc đứt từng khúc liệt, thân mình mạnh trầm xuống, hiện ra chân thân đến, sau đó bị kia bàn tay to một phen cấp bắt đi.

“Tiên quân!” Trên quận thành tướng sĩ thấy thế tất cả

đều lớn tiếng kêu lên, nhưng nhớ tới phía trước tiên quân dặn dò, không ai dám lao ra đi.

“Thực lực kém quá lớn a!” Quan Thiên kính trước mặt, Thái Bạch kim tinh cùng Hoàng Giác đại tiên lắc lắc đầu. Bọn họ tuy rằng chờ mong Mã Nguyên cùng Hạ Lập đánh lên đến, dẫn tới Cửu U Tố Âm nữ đế ra tay, bọn họ tọa thu ngư ông thủ lợi, nhưng Hạ Lập dù sao đại biểu cho là thiên đình, nay bị Mã Nguyên sở trảo, bọn họ tự nhiên cũng là trên mặt không ánh sáng, tâm tình khó chịu.

“Tố nữ con trai quả nhiên không giống tầm thường, vừa mới đột phá trở thành tử khí kì kim tiên cảnh giới, có thể cùng Mã Nguyên chiến đến trình độ như vậy, kẻ này biểu hiện đã đại ra trẫm dự kiến, nếu có thời gian, kẻ này tất nhiên có thể trưởng thành cái thứ hai Dương Tiễn, uy chấn tiên giới. Chính là không biết hắn phụ thân đến tột cùng là ai?” Ngọc Đế trong mắt ánh sao lóe ra, tán thưởng nói, tựa hồ chút không có nguyên nhân vì Hạ Lập bị bắt mà cảm thấy thẹn thùng tức giận.

“Đáng tiếc Tố nữ a, tục truyền Di Lặc thèm nhỏ dãi nàng vô số năm, đoạn thời gian trước tính kế nàng, kết quả là ưu việt không vớt đến, nhưng thật ra bị Tố nữ sát tới cửa, đánh cho mặt xám mày tro, mất hết thể diện.” Hoàng Giác đại tiên lại là tiếc hận lại là vui sướng khi người gặp họa nói.

Cửu U Tố Âm nữ đế, cùng Vương Mẫu nổi danh kì nữ tử, ai không tâm động, kia Di Lặc tính kế không đến Tố nữ, Hoàng Giác đại tiên tự nhiên vui vẻ, chính là nhớ tới Tố nữ thế nhưng cùng một cái không biết tên nam tử sinh Hạ Lập, trong lòng lại khó tránh khỏi tiếc hận cùng chua.

“Hừ!” Ngọc Đế trong lỗ mũi phát ra lạnh lùng hừ thanh, sắc mặt trở nên có chút âm trầm.

Hoàng Giác đại tiên thấy thế trong lòng giật mình, đột nhiên nhớ tới Ngọc Đế cũng vẫn mơ ước Tố nữ, vội vàng ngừng lời.

Chương 1744 : Phụ tử gặp lại

“Kiệt kiệt! Bản tôn đã thật lâu không có nếm qua kim tiên, ngươi bộ dạng da mỏng thịt mềm, định là ăn ngon lắm!” Khô Lâu quận ngoài quận thành, Mã Nguyên một tay với vào Hạ Lập tâm oa, đưa hắn trái tim lấy đi ra, máu giọt giọt, trước mặt hai quân liền ăn đứng lên.

“Này hương vị như thế nào không đúng?” Trong nháy mắt Mã Nguyên liền ăn hơn phân nửa cái trái tim đi xuống, sau đó đột nhiên tâm sinh cảnh triệu, vừa nghĩ thầm một tiếng không tốt, trong bụng liền một trận đau nhức đứng lên, giống như đao cắt giống nhau.

Trong tay hắn cầm Hạ Lập thế nhưng bị gió thổi qua, biến thành hư vô, nguyên lai Hạ Lập biết bảy mươi hai loại biến hóa, ở Mã Nguyên đào hắn tâm oa khi, liền đã biến hóa thành trái tim.

“Ngươi, ngươi như thế nào cũng biết Dương Tiễn kia tặc tử bát cửu huyền công, hay là ngươi là người của hắn?” Mã Nguyên âm thanh kêu lên, cả người bởi vì đau đớn nhịn không được ở huyết vân quay cuồng đứng lên, huyết vân nhất thời trở nên mãnh liệt mênh mông, ở không trung cuồn cuộn.

“Hừ, bản tiên quân cùng Dương Tiễn không có gì quan hệ, ngươi còn là mau mau thề thả bản tiên quân, nếu không bản tiên quân ngay tại ngươi bụng trạc cái vỡ nát.” Hạ Lập ở Mã Nguyên trong bụng uy hiếp nói.

Hai quân hiển nhiên cũng chưa nghĩ đến có biến hóa này, tất cả đều xem mắt choáng váng, chỉ có trước Quan Thiên kính ba người không có cảm thấy chút ngoài ý muốn.

“Mã Nguyên còn là không đổi được này hung tàn tính

tình.”

“Đáng tiếc Hạ Lập đạo hạnh chung quy xa không bằng Mã Nguyên, nhiều lắm cũng liền cho hắn ăn như vậy điểm đau khổ. Nếu đổi thành Dương Tiễn đến, trực tiếp có thể đem Mã Nguyên bụng cấp đâm phá!”

“Lấy Dương Tiễn nay thực lực, làm sao cần thi triển loại này thủ đoạn, trực tiếp dùng tam tiêm lưỡng nhận đao có thể giết được Mã Nguyên bại lui.”

Trước Quan Thiên kính ba người tuy rằng mừng rỡ gặp hạ đứng ở Mã Nguyên trong bụng ép buộc, bất quá đều biết đến đến Mã Nguyên như vậy cảnh giới, hắn sớm đã đem thân thể tu luyện giống như pháp bảo giống nhau, nội bộ tuy rằng không bằng ngoại tại cường đại, nhưng là không phải Hạ Lập có thể vẫn ép buộc.

Quả nhiên Hạ Lập uy hiếp ngôn vừa mới vừa hạ không bao lâu, kia Mã Nguyên trên mặt liền hiện ra một chút tàn nhẫn sắc, đột nhiên theo huyết vân đứng lên, kia vốn thân ở bên ngoài sau đầu bàn tay to phút chốc rụt trở về.

“Ngươi cùng Dương Tiễn kia tặc tử còn kém xa!” Ngay sau đó Mã Nguyên sau đầu kia chích bàn tay to lại duỗi thân đi ra, trong tay hơn một trái tim, kia trái tim ở trong tay hắn không ngừng nhảy lên, ở hắn mạnh một trảo dưới, hiện ra Hạ Lập chân thân đến.

“Cũng dám tính kế ngươi Mã gia gia!” Mã Nguyên một tay lấy Hạ Lập cấp kìm ở huyết vân phía trên, đối với Hạ Lập khuôn mặt liền hung hăng đánh đi qua.

“Tính kế ngươi thì thế nào? Có bản lĩnh ngươi giết bản tiên quân a?” Hạ Lập vẻ mặt kiệt ngạo bất tuân nói.

Hắn là Cửu U Tố Âm nữ đế con trai, trên người chảy

xuôi lại là hạ Vân Kiệt máu, tự nhiên có cỗ bất khuất ngạo khí.

“Ngươi thế nhưng còn dám uy hiếp bản tôn!” Mã Nguyên nâng lên chân đối với Hạ Lập đầu khuôn mặt hung hăng loạn đạp, đạp Hạ Lập mặt không ngừng biến hóa hình dạng, nhưng cuối cùng còn là có thể khôi phục nguyên hình.

“Hảo hảo, bát cửu huyền công là đi? Bản tôn ghét nhất chính là này huyền công! Bản tôn giết không được ngươi, chẳng lẽ còn trấn áp tra tấn không được ngươi sao? Ngươi yên tâm, bản tôn sẽ đem ngươi để vào Huyết Trì, làm cho vô tận lệ quỷ cắn xé ngươi, làm cho vô tận âm sát ma trơi luyện hóa ngươi, làm cho ngươi sống không bằng chết!” Mã Nguyên gặp chính mình tuy rằng có thể bị thương Hạ Lập, lại giết không được hắn, trong lòng càng phát ra căm tức, lộ nhất miệng răng nanh, một bên cầm chân đối với Hạ Lập loạn đạp, một bên rít gào nói.

Trên tường thành thiên binh thiên tướng thế mới biết chính mình tiên quân đại nhân tu luyện dĩ nhiên là uy chấn tiên giới bát cửu huyền công, người người huyền một lòng cuối cùng là rơi xuống trở về.

Bọn họ cũng đều biết nhâm kia Mã Nguyên tái lợi hại, cũng thủ không được tiên quân tánh mạng.

Bất quá nhìn tiên quân ở Mã Nguyên dưới chân bị nhu ngược, thiên binh thiên tướng nhóm tự nhiên thập phần bi phẫn.

“Bản tôn còn muốn giết tiến này chó má quận thành, đem bọn họ tất cả đều giết sạch!” Mã Nguyên mắt lộ ra hung quang nói.

“Ngươi dám?” Hạ Lập phẫn nộ quát.

“Ha ha, sợ rồi sao! Ngươi cho là chỉ bằng này quận thành có thể ngăn được bản tôn tiến công sao?” Mã Nguyên gặp Hạ Lập giận cấp công tâm, không khỏi tâm tình rất là dễ chịu.

“Đệ tử của ngươi là ta giết, của ngươi môn sinh thành lập sơn môn cũng đều là ta quét ngang, có bản lĩnh ngươi hướng về phía ta đến! Lấy thân phận của ngươi đi giết những người này bị cho là cái gì anh hùng?” Hạ Lập trước kia không tiếp thu là Mã Nguyên có thể công phá thiên đình tiêu phí đại lượng nhân lực vật lực kiến tạo Khô Lâu quận quận thành, nhưng kiến thức quá thủ đoạn của hắn sau, hắn biết rõ, Mã Nguyên tuyệt đối có phá thành thực lực.

“Ha ha, bản tôn thích nhất làm chính là giết kẻ yếu, bọn họ sợ hãi khi ánh mắt cỡ nào làm cho người ta hưng phấn, bọn họ máu bởi vì sợ hãi mà sôi trào, mang theo mê người đặc hơn hương vị.” Mã Nguyên bộ mặt dữ tợn cười to nói.

“Mã Nguyên, ngươi đến tột cùng muốn thế nào? Mới bằng lòng buông tha bọn họ! Đừng quên bọn họ nhưng là thiên đình binh tướng, thật muốn chọc giận Ngọc Đế, ngươi cũng chịu không nổi.” Hạ Lập giãy dụa giận trừng nói.

“Không nghĩ thế nào? Kêu tiếng gia gia cấp bản tôn nghe một chút trước, nói không chừng bản tôn tâm tình nhất hảo, thu binh hồi doanh cũng không nhất định!” Mã Nguyên ngồi xổm xuống thân, lấy tay vỗ Hạ Lập khuôn mặt nói.

Làm Mã Nguyên ngồi xổm xuống thân mình phát Hạ Lập khuôn mặt thời điểm, hắn cũng không có chú ý tới nơi xa không trung đứng một người.

Người này xa xa nhìn Hạ Lập, trong mắt có lóng lánh lệ quang ở phiếm động.

“Đây là con ta sao? Đây là ta và ngươi sinh con trai sao? Vì cái gì ngươi rõ ràng biết ta đến đây, cũng không nói cho ta biết, ta ở tiên giới còn có một con trai!”

“Hạ Lập, ngươi cho hắn đặt tên này là cái gì ý tứ? Là muốn hắn làm đỉnh thiên lập địa nam tử sao?”

“Ngươi gia gia họ Hạ! Mã Nguyên ngươi nếu dám đồ thành, bản tiên quân thề, chỉ cần ngươi hôm nay không mời các ngươi giáo chủ tru sát bản tiên quân, vô luận ngươi chạy trốn tới làm sao, bản tiên quân luôn luôn một ngày muốn cho ngươi sống không bằng chết!” Hạ Lập quát, gân xanh căn căn bạo khởi, hai mắt đỏ đậm.

“Ngươi còn dám uy hiếp bản tôn, ngươi thế nhưng còn dám uy hiếp bản tôn!” Mã Nguyên nghe vậy đáy lòng dâng lên một tia hàn ý đồng thời, lại thẹn quá thành giận, mạnh đứng dậy, nâng lên chân đối với Hạ Lập đầu vừa muốn mãnh đạp đi xuống.

Đúng lúc này, đột nhiên gian một đạo thúy quang theo nơi xa đối với Mã Nguyên đánh lại đây.

Kia thúy quang chính là một cái liễu tiên, trừu lại đây khi im hơi lặng tiếng, nhưng không gian lại bị này một tiên cấp đánh sinh sôi chia làm hai nửa, như bài sơn đảo hải hướng nghiêng ngả cuốn, cuồn cuộn nổi lên từng trận cuồng phong.

Cuồng phong thổi qua đại địa, cát bay đá chạy, thậm chí ngay cả Bạch Cốt động binh tướng rất nhiều đều bị này phong cấp thổi lên đến không trung, giảo làm phấn toái, sinh cơ bị hấp thụ không còn.

Một cỗ nồng đậm nguy cơ cảm đánh úp lại, Mã Nguyên

cơ hồ không hề nghĩ ngợi nắm lên Hạ Lập liền sau này vội vàng thối lui.

“Bản tôn chính là tây phương giáo tử y sứ giả, Bạch Cốt động động chủ Mã Nguyên, ngươi là người nào? Cũng dám nhúng tay bản tôn việc!” Mã Nguyên một bên vội vàng thối lui một bên nổi giận nói.

“Ngươi ở dọa bản tiên sao?” Hạ Vân Kiệt âm thanh lạnh lùng nói, trong mắt sát khí bắn ra bốn phía, trong tay liễu tiên không chỉ có không có thu hồi, ngược lại thế đi càng mãnh.

Liễu tiên lướt qua, không gian ào ào lở thành hai nửa.

Chương 1745 : Hạ Vân Kiệt chiến Mã Nguyên

“Đi tìm chết!” Mã Nguyên gặp chính mình nâng ra danh hào, đối phương thế nhưng không chỉ có không có thu tay lại, ngược lại làm trầm trọng thêm, trong mắt cũng là sát khí lộ, một đạo hàn quang phun miệng mà ra, đúng là Thái A bảo kiếm.

Thái A bảo kiếm đối với liễu tiên bổ tới, kiếm quang bắn ra bốn phía, sắc bén vô cùng, đem không gian đều cấp cát thất linh bát lạc.

“Thương! Thương! Thương!” Thái A kiếm cùng liễu tiên ở không trung triền đấu cùng một chỗ, phát ra thế nhưng không phải liễu tiên bị cắt đứt thanh âm, ngược lại là kim thiết giao kích tiếng động.

Không chỉ có như thế, mỗi một lần triền đấu, kia Thái A kiếm thân kiếm liền ong ong run run đứng lên, hào quang tiệm ảm, dĩ nhiên là đấu không lại kia liễu tiên.

“Người này là ai? Sao sinh lợi hại như vậy?” Trước Quan Thiên kính, Thái Bạch kim tinh, Hoàng Giác đại tiên còn có Ngọc Hoàng đại đế tất cả đều mặt lộ vẻ kinh ngạc sắc.

Phải biết rằng này Mã Nguyên nhưng là thượng cổ kim tiên, từng Tiệt giáo Nhị đại đệ tử, hiện nay tây phương giáo tử y sứ giả, trừ bỏ không có bất tử bất diệt thân ở ngoài, nếu bàn về thực lực chân chính cùng Dương Tiễn cùng năm đó đại nháo thiên cung Tôn Ngộ Không đều không sai biệt nhiều.

Toàn bộ tiên giới, Thái Ất kim tiên dưới, có thể cùng hắn đấu cái lực lượng ngang nhau có một chút, nhưng muốn nói đè nặng hắn đánh cũng là vô cùng hiếm có.

Nhưng trong Quan Thiên kính Hạ Vân Kiệt vừa ra tay, rõ ràng liền đè nặng Mã Nguyên đánh, này lại như thế nào không cho Thái Bạch kim tinh đám người giật mình?

Khô Lâu quận trong quận thành thiên binh thiên tướng, còn có Bạch Cốt động đại quân nhìn trước mắt một màn, cũng đồng dạng khiếp sợ không thôi.

Bọn họ nhớ không nổi khi nào thì Bồng Lai tiên đảo ra như vậy một nhân vật lợi hại.

Bất quá tối khiếp sợ kỳ thật chớ quá cho Mã Nguyên, hắn tự nhiên biết thực lực của chính mình, kia Thái A kiếm cũng là lợi hại thần binh, không nghĩ tới kia liễu tiên vừa kéo, khiến cho hắn tâm thần run run, ẩn ẩn làm đau, thậm chí có một tia xả lực theo kia liễu tiên trung truyền đến, xả hắn huyết khí bốc lên, phảng phất sắp bị hấp xả đi bình thường.

“Ngươi đến tột cùng là người phương nào?” Mã Nguyên áp chế trong lòng kinh sợ, một bên cùng Hạ Vân Kiệt so đấu, một bên chất vấn nói.

“Người muốn giết ngươi!” Hạ Vân Kiệt âm thanh lạnh lùng nói, trong tay liễu tiên chỉ để ý một roi nhanh quá một roi quật đi qua.

Này Mã Nguyên thực lực tuy rằng không bằng hắn, nhưng cùng hắn kém cũng không lớn, Hạ Vân Kiệt muốn giết hắn cũng là không dễ dàng như vậy.

“Ngươi điên rồi sao? Ta Mã Nguyên khi nào thì đắc tội quá ngươi? Đừng quên bản tôn nhưng là tây phương giáo tử y sứ giả!” Mã Nguyên tuy rằng hung tàn, nhưng là không phải người không đầu óc, gặp Hạ Vân Kiệt thực lực cường đại, tự nhiên không muốn không minh bạch cùng hắn sinh tử đánh nhau.

“Ta quản ngươi cái gì chó má tử y sứ giả, hôm nay bản tiên muốn giết ngươi!” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng nói, trong tay liễu tiên đột nhiên mạnh rút đi xuống.

“Kháo! Đó là một kẻ điên!” Mã Nguyên gặp qua không ít ngoan nhân, cũng chưa thấy qua hạ giống Hạ Vân Kiệt loại này tên không phân tốt xấu sẽ muốn cùng hắn hợp lại cái ngươi chết ta sống, huống chi hắn còn là tây phương giáo tử y sứ giả đâu, người này đầu nâng đi ra, tiên giới người nào không cần suy nghĩ một hai, nay đổ tốt, chính mình tử y sứ giả ở trước mắt người này trong mắt đổ thành a miêu a cẩu giống nhau, căn bản khởi không được uy hiếp tác dụng.

Mã Nguyên lại nào biết đâu rằng, hắn vừa rồi đánh người chính là trước mắt này nam tử con trai, làm người phụ thân, vì chính mình con trai, cho dù Mã Nguyên là tây phương giáo giáo chủ, giờ khắc này, hắn đều dám xông lên đi đấu một trận, càng đừng nói hắn chính là một tử y sứ giả.

Mã Nguyên buồn bực muốn hộc máu mắng to khi, Thái A kiếm bị kia liễu tiên mạnh vừa kéo, cuối cùng một trận ong ong run run, lắc lắc lắc lắc liền muốn ngã xuống không trung.

Hạ Vân Kiệt thấy thế vươn tay, đem kia Thái A kiếm cấp bắt đi.

Thái A kiếm ở Hạ Vân Kiệt trong tay hào quang phun ra nuốt vào, giống điện xà bình thường vũ động, muốn giãy mà đi, nhưng là Hạ Vân Kiệt loại nào pháp lực, nếu trảo cầm nơi tay, này Thái A kiếm lại trốn chỗ nào thoát được?

Trơ mắt nhìn chính mình tế luyện nhiều năm Thái A kiếm rơi vào Hạ Vân Kiệt trong tay, Mã Nguyên lúc này thật là

buồn bực muốn hộc máu.

Hắn Mã Nguyên loại người nào, khi nào thì nếm qua bực này mệt a!

“Đưa ta kiếm đến!” Mã Nguyên nổi giận gầm lên một tiếng, hai đạo sáng mờ phóng lên cao, hiện ra hai luồng tường vân đến. Trong đó một đoàn hiện ra bát quái đồ hạ xuống, trong đó một đoàn vươn ra cự long trảo.

Kia long trảo đi bắt liễu tiên, kia bát quái đồ mây tía tắc hướng Hạ Vân Kiệt vào đầu chụp xuống.

Nổi giận dưới Mã Nguyên lập tức đem bát quái vân quang khăn cùng bát quái long tu khăn đều cấp tế đi ra.

“Muốn chết!” Hạ Vân Kiệt gặp Mã Nguyên tế ra hai kiện pháp bảo đến đối phó hắn, cười lạnh một tiếng, kia liễu tiên ở không trung vũ cái vòng, một phân thành hai, một cái lục quang đối với long trảo chính là một vòng, đem long trảo cấp trói lại cái rắn chắc, mặt khác một đạo lục quang bện thành rậm rạp quang võng, kia bát quái vân quang khăn sẽ thấy cũng lạc không dưới đến.

Mã Nguyên thấy thế thần sắc đại biến, biết Hạ Vân Kiệt này pháp bảo lợi hại, chính mình bát quái vân quang khăn cùng bát quái long tu khăn tuy rằng đều lợi hại, nhưng còn là so với không được nó, cho dù hai kiện cùng nhau hợp lực cũng không làm gì được nó, đành phải đem Hạ Lập hướng mặt đất ném, nói:“Bắt hắn cho bản tôn xem trọng !”

Nói xong Mã Nguyên trong miệng lẩm bẩm, nói một tiếng “Tật”, đầu óc mặt sau huyết vân hiện lên, vươn ra một chích bàn tay to đến, đúng là hắn cùng với thân sinh đến ngũ hành thần thủ.

Năm ngón tay giống như đấu đại bí đao đối với Hạ Vân

Kiệt đã làm đầu chộp tới.

Nhất thời giống như sơn ngũ tòa cự sơn bàn sức nặng vào đầu đối với Hạ Vân Kiệt áp chế.

“Đạo hữu cẩn thận, này tặc bàn tay to rất là lợi hại!” Gặp Mã Nguyên lại thi triển ngũ hành thần thủ, nếm qua nó đau khổ Hạ Lập thấy thế vội vàng kêu lên.

“Không biết người này hay không có thể địch nổi Mã Nguyên này ngũ hành thần thủ?” Quan Thiên kính trước, Thái Bạch kim tinh thấy thế sắc mặt khẽ biến nói.

“Nan, Mã Nguyên này ngũ hành thần thủ liền ngay cả năm đó Dương Tiễn không cẩn thận đều chịu thiệt, nay nhiều năm như vậy qua đi, Mã Nguyên này ngũ hành thần thủ càng phát ra lợi hại tinh thuần, trừ phi này nam tử có Dương Tiễn hoặc là năm đó tôn…… Khụ khụ, như vậy lợi hại, nếu không tất nhiên ngăn cản không được.” Hoàng Giác đại tiên nói, chính là nói chuyện trung gian, thiếu chút nữa sẽ muốn nói lộ hết nói ra Tôn Ngộ Không, đây chính là Ngọc Đế tối kỵ.

“Trong thiên địa cũng liền như vậy một cái nhị lang thần cùng Tôn Ngộ Không!” Ngọc Đế tựa hồ căn bản không nhận thấy được Hoàng Giác đại tiên nói chuyện trung không ổn, trầm giọng nói,“Bất quá người này có thể đem Mã Nguyên bức đến này phân bộ, đã xem như cực kì lợi hại, nhất định phải đem hắn mời chào đến ta thiên đình.”

Ngay tại Ngọc Đế đám người nói chuyện trong lúc đó, Hạ Vân Kiệt gặp con trai kêu hắn cẩn thận, tuy rằng rõ ràng biết Hạ Lập cũng không biết chính mình thân phận, nhưng trong đầu còn là một trận lên men cùng ấm áp, hướng hắn cười cười nói:“Yên tâm, bằng này tặc tử còn không làm gì được ta!”

Nói xong Hạ Vân Kiệt đem thân mình lay động, thành

vạn trượng cự nhân, cả người bắp thịt đột khởi như sơn khâu, bàn tay vừa nhấc liền hướng vào đầu hạ xuống ngũ hành thần thủ chụp đi.

“Thái Ất kim tiên dưới, chỉ sợ trừ bỏ vài cái trời sinh thần lực tuyệt đại yêu vương lại hoặc là Dương Tiễn bực này bất tử bất diệt thân, có thể cùng này ngũ hành thần thủ cứng đối cứng một trận chiến, người còn lại trên cơ bản kinh không nổi này ngũ hành thần thủ trấn áp. Người này thế nhưng không né, không lấy pháp bảo pháp thuật đối kháng, ngược lại muốn cùng này Mã Nguyên trời sinh ngũ hành thần thủ cứng đối cứng, căn bản chính là lấy mình ngắn đối địch dài a!” Thái Bạch kim tinh cùng Hoàng Giác đại tiên thấy thế đều lắc đầu, rốt cuộc chút không xem trọng Hạ Vân Kiệt, liền ngay cả Ngọc Đế cũng không ngoại lệ.

Chương 1746 : Đại phát thần uy

“Ha ha! Cấp bản tôn đi tìm chết!” Mã Nguyên gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng muốn cùng hắn ngũ hành thần thủ cứng đối cứng, không khỏi một trận mừng như điên, trong mắt huyết quang dâng, ngũ hành thần thủ cũng đột nhiên trở nên so với Hạ Vân Kiệt bàn tay khổng lồ đều phải lớn hơn một hào, đột nhiên chụp được.

“Oanh!” Một tiếng nổ, phảng phất trời sụp đất nứt bình thường, cường đại lực đánh vào hình thành không gian dao động, khiến cho Khô Lâu quận quận thành đều lay động lên, đầy trời bụi đất tung bay.

Mã Nguyên cả người chấn động, bước chân thế nhưng không có biện pháp đứng vững, liên tục lui về phía sau vài dặm, đại địa giống như bị lê quá bình thường, thổ nhưỡng quay. Trái lại Hạ Vân Kiệt lại ngụy nhiên bất động, ngạo nghễ sừng sững, phảng phất có thể đem trời đều cấp đỉnh lên cự nhân.

“Như thế nào khả năng!” Mã Nguyên sắc mặt đại biến, ngẩng đầu nhìn phía kia thân ở chính mình đỉnh đầu ngũ hành thần thủ, mắt lộ ra không dám tin ánh mắt.

Phải biết rằng hắn này ngũ hành thần thủ là hắn cùng thân sinh đến thần thông, pháp bảo, tuy rằng so với không thể Khổng Tước Minh Vương ngũ hành thần quang, nhưng ở tiên giới cũng coi như được với nhất tuyệt, cứng đối cứng, trừ bỏ kia vài tuyệt đại yêu vương, lại hoặc là Dương Tiễn bực này ngưu nhân, người khác căn bản không dám cùng hắn lấy thân xác bác.

Nhưng trước mắt người này không chỉ có lấy nhục chưởng cùng hắn tướng đả đấu, mà còn chiếm thượng phong, này như thế nào không cho Mã Nguyên khiếp sợ vạn phần?

Mã Nguyên lại nào biết đâu rằng, Hạ Vân Kiệt không chỉ có riêng chính là kim tiên, hắn còn là Vu vương đế thống, hấp thu vài vị vu tổ tinh khí, còn cùng Cửu U Tố Âm nữ đế song tu quá, kia một thân gân cốt lực lượng, so với năm đó đại nháo thiên cung Tôn Ngộ Không còn mạnh hơn một phần, hắn kia ngũ hành thần thủ tuy rằng lợi hại, cùng hắn kia cường hãn biến thái thân xác so sánh với còn là kém chút.

“Như thế nào ngược lại là Mã Nguyên suy tàn?” Trước Quan Thiên kính, đừng nói Thái Bạch kim tinh cùng Hoàng Giác đại tiên mặt lộ vẻ khiếp sợ ngoài ý muốn sắc, liền ngay cả Ngọc Đế đều nhịn không được toát ra khiếp sợ ngoài ý muốn sắc, vội vàng nói:“Thái Bạch ái khanh, ngươi tốc tốc hạ giới đi chỗ đó Bồng Lai tiên đảo, cần phải phải người này mời chào đến, điều kiện cái gì đều có thể thương lượng.”

Thái Bạch kim tinh quân vội vàng khom người lĩnh mệnh mà đi, hắn tự nhiên biết Ngọc Đế tuy rằng trên danh nghĩa là tiên giới chi chủ, nhưng chân chính nghe hắn mệnh lệnh cường giả lại thật là không nhiều lắm. Mặc kệ là xuất từ Xiển giáo còn là tây phương giáo tiên quan ở mặt ngoài đối Ngọc Đế kính cẩn lễ phép, nhưng trên thực tế ngầm đều là bằng mặt không bằng lòng, không hề đem Ngọc Đế mệnh lệnh để ở trong lòng. Giống lần trước Tôn Ngộ Không đại nháo thiên cung, đường đường thiên đình, kim tiên như mây, bao nhiêu cường giả, lại sao lại thật sự trấn áp không được? Sở dĩ Tôn Ngộ Không lần trước huyên như vậy lợi hại, đem Ngọc Đế đô cấp huyên mặt xám mày tro, nói đến cùng còn là người Xiển giáo không ra lực, tưởng cấp dã tâm gặp trướng Ngọc Đế một hạ mã uy, làm cho hắn ngoan ngoãn làm con rối, không cần lại khởi cái gì dị tâm, Ngọc Đế giận dữ dưới, thế này mới mời người tây phương giáo xuất mã. Nhưng tây phương giáo cũng là lòng muông dạ thú, nay đã ở thiên đình dần dần hình thành

đuôi to khó vung cục diện.

Cho nên Ngọc Đế vẫn có một viên cầu hiền như khát tâm, nay Hạ Vân Kiệt biểu hiện như thế lợi hại, thậm chí xem trước mắt này tình hình trừ bỏ bất tử bất diệt thân, chỉ sợ so với năm đó Tôn Ngộ Không cũng không hội kém cỏi. Nếu năm đó có bực này đại tướng tại bên người, Ngọc Đế lại sao lại bị Tôn Ngộ Không làm ầm ĩ như vậy mặt xám mày tro?

Ngọc Đế tâm tư, thân là hắn tâm phúc đại thần Thái Bạch kim tinh tự nhiên trong lòng biết rõ ràng, cho nên rời phi hương điện sau, một khắc cũng không dám chậm trễ, một đường ra nam thiên môn, lại hạ thiên sát cương phong, cương lôi, hướng Bồng Lai tiên đảo mà đi.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không biết chính mình hành động đã khiến cho Ngọc Đế chú ý, hơn nữa Ngọc Đế đã phái tâm phúc đại thần đến mời chào hắn, hắn một chưởng đem Mã Nguyên đánh lui, thừa dịp hắn khiếp sợ, tâm thần không xong là lúc, mạnh thúc dục liễu tiên, đem bát quái vân quang khăn cùng bát quái long tu khăn đều cấp cuốn trở về, sau đó liễu tiên lại huy động, đối với kia giam giữ Hạ Lập Mã Nguyên hai vị thân truyền đệ tử rút đi.

“Cấp bản tôn buông tay!” Mã Nguyên thấy thế, tự nhiên sẽ không làm cho Hạ Vân Kiệt thực hiện được tâm ý, ngũ hành bàn tay to hướng tới liễu tiên chộp đi.

“Hừ, đối thủ của ngươi ở trong này!” Mã Nguyên kia ngũ hành thần thủ vừa động, Hạ Vân Kiệt liền đã huy núi nhỏ quyền đầu đối với Mã Nguyên đầu liền oanh kích mà đi.

Mã Nguyên nhất thời cảm thấy da đầu lạnh cả người, ngũ hành thần thủ vội vàng vừa chuyển, nghênh hướng Hạ Vân Kiệt quyền đầu. Mã Nguyên rất rõ ràng, lấy Hạ Vân Kiệt kia cường hãn biến thái lực lượng cùng thân

xác, chính mình kia hai “Phàm thủ”, nếu dám cầm cùng hắn cứng đối cứng, chỉ sợ lập tức sẽ trở thành thương tàn nhân sĩ.

Ngũ hành thần thủ vừa chuyển, kia liễu tiên liền thông hướng giam giữ Hạ Lập Mã Nguyên hai vị đệ tử đánh đi.

Mã Nguyên hai vị đệ tử tuy rằng biết Hạ Vân Kiệt lợi hại, nhưng thấy hắn còn muốn phân tâm đối phó nhà mình sư phụ, đồng thời cũng tâm sợ hãi sư phụ tàn nhẫn thủ đoạn, không dám chạy trốn, cho nên gặp liễu tiên đánh đến, liền kiên trì tế pháp bảo, một cái chính là Bạch Cốt châm, bạch cốt dày đặc, sắc bén vô cùng, cùng sở hữu chín chín tám mươi mốt căn, đối với liễu tiên rậm rạp đâm đi. Một cái khác tế là một thanh phi kiếm, đối diện hướng liễu tiên bổ tới.

“Huỳnh hỏa cũng dám cùng hạo nguyệt tranh sáng? Muốn chết!” Hạ Vân Kiệt thấy thế cười lạnh một tiếng, kia liễu tiên đột nhiên ở không trung nhất vũ.

“Đinh đinh đang đang!” Một căn căn bạch cốt châm, còn có kia thanh phi kiếm bị liễu tiên nhất vũ, giống như gió thu cuốn hết lá vàng bàn, tất cả đều bị đánh rớt ở đất.

Mã Nguyên kia hai vị đệ tử thấy thế không khỏi sắc mặt đại biến, thế mới biết Hạ Vân Kiệt lợi hại, vội vàng cuồn cuộn nổi lên một đạo quang, đã nghĩ chạy trốn.

Nhưng là bởi vì bọn họ cũng dám thương tổn con của hắn, Hạ Vân Kiệt trong lòng sát ý ngập trời, lại như thế nào khả năng buông tha bọn họ?

Liễu tiên một phân thành hai, cao tăng lên khởi, đối với hai người đó là vào đầu đánh xuống.

“A! A!” Hai tiếng kêu thảm thiết, Mã Nguyên hai vị thân truyền đệ tử, tử đan kì kim tiên lập tức đã bị này liễu

quất đầu băng liệt, có nguyên thần muốn chạy trốn ra, kia cành liễu lại dài ra vô số đâm tủa, trực tiếp xuyên qua chúng nó, đem chúng nó hấp thu không còn một mảnh, mà cành liễu tắc trở nên càng phát ra xanh biếc ướt át đứng lên.

Ngay mặt cùng Mã Nguyên đối kháng, còn có thể phân tâm dễ dàng nhất kích giết chết hai vị tử đan kì kim tiên, này một màn thẳng nhìn xem Bạch Cốt động mọi người thiếu chút nữa hồn bay phách lạc.

Hạ Lập cũng nhìn xem hai mắt đăm đăm, thế mới biết chính mình thật sự là ếch ngồi đáy giếng, nghĩ đến có bát cửu huyền công thiên hạ đại khả đi, nay mới biết, cùng chân chính lợi hại kim tiên nhất so với, chính mình căn bản tính không được cái gì!

Trước Quan Thiên kính, Ngọc Đế cùng Hoàng Giác đại tiên thấy thế nhịn không được cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, bọn họ đột nhiên phát hiện, bọn họ còn là xem nhẹ Hạ Vân Kiệt thực lực.

Khô Lâu quận ngoài thành, Hạ Lập hai mắt đăm đăm là lúc, kia liễu tiên đột nhiên hóa thành một liễu chi ở hắn trên người nhẹ nhàng phất quá.

Trong nháy mắt, Hạ Lập không chỉ có khôi phục tự do, hơn nữa vừa rồi bị Mã Nguyên đánh nội thương cũng hoàn toàn tốt đứng lên.

Hạ Lập nhất khôi phục tự do, liền dược thân dựng lên, vung khởi ngân long thương tựa như mãnh hổ xuống núi sát hướng Bạch Cốt động đại quân.

Vừa rồi Hạ Lập nhưng là nghẹn một bụng khí a, giờ khắc này Mã Nguyên bị Hạ Vân Kiệt đè nặng đánh, hắn tự nhiên không có khả năng buông tha này tốt cơ hội.

Hạ Lập này nhất sát, kia Bạch Cốt động căn bản là không có hợp lại chi tướng, chỉ giết Bạch Cốt động người ngã ngựa đổ, máu chảy thành sông, rất có vài phần năm đó Tôn Ngộ Không đại nháo thiên cung uy phong.

“Theo hôm nay bắt đầu không cần tái tính kế kẻ này, kẻ này cho dù không có Cửu U Tố Âm nữ đế giúp, tương lai cũng tất hội trưởng thành một vị đại nhân vật!” Ngọc Đế nhìn Hạ Lập đại sát tứ phương, trầm giọng nói.

Chương 1747 : Thượng tiên tha mạng

“Lúc này không giết càng đợi khi nào?” Trong thành kim tiên tướng lãnh thấy thế, người người nhiệt huyết sôi trào, cuối cùng nổi giận gầm lên một tiếng, mở cửa thành, lĩnh đại quân nhằm phía Bạch Cốt động đại quân.

Nhìn đại quân phóng ra, người người oa oa kêu, như lang giống như hổ sát hướng tây phương giáo Bạch Cốt động đại quân, Quan Thiên kính phía trước Ngọc Đế thật lâu không có ngôn ngữ, mắt ở chỗ sâu trong lóe ra nhiều điểm hào quang, biểu tình rất là phức tạp.

“Hoàng ái khanh, chúng ta thiên đình đại quân đã bao lâu không có như vậy nhiệt huyết uy phong qua?” Hồi lâu Ngọc Đế đột nhiên mở miệng nói.

“Này……” Hoàng Giác đại tiên nói quanh co không thể trả lời.

Thiên đình đại quân tự nhiên cũng có nhiệt huyết uy phong quá, nhưng này chính là đối bình thường thế lực mà nói, giống có Mã Nguyên bực này thượng cổ kim tiên tọa trấn Bạch Cốt động, rất nhiều thời điểm chỉ có bọn họ coi rẻ ức hiếp thiên đình đóng quân phân, rất ít có thiên đình đại quân thảo phạt bọn họ thời điểm!

Không có biện pháp, Ngọc Đế trong tay không có bao nhiêu khả dùng đại tướng a! Hơn nữa Mã Nguyên sau lưng còn có tây phương giáo, lại có vài tướng lãnh dám cùng tây phương giáo đối nghịch?

“Các ngươi dám! Ta Bạch Cốt động chính là tây phương giáo chi nhánh!” Mã Nguyên thấy thiên đình đại quân ở Hạ Lập dẫn dắt hạ, giết được Bạch Cốt động đại quân kế tiếp bại lui, thi cốt khắp nơi, không khỏi vừa vội vừa

giận.

“Tây phương giáo lại như thế nào? Bản tiên hôm nay còn muốn trấn sát ngươi này tử y sứ giả đâu!” Hạ Vân Kiệt cười lạnh, như núi bình thường quyền đầu “Rầm rầm rầm!”, đối với Mã Nguyên đó là một trận mãnh đánh.

Mã Nguyên không dám làm cho Hạ Vân Kiệt đánh trúng, đành phải không ngừng vung ngũ hành thần thủ cùng Hạ Vân Kiệt đánh nhau. Nhưng Hạ Vân Kiệt lực đạo loại nào lớn, thân xác loại nào cứng rắn cường hãn, đánh cho Mã Nguyên thần thủ run lên, xương nhuyễn gân tô, liên tục lui về phía sau.

Bất quá Hạ Vân Kiệt lại càng đánh càng hưng phấn, đến hắn như vậy khủng bố thân xác cảnh giới, đã rất khó có thể tìm được cùng hắn cứng đối cứng đánh nhau đối thủ, vừa vặn này Mã Nguyên có ngũ hành thần thủ, huống hồ trước kia Hạ Vân Kiệt cũng sẽ không giống hôm nay như vậy cao điệu ra tay, mỗi một quyền đánh ra đi đều là vô cùng nhuần nhuyễn, mỗi một lần va chạm đều mang cho hắn thân thể mãnh liệt đánh sâu vào.

Bất tử bất diệt thân tu là thân xác cùng linh hồn tinh thần hợp nhất bất diệt bất tử, nguyên bản Hạ Vân Kiệt ở trồng có khô tàn tiên thiên dương liễu thụ địa phương, đối sinh tử liền có một tia hiểu ra, chính là đó là linh hồn tinh thần mặt, không có cách nào dung nhập đến thân xác bên trong. Nói cách khác, Hạ Vân Kiệt tuy rằng thân xác đã cường đại đến khủng bố trình độ, có thể nói kim cương bất hoại thân, nhưng không phải bất tử bất diệt thân, bởi vì thân xác còn không có hoàn toàn dung nhập bất diệt linh hồn tinh thần.

Chỉ có hai người hoàn toàn hợp nhất, làm cho hắn mỗi một giọt máu tươi, mỗi một cái tế bào đều ẩn chứa hai người hợp nhất bất diệt sinh mệnh, mới vừa rồi là bất tử bất diệt thân.

Vốn Hạ Vân Kiệt còn cần một đoạn thời gian khả năng chân chính lĩnh ngộ thân xác cùng linh hồn tinh thần hợp nhất bất tử bất diệt thân, nhưng hôm nay vừa vặn gặp Mã Nguyên như vậy có được ngũ hành thần thủ cường đại đối thủ, cùng hắn tiến hành rồi chân chính cứng đối cứng đối kháng, mỗi một quyền đều đem thân xác lực lượng phát huy vô cùng nhuần nhuyễn, dần dần, hắn thân xác tựa hồ cũng thể ngộ đến bất tử bất diệt thân huyền bí.

Thân xác cùng linh hồn tinh thần ở như nước với lửa giao hòa, như âm dương giao hội, sinh sôi không thôi. Giờ khắc này, Hạ Vân Kiệt bỗng nhiên trong sáng, có sinh mới có tử, có tử mới có sinh, sinh tử gắn bó. Sinh mệnh kết cục là tử vong, mà tử vong là tân sinh mệnh bắt đầu!

Thông hiểu đạo lí, cuối cùng lĩnh ngộ bát cửu huyền công bất tử bất diệt thân huyền bí Hạ Vân Kiệt, tuy rằng cảnh giới như trước là kim tiên cảnh giới, nhưng thực lực ẩn ẩn lại có đột phá.

“Oanh!” Thiết quyền hung hăng đánh ra.

“Phốc !”

Mã Nguyên một ngụm máu tươi cuồng phun mà ra, thân mình lại như như diều đứt dây bàn sau này ngã phi, ngũ hành thần thủ ở không trung run run cái không ngừng, ngay cả giơ lên đều có chút khó khăn.

“Kháo! Kháo! Trên thế giới này như thế nào khả năng có người thân xác cường đại đến bực này trình độ, này căn bản chính là cái so với Tôn hầu tử còn biến thái!”

Mã Nguyên trong mắt cuối cùng toát ra hoảng sợ sắc, rốt cuộc không có chút chiến ý, cuồn cuộn nổi lên một

đạo quang liền sau này vội vàng thối lui.

“Trốn chỗ nào!” Mã Nguyên đánh con của hắn, Hạ Vân Kiệt lại như thế nào khả năng thả hắn đi, thấy thế lập tức hóa hồng đuổi theo.

Hạ Vân Kiệt nhưng là tên kế thừa Đế Giang y bát, cho dù không biến thân Đế Giang, kia tốc độ cũng là tiên giới nhất đẳng nhất mau, Mã Nguyên tốc độ mau nữa lại như thế nào có thể nhanh hơn được hắn.

Mã Nguyên vừa mới cuồn cuộn nổi lên đạo quang bay trốn, một cái thiết quyền cũng đã đối diện mà đến, ở hắn trong mắt không ngừng phóng đại, lúc này Mã Nguyên liền hoàn toàn hoảng sợ đi lên.

Nguyên bản hắn nghĩ đến cho dù chính mình đánh không lại Hạ Vân Kiệt, nhưng muốn ý định chạy trốn, Hạ Vân Kiệt cũng không làm gì được hắn. Dù sao mọi người đều là đỉnh cấp kim tiên, luận chiến đấu lực có lẽ có cao có thấp, nhưng này chạy trốn tốc độ theo lý mà nói hẳn là còn là không sai biệt lắm.

Nói sau người chạy trốn là chủ động, mà người đuổi giết luôn bị nắm cái mũi truy, là bị động, tại đây một điểm đi lên nói người đuổi giết là chịu thiệt. Tối mấu chốt là, này Bồng Lai tiên đảo đại đa số đều là tây phương giáo địa bàn, chỉ cần Mã Nguyên chạy ra này Khô Lâu sơn, luôn có thể tìm được giúp đỡ. Giống đại bằng sơn Vũ Dực Tiên, chính là thượng cổ kim sí đại bằng tu luyện đắc đạo, pháp lực tinh thâm vô cùng, so với Mã Nguyên đều phải lợi hại hơn một phần. Kia đại bằng sơn ngay tại Khô Lâu sơn cách vách, chỉ cần bay đến đại bằng sơn, Vũ Dực Tiên cho dù cùng Mã Nguyên không có gì giao tình, tổng cũng muốn nhớ mọi người đều là tây phương giáo nhất mạch, giúp hắn một tay. Cho nên Mã Nguyên cho dù xoay người chạy trốn, trong lòng cũng không có bao nhiêu kinh hoảng.

Nhưng giờ khắc này, hắn cũng là chân chính hoảng sợ đứng lên, hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt tốc độ thế nhưng khủng bố như vậy!

Hắn vừa mới đứng dậy bỏ chạy, đối phương cũng đã ngăn cản hắn đường đi, đối với hắn huy quyền mà đến.

“Thật nhanh tốc độ!” Quan Thiên kính tiền, Ngọc Đế cùng Hoàng Giác đại tiên cũng đều mặt lộ vẻ khiếp sợ.

Có như vậy lợi hại bản sự, lại có như vậy tốc độ, cho dù không có Tôn Ngộ Không cùng Dương Tiễn bất tử bất diệt thân, ở Thái Ất kim tiên cảnh giới lấy hạ, hắn cơ hồ đã vô địch, ít nhất đã không có người có thể uy hiếp được đến tính mạng của hắn.

“Oanh!” Lại một tiếng nổ, Mã Nguyên gấp gáp trung vung ra ngũ hành thần thủ cùng Hạ Vân Kiệt đối rồi một quyền.

“A!” Hét thảm một tiếng vang lên, Mã Nguyên cả người đều bị một quyền đánh bay, ngũ hành thần thủ vô lực cúi xuống dưới, cuối cùng ngũ hành thần thủ không chịu nổi Hạ Vân Kiệt thiết quyền, thế nhưng bị đánh cho gãy gân cốt.

Thiên địa một mảnh tĩnh mịch!

Trước Quan Thiên kính Ngọc Đế cùng Hoàng Giác đại tiên cũng là mặt lộ vẻ vẻ khiếp sợ, thật lâu không thể ngôn ngữ.

Tôn Ngộ Không rất lợi hại, có bất tử bất diệt thân, nhưng Ngọc Đế cùng Hoàng Giác đại tiên không hề cho rằng hắn có thể một quyền đem Mã Nguyên ngũ hành thần thủ đánh cho gãy gân cốt, trừ phi hắn vận dụng kim cô bổng.

Dương Tiễn cũng rất lợi hại, đồng dạng tu thành bất tử bất diệt thân, nhưng không sử dụng tam tiêm lưỡng nhận đao, hắn cũng không làm gì được Mã Nguyên ngũ hành bàn tay to.

Khả vừa rồi trong Quan Thiên kính người nọ, thế nhưng không cần pháp bảo, cứng đối cứng đánh gãy Mã Nguyên ngũ hành thần thủ! Đây là loại nào khủng bố lực lượng cùng thân xác, chỉ sợ cũng tính sơ kì Thái Ất kim tiên cũng không thấy có này khủng bố lực lượng cùng thân xác a!

“Thượng tiên thủ hạ lưu tình! Thủ hạ lưu tình!” Một mảnh tĩnh mịch, đột nhiên vang lên Mã Nguyên giết heo tiếng kêu thảm thiết, nguyên lai Hạ Vân Kiệt một quyền đánh cho Mã Nguyên ngũ hành thần thủ gãy gân cốt sau, lập tức lại là liên tục huy quyền, đem Mã Nguyên cấp đánh cho ôm đầu tán loạn, rốt cuộc không có nửa điểm uy phong cùng tính tình.

Chương 1748 : Gặp lại không nhận thức

“Thủ hạ lưu tình? Ngươi không phải rất lợi hại sao? Ngươi không phải thực có thể đánh sao? Ngươi không phải muốn giết sạch trong Khô Lâu thành mọi người sao?” Hạ Vân Kiệt lại căn bản không nghe Mã Nguyên cầu xin tha thứ, đối với hắn chính là một trận hành hung, đánh cho Mã Nguyên hai tay đều tấc đứt từng khúc, cả người đều ngã xuống trên mặt đất.

Một đạo thúy quang bắn ra, đúng là liễu tiên, đem Mã Nguyên cấp trói cái rắn chắc.

Đem Mã Nguyên cấp trói cái rắn chắc sau, Hạ Vân Kiệt đưa hắn để tại Hạ Lập trước chân, nói:“Vừa rồi hắn như thế nào đánh ngươi, ngươi hiện tại liền như thế nào đánh hắn!”

Hạ Lập nhưng không có theo lời làm việc, mà là đối với Hạ Vân Kiệt thật sâu cúi đầu nói:“Đa tạ thượng tiên ân cứu mạng, Hạ Lập suốt đời khó quên!”

“Chính là gặp chuyện bất bình rút đao tương trợ mà thôi, tiên quân không cần đa lễ!” Nhìn Hạ Lập đối với chính mình thật sâu cúi đầu, nhìn hắn giống như đã từng tương tự khuôn mặt, Hạ Vân Kiệt cái mũi một trận lên men, thiếu chút nữa sẽ muốn tiến lên nhận thức, nhưng cuối cùng còn là nhịn xuống, thản nhiên nói. Tiếp theo lại đem Thái A kiếm, bát quái vân quang khăn, bát quái long tu khăn còn có phía trước Mã Nguyên theo Hạ Lập bên kia cướp lấy thiên la tán, Càn Khôn ấn tất cả đều một cỗ não ném cho Hạ Lập.

“Này đó ngươi cầm.”

“Đa tạ thượng tiên, này thiên la tán, Càn Khôn ấn là ta

mẫu thân ban tặng, ta liền nhờ ơn cầm, nhưng Thái A kiếm, bát quái vân quang khăn còn có bát quái long tu khăn đều là thượng tiên chiến lợi phẩm, ta là vạn vạn không thể nhận lấy." Hạ Lập vội vàng nói, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt mang theo một tia nghi hoặc sắc.

Kỳ thật theo Hạ Vân Kiệt vừa xuất hiện sẽ không quản mọi việc cùng Mã Nguyên chém giết, Hạ Lập liền cảm thấy một trận nghi hoặc, nay gặp Hạ Vân Kiệt không chỉ có bắt Mã Nguyên làm cho hắn hết giận, hơn nữa lại đem Thái A kiếm các pháp bảo tùy tay ném cho hắn, trong lòng liền càng thêm nghi hoặc.

Phải biết rằng đây chính là Thái A kiếm, bát quái vân quang khăn, bát quái long tu khăn, là lợi hại thượng cổ pháp bảo, ở tiên giới đều là có chút uy danh, cho dù Thái Ất kim tiên cấp cường giả cũng muốn tâm động a!

Hiện tại Hạ Vân Kiệt thế nhưng tùy tay liền ném cho hắn, như thế nào làm cho Hạ Lập không cảm thấy nghi hoặc?

Bất quá Hạ Vân Kiệt nay thay đổi khuôn mặt, hơn nữa hắn tu vi so với Hạ Lập cao rất nhiều. Hắn có thể nhìn thấu Hạ Lập huyết mạch xuất từ hắn, nhưng Hạ Lập lại nhìn không thấu Hạ Vân Kiệt, cho nên cũng không biết trước mắt người nọ là hắn phụ thân, nếu không hắn liền một điểm cũng không cảm thấy nghi hoặc.

"Cho ngươi ngươi cầm ! Bản tiên không kém này đó pháp bảo!" Hạ Vân Kiệt không tha phản đối nói.

"Thượng tiên chúng ta hay không trước kia nhận thức, vì sao ta cuối cùng cảm giác cùng ngươi tựa hồ có loại giống như đã từng quen biết cảm giác, còn có ngươi vì sao đối ta tốt như vậy?" Hạ Lập cầm đầy tay pháp bảo, cuối cùng hỏi ra trong đầu nghi hoặc.

"Ha ha, phải không? Bản tiên cũng có loại cảm giác này,

có lẽ đây là duyên phận đi! Cho nên ngươi không cần cùng ta khách khí, ngươi tốt lắm, bản tiên thực thưởng thức ngươi, thực thích ngươi!" Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng nhịn không được một trận run run, nước mắt thiếu chút nữa sẽ muốn nhịn không được chảy xuống đến.

Đây là phụ tử gian máu hòa tan nước sao? Nhưng con trai, tha thứ phụ thân, phụ thân không thể cùng ngươi nhận thức!

"Duyên phận?" Hạ Lập trong mắt nghi hoặc dần dần chuyển làm thoải mái.

Người tu đạo vốn là trọng duyên phận vừa nói, trừ bỏ duyên phận vừa nói, Hạ Lập cũng thật sự không có biện pháp giải thích hắn đối Hạ Vân Kiệt cảm giác, mà Hạ Vân Kiệt vừa vặn cũng nói chính mình có loại cảm giác này, vậy không sai được !

Hạ Lập lại không biết đến trước mắt người này chính là hắn tự mình phụ thân!

Hạ Vân Kiệt sở dĩ không dám nhận thức hắn, là vì hắn biết một khi chính mình nhận thức Hạ Lập, tin tức truyền ra đi, chỉ sợ Di Lặc cái thứ nhất chỉ biết năm đó phá hư hắn chuyện tốt, giết hắn phân thân chính là hắn! Khi đó Hạ Vân Kiệt liền nguy hiểm.

Đừng nhìn năm đó Cửu U Tố Âm nữ đế đan thương thất mã có thể một đường giết lên Đông Lai cực lạc sơn, giết được Đông Lai cực lạc sơn gà bay chó sủa, Di Lặc cũng bị đánh mặt xám mày tro, cuối cùng Chuẩn Đề đạo nhân ra mặt, nàng còn có thể bình yên trở ra, đó là bởi vì Cửu U Tố Âm nữ đế chiếm lý.

Đến nàng này trình tự, tự nhiên cũng có nàng này trình tự nhân vật vòng cùng giao tình, cũng có bọn họ này

vòng cam chịu quy củ, làm nàng giết hướng đông đến cực lạc sơn khi, rất nhiều ngưu nhân như tam giáo giáo chủ, Ngọc Đế, Vương Mẫu, Cửu Thiên Huyền Nữ đằng đằng tất cả đều ở chú ý, bọn họ sẽ không ra tay trợ Cửu U Tố Âm nữ đế, nhưng là tuyệt đối sẽ không cho phép người tây phương giáo ra tay trợ Di Lặc. Đương nhiên Di Lặc dù sao cũng là tây phương giáo phó giáo chủ, Cửu U Tố Âm nữ đế muốn giết hắn cũng là không sự thật, nhiều nhất cũng liền ra một hơi, cho nên cuối cùng Chuẩn Đề đạo nhân xuất hiện kỳ thật chính là giải vây, cấp song phương một cái bậc thang xuống dưới.

Nhưng đổi thành Hạ Vân Kiệt thì phải là hoàn toàn mặt khác một hồi sự. Hạ Vân Kiệt giết hắn phân thân, Di Lặc tự nhiên cũng muốn giết hắn, người khác cũng không tốt nhúng tay, nếu không chính là cùng Di Lặc là thù.

Hạ Vân Kiệt hiện tại đã hiểu được bất tử bất diệt thân, lấy hắn nay thực lực đã có cùng Từ Hàng đạo cô nhất quyết cao thấp tư cách, nhưng so với Di Lặc còn là kém một cái cấp bậc. Di Lặc tuy rằng giết không được hắn, nhưng muốn trấn áp hắn còn là có thể làm đến, mà lấy Di Lặc thân phận muốn thỉnh động giáo chủ tới giết hắn cũng không phải cái gì việc khó.

Cho nên tu vi không đạt tới có thể cùng Di Lặc chống lại, Hạ Vân Kiệt cũng không tốt cùng Hạ Lập nhận thức.

Đương nhiên trừ bỏ nguyên nhân này, còn có một cái rất lớn nguyên nhân là hắn cùng Cửu U Tố Âm nữ đế quan hệ. Cửu U Tố Âm nữ đế rõ ràng biết hắn đến đây tiên giới, cũng không nói cho hắn ở tiên giới có con trai, cũng không làm cho Hạ Lập đến tìm hắn, hiển nhiên nàng như trước không có biện pháp nhận sự thật hắn có bao nhiêu cái thê tử. Nếu tái xâm nhập suy nghĩ, có lẽ chỉ có hắn buông tha cho Tần Lam đám người, Cửu U Tố Âm nữ đế mới có thể làm cho Hạ Lập nhận thức hắn này phụ thân.

Con trai hắn cũng có phân, tự nhiên không phải Cửu U Tố Âm nữ đế một người có thể hoàn toàn quyết định, nhưng hắn nếu cùng Cửu U Tố Âm nữ đế khởi tranh chấp, thống khổ khổ sở chỉ sợ không chỉ có chính là hắn cùng Cửu U Tố Âm nữ đế, còn có Hạ Lập này kẹp ở bên trong con trai.

Cho nên mặc kệ xuất phát từ cái nào nguyên nhân, hiện tại chẳng phải là Hạ Vân Kiệt cùng Hạ Lập nhận thức thời điểm.

“Nhưng là này đó pháp bảo thật sự rất quý trọng, ta……” Thoải mái sau, Hạ Lập còn là không dám nhận trong tay pháp bảo.

“Đều nói bản tiên không kém này đó pháp bảo!” Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ không vui nói.

Hạ Vân Kiệt lời này nghe được này đã sát lui Bạch Cốt động đại quân, đang muốn đi lên bái kiến Hạ Vân Kiệt cùng Hạ Lập chúng kim tiên thiếu chút nữa sẽ muốn khóc rống lưu nước mắt.

Thượng tiên, ngài lão không thiếu này đó pháp bảo, chúng ta thiếu a!

“Kia đa tạ thượng tiên !” Hạ Lập gặp Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ bất khoái sắc, không biết vì cái gì thế nhưng có chút sợ hắn, đành phải nhận này pháp bảo.

“Như vậy mới đúng thôi!” Hạ Vân Kiệt gặp Hạ Lập nhận lấy pháp bảo, trên mặt không cầm nổi lòng lộ ra vui vẻ tươi cười.

Gặp Hạ Lập nhận lấy nhiều như vậy lợi hại pháp bảo, Hạ Vân Kiệt ngược lại vẻ mặt cao hứng bộ dáng, này thiên đình kim tiên lại kém điểm muốn khóc rống lưu

nước mắt.

Thật sự là không có biện pháp so với a! Không có biện pháp so với a! Này pháp bảo nếu cho ta thật tốt a!

“Tốt lắm, đánh này Mã Nguyên một chút ra khẩu ác khí đi!” Tiếp theo Hạ Vân Kiệt đối với bị cành liễu trói lên Mã Nguyên đá một cước đối Hạ Lập nói.

Hạ Lập nghe vậy trong lòng không hiểu dâng lên một loại rất quái lạ dị cảm giác, nhưng loại này quái dị cảm giác thực ấm áp, một loại bị quan ái ấm áp, mà hắn Hạ Lập, đường đường Cửu U Tố Âm nữ đế con trai, đường đường tiên quân, thế nhưng tựa hồ thực hưởng thụ loại này quan ái.

“Ngươi không phải rất lợi hại sao? Ngươi không phải muốn đem bản tiên quân trấn áp ở biển máu, ngày đêm tra tấn bản tiên quân sao? Đến nha! Có bản lĩnh ngươi tới nha!” Hạ Lập nhấc chân đối với Mã Nguyên đó là một trận loạn thải.

Mã Nguyên cũng không có bất tử bất diệt thân, hơn nữa một thân pháp lực lại bị cành liễu cấp trói buộc đứng lên, rất nhanh đã bị Hạ Lập cấp thải đầu heo tam giống nhau, thoạt nhìn phá lệ huyết tinh khủng bố, đương nhiên hắn vốn là bộ dạng cũng dữ tợn khủng bố.

Chương 1749 : Trước mặt mọi người diệt sát

Hạ Lập đối với Mã Nguyên phát tiết một lần sau, thế này mới nhìn về phía Hạ Vân Kiệt hỏi:“Thượng tiên, người này nên làm cái gì bây giờ?”

Thần sắc có chút ngưng trọng.

Trước kia Hạ Lập là mới sinh nghé con, không hề như thế nào đem tây phương giáo tử y sứ giả để vào mắt, nghĩ rằng bất quá chính là chính là một gã sứ giả mà thôi, mà hắn ngầm nhưng là Cửu U Tố Âm nữ đế con trai, nhưng khi hắn chân chính kiến thức quá Mã Nguyên lợi hại sau, Hạ Lập phương mới chính thức ý thức được tử y sứ giả ở tây phương giáo trung phân lượng, cũng không phải chính là một gã sứ giả đơn giản như vậy! Thật muốn giết hắn, tuyệt đối sẽ khiến cho phiền toái không nhỏ.

“Tự nhiên là giết!” Hạ Vân Kiệt mắt lộ ra sát khí nói.

“Bản tôn chính là tây phương giáo tử y sứ giả, ngươi nếu dám giết bản sứ giả, ngươi sẽ chờ tây phương giáo không chết không ngừng trả thù đi!” Mã Nguyên nghe vậy âm thanh kêu lên.

“Chết đến đầu đến thế nhưng còn dám kêu gào! Thực nghĩ đến có tây phương giáo cho ngươi chỗ dựa bản tiên cũng không dám giết ngươi sao?” Hạ Vân Kiệt cười lạnh một tiếng, một cước đối với Mã Nguyên đầu liền đạp đi xuống.

Hạ Vân Kiệt này cước lực cùng Hạ Lập nhưng là hoàn toàn không giống với, này một cước đạp đi xuống, nhất thời Mã Nguyên đầu tựa như dưa hấu giống nhau bạo liệt mở ra, óc đều chảy một đất.

Mã Nguyên đầu vừa liệt, trong tử phủ tử phủ tiên anh liền hiển lộ ở tại không trung, nhưng bị từng đạo cành liễu thúy quang quấn quanh, không có biện pháp đào thoát.

“Ngươi…… Ngươi…… Thế nhưng thực dám…… Thượng tiên tha mạng! Thượng tiên tha mạng!” Mã Nguyên không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt như vậy tàn nhẫn, nói xuống tay đã xuống tay, không khỏi sợ tới mức lạnh run đứng lên, rốt cuộc không có phía trước uy phong.

“Thượng tiên!” Hạ Lập hiển nhiên cũng không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt như vậy tàn nhẫn, một cái như thế nhân vật lợi hại, hắn nói xuống tay đã xuống tay, cũng là không khỏi hoảng sợ.

“Không có việc gì, người nọ là bản tiên giết, tây phương giáo cho dù có thể tính sổ cũng tính không đến ngươi trên đầu, ngươi chỉ để ý an tâm đi thu phục Bạch Cốt động, đem toàn bộ Khô Lâu quận thu hết trong tay.” Hạ Vân Kiệt khoát tay, tâm ý vừa động, kia cành liễu liền sinh ra từng đạo đâm tủa, trát vào Mã Nguyên tử phủ tiên anh còn có mặt đất kia không đầu thân mình.

Nháy mắt, Mã Nguyên vất vả vô số năm tu luyện pháp lực còn có mênh mông sinh cơ như lưu thủy bàn trôi qua, tử phủ tiên anh không ngừng thu nhỏ, mặt đất vô đầu thân mình không ngừng héo rũ.

“Thượng tiên tha mạng! Thượng tiên tha mạng a!” Mã Nguyên âm thanh kêu lên, thê lương tiếng kêu như cú đêm quanh quẩn ở không trung, làm cho người ta nghe xong người người đều cực kỳ sợ hãi, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt tràn ngập sợ hãi.

Đây chính là thượng cổ kim tiên, tây phương giáo tử y sứ giả, là kim tiên này nhất giai tầng cao nhất tiêm kia

một tầng thứ tồn tại, nhưng hiện tại đâu, trước mắt này nam tử thật là nói giết liền giết, ngay cả mày cũng không nhăn một chút, đây là loại nào khí phách, loại nào hung hãn a!

Bất quá Hạ Lập nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt không phải sợ hãi, mà là cảm kích còn có không giải được nghi hoặc.

Hắn hiện tại tự nhiên hiểu được Hạ Vân Kiệt vì sao như thế quyết đoán tại như vậy nhiều người phía trước, gióng trống khua chiêng diệt sát Mã Nguyên. Nhất là không nghĩ thả hổ về rừng, làm cho Mã Nguyên lại đến tìm hắn phiền toái, nhị là không nghĩ làm cho tây phương giáo đem này món nợ tính ở hắn Hạ Lập trên đầu.

Tóm lại, Hạ Vân Kiệt làm này hết thảy đều là vì hắn Hạ Lập.

Tốt nhất pháp bảo cho hắn, hiện tại lại vì cho hắn miễn trừ hậu hoạn, không tiếc trước mặt mọi người diệt sát tây phương giáo tử y sứ giả, hoàn toàn cùng tây phương giáo kết hạ đại cừu, thật sự gần chính là duyên phận sao?

Hạ Lập không thể không khả nghi hoặc, nhưng hắn là nằm mơ cũng sẽ không nghĩ đến trước mắt người này sẽ là hắn thân sinh phụ thân.

Rất nhanh, Mã Nguyên cầu xin tha thứ thanh biến thành tối cay nghiệt ác độc mắng thanh, bởi vì hắn phát hiện Hạ Vân Kiệt là thật hạ quyết định quyết tâm muốn giết hắn, mắng đồng thời, hắn trong lòng buồn bực đến cực điểm.

Bởi vì đến bây giờ hắn còn là không rõ, chính mình đến tột cùng cùng này nam tử có cái gì huyết hải thâm cừu,

hắn thế nhưng muốn giết hắn cho thống khoái.

Rất nhanh, Mã Nguyên mắng thanh dần dần mỏng manh đi xuống, đến sau lại không còn có nửa điểm tiếng động, địa hạ cũng chỉ còn lại một thân xương bọc da hài cốt, còn có năm căn lóe hắc, bạch, xích, hoàng, thanh quang mang lóng lánh xương ngón tay cùng nguyên bản mang ở hắn trên cổ kia xuyến xương đỉnh đầu tràng hạt. Này xuyến xương đỉnh đầu tràng hạt vốn cũng là Mã Nguyên một kiện lợi hại pháp bảo, đáng tiếc lại không cơ hội thi triển đã bị Hạ Vân Kiệt cấp trấn áp.

Hạ Vân Kiệt đem kia năm căn lóe hắc, bạch, xích, hoàng, thanh quang mang lóng lánh xương ngón tay còn có kia xuyến xương đỉnh đầu tràng hạt cấp thu đứng lên, đồng thời cũng thu hồi cành liễu, sau đó nâng lên ngón tay hướng tới Hạ Lập mi tâm điểm đi.

Mi tâm nối thẳng kim tiên tử phủ tiên phủ, nếu là người khác như vậy chỉ hướng Hạ Lập mi tâm, Hạ Lập sớm liền trốn tránh, nhưng không biết vì sao nhìn đến Hạ Vân Kiệt lấy tay chỉ điểm đến, hắn thế nhưng cứ như vậy đứng ở nơi đó mặc hắn đưa tay chỉ dừng ở hắn mi tâm.

Ngón tay rơi xuống, liền có tinh diệu vô cùng thuật pháp tri thức theo ngón tay vọt vào Hạ Lập đầu óc.

Hạ Lập thiên phú dị bẩm, thông minh tuyệt đỉnh, nháy mắt liền hiểu được đây là một môn tuyệt thế độn pháp, so với hắn mẫu thân truyền cho hắn đều phải tinh diệu rất nhiều, vội vàng thu liễm tâm thần tiếp thu.

Hạ Vân Kiệt truyền cho Hạ Lập đúng là Đế Giang độn thuật, tuy rằng Hạ Lập không thể giống hắn biến thân Đế Giang, nhưng chỉ bằng này Đế Giang độn thuật, lấy hắn nay tu vi cảnh giới, chỉ cần không đụng tới Thái Ất kim tiên, hoặc là giống Vũ Dực Tiên, hỗn thiên đại thánh bằng ma vương linh tinh lấy tốc độ sở trường đứng đầu

kim tiên, ý định muốn chạy trốn, người khác đã không có biện pháp tái đuổi theo hắn. Giống phía trước, Hạ Lập nếu biết này Đế Giang độn thuật, Mã Nguyên sẽ không biện pháp tái lấy ngũ hành thần thủ bắt lấy hắn.

Rất nhanh, Hạ Vân Kiệt liền thu hồi tay, thật sâu nhìn Hạ Lập liếc mắt một cái, lời nói thấm thía nói:“Về sau nhớ kỹ, quân tử báo thù vạn năm không xong, thực đánh không lại bỏ chạy, không tất yếu theo chân bọn họ tử khái.”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt cũng không chờ Hạ Lập phản ứng lại đây, cuồn cuộn nổi lên một đạo hồng quang liền hướng nơi xa lao tới.

Kia tốc độ cực nhanh, đảo mắt liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

“Lão sư!” Hạ Lập đối với Hạ Vân Kiệt biến mất phương hướng cung kính đã bái ba bái, trong lòng không biết vì sao không hiểu dâng lên một chút nồng đậm không tha thương cảm.

Hắn càng không biết, ở Hạ Vân Kiệt xoay người rời đi kia một khắc, Hạ Vân Kiệt trong mắt ngấn lệ chớp động.

Thân sinh con trai ngay tại trước mặt cũng không có thể tướng nhận thức, này phân tâm tình ai có thể biết?

“Không nghĩ tới người này nhanh như vậy liền trấn sát Mã Nguyên, hơn nữa nhanh như vậy liền rời đi, Thái Bạch ái khanh đã không có biện pháp cùng hắn chạm mặt.” Trước Quan Thiên kính, Ngọc Đế không phải không có tiếc hận nói.

“Người này tốc độ cực nhanh, Quan Thiên kính cũng không có biện pháp bắt đến hắn thân ảnh, đã mất đi hắn tung tích.” Hoàng Giác đại tiên nhìn Quan Thiên kính

tiền không có Hạ Vân Kiệt thân ảnh, bất đắc dĩ nói.

“Người này tu vi như thế cao thâm, nhưng thật ra không lo về sau tìm kiếm không đến. Hơn nữa xem người này tựa hồ cực kì trân trọng Hạ Lập, chỉ cần chúng ta hảo hảo trọng dụng Hạ Lập, cũng không sầu mời chào không đến hắn.” Ngọc Đế trầm giọng nói.

“Bệ hạ như vậy vừa nói, vi thần cũng là nhớ tới đến, người này quả thật cực kì trân trọng Hạ Lập, hơn nữa ngài xem hắn đem Thái A kiếm, bát quái vân quang khăn, bát quái long tu khăn đều cho Hạ Lập, này đó đều là tốt nhất pháp bảo a. Hơn nữa hắn trước mặt nhiều người như vậy mặt, khẩn cấp đánh chết Mã Nguyên, hiển nhiên cũng có miễn trừ Hạ Lập nỗi lo về sau thâm ý ở bên trong. Nếu nói hắn cùng Hạ Lập không có sâu đậm sâu xa quan hệ, thật sự làm cho người ta không có biện pháp nghĩ thông suốt a. Có thể hay không hắn chính là Hạ Lập phụ……” Hoàng Giác đại tiên nói.

Chương 1750 : Thu hoạch

“Tuyệt không có khả năng này! Tuy rằng người này tu vi quả thật cực kì lợi hại, nhưng chung quy chính là nhất giới kim tiên, cùng Tố Nữ so sánh với, còn kém cách xa vạn dặm, hơn nữa Tố Nữ người này thoạt nhìn khiêm tốn, nhưng trong khung có cực cao ngạo khí, năm đó nhiều người như vậy mơ ước nàng, nàng cũng không cho sắc mặt, nếu không Di Lặc cũng không cần muốn ra kia loại hạ sách tính kế nàng, người này cùng Di Lặc còn có người khác so sánh với lại bị cho là cái gì?” Không đợi Hoàng Giác đại tiên nói xong, Ngọc Đế liền quả quyết phủ định nói.

Đừng nhìn Ngọc Đế năm đó bị Tôn Ngộ Không cấp huyên mặt xám mày tro, nhưng hắn tu vi kỳ thật sớm đã đến cực kì trình độ khủng bố, hắn biết rõ kim tiên cùng Thái Ất kim tiên, hơn nữa đến phó giáo chủ này một cấp bậc Thái Ất kim tiên trong lúc đó cách xa chênh lệch.

Tố Nữ loại nào nhân vật, lại sao lại ủy thân cho một giới kim tiên? Thật muốn như thế, làm cho Ngọc Đế đám tiên giới đại lão năm đó mơ ước Tố Nữ tình dùng cái gì kham a?

Hoàng Giác đại tiên hiển nhiên cũng biết chính mình phỏng đoán rất là vô nghĩa, cho nên nói đến mặt sau câu nói kia khi ấp a ấp úng, nay gặp Ngọc Đế không đợi hắn nói cho hết lời liền phủ định, tự nhiên cũng cũng không dám tái loạn phóng quyết từ.

Đáng thương Ngọc Đế cùng Hoàng Giác đại tiên cũng không biết, kia nam tử thật đúng là chính là Hạ Lập phụ thân, Tố Nữ nam nhân, không chỉ có như thế, năm đó hắn thượng Tố Nữ khi tu vi so với bây giờ còn muốn thấp rất nhiều.

Không nói đến Ngọc Đế cùng Hoàng Giác đại tiên, lại nói Hạ Vân Kiệt lấy cực nhanh tốc độ cách Khô Lâu sơn, lại một đường bay khỏi Bồng Lai tiên đảo đến rộng lớn vô ngần Đông Hải trên không, thế này mới dừng lại nghỉ một hơi.

Dừng lại khi, Hạ Vân Kiệt hướng lên trời nhìn liếc mắt một cái, sau đó lại cúi đầu, biểu tình có chút phức tạp.

Vừa rồi hắn vốn là không tưởng nhanh như vậy rời đi, sở dĩ nhanh như vậy rời đi, thứ nhất là sợ cùng Hạ Lập ở chung lâu, bị hắn nhìn ra manh mối đến, thứ hai là vì hắn đột nhiên tâm sinh cảnh triệu, nhận thấy được trên trời có người thông qua nào đó pháp khí ở nhìn trộm hắn, cho nên thế này mới cực nhanh rời đi.

Ngọc Đế cùng Hoàng Giác đại tiên cũng không biết Hạ Vân Kiệt thế nhưng nhận thấy được bọn họ ở nhìn trộm hắn, nếu không bọn họ tất nhiên sẽ đối Hạ Vân Kiệt thực lực đánh giá tái khởi biến hóa.

Bởi vì này thuyết minh Hạ Vân Kiệt cùng Thiên Cơ phía trước chặt chẽ liên hệ trình độ đã không thua kém gì Thái Ất kim tiên cấp nhân vật.

Gặp phát hiện không đến có người ở nhìn trộm hắn, Hạ Vân Kiệt hơi chút hoãn một hơi, kìm hạ trong lòng phập phồng cảm xúc, sau đó lại biến hóa thành một chích đại điêu, nhanh như điện chớp hướng tụ quật châu phương hướng bay đi.

Một đường phi tường, Hạ Vân Kiệt đem tâm thần phân ra một bộ phận lẻn vào trong cơ thể, chỉ thấy kia trồng cùng thận vu đỉnh khô tàn dương liễu thụ nay so với vừa mới di thực tiến vào khi sinh cơ tràn đầy rất nhiều, không chỉ có như thế, nó nay lại dài ra một cây xanh biếc cành liễu, trong thận cũng không biết khi nào hơn chút tiên thiên dương liễu cam lộ, so với nguyên lai hắn

cất chứa còn muốn nhiều không ít.

Sư tôn nói được quả nhiên đúng vậy, Câu Mang vu tổ là thượng cổ mộc thần, hắn có thể ban thưởng sinh cơ, dựng dục vạn vật, cũng có thể cướp lấy vạn vật sinh cơ!

Này Mã Nguyên là đứng đầu kim tiên, sinh cơ vô cùng nồng hậu mênh mông, thế nhưng không chỉ có thôi phát dương liễu thụ lại dài ra một cây cành liễu, hơn nữa dương liễu thụ nhất thời cũng vô pháp hoàn toàn hấp thu, liền chuyển làm tiên thiên dương liễu cam lộ.

Đem tâm thần theo thận vu đỉnh rời khỏi, Hạ Vân Kiệt lại tiến vào trữ vật giới.

Vừa tiến vào trữ vật giới, Hạ Vân Kiệt tâm thần liền dừng ở kia tản ra hắc, bạch, xích, hoàng, thanh quang mang ngũ căn lóng lánh xương ngón tay, đây là Mã Nguyên ngũ hành thần thủ biến thành, là có chứa một tia tiên thiên ngũ hành khí, là chân chính tốt này nọ. Bất quá Hạ Vân Kiệt khẳng định là không thể trực tiếp cầm này ngũ căn lóng lánh xương ngón tay đến sử dụng, thật muốn lấy ra nữa sử dụng, thân phận của hắn liền cho sáng tỏ, cho nên này năm căn xương ngón tay còn phải một lần nữa luyện hóa.

Cũng may này năm căn xương ngón tay trọng yếu không phải chúng nó ngoại hình, mà là chúng nó nội bộ chất chứa kia lũ tiên thiên ngũ hành khí.

Rất nhanh, Hạ Vân Kiệt ánh mắt theo kia năm căn cốt chỉ thượng dời đi, dừng ở kia xuyến xương đỉnh đầu tràng hạt.

Này xuyến xương đỉnh đầu tràng hạt suốt có tám khối xương đỉnh đầu, tám khối xương đỉnh đầu tràng hạt trung gian treo một nửa đầu người luyện hóa mà thành kim tương biều.

Kia xương đỉnh đầu bên trong kim tương biều bên trong đều là một cái biển máu, trong biển máu có một tôn Huyết Ma. Kia Huyết Ma thân mặc đỏ tươi đại bào, tay cầm liêm đao, một đầu tóc hồng, hai mắt huyết sắc một mảnh, trừ bỏ thị huyết hung tàn thô bạo, không mang theo một tia cảm tình sắc thái.

Huyết Ma trên người tản ra cực kì khủng bố cường đại hơi thở, thế nhưng có thể so với tử đan kì kim tiên, mà kia trong kim tương biều Huyết Ma hơi thở lại có thể so với tử anh kì kim tiên.

Huyết Ma nhìn đến Hạ Vân Kiệt tiến vào, ào ào vây đi lên muốn cắn nuốt Hạ Vân Kiệt, bất quá làm Hạ Vân Kiệt đem minh ngục huyết đao lấy ra nữa, hướng biển máu trên không nhất huyền khi, này Huyết Ma tất cả đều giống thấy được cực kì khủng bố hung vật giống nhau tất cả đều câm như hến, không dám lại có nửa điểm hành động.

“Hừ! Của ngươi bản tôn đều đã chết, còn muốn bằng một lũ thần niệm gây sóng gió sao?” Hạ Vân Kiệt dùng minh ngục huyết đao trấn trụ Huyết Ma sau, âm thanh lạnh lùng nói.

Hạ Vân Kiệt lời nói vừa, biển máu nhất thời nổi lên ngập trời sóng to, lãng tiêm phía trên có đạo quang dật ra, dần dần ngưng tụ thành một người hình, đúng là Mã Nguyên.

Chính là này Mã Nguyên so với chân chính Mã Nguyên yếu nhược rất nhiều, chính là hắn ở lại xương đỉnh đầu tràng hạt một lũ thần niệm phân thân.

“Ngươi đến tột cùng là ai?” Kia Mã Nguyên hiển nhiên biết chính mình xa không phải Hạ Vân Kiệt đối thủ, thần sắc bình tĩnh nhìn Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Ta là ai? Ngươi có biết lại có gì dùng?” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng cười, huyền biển máu trên không minh ngục huyết đao trực tiếp hạ xuống, kia Mã Nguyên liền biến thành mây đen.

Giết Mã Nguyên sau, Hạ Vân Kiệt ở biển máu viết trấn ngục phù văn, trấn áp biển máu cùng Huyết Ma sau, thế này mới theo xương đỉnh đầu lui đi ra, thần sắc có chút phức tạp.

Hiện tại hắn đã hiểu được vì sao kia Mã Nguyên thích uống máu người, nguyên lai là vì luyện chế Huyết Ma lấy cung chính mình sử dụng.

Đương nhiên chỉ bằng này chín Huyết Ma căn bản không làm gì được Hạ Vân Kiệt, nhưng nếu đổi thành mặt khác người, này chín Huyết Ma nếu thả ra đi, kia tuyệt đối có thể quật khởi một mảnh tinh phong huyết vũ.

Bởi vì này chín Huyết Ma nhưng là tương đương với tám vị tử đan kì kim tiên cùng một vị tử anh kì kim tiên a, tuyệt đối là một cỗ khủng bố lực lượng.

Này xương đỉnh đầu tràng hạt tuy rằng là Mã Nguyên pháp bảo, bất quá cùng hắn ngũ hành thần thủ không giống với, chẳng phải là hắn độc môn pháp bảo, một ít người trong Ma Môn cũng có luyện chế bực này pháp bảo, đơn giản luyện chế thủ đoạn có chút bất đồng thôi. Hạ Vân Kiệt nếu là chính mình cầm đến sử dụng, khẳng định sẽ khiến cho người nghi ngờ, làm cho người ta liên tưởng đến Khô Lâu quận kia tràng đại chiến, nhưng nếu là ban cho người khác sử dụng, nhưng thật ra sẽ không khiến cho người khác nghi ngờ.

Bất quá này xương đỉnh đầu tràng hạt uy lực thật lớn, nay hắn trướng hạ chỉ có Ngao Lệ cùng Dao Trì Thánh Nữ có thể miễn cưỡng khống chế được, người khác thật

muốn sử dụng bực này pháp bảo, phỏng chừng không hai hạ chính mình thần niệm ý thức sẽ bị này xương đỉnh đầu nội biển máu cấp bao phủ, cũng thành chỉ biết giết chóc Huyết Ma.

Bất quá Ngao Lệ cùng Dao Trì Thánh Nữ cũng cũng chỉ có thể miễn cưỡng khống chế mà thôi, không nghĩ qua là cũng sẽ ảnh hưởng đến bọn họ tâm tính, hơn nữa Dao Trì Thánh Nữ còn là nữ tử, treo như vậy một chuỗi xương đỉnh đầu cùng đầu người tràng hạt, ngẫm lại cũng không thích hợp.

Xem ra này pháp bảo tạm thời không thể dùng, trở về sau, còn là trước hết nghĩ đem kia ngũ hành xương ngón tay cấp hảo hảo luyện chế thành một kiện pháp bảo.

Hạ Vân Kiệt một bên chuyển động tâm tư, một bên cấp tốc hướng tụ quật châu bay đi.

Lúc này Hạ Vân Kiệt cũng không biết, có liên quan lưỡng quan sơn địa hạ mai có canh kim tử ô mạch khoáng đã tiết lộ đi ra ngoài, nguy cơ đang ở lặng yên tới gần Ôn Kiều phủ.

Chương 1751 : Tiên quân động lòng tham

“Lưỡng quan sơn hạ mai có canh kim tử ô mạch khoáng này tin tức thật sự là thật sao?” Thạch Cừ quận quận vương phủ, La Đàn tiên quân ánh mắt như kiếm dừng ở Tây Nguyên phủ phủ lệnh Lý Hiên trên người.

“Hồi tiên quân đại nhân, này tin tức trăm phần trăm là thật. Hai tháng trước, ty chức phát hiện lưỡng quan sơn đột nhiên canh kim sát khí trở nên cực kỳ đặc hơn đứng lên, còn có điều hoài nghi, bất quá bởi vì kiêng kị kia Hạ Vân Kiệt hung danh, không dám bốn phía xem xét, chính là phái vài thân tín âm thầm điều tra. Vốn rất nhanh có thể có tin tức, không nghĩ tới kia Hạ Vân Kiệt đột nhiên phái tinh nhuệ bộ đội tiến trú lưỡng quan sơn, phong tỏa sơn môn, khiến cho ty chức kia vài thân tín đã muộn hồi lâu, nhiều lần trắc trở mới đem tin tức mang đi ra.” Lý Hiên vẻ mặt khẳng định trả lời.

“Hạ Vân Kiệt nếu phái tinh nhuệ bộ đội tiến trú lưỡng quan sơn, như thế xem ra lưỡng quan sơn phía dưới tất nhiên là chôn có canh kim tử ô mạch khoáng. Nhưng không biết kia canh kim tử ô mạch khoáng có bao nhiêu lớn quy mô, nếu chính là cỡ nhỏ vừa, nhưng thật ra không tất yếu cùng kia Hạ Vân Kiệt khởi phân tranh.” La Đàn tiên quân gật gật đầu, ở trong điện đi qua đi lại nói.

Canh kim tử ô tự nhiên là thứ tốt, nhưng mấy tháng trước Hạ Vân Kiệt ở bích la quả hội triển lộ đi ra thực lực thật là có chút kinh người, nếu gần chính là cỡ nhỏ vừa canh kim tử ô mạch khoáng, La Đàn tiên quân thật đúng là không nghĩ cùng hắn khai chiến. Phải biết rằng người này nhưng là tên ngay cả Tây Hải Long cung thập vương tử Ngao Hoành đều dám đương chúng hành hung a!

Tây Nguyên phủ là thượng đẳng phủ, lần trước bích la quả hội Lý Hiên cũng là may mắn tham gia, tự nhiên là biết Hạ Vân Kiệt lợi hại, nếu không hắn đường đường thượng đẳng phủ lệnh cũng không về phần rõ ràng nhận thấy được lưỡng quan sơn canh kim sát khí có dị biến, còn chính là lén lút phái vài thân tín đi âm thầm điều tra. Cho nên gặp La Đàn tiên quân nói như vậy, Lý Hiên cũng không tùy vào nhớ tới ngày đó Hạ Vân Kiệt hung hãn, trong mắt không cầm nổi lòng toát ra một tia e ngại sắc, nhưng rất nhanh hắn còn là thật sâu hít một hơi, cẩn thận từng li từng tí nhẹ giọng nói:“Theo ty chức thủ hạ mang đến tin tức, kia canh kim tử ô mạch khoáng rất có thể là đại hình, cho dù không phải đại hình cũng khẳng định tiếp cận đại hình.”

“Lời này thật sao!” La Đàn tiên quân mạnh đứng lại bước chân, bật thốt lên nói, bất quá nói ra sau, hắn lập tức liền ý thức được lấy Lý Hiên thân phận tuyệt không dám lừa chính mình, vì thế lại lập tức khoát tay, ý bảo Lý Hiên không cần mở miệng, chính mình tắc vuốt cằm, lại ở trong điện đi qua đi lại.

Nếu chính là cỡ nhỏ vừa canh kim tử ô mạch khoáng, La Đàn tiên quân thật đúng là không nghĩ cùng Hạ Vân Kiệt khởi đại xung đột, ít nhất không phải hiện tại. Khả nếu là đại hình canh kim tử ô mạch khoáng, kia giá trị có thể to lắm, La Đàn tiên quân rất khó cự tuyệt này dụ hoặc.

“Tiên quân đại nhân, ty chức có cái đề nghị không biết có nên nói hay không?” Lý Hiên gặp La Đàn tiên quân ở trong điện đi qua đi lại, khó có thể lựa chọn, do dự hồi lâu mới tráng lá gan nói.

“Nói!” La Đàn tiên quân mạnh dừng lại bước chân, nhìn Lý Hiên nói.

“Canh kim tử ô chính là luyện chế tốt nhất thần binh lợi

khí quặng tài, không cần nói đại hình mạch khoáng, cho dù là loại nhỏ kia giá trị cũng là không nhỏ.

Kia Hạ Vân Kiệt thực lực tuy rằng rất cường đại, nhưng có một trí mạng nhược điểm, thì phải là căn cơ nông cạn, phía dưới chân chính khả kham trọng dụng cũng không phi liền Ngao Lệ một người. Này khác giống Xích gia huynh đệ đám người, tuy rằng cũng có vài phần bản sự, nhưng chung quy còn kém rất nhiều. Nhưng nếu một khi Hạ Vân Kiệt đem canh kim tử ô mạch khoáng cấp phát triển, kia……” Lý Hiên nói đến này đến ngừng lại.

“Ngươi tiếp tục nói tiếp.” La Đàn tiên quân sắc mặt trở nên có chút âm trầm.

“Là, nếu Hạ Vân Kiệt đem này đại hình canh kim tử ô mạch khoáng phát triển, kia không chỉ có có thể bốn phía chế tạo thần binh lợi khí, mà còn tài nguyên lăn tiến, có thể bốn phía chiêu binh mãi mã. Hắn thân mình thực lực cũng đã rất cường đại, nếu lại bồi dưỡng được một chi tinh nhuệ đại quân, khi đó đại nhân tại Thạch Cừ quận địa vị liền nguy hiểm.”

“Hừ, này bản tiên quân biết. Nhưng này Hạ Vân Kiệt bản sự ngươi cũng kiến thức quá, cho dù bản tiên quân chống lại hắn cũng không có bao nhiêu tin tưởng.” La Đàn tiên quân nói.

Lý Hiên nghe vậy cúi đầu, trong lòng thầm nghĩ, ngươi không thể nề hà hắn, chẳng lẽ ngươi mặt trên thác tháp Lý thiên vương cũng không làm gì được hắn bất thành? Nói đến nói đi, ngươi là tưởng độc chiếm này đại hình canh kim tử ô mạch khoáng, không nghĩ đăng báo Lý thiên vương, miễn cho kết quả là giỏ trúc múc nước công dã tràng.

Đương nhiên Lý Hiên hắn cũng có chính mình suy nghĩ, lưỡng quan sơn ở Tây Nguyên phủ cùng Ôn Kiều phủ

trong lúc đó, nếu La Đàn tiên quân có thể trấn áp Hạ Vân Kiệt, đoạt lưỡng quan sơn, hắn thân là Tây Nguyên phủ phủ lệnh, gần quan được ban lộc, cũng có thể chút này mạch khoáng chỗ tốt. Huống hồ hắn trong đầu còn có một kế sách dâng lên, nếu La Đàn tiên quân chọn dùng, hơn nữa hắn thông báo ở phía trước, tuyệt đối được cho là đại công thần, đến lúc đó ban cho tự nhiên cũng ít không được.

“Ty chức biết được kia Hạ Vân Kiệt bản sự lợi hại, bất quá hắn tái lợi hại, chẳng lẽ còn có thể lợi hại quá Tây Hải Long cung bất thành?” Lý Hiên cẩn thận từng li từng tí nói, vừa nói, một bên âm thầm đánh giá La Đàn tiên quân thần sắc biến hóa.

“Ý của ngươi là liên hợp Tây Hải Long cung cùng nhau tấn công Ôn Kiều phủ?” La Đàn tiên quân sắc mặt đột nhiên biến.

“Thuộc hạ đúng là ý tứ này. Kia Ngao Hoành ở bích la hội ăn lớn như vậy mệt, khẳng định là hận không thể đem Hạ Vân Kiệt nghiền xương thành tro. Nhưng bọn họ Tây Hải Long cung thế lực dù sao cũng là ở Tây Hải, nếu quy mô lên bờ tấn công thiên đình mệnh quan, tiên quân khẳng định không đồng ý, một khi tiên quân một giấy cáo trạng đến Lăng Tiêu bảo điện, cho dù Tây Hải long vương cũng khó miễn muốn chịu Ngọc Đế trách phạt. Đương nhiên lần trước bích la quả hội viết giấy cam đoan cũng có một điểm ước thúc lực, nhưng bọn họ lớn nhất kiêng kị còn là tiên quân ngài bên này. Dù sao ngài đại biểu thiên đình ở Thạch Cừ quận quyền uy, huống hồ ngài sau lưng còn có thác tháp Lý thiên vương đâu!” Lý Hiên nói.

“Ngươi này đề nghị không ổn, nếu là như vậy, bản tiên quân còn không bằng thượng tấu thiên vương, xin hắn phái người đến tương trợ đâu.” La Đàn tiên quân nghe vậy nghĩ nghĩ, sau đó lắc lắc đầu phủ định nói.

“Vấn đề là thỉnh thần dễ dàng đưa thần khó! Kia nhưng là đại hình canh kim tử ô mạch khoáng a! Nhưng Tây Hải Long cung sẽ không giống nhau, bọn họ là toàn bộ tiên giới đều phải tính đến giàu có người ta, này đại hình tử ô mạch khoáng tuy rằng giá trị rất nhiều tiên thạch, nhưng đối bọn họ mà nói lại tính không được cái gì. Huống hồ, đại nhân cùng bọn họ hợp tác là theo như nhu cầu, ngài có thể mượn này giữ lấy lưỡng quan sơn, mà Tây Hải Long cung tắc mượn này báo thù, hai không thiếu nợ nhau.” Lý Hiên gặp La Đàn tiên quân tuy rằng lắc đầu phủ định, nhưng thái độ chẳng phải là thực kiên quyết, liền trực tiếp đem nói cấp làm rõ.

“Hảo, bất quá còn là trước phái người đi Ôn Kiều phủ, mệnh Hạ Vân Kiệt đem lưỡng quan sơn thu vào bảy thành nộp lên trên quận thành. Hắn nếu cự tuyệt, vậy không thể trách bản tiên quân tâm ngoan thủ lạt !” La Đàn tiên quân nghe vậy lại ở trong điện đi qua đi lại một phen, sau đó mạnh ngừng chân trầm giọng nói, trong mắt lộ ra một chút hung lệ hào quang.

……

Mấy ngày sau, quận vương sứ giả đến Ôn Kiều phủ, tiếp kiến hắn là Ngao Lệ.

Sứ giả đem quận vương La Đàn tiên quân mệnh lệnh nhắn dùm cấp Ngao Lệ, Ngao Lệ nghe xong tại chỗ liền thay đổi sắc mặt.

Hắn không nghĩ tới canh kim tử ô mạch khoáng tin tức nhanh như vậy liền truyền đến La Đàn tiên quân bên kia, càng không nghĩ tới La Đàn tiên quân thế nhưng sư tử mở rộng miệng, tác muốn lưỡng quan sơn 7 thành thu vào, mà ấn quy định, mỗi phủ chỉ cần nộp lên cấp quận thành 1 thành thu vào.

Chương 1752 : Liên hợp xuất binh

“Sư nương, hiện tại làm sao bây giờ?” Lưỡng quan sơn, Ngao Lệ ở lưỡng quan sơn phía tây một ngọn núi tìm được rồi đang ở này phong tĩnh tọa tu luyện Dao Trì Thánh Nữ.

Dao Trì Thánh Nữ tại hạ giới chính là ba ngàn giới đứng đầu đại giáo chưởng giáo, Ngao Lệ nếu không phải gặp được Hạ Vân Kiệt, ở nàng trước mặt chỉ có thể xem như tiểu nhân vật một cái. Nay Hạ Vân Kiệt lại chính của nàng danh phận, cho nên ở nàng trước mặt, Ngao Lệ biểu hiện phi thường cung khiêm, chút không dám bởi vì nàng trước kia chính là Hạ Vân Kiệt thị thiếp thân phận, có một chút điểm khinh mạn.

“7 thành, này La Đàn tiên quân nhưng thật ra hiểu được sư tử mở rộng miệng a!” Dao Trì Thánh Nữ nghe vậy nói, ung dung đoan trang mặt đẹp nhìn như bình tĩnh lại lộ ra băng đến người trong khung hàn ý.

“Đúng vậy, bất quá sư tôn hiện tại không ở, nếu không chúng ta trước giả ý đáp ứng hắn điều kiện này?” Ngao Lệ đề nghị nói.

“Ngươi sư tôn nhất định là muốn trở thành tiên giới đại nhân vật, nếu chính là La Đàn tiên quân một câu, sẽ muốn làm cho chúng ta giả ý đáp ứng, sau đó sau đổi ý, làm cho ngươi sư tôn rơi vào một cái lật lọng tiểu nhân bêu danh, chúng ta đây lại có mặt mũi nào gặp ngươi sư tôn? Đi nói cho La Đàn tiên quân sứ giả, chúng ta có thể ấn quy định nộp lên 1 thành, tái nhiều một phần cũng mơ tưởng.” Dao Trì Thánh Nữ thần sắc kiên định nói.

“Đệ tử tuân mệnh!” Ngao Lệ đứng dậy lĩnh mệnh mà đi, trên mặt mang theo một tia vẻ hưng phấn.

Ngao Lệ là thượng cổ tứ hải long vương sau, trong khung vốn là có thuộc loại long tộc hoàng tộc ngạo khí, chính là nay này Ôn Kiều phủ hơn cái sư nương, hắn này làm đệ tử tự nhiên muốn suy nghĩ một khi cùng La Đàn tiên quân phát sinh xung đột sư nương tánh mạng an nguy vấn đề, cái này làm cho hắn khó tránh khỏi có chút bó tay bó chân đứng lên.

Dù sao sư phụ không ở, bảo hộ sư nương trách nhiệm liền dừng ở hắn trên người, cho nên Ngao Lệ mới có giả ý đáp ứng này nhắc tới nghị, nay Dao Trì Thánh Nữ thái độ như vậy kiên quyết, hắn Ngao Lệ tự nhiên cũng sẽ không cái gì cố kỵ.

……

“Hạ Vân Kiệt, hay là ngươi cho là ngươi là kim tiên, bản tiên quân liền không làm gì được ngươi sao? Cơ hội đã cho ngươi, ngươi đã không tiếp thụ, vậy không thể trách bản tiên quân trở mặt!” Quận vương phủ cung điện, La Đàn tiên quân thu được Ôn Kiều phủ bên kia hồi phục, sắc mặt trở nên cực kì âm trầm khó coi, trong mắt sát khí lộ.

“Người tới, truyền bản tiên quân chi mệnh, triệt điệu Hạ Vân Kiệt Ôn Kiều phủ phủ lệnh chi chức, một lần nữa nhậm mệnh Vệ Hải Xuyên làm Ôn Kiều phủ phủ lệnh, ngay hôm đó tiền nhiệm, không thể có lầm.” Theo sát sau La Đàn tiên quân uy nghiêm thanh âm ở đại điện trung vang lên.

“Là!” Có cận thần lĩnh La Đàn tiên quân mệnh lệnh, vội vã cách đại điện.

Cận thần lĩnh mệnh mà đi sau, La Đàn tiên quân khóe miệng gợi lên một chút âm hiểm cười lạnh:“Hừ, 1 thành? Muốn dùng thiên đình quy định đến khó xử bản tiên quân sao? Kia bản tiên quân hiện tại liền triệt của ngươi

chức, ngươi là vâng theo còn là không vâng theo? Không vâng theo, kia bản tiên quân liền chỉ huy thảo phạt, này đạo lý cho dù nói đến Ngọc Đế trước mặt, kia cũng là bản tiên quân chiếm lý !

Ha ha! Người tới, đem bản tiên quân tị thủy long ngưu thú khiên đến, bản tiên quân muốn đi một chuyến Tây Hải Long cung."

La Đàn tiên quân ra mệnh lệnh đạt sau, không lâu còn có người dắt đến đây tị thủy long ngưu thú, này thú tự nhiên so với không thể tiên giới tiếng tăm lừng lẫy tị thủy kim tình thú, bất quá ở trong nước nhưng cũng có thể quay lại tự nhiên, nhưng thật ra ở trong biển hành tẩu cước lực tốt.

La Đàn tiên quân cưỡi tị thủy long ngưu thú, lĩnh một ít thân vệ, liền ra quận vương phủ cùng Thạch Cừ quận, một đường đi tây mà đi.

Thạch Cừ quận là vùng duyên hải quận, cho nên đi một chút lâu, La Đàn tiên quân liền đến tây bờ biển, sau đó vỗ tị thủy long ngưu thú đầu, kia tị thủy long ngưu thú liền bước vào Tây Hải, một đường hướng đáy biển Tây Hải Long cung mà đi.

Tây Hải Long cung rất lớn, thủy tinh cung điện từng mảnh từng mảnh, liếc mắt một cái đều vọng không đến biên. Cung điện bốn phía, có một đội đội lính tôm tướng cua trì chói lọi thần binh lợi khí qua lại tuần tra, này đó lính tôm tướng cua người người khí chất lạnh lẽo, pháp lực hùng hậu, thấp nhất đều là tiên đan kì thiên tiên cảnh giới. Dẫn đầu không chỗ nào không phải là huyền tiên cảnh giới. Cho dù La Đàn tiên quân tự cao là tiên quân thân phận, đến này Tây Hải Long cung cũng lập tức thu hồi quan uy, khách khách khí khí đưa lên danh thiếp, nói rõ muốn gặp thập vương tử Ngao Hoành.

Tây Hải long vương Ngao Nhuận là một phương vũ bộ thần long, là này khôn cùng vô ngần Tây Hải bá chủ, thủ hạ binh tướng vô số, thậm chí ngay cả kim tiên cũng không ở số ít, tự nhiên không phải hắn một cái Thạch Cừ quận tiên quân tùy thời muốn gặp có thể gặp. Đương nhiên La Đàn tiên quân lần này đến cũng không muốn gặp Tây Hải long vương, hắn cũng không phương tiện cùng Tây Hải long vương đàm tấn công lưỡng quan sơn sự tình, bởi vì Tây Hải long vương trình tự rất cao một ít, loại chuyện này còn là cùng Ngao Hoành đàm có vẻ thích hợp.

Ngao Hoành lần trước ăn lớn như vậy một cái thiệt, chỉ cần hắn La Đàn tiên quân hơi chút thả ra một điểm ý tứ, Ngao Hoành khẳng định sẽ động tâm.

Chỉ cần Ngao Hoành động tâm, lấy hắn Tây Hải Long cung thập vương tử thân phận, tự nhiên có thể điều động một ít kim tiên cùng nhau tiến đến tấn công Ôn Kiều phủ.

Chính như La Đàn tiên quân dự liệu, Ngao Hoành mấy ngày nay trong đầu vẫn nghẹn một hơi, nhớ tới binh đi tấn công Ôn Kiều phủ, nhưng chung quy danh bất chính ngôn bất thuận, dễ dàng bị thiên đình giáng tội, hắn phụ thân Tây Hải long vương không cho phép, yêu cầu hắn chậm vừa chậm, về sau thời cơ mà động.

La Đàn tiên quân vừa nói minh ý đồ đến, Ngao Hoành lập tức liền nét mặt toả sáng, kêu vài trai ngọc nữ đến La Đàn tiên quân, chính mình tắc muốn lập tức đi gặp mặt phụ vương, phát binh tấn công Ôn Kiều phủ.

La Đàn tiên quân đúng là vẫn còn kiêng kị Hạ Vân Kiệt, nay nếu đã cùng Hạ Vân Kiệt xé rách da mặt, cũng là là có chút lo lắng quận thành an nguy, dù sao Hạ Vân Kiệt nếu phản, người này là tuyệt đối mới có thể làm ra tấn công quận thành sự tình đến, cho nên La Đàn tiên quân

cự tuyệt Ngao Hoành ý tốt, cùng hắn hẹn tốt lắm thời gian sau, liền lại cưỡi tị thủy long ngưu thủ vội vàng cách Tây Hải Long cung.

……

Mười ngày sau, có cuồn cuộn vân hải theo Tây Hải phương hướng hướng Thạch Cừ quận dâng mà đến. Vân hải mặt trên, rậm rạp không biết đứng bao nhiêu Thủy tộc tướng sĩ.

Đứng ở trước nhất mặt đúng là Tây Hải Long cung thập vương tử Ngao Hoành, hắn hai bên trái phải đứng bốn người. Bốn người này khí thế kinh người, trên người có mênh mông pháp lực dao động, cụ đều là kim tiên cấp cường giả, trong đó hai người cùng Ngao Hoành giống nhau là tử khí kì kim tiên, mặt khác hai người còn lại là tử lộ kì kim tiên.

Từ lúc quận thành cũng tụ tập đại lượng tinh nhuệ binh mã, chờ cùng Tây Hải Long cung đại quân hội hợp La Đàn tiên quân xa xa trông thấy Long cung đại quân, còn có đứng ở Ngao Hoành bên người kim tiên, trong đầu không khỏi một trận cảm thán, nghĩ rằng Tây Hải Long cung quả nhiên là tài đại khí thô, người đông thế mạnh a!

Tùy tùy tiện tiện liền triệu tập khởi bốn vị kim tiên tùy thập vương tử xuất chinh, trái lại chính mình, đường đường một tiên quân liền chính mình một cái cô linh linh kim tiên.

Bất quá lúc này hiển nhiên không phải cảm khái là lúc, La Đàn tiên quân xa xa liền nghênh đón, đều thấy qua Ngao Hoành cùng hắn bên người bốn vị kim tiên.

Vốn La Đàn tiên quân còn muốn mời bọn họ vào thành hơi làm tạm dừng nghỉ ngơi, bất quá Ngao Hoành báo

thù sốt ruột đúng là một khắc cũng không nguyện ý chậm trễ, vì thế Thạch Cừ quận đại quân ra khỏi thành cùng Tây Hải Long cung hợp cùng một chỗ, cuồn cuộn mênh mông hướng Ôn Kiều phủ xuất phát.

Chương 1753 : Đại quân tới gần

Tây Hải Long cung đại quân thanh thế vốn là đã cũng đủ dọa người, nay hơn nữa Thạch Cừ quận đại quân, kia thanh thế đối với Thạch Cừ quận địa vực sở hữu thế lực mà nói, quả thực chính là trước đó chưa từng có.

Chỉ thấy khôn cùng trong mây tinh kỳ phi màu, qua kích sinh huy, cuồn cuộn khôi minh, tầng tầng giáp lượng, rậm rạp lính tôm tướng cua, thiên binh thiên tướng, liền giống như bờ biển hạt cát bình thường.

Hai đại quân một đường cuồn cuộn mênh mông hướng Ôn Kiều phủ mà đi, sát khí tận trời, cuồn cuộn nổi lên khôn cùng cuồng phong, không biết sợ tới mức bao nhiêu môn phái sơn môn đóng chặt, liền ngay cả hổ sát sơn, minh ngọc sơn, vạn ma sơn này đó có kim tiên tọa trấn Thạch Cừ quận đứng đầu thế lực, cũng đều nghiêm lệnh môn nhân đệ tử trong khoảng thời gian này không thể xuống núi nháo sự. Bất quá Hổ Lực đại tiên, Không Trần chân nhân, Hồng Phát lão tổ đám người chính mình lại đều ào ào hạ sơn, một đường theo đuôi đại quân hướng Ôn Kiều phủ phương hướng mà đi.

Đây là một hồi liên lụy đến kim tiên cấp bậc đại chiến, Hổ Lực đại tiên đám người tự nhiên không muốn bỏ qua.

Đương nhiên trận này đại chiến nếu là Ôn Kiều phủ thắng được, kia Thạch Cừ quận thế cục sẽ phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, cũng tất nhiên sẽ ảnh hưởng đến bọn họ sau này ở Thạch Cừ quận tình cảnh, tuy rằng này khả năng tính cơ hồ tiếp cận cùng 0, nhưng không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, bọn họ còn là theo vào chú ý.

Vạn nhất là Ôn Kiều phủ thắng được đâu?

“Ta tuy rằng biết Ngao Hoành đã mất lớn như vậy mặt mũi, lại bị kia Hạ Vân Kiệt đoạt Tây Hải Long cung tàng bảo trong cung tử khôn loa, khẳng định sẽ không từ bỏ ý đồ, nhưng là không nghĩ tới nhanh như vậy còn có hành động.” Hổ Lực đại tiên giá một đoàn hổ sát mây đen, đối cưỡi hoa mai tiên lộc Không Trần chân nhân cùng giá một đầu độc giác vân yên thú Hồng Phát lão tổ nói.

“Không biết kia Tây Hải Long cung cho phép cái gì ưu việt cấp La Đàn tiên quân, thế nhưng khiến cho hắn đồng ý làm cho Tây Hải Long cung đại quân quy mô đi lên Thạch Cừ quận.” Không Trần chân nhân vỗ sơn dương hồ, mang theo một tia nghi hoặc nói.

“Đừng quên ở bích la quả hội La Đàn tiên quân cũng mất thể diện, huống hồ Thạch Cừ quận đột nhiên xuất hiện như vậy một vị thực lực cường đại lại không bán hắn mặt mũi phủ lệnh, cũng thật lớn uy hiếp đến hắn vị trí cùng quyền uy, hắn khẳng định là nghĩ trừ chi cho thống khoái!” Hồng Phát lão tổ nói, một đầu tóc hồng theo gió vũ điệu, mang theo phóng đãng không chịu gò bó ma tính.

“Không đơn giản như vậy, kia Hạ Vân Kiệt cường đại chúng ta ở bích la quả hội cũng đều kiến thức quá. Lời nói thật nói, chúng ta mọi người, chẳng sợ La Đàn tiên quân, cũng không có một người là hắn đối thủ. Nếu đổi thành là lão phu, không đến vạn bất đắc dĩ, khẳng định sẽ không đối hắn ra tay. Dù sao liên hợp Tây Hải Long cung đối với La Đàn tiên quân mà nói cũng không phải cái gì sáng rọi sự tình, nếu là bị thiên đình biết được, chỉ sợ còn muốn bị hỏi trách. Này còn không phải mấu chốt, vạn nhất nếu chạy mất Hạ Vân Kiệt, kia tùy theo mà đến trả thù mới là nhất cho người cuộc sống hàng ngày nan an. Bích la quả hội, Hạ Vân Kiệt kia hung hãn bộ dáng, chúng ta đều là chính mắt mắt thấy. Hắn nhưng là ngay cả Ngao Hoành đều dám đương chúng hành hung a!”

Không Trần lắc đầu nói, nói xong lời cuối cùng, trong mắt đều nhịn không được toát ra một tia lòng còn sợ hãi ánh mắt.

Hổ Lực đại tiên cùng Hồng Phát lão tổ đều là hung mãnh lớn mật hạng người, nghe Không Trần nhắc tới bích la quả hội thượng Hạ Vân Kiệt hành hung Ngao Hoành sự tình, trong mắt cũng đều không tự chủ được toát ra một tia kinh sợ sắc.

“Đại nhân không tốt, không tốt ! Thạch Cừ quận đại quân cùng Tây Hải Long cung đại quân liên hợp lại, chính hướng chúng ta Ôn Kiều phủ bên này đánh tới. Theo, nghe nói, lần này Thạch Cừ quận đại quân bên này là La Đàn tiên quân tự mình lĩnh quân, Tây Hải Long cung bên kia là thập vương tử Ngao Hoành, còn có bốn vị kim tiên cấp Long cung đại tướng.”

Ôn Kiều phủ phủ thự đại đường, một vị tướng sĩ thần sắc hoảng hốt quỳ rạp xuống Ngao Lệ trước mặt.

“Cái gì? La Đàn tiên quân tự mình lĩnh quân! Tây Hải Long cung bên kia thế nhưng phái ra bốn vị kim tiên cấp đại tướng!” Đại đường, Xích gia huynh đệ, Ngụy Sùng, Tiết Nguyên Bằng đám người nghe vậy tất cả đều cả kinh sắc mặt trắng bệch, cái trán xông ra mồ hôi lạnh, cho dù cùng Hạ Vân Kiệt cùng nhau tham gia quá bích la quả hội Chu Lương cùng Đặng Lăng cũng không ngoại lệ.

Đối với Ôn Kiều phủ bực này tiểu địa phương nhân mà nói, Thạch Cừ quận La Đàn tiên quân kỳ thật chính là vô địch tồn tại, là bọn họ thiên. Về phần Ngọc Đế cái gì, kia căn bản chính là trong truyền thuyết nhân vật, bọn họ bình thường ngược lại sẽ không nhớ tới, bởi vì kia căn bản đã vượt qua bọn họ tưởng tượng phạm vi.

Nay tướng sĩ nói cho bọn họ, La Đàn tiên quân tự mình

dẫn quân mà đến, có thể nghĩ đối Ngụy Sùng đám người mà nói là một kiện cỡ nào kinh hãi tin tức! Về phần Tây Hải Long cung bên kia, bao gồm Ngao Hoành ở bên trong có năm vị kim tiên đích thân tới, kia lại một kiện làm cho bọn họ vừa tưởng đứng lên liền trong lòng thẳng run khủng bố tin tức.

Mà mấu chốt nhất là, đại quân tới gần mà bọn họ lão gia cũng không ở Ôn Kiều phủ, đây mới là nhất cho bọn họ cảm thấy vô cùng sợ hãi.

“Tới nhưng thật ra rất nhanh. Lại đi thám, xem bọn hắn có bao nhiêu binh mã, kia Tây Hải Long cung bốn vị kim tiên cấp đại tướng đến tột cùng là ai? Còn có đại quân đến tột cùng là hướng Ôn Kiều phủ Kim Dương thành mà đến còn là thẳng đến lưỡng quan sơn mà đi.” Chỉ có Ngao Lệ như trước còn vẫn duy trì bình tĩnh thần sắc, bình tĩnh hạ lệnh nói.

“Tuân mệnh!” Kia tướng sĩ gặp Ngao Lệ cũng không có toát ra bất luận cái gì kinh hoảng sắc, tâm thần thế này mới hơi định, biến sắc, lĩnh mệnh mà đi.

“Lão sư, hiện tại nên làm cái gì bây giờ?” Tướng sĩ lĩnh mệnh rời đi sau, Ngụy Sùng mở miệng hỏi, hắn thực lực tuy rằng không bằng Tiết Nguyên Bằng cùng Xích gia huynh đệ, bất quá cũng là Ôn Kiều phủ Ngao Lệ dưới người thứ hai, tương đương với Ôn Kiều phủ tổng quản.

“Binh đến tướng chắn, nước đến đất chặn! Hết thảy tĩnh xem này biến, các ngươi chỉ để ý gia tăng thao luyện binh tướng.” Ngao Lệ trầm giọng nói, trên người đều có một cỗ cường đại tự tin cùng khí phách.

“Khả La Đàn tiên quân thực lực không giống tầm thường, Tây Hải Long cung bên kia tính cả Ngao Hoành ở bên trong, xuất động năm vị kim tiên, nay lão gia lại không ở, chỉ bằng chúng ta này đó binh tướng lại như

thế nào ngăn cản được trụ?” Ngụy Sùng cười khổ nói.

“Bọn họ có kim tiên, chẳng lẽ chúng ta bên này vốn không có sao?” Ngao Lệ âm thanh lạnh lùng nói, một cỗ to lớn bá đạo hơi thở đột nhiên theo hắn trên người phát ra mà ra, đừng nói Ngụy Sùng đám người đột nhiên gian như cự sơn áp đỉnh, cả người pháp lực cũng chưa biện pháp vận chuyển, liền ngay cả Tiết Nguyên Bằng bực này lão bài huyền anh kì huyền tiên đều cảm giác được pháp lực vận chuyển khó khăn.

“Lão sư ngài là kim tiên?” Ngụy Sùng đám người tất cả đều cả người chấn động, vẻ mặt không dám tin nhìn Ngao Lệ.

Ngao Lệ đột phá kim tiên việc, chỉ có Hạ Vân Kiệt cùng Dao Trì Thánh Nữ, Cố Thiến Lâm ba người biết, những người khác đều còn không biết.

“Không chỉ có chỉ có ta, phu nhân đồng dạng cũng là kim tiên, hơn nữa so với ta còn muốn lợi hại. Cho nên chỉ cần Tây Hải Long cung kia hộ tống thập vương tử tiến đến bốn vị kim tiên không phải lợi hại kim tiên, chúng ta còn có một trận chiến lực, chỉ cần có thể thủ vững đến sư tôn phản hồi, khi đó tất ăn miếng trả miếng!” Ngao Lệ âm thanh lạnh lùng nói, trong mắt sát khí lóe ra.

Ngụy Sùng đám người nghe vậy cả người lại chấn động, thế này mới hiểu được bên mình thực lực có bao nhiêu sao cường đại khủng bố, phải biết rằng bích la quả hội, bọn họ lão gia nhưng là dễ dàng liền trấn áp Ngao Hoành, như thế tính đứng lên, bọn họ Ôn Kiều phủ còn có ba vị kim tiên!

Ba vị kim tiên, ở Thạch Cừ quận địa vực, đó là cái gì khái niệm, căn bản là Ngụy Sùng đám người không thể tưởng tượng. Phải biết rằng Thạch Cừ quận cao nhất tiêm thế lực, cũng chỉ có một vị kim tiên, cho dù quận

vương phủ cũng cũng chỉ có La Đàn tiên quân bản thân một vị kim tiên.

Hơn nữa Tiết Nguyên Bằng nghe vậy một lòng lại mãnh run, sau một lúc sợ không thôi. Đến hôm nay hắn mới hiểu được, năm đó Tây Hà lão tổ đắc tội một cái cỡ nào khủng bố nhân vật.

Không chỉ có đệ tử là kim tiên, phu nhân cũng là kim tiên a! Nhân vật như vậy nên có bao nhiêu ngưu bức a, buồn cười năm đó bọn họ thế nhưng còn dám không đem hắn để vào mắt.

Chương 1754 : Thế địch cường đại

Hiển nhiên La Đàn tiên quân cùng Ngao Hoành nghĩ đến một trận chiến này là tất thắng không thể nghi ngờ, cho nên căn bản không có giấu diếm chính mình bên quân tình, thậm chí Tây Hải Long cung bên này còn cố ý khoe ra, làm cho Thạch Cừ quận khắp nơi thế lực biết bọn họ Tây Hải Long cung cường đại, uy hiếp tứ phương!

Kết quả là, Ôn Kiều phủ phái ra đi thám báo rất nhanh liền mang về tin tức.

“Báo đại nhân, đại quân là thẳng đến ta Kim Dương thành mà đến, Tây Hải Long cung bốn vị kim tiên phân biệt là Tây Hải Long cung minh uy tả hữu đại tướng Chu Đằng cùng Cao Tề Trạch, trung võ tả hữu đại tướng Tiết Phỉ cùng Phạm Ỷ Thiên.”

“Nguyên Bằng, ngươi đối Tây Hải Long cung hẳn là có vẻ hiểu biết, kia minh uy tả hữu đại tướng cùng trung võ tả hữu đại tướng thực lực như thế nào?” Ngao Lệ nghe xong bẩm báo sau, ánh mắt dừng ở Tiết Nguyên Bằng trên người, trầm giọng hỏi.

“Hồi lão sư, học sinh thực lực rất thấp, cũng vô pháp biết được bốn người này cụ thể thực lực. Bất quá Tây Hải Long cung giống như thiên đình giống nhau, các chức quan danh hiệu theo chân bọn họ cảnh giới là có nhất định quy định. Giống minh uy tả hữu đại tướng bình thường phải có tử lộ kì kim tiên mới vừa rồi có thể đảm nhiệm, mà trung võ tả hữu đại tướng còn lại là tử khí kì kim tiên có thể đảm nhiệm.” Tiết Nguyên Bằng cung kính trả lời, trong mắt toát ra thật sâu lo lắng sắc.

Tử lộ kì kim tiên nhìn như cùng tử khí kì kim tiên chỉ có một tiểu cảnh giới chênh lệch. Nhưng cảnh giới đến kim tiên sau, đừng nói một cái tiểu cảnh giới, chẳng sợ một

chút tiến bộ đều là khó như lên trời. Không biết bao nhiêu kim tiên, cả đời đều chỉ có thể đạp ở tử khí kì kim tiên không thể đột phá. Giống La Đàn tiên quân đối với Tiết Nguyên Bằng đám người mà nói đã là phi thường lợi hại tồn tại, bất quá đã ở tử khí kì kim tiên cảnh giới ngưng lại dài dòng năm tháng, đến bây giờ như trước còn chính là tử khí kì kim tiên. Có thể nghĩ tử lộ kì kim tiên lại có cỡ nào cường đại! Mà hiện tại Tây Hải Long cung phái ra hai vị tử lộ kì kim tiên, mà Ôn Kiều phủ bên này mặc kệ là Ngao Lệ còn là Dao Trì Thánh Nữ hiển nhiên đều là vừa đột phá kim tiên không lâu, cho dù hai người hợp nhau đến cũng tuyệt đối ngăn cản không được một vị tử lộ kì kim tiên!

“Hai vị tử lộ kì kim tiên, xem ra Tây Hải Long cung còn là thực để mắt ta Ôn Kiều phủ a!” Ngao Lệ nghe vậy thần sắc cũng trở nên rất là ngưng trọng.

Hắn tự nhiên rất rõ ràng chính mình cùng Dao Trì Thánh Nữ hai người cảnh giới, vốn lấy hắn tứ hải long tộc hoàng gia huyết thống, cho dù không hiện ra chân thân, có trấn hải huyền kích cùng tử khôn loa nơi tay, Ngao Lệ đều có mười phần nắm chắc trấn sát La Đàn tiên quân bực này cấp bậc kim tiên, nhưng tử lộ kì kim tiên, vậy khó nói, trừ phi hắn hiện ra long tộc chân thân.

Nhưng Tây Hải Long cung rõ ràng từng có biến đổi lớn, ở tình huống còn không rõ ràng dưới, hắn tứ hải long tộc hoàng gia huyết thống khẳng định không tốt tiết lộ.

Mà lần này Tây Hải Long cung thế nhưng phái tới hai vị tử lộ kì kim tiên! Này đã vượt qua Ngao Lệ dự kiến, dù sao bọn họ chính là Thạch Cừ quận hạ một cái hạ đẳng phủ mà thôi.

Ngao Lệ lại không biết đến kia Ngao Hoành lần trước bị Hạ Vân Kiệt cấp ức hiếp ngoan, lần này là vô luận như thế nào đều phải tìm về bãi, đồng thời lần này thật vất vả

La Đàn tiên quân cho phép Tây Hải Long cung đại quân lên bờ, Tây Hải Long cung tự nhiên không muốn bỏ qua bực này ở trên đất bằng bày ra thực lực cơ hội.

Bởi vì Tây Hải long vương dã tâm chưa bao giờ chỉ giới hạn cho đại hải!

“Bốn vị tử khí kì kim tiên, hai vị tử lộ kì kim tiên, đều có thể thoải mái quét ngang quá toàn bộ Thạch Cừ quận.” Ngụy Sùng lau cái trán mồ hôi lạnh, nói, trong mắt đồng dạng biểu lộ thật sâu lo lắng.

Ngụy Sùng lời này một điểm đều không có khoa trương, phải biết rằng Thạch Cừ quận ở tụ quật châu cũng bất quá chính là một cái cằn cỗi tiểu quận. Tuy rằng quận trung cũng có Hổ Lực đại tiên đám kim tiên cấp lợi hại nhân vật tồn tại, nhưng không có một vị tử lộ kì kim tiên, lại như thế nào ngăn cản trụ có hai vị tử lộ kì kim tiên tọa trấn Tây Hải Long cung đại quân?

“Các ngươi chỉ để ý hảo hảo gác Kim Dương thành, ta tự mình đi một chuyến lưỡng quan sơn.” Ngao Lệ thần sắc ngưng trọng đảo qua phía dưới, phân phó một câu sau, liền đứng dậy cách phủ thự, một đường đằng vân giá vũ hướng lưỡng quan sơn mà đi.

……

“Trời ạ, Tây Hải Long cung thế nhưng phái ra minh uy tả hữu đại tướng Chu Đằng cùng Cao Tề Trạch, xem ra Ngao Hoành nay chuyến là không giết Hạ Vân Kiệt tuyệt không bỏ qua a!” Không Trần chân nhân thấy rõ Tây Hải Long cung đại quân đội hình sau, nhịn không được kinh hô ra tiếng.

“Hừ, trừ bỏ thề giết Hạ Vân Kiệt, khó không có kinh sợ ta chờ, muốn chúng ta quy thuận Tây Hải Long cung, sau đó thông qua chúng ta thế lực hướng trên đất bằng

khuếch trương ý?” Hồng Phát lão tổ âm u nói.

“Nếu Tây Hải Long cung còn là trước kia Tây Hải Long cung, quy thuận hắn lại như thế nào? Bất quá nay Tây Hải Long cung cũng bất quá chính là tây phương giáo một cái nanh vuốt, ta Hổ Lực đại tiên tuy rằng không phải cái gì đại trung đại nghĩa hạng người, nhưng năm đó nói như thế nào cũng là ở ngoài bích du cung nghe qua đạo, lại há có thể quy thuận Tây Hải Long cung?” Hổ Lực đại tiên nói.

“Năm đó lão phu làm sao thường không ở ngoài bích du cung nghe qua đạo? Năm đó Thông Thiên giáo chủ quảng khai phương tiện chi môn, mặc kệ bất luận cái gì xuất thân đều là đối xử bình đẳng, chúng ta tuy rằng không chính thức bái nhập Tiệt giáo môn hạ, nhưng nhiều nhiều thiếu thiếu cũng được ân trạch. Cho nên Tây Hải Long cung tuy rằng nhiều lần phái người đến du thuyết lão phu, lão phu tuy rằng là người trong ma môn, cũng sẽ không đầu nhập vào tây phương phái nanh vuốt.” Hồng Phát lão tổ nói.

“Nghe nói kia Hạ Vân Kiệt ở Vân Hoành sơn cũng là đại bắt đầu bài giảng đàn, mặc kệ bất luận cái gì xuất thân đều có thể tiến đến nghe đại đạo, rất có năm đó Thông Thiên giáo chủ vài phần lòng dạ. Chỉ tiếc ở bích la quả hội không hiểu ẩn dấu, chịu không nổi nửa điểm tủi thân, thế nhưng đau ẩu Ngao Hoành, lại đắc tội La Đàn tiên quân. Nếu không lấy thực lực của hắn, chiếu như vậy phát triển đi xuống, lại quảng giao bạn tốt, nếu có thời gian thành khí hậu, cho dù Tây Hải Long cung muốn thu thập hắn chỉ sợ cũng không phải chuyện dễ dàng. Chỉ tiếc, nay nhất định chiết kích trầm sa.” Không Trần chân nhân mặt lộ vẻ tiếc hận sắc nói.

Ba người năm đó đều từng ở ngoài bích du cung nghe qua, tuy rằng không bái vào Tiệt giáo môn hạ, nhưng là có vài phần nhớ tình bạn cũ, lúc này nhắc tới Tây Hải

Long cung, khó tránh khỏi có chút đồng tình Hạ Vân Kiệt.

“Sư nương, Tây Hải Long cung này tranh thế tới hung mãnh, không chỉ có phái ra bao gồm thập vương tử ở bên trong năm vị kim tiên, hơn nữa trong đó hai vị còn là tử lộ kì kim tiên. Đệ tử mông sư tôn dạy, nếu là toàn lực một trận chiến, nhưng thật ra có thể ngăn cản được trụ một vị tử lộ kì kim tiên, tái nhiều chỉ sợ cũng lực sở thua. Ngài xem là chúng ta là tạm thời tránh đi mũi nhọn, lui hướng Vân Hoành sơn, còn là tử thủ Kim Dương thành, chờ sư tôn trở về?” Lưỡng quan sơn, Ngao Lệ bái kiến Dao Trì Thánh Nữ, thần sắc ngưng trọng hỏi.

“Xem ra này chuyến Tây Hải Long cung là xác định vững chắc tâm muốn đẩy ngươi sư tôn vào tử địa a! Bất quá ngươi đừng lo, ngươi sư tôn đi lên từng ban thưởng một kiện pháp bảo cho ta, chỉ cần đối phương không có tử đan kì kim tiên đích thân tới, bọn họ liền không làm gì được chúng ta.” Dao Trì Thánh Nữ thần sắc bình tĩnh nói, mắt đẹp ở chỗ sâu trong có lạnh như băng thấu cốt hàn mang chớp động.

“Một khi đã như vậy, vậy cấp một ít La Đàn tiên quân cùng Tây Hải Long cung nhan sắc nhìn một cái!” Ngao Lệ nghe vậy lập tức mặt lộ vẻ sắc mặt vui mừng nói.

“Hừ, muốn giết sư phụ ngươi, bọn họ còn kém xa! Đi, chúng ta hiện tại đứng dậy đi Kim Dương thành, ở bích la quả hội, lão gia đã nghĩ trấn sát kia Ngao Hoành, đơn giản bận tâm đến Tây Hải Long cung thế lực cường đại, cho nên mới tạm thời tha cho hắn một mạng mạng chó. Không nghĩ tới hắn không tư hối cải, ngược lại vội vã đến tấn công ta Ôn Kiều phủ. Một khi đã như vậy, kia lần này khiến cho hắn ở lại Ôn Kiều phủ đi.” Dao Trì Thánh Nữ âm thanh lạnh lùng nói.

“Đệ tử cũng đang có ý này!” Ngao Lệ nghe vậy trong

mắt sát khí lộ.

Chương 1755 : Chiêu hàng

Hai người giá tường vân đến Kim Dương thành khi, có liên quan La Đàn tiên quân tự mình lĩnh quân cùng Tây Hải Long cung đại quân cùng nhau thảo phạt Ôn Kiều phủ tin tức đã hoàn toàn truyền ra. Kim Dương trong thành nơi nơi là thần hồn nát thần tính, lòng người hoảng sợ, rất nhiều người vội vàng thoát đi Kim Dương thành, thậm chí ngay cả trong quân đội cũng có không ít người vụng trộm thoát đi Kim Dương thành.

Này cũng không trách bọn họ. Mặc kệ Ôn Kiều phủ phủ quân từng cỡ nào uy mãnh, thậm chí còn diệt sát Tây Hà phái chưởng giáo Tây Hà lão tổ, nhưng Tây Hà lão tổ so với La Đàn tiên quân, còn có Tây Hải Long cung năm vị kim tiên còn là kém xa. Hơn nữa Tây Hải Long cung minh uy tả hữu hai vị đại tướng, kia nhưng là tử lộ kì kim tiên, tùy tiện vươn một đầu ngón út đều có thể đem Tây Hà lão tổ cấp bóp chết.

Hiện tại những người này đều cùng nhau đến tấn công Ôn Kiều phủ, chỉ cần hơi chút có điểm lý trí mọi người sẽ không lại xem trọng Ôn Kiều phủ phủ quân.

“Các ngươi bây giờ còn có cơ hội cùng thời gian lựa chọn lưu lại hoặc là rời đi, hiện tại ta sẽ không truy cứu, mọi người hảo tụ hảo tán. Nhưng nếu là chiến tranh bắt đầu sau, các ngươi lâm trận thoát đi, sẽ không cần trách ta tâm ngoan thủ lạt!” Phủ thự đại đường phía trên, Dao Trì Thánh Nữ cao cao ghế trên, ánh mắt đảo qua phía dưới chúng tướng sĩ, nói.

“Không có lão gia vốn không có chúng ta hôm nay, chỉ cần phu nhân không nói lui, chúng ta liền thề sống chết thủ vững Kim Dương thành!” Mọi người cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, sau đó đột nhiên quỳ một gối xuống, thần sắc kiên định nói.

“Hảo, xem ra lúc trước lão gia không nhìn lầm các ngươi! Yên tâm, thế địch tuy rằng cường đại, nhưng bản phu nhân còn không để vào mắt!” Dao Trì Thánh Nữ ánh mắt đảo qua phía dưới, lộ ra một tia vui mừng sắc, sau đó chậm rãi đứng lên, thần sắc ngạo nghễ nói.

Một cỗ khí thế cường đại theo thân thể của nàng phát ra đi ra, không chỉ có vô cùng lãnh liệt, phảng phất sắc bén đao kiếm, hơn nữa so với Ngao Lệ tựa hồ đều phải cường đại hơn một tia.

Lưỡng quan sơn là cái thích hợp Dao Trì Thánh Nữ tu luyện địa phương, trong khoảng thời gian này tu luyện khiến cho nàng tiến bộ thần tốc, theo Nhục Thu hổ trảo nàng cũng lĩnh ngộ rất nhiều canh kim sát phạt đại đạo.

Đại quân một ngày ngày tới gần, mỗi ngày như trước có đại lượng người thoát đi Kim Dương thành, cũng có rất nhiều người lựa chọn lưu lại.

Làm Tây Hải Long cung đại quân cùng Thạch Cừ quận đại quân xuất hiện ở Kim Dương ngoài thành khi, Kim Dương thành dân chúng còn lại không đủ 1/8, phủ quân còn lại không đến một phần mười nhân mã.

Đừng nhìn người còn lại chỉ có như vậy điểm, nhưng nếu là xâm nhập nghĩ lại sẽ hiểu được còn có nhiều người như vậy lựa chọn lưu lại, kỳ thật căn bản chính là cái kỳ tích.

Phải biết rằng quân địch không chỉ có có được trực tiếp nghiền áp toàn bộ Thạch Cừ quận thực lực, hơn nữa La Đàn tiên quân cũng tự mình dẫn quân thảo phạt Ôn Kiều phủ. La Đàn tiên quân nhưng là Thạch Cừ quận quận vương, hắn tự mình dẫn quân thảo phạt Ôn Kiều phủ, Ôn Kiều phủ lập tức sẽ thành phản bội thiên đình phản quân.

Ở đạo nghĩa thượng liền đứng không được chân!

Có thể nghĩ, những người đó lựa chọn lưu lại, cần nhiều dũng khí, cùng với đối Hạ Vân Kiệt ủng hộ lại là cỡ nào khó được đáng quý.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt mấy năm nay cũng quả thật đối Ôn Kiều phủ dân chúng làm rất nhiều sự tình, tỷ như vì kim kiếm môn trực tiếp xuất binh diệt sát Tây Hà phái sự tình. Cho nên hắn tuy rằng chủ chính Ôn Kiều phủ thời gian thực đoản, nhưng đối đầu kẻ địch mạnh, còn là có rất nhiều người lựa chọn cùng hắn đứng ở cùng nhau.

“Kia đám bạch nhãn lang, uổng phí lão gia như thế dùng tâm huyết tài bồi bọn họ. Nếu không phải phu nhân không cho phép, ta thật muốn đem bọn họ chém giết !” Đứng ở trên tường thành, nhìn nơi xa cuồn cuộn mênh mông, liếc mắt một cái vọng không đến biên Thạch Cừ quận đại quân cùng Tây Hải Long cung đại quân, nhìn nhìn lại chính mình bên nhân mã, Chu Lương không khỏi một trận nghiến răng nghiến lợi.

“Binh quý ở tinh mà không ở nhiều, có này nhất tao cũng tốt, đi vu tồn tinh, lưu lại mới là chân chính tinh nhuệ, là khả kham trọng dụng chi sĩ.”

Nhìn nơi xa đại quân, Dao Trì Thánh Nữ thần sắc bình tĩnh nói.

“Ty chức chính là cảm thấy có chút không đáng giá, năm đó lão gia nhưng là ở bọn họ trên người dùng rất nhiều tiên thạch a!” Chu Lương tức giận bất bình nói.

“Không thấy được phía trước đại quân sao? Chỉ cần diệt sát bọn họ, còn sợ không tiên thạch sao?” Dao Trì Thánh Nữ thản nhiên nói.

Chu Lương nghe vậy sẽ không nói nữa ngữ, trong lòng còn lại là một trận cười khổ.

Tuy rằng Dao Trì Thánh Nữ biểu hiện thật sự bình tĩnh tự tin, nhưng Chu Lương đám người kỳ thật lại đều là ôm vừa chết chi tâm.

Bởi vì ở bọn họ xem ra, song phương thực lực kém thật sự rất cách xa.

“Hạ Vân Kiệt ở đâu? Tốc tốc đi ra nhận lấy cái chết!” Đại quân cuồn cuộn mênh mông, rất nhanh liền đứng ở Kim Dương thành ngoài thành hơn mười lý có hơn, Ngao Hoành cưỡi tị thủy kim tình thú theo trong đại quân nghênh ngang bước ra khỏi hàng, tay hướng Kim Dương thành nhất chỉ, khí diễm vô cùng bừa bãi quát.

“Ngao Lệ ở đâu?” Dao Trì Thánh Nữ nhìn phía Ngao Hoành mắt đẹp hơi hơi nhíu lại, có lạnh như băng sắc nhọn quang mang bắn ra, bất quá thần sắc ôn tồn âm cũng rất bình tĩnh.

“Đệ tử ở!” Ngao Lệ bước ra khỏi hàng khom người nói.

“Người nọ chính là Ngao Hoành đi, ngươi đi hội một hồi hắn, xem hắn có gì bản sự, cũng dám như thế nói ẩu nói tả?” Dao Trì Thánh Nữ thản nhiên nói.

“Đệ tử lĩnh mệnh!” Ngao Lệ ôm quyền lĩnh mệnh, sau đó cuồn cuộn nổi lên một đoàn tường vân, ra Kim Dương thành.

“Ngao Hoành tiểu nhi chớ có càn rỡ!” Ngao Lệ ra Kim Dương thành, đứng ngạo nghễ tường vân phía trên, trong tay trấn hải huyền kích hướng Ngao Hoành xa xa nhất chỉ, phẫn nộ quát.

“Cuồng vọng! Ngươi là người nào? Thế nhưng cũng dám bước ra khỏi hàng cùng bổn vương tử đối thoại?” Ngao Hoành trên cao nhìn xuống nhìn Ngao Lệ, quát.

“Ha ha, lão phu biết không sửa họ tọa không thay đổi danh, Ôn Kiều phủ Ngao Lệ là cũng!” Ngao Lệ Ngạo nhiên nói, tóc dài ở trong gió vũ điệu.

“Nguyên lai hắn chính là Hạ Vân Kiệt trướng hạ thứ nhất mãnh tướng Ngao Lệ! Quả nhiên có can đảm, đối mặt Tây Hải Long cung thập vương tử đều dám như thế bừa bãi!” Ngao Lệ này vừa báo danh, quân địch còn có nơi xa tới rồi đang xem cuộc chiến Thạch Cừ quận cường giả nhóm ào ào hướng Ngao Lệ nhìn lại, mặt lộ vẻ vẻ khiếp sợ.

“Ngao Lệ, Hạ Vân Kiệt lấy hạ phạm thượng, tội đáng tru. Bản tiên quân nghĩ ngươi chính là nhất viên mãnh tướng, nhiều năm tu luyện không dễ, nếu ngươi hiện tại khẳng quy hàng bản tiên quân, bản tiên quân không những được chuyện cũ sẽ bỏ qua, hơn nữa nhất định trọng dụng ngươi.” La Đàn tiên quân sử dụng tị thủy long ngưu thú tiến lên mấy thước, đối Ngao Lệ nói.

“Đánh rắm, nhà của ta sư tôn có tội gì? Không phải là bích la quả hội này Tây Hải Long cung thập vương tử gặp sắc nảy lòng, muốn phi lễ nhà của ta sư muội, bị ta sư tôn trấn áp sao? Ngươi thân là Thạch Cừ quận quận vương, không cho ta gia sư tôn chủ trì chính nghĩa cũng liền thôi, thế nhưng còn liên hợp Tây Hải Long cung đến tấn công ta Ôn Kiều phủ! Ngươi còn xứng thiên đình tiên quân sao?” Ngao Lệ không chút khách khí chỉ vào La Đàn tiên quân mắng.

“Cái gì? Phủ lệnh đại nhân thế nhưng ở bích la quả hội trấn áp quá Tây Hải Long cung thập vương tử! Kia phủ lệnh đại nhân chẳng phải là so với Ngao Hoành còn muốn lợi hại?” Có liên quan bích la quả hội chuyện đã

xảy ra, vẫn đều không có truyền ra, cho nên Ôn Kiều phủ dân chúng cùng tướng sĩ đại đa số cũng không biết Hạ Vân Kiệt trấn áp quá Ngao Hoành sự tình, nay nghe vậy không khỏi người người thật to khiếp sợ, bất quá khiếp sợ sau, người người tất cả đều trở nên phấn chấn dị thường.

Nguyên bản bọn họ nghĩ đến này chiến nhất định thất bại, nhưng hiện tại biết phủ lệnh đại nhân thế nhưng từng trấn áp quá Ngao Hoành, nhất thời gian bọn họ lại dâng lên một tia hy vọng!

“Không nghĩ tới này Ngao Lệ dĩ nhiên là Hạ Vân Kiệt đồ đệ, La Đàn tiên quân lúc này mặt bị đánh ngoan !” Hổ Lực đại tiên đám người cũng là càng giật mình cùng Ngao Lệ thân phận.

“Làm càn!” La Đàn tiên quân nghe vậy trong lòng chấn động đồng thời, quả nhiên thể diện không nhịn được, gầm lên một tiếng, trong tay kim quang chợt lóe, đã hơn một thanh màu vàng đại đao, đối với Ngao Lệ liền xa xa bổ đi qua.

Chương 1756 : Lấy 1 địch 2

La Đàn tiên quân là lão bài tử khí kì kim tiên, luận pháp lực tinh thâm trình độ so với Ngao Hoành còn mạnh hơn một phần, này một đao nén giận mà ra, uy lực tự nhiên thật lớn.

Chỉ thấy nhất thời gian kim quang nở rộ, đao mang nơi đi qua, không gian tựa hồ đều bị vừa bổ làm hai, hướng hai bên cuồn cuộn nổi lên đạo đạo gào thét cuồng phong.

Cuồng phong gào thét nơi đi qua, ngay cả cao lớn cây cối đều ào ào bẻ gẫy.

Đao phong sở đối phương hướng, cũng có một cỗ vô kiên bất tồi sắc nhọn lực lượng hướng tới Ngao Lệ hạ xuống, này cổ sắc nhọn lực lượng tuy rằng mắt không thể gặp, nhưng đứng ở Ngao Lệ phía sau tường thành tướng sĩ đều cảm thấy một cỗ làm cho linh hồn đều phải run rẩy lạnh như băng đao ý, phảng phất linh hồn đều phải bị kia đao ý cấp chém thành hai nửa.

Vừa rồi còn dâng lên một tia hy vọng tướng sĩ, giờ khắc này tất cả đều mặt lộ vẻ màu đất, trong mắt toát ra một tia kinh hãi cùng tuyệt vọng.

Giờ khắc này, bọn họ mới hiểu được, giống bọn họ những ngày này tiên, huyền tiên cùng kim tiên chênh lệch là cỡ nào cách xa!

Kia căn bản chính là con kiến cùng voi khác nhau!

“Không nghĩ tới La Đàn tiên quân nhanh như vậy liền ra tay, không biết này Ngao Lệ hay không có thể ngăn được hắn này nén giận một đao!” Không Trần chân nhân mặt lộ vẻ một tia vẻ mặt ngưng trọng nói.

“Này Ngao Lệ nếu có thể trấn sát Tây Hà lão tổ, một hai đao hẳn là còn có thể chống đỡ được, bất quá kế tiếp liền khó nói. Dù sao một cái là kim tiên một cái là huyền tiên……” Hồng Phát lão tổ nói, bất quá nói đến một nửa, hắn hai mắt liền trợn tròn, sau đó kinh thanh bật thốt lên nói:“Không đúng, Ngao Lệ là kim tiên, hắn dĩ nhiên là kim tiên!”

Nguyên lai Hồng Phát lão tổ đám người đều vào trước là chủ, nghĩ đến Ngao Lệ là huyền tiên, cũng không có cố ý tinh tế đi thăm dò nhìn hắn quanh thân pháp lực dao động, nhưng làm Ngao Lệ gặp kim đao hạ xuống, cuối cùng cũng giơ lên trong tay trấn hải huyền kích, tử phủ tiên lực phát ra, Hồng Phát lão tổ đám người thế này mới rõ ràng phát hiện, Ngao Lệ cũng là kim tiên cảnh giới.

“Ngươi thế nhưng cũng là kim tiên!” La Đàn tiên quân lúc này tự nhiên cũng phát hiện Ngao Lệ kim tiên thân, sắc mặt không khỏi đại biến, trong đầu đột nhiên dâng lên một tia không rõ dự triệu, ý thức được chính mình có lẽ còn là xem nhẹ Hạ Vân Kiệt thực lực.

Đệ tử là kim tiên, kia sư phụ đâu?

“Hừ! Có ai quy định lão phu không thể là kim tiên sao?” Ngao Lệ khinh thường hừ lạnh một tiếng, trấn hải huyền kích bán nguyệt biên mạnh mặt đối mặt đối với kim đao đánh xuống.

“Thương!” Một tiếng nổ, một đoàn chói mắt quang mang ở không trung sáng lên, sau đó toàn bộ thiên địa đều trước vào một mảnh tĩnh mịch, chỉ có liên tục không ngừng tiếng thở dốc, còn có không gian chấn động khiến cho cuồng phong tiếng rít.

Chỉ thấy đen sẫm trấn hải huyền kích đặt ở kim đao phía

trên, kim đao thế nhưng một đường đi xuống chìm, La Đàn tiên quân hai tay gân xanh căn căn bạo khởi, cái trán bạo mồ hôi như mưa, như trước cũng chưa có thể đem kim đao nâng lên.

Hai người thực lực vừa xem hiểu ngay!

“Này Ngao Lệ thực lực thế nhưng ở La Đàn tiên quân phía trên!” Hồi lâu Hổ Lực đại tiên trừng lớn mắt hổ, vẻ mặt không thể tưởng tượng bật thốt lên nói.

“Ngao Lệ là Hạ Vân Kiệt đệ tử, kia, kia Hạ Vân Kiệt chẳng phải là……” Hồng Phát lão tổ đồng dạng mở to hai mắt nhìn, thậm chí ngay cả nói chuyện đều có điểm nói lắp đứng lên.

“Đại nhân thực lực thế nhưng so với La Đàn tiên quân còn muốn lợi hại!” Lựa chọn lưu lại các tướng sĩ cùng dân chúng nhóm đồng dạng mở to hai mắt nhìn!

“La Đàn tiên quân thế nhưng không phải lão sư đối thủ!” Ngụy Sùng đám người tuy rằng trước đó đã biết Ngao Lệ kim tiên thân phận, nhưng giờ khắc này thấy như vậy một màn còn là có chút khó có thể tin.

Đột nhiên gian, một đạo hừ lạnh bừng tỉnh mọi người, tiếp theo mọi người thấy đến cưỡi ở bích thủy kim tình thú mặt trên Ngao Hoành thế nhưng không để ý Tây Hải Long cung thập vương tử thân phận, giơ tay lên, một thanh phi kiếm hướng tới Ngao Lệ **** mà đi.

“Vô sỉ!”

“Đại nhân đừng lo!”

Tiếng thét chói tai ào ào ở trong thiên địa vang lên, ai cũng chưa nghĩ đến lấy Ngao Hoành thân phận thế nhưng sẽ muốn làm đánh lén.

“Hừ, lão phu đã sớm tính đến điểm này !” Bất quá Ngao Lệ cũng là không chút hoang mang, cười lạnh một tiếng, có một đạo tử quang phóng lên cao, treo ở đỉnh đầu của hắn, hiện ra một cái màu tím ốc biển đến, đúng là tử khôn loa.

Tử khôn loa tử uân khí lượn lờ, nở rộ ra hàng tỉ đạo hào quang, nhất phóng ra, liền có vù vù gió biển, còn có rầm a sóng biển phát bờ biển thanh âm vang lên.

Không chỉ có như thế màu tím loa khẩu xuất hiện một cái không gian thật lớn toàn qua, toàn qua tối như mực, tựa hồ có thể đem này phiến thiên địa đều cấp cắn nuốt.

Không gian thật lớn lốc xoáy mạnh vừa chuyển, phía trước không gian ào ào thoát phá, tính cả xuyên qua kia phiến không gian phi kiếm đều bị kia lốc xoáy cấp cắn nuốt đi.

“Tử khôn loa! Là Tây Hải Long cung tử khôn loa! Hạ Vân Kiệt thế nhưng đem bực này pháp bảo ban cho Ngao Lệ!” Hổ Lực đại tiên đám người thấy thế đều nhịn không được âm thanh kêu lên.

Phải biết rằng này tử khôn loa nhưng là Tây Hải Long cung tàng bảo khố bài danh top một trăm danh pháp bảo! Cho dù đối với Tây Hải long vương đều là một kiện đáng giá trân quý nhớ thương pháp bảo, huống chi Hổ Lực đại tiên đám người. Nếu bực này pháp bảo dừng ở bọn họ trong tay, bọn họ đã sớm trân mà trọng chi luyện hóa, lại như thế nào khả năng ban cho môn hạ đệ tử!

“Đại nhân uy vũ! Đại nhân tất thắng!”

“Lão sư uy vũ! Lão sư tất thắng!”

Kim Dương thành truyền đến vang vọng thiên địa tiếng

hoan hô, mà Ngao Hoành cùng La Đàn tiên quân sắc mặt còn lại là khó coi rối tinh rối mù.

Hơn nữa Ngao Hoành, mất đi phi kiếm, đã bị kia lốc xoáy cấp tập trung, cả người pháp lực như hãm vũng bùn, liều mạng giãy dụa muốn thoát khỏi, nhưng đi bước một hướng kia lốc xoáy tới gần.

Ngao Lệ thân là tứ hải Long cung hoàng tộc huyết thống, lại Hạ Vân Kiệt thân truyền, này tử khôn loa ở trong tay hắn thi triển ra, uy lực so với Ngao Hoành lần trước thi triển đều phải lợi hại rất nhiều.

Nhìn Ôn Kiều phủ bên này chính là Ngao Lệ một người xuất chiến, dù lấy trấn hải huyền kích trấn áp La Đàn tiên quân, làm cho hắn thoát khỏi không thể, lấy tử khôn loa tập trung Ngao Hoành, đảo mắt liền phải hắn thu vào trong loa, đừng nói Ôn Kiều phủ bên kia nhân tướng sĩ dân chúng sớm đã xem mắt choáng váng, liền ngay cả Hổ Lực đại tiên đám xa xa tới rồi đang xem cuộc chiến kim tiên cũng đều xem mắt choáng váng.

Đồng dạng tử khí kì kim tiên, một người chiến hai người, còn vững vàng chiếm thượng phong, này thực lực không khỏi cũng quá khủng bố đi! Mà người này còn gần chính là Hạ Vân Kiệt đệ tử.

Giờ khắc này, phía trước căn bản không xem trọng Ôn Kiều phủ Hổ Lực đại tiên đám người đột nhiên phát hiện, có lẽ một trận chiến này, thua khả năng không nhất định sẽ là Ôn Kiều phủ!

Mà nguyên bản đã ôm quyết tử một trận chiến Ôn Kiều phủ tướng sĩ, đồng dạng tại đây một khắc thấy được thủ thắng hy vọng, đồng thời trong lòng bốc lên khởi vô cùng tận tự hào.

Trợn to các ngươi ánh mắt nhìn xem, đây là chúng ta Ôn

Kiều phủ! La Đàn tiên quân rất lợi hại sao? Ngao Hoành rất lợi hại sao? Nhưng chúng ta phủ lệnh đại nhân một vị đệ tử có thể trấn áp bọn họ hai người!

Toàn bộ Thạch Cừ quận còn có người nào so với chúng ta đại nhân còn lợi hại? Các ngươi nghĩ đến có thể tồi cổ lạp hủ diệt chúng ta Ôn Kiều phủ sao? Nằm mơ đi thôi!

Hươu chết tay ai còn không nhất định đâu!

Nguyên lai vẫn bình thản ung dung Tây Hải Long cung minh uy tả hữu đại tướng Chu Đằng cùng Cao Tề Trạch, lúc này trên mặt đều lộ ra vô cùng vẻ mặt ngưng trọng.

Bọn họ đều là tử lộ kì kim tiên, thực lực cường đại. Phía trước cho dù La Đàn tiên quân, nếu không phải hắn sau lưng có thác tháp Lý thiên vương, bọn họ cũng đều không thế nào để vào mắt, lại như thế nào khả năng đem chính là một cái Ôn Kiều phủ phủ lệnh để vào mắt đâu? Vốn tưởng rằng lần này chính mình hai người nhiều nhất cũng liền khởi cái song bảo hiểm tác dụng, mười có tám chín căn bản dùng không đến bọn họ ra tay, cũng không nghĩ đến kia Hạ Vân Kiệt thế nhưng lợi hại như thế, một đồ đệ xuất mã, thế nhưng liền đem La Đàn tiên quân cùng Ngao Hoành cấp trấn áp.

Chương 1757 : Dao Trì Thánh Nữ ra tay

“Chu huynh, xem ra ngươi ta phải ra tay.” Cao Tề Trạch trầm giọng nói.

“Xem ra là như thế này. Ta ra tay trước, ngươi áp trận!” Chu Đằng thần sắc ngưng trọng nói, ánh mắt hướng Kim Dương thành nhìn đi qua, trong mắt lóe ra một tia nghi hoặc sắc.

Hắn muốn Cao Tề Trạch áp trận, tự nhiên là muốn hắn giúp chính mình nhìn Hạ Vân Kiệt, khả cho tới bây giờ, hắn đều còn không có nhìn đến Hạ Vân Kiệt xuất hiện.

“Chu huynh chỉ để ý yên tâm, Hạ Vân Kiệt tóm lại chính là cái vô danh tiểu tốt, tái lợi hại cũng đều là hữu hạn.”

Cao Tề Trạch nói, nhưng ánh mắt lại cảnh giác nhìn phía Kim Dương thành.

“Kia nhưng thật ra!” Chu Đằng gật gật đầu, ngưng trọng thần sắc lỏng một ít, sau đó đằng lên một đoàn mây mù, cách đại quân, tay hướng bên hông vỗ, một viên bích sắc hạt châu theo hắn bên hông rơi xuống đi ra.

Chu Đằng cầm bích sắc hạt châu đối với Ngao Lệ liền tạp đi qua.

Kia bích sắc hạt châu nhất ném ra, liền lập tức trở nên giống như núi nhỏ bình thường lớn nhỏ, mặt trên bích quang trạm trạm, đem toàn bộ không gian đều cấp ánh giống như một mảnh xanh lam đại hải.

Toàn bộ không gian không chỉ có bắt đầu trở nên vô cùng trầm trọng đứng lên, mà còn âm lãnh vô cùng, phảng phất đem không gian đều phải cấp đông lạnh

đứng lên.

Này bích sắc hạt châu đúng là Chu Đằng đắc ý pháp bảo thanh thủy bích châu, chính là lấy thiên địa lục đại thần thủy chi nhất thanh thủy tinh anh sở luyện chế mà thành.

Một viên hạt châu liền nặng như cự sơn, cho dù tử lộ kì kim tiên cũng kinh không nổi này một hạt châu giã.

Ngao Lệ vốn là am hiểu thủy hệ thuật pháp, lại làm sao không biết này thanh thủy bích châu lợi hại, gặp nó vào đầu hạ xuống, tự nhiên không dám cùng nó cứng rắn kháng, bất đắc dĩ đem trấn hải huyền kích thu hồi, đối với thanh thủy bích châu đâm tới.

Ngao Lệ đem trấn hải huyền kích vừa thu lại, La Đàn tiên quân thế này mới nhân cơ hội đem kim đao cấp thu trở về, mồm to thở hổn hển một hơi, sau đó lập tức liền lại đối với Ngao Lệ huy đao mà đi.

“Ngao Lệ nguy hiểm !”

“Hạ Vân Kiệt lúc này phải ra tay !”

Hổ Lực đại tiên đám người đều là kim tiên, tự nhiên hiểu được tử khí kì kim tiên cùng tử lộ kì kim tiên trong lúc đó thực lực chênh lệch. Đừng nhìn vừa rồi Ngao Lệ có thể lấy một người lực trấn áp La Đàn tiên quân cùng Ngao Hoành còn lưu có thừa lực, nhưng đổi thành Chu Đằng, vậy hoàn toàn là mặt khác một hồi sự.

Bởi vì một cái Chu Đằng chỉ sợ cũng tương đương với bảy tám cái La Đàn tiên quân!

Cho nên Hổ Lực đại tiên đám người gặp Chu Đằng ra tay, lại thấy La Đàn tiên quân không để ý liêm sỉ, còn nhân cơ hội lại hướng Ngao Lệ huy đao, ào ào sắc mặt

khẽ biến.

Ngao Lệ gặp La Đàn tiên quân huy đao lại đây, sắc mặt cũng là khẽ biến, bất đắc dĩ trong lòng vừa động, vừa muốn thay đổi tử khôn loa đến ứng đối La Đàn tiên quân, một đạo lạnh như băng thanh âm đột nhiên vang lên.

“Muốn chết!”

Tiếp theo một cây bàn đào chi theo thành trì bên kia phóng lên cao, sau đó đối với La Đàn tiên quân đó là vào đầu đánh đi xuống.

Bàn đào chi này đánh hạ đến, đó là đạo đạo thúy quang hạ xuống, mỗi một đạo thúy quang đều nặng như ngọn núi.

“Lại là một vị kim tiên! Thế nhưng không phải Hạ Vân Kiệt! Kia, kia dĩ nhiên là lần trước bích la quả hội nàng kia!” Hổ Lực đại tiên đám người thấy thế lại trợn tròn tròng mắt, chờ bọn họ thấy rõ ràng ra tay người bộ mặt sau, lại ngay cả đầu lưỡi đều bắt đầu thắt.

Bọn họ căn bản không có biện pháp tưởng tượng, thế này mới qua bao lâu thời gian, kia thiếu chút nữa sẽ muốn bị Ngao Hoành cấp cường đoạt đi nữ tử thế nhưng trở thành kim tiên.

Khi nào thì kim tiên dễ dàng như vậy đột phá? Như vậy không đáng giá tiền ?

Đang ở Hổ Lực đại tiên đám người khiếp sợ vạn phần là lúc, kia tiên thiên bàn đào tiên chi đã đánh xuống dưới.

La Đàn tiên quân tuy rằng đúng lúc thay đổi kim đao, nhưng còn là bị kia thúy quang đảo qua, một cái té ngã liền ngã xuống tị thủy long ngưu thú.

Trong thiên địa nháy mắt một mảnh im lặng!

Tất cả mọi người dùng vô cùng kinh hãi ánh mắt nhìn phía trên tường thành, cầm một cây thúy lóng lánh nhánh cây, nhất phái ung dung đẹp đẽ quý giá khí chất, vẻ mặt bình tĩnh Dao Trì Thánh Nữ.

“Thương!” Một tiếng nổ bừng tỉnh mọi người, nguyên lai là Ngao Lệ trấn hải huyền kích nhất kích đâm vào thanh thủy bích châu phía trên.

Ngao Lệ liên tục lui ra phía sau vài dặm, mà kia thanh thủy bích châu cũng đồng dạng sau này bay ngược, bất quá chính là vài trăm thước khoảng cách.

Nhưng dù là như thế, cũng đã đem Hổ Lực đại tiên đám người khiếp sợ thiếu chút nữa hồn đều phải bay đứng lên.

Đây chính là Tây Hải Long cung minh uy tả tướng quân Chu Đằng, tử lộ kì kim tiên a! Kia Ngao Lệ ở phân tâm khống chế tử khôn loa đồng thời cùng hắn cứng đối cứng một trận chiến, thế nhưng chính là hơi lạc hạ phong. Kia chẳng phải là nói, Ngao Lệ đã có cùng tử lộ kì kim tiên một trận chiến thực lực?

Ngao Lệ đã lợi hại như vậy, kia hắn sư phụ đâu?

Tương đối cho Hổ Lực đại tiên đám người, Chu Đằng càng thêm khiếp sợ. Hắn tự nhiên rõ ràng chính mình một hạt châu lực đạo, vốn tưởng rằng cho dù không đập Ngao Lệ đứt tay đứt chân, kia cũng ít nhất có thể đập hắn phun một búng máu, nhưng hắn vạn vạn không nghĩ tới, Ngao Lệ thế nhưng một kích chặn hắn thanh thủy bích châu.

Mà bọn họ hai người còn kém một cái tiểu cảnh giới

đâu!

Chu Đằng đương nhiên không biết, trước mắt vị này đại hán chính là tứ hải Long cung hoàng tộc huyết thống, sư theo Hạ Vân Kiệt, không chỉ có lực đại vô cùng, hơn nữa nhất am hiểu thủy hệ thuật pháp, trong tay trấn hải huyền kích, trong tên có chứa “Trấn hải” Hai chữ, đối thủy hệ pháp bảo vốn là có trời sinh trấn áp công hiệu.

Cho nên mới có thể ở phân tâm tình huống hạ, cùng hắn một trận chiến cũng chỉ là hơi lạc hạ phong.

“Chu huynh, kẻ này trong tay trường kích là một kiện pháp bảo tốt!” Cao Tề Trạch một bên thần sắc ngưng trọng cảnh giác nhìn xa Dao Trì Thánh Nữ, một bên trầm giọng nói.

“Cao huynh nói được đúng vậy, kẻ này trong tay trường kích quả thật là một kiện khó được hảo pháp bảo!” Cao Tề Trạch mà nói nhắc nhở Chu Đằng, khiến cho hắn trong lòng hơi hơi thở dài nhẹ nhõm một hơi đồng thời, nhìn phía Ngao Lệ mắt toát ra không chút nào che dấu tham lam sắc.

Nói xong, Chu Đằng lại thúc dục thanh thủy bích châu đối với Ngao Lệ công kích mà đi.

Lúc này đây, thanh thủy bích châu hạ xuống từng đạo thanh thủy, kia thanh thủy theo trên trút xuống xuống, rầm a rung động, thoạt nhìn rất là tráng lệ, nhưng tất cả mọi người biết kia từng đạo thanh thủy cất giấu vô cùng hung cơ, chỉ cần bị chúng nó rơi xuống, chỉ sợ không chết đều phải trọng thương.

“Phu nhân!” Ngụy Sùng gặp kia từng đạo thanh máng xối hạ, toàn bộ không gian đều bị kia thanh thủy cấp hướng tiết rung chuyển không thôi, không khỏi lo lắng nhìn về phía Dao Trì Thánh Nữ.

Phía trước, hắn đối vị này mới ra hiện không bao lâu phu nhân không dám ôm có quá lớn hy vọng, nhưng vừa rồi Dao Trì Thánh Nữ chính là nhẹ nhàng xoát động một chút bàn đào tiên chi liền đem La Đàn tiên quân cấp đánh rớt hạ tị thủy long ngưu thú, thế mới biết lão gia phu nhân so với Ngao Lệ còn muốn lợi hại.

“Vô phương, kia Chu Đằng nếu dùng là là này khác pháp bảo, thi triển là này khác thuật pháp, Ngao Lệ thật đúng là sẽ có phiền toái, bất quá hắn thế nhưng ở trước mặt hắn tế dùng thủy hệ pháp bảo thi triển thủy hệ thuật pháp, kia Ngao Lệ ứng phó hắn không có vấn đề.” Dao Trì Thánh Nữ rất là bình tĩnh nói, ánh mắt nhìn phía kia mênh mông bát ngát đại quân, mắt ở chỗ sâu trong hơi hơi lộ ra một tia lo lắng sắc.

Mặc kệ là Chu Đằng cũng tốt, còn là Cao Tề Trạch cũng thế, Dao Trì Thánh Nữ một điểm còn không sợ, nhưng hai quân đối chiến, dù sao không chỉ có chỉ là bọn họ mấy người cao thủ trong lúc đó quyết đấu, còn có phía sau đại quân thực lực có vẻ.

Hiển nhiên Ôn Kiều phủ bên này phủ quân căn bản không có biện pháp cùng quân địch so sánh với, đến lúc đó nàng tất nhiên chỉ có thể tế ra Nhục Thu hổ trảo.

Thất phu vô tội hoài bích có tội, Nhục Thu hổ trảo vừa ra, cho dù nàng quét ngang trước mắt đại quân, kế tiếp nghênh đón tất nhiên là càng cường đại địch nhân.

“Ngươi đến tột cùng ở nơi nào?” Dao Trì Thánh Nữ ánh mắt lướt qua quân địch nhìn xa phương xa, trong mắt toát ra một tia tưởng niệm sắc.

Chương 1758 : Dao Trì Thánh Nữ hiển uy

Làm Dao Trì Thánh Nữ nhìn xa phương xa, ngóng trông Hạ Vân Kiệt trở về khi, Ngao Lệ đã cùng Chu Đằng lại chiến ở tại cùng nhau.

Có câu nói, rút đao chém nước nước càng chảy mạnh, nhưng Ngao Lệ huy động trấn hải huyền kích cắt ngang đi qua, từng đạo thanh thủy phi bộc ào ào bị chặn ngang chặt đứt, sau đó thế nhưng giắt ở giữa không trung, không hề chảy xuống đến.

Chu Đằng thấy thế thần sắc khẽ biến, vội vàng niết động pháp quyết thúc dục thanh thủy bích châu, sau đó liền có thanh thủy lại phi tiết xuống.

Ngao Lệ lại huy động trấn hải huyền kích cắt ngang đi qua, như trước là từng đạo thanh thủy phi bộc bị chặn ngang chặt đứt, sau đó giắt ở giữa không trung không hề lưu động.

Chu Đằng không tin tà, lần lượt thúc dục thanh thủy bích châu, nhưng mặc kệ hắn thúc dục bao nhiêu thanh thủy đi ra, âm nhu thanh thủy thế nhưng lần lượt bị kiên cường trấn hải huyền kích chặt đứt đình trệ.

Hai người như thế giằng co một trận, mà Ngao Hoành tắc càng phát ra tới gần lốc xoáy.

Này một màn liền đem Hổ Lực đại tiên đám người nhìn xem trợn mắt há hốc mồm, quả thực không thể tin được chính mình mắt chỗ đã thấy.

Một tử khí kì kim tiên cùng tử lộ kì kim tiên đối chiến, không chỉ có không rơi hạ phong, mà còn có thể phân tâm thao túng tử khôn loa trấn áp Ngao Hoành. Mà nếu

không phải Ngao Lệ đại bộ phận tinh lực bị Chu Đằng cấp khiên chế, Hổ Lực đại tiên đám người không chút nghi ngờ, Ngao Hoành đã sớm bị kia tử khôn loa cấp thu lấy đi.

Bất quá Chu Đằng chung quy là tử lộ kì kim tiên, kinh nghiệm chiến đấu cũng phong phú. Một trận tranh đấu sau còn là hiểu được Ngao Lệ chính là thao túng thủy hệ thuật pháp cao thủ, hơn nữa trong tay hắn pháp bảo đối thủy hệ thuật pháp cũng có trấn áp khắc chế tác dụng.

“Bản tướng quân nhưng thật ra coi khinh ngươi !” Hiểu được sau, Chu Đằng cười lạnh một tiếng, thu hồi thanh thủy, sau đó trực tiếp lấy thanh thủy bích châu bản thể lấy cương mãnh thái độ trực tiếp đi đập Ngao Lệ.

Gặp Chu Đằng áp dụng cương mãnh, cứng đối cứng tác chiến phương thức, Ngao Lệ thần sắc lập tức trở nên ngưng trọng đứng lên.

Tuy rằng hắn trời sinh thần lực, lại có trấn hải huyền kích nơi tay, nhưng cảnh giới chung quy kém Chu Đằng một cái tiểu cảnh giới, mà Chu Đằng trong tay thanh thủy bích châu cũng không phải cái gì bình thường pháp bảo, nếu không hiện ra chân thân, thực lực đúng là vẫn còn hơi tốn hắn một bậc.

Quả nhiên Chu Đằng nhất thay đổi tác chiến phương thức, thanh thủy bích châu ào ào hạ xuống, phảng phất đại châu tiểu châu lạc ngọc bàn khi, Ngao Lệ liền lập tức trở nên rất là cố hết sức, mỗi một lần va chạm, cánh tay hắn đều run nhè nhẹ một chút, người cũng liên tục lui về phía sau.

Rất nhanh Ngao Lệ sẽ thấy cũng không có dư lực đi thao túng tử khôn loa, bị Ngao Hoành nhân cơ hội mạnh phát lực cấp thoát khỏi tử khôn loa bao phủ.

Ngao Lệ gặp Ngao Hoành chạy mất cũng không đuổi theo giết hắn, mà là tâm ý vừa động, đem tử khôn loa chiêu trở về, huyền trên đầu không, loa khẩu đối với Chu Đằng.

Nhất thời liền có "Ô ô" tiếng rít vang lên, không gian thật lớn lốc xoáy cấp tốc hướng Chu Đằng mà đi.

Kia tử khôn loa chính là Tây Hải Long cung bài danh top một trăm pháp bảo, uy lực thật lớn. Này nhất tế phóng ra, cùng trấn hải huyền kích nhất phối hợp sử dụng, Chu Đằng lập tức biến cảm thấy dị thường cố hết sức, không chỉ có muốn vận chuyển pháp lực chống cự tử khôn loa thu lấy, còn muốn khống chế thanh thủy bích châu cùng trấn hải huyền kích đối chiến.

Rất nhanh, Chu Đằng đó là đầu đầy đại hãn, cái trán gân xanh căn căn bạo khởi, đúng là rơi xuống hạ phong.

"Tiết Phỉ, Phạm Ỷ Thiên, các ngươi đi trợ Chu Đằng giúp một tay!" Cao Tề Trạch thấy thế mày hơi hơi nhíu lại, nói.

Tiết Phỉ cùng Phạm Ỷ Thiên chính là Tây Hải Long cung trung võ tả hữu đại tướng, là lần này tùy quân mặt khác hai vị kim tiên, bất quá bọn họ hai người chỉ có tử khí kì cảnh giới.

"Là."

Hai người gật gật đầu, sau đó một cái tế một phen thước đo, một cái tế một cái tam giác xoa, đối với Ngao Lệ liền đánh chết mà đi.

"Hừ!" Dao Trì Thánh Nữ thấy thế con mắt bắn ra sắc nhọn hào quang, một đạo thúy quang lại theo trên đỉnh lao ra, hiện ra bàn đào tiên chi đến, đối với hai người xoát đi.

“Đối thủ của ngươi là bản tướng quân!” Cao Tề Trạch thấy thế hét lớn một tiếng, một lần thể xanh biếc ngọc như ý ngang trời mà ra, nghênh hướng bàn đào tiên chi.

“Bằng ngươi còn ngăn không được bản tôn!” Dao Trì Thánh Nữ lạnh giọng quát, đều có một cỗ từng thân là ba ngàn giới đại giáo chưởng giáo uy nghiêm cùng khí phách.

Bàn đào tiên chi phân ra hai đạo thúy quang phân biệt hướng Tiết Phỉ cùng Phạm Ỷ Thiên xoát đi, mà chủ chi tắc hướng nghênh hướng ngọc như ý.

“Thương thương thương!” Bàn đào tiên chi thúy quang dừng ở thước đo, tam giác xoa còn có ngọc như ý thượng, phát ra cũng là kim thiết giao kích thanh âm.

Bàn đào tiên chi chính là Vương Mẫu nương nương bàn đào viên kia chu tiên thiên bàn đào trên cây bẻ đến luyện chế mà thành pháp bảo, vốn là uy lực thật lớn, sau lại lại bị Hạ Vân Kiệt ôn dưỡng ở thể trung, ngày đêm chịu hắn trong cơ thể kia chu tiên thiên bàn đào thụ trơn bóng, tự nhiên càng tăng vài phần uy lực, cho dù kia bài danh Tây Hải Long cung top một trăm danh tử khôn loa cũng không thể cùng này bàn đào tiên chi so sánh với.

Cho nên này bàn đào tiên chi tuy rằng chia ra làm ba xoát hạ, Dao Trì Thánh Nữ không chỉ có chút không rơi hạ phong, hơn nữa ẩn ẩn trung còn chiếm điểm thượng phong.

Này một màn lại thiếu chút nữa lượng mù Hổ Lực đại tiên đám người ánh mắt.

Lại là một tử khí kì kim tiên có thể cùng tử lộ kì kim tiên đối kháng, hơn nữa vị này càng khoa trương, lấy một đấu ba còn ẩn ẩn chiếm thượng phong. Này Hạ Vân Kiệt

đến tột cùng là cái gì lai lịch, người bên người như thế nào người người đều như vậy biến thái!

Làm Hổ Lực đại tiên đám người thiếu chút nữa lượng mắt bị mù khi, La Đàn tiên quân đám người sắc mặt tất cả đều trở nên cực kì khó coi, hơn nữa La Đàn tiên quân hiện tại đều thực hối hận vì cái gì muốn mơ ước Hạ Vân Kiệt canh kim tử ô mạch khoáng.

Một đệ tử cùng bên người nữ nhân đều lợi hại như vậy nhân vật, Tây Hải Long cung nhạ được rất tốt, hắn La Đàn tiên quân kỳ thật đã không thể trêu vào. Nhưng hiện tại kiếm đã ra khỏi vỏ, tưởng lại thu hồi đã đã muộn.

Vì nay chi kế chỉ có liên hợp Tây Hải Long cung hoàn toàn diệt sát Hạ Vân Kiệt, nếu không La Đàn tiên quân sẽ ăn không ngon, ngủ không yên.

“La Đàn tiên quân, hiện tại làm sao bây giờ? Chu tướng quân bọn họ xem ra không phải Ngao Lệ cùng kia nữ nhân đối thủ, một khi Hạ Vân Kiệt xuất hiện, ngươi ta chỉ sợ khó thoát khỏi một kiếp a!” Ngao Hoành nhìn Chu Đằng đám người dần dần có chút chống đỡ không được dấu vết, trong lòng cuối cùng nổi lên một tia kinh hoảng.

Ngao Hoành dù sao cũng là hàm chứa chìa khóa vàng sinh ra kim tiên, tâm tình so với La Đàn tiên quân còn là kém chút, cũng không có thể giống La Đàn tiên quân giống nhau trầm được khí.

“Bản tiên quân hoài nghi Hạ Vân Kiệt căn bản không ở Kim Dương trong thành, nếu không lấy hắn tính nết, ngươi cảm thấy chúng ta bây giờ còn có thể đứng ở trong này nói chuyện sao?” La Đàn tiên quân trầm giọng nói.

“Đúng rồi, bổn vương tử như thế nào đã quên tên kia tính nết đâu!” Thập vương tử nghe vậy không khỏi vỗ hạ

đùi, thần sắc lập tức thả lỏng xuống dưới, nhưng rất nhanh lại chuyển làm hung tàn, nói:“Nếu Hạ Vân Kiệt không ở, vậy trước diệt sát hắn đệ tử, bắt nữ nhân của hắn!”

La Đàn tiên quân nghe vậy trái tim hơi hơi chiến một chút, nhưng nhớ tới chuyện tới nay cũng chỉ có Hoa Sơn một đường đi đến cùng, trong mắt rất nhanh nổi lên một chút tàn nhẫn sắc, nói:“Đúng vậy, thừa Hạ Vân Kiệt không ở, trước diệt giết hắn đệ tử, bắt nữ nhân của hắn, đánh hạ Kim Dương thành, đoạn này tả hữu trợ thủ đắc lực, hủy này căn cơ. Đồng thời tái sai người tốc tốc hồi bẩm ngươi phụ vương tái phái cao thủ tiến đến tương trợ, lấy Hạ Vân Kiệt tính nết, biết được sau khẳng định không chịu bỏ qua, đến lúc đó vừa vặn trấn sát chi.”

“Hảo!” Thập vương tử nghe vậy gật gật đầu, sau đó xoay người hạ truyền đại quân khởi xướng tiến công mệnh lệnh, đồng thời sai người tốc tốc đi Tây Hải Long cung tái mời cường giả đến tương trợ.

La Đàn tiên quân cũng đồng dạng xoay người hạ truyền đại quân khởi xướng tiến công mệnh lệnh.

Chương 1759 : Nhục Thu hổ trảo ra

Thập vương tử cùng La Đàn tiên quân mệnh lệnh một chút, nhất thời hung thần khí phóng lên cao, thổi quét quá vạn dặm phạm vi.

Vô số tinh kỳ huy động, vô số chói lọi đao kiếm dưới ánh mặt trời rút ra, một đám trận pháp bày ra.

Theo sát sau một đám kim giáp cự nhân, một đám tuần hải dạ xoa ở không trung hiển hiện ra, trong đó có một chút kim giáp cự nhân cùng tuần hải dạ xoa tuy rằng không có kim tiên cảnh giới, nhưng trong cơ thể sở chất chứa pháp lực so với tử khí kì kim tiên đều phải mạnh hơn một phần.

Thạch Cừ quận đại quân, Tây Hải Long cung đại quân, lại khởi tầm thường? Kia Tây Hà phái đại quân ở Thạch Cừ quận lại nói tiếp đã rất cường đại, nhưng cùng Thạch Cừ quận đại quân cùng Tây Hải Long cung đại quân so với, bất quá chính là một đám tạp bài quân mà thôi.

Cảm thụ được ngập trời sát khí phô thiên cái địa thổi quét mà đến, nhìn một đám kim quang lòe lòe kim giáp cự nhân đạp đi nhanh, ầm ầm ầm hướng Kim Dương thành mà đến, một đám giống hồng hoang cự nhân giống nhau, tóc tai bù xù, bắp thịt cầu kết tuần hải dạ xoa giơ tam giác xoa, giương như máu mồm to, oa oa đối với Kim Dương thành vọt tới, ngay cả đại địa đều lay động không thôi, trên tường thành Tiết Nguyên Bằng đám người tất cả đều người người sắc mặt khẩn trương, nắm thần binh lợi khí tay căn căn gân xanh bạo khởi, trong mắt không tự chủ được toát ra một tia sợ hãi cùng kiên quyết hỗn tạp cùng một chỗ ánh mắt.

“Sát!” Chấn thiên tiếng kêu vang lên, tiếp theo liền nhìn

đến vô số, chế thức phi kiếm giống như hồng thủy bàn cuồn cuộn không ngừng mà hướng tới tường thành bay đi.

“Đinh đinh đinh!” Vô số phi kiếm liên tiếp không ngừng mà oanh sát ở trên tường thành.

“Oanh!” Một tiếng nổ, tường thành trong nháy mắt đã bị phi kiếm đánh cho sụp một góc.

“Sát!” Theo sát sau một kim giáp cự nhân nhảy vào kia bị oanh tháp một góc, giơ lên cự kiếm đối với trên tường thành tướng sĩ liền bổ đi xuống.

“Lăn!” Tiết Nguyên Bằng thấy thế trực tiếp hiện ra chân thân, giơ hai cự kiềm đối với kia cự kiếm liền giáp đi.

“Oanh!” Một tiếng nổ, Tiết Nguyên Bằng cả người đều bị kia một kiếm cấp liên tục lui về phía sau vài trăm thước, đánh bay phía sau một mảnh tướng sĩ, mà kia kim giáp cự nhân thế nhưng chính là lay động lập tức, lại lại giơ lên cự kiếm.

Nhìn kim giáp cự nhân lại giơ lên cự kiếm, Kim Dương thành sở hữu tướng sĩ trong mắt đều toát ra kinh hãi tuyệt vọng sắc.

Tiết Nguyên Bằng nhưng là huyền anh kì huyền tiên, ở Ôn Kiều phủ phủ trong đại quân tuyệt đối là Ngao Lệ dưới, phải tính đến đứng đầu cao thủ, khả kết quả đâu, ngay cả Thạch Cừ quận đại quân triệu hồi ra đến kim giáp cự nhân đều ngăn cản không được. Có thể nghĩ, người khác liền lại càng không kham nhất kích. Một khi sở hữu kim giáp cự nhân cùng tuần hải dạ xoa công lên Kim Dương thành, kế tiếp chỉ sợ đó là nghiêng về một bên giết hại.

Đến giờ phút này, Ngụy Sùng đám người mới vừa rồi

hiểu được, Ôn Kiều phủ phủ quân cùng Thạch Cừ quận đại quân còn có Tây Hải Long cung đại quân thật lớn chênh lệch!

Bọn họ vô số năm tích lũy, thao luyện, không chỉ có đều là tinh nhuệ trong tinh nhuệ, hơn nữa người người phối hợp ăn ý, mà bọn họ bất quá chính là mấy năm nay vừa mới kéo đến đại quân, tuy rằng mấy năm nay phủ làm đại nhân đầu nhập vào rất nhiều, nhưng chung quy căn cơ quá nhỏ bé, cùng chính quy thiên đình đại quân, Tây Hải Long cung đại quân nhất so với, còn là một đám đám ô hợp, không chịu nổi nhất kích.

Bất quá tuy rằng mỗi người tuyệt vọng, nhưng không có một người xoay người chạy trốn, tương phản người người đều là hai mắt đỏ đậm, rống giận “Sát!”

Một đám kim giáp cự nhân ở trên tường thành hiện ra, nghênh hướng về phía quân địch.

Chính là này kim giáp cự nhân mặc kệ là số người còn là thực lực cùng quân địch căn bản không có biện pháp so với, vừa mới xông lên đi, đã bị tồi cổ lạp hủ diệt cái tinh quang, mà thao túng trận pháp các tướng sĩ lại người người miệng phun máu tươi, nháy mắt bị thương.

Ở đại quân đối Kim Dương thành khởi xướng tiến công đồng thời, có hơn hai mươi cái hoàn toàn từ huyền anh kì huyền tiên triệu hồi ra đến kim giáp cự nhân cùng tuần hải dạ xoa, vung cự kiếm cùng tam giác xoa xông về phía Ngao Lệ cùng Dao Trì Thánh Nữ.

Này hơn hai mươi kim giáp cự nhân cùng tuần hải dạ xoa, người người đều có gần như cùng kim tiên một trận chiến thực lực, lập tức xung phong liều chết tiến vào, Ngao Lệ nhất thời liền luống cuống tay chân, cực kỳ nguy hiểm, mà Dao Trì Thánh Nữ tuy rằng đỡ, nhưng tình hình cũng phi thường không ổn.

“Không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thế nhưng không ở Kim Dương thành, Ngao Lệ cùng kia nữ nhân tuy rằng đều phi thường cường đại, nhưng đối mặt ít nhất trăm triệu Thạch Cừ quận cùng Tây Hải Long cung tinh nhuệ đại quân, hơn nữa Tây Hải Long cung tinh nhuệ đại quân, bọn họ muốn ngăn cơn sóng dữ, đúng là vẫn còn kém một ít a.” Hổ Lực đại tiên đám người gặp Thạch Cừ quận cùng Tây Hải Long cung tinh nhuệ đại quân quân kỷ sâm minh, tiến công có tự, Kim Dương thành quân coi giữ căn bản không chịu nổi nhất kích, mà Dao Trì Thánh Nữ cùng Ngao Lệ tuy rằng có thể đè nặng Chu Đằng đám người đánh, nhưng một khi đại quân tham dự tiến vào, bọn họ liền rõ ràng rơi xuống hạ phong, bị thua chính là chuyện sớm hay muộn, không khỏi lắc đầu thở dài, thâm vì tiếc hận.

“Xem ra còn là tế ra Nhục Thu hổ trảo a!” Đang lúc Hổ Lực đại tiên đám người lắc đầu tiếc hận khi, Dao Trì Thánh Nữ một đôi mắt đẹp đột nhiên trở nên lạnh như băng đến cực điểm, đặc hơn sắc nhọn canh kim sát khí theo trên người nàng vô cùng vô tận dâng mà ra.

Nhục Thu hổ trảo không giống tầm thường, không đến vạn bất đắc dĩ Dao Trì Thánh Nữ bản không nghĩ tế phóng, nhưng Thạch Cừ quận cùng Tây Hải Long cung đại quân cường đại trình độ cho dù siêu của nàng tưởng tượng, hơn nữa Tây Hải Long cung đại quân lại tinh nhuệ, nàng nếu không tế thả ra Nhục Thu hổ trảo, chỉ sợ một lát công phu, Kim Dương thành sẽ máu chảy thành sông, trở thành nhân gian địa ngục.

“Ha ha! Mỹ nữ, còn là nhanh lên ngoan ngoãn đầu hàng, hảo hảo hầu hạ bổn vương tử, đem bổn vương tử hầu hạ cao hứng, bổn vương tử tạm tha ngươi một mạng!” Ngao Hoành gặp Dao Trì Thánh Nữ cùng Ngao Lệ bắt đầu rõ ràng lộ ra chống đỡ hết nổi dấu vết, trong lòng cuối cùng thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, nhìn Dao Trì

Thánh Nữ vô cùng bừa bãi nói, phảng phất Dao Trì Thánh Nữ đã là hắn vật trong bàn tay bình thường.

“Ngao Hoành, bích la quả hội, lão gia nhà ta tha cho ngươi một mạng, ngươi không cảm ơn cũng liền thôi, thế nhưng còn dám lãnh binh đến phạm ta Ôn Kiều phủ, còn dám lại bừa bãi nói ẩu nói tả, hay là thực nghĩ đến ngươi là Tây Hải Long cung thập vương tử, chúng ta cũng không dám giết ngươi sao?” Dao Trì Thánh Nữ âm thanh lạnh lùng nói.

“Chết đã đến nơi, thế nhưng còn dám như thế bừa bãi! Bổn vương tử nói cho ngươi, bổn vương tử đã sai người đi Tây Hải Long cung bẩm tấu phụ vương, lại lần nữa phái cường giả tiến đến, đến lúc đó Hạ Vân Kiệt không đến thì thôi, hắn nếu tiến đến, hẳn phải chết không thể nghi ngờ!” Ngao Hoành bị Dao Trì Thánh Nữ trước mặt vạch trần bích la quả hội chuyện xấu, sắc mặt trở nên vô cùng âm trầm.

“Chết đã đến nơi là ngươi!” Ngao Hoành vừa dứt lời hạ, một đạo lạnh như băng quát mắng thanh đột nhiên vang lên, tiếp theo một đạo lạnh như băng đến cực điểm màu ngân bạch phi kiếm theo Dao Trì Thánh Nữ não đỉnh phóng lên cao.

Này màu ngân bạch phi kiếm nhất lao tới, bốn phía đột nhiên lãnh, đặc hơn canh kim sát phạt hơi thở nháy mắt thổi quét quá này phiến thiên địa, một cỗ vô cùng đặc hơn nguy cơ cảm ở Cao Tề Trạch đáy lòng đột nhiên mạnh xuất hiện.

“Vương tử điện hạ mau lui lại!” Cao Tề Trạch thần sắc đại biến, tiềm thức thét chói tai ra tiếng.

“Đã muộn!” Dao Trì Thánh Nữ lạnh lùng nói, màu ngân bạch phi kiếm hô đối với Ngao Hoành phương hướng bổ tới.

Theo phi kiếm đánh xuống, một chích lạnh lẽo hổ trảo theo phi kiếm lao ra, hổ trảo ở không trung lóe ra sắc nhọn hàn quang.

Chương 1760 : Đại bại

Hổ trảo gào thét nhằm phía phía trước, vài cái che ở hổ trảo phía trước kim giáp cự nhân, tuần hải dạ xoa chính là bị kia hổ trảo nhẹ nhàng vừa cắt, tựa như trang giấy giống nhau bị cắt thành mảnh nhỏ, đảo mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, mà này thao túng trận pháp huyền anh kì huyền tiên người người đều cảm thấy từng đạo lạnh như băng sắc nhọn đến cực điểm canh kim sát khí theo kim giáp cự nhân cùng tuần hải dạ xoa bị cắt thành mảnh nhỏ, cũng xẹt qua bọn họ thân mình, nhập vào cơ thể mà vào, nháy mắt thế nhưng tất cả đều trong miệng cuồng phun máu tươi, trong cơ thể kinh mạch tấc tấc bị chặt đứt, nháy mắt ngã xuống không trung, không chết tức thương.

Ngao Hoành sắc mặt đột nhiên biến, cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền cuồn cuộn nổi lên một đạo cuồng phong, cấp tốc sau này phi độn.

Nhưng Nhục Thu hổ trảo chính là trong thiên địa nhất đẳng nhất pháp bảo, chỉ dựa vào này pháp bảo, Dao Trì Thánh Nữ liền có thể cùng tử đan kì kim tiên đối chiến. Mà Ngao Hoành bất quá chính là tử khí kì kim tiên, cùng tử đan kì kim tiên so sánh với bất quá chính là một cái tập tễnh học bước hài đồng mà thôi.

Nhục Thu hổ trảo nếu đã tế ra, hắn lại làm sao có thể thoát được.

Hổ trảo hoa hạ, không gian xé rách.

“A!” Ngao Hoành hét thảm một tiếng, nháy mắt bị Nhục Thu hổ trảo cấp tê cắt thành số khối, trong cơ thể tiên anh vừa mới vừa độn ra, còn không có tới kịp nhận phương hướng, đã bị Nhục Thu hổ trảo thả ra đến kim canh sát khí cấp cắt thành vô số mảnh nhỏ.

Thiên địa phảng phất đột nhiên gian im lặng xuống dưới!

Hổ Lực đại tiên đám người tất cả đều không tự chủ được ngừng lại rồi hô hấp, nhìn về phía kia Nhục Thu hổ trảo biến thành huyễn mà thành ngân bạch phi kiếm, tất cả đều toát ra tham lam cùng hoảng sợ sảm tạp cùng một chỗ phức tạp ánh mắt.

Pháp bảo vừa ra, liền có thể nháy mắt sát diệt năm sáu cái tương đương với kim tiên kim giáp cự nhân cùng tuần hải dạ xoa, lại nháy mắt diệt giết Ngao Hoành, cho dù kẻ ngốc cũng biết, Dao Trì Thánh Nữ trong tay pháp bảo, chính là trong thiên địa nhất đẳng nhất tốt nhất pháp bảo, cho dù kia cái gì tử khôn loa cũng xa xa không thể cùng nó so sánh với.

“Ngươi, ngươi thế nhưng giết thập vương tử điện hạ!” Cao Tề Trạch như thế nào cũng không nghĩ tới Dao Trì Thánh Nữ tế ra pháp bảo thế nhưng như vậy lợi hại, chờ hắn ý thức được đến Ngao Hoành bị giết khi, chỉnh khuôn mặt huyết sắc diệt hết, không tự chủ được âm thanh kêu lên.

“Bản tôn không chỉ có muốn giết Ngao Hoành, còn muốn giết chết ngươi!” Dao Trì Thánh Nữ lạnh giọng nói, lời còn chưa dứt, ngân bạch phi kiếm đã ở không trung nhất vũ, có hổ gầm thanh ở trong thiên địa vang lên, vô số đạo hổ trảo kiếm quang xẹt qua không trung.

Sở hữu vây quanh nàng cùng Ngao Lệ kim giáp cự nhân, tuần hải dạ xoa cùng hổ trảo kiếm quang nhất bính, liền tất cả đều hóa thành mảnh nhỏ hư ảo. Liền ngay cả trung võ tả hữu hai vị đại tướng, cũng bị kia hổ trảo vừa cắt, một cái đi đời nhà ma, một cái khác trốn tránh mau một ít, nhưng cánh tay trái cũng bị sóng vai cắt xuống, máu tươi thẳng phun.

Cao Tề Trạch gặp trong nháy mắt kim giáp cự nhân, tuần hải dạ xoa diệt hết, thậm chí ngay cả trung võ tả hữu hai vị đại tướng đều một chết một thương, sợ tới mức cơ hồ tim mật đều vỡ, rốt cuộc bất chấp cái gì thập vương tử điện hạ bị giết sự tình, giá ngọc như ý, cuồn cuộn nổi lên một đạo bích quang đã nghĩ trốn vào đại quân bên trong, đồng thời âm thanh kêu đứng lên.

“Ngăn lại nữ nhân này! Ngăn lại nữ nhân này!”

Vô số pháp bảo phô thiên cái địa mà đến, nhưng ở Nhục Thu hổ trảo trước mặt tất cả đều giống như giấy bình thường, nhất đụng tới Nhục Thu hổ trảo tất cả đều bị xé thành mảnh nhỏ.

Trong nháy mắt, Nhục Thu hổ trảo liền đã đến Cao Tề Trạch phía sau.

Cảm nhận được một cỗ đặc hơn đến cực điểm lạnh như băng canh kim sát khí theo sau lưng nhập vào cơ thể mà đến, Cao Tề Trạch mặt không có chút máu, bất đắc dĩ mạnh xoay người, toàn lực thúc dục ngọc như ý đi ngăn cản Nhục Thu hổ trảo.

Ngọc như ý đại tỏa ánh sáng, bích quang mênh mông cuồn cuộn, sáng mờ hàng tỉ, nhưng nhất đụng tới Nhục Thu hổ trảo thả ra đến canh kim sát khí, tựa như gió cuốn mây tan, lại như băng tuyết hòa tan bình thường, đảo mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, hiện ra một cái cô linh linh ngọc như ý giắt không trung, còn có vẻ mặt tái nhợt Cao Tề Trạch.

“Răng rắc!” Một tiếng, ngọc như ý cùng Nhục Thu hổ trảo chạm vào nhau, bị sắc bén hổ trảo cấp cắt thành hai nửa.

“Phốc!” Cùng ngọc như ý tâm thần tương liên Cao Tề Trạch tại chỗ tâm thần đại chấn, một ngụm máu tươi

đoạt khẩu mà ra, sắc mặt trở nên càng phát ra tái nhợt, trong mắt toàn là hoảng sợ cùng tuyệt vọng sắc.

Hắn đã dự đoán được này Nhục Thu hổ trảo uy lực thật lớn vô cùng, nhưng là không nghĩ tới chính mình bên người pháp bảo đều ngăn không được này pháp bảo sắc bén.

Nhìn đến sắc bén hổ trảo giống như thiết đậu hủ bình thường cắt điệu ngọc như ý khi, Chu Đằng đồng dạng sắc mặt tái nhợt, một ngụm tinh huyết phun ở thanh thủy bích châu phía trên, mạnh oanh ra Ngao Lệ trấn hải huyền kích cùng treo ở không trung tử khôn loa, sau đó cuồn cuộn nổi lên một đạo thanh quang, cấp tốc về phía Tây Hải Long cung phương hướng chạy đi, về phần kia hàng tỉ đại quân, còn có Cao Tề Trạch đám người hắn thế nhưng ngay cả xem cũng chưa lại nhìn liếc mắt một cái.

Chuyện tới nay, Chu Đằng lại há có thể không rõ, Dao Trì Thánh Nữ trong tay sở trì pháp bảo chính là nhất đẳng nhất hung khí, có này hung khí nơi tay, Dao Trì Thánh Nữ thực lực chỉ sợ có thể so với tử đan kì kim tiên.

Tử đan kì kim tiên, lại khởi là bọn họ tử lộ kì kim tiên có thể chống lại ?

Đương nhiên Chu Đằng cuồn cuộn nổi lên thanh quang quyết định thật nhanh bỏ chạy, còn có một cái đại mục đích, thì phải là phải mau chóng đem tin tức truyền quay lại Tây Hải Long cung.

Này dị bảo, quyết không thể dừng ở người khác trong tay!

Làm Chu Đằng quyết định thật nhanh bỏ chạy khi, La Đàn tiên quân đã sớm hắn một bước hướng lên trời

đình phi độn mà đi.

Chuyện tới nay, La Đàn tiên quân tự nhiên hiểu được rốt cuộc không có biện pháp giấu diếm thác tháp Lý thiên vương ! Hơn nữa Dao Trì Thánh Nữ trong tay pháp bảo, tuyệt đối là một kiện đại hung khí, một khi đăng báo cấp Lý thiên vương, tất nhiên có thể được đến trọng thưởng.

“A!” Nhục Thu hổ trảo hạ xuống, một đạo thê thảm tiếng kêu theo Cao Tề Trạch trong miệng phát ra.

Cao Tề Trạch đối mặt Dao Trì Thánh Nữ toàn lực nhất kích, đồng dạng không có thể tránh được một kiếp, nháy mắt bị Nhục Thu hổ trảo cấp cắt thành mảnh nhỏ.

Huyết vũ ào ào, phần còn lại của chân tay đã bị cụt cụt tay rơi.

Tây Hải Long cung đại quân cùng Thạch Cừ quận đại quân tất cả đều bất tri bất giác đình chỉ tiến công, dùng hoảng sợ ánh mắt nhìn một thân áo trắng, búi tóc cao thúc, trong tay trì một ngân bạch phi kiếm Dao Trì Thánh Nữ.

Kia nhưng là Tây Hải Long cung minh uy hữu tướng quân a! Tử lộ kì kim tiên a! Thế nhưng bị kia nữ nhân một kiếm cấp giết!

Hổ Lực đại tiên đám người đã tất cả đều mồ hôi lạnh đầm đìa, trong mắt chỉ có hoảng sợ sắc, rốt cuộc không có nửa điểm tham lam.

Nói đùa a, ngay cả Cao Tề Trạch đều bị người ta một kiếm cấp giết, bọn họ động kia lòng tham căn bản chính là muốn chết!

“Minh uy tả tướng quân đã bỏ chạy !”

“La Đàn tiên quân cũng bỏ chạy !”

Ngắn ngủi hoảng sợ cùng tĩnh mịch sau, Tây Hải Long cung cùng Thạch Cừ quận trong đại quân đột nhiên có người kêu lớn lên.

Nhất kêu cũng không được, lập tức Tây Hải Long cung cùng Thạch Cừ quận đại quân liền tất cả đều mông, theo sát sau người người trong mắt toát ra phẫn nộ cùng hoảng sợ ánh mắt, tái sau đó, hàng tỉ đại quân thế nhưng như ong vỡ tổ, tất cả đều triệt.

Cũng là, ngay cả chủ tướng cũng không thanh không cổ họng liền triệt, bọn họ này đó tướng sĩ cần gì phải không công chịu chết đâu? Hơn nữa vị kia áo trắng nữ tử còn ngạo nghễ mà đứng, giống như nữ sát thần bình thường, coi trọng liếc mắt một cái khiến cho người kinh hồn táng đảm, hai chân như nhũn ra.

“Quân địch lui!”

“Chúng ta thắng lợi !”

Trên tường thành các tướng sĩ nhìn như thủy triều bàn lui ra đại quân, sửng sốt một hồi lâu nhi, đột nhiên bộc phát ra đinh tai nhức óc tiếng hoan hô, mừng rơi nước mắt!

Nhưng Dao Trì Thánh Nữ cùng Ngao Lệ trên mặt lại đều không có nửa điểm sắc mặt vui mừng, mà là sắc mặt ngưng trọng nhìn xa tây phương.

Bọn họ đều rất rõ ràng, làm quân địch ngóc đầu trở lại khi, kia mới là chân chính sinh tử đại chiến!

Chương 1761 : Lui lại

“Thật không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt chỉ môn hạ đệ tử cùng bên người nữ nhân còn có bực này lợi hại bản sự!” Hổ Lực đại tiên nhìn lăng không mà đứng Ngao Lệ cùng Dao Trì Thánh Nữ, nhịn không được một trận cảm khái.

“Thất phu vô tội hoài bích có tội a! Nếu là phía trước, tây hải Long cung có lẽ không hề hội chân chính đem Hạ Vân Kiệt để ở trong lòng, nhưng một trận chiến này sau, chỉ sợ Tây Hải Long cung muốn phái ra chân chính tinh nhuệ cùng cường giả. Không chỉ có như thế, một trận chiến này sau, chỉ sợ thác tháp Lý thiên vương cũng muốn bị kinh động.” Không Trần chân nhân thở dài nói.

“Đúng vậy, Ngao Lệ cùng kia nữ nhân tuy rằng lợi hại, nhưng chung quy chính là tử khí kì kim tiên, một khi Tây Hải Long cung cùng thác tháp Lý thiên vương điều khiển tinh nhuệ cùng cường giả lại lần nữa đến công, ở tuyệt đối cường đại lực lượng trước mặt, bọn họ pháp bảo cho dù lại lợi hại cũng là không ích lợi gì!” Hồng Phát lão tổ thở dài nói.

“Đáng tiếc ! Kia Hạ Vân Kiệt không hiểu náu mình chờ thời, nếu không có bực này lợi hại đệ tử cùng nữ nhân, còn có bực này lợi hại pháp bảo, một khi căn cơ đứng vững, cho dù Tây Hải Long cung cùng thác tháp Lý thiên vương đều phải suy nghĩ suy nghĩ!” Không Trần chân nhân lại lắc đầu thở dài nói.

“Đúng vậy, tựa như kia Tề Thiên đại thánh, bao nhiêu uy phong tiêu dao. Cho dù Ngọc Đế, tây phương giáo hiện tại cũng không dám dễ dàng trêu chọc hắn.” Hổ Lực đại tiên nói, trong mắt toát ra một chút hướng tới sắc.

“Trong thiên địa cũng liền như vậy một vị Tề Thiên đại thánh, Hạ Vân Kiệt lại lợi hại cũng không khả năng đạt

tới hắn như vậy độ cao, bất quá thật muốn cho hắn cơ hội phát triển, nếu có thời gian, làm cho Tây Hải Long cung cùng thác tháp Lý thiên vương ném chuột sợ vỡ đồ còn là có thể làm đến. Bất quá hôm nay qua đi, đã không có bất luận cái gì cơ hội.” Hồng Phát lão tổ nói.

“Nếu là bản chân nhân, khẳng định hội thừa dịp hiện tại lập tức thoát đi Ôn Kiều phủ. Tiên giới loại nào to lớn, gì hoạn không có ẩn thân chỗ? Kia Tây Hải Long cung cùng Lý thiên vương quyền thế lại lớn, hay là còn có thể lần đến toàn bộ tiên giới bất thành?” Không Trần chân nhân nói.

“Mấy ngày này lão phu hỏi thăm không ít có liên quan Hạ Vân Kiệt tin tức, theo hắn tính cách đến xem, hắn là tuyệt đối sẽ không vứt bỏ trị hạ dân chúng môn sinh.” Hổ Lực đại tiên lắc đầu nói.

“Bất quá nói đến cũng kỳ quái, kia Hạ Vân Kiệt như thế nào đến bây giờ còn không có xuất hiện, hay là hắn thực không ở Ôn Kiều phủ sao?” Hồng Phát lão tổ mặt lộ vẻ nghi hoặc sắc nói.

“Mười có tám chín là như thế này, nếu không hắn nếu ở, Chu Đằng cùng La Đàn tiên quân lại nào có cơ hội bỏ chạy?” Không Trần chân nhân trầm giọng nói.

“Nếu là như thế, chờ Tây Hải Long cung cùng thác tháp thiên vương phái tinh nhuệ cùng cường giả tái lâm thời, Ôn Kiều phủ sẽ thấy cũng không tồn tại.” Hổ Lực đại tiên nói.

“Bái kiến phu nhân!” Ôn Kiều phủ phủ thự đại đường, chúng tướng thần sắc kính sợ mà hưng phấn mà đan tất bái kiến đang ngồi thượng vị Dao Trì Thánh Nữ.

Trải qua quá một trận chiến này, mọi người mới chính thức hiểu được lão gia vị này mới tới phu nhân có bao

nhiêu sao lợi hại!

“Thỉnh Vệ Hải Xuyên lại đây.” Dao Trì Thánh Nữ nhận quá mọi người bái kiến sau, vẻ mặt bình tĩnh nói.

Vệ Hải Xuyên là Ôn Kiều phủ nguyên phủ lệnh, đoạn thời gian trước La Đàn tiên quân vì cấp Hạ Vân Kiệt ấn một cái phản tặc tội danh, lại lần nữa nhậm mệnh Vệ Hải Xuyên vì phủ lệnh, thay thế được Hạ Vân Kiệt vị trí.

Nay Ôn Kiều phủ tương đối cho trước kia không biết cường đại rồi bao nhiêu lần, trong thành cường giả như mây, lại làm sao còn là Vệ Hải Xuyên có thể nắm trong tay được.

Vệ Hải Xuyên cũng trong lòng biết rõ ràng điểm này, cho nên đi vào Ôn Kiều phủ sau, bái kiến Ngao Lệ bọn họ, nói sáng tỏ ý đồ đến sau, liền quy củ ở Kim Dương thành tìm một chỗ.

Dù sao cũng là La Đàn tiên quân mệnh lệnh, hắn một cái nho nhỏ huyền tiên căn bản không tư cách phản kháng, đương nhiên hắn lại càng không dám ở Hạ Vân Kiệt địa bàn bức Hạ Vân Kiệt xuống đài. Trên thực tế, nếu không phải hắn cùng Hạ Vân Kiệt có vài phần giao tình, chỉ sợ ngay cả đến cũng không dám đến này Ôn Kiều phủ.

Mọi người không rõ Dao Trì Thánh Nữ vì cái gì muốn mời Vệ Hải Xuyên lại đây, trên mặt đều lộ ra một tia nghi hoặc sắc, mà Ngao Lệ tắc thần sắc sừng sững, lộ ra một cỗ không cam lòng cùng lạnh như băng.

Rất nhanh Vệ Hải Xuyên liền đến đây.

Đại đường phía trên, cơ hồ là thuần một sắc huyền đan kì huyền tiên cùng đã ngoài, thậm chí ngay cả kim tiên đều có hai vị, Vệ Hải Xuyên vị này từng Ôn Kiều phủ lệnh, trong lòng cũng là cảm khái, lại là đảm chiến, căn

bản không dám bãi một chút cái giá.

Nhưng thật ra Dao Trì Thánh Nữ nhìn thấy Vệ Hải Xuyên lại đây, khách khí đứng dậy nghênh đón hắn, cũng thỉnh hắn ngồi xuống.

“Vệ đại nhân, theo hôm nay bắt đầu, trong thành dân chúng liền giao phó cho ngươi. Trong thành tướng sĩ, nếu nguyện ý đi theo chúng ta đi Vân Hoành sơn, ta mang đi, không muốn, cũng mời ngươi đối xử tử tế bọn họ.” Dao Trì Thánh Nữ nhìn Vệ Hải Xuyên nói.

“Phu nhân ngài đây là?” Vệ Hải Xuyên nghe vậy không khỏi sợ tới mức cả người đều sợ run cả người, hiện tại hắn nào dám ngồi này cái gì phủ lệnh vị trí a.

“Phu nhân!” Trừ bỏ Ngao Lệ, Ngụy Sùng đám người đều chấn động. Bọn họ không rõ vì cái gì bọn họ đánh thắng trận sau còn muốn lui lại, mà còn là triệt hướng Vân Hoành sơn.

Vân Hoành sơn núi không cao, dưới núi khê hà không mau, căn bản vô hiểm khả thủ, ở bọn họ xem ra căn bản so với không thể thành trì cao lớn chắc chắn Kim Dương thành.

“Tây Hải Long cung cùng La Đàn tiên quân khẳng định sẽ không như vậy từ bỏ, bọn họ rất nhanh sẽ ngóc đầu trở lại, khi đó trừ phi lão gia trở về, nếu không chúng ta là tuyệt đối thủ không được Kim Dương thành. Nếu thủ không được, còn không bằng trực tiếp lui lại, miễn cho hại cập trong thành dân chúng.” Dao Trì Thánh Nữ trầm giọng nói.

“Nhưng là Vân Hoành sơn vô hiểm khả thủ a!” Ngụy Sùng đám người khuyên nhủ.

“Vân Hoành sơn chính là lão gia tự mình thành lập căn

cơ, tâm huyết sở ngưng kết, lại như thế nào khả năng sẽ vô hiểm khả thủ? Chỉ hy vọng lần sau quân địch ngóc đầu trở lại, không cần quá mức cường đại! Tốt lắm, việc này cứ như vậy quyết định, các ngươi tất cả đều đi xuống cùng trong quân tướng sĩ rất công đạo, nói cho bọn họ lần này mặc kệ bọn họ là lưu là đi, đều là lão gia hảo tướng sĩ, chờ có một ngày lão gia một lần nữa phản hồi Ôn Kiều phủ khi, chúng ta hoan nghênh bọn họ trở về. Trừ bỏ chuyện này, các ngươi cũng muốn đi ra ngoài rất trấn an dân chúng, làm cho bọn họ tạm thời phục tùng quận phủ bên kia quản chế, nhưng sẽ có một ngày, lão gia còn có thể trở về." Dao Trì Thánh Nữ thần sắc bình tĩnh nói, nhưng thân là từng ba ngàn giới số một số hai đại giáo chưởng giáo, Dao Trì Thánh Nữ gặp phải đại sự đều có một cỗ tàn nhẫn quyết đoán, cũng có một cỗ không cho người hoài nghi uy nghiêm.

"Tuân mệnh!" Ngụy Sùng đám người nhìn Dao Trì Thánh Nữ, tất cả đều sắc mặt nghiêm nghị khom người lĩnh mệnh.

"Ôn Kiều phủ dân chúng liền kính nhờ đại nhân, Ôn Kiều phủ hạ hạt các huyện, ta cũng sai người truyền lệnh đi xuống, tất hội nghe theo đại nhân quản chế, nghĩ đến chỉ cần chúng ta không ở nơi này, Tây Hải Long cung cùng La Đàn tiên quân còn không về phần cùng Ôn Kiều phủ nho nhỏ dân chúng không qua được." Ngụy Sùng đám người lĩnh mệnh rời đi sau, Dao Trì Thánh Nữ đứng dậy đối với Vệ Hải Xuyên thật sâu cúi đầu, hoảng Vệ Hải Xuyên vội vàng đứng dậy, căn bản không dám chịu này thi lễ.

Nói đùa, trước mắt nữ nhân này nhưng là tùy tùy tiện tiện có thể diệt sát tử lộ kì kim tiên, hắn Vệ Hải Xuyên ở nàng trước mặt bất quá chính là một chích con kiến thôi.

Gặp Vệ Hải Xuyên không dám nhận lễ, Dao Trì Thánh Nữ cũng không kiên trì.

……

Một ngày sau, đánh thắng trận lớn Ôn Kiều phủ phủ quân đột nhiên ly khai Kim Dương thành, một đường hướng phía Tiền Khê huyện phương hướng mà đi.

Chương 1762 : Hạ Vân Kiệt trở về

“Hổ Lực huynh, thực bị ngươi nói trúng. Không chỉ có Hạ Vân Kiệt sẽ không bỏ đi trị hạ dân chúng, liền ngay cả hắn đệ tử cùng nữ nhân đều là như thế a.” Hồng Phát lão tổ nhìn đại quân cuồn cuộn mênh mông theo trong Kim Dương thành đi ra, nhịn không được cảm khái nói, trong mắt toát ra một chút kính ý.

“Đúng vậy, dưới loại tình huống này, sáng suốt nhất lựa chọn chớ quá cho Ngao Lệ cùng Hạ phu nhân trực tiếp mang theo tối đắc lực đại tướng bỏ chạy, mà không phải mang theo đại quân cuồn cuộn mênh mông rời đi. Như vậy đại quân đặt ở trước kia Ôn Kiều phủ, kia tuyệt đối cường đại thái quá, khả ở Tây Hải Long cung cùng thiên đình đại quân trước mặt lại bị cho là cái gì? Bất quá chính là liên lụy mà thôi.” Không Trần chân nhân thở dài nói, trong mắt đồng dạng nhịn không được toát ra một chút kính ý.

“Ai, hôm qua trong thành có tin tức truyền ra, nói Hạ phu nhân vì không nghĩ hại cập trong thành dân chúng, cho nên quyết định dẫn đại quân triệt về phía Tiền Khê huyện Vân Hoành sơn. Khả kia Vân Hoành sơn núi không cao, sông không mau, căn bản vô hiểm khả thủ a!” Hổ Lực đại tiên thở dài nói, mắt hổ giữa lộ ra nồng đậm tôn kính sắc.

“Đáng tiếc a!” Không Trần chân nhân cùng Hồng Phát lão tổ nhìn cửa thành ngoại đông nghìn nghịt cấp đại quân tiễn đưa dân chúng, dù là bọn họ một lòng sớm đã tu luyện giếng cổ không dao động, lúc này cũng là nổi lên một tia cảm động.

“Ngao Lệ.” Giá tường vân, quay đầu nhìn phía phía sau rậm rạp dân chúng, Dao Trì Thánh Nữ trong mắt toát ra một chút cảm động sắc.

“Đệ tử ở.” Ngao Lệ tiến lên trả lời.

“Khả đã đem này đó dân chúng tướng sĩ họ tên đều đăng ký trong danh sách ?” Dao Trì Thánh Nữ hỏi.

“Đều đã đăng ký trong danh sách.” Ngao Lệ trả lời.

“Hảo, chờ lão gia trở về, chúng ta một lần nữa phản hồi Kim Dương thành khi, này đó dân chúng tướng sĩ đều phải trọng thưởng, trọng dụng! Chúng ta muốn cho bọn họ hiểu được, bọn họ lựa chọn là anh minh !” Dao Trì Thánh Nữ thần sắc kiên định nói.

“Là!” Ngao Lệ nắm chặt quyền đầu nói.

Mấy ngày sau, đại quân đến Vân Hoành sơn.

Vân Hoành sơn bắt đầu đóng cửa sơn môn, sở hữu cấm chế đã lặng yên khởi động, xa xa nhìn lại, sơn còn là kia sơn, thủy còn là kia thủy, nhưng mặc kệ là kia sơn còn là kia thủy, thậm chí ngay cả trên núi nhất thảo nhất mộc, tựa hồ đều tản ra một tia lạnh lẽo sát ý, làm cho người ta tâm phát lạnh ý.

Vân Hoành sơn, Hạ Vân Kiệt ở tiên giới căn cơ chỗ, cũng là nhà của hắn, cho nên cho tới nay hắn không ngừng mà hoàn thiện Vân Hoành sơn cấm chế trận pháp, thậm chí ngay cả bàn đào tiên chi đều bẻ một ít, bày ra lợi hại hộ sơn đại trận.

Lại đi qua hơn mười ngày sau, có đại quân theo Tây Hải xuất phát, lĩnh quân chính là Tây Hải Long cung thái tử điện hạ, Ngao Chấn, tuần hải dạ xoa bộ thống soái đại tướng Lý Duệ. Ngao Chấn chẳng phải là Tây Hải Long cung Ngao Nhuận trưởng tử, mà là Ngao Nhuận con thứ ba, nhưng bởi vì thiên phú hơn người, tu vi cao thâm, lại bái ở tây phương giáo hộ pháp Bì Na Dạ Già môn hạ,

sớm liền đột phá đến tử anh kì kim tiên, cho nên bị Tây Hải long vương Ngao Nhuận sắc lập làm Tây Hải Long cung thái tử, bao trùm ở Ngao Nhuận chúng tử phía trên. Tuần hải dạ xoa bộ chính là Tây Hải Long cung tinh nhuệ nhất bộ đội chi nhất, Lý Duệ thân là Tây Hải Long cung tuần hải dạ xoa bộ thống soái, tu vi tự nhiên cũng cực kì cao thâm, chính là lão bài tử đan kì kim tiên, pháp lực vô cùng hùng hậu, thực lực so với tử anh kì kim tiên cũng kém cỏi không nhiều lắm.

Tây Hải long vương phái ra thái tử Ngao Chấn cùng tuần hải dạ xoa bộ thống soái Lý Duệ, có thể nghĩ, hắn không chỉ có dục sát Hạ Vân Kiệt cho thống khoái, đối Dao Trì Thánh Nữ trong tay Nhục Thu hổ trảo cũng là tình thế bắt buộc. Thậm chí sợ thủ hạ khởi lòng tham, còn cố ý làm cho thái tử Ngao Chấn tùy quân xuất chinh.

Cơ hồ ở Tây Hải Long cung khởi binh một đường cuồn cuộn mênh mông hướng Ôn Kiều phủ sát đi khi, thiên đình nam thiên môn ngoài, đãng ma đại nguyên soái bộ đội sở thuộc quân doanh, có đại quân rời đi thiên đình, một đường hướng tụ quật châu Thạch Cừ quận mà đi. Lĩnh quân chính là đãng ma đại nguyên soái Lý Tĩnh trưởng tử Kim Tra thiên quân, cùng với mười dư vị tiên quân, hơn mười vị tiên quân trung, trong đó có một vị đó là La Đàn tiên quân. Bất quá này La Đàn tiên quân tại đây chút tiên quân là thực lực thấp nhất một vị, trong đó có chút tiên quân thậm chí đều có tử đan kì kim tiên cảnh giới.

Thiên đình chức quan, tiên quân phía trên chính là thiên quân.

Kim Tra thân là thiên quân, thực lực tại đây tranh xuất chinh chúng tiên quân phía trên, có được tử anh kì kim tiên cảnh giới. Hơn nữa Kim Tra sư tôn chính là tây phương giáo Văn Thù Quảng Pháp tôn giả, mà Văn Thù Quảng Pháp tôn giả ở thượng cổ thời đại chính là

Nguyên Thủy Thiên Tôn tọa hạ mười hai kim tiên chi nhất, sau đầu nhập tây phương giáo môn hạ, cho nên Kim Tra sư theo Văn Thù Quảng Pháp tôn giả, tự nhiên là học có hai nhà dài, thuật pháp thay đổi thất thường, ở toàn bộ thiên đình đều được cho là một gã hãn tướng, thực lực rất mạnh.

Lý Tĩnh không chỉ có phái hơn mười vị tiên quân hạ thiên đình đi thảo phạt Hạ Vân Kiệt, mà còn phái trưởng tử, hiển nhiên cũng cùng kia Tây Hải long vương giống nhau, đối Dao Trì Thánh Nữ trong tay Nhục Thu hổ trảo tình thế bắt buộc.

……

Tây Hải Long cung cùng đãng ma đại nguyên soái bộ phái đại quân tề phát Ôn Kiều phủ chuyện này, xa ở Đông Hải Hạ Vân Kiệt không chút nào biết chuyện, hắn diệt sát Mã Nguyên sau, bởi vì một lòng nhớ thương lưỡng quan sơn việc, biến hóa làm một chích đại ưng một đường hướng Thạch Cừ quận phương hướng nhanh như điện chớp.

Vừa mới vừa bay gần đến giờ Thạch Cừ quận trên không, Hạ Vân Kiệt liền cảm thấy một tia khác thường không khí, trong lòng không khỏi vừa động. Một đôi mắt ưng trung gian ẩn ẩn hiện ra thứ ba chích đôi mắt ưng, đúng là độc mục thần nhãn.

Độc mục thần nhãn xuyên thấu quá tầng tầng không gian, dừng ở Ôn Kiều phủ trên không.

Chỉ thấy Ôn Kiều phủ trên không, trời u ám, sát khí tàn sát bừa bãi, huyết tinh khí tràn ngập, nơi nơi là thi cốt đầu, tường đổ vách xiêu, một mảnh kêu rên.

Độc mục ánh mắt tái hướng đông lộ nhìn lại, vẫn đến Vân Hoành sơn.

Vân Hoành sơn ngoại, rậm rạp tất cả đều là đầu người toàn động, một căn căn chói lọi đao nhọn dưới ánh mặt trời lóe hàn quang.

Từng đạo sát khí ngưng tụ cùng một chỗ, ở không trung có sẵn một con con hung thần phong long, ở không trung quát khởi từng đạo cuồng phong.

Nguyên bản giống như thế ngoại đào nguyên, tiên khí lượn lờ, mịt mù khí bốc lên, nơi nơi linh thảo tiên dược, điểu ngữ mùi hoa Vân Hoành sơn, lúc này một mảnh đống hỗn độn. Che trời đại thụ dĩ nhiên nhổ tận gốc, ngọn núi bị chặn ngang phách đoạn.

Vô số lương đình cung điện khuynh tháp, mặt đất nơi nơi là cụt tay phần còn lại của chân tay đã bị cụt, máu tươi nhiễm đỏ đỉnh núi.

Giữa không trung bên trong, một cây ánh vàng rực rỡ cây cột tạo, ba cái huy hoàng vòng đem một nữ tử chặt chẽ bộ ở cây cột. Nữ tử tóc tai bù xù, quần áo đều có phá động, nhưng đầu lại cao cao nâng lên, thần sắc cao ngạo bất khuất, ánh mắt lạnh như băng.

Cây cột bên cạnh, đứng một diện mạo hiên ngang, thân phi kim giáp trẻ tuổi nam tử, nam tử tay trái cầm lấy một cây bàn đào cành, một tay cầm lấy một phen màu ngân bạch phi kiếm. Màu ngân bạch phi kiếm ở trong tay hắn không ngừng co duỗi biến hóa, trong chốc lát hiện ra hổ trảo hình thức, trong chốc lát lại biến hóa làm một chích sắc bén phi kiếm, nhưng không có biện pháp đào thoát trẻ tuổi nam tử tay.

Cách này tuổi trẻ nam tử không xa địa phương, một người cao lớn hùng vĩ nam tử một chích chân to dẫm một cái màu trắng cự long phía trên.

Kia cự long mình đầy thương tích, một mảnh mảnh vảy bị sinh sôi xả hạ, lộ ra máu chảy đầm đìa thân mình.

Nhưng này màu trắng cự long cũng không khuất vặn vẹo thân mình, long đầu nâng lên căm tức kia đứng ở ánh vàng rực rỡ cây cột bên cạnh trẻ tuổi nam tử, long nhãn đỏ đậm, có huyết lệ chảy xuống, trong miệng rít gào.

Tư thân hiên, có một mảnh thúy quang quay chung quanh, thúy quang trung có một nữ tóc tai bù xù giãy muốn xông đi ra, lại bị Trịnh Huyền thê tử La Ngọc cấp gắt gao ôm lấy, không thể thoát thân.

Thúy quang ở ngoài, từng tùy tùng ở Hạ Vân Kiệt bên người đắc lực tài tướng, Ngụy Sùng đám người, một đám tất cả đều bị tiên liên buộc chặt đứng lên.

Độc mục thần nhãn thấy đến này một màn, nhịn không được hạ một giọt đỏ tươi huyết lệ, theo sát sau cuồn cuộn nổi lên một đạo xích quang, giống như một đoàn thiêu đốt liệt hỏa lưu tinh hướng Vân Hoành sơn vạch tới.

Liệt hỏa trung là một đầu dài tứ sí lục chừng cự vật, đúng là Đế Giang.

Chương 1763 : Bi tráng

“Ngao Chấn huynh, bất quá chính là chính là hai tử khí kì kim tiên cùng một ít huyền tiên, giết nhiều rõ ràng, cần gì phải như thế phiền toái đâu?” Thân phi kim giáp nam tử một bên thưởng thức trong tay bàn đào tiên chi cùng Nhục Thu hổ trảo, một bên mặt mang khinh thường đối kia một cước giẫm tại cự long trên đầu nam tử cao lớn nói.

“Kim Tra huynh, ngươi cần gì phải biết rõ còn cố hỏi đâu? Hai kiện tốt nhất pháp bảo đều đã cho ngươi, bản thái tử không cùng ngươi tranh đoạt, nhưng người lại phải giao cho ta Tây Hải Long cung mang đi.” Ngao Chấn trả lời, mắt ở chỗ sâu trong mang theo một tia ngưng trọng.

Thân là Tây Hải Long cung thái tử điện hạ, Ngao Lệ đã hiển lộ chân thân, Ngao Chấn lại sao lại không biết Ngao Lệ là tứ hải long tộc hoàng tộc thân phận?

Tứ hải long tộc hoàng tộc dư nghiệt vẫn là Tây Hải long vương Ngao Nhuận trong lòng họa lớn, nếu phát hiện Ngao Lệ tồn tại, Ngao Chấn tự nhiên sẽ khiến cho coi trọng, tưởng nhất tuyệt vĩnh hoạn. Cho nên bất đắc dĩ đem pháp bảo làm cho cùng Kim Tra, mà hắn chỉ cần đem người mang đi.

“Bản thiên quân tự nhiên hiểu được, bất quá này nữ tử lại cùng các ngươi Tây Hải Long cung không có bất luận cái gì quan hệ, còn là giao cho bản thiên quân mang về thiên đình giao cho ta phụ vương xử trí, sẽ không làm phiền thái tử điện hạ rồi.” Kim Tra trả lời.

“Kim Tra huynh ngươi đây là cái gì ý tứ? Phía trước không phải nói tốt lắm, pháp bảo ngươi cầm, người này ta mang đi sao?” Ngao Chấn nghe vậy sắc mặt đại biến.

“Lời này đương nhiên đúng vậy, nhưng này Hạ Vân Kiệt còn không có bắt, người này nếu đều cho ngươi, bản thiên quân như thế nào dụ dỗ Hạ Vân Kiệt tới cửa? Hắc hắc, mọi người đều là người thông minh, Ngao Chấn huynh sẽ không cho rằng Hạ Vân Kiệt sẽ bàn tay trần đi các ngươi Tây Hải Long cung đi? Ngao Chấn huynh cứ việc yên tâm, chỉ cần kia Hạ Vân Kiệt tới cửa đến muốn người, bản thiên quân khẳng định hội bắt hắn, sau đó tặng cho các ngươi Tây Hải Long cung, làm cho các ngươi Tây Hải Long cung vĩnh tuyệt hậu hoạn.” Kim Tra không vội không chậm chạp trả lời, trong mắt lộ ra một tia tham lam sắc.

Đến tiền Kim Tra liền theo La Đàn tiên quân trong miệng biết được Dao Trì Thánh Nữ trong tay Nhục Thu hổ trảo lợi hại, nhưng chỉ có chân chính đem Nhục Thu hổ trảo cầm trong tay, Kim Tra mới biết được này pháp bảo khủng bố trân quý chỗ vượt xa hắn tưởng tượng ở ngoài, cho dù trong tay hắn sư phụ ban cho trấn sơn pháp bảo chi nhất độn long cọc cũng không thấy được có thể so sánh được với này Nhục Thu hổ trảo.

Dao Trì Thánh Nữ bất quá chính là Hạ Vân Kiệt nữ nhân liền có được bực này lợi hại pháp bảo, kia Hạ Vân Kiệt đâu? Ấn lẽ thường suy đoán, Hạ Vân Kiệt trên người khẳng định có lợi hại hơn, tối không đông đảo cũng có cùng Nhục Thu hổ trảo tương đương pháp bảo.

Cho nên nhất tưởng khởi Hạ Vân Kiệt trên người đồng dạng có cực kì lợi hại pháp bảo, Kim Tra trong lòng liền một trận lửa nóng, không tiếc cùng Ngao Chấn trở mặt.

“Kim Tra huynh, không cần khinh người quá đáng!” Ngao Chấn nghe vậy thần sắc âm trầm xuống dưới, từng đạo thô bạo lạnh như băng hơi thở theo hắn trên người phát ra.

“Như thế nào, Ngao Chấn huynh hay là muốn cùng bản thiên quân một trận chiến bất thành? Chớ quên, nơi này là tụ quật châu không phải Tây Hải!” Kim Tra sắc mặt trầm xuống, ánh mắt như kiếm bắn về phía Ngao Chấn.

Ngao Chấn bị Kim Tra này vừa hỏi, khí thế không khỏi bị kiềm hãm.

Kim Tra thiên quân thân cụ hai nhà dài, là thiên đình hung danh truyền xa hãn tướng, nếu là ở trong biển, chiếm địa lợi, Ngao Chấn có lẽ còn có thể cùng Kim Tra một trận chiến, nhưng ở trên đất bằng, mười có tám chín không phải Kim Tra chi địch. Mà Kim Tra nhắc tới nơi này là tụ quật châu không phải Tây Hải, trừ bỏ cảnh cáo Ngao Chấn, ở trên đất bằng hắn không phải đối thủ của hắn, trong lời nói còn có mặt khác một tầng ý tứ.

Thì phải là Tây Hải Long cung quy mô phát binh Ôn Kiều phủ, đó là trái với thiên đình quy định cử chỉ, một khi sự tình nháo đại, Kim Tra nhất giấy cáo thượng Lăng Tiêu bảo điện, Tây Hải Long cung đã có thể phiền toái lớn.

“Hảo, hảo, Kim Tra, xem như ngươi lợi hại!” Ngao Chấn cuối cùng thu hồi trên người sát khí, hung tợn trừng mắt nhìn Kim Tra liếc mắt một cái, sau đó nhấc chân đối với Ngao Lệ đầu đó là một cước hung hăng đạp đi xuống, bộ mặt dữ tợn lớn tiếng hỏi:“Nói, Hạ Vân Kiệt hiện tại ở nơi nào?”

“Ngao Chấn tiểu nhi chớ để kiêu ngạo đắc ý, nếu hôm nay ta sư tôn ở trong này, ngươi sớm tiện nhân đầu rơi xuống đất !” Ngao Lệ kiệt ngạo bất khuất nói.

“Hảo, hảo, ngươi không nói là đi !”

Ngao Chấn gặp Ngao Lệ không chịu thú tội, trong tay đột nhiên hơn một cây lóng lánh trong sáng roi, cao tăng lên khởi đối với Dao Trì Thánh Nữ liền đánh đi qua.

Kim Tra thấy thế tay vừa nhấc, muốn cản trở, nhưng Ngao Chấn lại hướng hắn nhìn thoáng qua, lạnh lùng nói:“Kim Tra thiên quân, này tiên giới đại hải rộng lớn, cũng không chỉ ta Tây Hải Long cung một nhà, chớ để khinh người quá đáng, chẳng lẽ bản thái tử để hỏi nói đều không được sao?”

Kim Tra sắc mặt thay đổi mấy biến, cuối cùng còn là chậm rãi buông xuống tay.

Đại hải rộng lớn, có đông nam tây bắc tứ hải Long cung, tứ đại Long cung hướng tới là đồng tiến đồng lui, vinh nhục cùng nhau, một cái Tây Hải Long cung, lấy Kim Tra bối cảnh cũng là không sợ, nhưng hiện tại Ngao Chấn nâng ra tứ hải Long cung, kia Kim Tra sẽ không thể không thận trọng suy nghĩ.

“Hừ, cũng thế, nếu là Hạ Vân Kiệt hiện tại sẽ đến, vậy các bằng bản sự.” Kim Tra âm thanh lạnh lùng nói.

“Ba!” Kim Tra thanh âm còn chưa hạ xuống, lóng lánh trong sáng roi đã hung hăng đánh ở tại Dao Trì Thánh Nữ đẫy đà thân mình thượng, màu trắng cung trang nhất thời bị trừu liệt, lộ ra bên trong tuyết trắng da thịt cùng một đạo nhìn thấy ghê người tiên thương, máu tươi theo tiên thương chảy xuôi xuống dưới, đỏ tươi chói mắt, cùng tuyết trắng da thịt hình thành tiên minh đối lập.

“Ngao Chấn, là nam nhân liền hướng về phía lão tử đến! Ngươi đánh ta sư nương tính cái gì bản sự!” Ngao Lệ thấy thế liều mạng giãy dụa, huyết lệ ở mắt to quay cuồng.

“Ba! Ba! Ba!” Ngao Chấn lại chính là sắc mặt lạnh lẽo nhất tiên tiên quật ở Dao Trì Thánh Nữ trên người, đánh cho nàng máu tươi tiên phi, huyết nhục mơ hồ.

“A! A! Ta muốn giết ngươi! Ta muốn giết ngươi!” Ngao Lệ bệnh tâm thần hô.

“Phu nhân! Phu nhân!” Ngụy Sùng đám bị trấn áp chúng tướng sĩ rơi lệ đầy mặt, người người tâm như đao cắt, căm giận chính mình vô năng.

“Thả ta đi ra ngoài, thả ta đi ra ngoài a!” Tư thân hiên, Cố Thiến Lâm số chết muốn lao ra ngoài, lại bị La Ngọc gắt gao ôm lấy, kia thúy quang ở Tây Hải Long cung cùng thiên đình trong đại quân vài vị kim tiên công kích hạ, đã lung lay sắp đổ, tùy thời đều phải lở.

“Ai!” Nơi xa đang xem cuộc chiến Hổ Lực đại tiên đám người không đành lòng mắt thấy, xoay qua đầu đi.

“Không nghĩ tới Ngao Lệ dĩ nhiên là ta Tây Hải long vương huyết mạch hậu duệ! Nếu là sớm biết rằng, hôm nay cho dù hợp lại ta long môn tây phái sở hữu tinh nhuệ, cũng muốn đem Ngao Lệ cứu, nay cũng là nói cái gì đều đã muộn!” Xa hơn một ít, một vị tử khí kì kim tiên giơ thẳng lên trời thở dài, có nhiệt lệ lăn xuống, cùng kia kim tiên đứng chung một chỗ, trong đó một vị rõ ràng đó là Vệ Hải Xuyên sư bá, Thạch Cừ quận Lại bộ Thượng Thư Ôn Kiến Uy.

Bởi vì lấy bọn họ nay điểm ấy nhân, chút thực lực ấy, tiến lên đi căn bản chính là chịu chết!

“Nói hay không?” Ngao Chấn cuối cùng đình chỉ quật, lạnh lùng nói.

“Ngao Chấn, ngươi nếu có gan, hôm nay liền giết ta! Bất quá ta có thể khẳng định nói cho ngươi, các ngươi Tây Hải Long cung xong rồi!” Trả lời Ngao Chấn không phải Ngao Lệ, bởi vì Ngao Lệ thanh âm đã khàn khàn, trả lời Ngao Chấn là Dao Trì Thánh Nữ lạnh như băng giống như băng cặn thanh âm.

Đến bây giờ, chẳng sợ nàng mình đầy thương tích, cả người huyết nhục mơ hồ, nàng như trước vẻ mặt bình tĩnh, vẫn duy trì nhất phái đại giáo chưởng giáo ung dung đẹp đẽ quý giá cùng ngạo khí.

“Ha ha! Ý tứ của ngươi chỉ bằng Hạ Vân Kiệt sao? Ha ha, thật sự là chuyện nực cười trong thiên hạ! Người khác đâu? Hắn có lá gan đi ra sao? Hắn bất quá chính là một chích rùa đen rút đầu!” Ngao Chấn giống như nghe được trên đời này tối hoang đường truyện cười, lên tiếng nở nụ cười.

“Của ta nữ nhân cũng không nói gì sai, ta Hạ Vân Kiệt thề, hôm nay sau, tất diệt các ngươi Tây Hải Long cung!” Ngao Chấn tiếng cười còn tại trong thiên địa quanh quẩn, đột nhiên có một đạo mang theo phẫn nộ uy nghiêm thanh âm theo phía bên chân trời cuồn cuộn mà đến.

Chương 1764 : Ra tay

Một đạo đỏ đậm quang mang xuất hiện ở phía chân trời biên, đỏ đậm quang mang trung hiện ra một cái sắc mặt xanh mét nam tử, nam tử trong đôi mắt thiêu đốt hừng hực liệt hỏa, lộ ra khôn cùng sát khí, không chỉ có như thế, kia nam tử trong đôi mắt gian thế nhưng còn mở thứ ba chích mắt.

Thứ 3 chích trong mắt có một đạo huyết quang xa xa bắn ra, dừng ở Ngao Chấn trên người.

Ngao Chấn nhất thời cảm thấy tâm hồn chấn động, cả người giống như bị cự sơn áp đỉnh, thân mình không tự chủ được đi xuống trầm xuống, một loại cực kì nguy hiểm báo động trong lòng đầu đột nhiên hiện, cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền quát to:“Lý Duệ, ngăn trở hắn!”

Đứng ở Ngao Chấn cách đó không xa Lý Duệ, cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền giương miệng khổng lồ răng nanh, giơ lên trong tay đại phủ đối với Hạ Vân Kiệt liền bổ tới.

Một đạo huyết quang theo phía chân trời biên ngang trời mà ra, hiện ra một thanh huyết sắc đại đao đến, đúng là minh ngục huyết đao.

Minh ngục huyết đao vừa ra, khắp thiên địa đều phảng phất thành thao thao biển máu, biển máu bốc lên, không gian sụp đổ.

Hạ Vân Kiệt loại nào nhân vật, minh ngục huyết đao lại là loại nào pháp bảo! Này một đao nén giận mà ra, đừng nói Lý Duệ chính là một tử đan kì kim tiên, cho dù là tử anh kì kim tiên, kia cũng là bọ ngựa chặn xe.

“A!” Minh ngục huyết đao thế như chẻ tre mà đi, Lý Duệ

ngay cả nhân mang phủ đều bị chém thành hai nửa, Lý Duệ lại ở chém thành hai nửa sau, biến thành một bãi máu loãng, dung nhập biển máu bên trong, biển máu bốc lên càng phát ra hung mãnh.

Minh ngục huyết đao một đao bổ Lý Duệ sau, không có chút đình trệ, tiếp tục hướng tới Ngao Chấn mà đi.

Nhìn minh ngục huyết đao vào đầu mà đến, ngập trời huyết sắc ở trong đầu xuất hiện, khiến cho hắn cả người huyết khí bốc lên, tâm hồn chấn động, Ngao Chấn sợ tới mức hồn đều phải bay đứng lên, pháp lực toàn diện phát ra muốn bỏ chạy, nhưng thân mình lại bị độc mục thần nhãn ánh sáng tập trung, không chỉ có hồn phách run run, ngay cả pháp lực đều vận chuyển không khoái, cả người như hãm vũng bùn, cho dù lấy hắn tử anh kì kim tiên cảnh giới, cũng là bước đi duy gian.

“Kim Tra cứu ta!” Ngao Chấn âm thanh kêu lên.

Kim Tra lúc này cũng sớm đã sắc mặt trắng bệch, cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền thúc dục độn long cọc.

Nhất thời độn long cọc phóng lên cao, có một cái kim long quấn quanh kim trụ phía trên, nở rộ khôn cùng kim quang, tản ra rất lớn uy lực, lại có ba cái chói lọi kim vòng treo tại kim trụ thượng, vô hạn phóng đại, phảng phất có thể đem thiên đều cấp cô đứng lên, lại có đóa đóa hoa sen ở mặt trên nở rộ, hạ xuống đạo đạo sáng mờ, đãng không gian rung chuyển.

Độn long cọc phóng lên cao, liền hướng Hạ Vân Kiệt rơi đi.

“Hừ, bằng ngươi muốn trảo bản tôn còn kém xa!” Một đạo thúy quang ở không trung hiện ra, hiện ra một chích bàn tay to đến, một phen liền đem kia độn long cọc cấp cầm đi.

Kia độn long cọc chính là Kim Tra sư tôn Văn Thù Quảng Pháp tôn giả trấn sơn pháp bảo chi nhất, ở toàn bộ tiên giới đều là tiếng tăm lừng lẫy. Ngang nhau thực lực kim tiên, nếu không có lợi hại pháp bảo, Kim Tra chỉ cần tế ra này pháp bảo, đối phương nếu trễ chạy trốn, vậy chỉ có bị bắt phân.

Có thể nói Kim Tra mấy năm nay có thể rong ruổi tiên giới, xông ra hiển hách hung danh, cùng hắn có được này độn long cọc có rất lớn quan hệ.

Kim Tra tế khởi này độn long cọc khi, vốn tưởng rằng cho dù bắt không được Hạ Vân Kiệt, cũng có thể làm cho hắn phân tâm, ngăn trở hắn một lát, không nghĩ tới người ta chính là biến ảo ra một chích bàn tay to, liền trực tiếp đem độn long cọc cấp cầm đi, liền đem Kim Tra sợ tới mức tim mật đều vỡ, biết song phương thực lực kém quá lớn, thủ hướng Dao Trì Thánh Nữ tìm kiếm, cầm lên nàng liền chuẩn bị bỏ chạy.

Kim Tra vừa mới vừa nắm lên Dao Trì Thánh Nữ, kia minh ngục huyết đao lập tức liền phân ra một đạo huyết đao đến, đối với hắn vào đầu đó là đánh xuống.

Kim Tra vội vàng tế ra một thanh màu vàng phi kiếm đi chắn kia huyết đao, nhưng không nghĩ tới kia màu vàng phi kiếm bị kia huyết đao vừa bổ liền hào quang đốn thất, ngã xuống không trung, mà huyết đao lại thế đi không thay đổi.

Kim Tra thấy thế sợ tới mức vội vàng đem Dao Trì Thánh Nữ cử lên đi chắn huyết đao.

“Ngươi dám!” Một đạo gầm lên vang lên, một chích màu vàng bàn tay to đột nhiên xuất hiện ở Kim Tra không trung, một chưởng liền đối với Kim Tra vỗ đi xuống.

“A!” Hét thảm một tiếng, kia bàn tay to một chưởng liền đem Kim Tra cấp đặt ở đại địa phía trên, cơ hồ đồng thời bổ về phía Ngao Chấn minh ngục huyết đao đao phong vừa chuyển, biến thành thân đao hung hăng phát ở tại Ngao Chấn phía sau lưng.

Một đao đem hắn chụp phiên hạ cự long, sau đó trấn áp ở hắn trên người, khiến cho hắn không thể động đậy mảy may.

“Toàn bộ cấp bản tôn tử!” Một chưởng một đao đem Kim Tra cùng Ngao Chấn trấn áp sau, có khôn cùng biển máu thổi quét thiên, sở hữu này còn tại tấn công Vân Hoành sơn, còn có này giam giữ Ôn Kiều phủ tướng sĩ, Vân Hoành sơn môn sinh Tây Hải Long cung binh tướng, thiên đình binh tướng tất cả đều bị đánh tiến vào biển máu bên trong, bị biển máu trung Tu La ác ma xé rách thành mảnh nhỏ, hóa thành một bãi máu loãng, dung nhập biển máu.

Mà Ôn Kiều phủ tướng sĩ, Vân Hoành sơn môn sinh tuy rằng cũng bị thổi quét nhập biển máu, nhưng phiêu phù ở biển máu phía trên, nhè nhẹ huyết khí theo biển máu trung bốc lên nhập vào bọn họ thân thể. Không chỉ có nháy mắt chữa khỏi bọn họ thương thế, thậm chí ngay cả phần còn lại của chân tay đã bị cụt đều dần dần dài quá đi ra.

Thiên địa lâm vào tử bình thường yên tĩnh.

Hổ Lực đại tiên đám người đang xem cuộc chiến nhìn kia cuối cùng đuổi tới Vân Hoành sơn, một tay lấy mình đầy thương tích Dao Trì Thánh Nữ ôm vào lòng Hạ Vân Kiệt, tất cả đều hai chân phát run như nhũn ra.

Hai tử anh kì kim tiên a, đặt ở toàn bộ tiên giới kia đều là nói được danh hiệu nhân vật. Nhưng Hạ Vân Kiệt mới vừa xuất hiện, thế nhưng trong nháy mắt đem bọn họ

cấp trấn áp, hơn nữa xem Hạ Vân Kiệt bộ dáng, đó là tạm thời không nghĩ giết bọn hắn, nếu không vừa rồi kia huyết đao hạ xuống, lại khởi có bọn họ mệnh ở?

Như vậy khủng bố sức chiến đấu, đã sớm vượt xa hồ Hổ Lực đại tiên đám người tưởng tượng phạm vi. Tại đây dạng nhân vật trước mặt, cho dù Hổ Lực đại tiên đám người tự cao là kim tiên, cũng nháy mắt cảm thấy chính mình giống như con kiến nhỏ bé.

“Lão gia!” Vẫn biểu hiện thật sự là ngạo khí lạnh như băng Dao Trì Thánh Nữ bị Hạ Vân Kiệt ôm vào lòng, cuối cùng hiện ra nữ nhân mảnh mai, gắt gao ôm hắn, nước mắt bất tri bất giác ngã nhào xuống dưới.

“Đệ tử vô năng, không có thể bảo hộ sư nương, làm hại nàng chịu nhục, thỉnh sư tôn giáng tội!” Ngao Lệ biến trở về đại hán hình dạng, quỳ rạp xuống Hạ Vân Kiệt trước mặt, vẻ mặt tự trách.

“Này không liên quan chuyện của ngươi, ngươi đứng lên!” Hạ Vân Kiệt vung tay lên, làm cho Ngao Lệ đứng dậy, sau đó ánh mắt dừng ở Ngao Chấn trên người, sắc mặt lãnh sâm nói:“Kia roi trừu hắn, sau đó lột da hắn, rút hắn long cân!”

“Ngươi dám!” Ngao Chấn nghe vậy cả người run lên, nhìn Hạ Vân Kiệt ngoài mạnh trong yếu quát.

“Bản tôn có cái gì không dám. Hôm nay ta không chỉ có muốn lột da của ngươi, rút của ngươi long cân, ngày khác còn muốn lột Tây Hải long vương da, rút hắn long cân!” Hạ Vân Kiệt âm thanh lạnh lùng nói, cả người sát khí lẫm liệt.

Hạ Vân Kiệt nay đã tu luyện thành bất tử bất diệt thân, thực lực so với năm đó đại nháo thiên cung Tôn Ngộ Không đều phải thắng một bậc, trên người lại trân quý

rất nhiều lợi hại pháp bảo. Hiện tại Ngao Chấn cũng dám đạp hắn đệ tử, quật hắn nữ nhân, đừng nói hắn sau lưng chính là Tây Hải Long cung, cho dù là thiên đình, hắn Hạ Vân Kiệt cũng đều dám học năm đó Tôn Ngộ Không nháo thượng nhất nháo.

“Bản thái tử sư tôn chính là tây phương giáo hộ pháp Bì Na Dạ Già, ngươi nếu dám đụng đến ta, ta sư tôn tuyệt đối sẽ không bỏ qua ngươi!” Gặp Hạ Vân Kiệt căn bản không vì Tây Hải Long cung tên sở kinh sợ, Ngao Chấn lại mở miệng nói.

Chương 1765 : Giết thiên quân

“Tây phương giáo là đi? Tốt lắm! Ngao Lệ, hung hăng quật hắn!” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng cười, trong mắt sát khí càng đậm.

Hiện tại hắn đã hiểu được, Tây Hải Long cung đổi chủ tuyệt đối cùng tây phương giáo có liên quan.

“Ba! Ba! Ba!” Ngao Lệ đồng dạng tay ở không trung một trảo, ngưng tụ ra một cây thủy nguyên lực trường tiên, đối với Ngao Chấn liền hung hăng quật đứng lên, chích trừu đúng phương pháp lực bị phong Ngao Chấn trên mặt đất quay cuồng ngao kêu không chỉ, rất nhanh liền hiện ra cự long thân.

Gặp Ngao Lệ quật Ngao Chấn đầy đất quay cuồng, Tây Hải Long cung tướng sĩ tự nhiên người người lòng đầy căm phẫn, muốn tiến lên giải cứu, nhưng ánh mắt rơi xuống ở Hạ Vân Kiệt trên người, liền người người đều mạnh sợ run cả người, trong mắt toát ra khiếp đảm sắc, không chỉ có không dám tiến lên, ngược lại vụng trộm sau này lui lại.

Hạ Vân Kiệt không có quan tâm Tây Hải Long cung đại quân, mà là ánh mắt từ Ngao Chấn trên người chuyển dời đến Kim Tra trên người.

“Ngô là đãng ma đại nguyên soái thác tháp Lý thiên vương trưởng tử, tây phương giáo Văn Thù Quảng Pháp tôn giả đệ tử, thiên đình thiên quân Kim Tra. Lần này là bản thiên quân xem nhầm mắt, đắc tội quý phu nhân, còn thỉnh hạ đạo hữu thứ lỗi.” Kim Tra nhìn Ngao Chấn bị quất đầy đất lăn lộn, trong lòng cũng là nhịn không được một trận run run, nhưng thật ra không dám học Ngao Chấn giống nhau uy hiếp đe dọa Hạ Vân Kiệt, mà là lập tức nhận sai thỉnh tội, đương nhiên nhận sai

thỉnh tội đồng thời, cũng không có quên nâng ra bản thân lai lịch.

Đầu năm nay, ở tiên giới, mặc kệ đúng sai, cuối cùng còn là cần nhờ thực lực nói chuyện.

“Ngươi nói thứ lỗi sẽ thứ lỗi sao? Ngươi lại tính cái gì vậy? Cũng cân xứng bản tôn là đạo hữu!” Hạ Vân Kiệt lại lạnh lùng cười, theo trong tay hắn cầm quá Nhục Thu hổ trảo cùng bàn đào tiên chi, sau đó giơ lên bàn đào tiên chi đối với hắn chính là một cái đầu đánh đi.

Hạ Vân Kiệt xuống tay nhưng là so với Ngao Lệ còn muốn trọng, một cành đánh ngã, liền đánh cho Kim Tra kim giáp băng liệt, huyết nhục mơ hồ, cả người nằm trên mặt đất run rẩy cái không ngừng.

Xen lẫn trong trong đại quân La Đàn tiên quân thấy thế, quả thực sợ tới mức cả người đều chích run, lén lút muốn trốn, bất quá hắn vừa mới đứng dậy muốn lưu, một đạo uy nghiêm mà lạnh như băng thanh âm đột nhiên vang lên.

“La Đàn tiên quân, như vậy vội vã phải đi sao?”

Đang nói còn không có hạ xuống, một chích bàn tay to hạ xuống, tựa như diều hâu bắt gà con giống nhau trực tiếp đem La Đàn tiên quân cấp xách lên, sau đó trực tiếp ném ở Hạ Vân Kiệt trước gót chân.

“Hạ đại nhân tha mạng, Hạ đại nhân tha mạng!” La Đàn tiên quân rơi xuống ở Hạ Vân Kiệt trước mặt, lập tức giống gà con mổ thóc giống nhau liên tục dập đầu cầu xin tha thứ, cái trán mồ hôi lạnh như mưa xuống.

Lúc này La Đàn tiên quân quả thực hối ngay cả ruột đều xanh, hắn là nằm mơ cũng không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thế nhưng khủng bố như vậy, nếu hắn sớm biết rằng,

cho hắn một cái gan lớn như trời, hắn cũng không dám đánh Hạ Vân Kiệt lưỡng quan sơn chủ ý a!

“Tha mạng! La Đàn tiên quân thật đúng là quý nhân hay quên việc sao? Hay là ngươi cho là bản tôn làm cho ngươi đảm bảo sự tình, chính là đùa giỡn sao?” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng cười, một thanh huyết đao đã treo ở La Đàn tiên quân trên đầu.

“Hạ Vân Kiệt, bản tiên chính là thiên đình tiên quân, ngươi nếu giết bản tiên, thì phải là công nhiên cùng thiên đình chống đối!” Gặp cầu xin tha thứ vô dụng, lại thấy Hạ Vân Kiệt đã đem huyết đao đặt tại đỉnh đầu của hắn, La Đàn tiên quân đành phải đập nồi dìm thuyền, giơ lên đầu nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, thanh sắc câu lệ uy hiếp nói.

“Bản tôn đổ muốn nhìn bản tôn giết ngươi sau, Ngọc Đế sẽ như thế nào trách phạt bản tôn!” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng cười, huyết đao hạ xuống, trực tiếp liền lấy La Đàn tiên quân tánh mạng.

“Hạ Vân Kiệt ngươi thật muốn tạo phản sao? Ngươi thật muốn công nhiên phản kháng thiên đình cùng tây phương giáo sao?” Kim Tra gặp Hạ Vân Kiệt mí mắt cũng không trát một chút giết La Đàn tiên quân, cuối cùng hoàn toàn hoảng sợ đứng lên.

“Đừng cho bản tôn mang mũ lớn như vậy! Trước giết ngươi, bản tôn đến lúc đó tự nhiên sẽ báo cáo Ngọc Đế, hỏi một chút hắn vì sao vô duyên vô cớ phái binh tấn công ta Vân Hoành sơn!” Hạ Vân Kiệt nhìn Kim Tra lại lần nữa cười lạnh nói, nói xong lại giơ lên bàn đào tiên chi đối với hắn đầu liền hung hăng đánh đi xuống.

“Ngay cả bản tôn nữ nhân đều dám bắt! Còn dám uy hiếp bản tôn! Thực nghĩ đến ngươi là đãng ma đại nguyên soái con trai, bản tôn cũng không dám giết

ngươi sao? Thành thật nói cho ngươi, chuyện này còn không có xong, đãng ma đại nguyên soái nếu không có cấp bản tôn một cái nói chuyện, bản tôn ngay cả hắn đều giết!" Hạ Vân Kiệt vẻ mặt đằng đằng sát khí nói, một đạo huyết đao đột nhiên xuất hiện đặt tại Kim Tra trên đầu.

Nhìn trước mắt một màn, nghe quanh quẩn ở trong thiên địa, leng keng hữu lực bá đạo lời nói, Hổ Lực đại tiên chờ xa xa đang xem cuộc chiến tiên nhân tất cả đều hoàn toàn trợn tròn mắt, hai chân nhịn không được từng trận như nhũn ra, cái trán mồ hôi lạnh ào ào ngã nhào xuống. Trong đầu không tự chủ được hiện lên một đầu đầu đội phượng sí tử kim quan, mặc tỏa tử hoàng kim giáp, chân đạp ngẫu ti bộ vân lí, hai mắt kim quang bắn ra bốn phía, tay cầm một cây kim quang xán xán đại côn, cùng sơn sóng vai cự viên.

Từng kia Tề Thiên đại thánh cũng là như thế! Chỉ cần có người dám ức hiếp hắn, liền trời hắn đều dám đâm!

"Thượng tiên chuyện gì cũng từ từ, chuyện gì cũng từ từ!" Cảm nhận được huyết đao phát ra huyết tinh giết chóc hơi thở, Kim Tra cuối cùng biết Hạ Vân Kiệt người này căn bản chính là một cái khác không sợ trời không sợ đất Tề Thiên đại thánh, hắn là tuyệt đối dám giết hắn, rốt cuộc bất chấp thân phận, mở miệng cầu xin tha thứ nói.

"Ha ha, hiện tại mới biết được cầu xin tha thứ sao? Đã muộn!" Hạ Vân Kiệt ngửa mặt lên trời một trận cuồng tiếu, huyết đao hạ xuống, Kim Tra thân thủ hai, sau đó bị trong minh ngục huyết đao Tu La biển máu cuốn lấy, hóa thành Tu La biển máu trung một bãi máu loãng.

Tu La biển máu được Kim Tra một thân pháp lực tinh huyết, trở nên càng phát ra mãnh liệt mênh mông, một đầu đầu Huyết Ma ở Tu La biển máu rít gào.

Thiên địa một mảnh không khí trầm lặng, phảng phất trời sập xuống dưới, ép tới mọi người khí đều suyễn không lại đây, đồng thời lại có một loại làm cho người ta nhiệt huyết sôi trào cảm giác.

Một thế hệ thiên đình hãn tướng, tây phương giáo tôn giả đại đệ tử, thiên đình đãng ma đại nguyên soái trưởng tử, nói giết cứ như vậy giết chết, phảng phất cùng sát một con gà một con chó giống nhau, không có nửa điểm do dự, không có nửa điểm cố kỵ!

Đây là xác định vững chắc muốn cùng Lý Tĩnh không chết không ngừng, cùng tây phương giáo Văn Thù Quảng Pháp tôn giả không chết không ngừng!

Này phân khí phách, này phân tàn nhẫn, toàn bộ tiên giới có mấy người?

Ngao Chấn bị Kim Tra bị giết một màn cấp kinh hãi đến độ hồn nhiên đã quên đau đớn, một đôi long nhãn ngây ngốc nhìn bị biển máu cuốn đi Kim Tra, hồn thể lạnh như băng, như trụy hầm băng.

Mặc kệ Hạ Vân Kiệt phía trước nói nhiều lắm sao khí phách, chẳng sợ hắn một đao giết La Đàn tiên quân, Ngao Chấn tổng tự cao thân phận, cho rằng Hạ Vân Kiệt không hề dám thực động thủ giết hắn cùng Kim Tra.

Dù sao bọn họ thân phận không giống tầm thường, giết bọn hắn, chẳng khác nào cùng đông nam tây bắc tứ hải Long cung là địch, cùng tây phương giáo, cùng đãng ma đại nguyên soái là địch, thậm chí bởi vì Kim Tra thiên quân thân phận, Hạ Vân Kiệt này cử kỳ thật ở nào đó góc độ đến giảng cũng là cùng Ngọc Đế là địch.

Nhưng kết quả đâu, Kim Tra chết! Kim Tra bị một đao giết chết, ngay cả hắn hồn phách cũng chưa buông tha!

Hiện tại Ngao Chấn hoàn toàn tin tưởng Hạ Vân Kiệt cũng không phải ngoài miệng nói nói mà thôi, hắn là thực dám xuống tay, thậm chí hắn nhớ tới phía trước hắn nói qua mà nói, đột nhiên nhớ tới hắn phụ vương!

Người này tuyệt đối dám giết hướng Tây Hải Long cung, đem hắn phụ vương cũng cấp bắt lại, lột long da trừu long cân.

Chương 1766 : Nợ máu trả máu

“Thượng tiên tha……” Sợ tới mức cả người lạnh lẽo sau, Ngao Chấn cuối cùng cũng bắt đầu cầu xin tha thứ.

Bất quá Ngao Chấn trong miệng kia “Mạng” Tự còn chưa nói xuất khẩu, Hạ Vân Kiệt đã cầm lấy Nhục Thu hổ trảo ở hắn cổ chỗ nhất cắt, cắt long da cùng long thịt, sau đó tay hướng trong mặt vươn một trảo, một cái liên miên có mấy chục dặm, máu chảy đầm đìa long cân bị hắn một phen cấp bắt đi ra.

“Sai người lột da hắn! Giá lên chảo lớn, đem long thịt ngay cả huyết đôn đứng lên cấp các tướng sĩ tiến bổ!” Hạ Vân Kiệt đem long cân thu hồi đến, sau đó đối Ngao Lệ nói.

Hổ Lực đại tiên đám người nghe vậy sợ tới mức cả người đều đánh lên run run, trong lòng âm thầm nói, về sau nhất định phải cảnh cáo môn hạ đệ tử, đắc tội ai cũng không có thể đắc tội người Ôn Kiều phủ! Người này quả thực so với kia Tề Thiên đại thánh còn muốn hung hãn a!

Bất quá run run qua đi, Hổ Lực đại tiên đám người lại nhịn không được âm thầm nuốt một chút nước miếng.

Tử anh kì kim tiên cảnh giới cự long huyết nhục, kia hẳn là ẩn chứa bao nhiêu tinh khí huyết khí a, ngẫm lại đều biết đến tuyệt đối là siêu cấp đại bổ vật. Đừng nói bọn họ, cho dù Ngọc Đế đều không hẳn vậy có thể ăn được đến a, nếu là bọn họ cũng có thể ăn đến một ít, nói không chừng có thể đột phá hiện tại cảnh giới, trở thành tử lộ kì kim tiên.

“Là, sư tôn!” Ngao Lệ cũng không có bởi vì Ngao Chấn cùng hắn là đồng tộc liền toát ra không đành lòng sắc,

phía trước Ngao Chấn dùng roi quật hắn sư nương khi, hắn liền hận không thể sinh thực hắn huyết nhục, nay Hạ Vân Kiệt này cử nhưng thật ra đang cùng ý tứ của hắn. Đương nhiên chính hắn là tuyệt đối sẽ không ăn Ngao Chấn huyết nhục.

Ngao Lệ bên kia ở việc khi, Hạ Vân Kiệt ánh mắt lại vừa chuyển, nhìn phía kia chính đi bước một chuẩn bị lui lại Tây Hải Long cung đại quân cùng thiên đình đại quân.

Tuy rằng hai đại quân hợp nhau đến ít nhất có trăm vạn nhân mã, nhưng đối mặt Hạ Vân Kiệt, bọn họ lại người người hai chân như nhũn ra.

“Nếu tự nhận là có thể tránh được bản tôn này huyết đao đuổi giết, các ngươi chỉ để ý bỏ chạy!” Hạ Vân Kiệt lạnh giọng nói, minh ngục huyết đao vắt ngang ở giữa không trung, từng đạo huyết quang hạ xuống, bao lại Tây Hải Long cung cùng thiên đình đại quân.

“Thượng tiên tha mạng! Thượng tiên tha mạng!” Đối mặt sừng sững ở không trung, giống như sát thần bình thường Hạ Vân Kiệt, tái ngẩng đầu nhìn xem vắt ngang lên đỉnh đầu phía trên huyết đao, thượng trăm vạn đại quân thế nhưng tất cả đều dừng lại lui lại bước chân, sau đó ngươi xem xem ta, ta xem nhìn ngươi, đột nhiên gian cũng không biết ai trước kêu lên, sau đó thượng trăm vạn đại quân đều quỳ gối Hạ Vân Kiệt trước mặt.

Ngay cả Kim Tra cùng Ngao Chấn đều bị hắn một đao chém giết, bọn họ lại bị cho là cái gì? Này huyết đao thật muốn hạ xuống, bọn họ tuyệt đối không có mấy người có thể may mắn còn tồn tại!

Nhìn Hạ Vân Kiệt chính là đem huyết đao treo ở không trung, liền chấn đến cả trăm vạn đại quân cúi đầu cầu xin tha thứ, sở hữu Ôn Kiều phủ tướng sĩ, Vân Hoành sơn môn sinh đều nhiệt huyết sôi trào, rơi lệ đầy mặt.

Đây là bọn họ phủ lệnh, là bọn họ lão gia!

Hổ Lực đại tiên đám người cũng nhìn xem nhiệt huyết sôi trào, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt không tự chủ được mang theo kính sợ sùng bái sắc.

“Nợ máu trả bằng máu, vừa rồi ai thương quá người của bản tôn, đả thương người một tay liền hai tay trả, giết người một mạng, liền tự sát tạ tội, nếu không một khi chờ bản tôn tự mình ra tay, kia chắc chắn sống không bằng chết !”

Hạ Vân Kiệt âm thanh lạnh lùng nói.

Từng đạo huyết quang theo minh ngục huyết đao hạ xuống, hình thành ngập trời biển máu, nhấc lên một đợt đợt huyết lãng, có một chút người vừa rồi giết qua Ôn Kiều phủ tướng sĩ cùng Vân Hoành sơn môn sinh, nghe nói muốn tự sát tạ tội, liền ào ào giá khởi pháp bảo muốn chạy trốn độn, bị kia huyết lãng cuốn lấy, đều vào biển máu, bị Huyết Ma xé ra tay chân, một ngụm ngụm cắn xé mà chết, cuối cùng chỉ còn lại có tùy thân pháp bảo ở biển máu tùy ba trôi nổi.

Thê lương tiếng kêu thảm thiết quanh quẩn ở trong thiên địa, người nghe được lỗ chân lông dựng đứng, kinh hồn táng đảm.

“Bản tôn không nghĩ nói sau lần thứ hai!” Hạ Vân Kiệt ánh mắt lạnh lùng đảo qua phía dưới, biển máu càng phát ra mãnh liệt mênh mông.

Cuối cùng có người tự biết khó thoát khỏi vừa chết, liền tự sát mà chết, chỉ bị thương người, tắc lấy bồi thường gấp đôi.

Hạ Vân Kiệt mở độc mục thần nhãn, như đuốc ánh mắt

bắn ra, đảo qua phía dưới. Một ít người tâm tồn may mắn ào ào bị hắn tìm ra, bị huyết lãng cuốn vào biển máu, thừa nhận rồi còn hơn hồi nãy nữa muốn thê thảm tra tấn mới vừa rồi chết đi.

“Bản tôn không phải háo sát hạng người, nhưng nếu ai dám động người của bản tôn, mặc kệ là ai, bản tôn tất thề sát chi! Cho nên các ngươi tự giải quyết cho tốt, lần sau đừng nữa động người của bản tôn, nếu không lại không thể có thể giống hôm nay như vậy nhẹ tha. Hiện tại lưu lại các ngươi pháp bảo tài vật, cấp bản tôn có xa lắm không lăn rất xa.” Hạ Vân Kiệt xử trí này người tâm tồn may mắn sau, thu hồi độc mục thần nhãn, thanh sắc câu lệ nói, đặc hơn sát khí cùng khí phách bính thể mà ra, thổi quét trời.

Trăm vạn đại quân tuy rằng mỗi người đều luyến tiếc tùy thân pháp bảo cùng tài vật, nhưng không có một người dám vi phạm Hạ Vân Kiệt mệnh lệnh, tất cả đều thủ hạ ngoan ngoãn lưu lại, sau đó mới dám phi thân rời đi.

Lần này do sớm đến Ôn Kiều phủ, Tây Hải Long cung cùng đãng ma đại nguyên soái bộ đội sở thuộc phái ra nhân mã cũng không nhiều, phân biệt đều chỉ có năm sáu mười vạn nhiều, nhưng tất cả đều là tinh nhuệ trong tinh nhuệ. Có gần một phần ba là huyền tiên cảnh giới. Cho nên đừng nhìn chỉ có trăm vạn đại quân lưu lại pháp bảo cùng tài vật, nhưng đại bộ phận đều là thứ tốt. Thậm chí trong đó có mấy chục kiện còn là kim tiên cấp cường giả lưu lại.

Này pháp bảo cùng tài vật chồng chất trên mặt đất, dưới ánh mặt trời lòe lòe sáng lên, đừng nói Ngụy Sùng đám người sớm đã xem hoa mắt, tạm thời đã quên chiến hữu hy sinh bi thống, liền ngay cả Hổ Lực đại tiên đám người trong mắt đều toát ra cực nóng ánh mắt. Nếu bọn họ có thể có được này đó pháp bảo cùng tài vật, bọn họ thế lực tất nhiên được đến chất bay vọt.

Bất quá Hổ Lực đại tiên đám người cũng chỉ dám có hâm mộ chi phân, cũng là không dám động chẳng sợ một chút lòng tham.

Nói đùa, đây chính là ngưu nhân ngay cả Kim Tra cùng Tây Hải Long cung thái tử nói giết liền giết, bọn họ có mấy cái đầu a, dám đối với hắn gì đó khởi lòng tham.

Ánh mắt đảo qua phía trước chồng chất như núi pháp bảo cùng tài vật, Hạ Vân Kiệt trên mặt không có nửa điểm vui sướng sắc, tương phản có một tia mạt không đi bi thương cùng tự trách.

Một trận chiến này, tuy rằng cuối cùng hắn đúng lúc đuổi tới, nhưng các tướng sĩ cùng môn sinh nhóm thương vong còn là có vẻ thảm trọng.

Mà này đó thương vong đều là người chân chính ủng hộ hắn, trung với hắn, tín nhiệm hắn! Điều này làm cho Hạ Vân Kiệt nhớ tới đến càng cảm thấy khổ sở cùng tự trách.

“Lão gia, là nô tỳ vô dụng, không có thể lãnh đạo cùng bảo vệ tốt chúng tướng sĩ cùng môn sinh, thỉnh lão gia trách phạt!” Cảm nhận được Hạ Vân Kiệt trong lòng bi thương cùng tự trách, Dao Trì Thánh Nữ đột nhiên quỳ trước mặt hắn.

“Là ta chờ vô dụng, không có thể bảo vệ tốt phu nhân cùng sơn môn!” Mọi người gặp Dao Trì Thánh Nữ đột nhiên quỳ rạp xuống Hạ Vân Kiệt trước mặt thỉnh tội, trong lòng đều là mạnh run lên, nhiệt lệ hốc mắt quỳ xuống, cùng kêu lên nói.

“Các ngươi đều tốt lắm, là ta không có thể kết thúc phủ lệnh chi trách! Bất quá các ngươi yên tâm, bản quan tại đây thề, nợ máu nhất định trả máu! Mặc kệ là Tây Hải

long vương còn là đãng ma đại nguyên soái, bọn họ phải vì hôm nay cử chỉ trả giá đại giới!” Hạ Vân Kiệt không có kêu mọi người đứng lên, chính là thật sâu đối với mọi người nhất cung đến cùng, sau đó ngẩng đầu, thần sắc kiên định nói.

Chương 1767 : Người Tây Môn long phái tới

“Nợ máu trả máu!” Ngụy Sùng đám người nghe vậy tất cả đều cả người nhiệt huyết sôi trào, sát khí tận trời, một cỗ vô cùng cường đại cô đọng tự tin theo sát khí đồng dạng phóng lên cao.

Kia khí thế thế nhưng so với phía trước cường đại rồi rất nhiều!

“Không nghĩ tới Ôn Kiều phủ như vậy hương dã địa phương, thế nhưng muốn xuất hiện hổ bí đại quân!” Hổ Lực đại tiên đám người thấy thế tất cả đều mặt lộ vẻ kinh hãi hâm mộ sắc.

Hạ Vân Kiệt cảm thụ được Ngụy Sùng đám người trên người khí thế biến hóa, trong mắt toát ra phức tạp ánh mắt. Kia trong ánh mắt có vui mừng, còn có lau đi không được bi thống.

Bởi vì hắn biết Ngụy Sùng đám người hiện tại biến hóa, là trả giá thảm trọng đại giới!

Một người lòng có nhiều, thế giới còn có nhiều!

Trước kia Ôn Kiều phủ bất quá chính là Thạch Cừ quận một cái mạt lưu phủ, mà Thạch Cừ quận ở tụ quật châu cũng chỉ có thể xem như một cái mạt lưu quận, này đám người sinh hoạt tại Ôn Kiều phủ như vậy một chỗ, bất quá đều là một đám chưa bao giờ gặp qua việc đời, sinh hoạt tại tiên giới tối tầng dưới chót tiểu nhân vật. La Đàn tiên quân đối bọn họ cũng đã đuổi kịp thiên giống nhau tồn tại, vừa tưởng khởi đều phải kinh hồn táng đảm, chút không dám dâng lên nửa điểm chống cự.

Như vậy tâm tính, nhất định bọn họ thành tựu sẽ rất hạn,

nhảy không ra tiểu nhân vật phạm vi, bởi vì bọn họ tâm liền dừng bước cùng nơi nào.

Cái này cùng người luôn luôn tại khe suối lớn lên giống nhau, có lẽ hắn là người rất trí tuệ tài hoa rất tiềm lực, nhưng hắn tâm cho tới nay chỉ nhào vào trước mắt khe suối một điểm thu hoạch sản xuất, hắn tâm trói buộc hắn phát triển. Hắn cho tới bây giờ cũng không suy nghĩ chính mình cũng có thể trở thành hàng tỉ phú ông, cho tới bây giờ không suy nghĩ chính mình cũng có thể trở thành chính phủ quan lớn, xí nghiệp cao quản, cho nên hắn cũng sẽ thành không được hàng tỉ phú, chính phủ quan lớn, xí nghiệp cao quản.

Ngụy Sùng đám người phía trước chính là như vậy. Nhưng liên tiếp trải qua mấy tràng chiến tranh, bọn họ diệt giết Tây Hà phái, bọn họ ở Kim Dương thành đại bại Tây Hải Long cung cùng Thạch Cừ quận đại quân, hiện tại bởi vì Hạ Vân Kiệt xuất hiện, bọn họ lại lại lần nữa đại bại Tây Hải Long cung cùng đãng ma đại nguyên soái bộ đội sở thuộc đại quân.

Bọn họ tâm không hề hèn mọn, tiên quân, kim tiên đối bọn họ không hề là cao không thể thành, như trên trời bình thường tồn tại.

Vừa rồi Hạ Vân Kiệt cúi đầu, làm cho bọn họ thấy được bọn họ không phải tiểu nhân vật. Bọn họ là một cái có thể làm cho tùy tay chém giết La Đàn tiên quân, Kim Tra thiên quân, Tây Hải Long cung thái tử đại nhân vật hướng hắn cúi đầu, hướng bọn họ thề nên vì bọn họ nợ máu trả máu đại nhân vật.

Sinh tử rèn luyện, tâm tình biến hóa, khiến cho Ngụy Sùng đám người đã xảy ra từ nội mà ngoại lột xác, phảng phất tân sinh bình thường.

Nếu có thời gian, tuy rằng bọn họ tuyệt đại bộ phận

người không có khả năng trở thành kim tiên, nhưng bọn họ thành tựu tất nhiên sẽ so với trước kia muốn cao hơn rất nhiều, không còn sẽ là chính là oa cư ở Ôn Kiều phủ, chỉ nhìn đến Ôn Kiều phủ tiểu nhân vật.

Đây là bọn họ tu hành trên đường lịch lãm lại bọn họ tu hành trên đường đại cơ duyên. Bởi vì giống bọn họ người như vậy, ấn lẽ thường mà nói là căn bản không có khả năng gặp được giống Hạ Vân Kiệt như vậy đại nhân vật, càng không thể có thể trở thành hắn lệ thuộc trực tiếp thủ hạ cùng môn sinh.

Này đó là đại cơ duyên! Ngụy Sùng đám người gặp! Cho nên bọn họ nhân sinh, bọn họ tu luyện đường ở hôm nay cuối cùng đã xảy ra chất biến hóa.

Này đó Hổ Lực đại tiên đám người thân là kim tiên nhìn ra được đến, cho nên mới hội cảm khái nói “Không nghĩ tới Ôn Kiều phủ như vậy hương dã địa phương, thế nhưng muốn xuất hiện hổ bí đại quân!”.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng đã nhìn ra, cho nên hắn mới có thể lại vui mừng vừa buồn đau.

Một tướng công thành vạn cốt khô a! Nếu không có nhiều người như vậy hy sinh, cũng sẽ không có Ngụy Sùng đám người hôm nay.

“Đem tướng sĩ hài cốt thu liễm đứng lên an táng.” Hồi lâu, Hạ Vân Kiệt thu hồi trong lòng phức tạp tâm tình, nói.

Ra mệnh lệnh đạt sau, Hạ Vân Kiệt lại hướng Hổ Lực đại tiên đám người phương hướng củng chắp tay nói:“Các vị đạo hữu, hôm nay là ta Vân Hoành sơn bi thống ngày, thứ ta không tiện chiêu đãi các vị. Chờ ngày khác hết thảy an bài thỏa đáng, ổn thỏa mời các vị đạo hữu đến quý phủ đến làm khách.”

“Thượng tiên nén bi thương! Chúng ta cáo lui, ngày khác tái đến nhà bái phỏng.” Như vậy chiến tranh kết quả, nếu đổi thành bọn họ, kia tuyệt đối là cười đến miệng đều phải không thể khép, nhưng Hạ Vân Kiệt cũng là sắc mặt đau kịch liệt, điều này làm cho Hổ Lực đại tiên đám người đều thâm vì rung động, cũng cuối cùng hiểu được, vì sao Ngụy Sùng đám người như thế kính trọng hắn, vì sao như vậy cường đại địch nhân trước mặt, còn như trước có nhiều như vậy dân chúng cùng tướng sĩ đối hắn không rời không khí, cho nên Hổ Lực đại tiên đám người đều đối với Hạ Vân Kiệt thật sâu cúi đầu, mắt lộ ra kính sợ sắc, sau đó mới ào ào rời đi.

Gặp Hổ Lực đại tiên đám người ào ào rời đi, nhưng có một đội người nhưng không có rời đi.

Này một đội người đúng là Ôn Kiến Uy đám người.

Hạ Vân Kiệt nhìn theo Hổ Lực đại tiên đám người rời đi, sau đó dừng ở Ôn Kiến Uy đám người trên người, trong mắt mang theo một tia không vui sắc.

Hắn nhận thức Vệ Hải Xuyên cũng không nhận thức Ôn Kiến Uy.

“Thượng tiên chớ nên hiểu lầm, tiểu tiên chính là Vệ Hải Xuyên sư bá Ôn Kiến Uy, không biết thượng tiên hay không còn nhớ rõ Vệ Hải Xuyên?” Ôn Kiến Uy gặp Hạ Vân Kiệt ánh mắt đầu đến, mang theo một tia không vui sắc, vội vàng mở miệng giải thích nói.

“Nguyên lai đạo hữu chính là Vệ đại nhân sư bá, nhưng thật ra ta thất lễ. Không biết đạo hữu lưu lại có gì chuyện quan trọng?” Hạ Vân Kiệt nghe nói đối phương là Vệ Hải Xuyên sư bá, thần sắc chuyển hoãn, mang theo một tia nghi hoặc hỏi, câu hỏi khi, ánh mắt lại lạc ở một lưng còng trung niên trên người.

Kia người trung niên đó là nhóm người này trung duy nhất kim tiên, phía sau lưng cao cao đột lên, phảng phất vác một cái nồi giống nhau.

“Thượng tiên có lễ, bản tiên chính là long môn tây phái hộ pháp Quy Trạch, quả thật là có sự lưu lại muốn cùng thượng tiên còn có Ngao Lệ đại nhân trao đổi.” Kia đà cái “Nồi” trung niên nam tử hướng Hạ Vân Kiệt chắp tay nói.

“Long môn tây phái, hay là ngươi cùng Tây Hải Long cung có quan hệ?” Hạ Vân Kiệt ánh mắt tại Quy Trạch phía sau lưng nhìn lướt qua, có chút suy nghĩ hỏi.

“Đúng là, xác thực lại nói tiếp chúng ta long môn tây phái nay là Tây Hải Long cung phản đồ.” Quy Trạch trả lời.

“Nói như thế đến, xem ra các ngươi đã nhìn ra đến Ngao Lệ trên người tứ hải long tộc hoàng tộc huyết thống.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhìn về phía Quy Trạch ánh mắt hơn một tia thân thiết, nói.

“Như vậy nói Ngao Lệ đại nhân thật sự là ta Tây Hải long vương hậu đại !” Quy Trạch thần sắc kích động nói. Phía trước Ngao Lệ triển lộ chân thân khi, Quy Trạch tuy rằng trên cơ bản đã xác nhận hắn Tây Hải long tộc hoàng tộc huyết thống, nhưng chung quy không có thể chân chính xác nhận, nay được đến Hạ Vân Kiệt chính miệng thừa nhận, mới vừa rồi chân chính xác nhận Ngao Lệ hoàng tộc huyết thống.

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó nói:“Vân Hoành sơn kinh này một trận chiến, tàn phá không chịu nổi, Quy hộ pháp cùng các vị đạo hữu thỉnh trước chờ một lát, chờ bản tiên thu thập một phen, lại mời Quy hộ pháp cùng các vị đạo hữu đi vào nói chuyện.”

“Không vội, thượng tiên cứ việc trước xử lý trong núi sự vụ, chúng ta ở bên cạnh chờ đó là. Có cái gì cần hỗ trợ, thượng tiên cũng cứ việc phân phó.” Quy hộ pháp vội vàng khách khí nói.

Hạ Vân Kiệt tạ quá Quy hộ pháp hảo ý, sau đó đối Ngao Lệ nói:“Ngao Lệ, Quy hộ pháp bọn họ nếu cùng ngươi có sâu xa quan hệ, ngươi thả trước cùng bọn họ.”

“Là, sư tôn.” Ngao Lệ cúi đầu lĩnh mệnh, mắt ở chỗ sâu trong có một tia kích động sắc.

Chương 1768 : Long môn tây phái

Mệnh Ngao Lệ đi cùng đi Quy hộ pháp đám người sau, Hạ Vân Kiệt bay lên Vân Hoành sơn trên không. Trước thi triển thổ hệ thuật pháp, đem tàn đoạn ngọn núi lần nữa trở về vị trí cũ, sau đó thi triển thủy hệ thuật pháp, đem Vân Hoành sơn rửa sạch, tái sau đó lại dùng bàn đào tiên chi chấm tiên thiên dương liễu cam lộ, đánh xuống mao mao mưa phùn.

Tiên thiên dương liễu chi không chỉ có đề cập đến diệt sát Mã Nguyên một chuyện, mà còn liên lụy đến Từ Hàng đạo cô.

Ở Bồng Lai tiên đảo khô lâu sơn Hạ Vân Kiệt không có triển lộ bản bộ mặt, tế thả ra cành liễu cũng không có cái gì vấn đề, nhưng hiện tại có Quy hộ pháp đám người ở đây, liền có chút không có phương tiện lấy ra nữa sử dụng, miễn cho để lộ tin tức, làm cho người ta liên tưởng đến diệt sát Mã Nguyên việc, cùng với nghênh đón Từ Hàng đạo cô.

Từ Hàng đạo cô dù sao cũng là Thái Ất kim tiên cấp nhân vật, thực lực cường đại vô cùng, hai người cũng không có quá cái gì thù sâu hận lớn, tạm thời có thể không cùng nàng ngay mặt đối kháng còn là không cần cho thỏa đáng.

Tiên thiên dương liễu cam lộ hóa thành mao mao mưa phùn lưu loát đánh xuống, rất nhanh bẻ gẫy cây cối lần nữa dài ra thân cây cành, khô tàn linh thảo linh dược hoa hoa thảo thảo lần nữa dài ra xanh nhạt lá cây, nũng nịu đóa hoa.

Cả tòa Vân Hoành sơn lại tiên vụ lượn lờ, mịt mù bốc lên, tràn ngập tươi mát hơi thở. Nếu không phải tự mình mắt thấy qua trước đại chiến, căn bản không có người

hội tin tưởng nơi này từng phát sinh quá một hồi thảm thiết đại chiến.

“Hạ thượng tiên thuật pháp tinh diệu, chúng ta theo không kịp.” Quy hộ pháp đám người gặp Hạ Vân Kiệt trong nháy mắt liền hóa mục nát thành thần kỳ, khôi phục Vân Hoành sơn sinh cơ, thậm chí càng hơn từ trước, không khỏi người người mắt lộ ra khiếp sợ kính ngưỡng sắc.

“Quy hộ pháp quá khen, mời vào núi nhất tự.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên khiêm tốn một câu, sau đó bày cái mời tư thế.

“Hạ thượng tiên, Ngao Lệ đại nhân thỉnh.” Quy hộ pháp vội vàng khiêm tốn nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Quy hộ pháp đối mặt hắn hiển nhiên có chút câu nệ, cũng sẽ không cùng hắn khách khí, liền trước cất bước hướng trong núi đã lần nữa bị môn sinh sửa chữa lên một tòa cung điện đi đến.

“Lão sư!” Hạ Vân Kiệt còn chưa đi đến cung điện, đã thay đổi một thân cung trang Dao Trì Thánh Nữ cùng Cố Thiến Lâm theo tư thân hiên bên kia bay lại đây, Cố Thiến Lâm nhìn Hạ Vân Kiệt mắt đẹp chứa nước mắt.

“Đều trôi qua!” Hạ Vân Kiệt tiến lên một bước, nhẹ nhàng lau đi Cố Thiến Lâm trên mặt nước mắt, ôn nhu nói.

“Là học sinh vô dụng, không có thể……” Cố Thiến Lâm hít sâu một hơi, dùng sức không cho nước mắt tiếp tục rơi xuống.

“Không phải ngươi vô dụng, mà là của ngươi thời gian còn chưa tới. Ngươi là vi sư gặp qua ưu tú nhất học sinh chi nhất, về sau một ngày nào đó ngươi hội đứng ở tiên

giới cao nhất, khi đó ngươi có thể giúp đỡ vi sư. Hiện tại ngươi không cần tự trách, cũng không muốn tự coi nhẹ mình.” Hạ Vân Kiệt biết Cố Thiến Lâm vẫn đều là hiếu thắng nữ tử, thấy nàng thật sâu tự trách, sờ sờ nàng đen sẫm mái tóc, trấn an nói.

“Thật vậy chăng? Thiến Lâm thật sự có ngày nào đó sao?” Cố Thiến Lâm ngẩng đầu lên nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Đương nhiên, chẳng lẽ ngươi không tin lão sư sao?” Hạ Vân Kiệt nhìn Cố Thiến Lâm.

“Đương nhiên, ta đương nhiên tin tưởng lão sư.” Cố Thiến Lâm vội vàng gật đầu nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Cố Thiến Lâm trọng nhặt lên tin tưởng, không hề tự trách, trên mặt lộ ra một tia mỉm cười, sau đó kéo qua nàng thủ, đối nàng nói:“Thiến Lâm ta cho ngươi giới thiệu một chút, vị này là long môn tây phái Quy hộ pháp cùng hắn một ít đồng môn. Bọn họ với ngươi Ngao Lệ sư huynh có chút sâu xa quan hệ. Quy hộ pháp, các vị đạo hữu, vị này là đệ tử của ta Cố Thiến Lâm.”

“Gặp qua Cố tiên tử.” Tuy rằng Cố Thiến Lâm chỉ có thiên tiên cảnh giới, nhưng Quy hộ pháp đều không có một người dám tâm tồn khinh thường, vội vàng tiến lên khách khí hành lễ gặp qua.

Bởi vì Cố Thiến Lâm là Hạ Vân Kiệt đệ tử.

Cố Thiến Lâm nhất nhất đáp lễ.

Mọi người cùng nhau vào điện, phân chủ khách ngồi xuống. Dao Trì Thánh Nữ như trước giống cái thị nữ giống nhau đứng thẳng ở Hạ Vân Kiệt phía sau, này một màn nhìn xem Quy Trạch đám người đều âm thầm kinh hồn táng đảm, mông dính chỗ ngồi tổng cảm giác có lửa

ở thiêu bình thường.

Phía trước đại chiến, Hạ Vân Kiệt cũng không có nhìn đến quá trình, nhưng Quy Trạch đám người lại đều là nhìn xem hoàn toàn rõ ràng. Dao Trì Thánh Nữ ở đại chiến đại phát thư uy, giết được thiên đình chúng tiên quân người người thúc thủ vô sách, cuối cùng là Kim Tra thiên quân ra tay, tế độn long cọc mới đem nàng cấp trấn áp.

Một nhân vật như vậy, nay chính là lẳng lặng đứng ở Hạ Vân Kiệt phía sau, bọn họ lại ngồi, mông có thể không giống cháy giống nhau sao?

“Quy hộ pháp, trước ngươi nói chính mình đám người là Tây Hải Long cung phản đồ, đây là từ đâu nói lên?” Chờ trong núi môn sinh cấp Quy hộ pháp đám người dâng nước trà, hoa quả sau, Hạ Vân Kiệt đi thẳng vào vấn đề hỏi.

Có liên quan Tây Hải Long cung chi biến, đây là hắn cùng Ngao Lệ trong lòng lớn nhất nghi hoặc. Bất quá bởi vì bọn họ là hạ giới đi lên, ở tiên giới căn cơ nông cạn, nhận thức người cũng cực kì hữu hạn, cho nên đối với này đó thượng cổ bí sự căn bản không thể nào hỏi thăm.

“Đây là muốn theo thượng cổ đại chiến nói lên. Thượng cổ các tộc đại chiến, vu tộc bị thua diệt vong, yêu tộc tổn thương thảm trọng, nhân giáo, Xiển giáo còn có Tiệt giáo quật khởi, tây phương giáo cũng vớt chừng ưu việt. Trận chiến ấy tứ hải Long cung tuy rằng cũng tổn thương thảm trọng, nhưng bởi vì yêu tộc huyết thống cuối cùng cũng không có theo vu tộc cùng nhau diệt vong, bất quá thực lực cũng đã tổn hao nhiều, rốt cuộc không có biện pháp nắm trong tay tứ hải. Cũng là theo khi đó, tứ hải Long cung chính là tứ hải bá chủ chi nhất, mà không phải người nắm trong tay. Tái sau lại, tam

giáo nội đấu, tây phương giáo lại vớt chừng ưu việt, không chỉ có hoặc mời chào hoặc mạnh mẽ cướp đi rất nhiều tam giáo môn nhân đệ tử, chiếm trước rất nhiều địa bàn, còn tại tứ hải Long cung phân biệt đến đỡ nổi lên một bàng chi. Này bốn bàng chi lãnh tụ chính là hiện tại tứ hải long vương, Đông Hải long vương Ngao Quảng, Nam Hải long vương Ngao Khâm, bắc hải long vương Ngao Thuận cùng Tây Hải long vương Ngao Nhuận. Thượng cổ đại chiến sau, tứ đại lão long vương vốn đều bị trọng thương, cần dài lâu thời gian khả năng khôi phục, kia tứ đại phản tặc liền ở tây phương giáo dưới sự trợ giúp, nhân cơ hội thí sát lão long vương, tự lập làm vương. Ta Quy gia tổ tiên từ nhỏ liền đi theo lão long vương nam chinh bắc chiến, sau lại lão long vương được Vũ vương sắc phong làm tứ hải long vương, ta trở về nhà liền thành Long cung Tể tướng, tất nhiên là không muốn quy thuận phản tặc, ỷ vào ta quy tộc xác kiên thịt hậu, trốn ra sinh thiên. Sau đó dần dần thu nạp một ít đồng dạng không chịu quy phụ phản tặc Long cung các tộc, thành lập long môn tứ phái. Chúng ta là xuất từ Tây Hải Long cung, cho nên xưng là long môn tây phái.” Quy Trạch nói, nói đến mặt sau thần sắc rất là bi phẫn.

“Kia tứ hải Long cung cùng tây phương giáo chẳng lẽ sẽ tùy ý các ngươi thành lập môn phái sao?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Đương nhiên không có khả năng. Bất quá tây phương giáo đến đỡ tứ hải Long cung long tộc bàng chi làm phản, thành lập trung thành cùng bọn họ tứ hải Long cung, khiến cho thiên đình mất đi đối tứ hải Long cung trên thực tế nắm trong tay. Ngọc Đế rất là căm tức, nhưng tây phương giáo thế lớn, tứ hải Long cung đổi chủ lại đã thành sự thật, hắn cũng vô pháp tái thay đổi cái gì, cho nên liền phái người ra mặt nhúng tay tứ hải Long cung đuổi giết chúng ta long môn tứ phái việc. Ngọc Đế dù sao cũng là tiên giới chi chủ, mà tây

phương phái cũng đã trên thực tế nắm trong tay tứ hải Long cung, không nghĩ hoàn toàn chọc giận Ngọc Đế, liền cũng sẽ không lại đuổi giết chúng ta. Bất quá ở mặt ngoài bọn họ không hề đuổi giết chúng ta, nhưng tây phương giáo lại âm thầm phái ra cường giả đều tru giết tứ hải long tộc cận tồn vài vị hoàng tộc con cháu. Không chỉ có như thế, bọn họ còn đưa ra điều kiện, không chuẩn chúng ta trở về tứ hải, nếu không giết không tha. Chúng ta long môn tứ phái trên cơ bản đều là hải tộc tu sĩ, không thể trở về đại hải, tự nhiên cũng sẽ rất khó tái tiếp tục lớn mạnh, không có hoàng tộc con cháu, cũng sẽ không có kêu gọi lực. Theo niên đại di chuyển, lâu ngày, tự nhiên cũng liền đối Tây Hải Long cung hoàn toàn mất đi uy hiếp. Trên thực tế, cũng quả thật như thế. Nay chúng ta long môn tây phái tuy rằng so với cái gì các ngươi Thạch Cừ quận hổ sát sơn linh tinh thế lực cường đại rất nhiều, nhưng sớm đã không có cường thịnh thời kì cường đại, đối Tây Hải Long cung sớm đã cấu bất thành cái gì nguy hiểm. Này khác long môn phái cũng là không sai biệt lắm quang cảnh.” Quy Trạch nói, trong mắt toát ra anh hùng tuổi xế chiều bi thương.

Bất quá rất nhanh Quy Trạch thu hồi trong mắt bi thương, ngẩng đầu nhìn phía Ngao Lệ, lần nữa toả sáng ra hy vọng.

Chương 1769 : Ngạo khí

“Trời gặp đáng thương, cuối cùng làm cho chúng ta nhìn thấy lão long vương hậu duệ tái hiện thế gian!” Nói xong Quy Trạch đứng dậy, đột nhiên quỳ gối Hạ Vân Kiệt trước mặt nói:“Quy Trạch cảm tạ thượng tiên vừa rồi ra tay cứu giúp long vương hậu duệ, nếu không chúng ta……”

Nói đến mặt sau, Quy Trạch nhớ tới phía trước chính mình bất lực, thanh âm có chút nghẹn ngào, không thể tiếp tục được nữa.

“Các vị mau mau đứng lên!” Hạ Vân Kiệt thấy thế vội vàng đứng dậy đem bọn họ giúp đỡ đứng lên, nói:“Lại nói tiếp, hẳn là ta cảm tạ các ngươi mới là.”

Quy Trạch đám người nghe vậy trên mặt đều toát ra một tia nghi hoặc sắc.

“Về sau các ngươi sẽ rõ ràng.” Hạ Vân Kiệt thấy mọi người toát ra nghi hoặc sắc, vỗ vỗ Quy Trạch bả vai nói, không có lộ ra chính mình Vũ vương đế thống thân phận. Bọn họ trung với lão tứ hải long vương trên thực tế cũng là ở trung với hắn.

Bất quá Hạ Vân Kiệt này thân phận thật sự rất kinh người, một khi tiết lộ đi ra ngoài, chỉ sợ toàn bộ tiên giới đều phải oanh động, cho dù lấy Hạ Vân Kiệt hiện tại thực lực, cũng tuyệt đối khiêng không được tùy theo mà đến trấn áp, cho nên ở không có đem thập nhị đô thiên vu tổ kỳ thu tề tế luyện, hoặc là đột phá tới vu tổ cảnh giới, bí mật này thủy chung chỉ có Hạ Vân Kiệt cùng hắn bên người tối thân nhân mới biết được.

Lấy Hạ Vân Kiệt thân phận nếu nói như vậy, Quy Trạch tự nhiên không dám truy hỏi đi xuống, mà là chuyển

hướng Ngao Lệ, nói:“Tân vương xuất hiện, gây chuyện trọng đại, xin thứ cho tiểu tiên cả gan cầu Ngao Lệ đại nhân một giọt tinh huyết, dung tiểu tiên mang về sơn môn.”

Ngao Lệ nhìn về phía Hạ Vân Kiệt, Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, Ngao Lệ thế này mới lấy một giọt tinh huyết để vào bình ngọc, sau đó đưa cho Quy Trạch.

Quy Trạch vội vàng cung kính tiếp nhận, sau đó cẩn thận từng li từng tí thu tốt.

“Tiểu tiên cái này đem Ngao Lệ đại nhân tinh huyết mang về sơn môn, thỉnh môn trung trưởng lão xác nhận, một khi xác nhận, chắc chắn lại đến nhà bái kiến, đến lúc đó ta long môn tây phái chắc chắn duy đại nhân làm chủ, sai đâu đánh đó.” Thu hảo tinh huyết sau, Quy Trạch thần sắc nghiêm túc nói.

“Hảo, bản tiên đang lo thu thập Tây Hải Long cung sau, không ai tiếp nhận Tây Hải Long cung, nếu các ngươi long môn tây phái tới về, bản tiên sẽ không tất phát sầu.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Thượng tiên thực chuẩn bị tấn công Tây Hải Long cung sao? Việc này nhất định phải cân nhắc a. Kia Tây Hải Long cung Ngao Nhuận thực lực cực kì khủng bố, chính là nhất lưu kim tiên, trướng hạ lại cao thủ nhiều như mây, binh tướng không biết bao nhiêu hàng tỉ. Thượng tiên tuy rằng thực lực cường đại, nhưng chung quy căn cơ nông cạn, thế đan lực bạc, hay là muốn bàn bạc kỹ hơn.” Tuy rằng phía trước đại chiến khi, Hạ Vân Kiệt liền từng đề cập qua lời muốn giết hướng Tây Hải Long cung, nhưng Quy Trạch đám người đều cho rằng Hạ Vân Kiệt bất quá chính là trên mặt nói khí phách mà nói, cho dù thực sự này ý tưởng, kia cũng là thật lâu sự tình về sau, lại không nghĩ rằng Hạ Vân Kiệt dĩ nhiên là thật sự muốn tấn công Tây Hải Long cung, hơn nữa nghe

hắn nói ý dĩ nhiên là sắp tới sẽ muốn tấn công Tây Hải Long cung, Quy Trạch không khỏi giật nẩy người, vội vàng khuyên nhủ.

Nếu môn phái các trưởng lão cũng xác nhận Ngao Lệ thân phận, kia về sau long môn tây phái cùng Vân Hoành sơn chính là vinh nhục cùng nhau, sinh tử cùng tồn tại, Quy Trạch tự nhiên không hy vọng vừa mới vừa tìm về lão long vương hậu duệ, liền lập tức sa vào tuyệt cảnh.

“Tự nhiên là thật. Kia Tây Hải Long cung tự dưng tấn công ta Ôn Kiều phủ, thương ta vô số dân chúng tướng sĩ, lại khi nhục ta đệ tử, phu nhân, bản tiên lại há chịu như vậy từ bỏ? Năm đó Tề Thiên đại thánh đan thương thất mã dám đại nháo thiên cung, bản tiên chẳng lẽ ngay cả chính là một cái Tây Hải Long cung cũng không dám nháo thượng nhất nháo sao? Huống hồ này Tây Hải Long cung vốn là là bản tiên đệ tử, bản tiên tự nhiên muốn thay hắn đòi lại đến.” Hạ Vân Kiệt ngạo nghễ nói.

“Thượng tiên xin nghe tiểu tiên nói, kia Ngao Chấn sư tôn chính là tây phương giáo hộ pháp Bì Na Dạ Già, cho nên này Tây Hải Long cung cùng Bì Na Dạ Già quan hệ sâu đậm. Đại nhân lần này diệt giết Ngao Chấn, kia Bì Na Dạ Già vốn là sẽ không từ bỏ ý đồ, nếu lại giết hướng Tây Hải Long cung, kia Bì Na Dạ Già tất nhiên sẽ nhân cơ hội cùng Tây Hải Long cung liên hợp lại đối phó thượng tiên. Kia Bì Na Dạ Già có Thái Ất kim tiên cảnh giới, thực lực sâu không lường được a!” Quy Trạch gặp Hạ Vân Kiệt quả thực có này tính toán, sợ tới mức cái trán đều toát ra mồ hôi lạnh, lại khuyên nhủ, trong giọng nói nhắc tới Bì Na Dạ Già khi, trong mắt rõ ràng toát ra sợ hãi sắc.

Thái Ất kim tiên, ở toàn bộ tiên giới đều là hiển hách nhân vật, cho dù Ngọc Đế nhìn thấy cũng muốn khách khí đối đãi, không tốt thất lễ.

“Nga, không nghĩ tới Ngao Chấn sư tôn thế nhưng còn là một vị Thái Ất kim tiên.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy thần sắc ngưng trọng vài phần. Hắn tuy rằng tự cao thần thông quảng đại, có bất tử bất diệt thân, nhưng không phải cuồng vọng hạng người.

“Đúng là, kia Bì Na Dạ Già trời sanh tính hung tàn, trừng mắt tất báo, thượng tiên mấy ngày nay nên cẩn thận đề phòng hắn.” Quy Trạch gặp Hạ Vân Kiệt tựa hồ bị chính mình lời nói cấp dọa đến, không khỏi âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng nói.

Quy Trạch gặp qua Hạ Vân Kiệt bản sự, biết kia Bì Na Dạ Già tuy rằng lợi hại, nhưng chiếm sân nhà ưu thế, Hạ Vân Kiệt cũng chẳng phải là không có một trận chiến lực. Đến Bì Na Dạ Già bực này trình tự, đều là cực kì quý trọng chính mình cánh chim, không đến vạn bất đắc dĩ, tuyệt đối sẽ không dễ dàng thiệp hiểm.

Hạ Vân Kiệt có thể thoải mái diệt sát Ngao Chấn, hiển nhiên nếu liều mạng, dĩ nhiên có được có thể thương đến Bì Na Dạ Già thực lực. Đi giày sợ chân trần, Bì Na Dạ Già tự cao thân phận quý giá, tự nhiên sẽ không đích thân tới Vân Hoành sơn lấy thân thí hiểm. Cho nên tại Quy Trạch xem ra, nếu Hạ Vân Kiệt không chủ động đi tấn công Tây Hải Long cung, tình hình chung hạ, còn là không có cái gì nguy hiểm.

Nhưng nếu Hạ Vân Kiệt muốn đi tấn công Tây Hải Long cung vậy hoàn toàn không giống với, đó là Tây Hải long vương sân nhà, có Tây Hải long vương cùng Tây Hải Long cung đại quân ở phía trước đấu tranh anh dũng, lấy Bì Na Dạ Già hung tàn tính tình, dù sao Hạ Vân Kiệt đã thương không đến hắn, kia hắn tuyệt đối sẽ không để ý ở phía sau cấp Hạ Vân Kiệt nhất kế tuyệt sát.

“Bản tiên nhưng thật ra chờ mong kia Bì Na Dạ Già có

thể tới cửa đến một trận chiến.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy ngạo khí nói, nếu là đổi thành trước kia hắn nhưng thật ra không dám xem thường cùng Thái Ất kim tiên một trận chiến, nhưng nay hắn đã tu thành bất tử bất diệt thân, chỉ cần không phải Thái Ất kim tiên trung kỳ cấp bậc ngưu nhân, hắn cũng là không có gì hay sợ.

Quy Trạch nghe được Hạ Vân Kiệt lời này, cả người đều nhịn không được sợ run cả người, thầm nghĩ trong lòng, Ngao Lệ đại nhân sư phụ đến tột cùng là loại người nào a? Thế nhưng ngay cả Thái Ất kim tiên đều dám một trận chiến!

“Đúng rồi, ngươi cũng biết kia Bì Na Dạ Già cùng Từ Hàng đạo cô so sánh với, cái nào lợi hại một ít?” Ngay tại Quy Trạch trong lòng âm thầm nói thầm khi, Hạ Vân Kiệt đột nhiên hỏi.

“Kia tự nhiên là Từ Hàng đạo cô lợi hại, lúc trước Bì Na Dạ Già tàn sát bừa bãi tứ phương, không ai bì nổi, tây phương giáo đó là phái Từ Hàng đạo cô đi trấn áp. Bì Na Dạ Già không địch lại, sau lại đưa về tây phương giáo.” Quy Trạch không cần nghĩ ngợi bật thốt lên trả lời, sau khi trả lời nhịn không được nao nao, dùng nghi hoặc ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt, không biết hắn đột nhiên hỏi cái này nói là cái gì ý tứ.

“Thì ra là thế, kia bản tiên đổ muốn nhìn hắn có bao nhiêu năng lực đến nhúng tay bản tiên cùng Tây Hải Long cung trong lúc đó sự tình.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trên mặt vẻ mặt ngưng trọng chuyển làm vô cùng cường đại tự tin cùng ngạo khí.

Năm đó ở hỏa diệm sơn, hắn cùng với Từ Hàng đạo cô từng có ngắn ngủi giao thủ, lúc ấy chiến tuy rằng chính là Từ Hàng đạo cô đem một lũ thần thức bám vào một lũ tiên thiên chi khí biến thành phân thân, nhưng nhìn đốm hiểu rõ toàn bộ sự vật, Hạ Vân Kiệt đại khái còn là có

thể phán đoán ra Từ Hàng đạo cô một ít thực lực.

Nếu là đổi thành trước kia, hắn tự nhiên không địch lại. Nhưng này vài năm thực lực của hắn lại có thật lớn tiến bộ, trước trận lại lĩnh ngộ bất tử bất diệt thân, thực lực lại cùng tăng một ít, hiện tại nếu làm cho hắn cùng Từ Hàng đạo cô một trận chiến, thủ thắng cố nhiên khả năng không lớn, nhưng Từ Hàng đạo cô cũng không thấy có thể nề hà được hắn. Huống hồ hắn còn có bất tử bất diệt thân, còn có rất nhiều lợi hại pháp bảo, thật muốn đấu cái không chết không ngừng, kết quả là ngược lại có thể là Từ Hàng đạo cô muốn bó tay bó chân.

Vốn Quy Trạch nhắc tới Bì Na Dạ Già là Thái Ất kim tiên khi, Hạ Vân Kiệt trong lòng còn là thực kiêng kị, dù sao Tây Hải long vương cùng hắn đại quân cũng không phải ăn chay, kia Bì Na Dạ Già nếu có Từ Hàng đạo cô thực lực, cho dù Hạ Vân Kiệt tự cao thực lực cường đại, có bất tử bất diệt thân, cũng chỉ có thể tạm thời hoãn vừa chậm tấn công Tây Hải Long cung. Nhưng nếu Bì Na Dạ Già không có Từ Hàng đạo cô lợi hại, kia Hạ Vân Kiệt sẽ không cái gì hảo kiêng kị. Thật muốn đánh bất quá, trực tiếp rời đi đó là, chẳng lẽ Bì Na Dạ Già còn có thể lưu được hắn bất thành?

Chương 1770 : Long canh

Quy Trạch thế này mới hiểu được Hạ Vân Kiệt vì sao hỏi Từ Hàng đạo cô cùng Bì Na Dạ Già ai lợi hại nguyên nhân, không khỏi sợ tới mức trái tim đều thiếu chút nữa nhảy ra cổ họng mắt, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt tràn ngập hoảng sợ cùng không thể tưởng tượng.

Chẳng lẽ nói Ngao Lệ đại nhân sư phụ cũng là Thái Ất kim tiên bất thành?

Điều đó không có khả năng, Thái Ất kim tiên mạnh yếu, lấy Quy Trạch cảnh giới là không có biện pháp phán đoán. Nhưng là không phải Thái Ất kim tiên, ở Hạ Vân Kiệt ra tay trấn áp Ngao Chấn cùng Kim Tra khi, thân là kim tiên Quy Trạch còn là có thể theo Hạ Vân Kiệt trên người phát ra pháp lực dao động cảm giác ra đến.

Hạ Vân Kiệt là một vị kim tiên, điểm này Quy Trạch có thể khẳng định, đơn giản là một vị cực kì lợi hại kim tiên. Nếu không Hạ Vân Kiệt nếu là một vị Thái Ất kim tiên, Quy Trạch phía trước cũng sẽ không khuyên can Hạ Vân Kiệt không cần đi tấn công Tây Hải Long cung.

Một vị kim tiên, có gan tấn công Tây Hải Long cung vốn là là một kiện to gan lớn mật hành động, mà có gan tấn công rất khả năng sẽ có Thái Ất kim tiên tương trợ Tây Hải Long cung, vậy không phải to gan lớn mật, quả thực chính là đánh mất lý trí hành vi!

Hạ Vân Kiệt thoạt nhìn đương nhiên không giống như là người đánh mất lý trí! Nếu hắn không đánh mất lý trí, kia hắn đến tột cùng là làm sao đến tự tin cùng dũng khí?

“Thượng tiên sự tình, tiểu tiên không dám vọng ngôn cùng cản trở. Bất quá Ngao Lệ đại nhân chính là ta long môn tây phái tương lai hy vọng, nếu thượng tiên quyết ý

muốn tấn công Tây Hải Long cung, còn làm ơn tất chờ ta long môn tây phái hồi âm sau, đi thêm này hành động vĩ đại." Quy Trạch biết lấy chính mình thân phận cùng thực lực, nếu Hạ Vân Kiệt tâm ý đã quyết, hắn là căn bản không tư cách khuyên can, cho nên rất nhanh liền thu hồi trong lòng kinh hãi, thần sắc ngưng trọng hướng Hạ Vân Kiệt cúi đầu ôm quyền nói.

"Hảo, bản tiên chờ các ngươi long môn tây phái hồi âm." Hạ Vân Kiệt gật đầu trả lời.

"Một khi đã như vậy, tiểu tiên cái này cáo từ, thật sớm ngày đem Ngao Lệ đại nhân việc thượng bẩm môn trung trưởng lão." Quy Trạch hướng Hạ Vân Kiệt lại bế một quyền, sau đó lại nhất nhất cùng Dao Trì Thánh Nữ, Ngao Lệ cùng Cố Thiến Lâm nói lời từ biệt, sau đó mới mang theo người vội vã rời đi.

Quy Trạch đám người vừa rời cung điện, liền nghe đến Vân Hoành sơn bay tới từng trận hương nùng mùi thịt, theo kia mùi nhìn lại, đã thấy Vân Hoành sơn trong mỗ cái sơn cốc, một đám người giá một loạt chảo lớn, chính khí thế ngất trời ở đôn long thịt.

Thấy như vậy một màn, Quy Trạch thiếu chút nữa một cái lảo đảo ngã xuống cao trên mây.

Của ta ngoan ngoãn, kia nhưng là Tây Hải Long cung long thái tử, tây phương giáo hộ pháp Bì Na Dạ Già đệ tử, tử anh kì kim tiên a! Thế nhưng thật sự bị đôn thành long canh!

Quy Trạch không dám nhiều xem, mang theo một đám người, kinh hồn táng đảm cấp tốc ly khai Vân Hoành sơn.

"Này đám tên động tác nhưng thật ra rất nhanh." Ra cung điện, Hạ Vân Kiệt cũng ngửi được không trung

nồng đậm mùi thịt mùi, không khỏi cười lắc lắc đầu, sau đó quay đầu đối tương đương với ******** Ngụy Sùng phân phó nói:“Ngao Chấn huyết nhục sở hàm năng lượng không giống tầm thường, ngươi xem lao điểm, đừng làm cho các tướng sĩ vì đồ ngon miệng lưỡi, ăn hơn.”

“Tiểu nhân hiểu được.”

Ngụy Sùng vội vàng khom người nói, trong mắt lộ ra một tia phấn khởi chờ mong sắc.

Hạ Vân Kiệt vừa thấy, được, người này đều là một bộ miệng thèm bộ dáng, kêu người này trông giữ các tướng sĩ, căn bản chính là không tốt. Vì thế chuyển hướng Ngao Lệ nói:“Cũng là ngươi nhìn điểm đi, chớ để làm cho các tướng sĩ ăn hơn.”

Ngao Lệ cũng là long tộc, tuy rằng căm giận kia Ngao Chấn nhưng cũng không có khả năng miệng thèm đồng loại huyết nhục.

“Là!” Ngao Lệ khom người lĩnh mệnh, sau đó phi thân đi kia sơn cốc, bởi vì đã có tướng sĩ nhịn không được bắt đầu cầm lấy thìa đi chảo lớn múc canh uống.

Ngao Lệ về phía sau, Hạ Vân Kiệt cũng không nhàn rỗi, không tiếc hao phí pháp lực cùng tài liệu, đem Vân Hoành sơn lần nữa bố trí một phen.

Pháp lực có thể lần nữa tu luyện trở về, về phần tài liệu, lần này đoạt lại Tây Hải Long cung cùng thiên đình tinh nhuệ đại quân, thu hoạch rất là phong phú, cũng là không lo.

Làm xong này đó sau, đã là năm ngày sau.

Này năm ngày, Vân Hoành sơn liên tục không ngừng mà

có mênh mông pháp lực dao động, chính là các tướng sĩ dùng long thịt long huyết đôn canh, người người đều có đột phá. Giống Ngụy Sùng, Chu Lương đám rất sớm liền đi theo Hạ Vân Kiệt đắc lực tài tướng, tất cả đều đột phá đến huyền anh kì huyền tiên.

Thậm chí làm nước canh toàn bộ uống quang sau, Vân Hoành sơn cơ hồ đã nhìn không tới tiên đan kì lấy hạ tiên nhân. Thậm chí có gần một phần năm tướng sĩ đột phá đến huyền tiên cảnh giới, huyền tiên số người suốt đạt tới mười vạn, hơn nữa trong đó có gần một phần ba là ở huyền đan kì đã ngoài.

Này kỳ thật thực bình thường, tử anh kì cự long, kia tuyệt đối là đại bổ vật a! Hơn nữa trải qua này mấy chiến, Ôn Kiều phủ tướng sĩ thể xác và tinh thần đều chiếm được lột xác, tự nhiên liền nước chảy thành sông tấn mãnh đột phá.

Nhìn các tướng sĩ ào ào đột phá, Vân Hoành sơn thực lực bay vọt lên một cái tân bậc thang, Hạ Vân Kiệt trong đầu mặc dù có chút vui mừng, nhưng không có chút thoải mái cảm giác, tương phản hắn còn cảm thấy trước nay chưa có trầm trọng.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt hiểu được, theo năm ngày trước hắn diệt sát Ngao Chấn cùng Kim Tra bắt đầu, tùy theo mà đến hắn muốn đối mặt địch nhân không còn là kẻ yếu, mà là trong tiên giới cường giả, cùng trước kia căn bản không phải cùng cái cấp bậc. Tương đối cho này cường giả, bọn họ điểm ấy người, căn bản cho người ta tắc không đủ để nhét kẽ răng.

Ngồi xếp bằng ở tư thân hiên trung, trên đùi đặt ba mặt lá cờ, một mặt là vu tổ Đế Giang kỳ, một mặt là vu tổ Hậu Nghệ kỳ, một mặt là vu tổ Cộng Công kỳ. Này ba mặt lá cờ đều là hắn đã hoàn toàn luyện hóa vu tổ kỳ, còn có Chúc Dung, Nhục Thu, Câu Mang ba mặt vu tổ

kỳ, hắn chính là thu vào trong cơ thể, cũng không có chân chính tế luyện.

Nhẹ tay khẽ vuốt vuốt ba mặt vu tổ kỳ, Hạ Vân Kiệt tâm tư chuyển động, trong mắt lóe ra khó có thể lựa chọn ánh mắt.

“Những người này là ngươi tương lai căn cơ, ở tương lai nhất định có thể trở thành của ngươi giúp, nhưng hiện tại bọn họ căn bản không có biện pháp giúp ngươi chống đỡ Tây Hải Long cung các cường địch, ngược lại thành của ngươi liên lụy. Nếu y vi sư chi kế, là hy vọng ngươi có thể trực tiếp thu phục cường giả về chính mình sở dụng, miễn cho chịu liên lụy. Nhưng vi sư biết của ngươi tính tình, ngươi tất không chịu bỏ đi bọn họ. Nhưng ngươi muốn tưởng tốt lắm, luyện hóa phân thân chính là cực kì nguy hiểm cử chỉ, cho dù giống Di Lặc kia đám nhân vật, phỏng chừng cũng cũng chỉ luyện hóa lần trước ngươi tại hạ giới đánh chết kia phân thân. Tuyệt đại đa số cường giả, nếu không tất yếu là sẽ không luyện hóa phân thân. Vu tổ kỳ có mười hai can, ngươi nếu lựa chọn lấy vu tổ kỳ đến luyện hóa phân thân, tương lai nếu muốn thập nhị đô thiên vu tổ kỳ hợp nhất, phát huy lớn nhất uy lực, phải đem sở hữu vu tổ kỳ cầm đến luyện hóa thành phân thân, thì phải là mười hai cái phân thân. Kia tuyệt đối là nguy hiểm đến cực điểm, hơi không cẩn thận, ngươi đã đem sa vào vạn kiếp bất phục hoàn cảnh, cho dù ngươi có bất tử bất diệt thân, cũng muốn rơi vào thần hồn câu diệt kết cục. Ngươi nhất định phải thận trọng suy nghĩ.” Vu Hàm thanh âm ở Hạ Vân Kiệt trong đầu vang lên, vô cùng trầm trọng.

Luyện hóa phân thân, thông tục một điểm kỳ thật đó là đem người sinh sôi phân ra mặt khác một bộ phận đến, nương vật gì đó tu luyện thành một cái khác chính mình. Loại này phân liệt, không phải nói tứ chi cắt, mà là tinh thần linh hồn cắt. Có thể nghĩ trong đó nguy hiểm trình

độ.

Chương 1771 : Quyết định

Đương nhiên luyện hóa phân thân tuy rằng nguy hiểm, nhưng một khi luyện hóa ra phân thân đến, liền cũng liền tương đương với hơn một cái mệnh đến, tự nhiên là ưu việt nhiều hơn.

Bất quá luyện hóa phân thân chính là một môn cực kì cao thâm thần thông, thi triển khi, không chỉ có cần thi triển giả hiểu được môn này thần thông, còn muốn có cực kì cường đại tu vi, có cũng đủ có thể chịu tải phân cách đi ra tinh thần linh hồn pháp bảo hoặc là thân xác.

Một tiên nhân có được cực kì cường đại tu vi, thường thường đã có được cũng đủ tự bảo vệ mình thực lực, rất ít có nguyện ý tái mạo hiểm nguy hiểm đi luyện hóa phân thân. Mà luyện hóa đi ra phân thân, cũng không phải nhảy mà sẽ thành cùng bản tôn giống nhau cường đại tồn tại, trên thực tế, phân thân ngay từ đầu đều là yếu nhược, trừ phi dùng để luyện hóa phân thân chính là tiên thiên pháp bảo, phân thân khả năng ngay từ đầu liền có vẻ cường đại, nhưng cùng bản tôn trong lúc đó còn là có không nhỏ chênh lệch. Tiên thiên chí bảo, thế nào một kiện không phải trân quý đến cực điểm, lại có ai bỏ được cầm đến luyện hóa phân thân? Mà phân thân nếu là rất yếu, đối với cường giả mà nói, luyện hóa đi ra tác dụng kỳ thật rất nhỏ. Cho nên tình hình chung hạ, rất ít có cường giả sẽ đi luyện hóa phân thân.

Năm đó Di Lặc kỳ thật cũng là vì tính kế Cửu U Tố Âm nữ đế mới vừa rồi cố ý luyện hóa một cái phân thân, mà Cửu U Tố Âm nữ đế sở dĩ hội trúng kế, cũng cùng nàng vào trước là chủ không có hướng phân thân phương diện tưởng có quan hệ.

Bởi vì đến bọn họ như vậy cảnh giới, nếu luyện hóa phân thân đã sớm luyện, phân thân sớm đã rất cường

đại. Đến bọn họ cảnh giới còn không có luyện, kỳ thật đã không tất yếu tái phân tâm đi luyện hóa phân thân. Dù sao luyện hóa phân thân không chỉ có có nguy hiểm, hơn nữa luyện hóa khi khẳng định muốn suy yếu bản tôn tinh thần cùng linh hồn, ảnh hưởng bản tôn tu luyện tiến độ.

Hạ Vân Kiệt trước kia chưa từng nghĩ tới luyện hóa phân thân, là vì tại hạ giới cảnh giới thực lực bị hạn chế, tưởng cũng vô dụng, nếu không hắn từ lúc hạ giới khi liền luyện hóa ra một cái phân thân đến, như vậy cũng có thể an tâm phi thăng tiên giới. Sau lại phi thăng tiên giới, cảnh giới thực lực mặc dù có, nhưng vẫn cũng không có phương diện này cần, hơn nữa luyện hóa phân thân dù sao cũng là một kiện nguy hiểm sự tình, muốn làm không tốt tinh thần linh hồn sẽ đã bị vĩnh cửu tính bị thương, đến lúc đó liền hối tiếc không kịp.

Nhưng lúc này đây Vân Hoành sơn một trận chiến, đệ tử bị người giẫm tại dưới chân, nữ nhân bị bắt đứng lên tiên trừu, tướng sĩ, môn sinh chết thảm trọng, trị hạ dân chúng cũng bị rất nhiều tai họa, mà địch nhân cũng càng ngày càng mạnh đại, những người này liền thành Hạ Vân Kiệt trong đầu lớn nhất gánh nặng.

Hắn không có khả năng vẫn thủ hộ ở bọn họ bên người, bồi đến bọn họ chân chính trưởng thành đứng lên, nhưng hắn càng không thể có thể giống Vu Hàm nói vứt bỏ bọn họ không quan tâm.

Phân thân thiếu phương pháp dưới, Hạ Vân Kiệt nghĩ tới luyện hóa phân thân.

Tiên thiên chí bảo, đối với người khác mà nói là một kiện khó cầu, nhưng Hạ Vân Kiệt cũng không thiếu. Hắn trên người có 6 can vu tổ kỳ, có minh ngục huyết đao, có tiên thiên bàn đào thụ, còn có một gốc tiên thiên dương liễu thụ.

Minh ngục huyết đao chính là giết chóc chi đao, Hạ Vân Kiệt không thể cầm hắn đến luyện hóa phân thân, bởi vì một cái không tốt, hắn bản tôn sẽ rơi vào giết chóc chi đạo. Tiên thiên bàn đào thụ Hạ Vân Kiệt còn chờ mặt trên bàn đào quả thành thục đến tài bồi môn sinh, tự nhiên không muốn cầm đến lãng phí. Tiên thiên dương liễu thụ nhưng thật ra một cái lựa chọn, nhưng này chu tiên thiên dương liễu thụ từng chịu quá trọng thương, không hề đầy đủ, còn có non nửa gốc ở Từ Hàng đạo cô cầm, cần thời gian dài ôn dưỡng, hấp thu đại lượng sinh cơ mới có khả năng khôi phục lại, nếu là cầm đến luyện hóa phân thân, cũng không phải thực thích hợp.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt cũng có chút luyến tiếc tiên thiên dương liễu thụ mỗi ngày sinh ra tiên thiên dương liễu cam lộ.

Cho nên tính ra tính đi sẽ chỉ có hắn trên người kia 6 can vu tổ kỳ. 6 can vu tổ kỳ trong đó ba cái hắn đã tế luyện ôn dưỡng nhiều năm, hơn nữa hắn là Vu vương đế thống, trên người chảy xuôi nếu Vu vương máu, cùng vu tổ kỳ có một loại thiên nhiên cùng loại cho huyết mạch liên hệ, nếu là cầm đến luyện hóa phân thân hẳn là hội thuận lợi rất nhiều. Mà tối mấu chốt là, một khi lấy vu tổ kỳ đến luyện hóa phân thân, phân thân liền tương đương với biến hóa thành vu tổ, thi triển vu tổ thần thông, này cũng là so với tiên thiên bàn đào thụ cùng tiên thiên dương liễu chi mạnh hơn rất nhiều.

Nhưng lấy vu tổ kỳ luyện hóa phân thân có một rất lớn vấn đề, thì phải là vu tổ kỳ có mười hai can, nếu là luyện hóa trong đó một cây, tương lai nếu là tìm được này khác 6 can, bởi vì trong đó một cây đã xảy ra biến hóa, sẽ không biện pháp bày ra đầy đủ thập nhị đô thiên vu tổ đại trận.

Không hoàn chỉnh thập nhị đô thiên vu tổ đại trận kỳ thật

cũng đã phi thường lợi hại, dùng để đối phó Từ Hàng đạo cô lưu Thái Ất kim tiên tự nhiên là không nói chơi, nhưng nếu chống lại giáo chủ cấp bậc, vậy kém chút uy lực. Thậm chí liền ngay cả Di Lặc bực này phó giáo chủ cấp nhân vật, không nghĩ qua là nếu như bị hắn nhìn ra trong đó chỗ thiếu hụt, cũng là không có biện pháp vây khốn.

Di Lặc là Hạ Vân Kiệt từng thề muốn giết người, mà muốn giết Di Lặc, còn muốn lần nữa làm cho vu tộc sừng sững ở tiên giới vạn tộc chi lâm, Hạ Vân Kiệt về sau khẳng định muốn trực diện giáo chủ cấp nhân vật, kia này mười hai can đô thiên vu tổ kỳ chính là hắn lớn nhất dựa vào, tự nhiên là không tha có nửa điểm tỳ vết. Cho nên nếu muốn lấy vu tổ kỳ đến luyện hóa phân thân, Hạ Vân Kiệt tất nhiên là một cái đường đi đến cùng, đem mười hai can vu tổ kỳ toàn bộ luyện hóa thành phân thân, như thế tương lai khả năng bày ra đầy đủ thập nhị đô thiên vu tổ đại trận.

Luyện hóa một cái phân thân còn nguy hiểm, có thể nghĩ luyện hóa mười hai cái phân thân có bao nhiêu nguy hiểm.

Đó là tương đương với đem một người tinh thần linh hồn sinh sôi phân ra đi mười hai phân.

“Từ xưa đến nay, có thể thành tựu giáo chủ có mấy người? Mà ta, tương lai nếu không thể trở thành giáo chủ cấp nhân vật, sư tôn ngài cho rằng ta có khả năng theo Vương Mẫu nương nương, theo Nhiên Đăng trong tay bọn họ lấy đến Nữ Oa cung tàn đồ sao? Có thể diệt sát Di Lặc sao? Có thể bảo trụ bất tử sơn? Có thể trọng chấn vu tộc sao?” Hạ Vân Kiệt đang nghe Vu Hàm mà nói sau, trầm mặc rất nhiều, đột nhiên hỏi liên tiếp vấn đề.

“Không thể!” Vu Hàm không cần nghĩ ngợi nói.

“Kia sư tôn ngài cho rằng là trở thành giáo chủ cấp nhân vật dễ dàng đâu, còn là luyện hóa ra mười hai cái phân thân dễ dàng?” Hạ Vân Kiệt lại hỏi.

Vu Hàm không có trả lời, hắn biết Hạ Vân Kiệt đã có quyết định.

Từ khai thiên tịch địa vô số từ năm đó, có thể trở thành giáo chủ liền như vậy mấy người, không chỗ nào không phải là người có vô thượng nghị lực, vô thượng thiên phú, vô thượng cơ hội.

Cửu U Tố Âm nữ đế loại nào nhân vật, không có thể trở thành giáo chủ cấp nhân vật!

Ngọc Đế, thân là tam giới chi chủ, không có thể trở thành giáo chủ cấp nhân vật!

Nhiên Đăng ở thượng cổ thời đại chính là Xiển giáo Nguyên Thủy Thiên Tôn lấy hạ người thứ hai, liền ngay cả Từ Hàng đám người đều muốn xưng hô hắn làm một thân lão sư, sau lại hắn lại sửa đầu nhập tây phương giáo, tưởng tập hai nhà dài, ý đồ tìm hiểu giáo chủ chi đạo, nhưng như trước không có thể trở thành giáo chủ cấp nhân vật.

Còn có Di Lặc, còn có Vương Mẫu nương nương, Cửu Thiên Huyền Nữ……

Này đó không chỗ nào không phải là khai thiên tịch địa tới nay trong thiên địa cao nhất tiêm nhân vật, có thể nói không có một người so với Hạ Vân Kiệt kém, nhưng bọn họ cũng chưa có thể trở thành giáo chủ.

Cho nên đừng nhìn Vu Hàm vẫn thực xem trọng Hạ Vân Kiệt, đừng nhìn Hạ Vân Kiệt có Vu vương đế thống, nhưng muốn thành giáo chủ cấp nhân vật, kia tỷ lệ đồng

dạng phi thường mờ mịt hư vô. Mà muốn luyện hóa mười hai cái phân thân, thành công xác suất tuy rằng rất thấp, nhưng so với giáo chủ cũng là cao rất nhiều.

Hạ Vân Kiệt trong lời nói ý tái hiểu không quá, nếu là hắn ngay cả luyện hóa mười hai cái phân thân đều không được, lại nói chuyện gì thành tựu giáo chủ chi đạo!

Chương 1772 : Tây Hải long vương khiếp sợ

Gặp Vu Hàm trầm mặc đi xuống, Hạ Vân Kiệt lại vỗ về đặt ở trên đùi ba mặt vu tổ kỳ, hồi lâu, đột nhiên mở miệng nói:“Lam nhi!”

“Thiếp đang ở, lão gia có cái gì phân phó?” Dao Trì Thánh Nữ nghe được Hạ Vân Kiệt kêu to, vội vàng buông trong tay sự tình, tiến tiến đến phúc thân hỏi.

“Ta muốn bế quan, những ngày này mặc kệ ai tới cũng không cần quấy nhiễu ta!” Hạ Vân Kiệt trầm giọng nói.

“Là, thiếp thân sẽ tự mình thủ quan!” Dao Trì Thánh Nữ gặp Hạ Vân Kiệt thần sắc ngưng trọng, hiểu được hắn này bế quan không phải là nhỏ, thần sắc không khỏi rùng mình nói.

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó nhắm hai mắt lại, mà Dao Trì Thánh Nữ tắc nhẹ tay nhẹ chân lui đi ra ngoài, đóng cửa tư thân hiên, tự mình ngồi xếp bằng ở tư thân hiên cửa vào, không tha bất luận kẻ nào ra vào.

……

“Cái gì? Thái tử bị giết! Điều đó không có khả năng? Điều này sao có thể?” Tây Hải Long cung, Ngao Nhuận lật đổ bàn, rơi một đất tiên quả tiên nhưỡng.

Trong cung sở hữu cung nữ tất cả đều lạnh run quỳ trên mặt đất, đại khí cũng không dám suyễn một tiếng.

Quỳ gối đại điện một vị long kình biến thành kim tiên đại hán lại không dám ngẩng đầu nhìn Ngao Nhuận, sắc mặt tái nhợt, cái trán mồ hôi lạnh như mưa xuống.

Lần này Tây Hải Long cung phái ra kim tiên có mười vị, nhưng bình yên phản hồi bất quá chỉ có năm vị, hắn là trong đó một vị.

“Nói, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Ngao Chấn có tử anh kì kim tiên cảnh giới, hơn nữa trên người lại mang theo ta Tây Hải Long cung trấn cung pháp bảo trấn hải ấn cùng thông thiên kiếm, lại như thế nào khả năng bị giết? Ai có bực này bản sự? Đúng rồi, kia Lý Tĩnh phái ai đi, hay không là kia ác tặc Na Tra? Có phải hay không hắn giở trò quỷ, giết con ta?” Ngao Nhuận lật đổ bàn, hồi lâu mới đứng vững cảm xúc, hai mắt lộ hung quang, cả người sát khí lẫm liệt hỏi.

Na Tra là Lý Tĩnh tam tử, Xiển giáo Thái Ất chân nhân đắc ý môn sinh, thực lực là Lý Tĩnh ba con trai trong đó tối cường, bởi vì tứ hải Long cung đầu nhập vào tây phương giáo, xưa nay cùng tứ hải Long cung không hợp. Một lần xung đột từng giết qua Đông Hải long cung tam thái tử, chuyện này lúc ấy huyên rất lớn. Bất quá bởi vì Na Tra sau lưng có Thái Ất chân nhân che chở, cuối cùng việc này không giải quyết được gì. Nhưng bởi vì Na Tra từng có quá này “Ác tích”, cho nên Tây Hải long vương thực tự nhiên nghĩ tới hắn.

Na Tra thực lực cường đại, pháp bảo cũng nhiều, nhưng thật ra có trấn sát Ngao Chấn thực lực.

“Hồi long vương, sát thái tử là Ôn Kiều phủ phủ lệnh Hạ Vân Kiệt, hắn không chỉ có giết thái tử, ngay cả Lý Tĩnh trưởng tử Kim Tra thiên quân cũng giết.” Long kình kim tiên lòng còn sợ hãi trả lời.

“Cái gì? Giết thái tử là Ôn Kiều phủ phủ lệnh Hạ Vân Kiệt, hắn không chỉ có giết thái tử, mà còn giết Lý Tĩnh trưởng tử Kim Tra!” Ngao Nhuận nghe vậy vẻ mặt khiếp sợ, thậm chí đều đã quên tang tử chi đau.

Thật sự là này tin tức rất ra ngoài người dự kiến, căn bản không có biện pháp làm cho người ta tin tưởng.

Phải biết rằng Ngao Chấn cùng Kim Tra đều là tử anh kì kim tiên, cho dù Ngao Nhuận chính mình cũng không có bản sự đưa bọn họ hai người cùng nhau trấn sát. Một tiên nhân danh không dùng truyền, cho dù thực sự điểm bản sự, có lợi hại pháp bảo bàng thân, kia cũng không khả năng vừa mới trấn sát hai người a!

“Kia Kim Tra khả mang theo độn long cọc?” Ngao Nhuận thật vất vả hấp thu này tin tức, mới lại mở miệng hỏi nói.

“Mang theo, bất quá Kim Tra vừa mới đem độn long cọc tế khởi, người nọ liền huyễn hóa ra một thúy quang đại thủ, một phen bắt nó cấp cầm đi.” Long kình kim tiên trả lời, trong mắt toát ra hoảng sợ ánh mắt.

Thật sự là lúc trước kia một màn rất kinh người, đến bây giờ long kình kim tiên nhất tưởng đứng lên đều là kinh hồn táng đảm.

“Cái gì?” Dù là Ngao Nhuận quý vì Tây Hải Long cung long vương, một thân pháp lực không biết có bao nhiêu hùng hồn, nghe được long kình kim tiên trả lời cũng là nhịn không được cả người run run một chút, trong mắt nhịn không được toát ra một tia kinh sợ sắc.

Độn long cọc ở thượng cổ thời đại đều là tiếng tăm lừng lẫy pháp bảo, so với hắn ban cho Ngao Chấn trấn hải ấn cùng thông thiên kiếm uy lực còn muốn thật lớn một ít. Bực này uy lực thật lớn pháp bảo thật muốn tế ra, cho dù hắn đều tránh đi mũi nhọn, không dám cứng rắn kháng, khả kia Hạ Vân Kiệt thế nhưng một tay liền đem hắn cầm đi, có thể nghĩ thực lực của hắn có bao nhiêu khủng bố!

“Người nọ thực chính là Ôn Kiều phủ một phủ lệnh? Khi

nào thì tiên giới xuất hiện như vậy một vị nhân vật lợi hại?" Ngao Nhuận ở trong cung qua lại lo âu đi tới, lúc này hắn đã quên tang tử chi đau.

Ngao Nhuận có mười sáu con trai, năm nữ nhi, chết một con trai, tuy rằng làm cho hắn vô cùng đau lòng, nhưng chẳng phải là không thể thừa nhận, nhưng đắc tội một vị như thế khủng bố nhân vật, nếu không còn sớm làm tính toán, kế tiếp chỉ sợ tử đã có thể không chỉ có chính là một vị con trai.

Hơn nữa người nọ dám đồng thời diệt sát hắn con trai cùng Kim Tra, hiển nhiên là một cái vô cùng quyết đoán, tâm ngoan thủ lạt, trừng mắt tất báo hạng người.

"Đáng chết Ngao Hoành!" Nhất tưởng khởi tự dưng tạo như vậy một vị khủng bố địch nhân, Ngao Nhuận đều có điểm căm giận khởi kia chết đi thập vương tử. Nếu sớm biết kia Hạ Vân Kiệt như vậy lợi hại, còn như vậy tâm ngoan thủ lạt, cho dù trong tay hắn có tiên thiên chí bảo, hắn Ngao Nhuận cũng không dám đánh nó chủ ý a!

"Ngươi đem sự tình từ đầu tới đuôi cấp bổn vương kể rõ một lần!" Ngao Nhuận đột nhiên dừng lại bước chân, trầm giọng nói.

Ngao Nhuận dù sao cũng là Tây Hải bá chủ, trong đầu tuy rằng bị Hạ Vân Kiệt bày ra đi ra thực lực cấp sợ tới mức không nhẹ, nhưng rất nhanh còn là bình tĩnh xuống dưới.

"Là." Long kình kim tiên lên tiếng, sau đó đem sự tình từ đầu tới đuôi một năm một mười nói tới, bao gồm Ngao Chấn quất Dao Trì Thánh Nữ, Hạ Vân Kiệt thề muốn tiêu diệt Tây Hải Long cung lời nói hùng hồn, còn có Hạ Vân Kiệt muốn tìm Lý Tĩnh tính sổ, Ngao Lệ thân câu tứ hải long tộc hoàng tộc huyết thống sự tình.

Ngao Nhuận nghe xong long kình kim tiên giảng thuật sau, thần sắc âm tình biến ảo hồi lâu, lại ở thủy tinh cung đi qua đi lại.

“Người tới, nhanh đi đánh thông hải cổ, gõ thông hải chung, thỉnh ba vị long vương đến Tây Hải Long cung thương nghị đại sự.” Hồi lâu, Ngao Nhuận lại ngừng chân, sau đó trầm giọng hạ lệnh nói.

Tứ hải Long cung trong lúc đó đều có một mặt thông hải cổ cùng một cái thông hải chung, mặc dù cách cực kì xa xôi, nhưng có khẩn cấp tình huống một khi xao vang chung cổ, này khác Long cung liền có thể khoảng cách biết được.

Làm Ngao Nhuận sai người xao vang chung cổ, thông tri ba vị long vương đến Tây Hải Long cung thương nghị đại sự khi, xa ở thiên đình đãng ma đại nguyên soái phủ, dài ba lũ râu dài Lý Tĩnh lúc này cũng đồng dạng vội vàng sai người đi gọi Mộc Tra cùng Na Tra tiến đến trong phủ nghị sự.

Mộc Tra cùng kia Kim Tra đồng dạng bộ dạng khí vũ hiên ngang, sau lưng lưng một đôi kiếm, xa xa liền tản ra một tia sát khí, mà Na Tra tắc thoạt nhìn có vài phần giống kia Hồng Hài Nhi, như trước vẫn duy trì vài phần hài đồng tướng mạo, trên chân đạp một đôi phong hỏa luân, trên cổ đội kim lắc lắc vòng.

“Con bái kiến phụ vương, không biết phụ vương triệu hồi ta cùng Tam đệ tiến đến có chuyện gì?” Mộc Tra tiến phủ nguyên soái liền quỳ gối ở Lý Tĩnh trước mặt, mà Na Tra còn lại là thẳng tắp đứng ở phong hỏa luân, ánh mắt lạnh lùng nhìn Lý Tĩnh, chút không có đối phụ thân nên có kính ý.

Nguyên lai này Na Tra kỳ thật là thanh vi thiên Côn Luân sơn một khối bảo thạch, thải thiên địa chi linh khí, chịu

nhật nguyệt chi tinh hoa hình thành linh châu tử. Lại nói tiếp cùng Tôn Ngộ Không lai lịch có chút cùng loại. Chính là Na Tra so với Tôn Ngộ Không còn là kém một ít đạo hạnh, không thể chính mình biến hóa thành người. Sau lại hắn sư phụ Thái Ất chân nhân được rồi pháp, tìm cái thích hợp nữ nhân, mượn nàng chi phúc biến hóa thành người. Cho nên thực lại nói tiếp, Na Tra chẳng phải là Lý Tĩnh con trai.

Vốn này cũng không có gì, cho dù Na Tra không phải Lý Tĩnh chân chính con trai, nhưng đúng là vẫn còn có chút ân tình ở bên trong, nhưng bởi vì sau lại náo loạn đại mâu thuẫn, hai người từng một lần đao kiếm gặp lại, thiếu chút nữa liền muốn ồn ào tai nạn chết người đến, liền xem như hoàn toàn gãy này phân “Phụ tử” Ân tình. Tuy rằng sau lại bởi vì Nhiên Đăng đám người xuất hiện, không tái đao kiếm gặp lại, cũng ở thiên đình đồng triều làm quan, nhưng phụ tử trong lúc đó mâu thuẫn như trước tồn tại.

Chương 1773 : Lý Tĩnh

Lý Tĩnh thần sắc đau kịch liệt đem Mộc Tra gọi đứng lên, sau đó thần sắc phức tạp nhìn về phía Na Tra.

Lý Tĩnh tuy rằng trong lòng không đem Na Tra làm con trai đối đãi, nhưng không thể không thừa nhận, ba con trai tuy rằng tất cả đều bái ở thượng cổ Xiển giáo mười hai kim tiên môn hạ, nhưng thực lực cường đại nhất là trước mắt vị này tiểu nhi tử. Mặc kệ là Kim Tra cùng Mộc Tra căn bản không phải đối thủ của hắn.

Thậm chí ngay cả chính hắn, trên danh nghĩa là Na Tra thủ trưởng, nhưng luận thực lực chân chính cũng không phải đối thủ của hắn. Cũng may hắn sư phụ Nhiên Đăng đạo nhân ban thưởng hắn một tòa Thất Bảo Linh Lung Tháp, này tháp trời sinh khắc Na Tra, mới vừa rồi có thể đè nặng hắn.

Năm đó Tôn Ngộ Không đại náo thiên không khi, thiên đình chúng tướng trung, trừ bỏ Dương Tiễn cũng liền Na Tra có thể cùng Tôn Ngộ Không đấu cái bài bản.

Hiện tại Kim Tra bị Hạ Vân Kiệt một đao đánh chết, Lý Tĩnh trong lòng rất rõ ràng, trong quân trừ bỏ Na Tra chỉ sợ không có người có thể ngăn được Hạ Vân Kiệt. Bởi vì Mộc Tra thực lực cùng Kim Tra kém không bao nhiêu, chính hắn hơi chút so với Kim Tra cao một ít, nhưng là là có hạn. Trong tay Thất Bảo Linh Lung Tháp bởi vì vừa vặn khắc Na Tra duyên cớ, đối phó Na Tra dễ như trở bàn tay, nhưng muốn đi đối phó Hạ Vân Kiệt, uy lực cũng liền cùng kia độn long cọc không kém là bao nhiêu.

Kia độn long cọc đều bị Hạ Vân Kiệt một tay trực tiếp cầm đi, hắn Thất Bảo Linh Lung Tháp phỏng chừng cũng tốt không đến chạy đi đâu, cho dù tráo được hắn, chỉ sợ cũng cùng năm đó tráo Tôn Ngộ Không giống

nhau, cuối cùng ngược lại bị hắn cấp băng liệt bảo tháp.

Cho nên tuy rằng kêu hai con trai lại đây thương nghị, kỳ thật Lý Tĩnh hy vọng là đặt ở Na Tra trên người, nhưng lại cứ này con trai cùng hắn không đúng đầu, cho nên Lý Tĩnh nhìn về phía Na Tra ánh mắt đặc biệt phức tạp.

“Các ngươi đại ca trước trận lãnh binh hạ thiên đình đi thảo phạt tụ quật châu thạch cừ quận Ôn Kiều phủ, không từng tưởng lại mệnh tang Hạ Vân Kiệt kia ác tặc tay. Nay kia ác tặc không chỉ có giết các ngươi đại ca cùng nhiều vị tiên quân, mà còn tuyên bố muốn tìm vi phụ tìm sự. Thật sự vô cùng cuồng vọng đáng giận, vi phụ hận không thể đưa hắn bắt lại nghiền xương thành tro, hảo thay các ngươi đại ca báo thù. Nhưng nề hà kia ác tặc thực lực cao cường, vi phụ cũng không dám tùy tiện lại lần nữa phát binh tấn công.” Lý Tĩnh đem ánh mắt theo Na Tra trên người thu hồi, thần sắc bi thống nói.

“Cái gì? Đại ca bị Hạ Vân Kiệt giết? Khi nào thì tụ quật châu ra bực này nhân vật lợi hại?” Mộc Tra nghe vậy vẻ mặt khiếp sợ cùng không dám tin.

“Hừ, chính mình mơ ước người ta pháp bảo, tưởng mạnh mẽ cướp lấy, nay học nghệ không tinh bị người giết, lại như thế nào có thể trách người ta cuồng vọng đáng giận?” Na Tra tuy rằng cũng là bị tin tức này hoảng sợ, nhưng hắn kia “Đại ca” Luôn luôn cùng Lý Tĩnh đều là một cái trong lỗ mũi một hơi, hơn nữa Kim Tra sư phụ Văn Thù Quảng Pháp tôn giả phản bội Xiển giáo chuyển đầu tây phương giáo, Kim Tra chính mình tự nhiên cũng vào tây phương giáo, cùng hắn thuộc loại bất đồng trận doanh, cho nên đối với Kim Tra vị này “Đại ca”, Na Tra cũng không có gì cảm tình, nghe vậy nhưng thật ra có chút trơ trẽn phụ thân ngôn luận, một điểm cũng chưa bởi vì “Đại ca” qua đời mà cảm thấy bi thương.

“Na Tra, vi phụ biết lúc trước đối với ngươi không tốt, cũng mặc kệ nói như thế nào, ngươi cũng là mẫu thân ngươi chịu khó chịu khổ mang thai ba năm lẻ sáu tháng mới vừa rồi sinh hạ đến, ngươi cho dù không để ý phụ tử huynh đệ loại tình cảm, tổng cũng muốn nhớ mẫu thân ngươi mang thai vất vả đi? Nay đại ca ngươi bị người giết, ngươi không thay hắn báo thù cũng là liền thôi, sao còn phản thay kia ác tặc nói chuyện đâu?” Lý Tĩnh nghe vậy không khỏi tức giận đến nổi trận lôi đình.

Na Tra nhìn Lý Tĩnh nổi trận lôi đình bộ dáng, cúi đầu không hề ngôn ngữ. Hắn tuy rằng không tiếp thu Lý Tĩnh này phụ thân, đối Kim Tra vị này huynh trưởng cũng không có cảm tình, nhưng đối với sinh hắn mẫu thân Ân phu nhân cũng là lòng mang quyến luyến cùng cảm kích, đem nàng chân chính trở thành mẫu thân đến đối đãi, cho nên chẳng sợ hắn trong lòng nhận định là Lý Tĩnh cùng Kim Tra sai trước đây, chết cũng là chết uổng, nhưng Lý Tĩnh nhắc tới đến Ân phu nhân, hắn liền ngậm miệng lại.

Gặp chính mình nhắc tới đến thê tử, Na Tra liền cúi đầu không hề ngôn ngữ, Lý Tĩnh mắt lóe ra một tia mừng thầm, biết Na Tra mặc kệ như thế nào, còn là nhớ hắn mẫu thân.

“Chuyện này vi phụ còn không dám nói cho các ngươi mẫu thân, sợ nàng kinh không nổi này đả kích, thầm nghĩ chờ tự tay tru giết Hạ Vân Kiệt kia ác tặc sau, mới đi nói cho các ngươi mẫu thân. Khả nề hà kia tặc tử thực lực……” Lý Tĩnh thở dài nói, nói chuyện khi mắt góc phụ lại ở chú ý Na Tra.

“Đại ca không phải có độn long cọc sao? Cho dù giết bất quá kia Hạ Vân Kiệt, chẳng lẽ còn trốn không thoát sao? Hắn lại cùng kia Hạ Vân Kiệt đi rồi mấy chiêu? Còn có ta nghe nói Tây Hải Long cung cũng phái người tiến đến, bọn họ bên kia lại là cái gì tình huống?” Na Tra tuy rằng

biết rõ Lý Tĩnh ở cầm hắn mẫu thân đến kích hắn, nhưng Na Tra đúng là vẫn còn nhớ đến mẫu thân tâm tình, ngẩng đầu hỏi.

Na Tra đồng dạng cũng là Lý Tĩnh phủ nguyên soái trướng hạ đại tướng, Kim Tra dẫn dắt đại quân hạ thiên đình đi thảo phạt Ôn Kiều phủ sự tình, hắn tự nhiên cũng biết một ít nội tình, cũng biết chuyện này Tây Hải Long cung cũng liên lụy đi vào.

“Lại nói tiếp kia Hạ Vân Kiệt, thật đúng là cái lợi hại nhân vật. Đại ca ngươi mới tế độn long cọc đã bị hắn cầm đi, chỉ ra một chưởng liền trấn áp đại ca ngươi. Kia Tây Hải Long cung phái là thái tử Ngao Chấn cùng tuần hải dạ xoa bộ thống lĩnh Lý Duệ, nhưng này Hạ Vân Kiệt chỉ ra một đao, Lý Duệ ngay tại chỗ bị giết, Ngao Chấn bị trấn áp.” Lý Tĩnh nói, nhìn về phía Na Tra ánh mắt mang theo một tia chờ mong.

Hắn biết chính mình một tiểu nhi tử thực lực cực kì cường đại, pháp bảo phần đông, năm đó cho dù cùng Tôn Ngộ Không đều là đánh nhau một lúc lâu, mới vừa rồi bại hạ trận đến. Mấy năm nay lại chịu năm đó bị thua sự tình kích thích, ngày đêm cần tu, thực lực so với năm đó lại cường không ít.

“Nếu là quả thực như thế, như vậy người này trừ bỏ không có bất tử bất diệt thân, thực lực của hắn chỉ sợ đã thẳng truy năm đó Tôn Ngộ Không, cho dù ta ra tay, nhiều lắm cũng cũng chỉ có thể cùng hắn đấu cái tương xứng.” Na Tra tuy rằng biết Hạ Vân Kiệt có thể diệt giết hắn đại ca, thực lực khẳng định lợi hại, nhưng nghe Lý Tĩnh mà nói sau, còn là nhịn không được mãnh hấp một ngụm lãnh khí, thần sắc ngưng trọng nói.

“Cái gì, người nọ thế nhưng như thế lợi hại!” Mộc Tra biểu hiện tắc lại càng không kham, sắc mặt đều xoát một chút biến thành một mảnh tái nhợt.

“Quả thực như thế, ngay cả ngươi cũng không thể thắng hắn?” Lý Tĩnh nghe vậy trong mắt chờ mong chuyển vì thất vọng, còn có như vậy một tia kinh hoảng lo lắng.

“Không thể!” Na Tra lắc đầu nói, “Ngươi nếu thật muốn giết hắn, chỉ sợ thỉnh Văn Thù Quảng Pháp tôn giả ra mặt, Kim Tra là hắn đệ tử, kia độn long cọc lại là hắn trấn sơn pháp bảo chi nhất, hắn hẳn là sẽ không trí chi không để ý đi.”

“Văn Thù Quảng Pháp tôn giả mấy năm nay vẫn đều đang bế quan, thâm cư ngũ long sơn vân tiêu động không ra. Hơn nữa Văn Thù Quảng Pháp thân là tây phương giáo tôn giả, làm cho hắn tự mình ra tay đối phó một vị kim tiên, chỉ sợ thể diện cũng là không nhịn được.” Lý Tĩnh thần sắc thất vọng nói. Hắn biết Na Tra tuy rằng đối hắn cùng Kim Tra không có gì cảm tình, nhưng hắn trong khung cũng là có một cỗ ngạo khí, nếu không phải thật sự đánh không lại Hạ Vân Kiệt, là sẽ không nói ra này lời nói đến.

“Ta đây sẽ không biện pháp, ta có nắm chắc giúp ngươi trấn thủ đãng ma tiên đảo, không cho năm đó Tôn Ngộ Không đại nháo thiên cung sự tình lại lần nữa phát sinh, nhưng muốn ta đi tấn công Ôn Kiều phủ, hơn phân nửa cũng liền tự rước nhục nhã, còn không bằng không đi.” Na Tra nói.

Chương 1774 : Thương nghị

Tiên giới có mười châu ba đảo, bốn thiên một đình. Mười châu ba đảo chỉ là thiên đình phía dưới thế giới, có đôi khi tiên giới bởi vì phân chia, sẽ đem mười châu tam đảo xưng là địa tiên giới, ý tứ là tiên giới hạ giới. Bốn thiên còn lại là ngũ đại giáo chủ mở mang đi ra mặt khác một phen thiên địa, là bọn họ đạo tràng cùng tu luyện chỗ nơi, thường nhân trên cơ bản rất khó đến, Ngọc Đế tuy rằng được xưng là tiên giới chi chủ, nhưng cũng quản không đến kia tứ đại thiên.

Một đình chỉ tự nhiên đó là thiên đình chỗ nơi, đây là phiêu phù ở địa tiên giới phía trên, trung gian lấy cương phong lôi hỏa vẫn thạch cùng địa tiên giới ngăn cách một mảnh địa vực. Này phiến địa vực tiên vân lượn lờ, làn gió thơm từng trận, liền cùng vân hải giống nhau, nhưng trong mây đã có vô số thật lớn đảo nhỏ ở trong đó chìm nổi, hoặc ẩn hoặc hiển, kia vân hải cũng phảng phất thực địa, đạp ở mặt trên sẽ không chìm xuống. Này vân hải vô biên vô hạn, trừ bỏ có vô số đảo nhỏ hoặc bao phủ hoặc hiển lộ trong đó, còn có một nở rộ ra vô lượng hào quang cung điện đàn. Kia cung điện đàn vô cùng hùng vĩ huy hoàng, có bốn lớn như cự sơn bình thường đứng sừng sững cửa thành, cung điện đàn một tầng cao hơn một tầng, cơ hồ vọng không đến đỉnh, tối chỗ cao có bốn đại kim quang chữ to ở lóe ra, chính là “Lăng Tiêu bảo điện” Bốn chữ.

Kia cung điện đàn đó là Ngọc Đế chỗ thiên cung, mà kia vô số đảo nhỏ còn lại là dưỡng chân tu đạo thắng địa, vô số thần tiên ở lại địa phương.

Vì cùng địa tiên giới phân chia, tiên nhân lại đem thiên đình chỗ khu vực này xưng là thiên tiên giới, có khi cũng kêu thiên giới. Xem như ở tiên giới bên trong lại phân chia ra thiên địa có khác, đơn giản này thiên địa đều

thuộc loại tiên giới.

Na Tra trong miệng lời nói đãng ma tiên đảo, đó là Lý Tĩnh ở thiên giới bộ đội sở thuộc đại quân đóng quân, cũng là hắn phủ nguyên soái chỗ nơi.

“Sát huynh chi cừu không đội trời chung, lại há có thể cứ như vậy tính?” Mộc Tra oán giận nói.

“Không như vậy, vậy ngươi muốn thế nào? Bằng không ngươi lãnh binh hạ thiên giới đi thảo phạt Hạ Vân Kiệt?” Na Tra nhìn về phía Mộc Tra nói.

Mộc Tra bị Na Tra như vậy vừa hỏi, lập tức liền ấp úng, một hồi lâu nhi mới đúng Lý Tĩnh nói:“Phụ thân, nếu không ngài đi cầu Nhiên Đăng sư tổ?”

Lý Tĩnh cười khổ lắc lắc đầu nói:“Ngươi sư tổ hắn lão nhân gia loại nào thân phận, lại như thế nào khả năng tự mình ra tay đối phó kia Hạ Vân Kiệt đâu? Linh thứu sơn trừ ngươi sư tổ ra, chỉ sợ cũng liền Vũ Dực Tiên có thể trấn áp được kia Hạ Vân Kiệt, khả Vũ Dực Tiên mấy năm nay vẫn đều đang bế quan, tự nhiên không có khả năng bởi vì ngươi đại ca sự tình mà cố ý phá quan mà ra.”

“Nhiên Đăng sư tổ chính là ta giáo phó giáo chủ, hắn muốn điều động cá nhân còn không dễ dàng?” Mộc Tra không cho là đúng nói.

“Thôi đi nhị ca, Nhiên Đăng là phó giáo chủ đúng vậy, nhưng sư phụ ngươi Phổ Hiền chân nhân, đại ca sư phụ Văn Thù Quảng Pháp sẽ nghe hắn điều hành sao? Giống Hạ Vân Kiệt nhân vật như vậy, ta lời nói thật nói đi, trừ bỏ tây phương giáo hộ pháp hoặc là tôn giả cấp nhân vật xuất động, nếu không đi cũng là uổng đi, đơn giản đấu cái náo nhiệt thôi, hay là thật đúng là có thể vì đại ca sự tình đem mệnh đều cấp hợp lại sao? Ngươi

muốn thật là có bản lĩnh, phải đi thuyết phục sư phụ ngươi ra mặt.” Na Tra gặp Mộc Tra nói như thế, nhịn không được nói châm chọc nói, bởi vì lại nói tiếp Nhiên Đăng cũng là Xiển giáo phản đồ, Na Tra đối hắn tự nhiên không có gì ấn tượng tốt.

Mộc Tra nghe vậy sẽ không tái lên tiếng. Đến Phổ Hiền chân nhân bực này cấp bậc nhân vật, trên cơ bản sớm đã xem phai nhạt nhân gian thân tình, chân chính để ý chỉ có chính bọn họ nói, này khác, chẳng sợ đệ tử cái gì cũng không quá chính là vật ngoài thân, buông tha cũng liền buông tha, tài bồi bọn họ cũng là vì thay chính mình phục vụ. Muốn Phổ Hiền chân nhân vì hắn một đệ tử huynh đệ xuất đầu đi chiến một vị kim tiên, kia căn bản chính là cái truyện cười.

Chỉ cần không uy hiếp đến bọn họ, tiểu bối sự tình tự nhiên là tiểu bối chính mình đi giải quyết. Nếu không sự tình gì đều đến tìm bọn họ, kia bọn họ sẽ không là chiêu đồ đệ mà là chiêu phiền toái.

Đương nhiên Kim Tra là Văn Thù Quảng Pháp tôn giả thân truyền đệ tử, Kim Tra bị Hạ Vân Kiệt giết chết, lại đoạt hắn độn long cọc, chờ Lý Tĩnh đám người thật sự giải quyết không được, Văn Thù Quảng Pháp tôn giả khẳng định còn là sẽ tự mình ra tay, đơn giản không phải hiện tại.

“Tốt lắm, báo thù việc tạm thời để lại. Mấy ngày nay gia tăng phòng bị, đừng cho Hạ tặc tử có trống thừa cơ. Hết thảy chờ Văn Thù Quảng Pháp tôn giả xuất quan tái làm tính toán, trong khoảng thời gian này, chúng ta cũng vừa hảo có thể nhìn xem Tây Hải Long cung bên kia có gì hành động. Kia Ngao Nhuận chết thái tử, cũng khẳng định sẽ không như vậy từ bỏ ý đồ, Ngao Chấn sư phụ Bì Na Dạ Già là cái hung tàn, trừng mắt tất báo hạng người, nay bị giết đệ tử, chỉ sợ cũng sẽ không từ bỏ ý đồ. Tốt nhất bọn họ đem Hạ Vân Kiệt kia tặc tử cấp

giết!” Lý Tĩnh nhìn xem Mộc Tra lại nhìn xem Na Tra, cuối cùng bất đắc dĩ nói.

Mộc Tra cùng Na Tra cúi đầu lĩnh mệnh, chính là Na Tra biểu tình có chút khinh thường.

……

“Ta tứ hải Long cung tuy rằng tài đại khí thô, người đông thế mạnh, nhưng cho tới nay đều khuyết thiếu cường giả chân chính, kia Hạ Vân Kiệt thế nhưng có thể như thế thoải mái trấn sát Ngao Chấn hiền chất cùng Kim Tra, thật muốn liều lĩnh đánh tới liều mạng, chúng ta tứ hải Long cung chỉ sợ không có người có thể ngăn cản a.” Đã đuổi tới Tây Hải Long cung Đông Hải long vương Ngao Quảng tam đại long vương đều mặt lộ vẻ vẻ mặt ngưng trọng nói.

“Kia mà nếu gì là tốt? Kia Hạ Vân Kiệt dám giết con ta cùng Kim Tra, hiển nhiên là cái tính nết hung bạo hạng người, hắn nếu phóng nói muốn tới tấn công ta Tây Hải Long cung, nói không chừng thật đúng là sẽ đến tấn công.” Ngao Nhuận mặt lộ vẻ lo âu sắc nói.

“Vì nay chi kế, chỉ có nhiều hơn bị chút trân quý vật phẩm đi huyết già sơn thỉnh Bì Na Dạ Già xuất mã, mặc kệ nói như thế nào, Ngao Chấn là hắn đệ tử, Ngao Chấn bị giết, hắn này làm sư phụ tổng không thể ngồi xem mặc kệ.” Ngao Quảng nói.

Bì Na Dạ Già người này không chỉ có hung tàn, mà còn cực kì tham lam, cho nên Ngao Quảng mới có muốn Ngao Nhuận nhiều bị chút trân quý vật phẩm đi thỉnh Bì Na Dạ Già chi nói.

Ngao Quảng là tứ hải long vương trung lão đại, cũng là tứ đại long vương trung thực lực cường đại nhất, nếu hắn nói như vậy, Ngao Nhuận biết này đó là bọn họ lựa

chọn tốt nhất, nghe vậy gật gật đầu, lại hỏi:“Kia Ngao Lệ lại nên làm cái gì bây giờ?”

“Chỉ cần diệt sát Hạ Vân Kiệt, Ngao Lệ làm sao chừng sợ hãi?” Ngao Quảng khoát tay, không cho là đúng nói.

Ngao Nhuận ngẫm lại cũng là, liền cùng với hắn tam đại long vương cùng nhau chọn chút tốt nhất vật phẩm, sau đó mệnh trưởng tử mang theo vật phẩm đi thỉnh Bì Na Dạ Già xuất mã đến Tây Hải Long cung tọa trấn.

……

“Không nghĩ tới, trước trận vừa mới ở Bồng Lai tiên đảo ra một vị lợi hại kim tiên, nay ở tụ quật châu lại xuất hiện một vị. Đáng tiếc người này quá mức xúc động, làm việc bất kể hậu quả, thế nhưng giận dữ dưới ngay cả Tây Hải Long cung thái tử cùng Kim Tra đều cấp giết. Nếu không nhưng thật ra có thể thu nạp đến vì trẫm sở dụng, tất là nhất viên mãnh tướng a!” Đẩu ngưu cung phi hương điện, Ngọc Đế cao tọa ngai vàng, thần sắc có chút tiếc hận nói.

“Theo vi thần bắt được tình báo biết, là kia Ngao Nhuận cùng Lý Tĩnh mơ ước Hạ Vân Kiệt bên người một vị nữ nhân pháp bảo trước đây, sau đó phái binh cường thủ hào đoạt, hơn nữa Kim Tra còn lấy độn long cọc bắt Hạ Vân Kiệt nữ nhân, Ngao Nhuận lại dùng roi quật nàng, Hạ Vân Kiệt đuổi tới sau, giận dữ dưới mới vừa rồi giết bọn họ. Kia Hạ Vân Kiệt là Ôn Kiều phủ phủ lệnh, lại nói tiếp cũng là ta thiên đình quan viên, kia Ngao Nhuận cùng Kim Tra làm như thế sự, hiển nhiên cũng có vi thiên luật, thật muốn truy cứu đứng lên, nhưng thật ra Hạ Vân Kiệt có lý.” Thái Bạch kim tinh châm chước nói, hắn biết Ngọc Đế cầu hiền như khát, lần này là lại động ái tài chi tâm.

Chương 1775 : Ngọc Đế tâm tư

“Nếu Hạ Vân Kiệt không có giết Ngao Nhuận cùng Kim Tra, bệ hạ tự nhiên dễ ra mặt vì Hạ Vân Kiệt nói chuyện, cũng thừa cơ đưa hắn mua chuộc vì bệ hạ sở dụng. Nhưng Hạ Vân Kiệt giận dữ dưới giết kia Ngao Nhuận cùng Kim Tra, hiện tại chính là đạo lý nói phá thiên đi, bệ hạ cũng là không tốt ra mặt a. Dù sao mặc kệ là Ngao Nhuận cùng Kim Tra, bọn họ bối cảnh đều rất sâu, hơn nữa Kim Tra còn là thiên đình thiên quân, bệ hạ cũng khó xử a.” Hoàng Giác đại tiên thở dài nói, mặt lộ vẻ một tia tiếc hận buồn bực sắc.

“Thắng làm vua thua làm giặc, liền xem một khi Bì Na Dạ Già hoặc là Văn Thù Quảng Pháp ra mặt, kẻ này hay không còn có thể ngăn cản được. Hắn nếu ngăn cản được, kia Ngao Nhuận cùng Kim Tra cũng dám đánh hắn nữ nhân pháp bảo chủ ý, còn bắt quật nữ nhân của hắn cùng đệ tử, kia cũng là tự rước nhục nhã cùng diệt vong, trẫm muốn ra mặt thay hắn nói chuyện chính danh, ai có thể nói cái gì? Hắn nếu ngăn cản không được, kia cũng là hắn tự chịu diệt vong, chẳng trách người khác.” Ngọc Đế mở miệng nói, trong thanh âm lộ ra một tia vô tình cùng lạnh lẽo.

“Bệ hạ anh minh, nay cũng cũng chỉ có thể xem kia Hạ Vân Kiệt hay không có thể ngăn cản được Bì Na Dạ Già và Văn Thù Quảng Pháp.” Thái Bạch kim tinh cùng Hoàng Giác đại tiên nhìn nhau liếc mắt một cái, sau đó song song đứng dậy hướng Ngọc Đế cúi đầu nói.

Bất quá theo hai người biểu tình không khó nhìn ra, bọn họ căn bản không hề cho rằng Hạ Vân Kiệt có thể ngăn cản được trụ Bì Na Dạ Già và Văn Thù Quảng Pháp tôn giả.

Bởi vì mặc kệ là Bì Na Dạ Già và Văn Thù Quảng Pháp

thiên tôn đều là Thái Ất kim tiên cấp nhân vật, hơn nữa người sau, lại thượng cổ Xiển giáo mười hai kim tiên chi nhất, ở thượng cổ thời đại đó là uy danh hiển hách hạng người, sau lại đột phá trở thành Thái Ất kim tiên, cho dù ở Thái Ất kim tiên cũng coi như được với trung thượng lưu. Hạ Vân Kiệt nếu có thể cùng bọn họ đối chiến mà không chết, chẳng phải là nói Hạ Vân Kiệt cũng có có thể so với Thái Ất kim tiên thực lực? Hoặc là cũng cùng kia Tôn Ngộ Không giống nhau, không chỉ có là đứng đầu kim tiên mà còn có bất tử bất diệt thân? Nếu thật sự là như thế, kia thật sự là nói phá thiên đi, Ngao Nhuận cùng Kim Tra cũng là bạch chết. Bởi vì đến như vậy cấp bậc nhân vật, bọn họ uy nghiêm là tuyệt đối không tha xâm phạm.

Thử nghĩ một chút, Kim Tra hoặc là Ngao Nhuận bởi vì mơ ước pháp bảo, giết hướng lạc già sơn, Từ Hàng đạo cô giết bọn họ hai người, lại có ai có thể nói cái gì? Chỉ sợ Ngọc Đế còn phải ra mặt trách phạt Tây Hải Long cung cùng Lý Tĩnh, dẹp an phủ Từ Hàng đạo cô đi.

Đây là cường giả vi tôn, cá lớn nuốt cá bé thế giới, chỉ có đủ thực lực, mới có cũng đủ đạo lý! Này khác đều là hư.

Nhưng này hiển nhiên không có khả năng? Toàn bộ tiên giới tự khai thiên tịch địa tới nay, cũng liền xuất hiện như vậy chút Thái Ất kim tiên cấp nhân vật, Thái Bạch kim tinh cùng Hoàng Giác đại tiên đều có thể thuộc như lòng bàn tay, lại nào có dễ dàng như vậy tùy tiện một cái sơn cùng ác thủy địa phương liền nhảy đi ra một cái?

Mấy năm nay cũng liền bính đi ra một cái Tôn Ngộ Không, còn không phải Thái Ất kim tiên đâu, còn kém điểm đem trời đều phải cấp đâm !

“Nghe nói Hạ Vân Kiệt môn hạ có vị đệ tử tên là Ngao Lệ, chính là thượng cổ tứ hải long vương hậu đại, không

biết việc này hay không là thật? Nếu là là thật, nhưng thật ra phải nghĩ biện pháp hộ hắn nhất hộ.” Ngọc Đế hiển nhiên cũng biết ký thác cho Hạ Vân Kiệt chính mình ngăn cản Bì Na Dạ Già hoặc là Văn Thù Quảng Pháp tôn giả trên cơ bản là kẻ ngốc nằm mơ, sẽ không nguyện nhắc lại Hạ Vân Kiệt sự tình, ngược lại nhắc tới Ngao Lệ.

Địa tiên giới đông nam tây bắc tứ đại hải, rộng lớn vô ngần, bên trong lại ẩn sâu vô số kỳ trân dị bảo, Ngọc Đế cũng hướng đến xem trọng tứ hải, không nghĩ tới không có một lưu ý lại bị tây phương giáo xúi giục Long cung, đào hắn góc tường, khiến cho tứ hải Long cung ở mặt ngoài quy thiên đình quản chế, trên thực tế đã là dựa vào hướng về phía tây phương giáo.

Đương nhiên tứ hải long vương cũng có chính bọn họ tư tâm tính toán, cũng không có hoàn toàn dựa vào hướng tây phương giáo, luôn luôn tại hai bên mọi việc đều thuận lợi.

Chuyện này Ngọc Đế vẫn canh cánh trong lòng, nề hà gạo đã nấu thành cơm, Ngọc Đế cũng cần tây phương giáo đến chế hành Xiển giáo, cho nên cũng chỉ có thể ăn này ngậm bồ hòn, nhưng trên thực tế, Ngọc Đế hận không thể sao tứ hải long vương gia, cho nên đối với cho Ngao Chấn chết, Ngọc Đế kỳ thật chỉ có vui mừng, cũng không có nửa điểm tức giận.

Đối long môn tứ phái cũng là hết sức duy hộ, chính là long môn tứ phái tên là long môn, nhưng bởi vì không có hoàng tộc tọa trấn, cũng là hữu danh vô thực, từ từ suy sụp, đã rất khó tái đối tứ hải Long cung đủ thành uy hiếp.

Nay ngoài ý muốn nghe được Hạ Vân Kiệt đệ tử Ngao Lệ là thượng cổ tứ hải long vương hậu đại, Ngọc Đế không khỏi động đến đỡ tâm tư.

“Việc này hẳn là không giả, nghe nói lúc ấy người long môn tây phái đã ở, sau còn tiếp Vân Hoành sơn, chỉ cần phái người đi long môn tây phái đi một chuyến, hẳn là liền hoàn toàn rõ ràng. Chính là kia Ngao Lệ nghe nói chỉ có tử khí kì kim tiên cảnh giới, chỉ sợ đảm đương không nổi đại nhậm a!” Thái Bạch kim tinh nói.

“Cái gì cảnh giới không trọng yếu, quan trọng là long môn tứ phái cần phải có nhất có thể vung tay vung lên, quần hùng hô ứng long vương. Hơn nữa thượng cổ tứ hải long vương là Vũ vương thân phong, lại khởi là đơn giản hạng người? Cho dù tổn lạc, lại sao lại không có lưu có sau chiêu? Nếu không phải như thế, trẫm vì sao vừa muốn duy hộ kia long môn tứ phái, hay là chỉ bằng bọn họ còn có thể đảo điên tứ hải Long cung bất thành?” Ngọc Đế trầm giọng nói.

“Thì ra là thế, bệ hạ anh minh.” Thái Bạch kim tinh cùng Hoàng Giác đại tiên đều là người thông minh, nghe vậy tự nhiên hiểu được, lập tức một lần vỗ mông ngựa đi qua.

“Này long môn tây phái Thái Bạch ái khanh ngươi hay là muốn tự mình đi một chuyến, này đó ngươi cũng nhất tịnh mang đi qua, nếu kia Ngao Lệ thật sự là thượng cổ long vương hậu đại, liền làm cho Quy Nguyên đem này mang đi cấp Ngao Lệ, hơn nữa làm cho hắn truyền lời cấp Hạ Vân Kiệt, làm cho hắn cẩn thận Bì Na Dạ Già, nếu hắn có thể ngăn được Bì Na Dạ Già mà không vong, trẫm liền thay hắn ra mặt. Thậm chí nếu hắn có thể đánh chiếm hạ Tây Hải Long cung, ngay cả Tây Hải Long cung cũng có thể ban cho cho hắn đệ tử Ngao Lệ, lập hắn làm tân một thế hệ Tây Hải long vương.” Ngọc Đế cũng không có để ý tới hai người mã thí, mà là trong tay hào quang chợt lóe, một cái trữ vật giới theo trong tay hắn bay lên dừng ở Thái Bạch kim tinh trong tay.

Thái Bạch kim tinh tâm thần vừa động, xem xét kia trữ vật giới, này vừa thấy, nhịn không được đều nuốt một ngụm nước miếng. Chỉ thấy kia trữ vật giới trung không chỉ có có chứa nhiều đan dược, còn có một đống bàn đào tiên quả, ít nói cũng có thượng trăm cái. Đương nhiên này đống bàn đào tiên quả chẳng phải là kia khỏa tiên thiên bàn đào trên cây sở kết quả đào, mà là nó đời thứ nhất tử thụ sở kết bàn đào tiên quả. Dù là như thế, kia cũng là ghê gớm. Phải biết rằng này đời thứ nhất tử thụ tổng cộng cũng liền mười đến khỏa, 9 vạn năm mới kết một lần quả, mỗi một cây kết trái cây cũng không phi liền mấy chục cái mà thôi. Đừng nói thiên tiên, huyền tiên, cho dù kim tiên ăn cũng có thể bằng bạch tăng thêm hơn một ngàn năm công lực. So với kia La Đàn tiên quân cái gì bích la quả không biết trân quý bao nhiêu lần.

Năm rồi Vương Mẫu nương nương mở bàn đào yến, cho dù lấy Thái Bạch kim tinh, Hoàng Giác đại tiên bực này cấp bậc tiên quan, cũng liền đủ tư cách ăn này đời thứ nhất tử thụ bàn đào tiên quả, tái thấp nhất cấp, giống tứ hải long vương, các thiên quân liền ngay cả này một thế hệ tử thụ bàn đào tiên quả cũng là không kịp ăn. Đương nhiên giống Từ Hàng đạo cô đám Thái Ất kim tiên cấp bậc nhân vật, nếu tới tham gia bàn đào yến, ăn chính là kia khỏa tiên thiên bàn đào trên cây trái cây.

Lần này Ngọc Đế trực tiếp đưa ra đi thượng trăm cái đời thứ nhất tử thụ kết thượng trăm cái bàn đào tiên quả, tuyệt đối được cho là khẳng khái hào phóng. Cái này cũng chưa tính, tại kia đôi bàn đào tiên quả bên cạnh, Thái Bạch kim tinh còn phát hiện một cái tiên thiên bàn đào tiên quả cùng một cái ngũ trang quan năm rồi tiến phụng cấp Ngọc Đế cùng Vương Mẫu nếm thức ăn tươi nhân sâm quả.

Này tiên thiên bàn đào tiên quả cùng nhân sâm quả kia cũng không thường a, đừng nói kim tiên ăn ít nhất có thể

bằng bạch tăng thêm mấy chục vạn năm công lực, cho dù Thái Ất kim tiên ăn đều có thể tăng tiến một ít công lực. Đương nhiên loại này tiên quả, chỉ có ăn cái thứ nhất khi có hiệu quả, ăn cái thứ hai khi, trên cơ bản cũng chính là đồ cái miệng thèm, không nữa cái gì tăng tiến công lực chi hiệu.

Nếu nói phía trước, Ngọc Đế đưa ra thượng trăm cái đời thứ nhất tử thụ kết bàn đào tiên quả xem như khẳng khái hào phóng, người sau kia tuyệt đối là đại thủ bút, cũng nhìn ra được đến Ngọc Đế đối tứ hải Long cung việc cỡ nào canh cánh trong lòng, hắn là xác định vững chắc tâm muốn đến đỡ Ngao Lệ. Đương nhiên hắn đưa ra nhiều như vậy này nọ, có rất đại một bộ phận kỳ thật cũng là hướng về phía Hạ Vân Kiệt đi.

Này đó đại bổ vật nhiều nhiều thiếu thiếu còn là có thể trợ giúp đến Hạ Vân Kiệt một ít.

Ngọc Đế đúng là vẫn còn có điểm chưa từ bỏ ý định, kỳ vọng Hạ Vân Kiệt đối mặt Bì Na Dạ Già hoặc là Văn Thù Quảng Pháp tôn giả có thể đứng được.

Chương 1776 : 3 đại phân thân

Vân Hoành sơn, Hạ Vân Kiệt như trước mắt xem mũi lỗ mũi mắt bàn tọa trong tư thân hiên, bên ngoài sự tình hắn một mực không biết, chỉ để ý ngưng tụ sở hữu thần niệm, cẩn thận từng li từng tí phân ra một lũ tinh thần cùng hồn phách.

Hắn thân mình ở run nhè nhẹ, dường như ở hết thảy lực lượng ở chịu đựng không phải người đau đớn.

Mồ hôi lạnh theo hắn cái trán một giọt giọt ngã nhào xuống, tại địa hạ đã hình thành một bãi thủy uông, cũng không biết mấy ngày qua, hắn đã trải qua bao nhiêu dày vò cùng tra tấn.

Đột nhiên gian đặt ở hắn đầu gối Đế Giang vu tổ kỳ phát ra líu lo tiếng cười quái dị, tiếp theo kia vu tổ kỳ hóa thành một đoàn hồng quang lao ra tư thân hiên, ở không trung hiện ra một đầu mặt người điểu thân, sáu chích điểu trảo, bốn chích thịt sí, toàn thân hồng vảy quái vật, một cỗ hung tàn hơi thở phát ra, thổi quét quá cả tòa Vân Hoành sơn, sợ tới mức tất cả mọi người cảm thấy phảng phất tận thế buông xuống bình thường, kinh hồn táng đảm, ào ào theo chỗ tu luyện bay vọt đi ra.

Cơ hồ đồng thời giận dữ tiếng hô vang lên, Hậu Nghệ vu tổ kỳ cũng hóa thành một đoàn hắc quang phóng lên cao, ở không trung hiện ra một đại hán tóc đen theo gió vũ điệu, dáng người vô cùng cao lớn, trên người bắp thịt cầu kết, phảng phất cương thiết chú liền bình thường.

Này đại hán trên người lộ ra một cỗ vô kiên bất tồi nhuệ khí, chính là ở không trung vừa đứng, phảng phất trời đều phải bị đâm ra một cái động đến.

Đang lúc người trong Vân Hoành sơn thấy như vậy một

màn, người người kinh hồn táng đảm, không biết đã xảy ra sự tình gì khi, lại một đoàn quang phóng lên cao, đột nhiên gian thiên không liền mây đen dầy đặc, mây đen phía trên có một mãng đầu nhân thân, chân đạp hai điều hắc long, thủ triền màu xanh đại mãng hồng hoang hung vật.

Này ba người đúng là Hạ Vân Kiệt mấy ngày nay lấy vu tổ kỳ làm kí thể, luyện hóa đi ra hóa thân, Đế Giang, Hậu Nghệ cùng Cộng Công.

Bọn họ ba người nay tự nhiên xa xa không thể cùng toàn thịnh thời kì tam đại vu tổ so sánh với, nhưng bởi vì là lấy vu tổ kỳ làm kí thể luyện hóa mà thành, nhất luyện hóa đi ra liền có đại vu thực lực, hơn nữa bởi vì đều xuất từ Hạ Vân Kiệt bản tôn, Hạ Vân Kiệt điều ngộ, bọn họ cũng đều lĩnh ngộ.

Cũng chính là, bọn họ nay không chỉ có là Đế Giang, Hậu Nghệ cùng Cộng Công thân, có đại vu thực lực, mà còn là bất tử bất diệt thân, trừ phi giáo chủ tự mình, hoặc là Hạ Vân Kiệt chính mình muốn tiêu diệt bọn họ, nếu không đã không có người có thể giết được bọn họ.

“Đạo huynh biệt lai vô dạng!”

“Biệt lai vô dạng!”

“Chúng ta lại thấy mặt!”

“Ha ha!”

Không trung ba người nhìn đối phương, cho nhau đánh chào hỏi, sau đó đột nhiên ha ha một trận cười to, sau đó cùng nhau thu liễm nổi lên tiết lộ đi ra ngoài đến từ viễn cổ vu tổ khí phách, biến thành ba vị nam tử hình dạng các không đồng dạng như vậy.

Đế Giang phân thân mặc là màu tím trường bào, xương gò má cao đột, thân mình khung xương thật lớn, nhưng không mập, ánh mắt gian ẩn ẩn cùng Hạ Vân Kiệt tương tự chỗ.

Hậu Nghệ phân thân mặc bố y, tóc như trước rối tung, có vẻ cực kì tục tằng cùng dũng mãnh, nhưng hai mắt sắc nhọn vô cùng, giống như diều hâu ánh mắt.

Cộng Công phân thân còn lại là một thân hắc y, vĩ ngạn khôi ngô, biểu tình tục tằng mang theo một tia lạnh như băng, trên người tản ra một tia hiếu chiến thô bạo hơi thở.

Sau, ánh mắt gian đồng dạng cùng Hạ Vân Kiệt có một chút tương tự chỗ.

Này ba người bởi vì là lấy vu tổ kỳ làm kí thể luyện hóa mà thành, tuy rằng cùng Hạ Vân Kiệt là nhất thể, nhưng ẩn ẩn cũng bảo lưu lại một ít đến từ vu tổ trí nhớ cùng tính cách, cho nên ba người gặp mặt khi mới có kia phiên chào hỏi.

Gặp kia tam đại hung vật biến thành ba vị đạo nhân, mọi người không hiểu thở dài nhẹ nhõm một hơi, bởi vì trực giác nói cho bọn họ, này ba người không phải địch nhân.

3 đại phân thân biến hóa thành nhân hình sau, hướng ngồi xếp bằng ở tư thân hiên cửa Dao Trì Thánh Nữ gật gật đầu, liền lại trở về tư thân hiên, sau đó phân tam giác ngồi xếp bằng ở Hạ Vân Kiệt bên người, lẳng lặng nhìn Hạ Vân Kiệt, trong mắt lộ ra một tia tò mò.

Lúc này Hạ Vân Kiệt thần sắc tái nhợt, cả người đều còn tại run rẩy, ánh mắt đóng chặt, cả người phảng phất bệnh nặng một hồi giống nhau, tựa hồ ngay cả mở to mắt lực lượng đều không có.

Trên thực tế cũng quả thật như thế.

Người khác luyện hóa ra một cái hóa thân cũng đã thực rất giỏi, hắn lại một hơi luyện hóa ra ba cái, trong đó hung hiểm, gian nan cũng chỉ có Hạ Vân Kiệt chính mình trong lòng rõ ràng. Cũng may hắn là Vu vương đế thống, kia ba cây vu tổ kỳ vốn là cùng hắn có đồng nguyên quan hệ, thế này mới hữu kinh vô hiểm luyện hóa đi ra.

Nhưng luyện hóa là luyện hóa đi ra, Hạ Vân Kiệt cả người cũng là chân chính hư thoát, cả người mệt mỏi, sinh cơ trôi qua, linh hồn gầy yếu, phảng phất nến tàn trong gió, trong cơ thể vu đỉnh ảm đạm không ánh sáng. Cũng may kia khỏa tiên thiên dương liễu thụ cùng bàn đào nhánh cây điều phất động, một tia sinh cơ cuồn cuộn không ngừng rót vào đến Hạ Vân Kiệt trong cơ thể, khiến cho hết thảy dần dần khôi phục trở về, nếu không lúc này đây rất khả năng sẽ lưu lại vĩnh viễn bị thương, thậm chí sinh mệnh tiệm suy, cuối cùng diệt vong.

Bởi vì bất tử bất diệt thân chung quy chính là tương đối, trừ bỏ giáo chủ cấp bậc nhân có thể diệt sát, chính mình cũng có thể giết chết chính mình!

Hạ Vân Kiệt luyện hóa phân thân kỳ thật chính là một loại cùng loại tự sát hành vi.

Hồi lâu Hạ Vân Kiệt sắc mặt dần dần hồng nhuận lại đây, sau đó khóe miệng dật ra một chút mỉm cười, hai mắt chậm rãi lặng lẽ mở ra.

“Không nghĩ tới ngươi thật sự thành công ! Phía trước thật sự là thay ngươi mướt mồ hôi, cũng may ngươi có vô cùng kiên định nghị lực, lại được trời ưu ái có được tiên thiên bàn đào thụ cùng tiên thiên dương liễu thụ, nếu không hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.” Vu Hàm kích động thanh âm ở Hạ Vân Kiệt trong đầu vang lên.

“Đúng vậy, bất quá sư tôn còn lậu tính một điểm, thì phải là này tranh Bồng Lai tiên đảo hành đối sinh tử hiểu được. Không có sinh tại sao tử, không có tử tại sao sinh? Có sinh mới có tử, có tử mới có sinh. Sinh tử tương tùy, sinh cuối là tử, tử là sinh bắt đầu. Nếu không phải khán phá điểm này, cho dù có tiên thiên bàn đào thụ cùng tiên thiên dương liễu thụ tương trợ, đệ tử cũng tuyệt không dám lập tức luyện hóa ra ba cái phân thân đến.” Hạ Vân Kiệt cảm khái nói.

“Ha ha! 3 đại phân thân, nếu có thời gian nếu ngươi luyện hóa ra mười hai cái vu tổ phân thân, chẳng sợ không có thể thành tựu giáo chủ chi đạo, chỉ sợ cũng có thể cùng giáo chủ đấu một trận.” Vu Hàm nghe vậy hơi hơi sửng sốt, sau đó tâm tình rất là dễ chịu ha ha cười rộ lên.

Hạ Vân Kiệt gặp Vu Hàm tâm tình dễ chịu, cũng đi theo nở nụ cười, tâm tình không còn giống bế quan phía trước như vậy trầm trọng.

3 đại phân thân, tuy rằng thực lực cũng không như hắn, nhưng là có đại vu chi cảnh giới, lại có bất tử bất diệt thân, chỉ cần đến không phải Mã Nguyên như vậy cấp bậc đứng đầu kim tiên, đã không có biện pháp trấn áp bọn họ. Nếu ba cái phân thân tề lên, cho dù Mã Nguyên cũng chỉ có thể chạy trối chết.

Đến giờ phút này, Hạ Vân Kiệt ở tiên giới mới xem như chân chính có tự bảo vệ mình cùng bảo hộ chính mình cơ nghiệp năng lực. Cho dù bản tôn rời đi, Vân Hoành sơn cũng không dùng lo lắng có người đến tấn công, cho dù bản tôn bị trấn áp, còn có 3 đại phân thân ở, luôn luôn cơ hội đem cục diện hòa nhau đến. Không giống kia Tôn Ngộ Không bị trấn áp ở dưới ngũ chỉ sơn, liền thành người thúc thủ vô sách.

“Lam nhi vào đi.” Hạ Vân Kiệt mỉm cười đứng lên, lững

thững đi tới trúc tía ban công, 3 đại phân thân cũng đi theo hắn đi tới trúc tía ban công.

“Lão gia, bọn họ là?” Dao Trì Thánh Nữ nghe được Hạ Vân Kiệt truyền âm rất nhanh liền đi tiến vào, nhìn đến Hạ Vân Kiệt phía sau 3 đại phân thân, trên mặt lộ ra kinh nghi sắc.

Chương 1777 : Không có băn khoăn

“Phu nhân này sương có lễ !” Đế Giang, Hậu Nghệ còn có Cộng Công phân thân đều mặt lộ vẻ mỉm cười hướng Dao Trì Thánh Nữ hành lễ.

Dao Trì Thánh Nữ nhìn bọn họ càng phát ra có một loại cảm giác cổ quái, trên mặt kinh nghi sắc càng đậm.

Bởi vì trước mắt này ba người cấp nàng cảm giác tựa hồ rất quen thuộc thực thân mật, nhưng đồng thời lại có một loại có khác cho Hạ Vân Kiệt bản thể xa lạ, kia lũ xa lạ là đến từ viễn cổ vu tổ sở mang đến hơi thở. Dù sao 3 đại phân thân là Hạ Vân Kiệt tinh thần hồn phách kí ở ba mặt vu tổ kỳ luyện hóa mà thành, tự nhiên mà vậy liền mang theo 3 đại vu tổ một ít thuộc tính cùng khí tức, thậm chí này thuộc tính cùng khí tức theo bọn họ về sau tu luyện, hội càng ngày càng đậm liệt. Bởi vì bọn họ một khi bắt đầu tu luyện, phân tán ở trong thiên địa vu tổ tinh khí hội dần dần tụ lại mà đến, bị bọn họ luyện hóa nhập thể.

“Bọn họ ba người đều là vi phu mấy ngày nay luyện hóa đi ra ngoài thân hóa thân.” Hạ Vân Kiệt mỉm cười nói.

“Ngoài thân hóa thân? Ba cái?” Dao Trì Thánh Nữ dù sao cũng là Vương Mẫu nương nương đạo thống, cũng là nghe qua luyện hóa hóa thân thần thông, phía trước cũng ẩn ẩn đã đoán được một ít, nhưng thấy Hạ Vân Kiệt chính miệng nói ra, còn là nhịn không được giật mình tròng mắt đều trợn tròn.

“Ha ha! Đúng là.” Hạ Vân Kiệt duỗi tay một phen ôm quá Dao Trì Thánh Nữ đẫy đà vòng eo, sau đó nhìn về phía Đế Giang chờ ba cái phân thân nói:“Ba vị đạo huynh, thỉnh tự tiện tìm một chỗ tu luyện đi thôi, bản tôn cần các ngươi khi, thì sẽ triệu hồi các ngươi.”

“Hảo, ha ha!” Ba phân thân tuy rằng xuất phát từ Hạ Vân Kiệt, chịu khống tại hắn, nhưng là có đều tự tư tưởng, nghe vậy nhìn nhìn Hạ Vân Kiệt lại nhìn nhìn hắn trong lòng Dao Trì Thánh Nữ, ha ha cười, sau đó liền phiêu nhiên cách tư thân hiên, đều tự tìm cái đỉnh núi dốc lòng cảm thụ được trong thiên địa vu tổ tinh khí.

Bọn họ bản thể là vu tổ kỳ, cảm thụ khởi vu tổ tinh khí so với Hạ Vân Kiệt còn muốn tới dễ dàng.

“Lão gia lần sau không cần tái như vậy mạo hiểm, vạn nhất ngài nếu có cái không hay xảy ra, ngài làm cho thiếp thân còn có hạ giới các phu nhân nên làm cái gì bây giờ?” Dao Trì Thánh Nữ đem đầu dán tại Hạ Vân Kiệt ngực, trong mắt ẩn ẩn có nước mắt chớp động.

Đến bây giờ Dao Trì Thánh Nữ nếu còn không biết mấy ngày nay Hạ Vân Kiệt đang làm cái gì, lại đã trải qua cái dạng gì hung hiểm, nàng cũng uổng xưng Dao Trì Thánh Nữ.

“Tu hành chi đạo vốn là là ngàn vạn gian nguy, nếu nhận thức chuẩn, cũng chỉ có dựa vào một cỗ dẻo dai đi xuống đi, nếu không không chỉ có chính mình rốt cuộc không thể nhìn trộm đại đạo, hơn nữa tương lai cũng không có biện pháp bảo hộ các ngươi! Nếu là như thế, vi phu còn không bằng liền như vậy tổn lạc.” Hạ Vân Kiệt thần sắc kiên định nói.

Đối thế giới hiểu biết càng nhiều, Hạ Vân Kiệt càng biết chính mình rốt cuộc hồi không đến đi qua, chỉ có không ngừng đi tới, tương lai mới có khả năng quá chính mình muốn bình tĩnh mà nhàn nhã ngày!

Bởi vì chỉ có khi đó, hắn khả năng nắm giữ chính mình vận mệnh, nhưng hiện tại cũng không có thể!

“Lão gia!” Dao Trì Thánh Nữ nghe vậy ngẩng đầu lên nhẹ nhàng kêu một tiếng, trong mắt toát ra mê ly sắc.

Hạ Vân Kiệt cảm nhận được Dao Trì Thánh Nữ đối chính mình mê luyến, trong lòng không khỏi dâng lên một cỗ tự hào, cúi đầu đối với kia hồng nhuận môi hung hăng hôn một chút, sau đó mới hỏi nói:“Long môn tây phái bên kia có từng người tới?”

3 đại phân thân đã luyện hóa đi ra, Hạ Vân Kiệt không còn có bao nhiêu cố kỵ, bước tiếp theo tự nhiên là chuẩn bị tìm tới Tây Hải Long cung tính sổ. Không chỉ có là vì lúc trước bọn họ tấn công Vân Hoành sơn việc, cũng vì bọn họ lúc trước thí sát lão long vương việc.

“Còn không có, long môn tây phái xa ở yến phong quận tây cổ sơn, quay lại cần một ít thời gian, hơn nữa bọn họ cũng cần thời gian xác nhận Ngao Lệ thân phận, thương nghị chuyện của hắn.

Bất quá nghĩ đến hẳn là cũng ngay tại mấy ngày này.” Dao Trì Thánh Nữ trả lời, mấy ngày nay Hạ Vân Kiệt bế quan, nàng đổ không quên tìm người hỏi thăm long môn tây phái sự tình.

Dao Trì Thánh Nữ lại không biết đến, nguyên bản kia long môn tây phái môn đại trưởng lão Quy Nguyên hôm qua hẳn là đã đến Vân Hoành sơn, nhưng bởi vì một ngoài ý muốn lai khách, chậm trễ hành trình, cho nên đến bây giờ còn không có đến Vân Hoành sơn.

“Ngươi nói cũng là, vậy đợi lát nữa bọn họ một ít thời gian.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

“Lão gia thực chuẩn bị tấn công Tây Hải Long cung sao? Nếu là bởi vì thiếp thân duyên cớ, lão gia đại cũng không tất như thế.” Dao Trì Thánh Nữ nói.

“Ta không phải thích ỷ thế hiếp người hạng người, nhưng nếu có người khi tới cửa, ta đây cũng tuyệt đối sẽ không dễ dàng từ bỏ! Chuyện này có nguyên nhân cho ngươi, cũng có bởi vì ta Ôn Kiều phủ, Vân Hoành sơn chết dân chúng, tướng sĩ, môn sinh, ta thân là phủ lệnh cần cho bọn hắn một cái công đạo.” Hạ Vân Kiệt thần sắc lẫm liệt nói.

“Kia lão gia mang kia ba phân thân tiến đến, thiếp thân hội trông coi tốt Vân Hoành sơn.” Dao Trì Thánh Nữ biết Hạ Vân Kiệt tính cách, nghe vậy không hề khuyên bảo, thần sắc bình tĩnh nói.

“Ta chỉ mang Đế Giang tiến đến là đủ, này khác hai cái phân thân cùng ngươi cùng trông coi Vân Hoành sơn.” Hạ Vân Kiệt nói.

Đế Giang tốc độ mau, khả chiến khả lui, vạn nhất Tây Hải Long cung tình hình chiến đấu có biến, có Đế Giang giúp, Hạ Vân Kiệt cũng có thể toàn thân trở ra. Về phần Vân Hoành sơn, có Cộng Công cùng Hậu Nghệ hai đại phân thân ở, trừ phi đối phương phái ra hai cái Mã Nguyên cấp bậc đứng đầu kim tiên, hoặc là Thái Ất kim tiên đích thân tới, nếu không Vân Hoành sơn cố như vững chắc.

Loại này khả năng tính nhỏ nhất.

Dao Trì Thánh Nữ gặp Hạ Vân Kiệt chỉ chịu mang một cái phân thân tiến đến, há mồm vừa định khuyên nữa nói, Cố Thiến Lâm đi đến nói:“Lão sư, sư nương, long môn tây phái người đến, sư huynh đang ở tiếp khách trong điện tiếp đãi bọn họ.”

“Ha ha, vừa nói bọn họ tới, bọn họ đi ra, đi vi sư đang muốn gặp một hồi bọn họ đâu.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười bàn tay to vung lên, ra tư thân hiên một đường đi phía trước sơn tiếp khách điện mà đi.

Long môn tây phái tới người không nhiều lắm, chỉ có tám cái, trong đó cũng bao gồm Quy Trạch ở bên trong.

Nhưng này tám người không chỗ nào không phải là kim tiên, trong đó một cái cùng Quy Trạch giống nhau đà cái "Nồi", lưu trữ ba lũ râu dài, chống một cây quải trượng giống như mộc phi mộc, sắt cũng không phải sắt, vóc dáng thấp bé lão nhân không chỉ có có tử anh kì kim tiên cảnh giới, hơn nữa cả người pháp lực phi thường hùng hồn, trên người ẩn ẩn lộ ra một cỗ viễn cổ thương lão hơi thở.

Người này chính là Ngọc Đế phía trước nhắc tới Quy Nguyên, long môn tây phái đại trưởng lão, từng Tây Hải Long cung Quy thừa tướng, là Tây Hải lão long vương chân chính tâm phúc thân tín. Năm đó Ngao Nhuận phản loạn, chúng Thủy tộc tướng sĩ gặp tình thế không ổn, ào ào lâm trận phản chiến đầu hàng, chỉ có Quy thừa tướng che chở long vương huyết mạch một đường sát ra vòng vây, ở trên đất bằng thành lập long môn tây phái, ý đồ thay lão long vương báo thù.

Nhưng vật đổi sao dời, long vương huyết mạch đều bị tru, long môn tây phái người mới từ từ rơi xuống, mà Ngao Nhuận ở tây phương giáo âm thầm duy trì hạ dần dần hoàn toàn nắm trong tay Tây Hải Long cung, dần dần thịnh vượng đứng lên, này tiêu bỉ dài, báo thù đã là xa xa không hẹn.

Nếu không phải trong lòng tổng còn ôm một lũ chấp niệm, Quy Nguyên sớm liền giải tán long môn tây phái.

Không nghĩ tới ngay tại Quy Nguyên cơ hồ đối báo thù đã không làm ảo tưởng khi, Quy Trạch đột nhiên mang về Ngao Lệ tin tức, không chỉ có như thế, còn mang về hắn một giọt tinh huyết, đúng là thuần khiết long vương huyết mạch hậu duệ. Quy Nguyên tại chỗ đó là lão lệ

tung hoành, triệu tập trưởng lão, hộ pháp hơi chút nhất thương lượng, liền cức không thể đãi muốn tiến đến Vân Hoành sơn.

Lần này, hắn là tuyệt đối không tha long vương huyết mạch hậu duệ có bất luận cái gì sơ xuất.

Ở Quy Nguyên muốn nhích người khi, Thái Bạch kim tinh đột nhiên đến long môn tây phái, cũng mang đến Ngọc Đế lời nói cùng ban cho. Có Ngọc Đế truyền lời cùng ban cho, Quy Nguyên trong đầu lại hơn một phần hy vọng cùng lửa nóng, tiễn bước Thái Bạch kim tinh sau, liền ngựa không dừng vó tới rồi Vân Hoành sơn.

Chương 1778 : Quy thừa tướng

“Thần, Quy Nguyên bái kiến tân long vương!” Quy Nguyên vừa thấy đến Ngao Lệ, liền nhịn không được quỳ rạp xuống đất, lão lệ tung hoành.

Quy Trạch đám người thấy thế vội vàng đi theo quỳ xuống.

Quy Nguyên đám người hành động nhưng là đem Ngao Lệ cấp giật nẩy người, vội vàng tiến lên nâng nói:“Các vị đạo hữu đây là cớ gì, mau mau đứng lên, mau mau đứng lên.”

“Đại vương không cần như thế, nay lão long vương chỉ còn lại có một vị hậu duệ, ngươi đó là chúng ta long vương, nên thu chúng ta này cúi đầu.” Quy Nguyên cũng không làm cho Ngao Lệ nâng hắn, hắn thực lực vượt qua Ngao Lệ rất nhiều, kiên quyết muốn bái, Ngao Lệ cũng không làm gì được hắn, chỉ có thể trơ mắt bị bọn họ ba bái.

Đã lạy Ngao Lệ sau, Quy Nguyên thế này mới đứng dậy, cao thấp đánh giá Ngao Lệ, lại là nhịn không được lão lệ tung hoành nói:“Nhớ mang máng năm đó lão long vương bộ dáng, ngươi tuy rằng cùng lão long vương cách nhiều đời, nhưng ánh mắt gian còn là rất giống, rất giống a!”

Quy Nguyên như vậy vừa nói, Ngao Lệ liền cũng đánh giá nổi lên Quy Nguyên, đột nhiên cả người chấn động nói:“Ngươi là Quy thừa tướng!”

Thân là tứ hải Long cung tại hạ giới truyền thừa, còn là giữ lại có một chút thượng cổ Long cung chính yếu nhân vật ghi lại, kia Quy Nguyên bởi vì Long cung gặp được đại nạn, lại trải qua vô số năm mưa gió, dung nhan có

rất nhiều biến hóa, cũng có vẻ thương lão rất nhiều, Ngao Lệ thế này mới không có thể liếc mắt một cái nhận ra đến, nhưng nay nghe hắn như vậy vừa nói, tiềm thức dụng tâm vừa đánh giá, liền cùng thượng cổ Long cung trung ghi lại một cái trọng yếu phi thường nhân vật liên hệ ở tại cùng nhau, thì phải là long vương bên người tối tín nhiệm nhân vật, Quy thừa tướng.

“Đúng là vi thần. Này xưng hô không biết có bao nhiêu năm không có người kêu, hiện tại vi thần là long môn tây phái đại trưởng lão, chưởng môn vị vẫn không.” Quy Nguyên không thắng cảm khái nói.

“Tiền bối chớ để lại tự xưng vi thần, vãn bối thừa nhận không nổi.” Ngao Lệ gặp trước mắt này lão thần tiên quả thật là Tây Hải Long cung Quy thừa tướng, không khỏi nghiêm nghị khởi kính, vội vàng khiêm tốn nói.

“Muốn nói lớn tuổi, vi thần quả thật so với đại vương lớn tuổi, nhưng tôn ti có khác, ngươi nếu là lão long vương hậu đại, này quy củ liền không thể phá. Đại vương cũng chớ khiêm tốn, trừ phi ngươi không thừa nhận chính mình là lão long vương sau, nếu là thừa nhận, lão long vương đại cừu, hắn di chí đều là cần ngươi tới hoàn thành, ngươi sẽ muốn gánh vác tân một thế hệ long vương trách nhiệm.” Quy Nguyên thần sắc nghiêm túc nói.

“Vãn bối tự nhiên không có khả năng quên nguồn quên gốc, chính là vãn bối thực lực hữu hạn, thật sự gánh không nổi……” Ngao Lệ cười khổ nói.

Trước mắt này tám người, thuần một sắc kim tiên, trừ bỏ Quy Nguyên, còn lại bảy vị, trừ bỏ Quy Trạch ở ngoài, ít nhất đều là tử lộ kì kim tiên cảnh giới. Mà Ngao Lệ chính mình bất quá chính là một tử khí kì kim tiên, muốn hắn đến làm bọn họ đại vương, Ngao Lệ quả thật thực chột dạ.

“Thực lực hữu hạn chính là vấn đề thời gian. Lão long vương từ thượng cổ đại chiến sau, bị thương sâu nặng, không có biện pháp khôi phục, sau lại ngộ Ngao Nhuận đám phản loạn, tự biết khó thoát khỏi một kiếp, ở tổn lạc trước cố ý để lại hắn một bộ phận long phách tinh huyết, làm tài bồi tân long vương chi dùng. Chỉ hận vi thần bảo hộ không chu toàn, khiến cho năm đó vài vị vương tử nhất nhất bị tây phương giáo âm thầm tập sát, gãy long vương hậu đại, kia long phách tinh huyết cũng liền vẫn bảo lưu lại xuống dưới.

Vi thần chính là căn cứ thế này mới cuối cùng xác nhận đại vương thân phận. Đại vương chỉ cần dung hợp luyện hóa lão long vương long phách tinh huyết, thực lực tất nhiên có thể bay vọt một cái bậc thang.” Quy Nguyên trong tay không biết khi nào hơn một cái để có đỏ tươi máu bình ngọc, sau đó cẩn thận từng li từng tí hai tay dâng cấp Ngao Lệ.

“Này……” Ngao Lệ đó là bởi vì tại hạ giới hấp thu luyện hóa một giọt thượng cổ cự long tinh huyết thế này mới trước tiên phi thăng tiên giới, tự nhiên hiểu được long phách tinh huyết trân quý, càng đừng nói này còn là thượng cổ long vương, hắn tổ tiên long phách tinh huyết, một khi dung hợp luyện hóa, không chỉ có cảnh giới khẳng định đột nhiên tăng mạnh, hơn nữa khả năng còn có thể từ trong đó được đến rất nhiều đến từ tổ tiên truyền thừa cùng dẫn dắt, đối hắn về sau ngộ đạo có rất lớn giúp, cho nên dù là Ngao Lệ luôn luôn bình tĩnh ổn trọng, lúc này nhìn trước mắt Quy Nguyên hai tay phủng đi lên bình ngọc, cũng là môi phát run, chân tay luống cuống, không biết là nên tiếp còn là không nên tiếp.

“Nếu là ngươi tổ tiên để lại cho ngươi, ngươi liền tiếp được. Mà ngươi hồi báo phương thức, chính là đem ngươi tổ tiên mất đi toàn bộ đoạt lại!” Ngay tại Ngao Lệ môi phát run, chân tay luống cuống khi, một đạo bình

tĩnh thanh âm ở ngoài điện vang lên.

“Sư tôn!” Ngao Lệ gặp Hạ Vân Kiệt tiến vào, vốn là phập phồng không chừng tâm tình không hiểu liền bình tĩnh xuống dưới, hướng Hạ Vân Kiệt cúc nhất cung, sau đó thản nhiên tiếp nhận kia chích bình ngọc.

Bình ngọc không lớn, chỉ có bình hoa lớn nhỏ như vậy, nhưng rất nặng.

“Long môn tây phái đại trưởng lão Quy Nguyên gặp qua thượng tiên.” Quy Nguyên tuy rằng chưa thấy qua Hạ Vân Kiệt, nhưng thấy Ngao Lệ xưng hô hắn là sư tôn, lại làm sao không biết hắn chính là Quy Trạch trong miệng ngưu nhân diệt sát Tây Hải Long cung thái tử Ngao Chấn cùng Kim Tra thiên quân, cuống quít xoay người chắp tay.

“Quy Nguyên trưởng lão khách khí.” Hạ Vân Kiệt vội vàng đáp lễ lại, phía trước Ngao Lệ cùng Quy Nguyên mà nói, hắn ở bên ngoài cũng nghe một ít, biết đó là một chân chính trung thành mà khả kính Long cung lão thần.

Quy Nguyên trưởng lão theo sát sau lại hướng Dao Trì Thánh Nữ cùng Cố Thiến Lâm hành lễ chào hỏi, Dao Trì Thánh Nữ cùng Cố Thiến Lâm cũng đều khéo trở về lễ.

Song phương đi lễ nạp thái, chào hỏi, liền phân chủ khách ngồi xuống.

“Quy Nguyên trưởng lão tới đúng là thời điểm, bản tiên chính suy nghĩ muốn đi Tây Hải Long cung đi lên một chuyến. Chính là lần trước đáp ứng quá Quy Trạch hộ pháp, cho nên muốn chờ ngươi đến sau, tái nhích người, không từng tưởng đang nghĩ tới chuyện này, ngươi đã tới rồi.” Phân chủ khách ngồi xuống sau, Hạ Vân Kiệt mặt mang mỉm cười nói, phảng phất đi Tây Hải Long cung đi một chuyến căn bản không phải cái gì

hung hiểm sự tình.

“Thượng tiên muốn đi Tây Hải Long cung đi một chuyến, Quy Trạch đã nói cho ta biết. Lấy thượng tiên thực lực, Tây Hải Long cung khẳng định không làm gì được thượng tiên, nhưng sợ là sợ kia Bì Na Dạ Già sẽ chặn ngang một tay. Kỳ thật thượng tiên căn bản không cần như vậy sốt ruột đi Tây Hải Long cung. Tân đại vương là thượng tiên đệ tử, chỉ cần thượng tiên đáp ứng ta long môn tây phái tương lai tất trợ tân đại vương trọng đoạt Tây Hải Long cung, ở tân đại vương trọng đăng Tây Hải Long cung long vương vị tiền, ta long môn tây phái cử phái đều tẫn về thượng tiên sai phái. Này khác long môn ba phái, ta cũng khả phái người đi mời, nghĩ đến bọn họ cũng khẳng định vui giúp thượng tiên. Thượng tiên trước kia căn cơ nông cạn, nhưng có ta long môn tây phái cử phái duy trì, lại có này khác ba phái tương trợ, nếu có thời gian khẳng định có thể phát triển lớn mạnh, đến lúc đó lại đi tấn công Tây Hải Long cung cũng không muộn. Hơn nữa Ngọc Đế cũng phái Thái Bạch kim tinh tặng chút vật phẩm lại đây tương trợ, cũng mang nhắn cấp thượng tiên nói, nếu thượng tiên có thể khiêng quá Bì Na Dạ Già và Văn Thù Quảng Pháp tôn giả trả thù, hắn tất ra mặt vì thượng tiên chính danh, khiến cho tây phương giáo không thể lại tìm ngươi tìm sự. Hơn nữa ngươi nếu tấn công hạ Tây Hải Long cung, đã đem Tây Hải Long cung ban cho ngươi đệ tử, lập hắn vì tân một thế hệ Tây Hải long vương!” Quy Nguyên thần sắc nghiêm túc nói, nói xong lấy ra một cái trữ vật giới, đúng là Ngọc Đế làm cho Thái Bạch kim tinh mang cho Quy Nguyên.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không theo Quy Nguyên khách khí, duỗi tay lấy ra trữ vật giới, thần niệm hướng trong tìm tòi, nhưng thật ra nhịn không được hai mắt sáng ngời, âm thầm một trận vui mừng, hắn tuy rằng tọa ủng bất tử sơn, nhưng bất tử sơn chân chính hảo này nọ đều thượng cấm chế không thể dễ dàng mở ra, mà Dao

Trì Thánh Nữ, Ngao Lệ đám người nay đã đến nhất định độ cao cảnh giới, muốn mau nữa tốc thăng cấp công lực, bình thường tiên quả, đan dược đã không có bao nhiêu hiệu quả, trong lòng chính phát sầu khuyết thiếu chân chính hảo tiên quả, đan dược. Không nghĩ tới này Ngọc Đế tựa hồ cũng biết hắn khốn cùng, thế nhưng sẽ đưa đến đây chứa nhiều đan dược, bàn đào tiên quả, thậm chí ngay cả vô cùng trân quý tiên thiên bàn đào quả cùng nhân sâm quả cũng các tặng một cái lại đây.

Có này đó, hơn nữa lão long vương lưu lại long phách tinh huyết, Ngao Lệ đám người thực lực tưởng không đột nhiên tăng mạnh đều khó a.

Chương 1779 : Nói chuyện với nhau

“Không nghĩ tới Ngọc Đế như thế khẳng khái! Nhưng thật ra bản tiên thiếu hắn một cái ân tình. Có này đó vật phẩm, tấn công Tây Hải Long cung việc nhưng thật ra không vội.” Hạ Vân Kiệt đem trữ vật giới thu hồi đến, nói.

Quy Nguyên trưởng lão nghe vậy trong đầu vừa mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, còn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt nghe lọt được chính mình lời nói, chưa từng tưởng theo sát sau Hạ Vân Kiệt lại tới nữa một câu:“Vậy chờ Ngao Lệ đám người dùng luyện hóa này đó vật phẩm, lại huy binh tấn công Tây Hải Long cung.”

Quy Nguyên trưởng lão vừa nghe thiếu chút nữa buồn bực hộc máu, cảm tình chính mình nói nửa ngày đều là bạch mù. Dùng luyện hóa này đó vật phẩm lại dùng được bao nhiêu thời gian? Hắn muốn lùi lại không phải nửa năm một năm, mà là mấy chục vạn thậm chí mấy trăm vạn hơn một ngàn vạn năm.

Chỉ có như vậy, mới có khả năng tích tụ đủ thực lực đối Tây Hải Long cung khởi xướng tiến công, mà nửa năm một năm, đối với bọn họ này đó có vô số năm tháng tiên nhân mà nói căn bản không có bao nhiêu ý nghĩa.

Quy Nguyên trưởng lão rất muốn hướng Hạ Vân Kiệt tê rống, đó là Tây Hải Long cung, là toàn bộ Tây Hải bá chủ! Là có thêm lấy trăm triệu kế binh tướng, có mấy trăm danh kim tiên Tây Hải Long cung! Nếu lại đến cái Bì Na Dạ Già, ngươi một kim tiên, liền như vậy điểm thành viên tổ chức như thế nào đi tấn công người ta, ngươi cho là ngươi là Tề Thiên đại thánh, có bất tử bất diệt thân, có thể sát cái ba tiến ba ra sao?

Ngươi đi chịu chết không quan hệ, nhưng chúng ta tân một thế hệ long vương làm sao bây giờ? Hắn nhưng là

đệ tử của ngươi a! Tân một thế hệ long vương nếu theo đi, chúng ta long môn tây phái làm sao bây giờ? Thật vất vả đợi đến đây tân long vương, có thể trí chi không để ý sao?

Quy Nguyên trưởng lão đương nhiên không dám hướng Hạ Vân Kiệt tê rống, không nói Hạ Vân Kiệt là Ngao Lệ sư phụ, đối hắn Quy Nguyên trưởng lão mà nói thân phận tôn quý vô cùng, liền vẻn vẹn Hạ Vân Kiệt trước đó vài ngày nhấc tay nâng chân gian liền diệt Ngao Chấn cùng Kim Tra, đã nói lên hắn là tiên giới cao nhất tiêm kim tiên chi nhất, cho dù hắn Quy Nguyên trưởng lão cũng không có thể là đối thủ của hắn.

“Thượng tiên nhất định phải thận trọng cân nhắc a!” Quy Nguyên trưởng lão tận tình khuyên bảo khuyên nhủ.

“Quy trưởng lão cứ việc yên tâm, bản tiên nếu dám phóng lời này, tự nhiên là có vài phần nắm chắc, ít nhất cũng có toàn thân trở ra nắm chắc.” Hạ Vân Kiệt biết Quy Nguyên trưởng lão cũng là xuất phát từ hảo ý, cố ý trấn an một câu.

Ta yên tâm? Ta có thể yên tâm sao? Quy Nguyên trưởng lão khóc không ra nước mắt. Bất quá lấy Hạ Vân Kiệt nhân vật như vậy, nếu nói ra nói như vậy, Quy Nguyên trưởng lão không yên tâm chung quy còn là bình tĩnh một ít, nhìn Hạ Vân Kiệt hỏi câu:“Nếu là Bì Na Dạ Già cũng giá lâm Tây Hải Long cung đâu?”

“Bản tiên nói đó là Bì Na Dạ Già giá lâm Tây Hải Long cung tình huống dưới!” Hạ Vân Kiệt hào khí nói.

“Xuy!” Quy Nguyên trưởng lão nghe vậy không khỏi mãnh hít một ngụm lãnh khí, tuy rằng hắn sớm đã theo Quy Trạch trong miệng nghe được một ít có liên quan Hạ Vân Kiệt nói qua cuồng vọng chi ngữ, nhưng chính tai nghe được lại là mặt khác một phen cảm thụ.

Bởi vì hắn nhìn không ra đến Hạ Vân Kiệt là không đầu óc hoặc là cuồng vọng vô tri.

“Quy Nguyên trưởng lão mời theo ta đến.” Quy Nguyên trưởng lão đã vì Tây Hải Long cung sự tình làm lụng vất vả không biết bao nhiêu năm tháng, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra không đành lòng làm cho hắn lại đề tâm điếu đảm, liền hướng hắn vẫy tay, hai người đi ra cung điện, vô tình đi đến một tòa đối mặt phía nam ngọn núi phía trên.

“Quy Trạch từng nói cho bản tiên, Từ Hàng đạo cô thực lực hẳn là so với Bì Na Dạ Già cường. Bất quá Quy Trạch chung quy là nhân tài mới xuất hiện, cũng chưa thấy qua Từ Hàng đạo cô cùng Bì Na Dạ Già, chính là tin vỉa hè mà thôi. Nhưng Quy Nguyên trưởng lão ngươi là thượng cổ quy tiên, cùng Từ Hàng đạo cô bọn họ là người cùng cái thời đại, ngươi thấy thế nào Từ Hàng đạo cô cùng Bì Na Dạ Già thực lực?” Đứng ở trên ngọn núi, Hạ Vân Kiệt nhìn xa phía nam, mở miệng hỏi nói.

“Có thể đột phá trở thành Thái Ất kim tiên, không có một không phải vạn trong tộc cao nhất tiêm nhân vật, đổ không tốt đơn giản nói ai lợi hại hơn. Bất quá năm đó chinh phạt Bì Na Dạ Già đích thực là Từ Hàng đạo cô, Bì Na Dạ Già cùng Từ Hàng đạo cô tranh đấu hồi lâu, kỳ thật cũng không có phân ra thắng bại, bất quá cuối cùng Bì Na Dạ Già còn là đầu thành tây phương giáo, nghĩ đến hẳn là còn là tự nhận không địch lại, yêu thương tất cả cánh chim, không nghĩ cùng Từ Hàng đạo cô liều mình, hơn nữa tây phương giáo cũng quả thật thế lớn, cho nên liền đầu thành. Nhưng thật muốn liều mình, kia kết quả liền ai cũng khó mà nói.” Quy Nguyên nghĩ nghĩ thần sắc nghiêm túc trả lời.

Hắn trả lời liền so với Quy Trạch kín đáo rất nhiều.

“Nói như thế đến, Quy Nguyên trưởng lão trong lòng còn là cho rằng Từ Hàng đạo cô hơn một chút ?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Từ Hàng đạo cô năm đó ở Xiển giáo mười hai kim tiên cũng là bài danh dựa trước lợi hại nhân vật, sau lại lại đầu nhập tây phương giáo, tập hai nhà dài, nghĩ đến hẳn là đi.” Quy Nguyên nghĩ nghĩ, gật gật đầu nói.

“Kia nếu bản tiên nói cho ngươi, ta từng cùng Từ Hàng đạo cô một lũ tiên thiên chi khí biến thành hóa thân đã giao thủ, hơn nữa thoải mái mà toàn thân trở ra, ngươi còn cho rằng ta đi tấn công Tây Hải Long cung là mạo hiểm cử chỉ sao?” Hạ Vân Kiệt quay đầu nhìn về phía Quy Nguyên, lại mở miệng hỏi nói.

“Cái gì! Thượng tiên từng cùng Từ Hàng đạo cô một lũ tiên thiên chi khí biến thành hóa thân đã giao thủ?” Quy Nguyên nghe vậy cả người không khỏi mạnh chấn động.

Tiên thiên chi khí biến thành hóa thân cùng Hạ Vân Kiệt lấy vu tổ kỳ làm kí thể luyện hóa phân thân bất đồng. Người trước là chỉ có Thái Ất kim tiên có thể thi triển, bởi vì tiên thiên chi khí biến hóa huyền bí vô cùng, khả hóa vạn vật, nhưng chỉ là tạm thời tính. Tiên thiên chi khí đối với Thái Ất kim tiên trân quý vô cùng, Thái Ất kim tiên không có khả năng làm cho nó vẫn tự do cách người mình, khẳng định là muốn thu hồi. Mà tiên thiên chi khí tóm lại là một loại năng lượng, nếu không có kí thể, một lúc sau cũng sẽ dần dần trôi qua trở về tự nhiên, tựa như vu tổ tinh khí giống nhau, dài lâu năm tháng xuống dưới, dần dần cũng liền dung nhập thiên địa, biến thành vạn vật, biến thành tiên khí, linh khí.

Người sau bởi vì là đem bản tôn tinh thần hồn phách cùng thật thể hoàn toàn dung hợp, lần nữa luyện hóa một sinh vật, là vĩnh cửu tính, là chân chính hóa thân.

Nhưng bởi vì Từ Hàng đạo cô hóa thân chính là thần thức bám vào nhất lũ tiên thiên chi khí biến thành, tuy rằng thực lực không thể cùng bản thể so sánh với, nhưng theo cảnh giới đến giảng đã là Thái Ất kim tiên cảnh giới, cũng có thể thi triển thuộc loại Từ Hàng đạo cô bản thể thuật pháp, tự nhiên lợi hại vô cùng.

Tối mấu chốt là, Hạ Vân Kiệt cùng Từ Hàng đạo cô kia lũ tiên thiên chi khí hóa thân đã giao thủ, tự nhiên cũng liền hiểu được Thái Ất kim tiên lợi hại chỗ, cũng liền ý nghĩa hắn phía trước nói mà nói chẳng phải là cái gì không biết sâu cạn nặng nhẹ nói.

Hắn là thực sự vài phần phần thắng !

Đánh trận là không phải trăm phần trăm liền thắng lợi sự tình, huống chi tấn công là Tây Hải Long cung, đối thành long môn tây phái vậy căn bản phải đi chịu chết, nhưng hiện tại Hạ Vân Kiệt cũng đã có vài phần phần thắng, đối với đã nghẹn vô số năm tháng, nguyên bản đối phục hồi Tây Hải Long cung gần như tuyệt vọng, chỉ ôm nhất lũ mờ mịt hư vô hy vọng Quy Nguyên mà nói, kia tuyệt đối có thể áp trên thân gia tánh mạng đánh bạc nhất đổ.

“Ta tây long môn phái, từ trên đến dưới, bao gồm ta Quy Nguyên ở bên trong, ở tấn công Tây Hải Long cung việc thượng, hết thảy đều nghe theo thượng tiên sai phái, nhưng chỉ cầu thượng tiên có thể bảo ta tân vương an toàn, làm cho hắn ở lại Vân Hoành sơn, miễn cho ta long vương gãy huyết mạch.” Quy Nguyên khiếp sợ qua đi, đột nhiên quỳ một gối xuống ở tại Hạ Vân Kiệt trước mặt, trong mắt toát ra kiên định kiên quyết sắc.

Chương 1780 : Phân phát

“Nếu là ở ngươi tới phía trước, lấy Ngao Lệ thực lực, bản tiên quả thật không tính toán hắn đi theo bản tiên cùng tiến đến, miễn cho trở thành bản tiên liên lụy. Nhưng hiện tại không giống với, ngươi mang đến long phách huyết tinh, mang đến Ngọc Đế sở cấp vật phẩm. Kia hắn nên đi trực diện cường giả, trải qua sống hay chết khảo nghiệm, chỉ có như vậy, tương lai hắn khả năng trở thành xưng bá Tây Hải chân chính long vương! Nếu không cho dù ngươi đem hắn đến đỡ đứng lên, kia cũng bất quá chính là cái hữu danh vô thật long vương, nếu thật sự là như thế, còn không bằng không cần làm này long vương.” Hạ Vân Kiệt thần sắc nghiêm túc nói.

“Thượng tiên nói là, là ta ý kiến nông cạn.” Quy Nguyên là thượng cổ quy tiên, vì Tây Hải Long cung phục hồi, không biết trải qua bao nhiêu gian khổ, tự nhiên là tính tình kiên nghị quyết đoán hạng người, sở dĩ có vừa rồi lời, thật sự là thật vất vả lại toát ra đến đây một vị long vương huyết mạch hậu duệ, khó tránh khỏi lo được lo mất, nay bị Hạ Vân Kiệt như vậy vừa nói, người cũng liền lập tức thanh tỉnh lại đây.

Long vương thân là trong biển bá chủ, chưa bao giờ là trong nhà ấm nuôi lớn !

“Mọi người đã muốn lập Ngao Lệ làm vương, kia bản tiên cũng sẽ không cùng các ngươi khách khí. Hôm nay, ngươi trở về tây cổ sơn, triệu tập môn trung chân chính tinh nhuệ đệ tử, tiến đến ta Vân Hoành sơn. Về phần này khác long môn ba phái, ngươi có thể đem chúng ta hành động nói cho bọn họ, nhưng bọn họ muốn phòng bị này khác ba Long cung xâm chiếm, không cần tiến đến giúp.” Hạ Vân Kiệt nhìn Quy Nguyên, trầm giọng nói.

“Địch cường ta nhược, chúng ta làm tập trung lực lượng

tấn công một phương. Hơn nữa chúng ta long môn tứ phái vốn là là vinh nhục cùng nhau, nếu muốn tấn công Tây Hải Long cung, vậy thông tri bọn họ cũng phái tinh nhuệ tiến đến tương trợ. Về phần bọn họ sơn môn, ta có thể lên thiên đình tìm Thái Bạch kim tinh. Ngọc Đế nếu không nghĩ tây phương giáo nắm trong tay tứ hải Long cung, lần này chúng ta muốn quy mô tiến công Tây Hải Long cung, hắn khẳng định không ngại làm cho chúng ta sơn môn chỗ các quận đóng quân tăng mạnh trông giữ các Long cung, không chuẩn bọn họ trái với thiên luật vi phạm đổ bộ tấn công chúng ta sơn môn." Quy Nguyên nói.

Tây Hải Long cung thế đại, nếu hơn nữa Bì Na Dạ Già, thật muốn đan thương thất mã, Hạ Vân Kiệt quả thật không bao nhiêu phần thắng. Đơn giản hắn có bất tử bất diệt thân, nay lại luyện hóa ra phân thân đến, cho nên muốn đi trước Tây Hải Long cung đi lên một chuyến, giết hắn cái long trời lở đất, ra trong lòng một ngụm ác khí nói sau. Nhưng nếu Ngao Lệ đám người công lực đại trướng, hơn nữa long môn tứ phái tinh nhuệ, kia phần thắng tự nhiên liền lớn hơn.

"Một khi đã như vậy, kia liền vừa mới bắt Tây Hải Long cung!" Hạ Vân Kiệt nghĩ nghĩ, trầm giọng nói.

"Hảo, ta đây hiện tại liền khởi hành hồi tây cổ sơn, sau đó tự mình đi một chuyến thiên đình, đồng thời phái người đi thông tri này khác long môn ba phái. Nửa năm sau, mang tinh nhuệ đến Vân Hoành sơn hội tụ." Quy Nguyên nhân thoạt nhìn tuổi già sức yếu, nhưng làm việc tình lại cực kì mạnh mẽ vang dội, cùng trong truyền thuyết Quy thừa tướng chậm chạp hình tượng hoàn toàn bất đồng.

Vì thế, rất nhanh Quy Nguyên cùng trong môn phái ba vị này khác trưởng lão ly khai Vân Hoành sơn, hắn hồi tây cổ sơn chuẩn bị tấn công Tây Hải Long cung việc cùng

với đi thiên đình liên lạc Thái Bạch kim tinh việc, mà này khác ba vị trưởng lão tắc phân biệt đi này khác ba nhà long môn phái.

Mà này khác bốn vị bao gồm Quy Trạch ở bên trong đều lưu tại Vân Hoành sơn.

Bốn người này nếu tôn Ngao Lệ làm vương, tự nhiên tùy tùng Ngao Lệ tả hữu, Ngao Lệ dùng long phách tinh huyết sau, bọn họ bốn người liền trung thành tận tâm, một tấc cũng không rời vì Ngao Lệ thủ quan, nhưng thật ra không cần Hạ Vân Kiệt an bài cùng phân tâm.

Ngao Lệ bế quan luyện hóa long phách tinh huyết sau, Hạ Vân Kiệt đem Ngọc Đế cấp gì đó tiến hành rồi phân phối. Dao Trì Thánh Nữ kế thừa là Vương Mẫu đạo thống, Vương Mẫu đại đạo không ít bắt đầu từ tiên thiên bàn đào thụ lĩnh ngộ mà đến, tiên thiên bàn đào tiên quả cấp nàng dùng vừa vặn, hơn nữa nàng hiện tại chính là tử khí kì kim tiên, khởi điểm thấp, này tiên quả cấp nàng dùng, ít nhất có thể để được với mấy chục vạn năm khổ tu.

Nhân sâm quả luận công hiệu so với kia tiên thiên bàn đào quả còn mạnh hơn vài phần, Hạ Vân Kiệt còn lại thủ hạ không có một người có thể hấp thu luyện hóa được. Hạ Vân Kiệt liền đem nhân sâm quả cấp phân nhiều phân, phân biệt ban cho mọi người, thượng trăm cái bàn đào tiên quả, trừ bỏ phân bốn cấp Quy Trạch bọn họ, cũng đều đều mở ra, phân cho chúng tướng sĩ, môn sinh.

Đan dược cũng là như thế, đều phân phát đi xuống, dù sao Hạ Vân Kiệt là chuẩn bị không tiếc hết thảy đại giới thăng cấp thủ hạ cảnh giới. Về phần chính hắn, tu luyện đã đến nhất định cảnh giới, muốn thăng cấp một điểm đều thực gian nan, luyến tiếc lãng phí này đó trân quý gì đó, ngược lại cái gì cũng chưa dùng.

Kia nhân sâm quả, tất nhiên là không cần nói, là trong thiên địa nhất đẳng nhất tiên quả. Không có Thái Ất kim tiên cấp bậc tiên nhân, căn bản tưởng cũng không muốn đi tưởng. Thậm chí cho dù là Thái Ất kim tiên cấp bậc nhân vật, kia cũng không phải mỗi người đều có tư cách nhấm nháp này nhân sâm quả. Liền ngay cả kia tiên thiên bàn đào thụ đời thứ nhất tử thụ kết bàn đào tiên quả, kia cũng ít nhất là ở tiên giới có nhất định danh khí kim tiên mới có tư cách nhấm nháp. Nhưng hôm nay Cố Thiến Lâm đám người mới bất quá chính là thiên tiên, huyền tiên cảnh giới, Hạ Vân Kiệt liền đem bực này trong thiên địa cực kì trân quý tiên quả phân phát cho bọn họ dùng, bực này "Sủng nịch" Thủ hạ đến cực điểm sự tình, cũng liền Hạ Vân Kiệt người như vậy làm được.

Này tin tức nếu truyền ra đi, chỉ sợ sở hữu tiên nhân đều phải miệng vỡ mắng hắn bại gia tử. Nếu làm cho Ngọc Đế biết, chỉ sợ đều phải nhịn không được nhảy lên mắng chửi người.

Hắn cấp Hạ Vân Kiệt những ngày này gian trân quý vô cùng tiên quả, còn có tốt nhất đan dược, cũng không phải là làm cho hắn cầm nuôi thiên tiên, huyền tiên, là làm cho hắn cầm cấp chính mình còn có Ngao Lệ đám chân chính đắc lực tài tướng thăng cấp công lực, thiệt nhiều một phần tự bảo vệ mình năng lực. Nay đổ tốt, Hạ Vân Kiệt thế nhưng đem mấy thứ này trực tiếp phân cho thiên tiên, huyền tiên dùng.

Hắn Ngọc Đế thiếu thiên tiên thiếu huyền tiên sao? Hắn tùy tiện tuyệt bút vung lên đều có thể cấp Hạ Vân Kiệt phái đi cái mấy ngàn vạn a! Hắn thiếu là chân chính đứng đầu kim tiên.

Bất quá Hạ Vân Kiệt lại cảm thấy này hết thảy rất bình thường bất quá, có thứ tốt tự nhiên muốn cùng này đám người vì chính mình vào sinh ra tử chia xẻ. Hơn nữa,

hắn cũng có một gốc cây tiên thiên bàn đào thụ a, về sau muốn tiên thiên bàn đào thụ còn không đơn giản, đơn giản cần thời gian chờ thôi.

Vì thế, Cố Thiến Lâm đám người dùng trân quý tiên quả, đan dược sau, cũng cùng Ngao Lệ cùng Dao Trì Thánh Nữ giống nhau ào ào bế quan luyện hóa. To như vậy một cái Vân Hoành sơn, kết quả là, nhưng thật ra thành Hạ Vân Kiệt này lão đại không có việc gì.

Cuối cùng nghĩ nghĩ, đoạn thời gian trước đại chiến đoạt lại không ít hảo pháp bảo, nhưng thật ra hẳn là thành thừa dịp trong khoảng thời gian này xử lý một chút, hảo phân phát cho thủ hạ.

Vì thế Hạ Vân Kiệt rất nhanh cũng công việc lu bù lên.

Đầu tiên Hạ Vân Kiệt muốn xử lý đó là độn long cọc. Này độn long cọc chính là Văn Thù Quảng Pháp tôn giả trấn sơn pháp bảo chi nhất, mặc dù không phải tiên thiên chí bảo, nhưng uy lực kia cũng là cực kì khủng bố, Kim Tra có thể ở tiên giới sấm hạ uy danh, cùng này pháp bảo có rất lớn quan hệ.

Thần niệm tham nhập độn long cọc, Hạ Vân Kiệt rất nhanh tìm đến Kim Tra ở lại bên trong nhất lũ thần niệm, ít phí thổi bụi lực liền lau quệt nó.

Lau quệt Kim Tra ở lại mặt trên nhất lũ thần niệm sau, Hạ Vân Kiệt vừa định rời khỏi đến, đột nhiên tâm sinh một tia báo động, khóe miệng gợi lên một chút cười lạnh nói:“Nếu không phải đoạn thời gian trước có đột phá, thật đúng là phát hiện không được ngươi, xuất hiện đi, Văn Thù Quảng Pháp tôn giả.”

Chương 1781 : Đoạt độn long cọc

“Trách không được có thể giết Kim Tra, đoạt bản tôn độn long cọc, quả nhiên có vài phần bản sự.” Hạ Vân Kiệt thanh âm ở độn long cọc trong không gian quanh quẩn, rất nhanh ở độn long cọc không gian một góc nổi lên một trận dao động gợn sóng, dần dần hiện ra một vị thân hình cao lớn, bộ mặt uy nghiêm đạo nhân đến.

Đạo nhân trên người tản ra rộng lớn cường đại uy nghiêm hơi thở, hai mắt nhìn Hạ Vân Kiệt, thần quang chớp động.

Lợi hại pháp bảo đều có chính mình độc đáo không gian, chủ nhân bởi vì quý trọng này pháp bảo, sợ bị bị người đoạt đi, sẽ không tiếc vốn gốc phân ra nhất lũ chân linh giấu ở trong đó, trở thành pháp bảo nguyên linh, tương đương với pháp bảo linh hồn. Như vậy, cho dù pháp bảo bị người khác cầm, cũng có thể muốn thu hồi sẽ thu hồi.

Này độn long cọc chính là ngũ long sơn vân tiêu động trấn động pháp bảo chi nhất, Hạ Vân Kiệt cũng là ở gạt bỏ Kim Tra ở mặt trên lưu thần niệm sau, đột nhiên cảm thấy có chút không thích hợp, này độn long cọc chính là vân tiêu động trấn động pháp bảo, kia Văn Thù Quảng Pháp tôn giả như thế nào khả năng liền như vậy tùy tùy tiện tiện ban cho Kim Tra đâu? Chẳng lẽ hắn cũng cùng chính mình trọng tình cảm, cũng có phần đông lợi hại pháp bảo bất thành?

Cũng đang là vì nổi lên này một tia lòng nghi ngờ, Hạ Vân Kiệt mới phát hiện này độn long cọc còn có một cái che dấu thật sự thâm chân linh. Cái gọi là chân linh kỳ thật liền cùng Hạ Vân Kiệt phân cách đi ra tinh thần hồn phách là giống nhau, đơn giản dùng để bồi dưỡng thành pháp bảo nguyên linh chân linh cần muốn phân cách đi

ra tinh thần hồn phách so với luyện hóa phân thân cần muốn phân lượng kém nhiều. Bình thường không có cái gì nguy hiểm, đối bản thể ảnh hưởng cũng nhỏ.

Đương nhiên chẳng sợ tái thiếu tinh thần hồn phách đối với tiên nhân mà nói đều là trân quý vô cùng, cho nên nếu không phải cực kì coi trọng pháp bảo, là không có người nguyện ý như thế tiêu phí vốn gốc.

Tuy rằng này chân linh chính là Văn Thù Quảng Pháp tôn giả ở lại độn long cọc một lũ tinh thần hồn phách, nhưng dù sao Văn Thù Quảng Pháp tôn giả là Thái Ất kim tiên, hơn nữa độn long cọc lại là nó địa bàn, uy lực của nó đối với tầm thường tử anh kì kim tiên mà nói còn là phi thường cường đại, căn bản không có biện pháp cướp lấy hắn pháp bảo. Nhưng Hạ Vân Kiệt sớm đã siêu thoát rồi tầm thường tử anh kì kim tiên phạm trù, tự nhiên là không sợ này đạo chân linh.

“Văn Thù, ngươi là chính mình biến mất, còn là bản tôn ra tay diệt sát ngươi?” Hạ Vân Kiệt âm thanh lạnh lùng nói.

“Chẳng lẽ ngươi sẽ không sợ bản tôn sau giết tới cửa tới sao?” Văn Thù Quảng Pháp tôn giả nhìn Hạ Vân Kiệt, thần sắc bình tĩnh hỏi.

“Nếu là sợ, bản tôn cũng sẽ không sẽ giết Kim Tra.” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng nói.

Văn Thù Quảng Pháp tôn giả nghe vậy nhìn Hạ Vân Kiệt không có ngôn ngữ, hồi lâu mới lại lần nữa mở miệng nói:“Ngươi so với ta trong tưởng tượng còn mạnh hơn, nhưng nơi này là bản tôn địa bàn, ngươi muốn diệt sát bản tôn không thiếu được thần thức linh hồn cũng muốn bị thương. Thần thức linh hồn bị thương là rất khó khôi phục, không bằng như vậy, ngươi phái người đem này pháp bảo đưa về ngũ long sơn vân tiêu cung, bản tôn có

thể nhiều cho ngươi 1 vạn năm thời gian.”

Thanh âm thường thường, nhưng lộ ra cao cao tại thượng, nắm trong tay Hạ Vân Kiệt sinh tử tự tin cùng khí phách.

“Không bằng như vậy, ngươi tự hành biến mất, bản tôn cũng nhiều cho ngươi 1 vạn năm thời gian.” Hạ Vân Kiệt tranh phong tương đối trả lời, chút không có đối mặt một thế hệ Thái Ất kim tiên sợ hãi.

“Bản tôn đều thiếu chút nữa đã quên, không biết đã bao nhiêu năm không ai dám như vậy cùng bản tôn nói chuyện! Nay cuối cùng lại toát ra đến đây một cái!” Văn Thù Quảng Pháp tôn giả nhìn Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói một câu, sau đó thân mình dần dần đạm đi, phảng phất hư không tiêu thất bình thường.

Theo sát sau độn long cọc bên trong trống rỗng mạnh xuất hiện cuồn cuộn mây đen, có một kim long ở bên trong rít gào, đối với Hạ Vân Kiệt liền xông đến.

Không chỉ có như thế, lại có từng đạo lôi điện ở mây đen sinh ra, đối với Hạ Vân Kiệt đánh xuống.

Hạ Vân Kiệt nhìn trước mắt hết thảy, lạnh lùng cười, đột nhiên có một vòng huyết nhật ở độn long cọc chậm rãi dâng lên.

Huyết nhật bắn ra đạo đạo huyết quang, đảo mắt liền xua tan mây đen cùng lôi điện, lại có nhiều điểm huyết quang rơi ở kim long trên người.

Kia cả người nở rộ kim quang kim long nhất thời phảng phất bị a xít sunfuric cấp ăn mòn bình thường, màu vàng vảy phiến phiến bóc ra, lộ ra bên trong nộn thịt, sau đó rất nhanh liền mạo khí khói đen, chảy xuôi hạ dơ bẩn máu, tản ra từng trận tanh hôi hơi thở.

“Ngươi như thế nào sẽ có Thích Mục độc nhãn?” Một đạo bén nhọn mang theo hoảng sợ thanh âm ở độn long cọc trong thế giới vang lên, kim long quay cuồng, hiện ra Văn Thù Quảng Pháp tôn giả hình tượng, chính là lại thật là chật vật, tóc rối tung, trên người làn da ăn mòn, phảng phất được nghiêm trọng bệnh ngoài da bình thường.

Thân là thượng cổ Xiển giáo mười hai kim tiên, Văn Thù Quảng Pháp tự nhiên nhận được thượng cổ bạch đế con, nhất mục quốc quốc vương độc mục thần nhãn, cũng biết rõ này độc mục thần mắt trời sinh khả trấn áp người hồn phách nguyên thần, hắn này chân linh bản chất chính là tinh thần hồn phách, lại khuyết thiếu thân thể bảo hộ, này độc mục thần nhãn vừa vặn trấn áp hắn.

Đương nhiên nếu Hạ Vân Kiệt chính là tầm thường kim tiên, cho dù hắn có được độc mục ánh mắt, Văn Thù Quảng Pháp còn là không nhỏ phần thắng, nhưng hiện tại trên cơ bản không có phần thắng.

“Hừ! Bản tôn không chỉ có có Thích Mục độc nhãn mà còn đem có được độn long cọc!” Hạ Vân Kiệt cười lạnh một tiếng, lười tái cùng Văn Thù Quảng Pháp tôn giả dong dài, độc mục ánh mắt đối với hắn bắn ra như trụ huyết quang.

Văn Thù Quảng Pháp chân linh tự nhiên không chịu ngồi chờ chết, lập tức một cái lắc mình liền tưởng độn ra độn long cọc.

“Cấp bản tôn trở về!” Vẫn kim quang bàn tay to chặn hắn đường đi.

“Cấp bản tôn phá!” Chân linh hóa thành một thanh lợi kiếm đối với kim quang bàn tay to hung hăng đâm tới.

Kim quang bàn tay to thấy thế năm ngón tay nắm long, trở thành một cái thiết quyền đối với lợi kiếm liền oanh đi qua.

Ầm ầm một tiếng nổ, chân linh bị đánh rớt lại hiện ra Văn Thù Quảng Pháp tôn giả bộ dáng, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt mang theo một tia vẻ khiếp sợ.

Ngay tại phía sau, độc mục thần mắt huyết quang bắn tới.

“A!” Hét thảm một tiếng, chân linh ở huyết quang chiếu xuống, như tuyết hòa tan, rất nhanh liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Trường châu, ngũ long sơn vân tiêu động.

Đang ở động phủ bế quan tu luyện Văn Thù Quảng Pháp tôn giả mạnh mở ra hai mắt, trong mắt sát khí bắn ra bốn phía.

Nhưng rất nhanh hắn lại nhắm mắt lại, bởi vì lúc này còn không phải xuất quan thời điểm.

Tư thân hiên, Hạ Vân Kiệt lại xuất ra theo Ngao Chấn trong tay đoạt được trấn hải ấn, thông thiên kiếm. Này hai kiện pháp bảo uy lực so với kia tử khôn loa còn mạnh hơn không ít, trong đó thông thiên kiếm sắc bén so với Thái A kiếm đều kém không xa. Trừ bỏ này đó pháp bảo, còn có ba mươi món kim tiên lưu lại pháp bảo, Hạ Vân Kiệt đều nhất nhất lau đi bên trong thần niệm, chuẩn bị chờ môn nhân đệ tử xuất quan sau, phân biệt ban cho cho bọn hắn.

Về phần này khác pháp bảo, uy lực liền so ra kém này đó kim tiên sử dụng pháp bảo, muốn tế luyện đứng lên cũng dễ dàng, nhưng thật ra không cần Hạ Vân Kiệt tự mình ra tay giúp việc.

Xử lý xong rồi này đó pháp bảo, Hạ Vân Kiệt lại xuất ra tản ra hắc, bạch, xích, hoàng, thanh quang mũi nhọn năm căn lóng lánh xương ngón tay, này năm căn lóng lánh xương ngón tay đúng là tây phương giáo tử y sứ giả Mã Nguyên ngũ hành thần thủ biến thành, có chứa một tia tiên thiên ngũ hành khí, là chân chính tốt này nọ, chút không thua kém gì độn long cọc.

Chính là Mã Nguyên ngũ hành thần thủ ở tiên giới danh khí quá lớn, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra không tốt trực tiếp lấy ra nữa sử dụng, còn cần lần nữa tế luyện một phen.

Chương 1782 : Ngũ hành huyền kiếm

Một tháng sau, có hắc, bạch, xích, hoàng, thanh ngũ sắc quang hoa theo tư thân hiên phóng lên cao, ở không trung hiện ra năm thanh phi kiếm đến, đúng là Mã Nguyên ngũ hành thần thủ lần nữa luyện hóa mà thành.

Này năm thanh phi kiếm không chỉ có sắc bén vô cùng, hơn nữa biến hóa vô cùng, còn có thể bày ra ngũ hành đại trận vây người giết người, đoan là lợi hại một bộ trận kiếm.

“Này bộ kiếm đã kêu ngũ hành huyền kiếm đi.” Hạ Vân Kiệt ở không trung ngự sử một thanh phi kiếm, gặp phi kiếm uy lực thật lớn, biến hóa vô cùng, trong lòng thật là vui mừng, liền căn cứ này năm thanh phi kiếm thuộc tính, gọi là ngũ hành huyền kiếm.

Ngũ hành huyền kiếm có năm thanh, chính là một bộ kiếm.

Thu hồi ngũ hành huyền kiếm, Hạ Vân Kiệt lại đem Mã Nguyên lúc trước trên cổ quải xương đỉnh đầu tràng hạt đem ra.

Này xương đỉnh đầu tràng hạt là từ tám khối xương người đỉnh đầu cùng một nửa đầu người luyện hóa mà thành kim tương biều xuyến thành. Này pháp bảo tế khởi khi, khả thả ra tám cái tương đương với tử đan kì kim tiên cùng một tử anh kì kim tiên Huyết Ma đến, cũng là một kiện phi thường lợi hại pháp bảo. Này pháp bảo không giống Mã Nguyên ngũ hành thần thủ, tiên giới chỉ một nhà này, nhưng thật ra không sợ người nhận ra đến. Đương nhiên xuất phát từ thận trọng khởi kiến, Hạ Vân Kiệt còn là ở ở mặt ngoài hơi chút làm chút thay đổi, ít nhất thoạt nhìn không hề như vậy dữ tợn khủng

bố.

Việc này xử lý xong sau, Hạ Vân Kiệt liền mỗi ngày ở tư thân hiên suy nghĩ tĩnh tọa, dưỡng chân tu đạo, nghỉ ngơi dưỡng sức, chuẩn bị nghênh đón một hồi đến tiên giới sau chân chính một hồi đại chiến.

Hạ Vân Kiệt ở tư thân hiên suy nghĩ tĩnh tọa, dưỡng chân tu đạo trong lúc, cơ hồ mỗi một ngày đều có thủ hạ xuất quan.

Nay ở Vân Hoành sơn tu luyện môn sinh bao gồm theo Ôn Kiều phủ chuyển dời đến nơi này tướng sĩ, tổng cộng có năm mươi vạn tả hữu.

Lần trước phân thực long canh sau, những người này tất cả đều chiếm được đột phá, tất cả đều thuần một sắc là tiên đan kì thiên tiên đã ngoài, huyền tiên có gần mười vạn, trong đó có ba vạn tả hữu là huyền đan kì đã ngoài.

Mà lúc này đây, làm này đó môn sinh ào ào xuất quan khi, bọn họ tu vi lại một lần nữa chiếm được thăng cấp. Cơ hồ là thuần một sắc tiên anh kì thiên tiên đã ngoài, huyền tiên số người đạt tới hai mươi vạn, mà huyền anh kì số người đã đạt tới thượng vạn, nhưng làm cơ hồ tất cả mọi người xuất quan, còn là không có thể sinh ra một vị kim tiên.

Điều này làm cho Hạ Vân Kiệt khó tránh khỏi có chút thất vọng! Vì những người này, mấy ngày nay hắn tiêu phí đại giới không thể vị không lớn.

Tử anh kì kim tiên cảnh giới cự long huyết nhục sở đôn long canh, tiên thiên bàn đào thụ đời thứ nhất tử thụ kết bàn đào tiên quả, trong thiên địa nhất đẳng nhất tiên quả nhân sâm quả, kia nhân sâm quả là ngay cả hắn Hạ Vân Kiệt đều muốn ăn lại luyến tiếc ăn đại bổ này nọ a, còn có Ngọc Đế đưa này khác chứa nhiều đan dược. Hắn

đều trực tiếp phân phát đi xuống.

Nhưng như vậy đại giới tiêu phí đi xuống, như trước không có thể nuôi dưỡng ra một vị kim tiên. Bất quá Hạ Vân Kiệt cũng biết, kim tiên chẳng phải là linh đan tiên quả có thể chồng chất đi ra, còn cần này khác rất nhiều điều kiện, tỷ như thiên phú, tỷ như cùng trúng thưởng giống nhau ngộ đạo……

Hắn hiện tại làm đơn giản là tận lực cấp thủ hạ nhóm sáng tạo điều kiện, về phần có thể đi đến thế nào một bước, còn là cần dựa vào chính bọn họ.

Thời gian một ngày ngày đi qua, cuối cùng chỉ còn lại có Ngao Lệ cùng Dao Trì Thánh Nữ còn có Cố Thiến Lâm ba người đang bế quan.

……

“Ngươi nói kia Hạ Vân Kiệt thế nhưng muốn liên hợp long môn tứ phái, ở sắp tới muốn huy binh tấn công Tây Hải Long cung?” Đấu ngưu cung phi hương điện, Ngọc Đế xưa nay vui giận không hiện cho sắc uy nghiêm khuôn mặt, hiếm thấy lộ ra một tia ngoài ý muốn kinh ngạc sắc.

“Đúng vậy bệ hạ, kia Quy Nguyên lo lắng này khác ba phái tinh nhuệ ra hết, một khi bị Long cung phát hiện, sơn môn tất nhiên gặp Long cung tấn công, cho nên muốn thỉnh thiên đình đóng quân có thể hộ kia long môn ba phái chu toàn. Lúc này còn tại vi thần quý phủ chờ vi thần hồi âm. Nhưng bởi vì việc này gây chuyện trọng đại, vi thần cũng không dám thiện làm chủ trương, cho nên đặc đến xin chỉ thị bệ hạ.” Thái Bạch kim tinh cung kính trả lời, trên mặt đến bây giờ còn mang theo một tia ngoài ý muốn cùng không thể tưởng tượng sắc.

Ở hắn xem ra, Hạ Vân Kiệt thực lực tuy rằng cường đại,

nhưng này Tây Hải Long cung dù sao người đông thế mạnh, hơn nữa Long cung còn bố có tầng tầng lợi hại trận pháp cấm trí, cho dù Thái Ất kim tiên muốn tấn công, cũng phải đại phí một phen trắc trở, lại làm sao là dễ dàng như vậy tấn công ?

Huống hồ kia Tây Hải Long cung cùng Bì Na Dạ Già hướng đến quan hệ chặt chẽ, mà Bì Na Dạ Già lại là Ngao Chấn sư phụ, vừa lúc có lý do không để ý thân phận đối Hạ Vân Kiệt này kim tiên ra tay, một khi Tây Hải Long cung đem hắn cũng cấp mời đến trợ trận, kia Hạ Vân Kiệt đi tấn công Tây Hải Long cung ở Thái Bạch kim tinh cùng Ngọc Đế xem ra căn bản chính là chui đầu vô lưới, tự tìm đường chết.

Cho nên mặc kệ là Ngọc Đế cùng Thái Bạch kim tinh đều cho rằng Hạ Vân Kiệt khẳng định sẽ tăng mạnh hoàn thiện sơn môn phòng ngự, lấy thực lực của hắn, thật muốn không chủ động phóng ra, chiếm địa lợi, cho dù Thái Ất kim tiên thân tới, cũng là không phải hoàn toàn không có liều mạng thực lực, ít nhất cũng có thể đối Thái Ất kim tiên cấu thành một ít uy hiếp. Về phần Tây Hải Long cung cùng đãng ma đại nguyên soái phủ, không có thể kham cùng Hạ Vân Kiệt một trận chiến đứng đầu kim tiên, ở Hạ Vân Kiệt chiếm địa lợi điều kiện tiên quyết hạ, khẳng định sẽ không dễ dàng khởi binh đi tấn công Vân Hoành sơn.

Cho nên chỉ cần Bì Na Dạ Già và Văn Thù Quảng Pháp tôn giả không tìm hắn trả thù, Hạ Vân Kiệt hoàn toàn có thể mượn dùng Ngao Lệ tầng này quan hệ, đem long môn tứ phái chậm rãi thu nạp lại đây vì mình dùng, cũng thông qua long môn tứ phái không ngừng khuếch trương thế lực, chờ chân chính cánh chim đầy đặn, Ngao Lệ đám người cũng thành dài đứng lên, lại đi tấn công Tây Hải Long cung cũng không muộn.

Khi đó, hươu chết tay ai liền khó nói !

“Này Hạ Vân Kiệt đến tột cùng muốn làm gì? Hay là hắn cho rằng Tây Hải Long cung chính là có tiếng không có miếng, không chịu nổi nhất kích sao? Cho dù Tây Hải Long cung chính là có tiếng không có miếng, chẳng lẽ kia Bì Na Dạ Già cũng là có tiếng không có miếng sao? Thật sự là uổng phí trẫm ban thưởng hạ nhiều như vậy thứ tốt, nay xem ra là muốn lãng phí.” Ngọc Đế chiếm được Thái Bạch kim tinh khẳng định trả lời thuyết phục sau, thần sắc có chút âm trầm khó coi.

Hắn còn chờ mong Hạ Vân Kiệt có thể sống quá này khảm, thậm chí ở hắn nghĩ đến, Hạ Vân Kiệt nếu là người thông minh, lúc này hẳn là thượng tấu thiên đình, đem sự tình nguyên nhân hậu quả trần thuật hiểu được, thuận đường còn muốn đem độn long cọc các pháp bảo đưa đến thiên đình đến, như thế, hắn này Ngọc Đế cũng mới tốt mượn đề tài để nói chuyện của mình, thay hắn ra mặt. Kỳ thật, phía trước hắn ban thưởng hạ nhiều như vậy này nọ cấp Hạ Vân Kiệt, cũng đã ở rõ ràng ám chỉ hắn. Nếu Hạ Vân Kiệt là người thông minh, hắn nên lĩnh hội Ngọc Đế ý tốt. Dù sao Ngọc Đế là tiên giới chi chủ, hắn không có khả năng chủ động mở miệng nói cho Hạ Vân Kiệt làm như thế nào, vạn nhất Hạ Vân Kiệt cự tuyệt đâu? Hắn chẳng phải là thật mất mặt!

Kết quả, Ngọc Đế chờ đến cũng là Hạ Vân Kiệt muốn đi chịu chết tin tức, hơn nữa thậm chí muốn đem long môn tứ phái đều phải cấp tha xuống nước.

“Kia bệ hạ ý tứ là……” Thái Bạch kim tinh gặp Ngọc Đế sắc mặt có chút khó coi, cũng đoán không ra hắn đến tột cùng là cái gì ý tứ, đành phải cẩn thận từng li từng tí hỏi.

“Chuẩn Quy Nguyên sở cầu đi!” Ngọc Đế huy phất tay nói, hiển nhiên là không nghĩ tái nói thêm chuyện này.

“Thần tuân mệnh!” Thái Bạch kim tinh thấy thế cuống

quít quỳ xuống đất lĩnh chỉ, sau đó khom người lui ra.

……

Thời gian cực nhanh, đảo mắt cách ước định thời gian chỉ còn lại có một tháng.

Ngao Lệ bọn họ còn không có xuất quan, nhưng bọn họ bế quan địa phương cũng không ngừng có dị thường pháp lực dao động, hơn nữa càng ngày càng cường đại, càng ngày càng thường xuyên, biểu hiện bọn họ đã tu luyện đến thời khắc mấu chốt.

Chương 1783 : Ào ào xuất quan

Đột nhiên gian có thiên địa nguyên lực ở một ngọn núi trên không hội tụ, có mênh mông pháp lực theo kia ngọn núi phát ra, có kim quang phóng lên cao, đem cả tòa ngọn núi đều cấp chiếu sáng.

Trong kim quang có một cái màu trắng cự long bay lên, tản ra vô cùng uy nghiêm hơi thở, tựa như vương giả buông xuống.

“Chúc mừng đại vương!” Thủ quan bốn vị long môn tây phái kim tiên thấy thế tất cả đều đối với kia cự long quỳ xuống đất lễ bái, trong mắt bao hàm nước mắt.

Cự long hướng kia bốn vị kim tiên gật gật đầu, sau đó cuồn cuộn nổi lên một đoàn phong vân, trong phong vân hiện ra một đại hán uy nghiêm đến, đúng là Ngao Lệ.

“Đệ tử Ngao Lệ bái kiến sư tôn!” Ngao Lệ nhất biến hóa làm người, liền bay xuống thiên không, quỳ gối ở Hạ Vân Kiệt trước mặt.

“Tử đan kì cao nhất, không sai, so với vi sư chờ mong còn muốn cao một ít. Một tháng sau, chúng ta sẽ muốn tấn công Tây Hải Long cung, ngươi khả tùy vi sư cùng tiến đến, mấy ngày này nắm chặt thời gian đem này vài món pháp bảo cấp tế luyện.” Nói xong Hạ Vân Kiệt theo trữ vật giới lấy ra trấn hải ấn, thông thiên kiếm còn có Mã Nguyên xương đỉnh đầu tràng hạt.

“Trấn hải ấn! Thông thiên kiếm!” Kia bốn vị long môn tây phái kim tiên đều là xuất từ Tây Hải Long cung, tự nhiên nhận được Tây Hải Long cung này hai kiện trấn cung pháp bảo, không khỏi đều mở to hai mắt nhìn, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt đều hoàn toàn thay đổi.

Thân là kim tiên, đều là nhân trung long phượng, tự nhiên có cỗ ngạo khí, này long môn tây phái bốn vị kim tiên cũng không ngoại lệ. Bọn họ trừ Quy Trạch ở ngoài cũng chưa gặp qua Hạ Vân Kiệt đại triển thần uy tư thế oai hùng, đối Hạ Vân Kiệt tôn trọng càng nhiều kỳ thật là vì Ngao Lệ tầng này quan hệ, trong nội tâm kỳ thật không hề cho rằng Hạ Vân Kiệt liền so với bọn họ cường đại rất nhiều.

Bất quá hiện tại, bọn họ nhìn đến Hạ Vân Kiệt ngay cả Tây Hải Long cung trấn cung chi bảo đều tùy tay ban cho cấp Ngao Lệ, thế này mới đột nhiên ý thức được, Hạ Vân Kiệt thực xa không phải bọn họ có thể so sánh với.

Khá tốt bọn họ không biết kia xuyến xương đỉnh đầu tràng hạt là Hạ Vân Kiệt theo Mã Nguyên trên người được đến, có thể biến hóa ra tám vị tử đan kì kim tiên, một vị tử anh kì kim tiên, nếu không bọn họ sẽ không là chấn kinh rồi, mà là muốn dọa nước tiểu.

Bởi vì Mã Nguyên, kia nhưng là tây phương giáo tử y sứ giả, từng Tiệt giáo Nhị đại đệ tử, là tiên giới chân chính đứng đầu kim tiên, cho dù cùng Thái Ất kim tiên cũng là có thể so chiêu ngưu nhân, giống Ngao Chấn, Kim Tra bực này cấp bậc kim tiên căn bản không thể cùng hắn đánh đồng.

Nhưng ngay cả hắn pháp bảo đều bị Hạ Vân Kiệt cấp cầm, kia lại ý nghĩa cái gì?

Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không cố ý thuyết minh, chính là chỉ chỉ kia xương đỉnh đầu tràng hạt nói:“Còn đây là Ma Môn pháp bảo, ngươi tế luyện khi muốn cẩn thủ tâm chí, đừng bị nó cấp ảnh hưởng. Cũng may ngươi nay đã là tử đan kì kim tiên cảnh giới, lại là long vương huyết mạch, hẳn là có thể trấn được này Ma Môn pháp bảo. Nếu không nếu thay đổi phía trước, này pháp bảo cũng

là không thể ban cho ngươi, miễn cho ảnh hưởng của ngươi tâm tính.”

“Tạ sư tôn ban ân, đệ tử nhất định nhớ kỹ sư tôn dạy.” Ngao Lệ nghiêm nghị nói, hiểu được này xương đỉnh đầu tràng hạt khẳng định không giống tầm thường.

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó hướng tư thân hiên bên trái một ngọn núi phong nhìn lại, ở nơi nào bế quan là Cố Thiến Lâm.

Cố Thiến Lâm mặc kệ là tu vi, còn là tu luyện niên hạn so với Ngao Lệ cùng Dao Trì Thánh Nữ đều kém rất xa, cho nên Hạ Vân Kiệt vẫn cũng chưa dám nuông chiều cho hư, để tránh hoàn toàn ngược lại.

Nhưng Cố Thiến Lâm là háo thắng nữ tử, gặp Ngao Lệ cùng Dao Trì Thánh Nữ đều ào ào đột phá đến kim tiên, lại đều có thể giúp đỡ Hạ Vân Kiệt bận rộn, trong lòng vẫn nghẹn khẩu khí, tu luyện phá lệ khắc khổ, Hạ Vân Kiệt là xem ở trong mắt đau ở trong lòng. Chính là tại đây sự kiện, hắn cũng không có biện pháp giúp Cố Thiến Lâm.

Thứ nhất lần này Ngọc Đế tặng một đám tiên quả lại đây, trong đó nhân sâm quả là trong thiên địa chân chính nhất đẳng nhất kì quả, không chỉ có tiên nhân khả dùng, phàm nhân đều có thể dùng, không hề tồn tại bất luận cái gì cái gọi là tác dụng phụ hoặc là dược hiệu quá mãnh, nổ tan xác mà chết thuyết.

Đương nhiên phàm nhân nếu phục rồi này nhân sâm quả, cho dù thiên phú căn cốt tái kém, cũng có thể thoát thai hoán cốt, lập tức cử hà phi thăng, trở thành tiên nhân.

Hạ Vân Kiệt thật là yêu thương vị này đệ tử, nhân sâm quả chính mình đều luyến tiếc ăn, lại cơ hồ đem non

nửa quả đều cho nàng, cho nên này khác cái gì thiên tiên, huyền tiên đã sớm xuất quan, chỉ có Cố Thiến Lâm vị này thiên tiên đến bây giờ đều còn không có xuất quan.

“Cũng không biết nàng lần này có thể tu luyện đến cái gì cảnh giới?” Hạ Vân Kiệt trong mắt toát ra một tia chờ mong, sau đó lại về tới tư thân hiên, tiếp tục tĩnh tọa suy nghĩ.

Vì luyện hóa phân thân, hắn tinh thần hồn phách tổn thương lợi hại, mặc dù có tiên thiên bàn đào thụ cùng dương liễu chi tẩm bổ sinh cơ, chính hắn cũng cần tĩnh tâm tu dưỡng một đoạn thời gian mới vừa rồi có thể hoàn toàn khôi phục.

Ở Ngao Lệ xuất quan sau 3 ngày, Dao Trì Thánh Nữ cũng xuất quan, đồng dạng có tử đan kì cao nhất cảnh giới, chỉ kém một bước có thể bước vào tử anh kì kim tiên cảnh giới. Không chỉ có như thế, cả người cũng trở nên càng phát ra ung dung đẹp đẽ quý giá đứng lên, phảng phất trời sinh chính là thượng vị giả.

“Lão gia, lần này thiếp thân cũng muốn tùy ngươi cùng xuất chinh Tây Hải Long cung!” Nhìn thấy Hạ Vân Kiệt câu đầu tiên nói, Dao Trì Thánh Nữ muốn cùng Hạ Vân Kiệt cùng xuất chinh.

Dao Trì Thánh Nữ là cái có chủ kiến quyết đoán nữ nhân, phía trước nàng biết đi cũng là làm cho Hạ Vân Kiệt phân tâm, cho nên chủ động nói giúp hắn giữ nhà, nhưng hiện tại nàng đã là tử đan kì cao nhất cảnh giới, lại thân có bàn đào tiên chi cùng Nhục Thu hổ trảo, cho dù hiện tại chống lại Ngao Chấn cùng Kim Tra, hươu chết tay ai đều đã rất khó nói, tự nhiên không muốn tái đứng ở Vân Hoành sơn.

“Ngươi nếu đã có tử đan kì cảnh giới, vậy cùng đi đi.”

Hạ Vân Kiệt nhìn vẻ mặt bình tĩnh Dao Trì Thánh Nữ, biết nàng tâm ý đã quyết, đành phải gật gật đầu, nói.

“Tạ lão gia!” Dao Trì Thánh Nữ hướng Hạ Vân Kiệt hơi hơi phúc thân, sau đó nhiễu đến hắn mặt sau, nhẹ nhàng cho hắn bóp bả vai.

Hạ Vân Kiệt híp lại ánh mắt hưởng thụ Dao Trì Thánh Nữ đấm bóp.

“Nghe môn sinh nói, Thiến Lâm còn không có xuất quan.” Dao Trì Thánh Nữ một bên cấp Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng đấm bóp, một bên nhẹ giọng hỏi.

“Đúng vậy.”

“Không biết Thiến Lâm lần này xuất quan có thể đạt tới cái gì cảnh giới. Thiến Lâm vẫn đều ái mộ lão gia, cho nên mới sẽ không để ý an nguy, tùy thiếp thân phi thăng tiên giới. Này…… Kỳ thật, lão gia cần gì phải……” Dao Trì Thánh Nữ gặp Hạ Vân Kiệt một bộ hưởng thụ bộ dáng, nhớ tới cùng chính mình trước kia đồng bệnh tương liên Cố Thiến Lâm, cẩn thận từng li từng tí nói.

“Lần trước chúng ta đoạt lại rất nhiều pháp bảo, bởi vì Vân Hoành sơn vẫn đều là ngươi cùng Ngao Lệ ở chăm sóc, môn sinh tình huống ngươi hiểu được, ngươi hiện tại phải đi đem này pháp bảo nhất nhất phân phát đi xuống, làm cho bọn họ tế luyện, cũng chọn lựa ra lần này tùy chúng ta xuất chinh Tây Hải Long cung môn sinh đến.” Hạ Vân Kiệt không đợi Dao Trì Thánh Nữ nói xong liền đứng lên, ngắt lời nói.

“Là lão gia!” Dao Trì Thánh Nữ há miệng thở dốc, cuối cùng còn là không dám nữa độ mở miệng, hơi hơi phúc thân, sau đó rời khỏi tư thân hiên, đi chuẩn bị phân phát pháp bảo cùng chọn lựa nhân mã sự tình.

Dao Trì Thánh Nữ rời đi sau, Hạ Vân Kiệt thần sắc có chút phức tạp lững thững đi đến trúc tía ban công, dựa vào lan can nhìn trên ngọn núi phi tiết xuống phi thác nước, suy nghĩ bay tán loạn.

Nhiều năm như vậy ở chung xuống dưới, hắn lại như thế nào khả năng không biết Cố Thiến Lâm tâm tư đâu?

Nhưng Cố Thiến Lâm cùng Dao Trì Thánh Nữ không giống với, người sau là cái tâm ngoan thủ lạt, là cái sớm đã đã trải qua rất nhiều những mưa gió, biết chính mình muốn theo đuổi cái gì nữ nhân, cho nên lúc trước nàng thà rằng lựa chọn thị thiếp thân phận cũng không nguyện ý chỉ trở thành Hạ Vân Kiệt một gã thủ hạ. Tại kia khi nàng cũng đã phi thường hiểu được chính mình muốn theo đuổi cái gì ! Thậm chí thẳng đến hôm nay, Hạ Vân Kiệt cũng không biết nàng là yêu chính mình một nhiều người một ít, còn là yêu thực lực của chính mình nhiều một ít. Bất quá Dao Trì Thánh Nữ nói qua nàng có nàng kiên trì đạo, nàng nhận thức chuẩn chính mình là Hạ Vân Kiệt nữ nhân, nàng sẽ không hội lại có biến hóa, cho nên Hạ Vân Kiệt cũng sẽ không lại đi rối rắm kia vấn đề.

Nhưng Cố Thiến Lâm không giống với, nàng còn “Tuổi trẻ”, nàng căn bản không có Dao Trì Thánh Nữ nhiều như vậy trải qua, nàng đối hắn yêu ở Hạ Vân Kiệt xem ra càng nhiều hẳn là sùng bái, hơn nữa quan trọng nhất là, Hạ Vân Kiệt rõ ràng chính mình phải đi là cái gì đường, hắn tiền đồ nhất định là hung hiểm vạn phần. Tần Lam các nàng ở hắn hiểu được chính mình phải đi cái gì đường khi, cũng đã cùng hắn cùng một chỗ, cho nên các nàng cảm tình hắn chỉ có thể gánh vác, nhưng hắn đã gánh vác không nổi tái nhiều cảm tình, hơn nữa giống Cố Thiến Lâm như vậy đơn thuần cảm tình.

Suy nghĩ bay tán loạn, tư thân hiên bên trái ngọn núi đột nhiên có cường đại pháp lực dao động.

Hạ Vân Kiệt trong lòng vừa động, lập tức một cái phi thân ly khai tư thân hiên dừng ở Cố Thiến Lâm bế quan động phủ ở ngoài.

Chương 1784 : Xuất phát

“Lão sư!” Động phủ cửa mở ra, bên trong đi ra một người, làm nàng xem đến động phủ cửa đứng Hạ Vân Kiệt khi, đầu tiên là sửng sốt, theo sát sau kinh hỉ phi phác hướng hắn trong lòng, mãn nhãn ngọt ngào hạnh phúc.

Lão sư thế nhưng đang đợi ta! Hắn luôn luôn tại chú ý ta!

Hạ Vân Kiệt cảm thụ được trong lòng ôn hương mãn ngọc, trên mặt toát ra một tia mất tự nhiên biểu tình, nhưng cuối cùng còn là nhẹ nhàng ôm ôm Cố Thiến Lâm, giả bộ bình tĩnh nói:“Không sai, không uổng phí vi sư nửa nhân sâm quả, đã là huyền anh kì cảnh giới.”

“Kia lần này đi Tây Hải Long cung, học sinh có thể cùng lão sư cùng đi sao?” Cố Thiến Lâm ngẩng đầu, vẻ mặt chờ mong nhìn Hạ Vân Kiệt.

Nàng vẫn chờ mong có một ngày có thể cùng Hạ Vân Kiệt kề vai chiến đấu, nhưng thực lực của nàng cùng Hạ Vân Kiệt thật sự kém quá lớn, cho nên mỗi một lần chỉ có thể nhìn trông mong nhìn.

Hiện tại nàng đã có huyền anh kì huyền tiên cảnh giới, tại đây thiên tiên khắp cả tiên giới, cuối cùng cũng là có được nhất định chinh chiến thực lực.

Hạ Vân Kiệt vốn định cự tuyệt, nhưng nhìn đến Cố Thiến Lâm chờ mong ánh mắt, còn tưởng tưởng Cố Thiến Lâm cũng quả thật cần trải qua chân chính sinh tử khảo nghiệm, mới có cơ hội khuy đến kim tiên huyền bí, liền gật gật đầu nói:“Ngươi cũng đến nên trải qua một ít chiến tranh lúc!”

“Cảm ơn lão sư! Thiến Lâm sẽ không làm cho ngươi thất vọng !” Cố Thiến Lâm xinh đẹp khuôn mặt lập tức trở nên nghiêm nghị.

“Đây là ngũ hành huyền kiếm, ngươi đem bọn nó tế luyện, chỉ cần không phải tử lộ kì đã ngoài kim tiên, ngươi đều khả một trận chiến, bất quá một khi gặp được tử lộ kì đã ngoài kim tiên, ngươi sẽ không cần cậy mạnh.” Hạ Vân Kiệt nhìn Cố Thiến Lâm, đem từ Mã Nguyên ngũ hành thần thủ lần nữa luyện chế mà thành ngũ hành huyền kiếm đưa cho nàng, trầm giọng nói.

“Tạ lão sư ban ân!” Cố Thiến Lâm vội vàng hai tay cung kính tiếp nhận ngũ hành huyền kiếm, trong lòng tràn ngập khiếp sợ cùng ngọt ngào.

Đến tiên giới cũng có một đoạn thời gian, bình thường tiếp xúc lại là Ngao Lệ cùng Dao Trì Thánh Nữ, Cố Thiến Lâm lại làm sao không rõ huyền anh kì huyền tiên cùng kim tiên trong lúc đó chênh lệch có bao nhiêu đại? Nhưng Hạ Vân Kiệt nay lại nói cho nàng, chỉ cần tế luyện này ngũ hành huyền kiếm, tử lộ kì kim tiên lấy hạ nàng đều khả một trận chiến, có thể nghĩ này pháp bảo có bao nhiêu lợi hại.

“Đi thôi, tốt tế luyện, cũng nhiều hơn lĩnh ngộ, này pháp bảo có chứa nhiều biến hóa.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó xoay người lại trở về tư thân hiên.

Thời gian một ngày ngày đi qua, long môn tứ phái tinh nhuệ lục tục đến Vân Hoành sơn.

Đến người không nhiều lắm, mỗi một phái chỉ có 5 vạn người. Điểm ấy số người đối với lấy trăm triệu làm đơn vị đến tính toán Tây Hải Long cung mà nói bất quá chính là Tây Hải Long cung một cái số lẻ. Bất quá này đó đều là long môn tứ phái chân chính tinh nhuệ, không có một là huyền đan kì huyền tiên lấy hạ. Mỗi một phái ra kim

tiên có mười hai vị, lĩnh quân đều là môn trung đại trưởng lão, từng Long cung Quy thừa tướng.

Quy thừa tướng cùng Long cung long vương giống nhau, đều là một cái họ, long vương họ ngao, mà Quy thừa tướng họ Quy.

Này khác ba phái đại trưởng lão, từng Quy thừa tướng phân biệt là Quy Chân, Quy Nhất cùng Quy Phác, này ba đại trưởng lão cùng long môn tây phái đại trưởng lão Quy Nguyên giống nhau cũng đều là tử anh kì kim tiên.

Bốn gã tử anh kì kim tiên, bốn mươi bốn danh này khác cảnh giới kim tiên, hai mươi vạn huyền tiên, nếu tấn công không phải Tây Hải Long cung, mà là này khác một ít thế lực, này tuyệt đối là một chi khủng bố đại quân làm cho người ta nghe tin đã sợ mất mật, thậm chí đều có thể trực tiếp quét ngang rất nhiều quận.

Nhưng đổi thành Tây Hải Long cung, như vậy một chi quân đội liền có vẻ rất yếu. Bởi vì Tây Hải Long cung là rộng lớn Tây Hải bá chủ, là ở toàn bộ tiên giới đều được hưởng uy danh thế lực lớn. Tuy rằng Tây Hải Long cung từ đổi chủ sau, vẫn khuyết thiếu chân chính đứng đầu kim tiên, nhưng bởi vì nắm trong tay địa vực rộng lớn, lại tài đại khí thô, vô số năm qua bồi dưỡng cùng mời chào ít nhất hai trăm danh đã ngoài kim tiên.

Cũng đang là vì như vậy, Ngao Chấn thảo phạt Vân Hoành sơn loại này từng danh không dùng truyền tiểu địa phương, tùy tùy tiện tiện liền mang theo mười đến kim tiên.

Nhưng nếu đổi thành long môn tứ phái, mười kim tiên, vậy không sai biệt lắm đã là cử phái đứng đầu lực.

Từ nơi này cũng không khó coi đi ra, long môn tứ phái đã mặt trời lặn núi tây, muốn thay lão long vương báo

thù, phục hồi tứ hải Long cung đã dần dần trở thành một cái mờ mịt hư vô giấc mộng.

Đương nhiên một cái môn phái có hơn mười vị kim tiên, nếu là không cùng tứ hải Long cung so sánh với, ở tiên giới kia coi như là rất cường đại. Từ điểm đó cũng không khó coi đi ra, từng Long cung cường đại, chính là một số người trốn tới, trải qua vô số năm chèn ép, như trước còn có thể bảo trì như vậy thực lực.

Tuy rằng long môn tứ phái tinh nhuệ hợp cùng một chỗ, mặc kệ là tổng số người còn là kim tiên số lượng như trước xa không thể cùng Tây Hải Long cung so sánh với, nhưng là đã đại ra Hạ Vân Kiệt dự kiến, cũng làm cho hắn đối lần này tấn công Tây Hải Long cung cử chỉ hơn không ít tất thắng tin tưởng.

Phải biết rằng, phía trước hắn nhưng là chuẩn bị đan thương thất mã giết qua đi, nhưng hôm nay đâu, quang long môn tứ phái còn có bốn mươi tám vị kim tiên, trong đó bốn vị đại trưởng lão, chính là thượng cổ quy tiên, người người đều là tử anh kì kim tiên cảnh giới, pháp lực sâu không lường được, tuyệt đối không phải Ngao Chấn cùng Kim Tra bực này kim tiên có thể so sánh, chỉ sợ chân chính thực lực so với Tây Hải long vương Ngao Nhuận cũng không hội kém cỏi bao nhiêu. Bốn người nếu hợp lực, bằng vào thâm hậu pháp lực, cường đại lực phòng ngự, cho dù chống lại bạch cốt động động chủ Mã Nguyên, chỉ sợ cũng có thể đấu cái lực lượng ngang nhau.

Trừ long môn tứ phái bốn mươi tám vị kim tiên, Hạ Vân Kiệt bên này có Ngao Lệ cùng Dao Trì Thánh Nữ hai vị kim tiên. Tuy rằng bọn họ đều chỉ có tử đan kì kim tiên cảnh giới, nhưng bọn họ đều là vạn trung không một kiệt xuất nhân vật, vốn là không thể lấy bình thường tử đan kì kim tiên đến cân nhắc thực lực của bọn họ, hơn nữa bọn họ trên người còn có chứa cực kì lợi hại pháp bảo,

cho dù tử anh kì kim tiên cũng không thấy là bọn họ đối thủ.

Đương nhiên còn có tùy thời đang âm thầm chuẩn bị ra tay phối hợp tác chiến Đế Giang phân thân, đó là Hạ Vân Kiệt giấu ở chỗ tối sát chiêu, con bài chưa lật, không đến sơn cùng thủy tận tình huống, hắn là sẽ không dễ dàng vận dụng này bài tẩy.

……

Một ngày này, Vân Hoành sơn, một mảnh xơ xác tiêu điều!

Ngọn núi cao nhất phía trên, Hạ Vân Kiệt ngạo nghễ mà đứng, phía sau đứng Dao Trì Thánh Nữ, Ngao Lệ, Cố Thiến Lâm, còn có Quy Nguyên, Quy Chân, Quy Nhất, Quy Phác bốn vị thượng cổ quy tiên.

Phía trước tắc đông nghìn nghịt đứng này tranh muốn theo bọn họ xuất chinh Tây Hải Long cung ba mươi vạn đại quân.

Long môn tứ phái hai mươi vạn, Vân Hoành sơn mười vạn.

Số người tương đối cho Tây Hải Long cung hàng tỉ binh tướng mà nói, thiếu đáng thương, nhưng đều là long môn tứ phái cùng Vân Hoành sơn tinh nhuệ trong tinh nhuệ, cũng đều là tâm chí kiên định, không sợ sinh tử dũng mãnh chi tướng sĩ.

Ánh mắt chậm rãi đảo qua phía dưới, Hạ Vân Kiệt theo kia một khuôn khuôn mặt, nhìn đến không phải khiếp đảm mà là chờ mong, là phấn khởi, là nhiệt huyết sôi trào, là tự hào.

Đúng vậy, Tây Hải Long cung, uy chấn tiên giới thế lực

lớn! Mà bọn họ bất quá chính là tứ hải Long cung kéo dài hơi tàn “Dư nghiệt”; Bọn họ bất quá chính là chính là một cái hạ đẳng phủ tướng sĩ.

Từng bọn họ bị tứ hải Long cung cấp đuổi giết đông trốn tây trốn; Từng bọn họ bất quá chính là tiên giới tối tầng dưới chót tiểu nhân vật, thậm chí có chút người còn tại vì thiên tiên cảnh giới mà đau khổ giãy dụa phấn đấu.

Nhưng hiện tại, là bọn họ này đó tứ hải long kéo dài hơi tàn “Dư nghiệt”, là bọn họ này đó chính là hạ đẳng phủ tướng sĩ, sắp sửa đối uy chấn tiên giới Tây Hải Long cung khởi xướng tiến công!

Là bọn họ không biết tự lượng sức mình cũng tốt, là tự tìm đường chết cũng thế, nhưng bọn họ này cả đời đã không có sống uổng phí !

Các tướng sĩ trên mặt biểu tình đã nói cho Hạ Vân Kiệt hết thảy, cho nên Hạ Vân Kiệt cái gì trào dâng nói đều không có nói, chính là bàn tay to về phía tây phương nhất chỉ, miệng bính ra hai chữ.

“Xuất phát!”

Chương 1785 : Giết tới cửa

“Xuất phát!” Tứ đại quy tiên thương lão mà bi tráng thanh âm tùy theo ở không trung vang lên, bọn họ giơ lên trong tay quyền trượng.

Gió nổi lên, mây đến, vụ mạn.

Mây mù đem ba mươi vạn đại quân cấp bao phủ, mây mù theo phong thổi bay, nhìn như thong thả, kì thực cực nhanh về phía Tây Hải phương hướng thổi đi.

Tấn công Tây Hải Long cung cử chỉ tuy rằng là lớn mật dũng mãnh cử chỉ, nhưng lớn mật dũng mãnh không hề ý nghĩa hữu dũng vô mưu, không hề ý nghĩa chính là lộ rõ xa mã pháo cùng người đối làm.

Trừ phi bọn họ đã có quét ngang, nghiền áp Tây Hải Long cung thực lực.

Hiển nhiên bọn họ không có!

Cho nên bọn họ trừ bỏ phải có dũng, còn muốn có mưu. Lúc này đây tiến công bọn họ chẳng phải là gióng trống khua chiêng, mà là lặng yên tiến hành.

Cũng đang bởi vì này dạng, bọn họ cũng không có dốc toàn bộ lực lượng, mà là chỉ mang chân chính tinh nhuệ, như vậy càng dễ dàng che dấu hành tích, ít nhất ở rời xa Tây Hải Long cung khi, sẽ không bị bọn họ phát hiện.

Tứ đại thượng cổ quy tiên thân là tứ hải Long cung Tể tướng, hưng vân bố vụ tự nhiên là bọn họ sở trường bản sự. Đại quân ở mây mù che dấu hạ, ở trời cao một đường về phía Tây Hải phương hướng đi trước, cũng không có khiến cho ven đường khắp nơi thế lực chú ý. Cho dù ngẫu nhiên có người chú ý tới, nhưng bởi vì tiên

giới khắp nơi thế lực lâm lập, mỗi một ngày đều có to nhỏ thế lực gian tranh đấu, chỉ cần việc không liên quan đến mình, cũng sẽ không xen vào việc của người khác, huống hồ Hạ Vân Kiệt đoàn người nếu che dấu hành tích, lộ rõ chính là không thích người khác nhìn trộm, những người đó liền lại càng không hội dễ dàng xen vào việc của người khác. Ngẫu nhiên cũng có như vậy một hai tiên nhân tự cao có vài phần bản sự, lại bát quái tâm rất mạnh tưởng tìm tòi đến tột cùng, nhưng làm thần niệm ánh mắt tham trong mây mù, lập tức liền sợ tới mức có xa lắm không trốn rất xa.

Nói đùa, hơn mười kim tiên, mà còn có vài tử anh kì kim tiên, ai dám dễ dàng trêu chọc a!

Thạch Cừ quận là duyên Tây Hải ven biển quận, Vân Hoành sơn tuy rằng dựa vào có vẻ trong một ít, nhưng khoảng cách Tây Hải kỳ thật cũng cũng không xa.

Tuy rằng đại quân hành động không có như vậy phương tiện, nhưng dù sao đều là tinh nhuệ trong tinh nhuệ, cũng liền một hai thiên thời gian, đại quân liền đã xa xa vọng đến rộng lớn vô ngần Tây Hải.

Tuy rằng còn tại đại lục trên không, nhưng nơi này đã là Tây Hải Long cung thế lực có thể phóng xạ đến phạm vi, tuy rằng bốn đại thượng cổ quy tiên hưng vân bố vụ bản sự rất lớn, nhưng như vậy một chi bộ đội, muốn tái che dấu hành tích, không cho Long cung tuần hải dạ xoa nhận thấy được đã rất khó.

Quả nhiên kia mây mù vừa mới mới bay tới bờ biển, còn chưa tới Tây Hải trên không. Vốn là bình tĩnh Tây Hải đột nhiên nổi lên cuồng phong sóng to, mặt biển như đại địa rạn nứt bình thường, chia làm hai nửa, theo đáy nước toát ra một đám miệng khổng lồ răng nanh, cầm trong tay tam giác xoa đáy biển sinh vật, đúng là Tây Hải Long cung tuần hải dạ xoa.

Bất quá này đó tuần hải dạ xoa chính là tối bên ngoài Tây Hải Long cung tướng sĩ, không hề lợi hại. Đương nhiên không những lợi hại, kia cũng xa không phải trước kia Vệ Hải Xuyên chủ chính khi Ôn Kiều phủ đại quân có thể so sánh với. Này đó tuần hải dạ xoa, ít nhất đều là tiên đan kì thiên tiên cảnh giới, huyền tiên cũng không ở số ít, đầu lĩnh lại có huyền anh kì huyền tiên cảnh giới, nếu đặt ở Thạch Cừ quận đã có thể làm được với nhất phương thế lực chưởng giáo.

Này đó tuần hải dạ xoa hiển nhiên tại đây vùng diễu võ dương oai quen, từ lúc đáy biển toát ra mặt nước, kia đầu lĩnh dạ xoa tướng liền cuồn cuộn nổi lên một đoàn sóng to, đứng ở lãng tiêm phía trên, trong tay tam giác xoa hướng chính về phía Tây Hải bay tới mây mù nhất chỉ, quát to:“Người nào? Lén lút, đến ta Tây Hải làm cái gì?”

Tuần hải dạ xoa tướng lời nói vừa, mây mù đột nhiên tán đi, hiện ra rậm rạp đại quân đến.

Trong đại quân tinh kỳ theo gió vũ động, mặt trên phân biệt tú hắc, bạch, thanh, hồng ngũ trảo cự long, còn có một cái thật to “Ngao” Tự.

Đúng là long môn tứ phái cờ xí, mà kia “Ngao” Tự, tự nhiên đó là đại biểu cho tân Tây Hải long vương Ngao Lệ.

Một trận chiến này, trừ bỏ muốn ra phía trước Tây Hải Long cung giết tới cửa một ngụm ác khí, từ Ngao Lệ bị long môn tây phái đề cử làm tân một thế hệ Tây Hải long vương sau, càng chủ yếu mục đích đã là thay Tây Hải lão long vương báo thù, phục hồi Tây Hải Long cung, làm cho Ngao Lệ trở thành tọa trấn Tây Hải Tây Hải long vương.

Cho nên tự nhiên muốn đánh ra Ngao Lệ danh hiệu! Mà Hạ Vân Kiệt chính mình nhưng thật ra không sao cả, dù sao Ngao Lệ là hắn đệ tử, Ngao Lệ nếu thành tân một thế hệ Tây Hải long vương, hắn Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng tựu thành vua không ngai.

“Long kỳ? Ngao?” Chúng tuần hải dạ xoa nhìn không trung theo gió vũ động tinh kỳ, đều hơi hơi sửng sốt, trên mặt lộ ra một tia hoang mang sắc, bất quá theo sát sau bọn họ lập tức phản ứng lại đây, không khỏi chỉ vào Hạ Vân Kiệt đám người cười ha ha đứng lên nói:“Bản tướng còn tưởng rằng là ai đâu? Nguyên lai là Long cung dư nghiệt a! Như thế nào cuối cùng nghĩ thông suốt, muốn tới đầu thành sao?”

“Giết hắn!” Ngao Lệ gặp kia tuần hải dạ xoa miệng nói lời ngông cuồng, trong mắt sát khí đốn khởi, âm thanh lạnh lùng nói.

Một trận chiến này, Hạ Vân Kiệt chỉ để ý đánh giết, điều binh khiển tướng tắc từ Ngao Lệ vị này tân một thế hệ Tây Hải long vương đến phụ trách. Này cũng là vì tạo hắn uy tín!

Cho nên ly khai Vân Hoành sơn sau, tất cả sự tình, Hạ Vân Kiệt sẽ không xen vào nữa, hắn chỉ để ý ra tay.

“Tuân mệnh, đại vương!” Một vị tử đan kì kim tiên bước ra khỏi hàng lĩnh mệnh, một thanh đại đao theo hắn lĩnh mệnh ngang trời xuất hiện ở trên biển không, một đao hạ xuống, kia huyền anh kì huyền tiên cảnh giới tuần hải dạ xoa tướng liền bị chém thành hai nửa, ngay cả phản kháng một chút cơ hội đều không có.

Huyền anh kì huyền tiên cùng tử đan kì kim tiên trong lúc đó chênh lệch thật sự rất cách xa !

“Chạy mau a! Long môn phái người giết tới cửa đến

đây!”

“Mau mau đi báo cáo long vương!”

“……”

Chúng tuần hải dạ xoa gặp đối phương tùy tiện ra một người, chính là một đao hạ xuống, bọn họ đầu lĩnh liền đi đời nhà ma, thế mới biết lần này long môn phái thế tới không tốt, hơn nữa cường đại dị thường, sợ tới mức quay đầu liền hướng trong biển trốn chạy.

Gặp chúng tuần hải dạ xoa quay đầu hướng trong biển bỏ chạy, Ngao Lệ cũng là không có hạ lệnh đuổi giết.

Dù sao này đó đều chính là tiểu la la, đại đa số thời điểm chính là nghe lệnh làm việc, đổ không tất yếu đuổi tận giết tuyệt.

“Đi tới!” Ngao Lệ không hạ lệnh đuổi giết chúng tuần hải dạ xoa, cũng không có theo đuôi bọn họ nhập hải, mà là hướng đại hải nơi xa chỉ đi.

Ba mươi vạn quân đội, đối với tiên giới động bất động chính là mấy trăm vạn mấy ngàn vạn thậm chí lấy trăm triệu đến tính đại quân, thật sự không tính là cái gì đại quân, nhưng giờ khắc này, làm mây mù diệt hết, thượng cổ tứ đại quy tiên đám người tất cả đều không chút nào che dấu ngập trời chiến ý cùng sát khí khi, nhất thời gian, sát khí phóng lên cao, giống như ngập trời hồng thủy về phía Tây Hải rời xa lục địa phương hướng chạy chồm mà đi, cho dù cách thật xa đều có thể cảm nhận được kia ngập trời sát khí, tận trời khí thế.

“Trời ạ! Đến tột cùng là phương nào thế lực cũng dám cái gì lớn mật, ở Tây Hải long vương địa bàn nháo sự a!”

“Là long môn tứ phái! Bốn đại thượng cổ Long cung Quy thừa tướng thế nhưng tất cả đều xuất hiện ! Chẳng lẽ bọn họ muốn được ăn cả ngã về không cùng Tây Hải long vương khai chiến sao?”

“Xem, như thế nào sẽ có ‘Ngao’ tự kỳ? Kia đứng ở ‘Ngao’ tự kỳ phía dưới đại hán là ai? Như thế nào ngay cả bốn đại thượng cổ Long cung Quy thừa tướng đều vây quanh hắn?”

“Là Ngao Lệ! Là Ôn Kiều phủ Vân Hoành sơn Ngao Lệ!”

Chương 1786 : Bì Na Dạ Già

“Ngao Lệ? Ngươi nói là ở Vân Hoành sơn bị Tây Hải Long cung thái tử Ngao Chấn trấn áp Ngao Lệ sao? Nghe nói hắn cũng là long tộc, hơn nữa rất có thể là hoàng tộc huyết mạch! Nay xem ra hẳn là thật sự.”

“Đã có thể tính Ngao Lệ là hoàng tộc huyết mạch kia thì thế nào? Hắn còn không có trưởng thành đứng lên, long môn tứ phái trừ bỏ tứ đại Quy thừa tướng thực lực siêu cường, môn hạ lại đều nhân tài điêu linh, không có bao nhiêu khả kham một trận chiến chân chính cao thủ, bọn họ hiện tại liền phát binh tấn công Tây Hải Long cung, này không phải chui đầu vô lưới sao?”

“Không thấy được kia đứng ở đại quân phía trước áo xanh nam tử sao? Đó là Vân Hoành sơn sơn chủ Hạ Vân Kiệt, sát thần từng ở Vân Hoành sơn giận dữ trấn sát Ngao Chấn cùng Kim Tra thiên quân a!”

“Trời ạ, thật sự là hắn! Không nghĩ tới hắn lúc trước thế nhưng không chỉ là miệng nói nói, thế nhưng thật sự mang binh tấn công Tây Hải Long cung!”

“Lần này Tây Hải long vương xem ra muốn đau đầu, Tây Hải Long cung cũng muốn thương cân động cốt !”

“Cũng không hơn! Tây Hải Long cung nghe nói có hai trăm nhiều hào kim tiên đâu! Long môn tứ phái cho dù dốc toàn bộ lực lượng, có năng lực có bao nhiêu kim tiên? Về phần Vân Hoành sơn, tính toán đâu ra đấy cũng liền ba vị kim tiên, trong đó cũng liền Hạ Vân Kiệt là chân chính lợi hại, này khác hai vị đơn giản cũng phải dựa vào pháp bảo lợi hại mà thôi. Thật muốn gặp gỡ Ngao Chấn, Kim Tra loại này tử anh kì kim tiên, căn bản không chịu nổi một trận chiến.”

“Nay cũng liền xem Hạ Vân Kiệt có thể hay không lực lãm sóng to ? Thực lực của hắn quả thật khủng bố, chỉ sợ đã cùng Mã Nguyên, Na Tra các đứng đầu kim tiên tương xứng ! Tây Hải Long cung khuyết thiếu chân chính đứng đầu kim tiên, chỉ có lấy biển người đại chiến khả năng ép tới hắn.”

“Nói lên Mã Nguyên, nhưng thật ra làm cho lão phu nhớ tới ở Bồng Lai tiên đảo khô lâu sơn ngang trời hiện thế vô danh tiên nhân. Này Hạ Vân Kiệt tính cách nhưng thật ra cùng người nọ có chút giống, đều là to gan lớn mật, xuống tay tàn nhẫn hạng người. Chỉ tiếc, Hạ Vân Kiệt không phải người nọ, nếu không Tây Hải Long cung thật đúng là muốn nguy hiểm.”

“Đó là, nghe nói khô lâu sơn một trận chiến, Mã Nguyên pháp bảo ra hết, như trước bị người nọ đánh cho không hề hoàn thủ lực, cuối cùng tức thì bị hắn tại chỗ tru sát. Sau có chính mắt mắt thấy kia tràng đại chiến kim tiên phán đoán, người nọ trừ bỏ không có bất tử bất diệt thân, thực lực chỉ sợ đã so với năm đó đại nháo thiên cung Tề Thiên đại thánh còn muốn thắng một bậc, không phải Thái Ất kim tiên không thể trấn áp!”

“Nói lên Thái Ất kim tiên, Ngao Chấn sư phụ chính là tây phương giáo hộ pháp Bì Na Dạ Già, chính là một vị Thái Ất kim tiên, nghe nói lần này sự tình phát sinh sau, Tây Hải lão vương đã phái người đi mời Bì Na Dạ Già rời núi.”

“Thử, nếu là như thế, kia lần này Hạ Vân Kiệt bọn họ là khẳng định có đi vô hồi, chui đầu vô lưới a!”

Đoạn thời gian trước, đầu tiên là Ôn Kiều phủ Kim Dương thành một trận chiến, sau lại theo sát sau là Vân Hoành sơn một trận chiến, đã sớm hấp dẫn tụ quật châu không ít cường giả chú ý Thạch Cừ quận.

Nay Hạ Vân Kiệt đám người không hề che dấu hơi thở, cuồn cuộn nổi lên như thế đại động tĩnh, đã sớm kinh động Thạch Cừ quận phụ cận một ít quận, còn có ở phụ cận Tây Hải vùng tiên đảo tu luyện cường giả. Trong đó cũng bao gồm Hổ Lực đại tiên, Hồng Phát lão tổ các kim tiên.

Bọn họ ào ào đều tự theo sơn môn trung hóa hồng mà đến, rất nhanh liền phi gần đến giờ Tây Hải trên không, vận chuyển pháp lực, tụ cùng hai mắt, hướng Hạ Vân Kiệt đám người phương hướng nhìn lại.

Những người này, đều là Thạch Cừ quận phụ cận một ít địa vực kim tiên cường giả, tự nhiên nhận được bốn đại thượng cổ Long cung Quy thừa tướng, trong đó có chút người còn từng tự mình mắt thấy quá Vân Hoành sơn một trận chiến, nhận được Hạ Vân Kiệt đám người, thấy thế tất cả đều cảm thấy thập phần khiếp sợ.

Bất quá khiếp sợ về khiếp sợ, nhưng không có người xem trọng long môn tứ phái cùng Vân Hoành sơn.

Bởi vì thực lực liền đặt tại nơi nào! Một cái là có được hai trăm hơn kim tiên, người đông thế mạnh, tài đại khí thô, ở toàn bộ tiên giới đều tiếng tăm lừng lẫy thế lực lớn Tây Hải Long cung, một cái chính là Tây Hải Long cung “Dư nghiệt” Cùng vừa mới quật khởi Vân Hoành sơn, ai cường ai nhược, vừa xem hiểu ngay.

Huống chi, Hạ Vân Kiệt bọn họ còn là sân khách tác chiến!

Huống chi, Bì Na Dạ Già cũng rất khả năng sẽ buông xuống Tây Hải!

“Hừ! Không biết tự lượng sức mình!” Đấu ngưu cung phi hương điện, trước Quan Thiên kính, Ngọc Đế thần sắc âm lãnh nói.

Hắn nguyên bản đối Hạ Vân Kiệt còn là bế một phần mong đợi, hy vọng hắn có thể đem tứ hải Long cung này đầm nước quấy đục, cho nên ban thưởng hạ chứa nhiều thứ tốt, không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt lại chính là càn rỡ hạng người. Không chỉ có chính mình vội vã đi chịu chết, còn mang theo long môn tứ phái cùng Tây Hải lão long vương huyết mạch hậu duệ.

Bất quá Ngọc Đế trong lòng tuy rằng không vui, nhưng ánh mắt còn là nhìn chằm chằm Quan Thiên kính xem.

Mặc kệ nói như thế nào, hắn nội tâm để còn là có chút chưa từ bỏ ý định, còn là đang có một tia ảo tưởng.

Dù sao Hạ Vân Kiệt thực lực còn là rất lợi hại, đã là đứng đầu kim tiên cấp bậc, chỉ cần Bì Na Dạ Già không có ở Tây Hải Long cung hoặc là không chạy tới, hắn còn là có vài phần thắng được hy vọng. Đương nhiên nếu Bì Na Dạ Già ở Tây Hải Long cung hoặc là tới rồi, kia hết thảy đều là uổng công.

“Đáng tiếc tứ đại quy tiên cùng Tây Hải long vương huyết mạch hậu duệ.” Hoàng Giác đại tiên lắc đầu, vẻ mặt đáng tiếc nói. Về phần Hạ Vân Kiệt, hắn đều đã không đề cập tới.

Nếu không phải hắn bảo thủ, làm sao về phần nháo đến hôm nay như vậy hoàn cảnh!

Nay hắn là hại chính mình còn hại người khác a!

Thái Bạch kim tinh chưa nói cái gì, nhưng hiển nhiên chung nhận thức Hoàng Giác đại tiên cái nhìn.

Mờ mịt Tây Hải dưới vạn trượng đáy nước, một mảnh tiên nhạc vang lên, đại phiến đại phiến thủy tinh cung liếc mắt một cái vọng không đến đầu.

Thủy tinh cung ngoài, lính tôm tướng cua, các loại Thủy tộc tướng sĩ qua lại xuyên qua. Một đám Thủy tộc mỹ nữ bưng mâm đựng trái cây, thức ăn, hành tẩu cho thủy tinh cung trong lúc đó, nước biển ở cung điện bên ngoài dũng đãng, thủy tinh cung nội cũng là một điểm thủy tích đều không có.

Này phiến thủy tinh cung, tối rộng rãi một tòa thủy tinh cung chính điện trong vòng, kim bích huy hoàng, lụa mỏng màn, sênh ca rền vang, mười mấy trai ngọc nữ thân phi lụa mỏng ở trong điện nhẹ nhàng khởi vũ, mặt trên song song bày hai cái tinh ngọc đại án, rượu ngon món ngon, kỳ trân dị quả trưng bày trên này.

Trong đó một cái tinh ngọc đại án mặt sau ngồi một vị đầu đội chuỗi ngọc trên mũ miện vương miện cao lớn uy nghiêm nam tử, đúng là Tây Hải long vương Ngao Nhuận. Mà cùng Ngao Nhuận song song mặt khác một trương tinh ngọc đại án mặt sau ngồi một vị đầu đội pháp quan, tay cầm kim cương ngỗ, loã lồ **** mập mạp nam tử. Này nam tử bộ mặt có chút dữ tợn, hai mắt mị cười, trong tay kim cương ngỗ điêu khắc nam nữ ái ân **** đồ án.

Ngao Nhuận liên tục hướng này bộ mặt dữ tợn mập mạp nam tử kính rượu, thần sắc thật là cung kính, mà kia nam tử đối mặt Ngao Nhuận bực này trướng hạ có hai trăm dư danh kim tiên tướng sĩ, rộng lớn Tây Hải nhất phương bá chủ, cũng là một bộ xa cách, vẻ mặt ngạo mạn.

Như vậy một bộ trường hợp, nếu là dừng ở ngoại nhân trong mắt khẳng định khiếp sợ vạn phần, khả cung điện hạ thủ bồi ngồi các kim tiên, nhưng không có một người lộ ra ngoài ý muốn sắc, tựa hồ cảm thấy này hết thảy đều là đương nhiên.

Bởi vì này vị mập mạp nam tử không phải người khác, đúng là huyết già sơn Bì Na Dạ Già. Này Bì Na Dạ Già vốn là Đa La giáo cũng tên túng nhạc giáo giáo chủ, trời sanh tính tàn nhẫn, am hiểu nam nữ hợp hoan song tu biết, sau đầu nhập vào tây phương giáo, được phong làm hộ pháp. Bởi vì tây phương giáo phó giáo chủ Di Lặc cũng là am hiểu nam nữ hợp hoan song tu chi đạo, hắn liền bái ở tại hắn môn hạ.

Ngao Nhuận tuy rằng quyền thế thật lớn, nhưng đến Bì Na Dạ Già bực này cấp bậc đại nhân vật, cũng đã bao trùm này đó quyền thế phía trên.

Chương 1787 : Trưởng tử nắm giữ ấn soái

“Kia Hạ Vân Kiệt giết thượng tiên đồ đệ, lại tuyên bố muốn tấn công ta Tây Hải Long cung, căn bản là không đem thượng tiên cùng ta Tây Hải Long cung để vào mắt. Nhưng nề hà kia Hạ Vân Kiệt quả thật có vài phần bản sự, ta Tây Hải Long cung không một người là hắn chi địch, cho nên đành phải kinh động thượng tiên, khẩn cầu thượng tiên thay ta nhi báo thù!” Ngao Nhuận lại một lần nữa kính Bì Na Dạ Già một chén rượu, sau đó mặt mang một tia oán giận sắc nói.

“Việc này bản tôn cũng nghe nói, nghe nói là ngươi nhi mơ ước người ta pháp bảo trước đây, lại nói tiếp cũng là có vài phần tự chịu diệt vong chi ngại. Bản tôn thân là tây phương giáo hộ pháp, cũng không phương tiện dễ dàng ra tay, miễn cho để người nắm thóp, nói bản tôn ngang ngược vô lý, ỷ lớn hiếp nhỏ.” Bì Na Dạ Già ánh mắt thoáng nhìn, nói.

“Nhưng này Hạ Vân Kiệt cũng không thể giết ta nhi a!” Ngao Nhuận bi phẫn nói, trong lòng lại chỉ mắng Bì Na Dạ Già lòng tham không đáy.

Bì Na Dạ Già cùng kia Từ Hàng đạo cô, Văn Thù Quảng Pháp tôn giả các thượng cổ mười hai kim tiên không giống với, xưa nay không có gì mỹ danh chỉ có ác danh, hắn lại làm sao để ý cái gì ngang ngược vô lý, ỷ lớn hiếp nhỏ! Nói đến nói đi, còn không phải bởi vì cảm thấy Hạ Vân Kiệt thực lực cường đại, hắn cũng có như vậy một tia kiêng kị, hơn nữa Tây Hải Long cung cũng không có cho cũng đủ chỗ tốt, hắn tự nhiên sẽ không nguyện ý ra tay.

Dù sao hắn Bì Na Dạ Già không thiếu đệ tử, đệ tử cũng cho tới bây giờ chính là hắn quân cờ, căn bản không có

bao nhiêu cảm tình đáng nói. Ngao Chấn cũng không ngoại lệ!

“Hắc hắc!” Bì Na Dạ Già cười cười, chỉ lo uống rượu, không đáp Ngao Nhuận mà nói.

Ngao Nhuận gặp Bì Na Dạ Già không đáp lời, biết người này là không thấy con thỏ không thả ưng, trong lòng một trận nhỏ máu, đang nghĩ tới muốn hay không tái xuất ra trong cung trân quý vài món thứ tốt, liền nghe được ngoài cung cảnh báo vang lớn.

“Là loại người nào đến ta Long cung nháo sự?” Ngao Nhuận đang ở buồn bực trung, gặp ngoài cung cảnh báo vang lớn, sắc mặt lập tức âm trầm xuống dưới, tức giận hỏi.

“Không tốt đại vương, người long môn tứ phái cùng nhau đến tấn công ta Tây Hải Long cung !” Có thủ hạ từ bên ngoài vội vã tiến vào, quỳ xuống đất bẩm báo nói.

“Đồ vô dụng! Chính là long môn tứ phái cũng về phần kinh hoảng thành như vậy sao?” Ngao Nhuận giận dữ nói.

Nếu nói là vừa mới đảo điên Tây Hải Long cung khi đó, nếu long môn tứ phái tới tấn công, Ngao Nhuận thật đúng là muốn kinh hoảng. Bởi vì khi đó hắn còn không có đứng vững bước chân, hơn nữa khi đó trung với lão long vương cũ bộ cũng rất nhiều, long môn tứ phái hợp nhau đến, còn là rất cường đại. Nhưng vật đổi sao dời, nay long môn tứ phái sớm đã mặt trời lặn núi tây, đối với Hổ Lực đại tiên, Hồng Phát lão ma đám người mà nói, tự nhiên được cho là thế lực lớn, không dám trêu chọc, nhưng đối với Tây Hải Long cung loại này quái vật lớn mà nói đã không đủ gây cho sợ hãi.

Bì Na Dạ Già như trước mặt mang mỉm cười, nhưng

trong mắt rõ ràng toát ra khinh miệt ánh mắt.

“Phụ vương bớt giận, con cái này dẫn người đi diệt kia long môn tứ phái!” Tây Hải long vương trưởng tử Ngao Châu bỗng nhiên đứng dậy nói.

Thân là Tây Hải long vương trưởng tử, Ngao Châu tự nhiên cũng là có vài phần bản sự, vốn nên bị lập làm thái tử, nhưng bởi vì trước kia phạm quá một ít sai, nhạ Ngao Nhuận không vui, thế này mới đã mất thái tử vị. Nay Ngao Chấn bị giết, hắn lại có trọng đăng thái tử vị hy vọng, tự nhiên tưởng hảo hảo biểu hiện một phen.

“Ngươi muốn nhiều điểm chút binh tướng, đồng thời cũng muốn cẩn thận Quy Nguyên bốn lão gia này, thực lực của bọn họ còn là rất cường đại !” Ngao Nhuận sở trường tử xin đi giết giặc, gật gật đầu nói.

“Phụ vương yên tâm, lần này long môn tứ phái chui đầu vô lưới, con nhất định làm cho bọn họ có đến mà không có về!” Ngao Châu cả người sát khí lẫm liệt nói, mắt ở chỗ sâu trong lóe ra một tia sắc mặt vui mừng.

Một trận chiến này nếu bắt long môn tứ phái, kia tự nhiên chính là lập công lớn.

Ngao Châu ra thủy tinh cung, điểm phần đông binh tướng.

Rất nhanh còn có một đội đội binh tướng theo Long cung các nơi tiến ra, một đường đẩy ra nước biển, rậm rạp, vô biên vô hạn toát ra đại hải, đem Hạ Vân Kiệt đám người vây quanh lên.

Ngao Châu sau khi rời khỏi đây, Ngao Nhuận trong lòng tắc khó tránh khỏi có chút lo bên ngoài việc, nhưng nhớ tới kia long môn tứ phái dù sao đã mặt trời lặn núi tây, không có bao nhiêu khả kham trọng dụng cường giả,

chính mình bên là sân nhà tác chiến, tướng sĩ cuồn cuộn không ngừng mà bổ sung đi vào, đã lập cho bất bại chi địa, hơn nữa cũng không muốn cho Bì Na Dạ Già xem thường, liền giả bộ dường như không có việc gì tiếp tục liên tục kính Bì Na Dạ Già.

Cũng là bởi vì Hạ Vân Kiệt phía trước rất không có danh tiếng, hơn nữa cũng không đánh chính mình cờ hiệu, kia trốn hồi cung trung báo cáo tuần hải dạ xoa, không biết Hạ Vân Kiệt, liền bắt hắn cho lậu, thế cho nên Ngao Nhuận không có khiến cho cũng đủ coi trọng, nếu không hắn nếu nghe nói Hạ Vân Kiệt đích thân đến, sớm liền ngồi không yên.

Lại nói tiếp cũng là Ngao Châu nên có này một kiếp, không biết trước đó vài ngày diệt sát hắn Tam đệ sát thần đích thân tới, triệu tập nhân mã liền sát khí lẫm liệt cưỡi bích thủy kim tình thú đẩy ra nước biển, theo đáy biển nghênh ngang xông ra.

“Không phải đâu, Ngao Nhuận chính mình thế nhưng không ra mặt? Đây chính là Vân Hoành sơn Hạ Vân Kiệt a!”

“Ha ha, tất nhiên là người Tây Hải Long cung bày ô long, đem Hạ Vân Kiệt này sát thần cấp lậu báo, nếu không Ngao Nhuận lại như thế nào khả năng phái chính mình trưởng tử dẫn quân đâu?”

“Lại nói tiếp cũng là này Hạ Vân Kiệt âm hiểm, một đường nửa điểm cũng không lộ ra, cho dù đến Tây Hải, cũng không đánh chính mình cờ xí, chỉ đánh long môn tứ phái cùng đệ tử Ngao Lệ cờ hiệu. Kia Tây Hải Long cung tuần hải dạ xoa liếc mắt một cái nhìn đến long môn phái lá cờ, sớm liền vào trước là chủ, lại làm sao sẽ chú ý tới hắn.”

“Nói cũng không thể nói như vậy, Tây Hải Long cung

người đông thế mạnh, thực lực cường đại, kia Hạ Vân Kiệt không những hơi chút đùa giỡn chút tâm cơ, kia không đúng thành hữu dũng vô mưu ngu ngốc một cái!”

“……”

Mọi người gặp Hạ Vân Kiệt giết tới cửa đến, Tây Hải Long cung ra mặt thế nhưng không phải Ngao Nhuận mà là trưởng tử Ngao Châu, không khỏi tất cả đều cảm thấy một trận ngoài ý muốn, ào ào thấp giọng nghị luận lên.

“Hừ, cho dù diệt không xong Tây Hải Long cung, làm cho bọn họ thương cân động cốt một chút cũng tốt!” Trước Quan Thiên kính, Ngọc Đế gặp ra mặt không phải Ngao Nhuận, càng không có Bì Na Dạ Già, mà là Ngao Nhuận trưởng tử còn có bảy tám mươi kim tiên tướng lãnh, âm trầm mặt hơi hơi lộ ra một chút tình sắc.

Tuy rằng một trận chiến này mọi người bao gồm Ngọc Đế ở bên trong cũng không xem trọng Hạ Vân Kiệt, nhưng có một chút bọn họ lại đều là nhất trí chung nhận thức, thì phải là Hạ Vân Kiệt là đỉnh cấp kim tiên, Tây Hải long vương thế nhưng không tự mình nắm giữ ấn soái, lấy khuynh sào lực cùng Hạ Vân Kiệt một trận chiến, mà là mệnh trưởng tử nắm giữ ấn soái, lĩnh bộ phận binh tướng đi lên một trận chiến, kia căn bản chính là tự rước nhục nhã.

Nói đùa, Hạ Vân Kiệt từng nhưng là một chưởng, một đao liền trấn áp hai vị tử anh kì kim tiên khủng bố nhân vật a! Cho dù Thái Ất kim tiên cũng không dám đối hắn quá mức khinh tâm, lại khởi là Ngao Châu bực này “Chưa dứt sữa” tiểu bối có thể ngăn cản được ?

“Quy Chân, Quy Nhất, Quy Nguyên, Quy Phác, các ngươi này bốn chích lão ô quy, ta Tây Hải Long cung niệm các ngươi tu hành không dễ, cho nên tha các

ngươi một mạng, các ngươi không mang ơn, thế nhưng còn to gan lớn mật, đến tấn công ta Tây Hải Long cung! Hôm nay nếu đến đây, vậy không cần còn tưởng……” Kia Ngao Châu không hề nhận thức Hạ Vân Kiệt, hơn nữa Hạ Vân Kiệt lúc này đã đem chủ soái vị trí tặng cho Ngao Lệ, chính là lẳng lặng đứng ở một bên, hắn cũng không chú ý tới Hạ Vân Kiệt như vậy một người không chớp mắt, gặp Quy Chân tứ đại trưởng lão chỉ dẫn theo ba mươi vạn người sẽ đến tấn công Tây Hải Long cung, trong đầu không khỏi một trận mừng rỡ, ngạo khí mười phần giương giọng quát.

“Không tốt, đại điện hạ, lần này đến không chỉ có có long môn tứ phái, còn có Hạ Vân Kiệt!” Ngao Châu mà nói còn chưa nói hoàn, một vị kim tiên phía trước tham dự tấn công quá Vân Hoành sơn đột nhiên thấy được Hạ Vân Kiệt, sợ tới mức cả người đều run run một chút, vội vàng tiến lên nói.

Chương 1788 : Một đao

“Hạ Vân Kiệt, cái nào? A! Nguyên lai là hắn đến đây, trách không được này bốn chích lão ô quy cũng dám dẫn người sát tới cửa đến! Bất quá nơi này là Tây Hải Long cung, hắn Hạ Vân Kiệt lại không có ba đầu sáu tay, sợ hắn làm cái gì?” Ngao Châu nghe vậy đầu tiên là sửng sốt, lập tức cũng là trong lòng một trận mãnh khiêu, nhưng là chính như hắn lời nói, nơi này là Tây Hải Long cung, hơn nữa kim tiên số lượng, tướng sĩ số lượng, cũng so với lúc trước tấn công Vân Hoành sơn nhiều thượng rất nhiều, hơn nữa hắn cũng không chính mắt mắt thấy Hạ Vân Kiệt ra tay, cũng là không giống vị kia hướng hắn góp lời kim tiên như vậy hoảng sợ.

Bất quá Ngao Châu tuy rằng không hề e ngại Hạ Vân Kiệt, bất quá nhưng cũng biết nói Hạ Vân Kiệt nếu đến đây, vậy không thể coi như không quan trọng, cho nên một bên sai người nhanh chóng đi bẩm báo long vương, một bên mặt lộ vẻ khinh thường cười ha ha đứng lên nói:“Ta nói đâu, các ngươi bốn chích lão ô quy hướng đến thích lui đầu làm người, ngay cả tứ hải cũng không dám bước vào một bước, hôm nay như thế nào có đảm lượng giết hướng ta Tây Hải Long cung? Nguyên lai là tìm được rồi chống lưng a! Bất quá bổn vương tử nghe nói kia Hạ Vân Kiệt thật là lợi hại, còn giết bổn vương tử Tam đệ, chính suy nghĩ muốn tìm hắn trả thù, hắn nhưng thật ra đưa lên cửa !”

Nói xong Ngao Châu đột nhiên hướng Hạ Vân Kiệt phương hướng nhất chỉ, mặt mang ngạo sắc quát to:“Hạ Vân Kiệt, ngươi đã có đảm lượng đến ta Tây Hải Long cung, cần gì phải núp ở phía sau mặt đâu!”

“Ha ha, nếu vương tử điện hạ tưởng đề ngươi Tam đệ báo thù, kia bản tôn sẽ thanh toàn ngươi đi!” Hạ Vân Kiệt gặp Ngao Châu vẻ mặt ngạo sắc chỉ phía xa hắn,

cũng liền lười tái ẩn dấu, hướng phía trước một bước, một đạo huyết quang theo hắn trán lao ra, ở không trung hiện ra một thanh huyết sắc đại đao đến.

Đúng là minh ngục huyết đao.

Minh ngục huyết đao ngang trời mà ra, hóa thành một đạo huyết sắc đao mang đối với Ngao Châu liền chém đi.

Ngao Châu không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt nói ra tay liền ra tay, thấy thế vội vàng tế ra một thanh thanh long đại đao.

Đồng thời người hướng vây quanh hắn kim tiên trong đám người chợt lóe.

Hắn tuy rằng miệng nói lời ngông cuồng, nhưng đáy lòng còn là có tự mình hiểu lấy, biết một chọi một chính mình khẳng định không phải Hạ Vân Kiệt đối thủ.

Nhưng Hạ Vân Kiệt loại nào lợi hại, kia minh ngục huyết đao là Tu La tộc trấn tộc pháp bảo, sát phạt chi khí, lại là loại nào bá đạo sắc bén! Phía trước ở khô lâu sơn, Hạ Vân Kiệt suy nghĩ đến về sau muốn sử dụng đến minh ngục huyết đao, không dám tế ra minh ngục huyết đao, mà chính là tế ra tiên thiên dương liễu chi biến thành liễu tiên, nếu là lúc ấy hắn trực tiếp tế ra minh ngục huyết đao, kia Mã Nguyên bị thua sẽ nhanh hơn.

Mà lúc này Hạ Vân Kiệt so với ở khô lâu sơn chiến Mã Nguyên khi còn muốn lợi hại một ít.

Nếu tâm tồn ở Ngao Nhuận phục hồi tinh thần lại phía trước, tốc chiến tốc thắng, này một đao bổ ra uy lực, trừ bỏ cao nhất tiêm kim tiên thậm chí Thái Ất kim tiên, ai có thể ngăn cản được?

“Làm!” Một đạo bén nhọn thanh âm ở không trung vang

lên, minh ngục huyết đao đao mang trực tiếp đem thanh long đại đao chém thành hai nửa, sau đó như trước khí thế như hồng hướng phía trước giết đi.

“Phốc!” Ngao Châu nằm mơ cũng không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thế nhưng như vậy lợi hại, một đao đánh xuống, chính mình thanh long đại đao đều lập tức bị chém thành hai nửa, cũng có cỗ tràn ngập huyết tinh hung lệ lạnh như băng đao ý theo hắn cùng với thanh long đại đao trong lúc đó liên hệ, trực tiếp phách vào chính mình trong cơ thể, phách hắn tâm thần hồn phách đều phảng phất bị chém thành hai nửa, nháy mắt bị thương, một ngụm máu tươi nhịn không được liền đoạt miệng mà ra.

“Mau cho ta ngăn trở hắn!” Ngao Châu bất chấp lau đi khóe miệng máu tươi, cũng bất chấp đi trấn trụ còn tại hắn trong cơ thể tàn sát bừa bãi đao ý, mà là một bên vẻ mặt hoảng sợ hướng đại quân chui, một bên bệnh tâm thần kêu lên.

Vốn vây quanh ở Ngao Châu bên người các kim tiên thấy thế cũng là người người mắt lộ ra kinh hãi sắc, ào ào tế ra pháp bảo, tưởng hỗ trợ Ngao Châu ngăn cản kia cắt tới huyết sắc đao mang.

“Sở hữu kim tiên giết không tha!” Làm Ngao Châu bên người các kim tiên ào ào tế ra pháp bảo khi, Ngao Lệ sớm đã gầm lên giận dữ, tế ra trấn hải ấn.

Chỉ thấy trấn hải ấn ở không trung không ngừng phóng đại, trong nháy mắt liền che thiên tế nhật, phảng phất một tòa đại sơn, dâng đại hải tại đây đại sơn phía dưới đều bị trấn gió êm sóng lặng.

“Trấn hải ấn!” Có Tây Hải Long cung kim tiên mắt lộ ra hoảng sợ kêu lên.

“Sở hữu kim tiên giết không tha !”

Tứ đại thượng cổ quy tiên thấy thế cũng sớm đã cả người sát khí phát ra, ào ào giơ lên trong tay quyền trượng.

Kia quyền trượng ở không trung biến thành bốn phía kim quang bắn ra bốn phía, nở rộ hàng tỉ đạo hào quang, chiều cao vạn trượng bi bài.

Bi bài có hai cái màu vàng chữ triện lóe ra, chính là “Trấn cung” Hai chữ.

“Dĩ nhiên là tứ hải Long cung đã mất đi vô số năm trấn cung bi bài!” Có người kiến thức quảng âm thanh kêu lên.

Năm đó Vũ vương trừ bỏ ban thưởng hạ có trấn hải thần châm, còn ban thưởng hạ trấn cung bi bài. Trấn cung bi bài danh như ý nghĩa chính là trấn trụ Long cung pháp bảo. Một khi thi triển, không những được mượn tứ hải Long cung lực, uy lực thật lớn, hơn nữa muốn khởi động Long cung trung rất nhiều âm thầm bố trí trận pháp cấm chế, thiết yếu dùng đến này bi bài lực. Theo nào đó góc độ, bi bài cũng là Long cung rất nhiều lợi hại trận pháp cấm chế cái chìa khóa.

Chính là tứ hải long vương tổn lạc khi, bốn khối trấn cung bi bài cũng tùy theo biến mất, ai cũng không biết chúng nó tung tích. Không nghĩ tới, này bốn khối trấn cung bi bài vẫn đều ở thượng cổ tứ đại quy thừa tướng trong tay.

Bốn khối trấn cung bi bài vừa ra, đại hải lay động, có đạo đạo lam quang theo đáy biển lao ra, hóa thành một con con cự long gào thét đánh về phía Tây Hải Long cung đại quân.

“Giết sạch sở hữu kim tiên!” Dao Trì Thánh Nữ lãnh lệ thanh âm ở không trung vang lên, một đạo hàn quang theo nàng não đỉnh lao ra, theo sát sau một đạo hổ gầm thanh ở trong thiên địa vang lên, Nhục Thu hổ trảo xẹt qua thiên không, thẳng đến một vị tử đan kì kim tiên sát đi.

“Sát!” Còn lại long môn tứ phái kim tiên cũng đều không nhàn rỗi, ào ào tế thả ra pháp bảo.

Cố Thiến Lâm cũng tế ra của nàng ngũ hành huyền kiếm, nhận thức chuẩn một cái thoạt nhìn không hề cường đại kim tiên sát đi.

Tuy rằng Tây Hải Long cung kim tiên số người so với Hạ Vân Kiệt bên này muốn nhiều hai ba mươi cái.

Nhưng Ngao Lệ trấn hải ấn, Dao Trì Thánh Nữ Nhục Thu hổ trảo, Cố Thiến Lâm ngũ hành huyền kiếm, còn có tứ đại thượng cổ quy tiên trấn cung bi bài đều là uy lực thật lớn pháp bảo, này đó pháp bảo nhất tế phóng ra, hơn nữa Nhục Thu hổ trảo cùng 4 khối trấn cung bi bài, thanh thế vô cùng kinh người, thế nhưng chút sẽ không kém hơn Tây Hải Long cung, thậm chí ẩn ẩn còn vượt qua bọn họ.

Chính mình tánh mạng luôn so với người khác tánh mạng trọng yếu, Tây Hải Long cung này kim tiên vốn là tế ra pháp bảo tưởng hỗ trợ ngăn cản Hạ Vân Kiệt huyết đao, nhưng Dao Trì Thánh Nữ đám người đem pháp bảo nhất tế phóng ra, thẳng thủ bọn họ mà đi, bọn họ phần lớn người liền không rảnh bận tâm Ngao Châu, ào ào thay đổi pháp bảo đi ngăn cản Ngao Lệ đám người tiến công.

Chỉ còn lại có bảy tám kiện pháp bảo, bởi vì Ngao Lệ đám người còn không có có thể uy hiếp đến bọn họ, như trước sát hướng Hạ Vân Kiệt minh ngục huyết đao.

Bất quá làm này đó pháp bảo đón nhận minh ngục huyết đao khi, người khống chế pháp bảo tất cả đều nhịn không được cảm thấy cả người lạnh lùng, tâm thần không hiểu một trận run rẩy, một cỗ rất lớn nguy cơ cảm đánh úp lại.

Tất cả đều mặt lộ vẻ hoảng sợ sắc, tưởng rút về pháp bảo, nhưng đã đã muộn.

Minh ngục huyết đao hoa hạ, sở hữu pháp bảo tất cả đều tồi cổ lạp hủ bị bổ ra.

Theo sát sau minh ngục huyết đao tiếp tục như điện hướng phía trước bổ tới, ngập trời biển máu chạy chồm, trong biển máu một đạo sắc bén đao mang ở lóe hàn quang.

Này che ở Ngao Châu trước mặt các kim tiên, nhìn huyết sắc đao mang thế như chẻ tre mà đến, cuối cùng biết này căn bản không phải bọn họ có thể ngăn cản được một đao, ào ào cuồn cuộn nổi lên phong vân, muốn chạy trốn, rốt cuộc bất chấp bảo hộ Ngao Châu.

Đáng tiếc đã đã muộn, theo bọn họ ý đồ giúp Ngao Châu chặn đao bắt đầu, cũng đã nhất định khó thoát khỏi vừa chết!

Huyết nhục bay tán loạn, che ở Ngao Châu trước mặt tám vị kim tiên, huyết đao nhất hoa, tất cả đều sụp đổ, không có một người có thể đào thoát, trong đó bao gồm một vị tử anh kì kim tiên.

Chương 1789 : Thánh chỉ

Minh ngục huyết đao một đao diệt sát tám vị kim tiên, như trước không có dừng bước, mà là tiếp tục hướng Ngao Châu bổ tới.

Huyết đao lướt qua, mọi người đều hóa thành máu loãng, không có người có thể ngăn cản nó.

“Phụ vương cứu ta!” Huyết đao ở Ngao Châu mắt trung không ngừng phóng đại, Ngao Châu hoảng sợ vạn phần kêu lên.

Giờ khắc này, hắn mới biết được chính mình hướng Hạ Vân Kiệt kêu gào là cỡ nào ngu xuẩn không biết sự tình.

Đáng tiếc đã đã muộn.

Minh ngục huyết đao hạ xuống, Tây Hải long vương trưởng tử, tử anh kì kim tiên, vong!

Toàn bộ thiên địa im lặng xuống dưới, liền ngay cả sóng biển mênh mông thanh âm đều phảng phất đi xa, rốt cuộc nghe không được, mọi người trong mắt chỉ có kia nắm một thanh huyết đao đứng ngạo nghễ ở trên biển không áo xanh nam tử.

Khuôn mặt thanh tú, dáng người cao to, phảng phất nhất giới thư sinh.

Lại cứ này thư sinh tay cầm một thanh huyết đao, lộ ra khôn cùng sát ý, làm cho người ta kinh hồn táng đảm, khắp cả người phát lạnh!

Chính là một đao, chín kim tiên chết, trong đó bao gồm Ngao Châu ở bên trong, có hai vị tử anh kì kim tiên.

Cận này một đao, đã làm cho sở hữu Tây Hải Long cung lần này xuất chiến kim tiên dọa phá đảm! Cũng khiếp sợ ở sở hữu đang xem cuộc chiến khắp nơi cường giả.

Bọn họ cũng đều biết Hạ Vân Kiệt rất lợi hại, nhưng thẳng đến hôm nay mới vừa rồi biết hắn lợi hại đến loại nào khủng bố trình độ.

“Nếu Bì Na Dạ Già không đến, Tây Hải Long cung cho dù tinh nhuệ ra hết, cũng ngăn không được kẻ này!” Trước Quan Thiên kính, nhìn Hạ Vân Kiệt một đao chín kim tiên, Ngọc Đế trên mặt khó được lộ ra một tia thưởng thức sắc, không còn là phía trước âm trầm.

“Trách không được, Hạ Vân Kiệt dám giết hướng Tây Hải Long cung, nguyên lai thực lực thế nhưng đã đạt tới như thế khủng bố trình độ!” Hoàng Giác đại tiên nhịn không được thán phục nói.

“Đáng tiếc a, hắn nếu tái ẩn nhẫn một ít năm ngày……” Thái Bạch kim tinh lại thở dài nói.

Ngọc Đế trên mặt thưởng thức sắc lặng yên biến mất, lộ ra một tia tiếc hận sắc, Hoàng Giác đại tiên tắc đi theo thở dài một hơi, lắc lắc đầu.

Bọn họ biết, Hạ Vân Kiệt biểu hiện như vậy lợi hại, mặc kệ là Bì Na Dạ Già còn là Văn Thù Quảng Pháp tôn giả cũng không hội cho phép hắn trưởng thành đứng lên.

“Kia nữ nhân là ai?” Đột nhiên Ngọc Đế ánh mắt bị Dao Trì Thánh Nữ hấp dẫn ở.

“Hẳn là Hạ Vân Kiệt nữ nhân Dao Trì Thánh Nữ, nghe nói Hạ Vân Kiệt chính là bởi vì nàng mà giận dữ diệt sát Ngao Chấn cùng Kim Tra, bất quá kỳ quái là, nàng hẳn là chỉ có tử khí kì kim tiên cảnh giới, nhưng hiện tại thấy thế nào đứng lên lại như vậy lợi hại, hẳn là xa không chỉ

tử khí kì kim tiên cảnh giới a!” Thái Bạch kim tinh mặt lộ vẻ nghi hoặc sắc trả lời.

Thân là Ngọc Đế bên người trọng thần, Thái Bạch kim tinh tự nhiên hiểu được Ngọc Đế tâm ý, mấy ngày nay không thiếu thu thập Vân Hoành sơn phương diện tin tức, tự nhiên biết Dao Trì Thánh Nữ.

“Dao Trì Thánh Nữ? Xem ra không sai được. Trẫm đang lo không biết nên như thế nào nhúng tay chuyện này, không nghĩ tới nàng nhưng thật ra giúp một cái việc lớn.” Ngọc Đế nghe vậy trên mặt đột nhiên lộ ra một chút mỉm cười.

“Thái Bạch!” Ngọc Đế đột nhiên lại sắc mặt trầm xuống, uy nghiêm nói.

“Thần ở!” Thái Bạch vội vàng quỳ xuống đất.

“Truyền trẫm ý chỉ, mệnh cửu thiên ứng nguyên Lôi thần phổ hóa thiên tôn Văn Trọng dẫn lôi bộ hai mươi bốn vị thiên quân, thiên hà thủy quân thiên bồng nguyên soái Chu Phùng Xuân dẫn thiên hà tứ thánh, ba mươi sáu tiên quân, tốc tốc hạ giới, nếu Bì Na Dạ Già không có tới, liền tùy ý Hạ Vân Kiệt đem Tây Hải Long cung giảo cái long trời lở đất, nếu Bì Na Dạ Già đến đây, ngươi liền ra mặt đem Hạ Vân Kiệt đám người mang đi.”

Ngọc Đế hạ lệnh nói.

“Thần lĩnh chỉ, chính là kia Bì Na Dạ Già là tây phương giáo hộ pháp, Thái Ất kim tiên cấp nhân vật, hắn nếu ra tay, thần muốn lấy cái gì lý do dẫn người?” Thái Bạch kim tinh đầu tiên là lĩnh thánh chỉ, sau đó lại cẩn thận hỏi.

Tuy rằng nói lôi bộ là thiên đình cường đại nhất chiến đấu bộ đội chi nhất, mà thiên hà thủy quân là thiên đình

cường đại nhất thủy quân, hai quân hợp lực, cho dù Thái Ất kim tiên cũng muốn kiêng kị ba phần. Nhưng Thái Ất kim tiên chính là Thái Ất kim tiên, một khi nhạ hắn sát ý khởi, thắng bại tạm thời không nói, lôi bộ cùng thiên hà thủy quân kia tuyệt đối là trăm phần trăm chết thảm trọng.

Bì Na Dạ Già là hung tàn hạng người, lại là tây phương giáo hộ pháp, quyền cao chức trọng, thật muốn vô duyên vô cớ ngăn hắn giết người, hắn khẳng định sẽ không nghe theo.

“Ngươi liền cùng Bì Na Dạ Già nói, Dao Trì Thánh Nữ chính là Vương Mẫu nương nương đồ đệ.” Ngọc Đế trầm giọng nói, thần sắc có chút âm trầm khó coi.

Cũng là, thân là tiên giới chi chủ, tưởng bảo một người đều tìm cái tráng lệ lý do, có thể thấy được này tiên giới chi chủ làm được có bao nhiêu nín thở. Thái Bạch kim tinh hỏi cái này vấn đề, hắn có thể có hoà nhã sắc mới là lạ.

“Hay là……” Ngọc Đế như vậy vừa nói, Thái Bạch kim tinh cùng Hoàng Giác đại tiên đều tiềm thức hướng trong Quan Thiên kính Dao Trì Thánh Nữ nhìn lại, lúc này Dao Trì Thánh Nữ đã liên sát hai vị tử đan kì kim tiên.

“Đúng vậy, này Dao Trì Thánh Nữ hẳn là cùng Vương Mẫu nương nương có chút sâu xa quan hệ.” Ngọc Đế gật đầu nói.

“Nếu là như thế, mời chào Hạ Vân Kiệt chẳng phải là dễ dàng rất nhiều?” Thái Bạch kim tinh cùng Hoàng Giác đại tiên không khỏi một trận kinh hỉ nói.

“Đúng là như thế! Cho nên nếu Bì Na Dạ Già không chịu bỏ qua, liền làm cho lôi bộ thiên tôn cùng thiên bồng

nguyên soái trợ kia Hạ Vân Kiệt giúp một tay, trẫm đổ muốn nhìn, Bì Na Dạ Già đến tột cùng cường tới trình độ nào, ngay cả trẫm cùng Vương Mẫu mặt mũi đều dám không cho!” Ngọc Đế âm thanh lạnh lùng nói.

Thái Bạch kim tinh cùng Hoàng Giác đại tiên nghe vậy đều âm thầm mãnh hít một hơi, Ngọc Đế hướng đến ẩn nhẫn, cho nên ở rất nhiều người xem ra, Ngọc Đế tính cách yếu đuối, không có đế vương chi khí phách. Nhưng bọn họ hai người lại trong lòng biết rõ ràng, Ngọc Đế tâm chí thật lớn, cho nên mới hội như vậy ẩn nhẫn. Nhưng lúc này đây, Ngọc Đế thế nhưng một phản dĩ vãng ẩn nhẫn, khí phách sườn lậu, hơn nữa sẽ đối phó thế nhưng còn là tây phương giáo hộ pháp, Thái Ất kim tiên cấp cường giả!

Bất quá xâm nhập nhất tưởng, bọn họ lập tức liền hiểu được Ngọc Đế được mất tính kế.

Một đao chín kim tiên, hai vị tử anh kì kim tiên, lúc trước đại nháo thiên cung Tề Thiên đại thánh loại nào uy phong, đơn giản cũng liền như vậy uy mãnh. Như vậy đứng đầu kim tiên, giá trị tuyệt đối Ngọc Đế khí phách trắc lậu một lần. Huống chi Hạ Vân Kiệt còn không chỉ hắn một người, chỉ cần mời chào hắn, liền tương đương với đem long môn tứ phái cùng tân một thế hệ Tây Hải long vương, đương nhiên còn có kia cực kì hung hãn Dao Trì Thánh Nữ đều cũng mời chào lại đây.

Mặc kệ là thượng cổ tứ đại quy tiên còn là tân một thế hệ long vương Ngao Lệ, còn có kia Dao Trì Thánh Nữ, đều là lợi hại nhân vật, hơn nữa Ngao Lệ cùng Dao Trì Thánh Nữ, lấy Thái Bạch kim tinh cùng Hoàng Giác đại tiên ánh mắt không khó nhìn ra đến, một khi bọn họ trưởng thành đứng lên, tuyệt đối là có thể một mình đảm đương một phía đứng đầu kim tiên cấp lợi hại nhân vật.

Như vậy tính toán, cùng tây phương giáo hộ pháp xé

rách mặt một lần cũng không có gì ghê gớm, chết một ít thiên quân, tiên quân cũng không có gì ghê gớm !

“Bệ hạ anh minh! Thần cái này đi tuyên chỉ!” Thái Bạch kim tinh lại quỳ lạy nói.

“Chậm đã, trẫm lại cho ngươi một đạo thánh chỉ, nếu kia Bì Na Dạ Già không có tới, Hạ Vân Kiệt một phương thủ thắng, ngươi ngay tại chỗ truyền trẫm thánh chỉ, phong Ngao Lệ làm tân một thế hệ Tây Hải long vương!” Ngọc Đế gọi lại vội vã đi tuyên chỉ Thái Bạch kim tinh.

Thái Bạch kim tinh nao nao, lập tức lập tức hiểu được, Ngọc Đế đây là muốn vội vã đem gạo nấu thành cơm, là lấy một thân chi kế trả trị một thân thân, bởi vì năm đó tây phương giáo chính là dùng cùng loại một chiêu khiêu hắn tứ hải Long cung.

Chương 1790 : Ngao Nhuận ra tay

Không nói đến Thái Bạch kim tinh vội vã ly khai phi hương điện đi tuyên chỉ, lại nói tây hải trên không, Hạ Vân Kiệt một đao diệt sát chín tên kim tiên, quân địch bị kinh sợ trụ, trong lòng nổi lên hoảng sợ, nhưng Vân Hoành sơn, long môn tứ phái bên này cũng là tất cả đều nhiệt huyết sôi trào, tinh thần đại chấn, quân tâm đại chịu ủng hộ.

“Sát!” Dao Trì Thánh Nữ Nhục Thu hổ trảo ở không trung xẹt qua một đạo lãnh lệ đến cực điểm sát khí, hổ trảo hạ xuống, một vị tử đan kì kim tiên căn bản ngăn không được này hung lệ nhất kích, hét thảm một tiếng, huyết nhục bay tán loạn, rơi Tây Hải.

“Như thế nào khả năng! Kia nhưng là Tây Hải Long cung trấn hải tả đại tướng Tả Dũng, là tử đan kì kim tiên, thế nhưng ngăn không được Dao Trì Thánh Nữ nhất kích!” Hổ Lực đại tiên đám người tất cả đều khiếp sợ thiếu chút nữa tròng mắt đều phải rơi xuống xuống dưới.

Bọn họ đều là chính mắt gặp qua Kim Dương thành một trận chiến cùng Vân Hoành sơn một trận chiến kim tiên, tự nhiên biết Dao Trì Thánh Nữ đại khái thực lực. Muốn nói nàng một kiếm diệt sát tử khí kì kim tiên, bọn họ một điểm cũng không hội cảm thấy kỳ quái, nhưng tử đan kì kim tiên, nếu không phải chính mắt mắt thấy, bọn họ căn bản không thể tin được đây là thật sự.

Muốn như thế rõ ràng lưu loát diệt sát một vị tử đan kì kim tiên, kia ít nhất đã là Kim Tra thiên quân kia cấp bậc lợi hại nhân vật.

Ngay tại Hổ Lực đại tiên đám người khiếp sợ là lúc, Ngao Lệ trấn hải ấn hạ xuống, đồng dạng có một vị tử đan kì kim tiên đào vong không kịp, bị trực tiếp đập vỡ

sọ băng liệt, đi đời nhà ma.

“Đó là Tây Hải Long cung trấn hải hữu tướng quân!” Hổ Lực đại tiên đám người lại bật thốt lên kinh hô, bọn họ quả thực không dám tưởng tượng, ngắn ngủn nửa năm thời gian, không chỉ có Dao Trì Thánh Nữ thực lực đột nhiên tăng mạnh, Ngao Lệ vị này lão long vương hậu đại, thực lực thế nhưng cũng đột nhiên tăng mạnh, một cái trấn hải ấn hạ xuống, liền trực tiếp tạp chết một vị tử đan kì kim tiên.

Trừ bỏ Ngao Lệ cùng Dao Trì Thánh Nữ đại phát thần uy, kia xưa nay danh không dùng truyền, chỉ có huyền anh kì huyền tiên cảnh giới Cố Thiến Lâm thình lình thế nhưng cũng bạo cái đại ít lưu ý, ngũ hành huyền kiếm ở không trung ngũ sắc hàn quang nở rộ, đối với một vị tử khí kì kim tiên sát đi.

Kia tử khí kì kim tiên gặp một vị huyền anh kì huyền tiên thế nhưng cũng dám đối hắn hạ sát thủ, tự nhiên cực kì khinh thường cùng tức giận, toàn lực thúc dục một thanh phi kiếm, muốn một kiếm diệt sát Cố Thiến Lâm. Không nghĩ tới kia phi kiếm bị ngũ hành huyền kiếm nở rộ đi ra ngũ sắc hàn quang nhất giảo, thế nhưng tấc đứt từng khúc liệt, ngã xuống Tây Hải.

Kia tử khí kì kim tiên nằm mơ chỉ sợ cũng không thể tưởng được một vị huyền anh kì huyền tiên thế nhưng có được gần như tiên thiên cấp pháp bảo, gặp chính mình phi kiếm chính là cùng đối phương phi kiếm thả ra đến ngũ sắc hàn quang nhất giảo, liền tấc đứt từng khúc liệt, không khỏi sợ tới mức hồn bay phách lạc, xoay người đã nghĩ bỏ chạy.

Khả kia ngũ hành huyền kiếm chính là ở toàn bộ tiên giới đều tiếng tăm lừng lẫy Mã Nguyên ngũ hành thần thủ sở luyện hóa, thậm chí ngay cả Dương Tiễn bực này nhân vật lợi hại, thình lình đều ăn này pháp bảo mệt,

hắn chính là một cái tử khí kì kim tiên, nếu ngay từ đầu liền xoay người bỏ chạy có lẽ còn có thể tránh được một kiếp, nay hậu tri hậu giác, thế nào còn có thể thoát được ?

Chỉ thấy ngũ hành huyền kiếm ở không trung ngũ quang vừa chuyển, đem kia kim tiên cấp quấn vào ngũ quang bên trong, sau đó tái nhất giảo, kia kim tiên liền đi đời nhà ma, huyết vũ bay tán loạn, phần còn lại của chân tay đã bị cụt rơi.

“Thử! Huyền anh kì huyền tiên một chiêu diệt sát tử khí kì kim tiên, này Hạ Vân Kiệt người bên người đến tột cùng đều là cái gì quái thai a!” Tuy rằng rõ ràng biết, kia Cố Thiến Lâm chủ yếu dựa vào là còn là trong tay pháp bảo lợi hại, nhưng một vị huyền anh kì huyền tiên một chiêu diệt sát tử khí kì kim tiên, còn là làm cho rất nhiều người mãnh hấp lãnh khí, trong lòng kinh hãi.

Tương đối cho Ngao Lệ đám người đại phát thần uy, rõ ràng lưu loát đánh chết kim tiên mang cho người rung động, thượng cổ tứ đại quy tiên tế khởi trấn cung bi bài liên tục trấn sát vài vị kim tiên, ngược lại bị người xem nhẹ.

Bởi vì thượng cổ tứ đại quy tiên vốn là là thành danh đã lâu lợi hại nhân vật, lại tế ra trấn cung bi bài, ngay cả sát vài vị kim tiên cũng không có cái gì làm cho người cảm thấy ngạc nhiên khiếp sợ.

Trừ bỏ thượng cổ tứ đại quy tiên cũng đi theo đại phát thần uy, liên tục trấn sát vài vị kim tiên, này khác long môn phái các kim tiên biểu hiện sẽ không như vậy lợi hại. Có đau khổ chống đỡ, có cùng đối phương chiến lực lượng ngang nhau, cũng có ổn tranh tài phong, nhưng không có một người có diệt sát địch nhân ghi lại.

Bất quá này cũng đang thường, bất luận cái gì một vị

kim tiên đều là tiên giới cường giả, lại làm sao dễ dàng như vậy nói giết liền giết được ?

“Lão long vương huyết mạch hậu duệ tại đây, cho các ngươi một cái lựa chọn cơ hội, hoặc đầu hàng tân long vương, hoặc là chết!”

Hạ Vân Kiệt gặp chính mình bên đã nắm trong tay cục diện, nhìn chiến trường trung địch quân kim tiên, chỉ vào Ngao Lệ, lạnh giọng nói.

Ngao Lệ nếu nhập chủ Tây Hải Long cung, muốn uy chấn Tây Hải, chỉ dựa vào long môn tứ phái điểm ấy nhân hiển nhiên còn chưa đủ, cho nên nếu có thể thu phục một ít kim tiên, Hạ Vân Kiệt cũng là không nghĩ đuổi tận giết tuyệt.

Đương nhiên nếu này đó kim tiên không chịu đầu hàng, Hạ Vân Kiệt cũng là tuyệt đối sẽ không thủ hạ lưu tình.

Kim tiên là Tây Hải Long cung chân chính trụ cột vững vàng, lần này là Ngao Nhuận còn không có phản ứng lại đây, cho nên không có kim tiên ra hết, cũng không có ninh thành một cỗ cường đại lực lượng, cho Hạ Vân Kiệt đám người tiêu diệt từng bộ phận cơ hội. Nếu không nếu bọn họ ở Ngao Nhuận chỉ huy hạ, ninh thành một cỗ lực lượng, cho dù Hạ Vân Kiệt cũng không có biện pháp muốn giết liền giết.

Cho nên một khi này đó kim tiên không chịu đầu hàng, Hạ Vân Kiệt là tuyệt đối sẽ không thả hổ về núi.

Tuy rằng vừa rồi Hạ Vân Kiệt vừa mới trấn sát chín vị kim tiên, Ngao Lệ đám người cũng ngay cả giết một ít kim tiên, nhưng đại hải phía trên, còn có năm mươi đến danh kim tiên may mắn còn tồn tại.

Nếu là đổi thành một người nói bực này cuồng ngôn,

đơn giản là đồ tăng người chê cười thôi.

Nhưng lời này đổi thành Hạ Vân Kiệt mà nói, vậy hoàn toàn không giống với, mọi người nghe nói như thế, trái tim đều nhịn không được chồng chất nhảy lên đứng lên, mồ hôi lạnh theo cái trán xông ra.

Một đao chín vị kim tiên, bọn họ năm mươi người, có năng lực chống đỡ được mấy đao? Có thể ngăn cản được đến long vương viện quân đuổi tới sao?

Đương nhiên cũng có số ít vài cái trừ bỏ suy nghĩ vấn đề này ở ngoài, còn tại suy nghĩ Ngao Lệ thân phận.

Này vài người đều là Tây Hải Long cung cựu thần, đối năm đó việc vốn là canh cánh trong lòng, chính là đại cục đã định, tình thế bức người, bất đắc dĩ khuất phục cùng Ngao Nhuận long uy dưới.

Nay đột nhiên toát ra tân long vương, mà tối mấu chốt là Hạ Vân Kiệt biểu hiện ra cực kỳ cường đại thực lực, ở gặp phải tử vong uy hiếp dưới. Ngẫm lại dù sao không đầu hàng đó là chết, còn không bằng đi theo tân long vương liều chết một trận chiến, như thế cho dù chết, ít nhất coi như là không thẹn cho lão long vương, nếu là bất tử, coi như là trở về chính thống.

“Chúng ta nguyện quy hàng!” Một vị tử anh kì kim tiên mang theo hai vị tử đan kì kim tiên cùng một vị tử lộ kì kim tiên đột nhiên ra tay đánh chết bên người kim tiên, lâm trận phản chiến đến Ngao Lệ bên này.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng trơ trẽn những người này đảo mắt liền giết từng chiến hữu, nhưng là biết đây là bọn họ đầu danh trạng, nếu không bọn họ cho dù đầu nhập vào lại đây, hắn cũng không có biện pháp tin tưởng, tất nhiên muốn trước đem bọn họ pháp lực trói buộc đứng lên, chờ một trận chiến này sau khi chấm dứt dùng độc mục

ánh mắt thẩm tra quá bọn họ, mới dám bắt đầu dùng.

Nay bọn họ nếu chủ động cho đầu danh trạng, cũng tránh khỏi Hạ Vân Kiệt phiền toái.

“Sát!” Gặp người khác sẽ không tái đầu hàng, Hạ Vân Kiệt cũng sẽ không tái dong dài, con mắt mạnh co rụt lại, sắc nhọn sát khí phụt ra mà ra, minh ngục huyết đao lại vung ra.

Minh ngục huyết đao hạ xuống, đao phong sở chỉ phương hướng, không có một người có thể ngăn, nhất xúc tức vong!

Đảo mắt, kim tiên đã còn lại tám vị, tất cả đều là tử anh kì hoặc là tử đan kì cường giả, còn tại đau khổ chống đỡ.

“Sát!” Minh ngục huyết đao tái khởi, biển máu ngập trời, huyết sắc nhiễm đỏ đại hải cùng thiên không.

“Thằng nhãi ranh ngươi dám!” Đúng lúc này, một đạo phương thiên họa kích ngang trời mà ra, nghênh hướng minh ngục huyết đao.

Này phương thiên họa kích mang theo cường đại long uy, phảng phất vương giả buông xuống.

“Ngao Nhuận!” Đang xem cuộc chiến có người kinh hô ra tiếng, bởi vì kia phương thiên họa kích đúng là Ngao Nhuận thành danh pháp bảo.

Chương 1791 : Một quyền một đao

“Ngao Nhuận cuối cùng còn là chạy đến!”

“Tây Hải long vương quả nhiên danh bất hư truyền, này một kích hung mãnh dị thường, tầm thường kim tiên căn bản không có biện pháp ngăn cản!”

“Xem ra Hạ Vân Kiệt thất bại trong gang tấc, không có biện pháp tái giết kia mấy người !”

“Cho dù như thế, Tây Hải Long cung lập tức đi bảy mươi danh kim tiên, cũng đã nguyên khí đại thương ! Hơn nữa trấn cung bi bài lại ở Quy Nguyên trong tay, Tây Hải Long cung rất nhiều trận pháp cấm chế khẳng định chịu kiềm chế, lần này Tây Hải Long cung nói không chừng thực sự khả năng sẽ bị lật úp!”

“Lật úp cũng chỉ là tạm thời, đừng quên còn có này khác tam đại Long cung, còn có tây phương giáo.

Đến lúc đó tam đại lão cung khẳng định sẽ không từ bỏ ý đồ, mà tây phương giáo cũng khẳng định sẽ tìm chút lấy cớ tấn công Tây Hải Long cung.”

“Lấy cớ rất dễ tìm, Ngao Chấn sư phụ chính là tây phương giáo Bì Na Dạ Già, Bì Na Dạ Già là Thái Ất kim tiên, chỉ cần hắn xuất mã, cho dù Hạ Vân Kiệt cũng ngăn cản không được a!”

Mọi người chính nghĩ đến Hạ Vân Kiệt khẳng định không thể không nhìn Ngao Nhuận kia bổ tới lôi đình nhất kích, cần đảo ngược đao phong, lại không nghĩ rằng Hạ Vân Kiệt không chỉ có minh ngục huyết đao đao phong thế đi không thay đổi, mà còn trực tiếp cũng không quay đầu lại phản thủ nắm tay đối với kia bổ tới phương thiên họa kích oanh đánh đi qua.

“Này phương thiên họa kích danh ‘Thí tiên’, là Tây Hải Long cung trấn cung chi bảo, không chỉ có sắc bén vô cùng, mà còn nặng như núi, nếu không phải Ngao Nhuận là long tộc, trời sinh đại lực giả, căn bản không thể huy động này phương thiên họa kích. Hạ Vân Kiệt thế nhưng cầm nhục quyền trực tiếp đi ngăn cản nó, hay là hắn điên rồi bất thành?”

“Ai, này Hạ Vân Kiệt tự tin quá mức ! Ngao Nhuận thân là Tây Hải long vương lại khởi là Ngao Chấn có thể so sánh ? Trong tay hắn phương thiên họa kích lại khởi là tầm thường tiên khí có thể so sánh ?”

Nơi xa đang xem cuộc chiến người thấy thế tất cả đều ngoài ý muốn vạn phần, ào ào lắc đầu, chỉ có người chân chính lợi hại không có mở miệng nói chuyện, mà là đồng tử hơi co lại, trên mặt lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

Trước Quan Thiên kính Ngọc Đế mắt đồng dạng hơi hơi co rụt lại, trên mặt lộ ra một tia ngưng trọng cùng chờ mong sắc.

Hắn phát hiện chính mình có lẽ còn là xem nhẹ Hạ Vân Kiệt.

“A! A!” Thanh thanh thê lương kêu thảm thiết ở trên biển không vang lên, quanh quẩn ở trong thiên địa, nhiều điểm huyết vũ hạ xuống, bị minh ngục huyết đao thả ra đến huyết quang vừa chuyển, đảo mắt nhập vào biển máu.

Minh ngục huyết đao thế đi chưa sửa, ở Hạ Vân Kiệt thiết quyền cùng phương thiên họa kích cứng đối cứng đánh vào cùng nhau trước, tẫn thủ cuối cùng tám vị kim tiên tánh mạng.

Ngao Nhuận trơ mắt nhìn Hạ Vân Kiệt một đao tẫn thủ

tám vị kim tiên tánh mạng, là vừa giận vừa vui.

Giận tự nhiên là Hạ Vân Kiệt không nhìn chính mình, tẫn thủ tám vị kim tiên tánh mạng, vui là Hạ Vân Kiệt rốt cuộc không kịp thay đổi đao phong.

Ngao Nhuận đối thực lực của chính mình cùng trong tay phương thiên họa kích còn là có thật lớn tự tin, lấy nhục quyền đối kháng chính mình “Thí tiên”, kia căn bản chính là muốn chết.

“Muốn chết!” Ngao Nhuận nổi giận gầm lên một tiếng, trong tay gân xanh căn căn bạo khởi, phương thiên họa kích càng hung mãnh hướng tới Hạ Vân Kiệt bổ tới, phảng phất khai thiên tịch địa.

Không gian băng liệt, đại hải gào thét, cho dù nơi xa người, đều có thể cảm thấy cái loại này áp đỉnh xuống hung mãnh cùng sắc bén, tiềm thức sau này lui lui.

Cho dù biết Hạ Vân Kiệt từng cùng Từ Hàng đạo cô hóa thân đã giao thủ Quy Nguyên trưởng lão, lúc này một lòng cũng tiềm thức nâng lên đứng lên.

“Cẩn thận!” Người khác có chút lại nhịn không được kêu lên.

Long vương chính là long vương! Cho dù không thể cùng Mã Nguyên các đứng đầu kim tiên so sánh với, kia cũng kém không xa.

“Ngươi mới tìm chết!” Tràn ngập tự tin cùng ngạo khí thanh âm đột nhiên vang lên, theo sát sau Hạ Vân Kiệt thiết quyền giống như thiên mã lưu tinh oanh kích ở tại như khai thiên tịch địa bàn đánh xuống phương thiên họa kích phía trên.

“Thương!” Nhục quyền oanh kích ở phương thiên họa

kích phía trên, phát ra dĩ nhiên là thanh thúy mà chói tai kim thiết giao kích tiếng động.

Long vương uy vũ thân mình như bị pháo oanh bàn cấp tốc rút lui, phương thiên họa kích ở không trung phát ra "Ong ong" run run thanh âm, đỏ tươi huyết theo long vương hổ khẩu lưu lại.

"Đông! đông!" Tích lạc đại hải, ở gió biển gào thét tây trên biển, thế nhưng rõ ràng khả nghe, phảng phất chung cổ ở mọi người bên tai xao vang.

Mọi người không dám tin nhìn trước mắt một màn, tròng mắt đăng đột đi ra, phảng phất thấy quỷ bình thường.

Không trong tưởng tượng máu tươi dâng, càng không có phần còn lại của chân tay đã bị cụt, ngược lại dĩ nhiên là Tây Hải long vương Ngao Nhuận bị một quyền đánh lui, hổ khẩu máu tươi chảy ròng.

Này đến tột cùng là cái gì dạng lực đạo? Cái dạng gì thân thể?

Có chút người tiềm thức nhớ tới gần nhất ở tiên giới truyền ồn ào huyên náo Bồng Lai tiên đảo khô lâu sơn một trận chiến.

Kia vô danh tiên liền từng trực tiếp lấy nhục quyền cùng Mã Nguyên ngũ hành thần thủ cứng đối cứng đánh nhau, cuối cùng đánh cho Mã Nguyên ngũ hành thần thủ khúc chiết.

Nhưng Tây Hải cùng Đông Hải Bồng Lai tiên đảo không biết cách xa nhau bao nhiêu hàng tỉ dặm, đang xem cuộc chiến người cũng chỉ là nghe nói qua Bồng Lai tiên đảo, căn bản là không ai gặp qua lúc trước trận chiến ấy, hơn nữa hai người hình dạng cùng miêu tả trung bộ dáng cách khá xa, dùng là pháp bảo cũng không giống

nhau, một cái là liễu tiên một cái là huyết đao, cho nên đang xem cuộc chiến người cũng chỉ là tiềm thức nhớ tới kia vô danh tiên, nhưng thật ra vốn sẽ không nghĩ vậy căn bản chính là cùng một người.

Nếu không bọn họ sẽ không hội cảm thấy chút ngạc nhiên.

Trước Quan Thiên kính, Ngọc Đế nhìn đến Hạ Vân Kiệt một quyền đánh lui Ngao Nhuận, kinh ngạc đồng thời tựa hồ nhớ tới cái gì, mắt ở chỗ sâu trong có suy tư quang mang chớp động.

Ngay tại mọi người khiếp sợ, Ngọc Đế suy tư là lúc, Hạ Vân Kiệt nhưng không có chút đình trệ, minh ngục huyết đao cuối cùng đột nhiên quay đầu, bị bám một mảnh huyết quang, đối với mau lui long vương liền bổ tới.

Cầm tặc trước cầm vương! Đã trải qua rất nhiều sinh tử đả đấu Hạ Vân Kiệt tự nhiên hiểu được điểm này. Lúc này long vương chủ động phóng ra, khiến cho hắn có cùng hắn trực tiếp một trận chiến cơ hội, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không có khả năng buông tha này tuyệt hảo cơ hội.

Gặp minh ngục huyết đao cắt tới, Ngao Nhuận trong mắt lóe ra một tia hoảng sợ sắc, phương thiên họa kích vội vàng bổ tới, chính là lúc này đây lại không có phía trước thế không thể đỡ, mà là gấp gáp mang theo một tia khiếp đảm.

“Thương!” Minh ngục huyết đao hung hăng bổ vào phương thiên họa kích phía trên, phát ra vang vọng thiên địa tiếng đánh.

Một đoàn hàn quang cùng huyết quang cùng nhau bạo ra.

Ngao Nhuận lấy so với vừa rồi nhanh hơn tốc độ nhanh chóng sau này ngã bay, máu tươi đoạt khẩu mà ra, rơi đại hải, phương thiên họa kích lại rốt cuộc không thể cầm lấy, rời tay mà bay.

Thiên địa một mảnh tĩnh mịch.

Gần một quyền một đao, uy chấn tiên giới Tây Hải long vương Ngao Nhuận rõ ràng bị thương, binh khí rời tay!

“Sát!” Hạ Vân Kiệt quát lạnh một tiếng, minh ngục huyết đao lại như ảnh đi theo thẳng thủ Ngao Nhuận mà đi.

“Chớ thương ta vương!” Đi theo Tây Hải long vương mà ra kim tiên các tướng sĩ thế này mới như mộng mới tỉnh, trong lòng tuy rằng sợ tới mức đòi mạng, nhưng vương có nguy hiểm, cũng là không thể không ra tay, ào ào tế ra pháp bảo.

Gặp kim tiên các tướng lĩnh ra tay, Long cung hàng tỉ đại quân cũng đột nhiên bừng tỉnh lại đây, ào ào kêu gào tế ra pháp bảo, thần binh lợi khí.

“Sát!” Ngao Lệ đám người lại làm sao không biết lúc này là diệt sát Ngao Nhuận tuyệt hảo cơ hội, lại đâu chịu làm cho những người đó ngăn trở Hạ Vân Kiệt sát thế, thấy thế ào ào rống giận, đồng dạng ào ào tế khởi pháp bảo, đối với này kim tiên liền giết đi qua, phía sau ba mươi vạn tinh nhuệ tướng sĩ đồng dạng như thế.

Tuy rằng nói Tây Hải long vương bên kia kim tiên phần đông, binh tướng phần đông, nhưng bởi vì nhất bại tái bại, thậm chí ngay cả long vương đều bị một quyền một đao giết được thẳng sau ngã xuống, quân tâm hoảng sợ, khí thế suy sút, mười thành công lực phỏng chừng cũng cũng chỉ có thể phát huy ra 5 thành đến. Trái lại long môn phái cùng Vân Hoành sơn bên này, người người sĩ khí phấn chấn, sát ý tận trời, hơn nữa long môn

sơn cùng Vân Hoành sơn bên này, tuy rằng số người không nhiều lắm, nhưng tất cả đều là tinh nhuệ trong tinh nhuệ, mọi người đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như thành đồng, một lòng giết địch dưới, này một cỗ lực lượng ngưng tụ cùng một chỗ, tựa như một thanh vô kiên bất tồi lợi kiếm, thẳng tắp đâm hướng Tây Hải Long cung đại quân.

Chương 1792 : Bì Na Dạ Già ra tay

Đại quân giống như một thanh “Lợi kiếm” Hung hăng cắm ở Tây Hải Long cung đại quân trái tim chỗ, thế nhưng trong khoảng thời gian ngắn đem quân địch đánh cho một trận hoảng loạn.

Quân địch bị long môn phái cùng Vân Hoành sơn đại quân kiềm chế, minh ngục huyết đao cơ hồ không có đã bị bất luận cái gì trở ngại sát hướng Ngao Nhuận.

Ngao Nhuận cảm nhận được phía sau nhập vào cơ thể mà đến huyết tinh sát ý, tựa hồ gần trong gang tấc, sợ tới mức cơ hồ ngay cả hồn đều phải bay đứng lên, rốt cuộc bất chấp cái gì long vương không long vương thân phận, bệnh tâm thần kêu lên.

“Hộ pháp cứu ta!”

“Không nghĩ tới nhiều năm như vậy qua đi, cuối cùng lại nhìn đến minh ngục huyết đao xuất thế, hảo pháp bảo!” Ngao Nhuận thanh âm còn tại thiên không quanh quẩn, đột nhiên có ngập trời khí thế theo đáy biển phát ra, đảo mắt thổi quét quá khắp thiên địa.

Uy nghiêm bao phủ thiên địa, gió êm sóng lặng! Mọi người trái tim tại đây một khắc phảng phất có cự thạch đè nặng, thế nhưng xuất hiện ngắn ngủi đình chỉ nhảy lên.

Một cây kim cương ngỗ không biết khi nào theo đáy biển thăng đi lên, phảng phất một cây kình thiên cự trụ đứng sừng sững ở đại hải, thẳng để lên trời. Kim cương ngỗ trên đầu một cái nóc ở không trung diêu chiến, cho nhau va chạm, phát ra thanh thúy thanh âm, làm cho người ta không tự chủ được sinh ra kỳ quái ảo giác, tựa hồ kia không phải kim thiết vang lên tiếng động, mà là ********

tà âm, câu lòng người hồn.

Kim cương ngỗ điêu khắc **** hình ảnh tựa hồ đột nhiên sống lại đây, loay hoay làm cho người ta muốn ngừng mà không được mê người tư thế.

Hạ Vân Kiệt tâm thần khẽ run lên, kia kim cương ngỗ phảng phất đột nhiên biến thành Cửu U Tố Âm nữ đế, đang ở một bên cởi áo tháo thắt lưng, một bên hướng hắn chân thành mà đến.

Trong nháy mắt, kia kim cương ngỗ lại biến thành Thẩm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh.

Này ba người, một cái là trong thiên địa tối thần kỳ nữ tử chi nhất, từng cấp Hạ Vân Kiệt lưu lại tối * triền miên, nhưng cuối cùng cách hắn mà đi, hai cái là hắn hồn khiên mộng nhiễu đang tìm tìm nữ nhân.

Đều là hắn trong lòng rơi không đi thanh, cũng là hắn nội tâm sâu nhất chỗ đau đớn.

Thế đi như hồng minh ngục huyết đao sát khí dần dần biến mất, mãnh liệt biển máu dần dần bình ổn xuống dưới, mà kia kim cương ngỗ thì tại lấy Thái Sơn áp đỉnh chi thế hướng tới Hạ Vân Kiệt đánh hạ đến.

Một mập mạp đản ngực lộ nhũ, mặt mang theo quỷ dị mỉm cười, theo đáy biển chậm rãi thăng lên đến.

“Bì Na Dạ Già! Hắn thế nhưng ở Tây Hải Long cung!” Trước Quan Thiên kính, hướng đến vui giận không hiện cho sắc Ngọc Đế sắc mặt đột nhiên biến.

“Không xong, Thái Bạch kim tinh bọn họ khẳng định muốn tới không kịp cứu viện !” Hoàng Giác đại tiên thất thanh kinh hô, sắc mặt cũng nháy mắt trở nên rất là khó coi.

“Bì Na Dạ Già!” Đang xem cuộc chiến người, trong mắt tất cả đều toát ra kinh hãi vạn phần ánh mắt, thậm chí một ít tu vi thấp một ít, nhát gan một ít tiên nhân, thân mình đều nhịn không được run nhè nhẹ đứng lên.

Bì Na Dạ Già, tây phương giáo tối hung tàn hộ pháp chi nhất! Hỉ nộ vô thường, giết người vô số!

Các nữ nhân một đám tại hướng Hạ Vân Kiệt đi tới, mang theo vô hạn ôn nhu thâm tình ánh mắt, Hạ Vân Kiệt mắt ở chỗ sâu trong chớp động thống khổ ánh mắt.

Nắm đao tay ở run nhè nhẹ.

“Lão gia!”

“Sư tôn!”

“Hạ thượng tiên!”

“Lão sư!”

Đương sự giả mê, ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc u mê, Ngao Lệ đám người nhìn thấy Hạ Vân Kiệt phảng phất nhập ma giống nhau, sợ tới mức sắc mặt đều tái nhợt vô cùng, ào ào kêu lên.

Ngao Lệ, Dao Trì Thánh Nữ, Cố Thiến Lâm đám cùng Hạ Vân Kiệt tối thân cận, lại liều lĩnh hướng Hạ Vân Kiệt phương hướng sát đi, tưởng tỉnh lại hắn.

Khả Bì Na Dạ Già vừa xuất hiện, Tây Hải Long cung bên này liền đã lặng yên xoay thanh thế, Tây Hải Long cung kim tiên, các tướng sĩ lại như thế nào khả năng hội như Ngao Lệ đám người tâm nguyện, tất cả đều toàn lực chặn lại !

Kim cương ngỗ như kình thiên cự trụ chậm rãi khuynh đảo, càng ngày càng tiếp cận Hạ Vân Kiệt, Bì Na Dạ Già trên mặt mỉm cười càng ngày càng đậm, nhưng ánh mắt lại càng ngày càng ngưng trọng.

Theo nhìn thấy Hạ Vân Kiệt một quyền một đao trọng thương Ngao Nhuận, làm cho hắn không chỗ khả né ra, Bì Na Dạ Già chỉ biết đây là một cái đứng hàng cao nhất kim tiên, cho dù hắn, nếu là cùng hắn cứng đối cứng một trận chiến, không nghĩ qua là cũng muốn bị thương.

Đây là Bì Na Dạ Già tuyệt không nguyện ý giao thiệp với nguy hiểm!

Bởi vì đến Thái Ất kim tiên cấp bậc cao thủ, nếu không phải đến vạn bất đắc dĩ, hoặc là chính là giơ tay nhấc chân gian việc nhỏ, bọn họ là tuyệt đối sẽ không dễ dàng ra tay. Bởi vì Thái Ất kim tiên cảnh giới là bọn họ đã trải qua vô số gian khổ khó khăn, vô số năm khổ tu mới thành tựu.

Vô số năm khổ tu làm cho bọn họ không chỉ có có được Thái Ất kim tiên cảnh giới, cũng mang cho bọn họ vô cùng siêu nhiên địa vị, làm cho bọn họ trở thành người có thể nắm trong tay chính mình đại bộ phận vận mệnh, cũng có thể nắm giữ rất nhiều người vận mệnh. Không giống Thái Ất kim tiên lấy hạ nhân vật, chỉ là bọn họ này đó cao cao tại thượng nhân vật trong tay quân cờ, căn bản không có biện pháp nắm trong tay chính mình vận mệnh.

Tựa như phía trước ở thủy tinh cung trung, cho dù Ngao Nhuận quý là Tây Hải long vương, thủ hạ kim tiên, binh tướng, địa bàn, tài phú so với Bì Na Dạ Già còn muốn nhiều, nhưng liền bởi vì hắn không phải Thái Ất kim tiên, ở trước mặt hắn nhất định phải kính cẩn lễ phép chiêu đãi.

Cho nên không có một vị Thái Ất kim tiên là không quý trọng chính mình cánh chim, cũng không có một vị Thái Ất kim tiên là không quý trọng đến không dễ siêu nhiên địa vị, nhân thượng nhân quyền uy, bởi vì chỉ cần ngày nào đó bọn họ cũng có thể chứng giáo chủ chi đạo, như vậy thiên hạ sẽ thấy cũng tìm không ra cái gì người có thể khống chế bọn họ. Bọn họ nhìn xem thực thấu triệt, thực xa xôi, bọn họ cuối cùng mục tiêu chính là thành tựu giáo chủ chi đạo, làm cho thiên hạ rốt cuộc không có người có thể giống quân cờ giống nhau bố trí bọn họ. Bọn họ sở hữu cố gắng đều là vì đạt tới này mục tiêu. Nhất thời được mất, nhất thời khí phách cũng không phải bọn họ mạo hiểm lý do. Cho nhau trong lúc đó đấu khí, cho nhau trong lúc đó tranh đấu làm cho môn hạ đệ tử, làm cho bọn họ nắm trong tay thế lực đi nháo vậy là đủ rồi, bọn họ chỉ cần bàng quan liền thành.

Nguyên nhân vì này dạng, chẳng sợ Hạ Vân Kiệt giết Bì Na Dạ Già đệ tử, Bì Na Dạ Già cũng không nguyện ý dễ dàng ra tay, kia Văn Thù Quảng Pháp tôn giả cũng là như thế. Bởi vì bọn họ đều biết đến, này Hạ Vân Kiệt đã có được làm cho bọn họ bị thương thực lực.

Bì Na Dạ Già đến Tây Hải Long cung, cũng bất quá chính là ngại cho tình cảm đi lên một chuyến. Hơn nữa cho dù Hạ Vân Kiệt thực đến Tây Hải Long cung, có Tây Hải long vương đám người ở phía trước chống đỡ, hắn tùy tiện một kim cương ngỗ đánh hạ đến, có thể dễ dàng lấy Hạ Vân Kiệt mệnh. Cùng trực tiếp giết đến Vân Hoành sơn là hoàn toàn hai việc khác nhau.

Nhưng kế hoạch đuổi không kịp biến hóa, Tây Hải long vương nhất thời sơ sẩy, hơn nữa đối Hạ Vân Kiệt thực lực phỏng chừng không đủ, không chỉ có không có thể vây khốn Hạ Vân Kiệt, ngược lại ngay cả Ngao Nhuận chính mình đều bị bức đến lâm vào tuyệt cảnh, cũng đem Bì Na Dạ Già bức đến phải ra tay góc tường.

Thứ nhất là bởi vì Bì Na Dạ Già đến Tây Hải Long cung không phải lén lút, rất nhiều Long cung tướng lãnh đều biết đến hắn ở Long cung làm khách, ở như thế dưới tình huống, hắn không ra tay, truyền ra đi, mặt gì tồn?

Thứ hai, này Tây Hải Long cung dù sao cũng là tây phương giáo phụ thuộc thế lực, là tây phương giáo ở trên biển khuếch trương quân cờ, không thể sơ xuất. Thân là tây phương giáo hộ pháp, có thể ngồi xem Tây Hải Long cung kim tiên sinh tử không để ý, nhưng quyết không thể ngồi xem Tây Hải Long cung bị lật úp.

Nhưng Bì Na Dạ Già còn là thực thận trọng, mãi cho đến Hạ Vân Kiệt toàn tâm toàn ý đánh chết Ngao Nhuận khi, mới đột nhiên thi triển ra vô thượng vui mừng ảo thuật, tưởng nắm trong tay Hạ Vân Kiệt tâm thần, nhất kích tất sát!

Hiện tại đã đến tối mấu chốt thời khắc! Bì Na Dạ Già ánh mắt ngưng trọng trung mang theo một tia mừng thầm.

Bất quá ngay tại phía sau, có hai giọt nước mắt theo Hạ Vân Kiệt trong mắt chảy ra, hắn hai mắt bỗng nhiên đóng đứng lên.

Cơ hồ đồng thời mi tâm chỗ độc mục thần nhãn đột nhiên mở, một đạo huyết quang bắn ra.

Chương 1793 : Lực lượng ngang nhau?

Huyết quang theo độc mục trong ánh mắt nhất bắn ra đến, sở hữu tà âm biến mất, kim cương ngỗ phảng phất sống lại **** cũng đột nhiên trở về vật chết.

“Không tốt!” Bì Na Dạ Già trong lòng giật mình, trong tay kim cương ngỗ nóc tiếng đánh vang lớn, đạo đạo hàn quang ****, vốn là chậm rãi khuynh đảo kim cương ngỗ cũng mạnh đi xuống đánh hạ.

Cao thủ so chiêu, lại khởi dung có nửa điểm tính sai?

Ở Bì Na Dạ Già phản ứng lại đây khi, Hạ Vân Kiệt trong tay minh ngục huyết đao sớm đã đột nhiên huyết quang đại thịnh, lấy không thể tưởng tượng tốc độ, nhanh chóng hướng Bì Na Dạ Già bổ tới.

“Thương!” Một tiếng nổ.

Hạ Vân Kiệt ngay cả lui vài trăm thước, sau đó ổn định bước chân, mà thân là Thái Ất kim tiên Bì Na Dạ Già thế nhưng cũng đồng dạng ngay cả lui vài trăm thước, mới vừa rồi ổn định thân mình.

Thời không tại đây một khắc, phảng phất đột nhiên đình chỉ chuyển động, tất cả mọi người vẻ mặt không dám tin nhìn trước mắt một màn, thậm chí liền ngay cả trước Quan Thiên kính Ngọc Đế cùng Hoàng Giác đại tiên đều bị này một màn cấp chấn ở, trên mặt đồng dạng lộ ra một chút không dám tin biểu tình.

Một cái là tây phương giáo hộ pháp, Thái Ất kim tiên cấp nhân vật, một cái là vừa vừa bốc lên Ôn Kiều phủ phủ lệnh, kim tiên cảnh giới nhân vật.

Ở mọi người xem ra, người sau nhiều lắm cũng cũng chỉ có ngăn cản bị đánh cùng bảo mệnh phân. Thậm chí cho dù liều mình, nhiều lắm cũng cũng chỉ có thể cho Bì Na Dạ Già tạo thành một điểm thương tổn.

Nhưng kết quả đâu?

Một kim tiên thế nhưng tương kế tựu kế, tính kế Thái Ất kim tiên, một chiêu dưới, thế nhưng chiến cái lực lượng ngang nhau! Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, ai có thể tin tưởng?

“Minh ngục huyết đao nếu ở ngươi tay, bản tôn nên nghĩ đến Thích Mục độc nhãn! Chính là không nghĩ tới ngươi thế nhưng bắt nó cấp luyện hóa thành đệ tam chích mắt!” Bì Na Dạ Già nhìn xa Hạ Vân Kiệt, trên mặt mang theo tức giận cùng vẻ mặt ngưng trọng, thanh âm lạnh như băng.

Bì Na Dạ Già thân là thượng cổ tiên nhân, tự nhiên biết kia minh ngục huyết đao từng dừng ở Thích Mục trong tay, cũng biết Thích Mục độc nhãn trời sinh có phá ảo thuật trấn hồn phách công hiệu.

“Bì Na Dạ Già, bản tôn hôm nay vì Tây Hải Long cung mà đến, ngươi nếu thức thời, cho bản tôn lăn xa một chút.” Hạ Vân Kiệt lần nữa mở hai mắt, minh ngục huyết đao chỉ phía xa Bì Na Dạ Già, chút không có nguyên nhân vì đối phương là Thái Ất kim tiên còn có nửa điểm khiếp đảm hoặc là ý sợ hãi.

Bất quá ngẫm lại cũng là, vừa rồi hắn cho dù kế Bì Na Dạ Già một phen, lại sao lại sợ hắn?

Bì Na Dạ Già trên mặt thịt mỡ run run, có vẻ phá lệ dữ tợn hung lệ. Hắn quả thật không nghĩ quản Tây Hải Long cung sự tình, hơn nữa cùng Hạ Vân Kiệt vừa rồi đánh bừa một đao sau, mặc dù có bị tính kế chi ngại,

nhưng đối phương có thể tính kế hắn, ở lãnh không kịp thố dưới cùng hắn hợp lại cái cân sức ngang tài, hiển nhiên đã so với hắn trong tưởng tượng cường đại hơn không ít.

Hắn tuy rằng như trước có đánh bại Hạ Vân Kiệt mười phần tin tưởng, nhưng đối phương nếu liều mạng, Bì Na Dạ Già biết chính mình cũng tuyệt đối chiếm không được tốt.

Nhưng hiện tại Bì Na Dạ Già đã đâm lao phải theo lao ! Hắn nhưng là tây phương giáo đường đường hộ pháp, Thái Ất kim tiên cấp đại nhân vật, nếu trước mắt bao người, ở Tây Hải Long cung có lật úp chi hiểm tình huống hạ, bất chiến trở ra, hắn thể diện gì tồn? Tây phương giáo mặt làm sao tồn?

“Hạ Vân Kiệt, bản tôn niệm ngươi tu hành không dễ. Ngươi nếu lưu lại minh ngục huyết đao, bản tôn có thể như vậy thả ngươi rời đi!” Bì Na Dạ Già sắc mặt dữ tợn nói.

Bì Na Dạ Già lời vừa nói ra, toàn trường ồ lên.

Bì Na Dạ Già khi nào thì tốt như vậy nói chuyện qua? Huống chi còn là bị người giết đệ tử, chính mình lại bị người tính kế điều kiện tiên quyết dưới?

Hay là Bì Na Dạ Già sợ?

Hay là Hạ Vân Kiệt nhất giới kim tiên thật sự có uy hiếp đến Bì Na Dạ Già khủng bố thực lực?

“Bản tôn có thể không cần ngươi trong tay kim cương ngỗ, chỉ cần ngươi lựa chọn rời đi, bản tôn đồng dạng có thể trực tiếp thả ngươi đi!” Hạ Vân Kiệt tranh phong tương đối nói, trong tay minh ngục huyết đao như trước chỉ phía xa hắn, từng đạo bức người huyết khí ở bốc

lên.

Nhìn Hạ Vân Kiệt nắm đao chỉ phía xa Bì Na Dạ Già, đang xem cuộc chiến người không tự chủ được có một loại tâm tinh lay động, nhiệt huyết sôi trào cảm giác.

Mặc kệ một trận chiến này, hắn là thua là thắng, sống hay chết, liền này phân ngông nghênh, này phân hào khí, đã làm cho mọi người nghiêm nghị khởi kính !

Vô số năm qua, có mấy kim tiên dám như thế khiêu chiến Thái Ất kim tiên ?

“Tốt lắm, đã có vô số năm không ai dám ở bản tôn trước mặt nói như thế. Ngươi là những năm gần đây đệ nhất vị!” Bì Na Dạ Già âm thanh lạnh lùng nói, đặc hơn sát ý theo hắn trên người thả ra đến, thổi quét thiên, hắn mập mạp thân mình dần dần trở nên cao lớn đứng lên.

Hai điều đùi đứng ở trên mặt biển, giống như hai căn trụ trời, cao lớn thân mình giống như cự sơn, đứng sừng sững ở đại hải phía trên.

Thi triển pháp thiên tượng địa thuật pháp sau, Bì Na Dạ Già một tay vung khởi kim cương ngỗ đối với Hạ Vân Kiệt tiện lợi đầu ném tới, một tay thì tại không trung vừa lật, đối với Ngao Lệ đám người chính đầu chụp đi.

Hiển nhiên hắn là tưởng diệt giết Ngao Lệ đám người sau, làm cho Ngao Nhuận đám người đằng ra tay đến trợ hắn cùng nhau diệt sát Hạ Vân Kiệt.

Đương nhiên này cũng là bởi vì Bì Na Dạ Già còn là có mười phần tự tin, nếu không nếu đối mặt một vị ngang nhau cấp Thái Ất kim tiên, hắn tuyệt không dám như thế phân tâm.

Thái Ất kim tiên ra tay uy lực loại nào thật lớn, kia một

chưởng đi xuống, không gian băng liệt, ầm ầm rung động, cự chưởng chưa hạ xuống, Ngao Lệ đám người cũng đã cảm thấy một cỗ tai vạ đến nơi rất lớn nguy hiểm, phảng phất thiên muốn băng liệt, mà bọn họ bất quá chính là trong thiên địa con kiến thôi.

“Bì Na Dạ Già, đối thủ của ngươi là bản tôn!” Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không làm cho Bì Na Dạ Già như ý, cũng sớm đã thi triển pháp thiên tượng địa thuật pháp, cả người đứng thẳng ở đại hải phía trên, tóc đen vũ điệu, tay cầm minh ngục huyết đao, phảng phất hồng hoang sát thần.

Minh ngục huyết đao khí thế như hồng, sát khí ngưng tụ hướng kim cương ngỗ bổ tới, đồng thời mặt khác một tay nâng lên đối với Bì Na Dạ Già bàn tay chụp đi.

“Muốn chết!” Bì Na Dạ Già gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng cũng dám học chính mình bộ dáng, mà không phải hai tay trì đao tập một thân lực cùng chính mình một trận chiến, trong mắt sát khí nổ bắn ra, quát lạnh một tiếng, bàn tay vừa lật, xá đi Ngao Lệ đám người, đối với Hạ Vân Kiệt một tay đánh tới.

“Thương!”

“Oanh!”

Huyết đao cùng kim cương ngỗ cứng đối cứng giao kích ở tại cùng nhau, mà Hạ Vân Kiệt bàn tay cũng cơ hồ đồng thời cùng Bì Na Dạ Già bàn tay khổng lồ cứng đối cứng đối đánh ở tại cùng nhau.

Va chạm hình thành lực đánh vào xoát hướng quá này phiến thiên địa, bị bám từng đạo cuồng phong, cuồn cuộn nổi lên cơn sóng gió động trời.

Cuồng phong đem đại quân cuốn đến không trung,

phảng phất gió thu cuốn hết lá vàng!

Cơn sóng gió động trời phát xuống, không biết bao phủ bao nhiêu tướng sĩ!

“Đông! Đông! Đông!” Hạ Vân Kiệt hai cái như trụ trời bình thường đùi đạp ở trên biển, liên tục lui về phía sau, mỗi một chân thải hạ, đều nhấc lên vạn trượng sóng to, còn có không biết bao nhiêu trong biển sinh vật bị giẫm chết.

Bì Na Dạ Già cũng không lui lại, chính là loã lồ trong ngực trên thân lắc lắc, vạt áo cổ động.

Hiển nhiên, luận lực đạo, Hạ Vân Kiệt còn là hơi tốn Bì Na Dạ Già một bậc.

Nhưng Bì Na Dạ Già trên mặt không có nửa điểm sắc mặt vui mừng, tương phản càng phát ra ngưng trọng đứng lên.

Bởi vì hắn là Thái Ất kim tiên, mà đối phương bất quá chính là một vị kim tiên. Phía trước có lẽ còn có thể nói là bị Hạ Vân Kiệt tương kế tựu kế tính kế, đánh cái hắn trở tay không kịp, nhưng lúc này đây, cũng là chân chính cứng đối cứng, không có một chút xinh đẹp. Ấn lẽ thường, lấy hắn cảnh giới thực lực, lúc này đây cho dù không giống Hạ Vân Kiệt kia một quyền một đao, đánh cho Ngao Nhuận hộc máu tay vô pháp cầm binh khí, bản thân bị trọng thương, không hề hoàn thủ lực, nhưng là ít nhất muốn cho hắn chịu bị thương.

Nhưng kết quả đâu? Gần chính là lui ra phía sau vài bước.

Chương 1794 : Cứng đối cứng [hôm nay bùng nổ đệ tam canh]

Dám xa xa đang xem cuộc chiến như vậy một hồi đại chiến, cơ hồ đều là tụ quật châu cùng Tây Hải vùng cường giả, tất cả đều là ánh mắt độc ác sắc bén hạng người. Vừa rồi Hạ Vân Kiệt kia nhất kích, có lẽ có gian kế thực hiện được, có Bì Na Dạ Già đại ý ở bên trong, tuy rằng làm cho người ta mở rộng tầm mắt, nhưng mọi người như trước không xem trọng Hạ Vân Kiệt.

Bởi vì một cái là Thái Ất kim tiên, một cái là kim tiên.

Một cái đã ngưng tụ một lũ tiên thiên chi khí, có thể nói đã một chân bước vào tiên thiên, mà kim tiên như trước chỉ có thể xem như hậu thiên.

Hai người chênh lệch cho tới bây giờ đều là cách biệt một trời, thắng bại không có hồi hộp. Về phần sống hay chết, vậy xem Thái Ất kim tiên có bỏ được hay không trả giá đại giới ! Mà có thể làm cho Thái Ất kim tiên trả giá đại giới, đã là tiên giới cao nhất tiêm kim tiên, đã phi thường rất giỏi.

Nhưng vừa rồi kia một kích, cũng tuyệt đối là cứng đối cứng, không có nửa điểm xinh đẹp! Nhưng kết quả, Hạ Vân Kiệt bình yên không tổn hao gì, chính là hơi lạc hạ phong.

Cái này làm cho sở hữu người đang xem cuộc chiến tất cả đều tâm thần đại chấn, trong mắt tràn đầy kinh hãi sắc, cho dù trước Quan Thiên kính Ngọc Đế cùng Hoàng Giác đại tiên đều có chút không thể tin được chỗ đã thấy.

“Kẻ này lợi hại! Trừ bỏ không có bất tử bất diệt thân, kẻ này thực lực đã siêu việt năm trăm năm trước Tôn hầu

tử !” Ngọc Đế khiếp sợ dưới, thế nhưng ngay cả Tôn Ngộ Không này hắn luôn luôn không muốn nhắc tới tên đều bật thốt lên nhắc tới.

Bởi vì kim tiên này một cấp bậc, ở tiên giới dài dòng năm tháng, Tôn Ngộ Không liền đại biểu tối cao nhất trình tự, đại biểu kim tiên cực hạn.

Nhưng hiện tại, Hạ Vân Kiệt hiển nhiên đánh vỡ này cực hạn.

Long môn phái cùng Vân Hoành sơn các tướng sĩ, gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng cùng Thái Ất kim tiên một trận chiến chính là hơi lạc hạ phong, cũng không sinh mệnh an nguy, tất cả đều tinh thần đại chấn, nhiệt huyết sôi trào. Thậm chí bốn đại thượng cổ quy tiên đều chảy xuống nhiệt lệ.

Bởi vì bọn họ biết, nếu một trận chiến này sau, Hạ Vân Kiệt không chết, như vậy bọn họ Tây Hải Long cung tất nhiên lần nữa quật khởi! Bởi vì nếu một trận chiến này không chết, ý nghĩa Hạ Vân Kiệt đã có cùng Thái Ất kim tiên chân chính chống lại thực lực, mà Ngao Lệ là hắn đệ tử.

Một cái có Thái Ất kim tiên cấp sư phụ ở sau lưng đại lực duy trì, Tây Hải Long cung lần nữa quật khởi tuyệt đối không hề chính là giấc mộng.

“Sát! Sát! Sát!” Long môn phái cùng Vân Hoành sơn bên này bởi vì Bì Na Dạ Già xuất hiện mà sinh ra áp lực cùng khủng hoảng tất cả đều biến mất, người người mắt lộ ra hung quang, rống giận, như lang giống như hổ sát hướng Tây Hải Long cung đại quân.

“Sát!” Ngao Nhuận lau khóe miệng máu tươi, thần sắc dữ tợn quát. Hắn biết, Bì Na Dạ Già bên kia tạm thời là hy vọng không hơn.

“Quả nhiên có chút bản sự, trách không được dám như thế bừa bãi!” Bì Na Dạ Già lúc này tự nhiên không còn sẽ đi quản cái gì Tây Hải Long cung, một đôi ánh mắt chính là nhìn xa Hạ Vân Kiệt, âm thanh lạnh lùng nói.

“Ngươi cũng không kém! Chúng ta lại đến!” Hạ Vân Kiệt lúc này đồng dạng không lại đi chú ý Ngao Lệ bên kia đại chiến, bất quá hắn âm thầm còn có Đế Giang phân thân ở giúp hắn đôn đốc, cho nên hắn vô cùng chuyên tâm, nhìn Bì Na Dạ Già, thần sắc lạnh nhạt nói.

Đang nói hạ xuống, Hạ Vân Kiệt trên người khí thế càng phát ra hung mãnh đứng lên, kia khí thế mang theo khôn cùng giết chóc hơi thở, thô bạo hơi thở.

“Sát!” Hạ Vân Kiệt hai tay nắm đao thẳng tắp đối với Bì Na Dạ Già bổ tới.

“Sát!” Bì Na Dạ Già thấy thế, cũng hai tay cử kim cương ngỗ đến chiến.

Đến bọn họ này một tầng thứ cao thủ, một khi chân chính sinh tử tương bác, ngược lại không có nhiều như vậy hư chiêu xinh đẹp, đều là ngươi tới ta đi, đi vu tồn tinh thật đánh nhau.

Đương nhiên trong đó một ít chiến đấu biến hóa vẫn phải có, nhưng thoạt nhìn đều là phong cách cổ xưa tự nhiên, lại nhất thực dụng, một điểm cũng không là tưởng tượng hoa cả mắt, hoặc là thay đổi thất thường.

Tuy rằng là ngươi một chút, ta một chút, một điểm cũng không xinh đẹp, nhưng mỗi một lần va chạm, đều là chân chính đại lực lượng, thân thể lực va chạm, đều là đất rung núi chuyển, trời sụp đất nứt. Hơi chút tới gần một ít, bị lực đánh vào lan đến gần đều nháy mắt bị oanh thành mảnh nhỏ. Rất nhanh, ở hai người chiến

đấu phạm vi mấy ngàn dặm trong phạm vi, tái không một người dám tới gần.

Chỉ thấy bên kia thiên địa, không gian thỉnh thoảng băng liệt, cuồng phong gào thét, nhật nguyệt vô quang, người tu vi hơi chút thấp một ít, căn bản đã thấy không rõ lắm tình huống bên trong. Chỉ nhìn đến hai cái giống như hồng hoang cự nhân bình thường bóng dáng, ở bên trong cho nhau đối khảm đối đấm.

“Đương! Đương! Đương!”

“Đương! Đương! Đương!”

Ngươi một chút, ta một chút, mỗi một lần, Hạ Vân Kiệt đều liên tục lui ra phía sau mấy bước, nhưng đảo mắt lại vọt đi lên, phảng phất một điểm cũng không biết mệt mỏi mãnh thú.

“Bản tôn nhìn ngươi có thể kiên trì tới khi nào?” Gặp Hạ Vân Kiệt phảng phất không biết mệt mỏi mãnh thú, đánh đuổi đi xuống lại xông lên, Bì Na Dạ Già cũng bị đánh ra chân hỏa đến, đồng thời mặt mũi cũng có chút không nhịn được, nhất kim cương ngỗ mãnh quá nhất kim cương ngỗ, thề muốn đem Hạ Vân Kiệt cấp đánh cho tình trạng kiệt sức, pháp lực hao hết.

Hắn là Thái Ất kim tiên, pháp lực hùng hậu vô cùng, cuồn cuộn không ngừng, lại có tiên thiên chi khí duy trì, căn bản không lo lắng kiệt lực.

Khả Bì Na Dạ Già lại nào biết đâu rằng, Hạ Vân Kiệt không chỉ có là vu tiên song tu, có cường đại thân xác cùng vu đỉnh lực tương trợ, hơn nữa hắn trong cơ thể còn sinh trưởng có hai khỏa tiên thiên chi thụ, có thể cuồn cuộn không ngừng dễ chịu bổ sung hắn tiêu hao, thậm chí hắn trong cơ thể còn có dấu một lũ Cửu U Tố Âm nữ đế ở lại hắn trong cơ thể tiên thiên chi khí, hắn

muốn cùng hắn háo, ai có thể háo đến cuối cùng còn không nhất định đâu.

Vì thế Bì Na Dạ Già một kim cương ngỗ mạnh quá một kim cương ngỗ, liên tiếp không ngừng mà đánh ngã, mà Hạ Vân Kiệt cũng không chút nào yếu thế, một đao tiếp một đao mãnh quá một đao bổ tới.

Như thế ngươi tới ta đi, hai người suốt đánh một ngày một đêm, Bì Na Dạ Già lăng là không làm gì được Hạ Vân Kiệt, Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng không làm gì được Bì Na Dạ Già. Mà lúc này Thái Bạch kim tinh sớm đã truyền Ngọc Đế thánh chỉ, có lôi bộ thiên tôn Văn Trọng cưỡi hắc kỳ lân, dẫn hai mươi bốn lôi bộ thiên quân, có Thiên Bồng nguyên soái Chu Phùng Xuân giá tường vân dẫn thiên hà tứ thánh, ba mươi sáu tiên quân, còn có hơn một ngàn vạn thiên binh thiên tướng một đường hạ thiên đình, đi tới tây hải trên không.

Kia Văn Trọng là Tiệt giáo Nhị đại đệ tử Kim Linh thánh mẫu đắc ý môn sinh, bộ mặt uy nghiêm, sử thư hùng tiên, cùng Dương Tiễn giống nhau có thứ ba chích mắt, pháp lực cao cường, chính là đứng đầu kim tiên, thực lực so với kia Mã Nguyên đều không chút nào kém cỏi. Hắn trướng hạ hai mươi bốn vị lôi bộ thiên quân, cũng đều là lợi hại kim tiên, thuần một sắc tử anh kì kim tiên.

Thiên Bồng nguyên soái bộ dạng tai to mặt lớn, đỉnh một cái tướng quân bụng, trên mặt treo mỉm cười, thoạt nhìn thật là có hỷ cảm, làm cho người ta dễ dàng thân cận. Nhưng nếu là bởi vì này dạng liền nghĩ đến hắn là người dễ dàng đối phó, thì phải là mười phần sai. Hắn đồng dạng cũng đứng hàng đứng đầu kim tiên cấp bậc, chưởng thiên hà thủy quân, là thiên đình quản thúc tứ hải Long cung chủ yếu lực lượng. Hắn trướng hạ có thiên hà tứ thánh cùng ba mươi sáu tiên quân. Kia ba mươi sáu tiên quân đổ không thể nói rõ có bao nhiêu lợi hại, phần lớn liền tử đan kì tả hữu cảnh giới, nhưng này

thiên hà tứ thánh lại tất cả đều là lợi hại nhân vật, so với bốn đại thượng cổ quy tiên đều kém không bao nhiêu.

Lại nói này thiên đình hai đại viên dẫn binh tướng cuồn cuộn mênh mông hạ thiên đình, buông xuống ở Tây Hải trên không, xa xa còn không có tới kịp đứng vững đầu trận tuyến, liền gặp phía dưới không gian sụp đổ, địa thủy phong hỏa loạn dũng, phảng phất một đoàn loạn cháo sôi trào, tùy tiện cái gì pháp bảo, nhân, vật phẩm, chỉ cần nhất kề kia phiến sụp đổ hỗn loạn không gian, nháy mắt đã bị giảo thành bột mịn.

Kia sụp đổ hỗn loạn không gian trung, chỉ có hai cự nhân, một cái cầm kim cương ngỗ, một cái cầm một thanh huyết đao, ngươi tới ta đi ở đối sát.

“Thử!” Văn Trọng cùng Chu Phùng Xuân còn có Thái Bạch kim tinh thấy thế, tất cả đều nhịn không được mãnh hấp một ngụm lãnh khí, hai mặt kinh hãi.

Chương 1795 : Tĩnh xem này biến [thứ bốn canh]

“Ai ya, kia không phải Bì Na Dạ Già sao? Người nọ là ai, thế nhưng có thể cùng hắn đấu lực lượng ngang nhau!” Chu Phùng Xuân là người giấu không được nói, nhìn đến kia khiếp sợ người một màn, tại chỗ liền trợn tròn tròng mắt, bật thốt lên kinh hô.

“Người nọ chính là Ôn Kiều phủ phủ lệnh Hạ Vân Kiệt!” Thái Bạch kim tinh trả lời, trên mặt tràn ngập không dám tin khiếp sợ biểu tình.

Hắn ly khai phi hương điện sau, sẽ thấy cũng không trở về, tự nhiên không biết sau lại chuyện đã xảy ra. Vốn tưởng rằng Hạ Vân Kiệt có thể tiêu diệt Tây Hải Long cung cũng đã là không thể tưởng tượng, không nghĩ tới thế nhưng cùng Bì Na Dạ Già đều đấu lên, mà còn đấu lực lượng ngang nhau.

“Ta kháo, không phải đâu, này Hạ Vân Kiệt nhưng là so với năm đó nhà ta hầu ca còn muốn lợi hại a. Ngọc Đế như thế nào liền che như vậy cái hạt vừng lớn quan cho hắn, chẳng lẽ lại nghĩ buộc hắn cùng nhà ta hầu ca giống nhau đại nháo thiên cung một hồi bất thành?” Chu Phùng Xuân nghe vậy tròng mắt trừng lớn hơn nữa.

Chu Phùng Xuân tính cách hào sảng, không có gì cái giá, năm đó Tôn Ngộ Không ở thiên cung làm quan khi cùng hắn giao tình tốt lắm, còn kết làm huynh đệ, cho nên mới có hầu ca thuyết.

“Thiên Bồng nguyên soái, không biết ngươi đừng nói lung tung nói. Bệ hạ nếu không coi trọng hắn, sẽ phái ngươi cùng Văn thiên tôn dẫn bộ chúng xuống dưới sao? Phía trước, này Hạ Vân Kiệt rất là khiêm tốn, bệ hạ cũng là không biết hắn như thế lợi hại.” Thái Bạch kim

tinh gặp Chu Phùng Xuân nhắc tới năm đó Tôn Ngộ Không sự tình, trắng bóng râu đều nhịn không được run lên đứng lên, trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái.

“Nguyên lai là như vậy, trách không được bệ hạ như vậy vội vã lệnh chúng ta xuống dưới. Bất quá Thái Bạch kim tinh, ngươi này không phải hại ta lão Chu cùng Văn thiên tôn sao? Chúng ta tuy rằng cũng có vài phần bản sự, nhưng lại không có giống nhà ta hầu ca giống nhau luyện liền bát cửu huyền công, bất tử bất diệt. Bực này cấp bậc chiến đấu, lại làm sao là chúng ta có thể nhúng tay, vạn nhất bị kia kim cương ngỗ cùng minh ngục huyết đao cấp chạm đến, Văn thiên tôn khá tốt, hắn so với ta lão Chu lợi hại, lại đã luyện kim cương hộ thể pháp, hẳn là còn có thể ngăn cản vài cái, nhưng ta lão Chu chỉ sợ cũng muốn đoạn cánh tay gãy chân, nói không chừng liền đi đời nhà ma a!” Chu Phùng Xuân biết Tôn Ngộ Không năm đó đại nháo thiên cung sự tình là thiên đình kiêng kị, cũng sẽ không nhắc lại khởi, mà là đề tài vừa chuyển, khổ một khuôn mặt nói.

Kia Văn Trọng thiên tôn hướng tới là không nói cười tùy tiện, cũng là người không sợ sinh tử, nhưng lần này gặp Chu Phùng Xuân như vậy nói, cũng là khó được gật gật đầu.

Không có biện pháp, kia phía dưới đánh nhau có một vị là Thái Ất kim tiên a! Hắn lại không có Tôn Ngộ Không bất tử bất diệt thân, thật muốn bị một cái kim cương ngỗ, kia còn rất cao? Ít nói đều thương cân động cốt, muốn làm không tốt chính là đi đời nhà ma.

“Bệ hạ cũng chỉ là nói, nếu Bì Na Dạ Già ra mặt giúp Tây Hải Long cung, các ngươi liền đi nói cho hắn, kia Dao Trì Thánh Nữ chính là người của Vương Mẫu, muốn đem người mang đi. Nếu Bì Na Dạ Già không chịu, thế này mới ra tay trợ Hạ Vân Kiệt giúp một tay. Nhưng hôm nay xem ra, kia Hạ Vân Kiệt rất lợi hại, nhưng thật ra không

có chúng ta sự tình gì.” Thái Bạch kim tinh nói.

Nói xong Thái Bạch kim tinh ánh mắt lại đi xuống nhìn lại, gặp đang xem cuộc chiến có một người hướng bên này bay tới, nhận được là đóng ở Đào Mộc quận tiên quân, liền hướng hắn vẫy vẫy tay.

Kia tiên quân bay đến trước mặt, trước đã lạy Văn Trọng thiên tôn, sau đó mới bái kiến Thái Bạch kim tinh cùng Thiên Bồng nguyên soái.

Thái Bạch kim tinh tuy rằng là Ngọc Đế bên người thân tín trọng thần, nhưng luận uy vọng cũng không như Văn Trọng thiên tôn.

“Hạ Vân Kiệt cùng Bì Na Dạ Già đã đánh nhau đã bao lâu?” Thái Bạch kim tinh hỏi.

“Hồi đại nhân, kia Hạ Vân Kiệt đã cùng Bì Na Dạ Già đánh suốt một ngày một đêm.” Đào Mộc quận tiên quân cung kính trả lời.

“Cái gì đã đánh suốt một ngày một đêm ?” Thái Bạch kim tinh đám người nghe vậy không khỏi cả người đều run run một chút, vẻ mặt kinh hãi.

“Đúng vậy, đã một ngày một đêm ! Này Hạ Vân Kiệt thật sự quá lợi hại, cho dù năm đó Tôn Ngộ Không cũng không như vậy biến thái a! Nếu không phải có Bì Na Dạ Già chống đỡ, Tây Hải Long cung đã sớm dẹp xong. Đại nhân ngài không biết a, này Hạ Vân Kiệt một đao đi xuống, chính là tám chín kim tiên a!” Tiên quân nói, nói chuyện khi trong mắt nhịn không được toát ra một tia hoảng sợ sắc.

Hiển nhiên đối phía trước Hạ Vân Kiệt kia một đao oai, đến bây giờ này tiên quân nhớ tới đến đều là lòng còn sợ hãi.

“Một đao tám chín kim tiên!” Văn Trọng đám người nghe vậy tự nhiên cũng là khó tránh khỏi một trận kinh hãi.

“Đúng vậy!” Kia tiên quân gật gật đầu, sau đó mặt lộ vẻ nghi hoặc sắc nhìn về phía Thái Bạch kim tinh đám người, do dự một chút, mở miệng hỏi nói:“Các vị đại nhân này chuyến tiến đến là vì……”

“Quy Nguyên đám người bên kia tình thế không ổn a!” Thái Bạch kim tinh cũng không có trả lời Đào Mộc quận tiên quân câu hỏi, mà là nhìn phía mặt khác một bên chiến trường, vỗ về tuyết trắng râu, hơi hơi nhíu mày.

“Tây Hải Long cung nội tình hùng hậu, không có Hạ Vân Kiệt, Quy Nguyên đám người đúng là vẫn còn thế không bằng người a! Nếu không, ra tay trợ bọn họ giúp một tay, dù sao bệ hạ vốn là bất mãn Ngao Nhuận tà đổ hướng tây phương giáo, đã sớm tưởng thay điệu hắn.” Văn Trọng ánh mắt cũng hướng bên kia đảo qua, lộ hung quang nói.

Thượng cổ thời đại, tam giáo nội đấu cùng tây phương giáo xúi giục có rất lớn quan hệ, hơn nữa sau tây phương giáo lại hoặc giết hoặc bắt đi rất nhiều Tiệt giáo đệ tử, khiến cho Tiệt giáo nay môn nhân điêu linh, còn liên thủ lão tử cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn hợp kích Thông Thiên, Văn Trọng là Tiệt giáo tam đại lĩnh quân cấp nhân vật, đối Tiệt giáo cũng hướng đến trung thành tận tâm, trong lòng tự nhiên cực kì căm giận tây phương giáo.

“Ngao Nhuận dù sao cũng là bệ hạ sau lại thân phong long vương, lại có tây phương giáo bối cảnh, nếu Hạ Vân Kiệt một phương thắng tự nhiên dễ nói, thắng vương bại khấu, dù sao kia Ngao Lệ là Tây Hải lão long vương huyết mạch, lại nói tiếp là Long cung nội đấu, sắc phong hắn làm tân một thế hệ Tây Hải long vương, tây

phương giáo cũng không có gì nói phải nói. Dù sao năm đó bọn họ cũng là làm như vậy, trực tiếp đẩy đổ lão long vương, bức đến bệ hạ bất đắc dĩ lần nữa sắc phong tứ hải long vương. Nhưng nếu chúng ta trực tiếp ra tay giúp trợ Quy Nguyên đám người tấn công Tây Hải Long cung, này để ý sẽ không tốt nói.” Thái Bạch kim tinh nghe vậy có chút tâm động, hắn cũng là không quen nhìn tây phương giáo nhúng tay tứ hải Long cung, nhưng vỗ về trắng bóng râu còn là lắc lắc đầu, phủ định nói.

Kia Đào Mộc tiên quân nghe Văn Trọng cùng Thái Bạch kim tinh hai người nói chuyện, sớm đã sợ tới mức một trái tim thẳng phát run, thừa dịp hai người nói chuyện tạm dừng là lúc, vội vàng thi lễ, vội vàng rời đi.

Nói đùa, kia trình tự sự tình, cũng là hắn một cái ở tiên giới đóng ở nho nhỏ tiên quân có thể nhúng tay, sao biết được?

“Nào có nhiều như vậy đường vòng, ấn ta lão Chu tính tình, đánh nói sau!” Chu Phùng Xuân đỉnh đạc nói, trong mắt đồng dạng lộ ra một chút hung quang sát khí.

Hắn cùng với Tôn Ngộ Không là huynh đệ kết nghĩa, nhưng Tôn Ngộ Không phía trước nhưng là bị tây phương giáo Đa Bảo phó giáo chủ cấp trấn áp ở dưới ngũ chỉ sơn, hắn tự nhiên cũng không thích tây phương giáo.

“Thiên Bồng nguyên soái, chớ có nói bậy. Loại chuyện này cũng là có thể đánh nói sau sao? Ngươi đánh là đánh cho thống khoái, đến lúc đó làm cho bệ hạ lại nên như thế nào cùng Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề hai vị giáo chủ nói rõ lí lẽ?” Thái Bạch kim tinh đối Chu Phùng Xuân sẽ không giống đối Văn Trọng thiên tôn như vậy khách khí, nghe vậy tức giận trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái nói.

“Thiên Bồng nguyên soái, Thái Bạch đại nhân nói được cũng là đạo lý. Dù sao Quy Nguyên đám người tuy rằng tình thế không ổn, bất quá trong tay bọn họ pháp bảo nhưng thật ra lợi hại, thủ hạ cũng đều là tinh nhuệ tướng sĩ, nhất thời nửa khắc cũng là sẽ không bị thua, trước tĩnh xem này biến đi.” Văn Trọng trầm giọng nói.

Chương 1796 : Kinh động [thứ năm canh]

“Kia nhưng thật ra, Quy Nguyên bốn lão quy tiên cũng là liền thôi, nói như thế nào cũng là xuất từ Long cung, trong tay có mấy thứ lợi hại pháp bảo không hề kỳ quái, nhưng này Hạ Vân Kiệt đến tột cùng cái gì lai lịch a. Như thế nào môn hạ pháp bảo đều lợi hại như vậy. Ngươi xem xem kia hai nữ tử, chậc chậc, thật sự là pháp bảo tốt, hơn nữa kia có thể biến ảo hổ trảo phi kiếm, đều so với ta lão trư cửu xỉ đinh ba còn muốn lợi hại a. Còn có kia Ngao Lệ, chậc chậc, rõ ràng chỉ có tử đan kì kim tiên, lăng chỉ dùng pháp bảo triệu hồi ra tương đương với tám vị tử đan kì kim tiên cùng một vị tử anh kì kim tiên Huyết Ma, quả thực là tiên chắn giết tiên, ma chắn giết ma a!” Thiên Bồng nguyên soái hiểu biết trọng mở miệng, tự nhiên không tốt nói sau đánh giết sự tình, mà là đem ánh mắt lại đầu hướng chiến trường, mặt mang kinh ngạc sắc chậc chậc nói.

“Ngươi không nói đổ còn không có cảm thấy có cái gì, ngươi như vậy vừa nói, lão phu như thế nào cảm giác kia Ngao Lệ triệu hồi ra đến Huyết Ma có chút quen mắt a? Còn có kia huyền anh kì nữ tử thi triển năm thanh phi kiếm cũng cấp lão phu một loại giống như đã từng quen biết cảm giác.” Văn Trọng nghe vậy cố ý hướng Ngao Lệ bên kia nhìn vài lần, sau đó trên mặt lộ ra kinh ngạc mà vi diệu biểu tình.

Mã Nguyên cũng xuất từ Tiệt giáo sau lại mới sửa đầu tây phương giáo, Văn Trọng tự nhiên đối hắn pháp bảo so với người khác quen thuộc. Tuy rằng Hạ Vân Kiệt đã làm chút thay đổi, hơn nữa Mã Nguyên ngũ hành thần thủ tức thì bị hắn lần nữa luyện hóa thành ngũ hành huyền kiếm, nhưng còn là bị Văn Trọng nhìn ra một ít manh mối.

“Ngươi nói kia Huyết Ma cùng năm thanh phi kiếm đều giống như đã từng quen biết?” Thái Bạch kim tinh nghe vậy trong lòng hơi hơi vừa động, hỏi.

“Đúng là.” Văn Trọng gật gật đầu, trên mặt còn mang theo một tia khó hiểu nghi hoặc sắc.

Nhưng Thái Bạch kim tinh nghe vậy trắng bóng râu lại hơi hơi run lên hạ, trong đầu hiện ra một người, một người từng ở khô lâu sơn diệt sát Mã Nguyên.

Hay là Hạ Vân Kiệt cùng hắn là cùng một người? Hắn họ Hạ, Hạ Lập cũng họ Hạ! Thái Bạch kim tinh ngược lại nhìn phía dưới trong hỗn loạn không gian như trước cùng Bì Na Dạ Già có qua có lại đánh nhau Hạ Vân Kiệt, bị chính mình trong đầu đột nhiên toát ra đến ý tưởng cấp hoảng sợ, vội vàng hung hăng xả vài cái chính mình râu bạc.

Không thể miên man suy nghĩ, ngàn vạn không thể miên man suy nghĩ a! Này nếu làm cho Cửu U Tố Âm nữ đế biết, từ nay về sau tiên giới chỉ sợ cũng không có ta Thái Bạch này hào người a!

Không nói đến Thái Bạch kim tinh vội vàng kìm hạ trong lòng não động đại khai kì tư dị tưởng, cũng không nói Văn Trọng cùng Thiên Bồng nguyên soái đám người ở trên trời xa xa quan vọng phía dưới, thỉnh thoảng có khắp nơi đang xem cuộc chiến kim tiên đi lên bái kiến, chào hỏi.

Lại nói phía dưới, Bì Na Dạ Già cùng Hạ Vân Kiệt đấu suốt một ngày một đêm, gặp Hạ Vân Kiệt như trước sinh mãnh như hổ, trong đầu miễn bàn có bao nhiêu buồn bực, như thế nào cũng tưởng không thông, hắn một kim tiên, như thế nào cũng cùng hắn có cuồn cuộn không ngừng pháp lực cung ứng đâu?

Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra một điểm cũng không buồn bực, mà là càng đánh càng hưng phấn. Hắn nay cảnh giới đã đến kim tiên cao nhất tiêm cảnh giới, nếu tái hướng lên trên một điểm, thì phải là Thái Ất kim tiên cảnh giới.

Nhưng Thái Ất kim tiên, toàn bộ tiên giới từ xưa đến nay, mới xuất hiện bao nhiêu cái? Người nào không phải ngút trời tài? Người nào không phải có vô số cơ hội? Người nào không phải tu luyện dài lâu năm tháng?

Tương đối cho bọn họ, Hạ Vân Kiệt mới tu luyện bao nhiêu năm tháng? Có thể đi đến hôm nay này một bước, đó là bởi vì hắn cơ hội so với Bì Na Dạ Già các Thái Ất kim tiên còn muốn nhiều rất nhiều, nhưng muốn ở trong khoảng thời gian ngắn tái tiến thêm một bước nhìn trộm đến Thái Ất kim tiên huyền bí, lại làm sao là dễ dàng như vậy sự tình?

Mà cùng Bì Na Dạ Già như vậy cứng đối cứng đại chiến, hiển nhiên là nhìn trộm Thái Ất kim tiên huyền bí tuyệt hảo cơ hội, mỗi chắn hắn một kim cương ngỗ, mỗi một đao đánh xuống, Hạ Vân Kiệt đều có một tia hiểu ra trong lòng đầu mạnh xuất hiện, tốt như vậy cơ hội, Hạ Vân Kiệt tự nhiên là càng đánh càng hưng phấn.

Về phần Ngao Lệ bên kia, hắn không hề lo lắng, dù sao có Đế Giang hóa thân đang âm thầm đốc chiến. Ngọc không mài không sáng, này cũng là bọn họ một lần tuyệt hảo ma luyện cơ hội. Chỉ cần một trận chiến này bọn họ có thể sống quá đi, kia tất nhiên là lại một lần thoát thai hoán cốt, lại một lần lột xác.

Tiên giới rộng lớn vô ngần, không gian lại cực kì chắc chắn, Hạ Vân Kiệt bên này cùng Bì Na Dạ Già tuy rằng đánh cho long trời lở đất, có thể lan đến gần cũng liền ngàn vạn dặm phạm vi, tái xa một ít, đến hàng tỉ dặm, kia dao động cũng rất mỏng manh, nếu không phải

người cực lợi hại đã rất khó theo này dao động nhận thấy được cái gì dị thường. Bất quá tiên giới có mấy người lại nhất định là trường hợp đặc biệt, bởi vì này một trận chiến đề cập đến một vị Thái Ất kim tiên cấp nhân vật Bì Na Dạ Già.

Bì Na Dạ Già đánh tới sau lại, gặp bắt không được Hạ Vân Kiệt, mỗi một kim cương ngỗ đi xuống đều là mang theo tiên thiên chi khí lực lượng.

Tiên thiên hậu thiên, nghe đứng lên bất quá chỉ kém một chữ, nhưng có cách biệt một trời. Chúng sinh, trừ bỏ số rất ít một ít sinh linh, chớ không phải là hậu thiên. Mặc hậu thiên nháo phiên thiên, đều ở thiên đạo dưới, chỉ có tiên thiên, đã có thể ảnh hưởng đến thiên đạo.

Đại xích thiên, Đại La sơn, sơn gian một cái trong veo thấy đáy dòng suối nhỏ bên, một râu bạc lão nhân xích một đôi chân, hoành nằm ở trong khê trên đại tảng đá, chẩm một quyển đạo thư, đang ở vù vù ngủ thấy. Bên dòng suối, một đầu bản giác Thanh Ngưu nằm ở cỏ xanh mặt đất, hai thiếu niên trên cổ mang theo kim vòng ngân vòng tắc chán đến chết tựa vào Thanh Ngưu trên lưng, miệng ăn một cây cỏ xanh.

Đột nhiên kia râu bạc lão nhân mở mắt, sau đó lại chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Thanh vi thiên, Côn Luân sơn, Ngọc Hư cung, bát quái trên đài ngồi một trung niên đạo sĩ, này đạo sĩ bảo tướng đoan trang, đỉnh hiện khánh vân, thùy châu anh lạc, kim hoa vạn đóa, quanh thân hà ải lượn lờ, trong này năm đạo sĩ đúng là Xiển giáo giáo chủ Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn phía dưới tọa có Nam Cực Tiên Ông, Ngọc Đỉnh chân nhân, Quảng Thành Tử, Thái Ất chân nhân, Xích Tinh Tử, Đạo Hành thiên tôn, Linh Bảo

pháp sư, Thanh Hư đạo đức chân quân, Hoàng Long chân nhân một đám đệ tử, trong đó Nam Cực Tiên Ông, Ngọc Đỉnh chân nhân, Quảng Thành Tử, Thái Ất chân nhân, Đạo Hành thiên tôn đều đã thành liền Thái Ất kim tiên vị, lại nói tiếp cực kỳ cường thịnh. Chính là số người đã có chút thiếu, khiến cho to như vậy Ngọc Hư cung có vẻ trống trơn đãng đãng, lộ ra một chút điêu linh cùng xuống dốc.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn phía dưới ít ỏi vài đệ tử, nhớ tới nay như mặt trời ban trưa, nhân tài đông đúc tây phương giáo, trong lòng không khỏi có chút buồn bực cùng vắng vẻ.

Bỗng nhiên, Nguyên Thủy Thiên Tôn trên đỉnh đầu không khánh vân hơi hơi nổi lên một tia dao động, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền ngừng giảng, tinh tế cảm thụ một phen, lại âm thầm suy tính một hai, lập tức âm thầm một trận cười lạnh.

Tự cho là thông minh, lại không biết đến là dẫn sói vào nhà, nay đuôi to không vẫy, đáng tiếc theo thời gian đã tối muộn, bản tôn đổ muốn nhìn ngươi như thế nào xong việc? Khi nào đến Ngọc Hư cung cầu xin bản tôn?

Nguyên lai Nguyên Thủy Thiên Tôn đã theo thiên đạo dao động phát hiện là Bì Na Dạ Già ở chiến đấu, lại đại khái suy ra cùng Bì Na Dạ Già chiến đấu chính là thiên đình quan viên, chính là cụ thể là ai, cho dù hắn cũng khó tính, cũng lười đi tính. Dù sao chỉ cần biết rằng là phương nào cùng phương nào ở đấu, liền đã vậy là đủ rồi.

Đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn mà nói, hắn chân chính để ý là bọn họ sau lưng tây phương giáo cùng thiên đình, về phần Bì Na Dạ Già cùng Hạ Vân Kiệt, mặc cho bọn hắn càng đấu nhiều lợi hại, ở hắn trong mắt bất quá chính là tiểu hài tử đánh nhau thôi, biết cũng là được, tự

nhiên sẽ không đi chú ý. Cho nên rất nhanh Nguyên Thủy Thiên Tôn lại tiếp tục mở miệng giảng đạo.

Chương 1797 : Dứt bỏ không được [thứ sáu canh]

Vũ dư thiên, kim ngao đảo.

Bích Du cung bích quang vạn trượng, huyền phù ở đàn sơn phía trên, cung điện dưới là tầng tầng tiên vân nâng, trên tiên vân khả ẩn ẩn nhìn thấy thang ngọc trụ.

Bích Du cung, một vị ngạch cốt xông ra, thân hình cao lớn, mặc đỏ thẫm bạch hạc giáng tiêu y trung niên nam tử cao ngồi bồ đoàn phía trên. Vị này trung niên nam tử trên người ẩn ẩn tản mác ra một cỗ ngạo khí, mặc dù ngồi ngay ngắn ở bồ đoàn, lại cho người ta một loại đỉnh thiên lập địa, vĩnh không nói bại anh hùng khí khái, vị này nam tử đó là Tiệt giáo giáo chủ Thông Thiên.

Thông Thiên giáo chủ tuy rằng anh hùng khí khái rất cao, làm cho người ta không dám nhìn thẳng vào, nhưng hắn con mắt ở chỗ sâu trong tựa hồ có tia đau thương, hắn bên thái dương thế nhưng treo vài tia tóc trắng.

Thông Thiên giáo chủ hạ, ngồi xếp bằng ngồi Kim Linh thánh mẫu, Vô Đương thánh mẫu cùng Vân Tiêu nương nương ba người, to như vậy Bích Du cung so với Ngọc Hư cung còn có vẻ không đãng, không chỉ có lộ ra một chút xuống dốc, ẩn ẩn càng cho người ta một loại bi thương thê thảm cảm giác.

Bỗng nhiên, Thông Thiên giáo chủ đỉnh đầu khánh vân cũng hơi hơi nổi lên một tia dao động, hắn trong lòng hơi hơi vừa động, vừa định dừng lại giảng đạo, hơi hơi cảm thụ suy tính một phen, chính là ánh mắt đảo qua phía dưới thê thê thảm thảm ba nữ đệ tử, đột nhiên âm thầm một trận tự giễu.

Đơn giản cũng liền tây phương giáo, thiên đình còn có Xiển giáo trong lúc đó một sự tình, nay cùng ta lại có quan hệ gì đâu?

Chính là tuy là như thế tưởng, nhưng nhớ tới ngày xưa Tiệt giáo môn hạ người lớn thịnh vượng, ra như Triệu Công Minh, Khổng Tuyên phần đông không thế ra đệ tử, nay lại lạc như vậy thê thảm, thậm chí ngay cả chính mình đã ở lần trước đại chiến, bởi vì lấy một địch bốn vị giáo chủ, cũng bị thương, cho tới bây giờ như trước không thể khép lại, thậm chí ẩn ẩn có sinh cơ trôi qua chi tích, trong lòng càng phát ra hơn vài phần buồn khổ. Toại ngừng giảng, đứng dậy nói:“Vi sư muốn đi một chuyến hỗn độn nơi, các ngươi mấy ngày trông giữ tốt Bích Du cung, không thể ra ngoài gây chuyện.”

Nói lời này khi, Thông Thiên thần sắc khó tránh khỏi có chút vắng vẻ. Hắn là trời sinh kiệt ngạo bất tuân, có ngông nghênh hạng người, nay cũng là sống được nghẹn khuất.

Ba vị nữ đệ tử nghe vậy đều ào ào rơi lệ, các nàng đều biết rõ sư phụ là đỉnh thiên lập địa cái thế anh hùng, bởi vì chịu môn hạ liên lụy, nay lại anh hùng khí đoản. Các nàng càng biết, sư phụ lần này đi hỗn độn nơi chính là tìm kiếm một đường bất diệt sinh cơ đi.

Giáo chủ tu có vạn kiếp bất diệt thân, nhưng là chính là tương đối mà nói. Tựa như cương thiết tương đối cho đầu gỗ, tự nhiên là “Vạn kiếp bất diệt”, nhưng cương thiết chống lại cương thiết, sẽ không tái là “Vạn kiếp bất diệt”.

Người khác không gây thương tổn giáo chủ căn bản, nhưng giáo chủ chống lại giáo chủ, nếu là đấu lợi hại liền có thể thương đến căn bản. Cho nên không đến vạn bất đắc dĩ, giáo chủ cấp nhân vật trong lúc đó là dễ dàng sẽ không động thủ, mà là bỏ mặc môn hạ đệ tử đi đọ

sức cái cao thấp.

Thông Thiên nhìn nữ đệ tử rơi lệ, trong lòng cũng có chút khổ sở, thở dài một hơi, liền hóa làm một đạo hồng mà đi.

Tây Thiên, tu di sơn.

Một gốc cây che trời cây bồ đề dưới, ngồi hai nam nhân. Trong đó một vị da mặt màu vàng, dáng người hùng vĩ, chính là tây phương giáo đại giáo chủ Tiếp Dẫn đạo nhân. Một vị khác mặt hoàng thân gầy, vóc dáng cao gầy, chính là tây phương giáo nhị giáo chủ Chuẩn Đề đạo nhân.

Hai người đang ở đàm kinh luận đạo, đột nhiên gian cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, trong mắt hơi hơi lóe ra một tia kinh ngạc sắc, lập tức liền lại không cho là đúng cười, tiếp tục đàm kinh luận đạo.

Nay tam giáo suy tàn, tây phương giáo đại thế thịnh vượng, chỉ cần không phải tam giáo giáo chủ xuất mã, mặc tam giáo nhân mã như thế nào ép buộc, đều đã không làm gì được tây phương giáo.

Bọn họ hai người sở dĩ cho tới bây giờ như trước thiên cư Tây Thiên, súc thế không phát, kiêng kị cũng chính là tam giáo giáo chủ.

Hoa hồng bạch ngẫu thanh lá sen, tam giáo nguyên lai là một nhà. Đừng nhìn phía trước bọn họ ba người đấu rất là kịch liệt, thậm chí đem bọn họ hai ngoại nhân đều kéo đi đánh thiên giá, nhưng một nhà tóm lại một nhà, thật muốn bọn họ khởi sự, chỉ sợ bọn họ ba người lập tức sẽ buông ân oán, đầu mâu nhất trí nhắm ngay bọn họ.

Một khi đã như vậy, vậy làm cho người phía dưới đi

nháo, làm cho bọn họ chậm rãi đưa bọn họ cánh chim bỏ, nếu có thời gian, nói không chừng liền có thể ra lại một vị giáo chủ, kia đó là bọn họ cơ hội đến. Tối không đông đảo, đi bọn họ cánh chim, tương lai muốn đối phó bọn họ tổng cũng dễ dàng chút.

Trừ bỏ ngũ đại giáo chủ đều cảm ứng được Tây Hải trận này Thái Ất kim tiên cùng đứng đầu kim tiên trong lúc đó kịch liệt đại chiến, còn có một vị không phải giáo chủ, tuy rằng xa ở hàng tỉ dặm ở ngoài nhưng cũng cảm ứng được. Thì phải là Cửu U sơn Cửu U Tố Âm nữ đế.

Nàng cùng Hạ Vân Kiệt từng có âm dương giao hoà, hơn nữa còn lưu có một chút tiên thiên chi khí ở Hạ Vân Kiệt trong cơ thể. Bình thường cũng là không thể nhận thấy được Hạ Vân Kiệt đang làm cái gì, nhưng này một trận chiến đã là đề cập sinh tử, kia lũ tiên thiên chi khí ở Hạ Vân Kiệt trong cơ thể bất an quanh quẩn, vận sức chờ phát động, nàng lại sao có thể phát hiện không đến?

Cửu U sơn.

Thẳng sáp tận trời trong cung điện, Cửu U Tố Âm nữ đế cao ngồi bồ đoàn phía trên, phía dưới theo thứ tự ngồi Xuân Từ, Hạ Oanh, Thu Nhiễm, Đông Khanh, Mai Không, Lan Thiều, Trúc Dư, Cúc Minh, tám vị nữ đệ tử.

Đột nhiên Cửu U Tố Âm nữ đế đỉnh đầu kia đóa như ẩn như hiện, trình âm dương Thái Cực chi tượng khánh vân nổi lên dao động, Cửu U Tố Âm nữ đế nhắm mắt hơi hơi nhất cảm giác, biết Hạ Vân Kiệt lúc này đang ở trải qua sinh tử chi chiến.

Tuy nói lúc ấy nói qua hai người duyên tẫn như thế, từ nay về sau thiên nhai dị đồ, hai không liên quan, nhưng giờ khắc này, Cửu U Tố Âm nữ đế trong lòng đã có nói không nên lời đau đớn cùng lo lắng, vô luận như thế nào

cũng áp chế không dưới đến.

“Ai!” Cửu U Tố Âm nữ đế xa xôi thở dài một hơi, một đầu Thanh Loan theo ngoài điện bay tiến vào, đứng ở huyền không bồ đoàn phía trước.

“Nương nương muốn đi phương nào? Đệ tử cũng tốt trước tiên phái người tiến đến thông tri, làm cho bọn họ chuẩn bị cung nghênh nương nương đại giá.” Gặp Cửu U Tố Âm nữ đế giống như muốn ra ngoài, chúng đệ tử đứng đầu Xuân Từ bước ra khỏi hàng cung kính hỏi.

Cửu U Tố Âm nữ đế cùng Vương Mẫu nương nương, Cửu Thiên Huyền Nữ nổi danh, ở tiên giới địa vị cực cao, kỳ thật điểm ấy theo của nàng danh hiệu có chứa “Nữ đế” Hai chữ liền cũng biết hiểu một hai, cho nên Cửu U Tố Âm nữ đế xuất hành là không giống tầm thường. Tuy rằng không đến mức giống Nguyên Thủy Thiên Tôn giống nhau mỗi lần xuất hành, đều phải có Nam Cực Tiên Ông trì ngọc phù đi trước mở đường, hắn mới vừa ngồi Cửu Long trầm hương liễn sau tới mà đến, nhưng ít ra cũng muốn an bài một hai, cũng muốn trước tiên tiến đến thông tri, cũng tốt làm cho đối phương minh hương dẫn đường.

“Cũng không tất, bản tôn chính là muốn đi gặp một cố nhân.” Cửu U Tố Âm nữ đế khoát tay, sau đó vỗ hạ Thanh Loan đầu, Thanh Loan liền giương cánh bay khỏi đại điện, lưu lại Xuân Từ đám người vẻ mặt nghi hoặc cùng bất đắc dĩ.

Cửu U sơn vị cho bắc hải, cùng Tây Hải cách không biết bao nhiêu vạn dặm, bất quá Thanh Loan chính là thượng cổ tiên cầm, tốc độ so với kim sí đại bằng điểu cũng không kém.

Chính là Cửu U Tố Âm nữ đế bởi vì trong lòng nhớ, lại như trước cảm thấy có chút chậm.

……

“Ngươi quả nhiên có vài phần bản sự.” Tây Hải trên không, Bì Na Dạ Già gặp đánh lâu không dưới, không chỉ có như thế Hạ Vân Kiệt tựa hồ có càng đánh càng mạnh mẽ xu thế, cuối cùng nổi lên một tia lui ý.

“Ngươi cũng không kém!” Hạ Vân Kiệt nói.

Bì Na Dạ Già nghe vậy trên mặt thịt mỡ nhịn không được run rẩy một chút.

Hắn là loại nào nhân vật, cái nào kim tiên nhìn thấy hắn không phải nơm nớp lo sợ, nay đổ tốt, đến Hạ Vân Kiệt trong miệng cũng chỉ là thành khá tốt.

“Bản tôn hôm nay cho ngươi mặt mũi, ngươi hiện tại liền mang theo người thối lui, bản tôn có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua!” Bì Na Dạ Già nhẫn quyết tâm đầu tức giận, mặt lạnh lùng nói.

“Bì Na Dạ Già đến hiện tại ngươi cần gì phải tái hướng chính mình trên mặt thiếp vàng đâu? Bản tôn hiện tại liền thật sự nói cho ngươi, mặc kệ ngươi là chiến là lui, Tây Hải Long cung bản tôn là muốn định rồi.” Hạ Vân Kiệt ngạo nghễ nói.

Chương 1798 : Anh hùng phải như vậy [thứ bảy canh]

“Ngươi thật muốn cùng ta tây phương giáo đối nghịch sao?” Bì Na Dạ Già thần sắc dữ tợn nói.

“Bì Na Dạ Già ngươi cần gì phải như vậy ngây thơ đâu? Muốn chiến liền tiếp tục chiến đi xuống, đâu đến nhiều như vậy vô nghĩa?” Hạ Vân Kiệt không chút khách khí châm chọc nói.

Bì Na Dạ Già nghe vậy tức giận đến phổi đều phải tạc.

“Hảo! Hảo! Hay là ngươi cho là bản tôn thật sự không làm gì được ngươi sao? Kia hôm nay liền làm cho ngươi nhìn xem cái gì mới là Thái Ất kim tiên!” Bì Na Dạ Già cuối cùng bạo đi, ánh mắt hung lệ nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, sắc mặt dữ tợn mà hung ác.

Đang nói còn không có hạ xuống, Bì Na Dạ Già đột nhiên quanh thân sáng mờ đại phóng, sáng mờ có một đợt đợt làm cho người ta tâm sợ hãi năng lượng ở nhiễu đi. Kia năng lượng tựa hồ không thuộc loại này phiến thiên địa, bốn phía không gian đều ào ào bị này năng lượng đẩy ra, gần không thể nửa phần.

Này năng lượng đúng là Bì Na Dạ Già ở trong mệnh phủ tu luyện đi ra tiên thiên chi khí.

Tiên thiên chi khí quanh quẩn quanh thân, Bì Na Dạ Già nhất thời gian trở nên vô cùng hung mãnh lên, nhìn Hạ Vân Kiệt phách tới được đao thế nhưng không để ý mặc kệ, chỉ để ý cử kim cương ngỗ hướng hắn đánh đi, hoàn toàn là một bộ không để ý sinh tử, lưỡng bại câu thương điên cuồng đấu pháp.

“Bì Na Dạ Già cuối cùng bạo đi, không tiếc hao phí chịu

khó chịu khổ tu luyện đến tiên thiên lực, cũng muốn bắt Hạ Vân Kiệt !" Đang xem cuộc chiến người cảm giác được kia một đợt đợt tiên thiên năng lượng phát ra khủng bố hơi thở, tất cả đều mặt lộ vẻ một tia hoảng sợ sắc.

"Xem ra Hạ Vân Kiệt muốn bại!" Giữa không trung, Thái Bạch kim tinh nói.

"Có thể bức đến Bì Na Dạ Già thả ra tiên thiên chi khí hộ thể, lấy vô lại đấu pháp bức Hạ Vân Kiệt bại lui, cho dù bại, Hạ Vân Kiệt cũng là mặc dù bại do vinh." Văn Trọng mắt lộ ra kính nể sắc nói.

"Đáng tiếc Hạ Vân Kiệt không có ta hầu ca bất tử bất diệt thân, nếu không hươu chết tay ai thật đúng là không nhất định đâu!" Thiên Bồng nguyên soái lại là kính nể lại là cảm khái nói.

"Ngươi cho là ngươi có tiên thiên chi khí, bản tôn liền thương không đến ngươi sao?" Hạ Vân Kiệt gặp Bì Na Dạ Già như thế đấu pháp, tự nhiên sẽ không e ngại, thế nhưng vừa không lui về phía sau, cũng không sửa chiêu, một đao bổ tới, vẻ mặt kiên quyết, vĩnh không lui về phía sau!

Bì Na Dạ Già bổn ý là nghĩ dọa lui Hạ Vân Kiệt, nhưng thật ra không tưởng thực cùng hắn đến cái lưỡng bại câu thương đấu pháp, dù sao Hạ Vân Kiệt trong tay minh ngục huyết đao chính là tiên thiên chí bảo, cho dù hắn có tiên thiên chi khí hộ thể, cũng là khó tránh khỏi muốn chịu bị thương. Đương nhiên hắn này một kim cương ngỗ nếu đánh thật, nhất giới kim tiên, cho dù là cao nhất tiêm, cũng là muốn không chết tức thương, hơn nữa là trọng thương. Lại nói tiếp khẳng định là hắn chiếm tiện nghi, khả vấn đề là, hắn là Thái Ất kim tiên, loại nào quý giá, thật muốn bị một vị kim tiên cấp bị thương thân, cho dù giết kia kim tiên, đối với Bì Na Dạ

Già mà nói kia cũng là mất nhiều hơn được.

Chính là Bì Na Dạ Già vạn vạn không dự đoán được, Hạ Vân Kiệt chính là người điên, không chỉ có không lùi, ngược lại còn vẻ mặt kiên quyết kiên nghị hướng hắn dao chặt mà đến, hoàn toàn chính là cùng hắn lưỡng bại câu thương, đồng quy vu tận điên cuồng đấu pháp, trong lòng không khỏi lại buồn bực lại là căm tức.

Chính là chuyện tới nay, hắn quý vì Thái Ất kim tiên, đoạn không có bị Hạ Vân Kiệt cấp dọa lui đạo lý.

“Ngươi có thể bị thương đến bản tôn, nhưng bản tôn lại có thể giết ngươi!” Bì Na Dạ Già sắc mặt xanh mét nói.

“Kia cũng không thấy được!” Hạ Vân Kiệt cười lạnh một tiếng, đầu hơi hơi vừa vẫy, tránh thoát kia vào đầu đánh hạ kim cương ngỗ.

Cơ hồ đồng thời, Bì Na Dạ Già cũng là đem đầu hơi hơi vừa vẫy, tránh thoát vào đầu đánh xuống hung lệ một đao.

“Oành!” Kim cương ngỗ chồng chất đánh vào Hạ Vân Kiệt trên đầu vai, nhất thời gian đầu vai huyết nhục mơ hồ, Hạ Vân Kiệt cả người lại đi xuống mạnh trầm xuống, đại hải bốc lên, đại địa băng liệt, đỏ tươi huyết theo cái miệng của hắn như nước suối phun ra.

“Xuy !”

Cơ hồ đồng thời, minh ngục huyết đao giống như cắt qua sắt lá giống nhau, cắt qua Bì Na Dạ Già hộ thể tiên thiên chi khí, phát ra chói tai ma sát thanh âm, sau đó dừng ở Bì Na Dạ Già trên đầu vai.

Một đạo huyết theo Bì Na Dạ Già đầu vai xông ra.

“Bì Na Dạ Già thế nhưng bị thương!”

“Này Hạ Vân Kiệt thực lực quả nhiên khủng bố, thế nhưng có thể thương đến Thái Ất kim tiên. Bất quá như vậy đấu pháp đúng là vẫn còn quá mức cương mãnh không lý trí. Hắn bị thương bất quá chính là Bì Na Dạ Già da lông, mà Bì Na Dạ Già bị thương cũng là hắn căn bản.”

“Tuy là cương mãnh không lý trí, nhưng làm cho người ta thống khoái! Chỉ tiếc, một thế hệ anh hùng muốn như vậy ngã xuống.”

Hai người đồng dạng cứng rắn đã trúng đối phương nhất kích, đồng dạng đều bị thương, nhưng mọi người nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng là bội phục lộ ra một tia thương hại, phảng phất hắn đã là gần đất xa trời lão nhân.

“Thống khoái! Lại đến!” Bất quá ngay tại mọi người vì Hạ Vân Kiệt cảm khái đáng tiếc, cho rằng hắn đã bị trọng thương khi, làm cho mọi người mở rộng tầm mắt là, Hạ Vân Kiệt thế nhưng đem huyết nhục mơ hồ đầu vai run lên, phảng phất hồn nhiên không có việc gì bình thường, hét lớn một tiếng, rõ ràng dẫn đầu huy đao mà ra.

Minh ngục huyết đao ra, thiên địa một mảnh huyết sắc, trang bị hắn kia như hồng hoang cự nhân bình thường đứng thẳng ở đại hải phía trên vĩ ngạn thân mình, đúng là nói không nên lời thảm thiết bi tráng. Làm cho người ta nhìn nhịn không được tâm huyết sôi trào, lã chã rơi lệ.

Anh hùng phải như vậy!

“Kẻ điên!” Bì Na Dạ Già gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng dẫn đầu huy đao mà đến, trong lòng không khỏi âm thầm mắng thanh kẻ điên, kim cương ngỗ bất đắc dĩ lại đánh ra.

“Oành!” Lúc này đây kim cương ngỗ đánh vào Hạ Vân Kiệt một cái khác trên đầu vai, đầu vai lại một lần nữa huyết nhục mơ hồ, thậm chí ngay cả xương cốt chỉ sợ đều đã thành dập nát, hắn cả người cũng đi theo một cái lảo đảo, thiếu chút nữa sẽ muốn té ngã ở trong biển lớn.

“Xuy!” Minh ngục huyết đao cũng giống nhau lại cắt qua tiên thiên hộ thể khí, dừng ở Bì Na Dạ Già một cái khác trên đầu vai, máu tươi lại theo vết đao vọt ra, sau đó lại theo đầu vai chảy xuống, trong nháy mắt, Bì Na Dạ Già cả người đều là máu tươi, thành huyết nhân một cái.

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, không có người hội tin tưởng một kim tiên thế nhưng hội đem một cái Thái Ất kim tiên thương đến bực này máu tươi đầm đìa thảm trạng.

Tuy rằng kia căn bản không có thể thương đến Bì Na Dạ Già căn bản, nhưng là đã làm cho mọi người trợn mắt há hốc mồm, vẻ mặt không dám tin.

Bất quá lại nhìn Hạ Vân Kiệt huyết nhục mơ hồ đầu vai, nhìn hắn gian nan đứng thẳng thân mình, mọi người trong lòng đều âm thầm thở dài một hơi, bọn họ biết, Hạ Vân Kiệt đã không có khả năng lại có một trận chiến lực.

Kim tiên cùng Thái Ất kim tiên trong lúc đó, nhất định có một cái lạch trời, không thể vượt qua hoành câu. Bởi vì Thái Ất kim tiên có tiên thiên chi khí, hắn không chỉ có có thể bằng vào tiên thiên chi khí tan mất đại bộ phận lực công kích, hắn còn có thể bằng vào tiên thiên chi khí nhanh chóng tu bổ bị thương thân thể. Nhưng kim tiên trừ phi có tiên thiên chí bảo cấp hộ thể pháp bảo, nếu không cũng chỉ có thể ngạnh sinh sinh đi thừa nhận giã.

Bì Na Dạ Già kia hai kim cương ngỗ tuy rằng không đánh trúng Hạ Vân Kiệt đầu, làm cho hắn đi đời nhà ma,

nhưng đã phế đi hắn hai tay, làm cho hắn rốt cuộc không có biện pháp huy động minh ngục huyết đao.

“Ngươi có thể đi chết!” Đang xem cuộc chiến người nghĩ như vậy, Bì Na Dạ Già cũng là nghĩ như vậy, cho nên theo sát sau hắn lập tức sẽ thấy lại nắm kim cương ngỗ hướng Hạ Vân Kiệt vào đầu đánh đi.

Đường đường một vị Thái Ất kim tiên bị một vị kim tiên suốt tha một ngày một đêm, mà còn rơi vào như vậy chật vật kết cục, Bì Na Dạ Già đã sớm hận không thể đem Hạ Vân Kiệt cấp ăn sống sống bác, lúc này tự nhiên muốn thừa hắn bệnh đòi mạng, một điểm cơ hội cũng không hội tái lưu cho hắn.

Hạ Vân Kiệt ở chống đỡ được hai kim cương ngỗ sau, tựa hồ cũng quả thật bị trọng thương. Nhìn đến kim cương ngỗ hung mãnh đánh hạ, không chỉ có động tác thong thả, hơn nữa kia minh ngục huyết đao tuy rằng lại lần nữa bị giơ lên, cũng là hơi hơi run run, sớm không có phía trước thế đi như hồng, đã có nói không nên lời bi tráng!

Chương 1799 : Một đao cụt tay [thứ tám canh]

Bì Na Dạ Già khóe miệng gợi lên một chút tàn nhẫn cùng khinh miệt cười lạnh, đang xem cuộc chiến người đã có chút không đành lòng mắt thấy. Thậm chí có chút cảm tình phú phong một ít nữ kim tiên thấy như vậy một màn nhịn không được lã chã rơi lệ.

Bì Na Dạ Già trời sanh tính hung dâm, bộ dáng dữ tợn mập mạp, mà Hạ Vân Kiệt vẻ mặt hạo nhiên chính khí, bộ dạng mi thanh mục tú, Bì Na Dạ Già là Thái Ất kim tiên, Hạ Vân Kiệt là kim tiên. Vốn là trời sinh có mẫu tính nữ kim tiên, tự nhiên là hướng về Hạ Vân Kiệt bên này.

“Không tốt!” Thái Bạch đám người tất cả đều sắc mặt đại biến.

Bọn họ không nghĩ tới chiến đấu tình thế hội nhanh chóng chuyển biến, càng không nghĩ tới đến như bây giờ hoàn cảnh, Hạ Vân Kiệt thế nhưng còn là không lùi mà tiến tới, thế cho nên lấy thực lực của bọn họ căn bản không kịp nhúng tay, cũng không kịp thi lấy viện thủ.

Nếu không Hạ Vân Kiệt lúc này nếu sau này nhất lui, bọn họ liền cũng còn có cản trở cơ hội, nay cũng là chỉ có thể trơ mắt nhìn Hạ Vân Kiệt mệnh tang kim cương ngỗ hạ.

“Ha ha!” Bì Na Dạ Già dữ tợn trên mặt che kín bừa bãi tươi cười, đắc ý vênh váo cuồng tiếu ở trên bầu trời quanh quẩn, hắn trong đầu đã hiện lên Hạ Vân Kiệt bị mất mạng ở hắn kim cương ngỗ hạ thảm trạng, cuối cùng hung tợn ra một ngụm ác khí, tràn ngập vui sướng.

Thậm chí đắc ý vênh váo dưới, hắn hộ thể tiên thiên chi khí đều hơi hơi nhộn nhạo mở ra, sơ cho phòng hoạn.

Cũng là, một cái ngay cả khống chế huyết đao đều không đủ sức người sắp chết, lại làm sao đáng giá hắn đường đường Thái Ất kim tiên tái lãng phí tiên thiên chi khí, canh phòng nghiêm ngặt tử thủ đâu?

“Sư phụ!”

“Lão sư!”

“Lão gia!”

“Thượng tiên!”

“……”

Dao Trì Thánh Nữ đám người nghe được Bì Na Dạ Già đắc ý vênh váo cuồng tiếu, tiềm thức hướng Hạ Vân Kiệt bên kia nhìn lại. Kia thảm thiết hình ảnh nhìn xem người người tê tâm liệt phế, nước mắt nhịn không được liền ra bên ngoài dũng, sau đó tất cả đều bệnh tâm thần, không muốn sống thôi phát pháp bảo, hướng Hạ Vân Kiệt bên kia xung phong liều chết đi.

Tây Hải Long cung đại quân vốn đã chiếm thượng phong, nhưng bị Dao Trì Thánh Nữ đám người không muốn sống xung phong liều chết cấp chấn ở, thế nhưng lập tức bị bọn họ cấp giết cái người ngã ngựa đổ, ào ào sau này tị lui.

Nhìn đến Dao Trì Thánh Nữ đám người bệnh tâm thần bộ dáng, liền ngay cả một ít đang xem cuộc chiến nam kim tiên đều nhịn không được hạ xuống nước mắt.

Văn Trọng lại nắm chặt quyền đầu, kiên quyết nói:“Những người này đợi lát nữa phải cứu……”

Bất quá Văn Trọng mà nói còn không có nói xong, hắn

tròng mắt lập tức liền trợn tròn, liền ngay cả thứ ba chích thần mắt đều thần quang loạn thiểm, phảng phất tẩu hỏa nhập ma bình thường.

Kỳ thật không chỉ Văn Trọng, sở hữu đang xem cuộc chiến người tất cả đều trợn tròn mắt, vốn là bệnh tâm thần muốn giết hướng Bì Na Dạ Già Dao Trì Thánh Nữ đám người cũng choáng váng, Tây Hải Long cung đại quân cũng ngốc ở.

Mọi người tất cả đều dùng không thể tưởng tượng ánh mắt nhìn phía Hạ Vân Kiệt cùng Bì Na Dạ Già bên kia.

“Ha ha! Muốn đi chết là ngươi!” Chỉ thấy kia nguyên bản hơi hơi chiến chiến huyết đao, đột nhiên huyết quang tận trời, đao phong như điện hướng tới Bì Na Dạ Già vào đầu đánh xuống.

Này một đao khí thế so với phía trước kia hai đao tựa hồ còn muốn hung mãnh thảm thiết rất nhiều, huyết quang đem trời đều cấp nhuộm thành màu đỏ. Mọi người trước mắt tất cả đều là đỏ tươi một mảnh, đầu thành sơn, máu chảy thành sông bi tráng trường hợp. Bên tai, trong đầu tất cả đều là giết chóc, kim thiết vang lên thanh.

Không chỉ có như thế, cũng có một đạo như đuốc huyết quang theo Hạ Vân Kiệt độc mục thần nhãn thẳng tắp đối với Bì Na Dạ Già vọt tới.

Kia độc mục thần nhãn chính là thượng cổ nhất mục quốc quốc vương Thích Mục độc nhãn, trời sinh có trấn áp người hồn phách kì hiệu, cho dù Bì Na Dạ Già là Thái Ất kim tiên, không nghĩ qua là rơi vào này độc nhãn bắn ra huyết quang, hồn phách đều phải bị trên trấn nhất trấn.

Hạ Vân Kiệt huyết đao đột nhiên huyết quang tận trời, sát khí mạnh trở nên vô cùng hung lệ khi, Bì Na Dạ Già

kỳ thật cũng đã sắc mặt đại biến, trong đầu nghĩ thầm một tiếng “Không tốt”, nhanh chóng chuẩn bị điều động tiên thiên chi khí hộ thể.

Khả hắn vừa muốn điều động tiên thiên chi khí hộ thể, tâm thần cũng là bị độc mục thần nhãn bắn ra đến huyết quang cấp trấn áp một chút, pháp lực vận hành không khỏi hơi hơi bị kiềm hãm.

Cao thủ so chiêu, thay đổi trong nháy mắt, một chiêu tổn hại mãn bàn giai thua, lại khởi dung có nửa điểm sai lầm?

Bì Na Dạ Già sai lầm tính ra Hạ Vân Kiệt thực lực, tâm thần rất là lơi lỏng, lại lại một lần nữa lậu tính Hạ Vân Kiệt độc mục thần nhãn, tâm thần bị nó trấn một chút, tuy rằng hắn nháy mắt liền thoát khỏi. Nhưng đúng là vẫn còn bỏ lỡ tốt nhất vãn hồi cục diện thời cơ.

“Oành!” Bì Na Dạ Già này một kim cương ngỗ như trước chồng chất đánh vào Hạ Vân Kiệt trên vai.

Huyết nhục mơ hồ, xương cốt vỡ vụn, một ngụm máu tươi phun miệng mà ra.

“Xuy!” Nhưng đồng thời, Hạ Vân Kiệt minh ngục huyết đao cơ hồ là dán Bì Na Dạ Già lỗ tai sau đó dừng ở hắn vai trái phía trên.

Huyết đao thật sâu phách vào Bì Na Dạ Già đầu vai, mạnh nhất phát lực, đem Bì Na Dạ Già chỉnh cánh tay trái sóng vai cắt xuống.

Máu tươi như nước suối theo cụt tay chỗ phun dũng mà ra, rơi đại địa, nhiễm đỏ đại hải.

“A!” Hét thảm một tiếng, Bì Na Dạ Già ôm cánh tay nhanh chóng bay ngược, sắc mặt tái nhợt mà dữ tợn,

nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt tràn ngập cừu hận thấu xương, tràn ngập không dám tin, còn có một chút che dấu thật sự thâm hoảng sợ.

Làm Thái Ất kim tiên, cụt tay trùng sinh là một kiện sự tình đơn giản. Nhưng Thái Ất kim tiên trên người mỗi một tấc thân thể đều là tiêu phí bọn họ vô số năm khổ tu rèn luyện, ẩn chứa cường hãn vô cùng năng lượng. Hạ Vân Kiệt này một đao chặt điệu không chỉ có chính là Bì Na Dạ Già một cánh tay, càng tương đương với lấy đi hắn ít nhất chịu khó chịu khổ tu luyện mấy trăm vạn năm công lực.

Mà này còn không phải hắn hoảng sợ chân chính nguyên nhân, hắn hoảng sợ là vừa rồi nếu hắn phản ứng tái chậm một chút, kia minh ngục huyết đao liền dừng ở hắn trên đầu. Thật muốn trên đầu đã trúng minh ngục huyết đao một đao, chẳng sợ Bì Na Dạ Già là Thái Ất kim tiên, chỉ sợ cũng phải đi cái nửa cái mạng.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt dù sao chính là kim tiên, vì này một đao, hắn lúc này cũng là đã bị thật lớn bị thương. Bất quá hắn tu luyện bất tử bất diệt thân, trong cơ thể lại có tiên thiên dương liễu thụ cùng tiên thiên bàn đào thụ, cuồn cuộn không ngừng cung ứng sinh cơ dễ chịu cùng chữa trị thân thể hắn, đổ chính là nhất thời chi thương, không giống Bì Na Dạ Già, này một đao đã bị chém tới mấy trăm vạn năm khổ tu công lực, có thể nói là mệt về nhà.

Đương nhiên điểm này Bì Na Dạ Già cũng không biết, nếu không Bì Na Dạ Già nếu biết trước mắt vị này kim tiên thế nhưng tu luyện bất tử bất diệt thân, trên người còn có hai đại tiên thiên linh thụ, phải muốn hộc máu mà chết không thể!

Bởi vì nếu là như thế, hắn phía trước hành động căn bản chính là ngu xuẩn về nhà hành động!

Trong thiên địa một mảnh tĩnh mịch, thậm chí liền ngay cả trước Quan Thiên kính Ngọc Đế hai mắt đều có bắn tỉa thẳng.

Dù là Ngọc Đế quý vì tiên giới chi chủ, tu vi sâu hiểm khó dò, cũng vạn vạn không nghĩ tới như vậy kết quả.

Một vị Thái Ất kim tiên thế nhưng liên tiếp hai lần bị một vị kim tiên tính kế, hơn nữa lúc này đây lại trả giá một cánh tay đại giới!

Này tuyệt đối là toàn bộ Thái Ất kim tiên giới sỉ nhục!

Bì Na Dạ Già tự nhiên cũng là cho rằng đây là chính mình vô cùng nhục nhã, hận không thể vung lên kim cương ngỗ lại xung phong liều chết đi lên, hãy nhìn Hạ Vân Kiệt lau một phen khóe miệng máu tươi, nhìn hắn thế nhưng lộ ra mỉm cười.

Không biết vì sao hướng đến hung tàn vô đạo Bì Na Dạ Già thế nhưng có loại đáy lòng sợ hãi cảm giác, giờ khắc này, hắn rốt cuộc không có tất thắng tự tin.

Phía trước, hắn tuy rằng kiêng kị Hạ Vân Kiệt, kia cũng là kiêng kị hắn liều mạng, sẽ cho chính mình tạo thành một điểm thương tổn, cho tới bây giờ không nghĩ tới chính mình sẽ chiến thắng hắn không được. Khả hiện tại, tàn khốc mà máu chảy đầm đìa sự thật nói cho hắn, tổn thương quá nặng là hắn mà không phải Hạ Vân Kiệt. Nếu tái chiến đi xuống, hươu chết tay ai đã rất khó nói.

Bì Na Dạ Già cuối cùng chân chính bắt đầu sinh lui ý.

Chương 1800 : Bại chạy [thứ chín canh]

“Ngươi rất mạnh! Là bản tôn trông nhầm !” Bì Na Dạ Già ánh mắt lạnh lẽo nhìn Hạ Vân Kiệt, trên mặt thịt mỡ càng không ngừng co rúm.

“Ngươi cũng không lại! Thế nào, tái tiếp tục?” Hạ Vân Kiệt lại sờ soạng đem khóe miệng tơ máu, lộ ra hai hàng bạch dày đặc răng nanh, cười nhẹ nói.

“Tây Hải Long cung cho ngươi, Ngao Nhuận đám người bản tôn mang đi!” Bì Na Dạ Già nhìn Hạ Vân Kiệt mặt mang mỉm cười bộ dáng, đáy lòng không hiểu dâng lên một tia hàn ý, nhưng ở mặt ngoài lại như trước vẻ mặt âm trầm dữ tợn, lạnh lùng nói.

“Một khi đã như vậy, chúng ta đây còn là tiếp tục một trận chiến đi!” Hạ Vân Kiệt chậm rãi giơ lên minh ngục huyết đao.

Huyết đao phong lợi đao phong chỉ phía xa Bì Na Dạ Già, kiên định mà chấp nhất, thẳng tiến không lùi!

Bì Na Dạ Già trên mặt thịt mỡ run run cái không ngừng, hắn không nghĩ tới chính mình đường đường một vị Thái Ất kim tiên làm ra bực này nhượng bộ, Hạ Vân Kiệt như trước hùng hổ dọa người, không chịu có nửa điểm thoái nhượng.

“Có này tất yếu sao?” Bì Na Dạ Già nhìn Hạ Vân Kiệt, một chữ một chút hỏi.

Hắn đây là đang hỏi Hạ Vân Kiệt, cũng là đang hỏi chính hắn.

Vì một cái Tây Hải Long cung, vì Ngao Nhuận đám

người sinh tử, bọn họ nhân vật như vậy, thực sự như vậy liều mạng tất yếu sao?

Bởi vì tại giáo chủ cấp nhân vật trong mắt, bọn họ bất quá chính là quân cờ, nhưng đến bọn họ như vậy cấp bậc, Ngao Nhuận đám người tương đối cho bọn họ mà nói, đồng dạng cũng bất quá chính là quân cờ, đơn giản là cao cấp quân cờ.

“Có tất yếu!” Hạ Vân Kiệt như đinh đóng cột trả lời.

Bì Na Dạ Già thật lâu nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem, cuối cùng cuồn cuộn nổi lên một đạo quang, một câu cũng chưa nói liền hóa hồng mà đi. Chẳng sợ Ngao Nhuận ở phía sau bệnh tâm thần kêu hộ pháp, hắn cũng không có hồi đầu một chút.

Nếu không nghĩ cùng Hạ Vân Kiệt hợp lại cái ngươi chết ta sống, mà Hạ Vân Kiệt lại không chịu thoái nhượng, hắn Bì Na Dạ Già còn có thể nói cái gì?

Nhìn Bì Na Dạ Già hóa hồng mà đi, Hạ Vân Kiệt trong lòng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, cao lớn thân mình ở trên biển hơi hơi lắc một chút, nhưng rất nhanh lại kiên định đứng thẳng.

Như đuốc ánh mắt về phía Tây Hải Long cung đại quân quét tới.

Đối mặt Hạ Vân Kiệt như đuốc ánh mắt, Tây Hải Long cung đại quân các tướng sĩ tất cả đều cảm thấy một trận kinh hồn táng đảm, ào ào cúi đầu, sắc mặt tái nhợt.

Thái Ất kim tiên, đối với bọn họ mà nói đó là trời giống nhau tồn tại, vĩnh viễn không có khả năng chiến thắng, nhưng kết quả đâu, lại bị trước mắt vị này như hồng hoang cự nhân đứng thẳng ở đại hải phía trên nam nhân chém đứt một cái cánh tay, cũng không quay đầu lại rời

đi!

Này nên một vị nam nhân cỡ nào khủng bố!

Nhìn đến Tây Hải Long cung đại quân các tướng sĩ ào ào cúi đầu xuống, Hạ Vân Kiệt khóe miệng gợi lên một chút vừa lòng cười lạnh, ánh mắt chậm rãi đảo qua, cuối cùng dừng ở Ngao Nhuận trên người.

Ngao Nhuận đối mặt Hạ Vân Kiệt như đuốc ánh mắt, thân mình khẽ run lên, nhưng rất nhanh lại thẳng thắn lưng, nhìn Hạ Vân Kiệt, ngạo nghễ nói:“Bổn vương là Ngọc Đế thân phong vũ bộ thần long, ngươi nếu giết bổn vương, đó là tạo phản!”

“Ngươi đã là bệ hạ thân phong vũ bộ thần long, vì sao phải khởi binh tấn công ta Ôn Kiều phủ? Hay là ngươi không biết ta Ôn Kiều phủ là thiên đình lãnh địa? Ngươi là vũ bộ thần long, cũng biết chính mình tư chức là cái gì? Cũng dám công nhiên vi phạm bệ hạ ý chỉ, khởi binh lướt qua hải giới? Muốn nói tạo phản không phải bản tôn, mà là ngươi này mắt không vương pháp, coi rẻ bệ hạ nghiệt long !”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy thần sắc uy nghiêm trách cứ phản bác nói.

Hạ Vân Kiệt lời này nghe được Thái Bạch kim tinh liên tục gật đầu, thân là Ngọc Đế bên người trọng thần, thân tín, nhìn đến một vị ngưu nhân vừa mới đánh cho Bì Na Dạ Già quay đầu rời đi, có thể luôn mồm đem Ngọc Đế treo tại trong miệng, trong đầu tự nhiên là có chút thoải mái. Không giống kia Ngao Nhuận, sống được có tư có nhuận khi, căn bản không nghĩ Ngọc Đế, ngược lại một lòng hướng về tây phương giáo, mắt thấy chết đã đến nơi, nhưng thật ra nhớ tới Ngọc Đế đến. Trên đời này còn có người như vậy vô sỉ sao?

Ở Thái Bạch kim tinh nghe được liên tục gật đầu, trong đầu có chút thoải mái khi, Hạ Vân Kiệt đã không tha Ngao Nhuận lại mở miệng, đem độn long cọc ném tới không trung, ở không trung hiện ra một cây kim long quấn quanh chói lọi cây cột cùng ba cái kim quang lòe lòe vòng, mới hạ xuống, đem Ngao Nhuận cấp giam ở tại độn long cọc, rốt cuộc nhúc nhích không được chút.

“Văn Thù Quảng Pháp tôn giả độn long cọc! Hắn thế nhưng bắt nó cấp tế luyện?” Đang xem cuộc chiến người nhìn đến Hạ Vân Kiệt giơ tay lên, một đạo kim quang hạ xuống, liền đem Ngao Nhuận cấp trấn áp, đầu tiên là một trận thán phục, nghĩ rằng có thể đánh lui Bì Na Dạ Già đỉnh cấp kim tiên chính là ngưu a, không có Bì Na Dạ Già quấy nhiễu, trấn áp Ngao Nhuận bất quá chính là giơ tay nhấc chân sự tình, nhưng chờ bọn họ thấy rõ ràng kia lóe kim quang pháp bảo, người người tất cả đều nhịn không được cả người mạnh một cái run run.

Giết người ta đồ đệ, ngươi có thể nói là vì bọn họ giết tới cửa đến, chính mình là tự vệ, là Kim Tra gieo gió gặt bão. Nhưng này độn long cọc là ngũ long sơn trấn sơn chi bảo, Văn Thù Quảng Pháp tôn giả thành danh pháp bảo, ngươi thế nhưng bắt nó cấp tế luyện, chiếm vì mình có, rõ ràng là không chuẩn bị cùng Văn Thù Quảng Pháp tôn giả đàm hòa a!

Văn Thù Quảng Pháp tôn giả, kia nhưng là nghe nói so với Bì Na Dạ Già còn mạnh hơn một ít Thái Ất kim tiên, không chỉ có như thế, hắn cùng với đồng ra Xiển giáo Phổ Hiền chân nhân, Từ Hàng đạo cô hướng tới là nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn, đồng tiến đồng lui, đắc tội hắn, kỳ thật chính là đắc tội ba vị Thái Ất kim tiên a!

Một vị kim tiên, cùng Bì Na Dạ Già kết hạ tử cừu kia đã là phi thường điên cuồng hành động, nay lại cùng đại biểu cho ba vị Thái Ất kim tiên Văn Thù Quảng Pháp tôn

giả kết hạ thù hận, này đến tột cùng là một tên như thế nào to gan lớn mật a, so với năm đó kia đại nháo thiên cung Tề Thiên đại thánh tựa hồ đều không chút nào kém cỏi a.

Khả vấn đề là người ta Tề Thiên đại thánh có bất tử bất diệt thân, ít nhất không cần lo lắng bỏ mình kết cục, có điên cuồng tư bản, nhưng ngươi Hạ Vân Kiệt đâu?

Hay là thật muốn lấy kim tiên chi khu, cứng rắn kháng bốn vị Thái Ất kim tiên bất thành?

Chỉ ngẫm lại, mọi người liền cảm thấy một trận hết hồn!

“Ngao Lệ!” Độn long cọc bắt Ngao Nhuận sau, Hạ Vân Kiệt uy nghiêm thanh âm ở trong thiên địa vang lên.

“Đệ tử ở!” Ngao Lệ bước ra khỏi hàng, quỳ một gối xuống, phía sau còn huyền không lập cửu đầu Huyết Ma.

“Ngươi là Tây Hải lão vương đích truyền hậu duệ, này Ngao Nhuận lấy hạ phạm thượng, ám sát lão long vương, hôm nay ngươi liền thay ngươi tổ tiên chính tay đâm này tặc, cảm thấy an ủi ngươi tổ tiên chi linh đi!” Hạ Vân Kiệt uy nghiêm nói.

Phía trước Hạ Vân Kiệt lấy Ngọc Đế tên nói sự, là nói cho Thái Bạch kim tinh đám người nghe, là hướng Ngọc Đế tỏ thái độ, hắn Hạ Vân Kiệt là thiên đình chi quan, là tôn thiên đình Ngọc Đế là đại. Mà hiện tại hắn lấy Tây Hải lão long vương nói sự, đó là thay Ngao Lệ chính danh, làm cho hắn danh chính ngôn thuận tiếp quản Tây Hải Long cung.

“Đệ tử tuân mệnh!” Ngao Lệ đứng dậy, sau đó ánh mắt chậm rãi đảo qua Tây Hải Long cung chúng tướng sĩ nói:“Ngô Ngao Lệ, chính là Tây Hải lão long vương

huyết mạch hậu duệ, hôm nay vì tổ tiên báo thù!”

Nói xong Ngao Lệ Thông Thiên kiếm hạ xuống, chặt bỏ Ngao Nhuận đầu, lại giết hắn hồn phách.

Một thế hệ Tây Hải long vương như vậy ngã xuống Tây Hải!

“Thánh chỉ đến!” Gặp Ngao Lệ một kiếm chặt bỏ Ngao Nhuận đầu, Thái Bạch kim tinh liền biết chính mình xuất trướng thời điểm đến, sớm đã có đi theo người trong cung cao giọng hô đứng lên. Mà Thái Bạch kim tinh chính mình tắc đem thánh chỉ giơ lên cao quá mức, một đường giá tường vân rơi xuống.

Chương 1801 : Cung nghênh thánh chỉ

“Cung nghênh thánh chỉ!” Hạ Vân Kiệt thu pháp thiên tượng địa thân pháp, xa xa đối với Thái Bạch kim tinh nhất cung đến cùng, thái độ thật là cung khiêm.

Không có biện pháp, hiện tại đã cùng tây phương giáo kết hạ thâm cừu, không những cùng Ngọc Đế vị này tiên giới trên danh nghĩa lão đại làm tốt giao tế, Hạ Vân Kiệt cho dù có bất tử bất diệt thân, chỉ sợ cũng sẽ chết thật sự thảm a! Huống hồ hắn còn nhớ thương Vương Mẫu nương nương trong tay Nữ Oa cung tàn đồ đâu, tự nhiên muốn cùng nam nhân của nàng trước tiên làm tốt giao tế.

Không đến vạn bất đắc dĩ, hắn còn là không chuẩn bị đối Vương Mẫu nương nương động cường. Bởi vì Vương Mẫu nương nương có thể so cái gì Bì Na Dạ Già cường nhiều lắm. Đương nhiên hắn lại càng không hội giống hắn sư phụ vu hàm nói thi triển cái gì mỹ nam kế. Cho nên cũng chỉ có thể tạm thời trước tận lực cùng Ngọc Đế làm tốt giao tế.

Lại nói Ngọc Đế tuy rằng là tiên giới chi chủ, nhưng suy nhược lâu ngày nhiều năm, hết thẩy người có điểm bản lĩnh đều là tự lập làm vua, căn bản sẽ không đem Ngọc Đế thánh chỉ để vào mắt. Giống Tôn Ngộ Không, còn có hắn vài vị trước kia kết bái huynh đệ, đó là điển hình đại biểu. Mà những người đó còn chính là kim tiên cấp cường giả, nếu đổi thành Thái Ất kim tiên, kia lại càng không được, cho dù thấy Ngọc Đế lão nhân bản thân cũng bất quá chính là hơi hơi chắp tay xong việc, mà Ngọc Đế bao nhiêu cũng phải hồi cái lễ. Về phần Ngọc Đế thánh chỉ, cái nào Thái Ất kim tiên sẽ chính nhi bát kinh điểu nó. Đương nhiên tình hình chung, Ngọc Đế cũng sẽ không tự thảo mất mặt cấp một vị Thái Ất kim

tiên hạ thánh chỉ gì thế.

Hạ Vân Kiệt tuy rằng còn không phải Thái Ất kim tiên, nhưng hắn vừa rồi nhưng là đem một vị Thái Ất kim tiên cấp đánh chạy, kỳ thật ở mọi người trong mắt đã cùng Thái Ất kim tiên không có gì hai loại. Huống hồ Hạ Vân Kiệt phía trước biểu hiện cỡ nào cường hãn khí phách, liền ngay cả Thái Ất kim tiên cánh tay đều dám chặt bỏ đến, ngay cả Văn Thù Quảng Pháp tôn giả hắn đều dám trước giết hắn đệ tử, sau luyện hóa hắn trấn sơn pháp bảo. Như vậy một vị to gan lớn mật, khí phách mười phần chủ, cơ hồ tất cả mọi người đương nhiên cho rằng Hạ Vân Kiệt khẳng định sẽ không đem Ngọc Đế thánh chỉ để vào mắt, nhiều nhất cũng đã kêu Ngao Lệ đi tiếp cái chỉ, xem như cấp chừng Ngọc Đế mặt mũi. Thậm chí liền ngay cả Thái Bạch kim tinh đáy lòng cũng là nghĩ như vậy, mấy năm nay hắn thân là Ngọc Đế bên người trọng thần, nhưng là không thiếu chịu người khinh mạn a.

Thậm chí năm đó đi hoa quả sơn truyền thánh chỉ khi, đều là bị hoa quả sơn binh tướng cấp áp đi gặp Tôn Ngộ Không. Đương nhiên Tôn Ngộ Không khi đó còn có làm quan tâm tư, ít nhất sau lại còn tiếp thánh chỉ. Nếu đổi thành Bì Na Dạ Già linh tinh hung tàn Thái Ất kim tiên cấp nhân vật, hắn Thái Bạch kim tinh nếu dám đến bọn họ đỉnh núi hô to thánh chỉ gì thế đến, phỏng chừng trực tiếp đã bị hắn một kim cương ngỗ cấp đập nát đầu.

Khả làm cho mọi người mở rộng tầm mắt là, như thế một vị ngưu nhân khí phách, đỉnh thiên lập địa, chẳng sợ đối mặt Bì Na Dạ Già cũng không chịu thoái nhượng nửa bước, giờ khắc này không chỉ có tự mình cung nghênh thánh chỉ, mà còn nhất cung đến cùng, thái độ thật là cung khiêm.

Này thật sự còn là vừa rồi vị kia ngưu nhân đại sát tứ phương, ngay cả Bì Na Dạ Già cánh tay đều cấp chặt bỏ

đến sao? Ngay cả Tây Hải long vương đều dám mệnh lệnh đệ tử trực tiếp giết ngưu nhân sao?

Mọi người đầu óc nhất thời nửa khắc căn bản không có biện pháp chuyển quá loan đến, liền ngay cả Thái Bạch kim tinh nhất thời nửa khắc đầu óc đều có điểm phản ứng không lại đây, nhìn Hạ Vân Kiệt hai mắt có chút ngẩn người, giơ thánh chỉ hai tay hơi hơi có chút run run.

Đã bao nhiêu năm, Ngọc Đế thánh chỉ không có như vậy bị người tôn kính quá, hắn vị này phủng thánh chỉ khâm sai không bị như vậy cúi đầu quá?

“Cung nghênh thánh chỉ!” Gặp Hạ Vân Kiệt nhất cung đến cùng, Ngao Lệ đám người phản ứng lại cùng người khác hoàn toàn không giống với, không cần nghĩ ngợi liền đều ào ào quỳ xuống, cùng kêu lên nói. Chỉ có Dao Trì Thánh Nữ là theo Hạ Vân Kiệt giống nhau, nhất cung đến cùng, bởi vì nàng là Hạ Vân Kiệt nữ nhân, Hạ Vân Kiệt không quỳ, nàng tự nhiên sẽ không quỳ.

“Hảo! Hảo! Xem ra là trẫm hoàn toàn xem nhầm, không uổng công trẫm phía trước một phen ý tốt a!” Trước Quan Thiên kính, Ngọc Đế nhìn trước mắt một màn, tuy rằng trong lòng biết rõ ràng ở nay này dưới tình huống, Hạ Vân Kiệt chỉ có ôm chặt hắn này đùi mới là sáng suốt cử chỉ, nhưng Hạ Vân Kiệt đường đường một vị ngưu nhân có thể đánh bại Thái Ất kim tiên cấp, có thể ở mọi người trước mặt đối hắn thánh chỉ cung khiêm coi trọng đến bực này trình độ, còn là làm cho Ngọc Đế vui vẻ, trong lòng giống như mùa hè uống ướp lạnh nước dương mai giống nhau sảng khoái, trong mắt tràn đầy thích sắc.

Đương nhiên nếu Hạ Vân Kiệt có thể hai đầu gối quỳ xuống đất nghênh đón ý chỉ vậy càng hoàn mỹ.

Đương nhiên Ngọc Đế cũng biết, này căn bản chính là kẻ ngốc vong tưởng, đến Hạ Vân Kiệt bực này trình tự, cho dù gặp mặt hắn bản thân, cũng không khả năng đi quỳ lạy chi lễ, càng chớ luận thánh chỉ.

“Hoàng ái khanh, Ngao Lệ trẫm đã mệnh Thái Bạch kim tinh đi phong hắn làm tân nhậm Tây Hải long vương, nhưng này Hạ Vân Kiệt, trẫm phía trước bởi vì không xem trọng hắn, vẫn không nghĩ tới muốn sắc phong hắn chức quan. Ngươi xem trẫm hẳn là cho hắn cái gì chức quan thích hợp?”

“Lấy thực lực của hắn, đã có thể so với Thái Ất kim tiên, phong hắn tiên quân, thiên quân khẳng định không thích hợp, ít nhất cũng phải cùng bát bộ thiên tôn tương đương.” Hoàng Giác đại tiên nghĩ nghĩ khom người trả lời.

“Chính là bát bộ thiên tôn đều không có chỗ trống.” Ngọc Đế trầm ngâm nói.

Hoàng Giác đại tiên không dám nói tiếp, hắn biết, đến thiên tôn này cấp bậc chức quan, cụ thể muốn an bài cái nào chức vị cấp Hạ Vân Kiệt, đã không phải hắn có thể tùy tiện đề đề nghị, mà là cần Ngọc Đế tự mình quyết định.

“Cũng thế, nếu bát bộ thiên tôn không có trống, này khác thiên đình tương đương chức vị cũng đều không có trống, trẫm nếu muốn chiêu lãm hắn, đơn giản liền hào phóng một ít, phong hắn làm Tụ Quật châu tiên vương.” Ngọc Đế hiển nhiên cũng không muốn Hoàng Giác đại tiên tiến thêm một bước đề nghị, trầm ngâm sau một lát, lại mở miệng trầm giọng nói.

Hoàng Giác đại tiên nghe nói Ngọc Đế muốn phong Hạ Vân Kiệt làm Tụ Quật châu tiên vương, cả người đều nhịn không được chấn động, mắt lộ ra một tia khiếp sợ

cùng hâm mộ sắc.

Địa tiên giới có mười châu ba đảo, các châu các đảo nguyên thiết có tiên vương chi chức, vị bằng bát bộ thiên tôn, đãng ma đại nguyên soái, trung ương trung cực Hoàng Giác đại tiên các thiên đình trọng thần. Chỉ so với tứ phương thiên đế, tứ phương thần thú thấp một cấp. Có thể nói chân chính biên giới đại quan, luận trong tay sở nắm thực quyền so với Hoàng Giác đại tiên chờ còn muốn lớn.

Chính là thiên đình suy nhược lâu ngày, mặc dù tướng nhiều binh quảng, nhưng rất ít có có thể trấn được một châu một đảo lợi hại nhân vật, cho nên địa tiên giới tuy có mười châu ba đảo, cũng chỉ có số ít vài cái thiên đình thế lực có vẻ cường đại châu, đảo có tiên vương trấn thủ, này khác đại bộ phận châu đảo, tiên vương chi quan hàm chính là để trống chỗ, căn bản không có phong đi xuống.

Này cũng không có biện pháp, tựa như kia Bồng Lai tiên đảo, vốn là Tiệt giáo địa bàn, sau lại lại đại bộ phận rơi vào tây phương giáo tay, thành tây phương giáo xác định truyền thống địa bàn. Ngọc Đế thật muốn phong cái tiên vương, quản hạt cả tòa Bồng Lai tiên đảo, tây phương giáo khẳng định sẽ không làm, khẳng định hội nháo ra điểm sự tình mượn cơ hội đem tiên vương cấp hất xuống ngựa đến. Kể từ đó, Ngọc Đế liền muốn rơi vào tình huống khó xử.

Dù sao đến tiên vương này giai tầng, là thiên đình chân chính trọng thần, bất đồng tiên quân, thiên quân, hất xuống ngựa cũng liền hất xuống ngựa, Ngọc Đế có thể mở một con mắt nhắm một con mắt, cho rằng không biết, hoặc là phái một người đi ba phải, tùy tiện xử lý xong việc.

Tiên vương một khi bị hất xuống ngựa, Ngọc Đế khẳng

định không thể làm bộ như không biết, hoặc là phái một người đi xử lý. Khả vấn đề là Ngọc Đế cho dù tự thân xuất mã cũng muốn làm không chừng tây phương giáo a. Cho nên vì không tự rước nhục nhã, mười châu ba đảo, đại bộ phận là không có phong tiên vương trấn thủ, chính là phái chút tiên quân, thiên quân, trấn thủ một ít địa bàn, cho dù là nói cho khắp nơi thế lực, thiên đình mới là tiên giới chi chủ.

Chương 1802 : Tụ Quật châu tiên vương

Tụ Quật châu, tuy rằng không giống Bồng Lai tiên đảo giống nhau, đại bộ phận rơi vào tây phương giáo môn hạ tay, thành tây phương giáo truyền thống thế lực địa bàn, nhưng bởi vì Tụ Quật châu tới gần phía tây, cùng Tây Thiên khoảng cách tương đối góc gần, những năm gần đây tây phương giáo vẫn đối Tụ Quật châu nhanh hơn khuếch trương, ở Tụ Quật châu giữ lấy không nhỏ địa bàn. Không chỉ có như thế, Tụ Quật châu còn là khắp nơi yêu vương tụ tập, khắp nơi thế lực lâm lập tranh đoạt nơi. Năm đó Ngưu Ma Vương ổ chính là ở Tụ Quật châu, sau lại đấu không lại tây phương giáo, mới vừa rồi di chuyển đến tới gần Đông Hải vùng tổ châu tích lôi sơn.

Tương đối mà nói thiên đình tại đây Tụ Quật châu vùng lực lượng ngược lại nhỏ lại. Điểm ấy theo Thạch Cừ quận như vậy một cái “Vùng khỉ ho cò gáy” địa phương, thiên đình đều chỉ có thể chiếm lĩnh một bộ phận địa bàn, không thể toàn bộ tiếp quản liền có thể khuy một hai thiên đình ở Tụ Quật châu quẫn cảnh. Cho nên Tụ Quật châu thiên đình vẫn không có phong tiên vương trấn thủ.

Hiện tại Ngọc Đế đột nhiên nói muốn phong Hạ Vân Kiệt làm Tụ Quật châu tiên vương, tuy rằng nói có muốn mượn Hạ Vân Kiệt tay thu phục Tụ Quật châu, nhưng làm sao cũng không phải cấp Hạ Vân Kiệt một cái danh chính ngôn thuận lý do tiếp quản toàn bộ Tụ Quật châu đâu?

Hạ Vân Kiệt thực lực, đã không thể nghi ngờ, hắn hiện tại thiếu là một cái xuất sư nổi danh!

Một khi Hạ Vân Kiệt xuất sư nổi danh, không khó tưởng

tượng lấy thực lực của hắn cho dù không có khả năng toàn bộ thu về Tụ Quật châu cùng danh nghĩa, nhưng ít ra có thể đánh hạ một mảnh thật to địa bàn, uy hiếp đến tây phương giáo thế lực ở Tụ Quật châu khuếch trương. Thậm chí dĩ chiến dưỡng chiến, tụ lại đại lượng anh hùng hào kiệt, chân chính trở thành tọa ủng một phương biên giới đại quan, đến lúc đó chỉ sợ cũng ngay cả Ngọc Đế đô không dám dễ dàng động hắn.

Này cũng là Hoàng Giác đại tiên khiếp sợ cùng hâm mộ địa phương. Hắn tuy rằng quý là chúng tiên khanh đứng đầu, tay cầm quyền to, địa vị cao cả cao quý, nhưng hắn không binh quyền nơi tay, không địa bàn nơi tay, hắn quyền to cũng là không ly khai Ngọc Đế. Một khi ở Ngọc Đế trước mặt thất sủng, hắn cũng liền thất thế.

Đương nhiên này cái gọi là thất thế, chính là tương đối Hạ Vân Kiệt một khi ủng binh tự trọng mà nói. Lấy Hoàng Giác đại tiên thực lực, cho dù thất thế, kia cũng là tiên giới một lợi hại nhân vật.

Đương nhiên Ngọc Đế lớn như vậy phương cũng không phải không có mục đích, trừ bỏ muốn mượn Hạ Vân Kiệt tay thu phục Tụ Quật châu, gia tăng thiên đình thu vào cùng thực lực, mượn hắn tay trọng chấn thiên đình uy nghiêm ở ngoài, cũng là tồn đả kích tây phương giáo mục đích.

Phía trước hắn là muốn mượn tây phương giáo đến chế hành tam giáo, nhất là Xiển giáo, làm cho chính mình ngồi thu ngư ông thủ lợi, nâng lên giá trị con người, không hề bị người ý bài bố. Không nghĩ tới đổ thành dẫn sói vào nhà, tây phương giáo đuôi to không vẫy, hơn nữa tham lam thành tính, không chỉ có bốn phía khuếch trương, hơn nữa cũng tưởng học Xiển giáo giống nhau thao túng Ngọc Đế, thậm chí liền ngay cả tứ đại thiên vương, nay đều thành người tây phương giáo, điểm ấy làm cho Ngọc Đế càng ngày càng không thể chịu đựng

được.

Cho nên Hạ Vân Kiệt hung mãnh biểu hiện, mới có thể làm cho Ngọc Đế cắn răng một cái, hạ lớn như vậy tiền vốn, trực tiếp đem một châu địa bàn cắt cho Hạ Vân Kiệt. Về phần có bắt hay không, kia tự nhiên muốn xem Hạ Vân Kiệt bản sự, Ngọc Đế là không có khả năng ra tay giúp hắn.

“Bệ hạ, Tụ Quật châu tiên vương không phải là nhỏ, nay này tiên vương không phong đi ra ngoài, trên danh nghĩa, mặc kệ khắp nơi thế lực như thế nào tranh đấu, Tụ Quật châu là của bệ hạ. Sự tình thật muốn nháo lớn, tổng cũng phải cầu bệ hạ ra mặt làm chủ. Muốn ở Tụ Quật châu thu lợi, không thiếu được cũng phải cấp bệ hạ vài phần mặt mũi cùng chỗ tốt. Nhưng một khi phong tiên vương, này Tụ Quật châu cùng bệ hạ trong lúc đó đã có thể cách một tiên vương, mọi sự đều là trước có tiên vương làm chủ, mới vừa rồi đến phiên bệ hạ. Đương nhiên tiên vương lại lớn, đúng là vẫn còn bệ hạ chi thần, nhưng sợ là sợ kia Hạ Vân Kiệt đến lúc đó vong ân bội nghĩa, ủng binh tự trọng, kia bệ hạ chẳng phải là chiết……” Hoàng Giác đại tiên vốn định nói “Chiết phu nhân lại bồi binh”, nhưng đột nhiên ý thức được lời này không ổn, bệ Hạ phu nhân không phải là Vương Mẫu nương nương sao? Liền không dám tái tiếp tục nói tiếp.

“Luyến tiếc đứa nhỏ bắt không được lang. Huống hồ Hạ Vân Kiệt thật muốn có ủng binh tự trọng bản sự, trẫm ngược lại cao hứng. Kia ít nhất thuyết minh hắn còn có thể cùng tây phương giáo đấu một trận, đem Tụ Quật châu này đầm nước cấp trộn lẫn, cũng tốt làm cho người ta biết trẫm trướng hạ cũng có khả kham chinh chiến quan to, trọng tố thiên đình uy nghiêm. Sợ là sợ hắn lúc này đây bị thương Bì Na Dạ Già, lại đắc tội Văn Thù Quảng Pháp, không chịu nổi bọn họ hai người liên thủ, ngược lại tổn hại trẫm mặt.” Ngọc Đế khoát tay nói.

Gặp Ngọc Đế nói như vậy, Hoàng Giác đại tiên liền biết Ngọc Đế tâm ý đã quyết, trên thực tế hắn vừa rồi cũng chỉ là tẫn một chút thần tử bổn phận, cấp Ngọc Đế một điểm nhắc nhở, dưới đáy lòng, hắn cũng là đồng ý Ngọc Đế này phong thưởng.

Mặc kệ Hạ Vân Kiệt tương lai thế nào, ít nhất hiện tại hắn là cấp chừng Ngọc Đế mặt mũi, một khi đại biểu Ngọc Đế chinh chiến Tụ Quật châu, cũng là cấp thiên đình mặt dài, cấp Ngọc Đế mặt dài. Không giống người khác, không phải tây phương giáo chính là Xiển giáo, cho dù lập lại lớn công lao, cũng cùng Ngọc Đế không quan hệ, ngược lại làm cho Ngọc Đế trong lòng ngột ngạt.

“Liền này hai người đổ khá tốt, nay Hạ Vân Kiệt bắt Tây Hải Long cung đã thành kết cục đã định, thế lực đại trướng, hơn nữa hắn thân mình khủng bố thực lực, cho dù Văn Thù Quảng Pháp cùng Bì Na Dạ Già hai người liên thủ cũng phải suy nghĩ suy nghĩ. Sợ là sợ Từ Hàng cùng Phổ Hiền hai người.” Hoàng Giác đại tiên thần sắc lo lắng nói.

“Ái khanh nói đúng vậy, trẫm lo lắng cũng đang là bọn họ. Này hai người cùng Văn Thù Quảng Pháp cùng ra Xiển giáo, sau đầu nhập tây phương giáo, vì ở tây phương giáo giữ lấy nhỏ nhoi, không bị tây phương giáo bản thổ môn nhân áp chế đi, xưa nay là cùng tiến cùng lui. Nếu bọn họ không để ý thể diện, cùng Văn Thù Quảng Pháp cùng Bì Na Dạ Già bốn người liên thủ, vậy tính Hạ Vân Kiệt có ba đầu sáu tay, cũng khẳng định là chống đỡ không được.” Ngọc Đế trên mặt đồng dạng hơi hơi lộ ra một tia lo lắng sắc.

“Bệ hạ, vi thần nhưng thật ra đột nhiên nghĩ tới một cái chủ ý.” Hoàng Giác đại tiên nhìn Ngọc Đế cũng mặt lộ vẻ một tia lo lắng sắc, trong đầu đột nhiên xẹt qua một cái ý

tưởng.

“Nga, nói mau tới nghe một chút.” Ngọc Đế nghe vậy hai mắt không khỏi hơi hơi sáng ngời. Hắn nay đối Hạ Vân Kiệt ký thác kỳ vọng cao, thậm chí ngay cả Tụ Quật châu tiên vương vị đều phong cho hắn, tự nhiên không hy vọng hắn vừa mới nhậm chức đã bị người cấp chém giết, kia hắn này Ngọc Đế thể diện gì tồn a?

“Bệ hạ còn nhớ rõ Bồng Lai tiên đảo Khô Lâu quận tiên quân?” Hoàng Giác đại tiên cung kính hỏi.

“Muốn nói khác tiên quân, trẫm thật đúng là nhớ không thể. Nhưng này Khô Lâu quận tiên quân chính là Tố Nữ con trai, trẫm lại như thế nào khả năng sẽ không nhớ rõ.” Ngọc Đế trả lời, chính là hắn vừa trả lời xong, đột nhiên hổ khu chấn động, sau đó cười ha ha lên, chỉ vào Hoàng Giác đại tiên, tâm tình rất là dễ chịu nói:“Hảo ngươi cái Hoàng ái khanh, này chủ ý tốt! Thật sự rất tốt! Làm cho trẫm cũng không biết nên nói như thế nào.”

“Bệ hạ quá khen, thần không dám nhận.” Hoàng Giác đại tiên vội vàng khiêm tốn khom người nói.

“Này không phải quá khen, lần này trẫm nhớ ngươi một công lớn!” Ngọc Đế cười xua tay nói.

“Tạ bệ hạ.” Hoàng Giác đại tiên vội vàng lại lần nữa khom người.

“Hoàng ái khanh, ngươi vất vả một chuyến, truyền trẫm ý chỉ, Ôn Kiều phủ phủ lệnh Hạ Vân Kiệt, đệ tử Ngao Lệ, phu nhân Dao Trì Thánh Nữ lên thiên cung kiến giá.” Ngọc Đế chờ hoàng thật to tiên đứng dậy sau, vẻ mặt ôn hoà địa hạ một đạo ý chỉ.

Hoàng Giác đại tiên vội vàng lĩnh chỉ mà đi.

Chờ Hoàng Giác đại tiên lĩnh chỉ mà đi sau, Ngọc Đế lại hạ nói ý chỉ, chính là điều Khô Lâu quận tiên quân Hạ Lập đến thiên cung hầu mệnh.

Chương 1803 : Tân Tây Hải long vương [vì tân minh chủ thêm canh]

“Hạ đại nhân, Hạ phu nhân, không cần đa lễ!” Hạ Vân Kiệt như vậy cấp Ngọc Đế cùng Thái Bạch kim tinh mặt mũi, Thái Bạch kim tinh tự nhiên cũng phải cấp Hạ Vân Kiệt mặt mũi, vội vàng hướng Hạ Vân Kiệt mỉm cười gật gật đầu, sau đó mới thanh thanh cổ họng xướng nói:“Ngao Lệ tiếp chỉ, cao thiên thượng thánh ngọc hoàng đại thiên tôn phù chiếu, nhân Ngao Nhuận ủng binh tự trọng, hoành hành vô đạo, công nhiên vi phạm thiên luật, lần thứ hai khởi binh tấn công thiên đình mệnh quan, tội ác tày trời biếm làm phàm long, đặc sắc phong Ngao Lệ làm vũ bộ thần long, tân nhậm Tây Hải long vương, trấn thủ Tây Hải.”

Ngao Lệ tự nhiên vội vàng dập đầu tạ thiên ân, tiếp nhận thánh chỉ.

Gặp Ngao Lệ tiếp nhận thánh chỉ, trở thành tân nhậm Tây Hải long vương, Quy Nguyên đám người long môn tứ phái tự nhiên là vui buồn lẫn lộn, ào ào quỳ xuống đất hướng Ngao Lệ lễ bái, khẩu hô:“Bái kiến ngô vương, ngô vương phúc thọ vô cương!”

Này Tây Hải Long cung tàn binh tàn tướng, phía sau thế nào còn không biết Tây Hải Long cung đại thế đã mất, lại thấy ngao quyển lịch là lão long vương huyết mạch hậu duệ, nay lại Ngọc Đế phong làm tân nhậm Tây Hải long vương, liền cũng liền hoàn toàn buông tha cho chống cự, cũng đi theo Quy Nguyên đám người quỳ xuống đất hướng Ngao Lệ lễ bái, khẩu hô:“Bái kiến ngô vương, ngô vương phúc thọ vô cương!”

“Đều đứng lên đi!” Ngao Lệ uy nghiêm thanh âm ở trên

biển không vang lên, mọi người ào ào đứng lên.

Khơi dậy mọi người sau, Ngao Lệ đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, hướng hắn cung kính đã bái ba bái:“Đệ tử cảm tạ sư ân!”

Hạ Vân Kiệt nhận hắn ba bái, sau đó tự mình đưa hắn giúp đỡ đứng lên, thế này mới đối Thái Bạch kim tinh, còn có Văn Trọng, Thiên Bồng đám người củng chắp tay, vẻ mặt xin lỗi nói:“Tây Hải Long cung vừa mới bình định, tướng sĩ thương vong thảm trọng, xin thứ cho bản quan hôm nay không tiện chiêu đãi các vị đại nhân, ngày khác tất đến nhà thỉnh tội. Cũng thỉnh Thái Bạch kim tinh chuyển cáo bệ hạ, Ngao Lệ tất chọn ngày thân hướng thiên cung bái tạ bệ hạ long ân.”

Thái Bạch kim tinh đám người tự nhiên biết Tây Hải một trận chiến, Hạ Vân Kiệt có rất nhiều sự tình muốn xử lý, hơn nữa phía trước hắn cùng với Bì Na Dạ Già một trận chiến, tuy rằng chặt bỏ Bì Na Dạ Già một cây cánh tay, chính hắn cũng là bị thương rất nặng, khẳng định nhu cầu cấp bách chữa thương, cho nên đều có thể lý giải, nghe vậy ào ào hướng hắn ôm quyền nói:“Hạ đại nhân nói quá lời, ngày khác chúng ta tái đến nhà chúc.”

Nói đi, rất bạch đám người hơi chút lại khách khí vài câu, liền ào ào rời đi.

Này đang xem cuộc chiến người, phần lớn không phải Tây Hải vùng duyên hải vùng trên đất bằng tiên nhân đó là tiên nhân ở phụ cận tiên đảo tu luyện. Tuy rằng Tây Hải Long cung ngại cho thiên luật, không dám tùy ý chinh phạt bọn họ, nhưng bình thường cũng ít cậy thế ức hiếp bọn họ. Hơn nữa tiên nhân ở phụ cận vùng tiên đảo tu hành, bởi vì ngay tại Tây Hải phía trên, rời xa lục địa, hàng năm nhiều nhiều thiếu thiếu còn phải phái môn hạ đệ tử hướng Tây Hải Long cung tiến cống một ít, chuẩn bị một chút lính tôm tướng cua, tuần hải dạ xoa,

mới vừa rồi có thể giữ được trên đảo bình an.

Nay Ngao Nhuận bị tru, Long cung đổi chủ, này đang xem cuộc chiến người có vài phần vui mừng đồng thời, cũng có vài phần lo lắng. Bởi vì đi một cái Ngao Nhuận lại tới nữa một cái Ngao Lệ.

Tuy rằng Ngao Lệ trước mắt thực lực so với bất quá Ngao Nhuận, khả không chịu nổi hắn có một sư phụ hung ác khí phách a! Hơn nữa xem Ngọc Đế chút không có trách cứ bọn họ diệt sát Ngao Nhuận việc, ngược lại vội vàng phái Thái Bạch kim tinh đến phong quan, có thể thấy được Ngọc Đế đối Ngao Lệ cùng Ngao Nhuận là hai loại hoàn toàn bất đồng thái độ. Bởi vậy không khó tưởng tượng, nếu Ngao Lệ phái binh đăng đảo thậm chí đi lên đại lục chinh phạt, chỉ sợ Ngọc Đế đều sẽ mở một con mắt nhắm một con mắt.

Kể từ đó, bọn họ này đó sinh hoạt tại phụ cận tiên đảo hoặc là trên đất bằng tiên nhân sơn môn tự nhiên là đứng mũi chịu sào, bọn họ tự nhiên là có chút lo lắng.

Cho nên Thái Bạch kim tinh đám người rời đi sau, bọn họ cũng đều ào ào tiến lên cung kính bái kiến Hạ Vân Kiệt, lại hướng Ngao Lệ tỏ vẻ chúc, còn đều ào ào cầm chút chữa thương đan dược đưa cho Ngao Lệ, kì hảo ý tái rõ ràng bất quá.

Ngao Lệ tính cách nhưng thật ra cùng Hạ Vân Kiệt có chút tương tự, người kính ta một thước, ta kính người một trượng, gặp những người đó chủ động kì hảo, cũng không có bởi vì chính mình hiện tại là tân nhậm long vương, xưa đâu bằng nay liền lâng lâng lên, ngược lại nhất nhất nói lời cảm tạ, thái độ khiêm tốn khách khí, một điểm đều không có long vương cái giá.

Đương nhiên Ngao Lệ tại hạ giới, từng cũng là một phương đại nhân vật, tự nhiên cũng biết những người

này kì hảo tâm tư, cho nên lời nói nói ngoại đều biểu đạt chính mình hội tuân thủ thiên quy, sẽ không hướng lục địa khuếch trương thế lực ý tứ.

Những người đó gặp Ngao Lệ xa so với thượng nhậm long vương khiêm tốn hòa ái, cũng tốt nói chuyện rất nhiều, người người đều là cảm thấy bình tĩnh, lại ào ào nói chút chúc mà nói, liền cũng đều ào ào rời đi.

Bọn họ tự nhiên cũng hiểu được, nay phía sau, Ngao Lệ là không thời gian tiếp đãi bọn họ.

Đang xem cuộc chiến người cũng ào ào rời đi sau, liền chỉ còn lại có người trong nhà.

“Đi đến Tây Hải Long cung đi xem một chút!” Hạ Vân Kiệt nói.

Hạ Vân Kiệt lời nói vừa hạ, này quy hàng tới được các tướng sĩ, sớm đã ào ào tách ra Tây Hải nước, hiện ra một cái nối thẳng đáy biển thủy tinh cung thông đạo đến.

Hạ Vân Kiệt liền ở Ngao Lệ đám người vây quanh dưới một đường đến thủy tinh cung.

Hạ Vân Kiệt nay lại nói tiếp coi như là gặp qua một ít việc đời, thậm chí ngay cả Bồng Lai tiên đảo cũng đi quá, nhưng thân ở đáy biển, nhìn đến trước mắt thành phiến thành phiến thủy tinh cung điện đàn, cái loại này hùng vĩ, cái loại này tựa như ảo mộng, còn là làm cho Hạ Vân Kiệt xuất hiện ngắn ngủi thất thần. Không tự chủ được liền nhớ tới Tần Lam đám người, nghĩ rằng, nếu các nàng ở trong này, thấy như vậy một màn, không biết sẽ là cái gì kinh ngạc biểu tình.

Cùng Hạ Vân Kiệt cảm thấy rung động bất đồng, Quy Nguyên đám lão nhân lại tất cả đều lão lệ tung hoành, nhẹ tay khẽ vuốt vuốt thủy tinh cung cây cột, phảng phất

đó là bọn họ không biết phân biệt bao nhiêu năm tình nhân bình thường.

“Đại vương, chúng ta trở lại!”

“Chúng ta mang theo của ngươi hậu duệ trở lại!”

Các lão nhân nói đến động tình chỗ, nhịn không được phát ra nghẹn ngào tiếng động, nhìn xem Hạ Vân Kiệt đám người đều nhịn không được có chút mũi toan.

“Xin lỗi thượng tiên, tiểu tiên thất thố.” Quy Nguyên đám người hồi lâu mới đứng vững cảm xúc, gặp Hạ Vân Kiệt đám người lẳng lặng đứng ở thủy tinh cung ngoại, ai cũng không có đạp bước tiến vào, cuống quít lau khóe mắt nước mắt, đối hắn khom người xin lỗi.

“Các ngươi đối lão long vương trung tâm, thiên địa chứng giám, ta thậm cảm kính nể, tại sao xin lỗi thuyết. Các vị trưởng lão thỉnh!” Hạ Vân Kiệt nghiêm mặt nói.

“Thượng tiên, phu nhân, Cố tiên tử, đại vương thỉnh.” Quy Nguyên đám người vội vàng nói.

“Các ngươi đều là đại công thần, cùng nhau đi.” Hạ Vân Kiệt kéo qua Quy Nguyên tay, ha ha cười nói.

Mọi người cùng vào Long cung, Hạ Vân Kiệt hơi chút nhìn chung quanh một vòng, liền tìm cái địa phương đi chữa thương.

Hắn mặc dù có bất tử bất diệt thân, nhưng dù sao chính là kim tiên, mà Bì Na Dạ Già cũng là Thái Ất kim tiên, phía trước ngạnh sinh sinh khiêng kia ba kim cương ngỗ, tuy rằng không có khả năng đánh chết hắn, nhưng bị thương còn là khó tránh khỏi. Muốn trong thời gian ngắn khôi phục lại, còn là tĩnh tâm chữa thương một phen.

Về phần Long cung khắc phục hậu quả hết thảy công việc, tự nhiên là giao cho Ngao Lệ vị này tân nhậm Tây Hải long vương xử lý.

Ngao Lệ tự nhiên cũng không quen thuộc Long cung sự tình, nhưng có Quy Nguyên một đám lão thần tử ở, chỉ cần hắn hiểu được biết nhân thiện dùng, khắc phục hậu quả việc tự nhiên không phải cái gì vấn đề.

Vì thế Hạ Vân Kiệt bế quan chữa thương sau, Ngao Lệ liền mệnh Quy Nguyên chờ một đám lão thần tử kiểm kê Long cung tài vụ, thu nạp đăng ký nguyên Tây Hải Long cung binh tướng.

Chương 1804 : Mẫu tử

“Thanh Loan, hồi Cửu U sơn đi.” Làm Hạ Vân Kiệt bế quan chữa thương là lúc, xa ở tới rồi trên đường Cửu U Tố Âm nữ đế thật sâu về phía tây phương nhìn liếc mắt một cái, sau đó đột nhiên vỗ vỗ Thanh Loan đầu, nói.

Nguyên lai Cửu U Tố Âm nữ đế phát hiện kia lũ tiên thiên chi khí đột nhiên lại hồi phục bình tĩnh, biết Hạ Vân Kiệt đã chuyển nguy thành an.

Cửu U Tố Âm nữ đế phản hồi đến Cửu U sơn, ở mặt ngoài cuộc sống tựa hồ lại trở về bình tĩnh, nhưng tâm tình so với dĩ vãng càng thêm không bình tĩnh.

Bởi vì nàng phát hiện một khi Hạ Vân Kiệt phát sinh ngoài ý muốn, nàng căn bản không có biện pháp làm được không để ý, nhưng coi nàng thân phận, muốn nàng chủ động tới cửa đi tìm Hạ Vân Kiệt hòa hảo, tự nhiên cũng là không có khả năng.

“Ai! Oan nghiệt a!” Cửu U sơn, vườn sau, Cửu U Tố Âm nữ đế xa xôi thở dài một hơi.

“Mẫu thân!” Đúng lúc này, một đạo thanh âm từ xa đến gần truyền đến, đảo mắt một nam tử diện mạo hiên ngang dừng ở Cửu U Tố Âm nữ đế trước mặt.

“Lập nhi, ngươi không phải đi thiên đình cống hiến sao? Sao không ở nơi nào hảo hảo hầu mệnh mang binh, ngược lại trở về Cửu U sơn? Chẳng lẽ là chịu không nổi kham khổ?” Cửu U Tố Âm nữ đế là từ mẫu cũng là nghiêm mẫu. Nàng nếu phóng Hạ Lập đi ra ngoài, tự nhiên liền hoàn toàn đưa hắn thả ra đi, ma luyện hắn một phen, là tuyệt đối không cho phép hắn bỏ dở nửa chừng.

Trên thực tế, từ con trai đi thiên đình, nàng sẽ thấy không có hỏi quá, sợ chính là chính mình động trắc ẩn chi tâm, sẽ ra tay can thiệp.

Đương nhiên này cũng là bởi vì Hạ Lập có bất tử bất diệt thân, nàng đừng lo hắn tánh mạng duyên cớ, nếu không lấy Hạ Lập chính là huyền anh kì huyền tiên cảnh giới, cho dù nàng tái như thế nào ngoan khởi tâm đến, cũng là không có biện pháp bỏ mặc hắn mặc kệ.

Đương nhiên nếu Hạ Lập không có tu thành bất tử bất diệt thân, Cửu U Tố Âm nữ đế cũng không khả năng ở hắn còn là huyền tiên khi để lại hắn đi ra ngoài.

“Mẫu thân, chẳng lẽ con trai ở ngươi trong lòng liền như vậy chịu không nổi khổ sao?” Hạ Lập buồn bực phiên hạ xem thường, sau đó trên mặt lại đột nhiên lộ ra một chút đắc ý sắc, nói:“Mẫu thân ngươi xem!”

Nói xong một cỗ khí thế cường đại theo Hạ Lập trên người phát ra, ẩn ẩn mang theo kim tiên uy nghiêm.

“Con ta thế nhưng đã đột phá đến kim tiên cảnh giới !” Cửu U Tố Âm nữ đế bởi vì có vào trước là chủ, cũng không có cố ý nhìn con trai tu vi, nay Hạ Lập như vậy triển lộ khí thế, nàng mới phát hiện Hạ Lập thế nhưng đã là tử khí kì kim tiên cảnh giới, không khỏi lắp bắp kinh hãi, lập tức nhớ tới một sự kiện, trên mặt sợ hãi lẫn vui mừng đảo mắt biến mất, thản nhiên nói:“Là Ngọc Đế truyền ngươi đại đạo.”

“Tự nhiên không phải! Mẫu thân trước kia không phải nói cho quá nhi tử, cho dù đi thiên đình cống hiến, cũng không khả nhận Ngọc Đế đạo, miễn cho hạ xuống chân chính ân duyên. Kia Ngọc Đế cùng Vương Mẫu nhìn ra con trai thân phận, nhưng thật ra thực động truyền thụ con trai đạo pháp tâm tư, chính là con trai nhưng không có nhận.” Hạ Lập lắc đầu nói.

“Nga, ta đây nhi sao nhanh như vậy liền lĩnh ngộ kim tiên đại đạo đâu?” Cửu U Tố Âm nữ đế nghe vậy trên mặt lần nữa lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng.

“Tự nhiên là sinh tử đại chiến lĩnh ngộ đi ra.” Hạ Lập kiêu ngạo đắc ý nói.

“Hay là liền như vậy vài năm công phu, con ta đã trải qua nhiều lần sinh tử đại chiến chưa từng? Kia Ngọc Đế đến tột cùng đem ngươi phái đi phương nào?” Cửu U Tố Âm nữ đế nghe vậy một trận đau lòng, đồng thời cũng có chút căm tức.

Nàng tuy rằng phái con trai đi thiên đình cống hiến, là tồn vài phần ý tứ ma luyện hắn, nhưng ngươi Ngọc Đế cũng không thể thực hướng tử đi chỉnh hắn nha.

“Bồng Lai tiên đảo Khô Lâu sơn.”

Hạ Lập trả lời, trong mắt toát ra một chút hồi ức sắc.

Hắn nhớ tới năm đó kia vô danh tiên nhân cứu hắn một mạng, lại truyền hắn Đế Giang độn thuật, trong lòng không hiểu nổi lên một tia tưởng niệm.

“Ngọc Đế đánh cho một tay hảo bàn tính a!” Cửu U Tố Âm nữ đế nghe vậy sắc mặt hơi hơi phát lạnh, âm thanh lạnh lùng nói.

Nàng loại nào người, lại sao lại không rõ Ngọc Đế dụng ý?

“Kia Khô Lâu sơn Bạch Cốt động động chủ Mã Nguyên là tây phương giáo tử y hộ pháp, trời sanh tính tàn bạo, trời sinh có ngũ hành thần thủ bạn thân, ngươi kia tám vị sư tỷ, trừ bỏ Xuân Từ, Hạ Oanh hai người, đơn đả độc đấu có thể áp được hắn, này khác sáu người cùng hắn

đơn đả độc đấu, hơn phân nửa muốn bị thua. Ngươi tương lai nếu đụng tới hắn, nhất định không thể cùng hắn đối kháng.” Cửu U Tố Âm nữ đế theo sát sau thần sắc nghiêm túc nói.

Nàng tuy rằng căm tức Ngọc Đế tính kế, nhưng nàng là nói là làm người, nếu đã đem con trai phái đi thiên đình cống hiến, con trai ở thiên đình làm một thiên binh, vậy về Ngọc Đế quản một ngày, nàng cho dù căm tức, cũng sẽ không đi can thiệp.

“Mẫu thân ngươi báo động đã muộn, con trai đã cùng hắn đánh một trận chiến.” Hạ Lập cười khổ nói, hắn nếu sớm biết rằng Mã Nguyên như vậy lợi hại, tự nhiên sẽ không đi tự thảo nhục nhã.

“Cái gì? Kia Mã Nguyên có từng đả thương ngươi?” Cửu U Tố Âm nữ đế nghe vậy không khỏi hoảng sợ, cuối cùng toát ra một chút từ mẫu quan tâm.

“Mẫu thân không cần lo lắng, kia Mã Nguyên tuy rằng đả thương con trai, thậm chí còn trấn áp con trai, nhưng may mắn có một vị vô danh tiên nhân ra tay, trấn sát hắn, sau đó lại cấp con trai liệu thương, nếu không nói không chừng thật đúng là muốn làm phiền mẫu thân đi Bạch Cốt động muốn người.” Hạ Lập trấn an nói.

“Tiên giới có thể trấn sát được Mã Nguyên, lại có cái nào là vô danh hạng người ?” Cửu U Tố Âm nữ đế nghe vậy đầu tiên là thần sắc hơi hoãn, lập tức lại lộ ra nghi hoặc khó hiểu sắc.

“Con trai cũng như vậy cho rằng, nhưng sau hỏi người bên người, bọn họ đều nói không nhận biết hắn. Hơn nữa ân nhân thân xác phi thường cường đại, thế nhưng lấy nhục quyền ngạnh sinh sinh đánh gãy Mã Nguyên ngũ hành thần thủ.” Hạ Lập nói, trong mắt toát ra một chút kính nể sùng bái sắc.

Hắn tu luyện bất tử bất diệt thân, cũng là am hiểu thân xác trận đánh ác liệt, tự nhiên là bội phục Hạ Vân Kiệt kia cứng đối cứng dũng mãnh.

“Cái gì, thế nhưng lấy nhục quyền ngạnh sinh sinh đánh gãy Mã Nguyên ngũ hành thần thủ?” Cửu U Tố Âm nữ đế nghe vậy đều nhịn không được động dung, lộ ra vẻ khiếp sợ.

Phải biết rằng coi nàng nay tu vi, muốn trấn áp Mã Nguyên bất quá chính là giơ tay nhấc chân gian sự tình, cho dù kia vô danh tiên nhân trấn sát Mã Nguyên, đối với Cửu U Tố Âm nữ đế mà nói cũng không có gì rất giỏi, nhưng dĩ nhiên là lấy nhục quyền ngạnh sinh sinh đánh gãy Mã Nguyên ngũ hành thần thủ, vậy không thể không làm cho nàng cảm thấy chấn kinh rồi.

“Đúng vậy, hơn nữa ân nhân còn chính là kim tiên cảnh giới đâu.” Hạ Lập gặp mẫu thân khiếp sợ biểu tình, không biết vì sao đáy lòng không hiểu dâng lên một chút tự hào, phảng phất cùng có vinh yên, nhịn không được lại bổ sung một câu.

“Thế nhưng còn là một vị kim tiên! Chẳng lẽ là Tôn Ngộ Không bất thành? Không đúng, nghe nói Tôn Ngộ Không nay đã thăng cấp Thái Ất kim tiên. Nói như thế đến tất là Dương Tiễn, xem ra mấy năm nay, hắn tuy rằng không có đột phá đến Thái Ất kim tiên, thực lực cũng là đại trướng, bát cửu huyền công quả nhiên là trong thiên địa nhất đẳng nhất công pháp.” Cửu U Tố Âm nữ đế thán phục nói.

“Không phải Dương Tiễn! Dương Tiễn dùng là tam tiêm lưỡng nhận đao, nhưng ân nhân dùng cũng là liễu tiên. Hơn nữa nếu là Dương Tiễn mà nói, cho dù hắn thi triển bát cửu huyền công, cải biến dung nhan, người khác nhận thức không ra, Mã Nguyên chẳng lẽ sẽ nhận thức

không ra sao? Khả hắn lại nhiều lần truy hỏi ân nhân là ai. Hơn nữa Dương Tiễn cũng không khả năng đối ta tốt như vậy, vì miễn trừ hậu hoạn, vì làm cho ta tẩy sạch quan hệ, còn cố ý trước mặt mọi người tru sát Mã Nguyên. Hơn nữa hắn còn đem theo Mã Nguyên nơi nào đến pháp bảo đều đưa cho ta, còn truyền ta một môn phi thường lợi hại thần kỳ độn thuật.” Hạ Lập thực khẳng định lắc đầu phủ định nói. Nói đến sau lại, trong mắt nhịn không được toát ra một chút cảm động cùng nghi hoặc sắc, còn đem Thái A kiếm, bát quái vân quang khăn, bát quái long tu khăn các pháp bảo đem ra.

Chương 1805 : Được biết

Tam giáo nội đấu khi, Mã Nguyên cùng Dương Tiễn từng đánh nhau quá vài hồi, được cho hiểu rõ, chuyện này Cửu U Tố Âm nữ đế là biết đến, nếu Hạ Lập nói Mã Nguyên không có thể nhận ra đối phương là ai đến, kia hơn phân nửa sẽ không là Dương Tiễn.

Hơn nữa Hạ Lập sau lại lại xuất ra Thạch Cơ nương nương pháp bảo.

Thạch Cơ nương nương lại nói tiếp cũng là người cùng Cửu U Tố Âm nữ đế cùng cái niên đại, đơn giản thực lực không bằng nàng thôi, của nàng pháp bảo, Cửu U Tố Âm nữ đế còn là nhận thức, cũng biết này đó pháp bảo đối với kim tiên cấp nhân vật mà nói đều là cực kỳ lợi hại pháp bảo, cho nên gặp Hạ Lập xuất ra này đó pháp bảo, liền hoàn toàn đánh mất đối Dương Tiễn hoài nghi.

Bực này pháp bảo, cho dù nàng cũng không khả năng dễ dàng tùy tay đưa cho người khác, liền càng đừng nói Dương Tiễn, huống chi còn là một lần đưa vài kiện.

“Ngươi không phải nói người nọ còn truyền một môn độn thuật sao? Ngươi thi triển ra đến cho ta xem xem.” Nếu không phải Dương Tiễn, kia là ai đâu? Cửu U Tố Âm nữ đế trong đầu lần đầu tiên sinh ra nồng hậu nghi hoặc cùng hiếu kì, nhịn không được nói.

“Là!” Hạ Lập điểm điểm, sau đó liền phi thân dựng lên, thi triển Đế Giang chi độn thuật.

Hạ Lập nhất thi triển Đế Giang độn thuật, Cửu U Tố Âm nữ đế nhịn không được thân thể mềm mại liền run run một chút, mắt ở chỗ sâu trong ẩn ẩn ngấn lệ chớp động.

Đế Giang độn thuật, nàng lại như thế nào khả năng không biết?

Năm đó tại hạ giới, nàng gặp phải nhục nhã là lúc, chính là Hạ Vân Kiệt thi triển Đế Giang độn thuật tới cứu nàng!

Đế Giang từ lúc thượng cổ thời đại cũng đã diệt vong, hiện tại toàn bộ tiên giới biết thi triển Đế Giang độn thuật cũng liền hắn một người. Hơn nữa toàn bộ tiên giới hội như vậy vô tư đối đãi Hạ Lập, thậm chí ngay cả Đế Giang độn thuật đều không chút nào giữ lại truyền thụ cấp Hạ Lập, trừ bỏ hắn tự mình phụ thân, Hạ Vân Kiệt còn có thể là ai?

Ngươi đã biết hắn là ngươi con trai, vì sao ngươi không chịu nhận thức hắn? Vì sao không chịu tới tìm ta?

“Mẫu thân, này độn thuật thế nào?” Ngay tại Cửu U Tố Âm nữ đế tình khó có thể tự kiềm chế khi, trên bầu trời đột nhiên truyền đến Hạ Lập thanh âm.

Cửu U Tố Âm nữ đế vội vàng áp chế trong lòng bắt đầu khởi động cảm xúc, gật gật đầu nói:“Tốt lắm! Có này độn thuật, ngươi lại đột phá đến kim tiên cảnh giới, nay ngươi mới xem như chân chính có xông pha tiên giới thực lực.”

“Con cũng là nghĩ như vậy. Chính là mẫu thân ngươi thật sự đoán không ra con ân nhân thân phận sao?” Hạ Lập rơi xuống đất nhìn Cửu U Tố Âm nữ đế, mặt mang một tia nghi hoặc sắc hỏi.

Biết mẫu chi bằng tử, Cửu U Tố Âm nữ đế tuy rằng che dấu thật sự thâm, Hạ Lập lại há có thể cảm giác không ra, hắn mẫu thân lúc này tâm tình có chút dị thường.

“Đoán không ra đến.” Cửu U Tố Âm nữ đế trả lời, trong lòng lại ở rơi lệ.

Đứa nhỏ đó là của ngươi thân sinh phụ thân a!

Gặp mẫu thân như vậy trả lời, Hạ Lập trong lòng mặc dù có nghi hoặc, nhưng là không nghi ngờ có khác, dù sao hắn sức tưởng tượng tái phong phú cũng không khả năng nghĩ đến kia vô danh tiên nhân dĩ nhiên là chính mình phụ thân.

“Đúng rồi, ngươi nếu thay thiên đình trấn thủ Khô Lâu sơn, vì sao lại đây Cửu U sơn?” Cửu U Tố Âm nữ đế dời đi đề tài.

“Ngọc Đế đột nhiên hạ chỉ triệu con hồi thiên cung, nói có an bài khác. Con nhớ tới nhiều năm không thấy mẫu thân, liền thừa dịp phản hồi thiên cung là lúc, trên đường đến Cửu U sơn một chuyến.” Hạ Lập nói.

“Thì ra là thế, vậy ngươi ngay tại Cửu U sơn nán lại vài ngày, cùng ngươi vài vị sư tỷ nhiều hơn luận bàn, đem kim tiên cảnh giới hoàn toàn củng cố xuống dưới, lại đi thiên cung phục mệnh đi.” Cửu U Tố Âm nữ đế gật gật đầu.

“Con cũng có này tính toán, kia con đi tìm vài vị sư tỷ đi.” Hạ Lập khom người nói.

“Đi thôi.” Cửu U Tố Âm nữ đế gật gật đầu nói.

Hạ Lập thối lui, Cửu U Tố Âm nữ đế nhìn Hạ Lập rời đi bóng dáng, trong mắt toát ra vô cùng phức tạp cảm tình, còn có một chút nghi hoặc sắc.

Nàng biết Ngọc Đế tuy rằng mặt ngoài yếu đuối, nhưng đáy lòng xưa nay có đại khát vọng, một khi quyết định sự tình, chẳng phải là nói thay đổi liền thay đổi.

Hắn nếu phái Hạ Lập đi Bồng Lai tiên đảo, đã nói lên

hắn muốn lợi dụng Hạ Lập này khỏa quân cờ đem Bồng Lai tiên đảo này đầm nước cấp trộn lẫn, tiến tới đem nàng cũng cấp kéo xuống nước.

Nay Hạ Lập nếu đã ở Bồng Lai tiên đảo một vị vô danh tiên nhân tương trợ, đứng vững vàng bước chân, Ngọc Đế hẳn là cao hứng, thêm đại lực độ đến đỡ Hạ Lập mới đúng, lại như thế nào đột nhiên đem hắn triệu hồi thiên cung, có an bài khác đâu?

Hay là hắn lương tâm phát hiện, không nghĩ đem nàng cấp tha xuống nước bất thành?

Cửu U Tố Âm nữ đế nghĩ đến đây, không khỏi lắc lắc đầu, cho dù Ngọc Đế có này ý tưởng, kia một lòng tưởng trở thành chân chính mẫu nghi thiên hạ Vương Mẫu nương nương cũng không khả năng đồng ý a.

Không nghĩ ra, Cửu U Tố Âm nữ đế cũng sẽ không lại đi tưởng. Dù sao nàng cùng tây phương giáo vốn còn có thù, thật muốn có ngày nào đó, nàng cũng sẽ không đi tránh né.

Lại không đề cập tới Cửu U Tố Âm nữ đế cùng Hạ Lập mẫu tử, lại nói Hạ Vân Kiệt ở Tây Hải Long cung bế quan dưỡng thương, bởi vì vốn là có bất tử bất diệt thân, hơn nữa tiên thiên dương liễu thụ cùng bàn đào thụ tương trợ, bất quá mấy ngày, Hạ Vân Kiệt liền thương thế diệt hết xuất quan.

Nghe nói Hạ Vân Kiệt xuất quan, Ngao Lệ liền lập tức cùng Quy Nguyên bốn vị trưởng lão đến bái kiến hắn.

Quy Nguyên bốn vị đại trưởng lão, trước đó vài ngày còn là một bộ tuổi già sức yếu, anh hùng mạt đồ tinh thần trạng thái, nhưng nay cũng là tinh thần toả sáng, thần thái sáng láng.

Vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt liền ào ào nhất cung đến cùng, khẩu hô:“Bái kiến thượng tiên.”

Hạ Vân Kiệt cười chào hỏi bốn vị trưởng lão, cũng mời bọn họ ngồi xuống, sau đó mới hỏi nổi lên mấy ngày nay Tây Hải Long cung tình huống.

Gặp Hạ Vân Kiệt hỏi Tây Hải Long cung việc, bốn vị trưởng lão đều là mặt mày hớn hở, Ngao Lệ lại vẻ mặt kích động, vội vàng đứng dậy nhất nhất làm trả lời, cũng hai tay dâng lên một phần hồ sơ.

Này hồ sơ ghi lại Tây Hải Long cung sở hữu tài vật, còn có thực tế nắm trong tay hải vực, các trong biển tộc bộ, cùng với Tây Hải Long cung binh lực trạng huống.

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt cũng sớm đã có trong lòng chuẩn bị, bất quá nhìn kia phân hồ sơ sau, một trái tim cũng nhịn không được phịch phịch chồng chất nhảy hảo một trận.

Kia Tây Hải Long cung tài phú quả thực nhiều không có biện pháp tưởng tượng, sở nắm trong tay hải vực, các trong biển tộc bộ, còn có binh lực đều là vượt quá Hạ Vân Kiệt tưởng tượng.

Này cũng khó trách, Hạ Vân Kiệt thực lực tuy rằng rất cường đại, nhưng ở tiên giới thời gian chung quy còn thiếu, lại nói tiếp bất quá chính là “Kẻ nghèo hèn”, lại làm sao kiến thức quá như vậy nhiều tài phú, như vậy mở mang địa vực, như vậy phần đông tộc bộ cùng binh lực.

“Sư tôn, có này đó tài vật, này đó binh tướng, chúng ta là có thể đại thi quyền cước, phát triển mạnh ta Vân Hoành sơn nhất mạch.” Ngao Lệ vẻ mặt kích động, hào khí vạn trượng nói.

“Phải nói là ta Vu môn, bốn vị trưởng lão cũng đều

không phải ngoại nhân, sẽ không tất gạt bọn họ.” Hạ Vân Kiệt nói xong, đột nhiên thả ra Vu vương huyết mạch hơi thở.

Tứ đại trưởng lão đều là thượng cổ tứ hải Long cung quy thừa tướng, mà thượng cổ tứ hải long vương là Vu vương hạ vũ sở sắc phong, bọn họ bốn người tự nhiên là nhận được Vu vương hơi thở.

“Vi thần Quy Nguyên, bái kiến thiên đế thánh giá!”

“Vi thần Quy Nhất, bái kiến thiên đế thánh giá!”

“Vi thần Quy Chân, bái kiến thiên đế thánh giá!”

“Vi thần Quy Phác, bái kiến thiên đế thánh giá!”

Hạ Vân Kiệt này hơi thở nhất thả ra đến, bốn người đầu tiên là hơi hơi sửng sốt, lập tức cả người đại chấn, cuống quít đứng dậy phủ phục ở đất.

Chương 1806 : An bài

Hạ Vũ ở thượng cổ thời đại cũng là Vu vương, lại là chân chính thiên đế, lệnh ra như thiên, không người dám cãi lời, không giống hiện tại Ngọc Đế, tuy rằng cũng là quý là thiên đế, nhưng làm biết không sướng, nhiều mặt bị quản chế, thậm chí ngay cả hắn thân mình, cũng muốn nghe mệnh cho Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Quy Nguyên bốn người là trước triều đại di thần, gặp Hạ Vân Kiệt trên người có Vu vương hơi thở, liền tiềm thức lấy thiên đế đến xưng hô Hạ Vân Kiệt.

“Nay sớm đã không phải thượng cổ thời đại, bản tôn cũng chưa bao giờ nghĩ tới thủ Ngọc Đế mà đại chi, thiên đế danh xưng khiến cho nó đi qua, bản tôn lai lịch các ngươi biết được đó là. Về sau các ngươi còn là Long cung Tể tướng, mà bản tôn như trước là Ngao Lệ sư phụ, này khác trước mặt người ở bên ngoài sẽ không cần nhắc lại khởi, miễn cho đưa tới phiền toái.” Hạ Vân Kiệt tiến lên nâng dậy bốn người, nói.

“Vi thần lĩnh chỉ.” Quy Nguyên bốn người vội vàng thần sắc cung kính ngưng trọng trả lời, trong mắt lóe một tia kích động sắc, bọn họ tự nhiên hiểu được Hạ Vân Kiệt này Vu vương thân phận không phải là nhỏ.

“Các ngươi hẳn là tự xưng hạ quan.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Là.” Quy Nguyên bốn người kính cẩn lễ phép nói, thái độ cùng phía trước còn muốn kính cẩn rất nhiều.

Hạ Vân Kiệt thấy thế cũng là không hề nói cái gì, cười cười, lại ngồi xuống cầm lấy vừa rồi kia hồ sơ tinh tế thoạt nhìn, trong mắt lóe ra suy tư ánh mắt.

Trước kia Thạch Cừ quận Ôn Kiều phủ, bất quá chính là tiểu đánh tiểu nháo, muốn ở tiên giới tranh bá, bố cục chung quy nhỏ chút, nhưng nay có Tây Hải Long cung vậy hoàn toàn không giống với.

Này Tây Hải Long cung nhưng là ngay cả tây phương giáo cùng thiên đình đều phải tranh chấp địa bàn, tự nhiên xa không phải Thạch Cừ quận, Ôn Kiều phủ có thể so sánh với. Mà này cũng mới là hắn ở tiên giới đào đến thứ nhất thùng kim, là hắn ở tiên giới quật khởi chân chính tư bản.

Đương nhiên là có được còn có mất. Hiện tại hắn là đào đến thứ nhất thùng kim, có chân chính ở tiên giới quật khởi tư bản, nhưng đồng thời, hắn cũng tạo chân chính cường đại địch nhân, một cái vô ý, chỉ sợ cũng muốn thuyền lật người vong, cho nên phải hảo hảo cân nhắc kế hoạch, không thể có nửa bước sai lầm.

“Binh ở tinh không ở nhiều. Tây Hải Long cung binh tướng, các ngươi cần phải tốt tốt xét duyệt, phàm người tâm chí không kiên định, đối ta Tây Hải Long cung bất trung, chẳng sợ tu vi lại cao, cũng giống nhau phái ra Tây Hải Long cung, không cùng lục nhập. Mà còn lại, tắc muốn hết thảy lực lượng tài bồi.” Hạ Vân Kiệt nhìn một phen hồ sơ, ngẩng đầu nói.

“Đệ tử hiểu được!” Ngao Lệ thần sắc nghiêm túc quỳ một gối xuống lĩnh mệnh.

Bốn vị quy thừa tướng cũng đều âm thầm gật đầu.

Thượng cổ tứ hải Long cung loại nào cường đại, binh mã loại nào cường tráng, khả kết quả đâu? Lại bởi vì bên trong ra phản đồ, hơn nữa một ít binh tướng lâm trận phản chiến, thế này mới rất nhanh bị lật úp. Việc trước không quên gương cho việc sau, cho nên Hạ Vân Kiệt nói muốn chọn lựa trung tâm, tâm chí kiên định

hạng người lưu lại, dư giả đều trừ, bốn vị quy thừa tướng là tràn đầy cảm xúc, nhất tán thành.

“Long môn tứ phái trong đó long môn tây phái quay về Tây Hải Long cung, cần trọng dụng, nhưng không thể buông tha cho trên đất bằng phát triển. Này khác ba phái không vào Tây Hải Long cung, trọng điểm ở trên đất bằng phát triển. Tây Hải Long cung chuyển tài vật đại lực duy trì ba phái. Đương nhiên Tây Hải Long cung nếu có nạn, ba phái làm hết sức trợ giúp.”

“Ôn Kiều phủ bên kia, năm đó rất nhiều dân chúng, rất nhiều tướng sĩ đối chúng ta không rời không khí, lần này có đại thu hoạch, cũng làm hết sức tài bồi. Những người này trừ bỏ nguyên bản là Thủy tộc tướng lãnh, như Tiết Nguyên Bằng đám người khả hợp nhất nhập Tây Hải Long cung, người khác như trước đóng ở Ôn Kiều phủ, lấy Vân Hoành sơn làm động phủ, làm căn cơ, phát triển thế lực.”

“……”

Hạ Vân Kiệt một bên xem, một bên truyền xuống từng đạo mệnh lệnh, Ngao Lệ đám người đều nhất nhất ghi nhớ lĩnh mệnh.

“Thu phục này khác tam hải Long cung, xa xa không hẹn, hạ quan nhưng thật ra cho rằng thượng tiên không ngại cũng đem chúng ta ba phái cũng hợp nhất nhập Tây Hải Long cung, tập trung phát triển Tây Hải Long cung, lấy cầu đứng vững Tây Hải.” Quy Chân đám người chờ Hạ Vân Kiệt ra mệnh lệnh đạt không sai biệt lắm thời điểm, do dự hạ, bước ra khỏi hàng đề nghị nói.

Bọn họ thật vất vả nhìn đến Tây Hải Long cung trùng kiến, tự nhiên ước gì trở về Long cung, phát triển mạnh Long cung. Hơn nữa bọn họ biết, Hạ Vân Kiệt có thể tấn công hạ Tây Hải Long cung, đó là bởi vì tây phương

giáo tính sai, không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt lợi hại như vậy, hơn nữa Ngao Lệ vừa vặn lại là đích chính Tây Hải lão long vương huyết mạch hậu duệ, Ngọc Đế liền có lấy cớ sắc phong Ngao Lệ làm tân nhậm Tây Hải long vương, chính thức đoạt tây phương giáo âm thầm nắm trong tay Tây Hải Long cung. Tây phương giáo cũng chỉ có thể tạm thời câm điếc ăn hoàng liên, tiếp nhận rồi này sự thật, trong khoảng thời gian ngắn không có khả năng hội khởi binh phản công Tây Hải Long cung, nếu không thì phải là công nhiên khiêu khích Ngọc Đế thiên uy.

Mặc kệ nói như thế nào, Ngọc Đế còn là tiên giới công nhận chi chủ, tây phương giáo cũng phải cho hắn điểm mặt mũi.

Nhưng này khác tam hải Long cung tình huống sẽ bất đồng, nếm qua Tây Hải Long cung này mệt, tây phương giáo lại sao lại không tăng mạnh này khác tam hải Long cung phòng thủ? Lại như thế nào khả năng sẽ lại làm cho Hạ Vân Kiệt “Thoải mái” Cướp lấy? Huống hồ này khác tam hải Long cung cách Tây Hải không biết có bao nhiêu hàng tỉ dặm, phái binh thảo phạt cũng là cái vấn đề.

Đương nhiên còn có một cái thực mấu chốt vấn đề, chính là lấy cái gì lý do thảo phạt? Thảo phạt xuống dưới sau, ai có thể danh chính ngôn thuận làm long vương? Tổng không có khả năng lại làm cho Ngao Lệ làm này khác tam hải long vương đi?

Cho nên Quy Chân đám người gặp thu phục này khác tam hải Long cung xa xa không hẹn, tự nhiên là hy vọng như vậy sắp xếp Tây Hải Long cung.

“Bản tôn biết các ngươi băn khoăn cái gì, bất quá Ngao Lệ có huynh đệ bốn người, phân biệt xuất từ thượng cổ tứ hải long vương hậu đại, hay là các ngươi không nghĩ thực hiện lão long vương nguyện vọng sao?” Hạ Vân

Kiệt nhìn Quy Chân đám người, mặt mang mỉm cười nói.

“Cái gì, này khác ba vị lão long vương cũng có hậu duệ may mắn còn tồn tại trên đời?” Quy Chân đám người nghe vậy không khỏi tất cả đều cả người chấn động, vẻ mặt kích động cùng không dám tin hỏi.

“Đúng vậy, bọn họ cũng đồng dạng là bản tôn đệ tử, chính là nay lại còn tại hạ giới, tạm thời còn không có phi thăng đi lên, bất quá này chính là chuyện sớm hay muộn, cho nên các ngươi muốn tạm thời ẩn nhẫn, cố gắng phát triển thực lực, chờ tân vương xuất hiện khi, các ngươi mới vừa có cơ hội trọng lập Long cung.” Hạ Vân Kiệt nghiêm mặt nói.

“Trời không vong ta Đông Hải long cung a!”

“Trời không vong ta bắc hải Long cung a!”

“Trời không vong ta Nam Hải Long cung a!”

Được đến khẳng định đáp án sau, Quy Chân ba người tất cả đều lão lệ tung hoành, thần sắc vô cùng kích động.

Tứ hải Long cung điểm tứ mạch, tuy rằng nói cùng nhà, nhưng đúng là vẫn còn có phân biệt. Quy Chân đám người sâu trong nội tâm làm sao thường cam tâm như vậy sắp xếp Tây Hải Long cung, chỉ là bọn họ này tam mạch không có long vương, bọn họ đó là rắn mất đầu, cho nên nhưng thật ra tình nguyện đưa về Tây Hải Long cung, ít nhất Ngao Lệ coi như là thượng cổ long vương nhất mạch. Nhưng nay nghe Hạ Vân Kiệt nói, bọn họ này ba mạch đồng dạng cũng có long vương hậu duệ may mắn còn tồn tại xuống dưới, trong lòng nhất thời dấy lên hừng hực ý chí chiến đấu.

“Nếu ta vương còn có hậu duệ may mắn còn tồn tại cùng thế, chẳng sợ tái gian khổ, chúng ta cũng tất yếu hoàn thành ta vương di chí!” Quy Chân ba người hồi lâu mới đứng vững cảm xúc, ào ào hướng Hạ Vân Kiệt lễ bái ngôn chí.

“Hảo, các ngươi yên tâm, chỉ cần bản tôn trên đời một ngày, cũng tất như trùng kiến Tây Hải Long cung giống nhau, trùng kiến này khác tam hải Long cung!” Hạ Vân Kiệt rơi xuống đất có thanh nói.

“Tạ thượng tiên!” Bốn vị quy thừa tướng tất cả đều quỳ xuống đất hướng Hạ Vân Kiệt đã bái ba bái, sau đó đứng dậy sau, cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, tựa hồ hạ một cái gì trọng đại quyết tâm.

Đại biểu cho long môn tứ phái đứng đầu long môn đông phái trưởng lão, Quy Chân tiến lên một bước, trong tay không biết khi nào nâng một mặt màu đen lá cờ.

Chương 1807 : Phong Bá Vũ Sư kỳ

Kia màu đen lá cờ nhất lấy ra nữa, liền ẩn ẩn có gió nổi lên mưa đến chi dấu vết.

Dù là Hạ Vân Kiệt tính cách bình tĩnh bình tĩnh, lúc này cũng là nhịn không được bỗng nhiên đứng dậy, thất thanh nói:“Này, đây là vu tổ Phong Bá Vũ Sư kỳ.”

Phong Bá Vũ Sư, từng nghe đồn là hai người, nhưng Hạ Vân Kiệt lại biết, kỳ thật hai người làm một người, là thượng cổ thời đại có thể hô mưa gọi gió lợi hại nhân vật.

“Đúng là vu tổ Phong Bá Vũ Sư kỳ.” Quy Chân trầm giọng nói,“Nay hạ quan đem này kỳ dâng cấp thượng tiên.”

“Các ngươi như thế nào sẽ có này kỳ?” Hạ Vân Kiệt không có cùng Quy Chân đám người khách khí, lấy ra Phong Bá Vũ Sư kỳ, nhẹ nhàng vuốt ve mặt trên từ xưa phù văn, hỏi.

“Tứ hải long vương là vu tổ Phong Bá Vũ Sư đệ tử. Phong Bá Vũ Sư ở thượng cổ ngã xuống sau, này lá cờ liền truyền cho bốn vị lão long vương, từ bọn họ cộng đồng chấp chưởng, chính là ngoại nhân không biết thôi. Sau lại bốn vị lão long vương ngã xuống, này lá cờ liền từ chúng ta long môn tứ phái cộng đồng chưởng quản. Vốn chúng ta cũng từng thương lượng quá, phải này kỳ dâng cấp Tây Hải long vương, từ hắn đến quyết định này kỳ về chỗ. Không nghĩ tới thượng tiên là Vu vương huyết mạch hậu duệ, lại là ta tứ hải long vương sau sư phụ, kia cũng sẽ không tất yếu làm điều thừa.” Quy Chân trả lời, ánh mắt dừng ở vu tổ Phong Bá Vũ Sư kỳ, lộ ra một tia không tha ánh mắt.

Thượng cổ vu tổ lá cờ, ai có thể không động tâm? Nếu không phải có một viên kiên định trung quân chi tâm, bọn họ bốn người sớm liền tham ô. Nay bắt nó đưa ra đi, muốn nói trong lòng không có không xá, đó là gạt người.

Bất quá bọn họ cũng biết, này lá cờ chỉ có dừng ở Hạ Vân Kiệt trong tay khả năng phát huy ra chân chính trọng dụng, cũng chỉ có dừng ở Hạ Vân Kiệt trong tay, bọn họ tứ hải Long cung mới có cơ hội toàn bộ trọng lập.

“Thì ra là thế! Mọi người đã lấy thành đãi bốn vị lão long vương cùng bản tôn, bản tôn hôm nay đã ở nơi này thề, tương lai nếu có một ngày có thể bước vào Thái Ất kim tiên cảnh giới, tất toàn lực trợ các ngươi nhìn trộm Thái Ất kim tiên huyền bí!” Hạ Vân Kiệt trầm giọng nói, nói xong đối với Quy Chân bốn người thật sâu cúc nhất cung.

Hạ Vân Kiệt lấy kim tiên cảnh giới liền đánh lui Bì Na Dạ Già, lại là Vu vương huyết mạch hậu duệ, bốn người đối hắn có thể thăng cấp Thái Ất kim tiên cảnh giới là rất tin tưởng, nghe vậy, không khỏi mừng rỡ, vội vàng hướng Hạ Vân Kiệt hạ bái nói:“Đa tạ thượng tiên thành toàn!”

Thái Ất kim tiên, là vô số tiên nhân vô số năm chấp nhất theo đuổi vô thượng cảnh giới, chỉ có trở thành Thái Ất kim tiên, ở tiên giới mới vừa rồi xem như chân chính nắm giữ chính mình một bộ phận vận mệnh, không còn là mặc người bài bố quân cờ. Bốn vị thượng cổ quy tiên, rất sớm cũng đã là kim tiên, vô số năm khổ tu lại ngay cả Thái Ất kim tiên cửa cũng chưa có thể đụng đến, nay được đến Hạ Vân Kiệt hứa hẹn, tự nhiên là mừng ra mặt, kích động vạn phần.

Vu tổ kỳ tái lợi hại, cũng bất quá là vật ngoài thân, Thái Ất kim tiên còn lại là chân chính thuộc loại chính mình tu

vi cảnh giới. Hơn nữa Thái Ất kim tiên liền tương đương với vu tổ.

Trong đó phân lượng nặng nhẹ, không rõ mà dụ.

Hạ Vân Kiệt khơi dậy bốn người, sau đó trước mọi người mặt đem Phong Bá Vũ Sư kỳ thu vào trong cơ thể.

Phong Bá Vũ Sư kỳ vừa vừa thu lại vào trong cơ thể, Hạ Vân Kiệt liền ẩn ẩn cảm thấy một tia quen thuộc hơi thở theo phía đông truyền đến, trong đầu không khỏi một trận mừng như điên.

Nay hắn đã có kinh nghiệm, biết là Phong Bá Vũ Sư kỳ nhập thể, làm cho hắn cảm ứng được mặt khác một mặt vu tổ kỳ tồn tại. Chính là cùng Phong Bá Vũ Sư vui buồn tương quan, xưa nay cùng tiến cùng lui lôi chi vu tổ Cường Lương.

Bất quá loại cảm ứng này chỉ có ở Hạ Vân Kiệt trên người có thể phát sinh, bởi vì hắn là Vu vương huyết mạch hậu duệ, lại kế thừa mấy vị vu tổ y bát, cho nên mới có thể dẫn động cùng cảm giác này đó rất nhỏ hơi thở. Đổi thành một người khác cũng là không được.

Đang lúc Hạ Vân Kiệt tưởng tinh tế cảm ứng một phen kia lũ quen thuộc hơi thở phương vị khi, có Ngụy Sùng tiến vào bẩm báo, nói Hoàng Giác đại tiên phụng thánh chỉ tiến đến.

Hoàng Giác đại tiên là chúng tiên khanh đứng đầu, luận địa vị so với Thái Bạch kim tinh còn muốn tôn quý một ít, Hạ Vân Kiệt nay nếu ý định muốn cùng Ngọc Đế đánh hảo giao tế, hơn nữa lần này tấn công Tây Hải Long cung, hắn coi như là thừa Ngọc Đế tình, cho nên không dám chậm trễ, vội vàng đem người một đường ra thủy tinh cung nghênh đón Hoàng Giác đại tiên đại giá.

Kia Hoàng Giác đại tiên tuy rằng là chúng tiên khanh đứng đầu, ở tiên giới trung tự nhiên tôn quý vô cùng, nhưng Hạ Vân Kiệt cùng Bì Na Dạ Già càng đấu lực lượng ngang nhau, thậm chí cuối cùng một đao chém đoạn Bì Na Dạ Già cánh tay, làm cho hắn ôm nỗi hận mà đi, hắn ở Quan Thiên kính tiền nhưng là nhìn xem hoàn toàn rõ ràng, cho nên gặp Hạ Vân Kiệt đem người ra thủy tinh cung đích thân đến nghênh đón, nhưng thật ra có điểm được sủng ái mà lo sợ, vội vàng đánh xuống đụn mây, tiến lên cùng Hạ Vân Kiệt chào nói:“Sao làm phiền Hạ đại nhân đích thân đến nghênh đón đâu.”

“Đại tiên là thiên cung chúng tiên khanh đứng đầu, này tranh lại là phụng thánh chỉ mà đến, hạ quan nên đích thân đến nghênh đón.” Hạ Vân Kiệt khiêm tốn nói.

Lời này nếu đổi thành trước kia Tây Hải long vương Ngao Nhuận mà nói, Hoàng Giác đại tiên tự nhiên là cho rằng đương nhiên, không có nhiều cảm giác, nhưng lời này theo Hạ Vân Kiệt trong miệng đi ra, vậy hoàn toàn bất đồng. Hạ Vân Kiệt nay tuy là kim tiên, cũng đã nhiên có Thái Ất kim tiên tôn sư, hắn tự xưng hạ quan, lời này phân lượng đã có thể trọng, cho nên Hoàng Giác đại tiên rất là hưởng thụ này phiên khen tặng, đương nhiên hưởng thụ là một chuyện, Hoàng Giác đại tiên cũng sẽ không ngốc đến thực đem chính mình làm thượng quan, tự cao tự đại, tương phản hắn thực thân thiết kéo Hạ Vân Kiệt tay nói:“Hạ đại nhân chính là đương thời hào kiệt, bản quan nhận không nổi ngươi này cách nói. Nếu Hạ đại nhân không ghét bỏ mà nói, chúng ta tư dưới còn là lấy huynh đệ tương xưng đi.”

Người khác không biết Hạ Vân Kiệt sắp bị phong làm Tụ Quật châu tiên vương, trở thành tiên giới đều biết biên giới đại quan chi nhất, Hoàng Giác đại tiên cũng là trong lòng biết rõ ràng, lúc này tự nhiên muốn cùng hắn làm tốt giao tế, huống hồ cùng Hạ Vân Kiệt đánh tốt cảm tình

bài, cũng là thay Ngọc Đế mượn sức hắn.

“Ha ha, nếu Hoàng huynh nói như vậy, ta liền cung kính không bằng tuân mệnh, Hoàng huynh thỉnh.” Hạ Vân Kiệt lúc này cũng đang tưởng cùng Ngọc Đế đánh hảo giao tế, nghe vậy tự nhiên sẽ không chối từ, liền rõ ràng lấy huynh đệ tương xưng.

“Hảo hảo, hiền đệ thỉnh.” Hoàng Giác đại tiên cũng vui vẻ vỗ ba lũ râu dài, cùng Hạ Vân Kiệt dắt tay cùng vào thủy tinh cung.

Vào thủy tinh cung, phân chủ khách ngồi xuống, tự nhiên có cung nữ dâng nước trà, tiên quả tiên nhưỡng.

“Thô trà đạm rượu so với không thể thiên cung, Hoàng huynh đừng ghét bỏ.” Hạ Vân Kiệt khách khí nói.

“Hiền đệ lời này đã có thể khách khí.” Hoàng Giác đại tiên cố ý mặt lộ vẻ một tia không vui nói.

“Ha ha, là ta không đúng, là ta không đúng.” Hạ Vân Kiệt gặp Hoàng Giác đại tiên là cái diệu nhân, liền ha ha cười, không hề khiêm tốn khách sáo, mà là chuyện vừa chuyển nói:“Không biết này chuyến, bệ hạ có cái gì phân phó xuống dưới?”

“Bệ hạ lần này mệnh vi huynh xuống dưới, chính là tưởng triệu hiền đệ lên thiên đình, có trọng trách nhu trước mặt ủy cho ngươi. Còn có Vương Mẫu nương nương nghe nói em dâu là anh thư, trong lòng thật là thích, cũng coi như đến nàng cùng em dâu có chút sâu xa, cho nên muốn triệu nàng gặp một mặt.” Nếu mọi người đã lấy huynh đệ tương xưng, cũng đều là hiểu được nhân, Hoàng Giác đại tiên tự nhiên sẽ không hội tái cố ý lấy ra thánh chỉ, lộng này lễ nghi phiền phức, trực tiếp đối với trên trời chắp tay, nói.

Chương 1808 : Lên thiên giới

“Ta cũng vậy vừa hôm nay chữa thương xuất quan, chính suy nghĩ muốn dẫn tiểu đồ lên thiên cung một chuyến, trước mặt bái tạ bệ hạ ân điển, không nghĩ tới bệ hạ liền Hoàng huynh đến triệu kiến, nhưng thật ra ta chậm trễ.” Hạ Vân Kiệt mặt mang hổ thẹn sắc nói.

“Nói lên chữa thương, theo Thái Bạch đại nhân nói, mấy ngày trước đây Tây Hải đại chiến, hiền đệ cũng bị trọng thương, không biết nay thế nào? Khả cần vi huynh đi bát cảnh cung bên kia cấp hiền đệ muốn mấy khỏa tiên đan đến, vi huynh tuy rằng bản sự không bằng ngươi, nhưng ở tiên giới còn là có chút mặt mũi.” Hoàng Giác đại tiên nghe vậy quan tâm nói.

“Đa tạ Hoàng huynh quan tâm, nay đã không có gì đáng ngại.” Mặc kệ Hoàng Giác đại tiên là thật tâm quan tâm hắn, còn là vì mượn sức hắn, Hạ Vân Kiệt còn là thừa hắn này phân tình, vội vàng mặt mang cảm kích sắc trả lời.

Hoàng Giác đại tiên nghe vậy không khỏi thật to lắp bắp kinh hãi, phải biết rằng Hạ Vân Kiệt kia một đao, nhưng là bổ tới Bì Na Dạ Già mấy trăm vạn năm công lực. Cho dù ấn đả thương địch thủ một ngàn tự tổn hại tám trăm đến tính toán, Hạ Vân Kiệt một trận chiến này khẳng định cũng là bị thương cực kì nghiêm trọng, không cái mấy trăm hơn một ngàn năm đừng nghĩ khôi phục như lúc ban đầu, cho nên Hoàng Giác đại tiên mới có thể nhất mở miệng đã nói đi đại xích thiên đại la sơn bát cảnh cung muốn tiên đan. Bởi vì tầm thường đan dược căn bản trị hắn không được thương.

Chính là Hoàng Giác đại tiên vạn vạn không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt thế nhưng nói không có gì đáng ngại, kia chẳng phải là nói, hắn chịu thương so với Bì Na Dạ Già nhẹ

hơn? Đương nhiên lớn hơn nữa khả năng hay là hắn trên người có cực kì trân quý chữa thương tiên đan.

Nhưng mặc kệ nói như thế nào, Hạ Vân Kiệt trả lời còn là làm cho Hoàng Giác đại tiên lắp bắp kinh hãi, một hồi lâu nhi mới nói:“Hiền đệ khả năng, thật sự làm cho vi huynh thán phục a!”

Hạ Vân Kiệt cười cười, giơ lên trong tay chén, khiêm tốn nói:“Chủ yếu còn là kia Bì Na Dạ Già cao ngạo tự đại, thế này mới ăn đau khổ.”

“Hiền đệ khiêm tốn, có thể lại nhiều lần đem Bì Na Dạ Già tính kế, này tiên giới chỉ sợ cũng liền hiền đệ một người a!” Hoàng Giác đại tiên tự đáy lòng tán dương.

Hạ Vân Kiệt lại vội vàng khiêm tốn vài câu, tiếp theo hai người lại hàn huyên một phen, làm sâu sắc chút cảm tình trao đổi, Hoàng Giác đại tiên liền đứng dậy nói:“Nếu hiền đệ thương đã không có gì, kia không bằng hiện tại liền tùy vi huynh đi thiên cung gặp mặt bệ hạ đi.”

Hạ Vân Kiệt tuy rằng trong lòng nhớ thương Lôi thần vu tổ kỳ sự tình, bất quá vu tổ kỳ thật muốn tìm kiếm đứng lên, không thiếu được tiêu tốn mấy tháng thời gian, cũng là cấp không đến, liền quyết định còn là đi trước thiên cung gặp Ngọc Đế một mặt, xem hắn đến tột cùng có cái gì trọng trách ủy thác.

“Cũng tốt, ngày khác ta tái mời Hoàng huynh đến quý phủ làm khách nói chuyện.” Hạ Vân Kiệt đi theo đứng dậy nói.

Vì thế Hạ Vân Kiệt đem bốn vị quy thừa tướng cùng Cố Thiến Lâm gọi tới, rất một phen dặn dò, lại đem độn long cọc tạm thời cấp Quy Nguyên mượn, kể từ đó, lấy bốn vị quy thừa tướng thực lực, hơn nữa độn long cọc, còn có trong tay bọn họ trấn cung bài bi, nếu không phải cao

nhất tiêm kim tiên hoặc là Thái Ất kim tiên đích thân đến, muốn tấn công tiến Tây Hải Long cung trên cơ bản là kẻ ngốc nằm mơ.

Đương nhiên trừ bỏ bốn vị quy thừa tướng, Hạ Vân Kiệt còn có một tôn Đế Giang phân thân âm thầm tọa trấn Tây Hải Long cung, thật muốn phát sinh cái gì ngoài ý muốn, Hạ Vân Kiệt cũng có thể trước tiên biết.

Hết thảy dặn dò thỏa đáng sau, Hạ Vân Kiệt liền dẫn Dao Trì Thánh Nữ cùng Ngao Lệ, theo Hoàng Giác đại tiên cách Tây Hải Long cung, giá tường vân hướng thiên đình bay đi, một đường qua cửu thiên cương phong tầng, Lôi Hỏa tầng, liền đến thiên đình lĩnh vực.

Hạ Vân Kiệt còn là lần đầu tiên đến thiên giới, thấy thiên giới đều là vô cùng vô tận vân hải, trong vân hải có chi chít như sao trên trời đảo nhỏ chìm nổi ẩn hiện, không ít đảo nhỏ thượng ẩn ẩn tản mác ra cường đại hơi thở. Lại thấy thiên giới phía trên, tinh thần lóng lánh, dị thường sáng ngời, cùng thiên giới cách thật sự gần, phảng phất duỗi tay khả trích. Có đạo đạo tinh thần lực lượng rơi xuống dưới, khiến cho thiên giới tiên linh khí tràn đầy, so với địa tiên giới muốn còn hơn không ít.

Hạ Vân Kiệt trong lòng thầm giật mình, biết hôm nay giới tuy rằng địa vực diện tích không bằng địa tiên giới, nhưng trong đó che dấu tài nguyên cùng cường giả số lượng chỉ sợ chút sẽ không kém hơn địa tiên giới.

Cũng không biết hôm nay giới Ngọc Đế lại nắm trong tay bao nhiêu địa bàn, bất quá này thiên giới xem như “Thiên tử dưới chân”, nghĩ đến hẳn là có tương đương một bộ phận ở Ngọc Đế trong khống chế, nếu không hắn này Ngọc Đế cũng liền thật sự danh không hợp thật.

Hạ Vân Kiệt một bên quan sát đến bốn phía, một bên âm thầm suy nghĩ, đồng thời còn không quên câu được

câu không theo Hoàng Giác đại tiên trò chuyện.

Hoàng Giác đại tiên tự nhiên cũng không nhàn rỗi, thỉnh thoảng nói bóng nói gió, tưởng thăm dò Hạ Vân Kiệt trụ cột, bất quá Hạ Vân Kiệt câu được câu không hồi, mãi cho đến nam Thiên môn Hoàng Giác đại tiên cũng không có thể hỏi ra cái gì có thực tế giá trị gì đó đến.

Gác nam thiên môn là Tăng Trưởng Thiên Vương. Này Tăng Trưởng Thiên Vương cao hai trượng bốn thước, mặt như sống cua, râu như đồng tuyến, mặc màu xanh giáp trụ, cầm trong tay một thanh thanh phong bảo kiếm, tên là Thanh Vân kiếm, trên có khắc có “Địa thủy phong hỏa” Bốn thượng cổ phù văn, là một kiện rất là lợi hại pháp bảo.

Này Tăng Trưởng Thiên Vương nguyên là tu di sơn thủ sơn đại tướng, tên là Bì Lưu Đà Già, bởi vì Ngọc Đế muốn mượn tây phương giáo lực chế hành tam giáo, cuối cùng đổ thành dẫn sói vào nhà, ngay cả tứ đại thiên môn đều thành tây phương giáo môn nhân.

Chính là chờ Ngọc Đế hiểu được sau, đã vì khi đã tối muộn, cũng chỉ hảo tiếp tục làm cho tây phương giáo môn nhân giúp chính mình trông coi tứ đại thiên môn.

Đương nhiên này Tứ Đại thiên Vương ở mặt ngoài còn là tuân thủ nghiêm ngặt chức trách, lấy Ngọc Đế vi tôn, cho nên gặp Hoàng Giác đại tiên dẫn Hạ Vân Kiệt đám người lại đây, tự nhiên là không dám cản trở, cùng Hoàng Giác đại tiên hàn huyên vài câu, liền thả người đi vào.

Chính là hàn huyên khi, nghe nói cùng Hoàng Giác đại tiên cùng nhau đến là Thạch Cừ quận Hạ Vân Kiệt, kia Tăng Trưởng Thiên Vương nhìn về phía Hạ Vân Kiệt thần sắc rõ ràng có chút không tốt, thậm chí có một chút không chút nào che dấu sát khí.

Nguyên lai này Tăng Trưởng Thiên Vương gác nam thiên môn, mỗi ngày có tiên quan tướng sĩ ra vào, tin tức rất là linh thông, đã biết được Hạ Vân Kiệt diệt sát Kim Tra, cùng với ngày gần đây đánh lui Bì Na Dạ Già, diệt sát Tây Hải long vương, chiếm trước Tây Hải Long cung việc.

“Hoàng huynh, này Tăng Trưởng Thiên Vương là cái gì lai lịch? Vì sao đối ta thái độ có chút không tốt?” Hạ Vân Kiệt nay đã cùng Hoàng Giác đại tiên thân nhau, hơn nữa trước mắt xem ra cũng khẳng định muốn cùng Ngọc Đế đứng cùng trận tuyến, cho nên gặp kia Tăng Trưởng Thiên Vương đối hắn động sát khí, cũng là không có giấu diếm, trực tiếp đem trong lòng nghi hoặc hỏi ra đến.

“Hừ, này Tăng Trưởng Thiên Vương chính là tây phương giáo môn nhân, ngươi nói hắn đối với ngươi thái độ có thể tốt sao?” Hoàng Giác đại tiên âm thanh lạnh lùng nói.

“Này nam thiên môn chính là thiên đình môn hộ, bệ hạ làm bắt đầu dùng người của mình mới đúng, sao làm cho tây phương giáo nhân chiếm trọng yếu như vậy chức vị?” Hạ Vân Kiệt thế này mới hiểu được nguyên nhân chỗ, mày hơi hơi nhíu lại nói.

“Tây phương giáo thế đại, rất nhiều chuyện, bệ hạ cũng không thể hoàn toàn làm chủ a!” Hoàng Giác đại tiên cảm thán lắc lắc đầu, nhưng không tái nói rõ đi xuống.

Hạ Vân Kiệt nay cũng đã theo Quy Nguyên chờ lão quy tiên trong miệng biết một ít thiên đình cùng tiên giới tình huống, gặp Hoàng Giác đại tiên không muốn nói rõ, liền biết này trong đó khẳng định đề cập đến thực phức tạp khắp nơi lực lượng giác trục, cũng sẽ không tái truy hỏi đi xuống.

Chương 1809 : Đoán rằng

Thiên cung thắng cảnh, tiên vân lượn lờ, xa hoa.

Xuyên qua ba mươi ba tầng thiên cung một đường thẳng thượng, vẫn đến Lăng Tiêu bảo điện.

Mỗi một tầng thiên cung đều có trọng binh gác, này binh tướng tất cả đều khí thế ngập trời, người người hơi thở cường đại, cho dù Tây Hải Long cung này tinh nhuệ đều không thể cùng bọn họ so sánh với. Chỉ có Vân Hoành sơn cùng long môn tứ phái đoạn thời gian trước khởi binh khi vận dụng tinh nhuệ mới vừa rồi có thể cùng này đó binh tướng so với.

Khả đoạn thời gian trước, Hạ Vân Kiệt cùng Quy Nguyên đám người tẫn khởi Vân Hoành sơn cùng long môn tứ phái, cũng mới triệu tập ba mươi vạn nhân mã. Nhưng này cũng là hàng tỉ đến tính toán, căn bản không phải cùng cái số lượng cấp. Cho dù nay Hạ Vân Kiệt thực lực đã có thể so với Thái Ất kim tiên, một đường xuyên qua này ba mươi ba tầng thiên cung, cũng là cảm thấy từng trận da đầu run lên.

Không biết này đó tướng sĩ lại có bao nhiêu là chân chính nắm trong tay ở Ngọc Đế trong tay ? Nếu là toàn bộ nắm trong tay ở Ngọc Đế trong tay, năm đó Tề Thiên đại thánh lại như thế nào khả năng một đường theo nam thiên môn đánh tới Lăng Tiêu bảo điện?

Hạ Vân Kiệt da đầu run lên đồng thời, âm thầm suy nghĩ cùng khó hiểu. Bởi vì này một tầng tầng thiên cung, có nhiều như vậy tinh nhuệ binh tướng, lại có hiểm để dựa, cho dù hắn tự cao có có thể so với Thái Ất kim tiên thực lực, cũng tuyệt không cho rằng chính mình có một đường theo nam thiên môn giết đến Lăng Tiêu bảo điện thực lực.

“Này đó đều là chân chính trung với bệ hạ tướng sĩ!” Hoàng Giác đại tiên tựa hồ đoán được Hạ Vân Kiệt trong đầu suy nghĩ cái gì, mặt lộ vẻ một tia đắc ý đối hắn thấp giọng nói.

“Kia nhiều năm trăm năm năm trước, Tôn Ngộ Không……” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cả người chấn động, nhịn không được hỏi ra trong lòng nghi hoặc.

Hắn gặp qua Tôn Ngộ Không phát uy, đối thực lực của hắn đại khái cũng có tính, biết chính mình hiện tại thực lực khẳng định so với hắn năm đó đại nháo thiên cung khi còn muốn lợi hại một ít. Khả hiện tại liền ngay cả hắn đều tự cao không thể một đường sát hướng Lăng Tiêu bảo điện, nếu này đó đều là trung với Ngọc Đế binh tướng, năm đó Tôn Ngộ Không lại như thế nào làm được đến đâu?

“Hắc hắc!” Hoàng Giác đại tiên cười mà không đáp, tươi cười mang theo một chút ý vị thâm trường cùng một chút che dấu thật sự thâm đắc ý.

“Hay là năm đó Ngọc Đế là cố ý làm cho Tôn Ngộ Không đánh lên Lăng Tiêu bảo điện bất thành?” Hạ Vân Kiệt nhìn Hoàng Giác đại tiên ý vị thâm trường mỉm cười, đột nhiên trong lòng chấn động, trong đầu dâng lên một cái to gan lớn mật, ý nghĩ kỳ lạ đoán rằng.

“Khả Ngọc Đế vì sao phải làm như vậy đâu? Kia sự kiện đối với Ngọc Đế mà nói nhưng là mặt mất hết sỉ nhục a?” Hạ Vân Kiệt tuy rằng cho rằng chính mình kia đoán rằng là ý nghĩ kỳ lạ, nhưng còn là nhịn không được theo kia ý nghĩ tưởng đi xuống.

“Khả nếu không phải Ngọc Đế cố ý làm như vậy? Hắn năm đó nếu cố ý mệnh lệnh Thái Bạch kim tinh đi chiêu hàng Tôn Ngộ Không, lại biết rõ Tôn Ngộ Không có kia

bản sự, lại như thế nào khả năng chỉ ủy nhiệm một cái bật mã ôn chức vị cho hắn? Chính là một cái bật mã ôn phản hạ thiên đình ở tiên giới tự lập làm vương, vì sao phải muốn phái thiên binh thiên tướng đi tiêu diệt hắn? Địa tiên giới nhiều như vậy yêu vương tự lập làm vương, cũng không gặp thiên đình phải muốn phái thiên binh thiên tướng đi tiêu diệt bọn họ a? Sau lại Tôn Ngộ Không đánh cho thiên binh thiên tướng hoa rơi nước chảy, Ngọc Đế thế nhưng lại nhị độ phái Thái Bạch kim tinh tiến đến mời chào hắn, còn phong hắn làm Tề Thiên đại thánh. Nếu đã hiểu được hắn lợi hại, cũng phong hắn làm Tề Thiên đại thánh, lại vì sao chính là cái hư chức? Kia bàn đào viên làm sao trọng yếu, bị hắn đạp hư Vương Mẫu nương nương như thế nào khả năng không biết? Nếu Tôn Ngộ Không là ngự phong Tề Thiên đại thánh, bàn đào yến lại vì sao không mời hắn? Thế cho nên Tề Thiên đại thánh đại nháo thiên cung…… Thế cho nên Ngọc Đế mặt mất hết?”

Đột nhiên gian, Hạ Vân Kiệt phát hiện Tôn Ngộ Không đại nháo thiên cung việc nghi ngờ bao quanh.

“Hay là năm đó này ba mươi ba tầng thiên cung cũng đều là người tây phương giáo hoặc là Xiển giáo bất thành? Nhất định là, cho nên Ngọc Đế xướng một cái khổ nhục kế, sau đó sau mượn đề phát tác, thừa cơ tức giận đem ba mươi ba tầng thiên cung binh tướng tất cả đều đổi thành người của chính mình. Phỏng chừng năm đó Ngọc Đế chỉ sợ ngay cả trấn thủ Thiên môn cái gì Tăng Trưởng Thiên Vương cũng là tưởng đổi, nhưng bởi vì Đa Bảo Đạo Nhân ra tay trấn áp Tôn Ngộ Không, Tăng Trưởng Thiên Vương khả năng bảo lưu lại đến, tiếp tục trấn thủ Thiên môn.” Nghĩ đến đây, Hạ Vân Kiệt trong lòng cảnh giác tâm nổi lên, bởi vì hắn đột nhiên phát hiện, Ngọc Đế xa không giống mọi người trong truyền thuyết như vậy yếu đuối vô năng.

Không thể không nói, theo lịch duyệt tăng trưởng, theo

kế thừa y bát càng ngày càng nhiều, Hạ Vân Kiệt cả người tâm trí cũng bắt đầu phát sinh lột xác, thấy rõ lực cũng càng phát ra sâu sắc đứng lên.

Phía trước, hắn suy đoán tuy rằng còn có một ít xuất nhập, nhưng kỳ thật đã tám chín không rời mười.

“Hiền đệ, ngươi tuy rằng thực lực có thể so với Thái Ất kim tiên, nhưng bệ hạ chính là tiên giới chi chủ, đến trong điện, nhất định phải chú ý lời nói cử chỉ, vạn vạn không thể mạo phạm thiên uy!” Ngay tại Hạ Vân Kiệt đi bước một âm thầm suy đoán khi, bên tai vang lên Hoàng Giác đại tiên trịnh trọng dặn dò.

“Ta hiểu được.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt chính sắc điểm gật đầu, một người có thể ngồi trên tiên giới chi chủ vị trí, Hạ Vân Kiệt cho tới bây giờ sẽ không dám khinh xem qua hắn, nhưng hiện tại có phía trước suy đoán sau, hắn đối Ngọc Đế càng phát ra có một loại sâu hiểm khó dò cảm giác.

Hoàng Giác đại tiên gặp Hạ Vân Kiệt trịnh trọng gật đầu, thế này mới tiến đại điện bẩm báo.

Hoàng Giác đại tiên đi vào không quá một lát, bên trong còn có tiên quan đi ra tuyên Hạ Vân Kiệt ba người đi vào.

Lăng Tiêu bảo điện cực kỳ quảng đại, thương khung vô đỉnh, tinh thần lóe ra, Ngọc Đế cao ngồi trên này, phía dưới còn lại là tiên khanh tiên tướng lâm lập, đều là tu vi cực kì tinh thâm hạng người, thuần một sắc kim tiên.

Trừ bỏ này đó, còn có chân chính lục đinh lục giáp tiên tướng, cũng chính là cùng loại cho thế gian theo như lời ngự tiền đeo đao thị vệ, những người này đồng dạng đều là tu vi tinh thâm, kim tiên nhất lưu nhân vật.

Hạ Vân Kiệt tiến Lăng Tiêu bảo điện, liền đem này đó đều thu vào trong mắt, trong đầu càng phát ra khẳng định năm đó Tôn Ngộ Không có thể đem thiên cung nháo cái long trời lở đất, là Ngọc Đế cố ý lâm vào, chỉ bằng trong điện này đó kim tiên, cho dù Hạ Vân Kiệt cũng không cho rằng chính mình có thể sát cái tam tiến tam ra.

Bất quá này đó hiển nhiên không phải Hạ Vân Kiệt hiện tại hẳn là suy nghĩ sự tình.

Hắn tiến điện, liền đã thầm vận công pháp, đem minh ngục huyết đao huyết khí tràn đầy trong cơ thể, che lấp trụ bàn đào thụ các mẫn cảm hơi thở, sau đó lại đối với cao tọa ngai vàng phía trên Ngọc Đế nhất cung đến cùng, nói:“Thần Hạ Vân Kiệt bái kiến đại thiên tôn bệ hạ, bệ hạ phúc thọ vô cương!”

Nơi này là Lăng Tiêu bảo điện, Ngọc Đế là tiên giới chi chủ, Ngao Lệ thân là Ngọc Đế thân phong tân nhậm Tây Hải long vương, Hạ Vân Kiệt đệ tử, tự nhiên không thể học Hạ Vân Kiệt như vậy chính là nhất cung đến cùng, mà là quỳ xuống đất lễ bái.

Dao Trì Thánh Nữ tuy rằng là Hạ Vân Kiệt nữ nhân, nhưng lúc này tình thế bất đồng, hơn nữa thật muốn theo sâu xa nói lên, Dao Trì Thánh Nữ truyền thừa là Vương Mẫu nương nương đạo thống, Ngọc Đế là Vương Mẫu nương nương trượng phu, nàng bái hắn cúi đầu cũng là hẳn là, cho nên Dao Trì Thánh Nữ cũng cùng Ngao Lệ giống nhau làm được là lễ bái chi lễ.

Hạ Vân Kiệt có cùng Thái Ất kim tiên một trận chiến thực lực, hắn không đi lễ bái chi lễ, vốn là ở Ngọc Đế dự kiến bên trong, nhưng hắn có thể nhất cung đến cùng, thái độ tôn kính, hơn nữa chính hắn không đi lễ bái chi lễ, nữ nhân của hắn lại làm, này đã làm cho Ngọc Đế rất là vừa lòng. Đang muốn nói tiếng “Miễn lễ, bình thân” Chi nói,

không nghĩ tới tiên ban đi ra một người, đúng là đãng ma đại nguyên soái thác tháp thiên vương Lý Tĩnh.

“Lớn mật hạ giới tiên quan, triều kiến bệ hạ, thế nhưng không làm quỳ lạy chi lễ, chính là đại bất kính chi tội, đáng tru!” Lý Tĩnh trong tay nâng linh lung bảo tháp, vẻ mặt uy vũ lẫm liệt đối Hạ Vân Kiệt phẫn nộ quát.

Chương 1810 : Đệ 1810 chương phân tranh [Trung thu chương khoái hoạt]

Cao cao ghế trên Ngọc Đế, giấu ở chuỗi ngọc trên mũ miện thùy châu sau mày hơi hơi nhíu hạ, ánh mắt xuyên thấu qua thùy châu lạnh lùng nhìn Lý Tĩnh liếc mắt một cái, nhưng không có mở miệng nói chuyện.

Hắn như thế nào khả năng không biết Lý Tĩnh này ở mặt ngoài là đưa hắn nâng lên, trên thực tế là nghĩ báo con trai chi cừu?

Bất quá Lý Tĩnh lời này nói được tráng lệ, hắn thân là Ngọc Đế nhưng thật ra không tiện mở miệng, huống hồ hắn cũng tưởng nhìn xem Hạ Vân Kiệt như thế nào ứng đối, đương nhiên tốt nhất kết quả là Hạ Vân Kiệt thật sự quỳ xuống, như vậy hắn này Ngọc Đế liền thật sự đại trướng thể diện.

Hạ Vân Kiệt dù sao vừa mới vừa quật khởi tại tiên giới, Tây Hải đại chiến cũng là vừa mấy ngày trước đây chuyện đã xảy ra, trong điện tuyệt đại bộ phận tiên quan cũng không biết Hạ Vân Kiệt lợi hại cùng chi tiết, thấy hắn nhất giới kim tiên, tiến điện đối mặt Ngọc Đế thế nhưng không làm lễ bái chi lễ, trong lòng cũng nhiều có bất mãn, gặp Lý Tĩnh bước ra khỏi hàng quát mắng, rất nhiều cũng đều đi theo liên tục gật đầu, thậm chí có chút tính tình hỏa bạo một ít, cũng học Lý Tĩnh giống nhau bước ra khỏi hàng hướng Hạ Vân Kiệt quát mắng.

Bất quá Thái Bạch kim tinh, Văn Trọng thiên tôn đám người lại đều biết rõ Hạ Vân Kiệt lợi hại, gặp Lý Tĩnh thế nhưng nhảy ra quát mắng Hạ Vân Kiệt, lại thấy không ít người cũng đi theo ồn ào, trong lòng âm thầm cười lạnh, nghĩ rằng nếu biết ngay cả Bì Na Dạ Già cũng bị Hạ Vân

Kiệt cấp chém một tay, không biết còn có vài người dám theo ở phía sau ồn ào.

Thiên Bồng nguyên soái hôm nay đã ở, hắn tức giận Lý Tĩnh năm đó nhiều lần thảo phạt hoa quả sơn, cho nên cùng hắn luôn luôn bất hòa, gặp thằng nhãi này hôm nay tưởng quan báo tư thù, trứng gà chọn xương cốt, nhịn không được ra tiếng trào phúng nói:“Từ xưa có quy, Thái Ất kim tiên nhảy ra hậu thiên, có thể thấy được bệ hạ mà không làm lễ bái chi lễ. Lý thiên vương ngươi nếu có Thái Ất kim tiên cảnh giới, gặp mặt bệ hạ cũng có thể không làm lễ bái chi lễ.”

Mọi người nghe vậy tất cả đều cả người chấn động, dùng nghi hoặc mà khiếp sợ ánh mắt nhìn về phía Hạ Vân Kiệt, chẳng lẽ người này dĩ nhiên là Thái Ất kim tiên bất thành?

Không đúng, tiên giới liền như vậy chút Thái Ất kim tiên, cái nào không phải danh chấn tiên giới, là bọn họ không biết ?

“Hừ, đó là đương nhiên. Nhưng Hạ Vân Kiệt hắn không phải Thái Ất kim tiên!” Lý Tĩnh cười lạnh nói.

Tiên giới từ xưa đến nay đó là cường giả vi tôn, Thái Ất kim tiên dĩ nhiên là đứng ở tiên giới cao nhất tiêm cường giả, thân phận vô cùng tôn quý, sớm đã siêu thoát rồi thần tử thân phận. Cho tới nay là gặp thiên đế mà không bái, thậm chí giống Từ Hàng đạo cô, Phổ Hiền chân nhân các nổi danh vọng Thái Ất kim tiên nếu tới thiên đình, ngay cả Ngọc Đế đều muốn đích thân ra điện nghênh đón, làm là tôn quý vô cùng, lại như thế nào khả năng hội hướng Ngọc Đế đi lễ bái chi lễ đâu?

“Một đao đem Bì Na Dạ Già đều sóng vai cắt xuống một cánh tay, Hạ đại nhân cho dù không phải Thái Ất kim tiên lại còn hơn Thái Ất kim tiên! Như thế lợi hại hạng

người, bệ hạ có thánh chỉ hạ, hắn khom người nghênh đón, bệ hạ triệu kiến, hắn liền lập tức tới rồi trong điện hầu mệnh! Bực này trung tâm thiên địa chứng giám, Lý thiên vương phải muốn khấu hắn một cái bất kính mũ, châm ngòi quân thần quan hệ, không biết ra sao rắp tâm?" Thiên Bồng nguyên soái cười lạnh một tiếng, miệng rộng mở ra, từ từ mang gai phản bác nói.

"Cái gì? Người này thế nhưng một đao đánh xuống Bì Na Dạ Già cánh tay?" Trong điện người tuyệt đại bộ phận đều còn không biết mấy ngày trước đây ở tây hải chuyện đã xảy ra, nghe vậy không khỏi tất cả đều quá sợ hãi, hơn nữa này phía trước vì biểu trung tâm, ào ào bước ra khỏi hàng quát mắng Hạ Vân Kiệt tiên quan nhóm, lại sợ tới mức cái trán đều toát ra mồ hôi lạnh.

Nói đùa a, Bì Na Dạ Già đều bị người ta một đao cấp đánh xuống một cánh tay, bọn họ những người này cũng dám quát mắng hắn, nói hắn đáng tru, này không phải tự tìm đường chết sao?

"Thiên Bồng, ngươi đừng ngậm máu phun người. Bổn soái đối bệ hạ vẫn đều trung thành tận tâm, chưa bao giờ hai lòng quá! Còn thỉnh bệ hạ cấp lão thần làm chủ." Lý Tĩnh bị Thiên Bồng cấp phản bác đến sắc mặt xanh mét, vội vàng quỳ rạp xuống trước Ngọc Đế ngai vàng.

Gặp Lý Tĩnh chính là nói Thiên Bồng ngậm máu phun người, nhưng không có phủ định Hạ Vân Kiệt chém xuống Bì Na Dạ Già một cánh tay việc, trong điện tiên quan tự nhiên hiểu được Thiên Bồng lời nói là thật, mà Lý Tĩnh hiển nhiên đã sớm biết chuyện này, nhưng làm bộ như không biết, phải muốn cầm Hạ Vân Kiệt không có đi lễ bái việc nói chuyện.

Ta thảo nê mã a Lý Tĩnh, ngươi ****** khi nào thì gặp qua Thái Ất kim tiên hướng bệ hạ đi lễ bái chi lễ qua? Thế nào một lần Thái Ất kim tiên đến thiên cung, bệ hạ

không phải tự mình ra điện nghênh đón ? Nay đổ tốt, này Hạ Vân Kiệt một đao đem Bì Na Dạ Già cánh tay đều cấp chặt bỏ, đến trong điện lại cho bệ hạ nhất cung đến cùng, nữ nhân của hắn hắn đồ đệ đều cấp bệ hạ đi lễ bái chi lễ, ngươi ****** thế nhưng còn phải muốn bắt lấy người ta không đi lễ bái chi lễ nói sự, ngươi đầu óc là bị lợn cấp đá sao? Ngươi có gặp qua người như vậy ngưu bức hướng Ngọc Đế đi lễ bái quá sao?

Ngươi ****** lúc này là đem chúng ta hại thảm, người như vậy ngưu bức, vừa rồi chúng ta thế nhưng quát mắng hắn, còn nói cái gì đáng tru! Tru cái rắm a, hắn tru chúng ta còn kém không nhiều lắm!

Còn là Thiên Bồng nguyên soái làm người phúc hậu, biết chúng ta đắc tội không nổi kia Hạ Vân Kiệt, đúng lúc ra mặt thuyết minh chân tướng.

Chúng tiên quan trong lòng nghĩ, nhìn về phía Lý Tĩnh bóng dáng người người đều âm thầm nghiến răng nghiến lợi, nhìn về phía Thiên Bồng nguyên soái ánh mắt liền mang theo một tia cảm kích sắc, khi bọn hắn ánh mắt dừng ở Hạ Vân Kiệt trên người khi, vậy biến thành một tia chiến căng sợ hãi.

Một đao chém xuống Bì Na Dạ Già cánh tay, toàn bộ tiên giới lại có mấy người?

Che lấp ở thùy châu mặt sau hai mắt toát ra một tia lạnh lẽo sát khí, nhưng cuối cùng còn là thu đứng lên.

Lý thiên vương là Nhiên Đăng đạo nhân đệ tử, hắn trung với ai, Ngọc Đế trong đầu lại sao lại không rõ? Chính là mọi người trong lòng biết rõ ràng, không muốn xé rách thôi.

“Lý ái khanh trung thành tận tâm, trẫm trong lòng tự nhiên biết. Nhưng Hạ ái khanh cũng là trung thành tận

tâm hạng người, vì thay trẫm chinh phạt Ngao Nhuận này nghịch long, ở Tây Hải đẫm máu chiến đấu hăng hái, một đao bức lui Bì Na Dạ Già, cuối cùng tru sát Ngao Nhuận, bình định Tây Hải, càng vất vả công lao càng lớn, trẫm phái hoàng ái khanh đi khi, liền đã phân phó quá, khả chuẩn Hạ ái khanh gặp trẫm không bái." Ngọc Đế uy nghiêm thanh âm cuối cùng ở trong điện vang lên, sắc nhọn mà uy nghiêm ánh mắt xuyên thấu qua thùy châu dừng ở Hạ Vân Kiệt trên người.

Hạ Vân Kiệt cảm thấy cả người đều là căng thẳng, phảng phất đột nhiên gian có cự sơn áp đỉnh xuống, bức đến hắn thiếu chút nữa sẽ muốn nhịn không được vận dụng trong cơ thể này khác pháp bảo lực lượng, nhưng cuối cùng còn là nhấc lên minh ngục huyết đao vạn trượng biển máu, gắt gao khiêng trụ.

Minh ngục huyết đao chính là tiên thiên chí bảo, Ngọc Đế lại không có khả năng thật sự thi triển toàn lực nhìn trộm Hạ Vân Kiệt, cho nên cuối cùng cũng liền dừng bước cho biển máu, nhìn đến chính là một mảnh khôn cùng vô ngần huyết sắc. Ngọc Đế không nghi ngờ có khác, liền thu pháp lực.

Hạ Vân Kiệt bỗng cảm thấy áp lực nhất khinh, vội vàng lại thật sâu một cái cúi đầu nói:"Bệ hạ ưu ái, thần không dám quên!"

Xem như cùng Ngọc Đế xướng cái Song Hoàng, cấp chừng Ngọc Đế mặt mũi.

Ngọc Đế gặp Hạ Vân Kiệt thức thời, rõ ràng có có thể so với Thái Ất kim tiên thực lực, không chút nào không giống này tây phương giáo cùng tam giáo Thái Ất kim tiên, người người tự cao thân phận tôn quý siêu nhiên, nhìn đến hắn cũng là bãi chừng cái giá, hoàn toàn một bộ cùng hắn cùng ngồi cùng ăn tư thái. Giống như trước mắt Hạ Vân Kiệt, mặc kệ trong lòng nghĩ như thế nào,

nhưng ở mặt ngoài là cho chừng hắn mặt mũi, đem hắn làm thiên đế cung.

Vì thế Ngọc Đế xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt nhu hòa rất nhiều, trong lòng không còn có nửa phần do dự, mở miệng nói:“Hạ ái khanh nghe phong!”

Chương 1811 : Sắc phong tiên vương

Hạ Vân Kiệt vội vàng khom người nghe phong.

“Hạ Vân Kiệt, pháp lực thông huyền, bình định Tây Hải phản loạn có công, hôm nay trẫm tại đây sắc phong này làm Tụ Quật châu tiên vương, quản hạt Tụ Quật châu hết thảy công việc!” Ngọc Đế uy nghiêm thanh âm ở Lăng Tiêu bảo điện trung vang lên.

“Bệ hạ, Tụ Quật châu là địa tiên giới mười châu ba đảo chi nhất, địa vực vô cùng mở mang, có vô cùng điền sản, tiên nhân dân chúng. Hạ Vân Kiệt phía trước bất quá chính là chính là hạ đẳng phủ phủ lệnh, lại có gì có thể thống lĩnh Tụ Quật châu? Đến lúc đó Tụ Quật châu khắp nơi thế lực tất không phục hắn, khó tránh khỏi muốn ồn ào gặp chuyện không may, làm ta thiên đình bất an, mong rằng bệ hạ suy nghĩ sâu xa a!” Lý Tĩnh nghe nói Ngọc Đế muốn sắc phong Hạ Vân Kiệt làm Tụ Quật châu tiên vương, không khỏi giật nẩy người, vội vàng quỳ xuống đất khải tấu khuyên can nói.

Này khác một ít người nguyên thuộc loại tây phương giáo, tuy rằng cũng kiêng kị Hạ Vân Kiệt thực lực, không dám dễ dàng đắc tội hắn, nhưng lúc này cũng cố không được nhiều như vậy, ào ào bước ra khỏi hàng quỳ xuống đất khuyên can.

Người Xiển giáo, tuy rằng luôn luôn cùng tây phương giáo không đúng đầu, nhưng toàn bộ địa tiên giới cũng liền mười châu ba đảo, lại đâu chịu làm cho Hạ Vân Kiệt trực tiếp chiếm đi một châu, cho dù là trên danh nghĩa, kia cũng là không được a, thế nhưng khó được cùng tây phương giáo cùng chung mối thù, ào ào bước ra khỏi hàng khuyên can.

Ngọc Đế nhìn đến phía dưới đông nghìn nghịt quỳ một đất này “Trung với” Chính mình trọng thần, âm thầm cười lạnh, mắt ở chỗ sâu trong sát khí lóe ra.

Hừ, cái gì kêu nháo gặp chuyện không may, làm ta thiên đình bất an? Nếu là giao cho các ngươi chăm sóc, vậy thiên hạ thái bình sao? Chỉ sợ về sau này tiên giới cũng chưa trẫm sự tình gì.

Hạ Vân Kiệt gặp trong điện đông nghìn nghịt quỳ một đất trọng thần, cũng cuối cùng hiểu được Ngọc Đế vị trí này ngồi có bao nhiêu khó khăn, cũng cuối cùng hiểu được vì sao năm trăm năm trước, Ngọc Đế muốn xướng như vậy vừa ra “Khổ nhục kế”.

Này nếu tái tùy ý tây phương giáo cùng Xiển giáo cầm giữ phát triển đi xuống, hắn này Ngọc Đế thật đúng là sắp bị người sinh sinh cấp mất quyền lực.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt càng khiếp sợ còn là Ngọc Đế thế nhưng sẽ đem một châu nơi phong cho hắn! Tuy rằng chính là trên danh nghĩa, nhưng này cũng đã là phá lệ danh tác. Nếu không người tây phương giáo cùng Xiển giáo sẽ không hội ào ào quỳ xuống đất cản trở.

Vì sao hiện tại bọn họ ở mười châu ba đảo không thể bốn phía đẩy mạnh, kỳ thật nhân mã chẳng phải là mấu chốt vấn đề, hơn nữa tây phương giáo, hiện tại binh nhiều tướng mạnh, tuyệt đối không thiếu nhân mã, bọn họ thiếu là một cái đường đường chính chính lý do. Dù sao thiên đình mới là tiên giới chính thống, bọn họ vô cớ xuất binh, lời nói dễ nghe một điểm là chiếm núi làm vua, nói được khó nghe một điểm thì phải là loạn thần tặc tử, chính là phản loạn.

Thử hỏi trên đời này, lại có bao nhiêu tiên nhân là nguyện ý thần phục cho loạn thần tặc tử dưới? Cho dù quy phụ, kia cũng là bách cho bất đắc dĩ. Cũng đang là

vì như vậy, tây phương giáo mới tích tâm chỗ lo xúi giục đảo điên tứ hải Long cung, sau đó mượn tứ hải Long cung tên, bốn phía thu quát tứ hải tài phú, thu nạp tứ hải nhân tài, cuồn cuộn không ngừng mà chuyển vận cấp tây phương giáo.

Ngọc Đế cũng đang là nhìn đến điểm này, mười châu ba đảo tiên vương vị vẫn đều gắt gao nắm ở trong tay, thà rằng thiếu cũng không nguyện ý phân phong đi xuống. Sợ chính là tây phương giáo cùng Xiển giáo mượn cơ hội này, danh chính ngôn thuận đem hắn địa bàn cấp chân chính chia cắt.

Khi đó hắn liền thật sự bị mất quyền lực !

Hạ Vân Kiệt là tân toát ra đến cường giả, cùng tây phương dạy bọn họ cũng chưa cái gì liên quan, nay lại cùng tây phương giáo huyên túi bụi, hiển nhiên dựa vào hắn Ngọc Đế, kia Dao Trì Thánh Nữ vừa rồi Ngọc Đế cũng âm thầm quan sát, đã có thể xác định cùng Vương Mẫu nương nương có sâu xa quan hệ, cho nên Ngọc Đế thế này mới bỏ được đem Tụ Quật châu tiên vương vị phong cấp Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt nếu có thể bình định Tụ Quật châu, hắn Ngọc Đế tự nhiên không thể thiếu ưu việt, nếu không thể, ít nhất cũng làm cho tây phương giáo đám khó chịu một phen, đem bọn họ lực lượng cấp liên lụy đi qua, giết hắn vài lợi hại chiến tướng, Ngọc Đế là cực kì vui nhìn đến.

“Bệ hạ, Tụ Quật châu mấy năm liên tục chiến tranh không ngừng, khiến cho Tụ Quật châu sinh linh đồ thán, dân chúng khổ không nói nổi, nên phái tiên vương trấn thủ, còn Tụ Quật châu một phương an bình. Hạ Vân Kiệt, pháp lực thông huyền, có thể so với Thái Ất kim tiên, lại đối bệ hạ trung thành tận tâm, năm đó trị dưới vực cũng là dân chúng an cư lạc nghiệp, cực chịu ủng

hộ, hắn định có thể đảm nhiệm Tụ Quật châu tiên vương chi chức.” Thấy mọi người ào ào khuyên can Ngọc Đế, Thái Bạch kim tinh cùng Hoàng Giác đại tiên liền phân biệt bước ra khỏi hàng góp lời.

Gặp Thái Bạch kim tinh cùng Hoàng Giác đại tiên bước ra khỏi hàng góp lời, lôi bộ thiên tôn Văn Trọng nghĩ nghĩ cũng bước ra khỏi hàng thay Hạ Vân Kiệt nói chuyện. Tam giáo nội loạn, Tiệt giáo tổn thất thảm trọng, trong đầu hận nhất đó là tây phương giáo cùng Xiển giáo, kia Tụ Quật châu bọn họ dù sao cũng không phân, tự nhiên không ngại cấp tây phương giáo cùng Xiển giáo ngột ngạt.

Lôi bộ thiên tôn Văn Trọng ở thượng cổ thời đại nguyên bản chính là Tiệt giáo Tam đại đệ tử lĩnh quân nhân vật, nay Tiệt giáo nhân tài điêu linh, hắn lại Tiệt giáo Tam đại đệ tử trung hoàn toàn xứng đáng lĩnh quân nhân vật. Thấy hắn đã mở miệng, này khác một ít ở thiên đình làm quan Tiệt giáo đệ tử, liền đều ào ào bước ra khỏi hàng thay Hạ Vân Kiệt nói chuyện.

Thiên Bồng nguyên soái ở thiên đình cũng coi như được với một cỗ tiểu thế lực, hắn bởi vì Tôn Ngộ Không duyên cớ, xưa nay cừu thị tây phương giáo, lại từng chính mắt mắt thấy Hạ Vân Kiệt anh dũng chi tư, cho nên cũng ra mặt cử Hạ Vân Kiệt.

Về phần tiên quan trung với Ngọc Đế, kia tự nhiên sẽ không tiêu nói. Một ít người phái trung gian, nguyên bản là nghĩ chỉ lo thân mình, nhưng thấy Văn Trọng, Thiên Bồng nguyên soái cũng đều ra mặt cử Hạ Vân Kiệt, hơn nữa bọn họ dù sao cũng là thực quân chi lộc, nội tâm để chung quy còn là thiên hướng Ngọc Đế một ít. Đơn giản là tây phương giáo, Xiển giáo thế lực quá lớn, rất nhiều thời điểm bọn họ thế này mới không đếm xỉa đến, không muốn tham gia đi vào. Lúc này đây bởi vì hiểu biết trọng cùng Thiên Bồng nguyên soái đều ra mặt cử Hạ Vân

Kiệt, cuối cùng cũng đứng ra cử Hạ Vân Kiệt.

Vì thế Lăng Tiêu điện liền chia làm hai phái, một phái là cử Hạ Vân Kiệt, một phái là phản đối Hạ Vân Kiệt.

Trên thực tế, chuyện này chiết xạ đi ra là những người này đối Ngọc Đế thái độ, cho nên Hạ Vân Kiệt thờ ơ lạnh nhạt, gặp người phản đối chính mình thế nhưng ẩn ẩn còn áp quá cử chính mình, trong đầu không khỏi âm thầm khiếp sợ, tây phương giáo cùng Xiển giáo ở thiên đình thế lực to lớn. Cũng có chút hiểu được vì sao chính mình vừa mới lộ ra tài hoa, Ngọc Đế liền như vậy khẩn cấp đem chính mình đưa tới thiên đình, nhậm mệnh làm tiên vương, mượn chính mình tay chèn ép tây phương giáo chờ thế lực ở Tụ Quật châu khuếch trương.

“Trẫm ý đã quyết, chúng ái khanh không cần nhiều lời nữa. Theo hôm nay khởi Hạ Vân Kiệt đó là Tụ Quật châu tiên vương, cắt thiên giới thanh luân tiên đảo làm Tụ Quật châu tiên vương ở thiên giới phong ấp, chọn ngày từ công bộ ở thanh luân tiên đảo kiến tạo tiên vương phủ. Thái Bạch kim tinh, ngươi nhanh đi truyền trẫm ý chỉ, đem trẫm sắc phong chiêu cáo tiên giới, bãi triều.” Ngọc Đế ánh mắt uy nghiêm đảo qua phía dưới, trong lòng âm thầm cười lạnh, sau đó chân thật đáng tin nói. Nói xong, Ngọc Đế liền đứng dậy rời đi.

Lý Tĩnh đám người hiển nhiên không nghĩ tới Ngọc Đế lần này quyết tâm lớn như vậy, nhiều người như vậy phản đối, hắn như trước khư khư cố chấp, người người sắc mặt đều cực kì âm trầm khó coi, lạnh lùng nhìn Hạ Vân Kiệt ba người liếc mắt một cái, cũng không chúc, ào ào tán đi.

Đương nhiên giống Thái Bạch, còn có Văn Trọng, Thiên Bồng đám người, tự nhiên là ào ào tiến lên hướng Hạ Vân Kiệt chúc. Một ít phía trước từng đi theo Lý Tĩnh mặt sau ra mặt quát mắng Hạ Vân Kiệt, lại cố ý vì trước

sự tình xin lỗi.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên là nhất nhất khách khí đáp lễ, trong lòng cũng là khó tránh khỏi có chút nặng trịch.

Ngọc Đế tuy rằng che cái Tụ Quật châu tiên vương cho hắn, nhưng không có nhắc tới một binh một tốt sự tình, rõ ràng là chỉ cấp quan mũ, này khác đều phải dựa vào Hạ Vân Kiệt chính mình tự mưu này lực.

Khả Hạ Vân Kiệt mới đến tiên giới bao lâu thời gian, căn cơ nông cạn, thủ hạ căn bản không có bao nhiêu khả dùng là binh tướng. Tuy rằng mấy ngày trước đây đánh hạ Tây Hải Long cung, thu nạp một số lớn binh tướng, nhưng Tây Hải loại nào rộng lớn, cũng là khắp nơi thế lực lâm lập, kia tây phương giáo khẳng định cũng sẽ không từ bỏ ý đồ, cho dù không có phương tiện trực tiếp phái binh tấn công Tây Hải Long cung, cũng khẳng định sẽ âm thầm khống chế Tây Hải vùng thế lực tác loạn. Ngao Lệ muốn thủ ổn Tây Hải Long cung, chỉ sợ thủ hạ binh tướng đều trảo khâm gặp khửu tay a!

Binh a! Tiền a! Nguyên bản nghĩ đến chính mình thành “Nhà giàu mới nổi” Hạ Vân Kiệt, đột nhiên gian phát hiện chính mình lại thành cái “Kẻ nghèo hèn”.

Chương 1812 : Côn Luân thần sơn

Chúng tiên quan dù sao cùng Hạ Vân Kiệt đều là lần đầu tiên gặp mặt, căn bản không có quá cái gì giao tình, hơn nữa Hạ Vân Kiệt tru sát Kim Tra, diệt sát Tây Hải long vương, còn một đao chém xuống quá Bì Na Dạ Già cánh tay, tuy rằng là cực kì lợi hại nhân, nhưng hắn đắc tội nhân sau lưng thế lực càng khủng bố, cho dù che tiên vương, có thể hưởng thụ bao lâu tiên vương mang đến tài phú cùng vinh quang đều là cái thật to vấn đề.

Nói phía trước chúng tiên quan cử hắn, còn không bằng nói là cử Ngọc Đế. Trên thực tế, bọn họ cũng không nguyện ý cùng Hạ Vân Kiệt thâm giao, để tránh tương lai bị liên lụy đi vào. Dù sao tây phương giáo cùng Xiển giáo thế lực cực kì khủng bố, nếu không cần phải, bọn họ là tuyệt đối không muốn đi trực tiếp đối mặt.

Cho nên chúng tiên quan khách bộ chúc mừng Hạ Vân Kiệt sau, liền cũng đều ào ào tán đi, chỉ có Thiên Bồng nguyên soái, Văn Trọng thiên tôn đám người là thật tâm chúc, hơn nữa còn cố ý mời Hạ Vân Kiệt đi bọn họ quý phủ nấn ná hai ngày.

Hạ Vân Kiệt nay tâm hệ Lôi thần vu tổ kỳ, hơn nữa cũng biết một khi Thái Bạch kim tinh đem Ngọc Đế phong chính mình làm Tụ Quật châu tiên vương ý chỉ chiêu cáo tiên giới, không nói toàn bộ tiên giới tất nhiên khiến cho oanh động, kia Tụ Quật châu tất nhiên là thật to chấn động, tây phương giáo cùng Xiển giáo tương ứng thế lực tất nhiên hội thừa dịp hắn chính thức tiền nhiệm phía trước, khơi mào rất nhiều sự cố phát sinh, bốn phía khuếch trương. Mà hiện tại, hắn này tiên vương lại ngay cả điểm giống dạng một ít lệ thuộc trực tiếp quân đội đều không có, nói hắn lòng nóng như lửa đốt cũng chút không đủ, lại nào có cái gì tâm tình đi Thiên Bồng nguyên soái đám người quý phủ nấn ná.

Cho nên Hạ Vân Kiệt nhất nhất xin miễn Thiên Bồng nguyên soái đám người hảo ý mời, hứa hẹn hôm khác nhất định đến nhà bái phỏng.

Thiên Bồng nguyên soái đám người cũng là trong lòng biết rõ ràng, Hạ Vân Kiệt lúc này đây được phong làm Tụ Quật châu tiên vương, nhìn như một bước lên trời, vinh quang đến cực điểm, nhưng trên thực tế cũng là lập tức bị đổ lên đầu sóng ngọn gió, không nghĩ qua là sẽ muốn thuyền lật người vong, kì thực hung hiểm đến cực điểm, cần sớm phòng ngừa chu đáo, cho nên gặp Hạ Vân Kiệt xin miễn bọn họ mời, đều có thể lý giải, cũng không có tiếp tục kiên trì.

Trên thực tế, bọn họ sở dĩ mở miệng mời Hạ Vân Kiệt đến bọn họ quý phủ nấn ná hai ngày, chân chính mục đích kỳ thật là hướng Hạ Vân Kiệt nhắn dùm duy trì hắn thiện ý, Hạ Vân Kiệt nếu hiểu được, bọn họ cũng sẽ không tất yếu kiên trì, lại hàn huyên vài câu, liền nhất nhất cũng cáo từ rời đi.

Thấy mọi người ào ào cáo từ rời đi, Hạ Vân Kiệt suy nghĩ thỉnh Hoàng Giác đại tiên lĩnh Ngao Lệ tư dưới đi bái tạ Ngọc Đế, còn có kia Vương Mẫu nương nương cũng tưởng gặp Dao Trì Thánh Nữ một mặt, hay không cũng nên phía sau đi bái kiến một chút.

Chính suy nghĩ, có Vương Mẫu nương nương trong cung thất y tiên nữ hồng y tiên nữ mang theo Vương Mẫu nương nương khẩu dụ khoan thai mà đến, muốn ở Côn Luân tiên đảo dao trì tiên cung tiếp kiến Hạ Vân Kiệt vợ chồng.

Vương Mẫu nương nương quý là Ngọc Đế chi hậu, chính là tiên giới chúng nữ tiên đứng đầu, thực lực sâu không lường được, là tiên giới công nhận Nữ Oa nương nương sau thứ nhất kì nữ tử, ở tiên giới mặc kệ là địa vị

còn là uy vọng đều cực cao.

Hạ Vân Kiệt nhận được hồng y tiên nữ khẩu dụ tự nhiên không dám chậm trễ, huống hồ hắn trong lòng còn nhớ Vương Mẫu nương nương trong tay Nữ Oa cung tàn đồ.

Vì thế Hạ Vân Kiệt liền mang theo Dao Trì Thánh Nữ theo hồng y tiên nữ một đường giá tường vân hướng Côn Luân tiên đảo mà đi, về phần Ngao Lệ tắc từ Hoàng Giác đại tiên mang theo đi phi hương điện tự mình bái kiến Ngọc Đế, biểu tạ phong thưởng chi ân.

Côn Luân tiên đảo cách thiên cung chẳng phải là rất xa, đại khái có mấy trăm vạn dặm.

Côn Luân tiên đảo là Vương Mẫu nương nương hành cung cùng tu hành động phủ chỗ nơi, là thiên giới thần bí nhất tiên đảo chi nhất, thiên đình trọng địa. Người bình thường không cần nói bay vào đảo, cho dù xa xa quan vọng đều là không được.

Mấy trăm vạn dặm đối với Hạ Vân Kiệt đám người tự nhiên không coi là cái gì, ở tiên vân từ từ thiên giới một đường phi hành, không quá nhiều lâu, Hạ Vân Kiệt liền xa xa vọng đến Côn Luân tiên đảo.

Chỉ thấy xa xa có thể nhìn đến Côn Luân tiên đảo bốn phía có cực kì lợi hại thiên binh thiên tướng ở chung quanh tuần tra, người người tản ra ngập trời lãnh lệ hơi thở, làm cho người ta nhìn thấy mà sợ, căn bản không dám tới gần, xa xa liền đường vòng phi hành.

Ở đảo vẻ ngoài vọng, chỉ có thể nhìn đến Côn Luân tiên đảo bốn phía có thiên binh thiên tướng tuần tra, có tiên vân linh vụ lượn lờ bao phủ, mịt mù khắp cả, ẩn ẩn có sáng mờ nở rộ. Hạ Vân Kiệt hơi hơi vận thần cho hai mắt nhìn lại, còn không có đụng chạm đến Côn Luân tiên đảo, liền phảng phất có một trọng trọng giống như

cự sơn uy nghiêm áp bách mà đến, đãng nát hắn ánh mắt, thậm chí lấy Hạ Vân Kiệt thần thức đều cảm thấy một cỗ rất lớn áp lực.

Hạ Vân Kiệt trong lòng giật mình, vội vàng thu hồi nhìn trộm ánh mắt, biết Vương Mẫu nương nương quả nhiên không giống tầm thường, vẻn vẹn này tiên đảo bố phòng chỉ sợ không phải cao nhất tiêm kim tiên liền mơ tưởng tấn công đi vào.

Hồng y tiên nữ chính là Vương Mẫu trong cung thất y tiên nữ chi nhất, thân phận thật là tôn quý, tuần tra thiên binh thiên tướng tự nhiên nhận được nàng, thấy nàng tự mình mang theo hai người đến Côn Luân tiên đảo, trong đó có một vị thế nhưng còn là nam tử, âm thầm đều rất là kinh ngạc, bất quá không ai dám cản trở, vội vàng thả bọn họ đi vào.

Đảo ngoại chỉ nhìn đến Côn Luân tiên đảo tiên vân linh vụ quanh quẩn, vào đảo, lại là mặt khác một phen cảnh tượng.

Đảo thật lớn, trên đảo có sơn có thủy, trong đó tây mới có nhất sơn đàn nhất hùng vĩ. Kia sơn đàn đột ngột từ mặt đất mọc lên, thế nhưng phân chín tầng, sơn ngoại có sơn, tầng tầng lớp lớp, mỗi một tầng trong lúc đó cách xa nhau mấy vạn dặm. Theo sơn hạ nhìn lên, có thể nhìn đến ngũ sắc mây mù lượn lờ sơn gian, cao không thấy đầu, tựa hồ thân đến thiên ngoại đi.

“Côn Luân thần sơn!” Luôn luôn biểu hiện cực kì ổn trọng bình tĩnh, chẳng sợ Thái Sơn áp đỉnh cũng sẽ không biến sắc Dao Trì Thánh Nữ nhìn đến kia tầng tầng lớp lớp, cao không thấy đầu hùng vĩ chín tầng đàn sơn, thế nhưng mặt lộ vẻ ra kích động cùng một tia hành hương bàn thành kính, nhịn không được bật thốt lên kinh hô ra tiếng.

“Côn Luân thần sơn?” Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ một tia nghi hoặc sắc. Hắn tuy rằng đến tiên giới không lâu sau, nhưng là biết Côn Luân sơn vị cư thanh vi thiên, kia Nguyên Thủy Thiên Tôn Ngọc Hư cung liền tọa lạc tại Côn Luân trong núi, như thế nào nơi này lại xuất hiện Côn Luân thần sơn?

“Hạ phu nhân lời nói đúng là, nơi này đúng là trong truyền thuyết Côn Luân thần sơn, năm đó Vương Mẫu nương nương đó là ở tây Côn Luân trong núi tu luyện đắc đạo, lại nói tiếp cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn đều là đồng môn. Sau lại thượng cổ đại chiến, thiên địa băng liệt, liền liền thiên địa chi tổ sơn Côn Luân sơn cũng gãy ra. Một bộ phận liền tọa lạc tại này Côn Luân tiên đảo, mà đại bộ phận tắc bị Nguyên Thủy Thiên Tôn lấy đại pháp lực na chuyển qua thanh vi thiên.” Hồng y tiên nữ gặp Dao Trì Thánh Nữ kêu ra Côn Luân thần sơn tên, nhưng thật ra hơi hơi có chút kinh ngạc, dễ gọi liền giải thích một phen.

Hạ Vân Kiệt nghe xong hồng y tiên nữ giải thích trên mặt lộ ra thoải mái sắc, mà Dao Trì Thánh Nữ đồng dạng cũng lộ ra thoải mái sắc. Tuy rằng dao trì phái một ít từ xưa hồ sơ từng có về Côn Luân sơn ghi lại. Nhưng dù sao này đoạn lịch sử quá mức xa xôi, ghi lại cực kì hữu hạn, chỉ có thể theo chích ngôn phiến tự trung phỏng đoán trước kia từng có quá một tòa thần sơn tên là Côn Luân, dao trì phái tổ tiên từng ở nơi nào tu luyện quá.

Nhìn xa Côn Luân thần sơn đã cảm thấy cực kì hùng vĩ, làm đến gần khi lại càng phát ra cảm thấy hùng vĩ, nhân tại đây Côn Luân thần sơn dưới có vẻ vô cùng nhỏ bé, liền ngay cả Hạ Vân Kiệt bực này nhân vật đều có bực này cảm giác trong lòng mạnh xuất hiện.

Chương 1813 : Gặp mặt Vương Mẫu

Côn Luân thần sơn tầng tầng lớp lớp có chín tầng, mỗi một tầng đều có thật lớn vô cùng cung điện đàn, một tầng cao hơn một tầng, phảng phất một tầng thiên cung điệp một tầng thiên cung, lại tên là cửu trọng thiên.

Vương Mẫu nương nương Dao Trì tiên cung liền ở thứ chín tầng sơn, cũng là Vương Mẫu nương nương bãi bàn đào yến hội địa phương.

Côn Luân thần sơn có đông nam tây bắc tứ đại thiên môn, mỗi môn lại đều có trọng binh cùng thượng cổ thần thú gác, mọi người vào núi phải qua cửa mà vào, không thể trực tiếp bay lên Dao Trì tiên cung.

Trông coi đông môn chính là thượng cổ thần thú Lục Ngô, nhân diện hổ thân, có chín điều đuôi cọp, hổ trảo cực kỳ sắc bén, toàn thân lực đại vô cùng. Lục Ngô tự nhiên nhận được Hồng Y tiên nữ, thấy nàng dẫn Hạ Vân Kiệt cùng Dao Trì Thánh Nữ tiến đến, chính là lạnh lùng nhìn bọn họ liếc mắt một cái, cũng không hành lễ chào hỏi.

Bất quá liền này liếc mắt một cái, lại làm cho Dao Trì Thánh Nữ cả người như trụy hầm băng, thiếu chút nữa sẽ không có thể đứng ổn, may mắn Hạ Vân Kiệt kéo nàng một chút, nàng mới vừa rồi có thể bảo trì ung dung đẹp đẽ quý giá tư thái.

Lục Ngô tự nhiên biết chính mình kia liếc mắt một cái phân lượng, gặp hai người bình yên vô sự, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt nhưng thật ra hơi hơi lộ ra một tia kinh ngạc, bất quá rất nhanh liền lại nhắm hai mắt lại, ngồi xổm sơn môn khẩu nhắm mắt dưỡng thần.

Hạ Vân Kiệt không hề nhận được Lục Ngô, gặp Côn Luân thần sơn thủ sơn thú thế nhưng như thế lợi hại, thậm chí cho hắn cảm giác so với kia Mã Nguyên đều phải lợi hại một phần, trong đầu cũng là thầm giật mình, càng phát ra cẩn thận thận trọng đứng lên, dùng vu đỉnh nghiêm nghiêm bao lại bàn đào thụ, lại thôi phát minh ngục huyết đao huyết khí, một tầng lại một tầng quanh quẩn ở thận vu đỉnh ở ngoài, không cho bàn đào thụ có một tia hơi thở tiết lộ đi ra ngoài.

Này Vương Mẫu nương nương cùng Ngọc Đế lại là bất đồng, kia Ngọc Đế tuy rằng lợi hại, dù sao không có tiên thiên bàn đào thụ, chỉ cần hắn hơi thận trọng một ít, Ngọc Đế là không có biện pháp phát hiện hắn trong cơ thể có trồng một gốc cây tiên thiên bàn đào thụ. Nhưng Vương Mẫu nương nương đã có thể bất đồng, của nàng đắc đạo cùng tiên thiên bàn đào thụ có rất lớn quan hệ, hơn nữa Hạ Vân Kiệt trong cơ thể kia khỏa tiên thiên bàn đào thụ cùng nàng kia khỏa còn là đồng nguyên đồng căn, theo nào đó góc độ đến giảng hai khỏa kỳ thật là một gốc cây. Hạ Vân Kiệt này một gốc cây là nàng kia một gốc cây phân ra đến, bởi vì có Hậu Nghệ vu tổ tinh huyết thân xác ngày đêm đúc tài bồi, mới vừa rồi trưởng thành làm mặt khác một gốc cây độc lập tiên thiên bàn đào thụ.

Không nói Vương Mẫu nương nương đối tiên thiên bàn đào thụ hơi thở tất nhiên là thập phần quen thuộc, vẻn vẹn hai khỏa tiên thiên bàn đào thụ trong lúc đó cũng tất nhiên có một loại phi thường vi diệu liên hệ. Nếu không phải Hạ Vân Kiệt đối Nữ Oa cung tàn đồ là tình thế bắt buộc, vừa vặn Vương Mẫu nương nương trên người có một tấm tàn đồ, nếu không Hạ Vân Kiệt vô luận như thế nào cũng không dám lấy thân thiệp hiểm, cùng Vương Mẫu nương nương gặp mặt.

Nhưng vì Nữ Oa cung tàn đồ, Hạ Vân Kiệt nay cũng chỉ có thể mạo hiểm gặp Vương Mẫu nương nương một

mặt.

Nếu ngay cả người đều không gặp, làm sao đến Nữ Oa cung tàn đồ đâu?

Vào sơn môn, hai bên phương thảo như nhân, hoa tươi nở rộ, cây xanh chiếu rọi bên trong mơ hồ có thể thấy được nhiều điểm phòng ốc cung điện. Ngẩng đầu nhìn lại, mới vừa rồi biết này Côn Luân thần chân núi vốn không phải mắt có khả năng kịp, một núi cao quá một núi, dãy núi phập phồng, liên miên không ngừng, tử uân bốc lên, tiên quả mãn quải.

Vào sơn môn, liền có thể lại cất cánh.

Dao Trì ở Côn Luân thần sơn chín tầng sơn đàn phong đỉnh trung ương.

Dao Trì xanh biếc như nhiễm, trong veo thấy đáy, vạn khoảnh bích ba trầm tĩnh giống như một khối thật lớn phỉ thúy. Quay chung quanh bốn phía thanh sơn lục thảo liên miên, bích thụ như mây, ngũ sắc hoa mỹ hoa nhi đại phiến đại phiến sặc sỡ nở rộ, giống như gấm. Gió nhẹ nhẹ nhàng phất đến, mang đến từng đợt tươi mát mùi, làm cho người ta thật sâu say mê.

Dao Trì tiên cung liền huyền phù ở Dao Trì trên không, linh khí quanh quẩn, dưới ánh mặt trời lóe ra ngũ thải hà quang, to lớn tráng lệ lại tràn ngập tiên ý.

Có chín đạo hồng kiều kéo dài qua Dao Trì liên tiếp Dao Trì tiên cung.

Hồng Y tiên nữ dẫn Hạ Vân Kiệt cùng Dao Trì Thánh Nữ bước trên hồng kiều, xuyên qua cửa cung, tiến vào Dao Trì tiên cung.

Dao Trì tiên cung không gian đồng dạng thật lớn vô

cùng, cung điện bốn vách tường Ngọc Thạch minh châu được khảm, cự trụ trạm trỗ long phượng, tinh điêu tế mài, hết thảy đã có vẻ đường hoàng hoa lệ, lại khắp nơi lộ ra tiên linh phiêu dật.

Vương Mẫu nương nương đeo mũ phượng, mặc hà y, cao ngồi ngai vàng phía trên, không chỉ có da thịt trắng nõn non mềm, cực kì xinh đẹp đoan trang, lại tập hết thảy đẹp đẽ quý giá ung dung cho một thân, làm cho người ta vừa thấy đến không phải tưởng quỳ gối ở nàng dưới váy hồng, cam tâm làm nô, đó là dâng lên chinh phục của nàng thân thể, bởi vì chinh phục nàng, phảng phất liền chinh phục toàn thế giới nữ nhân bình thường. Đương nhiên dám có người sau ý tưởng, toàn bộ tiên giới chỉ có vô cùng hiếm có, tuyệt đại bộ phận nam nhân đứng ở Vương Mẫu nương nương trước mặt, đều đã bị nàng uy nghiêm sở kinh sợ.

Hạ Vân Kiệt hẳn là sở hữu nam nhân ngoại lệ trong ngoại lệ, bởi vì vừa thấy đến Vương Mẫu nương nương, hắn cùng với Vương Mẫu nương nương trong lúc đó liền nổi lên một tia phi thường huyền diệu liên hệ, cái loại này liên hệ tựa hồ là cùng sinh câu đến. Thế cho nên, theo Vương Mẫu nương nương kia theo trong hoa lệ cung trang áo vươn ra đến, tú dài tao nhã như thiên nga phấn cổ, Hạ Vân Kiệt liền tựa hồ thấy được nàng kia vô cùng thành thục tuyết trắng đẫy đà thân mình, làm cho hắn đáy lòng dâng lên một loại phi thường cảm giác khác thường.

Vừa không là bị nàng uy nghiêm mỹ mạo sở kinh sợ, cũng không phải dâng lên chinh phục của nàng thân thể, là một loại không thể dùng ngôn ngữ thuyết minh cảm giác.

Rõ ràng là lần đầu tiên gặp mặt, nhưng phảng phất đã nhận thức vô số năm tháng, thậm chí ngay cả nàng quần áo bao hạ đẫy đà thân mình, tựa hồ đều có thể ở

trong đầu buộc vòng quanh đến. Rõ ràng phảng phất nhận thức vô số năm tháng, nhưng đối Vương Mẫu nương nương hắn biết đến lại thiếu đáng thương.

Loại này cảm giác khác thường chính là chợt lóe rồi biến mất, bởi vì Hạ Vân Kiệt nháy mắt liền ý thức được vì cái gì sẽ có loại này huyền diệu cảm giác, một lòng lập tức liền nhắc tới cổ họng, vu đỉnh, minh ngục huyết đao, thậm chí ngay cả Thích Mục độc mục ánh mắt đều bị hắn lặng yên vận chuyển, trấn áp ở trồng tiên thiên bàn đào thụ kia tôn vu đỉnh phía trên.

Ngoan ngoãn, nếu làm cho Vương Mẫu nương nương biết được hắn trong cơ thể còn có một gốc cây tiên thiên bàn đào thụ, kia nhưng là muốn ra đại sự tình.

Vương Mẫu nương nương hiển nhiên cũng có cùng loại khác thường cảm giác, nhìn Hạ Vân Kiệt nàng kia đối mắt đẹp rõ ràng sáng một chút, toát ra một tia kinh ngạc sắc, tựa hồ rất kỳ quái, chính mình vì sao lần đầu tiên nhìn thấy trước mắt vị này nam nhân, đã có một loại nói không nên lời thân thiết cảm giác. Nhưng thực hiển nhiên, hắn tuyệt đối không phải nàng sở nhận thức cố nhân.

Điểm ấy tự tin Vương Mẫu nương nương vẫn phải có. Dù sao coi nàng tu vi cảnh giới, cho dù tiên giới nhất đẳng nhất bát cửu huyền công, một khi nàng nổi lên lòng nghi ngờ, nghiêm túc thấy rõ, mặc bát cửu huyền công có bao nhiêu huyền diệu, kia cũng là không thể nào che giấu. Đương nhiên nếu không khả nghi, chính là lấy tầm thường ánh mắt đánh giá, cho dù Vương Mẫu nương nương bực này cảnh giới, nhất thời không bắt bẻ cũng phải nhìn trông nhầm.

Cho nên Hạ Vân Kiệt có hay không thi triển biến hóa thuật, Vương Mẫu nương nương tự nhiên có thể liếc mắt một cái nhìn thấu, trừ phi hắn là giáo chủ đích thân

tới. Nếu không phải cố nhân, kia lại là cái gì duyên cớ đâu?

Dù là Vương Mẫu nương nương tu vi sâu không lường được, nàng cũng không khả năng sẽ nghĩ đến trước mắt vị này nam nhân trong cơ thể thế nhưng còn loại có mặt khác một gốc cây cùng nàng đồng nguyên đồng căn tiên thiên bàn đào thụ. Cuối cùng chỉ có thể đem này hết thảy đỗ lỗi đến duyên phận.

Duyên phận vốn là trong thiên địa tối huyền diệu gì đó, tựa như cơ duyên giống nhau, chúng sinh, vì sao liền rơi xuống mỗ một người trên người, cũng không rơi xuống người khác trên người, cho dù giáo chủ chỉ sợ cũng không có biện pháp nhìn thấu.

Chương 1814 : Khác mắt đối đãi

Nếu nhận định Hạ Vân Kiệt cùng chính mình có duyên phận, hơn nữa kia phân thân mật cảm cũng là thật thật xác thực, Vương Mẫu nương nương xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt tự nhiên hơn vài phần yêu thích cùng nhu hòa, thiếu vài phần cao cao tại thượng cùng uy nghiêm.

“Ngươi nhưng là mấy ngày trước đây bình định Tây Hải phản loạn, lại một đao phách đoạn Bì Na Dạ Già cánh tay Hạ Vân Kiệt sao?” Vương Mẫu nương nương nhìn Hạ Vân Kiệt, thanh âm mềm nhẹ hỏi.

Vương Mẫu nương nương này ánh mắt, này thanh âm nhất nhu hòa nhưng thật ra không quan trọng, cũng là đem ở bên người nàng hầu hạ hồng, thanh, tố, tạo, tử, hoàng, lục thất y tiên nữ cấp nghe được thiếu chút nữa tròng mắt đều phải rơi xuống một đất, trong lòng có một loại nói không nên lời quái dị.

Vương Mẫu nương nương mẫu nghi thiên hạ, uy nghiêm như thiên, cho dù đối mặt Ngọc Đế nói chuyện cũng đều lộ ra một tia uy nghiêm, lại khi nào thì đối một nam tính tiên nhân như vậy ôn nhu qua?

Thất y tiên nữ cả kinh tròng mắt thiếu chút nữa rớt một đất, Hạ Vân Kiệt đã có thể bị cả kinh thiếu chút nữa trái tim đều phải nhảy ra cổ họng.

Cũng may Vương Mẫu nương nương chính là thanh âm ánh mắt ôn nhu một ít, cũng không có lộ ra này khác dị trạng, nếu không Hạ Vân Kiệt thật muốn trực tiếp hóa thân Đế Giang, duỗi tay kéo Dao Trì Thánh Nữ lập tức bỏ chạy.

Nói đùa, Vương Mẫu nương nương cũng không phải là Bì Na Dạ Già, nàng muốn ra tay, mang theo Dao Trì

Thánh Nữ hắn, tuyệt đối chỉ có bị trấn áp phân.

“Đúng là vi thần!” Hạ Vân Kiệt vội vàng khom người trả lời.

“Hảo, quả nhiên là tuấn tú lịch sự.” Vương Mẫu nương nương gật gật đầu, trong mắt lộ ra thưởng thức sắc, khen ngợi một câu, sau đó theo sát sau mặt mang một tia quan tâm sắc nói:“Nghe nói bệ hạ phong ngươi làm Tụ Quật châu tiên vương. Tụ Quật châu tình thế phức tạp, khắp nơi thế lực lâm lập, ngươi này đi làm cẩn thận, nếu thật sự không địch lại, liền lui về thiên cung tái làm tính toán, không cần dễ dàng lấy thân thiệp hiểm.”

“Đa tạ nương nương quan tâm, vi thần nhất định không phụ bệ hạ cùng nương nương nhờ vả.” Hạ Vân Kiệt nghe được là cả người sợ hãi, đem đầu ép tới thấp thấp, căn bản không dám đi cùng Vương Mẫu nương nương đối diện.

Thứ nhất là Vương Mẫu nương nương bộ dạng thật sự rất đoan trang xinh đẹp, khí chất bức người, hắn cùng với nàng có một lũ huyền diệu liên hệ, nàng nay biểu hiện như vậy ôn nhu quan tâm, Hạ Vân Kiệt thật đúng là sợ chính mình cầm giữ không được tâm tình, lộ ra dấu vết đến, thứ hai, là vì Vương Mẫu nương nương biểu hiện càng ôn nhu quan tâm, hắn trong cơ thể kia khỏa bàn đào thụ liền càng phát ra sinh động đứng lên, tựa hồ hận không thể muốn phá đỉnh mà ra, hắn gắt gao áp chế mới được.

“Hồng Y, ngươi đi bàn đào viên hái ba cái tiên thiên bàn đào quả, trăm cái tử bàn đào quả, tử văn tương hạch cũng nhiều chọn thêm hái một ít, đưa cùng Hạ tiên vương, làm như bản cung hạ lễ.” Vương Mẫu quan tâm dặn dò Hạ Vân Kiệt một phen sau, lại đối Hồng Y tiên nữ phân phó nói.

Vương Mẫu nương nương này phiên quan tâm dặn dò cùng phân phó lại một lần nữa đem thất y tiên nữ cấp nghe được thiếu chút nữa ngay cả đầu óc đều nửa ngày phản ứng không lại đây.

Không nói tiên thiên bàn đào quả, tử bàn đào quả, vẻn vẹn kia tử văn tương hạch bàn đào quả, kia cũng là hậu thiên bàn đào quả trong đó cận thứ cho tử bàn đào quả cực phẩm tiên quả, cho dù thiên đình trung tiên quân, thiên quân bình thường cũng khó thường đến một cái. Nay đổ tốt, nghe Vương Mẫu khẩu khí, kia tử văn tương hạch bàn đào là càng nhiều càng tốt, ngay cả con số cũng không nâng lên.

Khi nào thì Vương Mẫu nương nương đối tiên quan như vậy săn sóc hậu đãi qua?

Nếu không phải biết Vương Mẫu nương nương cùng Ngọc Đế gian cảm tình luôn luôn đều tốt lắm, hơn nữa Vương Mẫu nương nương thân phận tôn quý vô cùng, tu là sát phạt hình phạt chi đạo, tuyệt đối không có khả năng đối này khác nam nhân động tình, thất y tiên nữ thật muốn hoài nghi Vương Mẫu nương nương coi trọng trước mắt vị này bộ dạng mi thanh mục tú “Tiểu bạch kiểm” Tiên vương.

“Nô tỳ tuân mệnh!” Hồng Y tiên nữ ngây người một chút, mới vừa rồi lĩnh mệnh, vội vã đi bàn đào viên ngắt lấy bàn đào đi.

Hồng Y tiên nữ đi rồi, Vương Mẫu nương nương thế này mới đem ánh mắt theo Hạ Vân Kiệt trên người chuyển dời đến hắn bên người Dao Trì Thánh Nữ trên người.

Dao Trì Thánh Nữ chính là tử đan kì kim tiên cảnh giới, ở Vương Mẫu nương nương trước mặt tự nhiên tính không được cái gì, nàng liếc mắt một cái nhìn lại, Dao Trì Thánh Nữ liền cảm giác cả người bị lột cái sạch sẽ

bình thường, cái gì đều che dấu không được.

Thậm chí liền ngay cả trong cơ thể kia căn bàn đào tiên chi đều thoát thể mà ra, dừng ở Vương Mẫu nương nương trong tay.

“Bản cung đều đã nhớ không thể có bao nhiêu thời gian dài không gặp được này căn bàn đào tiên chi, không nghĩ tới nó thế nhưng còn ở lại trong cuộc sống.” Vương Mẫu nương nương cầm bàn đào tiên chi nhẹ nhàng phủ xoa mặt cành lá, sau đó mặt mang mỉm cười nhìn về phía Dao Trì Thánh Nữ, trong mắt mang theo một tia từ ái.

“Bệ hạ cùng bản cung nói, Hạ ái khanh phu nhân cùng bản cung hẳn là có chút sâu xa quan hệ, ngay từ đầu bản cung còn hãy còn không tin, nay xem ra ngươi thật sự là cùng bản cung hữu duyên. Đến, đến trước mặt đến, làm cho bản cung hảo hảo nhìn xem.”

Dao Trì phái truyền thừa từ Vương Mẫu nương nương, đối Vương Mẫu nương nương Dao Trì Thánh Nữ nguyên bản liền vẫn tồn ngưỡng mộ loại tình cảm, hơn nữa hôm nay Vương Mẫu nương nương bởi vì Hạ Vân Kiệt duyên cớ, đối Dao Trì Thánh Nữ càng nhiều vài phần yêu thích, biểu hiện thật là ôn hòa từ ái, Dao Trì Thánh Nữ đối Vương Mẫu nương nương tự nhiên liền sinh ra một tia nhụ mộ loại tình cảm, nghe vậy cũng sẽ không như thế nào sợ hãi, mặt mang vui mừng sắc đi ra phía trước.

Vương Mẫu nương nương lôi kéo Dao Trì Thánh Nữ tay, hảo hảo đánh giá một phen, gặp Dao Trì Thánh Nữ thiên phú dị bẩm, bộ dạng cũng là xinh đẹp đoan trang, trên người có một loại ung dung đẹp đẽ quý giá khí chất, nhưng thật ra cùng nàng có vài phần tương tự, không khỏi càng phát ra thích, liền rất có hứng thú hỏi Dao Trì Thánh Nữ một ít hạ giới Dao Trì phái sự tình.

Dao Trì Thánh Nữ trả lời đã khéo lại cẩn thận, Vương Mẫu nương nương tự nhiên càng thích nàng, nhưng thật ra đem Hạ Vân Kiệt cấp vắng vẻ ở tại một bên.

Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra mừng rỡ Vương Mẫu nương nương đem chính mình quên đi ở một bên, vụng trộm đánh giá mặt trên hai nữ nhân, cũng là đẹp mắt.

Chính vụng trộm đánh giá là lúc, kia Hồng Y tiên nữ hái đào trở về.

Vương Mẫu nương nương gặp Hồng Y tiên nữ trở về, liền làm cho nàng đem bàn đào tiên quả đều đều cho Hạ Vân Kiệt, sau đó mỉm cười đối Hạ Vân Kiệt nói:“Hạ ái khanh, ngươi sơ vì Tụ Quật châu tiên vương, còn có rất nhiều sự tình muốn vội vã đi xử lý, bản cung sẽ không lưu ngươi. Bất quá Lam Nhi rất hợp bản cung tính nết, lại cùng bản cung có sâu xa quan hệ, trong khoảng thời gian này liền ở lại Dao Trì tiên cung đi, ngày khác bản cung tái phái người đem nàng đưa đi Tụ Quật châu, ngươi không cần lo.”

Hạ Vân Kiệt trong đầu sớm liền còn muốn chạy, chính là Vương Mẫu nương nương không mở miệng, lại thấy nàng cùng Dao Trì Thánh Nữ hứng thú nói chuyện chính nùng, hắn cũng không hảo cáo từ rời đi, thế này mới ở dưới mặt hầu, nay gặp Vương Mẫu nương nương đã mở miệng, tự nhiên là như lấy được đại xá, vội vàng đứng dậy cáo từ. Về phần Dao Trì Thánh Nữ, hắn nhưng thật ra không cần lo lắng.

Nàng này quý là hạ giới siêu cấp lớn phái chưởng giáo, thành phủ sâu không lường được, lại cùng Vương Mẫu nương nương có sâu xa quan hệ, ở tại chỗ này chỉ biết được đến thật to chỗ tốt, nhưng thật ra sẽ không xảy ra chuyện gì.

Cách Côn Luân tiên đảo, một đường lại trở về thiên cung, gặp Ngao Lệ đã ở nơi nào chờ, liền mang theo hắn cùng nhau cách thiên cung.

Trên đường, Hạ Vân Kiệt cũng không quên kiểm số một chút Hồng Y tiên nữ cho hắn bao nhiêu bàn đào tiên quả. Gặp trữ vật giới, quả nhiên có ba cái tiên thiên bàn đào quả, trăm tử bàn đào tiên quả, mà tử văn tương hạch bàn đào tiên quả phỏng chừng kia Hồng Y tiên nữ gặp Vương Mẫu nương nương đối Hạ Vân Kiệt biểu hiện phá lệ thân thiết, nhưng thật ra không dám chậm trễ, thế nhưng ước chừng cho hơn một ngàn cái.

Chương 1815 : Tiên thiên dương liễu thụ chi biến

Vương Mẫu nương nương bàn đào viên, trừ bỏ kia khỏa tiên thiên bàn đào thụ, còn đào tạo có bốn đời tử thụ, này tử văn tương hạch bàn đào, đó là thứ hai đời tử thụ, có một ngàn hai trăm gốc, chín ngàn năm chín một lần.

Kia tiên thiên bàn đào thụ chỉ có một gốc, chín mươi chín vạn năm mới kết một lần quả, đời thứ nhất tử thụ có mười khỏa 9 vạn năm kết một lần quả. Có thể nghĩ, Ngọc Đế cùng Vương Mẫu vừa muốn làm bàn đào thịnh yến, có đôi khi còn cần cầm đến ban cho cấp người phía dưới, kỳ thật đến tiếp theo kết quả khi, bọn họ tay đầu cũng không thặng bao nhiêu. Rất nhiều thời điểm, chính bọn họ đỡ thèm ăn cũng liền tử văn tương hạch bàn đào.

Có thể nghĩ, này tử văn tương hạch bàn đào tuy rằng là thứ hai đại bàn đào, nhưng còn là thực ghê gớm. Nếu không Ngọc Đế cùng Vương Mẫu cái gì thân phận, bình thường lại sao lại ăn này quả đỡ thèm?

Thậm chí dân gian truyền thuyết, ăn này tử văn tương hạch bàn đào khả cùng thiên địa tề thọ, nhật nguyệt cùng tuổi. Đương nhiên đây là tuyệt đối nói ngoa, thật muốn như vậy, kia bàn đào viên có một ngàn hai trăm chu tử văn tương hạch bàn đào thụ, kia có thể tạo nên bao nhiêu cùng thiên địa tề thọ, nhật nguyệt cùng tuổi tiên nhân?

Bất quá này tử văn tương hạch bàn đào công hiệu tuyệt đối không phải bình thường tiên quả có thể so sánh với, kim tiên ăn có lẽ tăng trưởng không bao nhiêu năm công lực, nhưng nếu huyền tiên ăn, kia tăng trưởng cái mấy vạn năm khổ tu công lực kia tuyệt đối là có.

Hạ Vân Kiệt nay một chút thành Tụ Quật châu tiên vương, lớn như vậy địa bàn, hắn mấy năm nay đại lực tài bồi đi ra về điểm này nhân mã, căn bản chính là như muối bỏ biển, xa xa không đủ xem. Cho nên vì nay chi kế, cũng chỉ có càng phát ra đại lực tài bồi về điểm này nhân mã, tận lực đem bọn họ người người tài bồi thành ngưu nhân có thể lấy một làm trăm thậm chí làm ngàn làm vạn.

Nguyên bản Hạ Vân Kiệt còn tại suy nghĩ lần này trở về phải đi Tây Hải Long cung đào một điểm thứ tốt, chính mình tự mình ra tay luyện chế mấy chục lô đan dược, nay Vương Mẫu nương nương lập tức cho nhiều như vậy bàn đào tiên quả, nhưng thật ra làm cho hắn gánh nặng lập tức nhẹ không ít.

Một đường xuyên qua cửu thiên cương phong tầng, Lôi Hỏa tầng, về tới Tây Hải Long cung.

Ở Tây Hải Long cung tàng bảo các trung Hạ Vân Kiệt chọn một ít linh thảo tiên dược cùng thần binh pháp bảo, lại cùng Ngao Lệ còn có tứ đại quy tiên rất dặn dò dặn dò dặn dò một phen sau, liền lại ly khai Tây Hải Long cung, một đường về tới Vân Hoành sơn.

Hắn hiện tại đã bị nhậm mệnh làm Tụ Quật châu tiên vương, trăm phế đợi hưng, tự nhiên không có khả năng thời gian dài ở Tây Hải Long cung lưu lại, cũng không có dư thừa tinh lực đi hỗ trợ chăm sóc Tây Hải Long cung. Tây Hải Long cung tự nhiên liền trực tiếp ném cho tân nhậm Tây Hải long vương Ngao Lệ chính mình đi chăm sóc. Cũng may Ngao Lệ có Quy Nguyên một đám Tây Hải Long cung cựu thần hiệp trợ, chỉ cần tạm thời không đồ khuếch trương, quản lý đứng lên, so với Hạ Vân Kiệt này gần như quang can tư lệnh Tụ Quật châu tiên vương quản lý Tụ Quật châu muốn dễ dàng không biết bao nhiêu lần.

Vốn Ngao Lệ cũng tưởng phái chút Tây Hải Long cung kim tiên đi hiệp trợ Hạ Vân Kiệt, nhưng Hạ Vân Kiệt lại không chút do dự cự tuyệt.

Tụ Quật châu vốn là là một đoàn loạn sạp, khắp nơi thế lực lâm lập, tái loạn cũng liền như vậy, huống hồ đến lúc đó tây phương giáo cùng Xiển giáo nhân mã khẳng định còn có thể cố ý cho hắn quấy rối, muốn bình định tuyệt đối không phải nhất thời nửa khắc sự tình, cấp là cấp không đến. Đầu tiên phải làm không phải bình định, mà là đứng vững bước chân, đem người của chính mình bồi dưỡng lên, sau đó tái từ từ đẩy mạnh. Mà muốn ở trên đất bằng đứng vững bước chân, đem nhân mã bồi dưỡng đứng lên, lúc này Tây Hải Long cung liền thành phía sau đại bản doanh, nó ổn định tựu thành trọng yếu nhất.

Chỉ cần Tây Hải Long cung không loạn, Hạ Vân Kiệt có thể được đến cuồn cuộn không ngừng vật tư cung ứng, có thể tiến khả công lui khả thủ.

Cho nên Hạ Vân Kiệt thà rằng chính mình một Tụ Quật châu tiên vương danh không hợp thật, chỉ chiếm lĩnh một chút địa bàn, cũng tuyệt không nguyện ý suy yếu Tây Hải Long cung lực lượng.

Ngao Lệ xưa nay tin phục Hạ Vân Kiệt, gặp sư tôn nói như vậy, hắn tự nhiên không dám phản đối, âm thầm hạ quyết định quyết tâm nhất định phải hết thảy cố gắng đem Tây Hải Long cung quản lý hảo, làm tốt sư tôn hậu cần bảo đảm công tác, không cho hắn có nỗi lo về sau.

Trở lại Vân Hoành sơn, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không có khả năng rảnh rỗi, đem ba cái tiên thiên bàn đào quả cho Đế Giang, Hậu Nghệ, Cộng Công ba đại phân thân, làm cho bọn họ dùng, tốt tăng thêm công lực, sớm ngày đột phá đến vu tổ cảnh giới, khi đó Hạ Vân Kiệt liền lại nhiều vài phần tự bảo vệ mình năng lực. Nay Đế Giang,

Hậu Nghệ cùng Cộng Công tam đại phân thân dù sao chính là vừa mới luyện hóa đi ra, chỉ tương đương với đại vu cảnh giới, ỷ vào bất tử bất diệt thân, mới vừa rồi tương đương với Mã Nguyên như vậy cấp bậc đỉnh cấp kim tiên.

Đem ba cái tiên thiên bàn đào quả cho ba đại phân thân sau, ba đại phân thân dùng sau, liền đều tự đi bế quan luyện hóa.

3 đại phân thân bế quan, Ngao Lệ tọa trấn Tây Hải Long cung, Dao Trì Thánh Nữ bị Vương Mẫu nương nương lưu tại Dao Trì tiên cung, Hạ Vân Kiệt bên người trừ bỏ Cố Thiến Lâm vị này đến từ đồng cái địa phương đệ tử, còn lại liền đều là ở tiên giới thu binh tướng.

Hạ Vân Kiệt bởi vì tâm hệ Lôi thần vu tổ kỳ, phải mau chóng đi tìm đến, thật sớm ngày hồi môn mười hai vu tổ kỳ, hắn liền có thể vừa mới luyện hóa vu tổ kỳ, đem bản thể đột phá đến vu tổ cảnh giới, khi đó tại đây tiên giới, hắn mới vừa rồi chân chính có giác trục thực lực.

Trong quân không đại tướng liêu hóa khi trước phong, rơi vào đường cùng, Hạ Vân Kiệt đành phải đem Cố Thiến Lâm kêu đến, rất một phen dặn dò, lại đem Ngụy Sùng, Chu Lương, Xích gia huynh đệ liên can đắc lực tài tướng gọi tới, làm cho bọn họ rất thao luyện binh tướng, tạm thời không cần làm hắn tưởng, hết thảy chờ hắn trở về tái làm tính toán.

Cố Thiến Lâm đám người tự nhiên đều nhất nhất cung kính lĩnh mệnh.

Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua Cố Thiến Lâm đám người, thấy mọi người không một là kim tiên, nhớ tới kia tứ hải Long cung từ bị đảo điên sau, Ngọc Đế hàng tứ hải long vương chức vị, muốn chịu lôi bộ thiên tôn quản thúc, luận chức vị so với hắn này tiên vương còn muốn thấp 1

cấp, nhưng người ta tùy tiện một cái long vương đi ra, cũng có thể kéo hai ba trăm hào kim tiên, này khác binh tướng lại vô số, chiếm địa bàn cũng là vô cùng mở mang, giống như chính mình một tiên vương, liền thủ như vậy mông điểm lớn địa phương, thủ gia tướng lãnh ngay cả cái kim tiên đều không có, trong lòng không khỏi có chút cảm khái.

Bất quá Hạ Vân Kiệt cũng biết việc này cấp không đến, hơn nữa cũng may còn có 3 đại phân thân ở Vân Hoành sơn bế quan tu luyện, cho dù không có kim tiên gác, cũng là không cần quá mức lo lắng.

Vì thế Hạ Vân Kiệt thu hồi trong lòng cảm khái, mệnh Cố Thiến Lâm cầm đầu trông coi tốt Vân Hoành sơn, liền lại biến hóa làm một chích thương ưng nhắm hướng đông phương phá không cao tường mà đi.

Theo Phong Bá Vũ Sư vu tổ kỳ cảm ứng được kia lũ hơi thở đúng là ở phía đông.

Phía trước kia mặt vu tổ Câu Mang kỳ đó là ở phía đông, này một đường hướng đông bay đi, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra được cho ngựa quen đường cũ.

Một đường bay qua núi rừng thành trì, nhàn rỗi vô sự, Hạ Vân Kiệt liền phân ra một bộ phận thần thức chìm vào trong cơ thể.

Mấy ngày nay việc sứt đầu mẻ trán, hắn căn bản là không có rảnh nhàn thời gian yên tĩnh trong lòng hảo hảo đánh giá trong cơ thể biến hóa.

Nay thần thức trầm xuống nhập trong cơ thể, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra bị thận vu đỉnh bộ dạng xanh um tươi tốt tiên thiên dương liễu thụ cấp hoảng sợ.

Hắn còn nhớ rõ ngay tại trước đó vài ngày, này tiên

thiên dương liễu thụ còn chỉ có dài ra ba cái chạc cây, ba căn cành liễu rủ xuống xuống dưới, theo gió phất động, tuy rằng xanh biếc ướt át, nhưng có vẻ có chút thê lương, cùng Hạ Vân Kiệt nay gần như quang can tư lệnh tình cảnh có chút tương tự.

Không nghĩ tới thế này mới qua mấy ngày, tiên thiên dương liễu trên cây thế nhưng lại dài ra bốn chạc cây, không chỉ có như thế, kia chạc cây thượng lại dài ra rất nhiều cành liễu liễu diệp đến, xanh biếc ướt át, xanh um tươi tốt, lập tức thế nhưng liền có vẻ tươi tốt lên.

Dương liễu dưới tàng cây, tích góp từng tí một một cái đầm tiên thiên cam lộ.

Chương 1816 : Huyền anh động

“Kỳ quái đây là chuyện gì xảy ra?” Hạ Vân Kiệt trong lòng hơi hơi chấn động, có chút nghi hoặc.

Này khỏa tiên thiên dương liễu thụ là không trọn vẹn, là chịu quá nặng thương, theo lý mà nói muốn tưởng làm cho nó hoàn toàn khôi phục lại, còn không biết phải được lịch bao nhiêu dài lâu năm tháng. Thậm chí lần trước Hạ Vân Kiệt diệt giết Mã Nguyên, tiên thiên dương liễu thụ đưa hắn sinh cơ tinh huyết đều hút đi, cũng chỉ dài hơn ra một cái chạc cây.

Mà Mã Nguyên nhưng là đứng đầu thượng cổ kim tiên a!

Có thể nghĩ, muốn tưởng làm cho tiên thiên dương liễu thụ khôi phục như lúc ban đầu, kia cần trả giá nhiều đại giới?

Khả hiện tại mấy ngày không chú ý, tiên thiên dương liễu thụ lập tức liền bộ dạng như vậy tràn đầy, mặc dù cách khôi phục như lúc ban đầu còn phi thường xa xôi, nhưng này cũng đã là gần như kỳ tích.

“Chẳng lẽ là Bì Na Dạ Già kia chích cụt tay?” Hạ Vân Kiệt đột nhiên nhớ tới một cái khả năng.

Trước đó vài ngày, hắn tây trên biển một đao đem Bì Na Dạ Già một cánh tay sóng vai đánh xuống. Kia cánh tay chính là Thái Ất kim tiên cánh tay, ẩn chứa Thái Ất kim tiên mấy trăm vạn năm khổ tu công lực, Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không lãng phí, liền bắt nó cho tiên thiên dương liễu thụ, hy vọng có thể làm cho nó sinh trưởng nhanh hơn một ít.

Về phần Ngao Nhuận khổng lồ thân mình, Hạ Vân Kiệt

đổ chưa cho tiên thiên dương liễu thụ. Long vương một thân đều là bảo, hắn chuẩn bị rút gân lột da, sau đó đem Ngao Nhuận huyết nhục cũng ngao thành long canh cấp các tướng sĩ tiến bổ.

Hắn là nhân tộc, đem cự long huyết nhục cấp ngao thành long canh cũng không có bao nhiêu tâm lý gánh nặng.

“Nhất định là. Kia Mã Nguyên sở chất chứa năng lượng tuy rằng so với Bì Na Dạ Già cánh tay muốn nhiều không ít, nhưng hắn dù sao chính là kim tiên, huyết nhục không hề hàm tiên thiên chi khí. Nhưng Bì Na Dạ Già không giống với, hắn là Thái Ất kim tiên, một thân thân thể đã có một bộ phận tiến hóa làm tiên thiên chi khu. Tiên thiên dương liễu thụ vốn là là tiên thiên cây, đối nó chân chính có đại bổ chính là tiên thiên năng lượng. Tựa như kia bàn đào thụ, liền bởi vì cắm rễ ở Hậu Nghệ thân thể, bằng vào tiên thiên bàn đào thụ một đoạn tàn căn, trải qua vô số năm trưởng thành mặt khác một gốc cây tiên thiên bàn đào thụ.” Nhất tưởng đến Bì Na Dạ Già, Hạ Vân Kiệt thuận thế suy đoán đi xuống, rất nhanh liền rộng mở trong sáng.

“Đáng tiếc a, thực lực còn là không đủ, nếu không nếu đem Bì Na Dạ Già cấp giết, kia tiên thiên dương liễu thụ chỉ sợ sẽ khôi phục nhanh hơn.” Suy nghĩ cẩn thận nguyên nhân sau, Hạ Vân Kiệt không khỏi cảm thấy một tia tiếc nuối. Bất quá rất nhanh, hắn lại lắc đầu một trận tự giễu cười khổ.

Trận chiến ấy, nếu không phải hắn có bất tử bất diệt thân, lại có hai khỏa tiên thiên cây tương trợ, đừng nói giết Bì Na Dạ Già, có thể không bị hắn trấn áp đều xem như may mắn.

Dù sao hai người kém suốt một cái cảnh giới.

Tự giễu cười khổ một trận sau, Hạ Vân Kiệt gặp dương liễu dưới tàng cây tích góp từng tí một không ít tiên thiên cam lộ, liền lấy một ít cấp tiên thiên bàn đào thụ cấp đúc.

Tiên thiên bàn đào thụ nay đã kết trái cây, nhưng cách thành thục lại còn thực xa xôi, Hạ Vân Kiệt tưởng sớm một ngày ăn đến bàn đào tự nhiên chỉ có thể cấp nó nhiều hơn “Bón phân”.

Quả nhiên kia tiên thiên cam lộ đúc đi xuống sau, treo tại cành bàn đào cơ hồ lấy mắt thường tốc độ trưởng thành một ít, bất quá người người đều còn là ngây ngô bộ dáng, còn chưa tới có thể dùng ăn thời điểm.

Hạ Vân Kiệt biết tiên thiên bàn đào thụ bình thường muốn chín mươi chín vạn năm khả năng thành thục một lần, chính mình có thể nhanh như vậy thúc giục nó nở hoa kết quả đã là kỳ tích, tái cấp là cấp không đến, liền có chừng có mực đình chỉ tưới, thần thức cũng theo trong cơ thể rời khỏi đến.

Cùng Đông Hải liên tiếp có ba đại châu, phân biệt là tổ châu, doanh châu cùng sinh châu.

Một ngày này, Hạ Vân Kiệt theo kia lũ cảm ứng hơi thở, đi tới doanh châu thanh long sơn.

Này sơn vô cùng cao lớn hiểm trở, chồng chất khâu hác, khúc khúc nguồn suối, mây mù lượn lờ, thoạt nhìn như là cái vùng khỉ ho cò gáy hiểm ác chỗ.

Bất quá Hạ Vân Kiệt có độc mục thần nhãn, lại có thể xuyên thấu qua kia tầng tầng mây mù nhìn đến trong núi cảnh tượng.

Chỉ thấy này trong núi thoạt nhìn cùng bên ngoài cũng tựa hồ không nhiều lắm khác nhau, như trước là quái thạch đá lởm chởm, nga nga trùng trùng điệp điệp,

nhiều có hổ báo trùng xà ở ở giữa hoạt động. Thậm chí có một mảnh địa phương còn bị tầng tầng lớp lớp chướng khí bao phủ, chỉ có thể nhìn đến độc vật ở ở giữa đi động, phụ cận rơi rất nhiều bạch dày đặc khô lâu xương cốt, làm cho người ta nhìn đều là cả người sợ hãi, càng đừng nói đi vào tìm tòi đến tột cùng.

Đây là điển hình vùng khỉ ho cò gáy chỗ, đừng nói lợi hại kim tiên, cho dù bình thường yêu quái cũng sẽ không lựa chọn ở trong này kiến động phủ tu luyện.

Không nghĩ tới Lôi thần tổ kỳ thế nhưng giấu ở bực này địa phương, Hạ Vân Kiệt đã nhận thấy được kia lũ quen thuộc hơi thở bắt đầu từ kia chướng khí bao phủ địa phương truyền đến, trong đầu không khỏi một trận vui mừng, đang chuẩn bị thu hồi độc mục thần nhãn, phi thân đi trong núi kia phiến chướng khí bao phủ địa phương tìm tòi đến tột cùng, đột nhiên cảm thấy có cực kì cường đại hơi thở theo kia chướng khí bao phủ mặt sau địa phương phát ra.

“Không phải đâu, chẳng lẽ bực này vùng khỉ ho cò gáy còn có dấu nhân vật lợi hại bất thành?” Hạ Vân Kiệt trong đầu cả kinh, liền lại vận chuyển độc mục thần nhãn hướng kia phiến địa phương bắn phá mà đi.

Kia tầng tầng lớp lớp chướng khí tuy rằng không biết có bao nhiêu hậu, nhưng tự nhiên ngăn không được Hạ Vân Kiệt độc mục thần nhãn.

Thần quang nơi đi qua, kia chướng khí tựa như đồng không có tác dụng, thần quang xuyên qua chướng khí, sau đó trước mắt đột nhiên bỗng nhiên sáng sủa đứng lên.

Trong lúc đó chướng khí mặt sau là một mảnh giống như tiên cảnh bình thường sơn lĩnh. Sơn lĩnh phía trên đường, đều là Ngọc Thạch phô liền mà thành, có vô số

điêu long hội phượng lan can ban công, trong núi nhiều có thị nữ tôi tớ, xuyên qua ở giữa, lại có yêu tướng lãnh một ít yêu binh ở thao luyện.

Tại đây sơn lĩnh mặt sau, còn có một động phủ.

Động phủ viết có “Huyền anh động” Ba chữ, bốn phía nhiều có tiên cầm linh thú ở đi lại, lại gieo trồng rất nhiều linh thảo tiên dược.

Xuyên qua động khẩu, có thể nhìn đến động phủ bên trong, sáng mờ nở rộ, một tòa cung điện hợp với một tòa cung điện, mỗi một tòa cung điện đều là Ngọc Thạch kiến tạo mà thành, trạm trỗ long phượng, cực kì xa hoa.

Dù là Hạ Vân Kiệt nay coi như là kiến thức rộng rãi, lúc này cũng nhìn xem có chút há hốc mồm, thật sự không có biện pháp tưởng tượng, là loại người nào sẽ tiêu phí lớn như vậy khí lực tài lực tại đây dạng một chỗ thành lập một tòa như thế tráng lệ động phủ?

Làm Hạ Vân Kiệt nhìn xem có chút há hốc mồm khi, kia huyền anh trong động một tòa nhất tráng lệ cung điện trung, ngồi ba vị thân hình cao lớn, cái trán dài một sừng nam tử, chính một bên thưởng thức cung nữ thân phi lụa mỏng nhẹ nhàng khởi vũ, một bên ăn uống linh đình, mồm to uống rượu, ăn thịt.

Cái trán kia một sừng ẩn ẩn có hơi thở dật ra, quay quanh ở giác tiêm thượng, lại ẩn ẩn có hào lóng lánh, một cái là màu bạc, một cái là màu đỏ, một cái là kim hoàng sắc.

Ba người chính uống rượu, đột nhiên gian kia quay quanh ở tiêm giác thượng hơi thở phảng phất bị cái gì hấp dẫn giống nhau, lượn lờ dâng lên, chỉ xéo hướng động phủ ở ngoài.

“Di!” Ba người lập tức hai mắt sáng ngời, buông trong tay chén rượu cùng thức ăn.

“Này thanh long sơn những năm gần đây đã sớm bị chúng ta cấp phiên cái để hướng lên trời, hay là còn có cái gì tốt bảo bối quên bất thành?” Kia trên trán dài kim hoàng sắc ngưu giác nam tử mặt lộ vẻ nghi hoặc sắc nói.

“Lấy chúng ta huynh đệ bản sự, này thanh long sơn chúng ta chiếm cứ nhiều năm như vậy, lại như thế nào khả năng lậu quá cái gì hảo bảo bối, tất nhiên là có mang theo hảo bảo bối phương nào tiên nhân theo chúng ta thanh long sơn trải qua.” Cái đầu lớn nhất, cái trán dài màu bạc ngưu giác nam tử nói, trong mắt toát ra một chút tham lam sắc.

Chương 1817 : Đánh cướp

“Đại ca nói được đúng vậy, tất nhiên là có phương nào tiên nhân mang theo bảo bối theo thanh long sơn trải qua. Hơn nữa tất nhiên là một kiện đỉnh cấp bảo bối, ta này tầm bảo Linh Tê giác phản ứng rất là kịch liệt a.” Có dài màu đỏ ngưu giác nam tử thần sắc kích động nói, hai mắt lòe lòe tỏa sáng.

“Nếu không chúng ta đi ra ngoài nhìn xem, lấy chúng ta huynh đệ ba người bản sự, chỉ cần đến không phải Thái Ất kim tiên hoặc là Ngưu Ma Vương lưu đứng đầu yêu vương, trực tiếp ra tay bắt đó là.” Kia cái trán dài kim hoàng sắc ngưu giác loạng choạng đầu, hai mắt tỏa sáng đề nghị nói.

“Tam đệ nói được có đạo lý, tiên giới này nhân vật lợi hại chúng ta cũng phần lớn đều nhận thức, chỉ cần không phải những người đó, lấy chúng ta huynh đệ ba người bản sự cũng không có gì phải sợ.” Kia màu bạc ngưu giác nam tử vuốt cằm nghĩ nghĩ, cuối cùng để bất quá bảo bối dụ hoặc, gật gật đầu nói.

Nếu hạ quyết định quyết tâm, ba người cũng là không dám chậm trễ, sợ đi rồi kia mang theo bảo bối tiên nhân.

Ba người ra huyền anh động, lại sử pháp quyết tách ra tầng tầng chướng khí, sau đó sắp ra chướng khí tầng khi, bọn họ liền dừng bước, vụng trộm ra bên ngoài nhìn trộm, nhìn thấy một áo xanh nam tử đang đứng ở giữa không trung đánh giá chướng khí tầng, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

“Người này hơi thở cùng chúng ta không sai biệt lắm, cũng là kim tiên lưu, mà còn lạ mặt thực, hẳn là không phải này đứng đầu kim tiên, không bằng chúng ta đi ra ngoài đoạt phương pháp bảo đi.” Màu bạc ngưu giác

nam tử vuốt cằm, hai mắt lóe ra nói.

“Đều nghe đại ca.” Còn lại hai vị nam tử nói, một đôi giấu ở chướng khí mặt sau hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, phảng phất thấy được một cái tuyệt thế mỹ nữ bình thường.

Lấy Hạ Vân Kiệt tu vi, kia ba người xuất động khi hắn liền biết được. Chính là hắn cũng đoán không ra này ba người lai lịch, còn có kia Lôi thần vu tổ kỳ hơi thở rõ ràng ngay tại kia trong huyền anh động, lấy hắn tính cách cũng là không muốn trực tiếp sấm đến trong nhà người khác đi cướp đoạt, cho nên luôn luôn tại suy nghĩ đợi lát nữa ba người đi ra sau, nên như thế nào cùng bọn họ trao đổi đổi lấy Lôi thần vu tổ kỳ sự tình.

Nay ba người chính mình đi ra, tự nhiên là không còn gì tốt hơn, cho nên Hạ Vân Kiệt cũng liền cố ý không đi vạch trần, lẳng lặng đứng ở giữa không trung chờ bọn họ.

“Ngột kia tặc tử, ngươi là từ đâu phương mà đến, cũng dám đến ta thanh long sơn đến lấy trộm bảo bối?” Hạ Vân Kiệt đang chờ, kia ba người liền nhảy đi ra, kia ngân giác lão đại chỉ vào Hạ Vân Kiệt quát mắng nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi hoảng sợ, nghĩ rằng, ngoan ngoãn, này ba tên thật đúng là tinh linh về nhà, thế nhưng đã đoán được ta nghĩ muốn lấy Lôi thần vu tổ kỳ.

Gặp Hạ Vân Kiệt rõ ràng có bị dọa đến bộ dáng, này khác hai người nhất thời liền đến đây sức mạnh, chỉ vào Hạ Vân Kiệt hét lên:“Ngột kia tặc tử, mau mau đem bảo bối giao ra đây, nếu không ta một đao bổ ngươi.”

“Đúng đúng, nhanh lên đem bảo bối giao ra đây, nếu không ta nhất côn đem ngươi cấp đánh cho đầu nở

hoa.”

Ba người chỉ có thể cảm ứng được Hạ Vân Kiệt trên người có hảo bảo bối, nhưng cụ thể là cái gì, bọn họ cũng không có biện pháp biết.

Hạ Vân Kiệt vừa nghe đầu tiên là sắc mặt phát lạnh, theo sát sau đáy lòng liền mừng rỡ.

Hắn đang lo trực tiếp đánh đem đi vào cầm thủ Lôi thần vu tổ kỳ có thất đức đi, nay đổ tốt, hắn còn không có đánh đi vào, người ta đã đánh cướp đánh tới hắn trên người đến đây.

Kể từ đó, Hạ Vân Kiệt cũng sẽ không cái gì tâm lý chướng ngại.

“Bảo bối cái gì bảo bối? Các ngươi là ai? Như thế nào biết ta trên người có bảo bối?” Hạ Vân Kiệt giả bộ hồ đồ hỏi.

“Ngươi này đạo nhân, ngay cả chúng ta thanh long sơn huyền anh động tam đại vương cũng không nhận thức. Chúng ta chính là thượng cổ……” Kia cầm đằng côn vàng óng ánh sừng hiển nhiên là cái tương đối ngốc thẳng tên, nghe vậy lập tức ngưu bức hò hét nói.

“Lão tam!” Ngân giác nam tử hiển nhiên là cái cẩn thận thận trọng tên, lập tức mở miệng quát bảo ngưng lại.

“Hắc hắc, lão đại ngươi cũng quá cẩn thận rồi một ít. Người này bất quá cũng liền chúng ta ba huynh đệ giống nhau, chính là kim tiên nhất lưu, hay là chúng ta ba người liên thủ, hắn chẳng lẽ còn có thể thoát được bất thành?” Kia sừng vàng óng ánh nam tử không cho là đúng nói, bất quá nhưng cũng không tái tiếp tục nói tiếp.

“Cẩn thận sử vạn năm thuyền!” Kia lão đại trừng mắt

nhìn lão tam liếc mắt một cái, sau đó nhìn về phía Hạ Vân Kiệt, mặt lộ vẻ một tia hung ác sắc nói:“Lập tức đem bảo bối cấp bản đại vương lấy ra nữa, bản đại vương nói không chừng nhất vui vẻ, lưu ngươi một cái mạng sống.”

“Ha ha, mọi người đã muốn cướp bản tôn trên người bảo bối, kia bản tôn cũng sẽ không cùng các ngươi khách khí, trước bắt các ngươi nói sau!” Hạ Vân Kiệt gặp hỏi không ra nói đến, cũng lười cùng bọn họ dong dài, ha ha cười, một đạo màu vàng hào quang phóng lên cao, hiện ra một cây cột vòng quanh kim long cùng ba cái chói lọi kim vòng, đối với kia ngân giác nam tử liền rơi đi.

Đúng là độn long cọc, lại tên Thất Bảo kim liên.

Này độn long cọc đến Hạ Vân Kiệt trong tay uy lực, tự nhiên so với ở Kim Tra trong tay vừa muốn cường đại không ít.

Nhất tế ra, bốn phía không gian đều phảng phất bị phong ấn ở bình thường, kia ngân giác nam tử đột nhiên cảm thấy cả người căng thẳng, ngay cả pháp lực tựa hồ đều vận hành không khoái, trong lòng giật mình, vội vàng tế ra phát lạnh lóng lánh việt phủ, vừa muốn phá vỡ không gian, kia màu vàng cây cột đã vào đầu đánh hạ.

Đánh cho hắn hỗn loạn không biết nam bắc, chờ hắn tỉnh táo lại, người đã bị ba cái chói lọi vòng cấp bộ trụ, cố định ở tại kim trụ.

Này ngân giác nam tử tên là Tịch Hàn đại vương, chính là trời sinh có chứa thiên văn chi tượng thượng cổ thông thiên tị thủy tê, không chỉ có vừa ra sinh liền hiểu được tu ngộ thành chân, mà còn là trời sinh có lực bạt núi sông lực lượng. Hắn gặp chính mình bị ba cái chói lọi

vòng bộ ở tại kim trụ, tự nhiên không chịu bó tay chịu trói, liền mạnh lay động thân mình, tưởng đem này kim trụ cấp bạt lên.

Cũng không từng tưởng này kim trụ đúng là so với núi còn muốn nặng, mặc hắn như thế nào dùng sức, đều là không chút sứt mẻ.

“Đây là độn long cọc! Ngươi là Kim Tra?” Ngân giác nam tử gặp bạt bất động độn long cọc, nhưng thật ra đột nhiên vang lên này pháp bảo lai lịch, không khỏi bật thốt lên kinh hô, bất quá kinh hô qua đi nhưng thật ra thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Kim Tra tuy là lợi hại, nhưng chủ yếu cũng liền ỷ vào Văn Thù Quảng Pháp tôn giả cái này trấn cung pháp bảo, mới vừa rồi vô hướng mà bất lợi, thật muốn bằng bản lãnh thật sự cùng hắn đơn đả độc đấu, cho dù hai cái Kim Tra cũng không thấy là hắn Tịch Hàn đại vương đối thủ.

Nay Kim Tra đã tế độn long cọc cầm hắn, trong tay đã không có gì lợi hại pháp bảo, mà hắn còn có huynh đệ hai người, tự nhiên không sợ này Kim Tra. Duy nhất lo lắng là, này Kim Tra lai lịch rất lớn. Không chỉ có có Thái Ất kim tiên cấp sư phụ, còn có hai huynh đệ cùng một vị phụ thân, đều là thiên đình hiển hách nhân vật, trong tay cũng đều có lợi hại pháp bảo, bọn họ ba huynh đệ đều là chính mình tu ngộ thành chân, cũng không có cái gì chống lưng, nhưng thật ra đắc tội không nổi hắn.

“Nguyên lai là đãng ma đại nguyên soái đại công tử, Kim Tra thiên quân, phía trước chúng ta huynh đệ ba người đều có đắc tội, còn thỉnh thiên quân thả nhà của ta đại ca, chúng ta huynh đệ ba người tất dâng một phần hậu lễ làm nhận lỗi.” Xích giác nam tử chính là ba người lão nhị, tên là Tịch Thử đại vương, là thượng cổ đọa la tịch hỏa tê đắc đạo, không phải càn rỡ hạng người, cũng

không phải cái gì có ngông nghênh hạng người, gặp lão đại nói phá đối phương lai lịch, cũng là cực kì kiêng kị đối phương lai lịch, vội vàng thu hồi trong tay đại đao, ôm quyền nói.

Chương 1818 : Đánh cuộc

Chính là Kim Tra liền sợ tới mức này ba đầu tê giác quái ném chuột sợ vỡ đồ, xem ra này ba đầu tê giác quái nhưng thật ra không có gì lai lịch, nay ta trong tay vừa vặn khuyết thiếu cầm ra tay đại tướng. Này ba đầu tê giác quái đổ đều là tử anh kì kim tiên, pháp lực so với kia Kim Tra còn muốn hùng hồn một ít, hơn nữa xem bọn họ bộ dáng, tựa hồ còn có tầm bảo dị năng, nếu là có thể thu vì mình dùng, nhưng thật ra khả kham trọng dụng, Hạ Vân Kiệt nghe vậy tâm niệm chuyển động, dĩ nhiên động nhân tài hai được tâm tư.

“Muốn bản tôn thả người cũng không khó, chỉ cần các ngươi hai cái có thể đánh bại bản tôn, bản tôn liền thả hắn, mà còn cầm một kiện bảo bối tặng cho các ngươi. Nhưng các ngươi hai cái nếu đánh không lại bản tôn, vậy quy thuận bản tôn, ở bản tôn trướng hạ nghe lệnh.” Hạ Vân Kiệt nhìn Tịch Thử đại vương còn có mặt khác một vị từ hoa văn tị thổ tê đắc đạo Tịch Trần đại vương nói.

Huyền anh động ba vị đại vương vừa nghe đều là hai mắt mạnh sáng ngời, lão tam Tịch Trần đại vương lại bật thốt lên hỏi:“Lời này thật sao?”

“Tự nhiên thật sao.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Vậy ngươi không thể lại dùng độn long cọc linh tinh pháp bảo?” Kia Tịch Trần đại vương mặc dù có chút ngốc thẳng, cũng là không ngốc, biết nếu là Hạ Vân Kiệt trên người còn có độn long cọc linh tinh trấn cung pháp bảo, một trận chiến này đổ còn có biến số. Này biến số đã có thể thay người bán mạng, cho nên lại cố ý làm ước định.

Kể từ đó, vậy trăm phần trăm lập cho bất bại chi địa.

Hạ Vân Kiệt gặp này Tịch Trần đại vương tuy rằng thoạt nhìn ngốc thẳng, nhưng thực tính kế đứng lên cũng là cẩn thận, không khỏi âm thầm buồn cười.

Ngươi này đầu bổn ngưu, ngàn tính vạn tính cũng khẳng định tính không đến ta thực lực có thể so với Thái Ất kim tiên, muốn trấn áp các ngươi căn bản không cần cái gì độn long cọc linh tinh pháp bảo.

“Hảo!” Hạ Vân Kiệt rất là rõ ràng gật đầu nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt rõ ràng gật đầu, kia Tịch Thử đại vương cùng Tịch Trần đại vương không khỏi ha ha một trận cười to, một cái giơ lên một cây liệt quang diễm diễm đại đao, đối với Hạ Vân Kiệt vào đầu đánh xuống, một cái vung khởi không biết cái gì lão đằng luyện chế mà thành đằng côn, đối với Hạ Vân Kiệt hạ bàn quét ngang mà đi.

Này Tịch Thử đại vương cùng Tịch Trần đại vương đều là tử anh kì kim tiên, luận pháp lực so với Kim Tra còn muốn hùng hồn một ít, lại trời sinh có tầm bảo dị năng, trong tay pháp bảo tuy rằng so ra kém Văn Thù Quảng Pháp tôn giả trấn cung chi bảo độn long cọc, nhưng cũng đều là bọn họ trăm cay nghìn đắng tìm kiếm mà đến lợi hại pháp bảo.

Chỉ thấy Tịch Thử đại vương kia đại đao đánh xuống, đem toàn bộ thiên địa đều biến thành biển lửa, kia hỏa không phải bình thường chi hỏa, chính là phía nam Chu Tước ly hỏa, cực lợi hại, hỏa thế tận trời phảng phất đem trời đều phải cấp thiêu hòa tan. Vẻn vẹn này biển lửa cũng đã làm cho bình thường kim tiên mệt mỏi, không nghĩ qua là sẽ muốn táng thân biển lửa, lại làm sao còn có thể ngăn cản được giấu ở biển lửa trung sắc bén đại đao.

Kia Tịch Trần đại vương đằng côn cũng là cực kì lợi hại, đánh xuống dưới không chỉ có phần phật sinh phong, mà còn có vô số đằng điều vươn, đối với địch nhân quấn quanh mà đi, làm cho người ta căn bản khó lòng phòng bị.

Hai người cùng ra tay, một cái công thượng bàn, một cái đánh hạ bàn, trên mặt đều lộ ra đắc ý cười lạnh, phảng phất đã thấy được thắng lợi ở phía trước.

Cũng khó trách bọn họ có như vậy tin tưởng, thứ nhất là bởi vì bọn họ đem Hạ Vân Kiệt hiểu lầm thành Kim Tra, Kim Tra bọn họ tuy rằng không biết, nhưng đại khái biết thực lực của hắn, chỉ cần Kim Tra không có độn long cọc, bọn họ còn là có thủ thắng tin tưởng, thứ hai, Hạ Vân Kiệt đến bây giờ còn không tế ra pháp bảo, hiển nhiên là không nghĩ tới bọn họ như vậy lợi hại, cấp dọa choáng váng.

“Ha ha, Kim Tra thiên quân không nghĩ tới, này Doanh châu còn có chúng ta tam huynh đệ như vậy lợi hại kim tiên đi!” Bị vây ở độn long cọc Tịch Hàn đại vương cũng cho rằng nhà mình hai vị huynh đệ tất thắng, nhịn không được đắc ý cười ha ha đứng lên.

“Ha ha, quả thật không nghĩ tới.” Hạ Vân Kiệt cũng đi theo ha ha cười, tay hướng biển lửa một trảo, kia biển lửa liền biến thành một cái hỏa tiên dừng ở tay hắn, lộ ra Tịch Thử đại vương giấu ở biển lửa sắc bén đại đao. Cầm lấy hỏa tiên, Hạ Vân Kiệt đối với Tịch Thử đại vương đại đao liền đánh đi qua.

Tịch Thử đại vương thấy thế vội vàng bả đao thu hồi, này hỏa cùng này đao chính là đồng thể, thật muốn một đao đánh xuống hỏa tiên, vậy thành lấy mâu của người công thuẫn của người. Mặc kệ là hỏa tiên đoạn, còn là đao bị trừu rơi xuống, bị thương đều là Tịch Thử đại vương.

Ngay tại Tịch Thử đại vương thu đao phía trước, Hạ Vân Kiệt mặt khác một bàn tay bay thẳng đến kia Tịch Trần đại vương quét ngang mà đến đằng côn chộp đi, về phần giống xúc tu giống nhau hướng hắn phần eo còn có chân bộ quấn quanh mà đến đằng điều, Hạ Vân Kiệt cũng là cũng không thèm nhìn tới liếc mắt một cái.

Tịch Trần đại vương gặp Hạ Vân Kiệt "Hoảng" chỉ tới kịp nâng tay tới bắt hắn đằng côn, lại bất chấp này đằng điều, trong mắt không khỏi lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng, ha ha cười nói:"Cấp bản đại vương trói!"

Tịch Trần đại vương lời nói vừa hạ, kia đằng điều quả thực ào ào quấn quanh lên Hạ Vân Kiệt, chính là theo sát sau Tịch Trần đại vương liền mắt choáng váng. Chỉ thấy này đằng điều quấn quanh lên Hạ Vân Kiệt sau, lại căn bản không được lực, ngược lại như là tình nhân tay ở ôn nhu vỗ về Hạ Vân Kiệt. Mà ở Tịch Trần đại vương há hốc mồm là lúc, Hạ Vân Kiệt đã một tay cầm ở đằng côn, mạnh dùng một chút lực, kia đằng côn liền dời tay.

Cầm đằng côn, phảng phất Hạ Vân Kiệt mới là này đằng côn chủ nhân, đối với Tịch Trần đại vương vào đầu rơi xuống hạ, liền có căn căn đằng điều theo đằng côn vươn đem Tịch Trần đại vương trói chặt.

"Điều đó không có khả năng!" Tịch Trần đại vương cả kinh tròng mắt đều trợn tròn, hắn này đằng côn tuy rằng không phải tiên thiên đằng điều luyện chế mà thành, nhưng là là một cây không biết dài quá bao nhiêu vạn năm, trải qua bao nhiêu lôi kiếp lão đằng điều luyện chế mà thành, sau lại lại bị hắn tế luyện vô số năm, so với bình thường tiên gia pháp bảo không biết lợi hại bao nhiêu lần. Không nghĩ tới dừng ở Hạ Vân Kiệt trong tay, phảng phất thành hắn pháp bảo bình thường, không chỉ có sai sử dễ sai khiến, mà còn đem chính mình một chủ nhân đều cấp trói lên.

Tịch Trần đại vương lại nào biết đâu rằng, Hạ Vân Kiệt trong cơ thể loại hai khỏa tiên thiên linh thụ, quả thực chính là sau vô người tới trước không người xưa, hơn nữa kia Câu Mang vốn là là mộc chi thần, Tịch Trần đại vương ở trước mặt hắn đẩy một cái hậu thiên đằng côn, kia căn bản chính là tiểu binh gặp đế vương, làm sao còn có thể phát huy được uy lực. Thậm chí Hạ Vân Kiệt căn bản không cần tế luyện này pháp bảo, có thể trực tiếp sử dụng này đằng điều.

Không có biện pháp, ai làm cho hắn trong cơ thể loại hai khỏa tiên thiên linh thụ đâu?

“Ha ha, không có gì không có khả năng !” Hạ Vân Kiệt hào hùng cười, đằng ra một bàn tay đối với Tịch Thử đại vương đại đao trực tiếp huy quyền đánh đi.

Kia Tịch Thử đại vương bản bị kia hỏa tiên cấp giảo đau đầu, gặp Hạ Vân Kiệt trực tiếp cầm quyền đầu đến đánh chính mình đại đao, không khỏi một trận kinh hỉ, đao phong vừa chuyển, đối với quyền đầu hung hăng bổ đi qua, về phần kia hỏa tiên, hắn quyết định ngạnh sinh sinh thừa nhận một chút. Dù sao kia hỏa tiên là hắn trong ly hỏa liệt đao thả ra đến, cho dù thừa nhận một chút, hẳn là không có bao nhiêu trở ngại, nhưng thật ra Hạ Vân Kiệt kia quyền đầu nếu trúng hắn một đao, chỉ sợ cũng muốn phế.

Đáng thương Tịch Thử đại vương không biết, Hạ Vân Kiệt này một thân thân xác cường hãn vô cùng, lại tu bất tử bất diệt thân, liền ngay cả Mã Nguyên ngũ hành thần thủ đều bị hắn cấp sinh sôi đánh gãy, hắn ly hỏa liệt đao lại như thế nào phế điệu tay hắn?

Chương 1819 : Thu phục

“Đương!” Một tiếng nổ.

Tịch Thử đại vương ly hỏa liệt đao bổ vào Hạ Vân Kiệt trên nắm tay, phảng phất bổ vào Kim Sơn sắt đá thượng bình thường, không chỉ có không có thể bổ ra nửa phần quyền đầu, ngược lại ngay cả đao đều bắn ngược lên, thiếu chút nữa sẽ muốn đụng tới hắn đầu.

Hổ khẩu rạn nứt, máu tươi chảy ròng.

Tịch Thử đại vương tâm thần đại chấn, trong cơ thể huyết khí quay cuồng, một trận kinh hãi, biết muốn tao, xoay người liền lui, đáng tiếc cũng đã đã muộn.

Hạ Vân Kiệt kia một quyền đánh lui ly hỏa liệt đao sau, biến quyền thành chưởng, một chưởng liền vỗ vào hắn phía sau lưng.

Dù là Tịch Thử đại vương pháp lực hùng hồn, lực đại như ngưu, Hạ Vân Kiệt này một chưởng đi xuống, cũng là “Oành!” Một tiếng, cả người bị chụp té trên mặt đất.

“Khả phục?” Hạ Vân Kiệt đem hai người trấn áp sau, hỏi.

“Chúng ta không phục, ngươi không phải Kim Tra!” Hai người kêu lên.

“Bản tôn có nói cho quá các ngươi, bản tôn là Kim Tra sao?” Hạ Vân Kiệt sắc mặt trầm xuống, hỏi.

“Không có!” Hai người sửng sốt sửng sốt, sau đó lắc lắc đầu nói.

“Kia nay các ngươi bị trấn áp, cùng bản tôn có phải hay

không Kim Tra có cái gì quan hệ? Hiện tại bản tôn chỉ hỏi các ngươi, phục còn là không phục? Nếu không phục, ta có thể thả các ngươi, thậm chí các ngươi lão đại, tái chiến một hồi. Bất quá một trận chiến này, các ngươi sẽ không có thể hạn định bản tôn dùng cái gì pháp bảo." Hạ Vân Kiệt trầm giọng nói.

"Hảo, nếu ngươi thả chúng ta ba huynh đệ, sẽ đem chúng ta bắt, chúng ta liền thực phục rồi ngươi!" Ba người nghe vậy tất cả đều hai mắt sáng ngời, lớn tiếng trả lời. Chính là trả lời khi, cho nhau đều âm thầm đối rồi cái ánh mắt.

Hạ Vân Kiệt lạnh lùng cười, cũng không vạch trần.

"Kia nói định rồi, các ngươi nếu dám tái đổi ý đã có thể đừng trách bản tôn tâm ngoan thủ lạt!" Hạ Vân Kiệt âm thanh lạnh lùng nói, trong mắt sát khí lộ.

"Tuyệt không đổi ý!" Tam huynh đệ gặp Hạ Vân Kiệt trong mắt sát khí lộ, tất cả đều âm thầm sợ run cả người, vội vàng kêu lên.

Hạ Vân Kiệt thấy thế không khỏi một trận dở khóc dở cười, nghĩ rằng, này ba tên ở kim tiên trung coi như là có vẻ lợi hại nhân vật, như thế nào như vậy nhát gan?

Trong lòng nghĩ, Hạ Vân Kiệt thu hồi tay cùng độn long cọc, kia đằng côn cũng trả lại cho Tịch Trần đại vương.

Ba huynh đệ được tự do, cho nhau liếc nhau, sau đó "Hô" một cái cuồn cuộn nổi lên một đoàn hắc phong, một cái cuồn cuộn nổi lên một đoàn ánh lửa, một cái tắc trực tiếp chìm vào địa hạ, thổ độn mà đi.

Hiển nhiên này ba huynh đệ đều là hiểu được, kiến thức Hạ Vân Kiệt vừa rồi thi triển thủ đoạn sau, biết cho dù chính mình ba huynh đệ liên thủ cũng không phải Hạ

Vân Kiệt đối thủ, rõ ràng đến đây cái ba mươi sáu kế chạy là thượng sách. Ba người phân ba phương hướng, chuẩn bị trốn cái Hạ Vân Kiệt trở tay không kịp.

“Ha ha, chỉ biết các ngươi hội đùa giỡn tâm cơ!” Hạ Vân Kiệt thấy thế ha ha cười, đem độn long cọc hướng không trung nhất ném, kim quang xán xán, gào thét liền hướng Tịch Thử đại vương rơi đi. Đồng thời lại có một chút thúy quang bắn ra, một bộ phận ở không trung hiển hóa thành một cái liễu thừng, đối với Tịch Hàn đại vương trói đi, một bộ phận tắc hóa thành một căn căn rễ cây trát xuống đất trung.

Mộc khắc thổ, này rễ cây tự nhiên đó là tiên thiên dương liễu thụ rễ cây. Rễ cây nhất trát đến đất, liền phô thiên cái địa kéo dài mà đi, đem này nhất khắp đều cấp phong tỏa lên.

Độn long cọc đem Tịch Thử đại vương vòng trụ, liễu thằng đem Tịch Hàn đại vương trói trụ, mà Tịch Trần đại vương tại địa hạ như đông lạnh ruồi giống nhau chung quanh loạn chàng.

Nhưng tiên thiên dương liễu thụ loại nào bảo bối, cho dù độn long cọc đều không thể cùng nó so với, kia Tịch Hàn đại vương lại làm sao bị đâm cho khai nó bày ra thiên la địa võng?

Cuối cùng Tịch Hàn đại vương bất đắc dĩ lại chui ra mặt đất, nhất chui ra mặt đất hắn liền nhìn đến hai vị huynh trưởng đã rơi vào Hạ Vân Kiệt trong tay, vẻ mặt màu đất, không khỏi bất đắc dĩ cúi đầu, cũng không còn tưởng chạy trốn.

“Hiện tại như thế nào?” Hạ Vân Kiệt nhìn ba người hỏi, giơ tay lên, thu độn long cọc cùng liễu thằng.

“Chúng ta phục rồi! Nguyện duy lão gia làm chủ, sai đâu

đánh đó.” Ba người quỳ một gối xuống, vẻ mặt uể oải nói.

“Nếu không phía trước các ngươi động tham niệm, đối bản tôn xuống tay, tưởng cướp đồ giết người, cũng sẽ không có hiện tại kết cục, nay các ngươi nếu nguyện đổ chịu thua, vậy muốn tuân thủ hôm nay lời thề, nếu không mặc các ngươi chạy trốn tới chân trời góc biển, bản tôn đều đã đem các ngươi tìm ra, nhất nhất tru sát.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt lạnh lẽo nói, khi nói chuyện, thủ ở bọn họ trên trán tiêm giác bắt một phen, bắt đi ba lũ hơi thở.

Này thanh long sơn huyền anh động tam đại vương chính là thượng cổ dị chủng tê giác tu luyện thành đạo, trên trán kia một sừng chính là trời sinh mà thành, khả thám thế gian pháp bảo, đồng thời cũng là bọn họ một thân tánh mạng tinh hoa sở tụ. Hạ Vân Kiệt trực tiếp nhiếp đi rồi một lũ, về sau trừ phi bọn họ bỏ qua này tánh mạng tinh hoa sở tụ dị giác, nếu không mặc cho bọn hắn trốn được địa phương nào, Hạ Vân Kiệt đều có thể tìm kiếm đến bọn họ.

Ba người vốn không phải cái gì thủ tín hạng người, nguyên bản nghĩ trước làm bộ quy phục Hạ Vân Kiệt, chờ tìm cái thích hợp cơ hội lại thoát đi. Dù sao Hạ Vân Kiệt lại không có khả năng lúc nào cũng khắc khắc trông coi bọn họ, mà mọi người đều là tử anh kì kim tiên, Hạ Vân Kiệt cũng không khả năng trực tiếp thông qua cấm chế khống chế bọn họ.

Nay gặp Hạ Vân Kiệt trực tiếp thu lấy đi rồi bọn họ cái trán dị giác sở ngưng tụ một lũ tánh mạng tinh hoa, lại lấy như thế lạnh lẽo khẩu khí uy hiếp bọn họ, biết Hạ Vân Kiệt là nói là làm, chính mình đám người một khi phản bội hắn, bị hắn tìm được sau, tuyệt đối là chỉ còn đường chết.

“Chúng ta huynh đệ ba người tất không vi phạm hôm

nay lời thề!” Ba người vẻ mặt trắng bệch, cuối cùng biến sắc, ngữ khí kiên định nói.

Hạ Vân Kiệt gặp ba người cuối cùng nhận mệnh, sắc mặt thế này mới chuyển hoãn, nói:“Đều đứng lên đi, chỉ cần các ngươi hảo hảo tuân bản tôn mệnh lệnh làm việc, bản tôn tự nhiên sẽ không bạc đãi các ngươi. Chờ thế nào một ngày bản tôn có cũng đủ thực lực, không cần các ngươi giúp đỡ khi, cũng tự nhiên sẽ thả các ngươi tự do.”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt theo trữ vật giới xuất ra ba cái đời thứ nhất tử thủ kết bàn đào tiên quả ném cho ba người.

“Xem như bản tôn lễ gặp mặt, các ngươi mỗi người một cái thường cái tiên.”

“Đây là Vương Mẫu nương nương trong vườn bàn đào bàn đào tiên quả, mà còn là đời thứ nhất tử thụ kết bàn đào tiên quả!” Ba người đổ đều là biết hàng hạng người, một người tiếp nhận một cái bàn đào tiên quả, cái trán tiêm giác ẩn ẩn có nhất lũ hơi thở dật ra, ở bàn đào tiên quả hơi hơi nhất nhiễu, người người liền lập tức hai mắt sáng đứng lên, khóe miệng đều nhịn không được chảy ra nước miếng đến.

Vương Mẫu nương nương bàn đào viên bàn đào, tựa như chúng ta thế tục kia Vũ Di Sơn đại hồng bào mẫu thụ, lại như sư phong chân núi huyền nham, trước hồ công miếu mười tám khỏa Long Tỉnh ngự trà thụ giống nhau, đều là ngự dụng vật, chẳng phải là ngươi có tiền có thể trên đời trên mặt mua được.

Ba người tuy rằng tu vi cao thâm, so với Kim Tra thiên quân đều phải lợi hại một ít, nhưng bởi vì thân phận duyên cớ, đừng nói Vương Mẫu nương nương bàn đào trong vườn đời thứ nhất tử thụ kết bàn đào tiên quả, liền ngay cả kia hoa vi quả tiểu, ba ngàn năm chín một lần

bàn đào tiên quả cũng chưa hưởng qua.

Lại cứ Vương Mẫu nương nương bàn đào viên bàn đào tiên quả nổi tiếng tam giới, không người không biết, không người không hiểu. Ăn không đến gì đó, tự nhiên là ăn ngon nhất, cho nên tiên giới người cơ hồ không có không hướng tới Vương Mẫu nương nương bàn đào trong vườn bàn đào tiên quả.

Ba người tự nhiên cũng không ngoại lệ, cho nên gặp Hạ Vân Kiệt tùy tay ném cho bọn họ một người một cái đời thứ nhất tử thụ kết bàn đào tiên quả, lập tức chảy xuống nước miếng, đồng thời trong lòng cũng là âm thầm khiếp sợ không thôi.

Không biết Hạ Vân Kiệt đến tột cùng cái gì lai lịch, ngay cả Vương Mẫu nương nương bàn đào trong vườn đời thứ nhất tử thụ kết bàn đào đều có thể tùy tiện mỗi người ném một cái nếm thử tiên.

Chương 1820 : Tàng bảo khố

“Các ngươi nhưng thật ra có chút ánh mắt, thế nhưng nhận được này tiên quả.” Hạ Vân Kiệt gặp ba người vẻ mặt miệng thèm bộ dáng, không khỏi cười nói.

“Bàn đào tiên quả hưởng dự toàn bộ tiên giới, chúng ta cho dù chưa ăn quá, nhưng cũng đã sớm nghe qua nó đại danh, huống hồ chúng ta còn trời sinh có tầm bảo dị năng.” Tịch Hàn đại vương tiến lên nói, trên mặt mang theo một tia đắc ý cùng lấy lòng biểu tình.

“Ha ha, thì ra là thế. Chúng ta vừa đi vừa ăn, bản tôn còn muốn tiến các ngươi động phủ tìm một kiện này nọ.” Hạ Vân Kiệt nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói muốn vào bọn họ động phủ tìm một kiện này nọ, ba người trong lòng mặc dù có chút luyến tiếc, nhưng nay đã thành Hạ Vân Kiệt thủ hạ, hơn nữa vừa mới Hạ Vân Kiệt lại mỗi người cho cái bàn đào tiên quả, chính cái gọi là ăn người ta miệng ngắn, cầm người ta tay ngắn, tự nhiên không dám nói không được, vội vàng nói:“Lão gia thỉnh.”

Nói xong tách ra tầng tầng chướng khí, về phần kia bàn đào tiên quả tắc cẩn thận từng li từng tí thu đứng lên, cũng là luyến tiếc lập tức ăn.

Nói đùa, đây chính là Vương Mẫu nương nương bàn đào trong vườn đời thứ nhất tử thụ kết bàn đào tiên quả, vừa đi vừa ăn, kia chẳng phải là phung phí của trời? Nói như thế nào cũng phải tìm tốt địa phương, sau đó chậm rãi nhấm nháp.

Hạ Vân Kiệt gặp ba người nhưng thật ra thức thời, lại thấy bọn họ đem bàn đào tiên quả cẩn thận từng li từng tí cất chứa đứng lên, cười cười, tùy tay lại ném cho bọn

họ mỗi người hai cái tử văn tương hạch bàn đào tiên quả.

Tử văn tương hạch bàn đào tiên quả Hạ Vân Kiệt trữ vật giới có một ngàn cái, nhưng thật ra cũng không kém này vài cái.

“Tử văn tương hạch!” Ba người luống cuống tay chân tiếp nhận bàn đào tiên quả, sau đó mạnh nuốt hạ nước miếng, đôi mắt tắc tặc lượng tặc lượng nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt xem.

“Nhìn cái gì vậy, ngươi cho là đây là nhà ngươi trong vườn trồng đi ra bàn đào sao? Đây chính là Vương Mẫu nương nương bàn đào trong vườn kết bàn đào tiên quả.” Hạ Vân Kiệt gặp ba người được tiện nghi thế nhưng còn nghĩ muốn, không khỏi tức giận trừng mắt nhìn ba người liếc mắt một cái nói.

Ba người ngượng ngùng gãi gãi đầu, thu một cái tử văn tương hạch bàn đào tiên quả đứng lên, sau đó khẩn cấp cầm lấy một cái khác vừa đi một bên cắn ăn đứng lên.

Bàn đào tiên quả nổi tiếng tiên giới, kia hương vị tự nhiên không phải cái, tuy rằng chính là tử văn tương hạch, còn là ăn ba người miệng đầy ngọt nước, mồm miệng lưu hương, thiếu chút nữa ngay cả chính mình đầu lưỡi đều cấp cắn đi xuống.

“Vương Mẫu nương nương bàn đào viên bàn đào tiên quả quả nhiên là danh bất hư truyền, danh bất hư truyền a!” Ba người ăn sau, ý do chưa hết lau khóe miệng, vốn định tái xuất ra một cái nếm thử, nhưng cuối cùng còn là luyến tiếc xuống tay.

Vào huyền anh động, Hạ Vân Kiệt mới vừa rồi biết cái gì kêu có khác động thiên.

Này thanh long sơn bên ngoài thoạt nhìn như là vùng khỉ ho cò gáy, nơi nơi chướng khí tràn ngập, khả đến trong huyền anh động, trạm trỗ long phượng, nơi nơi được khảm thượng đẳng Ngọc Thạch châu báu, xa xỉ đến cực điểm.

“Các ngươi nhưng thật ra hiểu được hưởng thụ a!” Hạ Vân Kiệt thấy thế nhịn không được cảm khái nói.

“Hắc hắc, hồi lão gia, chúng ta huynh đệ ba người cũng không có gì ham, duy nhất ham đó là thu thập thiên hạ các loại bảo bối.” Tịch Hàn đại vương trả lời.

“Ha ha, các ngươi nhưng thật ra biết thất phu vô tội hoài bích có tội đạo lý, thế nhưng tránh ở như vậy một cái vùng khỉ ho cò gáy địa phương.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu cười nói.

“Làm cho lão gia chê cười.

Này tiên giới so với chúng ta huynh đệ ba người lợi hại khả còn nhiều mà, chúng ta ba huynh đệ tự nhiên phải cẩn thận một ít.” Tịch Hàn đại vương ngoài miệng nói xong chê cười, nhưng trên thực tế, theo hắn biểu tình một điểm đều nhìn không ra đến có cái gì ngượng ngùng bộ dáng.

“Các ngươi này thực hiện bản tôn không hề chung nhận thức. Muốn tưởng bảo trụ chính mình pháp bảo, tránh né che dấu không phải biện pháp. Mặc các ngươi tránh né nhiều lắm thiếu ẩn nấp, nhưng trên thế giới không có không gió lùa tường, một ngày nào đó còn là hội bại lộ. Tựa như hôm nay như vậy, nếu bản tôn là cái lòng tham hạng người, các ngươi tất cả bảo bối đã có thể tẫn lạc bản tôn tay. Cho nên tối mấu chốt không phải khiêm tốn che dấu, kia bất quá chính là may mắn tâm lý mà thôi, mà là hẳn là nghĩ biện pháp có được cường đại lực lượng có thể bảo vệ cho chính mình bảo bối.” Hạ Vân

Kiệt nghe vậy sắc mặt đột nhiên nghiêm nói.

Nếu là bình thường Hạ Vân Kiệt nói lời này, ba người nhưng thật ra không hẳn vậy có thể nghe đi vào, nhưng hôm nay bởi vì vừa mới nếm mùi thất bại, nhưng thật ra nghe xong đi vào, thần sắc không khỏi rùng mình, khom người nói:“Thượng tiên dạy bảo đúng, chúng ta huynh đệ ba người về sau tất hội cố gắng tu luyện.”

Hạ Vân Kiệt gặp ba người nghe tiến chính mình mà nói, cũng liền điểm đến mới thôi, không tái tiếp tục khuyên bảo đi xuống, mà là theo kia lũ hơi thở một đường hướng trong huyền anh động đi đến.

Huyền anh động rất lớn, cũng có rất nhiều chỗ rẽ, tựa như một cái thật lớn mê cung giống nhau, nếu lần người đầu tiên đến, chuyển cái vài cái qua lại, khẳng định liền bị lạc phương hướng. Bất quá Hạ Vân Kiệt theo kia lũ hơi thở, một đường thất quải bát quải, đi tới một cái vạn trượng địa hạ một gian tu luyện mật thất trước mặt, sau đó liền đứng ở kia trước mặt.

Ba người gặp Hạ Vân Kiệt đứng ở kia mật thất trước mặt, thiếu chút nữa đem hồn cấp dọa bay.

Thỏ khôn có ba hang, ba người đều là nhát gan thận trọng hạng người, tự nhiên không có khả năng đem vô số năm tìm tòi mà đến pháp bảo chỉ giấu ở một chỗ, mà là tách ra vài cái địa phương cất giấu.

Mà Hạ Vân Kiệt hiện tại đứng địa phương, đúng là bọn họ phần đông tàng bảo khố trung một cái, mà còn là cất chứa bọn họ cho rằng tối trân quý bảo bối tàng bảo khố.

Nguyên bản Hạ Vân Kiệt nói muốn tìm một kiện bảo bối, bọn họ mặc dù có chút đau lòng, nhưng là không có thực hướng trong lòng đi, dù sao bọn họ bảo bối nhiều, thậm chí trong lòng còn đang suy nghĩ, đợi lát nữa mang

một cái không phải rất trọng yếu tàng trong bảo khố làm cho lão gia tùy tiện chọn cái vài món, lấy kì hào phóng cùng trung tâm.

Khả bọn họ vạn vạn không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt căn bản không cần bọn họ dẫn đường, này một đường đông quải tây quải, liền đến bọn họ che dấu tối ẩn nấp một cái tàng bảo khố trước.

“Mở ra.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Khụ khụ, lão gia, nếu không chúng ta đổi một cái đi. Tiểu nhân còn cất chứa rất nhiều lợi hại pháp bảo, lão gia nếu là muốn cứ việc cầm.” Tịch Hàn đại vương cẩn thận từng li từng tí nói.

Hạ Vân Kiệt cái gì cũng chưa nói, chính là nhìn Tịch Hàn đại vương liếc mắt một cái.

Tịch Hàn đại vương cả người sợ run cả người, sau đó khóc khuôn mặt đẩy ra mật thất, sau đó dời đi tĩnh tọa bồ đoàn, hiện ra một cái cửa vào đến.

Cửa vào hiện ra đến sau, Tịch Hàn đại vương lại mở ra cấm pháp, thế này mới mang theo Hạ Vân Kiệt vào bảo khố.

Bảo khố chỉ có mẫu hứa phạm vi, bực này lớn nhỏ bảo khố cùng Tây Hải Long cung tàng bảo khố so sánh với căn bản cái gì cũng không là.

Bảo khố cất chứa gì đó thiếu đáng thương, có thương, mâu, đao, kiếm các thần binh lợi khí, cũng có chút bát quái y, dây thừng, lá cờ các pháp bảo, thêm đứng lên đại khái có mười lăm sáu kiện quang cảnh. Này đó thần binh lợi khí cùng pháp bảo đều là lợi hại pháp bảo, đã có thể sắp xếp tiến Tây Hải Long cung tàng bảo khố top một trăm danh. Chỉ bằng này đó thần binh lợi khí cùng

pháp bảo, Tịch Hàn đại vương ba người ở tiên giới cũng cũng đủ xưng được với “Phú hào”.

Bất quá lấy Hạ Vân Kiệt tầm mắt, nay cũng là sẽ không cố ý đi ham ba người này đó pháp bảo, hắn ánh mắt chích dừng ở một mặt không chớp mắt màu đen tiểu lá cờ, còn có một nắm bị để ở hộp ngọc, tản ra hàng tỉ hào quang hoàng thổ.

Trên mặt lộ ra một tia không thể áp lực kích động sắc.

Chương 1821 : Tức nhưỡng

Kia lá cờ tự nhiên đó là Lôi thần vu tổ kỳ, mà kia tản ra hàng tỉ hào quang hoàng thổ còn lại là trong truyền thuyết tiên thiên chi nhưỡng, lại tên là tức nhưỡng.

“Đây là bản tôn tìm kiếm lá cờ.” Hạ Vân Kiệt nói, Lôi thần vu tổ kỳ liền bay lên nhập vào hắn trong cơ thể.

“Lão gia kia mặt lá cờ đến tột cùng là cái gì pháp bảo?” Ba người gặp Hạ Vân Kiệt thu kia mặt màu đen lá cờ, mặc dù có chút đau lòng, nhưng càng nhiều là nghi hoặc.

Bọn họ mặc dù có tầm bảo dị năng, nhưng cũng không có biện pháp phân biệt là cái gì bảo bối. Giống Lôi thần vu tổ kỳ đó là bọn họ trong lúc vô ý tìm được một kiện bảo bối, nhưng đến bây giờ, bọn họ cũng không có thể lộng hiểu được đây là cái gì pháp bảo.

“Về sau các ngươi tự nhiên sẽ hiểu, hiện tại cũng không phải nói cho các ngươi thời điểm.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

Ba người gặp Hạ Vân Kiệt không chịu nói, cũng không dám hỏi lại đi xuống.

“Này nắm hoàng thổ bản tôn cũng muốn, bất quá bản tôn phía trước nói qua chỉ cần các ngươi một kiện bảo bối, này xem như bản tôn vi quy, cho nên bản tôn sẽ không lấy không này phủng hoàng thổ.” Hạ Vân Kiệt lại chỉ chỉ kia phủng tản ra hàng tỉ nói hào quang hoàng thổ nói.

Tức nhưỡng là trong truyền thuyết gì đó, nếu không phải Hạ Vũ ở trị thượng cổ hồng thủy khi cũng từng dùng đến quá một chút, ở Hạ Vân Kiệt trong đầu có phương diện

này ghi lại, hắn cũng không khả năng nhận được này tức nhưỡng.

Tịch Hàn ba vị đại vương hiển nhiên bằng ngưu giác tầm bảo dị năng, biết được kia nắm thổ nhưỡng chính là tốt nhất bảo bối, cụ thể là cái gì bảo bối, bọn họ cũng không rõ ràng, gặp Hạ Vân Kiệt muốn kia nắm thổ nhưỡng, thế nhưng không có toát ra nhiều lắm đau lòng biểu tình, ngược lại bởi vì Hạ Vân Kiệt thân là chủ nhân, không hề lấy thế áp người, tuân thủ nghiêm ngặt hứa hẹn, không cầm nổi lòng toát ra một tia cảm động sắc.

Bọn họ cũng không phải kẻ ngốc, tự nhiên hiểu được lấy Hạ Vân Kiệt thực lực, cho dù đem bọn họ sở hữu cất chứa tất cả đều cầm, bọn họ cũng không có nửa điểm biện pháp, làm sao cần cùng bọn họ thương lượng? Lại càng không dùng nói còn muốn cầm vật phẩm cùng bọn họ đổi.

“Lão gia nếu là thích này bùn đất chỉ để ý cầm tốt lắm, dù sao chúng ta cũng không biết này bùn đất đến tột cùng có cái gì công hiệu. Chỉ biết là này bùn đất chỉ cần phóng một điểm đến ruộng, liền có thể tự hành sinh trưởng, tiên dược linh chu nếu là loại ở nó tự hành mọc ra từ ruộng, mọc sẽ phi thường tốt, dược hiệu cũng thành nhân dài. Bất quá mấy năm nay chúng ta vẫn cũng chưa có thể tìm được chân chính trân quý tiên dược linh chu, dùng này bùn đất nhưng thật ra lãng phí, cho nên liền vẫn giữ lại vô dụng.” Tịch Hàn đại vương lần đầu tiên rất là hào phóng nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười cười, cũng không vạch trần. Này tức nhưỡng chính là tiên thiên chi nhưỡng, tự nhiên chỉ có cầm đến gieo trồng tiên thiên linh chu mới vừa rồi có thể phát huy lớn nhất tác dụng, nếu là cầm đến gieo trồng bình thường tiên dược linh thảo, căn bản chính là phung phí của trời, chân chính công hiệu ngay cả một phần vạn cũng chưa có thể phát huy đi ra.

“Các ngươi yên tâm, bản tôn sẽ không lấy không các ngươi này bùn đất. Bản tôn gặp các ngươi thích bàn đào tiên quả, quá mấy ngày nay, bản tôn cho các ngươi mỗi người một cái chân chính tiên thiên bàn đào quả nếm thử tiên.” Hạ Vân Kiệt một bên không khách khí đem kia phủng tức nhưỡng thu đứng lên, một bên cười nói.

Hắn trồng ở vu đỉnh tiên thiên bàn đào thụ đã kết trái cây, vốn muốn đợi cho thành thục ngắt lấy mùa, chỉ sợ còn phải chờ một ít năm đầu, bất quá nay có tức nhưỡng, Hạ Vân Kiệt có 90% tin tưởng, bàn đào trên cây bàn đào rất nhanh có thể thành thục ngắt lấy.

“Thật vậy chăng?” Tịch Hàn đại vương ba người nghe vậy cả người chấn động, không cầm nổi lòng bật thốt lên hỏi.

Tiên thiên bàn đào quả, đừng nói bọn họ kim tiên ăn có thể bằng bạch tăng thêm mấy chục vạn năm công lực, cho dù Thái Ất kim tiên ăn đều có thể tăng trưởng một ít công lực, kia giá trị tự nhiên là không thể đánh giá.

Mà tối mấu chốt là, tiên thiên bàn đào thụ chỉ có Vương Mẫu nương nương bên kia một gốc cây, chín mươi chín vạn năm cũng liền kết khoảng trăm cái, cho dù tiên giới đại lão cũng phải chờ Vương Mẫu nương nương mời, mới có cơ hội nhấm nháp đến. Nhưng hôm nay Hạ Vân Kiệt thế nhưng nói qua mấy ngày nay cho bọn hắn mỗi người một cái nếm thử tiên. Nếu không phải ba người biết Hạ Vân Kiệt tuyệt đối không có khả năng là Ngọc Đế, Vương Mẫu nương nương cũng tuyệt đối không có khả năng có nhân tình, bọn họ thật muốn hoài nghi Hạ Vân Kiệt không phải Ngọc Đế chính là cùng Vương Mẫu nương nương có một chân.

Tiên thiên bàn đào quả! Tiên giới liền Vương Mẫu nương nương nơi nào có một gốc cây a!

“Như thế nào hay là còn không tin được bản tôn bất thành?” Hạ Vân Kiệt cười nhìn ba người hỏi.

“Không, không, tiểu nhân tự nhiên tin tưởng lão gia mà nói.” Ba người vội vàng liên tục lắc đầu, lại cùng gật đầu.

Bọn họ tự nhiên hiểu được, lấy Hạ Vân Kiệt bày ra đi ra thực lực, nay lại là bọn họ lão gia, nếu không phải thật có thể cho bọn hắn tiên thiên bàn đào quả, căn bản không tất yếu cho bọn hắn khai này ngân phiếu khống!

“Ha ha!” Hạ Vân Kiệt gặp ba người lại là lắc đầu lại là gật đầu, nhớ tới hôm nay không chỉ có lấy đến Lôi thần vu tổ kỳ, còn thu hoạch ngoài ý muốn tức nhưỡng cùng ba vị có được tầm bảo dị năng tử anh kì kim tiên thủ hạ, tâm tình không khỏi tốt.

Nở nụ cười một trận, Hạ Vân Kiệt liền về tới mặt đất cung điện, sau đó cao ngồi ngai vàng phía trên, hỏi thăm khởi ba người thủ hạ binh tướng tình huống.

Này vừa hỏi khó tránh khỏi có chút thất vọng. Nguyên lai này ba người một lòng chỉ tại tầm bảo phía trên, căn bản không có xưng bá một phương tâm tư, lại sợ khiến cho người khác chú ý, cũng không có khuếch trương thế lực, cũng không có nơi nơi thu nạp nhân mã, chính là tùy tùy tiện tiện tìm một ít yêu tiểu tiên, giúp bọn họ chăm sóc động phủ, hoa hoa thảo thảo, còn có hầu hạ bọn họ sống phóng túng. Cho nên ba người thực lực của chính mình tuy rằng cường đại, nhưng thủ hạ lại ngay cả cái kim tiên cấp nhân vật đều không có.

Này tiểu yêu tiểu tiên nhân số cũng không nhiều, có cái mười vạn nhân mã, thiên phú so le không đồng đều, phẩm hạnh không đồng nhất, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra chướng mắt, liền làm cho Tịch Hàn đại vương ba người thu thập dặn dò một phen, trực tiếp cùng chính mình rời

đi.

Tịch Hàn, Tịch Thử còn có Tịch Trần ba người mặc dù có chút luyến tiếc nơi này an nhàn ngày, nguyện đổ chịu thua, hơn nữa bọn họ cũng biết như vậy đi xuống chung quy không phải kế lâu dài. Hôm nay gặp gỡ Hạ Vân Kiệt như vậy tiên nhân xem như đi xa, nếu gặp gỡ hung tàn tham lam lợi hại nhân vật, bọn họ chỉ sợ cũng người tài hai vong!

Vì thế cũng liền khẽ cắn môi, tùy thân mang theo đi một ít trân quý vật phẩm, lại ở các bảo khố lần nữa hạ một phen cấm chế, lại rất dặn dò trong núi tiểu yêu tiểu tiên một phen, dặn dò bọn họ không thể ra ngoài gây chuyện, tốt trông coi động phủ, thế này mới theo Hạ Vân Kiệt giá khởi tường vân ly khai thanh long sơn, lại một đường ly khai Doanh châu.

“Kia Vân Hoành sơn đó là bản tôn sơn môn chỗ.” Đến Tiền Khê huyện trên không, Hạ Vân Kiệt chỉ phía xa nơi xa Vân Hoành sơn nói.

Tịch Hàn đại vương ba người thấy thế tại chỗ liền trợn tròn mắt.

Bởi vì kia núi vừa không cao cũng không hiểm, hơn nữa cũng không đại, căn bản là không có biện pháp cùng bên người vị này thực lực cực kì khủng bố lão gia liên hệ cùng một chỗ.

Ở Tịch Hàn đại vương ba người nghĩ đến, lấy Hạ Vân Kiệt thực lực, cho dù không giống Ngưu Ma Vương các tuyệt thế yêu vương giống nhau, chiếm cái mấy trăm vạn dặm, tiên linh khí lượn lờ liên miên sơn xuyên, yêu khí ào ào, nơi nơi binh tướng tuần tra, hạ trại, kia cũng ít nhất cũng nên có cái cao lớn hùng vĩ, chiếm rất rộng tiên gia động phủ.

Nay đổ tốt, liền như vậy một mảnh “Đỉnh núi nhỏ”, xa xa nhìn lại cũng không có nhìn đến bao nhiêu bóng người, không có bao nhiêu khí thế phóng lên cao, nếu không phải Hạ Vân Kiệt cố ý chỉ vào kia Vân Hoành sơn nói chuyện, bọn họ thực nghĩ đến vậy chính là tiên giới trong hàng tỉ vạn tái tầm thường bất quá một mảnh sơn lĩnh.

Chương 1822 : Hộ pháp thần thú

“Lão gia, ngài ra vẻ so với chúng ta huynh đệ ba người còn muốn khiêm tốn a!” Tịch Trần tương đối mà nói có vẻ ngốc thẳng một ít, trong lòng mà nói giấu không được, hồi lâu cuối cùng nhịn không được vẻ mặt thất vọng nói.

Ngủ đông khiêm tốn nhiều năm như vậy, thật vất vả quyết định rời núi, nhất sửa ngày xưa tác phong, Tịch Trần ba người còn là tưởng xông ra một điểm trò đến, khả vạn vạn không nghĩ tới, chính mình vị thực lực cực kì khủng bố lão gia, thế nhưng oa cư tại như vậy một cái thâm sơn cùng cốc đỉnh núi nhỏ!

“Núi không ở cao, có tiên tắc danh, sông không ở sâu, có long tắc linh.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy chính là thản nhiên đáp một câu.

Ba người nghe vậy cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, trong mắt đều bao hàm hoang mang sắc. Bọn họ ba người đều là tử anh kì kim tiên, ở tiên giới đã sinh hoạt vô cùng dài dòng năm tháng, vì tìm kiếm bảo vật, mười châu ba đảo đều đi qua, này Tụ Quật châu bọn họ tự nhiên cũng đã tới.

Đối với Tụ Quật châu tuy rằng không bằng bọn họ ổ Doanh châu như vậy quen thuộc, nhưng Tụ Quật châu một ít nổi danh môn phái thế lực, đỉnh núi, còn đều là biết đến.

Nhưng này Vân Hoành sơn, bọn họ cũng là ngay cả nghe cũng chưa nghe qua, lại như thế nào khả năng “Có tiên tắc danh, có long tắc linh” Đâu?

Bất quá Hạ Vân Kiệt nếu nói như vậy, bọn họ cũng không dám bào tìm tòi để.

Một đường giá tường vân, bốn người rất nhanh đi ra Vân Hoành sơn.

Này Vân Hoành sơn tuy rằng địa bàn không lớn, ngọn núi không cao, nhưng mấy năm nay Hạ Vân Kiệt cũng hạ chút tiền vốn. Cách xa còn nhìn không ra đến có cái gì trò, nhưng thật muốn đến gần, hơn nữa tiến vào trong đó sẽ gặp phát hiện, Vân Hoành sơn mịt mù bốc lên, tiên vụ lượn lờ, nơi nơi linh mẫn thảo tiên dược, đoan là nhất phái tiên gia động phủ khí tượng.

Trong núi ngời không nhiều lắm, nhưng cơ hồ người người đều có huyền tiên cảnh giới, trên mặt tràn đầy tự tin cùng tiến thủ, tinh thần diện mạo cùng với người khác địa phương hoàn toàn bất đồng.

Mọi người gặp Hạ Vân Kiệt dẫn ba người đã đến, ào ào cúi đầu nghênh đón, trên mặt tất cả đều mang theo cung kính sùng bái sắc.

Hạ Vân Kiệt mặt mang mỉm cười cùng mọi người chào hỏi, lại đem Cố Thiến Lâm đám người gọi tới, đem Tịch Hàn ba huynh đệ giới thiệu cho bọn họ nhận thức.

Kia Cố Thiến Lâm cũng liền thôi, dù sao nàng là Hạ Vân Kiệt đệ tử, siêu nhiên thân phận đặt tại nơi nào. Nhưng Ngụy Sùng đám người bất quá chính là huyền anh kì huyền tiên cảnh giới, ở Tịch Hàn ba huynh đệ xem ra bất quá giống như con kiến nhân vật, vốn tưởng rằng bọn họ thấy chính mình ba người khẳng định là nơm nớp lo sợ, không nghĩ tới bọn họ đối mặt bọn họ cũng không ti không kháng, chẳng sợ bọn họ cố ý hơi hơi thả ra một tia cường đại hơi thở, bọn họ trừ bỏ vận chuyển pháp lực chống cự ở ngoài, như trước biểu hiện không tự ti không kiêu ngạo.

Điều này làm cho Tịch Hàn chờ ba huynh đệ không khỏi

âm thầm lấy làm kỳ.

Tịch Hàn đại vương ba người lại nào biết đâu rằng, Ngụy Sùng đám người tuy rằng cảnh giới xa xa không bằng bọn họ ba người, nhưng đã trải qua quá rất nhiều đại chiến, thậm chí ngay cả Tây Hải Long cung cũng tấn công quá, cũng gặp qua Thái Ất kim tiên, thậm chí còn chính mắt mắt thấy quá chính mình lão gia một đao chém xuống Thái Ất kim tiên một cây cánh tay. Có thể nói là trải qua quá chân chính đại trường hợp, tầm mắt cùng bố cục đã sớm siêu việt hắn hiện tại cảnh giới.

Nói sau bọn họ lão sư còn là Tây Hải long vương đâu.

Này Tịch Hàn ba huynh đệ đơn giản thực lực cường đại một ít mà thôi, thật muốn luận thân phận cùng Tây Hải long vương còn kém chút.

Ngụy Sùng đám người lại như thế nào khả năng ở Tịch Hàn ba huynh đệ trước mặt biểu hiện ra bất luận cái gì nhát gan đâu?

“Về sau Tịch Hàn, Tịch Thử, Tịch Trần ba huynh đệ đó là ta Vân Hoành sơn hộ pháp thần thú, vị đồng bản tôn đệ tử. Tốt lắm, Ngụy Sùng ngươi mang theo ba vị hộ pháp làm quen một chút Vân Hoành sơn, tìm ba tòa ngọn núi cùng ba vị hộ pháp làm tu luyện động phủ chi dùng. Bản tôn mấy ngày này muốn bế quan, có liên quan thiên đình phong thưởng, chức quan nhậm mệnh, hết thảy chờ bản quan xuất quan sau đi thêm quyết định.” Hạ Vân Kiệt thay song phương làm đơn giản giới thiệu, lại nhậm mệnh Tịch Hàn ba huynh đệ vì hộ pháp thần thú, liền trở về tư thân hiên.

Này tranh thu hoạch tức nhưỡng, ở trên đường sử dụng sợ sẽ khiến cho dị động, vẫn không dám dùng. Nay về tới Vân Hoành sơn, tự nhiên muốn sớm cho kịp cấp tiên thiên dương liễu thụ cùng bàn đào thụ dùng tới. Còn có

Ngao Nhuận thân mình hắn cũng phải xử lý một chút.

Ngao Nhuận thân phận bất đồng Ngao Chấn, dù sao từng quý vì long vương quá, không tốt gióng trống khua chiêng đem hắn huyết nhục chi khu cũng cầm đến ngao thành long canh.

Nếu không tốt gióng trống khua chiêng đem Ngao Nhuận long thân cầm đến ngao thành long canh, Hạ Vân Kiệt không thiếu được mệt nhọc một ít, tự mình động xuống tay. Vừa vặn, còn có thể xứng thượng một ít linh thảo tiên dược, làm cho lần này long canh dược hiệu so với lần trước càng mãnh liệt mấy lần.

Tây Hải một trận chiến sau, Ngụy Sùng các tướng sĩ ở tinh khí thần phương diện lại có một phen nghiêng trời lệch đất duệ biến. Nếu ở bọn họ trên người đã đầu nhập vào nhiều như vậy, hơn nữa bọn họ lại người người đối hắn trung thành tận tâm, Hạ Vân Kiệt là tuyệt không để ý tái thêm đại đầu nhập độ mạnh yếu.

Cho dù lúc này đây, bọn họ như trước không có một người có thể đột phá trở thành kim tiên, Hạ Vân Kiệt cũng tuyệt không sẽ hối hận.

Chỉ cần bọn họ có thể thăng cấp một bộ phận công lực, có thể nhiều một phần tự bảo vệ mình năng lực, Hạ Vân Kiệt liền cảm thấy này hết thảy đầu nhập đều là đáng giá. Bởi vì bọn họ là người của hắn!

Đối người của mình, Hạ Vân Kiệt chưa từng có keo kiệt quá, cũng chưa bao giờ hội bạc đãi!

Vào tư thân hiên, ba vị phân thân đã ngồi ngay ngắn ở trúc tía ban công đợi hắn, thấy hắn tiến vào, cũng không đứng dậy, chính là hơi hơi gật gật đầu ý bảo một chút.

Bởi vì tuy có chủ yếu và thứ yếu chi phân, tính cách chi

phân, nhưng thuộc về cũng là nhất thể.

“Bàn đào tiên quả quả nhiên danh bất hư truyền, các ngươi công lực lại thấy thâm. Đáng tiếc này bàn đào tiên quả chỉ có ăn cái thứ nhất thời điểm có hiệu quả, mặt sau ăn tái nhiều cũng chỉ là đỡ thèm chi dùng. Bằng không nay có tức nhưỡng, một khi cấp bàn đào thụ bón, hẳn là có thể thu hoạch một trăm lẻ tám cái bàn đào tiên quả, các ngươi nói không chừng có thể đột phá đến đại vu cao nhất cảnh giới. Khi đó các ngươi có được vu tổ biến hóa thuật, lại tìm hiểu bất tử bất diệt thân, cho dù cùng Bì Na Dạ Già hẳn là cũng có thể đấu cái lực lượng ngang nhau.” Hạ Vân Kiệt nhìn trước mắt ba vị phân thân, cảm nhận được bọn họ trong cơ thể mênh mông huyết khí vu lực, còn có cường hãn thân mình, không khỏi lại là vui mừng lại không phải không có tiếc nuối nói.

“Ta ba người lấy vu tổ thân tu luyện, không chỉ có khả hấp thu thiên địa năng lượng, mà còn có thể đem còn phiêu cách ở trong thiên địa, chưa từng tiêu không vu tổ tinh khí chậm rãi tụ lại mà đến, thu vào trong cơ thể, so với tầm thường đại vu cùng kim tiên tu luyện không biết phải nhanh bao nhiêu lần. Tu luyện đến đại vu cao nhất cảnh giới hẳn là cũng nhanh, đạo huynh cần gì phải cấp ở nhất thời đâu!” Đế Giang mở miệng nói.

“Ha ha, cũng là, cũng là. Ta cũng là nóng vội.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi nở nụ cười.

Hắn tu luyện mới bao nhiêu thời gian, đến tiên giới lại mới bao nhiêu thời gian, nay có thể lấy được như vậy thành tựu, như trước còn không thỏa mãn, lại nói tiếp quả thật là nóng vội.

“Đúng là, đúng là, tu luyện chi đạo cấp không đến, cấp không đến!” Ba phân thân đều có chứa tổ vu tu luyện trí nhớ, nghe vậy đều gật gật đầu, sau đó ào ào hóa hồng

mà đi, đều tự lại các hồi động phủ tu luyện.

Ba phân thân rời đi sau, Hạ Vân Kiệt khởi động tư thân hiên cấm chế trận pháp, sau đó mới đem tức nhưỡng lấy ra, cầm một ít đặt ở tiên thiên dương liễu thụ cùng tiên thiên bàn đào thụ dưới.

Chương 1823 : Bàn đào chín

Kia tức nhưỡng vừa mới vừa bón tại tiên thiên dương liễu thụ cùng tiên thiên bàn đào rễ cây, trong nháy mắt Hạ Vân Kiệt trong cơ thể vu đỉnh liền có thúy quang, sáng mờ nở rộ, lẫn nhau chiếu rọi, đem toàn bộ vu đỉnh đều chiếu sáng lên tựa như ảo mộng, cũng có vô cùng cường đại sinh mệnh hơi thở tràn đầy vu đỉnh, đến sau lại lại tràn đầy mà ra, lan tràn Hạ Vân Kiệt toàn bộ thân mình.

Trong lúc nhất thời ngồi ngay ngắn ở trúc tía ban công Hạ Vân Kiệt quanh thân hào quang nở rộ, có một đợt đợt sinh khí theo hắn trên người phát ra.

Kia một đợt đợt sinh khí phát ra, tràn ngập ở tư thân hiên bốn phía.

Trúc tía lâm lá cây trở nên càng phát ra có sáng bóng non mềm, đầm nước biên thanh xanh đậm thảo xanh biếc ướt át, hoa dại một đóa đóa nở rộ mở ra, vô cùng tiên diễm.

Toàn bộ tư thân hiên sinh cơ bừng bừng, xuân ý dạt dào.

Một căn căn chạc cây từ tiên thiên dương liễu thụ thân cây dài quá đi ra, lại có một đám nha bào ở chạc cây dài đi ra, trong nháy mắt lại nở rộ mở ra, trưởng thành một mảnh mảnh tân nộn liễu diệp, xanh biếc ướt át, đầu nhọn còn treo một giọt giọt cam lộ. Ở sáng mờ chiếu rọi hạ, chiết xạ mộng ảo bàn sắc thái hào quang.

Vốn là ngây ngô tiên thiên bàn đào lấy mắt thường tốc độ tiếp tục lớn lên, sau đó dần dần mang theo một chút đà hồng, tản ra từng đợt từng đợt vô hạn dễ ngửi hương thơm, làm cho người ta nghe thấy tới kia hương thơm,

cả người đều lâng lâng đứng lên.

Cuối cùng tiên thiên bàn đào thành thục, suốt có một trăm lẻ tám cái.

Hạ Vân Kiệt một đám đếm, trên mặt lộ ra lão nông mùa thu hoạch vui sướng tươi cười.

Thậm chí ngay cả chính mình pháp lực bởi vì được đến hai khỏa tiên thiên linh chu sinh cơ dễ chịu, lại chiếm được đột phá, đang ở dần dần tăng trưởng đều hồn nhiên chưa thấy, thẳng đến hắn qua lại đem tiên thiên bàn đào quả số vài biến, thế này mới đột nhiên nhận thấy được pháp lực biến hóa, không khỏi vui mừng ra mặt.

Nguyên bản Hạ Vân Kiệt nghĩ đến chính mình đã tu luyện đến kim tiên cảnh giới cực hạn, đã rất khó lại có tiến triển, trừ phi hắn có thể khuy phá Thái Ất kim tiên huyền bí, đột phá đến một cái khác cảnh giới, thực lực mới có khả năng lại đánh vỡ hiện tại cực hạn. Không nghĩ tới bởi vì tiên thiên dương liễu thụ cùng tiên thiên bàn đào thụ tiến hóa, hắn sinh mệnh lực lại được đến thăng cấp, thực lực cũng cuối cùng lại đánh vỡ trước kia cực hạn, có càng tiến thêm một bước tiến triển.

Nếu hiện tại làm cho Hạ Vân Kiệt tái chống lại Bì Na Dạ Già, Hạ Vân Kiệt dĩ nhiên có đánh bại hắn tin tưởng, mà không phải giống lần trước giống nhau, cần nhiều mặt tính kế, còn đánh cho như vậy thảm thiết.

“Không biết lại ăn một cái tiên thiên bàn đào quả, có thể hay không lại có một lần thăng cấp?” Hạ Vân Kiệt trong lòng vừa động, duỗi tay hái được một cái tiên thiên bàn đào quả, sau đó ăn đứng lên.

Kia hương vị tuyệt vời, Hạ Vân Kiệt đời này cũng chưa hưởng qua, mĩ hắn thiếu chút nữa ngay cả đầu lưỡi đều

phải cắn.

Chính là thực đáng tiếc, khác kim tiên ăn một cái tiên thiên bàn đào quả, như thế nào cũng phải tăng trưởng cái mấy chục vạn năm công lực, nhưng Hạ Vân Kiệt ăn trừ bỏ cảm thấy hương vị vô cùng tốt, pháp lực lại cơ hồ không có gì biến hóa.

“Không nên a, ta còn là lần đầu tiên đâu!” Hạ Vân Kiệt gặp trong cơ thể pháp lực cơ hồ không có gì biến hóa, hơi hơi ngẩn người thần, lập tức trầm mặc cười, vỗ nhẹ nhẹ hạ chính mình đầu.

“Này tiên thiên bàn đào thụ liền trồng ở chính mình trong cơ thể, bình thường chính mình không biết hấp thu nó bao nhiêu tối tinh thuần sinh mệnh tinh hoa, hơn nữa chính mình sinh mệnh lực cũng cùng nó dung hợp cùng một chỗ, theo nó tăng trưởng mà tăng trưởng.

Nó trái cây bất quá chính là nó một tiểu bộ phận sinh mệnh lực kết tinh, chính mình ăn làm sao còn có thể có cái gì hiệu quả!”

Nếu không hiệu quả, tuy rằng kia mỹ vị làm cho Hạ Vân Kiệt nhịn không được tưởng tái nhấm nháp một cái, nhưng Hạ Vân Kiệt còn là nhịn xuống.

Một trăm lẻ tám quả nghe đứng lên tựa hồ rất nhiều, nhưng lại cũng là tăng nhiều cháo thiếu a! Huống hồ hắn cha mẹ, người yêu, đắc ý môn sinh rất nhiều đều còn tại hạ giới đâu, hắn dù sao cũng phải cho bọn hắn lưu trữ số định mức, tổng không thể làm cho bọn họ chờ cái chín mươi chín vạn năm đi.

Áp chế trong lòng thèm ăn, Hạ Vân Kiệt chậm rãi nhắm mắt lại, nhập định tìm hiểu Thái Ất kim tiên chi huyền bí.

Vừa rồi tiên thiên dương liễu chi cùng tiên thiên bàn đào

thụ tấn mãnh sinh trưởng, trừ bỏ làm cho hắn công lực lại chiếm được đột phá ở ngoài, ẩn ẩn càng mang cho hắn một tia hiểu ra. Hắn phải rèn sắt khi còn nóng.

Không nói đến Hạ Vân Kiệt nhập định tìm hiểu Thái Ất kim tiên huyền bí, lại nói Tịch Hàn ba huynh đệ một bên theo Ngụy Sùng quen thuộc Vân Hoành sơn, một bên nhịn không được trong lòng nghi hoặc hỏi:“Vừa rồi lão gia nói thiên đình phong thưởng, chức quan cái gì là cái gì ý tứ? Hay là lão gia còn là tiên quan bất thành?”

“Lão gia không cùng ba vị hộ pháp nói lên chuyện này sao?” Ngụy Sùng nhìn về phía Tịch Hàn ba người hỏi.

“Chúng ta ba huynh đệ cũng là vừa mới đi theo lão gia, lão gia rất nhiều chuyện chúng ta đều là không biết.” Tịch Hàn ba huynh đệ nhưng thật ra có chút ngượng ngùng trả lời.

Lại nói tiếp bọn họ cũng đều là tử anh kì kim tiên, nay lại thành Hạ Vân Kiệt thủ hạ, lại nói tiếp cũng quả thật có chút mất mặt, càng đừng nói bọn họ đến bây giờ ngay cả Hạ Vân Kiệt đến tột cùng là loại người nào đều còn không rõ ràng.

“Nguyên lai là như vậy.” Ngụy Sùng nghe vậy không khỏi bỗng nhiên tỉnh ngộ, sau đó rất nhanh trên mặt lộ ra tự hào cùng sùng bái sắc, mặt mày hớn hở nói:“Nói lên lão gia nhà ta, chỉ sợ nói mấy ngày mấy đêm cũng nói không xong. Ba vị hộ pháp hỏi đúng, chúng ta lão gia thật đúng là chính là thiên đình tiên quan. Các ngươi có thể tưởng tượng được đến chúng ta lão gia hiện tại bị phong làm cái gì tiên quan sao? Hắn đệ tử, cũng chính là vãn bối ta lão sư, nay là cái gì tiên quan sao?”

Bởi vì Tịch Hàn ba huynh đệ vị đồng Hạ Vân Kiệt đệ tử, cho nên Ngụy Sùng ở bọn họ trước mặt khiêm tốn tự xưng vãn bối.

Trên thực tế, thật muốn luận tuổi, Ngụy Sùng tại đây Tịch Hàn ba huynh đệ trước mặt cũng thật sự là chỉ có thể xưng vãn bối.

Bọn họ ba huynh đệ nhưng là lão bài kim tiên, chỉ là vì nhát gan sợ phiền phức, xưa nay khiêm tốn, cho nên ở tiên giới cũng không có cái gì thanh danh, nếu không lấy thực lực của bọn họ, nay ở tiên giới nói như thế nào cũng có thể xông ra một ít danh khí đến.

Ba người nhìn quét chung quanh một phen, trên mặt lộ ra một tia cười khổ nói:“Này thật đúng là tưởng tượng không đến.”

“Hắc hắc, chúng ta lão gia, quan bái Tụ Quật châu tiên vương chi chức, vị đồng thiên tôn, gần so với tứ phương tiên đế, tứ phương thần thú thấp một cấp. Lão gia đệ tử, cũng chính là vãn bối lão sư chính là Tây Hải long vương.” Ngụy Sùng vạn phần tự hào nói.

“Cái gì, điều đó không có khả năng! Tụ Quật châu cho tới bây giờ vốn không có phong quá tiên vương, còn có Tây Hải long vương không phải Ngao Nhuận sao? Chẳng lẽ lão gia là Ngao Nhuận sư phụ bất thành?” Tịch Hàn ba huynh đệ nghe vậy tất cả đều vẻ mặt khiếp sợ cùng không tin nói.

“Ha ha, ba vị hộ pháp khẳng định không biết trước đó vài ngày phát sinh ở tây hải sự tình.” Ngụy Sùng nghe vậy nở nụ cười.

“Kia thật đúng là không biết, chúng ta cũng đã có nhiều năm không có tới Tụ Quật châu đi lại, hay là Tây Hải đã xảy ra đại biến động bất thành?” Ba người nghe vậy hơi hơi sửng sốt, sau đó có chút không dám tin hỏi.

Tuy rằng tiên giới các nơi mỗi ngày đều có phân tranh

chiến đấu phát sinh, mỗi ngày đều có môn phái lật úp, môn phái quật khởi, nhưng đại bố cục là sẽ không thay đổi.

Tỷ như tứ hải Long cung, trừ bỏ thượng cổ thời đại từng có một lần thay đổi triều đại đại rung chuyển, đến bây giờ mới thôi, bình thường đều chính là quanh thân tiểu đánh tiểu nháo, cho tới bây giờ không phát sinh quá cái gì biến hóa lớn.

Chương 1824 : Khiếp sợ

“Hắc hắc, đâu chỉ đại biến động a! Ngay tại trước đó vài ngày, chúng ta lão gia mang theo Vân Hoành sơn cùng long môn tứ phái đại quân trực tiếp quét ngang Tây Hải Long cung.” Ngụy Sùng long trời lở đất nói.

“Cái gì? Quét ngang Tây Hải Long cung. Như thế nào khả năng? Tây Hải long vương Ngao Nhuận thực lực cường đại, trướng hạ cũng có hai ba trăm tên kim tiên, lấy hàng tỉ đến tính toán binh tướng, trừ phi Thái Ất kim tiên lãnh binh tấn công, hoặc là kia từng đại náo thiên cung Tề Thiên đại thánh, toàn bộ tiên giới còn có thể có ai quét ngang Tây Hải Long cung? Huống hồ kia Tây Hải Long cung xưa nay cùng tây phương giáo âm thầm có lui tới, chẳng lẽ tây phương giáo còn có thể ngồi xem Tây Hải Long cung bị quét ngang bất thành?” Ba người nghe vậy thiếu chút nữa sẽ muốn nhảy dựng lên, liên tục lắc đầu, tỏ vẻ không tin.

Bọn họ đều là lão bài kim tiên, tuy rằng làm người khiêm tốn, nhưng đối với tiên giới một ít bố cục, một ít cường đại thế lực chi tiết còn là biết được một ít.

“Hừ, tây phương giáo lại như thế nào? Kia Bì Na Dạ Già lại nói tiếp là tây phương giáo hộ pháp, Thái Ất kim tiên cấp siêu cấp cường giả, còn không phải bị lão gia nhà ta một đao cấp chém gãy một cánh tay, ngoan ngoãn thối lui, về phần kia Ngao Nhuận, tính cái gì, ta lão gia trực tiếp đem hắn bắt, trước mọi người mặt liền cấp giết!” Ngụy Sùng mặt mày hớn hở, vẻ mặt đắc ý tự hào nói.

Tịch Hàn đại vương ba người nhìn Ngụy Sùng mặt mày hớn hở bộ dáng, nếu không phải trong lòng biết rõ ràng loại chuyện này hắn tuyệt đối không có khả năng bịa đặt, bọn họ thật muốn nghĩ đến Ngụy Sùng là cái thuyết thư.

Một kim tiên chém gãy Bì Na Dạ Già một cánh tay, này ni mã xác định là thật ? Không phải đang nói thiên thư sao?

Tịch Hàn đại vương ba người ngây người hơn nửa ngày, cuối cùng là phục hồi tinh thần lại, sờ sờ cái trán mồ hôi lạnh. Này hết thảy muốn đều là thật sự, kia bọn họ thật đúng là xem như gặp may mắn a! Ở lão gia thủ hạ, không chỉ có có thể bảo trụ một cái tánh mạng, còn có bàn đào ăn.

Thật vất vả ổn định kinh hồn táng đảm, Tịch Hàn đại vương ba người rốt cuộc không có cái gì kim tiên kiêu ngạo, lôi kéo Ngụy Sùng ngồi vào dưới một cái lương đình, từ đầu tới đuôi đem có liên quan Hạ Vân Kiệt sự tình hỏi một lần.

Hạ Vân Kiệt kia nhưng là Ngụy Sùng đám người cảm nhận cao nhất lão gia, cuồng nhiệt sùng bái đối tượng, bình thường thích nhất đàm luận chính là Hạ Vân Kiệt, Tịch Hàn huynh đệ như vậy vừa hỏi, hắn mà nói áp tự nhiên liền quan không được, thao thao bất tuyệt nói đứng lên.

Ngụy Sùng thao thao bất tuyệt giảng, Tịch Hàn đại vương ba người cũng là càng nghe càng kinh hãi, không chỉ có cả người lưu mồ hôi lạnh, trong lòng còn không ngừng rơi lệ.

Bọn họ nghe xong Ngụy Sùng kể lại giới thiệu sau, tự nhiên biết bọn họ đầu phục một vị cỡ nào ngưu bức hung hãn, quan chức cỡ nào cao lợi hại nhân vật, khả vấn đề là, hắn đắc tội nhân, đắc tội thế lực càng thêm ngưu bức khủng bố a.

Đãng ma đại nguyên soái, Bì Na Dạ Già, Văn Thù Quảng Pháp tôn giả, còn có bọn họ sau lưng tây phương giáo, những người này, này thế lực, trước kia

bọn họ ba huynh đệ vừa nghe đều phải hai chân run lên, có xa lắm không bỏ chạy rất xa.

Nhưng còn bây giờ thì sao? Những người này, này thế lực đều thành bọn họ ba huynh đệ đối thủ một mất một còn.

Này không phải muốn bọn họ mạng già sao? Bọn họ là không chuẩn bị khiêm tốn, chung quanh trốn tránh, khá vậy không thể cao điệu đến cùng đãng ma đại nguyên soái, cùng Thái Ất kim tiên, cùng tây phương giáo đối nghịch a!

Chính là nay một lũ hơi thở bị Hạ Vân Kiệt cầm, mà Hạ Vân Kiệt lại là như vậy hung ác một nhân vật, bọn họ lại không có can đảm phản bội chạy trốn!

Nói đùa, người ta nhưng là liền thiên quân, long vương mí mắt cũng không nháy một chút sẽ giết, hơn nữa ngay cả Thái Ất kim tiên cánh tay đều dám bổ, bọn họ bất quá chính là ba nho nhỏ kim tiên, nếu dám phản bội chạy trốn, ngẫm lại đều biết đến sẽ là cái gì kết quả?

Ba huynh đệ cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, cuối cùng cúi hạ đầu, âm thầm thở dài nói:“Ai, nhận mệnh đi! Ít nhất lão gia hung tàn là hung tàn chút, nhưng nghe Ngụy Sùng nói tới, đối người của mình cũng là tuyệt đối thật tốt, hơn nữa phía trước hắn đối chúng ta ba huynh đệ cũng quả thật như thế, nhiều cầm một nắm đất đều hứa hẹn cầm tiên thiên bàn đào quả đến đổi.

Có tiên thiên bàn đào quả, chúng ta huynh đệ ba người công lực hẳn là còn có thể tái trướng một ít, đến lúc đó cũng có thể sẽ nhiều một ít tự bảo vệ mình năng lực. Hơn nữa hiện tại cũng chỉ có thể chờ mong, lão gia đừng như vậy sinh mãnh, tốt oa tại đây Vân Hoành sơn, không cần lại đi trêu chọc cái gì Bì Na Dạ Già, tây phương giáo.”

Ngụy Sùng không biết Tịch Hàn ba huynh đệ thực lực tuy rằng cường đại, nhưng là trời sinh nhát gan hạng người, gặp lão gia thu nạp đến lợi hại như vậy ba vị hộ pháp, trong lòng tự nhiên cao hứng, nhiệt huyết sôi trào nói xong Hạ Vân Kiệt sự tình sau, cũng không chú ý tới ba người sắc mặt, lại cao hưng mà dẫn dắt ba người tìm ba tòa ngọn núi, lại bảo đến một đám thủ hạ, làm cho bọn họ ở trên ngọn núi kiến khởi hộ pháp điện.

Hết thảy an bài thỏa đáng sau, Ngụy Sùng thế này mới cáo từ rời đi.

Tịch Hàn ba huynh đệ biết tiền đồ hung hiểm, không dám nữa giống như trước giống nhau quá cùng xa cực dục hưởng lạc ngày, Ngụy Sùng cáo từ sau, cũng chờ không kịp người phía dưới đem hộ pháp điện kiến tốt, liền tự cái tìm cái địa phương tĩnh tọa tu luyện đi.

Tư thân hiên, đại khái qua 5 ngày, Hạ Vân Kiệt theo nhập định trung mở hai mắt, trong mắt mang theo một tia vui sướng sắc.

Mấy ngày nhập định, kế lần trước Tây Hải cùng Bì Na Dạ Già sau, hắn đối Thái Ất kim tiên chi đạo lại nhiều một tia lĩnh ngộ.

Hiện tại hắn đối chính mình đột phá đến Thái Ất kim tiên càng ngày càng có tin tưởng, có lẽ một ngày này đã rất gần, khuyết thiếu chính là một lần thời cơ, một lần ngộ đạo.

Tu hành trương thỉ có độ, hơn nữa giống Hạ Vân Kiệt như vậy đã tu luyện đến kim tiên cực hạn cảnh giới, nếu không có hiểu ra trong lòng đầu, tu hành đã không thể lại tăng lên cái gì công lực, đơn giản cũng khiến cho hắn bảo trì không lùi bước thôi.

Đình chỉ tìm hiểu, Hạ Vân Kiệt bắt đầu xử lý Ngao Nhuận long vương thân.

Hắn rút Ngao Nhuận long cân, lại lột hắn long da. Lại trực tiếp lấy trái tim chỗ vu đỉnh làm lô đỉnh, tăng thêm nhập một ít linh thảo tiên dược, đem Ngao Nhuận huyết nhục ném nhập trong đó ngao đôn.

Ngao Nhuận so với hắn tam tử Ngao Chấn lợi hại rất nhiều, kỳ thật đã được cho đứng đầu kim tiên nhất lưu, hắn long cân cùng long da tự nhiên không phải là nhỏ.

Hạ Vân Kiệt đem hắn long cân cùng Ngao Chấn long cân cùng nhau lấy Vu môn luyện khí thủ pháp, bắt nó cấp luyện chế thành một cái chân chính phược long tác.

Này phược long tác luyện xong sau, thoạt nhìn cùng bình thường dây thừng cũng không có cái gì khác nhau, nhưng một khi tế đứng lên lại như hai con cự long cao đằng, uy lực thật lớn vô cùng, tuy rằng không thể cùng kia độn long cọc so sánh với, nhưng cùng Hạ Vân Kiệt từng đưa cho Hạ Lập bát quái vân quang khăn, bát quái long tu khăn uy lực đã kém không bao nhiêu.

Dù sao cũng là lấy long vương cùng long thái tử long cân luyện chế mà thành pháp bảo, toàn bộ tiên giới lại có cái nào tiên nhân có thể xa xỉ đến bực này trình độ?

Đem hai cái long cân luyện chế thành phược long tác sau, Hạ Vân Kiệt lại đem long vương cùng long thái tử long trảo luyện chế thành một cây đại kéo, nhất tế đứng lên, đồng dạng là hai long cao đằng, đầu đuôi tương giao, một khi chia cắt đi xuống, cho dù tử anh kì kim tiên chỉ sợ cũng sắp bị cắt thành hai đoạn, nhưng thật ra cùng thượng cổ tiếng tăm lừng lẫy kim giao tiễn có dị khúc đồng công chi diệu, đương nhiên uy lực cùng kim giao tiễn là không thể so sánh với.

Luyện chế này hai kiện pháp bảo sau, Hạ Vân Kiệt lại đem long vương cùng long thái tử long da cấp luyện chế thành hơn một ngàn kiện khôi giáp.

Long vương cùng long thái tử đều là tử anh kì kim tiên, bọn họ lân giáp đó là bọn họ trời sinh hộ thể tiên y, nay bị Hạ Vân Kiệt luyện chế thành khôi giáp, kia lực phòng ngự tự nhiên cực kỳ rất cao. Bình thường huyền tiên mặc vào nó, đều có thể cứng rắn kháng bình thường kim tiên toàn lực nhất kích, tuyệt đối là chân chính bảo mệnh pháp bảo.

Đem long cân, long trảo cùng long da đều cấp luyện chế thành pháp bảo, kia long huyết long thịt cũng đã đôn không sai biệt lắm.

Hạ Vân Kiệt liền mở tư thân hiên, đang chuẩn bị đi ra ngoài nhìn xem nay Vân Hoành sơn tình huống khi, Cố Thiến Lâm tiến vào bẩm báo nói, có Hổ Lực đại tiên, Hồng Phát lão tổ còn có Không Trần chân nhân ba vị kim tiên dắt tay nhau mà đến, muốn bái kiến hắn.

Chương 1825 : Đầu nhập vào

“Xem ra còn là có mấy người hiểu được lí lẽ.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng vừa động, trên mặt lộ ra một tia mỉm cười.

Ngọc Đế phong hắn làm Tụ Quật châu tiên vương, tuy rằng chịu giới hạn trong trong tay binh tướng thực lực, trong khoảng thời gian ngắn hắn không có khả năng có cái gì đại hành động, cũng sẽ không bốn phía khuếch trương, bình định phản loạn, nhưng Thạch Cừ quận là hắn sơn môn chỗ quận, xem như hắn ba phần đất phần trăm, Hạ Vân Kiệt cho dù khiêm tốn, không chuẩn bị bốn phía khuếch trương, này một mẫu ba phần, kia cũng quyết không cho phép không hề nghe lời thế lực tồn tại.

Sở dĩ đến bây giờ còn không có áp dụng hành động, thứ nhất là bởi vì hắn chính mình có rất nhiều sự tình muốn xử lý, còn không có có thể đằng ra tay chân đến, thứ hai cũng là tưởng cấp Thạch Cừ quận khắp nơi thế lực một cái thời gian suy nghĩ, làm cho bọn họ chủ động tới cửa.

Bất quá hiện tại Hạ Vân Kiệt tình thế đặt tại nơi nào, chỉ có tiên vương danh hiệu, nhưng không có cái gì binh tướng, hơn nữa tây phương giáo cùng Xiển giáo đối hắn đều là như hổ rình mồi, dục trừ chi cho thống khoái, hơn nữa tây phương giáo, chỉ sợ lại hận không thể hiện tại liền giết hướng Vân Hoành sơn đến. Đơn giản kiêng kị Hạ Vân Kiệt thực lực, còn có hắn trên đầu quan mũ, tạm thời còn không dám như thế gióng trống khua chiêng đến tấn công Vân Hoành sơn, mà chính là nhanh hơn ở Tụ Quật châu khuếch trương, chờ khuếch trương một khi hoàn thành, sớm hay muộn có một ngày là muốn tìm cái lý do đối Vân Hoành sơn động thủ.

Cho nên hiện tại Hạ Vân Kiệt nhìn như vị cực nhân thần, làm một phương biên giới đại quan, vinh quang vô cùng,

trên thực tế tất cả mọi người biết hắn tình cảnh rất là không ổn, rất nhiều người đối hắn đều là e sợ cho tránh né không kịp, không muốn cùng hắn có cùng xuất hiện.

Cũng đang là vì như vậy, rõ ràng Hạ Vân Kiệt là Tụ Quật châu tiên vương, có một đao chém xuống Thái Ất kim tiên một cánh tay khủng bố thực lực, ở hắn một mẫu ba phần, nhưng cũng chậm chạp không có lên được mặt bàn thế lực lớn đến đầu nhập vào.

Chính cái gọi là, dệt hoa trên gấm nhiều người, đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi ít người a!

Kết quả này mặc dù ở Hạ Vân Kiệt dự kiến bên trong, nhưng tóm lại còn là có chút thất vọng. Hiện tại nghe nói có Hổ Lực đại tiên ba người đến bái phỏng hắn, Hạ Vân Kiệt trong đầu thế này mới có chút vui mừng.

Tóm lại đầu năm nay còn là có người hiểu được lí lẽ, đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi!

Mỉm cười nói một câu, Hạ Vân Kiệt ở Cố Thiến Lâm cùng đi hạ rời tư thân hiên.

Ở trên đường, Hạ Vân Kiệt cho Cố Thiến Lâm một cái tiên thiên bàn đào quả, đem nàng cấp cảm động thỉnh thoảng cầm mắt đẹp vụng trộm xem Hạ Vân Kiệt, làm hại Hạ Vân Kiệt cả người không được tự nhiên.

Hổ Lực đại tiên ba người trước kia ở Thạch Cừ quận tuyệt đối thuộc loại cao nhất tiêm nhân vật, cho dù đi quận vương phủ, La Đàn tiên quân đều phải tự mình đón chào, về phần Ngụy Sùng nhất lưu nhân vật, ngay cả ở bọn họ trước mặt nói chuyện tư cách đều không có.

Nhưng hôm nay, Vân Hoành sơn trong tiếp khách điện, từng Thạch Cừ quận cao nhất tiêm ba vị đại nhân vật, ở

Ngụy Sùng vị này nguyên Tiền Khê huyện Huyện lệnh trước mặt, không chỉ có không có toát ra chút ngạo mạn, ngược lại ẩn ẩn toát ra một tia câu nệ. Phảng phất đang ở tiếp đãi bọn họ không phải một vị huyền tiên, mà là một vị kim tiên thực lực so với bọn họ còn mạnh hơn.

Kỳ thật này cũng không trách Hổ Lực đại tiên ba người, Tể tướng trước cửa thất phẩm quan, càng đừng nói Ngụy Sùng chính là sớm nhất một đám người đi theo Tụ Quật châu tiên vương Hạ Vân Kiệt bên người, không chỉ có như thế, hắn lão sư còn là đương đại Tây Hải long vương. Thay lời khác nói, bỏ qua một bên Hạ Vân Kiệt tầng này quan hệ, hiện tại Ngụy Sùng thân phận đã cùng lúc trước tham gia bích la quả hội Tây Hải Long cung thập vương tử Ngao Hoành tương đương.

“Ba vị đạo hữu, biệt lai vô dạng a!” Ngay tại Hổ Lực đại tiên ba người câu được câu không cùng Ngụy Sùng hàn huyên khách sáo khi, một đạo uy nghiêm mang theo một tia thân thiết thanh âm ở ngoài điện vang lên.

“Tiểu tiên bái kiến tiên vương điện hạ!” Hổ Lực đại tiên ba người gặp là Hạ Vân Kiệt đến đây, vội vàng đứng dậy quỳ một gối xuống nói, trong mắt toát ra một chút sùng bái cùng kính sợ sắc.

Trước đó vài ngày, Tây Hải đại chiến, bọn họ ba người đều có hạnh mắt thấy, đối Hạ Vân Kiệt vị này kim tiên, là đã cảm kính nể lại mang theo thật sâu sợ hãi.

“Ba vị đạo hữu khách khí, mau mau xin đứng lên.” Hạ Vân Kiệt thấy thế vội vàng tiến lên, mặt mang mỉm cười tự mình đưa bọn họ ba người nâng dậy đến.

Hắn nay đúng là dùng người là lúc, khó được này ba người đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, khẳng chủ động đến bái kiến hắn, tự nhiên tốt mượn sức.

“Tiểu tiên không dám nhận tiên vương điện hạ đạo hữu danh xưng, tiên vương thẳng hô tiểu tiên tên liền khả.” Tuy rằng Hổ Lực đại tiên ba người coi như là quý vì kim tiên lưu, nhưng ở Hạ Vân Kiệt trước mặt nhưng là chút không dám bãi bất luận cái gì kim tiên cái giá, gặp Hạ Vân Kiệt tự mình tiến lên dìu bọn họ đứng lên, vội vàng cực kì khiêm tốn nói.

“Ở xa tới đó là khách, ba vị đạo hữu không cần khiêm tốn, còn xin mời ngồi.” Hạ Vân Kiệt cười mời ba người nhập tòa.

“Chúng ta ba người chính là đến đầu nhập vào tiên vương điện hạ, còn thỉnh tiên vương điện hạ thu lưu!” Ba người gặp Hạ Vân Kiệt thái độ thân thiết, chút không có gì tiên vương cái giá, cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, đột nhiên lại quỳ xuống đất, ôm quyền nói.

“Bổn vương tình cảnh các ngươi là hẳn là biết đến, các ngươi tin tưởng muốn đi theo bổn vương sao? Hiện tại các ngươi còn có lựa chọn cơ hội, xem ở các ngươi hôm nay chủ động đến đầu nhập vào phân thượng, bổn vương rửa sạch Thạch Cừ quận khi, tuyệt không hội đối với các ngươi xuống tay! Nhưng nếu đi theo bổn vương sau, các ngươi về sau còn có hai lòng, bổn vương cũng là tuyệt đối sẽ không nương tay!” Hạ Vân Kiệt lúc này không tái dìu bọn họ đứng lên, mà là hai mắt như kiếm nhìn bọn họ.

“Tiên vương điện hạ yên tâm, chúng ta ba người hôm nay quyết định đều là trải qua suy nghĩ tường tận, về sau tuyệt không sẽ có hai lòng.” Hổ Lực đại tiên ba người thần sắc kiên định nói.

“Hảo! Vậy các ngươi về sau đó là bổn vương trướng hạ thiên quân!” Hạ Vân Kiệt gặp ba người thần sắc kiên định, cũng sẽ không tái già mồm, tại chỗ ưng thuận thiên quân chi chức.

Thiên đình chức quan, có thể chân chính đứng hàng tiên ban, có tư cách lên Lăng Tiêu bảo điện gặp mặt Ngọc Đế, ít nhất là tiên quân, giống như trước Thạch Cừ quận quận vương đó là tiên quân chi chức quan. Tiên quân trở lên đi đó là thiên quân cùng tinh quân. Thiên quân cùng tinh quân là cùng cấp, bọn họ trở lên đi nửa cấp, chính là giống Thiên Bồng nguyên soái, trông coi tứ đại thiên môn Tứ Đại Thiên Vương, tứ hải long vương, Lăng Tiêu điện tứ nguyên soái đằng đằng tiên quan. Thiên Bồng nguyên soái, Tứ Đại Thiên Vương đám trở lên đi, đó là đãng ma đại nguyên soái, thiên đình bát bộ thiên tôn, tiên vương, như lôi bộ thiên tôn Văn Trọng, tinh bộ thiên tôn Thái Bạch kim tinh, Hạ Vân Kiệt, còn có Hoàng Giác đại tiên đám tiên khanh trọng thần. Đương nhiên cùng cấp còn có thực quyền lớn nhỏ chi phân, tỷ như Hạ Vân Kiệt nếu có thể thật sự nắm trong tay toàn bộ Tụ Quật châu, kia hắn vị này tiên vương quyền thế liền tuyệt đối bao trùm ở các bộ thiên tôn phía trên. Tỷ như đồng dạng là thiên tôn, Thái Bạch kim tinh ở thiên đình uy vọng liền xa không bằng Văn Trọng. Đối tinh bộ nắm trong tay lực cũng xa không bằng Văn Trọng đối lôi bộ nắm trong tay lực.

Thiên tôn, tiên vương này một cấp bậc trở lên đi đó là tứ phương tiên đế, tứ phương thần thú, đó là chân chính thiên đình đại lão, biên giới đại quan, cho dù Ngọc Đế thấy bọn họ cũng phải khách khách khí khí, Văn Trọng đám người thấy bọn họ cũng phải trì vãn bối chi lễ. Hạ Vân Kiệt này tiên vương trừ phi chân chính nắm trong tay Tụ Quật châu, nếu không cũng xa không thể cùng bọn họ đánh đồng.

Này tứ phương tiên đế, tứ phương thần thú các dẫn chục tỷ thiên binh thiên tướng, trấn thủ tiên giới tứ phương, tầm thường là sẽ không đến Lăng Tiêu điện chờ đợi Ngọc Đế điều lệnh.

Đề tài lại xả trở về, Hạ Vân Kiệt nay bị Ngọc Đế phong làm tiên vương, Ngọc Đế trước mắt tuy rằng không có bát xuống một binh một tướng cho hắn, bất quá quan ấn nhưng thật ra cho hắn rất nhiều, cũng chính là tự chủ nhân sự nhậm mệnh quyền, có thiên quân vị bốn mươi tám cái, tiên quân vị tám trăm cái, được cho là thiên ân to lớn, trước đó chưa từng có.

Đương nhiên này đó cùng Hạ Vân Kiệt tiên vương vị giống nhau, đều là ngân phiếu khống, có thể hay không mời chào đến lợi hại thiên quân, tiên quân lại xem Hạ Vân Kiệt chính mình bản sự.

Chương 1826 : Kẻ sĩ có thể vì tri kỷ mà chết

Hổ Lực đại tiên ba người đều chính là tử khí kì kim tiên thực lực, nếu không có quan hệ, cho dù đảm nhiệm tiên quân đều còn là kém chút tư cách, giống kia La Đàn tiên quân đó là bởi vì dựa vào cùng thác tháp Lý thiên vương quan hệ, mới vừa rồi lấy tử khí kì kim tiên cảnh giới được tiên quân vị, trấn thủ Thạch Cừ quận.

Hổ Lực đại tiên ba người vốn tưởng rằng chính mình ba người đầu nhập vào lại đây, có thể ở Hạ Vân Kiệt trướng hạ mưu cái tiên quân vị đã thực khó lường, không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt lại bởi vì ba người có thể "Đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi", tình nghĩa sâu nặng, trực tiếp liền che thiên quân vị cho bọn hắn, so với trước kia trấn thủ Thạch Cừ quận La Đàn tiên quân đều phải suốt cao 1 cấp.

Đừng xem thường này 1 cấp, chính là này 1 cấp khác biệt, không có tử anh kì kim tiên cảnh giới đừng nghĩ làm.

Có thể nói thiên quân này 1 cấp, ở thiên đình đã xem như thực ngưu bức. Kim Tra, lại nói tiếp không chỉ có là tử anh kì kim tiên cảnh giới, hơn nữa hắn sư phụ còn là Văn Thù Quảng Pháp tôn giả, hắn phụ thân là đãng ma đại nguyên soái, lại hào thác tháp thiên vương, khả hắn cũng bất quá chính là lĩnh thiên quân vị.

Lôi bộ là thiên đình bát bộ số một số hai chiến đấu bộ đội, nhưng Văn Trọng thiên tôn trướng hạ cũng liền thiết hai mươi bốn vị thiên quân.

Đương nhiên đó là một thực lực vi tôn thế giới, thiên quân vị tuy rằng hiển hách, quyền cao chức trọng, nhưng nếu không có tương ứng thực lực, dọa dọa bình

thường tiên nhân còn có thể, nhưng thật muốn gặp được lợi hại kim tiên, thiên quân vị cũng là vô dụng. Hơn nữa đều là thiên quân, thực quyền, thực lực cũng là có một trời một vực.

Giống lôi bộ hai mươi bốn thiên quân, tùy tiện đi ra một cái đều là tiên giới tiếng tăm lừng lẫy kim tiên.

Trong đó có Tần thiên quân, Diêu thiên quân, Triệu thiên quân, Đổng thiên quân, Viên thiên quân, Dư thiên quân, Trương thiên quân, Vương thiên quân, Tôn thiên quân, Bách thiên quân, ở thượng cổ đại chiến bày ra thập tuyệt trận, thượng cổ Xiển giáo mười hai kim tiên đồng thời xuất động mới vừa rồi phá đi, có thể nghĩ những thiên quân này chi lợi hại!

Đương nhiên trận pháp cùng cá nhân thực lực mạnh yếu không thể đồng nhất mà nói, có chút trận pháp bày ra, nếu địch nhân không vào, kia cũng là uổng công. Nhưng mặc kệ nói như thế nào, này mười vị thiên quân bày ra trận pháp có thể bức đến thượng cổ Xiển giáo mười hai vị kim tiên đều xuất hiện động, có thể thấy được bọn họ cho dù cá nhân thực lực cũng không có giống trận pháp sở biểu hiện ra ngoài như vậy cường đại, nhưng ít ra cũng coi như được với đứng đầu kim tiên, so với kia Mã Nguyên phỏng chừng đều kém không bao nhiêu.

Hổ Lực đại tiên ba người bất quá chính là tử khí kì kim tiên, ở rộng lớn vô ngần tiên giới cũng không thể nói rõ có cái gì danh khí, thế nhưng lập tức phong quan cùng Tần thiên quân đám người giống nhau, nói là một bước lên trời cũng không đủ.

Hổ Lực đại tiên ba người nghe vậy đều là trong lòng chấn động, không tự chủ được cả người phủ phục ở đất, lễ bái nói:“Hạ quan tất vì đại nhân hết lòng tận tụy đến chết mới thôi, để báo đại nhân ơn tri ngộ!”

Nếu nói phía trước, bọn họ lựa chọn đầu nhập vào Hạ Vân Kiệt, trừ bỏ kính nể Hạ Vân Kiệt, cũng nhiều ít có vài phần bách cho tình thế chi ngại, dù sao Hạ Vân Kiệt nay bị phong làm tiên vương, mặc kệ hắn cỡ nào ẩn nhẫn, này Thạch Cừ quận làm hắn một mẫu ba phần, khẳng định là không tha có phản đối người của hắn tồn tại. Cùng với chờ hắn đến chinh phạt, còn không bằng chủ động đến đầu nhập vào.

Nhưng hiện tại bọn họ cũng là chân chính từ trong tâm phát ra kẻ sĩ có thể vì tri kỷ mà chết cảm động, hoàn toàn thần phục cùng Hạ Vân Kiệt.

Bởi vì đến Hạ Vân Kiệt như vậy trình tự, giống bọn họ như vậy cấp bậc kim tiên, nhiều một cái kỳ thật không nhiều lắm, thiếu một cái kỳ thật cũng không thiếu, hắn như thế coi trọng, thuyết minh là chân chính đem bọn họ để ở trong lòng, là lấy thành đến đối bọn họ.

“Đứng lên đi, các ngươi coi như là có có lộc ăn người, bổn vương mấy ngày này vừa lộng tốt hơn này nọ, các ngươi liền đuổi tới. Vừa vặn, liền thừa dịp hôm nay, bổn vương đem một ít này nọ phân thưởng đi xuống, Ngụy Sùng, ngươi đi đem ba vị hộ pháp, còn có Xích gia huynh đệ các chủ yếu tướng lãnh đều triệu tập đến đại điện đến.” Hạ Vân Kiệt gặp ba người thiệt tình đầu nhập vào, liền cũng sẽ không cùng bọn họ khách khí, huy phất tay ý bảo bọn họ đứng lên, cười nói.

“Là lão gia.” Ngụy Sùng nghe vậy hai mắt mạnh sáng ngời, sau đó vẻ mặt kích động lui xuống.

Ngụy Sùng mấy ngày nay nhưng là không thiếu thường đến ngon ngọt, đầu tiên là tử anh kì kim tiên cấp bậc long thái tử huyết nhục ngao long canh, theo sát sau lại ăn đến Vương Mẫu nương nương trong vườn bàn đào sản xuất bàn đào. Sau đó tu vi công lực, tự nhiên cũng

là đi theo cọ cọ cọ một đường hướng lên trên tăng cao.

Nghĩ năm đó hắn vừa cùng Hạ Vân Kiệt nhận thức khi, bất quá chính là tiên đan kì thiên tiên, khả hiện tại đã là pháp lực mênh mông hùng hồn huyền anh kì huyền tiên.

Này hết thảy cố nhiên có Hạ Vân Kiệt chỉ điểm, hắn tự thân cần thêm tu luyện, trải qua nhiều lần sinh tử đại chiến chi cố, còn có một cái rất lớn nguyên nhân chính là mấy năm nay theo Hạ Vân Kiệt sau, luôn luôn tại càng không ngừng tiến bổ, hơn nữa tiến bổ gì đó càng ngày càng cao đương. Hơn nữa gần nhất này hai lần, đặt ở trước kia, kia căn bản là nghĩ cũng không dám tưởng.

Long thái tử huyết nhục ngao long canh, Vương Mẫu nương nương bàn đào viên bàn đào a!

Toàn bộ tiên giới lại có vài người có thể ăn được đến?

Hổ Lực đại tiên ba người không cùng Hạ Vân Kiệt, tự nhiên không biết đi theo Hạ Vân Kiệt tuy rằng ý nghĩa tiền đồ hung hiểm khó lường, nhưng đồng thời cũng ý nghĩa có thể “Ăn ngon uống lạt”. Có hắn Hạ Vân Kiệt một ngụm cơm liền tuyệt đối sẽ không đói bụng hắn nhất ban thủ hạ. Bọn họ gặp Ngụy Sùng vẻ mặt kích động địa hạ đi, trong lòng âm thầm có chút nghi hoặc, không biết Hạ Vân Kiệt đến tột cùng lộng cái gì vậy, có thể làm cho Ngụy Sùng kích động thành như vậy, còn cố ý muốn đem mọi người gọi tới.

Ngụy Sùng đi rồi, Hạ Vân Kiệt cũng là không vội mà thuyết minh, mà là hỏi chút Hổ Lực đại tiên ba người tình huống.

Biết được bọn họ đều tự thủ hạ đều có hai ba trăm vạn yêu binh, giáo chúng, số người tuy rằng không tính nhiều, nhưng nếu không đem Vân Hoành sơn tính đi vào, đặt ở toàn bộ Thạch Cừ quận tuyệt đối được cho là

chân chính tinh nhuệ nhân mã.

Hạ Vân Kiệt như trước vâng chịu binh quý tinh không ở nhiều nguyên tắc, không hề chuẩn bị chiếu đan toàn thu, mà là tinh nhuệ trung chọn tinh nhuệ, phân phó Hổ Lực đại tiên đều tự trì chút hồi sơn môn theo kia hai ba trăm vạn yêu binh cùng giáo chúng bên trong, chỉ chọn mười vạn danh tả hữu chân chính trung thành, tâm chí kiên định binh tướng lục nhập Tụ Quật châu châu trong quân. Về phần người khác tắc như trước lưu thủ sơn môn.

Hiểu biết này đó tình huống cũng làm chút chỉ thị sau, Hạ Vân Kiệt lại hỏi nổi lên ba người tu luyện sự tình.

Ba người nay đã là hắn trướng hạ ba vị thiên quân, nhưng tu vi cảnh giới thật là thấp một ít, Hạ Vân Kiệt tự nhiên hy vọng có thể mau chóng thăng cấp bọn họ tu vi.

Tiên giới, đến kim tiên cực kỳ đã ngoài công pháp, thiên đạo đều là mật không truyền ra ngoài, cho nên rất nhiều huyền tiên ở tu luyện dài lâu năm tháng cũng chưa biện pháp đột phá tình huống hạ, hắn chỉ có thể lựa chọn gia nhập môn phái, rất nhiều kim tiên đồng dạng như thế.

Ba người lại nói tiếp từ bước vào kim tiên cảnh giới sau, tu vi đã rất nhiều năm trì trệ không tiến, lần này đến đầu nhập vào Hạ Vân Kiệt, tự nhiên cũng là kỳ vọng Hạ Vân Kiệt có thể ở tu hành phía trên chỉ điểm một hai. Gặp chính mình ba người vừa mới vừa đầu nhập vào lại đây, Hạ Vân Kiệt mà bắt đầu hỏi bọn họ tu hành sự tình đến, không khỏi lại là cảm động, lại là mừng rỡ.

Phải biết rằng Hạ Vân Kiệt nhưng là có thể so với Thái Ất kim tiên cấp lợi hại nhân vật a, hắn chỉ điểm lại khởi đồng tầm thường?

Ba người đều nhất nhất đem chính mình tu luyện trung gặp được hoang mang khó hiểu phương hướng Hạ Vân

Kiệt làm thuyết minh.

Chương 1827 : Ngủ đông chi sách

Hạ Vân Kiệt kế thừa rất nhiều ngưu nhân đại đạo, thật muốn luận thiên đạo tri thức uyên bác trình độ, chỉ sợ đã thẳng truy giáo chủ, đơn giản rất nhiều tuy rằng biết còn không có biện pháp lĩnh ngộ thôi.

Nhưng mặc kệ nói như thế nào, lấy Hạ Vân Kiệt như vậy uyên bác thiên đạo tri thức, đến chỉ điểm Hổ Lực đại tiên ba người còn là tùy tay nhặt ra.

Nói hai ba câu, liền làm cho Hổ Lực đại tiên ba người có một loại bỗng nhiên sáng sủa, nghe quân buổi nói chuyện thắng đọc sách mười năm cảm giác.

Ba người càng nghe, trong lòng càng là sáng ngời thông thấu, đối Hạ Vân Kiệt cũng càng là bội phục.

Đến sau lại, trên cơ bản là Hạ Vân Kiệt đang nói, bọn họ đang nghe, không biết khi nào, Tịch Hàn đại vương ba người cũng vào đại điện.

Bọn họ là trời sinh có chứa thượng cổ văn tượng dị chủng tê giác, vừa ra sinh ra được hiểu được tu chân ngộ đạo, nhưng bất luận cái gì miệng ăn núi lở, bất luận cái gì tiên thiên ưu thế đều có bị tiêu hao hết thời điểm. Bọn họ ba người tu luyện đến tử anh kì kim tiên sau, liền đã đến cực hạn, vô số năm qua, mặc kệ bọn họ như thế nào chăm chỉ tu luyện, đều đã rất khó lại có tiến bộ, này cũng là ba người sau lại say mê cho thu thập các loại bảo bối, ham hưởng lạc nguyên nhân chủ yếu chi nhất.

Ngay từ đầu bọn họ tiến vào, bái kiến Hạ Vân Kiệt sau, liền lẳng lặng ngồi ở bên cạnh, có cũng được mà không có cũng không sao nghe Hạ Vân Kiệt cấp Hổ Lực đại tiên ba người giải thích nghi hoặc thụ đạo.

Dù sao Hổ Lực đại tiên ba người cảnh giới so với bọn họ còn thấp vài cái tiểu cảnh giới, bọn họ hỏi vấn đề đối với bọn họ mà nói còn là thực thô thiển, Hạ Vân Kiệt trả lời, bọn họ trên cơ bản cũng đều biết, đơn giản Hạ Vân Kiệt nói được càng thấu triệt, có đôi khi còn mở con đường mới, làm cho bọn họ ẩn ẩn cũng có như vậy điểm gây ra, thế này mới có cũng được mà không có cũng không sao nghe.

Nhưng dần dần, làm Hổ Lực đại tiên ba người không hề vấn đề, mà chủ yếu là Hạ Vân Kiệt ở dần dần hướng thâm ảo chỗ giảng giải khi, ba người liền bất tri bất giác ngồi thẳng thân mình, trên mặt toát ra chuyên chú biểu tình, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt bất tri bất giác trung mang theo một tia nhìn lên.

Bởi vì bọn họ phát hiện, đều là tử anh kì kim tiên, Hạ Vân Kiệt đối thiên đạo hiểu biết sớm đã xa xa siêu việt bọn họ.

Tu đạo vô năm tháng, như thế giảng giải đi xuống, bất tri bất giác nói cả ngày. Đến sau lại, ngay cả Chu Lương đám người cũng đều theo Kim Dương thành đuổi lại đây, Hạ Vân Kiệt gặp người đều đã tới không sai biệt lắm, thế này mới đình chỉ giảng đạo.

Gặp Hạ Vân Kiệt đình chỉ giảng đạo, đừng nói Hổ Lực ba người, liền ngay cả Tịch Hàn ba huynh đệ đều toát ra một tia ý do chưa hết biểu tình.

“Tham nhiều ăn không lạn, chờ các ngươi đem bổn vương hôm nay giảng nói hiểu được sau, bổn vương tự nhiên sẽ tái tìm thời gian cho các ngươi giải thích nghi hoặc thụ đạo. Nay còn là phân phong các ngươi chức quan, sẽ đem một ít thứ tốt phân phát đi xuống, các ngươi mấy ngày nay đều bế quan hảo hảo luyện hóa hấp thu, tranh thủ ở tu vi có thể lại có đột phá.” Hạ Vân Kiệt ánh mắt quét mọi người liếc mắt một cái, thản nhiên

nói.

“Lão gia, ngài bị Ngọc Đế phong làm Tụ Quật châu tiên vương đã qua đi ba tháng, Thái Bạch lão kim tinh cũng đã đem Ngọc Đế sắc phong thông báo Tụ Quật châu cùng tiên giới các nơi, khả cho tới bây giờ mới thôi, chúng ta trừ bỏ lần nữa thu nạp Ôn Kiều phủ nhân mã, chữa trị Ôn Kiều phủ thành trì, giúp dân chúng trùng kiến gia viên, cũng tái không có động tĩnh. Hiện tại ngoại giới đã có không ít người ở nghị luận lão gia, nói lão gia ngài có tiếng không có miếng, cũng có rất nhiều người nói lão gia ngài ở Tây Hải một trận chiến tuy rằng bức lui Bì Na Dạ Già, nhưng chính mình cũng bị thương rất nặng, rất khó khôi phục như lúc ban đầu, căn bản không dám lại mở chiến đoan. Thậm chí còn có người nói lão gia cũng chỉ dám ở tây hải làm rối, ở tây phương giáo thế lực lâm lập Tụ Quật châu, căn bản không dám hành động thiếu suy nghĩ, để tránh lại chọc giận Bì Na Dạ Già cấp cường giả.” Chu Lương mấy năm nay đi theo Hạ Vân Kiệt tuy rằng tu vi như ngồi hỏa tiễn giống nhau đột nhiên tăng mạnh, nhưng tính cách như trước không có thay đổi, còn là thuộc loại hiếu chiến ngay thẳng hạng người, gặp Hạ Vân Kiệt từ bị sắc phong tiên vương vị đến hôm nay, chút không có muốn áp dụng hành động ý tứ, nhịn không được bước ra khỏi hàng nói, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt có chút lo lắng cùng nghi hoặc.

Lo lắng cùng nghi hoặc tự nhiên là này nghe đồn có phải hay không thật sự, Hạ Vân Kiệt hay không thật sự ở Tây Hải một trận chiến bị trọng thương, rất khó khôi phục, cho nên nay muốn yển kỳ tức cổ, đường đường một tiên vương chỉ co đầu rút cổ ở một cái hạ đẳng phủ không ra.

“Đúng vậy, lão gia. Nguyên bản lão gia sắc phong xuống dưới sau, Thạch Cừ quận khắp nơi thế lực đều lập tức an phận thủ thường đứng lên, không dám lại có cái gì hành động. Nhưng gần mấy ngày nay, bọn họ gặp lão

gia binh tướng vẫn không có ra Ôn Kiều phủ, một số người liền bắt đầu không an phận đứng lên. Nhất là vạn túc sơn thiết tuyến con rết yêu vương, nghe nói ỷ vào có sư đà sơn bích tình sư đà vương di sơn đại thánh duy trì, bốn phía khuếch trương địa bàn." Có Xích gia huynh đệ bước ra khỏi hàng bẩm báo nói. Bọn họ đều là trời sinh hỏa thuộc tính thể chất, tính cách tương đối mà nói cũng hỏa bạo một ít.

"Tụ Quật châu to lớn vô ngần, bổn vương nếu bị phong làm Tụ Quật châu tiên vương, nhìn ra tự nhiên là toàn bộ Tụ Quật châu, một quận một phủ được mất, chính là nhất thời việc, thả dung bọn họ kiêu ngạo một đoạn thời gian, chờ thời cơ thành thục khi, bổn vương đều có so đo." Hạ Vân Kiệt khoát tay thản nhiên nói, chính là nói lời này khi, mắt ở chỗ sâu trong có hàn mang lóe ra.

Gặp chính mình dạng nói, người phía dưới tuy rằng đều gật đầu nên là, nhưng trong mắt rõ ràng có lo lắng sắc, trong đầu nhưng thật ra hơi hơi cảm động, sái nhiên cười nói:"Các ngươi yên tâm, bằng Bì Na Dạ Già còn thương không đến bổn vương căn bản. Tây Hải một trận chiến, bổn vương không chỉ có sớm đã khôi phục như thế, hơn nữa nếu hiện tại nếu lại gặp hắn, bổn vương có nắm chắc đưa hắn hai tay lưu lại. Chính là Tụ Quật châu khắp nơi thế lực lâm lập, không chỉ có có tây phương giáo, Xiển giáo, còn có như là sư đà vương các tuyệt thế yêu vương, lợi hại tiên nhân tồn tại, rút dây động rừng, muốn làm không tốt muốn khiến cho cùng mà công chi, bổn vương cho dù bản sự tái lợi hại, cũng là hai đấm khó địch bốn tay. Cho nên tạm thời chúng ta muốn yển kỳ tức cổ, nghỉ ngơi lấy lại sức, kì địch lấy nhược, chậm rãi tiêu hóa mấy ngày nay thu hoạch, chậm đợi thời cơ thành thục, khi đó bất động tắc đã, một khi khởi động, tất yếu uy hiếp tứ phương, làm cho bọn họ không những dám hành động thiếu suy nghĩ."

"Lão gia anh minh, là chúng ta tầm nhìn hạn hẹp, không

biết lão gia mưu tính sâu xa.” Chu Lương đám người thế mới biết Hạ Vân Kiệt trong lòng sở đồ quá nhiều, căn bản không quan tâm này một phủ một quận được mất, không khỏi rất là yên tâm cùng kính nể, ào ào khom người nói.

“Các ngươi cũng đừng chụp bổn vương mã thí. Nói đến cùng còn là chúng ta thực lực không tới kia trình tự, nếu không bổn vương đã sớm quét ngang đi qua, cần gì phải nói chuyện gì yển kỳ tức cổ, nghỉ ngơi lấy lại sức. Cho nên các ngươi nhất định làm cần thêm tu luyện, nhiều mặt thao luyện binh tướng.” Hạ Vân Kiệt khoát tay, sắc mặt nghiêm nói.

“Là, ta chờ tất không phụ lòng lão gia kỳ vọng cao.” Mọi người vội vàng quỳ một gối xuống, thần sắc trang nghiêm nói.

Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua Chu Lương đám người, vui mừng điểm gật đầu. Này đó tướng sĩ trước kia tuy rằng thiên phú cũng không thế nào, nhưng trải qua mấy ngày nay bồi dưỡng cùng rèn luyện, lại người người tâm chí kiên định như bàn thạch dĩ nhiên thành khả kham trọng dụng chi tướng sĩ.

“Tịch Hàn! Tịch Thử! Tịch Trần!” Hạ Vân Kiệt thu hồi ánh mắt, đột nhiên uy nghiêm nói.

“Có thuộc hạ!” Tịch Hàn ba huynh đệ vội vàng bước ra khỏi hàng.

Chương 1828 : Phong thưởng

“Các ngươi ba huynh đệ đều là tu vi cao thâm hạng người, nay bổn vương phong các ngươi thiên quân vị, các lĩnh mười vạn quân, cần thêm thao luyện, thưởng tiên thiên bàn đào quả một cái, long canh trăm cân!” Nói xong, Hạ Vân Kiệt đem quan ấn cùng này khác tiên thiên bàn đào quả, long canh lấy ra, ba người tắc ngây người một hồi lâu nhi, mới vẻ mặt kích động lên trước lĩnh quan ấn, tiên thiên bàn đào quả còn có long canh.

Lấy thực lực của bọn họ, cũng là làm được rất tốt thiên quân vị. Chính là thiên quân vị ở thiên đình đã xem như quan lớn, bọn họ ở thiên đình không có gì quan hệ, lại là yêu tộc sinh ra, muốn lập tức mưu đến thiên quân vị cũng không phải cái gì dễ dàng việc. Cho dù gia nhập thiên đình cũng nhu chậm rãi lập công, mới vừa rồi có thể đi đến thiên quân vị. Bất quá nay Hạ Vân Kiệt lại trực tiếp phong bọn họ thiên quân vị, coi như là ngư dược long môn, lập tức thành tiên giới hiển quý nhân vật.

Này còn không phải nhất cho ba người kích động, dù sao lấy bọn họ tu vi cũng là không tính bôi nhọ thiên quân vị, nhất cho ba người kích động là Hạ Vân Kiệt quả thực ban cho bọn họ tiên thiên bàn đào quả, không chỉ có như thế còn có long canh trăm cân. Tuy rằng không biết long canh là cái gì cấp bậc ngoạn ý, nhưng khi bọn hắn theo Hạ Vân Kiệt nơi nào tiếp nhận long canh sau, bọn họ liền lập tức nhận thấy được bên trong mênh mông pháp lực, biết là chân chính đại bổ vật.

Mà Hổ Lực đại tiên ba người lúc này cũng cuối cùng hiểu được vì sao Ngụy Sùng vừa nghe nói Hạ Vân Kiệt có thứ tốt phân thưởng khi, biểu tình như vậy kích động.

Này đâu chỉ là thứ tốt a, quả thực chính là có tiên thạch cũng mua không được cực phẩm trân quý này nọ. Bọn

họ vừa mới tiếp nhận Hạ Vân Kiệt đại đạo, nếu lại có này đó đại bổ vật tiến bổ, tưởng không đột phá hiện tại cảnh giới cũng khó a!

Nghĩ đến đây Hổ Lực đại tiên ba người trong đầu là một mảnh lửa nóng kích động, âm thầm may mắn chính mình có thể chủ động đến đầu nhập vào Hạ Vân Kiệt.

“Hổ Lực! Hồng Phát! Không Trần!” Ba người trong lòng chính lửa nóng kích động là lúc, Hạ Vân Kiệt điểm đến bọn họ ba người tên.

Ba người vội vàng tiến lên quỳ xuống đất chính thức thụ phong.

“Các ngươi ba người tu vi tuy rằng còn xa không bằng Tịch Hàn ba huynh đệ, nhưng là là kim tiên cảnh giới, có năng lực chủ động đến đầu nhập vào, bổn vương hôm nay cũng đồng dạng phong các ngươi vì thiên quân vị, các lĩnh chính mình sơn môn sở chọn lựa mười vạn tinh nhuệ giáo chúng vì binh tướng. Các thưởng tiên thiên bàn đào quả một cái, long canh trăm cân!” Hạ Vân Kiệt uy nghiêm thanh âm ở cung điện vang lên.

Ba người nguyên bản nghĩ đến chính mình tu vi cùng Tịch Hàn ba huynh đệ kém khá xa, tuy rằng phong quan giống nhau, nhưng ban cho khẳng định kém rất lớn. Vạn vạn không nghĩ tới, ban cho thế nhưng giống nhau như đúc, không khỏi cảm động đến rơi nước mắt, vội vàng lễ bái tạ ơn.

Phong sáu vị thiên quân sau, Hạ Vân Kiệt nhất nhất che Ngụy Sùng, Chu Lương các tướng lĩnh tiên quân chi chức, cùng sở hữu ba mươi danh tiên quân, lĩnh tam vạn binh tướng, bọn họ ban cho cùng thiên quân so sánh với đều giảm phân nửa, nhưng mỗi người đều lĩnh đến một kiện long vương tiên giáp.

Long vương tiên giáp đó là lấy long vương Ngao Nhuận cùng long thái tử bọn họ lân giáp luyện chế mà thành tiên giáp.

Ngụy Sùng đám người năm đó bất quá chính là nhất giới thiên tiên, hôm nay lại quan phong tiên quân, lại có như thế trân quý ban cho, tự nhiên người người đều cảm động đến rơi nước mắt, cảm ơn khi thanh âm đều là nghẹn ngào.

Phong thưởng sau khi chấm dứt, Hạ Vân Kiệt lại cố ý đem Tịch Hàn ba huynh đệ gọi tới, lại lấy ra ba quả tiên thiên bàn đào đưa cho bọn họ nói:“Lúc trước bổn vương hứa hẹn quá, sẽ không lấy không các ngươi vật, lúc trước kia ba bàn đào là bổn vương phong thưởng, đây là bổn vương thêm vào tiếp tế tiếp viện các ngươi.”

“Tạ lão gia, ta huynh đệ ba người có thể được gặp lão gia chính là chúng ta tam sinh hữu hạnh. Này bàn đào quả còn thỉnh lão gia thu tốt, ngài cho chúng ta đã quá nhiều, huống hồ tục truyền bàn đào quả chỉ có ăn cái thứ nhất có hiệu quả, cái thứ hai liền không có hiệu quả, lão gia lúc này đúng là nhu cầu cấp bách dùng vật ấy bồi dưỡng nhân tài là lúc, chớ để lãng phí ở chúng ta trên người.” Ba người tuy rằng là nhát gan hạng người, cũng không phải cái gì người có đảm đương, phía trước cũng chủ yếu là bách cho Hạ Vân Kiệt vũ lực mà thần phục, nhưng ba người không phải kẻ ngốc, lãnh huyết hạng người, Hạ Vân Kiệt như vậy đối bọn họ, bọn họ lại há có thể toàn không cảm xúc? Gặp Hạ Vân Kiệt ban cho nhiều như vậy dưới tình huống, còn như trước thủ vững hứa hẹn cho bọn hắn như thế trân quý tiên quả, bọn họ đáy lòng bị chịu cảm động, quỳ một gối xuống chối từ nói.

“Bổn vương quả thật khuyết thiếu bực này tiên quả, mọi người đã nói như vậy, kia này món nợ trước hết tiếp tục thiếu, về sau nếu có cùng loại tiên quả, bổn vương tái

lần nữa cho các ngươi bổ thêm.” Tuy rằng nói tiên thiên bàn đào quả cho dù phân phát sau, Hạ Vân Kiệt trong tay còn có tám mươi lăm cái, nhưng chung quy tăng nhiều cháo thiếu, điểm ấy số lượng còn là không đủ phân, nếu Tịch Hàn ba người nói như vậy, Hạ Vân Kiệt cũng sẽ không cùng bọn họ khách khí, thu hồi ba tiên thiên bàn đào quả.

Phong thưởng sau, Hạ Vân Kiệt lại nghiêm nghiêm giao cho bọn họ không thể đem hắn lần này bốn phía phân phát tiên thiên bàn đào quả việc tiết lộ sau khi ra ngoài, lại xuất ra càng nhiều long vương tiên giáp, long canh, còn có năm mươi tử bàn đào cùng năm trăm cái tử văn tương hạch bàn đào, giao cho Cố Thiến Lâm, từ nàng ấn trong quân các tướng sĩ lập công tình huống, phân thưởng đi xuống.

Như thế phong thưởng sau, Hạ Vân Kiệt lại làm chút phân phó. Tỷ như gia tăng khai thác lưỡng quan sơn canh kim tử ô mạch khoáng, luyện chế ra phê lượng chế thức thần binh lợi khí, võ trang Tụ Quật châu châu quân; Đại lực xây dựng thêm Ôn Kiều phủ phủ thành Kim Dương thành. Ôn Kiều phủ là Hạ Vân Kiệt căn cơ chỗ, lại cùng Tây Hải tới gần, hai quan sơn Tây Hà lại hợp với Tây Hải, không chỉ có có thể làm cho Hạ Vân Kiệt Tụ Quật châu châu quân cuồn cuộn không ngừng được đến Tây Hải Long cung vật chất tài nguyên, một khi chiến khởi, lại có thể có cái đầu vĩ hô ứng, tiến khả công lui khả thủ. Hơn nữa trải qua qua tiền mấy tràng chiến tranh, ở lại Ôn Kiều phủ trên cơ bản đều là trung thành tin cậy binh tướng cùng dân chúng.

Cho nên Ôn Kiều phủ tuy rằng chính là cái cằn cỗi hạ đẳng phủ, nhưng Hạ Vân Kiệt đã quyết định đem này cằn cỗi hạ đẳng phủ cải biến phát triển trở thành Tụ Quật châu tiên vương thành chỗ. Thông qua chỗ tòa này tiên vương thành, đưa hắn quyền lực kéo dài đi ra ngoài, bao trùm toàn bộ Tụ Quật châu.

Nhất nhất lệnh phân phó sau khi, Hạ Vân Kiệt liền phân phát mọi người.

Phân phát mọi người sau, Hạ Vân Kiệt đem phân thân Đế Giang kêu đến, cho hắn hai mươi cái tiên thiên bàn đào quả, hai mươi tử bàn đào quả, hai trăm cái tử văn tương hạch bàn đào, làm cho hắn mang cho Ngao Lệ. Về phần long canh cùng long vương tiên giáp, hắn sẽ không lại cho Ngao Lệ mang đi.

Dù sao Tây Hải Long cung đại quân trên cơ bản đều là trong nước các tộc, tại đây sự kiện còn là có kiêng kị.

Việc này làm xong sau, Hạ Vân Kiệt cuộc sống tựa hồ lập tức lại hồi phục bình tĩnh.

Mỗi cách một tháng, khai đàn giảng đạo một lần, này khác thời gian không phải tĩnh tọa tìm hiểu Thái Ất kim tiên đại đạo, đó là luyện chế đan dược, luyện chế pháp bảo, cùng với đi Kim Dương thành xem xét tiên vương thành xây dựng thêm tình huống.

Tiên vương thành tự nhiên không phải nguyên lai Kim Dương thành chỗ tòa này hạ đẳng phủ phủ thành có thể so sánh, tiên vương thành tương lai muốn đại biểu chính là toàn bộ Tụ Quật châu trung tâm, thủ phủ.

Cho nên tiên vương thành kiến tạo công tác vô cùng to lớn, phân đông nam tây bắc, thẳng sáp tận trời, chiều cao trăm vạn trượng, giống như cự sơn bình thường cửa thành, đem toàn bộ Ôn Kiều phủ đều cấp vây quanh đi vào.

Nói cách khác, trước kia toàn bộ Ôn Kiều phủ địa vực tất cả đều trở thành một cái thành, Tụ Quật châu tiên vương thành!

Cũng đang bởi vì này dạng, lúc trước này lưu lại dân chúng tất cả đều kích động vạn phần, cơ hồ tất cả mọi người nhiệt tình tăng vọt tham dự tiên vương thành kiến tạo công tác. Bọn họ chính là tiên giới tiểu dân chúng, người mặt trên vật đấu tranh đối bọn họ mà nói đó là một cái khác thế giới sự tình, bọn họ căn bản không thể nào biết được. Bọn họ chỉ biết là bọn họ trước kia yêu dân như tử Ôn Kiều phủ phủ lệnh đại nhân, nay thành toàn bộ Tụ Quật châu tiên vương. Phủ lệnh đại nhân trở thành tiên vương sau, cũng không có quên bọn họ, cũng không vong bản, không chỉ có theo Tây Hải Long cung bên kia vận đến đại lượng vật tư phân thưởng cho bọn họ, hơn nữa còn muốn ở Ôn Kiều phủ thành lập khởi toàn bộ Tụ Quật châu lớn nhất thành trì, tiên vương thành.

Bọn họ đều cùng có vinh yên!

Chương 1829 : Hạ Lập lại báo đến

Tiên vương thành kiến tạo công trình hiển nhiên là phi thường to lớn, không chỉ có cần đại lượng nhân lực, còn cần đại lượng vật lực. Hiển nhiên dựa vào Ôn Kiều phủ bên này dân chúng, còn có Ôn Kiều phủ về điểm này tài lực khẳng định là xa xa không đủ.

Cũng may Hạ Vân Kiệt còn có tài đại khí thô, lãnh địa vô cùng mở mang, trị hạ các Thủy tộc vô số Tây Hải Long cung làm phía sau đại bản doanh.

Cho nên nhân lực phương diện không đủ, liền theo ngao lịch bên kia triệu tập đại lượng nhàn phú Thủy tộc dân chúng, vật lực không đủ, tắc theo Tây Hải Long cung tàng khố vận đến.

Đương nhiên trước mắt chính là kiến tạo hình dáng dàn giáo, còn không đề cập đến tiên vương thành lợi hại trận pháp cấm chế, cần nhân lực cùng vật lực đều là bình thường, không hề hội liên luỵ Tây Hải Long cung phát triển.

Bất quá dù là như vậy, bởi vì công trình quá mức to lớn, cần muốn nhân lực cùng vật lực đều là đại lượng, vẻn vẹn hình dáng dàn giáo đều ít nhất cần mấy trăm năm thời gian, nhưng thật ra vội không đến.

Như thế suốt một năm, Hạ Vân Kiệt đều là như vậy quá ngày, mà Tịch Hàn chúng tướng thì tại dùng đại bổ vật sau, ào ào bế quan tu luyện, trong khoảng thời gian ngắn trên cơ bản không có khả năng xuất quan.

Một ngày này, Hạ Vân Kiệt tĩnh tọa trúc tía ban công tìm hiểu Thái Ất kim tiên đại đạo, đột nhiên trong lòng chấn động, bỗng nhiên đứng lên, trên mặt lộ ra một tia kích động mà phức tạp biểu tình.

“Hắn như thế nào đến đây?” Hạ Vân Kiệt có cổ xúc động muốn đi ra tư thân hiên, nhưng cuối cùng còn là chậm rãi ngồi trở về.

“Tiên quân đại nhân, phía trước chính là Tụ Quật châu tiên vương Hạ Vân Kiệt phủ đệ chỗ, vân Hoành Sơn.” Trời cao thượng, một vị kim tiên chỉ phía xa phía dưới Vân Hoành sơn, đối một vị diện mạo hiên ngang nam tử nói, trong mắt hơi hơi lộ ra một tia khinh thường cùng âm hiểm sắc.

“Tôn Thăng, ngươi xác nhận không nhận sai sao?” Kia diện mạo hiên ngang nam tử tự nhiên đó là Hạ Lập, nghe vậy khẽ cau mày, mặt lộ vẻ một tia không tin sắc nói.

Hắn vì củng cố cảnh giới ở Cửu U sơn nhiều một đoạn thời gian, thẳng đến trước đoạn thời gian mới đi thiên đình hầu mệnh, sau đó liền bị Ngọc Đế phái đến đây Tụ Quật châu, muốn hắn ở Tụ Quật châu tiên vương trướng hạ nghe lệnh, cho nên thẳng đến hôm nay mới vừa rồi đến Tụ Quật châu đưa tin.

Đến phía trước, Hạ Lập tự nhiên cũng hỏi thăm một ít Hạ Vân Kiệt tình huống, biết hắn chiến tích hiển hách, từng lấy mấy chục vạn binh lực, lật úp Tây Hải Long cung, bức lui Bì Na Dạ Già, là tiên giới từ thượng cổ đại chiến tới nay, khó được vừa hiện bưu hãn nhân vật.

Hạ Lập cuộc đời tối bội phục dũng mãnh có thể chiến hạng người, cho nên đến tiền nghe nói Hạ Vân Kiệt như vậy bưu hãn, nhưng thật ra nổi lên vài phần kính nể ý, vội vã muốn gặp hắn vừa thấy, nhìn xem đến tột cùng là cái dạng gì một người.

Chính là người còn không có gặp, đáy lòng đã dâng lên một tia thất vọng.

Đường đường một vị tiên vương, nhất phương biên giới đại quan, thế nhưng oa cư tại như vậy một cái tiểu địa phương.

“Hồi tiên quân, loại chuyện này hạ quan sao có thể nhận sai. Này Hạ Vân Kiệt nguyên bản chính là này Ôn Kiều phủ phủ lệnh, sau lại Tây Hải một trận chiến mới vừa rồi thành danh, bị bệ hạ phong làm Tụ Quật châu tiên vương, ủy lấy trọng trách. Vốn định hắn có thể đại sát tứ phương, cho dù không thể theo tây phương giáo các thế lực lớn hổ khẩu đoạt thực, ít nhất cũng có thể thu nạp chung quanh một mảnh vùng, dương ta thiên đình oai, lại không nghĩ rằng này Hạ Vân Kiệt từ được phong tiên vương sau, thế nhưng không tư tiến thủ, một mặt bo bo giữ mình, chỉ biết là tiêu phí vật lực tài lực thành lập thành trì, đem toàn bộ Ôn Kiều phủ cấp khuông tiến vào, này khác một điểm động tĩnh đều không có.

Thế cho nên đừng nói địa phương khác, liền ngay cả Ôn Kiều phủ chỗ Thạch Cừ quận đều nhanh sắp bị sư đà sơn yêu vương phụ thuộc thế lực cấp chia cắt hơn phân nửa đi. Hay là này Hạ Vân Kiệt thầm nghĩ làm Ôn Kiều phủ tiên vương sao? Kia chẳng phải là bị người cười chết?” Tôn Thăng trả lời, trong mắt khinh thường sắc càng đậm.

Có liên quan Hạ Vân Kiệt năm đó trận chiến ấy, tuy rằng hiện tại đã dần dần truyền mở ra, nhưng dù sao không có tận mắt nhìn thấy, rất nhiều người còn là cho rằng trong đó có nghe nhầm đồn bậy khoa trương thành phần. Hơn nữa người tây phương giáo, vì mặt, lại nhiều phương làm thấp đi Hạ Vân Kiệt, hơn nữa Hạ Vân Kiệt này đã hơn một năm, ngay cả một điểm hành động đều không có, người ở bên ngoài xem ra, hiển nhiên là sợ hãi, vì thế dần dần nhưng thật ra có không ít người khinh nhìn hắn, cho rằng hắn có tiếng không có miếng, người nhát gan một cái.

“Nếu thật muốn co đầu rút cổ không ra, bản tiên quân còn không bằng tiếp tục trấn thủ Bồng Lai tiên đảo Khô Lâu quận đâu!” Hạ Lập nghe vậy chân mày cau lại, trầm giọng nói.

Khô Lâu sơn từng lớn nhất thế lực Bạch Cốt động, từ Mã Nguyên vừa chết sau, liền cây đổ bầy khỉ tan, Hạ Lập vì thế thừa cơ đem Khô Lâu sơn đại bộ phận địa bàn thu về trong tay, ngay cả Bạch Cốt động cũng thu đi, cũng đem quận thành di chuyển đến Bạch Cốt động.

Bạch Cốt động trải qua Thạch Cơ nương nương cùng Mã Nguyên hai nhậm ngưu nhân kinh doanh, tuy rằng không thể nói rõ phòng thủ kiên cố, nhưng so với hắn trước kia kia quận thành không biết chắc chắn khó công bao nhiêu lần. Vì vậy duyên cớ, hơn nữa Ngọc Đế đúng là vẫn còn muốn bận tâm đến Cửu U Tố Âm nữ đế mặt mũi, tuy rằng đem Hạ Lập điều đến Hạ Vân Kiệt trướng hạ cống hiến, kia Khô Lâu quận như trước treo tại hắn danh nghĩa, từ người của hắn trấn thủ.

Cũng may Bạch Cốt động dễ thủ khó công, hơn nữa sau lại Hạ Lập cũng thu nạp không ít kim tiên, cũng là không cần lo lắng Mã Nguyên cũ bộ phản công.

“Đúng là, cũng không biết bệ hạ nghĩ như thế nào, như thế nào đột nhiên liền đem tiên quân cấp điều đến Hạ Vân Kiệt trướng hạ cống hiến đâu?” Tôn Thăng phù hợp nói.

“Quân mệnh không thể trái. Nếu bệ hạ có lệnh, chúng ta tự nhiên muốn nghe theo. Đợi lát nữa các ngươi nhìn thấy Hạ tiên vương thiết không thể làm càn vô lý, bản tiên quân đều có định đoạt.” Hạ Lập trầm giọng nói.

“Tuân mệnh.” Đi theo Hạ Lập mà đến mười vị tướng lãnh ào ào khom người lĩnh mệnh.

Bởi vì cần lưu nhân mã trấn thủ Khô Lâu quận, đi theo Hạ Lập mà đến, trừ bỏ Tôn Thăng là tử khí kì kim tiên ở ngoài, còn lại đều chính là huyền tiên.

Vân Hoành sơn tuy rằng kinh Hạ Vân Kiệt mấy năm nay đầu nhập kinh doanh, mịt mù bốc lên, tiên khí lượn lờ, nơi nơi là linh thảo tiên dược, cổ mộc che trời, xưng được với là tiên gia động phủ. Bất quá Hạ Lập là Cửu U Tố Âm nữ đế con, Vân Hoành sơn dừng ở hắn trong mắt còn là có vẻ rất là "Bần hàn", xa xa không xứng với tiên vương vị.

Hạ xuống đụn mây, tự nhiên có thủ sơn tướng sĩ ngăn lại Hạ Lập đám người.

Tôn Thăng nói sáng tỏ Hạ Lập thân phận.

"Nguyên lai là Hạ tiên quân, thất kính! Còn thỉnh đại nhân cùng các vị đạo hữu chờ một chút một lát, bản tướng cái này đi vào thông báo." Thủ sơn tướng lãnh không tự ti không kiêu ngạo hướng Hạ Lập thi lễ, khách khí nói.

"Làm càn! Hạ tiên quân chính là thiên đình trọng thần, trấn thủ Bồng Lai tiên đảo Khô Lâu quận tiên quân, trướng hạ kim tiên tướng lãnh hơn mười cái, ngươi thế nhưng muốn tiên quân ở sơn môn khẩu chờ?" Tôn Thăng nghe vậy không khỏi cả giận nói, trong mắt lộ hung quang.

"Còn đây là tiên vương sơn môn trọng địa, đừng nói là tiên quân, cho dù là thiên quân, thiên tôn, cũng phải bản tướng thông báo sau, mới vừa rồi có thể vào trong." Thủ sơn tướng lãnh nghe vậy không chỉ có không có bị dọa lui, ngược lại sống lưng hơi hơi nhất cử, thần sắc lẫm liệt nói.

Nói đùa, bọn họ mấy năm nay liên tục trải qua vài lần đại chiến, cái gì trường hợp chưa thấy qua, thậm chí ngay cả tiên vương trực tiếp tru sát long thái tử, thiên quân, long vương đều chính mắt mắt thấy quá, lại sao lại giống này khác thiên binh thiên tướng giống nhau, nhìn thấy tiên quân đã bị kinh sợ?

“Các ngươi Tụ Quật châu tiên vương thật đúng là thật lớn uy phong cái giá, nếu như vậy uy phong, lại vì sao co đầu rút cổ tại đây nho nhỏ đỉnh núi?” Tôn Thăng khóe miệng gợi lên một tia khinh thường cười lạnh nói.

Chương 1830 : Sơn môn xung đột

“Lớn mật, cũng dám nhục ta tiên vương!” Thủ sơn tướng lãnh còn có này khác tướng sĩ vừa nghe, lập tức không nói hai lời liền tế ra binh khí pháp bảo, đằng đằng sát khí đối với Tôn Thăng liền oanh sát đi, cũng có người đã trực tiếp hướng hôm nay tọa trấn ngọn núi cao nhất phụ trách tướng lãnh truyền đi cảnh tấn.

Nói đùa, ở Vân Hoành sơn, Hạ Vân Kiệt đó là sở hữu tướng sĩ cảm nhận tối thần thánh không thể mạo phạm sùng bái thần tượng, không có Hạ Vân Kiệt vốn không có bọn họ hôm nay. Ở Vân Hoành sơn, ngươi có thể nói bọn họ bất luận kẻ nào không phải, nhưng chỉ có Hạ Vân Kiệt đó là bọn họ nghịch lân.

Ai dám mạo phạm, giết không tha! Không có bất luận cái gì quay về đường sống!

Kia Tôn Thăng không nghĩ tới chính mình chính là nói như vậy một câu, này đó thủ sơn chính là huyền tiên tướng sĩ thế nhưng trực tiếp liền tế ra pháp bảo binh khí giết hắn, không khỏi hoảng sợ, theo sát sau đó là giận tím mặt.

Lại nói tiếp hắn Tôn Thăng tuy rằng không phải tiên quân, nhưng là là kim tiên cấp cường giả, mà còn là Xiển giáo đệ tử, là có lai lịch có bối cảnh, lại thế nào từng bị vài trông coi sơn môn tiểu nhân vật cấp như vậy công kích quá?

“Chính là thủ sơn nô tài thế nhưng cũng dám như vậy làm càn!” Tôn Thăng tế ra một thanh việt phủ, hàn quang nở rộ, đối với thủ sơn các tướng lĩnh sẽ muốn chém giết mà đi.

“Dừng tay!” Hạ Lập nhưng thật ra không nghĩ tới song

phương một lời không hợp liền đánh giết lên, hơi hơi nhíu hạ mày, một đạo sáng mờ theo hắn đỉnh đầu dâng lên, áng mây huy huy, đúng là bát quái vân quang khăn.

Hạ Lập là nữ đế cùng Hạ Vân Kiệt con, thiên phú dị bẩm, tu lại đều là thượng đẳng thuật pháp, lại luyện có bát cửu huyền công, ở huyền anh kì huyền tiên cảnh giới khi, liền khả cùng tử đan kì kim tiên đánh nhau, đến sau lại đột phá thành kim tiên, lại có tru sát tử đan kì kim tiên thực lực. Nay nhoáng lên một cái vài năm đi qua, lại cố ý ở Cửu U sơn rèn luyện một phen, thực lực tự nhiên không phải là nhỏ, khiến cho lại là bát quái vân quang khăn.

Này bát quái vân quang khăn rơi xuống hạ, liền đem thủ sơn các tướng sĩ tất cả binh khí pháp bảo đều cấp thu đi, mà kia Tôn Thăng thấy thế cũng là không dám vi phạm Hạ Lập mệnh lệnh, thu hồi việt phủ, nhưng trông thủ sơn tướng sĩ ánh mắt lại như trước lộ ra cao ngạo cùng sát khí.

Thủ sơn các tướng sĩ người người cũng đều là huyền tiên, hơn nữa hơn phân nửa đều là huyền đan kì huyền tiên cảnh giới đã ngoài, lại nói tiếp cũng trải qua quá không ít sinh tử đại chiến, không nghĩ tới Hạ Lập vừa ra tay liền thu bọn họ binh khí pháp bảo, tất cả đều âm thầm lắp bắp kinh hãi, bất quá không có một người lộ ra kinh hoảng hoảng sợ sắc, mà là như trước ngụy nhiên đứng thẳng ở sơn khẩu, ánh mắt lạnh như băng mà bình tĩnh nhìn Hạ Lập cùng Tôn Thăng đám người, phảng phất xem người chết bình thường.

Hạ Lập lại nói tiếp mấy năm nay đại chiến tiểu chiến cũng đã trải qua không ít, không biết vì sao nhìn đến này đó thủ sơn đệ tử ánh mắt cùng biểu tình, không hiểu dâng lên một tia hàn ý, trong lòng đối Hạ Vân Kiệt cái nhìn lặng yên nổi lên biến hóa.

“Vừa rồi là bản tiên quân vị này thủ hạ nói năng lỗ mãng, nhiều có đắc tội.”

Hạ Lập trường Tôn Thăng sử cái ánh mắt, sau đó tiến lên hơi hơi ôm quyền nói, nói xong lại đem binh khí cùng pháp bảo trả lại cho mọi người.

“Tiên quân không cần nhiều lời, mạo phạm ta tiên vương giả, giết không tha!” Thủ sơn tướng sĩ âm thanh lạnh lùng nói, chút không có thoái nhượng ý.

“Tiên quân cần gì phải cùng này đó cẩu nô tài nhiều lời, đem bọn họ bắt lại trực tiếp đi gặp tiên vương trước mặt bình luận. Nhìn xem là ai cho bọn hắn lá gan, cũng dám mạo phạm tiên quân đại nhân!” Tôn Thăng nghe vậy tức giận đến thiếu chút nữa phế đều phải tạc.

Hắn quý là kim tiên, lại là Xiển giáo môn hạ, nếu không phải Hạ Lập tu luyện có bát cửu huyền công, thực lực siêu hắn rất nhiều, sau lại lại thu nạp đại bộ phận Khô Lâu sơn đại bàn, thế lực bạo tăng, hắn là tuyệt không khẳng đành phải hắn trướng hạ nghe lệnh.

“Người tới người nào? Cũng dám ở Vân Hoành sơn nháo sự!” Tôn Thăng lời nói vừa mới hạ xuống, có một nữ tử mặt đẹp hàn sương mà dẫn dắt một đám binh tướng theo ngọn núi cao nhất phi độ mà đến, đúng là cố thiến lâm.

“Bái kiến Cố tiên quân, là vị này Hạ Lập tiên quân phụng Ngọc Đế chi mệnh đến bái kiến tiên vương điện hạ, thuộc hạ làm cho bọn họ ở sơn môn khẩu chờ, chờ thuộc hạ bẩm báo sau, tái dẫn bọn hắn vào núi, nhưng hắn mang đến người lại nói năng lỗ mãng, vũ nhục tiên vương điện hạ!” Gặp Cố Thiến Lâm lĩnh nhân tiến đến, thủ sơn tướng lãnh vội vàng bái kiến.

Lần trước, Cố Thiến Lâm cũng bị phong làm tiên quân

chi chức. Bất quá nàng chức quan tuy rằng chính là tiên quân, nhưng bởi vì Hạ Vân Kiệt học sinh thân phận, ở trong quân thân phận rất là siêu nhiên, cho dù Tịch Hàn đám người thấy nàng cũng phải khách khách khí khí, không dám đoan thiên quân cái giá.

“Tự đoạn một tay, sau đó cấp bản tiên quân lăn!” Cố Thiến Lâm nghe vậy lập tức ánh mắt lạnh như băng nhìn phía Tôn Thăng, mặt đẹp hàn sương nói.

“Ha ha, thật sự là không coi ai ra gì. Bản tiên quân liền đứng ở chỗ này, xem người nào dám động bản tiên quân thủ hạ?” Hạ Lập một thân ngông nghênh, nghe vậy giận dữ mà cười.

“Hạ tiên quân ngươi không cần tự lầm. Nơi này là tiên vương điện hạ sơn môn chỗ, ngươi là tiên quân vốn là kính tiên vương vi tôn, lại ở xa tới là khách, làm khách tùy chủ tiện, thủ sơn tướng sĩ cho các ngươi chờ, gì sai chi có? Ngươi sao có thể phóng túng thủ hạ vũ nhục tiên vương điện hạ?” Cố Thiến Lâm gặp Hạ Lập giận dữ mà cười, vẻ mặt ngạo khí, vốn là sắc mặt mạnh trầm xuống, vừa muốn phát tác, không biết vì sao nhìn đến Hạ Lập như vậy, trong đầu không hiểu dâng lên một tia thân thiết cảm, toại áp chế trong lòng tức giận, lạnh giọng chất vấn nói.

“Nhà của ta tiên quân quý là Bồng Lai tiên đảo Khô Lâu quận quận vương, trướng hạ có kim tiên tướng lãnh mấy chục người, lại khởi là bình thường tiên quân có thể so sánh? Tụ Quật châu tiên vương bất quá vừa mới tiền nhiệm không lâu, ngay cả cái giống dạng sơn môn đều không có, thế nhưng như thế thác đại, không chỉ có không phái người nghênh đón, còn muốn chúng ta ở sơn môn khẩu chờ đợi, hay là thực tưởng tiên vương là có thể không đem nhà của ta tiên quân để vào mắt sao?” Tôn Thăng cười lạnh nói.

“Ngươi tính cái gì thân phận, bản tiên quân cùng nhà ngươi tiên quân nói chuyện, tại sao ngươi chen vào nói phân! Thế nhưng còn dám chỉ trích tiên vương điện hạ, thực nghĩ đến bản tiên quân cầm không thể ngươi sao?” Cố Thiến Lâm gặp trước chính mình mặt, Tôn Thăng thế nhưng còn dám làm thấp đi chính mình lão sư, nhất thời sắc mặt phát lạnh, ngũ sắc sáng mờ phóng lên cao, hiện ra một cái ngũ sắc bàn tay to đối với Tôn Thăng chính đầu cầm.

Cố Thiến Lâm chung quy là hiện đại văn minh thế giới đi ra, giết chóc khí không nặng, nếu là đổi thành Dao Trì Thánh Nữ, gặp Tôn Thăng dám như vậy nói chuyện, chỉ sợ cũng không phải bắt, mà là tế Nhục Thu hổ trảo trực tiếp sát chi.

“Chính là huyền tiên thế nhưng cũng cân xứng tiên quân, xem ra tiên vương trướng hạ quả nhiên không có người!” Tôn Thăng gặp Cố Thiến Lâm tế ra Ngũ Hành Kiếm ngưng tụ thành một chích bàn tay to tới bắt hắn, lạnh lùng cười, tế việt phủ sẽ muốn đi đánh kia bàn tay to.

“Ngươi lui ra!” Nhưng thật ra Hạ Lập cùng Mã Nguyên ngũ hành thần thủ đã giao thủ, tuy rằng không nhận ra này ngũ hành huyền kiếm, nhưng trực giác nói cho hắn, này pháp bảo lợi hại vô cùng, không phải Tôn Thăng có thể ngăn cản được. Một bên uống lui Tôn Thăng, một bên tế nổi lên bát quái vân quang khăn, đằng khởi áng mây huy huy, nâng kia bàn tay to, không cho nó rơi xuống.

Theo sát sau lại tế khởi bát quái long tu khăn, bát quái long tu khăn hạ xuống, trực tiếp đem Cố Thiến Lâm cấp bắt đi.

Hạ Lập nay có tru sát tử đan kì kim tiên thực lực, trong tay pháp bảo lại nhiều, Cố Thiến Lâm chung quy còn

chính là huyền tiên cảnh giới, ngũ hành huyền kiếm nhất bị nâng, nàng trong tay sẽ không có có thể ngăn cản Hạ Lập pháp bảo, tự nhiên đã bị hắn bắt đi.

Chương 1831 : Kích đi

“Làm càn, còn không mau buông Cố tiên quân!” Vân Hoành sơn các tướng sĩ gặp Hạ Lập nhấc tay nâng chân gian thế nhưng dễ dàng liền đem Cố Thiến Lâm cấp bắt đi, không khỏi là vừa giận vừa vội, người người tế pháp bảo, căm tức Hạ Lập, sát khí lộ, có người lại trực tiếp xao nổi lên cảnh báo.

Nói đùa, Cố Thiến Lâm nhưng là tiên vương điện hạ học sinh.

Tôn Thăng gặp Hạ Lập dễ dàng bắt Cố Thiến Lâm, không khỏi càng phát ra đắc ý đứng lên nói:“Ở nhà của ta tiên quân trước mặt, thế nhưng cũng dám kiêu ngạo, thật sự là không biết chữ chết là viết như thế nào ?”

Trúc tía ban công, Hạ Vân Kiệt khóe miệng gợi lên một chút cười khổ, bất quá còn là không có tự thân xuất mã.

Hắn nay quý là tiên vương, thân phận tôn quý, nhưng thật ra không tốt tùy tiện ra tay.

“Đạo huynh, xem ra muốn phiền toái ngươi đi một chuyến, cấp này nghịch tử một chút giáo huấn, miễn cho hắn có vài phần bản sự liền không coi ai ra gì! Tốt nhất đưa hắn kích đi, miễn cho chen vào này đầm nước đục.” Hạ Vân Kiệt trong lòng khẽ nhúc nhích, một đạo thần niệm liên tiếp Cộng Công phân thân.

Thần niệm vừa mới truyền đi qua, liền có một nam tử thân hắc y, vĩ ngạn khôi ngô, biểu tình tục tằng trung mang theo một tia lạnh như băng, trên người tản ra một tia hiếu chiến thô bạo hơi thở theo một ngọn núi phong một cước đạp không tới đến sơn môn khẩu.

“Hừ!”

Cộng Công phân thân lạnh lùng nhất hừ, bàn tay to đối với Tôn Thăng chính đầu chộp đi.

Cộng Công phân thân từ ăn tiên thiên bàn đào sau, đã là đại vu hậu kỳ cảnh giới, hơn nữa hắn bản thể chính là vu tổ kỳ, không chỉ có có vu tổ chứa nhiều biến hóa thần thông, mà còn là bất tử bất diệt thân, cho dù Mã Nguyên tái sinh cũng không phải đối thủ của hắn, càng đừng nói chính là Tôn Thăng.

Cộng Công phân thân bàn tay to rơi xuống hạ, Tôn Thăng liền cảm thấy giống như trời sập bình thường, sợ tới mức sắc mặt tái nhợt, kêu một tiếng:“Tiên quân cứu ta!”, nhân sớm đã cấp tốc trốn chạy.

“Chạy đi đâu!” Cộng Công phân thân bàn tay to tăng vọt như trời, mặc Tôn Thăng tốc độ như thế nào mau, đều là chặt chẽ bao lại hắn.

“Buông tay!” Hạ Lập thấy thế không khỏi hoảng sợ, vội vàng tế nổi lên thiên la tán muốn tới nâng Cộng Công phân thân bàn tay to.

“Hừ, chính là tiên quân cũng xứng ở bản tôn trước mặt làm càn sao?” Cộng Công phân thân quát lạnh một tiếng, kia vốn đã kinh ngã xuống ở ngũ hành huyền kiếm bỗng nhiên liền phóng lên cao, hiện ra một chích ngũ sắc bàn tay to, trực tiếp một tay hạ xuống, đem thiên la tán đều cấp cầm đi.

Hạ Lập thấy thế cuối cùng sắc mặt đại biến, biết này hắc y nam tử thực lực còn hơn chính mình rất nhiều, chỉ sợ so với kia Mã Nguyên đều phải còn hơn một ít, cũng sẽ không lại ra tay, miễn cho tự rước nhục nhã.

Bàn tay to hạ xuống, Tôn Thăng tựa như một chích gà con bàn bị xách lên, sau đó bị Cộng Công phân thân

trực tiếp cấp ném ở thủ sơn tướng sĩ trước mặt.

“Ngươi không phải tiên vương điện hạ!” Hạ Lập nhìn Cộng Công phân thân, sắc mặt khó coi, trong lòng âm thầm rung động vô cùng.

Hạ Lập nếu bị điều đến Vân Hoành sơn, tự nhiên gặp qua Hạ Vân Kiệt chân dung, nhưng thật ra nhận được trước mắt này hắc y nam tử không phải tiên vương.

“Chém người này tứ chi, đời này không thể bước vào Vân Hoành sơn một bước!” Cộng Công phân thân không để ý tới Hạ Lập, trực tiếp đối trông coi sơn môn tướng sĩ hạ lệnh nói.

“Là, đại nhân!” Hạ Vân Kiệt ba phân thân tuy rằng ru rú trong nhà, nhưng Vân Hoành sơn tướng sĩ đổ đều biết đến bọn họ tồn tại, cũng biết bọn họ thân phận siêu nhiên thần bí, nhưng cụ thể thực lực như thế nào, lại không có người biết, hôm nay thấy hắn ra tay, mới vừa rồi biết thực lực của hắn dĩ nhiên là như thế khủng bố, không khỏi người người lại là cung kính lại là kích động nói.

“Ngươi dám? Ta là Xiển giáo đệ tử, Thái Ất chân nhân là ta sư tổ, tam đàn hải hội đại thần Na Tra là ta sư bá!” Tôn Thăng nghe vậy ngoài mạnh trong yếu kêu lên.

Thái Ất chân nhân là thượng cổ Xiển giáo mười hai kim tiên chi nhất, nhất bao che khuyết điểm, ở tiên giới có thể nói không người không biết không người không hiểu, so với Từ Hàng đạo cô đám người thanh danh còn muốn vang dội. Về phần tam đàn hải hội đại thần Na Tra đồng dạng cũng là cái ngưu nhân, là Xiển giáo Tam đại đệ tử trung người nổi bật, từng cùng đại nháo thiên cung Tôn Ngộ Không đều đánh nhau hồi lâu, mới vừa rồi bại hạ trận đến, ở tiên giới danh khí đồng dạng thực vang dội.

Tôn Thăng báo ra này hai cái danh hiệu khi, Vân Hoành sơn các tướng sĩ thật đúng là bị hoảng sợ. Hơn nữa Xiển giáo tuy rằng là mặt trời lặn núi tây, nhưng ở tiên giới tuyệt đại bộ phận người trong lòng như trước là tiên nói chính thống, liền thiên đình cũng là lấy Xiển giáo làm chủ đạo thành lập, ở tiên giới uy vọng so với tây phương giáo muốn cao thượng rất nhiều.

Vân Hoành sơn các tướng sĩ tiềm thức hướng Cộng Công phân thân nhìn lại, không dám xuống tay, mà Tôn Thăng gặp các tướng sĩ lòng có cố kỵ, không khỏi hơn vài phần dũng khí, gào lên:“Mau buông ra bản quan! Nếu không……”

“Phế đi tứ chi!” Bất quá Tôn Thăng nói còn không có xong, Cộng Công phân thân mặt không chút thay đổi âm thanh lạnh lùng nói.

Vân Hoành sơn các tướng sĩ vốn là đi theo Hạ Vân Kiệt một đường giết đi lên, lây dính Hạ Vân Kiệt một phần không sợ trời không sợ đất, hung hãn tính tình, gặp Cộng Công phân thân thái độ kiên định, cũng sẽ không cái gì hảo kiêng kị, trực tiếp liền giơ lên lợi kiếm.

“Đại nhân cứu ta!” Tôn Thăng gặp kia Cộng Công phân thân là cái ngoan nhân vật, biết nâng ra sư môn vô dụng, vội vàng sắc mặt tái nhợt kêu lên.

“Chậm đã!” Hạ Lập thấy thế vội vàng kêu lên.

“Thức người không rõ, ngự hạ không nghiêm, ngươi còn có mặt mũi mặt mở miệng cầu tình sao?” Cộng Công phân thân lạnh giọng không đợi Hạ Lập đem câu nói kế tiếp nói ra, trực tiếp lạnh lùng ngắt lời nói.

“Là bản quan không đúng, ngươi buông tha ta vị này thủ hạ, bản quan nguyện ý lĩnh tội! Hơn nữa bản quan là

phụng Ngọc Đế chi mệnh đến tiên vương điện hạ trướng hạ chờ đợi điều khiển, còn thỉnh cấp bản quan vài phần bạc mặt.” Hạ Lập nhưng thật ra cùng Hạ Vân Kiệt tính tình có chút giống, biết chuyện này hắn cùng Tôn Thăng đều có sai, hơn nữa đối phương thực lực vượt qua hắn rất nhiều, cũng là không biện giải, trực tiếp khiêng sai nói.

“Tiên vương điện hạ không cần ngươi như vậy thủ hạ!” Cộng Công phân thân lạnh lùng nói, sau đó ánh mắt lại hướng giơ lợi kiếm tướng sĩ.

Giơ lợi kiếm tướng sĩ sẽ thấy cũng không chậm, thu hồi kiếm lạc.

“Ngươi dám!” Hạ Lập thấy thế một đạo ngân quang thoáng hiện, tay cầm ngân long thương đối với kiếm kia liền đâm tới.

“Làm càn!” Cộng Công phân thân thấy thế nâng tay cầm ở ngân long thương.

“Buông tay!” Cộng Công phân thân mãnh dùng một chút lực, ngân long thương thay chủ, sau đó đầu thương nhắm ngay Hạ Lập nói:“Niệm ở ngươi là phụng mệnh tiến đến, bản tôn không trừng phạt ngươi. Bất quá ngươi trở về bẩm báo bệ hạ, bản tôn bên này không cần ngươi như vậy thủ hạ cuồng vọng tự đại, mắt không thượng tư!”

Nói xong Cộng Công phân thân đem ngân long thương, thiên la tán ném trả lại cho Hạ Lập, mà lúc này Tôn Thăng tứ chi đã sớm bị cắt tới.

Hạ Lập loại nào người, lại làm sao chịu được bực này khí, cầm quá ngân long thương cùng thiên la tán, giá tường vân mang theo Tôn Thăng đám người liền thở phì phì rời đi.

“Xin khuyên một câu, giống bực này tâm cơ khó lường thủ hạ, còn là sớm điểm đuổi đi mới tốt!” Hạ Lập vừa mới giá khởi tường vân không rời đi rất xa, có một đạo thanh âm cuồn cuộn mà đến, dừng ở hắn trong tai.

“Bản quan sự tình không cần ngươi tới khoa tay múa chân!” Hạ Lập lạnh lùng trả lời, căn bản nghe không vào Cộng Công phân thân nói.

Cộng Công phân thân gặp Hạ Lập nghe không vào chính mình mà nói, trong mắt lóe ra một tia tức giận sắc, nhưng cuối cùng lại lắc lắc đầu, hóa thành một đạo hắc quang mà đi.

“Thuộc hạ vô năng, làm hại tiên quân đại nhân……” Cộng Công phân thân vừa đi, các tướng sĩ vội vàng tiến lên thỉnh tội.

“Không liên quan các ngươi sự tình, là bản tiên quân học nghệ không tinh, mới vừa có này nhất tao. Các ngươi lúc này lấy đây là giám, bình thường cần thêm tu luyện.” Cố Thiến Lâm trong lòng biết rõ ràng chính mình tu luyện thời gian ngắn, mà kia Hạ Lập rõ ràng là cái lợi hại nhân vật, cũng là không nản lòng, khoát tay, lại cố ý cầm một cái tử văn tương hạch bàn đào ban cho cấp trông coi sơn môn tướng lãnh, lấy khen ngợi bọn họ trung với chức trách.

Kia trông coi sơn môn tướng lãnh gặp bởi vì chính mình nghiêm khắc mà làm hại Cố Thiến Lâm bị bắt, tiên vương điện hạ đắc tội Xiển giáo đệ tử, mà còn bởi vậy mất đi một vị lợi hại đại tướng, trong lòng kỳ thật bao nhiêu có chút không yên bất an cùng tự trách. Không nghĩ tới Cố Thiến Lâm ngược lại khẳng định bọn họ hành vi, hơn nữa còn thưởng cho bọn họ, người người tất cả đều cảm động đến rơi nước mắt, càng phát ra kiên định trong lòng tín niệm.

Chương 1832 : Dụng tâm hiểm ác

“Kẻ này theo sinh ra khởi, ta này phụ thân sẽ không ở hắn bên người. Hôm nay hắn thật vất vả đến ta này, ta lại đưa hắn đuổi đi, còn thương thủ hạ cùng tự tôn của hắn, ngươi nói ta này làm phụ thân là không phải thực tàn nhẫn vô tình?” Tư thân hiên, trúc tía ban công, Hạ Vân Kiệt hoặc như là ở tự hỏi, lại là giống đang hỏi cùng hắn song song đứng chung một chỗ Cộng Công phân thân.

“Đạo huynh cần gì phải hỏi ta đâu? Của ta cảm giác với ngươi là giống nhau !” Cộng Công phân thân cười khổ nói, ẩn ẩn toát ra một tia tự trách, sớm không có phía trước hung hãn khí phách.

“Ta nhưng thật ra đã quên hỏi ngươi chính là hỏi ta!” Hạ Vân Kiệt cười khổ nói, trong mắt mang theo một tia sầu não.

Lần trước tự mình con trai không dám nhận thức, mà lúc này đây lại chịu đựng tâm địa trực tiếp đem hắn đuổi đi, nói Hạ Vân Kiệt lúc này tâm như đao cắt cũng không đủ.

Chính là, Ngọc Đế phong hắn làm tiên vương khi, không phái một binh một tốt cho hắn, nay lại vẻn vẹn phái Hạ Lập đến hắn trướng hạ nghe lệnh. Nếu Hạ Vân Kiệt không biết Hạ Lập thân phận cũng là liền thôi, nếu biết, lại sao lại không rõ Ngọc Đế hồ lô bán là cái gì dược?

Khả hắn có thể đem Hạ Lập cùng hắn sau lưng Cửu U Tố Âm nữ đế tha xuống nước sao?

“Tiên quân đại nhân, hiện tại nên làm cái gì bây giờ?” Tường vân phía trên, bị cắt điệu tứ chi Tôn Thăng tuy rằng đã biến ảo ra tứ chi, nhưng bởi vì huyết khí pháp lực hao tổn quá lớn, sắc mặt rất là tái nhợt, không hề

huyết sắc, thoạt nhìn phá lệ bi thảm.

“Việc này chúng ta cũng có không đúng chỗ, hơn nữa kia Hạ Vân Kiệt tuy rằng yển kỳ tức cổ, treo tiên vương danh hiệu cái gì làm đều không có, nhưng hắn còn là có thực lực, không phải bản tiên quân có thể chống lại được.” Hạ Lập nhìn Tôn Thăng liếc mắt một cái, trong lòng tuy rằng cũng có chút bi phẫn, nhưng là có chút bất đắc dĩ.

“Đại nhân ý tứ, chuyện này cứ như vậy tính? Thuộc hạ này tứ chi xem như không công bị chặt đứt ?” Tôn Thăng nghe vậy sắc mặt trở nên có chút dữ tợn.

Hạ Lập nắm nắm quyền đầu, không có trả lời. Hắn trong khung có cổ ngạo khí, tự nhiên không muốn nơi tay phía dưới tiền lộ ra hắn lui khiếp một mặt.

“Nghĩ năm đó Mã Nguyên loại nào lợi hại, đại nhân cũng không có lùi bước quá, không nghĩ tới hôm nay lại sợ chính là một tiên vương co đầu rút cổ không dám xuất đầu, chỉ biết đối chúng ta sử ngoan. Hảo, nếu tiên quân đại nhân không muốn thay thuộc hạ xuất đầu, thuộc hạ cái này cáo từ đi tìm nhà của ta sư bá đi.” Tôn Thăng gặp Hạ Lập không trả lời, cười lạnh nói một câu, liền cách tường vân.

“Ai nói bản quan sợ hắn! Chính là, chính là…… Được, ngươi thả về trước thiên đình tu dưỡng, bản tiên quân này liền đi yêu nhân cùng ngươi thảo cái nói chuyện.” Hạ Lập dù sao tuổi trẻ khí ngạo, kinh không nổi Tôn Thăng như vậy nhất kích, gọi lại Tôn Thăng nói.

“A, thật vậy chăng? Đa tạ đại nhân! Là thuộc hạ thằng khốn, thế nhưng không tin đại nhân!” Tôn Thăng nghe vậy lập tức hồi đầu quỳ rạp xuống Hạ Lập trước mặt, trong mắt rưng rưng nói.

“Là bản tiên quân có phụ cùng ngươi. Ngươi cũng là một lòng tưởng trướng bản tiên quân uy phong, không nghĩ tới ngược lại đã mất tứ chi, bị nhục nhã, bản tiên quân vốn nên cho ngươi đòi cái cách nói trở về.” Gặp Tôn Thăng một cái thiết boong boong nam nhi ở chính mình trước mặt rơi lệ, Hạ Lập trong lòng càng phát ra băn khoăn, cũng là không phát hiện Tôn Thăng kia nước mắt mặt sau có âm hiểm ánh mắt lóe ra.

“Đại nhân nói như vậy, thật sự làm cho hạ quan xấu hổ vô cùng!” Tôn Thăng vẻ mặt hổ thẹn nói.

“Tốt lắm, các ngươi đều cùng Tôn Thăng đi thiên đình đi. Kia Hạ tiên vương thủ hạ đều có không tốn sắc cho Mã Nguyên thực lực, nghĩ đến hắn là thực sự bức lui Bì Na Dạ Già thực lực, bản tiên quân còn là phải đi mời chút giúp đỡ, mới vừa rồi có thể bang Tôn Thăng đòi lại bãi.”

Hạ Lập nâng dậy Tôn Thăng, phân phó một phen sau, liền một mình một người giá tường vân một đường hướng bắc mà đi.

Nhìn Hạ Lập rời xa mà đi bóng dáng, Tôn Thăng trong mắt toát ra một chút gian kế thực hiện được âm hiểm, nói:“Chúng ta về thiên đình đi!”

Tôn Thăng một đường trở lại thiên đình, liền đuổi rồi bên người đồng nghiệp, một mình một người tới đến đãng ma đại nguyên soái phủ.

Bất quá Tôn Thăng cũng không phải đến tìm hắn sư bá Na Tra mà là Mộc Tra thiên quân.

“Bái kiến thiên quân!” Tôn Thăng nhìn thấy Mộc Tra nạp đầu liền bái.

“Ngươi làm sao?” Mộc Tra thiên quân vội vàng đem Tôn

Thăng giúp đỡ đứng lên, mắt lộ ra bi phẫn sắc nói.

Tôn Thăng nay tứ chi chính là huyễn hóa ra đến, còn không có chân chính dài đi ra, lấy Mộc Tra thực lực tự nhiên nhìn ra được đến.

“Còn không phải kia Hạ Vân Kiệt khiến cho ngoan!” Tôn Thăng mắt lộ ra thù hận sắc nói.

“Nói như thế đến, kia Hạ Lập cùng Hạ Vân Kiệt nháo phiên ?” Mộc Tra nghe vậy không khỏi mặt lộ vẻ sắc mặt vui mừng nói.

“Hồi thiên quân, kia Hạ Lập chịu không nổi ty chức kích tướng, lúc này đã đi mời giúp đỡ đi.” Tôn Thăng trả lời, trên mặt hơi lộ ra một tia đắc ý sắc.

“Hảo! Hảo! Bản thiên quân thừa ngươi lần này tình, đây là việc này trả thù lao, ngươi thả thu hảo. Quá một ít thời gian bản thiên quân phụ vương sẽ cho ngươi muốn tới tiên quân vị, đến lúc đó ngươi đó là Tôn tiên quân.” Mộc Tra nghe vậy mừng rỡ, lại tinh tế hỏi sự tình trải qua, hỏi xong sau, cầm một cái giới tử túi cấp Tôn Thăng, lại tiên quân vị hứa hẹn.

Tôn Thăng vốn đang thực đau lòng này chuyến tổn thương nghiêm trọng, nhưng làm hắn nhìn kia giới tử trong túi không chỉ có có chứa nhiều tiên thạch, đan dược còn có một cái tử bàn đào quả, lại nghe thấy Mộc Tra cho phép tiên quân vị, nhất thời vẻ mặt vui mừng, ngay cả miệng vết thương đau đớn đều đã hồn nhiên bất giác, vội vàng khấu tạ nói:“Đa tạ thiên quân hậu ban thưởng, kia hạ quan sẽ không quấy rầy thiên quân.”

“Đi thôi.” Mộc Tra cười gật gật đầu, huy phất tay nói.

Tôn Thăng đi rồi, Mộc Tra cũng cách phủ đệ đi tới thác tháp Lý thiên vương ở phủ đệ.

“Phụ vương, chính như ngươi dự liệu, chịu Tôn Thăng châm ngòi cùng kích tướng, nay Hạ Lập đã rời Vân Hoành sơn đi mời giúp đỡ đi.” Mộc Tra gặp qua thác tháp thiên vương Lý Tĩnh sau, bẩm báo nói.

“Nga, ngươi lại đem sự tình trải qua cùng vi phụ hảo hảo nói một lần.” Lý Tĩnh nghe vậy mặt lộ vẻ sắc mặt vui mừng nói.

“Là!” Mộc Tra ứng thanh, sau đó đem sự tình một năm một mười thuật lại một lần.

“Hảo hảo, đáng tiếc kia Hạ Vân Kiệt này chuyến thế nhưng nương tay, không đem kia Tôn Thăng trực tiếp cấp giết, nếu không sự tình liền càng hoàn mỹ.” Lý Tĩnh nói, trong mắt sát khí lòe lòe.

“Phụ vương, Tây Hải một trận chiến sau, tuy rằng chúng ta tây phương giáo nhiều mặt chửi bới Hạ Vân Kiệt, nhưng này Hạ Vân Kiệt một đao chém đoạn Bì Na Dạ Già hộ pháp một cánh tay, ngươi ta cũng là biết đây là thiên chân vạn xác. Kia Hạ Lập tuy rằng cũng có vài phần bản sự, nhưng so với Hạ Vân Kiệt mà nói còn là kém xa, châm ngòi bọn họ hai người quan hệ, thật sự hữu dụng sao?” Mộc Tra gặp Lý Tĩnh mặt mang sắc mặt vui mừng trung lộ ra một chút sát khí, nhịn không được hỏi.

“Hạ Lập tự nhiên không phải Hạ Vân Kiệt đối thủ. Nhưng hạ đứng ở Khô Lâu sơn một trận chiến, ngay cả Mã Nguyên đều giết hắn không được, ngươi cũng biết vì cái gì? Đó là bởi vì hắn có bất tử bất diệt thân. Toàn bộ tiên giới có mấy người tu luyện có bất tử bất diệt thân? Hắn lai lịch lại khởi là đơn giản? Còn có nghe nói Khô Lâu sơn một trận chiến trung, sau lại đến đây một nhân vật lợi hại, rõ ràng đem Mã Nguyên đánh chết, lại đem tất cả pháp bảo đều cho Hạ Lập, ngươi nói người này cùng Hạ

Lập không có quan hệ, ai tin?” Lý Tĩnh mặt mang âm hiểm sắc nói.

“Phụ vương ý tứ là, kia Hạ Lập lai lịch rất lớn! Ngài muốn dẫn ra chính là Hạ Lập người sau lưng. Nhưng Hạ Lập nói dùng được sao?” Mộc Tra trầm giọng nói.

Chương 1833 : Tâm sự

“Có thể tu luyện thành bát cửu huyền công, chẳng sợ cảnh giới tái thấp, kia cũng là bất luận cái gì môn phái chân chính trung tâm nhân vật, nói chuyện tự nhiên có phân lượng! Năm đó Dương Tiễn bất quá chính là Xiển giáo Tam đại đệ tử, khả hắn nhất tu luyện thành bát cửu huyền công, tại giáo trung địa vị liền lập tức cùng cấp Nhị đại đệ tử. Còn có ngươi có từng nghĩ tới Khô Lâu sơn một trận chiến, vì sao người nọ trễ không hiện ra sớm không hiện ra, chờ Mã Nguyên trấn áp Hạ Lập sau, liền xuất hiện đem Mã Nguyên cấp tươi sống đánh chết đâu?” Lý Tĩnh trầm giọng nói.

“Hay là người nọ chính là Hạ Lập người sau lưng?” Mộc Tra tự nhiên biết bát cửu huyền công tầm quan trọng, nghe vậy trong mắt lóe ra một tia tật sắc, nghe vậy bật thốt lên hỏi.

“Cho dù không phải, kia cũng là hắn người sau lưng phái tới. Hừ, người nọ thực lực cũng là thẳng truy Thái Ất kim tiên, nếu là đổi một cái thời điểm, có lẽ còn không nhất định là Hạ Vân Kiệt đối thủ, nhưng Tây Hải một trận chiến, Hạ Vân Kiệt khẳng định bị thương rất nặng, chỉ cần người nọ chịu lại lần nữa ra tay, Hạ Vân Kiệt tất nhiên nguy hiểm!” Lý Tĩnh trầm giọng nói.

“Hay là nghe đồn là thật, Hạ Vân Kiệt bị sắc phong làm tiên vương sau, trừ bỏ đại động thổ mộc kiến tiên vương thành ở ngoài, tái không có hành động, là vì bị thương rất nặng, không nữa một trận chiến lực?” Mộc Tra nghe vậy hai mắt mạnh sáng ngời, hỏi.

“Bì Na Dạ Già chính là Thái Ất kim tiên cường giả, nếu hắn bị đoạn một tay, kia Hạ Vân Kiệt lại như thế nào khả năng bình yên vô sự? Nếu thật sự là như thế, kia chẳng phải là nói hắn một kim tiên thực lực còn muốn bao trùm

ở Thái Ất kim tiên sơ kì cường giả phía trên? Đây là tuyệt đối không có khả năng sự tình!” Lý Tĩnh vẻ mặt khẳng định nói.

“Nếu là như thế, kia đại ca đại cừu báo có hi vọng!” Mộc Tra nắm chặt quyền đầu nói.

……

Cửu U tiên đảo, cửu khúc sơn.

Hạ Lập một người độc tọa ngọn núi đỉnh, rầu rĩ không vui.

Trước đó vài ngày hắn bị Tôn Thăng nhất kích, ứng hạ muốn thay hắn lấy lại công đạo hào ngôn, toại phản hồi Cửu U tiên đảo, tưởng mời vài vị sư tỷ tương trợ. Chính là Hạ Lập trong khung chảy Hạ Vân Kiệt cùng nữ đế hai người ngạo khí, chờ hắn trở lại Cửu U tiên đảo sau, lăng là mở không được này miệng, cho nên mấy ngày này đều là một người độc tọa hắn tu luyện ngọn núi đỉnh, rầu rĩ không vui.

“Sư đệ, lần trước ngươi không phải nói Ngọc Đế triệu ngươi tiến đến sao? Như thế nào lần này trở về cả người ỉu xìu, hay là ở Ngọc Đế nơi nào bị tủi thân? Nếu là bị tủi thân, y sư tỷ xem, ngươi kia cái gì tiên quân rõ ràng cũng đừng làm. Có nương nương danh hiệu ở, hơn nữa ngươi thiên phú dị bẩm, có bát cửu huyền công trong người, ngươi đến làm sao không so tiên quân uy phong a! Cần gì phải chịu kia tủi thân?” Tám vị sư tỷ đều thật là quan tâm này duy nhất sư đệ, gặp Hạ Lập mấy ngày này trở về cũng không tới các nàng quý phủ tìm các nàng chơi đùa, liền đến tìm hắn, thấy hắn rầu rĩ không vui, liền khuyên.

“Kia thật không có, Ngọc Đế đối ta còn là cử không sai.

Chính là lần này Ngọc Đế điều ta đi Tụ Quật châu tiên vương trướng hạ nghe lệnh, cũng là náo loạn cái thật to không thoải mái.” Hạ Lập gặp các sư tỷ quan tâm hắn, do dự hạ, đem tâm tư nói ra.

“Tụ Quật châu tiên vương? Trước đó vài ngày nhưng thật ra có tiên quan đến Cửu U tiên đảo nhắn dùm Ngọc Đế phù triệu, nói gần nhất phong cái Tụ Quật châu tiên vương, gọi là gì Hạ Vân Kiệt. Nương nương còn cố ý đem kia tiên quan kêu đi, hảo hảo hỏi thăm một phen. Kia tiên quan nhưng là đem Hạ Vân Kiệt cấp thổi hoa bay đầy trời, nói hắn dẫn mấy chục vạn binh tướng, không chỉ có diệt Tây Hải Long cung, còn chém xuống tây phương giáo hộ pháp Bì Na Dạ Già một cây cánh tay, bức đến hắn rút đi. Sư tỷ chúng ta nhưng thật ra không tin, đầu năm nay nào có kim tiên như vậy lợi hại. Nếu thật sự là như thế, kia Thái Ất kim tiên chẳng phải là rất không đáng giá tiền ?” Tính cách tương đối sáng sủa Hạ Oanh không cho là đúng nói.

Này khác bảy vị sư tỷ cũng đều gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

Các nàng tám người từ nhỏ liền đi theo ở Cửu U Tố Âm nữ đế bên người, luận thiên phú cũng đều là hàng tỉ người chọn nhất kiệt xuất nhân vật, ở thượng cổ thời đại cũng đã tu luyện thành kim tiên, khả cho tới bây giờ như trước còn không có có thể nhìn trộm đến Thái Ất kim tiên huyền bí, có thể thấy được Thái Ất kim tiên chi đạo là loại nào gian khổ, có thể thành tựu Thái Ất kim tiên vị, không chỗ nào không phải là thiên chi kiêu tử, người có đại cơ duyên, lại làm sao là kim tiên có thể đánh bại được ? Cho dù năm đó Tôn Ngộ Không có đại nháo thiên cung bản sự, nhưng thật muốn chống lại Thái Ất kim tiên, ở rất nhiều người xem ra, Tôn Ngộ Không trừ bỏ một thân da dầy có thể nhiều ngăn cản một đoạn thời gian, chết không xong ngoài, nhưng cuối cùng còn là tránh không được muốn suy tàn, nói muốn chém xuống Thái Ất kim tiên một cánh tay, kia cũng là tuyệt đối làm

không được.

Cho nên kia tiên quan nói Hạ Vân Kiệt thế nhưng chém xuống Bì Na Dạ Già một cánh tay, còn bức lui hắn, Xuân Từ tám người đầu tiên nghĩ đến chính là kia tiên quan khẳng định là tin vỉa hè, nói ngoa.

“Ta ở thiên cung nghe được cũng là đều có lý do thoái thác, có nói Hạ Vân Kiệt thật sự đánh chém Bì Na Dạ Già một cánh tay, bức lui hắn, cũng có người nói là Bì Na Dạ Già nhìn ra đến Ngọc Đế xác định vững chắc muốn trọng lập Tây Hải long vương, bất đắc dĩ rút đi, còn có nói Bì Na Dạ Già đại chiến đột nhiên có điều lĩnh ngộ, cho nên không muốn sẽ cùng Hạ Vân Kiệt triền đấu…… Nhưng mặc kệ nói như thế nào, kia Hạ Vân Kiệt nếu có thể cùng Thái Ất kim tiên một trận chiến, khẳng định là lợi hại hạng người, lần này ta đi Vân Hoành sơn, chính hắn không ra tay, chính là hắn một vị thủ hạ ra tay, ta liền xa xa không phải đối thủ của hắn, chỉ có thể trơ mắt nhìn người của hắn gãy ta một vị thủ hạ tứ chi!” Hạ Lập nói, trên mặt lộ ra một tia khuất nhục sắc.

“Cái gì, người của hắn còn đối với ngươi động thủ ? Còn gãy thủ hạ của ngươi tứ chi! Tức chết ta, đi sư đệ, sư tỷ thay ngươi đi một chuyến Vân Hoành sơn, nhìn xem kia Hạ Vân Kiệt đến tột cùng có cái gì bản sự, cũng dám ức hiếp ta Hạ Oanh sư đệ!” Hạ Oanh nghe vậy lập tức hai hàng lông mày dựng thẳng lên, mặt đẹp lạnh như băng.

“Đúng, đi Vân Hoành sơn đi một chuyến. Nhà của ta sư đệ hảo ý đi trợ hắn giúp một tay, đó là hắn tam sinh đã tu luyện phúc khí, thế nhưng còn dám đối với ngươi động thủ, còn đoạn thủ hạ của ngươi tứ chi! Trách không được sư đệ mấy ngày này rầu rĩ không vui, ngươi như thế nào không nói sớm, ngươi muốn sớm nói, sư tỷ đã sớm sát hướng Vân Hoành sơn.” Này khác sư tỷ nghe xong cũng đều ào ào tức giận nói.

Các nàng đều cực kì trân trọng Hạ Lập vị sư đệ này, hơn nữa theo nào đó góc độ đến giảng, Hạ Lập kỳ thật là các nàng thiếu chủ, các nàng lại như thế nào có thể chịu được Hạ Lập chịu nhục? Huống chi, Cửu U tiên đảo chính là uy chấn tiên giới thế lực lớn, tuy rằng sẽ không chủ động đi nhạ người khác, nhưng nếu người khác dám trêu Cửu U tiên đảo, kia tuyệt đối là dù xa tất tru a!

Điểm ấy theo Cửu U Tố Âm nữ đế một mình một người sát hướng tây thiên cực nhạc sơn liền khả khuy đốm.

Cửu U tiên đảo là tuyệt đối không tha xâm phạm !

Gặp tám vị sư tỷ như vậy trân trọng chính mình, Hạ Lập cực kì cảm động, đồng thời cũng có chút không yên nói:“Kia Hạ Vân Kiệt chính là Ngọc Đế thân phong tiên vương, tám vị sư tỷ nếu vì ta mà đi nháo sự, đến lúc đó có thể hay không làm cho mẫu thân khó xử a?”

“Có cái gì khó xử ? Chúng ta cũng không phải đi giết hắn thân phong tiên vương, chúng ta chính là thay sư đệ đòi lại cái nói chuyện, hay là hắn Ngọc Đế còn dám vì này điểm sự tình chất vấn nương nương bất thành?” Hạ Oanh ngạo nghễ nói.

“Nếu như vậy, vậy kính nhờ các vị sư tỷ !” Hạ Lập ngẫm lại cũng là, trên mặt khuôn mặt u sầu trở thành hư không, đứng dậy hướng tám người cúi đầu nói.

Chương 1834 : Nữ đế tức giận

“Khanh khách, sư đệ ngươi làm cái gì vậy, chúng ta là người một nhà, làm sao đến như vậy khách khí.” Tám người vội vàng cười thiểm mở ra, không chịu Hạ Lập cúi đầu.

Hạ Lập cũng biết trước mắt này tám vị sư tỷ đối chính mình có một phần thực đặc thù cảm tình, đã có đồng môn tỷ đệ loại tình cảm, lại có chủ tớ loại tình cảm, cho nên chính mình tuy rằng là sư đệ, các nàng lại đều cực kì tôn kính hắn, thấy các nàng né tránh cũng sẽ không tái kiên trì.

“Bất quá kia Tụ Quật châu Thạch Cừ quận cách chúng ta nơi này khá xa, cho dù lấy chúng ta tu vi đến lúc này vừa đi cũng muốn tiêu tốn một ít thời gian. Nếu là chỉ đi hai ba người trì hoãn một ít thời gian cũng không quan hệ, nhưng này Hạ Vân Kiệt nếu có thể cùng Thái Ất kim tiên một trận chiến, hai ba người đi chỉ sợ áp không được hắn, cần tám người cùng đi mới vừa rồi đi. Kể từ đó lại cùng nương nương nói một tiếng, nếu không vạn nhất nương nương triệu kiến, chúng ta tám người cũng không ở, vậy thất trách.” Tám người đứng đầu Xuân Từ làm việc hướng đến ổn trọng, trong lòng tuy rằng cũng vội vã muốn đi thay sư đệ đòi lại bãi, nhưng cảm thấy tám người cùng đi, cần cùng Cửu U Tố Âm nữ đế báo cáo mới được.

“Kia cũng là là, kia liền đi trước một chuyến Cửu U cung gặp qua nương nương lại xuất phát.” Người khác cũng hiểu được lời này có lý, liền cùng đi Cửu U cung, nhưng thật ra Hạ Lập ẩn ẩn không biết vì sao có một tia bất an.

Luôn cảm thấy chuyện này tuy rằng nói Hạ Vân Kiệt chưa cho chính mình mặt mũi, hơn nữa còn gãy Tôn Thăng tứ chi, nhưng đạo lý nói, tựa hồ còn là Hạ Vân

Kiệt đứng được chân, hơn nữa chính mình đối vị kia hắc y nam tử cũng rất khó sinh ra bao nhiêu hận ý.

Bất quá nhất tưởng Tôn Thăng thảm trạng, nhất tưởng lời hắn nói, Hạ Lập trong lòng kia ti bất an rất nhanh biến mất, thay vào đó là khuất nhục cùng bi phẫn, cảm thấy chuyện này cho dù cùng mẫu thân nhắc tới, mẫu thân phản ứng tất nhiên cũng là cùng các sư tỷ giống nhau.

“Ngươi đứa nhỏ này, thế này mới rời đi bao nhiêu ngày, như thế nào lại trở lại? Hay là Ngọc Đế giải của ngươi tiên quân chức vụ bất thành?” Cửu U Tố Âm nữ đế mấy ngày này đều ở Cửu U cung tĩnh tọa tìm hiểu đại đạo, lần này Hạ Lập trở về hai người còn không có gặp nhau, thấy hắn cùng Xuân Từ tám người cùng nhau đến, vừa nói một bên hạ bồ đoàn.

“Hồi mẫu thân, Ngọc Đế cũng không có giải trừ con tiên quân chức vụ.” Hạ Lập cung kính trả lời.

“Vậy ngươi không tốt tốt ở thiên đình cống hiến, vì sao lại trở về?” Cửu U Tố Âm nữ đế sắc mặt hơi hơi trầm xuống hỏi.

Nàng trong lòng mặc dù cực kì yêu thương này con trai, nhưng đối hắn yêu cầu cũng cực nghiêm, không vui hắn làm việc có đầu không đuôi, bỏ dở nửa chừng.

Hạ Lập gặp mẫu thân sắc mặt hơi trầm xuống, có chút không vui, trong đầu kia lũ bất an lại lại không hiểu xuất hiện, thế nhưng có chút không dám trả lời.

“Khởi bẩm nương nương, sư đệ lần này nguyên bản là phụng Ngọc Đế chi mệnh đi Tụ Quật châu tiên vương Hạ Vân Kiệt trướng hạ cống hiến, không ngờ kia Hạ Vân Kiệt thật là ngạo mạn hung hoành, không chỉ có chậm trễ nhục nhã sư đệ, mà còn phái người đánh gãy sư đệ thủ hạ tứ chi, thật là đáng giận. Sư đệ trong lòng nghẹn

khuất, thế này mới trở về Cửu U tiên đảo. Đệ tử tám người trong lòng tức giận bất quá, này chuyến tiến đến chính là muốn mời mệnh đi một chuyến Tụ Quật châu, thay sư đệ thảo cái cách nói.” Hạ Oanh tính cách ngay thẳng một ít, gặp Hạ Lập không ngựa lần trước đáp, liền tiếp nhận nói qua lại nói.

Nói xong Hạ Oanh còn có những người khác đều dùng chờ mong ánh mắt nhìn phía Cửu U Tố Âm nữ đế.

Bọn họ cũng đều biết Cửu U Tố Âm nữ đế tuy rằng xưa nay khiêm tốn, nhưng trong khung đã có tận trời ngạo khí, là tuyệt đối không tha người khi nhục mạo phạm, này tranh nghe nói như thế, tất nhiên sẽ đồng ý bọn họ cùng đi Tụ Quật châu tìm Hạ Vân Kiệt thảo nói chuyện.

Quả nhiên, Cửu U Tố Âm nữ đế nghe nói như thế, màu đen tóc dài không gió tự động, một khuôn mặt đẹp xinh đẹp làm cho thiên địa thất sắc đột nhiên lạnh xuống dưới, cả tòa đại điện độ ấm đi theo đột nhiên hàng, lạnh đến băng điểm.

“Nương nương bớt giận, đệ tử tám người tất sẽ thay sư đệ……” Gặp Cửu U Tố Âm nữ đế tức giận, Hạ Oanh đám người vội vàng nói, trong đầu rất có vài phần vui sướng.

Cửu U cung xưa nay khiêm tốn, các nàng đã hồi lâu không có đi ra ngoài đi lại, khó được nữ đế tức giận, lần này vừa vặn không những được thay sư đệ ra khẩu ác khí, còn có thể đi ra ngoài chung quanh đi một chút, dương dương Cửu U cung uy danh.

“Câm miệng!” Cửu U Tố Âm nữ đế lại mặt lạnh lùng quả quyết quát.

“Nghịch tử quỳ xuống!” Theo sát sau Cửu U Tố Âm nữ đế lại ánh mắt lạnh như băng đầu hướng Hạ Lập, lạnh

giọng quát.

“Nương nương bớt giận!” Hạ Oanh chờ tám người thế này mới hiểu được chính mình đám người hiểu lầm Cửu U Tố Âm nữ đế ý tứ, không khỏi tất cả đều sợ tới mức hoa dung thất sắc, sắc mặt tái nhợt, cuống quít quỳ xuống đất.

Bất quá Hạ Lập nhưng không có kinh hoảng, mà là theo lời quỳ xuống, nhưng nửa người trên cũng là thẳng tắp, trên mặt mang theo quật cường cùng không phục biểu tình.

“Ngươi nhưng là không phục?” Cửu U Tố Âm nữ đế nhìn Hạ Lập vẻ mặt không phục cùng quật cường biểu tình, trong lòng vừa đau vừa giận.

Nàng mặc dù cho tới bây giờ cũng không chịu khuất thân cho Hạ Vân Kiệt, đó là bởi vì nàng không thể nhận Hạ Vân Kiệt có bao nhiêu nữ nhân duyên cớ. Trừ bỏ điểm này ở ngoài, toàn bộ thế giới, ở nàng cảm nhận chỉ có Hạ Vân Kiệt là đỉnh thiên lập địa thực nam tử, cấp Hạ Lập thủ “Lập” Tên này, cũng đã nghĩ làm cho hắn sau khi lớn lên giống hắn phụ thân giống nhau làm đỉnh thiên lập địa anh hùng. Cũng đang là vì như vậy, mặc nàng như thế nào cố gắng, cũng vô pháp lau đi năm đó Hạ Vân Kiệt vì nàng dứt khoát ra tay khi anh dũng cao lớn hình tượng, không thể lau đi cùng hắn mấy ngày liều chết triền miên…… Đó là khắc đến trong khung, trong linh hồn trí nhớ.

Hạ Vân Kiệt sẽ vô cớ đoạn con của hắn thủ hạ tứ chi? Cửu U Tố Âm nữ đế không tin!

Hạ Vân Kiệt sẽ vô cớ nhục nhã chính mình tự mình con trai? Cửu U Tố Âm nữ đế lại không tin!

Ngọc Đế vì sao phân phối con trai đi Hạ Vân Kiệt trướng

hạ nghe lệnh, Hạ Vân Kiệt lại vì sao đuổi đi chính mình con trai lấy Cửu U Tố Âm nữ đế lịch duyệt cùng trí tuệ, cơ hồ trong thời gian ngắn đã biết hiểu.

Mà thân là con trai thế nhưng còn không biết phụ thân dụng tâm lương khổ, thế nhưng còn muốn tìm giúp đỡ đi thảo phạt phụ thân! Cho dù hắn không biết đó là hắn phụ thân, kia cũng là đại nghịch bất đạo!

Này, như thế nào làm cho Cửu U Tố Âm nữ đế trong lòng không vừa đau vừa giận?

“Con không phục! Con bị người khác ức hiếp, ngay cả tám vị sư tỷ đều xem bất quá đi, vì sao mẫu thân ngược lại sẽ đối đứa nhỏ tức giận?” Hạ Lập thẳng tắp quỳ, ngạnh cổ nói.

“Tốt, tốt lắm! Nương chỉ hỏi ngươi một câu, hắn vì sao sai người đoạn thủ hạ của ngươi tứ chi?” Cửu U Tố Âm nữ đế lạnh giọng hỏi.

Hạ Lập nghe vậy cả người chấn động, hồi lâu mới nói:“Tôn Thăng ở sơn môn có ngữ ra không tốn, mạo phạm tiên vương, nhưng……”

“Người này đáng tru! Ngươi thân là thủ trưởng đáng phạt! Khi nào thì nghĩ thông suốt vấn đề này, khi nào thì đứng lên.” Cửu U Tố Âm nữ đế không đợi Hạ Lập nói xong, quả quyết ngắt lời nói, nói xong liền phất tay áo cách Cửu U cung.

Còn không có ra Cửu U cung cửa điện, liền có hai giọt lóng lánh nước mắt nhịn không được theo Cửu U Tố Âm nữ đế trong mắt mới hạ xuống.

Đứa nhỏ, đó là của ngươi phụ thân a! Ngươi như thế nào có thể vì một người mạo phạm phụ thân ngươi mà ra đầu đâu?

Hạ Vân Kiệt, Hạ Vân Kiệt, chẳng lẽ chúng ta mẫu tử thật sự không đáng ngươi buông tha cho hết thảy sao? Cũng là, ngươi nếu buông tha cho, sẽ không là ngươi !

Ra Cửu U cung, Cửu U Tố Âm nữ đế đạp không mà lên dừng ở Cửu U sơn đỉnh, đón gió mà đứng, nhìn xa tây phương.

Đó là Tụ Quật châu chỗ phương hướng.

Chương 1835 : Thấy rõ âm mưu

“Sư đệ, ngươi đừng sốt ruột, sư tỷ cái này đi về phía nương nương nói giúp.” Gặp Cửu U Tố Âm nữ đế nén giận mà đi, Xuân Từ tám người cũng đều trong lòng không yên, lại thấy Hạ Lập quật cường quỳ trên mặt đất, trong lòng lại thật là đau tiếc không đành lòng, vội vàng hảo ngôn trấn an nói.

“Ta mẫu thân tính tình các ngươi còn không hiểu biết sao? Này chuyến đã liên lụy tám vị sư tỷ, lòng ta đã thực băn khoăn, các ngươi đừng lại đi thay ta nói giúp, bằng không ngay cả các ngươi đều phải chịu trách phạt.” Hạ Lập cười khổ nói.

“Vì sư đệ, trách phạt liền trách phạt.” Tính cách ngay thẳng Hạ Oanh nói.

“Đừng nói bậy! Nương nương chưa bao giờ tự dưng phát hỏa, chuyện này hẳn là còn là sư đệ làm sao có không đúng chỗ.” Xuân Từ xưa nay ổn trọng, gặp Hạ Oanh nói khí phách chi nói, sắc mặt trầm xuống nói.

Xuân Từ là tám người đứng đầu, xưa nay có uy vọng, nàng này vừa nói, này khác bảy người nhất thời đều trầm mặc không nói, trên mặt lộ ra suy tư vẻ mặt ngưng trọng.

“Sư đệ, ngươi có không đem sự tình từ đầu tới đuôi nói một lần?” Trầm mặc hồi lâu, Xuân Từ mở miệng hỏi.

Hạ Lập trong lòng tủi thân, bản không muốn nhiều lời việc này, nhưng thấy sư tỷ quan tâm chính mình, đành phải nghĩ nghĩ, đem sự tình từ đầu tới đuôi tinh tế nói tới.

Hạ Lập vốn cũng là người thông minh, chính là quý là

Cửu U Tố Âm nữ đế con, từ nhỏ chịu tám vị sư tỷ sủng ái, tuổi còn trẻ lại tu thành bát cửu huyền công, khó tránh khỏi có chút tự phụ tự đại. Mặc dù thân là tiên quân, nội tâm như trước không có biện pháp quên mất chính mình Cửu U Tố Âm nữ đế con, cho nên Tôn Thăng trách cứ thủ sơn tướng sĩ khi, lúc ấy hắn cũng không cảm thấy bao nhiêu không ổn. Chính là nay tinh tế nói tới, ôn lại một lần ngay lúc đó tình cảnh, hắn liền ẩn ẩn thưởng thức đến một tia không ổn.

“May mắn nương nương phát hiện sớm, nếu không chúng ta nhưng thật ra bị người làm thương đùa giỡn !” Xuân Từ đám người đều là sống vô số năm thượng cổ kim tiên, nghe xong Hạ Lập ngôn sau, lập tức liền hiểu rõ kia Tôn Thăng có vấn đề.

“Các sư tỷ ý tứ là, kia Tôn Thăng có vấn đề?” Hạ Lập sắc mặt đại biến, trong mắt tràn đầy kinh sợ sắc.

Hắn bởi vì xuất thân vấn đề, làm việc làm người mặc dù có chút tự phụ tự đại, nhưng phá lệ trọng cảm tình, chưa bao giờ bạc đãi qua tay hạ, cho nên trong lòng tuy rằng tổng cảm thấy một tia không ổn, nhưng là không hướng kia phương diện suy tư.

“Sư đệ, mặc kệ kia Tụ Quật châu tiên vương hay không là có tiếng không có miếng, nhưng tiên vương vị loại nào tôn quý, là thiên đình một phương biên giới đại quan, nếu không phải kia Tôn Thăng trong lòng có quỷ, ngươi cũng chưa mở miệng, hắn chính là một vị tiên tướng lại dám ở hắn sơn môn cửa làm càn? Huống hồ ở trên đường, ngươi cũng đã cảnh cáo đi theo người ! Hơn nữa nhìn hắn biểu hiện, tựa hồ là thực trung tâm với ngươi, khắp nơi nâng lên ngươi, thay ngươi nói chuyện, khả ngươi nghĩ tới không có, ở trải qua sơn môn cửa một chuyện sau, Hạ Vân Kiệt cường đại thực lực đã không thể nghi ngờ, cũng không phải có tiếng không có miếng, nếu hắn thực trung tâm cùng ngươi, ở rõ ràng

biết tiên vương cường đại như vậy dưới tình huống, có thể vì chính mình một điểm nhục nhã mà giựt giây ngươi đi cùng hắn là địch sao? Này không phải hãm ngươi cho hiểm cảnh sao? Nương nương nói được đúng vậy người này đáng tru!" Xuân Từ thần sắc lạnh như băng nói.

"Kia Tôn Thăng tất nhiên là đáng tru, chính là kia Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra kỳ quái, vì sao đối sư đệ tốt như vậy?" Hạ Oanh trong mắt lóe ra một chút sát khí, sau đó lại mặt lộ vẻ nghi hoặc sắc nói.

"Hắn rất tốt với ta?" Hạ Lập trên mặt kinh sợ sắc chuyển vì kinh ngạc.

"Sư đệ, đừng quên, thân phận của ngươi chỉ có số rất ít người biết.

Ở Hạ Vân Kiệt trong mắt, ngươi chính là nhất giới tiên quân, mà không phải cái gì Cửu U Tố Âm nữ đế con trai. Đứng ở này góc độ xem, ngươi ở hắn sơn môn cửa nháo sự, còn bắt người của hắn, hắn nhưng không có đối với ngươi hạ một điểm nặng tay. Thậm chí theo trước khi đi hắn đưa cho ngươi nói xem, hiển nhiên đã hiểu rõ Tôn Thăng tâm cơ, nhưng không có trước ngươi mặt sai người tru giết hắn, mà chính là gãy hắn tứ chi, lại nói tiếp là cho chừng của ngươi mặt mũi!" Hạ Oanh tính cách tuy rằng ngay thẳng, nhưng không hề ý nghĩa nàng vốn không có tâm kế.

"Đúng vậy, điểm ấy ta cũng có vẻ kỳ quái. Nghe nói này Hạ Vân Kiệt ra tay xưa nay cực kì tàn nhẫn quyết đoán, còn không có nổi danh khi, liền không chút nào nương tay tru sát Kim Tra cùng Ngao Chấn. Mà sư đệ ngươi lại lông tóc không tổn hao gì!" Thu Nhiễm đồng dạng mặt mang một tia nghi hoặc nói.

"Trách không được mẫu thân nói Tôn Thăng đáng tru, ta

này thủ trưởng đáng phạt. Nguyên lai ta thủy chung còn là không quên ta Cửu U Tố Âm nữ đế con thân phận!” Hạ Lập là người thông minh, vài vị sư tỷ nói đến trình độ này, hắn làm sao còn có thể không rõ vấn đề ra ở nơi nào, không khỏi vẻ mặt hổ thẹn.

Nói xong, Hạ Lập liền đứng lên, đối với tám vị sư tỷ chắp tay, sau đó liền cách Cửu U cung.

Ra Cửu U cung, nhìn đến mẫu thân một người đứng ở Cửu U đỉnh núi, kia thướt tha bóng dáng lộ ra một tia cô tịch, trong lòng không khỏi khẽ run lên, vội vàng một cái phi thân dừng ở Cửu U đỉnh núi, quỳ gối Cửu U Tố Âm nữ đế trước người nói:“Con bất hiếu, nhạ mẫu thân tức giận cùng lo lắng.”

“Biết ta vì sao đặt ngươi tên là Hạ Lập sao?” Cửu U Tố Âm nữ đế không có hồi đầu.

“Con biết, mẫu thân hy vọng đứa nhỏ có thể làm cái đỉnh thiên lập địa nam nhân.” Hạ Lập trả lời.

“Như thế nào đỉnh thiên lập địa? Không phải ngạo khí tận trời chính là đỉnh thiên lập địa, không phải sát cái máu chảy thành sông chính là đỉnh thiên lập địa, mà là gặp chuyện bất bình, biết rõ không địch lại, cũng muốn rút đao tương trợ, mà là đối chính mình cám bã chi thê vĩnh viễn không rời không khí, chẳng sợ có vinh hoa phú quý, có tuyệt thế sắc đẹp dụ hoặc, mà là vì một cái hứa hẹn, chẳng sợ hy vọng tái nhỏ bé, chẳng sợ có lại lớn khó khăn cùng nguy hiểm, cũng không ngôn buông tha cho……” Cửu U Tố Âm nữ đế một câu một câu nói, mỗi một câu đều làm cho nàng nhớ tới người kia, làm cho nàng trong lòng như đao thứ giống nhau.

Nước mắt nhịn không được liền chảy xuống dưới.

Bởi vì nàng nói chính là làm cho nàng khắc cốt minh tâm

kia nam nhân!

Nàng biết hắn là đỉnh thiên lập địa nam nhân, nàng biết nàng thật sâu yêu hắn, nàng biết hắn làm là đúng, khả nàng chính là không có biện pháp đối mặt hắn có được nhiều như vậy nữ nhân, nàng không có biện pháp nhận cùng nhiều như vậy nữ nhân cùng nhau chia xẻ nam nhân của nàng.

Bởi vì nàng là Cửu U Tố Âm nữ đế!

“Mẫu thân ngươi khóc! Ngươi nói kia đỉnh thiên lập địa nhân có phải hay không chính là phụ thân ta?” Hạ Lập đột nhiên nhìn đến có mắt lệ phi lạc, trong lòng không khỏi mạnh chấn động, thanh âm phát run hỏi.

“Đi thôi, nếu quyết định ở thiên đình làm quan, đã làm tuân thủ thiên đình quy định.” Cửu U Tố Âm nữ đế không có trả lời Hạ Lập.

“Hắn ở nơi nào?” Hạ Lập thanh âm run run, hốc mắt đỏ lên hỏi.

“Chờ có một ngày, ngươi cũng thành chân chính đỉnh thiên lập địa nam nhân, ngươi sẽ biết hắn ở nơi nào.” Cửu U Tố Âm nữ đế nói.

“Vì cái gì hiện tại không thể nói cho ta biết? Vì cái gì hắn không đến tìm chúng ta?” Hạ Lập thanh âm run run mà khàn khàn.

“Bởi vì thời điểm còn chưa tới, thời điểm đến, không cần ta nói cho, ngươi cũng sẽ biết.” Cửu U Tố Âm nữ đế nói, nước mắt lại lặng yên chảy xuống.

Hạ Lập gặp mẫu thân lại rơi lệ, cũng không dám tái tiếp tục hỏi đi xuống, hướng nàng đã bái ba bái nói:“Con biết làm như thế nào, tất không cho mẫu thân thất vọng.”

“Đi thôi.” Cửu U Tố Âm nữ đế chậm rãi xoay người, thật sâu nhìn Hạ Lập liếc mắt một cái, sau đó gật gật đầu nói.

Chương 1836 : Hai trăm năm

“Lão sư, kia Hạ Lập lại tới nữa, mà còn cởi trần lưng cành mận gai.” Tư thân hiên, Cố Thiến Lâm nhẹ giọng đối ngồi xếp bằng trúc tía ban công Hạ Vân Kiệt bẩm báo nói.

“Ta không thấy hắn, ngươi ở Vân Hoành sơn chọn một ngọn núi cùng hắn kiến tiên quân phủ dùng, cũng truyền ta chi mệnh, làm hắn phụ trách tiên vương thành kiến tạo việc.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng âm thầm thở dài một hơi, đứng dậy nhìn xa phương bắc, ánh mắt thương cảm.

“Lão sư, tiên vương thành kiến tạo sự tình quan cho chúng ta căn cơ an nguy, tuy nói bây giờ còn gần chính là dàn giáo kiến tạo, nhưng giao cho một người lai lịch không rõ phụ trách hay không không ổn? Học sinh xem kia Hạ Lập là có vài phần bản lãnh thật sự, pháp bảo cũng lợi hại, vì sao không cho hắn mang binh, thao luyện tướng sĩ đâu?” Cố Thiến Lâm nghe vậy do dự hạ, nhắc nhở nói.

“Vô phương, nói cho Tịch Hàn đám người, Hạ Lập khả hoàn toàn tín nhiệm.” Hạ Vân Kiệt nói.

Cố Thiến Lâm nghe vậy mặt lộ vẻ một tia nghi hoặc sắc, bất quá nàng xưa nay kính trọng tín nhiệm Hạ Vân Kiệt, thấy hắn nói như vậy, tự nhiên không dám nhiều lời, ứng thanh, liền lui xuống.

Cố Thiến Lâm tự nhiên không biết, kia Hạ Lập là Hạ Vân Kiệt con trai, hắn có thể không tín nhiệm người nào, cũng không khả năng không tín nhiệm chính mình con trai. Hơn nữa Hạ Lập sinh ra Cửu U sơn, kia Cửu U sơn bố phòng cho dù không bằng Vương Mẫu nương nương Côn Luân thần sơn, kia cũng sẽ không kém cỏi đi nơi

nào. Hạ Lập từ nhỏ ở Cửu U sơn cuộc sống, tầm mắt tự nhiên không phải Hạ Vân Kiệt kia đám thủ hạ có thể so sánh, từ hắn đến phụ trách kiến tiên vương thành, tiên vương thành cấp bậc chỉ sợ muốn lập tức cao vài cái cấp bậc. Hơn nữa Hạ Lập chỉ phụ trách kiến thành, một khi Hạ Vân Kiệt tương lai cùng với khác thế lực đánh trận, cũng có thể ở lớn nhất hạn độ không đem Cửu U sơn kéo xuống nước.

Này coi như là Hạ Vân Kiệt ở không có lựa chọn nào khác dưới, bất đắc dĩ quyết định.

“Ngươi chẳng lẽ không biết ta hiện tại đang đứng ở đầu sóng ngọn gió sao? Chẳng lẽ ngươi không biết của ta dụng ý sao? Vì sao lại phải muốn làm cho Hạ Lập đến cùng làm việc xấu đâu?”

Nhìn xa phương bắc, Hạ Vân Kiệt trong mắt có sầu não, có tưởng niệm.

……

Tu tiên không năm tháng, khoảng cách Hạ Vân Kiệt bị sắc phong làm Tụ Quật châu tiên vương, đã một trăm nhiều năm chói mắt mà qua.

Này một năm đã là Hạ Vân Kiệt đến tiên giới hai trăm cái năm đầu, khoảng cách hắn cùng với Tần Lam đám người ước định còn thặng ba trăm năm.

Tại đây một trăm nhiều năm, Tụ Quật châu tiên vương phủ như trước không có đối ngoại áp dụng bất luận cái gì hành động. Thậm chí dần dần mọi người đã bắt đầu quên hết Tụ Quật châu còn có một vị tiên vương tồn tại. Tây phương giáo còn có này khác khắp nơi môn phái thế lực, khuếch trương càng phát ra không kiêng nể gì.

Mọi người đã trăm phần trăm khẳng định, Tây Hải một

trận chiến, Hạ Vân Kiệt nhìn như uy phong hung mãnh, nhưng này một trận chiến hắn tuyệt đối thương đến căn bản, nếu không Tây Hải long vương là hắn đệ tử, hắn lại đỉnh Tụ Quật châu tiên vương danh hiệu, lấy hắn Tây Hải một trận chiến kia hung hãn tính cách, lại như thế nào khả năng cam tâm một trăm nhiều năm vẫn lui ở nho nhỏ Ôn Kiều phủ, còn tiêu phí đại lượng nhân lực vật lực đem gần như vùng khỉ ho cò gáy Ôn Kiều phủ kiến thành tiên vương thành đâu?

Duy nhất giải thích, thì phải là Tây Hải một trận chiến, hắn thương đến căn bản, tái kinh không nổi cùng Thái Ất kim tiên một trận chiến!

“Ai, còn là kém một ít a!” Trúc tía ban công, một tiếng nhẹ nhàng tiếng thở dài vang lên, Hạ Vân Kiệt chậm rãi mở mắt, khóe miệng dật ra một tia cười khổ.

Một trăm nhiều năm qua, người khác đều nghĩ đến hắn thương đến căn bản, ru rú trong nhà, toàn tâm toàn ý chữa thương, nhưng chỉ có Hạ Vân Kiệt tự mình biết nói, này một trăm nhiều năm qua, hắn luôn luôn tại tìm hiểu Thái Ất kim tiên huyền bí.

Nhưng Thái Ất kim tiên chi đạo thật sự quá thâm ảo tối nghĩa, này một trăm nhiều năm qua, hắn vạch trần một tầng tiếp một tầng sương mù, nhưng như trước nhìn đến không đến Thái Ất kim tiên đại đạo lư sơn chân diện mục, luôn còn kém như vậy một điểm.

Bất quá rất nhanh, Hạ Vân Kiệt khóe miệng cười khổ liền chuyển làm một tia ngoài ý muốn cùng vui sướng. Bởi vì hắn cảm giác được một cỗ cường đại hơi thở dao động ở Vân Hoành sơn một ngọn núi phát ra.

Không nghĩ tới đặng lăng thế nhưng cũng đột phá trở thành kim tiên! Hạ Vân Kiệt thân mình chợt lóe, dừng ở một ngọn núi trước mặt, nhìn một nam tử theo động phủ

đi ra, trên mặt mang theo ngoài ý muốn cùng che dấu không được kích động.

Đặng Lăng là sớm nhất đi theo hắn kia bảy vị bách phu trưởng trong đó một vị. Ở nhân tài xuất hiện lớp lớp tiên giới, hắn chỉ có thể xem như tầng dưới chót nhân vật, thiên phú bình thường, khởi điểm bình thường, kỳ thật bọn họ có thể một đường đi theo hắn tu luyện đến huyền anh kì huyền tiên cảnh giới, Hạ Vân Kiệt đã thực vừa lòng, về phần kim tiên cảnh giới, hắn đối bọn họ không hề ôm hy vọng.

Sở dĩ chưa bao giờ buông tha cho tài bồi bọn họ, không tiếc ban cho bọn họ long canh, tiên thiên bàn đào quả, đó là hắn đối bọn họ bảy người có một phần đặc thù tình cảm.

Nếu không đổi thành bất luận cái gì một người, cũng không khả năng đem như thế trân quý gì đó dùng ở một cái thiên phú như thế bình thường, khởi điểm như thế bình thường, nhất định không có khả năng trở thành kim tiên thủ hạ trên người.

Nhưng Hạ Vân Kiệt làm!

Mà kết quả lại cho Hạ Vân Kiệt một cái thật to kinh hỉ, trong bảy người, Đặng Lăng thế nhưng trải qua hai trăm năm sinh tử ma luyện, khổ tu, thế nhưng ngạnh sinh sinh nhìn trộm đến kim tiên huyền bí, trở thành một gã kim tiên.

“Lão gia!” Đặng Lăng theo động phủ trung vừa ra tới, liền thấy được Hạ Vân Kiệt, một thiết boong boong nam nhi lập tức liền lệ nóng doanh tròng, đối với Hạ Vân Kiệt bùm quỳ xuống, liên tục dập đầu, đầu dập mặt đất thùng thùng rung động, ngay cả đại địa tựa hồ đều phải dao động đứng lên.

Này một đường đi tới, Đặng Lăng so với ai khác đều rõ ràng hơn, không có Hạ Vân Kiệt, hắn Đặng Lăng vĩnh viễn chỉ có thể là tiên giới tối tầng dưới chót một gã.

“Ngươi tốt lắm! Phi thường tốt!” Hạ Vân Kiệt tiến lên tự mình nâng dậy Đặng Lăng, tràn đầy vui mừng cùng cảm khái.

Ai nói thiên phú thấp sẽ không có thể thành tựu kim tiên, không thể trở thành nhân thượng nhân?

Một người chỉ cần trong lòng có chấp niệm, có một viên kiên định tiến thủ tâm, luôn luôn hy vọng ở phía trước chờ hắn.

Đặng Lăng biểu hiện, kiên định Hạ Vân Kiệt trong lòng tín niệm.

Ngay cả Đặng Lăng cũng có thể thành tựu kim tiên, một ngày nào đó, hắn cũng có thể tìm tề Nữ Oa cung tàn đồ, tìm kiếm đến âu yếm nữ nhân! Quản chi hy vọng tái nhỏ bé, hắn cũng sẽ không buông tha cho!

“Chúc mừng Đặng lão đệ!” Ngụy Sùng, Chu Lương, Trịnh Huyền đám người ào ào tiến lên đây chúc mừng, trong mắt tràn đầy tự đáy lòng vui sướng còn có kiên định. Tuy rằng Hạ Vân Kiệt ban thưởng không ít thứ tốt cho bọn hắn, lại tự mình cho bọn hắn chỉ điểm, nhưng bọn họ trung cho tới bây giờ, chỉ có Đặng Lăng thành tựu kim tiên vị.

Bất quá Đặng Lăng đột phá, càng phát ra kiên định bọn họ tín niệm!

Đặng Lăng đi, một ngày nào đó, bọn họ cũng được!

Tu tiên đường, từ từ không hẹn, vô cùng buồn tẻ gian nan, nếu không một khỏa kiên định tâm, không có người

có thể một đường đi xuống đi.

Thậm chí, một viên kiên định tâm so với thiên phú còn muốn trọng yếu.

Thiên phú hảo, không có thẳng tiến không lùi kiên định dũng khí, nhất định thành tựu hữu hạn, mà có một viên thẳng tiến không lùi kiên định chi tâm, hắn thành tựu sẽ không sẽ có đình chỉ một ngày.

Rất nhanh lại có rất nhiều người nghe tin tới rồi chúc, có Tịch Hàn sáu vị thiên quân, có Cố Thiến Lâm chờ này khác tiên quân, còn có Hạ Lập cũng đuổi lại đây.

Một trăm nhiều năm, gần hai trăm năm thời gian, đối với người tu tiên dài dòng tu hành năm tháng trung kỳ thật chính là thời gian qua nhanh, không hề đáng giá nhắc tới. Nhưng đối với Tịch Hàn đám người mà nói, này một trăm nhiều năm cũng là nhất định bị thật sâu nhớ kỹ một trăm nhiều năm.

Bởi vì tại đây một trăm nhiều năm, bọn họ dùng long canh, dùng tiên thiên bàn đào quả, còn có này khác không ít đan dược, này đó công hiệu thêm đứng lên, đối với bọn họ rất nhiều người mà nói, ít nhất tương đương với mấy trăm vạn năm khổ tu, cho dù đối với tu vi vốn là rất là cao thâm Tịch Hàn tam huynh đệ mà nói, cũng tương đương với mấy chục vạn năm khổ tu.

Đối với Tịch Hàn sáu vị thiên quân mà nói, này còn không phải tối mấu chốt. Bọn họ có rất nhiều dài dòng sinh mệnh, mấy chục vạn năm, mấy trăm vạn năm bọn họ háo được rất tốt, bọn họ sợ nhất là, tu luyện mấy chục vạn, mấy trăm vạn, tu vi lại trì trệ không tiến. Phía trước bọn họ chính là đã tu luyện đến bình cảnh, đã không nhớ rõ có bao nhiêu năm không có bất luận cái gì đột phá. Nhưng theo Hạ Vân Kiệt sau, không chỉ có bằng bạch thêm mấy chục vạn, mấy trăm vạn công lực,

mà còn bởi vì Hạ Vân Kiệt giải thích nghi hoặc thụ đạo, bọn họ ở thiên đạo có càng tiến thêm một bước lĩnh ngộ.

Đối với bọn họ mà nói, đây mới là quan trọng nhất.

Chương 1837 :

“Lão sư, kia Hạ Lập lại tới nữa, mà còn cởi trần lưng cành mận gai.” Tư thân hiên, Cố Thiến Lâm nhẹ giọng đối ngồi xếp bằng trúc tía ban công Hạ Vân Kiệt bẩm báo nói.

“Ta không thấy hắn, ngươi ở Vân Hoành sơn chọn một ngọn núi cùng hắn kiến tiên quân phủ dùng, cũng truyền ta chi mệnh, làm hắn phụ trách tiên vương thành kiến tạo việc.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng âm thầm thở dài một hơi, đứng dậy nhìn xa phương bắc, ánh mắt thương cảm.

“Lão sư, tiên vương thành kiến tạo sự tình quan cho chúng ta căn cơ an nguy, tuy nói bây giờ còn gần chính là dàn giáo kiến tạo, nhưng giao cho một người lai lịch không rõ phụ trách hay không không ổn? Học sinh xem kia Hạ Lập là có vài phần bản lãnh thật sự, pháp bảo cũng lợi hại, vì sao không cho hắn mang binh, thao luyện tướng sĩ đâu?” Cố Thiến Lâm nghe vậy do dự hạ, nhắc nhở nói.

“Vô phương, nói cho Tịch Hàn đám người, Hạ Lập khả hoàn toàn tín nhiệm.” Hạ Vân Kiệt nói.

Cố Thiến Lâm nghe vậy mặt lộ vẻ một tia nghi hoặc sắc, bất quá nàng xưa nay kính trọng tín nhiệm Hạ Vân Kiệt, thấy hắn nói như vậy, tự nhiên không dám nhiều lời, ứng thanh, liền lui xuống.

Cố Thiến Lâm tự nhiên không biết, kia Hạ Lập là Hạ Vân Kiệt con trai, hắn có thể không tín nhiệm người nào, cũng không khả năng không tín nhiệm chính mình con trai. Hơn nữa Hạ Lập sinh ra Cửu U sơn, kia Cửu U sơn bố phòng cho dù không bằng Vương Mẫu nương nương Côn Luân thần sơn, kia cũng sẽ không kém cỏi đi nơi

nào. Hạ Lập từ nhỏ ở Cửu U sơn cuộc sống, tầm mắt tự nhiên không phải Hạ Vân Kiệt kia đám thủ hạ có thể so sánh, từ hắn đến phụ trách kiến tiên vương thành, tiên vương thành cấp bậc chỉ sợ muốn lập tức cao vài cái cấp bậc. Hơn nữa Hạ Lập chỉ phụ trách kiến thành, một khi Hạ Vân Kiệt tương lai cùng với khác thế lực đánh trận, cũng có thể ở lớn nhất hạn độ không đem Cửu U sơn kéo xuống nước.

Này coi như là Hạ Vân Kiệt ở không có lựa chọn nào khác dưới, bất đắc dĩ quyết định.

“Ngươi chẳng lẽ không biết ta hiện tại đang đứng ở đầu sóng ngọn gió sao? Chẳng lẽ ngươi không biết của ta dụng ý sao? Vì sao lại phải muốn làm cho Hạ Lập đến cùng làm việc xấu đâu?”

Nhìn xa phương bắc, Hạ Vân Kiệt trong mắt có sầu não, có tưởng niệm.

……

Tu tiên không năm tháng, khoảng cách Hạ Vân Kiệt bị sắc phong làm Tụ Quật châu tiên vương, đã một trăm nhiều năm chói mắt mà qua.

Này một năm đã là Hạ Vân Kiệt đến tiên giới hai trăm cái năm đầu, khoảng cách hắn cùng với Tần Lam đám người ước định còn thặng ba trăm năm.

Tại đây một trăm nhiều năm, Tụ Quật châu tiên vương phủ như trước không có đối ngoại áp dụng bất luận cái gì hành động. Thậm chí dần dần mọi người đã bắt đầu quên hết Tụ Quật châu còn có một vị tiên vương tồn tại. Tây phương giáo còn có này khác khắp nơi môn phái thế lực, khuếch trương càng phát ra không kiêng nể gì.

Mọi người đã trăm phần trăm khẳng định, Tây Hải một

trận chiến, Hạ Vân Kiệt nhìn như uy phong hung mãnh, nhưng này một trận chiến hắn tuyệt đối thương đến căn bản, nếu không Tây Hải long vương là hắn đệ tử, hắn lại đỉnh Tụ Quật châu tiên vương danh hiệu, lấy hắn Tây Hải một trận chiến kia hung hãn tính cách, lại như thế nào khả năng cam tâm một trăm nhiều năm vẫn lui ở nho nhỏ Ôn Kiều phủ, còn tiêu phí đại lượng nhân lực vật lực đem gần như vùng khỉ ho cò gáy Ôn Kiều phủ kiến thành tiên vương thành đâu?

Duy nhất giải thích, thì phải là Tây Hải một trận chiến, hắn thương đến căn bản, tái kinh không nổi cùng Thái Ất kim tiên một trận chiến!

“Ai, còn là kém một ít a!” Trúc tía ban công, một tiếng nhẹ nhàng tiếng thở dài vang lên, Hạ Vân Kiệt chậm rãi mở mắt, khóe miệng dật ra một tia cười khổ.

Một trăm nhiều năm qua, người khác đều nghĩ đến hắn thương đến căn bản, ru rú trong nhà, toàn tâm toàn ý chữa thương, nhưng chỉ có Hạ Vân Kiệt tự mình biết nói, này một trăm nhiều năm qua, hắn luôn luôn tại tìm hiểu Thái Ất kim tiên huyền bí.

Nhưng Thái Ất kim tiên chi đạo thật sự quá thâm ảo tối nghĩa, này một trăm nhiều năm qua, hắn vạch trần một tầng tiếp một tầng sương mù, nhưng như trước nhìn đến không đến Thái Ất kim tiên đại đạo lư sơn chân diện mục, luôn còn kém như vậy một điểm.

Bất quá rất nhanh, Hạ Vân Kiệt khóe miệng cười khổ liền chuyển làm một tia ngoài ý muốn cùng vui sướng. Bởi vì hắn cảm giác được một cỗ cường đại hơi thở dao động ở Vân Hoành sơn một ngọn núi phát ra.

Không nghĩ tới đặng lăng thế nhưng cũng đột phá trở thành kim tiên! Hạ Vân Kiệt thân mình chợt lóe, dừng ở một ngọn núi trước mặt, nhìn một nam tử theo động phủ

đi ra, trên mặt mang theo ngoài ý muốn cùng che dấu không được kích động.

Đặng Lăng là sớm nhất đi theo hắn kia bảy vị bách phu trưởng trong đó một vị. Ở nhân tài xuất hiện lớp lớp tiên giới, hắn chỉ có thể xem như tầng dưới chót nhân vật, thiên phú bình thường, khởi điểm bình thường, kỳ thật bọn họ có thể một đường đi theo hắn tu luyện đến huyền anh kì huyền tiên cảnh giới, Hạ Vân Kiệt đã thực vừa lòng, về phần kim tiên cảnh giới, hắn đối bọn họ không hề ôm hy vọng.

Sở dĩ chưa bao giờ buông tha cho tài bồi bọn họ, không tiếc ban cho bọn họ long canh, tiên thiên bàn đào quả, đó là hắn đối bọn họ bảy người có một phần đặc thù tình cảm.

Nếu không đổi thành bất luận cái gì một người, cũng không khả năng đem như thế trân quý gì đó dùng ở một cái thiên phú như thế bình thường, khởi điểm như thế bình thường, nhất định không có khả năng trở thành kim tiên thủ hạ trên người.

Nhưng Hạ Vân Kiệt làm!

Mà kết quả lại cho Hạ Vân Kiệt một cái thật to kinh hỉ, trong bảy người, Đặng Lăng thế nhưng trải qua hai trăm năm sinh tử ma luyện, khổ tu, thế nhưng ngạnh sinh sinh nhìn trộm đến kim tiên huyền bí, trở thành một gã kim tiên.

“Lão gia!” Đặng Lăng theo động phủ trung vừa ra tới, liền thấy được Hạ Vân Kiệt, một thiết boong boong nam nhi lập tức liền lệ nóng doanh tròng, đối với Hạ Vân Kiệt bùm quỳ xuống, liên tục dập đầu, đầu dập mặt đất thùng thùng rung động, ngay cả đại địa tựa hồ đều phải dao động đứng lên.

Này một đường đi tới, Đặng Lăng so với ai khác đều rõ ràng hơn, không có Hạ Vân Kiệt, hắn Đặng Lăng vĩnh viễn chỉ có thể là tiên giới tối tầng dưới chót một gã.

“Ngươi tốt lắm! Phi thường tốt!” Hạ Vân Kiệt tiến lên tự mình nâng dậy Đặng Lăng, tràn đầy vui mừng cùng cảm khái.

Ai nói thiên phú thấp sẽ không có thể thành tựu kim tiên, không thể trở thành nhân thượng nhân?

Một người chỉ cần trong lòng có chấp niệm, có một viên kiên định tiến thủ tâm, luôn luôn hy vọng ở phía trước chờ hắn.

Đặng Lăng biểu hiện, kiên định Hạ Vân Kiệt trong lòng tín niệm.

Ngay cả Đặng Lăng cũng có thể thành tựu kim tiên, một ngày nào đó, hắn cũng có thể tìm tề Nữ Oa cung tàn đồ, tìm kiếm đến âu yếm nữ nhân! Quản chi hy vọng tái nhỏ bé, hắn cũng sẽ không buông tha cho!

“Chúc mừng Đặng lão đệ!” Ngụy Sùng, Chu Lương, Trịnh Huyền đám người ào ào tiến lên đây chúc mừng, trong mắt tràn đầy tự đáy lòng vui sướng còn có kiên định. Tuy rằng Hạ Vân Kiệt ban thưởng không ít thứ tốt cho bọn hắn, lại tự mình cho bọn hắn chỉ điểm, nhưng bọn họ trung cho tới bây giờ, chỉ có Đặng Lăng thành tựu kim tiên vị.

Bất quá Đặng Lăng đột phá, càng phát ra kiên định bọn họ tín niệm!

Đặng Lăng đi, một ngày nào đó, bọn họ cũng được!

Tu tiên đường, từ từ không hẹn, vô cùng buồn tẻ gian nan, nếu không một khỏa kiên định tâm, không có người

có thể một đường đi xuống đi.

Thậm chí, một viên kiên định tâm so với thiên phú còn muốn trọng yếu.

Thiên phú hảo, không có thẳng tiến không lùi kiên định dũng khí, nhất định thành tựu hữu hạn, mà có một viên thẳng tiến không lùi kiên định chi tâm, hắn thành tựu sẽ không sẽ có đình chỉ một ngày.

Rất nhanh lại có rất nhiều người nghe tin tới rồi chúc, có Tịch Hàn sáu vị thiên quân, có Cố Thiến Lâm chờ này khác tiên quân, còn có Hạ Lập cũng đuổi lại đây.

Một trăm nhiều năm, gần hai trăm năm thời gian, đối với người tu tiên dài dòng tu hành năm tháng trung kỳ thật chính là thời gian qua nhanh, không hề đáng giá nhắc tới. Nhưng đối với Tịch Hàn đám người mà nói, này một trăm nhiều năm cũng là nhất định bị thật sâu nhớ kỹ một trăm nhiều năm.

Bởi vì tại đây một trăm nhiều năm, bọn họ dùng long canh, dùng tiên thiên bàn đào quả, còn có này khác không ít đan dược, này đó công hiệu thêm đứng lên, đối với bọn họ rất nhiều người mà nói, ít nhất tương đương với mấy trăm vạn năm khổ tu, cho dù đối với tu vi vốn là rất là cao thâm Tịch Hàn tam huynh đệ mà nói, cũng tương đương với mấy chục vạn năm khổ tu.

Đối với Tịch Hàn sáu vị thiên quân mà nói, này còn không phải tối mấu chốt. Bọn họ có rất nhiều dài dòng sinh mệnh, mấy chục vạn năm, mấy trăm vạn năm bọn họ háo được rất tốt, bọn họ sợ nhất là, tu luyện mấy chục vạn, mấy trăm vạn, tu vi lại trì trệ không tiến. Phía trước bọn họ chính là đã tu luyện đến bình cảnh, đã không nhớ rõ có bao nhiêu năm không có bất luận cái gì đột phá. Nhưng theo Hạ Vân Kiệt sau, không chỉ có bằng bạch thêm mấy chục vạn, mấy trăm vạn công lực,

mà còn bởi vì Hạ Vân Kiệt giải thích nghi hoặc thụ đạo, bọn họ ở thiên đạo có càng tiến thêm một bước lĩnh ngộ.

Đối với bọn họ mà nói, đây mới là quan trọng nhất.

Chương 1837 : Thực lực mãnh trướng

Một trăm nhiều năm, Tịch Hàn tam huynh đệ thực lực cuối cùng đột phá bình cảnh, trở thành cùng Mã Nguyên cũng kém không bao nhiêu kim tiên, miễn cưỡng tễ thân đứng đầu kim tiên hàng ngũ.

Một trăm nhiều năm, Hổ Lực, Hồng Phát lão tổ, Không Trần chân nhân, ba người lại là ngộ đạo, lại là dùng tiên thiên bàn đào quả, long canh, không chỉ có công lực tăng nhiều, hơn nữa ở cảnh giới, lại thực hiện hai liên khiêu, đột phá đến tử đan kì kim tiên cảnh giới.

Ba mươi bảy vị tiên quân, Hạ Lập nguyên bản chính là kim tiên, một trăm nhiều năm rèn luyện, hắn tâm chí thành thục rất nhiều, ở giữa Hạ Vân Kiệt cũng ban thưởng cái tiên thiên bàn đào quả cho hắn, bình thường khai đàn giảng đạo khi, cũng sẽ đem hắn gọi đến. Bất quá hắn dù sao tu luyện thời gian ngắn, không giống Hổ Lực đại tiên ba người, đã trải qua ít nhất mấy trăm vạn năm khổ tu tích lũy, thuộc loại hậu tích bạc phát, nhưng thật ra không có thể giống Hổ Lực đại tiên bọn họ giống nhau, hai liên khiêu, nhưng là đột phá đến tử lộ kì kim tiên cảnh giới, lại nói tiếp này tốc độ cũng là cực kì khủng bố.

Đương nhiên luận thực lực chân chính, mấy chục cái Hổ Lực đại tiên cũng không phải Hạ Lập đối thủ, sáu vị thiên quân, chỉ có Tịch Hàn tam huynh đệ có thể trấn được Hạ Lập.

Ba mươi bảy vị tiên quân, trừ bỏ Hạ Lập nguyên bản là kim tiên ở ngoài, Cố Thiến Lâm thiên phú hơn người, lại là Hạ Vân Kiệt thân truyền đệ tử, ở năm mươi năm trước đã đột phá trở thành kim tiên. Trừ bỏ Cố Thiến Lâm, kia kim kiếm môn chưởng môn Kim Tử Hàn nhưng

thật ra rất tu luyện tiềm chất, được Hạ Vân Kiệt dầy ban thưởng cùng chỉ điểm, ở mười năm trước cũng đột phá trở thành kim tiên. Nay tắc hơn vị Đặng Lăng.

Như vậy tính đứng lên, Hạ Vân Kiệt bỏ qua một bên Tây Hải Long cung không tính, Hạ Vân Kiệt nay trướng hạ có kim tiên thiên quân sáu vị, kim tiên tiên quân bốn vị, còn có một vị kim tiên thê tử Dao Trì Thánh Nữ, tổng cộng có mười một vị kim tiên.

Bất quá Dao Trì Thánh Nữ từ ngày ấy bị Vương Mẫu nương nương ở lại Dao Trì tiên cung sau, đến bây giờ cũng không có hồi Vân Hoành sơn. Trong lúc, hồng y tiên nữ nhưng thật ra đến đây một chuyến Vân Hoành sơn, nói Dao Trì Thánh Nữ được Vương Mẫu nương nương chỉ điểm, ở Dao Trì tiên cung bế quan tìm hiểu kim tiên đại đạo, trong khoảng thời gian ngắn chỉ sợ không có thể phản hồi.

Trừ bỏ chủ yếu tướng lãnh thực lực ào ào đột nhiên tăng mạnh, này khác binh tướng thực lực tại đây nhiều một trăm năm thời gian cũng đều có rất đại tiến bộ.

Hiện tại Tụ Quật châu châu quân có binh tướng hai trăm vạn, trong đó có tám mươi vạn đều là thuần một sắc huyền tiên tạo thành, bị Hạ Vân Kiệt nhậm mệnh vì tác chiến quân đội, là chân chính tinh nhuệ.

Còn có một trăm hai mươi vạn tắc xem như quân dự bị bộ đội, trừ bỏ Thiên phu trưởng đã ngoài là huyền tiên, này khác cảnh giới đều có vẻ thấp, có cử hà cảnh giới, cũng có thiên tiên cảnh giới, bất quá đều là chọn lựa đi ra tâm chí kiên định, có tu luyện tiềm chất tiên nhân.

Điểm ấy nhân mã, đừng nói tương đối cho Hạ Vân Kiệt vị này Tụ Quật châu tiên vương mà nói, cho dù tương đối cho một quận quận vương tiên quân mà nói đều là thiếu đáng thương. Giống phía trước Hổ Lực đại tiên,

bọn họ tùy tùy tiện tiện cũng đều kéo hai ba trăm vạn giáo chúng.

Bất quá Hạ Vân Kiệt theo ngay từ đầu quyết định đi chính là tinh binh lộ tuyến, cho nên nhưng thật ra thà thiếu không ẩu, tại đây một trăm nhiều năm, gần khoách chiêu khoảng trăm vạn nhân mã.

Bất quá Hạ Vân Kiệt trướng hạ nhân mã tuy ít, nhưng tác chiến bộ đội người người không chỉ có đều là huyền tiên, mà còn tất cả đều trang bị từ canh kim tử ô quặng luyện chế mà thành chế thức binh khí pháp bảo, Thiên phu trưởng cùng đã ngoài tướng sĩ, tất cả đều trang bị long vương giáp, cho dù kim tiên muốn giết bọn họ cũng không là dễ dàng việc.

Tụ Quật châu tiên vương phủ này một trăm nhiều năm qua, vẫn đều yển kỳ tức cổ, Tây Hải Long cung bên kia cũng đồng dạng như thế.

Tây Hải long vương Ngao Lệ dùng tiên thiên bàn đào quả, lại ở Long cung được rất nhiều cùng hắn tu luyện công pháp nhất mạch tướng thừa điển tàng, lĩnh ngộ không ít thiên đạo, này một trăm nhiều năm qua nhưng thật ra cùng Dao Trì tiên nữ giống nhau, luôn luôn tại bế quan.

Quy Nguyên đám nguyên long môn tây phái trưởng lão môn cũng dùng tiên thiên bàn đào quả, cũng đều ào ào bế quan tu luyện.

Một trăm nhiều năm qua, Ngao Lệ đám người làm trên cơ bản chính là gia tăng tu luyện, cùng thu nạp Long cung tàn quân, củng cố bên trong quyền lực, không có bất luận cái gì khuếch trương hành động.

Chính là, thế gian việc cho tới bây giờ là cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng.

Tụ Quật châu khắp nơi thế lực thừa dịp Hạ Vân Kiệt “Bị thương yển kỳ tức cổ” Là lúc, quần hùng tranh giành, bốn phía khuếch trương địa bàn, Tây Hải đồng dạng như thế.

Khắp nơi thế lực thừa dịp Tây Hải Long cung vừa mới đổi chủ, Ngao Lệ cần làm theo bên trong quan hệ, củng cố quyền lực, không rảnh bận tâm này khác, cũng đều ào ào ở tây hải bốn phía chiếm trước lãnh địa. Thậm chí không ít người đều bước qua Tây Hải Long cung vốn có lãnh địa giới hạn.

Nhưng bởi vì tân long vương bế quan tu luyện, Hạ Vân Kiệt bên kia lại không có bất luận cái gì hành động, chỉ cần những người đó làm được không cần quá phận, cũng đều mở một mắt nhắm một mắt, không có áp dụng hành động.

Chính là thế gian việc xưa nay đã như vậy, ngươi làm cho hắn một bước, hắn liền được một tấc lại muốn tiến một thước. Cho nên đến hiện tại, hơn nữa Tây Hải một trận chiến, Hạ Vân Kiệt bị thương đến căn cơ lời đồn bị truyền ra sau, Tây Hải khắp nơi thế lực làm việc tình cũng càng ngày càng làm càn, rất có đem Tây Hải Long cung cấp ném đi chi thế.

……

“Kia Hạ Vân Kiệt đến bây giờ còn không có bất luận cái gì hành động sao?” Phi hương điện, Ngọc Đế bình tĩnh mặt hỏi.

“Vi thần cũng thật là nghi hoặc, lấy Hạ Vân Kiệt tính cách, như thế nào khả năng đến bây giờ còn không có bất luận cái gì hành động đâu? Nay liền ngay cả Vân Hoành sơn chỗ Thạch Cừ quận đều nhanh sắp bị người phân cách hết. Hay là, nghe đồn là thật, Tây Hải một

trận chiến, hắn thật sự bị thương đến căn bản?” Thái Bạch kim tinh vẻ mặt nghi hoặc nói.

“Hẳn là không có khả năng, Hạ Vân Kiệt từng chính miệng nói với ta, thương thế đã không ngại.” Hoàng Giác đại tiên phủ định nói, chính là ngữ khí cũng đã trở nên không phải thực khẳng định.

Hiển nhiên cũng là nổi lên một tia hoài nghi.

“Hai vị ái khanh không cần suy đoán, kia Hạ Vân Kiệt cũng không có thương đến căn bản.” Ngọc Đế trầm giọng nói.

“Kia hắn vì sao đến bây giờ còn không có áp dụng hành động? Hay là hắn sợ bất thành? Muốn hay không vi thần đi xuống thúc giục hắn nhất thúc giục. Tại đây đi xuống, chúng ta thiên đình mặt đã có thể mất hết !” Thái Bạch kim tinh khom người nói.

Ngọc Đế tu vi cực kì cao thâm, không thể độ lượng, một trăm nhiều năm trước, hắn từng gặp qua Hạ Vân Kiệt một mặt, nếu hắn nói Hạ Vân Kiệt không thương đến căn bản, Thái Bạch kim tinh tự nhiên không có nghi ngờ.

“Các ngươi ra mặt đi thúc giục hắn không ổn, muốn làm không dễ chọc hắn thẹn quá thành giận, ngược lại hoàn toàn ngược lại, uổng phí trẫm phía trước một phen khổ tâm.” Ngọc Đế khoát tay phủ định nói.

“Vi thần nghe nói Dao Trì Thánh Nữ mấy năm nay luôn luôn tại Dao Trì tiên cung ngộ đạo, ngày gần đây xuất quan. Nếu bệ hạ cho rằng chúng ta ra mặt không ổn, không bằng thỉnh nương nương điểm kia Dao Trì Thánh Nữ vài câu.” Thái Bạch kim tinh gặp Ngọc Đế xua tay phủ định, nghĩ nghĩ lại đề nghị nói.

“Này pháp nhưng thật ra có thể làm. Thiên hậu tuy rằng

không có thu kia Dao Trì Thánh Nữ làm đồ đệ, nhưng cùng nàng đã có thầy trò chi thật, mượn miệng của nàng lộ ra trẫm ý tứ, nhất thích hợp bất quá.” Ngọc Đế nghe vậy gật đầu nói.

……

“Lam Nhi, ngươi cũng đã một trăm nhiều năm không thấy ngươi phu quân. Chỉ sợ kia Hạ Vân Kiệt trong đầu đã thầm mắng bản cung, hôm nay bản cung để lại ngươi trở về cùng hắn gặp nhau đi.” Dao Trì tiên cung, Vương Mẫu nương nương mặt mang mỉm cười đối Dao Trì Thánh Nữ nói, xem của nàng ánh mắt mang theo một tia thưởng thức sắc.

Kim tiên cảnh giới, đã là rất cao cảnh giới. Ở kim tiên cảnh giới nội, mỗi đột phá một cái cảnh giới đều cực kì gian nan, hơn nữa càng đi sau càng khó.

Ngắn ngủn một trăm nhiều năm, Dao Trì Thánh Nữ thế nhưng tìm hiểu thấu tử anh huyền bí, nhảy trở thành tử anh kì kim tiên, này phân thiên phú ở toàn bộ tiên giới đều là cực kì hiếm thấy.

Chương 1838 : Phong Trục quận

“Như thế nào hội đâu, nương nương như vậy yêu thương Lam Nhi, hắn chỉ biết thay Lam Nhi cảm kích nương nương.” Dao Trì Thánh Nữ vội vàng nói.

“Nếu là như thế bản cung an tâm. Đúng rồi, nghe nói Hạ Vân Kiệt bị phong làm Tụ Quật châu tiên vương sau, này nhiều một trăm năm qua vẫn ngủ đông không ra, ngươi cũng vừa hay trở về xem hắn, nhìn hắn hay không lần trước Tây Hải đại chiến thương thế còn tại, hay không cần bản cung sai người đi bát cảnh cung muốn một ít chữa thương thánh dược đến.” Vương Mẫu nương nương nói.

Dao Trì Thánh Nữ loại nào nhân vật, Vương Mẫu nương nương như vậy vừa nói, nàng tự nhiên hiểu được nàng trong lời nói ý, vội vàng khom người nói:“Cảm ơn nương nương quan tâm, thần nữ này liền đến hỏi hỏi xem.”

“Đi thôi.” Vương Mẫu nương nương gật gật đầu, phái tọa kỵ thượng cổ Thanh Loan đưa Dao Trì Thánh Nữ hạ giới.

Phái chính mình tọa kỵ đưa Dao Trì Thánh Nữ hạ giới, có thể thấy được Vương Mẫu nương nương đối Dao Trì Thánh Nữ dầy yêu, mặt khác một phương diện, kỳ thật cũng là ám chỉ Hạ Vân Kiệt thiên ân to lớn, làm cho hắn chớ đã quên.

……

Phong Trục quận, Tụ Quật châu nhất đẳng quận lớn, cũng là Tụ Quật châu hợp với Tây Hải lớn nhất một quận. Địa vực mở mang, sản vật phong phú, xa không phải Thạch Cừ quận có thể so sánh.

Phong Trục quận, ở Hạ Vân Kiệt bị phong làm Tụ Quật châu phía trước vốn không có thiên đình đóng quân, bởi vì Phong Trục quận vẫn bị hai cực kỳ cường đại yêu tộc chiếm lấy.

Một là thượng cổ tu xà Ba gia, một là thượng cổ hắc thủy huyền xà bộ tộc Thủy gia.

Ba gia chiếm Phong Trục quận phía đông, Thủy gia chiếm Phong Trục quận tây phương, hợp với Tây Hải.

Hai nhà trong lúc đó, chính là một cái vắt ngang Phong Trục quận, rộng lấy vạn dặm kế, dài không biết bao nhiêu dặm thao thao sông lớn.

Này sông lớn đó là tiên giới tiếng tăm lừng lẫy hắc thủy hà. Nổi tiếng thiên địa lục đại thần thủy chi nhất hắc thủy đó là xuất từ này sông, sau đó đổ vào Tây Hải.

Hắc thủy tối đen như mực, sâu không thấy đáy, có dấu vô tận hung hiểm, không có huyền tiên cảnh giới căn bản không có biện pháp vượt qua này sông.

Cho tới nay, này hắc thủy hà đều là Thủy gia địa bàn, bởi vì Thủy gia tổ tiên, thượng cổ hắc thủy huyền xà đó là tại đây hắc thủy hà sinh ra. Hắc thủy huyền xà một gã cũng là bởi vậy mà đến.

Nhưng thượng cổ một trận chiến, hắc thủy huyền xà tổ tiên ngã xuống, Ba gia tổ tiên thượng cổ tu xà nhân cơ hội xâm chiếm hắc thủy hà, thậm chí một lần lên bờ phải toàn bộ hắc thủy huyền xà bộ tộc chinh phục. Sau có vu tổ Hậu Nghệ ra tay, về sau nghệ tên bắn chết thượng cổ tu xà.

Hai nhà trở về cân bằng, hắc thủy hà sau lại cũng thành hai nhà giới tuyến cùng nơi hiểm yếu.

Vô số năm qua, hai nhà không biết tại đây điều hắc thủy hà diễn bao nhiêu thảm thiết đại chiến, vì chính là vượt qua sông lớn, chiếm lĩnh đối phương địa bàn, nhưng hai nhà thực lực tương đương, vô số năm qua, ai cũng không làm gì được ai.

Nhưng một ngày này, hắc thủy hà tây trên bờ không, tinh kỳ phần phật, đao kiếm lòe lòe, tinh kỳ viết đều là một cái thật to “Ba” Tự.

Đại quân lướt qua, một tòa tòa thành trì luân hãm, sinh linh đồ thán, mà rất nhiều rất nhiều khiêng “Thủy” Tự tinh kỳ đại quân tắc một đường đi tây lui bại.

“Chiếu như vậy tốc độ, không ra hai mươi ngày, chúng ta liền có thể binh lâm dưới hắc thủy thành. Đến lúc đó, toàn bộ Phong Trục quận đều là ta Ba gia !” Tinh kỳ hạ, một vị có một đôi tam giác mắt, con ngươi là hắc thanh nhị sắc, có vẻ phá lệ hung tàn quỷ dị, dáng người cao dài, một đầu thanh phát tung bay nam tử chỉ vào phương xa, vẻ mặt khí phách hăng hái.

Này nam tử không phải người khác, đúng là Ba gia đương đại gia tộc, thượng cổ tu xà nhị đại, Ba Mịch.

Ba Mịch ở thượng cổ thời đại chính là kim tiên nhân vật, chính là cũng không như hắn phụ thân. Hắn phụ thân chính là trong thiên địa con thứ nhất tu xà, cùng thượng cổ Xiển giáo mười hai kim tiên tương đương, nhưng sau lại lại chết vào Hậu Nghệ tên hạ. Bất quá này Ba Mịch tuy rằng không có thể trò giỏi hơn thầy, nhưng dù sao có cường đại huyết thống, ở thượng cổ thời đại đó là kim tiên tồn tại, trải qua vô số năm tu luyện, sớm là đứng đầu kim tiên cấp nhân vật. Ở trong yêu tộc thanh danh chính là so với Ngưu Ma Vương các yêu vương cũng kém cỏi không bao nhiêu.

“Kiệt kiệt, không chỉ Phong Trục quận, chờ đánh hạ hắc

thủy thành sau, Tây Hải cũng đều gần trong gang tấc, đến lúc đó các ngươi Ba gia địa bàn tưởng hướng Tây Hải khuếch trương cũng không là vấn đề." Một vị nam tử cùng Ba Mịch song song mà đứng nói.

Này nam tử mặc tử bào, trong tay nắm một cây kim cương ngỗ. Kia kim cương ngỗ mặt trên có **** hình vẽ, phảng phất vật còn sống, rõ ràng cùng Bì Na Dạ Già bên người pháp bảo có chút tương tự.

Người này là là Bì Na Dạ Già trướng hạ thứ nhất mãnh tướng, Ma La Đa, cũng là tây phương giáo tử y sứ giả, thực lực so với kia Mã Nguyên đều còn muốn hơi hơi thắng một ít, là người cực kì lợi hại.

Lần này Ba gia sở dĩ có thể công quá hắc thủy hà, một đường hướng tây, đó là cùng hắn tương trợ có rất lớn quan hệ.

"Hắc hắc, kia Giao Ma Vương Phúc Hải đại thánh nhưng là lợi hại nhân vật, Phi Bì Na hộ pháp tự mình ra tay không thể trấn áp, còn là không cần đi nhạ hắn tuyệt vời." Ba Mịch nghe vậy trên mặt lộ ra một tia ý động sắc, bất quá rất nhanh lại lắc lắc đầu phủ định nói.

"Cùng Phong Trục quận liền nhau Tây Hải, cũng không tất cả đều là Giao Ma Vương địa bàn, còn có rất lớn một bộ phận là Tây Hải Long cung. Nghe nói từ Tây Hải Long cung đổi chủ sau, Tây Hải quần hùng giác trục, kia Giao Ma Vương nay cũng đang ở nhân cơ hội bốn phía khuếch trương lĩnh vực. Lần này Giao Ma Vương sở dĩ không có nhúng tay Phong Trục quận việc, trừ bỏ bởi vì hắn biết ngươi có hộ pháp đại nhân duy trì, không dám dễ dàng nhúng tay ở ngoài, cũng bởi vì hắn ở bận việc chinh phục Tây Hải các tộc, phân thân thiếu phương pháp. Kia Tây Hải loại nào to lớn, lại nói tiếp so với Tụ Quật châu đều phải lớn hơn rất nhiều, các ngươi tu xà bộ tộc trời sinh ở trong nước có ưu thế, chẳng lẽ sẽ

không tưởng nhân cơ hội phân một ly canh?” Ma La Đa lời nói, trong mắt lóe âm hiểm ánh mắt.

Ba Mịch nghe vậy trầm tư hồi lâu, mới dùng thăm dò ngữ khí lại lần nữa mở miệng nói:“Việc này ta cũng nghe nói, hay là kia Hạ Vân Kiệt thật sự bị thương đến căn bản? Thế cho nên ngay cả Tây Hải Long cung này phía sau đại bản doanh đều không rảnh bận tâm ?”

Ba Mịch vừa nói, một bên dùng hắn kia đối quỷ dị tam giác mắt vụng trộm đánh giá Ma La Đa.

Tụ Quật châu hướng đến chính là quần hùng cắt cứ, chân chính bị nắm trong tay ở thiên đình trong tay địa bàn vốn là rất ít. Này Phong Trục quận từ xưa đến nay, trừ bỏ ở thiên đình bên kia treo một quận tên, cho tới nay đều nắm trong tay ở tu xà bộ tộc cùng hắc thủy huyền xà bộ tộc trong tay. Hai nhà theo cổ đến nay, cũng vẫn đều ở đấu cái không ngừng.

Lúc này đây Ba gia bất quá nương tây phương giáo thế, nhân cơ hội thống nhất Phong Trục quận mà thôi, không tính là là cùng Hạ Vân Kiệt kêu chiến. Bởi vì này khối chưa bao giờ chân chính thuộc loại Hạ Vân Kiệt quá. Nhưng tới gần Phong Trục quận kia phiến hải vực sẽ bất đồng, đó là từng Tây Hải Long cung chân chính nắm trong tay địa bàn, hắn Ba gia nếu duỗi tay đi cướp đoạt, kia đó là tương đương với cùng Tây Hải Long cung tuyên chiến, mà hướng Tây Hải Long cung tuyên chiến, kỳ thật cũng chính là hướng Hạ Vân Kiệt tuyên chiến, này ý nghĩa tự nhiên là bất đồng.

Đương nhiên Tây Hải mở mang vô ngần, đáy biển hạ ẩn sâu rất nhiều kỳ trân dị bảo cùng khoáng sản, nếu Hạ Vân Kiệt thật sự bị thương đến căn bản, không rảnh bận tâm, Ba Mịch còn là rất muốn nhân cơ hội phân một ly canh.

“Hừ, Ba huynh lời này là cái gì ý tứ? Hay là cho rằng nhà của ta hộ pháp thực lực còn không bằng kia Hạ Vân Kiệt bất thành?” Ma la thấy nhiều biết rộng ngôn đột nhiên biến sắc, giận dữ nói.

“Ha ha, tại hạ không có ý tứ này, tuyệt đối không có. Ai chẳng biết nói Bì Na Dạ Già hộ pháp là Thái Ất kim tiên, pháp lực thông huyền, lại làm sao là Hạ Vân Kiệt có thể so sánh được. Bổn gia chủ quyết định, bắt hắc thủy thành sau, tiếp tục chỉ huy Tây Hải.” Gặp Ma La Đa giận bộ dáng, Ba Mịch nhưng thật ra hoàn toàn yên lòng.

Cũng là, Bì Na Dạ Già thân là Thái Ất kim tiên đều bị ngang vai cắt điệu một cánh tay, kia Hạ Vân Kiệt bất quá chính là nhất giới kim tiên, thương thế chỉ biết quá nặng!

Chương 1839 : Tuyệt cảnh

“Phụ thân, sư phụ tu luyện, không thể gặp ta!” Hắc thủy thành, một vị khôi ngô cao lớn, làn da hắc ám nam tử quỳ một gối xuống ở một cái đồng dạng khôi ngô cao lớn, nhưng hơi thở hơi hơi có chút hỗn loạn, trên mặt mang theo một tia anh hùng mạt đồ bi phẫn biểu tình lớn tuổi nam tử trước mặt.

“Sư phụ ngươi không phải bởi vì tu luyện không thể gặp ngươi, mà là bởi vì sợ Bì Na Dạ Già, cho nên không muốn nhúng tay chuyện của chúng ta. Hay là thật là trời muốn vong ta hắc thủy huyền xà bộ tộc sao?” Lớn tuổi nam tử cười khổ ngửa lên trời thở dài.

“Là con vô năng! Không có thể thay phụ thân chia sẻ gánh nặng.” Quỳ trên mặt đất nam tử thần sắc hổ thẹn bi thương nói.

Lớn tuổi nam tử đó là hắc thủy huyền xà bộ tộc tộc trưởng, thượng cổ hắc thủy huyền xà nhị đại, Thủy Hạo Trạch, thực lực cùng kia Ba Mịch tương đương. Chính là lúc này đây Ba Mịch có Ma La Đa tương trợ, ở hai người công kích hạ, bị thương đến nguyên khí, bất đắc dĩ lui về hắc thủy thành, lưu lại đại quân vừa đánh vừa lui.

Quỳ trước mặt hắn chính là con của hắn Thủy Xuyên Lưu, bái sư Tây Hải người xưng Phúc Hải đại thánh Giao Ma Vương.

Kia Ba gia xưa nay cùng tây phương giáo đi được gần, con của hắn đã bái Bì Na Dạ Già vi sư. Trước kia từng nhiều lần thông qua con trai tưởng cổ động Bì Na Dạ Già trợ hắn nhất thống Phong Trục quận, nhưng bởi vì Phúc Hải đại thánh Giao Ma Vương là tiên giới đại yêu vương, không chỉ có trướng hạ cường giả như mây, binh tướng vô số, tự thân lại đứng đầu kim tiên, thực lực

mạnh mẽ vô cùng, cho dù cùng Bì Na Dạ Già cũng có thể đấu một trận, Bì Na Dạ Già đối hắn cũng có vài phần kiêng kị, cho nên vẫn không có nhúng tay Phong Trục quận việc.

Chính là lần này Bì Na Dạ Già ở tây hải ăn một cái đau khổ, vốn là dẫn là suốt đời mối hận cùng sỉ nhục. Sau lại thấy Hạ Vân Kiệt được phong Tụ Quật châu tiên vương, lại làm cho hắn hận càng thêm hận. Vừa vặn tây phương giáo bởi vì Hạ Vân Kiệt có Ngọc Đế ở sau lưng duy trì, thân mình thực lực cũng cường hãn, lo lắng hắn nam chinh bắc chiến, xác thật Tụ Quật châu tiên vương vị, rồi nảy ra ý áp chế hắn. Không chỉ có mệnh tây phương giáo sơn môn đứng ở Tụ Quật châu môn hạ đệ tử bốn phía khuếch trương địa bàn, mà còn mệnh bọn họ giúp này cùng tây phương giáo quan hệ thân cận thế lực tranh đoạt địa bàn. Mục đích là vì ở Hạ Vân Kiệt này tiên vương còn không có hình thành khí hậu trước, liền đưa hắn cấp hoàn toàn ngăn chặn.

Bì Na Dạ Già sơn môn tuy rằng không ở Tụ Quật châu, nhưng bởi vì cùng Hạ Vân Kiệt có cừu oán, liền cũng đến chen một cước, phái trướng hạ thứ nhất mãnh tướng Ma La Đa đến trợ Ba gia giúp một tay.

Kia Phúc Hải đại thánh cũng là có tự mình hiểu lấy, biết Bì Na Dạ Già lần này là giận trên đầu, không thể dễ dàng xúc phạm, hơn nữa Tụ Quật châu nay tây phương giáo rõ ràng là tình thế bắt buộc, tình thế so với Tây Hải còn muốn phức tạp rất nhiều, không phải hắn có thể lây dính. Rõ ràng một lòng một dạ nhân cơ hội chiếm trước Tây Hải địa bàn. Cho nên rõ ràng biết Thủy Xuyên Lưu là tới cầu cứu, cũng là cho hắn một cái bế môn canh.

“Việc này cũng không thể trách ngươi, là ta hắc thủy huyền xà bộ tộc nên có này một kiếp.” Thủy Hạo Trạch thở dài nói.

“Thật sự không được, chúng ta liền đầu tây phương giáo?” Thủy Xuyên Lưu gặp phụ thân thở dài, vẻ mặt hồi thiên thiếu phương pháp biểu tình, do dự hạ, thấp giọng nói.

“Vô liêm sỉ này nọ!” Thủy Hạo Trạch nghe vậy trực tiếp quăng Thủy Xuyên Lưu một bàn tay, nổi giận nói:“Ta hắc thủy huyền xà bộ tộc cùng tu xà bộ tộc nhiều thế hệ là địch, không biết có bao nhiêu huynh đệ tộc nhân chết vào Ba gia tay, chẳng lẽ ngươi muốn chúng ta cùng hắn cộng sự một chủ sao? Huống hồ tây phương giáo lòng muông dạ thú, làm việc không hỏi thị phi, chẳng phân biệt thiện ác, ta hắc thủy huyền xà bộ tộc lại há có thể vẽ đường cho hươu chạy?”

“Con sai lầm rồi. Chính là chẳng lẽ chúng ta cứ như vậy ngồi chờ chết sao?” Thủy Xuyên Lưu hổ thẹn cúi đầu nhận sai, nhưng rất nhanh lại chưa từ bỏ ý định ngẩng đầu nói.

“Ngồi chờ chết? Hừ, chẳng lẽ vô số năm qua ta hắc thủy thành bố phòng đều là không có tác dụng bất thành? Chẳng lẽ ta hắc thủy huyền xà bộ tộc tộc nhân tướng sĩ đều là ăn chay bất thành? Ba gia cho dù có huyết già sơn tương trợ, muốn diệt ta hắc thủy huyền xà bộ tộc, kia cũng ít không thể muốn đả thương cân động cốt.”

Thủy Hạo Trạch ngạo nghễ nói.

“Nhưng đúng là vẫn còn khó thoát khỏi nhất vong a!” Thủy Xuyên Lưu lòng có không cam lòng thở dài nói.

Thủy Hạo Trạch gặp con trai thở dài, ngạo nghễ thần sắc đảo mắt thành tang thương.

“Vi phụ thân là tộc trưởng, cho dù chết cũng muốn chết tại đây hắc thủy thành. Ngươi mang theo trong tộc một bộ phận nhân tài mới xuất hiện, thừa dịp hiện tại quân

địch còn không có đánh tới, tốc tốc rời đi đi.” Thủy Hạo Trạch nói, thanh âm bi thương.

“Phụ thân không đi, con làm sao có thể rời đi? Huống hồ, sự tình hẳn là còn không về phần đến như vậy bộ, Tụ Quật châu không phải có tiên vương sao? Nếu là Tụ Quật châu tiên vương, còn có chức trách thủ một phương an bình. Hắn nếu chịu ra tay giúp chúng ta Thủy gia, chúng ta y theo hắn quản hạt.” Thủy Xuyên Lưu nói.

“Đứa nhỏ ngươi đừng choáng váng, Tụ Quật châu tiên vương, hắn ốc còn không mang nổi mình ốc, tự thân khó bảo toàn, lại thế nào còn dám nhúng tay chuyện của chúng ta tình? Không thấy được hắn được sắc phong làm tiên vương đều đã mau hai trăm qua tuổi đi, hắn còn lui ở trong chính là một cái hạ đẳng phủ sao? Nghe nói ngay cả hắn chỗ Thạch Cừ quận đều thiếu chút nữa bị phân hết. Còn có Tây Hải, nghe nói đã có không ít người đã đem tay chân thân đến Tây Hải Long cung nắm trong tay truyền thống địa bàn lên rồi, trong đó có một đó là sư phụ của ngươi, khả Tây Hải Long cung đến bây giờ đều không có bất luận cái gì hành động. Cầu Tụ Quật châu tiên vương, ngươi còn không bằng trực tiếp đi đến cậy nhờ ngươi kia sư phụ, ít nhất hẳn là còn có thể giữ được một cái mệnh xuống dưới.” Thủy Hạo Trạch cười khổ nói.

“Không đi thấy hắn vừa thấy, lại như thế nào biết sự tình vốn không có hy vọng đâu? Ít nhất toàn bộ tiên giới, cũng chỉ có hắn vị này kim tiên dám cùng Bì Na Dạ Già một trận chiến, hơn nữa còn chặt đứt hắn một cánh tay.” Thủy Xuyên Lưu cười khổ nói. Hắn làm sao thường không biết làm cho Hạ Vân Kiệt ra tay tương trợ, phi thường thái quá, khả chuyện tới nay, cũng chỉ có thể còn nước còn tát.

Ít nhất, Hạ Vân Kiệt là Tụ Quật châu tiên vương, hắn từng thương quá Bì Na Dạ Già!

“Ngươi đã chưa từ bỏ ý định, vậy ngươi liền đi gặp kia Hạ tiên vương một mặt đi. Nếu hắn không chịu tương trợ, ngươi liền trực tiếp đi đầu nhập vào sư phụ ngươi, nghĩ đến thầy trò một hồi, hắn tổng có thể bảo ngươi một cái tánh mạng đi.” Thủy Hạo Trạch gặp con trai chưa từ bỏ ý định, đành phải gật gật đầu nói.

“Nếu ngay cả mặt mũi cũng không chịu gặp một mặt, cần gì phải đi cầu hắn bảo ta một mạng?” Thủy Xuyên Lưu cũng là có cỗ ngạo khí, nói xong sau, tức khắc chuẩn bị chút lễ vật, sau đó mang theo vài thân tín, hỏa liệu khẩn cấp ly khai hắc thủy thành.

Quân địch tới gần, hắn là một khắc cũng không dung trì hoãn.

……

Cửu biệt thắng tân hôn, tư thân hiên, Hạ Vân Kiệt cùng Dao Trì Thánh Nữ một trận điên cuồng triền miên, hồi lâu mới vừa rồi yên tĩnh.

Ngồi ở trúc tía ban công ghế trúc thượng, hưởng thụ Dao Trì Thánh Nữ mát xa, phẩm tốt nhất tiên trà, trở về chỗ cũ khởi vừa rồi *, Hạ Vân Kiệt cảm nhận được đã lâu thích ý thoải mái.

“Nô tỳ về nhà khi, nương nương nói lão gia một trăm nhiều năm ngủ đông không ra, nô tỳ ân cần thăm hỏi lão gia hay không Tây Hải một trận chiến thương thế còn chưa khỏi hẳn? Nếu là còn chưa khỏi hẳn, nàng liền người đi bát cảnh cung muốn một ít thánh dược đến cho lão gia.” Một bên cấp Hạ Vân Kiệt đắn đo, Dao Trì Thánh Nữ một bên nói khẽ.

“Xem ra ta một trăm nhiều năm không có động tĩnh, Ngọc Đế có chút sốt ruột, thể diện cũng có chút không

nhịn được.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Nô tỳ chính là phụ trách tiện thể nhắn, cụ thể làm như thế nào toàn bằng lão gia làm chủ.” Dao Trì Thánh Nữ mỉm cười nói.

“Ha ha, thật vậy chăng? Vương Mẫu nương nương lại nói tiếp coi như là ngươi lão sư, nàng nếu làm cho ngươi mang nhắn, ta cuối cùng cũng phải cấp chút mặt mũi. Huống hồ ta này một trăm nhiều năm qua tìm hiểu Thái Ất kim tiên đại đạo, còn là có chút địa phương mông mông lung lung, nhìn không thấu, phỏng chừng cần lại đến một hồi Tây Hải đại chiến mới vừa rồi có thể chân chính hiểu được Thái Ất kim tiên chi huyền bí. Các tướng sĩ mấy năm nay cũng đều có đột phá, cũng là thời điểm cần động vừa động, rèn luyện một phen. Trước hết cầm Thạch Cừ quận luyện luyện đao đi, ta không động đao, bọn họ thật đúng là đã cho ta này tiên vương là người gần đất xa trời, ngay cả Thạch Cừ quận đều dám chia cắt.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói, thâm thúy trong đôi mắt lộ ra một chút sát khí.

Chương 1840 : Khởi binh trợ giúp

“Lão gia, phu nhân, có Phong Trục quận Thủy gia thiếu tộc trưởng Thủy Xuyên Lưu tới chơi, nói có chuyện gấp cầu kiến lão gia. Cố tiên quân không làm chủ được, đặc mệnh tiểu nhân đến bẩm báo lão gia.” Hạ Vân Kiệt lời nói vừa mới vừa nói xong, có thủ hạ tiến đến bẩm báo.

Tụ Quật châu địa vực mở mang vô cùng, chỉ có thiên đình ghi lại trong danh sách còn có tám trăm quận, các nơi thế lực lâm lập, nhiều đếm không xuể. Hạ Vân Kiệt tân quan tiền nhiệm không lâu, mà còn chính là hữu danh vô thật, này một trăm nhiều năm qua lại vẫn đều là yển kỳ tức cổ, tĩnh tâm tìm hiểu Thái Ất kim tiên đại đạo, nhưng thật ra đối rất nhiều thế lực không hiểu nhiều lắm.

Bất quá Phong Trục quận là Tụ Quật châu ghi lại trong danh sách nhất đẳng quận lớn, kia Thủy gia chính là Phong Trục quận hai đại thế lực chi nhất, Hạ Vân Kiệt thân là tiên vương, còn là biết được, mà còn biết này Thủy gia cùng chính mình đắc ý đệ tử Thủy Dịch Thiên chính là đồng tộc, cho nên vừa nghe nói Phong Trục quận Thủy gia thiếu tộc trưởng tới chơi, liền lập tức đứng dậy ra tư thân hiên.

Đón khách điện, Thủy Xuyên Lưu trong mắt có một chút che dấu không được thất vọng.

Nguyên bản, hắn nghĩ đến Hạ Vân Kiệt quý làm một châu chi tiên vương, cho dù oa cư ở Ôn Kiều phủ. Này Ôn Kiều phủ cũng tất nhiên bị hắn kinh doanh như tường đồng vách sắt, rậm rạp nơi nơi là binh mã.

Nhưng kết quả, này Vân Hoành sơn lại căn bản không bao nhiêu binh mã, nhiều lắm cũng liền ba năm mươi vạn, còn không đến hắn Thủy gia một cái số lẻ, chủ sự cũng chỉ là một tử khí kì kim tiên.

Bất quá kia ba năm mười vạn binh mã đổ đều là tinh nhuệ, người người đều là huyền tiên cảnh giới, thế này mới làm cho Thủy Xuyên Lưu không có hoàn toàn thất vọng, cũng may hắn bản đối Hạ Vân Kiệt cũng không ôm cái gì hy vọng, sở dĩ đến, vốn là là ôm còn nước còn tát thái độ.

Như vậy nhất tưởng, cũng là vốn không có cái gì thất vọng không thất vọng.

“Tiên vương điện hạ giá lâm!” Thủy Xuyên Lưu chính âm thầm cười nhạo chính mình còn kí hy vọng cùng Hạ Vân Kiệt khi, cửa truyền đến thủ vệ kêu tiếng quát.

Mặc kệ Thủy Xuyên Lưu trong đầu có bao nhiêu thất vọng, nhưng nếu là cầu tới cửa đến, hơn nữa đối phương lại quý là tiên vương, hắn nhưng thật ra không dám chậm trễ, vội vàng đứng dậy, xa xa đối với Hạ Vân Kiệt nhất cung đến cùng nói:“Phong Trục quận Thủy gia thiếu tộc trưởng Thủy Xuyên Lưu bái kiến tiên vương điện hạ.”

“Lão sư, Thủy gia chính là thượng cổ hắc thủy huyền xà hậu duệ.” Cố Thiến Lâm gặp Hạ Vân Kiệt tiến vào, vội vàng đón nhận đi, tại bên tai hắn thấp giọng nhắc nhở nói.

“Vi sư đã biết được.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó nhìn về phía Thủy Xuyên Lưu nói:“Thủy thiếu tộc trưởng không cần đa lễ. Nghe nói ngươi có việc gấp muốn gặp bổn vương, không biết có gì việc gấp?”

Hạ Vân Kiệt ý bảo Thủy Xuyên Lưu ngồi xuống, sau đó chính mình cũng ngồi trên thượng vị, về phần Dao Trì Thánh Nữ tự nhiên là giống như trước giống nhau đứng ở hắn phía sau.

Hạ Vân Kiệt so với Thủy Xuyên Lưu đạo hạnh cao thâm rất nhiều, hắn không hiện lộ, Thủy Xuyên Lưu là nhìn không thấu hắn cảnh giới, nhưng Dao Trì Thánh Nữ vừa mới thăng cấp tử anh kì kim tiên, Thủy Xuyên Lưu nhưng thật ra có thể nhìn thấu, gặp Dao Trì Thánh Nữ quý là tử anh kì kim tiên còn đứng ở Hạ Vân Kiệt phía sau, nhưng thật ra biến sắc, trong lòng dâng lên một tia hy vọng.

Biết được Hạ Vân Kiệt quý là tiên vương, cho dù không nữa hoa văn, tổng cũng không phải tầm thường kim tiên có thể so sánh.

“Còn thỉnh tiên vương điện hạ vạn vạn cứu ta hắc thủy huyền xà bộ tộc !”

Trong lòng nếu dâng lên một tia hy vọng, Thủy Xuyên Lưu sẽ không tái chần chờ, đột nhiên phù phù liền hai đầu gối quỳ gối Hạ Vân Kiệt trước mặt.

“Thiếu tộc trưởng mau mau xin đứng lên, hắc thủy huyền xà bộ tộc gặp nạn, bổn vương tự nhiên sẽ không trí chi không để ý.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng giật mình, vội vàng tiến lên đem Thủy Xuyên Lưu nâng dậy.

Thủy Xuyên Lưu không biết Hạ Vân Kiệt tối đắc ý đệ tử cùng hắn là cùng tộc, gặp Hạ Vân Kiệt cùng hắn vốn không quen biết, gần bằng chính mình sao nhất quỳ đã nói ra bực này trượng nghĩa chi nói đến, còn tưởng tưởng chính mình kính như phụ thân sư phụ ngay cả mặt mũi cũng không chịu gặp chính mình một chút, không khỏi rất là cảm động, nước mắt đều chảy xuống dưới.

“Chỉ bằng tiên vương những lời này, mặc kệ tiên vương có thể hay không bang được với ta hắc thủy huyền xà bộ tộc bận rộn, chúng ta toàn tộc đều ghi nhớ trong lòng.” Thủy Xuyên Lưu cảm kích nói.

“Thiếu tộc trưởng những lời khác không cần nhiều lời, chỉ để ý nói cho bổn vương đến tột cùng ra sao phương thế lực, cũng dám diệt hắc thủy huyền xà bộ tộc?” Hạ Vân Kiệt trầm giọng nói.

“Là tu xà bộ tộc Ba gia.” Thủy Xuyên Lưu giọng căm hận nói.

“Ba gia? Bằng bọn họ còn không có bản sự diệt các ngươi hắc thủy huyền xà bộ tộc đi?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong mắt sát khí lộ nói.

“Tiên vương điện hạ minh giám, kia Ba gia quả thật không bản sự diệt ta hắc thủy huyền xà bộ tộc, nhưng Bì Na Dạ Già trướng hạ thứ nhất mãnh tướng Ma La Đa mang theo không ít huyết già sơn nhân mã tương trợ. Kia Ma La Đa chính là cực kì lợi hại kim tiên, hắn mang người cũng có không ít cường giả, ta Thủy gia thế này mới thấp ngăn không được, gia phụ cũng bị trọng thương.” Thủy Xuyên Lưu nghiến răng nghiến lợi nói, đồng thời trong mắt ẩn ẩn toát ra một chút lo lắng.

Hắn lo lắng Hạ Vân Kiệt nghe được Bì Na Dạ Già danh hiệu sau, liền lập tức rụt trở về.

Bởi vì mọi người, bao gồm chính hắn, đều cho rằng Tây Hải một trận chiến sau, Hạ Vân Kiệt đã bị thương đến căn bản, rốt cuộc không có thể trải qua trận thứ hai Tây Hải một trận chiến.

“Lại là Bì Na Dạ Già! Tây Hải, hắn chặn ngang một tay, bổn vương đoạn hắn cánh tay, lần này hắn lại phái người nhúng tay Tụ Quật châu, thật đúng là tốt lắm vết sẹo đã quên đau, ngay cả bổn vương địa bàn hắn đều dám đến đảo loạn! Thiến Lâm, truyền bổn vương chi mệnh, Tịch Hàn, Tịch Thử hai vị thiên quân khởi binh mười vạn, tùy bổn vương đi trước Phong Trục quận.” Hạ

Vân Kiệt vừa nghe lại là Bì Na Dạ Già, trong mắt sát khí nổi lên, lạnh giọng hạ lệnh nói.

“Thuộc hạ tuân mệnh!” Cố Thiến Lâm quỳ một gối xuống, lĩnh mệnh mà đi.

Mà Thủy Xuyên Lưu tắc sững sờ ở tại chỗ, cả buổi cũng chưa biện pháp phục hồi tinh thần lại.

Hắn vốn chính là ôm còn nước còn tát tâm tính đến, đã sớm tưởng tốt lắm Hạ Vân Kiệt hội không chút do dự cự tuyệt hắn. Hơn nữa làm hắn nhắc tới Bì Na Dạ Già khi, ở hắn trong tưởng tượng, Hạ Vân Kiệt khẳng định là sắc mặt đại biến, toát ra lùi bước sắc. Nhưng hắn vạn vạn không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt thế nhưng không chút do dự hạ đạt khởi binh mệnh lệnh, hơn nữa là một khắc cũng không chịu chậm trễ, mà còn là hắn tự mình đi trước!

Điều này sao có thể đâu? Không phải nói Hạ Vân Kiệt thương đến căn bản sao? Không phải nói Hạ Vân Kiệt căn bản không dám một trận chiến sao? Không phải nói ngay cả Thạch Cừ quận đều bị người chia cắt sao? Như thế nào Hạ Vân Kiệt liền dám khởi binh viễn chinh Phong Trục quận đâu? Như thế nào Hạ Vân Kiệt liền dám cùng Ba gia, cùng đại biểu cho Bì Na Dạ Già trướng Ma La Đa một trận chiến đâu? Chẳng lẽ hắn không sợ rước lấy Bì Na Dạ Già lại một trận chiến sao? Chẳng lẽ hắn phía sau, không phải hẳn là tiến hành theo chất lượng phát triển sao?

Thẳng đến một hồi lâu nhi, Thủy Xuyên Lưu mới ý thức được đã xảy ra sự tình gì, phù phù một tiếng quỳ trên mặt đất đối với Hạ Vân Kiệt liền liên tục dập đầu.

“Cảm ơn tiên vương điện hạ, ta, ta hắc thủy huyền xà bộ tộc về sau……” Thủy Xuyên Lưu lại là cảm động lại là kích động nói đều có điểm nghẹn ngào.

“Thiếu tộc trưởng ngươi không cần như vậy, bổn vương là Tụ Quật châu tiên vương, vốn là hẳn là bảo một phương an bình, chính là trước kia thực lực hữu hạn, vẫn ẩn nhẫn không phát, hôm nay cũng là đến nên ra tay lúc. Huống hồ bổn vương cùng các ngươi hắc thủy huyền xà bộ tộc còn có chút sâu xa quan hệ, lại không thể ngồi xem mặc kệ. Ngươi chỉ để ý yên tâm, cho dù Bì Na Dạ Già đích thân đến, bổn vương lần này cũng tất làm cho chịu không nổi.” Hạ Vân Kiệt tiến lên nâng dậy Thủy Xuyên Lưu, thần sắc lẫm liệt nói.

Chương 1841 : Nhiệt huyết sôi trào

Thủy Xuyên Lưu nghe vậy lại là khiếp sợ lại là đầu đầy mờ mịt, không rõ hắc thủy huyền xà bộ tộc như thế nào cùng Hạ Vân Kiệt sẽ có sâu xa quan hệ.

“Về sau ngươi thì sẽ hiểu được.” Nay Thủy Dịch Thiên còn tại hạ giới, Hạ Vân Kiệt cũng không tốt giải thích này sâu xa quan hệ, gặp Thủy Xuyên Lưu mặt lộ vẻ nghi hoặc sắc, điểm một câu nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt như vậy nói, Thủy Xuyên Lưu tự nhiên không tốt truy hỏi.

Bất quá Hạ Vân Kiệt không nói hai lời liền quyết định xuất binh, tắc đã là đủ thuyết minh hết thảy.

Rất nhanh Tịch Hàn cùng Tịch Thử liền điểm tề mười vạn binh tướng, tiến vào bái kiến Hạ Vân Kiệt.

“Bổn vương đi rồi, tiên vương thành trung hết thảy lớn nhỏ sự vụ từ Tịch Trần thiên quân phụ trách. Tịch Trần thiên quân nếu có sự không thể quyết đoán, nhưng đi Thiên Đô phong xin chỉ thị.” Cứu binh như cứu hỏa, Hạ Vân Kiệt gặp Tịch Hàn cùng Tịch Thử đã điểm tề binh tướng, lập tức giao cho Tịch Trần trông coi tiên vương thành, sau đó khởi binh xuất phát.

Thiên Đô phong, ba đại phân thân tiềm tu nơi.

Ngủ đông gần hai trăm năm, Vân Hoành sơn đột nhiên có mười vạn đại quân xuất động.

Mười vạn đại quân điều động, đối với nay chiến hỏa liên miên, động bất động còn có mấy trăm vạn, mấy ngàn vạn thậm chí trăm triệu đại quân giằng co Tụ Quật châu mà nói, bất quá chính là trong biển lớn một cái bọt sóng,

căn bản dẫn không nổi bao nhiêu người chú ý, cũng căn bản không có gì người đem chuyện này để ở trong lòng.

Nhưng đối với Ôn Kiều phủ, hiện tại phải nói tiên vương thành mà nói, cũng là một kiện kinh thiên động địa đại sự, toàn thành oanh động, toàn thành hưng phấn, rất nhiều lão nhân thậm chí chảy xuống kích động nước mắt.

Gần hai trăm năm, bên ngoài đối với tiên vương nghị luận tự nhiên cũng truyền đến Ôn Kiều phủ, nay cũng kêu Tụ Quật châu tiên vương thành.

Này nghị luận nghe đồn, trên cơ bản là làm thấp đi Hạ Vân Kiệt, điều này làm cho vẫn lấy Hạ Vân Kiệt làm thần tượng, lấy hắn vì tự hào vinh quang tiên vương thành dân chúng cùng các tướng sĩ trong lòng đều nghẹn một hơi. Hơn nữa nhìn tiên vương thành chung quanh vùng địa bàn cũng đều ào ào luân hãm, nhưng tiên vương lại như trước không có bất luận cái gì hành động, bọn họ lại đến mức ngay cả máu đều phải phun ra.

Mà nay ngày cuối cùng có châu quân ly khai tiên vương thành, tuy rằng chỉ có mười vạn nhân mã, nhưng này đối với tiên vương thành dân chúng tướng sĩ mà nói, cũng là phấn chấn lòng người đại sự tình. Bọn họ cũng đều biết, năm đó tiên vương viễn chinh Tây Hải Long cung, cũng bất quá chỉ dẫn theo hai mươi lăm vạn nhân mã.

Đang ở giám sát tiên vương thành kiến tạo Hạ Lập, đứng ở cao ít nhất trăm vạn trượng trên tường thành, nhìn đại quân cuồn cuộn mênh mông cách còn xa xa không có hoàn công tiên vương thành, trên mặt cũng có kích động sắc, làm càng nhiều là buồn bực.

Đại quân xuất chinh, mà hắn lại chỉ có thể tiếp tục giám sát tiên vương thành kiến tạo.

“Xem ra Hạ tiên quân cũng tưởng tùy quân xuất chiến a.” Ngụy Sùng gặp Hạ Lập hai tay đặt tại trên tường thành, gân xanh căn căn bạo khởi, không khỏi cảm khái nói.

Ngụy Sùng rất sớm trước kia chính là Ôn Kiều phủ đại quản gia, này tiên vương thành kiến tạo tự nhiên không thể thiếu hắn hiệp trợ cùng trung gian điều hành.

Gần hai trăm năm cùng Hạ Lập ở chung xuống dưới, Ngụy Sùng biết rõ Hạ Lập lợi hại, cũng biết hắn trời sanh tính hiếu chiến.

“Hảo nam nhi, ai không tưởng chinh chiến sa trường! Chính là tiên vương phỏng chừng còn tại tức giận ta năm đó mạo phạm việc, đến bây giờ cũng không nguyện ý trọng dụng ta, chỉ làm cho ta giám sát tiên vương thành kiến tạo, loại này công tác buồn đều có thể làm cho ta buồn ra bệnh đến, cũng không biết khi nào thì là cái đầu.” Hạ Lập buồn bực nói.

“Hạ tiên quân lời này đã nói sai lầm rồi, tiên vương thành kiến tạo quan hệ toàn thành dân chúng an nguy, tiên vương uy nghiêm, là loại nào trọng yếu to lớn công trình, tiên vương điện hạ nếu tức giận ngươi, lại như thế nào khả năng đem trọng yếu như vậy to lớn công trình giao phó cho ngươi phụ trách?” Ngụy Sùng nghiêm mặt nói.

“Ngươi nói cũng là có lý, chính là bản tiên quân có một thân giết địch bản sự, lại bị ước thúc ở trong này, ngươi nói nghẹn khuất không nghẹn khuất?” Hạ Vân Kiệt kỳ thật cũng trong lòng biết rõ ràng Hạ Vân Kiệt đây là coi trọng tín nhiệm hắn, nhưng trong lòng luôn không phải hương vị.

“Hạ tiên quân yên tâm, Tụ Quật châu loại nào to lớn vô ngần, nay chúng ta bất quá mới chiếm Ôn Kiều phủ như

vậy điểm địa phương. Trước kia tiên vương điện hạ án binh bất động cũng liền thôi, nay nếu đã phái binh ra khỏi thành, vậy ý nghĩa chinh chiến bắt đầu, nếu không bình định Tụ Quật châu, tiên vương điện hạ là tuyệt đối không có khả năng bãi binh, muốn chiến, về sau có rất nhiều cơ hội.” Ngụy Sùng nói, trong mắt lộ ra phát ra từ linh hồn ở chỗ sâu trong cuồng nhiệt sùng bái.

“Thật vậy chăng?” Hạ Lập hỏi.

“Đương nhiên là thật, ngươi tùy tiện tìm cái Ôn Kiều phủ lão nhân hỏi một chút xem, tiên vương điện hạ một khi quyết định ra tay, khi nào lại có quá lùi bước? Nếu Ngọc Đế phong lão gia làm Tụ Quật châu tiên vương, lão gia một khi quyết định xuất binh, như vậy Tụ Quật châu khắp nơi thế lực, hoặc là rời đi Tụ Quật châu, hoặc là liền chịu lão gia quản thúc, phục tùng Tụ Quật châu điều luật, nếu không một ngày nào đó, sẽ binh lâm thành hạ.” Ngụy Sùng nói.

Nhìn Ngụy Sùng trong mắt kia theo linh hồn ở chỗ sâu trong toát ra đến đối Hạ Vân Kiệt cuồng nhiệt sùng bái cùng tín nhiệm, Hạ Lập không hiểu cũng đã bị chút nhiễm trùng, trong cơ thể máu có chút sôi trào, nhịn không được nói:“Kỳ thật năm đó ta vừa nghe nói tiên vương sự tích khi, liền đối với hắn nghiêm nghị khởi kính, trong lòng nhiệt huyết sôi trào, nhưng những năm gần đây, tiên vương vẫn ngủ đông, trong lòng khó tránh khỏi thất vọng, nay nghe ngươi như vậy vừa nói, xem ra tiên vương cho tới bây giờ vốn không có nhát gan quá.”

“Tiên vương như thế nào khả năng nhát gan, ngươi là không trải qua quá Tây Hải một trận chiến, cho nên gặp tiên vương ngủ đông mới có thể tâm sinh nghi hoặc, ta cho dù hoài nghi ta chính mình, cũng tuyệt không hội hoài nghi tiên vương điện hạ. Hắn là chân chính đỉnh thiên lập địa nam nhi.” Ngụy Sùng nghiêm nghị nói.

“Cũng không biết lần này tiên vương là xuất chinh phương nào? Là chuẩn bị trước bình định Thạch Cừ quận sao? Xem ra không giống, liền Thạch Cừ quận về điểm này thế lực, làm sao lại đáng giá tiên vương tự mình lĩnh quân xuất chinh.” Hạ Lập nghe được “Đỉnh thiên lập địa”, trong lòng chấn động, sau đó mắt lộ ra nghi hoặc sắc nói.

“Việc này cũng là đơn giản, ta đưa tin hồi Vân Hoành sơn hỏi thăm một chút liền biết được.” Ngụy Sùng thoải mái nói.

Nói xong hắn liền đưa tin hồi Vân Hoành sơn hỏi thăm.

Không quá nhiều lâu, tin tức truyền đến, Ngụy Sùng đầu tiên là ngẩn người, nhưng theo sát sau cả người liền nhiệt huyết sôi trào đứng lên.

“Chỉ biết tiên vương điện hạ không ra tay thì thôi, vừa ra tay tất là kinh thiên động địa!” Ngụy Sùng kích động nói.

“Tiên vương điện hạ đến tột cùng là xuất chinh phương nào thế lực?” Hạ Lập gặp Ngụy Sùng kích động bộ dáng, nhịn không được thúc giục hỏi.

“Phong Trục quận, tu xà bộ tộc Ba gia!” Ngụy Sùng một chữ một chút, leng keng hữu lực nói.

“Phong Trục quận, Ba gia?” Hạ Lập nghe vậy cả người chấn động, trong mắt lộ ra một tia vẻ khiếp sợ.

“Phong Trục quận chính là dồi dào nhất đẳng quận lớn, xa không phải Thạch Cừ quận có thể so sánh. Tục truyền Ba gia chiếm cứ nửa Phong Trục quận, trong tộc cường giả như mây, kim tiên cấp cường giả ít nhất có bốn năm mươi cái, Ba gia gia chủ Ba Mịch lại đứng đầu kim tiên, chân chính yêu vương cấp lợi hại nhân vật. Tiên vương điện hạ cái thứ nhất thế nhưng cầm bọn họ

xuống tay?”

“Không chỉ có chính là Ba gia, lần này Ba gia còn có Bì Na Dạ Già trướng hạ thứ nhất mãnh tướng Ma La Đa đám người tương trợ.” Ngụy Sùng đem có liên quan Thủy Xuyên Lưu đến Vân Hoành sơn cầu cứu sự tình đại khái nói một chút.

“Tiên vương điện hạ quả nhiên là đương thời anh hùng hào kiệt, đáng tiếc ta cũng không có thể theo hắn xuất chinh.” Hạ Lập nghe xong sau, thật sâu cảm thán.

……

Châu quân chính là vương giả chi sư, vốn là muốn uy hiếp tứ phương, này một đường đi qua, tự nhiên sẽ không trốn trốn tránh tránh, dần dần cũng là khiến cho ven đường một ít thế lực chú ý.

“Xem, xem đó là tiên vương quân đội!”

“Có cái gì đại kinh tiểu quái, bất quá khaongr mười vạn nhân mã mà thôi! Còn chưa đủ tắc chúng ta hàm răng. Phỏng chừng kia Hạ Vân Kiệt co đầu rút cổ gần hai trăm năm, thật sự cảm giác ngượng ngùng, thế này mới đi ra lộ mặt mày rạng rỡ mặt.”

“Mười vạn nhân mã, Hạ Vân Kiệt hắn muốn làm gì?”

“Nghe nói năm đó Hạ Vân Kiệt chính là lấy mấy chục vạn nhân mã đánh bại Tây Hải Long cung đại quân.”

“Loại này nghe nhầm đồn bậy mà nói ngươi đều tin tưởng sao? Mấy chục vạn nhân mã đánh bại Tây Hải Long cung hàng tỉ đại quân, hay là Tây Hải Long cung binh mã đều là **** bất thành?”

Chương 1842 : Ngọc Đế suy đoán

“Bệ hạ, Hạ Vân Kiệt xuất binh.” Phi hương điện, Thái Bạch kim tinh bẩm báo nói, biểu tình có chút cổ quái.

“Xem ra trẫm không nhìn lầm này Hạ Vân Kiệt, hắn còn là thực nghe lệnh. Dao Trì Thánh Nữ vừa đem thiên hậu nói đưa, hắn liền xuất binh.” Ngọc Đế nghe vậy có chút vui mừng nói.

“Khụ khụ!” Thái Bạch kim tinh ho khan, biểu tình cổ quái.

“Rất bạch ái khanh, hay là có cái gì không đúng sao?” Ngọc Đế thấy thế hỏi.

“Này, này bệ hạ, kia Hạ tiên vương chỉ dẫn theo mười vạn binh tướng.” Thái Bạch kim tinh có chút nói quanh co nói.

“Mười vạn binh tướng?” Ngọc Đế nghe vậy biểu tình cũng lập tức trở nên cổ quái đứng lên, bất quá rất nhanh lại nói:“Mười vạn binh tướng cũng không có gì không thể, năm đó hắn không phải chỉ dẫn theo hai ba mươi vạn nhân mã liền giết được Tây Hải Long cung người ngã ngựa đổ sao?”

“Bệ hạ, lần này không giống với, lần trước kia hai ba mươi vạn là tập long môn tứ phái cùng Vân Hoành sơn tinh nhuệ, vẻn vẹn kim tiên còn có vài chục người. Lần này long môn tứ phái, Tây Hải Long cung không có một người tham dự, đều là Vân Hoành sơn nhân mã.” Thái Bạch kim tinh cười khổ nói.

“Nga.” Ngọc Đế nghe vậy cuối cùng kiềm chế không được đứng lên, đi đến trước Quan Thiên kính, thông qua Quan Thiên kính tìm kiếm đến Hạ Vân Kiệt đại quân.

Quy Nguyên các lão quy tiên Ngọc Đế còn là nhận được, nhưng lúc này đây, trong mười vạn đại quân trừ bỏ Hạ Vân Kiệt, Dao Trì Thánh Nữ số ít vài người Ngọc Đế nhận được, này khác trên cơ bản đều là gương mặt lạ. Giống Tịch Hàn, Tịch Thử hắn liền căn bản không biết. Mà cách Quan Thiên kính, tuy rằng có thể nhìn đến hạ giới tình huống, nhưng cụ thể tu vi là quan sát không đến, cũng nghe không đến nói chuyện thanh âm.

“Đây là chuyện gì xảy ra? Hạ Vân Kiệt bọn họ nay như thế nào ở Ngọc Bình quận ? Hắn không phải hẳn là trước bình định Thạch Cừ quận sao? Hắn cái này xem như vâng theo trẫm mệnh lệnh sao? Này căn bản chính là ở có lệ!” Quan Thiên kính tiền, nhìn Hạ Vân Kiệt chính là một đường không chút nào tạm dừng đi phía trước hành quân, sớm đã xa xa rời đi Thạch Cừ quận, Ngọc Đế thần sắc trở nên có chút che lấp.

Gặp Ngọc Đế căm tức, Thái Bạch kim tinh cùng Hoàng Giác đại tiên cũng không dám hé răng.

“Theo vi thần cùng Hạ tiên vương ở chung xuống dưới, vi thần cảm thấy lấy Hạ tiên vương tính tình, muốn thôi rõ ràng đã làm không có nghe biết bệ hạ ngôn, tiếp tục án binh bất động, muốn thôi chính là trực tiếp xuất binh khai chiến, hẳn là sẽ không đi có lệ cử chỉ.” Hồi lâu, Hoàng Giác đại tiên cẩn thận từng li từng tí nói.

“Kia này lại như thế nào giải thích? Này một đường đi qua đều là Tụ Quật châu địa bàn, nơi nơi chiến loạn, nơi nơi đều không có thiên binh đóng ở, hắn lại nhìn như không thấy, một đường mà đi. Chẳng lẽ nói, hắn muốn đi trước quân đến Tụ Quật châu địa giới cuối, sau đó tái bằng mười vạn nhân mã một đường sát cái hồi mã thương trở về bất thành?” Ngọc Đế hỏi.

Hoàng Giác đại tiên bị Ngọc Đế hỏi ấp úng, không có

biện pháp trả lời.

Khi nói chuyện đại quân còn tại tiếp tục đẩy mạnh, lướt qua Ngọc Bình quận địa giới, tiến vào Phong Trục quận địa giới.

Châu quân hành quân rõ ràng thong thả xuống dưới, không chỉ có như thế, ở cách đó không xa có một đội nhân mã chính hướng châu quân đối diện mà đến, nhân mã có “Thủy” Tự đại kỳ đón gió phần phật.

“Bệ hạ, vi thần nghĩ tới, kia cùng Hạ tiên vương cùng đứng ở soái kỳ hạ khôi ngô nam tử là ai ?” Thái Bạch kim tinh nhìn đến kia mặt “Thủy” Tự đại kỳ đón gió phần phật mà đến, đột nhiên nhớ tới kia đứng ở Hạ Vân Kiệt bên người một nam tử thân phận đến.

“Là ai?” Ngọc Đế lúc này cũng nhận thấy được sự tình tựa hồ không giống hắn tưởng tượng như vậy, nghe vậy hai mắt hơi hơi sáng ngời, hỏi.

“Thủy gia thiếu tộc trưởng Thủy Xuyên Lưu.”

Thái Bạch kim tinh trả lời, trên mặt mang theo nghi hoặc khó hiểu sắc.

“Nga, Phong Trục quận Thủy gia, lại nói tiếp cũng là thượng cổ cường đại yêu tộc chi nhất, tuy rằng hiện tại không còn nữa năm đó rầm rộ, nhưng thực lực cũng là không thể coi thường, chiếm cứ nửa Phong Trục quận. Hạ Vân Kiệt như thế nào cùng bọn họ đi cùng một chỗ ?” Ngọc Đế cũng là biết hắc thủy huyền xà bộ tộc, nghe vậy trên mặt đồng dạng lộ ra một tia nghi hoặc khó hiểu, trong lòng hơi hơi vừa động.

Quan Thiên kính hình ảnh đột nhiên biến đổi, hiện ra Phong Trục quận địa phương khác trường hợp.

Chỉ thấy một mặt mặt “Ba” Tự tinh kỳ ở trong gió tung bay, đại quân tồi cổ lạp hủ một đường tây hạ, nơi đi qua, sinh linh đồ thán, máu chảy thành sông.

Đại kỳ dưới, Ngọc Đế thấy được Ba gia gia tộc tộc trưởng Ba Mịch, thấy được huyết già sơn thứ nhất mãnh tướng Ma La Đa. Này hai người Ngọc Đế đô là nhận thức, cũng biết hai người đều là thực lực không tốn cho Mã Nguyên đứng đầu kim tiên.

“Tốc mệnh thiên lý nhãn, thuận phong nhĩ đi tìm hiểu, Tụ Quật châu Phong Trục quận đến tột cùng đã xảy ra sự tình gì?” Ngọc Đế vốn là che lấp sắc mặt chuyển vì sáng ngời, thậm chí còn ẩn ẩn mang theo một tia hưng phấn.

Hắn ẩn ẩn đã đoán được Hạ Vân Kiệt này chuyến mục đích, chính là còn không dám khẳng định. Bởi vì hắn tuy rằng xem trọng Hạ Vân Kiệt, nhưng không tiếp thu là trải qua Tây Hải một trận chiến sau, Hạ Vân Kiệt còn dám đi kia dũng mãnh hung hãn việc.

Bởi vì hiện tại Hạ Vân Kiệt đã là quý làm một châu tiên vương, xưa đâu bằng nay, ấn lẽ thường mà nói, hắn hiện tại hẳn là học được yêu quý cánh chim, sẽ không tái dễ dàng đi mạo hiểm cử chỉ.

Đây là điều đương nhiên. Tựa như một người, tuổi trẻ khi không có gì giá trị con người, tự nhiên là cái gì bẩn việc khổ việc đều làm, thậm chí bí quá hoá liều sự tình cũng làm, nhưng chờ hắn công thành danh toại, cao cao tại thượng khi, này sự tình hắn sẽ không hội lại đi làm.

Trước kia Hạ Vân Kiệt chính là nhất giới phủ lệnh, tự nhiên không có gì hay sợ, dù sao gia nghiệp nhỏ, đánh không lại chẳng hề gì chạy chi, về sau tái Đông Sơn tái khởi. Nhưng hiện tại hắn là một châu tiên vương, rút dây động rừng, tự nhiên không có khả năng nhất chạy chi, nếu thật sự là như vậy, hắn tiên vương vị trí cũng ngồi

đến cùng.

“Khởi bẩm bệ hạ! Phong Trục quận ngày gần đây thủy, ba hai nhà phát sinh đại chiến, Ba Mịch cùng huyết già sơn Ma La Đa liên thủ trọng thương Thủy Hạo Trạch. Đại quân vượt qua hắc thủy hà, một đường hướng tây, Thủy gia không người có thể ngăn, vốn Thủy gia chờ đợi Giao Ma Vương giúp, nhưng Giao Ma Vương ngay cả Thủy Xuyên Lưu mặt cũng không gặp, không muốn xuất binh tương trợ. Hiện tại Thủy gia đã thân ở tuyệt cảnh trung.” Không quá nhiều thời gian dài, có thiên lý nhãn, thuận phong nhĩ hai ngày đem tiến vào bẩm báo.

“Nói như thế đến, kia Thủy gia ở cùng đường dưới, tìm tới Hạ Vân Kiệt. Này Hạ Vân Kiệt cũng là thực không phụ trẫm nhờ vả, thế nhưng quả thực làm đến tiên vương chi trách, không hề sợ hãi xuất binh Phong Trục quận. Hảo! Hảo!” Ngọc Đế cuối cùng xác định phía trước đoán rằng, trên mặt khó nén vẻ hưng phấn.

Hạ Vân Kiệt là hắn thân phong tiên vương, gần hai trăm năm qua vẫn co đầu rút cổ ở chính là một cái hạ đẳng phủ, hắn Ngọc Đế tự nhiên cũng là đại mất mặt, cực kì nghẹn khuất.

Không chỉ có như thế, liên tiếp còn có thác tháp Lý thiên vương đám người đi lên buộc tội Hạ Vân Kiệt, nói hắn không có tẫn tiên vương chi trách, có nhục thiên nhan. Điều này làm cho Ngọc Đế càng thêm căm tức, hận không thể trực tiếp sai người chém Lý thiên vương đám người đầu.

Nếu không phải các ngươi này đám người tây phương giáo tác loạn, Hạ Vân Kiệt có thể co đầu rút cổ không ra sao?

Nhưng này hỏa, lời này Ngọc Đế cũng không có thể phát!

Hiện tại tốt lắm, Hạ Vân Kiệt cuối cùng xuất binh, hơn nữa vừa ra tay chính là danh tác, trực tiếp chính là Ba gia còn có hắn sau lưng Bì Na Dạ Già.

Thật không biết này người nghĩ đến Hạ Vân Kiệt Tây Hải một trận chiến bị Bì Na Dạ Già thương đến căn bản, nhìn thấy Hạ Vân Kiệt thế nhưng lại đối người của Bì Na Dạ Già ra tay, sẽ là như thế nào một bộ biểu tình cùng tâm tình, Ngọc Đế ngẫm lại trong lòng liền lộ ra một cỗ tò mò cùng vui sướng khi người gặp họa.

Chương 1843 : Tái ngộ cố nhân [thứ nhất canh cầu vé tháng]

“Tiên vương điện hạ, đường xa đến viện, tình thâm nghĩa trọng, thủy mỗ không lắm cảm kích. Theo hôm nay khởi, ta Thủy gia tất tôn điện hạ làm Tụ Quật châu tiên vương, duy tiên vương điện hạ làm chủ, sai đâu đánh đó.” Phong Trục quận, ngoài hắc thủy thành, Thủy Hạo Trạch xoay người xuống ngựa, hướng Hạ Vân Kiệt quỳ một gối xuống mà tỏ vẻ cảm kích cùng thệ trung.

“Thủy tộc trưởng nói quá lời, là bổn vương không có kết thúc chức trách, cứu viện đến chậm, làm hại các ngươi Thủy gia chịu khổ. Ngươi yên tâm, bổn vương tất hội trả lại các ngươi Thủy gia một cái công đạo!” Hạ Vân Kiệt vội vàng đem Thủy Hạo Trạch đỡ đứng lên, trong đầu một trận vui mừng.

Hắn nay trong tay nắm một bó to quan mũ, nhưng chỉ có thiếu nhân mã, này Thủy gia truyền thừa đã lâu, nhân tài đông đúc, tộc trưởng Thủy Hạo Trạch lại đứng đầu kim tiên, so với hiện tại Tịch Hàn bọn họ đều còn muốn lợi hại một ít, bọn họ khẳng quy thuận hắn, đối với Hạ Vân Kiệt mà nói tự nhiên là như hổ thêm cánh, chính là thật to việc vui.

“Tạ tiên vương điện hạ, một đường bôn ba mệt nhọc, thỉnh tiên tiến thành cắm trại nghỉ ngơi.” Thủy Hạo Trạch gặp Hạ Vân Kiệt thái độ khiêm tốn, chút không có tiên vương cái giá, trong lòng càng phát ra cảm động.

Hắn đương nhiên rõ ràng Hạ Vân Kiệt đường xa đến viện ý nghĩa cái gì, muốn làm không tốt chính là vạn kiếp bất phục. Cho nên làm hắn con trai sớm một bước phái người ra roi thúc ngựa trở về trước thông tri hắn khi, hắn nửa ngày cũng chưa có thể phục hồi tinh thần lại, tổng cảm giác thực không chân thật.

“Thủy tộc trưởng không cần khách khí, cứu binh như cứu hỏa, chúng ta hiện tại liền hướng đông huy binh, cùng Ba gia một trận chiến.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Tiên vương điện hạ!” Thủy Hạo Trạch gặp Hạ Vân Kiệt một khắc cũng không chịu tạm dừng, cảm động thanh âm đều có chút nghẹn ngào.

“Thủy tộc trưởng không cần nhiều lời, ngươi hiện tại phải đi điểm tề binh……” Hạ Vân Kiệt đánh gãy Thủy Hạo Trạch muốn nói cảm kích ngôn, rất là mạnh mẽ vang dội nói, chính là nói còn chưa dứt lời, hắn đột nhiên trong lòng chấn động, hướng nơi xa hắc thủy thành thành lâu nhìn lại.

Thành lâu, một vị làn da ngăm đen, thân hình cao lớn nam tử cầm thương mà đứng, nhìn phía phương xa ánh mắt lộ ra một tia nghi hoặc.

Đương nhiên tiên giới không gian cùng hạ giới bất đồng, kia nam tử tu vi vừa mới đạt tới huyền khí kì huyền tiên cảnh giới, Hạ Vân Kiệt có thể thấy rõ ràng hắn diện mạo, hắn lại thấy không rõ lắm.

“Lão ca, là loại người nào đến đây, gia chủ thế nhưng muốn khai thành, tự mình đi ra ngoài nghênh đón.” Kia thân hình cao lớn, làn da ngăm đen cầm thương nam tử mặt mang nghi hoặc sắc hỏi bên người một vị nam tử. Kia nam tử tu vi so với hắn muốn cao hai tiểu cảnh giới, có huyền đan kì huyền tiên cảnh giới.

“Ta cũng vậy vừa mới nghe được tin tức, nói thiếu tộc trưởng mời đến tiên vương điện hạ tới trợ trận, chắc là hắn đến, nếu không lấy gia chủ thân phận, lại như thế nào khả năng tự mình ra khỏi thành xa như vậy đón chào đâu? Khả nếu là tiên vương điện hạ, lấy thân phận của hắn lại như thế nào khả năng liền mang như vậy

điểm nhân mã đến đâu?” Kia nam tử cũng là vẻ mặt nghi hoặc khó hiểu.

“Chúng ta Tụ Quật châu có tiên vương sao? Như thế nào bình thường cũng chưa nghe các ngươi nói lên.” Thân hình cao lớn nam tử hỏi.

“Ngay từ đầu còn là có rất nhiều nhân đàm luận hắn, chính là hắn vẫn lui ở chính là một cái hạ đẳng phủ không ra, lâu ngày, cũng sẽ không người bàn lại. Nếu không phải lần này chúng ta Thủy gia cùng đường, thiếu tộc trưởng cũng sẽ không đi cầu hắn. Vốn tưởng rằng tiên vương điện hạ khẳng định sẽ không xuất đầu, không nghĩ tới hắn nhưng thật ra phái người tiến đến, chính là số người này không khỏi cũng quá thiếu.” Kia nam tử lắc đầu nói.

“Thì ra là thế, trách không được ta chưa bao giờ nghe các ngươi nói lên cái gì tiên vương. Chính là không biết kia tiên vương điện hạ là tên gọi là gì?” Nam tử cao lớn thế này mới hiểu được, nghĩ nghĩ, chung quy có chút tò mò, lại nhiều hỏi một câu.

“Hạ Vân Kiệt, nói lên nhiều một trăm năm trước, Tây Hải một trận chiến, tên này còn là phi thường vang dội, chỉ tiếc quá cứng dễ gãy, hắn nhất định chính là phù dung sớm nở tối tàn nhân vật.” Nam tử không phải không có đáng tiếc nói.

“Cái gì? Hạ Vân Kiệt !”

Kia thân hình cao lớn nam tử nghe vậy cả người chấn động, trên mặt tràn ngập khiếp sợ, không dám tin biểu tình.

“Vô Ngân, ngươi như vậy giật mình để làm chi? Đừng nói ngươi nhận thức tiên vương điện hạ? Ha ha!” Kia nam tử nói xong nở nụ cười.

“Ha ha, lão ca nói đùa, như thế nào khả năng nhận thức đâu, chính là cùng tên mà thôi, cùng tên mà thôi.” Kia nam tử cao lớn không phải người khác, đúng là Thủy Dịch Thiên ông ngoại Thủy Vô Ngân, nghe vậy vội vàng xua tay nói, trên mặt khiếp sợ cũng chuyển thành tự giễu.

Hạ Vân Kiệt lại nói tiếp phi thăng cũng mới hai trăm năm, lại như thế nào khả năng trở thành một thế hệ tiên vương đâu!

“Thủy đạo hữu! Ngươi thật đúng là liền nhận thức ta !” Ngay tại Thủy Vô Ngân liên tục xua tay khi, bỗng nhiên một đạo hồng quang theo ngoài thành cắt tới, dừng ở Thủy Vô Ngân trước mặt.

“Hạ đạo hữu! Ngươi, ngươi thật sự là Tụ Quật châu, châu tiên vương?” Thủy Vô Ngân nhìn đến đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn Hạ Vân Kiệt, liền cùng thấy quỷ giống nhau.

“Như giả bao đổi, nhiều năm không thấy, Thủy đạo hữu tình hình gần đây được?” Hạ Vân Kiệt cười nhìn Thủy Vô Ngân, mở ra hai tay cho Thủy Vô Ngân một cái hùng ôm.

“Hảo! Hảo! Hạ đạo hữu lại là như thế nào?” Thủy Vô Ngân đồng dạng hùng ôm Hạ Vân Kiệt, tay có chút phát run, hốc mắt phiếm hồng.

Thủy Vô Ngân kỳ thật rất sớm đã nghĩ phi thăng tiên giới, chỉ là vì nữ nhi đại cừu, ngoại tôn việc, vẫn kéo. Sau lại Thủy Dịch Thiên đã bái Hạ Vân Kiệt vi sư, lại diệt Viêm Long đại đế, đã báo đại thù. Thủy Vô Ngân đại cừu báo, lại thấy Vu Hàm môn từ từ cường đại, trong lòng tái không có gì hay lo lắng cùng vướng bận, liền không hề áp chế tu vi, ở vu cốc cần thêm tu luyện, rất nhanh liền

đột phá đến tiên anh kì thiên tiên cảnh giới, sau đó ở năm mươi năm trước cuối cùng không để ý Thủy Dịch Thiên đám người giữ lại, quyết ý phi thăng tiên giới, tìm căn phóng tổ.

Sau lại cơ duyên xảo hợp dưới Thủy Vô Ngân tìm được hắc thủy huyền xà bộ tộc, chính là địa vị lại cùng hắn tại hạ giới so sánh với phát sinh long trời lở đất biến hóa, hơn nữa lần này ba, thủy hai tộc một trận chiến, hắn như vậy tiểu nhân vật lại chiến ở tiền tuyến, sinh tử bất quá ở giây lát trong lúc đó, lại nói tiếp cũng thật là đau khổ.

Nay đột nhiên đất khách gặp bạn cũ, lại thấy Hạ Vân Kiệt quý vì tiên vương lại như trước mở ra hai tay cùng hắn hùng ôm, nhất thời có loại gặp cửu biệt thân nhân như vậy cảm giác, dù là Thủy Vô Ngân cũng là thiết hán tử một cái, lúc này cũng nhịn không được nước mắt phiếm động, kích động dị thường.

“Ta cũng tốt lắm!” Hạ Vân Kiệt hốc mắt đồng dạng có chút phiếm hồng.

Mặc kệ ở tiên giới Hạ Vân Kiệt thu bao nhiêu binh tướng, kết giao bao nhiêu người, nhưng đối với Thủy Vô Ngân chờ đến từ hạ giới cố nhân, hắn thủy chung có một phần thực đặc thù cảm tình, chẳng sợ thực lực của bọn họ, địa vị cùng hắn cực kì cách xa, hắn như trước thị bọn họ như cũ.

Xem đường đường một châu tiên vương, thế nhưng cùng chính mình một bình thường tộc nhân hùng ôm ở cùng nhau, hốc mắt đỏ lên, theo sau đuổi tới Thủy Hạo Trạch phụ tử đám người cơ hồ đều có điểm không thể tin được chính mình ánh mắt chỗ đã thấy.

Tịch Hàn chúng binh tướng đồng dạng vẻ mặt khiếp sợ, không dám tin.

Chỉ có Cố Thiến Lâm cùng Dao Trì Thánh Nữ biết vì cái gì, nhìn hai nam nhân hùng ôm ở cùng nhau, hốc mắt cũng có chút đỏ lên.

Bởi vì bọn họ đều là người đến từ cùng cái thế giới.

Từng bọn họ đều là bằng hữu!

“Cố tiên tử, thánh nữ các ngươi đã ở?” Làm Thủy Vô Ngân cùng Hạ Vân Kiệt tách ra, thế này mới phát hiện Hạ Vân Kiệt phía sau còn duyên dáng yêu kiều hai vị cố nhân, không khỏi vẻ mặt kinh hỉ nói.

“Đúng vậy, chúng ta đã ở!” Cố Thiến Lâm cùng Dao Trì Thánh Nữ trong mắt phiếm lệ quang, cảm thán vạn phần nói, sau đó nhất nhất tiến lên cùng Thủy Vô Ngân gặp nhau, tự nhiên cũng là tránh không được một phen hàn huyên.

Chương 1844 : Rời thành nghênh địch [thứ hai canh]

“Hay là tiên vương phía trước nói cùng ta hắc thủy huyền xà bộ tộc có sâu xa quan hệ đó là chỉ vào Thủy Vô Ngân nói sao?” Chờ Hạ Vân Kiệt ba người đều cùng Thủy Vô Ngân chào hỏi, cũng hàn huyên vài câu sau, Thủy Hạo Trạch tiến lên, mặt mang nghi hoặc sắc hỏi.

Vừa rồi hắn đã dành thời gian hướng người bên ngoài hỏi Thủy Vô Ngân tên, con của hắn Thủy Xuyên Lưu cũng nhân cơ hội cùng hắn nhắc tới Hạ Vân Kiệt phía trước ở Vân Hoành sơn đề cập qua mà nói.

“Đây là một, còn có một tầng sâu xa quan hệ chính là Vô Ngân đạo hữu ngoại tôn chính là bổn vương đệ tử.” Nếu đã gặp được Thủy Vô Ngân, Hạ Vân Kiệt cũng là không có gì phải giấu diếm.

“Tây Hải long vương Ngao Lệ?” Thủy Hạo Trạch nghe vậy tiềm thức bật thốt lên nói.

“Tây Hải long vương Ngao Lệ?” Thủy Vô Ngân bật thốt lên kinh hô, trên mặt tràn ngập kinh hãi biểu tình.

“Đúng vậy, Ngao Lệ nay chính là Tây Hải long vương.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó xả nước hạo trạch cười cười nói:“Vô Ngân đạo hữu ngoại tôn có khác một thân không phải Ngao Lệ, nay không hề ở Tụ Quật châu.”

Về phần cụ thể ở nơi nào, Hạ Vân Kiệt tất nhiên là không tiện nhắc tới.

“Ha ha, là ta hồ đồ. Kia Ngao Lệ chính là thượng cổ Tây Hải long vương huyết mạch, lại như thế nào có thể là Thủy Vô Ngân ngoại tôn.” Thủy Hạo Trạch tự giễu cười cười, nhưng thật ra ẩn ẩn có chút thất vọng. Nếu Tây

Hải long vương Ngao Lệ có một bộ phận hắc thủy huyền xà huyết mạch, kia đối hắn Thủy gia tự nhiên là một đại hỷ sự.

Mà thiếu tộc trưởng Thủy Xuyên Lưu tâm tình liền càng thêm phức tạp, người ta tiên vương vì một đệ tử duyên cớ, yêu ai yêu cả đường đi, không chút do dự ra tay cứu viện hắn người đồng tộc. Mà hắn sư phụ đâu, lại ngay cả mặt mũi cũng không chịu thấy hắn một mặt, hắn lại nói tiếp còn là hắc thủy huyền xà bộ tộc thiếu tộc trưởng đâu.

Hạ Vân Kiệt cười cười, cũng không nhắc nhở Thủy Hạo Trạch, Thủy Dịch Thiên tuy rằng không phải Ngao Lệ, nhưng tương lai thành tựu lại nhất định so với Ngao Lệ còn muốn lớn, bởi vì hắn trên người chảy xuôi còn có thượng cổ tổ long chúc long huyết mạch.

“Tốt lắm, nơi đây việc về sau nói sau, Thủy tộc trưởng còn là nhanh chóng điểm tốt tinh nhuệ binh mã tùy bổn vương cùng đi nghênh chiến đi.” Hạ Vân Kiệt đánh gãy Thủy Hạo Trạch, nói.

“Là!” Thủy Hạo Trạch biến sắc, vội vàng sai người điểm tề trong quân tinh nhuệ binh mã, chuẩn bị cùng Hạ Vân Kiệt cùng xuất chinh.

“Thủy tộc trưởng nếu không ngại mà nói, Vô Ngân đạo hữu liền đi theo bổn vương bên người đi.” Hạ Vân Kiệt chờ Thủy Hạo Trạch hạ lệnh triệu tập nhân mã sau, đối hắn nói.

“Đó là Thủy Vô Ngân cơ duyên, ta Thủy gia vinh hạnh.” Thủy Hạo Trạch vội vàng nói, nghĩ rằng chờ lần này đại chiến sau, nhất định phải hảo hảo trọng dụng cùng mượn sức Thủy Vô Ngân.

Thủy Vô Ngân tại hạ giới chính là bộ tộc trưởng, vốn

cũng là người cực kì xuất sắc. Chính là đến tiên giới, bởi vì cảnh giới tu vi duyên cớ, ngược lại thành Thủy gia một bình thường tộc nhân, trong tộc hơi chút có chút địa vị mọi người có thể tùy tiện sai khiến, trong lòng tự nhiên có không nhỏ tương phản, cũng không biết khi nào có xuất đầu ngày. Nay gặp Hạ Vân Kiệt muốn hắn đi theo hắn bên người, trong lòng tự nhiên cực kì vui mừng, cũng biết theo hôm nay bắt đầu, chính mình liền muốn trở nên nổi bật.

“Đa tạ tiên vương điện hạ, đa tạ tộc trưởng.” Thủy Vô Ngân tạ Hạ Vân Kiệt cùng Thủy Hạo Trạch, xưng hô cũng thuận thế sửa lại.

Binh quý thần tốc, không quá nhiều lâu, Thủy gia triệu tập trong tộc tinh nhuệ nhân mã, có sáu trăm vạn nhiều.

Hạ Vân Kiệt gặp đông nghìn nghịt nhân mã tập hợp ở hắc thủy thành, tuy rằng so với không thể chính mình mười vạn nhân mã như vậy tinh nhuệ, nhưng huyền tiên tỉ lệ cũng đã rất cao, hơn nữa trong khoảnh khắc liền triệu tập khởi sáu trăm vạn nhân mã, có thể thấy được hắc thủy huyền xà bộ tộc không hổ là thượng cổ yêu tộc, nội tình quả nhiên không giống tầm thường.

“Xuất phát!” Hạ Vân Kiệt gặp nhân mã đã đến đông đủ, cũng không cùng Thủy Hạo Trạch khách khí, trực tiếp đó là uy nghiêm quát.

Vì thế nguyên bản chuẩn bị ở hắc thủy thành cùng Ba gia làm cuối cùng một trận chiến Thủy gia tinh nhuệ bộ đội, theo Hạ Vân Kiệt mười vạn tinh nhuệ châu quân, cuồn cuộn mênh mông hướng tới hắc thủy hà phương hướng mà đi.

Trên đường, Hạ Vân Kiệt cầm kiện long vương giáp cấp Thủy Vô Ngân, lại đem kia dùng Tây Hải long thái tử cùng long vương long trảo luyện chế mà thành song

long tiễn đưa cho Thủy Vô Ngân.

Long vương giáp là phòng ngự pháp bảo, có thể kháng cự kim tiên nhất kích, coi như không hơn có bao nhiêu sao trân quý. Nhưng này song long tiễn đã có thể lợi hại, một khi tế đứng lên, song long cao đằng, đầu vĩ tương giao, một khi chia cắt xuống dưới, cho dù là tử anh kì kim tiên cũng muốn bị cắt thành hai đoạn. Bực này lợi hại pháp bảo, liền ngay cả Thủy Hạo Trạch nhìn đều có chút đỏ mắt. Đồng thời đối Hạ Vân Kiệt trọng tình trọng nghĩa cũng nghiêm nghị khởi kính.

Cẩu thả phú quý chớ tương vong, nói nói dễ dàng, cũng thật chính có thể làm đến lại có vài cái? Huống chi Hạ Vân Kiệt hôm nay quý làm một châu chi tiên vương, thực lực có thể so với Thái Ất kim tiên, mà Thủy Vô Ngân bất quá chính là Thủy gia một bình thường tộc nhân, nhất giới huyền khí kì huyền tiên. Hai người nay chi cách xa, tựa như nhân cùng con kiến bình thường.

Khả Hạ Vân Kiệt không chút nào coi thường hắn, không chỉ có đem hắn mang theo bên người, còn ban thưởng hắn tiên giáp cùng ngay cả Thủy Hạo Trạch đều phải đỏ mắt lợi hại pháp bảo, đây là loại nào khó được đáng quý?

Cũng may Thủy Hạo Trạch không biết, kỳ thật Hạ Vân Kiệt còn chuẩn bị đưa tiên thiên bàn đào quả cấp Thủy Vô Ngân, chính là nay thời cơ không thích hợp, cho nên không lấy ra nữa, nếu không Thủy Hạo Trạch chỉ sợ đều phải bệnh đau mắt.

Đại quân bay nhanh, một đường đi qua, cuồn cuộn mênh mông, khí thế như hồng, sát khí tận trời, cũng không có chút che che giấu giấu, tự nhiên rất nhanh đã bị Ba gia phái ra thám báo cấp phát hiện, sau đó báo cáo cho Ba Mịch cùng Ma La Đa.

“Ngươi nói Thủy gia thế nhưng phái đại quân ra hắc thủy thành, một đường hướng chúng ta đối diện đánh tới?” Đại kỳ dưới, Ba Mịch cùng Ma La Đa đều cảm thấy rất là ngoài ý muốn.

“Là, tiểu nhân thấy rõ rõ ràng sở, đại khái có sáu bảy trăm vạn nhân mã. Bất quá, trong đại quân trừ bỏ Thủy gia tinh kỳ, còn hơn ‘Hạ’ tự tinh kỳ, không biết ra sao ý tứ?” Thám báo cung kính trả lời.

“‘Hạ’ tự tinh kỳ? Hay là Thủy gia còn tìm đến viện quân bất thành? Khả Phong Trục quận chung quanh vùng, vẫn chưa nghe qua có cái gì họ Hạ thế lực lớn a?” Ba Mịch cùng Ma La Đa đều mặt lộ vẻ nghi hoặc sắc. Trong lúc nhất thời, bọn họ nhưng thật ra không hướng Tụ Quật châu tiên vương Hạ Vân Kiệt trên người suy nghĩ.

Thật sự là Hạ Vân Kiệt ngủ đông gần hai trăm năm, một điểm động tĩnh đều không có, mọi người đã thói quen tính đem hắn vị này Tụ Quật châu trên danh nghĩa tối cao hành chính trưởng quan cấp xem nhẹ điệu. Huống hồ Tây Hải một trận chiến, cơ hồ tất cả mọi người cho rằng Hạ Vân Kiệt bị thương so với Bì Na Dạ Già còn muốn trọng, cho rằng hắn lúc này khẳng định là bế quan chữa thương, cũng không dám tái mạo muội khơi mào sự cố, lại đến một hồi Tây Hải đại chiến, lại như thế nào khả năng nghĩ đến hắn thế nhưng còn có thể vì Thủy gia xuất đầu đâu?

“Sứ giả đại nhân, phụ thân, các ngươi nói kia ‘Hạ’ tự kỳ, sẽ không là Hạ Vân Kiệt đi?” Một vị đồng dạng dài một đôi quỷ dị tam giác mắt, xương gò má đột khởi, khuôn mặt gầy gò nam tử lấy thực không nhất định ngữ khí nói.

Này nam tử không phải người khác, đúng là Ba Mịch trưởng tử Ba Lực, bái ở Bì Na Dạ Già môn hạ tu hành, có tử anh kì kim tiên cảnh giới, luận thực lực cùng kia Tây Hải Long cung thái tử Ngao Chấn tương đương.

“Hạ Vân Kiệt?” Ba Mịch cùng ma la thấy nhiều biết rộng ngôn đều là tiềm thức bị hoảng sợ, lập tức cơ hồ đồng thời lắc đầu nói:“Khả năng không lớn.”

“Nhưng là trừ bỏ kia Hạ Vân Kiệt, này quanh thân lại có nhà ai họ Hạ cũng dám nhúng tay chúng ta ba, thủy hai nhà sinh tử đại chiến?” Ba Lực nhưng thật ra càng nghĩ càng cảm thấy Hạ Vân Kiệt khả năng tính lớn.

Chương 1845 : Ngươi không đủ tư cách [đệ tam canh]

“Ngươi như vậy vừa nói, đổ thật đúng là.” Ba Mịch sắc mặt trở nên có chút âm trầm khó coi, ánh mắt lóe ra, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Người có tên cây có bóng, mặc kệ Hạ Vân Kiệt mấy năm nay như thế nào bị người chửi bới xem thấp, nhưng Tây Hải một trận chiến, hắn cùng với Bì Na Dạ Già một trận chiến cũng là thiết boong boong sự thật, Tây Hải Long cung đổi chủ cũng là thiết boong boong sự thật, Ngọc Đế phong hắn làm tiên vương cũng là thiết boong boong sự thật. Cho nên rất nhiều người miệng tuy rằng chửi bới khinh bỉ Hạ Vân Kiệt, nhưng trong nội tâm nhưng không có vài cái không kiêng kị hắn.

“Kiệt kiệt, bản sứ giả còn muốn khi nào thì giết đến Vân Hoành sơn, hắn nếu đến, đó là không còn gì tốt hơn! Vừa vặn bản sứ giả xem hắn hay không còn có đảm lượng một trận chiến?” Nhưng thật ra Ma La Đa trong mắt lộ ra một chút hung hãn sắc.

Tây Hải một trận chiến, Bì Na Dạ Già bại lui, đối với huyết già sơn sở hữu giáo chúng mà nói đều là một kiện sỉ nhục việc. Ma La Đa thân là Bì Na Dạ Già trướng hạ thứ nhất mãnh tướng, lại đem việc này dẫn làm suốt đời sỉ nhục, sớm liền nghĩ sát hướng Vân Hoành sơn, thừa dịp hắn bệnh muốn hắn mệnh. Chính là Bì Na Dạ Già không cho phép, một phương diện là đối Hạ Vân Kiệt đúng là vẫn còn có vài phần kiêng kị, mặt khác một phương diện cũng là bởi vì Hạ Vân Kiệt vừa bị phong tiên vương chi cố, dù sao cũng phải cấp Ngọc Đế vài phần mặt mũi, không thể hắn vừa che tiên vương vị, liền giết tới cửa đi đưa hắn cấp giết. Điều này làm cho Ngọc Đế mặt gì tồn?

Đương nhiên nếu là Hạ Vân Kiệt chủ động tới tìm sự, kia tự nhiên là mặt khác một hồi sự. Tựa như hôm nay như vậy, cho dù Hạ Vân Kiệt đại biểu cho thiên đình, đại biểu cho Ngọc Đế, nay thiên đình suy nhược lâu ngày, giết cũng sẽ giết, cho dù Ngọc Đế cũng không tốt nói cái gì.

“Ma huynh còn nhu thận trọng a, kia Hạ Vân Kiệt chung quy……” Ba Mịch trên mặt lộ ra một tia do dự vẻ mặt ngưng trọng.

“Thành đại sự giả, lại đâu đến nhiều như vậy băn khoăn? Huống hồ kia Hạ Vân Kiệt ở tây trên biển đã bị hộ pháp đại nhân trọng thương, bản sứ giả cho dù thắng hắn không được, chẳng lẽ còn có thể bại cho hắn bất thành?” Ma La Đa thần sắc cuồng ngạo nói, nhìn về phía Ba Mịch ánh mắt mang theo một tia khinh miệt.

Ma La Đa cũng là có cuồng vọng tư bản, hắn thực lực vốn là so với Mã Nguyên đều phải hơi chút thắng một ít, đã có thể miễn cưỡng cùng Thái Ất kim tiên giao thủ. Nếu Hạ Vân Kiệt toàn thịnh thời kì, hắn tự nhiên không địch lại, nhưng nay hắn nhận định Tây Hải một trận chiến, Hạ Vân Kiệt bị trọng thương, tự nhiên không tiếp thu vì chính mình chiến không quá hắn.

Tây Hải một trận chiến, Ba Mịch không có chính mắt mắt thấy, cũng không biết lúc ấy Hạ Vân Kiệt thương có bao nhiêu trọng, nhưng Ma La Đa nếu là Bì Na Dạ Già trướng hạ thứ nhất mãnh tướng, tất nhiên theo Bì Na Dạ Già nơi nào biết được Hạ Vân Kiệt thương thế tình huống, cho nên Ba Mịch gặp Ma La Đa lời như vậy tự tin, cuối cùng còn là khẽ cắn môi nói:“Ma huynh nói là, Thủy Hạo Trạch đã bị thương nặng, đối với ngươi ta đã cấu thành không bao nhiêu uy hiếp, chờ ta đánh chết hắn sau, liền có thể cùng ngươi liên thủ, mặc kia Hạ Vân Kiệt có thông thiên bản sự, hôm nay cũng muốn nuốt hận Phong Trục quận!”

“Đúng là! Ngươi ta hai người liên thủ, cho dù Thái Ất kim tiên cũng khả một trận chiến! Hạ Vân Kiệt dĩ nhiên thương đến căn cơ, có năng lực nhấc lên bao nhiêu sóng gió đến? Ha ha!” Ma La Đa ngửa đầu cuồng tiếu, tựa hồ đã thấy được Hạ Vân Kiệt bị hắn giẫm tại dưới chân thảm trạng.

……

Vân hà sơn, tà dương như máu, sát khí tàn sát bừa bãi.

Tụ Quật châu châu quân, Thủy gia đại quân, Ba gia đại quân còn có huyết già sơn nhân mã, cuối cùng ở vân hà sơn đối diện gặp gỡ, cách đối không trì.

Phía tây là khoảng sáu trăm vạn đại quân, mà phía đông còn lại là liếc mắt một cái vọng không đến đầu, số người ít nhất lấy ngàn vạn đại quân, rậm rạp, phảng phất bờ biển hạt cát bình thường.

Số người đối lập, Thủy gia bên này kém cỏi rất nhiều.

Khí thế phương diện, Ba gia cùng huyết già sơn nhân mã một đường tồi cổ lạp hủ hoành thôi mà đến, đúng là tin tưởng tăng vọt, khí thế như hồng là lúc, mà Thủy gia đại quân bên kia cũng là bởi vì phía trước ngay cả ăn bại chiến, sĩ khí thấp mê trung lộ ra một cỗ bi tráng.

Chỉ có Hạ Vân Kiệt mười vạn đại quân, người người đằng đằng sát khí, cả người tản ra bưu hãn hơi thở, nhìn phía phía đông kia mênh mông bát ngát đại quân, không chỉ có không có toát ra chút nhát gan sắc, ngược lại như là sói thấy được đàn dê giống nhau, lộ ra huyết tinh cùng phấn khởi.

“Kiệt kiệt, quả nhiên là Hạ Vân Kiệt kia tiểu tử. Bất quá hắn cũng đủ keo kiệt, thế nhưng chỉ dẫn theo như vậy

điểm nhân mã lại đây.” Ma la rất xa nhìn về nơi xa “Hạ” Tự đại kỳ hạ Hạ Vân Kiệt, trên mặt lộ ra tàn nhẫn cười lạnh.

Nói xong, Ma La Đa đã xách lên trong tay kim cương ngỗ, đã khẩn cấp đạp không mà ra, chỉ phía xa Hạ Vân Kiệt nói:“Bản tôn là tây phương giáo tử y sứ giả, huyết già sơn hộ pháp kim cương, Hạ tiểu tử có thể có đảm cùng bản tôn một trận chiến?”

“Kêu Bì Na Dạ Già lại đây, ngươi còn chưa đủ tư cách cùng bổn vương một trận chiến!” Hạ Vân Kiệt đứng ở đại kỳ dưới, ngụy nhiên bất động, thản nhiên nói.

“Ha ha, thật sự là cuồng vọng! Bản tôn nổi danh tiên giới khi, ngươi còn không biết ở nơi nào đâu!” Ma La Đa phát ngôn bừa bãi cười to, trong đầu đã càng phát ra nhận định Hạ Vân Kiệt thương thế chưa lành, cho nên căn bản không dám xuất chiến.

Gặp Ma La Đa dáng vẻ khí thế độc ác ngập trời, bừa bãi vô cùng, châu tướng quân sĩ sớm liền lòng đầy căm phẫn, có Tịch Hàn kiềm chế không được, nổi giận gầm lên một tiếng, cầm một phen việt phủ, càng trận mà ra, chỉ phía xa Ma La Đa nói:“Đến đến, muốn tưởng cùng nhà ta tiên vương điện hạ một trận chiến, trước qua ta Tịch Hàn thiên quân này một cửa nói sau.”

Khi nói chuyện có vô cùng mạnh mẽ khí thế theo Tịch Hàn trong cơ thể phát ra mà ra, như cơn sóng gió động trời thổi quét quá vân hà sơn.

“Ha ha, cũng thế, trước giết ngươi, tái giết Hạ tiểu tử!” Ma La Đa hai tròng mắt mạnh co rụt lại, khóe miệng gợi lên một chút tàn nhẫn cười lạnh, vung khởi kim cương ngỗ liền đối với Tịch Hàn đánh hạ.

Tịch Hàn gặp Ma La Đa vung khởi kim cương ngỗ đối

với hắn vào đầu đánh hạ, cũng không tránh né, trực tiếp cử việt phủ đối diện bổ tới.

“Thương!” Một tiếng nổ, kim cương ngỗ cùng việt phủ cứng đối cứng giao kích cùng một chỗ, thật lớn lực đánh vào hướng bốn phía phóng đi, cuồn cuộn nổi lên từng trận cuồng phong, quát tinh kỳ bay phất phới, vân hà sơn đại thụ bẻ gẫy, cát bay đá chạy.

Tịch Hàn ngay cả người mang phủ theo cuồng phong, ngay cả lui dặm hứa, mà Ma La Đa lại chính là lăng không sau này ngay cả lùi lại mấy bước.

Ai cường ai nhược, vừa xem hiểu ngay.

Nhưng Ma La Đa lại đồng tử đột nhiên co rụt lại, trên mặt lộ ra một tia vẻ mặt ngưng trọng, mà này nọ giằng co hai phương trong đại quân kim tiên cấp cao tầng tướng lãnh tắc tất cả đều mãnh hấp một ngụm lãnh khí, nhìn về phía Tịch Hàn ánh mắt đều lộ ra một tia kinh hãi sắc.

Ma La Đa nhưng là tiên giới đứng đầu nhất lưu kim tiên, so với thượng cổ kim tiên Mã Nguyên đều phải lợi hại một tia, hơn nữa lấy pháp lực mạnh mẽ, lực đại vô cùng nổi tiếng tiên giới. Tịch Hàn ở tiên giới bất quá chính là một cái danh không dùng truyền nhất giới kim tiên, cùng Ma La Đa cứng đối cứng giao kích, thế nhưng có thể bức đến hắn ngay cả lùi lại mấy bước, bực này thực lực, đã miễn cưỡng xem như tễ thân đứng đầu kim tiên hàng ngũ.

“Trách không được dám hướng bản tôn khiêu chiến, quả nhiên có vài phần bản sự! Bất quá ngươi tái lợi hại, gặp được bản tôn, hôm nay cũng tất mệnh tang cùng này!” Ma La Đa không đợi Tịch Hàn hoàn toàn hoãn quá mức đến, vung khởi kim cương ngỗ liền lại đối với Tịch Hàn đánh tới.

Lúc này đây, thế đi càng hung mãnh.

“Thương!” Một tiếng nổ, Tịch Hàn tái lui, mà ma la lâu thì không lùi mà tiến tới, một kim cương ngỗ nhanh quá một kim cương ngỗ, chút không cho Tịch Hàn thở dốc cơ hội.

Tịch Hàn chung quy so với không thể Ma La Đa bực này lão bài đứng đầu kim tiên, chẳng được bao lâu, đã luống cuống tay chân, cực kỳ nguy hiểm, nhưng dù là như thế, Tịch Hàn có thể bức đến Ma La Đa toàn lực mà chiến, mà còn có thể kiên trì như vậy thời gian dài không có bị thương, đã làm cho mọi người tâm sinh kính nể, không dám có nửa điểm khinh thường Tịch Hàn thiên quân.

“Đại ca ta đến trợ ngươi giúp một tay!” Tịch Thử thiên quân thấy đại ca không địch lại Ma La Đa, hét lớn một tiếng, đại đao nhất vũ, liền liền xông ra ngoài, đối với Ma La Đa liền bổ đi.

Chương 1846 : Ngươi cũng biết tội? [thứ bốn canh]

Này một đao khí thế chút không tốn sắc cho Tịch Hàn, Ma La Đa vốn là đã vung khởi kim cương ngỗ sẽ đối Tịch Hàn đánh đi, thấy thế đành phải nửa đường biến chiêu.

“Thương!” Một tiếng nổ. Lúc này đây Tịch Thử là súc thế một đao, mà Ma La Đa là nửa đường biến chiêu, cứng đối cứng giao kích dưới, Ma La Đa chính là lược chiếm thượng phong, tái không có biện pháp giống phía trước giống nhau đem đối phương một kim cương ngỗ cấp đánh bay.

“Thử!” Đang xem cuộc chiến người lại mãnh hấp một ngụm lãnh khí.

Hơn nữa Ba Mịch đám người, sắc mặt lập tức trở nên âm trầm khó coi.

Đây là làm sao toát ra đến lợi hại nhân vật, trước kia như thế nào cũng không biết đâu!

Liền ngay cả trước Quan Thiên kính Ngọc Đế ba người thấy thế đều hơi hơi động dung.

“Hạ ái khanh thật đúng là làm cho trẫm cảm thấy ngoài ý muốn a, không nói không rằng trung, thế nhưng mời chào đến bực này nhân vật lợi hại.” Ngọc Đế trên mặt mang theo vui sướng mỉm cười, tâm tình phá lệ thoải mái.

Người khác không biết Hạ Vân Kiệt có hay không bị thương, hắn lại nhất rõ ràng. Nay chỉ bằng hai thủ hạ có thể giá trụ quân địch hai đại thủ lĩnh chi nhất Ma La Đa, một trận chiến này trên cơ bản đã không có gì hồi hộp.

“Thủy Hạo Trạch, hôm nay là ta ba, thủy hai nhà quyết nhất tử chiến ngày, ngươi ta lại như thế nào có thể nhàn rỗi đâu, đến đến, chúng ta không bằng cũng tranh tài một hồi.” Ba Mịch gặp Tịch Hàn, Tịch Thử hai huynh đệ tề thượng, Ma La Đa sẽ thấy cũng chiếm không đến bao nhiêu thượng phong, biết còn như vậy đi xuống, đối bên ta khí thế rất là không ổn, cần tốc chiến tốc thắng, tuyệt không hảo tái tha, vì thế cười lạnh một tiếng, tế một cái roi.

Này roi là hoa sắc, mặt trên có rất nhiều ánh mắt cùng răng nanh mũi nhọn.

Kia ánh mắt là tam giác hình, một mảnh huyết sắc, vô cùng quỷ dị, đừng nói nhân coi trọng liếc mắt một cái đó là cực kỳ sợ hãi, tựa hồ ngay cả hồn đều phải bị câu dẫn, liền ngay cả bốn phía không gian nhất kề kia ánh mắt, thế nhưng đều hình thành một đám toàn qua, phảng phất bị kia ánh mắt cấp hấp dẫn đi.

Huyết đồng lão tiên! Ba Mịch bên người pháp bảo, một kiện cực kì âm độc lợi hại pháp bảo.

Kia huyết đồng trừ bỏ uy lực không bằng Hạ Vân Kiệt độc mục thần nhãn, nhưng có hiệu quả như nhau chi diệu, kia che kín tiên thân mũi nhọn tất cả đều là các loại độc vật răng nanh luyện chế mà thành, không chỉ có sắc bén mà còn có kịch độc, đừng nói bình thường kim tiên, cho dù đứng đầu kim tiên cũng không dám bị kia răng nanh mũi nhọn cấp thương đến.

Ba Mịch đem huyết đồng lão tiên nhất tế đứng lên, hàng trăm hàng ngàn huyết đồng liền đối với Thủy Hạo Trạch vọt tới từng đạo huyết quang.

Thủy Hạo Trạch cả người đều nhịn không được căng thẳng, sắc mặt âm tình biến hóa, cực kì khó coi.

Hắn bản thân bị trọng thương, nếu là xuất chiến, tất không địch lại Ba Mịch. Nhưng nếu không ra chiến, Tịch Hàn hai huynh đệ thật vất vả hòa nhau trường hợp, khích lệ lên sĩ khí, chỉ sợ lập tức liền phó mặc.

“Ba Mịch ngươi cũng biết tội?” Đang lúc Thủy Hạo Trạch tiến thoái lưỡng nan khi, một đạo uy nghiêm thanh âm đột nhiên như tiếng sấm bàn ở trong thiên địa vang lên.

“Ta Ba Mịch có tội gì?” Ba Mịch gặp Hạ Vân Kiệt đột nhiên mở miệng, trong lòng không hiểu khẽ run lên, nhưng nháy mắt biến khôi phục bình tĩnh, quỷ dị ánh mắt lạnh lùng nhìn phía Hạ Vân Kiệt.

“Thân là Tụ Quật châu con dân, gặp bản tiên vương mà không bái đây là một! Trước bản tiên vương mặt, khởi binh công phạt quê nhà, sát thiêu bắt người cướp của, không chuyện ác nào không làm, đây là hai! Ba Mịch, ngươi trong mắt nhưng còn có bản tiên vương, nhưng còn có bệ hạ? Ngươi đến tột cùng muốn làm gì? Đại nghịch bất đạo, muốn tạo phản sao?” Hạ Vân Kiệt lớn tiếng chất vấn nói, tự tự tru tâm, tự tự đứng ở đại nghĩa phía trên.

Ba gia đại quân, chẳng phải là tất cả mọi người là tu xà bộ tộc. Trên thực tế, rất lớn một bộ phận cũng không là tu xà bộ tộc, mà là Phong Trục quận phía đông địa bàn duy Ba gia làm chủ, sai đâu đánh đó khắp nơi thế lực tụ tập lên nhân mã.

Những người này tuy rằng không nghe theo thiên đình quản giáo, nhưng thiên đình vì tiên giới chính thống, loại này lý niệm ở rất nhiều người trong lòng còn là thâm căn cố đế, gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt hiên ngang lẫm liệt, không ít người cảm thấy một tia hổ thẹn, thế nhưng có chút không dám nhìn thẳng vào Hạ Vân Kiệt, mà là cúi đầu, kia tăng vọt địa khí thế đúng là lập tức bị đả kích đi

xuống rất nhiều.

“Hạ Vân Kiệt, ngươi bất quá chính là một nhảy nhót tiểu tặc, lại có gì đức gì năng đảm nhiệm Tụ Quật châu tiên vương? Nói sau, này Phong Trục quận từ xưa đến nay chính là ta tu xà bộ tộc địa bàn, còn không tới phiên các ngươi đến khoa tay múa chân, thức thời, hiện tại lập tức cấp bổn gia chủ cút đi, nếu không đợi lát nữa đại quân khởi xướng tiến công, liền chớ trách bổn gia chủ tâm ngoan thủ lạt !”

Ba Mịch không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt miệng xỉ cái chuôi này sắc bén, một phen nói chính mình biên quân tâm dao động, trong lòng là vừa sợ vừa giận, trong tay huyết đồng lão tiên đối với Hạ Vân Kiệt vẫn, lớn tiếng quát.

“Ba Mịch, xem ra ngươi là xác định vững chắc tâm muốn tạo phản ! Hảo, bổn vương hôm nay liền chính tay đâm ngươi này loạn thần tặc tử.” Một đạo huyết quang phóng lên cao, Hạ Vân Kiệt dĩ nhiên hơn một thanh huyết đao, đúng là minh ngục huyết đao.

Huyết đao phong lợi đao phong chỉ phía xa Ba Mịch, một cỗ khí thế cường đại sơn hô sóng thần hướng tới Ba Mịch thổi quét mà đi.

Một cỗ rất lớn nguy cơ ở Ba Mịch trong lòng đột nhiên mạnh xuất hiện.

Hắn không có thương tổn đến căn bản, tuyệt đối không có!

Ba Mịch trong lòng run rẩy dữ dội, cơ hồ không có bất luận cái gì do dự liền đem huyết đồng lão tiên giương lên, lớn tiếng hạ lệnh nói:“Toàn quân sát!”

“Ngô là Ngọc Đế thân phong Tụ Quật châu tiên vương, nay đại thiên trấn áp Ba gia phản loạn, các ngươi chớ

để tự lầm!” Hạ Vân Kiệt uy nghiêm quát.

Không ít người bị Hạ Vân Kiệt uy nghiêm sở kinh sợ, thế nhưng do dự một chút, không có lập tức xông lên phía trước, nhưng càng nhiều binh mã còn là kêu gào nhằm phía Thủy gia đại quân.

“Sát!” Thủy Hạo Trạch giận dữ hét.

“Sát!” Cơ hồ đồng thời, Dao Trì Thánh Nữ trong tay nhục thu hổ trảo biến thành lợi kiếm đối với quân địch nhất chỉ.

Áo trắng phiêu phiêu, mặt đẹp hàn sương, sát khí lẫm liệt.

Hai đại quân tựa như hai đạo nước lũ giống nhau vọt tới cùng nhau, lập tức vô số huyết quang phóng lên cao, nồng đậm huyết tinh hơi thở tràn ngập mở ra.

Ở ngàn vạn đại quân, mười vạn châu quân lập tức đã bị bao phủ.

Nhưng bị đại quân bao phủ mười vạn châu quân lại giống một thanh vô kiên bất tồi lợi kiếm, ở trong đại quân nơi đi qua, người ngã ngựa đổ, đầu rơi.

Hơn nữa Dao Trì Thánh Nữ, nay đã đột phá trở thành tử anh kì kim tiên, tay cầm nhục thu hổ trảo, tu lại là sát phạt chi đạo, nơi đi qua, không người có thể kháng cự, trong nháy mắt ở bên người nàng đó là thi cốt thành sơn, không người dám tới gần.

Cố Thiến Lâm kém chút, nhưng không chịu nổi nàng trong tay ngũ hành huyền kiếm sắc bén. Ngũ hành huyền kiếm hạ xuống, không có tử đan kì kim tiên, căn bản thấp ngăn không được.

Trong lúc nhất thời cũng thành làm cho người ta chú ý nữ la sát!

“Hổ lang quân, hổ lang quân a! Cũng không biết Hạ ái khanh ở ngắn ngủn hai trăm năm không đến thời gian nội, như thế nào thao luyện ra như vậy một đám hổ lang quân!” Quan Thiên kính tiền, Ngọc Đế nhìn đến phía trước còn bị bọn họ khinh xem mười vạn châu quân, một khi khai chiến, thế nhưng như sói vào đàn cừu, đánh đâu thắng đó, dũng không thể làm, nhịn không được liên tục tán thưởng nói.

Cũng may Ngọc Đế không biết, này ngắn ngủn hai trăm năm qua, Hạ Vân Kiệt không chỉ có cấp này đó binh tướng ăn linh đan tiên dược, trả lại bọn họ uống long thái tử, long vương huyết nhục ngao luyện mà thành long canh, cho bọn hắn ăn bàn đào tiên quả. Nếu không, Ngọc Đế sẽ không là tán thưởng, mà là mắng Hạ Vân Kiệt phung phí của trời, phá sản.

Hảo cương dùng ở lưỡi dao! Bực này tuyệt thế đại bổ vật, tự nhiên là muốn dùng đến tài bồi thiên phú hơn người trung tâm nhân vật, lại như thế nào có thể dùng để tài bồi bình thường tướng sĩ đâu?

Bình thường tướng sĩ là muốn làm cho bọn họ trải qua giết chóc, lấy vô số người sinh mệnh vì đại giới, dùng khôn sống mống chết, vật cạnh thiên trạch phương thức, đưa bọn họ bồi dưỡng đi ra, mà không phải bực này trân quý thiên tài địa bảo.

Tiên giới, chưa bao giờ khuyết thiếu người!

Chương 1847 : Càng hơn trước kia [thứ năm canh]

“Bệ hạ mau nhìn, Hạ tiên vương động thủ !” Ngay tại Ngọc Đế nhịn không được liên tục cảm khái Hạ Vân Kiệt hổ lang quân khi, Hoàng Giác đại tiên cùng Thái Bạch kim tinh gặp Hạ Vân Kiệt huyết đao ngang trời đánh xuống, không cầm nổi lòng bật thốt lên kinh hô.

Bất tri bất giác, Hạ Vân Kiệt ở Hoàng Giác đại tiên cùng Thái Bạch kim tinh trong lòng dĩ nhiên thành kim tiên giới một truyền kỳ nhân vật.

Bọn họ là kim tiên, nhìn đến Hạ Vân Kiệt lại ra tay, trong cơ thể máu lập tức khống chế không được liền sôi trào đứng lên.

Ngọc Đế nghe vậy lập tức hướng Hạ Vân Kiệt cùng Ba Mịch bên kia nhìn lại.

Hắn đồng dạng muốn nhìn một chút, Tây Hải một trận chiến sau, Hạ Vân Kiệt hay không còn có thể dũng mãnh cường hãn như trước.

Minh ngục huyết đao đánh xuống, ngập trời biển máu bao phủ thiên địa.

Ba Mịch trong đầu tất cả đều là đầu thành đôi, máu chảy thành sông thảm thiết trường hợp, trong lòng không hiểu sinh ra một tia sợ hãi.

Hắn cuối cùng có chút hiểu được, vì sao Bì Na Dạ Già cuối cùng hội lựa chọn rút đi.

Này tuyệt đối là một vị khủng bố đến cực điểm kim tiên!

Nhưng Ba Mịch không có đường lui, bởi vì hắn không có

Bì Na Dạ Già kia bản sự, ở Hạ Vân Kiệt bực này khủng bố cường giả trước mặt, hắn lui, vậy ý nghĩa chết! Huống hồ Phong Trục quận là hắn căn cơ, hắn có năng lực lui hướng nơi nào?

“Sát!” Ba Mịch nổi giận gầm lên một tiếng, quỷ dị hai mắt thanh hắc hào quang đại phóng, huyết đồng lão tiên hô ở không trung giơ lên từng đạo tiên ảnh, từng đạo huyết quang đối với Hạ Vân Kiệt vọt tới, tưởng kinh sợ Hạ Vân Kiệt tâm hồn.

“Hạt gạo chi châu cũng dám cùng hạo nguyệt tranh chấp?” Hạ Vân Kiệt cười lạnh một tiếng, mi tâm chỗ thứ ba chích mắt đột nhiên mở.

Như trụ huyết quang bắn ra, giống như một tòa huyết sơn đối với huyết đồng lão tiên phóng tới đạo đạo huyết quang áp đi.

Nhất thời kia đạo đạo huyết quang băng liệt, hóa thành hư vô, mà như trụ huyết quang như trước vọt tới.

Vốn như linh xà vũ động huyết đồng lão tiên, lập tức như lâm vào vũng bùn bình thường, rốt cuộc không có kia sợi linh tính.

“Thích Mục độc nhãn!” Ba Mịch vẻ mặt kinh hãi.

“Chẳng lẽ ngươi đến bây giờ mới biết được sao? Cũng dám ở bổn vương trước mặt múa búa trước cửa Lỗ Ban!” Huyết đao đánh xuống.

Mất đi linh động huyết đồng lão tiên căn bản không thể cuốn lấy nó.

Trên thực tế, cho dù nó không mất đi linh động, cũng căn bản không thể cuốn lấy Hạ Vân Kiệt minh ngục huyết đao.

Đao phong sở trí, thiên địa băng liệt, một đạo thật lớn huyết sắc cái khe xuất hiện, thẳng tắp đối với Ba Mịch mà đi.

Ba Mịch vũ ra tiên hoa, mau lui!

Nhưng huyết sắc cái khe sắc bén huyết nhận lại như bóng với hình, nhâm Ba Mịch như thế nào mau lui, cũng vô pháp đào thoát.

“Tiên vương tha mạng!” Thanh hắc trong mắt huyết nhận càng ngày càng gần, càng ngày càng rõ ràng, Ba Mịch cuối cùng sợ tới mức mất hồn mất vía, sắc mặt tái nhợt kêu lên.

“Đã muộn!” Hạ Vân Kiệt quát lạnh một tiếng, thanh âm lạnh nhạt mà vô tình.

Minh ngục huyết đao hạ xuống, Ba Mịch đầu rơi xuống đất.

Hiện ra một cái dài ít nhất có mấy trăm dặm, hồn thể tối đen cự xà đến, bất quá đầu cũng là thanh lam sắc.

Kêu giết thanh âm đột nhiên ngừng lại.

Cả tòa vân hà sơn trên không đều là im ắng một mảnh, chỉ có Ma La Đa còn cùng Tịch Hàn, Tịch Thử huynh đệ hai người đang tiến hành chém giết.

Ba người chém giết kim thiết giao kích thanh, tuy rằng chấn thiên động, nhưng dừng ở mọi người trong tai phảng phất xa không thể thành.

Mọi người nhìn kia chồng chất tạp dừng ở vân hà sơn, đem sơn thể đều cấp tạp băng liệt thật lớn hắc xà, máu loãng chảy xuôi mà ra, đem núi đều cấp nhuộm thành

màu đỏ, trái tim nhịn không được từng đợt co lại, hồn thể làn da cảm thấy một trận lạnh lẽo, nổi lên một đám nổi da gà.

Gần hai trăm năm ngủ đông không ra, tất cả mọi người nghĩ đến Tây Hải một trận chiến, Hạ Vân Kiệt bị thương đến căn cơ, anh dũng không hề!

Nhưng này một đao, lại lập tức đưa bọn họ phách hồn bay phách lạc, tim mật đều vỡ!

Một đao đánh chết Ba gia gia chủ, đứng đầu kim tiên, toàn bộ tiên giới lại có vài người có thể làm đến?

Ai còn dám cười hắn là rùa đen rút đầu, ai còn dám nói sau hắn anh dũng không hề?

Trước Quan Thiên kính, cũng xuất hiện ngắn ngủi yên tĩnh.

Ngọc Đế cho tới bây giờ không hoài nghi Hạ Vân Kiệt thực lực, nếu không cũng sẽ không phong hắn làm Tụ Quật châu tiên vương! Nhưng hắn còn là không nghĩ tới, gần hai trăm năm ngủ đông không ra, một khi Hạ Vân Kiệt lại lần nữa ra tay, thực lực thế nhưng lại một lần nữa có đột phá.

Giờ khắc này, lấy Ngọc Đế sắc bén ánh mắt, không khó nhìn ra đến, nếu lại đến một hồi Tây Hải một trận chiến, Bì Na Dạ Già không còn khả năng giống lần trước giống nhau, còn muốn chạy có thể đi được!

“Hảo !”

Hồi lâu, Ngọc Đế miệng bính ra một chữ, phảng phất bị áp lực vô số năm oán khí tại đây một khắc đột nhiên chiếm được phóng thích.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt là hắn thân phong tiên vương! Là người của hắn Ngọc Đế!

Hắn thắng, đó là Ngọc Đế thắng! Hắn uy phong, đó là Ngọc Đế uy phong!

“Các ngươi còn muốn đi theo Ba gia cùng nhau làm loạn thần tặc tử?” Hạ Vân Kiệt thân mình không ngừng ở vân hà sơn cất cao, huyết đao cao cao tại thượng chỉ phía xa Ba gia đại quân, uy nghiêm thanh âm ở trong thiên địa quanh quẩn.

“Sát! Sát!” Người Ba gia phát ra bệnh tâm thần kêu tiếng giết, làm cuối cùng được ăn cả ngã về không, huyết già sơn nhân mã đồng dạng như thế. Nhưng tuyệt đại bộ phận mọi người không có tùy tùng bọn họ cùng nhau kêu sát.

Nhìn lên Hạ Vân Kiệt cao lớn thân mình, bọn họ chậm rãi quỳ xuống.

“Bái kiến tiên vương điện hạ! Chúng ta nguyện thần phục!”

Nhìn đến một số lớn một số lớn nhân mã quỳ xuống, người Ba gia cùng huyết già sơn biết đại thế đã mất, muốn chạy trốn, nhưng Thủy Hạo Trạch, Dao Trì Thánh Nữ đám người sớm đã như lang giống như hổ sát đi qua.

“Hạ Vân Kiệt, một ngày nào đó, ta huyết già sơn hội huyết tẩy Vân Hoành sơn!” Nơi xa, cùng Tịch Hàn cùng Tịch Thử đại chiến Ma La Đa biết hôm nay bại cục đã định, kim cương ngỗ mạnh ngay cả tạp hai hạ, tạp lui Tịch Hàn cùng Tịch Thử, hét lớn một tiếng, cuồn cuộn nổi lên một đạo hồng quang liền chuẩn bị đào tẩu.

“Hôm nay, cho dù Bì Na Dạ Già đích thân tới, cũng phải

cấp bổn vương lưu lại, ngươi lại tính cái gì vậy, hôm nay cũng tưởng trốn sao?” Ma La Đa vừa mới giá quang muốn chạy trốn, một đạo huyết quang xẹt qua thiên địa mới hạ xuống.

“Thương!” Một tiếng nổ.

Hào quang tán đi, hiện ra sắc mặt tái nhợt, khóe miệng quải huyết, từng ngụm từng ngụm thở phì phò Ma La Đa.

Gần một đao, Ma La Đa dĩ nhiên bị thương!

“Bổn vương nói qua, ngươi còn chưa đủ tư cách cùng bổn vương một trận chiến!” Hạ Vân Kiệt cao cao quan sát huyết già sơn thứ nhất mãnh tướng Ma La Đa, âm thanh lạnh lùng nói.

Ma La Đa ánh mắt kinh hãi nhìn Hạ Vân Kiệt, không có phản bác.

Đến hôm nay, hắn mới xem như hoàn toàn hiểu được, vì sao ngày đó Tây Hải một trận chiến, Bì Na Dạ Già cuối cùng lựa chọn rút đi.

Hạ Vân Kiệt thực lực sớm đã không thể lấy kim tiên thực lực đến cân nhắc.

“Bản tôn thừa nhận coi thường ngươi, nhưng ngươi đừng đã quên, bản tôn là tây phương giáo tử y sứ giả, ngươi hôm nay nếu dám giết ta, ta tây phương giáo tất không buông tha ngươi!” Ma La Đa chậm rãi đứng thẳng sống lưng, nắm kim cương ngỗ, ánh mắt lạnh lẽo nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Tây phương giáo? Ha ha, bổn vương quả thật kiêng kị! Nhưng đừng quên nơi này là Tụ Quật châu, bổn vương là Ngọc Đế thân phong Tụ Quật châu tiên vương, đại

biểu cho chính là thiên đình, đừng nói ngươi gần chính là tây phương giáo tử y sứ giả, cho dù ngươi là tây phương giáo hộ pháp, tôn giả, đến Tụ Quật châu địa bàn, kia cũng phải tuân thủ bổn vương pháp! Ngươi chính là một tử y sứ giả, cũng dám ở Tụ Quật châu gây sóng gió, thiêu sát đoạt lấy, không chuyện ác nào không làm, bổn vương không có lên Tây Thiên hướng các ngươi giáo chủ hỏi tội, đã xem như đủ cho các ngươi tây phương giáo mặt mũi, ngươi thế nhưng còn dám uy hiếp bổn vương! Thật sự là cuồng vọng! Hoang đường! Hay là tiên giới là các ngươi tây phương giáo sao?" Hạ Vân Kiệt lớn tiếng chất vấn nói.

"Như vậy nói, ngươi là nhất định phải cùng ta tây phương giáo làm địch ?" Ma La Đa âm thanh lạnh lùng nói.

"Không phải cùng các ngươi tây phương giáo làm địch, mà là các ngươi tây phương giáo nếu trái với thiên quy, phạm bổn vương Tụ Quật châu, bổn vương tuyệt không hội tha! Ngươi ngàn không nên, vạn không nên chính là vi phạm đến ta Tụ Quật châu làm ác!" Hạ Vân Kiệt không chút nào yếu thế nói, đồng thời cũng thủy chung chiếm đại nghĩa.

Hạ Vân Kiệt lại không ngốc, lại sao lại nói ra cùng tây phương giáo làm địch ngôn đến?

Chương 1849 : Khải hoàn mà về

“Trọng tình trọng nghĩa!” Thủy Hạo Trạch tại trong lòng thật lâu nhấm nuốt này bốn chữ, hồi lâu mới sắc mặt mạnh trầm xuống nói:“Nguyên bản ngươi nếu không đi Vân Hoành sơn, cho dù tương lai tiên vương rơi đài, chúng ta Thủy gia tóm lại còn có một điểm quay về đường sống. Ngươi nếu vừa đi, ta đây Thủy gia liền hoàn toàn cùng tiên vương điện hạ cột vào cùng nhau. Nhưng ngươi nói này bốn chữ lại nhắc nhở vi phụ, nếu tiên vương điện hạ trọng tình trọng nghĩa, ta Thủy gia lại khởi khả chần chừ! Cũng thế, ngươi phải đi đi, theo hôm nay bắt đầu, ta Thủy gia liền hoàn toàn theo tiên vương điện hạ, tiên vương điện hạ vong, ta Thủy gia liền vong, tiên vương điện hạ hưng, ta Thủy gia hưng.”

……

“Thủy thiên quân, Phong Trục quận bổn vương liền phó thác cho ngươi. Ngươi tốt trấn thủ, muốn yêu dân như con, mặc kệ người nào đến phạm, ngươi cũng không khả rơi thiên đình uy danh.” Ngày thứ hai, Tu Minh ngoài thành, Hạ Vân Kiệt đối Thủy Hạo Trạch dặn nói.

“Tiên vương điện hạ yên tâm, thuộc hạ định không phụ điện hạ nhờ vả.” Thủy Hạo Trạch cung kính mà trang nghiêm trả lời.

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó bàn tay to vung lên, đại quân khởi bạt, giá bao quanh mây mù, một đường hướng Thạch Cừ quận phương hướng mà đi.

Đến khi, châu quân mười vạn, khải hoàn hồi hướng khi, số người ngược lại còn muốn nhiều một ít, không chỉ có như thế, trong đại quân cũng có này tranh thu hoạch rất nhiều tiên thạch, tài vật.

Hạ Vân Kiệt vị này tiên vương tọa kỵ như trước là kia đầu Vân Báo mã, bất quá này Vân Báo mã nhưng thật ra hảo mệnh, theo Hạ Vân Kiệt, ăn không ít thứ tốt, tuy rằng bởi vì thiên đạo hạn định, không có thể mở được linh trí, bất quá sớm đã thoát thai hoán cốt, cho dù so với thiên đình vòng dưỡng nhất đẳng thiên mã đều kém cỏi không bao nhiêu.

Cưỡi ở Vân Báo lập tức, một trái một phải đứng Tịch Hàn cùng Tịch Thử hai vị thiên quân, ở phía sau một ít, còn lại là ngồi ở xe loan, đối với phía dưới sơn xuyên con sông chỉ trỏ, có nói có cười Dao Trì Thánh Nữ cùng Cố Thiến Lâm.

Này xe loan cực kì xa hoa, cả vật thể thất thải nhan sắc, phi kim phi ngọc, lại có mui xe hương vân, lạp thành màn, chuỗi ngọc thùy liêm, châu ngọc đinh đương, chính là theo Tu Minh thành Ba gia tàng bảo khố thu hoạch.

Nữ nhân luôn ái mỹ, Dao Trì Thánh Nữ cùng Cố Thiến Lâm nhìn đến đều thật là thích, Hạ Vân Kiệt liền cho các nàng, lại sai người tìm đến tám con cả vật thể bạch mao vân dực mã, lôi kéo xe loan.

Hạ Vân Kiệt cưỡi ở Vân Báo lập tức, nghĩ này tranh không chỉ có thu phục Thủy gia, cũng mượn Thủy gia chi thế, đem toàn bộ Phong Trục quận nhét vào trong tay, mà còn thu hoạch Ba gia không biết tích lũy bao nhiêu năm thật lớn tài phú, tâm tình cực kì dễ chịu.

Hắn vị này tiên vương bây giờ còn là nhà nhỏ người thiếu, Ba gia vô số năm tích lũy cũng đủ làm cho hắn đem châu quân cấp trang bị đến tận răng, có thể mỗi ngày làm cho bọn họ đang cầm tiên thạch, ăn tiên đan tu luyện, điều kiện tiên quyết là chỉ cần bọn họ thân thể có thể chịu nổi.

Gấp rút tiếp viện khi, Hạ Vân Kiệt mang theo nhân mã

một đường nhanh như điện chớp, nhưng khải hoàn hồi triều khi, Hạ Vân Kiệt một điểm cũng không cấp, không vội không chậm chạp tiến lên.

Đi khi, cách khắp nơi thế lực nhìn đến Hạ Vân Kiệt kia mười vạn đại quân, người người đều mặt lộ vẻ khinh thường sắc, cho rằng kia cho bọn hắn nhét không đủ để nhét kẽ răng, nhưng lúc này, làm Hạ Vân Kiệt khải hoàn hồi triều, nhớ tới vừa mới trước đó không lâu thu được đến từ Phong Trục quận kinh thiên tin tức, ven đường khắp nơi thế lực tất cả đều câm như hến. Tất cả đều nghiêm nghiêm cảnh cáo ước thúc thủ hạ, mấy ngày nay muốn an phận thủ thường, không thể dễ dàng cùng người khởi tranh chấp, càng không thể khuếch trương địa bàn.

Không có biện pháp, Phong Trục quận Ba gia a, đó là loại nào cường đại gia tộc, khả kết quả đâu, tiên vương vừa xuất mã, một đao đem đầu đều cấp bổ xuống dưới.

Ma La Đa càng ngưu, đó là huyết già sơn Bì Na Dạ Già trướng hạ thứ nhất mãnh tướng, tây phương giáo tử y sứ giả, khả kết quả đâu? Ngay cả trốn cơ hội đều không có, ngạnh sinh sinh bị tiên vương hai vị thủ hạ cùng Thủy gia tộc trưởng Thủy Hạo Trạch hợp lực tru sát.

Bọn họ lại có mấy cái mạng, dám cùng hạ tiên vương gọi nhịp?

Làm Hạ Vân Kiệt cuối cùng khải hoàn trở lại tiên vương thành khi, toàn thành oanh động, mà lúc này có liên quan Hạ Vân Kiệt ở Phong Trục quận một đao diệt sát Ba Mịch, hai vị thiên quân thủ hạ cùng Thủy Hạo Trạch hợp lực tru sát Ma La Đa tin tức đã ở Tụ Quật châu dần dần truyền ra, lấy Phong Trục quận làm trung tâm khuếch tán ra đi cả trăm cái quận đều đã thu được tin tức.

Tin tức còn tại như diều dài quá cánh giống nhau, lấy cực nhanh tốc độ ở Tụ Quật châu truyền bá.

Lập tức, vốn là chiến hỏa nổi lên bốn phía Tụ Quật châu đột nhiên trở nên bình tĩnh xuống dưới, liền ngay cả một ít tây phương giáo thế lực, lập tức cũng thu liễm rất nhiều.

Không có biện pháp, này Hạ Vân Kiệt căn bản chính là sát thần ma chắn giết ma, tiên chắn diệt tiên a! Tây Hải một trận chiến, Bì Na Dạ Già quý vì tây phương giáo hộ pháp, hắn một đao cấp gãy cánh tay. Vốn tưởng rằng hắn gần hai trăm năm không ra, khẳng định là bị thương rất nặng, đã không chịu nổi một trận chiến. Không nghĩ tới hắn vừa xuất mã, không chỉ có giết Ba Mịch, còn sai người trực tiếp giết tử y sứ giả Ma La Đa! Này nha, hắn căn bản sẽ không quản ngươi có phải hay không tây phương giáo thế lực!

Thậm chí có người đều hoài nghi, này biến thái tên tựa hồ đặc biệt xem tây phương giáo không vừa mắt!

“Thật sự là đáng tiếc, không có thể chính mắt mắt thấy tiên vương đại triển thần uy!” Đứng ở tường thành, nhìn Hạ Vân Kiệt dẫn đắc thắng mà về nhân mã hướng Vân Hoành sơn mà đi, Hạ Lập vẻ mặt tiếc nuối nói.

“Đúng vậy, thật sự là đáng tiếc. Nghe nói ngay cả Ba Mịch đều bị tiên vương một đao cấp chém đầu, ngẫm lại đều làm cho người ta nhiệt huyết sôi trào a!” Ngụy Sùng cũng vẻ mặt tiếc nuối nói.

Trở lại Vân Hoành sơn, Hạ Vân Kiệt ngày đó liền đối lần này xuất chinh tướng sĩ tiến hành luận công ban thưởng. Luận công ban thưởng sau, lại đem này tranh hết thảy thu hoạch, còn có tất cả lớn nhỏ sự vật đều giao cho Dao Trì Thánh Nữ đến chăm sóc, chính hắn lại làm nổi lên phủi tay chưởng quầy, về tư thân hiên tĩnh

tọa tìm hiểu Thái Ất kim tiên đại đạo.

Dao Trì Thánh Nữ nguyên bản chính là đại giáo chưởng giáo, không chỉ có quản lý môn phái việc rất kinh nghiệm, hơn nữa xưa nay là cái tâm ngoan thủ lạt, làm việc quyết đoán chi nữ, đơn giản ở Hạ Vân Kiệt trước mặt mới biểu hiện giống như con mèo ngoan ngoãn giống nhau. Cho nên Hạ Vân Kiệt đem lớn nhỏ sự vụ giao cho Dao Trì Thánh Nữ chăm sóc, nàng một mặt sai người kiểm kê này tranh thu hoạch nhập khố, một mặt quyết đoán mệnh Hổ Lực đại tiên truyền lệnh cấp Thạch Cừ quận khắp nơi thế lực, hạn định bọn họ ở mười ngày trong vòng, hoặc lựa chọn phục tùng thiên đình quản giáo, hoặc lựa chọn rời đi, nếu không mười ngày vừa quá, vừa không chịu phục tùng thiên đình quản giáo, lại không chọn rời đi thế lực, đem giết không tha.

Nếu Hạ Vân Kiệt đã ra tay, tự nhiên tái không cần khiêm tốn! Ít nhất tiên vương thành chỗ Thạch Cừ quận không tha bất luận kẻ nào nhúng chàm.

Nếu là trước kia, tiên vương phủ ra này hạn lệnh, chỉ sợ rất nhiều người hội lựa chọn quan vọng. Nhưng trước khác nay khác, Hạ Vân Kiệt một đao chặt bỏ Ba Mịch đầu tin tức đã ở Thạch Cừ quận truyền ra, Thạch Cừ quận khắp nơi thế lực lại có vài người dám cùng Hạ Vân Kiệt đối nghịch?

Vì thế này hạn lệnh vừa ra, Thạch Cừ quận khắp nơi thế lực chưởng đà giả liền ào ào bước trên Vân Hoành sơn, bái kiến Hạ Vân Kiệt.

Chính là đồng dạng trước khác nay khác. Năm đó Hổ Lực đại tiên ba người chủ động đến đầu nhập vào, Hạ Vân Kiệt tuy rằng quý là tiên vương, lại chủ động tiếp kiến, cũng phong bọn họ làm thiên quân vị. Nhưng lúc này đây, Hạ Vân Kiệt không hôn lại tự ra mặt tiếp kiến, hết thảy đều từ Dao Trì Thánh Nữ ra mặt chiêu đãi chăm

sóc.

Này đó người bước trên Vân Hoành sơn, có chút là Hổ Lực đại tiên đám người có quen biết, có tử khí kì kim tiên tu vi, nhìn đến Hổ Lực đại tiên ba người biến hóa, cùng với quý làm thiên quân khi, người người hâm mộ đỏ mắt không thôi, cũng tưởng đầu nhập vào lại đây, liền nhờ Hổ Lực đại tiên bọn họ hỗ trợ nói nói tình, nhìn xem có thể hay không cũng mưu cái thiên quân tốt chuyện gì.

Bất quá kết quả đừng nói thiên quân, liền ngay cả tiên quân đều không có.

Chương 1850 : Thu phục Thạch Cừ quận [cầu vé tháng]

Này Hổ Lực đại tiên có quen biết nghe xong sau, đều tự phản ứng cũng không giống nhau. Có cá biệt còn là kiên trì đầu nhập vào Vân Hoành sơn, tạm thời mưu cái tiên tướng chi chức, lấy cầu ngày khác lập công lại ngăn quan tiến tước. Có không ít người đấm ngực hối hận, biết chính mình bỏ lỡ tốt nhất thời cơ, ngoan ngoãn dâng lên cúi chào, tỏ vẻ theo hôm nay khởi nguyện ý phục tùng thiên đình quản giáo sau, liền các hồi sơn môn làm “Lương dân”. Còn có một số người tắc phẩy tay áo bỏ đi, cho rằng đã bị rất lớn nhục nhã. Những người này trung, phẩy tay áo bỏ đi sau, có lập tức liền cử phái dời cách Thạch Cừ quận, cũng có như vậy hai ba cái còn muốn quan vọng một trận. Nhìn xem Hạ Vân Kiệt có phải hay không thật giống trong truyền thuyết như vậy cường đại, tàn nhẫn.

Trong đó có một đó là vạn túc sơn Thiết Tuyến Ngô Công yêu vương, phía trước hắn ỷ vào có sư đà sơn bích tình Sư Đà Vương di sơn đại thánh duy trì, bốn phía khuếch trương địa bàn, cơ hồ chiếm nửa Thạch Cừ quận, binh hùng tướng mạnh, hơn nữa trước kia ở Thạch Cừ quận lại nói tiếp luận thực lực so với Hổ Lực đại tiên bọn họ còn mạnh hơn một ít, cho nên gặp Hổ Lực đại tiên bọn họ ba người đều mưu thiên quân vị, tự cao ở Thạch Cừ quận xếp tư luận bối, luận thực lực so với Hổ Lực đại tiên bọn họ còn mạnh hơn một ít, nay trướng hạ binh tướng như mây, nghĩ rằng chính mình đầu nhập vào lại đây, nay tướng thiếu binh quả tiên vương còn không lập tức tự mình tiếp kiến, phong cái thiên quân.

Kết quả vạn vạn không nghĩ tới, đừng nói phong thiên quân, ngay cả tiên quân cũng chưa khả năng, hơn nữa tiên vương cũng vốn sẽ không thấy hắn một mặt.

Những năm gần đây, Thiết Tuyến Ngô Công yêu vương ở Thạch Cừ quận hoành hành quen, nhân cường mã tráng, dần dần dù lấy vì chính mình là Thạch Cừ quận lão đại, hơn nữa còn có di sơn đại thánh duy trì, tổng cảm giác Hạ Vân Kiệt vừa mới lại cùng Bì Na Dạ Già kết hạ thâm cừu, lại có này khác khắp nơi thế lực như hổ rình mồi, không dám thực đem hắn thế nào, đương nhiên cũng luyến tiếc thật vất vả hợp lại đánh hạ đến địa bàn, cho nên phẩy tay áo bỏ đi sau, cũng không có lập tức cử phái dời cách, ngược lại liên hợp này khác hai vị kim tiên, cùng nhau tĩnh xem này biến.

Có liên quan Thiết Tuyến Ngô Công yêu vương đám người hành động, tự nhiên có tướng sĩ đăng báo cấp Dao Trì Thánh Nữ.

Dao Trì Thánh Nữ nghe xong lạnh lùng cười, cái gì cũng chưa nói. Chính là mười ngày hạn vừa đến, lập tức liền mệnh Tịch Trần mang theo hắn sở hạt mười vạn nhân mã xuất chinh vạn túc sơn, chút vô nghĩa đều không có.

Tịch Trần nay đã đứng hàng đứng đầu kim tiên, cho dù di sơn đại thánh tự mình tọa trấn vạn túc sơn cũng khả chống lại một hai, Thiết Tuyến Ngô Công yêu vương đám người bất quá chính là chính là tử khí kì kim tiên, hắn một người mang theo mười vạn nhân mã là đủ.

Tịch Trần mang theo mười vạn nhân mã ra tiên vương thành, thẳng đến vạn túc sơn. Kia Thiết Tuyến Ngô Công yêu vương gặp tiên vương quả thực phái binh đến chinh phạt bọn họ vạn túc sơn, nhưng thật ra có chút hoảng. Bất quá gặp không phải tiên vương thân chinh, chính là một cái danh không dùng truyền Tịch Trần mang theo mười vạn nhân mã, còn không đến chính mình biên số lẻ, lại ỷ vào có di sơn đại thánh làm chống lưng, đổ lại khôi phục vài phần dũng khí.

Bất quá làm Tịch Trần một đằng côn đi xuống, liền đem vạn túc sơn hộ sơn đại trận cấp phá cái không còn một mảnh khi, Thiết Tuyến Ngô Công yêu vương thế này mới hoàn toàn hoảng thần.

Chính là lúc này đã vì khi đã tối muộn, phá hộ sơn đại trận, Tịch Trần dẫn nhân mã trực tiếp sát đi vào, Thiết Tuyến Ngô Công yêu vương cùng Tịch Trần mới một cái đối mặt, liền bị một côn đánh chết, hiện ra một cái hồn thể tản ra đen sẫm hàn quang ngàn chân đại ngô công đến,

Tịch Trần có tầm bảo dị năng, biết này ngàn chân đại ngô công chính là luyện chế pháp bảo tốt này nọ, liền thu đứng lên, chuẩn bị dùng Thiết Tuyến Ngô Công yêu vương ngàn chân cùng một thân đen sẫm thiết giáp cấp trướng hạ binh tướng luyện chế một đám thiết tuyến ô giáp cùng sắc bén binh khí đến.

Vạn túc sơn nhân mã tuy nhiều, nhưng đối mặt mười vạn tinh nhuệ châu quân, bất quá đều là đám ô hợp, Thiết Tuyến Ngô Công yêu vương vừa chết, trên cơ bản đó là nhất kích tức hội.

Một trận chiến này, châu quân thế nhưng không có tổn hại nhất binh một tướng, liền đem vạn túc sơn cấp san bằng.

San bằng vạn túc sơn, để lại một bộ phận nhân mã thu thập tàn cục, kiểm kê tài vật, Tịch Trần thiên quân mang theo người khác, lấy tia chớp tốc độ lại quét ngang này khác hai nhà quan vọng thế lực.

Phong Trục quận chung quy cách Thạch Cừ quận quá mức xa xôi, đoạn thời gian trước có liên quan Hạ Vân Kiệt một đao phách sát Ba gia gia chủ Ba Mịch, lại sai người đánh chết Ma La Đa việc tuy rằng cũng truyền đến Thạch Cừ quận, nhưng không phải tận mắt nhìn

thấy, rất nhiều người còn là ôm nửa tin nửa ngờ thái độ.

Lúc này đây Tịch Trần thiên quân mang theo mười vạn nhân mã, tia chớp san bằng Thạch Cừ quận ba nhà thế lực lớn, Thạch Cừ quận khắp nơi thế lực mới vừa rồi chân chính bị kinh sợ đến. Cũng mới chính thức hiểu được, bọn họ những người này ở tiên vương điện hạ trong mắt bất quá chính là nhảy nhót tiểu sửu mà thôi, mặc cho bọn hắn như thế nào nhảy nhót, một khi tiên vương điện hạ quyết tâm đối phó bọn họ, lật tay liền có thể đem bọn họ tất cả đều cấp trấn áp.

Tịch Trần khải hoàn hồi triều sau, Dao Trì Thánh Nữ biết một trận chiến này đã khởi đến cũng đủ kinh sợ tác dụng, Thạch Cừ quận tái không một phương thế lực dám khiêu khích tiên vương điện hạ quyền uy. Vì thế nhậm mệnh Chu Lương tiên quân làm Thạch Cừ quận quận vương, chủ chính Thạch Cừ quận trừ tiên vương thành ở ngoài địa phương sự vụ.

Chu Lương vừa gặp được Hạ Vân Kiệt khi, bất quá chính là Tiền Khê huyện một huyện úy, nay mới đi qua hai trăm năm, liền nhảy trở thành Thạch Cừ quận quận vương tiên quân. Hơn nữa bởi vì khắp nơi thế lực nay tất cả đều kinh sợ cùng tiên vương điện hạ oai, Chu Lương này quận vương tiên quân nắm trong tay địa bàn cùng dân số so với năm đó La Đàn tiên quân lớn rất nhiều, quyền thế cũng xa không phải La Đàn tiên quân có thể so sánh.

Làm chủ chính nhất phương quận vương, Chu Lương bắt đầu nhậm mệnh hạ phái các phủ phủ lệnh, các lộ Chỉ Huy Sứ, Huyện lệnh, như thế chư bàn, thông qua các tầng quan viên tầng tầng quản lý, Thạch Cừ quận liền ở trong khoảng thời gian ngắn hoàn toàn bị Hạ Vân Kiệt thu vào trong tay.

……

Huyết già sơn, có một tòa cực kì xa hoa, nơi nơi vẽ có khắc khó coi, trông rất sống động dâm hoan tranh vẽ, pho tượng cung điện.

Như vậy cung điện, nguyên bản hẳn là nơi nơi tràn ngập dâm tà lả lướt không khí, làm cho người ta một bước vào trong đó, sẽ gặp nhiệt huyết sôi trào, cảm nghĩ trong đầu nhẹ nhàng, không cầm nổi lòng. Nhưng hôm nay, chỗ tòa này cung điện lại bị một cỗ vô cùng lạnh lẽo sát khí bao phủ.

Nhân một bước vào trong đó, đừng nói nhiệt huyết sôi trào, cảm nghĩ trong đầu nhẹ nhàng, không cầm nổi lòng, liền ngay cả linh hồn đều là run rẩy, đại khí cũng không dám suyễn một chút.

Cung điện, cao cao ghế trên Bì Na Dạ Già sinh tiền nằm vài trần truồng * nữ tử, lúc này đều đã hơi thở toàn tuyệt.

Kia đều là bị phẫn nộ Bì Na Dạ Già trực tiếp cuồng bạo đoạt lấy đi âm nguyên nữ tử.

“Hảo một cái Hạ Vân Kiệt! Hảo một cái Hạ Vân Kiệt! Bản tôn cùng ngươi thề không lưỡng lập!” Bì Na Dạ Già sắc mặt dữ tợn, nghiến răng nghiến lợi đem một chữ tiếp một chữ theo môi răng gian bính đi ra.

Như thế phát tiết một lần tức giận, Bì Na Dạ Già mới đột nhiên sắc mặt trầm xuống, uy nghiêm nói:“Người tới, chuẩn bị một chút, bản tôn muốn đi một chuyến ngũ long sơn vân tiêu động!”

Bì Na Dạ Già ra lệnh một tiếng, tự nhiên có môn nhân đệ tử đi chuẩn bị hắn xuất hành tất cả công việc.

Không lâu sau, có một đội ngũ, đỉnh mui xe, đánh phiên

kỳ, giơ bảo tràng, vây quanh một song đầu đại xà, kia hai đầu đại xà hai cái đại đầu trung gian đứng Bì Na Dạ Già, một đường hướng Văn Thù Quảng Pháp tôn giả động phủ mà đi.

Chương 1851 : Bái phỏng vân tiêu động

Ngũ long sơn vân tiêu động ở Lưu châu. Lưu châu cùng Tụ Quật châu giống nhau, cũng là gần Tây Hải một châu.

Này châu đồng dạng lấy tây phương giáo thế lực là đại.

Bì Na Dạ Già quý là tây phương giáo hộ pháp địa vị cùng tôn giả tương đương. Hắn vừa đến ngũ long sơn vân tiêu động sơn môn, liền có tiên nhạc từng trận theo đỉnh núi phiêu hạ, Văn Thù Quảng Pháp tôn giả cưỡi thanh mao sư tử bước trên mây xuống, đối với Bì Na Dạ Già chắp tay nói:“Dạ Già hộ pháp có lễ.”

Bì Na Dạ Già thấy thế vội vàng chắp tay đáp lễ, nhưng thật ra không có ngày xưa ngạo mạn.

Văn Thù Quảng Pháp tôn giả chính là Xiển giáo thượng cổ mười hai kim tiên chi nhất, cho dù sau lại đầu phục tây phương giáo, ở tiên giới như trước được hưởng cực cao danh dự, thực lực cũng cực kì cường đại, Bì Na Dạ Già so với hắn đến còn là kém hơn một chút, về phần danh vọng kia lại kém hơn.

“Hộ pháp này chuyến tiến đến, cho là vì Hạ Vân Kiệt việc đi?” Đem Bì Na Dạ Già nghênh đến động phủ trung, phân chủ khách ngồi xuống sau, Văn Thù Quảng Pháp trực tiếp hỏi.

“Tôn giả minh giám, đúng là vì kẻ này.” Bì Na Dạ Già gật đầu nói, trong mắt lộ ra một chút rơi không đi khắc cốt hận ý.

“Xem ra Tây Hải một trận chiến, hộ pháp không thể quên. Bất quá nay Ngọc Đế phong Hạ Vân Kiệt làm tiên

vương, mà hắn cũng biết này phong sách nhìn như vinh quang đến cực điểm, kì thực nguy hiểm chồng chất, cố gần hai trăm năm sau, vẫn ngủ đông không ra, kể từ đó, ta nhưng thật ra không tốt tới cửa trấn áp hắn, nếu không đó là công nhiên khiêu khích thiên đình oai. Loại chuyện này, Tôn hầu tử có thể làm, ta cũng không liền làm." Văn Thù Quảng Pháp tôn giả nói.

Thiên đình nói là tam giáo cộng lập, trên thực tế là lấy Xiển giáo là chủ. Văn Thù Quảng Pháp tôn giả nói như thế nào đều từng là Nguyên Thủy Thiên Tôn tọa hạ thân truyền đệ tử, tự nhiên là không tốt công nhiên khiêu khích tam giáo sở lập thiên đình.

"Nếu kia Hạ Vân Kiệt vẫn ngủ đông không ra, hôm nay ta cũng sẽ không tất đến nhà." Bì Na Dạ Già cười khổ nói.

"Nga, hay là Tây Hải một trận chiến sau, Hạ Vân Kiệt thế nhưng còn dám ra đầu gây chuyện?" Văn Thù Quảng Pháp tôn giả nghe vậy không khỏi mặt lộ vẻ một tia kinh ngạc sắc.

Nguyên lai Phong Trục quận chi chiến, vừa mới phát sinh không có bao nhiêu lâu, tin tức còn xa xa không có truyền đến Lưu châu, Văn Thù Quảng Pháp cũng không biết Phong Trục quận chi chiến.

Bì Na Dạ Già nghe vậy trong mắt lộ ra một chút nồng đậm sát khí, đem Phong Trục quận chi chiến đại khái nói một lần.

Văn Thù Quảng Pháp tôn giả nghe vậy sắc mặt dần dần chuyển làm âm trầm cùng ngưng trọng, trong mắt đồng dạng lóe ra sát khí.

"Kẻ này không thể lưu, nếu không tương lai tất thành họa lớn!" Văn Thù Quảng Pháp tôn giả trầm giọng nói.

“Đúng là. Kẻ này thực lực lại vượt quá ta dự kiến, nếu hiện tại cùng hắn lại đối chiến, ta dĩ nhiên không có thắng lợi tin tưởng.” Bì Na Dạ Già trầm giọng nói.

“Ngươi ta liên thủ, chung quy có tổn hại ngươi ta cùng tây phương giáo mặt. Huống hồ kẻ này thiện cận chiến võ đấu, ngươi ta liên thủ tuy có nắm chắc tru sát hắn, nhưng như vậy chiến pháp quá mức hung hiểm, không nghĩ qua là, muốn đả thương ngươi ta nguyên khí, cũng là mất nhiều hơn được.” Văn Thù Quảng Pháp tôn giả lúc này đã hoàn toàn hiểu được Bì Na Dạ Già tới đây dụng ý, nghe vậy trước tiên đem hắn dụng ý cấp ngăn chặn.

Nói đến cùng, Văn Thù Quảng Pháp tôn giả đơn giản cũng đã bị giết cái đệ tử, tổn thất một kiện trấn sơn pháp bảo, cùng Bì Na Dạ Già tổn thất cùng mất mặt mũi so sánh với, tính không được cái gì, tạm thời còn không đáng mạo kia hung hiểm.

Bì Na Dạ Già nghe vậy trong mắt lóe ra một tia thất vọng sắc, biết Văn Thù Quảng Pháp tôn giả yêu quý cánh chim, không muốn cùng hắn liên thủ, liền đứng dậy muốn cáo từ.

“Hộ pháp đừng vội, ngươi ta mặc dù không thích hợp ra tay trấn sát kẻ này, nhưng có một người lại nhất thích hợp bất quá. Ngươi ta chỉ cần đi thuyết phục hắn, tự nhiên không lo giết không được kẻ này.” Văn Thù Quảng Pháp tôn giả nói.

“Nga, là ai?” Bì Na Dạ Già nghe vậy thần sắc vừa động, hỏi.

“Phùng Mông!” Văn Thù Quảng Pháp tôn giả trả lời, trong mắt lóe ra một chút âm hiểm.

“Ha ha, còn là tôn giả có đại trí tuệ. Phùng Mông sư thừa vu tổ Hậu Nghệ, không chỉ có thiện xạ, hơn nữa được giáo chủ điểm hóa, nay đã là vu tổ cảnh giới, nếu ta bám trụ kẻ này, hắn xa xa bắn chết, kẻ này cho dù tái thiện cận chiến võ đấu cũng là anh hùng không đất dụng võ.” Bì Na Dạ Già nghe vậy rất là vui sướng.

“Đúng là, hơn nữa Phùng Mông tiễn sơn đó là ở Tụ Quật châu, hắn cùng với kẻ này khởi tranh chấp nhất thích hợp, Ngọc Đế cũng vô pháp có thể nói. Nay liền xem, nếu Phùng Mông bốn phía khuếch trương, kẻ này hay không có thể trầm được khí, không cùng Phùng Mông đánh trận, hắn nếu thiếu kiên nhẫn, muốn cùng Phùng Mông một trận chiến, Phùng Mông liền có thể thuận lý thành chương bắn chết hắn. Ngươi ta cùng với Phùng Mông đồng môn, đến lúc đó trợ hắn giúp một tay, cũng không khả chỉ trích.” Văn Thù Quảng Pháp tôn giả nói.

“Ta đã chịu này đại nhục, thế nào còn quản được cái gì chỉ trích không chỉ trích, hận không thể giết kẻ này cho hả giận. Nhưng thật ra tôn giả hướng đến cùng Ngọc Đế bọn họ cũng giao hảo, quả thật cần cố kỵ một hai, đến lúc đó ngươi chỉ cần ở bên cạnh đốc chiến, để ngừa vạn nhất bị kẻ này đào tẩu liền vậy là đủ rồi.” Bì Na Dạ Già không cho là đúng nói.

“Hộ pháp nói đúng, không bằng hôm nay ngươi ta liền cùng đi chuyến tiễn sơn đi.” Văn Thù Quảng Pháp gật đầu nói.

“Cầu còn không được.” Bì Na Dạ Già tâm tình đại sướng nói, phảng phất đã thấy được Hạ Vân Kiệt bị một mũi tên bắn chết thảm trạng.

……

“Hảo hảo, không nghĩ tới ngươi nhanh như vậy đã đột

phá trở thành tử anh kì kim tiên, xem ra lão long vương truyền thừa xuống dưới đạo pháp cho ngươi dẫn dắt rất lớn a!" Tư thân hiên, Hạ Vân Kiệt nhìn thân hình cao lớn khôi ngô Ngao Lệ, trên người hơi thở càng phát ra tối nghĩa lại uy nghiêm, không khỏi mừng rỡ nói.

"Lão tổ tông truyền thừa quả thật đối đệ tử dẫn dắt thật lớn, bất quá nếu vô sư tôn dạy, đệ tử là vạn vạn không có hôm nay." Ngao Lệ khom người nói.

"Ha ha, tốt lắm, ngươi cũng đừng chụp của ta mã thí. Thiến Lâm, ngươi đi thỉnh Vô Ngân đạo hữu tới nơi này một chuyến, lại nói tiếp Ngao Lệ cùng hắn cũng có hai trăm năm sau không gặp." Hạ Vân Kiệt cười chỉ chỉ Ngao Lệ, sau đó đối ở bên cạnh mỉm cười làm bưng trà đổ nước sự tình Cố Thiến Lâm nói.

"Tốt, lão sư." Cố Thiến Lâm đem nước trà buông, liền xoay người ra tư thân hiên.

Cố Thiến Lâm đi không bao lâu, liền cùng Thủy Vô Ngân cùng nhau đi tới tư thân hiên.

Thủy Vô Ngân cùng Ngao Lệ tại hạ giới khi chính là bạn tốt, lúc ấy tứ hải cung cùng hắc thủy quyển huyền xà quốc, nếu không phải Hạ Vân Kiệt xuất hiện, thiếu chút nữa liền muốn liên hôn. Cho nên hai vị lão bằng hữu ở tiên giới lại lần nữa gặp mặt khi, đều nhịn không được một trận hư hư, nước mắt chớp động, sau một trận mới bình phục tâm tình.

"Không nghĩ tới hai trăm năm không đến thời gian, Ngao Lệ ngươi đã thành một thế hệ long vương, tu vi lại sâu hiểm khó dò, làm cho ta nhìn lên a!" Thủy Vô Ngân nhìn Ngao Lệ hôm nay thành tựu, đã vì hắn cảm thấy cao hứng, lại khó tránh khỏi cảm khái vạn phần.

"Thủy hoàng không cần hâm mộ ta, có gia sư ở, không

cần bao nhiêu thời gian, ngươi cũng có thể cùng ta giống nhau.” Ngao Lệ cười nói.

Hắn cùng với Thủy Vô Ngân nguyên bản là lấy huynh đệ tương xứng, chính là nay hắn lại cùng Thủy Vô Ngân ngoại tôn thành đồng môn sư huynh đệ, cho nên nhưng thật ra không tốt tái xưng hắn làm huynh, đương nhiên cũng không tốt đi theo Ngao Lệ đến cùng hắn sắp xếp bối phận, rõ ràng dù lấy Thủy Vô Ngân tại hạ giới thân phận đến xưng hô hắn.

“Ha ha, kia nhưng thật ra. Trước hai ngày, tiên vương vừa mới tặng một cái tiên thiên bàn đào quả cho ta, ta chính suy nghĩ này hai ngày dùng bế quan tu luyện, ngươi nếu tái muộn hai ngày, chỉ sợ cũng không thấy được ta.” Ngao Lệ nghe vậy nở nụ cười, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt tràn ngập cảm kích.

Chương 1852 : Ngao Lệ cầu viện

“Ha ha, các ngươi này một cái tiếp một cái tâng bốc ta, ta nhưng thật ra có chút lâng lâng.” Hạ Vân Kiệt vui vẻ nở nụ cười.

Ngao Lệ đám người thấy thế cũng đều đi theo nở nụ cười.

Như thế một phen có nói có cười sau, cuối cùng Hạ Vân Kiệt trên mặt tươi cười thu liễm lên, lộ ra một chút xơ xác tiêu điều.

“Tây Hải bên kia hiện tại tình huống thế nào? Nghe nói không hề thiếu thế lực những năm gần đây đều thực không an phận a.”

“Sư tôn minh giám, đệ tử này chuyến tiến đến, trừ bỏ hồi lâu không gặp sư tôn có chút niệm tưởng, muốn bái kiến ngài ở ngoài, đó là muốn hỏi Tây Hải Long cung việc.” Ngao Lệ nghe vậy trên mặt tươi cười cũng đột nhiên thu liễm lên, chuyển làm lẫm liệt cùng ngưng trọng.

“Xem ra Tây Hải tình thế so với vi sư trong tưởng tượng chỉ sợ muốn phức tạp một ít a, ngươi hãy nói nghe một chút, đều có nào thế lực tác loạn?” Hạ Vân Kiệt gặp Ngao Lệ thần sắc ngưng trọng, nhíu mày nói.

“Được sư tôn trước chút năm ban thưởng hạ không ít tiên thiên bàn đào quả, lại tọa ủng Tây Hải Long cung thật lớn tài nguyên bảo tàng, mấy năm nay, Quy Nguyên Tể tướng đám người thực lực đều có tăng trưởng, tổng thể thực lực dĩ nhiên sẽ không kém cỏi cùng Tây Hải đại chiến phía trước Tây Hải Long cung. Nguyên bản trấn thủ cố hữu ranh giới hẳn là không có vấn đề, cũng có cũng đủ thực lực trấn áp khắp nơi tác loạn. Chính là gần nhất có được xưng Phúc Hải đại thánh Giao Ma Vương

quy mô xâm chiếm, lại có tây phương giáo long bộ long vương chi nhất Nan Đà long vương quy mô khuếch trương lãnh địa. Kia Giao Ma Vương cùng Nan Đà long vương thực lực đều cực kì cường đại, là tiên giới cao nhất tiêm kim tiên lưu, ta Tây Hải Long cung trừ bỏ Quy Nguyên Tể tướng có thể cùng bọn họ ngăn cản một hai, liền ngay cả đệ tử đều xa không phải bọn họ đối thủ. Cũng may ta Tây Hải Long cung binh nhiều tướng mạnh, thế này mới có thể miễn cưỡng ngăn cản. Chính là gần nhất Giao Ma Vương cùng Nan Đà long vương tựa hồ âm thầm hình thành liên minh, một khi có một phương khởi xướng tiến công, mặt khác một phương tất nhiên cũng đi theo khởi xướng tiến công. Kể từ đó, ta Tây Hải Long cung hai mặt khai chiến, liền không đủ sức, gần nhất kế tiếp bại lui.” Ngao Lệ thần sắc bi phẫn nói.

“Chúng ta trụ cột chung quy quá nhỏ bé bạc, sạp một khi mở ra, địch nhân cùng mà công chi, chúng ta đã có điểm cố sức. Cố vi sư mấy năm nay vẫn chậm chạp không dám khuếch trương địa bàn, chỉ một lòng kinh doanh tiên vương thành, lại hết sức tài bồi tướng sĩ. Chỉ tiếc, thời gian đúng là vẫn còn quá ngắn, trướng hạ tướng sĩ phần lớn thiên phú cũng bình thường, tài bồi không ra bao nhiêu lợi hại nhân vật. Nếu Thủy Dịch Thiên đám người tại đây thì tốt rồi, chúng ta cho dù nhẫn bọn họ một đoạn thời gian lại như thế nào? Một khi chờ chúng ta Vu Hàm môn đệ tử trưởng thành đứng lên, đó là ngày bọn họ nợ máu trả máu.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy chậm rãi theo vị trí đứng lên, lững thững đi đến trước trúc tía ban công lan can, nhìn đỉnh núi phi tả xuống thác nước, trong lòng không khỏi vạn phần tưởng niệm khởi Vu Hàm môn chúng đệ tử đến.

Những người đó đều là ba ngàn giới tinh anh trong tinh anh, người người thiên phú hơn người, tâm chí kiên định, lấy Hạ Vân Kiệt nay có được tài phú, một khi cuồn cuộn không ngừng cung ứng cho bọn hắn, hơn nữa hắn

chỉ điểm, những người đó tương lai nhất định có thể trở thành quát tháo tiên giới nhân vật.

Chỉ tiếc, tiên phàm có khác, cho dù hắn quý là tiên vương cũng không khả năng tùy ý ở tiên phàm hai giới tự do đi tới đi lui, càng không thể có thể dẫn người đi lên. Hơn nữa hắn tuy rằng cảm khái hạ giới Vu Hàm môn đệ tử không ở tiên giới, khả nếu hạ giới đệ tử đều ào ào đi lên, lấy hắn nay thực lực, trên thực tế, cũng không có biện pháp nhìn chung bọn họ, ngược lại muốn bởi vì bọn họ duyên cớ mà bó tay bó chân, không có khả năng giống như bây giờ, còn có thể khoái ý ân cừu.

Trên thực tế, Hạ Vân Kiệt cũng chỉ là nhất thời cảm khái mà thôi, hắn trong lòng biết rõ ràng, loại này tiên phàm tách ra phát triển trạng thái, đối với trước mắt Vu Hàm môn mà nói là tối thích hợp.

“Sư tôn ý tứ, là tạm thời buộc chặt binh lực địa bàn, không cùng bọn họ tranh đấu sao?” Ngao Lệ trong mắt toát ra một chút bất đắc dĩ, không cam lòng hỏi.

“Tham nhiều ăn không lạn, vi sư sở dĩ mấy năm nay vẫn không ở Tụ Quật châu khuếch trương địa bàn, khiến cho tiên vương này danh hiệu hữu danh vô thật, vì không cho thực lực bị liên lụy ở Tụ Quật châu, tốt có thể đằng ra tay đến trợ ngươi Tây Hải Long cung. Tây Hải Long cung là của chúng ta phía sau bảo đảm, tuyệt không dung có mất! Cho nên, mặc kệ là ai dám đánh Tây Hải Long cung chủ ý, đều giết không tha!” Hạ Vân Kiệt cảm khái biểu tình đột nhiên biến đổi, chuyển làm lạnh lẽo, trong mắt cũng có lạnh như băng sát khí chớp động.

Hạ Vân Kiệt lời nói vừa, có một thân hắc y, vĩ ngạn khôi ngô, biểu tình tục tằng mang theo một tia lạnh như băng, trên người tản ra một tia hiếu chiến thô bạo hơi thở nam tử đột nhiên đạp không mà đến, dừng ở trúc tía ban công, đúng là Hạ Vân Kiệt phân thân Cộng Công.

“Đạo huynh, muốn phiền toái ngươi đi một chuyến Tây Hải.” Hạ Vân Kiệt đối Cộng Công phân thân nói.

“Chuyện của ngươi chính là chuyện của ta, làm sao đến phiền toái thuyết?” Cộng Công phân thân nói.

“Cũng là!” Hạ Vân Kiệt cười nhẹ, sau đó quay đầu đối Ngao Lệ nói:“Về sau ngươi liền xưng hắn làm lão sư, kính hắn như kính vi sư giống nhau.”

Có liên quan phân thân việc, trừ bỏ Dao Trì Thánh Nữ ở ngoài, người khác Hạ Vân Kiệt cũng chưa lộ ra.

“Học sinh gặp qua lão sư!” Ngao Lệ biết có Cộng Công tồn tại, lại không biết đến hắn chân chính thân phận, này còn là Hạ Vân Kiệt lần đầu tiên nói với hắn muốn hắn kính hắn như lão sư, trong lòng giật mình, không dám thất lễ, vội vàng cung kính bái kiến.

Cộng Công phân thân gật gật đầu, cái gì cũng chưa nói.

Cộng Công chính là thượng cổ vu tổ, thân phận loại nào tôn quý, Hạ Vân Kiệt phân thân kế thừa hắn một bộ phận tính cách, nhưng thật ra thiếu một phần bản tôn khiêm tốn hòa ái.

“Vi sư tái phái Tịch Hàn, Tịch Trần hai huynh đệ các lĩnh mười vạn đại quân đi chúc ngươi giúp một tay! Vừa vặn bọn họ thuận đường còn có thể ở đáy biển vơ vét một phen, nói không chừng có thể tìm được cái gì tốt bảo bối.” Hạ Vân Kiệt lại nói.

“Tạ sư tôn!” Ngao Lệ nhưng thật ra nghe nói Tịch Hàn cùng Tịch Trần hai huynh đệ lợi hại, gặp Hạ Vân Kiệt không chỉ có phái thần bí Cộng Công phân thân, còn phái Tịch Hàn cùng Tịch Trần hai vị thiên quân, không khỏi mừng rỡ.

“Nan Đà có tây phương giáo làm hậu thuẫn, khả trước ngăn trở hắn, không cho bọn họ đi tới một bước. Nhưng Phúc Hải đại thánh lại không có gì bối cảnh, khả trước phái binh trấn áp hắn, vi sư tái mệnh Thủy Hạo Trạch thiên quân phái binh ở Phong Trục quận hiệp trợ ngươi. Chính là kia Phúc Hải đại thánh chung quy là Thủy Xuyên Lưu sư phụ, nghe nói cùng hoa quả sơn Tề Thiên đại thánh cũng có kết bái loại tình cảm, nếu có khả năng, tận lực không cần thương hắn tánh mạng.” Hạ Vân Kiệt trầm giọng nói.

“Nếu lại có Thủy Hạo Trạch thiên quân tương trợ, mặc kia Phúc Hải đại thánh có thông thiên bản sự, lần này cũng muốn chịu không nổi!” Ngao Lệ nghe vậy hưng phấn nói.

Mấy ngày nay, hắn mới xuất quan liền gặp phải chung quanh chiến hỏa cục diện, hơn nữa Tây Hải Long cung còn là kế tiếp bại lui, làm cho hắn vị này Tây Hải long vương làm được phá lệ nghẹn khuất, thế này mới bất đắc dĩ đi lên Vân Hoành sơn hướng Hạ Vân Kiệt cầu cứu.

“Đi thôi!” Hạ Vân Kiệt gặp Ngao Lệ hưng phấn bộ dáng, tâm tình lại có chút trầm trọng.

Phong Trục quận một trận chiến, hắn nhìn như lại đại hiển thần uy, uy chấn tứ phương. Nhưng là tất nhiên sẽ khiến cho tây phương giáo lớn hơn nữa coi trọng, còn có kia Bì Na Dạ Già cũng khẳng định sẽ không từ bỏ ý đồ, kế tiếp chỉ sợ tất nhiên có một hồi ác chiến. Mà tại đây khi, Tây Hải một khi mở lại chiến, hắn lập tức sẽ thành hai tuyến tác chiến, nhân thủ điều hành phương diện liền thành vấn đề lớn. Cũng may hắn còn có hai cái phân thân không nhúc nhích, chiếm lĩnh địa bàn cũng nhỏ, nếu không Hạ Vân Kiệt liền thật muốn nóng nảy.

Nhưng hai phân thân, còn có hắn tự thân, chung quy không phải Thái Ất kim tiên, cũng không có đột phá đến vu tổ cảnh giới, một khi tây phương giáo không để ý mặt xuất động phó giáo chủ cấp nhân vật, hắn liền nguy hiểm.

Chương 1853 : Bốn phía khuếch trương

Làm không ít người nghĩ đến Phong Trục quận một trận chiến sau, Hạ Vân Kiệt tất nhiên sẽ giáp Phong Trục quận một trận chiến chi thế, quét ngang Thạch Cừ quận chung quanh vùng phủ, quận khi, Hạ Vân Kiệt lại gần ở nắm trong tay Thạch Cừ quận sau liền lại lần nữa ngủ đông đi xuống, không nữa bất luận cái gì hành động.

Mà tây phương giáo lại ở Phong Trục quận đại chiến sau, đột nhiên thêm lớn khuếch trương tốc độ, trong đó đặc biệt Tang Mộc quận tiễn sơn Phùng Mông nhất xông ra.

Phùng Mông nguyên là thượng cổ vu tộc đại vu, sư thừa vu tổ Hậu Nghệ. Vu tộc xuống dốc sau, hắn đầu phục tây phương giáo, được phong làm tây phương giáo hộ pháp. Một người độc bá Tang Mộc, đại thốc, thanh tự đằng đằng bốn mươi cái quận, trong đó Tang Mộc quận nguyên là vu tổ Hậu Nghệ nơi, nay tắc thành hắn căn cơ sơn môn chỗ chi quận.

Phùng Mông đầu nhập vào tây phương giáo khi đó là đứng đầu đại vu thực lực, sau nhiều mặt cần tu, hơn nữa lại hấp thu tây phương giáo đạo thống, cùng Từ Hàng đám người không sai biệt lắm là cùng cái thời kì, đột phá trở thành vu tổ cảnh giới.

Bởi vì vu tổ thân vốn là thiện chiến, mà Phùng Mông kế thừa lại là vu tổ Hậu Nghệ tài bắn cung, khả cận chiến khả xa công, hơn nữa xa công, lại làm cho người ta kiêng kị đảm chiến. Ở tây phương giáo hộ pháp bài danh, còn tại Bì Na Dạ Già phía trên.

Không chỉ có như thế, Phùng Mông chiếm Tụ Quật châu bốn mươi quận, này bốn mươi quận trên cơ bản đều là

trung, thượng đẳng quận, hơn nữa đều đều ở hắn nắm trong tay dưới, cùng năm đó La Đàn tiên quân đối Thạch Cừ quận nắm trong tay hoàn toàn bất đồng. Cho nên Phùng Mông trướng hạ binh tướng như mây, phú khả địch quốc, là Tụ Quật châu chân chính bá chủ chi nhất, cho dù sư đà sơn bích tình Sư Đà Vương Di Sơn đại thánh bực này tuyệt thế yêu vương, cùng hắn so sánh với còn muốn kém cỏi không ít. Chỉ có phi vân quận kim đình sơn ngọc ốc động Đạo Hành thiên tôn chờ số rất ít vài cái thượng cổ ngưu nhân ở Tụ Quật châu thế lực có thể cùng hắn so sánh với.

Tụ Quật châu khắp nơi thế lực đan xen, tình thế phức tạp, lẫn nhau thỉnh thoảng nhiều hoặc thiếu đều có chút chế hành, hơn nữa Phùng Mông mấy năm nay cũng đều vẫn dốc lòng tìm hiểu đại đạo, tiễn sơn thế lực vẫn đều là tiến hành theo chất lượng khuếch trương. Nhưng ở Hạ Vân Kiệt bị phong làm Tụ Quật châu tiên vương sau, tiễn sơn khuếch trương tốc độ rõ ràng nhanh hơn một ít. Một lần địa bàn đều nhanh muốn gia tăng đến bốn mươi mốt quận.

Mà ở Phong Trục quận chi chiến sau, tiễn sơn khuếch trương tốc độ lại mạnh thêm. Một chi chi bộ đội bị phái đi ra ngoài, bốn phía chinh chiến, trong khoảng thời gian ngắn, địa bàn thế nhưng gia tăng rồi hơn phân nửa cái quận.

Nếu là đổi thành trước kia, Phùng Mông thủ hạ như vậy hung mãnh khuếch trương, tất nhiên sẽ khiến cho Đạo Hành thiên tôn đám Tụ Quật châu bá chủ bất mãn, muốn phái người chế ước bọn họ khuếch trương. Nhưng lúc này đây không biết vì sao, chỉ cần Phùng Mông không chạm đến đến bọn họ lợi ích, thế nhưng tất cả đều thúc thủ tĩnh xem Phùng Mông tấn mãnh khuếch trương.

Không chỉ có như thế, Tây Hải phương diện tây phương

giáo Nan Đà long vương bộ cũng đột nhiên đối Tây Hải Long cung rất nhiều lãnh địa khởi xướng tiến công.

Cũng may Tây Hải Long cung binh nhiều tướng mạnh, kia Quy Nguyên Tể tướng cũng là lợi hại kim tiên, thế này mới kham kham ngăn trở Nan Đà long vương bộ tiến công.

“Tây phương giáo khinh người quá đáng! Xiển giáo dụng tâm hiểm ác! Chẳng lẽ bọn họ sẽ không sợ tái hiện tam giáo nội loạn trường hợp, dưỡng hổ thành hoạn sao?” Phi hương điện, Ngọc Đế lôi đình đại phát.

Thái Bạch kim tinh cùng Hoàng Giác đại tiên nhìn Ngọc Đế lôi đình đại phát, tất cả đều chiến căng trầm mặc không nói.

Bọn họ rất rõ ràng, Xiển giáo làm như vậy muốn làm cho không nghe lời Ngọc Đế xấu hổ, muốn cho hắn khuất phục, chính mình chủ động đi Ngọc Hư cung cầu kiến Nguyên Thủy Thiên Tôn. Nhưng Ngọc Đế làm nhiều năm như vậy con rối, đến nay, nhẫn nại lực cơ hồ đã đến cực hạn, không đến vạn bất đắc dĩ lại há chịu đi Ngọc Hư cung?

Nếu không chịu đi Ngọc Hư cung, tự nhiên cũng cũng chỉ có thể nhìn tây phương giáo ở Tây Hải cùng Tụ Quật châu đồng thời quy mô xâm chiếm. Kia Nan Đà long vương bộ lại nói tiếp cũng là long tộc nhánh núi, hắn đánh vì Tây Hải long vương Ngao Nhuận báo thù cờ xí, thuộc loại tư nhân trả thù việc, Ngọc Đế phái sứ giả đi tây phương giáo chất vấn, tây phương giáo gần nhất chủ sự phó giáo chủ Di Lặc chỉ đẩy nói đó là Nan Đà long vương bộ cá nhân trả thù, hắn cũng không phương tiện quản, đem sự tình đẩy không còn một mảnh.

Tây Hải Long cung lãnh địa có vũ bộ thiên binh thiên tướng đóng ở, tây phương giáo còn từ chối không còn

một mảnh, kia Tụ Quật châu vốn là không ở Hạ Vân Kiệt nắm trong tay, cũng không có cái gì thiên binh thiên tướng đóng ở, Ngọc Đế liền càng cầm tây phương giáo không có cách. Thật muốn cầm Tụ Quật châu nói sự, cũng không cũng không là tự rước nhục nhã.

“Ai, nói đến nói đi, còn là Hạ tiên vương biểu hiện rất xông ra, tây phương giáo hiện tại bắt đầu cũng có chút kiêng kị hắn, không nghĩ làm cho hắn phát triển an toàn. Hơn nữa Bì Na Dạ Già ăn lớn như vậy một cái mệt, tất nhiên là không chịu từ bỏ ý đồ, không thiếu được muốn tới chỗ đi lại du thuyết. Lấy thân phận của hắn, một khi buông thân giá nơi nơi đi lại du thuyết, có thể khởi hiệu quả có thể nghĩ. Chỉ tiếc, kia Hạ Vân Kiệt không biết vì sao thế nhưng đặt Hạ Lập vị này mãnh tướng không cần, chỉ làm cho hắn phụ trách tiên vương thành thi công, nếu không hắn nếu đem Hạ Lập phái đi chinh chiến, dẫn động Cửu U Tố Âm nữ đế đi ra đánh trận, sự tình hẳn là còn có chuyển cơ.” Hồi lâu Hoàng Giác đại tiên mới thở dài một hơi, cẩn thận từng li từng tí nói.

“Nay nói này đó có ích lợi gì, trẫm lại không thể đem Hạ Lập thân phận tiết lộ cho hắn. Huống hồ thật muốn tiết lộ cho hắn, hắn có lẽ lại càng không dám đem Hạ Lập phái đi cùng tây phương giáo đánh trận.” Ngọc Đế đạo.

“Ghê tởm hơn là, kia Giao Ma Vương các thế lực, thế nhưng cũng thừa dịp loạn đánh cướp! Tại đây đi xuống, không chỉ có Tụ Quật châu muốn mất hết, liền ngay cả Tây Hải Long cung phỏng chừng đều không bảo đảm. Vì nay chi kế, Hạ tiên vương phải làm giáp Phong Trục quận một trận chiến chi thế, tiếp tục duệ tiến, dĩ chiến dưỡng chiến, có lẽ còn có chuyển cơ. Cũng không biết nói vì sao, Hạ tiên vương lại đột nhiên án binh bất động. Chẳng lẽ hắn không biết, một khi chờ tây phương giáo đem sở hữu lãnh địa đều cấp tằm ăn lên, hắn sẽ thấy khó có phiên bàn cơ hội sao?” Thái Bạch kim tinh khó hiểu nói.

“Hạ ái khanh thiện cận chiến võ đấu, cùng Bì Na Dạ Già một trận chiến cũng không lạc hạ phong. Nhưng này Phùng Mông lại sư thừa Hậu Nghệ, thiện xạ, lại là vu tổ cảnh giới, cao hắn một cái cảnh giới, dưới tình huống như vậy, nếu Phùng Mông không cùng hắn gần người võ đấu, hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Cho nên Hạ ái khanh lúc này càng là duệ tiến, đó là càng sớm cùng Phùng Mông đường hẹp gặp nhau, đến lúc đó bị chết cũng lại càng mau. Lúc này hắn án binh bất động chính là sáng suốt cử chỉ, mà ở trẫm xem ra, chân chính sáng suốt cử chỉ hắn hẳn là trực tiếp quyết đoán buông tha cho Tụ Quật châu, tập trung binh lực chỉ thủ vững Tây Hải Long cung. Lấy Tây Hải Long cung chi bình chướng, chi binh lực, hơn nữa trong nước tác chiến, Phùng Mông tài bắn cung muốn chịu hạn chế, hắn có lẽ còn có thể có vài phần may mắn còn tồn tại hy vọng. Chính là hắn nay quý là tiên vương, nếu không chiến mà buông tha cho Tụ Quật châu, đó là thất trách, thiên đình cùng trẫm cũng đem mặt mất hết. Hạ ái khanh lúc này án binh bất động, kì thực chính là bận tâm trẫm chi ân tình, là trung quân cử chỉ, là trẫm có phụ hắn a.” Ngọc Đế ngửa đầu thở dài, trên mặt toát ra một tia áy náy sắc, này đối với luôn luôn lãnh huyết vô tình Ngọc Đế mà nói thật sự là cực kì hiếm thấy.

“Hạ tiên vương quả thật là thần tử chân chính trung tâm cùng bệ hạ. Trước đó vài ngày, hôm sau chính là làm cho Dao Trì Thánh Nữ mang theo một câu cấp Hạ tiên vương, hắn liền cử binh sát hướng Phong Trục quận, vừa mới bình định Phong Trục quận, dương ta thiên đình, bệ hạ oai. Nay lại vì thiên đình cùng bệ hạ, tình nguyện án binh bất động, cũng không triệt hồi Tây Hải Long cung.” Hoàng Giác đại tiên cảm thán nói.

“Đáng giận trẫm bên này không thể hành động thiếu suy nghĩ, nếu không toàn bộ tiên giới đều đem muốn sa vào một hồi hạo kiếp.” Ngọc Đế oán hận nói.

“Bệ hạ bên này tuy rằng không thể hành động thiếu suy nghĩ, nhưng bệ hạ khả nhiều hơn ban cho một ít thứ tốt cấp Hạ tiên vương, kể từ đó, cũng có thể nhiều tăng thêm một điểm hy vọng.” Hoàng Giác đại tiên đề nghị nói.

Chương 1854 : Giao Ma Vương lưu cho bản tôn

“Ái khanh lời nói cực kỳ, ngươi nhưng đi thiên khố nhiều hơn phân phối tốt nhất tiên binh tiên giáp, còn có tốt nhất linh đan tiên dược cấp Hạ ái khanh đưa đi.

Cho dù Hạ ái khanh cuối cùng muốn nhất bại, tổng cũng muốn làm cho tây phương giáo trả giá một điểm đại giới.” Ngọc Đế gật đầu nói.

“Thần tuân chỉ!” Hoàng Giác đại tiên khom người lĩnh mệnh, sau đó vội vàng đi thiên khố phân phối chi trợ Hạ Vân Kiệt vật tư đi.

Mà lúc này Hạ Vân Kiệt còn không biết chính mình án binh bất động, thế nhưng bị Ngọc Đế hiểu lầm vì đối hắn trung thành, nếu không hắn nhưng thật ra muốn dở khóc dở cười.

Bất quá làm quá một đoạn thời gian, Hạ Vân Kiệt nhận được Hoàng Giác đại tiên tự mình dẫn người đưa tới rất nhiều tốt nhất tiên binh tiên giáp còn có linh đan tiên dược khi, trong đầu còn là có chút thừa Ngọc Đế này phân tình.

Ít nhất, Ngọc Đế còn không có mặc hắn tự sinh tự diệt, coi như là có điểm tình nghĩa. Tuy rằng ngay từ đầu Ngọc Đế phong hắn làm Tụ Quật châu tiên vương sẽ không an cái gì hảo tâm, phái Hạ Lập đến hắn nơi này, lại rắp tâm hiểm ác.

Nhưng việc nào ra việc đấy, ngồi ở Ngọc Đế kia vị trí, khiến cho tự nhiên là đế vương thuật, theo này góc độ đến giảng, tựa hồ cũng không khả chỉ trích nặng.

“Còn thỉnh Hoàng huynh thay ta cảm ơn bệ hạ, cũng

thỉnh Hoàng huynh chuyển cáo bệ hạ, ta tất sẽ không phụ lòng bệ hạ kỳ vọng cao.” Hạ Vân Kiệt thu Ngọc Đế phái người đưa tới vật phẩm sau, thần sắc nghiêm túc nói.

“Ta tất hội chuyển cáo bệ hạ. Bất quá Phùng Mông người này sư thừa vu tổ Hậu Nghệ, tài bắn cung thiên hạ vô song, nếu sự thật ở không thể làm, còn là thối lui Tây Hải Long cung, nói vậy bệ hạ cũng có thể lý giải.” Hoàng Giác đại tiên gật gật đầu, do dự hạ lời nói thấm thía nói.

“Đa tạ Hoàng huynh lời khuyên! Lòng ta đều biết!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong mắt toát ra một chút cảm động sắc, biết thân là Ngọc Đế bên người trọng thần, Hoàng Giác đại tiên nói ra bực này nói đến, thật là khó được đáng quý.

“Ngươi đã trong lòng hiểu rõ, ta sẽ không nhiều lời.” Hoàng Giác đại tiên gật gật đầu, sau đó cáo từ rời đi.

Hoàng Giác đại tiên rời đi sau, Hạ Vân Kiệt thần sắc dần dần lạnh xuống dưới, trong mắt sát khí lóe ra.

Phùng Mông sư thừa người nào, hắn tự nhiên so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng.

“Phùng Mông, năm đó thí sư việc, nay cũng nên có cái kết thúc !” Hạ Vân Kiệt âm thầm lẩm bẩm nói, sau đó đem tất cả vật phẩm giao cho Dao Trì Thánh Nữ phân phối, chính mình tắc trở về tư thân hiên, lại tĩnh tọa tìm hiểu Thái Ất kim tiên đại đạo.

Mặc kệ là Tụ Quật châu việc, còn là Tây Hải Long cung việc, ở đại phương hướng hắn đã làm an bài, này khác nhiều lời nhiều làm đều đã thay đổi không được cái gì. Chỉ có gia tăng thực lực, mới vừa rồi là chính đạo.

Nếu ở đại chiến chân chính bùng nổ là lúc, hắn có thể lĩnh ngộ Thái Ất kim tiên đại đạo, khi đó hắn còn có chân chính bất bại tư bản.

Nay lại còn rất khó nói. Bởi vì hắn rất rõ ràng, một khi hắn cùng với Phùng Mông giao chiến, kia Bì Na Dạ Già khẳng định sẽ không đứng nhìn bàng quan, thậm chí ngay cả Văn Thù Quảng Pháp tôn giả đều đã lại đây vô giúp vui. Nếu ba người tề lên, thắng bại chỉ sợ cũng rất khó nói.

Cũng may hắn có bất tử bất diệt thân, lại luyện hóa tam đại phân thân, mà còn được Hậu Nghệ y bát, này đó đều là Phùng Mông đám người không biết, nếu không nếu không có này ba đại dựa vào, Hạ Vân Kiệt thật đúng là muốn như Hoàng Giác đại tiên nói, rõ ràng rút về Tây Hải Long cung.

……

Tây Hải tới gần Phong Trục quận mỗ một mảnh hải vực ở chỗ sâu trong, có lâm thời kiến tạo thành trì, trong thành trì quân doanh trải rộng, có vô số Thủy tộc binh tướng ở quân doanh quanh thân qua lại đi lại, người người sát khí lẫm lẫm.

Tường thành phía trên, một trung niên nam tử người mặc cửu trảo kim long bào, khí vũ hiên ngang đồ sộ mà đứng, hắn phía sau đứng một ít văn thần võ tướng ăn mặc các Thủy tộc yêu vương, rõ ràng cùng đế vương phô trương không có bao nhiêu khác nhau.

Trong này năm nam tử không phải người khác đúng là Tây Hải bá chủ chi nhất, được xưng Phúc Hải đại thánh Giao Ma Vương.

Này Giao Ma Vương là cực kì lợi hại kim tiên, so với Mã Nguyên đều phải còn hơn một ít, cũng là nổi tiếng tiên

giới đứng đầu yêu vương chi nhất.

Giao Ma Vương đứng ở thành trì phía trên, hai mắt sinh huy nhìn phía phương xa.

Vô biên vô hạn nước biển ở hắn ánh mắt dưới, phảng phất không có gì bình thường.

Nơi xa, có một tòa vô cùng thật lớn đáy biển thành trì, quanh thân có vô số dạ xoa tuần tra, đề phòng sâm nghiêm. Trong thành là một mảnh tiếp một mảnh thủy tinh phòng ốc, vô cùng phồn hoa.

Giao Ma Vương trong mắt toát ra một chút tham lam sắc.

Đó là Tây Hải Long cung ở đáy biển một tòa cự thành, tên là Đại Diễn thành, một khi Giao Ma Vương chiếm lĩnh chỗ tòa này cự thành, như vậy sở hữu cùng Phong Trục quận tương liên hải vực liền đều nhét vào tay hắn bàn tay.

Khi đó, hắn tiến liền có thể công chiếm Phong Trục quận, sau đó một đường đẩy mạnh, chiếm lĩnh đại lượng dồi dào lục địa, lui tắc có thể trở lại tây hải.

Chính là đoạn thời gian trước, vẫn ngủ đông không ra Tụ Quật châu tiên vương đột nhiên xuất binh Phong Trục quận, một đao phách sát Ba Mịch, lại có thủ hạ thiên quân cùng Thủy Hạo Trạch liên hợp tru sát Ma La Đa, cũng là đem Giao Ma Vương cấp chấn ở, thế cho nên mấy ngày nay hắn cũng không dám tái mạo muội tiến công Tây Hải Long cung.

Giao Ma Vương không sợ tân nhậm Tây Hải long vương Ngao Lệ, nhưng hắn lại sợ Hạ Vân Kiệt vị này sát thần ngay cả Thái Ất kim tiên cánh tay đều dám chém xuống.

“Thanh Minh!” Giao Ma Vương thu hồi ánh mắt, thần sắc trầm xuống nói.

“Thần ở!” Một vị mặc thanh bào nam tử bước ra khỏi hàng quỳ một gối xuống nói.

“Hiện tại Tụ Quật châu tình thế như thế nào?” Giao Ma Vương hỏi.

“Hồi đại vương, tiễn sơn Phùng Mông gần nhất bốn phía khuếch trương, trong khoảng thời gian ngắn đã lại lần nữa chiếm lĩnh hơn phân nửa cái Trường Nham quận, mà Đạo Hành thiên tôn đám lại ngồi xem không hỏi. Nếu ấn này tốc độ đi xuống, chỉ sợ không ra bao nhiêu năm, Phùng Mông đại quân sẽ muốn binh lâm Thạch Cừ quận.” Thanh Minh trả lời.

“Ha ha, hảo! Hảo! Phùng Mông sư thừa vu tổ Hậu Nghệ, hắn nếu xuất mã, Hạ Vân Kiệt tất khó thoát khỏi vừa chết!” Giao Ma Vương nghe vậy mừng rỡ.

“Đại vương lời nói đúng là, phỏng chừng kia Hạ Vân Kiệt cũng biết chính mình không phải Phùng Mông đối thủ, gần nhất dĩ nhiên an phận xuống dưới, không dám nữa phái binh chinh phạt nó. Mà Nan Đà long vương bộ lúc này đang ở bốn phía tiến công Tây Hải Long cung lãnh địa, nếu không phải Quy Nguyên kia lão ô quy có chút bản sự, chỉ sợ Tây Hải Long cung rất nhiều địa bàn đều phải thất thủ. Lúc này Hạ Vân Kiệt ốc còn không mang nổi mình ốc, Tây Hải Long cung đại bộ phận binh lực lại bị Nan Đà long vương bộ kiềm chế, đúng là đại vương quy mô tiến công Tây Hải Long cung thời cơ tốt nhất!” Thanh Minh trong mắt sát khí lộ nói.

“Ha ha, trời trợ bổn vương! Truyền bổn vương chi mệnh, khởi binh tấn công Đại Diễn thành.” Giao Ma Vương nghe vậy hào hùng vạn trượng nói, đen sẫm tóc dài ở đáy biển vũ điệu.

“Tuân mệnh!” Chúng văn võ trăm thần ào ào quỳ xuống đất lĩnh mệnh, sau đó rất nhanh liền có rất nhiều rất nhiều nhân mã theo lâm thời thành trì nối đuôi nhau mà ra, rất nhanh đó là rậm rạp che kín hải vực.

Ngập trời sát khí giảo đáy biển mãnh liệt mênh mông, trên biển không, cũng đột nhiên gian mây đen dầy đặc.

Đại Diễn thành, cao lớn tường thành phía trên, mặc hoàng bào Ngao Lệ cùng Tịch Hàn Tịch Trần hai vị thiên quân, vẻ mặt nghiêm nghị đứng ở một vị mặc hắc y nam tử cao lớn bên người.

“Lão sư, Giao Ma Vương động !” Ngao Lệ nắm chặt quyền đầu nói, ánh mắt nhìn phía bên người hắc y nam tử.

“Hừ, này tiểu ma giao khẳng định không thể tưởng được, có bản tôn tại đây này chờ hắn!” Cộng Công phân thân cười lạnh một tiếng, trên người tản mác ra cường đại mà thô bạo hơi thở.

Kia hơi thở, cho dù lấy Ngao Lệ, Tịch Hàn, Tịch Trần ba người tu vi, đều âm thầm cảm thấy một trận lòng sợ hãi, trong lòng khiếp sợ không thôi.

“Giao Ma Vương lưu cho bản tôn, các ngươi không cần quản.” Cộng Công phân thân nhìn Ngao Lệ ba người liếc mắt một cái, lại lần nữa âm thanh lạnh lùng nói.

Chương 1855 : Tây Hải đại chiến tái khởi

“Lớn mật Giao Ma Vương, cũng dám phạm ta Tây Hải Long cung Đại Diễn thành, hay là muốn tạo phản bất thành?” Thành trì phía trên, Ngao Lệ đem “Thí tiên” Phương thiên họa kích đối với Giao Ma Vương xa xa nhất chỉ, lớn tiếng quát.

“Thí tiên” Phương thiên họa kích nguyên bản là Ngao Nhuận bên người pháp bảo, cũng là Tây Hải Long cung trấn cung pháp bảo, so với Hạ Vân Kiệt cấp Ngao Lệ luyện chế trấn hải huyền kích uy lực còn muốn lớn hơn không ít.

“Ha ha, Ngao Lệ tiểu nhi. Bổn vương vốn là không theo thiên đình quản giáo, làm sao đến tạo phản vừa nói? Ngươi cấp bổn vương tốc tốc thối lui, bổn vương còn có thể lưu ngươi một cái tánh mạng, nếu không Ngọc Đế lão nhân chỉ sợ lại lần nữa nhậm mệnh một vị Tây Hải long vương.” Giao Ma Vương nhưng thật ra không nghĩ tới Ngao Lệ hôm nay ở Đại Diễn thành trấn thủ, thấy thế hơi kinh hãi, lập tức liền khôi phục trấn định, vô cùng cuồng ngạo lớn tiếng nói.

Giao Ma Vương được xưng Phúc Hải đại thánh, từng cùng tích lôi sơn Ngưu Ma Vương, đan hà sơn Bằng Ma Vương, sư đà sơn Sư Đà Vương, thanh tự sơn mi hầu vương, kim vân sơn ngu nhung vương, còn có hoa quả sơn Tôn Ngộ Không ở trước kia thời điểm kết bái quá, sắp xếp vị thứ hai, mà khi đó Tôn Ngộ Không lại bài danh thứ bảy. Có thể nghĩ này Giao Ma Vương chi thực lực, thật là đáng sợ đến cực điểm, thậm chí liền ngay cả Bì Na Dạ Già đều đối hắn có chút kiêng kị, vẫn không dám mạo muội phái người trợ Ba gia tấn công Thủy gia.

“Hừ, tiểu ma giao, tốc tốc thối lui là ngươi, nếu không

ngươi kia Phúc Hải cung chỉ sợ cũng muốn đổi chủ." Giao Ma Vương lời nói vừa mới hạ xuống, Cộng Công phân thân đạp thành mà ra, thân mình ở trong nước lay động, bị bám dòng nước bão táp, đại hải lật, đảo mắt đã biến thành một che trời cự nhân, hai tay cánh tay các quấn quít lấy một cái thanh xà, kia thanh xà chính là đại vu tinh khí sở ngưng tụ, một tia bá đạo viễn cổ hơi thở theo cự nhân trên người phát ra, thổi quét quá đại hải, khiến cho vốn là dâng đại hải cũng đột nhiên gian bình tĩnh xuống dưới, phảng phất bị kia hơi thở cấp chấn ở.

"Ngươi là người nào?" Vốn là vẻ mặt cuồng ngạo Giao Ma Vương sắc mặt đột nhiên biến, trong tay dĩ nhiên hơn một hồn thể đen sẫm loan đao, chỉ phía xa Cộng Công phân thân, kinh thanh hỏi.

Cộng Công chính là thượng cổ vu tổ, không đến vạn bất đắc dĩ, Hạ Vân Kiệt còn không tưởng hiển lộ hắn chân thân, cho nên lúc này Cộng Công phân thân tuy rằng sử pháp thiên tượng địa thần thông biến thành cự nhân, nhưng cũng không có hiển lộ ra Cộng Công mãng đầu nhân thân chân hình đến, nếu không lấy Giao Ma Vương kiến thức, nhưng thật ra mới có thể nhận thức hắn đến.

"Ngươi một tiểu ma giao lại nào có tư cách biết được bản tôn thân phận!" Cộng Công phân thân khinh thường cười lạnh nói, so với Giao Ma Vương còn muốn cuồng vọng rất nhiều.

Giao Ma Vương loại nào nhân vật, lại làm sao bị như vậy miệt thị quá, không khỏi tức giận đến một cây căn đen sẫm tóc dài đều dựng thẳng lên.

"Hảo hảo, bổn vương đổ muốn nhìn ngươi có vài phần bản sự, cũng dám như vậy càn rỡ!" Giao Ma Vương nổi giận gầm lên một tiếng, cũng đem thân mình lay động, hiện ra cao lớn thân mình đến, cử màu đen loan đao đối

với Cộng Công phân thân chém liền đi.

Cộng Công phân thân vốn là đại vu thân, cường đại vô cùng, lại bởi vì bản tôn duyên cớ, tu thành bất tử thân, gặp Giao Ma Vương giơ màu đen loan đao đến xem hắn, cũng không trốn tránh, cũng không dụng binh khí, trực tiếp mở ra hai quấn quít lấy thanh xà, cùng sơn giống nhau bàn tay to, một bàn tay hướng màu đen loan đao chộp đi, một tay hướng Giao Ma Vương vào đầu chụp đi.

“Muốn chết!” Giao Ma Vương thấy thế trong mắt lộ ra đặc hơn sát khí, đầu hướng bên cạnh uốn éo, màu đen loan đao mạnh chặt bỏ, đúng là chuẩn bị lấy đầu vai cứng rắn kháng Cộng Công phân thân một chưởng.

“Thương!” Một tiếng nổ, màu đen loan đao chém vào Cộng Công phân thân bàn tay khổng lồ, quấn quít lấy bàn tay khổng lồ phía trên thanh xà tại chỗ đã bị chém thành hai đoạn, hỏa tinh văng khắp nơi, để lại một đạo thật sâu bạch ngân. Cơ hồ đồng thời Cộng Công phân thân bàn tay to chưởng đã một chưởng đánh vào Giao Ma Vương trên đầu vai.

Giao Ma Vương đầu vai mạnh trầm xuống, phát ra “Răng rắc” Một đạo như sấm rền bàn tiếng vang, Giao Ma Vương mày mãnh nhăn, trong mắt lóe ra thống khổ cùng vẻ khiếp sợ.

“Ngươi đến tột cùng là ai? Như thế nào có đại vu thân!” Giao Ma Vương một bên sau này ngay cả lui vài bước, một bên vừa sợ vừa giận hỏi.

“Còn có vài phần bản sự, chờ ngươi đánh thắng bản tôn hỏi lại vấn đề này.” Cộng Công thân phận gặp chính mình bắt không được Giao Ma Vương màu đen loan đao, một chưởng cũng không có thể đem hắn đánh cho hộc máu, nhưng thật ra âm thầm khiếp sợ cùng Giao Ma

Vương thực lực, nghĩ rằng, trách không được có thể cùng Tề Thiên đại thánh kết bái, này Giao Ma Vương quả nhiên lợi hại, hơn nữa thân xác phá lệ mạnh mẽ, chỉ sợ thật muốn liều mạng cho dù Bì Na Dạ Già cũng ít không thể muốn chịu điểm thương.

Nói xong, Cộng Công phân thân sớm đã lại nhấc tay hướng Giao Ma Vương đánh đi.

Giao Ma Vương gặp Cộng Công phân thân lại hướng hắn đánh tới, bất đắc dĩ đành phải lại cử màu đen loan đao cùng hắn chiến cùng một chỗ, chính là cũng là không dám tái cầm thân mình cứng rắn khiêng tay hắn chưởng.

Vừa rồi giao phong, đã làm cho Giao Ma Vương hiểu được, trước mắt này hắc y nam tử thân xác so với hắn còn mạnh hơn một phần.

Gặp Giao Ma Vương bị Cộng Công phân thân hoàn toàn cuốn lấy, hơn nữa xem ra Cộng Công phân thân còn chiếm thượng phong. Ngao Lệ, Tịch Hàn, Tịch Trần đám người thật sự là khiếp sợ không thôi.

Phải biết rằng Giao Ma Vương nhưng là ngay cả Bì Na Dạ Già đều phải kiêng kị đứng đầu yêu vương, Cộng Công phân thân có thể đè nặng hắn, tự nhiên liền ý nghĩa hắn có cùng Thái Ất kim tiên một trận chiến thực lực!

Bất quá khiếp sợ rất nhiều, bọn họ càng nhiều tự nhiên là vui mừng.

“Sát!” Ngao Lệ đem thí tiên phương thiên họa kích hướng Giao Ma Vương đại quân nhất chỉ, quát lớn.

“Sát!” Chấn thiên tiếng vang ở đáy biển vang lên, cửa thành đại khai, Tây Hải Long cung trấn thủ Đại Diễn

thành đại quân nối đuôi nhau mà ra, ở Ngao Lệ dẫn dắt hạ, trực tiếp xông về phía quân địch. Lại có Tịch Hàn cùng Tịch Trần hai vị thiên quân các mang theo mười vạn tinh nhuệ châu quân cũng giết đi ra ngoài.

Giao Ma Vương ở Tây Hải kinh doanh vô số năm, thủ hạ tự nhiên binh tướng vô số, quang kim tiên còn có hai ba trăm hào nhân, chút sẽ không kém cỏi cùng Tây Hải Long cung. Cho nên gặp Ngao Lệ sát sắp xuất hiện đến, Giao Ma Vương không kinh sợ mà còn lấy làm mừng.

Kia Đại Diễn thành chính là Tây Hải Long cung nổi danh biên cương trọng trấn, tường thành chắc chắn, trận pháp cấm chế dầy đặc, Ngao Lệ nếu là thủ vững không ra, Giao Ma Vương nhân mã nếu cường công, không thiếu được muốn tổn thương thảm trọng, nhưng Ngao Lệ thế nhưng vứt bỏ tự thân ưu thế, mở cửa thành phóng ra, hơn nữa người của hắn mã không đủ, hiển nhiên đại bộ phận bị phái đi ngăn cản Nan Đà long vương bộ. Dưới tình huống như vậy phóng ra, căn bản chính là tự tìm đường chết.

Một khi hắn thủ hạ binh tướng đánh bại Ngao Lệ, đánh hạ Đại Diễn thành, khi đó liền có thể điều hành nhân mã đến trợ hắn vây công trước mắt vị này thực lực khủng bố nhân vật thần bí.

Mặc hắn nhiều lợi hại, chung quy chính là đại vu, hai đấm khó địch bốn tay, bị thua mà chạy là chuyện sớm hay muộn.

Giao Ma Vương nhưng thật ra có tự mình hiểu lấy, biết đến Cộng Công phân thân bực này thực lực, lấy thực lực của hắn cùng thủ hạ thực lực, còn là giết không được hắn.

Chính là Giao Ma Vương tính toán tuy rằng đánh cho thực vang, nhưng lậu tính Ngao Lệ nhân mã tuy rằng

không đủ, khả kia Tịch Hàn cùng Tịch Trần hai vị thiên quân đều là khả kham cùng hắn miễn cưỡng một trận chiến đứng đầu kim tiên, bọn họ mang mười vạn nhân mã người người đều là huyền tiên cảnh giới, là Vân Hoành sơn chân chính tinh nhuệ nhân mã.

Này hai người các mang mười vạn nhân mã, sát sắp xuất hiện đi, kia nhưng là ghê gớm.

Chỉ thấy hai chi nhân mã giống như cuồn cuộn nước lũ giống nhau, hướng tới Giao Ma Vương đại quân xung phong liều chết đi qua, nơi đi qua, người ngã ngựa đổ, máu tươi dâng, trong nháy mắt liền nhiễm đỏ đại hải.

Một cỗ cỗ thi thể theo đáy biển thăng di động đến trên mặt biển đi, rậm rạp, theo ngập trời sóng dữ khởi lên xuống lạc.

Trên biển không, Thủy Hạo Trạch thiên quân nhìn đến mặt biển tình huống, sắc mặt trầm xuống nói:“Sát!”

Nói xong có một con con hồn thể tối đen đại xà đẩy ra đại hải, có một chi chi tinh nhuệ đội ngũ xông vào đại hải.

“Các ngươi là người của Hạ tiên vương!” Giao Ma Vương nguyên bản nghĩ đến người của chính mình có thể rất nhanh giết được Tây Hải Long cung đại quân quân lính tan rã, không nghĩ tới nhưng thật ra chính mình bên nhân mã kế tiếp bại lui. Tây Hải Long cung trung có hai vị kim tiên đại tướng càng lợi hại, chính mình phần đông kim tiên đại tướng, thế nhưng không có một người là bọn họ hai người đối thủ, Giao Ma Vương không khỏi sắc mặt đại biến, trong lòng mạnh chấn động, cuối cùng ý thức lại đây Hạ Vân Kiệt đã nhúng tay Tây Hải Long cung việc.

Chương 1856 : Đại bại

“Ha ha, đúng vậy, bản quan là tiên vương điện hạ trướng hạ Tịch Hàn thiên quân!” Tịch Hàn giết được thống khoái, gặp Giao Ma Vương kinh hô ra tiếng, nhịn không được đắc ý lớn tiếng nói.

“Bản quan là tiên vương điện hạ trướng hạ Tịch Trần thiên quân là cũng!” Tịch Trần cũng đi theo lớn tiếng nói.

Muốn nói Tịch Trần khả năng rất nhiều người hội không biết, khả Tịch Hàn thiên quân từng cùng Tịch Thử còn có Thủy Hạo Trạch ba người hợp lực tru giết huyết già sơn thứ nhất mãnh tướng Ma La Đa, nay ở Tụ Quật châu sớm đã dần dần truyền ra, Giao Ma Vương địa bàn cùng Phong Trục quận liền nhau, cũng vẫn chú ý Phong Trục quận tình hình chiến đấu, lại như thế nào khả năng không biết Tịch Hàn thiên quân đại danh, nghe vậy không khỏi trong lòng giật mình, biết một trận chiến này Hạ Vân Kiệt sớm có chuẩn bị, chính mình cũng là khinh địch.

“Bồng!”

“A!”

Giao Ma Vương thực lực so với Cộng Công phân thân còn muốn hơi tốn bán trù, vốn là dừng ở hạ phong, hắn này trong lòng chấn động, liền phân tâm, bị Cộng Công phân thân một quyền cấp đánh vào ngực. Liền đem hắn đánh cho một thân kêu thảm thiết, cả người như như diều đứt dây liên tục lui về phía sau mấy trăm dặm, trong miệng có máu tươi phun dũng mà ra.

Giao Ma Vương tuy rằng da kiên thịt hậu, thân xác cường hãn vô cùng, giờ khắc này cũng cuối cùng bị thương.

Giao Ma Vương liên tục âm thầm điều tức, áp chế trong cơ thể bốc lên huyết khí, nhìn lại hướng đem đi lên Cộng Công phân thân, trong lòng dâng lên một tia lui khiếp ý, biết hôm nay muốn tấn công hạ Đại Diễn thành đã là kẻ ngốc nằm mơ.

Nhưng đại quân tác chiến, cũng không phải nói lui có thể lui. Một cái không tốt đó là binh bại như núi đổ, khi đó đã có thể mặc người xâm lược, tổn thất cực kì thảm trọng, cho nên phải tìm cái thích hợp thời cơ, lúc này lại còn không có thể nói lui.

Chính là thời cơ ở nơi nào đâu?

Hắc y nam tử căn bản chính là cái biến thái, đao phách bất tử, khí lực lại lớn, mà còn am hiểu sâu thủy hệ đạo pháp là vô sơ hở có thể tìm ra.

Đại quân bên kia, trước mắt tuy rằng còn đứng thượng phong, khả nếu làm cho Tịch Hàn cùng Tịch Trần hai vị thiên quân tái như vậy sát đem đi xuống, quân tâm tán loạn là chuyện sớm hay muộn tình, căn bản không có thời cơ đáng nói.

Xem ra muốn thừa dịp bây giờ còn chiếm thượng phong, vừa đánh vừa lui ! Giao Ma Vương bất đắc dĩ nghĩ đến, sau đó chuẩn bị sinh động niệm cấp vài vị chủ yếu đại tướng, làm cho bọn họ tìm cơ hội vừa đánh vừa lui, không cần ham chiến.

Khả Giao Ma Vương vừa có quyết định, còn chưa tới kịp sinh động niệm đi ra ngoài, đột nhiên trên đầu mới có nước biển dâng, ào ào tách ra, lại có ngập trời sát khí như cuồn cuộn nước lũ từ đỉnh hướng tiết xuống.

Không đợi Giao Ma Vương phục hồi tinh thần lại là chuyện gì xảy ra, chỉ thấy phía trên đã truyền đến chấn

thiên tiếng chém giết.

“Sát!” Một con con hắc thủy huyền xà đong đưa hồn thể bao trùm mặt bồn bàn đại lân giáp thật lớn thân mình, hướng tới đại quân quét ngang mà đi.

Thân rắn quét ngang, không chỉ có cuồn cuộn nổi lên từng đạo chảy xiết dòng nước, cũng có một điều điều màu đen tế lưu ở trong đó lẻn, đúng là hắc thủy tinh anh.

Này ngoạn ý một giọt liền trọng như núi nhỏ, này một cái điều màu đen tế lưu thoạt nhìn tuy rằng chính là giống như sợi tơ bình thường, chỉ khi nào hỗn tạp ở trong nước biển theo thân rắn đánh hạ, kia tuyệt đối là một hồi trời sụp đất nứt uy lực.

Quả nhiên kia một con con hắc thủy huyền xà đem thân rắn đánh đem đi xuống, Giao Ma Vương nhân mã ở lãnh không kịp đề phòng, một đại phiến một đại phiến rồi ngã xuống.

“Thủy Hạo Trạch! Ngươi thế nhưng cũng đến tấn công bổn vương!” Giao Ma Vương hai mắt đỏ đậm nói.

“Các vì này chủ, Giao Ma Vương đắc tội !” Thủy Hạo Trạch xa xa đối với Giao Ma Vương củng chắp tay, trong tay không biết khi nào hơn một phen hắc sa, sau đó đối với đại quân liền sái đi qua.

Này hắc sa cũng không phải là bình thường hắc sa, chính là hắc thủy huyền xà tổ tiên ở hắc thủy đầu nguồn đầu tìm được, là cùng với hắc thủy hà sinh ra hắc sa. Không chỉ có có thể cương, có thể nhu, biến hóa ngàn vạn, khả ngưng tụ thành ngàn vạn loại thần binh, càng ẩn chứa đại lượng hắc thủy tinh anh.

Cho nên Thủy Hạo Trạch này hắc sa một khi đại quân sái đi, tựa như đại quân trên không đột nhiên mở cửa sổ

ở mái nhà, có vô cùng vô tận hắc thủy vũ mưa như trút nước xuống.

Cổ ngữ ngôn, nước chảy đá mòn.

Mà nay núi nhỏ sức nặng ngưng tụ tại kia sao nho nhỏ hắc thủy giọt mưa trung, này nếu dừng ở trên người, ngẫm lại đều làm cho người ta lỗ chân lông vẻ sợ hãi.

Quả nhiên kia hắc thủy vũ rơi xuống hạ, chỉ cần hơi chút đụng tới, tất cả đều là “Nước chảy đá mòn”.

Rầm a, nháy mắt Giao Ma Vương bộ đội sở thuộc đại quân liền đổ một mảnh.

Thủy Hạo Trạch thu hắc sa, tái sái, lại là một mảnh đại quân rồi ngã xuống, liền ngay cả cá biệt kim tiên đều không kịp chạy trốn.

Không có biện pháp, Thủy Hạo Trạch nhưng là so với Tịch Hàn cùng Tịch Trần đều còn muốn lợi hại thượng một bậc nhân vật, hắn nhất tham chiến kia còn rất cao? Càng đừng nói hắn trướng hạ, còn có vài chục kim tiên đâu.

Bất quá chỉ khoảng nửa khắc, nguyên bản còn đứng thượng phong Giao Ma Vương đại quân lập tức tình thế đều xoay mình chuyển thẳng hạ.

Giao Ma Vương thấy thế biết muốn phá hư, lúc này không triệt, đừng nói đại quân chỉ sợ muốn toàn quân bị diệt, liền ngay cả chính hắn đều rất khả năng đi không xong.

Bởi vì địch quân, không chỉ có tam đại thiên quân có thể cùng hắn một trận chiến cao thấp, mà còn có một hắc y nam tử thực lực ẩn ẩn đè nặng hắn một bậc.

Một khi chờ bọn họ đánh tan hắn đại quân, đằng ra tay đến, lấy nhất địch xung quanh công hắn, khi đó hắn muốn chạy trốn đều không còn kịp rồi.

“Toàn quân lại chiến lại triệt!” Giao Ma Vương quyết định thật nhanh, mạnh huy đao bức lui Cộng Công phân thân, rút về trong đại quân, thu nạp thượng trăm cái kim tiên thủ hạ, còn có tinh nhuệ nhân mã hối thành một cỗ đầu đuôi hô ứng lực ngưng tụ lượng, vừa đánh vừa lui.

Về phần người khác, chỉ có thể mặc cho bọn hắn mặc cho số phận, có thể trốn hồi bao nhiêu là bao nhiêu, hắn đã không có biện pháp tái bận tâm.

Không thể không nói, Giao Ma Vương không hổ là ngay cả Bì Na Dạ Già đều phải kiêng kị Tây Hải bá chủ, không chỉ có thân mình thực lực cực kì cường đại, thủ hạ cũng đều là huấn luyện có tố, hung hãn không sợ chết hạng người.

Hắn vừa thu lại long kim tiên đại tướng cùng tinh nhuệ nhân mã, hội tụ thành một cỗ ngưng tụ lực lượng, kia đột phá lực thế nhưng khủng bố đến làm cho người ta sợ hãi trình độ, phảng phất một thanh bén nhọn đao phong, sở chỉ phương hướng, không người có thể ngăn, cho dù Cộng Công phân thân đều có chút ngăn cản không được.

Thẳng đến Tịch Hàn, Tịch Trần còn có Thủy Hạo Trạch tam đại thiên quân tụ tập đến cùng nhau, bốn người hợp lực, thế này mới đánh cho Giao Ma Vương đám người không có hoàn thủ lực.

Giao Ma Vương lấy tinh nhuệ nhân mã làm đao nhọn, vừa đánh vừa lui, Cộng Công phân thân dẫn ba vị thiên quân còn có tinh nhuệ nhân mã theo sát không để, mà Ngao Lệ tắc dẫn đại đội nhân mã đuổi giết này chung quanh chạy tán loạn Giao Ma Vương đại quân.

Này một trốn, một đuổi giết, đánh thiên hôn địa ám, giết đại hải bốc lên, máu tươi bắt đầu khởi động, thi thể trôi nổi.

Tây Hải trên không, lại nhấc lên một cỗ cổ cơn lốc, mây đen dầy đặc, sát khí thẳng hướng tận trời, huyết tinh hơi thở tràn ngập.

Lớn như vậy động tĩnh, tự nhiên khiến cho Tây Hải khắp nơi thế lực chú ý.

Người người đều tò mò đi ra xem đến tột cùng đã xảy ra sự tình gì, bất quá khi bọn hắn nhìn đến Tây Hải Long cung đại quân một đường đuổi giết Giao Ma Vương đại quân, người người đều khiếp sợ không thôi, cơ hồ có điểm không thể tin được hai mắt của mình.

Tây Hải Long cung khi nào thì trở nên như vậy cường đại rồi? Thế nhưng đánh cho Giao Ma Vương đại quân chung quanh chạy tán loạn.

Mà khi bọn hắn nhìn đến mặc hắc y Cộng Công phân thân cùng tam đại thiên quân mang theo tinh nhuệ nhân mã truy Giao Ma Vương đều hiện ra hồn thể tối đen như mực ma giao chi khu, trên biển trên trời, chung quanh tán loạn, trên người vảy đều rớt rất nhiều, lộ ra máu chảy đầm đìa miệng vết thương khi, người người sợ tới mức cả người đều phát run đứng lên, vội vàng lùi về động phủ.

Chương 1857 : Ngọc Đế tức giận

Lùi về động phủ sau, này đó Tây Hải khắp nơi thế lực người chưởng đà nhớ tới lúc trước chính mình tựa hồ còn nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của quá Tây Hải Long cung, người người đều là mất hồn mất vía, vội vàng hạ lệnh rút về nhân mã, không chuẩn giữ lấy Tây Hải Long cung một tấc lãnh địa.

Không có biện pháp, không thấy được ngay cả hung danh hiển hách Giao Ma Vương đều bị Tây Hải Long cung nhân mã cấp đuổi giết giống như chó nhà có tang sao? Không, xác thực nói là Hạ tiên vương nhân mã!

Đáng chết, như thế nào đã quên đương nhiệm Tây Hải long vương là Hạ tiên vương đệ tử đâu! Tên kia nhưng là sát thần a! Nghe nói vừa mới đoạn thời gian trước, vừa rời núi ngay cả Ba Mịch đều bị hắn một đao cấp bổ. Lại như thế nào khả năng trơ mắt nhìn môn hạ đệ tử bị người ức hiếp đâu?

……

“Bệ hạ, Tây Hải phát sinh đại sự.” Lăng Tiêu bảo điện, Ngọc Đế cùng các thần vào triều nghị sự, có Thuận Phong Nhĩ cùng Thiên Lý Nhãn vội vã tiến vào bẩm tấu, trên mặt mang theo một tia cổ quái biểu tình, tựa hồ có chuyện gì không nghĩ ra.

“Chuyện gì? Tấu!” Thùy châu mặt sau, Ngọc Đế sắc mặt hơi hơi trầm xuống, hắn mấy ngày nay vẫn chú ý Tụ Quật châu cùng Tây Hải sự tình, tự nhiên sẽ hiểu nay Tây Hải Long cung tình thế thực không ổn, một bên là tây phương giáo Nan Đà long vương bộ đánh vì Ngao Nhuận báo thù cờ hiệu, xâm chiếm Tây Hải Long cung, một bên là tuyệt thế yêu vương, Tây Hải bá chủ Giao Ma Vương nhân cơ hội khởi sự. Lấy Tây Hải Long cung

binh lực, căn bản không thể ứng đối như vậy hai cỗ cường đại lực lượng giáp công. Cho nên Ngọc Đế vừa nghe đến Thuận Phong Nhĩ cùng Thiên Lý Nhãn bẩm tấu, đầu tiên nghĩ đến chính là Tây Hải Long cung bị công phá.

“Tây Hải Long cung đại bại Phúc Hải cung, hiện tại Tây Hải Long cung đại quân đang ở chung quanh đuổi giết Phúc Hải cung bại quân, Giao Ma Vương cũng bản thân bị trọng thương, Tây Hải đại loạn.” Thiên Lý Nhãn bẩm tấu nói.

“Cái gì, Tây Hải Long cung đại bại Phúc Hải cung? Giao Ma Vương bản thân bị trọng thương?” Ngọc Đế nghe vậy cơ hồ có điểm không thể tin được chính mình lỗ tai.

Giao Ma Vương uy danh cùng thực lực, Ngọc Đế nhưng là sớm có nghe thấy a! Toàn bộ tiên giới chỉ sợ trừ bỏ Thái Ất kim tiên, cũng liền Hạ Vân Kiệt có thể bị thương hắn.

“Hay là Hạ tiên vương ra tay ?” Ngọc Đế rất nhanh liền nghĩ tới Hạ Vân Kiệt, trên mặt lộ ra một tia ngưng trọng cùng thất vọng sắc.

Người khác nghe vậy đều ào ào nhìn phía Thiên Lý Nhãn, hiển nhiên bọn họ ý tưởng cùng Ngọc Đế giống nhau. Bất quá những người này biểu tình các không giống với, Thái Bạch kim tinh đám Ngọc Đế cận thần cùng Ngọc Đế giống nhau, trên mặt lộ ra ngưng trọng cùng thất vọng sắc, mà giống thác tháp Lý thiên vương đám người tắc mặt lộ vẻ một tia cười lạnh, mà Văn Trọng đám người còn lại là một bộ tâm tình trầm trọng biểu tình.

Tây Hải Long cung hiện tại người lợi hại nhất chính là thượng cổ tây rùa biển thừa tướng Quy Nguyên, lấy thực lực của hắn chỉ có bị đánh phân, căn bản không có

khả năng bị thương Giao Ma Vương. Trừ phi Hạ Vân Kiệt nhịn không được ra tay.

Chỉ khi nào Hạ Vân Kiệt ra tay Tây Hải, bị tha ở Tây Hải, tiên vương thành không hắn tọa trấn. Lấy nay Bì Na Dạ Già đối Hạ Vân Kiệt thù hận, một khi sát hướng tiên vương thành, kia hậu quả tuyệt đối thiết tưởng không chịu nổi.

Trừ phi Hạ Vân Kiệt quyết định buông tha cho Tụ Quật châu, chỉ thủ Tây Hải!

Tuy rằng biết Hạ Vân Kiệt đây là bất đắc dĩ cử chỉ, khả Ngọc Đế còn là khó tránh khỏi thất vọng. Bởi vì kể từ đó, hắn không chỉ có đại mất mặt, hơn nữa Tụ Quật châu cũng chắc chắn đại bộ phận bị tây phương giáo thu vào trong tay, ở không hắn thiên đình sự tình gì.

“Bẩm bệ hạ, Hạ tiên vương không có ra tay.”

Thiên Lý Nhãn cung kính trả lời.

“Cái gì!” Dù là Ngọc Đế thành phủ sâu đậm, vui giận không thể hiện ra sắc mặt, nghe nói như thế cũng nhịn không được kinh hô ra tiếng, thiếu chút nữa sẽ muốn theo ngai vàng đứng lên.

“Điều đó không có khả năng!” Thác tháp Lý thiên vương đám người ở khiếp sợ thất vọng dưới, lại trực tiếp mở miệng phủ định.

“Bẩm bệ hạ, việc này thiên chân vạn xác, nay đuổi giết Giao Ma Vương chính là Hạ tiên vương trướng hạ Thủy Hạo Trạch, Tịch Hàn, Tịch Trần ba vị thiên quân cùng một vị hắc y nam tử. Kia hắc y nam tử cực kì lợi hại, Giao Ma Vương trên người thương đó là hắn gây ra.” Thiên Lý Nhãn nói.

“Thì ra là thế! Tốc tốc lại đi tìm hiểu, nhìn xem kia hắc y nam tử là ai.” Ngọc Đế áp chế trong lòng kinh hỉ, vui giận không thể hiện ra sắc mặt trầm giọng nói.

“Bệ hạ, thần muốn buộc tội Hạ tiên vương!” Thiên Lý Nhãn cùng Thuận Phong Nhĩ mới vừa đi, thác tháp Lý thiên vương liền mặt âm trầm tiến lên quỳ xuống đất nói.

“Nga, Lý ái khanh ngươi vì sao sự muốn buộc tội Hạ tiên vương?” Lúc này Ngọc Đế trong lòng đã thích cực Hạ Vân Kiệt này tiên vương làm việc thường thường ra người không ngờ, lại đại trướng hắn thiên đình uy phong, đại trướng hắn thể diện, gặp thác tháp Lý thiên vương thế nhưng ở phía sau đi ra nói muốn buộc tội hắn, thùy châu mặt sau hai mắt có một chút sát khí lóe ra, nhưng ngữ khí cũng là không vội không hoãn, làm cho người ta căn bản nhìn không ra đến hắn trong lòng suy nghĩ cái gì.

Nhưng biết được Ngọc Đế tâm tư Thái Bạch kim tinh cùng Hoàng Giác đại tiên nhìn về phía Lý Tĩnh lại giống như xem kẻ ngốc giống nhau, trong lòng âm thầm cười lạnh không thôi.

Phía sau, cũng dám buộc tội Hạ tiên vương, thực nghĩ đến ngươi có tây phương giáo bối cảnh, bệ hạ cũng không dám động ngươi sao?

“Thần muốn buộc tội Hạ Vân Kiệt thân là Tụ Quật châu tiên vương, lại nhúng tay Tây Hải việc, còn đây là vượt quy cử chỉ, công nhiên trái với thiên luật.” Lý thiên vương vẻ mặt chính nghĩa lẫm nhiên nói.

“Kia y Lý ái khanh ý tứ là làm cho Hạ tiên vương trơ mắt nhìn Tây Hải Long cung bị Giao Ma Vương kia phản tặc cấp công hãm mới là đúng, mới là trẫm hảo thần tử?” Ngọc Đế thanh âm như trước không vội không hoãn, nhưng đã lộ ra một tia lạnh như băng, toàn bộ Lăng Tiêu

điện nhiệt độ không khí lại ở bất tri bất giác hàng xuống dưới.

“Thần không phải ý tứ này, thần là cho rằng vô quy củ bất thành phạm vi, gia có gia pháp, quốc có quốc quy, Hạ tiên vương cho dù muốn xuất binh, kia cũng phải……” Lý thiên vương cảm giác được Ngọc Đế trong giọng nói không tốt, vội vàng nói.

“Ba!” Lý thiên vương nói còn không có xong, một đạo thủ phát long ỷ tay vịn thanh âm mạnh ở Lăng Tiêu bảo điện trung vang lên.

Mênh mông thiên uy bí mật mang theo tức giận theo Lăng Tiêu bảo điện phía trên trút xuống xuống, nháy mắt tràn ngập toàn bộ Lăng Tiêu bảo điện.

Lý thiên vương lập tức đã bị này bí mật mang theo mênh mông thiên uy tức giận cấp ép tới hai chân mềm nhũn, thế nhưng lập tức ghé vào đại điện phía trên, sắc mặt tái nhợt, cái trán mồ hôi lạnh nhiều điểm.

“Hảo một cái vô quy củ bất thành phạm vi, hảo một cái gia có gia pháp, quốc có quốc quy! Ý của ngươi là, trơ mắt nhìn Tây Hải Long cung bị phản tặc cấp công chiếm, chính là có gia quy? Có phải hay không trẫm Tây Hải long vương bị người giết, chính là có quốc quy?” Ngọc Đế uy nghiêm trung mang theo tức giận thanh âm ở Lăng Tiêu bảo điện quanh quẩn, chấn đến mọi người cực kỳ sợ hãi, câm như hến, ngay cả đại khí cũng không dám suyễn một chút.

Nói đùa, thế tục gian còn có thiên tử giận dữ, phục thi trăm vạn, huyết lưu ngàn dặm, càng đừng nói Ngọc Đế vị này tiên giới chi chủ !

Hắn này giận dữ, không chút nào khoa trương nói, không chỉ có Lăng Tiêu bảo điện không khí đột nhiên trở

nên trầm trọng vô cùng, liền ngay cả Lăng Tiêu bảo điện ở ngoài thiên địa đều là thay đổi bất ngờ, mây đen quay cuồng.

“Tụ Quật châu, phản tặc nổi lên bốn phía, chiến loạn ào ào, Hạ tiên vương tình cảnh loại nào gian khổ, nhưng hắn còn còn phái binh trợ giúp Tây Hải Long cung, này phân trung tâm loại nào đáng quý? Buồn cười Lý Tĩnh ngươi thân là đãng ma đại nguyên soái, không thèm nghĩ thay trẫm đi càn quét trấn áp loạn tặc, thế nhưng còn muốn buộc tội Hạ tiên vương! Ngươi đây là muốn cho trẫm làm hôn quân sao? Trẫm muốn ngươi này đãng ma đại nguyên soái có gì dùng? Này tâm khả tru! Người đâu, cách đi Lý Tĩnh đãng ma đại nguyên soái chi chức, biếm làm phàm tiên, trục xuất thiên cung!” Ngọc Đế tức giận nói.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1858 : Mất chức

“Bệ hạ bớt giận, bệ hạ bớt giận, Lý thiên vương đối bệ hạ xưa nay……” Có người tây phương giáo gặp Ngọc Đế muốn triệt Lý Tĩnh chức quan, vội vàng tiến lên cầu tình.

“Đi xuống, trẫm ý đã quyết, ai muốn dám thay Lý Tĩnh cầu tình, giống nhau biếm làm phàm tiên.” Ngọc Đế trực tiếp ngắt lời nói.

Kia đi lên cầu tình tiên quan nghe vậy trong lòng sợ run cả người, vội vàng lui xuống, người khác thấy thế cũng đều sắc mặt trắng bệch, không có người còn dám tiến lên đây cầu tình.

Đừng nhìn Ngọc Đế bình thường biểu hiện thật là yếu đuối, khả hắn dù sao cũng là tiên giới chi chủ, một khi tức giận, cũng là bọn họ vạn vạn không dám mạo phạm.

“Bệ hạ, thần đối ngài nhưng là trung thành tận tâm a……” Lý Tĩnh gặp không ai dám thay hắn cầu tình, đành phải chính mình hai mắt uông uông đau khổ cầu xin, trong lòng cũng là hối hận không kịp.

Đầu năm nay, mặc kệ là thế tục còn là tiên giới, làm quan tuyệt đối là một chức nghiệp rất tiền đồ, thu hoạch pha phong, cũng thực làm cho người ta có cảm giác về sự ưu việt. Nếu không, năm đó Thái Bạch kim tinh chiêu Tôn Ngộ Không lên thiên đình làm quan khi, hắn cũng sẽ không thí điên thí điên theo Thái Bạch kim tinh lên thiên cung làm quan.

Lý Tĩnh quan tới đãng ma đại nguyên soái, chưởng binh hàng tỉ, quyền cao chức trọng, uy phong vô cùng, cũng có chứa nhiều ưu việt, hắn tự nhiên là luyến tiếc này đãng ma đại nguyên soái vị trí, huống hồ hắn này đãng

ma đại nguyên soái vị trí còn liên lụy đến tây phương giáo ở thiên đình bố cục, này nếu bị mất, trở lại tây phương giáo khẳng định tránh không được chịu trách phạt.

“Khu trục ra đi!” Ngọc Đế không lưu tình chút nào quát.

Hắn nhẫn nại Lý Tĩnh đã thật lâu, nếu không phải Lý Tĩnh là Nhiên Đăng đạo nhân thân truyền đệ tử, bối cảnh thật sự thâm hậu, hơn nữa hắn cũng tưởng mượn tây phương giáo lực lượng đến chế hành Xiển giáo thế lực, nếu không hắn sớm liền triệt hắn. Mà mấy năm nay, tây phương giáo khẩu vị càng lúc càng lớn, cũng càng ngày càng không đem hắn này Ngọc Đế để vào mắt, Ngọc Đế dĩ nhiên bắt đầu động muốn triệt điệu Lý Tĩnh tâm tư.

Hôm nay Lý Tĩnh cũng dám buộc tội Hạ Vân Kiệt, làm cho Ngọc Đế cuối cùng tức giận, hạ quyết định quyết tâm triệt điệu hắn này đãng ma đại nguyên soái.

“Tam đàn hải hội đại thần Na Tra ở đâu?” Ngọc Đế sai người đem Lý Tĩnh khu trục ra Lăng Tiêu bảo điện sau, lại mở miệng nói.

“Thần ở!” Na Tra bước ra khỏi hàng nói.

“Trẫm phong ngươi làm đãng ma đại nguyên soái, ngươi làm dũng duệ tiến thủ, thay trẫm nhiều hơn bình định phản loạn, chớ để học phụ thân ngươi giống nhau, thân là đãng ma đại nguyên soái, lại chỉ ham hưởng lạc, không tư thay trẫm bình định phản loạn, ngược lại buộc tội trung tâm chi thần.” Ngọc Đế nhìn Na Tra, uy nghiêm nói.

“Tạ bệ hạ, thần lĩnh chỉ!” Na Tra hơi hơi sửng sốt, sau đó vội vàng quỳ xuống đất tạ ơn.

Gặp Na Tra quỳ xuống đất tạ ơn, một ít người Xiển giáo trên mặt đều lộ ra một tia mỉm cười, người Tiệt giáo người người sắc mặt âm trầm khó coi, mà Thái Bạch kim tinh đám người tắc lộ ra có chút suy nghĩ biểu tình.

“Hôm nay đi ra nơi này đi, nếu không có này khác cái gì chuyện quan trọng, liền bãi triều đi! Hoàng Giác ái khanh cùng Thái Bạch ái khanh theo trẫm đến.” Ngọc Đế phong Na Tra sau, ném xuống một câu, liền đứng dậy cách Lăng Tiêu bảo điện, sau đó thẳng đến đấu ngưu cung phi hương điện mà đi, Thái Bạch kim tinh cùng Hoàng Giác đại tiên vội vàng theo đi qua.

“Bệ hạ này chiêu dùng thực diệu, đã tước tây phương giáo thế lực, lại cho Xiển giáo một cái ưu việt. Nghĩ đến Tụ Quật châu sự tình, Xiển giáo cho dù không đứng ở bệ hạ bên này, cũng không đến mức cấp Hạ tiên vương thêm phiền.”

Phi hương điện, Thái Bạch kim tinh vỗ mông ngựa nói.

“Trẫm tạm thời cũng chỉ có thể thay Hạ ái khanh làm nhiều như vậy, kế tiếp sẽ muốn nhìn hắn chính mình.” Ngọc Đế nói.

“Bất quá Na Tra cùng Lý Tĩnh bất đồng, là cái dũng mãnh thiện chiến hạng người. Trước kia Lý Tĩnh sợ hắn phát triển an toàn, vẫn đè nặng hắn, cho nên những năm gần đây vẫn nhàn rỗi cũng không có cái gì hành động. Nay bệ hạ triệt Lý Tĩnh, phong hắn làm đãng ma đại nguyên soái, lại đề phòng Xiển giáo nương Na Tra tay, bốn phía khuếch trương địa bàn.” Hoàng Giác đại tiên có chút lo lắng nói.

“Vô phương, đãng ma đại nguyên soái trướng hạ đại đa số là người tây phương giáo, Na Tra cho dù làm đãng ma đại nguyên soái, cũng khó điều động bọn họ, ngược lại muốn khắp nơi chịu bọn họ cản tay, trong khoảng thời

gian ngắn vẻn vẹn thu nạp quyền lực, chỉ sợ cũng muốn Na Tra sứt đầu mẻ trán.” Ngọc Đế mỉm cười nói, đã hoàn toàn không có phía trước ở Lăng Tiêu bảo điện tức giận, đổ như là tâm tình thực không sai bộ dáng.

“Ha ha, bệ hạ nhìn xa hiểu rộng. Vi thần nhưng thật ra đã quên kia Na Tra chính là cái đấu tranh anh dũng tướng tài không phải thống soái vạn quân soái tài.” Hoàng Giác đại tiên cũng đi theo nở nụ cười, trên mặt mang theo kính nể ý.

“Không đề cập tới bọn họ, nhắc tới đó là mất hứng, còn là mau nhìn xem Tây Hải chiến huống đi.” Ngọc Đế tay áo bào vung, dù có hứng thú đi đến trước Quan Thiên kính.

Quan Thiên kính hiện ra Tây Hải cảnh tượng, chỉ thấy tây hải Ngao Lệ chính dẫn đại quân một đường đuổi giết Phúc Hải cung đại quân, lại có Cộng Công phân thân mang theo tam đại thiên quân, tinh nhuệ nhân mã, cắn chặt Giao Ma Vương đám người không thả.

Một đường đuổi giết, không biết có bao nhiêu nhân mã xác chết trôi Tây Hải, máu tươi nhiễm đỏ nước biển liền ngay cả ở trước Quan Thiên kính Ngọc Đế đám người đều có thể cảm nhận được kia thảm thiết không khí.

Cuối cùng Cộng Công phân thân bọn họ đuổi tới Phúc Hải cung.

Phúc Hải cung trận pháp cấm chế toàn diện khởi động, Giao Ma Vương thu nạp nhân mã, co đầu rút cổ trong đó thủ vững không ra.

Kia Phúc Hải cung chung quy là Giao Ma Vương kinh doanh nhiều năm ổ, trận pháp cấm chế bố trí một tầng lại một tầng, rậm rạp, uy lực rất lớn, hơn nữa Giao Ma Vương lúc trước quyết định thật nhanh thu nạp kim tiên

cấp tướng lãnh, còn bảo lưu lại không ít thực lực. Nay thủ vững Phúc Hải cung co đầu rút cổ không ra, Cộng Công phân thân bọn họ cho dù có thể mạnh mẽ tấn công đi vào, không thiếu được muốn đả thương địch một ngàn tự tổn hại tám trăm.

Hạ Vân Kiệt nay căn cơ còn thiển, tự nhiên kinh không nổi như vậy hao tổn, huống hồ Tây Hải Long cung bên kia còn có Nan Đà long bộ ở xâm chiếm, cho nên Cộng Công phân thân cùng Ngao Lệ đám người chính là tượng trưng tính tấn công vài cái, gặp Phúc Hải cung phòng thủ kiên cố, liền bắt đầu chậm rãi triệt binh.

Tuy nói, Tây Hải Long cung cuối cùng không có thể bắt Phúc Hải cung. Nhưng một trận chiến này, Tây Hải Long cung vẫn giết đến Giao Ma Vương ổ, không chỉ có đem Giao Ma Vương rất nhiều lãnh địa thu vào bàn tay, lại thật sâu kinh sợ ở này khác khắp nơi thế lực, làm cho bọn họ không dám tái hành động thiếu suy nghĩ.

Nói đùa, ngay cả Giao Ma Vương đều bị đánh cho co đầu rút cổ ở Phúc Hải trong cung không ra, bọn họ lại có mấy cân mấy lượng cũng dám cùng Tây Hải Long cung gọi nhịp.

“Có thể đi vào có thể lui, thu phát tự nhiên! Hạ ái khanh quả nhiên là cái có dũng có mưu nhân tài.” Ngọc Đế gặp Ngao Lệ mang theo nhân mã lui lại, không chỉ không có thất vọng, ngược lại lộ ra thưởng thức sắc.

“Nan Đà long vương khẳng định không thể tưởng được Hạ tiên vương thế nhưng còn có thể đằng ra nhân mã đến trợ Tây Hải Long cung, hơn nữa còn đại bại Giao Ma Vương. Nay Tây Hải long vương quyết đoán theo Phúc Hải cung triệt binh, khẳng định là muốn huy binh bắc thượng, lúc này Nan Đà long vương chỉ sợ muốn thật to ăn cả kinh, trộm gà không thành còn mất nắm gạo.” Thái Bạch kim tinh vui sướng khi người gặp họa

nói.

“Tây phương giáo long bộ có bát đại long vương, nghĩ đến sẽ không ngồi xem mặc kệ. Nếu này khác bảy vị long vương thấy tình thế không ổn nhúng tay, chỉ sợ……” Hoàng Giác đại tiên nhưng không có Thái Bạch kim tinh như vậy lạc quan.

Tây phương giáo long bộ có bát đại long vương, phân biệt là Nan Đà long vương, Bạt Nan Đà long vương, Sa Già La long vương, Tu Cát long vương, Đức Xoa Già long vương, A Na Bà Đạt Đa long vương, Ma Na Tư long vương cùng Ưu Bát La long vương. Này long bộ bát đại long vương cùng sau lại đầu nhập vào đi qua Nhiên Đăng, Phổ Hiền, Khổng Tuyên đám Xiển giáo, Tiệt giáo đệ tử bất đồng, chính là tây phương giáo cũ bộ, người người đều là đứng đầu kim tiên thực lực.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1859 : Huy binh Bắc Minh thành

“Tây Hải Long cung là trẫm Tây Hải Long cung, Nan Đà long vương đánh báo thù riêng cờ xí, trẫm có thể xem ở tây phương giáo mặt mũi, một mắt nhắm một mắt mở, hươu chết tay ai, các bằng bản sự. Nhưng nếu long bộ bát long vương ra hết, hừ……” Ngọc Đế sắc mặt mạnh trầm xuống, âm thanh lạnh lùng nói:“Phái Thiên Bồng nguyên soái lĩnh tám ngàn vạn thiên hà thủy quân đi Tây Hải, Thủy Đức chân quân dẫn thủy phủ tám ngàn vạn thủy quân đi Tây Hải. Nếu tây phương giáo long bộ chỉ có Nan Đà long vương ra tay, bọn họ liền tĩnh xem này biến, không thể ra tay, nếu này khác bảy long vương ra tay, bọn họ liền xuất binh trợ Tây Hải Long cung.”

Thiên Bồng nguyên soái có đứng đầu kim tiên thực lực, trướng hạ thiên hà tứ thánh, ba mươi sáu tiên quân cũng đều là lợi hại hạng người, hơn nữa thiên hà tứ thánh thực lực cùng đứng đầu kim tiên so sánh với kỳ thật cũng không kém nhiều.

Kia Thủy Đức chân quân chính mình đổ không lợi hại, chính là bình thường tử anh kì kim tiên, nhưng hắn trướng hạ bốn vị thủy phủ tinh quân, ki thủy báo, bích thủy, Tham Thủy Viên còn có chẩn thủy dẫn đều là cực kì lợi hại kim tiên, đã miễn cưỡng có thể xâm nhập đứng đầu kim tiên hàng ngũ.

“Thần lĩnh chỉ!” Thái Bạch kim tinh cùng Hoàng Giác đại tiên gặp Ngọc Đế lập tức phái ra thiên đình hai đại thủy quân, hiển nhiên lần này là động một phần chân hỏa, vội vàng lĩnh mệnh mà đi.

Thái Bạch kim tinh cùng Hoàng Giác đại tiên lĩnh mệnh đi không lâu, còn có thiên hà thủy quân cùng Thủy Đức tinh thủy quân đại quân cách thiên đình, cuồn cuộn

mênh mông hướng địa tiên giới Tây Hải mà đi.

Mà ở phía sau, Cộng Công phân thân cùng Ngao Lệ đã theo Phúc Hải cung triệt binh, ngược lại về phía Tây Hải Long cung phương bắc biên giới cuồn cuộn mênh mông mà đi.

Tây Hải Long cung phương bắc biên giới, lúc này Tây Hải Long cung đại quân ở Quy thừa tướng Quy Nguyên suất lĩnh hạ, chính kế tiếp bại lui, một tòa tòa thành trì thất thủ đổi chủ, mà Nan Đà long vương bộ đại quân tắc từng bước ép sát, công hãm tiếp theo tòa tiếp một tòa thành trì, khí thế như hồng, dũng không thể đỡ.

Nan Đà long vương mặc màu vàng long bào, cao cao ngồi ở từ chín con rồng kình lôi kéo xa hoa đế liễn, nhìn đại quân một đường đẩy mạnh, mắt thấy sẽ muốn binh lâm Tây Hải Long cung phía bắc quan trọng nhất môn hộ thành trì Bắc Minh thành, vẻ mặt khí phách hăng hái.

Rất sớm trước kia, Nan Đà long vương cũng đã không cam lòng chỉ thiên cư Tây Hải phía bắc góc, đã sớm nghĩ một ngày kia vượt qua Bắc Minh thành, đưa hắn tay ra Tây Hải các góc. Nhưng lúc ấy Ngao Nhuận là Tây Hải long vương, là tây phương giáo xếp vào một quân cờ, cho nên hắn tâm nguyện vẫn không có thể được lấy thực hiện.

Mà Ngao Nhuận tử vong, Tây Hải Long cung đổi chủ, đối với tây phương giáo tuy rằng là cái tổn thất, nhưng đối với Nan Đà long vương cũng là một tuyệt thế cơ hội tốt. Hắn không những được giơ vì Ngao Nhuận báo thù cờ xí quy mô tiến công Tây Hải Long cung, hơn nữa tây phương giáo còn âm thầm cho hắn rất nhiều duy trì.

“Long vương không tốt, không tốt !” Ngay tại Nan Đà long vương ngồi ở đế liễn khí phách hăng hái, nghĩ chính mình quân lâm Tây Hải tráng lệ trường hợp khi,

đột nhiên có thủ hạ vội vã mà đến, quỳ gối trước đế liễn, sắc mặt sợ hãi nói.

“Chuyện gì hoảng hốt?” Nan Đà long vương sắc mặt mạnh trầm xuống, rất là không vui hỏi.

“Bẩm long vương, Hạ tiên vương xuất binh Tây Hải, cùng Ngao Lệ cùng nhau đại bại Giao Ma Vương, hiện tại chính huy binh bắc hạ, ít ngày nữa sẽ muốn đến Bắc Minh thành.” Thủ hạ bẩm báo nói.

“Không có khả năng, Tụ Quật châu hiện tại chiến loạn nổi lên bốn phía, Phùng Mông hộ pháp lại rầm rộ binh tướng, Bì Na Dạ Già hộ pháp lại chung quanh liên lạc Tụ Quật châu khắp nơi cường giả, hiện tại Hạ Vân Kiệt là bốn phía thụ địch, ốc còn không mang nổi mình ốc, lại như thế nào khả năng xuất binh Tây Hải? Hay là hắn chuẩn bị hoàn toàn buông tha cho Tụ Quật châu sao?” Nan Đà long vương nghe vậy mạnh theo đế liễn đứng lên, trong mắt lóe ra một tia kinh hoảng sắc.

Nếu Hạ Vân Kiệt thật sự hoàn toàn buông tha cho Tụ Quật châu, đích thân tới Tây Hải, kia lấy thực lực của hắn là tuyệt đối ngăn cản không được.

“Bẩm long vương, xuất binh Tây Hải không phải Hạ tiên vương bản thân, mà là Tịch Hàn, Tịch Trần hai vị thiên quân cùng một vị thần bí hắc y cường giả, Thủy Hạo Trạch cũng xuất binh, bất quá Thủy Hạo Trạch nay đã rút về Phong Trục quận.”

Nghe nói chẳng phải là Hạ Vân Kiệt thân chinh Tây Hải, Nan Đà long vương rõ ràng thở dài nhẹ nhõm một hơi, bất quá sắc mặt như trước rất là ngưng trọng.

“Tịch Hàn thiên quân tên bổn vương nhưng thật ra nghe qua, đoạn thời gian trước từng xuất chinh Phong Trục quận, hơn nữa cùng Thủy Hạo Trạch còn có một vị kêu

Tịch Thử thiên quân, hợp lực tru giết Ma La Đa. Chính là kia Giao Ma Vương ở trong nước thực lực so với Ma La Đa còn mạnh hơn thượng một ít, bằng Tịch Hàn cùng Ma La Đa chỉ sợ còn đánh bại hắn không được, hay là kia Tịch Trần cùng ngươi nói thần bí người áo đen cũng rất lợi hại bất thành?" Nan Đà long vương hỏi.

"Hồi long vương, kia Tịch Trần thiên quân thực lực cùng Tịch Hàn thiên quân kém không có mấy, mà chân chính lợi hại còn là kia thần bí người áo đen. Nghe nói, cận hắn một người liền đánh cho Giao Ma Vương chỉ có chống đỡ lực, sau lại Tịch Trần thiên quân bọn họ nhất tham chiến, kia Giao Ma Vương lại kế tiếp bại lui, bị không nhỏ thương thế."

"Cái gì! Hạ Vân Kiệt trướng hạ thế nhưng còn có lợi hại nhân vật thực lực hơi thắng Giao Ma Vương?" Nan Đà long vương nghe vậy không khỏi rất là khiếp sợ, sắc mặt cũng trở nên cực kì khó coi.

"Đúng là, cho nên long vương đại nhân muốn tốc tốc nghĩ biện pháp, nếu không một khi chờ Ngao Lệ bọn họ mang theo viện quân vừa đến, ta quân nhất định thất bại a!" Thủ hạ nhắc nhở nói.

"Quả thật, nếu gần chính là Tịch Trần cùng Tịch Hàn hai vị thiên quân, lấy bổn vương thực lực cùng chúng ta binh lực cũng là có thể miễn cưỡng một trận chiến, nhưng nếu hơn nữa kia thần bí người áo đen, ta quân tất bại a! Bất quá, nay tình thế tốt, nếu lúc này triệt binh, chẳng phải là kiếm củi ba năm thiêu một giờ?" Nan Đà long vương nghe vậy gật gật đầu, vuốt cằm, trong mắt lóe ra khó có thể lựa chọn ánh mắt.

Hồi lâu Nan Đà long vương sắc mặt mạnh trầm xuống, nói:"Ma Á!"

"Đệ tử ở!" Một vị bộ dạng cực kì khôi ngô, nhưng vẻ mặt

hung hãn nam tử bước ra khỏi hàng quỳ một gối xuống ở trước Nan Đà long vương đế liễn.

Người này là Ma Á nam tử chính là Nan Đà long vương thân truyền đại đệ tử, thực lực cực kì cường đại, cũng thâm hắn tín nhiệm cùng trọng dụng.

“Ngươi lập tức phản hồi long bộ, mời Bạt Nan Đà, Sa Già La, Tu Cát, Đức Xoa Già, A Na Bà Đạt Đa, Ma Na Tư cùng Ưu Bát La bảy vị long vương tốc mang môn hạ kim tiên tinh nhuệ đến Bắc Minh thành trợ giúp. Ngươi nói cho bọn họ, nếu vi sư đánh hạ Tây Hải Long cung, Tây Hải Long cung tất cả tài vật, vi sư không lấy một xu, đều giao cho bọn họ. Vi sư chỉ cần Tây Hải Long cung sở chiếm lĩnh địa bàn.” Nan Đà long vương hạ lệnh nói.

“Đệ tử lĩnh mệnh!” Ma Á lĩnh mệnh, sau đó cấp tốc rời đi.

“Đại quân ngay tại nơi này hạ trại!” Ma Á sau khi rời đi, Nan Đà long vương gặp đại quân tới gần Bắc Minh thành, trong lòng chung quy cố kỵ Ngao Lệ viện quân, hạ lệnh hạ trại, không dám tái tới gần, chờ đợi này khác bảy vị long vương đến viện.

Mấy ngày sau, Cộng Công phân thân đám người mang theo viện quân đi tới Bắc Minh thành.

Đứng ở Bắc Minh thành tường thành phía trên, nhìn nơi xa rậm rạp liếc mắt một cái vọng không đến biên Nan Đà long vương bộ đại quân, Cộng Công phân thân trong mắt sát khí lóe ra, nhưng cũng không có lập tức hạ lệnh xuất binh, tương phản trên mặt lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

“Ta quân đại bại Giao Ma Vương tin tức nói vậy hẳn là đã truyền đến Nan Đà trong tai, hắn có gì dựa vào, thế nhưng còn không triệt binh?” Cộng Công phân thân lạnh

giọng hỏi.

“Hồi thượng tiên, mấy ngày trước đây, ta thấy Nan Đà long vương môn hạ đại đệ tử Ma Á cách doanh mà đi, chắc là đi long bộ mời này khác bảy vị long vương. Kia bảy vị long vương đều là lợi hại nhân vật thực lực cùng Nan Đà long vương tương đương.” Quy Nguyên cung khiêm trả lời.

Hắn đã theo Ngao Lệ trong miệng biết được, Cộng Công phân thân chính là hắn muốn kính như sư tôn nhân vật, cũng biết Ngao Lệ bọn họ sở dĩ có thể đại bại Giao Ma Vương cũng cùng Cộng Công phân thân có rất lớn quan hệ, cho nên chút không dám chậm trễ.

Chương 1860 : Viện quân

“Nếu là như thế, ta quân nhưng thật ra không tốt mạo muội phóng ra.” Cộng Công phân thân nghe vậy sắc mặt hơi hơi trầm xuống, trở nên có chút khó coi.

Hắn bên này, trừ bỏ hắn tự thân, chỉ có Tịch Hàn, Tịch Trần còn có Quy Nguyên có thể miễn cưỡng tễ thân đứng đầu kim tiên hàng ngũ, nhiều lắm chỉ có thể miễn cưỡng ngăn cản ba vị long vương, còn còn lại năm vị long vương cần hắn một người tới ngăn cản.

Cộng Công phân thân thực lực mạnh mẽ, nhưng dù sao cũng chỉ là đứng đầu đại vu, còn không phải vu tổ. Tuy rằng nói có bất tử bất diệt thân, cho dù lấy 1 địch 5, năm vị long vương cũng giết hắn không được, nhưng đúng là vẫn còn không đủ sức.

Một khi bọn họ phân ra ba người đến vây khốn hắn, mà này khác năm người trước hợp lực đánh chết Tịch Hàn bọn họ, kia tình thế đối Tây Hải Long cung bên này liền cực kì không ổn.

“Thượng tiên lời nói thật là. Cũng may có thượng tiên cùng hai vị thiên quân ở, cho dù tây phương giáo long bộ tám vị long vương tề tới, chỉ cần chúng ta đóng chặt cửa thành không ra, bọn họ cũng mơ tưởng tấn công tiến vào. Chỉ cần giằng co một đoạn thời gian, bọn họ hao phí không nổi, cũng muốn thối lui.” Quy Nguyên nói.

Tây Hải Long cung có thể đại bại Phúc Hải cung, Quy Nguyên kỳ thật cũng đã cảm thấy mỹ mãn, về phần bên này, tây phương giáo long bộ thế đại, chỉ cần có thể bảo vệ cho Bắc Minh thành, đối với Quy Nguyên mà nói đã là vạn hạnh, căn bản không dám tái làm khác tưởng.

“Hừ, nơi này là Tây Hải Long cung, là thiên đình truyền

thống hạt địa, lại không phải tây phương giáo tưởng quy mô tiến công là có thể quy mô tiến công ? Nếu tây phương giáo có thể như thế tùy tâm sở dục, thiên đình uy nghiêm gì tồn? Kia tiên giới sở hữu địa vực chẳng phải là đều tùy ý tây phương giáo tham lấy?" Cộng Công phân thân âm thanh lạnh lùng nói.

"Thượng tiên lời nói mặc dù có lý, trên thực tế ở trước kia, mặc kệ là thiên đình, còn là tam giáo còn là tây phương giáo, đều có một cái ước định thành tục ăn ý, ai cũng sẽ không tùy ý phá hư này ăn ý. Tựa như lúc này đây, tây phương giáo long bộ rõ ràng có bát đại long vương, nhưng chỉ có chiếm cứ Tây Hải, cùng Ngao Nhuận có giao tình Nan Đà long vương đi ra làm khó dễ, đó là tây phương giáo cùng thiên đình trong lúc đó ăn ý." Nói tới đây, Quy Nguyên khóe miệng nổi lên một chút cười khổ, ngữ khí vừa chuyển nói:"Nhưng là hiện tại tây phương giáo thế lớn, liền ngay cả từng như mặt trời ban trưa Xiển giáo cũng đã kém cỏi nó rất nhiều. Nếu không phải tây phương giáo chỉ có hai vị giáo chủ, so với không thể tam giáo giáo chủ, chỉ sợ liền thiên đình đều phải đổi chủ. Cho nên nếu tây phương giáo thật muốn không để ý kia ước định thành tục ăn ý, kỳ thật bệ hạ cũng là cầm tây phương giáo không có biện pháp."

"Hừ, kia cũng không thấy được. Có chút này nọ là có thể nhường, nhưng có chút điểm mấu chốt là không thể nhường, nếu không liền đem nhất phát không thể vãn hồi. Bản tôn tưởng bệ hạ hẳn là sẽ rõ ràng đạo lý này! Ngao Lệ, ngươi có thể đi một chuyến thiên đình, đem nơi đây việc bẩm báo bệ hạ, thỉnh bệ hạ phái thiên binh thiên tướng đến trợ giúp. Hừ, nếu Nan Đà long vương có thể phái người cầu viện binh, chúng ta chẳng lẽ sẽ không có thể sao?" Cộng Công phân thân nói.

"Là, lão sư!" Ngao Lệ trong mắt lóe ra một tia vẻ hưng phấn, hắn biết, Cộng Công phân thân ý tứ là tuyệt không khẳng co đầu rút cổ ở Bắc Minh thành, mà là muốn cùng

Nan Đà long vương bộ đại chiến một hồi.

Ngao Lệ lĩnh mệnh rời đi không trong chốc lát lại phản hồi, hộ tống hắn cùng nhau trở về chính là Thiên Bồng nguyên soái trướng hạ thiên hà tứ thánh chi nhất Thiên Du thiên quân, còn có Thủy Đức chân quân trướng hạ Tham Thủy Viên tinh quân.

“Lão sư, này hai vị là thiên hà thủy quân Thiên Du thiên quân cùng Thủy Đức tinh phủ thủy quân Tham Thủy Viên tinh quân đại nhân, bọn họ mang đến Thiên Bồng nguyên soái cùng Thủy Đức chân quân lời nhắn, nói thiên hà thủy quân cùng Thủy Đức tinh phủ thủy quân các tám ngàn vạn binh mã, ít ngày nữa đã đem binh lâm Tây Hải, trợ ta Tây Hải Long cung kinh sợ tứ phương bọn đạo chích.”

Ngao Lệ trước tiến lên hướng Cộng Công phân thân cung kính giới thiệu cùng bẩm báo Thiên Du thiên quân cùng Tham Thủy Viên tinh quân ý đồ đến, sau đó mới lại đối Thiên Du thiên quân cùng Tham Thủy Viên tinh quân giới thiệu nói:“Vị này là bản quan sư tôn bằng hữu, này hai vị là tiên vương phủ Tịch Hàn cùng Tịch Trần hai vị thiên quân.”

Thiên Du thiên quân cùng Tham Thủy Viên tinh quân đến trước nhưng thật ra đã biết được Tây Hải Long cung cùng Phúc Hải cung chi chiến, biết tiên vương phủ bên kia phái một vị thần bí hắc y nam tử cực kì lợi hại, ngay cả Giao Ma Vương đều phải kém cỏi hắn một chút, cho nên tuy rằng Cộng Công phân thân ở thiên đình không có chức quan, bọn họ hai người cũng là không dám chậm trễ, vội vàng ôm quyền nói:“Gặp qua thượng tiên.”

Gặp qua Cộng Công phân thân sau, hai người lại cùng Tịch Hàn cùng Tịch Trần chào hỏi.

“Bệ hạ thật sự là minh quân, biết Tây Hải Long cung gặp nạn, liền phái thiên hà thủy quân cùng Thủy Đức tinh phủ thủy quân đến tọa trấn. Một khi đã như vậy, ta tiên vương phủ cùng Tây Hải Long cung sẽ thấy không nỗi lo về sau, cũng nên cùng Nan Đà long vương đến cái có qua có lại mới toại lòng nhau !” Cộng Công phân thân cùng hai người gặp qua lễ, trên mặt vẻ mặt ngưng trọng chuyển làm tàn nhẫn quyết đoán.

Chuyện tới nay, hắn tự nhiên sẽ không ngây thơ nghĩ đến Tây Hải Long cung cùng tây phương giáo còn có quay về đường sống. Nếu Ngọc Đế đã phái người đến tọa trấn, không cho phép tây phương giáo người khác nhúng tay, kia Cộng Công phân thân tự nhiên sẽ không bỏ qua tấn công Nan Đà long vương bộ cơ hội tốt.

“Đúng là! Đúng là!” Thiên Du thiên quân cùng Tham Thủy Viên tinh quân đều là hiếu chiến hạng người, gặp Cộng Công phân thân muốn tấn công Nan Đà long vương bộ, đều là vẻ mặt hưng phấn nói, chính là đáng tiếc bọn họ không có phương tiện tham chiến, nếu không nhưng thật ra tưởng lưu lại đi theo đi ra chiến.

Cho nên hưng phấn qua đi, hai người lại khó tránh khỏi vẻ mặt tiếc nuối vội vàng trở về phục mệnh.

Thiên Du thiên quân cùng Tham Thủy Viên tinh quân sau khi rời đi, Tây Hải Long cung cũng không có lập tức phát binh, mà là tiếp tục án binh bất động, thẳng đến đánh giá viện quân hẳn là không sai biệt lắm đến Tây Hải, mới vừa rồi ra lệnh một tiếng nói:“Mở cửa thành, toàn quân phóng ra!”

“Ha ha, Ngao Lệ tiểu nhi thế nhưng mở cửa thành muốn cùng bổn vương một trận chiến, thật sự là trời trợ bổn vương cũng!” Ngoài thành Nan Đà long vương vừa mới nhận được đại đệ tử Ma Á đưa tin, nói Sa Già La bảy vị long vương dẫn gần hai trăm danh kim tiên đang ở tới

rồi trên đường, lập tức muốn đến Tây Hải, chính âm thầm suy nghĩ phải như thế nào công thành, không nghĩ tới Ngao Lệ chủ động mở cửa thành phóng ra, không khỏi mừng rỡ.

“Liệt trận nghênh địch!” Nan Đà long vương mừng rỡ sau, sắc mặt đột nhiên rùng mình, lớn tiếng hạ lệnh nói.

Nan Đà long vương này ra lệnh một tiếng, nhất thời rậm rạp, liếc mắt một cái vọng không đến biên quân đội khẩn cấp điều động đứng lên.

Ngập trời sát khí phóng lên cao, vô số đao quang kiếm ảnh ở đáy biển lóe ra hàn quang.

Hai chi đại quân đối diện, vững bước đi tới.

Cuối cùng hai quân nhìn xa giằng co.

“Lớn mật Nan Đà, thân là tây phương giáo long bộ long vương, không ở Tây Thiên tĩnh dưỡng tu luyện, liên tiếp phạm ta Tây Hải Long cung lãnh địa, trái với thiên luật, thật là tội ác tày trời!” Ngao Lệ thí tiên phương thiên họa kích chỉ phía xa Nan Đà long vương, phẫn nộ quát.

“Ngươi này nghiệt long, giết ta Ngao Nhuận long huynh, đoạt hắn vương tọa, mới là chân chính tội ác tày trời. Bổn vương đây là vì thay huynh báo thù, thiên kinh địa nghĩa!” Nan Đà long vương nói.

“Nan Đà, ngươi ta cũng không phải ba tuổi tiểu hài tử, ngươi cần gì phải ra này lừa mình dối người lời nói. Rõ ràng mơ ước ta Tây Hải Long cung lãnh địa, lại nói cái gì thay huynh báo thù? Thật sự làm cho người ta khinh thường!” Ngao Lệ châm chọc nói.

“Ngươi này nghiệt long, chớ có ngậm máu phun người, thả ăn bổn vương nhất chùy!” Nan Đà long vương gầm

lên một tiếng, dĩ nhiên tế một cái tử kim điện chùy, đối với Ngao Lệ liền tạp đi qua.

Này tử kim điện chùy không chỉ có tử quang bắn ra bốn phía, hơn nữa hồn thể còn điện xà lượn lờ, nhất tế ra đi, không chỉ có gào thét rung động, mà còn phát ra tiếng sét đánh, phảng phất có lôi điện đánh xuống.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1861 : Đại chiến Nan Đà long vương

“Lôi hệ pháp bảo! Thứ tốt.” Cộng Công phân thân thấy thế hai mắt hơi hơi sáng ngời, trong tay đã hơn một cái hoa sắc roi, roi che kín huyết mắt cùng răng nanh, đúng là tới Ba Mịch tay tu xà bộ tộc trấn tộc pháp bảo, huyết đồng lão tiên.

Cộng Công mặc dù có bất tử bất diệt thân, nhưng bị điện giật tê liệt cảm giác cũng rất chịu khổ sở, hắn cũng không nguyện ý dùng thân xác đi trải qua.

Huống hồ kia tử quang điện chùy vừa thấy đó là cương mãnh pháp bảo, dùng huyết đồng lão tiên bực này âm nhu pháp bảo đến đối phó tối thích hợp bất quá.

Huyết đồng lão tiên giơ lên, đối với tử quang điện chùy liền đánh đi qua.

Từng đạo huyết quang dừng ở điện xà phía trên, khiến cho điện xà không thể thả ra lôi đình, mà roi trừu ở tử quang điện chùy, lại lực trung mang theo âm nhu, khiến cho tử quang điện chùy rất khó đem cương mãnh lực lượng bộc phát ra đến.

“Ngươi chính là đánh bại Giao Ma Vương người nọ, quả nhiên có vài phần bản sự!” Nan Đà long vương gặp Cộng Công phân thân vừa ra tay liền đè nặng chính mình đánh, trong lòng tuy rằng âm thầm khiếp sợ cùng hắn lợi hại, nhưng cũng không có toát ra chút kinh hoảng sắc.

“Ngươi cũng không sai, chính là so với Giao Ma Vương còn kém chút. Phía trước bản tôn nhất thời không kém nhưng thật ra làm cho Giao Ma Vương cấp chạy thoát đi, hôm nay ngươi sẽ không dùng còn tưởng đào tẩu.”

Cộng Công phân thân cười lạnh nói, kia huyết đồng lão tiên cuồn cuộn nổi lên khôn cùng tiên ảnh, rậm rạp, kín không kẽ hở, không chỉ có đem tử quang điện chùy cấp hoàn toàn triền khỏa lên, mặc nó như thế nào phóng thích tia chớp, như thế nào đấm đánh, đều phá tan không ra.

Không chỉ có như thế, cũng có Tịch Hàn cùng Tịch Trần đã hướng hai bên phân tán mở ra, trên mặt mang theo một tia lãnh lệ sắc, xa xa nhìn chằm chằm Nan Đà long vương.

Nan Đà long vương thực lực cũng liền so với Tịch Hàn bọn họ lợi hại một ít, nay bị Cộng Công phân thân đè nặng đánh, hai bên lại có Tịch Trần cùng Tịch Hàn nhìn chằm chằm, trong lòng tự nhiên là từng trận sợ hãi. Cũng may hắn biết này khác bảy vị long vương lập tức sẽ muốn đuổi tới, còn không về phần hoảng thần.

“Ha ha, nói khoác mà không biết ngượng, hôm nay khó thoát khỏi vừa chết là các ngươi!” Nan Đà long vương bừa bãi nói.

Nan Đà long vương lời nói vừa, có hắn đại đệ tử Ma Á bay nhanh mà đến, thần sắc hốt hoảng.

“Sao lại thế này? Sa Già La bảy vị long vương đâu?” Nan Đà long vương thấy chỉ có đại đệ tử Ma Á vội vàng tới rồi, thần sắc hốt hoảng, không khỏi trong lòng dâng lên một cỗ cực độ không ổn dự cảm, vội vàng một bên cùng nhau công điểm thân dây dưa, một bên hỏi.

“Sa Già La bảy vị long vương bị Thiên Bồng nguyên soái thiên hà thủy quân cùng Thủy Đức chân quân Thủy Đức tinh phủ thủy quân cấp chắn trên đường, không thể tiến đến!” Ma Á hổn hển nói.

“Cái gì?” Nan Đà long vương tâm thần run rẩy dữ dội,

sắc mặt đại biến.

“Sát!” Nan Đà sắc mặt đại biến là lúc, Ngao Lệ sớm đã đem phương thiên họa kích đối với quân địch nhất chỉ, đi trước làm gương xông về phía Nan Đà long vương bộ đại quân.

“Sát!” Quy Nguyên chờ chúng Tây Hải Long cung tướng sĩ gặp long vương đi trước làm gương sát hướng quân địch, người người đều là nhiệt huyết sôi trào, rống giận cũng giết hướng về phía quân địch.

Cơ hồ đồng thời Tịch Trần cùng Tịch Hàn hai người cũng động, một cái tế việt phủ, một cái tế đằng côn, một trái một phải đối với tâm thần đại chấn Nan Đà long vương đánh đi.

Mà Cộng Công phân thân còn lại là đem thân mình mạnh lay động, thi triển pháp thiên tượng địa phương pháp, một bên tiếp tục khống chế được huyết đồng lão tiên, một bên đã nâng lên bàn tay to đối với Nan Đà long vương vào đầu đánh đi.

Kia Nan Đà long vương lại nói tiếp cũng là cực kì nhân vật lợi hại, nhưng nề hà Cộng Công phân thân là tiếp cận Thái Ất kim tiên khủng bố nhân vật, hơn nữa kinh nghiệm chiến đấu cũng phong phú vô cùng, hắn một người đối phó Nan Đà long vương, Nan Đà long vương liền đã khó có thể chống đỡ, nay lại có Tịch Trần cùng Tịch Hàn hai đại thiên quân tương trợ, Nan Đà long vương trong lòng thần rung chuyển là lúc, lại làm sao có thể ngăn cản được, sợ tới mức hắn nhanh chóng một bên sau này lui, một bên kêu lên:“Mau mau ngăn trở bọn họ!”

Đứng ở Nan Đà long vương bên người Ma Á chúng kim tiên cùng đệ tử, vội vàng ào ào ra tay.

Nhưng Tịch Trần cùng Tịch Hàn đều là đứng đầu kim tiên, hai người tề phát lực, này kim tiên cũng thiếu có thể ngăn cản được, nói sau lúc này Quy Nguyên, Ngao Lệ đám Tây Hải Long cung chúng kim tiên cũng vọt đi lên, nhất thời gian Nan Đà long vương bên này lợi hại nhân vật liền thua chị kém em.

Không bao lâu, Tịch Trần cùng Tịch Hàn liền thoát thân mà ra, một trái một phải chặn Nan Đà long vương đường lui.

Nan Đà long vương gặp Tịch Trần cùng Tịch Hàn chặn hắn đường lui, cuối cùng hoàn toàn hoảng thần, biết hôm nay không liều mạng, chỉ sợ cũng thật muốn mệnh tang ở trong này, nổi giận gầm lên một tiếng, thế nhưng hiển chân thân.

“Nguyên lai là một đại mãng xà, vừa lúc có thể chộp tới đôn xà canh!” Cộng Công phân thân gặp Nan Đà long vương hiện chân thân, thế nhưng không phải một cự long, mà là một siêu đại mãng xà, không khỏi cảm thấy một tia ngoài ý muốn.

Nguyên lai tây phương giáo long bộ bát đại long vương, tuy rằng cũng xưng là long, nhưng không hề nhất định đều là chân long.

Có đại mãng xà, có đại độc xà, đương nhiên cũng có long.

“Rống!” Nan Đà long vương gặp Cộng Công phân thân thế nhưng nói muốn bắt hắn đến đôn xà canh, thật sự là vừa giận vừa sợ, gầm lên giận dữ, không chỉ có đem tử quang điện chùy cấp thi triển lôi điện bùm bùm rung động, kia khổng lồ thân mình lại ở trong biển đảo qua, cuồn cuộn nổi lên không biết bao nhiêu sóng to, gào thét đối với Cộng Công phân thân liền hung hăng đánh đi qua.

“Ha ha! Tới tốt!” Cộng Công phân thân thấy thế không chỉ có không sợ hãi ngược lại một trận cười ha ha, hắn tối không sợ chính là ở trong nước bực này cứng đối cứng đối chiến.

Cười lớn, Cộng Công phân thân mở ra bàn tay to chưởng đối với Nan Đà long vương đuôi rắn liền bắt đi.

“A!” Nan Đà long vương đuôi rắn hung hăng đánh vào Cộng Công phân thân bàn tay, giống như đánh vào tường đồng vách sắt bình thường, đau hắn cả người giống như tan giá bình thường, nhịn không được hét thảm một tiếng.

Tiếng kêu thảm thiết còn không có hạ xuống, hắn liền cảm thấy đuôi rắn mạnh căng thẳng, thế nhưng bị Cộng Công phân thân cự chưởng cấp bắt chính.

“Rống!” Nan Đà long vương cảm nhận được kia buộc chặt lực lượng, sợ tới mức hồn đều thiếu chút nữa muốn bay, dùng ra cả người lực lượng, mạnh súy động cái đuôi.

Nan Đà long vương thực lực còn là rất cường đại, hơn nữa thân rắn vốn là bóng loáng, Cộng Công phân thân liền nhất thời trảo không được, bị nạn đà long vương cấp giãy đi ra ngoài.

Bất quá Nan Đà long vương vừa mới vừa giãy ra Cộng Công phân thân cự chưởng, sớm có Tịch Trần đằng côn cùng Tịch Hàn việt phủ đối với hắn thân mình hạ xuống.

“Bồng!” Đằng côn đánh vào Nan Đà long vương trên người, làm cho hắn đau khổng lồ thân mình đều thiếu chút nữa muốn cuộn mình đứng lên.

Này đau đớn còn không có đi qua, việt phủ lại mới hạ

xuống, lập tức đỏ tươi huyết liền như suối phun bình thường phun dũng mà ra, nhiễm đỏ đại hải.

“A!” Nan Đà long vương hét thảm một tiếng, không dám lại có nửa điểm chần chờ, chịu đựng đau đớn, ngay cả kia tử quang điện chùy cũng không muốn, cuồn cuộn nổi lên tầng tầng sóng biển, liền muốn mượn thủy độn mà đi.

Lúc này nếu đổi thành là Tịch Hàn ba huynh đệ, ở trong nước, Nan Đà long vương muốn bỏ chạy, bọn họ là khẳng định chặn lại không được, nhưng Cộng Công phân thân là ai, kia nhưng là thượng cổ thủy thần a!

Nan Đà long vương bị trọng thương, lại không có này khác kim tiên che dấu dưới, tưởng ở trước mặt hắn mượn thủy trốn chạy đi, căn bản chính là kẻ ngốc nằm mơ.

“Hiện tại mới nghĩ đến muốn chạy trốn, đã muộn!” Cộng Công phân thân cười lạnh một tiếng, cự chưởng ở trong nước nhất giảo, kia nước biển liền hình thành một đạo tiếp một đạo rồng nước, vô cùng vô tận hướng Nan Đà long vương quấn quanh mà đi.

Kia Nan Đà long vương cũng là lợi hại, lăng là một đường phá lãng mà đi, chính là Cộng Công phân thân lại sao lại trơ mắt nhìn hắn đào tẩu, sớm đã thừa dịp hắn tốc độ chịu trở tình huống hạ, đuổi theo, một cước dẫm hắn cổ ra, sau đó giơ lên thiết quyền đối với hắn đầu đó là một chút bị đánh một trận.

Cộng Công phân thân lực lượng loại nào đại, thân xác làm sao chờ cường hãn, như vậy một chút mãnh đánh, Nan Đà long vương thế nào còn có thể thừa nhận được.

Không bao lâu đã bị Cộng Công phân thân cấp rõ ràng đánh chết.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1862 : Nhúng tay

“Long vương chết a! Long vương chết a!” Gặp Nan Đà long vương bị Cộng Công phân thân rõ ràng đánh chết, cũng không biết ai lớn tiếng hét lên đứng lên, trong thanh âm tràn ngập hoảng sợ.

Này tiếng la vừa lên, nhất thời gian vốn là bị Ngao Lệ bọn họ đánh cho đã có chút rơi xuống hạ phong Nan Đà long vương bộ đại quân lập tức quân tâm tán loạn.

“Bại! Bại! Mọi người chạy mau a!”

Kết quả là, không trong chốc lát, đại quân tựa như vỡ đê đập lớn giống nhau, văn chương trôi chảy.

Ngao Lệ đám người gặp quân địch đại bại, tự nhiên sẽ không bỏ qua ra sức đánh chó rơi xuống nước cơ hội, một đường đuổi giết.

Bất quá không quá nhiều không bao lâu gian, Ngao Lệ đám người liền đình chỉ đuổi giết bước chân, bởi vì phía trước xuất hiện bảy vị long vương còn có gần hai trăm vị lợi hại kim tiên.

Này tan tác nhìn thấy long bộ này khác bảy vị long vương cùng các tướng lĩnh, kia thật sự là giống như chết đuối gặp được cứu mạng đạo thảo giống nhau, ào ào hướng bọn họ bay nhanh mà đi, sau đó trốn được bọn họ phía sau đi.

Bảy vị long vương nhìn Nan Đà long vương bộ các tướng sĩ như chó nhà có tang giống nhau chật vật dạng, người người sắc mặt đều trở nên cực kì khó coi.

“Nan Đà long vương đâu?” Sa Già La long vương mặt lạnh lùng hỏi Ma Á, cũng chính là Nan Đà long vương

đại đệ tử.

“Sư tôn chết!” Ma Á khóc nói.

“Cái gì? Nan Đà chết!” Sa Già La chờ bảy vị long vương tất cả đều sửng sốt, thần sắc trở nên càng phát ra âm trầm khó coi.

“Ngao Lệ, ngươi lá gan thật lớn, cũng dám giết ta tây phương giáo long bộ long vương!” Sa Già La căm tức Ngao Lệ, trong mắt sát khí lóe ra.

“Sa Già La ngươi lời này sẽ không đúng rồi, chẳng lẽ cũng chỉ chuẩn Nan Đà long vương giết Tây Hải Long cung tướng sĩ, sẽ không chuẩn Tây Hải long vương giết Nan Đà long vương sao? Nói đến nói đi, hay là muốn trách Nan Đà long vương học nghệ không tinh, lại cứ còn như vậy lòng tham!” Sa Già La đang nói vừa mới hạ xuống, một cái mang theo trào phúng thanh âm vang lên, đúng là Thiên Bồng nguyên soái chen vào nói.

“Chu Phùng Xuân, đừng tưởng rằng ngươi là Thiên Bồng nguyên soái, bổn vương cũng không dám giết ngươi!” Sa Già La âm thanh lạnh lùng nói.

“Tốt nhất! Ta lão Chu cũng thời gian rất lâu không có động thủ, chính tay ngứa ngáy đâu.” Thiên Bồng nguyên soái nghe vậy trong tay không biết khi nào hơn một cái cửu xỉ đinh ba, đối với Sa Già La lộ ra bạch dày đặc răng nanh, trong mắt lộ hung quang.

“Hắc hắc, cũng tính bản tôn một cái! Vừa rồi kia đại mãng xà rất không dùng đánh, đánh cho bất quá nghiện.” Cộng Công thân phận hắc hắc cười nói, một đôi ánh mắt lộ ra hung quang ở Sa Già La bảy vị long vương trên người qua lại nhìn quét.

“Bản chân quân thì thôi, bất quá bản chân quân trướng

hạ bốn vị tinh quân cũng là là hồi lâu không cùng người động qua tay, nghĩ đến cũng khẳng định tưởng hảo hảo đánh nhau một trận, không biết vị kia long vương có hứng thú?" Thủy Đức chân quân nhưng thật ra một vị diệu nhân, một điểm cũng không che dấu thực lực của chính mình không bằng trướng hạ tinh quân.

"Hắc hắc!" Tham Thủy Viên tinh quân đám người hợp thời phát ra từng trận cười lạnh thanh, ánh mắt ở bảy vị long vương trên người qua lại nhìn quét, tựa hồ đang tìm tìm thích hợp đánh nhau đối tượng.

Nhìn Thiên Bồng nguyên soái đám người không có hảo ý ánh mắt, còn có Cộng Công phân thân kia lộ ra hung quang hai tròng mắt, bảy vị long vương trên mặt thịt co rúm, nhưng cuối cùng còn là hừ lạnh một tiếng, quay đầu rời đi.

Ma Á đám nguyên Nan Đà long vương bộ đệ tử, các tướng sĩ gặp bảy vị long vương quay đầu rời đi, ngẩn người thần, sau đó cũng vội vàng theo đi lên.

Nhìn bảy vị long vương mang theo Nan Đà long vương bộ hội quân rời đi, Cộng Công phân thân đám người tuy rằng hận không thể đưa bọn họ lưu lại, nhưng là biết, không nói đến lưu không lưu lại bọn họ còn là cái vấn đề, cho dù thật có thể đem bọn họ lưu lại, chỉ sợ cũng lưu không thể.

Tây phương giáo thực lực dù sao không phải cái, lúc này đây sát Nan Đà long vương xem như hắn học nghệ không tinh, tự chịu diệt vong, chẳng trách người khác, tây phương giáo chỉ có thể ăn này ngậm bồ hòn. Nhưng thật muốn ngay cả này khác bảy vị long vương cũng cấp giết, sự tình chỉ sợ cũng muốn ồn ào lớn.

Đương nhiên nếu bảy vị long vương vừa rồi phải muốn thay Nan Đà long vương báo thù, kia lại khác làm đừng

luận.

“Đáng tiếc a, như vậy tên rất không có can đảm!” Thiên Bồng nguyên soái gặp Sa Già La đám người quay đầu rời đi, không phải không có tiếc nuối lắc đầu nói.

“Ha ha, Thiên Bồng nguyên soái, bản chân quân nhìn ngươi là e sợ cho thiên hạ không loạn a! Bệ hạ bảo chúng ta đến, cũng không phải là bảo chúng ta cùng bọn họ đánh nhau, mà là muốn xem trụ bọn họ, đừng cho bọn họ nhúng tay Tây Hải việc, ngươi đổ tốt, còn hận không thể cùng bọn họ đánh nhau một trận.” Thủy Đức chân quân nhìn Thiên Bồng nguyên soái vẻ mặt tiếc nuối bộ dáng, không khỏi thẳng lắc đầu.

“Nói là như thế này nói đúng vậy, nếu bọn họ phải muốn cùng ta lão Chu đánh nhau, ta lão Chu cũng không có biện pháp a!” Thiên Bồng nguyên soái đỉnh đạc nói.

“Thiên Bồng nguyên soái, Thủy Đức chân quân, tiểu vương tại đây tạ quá hai vị trợ giúp loại tình cảm, còn thỉnh hai vị đại nhân cùng các vị đi Tây Hải Long cung, cũng tốt làm cho tiểu vương tẫn tận tình địa chủ.” Hai người đang nói, Ngao Lệ đã tiến lên đây chắp tay thi lễ nói.

“Đa tạ Tây Hải long vương thịnh tình. Nơi đây sự tình đã xong, chúng ta cũng phải đi về phía bệ hạ báo cáo kết quả công tác, huống hồ, Nan Đà long vương đã đền tội, đúng là ngươi Tây Hải Long cung thu phục lãnh địa là lúc, chúng ta còn là ngày khác lại đến quấy rầy ngươi.” Thiên Bồng nguyên soái nhân tuy rằng tùy tiện, nhưng đầu óc lại rõ ràng thật sự, nghe vậy cùng Thủy Đức chân quân cười chắp tay nói.

Ngao Lệ trong lòng cũng vội vã thu phục mất đất, xem Thiên Bồng nguyên soái cùng Thủy Đức chân quân chối từ, cũng sẽ không cường lưu, lại hơi chút khách khí vài

câu, song phương nhân tiện nói biệt.

Trong lúc Cộng Công phân thân, Tịch Trần cùng Tịch Hàn đám người tự nhiên cũng tiến lên đây cùng Thiên Bồng nguyên soái đám người gặp mặt chào hỏi, hơi chút hàn huyên khách sáo vài câu.

Thiên Bồng nguyên soái cùng Thủy Đức chân quân biết Cộng Công phân thân cùng Tịch Trần, Tịch Hàn đều là nhân vật cực kì lợi hại, cho nên đều thực khách khí, chút không có làm dáng.

Thiên Bồng nguyên soái cùng Thủy Đức chân quân rời đi sau, Ngao Lệ liền mang theo nhân mã thu phục Tây Hải Long cung lãnh địa, về phần Nan Đà long vương địa bàn, chung quy cố kỵ tây phương giáo thế lớn, hơn nữa tây phương giáo long bộ ở Nan Đà long vương chết sau, cũng lập tức đối Nan Đà long vương địa bàn tiến hành rồi bố phòng. Muốn tấn công xuống dưới cũng không phải cái gì chuyện dễ. Cho nên Ngao Lệ chuyển biến tốt hãy thu, đến Nan Đà long vương địa giới liền đình chỉ đẩy mạnh.

Ở biên giới chỗ, lần nữa bố phòng sau, Ngao Lệ khải hoàn hồi triều.

Làm Ngao Lệ khải hoàn hồi triều khi, toàn bộ Tây Hải oanh động.

Ven đường nơi đi qua, trong nước các bộ tộc thủ lĩnh đều ào ào đi ra nghênh đón, thái độ vô cùng cung kính, cũng đều ào ào tỏ vẻ về sau tất lấy Tây Hải Long cung làm chủ, sai đâu đánh đó.

Nói đùa, Tây Hải Long cung lần này xuất chinh, đầu tiên là đại bại Giao Ma Vương, đánh cho bọn họ chỉ có thể co đầu rút cổ ở Phúc Hải trong cung canh phòng nghiêm ngặt không ra, theo sát sau lại đại bại Nan Đà long

vương bộ, thậm chí ngay cả Nan Đà long vương đều bị tru giết.

Như vậy bưu hãn chiến tích, cho dù thượng mặc cho Tây Hải long vương Ngao Nhuận tái thế, kia đều xa xa không thể cùng hắn so sánh với. Toàn bộ Tây Hải ai còn dám cho rằng tân mặc cho Tây Hải long vương yếu đuối khả khi? Ai còn dám dễ dàng mạo phạm Tây Hải long vương?

Gặp trong nước các bộ tộc thủ lĩnh ào ào đi ra nghênh đón, tỏ vẻ thần phục, Tây Hải Long cung các tướng sĩ người người cảm thấy trước nay chưa có tự hào cùng vinh dự cảm.

Thẳng đến giờ khắc này, Tây Hải Long cung cũ bộ mới vừa rồi chân chính quy tâm tân nhậm Tây Hải long vương.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1863 : Thế cục biến hóa

Trở lại Tây Hải Long cung, toàn bộ Tây Hải Long cung sôi trào.

Cùng ngày, Ngao Lệ phong thưởng chúng tướng sĩ, đại bãi khánh công yến, quảng mời Tây Hải quần hào, ngay cả ở Tây Hải chúng tiên trên đảo tu luyện nổi danh tiên nhân cũng đều mời.

Nếu là trước kia, rất nhiều người không hẳn vậy sẽ cho tân nhậm Tây Hải long vương mặt mũi, nhưng lúc này đây, người được mời trên cơ bản đều đến đây, cho dù chính mình thật sự tới không được, cũng phái trướng hạ nhân vật trọng yếu bị trọng lễ đến bái kiến Tây Hải long vương.

Nan Đà long vương vừa chết, Giao Ma Vương co đầu rút cổ ở trong phúc hải cung không ra, Tây Hải long vương đã thành Tây Hải chân chính bá chủ!

Ngao Lệ đại bãi khánh công yến khi, Tịch Hàn cùng Tịch Trần cũng đã trước tiên cáo từ rời đi.

Tụ Quật châu hiện tại tình thế ác liệt, Hạ Vân Kiệt bên kia nhu cầu cấp bách Tịch Hàn cùng Tịch Trần như vậy đại tướng tọa trấn trong quân.

Về phần Cộng Công phân thân, nhưng thật ra tạm thời lưu tại Tây Hải Long cung.

Một phương diện là phòng bị tây phương giáo chết Nan Đà long vương trong lòng không cam lòng, làm cho yêu thiêu thân, cần tọa trấn Tây Hải long vương để ngừa vạn nhất, mặt khác một phương diện, Cộng Công vốn là thượng cổ thủy thần, Tây Hải Long cung càng thích hợp hắn dốc lòng tu luyện.

Về phần Tụ Quật châu bên kia nhưng thật ra đừng lo, Cộng Công phân thân cùng Hạ Vân Kiệt tâm thần tương liên, nếu Tụ Quật châu bên kia có chuyện, Hạ Vân Kiệt thần niệm nhất truyền, hắn liền biết được.

Ngao Lệ đại bãi khánh công yến sau, lại cố ý lên một chuyến thiên đình, hướng Ngọc Đế bẩm báo Tây Hải chiến huống.

Ngọc Đế tuy rằng sớm đã biết được Tây Hải chiến huống, nhưng nhìn đến Ngao Lệ tự mình đi lên bẩm báo, nghe tiệp báo theo hắn trong miệng nói ra đến, cũng là mặt khác một phen sung sướng tâm tình.

Đã bao nhiêu năm, chỉ có thể trơ mắt nhìn tây phương giáo một chút tằm ăn lên nguyên bản thuộc loại hắn địa bàn, trơ mắt nhìn tây phương giáo ở thiên đình phát triển an toàn, trơ mắt nhìn bọn họ một đám ở trước mặt hắn hiển lộ ra nội tâm kiêu ngạo.

Mà người Xiển giáo thì tại bên cạnh nhìn hắn Ngọc Đế truyện cười.

Hiện tại Hạ Vân Kiệt thầy trò cuối cùng thay hắn ra một ngụm ác khí, ở tây hải lại một lần thất bại tây phương giáo nhuệ khí.

“Hảo! Ái khanh dũng mãnh chinh chiến, là ta thiên đình chúng tiên khanh mẫu. Người tới, thưởng Ngao Lệ đai ngọc một cây, cẩm y pháp bào một kiện, thiên cung ngự rượu tám đàn.” Ngọc Đế nghe xong Ngao Lệ hội báo sau, trên mặt lộ ra đã lâu mỉm cười, đối Ngao Lệ đại thêm phần thưởng.

“Thần tạ bệ hạ!” Ngao Lệ nghe vậy vội vàng lễ bái nói lời cảm tạ.

Gặp Ngao Lệ tới thủy tới chung đối chính mình cung kính có thêm, Ngọc Đế trong lòng càng phát ra vui mừng, lại rất cố gắng một phen.

Ngao Lệ rời thiên đình, lại một đường đi Vân Hoành sơn, bái kiến Hạ Vân Kiệt cùng Dao Trì Thánh Nữ.

“Nan Đà long vương bộ địa bàn, nhân tây phương giáo thế lớn, khả tạm thời hoãn vừa chậm thu phục. Khả trước tập trung binh lực chậm rãi cắn nuốt Giao Ma Vương địa bàn.” Tư thân hiên, Hạ Vân Kiệt đối Ngao Lệ nói.

“Đệ tử cũng đang có ý này. Phong Trục quận lâm hải một trận chiến, Giao Ma Vương binh lực tổn thất thảm trọng, chính mình cũng bản thân bị trọng thương, chính là ta Tây Hải Long cung thu phục hắn địa bàn tốt thời cơ.” Ngao Lệ gật đầu nói.

Gặp Ngao Lệ cũng có ý này, Hạ Vân Kiệt vui mừng điểm gật đầu, thầy trò hai lại hơi chút thương lượng một phen, Ngao Lệ mới đứng dậy rời đi.

Ngao Lệ trở lại Tây Hải Long cung sau không lâu, liền có một chi chi nhân mã theo Tây Hải Long cung xuất phát, hướng phúc hải cung cố hữu lãnh địa tiến quân.

Lần trước, bởi vì nóng vội cứu viện Bắc Minh thành, giải quyết Nan Đà long vương, Tây Hải Long cung đại quân đánh tới phúc hải cung sau, liền vội cấp chỉ huy bắc thượng, còn không có tới kịp phá được phúc hải cung nắm trong tay đại phiến lãnh địa.

Tây Hải Long cung đã rất nhiều năm không có chủ động xuất chinh Tây Hải thế lực lớn, lúc này đây Tây Hải Long cung chủ động xuất chinh Giao Ma Vương lãnh địa, lại một lần nữa chấn động toàn bộ Tây Hải, cũng làm cho rất nhiều nguyên bản cắt cứ một phương, không phục

theo Tây Hải Long cung quản thúc khắp nơi thế lực cảm thấy từng trận bất an, ào ào báo cho thủ hạ người, trong khoảng thời gian này nghiêm cấm cùng người Tây Hải Long cung khởi xung đột, miễn cho gây họa trên thân.

Làm Tây Hải Long cung chủ động xuất chinh Giao Ma Vương lãnh địa khi, ở Tụ Quật châu, quý là Tụ Quật châu tiên vương Hạ Vân Kiệt như trước co đầu rút cổ ở Vân Hoành sơn không ra.

Có một số đông nhân mã theo Tụ Quật châu phía tây, tang mộc, đại thốc, thanh tự hơn mười trung thượng đẳng quận mà ra, bốn phía hướng tứ phương chinh phạt.

Những người này trừ bỏ lấy tang mộc quận tiễn sơn Phùng Mông sở hạt nhân mã làm chủ ở ngoài, còn có không ít huyết già sơn nhân mã, ngũ long sơn vân tiêu động nhân mã, cùng với này khác một ít tây phương giáo nhân mã, thậm chí ngay cả long bộ cũng phái một số nhân mã đến trợ chiến.

Tây Hải, tạm thời bọn họ không có biện pháp tái hưng cái gì sóng gió, liền tưởng ở Hạ Vân Kiệt trên người tìm về một điểm bãi.

Bọn họ liền như cuồn cuộn nước lũ, cọ rửa quá Tụ Quật châu đại địa, nơi đi qua sinh linh đồ thán, đầu tường đổi kỳ.

Người Xiển giáo, chỉ cần người tây phương giáo không xúc phạm đến bọn họ lãnh địa, bọn họ như trước là ngồi xem quan vọng. Mà một ít thế lực lớn, giống sư đà sơn di sơn đại thánh, kim vân sơn Ngu Nhung Vương đám người gặp tây phương giáo khuếch trương chi thế hung mãnh, sợ bọn họ đem bọn họ cũng cấp nuốt, ào ào liên hợp lại, cũng quảng mời khắp nơi hào kiệt, hình thành to nhỏ không đồng nhất liên minh, sau đó cũng đi theo bốn

phía khuếch trương, không ngừng lớn mạnh tự thân thế lực.

Có thể nói, giờ khắc này, toàn bộ tiên giới, tối loạn sẽ muốn tính Tụ Quật châu.

Mỗi ngày đều có đánh trận, mỗi ngày đều có rất nhiều thế lực gian đấu đá.

Tiểu thế lực từ từ biến mất, mà thế lực lớn tắc như quả cầu tuyết giống nhau càng lăn càng lớn, trong đó tự nhiên phải kể tới tiễn sơn Phùng Mông thế lực lớn nhất, tiếp theo là Xiển giáo phi vân quận kim đình sơn ngọc ốc động Đạo Hành thiên tôn vài ngưu nhân thế lực, xuống lần nữa đến tắc phải kể tới sư đà sơn di sơn đại thánh cùng kim vân sơn Ngu Nhung Vương liên hợp lại thế lực, này đó thế lực xuống dưới, còn có linh linh tinh tinh một ít thế lực lớn, nhưng cũng không như tây phương giáo, Xiển giáo còn có hai đại tuyệt thế yêu vương liên hợp lại thế lực.

Về phần Hạ Vân Kiệt, vị này tiên vương, tự nhiên coi như là Tụ Quật châu nhất thế lực lớn chi nhất, chính là hắn trên danh nghĩa là Tụ Quật châu chi chủ, nhưng sở chiếm địa bàn chỉ có Thạch Cừ quận cùng Phong Trục quận hai quận, tại đây chút thế lực, luận địa bàn ngược lại là nhỏ nhất. Trướng hạ binh tướng cũng là ít nhất.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt chiến tích hiển hách, quý là tiên vương, chẳng sợ hắn địa bàn nhỏ nhất, hắn trướng hạ binh tướng ít nhất, cũng không có một người dám khinh thường hắn. Thậm chí một ít tin tức linh thông đứng đầu nhân vật, đều đã nghe được tiếng gió, nói tiễn sơn Phùng Mông đột nhiên phát lực, chính là hướng về phía Hạ Vân Kiệt mà đi.

……

Thời gian cực nhanh, đảo mắt Phong Trục quận lâm hải một trận chiến đã qua đi một trăm năm, Hạ Vân Kiệt phi lâm tiên giới đã qua đi ba trăm năm.

Này một trăm năm trong vòng, Tây Hải Long cung ở Tây Hải thế lực càng phát ra lớn mạnh. Tây Hải Long cung đại quân cơ hồ đã thu phục phúc hải cung sở hạt đại bộ phận địa bàn, đã đối phúc hải cung hình thành vây quanh.

Tây Hải Long cung ở Tây Hải thế lực càng phát ra lớn mạnh, mà Tụ Quật châu, Phùng Mông đám người thế lực đồng dạng càng phát ra lớn mạnh, hơn nữa so với Tây Hải Long cung phát triển tốc độ còn muốn tấn mãnh rất nhiều, cơ hồ đã thổi quét qua hơn phân nửa cái Tụ Quật châu.

“Tiên vương điện hạ, lại như vậy đi xuống, chỉ sợ toàn bộ Tụ Quật châu đều phải rơi vào Phùng Mông đám người tay. Không bằng chúng ta cũng ra tay một trận chiến đi, lấy chúng ta thực lực, hơn nữa tiên vương điện hạ uy danh, tổng cũng có thể chiếm cái mấy chục thượng trăm cái quận.” Tiên vương điện, Thủy gia thiếu tộc trưởng, Thủy Xuyên Lưu quỳ một gối xuống nói.

Từ một trăm năm trước dứt khoát rời đi Thủy gia đầu nhập vào Hạ Vân Kiệt, Thủy Xuyên Lưu giấc mộng có thể tùy tiên vương điện hạ rong ruổi tiên giới, đại sát tứ phương.

Nhưng Thủy Xuyên Lưu lại như thế nào cũng không nghĩ tới, tiên vương điện hạ thế nhưng lại một lần nữa ngủ đông không ra, tùy ý Phùng Mông đám người bốn phía thu nạp địa bàn. Mắt thấy Phùng Mông đám người thế lực càng lúc càng lớn, sở chiếm địa bàn cũng càng lúc càng lớn, Thủy Xuyên Lưu cuối cùng nhịn không được bước ra khỏi hàng thỉnh chiến.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1864 : Tình thế bức người

Hạ Vân Kiệt ánh mắt chậm rãi đảo qua phía dưới, gặp liền ngay cả luôn luôn không thích chiến tranh nữ đệ tử Cố Thiến Lâm lúc này cũng là vẻ mặt nóng lòng muốn thử biểu tình, trong lòng không khỏi âm thầm cười khổ.

Muốn chinh phục mấy chục cái thượng trăm cái quận, lấy hắn tiên vương danh hiệu, còn có hắn nay thực lực quả thật hoàn toàn có thể làm đến. Chỉ khi nào cùng tây phương giáo Phùng Mông bọn họ đường hẹp gặp nhau, chính diện giao phong, này quận, lại có vài cái sẽ là trung với hắn ? Hắn lại có bao nhiêu dư lực có thể trấn thủ này quận?

Nếu không thể hoàn toàn nắm giữ này quận, này quận đối với hắn mà nói bất quá chính là cái con số mà nói.

Kỳ thật hiện tại Phùng Mông đám người bốn phía khuếch trương, cũng căn bản không có thời gian kinh doanh sở chiếm lĩnh quận, phủ, này quận, phủ đối với bọn họ mà nói làm sao thường không phải một con số? Chân chính duy trì bọn họ hay là bọn họ nguyên lai căn cơ.

Thậm chí, bọn họ địa bàn chiếm lĩnh càng nhiều, nhân mã ngược lại muốn càng phân tán, một khi chân chính cùng Hạ Vân Kiệt chính diện giao phong, tụ lại lên ngược lại là cái vấn đề.

Đương nhiên, ở Phùng Mông đám người trong mắt, Hạ Vân Kiệt hiện tại trên cơ bản là người chết một cái. Nhân mã phân tán một điểm căn bản ảnh hưởng không được kết quả, tương phản, Hạ Vân Kiệt hiện tại trạng huống, ngược lại có thể cho bọn họ danh chính ngôn thuận bốn phía khuếch trương.

Chờ Hạ Vân Kiệt vừa chết, gạo nấu thành cơm, Ngọc Đế tái phái một cái khác tiên vương đến Tụ Quật châu cũng đã muộn.

Bởi vì bọn họ cơ hồ đã chiếm lĩnh hơn phân nửa Tụ Quật châu !

Đương nhiên, Hạ Vân Kiệt tồn cũng là một cái khác tâm tư.

Hắn tưởng là, hiện tại tùy ý các ngươi chiếm lĩnh địa bàn, tùy ý các ngươi bừa bãi, ta chỉ quản thủ của ta Phong Trục quận cùng Thạch Cừ quận, lẳng lặng tích tụ lực lượng, sau đó đột nhiên cho ngươi trí mạng một kích.

Đến lúc đó, người thắng làm vua kẻ bại là giặc, huống chi hắn còn là Ngọc Đế thân phong Tụ Quật châu tiên vương, một khi hắn thắng lợi, liền trực tiếp đạp bọn họ mấy năm nay tạo uy vọng mà một bước đăng đỉnh.

Uy chấn toàn bộ Tụ Quật châu, đến lúc đó bọn họ mấy ngày nay chịu khó chịu khổ chinh phạt bất quá là vì hắn làm áo cưới mà thôi.

Chính là Hạ Vân Kiệt có thể làm được hay không điểm này, vậy muốn xem hắn ở trước chân chính đại chiến tiến đến, thực lực có thể đột phá tới trình độ nào.

Này một trăm năm qua, hắn luôn luôn tại tĩnh tâm tìm hiểu Thái Ất kim tiên đại đạo, nhưng luôn còn kém một ít. Hắn ba đại phân thân thì tại tìm hiểu vu tổ đại đạo, nhưng đồng dạng kém một ít.

Bất quá ba đại phân thân cùng bản tôn không giống với, bọn họ còn không có tu luyện đến đại vu chân chính cao nhất, này một trăm năm qua, ngày đêm thu nạp rơi ở thiên địa vũ trụ gian vu tổ tinh khí, thực lực lại tăng tiến

không ít. Hiện tại lấy thực lực của bọn họ, cùng Tây Hải một trận chiến khi Hạ Vân Kiệt đã kém cỏi không bao nhiêu.

Hai phân thân hợp lực, tuyệt đối có thể đè nặng Bì Na Dạ Già đánh, mà ba phân thân nếu hợp lực, chỉ sợ đã có trấn sát Bì Na Dạ Già thực lực.

Mà nếu lại cho Hạ Vân Kiệt một trăm năm thời gian, hắn có tin tưởng ba đại phân thân thực lực có thể cùng Tây Hải một trận chiến khi bản tôn làm chuẩn, thậm chí còn muốn vượt qua một ít.

Khi đó cho dù Phùng Mông, Văn Thù Quảng Pháp còn có Bì Na Dạ Già ba người liên hợp, Hạ Vân Kiệt cũng có nắm chắc đánh bại bọn họ.

Bởi vì hắn so với bọn họ hơn một người.

Nguyên nhân vì nhìn đến ba đại phân thân thực lực còn có vững bước tăng trưởng không gian, cho nên Hạ Vân Kiệt vẫn ẩn nhẫn không phát, cấp ba đại phân thân tận lực kéo dài thời gian.

Ba đại phân thân là hắn đòn sát thủ!

Mà bọn họ hiện tại tối thiếu là thời gian !

“Bổn vương chính là Tụ Quật châu tiên vương, bổn vương muốn quản hạt là toàn bộ Tụ Quật châu! Một ngày nào đó, bổn vương sẽ muốn bọn họ đem sở hữu nuốt vào, toàn bộ cấp bổn vương nhổ ra. Hiện tại các ngươi chỉ để ý dốc lòng tu luyện, dụng tâm thao luyện binh tướng, thời cơ đến, bổn vương tự nhiên có định đoạt!” Hạ Vân Kiệt uy nghiêm nói.

Hạ Vân Kiệt vừa mới dứt lời, sắc mặt đột nhiên đại biến, hoắc mắt theo đại biểu cho tiên vương ngai vàng mạnh

đứng lên.

Hạ Vân Kiệt vừa mới vừa đứng lên, Tịch Hàn sắc mặt tái nhợt theo ngoài điện vội vàng tiến vào, hai tay cánh tay rõ ràng thiếu một chích.

“Tịch Hàn sao lại thế này? Hạ Lập đâu?” Hạ Vân Kiệt nhìn tích mặt lạnh lùng sắc tái biến.

Này một trăm năm, Hạ Vân Kiệt trừ bỏ ngủ đông không ra, nhiều mặt tăng mạnh tài bồi huấn luyện tướng sĩ ở ngoài, còn phái Tịch Hàn ba huynh đệ đến khắp nơi vơ vét thiên tài địa bảo, dùng tốt đến tài bồi tướng sĩ, tăng cường thực lực.

Bồng Lai tiên đảo là thượng cổ Tiệt giáo ở tiên giới chủ yếu đạo tràng, không chỉ có tiên linh khí tràn đầy, lại cất giấu vô số thiên tài địa bảo. Vừa vặn Hạ Lập là Bồng Lai tiên đảo Khô Lâu quận quận vương tiên quân, đoạn thời gian trước, Hạ Vân Kiệt phái Tịch Hàn cùng Hạ Lập cùng nhau hồi Bồng Lai tiên đảo một chuyến, nhìn xem hay không có thể theo Khô Lâu sơn vùng vơ vét một ít thiên tài địa bảo lại đây, thuận đường cũng làm cho Hạ Lập giải sầu.

Hắn này con trai thật là hiếu chiến, mấy năm nay làm cho hắn mỗi ngày đốc tạo tiên vương thành, sớm đã đem hắn cho nghẹn hỏng rồi.

“Báo tiên vương điện hạ, Hạ Lập cùng ty chức cách đại cù quận khi, gặp có người tây phương giáo tại hạ phương bốn phía giết chóc, Hạ Lập kiềm chế không được, giận dữ ra tay. Không ngờ kia chinh phạt đại cù quận chính là tiễn sơn Phùng Mông trướng hạ đại tướng Vệ Hung cùng Bì Na Dạ Già trướng hạ đại tướng La Ma Già. Hai người đều là cực kì lợi hại hạng người, hơn nữa thủ hạ cũng có mười mấy tên lợi hại kim tiên. Ty chức cùng Hạ Lập nhất thời vô ý, bị bọn họ vây quanh

lên. May mắn Hạ Lập tiên quân không biết khi nào tu luyện thành bất tử bất diệt thân, thay ty chức cản Vệ Hung một mũi tên, ty chức thế này mới có thể đào thoát, mà Hạ Lập tiên quân lại bị Vệ Hung cấp trấn áp.” Tịch Hàn quỳ xuống đất, vẻ mặt bi phẫn nói.

“Đại cù quận!” Hạ Vân Kiệt mặt âm trầm, trong mắt toát ra phức tạp ánh mắt. Đã vì con trai cảm thấy một tia kiêu ngạo, lại vì hắn lỗ mãng mà cảm thấy buồn bực, đương nhiên càng nhiều là đối tây phương giáo nồng đậm sát khí.

Hắn biết rõ, Hạ Lập học có Đế Giang độn thuật, nếu không phải bởi vì Tịch Hàn chi cố, Vệ Hung không hẳn vậy có thể trấn áp được hắn.

“Tiên vương điện hạ, Hạ Lập là vì ty chức chi cố mới rồi bị trấn áp, còn thỉnh tiên vương điện hạ chấp thuận ty chức lĩnh quân tiến đến giải cứu.” Tịch Hàn quỳ xuống đất không nổi nói.

“Ty chức nguyện tùy đại ca cùng nhau tiến đến!” Tịch Thử cùng Tịch Trần hai người đi theo bước ra khỏi hàng quỳ một gối xuống nói.

“Lão gia chính là Ngọc Đế thân phong, nếu không ly khai tiên vương thành chủ động xuất chiến, cho dù Phùng Mông quý là tây phương giáo hộ pháp, cũng tuyệt không dám mạo muội phát binh tấn công tiên vương thành. Bọn họ sở dĩ như thế bốn phía khuếch trương, từng bước ép sát, vì bức lão gia ra tay. Tịch Hàn thiên quân bọn họ một khi dẫn binh xuất chinh, kia lão gia náu mình chờ thời kế hoạch liền toàn bộ ngâm nước nóng, còn thỉnh lão gia cân nhắc!” Dao Trì Thánh Nữ biết Hạ Vân Kiệt xưa nay trọng cảm tình, gặp Tịch Hàn ba huynh đệ bước ra khỏi hàng thỉnh chiến, trong mắt toát ra một tia lo lắng sắc, tiến lên nhắc nhở khuyên can nói.

Hạ Vân Kiệt ánh mắt đảo qua quỳ một gối xuống trên mặt đất Tịch Hàn tam huynh đệ, lại chuyển xuống Dao Trì Thánh Nữ trên người, trong lòng âm thầm thở dài cười khổ.

Hắn làm sao thường không biết Phùng Mông đám người như thế bốn phía khuếch trương muốn buộc hắn ra tay? Hắn làm sao thường không biết, lúc này không phải cùng Phùng Mông đám người một trận chiến thời cơ tốt nhất.

Khả vấn đề là, người khác bao gồm Dao Trì Thánh Nữ cũng không biết Hạ Lập là hắn con trai, chính hắn cũng là trong lòng biết rõ ràng, con trai bị địch nhân trấn áp, hắn lại há có thể ngồi xem mặc kệ? Huống hồ hắn nếu ngồi xem mặc kệ, Cửu U Tố Âm nữ đế cũng không khả năng ngồi xem mặc kệ. Một khi nàng ra tay, kia đó là đem nàng cũng cấp hoàn toàn kéo xuống nước, đây là Hạ Vân Kiệt tuyệt đối không muốn nhìn đến.

Chương 1865 : Tự thân xuất mã

“Cũng thế, sớm hay muộn luôn luôn một trận chiến, vậy khai chiến đi!” Hạ Vân Kiệt trong lòng cười khổ dần dần chuyển vì kiên định.

Hắn chưa bao giờ là thích lùi bước hạng người!

“Lão gia!” Dao Trì Thánh Nữ không phải không có lo lắng kêu lên.

“Bổn vương ý đã quyết, truyền lệnh Thủy Hạo Trạch thiên quân, Tây Hải long vương, long môn đông phái, nam phái, bắc phái ba đại trưởng lão, tức khắc khởi triệu tập nhân mã đến tiên vương thành. Nếu Hạ Lập là ở đại cù quận bị bắt, Tịch Hàn thiên quân là ở đại cù quận bị thương, vậy ở đại cù quận cùng tiễn sơn nhất quyết cao thấp đi. Tịch Hàn hiện tại tùy bổn vương đi một chuyến đại cù quận!” Hạ Vân Kiệt nâng tay cản trở Dao Trì Thánh Nữ, thần sắc kiên định mà uy nghiêm nói.

“Tuân mệnh!” Dao Trì Thánh Nữ đám người gặp Hạ Vân Kiệt tâm ý đã quyết, không có người còn dám cãi lời, tất cả đều vẻ mặt nghiêm nghị quỳ xuống đất lĩnh mệnh.

Rất nhanh từng đạo mệnh lệnh liền theo tiên vương điện truyền đi xuống, Thạch Cừ quận tinh nhuệ nhân mã, Phong Trục quận tinh nhuệ nhân mã, Tây Hải Long cung tinh nhuệ nhân mã, còn có long môn này khác ba phái tinh nhuệ nhân mã, đều ào ào khẩn cấp triệu tập đứng lên, sau đó xuất phát tiên vương thành.

Làm khắp nơi tinh nhuệ nhân mã điều động khi, Hạ Vân Kiệt đã mang theo Tịch Hàn đến đại cù quận.

Chỉ tại trong nháy mắt, Hạ Vân Kiệt liền cảm ứng được Hạ Lập tồn tại.

Sau đó mang theo Tịch Hàn một cước đạp ở một tòa kim bích huy hoàng cung điện.

Cung điện ầm ầm sập.

Một cao gầy nam tử cùng một nam tử vẻ mặt dữ tợn theo sụp xuống cung điện trung bay vọt mà ra, lăng không mà đứng, vẻ mặt tức giận.

Mặt đất, có một cả nam tử người mình đầy thương tích vẻ mặt kiệt ngạo đứng ở phế tích.

“Phương nào yêu tặc, cũng dám ở thái tuế gia động thổ!”

“Là bổn vương!” Một đạo uy nghiêm thanh âm theo thiên mà đến, như sấm thanh cuồn cuộn.

Hạ Vân Kiệt hai mắt dừng ở kia mình đầy thương tích nam tử trên người, trong mắt lóe ra một tia đau lòng sắc, bất quá làm hắn ánh mắt chuyển hướng kia một cao gầy cùng một vẻ mặt dữ tợn nam tử khi, đột nhiên gian chuyển làm đặc hơn sát khí.

“Dám thương người của bổn vương, các ngươi hôm nay tất cả đều chết!” Hạ Vân Kiệt mặt không chút thay đổi âm thanh lạnh lùng nói.

“Hạ Vân Kiệt!” Kia cao gầy cùng vẻ mặt dữ tợn nam tử đúng là Phùng Mông trướng hạ đại tướng Vệ Hung cùng Bì Na Dạ Già trướng hạ đại tướng La Ma Già, ánh mắt dừng ở Hạ Vân Kiệt trên người, thân mình không khỏi mạnh chấn động, tràn đầy tức giận mặt đột nhiên gian trở nên vô cùng ngưng trọng đứng lên.

“Không nghĩ tới vì một vị tiên quân, ngươi thế nhưng sẽ tự mình tiến đến! Bất quá này cũng khó trách, đây là một

vị thực đặc thù tiên quân!” Vệ Hung âm thanh lạnh lùng nói, trong lòng lại âm thầm sốt ruột bất an.

Nếu nói Tây Hải một trận chiến, bước đầu đặt Hạ Vân Kiệt có một trận chiến Thái Ất kim tiên lực uy danh, nhưng chỉ là có một trận chiến lực, khi đó mọi người còn không hề cho rằng Hạ Vân Kiệt có cùng Thái Ất kim tiên tương đương thực lực. Như vậy Phong Trục quận một trận chiến, Hạ Vân Kiệt một đao phách sát Ba Mịch, tắc hoàn toàn làm cho người chúng ta chung nhận thức hắn có cùng Thái Ất kim tiên tương đương thực lực.

Vệ Hung cùng La Ma Già tuy rằng đều là đứng đầu kim tiên, nhưng đối mặt Hạ Vân Kiệt nhưng không tiếp thu là chính mình hai người có thủ thắng thực lực, huống chi Hạ Vân Kiệt bên này còn có Tịch Hàn.

Tịch Hàn thực lực bọn họ đã đã lĩnh giáo rồi, là cùng bọn họ kém không bao nhiêu lợi hại nhân vật.

Cũng may lần này chinh phạt đại cù quận, bọn họ mang đến không ít tiễn sơn cùng huyết già sơn tinh nhuệ nhân mã, còn có thể ngăn cản một trận.

“Các ngươi là chính mình động thủ đem đầu cắt lấy, còn là bổn vương tự mình tới lấy?” Hạ Vân Kiệt lạnh giọng hỏi.

“Ha ha, họ Hạ, ngươi tuy rằng lợi hại, nhưng bản tôn cũng không phải ăn chay !” Vệ Hung gặp Hạ Vân Kiệt như thế cuồng vọng, không khỏi ngửa mặt lên trời cười to.

“Một khi đã như vậy, vậy bổn vương tự mình tới lấy!” Nói xong một thanh huyết đao ngang trời mà ra, đối với Vệ Hung liền bổ tới.

Này một đao bổ ra, thiên địa thất sắc, toàn là biển máu

ngập trời.

Vệ Hung gặp Hạ Vân Kiệt nói động thủ liền động thủ, trong tay thanh quang chợt lóe, hơn một cây cung tiễn.

Vệ Hung xuất từ tiễn sơn, Phùng Mông nhiều mặt dạy, lợi hại nhất tự nhiên là tài bắn cung.

Dây cung lạp mãn, tên như điện bắn ra.

Tên nơi đi qua, bởi vì nhanh chóng ma sát, tên cùng không khí phảng phất đều bị châm, một đạo hồng quang ở không trung xẹt qua, mà kia ánh lửa trung là một cái tối đen không thấy để hắc động.

Này một mũi tên, không chỉ có nhanh đến cực điểm, lại trực tiếp bắn phá tiên giới không gian.

Cơ hồ đồng thời, La Ma Già thi triển pháp thiên tượng địa, tay cầm một chi huyết mâu, hai tay căn căn gân xanh bạo khởi, đối với Hạ Vân Kiệt phía sau lưng đâm tới.

“Chớ có thương ta tiên vương điện hạ!” Tịch Hàn tuy rằng biết Hạ Vân Kiệt lợi hại, nhưng thấy kia tên như điện, huyết mâu lại cương mãnh vô cùng, còn là khó tránh khỏi có chút lo lắng, vội vàng nắm việt phủ hướng La Ma Già chém tới.

Chính là Tịch Hàn vừa mới động thủ, sớm đã có tây phương giáo kim tiên tướng sĩ xông lên, ngăn cản hắn.

Tên như điện, xuyên qua không gian, tốc độ nhanh đến cực điểm, thường nhân căn bản không thể trốn tránh, cho dù lợi hại kim tiên cũng vô pháp ngăn cản. Phía trước nếu không phải Hạ Lập thay Tịch Hàn cản một mũi tên, cho dù Tịch Hàn bực này nhân vật lợi hại cũng muốn mệnh tang Vệ Hung tên hạ.

Nhưng Hạ Vân Kiệt kế thừa Hậu Nghệ y bát, Vệ Hung ở trước mặt hắn thi triển tài bắn cung bất quá là múa búa trước cửa Lỗ Ban.

Minh ngục huyết đao ở không trung xẹt qua một đạo quỷ dị đường cong.

“Thương!” Một tiếng vừa vặn bổ vào tên phía trên.

Bén nhọn tên nhất thời từ đầu tới đuôi bị minh ngục huyết đao chém thành hai nửa, mà minh ngục huyết đao tựa hồ cũng không có đã bị bất luận cái gì trở ngại, tiếp tục khí thế như hồng hướng Vệ Hung vạch tới.

Vệ Hung tuy rằng biết Hạ Vân Kiệt rất lợi hại, nhưng thấy chính mình mọi việc đều thuận lợi tài bắn cung bị hắn trực tiếp lấy cứng chọi cứng phương thức, một đao phá điệu, còn là kinh hãi.

Tên lại liên tiếp bắn ra.

Nhưng minh ngục huyết đao liền hướng chẻ tre bình thường, đem tên nhất nhất phá vỡ. Sắc bén lưỡi dao đảo mắt liền giết đến Vệ Hung trước mặt.

Huyết sắc đao phong ở Vệ Hung trong mắt không ngừng phóng đại, gần trong gang tấc!

Vệ Hung muốn chạy trốn, nhưng minh ngục huyết đao tốc độ loại nào mau, cũng là căn bản không kịp.

Vệ Hung mãnh giơ lên trong tay cung, muốn ngăn cản huyết đao.

“Răng rắc!” Một tiếng, cung theo tiếng hai đoạn.

Cơ hồ đồng thời huyết đao dừng ở hắn trên trán, lạnh

như băng đao phong xẹt qua hắn sọ não, Vệ Hung mới đột nhiên hiểu được.

Hạ Vân Kiệt sớm đã siêu việt đứng đầu kim tiên phạm trù, đã căn bản không thể dùng đứng đầu kim tiên lại đến cân nhắc thực lực của hắn!

Buồn cười, hắn còn tưởng rằng bằng chính mình cùng La Ma Già thực lực, hai người liên thủ còn có thể cùng hắn một trận chiến.

Hiểu được sau, Vệ Hung ánh mắt lướt qua Hạ Vân Kiệt, nhìn đến chính nắm huyết mâu đối với Hạ Vân Kiệt phía sau lưng hung hăng đâm tới La Ma Già, hắn trên mặt mang theo dữ tợn cùng mừng như điên sắc, nghĩ đến này một mâu sẽ đâm trúng.

Vệ Hung trên mặt nổi lên một tia trào phúng, một người có thể sử dụng huyết đao cứng đối cứng liên tiếp phá vỡ hắn tài bắn cung, hắn lại khởi là có thể đánh lén được ?

Vệ Hung trên mặt trào phúng đột nhiên đọng lại, mà cơ hồ đồng thời, Hạ Vân Kiệt minh ngục huyết đao như điện cuốn, sau này tùy tay vừa bổ.

“Thương!” Một tiếng nổ, La Ma Già cả người run rẩy dữ dội, hổ khẩu rạn nứt, huyết mâu thiếu chút nữa sẽ muốn rời tay mà ra.

“Bồng!” Một thanh âm vang lên, ở Hạ Vân Kiệt minh ngục huyết đao chém trúng La Ma Già huyết mâu khi, Vệ Hung thân mình một phân thành hai, ầm ầm ngã xuống đất, đảo mắt hóa thành một khối một phân hai nửa xương bọc da khô lâu khung xương.

Một thân tinh huyết sinh cơ sớm đã bị minh ngục huyết đao một quyển mà không.

Chương 1866 : Rời đi

Nhìn Vệ Hung đảo mắt trở thành một khối khô lâu khung xương, La Ma Già căn bản bất chấp hổ khẩu máu tươi chảy ròng, huyết mâu nhất vũ liền vội tốc sau này bay ngược.

Đến giờ phút này, hắn mới hoàn toàn tỉnh ngộ lại đây, vì sao lấy hắn chủ tử Bì Na Dạ Già kia lợi hại bản sự, đều phải liên hợp Phùng Mông và Văn Thù Quảng Pháp tôn giả, cùng nhau đối phó Hạ Vân Kiệt.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt thực lực sớm đã siêu việt kim tiên, dĩ nhiên là chân chính Thái Ất kim tiên thực lực!

“Bổn vương nói qua, thương chúng ta, hôm nay hẳn phải chết!” La Ma Già vừa mới vừa cấp tốc lui ra phía sau muốn bỏ chạy, một cái biển máu đã gào thét dâng mà đến, trong biển máu có một sắc bén huyết nhận.

La Ma Già trên mặt huyết sắc tẫn lui, trong mắt lộ ra một tia hoảng sợ sắc, hai tay sớm đã giơ lên huyết mâu hung hăng đối với kia huyết nhận đâm tới.

Nhưng trước khác nay khác, vừa rồi Hạ Vân Kiệt tinh lực ở Vệ Hung trên người, chính là tùy tay cuốn một đao, dùng ra lực đạo căn bản không đủ một nửa. Nhưng hiện tại này một đao cũng là súc thế mà phát, lại khởi là La Ma Già gấp gáp gian có thể ngăn cản được.

“Thương!” Lại một tiếng nổ, hỏa tinh bắn ra bốn phía. La Ma Già huyết mâu theo tiếng rời tay mà ra.

La Ma Già tâm thần run rẩy dữ dội, tim mật đều vỡ.

Huyết đao hoa lạc, ở La Ma Già trong mắt không ngừng phóng đại. Giờ khắc này, La Ma Già ngược lại không sợ

hãi, tâm cũng bình tĩnh xuống dưới.

Bình tĩnh trở lại La Ma Già thế nhưng nhớ tới nếu chính mình chủ tử Bì Na Dạ Già cùng Hạ Vân Kiệt lại đến một lần Tây Hải quyết đấu, sẽ là ai thắng ai thua?

Mà ở trước khi chết, La Ma Già hoảng sợ phát hiện, chính mình thế nhưng sẽ lựa chọn Hạ Vân Kiệt thắng được!

Đáng tiếc hắn không có cơ hội đem chính mình một suy luận nói cho Bì Na Dạ Già.

La Ma Già rồi ngã xuống kia một khắc, vây công Tịch Hàn sở hữu kim tiên tất cả đều như chó nhà có tang giống nhau chung quanh bôn đào mà đi.

Tịch Hàn muốn đi truy, bất quá Hạ Vân Kiệt lại vẫy vẫy tay, nói:“Mặc nó đi.”

Dứt lời, Hạ Vân Kiệt đi vào Hạ Lập trước mặt, nhìn hắn mình đầy thương tích lại như trước ngạo nghễ đứng thẳng dáng người, trong lòng không khỏi tê rần, duỗi tay giải trói ở hắn trên người tiên thừng.

“Hạ Lập học nghệ không tinh, có nhục tiên vương uy danh!” Hạ Lập quỳ một gối xuống, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt trong mắt lộ ra một tia tôn kính cùng cảm kích.

“Nếu biết học nghệ không tinh, kia vì sao còn muốn thể hiện?” Hạ Vân Kiệt trầm giọng trách cứ nói.

“Gia mẫu từng dạy quá hạ quan phải làm cái đỉnh thiên lập địa nam nhi, cho nên gặp chuyện bất bình, chẳng sợ biết rõ không địch lại, hạ quan cũng muốn rút đao tương trợ! Nếu hạ quan hành vi, hỏng rồi tiên vương điện hạ náu mình chờ thời kế sách, thỉnh tiên vương điện hạ chỉ để ý trách phạt, hạ quan không một câu oán hận.” Hạ

Lập trầm giọng nói, ánh mắt kiên định nhìn phía Hạ Vân Kiệt, trên mặt không có toát ra chút hối hận biểu tình.

“Gặp chuyện bất bình, chẳng sợ biết rõ không địch lại, cũng muốn rút đao tương trợ! Tố Nữ, ngươi nói là ta sao? Ngươi vẫn không có quên ta đúng không?” Hạ Vân Kiệt nghe nói như thế, không cầm nổi lòng cả người chấn động, cái mũi nhịn không được có chút lên men.

Nhưng rất nhanh Hạ Vân Kiệt liền áp chế đáy lòng cảm xúc dao động, nhìn về phía Hạ Lập, âm thầm thở dài một hơi, trong lòng rõ ràng yêu chết này con trai, nhưng ánh mắt lại trở nên phá lệ nghiêm khắc.

“Một khi đã như vậy, vậy ngươi liền cấp bổn vương chạy trở về của ngươi Khô Lâu quận, bổn vương trướng hạ không cần ngươi loại này người tự tiện hành động.” Hạ Vân Kiệt âm thanh lạnh lùng nói.

“Tiên vương điện hạ, chuyện này kỳ thật hạ quan cũng có……” Tịch Hàn nghe vậy vội vàng quỳ xuống cầu tình nói, trong mắt có một chút nghi hoặc sắc.

Tiên vương điện hạ nếu khẳng tự mình ra tay cứu giúp, hơn nữa vì Hạ Lập duyên cớ, trực tiếp chém giết Vệ Hung cùng La Ma Già, hiển nhiên là thực coi trọng Hạ Lập.

Như thế nào kết quả là, ngược lại muốn đuổi hắn đi đâu? Tịch Hàn tâm lý có chút nghĩ không thông.

“Hừ, ngươi là bổn vương tự mình tìm thấy thiên quân, ngươi có sai bổn vương tự nhiên sẽ trách phạt. Nhưng Hạ Lập là bệ hạ điều đến cùng bổn vương, không phải bổn vương phong tiên quân, bổn vương trách phạt không nổi, còn là làm cho hắn hồi chính mình Khô Lâu quận đi. Khi đó hắn là chết hay sống, hắn muốn làm gì đều có thể.” Hạ Vân Kiệt nói xong liền phẩy tay áo bỏ đi,

dĩ nhiên là xem cũng không lại nhìn Hạ Lập liếc mắt một cái, chính là làm hắn xoay người là lúc, khóe mắt lại đã ươn ướt.

Tây phương giáo thế đại, hắn là tuyệt đối không muốn đem Cửu U Tố Âm nữ đế liên lụy đi vào!

Cho dù thật muốn chết, vậy chết hắn vậy là đủ rồi!

“Nguyên lai ngươi chưa bao giờ đem ta trở thành của ngươi tướng sĩ đến đối đãi! Nguyên lai ta ở ngươi trong mắt cho tới bây giờ đều chính là một ngoại nhân! Cho nên ngươi chỉ phái đốc tạo tiên vương thành chức vụ cho ta, chưa bao giờ làm cho ta mang binh giết địch! Ngươi cho tới bây giờ vốn không có chân chính tín nhiệm quá ta! Khả nếu như vậy, ngươi vì sao phải tới cứu ta? Nếu như vậy ngươi lại vì sao phải thu lưu ta?” Nhìn Hạ Vân Kiệt phẩy tay áo bỏ đi, Hạ Lập không biết vì cái gì có một cỗ không hiểu tức giận trong lòng trước hừng hực thiêu đốt, phảng phất chính mình vẫn tín nhiệm thân nhân bằng hữu phản bội chính mình giống nhau.

“Bởi vì bệ hạ!” Một đạo lạnh như băng vô tình thanh âm ở không trung vang lên.

“Hảo, ngươi đã không hiếm lạ ta, ta đây đi đó là!” Hạ Lập bỗng nhiên đứng dậy, cuồn cuộn nổi lên một đạo hồng quang nhắm hướng đông phương mà đi.

Vừa không là hồi thiên đình cũng không phải hồi Cửu U cung, mà là lập tức hồi chính mình Bồng Lai tiên đảo Khô Lâu sơn.

Gặp Hạ Lập giận dữ rời đi, Hạ Vân Kiệt tâm như đao cắt, chậm rãi xoay người nhìn xa hắn rời đi phương hướng thật lâu không có ngôn ngữ.

Tịch Hàn gặp Hạ Vân Kiệt thần sắc phức tạp, ngay cả đại khí cũng không dám suyễn một chút. Thẳng đến Hạ Vân Kiệt xoay người giá khởi tường vân trở về chạy, mới vừa rồi dám cẩn thận từng li từng tí nói:“Tiên vương điện hạ, Hạ Lập tiên quân kỳ thật vẫn đối ngài trung thành tận tâm, làm việc tình cũng tận trung làm hết phận sự. Tuy rằng lần này hắn xúc động một ít, khá vậy không đến mức…… Nói sau, Hạ Lập tiên quân tu bất tử bất diệt thân, tương lai thành tựu khẳng định không có hạn lượng, tiên vương điện hạ cần gì phải……”

Tịch Hàn câu nói kế tiếp không có nói sau xuất khẩu, bởi vì Hạ Vân Kiệt quay đầu nhìn hắn một cái.

Kia liếc mắt một cái rất là sắc nhọn!

“Có liên quan Hạ Lập sự tình, dừng ở đây, không cần nhắc lại.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

……

“Hảo! Hảo! Bổn hộ pháp không đi tấn công của ngươi tiên vương thành, ngươi nhưng thật ra trước giết bổn hộ pháp trướng hạ đại tướng. Thực nghĩ đến bản tôn không dám đi tấn công của ngươi tiên vương thành sao?” Tiễn sơn, một tòa rộng rãi cung điện trung, một vị nam tử khung xương thật lớn, xương gò má đột khởi, hai mắt như chim ưng chi mắt, trên đầu cô một cái cương vòng, thần sắc âm lãnh nói.

Này nam tử không phải người khác, đúng là Phùng Mông, vu tổ Hậu Nghệ thân truyền đệ tử, nhưng sau lại lại phản bội sát sư.

“Đúng là, kẻ này như vậy ương ngạnh kiêu ngạo, một điểm cũng không đem ta tây phương giáo để vào mắt, chúng ta giết đến tiên vương thành kia thì thế nào? Ngọc Đế lão nhân hay là còn dám hé răng bất thành?”

Cung điện, một bàn mặt sau, Bì Na Dạ Già âm thanh lạnh lùng nói, trong mắt huyết quang chớp động, vẻ mặt dữ tợn hung hãn.

Đầu tiên là cụt tay chi cừu, tiếp theo Hạ Vân Kiệt lại giết hắn trướng hạ thứ nhất mãnh tướng Ma La Đa, hiện tại lại giết hắn trướng hạ mặt khác một vị mãnh tướng La Ma Già, nếu không phải thật sự không nắm chắc đánh chết Hạ Vân Kiệt, Bì Na Dạ Già đã sớm sát hướng tiên vương thành.

Nay Phùng Mông như vậy vừa nói, chính trúng hắn ý.

“Chớ để coi khinh Ngọc Đế. Năm đó tam giáo nếu lập hắn làm tiên giới chi chủ, hắn lại sao lại không có vài phần bản sự? Còn có kia Vương Mẫu, năm đó cũng là ở Côn Luân sơn tu luyện, liền ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng muốn kính nàng một phần. Thật muốn chọc giận hắn, hoàn toàn xé rách da mặt, cho dù chúng ta ba người quý là tây phương giáo hộ pháp, tôn giả, chỉ sợ cũng không có hảo trái cây ăn. Này Tụ Quật châu, địa phương nào đều có thể động, chỉ có tiên vương thành không thể động.” Văn Thù Quảng Pháp tôn giả mặt âm trầm nói.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1867 : Chiến thư

“Văn Thù Quảng Pháp tôn giả nói có lý. Tiên vương thành không phải là nhỏ, nếu trực tiếp huy binh tấn công lại đề phòng Ngọc Đế lão nhân thẹn quá thành giận!” Văn Thù Quảng Pháp tôn giả nói nhắc nhở Phùng Mông, vốn là tức giận hướng quan Phùng Mông dần dần bình tĩnh xuống dưới.

“Kia ấn này cách nói, chẳng lẽ Phùng Mông huynh cùng ta trướng hạ đại tướng cứ như vậy không công bị giết bất thành?” Bì Na Dạ Già sắc mặt dữ tợn nói.

“Kia cũng là không phải. Bất luận cái gì sự tình đều có quy củ, tây phương giáo cùng tam giáo đấu như thế, cùng thiên đình đấu đồng dạng như thế. Sở hữu đấu tranh đều là người phía dưới đi đấu, mặt trên chính là bày mưu nghĩ kế, sẽ không tham dự. Năm đó đại chiến, cũng là đến cuối cùng, tránh cũng không thể tránh, các vị giáo chủ mới rồi bất đắc dĩ ra tay, này đó là đều tự trong lòng hiểu rõ quy củ. Những năm gần đây, tiên giới lớn nhỏ phân tranh vô số, đừng nói hai vị giáo chủ cùng vài vị phó giáo chủ, liền ngay cả chúng ta ba người như vậy cấp bậc, cũng thiếu ra tay, bình thường đều là nhìn người phía dưới tranh đấu. Này trận, chúng ta cùng Hạ Vân Kiệt tranh đấu, song phương tuy rằng không có nói rõ, nhưng là đều đều tự trong lòng hiểu rõ, này phiên tranh đấu, đến chúng ta cùng hắn như vậy cấp bậc, chúng ta không ra tay, hắn cũng không thể ra tay, hắn nếu ra tay, đó là hỏng rồi quy củ, cũng thì trách không thể chúng ta tự mình ra tay đối phó người của hắn.” Văn Thù Quảng Pháp tôn giả xua tay nói, trên mặt lộ ra một chút âm hiểm hương vị.

“Ha ha, ta chỉ biết Văn Thù tôn giả không phải người chịu thiệt. Lời này nói rất hay, nói rất hay a! Ngày mai bổn hộ pháp phải đi một chuyến Phong Trục quận, đem

kia Thủy Hạo Trạch đầu cấp cắt.” Bì Na Dạ Già là thông minh người, Văn Thù Quảng Pháp tôn giả như vậy vừa nói, liền lập tức hiểu được hắn ý trong lời.

Tiên vương thành bọn họ tạm thời còn muốn cấp Ngọc Đế một điểm mặt mũi, không tốt trực tiếp đi tấn công, nhưng Phong Trục quận sẽ không kia cố kỵ. Ai làm cho Hạ Vân Kiệt trước tự mình ra tay đâu!

“Kiệt kiệt, cũng không biết Bì Na Dạ Già ngươi đem Thủy Hạo Trạch đầu cắt xuống sau, kia Hạ Vân Kiệt hay không còn có thể trầm được khí?” Phùng Mông cười gằn nói.

“Hắn nếu thiếu kiên nhẫn tốt nhất, đến lúc đó Phùng Mông hộ pháp một mũi tên bắn chết hắn, Ngọc Đế cũng sẽ không nói cái gì tốt giảng.” Văn Thù Quảng Pháp tôn giả thản nhiên cười nói.

“Ha ha!” Bì Na Dạ Già giơ thẳng lên trời một trận cuồng tiếu, sau đó nói:“Tôn giả như vậy vừa nói, bổn hộ pháp nhưng thật ra khẩn cấp muốn nhìn tháo xuống Thủy Hạo Trạch đầu sau, Hạ Vân Kiệt phản ứng.”

Nói xong, Bì Na Dạ Già đứng dậy cách tịch, lại điểm vài đắc lực tài tướng, chuẩn bị đi Phong Trục quận đi lên một chuyến.

Chính là Bì Na Dạ Già còn không có tới kịp nhích người, có người cầm một phong thư đệ trình lên cấp Phùng Mông.

Phùng Mông như chim ưng bàn hai mắt ở thư đảo qua, bỗng nhiên dựng lên, nồng đậm chiến ý theo hắn trên người phát ra, giống như lạp mãn huyền cung, súc thế đợi bắn mũi tên nhọn.

“Bì Na Dạ Già, ngươi không cần đi Phong Trục quận. Hạ

Vân Kiệt đã dẫn đầu cho ta hạ chiến thư, ba ngày sau, đại cù quận long hầu sơn một trận chiến.” Phùng Mông âm thanh lạnh lùng nói.

“Kẻ này cũng là thức thời, như thế cũng là đỡ phải bổn hộ pháp lại tự thân đi một chuyến Phong Trục quận.” Bì Na Dạ Già nghe vậy hơi hơi sửng sốt, lập tức cũng đồng Phùng Mông giống nhau, nồng đậm chiến ý bính thể mà ra.

“Ba ngày, đại cù quận, kẻ này hảo tính kế, thật sự là hảo tính kế!” Văn Thù Quảng Pháp cũng là vẻ mặt âm trầm, trong mắt hàn mang lòe lòe.

“Chỉ giáo cho?” Phùng Mông cùng Bì Na Dạ Già đều hơi hơi sửng sốt, hỏi.

“Mấy năm nay, Hạ Vân Kiệt trừ bỏ Phong Trục quận một trận chiến ra tay một lần sau, vẫn không nữa động tĩnh. Bản tôn còn tưởng rằng hắn chung quy căn cơ nông cạn, cũng biết hiểu Phùng Mông hộ pháp lợi hại, không muốn cùng chúng ta một trận chiến, cho nên vẫn ẩn nhẫn bất động, để tránh cùng Phùng Mông hộ pháp phát sinh ngay mặt xung đột. Nay mới vừa rồi hiểu được, nguyên lai là đang chờ chúng ta đem chiến tuyến kéo dài.” Văn Thù Quảng Pháp nói.

“Quả nhiên là hảo tính kế, đại cù quận đã rời xa bổn hộ pháp lãnh địa, nay người của chúng ta lại đều phân tán ra đi, ngắn ngủn ba ngày trong vòng, nhiều nhất chỉ có thể triệu tập một bộ phận nhân mã đi đại cù quận.”

Phùng Mông nói.

“Thì tính sao? Có chúng ta ba người ở, hay là Hạ Vân Kiệt còn có thể phiên thiên bất thành? Hơn nữa, hắn nếu chủ động đưa ra một trận chiến, chẳng lẽ chúng ta còn có thể yêu cầu lùi lại thời gian hoặc là sửa đổi địa

phương bất thành?” Bì Na Dạ Già không cho là đúng nói.

“Đây đúng là hắn thâm cùng tính kế địa phương. Chủ động một trận chiến, lấy chúng ta thân phận căn bản không có khả năng nhắc lại ra lùi lại hoặc là sửa đổi địa phương yêu cầu. Bất quá Dạ Già hộ pháp nói được cũng đối, có chúng ta ba người ở, mặc kia Hạ Vân Kiệt có bao nhiêu đại bản sự, đúng là vẫn còn phiên không được thiên.” Văn Thù Quảng Pháp gật đầu nói.

“Ha ha, đúng là như thế. Này một trận chiến, là Hạ Vân Kiệt chủ động đưa ra, sinh tử từ mệnh, cho dù chúng ta giết Hạ Vân Kiệt, Ngọc Đế cũng không nói để nói.” Phùng Mông nghe vậy một trận vui sướng cười to, sau đó lấy ra tuyệt bút, viết hồi âm, làm cho người ta tốc tốc đưa đi. Sau, Phùng Mông ba người liền bắt đầu triệu tập khắp nơi nhân mã xuất phát đại cù quận long hầu sơn.

……

Làm Phùng Mông chờ ba người bắt đầu triệu tập khắp nơi nhân mã khi, Thạch Cừ quận đã tụ tập hơn một ngàn vạn nhân mã.

Này ngàn vạn nhân mã đều là đến từ Tây Hải Long cung, Phong Trục quận, long môn ba phái, còn có Tụ Quật châu châu quân tinh nhuệ nhất nhân mã. Nếu không lấy Tây Hải Long cung còn có Phong Trục quận thủy gia thực lực, có thể triệu tập mấy tỷ nhân mã cũng không có vấn đề gì.

Hơn một ngàn vạn nhân mã, có kim tiên bốn trăm hai mươi danh, huyền tiên chiếm hơn phân nửa đã ngoài.

Có thể nói, một trận chiến này, Hạ Vân Kiệt sở nắm trong tay hạ tinh nhuệ nhân mã cơ hồ là dốc toàn bộ lực lượng. Thậm chí ngay cả Tây Hải Long cung ổ, long

môn ba phái ổ, Phong Trục quận, còn có tiên vương thành, bởi vì kim tiên cường giả điều động không còn, cơ hồ không có cường giả tọa trấn.

Bất quá Hạ Vân Kiệt rõ ràng, một trận chiến này, có thể nói là hắn cùng tây phương giáo ở Tụ Quật châu thế lực trong lúc đó một lần là xong. Ở thắng bại không có phân đi ra trước, tuyệt đối không ai dám đánh bọn họ ổ chủ ý.

Bởi vì một khi là hắn Hạ Vân Kiệt thắng được, thử nghĩ một chút, kia thời điểm, ai còn có thể đảm đương được rất tốt Hạ tiên vương giận dữ!

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt thắng được xác suất rất là nhỏ bé, nhưng không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, ai cũng không dám mạo này phiêu lưu.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt là một khủng bố nhân vật có gan khiêu chiến tây phương giáo hộ pháp Phùng Mông!

Tinh kỳ phiêu động, đao thương như lâm, một chi chi nhân mã cuồn cuộn mênh mông theo còn xa không hoàn công tiên vương thành xếp thành hàng mà ra, sát khí phóng lên cao, đem mây trên trời đóa đều cấp hướng thất linh bát lạc.

Sát khí ngưng tụ thành một cỗ cỗ cơn lốc, phảng phất một cái điều hung ác cự long ở trên bầu trời gào thét, bốc lên.

Có liên quan Tụ Quật châu tiên vương Hạ Vân Kiệt hạ chiến thư khiêu chiến tên sơn Phùng Mông hộ pháp tin tức, mấy ngày này sớm đã như cơn lốc giống nhau thổi quét quá toàn bộ Tụ Quật châu.

Thậm chí ngay cả Tây Hải, ngay cả lân cận vài lục địa cũng đều nghe được tin tức, lâm vào chấn động.

Đại quân hành quân, ven đường sở hữu thế lực tất cả đều câm như hến, nghiêm nghiêm báo cho môn hạ đệ tử đãi ở sơn môn trung, không thể ra ngoài.

Giờ khắc này, không có người còn dám xem thấp vị kia vẫn ngủ đông không ra Hạ tiên vương! Giờ khắc này, mọi người mới đột nhiên ý thức được, trước kia chỉ nhìn đến Hạ tiên vương khiêm tốn, luôn nghĩ đến hắn thực lực không đông đảo. Mà khi hôm nay hắn mệnh lệnh một chút, Tây Hải Long cung, long môn ba phái, Phong Trục quận, còn có Tụ Quật châu châu quân tập hợp mà đến. Nguyên lai, bất tri bất giác, Hạ tiên vương sở hạt thế lực kỳ thật cũng đã tễ thân tiên giới nhất lưu thế lực hàng ngũ. Hơn nữa hắn tự thân khủng bố chiến lực, cho dù không phải tây phương giáo ở Tụ Quật châu thế lực đối thủ, nhưng Phùng Mông bọn họ muốn đánh bại Hạ tiên vương tụ lại lên binh mã, cũng cũng không phải chuyện dễ dàng, ít nhất cũng tránh không được một phen thương cân động cốt.

Cho nên ở phía sau, bất luận cái gì thế lực xúc phạm Hạ tiên vương đều là cực độ ngu xuẩn hành vi.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1868 : Đại chiến đem khởi

Đẩu ngưu cung phi hương điện, không khí ngưng trọng.

Trước Quan Thiên kính, Ngọc Đế nhìn đánh Tụ Quật châu tiên vương cờ xí đại quân cuồn cuộn mênh mông hướng đại cù quận xuất phát, biểu tình rất là phức tạp.

Thái Bạch kim tinh cùng Hoàng Giác đại tiên đồng dạng biểu tình phức tạp.

Hạ Vân Kiệt ngủ đông không ra, bọn họ đều có thể lý giải. Hạ Vân Kiệt duy trì Tây Hải Long cung tấn công Giao Ma Vương, tấn công Nan Đà long vương bộ, này một trăm năm qua bốn phía chinh phạt Giao Ma Vương lãnh địa, bọn họ cũng đều có thể lý giải, cũng từng vẫn nghĩ đến Hạ Vân Kiệt là ở vì chính mình đường lui làm chuẩn bị.

Bởi vì thế địch thật sự quá cường đại, hai người một khi chính diện giao phong, Hạ Vân Kiệt thắng được tỷ lệ cơ hồ là 0, cho nên hắn phòng ngừa chu đáo, chuẩn bị đường lui, ở Ngọc Đế đám người xem ra đều là có thể lý giải. Duy nhất không có thể lý giải là, dù sao muốn chuẩn bị bại lui Tây Hải Long cung, vì cái gì không ở bại lui trước, chiếm lĩnh một ít địa bàn, cũng tốt thu gặt một ít tài vật cùng nhân mã.

Hiện tại bọn họ cuối cùng hiểu được, nguyên lai Hạ Vân Kiệt cho tới bây giờ sẽ không tính toán buông tha cho Tụ Quật châu.

Nhưng này cũng là bọn họ cho tới bây giờ không nghĩ tới !

Bởi vì cho dù Hạ Vân Kiệt cố ý kì địch lấy nhược, thành công làm cho đối phương đem chiến tuyến kéo dài,

không có biện pháp ở trong khoảng thời gian ngắn thu nạp mọi nhân mã. Nhưng đối mới có ba vị Thái Ất kim tiên, chỉ bọn họ ba người cũng đã cũng đủ làm cho tây phương giáo lập cho bất bại chi địa. Hạ Vân Kiệt tính kế đơn giản cho bọn hắn gia tăng một điểm độ khó, đơn giản có thể làm cho một trận chiến này đánh cho thảm liệt hơn một ít, thương đến càng nhiều địch nhân mà thôi, phần thắng như trước vô hạn tiếp cận bằng 0.

Bọn họ không rõ, Hạ Vân Kiệt nếu biết rõ muốn bại, vì cái gì còn muốn đến một trận chiến này? Hay là hắn thật sự không sợ chết? Hay là hắn thật muốn vì Ngọc Đế ở tiên giới quyền uy mà không tiếc một trận chiến sao?

“Phái lôi bộ, đấu bộ, hỏa bộ, Thiên Cương ba mươi sáu tinh quân, địa sát bảy mươi hai tinh quân, tức khắc đi Tụ Quật châu, tọa trấn Tụ Quật châu phía tây, không thể cho phép lại có bất luận cái gì tây phương giáo lực lượng tham dự tiến vào.” Dừng ở Quan Thiên kính hồi lâu, Ngọc Đế sắc mặt đột nhiên trầm xuống, hạ lệnh nói.

“Thần lĩnh chỉ!” Thái Bạch kim tinh cùng Hoàng Giác đại tiên biến sắc, vội vàng lĩnh mệnh mà đi.

Ngọc Đế trong miệng nói ra các chiến bộ, đều là thiên đình sức chiến đấu bài danh hàng đầu chiến bộ, hơn nữa không phải trung với hắn, đó là lấy Tiệt giáo là chủ nhân mã. Có thể thấy được, Ngọc Đế tuy rằng đối đại cù quận một trận chiến không ôm có cái gì hy vọng, nhưng là tuyệt không nguyện ý tây phương giáo muốn làm gì thì làm.

Muốn chiến, kia cũng là Hạ Vân Kiệt bọn họ cùng Phùng Mông đám người trong lúc đó đối chiến!

……

Bạch Sa quận, một ngọn núi cao không thấy đỉnh, hùng

vĩ như thiên, tên là sư đà sơn.

Nổi tiếng tiên giới yêu vương bích tình Sư Đà Vương Di Sơn đại thánh ổ đó là ở này sơn.

Kia sư đà sơn không chỉ có có Di Sơn đại thánh tọa trấn, cũng có hàng tỉ yêu binh yêu đem gác, phòng thủ kiên cố, bao nhiêu năm rồi, vẫn ngụy nhiên sừng sững ở Tụ Quật châu, không người có thể lay động, cho dù tây phương giáo tiễn sơn, Xiển giáo kim đình sơn, cũng không hội dễ dàng đi đánh sư đà sơn chủ ý.

Một ngày này, sư đà sơn một tòa hùng vĩ cung điện, ăn uống linh đình, trong điện có thân phi lụa mỏng yêu nữ ở nhẹ nhàng khởi vũ.

Đại biểu cho chủ nhân ghế phía trên kim đao đại mã ngồi chính là một vị đại mũi khoan miệng, rất uy nghiêm khí thế cao lớn hoàng phát nam tử. Này nam tử không phải người khác, đúng là được xưng Di Sơn đại thánh Sư Đà Vương.

Đại biểu cho tân khách ghế thượng thủ vị ngồi chính là một vị hồn thể kim mao, đầu đội phượng sí tử kim quan, mặc tỏa tử hoàng kim giáp, chân đạp ngẫu ti bộ vân lí cự viên, đúng là được xưng Tề Thiên đại thánh Tôn Ngộ Không.

Ở Tôn Ngộ Không phía dưới còn ngồi được xưng Phúc Hải đại thánh Giao Ma Vương, còn có cùng Tôn Ngộ Không thoạt nhìn có chút tương tự, cũng là hồn thể kim mao, được xưng khu thần đại thánh Ngu Nhung Vương.

Tứ đại thánh đều là tuyệt thế yêu vương, danh chấn tiên giới. Trước kia này tứ đại thánh còn có Ngưu Ma Vương, Bằng Ma Vương, Mi Hầu Vương, cộng bảy người từng kết bái quá, Tôn Ngộ Không bài danh lão thất. Nhưng này khi kết bái chủ yếu còn là xuất phát từ

ích lợi chi cố, muốn nói huynh đệ loại tình cảm cũng là không có bao nhiêu. Bởi vì không có bao nhiêu huynh đệ loại tình cảm, đến sau lại dần dần liền thiếu lui tới, tái đến sau lại, Tôn Ngộ Không bị trấn áp ngũ chỉ sơn hạ, này đó huynh đệ yêu thương tất cả chính mình thân gia tánh mạng, hơn nữa tây phương giáo cũng quả thật thế lớn, căn bản là không có người tiến đến cứu.

Chờ Tôn Ngộ Không thoát vây sau, này đó ngày xưa huynh đệ tuy rằng đều có tiến đến vấn an chúc mừng, nhưng huynh đệ loại tình cảm cũng là hoàn toàn phai nhạt xuống dưới.

Lúc này đây, Sư Đà Vương mời Tôn Ngộ Không tiến đến. Bởi vì Tôn Ngộ Không đã là Thái Ất kim tiên, thực lực sớm đã siêu việt bọn họ một mảng lớn. Nguyên bản Tôn Ngộ Không còn là có vẻ nhớ tình bạn cũ, ấn chính mình năm đó sắp xếp vị muốn ngồi ở Ngu Nhung Vương sau, bất quá Giao Ma Vương cùng Ngu Nhung Vương lăng là bắt hắn cho đặt ở thượng vị, Tôn Ngộ Không cũng chỉ hảo theo bọn họ.

“Ta nói ba vị ca ca như vậy vội vã đem ta lão Tôn theo hoa quả sơn mời đến các ngươi này Tụ Quật châu đến, đến tột cùng có chuyện gì? Tổng sẽ không là nhớ ta lão Tôn, cố ý mời ta lão Tôn đến uống rượu ăn thịt đi?” Tôn Ngộ Không một bên uống tiên nhưỡng, một bên hỏi.

“Ha ha, nếu không có thiên đại việc tốt, chúng ta lại nào dám kinh động đại thánh của ngươi đại giá a!” Sư Đà Vương ha ha cười nói.

Bảy vị yêu vương được xưng đại thánh, chỉ có Tôn Ngộ Không quá Ngọc Đế thân phong đại thánh quan hào, sau lại lại nháo thiên cung, liền chúc hắn danh khí tối vang dội, lâu ngày, này đại thánh danh hiệu ngược lại giống như thành hắn một người chuyên chúc, liền ngay cả Di Sơn đại thánh cũng đều thói quen tính tùy đại lưu

xưng hô Tôn Ngộ Không là đại thánh, mà không dám xưng hô hắn là thất đệ.

“Nga, không phải thỉnh ta lão Tôn đến giúp các ngươi đánh nhau sao? Ta lão Tôn nhưng là nghe nói, nay nhị ca bị tân tiền nhiệm Tây Hải long vương cấp ức hiếp thật sự thảm. Bất quá ta lão Tôn nói xấu nói ở phía trước, này đại nháo thiên cung sự tình đã qua đi, nay ta lão Tôn cũng tưởng hiểu được, chỉ cần Ngọc Đế lão nhân không đến tìm ta lão Tôn phiền toái, ta lão Tôn cũng sẽ không đi tìm hắn phiền toái. Cho nên nếu thỉnh ta lão Tôn đến tấn công Tây Hải Long cung, vậy không cần nâng lên.” Tôn Ngộ Không hoả nhãn kim tinh nhìn Sư Đà Vương liếc mắt một cái, lại nhìn thoáng qua theo ngay từ đầu ngay tại uống rượu giải sầu Giao Ma Vương.

Giao Ma Vương gần nhất quá thật sự là buồn bực, không chỉ có bị thương, hơn nữa nhiều năm dốc sức làm xuống dưới địa bàn cũng cơ hồ bị Tây Hải Long cung chiếm cái sạch, chỉ còn lại có Phúc Hải cung vùng địa bàn bởi vì có hắn đau khổ trấn thủ, thế này mới không có bị Tây Hải Long cung cấp chiếm đi.

“Khụ khụ, không nghĩ tới nhị ca sự tình, ngay cả đại thánh đều biết đến. Bất quá hôm nay chúng ta ba người thỉnh đại thánh lại đây, chẳng phải là vì nhị ca sự tình, mà là vì Tụ Quật châu này tốt giang sơn.” Sư Đà Vương nói.

“Đúng là, đúng là.” Ngu Nhung Vương phù hợp nói.

“Ta nói ba vị ca ca, các ngươi liền chớ để nói đùa. Ta lão Tôn xa ở hoa quả sơn, này Tụ Quật châu cùng ta có cái gì quan hệ?” Tôn Ngộ Không nói.

“Thiên hạ rộn ràng giai vì lợi đến, thiên hạ nhốn nháo giai vì lợi hướng. Nay Tụ Quật châu một hồi đại chiến

sắp triển khai, mặc kệ ai thắng ai thua, chúng ta đều khả tọa thu ngư ông thủ lợi. Chỉ là chúng ta ba người bên này thiếu đại thánh như vậy Thái Ất kim tiên cấp lợi hại nhân vật tọa trấn, chung quy có chút bó tay bó chân, cho nên muốn thỉnh đại thánh lại đây giúp cái việc, đến lúc đó ưu việt tự nhiên không thể thiếu đại thánh ngươi.” Sư Đà Vương nói.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1869 : Long hầu sơn

“Chỉ giáo cho?” Tôn Ngộ Không không khỏi có chút mơ hồ. Nguyên lai có liên quan đại cù quận một trận chiến, còn xa không có truyền đến hoa quả sơn, Tôn Ngộ Không cũng không biết việc này.

Sư Đà Vương gặp Tôn Ngộ Không không biết tình đổ cũng không cảm thấy chút ngoài ý muốn, một năm một mười đem có liên quan sắp bùng nổ đại cù quận một trận chiến cùng Tôn Ngộ Không kể rõ giải thích một lần.

“Ta lão Tôn phía trước ở hoa quả sơn nhưng thật ra nghe qua kia Hạ tiên vương đại danh, biết được hắn từng ở Tây Hải chém đoạn Bì Na Dạ Già một cánh tay, phía trước còn tưởng rằng việc này có thổi phồng chi ngại. Nay nghe ngươi như vậy vừa nói, xem ra này Hạ tiên vương nhưng thật ra chân chính anh hùng nhân vật.” Tôn Ngộ Không nghe vậy hai mắt kim quang sáng quắc, đại phát cảm khái nói.

“Hừ, tính cái gì anh hùng nhân vật, bất quá chỉ hiểu được cái dũng của thất phu mà thôi! Đại cù quận một trận chiến, từ nay về sau sẽ không hội lại có hắn này người.” Giao Ma Vương khinh thường nói.

Hắn Giao Ma Vương rơi vào hôm nay kết cục, cùng Hạ Vân Kiệt có rất lớn quan hệ, tự nhiên hận hắn.

“Tu hành giống như đi ngược dòng nước, nếu không có một cỗ dũng cảm tiến tới dũng khí, lại như thế nào khả năng đăng đỉnh đâu! Ngươi chỉ nhìn đến hắn cái dũng của thất phu nhưng không có nhìn đến, hắn nếu không có này sợi dũng khí, lại như thế nào có Tây Hải một đao chém đoạn Bì Na Dạ Già chiến tích? Về phần lúc này đây, tiễn sơn bên kia có Phùng Mông, Bì Na Dạ Già còn có Văn Thù Quảng Pháp ba vị Thái Ất kim tiên, hắn tuy

rằng phần thắng cực kì xa vời, thì tính sao? Đối với các ngươi mà nói, Thái Ất kim tiên đại đạo làm sao thường không phải cực kì xa vời, nhưng các ngươi còn không phải đau khổ ở theo đuổi. Bao nhiêu người cười ta lão Tôn đại nháo thiên cung là đầu óc vờ ngớ ngẩn, khả đúng là ta lão Tôn đại náo thiên cung, mới có hôm nay ta lão Tôn Thái Ất kim tiên đại đạo." Tôn Ngộ Không nghe vậy đột nhiên nghiêm sắc mặt, trầm giọng nói.

Sư Đà Vương ba người có thể trở thành tuyệt thế yêu vương, tự nhiên cũng đều là tuyệt đỉnh thiên phú hạng người, Tôn Ngộ Không như vậy vừa nói, bọn họ lập tức lộ ra suy tư biểu tình, hồi lâu ba người đứng dậy hướng Tôn Ngộ Không nhất cung đến cùng nói:"Đa tạ đại thánh chỉ điểm."

"Hắc hắc, chưa nói tới chỉ điểm, chưa nói tới chỉ điểm, chính là ta lão Tôn có cảm mà phát mà thôi. Bất quá đại nháo thiên cung sự tình, ta lão Tôn có bất tử bất diệt thân, còn có thể, các ngươi là vạn vạn không thể học." Tôn Ngộ Không cười xua tay nói.

"Đó là tự nhiên!" Sư Đà Vương ba người nghe vậy nở nụ cười.

Như thế một phen sau, Sư Đà Vương lại đem nói quay lại đến chính đề nói:"Này một trận chiến, Hạ tiên vương phải thua, thậm chí mười có tám chín khó thoát khỏi vừa chết. Đến lúc đó Tụ Quật châu liền chân chính thành nơi vô chủ, ai đều có thể thừa cơ cướp lấy địa bàn, cho nên chúng ta ba người tưởng nhân cơ hội phân một canh. Đại thánh chỉ cần hỗ trợ tọa trấn, chúng ta nguyện đem đoạt được một phần ba dâng tặng cấp đại thánh."

"Không chỉ có chính là phân một canh, y ta lão Tôn xem, một khi Hạ tiên vương vừa chết, này Tụ Quật châu chính là tiễn sơn độc đại. Đến lúc đó bọn họ còn không dễ dàng dám động kim đình sơn cùng nhị tiên sơn, dù

sao Đạo Hành thiên tôn cùng Hoàng Long chân nhân là Nguyên Thủy Thiên Tôn thân truyền đệ tử, rút dây động rừng. Chỉ sợ cũng sẽ đem đầu mâu nhắm ngay các ngươi, cho nên phân một canh nhưng thật ra sự tiểu, muốn kéo đến ta lão Tôn cùng tiễn sơn đối kháng mới là mấu chốt. Đương nhiên các ngươi cũng có thể liên hợp kim đình sơn, nhị tiên sơn cùng tiễn sơn chống lại, bất quá kia Đạo Hành thiên tôn cùng Hoàng Long chân nhân dù sao cũng là Xiển giáo thượng cổ mười hai kim tiên, cái giá chỉ sợ lớn thật sự, các ngươi liên hợp hắn, làm tiểu đệ sự tiểu, muốn làm không tốt sắp bị bọn họ cấp nuốt đi cũng là sự đại.” Tôn Ngộ Không hai tròng mắt kim quang sáng quắc nói.

“Khụ khụ, đại thánh nếu đều nhìn xem hiểu được. Mọi người huynh đệ một hồi, chúng ta cũng không gạt ngươi nói, chúng ta quả thật có này băn khoăn. Như vậy, chỉ cần đại thánh khẳng hỗ trợ tọa trấn, chúng ta nguyện ý đem đoạt được một phần hai dâng tặng cấp đại thánh như thế nào?” Sư Đà Vương ba người gặp Tôn Ngộ Không nhất ngữ vạch trần bọn họ tâm tư, trên mặt hơi hơi lóe ra một tia xấu hổ sắc, sau đó cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, nói.

“Nếu mọi người huynh đệ một hồi, các ngươi chỉ cần cấp ta lão Tôn một phần ba là đủ rồi, bất quá về sau chớ để tái như vậy cùng ta lão Tôn ngoạn tâm kế, quanh co lòng vòng, che che giấu giấu.” Tôn Ngộ Không nghiêm mặt nói.

“Đại thánh nói là, là chúng ta lấy dạ tiểu nhân đo lòng quân tử, về sau tất sẽ không còn như vậy.” Sư Đà Vương ba người nghe vậy trên mặt lộ ra kinh hỉ cùng hổ thẹn đan xen cùng nhau phức tạp biểu tình.

“Ha ha, như vậy mới đúng, đến, đến, uống rượu, uống rượu!” Tôn Ngộ Không nghe vậy thế này mới giơ lên chén, cười to nói.

Mọi người thấy thế, cũng đều ào ào vội vàng giơ lên chén rượu.

……

Đại cù quận, Tụ Quật châu trung đẳng quận.

Ở Tụ Quật châu, đại cù quận mặc kệ là danh khí còn là lĩnh vực diện tích, tài nguyên đều bị vây trung du tiêu chuẩn.

Nhưng hiện tại, cơ hồ toàn bộ Tụ Quật châu tiên nhân đều đem lực chú ý tập trung ở tại đại cù quận, thậm chí liền thiên đình, nhân giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo tam đại giáo, tây phương giáo, còn có này khác rất nhiều phụ cận châu thế lực lớn cũng đều đem ánh mắt tập trung ở tại đại cù quận.

Bởi vì ngày gần đây, đem có một hồi là đủ quyết định toàn bộ Tụ Quật châu bố cục đại chiến sắp ở đại cù quận triển khai.

Một cái uốn lượn liên miên không biết bao nhiêu vạn dặm thật lớn sơn mạch vắt ngang đại cù quận, đem đại cù quận một phân thành hai, phảng phất một cự long muốn ở đại cù quận bay lên.

Một ngày này, này sơn mạch phía đông, đột nhiên có ô áp áp, phô thiên cái địa đại quân theo nơi xa mà đến.

Đặc hơn hung thần hơi thở, thổi quét quá long hầu sơn, cả kinh trong núi phi điểu tẩu thú tất cả đều tránh ở tổ, vừa động cũng không dám động, có chút thậm chí rõ ràng bị kia hung thần hơi thở cấp hù chết.

“Tiên vương điện hạ, phía trước chính là đại cù quận long hầu sơn!” Một thật to tinh kỳ phía dưới, Thủy Hạo

Trạch chỉ phía xa nơi xa kia vắt ngang đại cù quận long hầu sơn, thần sắc ngưng trọng bẩm báo nói.

“Hảo! Truyền lệnh đi xuống, đại quân ngay tại sơn phía đông dưới chân xây dựng cơ sở tạm thời!” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, phong khinh vân đạm hạ lệnh nói, tựa hồ ở hắn trên mặt một điểm đều nhìn không tới đối đại chiến lo lắng.

“Là!” Thủy Hạo Trạch lĩnh mệnh, theo sát sau, lệnh kỳ vung, mệnh lệnh bị tầng tầng nhắn dùm đi xuống.

Làm Hạ Vân Kiệt hạ lệnh ở sơn phía đông chân núi xây dựng cơ sở tạm thời khi, sơn phía tây, cũng có một chi đại quân cuồn cuộn mênh mông mà đến, đầu người toàn động, đông nghìn nghịt liếc mắt một cái vọng không đến biên, ít nhất có năm sáu trăm triệu nhân mã, là Hạ Vân Kiệt năm sáu mười lần. Kim tiên số lượng chênh lệch đổ không lớn như vậy, nhưng là có bảy tám trăm hào nhân, cơ hồ là Hạ Vân Kiệt bên kia gấp hai.

“Phùng Mông ở Tụ Quật châu kinh doanh vô số năm, căn cơ xa không phải Hạ tiên vương có thể so sánh, hơn nữa lần này lại có huyết già sơn cùng ngũ long sơn tương trợ, chẳng sợ chính là gấp gáp triệu tập nhân mã, tùy tùy tiện tiện cũng có thể triệu tập khởi năm sáu trăm triệu tinh nhuệ nhân mã. Song phương thực lực kém cách xa, xem ra lần này Hạ tiên vương quả thật không có nửa điểm phần thắng.” Quan Thiên kính, Hoàng Giác đại tiên thở dài nói.

“Tuy rằng không có nửa điểm phần thắng, nhưng trẫm xem Hạ ái khanh quân doanh an trại khi ngay ngắn có tự, quân kỷ sâm minh, hơn nữa Hạ ái khanh kia một ngàn vạn nhân mã chính là chân chính tinh khiêu tế tuyển đi ra tinh nhuệ tướng sĩ, mặc kệ là tu vi còn là lực ngưng tụ đều so với Phùng Mông bên kia mạnh hơn không ít. Tuy rằng không có phần thắng, nhưng một khi

khai chiến, Phùng Mông bên kia cũng tất nhiên muốn đả thương đến nguyên khí, trong thời gian ngắn chỉ sợ rất khó khôi phục lại, làm cho bọn họ tây phương giáo về sau không dám tái dễ dàng mạo phạm ta thiên đình oai. Chính là đáng tiếc Hạ ái khanh nhất chúng trung dũng chi sĩ!" Ngọc Đế thần sắc trầm trọng nói.

Hiển nhiên cho dù lấy Ngọc Đế đa mưu túc trí cùng độc ác ánh mắt, đối Hạ Vân Kiệt cũng không có nửa điểm tin tưởng.

Cũng là, không nói phía dưới đại quân, mặc kệ là bình thường tướng sĩ số lượng còn là kim tiên số lượng, kém cách xa, vẻn vẹn ba cái Thái Ất kim tiên đối một vị kim tiên, kia căn bản chính là một cái số liệu đối lập làm cho người ta tuyệt vọng.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1870 : Quần hùng hội tụ

“Hạ tiên vương bên kia quân kỷ sâm minh, trướng hạ tướng sĩ người người đều là hổ bí chi tướng, có thể thấy được Hạ tiên vương quả thật là người có bản sự. Nếu lại cho hắn một ít thời gian, nói không chừng hắn có thể trở thành Tụ Quật châu chân chính cùng Phùng Mông, Đạo Hành thiên tôn đám người nổi danh đầu sỏ. Chỉ tiếc, phía trước Tây Hải một trận chiến, hắn biểu hiện rất bộc lộ tài năng, Ngọc Đế lại rất nóng vội, phong hắn làm Tụ Quật châu tiên vương, cuối cùng nhạ tây phương giáo dục trừ chi cho thống khoái, không cho hắn phát triển thời gian.” Long hầu sơn, trên không, tường vân bao quanh, tường vân phía trên tốp năm tốp ba đứng một số người, đều là Tụ Quật châu, Tây Hải vùng lợi hại kim tiên, nhìn xa long hầu sơn hai bên đại quân, không khỏi có chút cảm khái.

Bực này cấp bậc đại chiến, không phải lợi hại kim tiên, căn bản không dám tiến đến đang xem cuộc chiến.

“Đúng vậy, Ngọc Đế rất nóng vội một ít. Bất quá nghe nói Ngọc Đế lần này cũng khó cường ngạnh một lần, phái lôi bộ, đấu bộ, hỏa bộ, Thiên Cương ba mươi sáu tinh quân, địa sát bảy mươi hai tinh quân, đi Tụ Quật châu, tọa trấn Tụ Quật châu phía tây, không cho phép lại có bất luận cái gì tây phương giáo lực lượng tham dự tiến vào.” Có kim tiên nói.

“Hừ, kia tác dụng sao? Không thấy được huyết già sơn Bì Na Dạ Già và Văn Thù Quảng Pháp tôn giả đã sớm lấy cùng Hạ Vân Kiệt có cừu oán lấy cớ, tham gia đến Tụ Quật châu đến. 3 đại Thái Ất kim tiên đối một kim tiên, Hạ tiên vương căn bản không có nửa điểm phần thắng cơ hội. Tây phương giáo cần gì phải tái phái người tham dự tiến vào, còn không phải đồ chọc người truyện cười?” Lại có vị kim tiên có chút khinh thường

nói. Cũng không biết là khinh thường Ngọc Đế sau làm không dụng công, còn là khinh thường tây phương giáo thế nhưng lấy ba vị Thái Ất kim tiên đối phó một vị kim tiên.

“Kia cũng là là!” Những người khác đều ào ào gật đầu đồng ý, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt bên kia đại quân, người người đều toát ra một chút đồng tình ánh mắt.

Mặc kệ nói như thế nào, Hạ Vân Kiệt vị này tiên vương đại biểu cho thiên đình chính thống, mà tây phương giáo còn lại là người từ ngoài đến.

Nếu làm cho như vậy Tụ Quật châu khắp nơi thế lực bá chủ nhất định phải lựa chọn một thần phục đối tượng, kia bọn họ nhưng thật ra tình nguyện lựa chọn Hạ Vân Kiệt, cho nên theo tâm lý đến giảng, bọn họ còn là có khuynh hướng Hạ Vân Kiệt.

“Hừ, các vị còn là thiếu thay Hạ tiên vương lo lắng, còn là sớm suy nghĩ, một khi Hạ tiên vương bị thua, chính mình tình cảnh đi!” Ngay tại mọi thuyết xôn xao khi, một đạo cao ngạo mà khinh thường thanh âm từ xa đến gần vang lên.

Tiếp theo mọi người liền nhìn đến có một đoàn tường vân cấp tốc bay tới, tường vân phía trên đứng bốn người, mặt sau còn đi theo không ít lợi hại kim tiên.

Mọi người thấy rõ ràng kia nói chuyện người khuôn mặt đều thật to lắp bắp kinh hãi, vừa muốn tiến lên hành lễ, không nghĩ qua là lại thấy được vị kia hồn thể kim mao, đầu đội phượng sí tử kim quan, mặc tỏa tử hoàng kim giáp, chân đạp ngẫu ti bộ vân lí, được xưng Tề Thiên đại thánh Tôn Ngộ Không, không khỏi cả người đều sợ run cả người.

Năm đó Tôn Ngộ Không đại nháo thiên cung việc, có thể

nói toàn bộ tiên giới không người không biết không người không hiểu. Tái sau lại, Tôn Ngộ Không thoát vây. Ở Đông Hải ngạo đến quốc đại chiến tây phương hộ pháp, Khổng Tước Minh Vương, vừa mới đột phá trở thành Thái Ất kim tiên, liền ngay cả Khổng Tước Minh Vương đều cầm hắn không có biện pháp, cuối cùng rút đi.

Có thể nói, này Tôn Ngộ Không là toàn bộ tiên giới chân chính sát thần cấp nhân vật!

“Đại thánh đại giá quang lâm, tiểu tiên thật sự là thất lễ, thất lễ!” Chúng tiên nhân ào ào tiến lên gặp qua Tề Thiên đại thánh Tôn Ngộ Không, nhưng thật ra đem Sư Đà Vương, Ngu Nhung Vương đám Tụ Quật châu bản thổ bá chủ cấp xem nhẹ ở tại một bên.

“Hắc hắc, đâu có, đâu có. Ta lão Tôn nghe nói kia Phùng Mông thật là kiêu ngạo, một khi đánh bại tiên vương đại quân, sẽ đến đối phó nhà của ta huynh đệ cùng các vị đạo hữu, cho nên ta lão Tôn cố ý cấp ta gia huynh đệ chỗ dựa đến đây, miễn cho bọn họ bị người ức hiếp.” Tôn Ngộ Không hắc hắc cười, liên tục chắp tay thi lễ đáp lễ.

Tôn Ngộ Không lời này lập tức nhắc nhở mọi người phía trước Sư Đà Vương nhắc tới nói, người người sắc mặt đều trở nên cực kì khó coi.

Tuy rằng bọn họ đều trong lòng biết rõ ràng, Phùng Mông ở Tụ Quật châu sở đồ quá nhiều, này một trận chiến hắn đánh bại Hạ tiên vương sau, kế tiếp, khẳng định là muốn thừa thế nhất nhất chinh phạt bọn họ, nhưng bọn họ trong lòng luôn còn tồn vài phần ảo tưởng, luôn cảm thấy chết một cái Hạ tiên vương, còn có người khác ở phía trước đỉnh.

Bất quá Tôn Ngộ Không cùng Sư Đà Vương mà nói lại

không lưu tình chút nào xé rách bọn họ ảo tưởng.

Ngay cả Sư Đà Vương bực này tuyệt thế yêu vương, đều đã phòng ngừa chu đáo muốn tìm Tôn Ngộ Không đến trợ trận, bọn họ nếu còn tái ôm ảo tưởng liền thật sự quá ngây thơ rồi.

“Nếu đổi thành ta Giao Ma Vương cũng là Tụ Quật châu nhất viên, lúc này khẳng định muốn đoàn kết đứng lên, như vậy mới sẽ không bị tiễn sơn gồm thâu.” Giao Ma Vương thấy mọi người sắc mặt khó coi, hợp thời nói.

Hắn làm Tây Hải nhất bá, xem như ngoại lai nhân, nói lời này người khác dễ dàng nghe được đi vào, nếu đổi thành Sư Đà Vương hoặc là Ngu Nhung Vương mà nói, cũng rất dễ dàng làm cho người ta phản cảm. Bởi vì rõ ràng, Sư Đà Vương cùng Ngu Nhung Vương là nghĩ chiêu bọn họ làm tiểu đệ.

“Đó là, đó là, bất quá chuyện này lại bàn bạc kỹ hơn, bàn bạc kỹ hơn.” Chúng tiên nhân ào ào nói.

Thà làm đầu gà không làm đuôi phượng, những người này tự nhiên cũng là không muốn đầu nhập vào Sư Đà Vương cùng Ngu Nhung Vương, trở thành bọn họ tiểu đệ, cho nên ào ào cố giả bộ hồ đồ nói.

“Hừ!” Sư Đà Vương cùng Ngu Nhung Vương thấy thế, sắc mặt hơi hơi trầm xuống, ánh mắt lạnh lùng quét mọi người liếc mắt một cái.

Bọn họ đều là tuyệt thế yêu vương, cũng không phải là cái gì nhân từ nương tay hạng người, hôm nay lời này đã phóng ra, tự nhiên chính là thuận xương nghịch vong.

Này đám người, hoặc là hoàn toàn bị tây phương giáo gồm thâu, hoặc là liền quy phụ bọn họ, duy bọn họ làm

chủ, sai đâu đánh đó, như vậy có lẽ còn có thể giữ lại một bộ phận độc lập, nếu không tự nhiên tránh không được sắp bị chinh phạt kết quả.

Mọi người gặp Sư Đà Vương cùng Ngu Nhung Vương mặt lộ không tốt sắc, trong đầu đều âm thầm kêu khổ. Lại nói tiếp bọn họ dám đến long hầu sơn vô giúp vui, cũng đều là Tụ Quật châu có uy tín danh dự, có vài phần bản lãnh thật sự, thật muốn liên hợp một số người đứng lên, cũng không thấy sẽ sợ Sư Đà Vương cùng Ngu Nhung Vương. Khả hôm nay Sư Đà Vương cùng Ngu Nhung Vương thế nhưng thỉnh Tề Thiên đại thánh đến, một khi Tề Thiên đại thánh tham gia, kia bọn họ tưởng tái bảo trì độc lập cơ hồ đã khả năng không lớn. Duy nhất khác nhau là, đầu phục ai vấn đề.

Giờ khắc này, đột nhiên gian, trong lòng mọi người đầu đặc hơn dâng lên một cỗ hy vọng Hạ Vân Kiệt thắng lợi kỳ vọng. Bởi vì này chút năm trôi qua, Hạ Vân Kiệt tuy rằng ngủ đông không ra, nhưng số ít vài lần ra tay, lại có thể làm cho người ta khắc sâu cảm nhận được, hắn là một vị tiên vương trọng tình trọng nghĩa, cực kì trân trọng thủ hạ, đối trị hạ dân chúng vô cùng tốt.

Huống hồ, chịu Tụ Quật châu tiên vương hạt trị, vốn cũng là thiên kinh địa nghĩa sự tình.

“Chính là, ai!” Bất quá theo sát sau trong lòng mọi người liền thật sâu thở dài một hơi, bọn họ biết, này bất quá chính là một cái hoang đường kỳ vọng.

3 đại Thái Ất kim tiên đối một vị kim tiên, Hạ tiên vương chạy trốn cơ hội đều là xa vời, càng đừng nói thắng lợi !

“Kia cưỡi Vân Báo mã, mặc áo xanh nam tử chính là Hạ tiên vương sao?” Mọi người ở đây trong lòng thật sâu thở dài khi, Tôn Ngộ Không xa xa nhìn phía Hạ Vân Kiệt hai mắt đột nhiên kim quang khẽ run lên, mở miệng hỏi.

“Đúng là.” Sư Đà Vương trả lời, sau đó ánh mắt kỳ quái nhìn Tôn Ngộ Không liếc mắt một cái.

Hắn liền đứng ở Tôn Ngộ Không bên cạnh, tự nhiên có thể phát hiện được đến hắn rất nhỏ biến hóa.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1871 : Tái kiến Tôn Ngộ Không

“Hạ Vân Kiệt, Hạ tiên vương, quả nhiên là cái nhân vật! Ha ha!” Tôn Ngộ Không đột nhiên ngửa mặt lên trời phá lên cười.

“Đó là. Bất quá tái lợi hại, cũng là mệnh không lâu hĩ!” Giao Ma Vương cười lạnh nói. Hắn bởi vì Hạ Vân Kiệt chi cố, lần nữa bị nhục, uy nghiêm mất hết, tự nhiên cực hận Hạ Vân Kiệt.

“Hừ, kia cũng không thấy được! Ta lão Tôn năm đó đại nháo thiên cung, bao nhiêu người cho rằng ta lão Tôn hẳn phải chết không thể nghi ngờ, khả hiện tại ta lão Tôn còn không phải sống được hảo hảo.” Tôn Ngộ Không cười lạnh một tiếng, quay đầu nhìn Giao Ma Vương liếc mắt một cái, một đôi hỏa nhãn kim tình rồi đột nhiên trở nên sắc nhọn mà lạnh như băng.

“Khụ khụ, đó là, đó là. Bất quá Hạ tiên vương lại làm sao có thể cùng đại thánh ngươi so sánh với a.” Giao Ma Vương ngượng ngùng nói, trong lòng cực kì khó hiểu, vì sao Tôn Ngộ Không đột nhiên đối hắn biến sắc mặt.

Đáng thương Giao Ma Vương nằm mơ cũng tưởng không đến, Hạ Vân Kiệt là Tôn Ngộ Không ân nhân cứu mạng.

Một cái là chỉ tính toán ích lợi tiện nghi huynh đệ, một cái là ân nhân cứu mạng, phân lượng ai nhẹ ai nặng, không cần nói cũng biết.

“Kia cũng không thấy được! Ít nhất ta lão Tôn năm đó còn là kim tiên cảnh giới khi, chưa từng có chém đoạn Thái Ất kim tiên một cánh tay chiến tích. Bất quá, lại nói tiếp, Ngọc Đế lão nhân tuy rằng người chẳng ra sao cả,

nhưng hay là muốn chút da mặt, không giống này Phùng Mông, Bì Na Dạ Già còn có Văn Thù Quảng Pháp lão nhân ngay cả da mặt cũng không muốn, ba Thái Ất kim tiên thế nhưng liên hợp lại đối phó một kim tiên. Không chỉ có như thế, còn mang theo nhiều người như vậy lại đây, quả thực chính là không biết xấu hổ đến cực điểm." Tôn Ngộ Không vẻ mặt khinh thường nói.

Mọi người nghe vậy đều ngượng ngùng cười, không ai dám nói tiếp.

Nói đùa, kia nhưng là ba vị Thái Ất kim tiên, cho dù trong lòng khinh thường bọn họ, nhưng là không dám nhận mọi người mặt làm thấp đi trào phúng bọn họ, vạn nhất lời này truyền đến bọn họ ba người trong tai, kia còn rất cao?

Đương nhiên Tôn Ngộ Không không giống với, hắn là Thái Ất kim tiên, năm đó chính là kim tiên khi liền dám đại nháo thiên cung, làm thấp đi trào phúng vài vị tây phương giáo hộ pháp tôn giả lại bị cho là cái gì?

Thấy mọi người rõ ràng cũng khinh thường Phùng Mông ba người thực hiện, lại cứ không ai dám nói tiếp, liền ngay cả nhà mình kia ba vị tiện nghi huynh đệ cũng chưa nói tiếp, Tôn Ngộ Không không khỏi cảm thấy có chút không thú vị, đồng thời cũng càng phát ra cảm thấy còn là chính mình vị kia ân nhân cứu mạng hợp chính mình tính nết.

Trong lòng nghĩ, Tôn Ngộ Không lại hướng Hạ Vân Kiệt nhìn lại.

Tôn Ngộ Không vừa mới hướng Hạ Vân Kiệt nhìn lại, liền đón nhận Hạ Vân Kiệt đầu đến ánh mắt.

Nguyên lai, Hạ Vân Kiệt cũng chú ý tới Tôn Ngộ Không đã đến.

“Hạ huynh đệ, nếu không hôm nay ta lão Tôn vừa vặn nhận mời đến Tụ Quật châu, còn không biết nguyên lai ngươi còn là Tụ Quật châu tiên vương.” Tôn Ngộ Không ung dung thản nhiên truyền một đạo thần niệm đi qua.

“Ha ha, không nghĩ tới hôm nay lại ở chỗ này gặp được đại thánh, đại thánh biệt lai vô dạng a?” Hạ Vân Kiệt mặt mang mỉm cười truyền một đạo thần niệm đi qua.

“Không việc gì, không việc gì. Ngươi ta huynh đệ sẽ không dùng đại thánh đại thánh kêu. Ta lão Tôn là thiên địa mở mang khi một khối tiên thạch, ngày đêm chịu thiên chân tú, nhật tinh nguyệt hoa, dựng dục thành tiên thai, ở năm trăm vạn năm trước phá thai mà ra, hóa thành một thạch hầu, tu thành đại đạo. Ngươi nếu so với ta lão Tôn nhỏ, đã kêu ta lão Tôn một tiếng Hầu ca, nếu là so với ta lão Tôn lớn, ta lão Tôn đã kêu ngươi một tiếng đại ca.” Tôn Ngộ Không lại truyền thì thầm.

“Ha ha, tiểu đệ có thể so Hầu ca ngươi nhỏ hơn.” Hạ Vân Kiệt truyền thì thầm.

“Lão đệ còn tuổi nhỏ, thế nhưng có như vậy tu vi, thật sự làm cho ta lão Tôn bội phục. Bất quá có sự tình, ta lão Tôn lại muốn phê bình ngươi. Hôm nay chi chiến, sự tình quan sinh tử, ngươi sao không thông tri ta lão Tôn đến trợ trận đâu? Hay là ngươi cho rằng ta lão Tôn là người vong ân bội nghĩa sao?” Tôn Ngộ Không nghe vậy đầu tiên là rất là khiếp sợ cùng kính nể, theo sát sau liền bất mãn chất vấn.

“Như thế nào hội đâu ! Tiểu đệ chính là tạm thời còn không tưởng phiền toái Hầu ca mà thôi.”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng có chút cảm động.

Đầu năm nay, dệt hoa trên gấm mỗi người nguyện ý

làm, nhưng đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi lại thiếu, cho dù Ngọc Đế, lại nói tiếp là hắn nay chống lưng, hắn một trận chiến này cũng nhiều ít có vì hắn một trận chiến ý ở bên trong, nhưng cuối cùng Ngọc Đế rõ ràng cho rằng hắn khẳng định không địch lại, còn là chỉ phái người trấn thủ Tụ Quật châu tây phương, mặc hắn cùng Phùng Mông đám người quyết nhất tử chiến.

Nhưng Tôn Ngộ Không vừa nhận ra hắn đến, liền không chút do dự quyết định muốn tham chiến, chẳng sợ biết rõ một khi tham chiến, trộn lẫn tây phương giáo đại kế, tất nhiên sẽ khiến cho tây phương giáo tức giận, đã không chối từ.

“Hay là một trận chiến này ngươi còn có phần thắng bất thành?” Nghe lời nghe âm, Tôn Ngộ Không kỳ thật cũng là tuyệt đỉnh thông minh người, nghe vậy lập tức khiếp sợ vạn phần nói.

“Đó là tự nhiên, tiểu đệ ta lại không ngốc. Huống hồ cho dù ta chính mình tưởng chịu chết, cũng sẽ không kéo một đám thủ hạ đi theo ta cùng nhau chịu chết a!” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ba vị Thái Ất kim tiên, ngươi thế nhưng còn có phần thắng. Ngươi như vậy vừa nói, thật sự làm cho ta lão Tôn uổng xưng là Tề Thiên đại thánh!” Tôn Ngộ Không được đến Hạ Vân Kiệt khẳng định trả lời thuyết phục, đột nhiên phát hiện, chính mình vị vừa nhận thức nghĩa đệ so với hắn trong tưởng tượng còn muốn sâu hiểm khó dò rất nhiều.

“Hầu ca khiêm tốn. Tiểu đệ cũng là gần nhất một đoạn thời gian cơ duyên xảo hợp có chút lĩnh ngộ, thế này mới có vài phần phần thắng.” Hạ Vân Kiệt khiêm tốn nói.

“Vài phần?” Tôn Ngộ Không hỏi.

“Ngũ ngũ chi số đi!” Hạ Vân Kiệt nghĩ nghĩ trả lời.

“Ngũ ngũ chi số?” Tôn Ngộ Không nghe thế cái thắng dẫn, lấy hắn tâm tính đều thiếu chút nữa muốn một đầu ngã xuống cao trên mây.

Một kim tiên đối ba vị Thái Ất kim tiên, vốn chính là không hề hồi hộp một trận chiến, nhưng Hạ Vân Kiệt lại nói cho hắn phần thắng là năm phần, này như thế nào làm cho Tôn Ngộ Không không khiếp sợ thiếu chút nữa một đầu ngã xuống cao trên mây?

“Hẳn là không sai biệt lắm, cũng có khả năng muốn nhỏ bé một ít. Bất quá thời gian không đợi ta, cũng chỉ đành một trận chiến, có lẽ có thể có thu hoạch cũng không nhất định! Nếu một trận chiến này, tiểu đệ ta có thể đột phá Thái Ất kim tiên, kia thắng bại vốn không có hồi hộp.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Được rồi. Lão đệ ngươi nói đi, cần ta lão Tôn làm như thế nào?” Tôn Ngộ Không lúc này đã đối Hạ Vân Kiệt hoàn toàn không nói gì, hồi lâu mới lại truyền thì thầm.

Hắn xem như đã nhìn ra, chính mình vị nghĩa đệ không chỉ có tưởng một trận chiến mà đặt tiên vương vị, nắm trong tay Tụ Quật châu, mà còn muốn mượn này tìm hiểu Thái Ất kim tiên đại đạo.

“Hầu ca ngươi tĩnh xem này biến là có thể, nếu là mới có thể, cũng hơi chút âm thầm giúp ta chiếu cố một chút của ta kia đám thủ hạ. Bất quá nếu không đến vạn bất đắc dĩ, Hầu ca tốt nhất không cần ra tay. Ngọc không mài không thành khí, một trận chiến này, đối ta là một cái ma luyện, đối bọn họ đồng dạng cũng là.” Hạ Vân Kiệt nghĩ nghĩ truyền thì thầm, cũng là không cùng Tôn Ngộ Không khách khí.

Tôn Ngộ Không nghe vậy trầm mặc trong chốc lát

nói:“Hảo! Dù sao ngươi cũng tu luyện thành bát cửu huyền công, cho dù đánh không lại bọn họ, cũng sẽ không có tánh mạng chi nguy, ta lão Tôn trước hết tĩnh xem này biến.”

……

“Tôn hầu tử như thế nào đến đây?” Làm Hạ Vân Kiệt cùng Tôn Ngộ Không âm thầm dụng thần niệm trao đổi khi, long hầu sơn phía tây, đại kỳ dưới, Bì Na Dạ Già hơi nhíu mày nói.

“Khẳng định là kia đầu sư tử cùng ngu nhung còn có kia ma giao mời hắn lại đây. Bất quá Tôn hầu tử hẳn là biết một trận chiến này quan hệ ta tây phương giáo cùng thiên đình ở Tụ Quật châu giác trục, sự tình quan trọng đại, không phải có thể tùy tiện nhúng tay. Nếu không sẽ chờ nghênh đón ta tây phương giáo phẫn nộ đi! Đối phó hắn, ta tây phương giáo cũng không có bao nhiêu cố kỵ.” Văn Thù Quảng Pháp tôn giả cũng hơi hơi nhíu hạ mày, trong mắt lộ ra một chút hàn quang nói.

Chương 1872 : Khai chiến

“Văn Thù tôn giả nói được có lý, Sư Đà Vương bọn họ khẳng định lo lắng bổn hộ pháp đánh bại Hạ Vân Kiệt sau, sẽ tiếp tục chinh phạt bọn họ, cho nên cố ý mời Tôn hầu tử lại đây. Bất quá kia Tôn hầu tử nhưng thật ra có vài phần bản sự, hắn nếu nhúng tay Tụ Quật châu sự tình, chúng ta thật là có chút khó có thể bắt Sư Đà Vương bọn họ.” Phùng Mông trong mắt toát ra một tia kiêng kị sắc nói.

Hắn sư thừa vu tổ Hậu Nghệ, tài bắn cung vô song, toàn bộ tiên giới rất ít có người có thể chống đỡ được hắn Hậu Nghệ tài bắn cung. Nhưng Tôn Ngộ Không cũng là một cái ngoại lệ, bởi vì hắn có bất tử bất diệt thân, hắn tài bắn cung chỉ có thể thương hắn lại giết không được hắn. Một khi hắn gần người, đối Phùng Mông mà nói liền mất đi hắn lớn nhất dựa vào.

Nếu Tôn Ngộ Không ra tay trợ Sư Đà Vương đám người, hơn nữa Sư Đà Vương đám người vốn là là cao nhất kim tiên, cho dù Phùng Mông cũng không những dám xem thường chinh phạt sư đà sơn.

“Điều này cũng đúng. Này Tôn hầu tử tu luyện bất tử bất diệt thân, nay lại đột phá trở thành Thái Ất kim tiên, cho dù phó giáo chủ đích thân tới, cũng vô pháp tái thoải mái trấn áp hắn, nhưng thật ra làm cho người ta đau đầu. Bất quá cũng may, hắn chính là vì Sư Đà Vương đám người mà đến, không phải vì một trận chiến này mà đến. Chỉ cần chúng ta giết Hạ Vân Kiệt, này Tụ Quật châu đại bộ phận địa bàn chung quy liền chân chính rơi vào chúng ta tay.” Bì Na Dạ Già nói, hắn chân chính quan tâm là đánh chết Hạ Vân Kiệt, về phần Tụ Quật châu lợi ích tranh cãi, hắn căn cơ không ở Tụ Quật châu nhưng thật ra không hề như thế nào để ý.

“Dạ Già hộ pháp nói được có lý. Hạ Vân Kiệt là Ngọc Đế thân phong Tụ Quật châu tiên vương, chiếm chính thống đại nghĩa, một khi hắn cánh chim đầy đặn, liền khả danh chính ngôn thuận chinh phạt toàn bộ Tụ Quật châu, là chúng ta chân chính tâm phúc họa lớn. Về phần Sư Đà Vương bọn họ, chung quy chính là phi mao mang giáp sơn dã yêu vương, cho dù có Tôn hầu tử giúp, cũng thành không được khí hậu, nếu có thời gian, cũng có thể chậm rãi bắt hắn diệt, nhưng thật ra không cần phải gấp gáp tại đây nhất thời.” Văn Thù Quảng Pháp tôn giả trầm giọng nói.

Hắn là Xiển giáo thượng cổ mười hai kim tiên, ở tiên giới lại nói tiếp liền tương đương với chúng ta hiện tại nói căn chính miêu hồng chính quy sinh ra, cho dù Sư Đà Vương đám người thực lực rất cường đại, hắn chống lại bọn họ cũng có một loại trời sinh thân phận cảm giác về sự ưu việt, cho nên nhắc tới Sư Đà Vương tình hình đặc biệt lúc ấy dùng “Phi mao mang giáp sơn dã yêu vương” Đến hình dung.

“Đúng là! Hạ Vân Kiệt kẻ này tuyệt không có thể lưu. Hắn một ngày ở Tụ Quật châu, liền một ngày uy hiếp ta tây phương giáo ở Tụ Quật châu đại kế.” Phùng Mông gật đầu nói, trong mắt sát khí phụt ra.

“Cũng là như thế, vậy không cần nhiều lời nữa, hiện tại liền giết Hạ Vân Kiệt, miễn cho đêm dài lắm mộng!” Bì Na Dạ Già mục thấu hung quang nói.

“Dạ Già hộ pháp cũng là nóng vội, bây giờ còn không tới thời gian đâu. Nói sau ta quân còn có nhân mã lục tục tới rồi.” Văn Thù Quảng Pháp tôn giả thản nhiên cười nói.

“Nên đến người trên cơ bản đều đến đây, cũng không kém về điểm này nhân mã.” Bì Na Dạ Già không cho là đúng nói.

Văn Thù Quảng Pháp cười cười, không hề ngôn ngữ, hiển nhiên là chung nhận thức Bì Na Dạ Già mà nói.

“Canh giờ cũng nhanh đến, Dạ Già huynh sẽ thấy chờ một lát đi.” Phùng Mông cười ngẩng đầu nhìn hạ thiên không, đi theo cười nói.

“Vậy được rồi.” Bì Na Dạ Già đành phải bất đắc dĩ điểm gật đầu.

……

“Tiên vương điện hạ, Hạ Lập cầu kiến.”

Đại kỳ dưới, Hạ Vân Kiệt chính nhìn xa tây phương, có Tịch Hàn thiên quân tiến lên đây, quỳ một gối xuống bẩm báo nói.

“Gọi hắn lại đây đi.” Hạ Vân Kiệt âm thầm thở dài một hơi, tâm tình trầm trọng trung lại mang theo một tia nói không nên lời vui mừng.

“Là!” Tịch Hàn gặp Hạ Vân Kiệt chịu triệu kiến Hạ Lập, trên mặt lộ ra một tia sắc mặt vui mừng, vội vàng lĩnh mệnh mà đi.

Hắn cùng với Hạ Lập xem như có cùng chung hoạn nạn loại tình cảm, phía trước Hạ Lập bị Hạ Vân Kiệt quát lớn đi, hắn trong lòng vẫn như đâm vào ngạnh, nay gặp Hạ Vân Kiệt chịu triệu kiến Hạ Lập, thế này mới đi trong lòng cái gai.

“Hạ quan bái kiến tiên vương!” Hạ Lập đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, quỳ một gối xuống, vẻ mặt hổ thẹn nói.

Hạ Lập vốn giận dữ rời đi, nhưng phẫn nộ sau tỉnh táo lại tái cẩn thận nhất tư tưởng, đột nhiên phát hiện Hạ

Vân Kiệt tựa hồ là cố ý kích hắn rời đi. Nếu không hắn một vị chính là tiên quân, lấy Hạ Vân Kiệt nay thân phận địa vị cùng thực lực, nếu giận hắn tự tiện hành động, cần gì phải tự mình giá lâm đại cù quận, giận giết địch quân hai vị đứng đầu kim tiên đâu?

Vì thế Hạ Lập lại một đường phản hồi Tụ Quật châu. Vừa mới đến Tụ Quật châu hắn liền nghe được có liên quan tiên vương hướng tây phương giáo tiễn sơn Phùng Mông hộ pháp hạ chiến thư việc, trong lòng dũ phát nhận định chính mình suy đoán, cấp tốc tới rồi đại cù quận.

“Ngươi đã rời đi, lại xa ở Bồng Lai tiên đảo, cần gì phải trở về đâu?” Hạ Vân Kiệt nhìn trước mắt quỳ một gối xuống ở chính mình trước mặt con trai, tâm tình rất là phức tạp.

“Một ngày bệ hạ không có điều lệnh mới xuống dưới, hạ quan một ngày chính là tiên vương trướng hạ tiên quân! Tiên vương muốn cùng tây phương giáo tiễn sơn một trận chiến, hạ quan thân là tiên vương trướng hạ tiên quân, lại khởi có thể lâm trận đào thoát?” Đón nhận Hạ Vân Kiệt phức tạp ánh mắt, Hạ Lập trong lòng chấn động, cái mũi không hiểu cảm thấy một trận lên men.

Giờ khắc này, hắn cuối cùng xác nhận lần trước Hạ Vân Kiệt quả thật là cố ý muốn kích đi hắn. Về phần vì cái gì, Hạ Vân Kiệt muốn làm như vậy, Hạ Lập tưởng không rõ.

Bất quá này hết thảy, hiện tại cũng không trọng yếu, quan trọng là đại chiến sắp mở ra mở màn.

“Cũng thế, ngươi đã quyết ý cùng bổn vương cùng tiến thoái, liền tùy bổn vương một trận chiến đi.” Hạ Vân Kiệt nhìn Hạ Lập kiên định biểu tình, trong lòng đột nhiên dâng lên một tia tự hào.

Này đó là ta Hạ Vân Kiệt con trai! Thiết boong boong, đỉnh thiên lập địa nam nhi!

“Lĩnh mệnh!” Hạ Lập gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu, không hiểu một trận hưng phấn cùng nhiệt huyết sôi trào, sống lưng mạnh nhất cử, lĩnh mệnh lui ra.

Hạ Lập vừa mới lui ra không bao lâu, một cái đản ngực lộ nhũ mập mạp nam tử, tay cầm một kim cương ngỗ đạp không mà ra, sau đó đem kim cương ngỗ đối với Hạ Vân Kiệt xa xa nhất chỉ nói:“Hạ Vân Kiệt, Tây Hải từ biệt, biệt lai vô dạng a?”

“Rất tốt, rất tốt, làm phiền hộ pháp thanh.” Hạ Vân Kiệt Hạ Vân Báo mã, lại vỗ vỗ nó đầu, kia Vân Báo mã ở hắn trên người cọ cọ, trong mắt toát ra một tia không tha sắc, sau đó xa xa rời đi, tựa hồ cũng biết một trận chiến này không phải là nhỏ.

“Như thế là tốt rồi, ngươi ta hôm nay cũng nên có cái kết thúc ?” Gặp Hạ Vân Kiệt đạp không mà ra, ngập trời sát ý theo Bì Na Dạ Già trên người phát ra, thổi quét quá long hầu sơn trên không, phảng phất một đầu tuyệt thế hung thú hướng tới Hạ Vân Kiệt đánh tới.

“Ha ha, nghe hộ pháp ý tứ, hay là hôm nay là ngươi ta hai người một trận chiến? Người khác không hề nhúng tay sao?” Hạ Vân Kiệt cười nhẹ, hai mắt hướng nơi xa Phùng Mông, còn có chính lặng yên nhiễu đến hắn phía sau Văn Thù Quảng Pháp tôn giả nhìn lướt qua, giả bộ hồ đồ nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt đối mặt ba vị Thái Ất kim tiên, như trước chuyện trò vui vẻ, tuy rằng rõ ràng biết này chiến hắn khẳng định hẳn phải chết không thể nghi ngờ, người đang xem cuộc chiến còn là không cầm nổi lòng vì hắn phong phạm sở thuyết phục, tâm sinh nồng đậm kính nể ý.

“Hạ tặc tử, đừng nên thông minh, giống ngươi bực này bốn phía giết chóc, vô đạo hạng người, mỗi người mà tru chi!” Bì Na Dạ Già gặp Hạ Vân Kiệt trước mặt châm chọc hắn, gầm lên một tiếng, kim cương ngỗ hô một chút liền đối với Hạ Vân Kiệt đánh đi xuống.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1873 : Kinh người thực lực

“Ha ha, lời này nói rất hay!” Hạ Vân Kiệt ha ha cười, minh ngục huyết đao ngang trời mà ra, ở không trung xẹt qua một đạo đặc hơn huyết sắc, đối với kim cương ngỗ trước mặt nghênh đi.

“Sát!” Phùng Mông cũng không có lập tức ra tay, mà là sắc mặt lạnh lẽo nâng tay đối với Tụ Quật châu tiên vương đại quân phương hướng nhất chỉ, miệng bính ra một cái từ lạnh như băng lãnh đến.

“Sát! Sát! Sát!” Phùng Mông tay nhất chỉ, nhất thời gian, phô thiên cái địa đại quân đông nghìn nghịt bay qua thiên không, bị bám cuồn cuộn sát khí, giống như núi lở sóng thần bình thường hướng tới Tụ Quật châu tiên vương đại quân phương hướng sát đi.

“Sát!” Dao Trì Thánh Nữ ánh mắt lạnh như băng nhìn như núi lở sóng thần đánh tới quân địch, khêu gợi môi đồng dạng bính ra một từ lạnh như băng lãnh đến.

“Sát!” Ngao Lệ phương thiên họa kích đối với quân địch nhất chỉ, đi trước làm gương dẫn Tây Hải Long cung đại quân sát hướng quân địch.

“Sát!” Hạ Lập trực tiếp biến đem thân mình lay động, không chỉ có thi triển ra pháp thiên tượng địa thuật pháp, lại biến ảo ra ba đầu sáu tay. Sáu tay trung phân biệt cầm ngân long thương, thiên la tán, Càn Khôn ấn, Thái A kiếm, bát quái vân quang khăn cùng bát quái long tu khăn.

Phía trước ba dạng pháp bảo là Cửu U Tố Âm nữ đế ban tặng Cửu U cung pháp bảo, mặt sau ba kiện là Hạ Vân Kiệt ban tặng nguyên bản thuộc loại Thạch Cơ nương nương trấn sơn pháp bảo. Này 6 dạng pháp bảo,

mỗi một kiện đều là tiên gia hậu thiên chí bảo, uy lực thật lớn vô cùng. Hơn nữa Hạ Lập thi triển bát cửu huyền công, không sợ sinh tử.

Cầm 6 kiện pháp bảo này nhất xông lên đi, quả thực chính là phật chắn sát phật, tiên chắn sát tiên, lãnh không kịp thố hạ, lập tức bị hắn cấp giết vài kim tiên cường giả.

Tứ đại thượng cổ quy Tể tướng, mấy năm nay đều được Hạ Vân Kiệt không ít chỉ điểm cùng ban thưởng hạ tiên đan cùng tiên thiên bàn đào quả, đã miễn cưỡng tễ thân đứng đầu kim tiên, bốn người liên thủ sát đem đi qua, cũng là giảo khởi một phen tinh phong huyết vũ.

Trừ bỏ tứ đại thượng cổ quy thừa tướng là đứng đầu kim tiên, Hạ Vân Kiệt bên này Tịch Hàn tam huynh đệ, Thủy Hạo Trạch cũng đều là đứng đầu kim tiên. Thủy Hạo Trạch con trai Thủy Xuyên Lưu, vốn cũng là lợi hại kim tiên, bởi vì hắn một lòng đi theo Hạ Vân Kiệt, Hạ Vân Kiệt cũng không thiếu bạc đãi hắn, tiên thiên bàn đào quả, tiên đan đều nhất nhất ban thưởng hạ, lại cố ý tự mình chỉ điểm rất nhiều, nay cũng đã nửa chích chân bước vào đứng đầu kim tiên cửa, mà Dao Trì Thánh Nữ bởi vì được Vương Mẫu thân tự chỉ điểm, tu là sát phạt chi đạo, trong tay cầm là Nhục Thu hổ trảo, tuy rằng đạo hạnh cùng đứng đầu kim tiên còn kém không ít, nhưng luận chiến đấu lực đã cùng đứng đầu kim tiên làm chuẩn.

Như thế tính đứng lên, Hạ Vân Kiệt bên này thế nhưng không sai biệt lắm có chín rưỡi đứng đầu kim tiên.

Này số lượng đối với Tụ Quật châu khắp nơi thế lực mà nói tuyệt đối là nghe rợn cả người ! Phải biết rằng mỗi một đứng đầu kim tiên đều cũng có tư cách xưng bá một phương, danh dương tiên giới nhân vật. Khả Hạ Vân Kiệt này tiền nhiệm bất quá ba trăm năm sau Tụ Quật

châu tiên vương, thế nhưng bất tri bất giác tụ tập bồi dưỡng đứng lên nhiều như vậy đứng đầu kim tiên, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, căn bản không ai dám tin tưởng.

“Thử! Hạ tiên vương thế nhưng đã có được như vậy cường đại thực lực! Thật sự là đáng tiếc, đáng tiếc a!” Mọi người thấy thế đều ào ào mãnh hấp một ngụm lãnh khí, thán phục không thôi, bất quá rất nhanh lại tiếc hận lắc đầu.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt muốn đối mặt là tiễn sơn, huyết già sơn, ngũ long sơn, 3 đại thế lực liên hợp lại đại quân, tuy rằng sau chính là phái một tiểu bộ phận người tiến đến, nhưng bọn họ liên hợp lại đại quân thực lực còn là khủng bố đến cực điểm. Ít nhất số người liền chiếm ưu thế tuyệt đối, nhưng thật ra đứng đầu kim tiên số người phương diện kém không có mấy.

Điểm ấy, phỏng chừng Phùng Mông đám người cũng không dự kiến đến, cho nên cũng không có đem trướng hạ sở hữu đứng đầu kim tiên tụ lại đứng lên.

“Cừ thật, này Hạ Vân Kiệt khi nào thì có này đám cường đại thực lực ! Nếu tái làm cho hắn phát triển một đoạn thời gian, chỉ sợ này Tụ Quật châu đều không có ta Sử Đà Vương nơi sống yên ổn.” Sử Đà Vương nhìn Hạ Vân Kiệt kia phê như lang giống như hổ nhằm phía tiễn sơn đại quân, nháy mắt giết được đối phương người ngã ngựa đổ, máu chảy thành sông, thế nhưng ở số người tuyệt đối hoàn cảnh xấu dưới tình huống, chặn tiễn sơn phương diện xung phong liều chết, hình thành ngắn ngủi giữ lẫn nhau không dưới cục diện, không khỏi từng trận nghĩ mà sợ.

Phía trước, hắn tuy rằng kiêng kị Hạ Vân Kiệt, còn chưa có nghĩ tới hắn có năng lực chinh phạt chính mình sư đà sơn. Nay mới vừa rồi biết, Hạ Vân Kiệt trướng hạ, chỉ

đại tướng có thể cùng hắn một trận chiến còn có tám chín cái nhiều.

Đương nhiên đứng đầu kim tiên cũng có thực lực khác biệt, Hạ Vân Kiệt trướng hạ đứng đầu kim tiên trung, cũng chỉ có lão bài đứng đầu kim tiên Thủy Hạo Trạch có thể miễn cưỡng cùng Sử Đà Vương ganh đua cao thấp, người khác giống tứ đại quy thừa tướng, Tịch Hàn tam huynh đệ bọn họ đều phải kém cỏi Sử Đà Vương ít nhất một bậc. Nhưng thực lực đã đến kia cấp bậc, một khi ba năm người vây công Sử Đà Vương một người, Sử Đà Vương liền tuyệt đối chỉ có bị thua phân, mà Hạ Vân Kiệt có như vậy kim tiên, chín rưỡi, này như thế nào làm cho Sử Đà Vương không cảm thấy từng trận nghĩ mà sợ.

Giao Ma Vương, Ngu Nhung Vương hai người đồng dạng như thế, giờ khắc này, bọn họ nhưng thật ra âm thầm may mắn có đại cù quận một trận chiến. Nếu không một khi làm cho Hạ Vân Kiệt hoàn toàn phát triển đứng lên, hắn giơ thiên đình chính thống đại kỳ, khi đó bọn họ chỉ sợ thật sự chỉ có quy thuận, hoặc là “Đi xa tha hương” kết cục.

“Không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt kẻ này trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng đã thu nạp bồi dưỡng ra như vậy cường đại đại quân đến, tây phương giáo lần này chỉ sợ muốn xuất huyết nhiều !” Mặt khác một chỗ trời cao, một đóa tường vân phía trên, một vị râu dài phiêu phiêu, búi tóc cao thúc, mặc màu xám đạo bào nam tử trên mặt lộ ra một chút giật mình cùng vui sướng khi người gặp họa biểu tình.

Này nam tử không phải người khác, đúng là Xiển giáo thượng cổ mười hai kim tiên chi nhất Đạo Hành thiên tôn, hắn động phủ ở Tụ Quật châu kim đình sơn. Hôm nay một trận chiến này, quan hệ Tụ Quật châu bố cục, đề cập đến Thái Ất kim tiên cấp gian đánh trận, hắn tự

nhiên muốn đích thân đến nhất đổ tình hình chiến đấu.

Nguyên bản hắn là một điểm cũng không xem trọng Hạ Vân Kiệt, nay nhìn thấy Hạ Vân Kiệt đại quân thế nhưng như thế hung mãnh, trong khoảng thời gian ngắn thế nhưng có cùng tiễn sơn đại quân bọn họ cân sức ngang tài, cũng là không khỏi chấn động.

Bất quá bọn họ lực chú ý đảo mắt đã bị Hạ Vân Kiệt cùng Bì Na Dạ Già một trận chiến cấp hấp dẫn trôi qua.

“Thương!” Một tiếng nổ.

Như hai khỏa tinh cầu va chạm nổ mạnh, hỏa tinh bắn ra bốn phía, chiếu rọi thiên không.

Hạ Vân Kiệt minh ngục huyết đao cùng Bì Na Dạ Già kim cương ngỗ không có bất luận cái gì xinh đẹp, cứng đối cứng giao kích một chút.

Hạ Vân Kiệt cao to thân mình ở không trung về phía sau trượt vài bước, liền ổn xuống dưới, mà Bì Na Dạ Già cũng là như thế.

Này nhất kích, hai người cân sức ngang tài, chẳng phân biệt cao thấp!

Nhưng Bì Na Dạ Già sắc mặt lại đột nhiên biến, trong mắt toát ra vô cùng vẻ mặt ngưng trọng. Phải biết rằng hắn là Thái Ất kim tiên, mà Hạ Vân Kiệt chính là kim tiên. Phải biết rằng ở Tây Hải phía trên, Hạ Vân Kiệt chỉ có ngay từ đầu tính kế hắn một chút, mới vừa rồi ở ngay mặt giao kích trung miễn cưỡng cùng hắn ngang hàng, sau lại, mỗi một lần ngay mặt giao kích, Hạ Vân Kiệt đều là dừng ở hạ phong, đơn giản chính là giống tiểu cường giống nhau, phi thường chống lại đánh.

Nhưng ở ngắn ngủn một hai trăm năm gian, Hạ Vân Kiệt

thế nhưng ở ngay mặt giao kích dĩ nhiên có thể cùng hắn ngang hàng!

Này ý nghĩa, nếu Hạ Vân Kiệt như trước vẫn duy trì năm đó khôi phục sức khỏe, cho dù Bì Na Dạ Già thật muốn cùng hắn liều mạng, bị thua cũng rất có thể là hắn Bì Na Dạ Già.

Chương 1874 : 2 đánh 1

“Thử!” Đang xem cuộc chiến người đồng dạng sắc mặt đại biến, mãnh hấp lãnh khí.

Nhất giới kim tiên cùng Thái Ất kim tiên cứng đối cứng đối chiến, thế nhưng chút không rơi hạ phong, này ở tiên giới trung căn bản chính là một cái truyền kỳ.

Thậm chí có chút người tiềm thức hướng Tôn Ngộ Không nhìn lại, nghĩ rằng, cho dù hắn ở năm đó chỉ sợ cũng không có biện pháp làm được!

Trước Quan Thiên kính, Ngọc Đế sắc mặt âm tình biến ảo không chừng.

Hạ Vân Kiệt thực lực lại vượt quá hắn tưởng tượng, làm cho hắn trong lòng càng phát ra dứt bỏ không dưới. Như vậy mãnh tướng, lại như thế trung với hắn, thật muốn như vậy mệnh tang đại cù quận, tuyệt đối là hắn Ngọc Đế không thể bù lại tổn thất.

Nhưng là một khi Ngọc Đế ra tay can thiệp, như vậy cục diện chỉ sợ cũng hội không khống chế được.

Muốn làm không tốt, hắn cùng tây phương giáo trong lúc đó xung đột sẽ toàn diện bùng nổ.

Bởi vì hiện tại, mặc kệ Hạ Vân Kiệt cùng Phùng Mông đám người như thế nào chiến đấu, đều chính là một cái cục phạm vi chiến tranh, chính là hắn cùng tây phương giáo trong lúc đó đánh cờ một loại thủ đoạn.

Chỉ khi nào hắn trực tiếp phái người nhúng tay, vậy xúc nhất phát mà động toàn thân!

Mọi người ở đây đều khiếp sợ vô cùng, tâm tình khác

nhau khi, Phùng Mông đã mặt âm trầm, trong tay rõ ràng hơn một cây thoạt nhìn phong cách cổ xưa tự nhiên mộc cung.

Một cây đồng dạng thoạt nhìn phong cách cổ xưa tự nhiên đầu gỗ tước thành tên bị hắn chậm rãi đặt ở mộc cung.

Phùng Mông cánh tay gân xanh căn căn bạo khởi, giọt mồ hôi như đậu một viên viên theo hắn trên trán thẩm thấu đi ra, cung dần dần bị kéo mãn.

Một cỗ không thể dùng ngôn ngữ hình dung sắc nhọn đột nhiên theo Lạc Nhật tên lộ ra, tên còn chưa bắn ra, nó phía trước đã xuất hiện một cái sâu không thấy đáy hắc động.

Không gian thế nhưng đã bị kia hơi thở cấp thật sâu đâm xuyên.

“Hậu Nghệ Cung! Lạc Nhật tên!” Mọi người tóc gáy đều đột nhiên gian tủng đứng lên đến, liền ngay cả Tôn Ngộ Không cả người kim mao đều căn căn đứng lên đến, một đôi hỏa nhãn kim tình kim quang tăng vọt.

Đạo Hành thiên tôn vạt áo không gió tự động, sắc mặt đột nhiên trở nên vô cùng ngưng trọng đứng lên, trong mắt toát ra thật sâu vẻ cảnh giác.

“Lại đến!” Bì Na Dạ Già kim cương ngỗ lại mạnh hướng tới Hạ Vân Kiệt vào đầu ném tới.

Phùng Mông cung hoàn toàn kéo mãn, Lạc Nhật tên giống như một đạo vô cùng lóng lánh lưu tinh xẹt qua thiên không.

Lạc Nhật tên nơi đi qua, không gian sụp đổ, thiên địa ảm đạm thất sắc. Thời không tại đây một mũi tên trước mặt,

đều phảng phất đình chỉ chuyển động.

“Hạ ái khanh nguy hiểm !” Ngọc Đế thống khổ mà mâu thuẫn quay đầu đi.

Hoàng Giác đại tiên cùng Thái Bạch kim tinh nhắm hai mắt lại.

Bì Na Dạ Già ngay mặt đối chiến Hạ Vân Kiệt, mà Phùng Mông ở bên mặt bắn chết. Như vậy phối hợp, cho dù phó giáo chủ nhân vật tự mình, cũng không dám khinh tâm, càng đừng nói nhất giới kim tiên.

“Thật sự rất ti bỉ vô sỉ !” Đang xem cuộc chiến người, nhìn kia một mũi tên như lưu tinh xẹt qua thiên không, lộ ra làm cho bọn họ tâm hồn run run nhuệ khí, không cầm nổi lòng ở trong lòng âm thầm mắng.

“Đến đây đi!” Hạ Vân Kiệt không biết khi nào thế nhưng cũng hiện ra ba đầu sáu tay pháp thân, trong đó một đôi tay cánh tay cao giơ lên cao minh ngục huyết đao đón kim cương ngỗ sát đi, mặt khác bốn cánh tay, trong tay không biết khi nào hơn hai thanh pháp lực ngưng tụ mà thành cung tiễn.

Dây cung kéo mãn.

“Hưu hưu!” Hai tên một trước một sau bắn ra.

Trước va chạm cùng một chỗ không phải minh ngục huyết đao cùng kim cương ngỗ, mà là Hạ Vân Kiệt pháp lực ngưng tụ mà bắn ra hai tên cùng Lạc Nhật tên.

“Bồng! Bồng!” Liên tiếp hai tiếng tiếng nổ mạnh, hai pháp lực ngưng tụ cung tiễn ở không trung bị Lạc Nhật tên bắn bạo, ở không trung đằng khởi hai luồng chói mắt quang mang, khủng bố bạo phá dư ba nhằm phía bốn phía, giảo không gian một đoàn hỗn loạn, vô số phong

đao tàn sát bừa bãi, có binh tướng hơi chút ai gần một ít, nháy mắt bị kia phong đao cấp cát thất linh bát lạc, rơi một đất phần còn lại của chân tay đã bị cụt.

“Thương!” Một tiếng nổ.

Minh ngục huyết đao lại cùng kim cương ngỗ hung hăng va chạm cùng một chỗ, Hạ Vân Kiệt thừa thế cấp tốc bay ngược, mà lạc nhật tên bởi vì chịu hai tên nhất chắn, tốc độ rõ ràng đốn trệ hai hạ, cuối cùng cùng Hạ Vân Kiệt gặp thoáng qua.

“A !”

Đang xem cuộc chiến người tất cả đều há to miệng, ít dám tin tưởng nhìn trước mắt một màn.

Ở Bì Na Dạ Già cùng Phùng Mông, nhất gần nhất xa hợp kích dưới, Hạ Vân Kiệt thế nhưng bình yên trở ra, lông tóc không tổn hao gì, điều này sao có thể?

Hắn thật sự chính là một vị kim tiên sao?

Trước Quan Thiên kính, vốn là đã chậm rãi quay đầu Ngọc Đế, đột nhiên quay đầu, hai mắt rồi đột nhiên trợn to, nhìn trước mắt không thể tưởng tượng một màn.

“Hậu Nghệ tiễn thuật! Ngươi thế nhưng biết Hậu Nghệ tiễn thuật!” Phùng Mông sắc mặt đột nhiên trở nên âm lãnh vô cùng, ánh mắt nhìn phía Hạ Vân Kiệt lộ ra vô cùng tận sát khí.

“Ha ha! Không nghĩ tới đi Phùng Mông! Lại nói tiếp, bổn vương còn phải gọi ngươi một tiếng sư huynh. Bất quá hôm nay bổn vương lại muốn thay Hậu Nghệ vu tổ rửa sạch ngươi này khi sư diệt tổ phản đồ.” Hạ Vân Kiệt nhìn Phùng Mông cười to nói, âm thầm, một đợt đợt sinh cơ trước thiên dương liễu thụ cùng tiên thiên bàn

đào thụ phát ra, dễ chịu thân thể hắn.

Lấy 1 địch 2 vị Thái Ất kim tiên, thoạt nhìn Hạ Vân Kiệt tựa hồ rất lợi hại, thực tiêu sái, nhưng trong đó sở háo trí nhớ, còn có thể lực, pháp lực, căn bản là không thể đánh giá. Nếu không phải Hạ Vân Kiệt trong cơ thể có tiên thiên dương liễu thụ cùng tiên thiên bàn đào thụ cung cấp cuồn cuộn không ngừng sinh cơ lực lượng, chỉ sợ tái như vậy đến vài cái, hắn sẽ muốn mệt nằm xuống.

“Hậu Nghệ vu tổ! Trách không được kẻ này như vậy lợi hại, thế nhưng kế thừa Hậu Nghệ vu tổ y bát! Xem ra, Phùng Mông tưởng bắn chết hắn chỉ sợ không dễ dàng như vậy.” Đạo Hành thiên tôn trong mắt tinh quang lóe ra.

“Kia cũng chỉ là nhiều một ít trắc trở mà thôi! Không thấy được Văn Thù Quảng Pháp còn tại mặt sau chờ đâu.” Một vị mặc hoàng bào đạo nhân lắc đầu nói.

Này đạo nhân cũng là Xiển giáo thượng cổ mười hai kim tiên chi nhất Hoàng Long đạo nhân, chính là tu vi ở mười hai kim tiên thuộc loại điếm để, cho tới bây giờ còn không có tìm hiểu thấu Thái Ất kim tiên đại đạo. Đương nhiên cho dù không tìm hiểu thấu Thái Ất kim tiên đại đạo, Hoàng Long đạo nhân thân là Xiển giáo thượng cổ mười hai kim tiên chi nhất, mặc kệ là nhãn lực còn là thực lực đều là khủng bố đến cực điểm, xa không phải bình thường kim tiên có thể so sánh. Cho dù Sử Đà Vương loại này đứng đầu kim tiên chống lại hắn, chỉ sợ cũng muốn thua nửa trù.

“Kia nhưng thật ra!” Đạo Hành thiên tôn gật gật đầu.

“Ha ha, muốn giết bổn hộ pháp! Hậu Nghệ lão nhân có lẽ có thể làm đến, nhưng ngươi còn kém xa!” Phùng Mông cánh tay gân xanh lại căn căn bạo khởi, dây cung lại kéo mãn.

“Sát!” Phùng Mông nổi giận gầm lên một tiếng, Lạc Nhật tên như điện hướng Hạ Vân Kiệt vọt tới.

“Sát!” Cơ hồ đồng thời Bì Na Dạ Già kim cương ngỗ vung ra.

Văn Thù Quảng Pháp như trước không nhúc nhích.

Có lẽ là vì mặt mũi nguyên nhân, cũng có lẽ là vì nhận định Hạ Vân Kiệt cho dù kế thừa Hậu Nghệ y bát, như trước căn bản không có biện pháp ngăn cản trụ hai người vây sát.

“Kia cũng không thấy được!” Hạ Vân Kiệt lại liên xạ hai tên, đồng thời thân mình như điện ở không trung xẹt qua một cái quỷ dị đường cong, minh ngục huyết đao theo kia như điện bàn quỷ dị đường cong, dán kim cương ngỗ hướng Bì Na Dạ Già nắm kim cương ngỗ tay bổ tới.

Giờ khắc này, Hạ Vân Kiệt không hề cùng Bì Na Dạ Già cứng đối cứng. Hắn cho dù tái tự phụ, cũng sẽ không cho rằng chính mình có cứng rắn khiêng hai vị Thái Ất kim tiên thực lực.

Lạc Nhật tên như trước bị hai tên cản hai hạ, tốc độ chịu trệ, mà Hạ Vân Kiệt thân pháp lại nhanh đến cực điểm, quỷ dị đến cực điểm, Lạc Nhật tên hơi chút bị kiềm hãm, cơ hội hơi túng lướt qua, liền bắn không. Mà Bì Na Dạ Già cùng Hạ Vân Kiệt cứng đối cứng thói quen, không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt đột nhiên thi triển ra như vậy cấp tốc quỷ dị thân pháp đến, trong lòng không khỏi nhảy dựng, kim cương ngỗ vội vàng mạnh vừa lật, đem minh ngục huyết đao nhất áp, minh ngục huyết đao sẽ không biện pháp tái theo kim cương ngỗ hướng hắn bàn tay bổ tới.

Hạ Vân Kiệt thấy thế, lại bứt ra trở ra.

Lần thứ hai hai người phối hợp, như trước vô công mà phản.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1875 : Văn Thù Quảng Pháp tôn giả ra tay

“Đế Giang độn thuật, ngươi thế nhưng còn có thể Đế Giang độn thuật!” Phùng Mông sắc mặt âm trầm cơ hồ nhỏ nước đến.

Hạ Vân Kiệt biết Hậu Nghệ tiễn thuật, Phùng Mông tiễn thuật liền dĩ nhiên mất đi rất nhiều ưu thế. Bởi vì Hạ Vân Kiệt có thể sâu sắc bắt giữ đến hắn Lạc Nhật tên đường cong phương hướng, luôn có thể tinh chuẩn chắn hắn nhất chắn. Nếu cận là như thế, kia cũng là thôi. Phùng Mông tiễn thuật thiên hạ vô song, trong tay lại có Hậu Nghệ Cung, Lạc Nhật tên, Hạ Vân Kiệt cho dù có thể hơi chút chắn nó nhất chắn, nhưng có Bì Na Dạ Già ở bên cạnh giáp công, hơi chút tránh né không kịp, sớm hay muộn không phải ăn hắn một mũi tên, đó là ăn thượng Bì Na Dạ Già một đao.

Nhưng Hạ Vân Kiệt có Đế Giang độn thuật, vậy hoàn toàn bất đồng.

Đế Giang độn thuật, đồng dạng thiên hạ vô song. Tốc độ nhanh đến cực điểm, Hạ Vân Kiệt kia hơi chút nhất chắn liền cấp Đế Giang độn thuật đằng ra cũng đủ thời gian đến trốn tránh. Hắn muốn bắn chết hắn, sẽ không dễ dàng như vậy.

“Kẻ này thế nhưng biết Đế Giang độn thuật! Trách không được hắn dám chủ động khiêu chiến, một trận chiến này, cho dù hắn nhất định thất bại, cũng có vài phần chạy trốn hy vọng!” Đạo Hành thiên tôn cùng Hoàng Long chân nhân sắc mặt khẽ biến, bọn họ đều là thượng cổ kim tiên, tự nhiên nhận được Đế Giang độn thuật.

Văn Thù Quảng Pháp cũng nhận được, sắc mặt trở nên đồng dạng âm trầm khó coi, rốt cuộc không có ngực có

thành chừng tự tin.

Đương nhiên này tự tin là chỉ diệt sát Hạ Vân Kiệt!

“Hảo!” Trước Quan Thiên kính, Ngọc Đế tự nhiên cũng nhận ra Đế Giang độn thuật, không khỏi thật dài thở phào nhẹ nhõm. Hắn chân chính để ý là Hạ Vân Kiệt, về phần Ngao Lệ đám người chết sống, hắn kỳ thật không hề như thế nào để ý. Cho nên chỉ cần một trận chiến này, Hạ Vân Kiệt có thể thương đến tiễn sơn nguyên khí, sau đó chính mình có năng lực bỏ chạy, kia mặc kệ đối với Hạ Vân Kiệt còn là Ngọc Đế mà nói, đều là mặc dù bại do vinh.

“Bổn vương nếu không có vài cái tử, lại làm sao dám ngôn giết ngươi đâu!” Hạ Vân Kiệt ngạo nghễ nói.

“Hay là ngươi cho là có Đế Giang độn thuật bổn hộ pháp liền không làm gì được ngươi sao? Bổn hộ pháp đổ muốn nhìn ngươi, còn có thể trốn bao nhiêu lần!” Phùng Mông nghe vậy giận dữ, cánh tay gân xanh lại bạo khởi, dây cung kéo mãn.

“Hưu!” Lạc Nhật tên lại bắn ra.

“Sát!” Bì Na Dạ Già không mất thời cơ lại toàn lực ra tay.

Hạ Vân Kiệt như trước trò cũ trọng thi.

Lần thứ ba hai người giáp công lại thất bại.

Nhưng lúc này đây, Phùng Mông cùng Bì Na Dạ Già cũng chưa tái vô nghĩa, trực tiếp kéo huyền bắn tên, Bì Na Dạ Già trực tiếp vung khởi kim cương ngỗ hướng Hạ Vân Kiệt đánh tới, không có nửa điểm xinh đẹp, thế như núi lở.

“Hưu hưu!” Tên như lưu tinh từng đạo ở không trung xẹt

qua.

“Rậm rạp!” Một đoàn đoàn ánh lửa ở không trung nổ tung, tạc không gian sụp đổ, cuồng phong tàn sát bừa bãi.

“Thương! Thương!” Minh ngục huyết đao lần lượt cùng kim cương ngỗ giao kích cùng một chỗ, phát ra chấn thiên động tiếng vang.

Hạ Vân Kiệt lấy 1 địch 2 vị Thái Ất kim tiên, một trận chiến này đánh cho sơn thể lún, dung nham phun dũng mà ra, thiên hôn địa ám, nhật nguyệt vô quang.

Một ngày một đêm sau.

“Vù vù!” Ồ ồ thở thanh theo Hạ Vân Kiệt trong miệng thở ra, trong ngực kịch liệt phập phồng, mồ hôi hỗn máu loãng sũng nước hắn xiêm y.

Cường tráng thân mình đã nhìn không tới một tấc đầy đủ da thịt. Bởi vì quá độ dùng sức, bắp thịt băng vỡ ra đến, máu loãng xông ra. Bởi vì kim cương ngỗ đập trúng, phía sau lưng đầu vai, huyết nhục mơ hồ. Bởi vì không nghĩ qua là bị Lạc Nhật tên bắn quá ngực trái, ngực trái có một cái nhìn thấy ghê người động mắt, máu tươi chảy ròng.

Bì Na Dạ Già tình huống so với Hạ Vân Kiệt tốt lắm chút, nhưng cánh tay dĩ nhiên lại thiếu một chích, là không nghĩ qua là bị Hạ Vân Kiệt ngang vai đánh xuống, máu tươi nhiễm đỏ hắn y bào.

Vẫn xa công Phùng Mông cũng không có bị thương, nhưng hắn trong ngực đồng dạng kịch liệt phập phồng, ồ ồ thở thanh theo hắn trong miệng thở ra, mồ hôi sũng nước hắn quần áo. Cầm cung tiễn tay, hơi hơi có chút run run.

Hậu Nghệ Cung, Lạc Nhật tên, mỗi một lần kéo bắn, đều cần hao phí thật lớn trí nhớ cùng vu lực, cho dù Phùng Mông dĩ nhiên là vu tổ, một ngày một đêm bắn chết, cũng sớm đã cạn kiệt.

“Lại đến!” Quỳ một gối xuống Hạ Vân Kiệt chậm rãi đứng lên, hai tay nắm minh ngục huyết đao kiên định chỉ phía xa Bì Na Dạ Già, mặt khác bốn chích cánh tay tắc kéo đầy dây cung.

Hắn trong mắt lộ ra nồng đậm chiến ý, không có nửa điểm lùi bước cùng nhát gan.

Nhìn Hạ Vân Kiệt chậm rãi đứng lên, cuối cùng ngạo nghễ mà đứng, cả người vết máu loang lổ, tất cả mọi người nhịn không được ngừng lại rồi hô hấp, trong mắt toát ra thật sâu kính nể ý, cho dù Đạo Hành thiên tôn, Hoàng Long đạo nhân bực này thượng cổ kim tiên, lúc này cũng là vẻ mặt trang nghiêm.

“Kẻ này, một khi đột phá trở thành Thái Ất kim tiên, ta giáo chỉ sợ trừ bỏ Nam Cực Tiên Ông, Quảng Thành Tử, Thái Ất chân nhân có thể cùng hắn một trận chiến, những người khác đều không phải đối thủ của hắn.” Đạo Hành thiên tôn trầm giọng nói, trong mắt lộ ra thật sâu kiêng kị.

“Một trận chiến này, cho dù Hạ ái khanh hiện tại liền bỏ chạy, này Tụ Quật châu cũng tất nhiên có hắn một mảnh thiên địa, rốt cuộc không người có thể lay động, cũng không có người dám nghi ngờ hắn tiên vương vị!” Trước Quan Thiên kính, Ngọc Đế nói, trong giọng nói mang theo một tia không thể phát hiện kích động.

Cho dù hắn, cũng cho tới bây giờ không nghĩ tới quá, Hạ Vân Kiệt thế nhưng có thể chiến đến bực này trình độ.

“Hai vị hộ pháp hơi làm nghỉ ngơi, lúc này đây tặng cho bản tôn giả đi.” Trả lời Hạ Vân Kiệt không phải Bì Na Dạ Già cùng Phùng Mông, mà là Văn Thù Quảng Pháp tôn giả.

Chỉ thấy Văn Thù Quảng Pháp cầm trong tay một thanh ba thước thanh phong, cưỡi thanh mao sư tử bước trên mây mà đến.

Văn Thù Quảng Pháp gặp tình thế không đúng, cuối cùng bất chấp mặt, quyết định tự mình ra tay, không hề bàng quan.

Gặp Văn Thù Quảng Pháp tôn giả cưỡi thanh mao sư tử xuất mã, Tôn Ngộ Không trên mặt lộ ra vô cùng vẻ mặt ngưng trọng, một đạo thần niệm truyền cho Hạ Vân Kiệt nói:“Lão đệ, cẩn thận Văn Thù Quảng Pháp tọa kỵ. Kia tọa kỵ chính là Thông Thiên giáo chủ môn hạ thân truyền đệ tử, mặc dù không phải Thái Ất kim tiên, nhưng thực lực nhưng cũng thẳng bức Thái Ất kim tiên.”

“Kỳ thật cần gì phải làm cái gì xa luân chiến đâu? Không bằng ba người cùng tiến lên thật tốt, đỡ phải phiền toái.” Hạ Vân Kiệt không có đáp lại Tôn Ngộ Không nhắc nhở, mà là nhìn Văn Thù Quảng Pháp, ngạo nghễ nói.

“Nếu Hạ tiên vương có yêu cầu này, vậy như ngươi sở ý.” Văn Thù Quảng Pháp nghe vậy cười nhẹ nói, thế nhưng như vậy ứng hạ.

Văn Thù Quảng Pháp trả lời, làm cho người đang xem cuộc chiến tất cả đều mở rộng tầm mắt.

Này thật là thanh danh hiển hách Xiển giáo thượng cổ mười hai kim tiên chi nhất Văn Thù Quảng Pháp tôn giả sao? Thế nhưng ngay cả như vậy không biết xấu hổ mà nói đều nói ra đến?

Đạo Hành thiên tôn cùng Hoàng Long đạo nhân sắc mặt đều có chút khó coi cùng nóng lên, mặc kệ nói như thế nào, Văn Thù Quảng Pháp từng cũng là bọn họ đồng môn sư huynh đệ, không nghĩ tới hôm nay thế nhưng muốn cùng Phùng Mông còn có Bì Na Dạ Già đồng loạt ra tay đối phó nhất giới kim tiên, mà còn nói được như vậy công khai.

“Ha ha, thống khoái!” Hạ Vân Kiệt giơ thẳng lên trời cười to, tóc đen vũ điệu.

Tiếng cười hạ xuống, huyết đao đột nhiên huyết quang tăng vọt, đối với Văn Thù Quảng Pháp tôn giả đánh xuống.

“Tới tốt.” Văn Thù Quảng Pháp tôn giả quát, cưỡi thanh mao sư tử cầm kiếm tới đón.

“Thương thương!” Đao kiếm giao kích, Hạ Vân Kiệt liên tục bại lui, mà Văn Thù Quảng Pháp tôn giả cưỡi ở thanh mao sư tử đồ sộ bất động, từng bước ép sát.

Này vừa đối chiến, mạnh yếu rõ ràng.

Bất quá đang xem cuộc chiến người lại đều trong lòng biết rõ ràng, nếu không phải Hạ Vân Kiệt phía trước lấy 1 địch 2, đã cùng Bì Na Dạ Già, Phùng Mông chiến một ngày một đêm, ai mạnh ai yếu thật đúng là khó mà nói.

Gặp Văn Thù Quảng Pháp đánh cho Hạ Vân Kiệt liên tục bại lui, chỉ có chống đỡ công, căn bản không có hoàn thủ lực, Bì Na Dạ Già cười lạnh một tiếng, vung khởi kim cương ngỗ cũng gia nhập chiến đoàn.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1876 : Lấy một đấu ba

Gặp Bì Na Dạ Già gia nhập tiến vào, Hạ Vân Kiệt trong tay hơn một cái roi, đúng là huyết đồng lão tiên, mi tâm thứ ba con mắt cũng đột nhiên lặng lẽ mở ra, gắt gao nhìn thẳng Bì Na Dạ Già, phối hợp huyết đồng lão tiên cùng Bì Na Dạ Già kim cương ngỗ triền đấu.

Gặp Hạ Vân Kiệt mi tâm đột nhiên mở thứ ba con mắt, đang xem cuộc chiến người đều nhịn không được cả người chấn động, thế này mới đột nhiên ý thức được, Hạ Vân Kiệt phía trước thế nhưng còn không có thi triển ra toàn bộ thực lực.

Ba đầu sáu tay, một đôi tay cánh tay nắm minh ngục huyết đao cùng Văn Thù Quảng Pháp tôn giả đối chiến, một đôi tay cánh tay nắm huyết đồng lão tiên ở độc mục thần nhãn phối hợp hạ cùng Bì Na Dạ Già đối chiến.

Hạ Vân Kiệt cả người gân xanh căn căn bạo khởi, mỗi một lần đối đánh đều là cơ bắp băng liệt, máu tươi hỗn mồ hôi theo da thịt thượng dâng mà ra, lại ngưng kết ở da thịt.

Mỗi một lần đối đánh, đều là đối với hắn cực hạn khiêu chiến, trong cơ thể mỗi một cái tế bào đều giống khô cạn rạn nứt đại địa ở nhanh chóng tham lam hấp thụ tiên thiên bàn đào thụ cùng tiên thiên dương liễu chi sinh cơ cùng tinh thuần vô cùng tiên thiên mộc lực.

Tại đây dạng cao cường độ, cực hạn đấm đánh hạ, hắn trong cơ thể mỗi một cái tế bào đều ở dần dần phát sinh lột xác.

Bên ngoài không ai biết, nhưng Hạ Vân Kiệt lại biết.

Hắn cuối cùng hiểu được vì sao chính mình luôn kém

như vậy một đường không có biện pháp đột phá Thái Ất kim tiên. Bởi vì hắn còn thiếu loại này liên tục không ngừng đột phá cực hạn đấm đánh, liên tục không ngừng mà ở sinh tử gian bồi hồi rèn luyện.

Gặp Hạ Vân Kiệt tuy rằng từng bước lui về phía sau, thậm chí cả người đều thành huyết nhân, nhưng mỗi một lần bị đánh bại, thậm chí ngay cả cánh tay một khối đại bắp thịt bị Văn Thù Quảng Pháp tiên kiếm sinh sôi cắt xuống dưới, hắn như trước kiên cường đứng lên, sau đó giống lồng sắt vây thú giống nhau, lại không để ý sinh tử xông lên. Phùng Mông chậm rãi giơ lên trong tay cung tiễn, sau đó lại chậm rãi thả xuống dưới, cuối cùng trong tay đột nhiên hơn một cây mộc trượng vọt đi lên.

Một ngày một đêm kéo huyền bắn tên, hắn đã rất khó tái đem Hậu Nghệ Cung kéo mãn huyền.

Hậu Nghệ Cung nếu không thể kéo mãn huyền, đối với thân xác lực lượng cực kì cường hãn vu tổ mà nói, còn không bằng cận chiến tới càng thêm có sức chiến đấu.

“Lam Nhi, hổ trảo cầm đến!” Hạ Vân Kiệt gặp Phùng Mông tay cầm một cây mộc trượng xông lên, trong mắt lóe ra một chút ai cũng không có nhận thấy được sợ hãi lẫn vui mừng, sau đó lớn tiếng kêu lên.

Hắn kinh hỉ không chỉ có là vì hắn hiện tại cần càng tiến thêm một bước đột phá cực hạn, Phùng Mông buông tha cho xa xa bắn chết, đang cùng hắn tâm ý, càng bởi vì Phùng Mông trong tay kia căn mộc trượng.

Chính cầm Nhục Thu hổ trảo đại sát tứ phương Dao Trì Thánh Nữ, gặp Hạ Vân Kiệt quát, vội vàng đem Nhục Thu hổ trảo rời tay, hóa thành một đạo bạch quang dừng ở Hạ Vân Kiệt mặt khác một đôi không cánh tay trung. Mà chính nàng tắc tế ra bàn đào tiên chi cùng độn long cọc.

Độn long cọc, ở năm mươi năm trước, Hạ Vân Kiệt liền ban cho Dao Trì Thánh Nữ.

“Nhục Thu hổ trảo!” Nhục Thu hổ trảo rơi xuống nhập Hạ Vân Kiệt trong tay, Phùng Mông vị này thượng cổ đại vu liền nhận thức đi ra, trong mắt toát ra nồng đậm tham lam sắc, trong tay mộc trượng hô sớm liền đối với Hạ Vân Kiệt vào đầu đánh đi.

Hạ Vân Kiệt thấy thế, vội vàng giơ lên Nhục Thu hổ trảo ngăn cản.

Kết quả là, Hạ Vân Kiệt sáu tay cầm ba dạng thượng cổ pháp bảo, cùng hai đại Thái Ất kim tiên cùng mặt khác một vị tương đương với Thái Ất kim tiên vu tổ Phùng Mông đại chiến cùng một chỗ.

3 đại Thái Ất kim tiên, loại nào lợi hại, Hạ Vân Kiệt tuy rằng cũng cực kì lợi hại, lại có 3 đại thượng cổ pháp bảo nơi tay, nhưng dù sao chính là kim tiên, trong nháy mắt đã bị ba người ngược cùng chó dường như.

Ba người mỗi một lần đánh hạ, đều là đem hắn đánh cho không phải hộc máu đó là thân thể máu tươi dâng. Kia trường hợp quả thực chính là vô cùng thê thảm, người gặp người rơi lệ a.

Nhưng nói cũng kỳ quái, Hạ Vân Kiệt mỗi một lần bị đánh cho máu tươi chảy ròng, đoạn cánh tay gãy chân, nhưng trong nháy mắt lại vọt đi lên. Tuy rằng khí lực yếu bớt, thở dốc dồn dập, nhưng nhìn không ra đến có thương tích trọng bị mất mạng dấu vết.

Mà nếu là đổi thành mặt khác một vị kim tiên, ở hai vị Thái Ất kim tiên, một vị vu tổ như vậy giã dưới, chỉ sợ đã sớm đi đời nhà ma.

“Bất tử bất diệt thân! Ngươi thế nhưng tu luyện thành bất tử bất diệt thân!” Cuối cùng kiến thức rộng rãi Văn Thù Quảng Pháp đột nhiên tỉnh ngộ lại đây, kêu lên, sắc mặt trở nên khó coi đến cực điểm.

Một kim tiên thực lực cùng bọn họ tương đương, lại có được bất tử bất diệt thân, này phát hiện, làm cho Văn Thù Quảng Pháp tôn giả giống như nuốt một chích ruồi bọ giống nhau buồn nôn.

“Ha ha! Văn Thù lão nhân, ngươi cuối cùng phát hiện a! Đến nha, tái chiến a? Hay là các ngươi sợ sao?” Hạ Vân Kiệt một thân máu tươi rơi ngửa mặt lên trời bừa bãi cười to.

Bì Na Dạ Già cùng Phùng Mông nhìn Hạ Vân Kiệt bừa bãi cười to bộ dáng, sắc mặt đồng dạng trở nên cực kì khó coi.

Một hồi lâu nhi, ba người cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, sau đó sắc mặt mạnh trầm xuống.

Một tia khủng bố đến cực điểm hơi thở theo hắn trong cơ thể phát ra, ở bọn họ quanh thân quanh quẩn, thậm chí kia hơi thở còn thẩm thấu vào bọn họ pháp bảo bên trong.

Đúng là ba người vô cùng vất vả tu luyện tích góp từng tí một xuống dưới tiên thiên chi khí cùng vu tổ tinh khí.

Nguyên bản ba người nghĩ đến lấy bọn họ ba người thực lực, cho dù không sử dụng này áp đáy hòm đòn sát thủ, cũng có thể trấn sát Hạ Vân Kiệt, nay mới phát hiện, bọn họ còn là xa xa xem nhẹ Hạ Vân Kiệt.

Hiện tại cho dù vận dụng này áp đáy hòm đòn sát thủ tiên thiên chi khí cùng vu tổ tinh khí, bọn họ cũng chỉ có trọng thương cùng trấn áp Hạ Vân Kiệt phân, nhưng

không có đánh chết năng lực.

Đương nhiên chuyện tới nay, thâm cừu huyết hận đã kết hạ, bọn họ là tuyệt đối không chịu thả Hạ Vân Kiệt bực này khủng bố địch nhân rời đi, chẳng sợ tiêu hao thượng tiên thiên chi khí cùng vu tổ tinh khí đã không tiếc.

Nếu không một khi thả hổ về rừng, chờ Hạ Vân Kiệt cũng tìm hiểu Thái Ất kim tiên đại đạo, chỉ sợ bọn họ ba người đơn đả độc đấu, không có một người là hắn đối thủ.

“Cuối cùng bỏ được tiêu phí vốn gốc a!” Hạ Vân Kiệt hướng về phía ba người lộ ra bạch dày đặc răng nanh.

Đang xem cuộc chiến người tất cả đều ngừng lại rồi hô hấp!

Trước Quan Thiên kính Ngọc Đế tại đây một khắc, sắc mặt cũng trở nên vô cùng ngưng trọng cùng phức tạp.

Hắn không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thế nhưng lại một lần nữa ra ngoài hắn dự kiến, hắn thế nhưng tu luyện bất tử bất diệt thân!

Mọi người, chỉ có Tôn Ngộ Không đối với Hạ Vân Kiệt có bất tử bất diệt thân không cảm thấy bất luận cái gì ngoài ý muốn, bất quá giờ phút này gặp ba người thả ra tiên thiên chi khí cùng vu tổ tinh khí, Tôn Ngộ Không sắc mặt đồng dạng trở nên ngưng trọng vô cùng.

Giống Văn Thù Quảng Pháp ba người bực này cấp bậc tiên thiên chi khí cùng vu tổ tinh khí tuy rằng còn trấn sát không được Hạ Vân Kiệt, nhưng dĩ nhiên có có thể thương đến Hạ Vân Kiệt căn cơ, làm cho hắn trong thời gian ngắn căn bản không có biện pháp khôi phục thương thế năng lực.

Bởi vì nó là tiên thiên chi khí cùng vu tổ tinh khí.

Nhưng không có người biết, Hạ Vân Kiệt chờ chính là giờ khắc này.

Hắn có một loại trực giác, chỉ cần hắn tái trải qua tiên thiên chi khí cùng vu tổ tinh khí sinh tử rèn luyện, có thể vạch trần kia Thái Ất kim tiên đại đạo cuối cùng một tầng băng gạc.

“Sát!” Văn Thù Quảng Pháp ba người cơ hồ đồng thời nổi giận gầm lên một tiếng, một cái cầm kiếm đi chém Hạ Vân Kiệt, một cái cầm kim cương ngỗ đi đánh, một cái cầm mộc trượng đi đánh.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không có khả năng tùy ý bọn họ đánh trúng, thật muốn đánh trúng, vậy chân chính muốn đả thương đến căn cơ, cho dù hắn có tiên thiên dương liễu thụ cùng tiên thiên bàn đào thụ tương trợ, chỉ sợ trong khoảng thời gian ngắn cũng rất khó khôi phục.

“Phú quý hiểm trung cầu!” Hạ Vân Kiệt âm thầm cắn răng, theo sát sau nổi giận gầm lên một tiếng, trong cơ thể pháp lực, vu lực toàn diện bùng nổ, sáu tay giơ ba kiện pháp bảo, đối với Văn Thù Quảng Pháp tôn giả ba người đánh hạ đến pháp bảo, không hề xinh đẹp đón nhận đi.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1877 : Đột phá Thái Ất kim tiên

“Thương thương thương!” Bao quanh ánh lửa nở rộ, chiếu rọi thiên địa.

Hạ Vân Kiệt bàn tay hổ khẩu rạn nứt, xương cốt phát ra gãy thanh âm, cánh tay run run không ngừng.

Hai vị Thái Ất kim tiên cùng vu tổ mang theo tiên thiên chi khí cùng vu tổ tinh khí đánh đem xuống dưới pháp bảo, đã xa xa vượt quá Hạ Vân Kiệt có thể thừa nhận cực hạn.

Trong cơ thể toàn bộ kinh mạch, toàn bộ máu tế bào, tại đây một khắc, tựa hồ đều đã bạo liệt.

“Đây là Thái Ất kim tiên cùng vu tổ sở mang đến tử vong hơi thở sao?” Một ý niệm trong đầu ở Hạ Vân Kiệt trong đầu xẹt qua.

Đột nhiên gian, vô cùng vô tận sinh cơ trước thiên dương liễu thụ cùng tiên thiên bàn đào thụ dâng mà ra, như thao thao hồng thủy bàn hướng quá hắn toàn thân mỗi một cái góc, lại có kia vẫn quay quanh ở hắn bên trong tử phủ kia lũ Cửu U Tố Âm nữ đế lưu cho hắn tiên thiên chi khí cũng đột nhiên gian hào quang bắn ra bốn phía, sau đó hóa thành nhiều điểm sáng mờ rơi ở hắn trong cơ thể mỗi một cái góc.

Này hết thảy xua tan tử vong hơi thở.

Gãy gân cốt, kinh mạch, lần nữa liên tiếp đứng lên. Vỡ tan tế bào, sinh thành càng cường đại hơn tế bào.

Toàn bộ thân thể cơ năng phảng phất dục hỏa trùng sinh bình thường, tản ra tân sinh hơi thở.

Mệnh phủ bên trong tiên anh không biết khi nào không thấy, thay vào đó là một đợt đợt tiên thiên chi khí.

Kia tiên thiên chi khí ẩn chứa vô cùng cường đại sinh cơ, vô cùng khủng bố thuần túy lực lượng.

Làm bên trong ở phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất khi, Hạ Vân Kiệt bên ngoài đồng dạng ở phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Khắp cả người miệng vết thương nháy mắt khép lại, da thịt mặt ngoài lưu động một chút nhu hòa sáng bóng.

Đồng thời có một cỗ vô cùng cường đại đáng sợ hơi thở theo Hạ Vân Kiệt trên người tán phát đi ra, đó là cùng Văn Thù Quảng Pháp tôn giả đám người trên người đồng dạng khủng bố mà cường đại hơi thở.

Minh ngục huyết đao, huyết đồng lão tiên, Nhục Thu hổ trảo đột nhiên hào quang đại phóng, đối với Văn Thù Quảng Pháp tôn giả ba người công kích mà đi.

“Thương thương thương!” Lại bao quanh ánh lửa nở rộ, chiếu rọi thiên địa, không gian sụp đổ.

Nhưng lúc này đây, Hạ Vân Kiệt không nữa giống phía trước giống nhau, miệng phun máu tươi, chật vật không chịu nổi, mà chính là thân mình mạnh lắc lắc, như trước ngụy nhiên sừng sững không trung.

“Thái Ất kim tiên!” Văn Thù Quảng Pháp tôn giả đám người tất cả đều sắc mặt đại biến.

Tôn Ngộ Không trong mắt tinh quang đại phóng, trên mặt lộ ra kích động sắc. Này khác người vây xem lại tất cả đều sắc mặt đại biến, trong mắt thấu bắn ra vô cùng rung động cùng phức tạp ánh mắt.

Ai có thể nghĩ đến, tại đây dạng tuyệt cảnh dưới, Hạ Vân Kiệt không chỉ có không có bị tru sát trấn áp, ngược lại đột phá trở thành Thái Ất kim tiên!

Kể từ đó, này Tụ Quật châu còn có ai có thể cùng hắn là địch?

“Hảo!” Trước Quan Thiên kính, vui giận không thể hiện ra sắc mặt Ngọc Đế cuối cùng nhịn không được vỗ án trầm trồ khen ngợi, trên mặt lộ ra kích động sắc.

Hắn cũng không có nghĩ đến, Hạ Vân Kiệt thế nhưng có thể ở như vậy tuyệt cảnh dưới đột phá trở thành Thái Ất kim tiên.

Lấy Hạ Vân Kiệt phía trước biểu hiện, hắn một khi đột phá trở thành Thái Ất kim tiên, tất là cực kì lợi hại kim tiên, đã không phải Văn Thù Quảng Pháp tôn giả ba người có thể trấn áp được.

Huống chi Hạ Vân Kiệt còn có bất tử bất diệt thân, hiện tại chỉ sợ muốn đau đầu cùng sợ hãi là Văn Thù Quảng Pháp tôn giả ba người.

“Ha ha! Hiện tại các ngươi còn cho rằng các ngươi có thể trấn áp bổn vương sao?” Hạ Vân Kiệt bừa bãi cười to, ba đầu xem ba phương, sáu tay đồng thời vung trong tay pháp bảo, đối với Văn Thù Quảng Pháp tôn giả ba người liên tục tấn công mà đi.

Hắn cùng với năm đó Tôn Ngộ Không đột phá Thái Ất kim tiên bất đồng, hắn trong cơ thể vốn là có Cửu U Tố Âm nữ đế lưu cho hắn một lũ tiên thiên chi khí, lại có hai khỏa tiên thiên linh chu tương trợ, vừa đột phát thành Thái Ất kim tiên, trong mệnh phủ còn có không ít tiên thiên chi khí.

Lúc này có thể nói không chỉ có cả người thương thế diệt hết, hơn nữa cả người tràn ngập lực lượng, hận không thể hảo hảo phát tiết một phen.

“Chúc mừng Hạ tiên vương đột phá trở thành Thái Ất kim tiên, song phương không bằng như vậy dừng tay đi, lại đánh tiếp, ai cũng chiếm không được ưu việt, ngược lại đồ tăng thương vong, làm cho người khác tọa thu ngư ông thủ lợi.” Văn Thù Quảng Pháp tôn giả cưỡi thanh mao sư tử, cầm kiếm một bên chống đỡ, một bên khí định thần nhàn nói.

Ba người, Văn Thù Quảng Pháp tôn giả thực lực tối cường, ra tay cũng tối trễ, cho dù Hạ Vân Kiệt liên tục bùng nổ, cũng không làm gì được hắn.

“Muốn dừng tay cũng có thể, đem Phùng Mông này phản đồ giao cho bổn vương, các ngươi có thể rời đi.” Hạ Vân Kiệt một bên tiếp tục cùng ba người đánh nhau, một bên nói.

“Hạ tiên vương, ngươi tuy rằng đột phá trở thành Thái Ất kim tiên, nhưng dù sao cũng chỉ là sơ kì Thái Ất kim tiên. Muốn đánh bại chúng ta ba người đơn giản là kẻ ngốc nằm mơ, cần gì phải hùng hổ dọa người, tự thảo mất mặt đâu?” Văn Thù Quảng Pháp tôn giả không nghĩ tới chính mình chủ động thoái nhượng, Hạ Vân Kiệt lại căn bản không mua trướng, sắc mặt không khỏi trở nên âm u.

“Kia cũng không thấy được!” Hạ Vân Kiệt lạnh lùng cười.

Đột nhiên gian có ba đạo lộ ra viễn cổ, bá đạo, tang thương cường đại hơi thở theo ba phương hướng phóng lên cao.

Hiện ra ba vị nam tử đến.

Một vị mặc là màu tím trường bào, xương gò má cao đột, thân mình khung xương thật lớn, đúng là Đế Giang phân thân.

Một vị mặc bố y, tóc rối tung, có vẻ cực kì tục tằng cùng dũng mãnh, nhưng hai mắt sắc nhọn vô cùng, giống như diều hâu ánh mắt, đúng là Hậu Nghệ phân thân.

Cuối cùng một vị một thân hắc y, vĩ ngạn khôi ngô, biểu tình tục tằng trung mang theo một tia lạnh như băng, trên người tản ra một tia hiếu chiến thô bạo hơi thở, đúng là Cộng Công phân thân.

“Các ngươi là ai? Như thế nào có chứa vu tổ Đế Giang, Hậu Nghệ còn có Cộng Công hơi thở?” Nhìn thấy có ba người đạp không mà đến, người người lộ ra một tia vu tổ hơi thở, nhưng rõ ràng không phải vu tổ, Phùng Mông không khỏi cả người chấn động, trong mắt lộ ra vô cùng kinh hãi ánh mắt.

Văn Thù Quảng Pháp tôn giả cùng Bì Na Dạ Già đồng dạng mục thấu kinh hãi sắc, bọn họ tự nhiên nhìn ra được tới đây ba người lợi hại vô cùng.

Người đang xem cuộc chiến tắc tất cả đều khiếp sợ trợn mắt há hốc mồm, bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới, Hạ Vân Kiệt thế nhưng còn có dấu con bài chưa lật không ra, thậm chí phía trước bị đánh cho như vậy thê thảm đều ẩn nhẫn không ra, thẳng đến giờ khắc này, mới sáng đi ra.

“Chờ bản tôn trấn sát ngươi này khi sư diệt tổ phản đồ sau, ngươi tự nhiên chỉ biết chúng ta là ai !” Hậu Nghệ phân thân nhìn về phía Phùng Mông ánh mắt lộ ra cừu hận thấu xương, lạnh như băng nói.

Nói xong trong tay dĩ nhiên hơn một đại vu khí sở ngưng tụ cung cùng tên, đối với Phùng Mông liền bắn chết mà

đi.

Gặp Hậu Nghệ phân thân bắn chết Phùng Mông, Đế Giang phân thân cùng Cộng Công tự nhiên sẽ không chần chờ.

Một cái hai tay đột nhiên dài ra sắc bén móng vuốt, đối với Phùng Mông liền hung hăng chộp đi, một cái trong tay không biết khi nào hơn hai điều màu xanh đại mãng, vung đứng lên đối với Phùng Mông liền hung hăng súy đánh mà đi.

Ba đại phân thân thực lực đều là thẳng bức vu tổ, nay hai người vây công Phùng Mông, một cái ở nơi xa bắn chết, mà Phùng Mông phía trước cùng Hạ Vân Kiệt một trận chiến, tinh lực tiêu hao thật lớn, trong nháy mắt thế nhưng liền rơi xuống hạ phong, không chỉ có cần trái phải chống đỡ, còn cần trốn tránh Hậu Nghệ phân thân phóng tới tên.

Văn Thù Quảng Pháp tôn giả cùng Bì Na Dạ Già gặp Phùng Mông bị ba đại phân thân vây công, sắc mặt đều trở nên cực kì khó coi, vừa định ra tay trợ giúp, Hạ Vân Kiệt đã cười ha ha nói:“Các ngươi đối thủ là bổn vương!”

Nói xong Hạ Vân Kiệt sớm đã cầm lấy minh ngục huyết đao, huyết đồng lão tiên, Nhục Thu hổ trảo, đối với hai người một trận cuồng oanh loạn đánh, chiêu chiêu đều là lấy mạng đổi mạng đấu pháp.

Hạ Vân Kiệt muốn cùng Văn Thù Quảng Pháp tôn giả cùng Bì Na Dạ Già lấy mạng đổi mạng, chiêu chiêu liều mạng, khả Văn Thù Quảng Pháp tôn giả cùng Bì Na Dạ Già lại đâu chịu cùng Hạ Vân Kiệt lấy mạng đổi mạng a!

Bọn họ lại không ngốc, Hạ Vân Kiệt nay không chỉ có là Thái Ất kim tiên, mà còn tu bất tử bất diệt thân. Bọn họ

đánh hắn một chút, nhiều nhất chỉ có thể thương đến hắn lại giết không được hắn, mà hắn nếu đánh tới bọn họ, bị thương bọn họ căn cơ là tiểu, nếu đánh tới yếu hại chỗ, kia nhưng là hội trực tiếp muốn bọn họ mạng già.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1878 : Tình thế nghịch chuyển

Đường hẹp gặp nhau dũng giả thắng!

Ba người thực lực kỳ thật cho dù có chênh lệch, nhưng chênh lệch cũng cũng không lớn, tổng thể mà nói còn là bị vây cùng cái cấp bậc. Nhưng Hạ Vân Kiệt liều mạng, mà Văn Thù Quảng Pháp tôn giả cùng Bì Na Dạ Già hai người không dám liều mạng, nhất thời gian, nhưng thật ra bọn họ hai người bị Hạ Vân Kiệt cấp đánh cho luống cuống tay chân, rơi xuống hạ phong.

Vì thế một bức tràn ngập hí kịch tính hình ảnh xuất hiện.

Phía trước ba người vây công Hạ Vân Kiệt, nay lại thành Hạ Vân Kiệt ba đại phân thân vây công Phùng Mông, trong đó một người còn chuyên môn ở nơi xa bắn chết! Mà phía trước bị Văn Thù Quảng Pháp tôn giả ba người đánh cho chỉ có chống đỡ không có hoàn thủ lực Hạ Vân Kiệt, nay cũng là lấy 1 địch 2, mà còn đánh cho Văn Thù Quảng Pháp cùng Bì Na Dạ Già liên tục bại lui, chỉ có chống đỡ công.

Đang xem cuộc chiến người nhìn trước mắt một màn, thiếu chút nữa tròng mắt rơi xuống một đất, miệng mở thật to, cằm đều thiếu chút nữa muốn rơi đến mặt đất.

Điều này sao có thể đâu? Không phải nói Hạ tiên vương này trận hẳn phải chết không thể nghi ngờ sao?

Không phải ba vị Thái Ất kim tiên cấp cường giả đánh một vị kim tiên sao? Như thế nào muốn làm đến bây giờ ngược lại thành Phùng Mông ba người bị đánh đâu?

“A!” Một tiếng thấp buồn tiếng kêu thảm thiết ở Bì Na Dạ Già trong cổ họng vang lên, nguyên lai không nghĩ qua

là, Bì Na Dạ Già đùi bị minh ngục huyết đao cấp bổ một khối thịt, chỉ kém một điểm sẽ muốn bị chỉnh điều chém đoạn.

Nếu chỉnh điều chém đoạn, kia hắn tựu thành cụt một tay một chân trọng tàn nhân sĩ.

Đương nhiên vì này một đao, Hạ Vân Kiệt cũng trả giá không nhỏ đại giới, đùi bị kim cương ngỗ chồng chất đánh một chút, huyết nhục mơ hồ, thoạt nhìn phá lệ nhìn thấy ghê người. Nhưng hắn có bất tử bất diệt thân, cũng là hồn nhiên không có việc gì.

Bị như vậy trọng trọng đánh một chút sau, Hạ Vân Kiệt tiếp tục lấy mạng đổi mạng cùng Văn Thù Quảng Pháp tôn giả cùng Bì Na Dạ Già chém giết.

Bì Na Dạ Già cảm nhận được cụt tay chỗ cùng đùi chỗ đau đớn, còn có tiên thiên chi khí hao phí, trong mắt cuối cùng toát ra một tia lui khiếp sắc.

Văn Thù Quảng Pháp tuy rằng không có bị thương, nhưng pháp lực, tiên thiên chi khí đồng dạng trôi qua rất nhanh, làm cho hắn trong lòng ẩn ẩn làm đau. Bất quá này còn là tiếp theo, tối mấu chốt còn là Hạ Vân Kiệt kia hung hãn không sợ chết đấu pháp thật sự làm cho hắn trong lòng có chút sợ hãi.

“Hạ tiên vương, hôm nay một trận chiến này đã thành cục diện bế tắc, ngươi không làm gì được chúng ta, chúng ta cũng không làm gì được ngươi, không bằng như vậy từ bỏ đi.” Văn Thù Quảng Pháp tôn giả lại mở miệng nói.

“Không thành vấn đề a, các ngươi rời đi, bổn vương tuyệt đối không ngăn cản các ngươi, nhưng Phùng Mông phải lưu lại.” Hạ Vân Kiệt thực rõ ràng trả lời.

“Hạ tiên vương, làm gì như thế bức đâu? Thật muốn bức đến bản tôn giả liều mạng, ngươi cũng mơ tưởng dễ chịu.” Vốn là một bộ phong khinh vân đạm Văn Thù Quảng Pháp tôn giả cuối cùng lộ ra dữ tợn hung ác một mặt, mắt thấu hung quang nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, uy hiếp nói.

“Một khi đã như vậy, kia cần gì phải nhiều lời, phóng ngựa lại đây đó là!” Hạ Vân Kiệt cười lạnh nói, trong tay như trước không được như ý thì dây dưa không bỏ đánh.

“A!” Mà ngay tại Hạ Vân Kiệt cùng Văn Thù Quảng Pháp tôn giả bọn họ nói chuyện trong lúc đó, Phùng Mông chung quy phía trước hao phí quá lớn, mà Hạ Vân Kiệt ba đại phân thân cũng đều là bất tử bất diệt thân, sát đứng lên cũng là chiêu chiêu liều mạng, thình lình, Phùng Mông bị Hậu Nghệ phân thân cấp một mũi tên bắn trúng cánh tay.

Mũi tên nhập thịt ba phần, máu tươi phun dũng mà ra.

“Hạ Vân Kiệt!” Văn Thù Quảng Pháp tôn giả nghe được Phùng Mông tiếng kêu thảm thiết, sắc mặt khẽ biến, trong mắt lóe ra một tia sốt ruột sắc.

Hắn biết rõ, một khi Phùng Mông bị thua bị giết, như vậy tình thế đem hoàn toàn nghịch chuyển.

“Dạ Già hộ pháp, kẻ này giao cho bản tôn giả, ngươi đi trợ Phùng Mông giúp một tay.” Văn Thù Quảng Pháp tôn giả không hổ là Xiển giáo thượng cổ mười hai kim tiên chi nhất, rất nhanh liền bình tĩnh xuống dưới, trầm giọng nói.

“Hảo!” Bì Na Dạ Già cũng biết, Phùng Mông không thể bị thua bị giết, nghe vậy mạnh huy động kim cương ngỗ bức lui Hạ Vân Kiệt, sau đó bứt ra mà ra hướng Cộng

Công phân thân sát đi.

“Tới tốt!” Cộng Công phân thân gặp Bì Na Dạ Già hướng hắn đánh tới, vung khởi trong tay hai điều đại thanh mãng đối với hắn liền súy đánh đi qua, về phần Bì Na Dạ Già đối với hắn đầu vai đánh hạ đến kim cương ngỗ cũng là nhìn như không thấy.

Bì Na Dạ Già gặp lại là một tên hung hãn không sợ chết, thiếu chút nữa ngay cả khóc tâm tư đều có.

Đây đều là một ít người nào a? Còn làm cho không cho nhân hảo hảo đánh một trận a!

Bất đắc dĩ, Bì Na Dạ Già đành phải biến chiêu mau lui. Phùng Mông là vu tổ, thân xác cường hãn vô cùng, hắn Bì Na Dạ Già cũng không phải là vu tổ, nay lại đã nhiều chỗ bị thương, làm sao còn dám cùng Cộng Công thân phận lấy mạng đổi mạng a!

Bì Na Dạ Già lui, Cộng Công phân thân tự nhiên lao lên trước. Như trước là hung hãn không sợ chết đấu pháp.

Bì Na Dạ Già tái lui, Cộng Công phân thân tái lao lên trước.

Kể từ đó, ở người đang xem cuộc chiến xem ra, Bì Na Dạ Già thế nhưng không địch lại Cộng Công phân thân.

Mọi người đều khiếp sợ tâm hồn run run. Hơn nữa Giao Ma Vương sắc mặt đều từng trận trắng bệch, hắn tự nhiên nhận được Cộng Công phân thân.

Phía trước ai có thể nghĩ đến, Hạ tiên vương trướng hạ thế nhưng còn có có thể so với Thái Ất kim tiên cường giả đâu?

Bì Na Dạ Già tuy rằng đem Cộng Công phân thân dắt đi,

nhưng Đế Giang phân thân cùng Hậu Nghệ phân thân hai người giáp công Phùng Mông, một xa một gần, hơn nữa Đế Giang phân thân biến thái tốc độ, như trước chiếm một tia thượng phong.

Nhưng thật ra Hạ Vân Kiệt bên kia, kia Văn Thù Quảng Pháp tôn giả quả nhiên không hổ là Xiển giáo thượng cổ mười hai kim tiên người nổi bật, một khi đánh ra chân hỏa, lại có thanh mao sư tử tương trợ, đúng là không hề lạc hạ phong, đương nhiên cũng không chiếm thượng phong.

Dù sao Hạ Vân Kiệt có bất tử bất diệt thân, lại có Nhục Thu hổ trảo cùng minh ngục huyết đao hai đại hung khí nơi tay, cho dù Văn Thù Quảng Pháp tôn giả cũng không dám dễ dàng làm cho chúng nó đụng tới chính mình thân mình.

……

Tây Thiên, tu di sơn.

Kia khỏa che trời cây bồ đề hạ, Tiếp Dẫn đạo nhân cùng Chuẩn Đề đạo nhân nguyên bản đang ở đàm kinh luận đạo, đột nhiên gian mày hơi hơi chọn một điều, trong mắt có tinh quang bắn ra, thế nhưng liền xuyên thấu tầng tầng không gian, dừng ở long hầu sơn.

“Không nghĩ tới Ngọc Đế nhưng lại tìm tốt giúp đỡ, kia tân nhậm Hạ tiên vương nhưng thật ra không đơn giản, Phùng Mông đám người đều là xem đi rồi mắt, xem ra nếu tái đánh đem đi xuống, chỉ sợ Phùng Mông bọn họ sớm hay muộn có tánh mạng chi nguy a!” Chuẩn Đề đạo nhân nói.

“Vô phương, làm cho Khổng Tước Minh Vương đi một chuyến đi. Kẻ này mặc dù có bất tử bất diệt thân, nhưng đạo hạnh căn cơ chung quy còn kém chút, Khổng Tước

Minh Vương ngũ sắc thần quang làm trấn áp được hắn. Nếu là có thể đem kẻ này thu phục lại đây, đổ không mất ta tây phương giáo nhất viên đắc lực tài tướng.” Tiếp Dẫn đạo nhân nói.

“Đạo huynh nói được là, muốn trấn áp người này, phi Khổng Tước Minh Vương đừng chúc.” Chuẩn Đề đạo nhân gật gật đầu, tiếp theo liền có giáo chủ phù lệnh truyền ra, tái tiếp theo liền có ngũ sắc thần quang theo Tây Thiên hóa hồng mà đi.

Lại nói Khổng Tước Minh Vương cách Tây Thiên một đường đến Tụ Quật châu.

Vừa xong Tụ Quật châu, Khổng Tước Minh Vương đã bị Văn Trọng đám người cấp ngăn cản.

“Văn Trọng, các ngươi đều ngăn không được bổn vương, chớ để tự mình chuốc lấy cực khổ!” Khổng Tước Minh Vương nhìn Văn Trọng đám người, trong mắt lóe ra một tia phức tạp ánh mắt.

Lại nói tiếp, năm đó hắn Khổng Tuyên cũng là Tiệt giáo đệ tử, chính là sau lại bị Chuẩn Đề cấp trấn áp, thế này mới về tây phương giáo.

Lôi bộ thiên quân phần lớn đều là Tiệt giáo đệ tử, Văn Trọng lại Tiệt giáo Tam đại đệ tử trung lĩnh quân nhân vật, nhìn đến bọn họ, Khổng Tước Minh Vương tâm tình khó tránh khỏi có chút phức tạp.

Chương 1879 : Tôn Ngộ Không nhúng tay

“Quân lệnh không thể trái, còn thỉnh Minh Vương chớ nhúng tay Tụ Quật châu việc.”

Văn Trọng trầm giọng nói.

“Đó là của ngươi quân lệnh, cùng bổn vương gì quan. Bổn vương phải đi, các ngươi ai có thể ngăn được?” Khổng Tước Minh Vương biết Văn Trọng không chịu cho đi, cũng liền lười cùng hắn dây dưa, ngũ sắc hồng quang tái khởi, hướng đại cù quận phương hướng vạch tới.

Có tướng sĩ tiến lên ngăn hắn, chỉ thấy ngũ sắc quang hoa phóng lên cao, nhẹ nhàng nhất xoát, bọn họ liền đều rơi vào ngũ sắc quang hoa.

Kia ngũ sắc quang hoa lại run lên, bọn họ liền tất cả đều cấp ném đi ra, đầu choáng váng não trướng, đúng là phân không rõ ràng lắm đông nam tây bắc.

Liền như vậy một hồi công phu, Khổng Tước Minh Vương đã xa xa rời đi.

Văn Trọng thấy thế cùng đấu bộ, hỏa bộ thiên tôn, còn có Thiên Cương ba mươi sáu tinh quân, địa sát bảy mươi hai tinh quân, hơi làm thương lượng, cuối cùng từ hắn cùng hỏa bộ thiên tôn la tuyên dẫn lôi bộ cùng hỏa bộ tiến đến đại cù quận.

Khổng Tước Minh Vương tốc độ cực nhanh, không bao lâu thời gian liền bay đến đại cù quận.

Làm Khổng Tước Minh Vương đuổi tới đại cù quận khi, Bì Na Dạ Già cùng Phùng Mông đều có chút chật vật,

liền ngay cả luôn luôn thoạt nhìn khí định thần nhàn, phong khinh vân đạm Văn Thù Quảng Pháp tôn giả ở Hạ Vân Kiệt liều mạng dưới, cũng hoàn toàn không có cao nhân phong phạm. Tóc rối tung, màu xanh đạo bào có bao nhiêu chỗ miệng vỡ, lộ ra bên trong nhìn thấy ghê người miệng vết thương.

“Minh Vương tới vừa lúc, mau mau trợ bần đạo đem người này bắt!” Văn Thù Quảng Pháp tôn giả đang bị Hạ Vân Kiệt cấp bức đến đã ảo não lại bất đắc dĩ khi, đột nhiên nhìn đến một đạo ngũ sắc hồng quang cắt tới, dừng ở không trung hiện ra Khổng Tước Minh Vương đến, không khỏi mừng rỡ nói.

Khổng Tước Minh Vương tuy rằng sớm đã biết Hạ Vân Kiệt lợi hại, cho nên giáo chủ mới phái hắn tiến đến, khá vậy không nghĩ tới hắn như vậy lợi hại, không khỏi thật to lắp bắp kinh hãi.

Bất quá hắn dù sao cũng là nhân vật cực kì lợi hại, thực lực thẳng bức phó giáo chủ cấp nhân vật, rất nhanh liền ổn định nỗi lòng, trầm giọng nói:“Tôn giả thả trước tiên lui hạ, kẻ này giao cho bổn vương liền khả.”

“Minh Vương biệt lai vô dạng a!” Bất quá Khổng Tước Minh Vương thanh âm vừa mới vừa hạ, một đạo kim quang phóng lên cao, Tôn Ngộ Không đạp không tới, kim cô bổng chỉ phía xa Khổng Tước Minh Vương nói.

“Tôn Ngộ Không ngươi đây là cái gì ý tứ?” Khổng Tước Minh Vương thấy thế sắc mặt đại biến.

“Ta lão Tôn chỉ là thấy không được các ngươi như vậy không biết xấu hổ, như vậy vô lại! Thế nào, Minh Vương, lần trước ngạo lai quốc, chúng ta còn không có phân ra thắng bại, lần này lại đến chiến một lần như thế nào?” Tôn Ngộ Không thân phi tỏa tử hoàng kim giáp, ngạo nghễ mà đứng, hai mắt kim quang lòe lòe nhìn

chằm chằm Khổng Tước Minh Vương nói.

Ngay tại Tôn Ngộ Không ngăn lại Khổng Tước Minh Vương khi, ở nơi xa trời cao, một chích Thanh Loan giương cánh đình, Thanh Loan mặt trên đứng ở một vị áo trắng phiêu phiêu nữ tử, lúc này chính nhìn xa long hầu sơn.

Nhìn đến Tôn Ngộ Không xuất hiện, trên mặt nàng rõ ràng lộ ra một tia ngoài ý muốn sắc, đồng thời cũng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Nàng này tự nhiên đó là Cửu U Tố Âm nữ đế!

“Không nghĩ tới, Tôn hầu tử thế nhưng sẽ ra mặt chặn lại Khổng Tước Minh Vương!” Trước Quan Thiên kính, Ngọc Đế biểu tình rất là phức tạp.

“Đại thánh, còn đây là ta tây phương giáo cùng Hạ Vân Kiệt phía trước ân oán, ngươi cần gì phải nhúng tay?” Văn Thù Quảng Pháp tôn giả gặp Tôn Ngộ Không chặn lại Khổng Tước Minh Vương, tâm tình lập tức có mừng chuyển giận.

“Có thể, chỉ cần Minh Vương không nhúng tay, ta lão Tôn sẽ không nhúng tay.” Tôn Ngộ Không đỉnh đạc nói.

“Đại thánh, việc này liên quan đến ta tây phương giáo phát triển đại kế, không phải là nhỏ, ngươi nếu nhúng tay, ta tây phương giáo tất sẽ không cùng ngươi từ bỏ ý đồ, ngươi cần phải hiểu rõ rồi chứ.” Văn Thù Quảng Pháp tôn giả mặt âm trầm khuyên nhủ.

“Văn thù lão nhân, ngươi cũng chớ để phí lời. Ta lão Tôn hôm nay liền với ngươi nói rõ đi, Hạ tiên vương là ta lão Tôn tánh mạng chi giao, các ngươi công bình một trận chiến, ta lão Tôn sẽ không nhúng tay, nhưng nếu có người vô liêm sỉ phá hư quy củ, vậy chớ trách ta lão Tôn

trong tay kim cô bổng không nhận người.”

Tôn Ngộ Không âm thanh lạnh lùng nói.

“Hạ tiên vương thế nhưng cùng Tề Thiên đại thánh là tánh mạng chi giao?” Người đang xem cuộc chiến nghe vậy tất cả đều bị này tin tức cấp khiếp sợ thất điên bát đảo, nửa ngày cũng chưa biện pháp phục hồi tinh thần lại.

Chờ bọn họ phục hồi tinh thần lại sau, người người tất cả đều sợ tới mức cả người đổ mồ hôi lạnh.

Ngoan ngoãn, Hạ tiên vương cũng đã lợi hại như vậy, như vậy hung ác, hơn nữa một cái Tề Thiên đại thánh Tôn Ngộ Không này không sợ trời không sợ đất yêu vương, kia còn rất cao?

Trước Quan Thiên kính, Ngọc Đế biểu tình rất là phức tạp, ánh mắt lóe ra không chừng, cũng không biết ở tự hỏi cái gì.

Văn Thù Quảng Pháp tôn giả đám người ở khiếp sợ sau, sắc mặt trở nên càng phát ra khó coi.

Bọn họ biết Tôn Ngộ Không nếu giảng ra lời này đến, hắn là tuyệt đối không có khả năng khoanh tay đứng nhìn.

“Nếu đại thánh nhất định phải nhúng tay, kia hôm nay không bằng song phương như vậy dừng tay đi.” Đối với Khổng Tước Minh Vương mà nói, Tôn Ngộ Không chính là trong WC tảng đá, lại thối lại vừa cứng, cho dù hắn có thể miễn cưỡng đem hắn xoát rơi xuống hắn ngũ sắc thần quang, hắn kia căn kim cô bổng cũng khẳng định sẽ ở bên trong chọc ra cái lỗ thủng đến, cho nên cuối cùng chỉ có thể bất đắc dĩ nói.

“Cái này không phải ta lão Tôn có thể quyết định, mà là ta Hạ lão đệ quyết định.” Tôn Ngộ Không nói.

“Bổn vương không thành vấn đề, chỉ cần đem Phùng Mông này phản đồ lưu lại.” Hạ Vân Kiệt tiếp lời.

Khổng Tước Minh Vương đám người vừa nghe phổi đều phải giận tạc.

Này còn không phải tương đương chưa nói thôi? Phùng Mông là tây phương giáo hộ pháp, nếu đem bọn họ cấp ở tại chỗ này, bị Hạ Vân Kiệt trấn sát, kia bọn họ tây phương giáo mặt gì tồn?

Đã có thể tính phổi giận tạc, có Tôn Ngộ Không chống đỡ Khổng Tước Minh Vương, bọn họ cũng cầm Hạ Vân Kiệt không có biện pháp. Tây phương giáo bên kia phái Khổng Tước Minh Vương lại đây, đã là xấu quy củ, Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn hai vị giáo chủ cho dù không những muốn mặt, cũng không khả năng lại phái người tiến đến trợ giúp.

Huống hồ thiên đình nói như thế nào đều là tam giáo cộng lập, tây phương giáo thật muốn là xấu quy củ, ức hiếp ngoan, Xiển giáo bọn họ khẳng định sẽ không lại bàng quan bất động.

Cái này cùng nhà mình con trai giống nhau, lại như thế nào không nghe lời, cũng không tới phiên người khác vừa đánh vừa mắng là cùng cái đạo lý.

“Minh Vương, tái nói như thế nào, các ngươi tây phương giáo bên kia có hai vị Thái Ất kim tiên, một vị vu tổ, ta huynh đệ bên này lại chỉ có hắn một vị Thái Ất kim tiên, mà còn là vừa vừa đột phá, ta cũng không vội, ngươi gấp cái gì? Chẳng lẽ ngươi còn sợ Văn Thù Quảng Pháp tôn giả bọn họ thất bại sao? Bình tĩnh đừng nóng, bình tĩnh đừng nóng, chúng ta hai còn là ở bên

cạnh hảo hảo đang xem cuộc chiến, tùy vào bọn họ đánh cái thiên hôn địa ám đi.” Tôn Ngộ Không đổ dầu vào lửa nói.

Khổng Tước Minh Vương phía sau ngũ sắc quang hoa lay động cái không ngừng, phảng phất có phong thủy địa hỏa ở bên trong bốc lên bình thường, sắc mặt lại khó coi tựa như bị người nhổ lông dường như.

Này quả thực chính là rõ ràng đánh mặt, mà còn là bùm bùm qua lại đánh!

“Hừ!” Cuối cùng Khổng Tước Minh Vương mặt lạnh lùng thối lui đến một bên, hắn tự nhiên không thể nói chính mình tây phương giáo ba vị Thái Ất kim tiên cấp nhân vật, còn đánh không được một vị Thái Ất kim tiên? Lấy Khổng Tước Minh Vương ánh mắt, tự nhiên nhìn ra được đến, Cộng Công phân thân ba vị đại vu đều chính là Hạ Vân Kiệt phân thân. Cho nên hắn là sẽ không tự rước nhục nhã nói còn có ba vị đại vu tương trợ.

Gặp Khổng Tước Minh Vương thối lui đến một bên, Văn Thù Quảng Pháp tôn giả ba người mặt âm trầm cùng muốn sét đánh trời mưa bình thường, bất quá Hạ Vân Kiệt lại lười quản nhiều như vậy, cử minh ngục huyết đao, hét lớn một tiếng nói:“Lại đến!”

“Lại đến!” Cộng Công phân thân ba người cũng đồng dạng hét lớn một tiếng, bất chấp tất cả liền hướng Bì Na Dạ Già cùng Phùng Mông sát đi.

Văn Thù Quảng Pháp tôn giả ba người thấy thế, không có biện pháp đành phải cử pháp bảo nghênh chiến.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1880 : Nhìn thấu

Một trận chiến này, chích chiến thiên hôn địa ám, không gian sụp đổ, tương phun dũng.

Vốn Khổng Tước Minh Vương không đến, Văn Thù Quảng Pháp tôn giả ba người tâm tình đổ khá tốt, nay Khổng Tước Minh Vương vừa đến, lại liên lụy ra một cái không sợ trời không sợ đất Tôn Ngộ Không đến, cũng là đảo loạn bọn họ tâm tình. Mà Hạ Vân Kiệt cùng hắn ba đại phân thân cũng không chịu ảnh hưởng, không chỉ có không chịu ảnh hưởng, hơn nữa là càng đánh càng hăng.

Không có biện pháp, đều là bất tử bất diệt thân, vu vốn là hiếu chiến, mà Hạ Vân Kiệt bản tôn trong cơ thể còn có hai đại tiên thiên linh chu cuồn cuộn không ngừng cung ứng tiên thiên sinh cơ, không càng đánh càng mạnh mẽ mới là lạ?

Hai đại tiên thiên linh chu a, liền ngay cả Vương Mẫu nương nương bực này nhân vật cũng bất quá chỉ có một gốc cây tiên thiên bàn đào thụ!

Cho nên lại chiến một ngày sau, kia Phùng Mông đã là mình đầy thương tích, Bì Na Dạ Già cũng là. Chỉ có Văn Thù Quảng Pháp tốt hơn một chút, bất quá hắn sớm không có phía trước tiêu sái, sớm liền hạ thanh mao sư tử, làm cho thanh mao sư tử cũng tham chiến tiến vào.

Thanh mao sư tử từng là Tiệt giáo Thông Thiên giáo chủ trướng hạ đệ tử, thực lực thẳng bức Thái Ất kim tiên, Văn Thù Quảng Pháp tôn giả thân mình cũng là người nổi bật trong Thái Ất kim tiên, so với Bì Na Dạ Già còn muốn lợi hại, hai người hợp lực, cho dù Hạ Vân Kiệt cũng nhất thời không làm gì được bọn họ.

Bất quá dù là như thế, Văn Thù Quảng Pháp tôn giả trên người còn là hạ xuống không ít thương, tóc rối tung, cực kì chật vật. Nếu tái chiến đi xuống, cũng khẳng định muốn bước Phùng Mông cùng Bì Na Dạ Già rập khuôn theo.

Không có biện pháp, Hạ Vân Kiệt có bất tử bất diệt thân, lại có hai đại tiên thiên linh chu tương trợ, mỗi một lần ra tay lại đều cũng có đi vô hồi, hung hãn không sợ chết, mà Văn Thù Quảng Pháp tôn giả nguyên bản chính là nghĩ đến đánh đánh xì dầu, nhặt cái lậu, cũng không có muốn cùng người liều mạng ý tưởng, nếu biết cần cùng người liều mạng, lấy Văn Thù Quảng Pháp tính tình, khẳng định sẽ không nhúng tay Tụ Quật châu sự tình.

Hai người thực lực vốn là tương đương, một cái hung hãn không sợ chết, một cái quý trọng cánh chim, chân tay co cóng, kết quả có thể nghĩ.

Trong lúc, lôi bộ cùng hỏa bộ thiên tôn mang theo chúng thiên binh thiên tướng cuối cùng cũng đuổi tới hiện trường. Ở trên đường, Văn Trọng đám người kỳ thật trong lòng đều rất kỳ quái, đại cù quận bên kia đã có Văn Thù Quảng Pháp tôn giả, Phùng Mông còn có Bì Na Dạ Già tam đại Thái Ất kim tiên cấp nhân vật tồn tại, vì sao Khổng Tước Minh Vương còn muốn vội vã tới rồi. Chờ bọn họ đến hiện trường thời điểm, phát hiện Văn Thù Quảng Pháp tôn giả ba người còn có một đầu thanh mao sư tử bị Hạ Vân Kiệt cùng hắn ba đại phân thân cấp đè nặng đánh khi, không khỏi tất cả đều xem mắt choáng váng.

Hồi lâu mới hoàn toàn hiểu ra, vì sao Khổng Tước Minh Vương muốn vội vàng tới rồi, nguyên lai dĩ nhiên là vẫn bị nhận định sắp bị trấn sát Hạ tiên vương thế nhưng kĩ cao một bậc, đè nặng Văn Thù Quảng Pháp tôn giả ba người.

Bất quá hoàn toàn hiểu ra lại đây sau, theo sát sau bọn họ lại nghi hoặc. Khổng Tước Minh Vương như thế nào đứng ở một bên đang xem cuộc chiến đâu? Bọn họ cũng không cho rằng tây phương giáo nếu phái ra Khổng Tước Minh Vương còn có thể cùng Hạ Vân Kiệt nói cái gì đạo lý quy củ!

Văn Trọng quý là lôi bộ thiên tôn, danh nghe thấy tiên giới, ở tiên giới nhân mạch cực lớn, hơi chút hướng đang xem cuộc chiến người sau khi nghe ngóng liền biết Tôn Ngộ Không nhúng tay việc.

Nghe được nói Tôn Ngộ Không thế nhưng cùng Hạ tiên vương có tánh mạng chi giao, Văn Trọng đám thiên binh thiên tướng nghe được cả người đều sợ run cả người, âm thầm may mắn phía trước cùng Hạ tiên vương giao hảo, cũng không có đắc tội hắn.

Này đổ còn là tiếp theo, kia Văn Trọng chính là trời sinh dị bẩm, đầu sinh ba mắt, trung gian kia nhất mắt thần, tuy rằng so với bất quá Tôn Ngộ Không hỏa nhãn kim tình, cũng so ra kém Hạ Vân Kiệt độc mục thần nhãn, nhưng là có thể biện lòng người hắc bạch, thấy rõ vạn vật chứa nhiều thần thông.

Hắn hỏi rõ ràng Khổng Tước Minh Vương không nhúng tay việc sau, liền vận chuyển thứ ba chích ánh mắt thông, muốn nhìn một chút kia Cộng Công phân thân ba người đến tột cùng ra sao phương thần thánh, thế nhưng như vậy lợi hại.

Này vừa thấy đừng lo, liền đem Văn Trọng vị này cương trực công chính, pháp lực cao cường Tiệt giáo Tam đại đệ tử lĩnh quân nhân vật cấp sợ tới mức thiếu chút nữa sẽ muốn quay cuồng rơi xuống đang ngồi hắc kỳ lân.

Không có biện pháp, Văn Trọng nguyên tưởng rằng kia ba người là Hạ Vân Kiệt không biết từ nơi nào mời chào

đến lợi hại nhân vật, không nghĩ tới này vừa thấy, thế nhưng phát hiện bọn họ ba người cùng Hạ Vân Kiệt là nhất mạch truyền thừa, rõ ràng chính là hắn ba phân thân.

Kia chẳng phải là nói Hạ Vân Kiệt một người liền đè nặng ba đại Thái Ất kim tiên cấp nhân vật đánh sao?

“Văn thiên tôn, kia ba người là ai? Như vậy lợi hại, theo lý mà nói ở tiên giới tuyệt đối là lừng lẫy đại danh nhân vật, ta như thế nào chưa bao giờ gặp qua?” Hỏa Đức chân quân nhìn Cộng Công phân thân ba người, mặt mang hoang mang sắc hỏi.

“Này cũng không có cái gì thật kỳ quái, bởi vì đó là Hạ tiên vương phân thân!” Văn Trọng trả lời, ngoài miệng nói xong không có gì phải kỳ quái, nhưng mặt mình lại như trước mang theo khiếp sợ cùng không thể tưởng tượng biểu tình.

“Cái gì? Hạ tiên vương phân thân! Ba cái!” Hỏa Đức chân quân tính cách vốn là người hỏa bạo, lớn giọng, nghe nói trọng như vậy vừa nói, lập tức lớn tiếng kinh hô.

Hỏa Đức chân quân như vậy nhất kêu, thiên binh thiên tướng, còn có chứa nhiều vây xem kim tiên cũng đều hiểu được lại đây, người người tất cả đều sợ tới mức cả người nhất run run. Hơn nữa Sư Đà Vương đám người lại sợ tới mức sắc mặt mặt không có chút máu.

Nguyên bản nghĩ đến, Hạ Vân Kiệt có thể đè nặng Văn Thù Quảng Pháp tôn giả cùng thanh mao sư tử đánh đã lợi hại cực, không nghĩ tới ngay cả mặt khác ba cái đè nặng Phùng Mông cùng Bì Na Dạ Già hai người đánh thế nhưng hay là hắn phân thân.

Ba phân thân, ba cái có thể đè nặng một vị Thái Ất kim

tiên cùng một vị vu tổ đánh thân phận a!

Này phân thực lực khủng bố, quang ngẫm lại khiến cho Sư Đà Vương chờ Tụ Quật châu một phương bá chủ nhân vật cảm thấy tiền đồ một mảnh hắc ám.

Đạo Hành thiên tôn cùng Hoàng Long chân nhân lúc này đương nhiên cũng sớm đã đã nhìn ra kia ba người là Hạ Vân Kiệt phân thân, lúc này lại thấy Sư Đà Vương đám người người người sắc mặt tái nhợt, tất cả đều là vẻ mặt hoảng sợ sợ hãi biểu tình, sắc mặt cũng cực kì khó coi.

Đạo Hành thiên tôn cùng Hoàng Long chân nhân nguyên bản còn muốn nhìn song phương lưỡng bại câu thương, nay cũng là đã nhìn ra, một trận chiến này chỉ sợ cuối cùng còn là muốn Hạ Vân Kiệt thắng được.

Một khi Hạ Vân Kiệt thắng được, hắn là Ngọc Đế thân phong tiên vương, tuy rằng không dám động bọn họ địa bàn, khả Tụ Quật châu địa phương khác đâu?

Khi đó chỉ sợ toàn bộ Tụ Quật châu sẽ muốn độc tôn hắn làm đại!

Này kết luận, tự nhiên khiến Đạo Hành thiên tôn cùng Hoàng Long chân nhân cực độ khó chịu. Bọn họ là Xiển giáo thượng cổ mười hai kim tiên, địa vị loại nào tôn quý, cho dù Sư Đà Vương bực này tuyệt thế yêu vương, ở bọn họ trong mắt cũng bất quá chính là phi mao mang giác hạng người, khinh thường bọn họ. Nay Tụ Quật châu đột nhiên muốn toát ra một vị tiên vương mặc kệ là thân phận địa vị, thực lực đều phải bao trùm ở bọn họ phía trên, thử nghĩ một chút, bọn họ tâm tình có thể tốt mới là lạ?

Bất quá đang xem cuộc chiến mọi người, sắc mặt khó nhất xem chỉ sợ phải kể tới Khổng Tước Minh Vương.

Hắn là có một thân bản sự, lại chỉ có thể trơ mắt nhìn Văn Thù Quảng Pháp tôn giả đám người bị Hạ Vân Kiệt đè nặng đánh. Hơn nữa lấy hắn ánh mắt cũng không khó coi đi ra, Hạ Vân Kiệt đám người là càng đánh càng hăng, dài này đi xuống, Văn Thù Quảng Pháp tôn giả đám người tất bại!

“A!” Ngay tại Khổng Tước Minh Vương sắc mặt âm tình biến ảo, khó coi đến cực điểm khi, một đạo tiếng kêu thảm thiết ở trong thiên địa vang lên.

Một cụt tay phao không bay lên, sau đó theo sát sau bị một lũ thúy quang lấy tia chớp tốc độ cuốn đi, biến mất ở không trung.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1881 : Phùng Mông đã chết

Văn Thù Quảng Pháp tôn giả cuối cùng cũng bước Bì Na Dạ Già rập khuôn theo, trở thành cụt một tay tôn giả.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt cũng trả giá không nhỏ đại giới, ngực trái cơ hồ sinh sôi bị Văn Thù Quảng Pháp lợi kiếm cấp đâm thủng, lộ ra một cái nhìn thấy ghê người lỗ kiếm.

Nhưng này lỗ kiếm không có máu tươi chảy ra, chỉ có một đoàn thúy quang sáng mờ ở mặt trên phiếm động, trong nháy mắt kiếm kia khổng đã không thấy tăm hơi.

Bất quá Hạ Vân Kiệt sắc mặt có chút tái nhợt, hô hấp dồn dập, bất quá hắn nhìn về phía Văn Thù Quảng Pháp tôn giả ánh mắt lại lộ ra hung hãn cùng đắc ý.

“Văn Thù lão nhân, thế nào? Còn muốn cùng bổn vương chiến đi xuống sao? Bổn vương cam đoan tiếp theo không ngừng ngươi cánh tay mà là chân của ngươi.” Hạ Vân Kiệt lộ ra trắng dày đặc răng nanh, đôi mắt nhìn chằm chằm Văn Thù Quảng Pháp, tựa như một đầu đến bước đường cùng bị thương mãnh thú.

Văn Thù Quảng Pháp tôn giả trong mắt lóe ra một tia lui khiếp sắc.

“Văn Thù lão nhân, của ngươi căn cơ ở Lưu châu, một trận chiến này cho dù ngươi thắng, này Tụ Quật châu lại cùng ngươi có quan hệ gì đâu? Huống chi, ngươi hiện tại căn bản không có phần thắng! Cần gì phải vì thế đáp lên tánh mạng đâu?” Tôn Ngộ Không nhân cơ hội nói.

Hắn nhìn ra được đến, nếu Văn Thù Quảng Pháp tôn giả thật muốn liều mạng, cho dù một trận chiến này Hạ

Vân Kiệt có thể thắng, cho dù hắn có bất tử bất diệt thân, kia đại giới cũng là cực kì thảm trọng.

Đương nhiên Tôn Ngộ Không không biết, Cửu U Tố Âm nữ đế là hắn vị này huynh đệ nữ nhân, lúc này đang ở nơi xa xa xa chú ý cuộc chiến bên này. Nếu không, lấy Tôn Ngộ Không tính tình khẳng định là sẽ không nói ra bực này tính kế lòng người nói đến.

“Văn Thù tôn giả, chớ nghe này hầu tử miệng đầy mê sảng. Của ta đại quân còn đang ở tới rồi trên đường, hơn nữa ngươi ta ba người liều mạng, căn bản sẽ không thua cho bọn hắn!” Phùng Mông nghe vậy không khỏi gấp đến độ kêu lên.

“Liều mạng?” Văn Thù Quảng Pháp tôn giả trong lòng hơi hơi chấn một chút, trong mắt đi ý càng đậm.

“Hừ!” Ngay tại phía sau, Hậu Nghệ phân thân đột nhiên hừ lạnh một tiếng, thay đổi mũi tên đối với Bì Na Dạ Già bắn đi.

“A!” Bì Na Dạ Già vốn là là mọi người bị thương nặng nhất, thực lực cũng là thấp nhất, lúc này chính mệt mỏi, Hậu Nghệ phân thân đột nhiên thay đổi mũi tên bắn về phía hắn, tuy rằng còn không về phần muốn mạng của hắn, cũng làm cho hắn một trận luống cuống tay chân, không nghĩ qua là bị một mũi tên cấp bắn tới bắp chân, đau đến hắn gọi lên.

Này hét thảm một tiếng, không chỉ có kiên định Văn Thù Quảng Pháp đi ý, cũng làm cho phía trước vẫn hận không thể giết Hạ Vân Kiệt cho thống khoái Bì Na Dạ Già rốt cuộc không có nửa điểm chiến ý, thế nhưng cuồn cuộn nổi lên một đạo huyết quang, nói cũng không nói một câu, trực tiếp bỏ chạy.

Bì Na Dạ Già vốn là hung tàn, hỉ nộ vô thường hạng

người, hắn cùng Văn Thù Quảng Pháp tôn giả bất đồng, hắn cũng không có cái gì trượng nghĩa thuyết, cũng không có cái gì thanh danh không thanh danh. Gặp tái chiến đi xuống, đứt tay gãy chân là việc nhỏ, thật muốn mệnh tang tại này, đó là nói cái gì đều đã muộn.

Gặp Bì Na Dạ Già bỏ chạy, Cộng Công phân thân tự nhiên sẽ không đi truy.

Hạ Vân Kiệt hiện tại tuy rằng đột phá đến Thái Ất kim tiên cảnh giới, nhưng là rất rõ ràng, lấy thực lực của hắn, còn không có hoàn toàn trấn sát ba vị Thái Ất kim tiên cấp cường giả năng lực. Huống hồ Dao Trì Thánh Nữ bên kia tình hình chiến đấu căng thẳng, bên này tha càng lâu, bên kia thương vong lại càng lớn, hắn cũng tưởng mau chóng chấm dứt bên này chiến đấu.

Mà Bì Na Dạ Già nhất bỏ chạy, trân trọng thanh danh Văn Thù Quảng Pháp tôn giả cuối cùng tìm được rồi rời đi bậc thang.

“Phùng Mông hộ pháp, này chiến thứ Văn Thù không thể tái tương trợ, ngươi bảo trọng!” Văn Thù Quảng Pháp tôn giả phi thân dừng ở thanh mao sư tử trên người, hướng về phía Khổng Tước Minh Vương thi lễ, mặt âm trầm đi rồi.

Bì Na Dạ Già và Văn Thù Quảng Pháp tôn giả vừa đi, đến từ huyết già sơn cùng ngũ long sơn vân tiêu động các tướng sĩ tự nhiên cũng là lòng bàn chân mạt du, ào ào rút khỏi chiến trường, đuổi theo Bì Na Dạ Già và Văn Thù Quảng Pháp phương hướng mà đi.

Nguyên bản Dao Trì Thánh Nữ đám người là dừng ở hạ phong, chính là ở đau khổ chống đỡ, nay huyết già sơn cùng vân tiêu động tướng sĩ vừa đi, quân địch không chỉ có thực lực lập tức yếu bớt một ít, hơn nữa quân tâm cũng lập tức tan không ít, nhất thời gian tình thế bắt đầu

nghịch chuyển.

Khổng Tước Minh Vương thấy thế, biết một trận chiến này, chiến cuộc đã định. Mặt âm trầm, cuồn cuộn nổi lên một đạo ngũ sắc hồng quang, về phía tây phương lao tới, đảo mắt biến mất.

“Ha ha, Phùng Mông không nghĩ tới đi? Ngươi cũng có như vậy chúng bạn xa lánh kết cục đi? Đây là báo ứng!” Bì Na Dạ Già và Văn Thù Quảng Pháp vừa đi, Hạ Vân Kiệt nhất thời áp lực đại khinh, minh ngục huyết đao đối với Phùng Mông nhất chỉ quát.

“Ta hận! Ta hận a! Nếu lại cho bổn hộ pháp mười vạn năm thời gian, hôm nay chết tất là ngươi!” Phùng Mông hai tay nắm mộc trượng, trong mắt tràn đầy không cam lòng.

“Nếu lại cho bổn vương mười vạn năm, ngươi cho là ngươi còn có tư cách ở bổn vương trước mặt nói chuyện sao?” Hạ Vân Kiệt cười lạnh một tiếng, minh ngục huyết đao đối với Phùng Mông bổ đi qua.

Phùng Mông thấy huyết đao bổ tới, vội vàng cầm mộc trượng đi nghênh. Hắn nhất cầm mộc trượng đi chắn minh ngục huyết đao, tam đại phân thân lập tức liền lao lên trước.

Phùng Mông chung quy là vu tổ, tuy rằng 4 đánh 1, Hạ Vân Kiệt chiếm ưu thế tuyệt đối, nhưng muốn giết hắn, cũng không phải nói giết có thể giết được. Nếu không phải Hạ Vân Kiệt cùng tam đại phân thân đều là bất tử bất diệt thân, thậm chí không thiếu được cũng phải trả giá một cái phân thân đại giới.

Một trận chiến này, Phùng Mông tự biết khó có thể chạy trốn, tồn hẳn phải chết chi tâm, chiến cực kì thảm thiết, tựa như phía trước Văn Thù Quảng Pháp tôn giả ba

người chiến Hạ Vân Kiệt giống nhau. Chính là lúc này đây lại đảo ngược, bị vây giết là Phùng Mông. Mà Phùng Mông cũng không có Hạ Vân Kiệt bất tử bất diệt thân, cũng không có hắn tốt như vậy vận khí, ở trong chiến đấu đột phá trở thành Thái Ất kim tiên, cho nên cuối cùng, ở đã trải qua ngắn ngủi thảm thiết chém giết sau, Phùng Mông bị Hạ Vân Kiệt một đao cấp chém xuống đầu.

Cao lớn thân mình ầm ầm ngã xuống đất, còn tại mọi người không phục hồi tinh thần lại là lúc, Phùng Mông đầu tính cả hắn cao lớn thân mình đã bị một đạo thúy quang cấp thổi quét đi, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Phùng Mông vừa chết, căn bản không cần Hạ Vân Kiệt tự mình ra tay, ba đại phân thân trực tiếp xông về phía đại quân.

Kia ba đại phân thân nhưng là người người có thẳng bức Thái Ất kim tiên thực lực, lại là bất tử bất diệt thân, này nhất xung phong liều chết đi qua kia còn rất cao.

Chính là một lát công phu, quân địch sẽ người ngã ngựa đổ, thi cốt khắp nơi, tiếp qua một lát, liền bắt đầu thoát được trốn, hàng hàng.

Nhìn long hầu sơn, đông nghìn nghịt quỳ mênh mông vô bờ, tái nhìn phía xa giống như dạng đông nghìn nghịt ở chạy tán loạn nhân mã, cùng với mặt sau đông nghìn nghịt một mảnh ở đuổi giết nhân mã.

Trong thiên địa một mảnh tĩnh mịch.

Liền ngay cả kia kinh thiên động địa tiếng đánh giết, giờ khắc này tựa hồ đều đột nhiên biến mất sạch sẽ.

Tất cả mọi người dùng hoảng sợ kính sợ ánh mắt nhìn

phía chính đạp không hướng Tôn Ngộ Không đi đến Tụ Quật châu tiên vương.

Trước Quan Thiên kính, Ngọc Đế tựa hồ nhất thời nửa khắc cũng không có biện pháp nhận như vậy kết quả, nửa ngày không có phản ứng, chỉ có mắt ở chỗ sâu trong toát ra một tia phức tạp ánh mắt. Có vui mừng có kích động, còn có thật sâu kiêng kị.

Đúng vậy, Hạ Vân Kiệt thực lực đã xa xa vượt quá hắn tưởng tượng, điều này làm cho hắn sinh ra một loại không có biện pháp nắm trong tay cảm giác.

Loại cảm giác này thật không tốt!

Tây Thiên, tu di sơn, dưới cây bồ đề, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề đều hơi hơi nhíu khởi mày.

“Kẻ này nhưng thật ra có vài phần bản sự, đáng tiếc bị Ngọc Đế cấp đoạt trước.” Chuẩn Đề nói.

“Là có vài phần đáng tiếc, bất quá ảnh hưởng không được đại cục, tùy hắn đi thôi. Nếu không đổ có vẻ chúng ta không có khí lượng.” Tiếp Dẫn đạo nhân nói.

“Đạo huynh nói được là.” Chuẩn Đề đạo nhân thu hồi ánh mắt, lại bắt đầu cùng Tiếp Dẫn đạo nhân đàm kinh luận đạo.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1882 : Ào ào bái kiến

“Hầu ca, đa tạ trượng nghĩa tương trợ!” Hạ Vân Kiệt đạp không mà đến, đối với Tôn Ngộ Không ôm quyền nói.

“Ha ha, một đời hai huynh đệ, ngươi cùng ta lão Tôn giảng lời này đã có thể trách móc.” Tôn Ngộ Không tiến lên một phen ôm Hạ Vân Kiệt bả vai, ha ha cười nói.

“Ha ha, như thế tiểu đệ ta không đúng.” Hạ Vân Kiệt rất là thích Tôn Ngộ Không tính cách, nghe vậy phá lên cười.

Tiếng cười hạ xuống, Hạ Vân Kiệt ánh mắt nhìn phía Sư Đà Vương đám người.

Gặp Hạ Vân Kiệt ánh mắt nhìn phía chính mình đám người, Sư Đà Vương đám người tất cả đều cảm thấy trái tim mạnh co rụt lại, không hiểu dâng lên một cỗ áp lực cùng hồi hộp.

Không có biện pháp, một người độc chiến hai vị sơ kì Thái Ất kim tiên cùng một vị sơ kì vu tổ, cuối cùng còn diệt sát một vị vu tổ. Này phân thực lực, căn bản không phải bọn họ có thể chống lại. Chỉ sợ chỉ có phó giáo chủ cấp nhân vật, mới vừa rồi có thể trấn áp được hắn, mà còn tốn công tốn sức, chẳng phải là tưởng trấn áp có thể trấn áp được.

Khả toàn bộ tiên giới, phó giáo chủ cấp nhân vật lại có vài cái? Cái nào cũng không phải tôn quý đến cực điểm, cho dù hắn Sư Đà Vương tại kia dạng nhân vật trước mặt cũng bất quá chính là tiểu nhân vật một cái.

Thậm chí liền ngay cả năm đó Tôn Ngộ Không, loại nào lợi hại, khả kết quả đâu, Đa Bảo phó giáo chủ vừa ra, phiên chưởng gian liền bắt hắn cho trấn áp ở tại ngũ chỉ

sơn hạ.

“Gặp qua tiên vương điện hạ!” Sư Đà Vương đám người áp chế trong lòng hồi hộp, vội vàng chủ động tiến lên chắp tay thi lễ hành lễ, thái độ kính cẩn.

Sư Đà Vương đám đều là tuyệt thế yêu vương, xưa nay kiệt ngạo bất tuân, thậm chí bình thường lại nói tiếp liền trên trời Ngọc Đế đều không để ở trong mắt. Khả hôm nay, ở chính mắt mắt thấy Hạ Vân Kiệt kia vô cùng hung hãn mạnh mẽ một mặt, bọn họ tất cả đều cúi xuống đầu.

Gặp Sư Đà Vương đám người đều thấp kiệt ngạo đầu, người khác thế nào còn dám bưng cái gì cái giá, ào ào tiến lên đây bái kiến Hạ Vân Kiệt, thái độ đồng dạng cực kì kính cẩn.

Gặp Hạ Vân Kiệt còn không có xuất binh chinh phạt, này đó đại biểu cho Tụ Quật châu khắp nơi bá chủ nhân vật, tất cả đều chủ động tiến lên bái kiến Hạ Vân Kiệt, thái độ cung kính, Đạo Hành thiên tôn cùng Hoàng Long chân nhân sắc mặt đều cực kì khó coi.

Tình thế quả nhiên giống như hắn dự liệu, Hạ Vân Kiệt nhất thắng, nhất thời liền uy chấn toàn bộ Tụ Quật châu, rốt cuộc không ai dám cùng hắn đối nghịch, ít nhất ở mặt ngoài, là tuyệt đối không có một người dám cùng hắn đối nghịch.

Trên thực tế, ngay cả bọn họ cũng không dám!

Bất quá bọn họ tự cao là Xiển giáo thượng cổ mười hai kim tiên, tư lịch lão, thân phận siêu nhiên, tự nhiên là sẽ không chủ động tiến lên bái kiến Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt thấy mọi người đến bái kiến hắn, cũng là không đoan cái gì cái giá, đều ào ào chắp tay đáp lễ, chỉ có đối mặt Giao Ma Vương khi, hắn không có bất luận

cái gì biểu tình, chính là lạnh lùng nhìn hắn một cái.

Nhưng chỉ có này liếc mắt một cái, lấy Giao Ma Vương cuồng ngạo cùng cường đại, cũng là trái tim mạnh co rụt lại, trong mắt toát ra hoảng sợ sắc.

Hắn biết, năm đó hắn tấn công Tây Hải Long cung phạm vào Hạ Vân Kiệt tối kỵ. Lúc này đây, hắn trấn sát Phùng Mông, uy chấn toàn bộ Tụ Quật châu, không người dám nghịch này phong, chỉ sợ cũng hội đằng ra tay đến đối phó hắn Phúc Hải cung.

Khi đó hắn Phúc Hải cung lấy cái gì đến cùng hắn chống lại?

“Đại thánh.” Thừa dịp Hạ Vân Kiệt nhất nhất cùng với hắn kim tiên chào hỏi, Giao Ma Vương khổ khuôn mặt nhỏ giọng kêu Tôn Ngộ Không.

“Ta huynh đệ sự tình, ta quản không được.

biddingx

Huống hồ chuyện này vốn là là ngươi mạo phạm hắn tái trước, ta liền lại càng không hảo quản.” Tôn Ngộ Không không chút do dự nói, hiển nhiên đối hắn mà nói, Hạ Vân Kiệt mới là chân chính huynh đệ, hắn Giao Ma Vương còn kém xa lắm. Hắn không tìm hắn Giao Ma Vương tính sổ, đã xem như thực cấp Giao Ma Vương mặt mũi, muốn hắn sẽ giúp Giao Ma Vương xuất đầu, kia tuyệt đối là không có khả năng.

Giao Ma Vương vừa nghe, sắc mặt trở nên cực kì khó coi. Sư Đà Vương cùng Ngu Nhung Vương cũng là như thế. Bọn họ hai người cũng vốn định nương Tôn Ngộ Không quan hệ, tưởng như trước vẫn duy trì như bây giờ độc lập cục diện, nhưng xem Tôn Ngộ Không lúc này tuyệt Giao Ma Vương thái độ, muốn Tôn Ngộ Không

hỗ trợ, trên cơ bản không cần suy nghĩ.

“Văn huynh, Hỏa Đức chân quân, chúng ta lại thấy mặt, đa tạ trượng nghĩa đến viện, bổn vương vô cùng cảm kích.” Hạ Vân Kiệt nhất nhất cùng với hắn kim tiên đánh chào hỏi, biết Văn Trọng cùng Hỏa Đức chân quân dắt tay nhau mà đến, liền vội việc bỏ lại người khác, giành trước một bước tiến lên đối với hai người chắp tay chắp tay thi lễ.

“Tiên vương nói quá lời, nói quá lời, đều là cùng triều làm quan, đây là chúng ta phải làm. Huống hồ chúng ta cũng không có thể giúp đỡ gấp cái gì.” Văn Trọng cùng Hỏa Đức chân quân gặp Hạ Vân Kiệt thái độ khiêm tốn, chút không có nguyên nhân vì nay có lấy một chiến ba vị Thái Ất kim tiên cấp nhân vật khủng bố thực lực liền làm dáng, không khỏi rất có loại được sủng ái mà lo sợ cảm giác, vội vàng đáp lễ.

“Mặc kệ nói như thế nào, này phân tình ta ghi tại trong lòng.” Hạ Vân Kiệt nghiêm mặt nói.

Nói xong, Hạ Vân Kiệt lại đều thấy qua lôi bộ cùng hỏa bộ các vị thiên quân, làm cho này thiên quân lại là một phen được sủng ái mà lo sợ, quả thực có điểm không có biện pháp đem trước mắt vị này khiêm khiêm có lễ nam tử cùng phía trước hung thần trấn sát Phùng Mông cấp liên hệ cùng một chỗ.

Cùng mọi người gặp qua lễ sau, Hạ Vân Kiệt lại dự biết trọng cùng Hỏa Đức chân quân hàn huyên vài câu, tới thủy tới chung không đi để ý tới Đạo Hành thiên tôn cùng Hoàng Long chân nhân.

Hắn lại sao lại không rõ Đạo Hành thiên tôn cùng Hoàng Long chân nhân tọa sơn quan hổ đấu tâm ý? Nếu hắn bại kia cũng là bãi. Nay hắn thắng, mà còn là đại thắng, vậy chân chính xác thật Tụ Quật châu tiên vương vị.

Bọn họ hai người đạo tràng đều ở Tụ Quật châu, lại nói tiếp cũng đều là hắn hạt hạ con dân, thế nhưng còn tại bên cạnh thờ ơ lạnh nhạt, bưng cái giá, nghĩ hắn Hạ Vân Kiệt chủ động đi bái kiến hắn!

Hạ Vân Kiệt lại há có thể như bọn họ ý? Huống hồ này nếu vừa đi bái kiến, chẳng phải là nói hắn Hạ tiên vương sợ bọn họ Đạo Hành thiên tôn cùng Hoàng Long chân nhân? Chẳng phải là lập tức tỏa chính mình vừa mới tạo uy vọng?

Gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng cùng mọi người chào hỏi, mà không đến bái kiến bọn họ hai người, Đạo Hành thiên tôn cùng Hoàng Long chân nhân sắc mặt đều rất khó coi, mà Văn Trọng cùng Hỏa Đức chân quân đám người tắc trong lòng âm thầm toan thích, xem Hạ Vân Kiệt càng phát ra thích.

Phải biết rằng bọn họ nhưng là Tiệt giáo đệ tử, hận nhất người là dụ dỗ ngoại nhân giết hại nhà mình huynh đệ Xiển giáo môn nhân. Năm đó rất nhiều Tiệt giáo đệ tử đó là chết ở Xiển giáo môn nhân thủ hạ.

Mà này khác Tụ Quật châu kim tiên, gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng liền Đạo Hành thiên tôn cùng Hoàng Long chân nhân mặt mũi đều chút không bán, càng phát ra rõ ràng cảm giác được Hạ Vân Kiệt cường ngạnh một mặt, biết nếu cùng hắn chống lại, tất nhiên không có hảo trái cây ăn, trong lòng đều dâng lên sợ hãi ý, chuẩn bị hồi sơn môn sau, liền tự mình đi tiên vương thành bái kiến Hạ Vân Kiệt, hướng hắn tỏ vẻ thần phục ý.

“Hừ!” Đạo Hành thiên tôn cùng Hoàng Long chân nhân hừ lạnh một tiếng, mang theo người giá khởi tường vân quay đầu rời đi.

Hạ Vân Kiệt không chịu đến bái kiến bọn họ, bọn họ tự nhiên cũng khả năng hạ mình hàng quý đi chủ động bái

kiến Hạ Vân Kiệt.

Đương nhiên này lúc, bọn họ cũng sẽ không tự thảo mất mặt đi vặn hỏi Hạ Vân Kiệt.

Nói đùa, người này nhưng là vừa mới tru giết một vị vu tổ, tây phương giáo hộ pháp! Hơn nữa bên người còn đứng hắn huynh đệ Tề Thiên đại thánh. Bọn họ cũng không tưởng cho hắn danh chính ngôn thuận tức giận cơ hội.

Gặp Đạo Hành thiên tôn cùng Hoàng Long chân nhân đều không nói được một lời rời đi, mọi người trong lòng tự nhiên càng phát ra không yên bất an, biết này Tụ Quật châu đại cục đã định.

Trừ bỏ kim đình sơn vài cái số ít có Xiển giáo bối cảnh thế lực, còn có thể cắt cứ một phương, bọn họ khẳng định là muốn đối mặt Hạ tiên vương thuận xương nghịch vong, liền ngay cả Sư Đà Vương đám người sợ rằng cũng không thể ngoại lệ.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1883 : Thu phục ba đại yêu vương

“Nếu nơi đây sự tình đã kết thúc, chúng ta sẽ không tái lưu lại, tiên vương bảo trọng!” Đạo Hành thiên tôn cùng Hoàng Long chân nhân đám người đi rồi, Văn Trọng cùng Hỏa Đức chân quân cũng ôm quyền cáo từ, phải về thiên đình phục mệnh.

“Các vị cũng nhiều bảo trọng, có rảnh đến tiên vương phủ nấn ná mấy ngày.” Hạ Vân Kiệt ôm quyền nói.

“Nhất định, nhất định.” Văn Trọng đám người ôm ôm quyền, sau đó thần sắc sung sướng rời đi.

Văn Trọng đám người có thể cáo từ rời đi, Đạo Hành thiên tôn cùng Hoàng Long chân nhân có thể phất tay áo rời đi, nhưng này chút vây xem kim tiên cũng không dám tùy ý rời đi.

Không có biện pháp, bọn họ lại nói tiếp đều là hạ tiên vương hạt hạ con dân, tiên vương điện hạ không có làm cho bọn họ rời đi, bọn họ có thể tùy tiện đi sao?

Hạ Vân Kiệt cũng biết mọi người tâm ý, ánh mắt chậm rãi đảo qua mọi người, uy nghiêm nói:“Bổn vương không phải người hảo sát, chỉ cần các vị ở Tụ Quật châu thi hành theo thiên luật pháp quy, bổn vương đoạn sẽ không khởi binh chinh phạt, nhưng nếu có người dám không tuân thiên luật pháp quy, không phục quản giáo, vậy đừng trách bổn vương không khách khí. Hiện tại các ngươi thả đều tan đi.”

“Là!” Chúng kim tiên ào ào hành lễ, thế này mới tâm tình phức tạp đi rồi.

Bất quá Sư Đà Vương, Ngu Nhung Vương còn có Giao

Ma Vương ba người không đi, bọn họ cùng Tôn Ngộ Không là một đạo, huống hồ bọn họ khung còn là có vài phần ngạo khí, chẳng phải là Hạ Vân Kiệt chiêu chi tắc đến huy chi tắc đi.

“Hầu ca, nếu đến đây Tụ Quật châu, nên dung tiểu đệ tẫn tận tình địa chủ, nếu vô này khác chuyện quan trọng, hôm nay không bằng đi tiểu đệ quý phủ uống mấy chén.” Hạ Vân Kiệt cười đối Tôn Ngộ Không nói.

“Đó là khẳng định muốn.” Tôn Ngộ Không cười nói.

Gặp Tôn Ngộ Không ứng hạ, Hạ Vân Kiệt thế này mới lại hướng Sư Đà Vương ba người nhìn lại nói:“Ba vị đạo hữu nếu không có chuyện quan trọng, không ngại cũng một đạo đến đây đi.”

“Bọn họ có thể có sự tình gì, cùng đi, cùng đi!” Tôn Ngộ Không hét lên. Mặc kệ nói như thế nào, Sư Đà Vương ba người từng cùng hắn kết bái quá, hắn còn là không muốn nhìn thấy bọn họ cùng Hạ Vân Kiệt xung đột vũ trang.

Sư Đà Vương ba người nghe vậy trong mắt lóe ra một tia do dự sắc, cuối cùng còn là chắp tay nói:“Đa tạ tiên vương, như thế liền quấy rầy !”

“Ha ha, sẽ không, sẽ không!” Sư Đà Vương ba người đều là cực kì lợi hại hạng người, Hạ Vân Kiệt tự nhiên tưởng mời chào bọn họ, thấy bọn họ không chối từ, không khỏi mừng rỡ.

Vì thế đoàn người giá tường vân một đường hướng tiên vương thành mà đi, về phần chiến trường bên này, Phùng Mông đã chết, tiên vương phủ bên này có ba đại phân thân tọa trấn, tiễn sơn bên kia đã sẽ không lại có nghịch chuyển khả năng. Còn lại trên cơ bản là quét tước chiến trường, còn có chinh phạt tiễn sơn, xét nhà

sự tình, đã căn bản không cần Hạ Vân Kiệt lại thân lực thân làm.

Trước Quan Thiên kính, Ngọc Đế nhìn đến Hạ Vân Kiệt cùng Tôn Ngộ Không mấy người giá tường vân một đường hướng tiên vương thành mà đi, thần sắc càng phát ra phức tạp. Bất quá nhớ tới phía trước, Hạ Vân Kiệt không có quan tâm Đạo Hành thiên tôn cùng Hoàng Long chân nhân, dần dần Ngọc Đế phức tạp trong thần sắc hơn vài phần vui mừng.

“Bệ hạ, này một trận chiến, Hạ tiên vương uy chấn Tụ Quật châu. Toàn bộ Tụ Quật châu rốt cuộc không người dám ngỗ nghịch hắn mũi nhọn. Nay lại cùng Tôn Ngộ Không, Sư Đà Vương đám người đi cùng một chỗ, tương lai có thể hay không ủng binh tự trọng?” Thái Bạch kim tinh cẩn thận từng li từng tí nói, trong mắt toát ra một tia lo lắng sắc.

“Ái khanh quá lo. Hạ ái khanh đã hoàn toàn đắc tội tây phương giáo, mà vừa rồi lại không có chủ động hướng Đạo Hành thiên tôn cùng Hoàng Long chân nhân kì hảo, ngươi có thể nghĩ quá là vì cái gì sao?” Ngọc Đế khoát tay nói.

“Hay là hắn là ở hướng bệ hạ tỏ thái độ sao?” Thái Bạch kim tinh trầm tư một lát, nói.

“Một phương diện là vì không ngã hắn thật vất vả tạo quyền uy, mặt khác một phương diện hẳn là cũng có ý tứ này. Nay hắn đắc tội tây phương giáo, lại không cùng Xiển giáo giao hảo, có thể nể trọng cũng chỉ có trẫm. Về phần Tôn hầu tử, Sư Đà Vương đám người, nay hắn gây thù hằn rất nhiều, cùng bọn họ liên hợp cũng là ở trong tình lý, đổ không thể nói rõ là cái gì ủng binh tự trọng. Nói sau, mặc kệ như thế nào, Hạ ái khanh luôn tăng ta thiên đình oai.” Ngọc Đế trầm giọng nói.

“Bệ hạ lời nói rất đúng, là vi thần nhiều lo lắng.” Thái Bạch kim tinh nói.

“Ái khanh cũng chớ để khiêm tốn. Hạ Vân Kiệt có này thực lực, ngươi nhắc nhở trẫm đề phòng điểm cũng là đúng.” Ngọc Đế lại lần nữa xua tay nói.

……

“Sư Đà Vương, Ngu Nhung Vương, Giao Ma Vương, các ngươi từng cùng Hầu ca kết bái quá huynh đệ, bổn vương cũng không cùng các ngươi vòng quanh. Bổn vương thật là khâm phục các ngươi tu vi, cũng thật là hy vọng các ngươi có thể lại đây giúp đỡ bổn vương, cộng đồng trấn thủ phát triển Tụ Quật châu. Nếu các ngươi chịu đầu nhập vào lại đây, bổn vương có thể hứa các ngươi ba người thiên quân vị, hơn nữa còn có thể toàn lực trợ các ngươi tìm hiểu Thái Ất kim tiên đại đạo. Lấy các ngươi thiên phú, đạo hạnh, bổn vương tuy rằng không có mười phần nắm chắc trợ các ngươi bước trên Thái Ất kim tiên đại đạo, nhưng khẳng định so với các ngươi một mình tìm hiểu hy vọng nhiều hơn một ngàn gấp trăm lần.” Vân Hoành Sơn tiên vương điện, rượu quá ba vòng, Hạ Vân Kiệt nhìn Sư Đà Vương ba người, vẻ mặt nghiêm mặt nói.

“Lời này thật sao?” Ba người nghe vậy thân mình hơi hơi chấn động, cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, sau đó nhìn Hạ Vân Kiệt, tề thân hỏi.

“Tây Hải một trận chiến, bổn vương chính là kim tiên. Nay mới đi qua bao nhiêu năm, bổn vương đã là Thái Ất kim tiên. Về phần kia ba người, nói vậy các ngươi đã nhìn ra đến, chính là bổn vương phân thân.” Hạ Vân Kiệt biết ba người tối quan tâm kỳ thật là hắn cuối cùng một câu, bất quá hắn nhưng không có ngay mặt trả lời bọn họ.

Ba người nghe vậy trên mặt đều lộ ra ý động sắc.

Không có gì so với thực lực càng có thể thuyết minh vấn đề ! Hạ Vân Kiệt bày ra đến chính là rõ ràng khoẻ mạnh lực. Không chút nào khoa trương nói, bằng hắn bày ra đến thực lực, hắn tuyệt đối có tư cách chỉ điểm ba người tu hành.

“Năm đó ta lão Tôn bị trấn áp ngũ chỉ sơn hạ, đó là Hạ lão đệ tùy tay phá vỡ Đa Bảo lão nhân trấn ngục phù văn, ta lão Tôn mới có thể thoát vây, khi đó Hạ lão đệ chỉ có kim tiên cảnh giới.” Tôn Ngộ Không trầm giọng nói.

“Cái gì? Kia trấn ngục phù văn dĩ nhiên là tiên vương sở phá!” Ba người tất cả đều khiếp sợ.

Phải biết rằng, Đa Bảo Đạo Nhân chính là tây phương giáo phó giáo chủ, hắn trấn ngục phù văn lại tiên giới nhất tuyệt, điểm ấy theo lấy Tôn Ngộ Không tu vi đều phải bị trấn áp ở dưới mặt, thoát thân không thể liền cũng biết hiểu, nếu không có đối thiên đạo có sâu đậm lĩnh ngộ, cho dù Thái Ất kim tiên cũng không thấy được phá hư điệu, càng đừng nói kim tiên, hơn nữa ấn Tôn Ngộ Không nói chuyện, còn là thực nhẹ nhàng phá vỡ.

Khiếp sợ sau, ba người lại cho nhau âm thầm đối diện, sau đó ba người đột nhiên đứng lên, đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, quỳ một gối xuống nói:“Chúng ta huynh đệ ba người nguyện đầu ở tiên vương trướng hạ cống hiến!”

Hạ Vân Kiệt gặp ba người khẳng quy thuận chính mình, không khỏi mừng rỡ, vội vàng đem bọn họ giúp đỡ đứng lên, nói:“Hảo, hảo! Mọi người đã khẳng quy thuận bổn vương, chỉ cần thi hành theo bổn vương giới mệnh pháp quy, bổn vương tất sẽ không bạc đãi ngươi. Nhưng nếu trái với bổn vương giới mệnh pháp quy, lung tung giết người, bổn vương cũng tất sẽ không nương tay!”

“Tiên vương điện hạ giới mệnh pháp quy, chúng ta ba người mấy năm trước cũng đều đã nghe qua. Nếu quy thuận tiên vương điện hạ, chúng ta tự nhiên tuân thủ, tuyệt không sẽ có nhục tiên vương tên.” Ba người vẻ mặt lẫm liệt nói.

Kiến thức Hạ Vân Kiệt thủ đoạn sau, bọn họ cũng không cho rằng Hạ Vân Kiệt câu kia “Sẽ không nương tay” Chính là nói nói mà thôi.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1884 : Hiểu lầm

“Hảo hảo, theo hôm nay khởi các ngươi đó là bổn vương trướng hạ thiên quân. Bổn vương biết bình thường vật các ngươi cũng chướng mắt, bổn vương cũng sẽ không ban cho cho các ngươi, này ba quả bàn đào các ngươi thả cầm giải đỡ thèm.” Gặp ba người ở chính mình trước mặt thu hồi kiệt ngạo bất tuân tính nết, Hạ Vân Kiệt thật là vui sướng, tại chỗ cho bọn họ thiên quân quan ấn sau, lại cầm ba tiên thiên bàn đào cho bọn hắn.

“Tiên thiên bàn đào!” Sư Đà Vương ba người tuy rằng là đứng đầu kim tiên, tuyệt thế yêu vương, cho dù cùng Thái Ất kim tiên cũng có thể miễn cưỡng một trận chiến, nhưng chung quy chính là chiếm núi làm vua yêu quái, sống như vậy lâu dài, cũng cho tới bây giờ chính là nghe qua tiên thiên bàn đào tên, không có nếm qua tiên thiên bàn đào, thậm chí liền ngay cả Tôn Ngộ Không kỳ thật cũng là chưa ăn quá.

Hắn từng ở thiên đình quản bàn đào viên, chính là kia khỏa tiên thiên bàn đào thụ chính là Vương Mẫu trong lòng bảo bối, lại như thế nào khả năng giao cho hắn quản lý đâu? Cho nên năm đó Tôn Ngộ Không ăn cũng bất quá chính là tử văn tương hạch bàn đào, liền ngay cả đời thứ nhất bàn đào tử thụ kết bàn đào hắn cũng chưa nếm qua.

Cho nên Tôn Ngộ Không gặp Sư Đà Vương ba người khó nén kích động sắc cầm quá tiên thiên bàn đào quả, hắn cũng là nhịn không được ám nuốt nước miếng, thiếu chút nữa sẽ muốn hầu tính biểu lộ, vò đầu bứt tai đứng lên, lại cứ lại không tốt muốn.

Dù sao tiên thiên bàn đào không phải là nhỏ, sao có thể tùy tiện phân phát.

“Hầu ca hay là trước kia chưa ăn quá này tiên thiên bàn đào sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Tôn Ngộ Không hai mắt sáng lên bộ dáng, cũng không nghĩ nhiều, bật thốt lên hỏi.

Bất quá lên tiếng ra sau, Hạ Vân Kiệt liền hiểu được chính mình phạm vào một cái thật to hồ đồ, vỗ hạ chính mình đầu nói:“Tiểu đệ nhưng thật ra đã quên, kia tiên thiên bàn đào thụ Vương Mẫu trân quý thật sự, lại làm sao nhờ cấp Hầu ca ngươi tới trông giữ?”

“Hắc hắc, đúng là, đúng là. Không công làm cho ta lão Tôn cấp nàng xem nhiều năm như vậy vườn trái cây, thế nhưng ngay cả một cái tiên thiên bàn đào quả cũng chưa có thể ăn đến.” Tôn Ngộ Không cuối cùng kiềm chế không được vò đầu bứt tai đứng lên, kia phó tham dạng nhìn xem Hạ Vân Kiệt đều thiếu chút nữa phì cười không được, vội vàng lại xuất ra năm tiên thiên bàn đào quả đưa cho Tôn Ngộ Không, nói:“Hầu ca ngươi cũng giải đỡ thèm.”

Hạ Vân Kiệt biết Tôn Ngộ Không trướng hạ có tứ đại kiện tướng, người người thực lực đều là đứng đầu kim tiên, cho nên xuất ra năm tiên thiên bàn đào quả.

“Một cái là đủ rồi, một cái là đủ rồi.” Tôn Ngộ Không tự nhiên biết tiên thiên bàn đào quả không giống tầm thường, gặp Hạ Vân Kiệt lập tức xuất ra năm cho hắn, trong lòng một trận cảm động, cầm một cái liền liên tục xua tay nói, không chịu chịu này khác bốn.

Mà Sư Đà Vương đám người gặp Hạ Vân Kiệt cho bọn họ ba tiên thiên bàn đào quả, lại lập tức xuất ra năm muốn nhét cấp Tôn Ngộ Không, tròng mắt đều cấp trợn tròn. Kia trong ánh mắt có ghen tị hâm mộ Tôn Ngộ Không, càng nhiều còn lại là khiếp sợ cùng không thể tưởng tượng.

Đây chính là chân chính tiên thiên bàn đào quả a, cho dù Hạ Vân Kiệt là tiên vương, lại như thế nào chịu Ngọc Đế coi trọng, kia cũng không khả năng lập tức ban cho hắn nhiều như vậy nha!

“Hầu ca ngươi sẽ không cần cùng ta khách khí. Này bàn đào quả ta còn có, đáng tiếc bực này tiên thiên trái cây, chỉ có ăn cái thứ nhất hữu hiệu, bằng không Hầu ca ngươi lấy đi mười cái tám cái cũng không phải vấn đề.” Hạ Vân Kiệt cười đem tiên thiên bàn đào quả đưa cho Tôn Ngộ Không.

Hạ Vân Kiệt kế tiếp nói mà nói, không chỉ có lại chấn kinh rồi Sư Đà Vương bọn họ, hơn nữa cũng làm cho bọn họ không thể không bắt đầu cảm nghĩ trong đầu nhẹ nhàng đứng lên, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt đều bắt đầu lộ ra ái muội cùng sùng bái sắc.

Ngoan ngoãn, nhiều như vậy tiên thiên bàn đào quả, hay là tiên vương là Vương Mẫu nương nương nhân tình bất thành?

“Không phải đâu, lão đệ ngươi sẽ không cùng Vương Mẫu nương nương, hắc hắc, còn là lão đệ ngươi ngưu a, nghĩ năm đó, Vương Mẫu nương nương mở bàn đào hội cũng chưa nhớ tới ta lão Tôn, mà lão đệ ngươi cũng đã cùng nàng……” Tôn Ngộ Không gặp Hạ Vân Kiệt như vậy nói, tự nhiên cũng sẽ không ở từ chối, cầm tiên thiên bàn đào quả sau, nhìn Hạ Vân Kiệt, vẻ mặt ái muội cùng bội phục nói.

“Khụ khụ, Hầu ca đình chỉ, đình chỉ, lời này cũng không thể loạn giảng!” Hạ Vân Kiệt vừa nghe vội vàng ngắt lời nói.

“Hắc hắc, yên tâm, nơi này đều là nhà mình huynh đệ, tuyệt không ngoại truyền.” Tôn Ngộ Không hắc hắc cười

nói.

“Hầu ca, ngươi đừng tái nói lung tung, nếu không ta cần phải tức giận!” Hạ Vân Kiệt gặp Tôn Ngộ Không còn có Sư Đà Vương đám người trong mắt ái muội sắc càng đậm, bất đắc dĩ nghiêm mặt nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nghiêm mặt, Tôn Ngộ Không thế này mới ngượng ngùng cười cười nói:“Ta lão Tôn cũng sẽ tùy miệng nói nói, thuận miệng nói nói. Ai chẳng biết nói kia Vương Mẫu nương nương là cái lão hổ, lại hung lại ngạo, liền ngay cả Ngọc Đế đều muốn sợ nàng ba phần, lão đệ ngươi như thế nào khả năng cùng nàng có một chân đâu! Bất quá nói trở về, Vương Mẫu nương nương, chậc chậc, thật đúng là……”

“Chậc chậc!” Sư Đà Vương đám người cũng đi theo lộ ra vẻ mặt thèm nhỏ dãi biểu tình.

“Hầu ca, uống rượu, uống rượu!” Hạ Vân Kiệt bất đắc dĩ cười cười, giơ lên chén nói.

“Ha ha, uống rượu, uống rượu!” Tôn Ngộ Không gặp Hạ Vân Kiệt không nghĩ đàm Vương Mẫu nương nương, cũng liền yết quá này đề tài, giơ lên chén cười nói.

Ăn uống linh đình, tân khách tẫn hoan.

Tiệc rượu sau, Hạ Vân Kiệt yêu Tôn Ngộ Không đi tư thân hiên đàm kinh luận đạo.

Tôn Ngộ Không tự nhiên là ngút trời tài, tu đạo năm đầu cũng dài, nói đến thiên đạo đến, tự nhiên đối Hạ Vân Kiệt có chút dẫn dắt. Bất quá Hạ Vân Kiệt kế thừa Vu vương, còn có chứa nhiều thượng cổ vu tổ đạo thống, luận tri thức uyên bác trình độ, Tôn Ngộ Không cũng là xa không thể so sánh với. Cho nên ngay từ đầu là Tôn Ngộ Không ở chủ đạo nói chuyện, nhưng theo hắn trong

bụng liêu đổ không sai biệt lắm, kế tiếp trên cơ bản chính là Hạ Vân Kiệt ở luận đạo.

Hai người đàm kinh luận đạo mấy ngày, Tôn Ngộ Không cảm giác có điều lĩnh ngộ, hơn nữa cũng có chút lo lắng hoa quả sơn, liền đứng dậy cáo từ.

“Ta kia ba phân thân kế thừa là vu tổ đạo thống, tối thích hợp lấy lực chiến ngộ đạo. Lần trước long hầu sơn một trận chiến, bọn họ thu hoạch rất nhiều, nhưng muốn đột phá đến vu tổ cảnh giới còn kém chút hỏa hậu. Nếu Hầu ca phương tiện, ta suy nghĩ chờ Tụ Quật châu bên này sự tình làm theo sau, liền làm cho bọn họ ba người đi một chuyến hoa quả sơn, cùng Hầu ca tranh tài một trận chiến, nhìn xem có thể hay không có điều đột phá.” Gặp Tôn Ngộ Không đứng dậy phải đi, Hạ Vân Kiệt đứng dậy đưa hắn nói.

Hắn ba đại phân thân có bất tử bất diệt thân, thực lực lại cường, thật muốn liều mạng đứng lên, cho dù Sư Đà Vương đám người mới thu thiên quân đều chống đỡ không được, thậm chí không nghĩ qua là còn có khả năng có tánh mạng chi nguy. Cho nên nếu cầm Sư Đà Vương đám người luyện tập, khẳng định khởi không được hiệu quả. Mà hắn tự thân cùng tam đại phân thân tâm thần tương thông lại căn bản không có biện pháp đánh. Vì thế liền nghĩ tới Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không có bất tử bất diệt thân, ba người có thể buông tay ra chân cùng hắn đối đấu.

“Ha ha, này chính hợp ta lão Tôn ý tứ! Cho dù ngươi không nói, ta lão Tôn cũng tưởng tìm bọn họ đánh mấy trận.” Tôn Ngộ Không nghe vậy mừng rỡ nói. Hắn cũng cần lấy lực chiến đến ngộ đạo, Hạ Vân Kiệt này ý tưởng vừa vặn hợp hắn tâm ý.

“Kia liền nói như vậy định rồi, quá mấy ngày nay tử, ta

khiến cho bọn họ đi một chuyến hoa quả sơn.” Hạ Vân Kiệt vui vẻ nói.

“Hảo, hảo, mau chóng, mau chóng!” Tôn Ngộ Không nói xong, liền đánh cái cân đẩu vân, đảo mắt biến mất không thấy.

Nhìn theo Tôn Ngộ Không rời đi, Hạ Vân Kiệt lại trở về tư thân hiên.

Một hồi đến tư thân hiên, Hạ Vân Kiệt liền vội việc ngồi xếp bằng, dụng thần niệm nhìn quét trong cơ thể.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1885 : Nữ Oa cung tàn đồ tung tích

Chỉ thấy ngắn ngủn mấy ngày, được Văn Thù Quảng Pháp tôn giả một cánh tay cùng Phùng Mông toàn bộ thân thể chất dinh dưỡng tiên thiên dương liễu thụ dĩ nhiên là thông xanh um úc, cành lá mãn thụ, liễu diệp lục phảng phất phỉ thúy bình thường, không chỉ có tản ra cảnh đẹp ý vui sáng bóng, lại tản ra nồng đậm sinh cơ. Liễu thụ dưới, tràn đầy một cái đầm tiên thiên dương liễu cam lộ.

Bất quá Hạ Vân Kiệt lúc này cũng là vô tâm tư đi quan sát tiên thiên dương liễu thụ biến hóa, này vốn là ở hắn dự kiến bên trong.

Tiên thiên dương liễu thụ cần tiên thiên năng lượng mới vừa rồi có thể lần nữa toả sáng sinh cơ, Văn Thù Quảng Pháp tôn giả là Thái Ất kim tiên, mà Phùng Mông là vu tổ cảnh giới, hai người trên người đều tích góp từng tí một không ít tiên thiên năng lượng, tiên thiên dương liễu thụ hấp thu Văn Thù Quảng Pháp tôn giả một bộ phận tiên thiên năng lượng, lại cơ hồ hấp thu Phùng Mông toàn bộ tiên thiên năng lượng, nếu không có biến hóa kia mới ra ngoài Hạ Vân Kiệt dự kiến.

Hạ Vân Kiệt lúc này tâm tư đều ở Phùng Mông sử dụng cung tiễn, mộc trượng, còn có hắn tùy thân mang theo trữ vật giới.

Cung là Hậu Nghệ Cung, tên là Lạc Nhật tên, đều là Phùng Mông đánh chết Hậu Nghệ sau, theo hắn trên người đoạt đi. Mà kia mộc trượng cũng không phải bình thường pháp bảo, chính là Khoa Phụ mộc trượng, là Khoa Phụ dùng một gốc cây tiên thiên tang mộc luyện chế mà thành pháp bảo. Hậu Nghệ cung tiễn trừ bỏ kia căn huyền ở ngoài, cũng là dùng kia khỏa tiên thiên tang

mộc luyện chế mà thành.

“Quả nhiên là vu tổ Khoa Phụ năm đó sử dụng mộc trượng.” Hạ Vân Kiệt cầm lấy kia mộc trượng, vuốt ve mặt trên phong cách cổ xưa mộc văn, một tia viễn cổ mà quen thuộc hơi thở theo mộc trượng phát ra, làm cho hắn lại là kinh hỉ lại không hiểu dâng lên một tia sầu não.

“Quả nhiên là Khoa Phụ mộc trượng, năm đó Khoa Phụ cùng Hậu Nghệ cảm tình tốt nhất. Có một lần Khoa Phụ cùng ba chân kim ô kết thù, phát sinh đại chiến, cuối cùng Khoa Phụ không địch lại ba chân kim ô, bị hắn trấn sát. Sau lại Hậu Nghệ biết sau, không để ý mọi người khuyên can, dứt khoát ra tay vì Khoa Phụ báo thù, cuối cùng bắn chết ba chân kim ô, bất quá chính hắn cũng bị trọng thương. Nếu không phải hắn bị trọng thương, bằng Phùng Mông lại như thế nào giết được hắn?” Hồi lâu không có xuất hiện Vu Hàm cảm nhận được mộc trượng hơi thở, cũng xông ra, vô hạn sầu não nói.

Như thế sầu não một trận sau, Vu Hàm đột nhiên nhớ tới một việc, vội vàng nói:“Mau nhìn xem, vu tổ Khoa Phụ kỳ có hay không Phùng Mông trên người?”

Vu Hàm nhắc nhở Hạ Vân Kiệt, hắn vội vàng đem thần niệm tham nhập trữ vật giới, chỉ thấy trữ vật giới, một mặt tối đen lá cờ đang lẳng lặng nằm, đúng là Khoa Phụ vu tổ kỳ.

“May mắn Phùng Mông không có Vu vương huyết mạch, đã trải qua nhiều năm như vậy cũng không có cách nào khác hoàn toàn đem Khoa Phụ vu tổ kỳ luyện hóa, nếu không nếu hắn cũng với ngươi giống nhau luyện hóa Khoa Phụ vu tổ kỳ, lấy hắn vu tổ tu vi lại lấy Khoa Phụ làm kí thể luyện hóa phân thân, kia liền tương đương cùng hơn một vị vu tổ thực lực cùng hắn tương đương tương trợ, ngươi muốn giết hắn chỉ sợ cũng không dễ dàng như vậy.” Vu Hàm theo Hạ Vân Kiệt thần niệm

cũng tham vào Khoa Phụ vu tổ kỳ, gặp bên trong lưu lại rất nhiều Phùng Mông ấn ký, không khỏi một trận may mắn nói.

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, nhớ tới Phùng Mông trước khi chết không cam lòng nói.

Bất quá Hạ Vân Kiệt suy nghĩ căn bản không tại đây sự kiện lưu lại, mà là nóng vội tìm kiếm Nữ Oa cung tàn đồ.

Khả hắn thần niệm đem trữ vật giới cấp phiên cái đáy hướng lên trời, cũng không tìm được nửa tấm Nữ Oa cung tàn đồ.

“Như thế nào hội đâu? Sư phụ ngươi không phải nói Phùng Mông từng được đến quá một tấm Nữ Oa cung tàn đồ sao?” Hạ Vân Kiệt một trận buồn bực sốt ruột nói.

“Này không nên a! Phùng Mông lúc ấy còn là ta người trong Vu môn, chuyện của hắn vi sư còn là sẽ không tính sai. Về phần Nhiên Đăng lão nhân, Vương Mẫu bên kia, chính là nghe người ta nhắc tới, có phải hay không thật sự cũng không biết.” Vu Hàm cũng cảm thấy có chút ngoài ý muốn.

“Nếu sư phụ ngươi không tính sai, như vậy trọng yếu như vậy gì đó, không đạo lý Phùng Mông không tùy thân mang theo a?” Hạ Vân Kiệt sắc mặt có chút khó coi.

Đối với hắn mà nói, mặc kệ là Hậu Nghệ Cung còn là Khoa Phụ mộc trượng, thậm chí vu tổ kỳ, đều so với không được Nữ Oa cung tàn đồ.

Bởi vì Nữ Oa cung tàn đồ là hắn tìm được Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh hy vọng chỗ.

“Quả thật không đạo lý không mang theo tại bên người.” Vu Hàm thanh âm có chút trầm trọng nói. Hắn biết chính

mình vị đồ đệ phía trước ở long hầu sơn liều lĩnh cũng muốn lưu lại Phùng Mông mục đích, trừ bỏ muốn thay Hậu Nghệ báo thù ở ngoài, còn có một cái rất lớn nguyên nhân chính là bởi vì Nữ Oa cung tàn đồ.

Không nghĩ tới kết quả là, Phùng Mông trữ vật giới lý không có Nữ Oa cung tàn đồ.

“May mắn đệ tử còn để lại một tay, hy vọng Phùng Mông đừng cho đệ tử sai lầm.”

Hạ Vân Kiệt biết cùng Vu Hàm cũng không pháp đàm ra cái gì kết quả đến, trong lòng vừa động, người đã đến Thích Mục độc nhãn trong thế giới.

Đó là một biển máu thế giới, một thân ảnh cao lớn lúc này đang bị giắt tại đây biển máu trên không mặt trời cấp trấn áp ở biển máu, thân ảnh đang ở như tuyết dần dần hòa tan.

Kia cao lớn thân ảnh không phải người khác đúng là Phùng Mông hồn phách.

Hạ Vân Kiệt một đao chặt bỏ Phùng Mông sau, liền lập tức lấy dương liễu chi cuốn thân thể hắn, lấy Thích Mục độc nhãn trấn áp hồn phách của hắn.

“Hạ Vân Kiệt! Ngươi muốn giết cứ giết, như vậy tra tấn bản tôn tính cái gì anh hùng?” Nhìn đến Hạ Vân tiến vào, phùng che mắt trung thấu bắn ra cừu hận thấu xương.

“Muốn bổn vương cho ngươi một cái thống khoái cũng dễ dàng, ngươi chỉ cần nói cho bổn vương, ngươi đem Nữ Oa cung tàn đồ dấu ở nơi nào ?” Hạ Vân Kiệt âm thanh lạnh lùng nói.

“Nữ Oa cung tàn đồ? Ngươi như thế nào sẽ biết ta có

Nữ Oa cung tàn đồ?” Phùng Mông kinh ngạc nói.

“Nói như vậy, Nữ Oa cung tàn đồ quả nhiên ở trong tay ngươi!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng không khỏi một trận mừng như điên.

Hắn sợ nhất chính là theo Phùng Mông trong miệng thốt ra hắn không có Nữ Oa cung tàn đồ mà nói đến.

“Có phải hay không bản tôn nói cho ngươi, bản tôn kia trương Nữ Oa cung tàn đồ ở nơi nào, ngươi liền cấp bản tôn một cái thống khoái? Mặc kệ nó ở nơi nào?” Phùng Mông hỏi.

“Đúng vậy! Bổn vương xưa nay là nói được thì làm được, tuyệt không hội nuốt lời. Nhưng nếu ngươi dám cùng bổn vương đùa giỡn tâm cơ, vậy ngươi sẽ chờ vĩnh vĩnh viễn xa ở Thích Mục độc nhãn nhận hết tra tấn đi!” Hạ Vân Kiệt âm thanh lạnh lùng nói.

“Hảo, bản tôn tin ngươi. Bản tôn kia trương Nữ Oa cung không hề ở bản tôn nơi này, mà là đã sớm dừng ở Vương Mẫu nương nương trong tay.” Phùng Mông nói.

“Ngươi dám đùa giỡn bổn vương!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy giận dữ, biển máu bốc lên, một vòng huyết nhật đã phát liệt liệt ánh mặt trời, đem Phùng Mông cấp chiếu ở biển máu quay cuồng không thôi, kêu thảm thiết liên tục.

“Hạ Vân Kiệt, ngươi này bội bạc tên! Bản tôn không có lừa ngươi! Ngươi vì sao còn muốn như vậy đối ta?” Phùng Mông thê lương tiếng kêu ở biển máu trung trên không quanh quẩn.

“Còn nói không có lừa ta! Chẳng lẽ ngươi cho là bổn vương không biết Vương Mẫu nương nương trong tay có một tấm Nữ Oa cung tàn đồ sao?” Hạ Vân Kiệt âm thanh lạnh lùng nói.

“Không, Vương Mẫu nương nương trong tay hiện tại có hai tấm Nữ Oa cung tàn đồ.” Phùng Mông nói.

“Chỉ giáo cho?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng vừa động, kia luân huyết nhật cũng thu hồi liệt liệt ánh mặt trời.

“Vương Mẫu nương nương trong tay vốn là có một tấm Nữ Oa cung tàn đồ, sau lại ta vì đánh lén Hậu Nghệ, lấy một tấm Nữ Oa cung tàn đồ cùng nàng đổi tiên thiên bàn đào thụ một cây rễ chính. Tiên thiên bàn đào thụ rễ chính cùng khác pháp bảo bất đồng, đánh lén khi động tĩnh nhỏ nhất, khó nhất phát hiện, hơn nữa Hậu Nghệ tín nhiệm ta, khi đó cũng bị trọng thương, cho nên ta mới đánh lén thực hiện được.” Phùng Mông nói.

“Trừ bỏ nguyên nhân này, ngươi còn muốn dùng Hậu Nghệ chi khu đào tạo ra thứ hai khỏa tiên thiên bàn đào thụ đi. Chính là ngàn tính vạn tính, cũng không có tính đến sau lại đại chiến, thiên địa băng liệt, ngay cả ngươi trồng tiên thiên bàn đào rễ cây địa phương cũng không biết bị băng liệt đến địa phương nào đi, đổ cho ta làm áo cưới.” Hạ Vân Kiệt thế này mới hiểu được sự tình từ đầu đến cuối, cũng mới hiểu được lúc trước kế thừa Hậu Nghệ y bát khi nhìn đến một màn.

Khi nói chuyện, Hạ Vân Kiệt mở Thích Mục độc nhãn biên giới, Phùng Mông liền thấy được trồng ở vu đỉnh tiên thiên bàn đào thụ, bắt hắn cho tức giận đến tại chỗ liền phiên đổ vào biển máu, trong mắt toàn là không cam lòng.

“Mấy ngày nay bổn vương cũng không làm khó dễ ngươi, chờ bổn vương chứng thật ngươi lời nói sau, tự nhiên sẽ cho ngươi một cái thống khoái.” Hạ Vân Kiệt gặp Phùng Mông khí đổ, tâm tình thế này mới hơi chút chuyển hảo, ném xuống một câu sau, thần niệm lui đi ra.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1886 : Lại có đột phá

Thần niệm rời khỏi sau, Hạ Vân Kiệt cũng không có đứng dậy, mà là như trước ngồi xếp bằng tư thân hiên trung, bắt đầu hảo hảo củng cố tìm hiểu Thái Ất kim tiên đại đạo.

Về phần đại quân chinh phạt Tụ Quật châu sự tình, hiện tại có ba đại phân thân tọa trấn, hơn nữa lại nhiều Giao Ma Vương, Sư Đà Vương cùng Ngu Nhung Vương ba đại thiên quân, đã căn bản không cần hắn lo lắng.

……

Tu tiên không năm tháng, trong nháy mắt trôi qua mười năm.

Hạ Vân Kiệt ở tư thân hiên này ngồi xuống liền suốt ngồi mười năm.

Từng đạo sáng mờ ở hắn trên người nở rộ, một đóa như ẩn như hiện khánh vân lặng yên ở hắn đỉnh đầu hiện lên, trong khánh vân dài hai khỏa đại thụ, một gốc cây là tiên thiên bàn đào thụ, một gốc cây là tiên thiên dương liễu thụ, nồng đậm sinh cơ theo trên cây phát ra, khiến cho cả tòa Vân Hoành sơn đều sinh cơ dạt dào, ngàn vạn loại linh thảo tiên dược, thanh tùng thúy bách tất cả đều điên cuồng mà sinh trưởng. Đồng thời có một cỗ khủng bố đến cực điểm hơi thở theo Hạ Vân Kiệt trên người phát ra mở ra, thế nhưng so với hắn ở long hầu sơn cùng Văn Thù Quảng Pháp tôn giả đám người một trận chiến còn mạnh hơn rất nhiều.

Ngắn ngủn mười năm hắn thế nhưng liền đứng ở Thái Ất kim tiên sơ kì cảnh giới cao nhất, chỉ kém một bước liền bước vào Thái Ất kim tiên trung kỳ cảnh giới.

Cũng may lúc này cũng không có người biết, nếu không cho dù giáo chủ cấp nhân vật đều phải bị khiếp sợ đến.

Phải biết rằng, đến Thái Ất kim tiên cảnh giới, mỗi người đều là ngút trời tài, nhưng dù là như thế, bọn họ mỗi một lần tiến bộ đều là gian nan vô cùng, đều là muốn lấy vạn năm thậm chí trăm vạn năm, trăm triệu năm qua tính toán. Mà Hạ Vân Kiệt lại gần ở mười năm trong vòng, lập tức liền tu luyện đến Thái Ất kim tiên sơ kì cảnh giới cao nhất, này lại như thế nào không cho giáo chủ cấp nhân vật nếu là biết cũng muốn bị khiếp sợ đến?

Bất quá Hạ Vân Kiệt đối chính mình ngắn ngủn mười năm lấy được thành tựu một điểm cũng không cảm thấy kinh ngạc cùng ngoài ý muốn.

Hắn kế thừa thiên đạo tri thức nguyên bản liền đủ để so sánh giáo chủ, chính là trước kia vẫn không có thể hiểu ra thôi. Nay một cước bước vào Thái Ất kim tiên đại đạo, lập tức liền một thông trăm thông, trước kia có liên quan Thái Ất kim tiên này trình tự rất nhiều không hiểu không rõ thiên đạo, tĩnh hạ tâm đến nhất suy tư nhất tìm hiểu, rất nhanh liền bỗng nhiên hiểu được.

Hắn tình huống hiện tại, kỳ thật liền theo chúng ta trước kia ở học sinh thời đại học rất nhiều tri thức, nhưng bởi vì không có tự mình trải qua, luôn cái hiểu cái không, chờ tiến vào xã hội, tự mình trải qua qua, liền bỗng nhiên sáng sủa, đem rất nhiều trước kia cái hiểu cái không tri thức lập tức liên hội quán thông đứng lên là cùng cái đạo lý.

Không bước trên Thái Ất kim tiên đại đạo khi, Hạ Vân Kiệt trong đầu có tái nhiều có liên quan này cảnh giới tri thức, cũng chỉ có thể làm cho hắn giống như ngắm hoa trong sương, chung quy không thể tinh tường nhìn đến hoa trong sương, cũng không thể tự tay chạm đến đến hoa trong sương. Nay một bước thượng Thái Ất kim tiên

đại đạo, hắn liền rành mạch thấy được hoa trong sương, nó tiên diễm nhan sắc, nó văn lộ, nó phấn hoa, thậm chí hắn còn có thể tự tay đụng đến nó, hết thảy không còn là ngắm hoa trong sương.

Nguyên lai đây là Thái Ất kim tiên đại đạo! Trước kia có liên quan này cảnh giới thiên đạo liền lập tức thông hiểu đạo lí.

Nhưng Thái Ất kim tiên trung kỳ cảnh giới cũng là một cái khác trình tự, nó cùng Thái Ất kim tiên sơ kì cảnh giới trong lúc đó có một đạo thật sâu hồng câu, sẽ thấy cũng không phải Hạ Vân Kiệt có thể ở trong khoảng thời gian ngắn vượt qua đi.

“Xem ra muốn tiến thêm một bước tìm hiểu thấu Thái Ất kim tiên trung kỳ cảnh giới, còn kém rất nhiều a!” Tĩnh tọa mười năm Hạ Vân Kiệt chậm rãi mở mắt, khóe miệng mang theo một tia vui mừng cùng tiếc nuối sảm tạp cùng một chỗ ý cười, trên người nở rộ sáng mờ, trên đầu như ẩn như hiện khánh vân cũng vào thân thể hắn, cường đại hơi thở cũng lặng yên biến mất.

“Mười năm, cũng không biết bên ngoài tình huống thế nào?” Hạ Vân Kiệt trong lòng vừa động, đạp bước ra tư thân hiên, đi tới tiên vương điện.

“Lão gia ngươi xuất quan !” Tiên vương điện, đang ở xử lý chứa nhiều sự tình Dao Trì Thánh Nữ nhìn đến Hạ Vân Kiệt, không khỏi một trận kinh hỉ.

“Bái kiến tiên vương điện hạ!” Trong điện chúng tướng sĩ gặp Hạ Vân Kiệt tiến vào, tất cả đều ào ào quỳ xuống đất lễ bái, nhìn phía hắn hai mắt tràn ngập cuồng nhiệt sùng bái cùng kính sợ.

“Ha ha, không sai, không sai. Ngắn ngủn mười năm trong vòng, các ngươi đều có không nhỏ tiến bộ.” Hạ

Vân Kiệt nay loại nào tu vi, ánh mắt đảo qua liền đem người ở đây tu vi nhìn xem hoàn toàn rõ ràng, không khỏi tâm tình tốt nói.

Khi nói chuyện, Hạ Vân Kiệt đi lên ngai vàng, mà Dao Trì Thánh Nữ tắc sớm đã đứng dậy, giống như trước giống nhau lẳng lặng đứng ở hắn phía sau, chính là nhìn hắn ánh mắt mang theo hóa không ra nùng tình cùng tự hào.

“Hiện tại Tụ Quật châu tình huống thế nào ?” Hạ Vân Kiệt mặt mang mỉm cười hỏi nói.

Mọi người gặp Hạ Vân Kiệt đặt câu hỏi, trên mặt đều nhộn nhạo mở mỉm cười, sau đó ào ào hướng Dao Trì Thánh Nữ nhìn lại.

Dao Trì Thánh Nữ bước ra khỏi hàng, hướng Hạ Vân Kiệt hơi hơi phúc thân nói:“Hồi tiên vương, mười năm trước long hầu sơn một trận chiến, tiên vương đại hiển thần uy, đánh bại Văn Thù Quảng Pháp cùng Bì Na Dạ Già, trấn sát Phùng Mông sau, thần thiếp cùng Ngao Lệ còn có chúng thiên quân lĩnh chúng tướng sĩ thừa thắng xông lên, tấn công hạ tiễn sơn, thu hoạch vô số kể thiên tài địa bảo.”

Gặp Dao Trì Thánh Nữ nói tới đây, trong điện tướng lãnh trên mặt đều lộ ra tươi cười. Bọn họ mấy năm nay tiến bộ lớn như vậy, liền theo tiễn sơn bên kia được chứa nhiều thiên tài địa bảo có liên quan.

Phải biết rằng kia nhưng là một Thái Ất kim tiên cất chứa, một cái từng thổi quét quá nửa Tụ Quật châu thế lực lớn cất chứa! Trong đó thiên tài địa bảo có thể nghĩ có bao nhiêu?

“Tấn công hạ tiễn sơn không lâu, Giao Ma Vương, Sư Đà Vương còn có Ngu Nhung Vương dẫn trướng hạ

chúng tướng tiến đến tương trợ. Tiên vương phân thân gặp đến đây bọn họ, không nữa cái gì phải lo lắng, liền cách tiễn sơn, không hề cùng chúng ta cùng chinh chiến.”

Long hầu sơn một trận chiến, kia ba người chính là Hạ Vân Kiệt phân thân đã bại lộ, Dao Trì Thánh Nữ tự nhiên không có gì phải giấu diếm nữa.

“Việc này ta biết, sau lại đâu?” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

3 đại phân thân ở long hầu sơn một trận chiến trung thu hoạch pha phong, chỉ kém một điểm có thể đột phá trở thành vu tổ, đã có Giao Ma Vương ba đại tuyệt thế yêu vương đến tương trợ, bọn họ tự nhiên liền khẩn cấp địa chấn thân đi hoa quả sơn, cùng Tôn Ngộ Không cùng nhau lấy chiến ngộ đạo đi.

“Tiên vương phân thân rời đi sau, thần thiếp mệnh Thủy Hạo Trạch phụ tử trấn thủ tiễn sơn, Tây Hải long vương lưu lại một bộ phận đắc lực tài tướng, khải hoàn hồi Tây Hải, miễn cho người có tâm buộc tội hắn. Long môn ba phái cũng đều tự trở về sơn môn, để tránh có người thừa dịp hư mà vào. Này khác đại quân thì tại Tịch Hàn, Tịch Thử, Tịch Trần, Giao Ma Vương, Sư Đà Vương cùng Ngu Nhung Vương sáu vị thiên quân các dẫn đại quân chinh phạt Tụ Quật châu các quận. Hổ Lực, Hồng Phát lão tổ, Không Trần chân nhân ba vị thiên quân tắc làm hậu cần bộ đội, ở hậu phương cung cấp trợ giúp cùng thiết lập quận, phủ quản lý tân chinh phạt đến lãnh địa. Bởi vì có tiên vương ở long hầu sơn một trận chiến đại hiển thần uy, sáu vị thiên quân một đường chinh phạt đều thực thuận lợi, cũng có rất nhiều tiên nhân ào ào đến đầu nhập vào. Nay đã có một trăm sáu mươi quận ở chúng ta trong khống chế.” Dao Trì Thánh Nữ hội báo nói.

Nghe nói đã có một trăm sáu mươi quận hoàn toàn ở chính mình trong khống chế, Hạ Vân Kiệt không khỏi rất là động dung.

Phải biết rằng mỗi một quận đều là lớn vô cùng, bình thường tiên nhân cả đời cũng không thấy được có thể đạp biến, có thể nghĩ, ngắn ngủn mười năm phải một trăm sáu mươi cái quận nhét vào nắm trong tay, căn bản là kẻ ngốc nằm mơ. Đương nhiên nếu là khắp nơi thế lực chủ động đến đầu thành, kia lại khác làm khác luận.

“Không sai, không sai.” Hạ Vân Kiệt tâm tình tốt, cho tới bây giờ, hắn này Tụ Quật châu tiên vương mới xem như có chút thật tới danh về.

“Là không sai. Bất quá……” Dao Trì Thánh Nữ đầu tiên là mỉm cười gật đầu phụ họa, bất quá theo sát sau sắc mặt hơi hơi lạnh lùng nói.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1887 : Ba đại phân thân đột phá

“Bất quá?” Hạ Vân Kiệt sắc mặt hơi hơi trầm xuống.

“Bất quá mặc dù có rất nhiều thế lực kinh sợ cùng tiên vương uy nghiêm, không dám cùng ta tiên vương phủ đánh trận, ào ào đầu thành. Nhưng rất nhiều nguyên thuộc loại tây phương giáo thế lực vẫn như cũ dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, vẫn tọa sơn quan hổ đấu kim đình sơn Đạo Hành thiên tôn cùng nhị tiên sơn Hoàng Long chân nhân ở long hầu sơn một trận chiến sau, đột nhiên đại khai sơn môn, quảng chiêu môn đồ, rất nhiều thế lực đều ào ào đầu nhập bọn họ môn hạ.” Dao Trì Thánh Nữ nói đến mặt sau khi, biểu tình có chút căm giận không cam lòng.

Trong điện các tướng sĩ đồng dạng như thế.

Thiên đình là tam giáo cộng lập, Xiển giáo chủ đạo. Nguyên Thủy Thiên Tôn phù triệu, cho dù Ngọc Đế cũng không dám vi phạm.

Thông tục một điểm nói, Nguyên Thủy Thiên Tôn đó là thái thượng hoàng.

Cho nên thân là tiên vương, Hạ Vân Kiệt có thể cùng tây phương giáo hoàn toàn xé rách da mặt, có thể trấn sát tây phương giáo hộ pháp, nhưng không thể công nhiên cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn đối nghịch. Mà trên thực tế, ở cùng tây phương giáo đã thành không chết không ngừng cục diện sau, lúc này hắn cũng tuyệt đối không có khả năng sẽ cùng Xiển giáo kết thù.

Trừ phi hắn có được cùng giáo chủ chống lại thực lực, nếu không lúc này sẽ cùng Xiển giáo kết thù, căn bản chính là nhàn sống được không kiên nhẫn.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt quý là tiên vương, thực lực thẳng bức phó giáo chủ, nếu chính là bình thường Xiển giáo đệ tử dám cùng hắn đối nghịch, hắn tự nhiên nói giết liền giết, ai cũng không dám nói cái gì. Nhưng Đạo Hành thiên tôn cùng Hoàng Long chân nhân đều là Nguyên Thủy Thiên Tôn thủ hạ thân truyền đệ tử, tự nhiên xa không phải bình thường Xiển giáo đệ tử có thể so sánh với. Ở mỗ một loại trình độ, bọn họ kỳ thật đại biểu cho là Nguyên Thủy Thiên Tôn thái độ.

Dao Trì Thánh Nữ như vậy khôn khéo nữ nhân, tự nhiên có thể nghĩ vậy một điểm, cho nên nàng biểu tình mới có thể như vậy căm giận không cam lòng.

“Ha ha, như vậy cũng tốt. Tụ Quật châu mở mang vô ngần, bổn vương ở Tụ Quật châu phát triển thời gian cũng ngắn, thật muốn đem toàn bộ Tụ Quật châu nhét vào tiến vào, cũng không có bao nhiêu khả dùng mới đi chăm sóc, khó tránh khỏi muốn sai lầm. Nay Đạo Hành thiên tôn cùng Hoàng Long chân nhân nhiệt tâm, tạm thời từ bọn họ hỗ trợ chăm sóc quản lý cũng tốt. Về phần này tây phương giáo ở Tụ Quật châu dư nghiệt, bọn họ dám dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, mệnh các vị thiên quân không cần lưu tình, trực tiếp trấn sát đó là.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy ngược lại nở nụ cười, phong khinh vân đạm nói, chỉ có nói đến tây phương giáo dư nghiệt khi, mới vừa rồi hơn một phần lãnh lệ.

“Tạm thời!” Dao Trì Thánh Nữ cùng trong điện đại tướng nhấm nuốt Hạ Vân Kiệt nói này hai chữ, rất nhanh cũng thoải mái đi theo nở nụ cười, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt lộ ra nồng đậm sùng bái cùng tin tưởng.

Nếu là trước kia, bọn họ đối Hạ Vân Kiệt thoái nhượng ẩn nhẫn còn sinh quá hoài nghi, nhưng trải qua long hầu sơn một trận chiến, bọn họ sẽ thấy cũng không có hoài nghi.

Không phải sao? Năm đó Phùng Mông như vậy cường thế, thế lực cơ hồ thổi quét quá hơn phân nửa cái Tụ Quật châu, mỗi người rất khó coi Hạ Vân Kiệt, cho rằng Hạ Vân Kiệt chỉ biết co đầu rút cổ ở Thạch Cừ quận không dám ra.

Khả kết quả đâu, Phùng Mông lại kiêu ngạo bao lâu thời gian?

Hiện tại Đạo Hành thiên tôn cùng Hoàng Long chân nhân, cho dù sau lưng có Xiển giáo duy trì, so với Phùng Mông bọn họ còn muốn khó giải quyết, nhưng ở Dao Trì Thánh Nữ đám người xem ra, cuối cùng cũng đem chính là Phùng Mông đám người phiên bản.

“Tiên vương điện hạ anh minh!” Mọi người thoải mái sau, ào ào quỳ một gối xuống ca tụng nói.

“Ha ha, cái gì anh minh không anh minh, chủ yếu là còn là bổn vương nay thực lực còn chưa đủ a. Bằng không, bổn vương đã sớm trấn áp kia Đạo Hành thiên tôn cùng Hoàng Long chân nhân.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên cười nói, một điểm cũng không kiêng dè.

“Tiên vương điện hạ khiêm tốn, nếu không phải Đạo Hành thiên tôn cùng Hoàng Long chân nhân sau lưng có Xiển giáo duy trì, tiên vương điện hạ muốn trấn áp bọn họ lại có rất khó?” Ngụy Sùng nịnh hót nói.

Ngụy Sùng trước mắt còn không có đột phá đến kim tiên, hơn nữa hắn tựa hồ càng thích hợp trù tính chung quản lý việc, cho nên hiện tại chinh phạt tự nhiên không thích hợp hắn, tấn công hạ tên sơn sau, hắn liền tùy Dao Trì Thánh Nữ trở về tiên vương thành, tiếp tục phụ trách kiến tạo tiên vương thành một ít lớn nhỏ sự vụ.

“Ha ha, ngươi này Ngụy Sùng miệng là càng ngày càng

biết nói.” Hạ Vân Kiệt tâm tình tốt cười rộ lên.

Mọi người gặp tiên vương tâm tình tốt, cũng đều đi theo nở nụ cười. Chính vui vẻ cười là lúc, Hạ Vân Kiệt đột nhiên dừng cười, cũng không biết là nghĩ nổi lên sự tình gì, trên mặt lộ ra một tia kỳ quái biểu tình.

Mọi người thấy thế cũng đều vội vàng ngừng cười, đều dùng tò mò ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Ha ha, thật sự là trời cũng giúp ta! Lam Nhi, nơi này giao cho ngươi phụ trách, bổn vương muốn đi một chuyến hoa quả sơn.” Nói xong, Hạ Vân Kiệt cũng không chờ Dao Trì Thánh Nữ đáp lời, đã hóa thành một đạo cầu vồng biến mất ở trong điện.

Hai trăm nhiều năm trước, Hạ Vân Kiệt đi Đông Hải vùng tìm kiếm vu tổ câu mũi nhọn kỳ khi từng đồ kinh hoa quả sơn, chính là lúc ấy không thích hợp cùng Tôn Ngộ Không tướng nhận thức, tị mà không thấy, mà nay tranh hắn là cố ý đi hoa quả sơn.

Chỉ thấy hoa quả sơn tọa lạc cho Đông Hải phía trên, ngọn núi cao nhất thứ thiên mà lên, mây ở sườn núi, cũng không biết có bao nhiêu cao.

Hạ Vân Kiệt còn chính là xa xa vọng đến hoa quả sơn, liền cảm thấy có ba cỗ cực kì khủng bố, bá đạo, viễn cổ hơi thở theo hoa quả sơn phương hướng phóng lên cao. Quấy thiên địa khí cơ, liền ngay cả Đông Hải đều nhấc lên vạn trượng sóng biển.

Hạ Vân Kiệt thấy thế lại là kinh hỉ lại tiềm thức cảm thấy một tia lo lắng.

Ba đại phân thân muốn làm ra lớn như vậy động tĩnh, người khác có lẽ phát hiện không đến, nhưng giáo chủ cấp nhân vật khẳng định nhận thấy được.

Cây cao vượt rừng gió sẽ dập!

Nếu tây phương giáo hai vị giáo chủ nhận thấy được, lấy bọn họ lòng dạ tâm tính, còn có thể tùy ý hắn phát triển sao? Nguyên Thủy Thiên Tôn còn có thể tùy ý Ngọc Đế cùng hắn liên hợp sao?

Ngay tại Hạ Vân Kiệt trong lòng dâng lên một tia lo lắng là lúc, nghĩ không tiếc làm cho Vương Mẫu nương nương cùng Từ Hàng đạo cô phát hiện cũng muốn tế ra tiên thiên bàn đào thụ cùng tiên thiên dương liễu thân cây nhiễu che lấp này hơi thở khi, bỗng nhiên có vạn trượng kim quang phóng lên cao, sau đó rơi xuống dưới, phảng phất một cái màu vàng cái chụp đem kia ba cỗ khủng bố, bá đạo, viễn cổ hơi thở bao phủ lên.

Kia màu vàng cái chụp không chỉ có có Tôn Ngộ Không vô cùng cường đại bá đạo hơi thở, cũng có một cỗ vô cùng viễn cổ lâu dài, cùng thiên địa tuy hai mà một tổ mạch hơi thở.

Hạ Vân Kiệt thấy thế không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, đồng thời nhớ tới một việc, thần niệm lẻn vào bất tử thần sơn, hỏi Vu Hàm nói:“Sư phụ, ta vị này hầu ca chính là một khối tiên thạch hội tụ tổ mạch linh khí dựng dục mà sinh. Hắn ở hoa quả sơn liền có thể điều động tổ mạch linh khí, ngài xem nếu có này tổ mạch hơi thở che lấp, đệ tử đột phá huyền vu cảnh giới hay không……”

“Vương giả hơi thở còn muốn càng hơn vu tổ hơi thở, tổ mạch hơi thở chỉ có thể che lấp một bộ phận, không thể hoàn toàn che lấp.” Vu Hàm không đợi Hạ Vân Kiệt nói xong liền phủ định nói.

Đối với Vu Hàm trả lời, Hạ Vân Kiệt cũng không có nhiều lắm ngoài ý muốn, tuy rằng như trước khó tránh khỏi có

chút thất vọng, bất quá đảo mắt cũng hãy thu nổi lên thất vọng tâm tình, mà là kinh hỉ nhìn kia ở kim quang bao phủ hạ ba cỗ hơi thở không ngừng hướng lên trên va chạm, kia hơi thở càng ngày càng cường đại, càng ngày càng táo bạo, mà kia kim quang tráo kim quang cũng càng ngày càng chói mắt.

Xa xa nhìn lại, hoa quả sơn trên không phảng phất giắt một cái màu vàng thái dương bình thường, làm cho người ta không thể nhìn thẳng.

Hồi lâu kia cường đại thô bạo hơi thở mới vừa rồi dần dần thu liễm đứng lên, mà kia màu vàng màn hào quang cũng dần dần trở thành nhạt, cuối cùng biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1888 : Bái phỏng hoa quả sơn

Hạ Vân Kiệt gặp màu vàng màn hào quang biến mất, không khỏi vui vẻ, giá tường vân bay tới hoa quả sơn.

Bất quá không đợi hắn rớt xuống tường vân, sớm có Tôn Ngộ Không trướng hạ bảy mươi hai động yêu vương chi nhất tuần sơn Hổ Vương dẫn chúng yêu binh yêu tướng, đem đầu hổ đại đao đối với Hạ Vân Kiệt nhất chỉ, uy phong lẫm lẫm nói:“Ngột kia đạo nhân, nơi này là hoa quả sơn, không phải ngươi có thể tùy tiện vào ra, nhanh nhanh rời đi.”

“Ta là Tụ Quật châu tiên vương, đặc đến bái kiến Tề Thiên đại thánh, còn thỉnh đạo hữu đi vào bẩm báo.” Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không theo này tuần sơn Hổ Vương trí khí, thấy thế hơi hơi chắp tay nói, không có chút tiên vương cái giá.

“Tụ Quật châu tiên vương? Ngươi nói ngươi chính là kia đánh bại Văn Thù Quảng Pháp cùng Bì Na Dạ Già, trấn sát Phùng Mông, nhà của ta đại vương huynh đệ, Tụ Quật châu tiên vương?” Tuần sơn Hổ Vương nghe vậy vội vàng thu hồi đầu hổ đại đao, một bên chắp tay, một bên hãy còn còn có chút không thể tin được nhìn Hạ Vân Kiệt hỏi.

Không có biện pháp, đến Hạ Vân Kiệt như vậy trình tự địa vị, bình thường xuất hành đều là tiền hô hậu ủng, lại làm sao như vậy cô linh linh một người giá tường vân mà đến.

“Ngươi này lão hổ, bản đại thánh huynh đệ chẳng lẽ còn có người dám giả mạo chưa từng?” Ngay tại phía sau, có một đạo thanh âm theo hoa quả đỉnh núi đến, chính là kia thanh âm hơi thở tựa hồ có chút hỗn loạn.

Theo sát sau, Tôn Ngộ Không lại nói:“Lão đệ, ngươi lại trước tự tiện, ta lão Tôn cần điều tức một phen.”

“Vất vả Hầu ca, ngươi chỉ để ý trước điều tức, không cần quản ta.” Hạ Vân Kiệt biết vừa rồi Tôn Ngộ Không mượn tổ mạch chi linh khí che lấp ba đại phân thân đột phá vu tổ khi hơi thở, hao phí thật lớn tinh lực, trong lòng rất là cảm kích, nghe vậy vội vàng nói.

Tôn Ngộ Không “Ân” thanh, liền không lên tiếng nữa.

“Tiên vương điện hạ, tiểu nhân thất lễ, bên trong thỉnh, bên trong thỉnh.” Tuần sơn Hổ Vương gặp Tôn Ngộ Không mở miệng, tự nhiên đối Hạ Vân Kiệt thân phận xác nhận không có lầm, vội vàng liên tục chắp tay thi lễ nói, chính là vụng trộm nhìn về phía hắn ánh mắt còn là khó tránh khỏi mang theo một tia nghi hoặc.

Không có biện pháp, không có tận mắt nhìn thấy, thật sự rất khó tin tưởng trước mắt vị này thoạt nhìn phổ thông bình thường nam nhân, thế nhưng sẽ là khủng bố nhân vật trấn sát một vị vu tổ.

Tuần sơn Hổ Vương vừa đem Hạ Vân Kiệt dẫn tới sơn môn cửa, sớm có bốn vị thân phi kim giáp, thân hình cao lớn, cả người dài kim mao cùng lôi công miệng kim tiên theo ngọn núi vội vã đi ra, xa xa nhìn đến Hạ Vân Kiệt liền chắp tay thi lễ hành lễ nói:“Gặp qua tiên vương điện hạ!”

Tôn Ngộ Không danh dương tiên giới, liên quan hắn trướng hạ bốn kiện tướng cùng bảy mươi hai động yêu vương cũng đều thành tiên giới danh nhân.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng có nghe thấy, gặp đến đây bốn lôi công miệng, cả người lông rậm kim tiên, biết bọn họ hẳn là chính là hoa quả sơn bốn kiện tướng mã, lưu

hai nguyên soái, băng, ba hai tướng quân, lại thấy bọn họ đều có đứng đầu kim tiên thực lực, cũng là không dám thất lễ, vội vàng chắp tay thi lễ đáp lễ nói:“Gặp qua bốn vị đạo hữu, làm phiền xa đón.”

“Tiên vương điện hạ trực tiếp xưng hô chúng ta lão Mã, lão Lưu, lão Băng, lão Ba là đến nơi.” Cầm đầu Mã nguyên soái khiêm tốn nói.

“Ha ha, ta đây sẽ không khách khí.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Tiên vương là nhà ta đại vương huynh đệ, nên không cần như vậy khách khí, tiên vương bên trong thỉnh.” Bốn vị kiện tướng gặp Hạ Vân Kiệt tính cách hào sảng, đều thật là thích, cười mời nói.

Vì thế Hạ Vân Kiệt theo bốn người vào sơn môn, dọc theo sơn đạo đi bộ mà lên. Hai bên vách núi đen vách đá, lộ như thang trời, thẳng tắp mà lên, sơn tráo *, mênh mông mây mù, hai bên sinh rất nhiều lão tùng thúy bách, thiết làm đá lởm chởm.

Hạ Vân Kiệt ở bốn người dẫn dắt hạ, đi rồi một trận, liền đem một đóa đóa đám mây xa xa súy ở tại dưới chân. Người ở trong núi đi, mây một đóa đóa xa xa tại hạ phương bay, mà trước mắt còn lại là rộng mở trong sáng, mãn sơn toàn là cây đào, cây táo, kỳ dị dưa và trái cây, muôn hoa đua thắm khoe hồng, thanh tùng thúy bách, một cái thác nước cũng không biết bao nhiêu vạn trượng ngọn núi đỉnh giắt xuống dưới, tựa như thủy liêm.

Thủy liêm trước là một cái thật to, sâu không thấy đáy, giống như thúy ngọc bích đàm. Tái đi phía trước, còn lại là một mảnh không rộng rãi núi rừng, có bạch viên, kim viên, còn có các loại hầu nhi ở trong đó chơi đùa. Này viên hầu nhi, đa số đều đã mở linh trí, cũng có chút còn

là chính là bình thường viên hầu.

Này viên hầu nhìn đến Hạ Vân Kiệt đám người đến, cũng không kinh ngạc, chỉ để ý ở núi rừng chơi đùa.

Nhìn này một màn, Hạ Vân Kiệt trong lòng không khỏi có chút cảm khái, ai có thể nghĩ đến, hung danh truyền xa toàn bộ tiên giới hoa quả sơn thủy liêm trước động, không phải trọng binh gác, không phải cường giả như lâm, mà là như thế bình thường, ngay cả bình thường hầu nhi đều có thể ở trong này chơi đùa đâu?

Bốn vị kiện tướng đem Hạ Vân Kiệt dẫn vào trong thủy liêm động.

Thủy liêm động có khác động thiên, không gian thật lớn, bất quá bên trong bố trí lại thật là đơn sơ. Ghế đá, bàn đá, cầu đá, cũng không có cái gì xa hoa này nọ.

“Nhà của ta đại vương lúc này đang ở trong động tu luyện, tạm thời không thể thoát thân, còn thỉnh tiên vương thứ lỗi.” Mã nguyên soái mời Hạ Vân Kiệt nhập tọa, có hầu nhi mang lên các loại kỳ dị dưa và trái cây còn có nước trà tiên nhưỡng.

“Sơn dã địa phương, chỉ có này đó tầm thường dưa và trái cây, tự nhưỡng rượu thủy, tiên vương điện hạ chớ để ghét bỏ.” Mã nguyên soái chỉ vào bàn đá bãi tất cả dưa và trái cây, tự nhưỡng rượu thủy khách khí nói, bất quá lời nói tuy là khách khí, hãy nhìn vẻ mặt của hắn cũng là mang theo một tia tự hào.

“Mã nguyên soái khách khí, hoa quả sơn là tổ mạch cách nơi, này đó dưa và trái cây đều là chịu tổ mạch linh khí dễ chịu, nếu không phải ta nhờ Hầu ca phúc, thật đúng là ăn không đến đâu.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ha ha, tiên vương quả nhiên có nhãn lực. Không phải

ta lão Mã khoe khoang, này đó dưa và trái cây tuy rằng so với không thể Vương Mẫu nương nương bàn đào viên sản xuất dưa và trái cây bàn đào, nhưng so với này khác một ít địa phương lại muốn còn hơn rất nhiều, người bình thường thật đúng là ăn không đến.” Gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, bốn kiện tướng trên mặt đều lộ ra tự hào biểu tình.

“Quả thật là dưa và trái cây tốt, dưa và trái cây tốt.” Hạ Vân Kiệt ngay cả ăn vài cái, cảm giác phá lệ ngọt thúy, còn có chứa nhè nhẹ linh khí, không khỏi liên tục trầm trồ khen ngợi.

Gặp Hạ Vân Kiệt liên tục trầm trồ khen ngợi, bốn vị kiện tướng trên mặt đều lộ ra tự đắc ý cười, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt cũng vui mừng rất nhiều.

“Đến đến, tiên vương nếm thử chúng ta tự nhưỡng hầu nhi rượu.” Mã nguyên soái lại hiến vật quý giống như bưng lên chén rượu nói.

“Rượu ngon, rượu ngon.” Hạ Vân Kiệt bưng lên uống một ngụm, liền hai mắt mạnh sáng ngời, một ngụm đem chén trung rượu uống cạn, sau đó cũng không khách khí, chính mình cấp chính mình thêm đầy một ly, giơ lên đi kính bốn vị kiện tướng.

Kia bốn vị kiện tướng đều là hào sảng hạng người, Hạ Vân Kiệt loại này “Giọng khách át giọng chủ” thực hiện, ngược lại làm cho bọn họ phá lệ thích, ào ào nâng chén cùng hắn Hạ Vân Kiệt uống rượu.

Ăn uống linh đình, thường xuyên qua lại, nhưng thật ra uống vài đàn hầu nhi rượu.

Này hầu nhi rượu đều là tiên gia dưa và trái cây sản xuất, tác dụng chậm cũng không phải là thế gian rượu có thể so sánh. Hạ Vân Kiệt tu vi cao thâm đổ khá tốt,

kia bốn vị kiện tướng uống nhiều sau liền có chút cảm giác say, hơn nữa cũng cùng Hạ Vân Kiệt hỗn quen, nói về nói đến liền không có phía trước câu thúc.

“Tiên vương, chúng ta nghe ta gia đại vương nói, ngươi ở long hầu sơn từng trấn sát Phùng Mông. Liền ngay cả chúng ta đại vương đều nói, thật muốn cùng ngươi chiến đứng lên, cũng không nhất định là đối thủ của ngươi. Chúng ta cũng không phải không tin nhà ta đại vương mà nói, chính là tai nghe vì hư, mắt thấy vì thật, không bằng thừa dịp hôm nay ta gia đại vương còn tại tu luyện, nhàn rỗi cũng là nhàn rỗi, chúng ta quá cái mấy chiêu như thế nào?” Có nhất hiếu chiến Ba tướng quân híp có chút đỏ lên ánh mắt, đối Hạ Vân Kiệt nói.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1889 : So chiêu

“Ha ha, ta cùng với Hầu ca lại làm sao có thể so sánh, còn là tính, tính.” Hạ Vân Kiệt xua tay nói. Nói như thế nào hắn đều là ở xa tới là khách, lại sao có thể cùng bốn vị kiện tướng đánh nhau. Huống hồ hắn nay đã đứng ở Thái Ất kim tiên sơ kì cao nhất cảnh giới, so với mười năm trước long hầu sơn một trận chiến còn muốn lợi hại rất nhiều, bốn đại kiện tướng tuy rằng cũng đều là đứng đầu kim tiên, nhưng cùng nay hắn nhất so với cũng bất quá chính là tiểu hài tử bình thường, Hạ Vân Kiệt cũng đề không nổi cái gì hứng thú đến.

“Như thế nào? Tiên vương đây là khinh thường chúng ta sao?” Có điểm uống hơn Ba nguyên soái bắt đầu có điểm không vui ý, đỏ mặt nói.

Được, xem ra một trận chiến này là không có biện pháp tránh né. Hạ Vân Kiệt thấy thế, biết tái cự tuyệt đi xuống, nhưng thật ra có chút nhục nhã bọn họ ý tứ, đành phải cười đứng lên nói:“Ta cũng không có này ý tưởng, mọi người đã nhất định phải cùng ta luận bàn, chúng ta đây liền quá hai chiêu.”

“Ha ha, quá hai chiêu, quá hai chiêu.” Tứ kiện tướng gặp Hạ Vân Kiệt đáp ứng xuống dưới, đều rất là vui vẻ, sau đó lại đi ra thủy liêm động, đi tới hoa quả sơn một chỗ vô cùng mở mang bình địa.

Kia mở mang bình địa thượng, bốn phía bố rậm rạp cấm chế trận pháp.

Hạ Vân Kiệt cùng 4 kiện tướng đến lúc đó, nơi nào có chút tướng sĩ đang ở nơi nào trảo đối chém giết, trong đó cũng có kim tiên cấp tướng sĩ.

Đối đấu khi sinh ra thật lớn lực đánh vào, mỗi khi muốn

xông ra này khối mở mang bình địa, liền có đạo đạo sáng mờ theo bốn phía sáng lên, chặn kia thật lớn lực đánh vào, kia sáng mờ có chứa một tia tổ mạch hơi thở, kéo dài không dứt, mặc có bao nhiêu lớn lực đánh vào đều bị cản trở về.

Nguyên lai, này đó cấm chế trận pháp đều là mượn dùng tổ mạch lực bố trí, phòng ngự năng lực rất mạnh.

“Con nhóm, đều tan, đều tan. Bản tướng muốn cùng tiên vương luận bàn luận bàn.” Hạ Vân Kiệt đang ở quan sát là lúc, Ba tướng quân đã đối với so đấu trong sân chúng tướng sĩ hét lên.

Này so đấu trong sân chúng tướng sĩ gặp là bốn đại kiện tướng đến đây, vội vàng ngừng so đấu, ào ào tiến lên đây bái kiến bốn vị kiện tướng cùng Hạ Vân Kiệt. Chính là nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt lại mang theo một tia nghi hoặc, hiển nhiên là không biết Hạ Vân Kiệt.

Bốn vị kiện tướng đều vội vã cùng Hạ Vân Kiệt so đấu, tự nhiên là mặc kệ chúng tướng sĩ, hơn nữa Ba tướng quân, lại khẩn cấp xuống so đấu tràng, trong tay nắm một cây kim quang xán xán đại côn, hướng Hạ Vân Kiệt kêu lên:“Tiên vương điện hạ, bắt đầu đi.”

Hạ Vân Kiệt thấy chỉ có Ba tướng quân một mình một người hướng chính mình khiêu chiến, không khỏi có chút dở khóc dở cười. Lấy hắn nay thực lực, liền Ba tướng quân một người, kia còn so với cái gì, trực tiếp một bàn tay đi xuống, chiến đấu liền kết thúc.

“Các ngươi bốn người cùng nhau đi.” Có đôi khi rất khiêm nhượng kỳ thật cũng là đối với đối phương không tôn trọng, Hạ Vân Kiệt do dự hạ, quay đầu đối mã lưu hai nguyên soái cùng Băng tướng quân nói.

4 kiện tướng thừa dịp rượu hưng muốn cùng Hạ Vân

Kiệt so đấu, kỳ thật là vì không phục nhà mình đại vương nói chính mình mới có thể còn chiến bất quá hắn. Bởi vì ở bọn họ trong mắt, Tôn Ngộ Không kia nhưng là Tề Thiên đại thánh, ngay cả Ngọc Đế lão nhân đều dám mạo phạm khủng bố nhân vật, là vô địch, cho nên lúc trước vừa nghe Tôn Ngộ Không như vậy tôn sùng khích lệ Hạ Vân Kiệt, trong lòng liền có không phục.

Nay Hạ Vân Kiệt nói được như vậy cường thế, bốn người tự nhiên càng phát ra không phục, nghĩ rằng nếu hắn như vậy tự tin, vậy cho hắn một điểm lợi hại nhìn một cái, cũng miễn cho hắn xem thường bọn họ hoa quả sơn.

“Nếu tiên vương nói như vậy, chúng ta đây liền cung kính không bằng tuân mệnh.” Mã lưu hai nguyên soái cùng Băng tướng quân nghe vậy cũng hạ so đấu tràng, phân biệt xuất ra binh khí.

Mã lưu hai nguyên soái sử là đại hãn đao, mà Băng tướng quân cùng Ba tướng quân giống nhau, dùng cũng là một cây kim quang côn.

“Đến đây đi!” Hạ Vân Kiệt gặp bốn người lấy binh khí đi ra, khí định thần nhàn nói.

“Tiên vương binh khí đâu?” Bốn người gặp Hạ Vân Kiệt tay không, không khỏi có chút căm tức nói. Này cũng quá không đem bọn họ bốn người để vào mắt, nói như thế nào bọn họ bốn người cũng là hoa quả sơn 4 kiện tướng, đứng đầu kim tiên, cho dù Bì Na Dạ Già bực này Thái Ất kim tiên nếu chống lại bọn họ bốn người, cũng phải ngoan ngoãn lấy ra kim cương ngỗ, không dám có nửa điểm khinh thường, lại giống như Hạ Vân Kiệt như vậy, bàn tay trần vừa đứng, liền dám cùng bọn họ một trận chiến.

“Ta da dầy, các ngươi bốn người cứ việc sử lực đến

đánh.” Hạ Vân Kiệt cười nhẹ nói.

Bốn người nghe vậy đều cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, sau đó cuối cùng gật gật đầu nói:“Tốt lắm, tiên vương cẩn thận rồi.”

Nói xong, bốn người liền phân biệt cử đại hãn đao, kim quang côn đối với Hạ Vân Kiệt trên người chào hỏi.

Hạ Vân Kiệt thấy thế trực tiếp nâng tay đi chống đỡ.

“Thương thương thương thương!” Đại hãn đao cùng kim quang côn đánh vào Hạ Vân Kiệt cánh tay, tiên ra điểm điểm hỏa quang, nhưng không ở hắn cánh tay lưu lại nửa điểm dấu vết.

“Ha ha! Bốn vị tướng quân chớ để lưu thủ, có bao nhiêu đại lực khí cứ việc sử đến đó là.” Hạ Vân Kiệt một bên hai tay huy động, ngăn trở bốn người binh khí, một bên cười nói.

Nguyên lai bốn người tuy rằng căm tức Hạ Vân Kiệt tự đại, không đem bọn họ đặt ở trong mắt, nhưng Hạ Vân Kiệt dù sao cũng là Tôn Ngộ Không huynh đệ, bốn người cũng là không dám thực bị thương hắn, cho nên vừa rồi xuống tay chính là sử năm phần lực cũng không đến.

Bất quá Hạ Vân Kiệt này huy cánh tay nhất chắn, bốn người đều cảm thấy hổ khẩu hơi hơi run lên, thế mới biết đối phương lợi hại, lại thấy hắn như vậy bàn nói, vì thế hét lớn một tiếng “Tốt”, không hề thu lực.

Đều tự nắm đại hãn đao, kim quang côn, cánh tay gân xanh căn căn bạo khởi, đối với Hạ Vân Kiệt toàn lực hoặc phách, hoặc đánh đi.

Bốn vị kiện tướng đều là đứng đầu kim tiên, này toàn lực

thi triển, tự nhiên không phải là nhỏ.

Nhất thời gian ánh đao côn ảnh, đem luyện võ trường không gian đều cấp giảo giống như trong nồi nước sôi bình thường, so đấu tràng trận pháp cấm chế sáng mờ đại thịnh.

“Thương thương thương thương!” Hạ Vân Kiệt huy động hai tay, không chút hoang mang chống đỡ bốn vị kiện tướng tiến công, thật lớn lực đánh vào đem so đấu tràng không gian hướng càng phát ra rung chuyển, trận pháp cấm chế sáng mờ càng phát ra chói mắt, mặt trên dao động không thôi, phảng phất sắp bị bên trong lực đánh vào cấp phá tan bình thường.

Bốn vị kiện tướng gặp Hạ Vân Kiệt quả thực có thể lấy bàn tay trần chống đỡ bọn họ toàn lực công kích, trong lòng đều lại là khiếp sợ lại là kính nể, hiểu được người này quả nhiên thực lực cường đại.

Bất quá bởi vì Hạ Vân Kiệt muốn bận tâm bọn họ mặt mũi, trên cơ bản chính là ở chống đỡ, cũng không có sử nặng tay, cho nên bốn người tuy là khiếp sợ, kính nể, nhưng trong lòng còn là cho rằng Hạ Vân Kiệt so với bọn họ đại vương kém không ít.

Bởi vì nếu là đổi thành bọn họ đại vương, cho dù bọn họ bốn người tề lên, không mấy chiêu sẽ muốn bị trấn áp, mà Hạ Vân Kiệt hiển nhiên chỉ có thể cùng bọn họ đấu cái lực lượng ngang nhau.

Đương nhiên dù là như thế, Hạ Vân Kiệt thực lực cũng đã làm cho bốn người cực kì kính nể, về phần đang xem cuộc chiến người lại nhìn xem tâm tinh lay động, âm thầm thán phục không thôi, đều ở âm thầm đoán rằng kia áo xanh nam tử đến tột cùng là ai, thế nhưng như vậy lợi hại, có thể bàn tay trần cùng bốn vị kiện tướng đánh cho lực lượng ngang nhau.

“Ha ha, thống khoái! Thống khoái! Tiên vương quả nhiên hảo bản sự, chúng ta bốn huynh đệ cũng chỉ có thể với ngươi đấu cái lực lượng ngang nhau. Không bằng như vậy dừng tay đi, chúng ta như vậy cấp bậc so đấu, khởi động là tổ mạch trận pháp nhất cấp phòng hộ, hao phí tiên thạch nhưng là một cái thật lớn số lượng.” Song phương so đấu một trận, bốn người cảm giác say cũng chậm chậm lui xuống, gặp chiến không dưới Hạ Vân Kiệt, đồng thời cũng bận tâm đến Hạ Vân Kiệt thân phận, lo lắng sau Tôn Ngộ Không sẽ trách cứ bọn họ, liền lớn tiếng cười kêu đình.

“Ha ha, như vậy cũng tốt, bốn vị quả nhiên là hảo bản sự.” Hạ Vân Kiệt tự nhiên là cầu còn không được, nghe vậy cười nói.

“Thí tốt bản sự! Lão đệ ngươi không cần cho bọn hắn mặt mũi. Giúp Hầu ca hảo hảo giáo huấn một chút bọn họ, đỡ phải bọn họ có điểm bản sự sẽ không biết nói trời cao đất rộng, thế nhưng còn chẳng biết xấu hổ nói cùng ngươi đấu cái lực lượng ngang nhau, thật sự là làm cho ta lão Tôn mặt đỏ!” Ngay tại song phương muốn ngưng chiến khi, một đạo thanh âm theo thủy liêm động phương hướng truyền đến, tiếp theo mặc màu xám đạo bào Tôn Ngộ Không dừng ở ngoài so đấu tràng.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1890 : Phục rồi

“Bái kiến đại vương!” Đang xem cuộc chiến người gặp Tôn Ngộ Không đã đến, vội vàng ào ào tiến lên bái kiến, đồng thời cũng bị Tôn Ngộ Không nói cấp chấn đến thất điên bát đảo, quả thực có điểm không thể tin được chính mình lỗ tai.

Chẳng lẽ nói, vừa rồi kia nam tử một người bàn tay trần cùng mã lưu hai nguyên soái, băng ba hai tướng quân so đấu, còn không có đem hết toàn lực?

“Khụ khụ, đại vương!” Bốn vị kiện tướng cũng bị Tôn Ngộ Không cấp huấn lại là mặt đỏ, lại là có chút không phục, chỉ là bọn họ xưa nay kính sợ Tôn Ngộ Không, căn bản không dám phản bác.

“Khụ cái gì khụ? Các ngươi trong lòng có phải hay không không phục?” Tôn Ngộ Không đối bốn vị kiện tướng cũng sẽ không giống Hạ Vân Kiệt như vậy khách khí, thấy bọn họ rõ ràng có chút không phục, trực tiếp húc đầu liền mắng đi qua.

“Không có, không có.” Bốn người cuống quít nói, bọn họ đương nhiên không dám nói chính mình trong lòng không phục.

“Không có gì không? Các ngươi tâm tư ta lão Tôn còn có thể không biết.” Tôn Ngộ Không trừng mắt nhìn bốn người liếc mắt một cái, sau đó đối Hạ Vân Kiệt nói:“Lão đệ, đừng giấu diếm, hạ điểm nặng tay, cũng làm cho ta lão Tôn nhìn xem ngươi này mười năm có phải hay không lại tiến bộ.”

“Tiên vương, còn thỉnh chỉ giáo, không cần lưu thủ!” Bốn vị kiện tướng nghe vậy đối Hạ Vân Kiệt cúi đầu ôm quyền nói.

“Lão đệ nhìn xem, ngươi xem xem, này bốn tên rõ ràng là không phục!” Tôn Ngộ Không chỉ vào bốn người nói.

Hạ Vân Kiệt thấy thế, biết chính mình là không có biện pháp tái lưu thủ, đành phải cười khổ nói:“Được rồi!”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt chuyển hướng bốn người nói:“Lần này chỉ sợ đắc tội bốn vị.”

“Tiên vương chớ để nói như thế, ngài chỉ để ý ra tay đó là.” Bốn vị kiện tướng khom người khách khí nói, chính là ngoài miệng tuy rằng nói được khách khí, trong lòng cũng là không phục.

Cũng là, bọn họ bốn người nói như thế nào đều là đứng đầu kim tiên, mà Hạ Vân Kiệt còn là bàn tay trần, chẳng lẽ còn thật có thể bị hắn cấp trấn áp bất thành?

Hạ Vân Kiệt cười cười, sau đó thản nhiên nói:“Bốn vị ra tay đi!”

Bốn người cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, sau đó hét lớn một tiếng, toàn thân pháp lực dâng, trong tay đại hãn đao, kim quang côn hào quang vạn trượng, đối với Hạ Vân Kiệt chào hỏi mà đi.

“Tới tốt!” Hạ Vân Kiệt cười nhẹ, thân mình ở không trung lay động, hiển hai đầu bốn tay pháp thân, trực tiếp duỗi tay bắt bốn người đánh tới binh khí.

“Buông tay!” Hạ Vân Kiệt quát lạnh một tiếng.

Mặc bốn kiện tướng như thế nào mão chừng kình, hai tay cũng là không có biện pháp tái cầm kim quang côn cùng đại hãn đao, bị Hạ Vân Kiệt trực tiếp một tay cấp đoạt đi.

Gặp Hạ Vân Kiệt vừa ra tay liền đoạt bọn họ binh khí, tứ kiện tướng thế này mới tin tưởng Hạ Vân Kiệt vừa rồi quả nhiên là không có dùng ra toàn lực.

Bất quá bốn người đều là dũng mãnh chi tướng, thân xác cũng cực kì cường hãn, tự nhiên sẽ không như vậy nhận thua. Binh khí bị đoạt sau, nổi giận gầm lên một tiếng, không lùi mà tiến tới.

Cánh tay gân xanh căn căn bạo khởi, huy kim quang lòe lòe thiết quyền đối với Hạ Vân Kiệt giã mà đi.

Hạ Vân Kiệt thấy thế ha ha cười, ném đoạt đến binh khí, hiển kim quang bàn tay to chưởng, cầm trụ bọn họ quyền đầu, sau đó mạnh vung, bốn người liền trực tiếp như bao cát bình thường bị quăng đi ra ngoài.

Không đợi bốn người phục hồi tinh thần lại, không trung lại hiện ra bốn chích kim quang bàn tay to, đối với bọn họ liền rơi xuống.

“Oành oành oành oành!” 4 thanh nặng nề thanh âm ở so đấu tràng vang lên, hoa quả sơn bốn vị kiện tướng bị bốn chích kim quang bàn tay to cấp gắt gao trấn áp ở tại mặt đất, không thể nhúc nhích.

Toàn bộ so đấu tràng nháy mắt tĩnh ngay cả căn châm rơi trên mặt đất đều có thể nghe được, liền ngay cả Tôn Ngộ Không cũng là nhìn xem hai mắt kim quang lóe ra, hồi lâu mới cảm khái nói:“Lão đệ quả nhiên là biến thái nhân vật, ta lão Tôn cam bái hạ phong a!”

“Ha ha, Hầu ca khiêm tốn, ngươi ta thật muốn so đấu, hơn phân nửa là ngũ ngũ chi số.” Hạ Vân Kiệt buông ra bốn người, cười nói.

“Lão đệ ngươi cũng chớ để trấn an ta lão Tôn, tính thêm kia lập tức muốn xuất quan ba tên, ta lão Tôn chỉ có bị

đánh phân.” Tôn Ngộ Không cười khổ lắc đầu nói.

Nói xong Tôn Ngộ Không tiến lên, đối với bốn đại kiện tướng mỗi người trên đầu cho một bàn tay, nói:“Các ngươi này bốn thằng khỉ con, liền như vậy điểm bản sự cũng dám hướng ta huynh đệ khiêu chiến? Hiện tại phục rồi sao?”

4 đại kiện tướng lúc này tự nhiên là hoàn toàn phục rồi, vội vàng uể oải khuôn mặt nói:“Phục rồi, phục rồi.”

“Ha ha, bốn vị vừa rồi nhiều có đắc tội !” Gặp Tôn Ngộ Không giáo huấn 4 kiện tướng, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra thực băn khoăn, dù sao bốn người đều là đứng đầu kim tiên.

“Không, không, là chúng ta bốn người vừa rồi không biết trời cao đất rộng!” 4 kiện tướng vội vàng nói, thái độ thật là cung kính câu thúc, rốt cuộc không có phía trước tùy tiện cùng hào hùng.

Không có biện pháp, Hạ Vân Kiệt thực lực thật sự rất khủng bố, ở trước mặt hắn, bọn họ lại làm sao còn có thể thoải mái.

“Hiện tại mới biết được không biết trời cao đất rộng a! Cũng không ngẫm lại, các ngươi bốn người ngay cả ta lão Tôn huynh đệ phân thân đều đánh không lại, còn dám cùng chính chủ đánh, này không phải tự mình chuốc lấy cực khổ sao?” Tôn Ngộ Không thấy thế tức giận nói.

“Phân thân?” Bốn người nghe vậy đầu tiên là một trận mơ hồ, theo sát sau đột nhiên cả người chấn động, bật thốt lên kinh hô:“Sẽ không kia Hạ Công, Hạ Giang còn có Hạ Dực chính là tiên vương phân thân đi?”

Ba đại phân thân tự nhiên không tốt lấy vu tổ tên, liền lấy

Hạ Vân Kiệt họ cùng vu tổ cuối cùng một chữ vì chính mình họ tên.

“Vô nghĩa, không phải ta lão Tôn huynh đệ phân thân, ai còn có như vậy bản sự?” Tôn Ngộ Không trừng mắt nói.

“Tiên vương, ngài lão nhân gia như thế nào không nói sớm kia ba biến thái chính là ngài phân thân a? Chúng ta nếu sớm biết rằng kia ba biến thái là ngài phân thân, chúng ta lại làm sao dám hướng ngài khiêu chiến đâu?” 4 đại kiện tướng nghe vậy đầu tiên là chấn động, sau đó theo sát sau là vẻ mặt “U oán”.

Nguyên lai ba đại phân thân đến hoa quả sơn lấy chiến ngộ đạo, rèn luyện thân thể, bình thường không thiếu tìm Tôn Ngộ Không còn có 4 đại kiện tướng bồi luyện.

Ba đại phân thân có bất tử bất diệt thân, có có thể cùng Bì Na Dạ Già bực này cấp bậc Thái Ất kim tiên đơn đả độc đấu thực lực, đối mặt Tôn Ngộ Không có lẽ chỉ có bị đánh phân, nhưng muốn đổi thành bốn đại kiện tướng, tự nhiên là chỉ có bọn họ bị đánh phân.

Cho nên này mấy năm qua, bốn đại kiện tướng là không thiếu chịu ba đại phân thân nhu ngược, đến sau lại cơ hồ vừa thấy đến bọn họ ba người liền đường vòng mà đi. Cũng may ba đại phân thân càng đến mặt sau càng lợi hại, trên cơ bản cũng không lại tìm bọn họ đánh nhau, chỉ nhận chuẩn Tôn Ngộ Không đánh. Bọn họ thế này mới xem như tránh được một kiếp.

Lần này bọn họ chủ động hướng Hạ Vân Kiệt khiêu chiến, trừ bỏ là vì không phục Tôn Ngộ Không đem hắn nâng cao như vậy duyên cớ, cũng là tưởng phát tiết phát tiết này vài năm bị kia ba người nhu ngược nghẹn khuất. Chỉ là bọn họ vạn vạn không nghĩ tới, nguyên lai kia ba người dĩ nhiên là Hạ Vân Kiệt phân thân.

“Chính mình không biết trời cao đất rộng, còn oán nhà của ta huynh đệ a?” Tôn Ngộ Không trừng mắt đi qua.

Bốn người lập tức ngượng ngùng gãi gãi đầu, không dám lại có nửa điểm “U oán”.

Gặp bốn người ngượng ngùng bộ dáng, Hạ Vân Kiệt cùng Tôn Ngộ Không không khỏi nhìn nhau cười, sau đó dắt tay cùng nhau lần nữa trở về thủy liêm động.

Bốn người thấy thế do dự hạ, sau đó cũng thí điên thí điên theo đi qua.

Trở về thủy liêm động, lần nữa ngồi xuống. Tôn Ngộ Không gặp bốn người cũng đi theo tiến vào, nhớ tới chính mình phía trước phân không thể đang ở bên trong điều tức khi, bốn người này ở Hạ Vân Kiệt trước mặt thổi phồng hoa quả sơn đào lý dị quả, không khỏi lại là một trận tức giận, chỉ vào bốn người nói:“Ngươi này bốn tên, cầm như vậy vài cái phá trái cây ngay tại nhà của ta huynh đệ trước mặt thổi phồng, quả thực là đem ta lão Tôn thể diện cấp mất hết.”

“Ha ha, đều là người trong nhà, có cái gì mất mặt mặt không mất mặt mặt, huống hồ Hầu ca ngươi này hoa quả sơn trái cây quả thật không phải vật phàm.” Hạ Vân Kiệt vội vàng nói.

“Ta này hoa quả sơn trái cây tốt nữa lại sao có thể với ngươi cấp tiên thiên bàn đào quả so sánh với đâu? Cũng chính là nhà mình huynh đệ, bằng không truyền ra đi, cũng không đem ta lão Tôn mặt cấp mất hết.” Tôn Ngộ Không nói.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1891 : Chỉ điểm

“Cái gì? Kia tiên thiên bàn đào quả là tiên vương đưa?” 4 kiện tướng nghe vậy không khỏi cả người chấn động, vẻ mặt kinh ngạc.

“Vô nghĩa? Lấy ta lão Tôn cùng Vương Mẫu kia nữ nhân quan hệ, ngươi cho là nàng sẽ đưa tiên thiên bàn đào quả cấp ta lão Tôn sao?” Tôn Ngộ Không xem thường nói.

Nói xong Tôn Ngộ Không lại đối Hạ Vân Kiệt giải thích nói:“Ta lo lắng này bốn tên quản không được miệng, cho nên bọn họ không có hỏi khởi, ta cũng không cùng bọn họ đề tiên thiên bàn đào quả là ngươi đưa. Sớm biết rằng, này bốn tên như vậy yêu khoe ra, ta đã sớm nên cùng bọn họ nói chuyện này.”

“Ha ha, chúng ta hai huynh đệ, của ta không phải là Hầu ca sao? Cần gì phải phân cái gì ngươi ta đâu? Bất quá tiên thiên bàn đào quả việc quả thật không nên nói đi ra ngoài, bằng không sẽ gặp phải không ít phiền toái đến.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Hắc hắc, ta lão Tôn hiểu được, hiểu được!” Tôn Ngộ Không nghe vậy lập tức ái muội nở nụ cười, buồn bực Hạ Vân Kiệt chỉ mắt trợn trắng, nghĩ rằng, tìm cái thời gian cùng Tôn Ngộ Không nói một câu, bằng không này hiểu lầm thật đúng là không có biện pháp giải thích rõ ràng.

“Đa tạ tiên vương ban thưởng tiên thiên bàn đào quả chi ân, phía trước chúng ta thất lễ, còn thỉnh tiên vương……” Bốn vị kiện tướng lúc này cũng là không công phu đi nghiền ngẫm Tôn Ngộ Không kia ái muội tươi cười, vội vàng đứng dậy đối với Hạ Vân Kiệt nhất cung đến cùng, thật sự là lại cảm kích lại hổ thẹn.

Tiên thiên bàn đào quả là tiên giới nhất đẳng nhất dị quả, trân quý vô cùng, bốn người ngay từ đầu còn tưởng rằng là Tôn Ngộ Không theo Vương Mẫu nơi nào trộm đến, cho nên cũng không hỏi, không nghĩ tới dĩ nhiên là Hạ Vân Kiệt đưa tặng, tự nhiên là lại cảm kích lại hổ thẹn.

“Đều là người trong nhà, không cần hướng trong lòng đi.” Hạ Vân Kiệt vội vàng nói.

“Được rồi, Hạ lão đệ thật muốn cùng các ngươi so đo, ngay từ đầu liền một bàn tay đem các ngươi tất cả đều cấp trấn áp.” Tôn Ngộ Không nói.

Bốn người nhất tưởng thật đúng là như vậy một hồi sự, trong lòng đối Hạ Vân Kiệt càng phát ra cảm kích.

Sự tình giải thích quá cũng là được, ai cũng không hề đề phía trước chuyện đã xảy ra. Sáu người ngồi ở cùng nhau, ăn uống đàm tiếu, thật là vui vẻ, không quá nhiều lâu, ba đại phân thân đều tự phá quan mà ra.

Ba người dung mạo cũng không có biến hóa, nhưng trên người hơi thở càng phát ra thu liễm, làm cho người ta nhìn không ra một điểm đến từ vu tổ thô bạo bá đạo, nhưng thật ra càng nhiều vài phần Hạ Vân Kiệt thân thiết hiền hoà, nho nhã thanh tú.

Bất quá đang ngồi sáu người đều biết đến, ba người nay đã đột phá trở thành vu tổ, đã có thể so với Thái Ất kim tiên.

“Ta lão Tôn năm đó nếu có lão đệ hôm nay bực này bản sự, Đa Bảo tiểu nhi lại như thế nào trấn áp được ta?” Nhìn đến Hạ Vân Kiệt ba đại phân thân dĩ nhiên là vu tổ, dù là Tôn Ngộ Không sớm đã là lòng yên tĩnh như nước, cũng là khó tránh khỏi nổi lên gợn sóng, nhịn không

được cảm khái nói, trong mắt lộ ra một chút căm giận cùng không cam lòng.

Bị Đa Bảo phó giáo chủ trấn áp ở ngũ chỉ sơn hạ, tuy rằng đã qua đi rất nhiều năm, nhưng như trước là Tôn Ngộ Không nhiều năm không thể lau đi sỉ nhục.

“Thắng bại là binh gia chuyện thường. Ngày đó Đa Bảo trấn áp Hầu ca, chờ về sau Hầu ca đem hắn trấn áp trở về đó là, làm sao cần canh cánh trong lòng.” Hạ Vân Kiệt khai đạo nói.

“Ta làm sao thường không biết này, chính là kia Đa Bảo loại nào lợi hại, ta lão Tôn muốn trấn áp hắn, khó a, khó a. Cũng may lão đệ trượng nghĩa ra tay đã cứu ta, bằng không hôm nay ta lão Tôn còn phải chịu kia điểu khí!” Tôn Ngộ Không lắc đầu nói.

“Nguyên lai là tiên vương đã cứu ta gia đại vương, xin nhận chúng ta bốn người cúi đầu !”

Bốn kiện tướng thế mới biết nguyên lai cứu Tôn Ngộ Không là Hạ Vân Kiệt, vội vàng đứng dậy quỳ trước mặt hắn nặng nề dập đầu ba cái.

Nhớ tới phía trước bọn họ nghe nói kia tiên thiên bàn đào quả là chính mình đưa, cũng chỉ là thật dài nhất cung, nay vừa nghe nói chính mình là Tôn Ngộ Không ân nhân cứu mạng, liền lập tức tựa đầu khái thùng thùng vang, Hạ Vân Kiệt cũng không tùy vào vì bọn họ cùng Tôn Ngộ Không trong lúc đó cảm tình mà cảm thấy cảm động.

Hạ Vân Kiệt đem bốn người nâng dậy, sau đó ánh mắt sáng quắc nhìn chằm chằm Tôn Ngộ Không, nói:“Nghĩ năm đó, Hầu ca ngươi bất quá chính là nhất giới kim tiên, dám đánh lên vân tiêu bảo điện, đó là loại nào đảm phách, loại nào thẳng tiến không lùi, cho nên mới có

hôm nay Thái Ất kim tiên hầu vương! Nay Hầu ca ngươi đã thành Thái Ất kim tiên, chẳng lẽ ngược lại không có trước kia đảm phách bất thành?”

Tôn Ngộ Không nghe vậy không khỏi cả người chấn động, sau đó ngửa mặt lên trời cười ha ha đứng lên nói:“Lão đệ nói rất hay, nói rất hay, một ngày nào đó, ta lão Tôn sẽ tự mình đem Đa Bảo trấn áp!”

“Ha ha, đây mới là lòng ta Tề Thiên đại thánh!” Hạ Vân Kiệt gặp Tôn Ngộ Không có điều ngộ đạo, không khỏi cực kì vui mừng, đi theo cười to một trận, sau đó trầm giọng nói:“Tiểu đệ từng có quá không ít kỳ ngộ, chỉ là vì trải qua hữu hạn, rất nhiều đại đạo còn không yếu lĩnh, hôm nay tiến đến, trừ bỏ bởi vì bọn họ chi cố, cũng là nghĩ đến hướng Hầu ca ngươi thỉnh giáo một hai.”

“Lão đệ ngươi cần gì phải cùng Hầu ca ta vòng quanh đâu? Mấy ngày nay cùng Hạ Giang ba người so đấu, ta thu hoạch rất nhiều, chính là ta không danh sư chỉ điểm, muốn một mình tìm hiểu đại đạo, luôn có chút tạm được. Cho dù ngươi không nói, ta lão Tôn lần này cũng muốn dày mặt hướng ngươi thỉnh giáo một hai.” Tôn Ngộ Không hoả nhãn kim tinh, lại làm sao không biết Hạ Vân Kiệt một phen hảo ý lại lo lắng hắn Tôn Ngộ Không không bỏ xuống được mặt mũi, nghe vậy nói thẳng phá nói.

4 kiện tướng thế mới biết, không phải Hạ Vân Kiệt cần hướng Tôn Ngộ Không thỉnh giáo, mà là muốn chỉ điểm Tôn Ngộ Không, trong lòng cũng là rung động lại vô cùng cảm động.

“Đại vương, tiên vương, chúng ta bốn người cáo lui.” Nếu biết Hạ Vân Kiệt phải hắn đại đạo lấy ra nữa cùng Tôn Ngộ Không chia xẻ, bốn người tự nhiên không tốt tái ngốc đi xuống, vội vàng đứng dậy nói.

“Vô phương, các ngươi cũng ngồi ở chỗ này nghe đi, có thể lĩnh ngộ bao nhiêu liền lĩnh ngộ bao nhiêu, không cần cưỡng cầu.” Hạ Vân Kiệt khoát tay nói, hắn thị Tôn Ngộ Không vì chính mình chân chính huynh đệ, liên quan đối bọn họ bốn người yêu ai yêu cả đường đi.

Bốn người tự nhiên là ước gì, nghe vậy quỳ xuống đất hướng Hạ Vân Kiệt dập đầu ba cái.

Bọn họ cùng Tôn Ngộ Không bất đồng, Tôn Ngộ Không còn có thể nói cùng Hạ Vân Kiệt luận đạo, cho nhau học tập, bọn họ liền hoàn toàn là ở bên cạnh học nói, cho nên theo nào đó trình độ đến giảng, bọn họ nếu lưu lại bàng thính, liền thành Hạ Vân Kiệt học sinh.

Này ba cái dập đầu đó là bái kiến sư trưởng chi lễ.

Lúc này Hạ Vân Kiệt không lại đi dìu bọn họ, hắn kế thừa vu tổ cùng Vu vương y bát, đại đạo loại nào rộng lớn thâm ảo, khẳng làm cho bọn họ ở bên cạnh bàng thính, tự nhiên làm được rất tốt bọn họ này ba cái dập đầu.

“Ha ha, nhưng thật ra tiện nghi các ngươi bốn người!” Tôn Ngộ Không thấy thế cười cười, trong mắt toát ra một chút cảm động sắc, biết Hạ Vân Kiệt đây là bởi vì hắn chi cố, mới vừa rồi hội cho phép bốn người ở bên cạnh bàng thính.

Hạ Vân Kiệt cười cười, đổ chưa nói cái gì khiêm tốn ngôn, mà là mở miệng nói về vu tổ cùng Vu vương chi vô thượng đại đạo đến.

Hạ Vân Kiệt kế thừa Vu vương cùng nhiều vị vu tổ đại đạo, kia đại đạo tri thức là loại nào rộng lớn, cho dù so với giáo chủ cũng là không kém nhiều, đơn giản hắn tu luyện thời gian thật sự quá ngắn, trải qua thật sự hữu hạn, cho nên rất nhiều đại đạo còn không có biện pháp

lĩnh ngộ.

Bất quá hắn tuy rằng không có thể lĩnh ngộ, nhưng có thể đem đầu óc biết nói đại đạo máy móc truyền thụ đi ra.

Hạ Vân Kiệt này nhất giảng, kia bốn vị kiện tướng nghe xong một đoạn sau, liền bắt đầu mơ mơ màng màng đứng lên, nhớ tới Hạ Vân Kiệt nói có thể lĩnh ngộ bao nhiêu liền bao nhiêu, không cần cưỡng cầu, vì thế đứng dậy ly khai thủy liêm động, đều tự hồi động phủ bế quan tìm hiểu. Mà Tôn Ngộ Không lại càng nghe một đôi hỏa nhãn kim tình càng ngày càng sáng ngời, trên người kim mao căn căn dựng thẳng lên đến, có kim quang chớp động, hơn nữa càng ngày càng chói mắt.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1892 : Lại lên thiên cung

Gặp Tôn Ngộ Không một đôi hỏa nhãn kim tình càng ngày càng sáng ngời, Hạ Vân Kiệt trong lòng âm thầm thán phục Tôn Ngộ Không thiên phú dị bẩm, cũng biết này cùng Tôn Ngộ Không tu luyện năm tháng so với hắn dài lâu rất nhiều cũng có vô cùng trọng yếu quan hệ.

Cái này cùng một tiểu hài tử tái thông minh, chung quy thiếu người trưởng thành lịch duyệt, có một số việc không đến kia giai đoạn có đôi khi là rất khó hiểu được. Hạ Vân Kiệt cùng Tôn Ngộ Không so sánh với chính là này tình huống.

Hắn thiên phú bởi vì Vu vương huyết mạch, còn hấp thu phần đông vu tổ tàn hồn tinh khí duyên cớ, không hề hội kém cỏi Tôn Ngộ Không, thậm chí còn muốn còn hơn hắn một ít, sở có được đại đạo tri thức lại so với Tôn Ngộ Không nhiều rất nhiều, nhưng bởi vì tu luyện thời gian so với Tôn Ngộ Không thật sự kém đến nhiều lắm. Có chút đại đạo, Tôn Ngộ Không có thể một điểm liền thông, hắn lại còn không có thể.

Này nhất giảng, đó là suốt nói bảy ngày bảy đêm, thẳng đến Tôn Ngộ Không hướng Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó chậm rãi nhắm hai mắt lại, Hạ Vân Kiệt thế này mới ngừng giảng, đứng dậy cách thủy liêm động.

“Đạo huynh mấy ngày nay tạm thời còn là trước ở lại hoa quả sơn đi, Nghệ huynh cùng Công huynh khả tùy ta cùng hồi Vân Hoành sơn.” Ra thủy liêm động, Hạ Vân Kiệt nghĩ nghĩ đối Đế Giang phân thân nói.

“Cũng tốt, miễn cho có người đến kêu chiến, quấy nhiễu đại thánh cùng tứ kiện tướng.” Đế Giang phân thân biết Tôn Ngộ Không cùng tứ kiện tướng lần này bế quan chỉ sợ không nhanh như vậy xuất quan, nghe vậy gật gật

đầu nói.

“Như thế làm phiền đạo huynh.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó cùng Hậu Nghệ phân thân cùng Cộng Công phân thân lập tức cách hoa quả sơn, đến Tụ Quật châu địa giới, Cộng Công phân thân trực tiếp đi tây hải Long cung.

Đại hải càng thích hợp hắn tu luyện, Hậu Nghệ phân thân tắc tiếp tục cùng Hạ Vân Kiệt một đạo trở về Vân Hoành sơn.

Trở lại Vân Hoành sơn, Hậu Nghệ phân thân tự đi động phủ tiếp tục củng cố vu tổ cảnh giới, mà Hạ Vân Kiệt tắc gọi tới Dao Trì Thánh Nữ, làm cho nàng liệt một phần muốn tiến cống cấp thiên đình danh sách cho hắn.

Trước kia, Hạ Vân Kiệt vừa bị sắc phong làm Tụ Quật châu tiên vương khi, muốn địa bàn không địa bàn, muốn binh tướng không binh tướng, không chỉ có không có thể cho thiên đình tiến cống thu vào, ngược lại muốn Ngọc Đế lần nữa bát xuống một đám tiếp một đám vật tư.

Nay Hạ Vân Kiệt cuối cùng ở Tụ Quật châu đứng vững vàng bước chân, hơn nữa còn đoạt lại tiễn sơn, không ngừng mở rộng địa bàn, theo lý mà nói, thân là Tụ Quật châu tiên vương, tự nhiên phải một bộ phận Tụ Quật châu thu vào tiến cống cấp thiên đình, lấy thêm thiên đình chi dùng. Hơn nữa long hầu sơn một trận chiến liên lụy thật lớn, theo lý mà nói, chiến hậu, Hạ Vân Kiệt cũng có thể thân hướng thiên đình hướng Ngọc Đế trước mặt bẩm báo tình hình chiến đấu. Bất quá bởi vì Hạ Vân Kiệt đại chiến sau có điều lĩnh ngộ, vẫn bế quan tìm hiểu, không có thể rút ra thời gian đi trước thiên đình. Nay cuối cùng có có rảnh thời gian, Vân Hoành sơn bên này cũng có Hậu Nghệ phân thân tọa trấn, hắn tự nhiên muốn hôn hướng thiên đình một chuyến.

“Lão gia chuẩn bị tự mình đi thiên đình một chuyến sao?” Dao Trì Thánh Nữ hỏi.

“Đúng vậy, mặc kệ như thế nào, Ngọc Đế đối ta cũng coi như không có trở ngại. Nay ta ở Tụ Quật châu đứng vững vàng bước chân, tổng cũng phải tỏ vẻ một hai.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Thần thiếp được Vương Mẫu chứa nhiều chỉ điểm dạy, nay bảo khố tài vật giàu có, thần thiếp cũng tưởng tùy lão gia cùng đi thiên giới, mang chút lễ vật đi bái tạ Vương Mẫu.” Dao Trì Thánh Nữ nghe vậy nói.

“Lẽ ra nên như vậy. Vậy ngươi đi chuẩn bị một phen, chọn ngày cùng ta cùng tiến đến. Chờ ta gặp mặt quá Ngọc Đế sau, cũng thuận đường đi bái phỏng Vương Mẫu một chuyến.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

Nay tiên vương thành bên này mọi việc thuận lợi, cũng là không cần mọi chuyện cần Dao Trì Thánh Nữ xử lý. Hơn nữa Hạ Vân Kiệt trong lòng còn nhớ thương Nữ Oa cung tàn đồ sự tình, Vương Mẫu bên kia có hai tấm, hắn khẳng định là tình thế bắt buộc. Nhưng Vương Mẫu nương nương pháp lực vô biên, lại là Ngọc Đế chi thê, hắn là khẳng định không thể cường đến, nếu Dao trì thánh nữ có thể cùng Vương Mẫu thành lập thâm hậu cảm tình, hiển nhiên đối hắn cầm lấy Nữ Oa cung tàn đồ việc rất có ích lợi.

……

Ngày thứ hai, Hạ Vân Kiệt cùng Dao Trì Thánh Nữ cùng giá tường vân cùng tiến đến thiên giới, cũng không bãi cái gì phô trương.

Qua cương lôi hỏa tầng, một đường đến thiên giới, Dao Trì Thánh Nữ liền cùng Hạ Vân Kiệt tách ra, trực tiếp hướng Côn Luân tiên đảo mà đi, mà Hạ Vân Kiệt tắc

một đường đến thiên cung nam thiên môn.

Trông coi nam thiên môn như trước là cầm trong tay Thanh Vân kiếm Tăng Trưởng Thiên Vương.

Này Tăng Trưởng Thiên Vương nguyên là tu di sơn thủ sơn đại tướng, tên là Bì Lưu Đà Già, gặp là Tụ Quật châu tiên vương đến thiên cung, trong lòng tuy rằng cực kì cáu giận hắn, hận không thể một kiếm chặt bỏ hắn đầu, nhưng ở mặt ngoài cũng là một điểm cũng không dám toát ra đến.

Không chỉ có không dám toát ra đến, mà còn nơm nớp lo sợ, cung kính về phía hắn vấn an, sau đó cùng hắn vào nam thiên môn.

Không có biện pháp, trước khác nay khác, nay Hạ Vân Kiệt nhưng là khủng bố nhân vật có thể lấy bản thân lực lực địch ba đại Thái Ất kim tiên cấp nhân vật, hơn nữa cuối cùng còn trấn sát Phùng Mông. Toàn bộ thiên đình, Ngọc Đế cùng Vương Mẫu nương nương dưới, chỉ sợ cũng cũng chỉ có tứ phương tiên đế, tứ phương thần thú có thể cùng hắn so sánh với, này khác chư tiên, mặc kệ là các bộ thiên tôn còn là tứ đại thiên sư vân vân, tất cả đều không có biện pháp cùng hắn so sánh với.

Không chỉ có như thế, hơn nữa này Tụ Quật châu tiên vương Hạ Vân Kiệt là một đường bằng giết chóc tây phương giáo nhân mã mới đi đến hôm nay, thậm chí ngay cả Phùng Mông bực này quý là tây phương giáo hộ pháp đại nhân vật đều mệnh tang ở hắn đao hạ. Tăng Trưởng Thiên Vương lại ngưu, cũng xa không thể cùng Phùng Mông so sánh với.

Hắn lại nào dám ở Hạ Vân Kiệt trước mặt tự cao tự đại, kia chẳng phải là đưa lên đầu làm cho Hạ Vân Kiệt chặt sao? Cho nên vì tránh cho hạ tiên vương tìm lấy cớ chặt bỏ hắn đầu, Tăng Trưởng Thiên Vương đối mặt Hạ Vân

Kiệt ngược lại muốn so với người khác càng phải cẩn thận thận trọng cùng cung kính.

Vào nam thiên môn, một đường xuyên qua ba mươi ba tầng thiên cung, đến vân tiêu bảo điện.

Tự nhiên có trông coi cửa điện thiên tướng đi vào bẩm báo. Trông coi cửa điện thiên tướng đi vào không trong chốc lát, Hạ Vân Kiệt liền nhìn đến Ngọc Đế dẫn chúng tiên quan theo trong điện đi ra, đúng là tự mình hạ ngai vàng tới đón thấy hắn.

Bực này đãi ngộ, thường thường chỉ có tứ phương tiên đế cùng tứ phương thần thú mới có thể hưởng thụ đến, nhưng hôm nay Ngọc Đế lại cho Hạ Vân Kiệt cùng bọn họ ngang nhau lễ ngộ, tuy rằng rõ ràng biết Ngọc Đế đây là vì muốn mượn sức hắn. Cũng biết lấy chính mình nay Thái Ất kim tiên cảnh giới cũng làm này lễ, Hạ Vân Kiệt đáy lòng còn là hơi hơi có chút cảm động, vội vàng tiến lên nhất cung đến cùng nói:“Thần bất quá một đất tiên giới một châu tiên vương, lại làm sao làm được rất tốt bệ hạ như thế lễ đãi?”

“Ha ha, ngươi thay trẫm ở Tụ Quật châu chinh phạt phản tặc, yêu vương, uy chấn toàn bộ Tụ Quật châu, càng vất vả công lao càng lớn, đáng này lễ đãi!” Ngọc Đế tự mình tiến lên nâng dậy Hạ Vân Kiệt nói.

“Đây là thần phải làm, không dám nhận bệ hạ thừa nhận.” Hạ Vân Kiệt vội vàng khiêm tốn nói.

“Ha ha, không kể công kiêu ngạo, hảo hảo! Trẫm năm đó quả nhiên không nhìn lầm người, đến, tiến trong điện nói sau.” Nói xong Ngọc Đế cùng Hạ Vân Kiệt dắt tay cùng vào vân tiêu bảo điện.

Chúng tiên quan gặp Ngọc Đế như thế cao nâng Hạ Vân Kiệt, tuy rằng thật là đỏ mắt, nhưng là biết lấy Hạ Vân

Kiệt một người lực lực địch ba vị Thái Ất kim tiên cấp cường giả, cuối cùng còn trấn sát Phùng Mông, cho dù Ngọc Đế cũng không dám sẽ đem hắn làm bình thường thần tử đến đối đãi.

Vào điện, Ngọc Đế lần nữa ngồi trở lại ngai vàng, mà Hạ Vân Kiệt tắc đứng hàng tiên ban.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1893 : Lại thăm Dao Trì tiên cung

“Hạ ái khanh này chuyến đến thiên cung, có thể có sự tình gì?” Trở về ngai vàng sau, Ngọc Đế vẻ mặt ôn hoà hỏi Hạ Vân Kiệt.

“Hồi bệ hạ, mười năm tiền long hầu sơn một trận chiến sau, thần bản làm hướng bệ hạ trước mặt bẩm báo tình hình chiến đấu, nhưng bởi vì đại chiến sau có điều lĩnh ngộ, cho nên bế quan chưa từng đích thân tới thiên cung mặt bẩm. Ngày gần đây xuất quan, tư điểm sự, cảm giác sâu sắc bất an, đặc hướng bệ hạ bẩm báo ngày đó chi chiến. Thuận đường cũng đem mấy năm nay nên tiến hiến cho thiên đình tiền lời ra cấp bệ hạ.” Hạ Vân Kiệt bước ra khỏi hàng nói.

Nói xong hai tay đem tấu chương cùng danh sách cao cao giơ lên, đều có điện tiền thị vệ tiến lên đem tấu chương cùng danh sách lấy đi lên đưa cho Ngọc Đế.

Ngọc Đế gặp Hạ Vân Kiệt nay đều đã có trấn sát Phùng Mông thực lực, trước mặt người khác đối hắn còn là như thế kính trọng, hơn nữa cũng không dùng hắn thúc giục liền chủ động đem tiền lời tự mình đưa tới, hơn nữa hắn hơi hơi nhìn lướt qua, tiến hiến vật thật là dày, không khỏi cảm thấy có mặt mũi cùng vui sướng, liên tục khen:“Hạ ái khanh quả nhiên là một thế hệ trung thần, nếu chúng thần đều giống ái khanh giống nhau, trẫm làm sao sầu tiên giới không ca múa mừng cảnh thái bình, mỗi người an cư lạc nghiệp đâu?”

“Bệ hạ quá khen, ở bệ hạ dẫn dắt hạ, thần tin tưởng tiên giới tương lai tất ca múa mừng cảnh thái bình, mỗi người an cư lạc nghiệp.” Hạ Vân Kiệt vội vàng khiêm tốn cũng thuận đường vỗ Ngọc Đế một cái mã thí.

Đồng dạng mã thí, xuất từ Hạ Vân Kiệt bực này lợi hại nhân vật trong miệng, phân lượng tự nhiên không giống với, Ngọc Đế thật là hưởng dụng, tâm tình tốt lại khen Hạ Vân Kiệt vài câu, Hạ Vân Kiệt tắc đáp lễ vài câu. Như thế một phen sau, Hạ Vân Kiệt mới lui về tiên ban chi liệt.

Kế tiếp, Ngọc Đế lại nghe một ít đại thần tấu chương, hạ vài đạo thánh chỉ, liền tuyên bố bãi triều.

Bãi triều sau, Ngọc Đế đặc sai người ở hóa nhạc cung bày yến hội chiêu đãi Hạ Vân Kiệt.

Cùng đi có Thái Bạch kim tinh, Hoàng Giác đại tiên, thất sát tinh quân, tứ đại thiên sư đám đại thần trung với Ngọc Đế. Bất quá này đó đại thần không có một vị là Thái Ất kim tiên cấp cường giả, cho nên Hạ Vân Kiệt vị này Thái Ất kim tiên liền có vẻ phá lệ chói mắt. Mỗi người nhìn hắn ánh mắt đều lộ ra một tia kính sợ, cho dù phía trước rất quen thuộc Thái Bạch kim tinh cùng Hoàng Giác đại tiên cũng không ngoại lệ. Thậm chí liền ngay cả Ngọc Đế ở yến hội cũng không có ngày xưa uy nghiêm, liên tiếp hướng hắn nâng chén cộng ẩm.

Này quả nhiên là cái thực lực vi tôn thế giới! Hạ Vân Kiệt cùng mọi người ăn uống linh đình, trong lòng lại nhịn không được âm thầm cảm khái.

“Trẫm nghe nói ái khanh cùng Tôn Ngộ Không có quá mệnh chi giao?” Một hồi mở tiệc vui vẻ sau, Ngọc Đế cùng Hạ Vân Kiệt quân thần hai người ở hóa nhạc cung vườn sau tán bước.

“Đúng vậy, thần có một ngày trải qua ngũ chỉ sơn, gặp Tôn Ngộ Không bị trấn áp ở ngũ chỉ sơn hạ, có tây phương giáo sứ giả ở khuyên hắn quy hàng tây phương giáo, trợ tây phương giáo chinh chiến địa tiên giới, nhưng Tôn Ngộ Không kiên quyết không theo. Kia sứ

giả cầm hoa quả sơn đến uy hiếp hắn. Thần gặp Tôn Ngộ Không là dũng mãnh trọng tình nghĩa hạng người nhịn không được động một tia trắc ẩn chi tâm, hơn nữa tư cập nếu Tôn Ngộ Không quy thuận tây phương giáo, sau đó chinh chiến địa tiên giới, không chỉ có hội trở thành bệ hạ cái họa tâm phúc, nhiều thêm chiến loạn, hơn nữa cũng thật to rơi xuống bệ hạ mặt, cho nên liền ra tay cứu hắn. Thần là bệ hạ chi thần, thần ra tay cứu hắn, Tôn Ngộ Không tự nhiên cũng sẽ nhớ kỹ bệ hạ ân tình. Chính là năm đó Tôn Ngộ Không sự tình huyên quả thật quá lớn, chuyện này lại đề cập đến tây phương giáo Đa Bảo phó giáo chủ, cho nên việc này thần không tốt ở điện bẩm, còn thỉnh bệ hạ xá thần tự tiện làm chủ cử chỉ!" Hạ Vân Kiệt vốn không nghĩ đề Tôn Ngộ Không sự tình, bất quá gặp Ngọc Đế nhắc tới, đành phải hơi hơi khom người thỉnh tội nói.

"Ha ha, ái khanh có tội gì? Ngươi không chỉ có không tội mà còn thật to có công.

Năm đó tây phương giáo không có trấn sát Tôn Ngộ Không mà đem hắn trấn áp ở ngũ chỉ sơn hạ, trẫm cũng đã biết tây phương giáo lòng muông dạ thú, dụng tâm hiểm ác. Chính là Tôn Ngộ Không lúc ấy sự tình huyên lớn, trẫm cho dù biết rõ tây phương giáo dụng tâm hiểm ác, cũng không phương tiện ra mặt cứu hắn. Cũng may ngươi đem hắn cứu, cũng coi như hiểu rõ trẫm nhất cọc hậu hoạn. Ngươi cho trẫm mang một câu cấp Tôn Ngộ Không, đã nói năm đó trẫm tuy có lỗi với hắn, nhưng năm đó hắn cũng huyên lợi hại, từ nay về sau hai người xóa bỏ. Hắn không phạm thượng tác loạn, trẫm cũng sẽ không phái binh đi chinh phạt hắn hoa quả sơn." Ngọc Đế thật sâu nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó ha ha nở nụ cười.

"Đa tạ bệ hạ, thần nhất định đem lời này đưa." Hạ Vân Kiệt vội vàng khom người nói, trong lòng nghĩ thầm, năm đó Ngọc Đế quả nhiên là cố ý chèn ép Tôn Ngộ Không,

khiến cho thiên đình náo động.

Kế tiếp, song phương lại hàn huyên một ít. Trong lúc đương nhiên cũng nhắc tới kim đình sơn cùng nhị tiên sơn đại khai sơn môn, quảng chiêu môn đồ sự tình.

Ngọc Đế nghe nói như thế thần sắc có chút âm trầm, bất quá cuối cùng còn là ám chỉ Hạ Vân Kiệt tạm thời không cần đi trêu chọc Đạo Hành thiên tôn cùng Hoàng Long chân nhân.

Hạ Vân Kiệt gặp tán gẫu không sai biệt lắm, mở miệng từ biệt.

Ngọc Đế không có giữ lại, chính là cố gắng vài câu, lại tự mình đem Hạ Vân Kiệt đưa đến hóa nhạc cung cửa cung, mới vừa rồi chính thức biệt quá.

Cách hóa nhạc cung, Hạ Vân Kiệt một đường ra tầng tầng thiên cung, chuẩn bị đi Ngọc Đế thưởng cho chính mình phong ấp thanh luân tiên đảo còn có xây ở này tiên vương phủ nhìn xem.

Lần trước Ngọc Đế phong hắn làm tiên vương, hắn nhân tâm sự chồng chất đều bất chấp xem xét chính mình ở thiên đình phong ấp cùng phủ đệ, này nhất tha liền kéo dài tới hiện tại.

Trừ bỏ đi xem xem chính mình phong ấp cùng phủ đệ ở ngoài, lúc này đây Hạ Vân Kiệt còn chuẩn bị đi bái phỏng Văn Trọng thiên tôn cùng Thiên Bồng nguyên soái vài vị tiên quan thiệt tình đối đãi hắn. Trước vài lần, bọn họ đều hướng hắn phát quá mời, chính là khi đó hắn thoát không thể thân, nay mọi việc đều có phía dưới tướng lãnh đi làm, hắn liền có nhàn thời gian cùng tự do, tự nhiên muốn đi bái phỏng một hai.

Chính là kế hoạch đuổi không kịp biến hóa, Hạ Vân Kiệt

thế này mới ra ba mươi ba tầng thiên cung, đang muốn tìm một người hỏi một chút thanh luân tiên đảo phương vị khi, Vương Mẫu nương nương trướng hạ Hồng Y tiên nữ khoan thai mà đến.

“Tiểu nữ tử bái kiến tiên vương điện hạ!” Lại một lần nữa nhìn thấy Hạ Vân Kiệt, Hồng Y tiên nữ thái độ rõ ràng so với lần trước cung kính rất nhiều, vừa thấy đến hắn liền thật sâu hạ thấp người.

Người có tên, cây có bóng. Hôm nay Hạ Vân Kiệt dĩ nhiên là Thái Ất kim tiên, mà còn là lợi hại kia một loại, ngay cả Ngọc Đế đối hắn đều phải khách khí có thêm, Hồng Y tiên nữ bất quá chính là Vương Mẫu nương nương trướng hạ một gã tiên nữ, đối mặt hắn tự nhiên muốn cung kính có thêm.

“Hồng Y tiên tử có lễ.” Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra không làm dáng, thi thi nhiên đáp lễ lại.

“Tiên vương điện hạ, tiểu nữ tử phụng Vương Mẫu chi mệnh, mời tiên vương điện hạ đi Dao Trì tiên cung một chuyến.” Hồng Y tiên nữ phúc thân nói.

“Vương Mẫu nương nương cho mời, bổn vương tự nhiên vâng theo.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó theo Hồng Y tiên nữ thay đổi tuyến đường một đường hướng Côn Luân tiên đảo mà đi.

Tuy rằng là chốn cũ trọng du, nhưng nhìn xa Côn Luân thần sơn chín tầng cửu cung, một tầng cao hơn một tầng, hùng vĩ vô cùng, Hạ Vân Kiệt còn là nhịn không được một trận thán phục.

Trải qua Lục Ngô trông coi Đông Sơn môn, Hạ Vân Kiệt cùng Hồng Y tiên nữ vừa muốn lại lần nữa giá tường vân bay lên khi, xa xôi thứ chín tầng núi cao đột nhiên phiêu xuống tiên nhạc, sáng lên vạn đạo thụy quang,

không trung phân tán ngũ sắc đóa hoa, bay lả tả, đúng là Vương Mẫu nương nương tự mình mang theo một đám tiên tử, tiên nga, mĩ cơ tiến đến nghênh đón.

Nhìn đến Vương Mẫu nương nương tự mình lĩnh một đám tiên tử, tiên nga, mĩ cơ, như thế long trọng nghênh đón chính mình, Hạ Vân Kiệt chấn động đồng thời, cũng rất có điểm được sủng ái mà lo sợ cảm giác.

Phải biết rằng Vương Mẫu nương nương mẫu nghi thiên hạ, xưa nay uy nghiêm cao ngạo, toàn bộ tiên giới có thể bị nàng đặt ở trong mắt, cũng còn tự mình đón chào căn bản không có mấy người.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1894 : Ngoài ý muốn

“Nương nương thân nghênh, thần không dám nhận!” Hạ Vân Kiệt dù sao chính là nhất giới tiên vương, chẳng phải là tứ phương tiên đế hoặc là tứ phương thần thú, thực lực cũng còn chưa tới phó giáo chủ cấp bậc, đổ còn là thực thanh tỉnh, cũng không có bởi vậy liền quên hết tất cả, vội vàng đằng vân đón nhận đi, xa xa liền đối với Vương Mẫu nương nương nhất cung đến cùng nói.

Lại nhìn thấy Hạ Vân Kiệt, Vương Mẫu nương nương thế nhưng có loại cửu biệt gặp lại thân thiết cảm, trong lòng không hiểu có một chút rung động lay động, cái loại cảm giác này so với lần trước còn mãnh liệt rất nhiều.

“Tiên vương khiêm tốn, tiên vương bình định Tụ Quật châu, càng vất vả công lao càng lớn, tự nhiên làm bản cung thân nghênh.” Vương Mẫu nương nương nhìn Hạ Vân Kiệt, trong mắt có một chút tia sáng kỳ dị chợt lóe rồi biến mất, sau đó ôn nhu nói.

“Nương nương quá khen, còn đây là vi thần cho rằng chuyện.”

Hạ Vân Kiệt khiêm tốn nói.

“Hảo hảo, mỗi người đều phải là giống tiên vương như vậy, gì lo tiên giới không an ổn.” Vương Mẫu nương nương gặp Hạ Vân Kiệt không kể công kiêu ngạo, nhìn hắn ánh mắt càng phát ra vui mừng, liền nói hai tiếng hảo, sau đó mời Hạ Vân Kiệt đi Dao Trì tiên cung.

Ở Vương Mẫu nương nương cùng đi hạ, gần gũi ở chung, Hạ Vân Kiệt tâm tình có chút không bình tĩnh. Không chỉ có là vì Vương Mẫu nương nương trên người có hai khối Nữ Oa cung tàn đồ, còn bởi vì trong cơ thể kia khỏa tiên thiên bàn đào thụ.

Nay hắn trong cơ thể kia khỏa tiên thiên bàn đào thụ ngày đêm chịu tiên thiên cam lâm dễ chịu, lại bị Hạ Vân Kiệt làm tức nhưỡng, không chỉ có sớm đã trưởng thành che trời đại thụ, mà còn nở hoa kết quả, ngay cả quả đào đều chín. Có thể nói liền như người trưởng thành đến thanh tráng niên giống nhau, sinh cơ càng phát ra tràn đầy, tản ra mãnh liệt hơi thở. Nếu không phải Hạ Vân Kiệt nay đã đột phá trở thành Thái Ất kim tiên, lấy tiên thiên chi khí mượn dùng minh ngục huyết đao trấn áp tiên thiên bàn đào thụ, không cho nó tiết lộ hơi thở, chỉ sợ lúc này đây gặp Ngọc Đế đô khó thoát khỏi lộ hãm chi kết quả.

Bất quá Vương Mẫu nương nương lại cùng Ngọc Đế bất đồng, Hạ Vân Kiệt trong cơ thể kia khỏa tiên thiên bàn đào thụ chính là nguyên tự nàng sở có được kia khỏa tiên thiên bàn đào thụ. Hạ Vân Kiệt cùng nàng hơi chút đến gần một ít, kia tiên thiên bàn đào thụ cảm ứng được mặt khác một gốc cây tiên thiên bàn đào thụ tồn tại, liền cùng điên rồi giống nhau tản ra hơi thở, muốn cùng nó lấy được liên hệ. Có thể nghĩ, Hạ Vân Kiệt tâm tình có thể bình tĩnh mới là lạ?

Dao Trì như trước xanh biếc như nhiễm, trong veo thấy đáy, mênh mông bát ngát bích ba trầm tĩnh giống như một khối vô cùng thật lớn phỉ thúy.

Nhưng Hạ Vân Kiệt tâm tình lúc này lại hoàn toàn bất đồng trầm tĩnh Dao Trì, mà là nhấc lên vạn trượng ba đào, cái trán ẩn ẩn đã có chút mồ hôi lạnh chảy ra.

Bởi vì càng tới gần Dao Trì tiên cung, kia tiên thiên bàn đào thụ càng phát ra điên cuồng đứng lên.

Không chỉ có như thế, Hạ Vân Kiệt phát hiện, Vương Mẫu nương nương nhìn hắn ánh mắt cũng dần dần trở nên không giống với, tựa hồ thực phức tạp. Có mâu

thuẫn cùng giãy dụa, còn có một loại ngay cả Hạ Vân Kiệt cũng không dám suy nghĩ tượng nhu tình cùng quyến rũ.

Không xong! Đáng chết tiên thiên bàn đào thụ, sớm biết rằng sẽ không cấp nó bón tức nhưỡng, nay sự tình muốn ồn ào lớn.

Nhìn đến Vương Mẫu nương nương ánh mắt dần dần trở nên có chút mê ly, Hạ Vân Kiệt cái trán mồ hôi lạnh càng mạo càng nhiều, biết Vương Mẫu nương nương chỉ sợ cũng bị tiên thiên bàn đào thụ ảnh hưởng, hôm nay chuyện này phỏng chừng mười có tám chín muốn lòi.

Mặc kệ, ba mươi sáu kế chạy là thượng sách!

Hạ Vân Kiệt cuối cùng quyết định bất chấp tất cả, trước tìm cái lấy cớ khai lưu nói sau, miễn cho lòi, đến lúc đó nói cái gì đều đã muộn.

Khả Hạ Vân Kiệt còn không có tới kịp mở miệng, Vương Mẫu nương nương kia mê ly trong ánh mắt đột nhiên lộ ra một chút quyết đoán.

“Các ngươi đều lui ra! Bản cung cùng hạ tiên vương có một số việc muốn nói.” Vương Mẫu nương nương đối với đi theo người phất phất tay, của nàng thanh âm trước sau như một bình tĩnh cùng uy nghiêm, nhưng dừng ở Hạ Vân Kiệt trong tai lại giống như bình địa khởi kinh lôi.

Đột nhiên gian, Hạ Vân Kiệt thần kinh lập tức căng thẳng, hai tròng mắt thấu bắn ra lãnh lệ ánh mắt, thậm chí ngay cả mi tâm cũng ẩn ẩn xuất hiện một cái lốc xoáy, tùy thời muốn đại khai thứ ba chích mắt.

“Tiên vương cần gì phải khẩn trương đâu? Hay là trừ bỏ

ba đại phân thân đã đột phá trở thành vu tổ ở ngoài, trừ bỏ muốn mượn Nữ Oa cung tàn đồ tìm kiếm yêu nữ nhân ở ngoài, còn có bản cung không biết sự tình sao?” Gặp Hạ Vân Kiệt cả người đột nhiên trở nên giống như một thanh ra khỏi vỏ lợi kiếm, bộc lộ tài năng, Vương Mẫu nương nương không chỉ có không có lộ ra chút tức giận cùng cảnh giới, ngược lại hướng hắn cười nhẹ, lộ ra vô tận quyến rũ cùng phong tình.

Chích trong nháy mắt, vốn là bởi vì Hạ Vân Kiệt biến sắc mặt mà trở nên giống như trời đông giá rét buông xuống bình thường Dao Trì, bởi vì Vương Mẫu nương nương này cười, mà lại về tới xuân về hoa nở.

Không chỉ có như thế, toàn bộ Dao Trì cùng bốn phía mây mù bao phủ, mịt mù khắp cả, liền ngay cả lấy Hạ Vân Kiệt tu vi, giờ khắc này ánh mắt đều cũng không có biện pháp xuyên qua kia mây mù, thần niệm cũng là như thế.

“Tố sắc vân giới kỳ ! Ngươi đem Lam Nhi ra sao?”

Hạ Vân Kiệt sắc mặt tái biến, cả người sát khí phát ra, thứ ba chích mắt cũng đột nhiên lặng lẽ mở ra, một đạo huyết quang bắn ra, giảo mây mù bốc lên.

“Ngươi thật giống năm đó Ngọc Đế, chỉ tiếc nhiều năm như vậy qua đi, hắn chịu áp chế, sớm không có ngày xưa nhuệ khí!” Vương Mẫu nương nương không có trả lời Hạ Vân Kiệt vấn đề, nhìn sát khí lẫm liệt hắn, hai mắt ngược lại toát ra một chút mê ly sắc.

“Ngươi đến tột cùng đem Lam Nhi thế nào ?” Hạ Vân Kiệt cũng không vì Vương Mẫu mê ly ánh mắt sở động, trên người sát khí càng phát ra đặc hơn, huyết quang chợt lóe, trong tay dĩ nhiên hơn minh ngục huyết đao.

Đao phong sắc bén, huyết sắc diễm diễm, lộ ra vô tận

âm lãnh.

“Ngươi quả nhiên như Lam Nhi lời nói, là nam nhân trọng tình trọng nghĩa, đỉnh thiên lập địa. Biết rõ không phải bản cung đối thủ, rõ ràng biết bản cung là tiên giới chi hậu, vẫn như cũ dám vì một nữ nhân lấy đao chỉ hướng bản cung. Dám như vậy đối bản cung, ngươi là đệ nhất nhân! Hừ!” Vương Mẫu nương nương nhìn về phía Hạ Vân Kiệt mê ly ánh mắt đột nhiên nhất ngưng, một đoàn mây mù mang theo nhiều điểm thúy quang đem minh ngục huyết đao cấp khỏa cuốn lên.

Mây mù là tố sắc vân giới kỳ tiên thiên mây mù, thúy quang là tiên thiên bàn đào thụ tiên thiên mộc nguyên lực.

Vương Mẫu nương nương loại nào tu vi, nàng như vậy biến đổi mặt, thúc dục tố sắc vân giới kỳ cùng dẫn động tiên thiên bàn đào thụ mộc nguyên lực, Hạ Vân Kiệt trong tay minh ngục huyết đao huyết sắc một chút như thủy triều bàn lui ra, chỉ có thể vây quanh thân đao quanh quẩn, mà Hạ Vân Kiệt lại cảm thấy giống như trời sụp đổ xuống dưới, đặt ở hắn trên người bình thường.

Mệnh phủ trong vòng tiên thiên chi khí nháy mắt bùng nổ, gắt gao ngăn cản hôm nay băng địa liệt bàn khủng bố áp lực.

Chính là tiên thiên chi khí nhất bùng nổ, vu đỉnh trung kia khỏa tiên thiên bàn đào thụ bị Vương Mẫu đưa tới thúy quang nhất dẫn động, liền giống như thoát cương con ngựa hoang, lập tức thúy quang nở rộ, hoa đào phiến phiến phi lạc.

Thúy quang dật ra trong cơ thể, nháy mắt cùng Vương Mẫu nương nương đưa tới kia đạo thúy quang quấn quanh ở tại cùng nhau.

Nếu nói nữ nhân là nam nhân trong thân thể lấy ra một cây xương sườn, làm nữ nhân cùng nam nhân kết hợp khi, bọn họ liền chân chính trở thành nhất thể. Như vậy Hạ Vân Kiệt trên người kia khỏa tiên thiên bàn đào thụ chính là cùng loại cho Vương Mẫu nương nương sở có được kia khỏa bàn đào thụ trên người “Xương sườn”.

Làm hai đạo thúy quang quấn quanh cùng một chỗ khi, lập tức tựa như đồng thiên lôi câu động địa hỏa, liều chết triền miên đứng lên.

Vương Mẫu nương nương cùng Hạ Vân Kiệt trên mặt biểu tình lập tức liền cứng lại rồi, bởi vì này một khắc bọn họ đều tựa hồ thấy được trần truồng * đối phương, không chỉ có như thế, bọn họ còn trần như nhộng quấn quanh ở tại cùng nhau, liều chết dây dưa.

Tuyết trắng đẫy đà thân thể, tựa như kia chín tiên thiên bàn đào quả giống nhau, tản ra làm cho người ta không thể cự tuyệt mê người hơi thở.

Không chỉ có như thế, làm Vương Mẫu nương nương rút đi nàng ung dung đẹp đẽ quý giá, đoan trang uy nghiêm một mặt khi, bày ra đi ra là một loại đến cực hạn thành thục, phong tình cùng gợi cảm.

Phảng phất nàng một người liền tập trung sở hữu nữ tính thành thục, phong tình cùng gợi cảm.

Mồ hôi lạnh một viên viên theo Hạ Vân Kiệt trên trán ngã nhào xuống dưới, cầm minh ngục huyết đao tay đang run rẩy, lại cứ một lòng lại ở lay động, thần niệm như thế nào đều luyến tiếc ngăn ra này phân làm cho hắn vô tận mê muội * triền miên.

Hạ Vân Kiệt như thế, Vương Mẫu làm sao thường không bằng này. Nàng vốn thầm nghĩ kinh sợ một chút Hạ Vân Kiệt, tốt tăng mạnh nàng mặt sau cùng Hạ Vân

Kiệt đàm phán lợi thế, lại không nghĩ rằng sự tình phát triển hoàn toàn ra ngoài dự kiến của nàng.

Nàng thế nhưng không hiểu theo Hạ Vân Kiệt tiến hành rồi một hồi tinh thần mây mưa thất thường.

Này còn không có cái gì, nhất cho Vương Mẫu nương nương cảm thấy sỉ nhục là, nàng thế nhưng tựa hồ không hề kháng cự loại này tinh thần triền miên, thậm chí còn có chút hãm sâu trong đó không thể tự thoát ra được.

Phải biết rằng nàng nhưng là mẫu nghi thiên hạ Vương Mẫu! Của nàng uy nghiêm là không tha xâm phạm !

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1895 : Dừng bước tại vừa rồi

Ngay tại Vương Mẫu nương nương đồng dạng cảm thấy muốn ngừng mà không được khi, Thích Mục độc nhãn huyết quang đột nhiên đại phóng.

Thích Mục độc nhãn có kinh sợ hồn phách thần niệm chi hiệu! Bình thường Hạ Vân Kiệt chỉ đối địch nhân sử dụng, lúc này đây lại đối với chính mình cùng Vương Mẫu nương nương cùng thi triển.

Hạ Vân Kiệt tâm thần mạnh chấn động, cuối cùng theo kia làm cho hắn ********, không thể tự thoát ra được triền miên thu hồi thần niệm.

“Vương Mẫu nương nương thứ tội !”

Hạ Vân Kiệt thu hồi minh ngục huyết đao, nhìn đồng dạng cũng là cả người chấn động, phục hồi tinh thần lại Vương Mẫu nương nương nhất cung đến cùng, tâm tình nói không nên lời phức tạp cùng chua sót.

Trải qua chuyện vừa rồi, hắn khẳng định không thể tái lấy đao chỉ vào Vương Mẫu nương nương!

Bởi vì ở Hạ Vân Kiệt xem ra, hắn cùng với Vương Mẫu nương nương quan hệ đã cùng trước kia không giống với.

Đây là tính cách cho phép, hắn không có biện pháp đối một vị cùng hắn có “Đặc thù” Quan hệ nữ nhân ra tay.

Đương nhiên cho dù hắn ra tay, hắn cũng tuyệt đối đánh không lại Vương Mẫu nương nương, hơn nữa ba đại phân thân cũng đánh không lại.

Vương Mẫu nương nương nhìn nhất cung đến cùng Hạ Vân Kiệt trong mắt có một chút thẹn thùng tức giận sắc nổi lên, nhưng đảo mắt lại chuyển làm u oán, sau đó thật sâu thở dài một hơi nói:“Oan nghiệt a!”

Nói xong, Vương Mẫu nương nương liên bước khinh na, đi vào bên Dao Trì một gốc cây che trời đại thụ dưới. Kia đại thụ thế nhưng lóng lánh trong sáng, giống như mĩ ngọc cấu thành, trên cây cành lá ở ánh mặt trời chiếu rọi xuống phản xạ ngũ thải ban lan nhu hòa hào quang, dưới cành có xuyến xuyến như trân châu ngọc châu treo xuống, mỗi khi có gió nhẹ thổi tới, kia cành hoa diệp ngọc châu liền cho nhau khấu đánh, thế nhưng phát ra du dương ngũ âm, vô cùng động thiên êm tai.

Vương Mẫu nương nương nhẹ nhàng vãn lên váy, sau đó ngồi trên chiếu ở dưới che trời đại thụ cỏ xanh mặt đất, thân mình lười nhác tựa vào thân cây.

Giờ khắc này, Vương Mẫu nương nương thế nào còn có nửa điểm mẫu nghi thiên hạ uy nghiêm, căn bản chính là một nữ nhân lộ ra vô tận phong tình thành thục.

Nhìn Vương Mẫu nương nương lười nhác tà tựa vào thân cây, nói không nên lời phong tình mê người, Hạ Vân Kiệt cũng không biết là nên quay đầu rời đi, còn là đi qua đến hỏi cái rõ ràng.

Bởi vì hắn thật sự lo lắng Dao Trì Thánh Nữ, khả hiện tại đi qua đi thích hợp sao?

“Còn ngây ngốc làm gì? Lại đây.” Vương Mẫu nương nương gặp Hạ Vân Kiệt chỉ ngây ngốc đứng ở nơi đó, trên mặt hiện lên một chút màu hồng, thẹn thùng tức giận trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, nói.

Chính là này liếc mắt một cái, dừng ở Hạ Vân Kiệt trong mắt cũng là phong tình vạn chủng, sợ tới mức hắn thiếu

chút nữa sẽ muốn xoay người đào tẩu.

Nói đùa, đây chính là Ngọc Đế nữ nhân a!

Nhưng vì Dao Trì Thánh Nữ, vì kia hai khối Nữ Oa cung tàn đồ, hắn cuối cùng chỉ có thể kiên trì hướng Vương Mẫu nương nương đi đến.

Đương nhiên, toàn bộ Dao Trì nay còn tại Vương Mẫu nương nương tố sắc vân giới kỳ bao phủ hạ, ngăn cách hết thảy, Hạ Vân Kiệt nghĩ ra đi cũng không có cửa đâu, trừ phi cùng Vương Mẫu nương nương một trận chiến!

Đi đến dưới đại thụ, Hạ Vân Kiệt không yên bất an đứng ở Vương Mẫu nương nương trước mặt.

“Đứng làm gì?” Vương Mẫu nương nương gặp Hạ Vân Kiệt chính là xa xa đứng, lại trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, bất quá lúc này đây lại hơn một phần hờn dỗi hương vị.

“Khụ khụ, nương nương vừa rồi……” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt không yên.

“Chuyện vừa rồi đã qua đi, không oán ngươi.” Vương Mẫu nương nương xa xôi thở dài một hơi nói.

Gặp Vương Mẫu nương nương nói không oán hắn, Hạ Vân Kiệt trong lòng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, bất quá như trước không dám đi qua.

“Như thế nào, vừa rồi đều dám lấy đao chỉ vào người của ta, nay lại ngay ngồi ở ta bên người đảm lượng đều không có sao?” Vương Mẫu nương nương gặp Hạ Vân Kiệt như trước không dám tái tiến thêm một bước, nhịn không được mắt trợn trắng nói.

“Hồi nương nương, là không có!” Hạ Vân Kiệt chính sắc

trả lời.

“Yên tâm, ngươi ta trong lúc đó liền dừng bước tại vừa rồi!” Vương Mẫu nương nương nghe vậy xa xôi thở dài một hơi nói.

Gặp Vương Mẫu nương nương nói như vậy, Hạ Vân Kiệt thế này mới hoàn toàn thở dài nhẹ nhõm một hơi, đi đến dưới tàng cây, cách Vương Mẫu nương nương một mét tả hữu, ngồi trên chiếu.

“Ta liền như vậy đáng sợ sao?” Gặp chính mình bàn nói, Hạ Vân Kiệt mới bằng lòng cùng nàng cùng nhau ngồi ở dưới tàng cây, Vương Mẫu nương nương không khỏi có vài phần thẹn thùng tức giận, mắt đẹp hung hăng quát Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái.

“Đương nhiên không phải, chính là……” Hạ Vân Kiệt ngượng ngùng nói, không dám nhìn thẳng vào Vương Mẫu nương nương.

“Chính là ngươi ta thân phận đặc thù đúng không?” Vương Mẫu nương nương phiên cái xem thường, một lũ dễ ngửi mùi thơm chui vào Hạ Vân Kiệt chóp mũi, cũng là Vương Mẫu nương nương hơi hơi dời người, cả người đã nhẹ nhàng ôm ở Hạ Vân Kiệt trên người.

Hạ Vân Kiệt thân mình không cầm nổi lòng một trận căng chặt, cái trán có mồ hôi lạnh ngã nhào.

“Đã lâu không như vậy tùy ý qua. Còn nhớ rõ khi đó này khỏa ngọc thụ còn không có như vậy cao, lúc ấy ta thích nhất làm việc chính là như vậy dựa vào Ngọc Đế. Chỉ tiếc, chuyện cũ chỉ có thể hồi ức, làm Ngọc Đế trở thành tiên giới chi chủ sau, hắn sẽ thấy cũng không có nhàn tình cùng ta như vậy lẳng lặng ngồi ở ngọc thụ phía dưới, ta đồng dạng cũng không có này phân nhàn tình, đều vì chính mình quyền thế, chính mình độc lập mà tính

kế mưu đồ. Không nghĩ tới hôm nay lại bị ngươi cấp câu động ôm ấp tình cảm.” Vương Mẫu nương nương lại tựa hồ căn bản không phát hiện Hạ Vân Kiệt dị trạng, mà là nhìn xanh biếc như nhiễm, phảng phất một khối thật lớn phỉ thúy Dao Trì, trong mắt toát ra một chút mê ly cùng hồi ức, xa xôi cảm thán nói.

“Đó là ta không đúng.” Hạ Vân Kiệt thanh âm đột nhiên lạnh xuống dưới, hắn cũng không biết vì cái gì.

“Khanh khách! Như thế nào Hạ tiên vương ghen tị?” Vương Mẫu nương nương nghe vậy đột nhiên lên tiếng nở nụ cười.

Hạ Vân Kiệt không có hé răng, mà là chậm rãi đẩy ra Vương Mẫu nương nương, ngồi thẳng thân mình.

“Tốt lắm, ta không đề cập tới Ngọc Đế đó là, ngươi làm cho ta tái dựa vào một chút.” Vương Mẫu nương nương gặp Hạ Vân Kiệt đẩy ra hắn, vốn có chút căm tức, khả vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt kia tựa hồ có chút tức giận biểu tình, lập tức lại nhuyễn xuống dưới, mở miệng cầu xin.

Hạ Vân Kiệt nhìn Vương Mẫu nương nương cầu xin biểu tình, trong lòng một trận cười khổ, cuối cùng còn là từ Vương Mẫu tiếp tục dựa vào hắn.

Hồi lâu, cũng không biết qua bao lâu thời gian, hai người rất ăn ý ngồi thẳng thân mình, biểu tình cũng trở nên nghiêm túc đứng lên.

“Long hầu sơn một trận chiến, ngươi biểu hiện thật sự rất xuất sắc, cho nên bản cung nhịn không được đối Lam Nhi làm điểm thủ đoạn, biết được của ngươi một ít tình huống. Làm Lam Nhi nói cho bản cung, của ngươi ba đại phân thân đã đột phá đến vu tổ cảnh giới khi, bản cung rất là rung động, nghĩ đến không sai biệt lắm đã

biết của ngươi toàn bộ bí mật. Không nghĩ tới, ngươi bản tôn dĩ nhiên có đối kháng bản cung khí thế, đã là Thái Ất kim tiên sơ kì cao nhất thực lực, này bất quá mới qua mười năm mà thôi! Không chỉ có như thế, ngươi trên người thế nhưng còn thâm tàng bất lộ có này khác bí mật. Hiện tại ngươi có thể nói cho bản cung, ngươi trên người như thế nào sẽ có một gốc cây tiên thiên bàn đào thụ sao? Ngươi, yên tâm, Lam Nhi không có việc gì, bản cung sẽ không thương tổn nàng, cũng sẽ không cầm nàng đến áp chế ngươi.” Vương Mẫu nương nương vẻ mặt bình tĩnh nhìn Hạ Vân Kiệt hỏi, phảng phất phía trước hai người sự tình gì cũng chưa phát sinh quá bình thường, chính là mắt ở chỗ sâu trong lại ẩn ẩn có một chút khiếp sợ đến bây giờ còn không có biện pháp khôi phục bình tĩnh.

Gặp Vương Mẫu nương nương một trước một sau biến hóa, thậm chí ngay cả xưng hô cũng từ “Ta” Lại quay lại “Bản cung”, Hạ Vân Kiệt trong lòng thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi đồng thời, cũng có như vậy một tia mất mát.

Bất quá rất nhanh Hạ Vân Kiệt hãy thu nổi lên kia mạt mất mát, hắn biết rõ, lấy chính mình cùng Vương Mẫu đặc thù thân phận, tuyệt đối không có khả năng đem kia quan hệ tiếp tục tiến thêm một bước phát triển đi xuống, phía trước kia chính là cái ngoài ý muốn. Chính như Vương Mẫu phía trước nói, bọn họ trong lúc đó liền dừng bước tại vừa rồi!

“Phùng Mông từng lấy một khối Nữ Oa cung tàn đồ đổi nương nương một cây tiên thiên bàn đào thụ rễ chính. Hắn giết Hậu Nghệ vu tổ sau, lấy Hậu Nghệ vu tổ thân hình đến đào tạo kia căn rễ chính, sau lại lại bị thần ngoài ý muốn được đến.” Chuyện tới nay, Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không giấu diếm nữa, liền thành thành thật thật nói tới, đương nhiên là có quan tiên thiên dương liễu cam lâm cùng tức nhưỡng việc, hắn là sẽ không chủ

động thẳng thắn.

“Thì ra là thế, thật đúng là oan nghiệt a!” Vương Mẫu nương nương thở dài một hơi, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt nổi lên một tia vi diệu biến hóa, bất quá rất nhanh lại khôi phục bình tĩnh cùng uy nghiêm.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1896 : Giao dịch

“Bất quá bằng Hậu Nghệ vu tổ thân hình nhiều nhất chỉ có thể đem kia rễ chính đào tạo thành một thân cây nhỏ, hẳn là không đến mức nhanh như vậy kết ra tiên thiên bàn đào quả đi.” Vương Mẫu nương nương nói.

Hạ Vân Kiệt cười cười, không có trả lời.

Vương Mẫu nương nương thấy thế nguyên bản mạnh mẽ khôi phục biểu tình lập tức lại sụp đổ, một đôi tiếu mâu hung hăng quát Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nghiến răng nghiến lợi nói:“Ngươi trên người đến tột cùng còn có bao nhiêu bí mật?”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy còn là cười cười.

Bởi vì hắn không có khả năng trả lời Vương Mẫu vấn đề này.

Vương Mẫu nương nương cũng biết Hạ Vân Kiệt khẳng định sẽ không chủ động lộ ra, cho nên cũng chỉ là như vậy oán hận vừa nói, rất nhanh lại thu thập ôm ấp tình cảm, khôi phục đoan trang uy nghiêm, nói:“Ngươi trên người có bao nhiêu bí mật, bản cung không muốn biết. Nhưng bản cung phi thường xem trọng ngươi, cho nên bản cung hôm nay tưởng với ngươi làm giao dịch.”

“Cái gì giao dịch? Ngươi là chỉ Nữ Oa cung tàn đồ sao?” Hạ Vân Kiệt trái tim mạnh nhảy dựng.

“Như thế nào? Kia hai nữ nhân thật sự đối với ngươi như vậy trọng yếu sao?” Vương Mẫu nương nương gặp Hạ Vân Kiệt như thế để ý kia hai nữ nhân, vốn hẳn là vui sướng mới đúng, bởi vì hai nữ nhân ở Hạ Vân Kiệt cảm nhận địa vị càng nặng, của nàng Nữ Oa cung tàn đồ giá trị mới càng cao, chính là làm Vương Mẫu nương

nương nói ra lời này khi, cũng là có một cỗ chua hương vị.

“Là!” Hạ Vân Kiệt không chút do dự trả lời.

“Kia Lam Nhi đâu?” Vương Mẫu nương nương hỏi.

“Cũng là!” Hạ Vân Kiệt như trước không chút do dự trả lời.

Vương Mẫu nương nương nghe vậy thật lâu dừng ở Hạ Vân Kiệt, đột nhiên nói:“Nếu lúc trước ngươi cùng Ngọc Đế đồng thời xuất hiện ở bản cung trước mặt, có lẽ sẽ là một cái khác kết quả. Bất quá hiện tại cũng không hội lại có thay đổi, bản cung chưa bao giờ làm hối hận sự tình!”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy cả người chấn động, hồi lâu mới trầm giọng nói:“Nương nương muốn thần cầm vật gì cùng ngươi đổi Nữ Oa cung tàn đồ?”

“Phía trước, bản cung là nghĩ lấy Nữ Oa cung tàn đồ đổi ngươi đối Ngọc Đế cùng bản cung tuyệt đối trung thành. Ngọc Đế cùng bản cung phi thường khuyết thiếu ngươi cường đại như vậy mà trung tâm đại tướng! Nhưng hiện tại bản cung thay đổi chủ ý, bản cung có thể đoán được, tương lai của ngươi thành tựu ít nhất là phó giáo chủ, cho nên bản cung trao đổi điều kiện là, mặc kệ ngươi tương lai đạt tới cái gì thành tựu, ngươi đều phải giúp đỡ Ngọc Đế trở thành chân chính tiên giới thiên đế, mà không phải giống hiện tại giống nhau, chính là từ người bài bố con rối. Ngươi nếu đáp ứng, bản cung hiện tại liền đem này hai khối Nữ Oa cung tàn đồ giao cho ngươi.” Vương Mẫu nương nương thần sắc ngưng trọng nói.

“Nương nương sẽ không lo lắng ta cầm Nữ Oa cung tàn đồ sau, không thực hiện hứa hẹn sao?” Hạ Vân Kiệt trầm giọng hỏi.

“Chỉ bằng ngươi vừa rồi không có nhân cơ hội muốn cùng bản cung hoan hảo, chỉ bằng chẳng sợ chỉ có như vậy một đường hy vọng, chẳng sợ lại gian nan, ngươi cũng không từng buông tha cho tìm kiếm từng có yêu hai nữ nhân, bản cung biết ngươi cũng không phải nói không giữ lời tiểu nhân.” Vương Mẫu nương nương nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi âm thầm một trận lưu hãn, nguyên lai Vương Mẫu nương nương cũng là như vậy xử trí theo cảm tính a!

“Hảo, thần có thể đáp ứng ngươi. Bất quá điều kiện tiên quyết là Ngọc Đế phải là một minh quân mà không phải bạo quân, nếu không thần liền thành trợ Trụ vi ngược tội nhân! Chỉ cần Ngọc Đế toàn tâm toàn ý làm minh quân, cho dù tương lai cùng giáo chủ một trận chiến, thần đã ở sở không tiếc.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Điểm ấy ngươi yên tâm, Ngọc Đế không hẳn vậy là một vị người tốt, nhưng hắn tuyệt đối là một vị minh quân, bởi vì hắn thích vị trí này, cho nên hắn tất nhiên sẽ quý trọng vị trí này, huống hồ còn có bản cung ở bên cạnh đốc xúc. Về sau nếu Ngọc Đế làm điều ngang ngược, của ngươi hứa hẹn tự động trở thành phế thải.” Hạ Vân Kiệt mà nói làm cho Vương Mẫu nương nương càng phát ra tín nhiệm hắn, nói xong có hai điểm sáng mờ theo nàng trong tay thoáng hiện bay về phía Hạ Vân Kiệt, đúng là hai khối Nữ Oa cung tàn đồ.

“Đa tạ nương nương thành toàn!” Hạ Vân Kiệt tiếp nhận hai khối Nữ Oa cung tàn đồ, tâm tình rất là kích động, đối với Vương Mẫu nương nương nhất cung đến cùng.

“Ngươi cũng đừng cao hứng quá sớm, Nữ Oa cung tàn đồ có tám khối. Bản cung tìm kiếm vô số năm cũng mới thấu hai khối, ngươi muốn tìm đủ, khó, khó a! Bất quá, mặc kệ nói như thế nào, chúc ngươi có thể sớm ngày

tìm được các nàng!” Vương Mẫu nương nương gặp Hạ Vân Kiệt kích động bộ dáng, không khỏi vì hắn tình ý mà cảm động, đầu tiên là trước tiên đánh hạ dự phòng châm, sau đó tự đáy lòng chúc phúc nói.

“Cảm ơn nương nương, nhất định hội !” Hạ Vân Kiệt nắm chặt quyền đầu nói.

“Tốt lắm, bản cung không hề lưu ngươi, ngươi đi đi, Lam Nhi đã ở bên ngoài chờ ngươi.” Vương Mẫu nương nương nói.

Vương Mẫu nương nương nói xong, kia bao phủ Dao Trì mây mù dần dần tán đi.

Hạ Vân Kiệt thấy thế như lấy được đại xá, hướng Vương Mẫu nương nương vội vàng làm cái lễ, khẩn cấp mà chuẩn bị rời đi.

Không có biện pháp, tuy rằng hắn cùng với Vương Mẫu nương nương đều đã nói rõ dừng bước tại vừa rồi, nhưng vấn đề là hắn trong cơ thể kia khỏa tiên thiên bàn đào thụ là xuất từ Vương Mẫu nương nương kia khỏa, hai người là nhất thể. Trừ phi Hạ Vân Kiệt đem chính mình trong cơ thể kia khỏa tiên thiên bàn đào thụ cấp chặt điệu, nếu không hai người ở chung, tổng khó tránh khỏi sẽ tâm sinh mơ màng.

Một khi đã như vậy, tự nhiên là gặp nhau không bằng không thấy!

“Đợi đã!” Hạ Vân Kiệt vừa định đi, Vương Mẫu nương nương đột nhiên gọi lại hắn.

“Nương nương còn có cái gì chỉ thị sao?” Hạ Vân Kiệt bất đắc dĩ dừng lại bước chân.

“Không cho bản cung một cái cáo biệt ôm nhau sao? Về

sau mặc kệ là ngươi còn là bản cung, cũng không khả năng giống hôm nay giống nhau ở chung !" Vương Mẫu nương nương nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

Hạ Vân Kiệt do dự hạ, cuối cùng còn là mở ra hai tay đem Vương Mẫu nương nương đẫy đà thân mình ôm vào trong lòng.

"Nếu ta không phải Ngọc Đế nữ nhân, nếu ta chỉ là một người, ngươi sẽ thích ta sao?" Vương Mẫu nương nương ở Hạ Vân Kiệt bên tai nhẹ giọng hỏi.

Hạ Vân Kiệt trầm mặc hồi lâu, cuối cùng còn là trả lời "Sẽ".

Nghe thế cái trả lời, Vương Mẫu nương nương thân thể mềm mại rõ ràng run nhè nhẹ một chút, sau đó chậm rãi buông lỏng tay ra, xoay người mà đi, rốt cuộc không hồi đầu.

Bởi vì nàng sợ hãi tái hồi đầu, nàng chỉ sợ cũng rốt cuộc không thể kiên trì lúc trước kia phân lựa chọn!

Ra Dao Trì, Dao Trì Thánh Nữ quả nhiên đã ở bên ngoài chờ. Vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt lại đây, Dao Trì Thánh Nữ lập tức liền quỳ rạp xuống đất thượng, run run thanh âm nói:"Nô tỳ đáng chết, vừa rồi……"

"Ngươi làm cái gì vậy? Sự tình ta đã biết, này chẳng phải là ngươi sai." Hạ Vân Kiệt nâng dậy Dao Trì Thánh Nữ, đem nàng ôm vào lòng.

Nơi xa, dưới ngọc thụ, Vương Mẫu nương nương nhìn xa một đôi nhân nhi ôm nhau, ánh mắt phức tạp.

"Nương nương không có đối với ngươi làm cái gì đi?" Giá tường vân đi thanh luân tiên đảo tiên vương phủ trên đường, Dao Trì Thánh Nữ không yên bất an hỏi.

“Không, không có.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng không hiểu có một loại có tật giật mình cảm giác, vội vàng lắc đầu nói.

“Vậy là tốt rồi!” Dao Trì Thánh Nữ chỉ sợ nằm mơ cũng không khả năng nghĩ đến, chính mình lão gia vừa rồi thiếu chút nữa liền cùng Vương Mẫu nương nương được rồi một hồi vu sơn *, cho nên nghe vậy không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, vỗ vỗ ngực nói.

Một cái là nam nhân của chính mình, một cái là đối chính mình có truyền đạo chi ân Vương Mẫu nương nương, Dao Trì Thánh Nữ tự nhiên không muốn bọn họ trong lúc đó có xung đột.

Thanh luân tiên đảo ở thiên đình phía đông, trên đảo mịt mù khí bốc lên, tiên linh khí lượn lờ, khắp cả linh mẫn thảo tiên dược, thanh tùng thúy bách.

Tiên đảo trung có một ngọn núi phong đột ngột từ mặt đất mọc lên, không biết chiều cao bao nhiêu trượng.

Ngọn núi phía trên, có một tòa rộng rãi cung điện nở rộ đạo đạo sáng mờ, nói không nên lời xa hoa uy nghiêm, đúng là Ngọc Đế mệnh Thái Bạch kim tinh giám tạo tiên vương phủ.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1897 : Mở tiệc chiêu đãi

Tuy rằng Hạ Vân Kiệt vị này tiên vương không có vào ở tiên vương phủ, nhưng trong tiên vương phủ sớm đã có đủ thị vệ, cung nữ, khiến cho tiên vương phủ không hề hội có vẻ trống rỗng.

Này thị vệ, cung nữ đều là sau lại ở Dao Trì tiên cung tu luyện Dao Trì Thánh Nữ thu xếp an bài, bọn họ tự nhiên nhận được Dao Trì Thánh Nữ.

Thấy nàng kéo Hạ Vân Kiệt tay đáp mây bay mà đến, làm sao còn có thể không biết kia áo xanh nam tử đó là nay uy chấn tiên giới Tụ Quật châu tiên vương, bọn họ chủ nhân.

“Bái kiến tiên vương điện hạ!” Bọn thị vệ, cung nữ, ào ào quỳ xuống đất lễ bái.

“Đều đứng lên đi.” Hạ Vân Kiệt bàn tay to vung, sau đó gọi tới đầu lĩnh thị vệ trưởng cùng nữ quan, thưởng chút tiên quả, tiên thạch đi xuống.

Nay Hạ Vân Kiệt, nơi nơi xét nhà, tuyệt đối là chân chính đại tài chủ, tất nhiên là muốn khẳng khái một phen, đỡ phải làm cho hạ nhân đem hắn vị này tiên vương xem thành quỷ hẹp hòi.

Có tiền có thể sử quỷ thôi ma, đầu năm nay, mặc kệ ở nơi nào, kỳ thật tối hữu dụng còn là “Tiền”.

Này thị vệ, cung nữ vốn liền cực kì sùng bái Hạ Vân Kiệt này truyền kỳ tiên vương, nay tiên vương ngày đầu tiên đến tiên vương phủ, liền một bó to ban cho đi xuống, tự nhiên làm cho bọn họ những người này càng phát ra sùng bái, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt đều hoàn toàn biến dạng.

Hạ Vân Kiệt ở Dao Trì Thánh Nữ cùng đi hạ, hảo hảo đi thăm một phen tiên vương phủ. Nhìn thấy chỗ là chạm trổ long phượng, đình đài lầu các, tinh xảo xa hoa vô cùng, biết Thái Bạch kim tinh ở kiến tạo tiên vương phủ chuyện này là thật hạ vốn gốc, nhưng thật ra có chút nhờ ơn cùng vừa lòng.

Như thế đi thăm một phen, trở lại phòng ngủ khi, Hạ Vân Kiệt nhịn không được cùng Dao Trì Thánh Nữ Hành Vân bố vũ một phen.

Một phen mây mưa thất thường sau, Hạ Vân Kiệt thế này mới diệt phía trước ở Dao Trì tiên cung bị châm ngòi lên ****.

Hạ Vân Kiệt nay đã là Thái Ất kim tiên, dĩ nhiên có một bộ phận tiên thiên tính chất, Dao Trì Thánh Nữ cùng hắn âm dương ái ân, được đến chỗ tốt so với trước kia còn muốn nhiều, trong lòng thật là vui mừng.

Thiên giới không có ban ngày đêm tối chi phân, mây mưa thất thường sau, ở Dao Trì Thánh Nữ hầu hạ mặc chỉnh tề, Hạ Vân Kiệt gọi tới trong phủ người quản sự.

“Các ngươi hảo hảo chuẩn bị một phen, bổn vương mấy ngày này chuẩn bị mở tiệc chiêu đãi một ít bằng hữu đến trong phủ làm khách. Nên muốn tiêu phí, các ngươi cứ việc báo cấp phu nhân, chớ để rơi bổn vương mặt.” Hạ Vân Kiệt phân phó nói.

“Tuân mệnh!” Trong phủ người quản sự nghe vậy đều mừng rỡ, bọn họ là người tiên vương phủ, vốn nói ra đi hẳn là cực kì có mặt sự tình. Khả trước chút năm, Hạ Vân Kiệt ngủ đông không ra, cũng không có tới tiên vương phủ, làm cho bọn họ này đó người tiên vương phủ đi ra ngoài đều là cúi đầu. Nay tiên vương uy chấn tiên giới, ngay cả tây phương giáo hộ pháp đều bị hắn

một đao trấn sát, bọn họ này đó hạ nhân tự nhiên cũng đi theo mở mày mở mặt, nghĩ phong cảnh một hồi, lộ nhất mặt mày rạng rỡ mặt, Hạ Vân Kiệt này lời nói chính giữa bọn họ lòng kẻ dưới này.

Vì thế trong phủ người quản sự đi xuống, có người bắt đầu đi bố trí yến hội chiêu đãi việc, một số người bắt đầu thương lượng cộng lại hẳn là mua chút cái gì tiên quả tiên nhưỡng mới vừa rồi xứng đôi tiên vương thân phận.

Như thế một phen sau, mới vừa rồi báo lên cấp Dao Trì Thánh Nữ.

Dao Trì Thánh Nữ nhìn sau, nhưng thật ra có chút đau răng, sau đó chuyển giao cấp Hạ Vân Kiệt, rất có phê bình kín đáo nói:“Lão gia như vậy vừa nói, này đám tên còn liền thực dám sư tử mở rộng miệng a!”

Hạ Vân Kiệt tiếp nhận đến nhìn lướt qua, cười nói:“Trước khác nay khác, nếu mười năm trước, này thật đúng là muốn cho lão gia ta đau lòng. Bất quá nay này đó nhưng thật ra phải làm, nếu không đổ có vẻ lão gia ta keo kiệt, không thành ý. Như vậy, ngươi phái những người này đi một chuyến tiên vương thành, Tây Hải Long cung còn có hoa quả sơn, các nơi đều phải chút kỳ trân dị quả đến, còn có kia sản tự hoa quả sơn hầu nhi rượu đến. Tái sai người ở thiên cung mua một ít, nghĩ đến cũng còn kém không nhiều lắm.”

“Xem thần thiếp, nhưng thật ra đã quên chúng ta hôm nay không giống ngày xưa. Nay Tây Hải cơ hồ tẫn về Ngao Lệ nắm trong tay, mấy năm nay không biết thu nạp bao nhiêu kỳ trân dị quả, chúng ta Tụ Quật châu mấy năm nay thu hoạch không thể đại lượng, còn có hoa quả sơn đại thánh là lão gia anh em kết nghĩa, kia hoa quả sơn có tổ mạch trải qua, trong núi kết trái cây đều là thiên địa kì quả.” Dao Trì Thánh Nữ nghe vậy không khỏi ngây người trong chốc lát, sau đó mặt giãn ra cười nói.

Nguyên lai, này mười năm biến hóa thật sự rất thật lớn, ý nghĩ của nàng đều có điểm theo không kịp loại này biến hóa. Nhưng thật ra Hạ Vân Kiệt vị này bình thường không chú ý củi gạo dầu muối tên, lập tức liền thích ứng này biến hóa.

Vì thế Dao Trì Thánh Nữ gọi tới người quản sự, viết thủ dụ cho bọn hắn, làm cho bọn họ đi Tây Hải Long cung muốn chuẩn bị yến hội vật.

Này người quản sự đắc thủ dụ, gặp hoa quả sơn đều danh liệt trong đó, trong lòng kia kích động a. Nghĩ năm đó Tôn Ngộ Không đại nháo thiên cung, đến bây giờ người thiên giới nhắc tới đều còn lòng còn sợ hãi, không nghĩ tới hôm nay đều có thể quang minh chính đại đi hoa quả sơn muốn kỳ trân dị quả cùng hầu nhi rượu, này nếu nói ra đi, thật là nhiều có mặt mũi!

Không nói đến người tiên vương phủ đều tự đi chuẩn bị, lại nói Hạ Vân Kiệt đem tất cả sự tình phân phó thỏa đáng sau, liền mang theo Dao Trì Thánh Nữ đi nhất nhất bái phỏng Thái Bạch kim tinh, Hoàng Giác đại tiên, Văn Trọng thiên tôn, Thủy Đức chân quân, Hỏa Đức chân quân, Thiên Bồng nguyên soái tất cả từng cùng hắn từng có giao tình tiên quan, lại mời bọn họ chọn ngày đến trong phủ dự tiệc.

Hạ Vân Kiệt nay loại nào thân phận, loại nào thực lực. Hắn tự mình tới cửa bái phỏng, lại phát mời, quả thực làm cho Thái Bạch kim tinh các tiên quan tất cả đều được sủng ái mà lo sợ, lần cảm có mặt mũi.

Như thế một phen bái phỏng xuống dưới, qua mấy ngày lại ở trong phủ làm một lần yến hội. Hạ Vân Kiệt thế này mới xem như hiểu rõ một phen nhân tình.

Hiểu rõ này phiên nhân tình sau, Hạ Vân Kiệt sẽ không

nguyện ý tái ở thiên đình lưu lại, mang theo Dao Trì Thánh Nữ một đường hạ thiên đình, về tới Vân Hoành sơn.

Trở lại Vân Hoành sơn, Dao Trì Thánh Nữ tiếp tục đi phụ trách quản lý tiên vương thành tất cả lớn nhỏ sự vụ, mà Hạ Vân Kiệt tắc tiếp tục làm hắn phủi tay chưởng quầy, về tới tư thân hiên.

Trở lại tư thân hiên, Hạ Vân Kiệt thói quen tính đi vào trúc tía ban công, nhìn xa phía trước phi tiết xuống thác nước suy nghĩ bay tán loạn một hồi lâu nhi, mới vừa rồi đem theo Vương Mẫu nương nương bên kia được đến hai khối Nữ Oa cung tàn đồ đem ra.

“Đây là tân hai tấm Nữ Oa cung tàn đồ!” Một đạo tràn ngập khiếp sợ thanh âm theo Hạ Vân Kiệt trong đầu xông ra.

Ngọc Đế cùng Vương Mẫu nương nương đều là cực kì nhân vật lợi hại, phía trước mặc kệ là ở thiên cung còn là Dao Trì tiên cung, Hạ Vân Kiệt đều hoàn toàn ngăn cách cùng bất tử thần sơn liên hệ, cho nên Vu Hàm cũng không biết Hạ Vân Kiệt theo Vương Mẫu nương nương nơi nào chiếm được hai trương Nữ Oa cung tàn đồ.

Hạ Vân Kiệt đang muốn giải thích một phen, Vu Hàm theo sát sau đã lại kinh hô:“Này sẽ không chính là Vương Mẫu nương nương cất chứa kia hai tấm Nữ Oa cung tàn đồ đi? Không có khả năng nha, cho dù ngươi hiện tại là Thái Ất kim tiên, cũng không khả năng theo Vương Mẫu nương nương trong tay cướp lấy Nữ Oa cung tàn đồ a! Chẳng lẽ nói, chẳng lẽ nói?”

Vu Hàm kinh hô đến mặt sau, thanh âm bắt đầu trở nên ái muội đứng lên.

“Khụ khụ! Sư phụ, ngươi đừng đoán, đây là ta cùng Vương Mẫu nương nương trong lúc đó giao dịch.” Hạ Vân Kiệt nào dám làm cho Vu Hàm này lão bát quái tiếp tục đoán rằng đi xuống, vội vàng ngắt lời nói.

Nhưng Hạ Vân Kiệt lại đã quên Vu Hàm là cái không biết sống bao nhiêu năm lão hồ li, hắn kia xấu hổ bộ dáng lại làm sao gạt được Vu Hàm?

“Hắc hắc, vi sư hiểu được, hiểu được. Giống ta đồ đệ như vậy chính phái nhân vật, như thế nào sẽ cùng gái có chồng phát sinh cái gì quan hệ đâu? Ngươi nói đúng hay không?” Vu Hàm hỏi.

“Đúng, đúng.” Hạ Vân Kiệt tự nhiên liên tục gật đầu, trong lòng âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Chính là hắn này khẩu khí vừa mới vừa lơi lỏng xuống dưới, Vu Hàm mặt sau nói một câu thiếu chút nữa làm cho hắn một hơi vận lên không được.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1898 : Tàn đồ bí mật

“Bất quá vạn bất đắc dĩ tình huống hạ, tỷ như vì Nữ Oa cung tàn đồ, có đôi khi hơi chút tủi thân một chút chính mình, cùng gái có chồng lá mặt lá trái cũng là không có biện pháp cử chỉ, ngươi nói có phải hay không của ta ngoan đồ đệ? Đúng rồi, Vân Kiệt, các ngươi hai cái đến tột cùng là ai chủ động ? Còn có, cùng Vương Mẫu kia, ngươi tu vi có hay không càng tiến thêm một bước?”

“Sư phụ!” Gặp được như vậy già mà không kính, lại đặc biệt yêu bát quái sư phụ, Hạ Vân Kiệt còn có thể làm sao bây giờ đâu? Đành phải trực tiếp lại ngăn cách cùng Vu Hàm trong lúc đó liên hệ.

“Ha ha!” Lần này Vu Hàm cũng không có căm tức, mà là vô cùng vui sướng cười ha hả, tiếng cười ở bất tử thần sơn quanh quẩn, thật lâu chưa từng biến mất.

Ngăn cách cùng Vu Hàm trong lúc đó liên hệ, Hạ Vân Kiệt nhất thời cảm thấy bên tai thanh tịnh, ánh mắt theo nơi xa thác nước về tới trong tay hai tấm Nữ Oa cung tàn đồ thượng.

Hai tấm Nữ Oa cung tàn đồ không chỉ có cảnh trí cùng hắn phía trước được đến ba tấm Nữ Oa cung tàn đồ bất đồng, hơn nữa ngay cả chất liệu, hơi thở dao động đều hoàn toàn không giống với.

“Nữ Oa cung tàn đồ tổng cộng có 8 tấm, nay ta đã có 5 tấm, chiếm một nửa còn nhiều, không biết đem này 5 tấm đặt cùng nhau, hay không có thể tìm được một điểm manh mối.” Vuốt ve trong tay hai tấm tân Nữ Oa cung tàn đồ, Hạ Vân Kiệt trong lòng đột nhiên vừa động, trong tay lại nhiều ba tấm Nữ Oa cung tàn đồ.

Đem 5 tấm Nữ Oa cung tàn đồ phô trương ở ban công,

Hạ Vân Kiệt phán đoán một chút, sau đó đem chúng nó nhất nhất khâu cùng một chỗ.

Làm bắt bọn nó khâu cùng một chỗ, Hạ Vân Kiệt đang nghĩ tới nhìn kỹ xem đồ trung cảnh trí khi, đột nhiên có hồng hoàng bạch hắc thanh năm đạo sáng rọi theo đồ trung sáng lên, lại có năm lũ tương đối ứng hồng hoàng bạch hắc thanh ngũ lũ linh khí theo đồ dật ra, ở đồ phía trên quấn quanh dung hợp, thế nhưng dần dần biến thành một lũ chí thuần chí cương tiên thiên dương khí.

“Kim mộc thủy hỏa thổ, âm dương sinh ngũ hành, ngũ hành dựng dục âm dương, đây là tiên thiên dương khí!” Hạ Vân Kiệt khiếp sợ ngay cả hô hấp đều ngừng lại rồi, hắn nằm mơ cũng không nghĩ tới 5 tấm tàn đồ hợp lại cùng một chỗ thế nhưng sẽ có như vậy thần kỳ biến hóa.

Một hồi lâu nhi, phục hồi tinh thần lại Hạ Vân Kiệt vội vàng duỗi tay bắt được kia lũ tiên thiên dương khí, vận chuyển công pháp ý đồ luyện hóa nó.

Tiên thiên dương khí loại nào trân quý, hắn tự nhiên không có khả năng tùy ý nó tán đi.

Hạ Vân Kiệt bắt lấy kia lũ tiên thiên dương khí, nhất vận chuyển công pháp luyện hóa khi, đột nhiên trong đầu xuất hiện một tòa thật lớn như thiên cung điện, hai vị mặc cung trang nữ tử chính ngồi xếp bằng cung điện trung, nhắm mắt tu luyện.

Hạ Vân Kiệt tâm thần run rẩy dữ dội, thân mình đều nhịn không được run run đứng lên.

Bởi vì đó là hai quen thuộc khuôn mặt làm hắn mỗi ngày đều hồn khiên mộng nhiễu! Đó là khắc đến hắn trong khung, hắn trong linh hồn hai quen thuộc khuôn mặt!

Minh minh, Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề tựa hồ cũng cảm ứng được cái gì, đột nhiên mở ra ánh mắt.

“Hải Quỳnh, ngươi cảm giác được sao?” Trầm Lệ Đề run run thanh âm hỏi, nước mắt ở hốc mắt lăn lộn.

“Ta cảm giác được, là hắn! Là hắn!” Đỗ Hải Quỳnh nức nở nói, nước mắt lặng yên xẹt qua nàng vô cùng hoạt nộn khuôn mặt.

Trong đầu cảnh tượng rất nhanh liền biến mất, nhưng Hạ Vân Kiệt cảm ứng được một lũ như có như không hơi thở xuyên qua vô ngần không gian, khi đoạn khi tục cùng hắn liên hệ ở tại cùng nhau.

Hạ Vân Kiệt rốt cuộc bất chấp hắn kia già mà không kính sư phụ miệng có bao nhiêu sao bát quái, vội vàng tiến vào bất tử giới, hắn hiện tại nhu cầu cấp bách muốn một cái sinh hoạt vô số năm trưởng bối hỗ trợ cởi bỏ này nghi hoặc.

“Di, ngươi như thế nào vào được? Ha ha, khẳng định là giấu không được trong lòng mừng thầm, muốn tìm vi sư chia xẻ một chút đúng không? Đến đến, mau cùng vi sư nói nói xem, ngươi là như thế nào cùng Vương Mẫu nương nương thông đồng?” Gặp Hạ Vân Kiệt đột nhiên mở ra ngăn cách tiến vào, Vu Hàm đầu tiên là một trận kinh ngạc ngoài ý muốn, theo sát sau lập tức vẻ mặt kinh hỉ ái muội nói.

“Sư phụ, Vương Mẫu nương nương sự tình, ngươi muốn biết không thành vấn đề, ta có thể thỏa mãn của ngươi bát quái chi tâm, bất quá ngươi hiện tại trước hết giúp ta một việc.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ông trời, ngươi thật sự cấp Ngọc Đế mang theo nón xanh! Hảo hảo, của ta ngoan đồ đệ, ngươi như vậy vĩ đại, đừng nói một sự kiện, một trăm chuyện vi sư cũng

muốn đem hết toàn lực hỗ trợ a. Nói mau, nói mau.” Vu Hàm gặp Hạ Vân Kiệt nói như vậy, đắc ý tự hào thiếu chút nữa sẽ muốn giơ thẳng lên trời thét dài.

Hạ Vân Kiệt lúc này tâm hệ hai nàng sự tình, cũng lười cùng Vu Hàm giải thích chính mình chính là ở tinh thần cùng Vương Mẫu nương nương từng có một đoạn triền miên, chỉ có thể xem như cấp Ngọc Đế mang theo non nửa đỉnh nón xanh, nghe vậy chỉ chỉ đã hoàn toàn thu liễm khởi năm đạo sáng rọi hòa khí tức Nữ Oa cung tàn đồ, đem chuyện vừa rồi kể lại cùng Vu Hàm kể rõ một lần.

Vu Hàm biết việc này không phải là nhỏ, nghe vậy sau lập tức trầm mặc đi xuống, cả tòa bất tử thần sơn đều bao phủ một chút ngưng trọng không khí.

“Ngươi được đến năm tấm Nữ Oa cung tàn đồ vừa vặn là kim mộc thủy hỏa thổ thuộc tính tàn đồ đây là không hề nghi ngờ. Ngũ hành cùng âm dương vốn là là cho nhau dựng dục sinh trưởng, kim mộc thủy hỏa thổ dựng dục ra một lũ chí thuần tiên thiên dương khí cũng là bình thường, dù sao đây là Nữ Oa nương nương lưu lại đồ, tuyệt đối không thể có thể là bình thường vật, thật muốn tìm tề, thấu thành một kiện tiên thiên thậm chí hỗn độn chí bảo đều có khả năng. Nhưng vì sao ngươi nhất luyện hóa tiên thiên dương khí, có thể cảm ứng được Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh hai cái nữ oa đâu? Trừ phi các nàng trên người cũng có Nữ Oa cung tàn đồ, này cũng không đúng. Nếu như vậy có thể cảm ứng, vì sao ngươi sẽ không cảm ứng được Nhiên Đăng lão nhân đâu? Hẳn là đều có thể cảm ứng được mới đúng a!” Vu Hàm tầng tầng phân tích, lại sương mù bao quanh.

Gặp Vu Hàm nhắc tới Nhiên Đăng lão nhân, Hạ Vân Kiệt một trận ác hàn, hắn cũng không tưởng cảm ứng được kia lão đầu!

“Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh trên người không có Nữ Oa cung tàn đồ.” Hạ Vân Kiệt thực khẳng định nói.

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh đều là trên địa cầu hiện đại bình thường nữ nhân, các nàng trên người tuyệt đối không có khả năng có Nữ Oa cung tàn đồ, điểm ấy Hạ Vân Kiệt thập phần khẳng định.

“Vậy càng kỳ quái, các nàng nếu không có Nữ Oa cung tàn đồ, không đạo lý, ngươi nhất luyện hóa ngũ tấm Nữ Oa cung tàn đồ sinh ra một lũ tiên thiên dương khí có thể cảm ứng được các nàng.” Vu Hàm càng phát ra nghi hoặc khó hiểu.

“Sư phụ ý tứ là, các nàng trên người khẳng định có Nữ Oa cung tàn đồ, nếu không tuyệt đối sẽ không phát sinh loại này sự tình?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Đó là khẳng định, tuy rằng tạm thời vi sư còn chưa có đi miệt mài theo đuổi vì sao ngươi chỉ cảm thấy ứng đến các nàng mà không cảm ứng được Nhiên Đăng, nhưng có một chút là khẳng định, chuyện này nhân Nữ Oa cung tàn đồ dựng lên, kia cứu này nguyên nhân cũng tất nhiên muốn dừng ở Nữ Oa cung tàn đồ phía trên.” Vu Hàm thực khẳng định nói.

“Nhưng đệ tử cùng các nàng hai người rất sớm liền nhận thức. Các nàng chính là hai bình thường nữ hài tử, hơn nữa khi đó đệ tử đã có nhất định tu vi, các nàng trên người nếu có Nữ Oa cung tàn đồ, đệ tử hẳn là sẽ có điều phát hiện.” Hạ Vân Kiệt gặp Vu Hàm nói như vậy, đổ không dám tái như vậy khẳng định, mà là đem sự tình lấy ra nữa phân tích cấp Vu Hàm nghe.

“Cái này kỳ quái.” Vu Hàm lâm vào trầm mặc.

Hồi lâu, đột nhiên Vu Hàm hô to một tiếng nói:“Vi sư

nghĩ tới.”

“Sư phụ nghĩ tới cái gì?” Hạ Vân Kiệt trong lòng không khỏi một trận kinh hoàng.

“Ngươi ta đều tiến vào một cái ngõ cụt, không, chỉ sợ tất cả mọi người tiến vào một cái ngõ cụt. Đều nghĩ đến Nữ Oa cung tàn đồ là một tấm đồ, là một kiện thực vật, mà không nghĩ tới một cái khác khả năng. Nữ Oa cung tàn đồ tựa như huyết mạch truyền thừa giống nhau, ở người trên người truyền thừa.” Vu Hàm nói.

“Này có thể chứ?” Hạ Vân Kiệt cảm thấy phi thường không thể tưởng tượng.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1899 : Hỗn độn thế giới

“Đến Nữ Oa nương nương kia cảnh giới, đều có thể khai thiên tịch địa, này lại có khách khí? Nếu là như thế này, kia rất nhiều chuyện là có thể giải thích. Của ngươi kia hai tiểu tình nhân trong cơ thể có Nữ Oa cung tàn đồ truyền thừa, hơn nữa hẳn là còn là hai tấm dựng dục tiên thiên âm khí tàn đồ. Sau đó trước ngươi khẳng định với ngươi kia hai tiểu tình nhân từng có âm dương giao hoà, các nàng trong cơ thể truyền thừa kia tàn đồ tự nhiên liền lây dính của ngươi một lũ dương khí. Âm dương nhị khí vốn là nhất thể, cho nhau hấp dẫn, chứa nhiều nhân tố cơ duyên xảo hợp hội tụ cùng một chỗ, ngươi xem đến kia cảnh tượng, cũng cùng hai nàng sinh ra một tia như có như không liên hệ, mà không có nhìn đến Nhiên Đăng lão nhân có thể giải thích thông. Chính là còn có một điểm vi sư có chút không rõ, ngươi là Vu vương huyết mạch truyền thừa, năm đó đã có tu vi trong người, cùng các nàng âm dương ái ân, khẳng định hội kích thích đến ở các nàng trong cơ thể truyền thừa Nữ Oa cung tàn đồ, ngươi hẳn là có điều phát hiện mới đúng? Vì sao nghe ngươi vừa rồi nói mà nói, tựa hồ chút không có phát hiện?” Vu Hàm tầng tầng phân tích, cuối cùng đem trật tự làm theo, chính là đối với Hạ Vân Kiệt thế nhưng không nhắc tới cùng hai ** dương giảng hoà khi khác thường thường phát hiện, còn có điểm nghi hoặc, không thể giải thích lưu loát.

“Sư phụ ngài phân tích đúng vậy, khẳng định là như thế này, tuyệt đối là như thế này. Ha ha, ông trời có mắt, kia không phải của ta ảo tưởng, không phải của ta ảo giác, ta có manh mối, các nàng không có chết, ta nhất định có thể tìm được các nàng!” Hạ Vân Kiệt nghe xong Vu Hàm mà nói, lớn tiếng cuồng tiếu, rơi lệ đầy mặt.

Vì một ngày này, hắn không biết đợi bao nhiêu năm! Vì một ngày này, hắn thậm chí không tiếc nghĩ muốn giết

hướng linh thứu sơn……

“Ngươi vì sao như vậy khẳng định? Chẳng lẽ cuối cùng một điểm ngươi có thể giải thích thông?” Vu Hàm chờ Hạ Vân Kiệt phát tiết một lần sau, mới vừa rồi khó hiểu hỏi.

“Khụ khụ, bởi vì lúc ấy đệ tử cùng các nàng hoan hảo phía trước, đã cấm chế tu vi, cho nên uống say mèm, sau là mơ hồ phát sinh quan hệ. Chờ đệ tử tỉnh táo lại khi, các nàng hai người đã cách đệ tử mà đi. Chờ lại gặp mặt khi, đã là bi kịch phát sinh phía trước. Y hi còn nhớ rõ lúc ấy kia ác giao long đem các nàng giam làm con tin khi, nói các nàng máu tươi có chứa một tia thượng cổ hơi thở. Lúc ấy bởi vì đệ tử tâm hệ các nàng an nguy, cũng không tế cứu, nay nhớ tới đến, nếu các nàng trên người thực có thượng cổ hơi thở, đệ tử cùng các nàng ngày đêm ở chung khẳng định đã sớm hội phát hiện, nhưng phía trước nhưng không có. Cho nên khẳng định là một đêm kia cùng các nàng hoan hảo sau, kích phát rồi các nàng trong cơ thể Nữ Oa cung tàn đồ. Làm đệ tử lần đầu tiên nhìn đến Nữ Oa cung tàn đồ khi, đệ tử còn nghĩ không thông, vì sao các nàng lưu lạc địa phương sẽ là Nữ Oa cung tàn đồ sở họa địa phương, nay nghe sư phụ như vậy nhất giải thích, hết thảy liền thuận lợi thành chương. Bởi vì các nàng trong cơ thể có dấu Nữ Oa cung tàn đồ.” Hạ Vân Kiệt giải thích nói.

“Thì ra là thế, vậy không có sai. Như vậy xem ra, trong minh minh ông trời còn là đứng ở ngươi bên này.” Vu Hàm hoàn toàn không có nghi hoặc, cảm khái nói.

“Đúng vậy!” Làm đương sự Hạ Vân Kiệt, lại cảm khái ngàn vạn.

“Vậy ngươi hiện tại chuẩn bị làm như thế nào?” Vu Hàm hỏi.

“Nếu tin tưởng kia không phải ảo giác, các nàng còn sống, đệ tử tự nhiên là lập tức nhích người đi tìm các nàng.” Hạ Vân Kiệt thực khẳng định nói.

“Sư phụ biết ngươi lúc này lòng nóng như lửa đốt, bất quá ngươi thiết yếu muốn hiểu được, này chuyến khẳng định hung hiểm dị thường, ngươi phải có chuẩn bị tâm lý.”

“Đệ tử hiểu được. Cũng may ba đại phân thân đều đã thành tựu vu tổ vị, tọa trấn Tụ Quật châu, đi đệ tử nỗi lo về sau.” Hạ Vân Kiệt thần sắc kiên định nói.

“Một khi đã như vậy, vậy ngươi sớm ngày nhích người đi. Nữ Oa cung tàn đồ cất dấu nhiều lắm bí mật cùng biến hóa, ai cũng không biết kia lũ liên hệ khi nào thì hội hoàn toàn đoạn điệu.” Vu Hàm nói.

Hạ Vân Kiệt nghe Vu Hàm nói như vậy, không còn nguyện ý chần chờ. Đem Dao Trì Thánh Nữ kêu đến, giao cho một phen, lại thông báo ba đại phân thân.

Dao Trì Thánh Nữ nghe nói Hạ Vân Kiệt đã có hai nàng manh mối, muốn đi tìm tìm các nàng, đã vì hắn cảm thấy cao hứng, lại khó tránh khỏi lo lắng, ôm hắn hảo một trận hôn nồng nhiệt, mới vừa rồi phóng hắn rời đi.

……

Năm mươi năm sau, Hạ Vân Kiệt phi thăng tiên giới ba trăm sáu mươi năm.

Địa tiên giới, nguyên châu cực bắc nơi.

Một vị áo xanh nam tử lẳng lặng đứng ở một mảnh hoang vu đại địa phía trên, hoang vu đại địa phía trước là vô tận hỗn độn thế giới.

Nơi nào không gian hỗn loạn vô cùng, phong thủy địa hỏa phảng phất trong nồi nước sôi giống nhau hỗn loạn. Nơi nào không có một tia sinh cơ, chỉ có vô tận hỗn loạn cùng vô tự.

Áo xanh nam tử mi tâm đột nhiên mở một chích huyết mắt, trong huyết mắt có một đạo huyết quang như ngọn lửa bắn về phía phía trước hỗn độn thế giới, nhưng huyết quang còn không có xuyên qua trăm mét đã bị kia hỗn loạn không gian cấp giảo thành nhiều điểm huyết quang biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Áo xanh nam tử tự nhiên chính là Hạ Vân Kiệt, hắn gặp chính mình Thích Mục độc nhãn ở hỗn độn thế giới trung có thể dò xét khoảng cách thế nhưng không vượt qua trăm mét, nhịn không được mãnh hấp một ngụm lãnh khí.

“Vân Kiệt, không cần làm chuyện điên rồ. Đây là hỗn độn thế giới, hỗn độn thế giới không chỉ có không gian vô cùng hỗn loạn, mà còn cất giấu hỗn độn thế giới dựng dục đi ra hỗn độn dị thú. Mỗi một đầu hỗn độn dị thú ở hỗn độn thế giới đều tương đương với một vị Thái Ất kim tiên, đừng nói ngươi chính là một vị sơ kì Thái Ất kim tiên, cho dù giáo chủ cấp nhân vật đi vào đều có vài phần ngã xuống nguy hiểm. Bởi vì này là hoàn toàn không biết thế giới, cho dù giáo chủ cấp nhân vật cũng không biết tại đây hỗn độn thế giới sẽ gặp đến cái gì nguy hiểm. Tứ phương tiên đế, tứ phương thần thú trấn thủ tiên giới tứ phương, phòng chính là này không biết hỗn độn thế giới trung có nguy hiểm vật xâm nhập tiên giới.” Vu Hàm vô cùng ngưng trọng thanh âm ở Hạ Vân Kiệt trong đầu vang lên.

“Sư tôn, đệ tử mỗi một bước đi đến, thế nào một bước không phải hung hiểm dị thường? Nhưng đệ tử chưa bao giờ lùi bước quá, hiện tại đồng dạng như thế! Bởi vì nơi nào có ta yêu nữ nhân, ta không có khả năng buông

tha cho các nàng. Hơn nữa đệ tử phát hiện, hiện tại ta cùng với các nàng liên hệ đã càng ngày càng yếu, nếu lúc này đây đệ tử buông tha cho, có lẽ đời này đệ tử sẽ thấy cũng không có biện pháp tìm được các nàng.” Hạ Vân Kiệt trầm giọng nói.

“Chỉ biết sẽ là kết quả này!” Vu Hàm trầm mặc hồi lâu, bất đắc dĩ nói.

“Sư phụ ngươi cũng không muốn như vậy bi quan, phú quý vốn chính là hiểm trung cầu, nói không chừng lúc này đây hỗn độn hành ngược lại có thể làm cho đệ tử có điều đột phá cũng không nhất định.” Hạ Vân Kiệt gặp Vu Hàm cảm xúc hạ, trái lại trấn an hắn nói.

“Ha ha, ngươi nói cũng có đạo lý! Kia vi sư liền mỏi mắt mong chờ!” Vu Hàm kỳ thật cũng hiểu được Hạ Vân Kiệt nếu hạ quyết định quyết định, hắn hẳn là cấp là cổ vũ mà không phải đả kích, cho nên thấy hắn trái lại trấn an hắn, trong lòng không khỏi một trận hổ thẹn, cuối cùng tảo hết thảy suy sút uể oải, cổ vũ nói.

“Ha ha, sư phụ ngươi liền hãy chờ xem, cũng không nhìn xem ta là ai đồ đệ!” Hạ Vân Kiệt nói xong nhấc chân kiên định mại hướng không biết hỗn độn thế giới.

“Ha ha, nói đúng. Ta Vu Hàm đệ tử ngay cả Cửu U Tố Âm nữ đế, Vương Mẫu nương nương đều……” Vu Hàm nghe vậy không khỏi hào hùng vạn trượng.

Hạ Vân Kiệt vốn là kiên định cất bước, nghe được hắn sư phụ lời này, nguy hiểm thật không một cái lảo đảo trực tiếp một đầu ngã tiến hỗn độn nơi.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1900 : Gặp Thông Thiên giáo chủ

Hạ Vân Kiệt chân vừa rảo bước tiến lên hỗn độn thế giới, vô cùng hỗn loạn vô tự không gian xé rách tựa như vô số đem sắc bén đao ở lăng trì hắn thân mình, muốn đem hắn hoàn toàn tách rời điệu.

Cho dù Hạ Vân Kiệt có bất tử bất diệt thân, lại có Thái Ất kim tiên cảnh giới kiêm có có thể so với đại vu cảnh giới, kia trong nháy mắt đều cảm giác thân mình muốn khoảng cách sụp đổ, đều cảm thấy vô số đạo như quát cốt đau đớn.

Hạ Vân Kiệt vội vàng toàn lực vận chuyển công pháp, minh ngục huyết đao đã bị hắn cầm ở tại trên tay tản mác ra đạo đạo huyết quang ý đồ đẩy ra kia hỗn độn không gian xé rách, nhưng không một lát công phu, huyết quang đã bị giảo thất linh bát lạc.

Mồ hôi lạnh lập tức theo Hạ Vân Kiệt trên trán toát ra đến, nhưng nháy mắt đã bị hỗn loạn không gian cấp giảo không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Thích Mục độc nhãn dĩ nhiên toàn bộ hành trình mở, nhưng Hạ Vân Kiệt có thể nhìn đến khoảng cách vẫn như cũ siêu bất quá trăm mét.

Mà trong trăm mét, hắn có thể nhìn đến trừ bỏ là hỗn loạn, trừ bỏ là vô tận địa phong hỏa thủy ở tàn sát bừa bãi, căn bản nhìn không tới cái gì này khác này nọ.

Cũng may, một bước vào hỗn độn thế giới, cùng Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh kia mạt liên hệ tựa hồ ngược lại trở nên rõ ràng đứng lên, minh minh, kia lũ liên hệ tựu thành trong bóng đêm một trản đèn sáng, chỉ dẫn hắn đi tới phương hướng. Nếu không tại đây vô tận hỗn độn

thế giới trung, lấy hắn tu vi vừa tiến vào trong đó, thật đúng là cùng vô đầu ruồi bọ không nhiều lắm khác nhau, phỏng chừng đi chưa được mấy bước liền hoàn toàn bị lạc phương hướng.

……

Hỗn độn thế giới, một đạo lôi điện đột nhiên đánh xuống, một cái trần truồng *, mình đầy thương tích nam tử trốn tránh không kịp, một cánh tay bị kia lôi điện bổ trúng, nháy mắt trở thành tro bụi, sau đó bị hỗn loạn không gian nhất giảo, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Này nam tử tự nhiên chính là Hạ Vân Kiệt, hắn đã ở hỗn độn thế giới đi qua năm năm.

Này năm năm, hắn gặp vô số hung hiểm, nếu không phải hắn có bất tử bất diệt thân, trong cơ thể lại có hai chu tiên thiên linh chu cung cấp cuồn cuộn không ngừng sinh cơ, nếu không phải hắn có vô cùng kiên định ý chí, hắn đã sớm ngã xuống này hỗn độn thế giới.

Nhưng dù là như thế, hắn cũng đã như gầy yếu lão nhân, tại đây hỗn độn thế giới kéo dài hơi tàn, mỗi đi tới một bước đều gian nan vô cùng.

Đương nhiên, này năm năm mỗi một phút mỗi một giây đối với Hạ Vân Kiệt mà nói đều là có thể so với long hầu sơn đại chiến khi sinh tử rèn luyện, làm cho hắn đột phá một lần lại một lần cực hạn.

Nếu hắn như vậy an toàn rời khỏi, này năm năm trải qua sẽ là hắn tiếp theo đột phá hùng hậu tư bản.

Vài lần, Vu Hàm đều muốn mở miệng làm cho hắn buông tha cho.

Bởi vì hiện tại hắn buông tha cho, Vu Hàm có mười phần nắm chắc quá không bao nhiêu năm, Hạ Vân Kiệt liền nhất định có thể đột phá trở thành Thái Ất kim tiên sơ kì, trở thành phó giáo chủ cấp nhân vật.

Nhưng hắn nếu hiện tại không bỏ, lấy hắn hiện tại trạng thái, có lẽ tiếp theo hắn liền hoàn toàn lưu tại này hỗn độn thế giới.

Bởi vì không ai là có thể không đoạn đột phá cực hạn ! Ở Vu Hàm xem ra, này năm năm Hạ Vân Kiệt có thể kiên trì xuống dưới cũng đã là cái kỳ tích!

Nhưng Vu Hàm biết, hắn vị này đệ tử là không có khả năng buông tha cho, cho nên hắn không có mở miệng.

……

Lại là một cái năm năm.

Hỗn độn thế giới, một nam tử ba đầu sáu tay, trong tay nắm minh ngục huyết đao, Khoa Phụ mộc trượng cùng Nhục Thu hổ trảo, đang ở cùng ba đầu ác lang chém giết.

Này ba đầu ác lang thoạt nhìn cùng bình thường thảo nguyên lang không có bao nhiêu khác nhau, chỉ có một mét nhiều chiều cao, lộ dữ tợn răng nanh. Nhưng chúng nó da lông lại phiếm động quỷ dị không gian dao động, kia không gian đồng dạng là hỗn loạn vô tự, một khi chúng nó động đứng lên khi, phảng phất chúng nó cũng thành này hỗn độn thế giới một bộ phận, hoàn toàn thành vô tự hỗn loạn tồn tại.

Rõ ràng có vài lần, Hạ Vân Kiệt minh ngục huyết đao bổ trúng kia ác lang, nhưng mỗi một lần tựa như chém vào hỗn loạn không gian trung giống nhau, bởi vì kia ác lang lập tức liền biến thành một đoàn hỗn độn, tan ra, sau đó

lại ngưng tụ thành một đầu giống nhau như đúc ác lang.

Ồ ồ thở thanh theo Hạ Vân Kiệt trong miệng thở ra, hắn đã mình đầy thương tích, toàn thân không có một khối hoàn hảo bắp thịt. Thậm chí xuyên thấu qua ngực kia thật sâu miệng vết thương, có thể nhìn đến bên trong mạch máu cùng trái tim nhảy lên.

Nhưng trong cơ thể hai chu tiên thiên linh chu tẩm bổ chữa trị đã đuổi không kịp hắn bị thương tốc độ, sinh cơ theo chảy xuôi máu tươi một chút theo hắn trên người trôi qua.

Bất tử bất diệt thân chung quy không phải chân chính bất tử bất diệt, chính là tương đối mà nói, làm hắn căn cơ không ngừng bị tổn thương, lại không kịp chữa trị khi, đúng là vẫn còn khó thoát khỏi vừa chết.

“Lúc này, ta thật muốn chết sao? Ta rốt cuộc không có biện pháp nhìn thấy các ngươi sao?” Lần đầu tiên, Hạ Vân Kiệt cảm thấy hoàn toàn tuyệt vọng.

Bởi vì nơi này là hỗn độn thế giới, là vô tận hỗn độn. Không có khả năng có người tới cứu hắn, mà kia ác lang bị Vu Hàm xưng là hỗn độn thú lại còn tại tới rồi, đã gia tăng đến năm đầu.

Hiển nhiên loại này hỗn độn thú, ở hỗn độn thế giới cũng là quần cư sinh vật.

Ngay tại Hạ Vân Kiệt cảm thấy hoàn toàn tuyệt vọng khi, đột nhiên có vô cùng khủng bố hơi thở theo hỗn độn xông ra, tiếp theo một đạo kim quang bàn tay to đột nhiên theo hỗn độn trung dò xét đi ra.

Kia kim quang bàn tay to tản ra vô cùng vô tận khủng bố hơi thở, hạ xuống khi phảng phất trời sụp đất nứt, thậm chí liền ngay cả hỗn loạn vô tự không gian tại đây kim

quang bàn tay to áp bách hạ, tựa hồ đều đột nhiên gian thành có tự tồn tại, nhất trí hướng bốn phía thối lui.

Kia như ác lang hỗn độn thú hiển nhiên cũng ngửi được nguy hiểm hơi thở, thế nhưng như ong vỡ tổ hóa thành hỗn độn hơi thở, chung quanh chạy tứ tán.

“Bản giáo chủ mấy ngày nay vừa vặn miệng sắp đạm ra điểu đến, các ngươi liền ngoan ngoãn cấp bản giáo chủ lưu lại đánh bữa ăn ngon đi.” Một đạo tràn ngập đại đạo uy nghiêm, phảng phất mỗi một câu đi ra, liền đại biểu cho thiên ý, còn có năng lượng đi ra thanh âm ở hỗn độn vang lên.

Theo này tràn ngập đại đạo uy nghiêm thanh âm hạ xuống, năm kim quang bàn tay to chỉ cũng mới hạ xuống, vừa vặn đặt ở kia năm đầu hỗn độn thú trên đầu.

Chúng nó đã bị trấn áp, da lông phiếm động hỗn độn không gian một trận dâng sau, dần dần thu liễm, thành vô cùng bóng loáng mềm mại da lông, rốt cuộc không có biện pháp khởi bất luận cái gì biến hóa.

Dù là Hạ Vân Kiệt không sợ trời không sợ đất, thấy như vậy một màn cũng là nhịn không được trái tim mạnh một trận run run.

Đây là loại nào đại thần thông a, chỉ sợ Vương Mẫu, Ngọc Đế đô xa không thể so với!

Bởi vì Hạ Vân Kiệt biết, lấy hắn nay thực lực, cho dù đối mặt Vương Mẫu cùng Ngọc Đế, hắn còn là có một trận chiến lực, nhưng đối mặt vừa rồi kia chích kim quang bàn tay to, Hạ Vân Kiệt lại dâng lên một cỗ căn bản không thể địch nổi thất bại cảm.

Bởi vì hai người căn bản là không phải cùng cái lượng cấp !

Chẳng lẽ là giáo chủ cấp ! Một ý niệm trong đầu giống như tia chớp bàn ở Hạ Vân Kiệt trong đầu xẹt qua, theo sát sau hắn thấy được một vị xương gò má nổi lên, thân hình cao lớn, mặc đỏ thẫm bạch hạc giáng tiêu y trung niên nam tử, theo hỗn độn đạp bước mà ra.

Trung niên nam tử đỉnh đầu có một mẫu hứa bàn đại khánh vân, trong khánh vân có điều điều chuỗi hạt thùy hạ, tản ra hàng tỉ hào quang, khiến cho bốn phía hỗn độn không gian ào ào tránh đi.

“Thông Thiên giáo chủ!” Hạ Vân Kiệt tuy rằng không có gặp qua Thông Thiên giáo chủ chân nhân, nhưng Thông Thiên giáo chủ tên vang chấn tam giới, vô số tiên nhân đều thờ phụng hắn bức họa, ngày đêm dâng hương kính bái, kia Văn Trọng trong phủ cũng thờ phụng hắn bức họa, Hạ Vân Kiệt tự nhiên nhận được này khuôn mặt, thấy thế không khỏi cả người chấn động, kinh hô ra tiếng.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1901 : Khúc mắc

“Đúng vậy, đúng là bản giáo chủ. Ngươi lại là người nào? Hay là không biết lấy của ngươi đạo hạnh đến này hỗn độn thế giới căn bản chính là chịu chết sao?” Thông Thiên giáo chủ nhìn vết thương luy luy, vô cùng thê thảm, nhưng ánh mắt gian như trước lộ ra kiên định cùng bất khuất thần sắc Hạ Vân Kiệt, trên mặt lóe ra một tia nghi hoặc sắc.

Thông Thiên giáo chủ tự nhiên nhìn ra được đến Hạ Vân Kiệt tu vi, mà lấy Hạ Vân Kiệt tu vi, dĩ nhiên là Xiển giáo, Tiệt giáo Nhị đại đệ tử người nổi bật, lại nói tiếp đã có thể vào hắn pháp nhãn, hắn hẳn là biết hắn mới đúng, nhưng hắn cũng không nhận thức Hạ Vân Kiệt, nhưng thật ra theo hắn trên người cảm thấy một tia quen thuộc hơi thở.

“Hồi giáo chủ, vãn bối biết được, chính là vãn bối có không do mình nguyên nhân, chẳng sợ biết rõ là chết, cũng tuyệt không hội lùi bước.” Hạ Vân Kiệt đối với Thông Thiên giáo chủ thật sâu cúi đầu nói.

“Hảo một cái biết rõ là tử, cũng tuyệt không hội lùi bước! Vừa rồi nếu không phải bản giáo chủ ra tay, ngươi đã chết! Kia hiện tại chẳng lẽ ngươi còn chuẩn bị tiếp tục?” Thông Thiên giáo chủ hỏi.

“Là!” Hạ Vân Kiệt như đinh đóng cột trả lời.

Nhìn Hạ Vân Kiệt trong mắt thẳng tiến không lùi kiên định ánh mắt, nhìn hắn mình đầy thương tích, Thông Thiên giáo chủ tựa hồ thấy được trước kia chính mình, đáng tiếc nay sinh cơ dần dần trôi qua, Tiệt giáo dần dần suy sụp, hắn không còn phục năm đó chi dũng.

“Đến, đến tiểu bằng hữu, đến ta bên này, cùng ta nói nói

xem, ngươi là vì chuyện gì muốn kiên trì như thế đi?” Có lẽ là vì theo Hạ Vân Kiệt trên người thấy được ngày xưa chính mình, Thông Thiên giáo chủ nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt không khỏi hơn vài phần hòa ái, hướng hắn vẫy vẫy tay nói.

“Cảm ơn giáo chủ cứu mạng, che chở chi ân!” Hạ Vân Kiệt đi đến Thông Thiên giáo chủ bên người, kia mẫu hứa đại khánh vân có điều điều chuỗi hạt thùy hạ, phảng phất mành bình thường đem hỗn độn không gian cấp cách khai đi, Hạ Vân Kiệt lập tức tựa như đồng về tới ấm áp nhà bình thường, cả người lập tức liền thả lỏng xuống dưới, vội vàng quỳ xuống đất đối với Thông Thiên giáo chủ đã bái ba bái.

Ân cứu mạng, tự nhiên không thể khinh mạn!

“Vu vương Hạ Vũ huyết mạch, vậy trách không được.” Thông Thiên giáo chủ nhìn Hạ Vân Kiệt, hai mắt hơi hơi sáng ngời, thoải mái gật gật đầu.

Vừa rồi Hạ Vân Kiệt cùng Thông Thiên trong lúc đó cách hỗn độn không gian, cho dù Thông Thiên cũng khó lấy lập tức phán đoán ra Hạ Vân Kiệt lai lịch, nay Hạ Vân Kiệt vào hắn khánh vân dưới, lấy Thông Thiên thần thông, tự nhiên liếc mắt một cái nhìn ra đến Hạ Vân Kiệt Vu vương Hạ Vũ huyết mạch.

Hạ Vân Kiệt gặp Thông Thiên nhất ngữ nói toạc ra thân phận của hắn, đầu tiên là trong lòng giật mình, bất quá lập tức liền khôi phục bình tĩnh.

Hắn này mệnh vốn là là Thông Thiên giáo chủ vừa rồi sở cấp, chẳng hề gì trả lại cho hắn đó là. Huống hồ, Thông Thiên giáo chủ cho hắn một loại thân thiết cảm giác, trực giác nói cho hắn, Thông Thiên cho dù biết hắn là Vu vương huyết mạch, cũng không tiết đi làm tru sát hắn bực này tiểu bối sự tình.

Thông Thiên tựa hồ thấy rõ tâm tư của hắn, dù có hứng thú nhìn hắn nói:“Không nghĩ tới có thể ở nơi này gặp được một vị biết ta, nhưng thật ra thú vị. Đến đến, chúng ta vừa ăn liền tán gẫu.”

Nói xong Thông Thiên đưa cho Hạ Vân Kiệt một cái ánh vàng rực rỡ, tản ra mê người mùi thịt chân sói cho hắn. Nguyên lai không biết khi nào, Thông Thiên đã thả một ngọn lửa, đem trung một đầu hỗn độn lang cấp nướng.

“Cảm ơn giáo chủ tiền bối.” Hạ Vân Kiệt cũng không cùng Thông Thiên khách khí, nói tiếng tạ, liền tiếp nhận chân sói cắn xé lên.

Này một ngụm cắn đi xuống, nuốt vào bụng, mỹ vị tự nhiên không cần đề, cũng có một lũ vô cùng tinh thuần tiên thiên hỗn độn năng lượng thuận yết hầu xuống, sau đó phát ra mở ra, không chỉ có làm cho sớm đã như dầu thắp đem tẫn Hạ Vân Kiệt lập tức cảm thấy tinh thần rung lên, hơn nữa hắn bị thương đến căn cơ đã bị này lũ năng lượng dễ chịu, đang ở rất nhanh khôi phục.

“Ăn ngon, thứ tốt!” Hạ Vân Kiệt hai mắt không khỏi mạnh sáng ngời, lập tức từng ngụm từng ngụm cắn xé lên.

“Không sai, không sai !”

Thông Thiên vốn là là kiệt ngạo không chịu gò bó hạng người, gặp Hạ Vân Kiệt không hề cùng hắn già mồm, nhìn hắn ánh mắt lại hơn thưởng thức sắc.

Không sai biệt lắm ăn hơn phân nửa chân, Hạ Vân Kiệt sẽ không dám nữa từng ngụm từng ngụm cắn ăn. Bởi vì ăn một ít đối hắn có đại có ích, ăn nhiều lắm ngược lại hư không chịu bổ.

“Có thịt như thế nào có thể không rượu, vãn bối đổ đã

quên nơi này còn có điểm hầu nhi rượu.” Hạ Vân Kiệt cảm thấy khôi phục thể lực, lau đem miệng, theo trữ vật giới trung lấy ra một có hầu nhi rượu vò rượu đưa cho Thông Thiên.

“Không nghĩ tới ngươi còn có hoa quả sơn hầu nhi rượu! Kia hầu tử cũng là không sai. Hay là năm đó chính là ngươi tháo Đa Bảo kia nghịch đồ trấn ngục phù văn, đem hầu nhi cấp phóng ra sao?” Thông Thiên tiếp nhận hầu nhi uống rượu một ngụm, hỏi, trong mắt toát ra một chút thản nhiên sầu não.

Lại nói tiếp, năm đó Đa Bảo là hắn tối đắc ý môn sinh chi nhất, bị hắn ký thác kỳ vọng cao, nhưng kết quả là vì ích lợi lại phản bội hắn, đầu nhập vào tây phương giáo.

“Đúng là, vãn bối khinh thường tây phương giáo gây nên, lại thấy Hầu ca kiệt ngạo bất khuất, một thân ngông nghênh, trọng tình trọng nghĩa, nhịn không được liền ra tay cứu hắn.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ngươi nhưng thật ra lớn mật! Bất quá ta thật là thích.” Thông Thiên lại uống một ngụm rượu, gật đầu nói.

Hắn trong lòng vốn là hận tây phương giáo, Hạ Vân Kiệt này phiên gây nên chính hợp hắn ý.

Kế tiếp, Hạ Vân Kiệt hướng Thông Thiên thuyết minh hắn đến hỗn độn nơi mục đích.

“Ngươi cảm thấy vì hai nữ nhân, đã đem chính mình trí chi vào chỗ chết đáng giá sao?” Thông Thiên nghe xong, hỏi.

“Tiền bối không nên lấy có đáng giá hay không đến cân nhắc việc này! Mà là thân là một nam nhân, ta phải làm như vậy!” Hạ Vân Kiệt thần sắc kiên định trả lời.

Vẫn đều không có biểu lộ ra bao nhiêu vui giận sắc Thông Thiên, nghe xong lời này sau, đột nhiên hổ khu chấn động, sau đó ầm ĩ cười to nói:“Hảo một cái không nên lấy có đáng giá hay không đến cân nhắc, hảo một cái phải làm như vậy! Ha ha, không nghĩ tới ta Thông Thiên tự xưng là làm một đại giáo chủ, ngược lại không bằng ngươi xem thấu triệt. Sống lại như thế nào? Chết lại như thế nào? Nam tử hán đại trượng phu, nên ra tay liền ra tay! Lại há có thể sau hối hận? Cân nhắc giá trị không?”

Hạ Vân Kiệt nhìn đột nhiên ầm ĩ cười to Thông Thiên, theo hắn trên người thấy được một tia anh hùng mạt đồ bi tráng, lại liên hệ đến hắn vừa rồi nói mà nói, trong lòng không khỏi mạnh chấn động, bi theo tâm đến, hốc mắt bất tri bất giác liền đã ươn ướt.

Sống lại như thế nào? Chết lại như thế nào?

Tất cả mọi người nói Thông Thiên kiệt ngạo không tốn, đều nói Thông Thiên có giáo vô loại, phóng túng môn hạ! Nhưng ở hắn trên người, Hạ Vân Kiệt chỉ nhìn đến hắn đỉnh thiên lập địa bất khuất, chỉ nhìn đến hắn hộ độc chân tình! Chỉ nhìn đến hắn chí tử không hối!

“Ha ha, sống lại như thế nào? Chết lại như thế nào? Tiểu hữu, thừa dịp ta Thông Thiên còn có một hơi ở, đi thôi, ta hộ tống ngươi đi tìm được ngươi rồi nữ nhân.” Thông Thiên hiểu rõ khúc mắc, cả người hoàn toàn khôi phục ngày xưa phóng đãng không chịu gò bó, kéo Hạ Vân Kiệt tay, nói.

“Giáo chủ là vạn kiếp bất diệt chi khu, hay là thực sẽ ngã xuống?” Hạ Vân Kiệt nhưng không có bởi vì Thông Thiên mà nói mà cảm thấy vui sướng, ngược lại càng phát ra bi thương.

“Tiểu hữu ngươi là bất tử bất diệt thân, không phải mới

vừa thiếu chút nữa sẽ muốn diệt vong sao? Liền thiên địa đều đã sụp đổ, lại nào có chân chính bất diệt chi khu? Cho dù giáo chủ, cũng không chính là nói vạn kiếp mà bất diệt sao? Ha ha! Đi thôi, đi thôi, chớ để tái lề mề.” Thông Thiên cười nói.

“Nói là nói như vậy, chẳng lẽ vốn không có vãn hồi phương pháp sao?” Hạ Vân Kiệt tự nhiên hiểu được đạo lý này, chính là không cam lòng.

Thông Thiên không chỉ có là hắn ân nhân cứu mạng, hơn nữa ngắn ngủi thời gian ở chung xuống dưới, hắn đã chân chính coi Thông Thiên là bằng hữu.

Chương 1902 : Xưng huynh đệ

“Ta đến này hỗn độn nơi chính là tưởng tìm kiếm một đường sinh cơ, chính là thời gian không đợi người, thời gian không đợi người a!” Thông Thiên làm sao thường cam tâm, chính là giáo chủ là vạn kiếp bất diệt chi khu, muốn chữa trị căn cơ liền cùng muốn đả thương bọn họ giống nhau khó khăn.

Từ bị tứ đại giáo chủ hợp lực thương đến căn cơ sau, Thông Thiên đã không biết đến hỗn độn nơi tìm kiếm bao nhiêu lần kia mờ mịt một đường sinh cơ, nhưng mỗi một lần đều là vô công mà phản, ngược lại vốn là bị thương căn cơ bởi vì muốn chống lại hỗn độn nơi ăn mòn, thương thêm thương.

Lúc này đây hẳn là không sai biệt lắm là Thông Thiên cuối cùng một lần đến hỗn độn nơi. Lúc này đây sau, hắn muốn chân chính bắt đầu an bài hậu sự!

Cũng may Hạ Vân Kiệt buổi nói chuyện, làm cho hắn trong lòng không hề có nửa điểm vì thượng cổ chi chiến rồi sau đó hối!

“Chẳng lẽ tiên giới vốn không có kỳ trân dị quả, linh thảo tiên dược có thể trợ giúp tiền bối sao? Tỷ như bàn đào quả, nhân sâm quả?” Hạ Vân Kiệt như trước chưa từ bỏ ý định nói, chính là lên tiếng ra sau, ngay cả chính hắn đều cảm thấy lời này hỏi hoang đường buồn cười.

Lấy Thông Thiên địa vị, bàn đào quả, nhân sâm quả, lại bị cho là cái gì? Thật muốn hữu dụng, đừng nói một cái bàn đào quả, nhân sâm quả, cho dù trăm cái, ngàn cái, hắn đều có thể nghĩ biện pháp muốn tới.

“Cũng là không phải không có, chính là nay rốt cuộc tìm không được.” Thông Thiên thở dài nói.

“Là cái gì?” Hạ Vân Kiệt trong lòng dâng lên một tia hy vọng, vội vàng hỏi.

“Bất tử thảo! Hơn nữa là một gốc đủ ! Lại nói tiếp, này bất tử thảo trước kia còn là vu tộc trấn tộc chi bảo, nay đừng nói bất tử thảo, liền ngay cả bất tử thần sơn đều đã ở thượng cổ đại chiến sụp đổ, không còn nữa tồn tại.” Thông Thiên giáo chủ lại lần nữa thở dài nói.

Tiên thiên bàn đào thụ, nhân sâm quả có thể dùng ăn là chúng nó kết trái cây, mà bất tử thảo chân chính có thể có khởi tử hồi sinh hiệu quả còn lại là nó lá cây.

Mỗi một trăm triệu năm, nó mới dài hơn ra một mảnh lá cây. Cho dù là phó giáo chủ cấp nhân vật bị thương căn cơ, một mảnh bất tử thảo lá cây đều có thể làm cho hắn hoàn toàn khang phục như lúc ban đầu. Có thể nghĩ, bất tử thảo lá cây có bao nhiêu sao trân quý.

Bất quá Thông Thiên giáo chủ chính là vạn kiếp bất diệt chi khu, hắn bị thương căn cơ, một mảnh bất tử thảo lá cây căn bản không giúp được hắn, nhiều nhất chỉ có thể hơi chút trì hoãn một chút hắn sinh cơ trôi qua, cuối cùng còn là khó thoát khỏi ngã xuống kết cục. Trừ phi Thông Thiên giáo chủ đem kia gốc trong thiên địa độc nhất vô nhị bất tử thảo luyện hóa nhập thể, cùng nó hòa hợp nhất thể, như thế mới vừa rồi có thể hoàn toàn khôi phục căn cơ.

Chính là thượng cổ đại chiến khi, Vu Hàm lấy vu tổ chi khu vì dẫn, dẫn động thiên địa pháp tắc, mạnh mẽ mở mang ra một tiểu thế giới, đem bất tử thần sơn dời vào trong đó, lại lấy hồn phách phong tỏa này tiểu thế giới, không cho nó tiết lộ đi ra ngoài chút hơi thở, tạo thành một loại bất tử thần sơn ở thượng cổ đại chiến thiên địa băng liệt bị phá hủy biến mất biểu hiện giả dối, liền ngay cả Thông Thiên các giáo chủ cấp nhân vật đều bị Vu

Hàm loại này man thiên quá hải chi kế lừa dối đi. Nghĩ đến bất tử thần sơn đã hủy, bất tử thảo không còn nữa tồn tại trong thiên địa. Cho nên Thông Thiên giáo chủ tuy rằng biết bất tử thảo có thể chữa khỏi hắn căn cơ, lại không đem hy vọng đặt ở nó phía trên.

“Bất tử thảo? Tiền bối ngươi nói chỉ cần bất tử thảo, ngươi có thể khôi phục như lúc ban đầu?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy đầu tiên là một trận kinh ngạc, theo sát sau liền nở nụ cười.

Thông Thiên nếu nói này khác cái gì kỳ trân dị quả, linh thảo tiên dược, trừ bỏ tiên thiên bàn đào quả, Hạ Vân Kiệt thật đúng là không có biện pháp lấy ra nữa, bởi vì Thông Thiên muốn khẳng định là kinh thiên động địa, cho dù tiên thiên bàn đào quả cùng nó so sánh với cũng muốn kém cỏi rất nhiều.

Nhưng này khỏa trong thiên địa độc nhất vô nhị bất tử thảo, hoàn toàn ngay tại tay hắn.

Về phần bất tử thảo như vậy trân quý, một khi cho Thông Thiên giáo chủ, hắn sẽ không tái có được, Hạ Vân Kiệt cũng là ngay cả nghĩ cũng chưa suy nghĩ.

Đây là tính cách cho phép! Thông Thiên cứu hắn một mạng, hắn vốn là muốn trả hắn một mạng, huống chi, hắn nay đã thị Thông Thiên là chân chính bằng hữu.

“Hay là……” Thông Thiên loại nào nhân, gặp Hạ Vân Kiệt biểu tình từ kinh ngạc chuyển vì mỉm cười, lại làm sao không biết bất tử thảo ở Hạ Vân Kiệt trong tay? Nhưng cho dù lấy hắn như vậy Thông Thiên nhân vật, phía sau quan hệ tánh mạng, lập tức cũng không có biện pháp bảo trì bình tĩnh, run run thanh âm hỏi, sợ chính là hoàng lương nhất mộng.

“Đúng vậy, ta có một gốc cây, tiền bối chờ, ta cái này đi

giúp ngươi cầm đến!" Hạ Vân Kiệt mỉm cười gật gật đầu, nói một câu, sau đó liền mở ra cùng Vu Hàm trong lúc đó kết giới.

Hạ Vân Kiệt này vừa mở ra cùng Vu Hàm trong lúc đó kết giới, như vậy gần khoảng cách, Thông Thiên lại làm sao còn có thể phát hiện không đến Vu Hàm hơi thở, cùng với bị Vu Hàm hồn phách sở phong tỏa bất tử thảo hơi thở.

"Thông…… Thông Thiên giáo chủ!" Hạ Vân Kiệt vừa mở ra kết giới, Vu Hàm vừa định lộ đầu cùng Hạ Vân Kiệt câu thông, đột nhiên liền thấy được Thông Thiên giáo chủ, sợ tới mức cả người đều nhịn không được run run một chút.

Không có biện pháp, Vu Hàm tái lợi hại, cũng còn xa không có biện pháp cùng Thông Thiên giáo chủ so sánh với.

"Không nghĩ tới Vu Hàm ngươi thế nhưng còn may mắn còn tồn tại, ngươi coi như là dụng tâm lương khổ." Đến lúc này, Thông Thiên giáo chủ lại làm sao còn không hiểu được là chuyện gì xảy ra, không khỏi rất là cảm khái nói.

"Lại dụng tâm lương khổ lại như thế nào, còn không phải là vì người khác làm áo cưới. Chính là khẩn cầu Thông Thiên giáo chủ có thể thả ta đệ tử rời đi, cho ta vu tộc lưu một phần huyết mạch, nếu không ta lập tức liền dẫn bạo bất tử thần sơn, ngươi cái gì đều không chiếm được." Vu Hàm cười khổ nói.

Vu Hàm rất nhanh liền tỉnh táo lại, khôi phục dĩ vãng tàn nhẫn quyết đoán!

"Sư phụ!" Hạ Vân Kiệt không khỏi cảm thấy một trận cái mũi chua chua, trước kia tổng nghĩ đến vị này sư phụ

thực bát quái, nhưng thật sự chuyện tới trước mắt, hắn mới biết được vị này sư phụ là loại nào trân trọng hắn.

“Không nghĩ tới vị tiểu huynh đệ này dĩ nhiên là ngươi Vu Hàm đồ đệ, thật sự là làm cho ta hâm mộ cảm khái a!” Thông Thiên nghe vậy lại cảm khái nói.

“Tiểu huynh đệ? Thông Thiên giáo chủ ngươi xưng hô của ta đệ tử là tiểu huynh đệ?” Vu Hàm nghe vậy hồn phách đều thiếu chút nữa sẽ muốn từ bất tử giới nhảy ra.

Đây chính là Thông Thiên giáo chủ a! Toàn bộ tiên giới, có thể làm được rất tốt hắn xưng huynh đệ nguyên lai có hai cái, một cái là Xiển giáo giáo chủ, một cái là nhân giáo giáo chủ, nhưng tam giáo nội loạn sau, chỉ sợ hắn đã sẽ không tái xưng hô bọn họ là huynh đệ. Nói cách khác, hiện tại toàn bộ tiên giới có thể làm được rất tốt Thông Thiên giáo chủ một tiếng xưng huynh đệ, chỉ có Hạ Vân Kiệt một người, này như thế nào không cho Vu Hàm thiếu chút nữa sẽ muốn từ bất tử giới nhảy ra?

Ông trời, đây chính là Thông Thiên giáo chủ a!

“Ngươi đệ tử vì cứu ta tánh mạng, liền ngay cả bất tử thảo đều chút không có do dự muốn một gốc đủ lấy ra nữa tặng cho ta, hắn như thế thiệt tình đợi ta, ta tự nhiên coi hắn như huynh đệ.” Thông Thiên giáo chủ nói, trong mắt toát ra một chút cảm động sắc.

Hắn tu luyện đến giáo chủ cảnh giới, không biết trải qua bao nhiêu cực khổ, duyệt tẫn bao nhiêu nhân sinh. Vừa rồi Hạ Vân Kiệt nghe được bất tử thảo, biểu tình từ kinh ngạc chuyển thành mỉm cười, trong đó không có một tia không tha cùng do dự, chỉ có vui sướng, Thông Thiên lại sao lại không rõ này ý nghĩa cái gì?

Đây là chân chính huynh đệ huyết nhục loại tình cảm!

Tuy rằng bọn họ hai người lúc này địa vị, thực lực đều kém cách xa, nhưng theo nhìn đến Hạ Vân Kiệt trên mặt mang theo mỉm cười khởi, Thông Thiên cũng đã coi Hạ Vân Kiệt là hắn đời này duy nhất huynh đệ.

Vu Hàm cũng là lão thành tinh hồ ly, Thông Thiên giáo chủ như vậy vừa nói, hắn cơ hồ cũng đã đem sự tình đoán cái đại khái, trong lòng tự nhiên vì Hạ Vân Kiệt phá sản hành vi mà nhỏ máu.

Phải biết rằng, kia nhưng là bất tử thảo! Trong thiên địa độc nhất vô nhị, một mảnh lá cây có thể làm cho phó giáo chủ cấp nhân vật đều khởi tử hồi sinh bất tử thảo a! Cứ như vậy, ngay cả mí mắt cũng không động một chút muốn đưa đi ra ngoài, đây là loại nào phá sản a!

Đương nhiên, đau lòng về đau lòng, nhỏ máu về nhỏ máu, nhất tưởng khởi từ nay về sau Hạ Vân Kiệt hơn một vị giáo chủ huynh đệ, Vu Hàm liền cảm thấy cả người lâng lâng đứng lên! Cảm giác này mua bán thật sự rất đáng giá! Cảm giác Hạ Vân Kiệt thật sự rất ngưu bức.

Đương nhiên càng ngưu bức là hắn, bởi vì hắn Vu Hàm nhưng là Hạ Vân Kiệt sư phụ, thật muốn ấn bối phận luận đứng lên, kia cũng thành Thông Thiên trưởng bối.

Đương nhiên này ý tưởng ở trong lòng ngẫm lại, vụng trộm tự dâm một phen là có thể ! Vu Hàm cũng sẽ không ngốc đến thực nghĩ đến chính mình cũng đi theo thành Thông Thiên giáo chủ trưởng bối!

Kia nhưng là Thông Thiên giáo chủ! Một bàn tay xuống dưới, hắn Vu Hàm cho dù toàn thịnh thời kì cũng chỉ có bị trấn áp phân!

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1903 : Hình Thiên kỳ

“Thì ra là thế, thì ra là thế! Bất quá bất tử thảo không giống tầm thường, còn cần Thông Thiên giáo chủ tự mình tới lấy.” Thông Thiên giáo chủ trước mặt, Vu Hàm tự nhiên không dám kéo dài, áp chế trong lòng đau cũng khoái hoạt phức tạp cảm tình, mở ra bất tử thần sơn phong ấn, nói.

Đến Thông Thiên giáo chủ như vậy thân phận địa vị, tự nhiên sẽ không theo Vu Hàm già mồm khách khí, nghe vậy nhất lũ tiên thiên chi khí theo tử trong phủ dật ra, chui vào Hạ Vân Kiệt bất tử giới.

Vào bất tử giới, Thông Thiên giáo chủ hiện ra thân hình đến, nhìn đến đồ sộ đứng ở trước mắt cự sơn, trong mắt toát ra một tia hồi ức sắc, nói:“Xa nghĩ năm đó, vu tộc đứng ngạo nghễ vạn trong tộc, loại nào huy hoàng! Bất tử thần sơn là vô số người hướng tới thánh địa, nay lại chỉ có thể ẩn sâu tại đây tiểu thế giới, thật làm cho người ta cảm thán.”

“Đúng vậy! Còn thỉnh giáo chủ niệm cùng nhà ta Vu vương này phân huynh đệ tình nghĩa, sau này nhiều hơn giúp nhà của ta Vu vương.” Vu Hàm đầu tiên là đi theo cảm thán một tiếng, sau đó khẩn cầu nói.

Hắn trong miệng Vu vương, tự nhiên là Hạ Vân Kiệt.

Trước khác nay khác, nay Thông Thiên giáo chủ thành Hạ Vân Kiệt huynh đệ, ở trước mặt hắn, Vu Hàm tự nhiên không tốt lại há mồm ngậm miệng nói chính mình đệ tử, liền sửa miệng xưng hô Hạ Vân Kiệt là Vu vương.

“Đó là tự nhiên! Bất quá ngươi cũng không tất lo lắng, ta xem nhà của ta huynh đệ tâm chí kiên định vô cùng, thiên phú hơn người, tương lai thành tựu tất nhiên

không thể số lượng. Nói không chừng, tương lai ta còn phải dựa vào nhà ngươi Vu vương giúp đâu.” Thông Thiên giáo chủ nghe vậy gật đầu nói.

“Tiền bối quá khen, ta sao có thể trước mặt……” Hạ Vân Kiệt vội vàng nói.

“Như thế nào, hiện tại liền xem không hơn ta vị này huynh đệ sao?” Thông Thiên giáo chủ thấy Hạ Vân Kiệt như trước xưng hô hắn là tiền bối, sắc mặt hơi hơi trầm xuống, lộ ra một tia bất mãn sắc.

“Này, đương nhiên không phải đại ca!” Hạ Vân Kiệt gặp Thông Thiên giáo chủ mặt lộ vẻ bất mãn, trong lòng hoảng hốt, đành phải sửa miệng xưng hô hắn là đại ca.

“Ha ha, như vậy mới đúng thôi!” Thông Thiên giáo chủ thế này mới chuyển giận làm mừng, sau đó một cước bước trên bất tử thần sơn đỉnh.

Bởi vì trước kia lo lắng cởi bỏ phong ấn, sẽ tiết lộ bất tử thảo hơi thở, cho nên liền ngay cả Hạ Vân Kiệt cũng không từng đã tới này bất tử thần sơn đỉnh, cho nên thấy thế cũng vội vàng theo đi lên.

Về phần hiện tại, bởi vì thân ở hỗn độn thế giới, nhưng thật ra không cần lo lắng bất tử thảo hơi thở sẽ tiết lộ đi ra ngoài, đương nhiên là có Thông Thiên vị này ngưu nhân huynh đệ, cho dù tiết lộ đi ra ngoài, chỉ sợ cũng không ai dám đánh bất tử thần sơn chủ ý.

Đến bất tử thần sơn đỉnh, Hạ Vân Kiệt thấy được một gốc cây không chớp mắt cỏ nhỏ đang ở đón gió lay động.

Kia cỏ nhỏ dài mười hai phiến lá cây, lá cây xanh biếc như ngọc, trình liễu diệp trạng, tản ra nồng đậm sinh cơ, so với tiên thiên bàn đào thụ cùng tiên thiên dương liễu

chi đều phải nồng đậm rất nhiều lần.

Trồng này cỏ nhỏ chính là một nắm tức nhưỡng, tản ra nhiều điểm sáng mờ, nồng đậm tiên thiên thổ khí.

“Bất tử thảo!” Thông Thiên giáo chủ hai tay cẩn thận từng li từng tí đang cầm bất tử thảo, hơi hơi có chút run run.

Hồi lâu, hắn đột nhiên đem bất tử thảo mặt trên mười hai phiến lá cây tháo xuống mười phiến đến, đưa cho Hạ Vân Kiệt nói:“Này mười phiến bất tử thảo diệp ngươi thu tốt. Vi huynh cần là một gốc bất tử thảo, thiếu vài miếng lá cây không có gì.”

Một mảnh bất tử thảo diệp có thể làm cho một vị phó giáo chủ cấp nhân vật khởi tử hồi sinh, hơn nữa về sau cũng sẽ không lại có bất tử thảo diệp, Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không chối từ, vội vàng tiếp nhận bất tử thảo diệp, cẩn thận từng li từng tí cất chứa tốt.

Gặp Hạ Vân Kiệt thu hồi bất tử thảo diệp, Thông Thiên giáo chủ cười nhẹ, lần nữa hóa thành nhất lũ tiên thiên chi khí, khỏa cuốn bất tử thảo ra bất tử giới, sau đó nhập vào bản thể.

Bất tử thảo vừa vào thể, Thông Thiên giáo chủ liền cảm thấy bản đang không ngừng trôi qua sinh cơ dần dần thong thả xuống dưới, có xu cho cân bằng chi thế.

“Đại ca, thế nào?” Hạ Vân Kiệt khẩn trương nhìn đem bất tử thảo thu vào trong cơ thể Thông Thiên giáo chủ.

“Tốt lắm, phi thường tốt! Vi huynh đã có thời gian rất dài không như vậy thoải mái qua, vi huynh có trực giác, chỉ cần trở về bế quan cùng bất tử thảo hoàn toàn dung hợp, không chỉ có thương thế đem diệt hết, hơn nữa vi huynh có lẽ còn có thể có điều thu hoạch.” Thông Thiên

mở to mắt, nhìn đến Hạ Vân Kiệt nhìn chính mình khẩn trương ánh mắt, không khỏi nở nụ cười, trong lòng thật là cảm động.

“Vậy là tốt rồi!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy thế này mới thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Tốt lắm, vi huynh sự tình ngươi không cần tái lo lắng. Ở hộ tống ngươi đi tìm kiếm hai vị đệ muội phía trước, vi huynh đưa ngươi cùng sư phụ ngươi các một dạng này nọ.” Thông Thiên cười nói.

Nói xong, Thông Thiên trong tay hơn một mặt màu đen lá cờ, tản ra ngập trời hung thần giết chóc hơi thở.

“Này, đây là vu tổ Hình Thiên kỳ!” Hạ Vân Kiệt không khỏi một trận kinh hỉ.

“Đúng vậy, đúng là vu tổ Hình Thiên kỳ, vi huynh cũng là trong lúc vô ý được đến. Ngươi cũng là Vu vương, này mặt kỳ cũng tốt vật quy nguyên chủ.” Thông Thiên gật đầu cười nói.

“Kia tiểu đệ ta sẽ không khách khí.” Hạ Vân Kiệt cầm quá vu tổ Hình Thiên kỳ, tâm tình rất là kích động.

Vu tổ kỳ tổng cộng có mười hai mặt, nay hắn đã có Đế Giang, Hậu Nghệ, Chúc Dung, Cộng Công, phong bá vũ sư, Lôi thần cường lương, câu mang, nhục thu, Khoa Phụ, hơn nữa hiện tại này mặt Hình Thiên kỳ, thì phải là mười mặt, còn chỉ kém hai mặt.

Một khi hắn có thể tìm tề mười hai mặt vu tổ kỳ, chẳng sợ hắn bản thể không có thể thành tựu Vu vương cảnh giới, chỉ sợ cũng có thể cùng giáo chủ miễn cưỡng một trận chiến.

“Ngươi ta huynh đệ, vốn không cần khách khí.” Thông

Thiên giáo chủ mỉm cười nói.

“Đúng là, đúng là.” Vu Hàm vội vàng đi theo phù hợp nói, một lũ dật ra bất tử giới hồn phách ở không trung hiển hóa ra một mãng hán khuôn mặt, nhìn trông mong nhìn Thông Thiên giáo chủ, tràn ngập chờ mong.

Nay là ở hỗn độn thế giới, lại có Thông Thiên giáo chủ khánh vân bao phủ, Vu Hàm tự nhiên không cần giống nhau trước kia như vậy cẩn thận thận trọng, che che giấu giấu.

“Nếu không phải ngươi xả thân trông coi bất tử thần sơn, cũng không có hôm nay cứu ta tánh mạng bất tử thảo. Ta được chỗ tốt này, tự nhiên không thể tái làm cho ngươi cô thủ bất tử giới. Vừa vặn bình thường tại đây hỗn độn thế giới trung, ngàn vạn năm cũng khó gặp được một đầu hỗn độn thú, hôm nay nhưng thật ra bởi vì ngươi này đệ tử, lập tức gặp năm đầu. Tuy rằng không xem như trong hỗn độn thú lợi hại tồn tại, nhưng này hỗn độn thú đưa cho ngươi luyện hóa làm thân thể nhất thích hợp bất quá.” Thông Thiên giáo chủ nói xong, trong tay lại nhiều một đầu ác lang, đúng là phía trước bị hắn trấn áp trung một đầu, hơn nữa là khổ người lớn nhất, tối hung mãnh kia đầu.

“Hỗn độn thú! Cảm ơn giáo chủ, cảm ơn giáo chủ!” Vu Hàm nhìn đến Thông Thiên giáo chủ trong tay hoàn hảo vô khuyết hỗn độn thú, kích động nói chuyện đều có chút run run.

Hắn vì bất tử thần sơn, mình phong bế ở bất tử giới trung vô số năm, cái loại này dài dòng cô độc sở mang cho hắn thống khổ căn bản là không thể diễn tả bằng ngôn từ. Nay bất tử thảo dĩ nhiên vào Thông Thiên giáo chủ thể nội, Hạ Vân Kiệt lại có Thông Thiên vị này ngưu nhân huynh đệ, hắn cuối cùng không cần lại giấu đầu giấu đuôi, tự nhiên tưởng khôi phục tự do thân.

Chính là hắn nay tồn tại chính là hồn phách của hắn, muốn hoàn toàn khôi phục tự do thân cùng khôi phục ngày xưa thực lực, cần tìm được một cái thích hợp thân thể luyện hóa hợp nhất mới được.

Nhưng Vu Hàm hồn phách chính là vu tổ cấp, cực kì cường đại, không phải Thái Ất kim tiên cấp bậc thân thể căn bản không thể thừa nhận hồn phách của hắn.

Khả Thái Ất kim tiên cấp nhân vật, ở tiên giới cái nào không phải tiếng tăm lừng lẫy tồn tại, cái nào không phải bối cảnh lai lịch cực kì cường đại, cho dù giáo chủ cấp nhân vật, cũng không dám tùy ý đem bọn họ bắt tới cấp Vu Hàm làm thân thể sử dụng, bởi vì này là phạm tối kỵ.

Này đổ còn là tiếp theo, lấy Thông Thiên giáo chủ bản sự, thật muốn hỗ trợ, thật muốn bất cứ giá nào, còn có thể bắt tới một vị Thái Ất kim tiên cho hắn làm thân thể. Nhưng loại này tế luyện thân thể bí pháp, còn cần hoàn toàn lau đi đối phương thần trí.

Đến Thái Ất kim tiên cấp bậc, thần trí loại nào cường đại, cơ hồ là rót vào đến trong cơ thể mỗi một tấc da thịt, mỗi một cái tế bào, có thể nói là cơ hồ hoàn toàn hòa hợp nhất thể.

Muốn tưởng hoàn toàn lau đi đối phương thần trí, liền cần hoàn toàn phá hủy hắn thân thể, cho dù giáo chủ thủ đoạn cao minh một ít, hơn phân nửa cũng cần đem thân thể cấp phá hủy thành không thể tu bổ không trọn vẹn phẩm.

Khả Vu Hàm cần là cường đại thân thể, một khi thành không thể tu bổ không trọn vẹn phẩm, tự nhiên cũng sẽ không biện pháp thừa nhận hắn cường đại hồn phách.

Cho nên, Vu Hàm nếu thật muốn khôi phục chân chính

tự do, không thiếu được muốn mình suy yếu hồn phách, làm cho chính mình hồn phách trở nên nhỏ yếu, sau đó tái tìm kiếm thích hợp thân thể luyện hóa hợp nhất.

Này tự nhiên là Vu Hàm không muốn làm, cũng là hắn ở không có lựa chọn dưới mới có thể lựa chọn đường.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1904 : Khôi phục chân thân

Nhưng hỗn độn thú không giống với, chúng nó có được có thể so với Thái Ất kim tiên, vu tổ thân thể, nhưng không có cường đại thần trí, là hắn tối thích hợp bất quá tân thân thể.

Chính là chỉ hỗn độn thú dựng dục tại hỗn độn thế giới, lại có cùng Thái Ất kim tiên tương đương thực lực, này hai điểm, trừ bỏ giáo chủ vốn không có người có thể bắt đến đầy đủ hỗn độn thú.

Này còn là tiếp theo, ít nhất Hạ Vân Kiệt nay cùng Thông Thiên giáo chủ thành huynh đệ, chỉ cần Hạ Vân Kiệt mở miệng, Thông Thiên giáo chủ tổng cũng sẽ hỗ trợ bắt giữ một đầu. Khả vấn đề là, hỗn độn thú cho dù ở hỗn độn thế giới kia cũng là cực kì rất thưa thớt, ở trong đó tìm kiếm ngàn vạn năm cũng không thấy có thể tìm được một đầu.

Thử nghĩ một chút, Thông Thiên giáo chủ loại nào thân phận, Vu Hàm dám thỉnh hắn lão nhân gia vì hắn ở hỗn độn thế giới ở cái mấy ngàn vạn cả trăm triệu năm sao?

Cũng đang là vì như vậy, đột nhiên thấy được một đầu hỗn độn thú, dù là Vu Hàm cũng từng quý là vu tổ, cũng là kích động thanh âm đều có chút run run.

“Họa là chỗ dựa của phúc lời này thật đúng là đúng vậy! Ta vốn tưởng rằng gặp được hỗn độn thú chính là thiên đại tai họa, làm cho ta lâm vào chân chính tuyệt cảnh. Không nghĩ tới trái lại, ngược lại làm cho ta có hạnh kết bạn đại ca, lại cấp sư phụ tìm được rồi thích hợp thân thể.” Hạ Vân Kiệt lúc này đương nhiên cũng hiểu được Thông Thiên giáo chủ yếu đưa cho sư phụ là cái gì, không khỏi một trận cao hứng cùng cảm khái.

“Đúng vậy, vi huynh làm sao thường không phải như thế!” Thông Thiên giáo chủ đi theo cảm khái một câu, sau đó chuyển hướng Vu Hàm nói:“Vu Hàm lúc này không ra còn càng đợi khi nào?”

“Ta đi ra sau, còn thỉnh giáo chủ hỗ trợ che lại bất tử thần sơn.” Vu Hàm thỉnh cầu nói.

“Việc này ta tự hiểu được, ngươi không cần nhớ, chỉ để ý đi ra.” Thông Thiên giáo chủ nói.

Vu Hàm biết Thông Thiên giáo chủ thần thông quảng pháp, thuật pháp khôn cùng, không phải hắn có thể phỏng đoán, nghe vậy liền ra bất tử giới.

Bất tử thần sơn loại nào đồ sộ thật lớn, bên trong lại trồng vô số tiên thảo linh dược, vốn có Vu Hàm hồn phách phong tỏa còn không có sự, hắn hồn phách này vừa ra tới, bên trong thế giới pháp tắc biến đổi, lập tức sẽ muốn sụp đổ.

Ngay tại phía sau có một lũ tử phủ tiên thiên chi khí theo Thông Thiên giáo chủ tử phủ dật ra, nhập vào bất tử giới.

Tử phủ tiên thiên chi khí chính là chí thuần chí tinh tiên thiên chi khí, trở lên đi đó là diễn biến dựng dục thiên địa vạn vật hỗn độn khí, thậm chí liền ngay cả hiện tại bọn họ vị trí hỗn độn thế giới, đều chính là hỗn độn khí diễn biến dựng dục mà đến.

Có thể nghĩ, tử phủ tiên thiên chi khí là cỡ nào tinh thuần trân quý.

Nguyên bản Thông Thiên giáo chủ chỉ cần hao phí nhất lũ hoàng đình tiên thiên chi khí liền cũng đủ hỗ trợ lần nữa xây dựng bên trong tiểu thế giới, nhưng Thông Thiên giáo chủ là trọng tình trọng nghĩa hạng người, nếu

Hạ Vân Kiệt không tiếc đem bất tử thảo đều cho hắn, hắn tự nhiên cũng sẽ không keo kiệt, trực tiếp liền cho một lũ tử phủ tiên thiên chi khí.

Này tử phủ tiên thiên chi khí vừa tiến vào bất tử giới, không chỉ có lập tức làm cho bên trong tiểu thế giới lần nữa củng cố xuống dưới, hơn nữa cũng có cuồn cuộn không ngừng tinh thuần linh khí cung ứng đi vào, khiến cho bên trong linh thảo tiên dược đều được điểm rất tốt chỗ, mọc tràn đầy.

Gặp Thông Thiên giáo chủ hỗ trợ lần nữa củng cố tiểu thế giới trong bất tử giới, Vu Hàm âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó hóa thành nhất lũ khói nhẹ nhập vào hỗn độn thú.

Vu Hàm vừa mới vừa nhập vào trong đó, liền có một chích kim quang bàn tay to liên tục phát ở hỗn độn thú trên người.

Liên tục phát chín chín tám mươi mốt hạ, mới vừa rồi ngừng lại.

Kim quang bàn tay to mới dừng lại xuống dưới, kia hỗn độn thú liền biến hóa vì một cái râu quai nón mãng hán, cả người tản ra cường đại bá đạo viễn cổ hơi thở, đúng là Vu Hàm.

“Đa tạ giáo chủ thành toàn!” Vu Hàm đối với Thông Thiên giáo chủ sẽ muốn quỳ một gối.

Bởi vì Thông Thiên giáo chủ này chín chín tám mươi mốt hạ phát, thoạt nhìn thoải mái đơn giản, nhưng trên thực tế tránh khỏi Vu Hàm ít nhất cả trăm vạn năm hoàn toàn dung hợp luyện hóa công.

“Đừng, nói như thế nào ngươi cũng là ta tiểu huynh đệ sư phụ, ngươi này lễ ta khả chịu không nổi.” Thông

Thiên giáo chủ vội vàng đem tay nâng, không cho Vu Hàm quỳ xuống.

Vu Hàm bị Thông Thiên giáo chủ như vậy nâng, như vậy vừa nói, cả người thiếu chút nữa sẽ muốn lâng lâng đứng lên. Bất quá hắn cũng không dám quên hết tất cả, cuối cùng còn là đối với Thông Thiên giáo chủ nhất cung đến cùng, xem như chính thức tạ quá hắn thành toàn chi ân.

“Đệ tử bái kiến sư tôn!” Chờ Vu Hàm tạ quá Thông Thiên giáo chủ sau, Hạ Vân Kiệt quy củ hướng Vu Hàm quỳ xuống, đã bái ba bái.

Xem như chính thức bái kiến Vu Hàm, bởi vì trước kia đều chính là thần niệm chi giao, nay là thật rõ ràng thiết.

Vu Hàm bị Hạ Vân Kiệt ba bái sau, chờ Hạ Vân Kiệt đứng dậy sau, hắn lại ngược lại đối với Hạ Vân Kiệt quỳ xuống lễ bái.

Hạ Vân Kiệt thấy thế hoảng vội vàng muốn đi nâng Vu Hàm.

Vu Hàm lại thoát khỏi hắn nâng nói:“Ngươi bái ta này sư tôn là hẳn là, nhưng thân là thần tử, ta bái tộc của ta Vu vương cũng là hẳn là, này lễ không thể phế. Ngươi lại dung ta đem này lễ đi tất, về sau, ngươi ta liền đều không cần tái như vậy chính thức hành lễ.”

“Thần Vu Hàm bái kiến ta vương!” Gặp Vu Hàm kiên trì, Hạ Vân Kiệt đành phải nơm nớp lo sợ nhận Vu Hàm ba bái.

Như thế một phen hành lễ sau, thầy trò đều nhìn nhau cười, tươi cười có nước mắt chớp động.

“Ha ha! Tốt lắm, các ngươi thầy trò, quân thần, nên làm

được lễ đều đã được rồi, hiện tại cũng nên nhích người.” Thông Thiên gặp thầy trò hai người chân tình toát ra, trong mắt có một chút phức tạp thần sắc chợt lóe rồi biến mất, rất nhanh liền ha ha nở nụ cười.

“Đúng, đúng, là hẳn là đi tìm ta kia hai vị đồ đệ tức phụ.” Thông Thiên mà nói nhắc nhở Vu Hàm, liên tục gật đầu nói.

“Hảo, ta đi bên nào, đại ca ngươi liền che chở chúng ta hướng bên kia đi.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó tinh tế cảm thụ được kia lũ liên hệ hướng hỗn độn thế giới ở chỗ sâu trong đạp bước mà đi.

Mà Thông Thiên giáo chủ tắc đỉnh mẫu hứa lớn khánh vân, một đường che chở Hạ Vân Kiệt cùng Vu Hàm.

“Thông Thiên giáo chủ, ngươi biết không? Ta vị này đồ đệ cũng không chỉ hai lão bà, hắn tại hạ giới còn có thiệt nhiều vị lão bà, cái này cũng chưa tính cái gì, ngươi khẳng định nhận thức Cửu U Tố Âm nữ đế đi?” Trên đường, nghẹn không biết bao nhiêu năm Vu Hàm nhịn không được lại bắt đầu bát quái đứng lên.

“Sư phụ!” Hạ Vân Kiệt gặp Vu Hàm bắt đầu bát quái hắn tình sử, đầu lập tức liền lớn đứng lên.

“Vân Kiệt a, ngươi tìm của ngươi, ta với ngươi sư phụ đàm chúng ta !” Thông Thiên giáo chủ cười ha ha ngắt lời nói.

Khó được nhận thức một vị tiểu huynh đệ, Thông Thiên giáo chủ đối Hạ Vân Kiệt sự tình tự nhiên thực cảm thấy hứng thú, hơn nữa chuyện này còn đề cập đến Cửu U Tố Âm nữ đế vị này kì nữ tử, liền ngay cả hắn đều khó tránh khỏi nổi lên một tia bát quái chi tâm.

Phải biết rằng, Cửu U Tố Âm nữ đế lại nói tiếp cùng hắn

là cùng cái thời đại nhân vật, đơn giản hắn thành giáo chủ, mà nàng không có thôi.

“Chính là, chính là. Thật vất vả có ta kia hai vị đồ đệ tức phụ manh mối, ngươi không tốt tốt tìm, quản chúng ta nói cái gì để làm chi?” Vu Hàm liên tục phụ họa nói.

Khó được có người nghe hắn bát quái, mà còn là ngay cả hắn đều phải nhìn lên Thông Thiên giáo chủ, Vu Hàm trong lòng bát quái chi hỏa chính hừng hực thiêu đốt lắm, tự nhiên không muốn bị Hạ Vân Kiệt đánh gãy.

Hạ Vân Kiệt gặp Vu Hàm cùng Thông Thiên giáo chủ liên hợp lại, chỉ có thể một trận cười khổ, chuyên tâm tiếp tục cảm thụ kia lũ như có như không liên hệ.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1905 : Người ngoại lai

“Đúng rồi, vừa rồi ngươi nói đến Cửu U Tố Âm nữ đế. Kia Cửu U Tố Âm nữ đế còn có Vương Mẫu nương nương, Cửu Thiên Huyền Nữ là kế Nữ Oa nương nương sau, kiệt xuất nhất nữ tử, liền ngay cả ta môn hạ Kim Linh thánh mẫu, Vô Đương thánh mẫu, Vân Tiêu tam tỷ muội cùng các nàng so với đều phải kém cỏi không ít.

Thượng cổ thời đại người mơ ước nàng sắc đẹp cũng không ít a, chính là nàng xưa nay lãnh ngạo, một lòng theo đuổi chí âm chi đạo, ai cũng không để ý tới. Nếu bằng không, bản giáo chủ chỉ sợ đều phải động tâm. Đúng rồi, đoạn thời gian trước nghe nói kia Di Lặc tiểu nhi thế nhưng đánh nàng chủ ý, thật đúng là cóc mà đòi ăn thịt thiên nga! Nói xa, nói xa, ngươi vừa rồi nhắc tới Cửu U Tố Âm nữ đế, hay là bản giáo chủ tiểu huynh đệ tình hệ trên người nàng. Này khả khó làm, khó làm a, Cửu U Tố Âm nữ đế, cho dù ta cũng không thật cưỡng áp bách nàng khuất tùng.” Đuổi rồi Hạ Vân Kiệt sau, Thông Thiên giáo chủ quay lại chính đề.

“Hắc hắc, giáo chủ ngài lão nhân gia cũng thật sự rất xem thường nhà ngươi huynh đệ. Loại chuyện này thế nào cần ngài lão nhân gia xuất mã a?” Vu Hàm vẻ mặt dâm loạn đắc ý cười nói.

“Không phải đâu? Hay là bọn họ đã hỗ sinh tình nhứ?” Thông Thiên giáo chủ bị Vu Hàm nói hoàn toàn cấp gợi lên không biết bao nhiêu năm không nhúc nhích quá bát quái chi tâm.

“Chậc chậc, giáo chủ ngươi tái buông ra sức tưởng tượng tưởng tượng một chút.” Vu Hàm càng phát ra dâm loạn đắc ý nói.

“Không phải đâu, hay là bọn họ đã…… Điều này sao có thể?” Dù là Thông Thiên quý là Tiệt giáo giáo chủ, nghe vậy ánh mắt đều trừng lớn.

“Hắc hắc, giáo chủ không thể tưởng được đi! Nhà của ta Vu vương ở còn chính là nhất giới huyền tiên khi cũng đã cùng Cửu U Tố Âm nữ đế hợp hoan. Không chỉ có như thế, nay Cửu U Tố Âm nữ đế lại cho hắn sanh ra một con trai.” Vu Hàm nói.

Thông Thiên giáo chủ nghe vậy hoàn toàn há hốc mồm, nếu hắn biết thế tục trung có cái lời thô tục kêu “Kháo”, hắn khẳng định hội bạo khẩu mà ra.

“Quả nhiên không hổ là một thế hệ Vu vương, quả nhiên không uổng là ta Thông Thiên huynh đệ!” Hồi lâu, Thông Thiên bắt đầu chậc chậc cảm khái đứng lên, trên mặt bắt đầu lộ ra cùng Vu Hàm không sai biệt lắm bát quái biểu tình,“Nói mau, nói mau, nhà của ta này tiểu huynh đệ còn có cái gì tình sử?”

“Này……” Hạ Vân Kiệt hoàn toàn không nói gì, hắn căn bản không có biện pháp đem trước mắt Thông Thiên cùng hắn cảm nhận kia đỉnh thiên lập địa, một người độc chiến bốn vị giáo chủ, tràn ngập anh hùng khí khái Thông Thiên liên hệ cùng một chỗ.

“Này còn không có được đến hoàn toàn chứng thật, bất quá theo ta đoán trắc, hắn hẳn là cùng Vương Mẫu nương nương còn có một chân!” Gặp Thông Thiên cũng vẻ mặt bát quái biểu tình, Vu Hàm kia khỏa bát quái chi tâm hoàn toàn hừng hực bốc cháy lên, lén lút, vẻ mặt sỗ sàng nói khẽ với Thông Thiên nói.

Đương nhiên này thanh âm khẳng định tránh được Hạ Vân Kiệt lỗ tai, Vu Hàm làm như vậy, thuần túy là xuất phát từ nhân loại nguyên thủy bản năng.

“Cùng Vương Mẫu nương nương……” Dù là Thông Thiên đã có một điểm chuẩn bị tâm lý, còn là bị Vu Hàm này lấy ra đến bát quái trọng bàng cấp tạc trợn mắt há hốc mồm.

“Đại ca, ngươi đừng nghe ta sư phụ loạn xả, ta cùng Vương Mẫu nương nương căn bản không có gì, chính là……” Hạ Vân Kiệt gặp Vu Hàm thế nhưng đem này tin tức đều cấp tuôn ra đến, cuối cùng không có biện pháp giả bộ làm chẳng quan tâm, gấp đến độ vội vàng nói.

“Chỉ là cái gì?” Vu Hàm cùng Thông Thiên cơ hồ đồng thời ra tiếng hỏi.

“Chính là…… Khụ khụ, cái gì đều không có, dù sao ta cùng Vương Mẫu sự tình gì đều không có, nhiều nhất chỉ có thể xem như có vẻ tri tâm bằng hữu.” Hạ Vân Kiệt bị bọn họ vừa hỏi, thiếu chút nữa sẽ muốn nói nói lộ hết, cũng may cuối cùng thời điểm nghĩ tới một cái lý do.

“Nga, nguyên lai là tri tâm bằng hữu!” Vu Hàm cùng Thông Thiên “Bỗng nhiên tỉnh ngộ”.

“Các ngươi không nên suy nghĩ bậy bạ được không? Thật sự chính là tri tâm bằng hữu.” Hạ Vân Kiệt một trận đau đầu.

“Là tri tâm bằng hữu, chúng ta hiểu được, ngươi không cần nhiều giải thích.” Vu Hàm cùng Thông Thiên ái muội cười nói.

Hạ Vân Kiệt nhìn hai lão gia này vẻ mặt ái muội cười xấu xa, hoàn toàn bại hạ trận đến.

Tiếp theo nếu ai tái nói với hắn Thông Thiên là cái gì đỉnh thiên lập địa đại trượng phu nam tử hán, hắn phải cùng hắn cấp không thể!

Trải qua như vậy nhất nháo, Hạ Vân Kiệt cũng lười lại đi quản hai lão gia này ở sau lưng nói cái gì bát quái, chỉ để ý một lòng nhất tìm kiếm Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh.

……

Lại qua ba mươi năm, Hạ Vân Kiệt phi lâm tiên giới bốn trăm năm, cách hắn cùng Tần Lam các nữ tử ước định còn thặng một trăm năm.

Một ngày này, ba người đang ở hỗn độn nơi hành tẩu. Đột nhiên gian, kia lũ cảm ứng liên hệ trở nên vô cùng mãnh liệt.

“Ngay tại phía trước !” Hạ Vân Kiệt thanh âm run run nói, hốc mắt ẩn ẩn có nước mắt phiếm động.

Vô số ngày đêm, vô số mộng khiên hồn nhiễu, hôm nay là có thể thấy được sao?

“Không cần lo lắng, cảm ứng không có sai.” Vu Hàm cùng Thông Thiên vỗ vỗ Hạ Vân Kiệt đầu vai, vẻ mặt trang trọng nói.

“Ân!” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu.

Chuỗi hạt rủ xuống khánh vân che chở ba người chiếu Hạ Vân Kiệt phương hướng tiếp tục xuyên qua hỗn độn vô tự không gian.

Bất quá hơn mười phút sau, đột nhiên gian ba người trước mắt bỗng nhiên sáng ngời, một cỗ tươi mát mà có tự không khí đập vào mặt mà đến.

Trước mắt không còn có hỗn hỗn độn độn, mà là một mảnh lang lãng Càn Khôn.

Này phiến lang lảng Càn Khôn xa không có Hạ Vân Kiệt vị trí thiên địa như vậy lớn, thậm chí chỉ có hắn sở hạt Tụ Quật châu phía dưới một cái quận như vậy lớn nhỏ.

Đương nhiên cho dù chỉ có lớn như vậy, kia cũng so với địa cầu lớn hơn rất nhiều lần.

Này phiến thiên địa tuy nhỏ, nhưng rất có chim sẻ tuy nhỏ, ngũ tạng câu toàn hương vị.

Trên trời giắt một vòng lửa đỏ thái dương, chiếu rọi này phiến rộng lớn đại địa. Đại địa, nơi nơi có thể thấy được sơn xuyên con sông, hoa cỏ cây cối, chim bay cá nhảy, thậm chí còn có rất nhiều thôn trang thành quách, thôn trang thành quách cũng có loài người còn có này khác có linh trí các tộc sinh vật ở lại.

Vạn tộc hòa thuận, nhất phái an cư lạc nghiệp cảnh tượng.

Ba người, mặc kệ là Hạ Vân Kiệt, Vu Hàm còn là Thông Thiên đều là trong thiên địa đứng đầu cường giả, hơn nữa Thông Thiên lại Tiệt giáo giáo chủ, thần thông pháp lực chi cường đại, toàn bộ tiên giới trừ bỏ này khác bốn vị giáo chủ, không người khả địch.

Ba người đã đến, phảng phất lưu tinh va chạm đến này phiến đại địa, lập tức liền quấy rầy này phiến thiên địa thiên địa pháp tắc vận chuyển.

Từng đạo lóng lánh chói mắt quang mang theo một ngọn ngọn núi, còn có giang hải hồ đáy sông, thành quách vọt lên, hướng tới Hạ Vân Kiệt bọn họ ba người hoa hồng mà đến.

Tại đây đồng thời, này phiến thiên địa trung gian, một cái thật lớn hồ nước trên không, nhất thất sắc thải hồng phía trên, một mảnh cung khuyết ban công trung một tòa

vô cùng huy hoành ngũ sắc cung điện trung, hai vị cung trang nữ tử đột nhiên mở mắt.

Đó là một đôi cầm đầy nước mắt ánh mắt, mắt mở ra, nước mắt tựa như đứt tuyến trân châu giống nhau ào ào rơi xuống mặt đất.

Hai nàng tử đứng lên, trần một đôi chân, khóc hô hướng ngoài cung điện chạy. Chạy hai bước sau, lại đột nhiên nhớ tới cái gì, chân trên mặt đất nhất đọa, hóa hồng biến mất ở trong điện.

Cự hồ trên không cung điện đàn chúng tiên nữ gặp ngũ sắc cung điện trung có hai đạo cầu vồng cắt ra, vội vàng quỳ xuống đất lễ bái, cũng có chút tiên nữ tắc vội vàng nâng lên lẵng hoa, đuổi theo đi qua.

Kia đuổi theo đi tiên nữ, không chỗ nào không phải là kim tiên cảnh giới.

“Người ngoại lai, còn thỉnh tốc tốc rời đi!” Nơi xa, này phiến thiên địa cùng hỗn độn thế giới giao tiếp biên giới, ít nhất cả trăm tên kim tiên chặn Hạ Vân Kiệt ba người đường đi, người người thần sắc ngưng trọng, ánh mắt cảnh giác nhìn bọn hắn chằm chằm.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1906 : Đoàn tụ

“Ta tại đây phiến thiên địa cảm nhận được Nữ Oa nương nương hơi thở. Không nghĩ tới Nữ Oa nương nương thế nhưng ở hỗn độn thế giới trung mở mang ra một cái khác tiểu thế giới, chỉ tiếc, tích nhân đã không ở, chỉ có thể hồi ức.” Thông Thiên không nhìn kia hơn trăm kim tiên, cùng với còn đang ở tới rồi nhân mã, chính là nhìn xa này phiến thiên địa, trong mắt toát ra một chút hồi ức sắc.

“Đúng vậy, từ thượng cổ một trận chiến, Nữ Oa nương nương thất vọng thương tâm rời đi, không những có thể thấy được.” Vu Hàm đi theo vô hạn cảm khái.

Bàn Cổ mở mang thiên địa, cuối cùng kiệt lực bỏ mình, lúc ấy Nữ Oa nương nương là hắn trợ giúp, đồng dạng hao phí rất nhiều tâm huyết cùng tinh lực. Nhưng mọi người cũng không quý trọng này đến không dễ thiên địa, phát động một lần so với một lần mãnh liệt đại chiến, cuối cùng thiên địa sụp đổ, không những phục lúc trước hoàn mỹ, Nữ Oa nương nương cũng thất vọng thương tâm rời đi.

Hạ Vân Kiệt lúc này nhưng không có tâm tư đi để ý tới Thông Thiên cùng Vu Hàm hai người cảm khái, mà là hai mắt ngơ ngác nhìn xa nơi xa, hai đạo nhảy lên không mà đến cầu vồng.

“Là các ngươi sao? Là các ngươi sao?” Nước mắt không tiếng động hoa lạc hắn cương nghị khuôn mặt, sau đó hắn liền phát điên bình thường hướng kia hai đạo nhảy lên không mà đến cầu vồng bay đi.

“Sát!” Kia hơn trăm danh kim tiên gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng không nghe bọn họ khuyên bảo, không rên một tiếng liền mạnh mẽ xâm nhập, tất cả đều sắc mặt mạnh

trầm xuống, trong mắt sát khí phụt ra, tế ra pháp bảo đối với Hạ Vân Kiệt liền công kích mà đi.

Cảm nhận được bốn phía đột nhiên sát khí tàn sát bừa bãi, sát khí phát ra, Thông Thiên cuối cùng thu hồi trên mặt cảm khái cùng hồi ức, lắc đầu nói:“Chọn phía sau công sát ta huynh đệ, này không phải tự tìm tử lộ sao? Bất quá xem ở Nữ Oa nương nương mặt mũi, bản giáo chủ liền cứu các ngươi nhất cứu đi.”

Cảm thán, Thông Thiên chính là đem khoan bào tay áo đối với không trung vừa mới, kia tay áo liền phảng phất thiên mở một cái động lớn bình thường, kia công kích hướng Hạ Vân Kiệt pháp bảo ào ào không chịu khống chế thay đổi phương hướng, rơi vào tay áo bên trong, hào quang toàn tiêu.

Kia hơn trăm danh kim tiên gặp kia xâm nhập giả trung vị dáng người phá lệ cao lớn đạo sĩ, chính là đem tay áo vừa vung, chính mình đám người pháp bảo thế nhưng đều đều rơi vào hắn trong tay áo, chính mình rốt cuộc cảm ứng không đến nửa điểm vất vả tế luyện pháp bảo tồn tại, không khỏi người người kinh hãi đến sắc mặt trắng bệch, không dám tin nhìn trước mắt một màn.

Phải biết rằng bọn họ khả tất cả đều là này phiến Nữ Oa thiên địa một phương cường giả, khả kia cao lớn nam tử vừa ra tay, bọn họ liền cảm giác được chính mình giống như con kiến nhỏ bé.

“Hai vị nương nương đến đây!” Chính kinh hãi, cũng không biết ai kêu lên.

Mọi người vừa quay đầu lại, quả nhiên thấy được hai đạo cầu vồng cắt tới, đúng là Nữ Oa cung Trầm nương nương cùng Đỗ nương nương. Này vừa thấy đến, mọi người trên mặt tiềm thức lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng, bất quá theo sát sau, trên mặt sợ hãi lẫn vui mừng, bá một

chút chuyển làm trắng bệch không có chút máu.

Bởi vì bọn họ nhớ tới vừa rồi vị kia cao lớn đạo sĩ chính là nhẹ nhàng run lên tay áo, liền đem bọn họ sở hữu pháp bảo thu cái sạch sẽ, bực này bản sự cho dù hai vị nương nương chỉ sợ cũng không sẽ là đối thủ của hắn.

Huống chi lần này đến có ba người!

“Nương nương đi mau!” Kinh sợ sau, mọi người thế nhưng liều lĩnh hướng Hạ Vân Kiệt phóng đi, thậm chí có chút người trên người nở rộ ra chói mắt kim quang, thế nhưng không tiếc tự bạo thân mình cũng muốn ngăn lại Hạ Vân Kiệt.

“Xem ra ta này hai vị em dâu cũng đều là ngưu nhân, tương lai thành tựu chỉ sợ so với Vương Mẫu nương nương cùng Cửu U Tố Âm nữ đế đều không kém nhiều.” Thông Thiên thấy thế trên mặt lộ ra một tia ngoài ý muốn sắc, sau đó cười đưa tay vừa nhấc, nói:“Người ta ba người gặp nhau, các ngươi sẽ không cần đi quấy rầy !”

Bàn tay to vừa nhấc, không trung liền hiện ra một chích kim quang bàn tay to chưởng, sau đó nhẹ nhàng mới hạ xuống.

Kia một trăm hơn kim tiên liền đều bị trấn áp ở tại phía dưới, chút không thể động đậy, liền ngay cả tự bạo cũng không có thể.

Kia một trăm hơn kim tiên thấy thế tự nhiên vẻ mặt bi phẫn, lại cứ bị trấn áp ở dưới mặt, không thể động đậy, chỉ có thể trơ mắt nhìn hai vị nương nương đến chịu chết.

Mọi người ở đây tất cả đều vẻ mặt bi phẫn thời điểm, bọn họ nhìn đến hai vị nương nương cùng kia phía trước điên rồi xông vào bọn họ thiên địa kia nam tử đột

nhiên đứng ở giữa không trung, sau đó song song nhìn đối phương, thiên địa thời không tựa hồ đều tại đây một khắc đình chỉ chuyển động.

“Là ngươi sao? Thật là ngươi sao? Chúng ta thật sự không phải đang nằm mơ sao? Ngươi tìm đến chúng ta ! Ngươi tìm được chúng ta !” Xa xa đứng, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh vừa động cũng không dám động, chính là rơi lệ đầy mặt, ánh mắt nháy mắt cũng không trát nhìn Hạ Vân Kiệt, sợ ánh mắt trát một chút, hết thảy đều biến thành hư vô.

“Là thật ! Ta tìm được các ngươi! Ta nói rồi ta sẽ không bỏ đi, ta nhất định sẽ tìm được các ngươi !” Hạ Vân Kiệt đồng dạng rơi lệ đầy mặt.

“A Kiệt!” Hai đạo tích góp từng tí một không biết bao nhiêu tưởng niệm cùng cảm tình tiếng thét chói tai đột nhiên ở trong thiên địa vang lên, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh rơi lệ đầy mặt khóc kêu nhào vào Hạ Vân Kiệt trong lòng. Sau đó một bên một cái gắt gao ôm hắn, càng không ngừng dùng còn treo nước mắt hồng nhuận môi càng không ngừng đi hôn hắn cái trán, hắn lông mi, hắn hai má.

Giờ khắc này, các nàng trong thế giới chỉ có này làm cho các nàng hồn khiên mộng tha vô số ban đêm nam nhân. Này khác mọi người, sở hữu hết thảy tất cả đều không còn nữa tồn tại.

Giờ khắc này, các nàng nhiều năm tích góp từng tí một xuống dưới tưởng niệm tựa như lũ bất ngờ giống nhau bùng nổ!

“Ta…… Ta nghĩ đến sẽ không còn được gặp lại ngươi.”

“Ô ô, ngươi biết không, chúng ta rất sợ hãi, sợ hãi rốt cuộc nhìn không tới ngươi!”

“Rất sợ hãi, kia vô tận năm tháng không có ngươi tồn tại!”

Hai người một bên khóc, một bên hôn, vừa nói.

“Ta cũng vậy! Ta thật hận ta chính mình! Ta sợ hãi sẽ không còn được gặp lại các ngươi!” Hạ Vân Kiệt gắt gao ôm hai người, tựa hồ tưởng đem các nàng cấp dung nhập thân thể của chính mình đi.

“Không trách ngươi, không trách ngươi! Đều do chúng ta! Đều do chúng ta rất tùy hứng ! Nếu chúng ta không ly khai ngươi, sẽ không sẽ phát sinh nhiều chuyện như vậy!” Hai người duỗi tay lấy ngón tay đặt ở Hạ Vân Kiệt môi, không cho hắn nói thêm gì đi nữa.

……

Bị kim quang bàn tay to cấp đè nặng một trăm nhiều vị kim tiên nhìn trước mắt một màn, trợn mắt há hốc mồm.

Theo sau tới rồi Nữ Oa cung các cung nữ, đồng dạng nhìn xem trợn mắt há hốc mồm.

Thông Thiên cùng Vu Hàm lẳng lặng nhìn trước mắt cảm động một màn, nhẹ nhàng lau hạ cái mũi, khóe mắt hơi hơi có chút ướt át.

Hồi lâu, Hạ Vân Kiệt mới nhớ tới sư phụ của mình cùng đại ca còn tại một bên, trên mặt hơi hơi lộ ra một tia xấu hổ sắc, vỗ nhẹ nhẹ chụp hai người vai nói:“Ta cho các ngươi giới thiệu một chút sư phụ ta cùng kết nghĩa đại ca.”

Hạ Vân Kiệt như vậy nhắc tới, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh thế này mới mạnh ý thức được lại đây chính mình biên còn có rất nhiều người đang nhìn đâu, mặt

đằng lập tức liền đỏ, nghĩ muốn đẩy ra Hạ Vân Kiệt, nhưng cửu biệt gặp lại lại thật sự luyến tiếc, cuối cùng còn là áp chế trong lòng ngượng ngùng loại tình cảm, một trái một phải lôi kéo tay hắn, mười ngón gắt gao tướng khấu.

Hạ Vân Kiệt dắt hai người tay đến Vu Hàm cùng Thông Thiên trước mặt, giới thiệu nói:“Vị này là sư phụ ta Vu Hàm, sư phụ, bọn họ hai người đó là đệ tử đau khổ tìm kiếm hai vị người yêu, vị này là Trầm Lệ Đề, vị này là Đỗ Hải Quỳnh.”

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1907 : Nữ Oa cung

“Trầm Lệ Đề bái kiến sư phụ!”

“Đỗ Hải Quỳnh bái kiến sư phụ!”

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy vội vàng buông Hạ Vân Kiệt tay, hướng Vu Hàm kính cẩn lễ phép lễ bái nói.

“Hảo hảo! Các ngươi ba người cuối cùng đoàn tụ, ta này làm sư phụ cũng cuối cùng yên tâm.

Nếu không còn không biết ta vị này đồ đệ sẽ làm ra cái gì việc ngốc đâu!” Vu Hàm gặp hai người quỳ xuống đất lễ bái hắn, ánh mắt không khỏi có chút ướt át.

Hắn lão nhân gia hiện tại liền Hạ Vân Kiệt như vậy một vị đồ đệ, cũng đem vu tộc hy vọng tất cả đều đặt ở hắn trên người, nhưng Hạ Vân Kiệt lại đối với các nàng hai người nhớ mãi không quên, mỗi khi vì các nàng thiệp hiểm, điều này làm cho hắn ký cảm thấy cảm động, lại có chút chỉ tiếc rèn sắt không thành thép. Nay nhìn đến hai người bọn họ, cuối cùng là buông xuống một kiện trong lòng việc.

“Đều là chúng ta không tốt, cho nên mới mệt hắn chịu rất nhiều khổ!” Hai nàng nghe vậy cái mũi không khỏi đau xót, nước mắt thiếu chút nữa sẽ muốn rơi xuống.

“Ha ha, nam nhân chịu khổ vất vả là hẳn là. Hiện tại cuối cùng là gặp lại, hẳn là cao hứng mới đúng, mau đứng lên, mau đứng lên. Gặp các ngươi bộ dáng là kế thừa Nữ Oa nương nương y bát, sư phụ cũng không có gì này nọ có thể cầm ra tay, sẽ đưa các ngươi mỗi người một cái Âm Dương Ngũ Hành quả giải đỡ thèm đi.” Vu Hàm đem hai nàng nâng đến, cho mỗi người tặng một

cái tản ra ngũ thải hà quang trái cây.

Này trái cây tự nhiên là bất tử thần sơn sở sản.

“Cảm ơn sư phụ.” Hai người hai tay tiếp nhận Âm Dương Ngũ Hành quả, rất là cung kính.

Gặp hai người chút không ghét bỏ, Vu Hàm thật là có mặt mũi cùng vui mừng.

“Vị này là Tiệt giáo Thông Thiên giáo chủ, cũng là đại ca của ta. Lần này nếu không phải có hắn giúp, chúng ta đời này chỉ sợ cũng tái không có biện pháp gặp nhau.” Hạ Vân Kiệt lại cấp Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh giới thiệu thông thiên.

“Bái kiến đại ca!” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh kế thừa Nữ Oa nương nương y bát, tất nhiên là có nghe qua Thông Thiên giáo chủ tên, nghe vậy không khỏi chấn động, vội vàng quỳ xuống đất muốn bái.

“Không cần đa lễ, không cần đa lễ.” Thông Thiên giáo chủ vội vàng bắt tay hướng lên trên nhất hư thác, hai người sẽ không biện pháp bái đi xuống.

Hai người thấy thế đành phải thôi.

“Các ngươi kế thừa Nữ Oa nương nương y bát, đại ca nay cũng là không có thể có cái gì đặc biệt cầm ra tay gì đó cho các ngươi, sẽ đưa các ngươi hai bình trước kia luyện cửu tử cửu sinh kim đan đi.” Nói xong thông thiên lấy hai cái bình ngọc nhỏ đi ra, đưa cho Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh.

“Này phân lễ trọng, này phân lễ trọng, Lệ Đề, Hải Quỳnh các ngươi mau tạ quá Thông Thiên giáo chủ.” Vu Hàm gặp thông thiên xuất ra cửu tử cửu sinh kim đan, không khỏi chấn động, vội vàng thần sắc nghiêm túc nói.

Gặp Vu Hàm đều biểu hiện như vậy giật mình cùng nghiêm túc, Hạ Vân Kiệt đám người tự nhiên hiểu được này phân lễ trọng, vội vàng trịnh trọng nói lời cảm tạ.

“Ha ha, cái gì lễ trọng không lễ trọng, đều là người trong nhà.” Thông Thiên giáo chủ cười cười, trong mắt lóe ra một chút vắng vẻ sắc.

Này cửu tử cửu sinh kim đan tuy rằng không bằng Lão Tử cửu chuyển kim đan như vậy nổi danh, nhưng luận công hiệu kỳ thật không hề kém cỏi cùng cửu chuyển kim đan, là Thông Thiên thu nạp chín chín tám mươi mốt loại thiên địa kỳ trân, tốn rất nhiều tâm huyết tinh lực luyện chế mà thành. Vốn là dùng để tạo nên đời 2 đệ tử, chỉ tiếc thượng cổ tam giáo nội loạn, đời 2 đệ tử tử tử, hàng hàng, nhưng thật ra đem này cửu tử cửu sinh kim đan cấp tiết kiệm đến đây.

Song phương đều gặp qua lễ sau, Hạ Vân Kiệt thế này mới nhẹ giọng nhắc nhở Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nói:“Lệ Đề, Hải Quỳnh, những người này?”

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh thế này mới phát hiện địa hạ quỳ đông nghìn nghịt một mảnh người, mặt đẹp không khỏi hơi hơi đỏ lên, ngầm hung hăng kháp hạ Hạ Vân Kiệt bàn tay, sau đó vội vàng buông tay.

“Bái kiến hai vị nương nương!” Gặp Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nhìn về phía chính mình đám người, mọi người ào ào lễ bái nói.

“Đều đứng lên, tan đi.” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh mở miệng nói, thanh âm mang theo vô thượng uy nghiêm.

“Là!” Mọi người ào ào lại lần nữa lễ bái, sau đó mới ào ào lui đi, chỉ có này theo Nữ Oa cung mà đến cung nữ

không có thối lui, mà là đứng ở một bên hầu mệnh.

“Sư phụ, đại ca, này một đường vất vả, thỉnh đi Nữ Oa cung hơi làm nghỉ ngơi.”

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh đối với Vu Hàm cùng Thông Thiên giáo chủ phúc thân nói.

“Hảo, hảo, đã không biết bao nhiêu năm chưa thấy qua Nữ Oa cung, vừa lúc chốn cũ trọng du.” Vu Hàm cùng Thông Thiên giáo chủ mặt mang tươi cười nói.

Vì thế năm người giá tường vân hướng Nữ Oa cung mà đi, này tiên nữ thấy thế tắc sớm đã cử bảo tràng, mang theo lẵng hoa, một đường tát hoa tươi dẫn đường, lại có tiên nữ một đường tấu du dương tiên nhạc.

Một đường đi qua, phía dưới thôn trang thành quách mọi người nhìn thấy phía trên có Nữ Oa cung hai vị nương nương xuất hành, đều ào ào quỳ xuống đất lễ bái.

“Các ngươi kiểu cách nhưng thật ra không nhỏ a!” Cuối cùng tìm được mất mát hai vị người yêu, Hạ Vân Kiệt tâm tình tốt, gặp hai nàng xuất hành kiểu cách so với hắn vị này tiên vương còn muốn lớn rất nhiều, nhịn không được nhẹ giọng trêu chọc nói.

“Ngươi cũng không sợ sư phụ cùng đại ca truyện cười, chúng ta này tính cái gì kiểu cách.” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh tiếu mâu trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, oán trách nói.

“Đừng tính vi sư, vi sư bất quá chính là người thủ sơn, nào có cái gì kiểu cách. Hơn nữa, có Thông Thiên giáo chủ ở trong này, ai dám cùng hắn so với kiểu cách a!” Vu Hàm cười xua tay nói.

“Ngươi này Vu Hàm, ai chẳng biết ta Thông Thiên tối không chú ý này đó.” Thông Thiên cười chỉ vào Vu Hàm nói.

“Ngươi xem xem, ngươi xem xem, làm trò cười đi, đều oán ngươi!” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh thấy thế không khỏi đỏ bừng mặt, nhịn không được sở trường muốn đi kháp Hạ Vân Kiệt, nhưng thật muốn véo đi xuống lại có chút không tha, cuối cùng còn là hung hăng quát hắn vài lần.

“Ha ha!” Vu Hàm cùng Thông Thiên thấy thế đều phá lên cười.

Mà Hạ Vân Kiệt tắc gãi đầu, hắc hắc cười nói:“Đều là người trong nhà, có cái gì truyện cười không cười nói.”

Như thế một đường có nói có cười, không quá nhiều không bao lâu gian, Hạ Vân Kiệt thấy được thành lập ở cự hồ, thải hồng phía trên, mịt mù bốc lên, tiên khí lượn lờ Nữ Oa cung.

Nhìn xa Nữ Oa cung, ba nam nhân biểu tình cũng không giống nhau.

Hạ Vân Kiệt là vô hạn cảm khái, bởi vì trước mắt hình tượng này không biết bao nhiêu lần xuất hiện ở hắn trong đầu, nằm mơ cũng tưởng có thể tìm được này địa phương, nhưng luôn như vậy xa không thể thành, hôm nay cuối cùng đích thân tới này cảnh.

Vu Hàm còn lại là thu hồi trên mặt tươi cười, trở nên phá lệ nghiêm túc, bởi vì đối với hắn mà nói, Nữ Oa cung là thượng cổ thời đại một chỗ thánh địa, cho dù hắn đến nơi này đều phải kính cẩn lễ phép, không thể làm càn.

Thông Thiên trên mặt lộ ra một chút sầu não cùng hồi ức.

Hắn cùng với Nữ Oa coi như là cùng cái thời đại nhân vật, cũng là kia thời đại ưu tú nhất nhân vật, nhưng hôm nay, Nữ Oa cung do ở, cũng đã không thấy cố nhân.

Có từng trận tiên nhạc vang lên, có một đạo thất sắc thải hồng ngang phía chân trời mà đến, dừng ở mọi người dưới chân.

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh là Hạ Vân Kiệt nữ nhân, ở trong này hắn liền thành chủ nhân, cùng Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh cùng nhau mời Thông Thiên cùng Vu Hàm vào Nữ Oa cung.

Vào Nữ Oa cung, Thông Thiên cùng Vu Hàm nhìn ba người nói:“Các ngươi ba người cửu biệt gặp lại, khẳng định có rất nhiều mà nói muốn tán gẫu, vừa vặn ta và ngươi sư phụ hồi lâu không từng đặt chân Nữ Oa cung, đang nghĩ tới nơi nơi đi một chút nhìn xem, cho nên các ngươi không cần phải xen vào chúng ta.”

“Đúng, đúng, các ngươi chỉ để ý đi khanh khanh ta ta đi, chớ để ý ta cùng Thông Thiên giáo chủ. Nơi này Thông Thiên giáo chủ quen thuộc lắm.” Vu Hàm cười nói.

Hạ Vân Kiệt ba người đều bị Vu Hàm mà nói cấp náo loạn cái mặt đỏ, nhưng ba người cũng quả thật có rất nhiều mà nói muốn giảng, liền cũng sẽ không già mồm. Trầm Lệ Đề kêu vài cung nữ lại đây, phân phó một phen, liền tùy vào Thông Thiên cùng Vu Hàm có nói có cười ở Nữ Oa trong cung chung quanh du đãng đi.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1908 : Mừng gặp lại

“A Kiệt!” Thông Thiên cùng Vu Hàm vừa đi, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh lại tản ra mọi người, sau đó liền nhịn không được đầu nhập Hạ Vân Kiệt trong lòng, hốc mắt lại đỏ lên, nước mắt càng không ngừng rơi xuống.

“Đừng khóc, đừng khóc, hiện tại không phải đều cùng một chỗ sao? Hẳn là cao hứng mới đúng.” Hạ Vân Kiệt vội vàng duỗi tay đi lau hai người nước mắt.

“Người ta chính là cao hứng mới khóc !” Hai người cầm lấy Hạ Vân Kiệt tay dán tại trên mặt, nhìn hắn nín khóc mỉm cười.

“Vậy là tốt rồi.” Hạ Vân Kiệt nở nụ cười.

“Mấy năm nay, ngươi khẳng định bị rất nhiều khổ đi?” Hai người duỗi tay nhẹ nhàng vuốt Hạ Vân Kiệt hai má, đau lòng hỏi.

“Này khác đổ không có gì, chính là nhớ các ngươi nghĩ đến khổ!” Hạ Vân Kiệt thâm tình nhìn hai người nói.

“Rất buồn nôn!” Hai người trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, bất quá hốc mắt lại độ đỏ lên.

“Tốt lắm, tốt lắm, ta không buồn nôn, không buồn nôn.” Hạ Vân Kiệt gặp hai nữ nhân vừa muốn rơi nước mắt bộ dáng vội vàng nói.

“Không cần, người ta liền thích nghe vừa rồi nói vậy.” Hai người kề sát Hạ Vân Kiệt thân mình nói.

Nay hai người so với trước kia trổ mã càng phát ra thành thục gợi cảm, không chỉ có như thế, các nàng trên người lại tản ra một loại rất khó dùng ngôn ngữ hình

dung mê người hơi thở, đó là vô hình, cũng là trí mạng.

Ngay từ đầu Hạ Vân Kiệt còn đắm chìm ở gặp lại kích động vui sướng trung, nhưng bị các nàng lại ôm lại là sờ mặt, ********, dần dần thân mình liền nổi lên một tia biến hóa.

“Ngươi này bại hoại!” Hai nàng kề sát Hạ Vân Kiệt, tự nhiên có thể cảm giác được hắn thân thể biến hóa, nhịn không được lấy tay đầu ngón tay nhẹ nhàng trạc hạ hắn trán, bất quá cũng không hơn, cũng không có đẩy ra hắn né ra, ngược lại chậm rãi cởi bỏ chính mình xiêm y.

Đem chính mình tối trân quý, đẹp nhất một mặt triển lộ ở Hạ Vân Kiệt trước mặt.

“Thật đẹp!” Hạ Vân Kiệt cảm khái một câu, đem hai người ôm vào lòng, rất nhanh có mê người tiếng thở dốc ở trong điện vang lên.

“Mấy năm nay, chúng ta không ở, ngươi có hay không hoa tâm? Có hay không lại cho chúng ta tìm tân tỷ muội?” Một hồi mây mưa thất thường sau, hai nàng một trái một phải ghé vào Hạ Vân Kiệt trong ngực, ngón tay nhẹ nhàng ở hắn trong ngực họa vòng nhỏ, một bên nhìn như không chút để ý hỏi.

Hạ Vân Kiệt tưởng trả lời nói không có, nhưng trong đầu không tự chủ được lóe ra Dao Trì Thánh Nữ cùng Cửu U Tố Âm nữ đế thân ảnh, lập tức đến bên miệng mà nói lại nuốt trở về.

Này hai người đều là ngoài ý muốn, nhưng hắn không có biện pháp phủ định, hắn quả thật cấp các nàng lại tìm tân tỷ muội.

“Hảo ngươi cái Hạ Vân Kiệt, còn nói mỗi ngày nghĩ chúng ta? Vậy ngươi còn có nhàn công phu đi hoa

tâm?” Hai nàng gặp Hạ Vân Kiệt do dự mà không trả lời, thế nào còn không biết hắn khẳng định lại ở bên ngoài trêu hoa ghẹo cỏ, lập tức họa vòng vòng tay nhỏ bé liền biến thành ma trảo, hung hăng véo hắn một chút.

“Đau! Đau!” Hạ Vân Kiệt kêu lên.

“Đau mới là lạ, ngươi nghĩ rằng chúng ta không biết ngươi tu luyện bát cửu huyền công, có bất tử bất diệt thân sao?” Hai nàng xem thường nói.

“Khả vấn đề là, các ngươi kế thừa Nữ Oa nương nương y bát, có Thái Ất kim tiên tu vi a!” Hạ Vân Kiệt cười khổ nói.

“Xứng đáng, ai làm cho ngươi hoa tâm !” Hai người xem thường nói, bất quá thủ lại đau lòng nhẹ nhàng vuốt vừa rồi các nàng véo quá địa phương, đem Hạ Vân Kiệt cấp mò cả người ngứa, một phen một cái xoay người đem càng đầy đặn một ít Đỗ Hải Quỳnh đặt ở trên người, chuẩn bị lại đến một hồi vu sơn *.

“Không được, ngươi trước cho chúng ta nói rõ ràng, ngươi lại cho chúng ta tìm vài tỷ muội, còn có ngươi là như thế nào thông đồng đến các nàng ?” Đỗ Hải Quỳnh kẹp chân không cho Hạ Vân Kiệt thực hiện được.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không tốt Bá Vương ngạnh thượng cung, cũng hiểu được chuyện này quả thật hẳn là cùng hai người nói rõ, vì thế đem cùng Dao Trì Thánh Nữ cùng Cửu U Tố Âm nữ đế kết bạn trải qua cùng các nàng nhất nhất kể lại nói một bên, bao gồm Cửu U Tố Âm nữ đế cho hắn sinh con trai, nhưng đến bây giờ hai người còn không có nhận thức đều nhất nhất nói cho các nàng.

Nữ nhân vốn chính là cảm tính, hơn nữa Hạ Vân Kiệt cùng hai người chuyện đã xảy ra, cũng quả thật không

phải Hạ Vân Kiệt chủ động dụ dỗ, càng nhiều phải nói là tình thế bức bách. Hơn nữa sau lại Hạ Lập sự tình, tuy rằng Hạ Vân Kiệt không có nói rõ vì sao hắn cùng với Cửu U Tố Âm nữ đế đến bây giờ còn là không sinh hoạt tại cùng nhau, coi các nàng chỉ số thông minh lại làm sao có thể tưởng không rõ là vì cái gì.

Cho nên nghe xong sau, hai người đều là một trận đau lòng.

“Xin lỗi, là chúng ta hiểu lầm ngươi. Bất quá ngươi yên tâm, Cửu U Tố Âm nữ đế từng ở Nữ Oa cung nghe qua đạo, lại nói tiếp cùng Nữ Oa nương nương cũng có một ít sâu xa quan hệ, đến lúc đó chúng ta giúp ngươi đi làm làm của nàng công tác.” Hai người đau lòng vuốt hắn hai má nói.

“Hết thảy thuận theo tự nhiên đi.” Hạ Vân Kiệt thật sâu thở dài một hơi.

Gặp Hạ Vân Kiệt thở dài, hai người không khỏi càng phát ra tự trách đau lòng, một cái chủ động leo lên hắn thân mình, một cái tắc chủ động đưa hắn chôn ở chính mình bộ ngực……

“Chúng ta cha mẹ sau lại quá thế nào? Bọn họ sống bao nhiêu tuổi?” Lại một hồi mây mưa thất thường sau, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh đều mặc chỉnh tề, vẻ mặt trầm trọng bi thống hỏi.

“Đừng lo lắng, nếu không ra ngoài ý muốn mà nói, bọn họ hiện tại hẳn là còn tại hạ giới sống được hảo hảo.” Hạ Vân Kiệt nhìn hai người vẻ mặt trầm trọng bi thống bộ dáng, cười trả lời.

“Cái gì? Bọn họ thế nhưng còn sống?” Hai người nghe vậy tròng mắt lập tức liền trợn tròn.

“Đương nhiên, ta trở về địa cầu sau, liền lập tức tìm được bọn họ, cũng cải tiến bọn họ căn cốt. Tuy rằng không nhất định có thể làm cho bọn họ lấy được rất cao thành tựu, nhưng sống cái mấy ngàn năm thượng vạn năm khẳng định là không thành vấn đề. Kỳ thật không chỉ có bọn họ đều còn khoẻ mạnh, nhà các ngươi trực hệ cũng đều khoẻ mạnh.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“A! A Kiệt, thật cám ơn ngươi ! Ta quá yêu ngươi !” Hai người vẫn lưu trữ vấn đề này đến bây giờ mới hỏi, chính là không dám đi nhắc tới vấn đề này, sợ ảnh hưởng đến hai người vừa mới gặp lại tâm tình, không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt lại cho các nàng một cái thật to kinh hỉ.

Các nàng cha mẹ, thậm chí một ít thân thích đều còn tại khoẻ mạnh.

“Vậy các ngươi chuẩn bị như thế nào tạ quá?” Hạ Vân Kiệt gặp hai người cao hứng phá hư bộ dáng, không khỏi cười xấu xa nói.

“Ngươi này tên vô lại!” Hai người gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt cười xấu xa bộ dáng, nhịn không được mặt đẹp đỏ lên, nhưng còn là lại cởi áo tháo thắt lưng thỏa mãn Hạ Vân Kiệt này hoang dâm vô độ yêu cầu.

“Suốt bảy ngày bảy đêm a! Ngươi làm cho chúng ta như thế nào đi ra ngoài gặp sư phụ cùng đại ca a?” Trong điện, hai người đối với Hạ Vân Kiệt là lại véo lại đánh.

“Hắc hắc, chúng ta cũng không phải làm cái gì nhận không ra người sự tình, chúng ta là ở tu luyện a!” Hạ Vân Kiệt lại một điểm cũng chưa ngượng ngùng nói.

Hai nàng kế thừa Nữ Oa nương nương y bát, mấy năm nay ở Nữ Oa cung không biết chiếm được bao nhiêu ưu việt, tuy rằng tu vi còn không thể cùng tu luyện vô số năm tháng Cửu U Tố Âm nữ đế so sánh với, nhưng là

đã là Thái Ất kim tiên chi cảnh, cùng Từ Hàng đạo cô so sánh với cũng đã kém không xa. Hạ Vân Kiệt phía trước hai lần cùng các nàng đều là vong tình hoan hảo, đến sau lại một lần còn có ý thức tiến hành song tu.

Này vừa song tu, ba người đều được điểm rất tốt chỗ, tu vi đều chiếm được tiến thêm một bước thăng cấp, chính là này song tu thời gian cũng là quá rất nhanh, chờ bọn họ chấm dứt song tu khi, đã là bảy ngày sau.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1909 : Thu đủ vu tổ kỳ

“Tu luyện? Ngươi đó là ở tu luyện sao?” Hạ Vân Kiệt không đề cập tới tu luyện khá tốt, nhắc tới tu luyện hai nàng càng phát ra mặt đỏ, giương nanh múa vuốt liền muốn đánh về phía Hạ Vân Kiệt.

“Còn muốn tu luyện sao? Từ bỏ đi, đại ca cùng sư phụ còn tại trong cung chuyển động.” Hạ Vân Kiệt một bên sau này trốn tránh, một bên vẻ mặt khó xử nói.

Hai nàng gặp Hạ Vân Kiệt vẻ mặt khó xử biểu tình, hai nàng tự nhiên không thiếu được đuổi theo đi một trận “Ra sức đánh”.

Hảo một trận đùa giỡn, thẳng đến Hạ Vân Kiệt nhấc tay liên tục cầu xin tha thứ đầu hàng, hai nàng thế này mới vẻ mặt đắc ý từ bỏ.

Ra phù dung điện, cũng chính là Nữ Oa trong cung hai nàng tẩm cung. Ba người tìm được chính ngồi xuống đất ngồi ở bên cự hồ, nướng hỗn độn thú ăn Vu Hàm cùng Thông Thiên hai người.

“Các ngươi tới thật đúng là thời điểm, đến đến ăn chút hỗn độn thú thịt nướng.” Vu Hàm nhìn thấy ba người lại đây, xa xa liền cười tủm tỉm hướng bọn họ ngoắc.

Hạ Vân Kiệt nếm qua hỗn độn thú, biết này thịt nướng không giống tầm thường, đối bọn họ đều có lớn ích lợi, vừa muốn cùng Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh giải thích, không nghĩ tới các nàng cũng biết hỗn độn thú, không cần hắn giao cho, đã hai mắt hơi hơi sáng ngời, bật thốt lên nói:“Hỗn độn thú! Thứ tốt!”

Hạ Vân Kiệt vừa thấy hai nàng hai mắt sáng trong suốt bộ dáng, thế nào còn không biết căn bản không cần

nhiều giải thích, lôi kéo hai người liền cũng đối với thịt nướng cái giá ngồi trên chiếu.

“Vân Kiệt, hai vị đệ muội, bảy ngày không thấy, các ngươi tu vi tiến trướng không nhỏ a!” Ba người vừa mới ngồi xuống, Thông Thiên giáo chủ liền đối với ba người đánh giá liếc mắt một cái, sau đó vẻ mặt ý vị thâm trường cười nói.

“Phải không? Thật đúng là da. Trách không được này nhất ném xuống chúng ta liền ném bảy ngày.” Vu Hàm nghe vậy vội vàng nhìn chăm chú đánh giá ba người, sau đó lại là vui mừng lại là ái muội hướng về phía ba người cười nói.

“Đều tại ngươi!” Hai nàng bị hai vị đồ cổ cấp nhìn xem mặt đều đỏ, lại cứ còn không hảo giải thích cùng phản bác, đành phải không ngừng đi véo Hạ Vân Kiệt.

Nhìn xem Vu Hàm cùng Thông Thiên cho nhau liếc nhau, không khỏi cười ha ha lên, mà Hạ Vân Kiệt tự nhiên là tức giận đối với này hai vị lão bát quái không ngừng mắt trợn trắng.

“Ăn thịt nướng, uống rượu.” Gặp Hạ Vân Kiệt đối với chính mình hai người không ngừng mắt trợn trắng, kia Vu Hàm lão bát quái còn có thể tự cao sư phụ thân phận, coi như không thấy, nhưng Thông Thiên dù sao cùng Hạ Vân Kiệt là huynh đệ kết nghĩa, nhưng thật ra không tốt đùa giỡn thật quá đáng, vội vàng xả xuống hỗn độn thú chân cùng vò rượu cấp Hạ Vân Kiệt ba người.

“Cảm ơn đại ca.” Hai nàng biết Thông Thiên thân phận không phải là nhỏ, thấy hắn đưa hỗn độn thú chân cùng rượu lại đây, tự nhiên không dám tái “Ngược đãi” Hạ Vân Kiệt, vội vàng nhu thuận tiếp nhận đến.

Năm người vây quanh thịt nướng giá, vừa ăn uống, một bên trò chuyện, nói nói cười cười, xa xa nhìn lại liền cùng người thường du xuân thiêu nướng không bao nhiêu khác nhau, không biết nói, này năm người tùy tiện một người đi ra ngoài đều là đủ có thể chấn động tiên giới. Hơn nữa Thông Thiên giáo chủ, chân đọa nhất đọa, toàn bộ tiên giới đều phải chấn thượng chấn động. Ai có thể có năng lực nghĩ đến, hắn lại như thế tùy ý cùng người khác cùng nhau ngồi xuống đất ăn uống đàm tiếu đâu? Hơn nữa còn cùng người khác xưng huynh gọi đệ đâu?

“Vân Kiệt, ngươi kế tiếp chuẩn bị làm sao bây giờ?” Ăn uống đàm tiếu một trận, Vu Hàm cuối cùng thu hồi trên mặt tươi cười, chính sắc hỏi.

“Sư phụ ngài không phải nói ta một khi đột phá huyền vu, lần nữa chú liền đệ thập tôn vu vương đỉnh tất nhiên sẽ khiến cho rất lớn động tĩnh, chỉ có tuất kỷ hạnh hoàng kỳ, tố sắc vân giới kỳ, thanh liên bảo sắc kỳ, ly địa diễm quang kỳ, Cửu U vân vụ kỳ, Bàn Cổ phiên mới vừa rồi có thể che khuất hơi thở, hoặc là ở hỗn độn nơi đột phá, mới vừa rồi có thể không làm cho tây phương giáo giáo chủ đám biết được sao? Cho nên đệ tử chuẩn bị ở trong này luyện hóa này khác vu tổ kỳ, đột phá trở thành đại vu thậm chí vu tổ mới vừa rồi rời đi.” Hạ Vân Kiệt không cần nghĩ ngợi trả lời.

Quyết định này theo hắn nhìn thấy Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh bắt đầu cũng đã tưởng tốt lắm.

“Có đại ca ta ở, Vân Kiệt cho dù hồi Tụ Quật châu, quang minh chính đại đột phá, Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn lão nhân hay là còn dám gia hại ngươi bất thành?” Thông Thiên giáo chủ ngạo nghễ nói.

“Có đại ca ở, Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn lão nhân tự nhiên không dám hành động thiếu suy nghĩ, nhưng một

khi khiến cho bọn họ cảnh giác, lại lại lần nữa liên hợp Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Lão Tử, đại ca chung quy hai đấm khó địch bốn tay. Chẳng bằng ngươi ta huynh đệ trước khiêm tốn, chờ một ngày kia, chờ tiểu đệ góp nhặt mười hai mặt vu tổ kỳ, lại đem chúng nó toàn bộ luyện hóa thành phân thân, khi đó, cho dù tiểu đệ không có thành tựu Vu vương vị, khi đó ngươi ta huynh đệ liên thủ, cho dù bọn họ bốn người liên hợp, chúng ta cũng không thấy sẽ thua." Hạ Vân Kiệt trầm giọng nói.

"Nếu là đổi thành vi huynh trước kia tính tình, khẳng định chịu không nổi như vậy trốn trốn tránh tránh. Nhưng ngươi nói đúng, lúc trước vi huynh chính là bởi vì mũi nhọn rất lộ, thế này mới ăn đau khổ. Hôm nay xem như ngã một keo neo một tấc, cũng thế, ngươi ngay tại nơi này đem vu tổ kỳ luyện hóa, vi huynh cũng trở về rất đem thương dưỡng hảo, đến lúc đó ngươi ta huynh đệ đồng lòng, xem ai dám đối với chúng ta động thủ?" Thông Thiên giáo chủ nghe vậy trong mắt lóe ra một tia đau thương sắc, hồi lâu, gật đầu trầm giọng nói.

"Nói lên vu tổ kỳ, Nữ Oa nương nương nhưng thật ra để lại hai mặt ở trong cung, một mặt là vu tổ Hậu Thổ kỳ, một mặt là vu tổ Huyền Minh kỳ, không biết ngươi đã tìm được bao nhiêu mặt?" Gặp ba người đều nhắc tới vu tổ kỳ, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nhìn nhau liếc mắt một cái, phân biệt xuất ra một mặt màu đen tiểu kỳ, nói.

"Ha ha! Các ngươi hai cái thật đúng là của ta phúc tinh a!" Hạ Vân Kiệt vạn vạn không nghĩ tới còn lại hai mặt lá cờ thế nhưng ở Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh trong tay, không khỏi mừng rỡ, kích động dưới, bất chấp Thông Thiên cùng Vu Hàm ở đây, ôm quá hai người ở các nàng trên gương mặt chồng chất hôn một cái, đem hai người bọn họ cấp xấu hổ đến vẻ mặt đỏ bừng, bất quá tâm tình cũng rất là vui vẻ.

Nhiều năm trước, các nàng làm hại Hạ Vân Kiệt thân

hãm hiểm cảnh, nếu không phải Hạ Vân Kiệt vận khí tốt, sớm liền đi đời nhà ma, cho nên mấy năm nay các nàng đều vẫn âm thầm tự trách, hận chính mình hại Hạ Vân Kiệt. Nay gặp chính mình có thể giúp đỡ hắn, lại thấy hắn xưng hô các nàng là phúc tinh, khúc mắc thế này mới xem như chân chính cởi bỏ.

“Thật tốt quá, có mười hai mặt vu tổ kỳ. Vân Kiệt ngươi toàn bộ luyện hóa, khẳng định có thể đột phá trở thành vu tổ, khi đó cho dù cùng Di Lặc, Nhiên Đăng các phó giáo chủ cũng có thể chân chính một trận chiến. Nếu sẽ đem mười hai mặt vu tổ kỳ toàn bộ luyện hóa thành phân thân, nếu có thời gian, từ mười hai vu tổ phân thân bày ra thập nhị đô thiên đại trận, hơn nữa ngươi bản tôn, cùng giáo chủ đều có một trận chiến lực.” Vu Hàm không khỏi rất là hưng phấn nói.

“Ha ha, xem ra ta vị này đại ca cố gắng, bằng không quá không được bao lâu sẽ muốn bị ngươi cấp đuổi theo.” Thông Thiên cũng là tâm tình tốt nói.

Hắn cùng với Hạ Vân Kiệt là chân chính quá mệnh chi giao, Hạ Vân Kiệt càng mạnh, hắn càng vui vẻ, cho nhau trong lúc đó chút không có ngăn cách kiêng kị. Không giống phía trước, hắn cùng với Nguyên Thủy Thiên Tôn, Lão Tử, tuy rằng đều là đồng môn, có huynh đệ loại tình cảm, nhưng cho nhau gian còn là không thể thiếu kiêng kị. Cho nên thượng cổ thời đại Tiệt giáo quá mức cường đại, liền đưa tới Nguyên Thủy Thiên Tôn ghen tị, cổ động Lão Tử, lại liên hợp Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn đạo nhân, khiến cho Thông Thiên nuốt hận nhiều năm.

Chương 1910 : Luận Ngọc Đế

“Đại ca ngươi là giáo chủ, vạn kiếp bất phục thân, ngôn ra như pháp, tiểu đệ cho dù luyện hóa mười hai vu tổ phân thân, bất quá cũng là nhiều một ít cậy mạnh, cùng đại ca còn là không thể so sánh với. Chỉ có thành tựu Vu vương cảnh giới, mới vừa rồi xem như chân chính có cùng giáo chủ một trận chiến lực.” Hạ Vân Kiệt khiêm tốn nói.

“Vân Kiệt ngươi không cần tự coi nhẹ mình, cho dù bản tôn không thể trở thành Vu vương, có mười hai vu tổ phân thân bày ra thập nhị đô thiên đại trận, ngươi cũng đã là có chân chính uy hiếp đến chúng ta chiến lực, cho dù Chuẩn Đề đám người cũng tuyệt không dám dễ dàng hướng ngươi kêu chiến.” Thông Thiên giáo chủ thần sắc nghiêm túc nói.

“Đúng vậy, lúc trước nếu không phải mười hai vu tổ quá mức hiếu chiến, cho nhau trong lúc đó có chiến đấu, vu tộc làm sao về phần xuống dốc.” Vu Hàm cảm khái nói. Năm đó mười hai vu tổ chỉ kém một bước có thể thành tựu Vu vương cảnh giới, người người đều có phó giáo chủ cấp thực lực, nếu là hợp lực bày ra thập nhị đô thiên đại trận, tuyệt đối có cùng giáo chủ một trận chiến lực, đáng tiếc bọn họ bên trong đã xảy ra đại chiến, lại bị yêu tộc khắp nơi thế lực người người đánh tan, thế này mới hoàn toàn xuống dốc.

“Sư phụ yên tâm, có đệ tử ở, vu tộc đoạn sẽ không tái xuống dốc.” Hạ Vân Kiệt biết Vu Hàm lớn nhất tâm nguyện đó là chấn hưng vu tộc, làm cho nó lần nữa lập cùng vạn tộc chi lâm.

“Có ngươi vị này đệ tử ở, vi sư thực yên tâm.” Vu Hàm chồng chất vỗ vỗ Hạ Vân Kiệt bả vai, rất là vui mừng nói.

“Sư phụ, đại ca, Ngọc Đế người này các ngươi thấy thế nào?” Hạ Vân Kiệt đem hai mặt lá cờ thu vào trong cơ thể, thần sắc nghiêm túc hỏi.

Vu Hàm không có trả lời, mà là đem ánh mắt nhìn phía Thông Thiên giáo chủ.

Ngọc Đế là tam giáo cộng lập, tại đây sự kiện, Thông Thiên tự nhiên cũng có lên tiếng quyền.

“Ngọc Đế người này tuyệt không đơn giản, thực lực tuyệt không hội kém cỏi Nhiên Đăng, Đa Bảo đám người, mấy năm nay âm thầm cũng đại lực tài bồi không ít người mã! Chính là hắn không những đơn giản, chung quy không phải giáo chủ, thủy chung không có khả năng nhảy ra Nguyên Thủy cùng Lão Tử bàn tay. Bất quá Ngọc Đế người này cũng là rất có tâm cơ, hắn hiểu được chính mình khẳng định nhảy không ra Nguyên Thủy cùng Lão Tử bàn tay, cho nên liền liên hợp tây phương giáo. Chính là Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn hai người đều là tinh cho tính kế lão hồ li, hắn liên hợp tây phương giáo, bất quá chính là bảo hổ lột da, kết quả là là phúc hay họa rất khó nói. Bất quá y vi huynh xem, hơn phân nửa là tai họa. Nguyên Thủy Thiên Tôn nắm trong tay dục cường, hắn là tuyệt đối không cho phép Ngọc Đế không nghe hắn nói, mà Ngọc Đế cùng Vương Mẫu chung quy là xuất phát từ Côn Luân sơn nhất mạch, không phải tây phương giáo nhất mạch, Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn cuối cùng cũng khẳng định không có khả năng đến đỡ Ngọc Đế trở thành chân chính tiên giới chi chủ. Cho nên cuối cùng, Ngọc Đế là hai bên không lấy lòng. Một khi Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn cùng Nguyên Thủy bọn họ bên dưới đạt thành nào đó ước định, tìm ra song phương đều có thể nhận chọn người, chỉ sợ cũng là ngày Ngọc Đế gặp rủi ro.” Thông Thiên giáo chủ nói.

Thiên đình lại nói tiếp là tam giáo cộng lập, nhưng từ đầu tới cuối, ở Ngọc Đế xử lý, Thông Thiên không nhắc

tới chính mình.

Hiển nhiên năm đó Tiệt giáo bị thua, sắc lập Ngọc Đế, kỳ thật là Nguyên Thủy cùng Lão Tử lựa chọn, chẳng phải là Thông Thiên lựa chọn.

“Kia đại ca cảm thấy Ngọc Đế người này thống trị tiên giới như thế nào?” Từ ở hỗn độn thế giới kiến thức quá Thông Thiên trấn áp hỗn độn thú thủ đoạn sau, Hạ Vân Kiệt kỳ thật cũng đã không hề xem trọng Ngọc Đế cùng Vương Mẫu nương nương, bởi vì một khi Nguyên Thủy Thiên Tôn hạ quyết định quyết tâm muốn động bọn họ, bọn họ tuyệt đối không có khả năng tránh được vận rủi, cho nên Hạ Vân Kiệt nghe vậy cũng không có cảm thấy ngoài ý muốn, mà là trầm ngâm một lát, lại hỏi.

“Nếu nói thống trị tiên giới năng lực, Ngọc Đế còn là có thể, hắn cũng có kia phân hùng tâm chí lớn. Chính là nề hà, hắn khắp nơi chịu cản tay, rất nhiều ý tưởng không có biện pháp thi triển. Lại nói tiếp, hắn nhưng thật ra đến bích du cung đến tìm quá ta, hy vọng ta có thể duy trì hắn, nhưng này khi vi huynh ốc còn không mang nổi mình ốc, đồng thời cũng là bi thương cho tâm tử, chưa từng để ý đến hắn, chính là dặn dò môn hạ đệ tử, đã ở thiên đình trực ban đã làm nghe theo Ngọc Đế chi mệnh. Nghĩ đến hẳn là khi đó bắt đầu, Ngọc Đế mới ngược lại tìm kiếm tây phương giáo hiệp trợ, chính là hắn không nghĩ tới tây phương giáo dã tâm quá nhiều, nay nhưng thật ra thành đuôi lớn khó vẫy. Vân Kiệt ngươi hỏi việc này, hay là ngươi tưởng giúp đỡ Ngọc Đế bất thành? Kỳ thật ấn vi huynh ý, ngươi cần gì phải giúp đỡ Ngọc Đế, chờ hắn ngày, chính mình ngồi Ngọc Đế vị đó là.” Thông Thiên đánh giá một phen Ngọc Đế sau, nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

“Chính là, đến lúc đó ngươi cho dù không có thành tựu Vu vương chi cảnh, nhưng có mười hai vu tổ phân thân bày ra thập nhị đô thiên đại trận, cho dù cùng giáo chủ

cũng có một trận chiến lực, tự sẽ không dẫm vào Ngọc Đế vết xe đổ.” Vu Hàm nghe vậy rất là đồng ý nói.

Năm đó, vu tộc vốn là thống lĩnh vạn tộc.

“Ha ha, ta cũng không có như vậy chí lớn. Ta chỉ nghĩ thế nào ngày có thể cùng người nhà mỗi ngày an tâm quá nhàn vân dã hạc ngày, liền cảm thấy mỹ mãn. Vốn ta còn có chút lo lắng Ngọc Đế, nhưng nghe đại ca lời, xem ra Ngọc Đế làm tiên giới chi chủ vị trí còn là thực thích hợp. Một khi đã như vậy, vì tiên giới an ổn, cũng vì ngày xưa đối Vương Mẫu nương nương hứa hẹn, ta quyết định toàn lực giúp đỡ Ngọc Đế trở thành chân chính tiên giới chi chủ.” Hạ Vân Kiệt cười vẫy vẫy tay, sau đó nghiêm mặt nói.

“Vương Mẫu nương nương hứa hẹn, hay là……” Thông Thiên cùng Vu Hàm nghe vậy đều ý vị thâm trường nhìn Hạ Vân Kiệt.

Bọn họ đều là đã biết Hạ Vân Kiệt cùng Vương Mẫu nương nương có một chân, về phần này một chân đến tột cùng đến cái gì trình độ, bọn họ tạm thời còn không biết.

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh cũng không biết nam nhân của chính mình cùng Vương Mẫu nương nương còn đã xảy ra một đoạn ái muội quan hệ, nhưng thật ra không có bao nhiêu tưởng, chính là rất kỳ quái năm đó Hạ Vân Kiệt nếu còn không có tưởng tốt, vì sao phải đối Vương Mẫu nương nương ưng thuận hứa hẹn.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên hiểu được Thông Thiên cùng Vu Hàm kia ý vị thâm trường ánh mắt ý tứ, nhịn không được hung hăng hướng bọn họ phiên cái xem thường, sau đó cố ý giải thích nói:“Vương Mẫu nương nương có hai khối Nữ Oa cung tàn đồ, vì được đến này hai khối tàn đồ, ta chỉ đành đáp ứng rồi hứa hẹn Vương Mẫu

nương nương toàn lực giúp đỡ Ngọc Đế.”

“Vân Kiệt!” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy hốc mắt bất tri bất giác liền đỏ.

Mà Thông Thiên cùng Vu Hàm tự nhiên không tin Hạ Vân Kiệt cùng Vương Mẫu nương nương trong lúc đó quan hệ sẽ đơn giản như vậy, đương nhiên trước Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh mặt, bọn họ khẳng định cũng sẽ không ngốc phải đi vạch trần, mà là song song truyền một đạo thần niệm cấp Hạ Vân Kiệt:“Cao! Cao! Thật cao!”

Tiếp thu đến hai người truyền đến thần niệm, Hạ Vân Kiệt tự nhiên cảm giác được thực oan uổng, hắn là thật sự vì kia hai khối tàn đồ mà đáp ứng hạ kia hứa hẹn.

Khả hắn lại không thể nào biện giải, bởi vì ai làm cho hắn quả thật cùng Vương Mẫu nương nương đã xảy ra ái muội quan hệ đâu? Tuy rằng kia thật sự chính là một cái ngoài ý muốn!

“Nếu Vân Kiệt ngươi quyết định toàn lực giúp đỡ Ngọc Đế, kia vi huynh liền bán của ngươi mặt mũi, cũng toàn lực trợ Ngọc Đế giúp một tay. Bất quá việc này tạm thời giữ bí mật, bao gồm vi huynh khôi phục thương thế việc.” Truyền một đạo thần niệm cấp Hạ Vân Kiệt, Thông Thiên cố ý làm bộ như không thấy được Hạ Vân Kiệt xem thường, mà là sắc mặt nghiêm, trầm giọng nói.

“Đang lúc như thế, ở phía trước đấu tranh anh dũng việc lưu cho tiểu đệ là có thể. Mà đại ca ngươi tắc tạm thời vị cư phía sau màn, không chỉ có có thể tạo được kì binh chi hiệu, vạn nhất tình thế không ổn, có ngươi ở, chúng ta cũng có quay về nơi.” Hạ Vân Kiệt đồng ý nói.

Hắn làm việc tình, hướng đến không đến vạn bất đắc dĩ, đều đã giấu.

Tây Hải một trận chiến như thế, thậm chí đến cuối cùng, Đế Giang phân thân cũng chưa hiện thân. Long hầu sơn một trận chiến cũng là như thế, cuối cùng vì muốn giết Phùng Mông, hắn mới lộ ra chân chính con bài chưa lật.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1911 : Sơn hà xã tắc

“Ngươi nói đúng vậy. Năm đó vi huynh chịu thiệt liền ăn ở đem sở hữu thực lực tất cả đều bại lộ đi ra, thế cho nên sau lại ngay cả quay về đường sống đều không có. Này một chuyến, ngươi ta huynh đệ hợp tác, hơn nữa Ngọc Đế, Vương Mẫu đã nắm giữ thế lực, hắc hắc, tất yếu làm cho bọn họ ăn một cái thật to mệt!” Thông Thiên giáo chủ nghe vậy trên mặt mang theo một tia chờ mong sắc.

“Hừ, nếu chờ ta đột phá trở thành Vu vương, tất cùng đại ca ngươi cùng nhau, sát hướng tây phương giáo, thảo ngươi năm đó bị ức hiếp chi cừu!” Hạ Vân Kiệt âm thanh lạnh lùng nói.

“Hảo!” Thông Thiên chồng chất vỗ Hạ Vân Kiệt bả vai, mắt ở chỗ sâu trong có cảm động sắc chớp động.

Nói định rồi giúp đỡ Ngọc Đế việc, Hạ Vân Kiệt nhớ tới Nữ Oa cung tàn đồ việc, mở miệng nói:“Đại ca, lần này ta có thể tìm được Lệ Đề cùng Hải Quỳnh, đều là dựa vào này năm tấm Nữ Oa cung tàn đồ hợp lại cùng một chỗ, sinh ra một lũ tiên thiên chí dương khí, mà Lệ Đề cùng Hải Quỳnh trên người tắc cất giấu mặt khác hai tấm Nữ Oa cung tàn đồ. Kia hai tấm Nữ Oa cung tàn đồ, ấn ta cùng sư phụ phỏng đoán, hẳn là cất giấu tiên thiên chí âm khí, các nàng không chỉ có mượn này được Nữ Oa nương nương y bát, hơn nữa cũng cùng ta sinh ra một tia liên hệ. Nữ Oa cung tàn đồ tổng cộng có tám tấm, như thế tính đứng lên chúng ta đã có bảy tấm, lại thân ở Nữ Oa trong cung, không biết đại ca hay không có thể thi triển thần thông đem Lệ Đề cùng Hải Quỳnh trong cơ thể Nữ Oa cung tàn đồ lấy ra đi ra, đem này bảy tấm tàn đồ khâu cùng một chỗ, sau đó lại thi triển thần thông, đem cuối cùng một tấm tàn đồ cấp đưa tới?”

“Việc này sư phụ ngươi đã cùng ta đề cập qua, nếu vi huynh không đoán sai mà nói, các ngươi này bảy tấm tàn đồ khâu cùng một chỗ, âm dương hợp nhất, liền thành chân chính tiên thiên chi khí, mà Nhiên Đăng trong tay kia tấm tàn đồ tắc hẳn là đại biểu cho hậu thiên khí. Tiên thiên, hậu thiên cùng nhau, thành tựu một mảnh chân chính thiên địa, nếu vi huynh không đoán sai mà nói, hẳn là đúng là Nữ Oa nương nương trong tay danh chấn tiên giới chí bảo, sơn hà xã tắc đồ. Tiên thiên ở phía trước, hậu thiên ở phía sau, tiên thiên cần bảy tấm tàn đồ, hậu thiên bất quá chỉ một tấm tàn đồ, cho nên muốn đem Nhiên Đăng kia tấm tàn đồ mang tới, hợp thành sơn hà xã tắc đồ chẳng phải là việc khó, lại dung vi huynh thi triển thần thông.” Thông Thiên nghe vậy thản nhiên nói, đều có tính trước kỹ càng tự tin.

“Sơn hà xã tắc đồ! Nữ Oa cung! Trách không được, trách không được, nói tìm đủ Nữ Oa cung tàn đồ có thể tìm được Nữ Oa cung. Nguyên lai Nữ Oa cung tàn đồ là sơn hà xã tắc đồ sở phân hoá.” Vu Hàm nghe vậy không khỏi bỗng nhiên tỉnh ngộ, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh cũng có chút suy nghĩ, tựa hồ hiểu được cái gì, chỉ có Hạ Vân Kiệt thật là hồ đồ.

“Sơn hà xã tắc đồ là hỗn độn chí bảo, nội tàng Càn Khôn, khác thành nhất giới. Kia Nữ Oa cung nguyên bản liền kiến cho sơn hà xã tắc đồ trong vòng, sau lại Nữ Oa nương nương đem nó dời sơn hà xã tắc đồ, nó mới ở tiên giới hiện ra.” Thông Thiên giáo chủ kiến Hạ Vân Kiệt mặt lộ vẻ nghi hoặc sắc, liền mở miệng giải thích nói.

“Thì ra là thế, trách không được tìm được sơn hà xã tắc đồ có thể tìm được Nữ Oa cung, nguyên lai chúng nó vốn là nhất thể.” Hạ Vân Kiệt bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Thông Thiên giáo chủ cười gật gật đầu, sau đó nâng tay thân hướng Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh não đỉnh, sau đó hư không một trảo, liền có nhiều điểm sáng mờ

theo các nàng não đỉnh dật ra, sau đó hội tụ cùng một chỗ, hình thành hai tấm Nữ Oa cung tàn đồ.

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh bị lấy đi hai tấm Nữ Oa cung tàn đồ, thần sắc rõ ràng có chút uể oải, hiển nhiên này hai tấm tàn đồ ở các nàng trong cơ thể truyền thừa, đã thành các nàng thân thể một bộ phận, nay đột nhiên bị lấy đi, đối với các nàng còn là có điểm ảnh hưởng.

“Hai vị đệ muội lần này mất đi không ít tiên thiên chí âm khí, Vân Kiệt ngươi mấy ngày này nên hảo hảo bồi thường các nàng.” Thông Thiên giáo chủ đối với Hạ Vân Kiệt cười nói.

Hạ Vân Kiệt cũng không có nghĩ nhiều, nghe vậy gật gật đầu, nói:“Đó là tự nhiên.”

Bất quá nói ra sau, gặp Thông Thiên giáo chủ cười đến có chút ái muội, mới vừa rồi đột nhiên hiểu được, Thông Thiên giáo chủ là muốn hắn nhiều hơn cùng hai người âm dương ái ân, hảo lần nữa dựng dục ra kia tiên thiên chí âm khí, không khỏi một trận không nói gì.

Này thật là Thông Thiên giáo chủ sao? Căn bản chính là dâm loạn đại thúc thôi!

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh hiển nhiên cũng hiểu được là chuyện gì xảy ra, náo loạn cái đại mặt đỏ, vừa ngoan ngoan quát Hạ Vân Kiệt vài mắt, hiển nhiên đem hết thảy sai lầm đều do ở tại hắn trên người.

Hạ Vân Kiệt đối mặt hai nàng xem thường, còn có thể thế nào đâu, tự nhiên chỉ có cười ngượng.

Thông Thiên giáo chủ kiến trạng âm thầm một trận đắc ý buồn cười, bất quá đúng là vẫn còn muốn chiếu cố đến hai vị đệ muội thể diện, không ở tiếp tục trêu chọc đi xuống, vòng vo đến chính sự đi lên nói:“Vân Kiệt, đem

mặt khác năm tấm đồ đưa cho ta.”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy xuất ra mặt khác 5 tấm tàn đồ cấp Thông Thiên giáo chủ.

Thông Thiên giáo chủ lấy ra mặt khác 5 tấm tàn đồ, đem cùng trong tay hắn hai tấm tàn đồ khâu cùng một chỗ.

7 tấm đồ liều mạng ghé vào cùng nhau, liền có một đen một trắng hai lũ khí theo đồ trung dật ra, phảng phất hai điều một đen một trắng con cá bình thường ở không trung qua lại du bãi, hình thành lấy Thái Cực đồ dạng.

Thông Thiên thấy thế, cười nhẹ, tay niết pháp quyết, trong miệng lẩm bẩm.

Miệng hắn vừa động, liền phảng phất có thiên địa pháp tắc theo hắn trong miệng thốt ra, kia một đen một trắng hai lũ hơi thở, liền nở rộ ra hàng tỉ hào quang, dần dần chia làm 4 lũ hơi thở, đúng là thái cực sinh lưỡng nghi, lưỡng nghi sinh tứ tượng, mà tứ tượng sinh thành sau tắc muốn sinh bát quái, chính là muốn sinh bát quái, lại còn thiếu mặt khác một tấm tàn đồ.

“Nghe ngô hiệu lệnh, tốc tốc trở về vị trí cũ!” Thông Thiên thấy thế thấp giọng quát.

Thông Thiên này thấp giọng vừa quát, liền có đạo đạo pháp tắc theo kia hàng tỉ đạo hào quang xuyên qua tầng tầng không gian, dừng ở Tây Thiên linh thứu sơn nguyên giác động.

Kia Tây Thiên linh thứu sơn nguyên giác động, có một thân mặc áo bào tro, búi tóc cao thúc gầy gò đạo sĩ, đang ở ngồi xếp bằng tu luyện, đột nhiên trong tay sở mang trữ vật giới có một đạo sáng mờ bắn ra.

Gầy gò đạo sĩ đột nhiên mở to mắt, còn không có phục

hồi tinh thần lại đến tột cùng đã xảy ra sự tình gì, kia sáng mờ dĩ nhiên nhập vào trong hư không, biến mất không thấy.

“Nữ Oa cung tàn đồ! Hay là Nữ Oa cung muốn xuất thế bất thành?” Gầy gò đạo sĩ vội vàng tiến vào trữ vật giới, phát hiện thiếu Nữ Oa cung tàn đồ, trong lòng không khỏi cả kinh, chân mày cau lại, trầm ngâm một lát, sau đó bỗng nhiên đứng dậy, làm cho người ta khiên đến một đầu hoa mai tiên lộc, kỵ thượng tiên lộc, một đường hướng tu di sơn mà đi.

Nữ Oa cung xuất thế kia khả không phải là nhỏ, cho dù Nhiên Đăng cũng không dám chút chậm trễ, cần bẩm báo hai vị giáo chủ.

Bên kia Nhiên Đăng cưỡi hoa mai tiên lộc một đường hướng tu di sơn mà đi, mặt khác một bên đột nhiên không gian nổi lên một trận gợn sóng, một điểm sáng mờ theo trong hư không dật ra, sau đó cùng với hắn bảy tấm tàn đồ hội tụ ở tại cùng nhau.

Nhất thời có từng đợt từng đợt hơi thở dật ra, kia tứ tượng liền lại lần nữa phân hoá làm bát quái, ứng thái cực sinh lưỡng nghi, lưỡng nghi sinh tứ tượng, tứ tượng sinh bát quái chi thiên địa vạn vật diễn biến chi quá trình.

Loại này diễn biến hiện tượng sau một lúc lâu, kia từng đợt từng đợt hơi thở liền thu hồi trong đồ.

Rất nhanh kia đồ liền thành một trương cẩm tú sơn hà đồ, đúng là trong truyền thuyết sơn hà xã tắc đồ.

Gặp sơn hà xã tắc đồ ngay tại chính mình trước mắt, Thông Thiên trong mắt lộ ra một chút cực nóng sắc, nhưng rất nhanh liền khôi phục bình thản, đem sơn hà xã tắc đồ thu hồi đến, đưa cho Hạ Vân Kiệt nói:“Này đồ không phải là nhỏ, ngươi nhất định phải thu tốt, không

thể làm cho người khác biết được.”

Chương 1912 : Sơn hà xã tắc đồ chi diệu dụng

“Ta có thập nhị đô thiên vu tổ kỳ đã là đủ, này đồ nếu không phải là nhỏ, còn là đại ca ngươi thu cho thỏa đáng.” Hạ Vân Kiệt đem sơn hà xã tắc đồ trả lại cho Thông Thiên giáo chủ.

Hắn biết thượng cổ một trận chiến, Thông Thiên tổn thất không ít chí bảo, ngay cả bên người chí bảo tru tiên tứ kiếm đều bị Nguyên Thủy Thiên Tôn cấp thu đi, cho nên gặp Thông Thiên giáo chủ như thế coi trọng sơn hà xã tắc đồ, biết này đồ uy lực khẳng định lợi hại vô cùng, liền nghĩ đưa cho hắn.

“Ha ha, ngươi có này phân tâm ý vi huynh tâm đã cảm kích. Ngươi chớ lo lắng vi huynh, một khi vi huynh khôi phục thương thế, chỉ cần một chọi một, cho dù vi huynh bàn tay trần cũng không phải bọn họ có thể nề hà được. Nhưng thật ra ngươi, nếu quyết tâm muốn giúp đỡ Ngọc Đế, vừa muốn chấn hưng vu tộc, cần nhiều mượn dùng này đồ mới vừa rồi đi.” Thông Thiên giáo chủ kiến Hạ Vân Kiệt đem sơn hà xã tắc đồ lại đưa cho hắn, trong lòng thậm cảm ấm áp, cười lại đẩy trở về nói.

“Chỉ giáo cho?” Hạ Vân Kiệt biết Thông Thiên giáo chủ là kiệt ngạo hạng người, thấy hắn không chịu chịu, cũng không dám tái kiên trì, miễn cho bị thương hắn tự tôn, ngược lại hỏi Thông Thiên vừa rồi cuối cùng một câu ý tứ.

“Xem ra ngươi còn không biết này bảo ảo diệu chỗ, vừa vặn vi huynh năm đó cùng Nữ Oa nương nương có vài phần giao tình, cũng là biết một ít này bảo ảo diệu, hôm nay vi huynh liền cho ngươi hảo hảo giảng giải giảng giải.” Thông Thiên gặp thật là biết hắn tâm ý, trong lòng rất là vui mừng, cười chỉ chỉ trong tay hắn sơn hà xã tắc

đồ.

“Này đồ sở dĩ gọi là sơn hà xã tắc đồ, đó là này đồ nội có khác Càn Khôn, tự thành một thiên địa. Một khi thi triển ra, lại khả cùng ngoại giới thiên địa hòa hợp nhất thể, cho dù Thái Ất kim tiên, không nghĩ qua là đều rơi vào. Một khi vào này đồ, ngươi chính là này thiên địa chi chủ, này thiên địa pháp tắc, kia người trong đồ cũng chỉ có thể mặc ngươi giết. Thậm chí cho dù phó giáo chủ cấp nhân vật, không nghĩ qua là vào đồ, lấy ngươi hiện tại thực lực ỷ vào là này đồ chi chủ, cũng có thể cùng bọn họ đấu cái lực lượng ngang nhau. Đương nhiên này đồ cũng có thể trực tiếp cầm đến công sát, mà không phải mai phục. Nhất đồ nện xuống, tựa như một thiên địa nện xuống, uy lực cực kì thật lớn. Này đều vì sơn hà xã tắc đồ công phạt chi dùng.”

“Vi huynh sẽ cùng ngươi giải thích này đồ này khác diệu dụng. Bởi vì này đồ tự thành một thiên địa, cho nên ngươi có thể ẩn nấp binh bên trong, thậm chí chính ngươi đều có thể đến bên trong tu luyện. Ngươi khẳng định cho rằng, này lại có gì dùng, tiên giới như thế to lớn, lấy năng lực của ngươi, tìm cái tiên gia phúc địa tu luyện lại có khách khí? Nhưng nếu ngươi nếu biết này đồ một khi được đến đại lượng năng lượng cung ứng, không chỉ có có thể khiến cho bên trong tiên linh khí vô cùng nồng đậm, mà còn có thể thay đổi bên trong thời gian pháp tắc, ngươi sẽ không hội nghĩ như vậy.”

Thông Thiên giải thích nói.

“Thay đổi bên trong thời gian pháp tắc! Ý của ngươi là, có thể cho bên trong thời gian cùng ngoại giới thời gian trôi qua tốc độ không giống với?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy hai mắt mạnh sáng đứng lên, kích động hỏi.

Mặc kệ là hắn hay là hắn hạ giới môn nhân, người yêu, hiện tại rất lớn một vấn đề là bọn họ tu luyện thời gian

so với tiên giới này đó động bất động liền tu luyện mấy chục vạn, mấy trăm vạn thậm chí hơn một ngàn vạn trăm triệu năm lão gia này thật sự kém quá xa. Mà hắn muốn bồi dưỡng ra đỉnh tiêm kim tiên, chẳng sợ hắn có tái nhiều tiên đan tiên quả ban cho đi xuống, nhưng tóm lại tránh không khỏi thời gian lắng đọng lại tích lũy này đạo môn hạm. Thậm chí ngay cả chính hắn cũng là như thế.

Cho nên đến bây giờ mới thôi, hắn trướng hạ đứng đầu kim tiên tất cả đều là đưa tới, giống Ngao Lệ, Dao Trì Thánh Nữ tuy rằng bọn họ đều có lợi hại huyết mạch, tuyệt đỉnh thiên phú, lại có Hạ Vân Kiệt tự mình chỉ điểm, thậm chí Vương Mẫu nương nương chỉ điểm, lại có Hạ Vân Kiệt ban thưởng hạ tiên thiên bàn đào quả, linh đan tiên dược chứa nhiều thứ tốt, nhưng bởi vì khuyết thiếu thời gian lắng đọng lại cùng tích lũy, bọn họ chung quy cùng đứng đầu kim tiên có một đoạn không nhỏ chênh lệch. Chỉ có bằng vào tiên thiên chí bảo, mới vừa rồi có thể bù lại cùng đứng đầu kim tiên trong lúc đó chênh lệch.

Nhưng tiên thiên chí bảo chung quy là vật ngoài thân, tu vi mới là chân chính tự thân.

Hạ Vân Kiệt tự thân cũng là như thế, hắn có Vu vương huyết mạch, lại kế thừa chứa nhiều vu tổ y bát, tinh khí, trong cơ thể lại mọc hai gốc tiên thiên linh chu, còn cùng Cửu U Tố Âm nữ đế hợp thể, nàng không biết tích góp từng tí một bao nhiêu năm tới thuần âm khí giao hoà, trải qua nhiều lần đại nạn mà không chết, cơ duyên dầy, thật có thể nói là đến cực điểm, hơn nữa hắn thiên phú, nếu là Nhiên Đăng, Di Lặc đám người, có này bậc cơ hội, mười có tám chín có thể đột phá trở thành giáo chủ. Khả Hạ Vân Kiệt nay như trước chính là sơ kì Thái Ất kim tiên, còn không có có thể đột phá sơ kì Thái Ất kim tiên, trở thành trung kỳ Thái Ất kim tiên, cứu này nguyên nhân, thời gian lắng đọng lại cùng tích lũy là một cái

mấu chốt tính nguyên nhân.

Cơ duyên đối cùng mỗi người là bất đồng, không công bình, nhưng thời gian đối cùng mỗi người là tuyệt đối công bình, cho nên lấy Hạ Vân Kiệt năng lực, hiện tại có thể thay đổi rất nhiều, chỉ có thời gian hắn không thể thay đổi.

“Đúng vậy!” Thông Thiên giáo chủ mỉm cười gật gật đầu, nói:“Cho nên này đối với ngươi rất trọng yếu, đối với ngươi tạo nên môn nhân cũng trọng yếu phi thường. Đương nhiên muốn thay đổi thời gian pháp tắc, tiêu phí tiên thạch cũng là không thể đo lường. Ở bên trong tu luyện người tu vi càng cao, thay đổi ngang nhau tỉ lệ thời gian pháp tắc, cần tiên thạch cũng càng cao. Giống ngươi như vậy cấp bậc, nếu là lấy một so với một ngàn lớn nhất tỉ lệ đến tính, ở bên trong tu luyện tương đương cùng ngoại giới 100 triệu năm, cho dù vi huynh gánh nặng đứng lên cũng muốn thực cố hết sức.”

Thông Thiên loại nào nhân vật, chính là tiên giới tứ đại giáo chi nhất Tiệt giáo chi chủ, chẳng sợ nay Tiệt giáo đã xuống dốc, kia cũng là lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, hắn tài phú lại khởi khả đại lượng?

Đã có thể ngay cả hắn đều nói gánh nặng đứng lên rất là cố hết sức, có thể nghĩ thay đổi thời gian pháp tắc đại giới có bao nhiêu sao thật lớn, người bình thường cho dù có sơn hà xã tắc đồ nơi tay, cũng căn bản dùng không nổi này công năng.

“Xem ra ta phải nhanh chóng nghĩ biện pháp kiếm tiền mới là a!” Hạ Vân Kiệt cảm khái nói. Hắn tự nhiên rất là đỏ mắt sơn hà xã tắc đồ này huyền diệu công năng, cũng nhất định hội không tiếc hết thảy đại giới sử dụng này công năng đến tài bồi môn nhân.

“Ha ha, ngươi cũng không cần nói được như vậy đáng

thương. Nói như thế nào vi huynh còn là có điểm của cải, hơn nữa, hai vị em dâu nay nhưng là Nữ Oa cung chi chủ, mà ngươi lại có bất tử thần sơn nơi tay, to như vậy Tây Hải nay đều ở ngươi tay, cho dù Tụ Quật châu sớm hay muộn cũng muốn đều rơi vào tay ngươi. Thật muốn luận tài phú ngươi cũng không thấy được sẽ kém cỏi cùng vi huynh. Cho nên, trừ phi ngươi thật muốn ở bên trong tu luyện tương đương với ngoại giới mấy trăm triệu năm, mà còn là lấy lớn nhất tỉ lệ đến đặt ra, nếu không tuyệt đối là cũng đủ ngươi tiêu dùng.” Thông Thiên giáo chủ kiến Hạ Vân Kiệt vẻ mặt cảm khái bộ dáng, không khỏi nở nụ cười.

Thông Thiên giáo chủ không nói đổ tốt, này vừa nói, Hạ Vân Kiệt mới đột nhiên phát hiện chính mình nguyên lai có được nhiều như vậy tài phú, không khỏi nhìn xem Thông Thiên, lại nhìn xem Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh, cười nói:“Ta nhưng thật ra đã quên kết giao một vị phú hào đại ca, bàng hai vị phú bà, tiền căn bản không phải vấn đề.”

“Đi đi, cái gì bàng phú bà? Nói được như vậy tục!” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh xem thường nói.

“Ha ha!” Thông Thiên cùng Vu Hàm nghe vậy đều lớn tiếng nở nụ cười.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1913 : Thông Thiên thụ đạo [sách mới đã thượng truyền kính thỉnh chú ý]

Nở nụ cười một trận, Thông Thiên tiếp tục tiếp theo phía trước lời nói nói:“Ta nghe ngươi sư phụ nói, ta đệ tức phụ các nàng, cháu trai, còn có ngươi chứa nhiều thân nhân môn nhân còn tại hạ giới. Nếu là ấn thiên địa pháp tắc, thiên luật quy định, bọn họ chỉ có thể một đám phi thăng đến, tùy ý phân tán các nơi. Nhưng có này đồ ngươi là có thể man thiên quá hải đem bọn họ cấp trực tiếp cùng nhau dẫn độ đến tiên giới đến. Này cũng là này đồ diệu dụng, có thể tránh né thiên địa pháp tắc nhìn trộm, cho dù Chuẩn Đề đám người cũng tuyệt đối cảm thấy không đến có hạ giới tiên nhân ẩn thân sơn hà xã tắc đồ, trực tiếp bị dẫn độ đến tiên giới đến.”

Ở lại hạ giới thân nhân, môn nhân vẫn là treo ở Hạ Vân Kiệt trong lòng nan đề.

Bởi vì tiên giới có tiên giới pháp tắc, bọn họ nhiều người như vậy phi thăng đi lên, phân tán các nơi, Hạ Vân Kiệt muốn tìm kiếm bọn họ khẳng định là cái nan đề. Hơn nữa bọn họ phi thăng đi lên khi, tu vi tương đối cho tiên giới người cho dù không hơn cái gì lợi hại hạng người, nếu phát sinh năm đó Dao Trì Thánh Nữ cùng Cố Thiến Lâm việc, mà Hạ Vân Kiệt lại không có đúng lúc đuổi tới, hậu quả căn bản thiết tưởng không chịu nổi. Một cái khác, bọn họ phi thăng đi lên, Hạ Vân Kiệt nếu đi tìm bọn họ, cũng tất nhiên khó tránh khỏi tiết lộ tin tức, vạn nhất làm cho tây phương giáo biết được, lấy bọn họ đến giúp đỡ Hạ Vân Kiệt, hậu quả đồng dạng thiết tưởng không chịu nổi.

Tại đây phương diện, năm đó bởi vì Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh, Hạ Vân Kiệt liền từng nếm qua một cái

đau khổ, là một lần bị rắn cắn, mười năm sợ dây thừng!

Nếu có sơn hà xã tắc đồ, này vẫn làm phức tạp Hạ Vân Kiệt nan đề lập tức giải quyết dễ dàng.

“Quả nhiên là pháp bảo tốt, pháp bảo tốt!” Trong lòng huyền nan đề hạ xuống, Hạ Vân Kiệt không khỏi càng xem sơn hà xã tắc đồ càng là thích.

“Ha ha, chỉ biết ngươi không thiếu được này pháp bảo. Tốt lắm, ngươi trước chớ vội vã tưởng tế luyện này đồ. Thừa dịp vi huynh còn không có bế quan dưỡng thương, vi huynh trước cùng ngươi chia xẻ một ít tu đạo tâm đắc. Chờ ngươi lĩnh ngộ, đến lúc đó tái tế luyện này đồ, sau đó khởi động này đồ, đi vào ở bên trong tế luyện vu tổ kỳ, luyện hóa phân thân, tìm hiểu đại đạo.” Thông Thiên gặp chính mình nói đến vậy pháp bảo có thể dẫn độ hắn thân nhân môn nhân khi, Hạ Vân Kiệt mới vừa rồi liền nói pháp bảo tốt, trên mặt không khỏi lộ ra tươi cười, nhìn hắn ánh mắt càng phát ra thân thiết thích.

“Đa tạ đại ca!” Hạ Vân Kiệt vội vàng đứng dậy đối với Thông Thiên giáo chủ nhất cung đến cùng, rất là kích động.

Hạ Vân Kiệt kế thừa đại đạo bác đại tinh thâm, rộng lớn vô ngần, không hề tốn giáo chủ, nhưng nề hà tu luyện thời gian hữu hạn, rất nhiều địa phương còn tồn hoang mang khó hiểu, khiến cho hắn bản tôn tu luyện đến Thái Ất kim tiên sơ kì, phân thân tu luyện đến vu tổ sơ kì sẽ không rất khó ở trong thời gian ngắn tái lấy được tiến thêm một bước đột phá.

Nhưng Thông Thiên giáo chủ người nào, kia nhưng là vạn kiếp bất diệt giáo chủ. Nếu nói Hạ Vân Kiệt trước mắt còn chính là sinh viên chỉ có sách vở tri thức mà không thể khắc sâu hiểu biết, cũng không biết như thế nào vận dụng, như vậy Thông Thiên giáo chủ chính là

đại học giáo thụ đã có tri thức, lại thâm sâu khắc lại giải, hơn nữa còn hiểu vận dụng.

Hạ Vân Kiệt nếu có thể được đến Thông Thiên giáo chủ vị này người từng trải chỉ điểm, đối hắn mà nói, rất nhiều nghi hoặc chỗ là có thể thông hiểu đạo lí, tránh khỏi rất nhiều đường vòng cùng thời gian.

“Hai huynh đệ cần gì phải nói cảm ơn, ngồi xuống, ngồi xuống. Vu Hàm, hai vị đệ muội nếu có hứng thú cũng có thể ngồi ở bên cạnh nghe.” Thông Thiên cười chào hỏi Hạ Vân Kiệt ngồi xuống, lại thấy Vu Hàm cùng Trầm Lệ Đề, Đỗ Hải Quỳnh có đứng dậy tránh nghi ngờ ý, vừa cười đối bọn họ nói.

“Đa tạ giáo chủ!” Có thể được Thông Thiên giáo chủ tự thân dạy dỗ, kia tuyệt đối là rất lớn cơ duyên, ba người tự nhiên là ước gì, nghe vậy vội vàng đứng dậy cũng là nhất cung đến cùng.

Thông Thiên giáo chủ cười lại chào hỏi bọn họ ngồi xuống, sau đó thế này mới bắt đầu cùng Hạ Vân Kiệt chia xẻ một ít tu đạo tâm đắc.

Thông Thiên giáo chủ này nhất bắt đầu bài giảng, kia thật sự là ghê gớm, lập tức liền cấp Hạ Vân Kiệt vạch trần một tầng tầng trước kia nhìn không thấu sương mù.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên cũng nhân cơ hội đem chính mình trong lòng nghi hoặc đề suất, Thông Thiên giáo chủ cũng đều nhất nhất cho giải đáp, điều này làm cho Hạ Vân Kiệt bỗng nhiên sáng sủa, đúng là nghe quân buổi nói chuyện, thắng đọc sách mười năm.

Tuy rằng Thông Thiên giáo chủ chủ yếu là nhằm vào Hạ Vân Kiệt thụ nói giải thích nghi hoặc, bất quá Vu Hàm, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh ba người cũng đều tiền lời không phải là ít. Hơn nữa Vu Hàm, tự bạo mình thân,

xây dựng bất tử giới tiểu thế giới, nay lại khôi phục thân thể, này trong đó sở trải qua, vốn là làm cho hắn lĩnh ngộ rất nhiều người khác lĩnh ngộ không đến thiên địa đại đạo, nay lại Thông Thiên giáo chủ tự thân dạy dỗ, hắn lại như thể hồ quán đỉnh, bất tri bất giác liền nhập định.

Năm đó, hắn tự bạo thân thể mạnh mẽ mở mang ra một cái tiểu thế giới khi, còn chính là bình thường vu tổ cảnh giới, lúc này đây, nếu là theo nhập định tỉnh lại, chỉ sợ cũng chân chính có thể trở thành sánh vai thượng cổ mười hai vu tổ lợi hại nhân vật.

Thông Thiên giáo chủ nhìn thoáng qua trong nhập định vu tổ, âm thầm gật gật đầu, hắn tất nhiên là nhìn ra đến, thượng cổ đến hiện nay này vô số năm trải qua, thoạt nhìn là Vu Hàm sinh mệnh nghĩ lại mà kinh chuyện cũ, nhưng lại làm sao không phải cho hắn quật khởi đánh hạ vô cùng vững chắc căn cơ. Nếu không có kia đoạn trải qua, cho dù hôm nay hắn tự thân dạy dỗ, Vu Hàm cũng tuyệt đối không thể tới thượng cổ vu tổ cảnh giới.

Dù sao thượng cổ vu tổ, kia tất cả đều là kinh thiên động địa, kinh diễm tuyệt luân nhân vật, cái nào không phải đã trải qua rất nhiều kiếp nạn, lại làm sao là dễ dàng như vậy có thể thành tựu ?

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh cũng đều có thu hoạch, chính là các nàng tu luyện thời gian ngắn, năm tháng lắng đọng lại tích lũy xa không có biện pháp cùng Vu Hàm so sánh với, muốn đột phá đến Thái Ất kim tiên trung kỳ cảnh giới, còn cần một đoạn xa xôi thời gian. Bất quá các nàng kế thừa Nữ Oa nương nương y bát, nay lại được Thông Thiên tự thân dạy dỗ, sớm hay muộn cũng là có một ngày có thể đột phá đến Thái Ất kim tiên trung kỳ cảnh giới.

Được đến nhiều nhất tự nhiên là Hạ Vân Kiệt, hắn nghe

được như si như cuồng. Đến sau lại, hắn sở lĩnh ngộ đại đạo đã lướt qua Thái Ất kim tiên sơ kì, chỉ là vì thân thể, pháp lực chờ các phương diện tu luyện tích lũy còn chưa tới kia trình độ, tạm thời còn không có biện pháp trực tiếp đột phá.

Cái này giống một thiếu niên, hắn đã có được người trưởng thành cơ trí cùng kiến giải bình thường, nhưng thân thể phát dục còn không có đạt tới người trưởng thành yêu cầu.

Bất quá chỉ cần cho hắn thời gian nhất định, đột phá Thái Ất kim tiên sơ kì đã không hề là vấn đề.

“Vi huynh tạm thời chỉ có thể đến giúp ngươi đến nơi đây, về sau rất nhiều này nọ hay là muốn dựa vào chính ngươi lĩnh ngộ, cho dù vi huynh cũng rất khó sẽ giúp đến ngươi.” Qua bảy bảy bốn mươi chín ngày, Thông Thiên vẻ mặt vui mừng nhìn hai mắt trong trẻo Hạ Vân Kiệt, nói.

“Ân.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, nói:“Tiểu đệ tuy rằng tu vi xa không bằng đại ca, bất quá tiểu đệ trước kia từng có rất nhiều kỳ ngộ, nếu đại ca không ghét bỏ mà nói, tái lưu lại mấy ngày, lại dung tiểu đệ nhất nhất cho ngươi nói tới.”

“Vu vương cùng mười hai vu tổ chi đạo, cùng vi huynh chi đạo đều là cùng Bàn Cổ đại đế một mạch kế thừa, nếu có thể nhìn trộm một hai, thông hiểu đạo lí, đối vi huynh tự nhiên có rất lớn có ích, lại như thế nào sẽ ghét bỏ đâu?” Thông Thiên giáo chủ nghe vậy nghiêm sắc mặt, trang trọng nói.

“Kia tiểu đệ liền thác đại.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy ngồi thẳng thân mình, sau đó đem hắn sở kế thừa Vu vương đại đạo cùng vu tổ đại đạo nhất nhất nói cùng Thông Thiên giáo chủ nghe.

Vạn lưu về tông, đại đạo chí giản, đến Thông Thiên giáo chủ bực này cảnh giới, rất nhiều ở người khác xem ra phân loại đại đạo, ở hắn xem ra kỳ thật đều đã là giống nhau. Bởi vì hắn liếc mắt một cái nhìn đến chính là đại đạo bản chất. Nhưng Vu vương cùng vu tổ sở lĩnh ngộ đạo cũng là không phải là nhỏ, đối hắn còn là hơi có chút chỉ điểm xúc động, làm cho hắn tiền lời không nhỏ.

“Ha ha, có tiểu đệ này phiên thụ đạo, tái mượn dùng bất tử thảo, vi huynh không chỉ có có thể thương thế diệt hết, tu vi cũng nhất định có thể lại có một chút đột phá.” Bảy ngày sau, Thông Thiên cười to đứng dậy, tâm tình vô cùng dễ chịu.

Không cần xem thường Thông Thiên nói một chút đột phá, đến hắn này cảnh giới, chẳng sợ chính là một chút đột phá, kia đều là kinh thiên động địa, gian nan vô cùng, càng đừng nói một chút.

Chương 1914 : Luyện hóa vu tổ kỳ [này một canh vì sách mới cầu phiếu]

“Ha ha, ở đại ca trước mặt nào dám nói cái gì thụ đạo.” Hạ Vân Kiệt vội vàng khiêm tốn nói.

“Hai huynh đệ, ngươi liền chớ khiêm tốn. Không có ngươi này phiên truyền thụ, vi huynh lại sao có thể nghe như thế thâm ảo vu tộc đại đạo đâu! Tốt lắm, vi huynh về trước bích du cung, thế nào **** rảnh rỗi nhất định phải mang em dâu các nàng đến trong cung du ngoạn.

Ngọc Đế bên kia, ngươi chỉ để ý đi giúp đỡ, ngươi làm chuyện gì, vi huynh đều duy trì.” Thông Thiên vỗ Hạ Vân Kiệt bả vai, chân tình biểu lộ nói.

“Hảo!” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, trong mắt đồng dạng chân tình biểu lộ.

Thông Thiên lại vỗ vỗ Hạ Vân Kiệt bả vai, liền đạp không mà đi.

Thông Thiên đi rồi, Hạ Vân Kiệt gặp Vu Hàm còn tại tĩnh tọa tìm hiểu vu tổ đại đạo, không dám kinh động hắn. Ở hắn chung quanh bày cấm chế trận pháp, lại sai người nghiêm thêm gác, không cho người quấy rầy đến hắn, thế này mới cùng Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh trở lại trong Nữ Oa cung.

Trở lại trong Nữ Oa cung, Hạ Vân Kiệt liền bắt đầu tế ra sơn hà xã tắc đồ.

Kia sơn hà xã tắc đồ chính là hỗn độn chí bảo, Hạ Vân Kiệt tiêu phí rất nhiều công phu mới vừa rồi bắt nó luyện hóa.

Tế luyện sơn hà xã tắc đồ, Hạ Vân Kiệt tự nhiên là lập tức mang theo Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh tiến vào trong đó du lãm.

Chỉ thấy sơn hà xã tắc đồ bên trong quả thật là có khác một mảnh thiên địa, không chỉ có có sơn xuyên con sông, hồ nước đại hải, còn có nhật nguyệt tinh thần, vô số hoa cỏ cây cối, không khí tươi mát, linh khí sung túc.

Chính là cũng không có cái gì sinh vật hoạt động dấu vết, cũng không biết có phải hay không năm đó Nữ Oa nương nương bắt bọn nó đều cấp di ra này phiến thiên địa, còn là không bắt bọn nó cấp dẫn vào này phiến thiên địa.

Trừ bỏ này đó, sơn hà xã tắc đồ bên trong thế giới cũng không lớn. Hạ Vân Kiệt tính ra một chút, đại khái có một thượng đẳng quận như vậy lớn nhỏ.

Bất quá tương đối cho địa cầu mà nói, như vậy lớn nhỏ đã là thật lớn thật lớn. Tùy tiện ở mấy ngàn tỷ người, mấy chục ngàn tỷ người đều không thành vấn đề.

“Hảo một mảnh thế ngoại đào nguyên, về sau chờ tiên giới việc sau, chúng ta ngay tại nơi này tìm một chỗ người một nhà vui vẻ hài lòng sinh hoạt tại cùng nhau.” Nhìn trước mắt mở mang vô cùng, xanh um tươi tốt núi sông, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh lòng tràn đầy vui mừng.

“Không, chờ tiên giới sau, lão công ta muốn tự mình cho chúng ta mở mang ra một mảnh thiên địa, một mảnh thế ngoại đào nguyên đến, làm cho chúng ta đời đời con cháu đều sinh hoạt tại nơi nào, quá không tranh thế sự cuộc sống.” Hạ Vân Kiệt ôm Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh, hào hùng vạn trượng nói.

“Thực sự có như vậy một ngày sao?” Hai người nghe vậy vô cùng hướng tới nói.

“Đương nhiên rồi, hay là các ngươi hoài nghi lão công bất thành?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy vỗ nhẹ nhẹ các nàng mông một chút.

“Đương nhiên không dám!” Hai người phối hợp giả bộ một bộ nhu thuận điềm đạm đáng yêu bộ dáng, làm cho Hạ Vân Kiệt tâm tình rất là dễ chịu, ha ha cười đem hai người khiêng lên lên, gấp đến độ hai người một trận chân đá tay đánh.

Như thế làm ầm ĩ một phen sau, tự nhiên khó tránh khỏi một hồi mây mưa thất thường.

“Thật muốn ngày cứ như vậy quá đi xuống!” Nằm ở nhẹ nhàng trên cỏ, đưa tay chỉnh ở đầu hạ, nhìn trời xanh mây trắng, bên người nằm Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh, Hạ Vân Kiệt không khỏi một phen cảm khái nói.

“Hội, có ngươi ở, chúng ta tin tưởng rất nhanh chúng ta là có thể quá như vậy ngày.” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Các ngươi đây là thúc giục ta không cần nhàn hạ sao?” Hạ Vân Kiệt theo mặt đất ngồi dậy, cười nói.

“Không có, chúng ta nam nhân chưa bao giờ dùng chúng ta thúc giục!” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh cũng đi theo ngồi dậy, dùng tín nhiệm cùng sùng bái ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Các ngươi này ánh mắt chính là * lỏa thúc giục, được rồi, ta hiện tại khởi động sơn hà xã tắc đồ, đem thời gian tỉ lệ điều đến tối cao, sau đó bắt đầu tế luyện vu tổ kỳ, luyện hóa phân thân, tìm hiểu vô thượng đại đạo.” Hạ Vân Kiệt chịu không nổi ánh mắt hai người, đứng dậy

nói.

“Ngươi có thể hay không trách chúng ta cho ngươi áp lực?” Hai người gặp Hạ Vân Kiệt đứng dậy, đi theo đứng dậy, kéo tay hắn hỏi.

“Như thế nào hội đâu? Các ngươi cho ta không phải áp lực mà là động lực.” Hạ Vân Kiệt cười nói, “Tốt lắm, các ngươi không cần nghĩ nhiều, các ngươi mấy ngày nay cũng cần cố gắng. Đừng quên các ngươi nhưng là Nữ Oa nương nương môn nhân, cũng không thể yếu đi của nàng hàng đầu, hơn nữa tương lai ta bên này cũng khẳng định cần các ngươi hỗ trợ.”

“Chúng ta hiểu được, vậy cùng nhau nỗ lực lên. Bất quá chúng ta không thể vào sơn hà xã tắc đồ, để tránh có ngoài ý muốn phát sinh.” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Ân, ta luyện hóa phân thân không tha có nửa điểm quấy rầy. Còn có sơn hà xã tắc đồ khởi động thời gian pháp tắc công năng, cần đại lượng tiên thạch, cũng cần các ngươi điều động.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Chúng ta hiểu được, ngươi chỉ để ý ở bên trong tu luyện, này khác sự tình không cần ngươi quan tâm.” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nói.

“Ta cùng với Tần Lam các nàng có năm trăm năm ước định, nay còn còn lại một trăm năm. Cho nên nếu ấn một so với một ngàn thời gian tỉ lệ, lại đằng ra mười năm làm như giảm xóc, ta nhiều nhất chỉ có thể ở bên trong tu luyện chín vạn năm, hy vọng này chín vạn năm, ta trừ bỏ có thể thành công luyện hóa phân thân, ở cảnh giới cũng có thể càng tiến thêm một bước. Đồng thời, vạn nhất ta tu luyện đã quên thời gian, các ngươi cũng nhất định phải nhắc nhở ta.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, thần sắc nghiêm túc dặn dò nói.

“Chúng ta hiểu được.” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh gật gật đầu, sau đó ra sơn hà xã tắc đồ, cấp Hạ Vân Kiệt triệu tập đến đại lượng tiên thạch, đối với sơn hà xã tắc đồ biểu hiện một cái tiểu hồ bạc khuynh đảo đi vào.

Nói cũng là kỳ quái, kia tiểu hồ bạc ở đồ rõ ràng chính là một cái rất nhỏ địa phương, nhưng tiên thạch đầu nhập đi vào tựa như trâu đất xuống biển, nhâm các nàng đầu nhập đi vào bao nhiêu, đều nháy mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Bất quá theo tiên thạch đầu nhập, sơn hà xã tắc đồ nổi lên tầng tầng gợn sóng, thậm chí đến sau lại mặt ngoài thành hỗn hỗn độn độn, phảng phất có vô số không gian đan xen cùng một chỗ.

Sơn hà xã tắc đồ nội, Hạ Vân Kiệt ngồi xếp bằng ở nhất hồ nước thanh cỏ xanh mặt đất, đem Câu Mang, Nhục Thu, Hình Thiên, Khoa Phụ, phong bá vũ sư, Lôi thần, Huyền Minh, Hậu Thổ còn có Chúc Dung chín mặt vu tổ kỳ nhất nhất lấy ra nữa, bãi đặt ở trước mặt, trong mắt toát ra phức tạp ánh mắt.

Ai có thể nghĩ đến, một ngày kia, hắn có thể đem mười hai mặt vu tổ kỳ tìm đủ đâu?

Rất nhanh phức tạp ánh mắt chuyển vì kiên nghị, Hạ Vân Kiệt cầm lấy Câu Mang kỳ, bắt đầu tế luyện.

Tế luyện vu tổ kỳ, Hạ Vân Kiệt nay là ngựa quen đường cũ, hơn nữa Câu Mang chính là mộc chi thần, hắn trong cơ thể lại vừa vặn có hai gốc tiên thiên linh chu, làm cho hắn tế luyện đứng lên, càng thêm thuận tay. Rất nhanh hắn đã đem Câu Mang kỳ chân chính luyện hóa.

Này nhất chân chính luyện hóa, nhất thời có một đạo đạo vu tổ Câu Mang tàn hồn tinh khí nhập vào hắn trong

cơ thể, lại có đại lượng vu tổ Câu Mang đại đạo tùy theo vọt vào hắn đầu óc.

Trong cơ thể, một tôn tôn vu đỉnh nở rộ ra vạn trượng hào quang, tản ra to lớn, viễn cổ, bá đạo khủng bố hơi thở. Ở mi tâm chỗ cuối cùng một tôn, cũng là chưa chú liền đầy đủ đệ thập tôn Vu vương đỉnh, dần dần hiện ra đầy đủ ba chân hai nhĩ, mặt trên rất nhiều viễn cổ thần bí phù văn lại giống lần trước giống nhau hào quang đại phóng, tản ra vô cùng vô tận, to lớn vô cùng uy nghiêm, liền thiên địa sơn hà xã tắc đồ nội nhật nguyệt tinh thần tại đây một khắc đều ở trên trời lung lay sắp đổ, phảng phất đều tại đây uy nghiêm trước mặt run rẩy, muốn rơi xuống dưới.

Hạ Vân Kiệt lần trước chú liền Vu vương đỉnh khi từng có cùng loại trải qua, biết này đó hiện ra phù văn đều là viễn cổ lợi hại nhất vu pháp, đại biểu cho vô cùng ảo diệu mà cường đại thiên địa pháp tắc. Mà lúc này đây hiện ra so với lần trước càng nhiều, càng thêm rõ ràng ảo diệu.

Này đó phù văn tản ra vô cùng vô tận uy nghiêm, vừa xuất hiện liền tựa hồ muốn thoát đỉnh mà đi.

Chương 1915 : Vu tổ cảnh giới

“Cấp bổn vương lưu lại!” Hạ Vân Kiệt thấy thế nổi giận gầm lên một tiếng, trong cơ thể vu đỉnh một tôn tôn đều nở rộ ra vô cùng chói mắt quang mang, từng đạo vu lực trút xuống mà ra, ở hắn trong cơ thể hội tụ thành một cái thật to “Trấn” Tự phù, đem Vu vương đỉnh kia đời trước biểu từng đạo viễn cổ lợi hại vu pháp, thiên địa pháp tắc đều trấn áp ở đỉnh.

Dần dần này phù văn hào quang ảm đạm xuống dưới, đọng lại ở tại Vu vương đỉnh, thành tối giản dị tự nhiên từ xưa phù văn. Không có người biết này đó phù văn ý tứ, chỉ có Hạ Vân Kiệt biết được này đó phù văn ý tứ, cũng biết này đó phù văn mỗi một đạo đều mang theo vô thượng đại đạo uy lực.

Phù văn hoàn toàn đọng lại ở Vu vương đỉnh khi, Hạ Vân Kiệt rõ ràng cảm thấy từng đạo vô cùng mênh mông lực lượng ở trong cơ thể rít gào, khiến cho hắn cả người đều tràn ngập lực lượng. Kia lực lượng cũng không phải bình thường sơ kì đại vu có khả năng có được lực lượng, tới thiếu là trung kỳ đại vu cao nhất mới có khả năng có được lực lượng.

“Vương giả chi đỉnh quả nhiên không phải là nhỏ, nếu ta lại đem sở hữu vu đỉnh thoát phá đúc lại, chỉ sợ chỉ cần đúc lại bát đỉnh, liền khả cùng tối sơ cấp vu tổ một trận chiến, bởi vì ta mỗi một lần thăng cấp vốn liền so với bọn họ nhiều một tôn vu đỉnh. Nếu ta đúc lại chín tôn vu đỉnh, chỉ sợ cũng có thể thắng bọn họ một bậc, nếu hoàn toàn đúc lại thứ mười tôn Vu vương đỉnh, chỉ sợ cũng có thể trấn áp tối sơ cấp vu tổ.” Hạ Vân Kiệt cảm giác được trong cơ thể kia mênh mông lực lượng, trong lòng rất là kích động.

“Chính là vương giả chi đỉnh tuy rằng lợi hại, nhưng tiêu

hao năng lượng cũng là cực kì khủng bố, không biết ta đem này chín mặt vu tổ kỳ toàn bộ luyện hóa, hay không có thể đột phá đến vu tổ cảnh giới. Nếu có thể đột phá đến vu tổ cảnh giới, ta có Vu vương chi đỉnh trong người, chỉ sợ chỉ cần trọng tố bảy tôn đã ngoài vu đỉnh, nghĩ đến bằng vào vu tổ lực hẳn là còn có cùng Di Lặc các phó giáo chủ một trận chiến lực.” Hạ Vân Kiệt kích động sau, dần dần khôi phục bình tĩnh, lại cầm lấy một mặt vu tổ kỳ Nhục Thu kỳ.

Trọng tố chín tôn vu đỉnh, đó là vu tổ cao nhất cảnh giới, thượng cổ mười hai vu tổ không sai biệt lắm đều đến này trình tự, tương đương với trong tiên đạo phó giáo chủ cấp bậc. Vu tổ cao nhất trở lên đi, liền muốn theo không đã có đúc thứ mười tôn vu đỉnh.

Một khi thứ mười tôn vu đỉnh đúc đi ra, vu tổ liền xem như đăng đỉnh Vu vương cảnh giới, tương đương cùng giáo chủ.

Hạ Vân Kiệt truyền thừa chân chính Vu vương đế mạch, ngay từ đầu liền có chứa vương giả chi đỉnh. Kể từ đó, hắn ở đăng đỉnh Vu vương cảnh giới mặt trên, có người khác không thể so sánh với tiên thiên điều kiện. Cũng đang là vì như vậy, làm Vu Hàm phát hiện Hạ Vân Kiệt thế nhưng kế thừa chân chính Vu vương đế mạch, mới có thể như vậy kích động, mới có thể ở hắn tu vi như vậy thấp tình huống hạ, cam tâm hạ mình xưng hô hắn là Vu vương.

Cũng đang là vì như vậy, Vu Hàm mới nghiêm nghiêm cảnh cáo Hạ Vân Kiệt, tuyệt không có thể tiết lộ Vu vương hơi thở, vừa thấy đến Thông Thiên liền khẩn cầu hắn buông tha Hạ Vân Kiệt.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt có rất lớn khả năng tính sẽ thành tựu Vu vương chi cảnh, sẽ trở thành cùng này giáo chủ cùng ngồi cùng ăn nhân vật.

Đương nhiên nơi này cái gọi là rất lớn khả năng tính là chỉ người khác tương đối mà nói, trên thực tế, Hạ Vân Kiệt cho dù trước tiên có Vu vương chi đỉnh, nếu không có như thế nhiều cơ hội, bao gồm ngoài ý muốn được đến hai gốc tiên thiên linh chu, thu tề mười hai mặt vu tổ kỳ, cùng Cửu U Tố Âm nữ đế hợp thể đằng đằng, hắn muốn đột phá trở thành vu tổ đều là xa xa không hẹn, càng đừng nói đăng đỉnh Vu vương cảnh giới.

Bởi vì hắn so với người khác hơn một đỉnh, mỗi một cái cảnh giới đột phá cũng so với người khác muốn khó rất nhiều lần. Đương nhiên hắn ở khó nhất đăng đỉnh kia một bước, cùng người khác so sánh với đã cụ bị.

Đây là hắn lớn nhất ưu thế, mà này ưu thế muốn phát huy đi ra, điều kiện tiên quyết là hắn muốn đến đăng đỉnh kia một bước, nếu không hết thảy đều là nói suông.

Đương nhiên muốn đạt tới vu tổ cao nhất, kỳ thật đã là không thể tưởng tượng gian nan, cho dù Hạ Vân Kiệt có nhiều như vậy cơ duyên, lại có như vậy xuất chúng thiên phú, cũng không thể nói nhất định có thể đi đến kia một bước.

Đề tài cũng là xả xa, lại nói Hạ Vân Kiệt đem Nhục Thu kỳ luyện hóa nhập thể, có vu đỉnh bị đánh vỡ, lần nữa đúc, tựa như cương thiết lần nữa nấu lại giống nhau. Làm bị đánh vỡ vu đỉnh lần nữa chú liền hoàn thành khi, kia vu đỉnh tựa như dục hỏa trùng sinh bình thường, tản ra so với phía trước cường đại cô đọng rất nhiều hơi thở. Đồ sộ sừng sững như núi, to lớn như trời.

Nhục Thu kỳ chân chính luyện hóa sau, Hạ Vân Kiệt cũng không có đình, mà là một mặt kỳ tiếp theo một mặt kỳ luyện hóa, mà trong cơ thể vu đỉnh cũng một tôn tôn bị đánh vỡ lần nữa đắp nặn.

Chính là càng đến mặt sau, vu đỉnh đánh vỡ cùng lần nữa đắp nặn càng ngày càng khó, càng ngày càng thong thả. Làm đến Vu vương chi đỉnh khi, Hạ Vân Kiệt suốt hao phí một ngàn năm vừa mới mới bắt nó đánh nát, lại hao phí suốt một ngàn năm vừa mới mới bắt nó lần nữa chú liền.

Cũng may đây là ở sơn hà xã tắc đồ bên trong mà không phải giới bên ngoài, nếu không hắn đã vượt qua cùng Tần Lam đám người ước định thời gian.

Làm Vu vương chi đỉnh chú tựu thành công khi, toàn bộ sơn hà xã tắc đồ nội thế giới đều bị to lớn uy nghiêm hơi thở cấp tràn ngập, toàn bộ thế giới đều tại đây cổ vương giả uy nghiêm hạ run run.

Cũng có từng đạo vương giả hơi thở dật rời sơn hà xã tắc đồ thế giới, chính là làm chúng nó đụng tới sơn hà xã tắc đồ trên mặt kia phảng phất vô số không gian đan xen mà hình thành hỗn độn khi, liền nhập vào trong đó, bị chậm rãi cắn nuốt giảo toái, thế này mới không có lại khuếch tán ra đi.

Đương nhiên cho dù lại khuếch tán đi ra ngoài, ra Nữ Oa cung chỗ này phiến thiên địa, còn có vô cùng vô tận hỗn độn thế giới, xa ở tiên giới các giáo chủ như trước không có biện pháp cảm ứng được.

“Cuối cùng vu tổ !” Hạ Vân Kiệt chậm rãi mở mắt, trong mắt tràn đầy kích động sắc, chính là làm hắn ánh mắt dừng ở cỏ xanh mặt đất còn lại sáu mặt vu tổ kỳ, khóe miệng lại không khỏi gợi lên một chút cười khổ.

Đột phá đến vu tổ cảnh giới, liền hao phí ba mặt vu tổ kỳ. Mà kế tiếp, vu tổ cảnh giới, mỗi một tôn vu đỉnh thoát phá đúc lại chỉ sợ cũng không sai biệt lắm tương đương với phía trước đại vu đại cảnh giới đột phá.

Nói cách khác, còn lại sáu mặt vu tổ kỳ nhiều nhất chỉ có thể chống đỡ hắn thoát phá đúc lại hai tôn vu tổ vu đỉnh.

“Ta còn thật sự là lòng người không đủ rắn nuốt voi a! Ta có vương giả chi đỉnh trong người, cho dù chỉ thoát phá đúc lại hai tôn vu đỉnh, chỉ sợ vẻn vẹn bằng vào vu tổ lực cũng không hội kém cỏi cùng năm đó Phùng Mông. Hơn nữa nay ta chỉ là vẻn vẹn luyện hóa vu tổ kỳ, cũng không có rời sơn hà xã tắc đồ, mượn vu tổ kỳ thu nạp hấp thu phân tán ở vũ trụ gian vu tổ tàn hồn tinh khí. Kia dừng ở vũ trụ gian vu tổ tàn hồn tinh khí tuy rằng trải qua như vậy dài dòng năm tháng đã tiêu tán rất nhiều, nhưng này số lượng còn là phi thường khủng bố. Bất quá này tàn hồn tinh khí còn là lưu cho phân thân hấp thu luyện hóa cho thỏa đáng, như vậy bọn họ cũng có thể mau chóng cùng Đế Giang bọn họ giống nhau, đột phá trở thành vu tổ.” Hạ Vân Kiệt khóe miệng cười khổ rất nhanh liền chuyển thành tự giễu, tái sau đó lại chuyển làm trầm tư.

Rất nhanh, Hạ Vân Kiệt lại nhập định tiếp tục luyện hóa vu tổ kỳ.

Một mặt mặt vu tổ kỳ bị luyện hóa, làm hai mặt vu tổ kỳ bị chân chính luyện hóa khi, có một tôn vu tổ vu đỉnh bị đánh vỡ trọng tố. Mà còn lại bốn phía vu tổ kỳ lại không có thể đánh vỡ hai tôn vu đỉnh đều xem trọng tố, mà là chỉ tái đánh vỡ một tôn đều xem trọng tố. Bởi vì càng đến mặt sau, mỗi một tôn vu đỉnh đánh vỡ cùng trọng tố đều càng khó.

Chương 1916 : Thái Ất kim tiên trung kỳ cảnh giới

Chương 1917 : Xuất quan [đệ tam canh vì sách mới cầu phiếu]

9 đại phân thân tuy rằng đã toàn bộ hữu kinh vô hiểm luyện hóa đi ra, bất quá Hạ Vân Kiệt cũng không có lập tức rời sơn hà xã tắc đồ.

Bởi vì này một lần đột phá cùng luyện hóa phân thân so với trong tưởng tượng muốn thuận lợi một ít, hắn ở sơn hà xã tắc đồ còn có thể tiếp tục lại ở 3 vạn năm.

Cảnh giới bất đồng, Hạ Vân Kiệt xem sự tình trình tự cũng đi theo bất đồng đứng lên.

Ở xâm nhập hỗn độn thế giới phía trước, Hạ Vân Kiệt nhiều nhất chỉ dám gọi nhịp sơ kì Thái Ất kim tiên, mà tây phương giáo bận tâm đến Ngọc Đế cùng Vương Mẫu thái độ, tình hình chung hạ cũng sẽ không vì hắn mà xuất động phó giáo chủ.

Đây là tiên giới mấy thế lực lớn trong lúc đó vô số năm trôi qua hình thành ăn ý cùng quy củ. Ai cũng sẽ không dễ dàng đi đánh vỡ.

Nhưng nay Hạ Vân Kiệt đã miễn cưỡng tễ thân phó giáo chủ cấp bậc, một khi lần này đi ra ngoài, hắn triển lộ ra phó giáo chủ cấp bậc thực lực, như vậy tây phương giáo tự nhiên sẽ không tái đối hắn khách khí, khẳng định sẽ vận dụng rất cao trình tự nhân vật đến đối phó hắn.

Cho nên Hạ Vân Kiệt phải phòng ngừa chu đáo, ở đi ra ngoài trước, tận lực thăng cấp tự thân thực lực, ít nhất muốn cho 9 đại vu tổ phân thân có thể đạt tới vu tổ cảnh giới.

Như thế ở tối không đông đảo tình huống hạ, Hạ Vân Kiệt liền có thể bày ra thập nhị đô thiên vu tổ đại trận,

hơn nữa bản tôn, cho dù đối mặt phó giáo chủ cấp nhân vật, cũng khả lập cho bất bại chi địa.

Đương nhiên thập nhị đô thiên vu tổ đại trận là hắn đòn sát thủ, không đến vạn bất đắc dĩ, tuyệt không hội dễ dàng vận dụng. Còn có hắn bản tôn vu tổ lực, không đến vạn bất đắc dĩ lại không thể vận dụng.

Bởi vì hiện tại hắn bản tôn đã là vu tổ thân, Vu vương đỉnh lực lượng đã phi thường cường đại, một khi hắn bạo phát vu tổ thân lực lượng, Vu vương đỉnh hơi thở một khi tiết lộ đi ra ngoài, tất nhiên trốn bất quá mấy đại giáo chủ cảm giác.

Mặc kệ là tây phương giáo Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn, còn là Xiển giáo Nguyên Thủy Thiên Tôn, thậm chí hướng đến không tranh thế sự nhân giáo Lão Tử, cũng không thấy được hội cho phép nhìn đến một vị Vu vương có thể cùng bọn họ chống đỡ quật khởi.

Khi đó bọn họ tất nhiên hội hình thành ăn ý đem tương lai Vu vương bóp chết!

Tới lúc đó, Hạ Vân Kiệt chỉ sợ chỉ có che chở ở Thông Thiên dưới, có lẽ mới có một con đường sống.

Cho nên, hiện tại Hạ Vân Kiệt có thể tận tình thi triển như trước là hắn bản tôn đạo tu thực lực. Dưới tình huống như vậy, hắn tự nhiên muốn tận lực thăng cấp đạo tu phương diện thực lực, mau chóng làm cho chính mình có được chân chính cùng phó giáo chủ một trận chiến thực lực.

Vốn loại này ý tưởng là kẻ ngốc nằm mơ, nhưng Hạ Vân Kiệt tọa ủng Nữ Oa cung, bất tử thần sơn, lại Vu vương cùng mười hai vu tổ truyền thừa, vào sơn hà xã tắc đồ phía trước lại được Thông Thiên giáo chủ thân truyền ngôn giáo, không chỉ có giải rất nhiều trong lòng hoang

mang, cũng tương đương cùng được Thông Thiên giáo chủ y bát, nay lại có sơn hà xã tắc đồ thay đổi thời gian pháp tắc, kể từ đó, liền có ở trong khoảng thời gian ngắn đuổi theo lão bài phó giáo chủ một đường hy vọng.

Hơn nữa bất luận cái gì sự vật giai đoạn trước phát triển đều là rất nhanh bồng bột, càng đến hậu kỳ càng là thong thả đình trệ.

Hạ Vân Kiệt nay đó là bị vây rất nhanh bồng bột phát triển giai đoạn, mà nhiên đăng Di Lặc đám người còn lại là bị vây đình trệ giai đoạn. Một cái ở bồng bột rất nhanh phát triển, một cái ở trì trệ không tiến, cho dù Hạ Vân Kiệt ở trong thời gian ngắn không thể chân chính đạt tới bọn họ độ cao, hai người trong lúc đó khoảng cách cũng khẳng định sẽ bị không ngừng kéo gần. Cho nên Hạ Vân Kiệt hiện tại là mỗi nhiều tu luyện một năm, cùng bọn họ chênh lệch liền nhỏ một phần.

Mà 3 vạn năm, lấy Hạ Vân Kiệt hiện tại có được không người có thể sánh bằng điều kiện, có thể đuổi theo thượng chênh lệch là phi thường khả quan.

……

“Ha ha!” Sơn hà xã tắc đồ 3 vạn năm sau, ngoại giới ba mươi năm sau, sơn hà xã tắc đồ thế giới, có đạo đạo phóng đãng tiếng cười quanh quẩn.

Tái tiếp theo, có mười đạo hào quang chợt lóe, tiếng cười dần dần đi xa, trong sơn hà xã tắc đồ thế giới thiếu mười người.

Theo sát sau sơn hà xã tắc biểu đồ mặt có không gian dao động, mười điểm hào quang theo sơn hà xã tắc đồ trung bắn ra, dừng ở trong Nữ Oa cung, hiện ra mười người, đúng là Hạ Vân Kiệt cùng hắn 9 đại phân thân.

Hơn 3 vạn năm khổ tu, Hạ Vân Kiệt cùng 9 đại phân thân đều có không nhỏ tiến bộ. Hơn nữa 9 đại phân thân, nay đều đã đột phá trở thành vu tổ, mà Hạ Vân Kiệt bản tôn, này 3 vạn năm lại nhiều một tôn đánh vỡ trọng tố vu đỉnh, đã đạt tới tam đỉnh vu tổ, nếu tái tính thêm hắn Vu vương chi đỉnh, bằng vào hắn vu tổ lực, giống Bì Na Dạ Già lưu Thái Ất kim tiên, đối mặt hắn chỉ có bị trấn sát phân, cho dù Văn Thù Quảng Pháp tôn giả, nếu là không nghĩ qua là cũng khó miễn sắp bị trấn sát.

“Vân Kiệt!” Hai đạo kinh hỉ thanh âm vang lên, tiếp theo Hạ Vân Kiệt trong lòng liền hơn hai mỹ nhân, không phải Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh, còn có thể là ai?

“Hết thảy đều mạnh khỏe đi?” Hạ Vân Kiệt ôm hai cái âu yếm nữ nhân, trong lòng tràn đầy ấm áp, phân biệt hôn hạ các nàng cái trán, hỏi.

“Ân, đều tốt! Ngươi đâu? Đều thuận lợi sao?” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh hai người gật gật đầu, sau đó hỏi.

Lên tiếng mở miệng sau, các nàng liền đã biết kết quả.

Bởi vì các nàng chú ý tới đứng ở Hạ Vân Kiệt phía sau 9 đại phân thân.

Chính là rất nhanh, các nàng tròng mắt liền trợn tròn.

“Các nàng cũng là phân thân của ngươi?” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh chỉ vào Huyền Minh cùng Hậu Thổ hai vu tổ phân thân, vẻ mặt kinh ngạc hỏi.

“Khụ khụ!” Hạ Vân Kiệt chính là ho khan, hai má có điểm nóng lên.

Chính là hắn cũng không có biện pháp, sở hữu vu tổ

phân thân đều là lấy vu tổ kỳ làm bản thể luyện hóa mà thành, Huyền Minh cùng Hậu Thổ dùng là là Huyền Minh vu tổ kỳ cùng Hậu Thổ vu tổ kỳ, này cũng liền nhất định các nàng bản tính là nữ thể, cho dù Hạ Vân Kiệt cũng thay đổi không được.

“Khanh khách!”

“Ha ha!”

Hai người thấy thế thế nào còn không biết kia hai nữ nhân cũng là Hạ Vân Kiệt thân phận, đầu tiên là phì cười không được cười khanh khách, tái sau đó cuối cùng nhịn không được lên tiếng cười ha ha đứng lên, cười đến nước mắt đều chảy ra.

“Có cái gì buồn cười, có âm mới có dương, có dương mới có âm. Người trong cơ thể vốn là có âm dương, đơn giản nam nhân thiên dương, nữ nhân thiên âm mà thôi. Ta luyện hóa phân thân có nữ nhân, không phải thực bình thường sao?” Hạ Vân Kiệt gặp hai nữ nhân cười đến nước mắt đều đi ra, tức giận biện giải nói.

“Là, là, đúng vậy, đúng vậy. Ha ha!” Hai người nghe vậy lau đem khóe mắt nước mắt, liên tục gật đầu, nhưng là đốt đốt, khóe mắt không cẩn thận miết đến Huyền Minh cùng Hậu Thổ, lại nhịn không được cất tiếng cười to lên.

“Được rồi, được rồi, các ngươi yêu cười liền cười đi thôi.” Hạ Vân Kiệt thấy thế đành phải bất đắc dĩ nói.

Hồi lâu, hai nữ nhân mới xem như tiếp nhận rồi Hạ Vân Kiệt có hai nữ tính thân phận sự thật, không tái truyện cười hắn, điều này làm cho Hạ Vân Kiệt âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

……

“Kế tiếp ngươi muốn chuẩn bị rời đi sao?” Phù dung điện, một phen tiểu biệt thắng tân hôn triền miên sau, hai nàng ôm lấy Hạ Vân Kiệt, trong mắt toát ra nồng đậm không tha.

“Đúng vậy, ta cùng với Lam tỷ các nàng có năm trăm năm ước định. Ta nếu trễ tiến đến, chỉ sợ các nàng sẽ xằng bậy. Các ngươi đừng lo, ta có sơn hà xã tắc đồ, này tranh không chỉ có có thể đem Lam tỷ các nàng dẫn tới, ngay cả các ngươi cha mẹ mọi người có thể dẫn độ đi lên.” Hạ Vân Kiệt nhẹ nhàng vuốt ve hai người mái tóc, nói, trong mắt cũng có một chút không tha sắc.

“Nếu không phải chúng ta cần lại tĩnh đợi Nữ Oa nương nương nhất lũ tiên thiên chi khí xuyên qua vô ngần không gian trở về thụ đạo, này chuyến tất cùng ngươi cùng rời đi.” Hai nàng nói.

Nguyên lai, hai người trên người truyền thừa Nữ Oa cung tàn đồ, đó là minh minh Nữ Oa nương nương tuyển định truyền nhân, cho nên hai người rơi xuống đến Nữ Oa cung sau, liền bị Nữ Oa nương nương ở lại này trong cung trấn thủ một lũ thần niệm bám vào tiên thiên chi khí hóa thân thu làm đệ tử.

Hai người ở “Ngắn ngủn” Thời gian, có thể trở thành Thái Ất kim tiên, đó là cùng Nữ Oa nương nương lưu lại kia lũ tiên thiên chi khí có rất lớn quan hệ. Kia thần niệm bám vào tiên thiên chi khí hóa thân truyền các nàng Nữ Oa nương nương đại đạo sau, liền tự hành nhập vào các nàng thân thể, trợ các nàng thành tựu Thái Ất kim tiên đại đạo.

Không chỉ có như thế, kia lũ bám vào tiên thiên chi khí thượng thần niệm còn nói cho các nàng, không lâu tương lai, Nữ Oa nương nương còn có thể tái phân ra một cái hóa thân xuyên qua vô ngần không gian tới rồi Nữ Oa cung, truyền các nàng lợi hại hơn đại đạo, tái trợ

các nàng đột phá đến Thái Ất kim tiên trung kỳ cảnh giới. Khi đó, các nàng mới vừa rồi có thể mang theo Nữ Oa cung rời đi này hỗn độn thế giới, đi trước tiên giới, trọng mở Nữ Oa cung. Cho nên tại đây phía trước, các nàng không thể rời đi nơi này.

Chương 1918 : Tái ngộ hỗn độn thú

“Đứa ngốc, đây là các ngươi rất lớn cơ duyên, người khác cầu đều cầu không được đâu! Các ngươi đổ tốt, vẻ mặt không vui ý bộ dáng.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhẹ nhàng búng nhẹ hai người cái mũi, cười nói, trong lòng cũng là nói không nên lời cảm động.

Hắn biết, ở các nàng trong lòng, hắn mới là quan trọng nhất, cái gì Nữ Oa nương nương truyền thừa, đều xa không bằng hắn trọng yếu.

“Biết rõ còn cố hỏi, chẳng lẽ ngươi không biết ở chúng ta trong lòng, không có gì so với với ngươi cùng một chỗ quan trọng hơn sao?” Hai nàng xem thường nói.

“Ta đương nhiên biết, ta đương nhiên biết!” Hạ Vân Kiệt đem hai người gắt gao ôm vào trong ngực, liên tục hôn các nàng cái trán.

Hai nàng lặng yên rơi lệ.

“Đi thôi, nhất định phải chú ý an toàn!” Hồi lâu, hai nàng nhẹ nhàng đẩy ra Hạ Vân Kiệt, cầm nước mắt nói.

“Ân, yên tâm, ta sẽ chú ý.” Hạ Vân Kiệt lại bế các nàng một chút, sau đó đi đến như trước nhập định Vu Hàm, xá một cái, đứng dậy đối hai nàng nói:“Giúp ta chiếu cố tốt sư phụ.”

“Ân, chúng ta hội.” Hai nàng gật gật đầu.

Hạ Vân Kiệt thật sâu nhìn hai nàng liếc mắt một cái, thế này mới mang theo chín vị phân thân hóa hồng mà đi.

Như trước là hỗn hỗn độn độn, vô cùng hỗn loạn thế giới, như trước địa thủy phong hỏa như nước sôi hỗn

loạn, nơi nơi tàn sát bừa bãi, nhưng lúc này đây trở về hỗn độn thế giới, Hạ Vân Kiệt so với trước một lần thoải mái rất nhiều.

Một đóa khánh vân treo ở đỉnh đầu, tuy rằng chỉ có mấy thước phạm vi, dĩ nhiên có thể bao lại hắn cùng 9 đại phân thân, làm cho bọn họ không chịu hỗn độn không gian xé rách nhu ngược.

Bất quá 9 đại phân thân lựa chọn ở hỗn độn thế giới trung rèn luyện thân thể, chỉ có đến tình trạng kiệt sức, hồn thể bị thương khi mới vừa rồi trở lại khánh vân dưới, tu dưỡng chữa thương.

Tu dưỡng chữa thương sau, bọn họ lại trực tiếp vào hỗn độn thế giới ma luyện.

Lần trước, Hạ Vân Kiệt đã ở hỗn độn thế giới trung trải qua nhiều lắm sinh tử ma luyện, nhiều lắm đột phá cực hạn, cũng đang là vì lần trước mỗi một phút mỗi một giây đều ở trải qua sinh tử ma luyện, ở đột phá cực hạn, lần này hắn ở trong Nữ Oa cung tu luyện mới có thể so với trong tưởng tượng thuận lợi không ít. Nhưng lúc này đây, hắn đã xưa đâu bằng nay, trong khoảng thời gian ngắn, hỗn độn thế giới đã tái khó cho hắn sinh tử ma luyện cùng đột phá cực hạn cơ hội. Trừ phi hắn ở trong này nghỉ ngơi ngàn năm vạn năm, khi đó cường độ mới cũng đủ. Huống hồ hắn còn cần vì 9 đại phân thân hộ pháp, cho nên lúc này đây, hắn trực tiếp lấy hoàng đình tiên thiên chi khí ngưng kết khánh vân, bảo vệ quanh thân, không chịu hỗn độn không gian xâm phạm.

Đương nhiên, lấy hoàng đình tiên thiên chi khí ngưng kết khánh vân ở hỗn độn thế giới đi, đồng dạng cũng là một loại tu hành phương thức, chính là đi rồi xảo pháp, không giống 9 đại phân thân giống nhau như vậy cứng đối cứng, thật, không cần một điểm xảo kình, không chơi một điểm hư dạng hoa chiêu.

Tuy nói Hạ Vân Kiệt nay tu vi có đại đột phá, nhưng ở hỗn độn thế giới đi còn là xa không bằng ở tiên giới hành tẩu như vậy rất nhanh thông thuận.

Như thế ở hỗn độn thế giới trung hành không sai biệt lắm có hai năm, ấn Hạ Vân Kiệt phỏng chừng nhiều nhất chỉ cần tiếp qua nửa năm có thể xuyên qua hỗn độn thế giới trở lại tiên giới khi, đột nhiên có một cỗ nồng đậm nguy hiểm đánh úp lại.

“Chư vị đạo huynh cẩn thận rồi!” Hạ Vân Kiệt thần sắc mạnh trầm xuống, quát.

9 đại phân thân cũng hiển nhiên đã nhận ra này cổ nồng đậm nguy hiểm hơi thở, ào ào trở lại khánh vân dưới, một bên nắm chặt thời gian khôi phục thể lực, một bên hai mắt tràn ngập chờ mong nhìn kia nguy hiểm hơi thở truyền đến phương hướng nhìn lại, cả người sát khí phụt ra, huyết khí bốc lên.

Vu tổ quả nhiên là phần tử hiếu chiến a !

Hạ Vân Kiệt cảm nhận được 9 đại phân thân nồng đậm chiến ý cùng hưng phấn, âm thầm cảm khái.

Bất quá hắn trong mắt đồng dạng dấy lên một chút hưng phấn cùng chờ mong.

Lần trước, hắn thiếu chút nữa mệnh tang dưới hỗn độn thú chi răng nanh, làm cho hắn mỗi khi nhớ tới đều có chút không cam lòng. Mà lúc này đây, hắn xưa đâu bằng nay, đang muốn thử một lần thực lực của chính mình đến tột cùng đột phá đến loại nào trình độ, hỗn độn thú đã đến vừa lúc có thể cầm đến thử xem thủ.

Đương nhiên Hạ Vân Kiệt tối để ý còn là hỗn độn thú thân mình giá trị. Phải biết rằng hỗn độn thú cho dù đối

hắn như vậy cấp bậc nhân vật đều là đại bổ vật, nếu là cầm đến cho các thủ hạ dùng, kia hiệu quả ngẫm lại đều biết đến sẽ có bao nhiêu kinh người. Chính là nề hà hỗn độn thú cực kì rất thưa thớt, khả ngộ không thể cầu, hơn nữa hỗn độn thế giới hung hiểm vô cùng, cho dù Hạ Vân Kiệt mắt thèm hỗn độn thú cả người là bảo, cũng sẽ không ý nghĩ kỳ lạ nghĩ đi hỗn độn thế giới săn hỗn độn thú.

Đương nhiên đưa lên cửa đó là mặt khác một hồi sự, đồng thời hai lần nhập hỗn độn thế giới, hai lần đều gặp được hỗn độn thú, cũng không thể không nói Hạ Vân Kiệt vận khí thật sự là tốt.

Đương nhiên xác thực nói lần trước hẳn là vận rủi! Lúc này đây, hắn thực lực đại trướng, lại có 9 đại phân thân tương trợ, mới được cho là vận may.

Bất quá làm hỗn độn không gian vươn ra hai cái thật lớn đại xà đầu, một đen một trắng, hai cái đầu mặt sau kéo một cái lại thô lại dài, hắc bạch giao nhau thân mình, hồn thể lộ ra vô cùng vô tận dáng vẻ khí thế độc ác cùng cường đại hơi thở khi, Hạ Vân Kiệt cùng 9 đại phân thân tất cả đều thay đổi sắc mặt.

Bởi vì bọn họ phát hiện, này đầu song đầu xà hỗn độn thú so với phía trước Hạ Vân Kiệt gặp được ác lang hỗn độn thú cái đầu muốn lớn hơn rất nhiều, không chỉ có như thế, kia cường đại hơi thở cũng xa không phải ác lang hỗn độn thú có thể so sánh.

Đã không tốn sắc như thế khi Hạ Vân Kiệt bản tôn, thậm chí còn mạnh hơn một tia, mà nơi này là hỗn độn thế giới, song đầu xà hỗn độn thú chiếm tuyệt đối địa lợi.

Xem ra muốn làm không tốt còn là một hồi vận rủi a, Hạ Vân Kiệt nhìn kia cường đại song đầu xà hỗn độn thú dùng đánh giá con mồi ánh mắt, đánh giá hắn cùng chín

tôn phân thân, lại là kiêng kị lại là mắt thèm.

Kiêng kị là, này hỗn độn thú quá cường đại, muốn làm không tốt hắn cùng phân thân còn có ngã xuống ở trong này nguy hiểm, mắt thèm là, cường đại như vậy hỗn độn thú, nếu là có thể bắt, kia đối với hắn mà nói hiển nhiên là một bút vô cùng thật lớn tài phú, có thể bồi dưỡng ra rất nhiều cường giả.

“Phú quý hiểm trung cầu, liều mạng!” Rất nhanh Hạ Vân Kiệt trong mắt kiêng kị cùng mắt thèm tất cả đều chuyển vì kiên nghị, đồng thời ba đạo thần niệm quyết đoán truyền đi ra ngoài.

Đang ở đáy Tây Hải nơi nào đó vực sâu tu luyện Cộng Công phân thân, đột nhiên mở hai mắt, sau đó hóa thành một đạo màu đen cầu vồng hướng tiên giới cực bắc chỗ lao tới.

Hoa quả sơn, thủy liêm động, Đế Giang phân thân đột nhiên mở hai mắt, truyền một đạo thần niệm cấp đã xuất quan mã lưu hai nguyên soái cùng băng ba nhị tướng, sau đó hóa thành một đạo xích quang đồng dạng hướng tới tiên giới cực bắc chỗ lao tới.

Vân Hoành sơn, mỗ tang thụ thành rừng bên trong sơn cốc, Hậu Nghệ phân thân đột nhiên giương đôi mắt, truyền một đạo thần niệm cấp Dao Trì Thánh Nữ, đồng dạng hóa hồng mà đi.

“Sát!” Làm ba đại phân thân nhích người đi trước hỗn độn thế giới, cùng Hạ Vân Kiệt hội hợp khi, hỗn độn thế giới, Hạ Vân Kiệt đã không chút do dự thi triển ra hai đầu bốn cánh tay, bốn cánh tay phân biệt nắm minh ngục huyết đao cùng Nhục Thu hổ trảo, đối với kia hai đầu cự xà hỗn độn thú hai cái đầu sát đi.

“Sát!” 9 đại phân thân cũng tất cả đều hiện ra vu tổ thân.

Nhục Thu phân thân, hồn thể tản ra lạnh như băng sát khí, chân đạp hai điều kim long, tai trái mặc xà, hai cánh tay bắp thịt như cương thiết chú liền, bàn tay thật lớn, dài thật dài bạch dày đặc, tản ra nhiều điểm hàn quang móng vuốt, đúng là Nhục Thu hổ trảo.

Bất quá này Nhục Thu hổ trảo chính là Nhục Thu phân thân, không phải vu tổ nguyên bản có chứa Nhục Thu hổ trảo.

Chương 1919 : Thập nhị đô thiên vu tổ đại trận

Chúc Dung phân thân, nhân diện thú thân, chân đạp hai côn xích long, cả người hỏa liên lượn lờ, trong tay cầm hai cái hỏa luân, lộ ra tựa hồ có thể đốt tẫn thiên địa khủng bố nhiệt lượng.

Lôi thần Cường Lương phân thân, chính là hổ đầu nhân thân, bốn vó, dài khuỷu tay, một tay cầm con điện xà, một tay cầm một cái điện chùy, mặt trên điện quang bùm bùm rung động, đem hỗn độn không gian đều cấp bổ ra từng đạo, lòe ra ánh sáng đến.

Câu Mang phân thân, toàn thân thanh mộc nhan sắc, điểu mặt nhân thân, chân đạp hai điều thanh long, tay cầm liễu tiên.

Hậu Thổ phân thân, nhân thân đuôi rắn nguyên bản lộ ra một tia hiền lành khuôn mặt, nay rét lạnh như băng.

Huyền Minh phân thân, như trước là lạnh như băng mặt đẹp khuôn mặt, nhưng toàn thân lại toát ra một căn căn sắc nhọn gai xương, cánh tay cũng là như thế, phảng phất sắc bén trường thương, làm cho người ta coi trọng liếc mắt một cái liền khắp cả người phát lạnh.

Hình Thiên phân thân, là hoàn toàn không có đầu đại hán, **** trên thân lấy nhũ làm mắt, lấy rốn làm miệng, cầm trong tay búa lớn.

Phong Bá Vũ Sư phân thân, đầu như tước điểu, dài cao chót vót song giác, đuôi rắn báo văn, tay trái trì luân, tay phải trì phiến

Khoa Phụ phân thân, cao lớn như hồng hoang cự nhân, hai chân như trụ, tay cầm mộc trượng.

9 đại phân thân tất cả đều hiển vu tổ thân hướng kia hai đầu cự xà hỗn độn thú thô dài thân mình sát đi.

“Phốc phốc!” Song đầu cự xà hỗn độn thú gặp minh ngục huyết đao cùng Nhục Thu hổ trảo đánh tới, hai hỗn hỗn độn độn trong mắt đột nhiên bắn ra lãnh lệ ánh mắt, há mồm liền có hai đạo hơi thở như tên bắn ra.

Một đạo màu đen, một đạo màu trắng.

Kia hai đạo khí tên bắn ở minh ngục huyết đao cùng Nhục Thu hổ trảo thượng, Hạ Vân Kiệt nhất thời cảm thấy hai cỗ toàn tâm đau. Một nóng một lạnh, làm cho hắn không chỉ có đau đớn mà còn cực kì khó chịu.

“Hô!” Cơ hồ đồng thời, song đầu cự xà hỗn độn thú mạnh súy đánh dài thân mình.

“Oành oành oành!” Thô dài thân mình súy đánh vào 9 đại phân thân trên người hoặc là bọn họ công kích mà đến binh khí phía trên, 9 đại phân thân nhất thời giống như như diều đứt dây giống nhau, thế nhưng đều bị này mạnh vung cấp đánh bay.

“Thật đúng là cường đại a! Tạm thời không cần cùng nó liều mạng, trước cuốn lấy nó, chờ này khác ba vị đạo huynh tới rồi, tái bày ra thập nhị đô thiên vu tổ đại trận cùng nó chém giết!” Hạ Vân Kiệt gặp này hỗn độn thú như vậy lợi hại, biết cho dù nó thực lực chính là cùng hắn bản tôn tương đương, nhưng tại đây hỗn độn thế giới, nó chiếm địa thế, tương đối mà nói, có thể phát huy đi ra thực lực đã thẳng truy lão bài phó giáo chủ. Nếu liều lĩnh cùng nó chém giết, chính mình biên khẳng định sẽ có người ngã xuống.

Bởi vì nơi này là hỗn độn thế giới! Cho dù hắn cùng phân thân có bất tử bất diệt thân cũng có ngã xuống

nguy hiểm.

Hoàn toàn thân chính là hắn chưa thành tựu Vu vương chi cảnh trước, cùng giáo chủ gọi nhịp lớn nhất dựa vào, thiếu một thứ cũng không được, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không cho phép bọn họ có người ngã xuống.

Cho nên quyết định thật nhanh, Hạ Vân Kiệt liền buông tha cho cùng nó liều mạng chém giết quyết định, mà là quấn quít lấy nó đợi cho này khác ba vị phân thân tới rồi.

“Đúng là! Đúng là! Con thú này lợi hại!” 9 đại phân thân vừa rồi ăn song đầu cự xà hỗn độn thú đảo qua, đều biết đến con thú này lợi hại, nghe vậy ào ào gật đầu đồng ý.

Tuy rằng nói Hạ Vân Kiệt cùng 9 đại phân thân quyết định không cùng hỗn độn thú đánh bừa, chính là quấn quít lấy nó, nhưng song đầu cự xà hỗn độn thú thực lực thật sự cường đại, hơn nữa lại chiếm địa lợi, còn là đánh cho Hạ Vân Kiệt cùng 9 đại phân thân có chút chật vật.

Cũng may song phương thực lực gần, đổ tạm thời không có tánh mạng chi nguy.

Như thế qua đại khái nửa năm, Hạ Vân Kiệt cùng 9 đại phân thân đều bị thương không ít, nếu không những liều mạng, chỉ sợ thực sự tánh mạng chi nguy.

Khả triền đấu hỗn độn thú như thế thời gian dài, như vậy buông tha cho hoặc là liều lĩnh liều mạng cũng không là bọn họ mong muốn ý, trong lòng không khỏi âm thầm sốt ruột.

Đúng lúc này, hỗn độn thế giới có ba đạo thanh âm từ xa đến gần truyền đến.

“Các vị đạo huynh chớ hoảng sợ, chúng ta đến đây!”

Ở hỗn độn, tuy rằng nghe không rõ ràng lắm kia thanh âm, nhưng Hạ Vân Kiệt cùng với hoàn toàn thân vốn là là nhất thể, tự nhiên có thể cảm giác được Đế Giang ba người đã đuổi tới phụ cận, tất cả đều tinh thần rung lên, cười ha ha đứng lên nói:“Ba vị tới vừa lúc, sẽ chờ các ngươi.”

Hỗn độn thú tuy rằng không có bao nhiêu trí lực, nhưng đối nguy hiểm đổ có trời sinh cảm giác, gặp hỗn độn không gian trung có thanh âm truyền đến, Hạ Vân Kiệt đám người tinh thần đại trận, sức chiến đấu mãnh tiêu, lập tức nổi giận gầm lên một tiếng, hai cái đại đầu lắc lư, phun ra ra từng đạo hắc bạch hai sắc khí tên, quái vật lớn bàn thân mình, đồng thời “Hô” đảo qua hỗn độn thế giới, đem nguyên bản liền vô cùng hỗn loạn không gian giảo càng phát ra hỗn loạn.

“Còn muốn trốn sao?” Hạ Vân Kiệt cùng 9 đại phân thân lúc này tự nhiên không có khả năng tái lui, bản tôn tay cầm minh ngục huyết đao cùng Nhục Thu hổ trảo toàn lực bổ tới, 9 đại phân thân tắc ào ào toàn lực bạo phát vu tổ lực, rống giận đối với kia thô dài thân mình mạnh tấn công mà đi.

Lúc này đây, không nữa trốn tránh, cũng không có nửa điểm hoa chiêu, tất cả đều là thật đánh bừa.

“Oành oành oành!” Mãnh liệt va chạm ở hỗn độn thế giới trung truyền ra từng đạo sấm rền thanh, thật lớn lực đánh vào khiến cho hỗn độn thế giới trung đều cuồn cuộn nổi lên từng đạo cơn lốc.

“Thống khoái! Thống khoái!” Hạ Vân Kiệt cùng 9 đại phân thân lại bị hỗn độn thú cấp va chạm ào ào lui về phía sau, khóe miệng đều chảy ra máu tươi, nhưng không chết không sống triền đấu lâu như vậy, tất cả mọi người có vô cùng nhuần nhuyễn vui sướng cảm giác.

“Ngao! Ngao!” Lúc này đây thật đánh bừa, hỗn độn thú hiển nhiên cũng rất là đau đớn, rống giận, lại khởi xướng công kích, chuẩn bị xung đột vây quanh.

“Bày trận!” Bất quá hỗn độn thú vừa mới chuẩn bị muốn phá vây, một đạo tiếng hét lớn theo Hạ Vân Kiệt trong miệng phát ra.

“Hảo!” 9 đại phân thân cùng kêu lên quát, ào ào ấn thập nhị đô thiên vu tổ trận đứng tốt vị trí, đỉnh đầu không biết khi nào hiển một mặt lá cờ, đúng là bản mạng vu tổ kỳ.

“Hảo!” Cơ hồ đồng thời có một đạo tề quát theo hỗn độn không gian truyền ra, tiếp theo ba đạo hồng quang thoáng hiện, vừa lúc dừng ở thập nhị đô thiên vu tổ trận ba cái thiếu vị, sau đó hiện ra ba cái thân hình, đúng là Đế Giang, Cộng Công cùng Hậu Nghệ phân thân.

Ba đại phân thân trên đầu đồng dạng hiển một mặt bản mạng vu tổ kỳ.

“Thập nhị đô thiên, phong!” Mười hai nhân cùng kêu lên lại hét lớn một tiếng, mười hai mặt vu tổ kỳ liền có hàng tỉ đạo quang mang nở rộ đi ra.

Kia hào quang cho dù ở hỗn độn thế giới đều có thể rõ ràng có thể thấy được.

Hào quang gắn bó một mảnh, liền ngay cả hỗn độn không gian đều bị bài xích ra. Không chỉ có như thế, thập nhị đô thiên đại trận thiên địa, có tầng tầng mây đen bao phủ, điện thiểm lôi minh, cuồng phong gào thét, mưa to bay tán loạn, phảng phất là vừa vừa hỗn độn sơ khai thiên địa.

Không chỉ có như thế, lại có đạo đạo cầu vồng theo mười hai phương vị vắt ngang mà đến, tại đây phiến

phảng phất hỗn độn sơ khai thiên địa trung hội tụ thành một nam tử vô cùng cao lớn.

Nam tử trong tay cầm thật lớn búa, sừng sững ở trong thiên địa.

Nam tử cứ như vậy lẳng lặng sừng sững ở trong thiên địa, thiên địa ở trước mặt hắn đều tựa hồ trở nên nhỏ bé đứng lên.

Hỗn độn thú nhìn đột nhiên xuất hiện nam tử cao lớn, trong mắt toát ra thật sâu kiêng kị, không còn là hung hãn.

Trong truyền thuyết, mười hai vu tổ hợp lực thi triển thập nhị đô thiên vu tổ đại trận, khả triệu hồi ngưng tụ Bàn Cổ đại đế hóa thân, quả nhiên là thật !

Hạ Vân Kiệt tuy rằng luyện hóa ra mười hai vu tổ phân thân, nhưng là là lần đầu tiên nhìn đến mười hai vu tổ phân thân thi triển thập nhị đô thiên vu tổ đại trận, nhìn đến kia đồ sộ sừng sững trong thiên địa nam tử cao lớn, trong lòng không thể ức chế dâng lên một cỗ sùng bái loại tình cảm, đồng thời có một tia hiểu ra trong lòng đầu mạnh xuất hiện.

Bởi vì ngay tại trận pháp hoàn thành, Bàn Cổ đại đế hóa thân vừa xuất hiện, hắn trong đầu liền đột nhiên hơn một bức tranh vẽ.

Đó là một hỗn độn thế giới cùng trước mắt giống nhau như đúc, một nam tử cao lớn, cầm trong tay búa, một búa một búa đánh xuống.

Mỗi một búa đánh xuống đều mang theo vô thượng đại đạo lực lượng cùng uy nghiêm, hỗn độn không gian tại đây đại đạo lực lượng cùng uy nghiêm dưới, ào ào về vì có tự không gian, tuần hoàn theo nào đó thiên địa pháp

tắc chậm rãi vận chuyển.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1920 : Bàn Cổ đại đế hóa thân

“Ca ca ca!” Trong cơ thể có một tôn vu tổ đỉnh xuất hiện đạo đạo cái khe, sau đó biến thành nhiều điểm tinh thuần vô cùng vu tổ lực, tái sau đó lại nhiều điểm hội tụ cùng một chỗ, một tôn so với phía trước kia tôn còn muốn chắc chắn cao lớn, hùng hậu to lớn vu đỉnh xuất hiện ở trong cơ thể.

Bất tri bất giác, này phân hiểu ra thế nhưng làm cho Hạ Vân Kiệt trọng tố thứ bốn tôn vu đỉnh.

“Sát!” Một đạo tràn ngập uy nghiêm thanh âm theo Bàn Cổ đại đế hóa thân trong miệng uống ra, búa bỗng nhiên xẹt qua thiên địa, đối với hỗn độn thú bổ tới.

“Ngao!” Hỗn độn thú rống giận, hai cái như máu mồm to đồng thời mở ra, đối với búa phun ra mà đi, đồng thời khổng lồ thân mình “Hô” một tiếng đối với Bàn Cổ đại đế hóa thân hung hăng tảo đánh mà đi.

“Oành!” Trận pháp sở ngưng tụ búa cùng hắc bạch nhị khí tên va chạm cùng một chỗ, đồng thời hóa thành nhiều điểm hào quang tán đi, Bàn Cổ đại đế hóa thân ở hỗn độn thú khổng lồ thân mình quét ngang hạ, đồng dạng hóa thành nhiều điểm hào quang tán đi.

“Ngao! Ngao!” Bất quá hỗn độn thú tuy rằng đánh nát trận pháp sở triệu hồi ngưng tụ dựng lên Bàn Cổ đại đế hóa thân, nó chính mình hiển nhiên cũng là ăn đau đến lợi hại, thân mình run nhè nhẹ, mặt trên tầng tầng hỗn độn hơi thở cũng phai nhạt một ít, lộ ra bên trong phiến phiến hắc bạch giao nhau vảy.

“Rống! Lại đến!” Mười hai vu tổ phân thân thân mình hơi hơi lay động hoảng, toàn thân lực lượng phát ra, lại huy

động vu tổ kỳ.

Từng đạo cầu vồng lại theo mười hai cái phương vị ngang mà đến, ngưng tụ ra Bàn Cổ đại đế hóa thân, lại giơ lên búa hướng hỗn độn thú bổ tới.

Hỗn độn thú gặp Bàn Cổ đại đế hóa thân tái hiện, hiển nhiên là vừa sợ vừa giận, liên tục rống giận, lại mở ra hai như máu mồm to, phun ra hắc bạch hai đạo khí tên, khổng lồ thân mình lại hướng Bàn Cổ đại đế hóa thân hung hăng quét ngang mà đi.

“Nghiệt súc còn có bản tôn đâu!” Đúng lúc này, Hạ Vân Kiệt theo hiểu ra bừng tỉnh lại đây, tiến vào thập nhị đô thiên vu tổ đại trận, hai tay nắm minh ngục huyết đao đối với hỗn độn thú khổng lồ thân mình liền hung hăng bổ tới.

Này một đao bổ ra, ẩn ẩn có vài phần Bàn Cổ đại đế khai thiên tịch địa khi khí thế, uy lực so với phía trước lớn không ít.

Huyết sắc vang trời, khí thế như hồng!

Hỗn độn thú cảm nhận được Hạ Vân Kiệt này một đao uy lực thế nhưng đột nhiên trở nên so với phía trước cường đại hơn không ít, trong mắt lóe ra một tia hoảng loạn sắc.

Nhưng Hạ Vân Kiệt một đao bổ ra, thế đi như hồng, mà hỗn độn thú khổng lồ thân mình quét ngang mà ra đồng dạng như thế, lại làm sao còn có biến chiêu cơ hội.

“Thử!” Một đạo lợi vật cắt vỡ này nọ thanh âm ở thập nhị đô thiên vu tổ đại trận vang lên, minh ngục huyết đao cuối cùng chém phá bao phủ ở hỗn độn thú trên người hỗn độn dòng khí, dừng ở nó trên người, ở nó trên người để lại một đạo thật sâu đao ngân, máu tươi phun

dũng.

“Ngao! Ngao! Ngao!” Hỗn độn thú ăn đau, liên tục rống giận, hai đại đầu sỏ buông tha cho Bàn Cổ đại đế hóa thân chuyển hướng về phía Hạ Vân Kiệt.

Nhưng mười hai vu tổ phân thân lại làm sao có thể như nó ý, nổi giận gầm lên một tiếng, Bàn Cổ đại đế hóa thân lại cao cao giơ lên búa hướng nó bổ tới.

Hỗn độn thú thấy thế, đành phải phân một cái đầu sỏ đến đối phó Bàn Cổ đại đế hóa thân.

Kể từ đó, hỗn độn thú hai đầu liền thành hai mặt nghênh địch.

Nguyên bản, hỗn độn thú hai đầu tấn công một cái, còn là ẩn ẩn chiếm thượng phong, nhưng nay một phần khai, đồng thời đối phó tương đương với đã miễn cưỡng tễ thân phó giáo chủ hàng ngũ Hạ Vân Kiệt cùng Bàn Cổ đại đế hóa thân, hơn nữa nay hỗn độn không gian bị thập nhị đô thiên vu tổ đại trận cấp đẩy ra, nó không có địa lợi, nhất thời liền thua chị kém em, rơi xuống hạ phong.

Bất quá này hỗn độn thú thực lực dù sao cường đại vô cùng, lại rất là hung mãnh, Hạ Vân Kiệt cùng Bàn Cổ đại đế hóa thân muốn trấn sát nó, cũng cũng không phải nhất thời nửa khắc sự tình.

Như thế lại chém giết không sai biệt lắm bảy ngày bảy đêm, mười hai vu tổ phân thân thi triển thập nhị đô thiên vu tổ đại trận càng ngày càng thuần thục, lĩnh ngộ cũng càng ngày càng nhiều, Bàn Cổ đại đế hóa thân công kích càng ngày càng có uy lực. Mà Hạ Vân Kiệt vốn là cùng mười hai vu tổ phân thân tâm thần thông suốt, bọn họ ở thi triển thập nhị đô thiên vu tổ đại trận, mỗi nhiều lĩnh ngộ một phần, hắn liền nhiều một phần hiểu ra, mà

cùng Bàn Cổ đại đế hóa thân cùng nhau kề vai chiến đấu, đối Hạ Vân Kiệt dẫn dắt cũng rất lớn, hắn lực công kích đồng dạng cũng càng ngày càng có uy lực.

Cuối cùng, minh ngục huyết đao hạ xuống, một cái màu đen thật lớn đầu tùy theo hạ xuống.

“Ngao! Ngao! Ngao!” Song đầu cự xà hỗn độn thú bị Hạ Vân Kiệt một đao đánh xuống trong đó một cái đầu, nhất thời đau đến ở đại trận nội một trận loạn tảo, khổng lồ thân mình bị bám khủng bố lực phá hoại, ngay cả Hạ Vân Kiệt cùng Bàn Cổ đại đế hóa thân đều phải né tránh ba phần.

Bất quá rất nhanh, làm này trận bệnh tâm thần bốc lên qua đi, kia hai đầu cự xà hỗn độn thú rõ ràng uể oải xuống dưới rất nhiều, sức chiến đấu không còn phục phía trước hung mãnh, ở Hạ Vân Kiệt cùng Bàn Cổ đại đế hóa thân công kích hạ, chỉ có thể kham kham bảo vệ duy nhất một cái đầu, thân mình đã là mình đầy thương tích, thậm chí đuôi đều bị Bàn Cổ đại đế hóa thân búa cấp chém tiếp theo đoạn, đau nó lại là một trận bốc lên.

Sau nó càng phát ra uể oải, hơi thở yếu bớt.

“Đạo huynh, này hỗn độn thú sẽ để lại cho chúng ta luyện tập đi! Thập nhị đô thiên vu tổ đại trận ảo diệu vô cùng, chúng ta mấy ngày nay tiền lời không phải là ít. Cầm con thú này luyện tập không còn gì tốt hơn, hơn nữa nơi này lại là hỗn độn nơi, cũng không dùng lo lắng bị người phát hiện. Xem con thú này đã chịu này trọng thương, đã không thể tái quật khởi cái gì sóng gió đến.” Ngay tại Hạ Vân Kiệt chuẩn bị cùng Bàn Cổ đại đế hóa thân một ngụm làm khí đem này hỗn độn thú hoàn toàn trấn sát khi, có Cộng Công phân thân mở miệng nói.

“Đúng là, đúng là.” Này khác phân thân ào ào đi theo phụ họa.

“Thập nhị đô thiên vu tổ đại trận quả thật vô cùng ảo diệu, này cơ hội khó được, ta đây sẽ không nhiều nhúng tay.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhảy ra đại trận.

Hắn cùng với mười hai vu tổ phân thân vốn là nhất thể, muốn ra vào đại trận tự nhiên dễ dàng, nhưng hỗn độn thú liền khó như lên trời.

Hạ Vân Kiệt nhảy ra đại trận sau, đại trận trong vòng, liền thành Bàn Cổ đại đế hóa thân một mình một người đối phó hỗn độn thú. Kể từ đó, chiến cuộc lại có chút giằng co đứng lên.

Bất quá hỗn độn thú bị thương dù sao quá nặng, khí huyết đang không ngừng xói mòn, sức chiến đấu không những đoạn biến yếu, hơn nữa Bàn Cổ đại đế hóa thân tắc theo mười hai vu tổ phân thân đối đại trận lĩnh ngộ, tắc càng ngày càng hung mãnh.

Này tiêu bỉ dài, hỗn độn thú dần dần liền rơi xuống hạ phong, sớm hay muộn khó thoát khỏi bị trấn sát kết cục.

Bất quá lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra không dám khinh tâm, tuy rằng nhảy ra đại trận, nhưng còn là chặt chẽ chú ý trong trận tình huống.

“Đạo huynh, con thú này thật là lợi hại, muốn trấn sát con thú này cũng không phải nhất thời nửa khắc việc, ngươi không bằng về trước tiên giới, để tránh bên kia không có chúng ta trấn thủ ra ngoài ý muốn.” Cộng Công phân thân gặp Hạ Vân Kiệt chú ý chiến cuộc, lại lần nữa mở miệng nói.

Hạ Vân Kiệt gặp Bàn Cổ đại đế hóa thân thế công càng ngày càng mãnh, mà hỗn độn thú dần dần chỉ có chống đỡ công, nghĩ rằng sự tình hẳn là sẽ không lại có cái gì biến hóa, hơn nữa Tụ Quật châu bên kia không có Thái

Ất kim tiên cấp cường giả trấn thủ cũng quả thật không được, toại gật gật đầu nói:“Cũng tốt, ta đây về trước Tụ Quật châu. Các ngươi tại đây hảo hảo mượn con thú này lĩnh ngộ thập nhị đô thiên vu tổ đại trận, trấn sát con thú này sau, liền tốc đến Tụ Quật châu.”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt lấy năm phiến bất tử thảo lá cây cho mười hai vu tổ phân thân, để ngừa vạn nhất, sau đó liền không hề chần chờ, đạp bước rất nhanh ở hỗn độn thế giới trung đi qua.

Chương 1921 : Khô Lâu sơn quận thành chi thương

Nửa năm sau, Nguyên châu cực bắc nơi, một cái áo xanh nam tử theo hỗn độn nơi đi ra.

Áo xanh nam tử đúng là Hạ Vân Kiệt.

Đứng ở Nguyên châu cực bắc nơi kia phiến hoang vu đại địa, hô hấp tiên giới quen thuộc hơi thở, Hạ Vân Kiệt hồi đầu nhìn liếc mắt một cái kia hỗn hỗn độn độn, vô cùng hỗn loạn vô tự hỗn độn thế giới, nhớ tới mấy năm nay phát sinh quá sự tình, có một loại phảng phất cách một thế hệ mộng ảo cảm giác.

Học một số người, lấy tay véo chính mình cánh tay thịt.

“Ân, có điểm đau, thuyết minh hết thảy sự thật sự.”

Tuy rằng biết rõ khẳng định là thật, Hạ Vân Kiệt còn là rất có điểm mình giải trí gật gật đầu, mình nói thầm một câu, sau đó vô cùng sướng ý ha ha một trận cười to, đạp không rời đi.

……

Bồng Lai tiên đảo, Khô Lâu sơn Bạch Cốt động, nguyên bản chính là thượng cổ tiên gia động thiên phúc địa, chính là sau lại bị tây phương giáo tử y sứ giả Mã Nguyên cấp chiếm đi sau, mới vừa rồi trở nên chướng khí mù mịt, quần ma loạn vũ, một mảnh huyết tinh.

Từ Hạ Vân Kiệt trợ hạ lập trấn sát Mã Nguyên, trước chút năm Hạ Vân Kiệt lại ở long hầu sơn đại bại Bì Na Dạ Già, Văn Thù Quảng Pháp, trấn sát Phùng Mông, trở thành Tụ Quật châu chân chính tiên vương sau, thân là tiên vương trướng hạ tiên quân Hạ Lập, liền chân chính

ở Bồng Lai tiên đảo đứng vững vàng bước chân.

Hắn đem quận thành chuyển qua Bạch Cốt động, chung quanh vùng đã không người dám mơ ước. Này không chỉ có bởi vì Hạ Lập thực lực cường đại, lại có bất tử bất diệt thân, càng bởi vì Hạ Lập sau lưng còn có Hạ Vân Kiệt vị này sát thần. Đương nhiên nếu có người biết Hạ Lập mẫu thân là uy chấn tiên giới Cửu U Tố Âm nữ đế mà nói, vậy càng không ai dám mơ ước Bạch Cốt động.

Hạ Lập kiến thành Bạch Cốt động, dần dần Bạch Cốt động liền khôi phục ngày xưa tiên gia khí phái, không hề chướng khí mù mịt, không hề một mảnh huyết tinh.

Chính là một ngày này, Bạch Cốt động, Khô Lâu quận thành lại một mảnh đống hỗn độn, nơi nơi là tường đổ vách xiêu, thi thể khắp nơi, nồng đậm huyết tinh hơi thở tràn ngập Khô Lâu quận thành, làm cho người ta buồn nôn, làm cho người ta kinh hồn táng đảm.

Một nam tử đản ngực lộ nhũ mập mạp đứng ở một cái thật lớn, dữ tợn đáng sợ song đầu xà, phảng phất ác ma giống nhau nhìn xuống phía dưới đã bị phá hủy vỡ nát, vô cùng thê thảm Khô Lâu quận thành, hắn trên mặt mang theo một chút khoái ý cùng tàn nhẫn cười lạnh. Trong tay kim cương ngỗ đầu ngỗ trọng trọng đặt ở một ánh mắt kiệt ngạo bất khuất nam tử trên lưng, mặc hắn như thế nào giãy dụa cũng không thể đào thoát.

“Bì Na Dạ Già, ngươi cũng dám phá hủy ta Khô Lâu quận thành, giết ta trong thành dân chúng, thiên binh thiên tướng, cho dù ta không làm gì được ngươi, nhà của ta tiên vương biết sau, nhất định không tha cho ngươi!” Bị kim cương ngỗ trấn áp Hạ Lập, nhìn huyết già sơn nhân mã còn tại chung quanh giết chóc, chính mình lại giãy không thể, không khỏi hai mắt đỏ đậm tê quát.

“Nhà ngươi tiên vương, ha ha!” Hạ Lập mà nói thật sâu

đau đớn Bì Na Dạ Già, Bì Na Dạ Già hai mắt đột nhiên trở nên một mảnh huyết sắc, kim cương ngỗ kim quang đại phóng, mạnh đối với Hạ Lập phía sau lưng đánh đi xuống.

Bì Na Dạ Già chính là Thái Ất kim tiên, Hạ Lập cho dù có bất tử bất diệt thân, chung quy bất quá chính là nhất giới kim tiên, có lẽ nay thực lực đã có thể cùng Mã Nguyên miễn cưỡng một trận chiến, nhưng cùng năm đó ở Tây Hải cùng Bì Na Dạ Già Hạ Vân Kiệt so sánh với, còn là kém nhất mảng lớn. Này một kim cương ngỗ đi xuống, nhất thời đánh cho hắn phía sau lưng một mảnh huyết nhục mơ hồ, trong miệng máu tươi cuồng phun mà ra, trong cơ thể hồn phách rung chuyển, phảng phất muốn tán đi bình thường.

Nháy mắt, Hạ Lập đã bị thương đến căn cơ. Cho dù hắn ỷ vào bất tử bất diệt thân, sẽ không tử vong, nhưng muốn khôi phục thương thế, không có mấy vạn thậm chí mấy chục vạn năm căn bản không có khả năng khôi phục.

“Bổn hộ pháp chờ chính là nhà ngươi tiên vương! Hắn nếu dám đến ta huyết già sơn, hẳn phải chết không thể nghi ngờ!” Bì Na Dạ Già mắt thấu khắc cốt hung quang, lạnh giọng nói.

Nói xong, Bì Na Dạ Già dùng kim cương ngỗ trực tiếp xuyên qua Hạ Lập xương quai xanh, đưa hắn nâng lên, cưỡi song đầu cự xà cuồng tiếu rời đi.

“Ngươi lời này có ý tứ gì?” Hạ Lập bất chấp trên người đau nhức, sắc mặt đại biến nói.

“Ha ha! Chờ ngươi đến huyết già sơn liền biết được !” Bì Na Dạ Già tùy ý cười to, trong mắt mang theo vô tận giết chóc.

“Bì Na Dạ Già, ngươi cũng dám dùng ta đến tính kế tiên vương! Tiên vương điện hạ khẳng định sẽ không mắc mưu, mà ngươi lại bởi vì ta, hẳn phải chết không thể nghi ngờ!” Hạ Lập sắc mặt tái biến nói.

“Bản tôn là tây phương giáo hộ pháp, Thái Ất kim tiên, trừ ra nhà ngươi tiên vương, ai có thể nề hà được bản tôn?” Bì Na Dạ Già thần sắc đột nhiên âm lãnh xuống dưới, ôm lấy Hạ Lập xương quai xanh móc hàn mang đại thịnh, Hạ Lập nhất thời cảm thấy từng đợt bị kim đâm đau đớn.

“Ta mẫu thân!” Hạ Lập lộ ra bạch dày đặc răng nanh, tựa như bị thương mãnh thú giống nhau nhìn chằm chằm Bì Na Dạ Già nói.

“Mẫu thân ngươi là ai?” Bì Na Dạ Già trong lòng mạnh chấn động, hỏi.

“Ta mẫu thân là……” Hạ Lập đột nhiên ý thức được chính mình mẫu thân cùng Di Lặc là sinh tử đại địch, chính mình nếu bại lộ thân phận, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi, lập tức lại ngậm miệng lại.

“Mẫu thân ngươi là ai?” Bì Na Dạ Già gặp Hạ Lập nói đến một nửa, đột nhiên ngậm miệng lại, trong lòng có cỗ cực độ bất an, sắc mặt dữ tợn hỏi.

Nhưng Hạ Lập lại nhắm hai mắt lại, có nhỏ máu nước mắt hạ.

“Xin lỗi tiên vương, hy vọng ngươi đừng tới!”

Hạ Lập ở trong lòng yên lặng nhớ kỹ, hắn vốn tưởng lấy chính mình mẫu thân uy hiếp Bì Na Dạ Già, làm cho hắn thả chính mình, khả kết quả là lại phát hiện, thân phận của hắn một khi bại lộ đi ra, bị Di Lặc bắt, ngược lại sẽ làm hắn mẫu thân cũng rơi vào bị động.

“Hảo, ngươi không nói là đi! Vậy chờ nhà ngươi tiên vương đi tìm cái chết đi!” Bì Na Dạ Già sắc mặt càng phát ra dữ tợn nói.

“Ta Hạ Lập thề, ngươi nếu dám đụng đến nhà ta tiên vương, lên trời xuống đất, ta tất giết ngươi!” Hạ Lập đột nhiên mở to mắt, hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm Bì Na Dạ Già, một chữ một chút nói.

“Ha ha, ngươi giết ta! Ngươi cũng xứng nói giết bản tôn!” Bì Na Dạ Già nghe vậy giận dữ mà cười, trong tay kim cương ngỗ đột nhiên thả ra hơn mười cái móc, mỗi một cái móc kia sắc bén móc đều hung hăng câu trụ Hạ Lập, sau đó lại mạnh xả đi ra.

Nhất thời một khối khối thịt bị xả đi ra, từng đạo máu tươi như tên bình thường theo Hạ Lập trên người phun dũng mà ra.

Tụ Quật châu, vừa mới đến Vân Hoành sơn, cao ngồi tiên vương điện ngai vàng phía trên, tiếp kiến các tướng lĩnh, hỏi thăm Tụ Quật châu mấy năm nay tình huống Hạ Vân Kiệt đột nhiên cảm thấy tâm thần không hiểu một trận đau đớn.

Hạ Vân Kiệt sắc mặt không khỏi khẽ biến, ánh mắt đảo qua phía dưới, hỏi:“Hạ Lập ở đâu?”

“Hạ Lập trước đó vài ngày về Khô Lâu quận thành.” Cùng Hạ Lập quan hệ góc thiết Tịch Hàn bước ra khỏi hàng trả lời.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy sắc mặt tái biến, một cỗ nồng đậm bất an trong lòng đầu nổi lên, bỗng nhiên đứng dậy nói:“Khô Lâu quận thành chỉ sợ có biến, bổn vương muốn thân đi một chuyến, Tịch Hàn thiên quân dẫn ngươi bản bộ nhân mã theo sau tới rồi.”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt không đợi mọi người đáp lại, đã hóa hồng hướng Bồng Lai tiên đảo phương hướng mà đi.

Ngay tại Hạ Vân Kiệt hóa hồng hướng Bồng Lai tiên đảo mà đi khi, Cửu U cung, Cửu U Tố Âm nữ đế trong lòng đồng dạng cảm thấy một tia đau đớn.

Cửu U Tố Âm nữ đế tu vi so với Hạ Vân Kiệt cao, hơn nữa mấy chục năm mang thai, nàng cùng Hạ Lập trong lúc đó cảm ứng so với Hạ Vân Kiệt còn mạnh hơn, biết tất là Hạ Lập gặp đau khổ.

Ngọc không mài không thành khí, hắn có bất tử bất diệt thân, trừ phi giáo chủ ra tay, nếu không không người giết được hắn, huống hồ có hắn phụ thân ở, ta cần gì phải lo lắng!

Cửu U Tố Âm nữ đế theo bồ đoàn đứng lên, lại lần nữa ngồi trở lại đi. Cũng không biết là thật vì tốt tốt mài chính mình con trai, còn là ở cùng Hạ Vân Kiệt dỗi, hoặc là hai người đều có.

Bất quá lần nữa ngồi xuống, Cửu U Tố Âm nữ đế tổng cảm giác được tâm thần không yên, cẩn thận cảm ứng một phen, cuối cùng sắc mặt khẽ biến, đứng dậy gọi Thanh Loan, cấp tốc hướng tới Bồng Lai tiên đảo phương hướng mà đi.

Chương 1922 : Huyết già sơn

Bồng Lai tiên đảo, Khô Lâu sơn, Bạch Cốt động, Khô Lâu sơn quận thành.

Một áo xanh nam tử đứng ở chỉ còn lại có đổ nát thê lương Khô Lâu sơn quận thành trung gian, sợi tóc không gió tự động, ngập trời hàn ý theo hắn trên người phát ra, bao phủ này phiến thiên địa, làm cho hàng tỉ sinh vật đảm chiến.

Người này tự nhiên là cấp tốc tới rồi Tụ Quật châu tiên vương Hạ Vân Kiệt.

Tương đối mà nói, Tụ Quật châu cách Bồng Lai tiên đảo càng gần một ít, hơn nữa Hạ Vân Kiệt lại trực tiếp thi triển Đế Giang độn thuật, cho nên sớm Cửu U Tố Âm nữ đế một bước đến Khô Lâu sơn.

Rất nhanh, Hạ Vân Kiệt liền đem trong lòng sát ý thu liễm đứng lên, tay trình long trảo, hướng tới nơi xa một vị kim tiên đang chuẩn bị tránh né một trảo, kia kim tiên liền bị hắn cách không thu lấy mà đến.

“Ngươi chớ sợ hãi, ngô là Tụ Quật châu tiên vương, là ai đến tấn công ta Khô Lâu quận? Các ngươi tiên quân Hạ Lập lại ở nơi nào?” Hạ Vân Kiệt nhìn trong mắt toát ra vạn phần hoảng sợ sắc kim tiên, thanh âm bình tĩnh hỏi.

“Tiểu nhân Khô Lâu quận thành uy viễn thiên tướng Lô Chính Lượng bái kiến tiên vương điện hạ! Còn thỉnh tiên vương điện hạ nhất định phải cứu cứu nhà ta tiên quân.” Người nọ vừa nghe nói trước mắt người này đó là danh chấn tiên giới Tụ Quật châu tiên vương, nhất thời kinh hỉ rơi lệ, liên tục đối với Hạ Vân Kiệt dập đầu nói.

“Ngươi chớ vội, Hạ Lập là bổn vương trướng hạ tiên quân, bất luận kẻ nào dám động hắn, bổn vương tất tru chi, ngươi thả hảo hảo nói tới, đến tột cùng là người phương nào gây nên, Hạ Lập lúc này lại thân ở phương nào?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Hồi tiên vương điện hạ, hủy ta Khô Lâu quận thành chính là tây phương giáo hộ pháp, huyết già sơn Bì Na Dạ Già. Hạ Lập tiên quân không phải đối thủ của hắn, nay đã bị hắn bắt đi.” Lô Chính Lượng vẻ mặt bi phẫn trả lời.

“Tây phương giáo! Bì Na Dạ Già! Hảo, hảo! Không dám đụng đến ta tiên vương thành, nhưng thật ra đem chủ ý đánh tới nơi này, quả nhiên là âm hiểm hạng người! Bất quá, cho dù ngươi huyết già sơn là đầm rồng hang hổ, bổn vương hôm nay cũng phải muốn giết ngươi cái thi hoành khắp nơi!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy sắc mặt đột nhiên lạnh như băng xuống dưới, trong mắt sát khí phụt ra.

Hắn nay loại nào nhân vật, lại sao lại nhìn không ra tây phương giáo chân chính túy ông ý là ở hắn trên người? Hiện tại hắn nếu sát hướng huyết già sơn, chỉ sợ cùng đợi hắn tuyệt không chỉ Bì Na Dạ Già một người.

Nhưng hắn có thể lùi bước sao?

Đừng nói Hạ Lập là hắn con trai, cho dù chính là hắn thủ hạ một gã đại tướng, hắn cũng đoạn không bỏ chi không để ý đạo lý!

“Quá mấy ngày, Tịch Hàn thiên quân đem dẫn đại quân tiến đến, ngươi truyền bổn vương chi mệnh cho hắn, làm cho hắn quét ngang Khô Lâu sơn vùng sở hữu tây phương giáo thế lực!” Hạ Vân Kiệt lạnh giọng hạ đạo mệnh lệnh, sau đó hóa hồng mà đi.

Phương hướng đúng là huyết già sơn!

Hạ Vân Kiệt rời đi không có bao nhiêu thời gian, một chích Thanh Loan phi lâm Khô Lâu quận thành, gặp nơi này phía dưới một mảnh bi thảm cảnh tượng, Thanh Loan phía trên Cửu U Tố Âm nữ đế sắc mặt lạnh như băng đạp hạ thành đi.

“Huyết già sơn! Bì Na Dạ Già!” Cửu U Tố Âm nữ đế được đến tin tức sau, hai tròng mắt đột nhiên rụt đứng lên, trong mắt lộ ra nồng đậm sát khí còn có một chút lo lắng.

Hạ Vân Kiệt nhìn ra được đến tây phương giáo dụng tâm hiểm ác, Cửu U Tố Âm nữ đế lại há có thể nhìn không ra đến?

Một đạo bén nhọn cầm lệ thanh ở bạch cốt sơn trên không vang lên, Cửu U Tố Âm nữ đế cưỡi Thanh Loan cấp tốc hướng huyết già sơn mà đi.

Huyết già sơn, dưới ánh mặt trời, sơn sắc như máu, cao cao ngất đứng ở Tây Hải Phượng Lân châu tây nam mặt Đa Lạc quận.

Trong núi, một cỗ cỗ sát khí phóng lên cao, chung quanh có thể thấy được tuần tra người, người người thần sắc ngưng trọng, ánh mắt lạnh như băng.

Trong núi, một tòa nơi nơi điêu khắc dâm hoan hình vẽ thật lớn cung điện trung, một vị gầy gò, mặc màu xám đạo bào, búi tóc cao thúc đạo sĩ đồ sộ cao tọa.

Đạo sĩ tả phía dưới, thủ vị ngồi một vị mặc màu vàng đạo bào, đầu nhỏ, thân mình khung xương rộng thùng thình nam tử.

Này nam tử sau lưng ẩn ẩn có thanh hoàng xích hắc

bạch ngũ đạo quang hoa phóng lên cao, cho nhau chiếu rọi, năm đạo quang hoa trung, ẩn hiện nhật nguyệt tinh thành, nói không nên lời huyền ảo, đúng là tây phương giáo Khổng Tước Minh Vương Khổng Tuyên.

Lần lượt Khổng Tước Minh Vương ngồi là Bì Na Dạ Già.

Kia đạo sĩ bên phải biên, theo thứ tự ngồi rõ ràng là thượng cổ Xiển giáo mười hai kim tiên Từ Hàng đạo cô, Phổ Hiền chân nhân và Văn Thù Quảng Pháp tôn giả.

“Lần trước bởi vì tôn hầu tử nhúng tay, bổn vương mới không có thể bắt kia Hạ Vân Kiệt. Nay Tôn hầu tử bế quan chưa ra, lượng kia Hạ Vân Kiệt tái lợi hại, có chúng ta mấy người cũng đã là đủ, làm sao cần làm phiền Nhiên Đăng phó giáo chủ đại giá?” Khổng Tước Minh Vương nhìn cao cao ghế trên đạo sĩ, không cho là đúng nói.

Nguyên lai này đạo sĩ rõ ràng đó là tây phương giáo linh thứu sơn Nhiên Đăng phó giáo chủ.

“Minh Vương có ngũ sắc thần quang, lượng Hạ Vân Kiệt tái lợi hại cũng là trốn không thoát Minh Vương bàn tay. Nhưng kẻ này nhiều mặt tổn thất ta tây phương giáo mặt, lần này chúng ta thiết hạ này kế vốn là khó tránh khỏi lạc dân số thật, nếu không những có thể đem hắn bắt, kia đối ta tây phương giáo uy vọng chính là một cái không nhỏ đả kích. Cho nên này chuyến, chỉ có thể thành công không thể thất bại. Đương nhiên là có Minh Vương cùng các vị hộ pháp tôn giả ở, khẳng định không cần phải lão phu ra tay, lão phu đơn giản cũng liền phòng cái vạn nhất mà thôi.” Nhiên Đăng phó giáo chủ vỗ về râu bạc trắng nói, nhìn về phía Khổng Tước Minh Vương ánh mắt hơi hơi mang theo một tia không vui sắc.

Khổng Tước Minh Vương đến từ Tiệt giáo, mà hắn

Nhiên Đăng còn lại là đến từ Xiển giáo, ở thượng cổ đại chiến khi, hai người là đối thủ một mất một còn.

Gặp Nhiên Đăng này đến rõ ràng là mơ ước Hạ Vân Kiệt trên người pháp bảo, sợ Từ Hàng đạo cô ba người áp không được hắn Khổng Tước Minh Vương, cho nên tự mình tiến đến tọa trấn, chính là ngoài miệng lại nói giống như vì tây phương giáo bình thường, điều này làm cho Khổng Tước Minh Vương rất là khinh thường.

Bất quá Nhiên Đăng là tây phương giáo phó giáo chủ, pháp lực đạo hạnh đều so với hắn cao thâm, kia Từ Hàng đạo cô ba người lại cùng hắn cùng ra Xiển giáo, bốn người vì ở tây phương giáo giữ lấy nhỏ nhoi, xưa nay ôm đoàn, cùng tiến cùng lui, cho dù Khổng Tước Minh Vương cũng không dám quá mức đắc tội Nhiên Đăng lão nhân.

“Thì ra là thế, Nhiên Đăng phó giáo chủ có tâm.” Khổng Tước Minh Vương ngôn ngoại có chuyện nói một câu, liền ngậm miệng lại, không hề tự thảo mất mặt.

Nhiên Đăng tuy rằng biết Khổng Tước Minh Vương ngôn ngoại có chuyện, bất quá hắn xưa nay tâm phủ thâm trầm, tự nhiên sẽ không hiển lộ ra nội tâm bất mãn, mà là cười nhẹ, nhìn về phía Bì Na Dạ Già hỏi:“Dạ Già hộ pháp, này tranh khả thuận lợi?”

“Hồi phó giáo chủ, này chuyến thật là thuận lợi.” Bì Na Dạ Già đứng dậy cung kính trả lời.

“Như thế rất tốt, chúng ta đây liền tĩnh chờ Hạ Vân Kiệt đã đến.” Nhiên Đăng nghe vậy hơi hơi gật đầu nói.

“Phó giáo chủ lời nói thật là, chính là ta đổ có chút lo lắng kia Hạ Lập lai lịch. Hắn có bất tử bất diệt thân, hiển nhiên lai lịch không có khả năng đơn giản như vậy, hơn nữa ta trấn áp khi, hắn cũng nhắc tới hắn mẫu thân, xem

như vậy, hắn mẫu thân tựa hồ rất là lợi hại, chính là hắn không chịu lộ ra là ai.” Bì Na Dạ Già do dự hạ, nói ra trong lòng bất an.

“Dạ Già hộ pháp gì nhu lo lắng này, có lão sư ở, mặc kia Hạ Lập có cái gì lai lịch, có năng lực nhấc lên cái gì sóng gió? Chúng ta nhưng thật ra hẳn là lo lắng kia Hạ Vân Kiệt có thể hay không đến huyết già sơn muốn người. Nói vậy kia Hạ Vân Kiệt khẳng định có thể nhìn thấu chúng ta dụng tâm.” Từ Hàng đạo cô đại mi hơi nhíu nói.

Nhiên Đăng trước kia ở Xiển giáo thân phận cũng rất siêu nhiên, cho dù Từ Hàng đạo cô các kim tiên cũng bị hắn không ít chỉ điểm, cho nên sẽ có lão sư nhất xưng.

Chương 1923 : Giết lên huyết già sơn

“Từ Hàng tôn giả nói được là, có phó giáo chủ tại đây, mặc kia Hạ Lập cái gì lai lịch, cũng không tế cho sự.” Bì Na Dạ Già nghe vậy gật gật đầu, cũng âm thầm cảm thấy chính mình lo lắng quá mức. Mặc Hạ Lập cái gì lai lịch, tổng cũng không khả năng so với Nhiên Đăng còn muốn lợi hại.

“Về phần Hạ Vân Kiệt, Từ Hàng tôn giả nhưng thật ra đừng lo. Kẻ này nhất hung mãnh bất khuất, lại to gan lớn mật, tất chịu không nổi kích thích, tất sẽ ỷ vào chính mình có bất tử bất diệt thân, tiến đến cứu Hạ Lập.” Theo sát sau Bì Na Dạ Già dùng thập phần khẳng định khẩu khí nói.

“Đúng vậy, người này tính cách nhất bao che khuyết điểm, tất nhiên sẽ tự mình tiến đến. Lại nói tiếp năm đó long hầu sơn một trận chiến đó là bởi vì Hạ Lập dựng lên, có thể thấy được Hạ Vân Kiệt cũng thật là coi trọng Hạ Lập.” Văn Thù Quảng Pháp tôn giả đi theo gật đầu phù hợp nói.

Chính là nói đến long hầu sơn một trận chiến khi, Văn Thù Quảng Pháp tôn giả khóe miệng nhịn không được co rúm một chút, mắt ở chỗ sâu trong lóe ra một chút khắc cốt thù hận cùng một tia như thế nào cũng áp chế không được kiêng kị.

Nhiều một trăm năm trước long hầu sơn một trận chiến, hắn cùng với Bì Na Dạ Già còn có Phùng Mông ba người hợp lực đối phó Hạ Vân Kiệt, cuối cùng lại lạc hắn cùng Bì Na Dạ Già bỏ chạy, Phùng Mông bị trấn sát.

Trận chiến ấy sau, vẫn thập phần yêu quý chính mình thanh danh Văn Thù Quảng Pháp tôn giả nhất thời thanh

danh quét rác! Bị hắn dẫn vì suốt đời sỉ nhục!

“Nghe ngươi như vậy vừa nói, ta còn thật muốn kiến thức kiến thức người này.” Vẫn không có ra tiếng Phổ Hiền chân nhân nghe vậy mắt lộ ra một tia hứng thú sắc nói.

Phổ Hiền chân nhân lời này vừa mới nói xong, huyết già sơn đột nhiên cảnh báo vang lớn.

“Không nghĩ tới người này tới nhanh như vậy!” Mọi người tất cả đều đứng lên, trong mắt lộ ra một chút kinh ngạc, theo sát sau liền chuyển thành nồng đậm sát ý. Chỉ có Nhiên Đăng như trước ngồi xếp bằng ngai vàng phía trên, hắn ở thượng cổ thời đại chính là pháp lực cao cường hạng người, trong Xiển giáo siêu nhiên nhân vật, nay lại vị cư tây phương giáo phó giáo chủ vị, này tranh đến đơn giản là phòng một cái vạn nhất, còn có giúp Từ Hàng ba người chống đỡ một chút trường hợp, miễn cho bị Khổng Tước Minh Vương cấp đè ép một đầu, kết quả là cái gì ưu việt cũng chưa vớt đến, cho nên mặc dù có chút ngoài ý muốn Hạ Vân Kiệt đã đến, cũng là sẽ không theo Từ Hàng đám người giống nhau đứng dậy xuất chiến.

“Bì Na Dạ Già ở đâu? Tốc tốc đi ra nhận lấy cái chết!” Mọi người vừa mới đứng lên, ngoài điện liền truyền đến như cuồn cuộn tiếng sấm gầm lên.

“Kẻ này khinh người quá đáng!” Bì Na Dạ Già gặp Hạ Vân Kiệt há mồm đã kêu hắn đi ra ngoài chịu chết, không khỏi giận dữ, trong mắt lộ hung quang, nâng lên kim cương ngỗ liền chuẩn bị đi ra ngoài.

Chính là chân vừa mới vừa nâng lên, nhưng lại thả xuống dưới, mà là quay đầu nhìn về phía Khổng Tước Minh Vương đám người.

Khổng Tước Minh Vương gặp Bì Na Dạ Già nhìn phía chính mình đám người, làm sao không rõ hắn giận về giận, trong lòng thật sự còn là sợ cực Hạ Vân Kiệt, chính mình đám người không ra mặt, hắn là tuyệt đối không dám một mình đối mặt Hạ Vân Kiệt minh ngục huyết đao.

“Chúng ta đều đi ra đi gặp gặp kẻ này đi! Dù sao lần trước, chúng ta tây phương giáo đã tam đánh nhất quá, cũng không để ý nhiều đến một lần.” Khổng Tước Minh Vương nói, trong mắt lóe ra một tia khinh miệt sắc.

Bì Na Dạ Già và Văn Thù Quảng Pháp tôn giả nghe vậy mắt ở chỗ sâu trong đều lóe ra một tia thẹn thùng tức giận sắc, nhưng cuối cùng còn là cái gì cũng chưa nói, đi theo Khổng Tước Minh Vương đi ra đại điện.

Ra đại điện, mọi người lập tức liền nhìn đến một cái áo xanh đồ sộ đạp không mà đứng, trong tay trì một huyết đao, chính chỉ phía xa huyết già sơn, nhưng thật ra không có trực tiếp sấm sơn.

“Hạ Vân Kiệt, ngươi tới ta tây phương giáo huyết già sơn làm gì? Hay là thực đã cho ta tây phương giáo sợ ngươi bất thành?” Bì Na Dạ Già đạp không mà lên, dao đối Hạ Vân Kiệt lớn tiếng chất vấn nói.

“Bì Na Dạ Già ngươi này rất sợ chết, lại âm hiểm ác độc dối trá tiểu nhân! Ngươi tấn công ta thiên đình Khô Lâu quận thành, bắt đi ta trướng hạ tiên quân Hạ Lập, ngược lại còn muốn hỏi bổn vương vì sao đến ngươi huyết già sơn sao? Bổn vương nói cho ngươi, hiện tại ngươi lập tức đem bổn vương trướng hạ tiên quân Hạ Lập thả, cũng tự phế hai tay, bổn vương có lẽ có thể suy nghĩ tha cho ngươi một mạng chó, nếu không hôm nay tất trấn sát ngươi!” Hạ Vân Kiệt sắc mặt lạnh lẽo quát.

“Ha ha, Hạ Vân Kiệt, năm đó ở long hầu sơn, ngươi có

tam đại phân thân tương trợ, lại có Tôn Ngộ Không cùng ngươi chỗ dựa, bổn hộ pháp nề hà ngươi không thể. Nhưng hôm nay, ngươi độc thân tiến đến, cũng không Tôn Ngộ Không cùng ngươi chỗ dựa, cũng dám đến ta huyết già sơn kêu gào, hay là thực đã cho ta tây phương giáo không người có thể trấn sát ngươi sao? Ngươi thả hồi đầu nhìn xem, ngươi phía sau có ai? Ha ha!" Bì Na Dạ Già nếm qua một lần mệt, vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt khi, thần niệm sớm đã nhìn quét quá huyết già sơn phạm vi mấy chục vạn dặm địa vực, gặp Hạ Vân Kiệt là độc thân tiến đến, biết hắn tới vội vàng, này khác phân thân còn có thủ hạ đều không kịp mang đến, không khỏi hoàn toàn buông trong lòng, đối với Hạ Vân Kiệt bừa bãi cười to, nhìn hắn ánh mắt phảng phất đối đợi mổ cừu non giống nhau.

Hạ Vân Kiệt ánh mắt sau này hơi hơi đảo qua, liền thấy được Từ Hàng đạo cô, Phổ Hiền chân nhân và Văn Thù Quảng Pháp tôn giả, xa hơn một ít còn đứng Khổng Tước Minh Vương.

Khổng Tước Minh Vương ngũ sắc thần quang tuy rằng được xưng có thể xoát tẫn vạn vật, nhưng xoát là một chuyện, xoát vào ngũ sắc thần quang trung có thể hay không trấn áp lại là mặt khác một hồi sự.

Cái này giống miệng người giống nhau, có thể ăn vào các loại thức ăn, khả vào bụng, có thể hay không tiêu hóa kia cũng không nhất định.

Giống Tôn Ngộ Không bực này đạo hạnh đã cùng hắn gần, lại tu thành bất tử bất diệt thân, cho dù Khổng Tước Minh Vương đem hắn xoát đi vào, bởi vì không thể dùng ngũ sắc thần quang giảo sát hắn, nhiều nhất cũng chỉ là tạm thời vây khốn hắn, cuối cùng còn là cầm hắn không có biện pháp, còn là thả hắn ra, nếu không một khi Tôn Ngộ Không ở ngũ sắc thần quang làm ầm ĩ khai, một lúc sau, bị thương không chừng ngược lại là Khổng Tước

Minh Vương.

Thượng cổ đại chiến, Khổng Tước Minh Vương thậm chí lấy ngũ sắc thần quang đem Chuẩn Đề cấp quét đi vào, nhưng Chuẩn Đề dễ dàng liền giãy mà ra, ngược lại bắt hắn trấn áp, làm cho hắn ngay cả cơ hội đào tẩu đều không có. Nếu không lấy hắn tốc độ, nếu không cho Chuẩn Đề gần người, còn là có vài phần đào thoát hy vọng.

Hạ Vân Kiệt bởi vì tu luyện thời gian duyên cớ, khả năng luận tu vi đạo hạnh ở Khổng Tước Minh Vương thoạt nhìn, hẳn là còn kém cỏi Tôn Ngộ Không một bậc, nhưng Hạ Vân Kiệt đồng dạng tu có bất tử bất diệt thân, cho nên Khổng Tước Minh Vương tuy rằng có thể đem Hạ Vân Kiệt xoát tiến ngũ sắc thần quang, đồng dạng cũng giảo sát hắn không được. Lấy Hạ Vân Kiệt hung tính, nếu toàn lực làm ầm ĩ khai, cho dù Khổng Tước Minh Vương cũng có chút ăn không tiêu, cho nên tốt nhất biện pháp, chớ quá cho Từ Hàng đạo cô đám người trước đem Hạ Vân Kiệt cấp háo da tô lực tẫn khi, hắn lại ra tay đưa hắn xoát nhập ngũ sắc thần quang.

Khi đó Hạ Vân Kiệt tái không có lực lượng ép buộc, hắn liền có thể áp hắn đi tu di sơn hoặc là Linh sơn, thỉnh hai vị giáo chủ ra mặt, hoặc giết hoặc hoàn toàn hàng phục.

Cho nên năm người, tuy rằng lấy Khổng Tước Minh Vương thực lực tối cường, nhưng hắn ngược lại đứng ở tối bên ngoài.

“Khổng Tước Minh Vương nói như thế nào năm đó ngươi cũng từng bái ở Thông Thiên giáo chủ môn hạ. Thông Thiên giáo chủ loại nào người đỉnh thiên lập địa, quang minh chính đại, ngươi sao không học được nửa điểm? Ngược lại đi bực này âm hiểm tiểu nhân chi đạo.” Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái đảo qua đi, tự nhiên đã hoàn toàn hiểu được bọn họ dụng tâm, cười lạnh trào

phúng nói.

“Hạ tiên vương ngươi tuy rằng lợi hại, nhưng lần này ngươi chui đầu vô lưới, mặc kệ bổn vương là hiện tại ra tay còn là chờ ngươi kiệt lực sau ra tay, ngươi đều đã nhất định khó thoát khỏi một kiếp!” Khổng Tước Minh Vương nghe vậy trong mắt lóe ra một tia ảm đạm sắc, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt một điểm cũng không căm tức nói. Tương phản, bởi vì Hạ Vân Kiệt này lời nói, hắn nhìn hắn tựa hồ thuận mắt không ít.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1924 : Một đao chém chết

“Mặc kệ hay không có thể tránh được này một kiếp, bổn vương làm việc cho tới bây giờ là không thẹn với lòng! Không giống các ngươi, lại nghĩ trấn áp bổn vương, lại không dám quang minh chính đại đi tấn công ta tiên vương thành, ngược lại chơi bực này ti bỉ thủ đoạn.” Hạ Vân Kiệt cười lạnh nói.

“Thắng vương bại khấu! Hạ tiên vương hiện tại nói được tái chính nghĩa lẫm nhiên lại có gì dùng? Chờ chúng ta trấn áp ngươi, ngươi xem Ngọc Đế là tới cứu ngươi còn là không đến cứu ngươi? Chỉ sợ đến lúc đó còn muốn lạc cái chỉ sính cái dũng của thất phu bêu danh. Ta nếu là ngươi, liền kẻ thức thời trang tuấn kiệt, hiện tại liền đầu thành ta tây phương giáo.” Từ Hàng đạo cô nhìn Hạ Vân Kiệt, nói, mắt đẹp trung lóe nhiều điểm tia sáng kỳ dị.

“Từ Hàng tôn giả, biệt lai vô dạng a?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nhìn về phía Từ Hàng đạo cô, cười nhẹ nói, giống như nhiều năm không gặp mặt bằng hữu bình thường.

“Tố bản tôn giả mắt vụng về, hay là tiên vương cùng ta từng nhận thức sao?” Từ Hàng đạo cô nhìn Hạ Vân Kiệt trên mặt thản nhiên mỉm cười, phương tâm không hiểu cảm thấy khẽ run lên. Phía trước nàng nhìn thấy Hạ Vân Kiệt khi liền không hiểu cảm thấy một chút giống như đã từng quen biết thân thiết cảm.

“Từ Hàng tôn giả còn là quý nhân hay quên sự, năm đó ở Hỏa Vân sơn ngươi muốn cường thu Hồng Hài Nhi làm đồ đệ, chúng ta còn đã giao thủ đâu? Như thế nào nay, ngươi lại nghĩ cường thu bổn vương nhập giáo sao?” Hạ Vân Kiệt mặt mang trào phúng sắc nói.

“Nguyên lai là ngươi! Trách không được bản tôn giả nhìn

ngươi có chút nhìn quen mắt!” Từ Hàng đạo cô nghe vậy hoàn toàn hiểu ra nói, chính là theo sát sau nàng trong lòng dâng lên càng nhiều mối nghi ngờ, bởi vì theo lý mà nói, nếu Hạ Vân Kiệt là người lần trước phá hư nàng chuyện tốt, nàng hẳn là không có kia lũ thân thiết cảm.

Từ Hàng đạo cô tự nhiên không biết, Hạ Vân Kiệt trong cơ thể có một gốc cây tiên thiên dương liễu thụ, cùng nàng trong tay ngọc tịnh trong bình dương liễu chi là nhất thể.

Nàng nhiều năm chịu dương liễu chi tiên thiên mộc khí dễ chịu, đối trước mắt vị này trong cơ thể trồng tiên thiên dương liễu thụ Hạ tiên vương tự nhiên có một cỗ thân thiết cảm.

“Ha ha! Xem ra tôn giả đối bổn vương ấn tượng rất sâu a!” Hạ Vân Kiệt ngửa mặt lên trời bừa bãi cười to, chút không có thân hãm hiểm cảnh kinh hoảng.

Từ Hàng đạo cô nghe vậy kia đoan trang xinh đẹp khuôn mặt không hiểu nổi lên một chút đỏ ửng, bất quá đảo mắt biến mất, thay vào đó là lạnh như băng, nói:“Bản tôn giả tự nhiên đối tiên vương ấn tượng rất sâu, kia một lần tiên vương nhưng là lừa đi rồi bản tôn giả không ít tiên thiên cam lâm a!”

“Chính là tiên thiên cam lâm lại bị cho là cái gì, tôn giả nếu khẳng quy hàng bổn vương, ngươi muốn bao nhiêu bổn vương liền cho ngươi bao nhiêu.” Hạ Vân Kiệt nhìn Từ Hàng đạo cô nghiền ngẫm cười nói.

“Làm càn! Thế nhưng ngay cả Từ Hàng tôn giả đều dám đùa giỡn?” Bì Na Dạ Già đi là hoan hỷ song tu một đạo, xưa nay đối Từ Hàng đạo cô thèm nhỏ dãi ba thước, gặp Hạ Vân Kiệt cũng dám trước nhiều người như vậy mặt đùa giỡn Từ Hàng đạo cô, không khỏi ghen ghét dữ

dội, rốt cuộc nhịn không được tiến lên trước một bước, kim cương ngỗ đối với Hạ Vân Kiệt nhất chỉ, sắc mặt dữ tợn phẫn nộ quát

“Bổn vương cùng Từ Hàng tôn giả nói chuyện, lại làm sao luân được đến ngươi này rất sợ chết tên xen mồm, quả thực là tìm chết!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cũng không quay đầu lại đưa tay cổ tay vừa chuyển, minh ngục huyết đao đối với Bì Na Dạ Già bổ tới.

“Tiểu tử chớ có càn rỡ!” Bì Na Dạ Già gặp Hạ Vân Kiệt cũng dám như thế vũ nhục coi rẻ hắn, không khỏi tức giận đến cả người thịt mỡ đẩu cái không ngừng, trong tay kim cương ngỗ hào quang nở rộ, hướng hắn cắt tới minh ngục huyết đao nghênh đi.

Gặp Bì Na Dạ Già bị chính mình hoàn toàn chọc giận, ra tay cùng chính mình đánh bừa, mà người khác lại thờ ơ, hiển nhiên là nghĩ trước bàng quan một hai, thăm dò hắn đại khái chi tiết lại ra tay, Hạ Vân Kiệt khóe miệng không khỏi gợi lên một chút cười lạnh.

Nếu là đổi thành long hầu sơn một trận chiến, Từ Hàng đám người này cử hiển nhiên là sáng suốt cử chỉ, nhưng lúc này đây, bọn họ lại nhất định tính sai.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt hiện tại đã là Thái Ất kim tiên trung kỳ cảnh giới, so với bọn họ cao một cảnh giới.

“Bổn vương càn rỡ lại như thế nào?” Làm kim cương ngỗ cùng minh ngục huyết đao sắp đụng tới cùng nhau khi, Hạ Vân Kiệt đột nhiên hồi đầu, minh ngục huyết đao thế nhưng đột nhiên cùng kim cương ngỗ sáp vai mà qua, tốc độ đột nhiên tăng vọt, huyết sắc hào quang đại phóng, một cỗ làm cho Bì Na Dạ Già cảm thấy tâm hồn run run khủng bố hơi thở cùng uy nghiêm nháy mắt theo đao phong hướng hắn thổi quét mà đi.

Bì Na Dạ Già sắc mặt đại biến, cả người cấp tốc trở về bay ngược.

“Không tốt!” Từ Hàng đạo cô ba người còn có Khổng Tước Minh Vương cảm giác được Hạ Vân Kiệt đột nhiên tăng vọt khí thế cùng uy nghiêm, tất cả đều sắc mặt đại biến.

Từ Hàng đạo cô đã một tay cầm kiếm, một tay cầm tiên thiên dương liễu chi, cưỡi kim mao hống sát hướng Hạ Vân Kiệt.

Văn Thù Quảng Pháp tôn giả cầm kiếm thúc giục thanh mao sư tử đồng dạng cấp tốc hướng Hạ Vân Kiệt sát đi.

Phổ Hiền chân nhân thậm chí đều không kịp thúc giục bạch tượng, mà là trực tiếp lấy ra một tam phẩm đài sen, đối với Hạ Vân Kiệt tiện lợi đầu ném tới.

Khổng Tước Minh Vương sau lưng ngũ sắc thần quang phóng lên cao, đối với Hạ Vân Kiệt phương hướng liền xoát đi xuống.

Bốn người cơ hồ đồng thời ra tay, đều là vì cản trở Hạ Vân Kiệt.

Chính là cao thủ so chiêu lại khởi dung có một chút sai lầm, huống chi Hạ Vân Kiệt nay cảnh giới đã so với bọn họ cao một cái cảnh giới, mà còn có Đế Giang độn thuật.

Chờ bọn họ phát hiện khi, lại làm sao còn kịp cản trở?

“Cấp bổn vương đi tìm chết!” Hạ Vân Kiệt nổi giận gầm lên một tiếng, thân mình tính cả minh ngục huyết đao như điện bàn hướng Bì Na Dạ Già giết đi, đem ý đồ chặn lại hắn công kích tất cả đều để qua phía sau.

Một thanh huyết đao ở Bì Na Dạ Già trong mắt không ngừng phóng đại, đem hắn một đôi con mắt toàn bộ ánh thành một mảnh huyết sắc.

“Không!” Bì Na Dạ Già lớn tiếng quát to, hai loại mạnh trợn to, tràn ngập không cam lòng!

Đúng vậy, Bì Na Dạ Già không cam lòng! Bởi vì hắn là một vị Thái Ất kim tiên, hắn cho tới bây giờ không nghĩ tới chính mình sẽ chết, mà còn là chết ở một vị thiên đình quan viên ba trăm năm trước còn chính là một vị kim tiên trong tay!

Đáng tiếc, Bì Na Dạ Già không những cam tâm, đúng là vẫn còn trốn không thoát này một kiếp!

Huyết đao theo đỉnh đầu của hắn hạ xuống, xẹt qua mi tâm, xẹt qua thân thể hắn.

“Oanh!” Một tiếng, Bì Na Dạ Già sao chịu được so với kim cương đều phải cứng rắn Thái Ất kim tiên thân, bị một đao chém thành hai nửa.

Máu tươi bỏ ra, thi thể hai nửa hạ xuống, nhưng Hạ Vân Kiệt hiển nhiên không nghĩ như vậy từ bỏ, mi tâm đột nhiên mở thứ ba chích mắt, bắn ra một đạo huyết quang, thổi quét hướng kia tát lạc máu tươi cùng thi thể.

“Tặc tử, ngươi dám!” Tứ đại Thái Ất kim tiên, gặp Hạ Vân Kiệt một đao phách giết Bì Na Dạ Già sau, thế nhưng còn muốn ngay cả hắn thi thể đều phải thu đi, tất cả đều giận hai mắt đỏ đậm, ào ào rống giận.

Phải biết rằng Thái Ất kim tiên thân mình nhưng là thiên địa chí bảo.

Năm đó Phùng Mông liền từng dùng Hậu Nghệ thân thể tài bồi ra một gốc tiên thiên bàn đào thụ, đương nhiên Bì

Na Dạ Già xa không thể cùng vu tổ Hậu Nghệ so sánh với, nhưng là hơn xa thiên địa gian rất nhiều bảo bối.

“Bổn vương có gì không dám ?” Huyết quang đem rơi máu tươi cùng thi thể nhất khỏa một quyển, đột nhiên thu hồi thứ ba chích trong mắt, mà cơ hồ đồng thời Hạ Vân Kiệt gầm lên một tiếng, đột nhiên xoay người, minh ngục huyết đao nhảy lên không mà đi.

Đao ảnh tầng tầng!

Minh ngục huyết đao liên tục phách khảm, dừng ở Từ Hàng đạo cô đám người công sát mà đến thần binh pháp bảo phía trên.

“Thương thương thương!” Trong thiên địa phát ra kinh động thiên địa kim thiết giao kích tiếng động, tuôn ra bao quanh chói mắt quang mang, va chạm mà sinh ra thật lớn lực đánh vào hướng bốn phía phóng đi, thậm chí đem huyết già sơn rất nhiều đỉnh núi đều cấp san thành bình địa.

Một cỗ huyết sắc nảy lên Từ Hàng đạo cô ba người khuôn mặt, trong cổ họng phát ra một buồn thanh, liên tục lui về phía sau, mà Hạ Vân Kiệt thì tại liên tục phách khảm sau, ở ngũ sắc thần quang hạ xuống phía trước, mượn lực lui về phía sau, tránh khỏi ngũ sắc thần quang.

Chương 1925 : Chiến Nhiên Đăng

“Thái Ất kim tiên trung kỳ! Ngươi thế nhưng đã đột phá đến Thái Ất kim tiên trung kỳ cảnh giới!” Từ Hàng đạo cô ba người bật thốt lên kinh hô, trong mắt toát ra vô cùng kinh hãi cùng vẻ mặt ngưng trọng, sắc mặt trở nên cực kì khó coi, không còn có nửa điểm phía trước bắt cá trong rọ tự tin cùng bừa bãi.

Bọn họ tuy rằng đều là lợi hại sơ kì Thái Ất kim tiên, chỉ kém một bước có thể đột phá đến Thái Ất kim tiên trung kỳ, mà Hạ Vân Kiệt hiển nhiên chính là vừa mới đột phá Thái Ất kim tiên trung kỳ không lâu, nhưng hai người dù sao kém một cái tiểu cảnh giới, hơn nữa Hạ Vân Kiệt có bất tử bất diệt thân.

Nếu không phải có Khổng Tước Minh Vương vị này thực lực thẳng bức phó giáo chủ Thái Ất kim tiên tồn tại, Từ Hàng đạo cô ba người tất bại.

Nhưng dù là như thế, bọn họ bốn người lúc này cũng nhiều nhất chỉ có cùng Hạ Vân Kiệt một trận chiến lực, muốn đánh bại hoặc là trấn áp Hạ Vân Kiệt đều là kẻ ngốc nằm mơ!

Mà làm bốn người kinh hô ra khi, huyết già sơn sở hữu giáo chúng, còn có chung quanh một ít nghe tin tới rồi cường giả, tất cả đều câm như hến, ánh mắt hoảng sợ nhìn Hạ Vân Kiệt.

Một đao chém chết Bì Na Dạ Già!

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, ai dám tin tưởng!

“Thật không nghĩ tới, ngắn ngủn không đến hai trăm năm thời gian, ngươi thế nhưng cường đến bực này trình độ!” Khổng Tước Minh Vương một đôi chim ưng

ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, lộ ra vô cùng ngưng trọng cùng kiêng kị.

“Đâu có, đem Hạ Lập thả, hôm nay việc như vậy từ bỏ!” Hạ Vân Kiệt ngạo nghễ nói.

Khổng Tước Minh Vương bốn người muốn đánh bại hoặc là trấn áp Hạ Vân Kiệt là kẻ ngốc nằm mơ, mà Hạ Vân Kiệt muốn tiếp tục trấn sát bọn họ cũng không phải cái gì dễ dàng chuyện, trừ phi hắn triển lộ vu tổ thực lực.

Hai người hợp lực, hắn liền chân chính có phó giáo chủ thực lực.

Khi đó cho dù bốn người đều là lợi hại Thái Ất kim tiên, hơn nữa Khổng Tước Minh Vương ỷ vào ngũ sắc thần quang, thực lực thẳng bức phó giáo chủ, kia cũng chỉ có bị trấn sát phân.

Bởi vì Khổng Tước Minh Vương lại lợi hại chung quy không phải phó giáo chủ cấp bậc, mà Hạ Vân Kiệt nếu ở hơn nữa vu tổ thực lực, kia cũng là chân chính phó giáo chủ cấp bậc.

Bất quá không đến vạn bất đắc dĩ, Hạ Vân Kiệt tuyệt không hội triển lộ vu tổ thực lực, như vậy sẽ tiết lộ vu vương chi đỉnh hơi thở, hơn nữa Hạ Vân Kiệt cũng biết, hôm nay chính mình đã giết Bì Na Dạ Già, tây phương giáo cũng tuyệt đối sẽ không cho phép chính mình tái tùy ý giết chóc đi xuống.

“Lão phu vốn tưởng rằng chỉ cần sống chết mặc bay là có thể, không nghĩ tới ngươi thế nhưng cường đại đến như thế trình độ, xem ra nay tranh lão phu phải ra tay.” Hạ Vân Kiệt vừa dứt lời, một đạo tang thương thanh âm theo huyết già sơn tối cao phong truyền đến, Nhiên Đăng thi thi nhiên đạp không xuống.

“Nhiên Đăng!” Hạ Vân Kiệt tuy rằng chưa thấy qua Nhiên Đăng, nhưng Nhiên Đăng danh chấn tiên giới, danh vọng thẳng truy giáo chủ, vừa thấy đến hắn mặt mày liền đem hắn nhận thức đi ra, sắc mặt không khỏi đại biến, con mắt mạnh co lại.

“Đúng vậy, đúng là lão phu. Thế nào, ngươi là muốn lão phu ra tay trấn áp ngươi, còn là như vậy quy thuận ta tây phương giáo?” Nhiên Đăng nhìn xa Hạ Vân Kiệt, thản nhiên hỏi.

“Ha ha! Nhiên Đăng lão nhân, ngươi là Thái Ất kim tiên trung kỳ, bổn vương cũng là Thái Ất kim tiên trung kỳ, ngươi chớ để nói mạnh miệng thiểm đầu lưỡi.” Hạ Vân Kiệt tuy rằng từ Nhiên Đăng xuất hiện sau, một lòng sẽ không đoạn đi xuống trầm, nhưng hắn chưa bao giờ là nhận thua chủ, lại sao lại lộ ra nhát gan ý, nghe vậy đem minh ngục huyết đao đối với Nhiên Đăng xa xa nhất chỉ, ngạo nghễ nói.

“Tuy rằng đều là trung kỳ Thái Ất kim tiên, cũng là có mạnh yếu có khác ! Lão phu nếu dám ra lời ấy, chính là có trấn áp ngươi khả năng, ngươi còn là thức thời một ít, miễn cho tự rước nhục nhã!” Nhiên Đăng cao cao tại thượng nói.

“Vậy làm cho bổn vương kiến thức kiến thức, ngươi vị này phản bội sư môn trung kỳ Thái Ất kim tiên đến tột cùng có bao nhiêu cường đại!” Hạ Vân Kiệt biết này chiến đã không thể tránh miễn, minh ngục huyết đao ngang nhiên giơ lên đối với Nhiên Đăng bổ tới.

Này một đao đi xuống, cương mãnh vô cùng, bí mật mang theo khai thiên tịch địa uy thế, đúng là Hạ Vân Kiệt theo Bàn Cổ đại đế hóa thân sở lĩnh ngộ.

Từ Hàng đám người nhìn thấy Hạ Vân Kiệt này một đao đánh xuống, so với vừa rồi sát Bì Na Dạ Già kia một đao

còn muốn hung mãnh, tất cả đều nhịn không được tâm thần chấn động, trong mắt toát ra kinh hãi vô cùng sắc.

Thế mới biết, nguyên lai vừa rồi sát Bì Na Dạ Già, Hạ Vân Kiệt cũng không có đem hết toàn lực, mà là sử tính kế cùng tốc độ thủ đoạn.

Nhưng này một đao đi xuống, không có bất luận cái gì xinh đẹp, đường đường chính chính, nhưng có khai thiên tịch địa chi thế.

Cùng này một đao so sánh với, vừa rồi kia một đao chỉ có thể xem như đường nhỏ, mà này một đao mới là đại đạo!

Từ Hàng đám người tuy rằng tự cao rất cao, nhưng đối mặt này một đao, đơn đả độc đấu, không có một người dám nói chính mình có thể ngăn!

“Xem ra lão phu còn là có điểm coi khinh ngươi. Bất quá ngươi đạo hạnh còn là kém chút!” Nhiên Đăng tự nhiên là biết hàng người, gặp Hạ Vân Kiệt này một đao đánh xuống thế nhưng có khai thiên tịch địa chi thế, kia lạnh nhạt biểu tình cuối cùng xuất hiện một tia vẻ mặt ngưng trọng, trong tay không biết khi nào hơn một cây tản ra nhiều điểm sáng mờ thước đo, đúng là Nhiên Đăng thành danh pháp bảo chi nhất, Càn Khôn thước.

Nhiên Đăng cầm Càn Khôn thước đối với Hạ Vân Kiệt minh ngục huyết đao đánh đi xuống.

“Thương!” Một tiếng nổ, Nhiên Đăng hơi hơi lay động thân mình, mà Hạ Vân Kiệt tắc ngay cả lui hơn mười dặm.

Hai người lực lượng chênh lệch, vừa xem hiểu ngay!

“Ha ha, Nhiên Đăng lão nhân ngươi cũng bất quá như

thế mà thôi!” Hạ Vân Kiệt bị một thước đánh đuổi sau, không chỉ có không có như vậy thối lui, ngược lại một tiếng cuồng tiếu, giơ minh ngục huyết đao lại sát đem đi lên.

“Lão phu đã nhớ không nổi đã có bao nhiêu năm không ai dám như vậy cùng lão phu nói chuyện ! Không nghĩ tới hôm nay nhưng thật ra hơn Hạ tiên vương!” Nhiên Đăng cười cười, Càn Khôn thước lại đánh đem đi xuống.

Bất quá lúc này đây, Hạ Vân Kiệt biết chính mình cùng Nhiên Đăng thực lực còn là tồn tại một mảng lớn chênh lệch, trừ phi đem vu tổ thực lực cũng bày ra đi ra, mới vừa rồi có thể miễn cưỡng cùng hắn cứng đối cứng một trận chiến, hiện tại cùng hắn cứng đối cứng đánh nhau, kia căn bản chính là tự tìm khổ ăn. Cho nên hắn gặp Nhiên Đăng Càn Khôn thước đánh đem xuống dưới, trong tay minh ngục huyết đao ở không trung xẹt qua một đạo quỷ dị đường cong, thẳng thủ Nhiên Đăng đầu vai mà đi, về phần Nhiên Đăng đánh đem xuống dưới Càn Khôn thước cũng là làm như không thấy.

Hiển nhiên, Hạ Vân Kiệt là chuẩn bị ỷ vào bất tử bất diệt thân, áp dụng cùng Tây Hải đại chiến giống nhau chiến thuật.

“Lão phu thiếu chút nữa đã quên, ngươi có bất tử bất diệt thân!” Nhiên Đăng thấy thế, thu hồi Càn Khôn thước đi chắn minh ngục huyết đao.

Lấy Nhiên Đăng thân phận, tự nhiên là tuyệt đối không cho phép làm cho Hạ Vân Kiệt đánh trúng chính mình.

Gặp Nhiên Đăng rút về Càn Khôn thước đến chắn minh ngục huyết đao, Hạ Vân Kiệt đành phải tái sửa chiêu, ngược lại hướng hắn chặn ngang cắt tới.

“Xem ra ngươi là không thấy quan tài không rơi lệ a!” Nhiên Đăng gặp Hạ Vân Kiệt như trước là lưỡng bại câu thương đấu pháp, không khỏi nhíu mày, cười lạnh một tiếng, một đạo tử quang phóng lên cao, hiện ra một cái tử kim sắc thật lớn bình bát, đúng là Nhiên Đăng mặt khác một kiện thành danh pháp bảo tử kim bình bát.

Này tử kim bình bát là một kiện cực kì lợi hại pháp bảo, nếu là lỗ hổng hướng hạ, khả bắt người, nếu cái đáy hướng hạ tắc mà như cự sơn áp chế, trực tiếp đem người đập thành bánh thịt.

Tử kim bình bát nhất tế phóng ra, liền lỗ hổng hướng hạ, lộ ra một cái sâu không thấy đáy hắc động, đối với Hạ Vân Kiệt tiện lợi đầu ấn xuống.

“Tưởng cầm bổn vương, lại nào có dễ dàng như vậy?” Hạ Vân Kiệt thấy thế cười lạnh một tiếng, đỉnh đầu đột nhiên hiện một đoàn khánh vân, trong khánh vân thúy quang vạn trượng, dài ra một gốc cây che trời liễu thụ. Che trời liễu nhánh cây nha mở ra, đem tử kim bình bát cấp chống đỡ.

Tử kim bình bát lỗ hổng khai nhiều, che trời liễu thụ cành cũng đi theo dài nhiều.

“Tiên thiên dương liễu thụ! Ngươi trên người thế nhưng có tiên thiên dương liễu thụ!” Nhìn đến khánh vân bên trong, có che trời liễu thụ đem tử kim bình bát chống đỡ, Từ Hàng đạo cô thân thể mềm mại run rẩy dữ dội, bật thốt lên kinh hô.

Giờ khắc này, nàng cuối cùng hoàn toàn hiểu được, vì sao vừa rồi chính mình đối Hạ Vân Kiệt có một loại giống như đã từng quen biết thân thiết cảm, nguyên lai tiên thiên dương liễu thụ bản thể ở hắn trên người.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1926 : Tiên thiên tử hỏa

“Ha ha, đúng vậy, đúng là tiên thiên dương liễu thụ! Thế nào Từ Hàng, ngươi nếu chịu quy hàng bổn vương, bổn vương cho ngươi mượn tiên thiên dương liễu thụ tìm hiểu đại đạo có cái gì không được?” Hạ Vân Kiệt cười to nói.

Nghe nói như thế, Từ Hàng đạo cô trong mắt hào quang lóe ra, hiển nhiên có chút tâm động. Bất quá rất nhanh nàng liền mặt đẹp phát lạnh, cười lạnh nói:“Có Nhiên Đăng lão sư ở, ngươi đã là cá trong chậu, làm sao đến cho ta mượn tiên thiên dương liễu thụ thuyết?”

“Ha ha, bằng Nhiên Đăng tiểu nhi đã nghĩ trấn áp bổn vương, các ngươi không khỏi cũng quá coi khinh bổn vương !” Hạ Vân Kiệt bừa bãi cười to.

“Kia lão phu là tốt rồi đẹp mắt nhìn ngươi có bao nhiêu đại bản sự!” Nhiên Đăng nhìn về phía tiên thiên dương liễu thụ ánh mắt cũng lộ ra một chút tham lam, gặp tử kim bình bát khấu không dưới đến, liền lần nữa phóng lên cao, ngược lại nở rộ vạn trượng kim quang, đối với Hạ Vân Kiệt đầu ném tới.

Gặp tử kim bình bát tạp đem xuống dưới, trong khánh vân tiên thiên dương liễu thụ, cành liễu không gió tự động, phảng phất một cây căn đâm tủa bình thường thân hướng tử kim bình bát, rất nhanh liền đem nó cấp quấn quanh lên.

Lấy nhu thắng cương, mặc kia tử kim bình bát có bao nhiêu đại lực lượng, cũng là đập đem không dưới đến.

Nhiên Đăng cùng tử kim bình bát tâm thần tương liên, nhất thời cảm thấy có lực không chỗ sử cảm giác, nhíu mày, biết kia tiên thiên dương liễu thụ so với chính mình

tử kim bình bát cái này pháp bảo lợi hại, dĩ nhiên bù lại hai người trong lúc đó thực lực kém.

Gặp Nhiên Đăng tử kim bình bát căn bản không làm gì được tiên thiên dương liễu thụ, Từ Hàng đám người nhìn phía kia khỏa tiên thiên dương liễu thụ ánh mắt càng phát ra nóng rực, hận không thể muốn lên trước đoạt đến.

Bất quá Nhiên Đăng là tây phương giáo phó giáo chủ, thân phận tôn quý siêu nhiên, hắn nếu đã ra tay, ở hắn không mở miệng tình huống hạ, Từ Hàng đám người cũng không tốt lại ra tay.

“Hảo! Hảo! Lão phu đổ muốn nhìn ngươi đến tột cùng có bao nhiêu kiện hảo pháp bảo!” Nhiên Đăng gặp tử kim bình bát lạc không dưới đến, cũng không miễn cưỡng, chỉ để ý làm cho tử kim bình bát chế hành tiên thiên dương liễu thụ, trong tay hơn nhất trản ánh sáng rực rỡ lưu ly đăng.

Lưu ly đăng có một bấc đèn, thiêu đốt một đóa tử hỏa.

Kia tử hỏa thoạt nhìn nho nhỏ, nhưng hỏa diễm lay động, thế nhưng chính là nháy mắt liền đem chung quanh cấp thiêu ra một cái tối như mực đại động đến, dĩ nhiên là ngay cả tiên giới không gian đều căn bản chịu không nổi này màu tím hỏa diễm đốt cháy.

“Hô!” Nhiên Đăng há mồm đối với lưu ly đăng nhất thổi, nhất thời có thao thao hỏa diễm theo kia đoàn tử hỏa lao ra, đảo mắt thổi quét quá khắp thiên địa, nháy mắt tựa hồ sẽ muốn đem Hạ Vân Kiệt cấp nuốt hết.

Gặp Nhiên Đăng xuất ra lưu ly đăng, lấy hỏa đến tấn công Hạ Vân Kiệt, Từ Hàng sắc mặt khẽ biến, trong lòng âm thầm tiếng kêu không tốt.

Quả nhiên, mắt thấy kia cây đuốc Hạ Vân Kiệt cấp nuốt sống, Hạ Vân Kiệt thế nhưng chút không sợ, ngược lại cười lớn nói:“Tiên thiên tử hỏa, thứ tốt, thứ tốt, lại đến, lại đến.”

Nói xong, há mồm nhất hấp, giống như cá voi uống nước bình thường, đem kia ngập trời đại hỏa cấp hút vào bụng.

Chúc Dung vu tổ, thượng cổ Hỏa Thần. Trước kia Hạ Vân Kiệt không có chân chính tế luyện Chúc Dung kỳ khi, liền đã lĩnh ngộ một bộ phận Khống Hỏa Chi Thuật, nay đã hoàn toàn tế luyện Chúc Dung kỳ, Khống Hỏa Chi Thuật tự nhiên là càng thêm lợi hại.

Tiên thiên tử hỏa tuy rằng lợi hại vô cùng, người khác nếu lây dính một điểm, chỉ sợ nháy mắt sẽ muốn bị cháy sạch ngay cả cặn cũng không thừa một giọt, cho dù Thái Ất kim tiên lây dính này hỏa, chỉ sợ cũng cần tráng sĩ đoạn cổ tay, mới vừa rồi có thể thoát khỏi này hỏa.

Nhưng đối với Hỏa Thần Chúc Dung mà nói, kia cũng là đại bổ vật.

Hạ Vân Kiệt dung hợp một bộ phận vu tổ Hỏa Thần tàn hồn tinh khí, lại kế thừa hắn y bát, dĩ nhiên có một bộ phận vu tổ Hỏa Thần thuộc tính, này hỏa đối hắn tự nhiên cũng là đại bổ vật.

Cho nên này hỏa tiến hắn bụng, rất nhanh liền chuyển thành tinh thuần pháp lực cùng vu lực, làm cho hắn cả người đều tinh thần toả sáng đứng lên, tựa hồ căn bản không có cùng Nhiên Đăng đại chiến mệt nhọc.

Nhiên Đăng hiển nhiên không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt ở khống hỏa phương diện thế nhưng đạt tới bực này trình độ, thấy hắn một ngụm hút chính mình không ít tiên thiên tử hỏa, còn liên tục hô thứ tốt, còn muốn hắn tiếp

tục, không khỏi tức giận đến tam thi thần bạo khiêu.

Nhưng nhiên bấc đèn càng giận, trên mặt biểu tình lại càng ngưng trọng bình tĩnh, biết tiên thiên tử hỏa không làm gì được hắn, liền thu hồi lưu ly đăng, chính là tử kim bình bát bởi vì bị tiên thiên dương liễu thụ cành liễu cấp cuốn lấy, nhất thời nửa khắc không có biện pháp thu hồi.

Bất quá Nhiên Đăng cũng không vội vã thu hồi tử kim bình bát, Hạ Vân Kiệt bất luận đạo hạnh pháp lực đều còn kém cỏi hắn nhất tiệt, nhiều một kiện pháp bảo kiềm chế hắn, hắn liền muốn đa phần ra một bộ phận tâm thần cùng lực lượng.

Tùy ý tử kim bình bát kiềm chế Hạ Vân Kiệt, Nhiên Đăng cầm Càn Khôn thước một thước tiếp một thước hướng về phía Hạ Vân Kiệt thân mình chào hỏi.

Hạ Vân Kiệt biết không vận dụng vu tổ lực, chính mình còn không phải Nhiên Đăng đối thủ, tự nhiên không muốn cùng hắn đánh bừa, liền một bên thi triển Đế Giang thuật cùng hắn chu toàn, một bên liên hệ ở hỗn độn thế giới trung vây sát hỗn độn thú các phân thân.

Tương đối cho các phân thân, vu vương thân phận càng thêm mẫn cảm. Ở vạn bất đắc dĩ dưới tình huống, Hạ Vân Kiệt thà rằng bại lộ mười hai vu tổ thân phận, cũng không chịu bại lộ vu vương thân phận.

Hạ Vân Kiệt liên hệ mười hai vu tổ phân thân khi, mười hai vu tổ phân thân đã chém giết hỗn độn thú, chính hướng tiên giới phương hướng phi hành, được đến bản tôn đưa tin, lập tức nhanh hơn tốc độ, cũng nói cho bản tôn, nhiều nhất bảy ngày liền khả đến huyết già sơn.

Hạ Vân Kiệt được đến phân thân đưa tin, trong lòng liền chắc chắc rất nhiều.

Hắn ở tiên đạo phương diện thực lực tuy rằng cùng Nhiên Đăng còn kém một đoạn, nhưng hắn có bất tử bất diệt thân, ở cảnh giới đi lên nói, cùng Nhiên Đăng kỳ thật là cùng cái cảnh giới, Nhiên Đăng muốn ở chính là mấy ngày trong vòng trấn áp hắn là tuyệt đối không có khả năng, cho dù Từ Hàng đạo cô đám người nhúng tay, hắn duy trì cái bảy tám ngày còn là không thành vấn đề.

Nhiên Đăng gặp Hạ Vân Kiệt ỷ vào Đế Giang độn thuật, không cùng hắn đánh bừa, trong lòng thật là căm tức, nghĩ thầm, đáng tiếc ta còn không đem hai mươi bốn khỏa định hải thần châu diễn biến ra hai mươi bốn chư thiên, nếu không kẻ này cho dù hội Đế Giang độn thuật, một khi vào ta hai mươi bốn chư thiên trung, cũng thành cá trong chậu!

Trong lòng âm thầm căm tức, Nhiên Đăng tay nhưng không có nửa điểm chậm chạp, mỗi một thước đo đi xuống đều mang theo đại đạo uy nghiêm, đem huyết già sơn phạm vi mấy chục vạn dặm không gian đều cấp giảo một mảnh hỗn loạn, khiến cho Hạ Vân Kiệt cho dù có Đế Giang độn thuật, ở trong lúc thi triển đứng lên, cũng là như ở vũng bùn bình thường.

Bất quá Đế Giang độn thuật chung quy là trong thiên địa nhất đẳng nhất độn thuật, Nhiên Đăng cho dù đem phạm vi mấy chục vạn dặm không gian đều cấp giảo hỗn loạn, giống như thiên địa sơ khai, nhưng muốn đánh trúng Hạ Vân Kiệt, chung quy không phải nhất thời nửa khắc có thể làm đến.

“Hạ tiên vương, ngươi thả nhìn xem ai vậy?” Ngay tại Nhiên Đăng nhất thời nửa khắc cầm Hạ Vân Kiệt không có biện pháp khi, một đạo thanh âm đột nhiên theo huyết già ầm ầm khởi.

Chỉ thấy Văn Thù Quảng Pháp cưỡi thanh mao sư tử, trong tay mang theo Hạ Lập, ánh mắt lạnh như băng

nhìn Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt nhìn đến Văn Thù Quảng Pháp mang theo thần sắc tái nhợt, nhưng trong mắt lộ ra kiệt ngạo bất khuất sắc Hạ Lập, trong lòng không khỏi run lên, thiếu chút nữa đã bị Nhiên Đăng cấp một thước đánh trúng, cũng may hắn phản ứng mau, cuối cùng còn là tránh được một thước, sau đó xa xa tránh đi Nhiên Đăng, nhìn xa Văn Thù Quảng Pháp, trong mắt lộ ra vô cùng sát khí, lạnh giọng quát:“Văn Thù Quảng Pháp, ngươi nói như thế nào cũng là tây phương giáo tôn giả, đường đường Thái Ất kim tiên, ức hiếp bổn vương trướng hạ chính là một tiên quân chưa phát hiện có nhục thân phận sao?”

Chương 1927 : Cứng đối cứng [hôm nay bạo canh thứ nhất canh vì sách mới cầu phiếu]

“Hạ Vân Kiệt, ngươi nói như thế nào cũng là Tụ Quật châu tiên vương, như vậy một mặt trốn tránh, lại tính cái gì anh hùng?” Văn Thù Quảng Pháp tôn giả cười lạnh nói, một đạo tiên thiên chi khí theo miệng hắn phun ra, ở không trung ngưng tụ thành một cái roi, theo sau mạnh một roi đánh ở tại Hạ Lập trên người.

Tiên thiên chi khí ngưng tụ mà thành roi loại nào lợi hại, đừng nói Hạ Lập, cho dù Hạ Vân Kiệt thật muốn bị hung hăng đánh một chút, cũng là khó tránh khỏi một trận đau đớn.

Hạ Lập bị này nhất roi cấp trừu trung, nhất thời da tróc thịt bong, miệng phun máu tươi.

Nguyên bản lấy bất tử bất diệt thân, tiên thương hẳn là rất nhanh có thể khôi phục, nhưng tiên thiên chi khí ngưng tụ roi cũng là bất đồng, cho dù giết không được Hạ Lập, nhưng này miệng vết thương cũng là lưu lại, trong khoảng thời gian ngắn căn bản không có biện pháp khép lại.

“Văn Thù Quảng Pháp, ngươi đây là cái gì ý tứ?” Hạ Vân Kiệt gặp con trai bị Văn Thù Quảng Pháp tôn giả dùng tiên thiên chi khí ngưng tụ roi quật, hai mắt không khỏi trở nên đỏ đậm, một lòng ở nhỏ máu, hận không thể xông lên đi một đao đem Văn Thù Quảng Pháp tôn giả cấp giết.

Chính là Nhiên Đăng ở bên cạnh như hổ rình mồi, Hạ Vân Kiệt không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Hạ Vân Kiệt quả nhiên thực coi trọng kẻ này! Văn Thù Quảng Pháp tôn giả luôn luôn tại chú ý Hạ Vân Kiệt biểu tình biến hóa, thấy thế khóe miệng gợi lên một chút âm hiểm cười lạnh, nói:“Không có gì ý tứ, chỉ cần Hạ tiên vương cùng phó giáo chủ hảo hảo đánh một trận chiến, bản tôn giả tự nhiên sẽ không khó xử kẻ này. Bất quá nếu tiên vương điện hạ còn là một mặt trốn tránh, kia bản tôn giả cũng chỉ hảo cầm kẻ này ra hết giận.”

Văn Thù Quảng Pháp tôn giả nói xong, roi lại mạnh giơ lên, đối với Hạ Lập mạnh đánh đi xuống.

Nhưng Hạ Lập không có kêu thảm thiết, mà là hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, hạ xuống hai giọt huyết lệ nói:“Tiên vương điện hạ, ngài không cần lo cho hạ quan! Ngài đi! Ngài đi!”

“Câm miệng, nơi này không tới phiên ngươi nói chuyện!” Văn Thù Quảng Pháp tôn giả lại một roi rút đi xuống.

“Tốt lắm! Văn Thù Quảng Pháp, bổn vương hội cùng Nhiên Đăng đường đường chính chính đại chiến một hồi. Nhưng ngươi nhớ kỹ, một trận chiến này sau, mặc kệ kết quả như thế nào, ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!” Hạ Vân Kiệt ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm Văn Thù Quảng Pháp, một chữ một chút nói.

Văn Thù Quảng Pháp tôn giả gặp âm mưu thực hiện được, nhưng đối mặt Hạ Vân Kiệt uy hiếp, sắc mặt nhịn không được đột nhiên biến, trong lòng nổi lên một tia thật sâu hối hận.

Bất quá làm hắn ánh mắt nhìn đến Nhiên Đăng kia gầy gò khuôn mặt sau, trong lòng kia mạt hối hận liền lập tức bị hắn ném ở tại sau lưng.

Nhiên Đăng ở thượng cổ thời đại chính là Xiển giáo, Nguyên Thủy Thiên Tôn dưới đệ nhất nhân, ngay cả bọn

họ đều phải xưng một tiếng lão sư. Sau lại đầu phục tây phương giáo, lại tây phương giáo hai vị giáo chủ không ít chỉ điểm, hơn nữa mấy năm nay theo hai mươi bốn khỏa định hải thần châu lại tìm hiểu rất nhiều đại đạo, cho dù giáo chủ muốn trấn áp hắn, cũng phải phí thượng một ít khí lực. Cho dù Hạ Vân Kiệt đột phá trở thành Thái Ất kim tiên, nhưng dù sao cũng chỉ là vừa mới đột phá, nếu là không né tị, lại khởi là hắn đối thủ?

Một khi Hạ Vân Kiệt kiệt lực, Khổng Tước Minh Vương ngũ sắc thần quang đảo qua, hắn cũng chỉ có bị trấn áp phân.

“Không! Tiên vương điện hạ! Hạ quan không đáng ngài như vậy a! Ngài đi, ngài đi a!” Hạ Lập không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt vì hắn không chỉ có lấy thân thí hiểm, hơn nữa tại đây dạng tình huống hạ, thế nhưng không chút do dự lựa chọn cùng Nhiên Đăng liều chết một trận chiến, to như vậy một thiết boong boong hán tử, cuối cùng rơi lệ đầy mặt, bệnh tâm thần quát to lên.

“Đứa nhỏ, ngươi là con ta, là của ta con trai a!” Hạ Vân Kiệt nhìn Hạ Lập bệnh tâm thần quát to, tâm như đao cắt, nước mắt ở hốc mắt lăn lộn, rất muốn mở miệng nói cho chính hắn thân phận, nhưng cuối cùng còn là hợp với nước mắt nuốt trở lại bụng.

“Đến đây đi, Nhiên Đăng! Làm cho bổn vương nhìn xem ngươi vị này phó giáo chủ đến tột cùng có bao nhiêu lợi hại!” Hạ Vân Kiệt chung quy không phải người thường, dứt khoát thu hồi trong lòng phẫn nộ cùng bi thống, ngược lại đem minh ngục huyết đao hướng Nhiên Đăng nhất chỉ, âm thanh lạnh lùng nói.

“Ha ha, như thế rất tốt, lão phu khiến cho ngươi xem nhìn cái gì mới là trung kỳ Thái Ất kim tiên chân chính thực lực.” Nhiên Đăng thấy thế, ha ha cười, Càn Khôn thước đối với Hạ Vân Kiệt liền hung hăng đánh đi, kia

Càn Khôn thước thượng có một đạo đạo tiên thiên chi khí lượn lờ, nở rộ hàng tỉ nói hào quang, đánh đem đi xuống, thiên địa băng liệt, Càn Khôn dao động.

“Hảo!” Hạ Vân Kiệt hai tay nắm đao, vẻ mặt kiên quyết đối với Càn Khôn thước dao chặt mà đi, không có bất luận cái gì hoa chiêu, chính là thẳng tiến không lùi!

“Thương!” Một tiếng nổ!

Thiên địa rung chuyển, Nhiên Đăng thân mình vi diêu, Hạ Vân Kiệt nhanh chóng lui về phía sau.

“Lại đến!” Một đạo tiếng hét phẫn nộ theo một đạo huyết sắc cầu vồng ở trong thiên địa vang lên.

Hạ Vân Kiệt cơ hồ không có bất luận cái gì thở, liền lại huy đao mà đến.

Nếu đã quyết định cho Nhiên Đăng đón đánh, Hạ Vân Kiệt liền tồn quyết nhất tử chiến chi tâm, hết sức chuyên chú, chỉ có Nhiên Đăng!

“Thương!” Lại là một tiếng nổ, Nhiên Đăng lui ra phía sau một bước, hổ khẩu có chút run lên, mà Hạ Vân Kiệt tắc lại nhanh chóng lui về phía sau, khóe miệng chậm rãi chảy xuống một chút tơ máu, hổ khẩu rạn nứt, có máu tươi chảy ra.

Chung quy một cái chính là vừa mới đột phá trung kỳ Thái Ất kim tiên, mà một cái khác còn lại là lão bài phó giáo chủ, ở trung kỳ Thái Ất kim tiên đã không biết tu luyện bao nhiêu năm.

Tuy rằng là cùng một cảnh giới, nhưng hai người trong lúc đó lực đạo, tựa như bình thường tử anh kì kim tiên cùng đứng đầu kim tiên trong lúc đó chênh lệch. Cũng may Hạ Vân Kiệt có bất tử bất diệt thân, lại có hai khỏa

tiên thiên linh chu ở trong cơ thể, thân thể khôi phục cực nhanh, mà Nhiên Đăng cũng không dám thực cùng hắn liều mạng.

“Ha ha! Không sai!” Nhiên Đăng gặp Hạ Vân Kiệt dĩ nhiên có chút bị thương, tự nhiên không chịu buông tha cho này tuyệt hảo cơ hội, lập tức huy động Càn Khôn thước, đánh đem đi xuống.

Hạ Vân Kiệt gặp Càn Khôn thước đánh đem xuống dưới, tránh cũng không thể tránh, trong mắt lộ ra một chút hung hãn cùng điên cuồng, không né không cho, trực tiếp huy đao đối với Nhiên Đăng đầu bổ tới.

Nhiên Đăng thấy thế, chung quy không dám cùng Hạ Vân Kiệt liều mạng, trong mắt lóe ra một tia căm tức sắc, bất đắc dĩ thay đổi Càn Khôn thước đi chắn minh ngục huyết đao.

Một cái thế đi như hồng, một cái nửa đường biến chiêu, này phát ra vung ra lực đạo, tự nhiên không thể so sánh nổi.

“Thương!” Lại một tiếng nổ, Hạ Vân Kiệt lại mau lui, hổ khẩu huyết lưu càng phát ra vui, trái lại Nhiên Đăng, lần này tắc lui ra phía sau vài bước, gầy gò trên mặt nảy lên một chút huyết sắc, nháy mắt lại thốn đi xuống.

Dù sao cũng là cùng cái cảnh giới, ở không dám liều mạng tình huống hạ, cho dù Nhiên Đăng là lão bài phó giáo chủ, giờ khắc này cũng có chút huyết khí bốc lên khó chịu cảm giác.

Lúc này nghe tin mà đến người tiệm nhiều, gặp Văn Thù Quảng Pháp lấy Hạ Lập bức đến Hạ Vân Kiệt cùng Nhiên Đăng đánh bừa, đều âm thầm rất là khinh thường Văn Thù Quảng Pháp cùng Nhiên Đăng, đồng thời cũng cực kì khiếp sợ cùng Hạ Vân Kiệt thực lực, thế nhưng

có thể bức đến Nhiên Đăng ngay cả lùi lại mấy bước.

Bực này thực lực, dĩ nhiên có thể miễn cưỡng tễ thân phó giáo chủ hàng ngũ, cho dù Văn Thù Quảng Pháp tôn giả đằng đằng đều phải kém cỏi hắn rất nhiều.

Hạ Vân Kiệt gặp chính mình rõ ràng thực lực không bằng Nhiên Đăng, nhưng Nhiên Đăng vẫn như cũ yêu thương tất cả cánh chim, không dám cùng hắn liều mạng, trong lòng không khỏi mừng thầm. Nếu không Nhiên Đăng thật muốn liều mạng nhất thương, cùng hắn chém giết vài cái, cho dù hắn có bất tử bất diệt thân, nhưng Nhiên Đăng dù sao thực lực so với hắn cao, rất nhanh hắn liền sắp bị thương đến căn cơ, khi đó ngũ sắc thần quang hạ xuống, hắn chỉ sợ rất nhanh sẽ muốn bị ngũ sắc thần quang cấp xoát đi.

Đương nhiên hắn nay cũng miễn cưỡng tễ thân phó giáo chủ hàng ngũ, Nhiên Đăng nếu thật muốn không để ý bị thương, kia cũng nhiều thiếu muốn đả thương đến một ít căn cơ, Nhiên Đăng hiển nhiên là bận tâm đến điểm này, cho nên không chịu cùng Hạ Vân Kiệt thật sự chém giết đến kia chờ liều lĩnh trình độ, thầm nghĩ lớn nhất hạn độ hao phí Hạ Vân Kiệt, sau đó tái làm cho Khổng Tước Minh Vương ra tay trấn áp.

Chỉ tiếc Nhiên Đăng lại thông minh, cũng tưởng không đến Hạ Vân Kiệt còn có mười hai vu tổ phân thân, lúc này đang ở tới rồi trên đường, Cửu U Tố Âm nữ đế cũng đang ở tới rồi trên đường. Lúc này hắn nếu liều mạng bị thương đến căn cơ, cùng Hạ Vân Kiệt liều lĩnh chém giết một phen, có lẽ còn có thể thừa dịp bọn họ đuổi tới là lúc, đem Hạ Vân Kiệt cấp trấn áp.

Nhưng hắn không chịu như vậy làm, chỉ cần Hạ Vân Kiệt nhịn đến viện binh đuổi tới, hắn liền mất đi trấn áp Hạ Vân Kiệt tuyệt hảo cơ hội.

Chương 1928 : Lấy một địch chúng [thứ hai canh vì sách mới cầu phiếu]

“Lại đến!” Hạ Vân Kiệt đương nhiên tính không đến Cửu U Tố Âm nữ đế đang ở tới rồi trên đường, hắn gặp Nhiên Đăng yêu thương tất cả cánh chim, liền biết chính mình hẳn là có thể chống được hoàn toàn thân đuổi tới, lập tức liền nổi giận gầm lên một tiếng, không quan tâm hướng Nhiên Đăng huy đao.

Nhiên Đăng thấy thế đành phải cử Càn Khôn thước chống đỡ.

Kể từ đó, liền thành Hạ Vân Kiệt chủ công, Nhiên Đăng chống đỡ.

Công kích chính là tốt nhất phòng thủ, hơn nữa Nhiên Đăng không nghĩ liều mạng tình huống hạ, Hạ Vân Kiệt công kích lại thành tốt nhất phòng thủ.

Kể từ đó nhất hướng, hai người thẳng chiến thiên hôn địa ám, không gian băng liệt, khiến cho chung quanh thổi lên từng đợt cơn lốc, không biết phá hủy bao nhiêu sơn xuyên con sông.

Hạ Vân Kiệt nắm đao tay đã là máu tươi rơi, khóe miệng cũng treo tơ máu, quần áo thượng vết máu loang lổ.

Bất quá này không phải bị Nhiên Đăng đánh trúng mà chịu thương, là vì lực đạo không bằng Nhiên Đăng, bị chấn đến thương.

Này đó thương, này đó vết máu thoạt nhìn nhìn thấy ghê người, nhưng bởi vì không phải bị Nhiên Đăng trực tiếp dùng Càn Khôn thước đánh trúng, thương không đến

hắn căn cơ.

Chỉ cần không phải thương đến căn cơ, Hạ Vân Kiệt có bất tử bất diệt thân, lại có hai khỏa tiên thiên linh chu, luận khôi phục thương thế tốc độ so với Nhiên Đăng còn muốn rất nhanh không ít. Đơn giản Nhiên Đăng chính là bị rất nhỏ chấn động, mà hắn tắc bị chấn thương lợi hại thôi.

Nhiên Đăng gặp như vậy đánh đem đi xuống muốn đem Hạ Vân Kiệt háo đến kiệt lực, không biết còn muốn bao nhiêu thời gian, chung quy có chút lo lắng vạn nhất Ngọc Đế cùng Vương Mẫu gặp Hạ Vân Kiệt như vậy lợi hại, liều lĩnh nhúng tay, lại hoặc là Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng lão tử nổi lên ái tài chi tâm, muốn vời lãm người này, này tranh chỉ sợ cũng trấn áp không được Hạ Vân Kiệt.

Mà Hạ Vân Kiệt ở trong khoảng thời gian ngắn, tựa như này tấn mãnh quật khởi, sự tình nháo đến như vậy bộ, không những đem hắn trấn áp đi xuống, đối tây phương giáo tuyệt đối là một cái thiên đại cái họa tâm phúc.

Này chuyến phải trấn áp!

“Kẻ này lợi hại, như vậy đi xuống, khủng trì tắc sinh biến, các ngươi ba người cũng đồng loạt ra tay, Minh vương thời cơ lấy ngũ sắc thần quang bắt kẻ này.” Lo lắng dưới, Nhiên Đăng vị này thanh danh vang chấn tiên giới phó giáo chủ, cuối cùng bất chấp mặt, mở miệng hạ lệnh nói.

Dù sao tương đối cho thương đến căn cơ, tương đối cho tây phương giáo tâm phúc họa lớn, một điểm mặt đã tính không được cái gì.

Nhiên Đăng lời vừa nói ra, nghe tin mà đến mọi người tất cả đều ồ lên, trong mắt nhịn không được toát ra hèn

mọn sắc.

Bọn họ quả thực có điểm không thể tin được chính mình lỗ tai nghe được, lấy Nhiên Đăng thân phận, ra tay tấn công Hạ Vân Kiệt cũng đã là rõ ràng lấy tiểu khi đại, làm cho người ta khinh thường, nay thế nhưng còn muốn áp dụng lấy nhiều khi ít đấu pháp, quả thực chính là không biết xấu hổ đến cực điểm.

“Ha ha, đây là tây phương giáo thôi! Quả nhiên không biết xấu hổ đến cực điểm a!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười ha ha, trên mặt tràn ngập khinh thường, nhưng một lòng cũng không đoạn đi xuống trầm.

Nhiên Đăng đã làm cho hắn mệt mỏi, nếu hơn nữa ba vị lợi hại Thái Ất kim tiên, hắn là phủ có thể duy trì đến hoàn toàn thân tới rồi, thì phải là cái không biết bao nhiêu.

Bất quá tâm tuy rằng đi xuống trầm, nhưng Hạ Vân Kiệt cũng không bất luận cái gì nhát gan ý sợ hãi, tương phản, Nhiên Đăng này cử càng phát ra khơi dậy hắn nồng đậm chiến ý.

Cho tới bây giờ, hắn vốn không có sợ quá!

“Đối phó ngươi bực này ma đầu, làm sao nhu với ngươi giảng đạo lý!” Nhiên Đăng cười lạnh nói, Càn Khôn thước đối với Hạ Vân Kiệt liền đánh tới.

Cơ hồ đồng thời Văn Thù Quảng Pháp, Từ Hàng đạo cô, còn có Phổ Hiền chân nhân cũng đều cầm tiên binh pháp bảo đến đánh Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt thấy thế, bất đắc dĩ hiển ba đầu sáu tay.

Phân ra hai đầu tứ cánh tay, cầm Nhục Thu hổ trảo cùng huyết đồng lão tiên, đi ứng đối Từ Hàng đạo cô ba

người, phân ra một đầu hai cánh tay tiếp tục cùng Nhiên Đăng đánh nhau.

Tuy rằng nói, lấy Hạ Vân Kiệt nay thực lực, sớm đã không phải Từ Hàng đạo cô ba người có thể chống lại. Thậm chí nếu Hạ Vân Kiệt quyết ý muốn giết trong đó một người, người nọ cũng tuyệt đối không có biện pháp đào thoát. Nhưng nề hà Hạ Vân Kiệt ứng đối Nhiên Đăng cũng đã là mệt mỏi, thua chị kém em, nay này ba người nhất thêm tiến vào, liền có áp chết lạc đà cuối cùng một sợi đạo thảo hương vị.

Này một tá, không quá nhiều lâu, Hạ Vân Kiệt liền bị Phổ Hiền chân nhân tam phẩm đài sen cấp đánh một chút.

Tạp đầu vai da tróc thịt bong, huyết nhục mơ hồ.

Cũng may Hạ Vân Kiệt nay cảnh giới so với Phổ Hiền chân nhân cao nhất cấp, thực lực thắng hắn rất nhiều, cho dù chịu Phổ Hiền chân nhân nặng như vậy đập nặng một chút, cũng thương không đến căn cơ, nếu là đổi thành Nhiên Đăng, chỉ sợ cũng khó tránh khỏi muốn đả thương đến căn cơ.

“Thương thương thương!”

“Rầm rầm rầm!”

Từ Hàng đạo cô ba người tham chiến sau, tình hình chiến đấu càng phát ra thảm thiết đứng lên.

Không quá nhiều thời gian dài, Hạ Vân Kiệt liền khắp cả người là thương, trên người rất nhiều địa phương huyết nhục mơ hồ, làm cho người ta thấy không đành lòng mắt thấy.

Bất quá Hạ Vân Kiệt không chút nào không có lùi bước ý, trong mắt lộ ra vô cùng kiên định, trong tay pháp bảo

mỗi một lần đánh ra đi đều cũng có đi vô hồi.

Hạ Vân Kiệt liều mạng như vậy, Nhiên Đăng có Từ Hàng đạo cô ba người kiềm chế sau, nhưng thật ra bình yên vô sự, hơn nữa còn hơn một phần nhàn nhã, nhưng Từ Hàng đạo cô ba người thực lực chung quy kém Hạ Vân Kiệt một mảng lớn, Hạ Vân Kiệt liều mạng mệnh, cho dù có Nhiên Đăng kiềm chế Hạ Vân Kiệt đại bộ phận thực lực, bọn họ trên người nhiều nhiều thiếu thiếu còn là bị thương.

Đương nhiên so với Hạ Vân Kiệt đến, bọn họ là tốt lắm rất nhiều. Bất quá dừng ở người đang xem cuộc chiến ánh mắt, kia nhưng là ghê gớm.

Phải biết rằng, bọn họ nhưng là 4 đánh 1, trong đó một cái còn là Nhiên Đăng phó giáo chủ, kết quả Từ Hàng đạo cô này ba cái ở tiên giới tiếng tăm lừng lẫy Thái Ất kim tiên thế nhưng còn bị thương, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, ai dám tin tưởng đây là thật sự?

Phi hương điện, trước Quan Thiên kính.

Ngọc Đế nhìn trước mắt một màn, đồng dạng không thể tin được chính mình ánh mắt chỗ đã thấy, mà Hoàng Giác đại tiên còn có Thái Bạch kim tinh nhìn trước mắt một màn, tắc cả người đều đã thạch hóa.

Này hay là bọn họ sở nhận thức Hạ tiên vương sao? Như vậy thực lực, cho dù bọn họ ở trước mặt hắn, đều đã lập tức thành con kiến tồn tại, không chịu nổi nhất kích !

“Này Hạ Vân Kiệt, này Hạ Vân Kiệt! Các ngươi nói trẫm nên làm như thế nào?” Hồi lâu, Ngọc Đế thu hồi ánh mắt, mặt lộ vẻ lo âu sắc ở phi hương điện đi qua đi lại.

Đến Ngọc Đế như vậy trình tự, hắn đã không biết bao

nhiêu năm không ở đại thần trước mặt lộ ra như vậy lo âu biểu tình, cũng đã không biết bao nhiêu năm không như vậy trực tiếp hỏi thăm đại thần hắn nên làm như thế nào.

Chính là Hạ Vân Kiệt thực lực lập tức nhảy lên lên tới có thể cùng phó giáo chủ một trận chiến, ở Ngọc Đế cảm nhận phân lượng cũng lập tức nhảy lên lên tới trước nay chưa có độ cao đi lên, hắn dĩ nhiên hoàn toàn không có biện pháp bảo trì trấn định.

“Thần không biết!” Hoàng Giác đại tiên cùng Thái Bạch kim tinh nghe vậy cả người chấn động, sau đó cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, trong mắt đều toát ra một tia cười khổ, quỳ xuống đất trả lời.

Hoàng Giác đại tiên cùng Thái Bạch kim tinh quả thật không biết nên như thế nào trả lời, bởi vì đến bực này trình tự đại chiến, thiên đình muốn nhúng tay, trừ phi đem tứ phương tiên đế cùng tứ phương thần thú điều đến, người khác đi, căn bản không làm nên chuyện gì.

Khả tứ phương tiên đế cùng tứ phương thần thú trấn thủ tiên giới tứ phương, không có Nguyên Thủy Thiên Tôn phù lệnh, cho dù Ngọc Đế cũng không có biện pháp tùy ý điều động. Huống hồ việc này đề cập đến Nhiên Đăng, còn có Phổ Hiền chúng Thái Ất kim tiên, kia tứ phương tiên đế cùng tứ phương thần thú lại không dám dễ dàng nhúng tay?

Tứ phương tiên đế cùng tứ phương thần thú không ra động, kia toàn bộ thiên đình cũng chỉ có Ngọc Đế cùng Vương Mẫu nương nương tự mình ra tay mới vừa rồi có thể trấn được Nhiên Đăng.

Khả Ngọc Đế cùng Vương Mẫu nương nương là thiên đình chi chủ, sau, bọn họ một khi ra mặt, kia kỳ thật chính là đại biểu cho toàn bộ thiên đình hướng tây

phương giáo tuyên chiến, thử nghĩ một chút, này hậu quả ai dám đảm đương?

Chương 1929 : Ngọc Đế lựa chọn [đệ tam canh vì sách mới cầu phiếu]

Ngọc Đế lúc này lòng nóng như lửa đốt, gặp Hoàng Giác đại tiên cùng Thái Bạch kim tinh quỳ xuống đất trả lời nói không biết, đang muốn phát tiết trong lòng hờn dỗi, Vương Mẫu nương nương theo ngoài điện đi đến, nói:“Bệ hạ đừng vội, kia tây phương giáo ngàn không nên vạn không nên bắt Hạ Lập. Văn Thù Quảng Pháp tôn giả lại càng không nên dùng tiên thiên chi khí ngưng roi quật Hạ Lập. Hắn dùng tiên thiên chi khí sở ngưng roi quật Hạ Lập, Tố Nữ nhất định có thể cảm ứng được con trai có nguy hiểm, tất hội tiến đến.”

“Ngươi không nói, trẫm nhưng thật ra thiếu chút nữa đã quên Tố Nữ!” Ngọc Đế nghe vậy hổ khu chấn động, trên mặt lo âu sắc thế này mới hơi đi.

“Hạ tiên vương thực lực thật sự ra ngoài bệ hạ dự kiến, bệ hạ thế này mới gặp qua cho nóng vội, thế cho nên nhất thời không nhớ tới Tố Nữ đến.” Vương Mẫu nương nương nói.

“Ái thê nói là, còn là ái thê so với trẫm bình tĩnh.” Ngọc Đế nghe vậy gật đầu nói.

Vương Mẫu nương nương nghe vậy mắt ở chỗ sâu trong lóe ra một tia áy náy sắc, nàng không phải so với Ngọc Đế bình tĩnh, mà là nàng đối Hạ Vân Kiệt so với Ngọc Đế biết được muốn nhiều không ít.

Tỷ như Ngọc Đế đến bây giờ còn không biết Hạ Vân Kiệt ba đại phân thân đã đột phá trở thành vu tổ, Vương Mẫu nương nương từ lúc nhiều một trăm năm trước cũng đã biết được. Hạ Vân Kiệt trong cơ thể có tiên

thiên bàn đào thụ, nàng biết, Ngọc Đế không biết.

Bất quá dù là như thế, Hạ Vân Kiệt nay biểu hiện ra ngoài siêu cường thực lực, còn là xa xa vượt quá Vương Mẫu nương nương dự kiến. Bởi vì theo long hầu sơn một trận chiến đến bây giờ một đoạn này thời gian, trong lúc đó khoảng cách thời gian thật sự quá ngắn, ngắn đối bọn họ như vậy trình tự, bất quá giống như nháy mắt bình thường mà thôi, căn bản không đáng giá nhắc tới.

Nhưng chỉ có tại như vậy ngắn thời gian, Hạ Vân Kiệt thực lực thế nhưng đã xảy ra như thế khủng bố đột phá.

Cũng may từng có lần đó ái muội trải qua, Vương Mẫu nương nương đối Hạ Vân Kiệt có quá mức tin tưởng, cũng đang là vì như vậy, nàng mới không tiếc dùng vốn gốc mượn sức Hạ Vân Kiệt, thậm chí có thể nói có tâm vô tâm dùng tới mỹ nhân kế. Cho nên Ngọc Đế còn tại khiếp sợ cùng Hạ Vân Kiệt đột nhiên bày ra đi ra kinh thiên thực lực, không thể nhận khi, Vương Mẫu nương nương đã bình tĩnh xuống dưới, thấy được Hạ Lập này nhân tố.

“Bệ hạ quá khen, bất quá bệ hạ cùng thần thiếp tuy rằng không có phương tiện ra mặt, tứ phương tiên đế cùng tứ phương thần thú cũng khẳng định không kịp điều động, nhưng Hạ Vân Kiệt là thiên đình tiên vương, nay lại có bực này thực lực. Tây phương giáo như thế dụng tâm hiểm ác muốn trấn sát hắn, bệ hạ quyết không thể tĩnh chờ Tố Nữ ra tay, cần lập tức phái rất nhiều thiên binh thiên tướng hạ giới, nếu không rét lạnh Hạ Vân Kiệt tâm, vậy hối tiếc không kịp.” Vương Mẫu nương nương thần sắc ngưng trọng nói.

“Ái thê nói là, chính là……” Ngọc Đế nghe vậy gật gật đầu, nhưng trên mặt lại hiện lên một tia do dự sắc.

“Các ngươi thả đều trước đi xuống.” Vương Mẫu nương nương thấy thế hướng Hoàng Giác đại tiên đám người huy phất tay nói.

“Thần cáo lui.” Hoàng Giác đại tiên đám người vội vàng cáo lui.

Đến Hạ Vân Kiệt này trình tự, có một số việc, đã không phải bọn họ có thể tham gia thảo luận.

“Xem tình hình, Hạ Vân Kiệt nay tất nhiên đã là trung kỳ Thái Ất kim tiên, chỉ cần cho hắn cũng đủ thời gian, tương lai chỉ sợ sánh vai ngươi ta cũng không là vấn đề.

Khi đó, trẫm liền hoàn toàn không có biện pháp nắm trong tay hắn. Giống kia tứ phương tiên đế, tứ phương thần thú, người người đều chỉ nghe Nguyên Thủy Thiên Tôn phù triệu, cùng trẫm lại có quan hệ như thế nào? Lần này trẫm nếu vì hắn mà cùng tây phương giáo hoàn toàn xé rách mặt, mười có tám chín lại là thay người khác làm áo cưới a!” Hoàng Giác đại tiên đám người thối lui sau, Ngọc Đế liền đem chính mình trong lòng cố kỵ nói ra.

Trước kia, Hạ Vân Kiệt chỉ có Thái Ất kim tiên sơ kì cảnh giới, Ngọc Đế còn là có một chút tin tưởng đối hắn ân uy cũng thi, làm cho hắn nghe theo hắn điều khiển.

Nhưng hiện tại Hạ Vân Kiệt theo cảnh giới tới nói đã cùng hắn bằng nhau, Ngọc Đế sẽ thấy cũng không có nửa điểm tin tưởng.

“Hắn đến bực này cảnh giới, đã không phải bệ hạ có thể nắm trong tay, bệ hạ làm đổi cái ý nghĩ đến suy nghĩ.” Vương Mẫu nương nương nói.

“Ý của ngươi là cùng hắn hợp tác?” Ngọc Đế nghe vậy chân mày cau lại, trong mắt lóe ra một tia không cam

lòng.

Nếu Hạ Vân Kiệt ngay từ đầu liền biểu hiện ra bực này thực lực, Ngọc Đế đổ không có cái gì không cam lòng, tương phản là ước gì cùng hắn hợp tác. Nhưng Hạ Vân Kiệt ngay từ đầu chính là hắn trướng kế tiếp nho nhỏ tiên quan, nay lại lập tức đi đến hợp tác giả địa vị, điều này làm cho Ngọc Đế vị này tiên giới chi chủ, lập tức có chút khó có thể nhận.

“Đúng vậy. Người này sớm hay muộn muốn thành cùng Nhiên Đăng tương đương nhân vật, đến lúc đó hắn nếu âm thầm cùng bệ hạ ước định hợp tác quan hệ, nhưng bên ngoài lại như trước là bệ hạ chi thần, thay bệ hạ chinh phạt tứ phương, không chỉ có có thể giúp bệ hạ tên chân chính uy chấn tứ phương, hơn nữa có hắn ở, tây phương giáo cùng Xiển giáo trừ phi giáo chủ xuất động, nếu không ai là hắn chi địch? Giáo chủ xuất động, nhưng là có tổn hại mặt a! Đến lúc đó đau đầu chỉ sợ cũng là Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn bọn họ.” Vương Mẫu nương nương nói.

“Ái thê nói trẫm đều hiểu được, sợ là sợ dưỡng hổ thành hoạn a! Lại hoặc là, Nguyên Thủy Thiên Tôn phù triệu một chút, hắn liền đổ hướng về phía Nguyên Thủy, khi đó trẫm còn không phải giỏ trúc múc nước công dã tràng.” Ngọc Đế cười khổ nói.

“Nghi người thì không dùng người, dùng người thì không nghi ngờ người. Thần thiếp xem người này trọng tình trọng nghĩa, nhất trượng nghĩa, chỉ cần bệ hạ thiệt tình đãi hắn, hắn tuyệt đối không phải cái loại này vong ân bội nghĩa hạng người. Huống hồ, thế gian lại nào có thập toàn thập mỹ việc, bệ hạ muốn hoàn toàn thoát khỏi Nguyên Thủy Thiên Tôn nắm trong tay, trở thành chân chính thiên đình chi chủ, có chút hiểm là phải muốn mạo. Hơn nữa thần thiếp thông qua Vương Lam Nhi biết hắn vì ngày xưa hai vị tình nhân, đang ở nhiều mặt tìm

kiếm Nữ Oa cung tàn đồ, thần thiếp tư dưới đã đem kia Nữ Oa cung tàn đồ tặng cùng hắn, lấy hắn tính cách tất thừa này phân tình.” Vương Mẫu nương nương nói.

“Ái thê nói là! Trẫm muốn thoát khỏi nắm trong tay, trở thành chân chính thiên đình chi chủ, vốn là là phú quý hiểm trung cầu, nay có cơ hội ở trước mắt, lại nào có thể bởi vì lòng nghi ngờ liền lo trước lo sau đâu?” Ngọc Đế chung quy là làm đại sự tình hạng người, Vương Mẫu nương nương như vậy một phân tích, lại nghĩ tới những năm gần đây Hạ Vân Kiệt sở làm việc, khắp nơi đều theo thiên đình xuất phát, liền sắc mặt nghiêm, không hề do dự.

“Đúng là! Bệ hạ còn thỉnh mau chóng điều khiển nhân mã hạ giới, thần thiếp đi trước cáo lui.” Vương Mẫu nương nương hơi hơi phúc thân nói.

Ngọc Đế gật gật đầu, chờ Vương Mẫu nương nương rời đi sau, lập tức truyền lệnh triệu tập, lôi bộ, hỏa bộ, đấu bộ, ôn bộ, tứ đại bộ, đãng ma đại nguyên soái bộ, thiên hà thủy quân, còn có ba mươi sáu thiên cương, bảy mươi hai địa sát tinh, dẫn gần chục tỷ thiên binh thiên tướng, tức khắc hạ giới, tiếp viện Tụ Quật châu tiên vương.

“Muốn ra đại sự a!”

“Muốn ra đại sự a!”

Thiên giới tiên nhân, mỗi ngày đình lập tức xuất động lôi bộ, hỏa bộ, đấu bộ, ôn bộ, tứ đại bộ, đãng ma đại nguyên soái bộ, thiên hà thủy quân, còn có ba mươi sáu thiên cương, bảy mươi hai địa sát tinh, kia thiên binh thiên tướng rậm rạp căn bản liếc mắt một cái vọng không đến biên, cũng không biết có bao nhiêu nhân mã, nhân mã lướt qua, sát khí vang trời, giảo thiên giới tiên vân quay cuồng, tất cả đều sợ tới mức sắc mặt trắng

bệch, mãn nhãn lo lắng.

Phải biết rằng, năm đó Tôn Ngộ Không huyên lợi hại như vậy, Ngọc Đế cũng bất quá chính là phái đãng ma đại nguyên soái mang binh đi xuống trấn áp. Nhưng lúc này đây, quang thiên đình tám bộ liền điều động bốn bộ, mà còn có đãng ma đại nguyên soái bộ, thiên hà thủy quân, còn có ba mươi sáu thiên cương, bảy mươi hai địa sát tinh. Này tuyệt đối là muốn đánh đại chiến tiết tấu a!

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1930 : Kinh động khắp nơi [thứ bốn canh vì sách mới cầu phiếu]

“Hạ giới đến tột cùng đã xảy ra sự tình gì?”

“Giống như nghe nói huyết già sơn Bì Na Dạ Già bắt Tụ Quật châu tiên vương trướng hạ một vị khô lâu quận tiên quân, Hạ tiên vương giận dữ, đan thương thất mã sát hướng về phía huyết già sơn.”

“Hạ tiên vương quả nhiên là trọng tình nghĩa, dũng mãnh hạng người. Kia Bì Na Dạ Già hay là đầu óc có vấn đề sao? Long hầu sơn một trận chiến, hay là chịu giáo huấn còn chưa đủ sao? Thế nhưng còn dám trêu chọc Hạ tiên vương!”

“Hừ, sự tình nếu thực sự đơn giản như vậy, bệ hạ làm sao tu điều động nhiều người như vậy?”

“Hay là tây phương giáo là cố ý thiết cạm bẫy dẫn Hạ tiên vương tiến đến sao? Này cũng quá vô sỉ ti bỉ !”

“Đúng là, nghe nói lần này tây phương giáo điều động Từ Hàng tôn giả, Phổ Hiền chân nhân, Văn Thù Quảng Pháp tôn giả, Khổng Tước Minh Vương, còn có Nhiên Đăng phó giáo chủ.”

“Cái gì ngay cả Nhiên Đăng phó giáo chủ đều xuất động ? Kia Hạ tiên vương chẳng phải là hẳn phải chết không thể nghi ngờ? Hơn nữa có Nhiên Đăng phó giáo chủ ở, lại có Từ Hàng đám người ở, bệ hạ cho dù điều động đại quân cũng không tế cho sự a!”

“Ai biết được! Bất quá bệ hạ này cử hơn phân nửa chính là phô trương thanh thế đi.” Có người thở dài tiếc hận

nói.

“Tai nghe là hư, mắt thấy là thật, này có một không hai chi chiến, chúng ta khởi khả bỏ qua, tốc tốc hạ giới, tốc tốc hạ giới.”

Vì thế thiên giới rất nhiều lợi hại tiên nhân, ào ào dưới tiên giới mà đi.

Thanh vi thiên Côn Luân sơn Ngọc Hư cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cao tọa ngai vàng phía trên, một đôi ánh mắt xuyên thấu qua tầng tầng không gian dừng ở huyết già sơn, trên mặt lộ ra một chút kinh ngạc ngoài ý muốn sắc.

“Đạo Hành, ngươi cùng Hạ Vân Kiệt cùng chỗ Tụ Quật châu, cũng chính mắt mắt thấy long hầu sơn một trận chiến, ngươi cảm thấy Hạ Vân Kiệt kẻ này như thế nào?” Hồi lâu, Nguyên Thủy Thiên Tôn thu hồi ánh mắt, mở miệng hỏi.

“Kẻ này cực kì dũng mãnh đồng thời cũng kiệt ngạo bất tuân, đối ta Xiển giáo không hề tôn kính.” Đạo Hành thiên tôn gặp Nguyên Thủy Thiên Tôn đột nhiên hỏi Hạ Vân Kiệt, trong lòng cảm thấy một trận ngoài ý muốn cùng hoang mang, nhưng còn là kính cẩn lễ phép trả lời.

Hắn không có Nguyên Thủy Thiên Tôn thực lực, tự nhiên không có khả năng xuyên thấu qua tầng tầng không gian nhìn đến lúc này huyết già sơn tình hình.

“Một khi đã như vậy, kia liền theo hắn tự sinh tự diệt đi thôi.” Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe vậy trong mắt lóe ra một tia không vui sắc, gật gật đầu nói.

“Hay là kia Hạ Vân Kiệt lại tại hạ giới cùng tây phương giáo khởi đánh trận bất thành?” Đạo Hành thiên tôn

cũng là thông minh tuyệt đỉnh hạng người, nghe vậy cẩn thận từng li từng tí hỏi.

“Hắn lúc này đang ở huyết già sơn cùng Nhiên Đăng, Phổ Hiền, Từ Hàng còn có Văn Thù Quảng Pháp bọn họ đại chiến.” Nguyên Thủy Thiên Tôn nói, mắt ở chỗ sâu trong lóe cực kì phức tạp ánh mắt.

Lại nói tiếp, Nhiên Đăng bốn người từng tất cả đều là hắn tọa hạ môn nhân, nhưng hôm nay lại đều thành người tây phương giáo.

“Như thế nào khả năng?” Nguyên Thủy Thiên Tôn lời vừa nói ra, điện hạ người tất cả đều vẻ mặt không dám tin biểu tình.

Bọn họ cùng Nhiên Đăng đám người đều là đồng môn, tự nhiên sẽ hiểu bọn họ lợi hại chỗ, hơn nữa Nhiên Đăng năm đó lại Xiển giáo Nguyên Thủy Thiên Tôn dưới đệ nhất nhân, thực lực vượt qua bọn họ rất nhiều, cho dù Nguyên Thủy Thiên Tôn thủ tịch đại đệ tử Nam Cực Tiên Ông cũng muốn kém hắn một ít. Nay thế nhưng muốn bốn người tấn công Hạ Vân Kiệt một người, cho dù Hạ Vân Kiệt nhất định thất bại, kia cũng ít nhất thuyết minh, Nhiên Đăng tưởng một người trấn áp hắn có chút khó khăn, nếu không Từ Hàng đám người làm sao tất ra tay?

Ngay cả Nhiên Đăng trấn áp hắn đều có khó khăn, không thể không giữ thể diện mặt, mệnh Từ Hàng đám người cùng nhau vây công hắn, có thể nghĩ Hạ Vân Kiệt thực lực cường đại đến loại nào trình độ!

“Hừ, Nhiên Đăng bọn họ thật sự là càng sống càng đi trở về!” Nguyên Thủy Thiên Tôn gặp ngồi xuống đệ tử vẻ mặt không dám tin biểu tình, trong lòng cũng rất là khó chịu.

Mặc kệ nói như thế nào, Nhiên Đăng bọn họ trước kia đều là hắn trướng hạ môn nhân, nay lại muốn bốn người vây công một vị nhân tài mới xuất hiện, hắn Nguyên Thủy Thiên Tôn trên mặt lại nào có vinh quang?

“Hạ Vân Kiệt kẻ này quả thật có chút bản sự, bất quá quá mức cuồng vọng, lại không biết điều, này chuyến gặp được Nhiên Đăng bọn họ, chung quy là khó thoát khỏi một kiếp.”

Nguyên Thủy Thiên Tôn thản nhiên nói một câu, liền ngược lại tiếp tục mở miệng thụ nói, không muốn nhắc lại Hạ Vân Kiệt.

Tây Thiên, Linh sơn, dưới cây bồ đề.

Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn đạo nhân xuyên qua tầng tầng không gian, đồng dạng thấy được huyết già sơn một màn, trên mặt đồng dạng lộ ra một tia kinh ngạc ngoài ý muốn sắc.

“Ngắn ngủn một trăm nhiều năm, kẻ này thế nhưng trưởng thành đến như vậy trình độ, thật sự ra ngoài của ta ngoài ý muốn. Này chuyến Nhiên Đăng đem hắn cầm đến, phải nghĩ biện pháp thu phục hắn, tương lai tất trở thành ta tây phương giáo lại một vị phó giáo chủ.” Chuẩn Đề tán thưởng nói.

“Đúng là. Chính là kẻ này tính cách cương liệt, chỉ sợ rất khó.” Tiếp Dẫn nói.

Đại xích thiên, Đại La sơn, bát cảnh cung, Lão Tử cũng thấy được huyết già sơn một màn, trên mặt hơi hơi lộ ra một tia kinh ngạc ngoài ý muốn sắc sau, hai mắt lại chậm rãi đóng đứng lên.

Hắn tính cách vốn là đạm bạc, không vui tranh đấu, lần trước tam giáo nội loạn, bị thương nhà mình huynh đệ

sau, hắn trong lòng rất có áy náy, lại càng phát không vui tái tham dự bất luận cái gì tiên giới trung thế lực đấu đá, tranh đấu. Cho nên từ tam giáo lập thiên đình sau, hắn sẽ không tiếp qua hỏi, hết thảy sự vật đều ném cho Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Vũ dư thiên, kim ngao đảo, bích du cung, đang ngồi ở bồ đoàn nhắm mắt tu luyện dưỡng thương Thông Thiên cảm nhận được hạ giới kịch liệt khí cơ biến động, cũng mở ra hai mắt, xuyên thấu qua tầng tầng không gian, dừng ở huyết già sơn.

Nhìn đến Hạ Vân Kiệt một người đối chiến Nhiên Đăng bọn bốn người, trong mắt lóe ra một tia sát khí, nhưng rất nhanh lại ha ha nở nụ cười:“Quả nhiên không hổ là ta Thông Thiên huynh đệ! Nhiên Đăng bốn người cũng là càng sống càng đi trở về. Chính là các ngươi tây phương giáo ức hiếp ta như vậy Thông Thiên huynh đệ, nhưng cũng rất không biết xấu hổ.”

Nói xong, Thông Thiên ánh mắt dừng ở phía dưới vẻ mặt hoang mang khiếp sợ cận tồn ba vị nữ đệ tử Kim Linh thánh mẫu, Vô Đương thánh mẫu cùng Vân Tiêu nương nương ba người trên người.

“Này chuyến vi sư ở hỗn độn thế giới trung nhận thức một vị huynh đệ, cũng phải hắn tương trợ, mới vừa rồi có thể khôi phục căn cơ, người này đó là Tụ Quật châu tiên vương Hạ Vân Kiệt.” Thông Thiên giáo chủ mở miệng nói.

“Chúc mừng sư tôn!” Kim Linh thánh mẫu ba người thế mới biết Thông Thiên ở hỗn độn thế giới nhận thức một vị huynh đệ, chính là kia huynh đệ dĩ nhiên là Hạ Vân Kiệt, còn là làm cho các nàng ba người rất là giật mình, bất quá Thông Thiên cũng nói, Hạ Vân Kiệt trợ hắn khôi phục căn cơ, lại nói tiếp đó là các nàng sư phụ ân nhân cứu mạng, chẳng sợ Hạ Vân Kiệt căn bản không xứng

cùng Thông Thiên giáo chủ xưng huynh gọi đệ, các nàng cũng là tâm tồn cảm kích, nhận thức vị này sư thúc. Cho nên chính là ngắn ngủi khiếp sợ, ba người liền lập tức mừng rơi nước mắt quỳ xuống đất chúc mừng.

“Ta biết các ngươi người người đều là tâm cao khí ngạo hạng người. Bất quá các ngươi khả ngàn vạn chớ để coi khinh các ngươi vị này sư thúc. Nay hắn thật muốn thi triển ra toàn bộ thủ đoạn, chỉ sợ hiện tại các ngươi ba người cùng tiến lên cũng không thấy được có thể nề hà được hắn. Lại cho hắn một ít thời gian, khi đó các ngươi chỉ sợ cũng chỉ có bị trấn áp phân, cho dù vi sư cũng không dám tái xem thường thắng hắn.” Thông Thiên biết ba vị đệ tử tâm tư, thấy thế trầm giọng nói.

“Đệ tử không dám!” Ba người nghe vậy vội vàng biến sắc, cung kính trả lời, chính là trong mắt đúng là vẫn còn toát ra một chút không phục.

Ba người đều là cực kì lợi hại hạng người, hơn nữa Vân Tiêu, thực lực thẳng bức phó giáo chủ, trên người lại có hỗn nguyên kim đấu cùng kim giao tiễn, này hai kiện pháp bảo đều là nhất đẳng nhất lợi hại pháp bảo, thật muốn tế ra, cho dù phó giáo chủ cũng không làm gì được nàng, bình thường Thái Ất kim tiên chỉ có ngoan ngoãn bị trấn áp phân. Hạ Vân Kiệt tuy rằng lợi hại, ở các nàng xem ra cũng bất quá chính là Tụ Quật châu tiên vương. Một trăm nhiều năm trước năm, long hầu sơn một trận chiến, các nàng cũng đều biết được, mặc dù ở tiên giới đã xem như cực kì lợi hại hạng người, nhưng nếu cùng Vân Tiêu nương nương so sánh với, còn là kém một ít.

Nay Thông Thiên thế nhưng nói, hắn nếu dùng ra toàn bộ thủ đoạn, các nàng ba người tề lên đều không làm gì được hắn, hơn nữa còn nói quá một đoạn thời gian, các nàng chỉ có bị trấn áp phân, ba người tự nhiên là có chút không phục.

Đương nhiên không phục về không phục, Hạ Vân Kiệt cứu các nàng sư tôn chi mệnh, các nàng còn là cam tâm tình nguyện nhận thức vị này sư thúc.

Offline mừng sinh nhật Tàng Thư Viện tại:

Chương 1931 : Vân Tiêu rời núi [thứ năm canh vì sách mới cầu phiếu]

“Các ngươi chớ để không phục, ngươi lại nhìn xem hạ giới huyết già sơn tình hình!” Thông Thiên nói xong nâng tay ở trên hư không trung hướng hai bên nhất lay, tầng tầng không gian tựa như trang giấy bị xé ra, hiện ra huyết già sơn tình hình.

“Thử!” Kim Linh thánh mẫu ba người nhìn đến huyết già sơn tình hình, tất cả đều không khỏi lạnh hít một hơi.

Các nàng tuy rằng cũng đều người người lợi hại, nhưng bởi vì tam giáo nội loạn khi, ba người căn cơ đều đã bị nghiêm trọng thương tổn, chậm trễ rất nhiều năm tu hành, cho nên cho tới bây giờ còn không có có thể đột phá trở thành trung kỳ Thái Ất kim tiên. Nếu không ba người, lấy Vân Tiêu thiên phú, vốn là có rất lớn khả năng tính sẽ đột phá trở thành trung kỳ Thái Ất kim tiên.

Cho nên ba người tuy rằng đều là cực kì lợi hại Thái Ất kim tiên, nhưng trong ba người trừ bỏ Vân Tiêu có thể bằng hỗn nguyên kim đấu cùng kim giao tiễn cùng Nhiên Đăng một trận chiến, Kim Linh thánh mẫu cùng Vô Đương thánh mẫu còn là kém một ít, về phần lấy 1 địch 4 liền lại càng không tất nói.

Nhưng Hạ Vân Kiệt mới thành danh bao lâu, một trăm nhiều năm trước, long hầu sơn một trận chiến vừa mới vừa đột phá trở thành Thái Ất kim tiên, hiện tại liền có thể lấy một người lực chắn Nhiên Đăng bốn người, cho dù hoàn toàn bị vây bị đánh hoàn cảnh xấu, kia cũng là kinh thế hãi tục đến cực điểm. Cho dù Vân Tiêu, bằng vào hỗn nguyên kim đấu cùng kim giao tiễn cũng không dám nói ổn cầm Hạ Vân Kiệt.

“Các ngươi chớ có cho là Vân Kiệt hiện tại bị vây hoàn cảnh xấu liền nghĩ đến hắn nhất định thất bại, đó là bởi vì hắn đòn sát thủ không có dùng đi ra, nếu không cho dù Nhiên Đăng cũng muốn chịu không nổi.” Thông Thiên gặp ba người cuối cùng lộ ra vẻ khiếp sợ, trên mặt không khỏi lộ ra một chút tự hào sắc, nói.

“Cái gì? Sư tôn ý tứ là sư thúc hắn cũng không có sử toàn lực?” Ba người nghe vậy không khỏi kinh hô ra tiếng.

“Đúng vậy, các ngươi vị này sư thúc còn có mười hai cái phân thân, người người đều là vu tổ, có thể bày ra thập nhị đô thiên vu tổ đại trận, chính là còn không có đuổi tới. Hơn nữa hắn bản tôn cũng có dấu bí mật lực lượng không nên triển lộ, nếu không Nhiên Đăng bọn họ lại há có thể nề hà được hắn?” Thông Thiên nói.

“Sư thúc quả thực lợi hại!” Kim Linh thánh mẫu ba người tuy rằng người người đều là tâm cao khí ngạo hạng người, nhưng lúc này cũng là đối vị này sư thúc tâm phục khẩu phục.

Phải biết rằng lấy Nhiên Đăng thực lực, Từ Hàng đám người đều muốn xưng hô hắn làm một tiếng lão sư, mà Hạ Vân Kiệt nếu chân chính thực lực thi triển ra đến, đã có thể hoàn toàn địch nổi Nhiên Đăng, lại là các nàng sư tôn ân nhân cứu mạng, các nàng lại làm sao còn có cái gì được không chịu phục ?

“Đó là tự nhiên!” Thông Thiên gặp ba đệ tử tâm phục khẩu phục, trên mặt lộ ra một chút mỉm cười, bất quá đảo mắt lại trầm xuống dưới, trầm giọng nói:“Vân Tiêu!”

“Đệ tử ở!” Vân Tiêu vội vàng bước ra khỏi hàng, khom người nói.

“Này chiến, ngươi sư thúc thực lực còn không nên quá sớm bại lộ, cho nên ngươi mang theo hỗn nguyên kim đấu cùng kim giao tiễn đi một chuyến huyết già sơn, trợ ngươi sư thúc bắt Từ Hàng, Văn Thù Quảng Pháp còn có Phổ Hiền ba người. Khổng Tuyên này nghịch đồ, ở bên cạnh như hổ rình mồi, hiển nhiên là nghĩ chờ các ngươi sư thúc kiệt lực sau, lấy ngũ sắc thần quang đưa hắn quét lạc. Ngươi lần này tiến đến, nếu Khổng Tuyên kia nghiệt đồ dám lên trước ngăn lại, ngươi dù lấy hỗn nguyên kim đấu ngăn trở hắn ngũ sắc thần quang, cầm kim giao tiễn cắt hắn, đã làm vi sư không có đã dạy này nghiệt đồ. Kim Quang Tiên, Cầu Thủ Tiên còn có Linh Nha Tiên đều là không có cốt khí hạng người, nhưng lại khuất thân làm người tọa kỵ, vi sư bản không muốn gặp người bọn họ. Nhưng lúc này ngươi sư thúc đúng là dùng người là lúc, ngươi này đi, liền xóa bọn họ trên người trấn thần phù văn, mệnh bọn họ đi theo ngươi sư thúc lập công chuộc tội.” Thông Thiên hạ lệnh nói.

“Đệ tử tuân mệnh!” Vân Tiêu nghe vậy vội vàng lễ bái lĩnh mệnh, tiếu mâu lộ ra một chút kích động sắc.

Từ tam giáo nội chiến sau, Thông Thiên ý chí tinh thần sa sút, Tiệt giáo xuống dốc, bích du cung không biết đã bao nhiêu năm không ở tiên giới phát ra âm thanh, thế cho nên người tiên giới nay trong mắt chỉ có Xiển giáo, nhân giáo cùng tây phương giáo, không có Tiệt giáo. Liên quan Tiệt giáo đệ tử môn nhân ở tiên giới cũng khó khỏi bị người bắt nạt, nhưng bởi vì Thông Thiên không ra tiếng, Vân Tiêu đám làm đệ tử cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, rất nhiều khí cũng chỉ có thể ẩn nhẫn xuống dưới.

Không nghĩ tới hôm nay, các nàng sư tôn cuối cùng lại chấn khởi, triển lộ mũi nhọn!

“Vi sư cùng ngươi sư thúc trong lúc đó quan hệ, nay còn không nghi tiết lộ, cho nên này chuyến tiến đến, ngươi

chỉ cần trợ hắn giúp một tay, xưng hắn là tiên vương có thể.”

Thông Thiên tiếp tục giao cho nói.

“Đệ tử hiểu được.” Vân Tiêu cung kính trả lời.

“Đi thôi! Ta Tiệt giáo nhiều năm không ra tiếng, cũng là thời điểm ra hạ thanh âm.” Thông Thiên phất tay, sau đó lại nhắm hai mắt lại.

Vân Tiêu hướng Thông Thiên xá một cái, sau đó đứng dậy lại hướng hai vị đồng dạng mặt mang kích động sắc Kim Linh thánh mẫu cùng Vô Đương thánh mẫu lên tiếng chào hỏi, liền giá Thanh Loan một đường ra bích du cung, hạ vũ dư thiên.

Huyết già sơn, Hạ Vân Kiệt còn tại đẫm máu chiến đấu hăng hái, chẳng sợ mình đầy thương tích, nhưng trong mắt như trước lộ ra hung hãn cùng kiên quyết ánh mắt, làm cho người ta tâm sinh kính sợ.

“Kẻ này quyết không thể lưu!” Nhiên Đăng trong lòng âm thầm suy nghĩ nói, trong tay Càn Khôn thước một thước ngoan quá một thước.

“Bồng!” Cuối cùng Hạ Vân Kiệt không đủ sức, bị Càn Khôn thước đánh trúng phía sau lưng.

Nhất thời toàn bộ phía sau lưng huyết nhục mơ hồ, thậm chí lộ ra bên trong bạch dày đặc lưng cốt.

Hạ Vân Kiệt lại mau lui mấy ngàn dặm, cả người đều là cung, từng ngụm từng ngụm hộc huyết, có thể thấy được Nhiên Đăng này một thước tử cho hắn rất lớn bị thương, xa không phải Từ Hàng đám người vừa rồi đánh trúng hắn có thể so sánh.

“Tiên vương! Ngài đi a! Van cầu ngài đi a! Không cần lo cho ta! Không cần lo cho ta!” Hạ Lập thấy như vậy một màn, rơi lệ đầy mặt, bệnh tâm thần kêu, giãy dụa, khả kia đầu thanh mao sư tử cũng chính là Cầu Thủ Tiên dùng móng vuốt gắt gao đè nặng hắn, mặc hắn như thế nào giãy dụa cũng là không làm nên chuyện gì.

“Đứa nhỏ, ngươi là con ta a! Vi phụ lại như thế nào có thể bỏ ngươi mà đi đâu?” Hạ Vân Kiệt gặp Hạ Lập bệnh tâm thần kêu la, trong mắt có nước mắt chớp động, thân mình lại chậm rãi thẳng thắn, trong tay minh ngục huyết đao, Nhục Thu hổ trảo, huyết đồng lão tiên, kiên định chỉ phía xa Nhiên Đăng đám người.

“Nhiên Đăng, hiện tại thả Hạ Lập, còn kịp! Nếu không, một ngày nào đó các ngươi muốn nợ máu trả máu, hối tiếc không kịp!” Hạ Vân Kiệt ba cái đầu đều lộ ra bạch dày đặc răng nanh, đồng thời mở miệng âm thanh lạnh lùng nói.

“Ha ha, Hạ tiên vương quả nhiên cuồng vọng, chết đã đến nơi, thế nhưng còn dám uy hiếp lão phu. Cũng thế, tái ăn lão phu một thước, liền làm cho Khổng Tước Minh Vương thu ngươi, nhìn ngươi còn như thế nào kiêu ngạo!” Nhiên Đăng nghe vậy một trận cười to, trong tay Càn Khôn thước xẹt qua thiên không, bí mật mang theo to lớn thiên uy đối với Hạ Vân Kiệt vào đầu đánh đi.

Từ Hàng đạo cô ba người thấy thế tự nhiên cũng đi theo công sát mà đi.

Thảm thiết chiến đấu tiếp tục!

“Bồng!” Cuối cùng Hạ Vân Kiệt lại ăn Nhiên Đăng một thước, lại mau lui, mà Nhiên Đăng lại như bóng với hình đuổi theo, trên mặt lộ ra dữ tợn cười lạnh, trong tay Càn Khôn thước đại như kình thiên cự trụ, ầm ầm đánh xuống.

“Lão phu nhìn ngươi lần này còn hướng chạy đi đâu!” Nhiên Đăng lớn tiếng quát.

“Nhiên Đăng lão thất phu, ngươi dám!” Ngay tại phía sau, một đạo lãnh liệt đến cực điểm thanh âm theo nơi xa phá không truyền đến, tiếp theo có chín lũ hắc khí giống như chín điều thất luyện theo phía chân trời xỏ xuyên qua mà đến.

Kia chín lũ hắc khí mang theo lãnh đến cực điểm hơi thở, hắc khí còn không có đến, bốn phía không gian đã phảng phất thủy bị đông lạnh lên, phát ra ca ca ca thanh âm.

Nhiên Đăng kia nguyên bản tấn mãnh như hổ Càn Khôn thước thế nhưng lập tức không chỉ có như lâm vào vũng bùn bình thường, thế đi nhất thời dừng lại, thậm chí ngay cả Càn Khôn thước mặt trên đều đông lạnh nổi lên một tầng hàn sương.

“Cửu U vân vụ kỳ! Cửu U Tố Âm nữ đế!” Nhiên Đăng hai tròng mắt mạnh co rụt lại, sắc mặt đột nhiên biến.

Chương 1932 : Phụ tử nhận thức [thứ sáu canh]

“Cuối cùng còn là đem nàng chờ đến !” Hạ Vân Kiệt âm thầm thở dài một hơi, chậm rãi hướng phía sau nhìn lại.

Chỉ thấy, Thanh Loan phía trên, đứng một nữ tử áo trắng phiêu phiêu, lúc này tới lúc gấp rút tốc mà đến.

“Cửu U Tố Âm nữ đế!” Từ Hàng đạo cô đám người lúc này cũng thấy được Cửu U Tố Âm nữ đế, tất cả đều sắc mặt đại biến.

“Là Cửu U Tố Âm nữ đế!” Lúc này người đang xem cuộc chiến, cũng đều thấy được Cửu U Tố Âm nữ đế, tất cả đều nhịn không được ra tiếng kinh hô.

Phải biết rằng Cửu U Tố Âm nữ đế, kia nhưng là thượng cổ thời đại kế Nữ Oa nương nương sau tam đại kì nữ tử chi nhất, cho dù cùng các đại giáo chủ đều là ngang hàng tương giao. Nguyên bản bởi vì một lòng theo đuổi chí âm chi đạo, tu vi đình trệ vô số năm, thế này mới bị Từ Hàng đám nhân tài mới xuất hiện dần dần vượt qua, thế này mới rơi xuống thanh danh. Nhưng trước chút năm, đột nhiên tìm hiểu đại đạo, đan thương thất mã sát hướng tây thiên Đông Lai cực lạc sơn, thế nhưng giết được Di Lặc phó giáo chủ đều bị thương, cuối cùng Chuẩn Đề nhị giáo chủ ra mặt, mới vừa rồi ngăn cản Cửu U Tố Âm nữ đế.

Trận chiến ấy sau, Cửu U Tố Âm nữ đế thanh danh lần nữa đăng đỉnh, thậm chí so với thượng cổ thời đại còn muốn hưng thịnh.

Nay nàng đột nhiên xuất hiện ở huyết già sơn, lại như thế nào không cho người cảm thấy khiếp sợ vạn phần, không cho Từ Hàng đạo cô đám người sắc mặt đại biến.

“Cửu U Tố Âm nữ đế, còn đây là ta giáo cùng Hạ tiên vương trong lúc đó ân oán, ngươi này cử ra sao ý?” Nhiên Đăng chậm rãi thu hồi Càn Khôn thước, nhìn xa tin tức ở Hạ Vân Kiệt bên người Cửu U Tố Âm nữ đế, biểu tình che lấp hỏi.

Cửu U Tố Âm nữ đế không có trả lời Nhiên Đăng, mà là cầm trong tay Cửu U vân vụ kỳ đối với Hạ Lập lay động, có chín đạo chí âm khí theo Cửu U vân vụ kỳ lao ra, hướng Hạ Lập thổi quét mà đi.

Trông giữ Hạ Lập thanh mao sư tử gặp kia chín đạo hắc khí đánh úp lại, sợ tới mức tim mật đều vỡ, không hề nghĩ ngợi, đằng ra một đoàn mây mù liền xa xa né tránh.

“Cửu U Tố Âm nữ đế, chớ để quá phận !” Nhiên Đăng thấy thế, Càn Khôn thước vừa chuyển, đối với kia chín đạo hắc khí bổ tới.

“Ha ha, Nhiên Đăng lão nhân, đối thủ của ngươi là bổn vương!” Hạ Vân Kiệt thấy thế một tiếng cuồng tiếu, thu hồi hai đầu bốn cánh tay, hai tay nắm minh ngục huyết đao đối với Nhiên Đăng vào đầu bổ tới.

Từ Hàng đạo cô ba người thấy thế, vội vàng ra tay ngăn lại.

“Nếu không phải Nhiên Đăng lão nhân, các ngươi nghĩ đến bằng các ngươi có thể bị thương bổn vương sao? Lăn!” Hạ Vân Kiệt gặp ba người ra tay ngăn lại, trong mắt hung quang phụt ra, ngạo nghễ hét lớn, minh ngục huyết đao hóa thành ba đạo huyết đao, phân biệt đối với ba người bổ tới.

“Thương thương thương!” Ba người nổ, Hạ Vân Kiệt chính là thân mình một trận lay động, mà kia ba người lại như bị cự vật đụng phải, ào ào sau này ngã xuống,

trên mặt dâng lên một chút huyết sắc.

Hạ Vân Kiệt một đao phách lui ba người, không lùi mà tiến tới, minh ngục huyết đao lại hướng Nhiên Đăng bổ tới.

Nhiên Đăng tự nhiên không dám làm cho Hạ Vân Kiệt bổ trúng, thấy thế đành phải thay đổi Càn Khôn thước cản Hạ Vân Kiệt một đao, mà tại đây khi, kia chín lũ hắc khí sớm đã đem Hạ Lập cấp thổi quét đi qua.

“Là ai bị thương ngươi, ngươi cùng mẫu thân nói, mẫu thân tất làm cho hắn sống không bằng chết!” Cửu U Tố Âm nữ đế một tay lấy Hạ Lập ôm vào lòng, liền nhận thấy được hắn căn cơ bị rất nặng tổn thương, hai mắt không khỏi đột nhiên lạnh.

“Mẫu thân!” Cửu U Tố Âm nữ đế nói chuyện thanh âm tuy rằng không lớn, nhưng dừng ở Nhiên Đăng đám người trong tai lại giống như tiếng sấm cuồn cuộn, hơn nữa Văn Thù Quảng Pháp tôn giả lại sắc mặt xoát một chút trở nên một mảnh trắng bệch.

Hắn là nằm mơ cũng không nghĩ tới, Hạ Lập thế nhưng sẽ là giết được Di Lặc đều phải bị thương Cửu U Tố Âm nữ đế con, nếu không cho hắn một cái gan lớn như trời cũng không dám động hắn một cây tóc gáy a!

Nay hắn bị thương nàng con trai căn cơ, lấy Cửu U Tố Âm nữ đế tính tình, lại há chịu buông tha hắn?

Nhiên Đăng đám người tuy rằng không đối Hạ Lập hạ ngoan thủ, nhưng việc này hiển nhiên cũng trốn không thoát can hệ, trong lòng cũng đều âm thầm kêu khổ.

Cửu U Tố Âm nữ đế, kia nhưng là chân chính phó giáo chủ cấp nhân vật, cho dù Nhiên Đăng cũng không dám nói có thể chiến thắng nàng. Nay bị thương nàng con

trai căn cơ, chuyện này lại há có thể từ bỏ ý đồ?

“Nữ đế, chuyện này thuần túy hiểu lầm, lão phu trịnh trọng hướng ngươi……” Chuyện tới nay, cho dù lấy Nhiên Đăng thân phận địa vị, lúc này cũng chỉ có thể buông dáng người, mang theo xin lỗi đối Cửu U Tố Âm nữ đế ôm quyền nói.

“Ngươi thế nào? Còn có thể tái chiến sao?” Cửu U tố nữ đế không để ý đến Nhiên Đăng, mà là đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, nâng tay vô cùng dịu dàng vuốt trên mặt hắn vết thương, trong mắt hàm chứa nước mắt.

Mặc kệ từng nàng cỡ nào oán hắn, nhưng từ vừa rồi xa xa vọng đến hắn vì con trai mà bất khuất chiến đấu, tựa như thấy được từng hắn vì nàng mà không để ý sinh tử cùng Di Lặc phân thân chiến đấu, sở hữu oán khí tại kia một khắc lập tức biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, trong lòng còn lại chỉ có vô cùng vô tận đau thương cùng tự trách.

Nếu là nàng sớm một ngày nhận hắn, nếu sớm một ngày trở lại hắn bên người, hắn làm sao về phần chịu nhiều như vậy cực khổ.

“Chỉ cần còn có một hơi ở, ta có thể tái chiến!” Hạ Vân Kiệt nhìn trước mắt vị này đồng dạng làm cho hắn nhớ thương, không thể buông nữ tử, thật sâu hấp một hơi, vô cùng kiên định trả lời.

“Trách ta sao?” Cửu U Tố Âm nữ đế nghe vậy trong mắt hàm chứa nước mắt cuối cùng nhịn không được ngã nhào xuống dưới, hỏi.

“Ta chưa từng có trách ngươi, ta chỉ trách ta chính mình!” Hạ Vân Kiệt nâng tay nhẹ nhàng sờ soạng Cửu U Tố Âm nữ đế trên gương mặt nước mắt.

“Chỉ biết ngươi sẽ nói như vậy! Ngươi vĩnh viễn là ta trong lòng đỉnh thiên lập địa nam nhân!” Cửu U Tố Âm nữ đế coi như không người hôn hạ Hạ Vân Kiệt cái trán, sau đó chuyển hướng phía sau Hạ Lập, nói:“Đứa nhỏ hắn chính là của ngươi phụ thân! Chính là truyền cho ngươi Đế Giang độn thuật phụ thân!”

“Phụ thân!” Sở hữu làm phức tạp ở Hạ Lập trong đầu nghi hoặc tại đây một khắc hoàn toàn biến mất, một màn màn chuyện cũ lóe ra trong óc, Hạ Lập nhịn không được rơi lệ đầy mặt, quỳ xuống trước Hạ Vân Kiệt trước mặt.

“Đứa nhỏ, ngươi trách ta sao?” Hạ Vân Kiệt nhìn quỳ rạp xuống chính mình trước mặt con trai, rơi xuống hạ nước mắt.

“Ta vẫn đều tin tưởng vững chắc cha ta là một vị đỉnh thiên lập địa nam tử hán! Cho nên ta chưa bao giờ trách hắn!” Hạ Lập sờ điệu trên mặt nước mắt, nhếch miệng nở nụ cười.

“Hảo!” Hạ Vân Kiệt đem Hạ Lập giúp đỡ đứng lên, nói:“Ngươi thả ở bên cạnh nhìn, chờ vi phụ cùng ngươi mẫu thân đem những người này đều thu thập, tái người một nhà trở về hảo hảo đoàn tụ.”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt đem Hạ Lập đặt ở Thanh Loan phía trên, sau đó cùng Cửu U Tố Âm nữ đế nhìn nhau cười, chậm rãi chuyển hướng Nhiên Đăng đám người.

Thiên địa một mảnh yên tĩnh, mọi người tất cả đều trợn mắt há hốc mồm mà nhìn sóng vai đứng chung một chỗ Hạ Vân Kiệt cùng Cửu U Tố Âm nữ đế.

Mọi người nằm mơ đều không có nghĩ đến, kia vô cùng cao cao tại thượng Cửu U Tố Âm nữ đế, thế nhưng sẽ là Tụ Quật châu tiên vương nữ nhân!

Quan Thiên kính trước mặt Ngọc Đế cũng đồng dạng nằm mơ không nghĩ tới, nhìn trong Quan Thiên kính Hạ Vân Kiệt cùng Cửu U Tố Âm nữ đế sóng vai đứng chung một chỗ, trong mắt toát ra vô cùng phức tạp ánh mắt.

Côn Luân sơn, một khối thật lớn gương trước mặt, Vương Mẫu nương nương trong mắt đồng dạng toát ra vô cùng phức tạp ánh mắt, ẩn ẩn thậm chí có như vậy một tia mất mát cùng chua.

Ngũ đại giáo chủ, lúc này đều đã không tái chú ý huyết già sơn, cho nên cũng không biết huyết già sơn phát sinh hết thảy, nếu không chỉ sợ trừ bỏ Thông Thiên, này khác bốn người nhìn thấy này một màn đều phải nhìn xem trợn mắt há hốc mồm.

Chương 1933 : Đại chiến tái khởi

Nhìn đến Hạ Vân Kiệt cùng Cửu U Tố Âm nữ đế sóng vai mà đứng, Nhiên Đăng trong lòng rất là chua sót.

Một cái Hạ Vân Kiệt cũng đã đủ hắn chịu được, nếu hơn nữa một cái Cửu U Tố Âm nữ đế, một trận chiến này đánh ngã, hắn là không còn có nửa điểm phần thắng.

“Nữ đế, tiên vương, hết thảy đều là hiểu lầm, hôm nay không bằng như vậy từ bỏ đi.” Nhiên Đăng miệng đầy chua sót nói.

Hắn nếu biết Hạ Vân Kiệt thế nhưng đã là trung kỳ Thái Ất kim tiên, nếu biết Cửu U Tố Âm nữ đế dĩ nhiên là nữ nhân của hắn mà nói, cho dù Văn Thù Quảng Pháp nói phá miệng, hắn cũng là sẽ không nhúng tay chuyện này.

Đương nhiên nếu Văn Thù Quảng Pháp biết điểm này, hắn cũng tuyệt không hội động báo long hầu sơn một trận chiến chi cừu ý tưởng, nay hắn là hối ngay cả ruột đều xanh.

Cửu U Tố Âm nữ đế nghe vậy quay đầu nhìn về phía Hạ Vân Kiệt.

Gặp Cửu U Tố Âm nữ đế chuyển hướng Hạ Vân Kiệt, rõ ràng là hết thảy đều nghe Hạ Vân Kiệt ý tứ, này một màn nhìn xem đang xem cuộc chiến người nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt tất cả đều tràn ngập kính sợ cùng cuồng nhiệt sùng bái.

Rất ngưu xoa ! Thật sự rất ngưu xoa ! Thế nhưng ngay cả Cửu U Tố Âm nữ đế bực này thiên chi kiêu nữ đều cấp thu như vậy dịu ngoan nghe lời.

“Văn Thù Quảng Pháp lưu lại, các ngươi có thể đi!” Hạ

Vân Kiệt âm thanh lạnh lùng nói.

Dù là Văn Thù Quảng Pháp cũng là đường đường tây phương giáo tôn giả, thượng cổ Xiển giáo mười hai kim tiên, nghe nói như thế sắc mặt cũng là nhịn không được trở nên một mảnh trắng bệch, tiềm thức hướng Nhiên Đăng nhìn lại, trong mắt mang theo một tia cầu xin ánh mắt.

Không có biện pháp, hắn tuy rằng lợi hại vô cùng, nhưng đối mặt Hạ Vân Kiệt cùng Cửu U Tố Âm nữ đế hai vị phó giáo chủ cấp nhân vật, kia căn bản là không đáng giá nhắc tới.

“Hạ tiên vương, chớ để khinh người quá đáng ! Các ngươi hai người tuy rằng lợi hại, nhưng lão phu đám người cũng không phải ăn chay. Thật muốn đấu đứng lên, đơn giản cũng chính là cái lưỡng bại câu thương, kia cần gì phải đâu?” Nhiên Đăng âm thanh nói.

“Ha ha, khinh người quá đáng lời này Nhiên Đăng ngươi đều không biết xấu hổ nói ra miệng? Hôm nay hoặc đem Văn Thù Quảng Pháp lưu lại, hoặc, liền giết cái ngươi chết ta sống! Bất quá bổn vương cho rằng các ngươi chết khả năng tính sẽ lớn hơn nữa! Này khác sẽ không tất dong dài !” Hạ Vân Kiệt nghe vậy giận dữ phản cười nói.

Nhiên Đăng gặp Hạ Vân Kiệt không chịu thoái nhượng, sắc mặt trở nên cực kì khó coi.

Theo đáy lòng đến giảng, hắn là tưởng như vậy xoay người rời đi. Khả hắn nếu đi, Văn Thù Quảng Pháp tôn giả lại nên làm cái gì bây giờ?

Đem Văn Thù Quảng Pháp tôn giả bỏ lại, này mặt mũi Nhiên Đăng còn mất không nổi, hơn nữa cũng tất nhiên sẽ tổn hao nhiều hắn thanh danh, rét lạnh lòng người đi

theo, khiến cho thủ hạ không còn nguyện thay hắn bán mạng.

“Hảo, lão phu đổ muốn nhìn ngươi như thế nào lưu lại chúng ta!” Nhiên Đăng cuối cùng cắn chặt răng, lạnh giọng nói.

Văn Thù Quảng Pháp tôn giả gặp Nhiên Đăng muốn chiến, âm thầm thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, bất quá Khổng Tước Minh Vương còn lại là hơi hơi nhíu hạ mày.

Hắn cùng với Văn Thù Quảng Pháp tôn giả cũng không có giao tình, thậm chí nếu ngược dòng đến thượng cổ tam giáo nội chiến, hắn cùng với Văn Thù Quảng Pháp tôn giả đám người còn có chút thù hận, tự nhiên không muốn thay hắn bán mạng.

Chính là lúc này hắn cùng với Nhiên Đăng đám người đồng chúc một cái trận doanh, như vậy rời đi hiển nhiên không thích hợp, chỉ có thể bất đắc dĩ lưu lại.

“Tố Nữ, ngươi trước hỗ trợ ngăn trở Nhiên Đăng lão nhân, ta trước giết Văn Thù Quảng Pháp.” Hạ Vân Kiệt gặp Nhiên Đăng ứng chiến, quay đầu đối Cửu U Tố Âm nữ đế nói.

“Hảo!” Cửu U Tố Âm nữ đế gật gật đầu.

“Khổng Tước Minh Vương, này chiến ngươi phải toàn lực một trận chiến, nếu không lão phu tất hướng giáo chủ tham ngươi một quyển!” Nhiên Đăng biết này chiến không phải là nhỏ, cố ý đối lòng mang không tình nguyện Khổng Tước Minh Vương, sắc mặt sừng sững nói.

“Hừ, bổn vương lại nào là lâm trận đào thoát hạng người!” Khổng Tước Minh Vương là người kiêu ngạo,

nghe vậy bất khoái nói.

“Như thế tốt nhất!” Nhiên Đăng gật gật đầu nói:“Các ngươi bốn người đối phó Hạ Vân Kiệt, nữ đế lưu cho lão phu.”

Mọi người nghe vậy gật gật đầu.

Trong nháy mắt, chiến hỏa tái khởi.

Đang xem cuộc chiến người tất cả đều lui xa xa, không có một người dám tới gần huyết già sơn.

Này chiến, đề cập đến chân chính phó giáo chủ cấp trong lúc đó đọ sức, cho dù tiên giới không gian củng cố, một khi đánh tới thảm thiết chỗ, chỉ sợ cũng ngay cả Phượng Lân châu đều phải sụp đổ, càng đừng nói này chính là một tòa huyết già sơn.

Chiến ý ngập trời, sát khí hướng tứ tứ phương, đại chiến còn chưa khởi, đã dẫn tới bốn phía không gian rung chuyển, thay đổi bất ngờ.

Dưới cây bồ đề, Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn hai người sắc mặt khẽ biến.

“Hay là huyết già sơn việc có biến bất thành?” Hai người âm thầm kinh ngạc, hai mắt xuyên qua tầng tầng không gian dừng ở huyết già sơn.

Giờ khắc này, hai người sắc mặt tái biến.

“Cửu U Tố Âm nữ đế như thế nào cũng đến đây?” Chuẩn Đề nhíu mày nói.

“Xem ra việc này có chút khó giải quyết.” Tiếp Dẫn đồng dạng nhíu mày.

Đến Cửu U Tố Âm nữ đế bực này cấp bậc, trừ bỏ bọn họ hai người, toàn bộ tây phương giáo đã không có người có thể trấn áp được.

Khả bọn họ loại nào thân phận, lại nào khả dễ dàng xuất động? Huống hồ một khi bọn họ xuất động, Nguyên Thủy, Lão Tử còn có Thông Thiên lại sao lại ngồi xem không hỏi?

Mà hiện tại, bọn họ còn xa không có làm tốt khởi động mặt khác một hồi tiên giới đại chiến chuẩn bị.

“Di Lặc cùng Cửu U Tố Âm nữ đế có sinh tử đại cừu, hắn nếu xuất chiến, Cửu U Tố Âm nữ đế tất nhiên cùng hắn không chết không ngừng, không nên tiến đến. Đa Bảo xuất thân Thông Thiên môn hạ, cùng Nhiên Đăng đám người xưa nay có khích, cũng không nghi tiến đến. Vì nay chi kế, chỉ có phái Đại Phạm Thiên cùng Đế Thích ngày trước đi, bọn họ hai người tuy rằng đột phá trở thành trung kỳ Thái Ất kim tiên thời gian không bằng Nhiên Đăng như vậy lâu dài, thực lực không bằng hắn, nhưng hai người dù sao đến kia cảnh giới, chỉ cần hai người hợp lực, làm có cùng Cửu U Tố Âm nữ đế một trận chiến thực lực. Nghĩ đến có thể bức đến Cửu U Tố Âm nữ đế ngưng chiến.” Chuẩn Đề nói.

“Hiền đệ nói đúng, kia liền làm cho Đại Phạm Thiên cùng Đế Thích thiên đi một chuyến đi.” Tiếp Dẫn đạo nhân gật gật đầu.

Ngọc Hư cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng lại chú ý huyết già sơn, gặp Cửu U Tố Âm nữ đế tham chiến, trên mặt không khỏi lộ ra một chút giật mình sắc, trong lòng âm thầm suy nghĩ:“Tiên giới vốn có ngũ phương tiên đế, chính là thượng cổ thời đại, trung ương tiên đế Hoàng Đế đi xa hỗn độn thế giới tìm kiếm đại đạo sau, trung ương tiên đế vị liền vẫn chỗ trống đến bây giờ. Này Hạ Vân Kiệt thật là lợi hại, lại cùng Cửu U Tố Âm nữ đế liên

hợp. Vì phòng hắn cùng với Ngọc Đế cấu kết, không bằng phong hắn trung ương tiên đế vị, như thế có thể lấy hắn chế hành Ngọc Đế, lại khả hướng hắn bày tỏ thiện chí, làm cho hắn quy tâm ta Xiển giáo."

Như thế tưởng tốt, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền truyền lệnh Nam Cực Tiên Ông dẫn hắn phù triệu, hạ giới phong Hạ Vân Kiệt làm trung ương tiên đế.

Đại La sơn, bát cảnh cung, Lão Tử nhìn đến Cửu U Tố Âm nữ đế thế nhưng cùng Hạ Vân Kiệt một đạo, đồng dạng cảm thấy một tia giật mình, nghĩ nghĩ, lấy ra Thái Cực đồ giao cho duy nhất thân truyền đại đệ tử Huyền Đô đại pháp sư nói:"Ngươi tốc ra đại xích thiên, sau đó đem này đồ ném Phượng Lân châu huyết già sơn, đừng làm cho này chiến lan đến gần Phượng Lân châu địa phương khác."

Này Huyền Đô đại pháp sư ở tiên giới xưa nay khiêm tốn, cho nên luận thanh danh xa không bằng thượng cổ Xiển giáo mười hai kim tiên vang dội, nhưng trên thực tế hắn là trong hàng tam giáo đệ tử chân chính lợi hại hạng người, cho dù Nhiên Đăng chỉ sợ cũng không thấy được có thể đánh thắng được hắn.

Huyền Đô đại pháp sư lĩnh quá Thái Cực đồ, liền y mệnh cấp tốc ra đại xích thiên.

Ra đại xích thiên, Huyền Đô đại pháp sư nhận thức chuẩn Phượng Lân châu huyết già sơn phương hướng, đem Thái Cực đồ ném đi, kia Thái Cực đồ liền hóa thành một cái thật to âm dương Thái Cực đồ, đem huyết già sơn phạm vi trăm vạn dặm đều cấp tráo lên.

Chương 1934 : Định hải thần châu

Lúc này Hạ Vân Kiệt cùng Cửu U Tố Âm nữ đế đã cùng Nhiên Đăng đám người chiến đấu cùng một chỗ, huyết già sơn phạm vi trăm vạn dặm sớm đã bị một trận chiến này cấp đánh cho sơn băng địa liệt, địa tuyền phun dũng, không gian sụp đổ, vô số cuồng phong gào thét, phảng phất muốn trở về thiên địa chưa khai là lúc hỗn độn.

Đang xem cuộc chiến người, tuy rằng người người đều là lợi hại hạng người, nhưng lúc này lại trốn tránh càng phát ra xa xôi, căn bản không dám tới gần huyết già sơn trăm vạn dặm phạm vi phạm vi.

Chính là tam đại phó giáo chủ cộng thêm bốn vị Thái Ất kim tiên toàn lực một trận chiến, uy lực của nó là loại nào thật lớn, rất nhanh trăm vạn dặm phạm vi đều đã không thể thừa nhận bảy người đại chiến, mắt thấy muốn mở rộng đến Đa Lạc quận địa phương khác, thậm chí nếu không ngăn lại, chỉ sợ ngay cả toàn bộ Phượng Lân châu sớm hay muộn đều phải sụp đổ khi, Thái Cực đồ hạ xuống.

Nhất thời ở Thái Cực đồ hạ, mặc bảy người đánh cho bao nhiêu lợi hại, lực đánh vào bị Thái Cực đồ nhất chắn, liền dịu đi rất nhiều, tái lao ra đi khi, bị người vây xem hơi chút thi pháp cản lại, đối ngoại giới lực phá hoại liền nhỏ đi nhiều.

Đối huyết già sơn, Hạ Vân Kiệt trong lòng cũng không bất luận cái gì thương hại loại tình cảm, nhưng ra huyết già sơn, dù sao rất nhiều người đều là vô tội, thật muốn bị lan đến gần, Hạ Vân Kiệt trong lòng còn là rất chịu tội cảm. Nhưng lúc này là sinh tử đại chiến, hắn cũng không có biện pháp thu tay lại, chính tâm cảm bất an là lúc, Thái Cực đồ hạ xuống, biết là Lão Tử yêu thương

tất cả sinh linh, trong lòng thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi, đồng thời đối Lão Tử hảo cảm nhân.

“Văn Thù Quảng Pháp, cấp bổn vương nhận lấy cái chết!” Không có nỗi lo về sau, Hạ Vân Kiệt nắm đao đối với Văn Thù Quảng Pháp toàn lực sát đi.

Vừa rồi Văn Thù Quảng Pháp trước hắn mặt quật Hạ Lập, làm cho Hạ Vân Kiệt trong lòng cực hận, thề muốn giết hắn cho thống khoái!

Gặp Hạ Vân Kiệt dục sát chi cho thống khoái, Văn Thù Quảng Pháp trong lòng tuy là cực sợ, nhưng biết này một trận chiến, không có đường lui đáng nói, chỉ cần hơi chút lộ ra bất luận cái gì lui khiếp ý, hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Cho nên đến này thời điểm, Văn Thù Quảng Pháp nhưng thật ra thông suốt, không chỉ có thúc dục thanh mao sư tử tham chiến, chính mình lại toàn lực cầm kiếm nghênh hướng Hạ Vân Kiệt.

Từ Hàng đạo cô cùng Phổ Hiền chân nhân cùng Văn Thù Quảng Pháp xưa nay cùng tiến cùng lui, cũng biết này chuyến lui không thể lui, cũng đều liều mạng thúc dục tọa kỵ tham chiến, chính mình cũng là toàn lực đến chiến Hạ Vân Kiệt, làm cho hắn không có biện pháp tru sát Văn Thù Quảng Pháp.

Khổng Tước Minh Vương trong lòng mặc dù có chút không tình nguyện, nhưng biết này chiến sự quan trọng đại, hắn nếu vứt bỏ Từ Hàng đám người mà đi, khẳng định muốn thụ giáo chủ trừng phạt, cho nên cũng không dám lãn công, gặp Hạ Vân Kiệt toàn lực hướng Văn Thù Quảng Pháp sát đi, vội vàng tế ngũ sắc thần quang đối với Hạ Vân Kiệt phía sau lưng xoát đi.

Kia ngũ sắc thần quang chung quy lợi hại, Hạ Vân Kiệt không dám làm cho nó xoát trúng, cuối cùng bất đắc dĩ thay đổi đao phong đối với Khổng Tước Minh Vương

vào đầu bổ tới.

Khổng Tước Minh Vương gặp Hạ Vân Kiệt đối với hắn đầu bổ tới, lại nào dám làm cho nó bổ trúng, vội vàng thay đổi ngũ sắc thần quang đến xoát minh ngục huyết đao.

Ngũ sắc thần quang được xưng có thể xoát tẫn thiên hạ vạn vật, Hạ Vân Kiệt không dám làm cho nó xoát trúng minh ngục huyết đao, đành phải lại thay đổi đao phong.

Kể từ đó, Khổng Tước Minh Vương nhưng thật ra kiềm chế Hạ Vân Kiệt trên một nửa tinh lực, hơn nữa Hạ Vân Kiệt phía trước bị thương pha trọng, nhất thời nửa khắc gian nhưng thật ra bắt không được bốn người.

Này Khổng Tước Minh Vương quả nhiên không hổ là người thực lực thẳng bức phó giáo chủ, ngũ sắc thần quang hơn nữa lợi hại, có hắn ở, nếu ta phía trước không bị thương, liều mạng nhất thương, nhưng thật ra có thể giết Văn Thù Quảng Pháp, nay cũng là có chút khó khăn. Thời gian nếu tha đem đi xuống, tây phương giáo tất phái viện binh tới rồi, khi đó liền càng khó đánh chết Văn Thù Quảng Pháp.

Hạ Vân Kiệt trong lòng âm thầm có chút sốt ruột, chính là mười hai vu tổ phân thân còn tại tới rồi trên đường, mà hắn lại không dám lấy ra sơn hà xã tắc đồ, cũng không dám triển lộ vu tổ lực.

Nếu không lấy ra sơn hà xã tắc đồ cái này hỗn độn chí bảo, cho dù Khổng Tước Minh Vương ngũ sắc thần quang cũng xoát không dưới đến, khi đó Khổng Tước Minh Vương mất đi lớn nhất dựa vào, Hạ Vân Kiệt muốn giết Văn Thù Quảng Pháp sẽ không người có thể cản trở.

Hiện tại hắn chủ yếu là bị ngũ sắc thần quang cấp khiến

cho bó tay bó chân! Rất nhiều sát chiêu đều bùng nổ không ra.

Đang ở Hạ Vân Kiệt âm thầm sốt ruột là lúc, Nhiên Đăng cũng đồng dạng âm thầm sốt ruột. Bởi vì Cửu U Tố Âm nữ đế thực lực so với hắn trong tưởng tượng còn muốn lợi hại không ít, chín đạo chí âm hắc khí mỗi một đạo súy đánh ra đi, đều mang theo thiên địa chí âm chí nhu lực lượng, dù là Nhiên Đăng tu vi cực kì cao thâm, cũng là bị đánh cho không hề tính tình, biết như vậy đi xuống, hắn sớm hay muộn cũng muốn cùng Di Lặc giống nhau bị thương bị thua.

“Tố Nữ, ngươi như thế bức liền chớ trách lão phu tâm ngoan thủ lạt !” Nhiên Đăng cuối cùng sắc mặt mạnh trầm xuống, đột nhiên có hai mươi bốn nói ngũ sắc hào quang phóng lên cao, hiện ra hai mươi bốn khỏa hạt châu đến.

Đúng là uy chấn tiên giới tiên thiên linh bảo, định hải thần châu.

Này châu nguyên bản cùng tru tiên tứ kiếm giống nhau đều là bích du cung trấn cung chi bảo, Thông Thiên đưa hắn ban cho môn hạ kiệt xuất nhất đệ tử Triệu Công Minh. Thượng cổ thời đại, tam giáo nội loạn, Triệu Công Minh dùng này hai mươi bốn khỏa định hải thần châu quét ngang Xiển giáo thượng cổ mười hai kim tiên cùng Nhiên Đăng, bách chiến bách thắng, bởi vậy có thể thấy được này pháp bảo chi lợi hại.

Nhưng sau lại Triệu Công Minh nhất thời không cẩn thận, bị lạc bảo tiền tài cấp hạ xuống, bị Nhiên Đăng thừa cơ đoạt đi, mà Triệu Công Minh bản thân sau lại cũng chết cho tam giáo nội loạn, này pháp bảo liền hoàn toàn thành Nhiên Đăng vật.

Định hải thần châu không chỉ có uy lực thật lớn vô cùng,

hơn nữa ở trong chứa vô cùng huyền ảo, Nhiên Đăng mấy năm nay luôn luôn tại tìm hiểu định hải thần châu, tưởng lấy này hai mươi bốn châu diễn biến hai mươi bốn chư thiên. Một khi hắn diễn biến ra hai mươi bốn chư thiên, này hai mươi bốn khỏa định hải thần châu hạ xuống, tựa như hai mươi bốn chư thiên hạ xuống, thử nghĩ một chút, kia uy lực chỉ sợ cũng ngay cả giáo chủ đều phải né tránh ba phần.

Bất quá Nhiên Đăng ý tưởng mặc dù tốt, nhưng muốn lấy hai mươi bốn khỏa định hải thần châu diễn biến hai mươi bốn chư thiên cũng là rất khó rất khó, cho tới bây giờ Nhiên Đăng cũng không có thể hoàn toàn diễn biến đi ra.

Bởi vì định hải thần châu sự tình quan Nhiên Đăng diễn biến chư thiên đại đạo, Nhiên Đăng sợ này pháp bảo có tổn hại, cho nên không đến vạn bất đắc dĩ tuyệt không dễ dàng xuất ra này pháp bảo đến. Chính là hôm nay, bị Cửu U Tố Âm nữ đế bức đến nhanh, nếu không những thi triển lợi hại thủ đoạn, khó tránh khỏi sắp bị thương đến căn cơ, cuối cùng khẽ cắn môi, đem này coi như tánh mạng hai mươi bốn khỏa định hải thần châu cấp tế phóng ra.

Kia hai mươi bốn khỏa định hải thần châu tuy rằng còn không có có thể diễn biến hai mươi bốn chư thiên, nhưng Nhiên Đăng đem chúng nó tế ra ở không trung, dĩ nhiên có thể ẩn ẩn hiện ra hai mươi bốn rộng lớn vô ngần chư thiên, sơ cụ chư thiên oai.

Kia hai mươi bốn chư thiên ẩn ẩn nhất hiển lộ ra đến, Cửu U Tố Âm nữ đế liền cảm thấy rất lớn uy áp cớ đỉnh hạ xuống, làm cho nàng tiên thiên lực đều cơ hồ không thể vận chuyển thông thuận.

“Định hải thần châu!” Cửu U Tố Âm nữ đế sắc mặt khẽ biến, vội vàng đem Cửu U vân vụ kỳ hướng không trung

nhất ném.

Đỉnh đầu liền có chín đạo hắc khí giống như cửu điều hắc long ở quay quanh, miệng phun sương mù, kết thành một đoàn lại một đoàn màu đen mây mù.

“Cấp lão phu lạc!” Nhiên Đăng thấy thế khóe miệng gợi lên một chút cười lạnh, quát lạnh một tiếng, kia ẩn ẩn hiện ra hai mươi bốn chư thiên liền phảng phất thiên sụp đổ xuống dưới bình thường, mới hạ xuống.

Này rơi xuống xuống dưới, kia bao quanh mây mù liền bốc lên đứng lên, dần dần hướng hai bên tán đi, ẩn ẩn hiện ra mây mù trung kia chín đạo hắc khí biến thành hắc long đến, đúng là Cửu U vân vụ kỳ trung chín đạo tiên thiên chí âm khí.

Chương 1935 : Hỗn nguyên kim đấu [vì độc giả vẫn cổ vũ quan tâm ta]

“Định hải thần châu tuy là lợi hại, đáng tiếc ngươi còn chưa có thể diễn biến ra hai mươi bốn chư thiên, muốn trấn áp bản đế, còn kém chút lực đạo.” Cửu U Tố Âm nữ đế thấy thế quát lạnh một tiếng, trong tay véo pháp quyết, kia chín đạo hắc long trong miệng liền phun ra một đoàn tiếp một đoàn màu đen sương mù đến.

“Phải không? Kia lão phu đổ muốn nhìn ngươi này Cửu U vân vụ kỳ có thể nâng lão phu này hai mươi bốn khỏa định hải thần châu bao lâu?” Nhiên Đăng nghe vậy âm lãnh cười, kia hai mươi bốn khỏa định hải thần châu ngũ sắc hào quang đại phóng, trong hào quang kia hai mươi bốn chư thiên càng phát ra rõ ràng đứng lên, bên trong có sơn xuyên con sông, có nhật nguyệt tinh thần, vô cùng rộng lớn cùng huyền bí.

“Này định hải thần châu không hổ là Bích Du cung trấn cung chi bảo, quả nhiên lợi hại!” Cửu U Tố Âm nữ đế cái trán hơi hơi chảy ra nhiều điểm tế hãn, ánh mắt hơi hơi có chút sốt ruột hướng Hạ Vân Kiệt nhìn lại.

Gặp Hạ Vân Kiệt bên kia bị ngũ sắc thần quang ước thúc, không thể thi triển tay chân đánh chết Văn Thù Quảng Pháp tôn giả, mà chính mình bên lại không thể thời gian dài nâng kia đã bước đầu hiển hóa hai mươi bốn chư thiên, Cửu U Tố Âm nữ đế không khỏi âm thầm thở dài, biết nay chuyến chỉ sợ không thể đánh chết Văn Thù Quảng Pháp tôn giả, đang chuẩn bị sinh động niệm cùng Hạ Vân Kiệt, tưởng như vậy dừng tay, ngày khác tái báo này cừu khi, một đạo bén nhọn cầm lệ thanh có nơi xa truyền đến.

Một áo trắng phiêu phiêu nữ tử đạp một chích Thanh Loan mà đến, đúng là Vân Tiêu nương nương.

Phía trước Chuẩn Đề đám người đều nghĩ đến Nhiên Đăng đám người nhất định có thể trấn áp Hạ Vân Kiệt, cho nên cũng không có bất luận cái gì hành động, mà Thông Thiên nhớ huynh đệ loại tình cảm, sớm liền phái Vân Tiêu tiến đến tương trợ, cho nên một trận chiến này, Vân Tiêu ở Cửu U Tố Âm nữ đế sau trước hết đuổi tới. Về phần thiên đình thiên binh thiên tướng, tuy rằng cách địa tiên giới là gần nhất, nhưng đại quân khởi động, tốc độ so với Vân Tiêu muốn chậm rất nhiều, ngược lại còn không có đến huyết già sơn.

Triệu Công Minh chính là Vân Tiêu nương nương huynh trưởng, năm đó Triệu Công Minh chết vào tam giáo nội loạn, Vân Tiêu nương nương vẫn ôm nỗi hận trong lòng. Nay người còn chưa tới, liền xa xa thấy được nàng huynh trưởng năm đó sử dụng tiên thiên linh bảo hai mươi bốn khỏa định hải thần châu, lại thấy tế phóng này bảo chính là Nhiên Đăng đạo nhân, thật sự là kẻ thù gặp nhau, hết sức đỏ mắt, không nói hai lời, lấy ra hỗn nguyên kim đấu, đem nó tế ra.

Này hỗn nguyên kim đấu đồng dạng là Bích Du cung trấn cung pháp bảo chi nhất, là hỗn độn chí bảo, có “Cất vào Càn Khôn cũng tứ hải, mặc hắn bảo vật thu tàng hết.” Thuyết, có thể thấy được này pháp bảo oai lực loại nào thật lớn.

Năm đó tam giáo nội chiến, Vân Tiêu ba tỷ muội dùng này pháp bảo dễ dàng cầm tẫn Xiển giáo thượng cổ mười hai kim tiên, liền ngay cả Nhiên Đăng nếu không phải chạy đến mau, cũng thiếu chút bị này đấu cấp bắt đi. Sau lại còn là Lão Tử tự mình tế phong hỏa bồ đoàn, mới vừa rồi đem này đấu thu đi.

Bất quá Lão Tử chung quy nhớ huynh đệ loại tình cảm, tam giáo nội loạn sau, còn là đem hỗn nguyên kim đấu trả lại cho Thông Thiên.

Nhiên Đăng lúc này đang toàn lực thi triển định hải thần châu trấn áp Cửu U Tố Âm nữ đế Cửu U vân vụ kỳ, lại làm sao dự đoán được vô số năm không ra tiếng Thông Thiên giáo chủ, thế nhưng phái Vân Tiêu nương nương tiến đến, mà còn cầm hỗn nguyên kim đấu.

Đang toàn lực vận chuyển pháp lực khi, cảm thấy chư thiên không gian bị một cỗ hỗn độn lực lượng cấp giảo một mảnh hỗn loạn, kia hỗn độn lực lượng trung có một đạo kim quang thoáng hiện, ẩn ẩn hiện ra một cái đấu hình đến.

“Hỗn nguyên kim đấu!” Nhiên Đăng vừa thấy đến kia màu vàng đấu tử, sợ tới mức thiếu chút nữa hồn đều phải bay đi ra, vội vàng véo pháp quyết, muốn đem hai mươi bốn khỏa định hải thần châu cấp thu hồi đến.

Khả kia hỗn nguyên kim đấu uy lực loại nào thật lớn, vừa rồi Nhiên Đăng lực chú ý lại tất cả đều ở Cửu U Tố Âm nữ đế trên người, lúc này muốn thu hai mươi bốn khỏa định hải thần châu, lại làm sao tới kịp?

Chỉ thấy kim quang hạ xuống, kia hai mươi bốn khỏa định hải thần châu liền bị thu vào đấu, Nhiên Đăng rốt cuộc cảm ứng không đến.

Nhiên Đăng nhất cảm ứng không đến định hải thần châu, tuy rằng đau lòng giống như đao cắt giống nhau, nhưng hắn càng quý giá chính mình điều tánh mạng, cơ hồ không cần suy nghĩ, liền lược không mà đi.

Quả nhiên Nhiên Đăng vừa mới vừa lược không bỏ chạy, có chín đạo hắc khí hướng hắn quật mà đến, đồng thời lại có một đạo kim quang theo hỗn nguyên kim đấu sa sút hạ, chỉ kém ngay lập tức, hắn không phải bị kia chí âm khí cấp quật trung, đó là bị hỗn nguyên kim đấu cấp thu đi.

Nhìn đến Cửu U Tố Âm nữ đế Cửu U vân vụ kỳ cùng hỗn nguyên kim đấu cơ hồ đồng thời dừng ở hắn phía trước đứng thẳng địa phương, Nhiên Đăng sinh sôi dọa ra một thân mồ hôi lạnh.

“Vân Tiêu! Ngươi thế nhưng cũng dám đến nhúng tay! Còn không đem định hải thần châu trả lại cho lão phu!” Nhiên Đăng áp chế trong lòng kinh sợ, sắc mặt cực kì khó coi nhìn chằm chằm Vân Tiêu nương nương.

“Phi! Ngươi này tặc tử. Này pháp bảo vốn là của ta huynh trưởng, ngươi thiết kế đoạt đi, thế nhưng còn có mặt mũi hướng bản nương nương đòi hỏi!” Vân Tiêu không chút khách khí châm chọc nói.

“Nói bậy, này bảo vốn là là lão phu ! Ngươi tốc tốc trả lại cho lão phu, nếu không lão phu tất không cùng ngươi từ bỏ ý đồ.” Nhiên Đăng mắt lộ ra hung quang nói.

Này pháp bảo quan hệ hắn đại đạo thành tựu, hắn lại há chịu buông tay?

“Nhiều lời vô ích, ngươi phóng ngựa lại đây đó là.” Vân Tiêu nương nương trong tay nâng hỗn nguyên kim đấu, nhìn Nhiên Đăng, vẻ mặt khinh thường ngạo khí nói.

Nhiên Đăng nhìn Vân Tiêu nương nương trong tay hỗn nguyên kim đấu, lại nhìn xem cách nàng không xa Cửu U Tố Âm nữ đế, sắc mặt âm tình biến ảo, khó coi đến cực điểm.

Này hai người, Cửu U Tố Âm nữ đế tất nhiên là không cần nói, 1 so 1, không có định hải thần châu nơi tay, Nhiên Đăng chỉ sợ còn muốn hơi tốn như vậy một chút, mà Vân Tiêu nương nương thực lực tuy rằng không bằng hắn, nhưng có hỗn nguyên kim đấu nơi tay, không hẳn vậy sẽ bại bởi hắn, muốn làm không tốt, ngược lại

là hắn bị hỗn nguyên kim đấu cấp bắt đi.

Đương nhiên vì định hải thần châu, nếu chính là Vân Tiêu một người, chẳng sợ mạo chút phiêu lưu, Nhiên Đăng lúc này cũng tất tiến lên cùng Vân Tiêu một trận chiến, có thể có Cửu U Tố Âm nữ đế ở bên, Nhiên Đăng có gan lớn như trời cũng không dám mạo hiểm như vậy.

“Đa tạ Vân Tiêu đạo cô tương trợ!” Cửu U Tố Âm nữ đế đối với Vân Tiêu chắp tay hành lễ nói.

“Nữ đế khách khí, trợ ngươi đó là trợ ta!” Vân Tiêu hướng Cửu U Tố Âm nữ đế khách khí đáp lễ lại, sau đó chuyển hướng Hạ Vân Kiệt bên kia, đối với chính hiệp trợ Từ Hàng đạo cô ba người vây công Hạ Vân Kiệt thanh mao sư tử, bạch tượng cùng kim mao hống, quát:“Cầu Thủ Tiên, Linh Nha Tiên, Kim Quang Tiên, các ngươi còn không mau mau trở về!”

Trong tiếng quát, Vân Tiêu hướng về ba người đánh đi ba đạo kim phù.

Kia thanh sư, bạch tượng còn có kim mao hống bị kia ba đạo kim phù đánh trúng, ở không trung một trận lăn lộn, thân mình trong chốc lát biến thành thanh sư, bạch tượng, kim mao hống, trong chốc lát biến thành hình người, như thế lặp lại vài lần, cuối cùng hiện ra hình người đến.

“Đa tạ chưởng giáo, đa tạ nương nương!” Ba người biến thành người hình, được tự do thân, đầu tiên là hướng Bích Du cung phương hướng đã bái ba bái, sau đó lại đây đến Vân Tiêu trước mặt quỳ xuống đất khấu tạ, chờ bọn họ ngẩng đầu khi, dĩ nhiên là rơi lệ đầy mặt, làm cho người ta vô cùng thổn thức.

Vân Tiêu nương nương giải Cầu Thủ Tiên ba người trên người phù văn sau, nhìn về phía Khổng Tuyên, trong

mắt lộ ra một chút phức tạp thần sắc, lại mở miệng nói:“Khổng Tuyên, này chuyến ta là phụng chưởng giáo lão gia chi mệnh tiến đến, ngươi nếu như vậy rời đi, ta còn cùng ngươi nhớ kỹ một tia đồng môn loại tình cảm, ngươi nếu muốn cản ta, ta liền tế kim giao tiễn chém ngươi!”

Khổng Tuyên nhìn phía Vân Tiêu nương nương, trong mắt đồng dạng toát ra phức tạp ánh mắt, sau đó đem chân nhất đọa hóa thành một đạo ngũ sắc hồng quang mà đi.

Chương 1936 : Phù triệu

Xa xôi ngũ sắc hồng quang ngang trời mà đi, Vân Tiêu nương nương trong mắt phức tạp sắc càng đậm, mà Từ Hàng đạo cô, Phổ Hiền chân nhân còn có Văn Thù Quảng Pháp tôn giả thấy thế, cơ hồ không hề nghĩ ngợi, liền cuồn cuộn nổi lên một đạo hồng quang, về phía tây thiên phương hướng chạy đi.

“Văn thù lão tặc, trốn chỗ nào!” Hạ Vân Kiệt sớm đã đề phòng Văn Thù Quảng Pháp chạy trốn, thấy thế quát lạnh một tiếng, minh ngục huyết đao đối với hắn phía sau lưng bổ tới.

Huyết sắc như hồng, sát khí chạy chồm.

“Lão sư cứu ta!” Văn Thù Quảng Pháp tôn giả cảm nhận được sau lưng nhập vào cơ thể mà đến lạnh như băng đao khí, tim mật đều vỡ, căn bản không dám hồi đầu, mà là lớn tiếng gọi nói.

Nhiên Đăng thấy thế sắc mặt biến ảo, cuối cùng cuồn cuộn nổi lên một đạo tử quang, phá không mà đi.

Hắn biết, hôm nay đại cục đã định, hắn nếu ra tay cứu Văn Thù Quảng Pháp, không nói cứu ra hắn hy vọng xa vời, liền ngay cả chính hắn muốn làm không tốt cũng chưa cơ hội lại đi thoát.

Gặp Nhiên Đăng hóa thành một đạo tử quang mà đi, Văn Thù Quảng Pháp tôn giả trong mắt toát ra vô cùng bi phẫn tuyệt vọng hối hận sắc.

Nếu không nhúng tay Tụ Quật châu việc, nếu không ngược đánh hạ lập, hắn cũng không về phần có hôm nay a!

Ai có thể có năng lực dự đoán được, ngắn ngủn hơn trăm năm thời gian, Hạ Vân Kiệt thực lực thế nhưng hội đột phá đến bực này trình độ? Lại có ai có thể dự đoán được Hạ Lập dĩ nhiên là Cửu U Tố Âm nữ đế con, Hạ Vân Kiệt cùng Cửu U Tố Âm nữ đế dĩ nhiên là vợ chồng đâu? Lại có ai có thể dự đoán được, từ tam giáo nội loạn tới nay, vẫn ngủ đông không ra Tiệt giáo, thế nhưng hội đột nhiên phái ra Vân Tiêu nương nương đâu?

Này một đám không dự đoán được, cuối cùng liền bị mất Văn Thù Quảng Pháp tánh mạng!

Một đao đánh xuống, huyết vũ bay tán loạn, một thế hệ tôn giả, thượng cổ Xiển giáo mười hai kim tiên Văn Thù Quảng Pháp mệnh tang huyết già sơn, bước Bì Na Dạ Già rập khuôn theo.

Từ đó, long hầu sơn vây công Hạ Vân Kiệt ba người, ở nhiều một trăm năm sau hôm nay, đều bị Hạ Vân Kiệt tru sát.

Trước Quan Thiên kính, Ngọc Đế nhìn Văn Thù Quảng Pháp bị một đao phách sát, tâm tình thật lâu không thể bình tĩnh.

Một trăm nhiều năm trước, mọi người bao gồm Ngọc Đế ở bên trong, đều nghĩ đến Hạ Vân Kiệt tất hội mệnh tang long hầu sơn, khả một trăm nhiều năm sau, chân chính mệnh tang cũng là năm đó vây công Hạ Vân Kiệt ba người!

“Không nghĩ tới thế nhưng ngay cả Vân Tiêu nương nương cũng xuất động, hay là Hạ tiên vương cùng Tiệt giáo có lui tới bất thành?” Hồi lâu, Hoàng Giác đại tiên nghi vấn đem Ngọc Đế suy nghĩ cấp kéo lại.

“Tiệt giáo cùng tây phương giáo vốn còn có huyết hải thâm cừu, Hạ Vân Kiệt nếu cùng tây phương giáo kết

thù, tự nhiên đó là Tiệt giáo chi hữu. Đơn giản Hạ Vân Kiệt trước kia thực lực, còn nhập không được Thông Thiên mắt, cho nên Thông Thiên đối hắn sinh tử không hề quan tâm. Nay chuyến, Hạ Vân Kiệt triển lộ ra gần như phó giáo chủ thực lực, lại cùng Cửu U Tố Âm nữ đế là vợ chồng, Thông Thiên giáo chủ tự nhiên muốn trợ hắn giúp một tay, kết cái thiện duyên, hảo cấp tây phương giáo ngột ngạt. Nhưng thật ra không thể nói rõ hai người có cái gì lui tới.” Ngọc Đế khoát tay nói.

“Bệ hạ minh kiến.” Hoàng Giác đại tiên nghe vậy khom người nói.

“Ngay cả nhiều năm không có động tĩnh Thông Thiên giáo chủ chuyến này đều bị kinh động, phái Vân Tiêu tiến đến bày tỏ thiện chí, nghĩ đến Nguyên Thủy Thiên Tôn khẳng định cũng sẽ phái người tiến đến, chính là không biết hắn hội dùng cái gì phương thức hướng Hạ Vân Kiệt bày tỏ thiện chí? Hạ Vân Kiệt lại là hay không có thể đứng vững lập trường đâu?” Ngọc Đế không để ý đến Hoàng Giác đại tiên thúc ngựa, mà là thần sắc âm tình bất định suy nghĩ.

Hoàng Giác đại tiên cùng Thái Bạch kim tinh gặp Ngọc Đế thần sắc âm tình bất định, biết Hạ Vân Kiệt đột nhiên quật khởi đã xa xa vượt quá Ngọc Đế dự kiến, làm cho luôn luôn tính trước kỹ càng Ngọc Đế cũng rối loạn đúng mực, cũng không dám tái lên tiếng.

“Đa tạ Vân Tiêu nương nương trượng nghĩa tương trợ!” Hạ Vân Kiệt lấy một đạo huyết quang đem Văn Thù Quảng Pháp tôn giả thi thể cấp thu đứng lên, sau đó đạp không đến Vân Tiêu nương nương trước mặt, chắp tay hành lễ nói.

“Không đảm đương nổi tiên vương điện hạ nương nương xưng hô, tiên vương điện hạ xưng hô ta Vân Tiêu liền được.” Vân Tiêu nương nương gặp Hạ Vân Kiệt

trịnh trọng hướng nàng nói lời cảm tạ, vội vàng đáp lễ, nói.

Vân Tiêu nương nương một thân ngông nghênh trừ bỏ Thông Thiên giáo chủ ai cũng không phục, đây là tiên giới đều biết, thậm chí thượng cổ đại chiến, nàng cùng Lão Tử đều dám một trận chiến. Nay lại nhất sửa một thân ngông nghênh, ở Hạ Vân Kiệt trước mặt như thế khiêm nhượng, không khỏi ngã phá rất nhiều người kính mắt, hơn nữa đối Vân Tiêu nương nương tính nết thật là hiểu biết Cầu Thủ Tiên ba người lại giật mình thiếu chút nữa tròng mắt đều phải rơi xuống ở.

Này hay là bọn họ nhận thức Vân Tiêu nương nương sao?

Cửu U Tố Âm nữ đế cũng thậm cảm ngoài ý muốn, có chút ý vị thâm trường phiêu Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, cũng không biết nghĩ tới cái gì.

Trong mọi người, chỉ có Hạ Vân Kiệt trong lòng biết rõ ràng Vân Tiêu nương nương vì sao ở trước mặt hắn như thế khiêm tốn, thấy thế cũng sẽ không cùng nàng khách khí, cười nói:“Ta đây liền thác đại.”

“Lẽ ra nên như vậy!” Vân Tiêu nương nương vội vàng nói.

“Nơi đây sự tình ký, ta này liền muốn phản phủ, Vân Tiêu ở xa tới tương trợ, có không dung ta tẫn tận tình địa chủ?” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Đa tạ tiên vương thịnh tình mời, Vân Tiêu còn cần về Bích Du cung phục mệnh, chọn ngày lại đến cửa bái phỏng.” Vân Tiêu nương nương nhìn nhìn Cửu U Tố Âm nữ đế cùng Hạ Lập, lúc này đã biết được bọn họ một nhà ba người vừa mới gặp nhau, không muốn quấy rầy, mỉm cười uyển cự nói.

“Kia liền ngày khác đi.” Hạ Vân Kiệt cùng Thông Thiên quan hệ thân như huynh đệ, nhưng thật ra không tất yếu cùng Vân Tiêu quá nhiều khách khí, nghe vậy gật gật đầu, sau đó chuẩn bị cùng Vân Tiêu nương nương từ biệt.

Bất quá Hạ Vân Kiệt còn không có mở miệng, Vân Tiêu nương nương đã quay đầu đối Cầu Thủ Tiên ba người nói:“Các ngươi ba người lại đây bái kiến tiên vương điện hạ cùng nữ đế.”

Cầu Thủ Tiên ba người nghe vậy liền vội việc đi lên bái kiến Cửu U Tố Âm nữ đế cùng Hạ Vân Kiệt, nói:“Tiên vương điện hạ, vừa rồi nhiều có đắc tội, còn xin thứ cho tội!”

Hạ Vân Kiệt biết này ba người lại nói tiếp cũng là Thông Thiên thân truyền đệ tử, chính là ở Tiệt giáo địa vị không bằng Vân Tiêu đám người, thấy thế liền đem bọn họ nâng dậy đến, vẻ mặt ôn hoà nói:“Các ngươi cũng là bị bắt, làm sao có tội?”

Ba người nghe vậy đều có chút xấu hổ không chịu nổi cùng cảm động.

“Chưởng giáo sư tôn có lệnh, về sau ngươi chờ ba người liền ở tiên vương điện hạ trướng hạ cống hiến, lập công chuộc tội. Tôn tiên vương điện hạ như tôn chưởng giáo lão gia, không thể có nửa điểm vi phạm mệnh lệnh, nếu không tất nghiêm trị không tha.” Vân Tiêu nương nương đối ba người vẻ mặt nghiêm túc hạ lệnh nói.

“Tuân chưởng giáo lão gia phương pháp chỉ!” Ba người nghe vậy vội vàng quỳ xuống đất tiếp pháp chỉ, sau đó lại đứng dậy đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, cung kính đã bái ba bái.

Hạ Vân Kiệt nay đúng là dùng người là lúc, tất nhiên là sẽ không theo Thông Thiên khách khí, chờ ba người đã bái ba bái sau, đem ba người nâng dậy đến nói:“Về sau các ngươi đó là bổn vương trướng hạ thiên quân.”

“Tạ tiên vương điện hạ.” Ba người làm nhiều năm tọa kỵ, cuối cùng xoay người làm thiên quân, không khỏi chảy xuống chua xót nước mắt, lại bái tạ.

Vân Tiêu nương nương gặp mọi việc thỏa đáng, liền chuẩn bị đứng dậy hồi Bích Du cung phục mệnh.

Đang ở phía sau, có từng trận tiên nhạc truyền đến, có một lão giả cưỡi hoa mai lộc đạp không mà đến, trước sau đều có nhân giơ bảo tràng, tát đóa hoa, tấu tiên nhạc, thật là có phô trương, đúng là Nguyên Thủy Thiên Tôn tọa hạ thủ tịch đệ tử, Nam Cực Tiên Ông.

Ở Nam Cực Tiên Ông phía trước, có đạo nhân ở phía trước dẫn đường, xa xa liền giương giọng nói:“Thái thượng vô cực Nguyên Thủy Thiên Tôn phù triệu đến, Tụ Quật châu tiên vương Hạ Vân Kiệt ở đâu? Còn không mau mau tiến đến tiếp chỉ?”

“Hừ, thật lớn phô trương! Khẩu khí thật lớn!” Vân Tiêu nương nương trong lòng đối Xiển giáo oán hận sâu đậm, gặp Nguyên Thủy Thiên Tôn phái người tiến đến chiêu an Hạ Vân Kiệt, mặt đẹp lập tức lạnh xuống dưới, không lưu tình chút nào âm thanh lạnh lùng nói.

“Người nào như thế nào lớn mật, cũng dám tại đây ồn ào?” Vân Tiêu nương nương nói chuyện khi là hướng về Hạ Vân Kiệt, lưng Nam Cực Tiên Ông đám người, kia tuân lệnh đạo nhân lúc này cũng không biết nói chuyện là Vân Tiêu nương nương, ỷ vào Nguyên Thủy Thiên Tôn phù triệu, còn có Nam Cực Tiên Ông ở đây, lập tức quát lớn, ngay cả Nam Cực Tiên Ông đều không kịp cản

trở.

Chương 1937 : Không cho mặt mũi

“Ngươi là ai? Cũng xứng ở bản nương nương trước mặt làm càn !”

Vân Tiêu nương nương nghe vậy mạnh hồi đầu, đồng thời hỗn nguyên kim đấu sớm đã tế ra.

“Vân Tiêu nương nương!” Kia đạo nhân có thể tùy Nam Cực Tiên Ông tiến đến tuyên chỉ, ở Xiển giáo trung tự nhiên cũng là người có chút thân phận, tự nhiên là nhận được uy chấn tiên giới Vân Tiêu nương nương, gặp là này hung hãn nữ nhân, sợ tới mức cả người đều mạnh run run lên.

Đáng tiếc người này phát hiện đã muộn, mây tía nương nương từ Tiệt giáo chiến bại sau, đối Xiển giáo không biết nghẹn bao nhiêu năm cơn tức, chính không chỗ phát tiết, lúc này vừa vặn phát tiết. Cho nên chờ hắn phát hiện khi, hỗn nguyên kim đấu đã hạ xuống một đạo kim quang, bắt hắn cho thu lấy đi.

Cưỡi ở mai hoa tiên lộc mặt trên Nam Cực Tiên Ông gặp Vân Tiêu nương nương trước hắn mặt thu lấy người của hắn, sắc mặt tự nhiên rất là khó coi.

Nhưng kia hỗn nguyên kim đấu cực kì lợi hại, không phải giáo chủ cấp nhân vật không thể thu, cho dù Nam Cực Tiên Ông tự cao tu vi cao thâm, nhưng là không có tin tưởng có thể cùng hỗn nguyên kim đấu chống lại, nếu không nghĩ qua là bị hỗn nguyên kim đấu cấp bắt đi, kia thể diện đã có thể mất đến mỗ mỗ gia đi.

Vì thế Nam Cực Tiên Ông cũng chỉ hảo bất đắc dĩ áp chế trong lòng lửa giận, thúc giục mai hoa tiên lộc tiến lên đối với Vân Tiêu nương nương củng chắp tay nói:“Vân Tiêu, nhiều năm không thấy, biệt lai vô dạng a!”

“Như thế nào, Nam Cực Tiên Ông rất muốn nhìn đến Vân Tiêu có bệnh nhẹ sao?” Vân Tiêu nương nương ánh mắt thoáng nhìn nói.

Hạ Vân Kiệt thấy thế âm thầm buồn cười, nghĩ rằng, này Vân Tiêu nương nương tính tình thật đúng là lớn nha.

“Khụ khụ, như thế nào hội đâu? Hồng liên bạch ngẫu thanh lá sen, tam giáo nguyên bản là một nhà. Vừa rồi của ta đệ tử không hiểu chuyện, còn thỉnh Vân Tiêu chớ cùng tiểu bối bình thường so đo, còn là thả hắn đi.” Nam Cực Tiên Ông nói.

“Dĩ hạ phạm thượng, bản nương nương không đem hắn trực tiếp cấp giết, xem như cho ngươi Nam Cực Tiên Ông mặt mũi. Khả tội chết có thể miễn, tội sống khó tha, kẻ này như thế cuồng vọng, cần ma ma tính tình, vừa vặn của ta vườn trồng trọt gần nhất thiếu một người chăm sóc, liền từ hắn hỗ trợ chăm sóc một đoạn thời gian, nếu chăm sóc tốt, liền thả hắn trở về.” Vân Tiêu nương nương cũng là một điểm mặt mũi cũng không cấp Nam Cực Tiên Ông.

Nam Cực Tiên Ông gặp Vân Tiêu một điểm mặt mũi cũng không cho hắn, thật sự là vừa tức vừa giận, liền cầm mắt thấy hướng Cửu U Tố Âm nữ đế cùng Hạ Vân Kiệt, hy vọng bọn họ có thể giúp hắn nói một hai câu.

Nam Cực Tiên Ông là người thông minh, tự nhiên nhìn ra được đến, Vân Tiêu chuyến này đột nhiên xuất hiện ở trong này, hơn phân nửa cũng là tồn cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn giống hệt nhau tâm tư, muốn mời chào Hạ Vân Kiệt, hắn nếu mở miệng, hơn phân nửa Vân Tiêu là không tốt phất hắn mặt mũi.

Khả đáng thương Nam Cực Tiên Ông lại nào biết đâu rằng, trước mắt vị này Tụ Quật châu tiên vương cùng

Thông Thiên là anh em kết nghĩa, lại như thế nào khả năng giúp hắn nói chuyện? Mà Cửu U Tố Âm nữ đế từ hạ quyết tâm theo Hạ Vân Kiệt, ở Hạ Vân Kiệt trước mặt liền thu hồi ngạo khí, một bộ lấy gà theo gà lấy chó theo chó bộ dáng, một đôi mắt đẹp chỉ nhìn Hạ Vân Kiệt, gặp Hạ Vân Kiệt đối Nam Cực Tiên Ông đầu tới được xin giúp đỡ ánh mắt, nhìn như không thấy, tuy rằng cảm thấy rất là ngoài ý muốn kinh ngạc, nhưng nếu Hạ Vân Kiệt không để ý tới Nam Cực Tiên Ông, nàng tự nhiên là lựa chọn cùng hắn đứng ở cùng trận tuyến.

Nam Cực Tiên Ông gặp Hạ Vân Kiệt giả bộ không thấy, lại thấy luôn luôn vô cùng thanh cao cao ngạo Cửu U Tố Âm nữ đế thế nhưng một bộ duy Hạ Vân Kiệt làm chủ, sai đâu đánh đó bộ dáng, trong lòng là vừa giận, lại cảm thấy vô cùng khiếp sợ.

Nguyên lai Nam Cực Tiên Ông tuy rằng lĩnh mệnh mà đến, nhưng đến bây giờ mới thôi, còn không biết Cửu U Tố Âm nữ đế chính là Hạ Vân Kiệt nữ nhân.

“Ha ha! Hảo! Hảo! Trẫm quả nhiên không có nhìn lầm người, này Hạ Vân Kiệt quả nhiên là trung can nghĩa đảm hạng người!” Trước Quan Thiên kính, Ngọc Đế gặp Hạ Vân Kiệt rõ ràng không cho Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt mũi, không khỏi giống như mùa hè uống ướp lạnh nước dương mai, không khỏi cả người ba vạn sáu ngàn cái lỗ chân lông đều thư giãn mở ra, sảng khoái nhịn không được giơ thẳng lên trời cười ha hả, đến tận đây mới đúng Hạ Vân Kiệt là chân chính yên tâm.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt hiện tại đã cùng tây phương giáo kết tử cừu, nay lại đối Nguyên Thủy Thiên Tôn rõ ràng không tôn, xa cách, hiển nhiên là xác định vững chắc tâm muốn cùng hắn Ngọc Đế đứng ở cùng trận tuyến thượng.

“Chính là, Hạ tiên vương như thế không cho Nguyên

Thủy Thiên Tôn mặt mũi, có thể hay không có tai họa trước mắt?” Hoàng Giác đại tiên cùng Thái Bạch kim tinh không phải không có lo lắng nói.

“Các ngươi nói được cũng là, Hạ ái khanh còn là quá mức ngay thẳng, không hiểu biến báo a!” Ngọc Đế nghe vậy gật đầu nói.

Chính là hắn ở mặt ngoài tuy rằng là như thế này nói, nhưng chỉ cần không kẻ ngốc, đều có thể từ trên mặt hắn nhìn ra được đến, hắn kỳ thật là yêu chết Hạ Vân Kiệt này phiên thực hiện. Đơn giản nay hắn chân chính tín nhiệm Hạ Vân Kiệt, mới vừa rồi cho rằng Hạ Vân Kiệt vừa rồi làm được còn là rất trực tiếp, cần phải cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn dối trá.

Nhưng nếu vừa rồi Hạ Vân Kiệt thực cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn dối trá, Ngọc Đế trong lòng đối hắn chỉ sợ cũng hội vẫn ngạnh một cái xương.

“Bất quá, các ngươi cũng là không cần vì Hạ ái khanh lo lắng. Hắn tự thân đã có cùng phó giáo chủ một trận chiến lực, lại có Cửu U Tố Âm nữ đế tương trợ. Mà Xiển giáo bên kia, từ tam giáo nội loạn sau, nhân tài điêu linh, trừ phi Nguyên Thủy Thiên Tôn tự mình ra tay, trong Xiển giáo dĩ nhiên không có người có thể nề hà được bọn họ hai người liên thủ lực. Nguyên Thủy Thiên Tôn tự cao thân phận, không đến vạn bất đắc dĩ, lại sao lại tự mình ra tay? Huống hồ hắn lại có cái gì lý do ra tay đâu? Hạ ái khanh lại không đối Xiển giáo đã làm cái gì không có tính người sự tình. Ha ha!” Nói xong nói xong, Ngọc Đế lại nhịn không được một trận vui sướng cười to.

Hắn mấy năm nay vẫn bị Nguyên Thủy Thiên Tôn cấp áp lực, hôm nay bởi vì Hạ Vân Kiệt cuối cùng là ra một ngụm ác khí.

“Chúng ta ngu dốt, còn là bệ hạ nhìn thấu triệt!” Hoàng Giác đại tiên cùng Thái Bạch kim tinh vội vàng vỗ mông ngựa nói.

“Ha ha!” Lúc này đây, hai người vỗ mông ngựa Ngọc Đế đặc biệt thoải mái, lại ngửa lên trời cười ha ha đứng lên.

Lại nói huyết già sơn, trường hợp có chút giằng co khi, nơi xa phía chân trời, đột nhiên có cuồn cuộn sát khí như vỡ đê hồng thủy chạy chồm mà đến.

Mọi người nhìn lại, chỉ thấy, nơi xa rậm rạp liếc mắt một cái vọng không đến biên đại quân chính hướng bên này bôn tập mà đến, đúng là Ngọc Đế phái ra chục tỷ thiên binh thiên tướng.

Đi trước làm gương đúng là thiên đình bát bộ bài danh thủ vị lôi bộ đại quân, lĩnh quân chính là lôi bộ thiên tôn Văn Trọng cùng lôi bộ hai mươi bốn thiên quân.

Văn Trọng cùng lôi bộ hai mươi bốn vị thiên quân đều là xuất từ Tiệt giáo, xa xa nhìn đến huyết già sơn đại chiến đã chấm dứt, không khỏi rất là khiếp sợ. Bất quá bọn họ còn không kịp nghĩ lại này đại chiến như thế nào liền kết thúc khi, bọn họ lại thấy được Vân Tiêu nương nương.

Vân Tiêu nương nương nhưng là Thông Thiên đệ tử đích truyền, tại giáo trung địa vị cực kì tôn quý siêu nhiên, mà Văn Trọng còn có kia hai mươi bốn vị thiên quân còn lại là trong giáo tam đại kiệt xuất đệ tử.

Bọn họ vừa thấy đến Vân Tiêu nương nương thế nhưng cũng đến đây, kia còn rất cao, người người vội vàng thúc giục tọa kỵ cấp tốc chạy tới, sau đó đến Vân Tiêu nương nương trước mặt còn có vài trăm thước khoảng cách, liền ào ào xoay người xuống ngựa.

“Đệ tử, bái kiến sư thúc!” Mọi người tiến lên đây kính

cẩn lễ phép bái kiến Vân Tiêu nương nương.

“Hảo, hảo! Xem ra lần này Ngọc Đế coi như là có điểm lương tâm.” Vân Tiêu nương nương ánh mắt đảo qua Văn Trọng đám người, có chút cảm khái, sau đó lại vội vàng nói:“Các ngươi mau tới gặp qua tiên vương điện hạ cùng nữ đế.”

Văn Trọng đám người cũng không biết Hạ Vân Kiệt nay cùng Thông Thiên kết bái làm huynh đệ, luận bối phận, bọn họ quản hắn gọi sư thúc tổ, gặp luôn luôn mắt cao hơn trời Vân Tiêu sư thúc đã vậy còn quá sốt ruột trịnh trọng muốn bọn họ bái kiến Hạ Vân Kiệt, đều âm thầm rất là khiếp sợ. Về phần Cửu U Tố Âm nữ đế, bọn họ đổ cũng không có cảm thấy có bao nhiêu kỳ quái.

Dù sao Cửu U Tố Âm nữ đế thân phận cùng Vương Mẫu nương nương so với cũng kém cỏi không bao nhiêu, Vân Tiêu nương nương vội vàng gọi bọn họ bái kiến nàng, miễn cho chậm trễ nàng, còn là thực dễ dàng lý giải. Muốn nói Cửu U Tố Âm nữ đế, duy nhất làm cho bọn họ cảm thấy khó hiểu là, nàng vì cái gì sẽ xuất hiện ở huyết già sơn đâu?

Chương 1938 : Rời đi

Đương nhiên lúc này không phải suy nghĩ sâu xa thời điểm, Văn Trọng dẫn hai mươi bốn thiên quân lại vội vàng tiến lên, trước bái kiến Cửu U Tố Âm nữ đế, sau đó lại bái Hạ Vân Kiệt.

Ở bọn họ xem ra, tự nhiên là Cửu U Tố Âm nữ đế thân phận càng tôn quý.

Bái kiến quá Cửu U Tố Âm nữ đế cùng Hạ Vân Kiệt sau, bọn họ lại thấy được Cầu Thủ Tiên, Linh Nha Tiên cùng Kim Quang Tiên. Cầu Thủ Tiên ba người lại nói tiếp cũng là Văn Trọng đám người trưởng bối, đơn giản tại trong giáo nhị đại địa vị bình thường mà thôi, bọn họ tự nhiên là nhận được, cũng biết bọn họ bị Văn Thù Quảng Pháp ba người cấp bắt đi làm tọa kỵ, nay thấy bọn họ đã ở, hơn nữa còn phải tự do thân, tự nhiên là vừa mừng vừa sợ, vội vàng tiến lên gặp qua bọn họ.

“Văn thiên tôn, Bì Na Dạ Già đã bị bổn vương sở tru sát, này trong núi sở hữu tài vật, bổn vương lần này độc thân tiến đến không có biện pháp mang đi, chính suy nghĩ bỏ thì đáng tiếc, các ngươi tới vừa lúc, vừa vặn có thể đoạt lại mang đi.” Hạ Vân Kiệt chờ mọi người đã gặp mặt sau, mỉm cười đối Văn Trọng nói.

Hạ Vân Kiệt thốt ra lời này ra, Văn Trọng cùng hai mươi bốn vị thiên quân tròng mắt lập tức liền sáng đứng lên, lộ ra không dám tin ánh mắt.

Phải biết rằng Bì Na Dạ Già nhưng là tây phương giáo hộ pháp, Thái Ất kim tiên, là cao Văn Trọng đám người một tầng thứ tồn tại, hắn ổ sở tàng tài phú đối với Văn Trọng cùng hai mươi bốn vị thiên quân mà nói tuyệt đối là một cái thiên văn số lượng. Nay Hạ Vân Kiệt thế nhưng há mồm nói muốn đem như vậy một bút con số

thiên văn tài phú trực tiếp chuyển tặng cho bọn hắn, cái này gọi là bọn họ như thế nào dám tin tưởng đây là thật sự?

Nam Cực Tiên Ông nghe vậy tắc sắc mặt lập tức âm trầm xuống dưới.

Phía trước Hạ Vân Kiệt đối hắn đầu đến xin giúp đỡ ánh mắt làm bộ không phát hiện, hắn còn có thể chịu đựng. Khả hiện tại, Hạ Vân Kiệt trước hắn mặt đem như vậy một bút thật lớn tài phú trực tiếp chuyển cấp Văn Trọng bọn họ, rõ ràng chính là khinh Xiển giáo mà trọng Tiệt giáo.

Bởi vì Văn Trọng bọn họ là người Tiệt giáo!

“Nữ đế, bản tiên còn có chuyện quan trọng, như vậy cáo từ.” Nam Cực Tiên Ông mặt âm trầm, hướng Cửu U Tố Âm nữ đế củng chắp tay, ngay cả chào hỏi cũng không cùng Hạ Vân Kiệt cùng Vân Tiêu nương nương đánh một tiếng, liền cưỡi mai hoa tiên lộc quay đầu đi rồi. Về phần Nguyên Thủy Thiên Tôn phù triệu, dưới tình huống như vậy, hắn là vô luận như thế nào đều không có thể diện lại tuyên đọc.

Bởi vì này loại dưới tình huống, hắn nếu tuyên đọc, liền thành Xiển giáo cầm mặt nóng đi thiếp Hạ Vân Kiệt mông lạnh, mà này đối với luôn luôn cao cao tại thượng Xiển giáo, kia tuyệt đối là không có biện pháp khoan dung.

Gặp Nam Cực Tiên Ông kiểu cách mười phần mà đến, nay lại mặt âm trầm xám xịt quay đầu rời đi, thậm chí ngay cả bị hỗn nguyên kim đấu bắt đi môn nhân, cũng không tiếp qua hỏi, Hạ Vân Kiệt trong lòng âm thầm cười lạnh, tất nhiên là sẽ không đi giữ lại, về phần Vân Tiêu nương nương liền lại càng không tất nói. Làm Văn Trọng cùng hai mươi bốn vị thiên quân vẻ mặt mạc danh

kỳ diệu.

Bất quá thân là Tiệt giáo môn nhân nhìn đến Nam Cực Tiên Ông mặt âm trầm xám xịt rời đi, bọn họ trong lòng còn là rất một cỗ khoái ý.

Nam Cực Tiên Ông mới vừa đi, này khác mấy bộ, thiên hà thủy quân, đãng ma nguyên soái bộ đám người mã cũng lục tục đuổi tới.

Những người này mã vừa đến, nhìn đến Cửu U Tố Âm nữ đế cùng Vân Tiêu nương nương đã ở huyết già sơn, người người đều âm thầm một trận khiếp sợ, vội vàng tiến lên đây bái kiến các nàng hai người, sau đó mới đến bái kiến Hạ Vân Kiệt.

Không có biện pháp, mặc kệ là Cửu U Tố Âm nữ đế còn là Vân Tiêu nương nương ở tiên giới thanh danh so với Hạ Vân Kiệt đều phải mạnh hơn rất nhiều. Hơn nữa người trước, kia lại cùng Vương Mẫu nương nương nổi danh nhân vật, ai dám chậm trễ.

Những người này, trong đó không hề thiếu là Tiệt giáo đệ tử, tự nhiên lại muốn trước bái kiến Vân Tiêu nương nương. Vân Tiêu nương nương gặp chính mình đoạt sư thúc nổi bật, nhưng thật ra âm thầm có chút không yên ngượng ngùng, cũng may nàng gặp Hạ Vân Kiệt cũng không có bất luận cái gì bất khoái sắc, thế này mới âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Cửu U Tố Âm nữ đế cùng Vân Tiêu nương nương thân phận đều rất là tôn quý siêu nhiên, xa không phải Thiên Bồng nguyên soái đám người có thể so sánh, cho nên bọn họ bái kiến quá các nàng sau, tự nhiên không ai dám thác đại cùng các nàng lôi kéo tình cảm. Nhưng thật ra cùng Hạ Vân Kiệt vị này tiên vương xem như người quen, còn có thể hàn huyên vài câu. Bất quá có Cửu U Tố Âm nữ đế cùng Vân Tiêu nương nương ở bên

cạnh, bọn họ tóm lại cảm thấy câu nệ, hàn huyên vài câu, gặp đã không bọn họ sự tình gì, liền ào ào trốn giống như cáo từ rời đi.

Chỉ để lại lôi bộ nhân mã quét tước chiến trường, sao không huyết già sơn.

“Tiên vương điện hạ, nữ đế, xin thứ cho Vân Tiêu phải đi về phục mệnh, như vậy cáo từ!” Vân Tiêu nương nương thấy mọi người đều ào ào rời đi, liền cũng sẽ không tái tiếp tục quấy rầy Hạ Vân Kiệt, hướng hắn cùng Cửu U Tố Âm nữ đế hơi hơi khom người cáo từ rời đi.

Vân Tiêu nương nương rời đi sau, Hạ Vân Kiệt lo lắng Hạ Lập thương thế, đồng thời cũng nhớ thương người một nhà đoàn tụ sự tình, sẽ không nguyện tái tiếp tục lưu lại huyết già sơn, cùng Văn Trọng lên tiếng chào hỏi, lại giao cho Cầu Thủ Tiên đám người trực tiếp đi Vân Hoành sơn đưa tin, liền cùng Cửu U Tố Âm nữ đế cùng tiến lên Thanh Loan.

Một đạo cao vút cầm lệ tiếng vang triệt thiên địa, Thanh Loan giương cánh mà đi.

Làm Thanh Loan giương cánh mà đi khi, Thiên Bồng nguyên soái đám suất lĩnh thiên đình đại quân còn không có đi xa, nghe được cao vút cầm lệ thanh, ào ào quay đầu nhìn lại.

Này vừa thấy, Thiên Bồng nguyên soái đám người lập tức tròng mắt đều thiếu chút nữa theo hốc mắt bính đi ra.

“Ngoan ngoãn, đây là chuyện gì xảy ra? Hạ tiên vương như thế nào hội cùng Cửu U Tố Âm nữ đế cùng nhau kỵ thừa của nàng Thanh Loan tòa giá?”

Này cũng khó trách Thiên Bồng nguyên soái đám người

hội giật mình tròng mắt đều phải bính đi ra. Bởi vì Cửu U Tố Âm nữ đế ở tiên giới thân phận địa vị còn có thực lực đều là cơ hồ cùng Vương Mẫu nương nương chạy song song với, Hạ Vân Kiệt cho dù quý là tiên vương, cùng nàng so sánh với còn là kém một mảng lớn. Huống chi, Cửu U Tố Âm nữ đế xưa nay thanh cao cao ngạo, đối nam nhân không cho mặt mũi. Lại như thế nào khả năng hội cho phép Hạ Vân Kiệt cùng nàng cộng thừa Thanh Loan đâu?

Hồi lâu, Thiên Bồng nguyên soái đám người mới hồi phục tinh thần lại.

“Không được, không được, phải lập tức tìm một người hỏi một chút rõ ràng, này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Nếu không không hỏi cái rõ ràng bản nguyên soái khẳng định ăn không hương ngủ không được.” Thiên Bồng nguyên soái phục hồi tinh thần lại sau, một bên ồn ào, một bên giương một đôi mắt to chung quanh tìm người.

Chu Phùng Xuân quý là Thiên Bồng nguyên soái, tính cách hào sảng, giao hữu nhưng thật ra rất rộng, một đôi mắt to như vậy đảo qua, lập tức liền thấy được vài người quen thuộc, vội vàng đem bọn họ cấp kêu lại đây.

Trừ bỏ Thiên Bồng nguyên soái, giống Thủy Đức chân quân, Hỏa Đức chân quân, thậm chí liền ngay cả luôn luôn tối không bát quái Na Tra cũng nhịn không được tìm phía trước ở huyết già sơn phụ cận đang xem cuộc chiến địa tiên giới tiên nhân đến, chuẩn bị mở miệng hỏi cái hiểu được.

Không có biện pháp, thật sự là Hạ Vân Kiệt cùng Cửu U Tố Âm nữ đế cộng thừa nhất Thanh Loan, này hình ảnh tin tức lượng quá lớn, rất làm cho người ta cảm thấy không thể tưởng tượng.

“Cái gì? Ngươi nói kia Khô Lâu sơn quận Hạ Lập tiên quân dĩ nhiên là Hạ tiên vương cùng Cửu U Tố Âm nữ đế con trai! Ông trời a! Điều này sao có thể!”

“Cái gì? Ngươi nói Bì Na Dạ Già và Văn Thù Quảng Pháp hai người chết, tất cả đều là bị Hạ tiên vương cấp một đao đánh chết !”

“Cái gì, Hạ tiên vương thế nhưng cùng Nhiên Đăng đều đánh đứng lên, ngay cả Nhiên Đăng nhất thời nửa khắc đều cầm hắn không có biện pháp, sau đó liên hợp Văn Thù Quảng Pháp, Từ Hàng, Phổ Hiền ba người cùng nhau vây công Hạ tiên vương! Ngoan ngoãn a, kia chẳng phải là nói Hạ tiên vương có phó giáo chủ thực lực !”

“……”

Nghe từng đạo tin tức theo đang xem cuộc chiến tiên nhân trong miệng bính đi ra, nghe được Thiên Bồng nguyên soái đám người người người cực kỳ sợ hãi, vẻ mặt khiếp sợ cùng không dám tin.

Chương 1939 : Bất tử thảo chi diệp

Cùng thiên bồng nguyên soái đám người nghe được cực kỳ sợ hãi khi, Đại Phạm Thiên cùng Đế Thích thiên chiếm được đến từ tu di sơn đưa tin, làm cho bọn họ phản hồi Tây Thiên, không cần lại đi huyết già sơn.

Tu di sơn, dưới cây bồ đề, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề đạo nhân sắc mặt đều có chút khó coi.

Bọn họ tuy rằng đều là giáo chủ, thấy rõ vạn vật, nhưng cũng không dự đoán được tình thế thế nhưng sẽ chuyển tiếp đột ngột đến bực này trình độ.

Nắm chắc huyết già sơn một trận chiến, không chỉ có không có thể bắt Hạ Vân Kiệt, ngược lại chết Bì Na Dạ Già và Văn Thù Quảng Pháp, đã mất Nhiên Đăng hai mươi bốn khỏa định hải thần châu.

“Kẻ này không thể lưu!” Chuẩn Đề nói, trong thanh âm lộ ra sát khí.

Chuẩn Đề sát khí cùng nhau, cả tòa tu di sơn đều là âm lãnh lãnh, thậm chí toàn bộ Tây Thiên đều tràn ngập một tia hàn ý.

“Kẻ này đã thành khí hậu, muốn giết hắn đã không dễ, hơn nữa kinh này một trận chiến, Ngọc Đế cùng Vương Mẫu cũng khẳng định sẽ bảo toàn kẻ này.” Tiếp Dẫn đạo nhân nói.

“Đạo huynh nói được là, Hạ Vân Kiệt, Tố Nữ, Ngọc Đế, Vương Mẫu, bốn người liên hợp, cho dù ngươi ta ra tay cũng muốn phí chút trắc trở, bọn họ khẳng định muốn đoàn kết.” Chuẩn Đề đạo nhân gật đầu nói.

“Vi huynh hiện tại tối đoán không ra là Thông Thiên cùng

Lão Tử thái độ, hơn nữa, cho dù lần này Hạ Vân Kiệt chưa cho Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt mũi, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng khẳng định vui nhìn thấy Hạ Vân Kiệt không ngừng cho ta tây phương giáo chế tạo phiền toái, cho nên không đến vạn bất đắc dĩ, ngươi ta không nên ra tay a!" Tiếp Dẫn đạo nhân nói.

"Đạo huynh lời nói thật là, nếu không mặc kẻ này nhiều lợi hại, ngươi ta ra tay, hắn nào có mệnh ở! Bất quá cũng may kẻ này thực lực so với Nhiên Đăng đến đúng là vẫn còn kém một đoạn, chỉ cần có thể tìm được cớ, không cho người khác nhúng tay, còn là có cơ hội trọng thương hắn căn cơ, làm cho hắn sinh cơ dần dần trôi qua." Chuẩn Đề đạo nhân trầm giọng nói.

"Lần trước Vương Mẫu bàn đào yến hội bị Tôn Ngộ Không cấp giảo kết thúc, không giải quyết được gì. Trước đây nói muốn ở vạn năm sau trọng khai bàn đào yến hội, này vẫn có thể xem là một lần cơ hội tốt, khả tại kia khi trước mọi người mặt tìm cái cớ, kích kẻ này một trận chiến, làm cho người khác không thể nhúng tay." Tiếp Dẫn trầm ngâm một lát nói.

"Đạo huynh này kế rất tốt, liền làm cho kẻ này đắc ý một đoạn thời gian." Chuẩn Đề đạo nhân nghe vậy gật gật đầu, sát khí dần dần thu liễm, toàn bộ Tây Thiên lại khôi phục một mảnh tường hòa.

Thanh Loan trên lưng, Hạ Vân Kiệt cũng không có tâm tư đi quan tâm huyết già sơn một trận chiến khiến cho oanh động, cùng với sau lưng một loạt hậu quả, lúc này hắn chính bao hàm thâm tình nhìn bên người Cửu U Tố Âm nữ đế cùng chính mình vẫn không dám nhận thức con trai.

"Nếu không phải ngươi xuống tay quá nhanh, ta tất muốn hảo hảo đem Bì Na Dạ Già và Văn Thù Quảng Pháp một trận tra tấn, thế nhưng đem con ta thương

như thế nghiêm trọng!” Nhìn căn cơ thâm bị thương tổn con trai, Cửu U Tố Âm nữ đế thật sâu nhăn lại đại mi, lại là đau lòng lại là căm giận.

“Mẫu thân, con nhưng thật ra một điểm cũng không hận Bì Na Dạ Già và Văn Thù Quảng Pháp. Nếu không phải bọn họ, con còn không biết nguyên lai phụ thân ta ngay tại ta bên người, còn không biết khi nào thì, các ngươi mới chịu nhận thức!” Hạ Lập nghe vậy lại nhếch miệng cười nói.

“Đúng vậy, chính là bởi vì này dạng, vi phụ mới cho bọn họ một cái thống khoái.” Hạ Vân Kiệt đi theo cười nói, hai mắt tắc nhìn Cửu U Tố Âm nữ đế, có hóa không ra thâm tình.

“Con trai đều bị thương thành như vậy, ngươi còn có tâm tình cười?” Cửu U Tố Âm nữ đế gặp Hạ Vân Kiệt nhìn chính mình, tràn đầy thâm tình, trong lòng tuy rằng lần cảm ngọt ngào, nhưng còn là nhịn không được liếc trắng mắt, oán trách nói.

“Nghĩ năm đó, ta còn chính là nhất giới hạ giới huyền tiên khi, liền dám chém giết Di Lặc phân thân, con trai này chính là thương thế lại tính đến cái gì?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy hào hùng vạn trượng nói.

Hạ Vân Kiệt dưới thân Thanh Loan nghe được lời ấy, trái tim đều nhịn không được run run một chút, nghĩ rằng, trách không được nữ đế sẽ cùng hắn kết hợp, này căn bản chính là cái biến thái nhân vật a !

Cửu U Tố Âm nữ đế bản còn có chút trách Hạ Vân Kiệt không quan tâm con trai thương thế, nhưng thấy hắn nhắc tới sự tình trước kia, trong mắt còn là nhịn không được toát ra ôn nhu đến, nói:“Hạ Lập đây là bị thương căn cơ, cho dù ta đi bát cảnh cung cầu đến cửu chuyển kim đan, chỉ sợ cũng tu dưỡng mấy vạn năm vừa mới

khả năng đem căn cơ hoàn toàn chữa trị.”

“Vô phương, ngươi đem Cửu U vân vụ kỳ tế ra, ta đều có biện pháp cứu trị con ta.” Hạ Vân Kiệt tin tưởng mười phần nói.

Cửu U Tố Âm nữ đế lúc này tự nhiên sẽ hiểu Hạ Vân Kiệt thực sự biện pháp, liền vội việc tế ra Cửu U vân vụ kỳ, che lấp trụ này phiến thiên địa.

Hạ Vân Kiệt gặp Cửu U Tố Âm nữ đế tế khởi Cửu U vân vụ kỳ, thế này mới xuất ra một mảnh bất tử thảo lá cây.

“Bất tử thảo! Trách không được ngươi muốn ta tế ra Cửu U vân vụ kỳ!” Dù là Cửu U Tố Âm nữ đế chính là tiên giới nhất đẳng nhất đại nhân vật, không biết gặp qua bao nhiêu kỳ trân dị bảo, lúc này cũng là tiếu mâu mạnh sáng ngời, thất thanh kinh hô.

Này cũng khó trách Cửu U Tố Âm nữ đế như thế thất thố, bởi vì bất tử thảo diệp không chỉ có là tuyệt tích vật, hơn nữa một mảnh lá cây liền có thể làm cho nàng như vậy cảnh giới khởi tử hồi sinh, này công hiệu cho dù bát cảnh cung cửu chuyển kim đan cũng là xa không thể so với.

“Đúng là.” Hạ Vân Kiệt gặp Cửu U Tố Âm nữ đế đô vẻ mặt khiếp sợ biểu tình, không khỏi phá lệ đắc ý, nói:“Hiện tại ngươi không cần tái lo lắng đi.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt liền phải nhất khắp lá cây cấp Hạ Lập ăn vào, bất quá lập tức liền bị Cửu U Tố Âm nữ đế cấp đoạt đi, xem thường nói:“Hạ Lập bất quá chính là kim tiên cảnh giới mà thôi, lại làm sao dùng một lá cây, ngươi này quả thực chính là phung phí của trời.”

Nói xong Cửu U Tố Âm nữ đế xé rách xuống nhiều điểm góc, đưa cho Hạ Lập nói:“Ăn nó.”

“Mẫu thân, ngươi này cũng không tránh khỏi quá keo kiệt đi?” Hạ Lập gặp Cửu U Tố Âm nữ đế chỉ tại bất tử thảo mặt trên lấy một chút cho hắn, nhịn không được càu nhàu nói.

“Ngươi biết cái gì, đây là bất tử thảo. Này một mảnh lá cây, cho dù ta chỉ còn lại một hơi, đều có thể làm cho ta khởi tử hồi sinh.” Cửu U Tố Âm nữ đế tức giận nói.

“Nói như thế, mẫu thân nhiều này một mảnh lá cây liền tương đương nhiều một cái tánh mạng!” Hạ Lập nghe vậy không khỏi chấn động.

Phải biết rằng đến Cửu U Tố Âm nữ đế bực này cảnh giới nhân vật, nhiều một cái mệnh kia tuyệt đối là cực kì khủng bố sự tình.

“Đúng vậy, này thảo trong thiên địa liền như vậy một gốc, mỗi một trăm triệu năm khả năng dài ra một mảnh lá cây, ở thượng cổ thời đại cũng đã biến mất, cũng không biết phụ thân ngươi là từ đâu được đến.” Cửu U Tố Âm nữ đế gật gật đầu, nói xong đem ánh mắt đầu hướng về phía Hạ Vân Kiệt, mang theo một tia hỏi thăm sắc.

“Hạ Lập, ngươi trước đem bất tử thảo diệp ăn vào, ta tái chậm rãi nói tới cùng các ngươi nghe.” Hạ Vân Kiệt nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy liền đem kia bất tử thảo diệp ăn vào, bất tử thảo diệp liều thuốc hạ, bị thương đến căn cơ lập tức lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ ở khôi phục, Hạ Lập cả người cũng giống như dạng đắm chìm trong ánh nắng bên trong bàn, ấm dào dạt, cả người thoải mái.

Gặp Hạ Lập ăn vào bất tử thảo diệp sau, sinh cơ lập tức tràn đầy đứng lên, Cửu U Tố Âm nữ đế liền hoàn toàn

yên lòng, đem bất tử thảo diệp đưa cho Hạ Vân Kiệt nói:“Ngươi bắt nó thu tốt.”

“Ta nơi này còn có, này phiến liền từ ngươi thu đi.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ngươi đã còn có, ta liền thu.” Cửu U Tố Âm nữ đế nếu đã nguyện ý cùng Hạ Vân Kiệt cùng nhau cuộc sống, tự nhiên sẽ không theo hắn khách khí, nghe vậy liền cẩn thận từng li từng tí thu đứng lên.

Đem bất tử thảo diệp thu hồi đến sau, Cửu U Tố Âm nữ đế thế này mới đem Cửu U vân vụ kỳ thu lên.

Chương 1940 : Về Bạch Cốt động

“Tất cả mọi người nghĩ đến bất tử thần sơn đã theo thiên địa băng liệt, biến mất ở trong thiên địa. Trên thực tế là bị sư phụ ta cấp dấu đi……” Hạ Vân Kiệt đem bất tử thần sơn bí mật nhất nhất nói cho Cửu U Tố Âm nữ đế cùng Hạ Lập nghe.

“Như vậy nói, kia gốc bất tử thảo ở trong tay ngươi?” Cửu U Tố Âm nữ đế nhịn không được kích động hỏi.

“Không có, ta đưa cho Thông Thiên đại ca.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Thông Thiên đại ca? Cái nào thông……” Cửu U Tố Âm nữ đế nghe vậy khó hiểu hỏi, chính là lên tiếng đến một nửa, thân thể mềm mại nhịn không được run lên, trợn tròn ánh mắt nói:“Ngươi, ngươi kêu Tiệt giáo giáo chủ Thông Thiên làm đại ca! Trách không được, trách không được, xưa nay mắt cao hơn trời Vân Tiêu ở ngươi trước mặt hội như vậy khiêm tốn, như vậy câu nệ.”

Không có biện pháp, cho dù Cửu U Tố Âm nữ đế cùng Thông Thiên là người cùng cái thời đại, nhưng hai người thực lực dù sao đặt tại nơi nào. Mà thực lực quyết định địa vị, cho nên cho dù Cửu U Tố Âm nữ đế nhìn thấy Thông Thiên, cũng phải tôn xưng hắn một tiếng giáo chủ.

Cái này cùng Ngọc Đế cùng Vương Mẫu là cùng cái đạo lý, bọn họ luận thân phận so với Cửu U Tố Âm nữ đế còn muốn tôn quý một ít, nhưng bọn họ nhưng cũng là ba vị giáo chủ sở sắc lập.

Bởi vậy có thể thấy được Thông Thiên các giáo chủ địa vị tôn sư, căn bản không phải này khác tiên nhân có thể so sánh với, càng đừng nói xưng huynh gọi đệ. Có thể

chân chính cùng bọn họ xưng huynh gọi đệ, chỉ có giáo chủ.

Ngay cả Cửu U Tố Âm nữ đế nghe được Hạ Vân Kiệt xưng hô Thông Thiên là đại ca, còn như thế khiếp sợ, liền càng đừng nói Hạ Lập cùng bọn họ dưới thân kia chích Thanh Loan.

Kia chích Thanh Loan nghe nói Hạ Vân Kiệt trong miệng Thông Thiên đại ca đó là Tiệt giáo giáo chủ khi, thiếu chút nữa ngay cả cánh đều rút gân, một đầu ngã xuống cao trên mây.

Rất ngưu xoa ! Quả thực chính là ngưu xoa không gì so sánh nổi a! Thế nhưng cùng Thông Thiên giáo chủ xưng huynh gọi đệ!

Nguyên bản Thanh Loan còn cho rằng Hạ Vân Kiệt cùng Cửu U Tố Âm nữ đế cùng một chỗ, tuyệt đối là trèo cao Cửu U Tố Âm nữ đế, nay mới phát hiện Hạ Vân Kiệt một điểm cũng chưa trèo cao Cửu U Tố Âm nữ đế. Không thấy được người ta cùng Thông Thiên giáo chủ đều là xưng huynh gọi đệ sao?

Cửu U Tố Âm nữ đế lại lợi hại, cùng Thông Thiên giáo chủ còn là không có biện pháp so sánh với !

Hạ Lập rất sớm trước kia cũng rất sùng bái Thông Thiên, cho rằng hắn là chân chính nam tử hán, liền cùng Tôn Ngộ Không giống nhau. Nhưng Thông Thiên so với Tôn Ngộ Không là muốn cao vài cái trình tự, cũng đang bởi vì như thế, Thông Thiên tương đối cho Hạ Lập mà nói liền thành xa không thể thành nhân vật, bình thường ngược lại sẽ không cầm chính mình đến cùng hắn so với, mà là cố gắng cùng Tôn Ngộ Không so với.

Khả hiện tại, hắn đột nhiên phát hiện, kia xa không thể thành thần tượng cấp nhân vật, dĩ nhiên là chính mình

phụ thân huynh đệ kết nghĩa, có thể nghĩ Hạ Lập trong lòng khiếp sợ. Mà khiếp sợ qua đi, chính là đối chính mình phụ thân vô hạn sùng bái.

“Huyết già sơn một trận chiến, ngươi cùng tây phương giáo kết tử cừu, sau lại Nam Cực Tiên Ông đến đây, ngươi lại đắc tội hắn, nguyên bản ta còn thực lo lắng, nay biết ngươi cùng Thông Thiên là huynh đệ chi giao, ta liền yên tâm.” Một hồi lâu nhi, Cửu U Tố Âm nữ đế mới tiêu hóa sự thật này, vẻ mặt thoải mái mà nở nụ cười.

“Ngươi nếu lo lắng, vừa rồi vì sao không ngăn cản trở ta kết thù Nam Cực Tiên Ông?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Năm đó ngươi bất quá chính là nhất giới huyền tiên, vì ta đều dám đối với Di Lặc phân thân ra tay. Nay vì ngươi, cho dù cùng Xiển giáo là địch lại như thế nào? Huống hồ ta vốn cũng không thích Xiển giáo.” Cửu U Tố Âm nữ đế nhìn Hạ Vân Kiệt, vẻ mặt bình tĩnh trả lời.

Tuy rằng không có trào dâng ngôn ngữ cùng biểu tình, nhưng chính là như vậy vẻ mặt bình tĩnh, thường thường thản nhiên ngữ khí, lại càng làm cho Hạ Vân Kiệt rõ ràng cảm thấy Cửu U Tố Âm nữ đế cùng hắn cùng sinh cùng tử chân tình.

Đó là khắc vào trong khung, tựa như nhân cùng sinh câu đến thiên tính bình thường, sẽ không bởi vì bất luận cái gì sự tình mà thay đổi.

Hạ Vân Kiệt duỗi tay bắt lấy Cửu U Tố Âm nữ đế, mười ngón nắm, nhìn nàng cái gì cũng chưa nói.

Thanh Loan nâng ba người, trạm thứ nhất muốn đi địa phương không phải Vân Hoành sơn, mà là Bồng Lai tiên đảo Khô Lâu sơn Bạch Cốt động.

Bởi vì Hạ Lập trong lòng rất là nhớ thương hắn kia đám thủ hạ cùng dân chúng.

Khi bọn họ đến Khô Lâu sơn Bạch Cốt động khi, tích hàn thiên quân dẫn tinh nhuệ bộ đội sở thuộc vừa mới đến Khô Lâu quận thành không bao lâu thời gian.

Lúc này đang ở rửa sạch Khô Lâu quận thành, thu thập tàn cục.

Bất quá trong thành một màn hiển nhiên chọc giận tiên vương phủ đại quân, làm Hạ Vân Kiệt ba người đến khi, trong thành sát khí tận trời, kết thành một đoàn đoàn sát vân bao phủ ở đổ nát thê lương Khô Lâu quận thành trên không, đông nghìn nghịt, phảng phất tận thế sắp buông xuống bình thường, làm cho người ta cực kỳ sợ hãi.

Nhìn đến nơi nơi đổ nát thê lương Khô Lâu quận thành, Hạ Lập rơi xuống nước mắt, hai đấm nắm chặt, căn căn gân xanh bạo khởi.

“Con ta yên tâm, một ngày nào đó tây phương giáo muốn nợ máu trả máu, nay còn không phải thời điểm. Việc cấp bách, còn là đem chính mình tu vi thăng cấp đi lên.” Hạ Vân Kiệt gặp Hạ Lập bi phẫn, chồng chất vỗ vỗ bờ vai của hắn, trầm giọng nói.

“Ta hiểu được! Nhất định sẽ không làm cho phụ thân thất vọng.” Hạ Lập trịnh trọng gật gật đầu.

Hạ Vân Kiệt gặp Hạ Lập không có bị thù hận che mắt tâm chí, trong lòng bình tĩnh, phân phó Thanh Loan một tiếng, liền đáp xuống đổ nát thê lương trong Khô Lâu quận thành.

“Bái kiến tiên vương điện hạ.” Tiên vương phủ đại quân gặp tiên vương giá lâm, ào ào quỳ xuống đất bái kiến,

trong mắt lộ ra vô cùng kính sợ cùng sùng bái.

“Bất quá chính là mấy trăm năm, ngươi liền thành lập một chi hổ lang quân, làm cho ta thật là thán phục.” Nhìn đến quỳ trên mặt đất nhân người người trên người đều lộ ra kiên nghị, tu vi đều là huyền tiên cảnh giới đã ngoài, cho dù Cửu U Tố Âm nữ đế cũng nhịn không được có chút thán phục.

Bởi vì đối với nàng mà nói, mấy trăm năm thời gian thật sự quá ngắn !

“Mẫu thân, những người này đều là phụ thân không tiếc vốn gốc chế rạo ra, thậm chí ngay cả Vương Mẫu nương nương cấp bàn đào quả cũng không tiếc ban cho bọn họ dùng, hơn nữa phụ thân chế tạo binh mã, cho tới bây giờ là ở tinh không ở nhiều. Cho nên trướng hạ nhân mã tuy rằng không nhiều lắm, nhưng người người đều là tinh nhuệ.” Hạ đứng ở bên cạnh giải thích nói.

“Nga, Vương Mẫu nương nương bàn đào quả? Xem ra Vương Mẫu đối với ngươi có vẻ coi trọng a!” Cửu U Tố Âm nữ đế nghe được Hạ Lập ngôn, quay đầu nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, nói.

Chính ứng một câu có tật giật mình ngôn, nguyên bản Cửu U Tố Âm nữ đế chính là một câu vô tâm ngôn, dừng ở Hạ Vân Kiệt trong tai, cũng là nhịn không được một trận chột dạ, thiếu chút nữa sẽ muốn bị Cửu U Tố Âm nữ đế nhìn ra manh mối đến, may mắn lúc này Tịch Hàn nghe tin đuổi tới, quỳ một gối xuống nói:“Bái kiến tiên vương điện hạ!”

“Người này hay là chính là ngươi trướng hạ đắc lực đại tướng Tịch gia ba thiên quân chi nhất sao?” Cửu U Tố Âm nữ đế tự nhiên không thể tưởng được Hạ Vân Kiệt thế nhưng cùng Vương Mẫu còn có chút ái muội quan hệ, gặp Tịch Hàn tiến đến bái kiến, thấy hắn pháp lực

mênh mông, cùng nàng môn hạ tám vị nữ đệ tử cũng kém không bao nhiêu, lực chú ý liền bị hắn hấp dẫn đi.

Gặp Cửu U Tố Âm nữ đế đối chính mình trướng hạ đại quân biết được hoàn toàn rõ ràng, Hạ Vân Kiệt trong lòng thật là cảm động, biết phía trước nàng tuy rằng không chịu nhận chính mình, nhưng lúc nào cũng khắc khắc đều ở chú ý chính mình, càng phát ra nắm chặt tay nàng, gật đầu nói:“Đúng là, còn đây là Tịch gia ba thiên quân lão đại, Tịch Hàn.”

Nói xong Hạ Vân Kiệt lại đối Tịch Hàn nói:“Tịch Hàn, ngươi tới gặp qua Cửu U Tố Âm nữ đế!”

Chương 1941 : Quyết định của Hạ Lập

Cửu U Tố Âm nữ đế xưa nay khiêm tốn, hơn nữa từng trầm mặc cực kì dài dòng năm tháng, thẳng đến mấy trăm năm trước mới bởi vì cùng Di Lặc một trận chiến mà lần nữa uy chấn toàn bộ tiên giới. Cho nên Tịch Hàn tuy rằng nghe qua Cửu U Tố Âm nữ đế tên, nhưng cũng không có gặp qua nàng chân nhân. Phía trước nhìn đến Hạ Vân Kiệt cùng một nữ tử cùng thừa Thanh Loan mà đến, trong lòng tuy là khiếp sợ cùng Cửu U Tố Âm nữ đế mỹ mạo, cũng ẩn ẩn cảm thấy nàng này tựa hồ cùng trong truyền thuyết một vị đại nhân vật có chút tương tự. Nhưng chung quy là không dám hướng Cửu U Tố Âm nữ đế trên người đi liên tưởng.

Bởi vì Cửu U Tố Âm nữ đế thân phận thật sự rất tôn quý, cho dù đối với Tịch Hàn bực này nhân vật mà nói, kia cũng là xa không thể thành.

Cho dù lấy Hạ Vân Kiệt thân phận, kia cũng là kém không ít. Muốn nói tiên vương điện hạ cùng nàng vẫn duy trì quân tử chi giao, dắt tay nhau mà đến, kia đổ còn là mới có thể, dù sao Hạ Vân Kiệt quý là tiên vương, lại là Thái Ất kim tiên cảnh giới, cho dù Ngọc Đế cũng muốn lễ kính ba phần. Nhưng muốn nói ngồi chung một Thanh Loan, hơn nữa hai người còn là mười ngón nắm, rõ ràng là một đôi tình lữ, vậy tuyệt đối không có khả năng.

Khả lại cứ này tuyệt đối không có khả năng sự tình tựu thành thiên chân vạn xác.

Cho nên dù là Tịch Hàn nay coi như là tiên giới nhất hào nhân vật, nghe được Hạ Vân Kiệt giới thiệu, cũng là sợ tới mức cả người mạnh một cái run run, ngay cả nói chuyện đầu lưỡi đều là thắt.

“Tịch Hàn bái, bái kiến nữ, nữ đế!”

“Ngươi là lão gia đắc lực tài tướng, về sau liền xưng hô ta là phu nhân đi.” Cửu U Tố Âm nữ đế nhìn Tịch Hàn thân thiết hiền hoà nói, làm cho người ta như mộc xuân phong, chút không có nữ đế cái giá.

Chính là Cửu U Tố Âm nữ đế đột nhiên trước mặt người khác sửa miệng xưng hô Hạ Vân Kiệt là lão gia, thật là làm cho Hạ Vân Kiệt lại là cảm động, lại khó tránh khỏi có một loại được sủng ái mà lo sợ cảm giác.

Dù sao Cửu U Tố Âm nữ đế thân phận thực lực đặt tại nơi nào!

“Là phu nhân!” Tịch Hàn cung kính xá một cái, sau đó mới đứng lên, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt quả thực sùng bái rối tinh rối mù.

Phải biết rằng đây chính là Cửu U Tố Âm nữ đế a! Toàn bộ tiên giới lại có ai có thể đem nàng dạy dỗ như thế hiền lành dịu ngoan a?

“Còn có một sự kiện, nay tốt cùng ngươi nói. Hạ Lập chính là bổn vương cùng phu nhân sinh con trai, ngươi cùng hắn lần nữa nhận thức một chút đi.” Hạ Vân Kiệt lại nói.

Tịch Hàn nghe vậy lại khiếp sợ rối tinh rối mù, một hồi lâu nhi mới hồi phục tinh thần lại, vội vàng lần nữa gặp qua Hạ Lập.

“Bổn vương đã thay Khô Lâu sơn quận thành tướng sĩ cùng dân chúng báo thù, ngươi đem Khô Lâu sơn vùng cùng tây phương giáo có liên quan thế lực khu trục ra đi đó là, không cần lại làm to chuyện.” Chờ Tịch Hàn bái kiến quá Cửu U Tố Âm nữ đế, lại cùng Hạ Lập lần nữa

nhận thức sau, Hạ Vân Kiệt phân phó nói.

Tuy nói Hạ Vân Kiệt hiện tại cũng không sợ tây phương giáo, nhưng tây phương giáo dù sao thế lực như mặt trời ban trưa, nay huyết già sơn một trận chiến, hắn đã đại thắng, nhưng thật ra không tốt tiếp qua nhiều bức.

“Là!” Tịch Hàn không dám hỏi nhiều, lĩnh mệnh lui ra.

“Phụ thân, mẫu thân, Khô Lâu sơn quận thành thương vong thảm trọng, con thân là quận vương, lúc này lại sao nhẫn tâm như vậy rời đi? Cho nên muốn chờ quận thành trùng kiến, dân chúng khôi phục an cư lạc nghiệp sau, lại đi Vân Hoành sơn cùng các ngươi gặp nhau.” Tịch Hàn đi rồi, Hạ Lập nhìn trước mắt tang thương Khô Lâu sơn quận thành đối Hạ Vân Kiệt cùng Cửu U Tố Âm nữ đế nói.

“Ngươi có này ý tưởng, ta thực vui mừng, vậy ngươi liền ở lại nơi này, chờ nơi đây xong việc lại đến Vân Hoành sơn cùng chúng ta gặp nhau.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy vui mừng gật đầu nói.

“Lập nhi có này ý tưởng mặc dù tốt, nhưng tây phương giáo làm việc hướng đến âm hiểm, không từ thủ đoạn, này chuyến lại ở ngươi trong tay ta ăn đau khổ, nếu biết Lập nhi ở lại Khô Lâu sơn, chỉ sợ bọn họ sẽ không để ý thể diện sử ti bỉ thủ đoạn, khi đó chúng ta liền khắp nơi bị quản chế.” Cửu U Tố Âm nữ đế tuy rằng cũng là vui mừng con trai có thể như vậy trọng tình nghĩa có đảm đương, nhưng trong lòng rất là lo lắng, không hề đồng ý.

“Vô phương, phân thân của ta lập tức liền muốn tới Khô Lâu sơn. Này Bồng Lai tiên đảo Khô Lâu sơn linh khí đầy đủ, chính thích hợp bọn họ tại đây tiềm tu. Có bọn họ tại đây tọa trấn, trừ phi tây phương giáo giáo chủ đích thân tới, nếu không ai cũng không thể thương tổn Hạ Lập.” Hạ Vân Kiệt vẻ mặt tự tin nói.

“Của ngươi kia ba cái phân thân phía trước ta cũng gặp qua, tuy rằng đều rất lợi hại, có bất tử bất diệt thân, nhưng là có thể cùng Bì Na Dạ Già lưu Thái Ất kim tiên một trận chiến, muốn hộ Lập nhi chu toàn còn là kém không ít. Hay là bọn họ cũng có rất lớn đột phá, nhưng tái như thế nào đột phá, hay là còn có thể cùng ngươi bản tôn so sánh với bất thành?” Cửu U Tố Âm nữ đế nghe vậy vẻ mặt kinh ngạc không tin nói.

Này cũng khó trách Cửu U Tố Âm nữ đế kinh ngạc không tin, phải biết rằng long hầu sơn một trận chiến bất quá mới trôi qua chính là một trăm nhiều năm. Hạ Vân Kiệt đột nhiên trở nên như vậy cường đại đã là siêu cấp kỳ tích, cũng tất nhiên có rất đại kỳ ngộ, nhưng muốn nói ngay cả hắn ba đại phân thân cũng trở nên như vậy lợi hại, kia căn bản là làm cho người ta không dám tưởng tượng sự tình.

“Nguyên lai ngươi luôn luôn tại chú ý ta!” Hạ Vân Kiệt nhìn Cửu U Tố Âm nữ đế nở nụ cười.

Cửu U Tố Âm nữ đế mặt đẹp hơi hơi đỏ lên, mắt đẹp liếc trắng mắt nói:“Ngươi là Lập nhi phụ thân, của ngươi sinh tử đại chiến, ta có thể không chú ý sao?”

“Mẫu thân, rõ ràng là vẫn nhớ kỹ phụ thân, cần gì phải cầm ta mà nói?” Hạ Lập nói.

“Ha ha, đúng là, đúng là!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy không khỏi đắc ý nở nụ cười.

“Ngươi này xú tiểu tử, thế này mới với ngươi phụ thân vài ngày, thế nhưng liền như vậy hướng về hắn, mẫu thân ta đều uổng thương ngươi !” Cửu U Tố Âm nữ đế gặp con trai hướng về Hạ Vân Kiệt, lại thấy Hạ Vân Kiệt dáng vẻ đắc ý, nhịn không được có chút thẹn thùng tức giận gõ một chút Hạ Lập đầu.

Hạ Lập vội vàng đem đầu co rụt lại nói:“Ta đây là ăn ngay nói thật! Có thể không có hướng về ai ý tứ.”

“Ngươi còn nói!” Cửu U Tố Âm nữ đế nghe vậy lại thẹn thùng tức giận giơ lên rảnh tay, mà Hạ Lập tắc lập tức trốn được Hạ Vân Kiệt sau lưng đi, nhạ Cửu U Tố Âm nữ đế cuối cùng nhịn không được thổi phù một tiếng nở nụ cười.

Này một màn nhìn xem bên cạnh Thanh Loan trợn mắt há hốc mồm, tam quan hỏng mất a!

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, ai có thể nghĩ đến trước mắt này phảng phất bình thường nữ nhân giống nhau vui giận hờn dỗi nữ nhân thế nhưng sẽ là uy chấn tiên giới Cửu U Tố Âm nữ đế đâu!

Mà Hạ Vân Kiệt nhìn đến Cửu U Tố Âm nữ đế đột nhiên triển mi cười, mĩ làm cho hắn thiếu chút nữa tròng mắt đều phải xem thẳng.

Nếu không phải có con trai tại bên người, lúc này hắn khẳng định không chút do dự ôm lấy nàng thân thiết nói sau.

Gặp Hạ Vân Kiệt hai mắt đăm đăm nhìn chính mình, Cửu U Tố Âm nữ đế trong lòng thật là vui mừng ngọt ngào, tiếu mâu hoành hắn liếc mắt một cái nói:“Tốt lắm, nói đứng đắn, ngươi kia ba phân thân hay là thực sự ngươi bản tôn thực lực bất thành?”

“Kia tự nhiên là không có khả năng. Bất quá, nếu là mười hai phân thân hợp nhau đến, hắc hắc, cho dù ta bản tôn nếu không thi triển ra ẩn nhẫn không ra đòn sát thủ, chỉ sợ cũng chỉ có bị thua phân.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Cái gì? Mười hai phân thân!” Dù là Cửu U Tố Âm nữ đế cũng là cực kì nhân vật lợi hại, lúc này nghe vậy cũng là thân thể mềm mại mạnh run lên, ít dám tin tưởng chính mình lỗ tai nghe được.

Nói ra sau, Cửu U Tố Âm nữ đế lại đột nhiên ý thức được Hạ Vân Kiệt mặt sau nửa câu nói còn có này khác ý tứ, nhịn không được lại là hai mắt trừng nói:“Ý của ngươi là, huyết già sơn một trận chiến, trừ bỏ mười hai phân thân không đuổi tới, của ngươi bản tôn còn ẩn tàng rồi thực lực?”

Chương 1942 : 12 phân thân đến

“Đúng vậy, nếu không sự tình quan con trai sinh tử. Ta nếu không có một chút nắm chắc, sớm liền bất chấp tất cả, trước hết mời Thông Thiên đại ca xuất mã.” Hạ Vân Kiệt gật đầu nói.

Tuy rằng đã biết kết quả tất nhiên như chính mình suy đoán, nhưng chính tai nghe được Hạ Vân Kiệt gật đầu khẳng định, Cửu U Tố Âm nữ đế còn là nhịn không được thân thể mềm mại run lên, xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt giống như xem quái vật giống nhau, phảng phất lập tức không biết hắn.

Người khác không rõ ràng lắm Hạ Vân Kiệt chi tiết, khả Cửu U Tố Âm nữ đế cùng hắn song tu quá, rõ ràng rối tinh rối mù. Nhưng hôm nay, mới trôi qua bao nhiêu năm? Hắn chân chính thực lực thế nhưng đã đạt tới nàng nay độ cao!

Mà nàng, đến hôm nay độ cao cũng là đã trải qua vô số năm tháng, vô số ma luyện.

Nghĩ đến đây, Cửu U Tố Âm nữ đế đô có chút nhịn không được ghen tị Hạ Vân Kiệt đến, cũng cuối cùng phát hiện, năm đó Hạ Vân Kiệt nói nên vì nàng tự mình tru sát Di Lặc, chẳng phải là cái gì cuồng vọng đến cực điểm lời nói, mà là có một ngày thật sự có lẽ có thể làm đến sự tình.

Không, hiện tại Cửu U Tố Âm nữ đế đô cảm thấy nếu Hạ Vân Kiệt tái như vậy biến thái đi xuống, kia cơ hồ là chắc chắn sự tình.

Một hồi lâu nhi Cửu U Tố Âm nữ đế mới tỉnh táo lại, nhìn Hạ Vân Kiệt thật lâu không nói gì.

Ngay tại phía sau, Hạ Vân Kiệt mười hai vu tổ phân thân nhảy lên không hạ xuống.

Cửu U Tố Âm nữ đế cùng vu tổ là cùng cái thời đại nhân vật, cùng bọn họ cũng đều nhận thức, thậm chí cùng Hậu Thổ cùng Huyền Minh còn có quá giao tình, gặp mười hai vu tổ phân thân hạ xuống, liền lập tức nhận ra bọn họ đến.

“Mười hai vu tổ! Của ngươi mười hai cái phân thân trên người thế nhưng mang theo mười hai vu tổ hơi thở. Hay là……” Cửu U Tố Âm nữ đế lại khiếp sợ nói, nhưng thật ra Hạ Lập chỉ nhận được Cộng Công ba cái phân thân, vừa lúc kì đánh giá này khác vu tổ phân thân, không hề biết được này mười hai cái phân thân đều là đại đầu lai lịch.

Về phần Thanh Loan, này chích thượng cổ thần cầm tự nhiên là biết được mười hai vu tổ, lúc này sớm đã bị mười hai vu tổ phân thân trên người phát ra viễn cổ vu tổ hơi thở cấp sợ tới mức lông chim đều căn căn dụng lên. Xem Hạ Vân Kiệt ánh mắt không tự chủ được lộ ra một chút hoảng sợ sắc.

Phải biết rằng thượng cổ thời đại, mười hai vu tổ đều là hung hãn hiếu chiến hạng người a! Nay Hạ Vân Kiệt mười hai cái phân thân mang theo mười hai vu tổ hơi thở, Thanh Loan xem Hạ Vân Kiệt này biến thái ánh mắt có thể không hoảng sợ sao?

“Đúng vậy, mười hai cái phân thân tuy rằng tách ra đến, thực lực còn xa tốn Nhiên Đăng các phó giáo chủ, nhưng nếu bày ra thập nhị đô thiên vu tổ đại trận, cho dù Nhiên Đăng cũng không thấy có thể thảo hảo đi!” Hạ Vân Kiệt hào hùng vạn trượng nói.

“Quả nhiên cùng mười hai vu tổ có liên quan, ngươi quả nhiên cũng sẽ thập nhị đô thiên vu tổ đại trận!” Cửu U Tố

Âm nữ đế lại khiếp sợ nói.

“Thập nhị đô thiên vu tổ đại trận rất lợi hại sao?” Hạ Lập hỏi.

“Chỉ cần phụ thân ngươi phân thân đạt tới mẫu thân hiện tại thực lực, dựa vào thập nhị đô thiên vu tổ đại trận, cho dù giáo chủ muốn làm không tốt đều phải nuốt hận trận này, ngươi nói trận này lợi hại không lợi hại?” Cửu U Tố Âm nữ đế trả lời, trong mắt toát ra một chút hồi ức sắc.

Ở thượng cổ thời đại, nếu không phải mười hai vu tổ bên trong phân tranh, có này hộ tộc đại trận, vu tộc lại sao lại suy tàn?

Hạ Lập nghe vậy không khỏi mãnh hấp một ngụm lãnh khí, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt hoàn toàn thân ánh mắt cũng hoàn toàn biến dạng.

“Chính là muốn cho của ta 12 phân thân đạt tới ngươi hiện tại thực lực, lại nói dễ hơn làm?” Hạ Vân Kiệt cười khổ lắc đầu nói.

“Lại khó, tổng so với trở thành giáo chủ dễ dàng rất nhiều lần. Cho nên tương đối mà nói, ngươi có này hoàn toàn thân, liền thật to gia tăng rồi tương lai khiêu chiến giáo chủ hy vọng. Chính là không đến vạn bất đắc dĩ, ngươi này hoàn toàn thân còn là không cần hiển lộ ra đến mới tốt.” Cửu U Tố Âm nữ đế thần sắc nghiêm túc nói.

“Đó là tự nhiên. Nay có ngươi trợ ta, cần vận dụng hoàn toàn thân cơ hội liền càng nhỏ.” Hạ Vân Kiệt gật đầu nói.

Nói xong Hạ Vân Kiệt chuyển hướng Hạ Lập nói:“Ngươi nếu quyết ý trước ở lại Khô Lâu sơn, vậy ngươi liền ở lại nơi này, bọn họ là vi phụ phân thân, liền cùng vi phụ

không có gì khác nhau, ngươi làm nghe theo bọn họ nói.”

“Con hiểu được.” Hạ Lập gật đầu trả lời.

Gặp Hạ Lập gật đầu, Hạ Vân Kiệt nghĩ nghĩ, theo trữ vật giới kia ăn còn lại nửa chích lang hình hỗn độn thú, nói:“Tuy nói này chiến ngươi bị thật lớn cực khổ, nhưng là là đối với ngươi ma luyện, khó không phải chuyện tốt. Này hỗn độn thú ngươi thu tốt, tu luyện khi khả dùng một ít, làm đối với ngươi đột phá có đại ích lợi.”

Hạ Lập cũng không biết hỗn độn thú là cái gì này nọ, nhưng thấy Hạ Vân Kiệt như vậy trịnh trọng giao cho, biết khẳng định là phi thường đồ tốt, vội vàng thu hồi đến.

“Con thú này chính là trong hỗn độn sản xuất, mỗi một đầu hỗn độn thú liền tương đương với một vị Thái Ất kim tiên, cho nên ngươi đừng nhìn ngươi phụ thân chính là cho ngươi nửa chích, nhưng trong đó sở ẩn chứa năng lượng là cực kì tinh thuần cùng khủng bố, ngươi dùng khi muốn thận trọng, ngàn vạn không thể quá lượng.” Cửu U Tố Âm nữ đế tự nhiên biết hỗn độn thú, gặp Hạ Lập thu hồi hỗn độn thú, sợ hắn không biết sâu cạn, liền cố ý mở miệng dặn dò nói.

“Tương đương với một vị Thái Ất kim tiên!” Hạ Lập nghe vậy cả người chấn động, thế mới biết phụ thân cho hắn này nửa chích hỗn độn thú có bao nhiêu trân quý, cho dù Vương Mẫu nương nương tiên thiên bàn đào quả cũng căn bản không có biện pháp so sánh với.

“Này hỗn độn thú không hề tính lợi hại, chúng ta đến trước giết chết hỗn độn thú mới vừa rồi lợi hại, kỳ thực lực đã thẳng bức phó giáo chủ.” Cộng Công phân thân mở miệng nói.

Nói xong Cộng Công phân thân đem một cái trữ vật giới đưa cho Hạ Vân Kiệt nói:“Chúng ta đem kia hỗn độn thú cấp phân cách ra, nơi này là của ngươi một phần.”

Hạ Vân Kiệt tự nhiên không cần cùng chính mình thân phận khách khí, đem trữ vật giới thu hảo, thật sâu nhìn thoáng qua Hạ Lập còn tại khiếp sợ lời của Cộng Công phân thân, nói:“Ta và ngươi mẫu thân đi rồi, ngươi nơi đây sự tình nếu, liền cũng nhanh chóng tìm Vân Hoành sơn đi.”

“Tốt, phụ thân.” Hạ Lập nghe vậy thế này mới phục hồi tinh thần lại, vội vàng trả lời, trong mắt toát ra một chút không tha loại tình cảm.

Hạ Vân Kiệt vỗ vỗ bờ vai của hắn, sau đó cùng Cửu U Tố Âm nữ đế tay trong tay lên Thanh Loan lưng, cao không mà đi.

“Không nghĩ tới ngươi trên người thế nhưng còn có nhiều tốt như vậy này nọ, ngay cả hỗn độn thú đều có. Vừa vặn, ta kia thủ tịch đại đệ tử Xuân Từ đã ở kim tiên cao nhất cảnh giới ngưng lại thời gian rất lâu, nhưng tổng thiếu chút cơ duyên, không có tuyệt thế trân bảo tương trợ, ngươi nên phân một ít hỗn độn thú thịt cùng ta. Nàng này hỗn độn thú thịt tương trợ, vừa mới đột phá kim tiên cảnh giới cũng nói không chừng.” Thượng Thanh Loan, không có hạ đứng ở, Cửu U Tố Âm nữ đế liền chim nhỏ nép vào người ôm ở Hạ Vân Kiệt trong lòng, rốt cuộc không có nữ đế cao cao tại thượng tôn quý cùng uy nghiêm.

“Đệ tử của ngươi đó là của ta đệ tử, ta tự nhiên đại lực ra sức giúp đỡ. Vì nhiều vài phần nắm chắc, khả cấp nàng một ít mấy ngày trước đây vừa mới bắt giết hỗn độn thú thịt. Kia hỗn độn thú quả thật lợi hại, là ta cùng 12 phân thân bày ra thập nhị đô thiên vu tổ đại trận, hợp lực mới bắt nó trấn sát. Nó thịt hẳn là cũng có hiệu.” Hạ

Vân Kiệt nói.

“Ngươi thật đúng là hào phóng. Bất quá hỗn độn thú khả ngộ không thể cầu, ngươi cùng hoàn toàn thân còn tại lên cao kì, đúng là cần vật ấy là lúc, nhưng thật ra không cần đem đẳng cấp cao hỗn độn thú cấp Xuân Từ, cấp nàng một ít trước ngươi cấp Lập nhi hỗn độn thú thịt như vậy đủ rồi.” Cửu U Tố Âm nữ đế gặp Hạ Vân Kiệt bởi vì chính mình mà yêu ai yêu cả đường đi, đối của nàng đệ tử đều tốt như vậy, trong lòng cảm thấy thật là ngọt ngào cùng vui mừng, tiếu mâu thâm tình nhìn hắn, nói.

Chương 1943 : Trở lại Vân Hoành sơn

“Cũng tốt, ta đây lại cho nàng một hạt Thông Thiên đại ca đưa cửu sinh cửu tử kim đan, nghĩ đến cũng có thể trợ nàng giúp một tay.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nghĩ nghĩ nói.

Hắn phân thân, ở vu đạo phương diện, còn xa không có ở vu tổ cảnh giới đăng đỉnh, cũng không tới tu luyện bình cảnh chỗ, đang đứng ở rất nhanh thăng cấp giai đoạn, cần đại lượng tiến bổ vật. Mà hắn bản tôn, mặc kệ là ở vu đạo còn là tiên đạo, cũng đồng dạng như thế, không giống Cửu U Tố Âm nữ đế còn có Nhiên Đăng đám người, đã đến tu luyện cao nhất cùng bình cảnh, chẳng sợ muốn tái tiến một bước nhỏ đều cực kì khó khăn.

Này kỳ thật cùng cuộc thi thành tích là cùng cái đạo lý, theo đạt tiêu chuẩn tuyến sáu mươi phân lại tăng lên cái mười phân hai mươi phân đều là dễ dàng, rất nhanh, nhưng muốn theo chín mươi phân tái hướng lên trên thăng cấp, chẳng sợ thăng cấp một phần đều rất khó.

Nếu đem trung kỳ Thái Ất kim tiên cảnh giới coi là phó giáo chủ cấp bậc phân cách tuyến, như vậy Hạ Vân Kiệt hiện tại bản tôn liền vừa vặn bị vây này đạt tiêu chuẩn tuyến, muốn tái hướng lên trên thăng cấp, chỉ cần cho hắn thời gian cùng thiên tài địa bảo, tương đối mà nói còn là rất nhanh dễ dàng, nhưng Nhiên Đăng cùng Cửu U Tố Âm nữ đế bọn họ loại này phó giáo chủ cấp bậc, liền cùng này bị vây chín mươi phân đã ngoài vĩ đại học sinh giống nhau, bọn họ tiềm lực đã đào móc không sai biệt lắm, muốn lại tăng lên một phần đều đã rất là khó khăn.

Điểm ấy Cửu U Tố Âm nữ đế nhìn rõ mọi việc, Hạ Vân

Kiệt cũng trong lòng biết rõ ràng, cho nên cũng sẽ không cái gì hảo cùng nàng già mồm khách khí.

Thanh Loan phi hành tốc độ cực nhanh, không bao lâu thời gian, nó liền nâng hai người đến Vân Hoành sơn.

Cửu U Tố Âm nữ đế đã đến, tự nhiên là khiến cho Vân Hoành sơn thật lớn oanh động. Hơn nữa này xưa nay biết Cửu U Tố Âm nữ đế uy danh Giao Ma Vương, Ngu Nhung Vương, Sư Đà Vương, Thủy Hạo Trạch đám đại yêu thiên quân, gặp tiên vương lão nhân gia thế nhưng đem cùng Vương Mẫu nương nương nổi danh Cửu U Tố Âm nữ đế đô cấp nhét vào hậu cung, trong lòng đối Hạ Vân Kiệt quả thực sùng bái rối tinh rối mù.

Giống Giao Ma Vương, Ngu Nhung Vương, Sư Đà Vương năm đó đầu nhập vào Hạ Vân Kiệt, là chịu cùng Hạ Vân Kiệt cưỡng bức lợi dụ, bao nhiêu là có chút không cam lòng cùng bách cho tình thế chi ngại, nhưng hiện tại nhìn đến Cửu U Tố Âm nữ đế đô thành Hạ Vân Kiệt nữ nhân, trong lòng không cam lòng hoàn toàn biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Đây chính là cùng Vương Mẫu nương nương nổi danh đại nhân vật, là phó giáo chủ cấp bậc a! Bình thường đừng nói có thể cùng nàng nói một câu, liền ngay cả xa xa coi trọng liếc mắt một cái cơ hội đều rất ít a! Mà nay đâu, xem Cửu U Tố Âm nữ đế đối tiên vương điện hạ kia thái độ, chỉ sợ về sau tưởng nghe của nàng đại đạo cũng không là vấn đề a.

Nhớ tới có thể chính tai nghe Cửu U Tố Âm nữ đế đại đạo, Giao Ma Vương đám người tâm là một mảnh lửa nóng.

Đương nhiên lúc này, bọn họ còn không có thu được đến từ huyết già sơn tin tức. Nếu bọn họ biết bọn họ tiên vương điện hạ thế nhưng ở huyết già sơn hai đao đánh

chết Bì Na Dạ Già và Văn Thù Quảng Pháp, hơn nữa còn có thể cùng Nhiên Đăng đối chiến, bọn họ sẽ không gần chính là trong lòng lửa nóng, mà là nhiệt huyết sôi trào.

Cửu U Tố Âm nữ đế hiển nhiên cũng không làm cho Giao Ma Vương đám người thất vọng, ngày đầu tiên cùng bọn họ gặp mặt, dù lấy chủ mẫu thân phận ban cho không ít thứ tốt cho bọn hắn.

Hạ Vân Kiệt đương nhiên cũng không bạc đãi bọn họ, phân chút hỗn độn lang thịt cấp Giao Ma Vương đám người, lại từ bất tử sơn hái được nhiều tiên quả tiên dược cho bọn hắn.

Năm đó bất tử thần sơn thượng tầng bởi vì bất tử thảo duyên cớ bị phong ấn đứng lên, cho dù Hạ Vân Kiệt cũng không có thể đi vào đi. Mà vu tộc chân chính thứ tốt đều trồng ở thượng tầng, giống Âm Dương Ngũ Hành cây ăn quả, giống ngũ sắc ngọc chi đằng đằng đều ở bất tử thần sơn thượng tầng.

Nay bất tử thảo đưa cho Thông Thiên giáo chủ, bất tử thần sơn đã hoàn toàn giải phong, một ít thứ tốt Hạ Vân Kiệt tự nhiên muốn ngắt lấy xuống dưới tài bồi chúng tướng sĩ.

Tuy rằng nói có Cửu U Tố Âm nữ đế gia nhập sau, Hạ Vân Kiệt hiện tại ở tiên giới tuyệt đối bị cho là là gần với tứ đại giáo còn có thiên đình một phương thế lực lớn. Nhưng tương đối cùng tứ đại giáo còn có thiên đình, hắn trướng hạ cao thủ còn là thiếu rất nhiều, cần mau chóng bồi dưỡng.

Giao Ma Vương đám người nhìn thấy Cửu U Tố Âm nữ đế đều là trong lòng một mảnh lửa nóng kích động, nhưng Dao Trì Thánh Nữ còn có Cố Thiến Lâm đối nàng đã đến cảm thấy rất là không yên bất an.

Hơn nữa Dao Trì Thánh Nữ, vừa nhìn đến Cửu U Tố Âm nữ đế khi, sắc mặt đều có chút trắng bệch.

Không có biện pháp, Cửu U Tố Âm nữ đế thanh danh thật sự rất vang, nhìn đến nàng, Dao Trì Thánh Nữ có thật lớn áp lực cùng không tự tin.

“Ngươi nhất định chính là Lam Nhi muội muội đi, ở trên đường ta đã nghe Vân Kiệt nói lên ngươi. Nay này khác tỷ muội còn không có tiến đến tiên giới, trong khoảng thời gian này cũng chỉ có chúng ta hai người ở Vân Kiệt bên người, làm hai người một lòng, kiệt lực giúp Vân Kiệt.” Cửu U Tố Âm nữ đế dù sao cũng là một thế hệ kì nữ tử, nàng nếu đã buông khúc mắc, liền cũng liền hoàn toàn thả xuống dưới, gặp Dao Trì Thánh Nữ vẻ mặt không yên bất an bộ dáng, tiến lên kéo tay nàng, lại cười nói.

“Nô tỳ không dám nhận nương nương muội muội xưng hô, nô tỳ về sau nhất định……” Dao Trì Thánh Nữ nghe vậy vội vàng nơm nớp lo sợ nói.

“Lam Nhi, ta đã với ngươi nói qua bao nhiêu lần, ngươi không phải của ta thị thiếp, ngươi là phu nhân của ta! Tố Nữ, nàng không phải lòng dạ hẹp hòi nữ nhân, ngươi chớ lo lắng.” Hạ Vân Kiệt gặp Dao Trì Thánh Nữ chiến căng bộ dáng, rất là đau lòng, tiến lên kéo tay nàng nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt nói chính mình không phải lòng dạ hẹp hòi nữ nhân, Tố Nữ nhớ tới đủ loại qua lại, mặt đẹp không khỏi cảm thấy có chút nóng lên, tiếu mâu trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói:“Yên tâm đi, ta sẽ không bạc đãi Lam Nhi muội muội. Đi, Lam Nhi muội muội, này Vân Hoành sơn ta còn là lần đầu tiên đến, ngươi dẫn ta chung quanh đi một chút, chớ để để ý đến hắn.”

Dao Trì Thánh Nữ nghe vậy vụng trộm nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, thấy hắn không có chút bất khoái sắc, liền cao hứng kéo Cửu U Tố Âm nữ đế tay nói:“Hảo, nương nương ngươi cùng ta đến.”

“Mọi người về sau đều là người một nhà, liền chớ để tái kêu nương nương, gọi ta tỷ tỷ đi.” Cửu U Tố Âm nữ đế lại cười nói.

“Tỷ tỷ, ngươi thật xinh đẹp! Trách không được lão gia đối với ngươi vẫn đều nhớ mãi không quên.” Dao Trì Thánh Nữ gặp Cửu U Tố Âm nữ đế bình dị gần gũi, chút không có cái giá, thế này mới hoàn toàn yên lòng, nói.

Gặp hai người tay nắm tay, càng lúc càng xa bóng dáng, Hạ Vân Kiệt thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Bất quá Hạ Vân Kiệt vừa mới vừa thở dài nhẹ nhõm một hơi, liền nhìn đến Cố Thiến Lâm tựa hồ cố lấy rất lớn dũng khí, đột nhiên hướng hai người đuổi theo.

Nhìn Cố Thiến Lâm hướng hai người đuổi theo bóng dáng, Hạ Vân Kiệt trong lòng không khỏi căng thẳng, âm thầm cười khổ.

Đêm đó, Cửu U Tố Âm nữ đế ngủ lại tư thân hiên.

Hạ Vân Kiệt cùng nàng cửu biệt gặp lại, hai người áp lực nhiều năm cảm tình ở đêm đó như núi lửa bùng nổ.

Lần lượt mây mưa thất thường, cá nước *** hồi lâu mới vừa rồi ngưng chiến.

“Kia Thiến Lâm là chuyện gì xảy ra?” Cửu U Tố Âm nữ đế kia gần như hoàn mỹ, không hề tỳ vết thân thể liền như vậy trần như nhộng ghé vào Hạ Vân Kiệt trên người, ngón tay nhẹ nhàng ở hắn ngực họa vòng nhỏ, đột nhiên mở miệng hỏi.

“Cái gì sao lại thế này? Nàng là học sinh của ta a.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trái tim mạnh nhảy lên một chút, giả bộ hồ đồ nói.

Chương 1944 : Cửu U Tố Âm nữ đế lo lắng

“Hừ, ngươi liền hồ đồ đi! Nhưng của ngươi tim đập bán đứng ngươi.” Cửu U Tố Âm nữ đế nhẹ nhàng kháp hạ Hạ Vân Kiệt, nói.

“Khụ khụ!” Hạ Vân Kiệt đành phải xấu hổ ho khan.

“Ta xem Thiến Lâm đối với ngươi tình căn đâm sâu vào, vì ngươi thậm chí liều lĩnh phi thăng tiên giới, ta cũng thực thích nàng.” Cửu U Tố Âm nữ đế gặp Hạ Vân Kiệt không ngừng ho khan, nhịn không được lại véo hắn một chút, nói.

Cửu U Tố Âm nữ đế trong lời nói ý tái rõ ràng bất quá, Hạ Vân Kiệt trái tim lại không hăng hái nhảy một chút, hỏi:“Ngươi đều biết đến ?”

“Lam Nhi cùng ta nói, Thiến Lâm cũng cử không dễ dàng, ngươi liền đem nàng thu đi, chính là về sau chớ tái nơi nơi lưu tình.” Cửu U Tố Âm nữ đế nói.

“Cảm ơn! Sẽ không, có các ngươi ta đã thực thỏa mãn.” Hạ Vân Kiệt gặp Cửu U Tố Âm nữ đế vì hắn thế nhưng có thể làm đến bực này trình độ, trong lòng rất là cảm động.

“Đây là ngươi nói, chờ Tần Lam các nàng đi lên, chúng ta liền mời dự họp gia đình hội nghị, đem chuyện này quy định sẵn.” Cửu U Tố Âm nữ đế nói.

“Hảo, này mấy **** liền đi hạ giới một chuyến, đem các nàng, còn có hạ giới thân nhân môn nhân đều cấp tiếp đi lên.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ngươi nay là tây phương giáo cái đinh trong mắt, bọn

họ tất ngày đêm chú ý của ngươi hành vi, một khi ngươi mạnh mẽ phá vỡ không gian, hạ đến hạ giới, tất sẽ khiến cho bọn họ chú ý. Đến lúc đó, một khi làm cho bọn họ biết ngươi đại bộ phận người nhà cùng môn nhân đều còn tại hạ giới, tất sẽ cho bọn họ dẫn đi đại họa. Việc này cần bàn bạc kỹ hơn, ít nhất ở trước ngươi không có cùng giáo chủ một trận chiến lực, tuyệt không có thể lộ ra bí mật này. Lấy ngươi nay thực lực, cho dù Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn thần cơ diệu toán, cũng vạn vạn không có khả năng hội nghĩ đến ngươi thế nhưng mới tu luyện chính là mấy trăm năm, người nhà còn có môn nhân đại bộ phận đều còn lưu lại tại hạ giới. Cho nên ngươi một ngày không đi hạ giới, bọn họ liền phát hiện không được bí mật này.” Cửu U Tố Âm nữ đế nghe vậy sắc mặt lập tức nghiêm túc lên.

“Còn có chút sự tình, ta còn chưa kịp với ngươi giao cho. Ngươi nghe xong sau, ngươi liền hiểu được, này đối ta chẳng phải là cái gì việc khó.” Hạ Vân Kiệt đem Cửu U Tố Âm nữ đế ôm vào trong ngực, sau đó đem tìm được Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh, còn có được đến sơn hà xã tắc đồ, hắn là Vu vương đế thống thân thể việc một năm một mười đều nói cho nàng.

Dù là Cửu U Tố Âm nữ đế là thượng cổ thời đại cùng Vương Mẫu nương nương, Cửu Thiên Huyền Nữ nổi danh kì nữ tử, nghe xong Hạ Vân Kiệt mà nói, cũng là nửa ngày không có biện pháp phục hồi tinh thần lại, hồi lâu mới hung tợn kháp Hạ Vân Kiệt một chút, nói:“Của ngươi cơ hội tốt quả thực ngay cả ta đều phải ghen tị.”

“Hắc hắc, có cái gì hảo ghen tị, của ta không phải là ngươi sao?” Hạ Vân Kiệt đắc ý nở nụ cười.

“Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh cũng là của ta sao?” Cửu U Tố Âm nữ đế xem thường nói.

Hạ Vân Kiệt “Hắc hắc!” Cười, thức thời không nói tiếp.

“Xem đem ngươi mĩ, ta cũng lười với ngươi so đo, dù sao này đó đều là minh minh nhất định. Ngươi đã có sơn hà xã tắc đồ, kia liền mau chóng đi đem người nhà môn nhân cấp dẫn độ đến tiên giới, sau đó làm cho bọn họ ở sơn hà xã tắc đồ tu luyện, nuôi trồng ra chân chính hệ nhân mã. Dù sao ngươi hiện tại tọa ủng bất tử thần sơn, Nữ Oa cung, còn có ta Cửu U cung, Tụ Quật châu, Tây Hải, thật muốn luận tài phú, toàn bộ tiên giới chỉ sợ cũng liền tứ đại giáo cùng thiên đình có thể cùng ngươi so sánh với, nên tiêu liền danh tác tiêu, tranh thủ sớm ngày có thể cùng tứ đại giáo chống lại.” Cửu U Tố Âm nữ đế nữ đế đầu tiên là trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó nhịn không được hùng tâm tráng chí nói.

Vốn cho dù có Thông Thiên ở, Cửu U Tố Âm nữ đế đối Hạ Vân Kiệt tương lai còn là có chút lo lắng. Dù sao bọn họ đắc tội là tây phương giáo cùng Xiển giáo, thật muốn tây phương giáo cùng Xiển giáo liên thủ, xác định vững chắc muốn trấn sát Hạ Vân Kiệt, cho dù Thông Thiên đều khó có thể bảo vệ hắn.

Cho nên chân chính muốn bảo trụ chính mình tánh mạng, duy nhất biện pháp chính là thăng cấp thực lực của chính mình, khiến cho chính mình chân chính có thể cùng tây phương giáo cùng Xiển giáo chống lại.

Nhưng thăng cấp thực lực lại nói dễ hơn làm? Không chỉ có cần khổng lồ tài phú, kiệt xuất nhân tài, càng cần nữa dài dòng thời gian.

Nhưng tây phương giáo cùng Xiển giáo sẽ cho bọn họ cũng đủ thời gian phát triển thực lực sao? Nếu nói trước kia, có lẽ hội, bởi vì Hạ Vân Kiệt khi đó còn đối bọn họ cấu bất thành nguy hiểm. Nhưng huyết già sơn một trận chiến, Hạ Vân Kiệt biểu hiện thật sự rất chói mắt, sau lại lại nhiều nàng này nhân tố, vậy thật sự đối tây phương giáo cùng Xiển giáo cấu thành trình độ nhất định thượng

uy hiếp, cho nên bọn họ tất nhiên sẽ không cho bọn hắn thời gian tùy ý bọn họ phát triển.

Thậm chí trực giác nói cho Cửu U Tố Âm nữ đế, hiện tại tây phương giáo Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn hai đại đầu sỏ khẳng định đã tưởng tốt lắm như thế nào diệt trừ Hạ Vân Kiệt này uy hiếp, chỉ là cái gì thời điểm động thủ, nàng không biết! Nhưng tuyệt đối sẽ không lâu lắm.

Cho nên thời gian là mấu chốt! Mà ở không biết Hạ Vân Kiệt có được sơn hà xã tắc đồ phía trước, đối với Cửu U Tố Âm nữ đế mà nói, thời gian là một đạo không thể lướt qua nan đề, nhưng hiện tại có sơn hà xã tắc đồ liền hoàn toàn không giống với.

Cho nên thẳng đến giờ khắc này, Cửu U Tố Âm nữ đế trong lòng lo lắng mới vừa rồi chân chính buông, thậm chí dâng lên hùng tâm tráng chí!

Nàng vốn là là thượng cổ thời đại nữ tử trung hào kiệt, lại sao lại cam tâm tình nguyện bị thế lực khác áp chế ?

“Cho dù tái nhiều tài phú, cũng kinh không nổi ta cùng 12 phân thân ở sơn hà xã tắc đồ ép buộc a!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười khổ nói.

“Ngươi thật đúng là tham tiền a, người khác cầu bực này thiên địa chí bảo đều cầu không đến, ngươi nhưng thật ra đau lòng tiên thạch đến đây!” Cửu U Tố Âm nữ đế nhịn không được lấy tay đầu ngón tay trạc Hạ Vân Kiệt đầu.

“Ha ha, cái này kêu là được voi đòi tiên!” Hạ Vân Kiệt ha ha nở nụ cười.

“Cái gì kêu được voi đòi tiên?” Cửu U Tố Âm nữ đế lại không biết đến này thành ngữ điển cố, tò mò hỏi.

Hạ Vân Kiệt liền đem có liên quan này thành ngữ điển cố giảng cho Cửu U Tố Âm nữ đế nghe.

“Khanh khách, này nói không phải là ngươi sao?” Cửu U Tố Âm nữ đế nghe vậy ghé vào Hạ Vân Kiệt trên người nở nụ cười, nhạ Hạ Vân Kiệt nhịn không được một trận muốn động, một cái xoay người đem nàng lại đặt ở dưới thân……

Ba ngày sau, cách cùng Tần Lam đám người ước định thời gian đại khái còn có bảy năm tả hữu.

Vân Hoành sơn, tư thân hiên trung, sơn hà xã tắc biểu đồ trên mặt nổi lên nhiều điểm hỗn độn hào quang, sau đó dần dần dung nhập tiên giới chắc chắn không gian, cuối cùng biến mất ở tư thân hiên, phảng phất tư thân hiên trung cho tới bây giờ sẽ không từng có quá một trương đồ.

“Sơn hà xã tắc đồ quả nhiên không hổ là hỗn độn chí bảo.” Nhìn sơn hà xã tắc đồ biến mất ở tư thân hiên, không có khiến cho một điểm không gian dao động cùng thiên địa khí cơ biến hóa, Cửu U Tố Âm nữ đế nhịn không được một trận tán thưởng.

“Lão sư thật sự đi hạ giới, sư nương các nàng, còn có các sư huynh tất cả đều rất nhanh muốn phi thăng đến tiên giới đến đây sao? Này hết thảy là thật sao?” Nhìn sơn hà xã tắc đồ cứ như vậy hư không tiêu thất, Cố Thiến Lâm một trận thất thần.

“Đương nhiên là thật, chờ Vân Kiệt đi lên sau, ta xem ngươi cũng tốt sửa miệng.” Cửu U Tố Âm nữ đế cười nói.

Cố Thiến Lâm nghe vậy lập tức liền đỏ bừng mặt, nhưng một viên phương tâm bùm bùm khiêu phá lệ vui, nhìn phía vừa rồi sơn hà xã tắc đồ biến mất phương hướng,

trong mắt toát ra thật sâu chờ mong cùng khát khao.

“Có Tố Nữ tỷ tỷ những lời này, ngươi tổng phóng một trăm tâm đi.” Dao Trì Thánh Nữ gặp Cố Thiến Lâm đỏ bừng mặt bộ dáng, trêu ghẹo nói, trong lòng còn lại là tự đáy lòng thay nàng cảm thấy cao hứng.

Chương 1945 : Trở lại vu cốc

Ba ngàn giới, bát phẩm giới chi nhất Côn Luân giới, mỗ tòa linh khí tràn đầy cự sơn trên không, có điểm điểm hỗn độn hào quang theo trong hư không dật đi ra, dần dần hình thành một tấm tranh vẽ.

Làm tranh vẽ hình thành sau, trong tranh vẽ có một chút thanh quang bay ra, hóa thành một người, đúng là một thân áo xanh Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt hư không mà đứng, kia sơn hà xã tắc đồ hóa thành thản nhiên hỗn độn khí lượn lờ ở hắn quanh thân, khiến cho hắn cùng với bốn phía thiên địa một khối, phảng phất vốn là là này thiên địa một bộ phận.

“Sơn hà xã tắc đồ không hổ là hỗn độn chí bảo!” Hạ Vân Kiệt ngẩng đầu nhìn một chút thiên không, gặp không có khiến cho một tia dị động, không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Người tới người nào, cũng dám xâm nhập ta Dao Trì phái trọng địa?” Đang lúc lúc này, có một đạo uy nghiêm thanh âm đột nhiên vang lên.

Theo sát sau từng đạo bảo quang theo bốn phương tám hướng phóng lên cao, hiện ra một đám người đến, đem Hạ Vân Kiệt vây quanh đứng lên, cầm đầu chính là một tiên lộ kì thiên tiên.

“Dao Trì phái? Không nghĩ tới thế nhưng đến Lam Nhi địa bàn.” Hạ Vân Kiệt thế này mới phát hiện chính mình dừng ở Dao Trì phái sơn môn, ngẫm lại năm trăm năm trước, nơi này còn là Dao Trì Thánh Nữ cầm quyền, nay cũng là năm trăm năm nhoáng lên một cái mà qua.

Trong lòng cảm khái, Hạ Vân Kiệt ngẩng đầu hướng

hướng hắn quát lớn nam tử nhìn lại, thấy hắn có tiên lộ kì thiên tiên cảnh giới, này khác cũng đều có cử hà cảnh giới, không khỏi lại là một trận cảm khái.

Như vậy tu vi cảnh giới, đặt ở trước kia kia cũng là rất lợi hại, nhưng hôm nay ở hắn trong mắt thật sự liền cùng con kiến không nhiều lắm khác nhau.

“Nhiếp Tiểu Thiến ở sao? Làm cho nàng đi ra gặp ta.” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

Nhiếp Tiểu Thiến nguyên là vạn bảo các nghệ giới vực phân các bát đại nghi trượng chi nhất, bị người Dao Trì phái đuổi giết khi, bị Hạ Vân Kiệt cứu, cũng thu vào môn hạ. Bởi vì Nhiếp Tiểu Thiến vốn là là Dao Trì phái tiền nhiệm thánh nữ cháu gái, Hạ Vân Kiệt vì gián tiếp nắm trong tay Dao Trì phái, liền làm cho Nhiếp Tiểu Thiến nhập Dao Trì phái, chờ Dao Trì Thánh Nữ lui ra sau, từ nàng tục nhậm chưởng giáo vị.

Nếu là đổi ở trước kia, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không tốt trước mọi người mặt tiết lộ chính mình cùng Nhiếp Tiểu Thiến quan hệ, chính là vật đổi sao dời, nay những người này ở hắn trong mắt bất quá giống như con kiến nhỏ yếu, hắn cùng Vương Mẫu cùng Ngọc Đế cũng dĩ nhiên là minh hữu quan hệ, cùng bọn họ còn có cái gì bí mật phải che dấu.

Nay Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra có thể lý giải vì cái gì, này tiên giới đại lão căn bản không quan tâm hạ giới đạo thống.

Cách nhiều như vậy đời, bọn họ đối hạ giới nhân vốn là không có gì cảm tình mà nói, lại có ai sẽ lại đi quan tâm con kiến cuộc sống đâu?

“Ngươi đến tột cùng là người phương nào?” Kia tiên lộ kì thiên tiên gặp Hạ Vân Kiệt thế nhưng chỉ tên nói họ

muốn bọn họ chưởng giáo đi ra thấy hắn, sắc mặt lại đại biến, chỉ vào Hạ Vân Kiệt vừa sợ vừa giận quát.

Bất quá bởi vì Hạ Vân Kiệt từ đầu đến cuối một bộ thản nhiên tự nhiên, trên người ẩn ẩn tản ra một cỗ thượng vị giả vô thượng uy nghiêm, kia tiên lộ kì thiên tiên nhưng thật ra không dám tùy tiện đối hắn động thủ, nếu không nếu đổi một người, dám ở Dao Trì phái địa bàn như vậy kiêu ngạo, hắn sớm liền ra tay tru giết.

Hạ Vân Kiệt gặp kia tiên lộ kì thiên tiên vừa sợ vừa giận bộ dáng, nhưng thật ra lười cùng hắn dong dài, trong lòng vừa động, liền đã cảm ứng được đang ở bế quan tu luyện Nhiếp Tiểu Thiến, trực tiếp truyền âm cấp nàng nói:“Tiểu Thiến, vi sư trở lại, tốc tốc tùy vi sư đi vu cốc nghị sự.”

“Sư tôn!” Đang tu luyện Nhiếp Tiểu Thiến mạnh mở ra hai mắt, vẻ mặt kích động phá quan mà ra, phóng lên cao.

Nhất phóng lên cao, Nhiếp Tiểu Thiến liền xa xa thấy được kia quen thuộc thân ảnh đang bị một đám môn nhân đệ tử cấp vây quanh, vội vàng lược không tới.

“Bái kiến chưởng giáo!” Mọi người gặp chưởng môn giá lâm, vội vàng lui ra phía sau khom người bái kiến.

Nhiếp Tiểu Thiến không để ý tới mọi người, mà là hai mắt đầy nước mắt nhìn Hạ Vân Kiệt.

“Không sai, đã là tiên anh kì thiên tiên, tùy thời khả đột phá đến huyền tiên cảnh giới, không uổng công vi sư kỳ vọng cao.”

Hạ Vân Kiệt không nghĩ ngắn ngủi năm trăm năm, Nhiếp Tiểu Thiến đã tu luyện đến tiên anh kì thiên tiên cảnh giới, trong lòng thật là vui mừng, biết vị này đệ tử thiên

phú xuất chúng, kế tiếp chỉ cần chính mình tận tâm tài bồi, tuy rằng không nhất định có thể thành tựu Thái Ất kim tiên vị, nhưng đột phá trở thành kim tiên đó là nắm chắc.

Vừa nhìn thấy Hạ Vân Kiệt khi, Nhiếp Tiểu Thiến tuy rằng là kích động vô cùng, nhưng bởi vì nàng cùng Hạ Vân Kiệt quan hệ đề cập đến tương lai tiên giới đại kế, cho nên không dám lên trước nhận thức, nay gặp Hạ Vân Kiệt chủ động mở miệng nói minh lẫn nhau quan hệ, liền rốt cuộc không có cố kỵ, lập tức quỳ xuống đất lễ bái nói:“Đệ tử bái kiến sư tôn, sư tôn này năm trăm năm qua hết thảy đều mạnh khỏe?”

Gặp Nhiếp Tiểu Thiến hướng Hạ Vân Kiệt quỳ lạy, miệng nói sư tôn, Dao Trì phái đệ tử vừa rồi còn vây quanh Hạ Vân Kiệt tất cả đều lại là khiếp sợ lại là sợ hãi, không biết này đến tột cùng là như thế nào mà một hồi sự.

Bởi vì năm đó Nhiếp Tiểu Thiến là lấy Dao Trì Thánh Nữ đệ tử thân phận bái nhập Dao Trì phái.

“Tốt, tốt lắm, chính là có chút không bỏ xuống được các ngươi.” Hạ Vân Kiệt gặp Nhiếp Tiểu Thiến rơi lệ đầy mặt, cái mũi cũng là có chút lên men, tay hơi hơi vừa nhấc, Nhiếp Tiểu Thiến liền không tự chủ được đứng lên.

“Nơi đây sự tình ngươi giao cho một phen, liền tùy ta cùng đi vu cốc đi.” Đem Nhiếp Tiểu Thiến nâng dậy sau, Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

“Là, sư tôn!” Nhiếp Tiểu Thiến vẻ mặt vui mừng gật gật đầu, sau đó đem Dao Trì phái môn trung vài trưởng lão kêu lại đây.

Kia vài cái trưởng lão bị kêu lên đến sau, nhìn đến Hạ

Vân Kiệt khi tất cả đều vẻ mặt khiếp sợ bái kiến nói:“Bái kiến thái thượng chưởng giáo lão gia.”

Hạ Vân Kiệt vừa thấy, nguyên lai này vài cái trưởng lão từng đều là Vu Hàm môn nội môn đệ tử, nay đã ở Dao Trì phái hỗn thượng trưởng lão vị, hiển nhiên Dao Trì phái thượng tầng vị trí không sai biệt lắm đã bị Vu Hàm môn đệ tử chiếm lĩnh.

“Ha ha, xem ra Dao Trì phái cùng Vu Hàm môn đã là chân chính một nhà. Vốn bản tôn lần này xuống dưới, còn cố ý mang theo Dao Trì Thánh Nữ tín phù xuống dưới xử lý Dao Trì phái sự tình, xem ra nhưng thật ra có chút làm điều thừa. Bất quá nếu mang đến, các ngươi còn là cầm, làm cho Dao Trì phái môn nhân đánh giá đi. Hiện nay ta muốn cùng Tiểu Thiến hồi một chuyến vu cốc, các ngươi tạm thời ở lại Dao Trì phái xử lý sự tình.” Hạ Vân Kiệt gặp là Vu Hàm môn đệ tử, lần cảm thân thiết, đưa bọn họ khơi dậy đến sau, cho một khối hình ảnh tín phù cho bọn hắn, sau đó cảm ứng hạ vu cốc, cũng không dùng cố ý xé ra không gian, mang theo Nhiếp Tiểu Thiến trực tiếp nhập vào trong hư không, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Hạ Vân Kiệt đùa chiêu thức ấy, liền đem phía trước vây quanh hắn Dao Trì phái môn nhân nhìn xem cả người đều nhịn không được run run một chút, biết người này thực lực đã xa xa vượt quá bọn họ tưởng tượng ở ngoài.

Làm Dao Trì phái những người đó sợ tới mức cả người thẳng run khi, man loạn chi địa, vu cốc, trong hư không có hai đạo hào quang chợt lóe, hiện ra Hạ Vân Kiệt cùng Nhiếp Tiểu Thiến thân ảnh đến.

Vu cốc, Vu Hàm môn trọng địa, có thể ở nơi này tu luyện đều là đối với Vu Hàm môn trung thành tận tâm, lại thập phần vĩ đại nội môn đệ tử.

Cho nên Hạ Vân Kiệt cùng Nhiếp Tiểu Thiến vừa xuất hiện, ở trong vu cốc tu luyện Vu Hàm môn nội môn đệ tử liền thấy được bọn họ.

Hạ Vân Kiệt mặc dù rời đi Vu Hàm môn đã không sai biệt lắm có năm trăm nhiều năm, nhưng hắn là Vu Hàm môn trung hưng chi chủ, ở Vu Hàm môn có hắn thánh tượng cung hậu nhân dâng hương kính bái, này đó nội môn đệ tử lại làm sao có thể không nhận thức hắn.

Huống hồ này đó nội môn trong hàng đệ tử, còn có không ít là lão tư cách nội môn đệ tử, từng chính mắt chịu Hạ Vân Kiệt thụ đạo.

“Thái thượng chưởng giáo trở lại!”

“Bái kiến thái thượng chưởng giáo!”

Vu cốc nội môn đệ tử vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt, có chút kích động lớn tiếng kêu la, có chút lập tức quỳ xuống đất lễ bái, trong lúc nhất thời, toàn bộ vu cốc kêu loạn, náo nhiệt dị thường.

Chương 1946 : Ta đã trở về

Nội môn đệ tử như vậy nhất nháo, rất nhanh liền kinh động trong vu tổ điện mười hai trưởng lão, còn có người trong này khác cung điện, người người ào ào theo trong điện chạy đi ra.

“Bái kiến chưởng giáo, cuối cùng đem ngài phán đến đây.” Vu tổ điện, cái thứ nhất đi ra là một cái cụt một tay lão nhân, vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt, lập tức phù phù thanh âm quỳ rạp xuống hắn trước mặt, lão lệ tung hoành.

Này cụt một tay lão nhân đúng là Vu Hàm môn đại trưởng lão Bành Thiên Võ.

“Bái kiến chưởng giáo!” Những người khác đều ở đại trưởng lão Bành Thiên Võ mặt sau, ào ào quỳ xuống đất, lão lệ tung hoành.

Những người này đều là từng cùng Hạ Vân Kiệt từng có vào sinh ra tử tình nghĩa môn nhân đệ tử.

Có Chân Minh Sơn, Thạch Diêm, Lôi Chấn Thiên, Tạ Trọng, Cổ Sương, Lý Vân Thiên, Lăng Viễn Bình, Vô Danh kiếm tiên, đại cước tiên Lô Trăn, Lý Thanh Hồng, Phùng Văn Bác, này khác mười một vị trưởng lão.

Còn có Nhạc Hoành Đao, Kiếm Ý, Thôn Thiên đại vương, Địch Vân Khởi, Khương Hoài, Xích Dịch Thiên, Ngao Thiên, Ngao Viễn, Ngao Lăng chúng đệ tử. Kim Giao chân nhân, Viên Nanh, Hùng Bá, Quảng Nguyệt tiên tử một đám môn nhân đi theo hắn vào sinh ra tử quá.

Những người này đại đa số cũng đều ở vu cốc, nhìn đến Hạ Vân Kiệt tất cả đều là lão lệ tung hoành, mừng rơi

nước mắt.

Nhìn một khuôn khuôn quen thuộc lão gương mặt, Hạ Vân Kiệt cũng là nhịn không được có mắt lệ ở hốc mắt lăn lộn.

Tuy rằng bọn họ đều rất yếu tiểu, nhỏ yếu liền cùng con kiến không có gì khác nhau, nhưng ở trong lòng hắn, kia phân từng tình nghị cũng là cái gì cũng chưa biện pháp thay thế.

“Đúng vậy, ta cuối cùng trở lại! Ta đáp ứng rồi, ta nhất định hội trở về, hiện tại ta đã trở về!” Hạ Vân Kiệt lau đem khóe mắt nước mắt, động tình nói.

“Ba!”

“A Kiệt!”

Hạ Vân Kiệt nói vừa mới hạ xuống, đột nhiên có kinh hỉ thanh âm ở sau lưng vang lên.

Hạ Vân Kiệt thân mình mạnh cứng đờ, chậm rãi xoay người.

Ánh vào mi mắt là một nam tử cùng hắn diện mạo giống quá, còn có kia một khuôn khuôn mặt làm hắn nhớ thương.

Năm trăm năm sau, lại nhìn thấy chính mình con trai, chính mình người yêu, vẫn ẩn nhẫn ở hốc mắt nước mắt, cuối cùng nhịn không được bừng lên.

“Ngươi cuối cùng trở lại!” Si ngốc dừng ở Hạ Vân Kiệt, Tần Lam đám người trong mắt cầm đầy nước mắt.

“Đúng vậy, ta đã trở về!” Hạ Vân Kiệt mở ra hai tay.

“A Kiệt!” Tần Lam, Chung Dương Dĩnh, Thiệu Lệ Hồng, Chu Hiểu Diễm, Tô Chỉ Nghiên, Dương Tiếu Mai, Catherine chúng nữ tử khóc kêu nhất nhất nhào vào hắn trong lòng, mà hạ trọng hồi tắc đi đến Hạ Vân Kiệt trước mặt, phù phù một tiếng, rơi lệ đầy mặt quỳ gối hắn mặt mũi.

Bành Thiên Võ đám người biết, bọn họ người một nhà cách xa nhau gần năm trăm năm mới gặp lại, có rất nhiều nói muốn nói, không tiếng động về phía Hạ Vân Kiệt đã bái ba bái, sau đó lặng yên thối lui.

“Đứa nhỏ đứng lên đi!” Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam đám người nhất nhất ôm nhau quá, thế này mới đi đến Hạ Trọng Hồi trước mặt, hàm chứa lệ đem hắn đỡ đứng lên.

“Ba!” Hạ Trọng Hồi đứng dậy sau gắt gao cùng Hạ Vân Kiệt ôm nhau.

Này con trai trừ bỏ phía trước vài năm Hạ Vân Kiệt không ở hắn bên người, sau lại là theo hắn cùng nhau trưởng thành, phụ tử hai người cảm tình vẫn rất sâu.

“Hảo, hảo, ngươi nay so với trước kia càng cường đại rồi.” Hạ Vân Kiệt đẩy ra Hạ Trọng Hồi, tay đặt tại bờ vai của hắn, cao thấp đánh giá một hồi lâu nhi, mới vẻ mặt vui mừng nói.

“Đó là đương nhiên, bằng không hắn lại như thế nào có tư cách ngồi chưởng giáo vị trí đâu?” Tần Lam lau quệt khóe mắt nước mắt, nói.

“Nga, như thế nào là ngươi ngồi chưởng giáo vị? Kia Hoành Đao đâu?” Hạ Vân Kiệt nhíu mày, Hạ Trọng Hồi tuy rằng là hắn con trai, nhưng ở môn phái truyền thừa mặt trên, hắn cũng không tưởng muốn làm đặc thù hóa, cho nên năm đó hắn phi thăng khi, đem chưởng giáo vị

truyền cho đại đệ tử Nhạc Hoành Đao.

“Trọng Hồi trên người có ngươi huyết mạch truyền thừa, ngươi đi rồi, tu vi tiến bộ rất nhanh, tốt nhất truyền thừa cùng phát triển Vu môn công pháp. Nhạc Hoành Đao trên người không có vu tộc huyết mạch truyền thừa, ba trăm năm trước, hắn tự nhận không thích hợp ngồi chưởng giáo vị, chủ động đưa ra nhường hiền, kiên quyết không muốn tái ngồi chưởng giáo vị, mười hai vị trưởng lão liền nhất trí lập Trọng Hồi làm chưởng giáo, Xích Dịch Thiên đám người cũng đều cho rằng Trọng Hồi thích hợp, Trọng Hồi không có biện pháp thoái thác, thế này mới ngồi chưởng giáo vị.”

Tần Lam giải thích nói.

Hạ Trọng Hồi là Tần Lam sở sinh con trai, nàng không nghĩ làm cho Hạ Vân Kiệt hiểu lầm bọn họ mẫu tử đoạt Nhạc Hoành Đao chi chưởng giáo vị.

“Thì ra là thế.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy thế này mới hiểu được sự tình từ đầu đến cuối, gật gật đầu, không tái tiếp tục truy cứu chuyện này, ngược lại hỏi:“Ba mẹ bọn họ đâu? Hay là bọn họ bây giờ còn ở tại địa cầu?”

“Đúng vậy, bọn họ còn là thói quen địa cầu cuộc sống. Ngươi tới trước, chúng ta vừa mới vấn an bọn họ trở về.” Tần Lam trả lời.

“Lão nhân gia chính là nhớ tình bạn cũ, bất quá lần này chỉ sợ mặc kệ bọn họ thói quen không thói quen, đều đi theo ta đi rồi, chẳng hề gì ta lại cho bọn họ chế tạo một địa cầu đó là.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy lắc đầu cười nói.

“Bất quá ba mẹ bởi vì căn cốt thiên phú duyên cớ, khởi bước lại trễ, đến bây giờ còn xa không tu luyện đến thiên tiên cảnh giới đâu, chúng ta cha mẹ thích cũng phần lớn như thế. Chẳng lẽ ngươi có biện pháp mang

theo bọn họ phi thăng tiên giới sao?” Tần Lam đám người nghe vậy khó hiểu hỏi.

“Tự nhiên có biện pháp. Lần này ta không chỉ có muốn dẫn sở hữu thân nhân đi, hơn nữa sở hữu môn nhân đệ tử cũng đều muốn dẫn đi.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Nói như vậy ngươi đã ở tiên giới đánh tốt lắm căn cơ? Mấy năm nay có phải hay không thực vất vả?” Tần Lam nghe vậy nhịn không được đau lòng yêu thương vuốt Hạ Vân Kiệt khuôn mặt.

“Chỉ cần có thể cùng các ngươi vĩnh viễn cùng một chỗ, tái khổ cũng là ngọt lành !” Hạ Vân Kiệt đem Tần Lam ôm vào lòng, thâm tình nói.

“Trọng Hồi ở trong này đâu!” Tần Lam sợ Chung Dương Dĩnh đám người ghen, đẩy ra Hạ Vân Kiệt, mắt đẹp trắng nàng liếc mắt một cái nói.

“Ha ha, ta cái gì cũng không thấy được, ta đi vu tổ điện tìm trưởng lão bọn họ đi.” Hạ Trọng Hồi cười ha hả hướng vu tổ điện đi.

“Đứa nhỏ này.” Hạ Vân Kiệt cười mắng một câu, duỗi tay liền nếu đi ôm Tần Lam.

“Đi ôm Chung tỷ các nàng đi!” Tần Lam cười né tránh.

Hạ Vân Kiệt gặp Tần Lam né tránh, biết nàng sợ Chung Dương Dĩnh đám người tâm lý bất bình hành, cũng sẽ không lại đi truy, liền giang hai tay muốn đi ôm Chung Dương Dĩnh.

Không nghĩ tới Chung Dương Dĩnh đám người lại cho nhau khiêm nhượng, tuy rằng các nàng mỗi người đều hận không thể đầu nhập Hạ Vân Kiệt trong lòng, hảo hảo ân ái một phen.

Gặp Chung Dương Dĩnh đám người đều cho nhau khiêm nhượng, Hạ Vân Kiệt trong lòng một trận cảm động cùng vui mừng, biết này đó nữ nhân có thể như thế, đều là bởi vì yêu hắn, cho nên bởi vì hắn duyên cớ mà chân chính trở thành tỷ muội.

“Ha ha, các ngươi cũng đừng khiêm nhượng, xem lão công !” Áp chế trong lòng cảm động cùng vui mừng, đắc ý cười cười, sau đó thi triển ba đầu sáu tay pháp thân, mở ra sáu chích cánh tay, nói:“Như vậy có thể lập tức ôm sáu cái.”

“Mau biến trở về đi, mau biến trở về đi, như vậy rất dọa người.” Tô Chỉ Nghiên đám người nhìn đến Hạ Vân Kiệt thi triển ra ba đầu sáu tay, tất cả đều kêu đứng lên, không hề thích, chỉ có Catherine nữ vương trừng lớn mắt đẹp, không chút do dự vọt đi qua, ôm hắn nói:“Kiệt, ngươi là làm sao bây giờ đến ? Này rất kích thích.”

“Xem ra cũng chỉ có Catherine một người hiểu được thưởng thức.” Hạ Vân Kiệt gặp ba đầu sáu tay tựa hồ có điểm dọa đến Tô Chỉ Nghiên đám người, đành phải ngượng ngùng biến trở về nguyên hình, cùng Catherine ôm nhau hôn nồng nhiệt sau, lại một đám cùng Tô Chỉ Nghiên đám người ôm nhau hôn nồng nhiệt.

Như thế một phen sau, đau khổ tương tư năm trăm nhiều năm bọn họ, trong lòng dâng tình cảm mới dần dần khôi phục bình tĩnh.

Chương 1947 : Dẫn độ

Tuy rằng nói có sơn hà xã tắc đồ che lấp, cho dù giáo chủ cấp nhân vật cũng rất khó nhận thấy được hắn hành tung, nhưng bởi vì Hạ Vân Kiệt nay thành tiên giới chân chính nhân vật phong vân, đã khiến cho mấy đại giáo chủ chú ý. Nếu này giáo chủ thật muốn truy tra suy tính hắn hành tung, còn là có thể tính đến một ít dấu vết để lại.

Cho nên bận tâm đến trễ sợ sinh biến, Hạ Vân Kiệt cùng Tần Lam đám người hơi chút nói hết tương tư khổ sau, sẽ quyết đoán ở trong vu tổ điện mời dự họp đại hội, mệnh lệnh Hạ Trọng Hồi, mười hai trưởng lão, còn có các đệ tử, hộ pháp triệu tập phân bố ba ngàn giới các nơi trong ngoài môn đệ tử còn có bọn họ người nhà đều trở về vu cốc. Thậm chí phụ thuộc thế lực, có vĩ đại trung thành hạng người, cũng khả đưa tới vu cốc.

Hạ Vân Kiệt hiện tại tuy rằng thành tiên giới chân chính nhân vật phong vân, nhưng hắn còn khuyết thiếu hệ nhân mã chân chính có thể khởi động hắn thế lực to lớn đế quốc, cho nên chỉ cần là đối Vu Hàm môn trung thành vĩ đại nhân tài, tự nhiên là càng nhiều càng tốt. Dù sao hắn có sơn hà xã tắc đồ có thể đem bọn họ che dấu mang đi.

Về phần đạo thống tại hạ giới truyền thừa, gặp qua bị hoàn toàn quên đi Lăng Tiêu phái cùng Dao Trì phái các đại giáo, Hạ Vân Kiệt đã không hề có này lâu dài tính toán. Bởi vì dài lâu năm tháng sau, hắn chẳng lẽ còn có thể **** nhớ chú ý hạ giới đạo thống sao?

Hạ Vân Kiệt cho rằng này khả năng không lớn, nếu không thể, cần gì phải ướt át bẩn thỉu? Còn không bằng trực tiếp toàn bộ mang đi, làm cho Vu Hàm môn ở một cái khác có hắn thống lĩnh thế giới truyền thừa đi xuống.

Hạ đạt này đó mệnh lệnh sau, Hạ Vân Kiệt liền rời đi vu tổ chạy tới địa cầu.

Năm trăm năm qua đi, địa cầu sớm đã phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất. Lớn nhất biến hóa chớ quá cho nay địa cầu linh khí tràn đầy, không trung tùy ý có thể thấy được phi hành khí cùng tu chân nhân sĩ.

Trở lại địa cầu, Hạ Vân Kiệt đi trước một chuyến lão gia.

Cha mẹ hắn thân còn tại lão gia quá cùng loại "Thải cúc đông li hạ, thản nhiên gặp Nam Sơn" cuộc sống. Hai lão nhìn đến Hạ Vân Kiệt trở về, tự nhiên là khó tránh khỏi một trận kích động vui vẻ.

Chính là làm Hạ Vân Kiệt nói muốn dẫn bọn họ rời đi này sinh hắn dưỡng hắn cố thổ khi, bọn họ cũng rất là luyến tiếc. Bất quá bọn họ biết, lần này nếu không cùng con trai đi, về sau liền thật không biết khi nào thì khả năng tái kiến hắn cùng tôn tử tức phụ bọn họ. Cho nên cuối cùng còn là thân tình còn hơn đối cố thổ không tha, quyết định cùng Hạ Vân Kiệt rời đi đi trong truyền thuyết tiên giới.

"Địa cầu là sinh chúng ta dưỡng chúng ta cố thổ, ba mẹ biết ngươi bản sự đại, ở trước chúng ta rời đi, ngươi tưởng cái biện pháp không cho nó về sau đã bị ngoại giới xâm hại." Bất quá quyết định cùng Hạ Vân Kiệt đi lên, hai lão đưa ra yêu cầu.

"Ba mẹ, này cũng là sinh ta dưỡng ta địa phương, ta tự nhiên hội thích đáng an bài." Hạ Vân Kiệt cười gật đầu ứng hạ.

Làm thông cha mẹ công tác sau, Hạ Vân Kiệt lại thăm viếng một ít còn ở lại địa cầu thân nhân bằng hữu, bao gồm Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh người nhà, Lưu

Nhất Duy đám ở trong trường học thu học sinh, Lưu Lực Hoành, Lục Cao Đại, Phạm Học Văn, Lý Hiểu Thi đám ngày xưa trong trường học đồng sự, Trình Phinh, Ô Vũ Kỳ, Lưu Kha, Từ Giai bốn ngày xưa quán bar nữ lang, Kim Vũ Vi, Suất Chân đám ngày xưa nhân lực tài nguyên bộ đồng sự, còn có đầu trọc Cường, Trầm Tử Lương, đảo quốc nữ phó Thiên Diệp Vưu Tử đám người, cũng đều đều mang đi.

Mọi người có tư tâm, Hạ Vân Kiệt đã có bản sự, năm đó đối này đó thân nhân bằng hữu còn có nô bộc tự nhiên là phá lệ ưu đãi, cho nên chẳng sợ những người này trung không hề thích hợp tu luyện, cũng đều bởi vì được chư bàn ưu việt, mấy trăm năm qua đi, còn đều khoẻ mạnh.

Nay Hạ Vân Kiệt chuẩn bị hoàn toàn rời đi hạ giới, hơn nữa hắn hiện tại bản sự so với trước kia lại không biết lợi hại bao nhiêu lần, tất nhiên là không muốn đem bọn họ di lưu ở trên địa cầu.

Hạ Vân Kiệt ở sơn hà xã tắc đồ tìm một chỗ địa phương cùng địa cầu hoàn cảnh rất là tương tự, linh khí lại phá lệ nồng đậm, đem phụ thân đám người dàn xếp tốt, lại cố ý tìm chút tâm tư cấp địa cầu bố trí một phen sau, liền mang theo sơn hà xã tắc đồ ly khai địa cầu, lần nữa trở lại man loạn chi địa vu cốc.

Làm Hạ Vân Kiệt trở lại vu cốc khi, man loạn chi địa đã tụ tập mấy trăm vạn Vu Hàm môn trong ngoài môn đệ tử cùng bọn họ người nhà, mà này đó đều là tương đối gần một ít địa phương Vu Hàm môn trong ngoài môn đệ tử cùng bọn họ người nhà, còn có đại lượng nhân mã đang ở tới rồi trên đường.

Hạ Vân Kiệt ở vu cốc lại đợi một đoạn thời gian, chờ cuối cùng một đám Vu Hàm môn trong ngoài môn đệ tử cùng bọn họ người nhà, cùng với một ít phụ thuộc thế

lực trung thành tinh anh nhân vật cùng bọn họ người nhà đến đông đủ khi, số người thế nhưng đạt tới trăm triệu.

Tuy rằng trăm triệu người ném vào sơn hà xã tắc đồ, bất quá là giống như một khối tảng đá ném vào cự hồ, căn bản tính không được cái gì, khả ngắn ngủn năm trăm năm không đến thời gian, Vu Hàm môn thế nhưng phát triển đến như vậy bộ, còn là làm cho Hạ Vân Kiệt hảo một trận kinh ngạc.

Bởi vì Vu Hàm môn phát triển đi là tinh anh lộ tuyến, này nói cách khác này trăm triệu nhân mã, bỏ người nhà, ít nhất có mấy ngàn vạn hạ giới tu hành tinh anh.

Bất quá tĩnh hạ tâm đến nghĩ lại, hạ giới dân số số đếm vốn là lớn, mà Vu Hàm môn tại hạ giới là thật chính thực lực bao trùm ở này khác sở hữu giáo phái phía trên siêu cấp đại giáo, ngắn ngủn năm trăm năm có thể thu nạp đến nhiều như vậy tinh anh mà lại trung thành môn nhân đệ tử, cũng không phải cái gì rất ngoài ý muốn sự tình.

Đương nhiên đến trình độ này, Vu Hàm môn tại hạ giới phát triển liền không sai biệt lắm đã đạt tới bão hòa. Nếu tái bốn phía khuếch trương, chỉ sợ thu đến đệ tử liền tốt xấu lẫn lộn.

Bởi vì hạ giới số người số đếm lại lớn, chung quy cũng là có cái hạn độ, thích hợp Vu Hàm môn, có năng lực trung thành cùng Vu Hàm môn tinh anh cũng luôn hữu hạn.

Ngay từ đầu Vu Hàm môn có lẽ có thể rất nhanh tuyển nhận đến thích hợp môn nhân đệ tử, nhưng chờ thích hợp người càng đến càng ít, Vu Hàm môn tuyển nhận môn nhân đệ tử tốc độ tự nhiên cũng lại càng đến càng chậm.

Còn có một nguyên nhân là tài phú vật tư vấn đề. Bởi vì Vu Hàm môn tái tài đại khí thô, có thể nuôi dưỡng tinh anh số người chung quy cũng là có hạn.

Giống nay, Vu Hàm môn mặc dù có trong ngoài môn đệ tử, còn có phụ thuộc thế lực rất nhiều nhân mã, nhưng Vu Hàm môn rất lớn một bộ phận tài phú vật tư đều là dùng ở tại nội môn đệ tử, mà không thể tiêu phí thật lớn tài phú vật tư đi bồi dưỡng ngoại môn đệ tử cùng này khác phụ thuộc thế lực vĩ đại nhân viên.

Bất quá như bây giờ, Hạ Vân Kiệt đã thực thỏa mãn.

Hắn không có khả năng đem hạ giới nhân vật toàn bộ một lưới bắt hết. Cho dù hắn có bản lĩnh một lưới bắt hết, hắn cũng bồi dưỡng không nổi.

Mà hiện tại này con số, là vừa tốt hắn có thể nuôi dưỡng được rất tốt.

Đương nhiên nơi này bồi dưỡng chẳng phải là bình thường bồi dưỡng, mà là làm chế tạo tinh nhuệ bộ đội tiêu chuẩn đến bồi dưỡng.

Như vậy bồi dưỡng, chẳng sợ chỉ có mấy ngàn vạn nhân mã, đối với nay ở tiên giới đều tuyệt đối được cho tài đại khí thô Hạ Vân Kiệt cũng là một bút vô cùng thật lớn chi.

Đương nhiên tái thật lớn, vì tương lai có thể cùng tây phương giáo các đại giáo chống lại, Hạ Vân Kiệt cũng phải cắn răng tiêu đi xuống.

Đem mọi người di vào sơn hà xã tắc đồ, Hạ Vân Kiệt lại di vào chút hạ giới chim bay cá nhảy, trong nước sinh vật, liền nương sơn hà xã tắc đồ lại về tới tiên giới Vân Hoành sơn.

Chương 1948 : Hữu tình nhân sẽ thành thân thuộc

Trở lại Vân Hoành sơn, để ngừa vạn nhất, Hạ Vân Kiệt cũng không có vội vã mở ra sơn hà xã tắc đồ phóng người ở bên trong đi ra, mà là dẫn Cửu U Tố Âm nữ đế, Hạ Lập mẫu tử, còn có Dao Trì Thánh Nữ, Cố Thiến Lâm, Ngao Lệ cùng Thủy Vô Ngân đám đến từ hạ giới thân nhân môn nhân vào sơn hà xã tắc đồ cùng Hạ Minh Bằng đám người gặp nhau.

Cửu U Tố Âm nữ đế là kì nữ tử, nàng nếu quyết định nhận Hạ Vân Kiệt có bao nhiêu phòng thê tử sự thật, ở Hạ Minh Bằng vợ chồng trước mặt còn có Tần Lam đám người trước mặt liền hoàn toàn thu hồi nữ đế cái giá.

Không chỉ có mang theo Hạ Lập cung kính bái kiến công công bà bà, cùng Tần Lam đám người cũng đều là thân thiết có thêm, lấy tỷ muội tương xưng. Đương nhiên Cửu U Tố Âm nữ đế là thượng cổ đại nhân vật, tự nhiên thành mọi người đại tỷ đại.

Về Cửu U Tố Âm nữ đế việc, Tần Lam đám người là biết đến, cũng biết Cửu U Tố Âm nữ đế là người cực kì lợi hại, nguyên bản ở đến tiên giới trên đường còn có chút không yên, nay thấy nàng như vậy thân thiết, huyền một lòng cũng liền hoàn toàn thả xuống dưới.

Hạ Minh Bằng vợ chồng nhưng thật ra không biết Cửu U Tố Âm nữ đế là tiên giới đại nhân vật, thấy nàng bộ dạng tú lệ vô cùng, hơn nữa lại bọn họ sinh một cái tôn tử, tự nhiên là vui vẻ khép không được miệng, mà Hạ Lập tắc chính thức đổi tên làm Hạ Trọng Lập.

Bởi vì trọng là Hạ gia bối phận.

Lại nói tiếp Cửu U Tố Âm nữ đế hoài Hạ Trọng Lập là ở

Tần Lam hoài Hạ Trọng Hồi phía trước, nhưng bởi vì đặc thù thể chất duyên cớ, Hạ Trọng Lập so với Hạ Trọng Hồi muốn sinh trễ ra vài chục năm, cho nên ngược lại là Hạ Trọng Hồi thành đại ca, Hạ Trọng Lập thành đệ đệ.

Huyết thống quan hệ là một loại thực kỳ diệu quan hệ, Hạ Trọng Lập cùng Hạ Trọng Hồi tuy rằng mới là lần đầu tiên gặp nhau, hai người liền đã mới quen đã thân.

Mọi người đã gặp mặt sau, Hạ Vân Kiệt biết Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nhớ thương các nàng cha mẹ, lại cố ý đem các nàng cha mẹ đưa đi Nữ Oa cung, cũng thuận đường theo trong Nữ Oa cung mang ra đại lượng tài vật.

Đi qua hỗn độn thế giới khi, Hạ Vân Kiệt trong lòng thật là chờ đợi có thể gặp được một đầu hỗn độn thú, đáng tiếc hắn vận may tựa hồ ở trước hai lần đã dùng hết, vừa đi một hồi trên đường cũng chưa gặp được hỗn độn thú.

……

Vân Hoành sơn, tư thân hiên, một gian bố trí thật sự là ấm áp trong phòng, Cố Thiến Lâm ngượng ngùng nhìn Hạ Vân Kiệt, một kiện kiện rút đi trên người quần áo, cuối cùng đem chính mình hoàn mỹ *, trần như nhộng hiện ra ở Hạ Vân Kiệt trước mặt.

“Trách ta sao?” Hạ Vân Kiệt tiến lên, cẩn thận nâng lên kia làm người kinh diễm khuôn mặt, nhẹ giọng hỏi.

“Chưa từng có, ta vẫn đều yêu, cảm kích lão sư!” Cố Thiến Lâm dừng ở Hạ Vân Kiệt, nói.

“Cảm ơn!” Hạ Vân Kiệt nhìn trước mắt vị này từng khổ luyến chính mình mấy trăm nhiều năm học sinh, cuối cùng đem nàng ôm vào lòng.

“Hôn ta lão sư!” Cố Thiến Lâm ngẩng đầu lên, hai mắt mê ly nói.

“Ngươi hẳn là đổi giọng gọi ta lão công !” Hạ Vân Kiệt đang cầm của nàng mặt, sau đó hôn đi xuống……

Hữu tình nhân sẽ thành thân thuộc, nhiều năm kiên trì, Cố Thiến Lâm cuối cùng giấc mộng trở thành sự thật, thành Hạ Vân Kiệt nữ nhân.

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh đã tìm được, cùng Cửu U Tố Âm nữ đế gương vỡ lại lành, hạ giới thân nhân bằng hữu, môn nhân đệ tử đều đã dẫn độ đến tiên giới, nay lại cùng Cố Thiến Lâm kết thúc mấy trăm năm cảm tình rối rắm, Hạ Vân Kiệt cuối cùng rốt cuộc không có vướng bận, chính thức bắt đầu tài bồi hệ nhân mã kế hoạch, cùng với hết thảy lực lượng thăng cấp chính mình cùng 12 phân thân thực lực.

Đại lượng tài vật bắt đầu đầu nhập đến sơn hà xã tắc đồ, không chỉ có khiến cho sơn hà xã tắc đồ bên trong thế giới linh khí vô cùng đầy đủ, hơn nữa cùng ngoại giới thời gian tỉ lệ cũng biến thành một trăm so với một.

Sơn hà xã tắc đồ có thể thay đổi tối cao thời gian tỉ lệ là một ngàn so với một. Bất quá lấy Hạ Vân Kiệt cùng 12 phân thân nay tu vi cảnh giới, còn có sơn hà xã tắc đồ kia đại lượng nhân mã, một ngàn so một tỉ lệ sở muốn tiêu hao tài vật, cho dù Hạ Vân Kiệt hiện tại tập hợp Nữ Oa cung, bất tử thần sơn, Cửu U cung, Tây Hải Long cung còn có Tụ Quật châu tiên vương phủ tài vật, kia cũng là khó có thể vì tục, cho nên còn là lui mà cầu tiếp theo, định là một trăm so một.

Nói cách khác bên trong quá một trăm vạn năm, bên ngoài cũng mới 1 vạn năm.

1 vạn năm, đừng nói đối với Nhiên Đăng bực này cấp bậc nhân mà nói chính là trong nháy mắt vung lên gian sự tình, cho dù đối với kim tiên mà nói, cũng căn bản tính không được cái gì. Nhưng nếu là một trăm vạn năm, kia còn là có vẻ dài dòng, hơn nữa đối với kim tiên trở xuống tiên nhân, kia lại một cái vô cùng dài dòng năm tháng. Đối với Hạ Vân Kiệt từ hạ giới dẫn tới môn nhân đệ tử, vậy lại một cái vô cùng dài dòng năm tháng.

Hạ giới môn nhân đệ tử, nếu thật sự là khả tạo tài, một trăm vạn năm thời gian tu luyện, hơn nữa hắn cung cấp cuồn cuộn không ngừng vật tư, còn có truyền thụ đại đạo, cũng đủ có thể trưởng thành Vu Hàm môn lương đống tài.

Mà hiện tại liền xem tây phương giáo cho không cho hắn Hạ Vân Kiệt 1 vạn năm thời gian.

Trải qua huyết già sơn một trận chiến, tây phương giáo muốn đối phó Hạ Vân Kiệt đã không dễ dàng như vậy, nghĩ đến cũng phải tìm cái thích hợp thời cơ đối hắn động thủ, cho nên ấn Hạ Vân Kiệt cùng Cửu U Tố Âm nữ đế phỏng đoán, 1 vạn năm thời gian giảm xóc tây phương giáo hẳn là sẽ cho hắn.

Dù sao 1 vạn năm đối với người Thái Ất kim tiên cấp bậc mà nói, bất quá chính là trong nháy mắt vung lên gian sự tình!

Nhưng tây phương giáo cũng không hội nghĩ đến, cấp Hạ Vân Kiệt 1 vạn năm kỳ thật chính là cho hắn một trăm vạn năm.

Một trăm vạn năm, như thế dài dòng năm tháng, đối với Hạ Vân Kiệt bực này người truyền thừa vô thượng đại đạo, lại có được đại lượng tài phú mà nói, có thể thay đổi rất nhiều rất nhiều sự tình.

……

Tu tiên không năm tháng, thời gian ở một năm một năm trôi qua.

Ngoại giới hai ngàn năm, sơn hà xã tắc đồ hai mươi vạn năm, Vu Hàm môn mười hai trưởng lão, Hạ Vân Kiệt thân truyền đệ tử, Tần Lam đám người đều trở thành tử anh kì kim tiên cùng đại vu, nhưng cách đứng đầu kim tiên còn có một khoảng cách. Còn có một ngàn danh môn nhân trở thành kim tiên cùng đại vu.

Ngoại giới bốn ngàn năm, sơn hà xã tắc đồ bốn mươi vạn năm, Vu Hàm môn đại trưởng lão Bành Thiên Võ, Hạ Trọng Hồi trở thành đứng đầu đại vu, Hạ Trọng Lập cùng Xích Dịch Thiên thành vì đứng đầu kim tiên. Trong đó Hạ Trọng Lập tu bất tử bất diệt thân, đã có lực địch sơ kì Thái Ất kim tiên thực lực. Đồng thời có bốn ngàn danh môn nhân trở thành kim tiên cùng đại vu.

Ngoại giới sáu ngàn năm, sơn hà xã tắc đồ sáu mươi vạn năm, Hạ Vân Kiệt bản tôn tu luyện cuối cùng đến bình cảnh, tiên đạo phương diện đã có thể hoàn toàn so sánh Nhiên Đăng các phó giáo chủ, vu đạo phương diện dĩ nhiên đúc lại bảy tôn vu đỉnh. Bởi vì có vu vương đỉnh tồn tại, tuy rằng còn có hai tôn vu đỉnh không có đúc lại, nhưng đã có thể so sánh thượng cổ vu tổ. Nay nếu lại đến một lần huyết già sơn đại chiến, Hạ Vân Kiệt nếu tiên vu hai đạo thực lực tất cả đều triển lộ đi ra, Nhiên Đăng cũng chỉ có bị thua phân. Đương nhiên nếu hơn nữa 12 phân thân, chỉ cần Nhiên Đăng hơi có sai lầm, kia kết cục đó là bị trấn sát.

Bởi vì 12 phân thân thực lực vốn là không bằng bản tôn, cho nên bản tôn tuy rằng tu luyện đến bình cảnh, mười hai cái phân thân tu luyện tiến độ còn tại thong thả thăng cấp. Trừ bỏ này đó, Hạ Vân Kiệt cùng Cửu U Tố Âm nữ đế sở sinh con trai Hạ Trọng Lập đột phá trở thành Thái

Ất kim tiên, Hạ Vân Kiệt tối đắc ý thân truyền đệ tử Xích Dịch Thiên đột phá trở thành Thái Ất kim tiên, Dao Trì Thánh Nữ đột phá trở thành Thái Ất kim tiên. Đồng thời Vu Hàm môn kim tiên cùng đại vu số người đạt tới tám ngàn người, trong đó đứng đầu kim tiên cùng đứng đầu đại vu đạt tới ba mươi người nhiều. Người sau, nếu lại tính đứng ở Tụ Quật châu Giao Ma Vương, Thủy Hạo Trạch đám người, số lượng đem càng nhiều.

Chương 1949 : Chuẩn bị chinh phạt

Một ngày này, sơn hà xã tắc đồ, Hoa Hạ tiên cảnh, một tòa cao ngất nhập thiên cao phong đỉnh, Hạ Vân Kiệt chậm rãi mở hai mắt.

“Xem ra không có hơn một ngàn vạn năm thời gian, của ta tu vi căn bản không có khả năng lại có nửa điểm thăng cấp.” Hạ Vân Kiệt âm thầm suy nghĩ, “Một khi đã như vậy, ta còn là rời đi sơn hà xã tắc đồ cho thỏa đáng. Lấy ta nay tu vi, ở trong này nhiều ở một ngày, sở hao phí tiên thạch đều là vô cùng thật lớn. Huống hồ, cũng là thời điểm làm cho Ngao Thiên đám người đi ra ngoài thu phục này khác tam hải, trải qua một phen sinh tử rèn luyện.”

Trong lòng nghĩ, Hạ Vân Kiệt đứng lên, đem ở Hoa Hạ tiên cảnh tu luyện mười hai trưởng lão, thân truyền môn nhân đệ tử kêu đến.

Đem Vu Hàm môn ở sơn hà xã tắc đồ thế giới mở mang sơn môn mệnh danh là Hoa Hạ tiên cảnh, chính là vì kỷ niệm cố thổ.

Tùy ý ngồi ở tiên cảnh một chỗ sơn cốc cỏ xanh mặt đất, ánh mắt nhất nhất đảo qua mười hai trưởng lão, còn có Hạ Trọng Hồi, Hạ Trọng Lập hai huynh đệ, còn có Xích Dịch Thiên, Ngao Thiên đám thân truyền đệ tử, thấy bọn họ người người pháp lực hùng hậu, huyết khí mênh mông. Mỗi một mọi người đã trưởng thành là đủ một mình đảm đương một phía lợi hại nhân vật, Hạ Vân Kiệt trong mắt không khỏi toát ra vui mừng sắc.

“Tốt lắm, phi thường tốt. Các ngươi ở Hoa Hạ tiên cảnh đã cần tu sáu mươi vạn năm, nay cảnh giới, không sai biệt lắm đã đến các ngươi cực hạn, cũng là thời điểm đi ra ngoài đi lại đi lại, ma luyện một phen.” Hạ Vân Kiệt lại

cười nói.

Bành Thiên Võ đám người này mấy vạn năm qua, kỳ thật cũng đã tu luyện đến bình cảnh, trong lòng sớm đã khát vọng đi ngoại giới xông vào một lần, nhưng Hạ Vân Kiệt không mở miệng, bọn họ cũng không dám mở miệng. Nay Hạ Vân Kiệt nói muốn thả bọn họ đi ra ngoài đi lại đi lại, Bành Thiên Võ đám người lập tức người người hai mắt tỏa ánh sáng, lộ ra một chút hung hãn hơi thở.

Này sáu mươi vạn năm ở sơn hà xã tắc đồ trung, Bành Thiên Võ đám người sớm đã theo Ngao Lệ, Hạ Trọng Lập còn có Dao Trì Thánh Nữ đám người trong miệng biết được, này năm Hạ Vân Kiệt ở tiên giới chinh chiến sự tình, trong lòng sớm đã tưởng tốt, một khi đi ra ngoài, tất yếu cấp tây phương giáo một ít lợi hại nhìn một cái.

“Ta biết các ngươi tâm tư, chính là tây phương giáo thế đại, hơn nữa ta cùng 12 phân thân mấy năm nay thực lực tuy rằng tiến triển rất lớn, nhưng cùng giáo chủ khai chiến, trên cơ bản còn là có bại không thắng, cho nên trước mắt còn không nghi cùng tây phương giáo toàn diện khai chiến. Đương nhiên là có 12 phân thân tương trợ, giáo chủ cũng chẳng phải là muốn giết có thể giết được ta, huống hồ còn có các ngươi nữ đế sư mẫu ở bên cạnh hiệp trợ ta, còn có thiên đình, Tiệt giáo cản tay tây phương giáo, cũng là không cần khắp nơi nhường nhịn tây phương giáo. Cho nên này chuyến đi ra ngoài, Ngao Thiên, Ngao Viễn, Ngao Lăng ba người có thể lấy thay tổ tiên báo thù tên, chinh phạt Đông Hải long cung, Nam Hải Long cung, Bắc Hải Long cung. Bành Thiên Võ các ngươi theo chúng ta trung trong hàng đệ tử chọn chút tinh nhuệ, phụ trợ Ngao Thiên ba người. Chính là này chiến, các ngươi còn nhu hơi chút che dấu thực lực, hơn nữa Xích Dịch Thiên, ngươi nay là Thái Ất kim tiên, không cần dễ dàng xuất chiến. Mười hai vị trưởng lão cũng không khả bố thập nhị đô thiên vu tổ đại trận xuất

chiến, để tránh bị tây phương dạy bọn họ biết được, ta sẽ này thượng cổ đại trận……” Hạ Vân Kiệt gặp Bành Thiên Võ đám người trong mắt lộ ra hung hãn hơi thở, tự nhiên sẽ hiểu bọn họ tâm tư, trầm giọng nói.

“Tôn chưởng giáo lão gia pháp chỉ!” Bành Thiên Võ đám người nghe xong Hạ Vân Kiệt mệnh lệnh sau, đều quỳ một gối xuống lĩnh mệnh.

Nay trở lại tiên giới, này chưởng giáo vị lại về tới Hạ Vân Kiệt trong tay, bởi vì tiên giới tình huống cùng hạ giới hoàn toàn bất đồng, lấy Hạ Trọng Hồi tư lịch cùng thực lực, căn bản không có biện pháp đại biểu Vu Hàm môn.

Gặp Bành Thiên Võ đám người đều lĩnh chính mình mệnh lệnh, Hạ Vân Kiệt liền ra sơn hà xã tắc đồ, lưu lại Bành Thiên Võ đám người triệu tập môn hạ tinh nhuệ môn nhân đệ tử, chuẩn bị chinh phạt Đông Hải long cung các công việc.

……

“Ta chuẩn bị đi một chuyến thiên đình, cùng Ngọc Đế cùng Vương Mẫu thương lượng chinh phạt Đông Hải long cung các công việc, ngươi là không muốn cùng ta cùng nhau cùng đi?” Tư thân hiên, Hạ Vân Kiệt ôm trần như nhộng Cửu U Tố Âm nữ đế, một bàn tay mê luyến phủ ngoạn kia cao ngất hai vú.

“Ta sẽ không đi, Xuân Từ cùng Sư Đà Vương nay đều chính chỗ cùng tìm hiểu Thái Ất kim tiên mấu chốt là lúc, ta cần thời khắc nhìn chằm chằm, để tránh ngoài ý.” Cửu U Tố Âm nữ đế trả lời, thân mình lại bởi vì Hạ Vân Kiệt kích động, không tự chủ được xoay.

“Sư Đà Vương này tranh cũng có vọng Thái Ất kim tiên cảnh giới sao? Thật sự thật tốt quá, xem ra mấy năm nay, ngươi không thiếu chỉ điểm bọn họ.” Hạ Vân Kiệt

nghe vậy không khỏi mừng rỡ nói.

“Đó là tự nhiên, bọn họ nếu trung với ngươi, ta tự nhiên muốn nhiều hơn chỉ điểm bọn họ.” Cửu U Tố Âm nữ đế trả lời.

“Thật cám ơn ngươi Tố Nữ.” Hạ Vân Kiệt cảm động nói. Hắn biết nếu không phải bởi vì hắn duyên cớ, lấy Cửu U Tố Âm nữ đế tính tình, mới sẽ không quan tâm Sư Đà Vương đám người, càng đừng nói còn tự thân dạy dỗ.

“Thiếp thân là người của ngươi, ngươi nói lời này là cái gì ý tứ?” Cửu U Tố Âm nữ đế nghe vậy đô nổi lên khêu gợi môi hồng, mất hứng nói.

“Hắc hắc, ngươi nói là, như vậy sẽ không vấn đề đi!” Hạ Vân Kiệt nghe vậy xấu xa cười, một cái xoay người áp thượng Cửu U Tố Âm nữ đế kia vô cùng mê người thân thể mềm mại.

Cửu U Tố Âm nữ đế phía trước tuy rằng thủ vững chân âm, đối nam nhân không giả cho sắc, nhưng một khi phá giới, đối một nam nhân động tình, ngược lại so với này khác nữ nhân tới càng lửa nóng.

Gặp Hạ Vân Kiệt đặt ở trên người, không chỉ có không nháo, ngược lại “Anh” Một tiếng, vặn vẹo thân mình đón ý nói hùa hắn……

Cùng Cửu U Tố Âm nữ đế tẫn hiển cá nước thân mật sau, Hạ Vân Kiệt ở của nàng hầu hạ hạ, mặc chỉnh tề, đem Thủy Hạo Trạch, Giao Ma Vương đám người triệu tập đến, hỏi thăm một phen Tụ Quật châu tình huống, lại làm một phen phân phó cố gắng, liền rời đi Vân Hoành sơn, một đường hướng thiên đình mà đi.

Trấn thủ nam thiên môn như trước là Tăng Trưởng Thiên Vương.

Lần đầu tiên nhìn đến Hạ Vân Kiệt, Tăng Trưởng Thiên Vương còn dám bãi vừa vẫy cái giá, đối Hạ Vân Kiệt xa cách. Lần thứ hai nhìn thấy hắn, Tăng Trưởng Thiên Vương trong lòng tuy rằng hận cực Hạ Vân Kiệt, nhưng ở mặt ngoài cũng không dám biểu lộ ra đến, cung kính phóng hắn đi vào. Mà lúc này đây, Tăng Trưởng Thiên Vương xa xa nhìn đến Hạ Vân Kiệt, liền sợ tới mức hai chân như nhũn ra, cực kỳ sợ hãi, vội vội vàng vàng liền mang theo một đám thủ hạ đón nhận đi.

Không đợi Hạ Vân Kiệt đến gần, xa xa liền đối với hắn nhất cung đến cùng nói:“Ty chức cung nghênh tiên vương đại giá!”

Không có biện pháp, trước khác nay khác. Huyết già sơn một trận chiến, Hạ Vân Kiệt không chỉ có lấy một người lực cùng Nhiên Đăng, Phổ Hiền chân nhân các Thái Ất kim tiên chu toàn, trấn sát Bì Na Dạ Già và Văn Thù Quảng Pháp tôn giả hai người, còn xác lập cùng Cửu U Tố Âm nữ đế vợ chồng quan hệ.

Tin tức này truyền ra đi sau, toàn bộ tiên giới chấn động, Hạ Vân Kiệt thanh danh cũng đạt tới trước nay chưa có độ cao, thậm chí so với tứ phương tiên đế cùng tứ phương thần thú đều phải mạnh hơn một phần.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt trừ bỏ thực lực của chính mình đã miễn cưỡng tễ thân phó giáo chủ hàng ngũ, hắn còn có cái hàng thật giá thật phó giáo chủ cấp phu nhân.

Nhân vật như vậy, đã căn bản không phải Tăng Trưởng Thiên Vương bực này tiểu nhân vật có thể đắc tội được rất tốt. Hắn muốn giết hắn, liền cùng giết một con gà một chích vịt giống nhau, cho dù hắn sau lưng tây phương giáo cũng chỉ có thể tạm thời mở một con mắt nhắm một con mắt.

Cho nên có thể nghĩ, xưa nay vô cùng cao ngạo Tăng Trưởng Thiên Vương đối mặt trước mắt vị này chuyên môn sát tây phương giáo ngưu nhân tiên vương, trong lòng có cỡ nào sợ hãi, lại nào dám có nửa điểm chậm trễ?

Bởi vì Tăng Trưởng Thiên Vương là người tây phương giáo, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không có gì hoà nhã sắc cho hắn, thấy hắn xa xa liền mang theo nhân đối với hắn nhất cung đến cùng, liền cành cũng không để ý đến hắn, trực tiếp theo hắn bên người gặp thoáng qua, tùy ý hắn cúi đầu ở nơi nào.

Chương 1950 : Có việc bẩm tấu

Chờ Hạ Vân Kiệt vào nam thiên môn, càng lúc càng xa, Tăng Trưởng Thiên Vương thế này mới "Hô!" một tiếng, đứng thẳng thân mình, mồ hôi lạnh sớm đã sũng nước quần áo.

Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không để ý Tăng Trưởng Thiên Vương cảm thụ, vào nam thiên môn, hắn một đường lững thững hướng Lăng Tiêu bảo điện mà đi. Mà ở phía sau, sớm có người vội vàng đem Hạ tiên vương tiến đến sự tình báo cùng Lăng Tiêu bảo điện.

Vốn cao tọa Lăng Tiêu bảo điện ngai vàng, nghe phía dưới chúng thần tấu chương Ngọc Đế nghe thấy Hạ Vân Kiệt ngày qua đình, lập tức đứng dậy, mang theo thiên đình văn võ bá quan, nghênh ra Lăng Tiêu bảo điện.

"Hạ tiên vương đến thiên đình, sao không sớm sai người tiến đến thông báo một tiếng, trẫm cũng tốt làm cho Lễ bộ hảo hảo chuẩn bị một phen." Xa xa nhìn thấy Hạ Vân Kiệt, Ngọc Đế liền cười ha ha lên trước nói, chút không có tiên giới chi chủ cái giá, mà Hạ Vân Kiệt lúc này bất quá chính là địa tiên giới một châu tiên vương.

Bất quá tùy Ngọc Đế đi ra nghênh đón văn võ bá quan không có một người dám toát ra kinh ngạc hoặc là vẻ châm chọc, bởi vì huyết già sơn một trận chiến, Hạ Vân Kiệt đã hoàn toàn chứng minh rồi thực lực của hắn, huống chi hắn còn là Cửu U Tố Âm nữ đế trượng phu.

Nhân vật như vậy, sớm đã có cùng Ngọc Đế cùng ngồi cùng ăn tư cách, ai lại dám thực đem hắn trở thành Ngọc Đế trướng hạ nhất giới tiên vương đến đối đãi?

"Bệ hạ lời này cũng là chiết sát vi thần." Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười chắp tay hành lễ nói, chính là nay này

chắp tay hành lễ so với trước kia muốn tùy ý một ít.

Dù sao hắn nay thực lực cùng thân phận đặt tại nơi nào, thật muốn giống như trước giống nhau nhất cung đến cùng, ngược lại hội có vẻ dối trá.

Bất quá dù là như thế, Ngọc Đế cũng đã là cảm thấy có mặt mũi, trong lòng đối Hạ Vân Kiệt cho tới bây giờ còn tự xưng vi thần có chút vui mừng.

“Ha ha, tiên vương khiêm tốn. Huyết già sơn một trận chiến, tiên vương lấy một người lực, chém giết hai vị Thái Ất kim tiên, uy chấn tiên giới, cho dù trẫm cũng là cung kính nể phục, tự nhiên là làm được rất tốt đại lễ.” Hoa kiệu hoa tử người nâng người, nếu Hạ Vân Kiệt như vậy nể tình, Ngọc Đế tự nhiên cũng không thể thực bưng lên tiên giới chi chủ cái giá, mà là lấy Ngọc Đế thân phận, ngược lại vỗ Hạ Vân Kiệt một cái mã thí.

“Bệ hạ quá khen, thần này tranh ngày qua đình, trừ bỏ là muốn hướng thiên đình tiến phụng một ít Tụ Quật châu đoạt được, còn có một việc muốn hướng bệ hạ trước mặt bẩm báo.” Hạ Vân Kiệt vội vàng hơi hơi khom người nói, cấp chừng Ngọc Đế mặt mũi.

Ngọc Đế gặp Hạ Vân Kiệt ở trước mặt mọi người cấp chừng hắn mặt mũi, lòng tràn đầy dễ chịu, dắt Hạ Vân Kiệt tay cười nói:“Tiên vương thật là ta thiên đình chúng ái khanh làm gương mẫu, đến đến, cùng trẫm cùng tiến trong điện tái tự.”

Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không chối từ, nghe vậy gật gật đầu, cùng Ngọc Đế cùng dắt tay vào Lăng Tiêu bảo điện.

Vào Lăng Tiêu bảo điện, Ngọc Đế sai người đưa đến bàn cùng ghế dựa, thỉnh Hạ Vân Kiệt ngồi xuống, thế này mới phản hồi ngai vàng.

Hạ Vân Kiệt đem tiến phụng danh sách đưa lên cấp Ngọc Đế, đây là thiên luật pháp quy, tuy rằng hắn hiện tại có thể hoàn toàn không nhìn, nhưng gia có gia quy, quốc có quốc pháp, Hạ Vân Kiệt nhưng thật ra không nghĩ hỏng rồi quy củ.

Ngọc Đế gặp Hạ Vân Kiệt quả thực đưa lên danh sách, trong lòng thật là cảm động

Không nói gì rơi lệ. Nhận lấy danh sách khi, Ngọc Đế ánh mắt có khác thâm ý đảo qua phía dưới văn võ bá quan, làm cho không ít văn võ bá quan đều âm thầm đổ mồ hôi lạnh.

Ngay cả Hạ tiên vương bực này nhân vật đều ấn luật dâng tặng đất phong đoạt được một bộ phận tài vật, bọn họ lại có cái gì lấy cớ khất nợ không giao đâu?

Huống hồ Hạ tiên vương này cử thái độ cũng tái rõ ràng bất quá, hắn là tuyệt đối duy trì Ngọc Đế !

Hạ tiên vương nay là loại nào người có phần lượng, hắn nếu kiên quyết duy trì Ngọc Đế, Ngọc Đế thực lực nhưng là lập tức tăng vọt, phía sau, lại đi xúc phạm Ngọc Đế oai, kia quả thực chính là muốn chết!

Lập tức còn có nhiều văn võ tiên quan thức thời dâng tặng tiến cống danh sách, trong đó tuyệt đại bộ phận đều là tiên quan ỷ vào có tây phương giáo bối cảnh, vẫn khất nợ không chịu nộp lên trên.

Không có biện pháp, kia Hạ tiên vương là chuyên sát tây phương giáo sát thần, vạn nhất Ngọc Đế mệnh hắn thảo phạt bọn họ, kia bọn họ thế nào còn có cái gì mệnh ở.

Nhưng thật ra đại bộ phận có Xiển giáo bối cảnh tiên quan, trong lòng mặc dù có chút run sợ, nhưng như

trước thờ ơ lạnh nhạt, cũng không có lập tức tỏ thái độ.

Hiển nhiên ở bọn họ xem ra, thiên đình là Xiển giáo cầm đầu tam giáo sở lập, nay thiên đình còn có Hạ tiên vương cùng tây phương giáo mâu thuẫn càng lúc càng lớn, tuyệt không dám nữa làm tức giận Xiển giáo.

Có Xiển giáo bối cảnh tiên quan biểu hiện ở Ngọc Đế dự kiến bên trong, hắn chính là thản nhiên quét bọn họ liếc mắt một cái, cũng không có này khác bất luận cái gì tỏ vẻ.

Lúc này, Ngọc Đế quả thật còn không có đảm lượng cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn đối nghịch.

“Tiên vương nói còn có chuyện muốn báo cáo trẫm, không biết ra sao sự?” Bị mọi người tiến dâng đến danh sách sau, Ngọc Đế nhìn về phía Hạ Vân Kiệt, chủ động mở miệng hỏi thăm, thái độ cực kì hòa ái thân thiết.

“Hồi bệ hạ, ngày gần đây vi thần có một vị đệ tử lịch lãm trở về. Này đệ tử tên là Ngao Thiên, là Đông Hải lão long vương Ngao Quang huyết mạch đích truyền hậu duệ. Nhân năm đó Ngao Quảng phản bội thí chủ, thế lực thật lớn, vi thần này đệ tử vẫn chịu nhục, không dám tới cửa trả thù. Nay hắn học nghệ có thành, liền có ý muốn thay hắn tổ tiên báo thù rửa hận. Thay tổ tiên báo thù thiên kinh địa nghĩa, cho dù vi thần thân là hắn sư phụ cũng không tốt cản trở. Nhưng này Ngao Quảng năm đó đoạt lão long vương vương vị, bệ hạ nhân tâm trạch hậu, bi thiên mẫn nhân, không muốn Đông Hải các tộc nhân sa vào chiến loạn mà sinh linh đồ thán, mau chóng chấm dứt Đông Hải chiến loạn, cuối cùng bệ hạ còn là cam chịu Ngao Quảng Đông hải long vương vị. Cho nên vi thần một mặt mệnh đệ tử không thể hành động thiếu suy nghĩ, một mặt đến mặt bẩm bệ hạ. Nay nếu Đông Hải lão long vương nếu còn có đích truyền hậu duệ trên đời, hơn nữa còn kế thừa lão long vương y bát, có thống

lĩnh Đông Hải long cung chi thực lực. Còn thỉnh bệ hạ hạ lệnh, mệnh kia Ngao Quảng giao trả Đông Hải long vương vị, cũng tự vẫn lấy tạ thí chủ chi tội.” Hạ Vân Kiệt đứng dậy hơi hơi cúi đầu nói.

Hạ Vân Kiệt lời vừa nói ra, toàn bộ Lăng Tiêu bảo điện một trận ồ lên, mà Ngọc Đế cũng là âm thầm mãnh hấp một ngụm lãnh khí.

Phải biết rằng huyết già sơn một trận chiến, Hạ Vân Kiệt liên sát Bì Na Dạ Già và Văn Thù Quảng Pháp tôn giả hai người, khiến cho tây phương giáo tổn thất thảm trọng, mặt quét rác. Cho nên một trận chiến này tuy rằng khiến cho Hạ Vân Kiệt hoàn toàn danh chấn tiên giới, cũng làm cho hắn cùng với tây phương giáo không còn có bất luận cái gì quay về đường sống.

Cũng đang bởi vì này dạng tây phương giáo hiện tại tất là hận không thể trừ chi cho thống khoái, đơn giản Hạ Vân Kiệt thực lực thật sự cường đại, cùng Cửu U Tố Âm nữ đế lại là vợ chồng quan hệ, không phải giáo chủ xuất động căn bản giết không được hắn, cho nên huyết già sơn một trận chiến sau, tây phương giáo đến bây giờ còn không có đối hắn động thủ.

Nhưng ở đây mọi người, bao gồm Ngọc Đế ở bên trong, đều trong lòng biết rõ ràng, hiện tại tây phương giáo không có đối Hạ Vân Kiệt động thủ, không hề tỏ vẻ tây phương giáo sợ hắn, cũng không tỏ vẻ tây phương giáo đã đã quên huyết già sơn việc. Hoàn toàn tương phản, tây phương giáo hiện tại không hề động thủ, chính thuyết minh bọn họ đang ở trăm phương ngàn kế sẽ đối phó hắn, đang tìm tìm thích hợp cơ hội.

Khả Ngọc Đế còn có cả triều văn võ bá quan vạn vạn không nghĩ tới, tây phương giáo còn không có bắt đầu đối Hạ Vân Kiệt động thủ, Hạ Vân Kiệt đã chuẩn bị lại đối tây phương giáo rút đao tương hướng, hơn nữa lúc

này đây mục tiêu là tây phương giáo âm thầm sở khống chế tứ hải Long cung đứng đầu Đông Hải long cung.

Chương 1951 : Bức cung

Ồ lên qua đi, toàn bộ Lăng Tiêu bảo điện đều là một mảnh tĩnh mịch.

Tất cả mọi người nhìn Hạ Vân Kiệt, hơn nữa tây phương giáo ở thiên đình cống hiến tiên quan lại gắt gao nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt, hận không thể tiến lên đưa hắn một kiếm giết.

Cũng không có một người dám lên trước, thậm chí ngay cả mở miệng đưa ra phản đối ý kiến cũng không dám!

Người có tên cây có bóng, Hạ Vân Kiệt uy danh là giết tây phương giáo giết đi ra. Theo hắn vừa bộc lộ tài năng đến bây giờ chính là nhiều sáu ngàn năm thời gian, hắn đã giết tây phương giáo hai vị hộ pháp, một vị tôn giả, còn có mấy vị tử y sứ giả.

Như vậy chiến tích, như vậy một vị sát thần, chỉ cần này tây phương giáo tiên quan ở thiên đình cống hiến đầu óc không ra vấn đề, lúc này tuyệt đối không dám bước ra khỏi hàng nói nửa câu nói.

Nếu không Hạ Vân Kiệt một đao xuống dưới, khởi còn có bọn họ mệnh ở?

Sợ nhất là cho dù bọn họ chết, cũng không có người sẽ thay bọn họ nói một câu nói. Không phải thôi, Phùng Mông chết, Bì Na Dạ Già chết, cuối cùng Văn Thù Quảng Pháp tôn giả cũng đã chết, khả đến bây giờ sáu ngàn năm qua đi, tây phương giáo có thể có cái gì hành động? Còn không phải chỉ có thể tạm thời nhẫn hạ này khẩu khí.

So với Phùng Mông đám người, bọn họ lại bị cho là cái gì?

“Tiên vương nói được thật là có lý. Năm đó Ngao Quảng giết Ngao Quang soán vị, trẫm xuất phát từ đối Đông Hải hàng tỉ sinh linh suy nghĩ, không có truy cứu hắn quá phạm. Nay nếu Ngao Quang còn có đích truyền hậu duệ trên đời, lại kế thừa hắn đạo thống, có thống lĩnh Đông Hải khả năng, tự nhiên muốn từ kế thừa hắn tổ tiên vị. Bất quá Ngao Quảng sống hay chết chính là Đông Hải long tộc bên trong việc, trẫm sẽ không hỏi đến.” Ngọc Đế tái mãnh hấp một ngụm lãnh khí sau, rất nhanh còn có quyết định, mở miệng đánh vỡ tĩnh mịch không khí.

“Đa tạ bệ hạ long ân, là vi thần có thiếu suy nghĩ, kia Ngao Quảng sống hay chết làm có bọn họ tự hành đi quyết định. Chính là vạn nhất kia Ngao Quảng không chịu nghe mệnh thoái vị, việc này lại nên như thế nào xử lý?” Hạ Vân Kiệt gặp Ngọc Đế đúng là vẫn còn không dám hoàn toàn cùng tây phương giáo xé rách da mặt, cũng không có cảm thấy bao nhiêu ngoài ý muốn, nghe vậy đứng dậy hơi hơi khom người hỏi.

“Nếu là như thế, kia Ngao Quảng đó là loạn thần tặc tử. Trẫm thân phong tiên vương đệ tử làm Đông Hải long vương, hắn khả tự hành trưng binh đi chinh phạt Ngao Quảng.” Ngọc Đế nghe vậy thật sâu nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, sau đó trả lời.

Ngôn ngoại ý tái hiểu không quá, ngươi muốn Đông Hải long vương vậy cho ngươi chính mình nghĩ biện pháp bằng bản sự đi lấy, ta bên này nhiều nhất chỉ có thể hạ một đạo thánh chỉ.

Hạ Vân Kiệt muốn chính là sư ra có danh, gặp Ngọc Đế không chỉ có muốn hạ lệnh triệt điệu Ngao Quảng Đông hải long vương chi chức, còn muốn phong Ngao Thiên làm tân một thế hệ Đông Hải long vương, mục đích cho dù là đạt tới, liền lại hơi hơi khom người nói tạ:“Đa tạ bệ hạ.”

“Hạ tiên vương khách khí, Hạ tiên vương mời ngồi, trẫm này liền hạ chỉ.” Ngọc Đế gặp Hạ Vân Kiệt từ đầu tới cuối đối hắn vẫn duy trì khách khí, mà đối với chuyện này chính hắn tắc bao nhiêu có chút giữ lại, không khỏi cảm thấy có chút hổ thẹn, khách khí thỉnh Hạ Vân Kiệt ngồi xuống, sau đó liền liên tục hạ hai đạo thánh chỉ, thông báo tiên giới.

Một đạo là bãi miễn Ngao Quảng Đông hải long vương chi chức, một đạo là nhậm mệnh Ngao Thiên làm tân một thế hệ Đông Hải long vương.

Có tiên quan lĩnh thánh chỉ, một đường hạ thiên giới, sau đó phân đường hai lộ, một đường đi Đông Hải long cung, một đường đi Tụ Quật châu Vân Hoành sơn.

Như thế sau, Ngọc Đế lại nghe vài phần tấu chương, liền tuyên bố bãi triều, duy độc mời Hạ Vân Kiệt cùng đi ngũ minh cung.

Hai người ở ngũ minh trong cung phân chủ khách ngồi xuống.

“Tây phương giáo thế đại, đạo hữu ngại gì tái ẩn nhẫn hắn một đoạn thời gian, lại vì sao phải như thế vội vàng khơi mào sự cố?” Phân chủ khách ngồi xuống sau, Ngọc Đế mở miệng hỏi.

Ngọc Đế cũng là có tự biết hiển nhiên, biết lúc này Hạ Vân Kiệt sớm đã không phải hắn có thể nắm trong tay cùng chỉ huy được, cho nên tư dưới hoàn toàn lấy một loại ngang hàng khẩu khí cùng Hạ Vân Kiệt nói chuyện với nhau.

“Cho dù ta nhẫn hắn, bọn họ có năng lực cho ta bao nhiêu thời gian đâu?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

Ngọc Đế nghe vậy trầm ngâm một lát, cuối cùng khóe miệng nổi lên một chút cười khổ nói:“Nếu không có huyết già sơn một trận chiến, không có Tố Nữ, Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn lão nhân hẳn là còn có thể tha cho ngươi, nhưng có huyết già sơn một trận chiến cùng Tố Nữ xuất hiện, bọn họ tất yếu trừ ngươi cho thống khoái. Lúc này khẳng định đã ở mưu đồ việc này, nghĩ đến sẽ không cho ngươi bao nhiêu thời gian phát triển.”

“Một khi đã như vậy, làm sao phương không thừa dịp bọn họ còn không có động thủ phía trước, trước tùy vào người phía dưới làm ầm ĩ một phen? Dù sao chỉ cần ta không ra tay, trong khoảng thời gian ngắn bọn họ cũng không có lý do ra tay trấn áp ta.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Ngươi nói cũng có để ý. Tây phương giáo cũng là không nghĩ tới ngươi thế nhưng như vậy lợi hại, mà còn có Tố Nữ tương trợ, cho nên lúc này cũng là đâm lao phải theo lao, cần tìm được thích hợp thời cơ, mới vừa rồi có thể đối với ngươi ra tay. Nay xem ra, bọn họ khẳng định cho rằng thời cơ còn chưa tới, cho nên tuy rằng hận không thể trừ ngươi cho thống khoái, nhưng đến bây giờ còn không có ra tay đối phó ngươi. Dưới tình huống như vậy, chỉ cần ngươi không ra mặt, bọn họ còn là sẽ tùy ý người phía dưới tranh đấu. Chính là tây phương giáo thế đại, Đông Hải long cung ngươi tưởng bắt khó a!” Ngọc Đế nói.

“Đông Hải việc cũng là Đông Hải long tộc việc, cũng là thiên đình việc, bệ hạ tổng sẽ không ngồi xem mặc kệ đi?” Hạ Vân Kiệt lại mặt mang mỉm cười nhìn Ngọc Đế.

Ngọc Đế nghe vậy trầm ngâm không nói, sắc mặt hơi hơi trở nên có chút khó coi.

Trước kia đều là hắn nhìn Hạ Vân Kiệt biểu trung tâm, vài lần đại chiến, Ngọc Đế kỳ thật đều không có chân chính nhúng tay quá, nhiều lắm cũng liền lúc lắc tư thế,

thật muốn Hạ Vân Kiệt chiến bại, hắn khẳng định sẽ không bởi vì hắn mà cùng tây phương giáo làm to chuyện.

Đương nhiên khi đó, Hạ Vân Kiệt thực lực cũng không có tư cách muốn Ngọc Đế vì hắn cùng với tây phương giáo làm to chuyện.

Nhưng hiện tại tình thế đã thay đổi, bởi vì tư dưới đến giảng, Hạ Vân Kiệt hiện tại cùng Ngọc Đế là minh hữu quan hệ. Nếu là minh hữu, tự nhiên là ngang hàng quan hệ, tự nhiên là họa phúc cùng nhau. Không có khả năng sở hữu phiêu lưu đều Hạ Vân Kiệt đảm đương, mà Ngọc Đế ở phía sau ngồi mát ăn bát vàng.

Hạ Vân Kiệt này vừa hỏi, là muốn ép Ngọc Đế làm ra một ít thực chất tính hành động đến, mà không phải giống như trước giống nhau ba phải.

Nhìn như đơn giản một câu, kỳ thật là bức cung!

“Tây phương giáo thế đại a, cho dù ta, Vương Mẫu hơn nữa ngươi cùng Tố Nữ, chỉ sợ còn là không đủ sức, trừ phi Nguyên Thủy Thiên Tôn chịu ra mặt trợ ta. Chính là ngươi cũng biết ta cùng với Nguyên Thủy Thiên Tôn quan hệ, nếu yêu cầu hắn ra tay, ta mấy năm nay khổ tâm kinh doanh ý nghĩa làm sao ở? Còn không bằng thanh thản ổn định làm ta con rối tiên giới chi chủ.” Ngọc Đế trầm ngâm hồi lâu, cuối cùng mở miệng nói, nói những lời này khi, Ngọc Đế sắc mặt càng phát ra khó coi.

“Còn không có chiến, thắng bại kết quả ai có thể biết đâu? Bệ hạ nói như thế nào cũng là tiên giới chi chủ, nhiều năm như vậy kinh doanh xuống dưới, lại sao lại không có một chút con bài chưa lật? Hơn nữa, năm đó thiên đình là tam giáo cộng lập, không có Nguyên Thủy Thiên Tôn, không phải còn có Thông Thiên giáo chủ

cùng Lão Tử sao?” Hạ Vân Kiệt nói.

“Đạo hữu đây là biết rõ còn cố hỏi a! Lão Tử đã sớm không hỏi tiên giới việc, Thông Thiên giáo chủ năm đó bị thương nặng, sớm đã nản lòng thoái chí, cũng sẽ không hỏi đến tiên giới việc. Nếu không ta làm sao cần khắp nơi xem Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt làm việc, làm sao cần mượn dùng tây phương giáo lực lượng cản tay Xiển giáo?” Ngọc Đế gặp Hạ Vân Kiệt biết rõ còn cố hỏi, mặt lộ vẻ một tia không vui sắc nói.

Chương 1952 : Ngọc Đế tỏ thái độ

“Như thế y bệ hạ ý, chỉ cần Thông Thiên giáo chủ chịu duy trì bệ hạ, bệ hạ vốn không có nỗi lo về sau ?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Đạo hữu lời này ý gì?” Ngọc Đế loại nào nhân, lập tức liền nghe ra đến Hạ Vân Kiệt trong lời nói có chuyện.

“Của ta ý tứ là nói, ta cùng với Thông Thiên giáo chủ nếu toàn lực trợ giúp bệ hạ, làm cho bệ hạ trở thành chân chính tiên giới chi chủ, bệ hạ hay không có thể không tái lo trước lo sau, cùng chúng ta bảo trì một lòng?” Hạ Vân Kiệt sắc mặt nghiêm, trầm giọng hỏi, một cỗ vô cùng khí thế cường đại theo hắn trong cơ thể phát ra mà ra, chút không hề hội kém cỏi cùng Nhiên Đăng các phó giáo chủ.

“Ngươi……” Ngọc Đế cảm nhận được kia khí thế cường đại, cả người nhịn không được mạnh chấn động, vẻ mặt khiếp sợ không dám tin nhìn Hạ Vân Kiệt.

Năm đó huyết già sơn một trận chiến, hắn tuy rằng chính là thông qua Quan Thiên kính đang xem cuộc chiến, nhưng lại há có thể nhìn không ra đến Hạ Vân Kiệt cùng Nhiên Đăng còn có một đoạn không nhỏ khoảng cách?

Nhưng hiện tại kia vô cùng khí thế cường đại lại nói cho Ngọc Đế, lúc này Hạ Vân Kiệt dĩ nhiên chân chính tễ thân Nhiên Đăng chờ phó giáo chủ hàng ngũ.

Nhưng lúc này cự huyết già sơn một trận chiến, bất quá mới trôi qua gần sáu ngàn năm mà thôi!

“Nếu đạo hữu có thể thuyết phục Thông Thiên giáo chủ trợ chúng ta giúp một tay, cùng tây phương giáo hoàn

toàn quyết liệt một trận chiến lại có ngại gì?” Ngọc Đế chung quy người phi thường, rất nhanh liền ổn định trong lòng khiếp sợ, trầm giọng trả lời.

“Hay là bệ hạ không lo lắng còn đây là khu hổ nuốt lang, kết quả là còn là khó thoát khỏi con rối chi mệnh sao?” Hạ Vân Kiệt gặp Ngọc Đế thái độ kiên định, không có chút do dự, nhưng thật ra cảm thấy có chút ngoài ý muốn.

“Thông Thiên giáo chủ tuy rằng không phải cái gì nhân từ thiện lương hạng người, nhưng hắn là chân chính đỉnh thiên lập địa, nhất ngôn cửu đỉnh nam nhi. Hắn nếu trợ giúp ta làm tiên giới chi chủ, tất sẽ không lật lọng, kết quả là còn tại phía sau màn thao túng ta. Chỉ tiếc Thông Thiên giáo chủ nản lòng thoái chí, là quả quyết không có khả năng sẽ hỏi thiên đình việc.” Ngọc Đế trả lời.

“Hảo, chỉ cần bệ hạ làm một vị minh quân, ta cùng với Thông Thiên giáo chủ tất toàn lực trợ ngươi, tương lai cũng tuyệt không hội đoạt ngươi chi quyền, nhưng nếu bệ hạ đi đảo hành nghịch thi, kia cũng chớ có trách ta cùng Thông Thiên giáo chủ trở mặt.” Hạ Vân Kiệt đứng dậy nói.

“Hay là đạo hữu thật có thể thuyết phục Thông Thiên giáo chủ toàn lực trợ ta?” Ngọc Đế cuối cùng nhận thức đến Hạ Vân Kiệt chẳng phải là nói suông chứ không làm, nhịn không được đi theo đứng lên, mặt mang kích động sắc.

“Mấy ngày sau, Thông Thiên giáo chủ bên kia tất sẽ truyền tin cho ngươi.” Hạ Vân Kiệt trả lời.

“Hảo, ta đây tại đây hứa hẹn phải làm một vị minh quân! Đông Hải bên kia, ta tất thông báo tiên giới, không tha bất luận cái gì cùng Đông Hải long cung không liên quan thế lực nhúng tay, nếu không chính là cùng thiên đình là

địch, tất chinh phạt chi.” Ngọc Đế gặp Hạ Vân Kiệt trả lời khẳng định, vẻ mặt nghiêm nghị trầm giọng nói, một cỗ cường đại mà tràn ngập uy nghiêm khí thế theo hắn trên người phát ra.

“Đông Hải long cung bất quá gần chính là bắt đầu, còn có Bắc Hải Long cung, Nam Hải Long cung.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy trên mặt nghiêm túc sắc nổi lên một tia mỉm cười, mỉm cười mang theo một chút hàn ý sừng sững sát khí.

“Hay là này khác hai vị lão long vương hậu duệ cũng là đạo hữu đệ tử bất thành?” Ngọc Đế nghe vậy hơi hơi sửng sốt, hỏi.

“Đúng vậy.” Hạ Vân Kiệt gật đầu nói.

“Như thế rất tốt, sư ra có danh, cho dù tây phương giáo thế đại, chỉ cần ta thái độ kiên quyết, bọn họ cũng không dám quá nhiều nhúng tay. Chính là ngươi bên kia lại làm tốt chu toàn chuẩn bị, dù sao kia Đông Hải long cung, Bắc Hải Long cung còn có Nam Hải Long cung thực lực đều có chút cường đại, hơn nữa này chiến nếu không ra dự kiến, tây phương giáo long chúng tất sẽ nhúng tay. Bọn họ lại nói tiếp cùng tứ hải long tộc cũng có chút sâu xa quan hệ, thật muốn nhúng tay, cho dù ta cũng không đâu có cái gì, dù sao lúc này còn không phải hoàn toàn cùng tây phương giáo khai chiến thời điểm.” Ngọc Đế gặp Hạ Vân Kiệt gật đầu, trong lòng âm thầm cả kinh, lập tức gật đầu nói.

“Đúng là, tây phương giáo khẳng định cũng có đồng dạng ý tưởng, cho nên chỉ cần bệ hạ bày ra kiên quyết thái độ liền có thể, nhưng thật ra không cần thật sự gióng trống khua chiêng xuất binh trợ ta.” Hạ Vân Kiệt gật đầu đồng ý nói.

Việc này nói định, song phương lại bí mật định ra rồi

không ít cùng ăn lui minh ước sau, Hạ Vân Kiệt mới đứng dậy cáo từ rời đi.

Hạ Vân Kiệt vừa mới vừa rời ngũ minh cung, liền có Hồng Y tiên nữ phụng Vương Mẫu nương nương chi mệnh đến mời hắn.

Gặp Vương Mẫu nương nương mời hắn đi dao trì tiên cung, Hạ Vân Kiệt không khỏi có chút hối hận không mang Dao Trì Thánh Nữ cùng tiến đến. Bởi vì trải qua quá lần trước ái muội sự kiện sau, hắn trong tiềm thức có chút sợ hãi cùng Vương Mẫu nương nương một mình ở chung.

Chính là Vương Mẫu nương nương dù sao thân phận tôn quý, hơn nữa tìm được Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh lại nói tiếp cũng nhiều mệt nàng, cho nên nàng mời, Hạ Vân Kiệt tự nhiên không tốt cự tuyệt, đành phải theo Hồng Y tiên nữ cùng tiến đến dao trì tiên cung.

Lúc này đây cùng Hạ Vân Kiệt đồng hành, Hồng Y tiên nữ thái độ càng phát ra cung kính.

Ở Hồng Y tiên nữ cùng đi hạ, không lâu sau Hạ Vân Kiệt liền đến Côn Luân tiên đảo.

Hạ Vân Kiệt vừa mới đến Côn Luân tiên đảo, Côn Luân thần sơn liền vang lên từng trận tiên nhạc, Vương Mẫu nương nương tự mình dẫn chúng nữ tiên quan hạ Côn Luân thần sơn nghênh đón.

Vương Mẫu nương nương như nhau trước kia đoan trang xinh đẹp, đẫy đà dáng người như nhau trước kia tản ra vô cùng vô tận thành thục mê người hơi thở.

Vừa thấy đến Hạ Vân Kiệt, Vương Mẫu nương nương trong mắt rõ ràng có một chút vẻ khiếp sợ chợt lóe mà qua.

Bởi vì từng có lần trước tinh thần trao đổi, đối Hạ Vân Kiệt trên người hơi thở mạnh yếu, Vương Mẫu nương nương có vượt qua Ngọc Đế rất nhiều thấy rõ lực.

Nàng rõ ràng cảm giác được Hạ Vân Kiệt hơi thở so với trước kia cường đại rồi rất nhiều, thậm chí liền ngay cả chính nàng đều không còn có nắm chắc có thể thắng Hạ Vân Kiệt.

Này cũng ý nghĩa Hạ Vân Kiệt có chân chính phó giáo chủ cấp thực lực! Mà hết thảy này mới đi qua bao lâu thời gian?

“Trách không được Tố Nữ sẽ coi trọng ngươi.” Đem Hạ Vân Kiệt nghênh đến Dao Trì tiên cung, Vương Mẫu nương nương vẫy lui mọi người, nhìn Hạ Vân Kiệt nói, trong giọng nói khó tránh khỏi có chút chua hương vị.

“Nương nương lần này bảo ta tới nơi này, sẽ không là vì nói này đó đi?” Hạ Vân Kiệt nhìn Vương Mẫu nương nương hỏi.

Trong đầu tuy rằng còn là khó tránh khỏi hiện lên khởi kia đoạn kiều diễm hình ảnh, nhưng tâm chí đã sẽ không lại vì Vương Mẫu nương nương mà dao động.

Bởi vì hắn hiện tại đã thực thỏa mãn, hơn nữa hắn cùng Ngọc Đế nay cũng đã xác lập minh hữu quan hệ, ở đạo đức, cũng không cho phép hắn sẽ cùng Vương Mẫu nương nương phát sinh bất luận cái gì quan hệ.

“Vốn ta nghe nói ngươi muốn phái đệ tử chinh phạt Đông Hải long cung, trong lòng còn thật là lo lắng, tưởng khuyên ngươi nhất khuyên, nay xem ra không cần. Ngươi yên tâm, Ngọc Đế bên kia ta tất sẽ làm hắn không cần lại lắc lư, hết thảy lực lượng duy trì ngươi. Ngươi có bực này thực lực, hơn nữa Tố Nữ, ta cùng

Ngọc Đế, chỉ cần chúng ta đoàn kết, cho dù giáo chủ không đến vạn bất đắc dĩ cũng không nguyện ý cùng chúng ta toàn diện khai chiến.” Vương Mẫu nương nương gặp Hạ Vân Kiệt rõ ràng không nghĩ cùng hắn đề tư nhân cảm tình việc, tuy rằng biết rõ đây là sáng suốt cử chỉ, trong lòng còn là nhịn không được nổi lên một tia mất mát, bất quá rất nhanh liền thu thập tâm tình, nhìn Hạ Vân Kiệt nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy trong lòng khẽ run lên, nhìn về phía Vương Mẫu nương nương ánh mắt không tự chủ được dịu dàng rất nhiều.

Đồng dạng thực lực bày ra đến, Ngọc Đế còn là lo trước lo sau, ôm không ít ích kỷ chi tâm, còn muốn ba phải, mà Vương Mẫu nương nương tắc không chút do dự lựa chọn cùng hắn kiên định đứng chung một chỗ, cùng tiến thoái.

Hiển nhiên nơi này có Vương Mẫu nương nương đối hắn một phần chân tình ở bên trong.

Chương 1953 : Lại nắm tay

“Cảm ơn.” Hạ Vân Kiệt nói.

“Cùng ta cần gì phải nói cảm ơn đâu?” Vương Mẫu nương nương nói.

Hạ Vân Kiệt trong lòng lại khẽ run lên, không biết nên như thế nào trả lời. Vương Mẫu nương nương lời ấy hiển nhiên là có ý đem hắn trở thành người tối thân mật.

“Ta biết ngươi cùng ta một mình cùng một chỗ trong lòng bất an, ta muốn nói cũng đã nói, sẽ không lưu ngươi.” Gặp Hạ Vân Kiệt không ra tiếng, Vương Mẫu nương nương thản nhiên nói.

“Là có chút hứa bất an, chính là ta còn có một số việc muốn cùng ngươi nói, cho nên chỉ sợ còn phải lưu lại một lát.” Hạ Vân Kiệt gặp Vương Mẫu nói toạc ra tâm tư của hắn, nghĩ nghĩ, thản nhiên nói.

Gặp Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói chính mình trong lòng có chút hứa bất an, Vương Mẫu nương nương kia đoan trang xinh đẹp khuôn mặt lặng yên nổi lên một chút thản nhiên rặng mây đỏ.

Lời này người khác không biết là cái gì ý tứ, nàng lại sao lại không rõ?

“Đã có sự tình muốn cùng ta nói, sao không gặp ngươi tìm đến ta, ngược lại muốn ta phái người đi mời ngươi lại đây?” Vương Mẫu nương nương nói xong đưa tay đặt ở Hạ Vân Kiệt bàn tay, nhẹ giọng nói:“Ngươi ta dọc theo Dao Trì, vừa đi vừa nói chuyện.”

Vương Mẫu tay mềm như không xương, ôn nhuận hoạt nộn. Tuy rằng lần trước đã từng có thân thiết hơn mật

tiếp xúc, Hạ Vân Kiệt tay còn là nhịn không được cương hạ.

“Huyết già sơn, liên sát Bì Na Dạ Già và Văn Thù Quảng Pháp tôn giả, thậm chí ngay cả Nhiên Đăng đều dám một trận chiến, đó là loại nào đảm lượng hùng tráng, nay hay là ngay cả một nữ nhân tay cũng không dám khiên sao?” Vương Mẫu nương nương trắng Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói.

“Kỳ thật những lời này từ Ngọc Đế với ngươi nói cũng là giống nhau, cho nên ta sẽ không tới tìm ngươi.” Hạ Vân Kiệt nói, về phần mặt sau một câu tắc làm bộ không có nghe đến.

Vương Mẫu nương nương nghe vậy thân mình rõ ràng cương một chút, tay theo Hạ Vân Kiệt trong tay chậm rãi rút đi ra.

Gặp Vương Mẫu nương nương đưa tay chậm rãi lùi về đi, Hạ Vân Kiệt rất muốn đột nhiên bắt nó nắm chặt, nhưng cuối cùng còn là tùy ý nó thu hồi đi.

Cũng không biết Vương Mẫu nương nương xuất phát từ cái gì tâm tư, gặp Hạ Vân Kiệt tùy ý nàng bắt tay lùi về, mắt đẹp ở chỗ sâu trong lóe ra một tia phức tạp cảm tình, đột nhiên lại lần nữa đưa tay đặt ở Hạ Vân Kiệt bàn tay, hướng về phía hắn thản nhiên cười nói:“Ngươi đã đến đây, kia cũng là ngươi mà nói cho ta nghe đi.”

Vương Mẫu nương nương loại nào đoan trang xinh đẹp, này cười, nhất thời gian toàn bộ xa hoa Dao Trì đều ảm đạm thất sắc, nhìn xem Hạ Vân Kiệt đều nhịn không được một trận thất thần, một hồi lâu mới hồi phục tinh thần lại, âm thầm một trận cười khổ, cuối cùng còn là chỉ có thể thành thành thật thật dắt kia mềm như không xương ngọc thủ.

Hắn đúng là vẫn còn đảm đương năm Vương Mẫu nương nương tặng đồ loại tình cảm, huống hồ Vương Mẫu nương nương ở thiên cung phân lượng không giống tầm thường, của nàng thái độ đối hắn cùng với Ngọc Đế kết minh khởi phi thường mấu chốt tác dụng, cho nên mặc kệ về công về tư, hắn cũng không có thể chân chính nhạ não Vương Mẫu.

Dù sao nữ nhân tâm tư nhất nan nắm lấy, cũng nhất dễ dàng xử trí theo cảm tính, còn là nhân nhượng nàng một điểm đi!

Về phần chính mình sâu trong nội tâm có phải hay không tưởng dắt này mềm như không xương ngọc thủ, Hạ Vân Kiệt cũng là không dám xâm nhập suy nghĩ.

“Ta cùng với Thông Thiên giáo chủ có chút giao tình, có thể thuyết phục hắn ở tất yếu thời điểm, ra mặt duy trì Ngọc Đế cùng ta.” Hạ Vân Kiệt dắt Vương Mẫu nương nương tay, ôm đã “Nắm” Chi tắc an chi tâm tính, một bên dọc theo Dao Trì biên đi tới, một bên nói.

“Thông Thiên giáo chủ!” Vương Mẫu nương nương nghe vậy thân thể mềm mại khẽ run lên, kinh hô xuất khẩu, hồi lâu mới ngẩng đầu thật sâu nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái nói:“Năm đó ta quả nhiên không nhìn lầm ngươi, ngươi trên người quả nhiên còn có rất nhiều bí mật.”

Hạ Vân Kiệt nghe vậy cười cười không trả lời, có chút bí mật, cho dù Vương Mẫu nương nương, hắn tạm thời cũng sẽ không nói cho nàng biết, bao gồm hắn cùng với Thông Thiên chân chính quan hệ, Vu vương đế thống truyền thừa, còn có mười hai vu tổ phân thân.

“Hừ, cười cái gì cười, không nói đừng nói, người ta còn không hiếm lạ đâu!” Vương Mẫu nương nương gặp Hạ Vân Kiệt chính là cười, không khỏi có chút buồn bực véo

hắn một chút, kia biểu tình nhưng thật ra mười phần nữ nhân vị, làm cho người ta căn bản không có biện pháp đem nàng cùng mẫu nghi tiên giới Vương Mẫu nương nương liên hệ cùng một chỗ.

Hạ Vân Kiệt thấy thế lại là khó tránh khỏi một trận thất thần.

“Dù sao, người ta biết ngươi là người trung can nghĩa đảm, có tình nghĩa, sẽ không hại ta cùng Ngọc Đế đó là.” Gặp Hạ Vân Kiệt nhìn chính mình một trận thất thần, Vương Mẫu nương nương buồn bực biểu tình thế này mới chuyển vì vui mừng cùng đắc ý, nhìn hắn ôn nhu nói.

“Này khác cũng là không có gì sự tình, ta này liền trở về an bài chinh phạt Đông Hải long cung việc.” Hạ Vân Kiệt cuối cùng không dám tái tiếp tục cùng Vương Mẫu nương nương như vậy ở chung đi xuống, lập tức dừng lại bước chân nói.

“Cũng tốt, ta cũng sợ hãi tiếp tục với ngươi tái như vậy ở chung đi xuống.” Ra ngoài Hạ Vân Kiệt ngoài ý liệu là, Vương Mẫu nương nương nghe vậy không chỉ có không lại dùng u oán ánh mắt nhìn hắn, ngược lại thu hồi tay, biểu tình cũng chuyển làm nghiêm túc.

“Hảo, như vậy biệt quá.” Hạ Vân Kiệt gật đầu, xoay người liền đi.

Dao sắc chặt đay rối, không thể tái ướt át bẩn thỉu.

Vương Mẫu đứng ở tại chỗ nhìn Hạ Vân Kiệt càng lúc càng xa bóng dáng, giống như một tôn điêu khắc thật lâu không hề động.

Rời đi Dao Trì tiên cung, Hạ Vân Kiệt cũng không có lập tức phản hồi Tụ Quật châu, mà là đi Văn Trọng lôi bộ

thiên tôn phủ.

Văn Trọng nghe nói là Hạ tiên vương tới chơi, tự nhiên là nhanh chóng ra phủ đón chào, mà lúc này hắn còn không biết, trước mắt vị này Hạ tiên vương không chỉ có thực lực vô cùng cường đại, hơn nữa luận bối phận hắn phải gọi hắn một tiếng sư thúc tổ.

Vào phủ, hai người phân chủ khách ngồi xuống, hơi chút hàn huyên một trận sau, Hạ Vân Kiệt làm cho Văn Trọng vẫy lui hạ nhân, mở miệng nói:“Này chuyến bổn vương tiến đến, là có một sự kiện muốn làm phiền Văn thiên tôn.”

“Ta thế nào làm được rất tốt tiên vương làm phiền hai chữ, tiên vương nếu có sự tình cứ việc phân phó đó là. Chỉ cần Văn mỗ có thể làm được đến, khẳng định sẽ không chối từ.” Văn Trọng nghe vậy lại là không yên lại là được sủng ái mà lo sợ.

Phải biết rằng Hạ Vân Kiệt nay nhưng là phó giáo chủ cấp nhân vật, hắn nói muốn làm phiền hắn, kia tuyệt đối là phi thường cấp Văn Trọng mặt mũi.

“Như thế trước tạ quá Văn thiên tôn.” Hạ Vân Kiệt hơi hơi chắp tay, sau đó tiếp tục nói:“Ta nơi này có một tín phù cần giao cho quý giáo chưởng giáo lão gia, chính là nay ta không có phương tiện tiến đến, cho nên cần làm phiền Văn thiên tôn đi lên một chuyến Bích Du cung.”

“Nguyên lai là việc này, ta tất lại thân hướng Bích Du cung một chuyến. Chính là chưởng giáo lão gia chẳng phải là ta có thể gặp liền có thể gặp, này tín phù lại cần thông qua sư tôn tái từ nàng chuyển giao cấp chưởng giáo lão gia.” Văn Trọng nghe vậy âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Hắn thật đúng là lo lắng Hạ Vân Kiệt muốn nhờ hắn làm

cái gì đại sự tình, dù sao lấy Hạ Vân Kiệt nay thân phận địa vị, một khi nói ra làm phiền hai chữ, đối với hắn như vậy kim tiên cấp nhân vật mà nói, kia tuyệt đối sẽ không là cái gì chuyện nhỏ.

“Vô phương, chỉ cần ngươi nói cho ngươi sư tôn đây là của ta tín phù liền có thể.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Nói xong, Hạ Vân Kiệt đem tín phù giao cho Văn Trọng, sau đó đứng dậy nói:“Như thế còn có lao thiên tôn, cáo từ.”

Văn Trọng thấy thế vội vàng đưa Hạ Vân Kiệt ra phủ, đưa đến cửa khi, Văn Trọng do dự một chút, mở miệng hỏi:“Tiên vương thật sự chuẩn bị phái đệ tử chinh phạt Đông Hải long cung?”

“Đó là tự nhiên.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu nói.

“Đông Hải long cung là tứ hải Long cung đứng đầu, cùng tây phương giáo quan hệ càng chặt chẽ, tiên vương làm cân nhắc a!” Văn Trọng gặp Hạ Vân Kiệt quả thực muốn chinh phạt Đông Hải long cung, không khỏi có chút lo lắng nói.

“Đa tạ thiên tôn nhắc nhở. Bất quá ngươi yên tâm, bổn vương trong lòng hiểu rõ.” Hạ Vân Kiệt chắp tay nói.

“Kia liền tốt, là Văn Trọng quá lo.” Văn Trọng gặp Hạ Vân Kiệt như thế trả lời, thế này mới đột nhiên nhớ tới trước mắt vị này nam tử nhưng là liên tục giết vài vị tây phương giáo Thái Ất kim tiên cấp nhân vật mãnh nhân, hắn nếu quyết định sẽ đối phó Đông Hải long cung, khẳng định là có vài phần nắm chắc.

Chương 1954 : Tôn Ngộ Không đột phá

Cách lôi bộ thiên tôn phủ, Hạ Vân Kiệt một đường hạ thiên giới, sau đó hướng hoa quả sơn mà đi.

Hoa quả sơn ở Đông Hải ngạo lai đảo, này tranh Hạ Vân Kiệt muốn chinh phạt Đông Hải long cung, tự nhiên muốn cùng Tôn Ngộ Không thông cái khí.

Xa xa còn chưa tới hoa quả sơn, Hạ Vân Kiệt liền xa xa vọng đã có chói mắt vô cùng kim quang theo hoa quả sơn phóng lên cao, bắn hướng đấu phủ.

Toàn bộ thiên địa đều tựa hồ bị này đạo kim quang chiếu sáng lên.

Một cỗ vô cùng bá đạo, cường hãn lực lượng theo kia đạo kim quang trung phát ra, nháy mắt thổi quét thiên địa, làm cho người ta kinh hồn táng đảm, phảng phất tận thế buông xuống bình thường.

Lại có một cái tiên khí như cự long bốc lên xuyên vào hoa quả sơn, khiến cho cả tòa hoa quả sơn nở rộ ra đạo đạo sáng mờ, trăm hoa đua nở, ào ào kết quả.

Đó là mười châu tổ mạch linh khí!

“Hầu ca cũng đột phá!” Hạ Vân Kiệt không khỏi mừng rỡ, vội vàng tiến lên, bay vào trước thủy liêm động.

Sau đó một đoàn khánh vân theo hắn đỉnh đầu trào ra, khánh vân giữa loại có một gốc cây che trời liễu thụ, kia liễu thụ thùy xuống một điều điều xanh biếc cành liễu, cành liễu nhẹ nhàng ở hoa quả sơn trên không phất động, có sinh tử hơi thở theo cành liễu phất động một đợt đợt tản mác ra đi.

Tử khí đối ngoại, sinh khí đối nội.

Không chỉ có như thế, trong khánh vân còn có minh ngục huyết đao phóng lên cao, vắt ngang ở hoa quả đỉnh núi, tản ra vô cùng hung lệ sát khí.

Cảnh cáo bốn phía sở hữu thế lực, phía sau chỉ cần bất luận kẻ nào dám đến quấy nhiễu hoa quả sơn, cùng đợi hắn chắc chắn là lôi đình nhất kích.

“Không nghĩ tới, Tôn hầu tử thế nhưng cũng đột phá trở thành phó giáo chủ cấp nhân vật!” Dao Trì tiên cung, ngọc thụ dưới, đang cùng Vương Mẫu nương nương trao đổi Hạ Vân Kiệt đệ tử muốn chinh phạt Đông Hải long cung việc Ngọc Đế, đột nhiên hổ khu chấn động, trong mắt ánh sao tăng vọt, hồi lâu mới thở dài một tiếng, rầu rĩ không vui.

Lần trước Tôn hầu tử đại nháo thiên cung, mặc dù có hắn an bài ở bên trong, nhưng chung quy còn là rơi xuống hắn mặt mũi. Bất quá cho dù Tôn Ngộ Không rơi xuống hắn mặt mũi, người hiểu được lí lẽ, phần lớn cũng đều hiểu được, đó là Ngọc Đế tự cao tiên giới chi chủ thân phận, khinh thường đối Tôn hầu tử ra tay, nếu không hắn một bàn tay xuống dưới, Tôn hầu tử cũng chỉ có bị trấn áp phân. Cho nên lạc mặt mũi về lạc mặt mũi, Ngọc Đế luôn còn ôm một loại nhìn xuống Tôn Ngộ Không cao cao tại thượng cảm.

Nhưng nay Tôn hầu tử thế nhưng đột phá trở thành phó giáo chủ, lập tức làm cho Ngọc Đế có một loại nói không nên lời chênh lệch cảm, chỉ sợ người khác lại nhắc tới Tôn Ngộ Không đại nháo thiên cung khi, liền thật sự tưởng Ngọc Đế thu thập hắn không được.

“Bệ hạ cần gì phải rầu rĩ không vui? Kia Tôn Ngộ Không cùng Hạ Vân Kiệt là huynh đệ chi giao, hắn trở thành

phó giáo chủ cấp nhân vật, cũng ý nghĩa chúng ta bên này lại nhiều một hữu lực minh hữu, chẳng phải là rất tốt?" Vương Mẫu nương nương gặp Ngọc Đế rầu rĩ không vui, nói.

"Tuy là như thế, nhưng trong lòng tóm lại có chút không thoải mái." Ngọc Đế nói.

"Bệ hạ nếu thật muốn làm chân chính tiên giới chi chủ, làm có một trái tim cất chứa thiên địa, lại nào còn canh cánh trong lòng cùng quá khứ?" Vương Mẫu nương nương thấy thế, sắc mặt trầm xuống nói.

"Ái thê nói là, là trẫm tướng." Ngọc Đế nghe vậy hổ khu lại chấn động, nghiêm mặt nói, rốt cuộc không có phía trước rầu rĩ không vui.

Tây Thiên, dưới cây bồ đề.

"Đúng là vẫn còn làm cho Tôn hầu tử thành khí hậu! Đáng tiếc, năm đó thất bại trong gang tấc, không có thể thu phục hắn." Chuẩn Đề khóe miệng nổi lên một tia cười khổ.

"Kể từ đó, Hạ Vân Kiệt lực lượng liền càng cường đại rồi." Tiếp Dẫn khóe miệng đồng dạng nổi lên một tia cười khổ.

Ngọc Hư cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng cảm giác được hoa quả sơn lực lượng dao động, sắc mặt có chút khó coi.

Bát cảnh cung, Lão Tử tắc mặt mang mỉm cười, lẩm bẩm:"Không uổng công lão phu cửu chuyển kim đan, này hầu tử cuối cùng còn là thành khí hậu. Tôn hầu tử, Hạ Vân Kiệt, Tố Nữ, xem ra Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề muốn đau đầu."

Bích Du cung, Thông Thiên tắc ngửa mặt lên trời cười to.

Lúc này Văn Trọng thiên tôn chính cưỡi hắn hắc kỳ lân hướng vũ dư thiên đuổi, đột nhiên cảm thấy có vô cùng bá đạo cường đại kim quang thế nhưng thẳng hướng thiên giới mà đến, không khỏi cả người chấn động, vội vàng mở hắn thứ ba chích mắt hướng kim quang xông lên phương hướng nhìn lại.

Này vừa thấy, phát hiện kia kim quang dĩ nhiên là đến từ hoa quả sơn phương hướng, Văn Trọng thiên tôn nhịn không được cả người sợ run cả người.

Của ta ngoan ngoãn, chẳng lẽ là kia Tôn Ngộ Không bất thành? Tên kia thế nhưng lại đột phá! Năm đó hắn bất quá chính là kim tiên liền đem thiên cung đại náo một hồi, lúc này đột phá trở thành phó giáo chủ cấp nhân vật, kia còn không đem thiên cung cấp hủy đi!

Văn Trọng thiên tôn không dám nghĩ nhiều, vội vàng thúc giục hắc kỳ lân hướng vũ dư thiên đuổi, hạ giới hoa quả sơn nháo ra lớn như vậy động tĩnh, hắn nhanh đi tốc hồi, để ngừa chưa chuẩn bị.

Đến vũ dư thiên kim ngao đảo, Văn Trọng thiên tôn không dám trực tiếp đi bái kiến Thông Thiên, mà là tìm được rồi hắn sư phụ Kim Linh thánh mẫu.

Kim Linh thánh mẫu là Thông Thiên đệ tử đích truyền chi nhất, thần thông quảng đại, pháp lực cao cường, ở thượng cổ tam giáo nội loạn khi, liền có thể lấy một người độc chiến Phổ Hiền, Văn Thù Quảng Pháp cùng Từ Hàng tam đại Xiển giáo thượng cổ kim tiên. Chỉ là vì tam giáo nội loạn khi, bị nghiêm trọng thương, thế này mới cho tới bây giờ còn không có đột phá trở thành phó giáo chủ cấp, như trước chính là sơ kì Thái Ất kim tiên.

Bất quá dù là như thế, Kim Linh thánh mẫu một thân pháp lực như hải mênh mông, chính là sơ kì Thái Ất kim tiên chân chính lợi hại nhân vật, cho dù chống lại phó giáo chủ cấp nhân vật, cũng có thể chống lại một hai.

“Ngươi ở thiên đình đương sai, hôm nay như thế nào có rảnh đến vi sư nơi này? Hay là gặp được cái gì việc khó bất thành?” Kim Linh thánh mẫu hiểu biết trọng đột nhiên đến tìm nàng, thật là kỳ quái.

“Hồi sư tôn, đệ tử ở thiên đình đương sai hết thảy đều hảo. Này chuyến tiến đến là vì Hạ tiên vương Hạ Vân Kiệt việc.” Văn Trọng cung kính trả lời.

“Vì hắn việc?” Kim Linh thánh mẫu biểu tình lập tức liền nghiêm túc lên.

“Đúng là, hắn nhờ đệ tử cấp chưởng giáo lão gia đưa một phong thư.” Văn Trọng cung kính trả lời.

“Nếu là Hạ sư thúc thác ngươi cấp chưởng giáo lão gia truyền tin, vậy ngươi tốc tốc cùng ta cùng đi Bích Du cung bái kiến chưởng giáo lão gia.” Kim Linh thánh mẫu nghe vậy vội vàng đứng dậy nói, cũng là không có cố ý đối Văn Trọng gạt Hạ Vân Kiệt thân phận.

Văn Trọng là Tiệt giáo Tam đại đệ tử lĩnh quân nhân vật, làm người trung can nghĩa đảm, đối Tiệt giáo nhất trung thành tận tâm, nhưng thật ra không cần lo lắng hắn hội tiết lộ bí mật này. Mà hắn cùng với Hạ Vân Kiệt cùng triều làm quan, hai người bình thường khó tránh khỏi phải có tiếp xúc, Kim Linh thánh mẫu sở dĩ lộ ra bí mật này cho hắn, cũng là lo lắng hắn ở không biết tình tình huống mạo phạm Hạ Vân Kiệt, kia nhưng là khi sư diệt tổ cử chỉ, cho nên để ngừa vạn nhất, liền lộ ra bí mật này cho hắn.

“Hạ, Hạ sư thúc!” Dù là Văn Trọng là Tiệt giáo tam đại

lĩnh quân nhân vật, quý là thiên đình lôi bộ thiên tôn, nghe được Kim Linh thánh mẫu xưng hô Hạ Vân Kiệt là Hạ sư thúc, cũng là cả kinh thiếu chút nữa ngay cả hồn đều phải bay.

Kim Linh thánh mẫu thân phận loại nào tôn quý, nàng ở Tiệt giáo trung địa vị tựa như Nam Cực Tiên Ông ở Xiển giáo địa vị, nàng một khi xuất hành rất nhiều thời điểm đó là đại biểu cho Thông Thiên giáo chủ. Cho nên mỗi lần Vương Mẫu nương nương bàn đào thịnh yến, Kim Linh thánh mẫu giá lâm khi, Vương Mẫu cùng Ngọc Đế đô là muốn song song đứng dậy thân nghênh.

Toàn bộ tiên giới, có thể làm được rất tốt hắn sư tôn xưng hô một tiếng sư thúc, trừ bỏ Xiển giáo cùng nhân giáo giáo chủ, tái không người khác. Mà bởi vì tam giáo nội loạn chi cố, Kim Linh thánh mẫu sớm đã không hề coi Nguyên Thủy cùng Lão Tử là nàng trưởng bối.

Theo nào đó góc độ đến giảng, không phải giáo chủ, căn bản không tư cách làm Kim Linh thánh mẫu này một tiếng sư thúc xưng hô.

Khả hôm nay nàng thế nhưng xưng hô Hạ Vân Kiệt vi sư thúc, này như thế nào không đem Văn Trọng cấp sợ tới mức thiếu chút nữa ngay cả hồn đều phải bay lên đến.

Chương 1955 : Thông Thiên tỏ thái độ

“Hạ tiên vương là chưởng giáo lão gia ở hỗn độn thế giới kết giao nghĩa đệ, việc này ngươi có biết liền khả, không thể nói ra cho người khác biết được. Trước mặt người khác ngươi như cũ như thường giống nhau cùng Hạ sư thúc kết giao liền khả, chính là trong lòng muốn tồn tôn kính, không thể mạo phạm.” Kim Linh thánh mẫu hiểu biết trọng biểu tình khiếp sợ, biết này tin tức đối hắn mà nói phi thường rung động, cho nên đợi trong chốc lát, mới thần sắc nghiêm túc dặn dò nói.

“Đệ tử hiểu được!” Văn Trọng vội vàng cung kính trả lời, sau lưng đã dọa ra mồ hôi lạnh, âm thầm may mắn chính mình cùng Hạ Vân Kiệt luôn luôn tới nay là giao hảo, nếu không sự tình liền nháo đại phát.

Đồng thời Văn Trọng cũng cuối cùng hiểu được, vì sao lần đó huyết già sơn đại chiến sau, Hạ Vân Kiệt sẽ như vậy hào phóng đem xét nhà sự tình giao cho hắn. Nguyên lai là người trong nhà a!

“Ngươi hiểu được liền hảo, ngươi xưa nay ổn trọng, vi sư cũng không lo lắng. Hiện tại ngươi lại theo vi sư đi bái kiến chưởng giáo lão gia đi.” Kim Linh thánh mẫu gật gật đầu, sau đó dẫn Văn Trọng đi Bích Du cung bái kiến Thông Thiên giáo chủ.

Thông Thiên giáo chủ bị Văn Trọng lễ bái, sau đó tiếp nhận rồi Hạ Vân Kiệt cho hắn tín phù, nhìn lướt qua, trầm ngâm một lát, sau đó đối Kim Linh thánh mẫu nói:“Nay ta Tiệt giáo còn không tiện ra mặt, Kim Linh ngươi cùng Vương Mẫu xưa nay có kết giao, hôm nay liền đi một chuyến Dao Trì tiên cung, cùng nàng nói, chỉ cần Ngọc Đế quyết tâm làm một minh quân, ta Tiệt giáo tất toàn lực giúp đỡ hắn. Nhưng trước mắt, ta Tiệt giáo

không nên ra mặt, hết thảy sự tình đều có bọn họ cùng Vân Kiệt thương lượng đối phó. Bất quá ngươi làm cho bọn họ yên tâm, vi sư đã quyết định trợ hắn, chẳng sợ lại một lần nữa đối mặt tứ đại giáo chủ, vi sư cũng tuyệt không hội lùi bước."

"Đệ tử tuân mệnh!" Kim Linh thánh mẫu vội vàng lễ bái lĩnh mệnh, trong mắt toát ra kích động sắc.

Thượng cổ đại chiến, Tiệt giáo bị bại cực thảm, ẩn nhẫn nhiều năm như vậy, Kim Linh thánh mẫu trong lòng tự nhiên nghẹn khuất, nay chưởng giáo cuối cùng chính thức tỏ thái độ, Kim Linh thánh mẫu như thế nào không kích động?

Mà Văn Trọng quỳ gối một bên tắc nghe được lại là kích động lại là cực kỳ sợ hãi, mồ hôi lạnh chảy ròng tiếp bối.

Chưởng giáo lão gia lời vừa nói ra, kia nhưng là ý nghĩa lại là một hồi tinh phong huyết vũ, thiên địa hạo kiếp a!

Bất quá thân là Tiệt giáo đệ tử, thượng cổ một trận chiến, bị bại như vậy thảm, như vậy nghẹn khuất, Văn Trọng trong lòng là cực kì khổ sở cùng không cam lòng, cho nên tuy rằng nghe được cực kỳ sợ hãi, nhưng lại là khó tránh khỏi một trận kích động hưng phấn.

Không nói đến, Kim Linh thánh mẫu lĩnh mệnh đi Dao Trì tiên cung, Văn Trọng thiên tôn phản hồi thiên cung, lại nói hoa quả sơn, kia đạo kim quang tràn đầy đến cực điểm sau, dần dần thu trở về, cuối cùng biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Gặp kim quang thu hồi đi, Hạ Vân Kiệt cũng thu khánh vân, cùng với trong khánh vân tiên thiên dương liễu thụ cùng minh ngục huyết đao.

"Ha ha, ta lão Tôn nghĩ đến lúc này chứng phó giáo chủ

vị, làm đi ở lão đệ của ngươi đằng trước, không nghĩ tới còn là lão đệ ngươi lợi hại, thế nhưng đã trước ta lão Tôn một bước chứng phó giáo chủ vị!" Hạ Vân Kiệt vừa mới thu hồi khánh vân, có hào hùng tiếng cười to theo trong thủy liêm động truyền đi ra, theo sát sau kim quang chợt lóe, Tôn Ngộ Không dừng ở Hạ Vân Kiệt trước mặt.

"Chính là cơ hội so với Hầu ca ngươi tốt thôi." Hạ Vân Kiệt cười khiêm tốn nói.

"Chưa có hơn người bản sự, cho dù cơ hội tốt ngươi cũng bắt không được. Ta lão Tôn cùng mười châu tổ mạch tương liên, khả mượn tổ mạch lực đột phá, này cơ hội lại có vài người có thể so sánh? Ngươi còn có thể đuổi kịp và vượt qua ta lão Tôn, có thể thấy được ngươi quả thật so với ta lão Tôn lợi hại, ta không thể không phục a!" Thiên không phục không phục Tôn hầu tử, nhìn Hạ Vân Kiệt trên mặt khiêm tốn tươi cười, cực kì khó được cảm thấy không bằng Hạ Vân Kiệt.

"Ha ha, đều là hai huynh đệ, chúng ta nói này đó liền xa cách. Hôm nay ngươi chứng phó giáo chủ, chúng ta làm uống sảng khoái chúc mừng." Hạ Vân Kiệt cười nói.

"Đúng là, đúng là." Tôn Ngộ Không cười gật đầu, sau đó đối với một đám hầu tử hầu tôn đang ở lễ bái hắn nói:"Con nhóm, mau mau bị tiệc rượu, hôm nay tốt hảo chúc mừng một phen."

Vì thế chúng hầu yêu liền ào ào đi chuẩn bị tiệc rượu, mà Tôn Ngộ Không tắc mời Hạ Vân Kiệt vào thủy liêm động ngồi.

Cùng đi có tứ đại kiện tướng cùng bảy mươi hai động yêu vương.

Tôn Ngộ Không mấy năm nay đều đang bế quan, cũng

không biết huyết già sơn một trận chiến, cùng với Cửu U Tố Âm nữ đế là Hạ Vân Kiệt nữ nhân sự tình, kia tứ đại kiện tướng cùng bảy mươi hai động yêu vương đều biết, cho nên lại nhìn thấy Hạ Vân Kiệt, hơn nữa cùng hắn đồng tịch, người người là lại kích động lại khó tránh khỏi chiến căng không yên, nhìn hắn ánh mắt lộ ra một chút sợ hãi cùng sùng bái, thậm chí liền ngay cả kia tứ đại kiện tướng cũng không ngoại lệ.

“Các ngươi này đám không tiền đồ tên, cho dù ta lão Tôn huynh đệ cũng là phó giáo chủ cấp nhân vật, các ngươi cũng không cần như vậy sợ hắn nha, bằng bôi nhọ ta lão Tôn hàng đầu.” Tôn Ngộ Không hoả nhãn kim tinh, lại làm sao nhìn không ra đến tứ đại kiện tướng đám người đối Hạ Vân Kiệt thái độ là lại kính lại sợ, nhịn không được cười mắng.

“Đại vương có điều không biết a, chúng ta vừa thấy đến Hạ tiên vương sáu ngàn năm trước huyết già sơn một trận chiến, trong lòng liền khó tránh khỏi nổi lên một tia sợ a!” Có băng tướng quân đứng dậy trả lời.

“Huyết già sơn? Kia không phải Bì Na Dạ Già kia dâm tặc ổ sao? Hay là lão đệ ngươi đi chọn hắn ổ chưa từng?” Tôn Ngộ Không vừa nghe không khỏi hai hàng lông mày một điều hỏi.

“Đâu chỉ chọn hắn ổ a, Hạ tiên vương ở huyết già sơn một đao giết Bì Na Dạ Già và Văn Thù Quảng Pháp, còn cùng Nhiên Đăng bọn họ đại chiến một hồi đâu! Thật sự là uy phong a!” Băng tướng quân nói.

“Thế nhưng cùng Nhiên Đăng cũng đại chiến một hồi! Lão đệ quả nhiên lợi hại, lợi hại a! Trách không được như vậy thằng nhóc nhìn đến ngươi liền cùng con chuột gặp được mèo dường như.” Tôn Ngộ Không nghe vậy cũng là thật to khiếp sợ, ngay cả dựng thẳng ngón tay cái.

“Đại vương, cái này cũng chưa tính lợi hại. Chân chính lợi hại còn tại phía sau đâu!” Băng tướng quân nói.

“Nga, còn có lợi hại hơn, nói mau tới nghe một chút.” Tôn Ngộ Không vừa nghe lại kinh hãi, gãi quai hàm, vội vàng thúc giục hỏi.

“Đại vương cũng biết Cửu U Tố Âm nữ đế?” Băng tướng quân gặp Tôn Ngộ Không sốt ruột, ngược lại mua nổi lên cái nút đến.

“Ba!” Tôn Ngộ Không đối với băng tướng quân đầu đến đây một bàn tay, nói:“Vô nghĩa, Cửu U Tố Âm nữ đế đại danh, ta lão Tôn lại như thế nào khả năng không biết! Nữ đế người này có thể sánh bằng Vương Mẫu nương nương kia lão thái bà mạnh hơn nhiều, dám làm dám chịu, một người đan thương thất mã liền dám giết lên Tây Thiên cực lạc sơn, đánh cho Di Lặc đều chỉ có thể thỉnh ra Chuẩn Đề đến. Không giống Vương Mẫu nương nương kia lão thái bà, lại keo kiệt lại biết tính kế, mở cái bàn đào yến cũng chưa mời ta lão Tôn. Chỉ tiếc Cửu U Tố Âm nữ đế thân phận tôn quý, ta lão Tôn năm đó tuy rằng tự xưng Tề Thiên đại thánh, nhưng cùng nàng so sánh với còn là kém xa, vẫn vô duyên gặp nhau. Nay chứng phó giáo chủ vị, hôm khác tất đi Cửu U cung đi lên một chuyến, trông thấy vị này nữ đế.”

“Hắc hắc, đại vương muốn gặp nữ đế làm sao tất như vậy phiền toái đâu, cùng Hạ tiên vương nói một tiếng, trực tiếp đi một chuyến tiên vương phủ là có thể !” Băng tướng quân đầu bị đánh một bàn tay, không chỉ có không có nửa điểm không vui hoặc là kinh hoảng, ngược lại gãi gãi đầu, vẻ mặt cười hì hì nói.

“Chỉ giáo cho? Hay là lão đệ ngươi cùng nữ đế quan hệ tốt lắm bất thành?” Tôn Ngộ Không nghe vậy sửng sốt nhìn về phía Hạ Vân Kiệt.

“Khụ khụ, thật không dối gạt Hầu ca, Tố Nữ chính là tiểu đệ nội nhân.” Hạ Vân Kiệt có chút ngượng ngùng trả lời.

“Phốc!” Dù là Tôn Ngộ Không được xưng Tề Thiên đại thánh, vô pháp vô thiên, nghe nói như thế, cũng bị khiếp sợ đem vừa uống đến miệng một ngụm rượu đều cấp phun tới.

Chương 1956 : Không nỗi lo về sau

“Lão đệ, lúc này ta lão Tôn là thật phục rồi ngươi !” Tôn Ngộ Không lau rượu trên miệng, hoả nhãn kim tinh nhìn chằm chằm Hạ Vân Kiệt nhìn hồi lâu, mới mở miệng nói.

Hạ Vân Kiệt có chút ngượng ngùng cười cười, đem nữ đế thu làm chính mình nữ nhân, chuyện này quả thật là một kiện đáng giá kiêu ngạo sự tình, đổ không có gì phải khiêm tốn.

“Ha ha, về sau nữ đế chính là ta lão Tôn em dâu, ngẫm lại chính là thống khoái a! Đến đến, uống rượu, uống rượu, ta lão Tôn đời này có thể kết giao đến lão đệ, thật sự là tam sinh hữu hạnh a!” Tôn Ngộ Không theo sát sau lại rất là vui vẻ bưng lên chén rượu.

“Có thể kết giao Hầu ca, cũng là vinh hạnh của ta.” Hạ Vân Kiệt cười bưng lên chén rượu cùng Tôn Ngộ Không huých một chút, sau đó uống một hơi cạn sạch.

Như thế vui chơi giải trí làm ầm ĩ một phen sau, Tôn Ngộ Không thế này mới buông chén rượu, sắc mặt nghiêm nói:“Lão đệ ngươi nay quý là Tụ Quật châu tiên vương, lại cùng tây phương giáo làm ầm ĩ lợi hại như vậy, này chuyến rời đi tiên vương phủ, cố ý đến ta lão Tôn hoa quả sơn hẳn là có chuyện muốn cùng ta lão Tôn thương lượng đi.”

“Đúng vậy, này chuyến ta tới là muốn cùng Hầu ca thương lượng một việc.” Hạ Vân Kiệt gặp Tôn Ngộ Không nói đến chính sự, liền cũng đi theo thu liễm nổi lên trên mặt tươi cười, lộ ra một chút xơ xác tiêu điều sắc.

“Chúng ta hai huynh đệ không có gì thương lượng không thương lượng, ngươi nói tốt lắm, muốn Hầu ca

làm cái gì?” Tôn Ngộ Không đỉnh đạc nói, trong mắt lóe ra sát khí.

Tôn Ngộ Không đã theo Hạ Vân Kiệt xơ xác tiêu điều biểu tình nhận thấy được một cỗ nhằm vào tây phương giáo sát khí, biết sắp có một hồi tinh phong huyết vũ quật khởi, nhưng hắn không có chút do dự.

“Trước kia, ta từng thu quá bốn vị đệ tử, này bốn vị đệ tử chính là tứ hải Long cung lão long vương đích truyền hậu duệ. Tây Hải Long cung nay đã hồi phục lão long vương hậu duệ tay, nhưng này khác tam hải còn không có.” Hạ Vân Kiệt trầm giọng nói.

“Ngươi sẽ đối Đông Hải long cung động thủ?” Tôn Ngộ Không nghe vậy hỏi.

“Không phải ta, là đệ tử của ta Ngao Thiên.” Hạ Vân Kiệt sửa đúng nói.

“Ha ha, đúng vậy, ngươi nay đã là phó giáo chủ cấp nhân vật, lại há có thể tùy tiện ra tay?” Tôn Ngộ Không nghe vậy nao nao, lập tức nở nụ cười.

“Không phải không thể tùy tiện ra tay, mà là thời cơ còn chưa tới.” Hạ Vân Kiệt trầm giọng nói.

“Quả thật như thế, ngươi ta còn có nữ đế tuy rằng đều là phó giáo chủ cấp nhân vật, nhưng cùng giáo chủ trong lúc đó còn là có rất lớn chênh lệch, lúc này còn không nên cùng tây phương giáo giáo chủ trực tiếp khai chiến, còn là làm cho phía dưới môn nhân đệ tử đi tranh đấu. Chính là Đông Hải long cung là tứ hải Long cung đứng đầu, binh nhiều tướng mạnh, hơn nữa từng có Tây Hải Long cung vết xe đổ, tây phương giáo này chuyến cũng tất sẽ khiến cho độ cao coi trọng, lão đệ ngươi phải có phòng.” Tôn Ngộ Không nghe vậy gật gật đầu, thần sắc ngưng trọng nói.

“Đông Hải long cung trên danh nghĩa dù sao cũng là thiên đình sở hạt địa bàn, tây phương giáo cho dù tưởng nhúng tay cũng không khả năng không kiêng nể gì, nhiều nhất cũng chính là cùng long tộc có quan hệ long chúng nhúng tay việc này. Tây phương giáo nếu lại quá nhiều nhúng tay, Ngọc Đế tất không chịu bỏ qua. Ngọc Đế đại biểu cho tiên giới chính thống, tây phương giáo khẳng định toàn diện suy nghĩ. Mà Hầu ca ngươi lại ở Đông Hải tọa trấn, tây phương giáo thật sự nháo lớn, chẳng lẽ ngươi còn có thể khoanh tay đứng nhìn bất thành, đến lúc đó trừ phi tây phương giáo giáo chủ xuất mã, nếu không bọn họ làm ầm ĩ càng lợi hại ngược lại là bọn họ càng chịu thiệt. Cho nên hết thảy, còn là từ Đông Hải long cung cùng long chúng các bộ, còn có tất hội tới rồi trợ giúp Bắc Hải Long cung, Nam Hải Long cung cùng ta môn hạ đệ tử các bằng bản sự, nhất tranh cao thấp.” Hạ Vân Kiệt bình tĩnh phân tích nói.

“Thử!”

Dù là Tôn Ngộ Không cũng là người không sợ trời không sợ đất, nghe vậy cũng là nhịn không được hít một ngụm lãnh khí, nhìn Hạ Vân Kiệt nói:“Ta nói lão đệ, Đông Hải long cung, Nam Hải Long cung, Bắc Hải Long cung, còn có long chúng các bộ, hợp cùng một chỗ, kia nhưng là một cỗ vô cùng cường đại lực lượng. Mà chuyện này, là tứ hải long tộc cùng Đông Hải việc, không chỉ có ngươi thân là Tụ Quật châu tiên vương không thể tái tùy ý nhúng tay, liền ngay cả ngươi này thiên quân, tiên quân các có thiên đình phong hào đại tướng cũng đều không thể lại ra tay, nếu không chính là can thiệp Đông Hải long cung việc, tây phương giáo tất cầm việc này nói sự. Không có Giao Ma Vương, Thủy Hạo Trạch, Ngu Nhung Vương, Sư Đà Vương các thiên quân đại tướng, hay là ngươi còn có che dấu nhân mã không có bại lộ đi ra?”

“Ha ha, Hầu ca quả nhiên là hỏa nhãn kim tình, việc này man không được ngươi. Đúng vậy, nay tiên vương phủ bên kia chính là ta một bộ phận nhân mã triển lộ. Không chỉ có như thế, ta còn có một bí mật muốn cùng Hầu ca nói biết.” Nói tới đây, Hạ Vân Kiệt truyền một đạo thần niệm cùng Tôn Ngộ Không, nói chính là hắn cùng với Thông Thiên giáo chủ quan hệ.

“Cái gì!” Tôn Ngộ Không nghe được Hạ Vân Kiệt cùng Thông Thiên quan hệ, hai mắt kim quang tăng vọt, thiếu chút nữa sẽ muốn kinh hô ra Thông Thiên tên đến.

Cũng may hắn biết bí mật này không phải là nhỏ, nếu không một khi tiết lộ đi ra ngoài, tây phương giáo cùng Xiển giáo nói không chừng sẽ lập tức lại lần nữa liên thủ, cho nên lập tức liền ngậm miệng lại, nhìn Hạ Vân Kiệt hồi lâu, mới nói:“Nay ta mới biết được, với ngươi, ta còn không có biện pháp so sánh với a.”

“Đều nói là hai huynh đệ, Hầu ca cần gì phải nói như vậy khách khí mà nói.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy cố ý mặt lộ vẻ bất khoái nói.

“Ha ha, đúng vậy, đúng vậy, ta không nên nói những lời này. Ta là ta, hắn là hắn, này không hề gây trở ngại chúng ta hai huynh đệ quan hệ.” Tôn Ngộ Không nghe vậy nao nao, sau đó hào hùng nở nụ cười.

Kế tiếp Hạ Vân Kiệt lại cùng Tôn Ngộ Không thảo luận một ít chinh phạt Đông Hải long cung sự tình, còn tham thảo một phen đột phá sau đối đại đạo hiểu được.

Hai người đều có chút thu hoạch, bất quá muốn trong thời gian ngắn lại có thăng cấp cũng đã khó như lên trời. Hơn nữa Tôn Ngộ Không, tu luyện đến bây giờ như vậy cảnh giới, không sai biệt lắm đã đến hắn tiềm lực cực hạn, chỉ có Hạ Vân Kiệt, bởi vì vu vương đỉnh duyên cớ, còn có rất lớn xác suất tái nâng cao một bước.

Đương nhiên này cái gọi là rất lớn xác suất, chính là tương đối cho Tôn Ngộ Không các phó giáo chủ đột phá trở thành giáo chủ nhỏ bé xác suất mà nói.

Nói chuyện chinh phạt Đông Hải long cung việc, lại tham thảo đại đạo sau, Hạ Vân Kiệt này chuyến đến hoa quả sơn mục đích liền cũng liền đạt tới.

Vốn Hạ Vân Kiệt đối chinh phạt Đông Hải long cung việc, trong lòng còn có chút lo lắng, lo lắng vạn nhất Ngao Thiên đám người bị thua, chính mình xa ở Tụ Quật châu viện thủ không kịp, hơn nữa hắn cũng không tiện ra tay.

Bởi vì hắn một khi ra tay, tất rút dây động rừng, khiến cho tây phương giáo phó giáo chủ thậm chí giáo chủ ra tay.

Đây là huyết già sơn sau, khắp nơi không cần ngôn ngữ liền hình thành ăn ý quy định.

Nhưng nay Tôn Ngộ Không ở phía sau đột phá trở thành phó giáo chủ, chẳng sợ Ngao Thiên đám người bị thua, chỉ cần lui về hoa quả sơn, liền cũng sẽ không có nguy hiểm. Kể từ đó, Hạ Vân Kiệt ở chinh phạt Đông Hải long cung chuyện này liền chân chính không có nỗi lo về sau.

Dù sao Tôn Ngộ Không tuy rằng không có phương tiện ra tay, nhưng hoa quả sơn thu dụng Ngao Thiên đám người, bằng hắn cùng với Hạ Vân Kiệt giao tình, còn có cùng tây phương giáo thù hận, cho dù tây phương giáo sợ rằng cũng không thể chỉ trích hắn.

Mà dưới tình huống như vậy, tây phương giáo khẳng định cũng không khả năng nhân Đông Hải long cung việc, cùng hoa quả sơn khởi đại chiến. Phải biết rằng nay Tôn Ngộ Không nhưng là phó giáo chủ chi thực lực,

lại có bất tử bất diệt thân, trừ bỏ giáo chủ ra mặt, ai có thể trấn áp được hắn?

Vì thế Hạ Vân Kiệt hoàn toàn phóng tâm mà rời hoa quả sơn, thi triển Đế Giang thuật, một đường phản hồi Tụ Quật châu Vân Hoành sơn.

Chương 1957 : Ở trên hỏa vân sơn

Đông Hải, thật lớn thủy tinh cung trung, tĩnh mịch một mảnh, trong đại điện một mảnh đống hỗn độn, tất cả đều là thoát phá chén, lộn một vòng sơn trân hải vị.

Sở hữu cung nữ tất cả đều tránh ở một bên lạnh run, câm như hến, đại khí cũng không dám suyễn một tiếng, đại điện này các kim tiên tuy rằng đỡ, nhưng lúc này cũng đều người người sắc mặt trắng bệch.

“Khinh người quá đáng! Thật sự khinh người quá đáng! Hắn Ngọc Đế muốn làm gì? Hay là hắn nghĩ đến thực có thể quyết định ta này long vương đi lưu sao?” Đại điện phía trên, một nam tử mang theo chuỗi ngọc trên mũ miện đế quan, mạnh ném đi phía trước đài mấy, rít gào.

Người này không phải người khác, đúng là Đông Hải long cung long vương Ngao Quảng.

Ngay tại vừa rồi, Ngao Quảng nhận được thánh chỉ, là về triệt điệu hắn Đông Hải long vương thánh chỉ, muốn hắn tức khắc chuyển ra Đông Hải long cung, đem tất cả quyền to chuyển giao cấp tân sắc phong Đông Hải long vương Ngao Thiên.

“Đại vương, lúc này không phải tức giận là lúc, mà là hẳn là bình tĩnh tự hỏi ứng đối chi sách, nếu không chờ Ngao Thiên lĩnh quân đến phạt, chính là ta Đông Hải long cung hủy diệt là lúc, bởi vì vừa rồi kia truyền chỉ quan đã nói, tân nhậm Ngao Thiên chính là Tụ Quật châu tiên vương Hạ Vân Kiệt đồ đệ. Hạ Vân Kiệt huyết già sơn một trận chiến, loại nào uy phong, lại cưới Cửu U Tố Âm nữ đế làm vợ, đúng là như mặt trời ban trưa là lúc, hắn đã bẩm tấu Ngọc Đế, đến đỡ hắn đệ tử Ngao Thiên làm Đông Hải long vương, không chỉ có kia Ngao Thiên tất có chỗ hơn người, hơn nữa Hạ Vân Kiệt cũng

tất đã làm tốt chinh phạt Đông Hải long cung chuẩn bị." Quy thừa tướng gặp Ngao Quảng đại phát lôi đình, do dự hồi lâu, mới vừa rồi khẽ cắn môi bước ra khỏi hàng khuyên bảo nói.

Ngao Quảng dù sao cũng là tứ hải long vương lão đại, không chỉ có thực lực là tứ hải long vương đứng đầu, luận tâm cơ mưu kế cũng là tứ hải long vương đứng đầu, Quy thừa tướng như vậy vừa khuyên, hắn cũng liền dần dần bình tĩnh xuống dưới.

"Ái khanh nói được đúng vậy. Ngao Thiên không hề đáng sợ, đáng sợ là kia Hạ Vân Kiệt! Người này cực kì lợi hại, lại có Cửu U Tố Âm nữ đế trợ giúp, đã không giáo chủ xuất động, không có biện pháp trấn áp hắn. Cũng may hắn là Tụ Quật châu tiên vương, cùng ta Đông Hải cách không biết bao nhiêu vạn dặm, cánh tay lại dài cũng tuyệt không có thể quang minh chính đại thân đến ta Đông Hải long cung đến, nếu không này chiến cũng căn bản không cần đánh, ta trực tiếp chắp tay đem Đông Hải long cung đưa cho hắn đó là." Ngao Quảng trầm giọng nói.

"Đại vương nói được là, Hạ Vân Kiệt nay ở tiên giới đã là một phương đại lão, hết sức quan trọng nhân vật, hắn ra tay dĩ nhiên không thể giống như trước như vậy tùy tâm sở dục, hơn nữa nơi này là Đông Hải long cung không về hắn quản, hắn còn có hắn trướng hạ đã chịu sắc phong tướng lãnh ấn thiên luật quy định là không thể nhúng tay ta Đông Hải long cung việc, nếu không tây phương giáo tất sẽ tìm lấy cớ nhân cơ hội làm khó dễ, thậm chí Xiển giáo đều có khả năng ra mặt trách cứ can thiệp, bởi vì lần trước huyết già sơn đại chiến, Hạ Vân Kiệt cũng không có cấp Nam Cực Tiên Ông mặt mũi, thậm chí cuối cùng ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn cho hắn sắc phong cũng không thành. Cho nên này chuyến chân chính lĩnh quân chỉ có thể là Ngao Thiên, hắn là Ngao Quang dư nghiệt, lại có Ngọc Đế tự mình sắc

phong Đông Hải long vương, chinh phạt ta Đông Hải long cung đường đường chính chính, đừng nói tây phương giáo, cho dù Xiển giáo cũng không thể nói gì hơn.

Nếu cận là Ngao Thiên, tự nhiên không có gì hay lo lắng, nhưng hắn dù sao có Hạ Vân Kiệt ở sau lưng duy trì, cho nên này tranh đại vương quyết không thể khinh tâm, phải làm lập tức liên hệ Nam Hải Long cung, Bắc Hải Long cung, cùng với tự mình đi Tây Thiên một chuyến, hướng tây phương giáo cầu viện, để tránh dẫm vào Tây Hải Long cung vết xe đổ.” Quy thừa tướng gặp Ngao Quảng khôi phục bình tĩnh, âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, thần sắc ngưng trọng đề nghị nói.

“Ái khanh nói được rất đúng, đáng sợ nhất đó là kia Hạ Vân Kiệt!” Ngao Quảng thần sắc đồng dạng ngưng trọng điểm gật đầu, sau đó trầm giọng nói:“Người tới, nhanh đi đánh thông hải cổ, gõ thông hải chung, thỉnh Nam Hải long vương, Bắc Hải Long cung tốc đến ta Đông Hải long cung thương nghị đại sự.”

Làm Ngao Quảng sai người đi đánh thông hải cổ, gõ thông hải chung, thông tri này khác hai vị long vương đến thương nghị đại sự khi, có thánh chỉ truyền đến tiên vương thành, sắc phong Ngao Thiên làm Đông Hải long cung long vương, quản lý chung Đông Hải long cung cùng với trong Đông Hải các Thủy tộc.

Rất nhanh, có liên quan Ngọc Đế triệt điệu Ngao Quảng Đông hải long vương vị, sắc phong Hạ Vân Kiệt đồ đệ Ngao Thiên làm tân Đông Hải long vương thánh chỉ bị chiêu cáo tiên giới, truyền khắp tiên giới mỗi một cái góc.

Không nói đến thánh chỉ việc, lại nói Hạ Vân Kiệt cách hoa quả sơn, một đường hướng Tụ Quật châu mà đi, nửa đường đột nhiên nhớ tới năm đó ở Hỏa Vân sơn

gặp được Hồng Hài Nhi, trong lòng vừa động, lại chiết thân đi chuyến Hỏa Vân sơn.

Kia Hỏa Vân sơn như trước lửa cháy tận trời, người còn chưa đi gần, liền có từng trận cuồn cuộn sóng nhiệt đập vào mặt mà đến. Bất quá Hạ Vân Kiệt tu có Chúc Dung Khống Hỏa Chi Thuật, đến như vậy địa phương ngược lại vui vẻ chịu đựng, nghĩ rằng, nếu không phải nơi này thời gian là theo tiên giới nhất trí, Chúc Dung phân thân nếu đến nơi đây tu luyện, tiến triển tốc độ khẳng định so với địa phương khác phải nhanh một ít.

Trừ bỏ này cuồn cuộn sóng nhiệt ở ngoài, còn có cường đại mà kịch liệt pháp lực dao động theo Hỏa Vân sơn phương hướng truyền đến.

“Kia Từ Hàng đạo cô đổ còn là thật tinh mắt, biết Hồng Hài Nhi loại này người trời sinh dị bẩm khó cầu, thế nhưng lại phái kia Thiện Tài đồng tử cùng Long Nữ đến thu Hồng Hài Nhi, đáng tiếc hôm nay lại gặp gỡ bổn vương, thật đúng là xem như của nàng năm tháng bất lợi a!” Hạ Vân Kiệt đưa mắt hướng Hỏa Vân sơn phương hướng nhìn lại, kia nồng đậm lửa cháy liền ào ào tách ra, căn bản ngăn không được hắn ánh mắt.

Chỉ thấy liên miên núi lửa trung gian một chỗ không rộng rãi địa phương, kia Thiện Tài đồng tử cùng Long Nữ chính một cái cầm kiếm đến đánh Hồng Hài Nhi, một cái tắc cầm dương liễu chi dính dương liễu cam lộ, đối với Hồng Hài Nhi sái đi.

Này tiên thiên dương liễu cam lộ là Hồng Hài Nhi ngũ muội thần hỏa khắc tinh, mênh mông mưa phùn hạ xuống, đem Hồng Hài Nhi Hỏa Vân thương ngọn lửa kiêu tư tư rung động, đảo mắt liền dập tắt, đem Hồng Hài Nhi cấp tức giận đến lỗ mũi bốc khói, hai mắt phun lửa, khả lại cứ lại cầm kia tiên thiên dương liễu cam lộ không có biện pháp, thẳng bị Thiện Tài đồng tử cấp giết

được liên tục bại lui, cực kỳ nguy hiểm.

“Đại vương, ta đến trợ ngươi giúp một tay!” Hạ Vân Kiệt thấy thế nhưng thật ra nổi lên một tia tính trẻ con, giống lần trước giống nhau, biến thành Hồng Hài Nhi một vị kim tiên thủ hạ Hỏa Ly Tiên, hét to một tiếng, liền vọt đi lên.

“Như thế nào lại xuất hiện một vị Hỏa Ly Tiên? Ngươi là lần trước tên kia!” Hồng Hài Nhi thủ hạ cũng chỉ có hai vị kim tiên, kia Thiện Tài đồng tử cùng Long Nữ tự nhiên nhận được, gặp đột nhiên lại toát ra một vị Hỏa Ly Tiên đến, đầu tiên là cả kinh, vội vàng lui về phía sau, sau đó đột nhiên nhớ tới sự tình lần trước, nhìn Hạ Vân Kiệt hai mắt đều là phun lửa.

Vì sự tình lần trước, bọn họ cũng không thiếu chịu Từ Hàng đạo cô trách phạt, nay tự nhiên là kẻ thù gặp nhau hết sức đỏ mắt.

“Lần này, chúng ta cũng sẽ không mắc bẫy của ngươi!” Thiện Tài đồng tử cùng Long Nữ oán hận nói, bọn họ cũng không biết lần trước biến thân thành Hỏa Ly Tiên tên chính là hiện tại hung danh truyền xa Tụ Quật châu tiên vương, nếu không lúc này bọn họ đã sớm sợ tới mức tè ra quần, lại nào dám chỉ vào Hạ Vân Kiệt kêu gào.

“Thượng tiên!” Hồng Hài Nhi lúc này cũng nhận ra Hạ Vân Kiệt đến, không khỏi rất là kinh hỉ nói.

“Ha ha, không kình, không kình, bị các ngươi nhất đoán liền đoán được. Ta nói Hồng Hài Nhi, nhiều năm như vậy qua đi, ngươi còn là không như thế nào tiến bộ a.” Hạ Vân Kiệt gặp song phương đều biết đến hắn chính là lần trước người nọ, cũng không giận, ngược lại chỉ vào Hồng Hài Nhi ha ha cười nói.

“Hừ, nếu không phải bọn họ ỷ vào tiên thiên dương liễu cam lộ, bổn vương đã sớm cháy sạch bọn họ kêu cha gọi mẹ.” Hồng Hài Nhi không phục nói.

Chương 1958 : Chỉ điểm Hồng Hài Nhi

“Ngươi lời này sẽ không đúng rồi, chẳng lẽ chỉ cho ngươi có ngũ muội thần hỏa, sẽ không chuẩn người ta có tiên thiên dương liễu cam lộ sao? Đánh không lại chính là đánh không lại, không cần tìm cái gì lấy cớ, nếu không ngươi đời này vĩnh viễn chỉ biết dựa vào ngũ muội thần hỏa, tái khó có cái gì tiến bộ.” Hạ Vân Kiệt sắc mặt hơi hơi trầm xuống, giáo huấn nói.

Này chuyến đến, hắn vốn là có thu phục Hồng Hài Nhi tâm ý, liền cũng còn có tâm chỉ điểm hắn một hai, đương nhiên thu phục Hồng Hài Nhi chính là thứ nhất, kỳ thật là ý không ở trong lời. Chân chính muốn thu phục chính là năm đó ở bảy đại thánh bài danh lão đại Ngưu Ma Vương.

Này vương lực đại vô cùng, trướng hạ tướng sĩ như mây, nếu là có thể thu phục lại đây, tất nhiên lại là một đại trợ lực. Nghĩ đến kia Từ Hàng đạo cô nhiều năm qua vẫn nghĩ thu Hồng Hài Nhi, hơn phân nửa cũng là tồn phương diện này tâm tư.

Chính là Từ Hàng đạo cô thực lực so với Ngưu Ma Vương cũng thắng không được nhiều lắm, nàng không hề phương tiện trực tiếp ra tay trấn áp Hồng Hài Nhi, nếu không ỷ lớn hiếp nhỏ xuống dưới, ngược lại mới có thể chọc giận Ngưu Ma Vương tính bướng bỉnh, mất nhiều hơn được. Cho nên Từ Hàng đạo cô mặc dù có tâm muốn thu Hồng Hài Nhi, nhưng ra tay vẫn không phải chính nàng.

Nếu người khác huấn Hồng Hài Nhi lời này, hắn hơn phân nửa là nghe không vào, nhưng hắn nếm qua Hạ Vân Kiệt mệt, cũng kiến thức quá hắn vô cùng kì diệu khống hỏa bản sự, cho nên Hạ Vân Kiệt mà nói hắn

nhưng thật ra nghe lọt được. Hơn nữa nhớ tới năm đó chịu thiệt theo hắn phụ thân đi hoa quả sơn bái kiến Tôn Ngộ Không khi, Tôn Ngộ Không đối lời hắn nói, không khỏi phúc chí tâm linh, lập tức quỳ gối Hạ Vân Kiệt trước mặt nói:“Còn thỉnh thượng tiên chỉ điểm bến mê!”

“Ha ha, cười chết ta ! Đường đường Thánh Anh đại vương thế nhưng muốn thỉnh một cái danh không dùng truyền tên chỉ điểm bến mê, thật sự là cười chết người!” Thiện Tài đồng tử cùng Long Nữ thấy thế cũng không cấm chỉ vào Hồng Hài Nhi lên tiếng chế giễu.

“Xem ra ngươi cũng không phải không có thuốc nào cứu được, ta đây liền truyền cho ngươi một đạo bí pháp, ngươi ấn này pháp đi chiến đó là.” Hạ Vân Kiệt gặp Hồng Hài Nhi coi như thông suốt, không uổng công hắn cố ý đi vòng hỏa vân sơn một chuyến, liền gật gật đầu, ngón tay ở hắn mi tâm một điểm, liền có rộng lớn mà vô cùng huyền ảo thượng cổ khống hỏa bí thuật vọt vào Hồng Hài Nhi trong đầu.

Hồng Hài Nhi được bí truyền, ngay từ đầu trong mắt còn toát ra một tia mê hoặc, nhưng rất nhanh liền chuyển làm mừng như điên, đối với Hạ Vân Kiệt tâm phục khẩu phục, lòng tràn đầy cảm kích đã bái ba bái nói:“Đa tạ thượng tiên thụ nói chi ân, Hồng Hài Nhi suốt đời khó quên.”

“Quả nhiên là trẻ nhỏ dễ dạy, đi thôi, làm cho bọn họ kiến thức kiến thức ngươi ngũ muội thần hỏa lợi hại.” Hạ Vân Kiệt gặp Hồng Hài Nhi rất nhanh liền lĩnh ngộ chính mình truyền bí thuật, trong mắt toát ra một chút thưởng thức sắc, gật gật đầu, sau đó chỉ chỉ Thiện Tài đồng tử cùng Long Nữ nói.

“Là!” Hồng Hài Nhi theo tiếng đứng lên, sau đó cầm trong tay Hỏa Vân thương đùa giỡn cái thương hoa, đối với Thiện Tài đồng tử cùng Long Nữ nhất chỉ nói:“Các

ngươi này hai vị này, nhiều lần tới cửa đến nhục nhã bổn vương, hôm nay bổn vương khiến cho ngươi chân chính kiến thức một chút bổn vương ngũ muội thần hỏa lợi hại.”

“Ha ha, Hồng Hài Nhi ngươi tựu ít đi khoác lác. Không phải ngũ muội thần hỏa sao? Chúng ta sớm đã đã lĩnh giáo rồi, chẳng lẽ ngươi còn có thể ngoạn ra này khác cái gì đa dạng đến?” Thiện Tài đồng tử ha ha cười, sau đó cầm kiếm sát hướng về phía Hồng Hài Nhi, mà Long Nữ như trước nâng sáp có dương liễu chi bình ngọc, tùy thời chuẩn bị trám cam lộ dập tắt lửa, đồng thời một đôi mắt xếch còn cảnh giác quan sát đến Hạ Vân Kiệt.

“Vậy ngươi xem trọng !”

Hồng Hài Nhi cười lạnh một tiếng, trong tay Hỏa Vân thương run lên, đẩu ra một đóa đóa thương hoa, mỗi một đóa thương hoa chính là một đoàn hỏa diễm.

Nhưng này hỏa diễm lại cùng phía trước hoàn toàn không giống với, phía trước Hồng Hài Nhi nhất thi triển thương pháp, kia hỏa là phô thiên cái địa, phần thiên nấu hải, thanh thế thật lớn. Nhưng lúc này đây, cũng chỉ có một đoàn đoàn hỏa diễm, kia hỏa diễm bất quá giống như hoa sen lớn nhỏ, theo Hỏa Vân thương ở không trung phi vũ, tuy là đẹp mắt, nhưng một điểm cũng không dọa người.

“Ha ha, Hồng Hài Nhi, ngay cả hỏa đều phóng không ra, ngươi còn không bằng bái ta làm thầy tính.” Thiện Tài đồng tử thấy thế cười ha ha đứng lên, một bên né tránh kia một đoàn đoàn hỏa diễm, một bên cầm kiếm cùng Hỏa Vân thương đánh nhau chết sống cùng một chỗ.

Kia một đoàn đoàn hỏa diễm tuy rằng là duyệt nhân mắt, xa không bằng kia phô thiên cái địa hỏa thế như vậy dọa người, nhưng Thiện Tài đồng tử còn là biết lây dính

không thể.

Bất quá hỏa thế dù sao không phải phô thiên cái địa, muốn né tránh cũng là so với phía trước muốn dễ dàng rất nhiều.

“Khanh khách, Hồng Hài Nhi, chẳng lẽ ngươi trong bụng không phát hỏa sao? Liền như vậy điểm lửa cũng tốt ý tứ lấy ra nữa mất mặt xấu hổ.” Long Nữ thấy thế cũng đi theo nở nụ cười, dùng tiên thiên dương liễu chi chấm điểm tiên thiên dương liễu cam lộ, hướng kia một đóa đóa hỏa diễm sái đi.

Nhất thời trên trời liền hạ nổi lên bay lả tả mưa nhỏ đến.

Nhìn mưa nhỏ lưu loát hạ đứng lên, Long Nữ trên mặt tươi cười càng tăng lên, bởi vì vừa rồi lớn như vậy hỏa thế, này mưa nhỏ một chút, đảo mắt liền dập tắt, như vậy mấy đoàn nho nhỏ hỏa diễm lại bị cho là cái gì?

Khả rất nhanh Long Nữ trên mặt tươi cười liền đọng lại ở tại trên mặt, bởi vì nàng hoảng sợ phát hiện, kia một giọt giọt mưa dừng ở hỏa diễm, kia một đoàn đoàn hỏa diễm mặc dù có dần dần nhỏ đi, nhưng cách dập tắt lại còn xa thực.

“Đây là có chuyện gì? Vì cái gì này lửa diệt không được ?” Long Nữ âm thanh kêu lên, tiên thiên dương liễu chi xoát xoát liều mạng đối với kia một đoàn đoàn hỏa diễm xoát đi.

Nhưng này một đoàn đoàn hỏa diễm như trước như trong gió tàn chúc giống nhau, thoạt nhìn càng ngày càng mỏng manh, chính là không tắt, hơn nữa theo Hồng Hài Nhi run run Hỏa Vân thương, hỏa diễm đoàn số lượng càng ngày càng nhiều, rất nhanh thiên không liền bị kia hoa sen đại hỏa diễm đoàn cấp tràn ngập.

Thiện Tài đồng tử tự nhiên cũng liền lâm vào trong đó, quanh thân tất cả đều là như vậy hỏa diễm đoàn, hơi bất lưu ý cũng rất mới có thể lây dính kia hỏa diễm.

Hạ Vân Kiệt ở bên cạnh thấy thế, không khỏi vui sướng điểm gật đầu, nghĩ rằng, này Hồng Hài Nhi quả nhiên là có vài phần thiên phú.

Nguyên lai phía trước Hồng Hài Nhi tọa ủng ngũ muội thần hỏa, lại không biết đến như thế nào chính xác sử dụng, chỉ biết là phô thiên cái địa phóng sắp xuất hiện đi, kia khí thế thoạt nhìn tuy rằng thật lớn, nhưng uy lực cũng không lớn, hơn nữa cũng cực độ lãng phí. Nhất đụng tới tiên thiên dương liễu cam lộ, lập tức đã bị dập tắt. Mà nay Hạ Vân Kiệt tắc dạy hắn khống chế phương pháp, đem ngũ muội thần hỏa tận lực cô đọng đứng lên. Cho nên chờ Hồng Hài Nhi đem ngũ muội thần hỏa lại lần nữa thi triển ra đến, thoạt nhìn không có phô thiên cái địa khí thế, nhưng mỗi một đoàn trong hỏa diễm đều ngưng tụ đại lượng mà tinh thuần ngũ muội thần hỏa, kia tiên thiên dương liễu cam lộ còn tưởng dập tắt sẽ không dễ dàng như vậy.

Đương nhiên việc này lại nói tiếp dễ dàng, trên thực tế ngũ muội thần hỏa chính là nhất đẳng nhất lợi hại chi hỏa, cho dù kim tiên lây dính thượng một điểm đều chỉ có thể tráng sĩ đoạn cổ tay, lại làm sao là dễ dàng như vậy khống chế ? Nếu không Hồng Hài Nhi cũng không về phần tọa ủng bảo sơn mà không biết như thế nào sử dụng. Cũng chỉ có Hạ Vân Kiệt bực này kế thừa thượng cổ Hỏa Thần Chúc Dung y bát ngưu nhân, mới vừa rồi có thể thuận miệng chỉ điểm Hồng Hài Nhi.

“Long Nữ, nhanh lên diệt này hỏa nha!” Thiện Tài đồng tử gặp quanh thân hỏa diễm đoàn càng ngày càng nhiều đứng lên, cuối cùng hoàn toàn kinh hoảng đứng lên, lớn tiếng kêu lên.

“Cũng không biết này Hồng Hài Nhi sử cái gì yêu pháp, này hỏa đã diệt không xong.” Long Nữ kinh hoảng nói.

Chương 1959 : Nhất trác nhất ẩm

“Ha ha, Thiện Tài đồng tử hiện tại biết bổn vương ngũ muội thần hỏa lợi hại đi. Chịu chết đi!” Hồng Hài Nhi gặp sử Hạ Vân Kiệt truyền thụ Khống Hỏa Chi Thuật sau, kia tiên thiên dương liễu cam lộ quả nhiên không làm gì được hắn, không khỏi mừng rỡ, trong mắt hung quang mạnh phụt ra, hỏa diễm thương lập tức đẩu ra hơn mười đoàn hỏa diễm đối với Thiện Tài đồng tử bắn ra.

Thiện Tài đồng tử gặp lại có hơn mười đoàn ngũ sắc hỏa diễm phóng tới, rốt cuộc không chỗ có thể trốn, không khỏi sợ tới mức âm thanh kêu lên:“Long Nữ cứu ta!”

Long Nữ thấy thế cũng hoàn toàn hoảng tay chân, liều mạng xoát động tiên thiên dương liễu chi, khiến cho thiên không đều hạ nổi lên mưa như trút nước mưa to, nhưng như trước diệt không xong kia ngũ muội thần hỏa.

“Ngu xuẩn! Không gặp Hồng Hài Nhi đem ngũ muội thần hỏa ngưng tụ thành một đoàn sao? Ngươi còn như thế đại diện tích rơi tiên thiên dương liễu cam lộ, lại có gì dùng?” Ngay tại phía sau, một đạo thanh thúy cũng không mất uy nghiêm thanh âm theo nơi xa cuồn cuộn mà đến, tiếp theo liền có một đạo bạch hồng theo đại hải phương hướng ngang mà đến.

Này bạch hồng tản ra to lớn uy nghiêm, còn không có rơi xuống hỏa diệm sơn liền che lại cả tòa hỏa diệm sơn, Long Nữ trong tay ngọc tịnh bình cùng dương liễu chi lại không chịu khống chế bay lên hướng kia bạch hồng vọt tới.

Trên bạch hồng đứng có một vị đạo cô, đạo cô mặc áo trắng, tay cầm phất trần cùng dương liễu ngọc tịnh bình,

đạp ti vân lí, dáng người thướt tha lại không mất đẫy đà, khuôn mặt đoan trang lại không mất quyến rũ.

Không phải thượng cổ Xiển giáo mười hai kim tiên chi nhất, nay tây phương giáo tôn giả Từ Hàng đạo cô còn có thể là ai?

Lúc này đây cùng lần trước giống nhau, như trước chính là Từ Hàng đạo cô một đạo thần niệm bám vào nhất lũ tiên thiên chi khí biến thành hóa thân.

Bất quá dù là như thế, này hóa thân đối với Hồng Hài Nhi cũng là cực kì cường đại, căn bản không phải hắn có thể chống lại.

Quả nhiên Từ Hàng đạo cô hóa thân cầm tiên thiên dương liễu chi, đối với kia một đoàn đoàn hỏa diễm điểm mấy điểm.

Liền có trân châu mưa lớn giọt thưa thớt hạ xuống, mỗi một giọt đều chính xác dừng ở một đoàn hỏa diễm.

“Xích xích!” Vài tiếng, kia một đoàn đoàn hỏa diễm liền bị kia trân châu mưa lớn giọt cấp kiêu diệt.

Hồng Hài Nhi thấy thế sợ tới mức cả người nhất run run, Hỏa Vân thương vung, xoay người đã nghĩ chạy trốn.

“Còn không đem này nghịch tặc bắt!” Từ Hàng đạo cô hóa thân gặp Hồng Hài Nhi muốn chạy trốn, sắc mặt trầm xuống quát.

“Hồng Hài Nhi, trốn chỗ nào?” Thiện Tài đồng tử cùng Long Nữ lúc này sớm đã làm tốt chuẩn bị, Từ Hàng đạo cô vừa mới mở miệng, hai người đã một trước một sau hướng Hồng Hài Nhi sát đi, căn bản không cho hắn có cơ hội đào tẩu.

“Thượng tiên cứu ta!” Hồng Hài Nhi thấy thế, biết hôm nay chạy trời không khỏi nắng, nguy cấp dưới nhớ tới Hạ Vân Kiệt, liền lớn tiếng kêu lên.

“Muốn ta cứu ngươi cũng được, ngươi sau này nên tuân ta pháp lệnh.” Hạ Vân Kiệt thấy thế biết thời cơ đã đến, liền mở miệng nói.

Hồng Hài Nhi vừa rồi được Hạ Vân Kiệt truyền thụ Khống Hỏa Chi Thuật, kỳ thật cũng đã động cùng hắn học đạo tâm tư, chính là Hồng Hài Nhi thói quen tự do tự tại, muốn hắn chủ động đầu thành cũng là khó. Nhưng hiện tại tình thế bức người, Hạ Vân Kiệt này nhất mở miệng, hắn thế nào còn có cái gì hảo chần chờ, lập tức nói:“Ta nguyện vâng theo thượng tiên pháp lệnh, chỉ cầu thượng tiên cứu ta.”

“Vậy ngươi nhớ kỹ hôm nay ngôn, nếu sau có vi ta pháp lệnh, liền chớ trách ta tâm ngoan thủ lạt.” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, liền đem thân mình lay động, biến trở về vốn bộ mặt.

“Hạ tiên vương!” Từ Hàng đạo cô hóa thân vừa thấy đến kia Hỏa Ly Tiên đột nhiên biến thành Hạ Vân Kiệt, sợ tới mức hồn đều thiếu chút nữa bay, cơ hồ không hề nghĩ ngợi, cuồn cuộn nổi lên một đạo bạch hồng bước đi, thậm chí ngay cả hai vị đệ tử đều bất chấp.

Nói đùa, đây chính là huyết già sơn một đao giết Bì Na Dạ Già và Văn Thù Quảng Pháp tôn giả Hạ tiên vương a, đừng nói hiện tại nàng chính là Từ Hàng đạo cô một lũ tiên thiên chi khí biến thành hóa thân, cho dù là bản tôn lại đây, người ta một đao xuống dưới, nàng cũng chỉ có đi đời nhà ma kết cục.

“Từ Hàng đạo cô, nếu đến đây liền lưu lại đi!” Hạ Vân Kiệt thấy thế cười nhẹ, tay vừa nhấc, đối với hướng lên trời tế vạch tới bạch hồng chộp đi.

Hạ Vân Kiệt tay vừa nhấc, mấy chục vạn dặm không gian đã bị tay hắn cấp giam cầm lên.

Kia bạch hồng nháy mắt liền cương ở giữa không trung, sau đó bị một chích bàn tay to dễ dàng cấp bắt đi.

“Ha ha!” Nhớ tới trước một lần ở Hỏa Vân sơn, chính mình ở Từ Hàng đạo cô hóa thân dưới, chạy trối chết, nay đổi ngược lại, hơn nữa chính mình còn một tay dễ dàng đã đem nàng cấp bắt lấy, Hạ Vân Kiệt trong lòng dâng lên vạn trượng hào hùng, hướng lên trời cười ha hả.

“Bái kiến tiên vương!” Hồng Hài Nhi còn có hắn trướng hạ tất cả binh tướng, nhìn đến Hạ Vân Kiệt tay vừa nhấc liền dễ dàng đem Từ Hàng đạo cô hóa thân cấp bắt đi, quả thực liền sợ tới mức tim mật đều vỡ, ào ào quỳ rạp trên mặt đất, đối với hắn lễ bái, mà Thiện Tài đồng tử cùng Long Nữ tắc sớm đã ở Hạ Vân Kiệt khí thế dưới, cả người đều bị đặt ở mặt đất, không thể nhúc nhích.

“Nói cho Từ Hàng, ta có thể lại cho nàng một lần cơ hội, nếu không Văn Thù Quảng Pháp kết cục chính là của nàng kết cục.” Hạ Vân Kiệt thu hồi ngọc tịnh bình cùng tiên thiên dương liễu chi, nhìn trong bàn tay Từ Hàng đạo cô hóa thân, thản nhiên nói.

Nói xong, Hạ Vân Kiệt nhẹ tay bóp nhẹ, Từ Hàng đạo cô hóa thân liền biến thành nhất lũ tiên thiên chi khí, đồng dạng bị hắn thu đứng lên.

Nam Hải, lạc già sơn, trúc tía lâm, chính ngồi xếp bằng bồ đoàn phía trên Từ Hàng đạo cô khóe miệng đột nhiên chậm rãi toát ra một chút máu tươi, cùng nàng trắng noãn da thịt hình thành tiên minh đối lập.

“Nhất trác nhất ẩm hay là tiền định? Lần trước ta muốn

bắt hắn, không nghĩ tới lần này ngược lại rơi vào hắn tay.” Từ Hàng đạo cô nhẹ nhàng lau khóe miệng máu tươi, trên mặt lộ ra một chút đau khổ sắc.

Nàng biết, hiện tại muốn thôi nàng đầu nhập vào Hạ Vân Kiệt trướng hạ, nếu không mơ tưởng thu hồi kia lũ tiên thiên chi khí còn có dương liễu ngọc tịnh bình cùng tiên thiên dương liễu chi.

Mà nếu không có biện pháp thu hồi kia lũ tiên thiên chi khí cùng hai kiện pháp bảo, không chỉ có sẽ làm nàng nguyên khí bị hao tổn, hơn nữa cũng sẽ ảnh hưởng nàng sau này tu luyện, bởi vì nàng tìm hiểu rất nhiều đạo đều cùng kia tiên thiên dương liễu chi có liên quan.

Chính là, Hạ Vân Kiệt nay nhìn như phong cảnh, như mặt trời ban trưa, nhưng tây phương giáo có hai vị giáo chủ tọa trấn, thật muốn ra tay trấn áp hắn, hắn này phong cảnh bất quá chính là nhất thời thôi, cho nên Từ Hàng đạo cô lại nào dám dễ dàng đầu nhập vào đi qua.

Đầu nhập vào đi qua không phải, cùng hắn đối nghịch cũng không phải, thôi thôi, ta liền tạm thời đóng lạc già sơn, tĩnh xem này biến đi.

Từ Hàng đạo cô trong lòng có quyết ý, liền ra lệnh, làm cho môn hạ đạo đồng đóng lạc già sơn, về phần Thiện Tài đồng tử cùng Long Nữ, nàng nay tự thân đều khó bảo toàn, lại làm sao quản được bọn họ sống hay chết.

“Đứng lên đi!” Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói một câu.

“Là!” Hồng Hài Nhi còn có nhất bang thủ hạ theo tiếng đứng lên, sau đó nơm nớp lo sợ đứng ở Hạ Vân Kiệt trước mặt, đại khí cũng không dám suyễn một chút.

“Này hai người, từ ngươi tới xử lý đi.” Hạ Vân Kiệt nhìn Hồng Hài Nhi liếc mắt một cái, nói.

“Đa tạ tiên vương điện hạ.” Hồng Hài Nhi cung kính cúi đầu nói lời cảm tạ, sau đó mới chuyển hướng về phía Thiện Tài đồng tử cùng Long Nữ, mắt lộ ra hung quang nói:“Thiện Tài đồng tử, Long Nữ, nay chúng ta đường đường chính chính đánh một hồi đi. Các ngươi nếu có bản lĩnh đào tẩu, ta không ngăn cản ngươi, nếu chạy không thoát, chỉ có thể trách các ngươi chính mình học nghệ không tinh.”

Hạ Vân Kiệt thấy thế gật gật đầu, biết này Hồng Hài Nhi còn là có một thân ngông nghênh, không hề muốn giết vô lực ngăn cản Thiện Tài đồng tử cùng Long Nữ, toại thu hồi trên người khí thế.

Hạ Vân Kiệt vừa thu lại khởi khí thế, Thiện Tài đồng tử cùng Long Nữ liền khôi phục tự do thân, cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, cơ hồ không hề nghĩ ngợi liền phân hai đầu trốn chạy.

Chương 1960 : Sư Đà Vương đột phá

Gặp Thiện Tài đồng tử cùng Long Nữ đều tự bỏ chạy, Hạ Vân Kiệt âm thầm lắc lắc đầu.

Luận cảnh giới bọn họ thậm chí so với Hồng Hài Nhi còn muốn cao thượng một ít, Hồng Hài Nhi cho dù có ngũ muội thần hỏa cũng không phải nói giết có thể giết được bọn họ. Nếu bọn họ tề lực liều mạng, Hồng Hài Nhi không thiếu được muốn một trận luống cuống tay chân, sau đó bọn họ lại nhân cơ hội bỏ chạy, như vậy chạy trốn xác suất sẽ tăng nhiều.

Nhưng hôm nay hai người đều chỉ lo chính mình chạy trốn, như vậy căn bản chính là tự tìm đường chết.

Quả nhiên Hồng Hài Nhi thấy thế, trong mắt lóe ra một chút khinh thường sắc, đem Hỏa Vân thương mạnh nhất vũ, nhất thời có ngập trời đại hỏa phân hai bên thổi quét thiên địa.

Cảm nhận được sau lưng có sóng nhiệt cuồn cuộn mà đến, hai người trong mắt tất cả đều toát ra hoảng sợ sắc, đáng tiếc đã đã muộn, ngũ muội thần hỏa thổi quét thiên, đảo mắt liền đưa bọn họ cấp nuốt hết.

Ngay cả Hạ Vân Kiệt đối Hồng Hài Nhi đều động ái tài chi tâm, có thể nghĩ này ngũ muội thần hỏa có bao nhiêu lợi hại, lấy hai người thực lực lại như thế nào ngăn cản được?

Hai người nhất bị nuốt vào ngũ muội thần hỏa trung, lập tức toàn thân đều nổi lên hỏa, mặc cho bọn hắn như thế nào phát cũng chụp diệt không được, bất quá trong nháy mắt, hai người liền hoàn toàn biến mất ở đại hỏa trung, ngay cả điểm bụi cũng chưa lưu lại, nhìn xem Hạ Vân

Kiệt không khỏi âm thầm cảm thán, này ngũ muội thần hỏa quả nhiên là bá đạo! Không có tiên thiên chi khí hộ thân, căn bản ngăn không được này hỏa đốt cháy.

Mấy năm nay Hồng Hài Nhi thường xuyên chịu Thiện Tài đồng tử cùng Long Nữ ức hiếp, hôm nay cuối cùng có thể rửa sạch nhục cũ, trong lòng thật là dễ chịu, vừa định cười to một lần, giãn ra một chút trong lòng vui sướng đắc ý, bất quá miệng vừa mới mở ra, khóe mắt dư quang tảo đến Hạ Vân Kiệt, cả người không khỏi sợ run cả người, vội vàng ngoan ngoãn đi vào Hạ Vân Kiệt trước mặt, quỳ một gối xuống nói:"Đa tạ tiên vương thành toàn ân cứu mạng!"

Không có biện pháp, đây chính là chân chính sát thần a! Hồng Hài Nhi cho dù không sợ trời không sợ đất, nhưng đối Hạ Vân Kiệt cũng là phát ra từ linh hồn ở chỗ sâu trong e ngại.

"Khả nhớ rõ ngươi vừa rồi nói?" Hạ Vân Kiệt hỏi.

"Hồng Hài Nhi nhớ rõ!" Hồng Hài Nhi vội vàng cung kính trả lời.

"Tốt lắm, ngươi chọn lựa những này nhân mã, làm cho bọn họ theo sau tự hành đi tiên vương phủ đưa tin, chính ngươi hiện tại hãy thu thập một phen, tùy bổn vương cùng đi tiên vương phủ. Này Hỏa Vân sơn đối với hỏa hệ thuộc tính tiên nhân mà nói là một cái không sai tu luyện nơi, ngươi lưu những người này lưu thủ, chớ để làm cho người ta chiếm đi." Hạ Vân Kiệt thản nhiên nói.

"Hồng Hài Nhi tuân mệnh! Tiên vương điện hạ mời vào trong điện hơi làm nghỉ ngơi, Hồng Hài Nhi cái này đi chuẩn bị một phen, sau đó tùy tiên vương điện hạ cùng nhau đi." Hồng Hài Nhi cung kính lĩnh mệnh.

Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, ở Hồng Hài Nhi cùng đi hạ vào Hỏa Vân điện hơi làm nghỉ ngơi, mà Hồng Hài Nhi tắc nhanh chóng đi điểm chút tinh nhuệ nhân mã, phân phó bọn họ theo sau chính mình tiến đến tiên vương phủ tìm chính mình, lại rất dặn dò một phen lưu thủ thủ hạ, cuối cùng còn phái Hỏa Ly Tiên thân đi một chuyến tích lôi san hướng hắn phụ thân Ngưu Ma Vương trước mặt báo cáo nơi đây sự tình.

Như thế một phen sau, Hồng Hài Nhi thế này mới phản hồi Hỏa Vân điện bái kiến Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt gặp Hồng Hài Nhi tất cả sự tình đã an bài thỏa đáng, liền tế khởi một đoàn tường vân, lấy chính mình cùng Hồng Hài Nhi, lại lần nữa khởi hành hướng Tụ Quật châu mà đi.

Trên đường, Hạ Vân Kiệt nhàn rỗi không có việc gì lại chỉ điểm Hồng Hài Nhi một ít có liên quan hỏa hệ đại đạo huyền bí.

Hồng Hài Nhi vốn là thiên phú dị bẩm hạng người, chính là mặc kệ là Ngưu Ma Vương hay là hắn mẫu thân Thiết Phiến công chúa cũng không am hiểu hỏa hệ công pháp, cho nên không có biện pháp chỉ điểm đốc xúc, hơn nữa hắn ỷ vào ngũ muội thần hỏa mọi việc đều thuận lợi, ở tu hành thượng liền thiếu chút chăm chỉ, không công lãng phí tốt như vậy tiên thiên điều kiện, cho tới bây giờ cũng mới tu luyện đến tử lộ kì kim tiên cảnh giới.

Nay Hạ Vân Kiệt nhất chỉ điểm, Hồng Hài Nhi nhất thời rộng mở trong sáng, tu vi thế nhưng cọ cọ cọ giống như làm hỏa tiễn hướng lên trên nhảy lên. Hạ Vân Kiệt gặp Hồng Hài Nhi quả thật là khả tạo chi tài, rõ ràng cũng liền đại lực thành toàn hắn, cầm cái tiên thiên bàn đào quả cho hắn.

Tiên thiên bàn đào quả vốn còn thừa đã không nhiều lắm, lần trước Hạ Vân Kiệt dẫn độ người nhà còn có môn nhân đi lên, lại đem sở hữu tiên thiên bàn đào quả một cỗ đều cho người nhà cùng môn trung trưởng lão, đệ tử, đợi cho Hạ Vân Kiệt trở lại tiên giới khi, đã một cái không dư thừa.

Tiên thiên bàn đào thụ chín mươi chín vạn năm kết một lần quả, vốn Hạ Vân Kiệt vừa mới hái quá, như thế nào cũng phải chờ chín mươi chín vạn năm. Chính là lần trước Hạ Vân Kiệt giết Bì Na Dạ Già và Văn Thù Quảng Pháp, đưa bọn họ huyết nhục thân thể cấp thu lấy đến, khiến cho tiên thiên bàn đào thụ cùng tiên thiên dương liễu thụ đều được điểm rất tốt chỗ, hơn nữa Hạ Vân Kiệt động bất động dùng tiên thiên dương liễu cam lộ đúc nó, lại có tức nhưỡng đào tạo, thế nhưng thôi phát tiên thiên bàn đào thụ lại trước tiên nở hoa kết quả. Trước đó vài ngày lại kết trăm cái tiên thiên bàn đào quả.

Hạ Vân Kiệt lại ban cho một ít đi xuống, còn để lại chút xuống dưới, chuẩn bị về sau cầm đến làm đền đáp. Nay chuyến gặp Hồng Hài Nhi là khả tạo tài, liền rõ ràng cho hắn một cái.

Hồng Hài Nhi tu luyện thời gian vốn là đã thực dài lâu, đã có cũng đủ năm tháng lắng đọng lại, nay được Hạ Vân Kiệt chỉ điểm, lại được một quả tiên thiên bàn đào, nhất thời tu vi liền liên tục đột phá, chờ hai người nhanh đến tiên vương thành khi, kia Hồng Hài Nhi thế nhưng ở tử phủ kết thành tiên đan, thành tử đan kì kim tiên. Nếu tái xứng hắn kia cực kì bá đạo ngũ muội thần hỏa, bình thường tử anh kì kim tiên đã căn bản không phải đối thủ của hắn, cho dù đứng đầu kim tiên, cũng phải cẩn thận đề phòng hắn ngũ muội thần hỏa, nếu không cũng là chịu không nổi.

Dù là Hồng Hài Nhi trước kia như vậy vô pháp vô thiên, nay được Hạ Vân Kiệt như vậy nhiều chỗ tốt, cũng hoàn

toàn bị cảm động, thu hồi dĩ vãng tính nết, đối Hạ Vân Kiệt phá lệ kính sợ.

Trải qua nhiều sáu ngàn năm, tiên vương thành đại thế đã hoàn công.

Tiên vương thành vô cùng rộng rãi, một tầng hợp với một tầng, giống như thiên cung bình thường.

Kia bàng bạc khí thế áp chế đến, người tu vi hơi chút thấp một ít nhịn không được đều phải sinh ra quỳ bái xúc động.

Hồng Hài Nhi còn là lần đầu tiên nhìn đến như thế rộng rãi thành trì, nhịn không được cả người chấn động, trong mắt toát ra kinh hãi sắc.

Đang ở Hồng Hài Nhi kinh hãi là lúc, có một đạo kim quang phóng lên cao, tản ra vô cùng khủng bố hơi thở.

Tại đây hơi thở trước mặt, dù là Hồng Hài Nhi đã đột phá trở thành tử đan kì kim tiên, còn là cảm thấy hết hồn, sinh ra một loại con kiến nhỏ bé cảm giác.

Kia hơi thở trừ bỏ cực kì khủng bố ở ngoài, còn mang cho Hồng Hài Nhi một loại giống như đã từng quen biết cảm giác.

“Đây là……” Hồng Hài Nhi trong mắt toát ra khiếp sợ cùng nghi hoặc đan vào cùng một chỗ ánh mắt.

“Ha ha!” Hạ Vân Kiệt thấy thế lại ngửa mặt lên trời một trận cười to, mang theo Hồng Hài Nhi một bước liền bước vào tiên vương thành, dừng ở một tòa rất là rộng rãi khí phái cung điện trước mặt.

Cung điện treo có bảng hiệu, viết “Sư Đà Vương thiên quân phủ” Sáu cái chữ to.

Kia kim quang đúng là theo trong Sư Đà Vương thiên quân phủ vọt lên.

“Tứ thúc! Hay là tứ thúc đột phá kim tiên cảnh giới, trở thành Thái Ất kim tiên ?” Hồng Hài Nhi ngẩng đầu nhìn đến kia sáu chữ, lại nhịn không được cả người chấn động, trong mắt toát ra vô cùng vẻ khiếp sợ.

Sư Đà Vương ở bảy đại thánh sắp xếp lão tứ, cùng Ngưu Ma Vương giống nhau cũng là lấy đại lực uy chấn tiên giới. Nhưng thật muốn so với đạo hạnh cùng lực đạo, Sư Đà Vương còn là kém Ngưu Ma Vương một bậc. Khả cho tới bây giờ Ngưu Ma Vương còn không có đụng đến Thái Ất kim tiên cửa, mà Sư Đà Vương ngược lại sớm Ngưu Ma Vương một bước trở thành Thái Ất kim tiên. Điều này làm cho Hồng Hài Nhi như thế nào không khiếp sợ vạn phần!

Chương 1961 : Kinh động

Khiếp sợ qua đi, Hồng Hài Nhi vụng trộm nhìn Hạ Vân Kiệt liếc mắt một cái, trong mắt toát ra thật sâu suy tư sắc.

Hồng Hài Nhi tuy rằng tùy hứng, nhưng nhân lại cực thông minh, khởi có không thể tưởng được Sư Đà Vương sớm Ngưu Ma Vương một bước, chứng Thái Ất kim tiên chi đạo cùng Hạ Vân Kiệt có rất lớn quan hệ.

Ngay tại Hồng Hài Nhi suy tư là lúc, người thiên quân phủ sớm đã quỳ xuống đất cung kính bái kiến nói:“Bái kiến tiên vương điện hạ!”

Thiên quân phủ người quản sự, nghe tin cũng bất chấp đang ở đột phá Sư Đà Vương, vội vàng đuổi ra đến bái kiến Hạ Vân Kiệt, gồm hắn nghênh tiến thiên quân phủ.

“Còn thỉnh tiên vương điện hạ thứ tội, thiên quân đại nhân đang ở bế quan đột phá, không thể đích thân đến bái kiến tiên vương điện hạ.” Thiên quân phủ quản sự nhân, cung kính đối Hạ Vân Kiệt cúi đầu giải thích nói.

“Còn đây là ta tiên vương phủ mừng rỡ việc, làm sao đến thứ tội thuyết? Bổn vương này đến đó là tưởng chờ Sư Đà Vương xuất quan khi, trước mặt hướng hắn chúc.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

Hạ Vân Kiệt vừa dứt lời, bên ngoài lại có người đến bẩm báo, Cửu U Tố Âm nữ đế các chủ mẫu, còn có Ngu Nhung Vương thiên quân, Giao Ma Vương thiên quân đám người tới chơi.

Thái Ất kim tiên cùng kim tiên nhìn như chỉ kém hai chữ, nhưng hai người trong lúc đó cũng là một cái tiên thiên một cái hậu thiên, trong lúc chênh lệch giống như hồng

câu bình thường, không phải Hạ Vân Kiệt bực này biến thái, căn bản không thể vượt qua.

Tựa như Hồng Hài Nhi ngũ muội thần hỏa, Thái Ất kim tiên trở xuống, cho dù là đứng đầu kim tiên cũng không dám lây dính một điểm, cùng hắn đối địch tất là bó tay bó chân, nhưng Thái Ất kim tiên có tiên thiên chi khí trong người, một khi thả ra tiên thiên chi khí, liền cũng không sợ ngũ muội thần hỏa.

Này đó là chất chênh lệch!

Toàn bộ tiên giới, Thái Ất kim tiên số người vô cùng hiếm có, không chỗ nào không phải là người uy chấn tiên giới, nếu là lên thiên cung, liền ngay cả Ngọc Đế đều muốn đích thân hạ mình đón chào.

Giống thượng cổ Xiển giáo mười hai kim tiên, loại nào lợi hại, cho tới bây giờ còn có vài người không thể chứng Thái Ất kim tiên chi đạo! Bởi vậy cũng có thể thấy được muốn bước vào Thái Ất kim tiên đại đạo là loại nào khó khăn.

Nay Sư Đà Vương cuối cùng bước vào Thái Ất kim tiên đại đạo, tiên vương thành nhân vật trọng yếu lại thế nào còn có thể tọa được, tự nhiên muốn ào ào tiến đến chúc mừng.

Kỳ thật không chỉ có người tiên vương phủ bị kinh động, ào ào tiến đến chuẩn bị trước mặt chúc, liền ngay cả đại xích thiên, thanh vi thiên, vũ dư thiên còn có Tây Thiên năm vị giáo chủ, cảm nhận được thiên địa khí cơ biến hóa, biết được Tụ Quật châu tiên vương thành có người đột phá trở thành Thái Ất kim tiên cũng đều lâm vào động dung. Hơn nữa Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân ba người, sắc mặt đều xuất hiện ngắn ngủi khó coi.

Bởi vậy có thể thấy được, sơ kì Thái Ất kim tiên đã là đủ khiến cho giáo chủ chú ý !

Thiên đình bên kia cũng bị kinh động, Ngọc Đế lại lập tức phái Thái Bạch kim tinh đi tiên vương thành đại biểu thiên đình hướng Sư Đà Vương chúc mừng.

Không nói đến khắp nơi bị Sư Đà Vương khiến cho động tĩnh kinh động, lại nói Cửu U Tố Âm nữ đế, Dao Trì Thánh Nữ đám người gặp Hạ Vân Kiệt đã ở, không khỏi có chút ngoài ý muốn nói:“Ngươi đã trở lại?”

“Vừa mới về tiên vương thành liền thấy được Sư Đà Vương khiến cho thiên địa khí cơ biến động, liền trực tiếp đến đây nơi này.” Hạ Vân Kiệt mỉm cười trả lời.

Mà Ngu Nhung Vương đám người gặp Hạ Vân Kiệt ở Sư Đà Vương phủ, tự nhiên ào ào đi lên bái kiến hắn, trong mắt tràn đầy chờ mong, cảm kích còn có tin tưởng.

Trước kia, Hạ Vân Kiệt mời chào bọn họ khi, từng nói qua tất hội toàn lực trợ bọn họ thành tựu Thái Ất kim tiên vị, lúc ấy bọn họ tuy rằng kích động, nhưng luôn thấy đó là phi thường xa xôi mờ mịt sự tình, nhưng hôm nay mới trôi qua bao nhiêu năm, Sư Đà Vương thế nhưng thực đột phá trở thành Thái Ất kim tiên!

Này thiết boong boong sự thật làm cho bọn họ tâm tình vô cùng mênh mông, cũng hoàn toàn cam tâm tình nguyện thần phục cùng Hạ Vân Kiệt, không còn có nửa điểm dị tâm.

Phóng lên cao kim quang dần dần thu trở về, thiên địa cũng dần dần khôi phục bình tĩnh, phảng phất sự tình gì cũng chưa phát sinh quá giống nhau.

Một nam tử cao lớn, một đầu màu vàng tóc theo thiên

quân phủ tu luyện mật thất đi ra.

Này nam tử tự nhiên đó là bảy đại thánh chi nhất Sư Đà Vương.

Lúc này Sư Đà Vương chính là tùy ý vừa đứng, liền có quân lâm thiên hạ uy nghiêm theo hắn trên người phát ra, làm cho người ta kinh hồn táng đảm.

“Ty chức bái kiến tiên vương điện hạ, các vị phu nhân!” Sư Đà Vương đi đến đại điện, nhìn đến Hạ Vân Kiệt cùng Cửu U Tố Âm nữ đế đám người đều ở, không có chút chần chờ, lập tức đối với Hạ Vân Kiệt cùng Cửu U Tố Âm nữ đế chúng phu nhân, thôi kim sơn đổ ngọc trụ, nạp đầu liền bái.

Tiên nhân một khi thăng cấp thành Thái Ất kim tiên, chẳng sợ chính là sơ kì Thái Ất kim tiên, kia cũng ý nghĩa đã tiến vào tiên giới tầng cao nhất nhân vật, chẳng sợ thấy Ngọc Đế đô cũng không bái, thậm chí Ngọc Đế đều muốn đích thân đón chào, liền như long hầu sơn một trận chiến sau, Hạ Vân Kiệt thân lên thiên đình, Ngọc Đế cũng không dám có chút chậm trễ, tự mình hạ Lăng Tiêu bảo điện nghênh đón.

Có thể nghĩ, Thái Ất kim tiên thân phận tôn sư quý.

Nhưng giờ khắc này, Sư Đà Vương quý vì Thái Ất kim tiên, nhìn đến Hạ Vân Kiệt cùng các vị phu nhân cũng không có chút chần chờ, thái độ cực kì cung kính. Mà mọi người cũng không có cảm thấy có bất luận cái gì không ổn.

Bởi vì mọi người bao gồm Sư Đà Vương chính mình đều rất rõ ràng, không có Hạ Vân Kiệt cùng Cửu U Tố Âm nữ đế dụng tâm tài bồi, chẳng sợ lại cho hắn hàng tỉ năm, hắn muốn đột phá trở thành Thái Ất kim tiên khả năng tính như trước vô hạn tiếp cận bằng không.

Theo nào đó góc độ đến giảng, Hạ Vân Kiệt cùng Cửu U Tố Âm nữ đế kỳ thật đó là hắn lão sư.

“Ngươi đã là Thái Ất kim tiên, về sau không cần đi này đại lễ.” Hạ Vân Kiệt tiến lên đem Sư Đà Vương nâng dậy, nói.

“Không có tiên vương điện hạ cùng các vị phu nhân tài bồi, lại làm sao có ty chức hôm nay? Mặc kệ tương lai ty chức có thể lấy được bao nhiêu thành tựu, đều là tiên vương trướng hạ nhất viên.” Sư Đà Vương không có đứng dậy, mà là ôm quyền vẻ mặt kiên định nói.

“Ngươi đã có này tâm ý, bổn vương thật là vui mừng, nay ngươi thả trước đứng lên, gặp qua các vị đồng nghiệp tiến đến chúc đi.” Hạ Vân Kiệt gặp Sư Đà Vương cũng không có đắc ý vênh váo, vong ân bội nghĩa, trên mặt lộ ra vui mừng mỉm cười, lại mở miệng nói.

“Là!” Sư Đà Vương thế này mới theo lời đứng dậy, cùng Ngu Nhung Vương, Giao Ma Vương còn có Thủy Hạo Trạch đám người nhất nhất chào hỏi nói lời cảm tạ. Trong lúc hắn cũng thấy được đi theo Hạ Vân Kiệt bên người Hồng Hài Nhi, trong lòng thật là kỳ quái, bất quá Hạ Vân Kiệt chưa nói, hắn cũng không dám thuận miệng hỏi thăm.

“Hồng Hài Nhi, lại nói tiếp Ngu Nhung Vương bọn họ đều là của ngươi thúc thúc, ngươi đi bái kiến đi.” Hạ Vân Kiệt gặp Hồng Hài Nhi vài lần tưởng tiến lên bái kiến Sư Đà Vương đám người, nhưng bởi vì hắn không mở miệng, đồng dạng không dám tự tiện tiến lên bái kiến, vì thế chờ Sư Đà Vương cùng Ngu Nhung Vương đám người đều chào hỏi sau, quay đầu đối Hồng Hài Nhi nói.

“Hồng Hài Nhi bái kiến tứ thúc, chúc mừng tứ thúc bước vào Thái Ất kim tiên đại đạo.” Hồng Hài Nhi tiến lên

hướng Sư Đà Vương nạp đầu lễ bái.

“Ha ha, Hồng Hài Nhi nhiều năm không thấy, ngươi tiến bộ không nhỏ a!” Sư Đà Vương nay loại nào nhân vật, liếc mắt một cái liền xem thấu Hồng Hài Nhi cảnh giới, cười nói.

“Nói ra thật xấu hổ, kỳ thật mấy năm nay cháu trai vẫn cũng chưa cái gì tiến bộ. Là lần này được tiên vương điện hạ chỉ điểm, mới vừa có đột phá.” Hồng Hài Nhi vội vàng khiêm tốn nói.

“Mấy năm trước bổn vương trải qua Hỏa Vân sơn khi, ngộ Hồng Hài Nhi, không đành lòng mai một hắn thiên phú, cho nên lần này theo hoa quả sơn phản hồi khi, cố ý đi một chuyến Hỏa Vân sơn, đưa hắn mang về tiên vương thành, về sau hắn cũng là ta tiên vương thành nhất viên, các ngươi này đó thúc thúc bối, cần phải nhiều hơn quản giáo tài bồi hắn.” Hạ Vân Kiệt gặp Sư Đà Vương đám người mắt lộ ra nghi hoặc sắc, liền cố ý giải thích hai câu.

Chương 1962 : Chiêu hàng Ngưu Ma Vương

Sư Đà Vương đám người thế này mới hiểu được Hồng Hài Nhi vì cái gì sẽ cùng Hạ Vân Kiệt đi ra hiện tại nơi này, vội vàng khom người nói:“Thuộc hạ tuân mệnh.”

“Nga, đúng rồi, còn có một việc phải báo các ngươi. Tề Thiên đại thánh nay đã là phó giáo chủ cấp cảnh giới, Sư Đà thiên quân ngươi còn cần cố gắng a!” Hạ Vân Kiệt đột nhiên nhớ tới Tôn Ngộ Không vừa mới đột phá trở thành phó giáo chủ cấp việc, tin tức này còn không có truyền ra, Sư Đà Vương đám người hẳn là còn không biết, liền cố ý nói việc này.

“Cái gì, Tôn Ngộ Không đã đột phá trở thành trung kỳ Thái Ất kim tiên!” Mọi người nghe vậy tất cả đều khiếp sợ, hơn nữa Ngu Nhung Vương đám người trừ bỏ khiếp sợ, trong lòng lại có đủ phức tạp tư vị.

Nghĩ năm đó, bọn họ cùng nhau kết bái, khi đó cảnh giới còn đều không sai biệt lắm, không nghĩ tới nay Tôn Ngộ Không lại càng chạy càng xa, đã hoàn toàn đem bọn họ ném ở tại phía sau.

“Chúc mừng tiên vương điện hạ!” Cuối cùng còn là Thủy Hạo Trạch thiên quân trước hồi quá thần đến, vẻ mặt sắc mặt vui mừng đối Hạ Vân Kiệt khom người ôm quyền chúc nói.

Thủy Hạo Trạch như vậy chúc mừng, Sư Đà Vương đám người cũng tất cả đều lập tức phục hồi tinh thần lại, tất cả đều mặt lộ vẻ sắc mặt vui mừng hướng Hạ Vân Kiệt khom người chúc mừng.

Tôn Ngộ Không cùng Hạ Vân Kiệt là tánh mạng chi giao, chuyện này thiên hạ đều biết. Nay Tôn Ngộ Không đột

phá trở thành phó giáo chủ, cũng liền ý nghĩa tiên vương phủ trận doanh lại nhiều một vị phó giáo chủ cấp lợi hại nhân vật.

Tiên vương phủ trận doanh thực lực càng mạnh, bọn họ lại càng có cùng tây phương giáo chống lại tư bản, tây phương giáo lại càng ném chuột sợ vỡ đồ.

“Ha ha! Hôm nay xem như song hỷ lâm môn a!” Hạ Vân Kiệt sướng ý cười nói.

Trước kia, người ở bên ngoài xem ra, Hạ Vân Kiệt đại sát tứ phương, vô cùng uy phong, nhưng chỉ có Hạ Vân Kiệt chính mình trong lòng biết rõ ràng, mỗi một khắc hắn đều có ăn bữa hôm lo bữa mai cảm giác. Thẳng đến hôm nay, loại này ăn bữa hôm lo bữa mai cảm giác mới chính thức cách hắn mà đi.

Bởi vì hôm nay, nhìn đến chính mình biên bồng bột phát triển, hắn cuối cùng ý thức được chính mình đã có được chân chính cùng tây phương giáo chống lại thực lực!

Chẳng sợ hai vị giáo chủ đích thân tới, có Thông Thiên này tấm vương bài, còn có chính hắn bên này cường đại trận doanh, hươu chết tay ai cũng không nhất định.

“Đúng, đúng, song hỷ lâm môn! Hôm nay làm thật to chúc mừng một phen.” Ngu Nhung Vương cười nói.

“Ngu Nhung thiên quân nói được đúng vậy, hôm nay Sư Đà thiên quân nên bãi yến hội chúc mừng.” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Tiên vương điện hạ có mệnh, thuộc hạ tự nhiên vâng theo.” Sư Đà Vương khom người lĩnh mệnh, sau đó lập tức sai người có thể chuẩn bị yến hội việc.

Ngày đó, tiên vương thành nhất phái vui mừng. Yến hội

gian, Hồng Hài Nhi do dự luôn mãi, cuối cùng dứt khoát quyết định hướng Hạ Vân Kiệt từ biệt, hồi tích lôi sơn khuyên phụ thân Ngưu Ma Vương đầu nhập vào Hạ Vân Kiệt.

Hạ Vân Kiệt mời chào Hồng Hài Nhi, trừ bỏ Hồng Hài Nhi thân mình thiên phú dị bẩm ở ngoài, động ái tài chi tâm, còn có một cái rất lớn nguyên nhân chính là Ngưu Ma Vương, vị này bảy đại thánh lão đại. Nay Hồng Hài Nhi chủ động đưa ra muốn đi khuyên Ngưu Ma Vương đến đầu nhập vào hắn, Hạ Vân Kiệt tự nhiên mừng rỡ, đáp ứng Hồng Hài Nhi chờ lệnh.

……

“Hạ tiên vương tuy rằng lợi hại, nhưng hắn cùng tây phương giáo là địch, một khi tây phương giáo hai vị giáo chủ xuất động, nhất định chính là phù dung sớm nở tối tàn, tan thành mây khói.”

Tích lôi sơn, Ngưu Ma Vương không vì con trai khuyên bảo sở động.

“Phụ vương có này bo bo giữ mình chi ý tưởng, thì trách không thể ngươi cho tới bây giờ như trước chính là một kim tiên, mà tiên vương điện hạ cùng thất thúc đều đã là phó giáo chủ cấp nhân vật! Đáng tiếc, năm đó ngươi là bảy đại thánh đứng đầu, nay không chỉ có xa xa so với không thể thất thúc, liền ngay cả tứ thúc ngươi đều so ra kém.” Hồng Hài Nhi gặp phụ thân không nghe hắn chi khuyên, không khỏi lắc đầu thất vọng nói.

Ngưu Ma Vương nghe vậy cả người mạnh chấn động, ngưu mắt mạnh tinh quang đại phóng, nhìn chằm chằm Hồng Hài Nhi nhìn hồi lâu, đột nhiên ngửa mặt lên trời cười ha hả nói:“Nói rất hay, nói rất hay. Uổng vi phụ tu luyện vô số năm tháng, ngược lại không có ngươi nhìn thấu triệt! Cũng thế, ngươi đã theo Hạ tiên vương, năm

đó vi phụ cũng ăn tây phương giáo rất nhiều mệt, hôm nay liền theo ngươi cùng nhau đầu nhập vào ở Hạ tiên vương trướng hạ, ngày sau cùng tây phương giáo giết cái thống khoái!”

“Phụ vương có này quyết tâm, ngày sau nhất định có thể cùng tứ thúc giống nhau bước vào Thái Ất kim tiên đại đạo.” Hồng Hài Nhi mừng rỡ nói.

“Hài tử ngốc, Thái Ất kim tiên đại đạo lại làm sao là dễ dàng như vậy ? Thiên phú, cơ duyên, vô thượng đạo thống, tâm chí…… Sở hữu tất cả đều là thiếu một thứ cũng không được. Nghĩ năm đó Từ Hàng, Văn Thù Quảng Pháp, còn có kia Phổ Hiền loại nào lợi hại nhân vật, lại bái ở Nguyên Thủy Thiên Tôn môn hạ, ở thượng cổ thời đại cũng không có thể bước vào Thái Ất kim tiên đại đạo, thế này mới ngược lại đầu nhập tây phương giáo, tập hai giáo sở trường, mới vừa rồi cuối cùng bước vào Thái Ất kim tiên đại đạo. Vi phụ chịu đầu nhập Hạ tiên vương trướng hạ, lớn nhất nguyên nhân còn là bởi vì ngươi. Bởi vì Hạ tiên vương có ân với ngươi, cũng bởi vì ngươi đã chân chính lớn lên, biết làm ra chính mình lựa chọn, ngươi ta phụ tử, vi phụ tất nhiên là muốn cùng ngươi một đạo. Về phần Thái Ất kim tiên đại đạo, nhiều một phần hy vọng cũng là tốt, nhưng thật ra không thể cho nhiều lắm kỳ vọng cao.” Ngưu Ma Vương sờ sờ Hồng Hài Nhi đầu, cảm khái nói.

“Tạ phụ vương, trước kia đều là con không hiểu chuyện, làm hại phụ vương quan tâm. Bất quá vừa rồi phụ vương lời nói, con không hề chung nhận thức. Trước đó vài ngày, con có tận mắt thấy tứ thúc bước vào Thái Ất kim tiên đại đạo, phá quan mà ra. Ngươi có biết tứ thúc làm chuyện thứ nhất là cái gì sao?” Hồng Hài Nhi hỏi.

“Là cái gì?” Ngưu Ma Vương hỏi, trên mặt lộ ra một tia tò mò sắc.

“Tứ thúc vừa xuất quan liền cung kính về phía tiên vương còn có các vị phu nhân đi lễ bái chi lễ! Cũng tại chỗ thề, mặc kệ tương lai lấy được gì thành tựu đều duy tiên vương điện hạ làm chủ, sai đâu đánh đó.” Hồng Hài Nhi nói.

“Lại có việc này? Hay là lão tứ có thể bước vào Thái Ất kim tiên đại đạo đều là bởi vì tiên vương điện hạ chi cố?” Ngưu Ma Vương nghe vậy lại cả người chấn động, trong mắt toát ra khiếp sợ cùng suy tư ý.

Thân là một thế hệ tuyệt thế yêu vương, Ngưu Ma Vương tự nhiên hiểu được Thái Ất kim tiên ý nghĩa cái gì. Đừng nhìn hắn Ngưu Ma Vương hung danh uy chấn tiên giới, nhưng nhất **** không bước vào Thái Ất kim tiên đại đạo, ở Thái Ất kim tiên trong mắt, hắn như trước chính là phi mao mang giác, ướt sinh trứng hóa hạng người, lên không được mặt bàn.

Nhưng một khi trở thành Thái Ất kim tiên, tựa như cá chép vượt long môn giống nhau, cho dù Ngọc Đế đều muốn kính nhường ba phần.

Sư Đà Vương nếu đã bước vào Thái Ất kim tiên đại đạo, tự nhiên giống như cá chép vượt long môn, đừng nói không cần đối tiên vương đi lễ bái chi lễ, cho dù gặp mặt Ngọc Đế cũng không cần đi này đại lễ.

Khả Hồng Hài Nhi vừa rồi lại nói cho hắn, Sư Đà Vương vừa xuất quan liền đối Hạ Vân Kiệt cung kính đi lễ bái chi lễ. Lấy Ngưu Ma Vương trí tuệ, đương nhiên sao biết được hiểu, Sư Đà Vương bái không phải Hạ Vân Kiệt tiên vương vị. Bởi vì lấy Sư Đà Vương nay Thái Ất kim tiên thân phận, hắn nếu chịu quy thuận Ngọc Đế, tiên vương vị dễ như trở bàn tay, lại như thế nào sẽ bái tiên vương đâu?

Duy nhất giải thích, Sư Đà Vương bái là lão sư!

Chỉ có lão sư trưởng bối, khả năng làm được rất tốt Thái Ất kim tiên cúi đầu!

Nếu là như thế, vậy thuyết minh Hạ Vân Kiệt có bản sự chỉ điểm một kim tiên bước vào Thái Ất kim tiên đại đạo! Này tuyệt đối là một tin tức vô cùng làm cho người ta sợ hãi, phải biết rằng Cửu U Tố Âm nữ đế loại nào lợi hại nữ nhân, nàng trướng hạ tám vị nữ đệ tử cho tới bây giờ còn không có một người thành tựu Thái Ất kim tiên vị!

Chương 1963 : Xuất chinh Đông Hải

“Đâu chỉ là tứ thúc, chẳng lẽ thất thúc nhanh như vậy đã đột phá trở thành phó giáo chủ cấp nhân vật, phụ vương vốn không có một điểm hoài nghi sao?” Hồng Hài Nhi hỏi.

Ngưu Ma Vương nghe vậy lại cả người chấn động, qua hồi lâu, mới chồng chất vỗ vỗ Hồng Hài Nhi bả vai nói:“Ngươi quả nhiên trưởng thành! Xem ra, Hạ tiên vương chỉ sợ so với ngoại giới trong tưởng tượng còn muốn sâu không lường được a!”

Nói xong lời này, Ngưu Ma Vương không còn có nửa điểm chần chờ, đem tích lôi sơn tất cả công việc giao cho đắc lực tài tướng Như Ý chân tiên chăm sóc, lại mang theo Hồng Hài Nhi cố ý đi chuyến thúy vân sơn, thuyết phục Thiết Phiến công chúa, sau đó một nhà ba người, chọn chút tinh nhuệ nhân mã, cùng lên đường một đường đi Tụ Quật châu.

Đối với Ngưu Ma Vương người một nhà dẫn người đến đầu nhập vào, Hạ Vân Kiệt tự nhiên rất là hoan nghênh, lập tức đồng dạng trước cho phép Ngưu Ma Vương vợ chồng thiên quân vị, bất quá bởi vì muốn phái bọn họ xuất chinh Đông Hải, cho nên tạm thời không có sắc phong, lại ban thưởng tiên thiên bàn đào quả tất cả thượng đẳng thứ tốt.

Ngưu Ma Vương vợ chồng gặp Hạ Vân Kiệt vừa ra tay chính là tiên thiên bàn đào quả bực này trong thiên địa nhất đẳng nhất tiên thiên tiên quả, trong lòng tự nhiên là vừa mừng vừa sợ, liên tục cảm ơn.

……

Một ngày này, cách Ngọc Đế chiêu cáo tiên giới tân

Đông Hải long vương chi phong chiếu đã qua đi năm năm.

Nhưng Đông Hải long vương Ngao Quảng lại chậm chạp không chịu giao quyền, di ra Đông Hải long cung. Không chỉ có không chịu giao quyền, di ra Đông Hải long cung, hắn còn triệu tập Nam Hải Long cung, Bắc Hải Long cung tinh nhuệ hội tụ cùng Đông Hải, đánh ra thanh quân trắc cờ hiệu, nói Ngọc Đế là bị Ngao Thiên cùng Ngao Lệ đám lão long vương dư nghiệt mê hoặc, thế này mới sắc phong Ngao Thiên làm Đông Hải long vương.

Ý tứ là tái hiểu không quá, hắn là tuyệt đối không chịu giao ra Đông Hải long cung, không chỉ có không chịu, còn nghĩ muốn Ngọc Đế hủy bỏ đối Ngao Thiên sắc phong, trả lại Tây Hải Long cung.

Lại có tây phương giáo long chúng bảy đại long vương, đánh cờ hiệu lên tiếng ủng hộ Đông Hải long vương.

Ngọc Đế biết này tin tức, rất là tức giận, mệnh tân nhậm Đông Hải long vương Ngao Thiên tự mình dẫn binh tướng chinh phạt Đông Hải long cung, hơn nữa chiêu cáo tiên giới, bất luận cái gì người không liên quan, cũng không thể nhúng tay Đông Hải việc, nếu không thiên đình tất thảo phạt chi.

Đây là Ngọc Đế thời gian rất lâu đến lần đầu tiên như thế cờ xí tiên minh, thái độ kiên quyết tỏ thái độ!

Hơi chút có điểm đầu óc tiên nhân rất nhanh liền ý thức lại đây, Ngọc Đế cùng Hạ tiên vương đã kết thành cùng ăn lui đồng minh.

Đây là tiên giới tầng cao nhất lực lượng vì tránh cho trực tiếp va chạm, mà áp dụng mặt khác một loại tranh đấu phương thức.

Một hồi tinh phong huyết vũ sắp ở Đông Hải mở ra mở màn!

Chính là tin tức chân tướng hoàn toàn truyền ra sau, lại khiến cho tiên giới oanh động.

Ai cũng không nghĩ tới, Tụ Quật châu tiên vương ở huyết già sơn một trận chiến, liên sát tây phương giáo một vị hộ pháp cùng tôn giả, đại lạc tây phương giáo mặt mũi sau, lựa chọn thế nhưng không phải cờ im trống lặng, mà là ở trải qua ngắn ngủn sáu ngàn năm thời gian, đem ánh mắt theo dõi Đông Hải!

Chủ động khơi mào trận chiến tranh này!

……

Lại một ngày, có chín đạo hắc khí theo tiên vương thành bốc lên dựng lên, đảo mắt hóa thành phô thiên cái địa mây mù.

Mây mù, có tinh kỳ lắc lư, có chói lọi đao thương lóe ra, có rậm rạp, liếc mắt một cái vọng không đến đầu người toàn động.

Phô thiên cái địa mây mù khỏa cuốn này hết thảy, một đường hướng Đông Hải thổi quét mà đi.

Người bên ngoài, trừ bỏ có thể ẩn ẩn nhìn đến kia lắc lư tinh kỳ, lóe hàn quang đao thương, còn có rậm rạp bóng người, rốt cuộc nhìn trộm không đến bên trong chân chính thực lực tình huống.

Bởi vì này mây mù là Cửu U Tố Âm nữ đế tiên thiên chí bảo Cửu U vân vụ kỳ biến thành !

Tuy rằng người bên ngoài, nhìn trộm không đến bên

trong chân chính thực lực, nhưng sớm có từng đạo tin tức theo Tụ Quật châu tiên vương thành truyền đi ra ngoài.

Tất cả mọi người biết, kia mây mù cất giấu tân nhậm Đông Hải long vương Ngao Thiên chinh phạt Đông Hải đại quân.

……

Đông Hải trên không, mây đen dầy đặc, sát khí tàn sát bừa bãi, cuồn cuộn nổi lên từng đạo cơn lốc.

Mây đen, rậm rạp tất cả đều là người, liếc mắt một cái vọng không đến, cũng không biết có bao nhiêu, ít nói cũng có hàng chục hàng trăm tỷ.

Kia trong mây đen, có một mặt mặt đại kỳ theo gió bay phất phới, kia một mặt mặt đại kỳ đại biểu cho Đông Hải long cung, Nam Hải Long cung, Bắc Hải Long cung, còn có long chúng bảy long vương bộ.

Ở cách đại quân mấy vạn dặm có hơn, tốp năm tốp ba đứng rất nhiều tiên nhân.

Này đó tiên nhân đều là thuần một sắc kim tiên, hơn nữa ít nhất đều là tử lộ kì đã ngoài kim tiên.

Bực này đại chiến, không có tử lộ kì kim tiên đã ngoài cảnh giới, dám đến đang xem cuộc chiến quả thực chính là chịu chết!

“Xem, tân nhậm Đông Hải long vương Ngao Thiên đại quân đến đây!” Đang lúc đến từ các nơi kim tiên tốp năm tốp ba hội tụ ở Đông Hải trên không, chờ đánh giá Đông Hải đại chiến khi, nơi xa phía chân trời đột nhiên có cuồn cuộn màu đen mây mù vọt tới.

Kia màu đen mây mù tản ra vô cùng vô tận sát khí, trong mây mù có vô số tinh kỳ lắc lư, rậm rạp tất cả đều là bóng người, cũng không biết có bao nhiêu người. Bất quá nếu theo mắt thường nhìn đến đến phán đoán, so với tập hợp ở Đông Hải trên không nhân mã còn là kém cỏi không ít.

“Thật không nghĩ tới, Hạ tiên vương quả thực phái đệ tử đến chinh phạt Đông Hải a!” Có người nhìn đến màu đen mây mù cuồn cuộn mà đến, tản ra ngập trời sát khí, nhịn không được cảm khái nói.

“Đúng vậy, thật không nghĩ tới a. Nay Đông Hải không chỉ có tập hợp 3 đại Long cung binh tướng, hơn nữa ngay cả tây phương giáo long chúng bảy đại long vương cũng lấy cớ này chiến đề cập đến long tộc hưng thịnh, dốc toàn bộ lực lượng, đều tập hợp Đông Hải. Mà Ngọc Đế vì không cho tây phương giáo lấy cớ, đã nghiêm lệnh này khác không quan hệ thế lực cũng không thể nhúng tay, Hạ tiên vương cùng hắn trướng hạ đăng ký trong danh sách tướng lãnh khẳng định cũng không thể xuất chiến. Kể từ đó, Hạ tiên vương trướng hạ, trừ bỏ Tây Hải long vương Ngao Lệ có thể tìm lấy cớ dẫn Tây Hải Long cung đại quân tham chiến, đã cơ hồ không có bao nhiêu người có thể dùng! Hắn lại dựa vào cái gì chinh phạt Đông Hải đâu? Hay là hắn nghĩ đến bằng Ngao Thiên cùng Ngao Lệ hai người còn có Tây Hải Long cung binh tướng, có thể chinh phục có mười vị long vương tọa trấn Đông Hải đi?”

“Đúng vậy, không nói kia tây phương giáo long chúng bảy vị long vương, đều đều là đứng đầu kim tiên, thực lực sâu không lường được, thủ hạ binh tướng cũng đều người người hung mãnh lợi hại, kim tiên số lượng hợp cùng một chỗ có hai ngàn dư danh. Riêng Đông Hải long cung, Nam Hải Long cung, Bắc Hải Long cung hội tụ cùng một chỗ, còn có gần ngàn danh kim tiên, các Thủy tộc binh lính lại vô số kể. Trừ phi Hạ tiên vương hoặc là

Cửu U Tố Âm nữ đế thân chinh, nếu không cho dù tiên vương thành dốc toàn bộ lực lượng, chỉ sợ cũng không có biện pháp chinh phục Đông Hải."

"Kia cũng không nhất định, chẳng lẽ ngươi không có nghe nói năm năm trước Sư Đà Vương đột phá trở thành Thái Ất kim tiên sao? Hơn nữa Cửu U Tố Âm nữ đế trướng hạ còn có tám vị kim tiên đệ tử, người người đều có thể so với đứng đầu kim tiên. Hơn nữa Ngu Nhung Vương, Giao Ma Vương, Thủy Hạo Trạch phụ tử, Tịch Hàn tam huynh đệ chờ thiên quân đại tướng, cùng với gần đây đầu nhập vào Hạ tiên vương Ngưu Ma Vương, Thiết Phiến công chúa vợ chồng, cho dù không có Hạ tiên vương cùng Cửu U Tố Âm nữ đế thân chinh, nếu tiên vương thành dốc toàn bộ lực lượng, còn là có năng lực chinh phục Đông Hải."

"Thử! Không tính không biết, đạo hữu ngươi như vậy tính toán, ta mới biết được ngắn ngủn sáu ngàn năm nhiều thời gian, Hạ tiên vương trướng hạ thế nhưng đã hội tụ nhiều như vậy cường giả!" Mọi người nghe vậy đều ào ào giật mình.

"Hừ, cho dù có nhiều như vậy cường giả lại như thế nào? Này chuyến bọn họ cũng không có thể động đậy, nếu không tất cho ta tây phương giáo quy mô xuất binh lấy cớ. Đừng nhìn tiên vương thành nay cường giả như mây, nhưng muốn cùng ta tây phương giáo so sánh với, kia còn là kém xa." Có tới rồi người đang xem cuộc chiến tây phương giáo âm thanh lạnh lùng nói.

Chương 1964 : Câm điếc ăn hoàng liên

“Tây phương giáo quả thật cường đại, nhưng đạo hữu cũng chớ để đã quên còn có thiên đình! Thiên đình là tiên giới chính thống, có tứ phương tiên đế, tứ phương thần thú, người người đều là Thái Ất kim tiên cấp cường giả, tây phương giáo thật muốn đi đại nghịch cử chỉ, bọn họ lại há có thể ngồi xem chẳng quan tâm? Cũng có vô số binh tướng, lại khởi là có thể khinh thường ?” Có đến từ thiên đình tiên nhân lạnh giọng phản bác nói.

“Muốn nói thiên đình binh tướng vô số, lời này nhưng thật ra không giả, nhưng muốn nói tứ phương tiên đế, tứ phương thần thú, chỉ sợ chỉ có Nguyên Thủy Thiên Tôn phù triệu khả năng điều động, Ngọc Đế còn không có bản sự điều động đi.” Kia người tây phương giáo khinh thường nói.

“Hừ, cho dù như thế, tây phương giáo cũng không dám công nhiên cùng thiên đình đối nghịch, nếu không tới rồi trợ giúp Đông Hải chỉ sợ cũng không chỉ có chính là long chúng bảy đại long vương.” Người của thiên đình cười lạnh nói.

“Ha ha, đạo hữu hay là cảm thấy ba đại Long cung, cộng thêm ta tây phương giáo long chúng bảy long vương bộ, còn chưa đủ cường đại sao? Hay là ngươi cho là Hạ Vân Kiệt cùng hắn bộ đội sở thuộc cũng không có thể động đậy tình huống hạ, chỉ bằng hắn hai vị đệ tử có thể công chiếm hạ Đông Hải bất thành?” Kia người tây phương giáo tiếp tục khinh thường nói.

“Kia cũng không nhất định. Năm đó các ngươi tây phương giáo ở huyết già sơn mai phục ba vị tôn giả, một vị hộ pháp, cùng với Khổng Tước Minh Vương cùng Nhiên Đăng phó giáo chủ, tưởng vừa mới trấn sát Hạ

tiên vương? Khi đó chỉ sợ các ngươi tây phương giáo tất cả mọi người đều cho rằng tất là dễ như trở bàn tay đi? Khả kết quả đâu! Bì Na Dạ Già và Văn Thù Quảng Pháp đều bị Hạ tiên vương một đao chém chết, liền ngay cả Nhiên Đăng lão nhân đều phải chạy trối chết. Còn có Tây Hải một trận chiến, long hầu sơn một trận chiến, thế nào một lần, các ngươi tây phương giáo không phải người đông thế mạnh, tự cho là tất thắng, khả kết quả lại như thế nào? Còn không phải ở Hạ tiên vương trước mặt ăn bại chiến. Lúc này đây, tất nhiên không ngoại lệ!" Đúng lúc này có một đạo thanh âm từ phía sau truyền tới.

"Ai, thế nhưng như thế lớn mật, nhục ta tây phương giáo?" Kia người tây phương giáo chính là một gã tử anh kì kim tiên, ở tây phương giáo là một danh ngân y sứ giả, coi như là có chút địa vị, bình thường cũng là mắt cao hoen trời, gặp có người dám yết tây phương giáo chuyện xấu, lập tức sắc mặt trầm xuống, bật thốt lên liền mắng.

"Là ngươi gia gia gia!" Người nọ vừa dứt lời hạ, liền có một đạo kim quang đại côn đối với người nọ vào đầu đánh xuống dưới.

Kia kim quang đại côn vừa đánh xuống dưới, không gian lập tức sụp đổ, cuồn cuộn nổi lên từng đạo cuồng phong, người nọ lập tức cảm thấy da đầu một trận phát khẩn, một bên vội vàng tế ra một thanh phi kiếm đi ngăn cản, một bên hướng kia người ra tay nhìn lại.

Này vừa thấy, sợ tới mức nhất thời sắc mặt đại biến, bật thốt lên kinh hô:"Hoa quả sơn tứ kiện tướng, bảy mươi hai yêu vương!"

Nguyên lai người đến đúng là hoa quả sơn Mã Lưu hai nguyên soái, Băng Ba hai tướng quân, còn có bảy mươi hai yêu vương, mà ra thủ chính là băng tướng quân.

Hoa quả sơn vào chỗ cho Đông Hải, này chiến đề cập đến Hạ Vân Kiệt, tuy rằng lấy Tôn Ngộ Không nay thân phận không có phương tiện ra lại mặt nhúng tay, nhưng phái bốn vị kiện tướng, bảy mươi hai vị yêu vương đến tọa trấn, cấp Ngao Thiên đám người cổ vũ, kinh sợ kinh sợ Đông Hải long vương đám người khẳng định là muốn.

Cũng là nên kia tây phương giáo ngân y sứ giả xui xẻo, ở phía sau thế nhưng nói Hạ Vân Kiệt nói bậy, kia Băng tướng quân lại làm sao cùng hắn khách khí, trực tiếp vung gậy gộc liền đánh đem đi xuống.

“Đúng vậy, đúng là ngươi gia đàn ông. Ngươi con bà nó, chẳng lẽ không biết Hạ tiên vương là nhà của ta đại vương huynh đệ sao? Cũng dám nói hắn nói bậy!” Băng tướng quân nhếch miệng cười lạnh, kim quang đại côn thế đi càng phát ra hung mãnh.

“Đương!” Một tiếng nổ, kia phi kiếm liền bị kim quang đại côn cấp một gậy gộc đánh rớt đại hải, kia ngân y sứ giả lại một ngụm máu tươi trực tiếp phun ra, cả người nhanh chóng sau này bay ngược.

Mọi người thấy thế không khỏi đều mãnh hít một ngụm lãnh khí, nghĩ rằng, hoa quả sơn tứ đại kiện tướng quả nhiên danh bất hư truyền, chỉ một gậy gộc thế nhưng liền đánh cho tây phương giáo ngân y sứ giả bị thương.

Băng tướng quân nhất gậy gộc đả thương ngân y sứ giả còn không chịu bỏ qua, gậy gộc nhất vung, tiếp tục đuổi theo đánh đi qua.

“Ta là tây phương giáo ngân y sứ giả! Ngươi dám giết ta?” Kia ngân y sứ giả gặp kim quang đại côn lại đánh xuống dưới, biết lợi hại, một bên trốn tránh, một bên lớn tiếng uy hiếp nói.

“Ha ha, tây phương giáo, ngươi gia gia đánh chính là ngươi tây phương giáo!” Băng tướng quân lại làm sao để ý kia ngân y sứ giả uy hiếp, một côn nhanh quá nhất côn, cuối cùng “A” hét thảm một tiếng, kia ngân y sứ giả bị Băng tướng quân một côn cấp đánh đầu nở hoa, đi đời nhà ma.

Thiên địa một mảnh tĩnh mịch.

Người đang xem cuộc chiến nhìn Băng tướng quân kia hung hãn bộ dáng, người người đều xông ra lãnh khí, coi như là hoàn toàn hiểu được, kia hoa quả sơn cùng Tụ Quật châu tiên vương phủ là chân chính một nhà.

Nơi xa, đại hải phía trên, tây phương giáo long chúng bảy vị long vương thấy như vậy một màn, sắc mặt đều rất là khó coi, nhưng không có người ra tay.

Bọn họ rất rõ ràng, lúc này Băng tướng quân hận không thể bọn họ ra tay, hảo danh chính ngôn thuận tham dự đến này Đông Hải một trận chiến đi.

“Tây phương giáo lúc này xem như câm điếc ăn hoàng liên.” Có người thấp giọng vui sướng khi người gặp họa nói.

Từ tam giáo nội loạn sau, tam giáo suy tàn, tây phương giáo thừa thế quật khởi, cho tới nay khí diễm thật là kiêu ngạo, sớm có người không quen nhìn bọn họ, tất nhiên là mừng rỡ nhìn đến bọn họ chịu thiệt.

“Cũng chỉ có hoa quả sơn cùng Vân Hoành sơn có bực này bá khí a, đổi thành thế lực khác, ai dám như vậy cùng tây phương giáo đối nghịch, nói giết liền giết.” Có người cảm khái nói, trong mắt toát ra sùng bái sắc.

“Đó là! Nhắc tới Tề Thiên đại thánh cùng Tụ Quật châu

tiên vương, thật đúng là giống nhau. Một cái ở kim tiên khi liền đại náo thiên cung, một cái ở kim tiên khi liền trực tiếp diệt Tây Hải Long cung, bị thương tây phương giáo hộ pháp, nay lại thành phó giáo chủ cấp nhân vật, nghĩ đến tây phương giáo hai vị giáo chủ khẳng định đau đầu chết.”

Mọi người chính tư dưới nghị luận ào ào là lúc, kia màu đen mây mù cuồn cuộn tới gần, rất nhanh cũng đến Đông Hải trên không, cùng Đông Hải long cung triệu tập khắp nơi nhân mã xa xa tương đối.

“Ha ha, các ngươi này đó dư nghiệt, nếu dám đến ta Đông Hải long cung chịu chết, cần gì phải giấu đầu giấu đuôi đâu? Còn không mau mau lộ ra thể diện đi tìm cái chết!” Đông Hải long vương cầm trong tay đại đao đối với màu đen mây mù bao phủ Ngao Thiên đại quân quát to.

Đông Hải long vương vừa dứt lời, màu đen mây mù đột nhiên cuồn cuộn bốc lên, dần dần biến thành 4 đoàn, một đoàn ở lại tại chỗ, mặt khác ba đoàn phân biệt dâng thượng Đông Hải long cung triệu tập khắp nơi nhân mã này khác ba cái phương vị.

Đông nam tây bắc, màu đen mây mù chia làm bốn đoàn, vừa vặn buông xuống thiếu lấy trăm ngàn ức đại quân cấp vây quanh đứng lên.

Nhìn màu đen mây mù biến hóa, cho dù là kẻ ngốc cũng có thể nhìn ra đến, Ngao Thiên này tư thế là muốn đem Đông Hải long cung còn có bọn họ triệu tập đến nhân mã một lưới bắt hết.

“Thử!” Người đang xem cuộc chiến tất cả đều nhịn không được mãnh hấp lãnh khí, hai mắt đăm đăm!

Ngao Thiên này chuyến bố cục hoàn toàn ra ngoài

người đang xem cuộc chiến dự kiến, bởi vì ở bọn họ xem ra, Tụ Quật châu tiên vương phủ bên kia bởi vì chịu Ngọc Đế thánh chỉ hạn chế, không cho tây phương giáo lấy cớ xuất binh, này tranh không chỉ có Hạ tiên vương cùng Cửu U Tố Âm nữ đế hai người quyết không thể ra tay, liền ngay cả hắn trướng hạ này đã sắc phong trong danh sách đại quân cũng không thể xuất chinh, thậm chí Cửu U Tố Âm nữ đế tám vị nữ đệ tử cũng không phương tiện ra tay, bởi vì các nàng đại biểu cho Cửu U cung. Chỉ có vừa mới đầu nhập vào tới được Ngưu Ma Vương người một nhà, bởi vì tạm thời còn không có bị sắc phong thiên quân, có thể đầu nhập Ngao Thiên trướng hạ xuất chinh.

Kể từ đó, tiên vương phủ có thể xuất chinh nhân mã cơ hồ vừa xem hiểu ngay, chủ thể đại quân tất là Tây Hải Long cung. Mà Đông Hải long cung bên này lại tụ tập tam đại Long cung còn có tây phương giáo long chúng bảy đại long vương bộ, có thể nói cơ hồ là mười lần cho Tây Hải Long cung. Nếu ấn này tính toán, hai người thực lực so sánh với tuyệt đối cách xa.

Đương nhiên Hạ tiên vương cũng dám phái đệ tử xuất chinh Đông Hải, khẳng định còn là có vài phần phần thắng, tuyệt đối không thể có thể không công đi tìm cái chết.

Hiện tại đã không có một người dám khinh thường Hạ tiên vương !

Nhưng không những dám khinh thường Hạ tiên vương, kia cũng là có hạn, dù sao số liệu đặt tại nơi nào, tuyệt đại bộ phận người còn là cho rằng này tranh là Ngao Thiên bại nhiều thắng thiếu.

Khả hiện tại, Ngao Thiên thế nhưng bày ra muốn toàn tiêm quân địch tư thế, này như thế nào không cho mọi

người mãnh hấp lãnh khí, xem thẳng ánh mắt?

Chương 1965 : Thực lực kém cách xa

“Trời ạ, Ngao Thiên đây là muốn làm gì?”

“Bọn họ hay là điên rồi sao? Đây chính là mười đại long vương tụ tập lên cường đại quân đội a !”

“Hạ tiên vương khẳng định là bị thắng lợi hướng hôn đầu, cuồng vọng không biết họ gì ?”

“Hư, nói nhỏ thôi, đừng quên người hoa quả sơn đã ở phụ cận!”

“Vốn, ta đối này chiến còn là có vài phần chờ mong, cho rằng Ngao Thiên có lẽ có vài phần phần thắng, dù sao Hạ tiên vương hướng đến thói quen lấy yếu thắng mạnh. Lần này cũng rất khả năng ngoài ý. Nhưng Ngao Thiên này bố cục thật sự rất bừa bãi. Hắn mới bao nhiêu binh lực, không tập trung một điểm, mạnh mẽ đánh tan đối phương, mà là phân tán lực lượng, này không phải đào hố chôn mình sao?”

“Đúng vậy, kia nhưng là mười đại long vương, gần ba ngàn danh kim tiên, vô số huyền tiên cùng thiên tiên a! Cho dù toàn bộ tiên vương phủ điều động, cũng không có ba ngàn danh kim tiên, huống chi nay chính là xuất động Tây Hải Long cung, Ngưu Ma Vương một ít thủ hạ cùng với long môn ba phái, này chuyến Ngao Thiên có thể triệu tập khởi sáu trăm danh kim tiên cho dù đã đỉnh thiên. Liền điểm ấy lực lượng, thế nhưng còn dám chia!”

“……”

Không chỉ có khắp nơi thế lực đến người đang xem cuộc chiến tất cả đều mãnh hấp lãnh khí, cho rằng Ngao Thiên đám người không biết tự lượng sức mình, cuồng

vọng quá mức, liền ngay cả hoa quả sơn tứ đại kiện tướng cùng bảy mươi hai yêu vương thấy, cũng đều nhịn không được mãnh hấp lãnh khí.

“Ta nói, lão Ba, tiên vương đây là chơi thế nào một chiêu a? Chẳng lẽ thực chuẩn bị toàn tiêm quân địch? Đây là không phải rất khoa trương một ít?” Băng tướng quân gãi gãi quai hàm, có chút vội la lên.

“Xem tình huống, là chuẩn bị như vậy. Nhưng là tiên vương ý tứ còn là Ngao Thiên bọn họ tự chủ trương cũng không biết.” Ba tướng quân cũng gãi quai hàm, trả lời.

“Xem ra, chúng ta làm tốt tiếp ứng chuẩn bị.” Mã nguyên soái nhìn nơi xa Ngao Thiên điều binh bày trận, cười khổ mà nói nói, trong mắt toát ra một chút lo lắng sắc.

Không có biện pháp, cho dù bọn họ đối Hạ Vân Kiệt lại có tin tưởng, đoạn thời gian trước cũng từng chính tai nghe qua Hạ Vân Kiệt tràn ngập tự tin ngôn ngữ, khả sự thật đặt tại nơi nào, cũng là không phải do bọn họ không lo lắng, rất khó dâng lên cường đại tin tưởng đến.

……

“Ha ha! Thế nhưng tưởng toàn tiêm chúng ta! Thật sự cuồng vọng đến cực điểm.” Ngao Quảng thấy thế, cất tiếng cười to đứng lên, nguyên bản cận có một chút lo lắng cũng đều biến mất.

“Hừ, tự gây tội chẳng thể trốn! Này chuyến lại chẳng trách chúng ta tâm ngoan thủ lạt !” Sa Già La long vương âm u nói, trong mắt sát khí bắn ra bốn phía.

“Ha ha, thí chủ đoạt vị, tự gây tội chẳng thể trốn là các ngươi!” Ngay tại phía sau, có thanh âm như cuồn cuộn tiếng sấm theo màu đen mây mù truyền ra đến.

Theo này đạo thanh âm truyền ra, màu đen mây mù dần dần thu nạp, lần nữa biến thành chín lũ tiên thiên chí âm khí, hội tụ thành một mặt màu đen lá cờ, đúng là Cửu U vân vụ kỳ.

Cửu U vân vụ kỳ vừa hiện đi ra, liền ngang thiên không mà đi.

Cửu U vân vụ kỳ ngang mà đi, này chuyến đông chinh đại quân liền hoàn toàn bại lộ ở trong không khí.

Số người không nhiều lắm, chỉ có bốn ngàn vạn nhiều. Từng cái phương vị chỉ có một ngàn vạn.

Nhưng mỗi một cái phương vị đều có từng đạo to lớn vô cùng mạnh mẽ hơi thở phóng lên cao, sát khí ở không trung hội tụ cùng một chỗ, giống như cự long bốc lên.

Kia từng đạo mạnh mẽ hơi thở phóng lên cao, ít nhất đại biểu gần tám ngàn danh kim tiên cùng tương đương với kim tiên đại vu! Trong đó ít nhất có ba mươi danh khí tức là không chút nào kém cỏi cùng long chúng bảy vị long vương!

Này cũng liền ý nghĩa, này chuyến đông chinh trong đại quân, không chỉ có kim tiên lại gần tám ngàn danh, hơn nữa đứng đầu kim tiên cũng ít nhất có ba mươi danh.

“Thử! Thử!” Người đang xem cuộc chiến liên tục mãnh hấp lãnh khí, cằm đều cơ hồ rớt một đất, mọi người trong mắt đều toát ra không dám tin cùng kinh hãi đến thật lớn ánh mắt.

Như thế nào khả năng? Hạ tiên vương thế nhưng còn có như vậy cường đại con bài chưa lật không có lật ra đến!

“Tám ngàn danh, trời ạ, suốt tám ngàn danh kim tiên

cùng đại vu a! Nếu hơn nữa tiên vương phủ nhân mã, chẳng phải là có vạn danh kim tiên? Năm đó tam giáo nội loạn, Tiệt giáo loại nào cường thịnh, bày ra vạn tiên trận, cũng bất quá chỉ triệu tập vạn danh kim tiên mà thôi! Như thế tính ra, nếu Hạ tiên vương một ngày kia chứng giáo chủ chi đạo, chẳng phải là có thể so với năm đó Tiệt giáo ?”

“Năm đó Tiệt giáo nhân tài xuất hiện lớp lớp, trong đó Kim Linh thánh mẫu, Vô Đương thánh mẫu, Triệu Công Minh, Vân Tiêu ba tỷ muội, Khổng Tuyên, Ô Vân Tiên vân vân, không chỗ nào không phải là ngút trời tài, cường đại đến cực điểm, Hạ tiên vương nay tuy rằng cũng có thể triệu tập lên vạn danh kim tiên, cùng ngay lúc đó Tiệt giáo so sánh với còn là có một đoạn chênh lệch!”

“Nhưng ngươi đừng đã quên, Hạ tiên vương phu nhân chính là Cửu U Tố Âm nữ đế, hơn nữa hắn cùng hoa quả sơn Tề Thiên đại thánh chính là anh em kết nghĩa, hắn trướng hạ tuy rằng không có Kim Linh thánh mẫu như vậy ngút trời tài, nhưng năm đó bảy đại thánh, hắn nay đã chiêu mộ được bốn vị, trong đó Sư Đà Vương đã là Thái Ất kim tiên, con hắn Hạ Trọng Lập tu bát cửu huyền công, sớm hay muộn cũng muốn trưởng thành đại nhân vật, này khác giống Thủy Hạo Trạch, Ngao Lệ, Tịch Hàn ba huynh đệ, cho dù so với không được Khổng Tuyên đám người, nhưng sớm hay muộn cũng sẽ trưởng thành lợi hại hơn nhân vật. Nếu có thời gian, nếu Hạ tiên vương có thể đột phá trở thành giáo chủ, cho dù so với không được năm đó Tiệt giáo, cũng sẽ không kém cỏi nhiều lắm!”

“Giáo chủ, nói dễ hơn làm a? Huống hồ tây phương giáo sẽ cho bọn họ cơ hội sao? Chỉ sợ Ngọc Hư cung vị kia cũng sẽ không cho hắn cơ hội!”

“Bất quá, Đông Hải chi chiến sau, tây phương giáo cùng

Ngọc Hư cung vị kia đối hắn chỉ sợ muốn càng phát ra ném chuột sợ vỡ đồ ! Bởi vì thiên đình bên kia rõ ràng là cùng hắn một đạo ! Hai người hợp lực, trừ phi tây phương giáo cùng Ngọc Hư cung bên kia đạt thành phương diện nào đó hiệp nghị, nếu không bất luận cái gì nhất phương cũng không dám dễ dàng động Hạ tiên vương.”

Khiếp sợ qua đi, người đang xem cuộc chiến một trận ồ lên nghị luận.

“Nãi nãi hùng a! Trách không được trước đó vài ngày Hạ tiên vương như thế định liệu trước, hắn thế nhưng còn có dấu như vậy một chi đại bộ đội!” Băng tướng quân tại chỗ tròng mắt liền bạo lồi đi ra, kim quang loạn thiểm.

“Ta đây là uổng quan tâm !” Mã nguyên soái lại một lần cười khổ nói, bất quá lúc này đây, trên mặt rốt cuộc không có nửa điểm lo lắng sắc.

Mười đại long vương, nhìn đột nhiên lộ ra răng nanh Ngao Thiên đại quân, tất cả đều cả người chấn động, trong mắt lộ ra hoảng sợ sắc, sắc mặt trắng bệch.

Phía trước, bọn họ nghĩ đến thực lực của đối phương cùng chính mình cách xa, này chiến không có hồi hộp.

Hiện tại bọn họ mới phát hiện, sự thật quả thật như thế, song phương thực lực so sánh với cách xa, này chiến không có hồi hộp, bất quá song phương vị trí lại muốn đổi người.

Tám ngàn danh kim tiên, ba mươi danh cùng bọn họ thực lực gần đứng đầu kim tiên a!

Một trận chiến này căn bản không có biện pháp đánh a, bởi vì song phương cường giả số lượng căn bản kém xa, đã không phải binh lính bình thường số lượng có thể

bổ khuyết.

“Hảo, hảo, Hạ tiên vương quả nhiên là Hạ tiên vương, lúc này đây lại là các ngươi thắng. Bổn vương nguyện rời khỏi Đông Hải!” Đông Hải long vương Ngao Quảng vừa thấy, biết này chiến đã không có nửa điểm phần thắng, quyết định thật nhanh, mặt âm trầm đối Ngao Thiên nói.

Ngao Quảng lời vừa nói ra, lại khiến cho mọi người một trận ồ lên, bất quá đều có thể thoải mái.

Một trận chiến này, thực lực kém thật sự cách xa! Nếu Ngao Quảng kiên trì muốn chiến đi xuống, chỉ có đường chết một cái!

“Ha ha! Ngao Quảng, ngươi thí sát ta tổ tiên, có từng nghĩ tới muốn thả quá hắn một cái tánh mạng? Phía trước bệ hạ cũng từng đã cho ngươi cơ hội, ngươi có từng nghĩ tới muốn rời khỏi Đông Hải? Nay ngươi gặp tình thế không đúng, đã nghĩ muốn rời khỏi Đông Hải, trên thế giới có bực này tiện nghi việc sao?” Ngao Thiên ngửa mặt lên trời cười to, tóc dài vũ điệu, hào hùng vạn trượng.

Chương 1966 : Đông Hải đại chiến

“Ngao Thiên, ngươi chớ để khinh người quá đáng. Các ngươi thực lực tuy rằng ngoài dự đoán mọi người, nhưng chúng ta cũng không phải ăn chay, thật muốn liều chết một trận chiến, các ngươi cũng chiếm không được hảo đi!” Ngao Quảng gặp Ngao Thiên không chịu dừng tay, sắc mặt đổi đổi, mặt âm trầm lớn tiếng quát.

“Ngao Quảng, này chiến chính là các ngươi cùng Ngao Quang lão long vương bọn họ ân oán, cùng chúng ta tây phương giáo long chúng bảy bộ không có bất luận cái gì quan hệ, chớ để kéo đến chúng ta.” Phía trước còn tại kêu gào tây phương giáo long chúng Sa Già La long vương nghe vậy lập tức biến sắc, nói.

“Sa Già La, ngươi lời này ra sao ý?” Ngao Quảng nghe vậy sắc mặt đại biến, chỉ vào Sa Già La giận dữ hỏi nói.

Bất quá Sa Già La nhưng không có để ý tới Ngao Quảng, mà là hướng Ngao Thiên ôm quyền nói:“Này chiến chính là các ngươi tứ hải long tộc bên trong chi chiến, ta chờ không nên quá nhiều nhúng tay, còn thỉnh Đông Hải long vương có thể thả ta tây phương giáo long chúng bảy bộ rời đi.”

“Ngươi, ngươi…… Hảo, hảo, bổn vương cuối cùng thấy rõ ràng các ngươi tây phương giáo bộ mặt !” Ngao thời tiết cả người phát run.

Mà người đang xem cuộc chiến tắc sớm đã xem thẳng mắt, này đại chiến còn không có bắt đầu khi, Ngao Quảng bên kia cũng đã nổi lên nội chiến!

Bất quá cẩn thận ngẫm lại, cũng là có thể lý giải tây phương giáo long chúng bảy long vương lựa chọn. Đông Hải long cung lại nói tiếp vốn là không phải tây

phương giáo địa bàn, lại càng không là tây phương giáo hệ bộ đội, nhiều lắm cũng chỉ có thể xem như tây phương giáo ở thiên đình xếp vào quân cờ.

Nay tình thế không ổn, tự nhiên muốn bỏ quân cờ bảo toàn tự thân thực lực!

Ngao Thiên không có trả lời Sa Già La, mà là đảo mắt nhìn phía Vu Hàm môn đại trưởng lão Bành Thiên Võ.

Bành Thiên Võ lúc này như trước giữ lại cụt một tay, thân hình cao lớn, đồ sộ đứng ở không trung, giống như một tôn chiến thần, đao không ra, đã làm cho người ta cảm thấy một cỗ ngập trời sát khí chiến ý theo hắn trên người như lũ bạo phát bình thường phát ra mở ra.

Mọi người gặp Ngao Thiên quay đầu nhìn phía Bành Thiên Võ, tự nhiên cũng lập tức chú ý tới Bành Thiên Võ.

Người thông minh lập tức ý thức được, này chiến chân chính chủ soái còn không phải Ngao Thiên, mà là kia cụt một tay cao lớn lão nhân.

Hạ tiên vương trướng hạ thật sự là nhân tài xuất hiện lớp lớp a! Người tinh mắt, không khó nhìn ra đến Bành Thiên Võ trên người khí thế so với Ngao Thiên còn mạnh hơn không ít.

Bành Thiên Võ không có trả lời, bất quá hắn trên người sát khí lại càng ngày càng đậm, thậm chí đến cuối cùng ở đỉnh đầu của hắn ngưng tụ thành một thanh sắc bén đại đao.

Đại đao chính là hắn chiến ý! Sở hướng không trước!

“Ha ha, Sa Già La, ngươi chưa phát hiện lúc này nói lời này đã quá muộn sao? Này chiến, hoặc các ngươi bó

tay chịu trói, cúi đầu xưng thần, hoặc, một trận chiến đến cùng, không có loại thứ ba lựa chọn!" Được đến đại trưởng lão ý bảo, Ngao Thiên ngửa mặt lên trời cười to, trên người sát khí dâng, vô cùng bá đạo.

"Ngao Thiên, ngươi muốn tưởng rõ ràng, ta tây phương giáo long chúng bảy bộ, có kim tiên hai ngàn danh, tinh nhuệ vô số, một khi khai chiến, cho dù các ngươi có thể thắng được, cũng chắc chắn trả giá thảm trọng đại giới!" Sa Già La nghe vậy sắc mặt trở nên cực kì khó coi, nhưng hắn đúng là vẫn còn không nghĩ đánh một trận chiến này không hề phần thắng đại chiến, cưỡng chế trong lòng tức giận, âm thanh lạnh lùng nói.

"Muốn chiến liền chiến, làm sao đến như vậy dong dài! Sát!" Sa Già La vừa dứt lời, Bành Thiên Võ chiến ý đã kéo lên tới đỉnh phong, đại đao ngang trời mà ra, gầm lên một tiếng, đối với Sa Già La chính đầu bổ tới.

Này một đao, thế đi như hồng, ẩn ẩn mang theo một tia Bàn Cổ khai thiên tịch địa khí thế. Bành Thiên Võ đám người phi thăng tiên giới sau, Hạ Vân Kiệt còn có mười hai phân thân, thậm chí Cửu U Tố Âm nữ đế sẽ không thiếu truyền thụ bọn họ đại đạo.

Hơn nữa Bành Thiên Võ thân là mười hai trưởng lão đứng đầu, chiến ý nhất kiên định, Hạ Vân Kiệt cũng nhất thưởng thức hắn, lại tận hết sức lực dạy hắn, thậm chí ngay cả theo thập nhị đô thiên vu tổ đại trận trung lĩnh ngộ Bàn Cổ đại đế khai thiên tịch địa kia một búa, cũng đều truyền cho Bành Thiên Võ.

Bành Thiên Võ ở sơn hà xã tắc đồ tìm hiểu ba mươi vạn năm mới vừa rồi lĩnh ngộ này một búa đầu. Nay này một đao đi ra ngoài, phối hợp hắn không gì so sánh nổi kiên định chiến ý, so với năm đó Hạ Vân Kiệt ở tây hải kia một đao đều phải hung mãnh một ít, dĩ nhiên đạt tới sơ kì vu tổ uy lực.

Sa Già La không nghĩ tới Bành Thiên Võ nói giết liền giết, thấy hắn một đao bổ tới thế nhưng giống như khai thiên tịch địa, sợ tới mức trái tim đều nhịn xuống co lại đứng lên, không hề nghĩ ngợi liền tế ra một cây toàn thân đen sẫm trường mâu, hai tay hoành nắm, đối với kia bổ tới một đao toàn lực chắn đi.

“Thương!” Một tiếng nổ, vang chấn thiên địa.

Một đoàn chói mắt hỏa tinh theo này một tiếng nổ, giống như tinh cầu bình thường nổ tung, bị bám thật lớn lực đánh vào, cuồn cuộn nổi lên từng trận cuồng phong.

“Phốc!” Sa Già La thân mình nhanh chóng ngã xuống, một ngụm tinh huyết đoạt miệng mà ra, nhiều điểm rơi thiên không, ở chói mắt hỏa tinh dưới, có vẻ phá lệ chói mắt.

Thiên địa một mảnh tĩnh mịch!

Một trận gió biển thổi đến, mọi người tất cả đều nhịn không được cảm thấy cả người căng thẳng.

Kia nhưng là tây phương giáo long chúng bảy long vương chi nhất a! Đứng đầu kim tiên, hơn nữa còn là lực đại trứ danh long tộc.

Khả kết quả đâu, kia cụt một tay lão nhân chính là một đao thế nhưng liền giết được Sa Già La hộc máu trở ra!

Đây là loại nào khủng bố sức chiến đấu, nhưng này cái cụt một tay lão nhân trước đó ở tiên giới thế nhưng nửa điểm thanh danh đều không có.

Đừng nói người đang xem cuộc chiến tất cả đều khiếp sợ không hiểu, liền ngay cả tân đầu nhập vào tới được Ngưu Ma Vương cũng là nhịn không được trái tim căng

thẳng. Thân là tuyệt đại yêu vương, Ngưu Ma Vương vốn là tâm cao khí ngạo hạng người, cho dù đầu nhập vào Hạ Vân Kiệt trướng hạ, trong lòng khó tránh khỏi còn là có vài phần tự cao bản sự cao cường, không hề như thế nào đem Ngao Thiên đám người chân chính xem ở trong mắt.

Nay Bành Thiên Võ này một đao bổ ra đi, Ngưu Ma Vương mới biết được, này đám ở tiên giới cơ hồ không có một chút danh khí tiên nhân, thế nhưng lợi hại như vậy! Hắn căn bản không có gì hay đáng giá kiêu ngạo !

“Sát! Sát!” Ở mọi người khiếp sợ là lúc, trên danh nghĩa thống soái ngao sáng sớm đã tế ra phương thiên họa kích, nổi giận gầm lên một tiếng, đi trước làm gương hướng quân địch sát đi.

Ngao Thiên vừa ra tay, Ngao Lệ, Ngao Lăng, Ngao Viễn, này khác mười một vị trưởng lão, Hạ Trọng Hồi, Xích Dịch Thiên, Nhạc Hoành Đao đám Hạ Vân Kiệt chúng thân truyền đệ tử, tự nhiên cũng đều ào ào rống giận, tế ra pháp bảo, sát khí như hồng sát hướng Đông Hải Long cung đám người.

Những người này, đại bộ phận đều là hạ giới tinh nhuệ nhân vật, là Hạ Vân Kiệt tập bất tử thần sơn, Nữ Oa cung, Cửu U cung, Tụ Quật châu, Tây Hải vô số kể thiên tài địa bảo, trải qua sáu mươi vạn năm chế rạo ra nhân mã.

Nay đột nhiên bộc phát ra đến, lại khởi tầm thường?

Này nhất xung phong liều chết đi qua quả thực liền giống như lũ bất ngờ bạo phát, nơi đi qua, cuồn cuộn nước lũ, căn bản không người có thể ngăn.

Hơn nữa Hạ Trọng Hồi cùng Xích Dịch Thiên hai người tổ hợp, một cái trên người chảy xuôi Hạ Vân Kiệt huyết

mạch, tu luyện là bất tử huyền công, chỉ kém một bước có thể thành tựu vu tổ vị, một cái là tập hợp thượng cổ đại yêu hắc thủy huyền xà cùng thượng cổ tổ long chi nhất chúc long huyết mạch, đã là Thái Ất kim tiên cảnh giới, cho dù hắn cố ý che dấu không dùng ra, mỗi một chiêu sát đi ra ngoài, kia cũng là có trời sụp đất nứt chi thế, căn bản không người có thể ngăn. Thậm chí kia Nam Hải long vương một cái đối mặt đã bị Xích Dịch Thiên cấp nhất kích cấp giết. Sợ tới mức Nam Hải Long cung bộ đội sở thuộc ào ào chung quanh chạy tứ tán, một ít binh tướng nguyên bản đối lão long vương còn có cảm tình lại rõ ràng ào ào lâm trận phản chiến.

Chương 1967 : Nghi ngờ

Trừ bỏ Hạ Trọng Hồi cùng Xích Dịch Thiên, Bành Thiên Võ đại trưởng lão dẫn Lôi Chấn Thiên, Thạch Diêm vài vị Vu Hàm môn trưởng lão, cũng là giết được quân địch người ngã ngựa đổ, nhất là Bành Thiên Võ cùng Lôi Chấn Thiên hai vị trưởng lão, bản đều là trong vu tộc thiện chiến giả, một thân huyết khí mênh mông, lực đại vô cùng.

Một cái dùng đao, một cái dùng chùy !

Hai người giáp công Sa Già La long vương, mỗi một đao, mỗi một chùy đi xuống, đều đánh cho Sa Già La long vương miệng phun máu tươi, có nghĩ rằng xoay người đào tẩu, nhưng nề hà hai người một trước một sau, mỗi một lần công kích đều cũng có đi không về, Sa Già La long vương nếu không toàn lực ngăn cản, chắc chắn lập tức bị mất mạng. Cho nên rơi vào đường cùng, Sa Già La long vương chỉ có thể liều mạng ngăn cản.

Nhưng nề hà Bành Thiên Võ thực lực so với hắn lợi hại một bậc, kia Lôi Chấn Thiên cũng cùng hắn kém không có mấy. Hơn nữa song phương một cái sĩ khí như hồng, chiến ý ngập trời, một cái một lòng hoảng hốt, thầm nghĩ bỏ chạy, này tiêu bỉ dài, Sa Già La long vương liền lại càng không nại đánh. Không quá nhiều lâu, đã bị Bành Thiên Võ một đao chém thành hai nửa, đi đời nhà ma.

Sa Già La long vương vừa chết, hắn bộ đội sở thuộc binh mã liền chân chính thành rắn mất đầu, rốt cuộc không có ý chí chiến đấu, ào ào chạy tứ tán, bị Bành Thiên Võ chờ trưởng lão dẫn nhất bang đệ tử chung quanh đuổi giết.

Gần đây đầu nhập vào tới được Ngưu Ma Vương một nhà ba người cũng cực kì lợi hại. Yêu tộc hướng đến

thừa hành là cường giả vi tôn, kia Ngưu Ma Vương năm đó có thể thành bảy đại thánh đứng đầu, thực lực tự nhiên là trong bảy người lợi hại nhất một người, đơn giản không có Tôn Ngộ Không bất tử bất diệt thân thôi.

Hắn sử một hỗn thiết côn, mỗi một côn đánh đem đi xuống, đều là sơn băng địa liệt chi thế, cho dù bảy long vương lấy lực lượng nổi tiếng Đức Xoa Già long vương cũng là ngăn cản không được, liên tục lui về phía sau.

Không chỉ có Ngưu Ma Vương lợi hại, hắn phu nhân Thiết Phiến công chúa cũng cực kì lợi hại. Của nàng kia quạt lá cọ chính là tiên thiên pháp bảo, mỗi một cây quạt đi ra ngoài, đều là lãnh liệt cương phong mãnh liệt, vô số người bị gió cấp thổi bay, ở không trung nhất giảo trở thành bột mịn, đoan lợi hại.

Về phần Hồng Hài Nhi, tất nhiên là không cần nói. Hắn được Hạ Vân Kiệt truyền thụ, nay không chỉ có tu vi chỉ kém một bước đó là tử anh kì kim tiên, hơn nữa kia ngũ muội thần hỏa tức thì bị hắn khiến cho lô hỏa thuần thanh.

Một ngụm ngũ muội thần hỏa phun ra đi, đừng nói binh lính bình thường, liền ngay cả kim tiên bị lây dính một ít, đều là muốn sống sống bị chết cháy.

Kia Hồng Hài Nhi một thân tiên diễm lửa đỏ quần áo, đi đến làm sao, làm sao người liền chung quanh chạy tứ tán, liền ngay cả kim tiên cũng không ngoại lệ. Không có biện pháp a, kia lửa căn bản là không có người có thể ngăn, không có người có thể diệt, một khi lây dính sẽ không tắt không diệt, ai dám trêu chọc hắn?

Một trận chiến này, kia thảm thiết, không quá nhiều lâu, mấy chục vạn dặm phạm vi đại hải đều bị nhuộm thành màu đỏ, nhấc lên vạn trượng cao đỏ tươi sóng biển, người xem trong lòng đều là từng trận sợ hãi.

Vô số đầu người, phần còn lại của chân tay đã bị cụt, huyết nhục bay tán loạn.

Thiên cung, phi hương điện, một mảnh im lặng.

Trước Quan Thiên kính, Ngọc Đế, Thái Bạch kim tinh còn có Hoàng Giác đại tiên nhìn kia nghiêng về một bên giết hại trường hợp, thật lâu nói không ra lời.

Ai có thể nghĩ đến, nguyên bản tưởng một hồi cực kì gian khổ, thậm chí tưởng thắng thiếu bại nhiều đại chiến, không nghĩ tới kết quả là, thế nhưng sẽ là nghiêng về một bên giết hại.

“Hạ, Hạ tiên vương làm sao đến nhiều như vậy như lang giống như hổ mãnh tướng?” Hồi lâu, Thái Bạch kim tinh sắc mặt trắng bệch, nơm nớp lo sợ hỏi.

Tám ngàn danh kim tiên cùng tương đương với kim tiên đại vu, trong đó còn có mười mấy tên đứng đầu kim tiên cùng đại vu, đối với thị giác đánh sâu vào thật sự quá lợi hại.

Ngọc Đế sắc mặt hơi hơi đổi đổi, nhưng rất nhanh liền khôi phục bình thường, nói:“Hạ tiên vương là trung quân chi thần, hắn thực lực càng mạnh, đối trẫm chỉ biết càng có lợi, về phần hắn như thế nào bồi dưỡng ra nhiều như vậy mãnh tướng, đó là hắn bí mật, ái khanh không cần quá nhiều truy cứu.”

“Bệ hạ anh minh, chính là vi thần lo lắng……” Thái Bạch kim tinh nơm nớp lo sợ, ấp úng nói.

“Cho dù lo lắng, trẫm cũng chỉ có thể làm như vậy! Ít nhất Hạ tiên vương cùng trẫm giống nhau, còn không có thành tựu giáo chủ vị. Một ngày không có thành tựu giáo chủ vị, ở cùng tây phương giáo kết thù, cùng Xiển giáo

kết thù kết oán điều kiện tiên quyết, hắn phải cùng trẫm liên hợp, không có này khác lựa chọn, cho nên ái khanh là nhiều lo lắng.” Ngọc Đế sắc mặt lại hơi hơi đổi đổi, sau đó đánh gãy Thái Bạch kim tinh mà nói, trầm giọng nói.

“Bệ hạ anh minh.” Thái Bạch kim tinh gặp Ngọc Đế không nghe hắn khuyên, đành phải khom người nói, chính là trong mắt lại khó tránh khỏi toát ra lo lắng sắc.

Bất quá Thái Bạch kim tinh cũng không biết Hạ Vân Kiệt sau lưng còn có Thông Thiên giáo chủ, cũng đang bởi vì có Thông Thiên giáo chủ ở Hạ Vân Kiệt sau lưng, Ngọc Đế thế này mới không có vì hắn lời nói sở động.

Đối Thông Thiên giáo chủ, Ngọc Đế còn là tin tưởng vững chắc không nghi ngờ ! Bởi vì lấy Thông Thiên tính tình, căn bản khinh thường cho đối hắn sử gian kế. Nếu Thông Thiên không phải này tính tình, năm đó hắn cũng sẽ không ăn lớn như vậy một cái mệt.

Tây Thiên, Linh sơn, dưới cây bồ đề.

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề đạo nhân sắc mặt đều có chút khó coi, này đối cùng bọn họ như vậy vạn kiếp bất diệt giáo chủ mà nói, thật là hiếm thấy việc.

“Không nghĩ tới ngươi ta lại xem nhầm. Hạ Vân Kiệt kẻ này che dấu thế nhưng như thế sâu, ngay cả chúng ta đều cấp đã lừa gạt đi.” Tiếp Dẫn nói, sắc mặt có chút khó coi.

“Không biết kẻ này đến tột cùng lai lịch gì, thế nhưng ở trong khoảng thời gian ngắn như thế cường thế quật khởi, lại bồi dưỡng ra nhiều như vậy cường giả?” Chuẩn Đề nghi hoặc nói.

“Vi huynh cũng thật là nghi hoặc khó hiểu, chớ không

phải là Lão Tử hoặc là Thông Thiên an bài bất thành?” Tiếp Dẫn lộ ra suy tư sắc nói.

“Có chút đạo lý, Lão Tử không màng danh lợi, tam giáo nội loạn sau, lại ẩn cư đại xích thiên đại la sơn hoàn toàn không hỏi thế sự, ngươi ta đổ đều là xem nhẹ hắn. Nếu Hạ Vân Kiệt thực sự phía sau màn trợ thủ, thật là có thể là hắn. Về phần Thông Thiên, lần trước đại chiến, ngươi ta nhưng là âm thầm hạ ngoan thủ, dĩ nhiên không có Đông Sơn tái khởi khả năng, hơn nữa Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng tất sẽ không như hắn mong muốn, hắn sẽ không làm bực này tự rước nhục nhã việc.” Chuẩn Đề đạo nhân gật đầu nói.

“Nếu là Lão Tử, việc này liền khó giải quyết. Này lão tuy rằng khiêm tốn, nhưng thực lực thật là sâu không lường được.” Tiếp Dẫn mặt lộ vẻ khó xử nói.

“Nếu kẻ này là Lão Tử an bài, chỉ sợ Nguyên Thủy sẽ muốn bất an, nếu là như thế, việc này chỉ sợ nhưng thật ra đối ta tây phương giáo có lợi. Bất quá mặc kệ kẻ này ra sao lai lịch, đều phải ở bàn đào yến hội trừ chi, nếu có thể dẫn ra Lão Tử đến, dẫn tới hắn cùng với Nguyên Thủy khởi mâu thuẫn, đó là không còn gì tốt hơn.” Chuẩn Đề nói.

“Hiền đệ lời ấy có lý! Ngày khác, ngươi đi một chuyến Ngọc Hư cung đi, cùng Nguyên Thủy nói một chút, mặc kệ nói như thế nào, Hạ Vân Kiệt là một châu tiên vương, muốn ở bàn đào yến hội giết hắn còn phải lấy được hắn đồng ý, miễn cho tự nhiên đâm ngang, chỉ tiếc Sa Già La đám người !” Tiếp Dẫn gật gật đầu, nói.

“Đạo huynh nói được có lý, về phần Sa Già La đám người, đó là bọn họ vận mệnh đã như vậy, đạo huynh không cần để ở trong lòng.” Chuẩn Đề thản nhiên nói.

Long chúng bảy long vương đã chết ở tiên giới người

khác xem ra không tầm thường đại sự, nhưng đối cùng Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề bực này giáo chủ cấp nhân vật mà nói, kỳ thật chính là việc nhỏ một kiện, vấn đề lớn nhất còn là rơi xuống mặt mũi, tổn hại tây phương giáo uy vọng.

Ngọc Hư cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt đồng dạng có chút khó coi.

Đông Hải một trận chiến động tĩnh thật lớn, hơn nữa đại chiến còn không có bắt đầu, liền bởi vì đề cập đến Tụ Quật châu tiên vương cùng tây phương giáo, đã khiến cho khắp nơi thế lực chú ý, trong đó tự nhiên cũng bao gồm Xiển giáo.

“Sư tôn, kẻ này không tôn ta Xiển giáo, nay lại như vậy thế đại, chỉ sợ không thể tái lưu lại đi. Còn có kẻ này như vậy ngắn ngủn thời gian đột nhiên toát ra đến, lại bồi dưỡng ra như thế cường đại thành viên tổ chức, đệ tử hoài nghi hắn sau lưng nhất định có người, chẳng lẽ là……” Ngọc Hư cung, Nam Cực Tiên Ông sắc mặt so với Nguyên Thủy Thiên Tôn còn muốn khó coi, trong mắt sát khí lóe ra.

Lần trước ở huyết già sơn, Hạ Vân Kiệt một điểm cũng không cho hắn vị này Ngọc Hư cung thứ hai hào nhân vật mặt mũi, Nam Cực Tiên Ông trong lòng vẫn ghi hận trong lòng.

Chương 1968 : Nữ Oa cung tái hiện

“Việc này không phải ngươi có thể lung tung suy đoán !” Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt khẽ biến, ánh mắt thản nhiên quét Nam Cực Tiên Ông liếc mắt một cái.

“Là!” Nam Cực Tiên Ông trong lòng run lên, vội vàng đem câu nói kế tiếp cấp nuốt trở về.

“Về phần Hạ Vân Kiệt kẻ này, hắn không tôn ta Xiển giáo nhưng thật ra việc nhỏ, hắn giết tây phương giáo nhiều người như vậy, thật to rơi xuống Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề mặt mũi, nghĩ đến Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề lúc này khẳng định hận không thể giết cho thống khoái, cho nên việc này không cần ngươi quan tâm, tây phương giáo tất sẽ tìm thời cơ trấn sát hắn. Hừ, cũng không biết, đến lúc đó……” Nguyên Thủy Thiên Tôn chậm rãi nói, chính là cuối cùng một câu chưa nói xong lại đột nhiên ngừng lại, trong mắt toát ra một chút hàm chứa bất mãn sắc phức tạp ánh mắt.

Bích Du cung, Thông Thiên lại lần nữa ngửa mặt lên trời cười ha ha.

“Ta này đệ đệ quả nhiên là người có bản sự, không hổ là Vu vương đế thống truyền nhân a!”

……

Đông Hải một trận chiến, trải qua ba ngày ba đêm.

Đông Hải long vương, Nam Hải long vương, Bắc Hải long vương, còn có long chúng bảy đại long vương, đều bị trấn sát. Này khác vô số binh tướng, hoặc bị tru sát, hoặc trốn, hoặc cúi đầu đầu thành.

Ngọc Đế hạ chỉ, sắc phong này chiến Ngao Viễn cùng

Ngao Lăng làm Nam Hải Long cung long vương, Bắc Hải Long cung long vương.

Đến tận đây tứ hải long vương đều đổi thành thượng cổ lão long vương hậu đại, Hạ Vân Kiệt thân truyền đệ tử.

Này tin tức truyền khắp tiên giới, khiến cho tiên giới cực độ oanh động, Hạ Vân Kiệt thanh danh lại nhanh chóng kéo lên, ở thanh danh dĩ nhiên chân chính thành cùng Nhiên Đăng các thượng cổ phó giáo chủ cấp nhân vật chạy song song với đại nhân vật.

Mà hắn lấy được như vậy thanh danh, bất quá chính là trải qua nhiều sáu ngàn năm.

Bất quá Đông Hải một trận chiến khiến cho oanh động, không quá nhiều thiếu năm đã bị mặt khác một kiện càng oanh động sự tình cấp cái đi qua.

Chuyện này đó là Đông Hải phía trên, đột nhiên hơn một cái đại đảo. Trên đảo đứng sừng sững có vô cùng huy hoành trang nghiêm cung điện, đúng là ở thượng cổ thời đại liền biến mất ở tiên giới, trong truyền thuyết Nữ Oa nương nương Nữ Oa cung.

Nữ Oa nương nương chính là cùng khai thiên tịch địa Bàn Cổ đại đế nổi danh, là thượng cổ thời đại tối phụ nổi danh, cũng là tối chịu tôn kính đại nhân vật, cho dù nay ngũ đại giáo chủ luận danh vọng cùng uy nghiêm đều phải hơi tốn nàng một hai phân.

Có thể nghĩ, Nữ Oa cung lần nữa tiên giới là loại nào một kiện oanh động việc!

Trong lúc nhất thời, đừng nói khắp nơi thế lực bị kinh động, ào ào phi lâm Đông Hải đến triều bái Nữ Oa cung, liền ngay cả nhân giáo, Xiển giáo, tây phương giáo bốn vị giáo chủ đều bị kinh động, ào ào rời đi tu luyện nơi, tự

mình bước trên Nữ Oa cung viếng thăm. Chỉ có Tiệt giáo giáo chủ Thông Thiên, tựa hồ thờ ơ.

Bất quá Thông Thiên này cử, lại xác thật tam giáo nội loạn sau, hắn tâm như tro tàn, hoàn toàn tinh thần sa sút đồn đãi.

Nếu không Nữ Oa cung tái hiện tiên giới, như thế nào khả năng thiếu thượng cổ thời đại đứng ngạo nghễ trong thiên địa Tiệt giáo giáo chủ Thông Thiên đâu?

Trừ bỏ nhân giáo, Xiển giáo, tây phương giáo bốn vị giáo chủ, Ngọc Đế cùng Vương Mẫu nương nương cũng đều cách thiên cung, tự mình bước trên Nữ Oa cung viếng thăm.

Lão Tử bốn vị giáo chủ, còn có tiên giới trên danh nghĩa thống trị giả Ngọc Đế cùng Vương Mẫu nương nương, ào ào tự mình bước trên Nữ Oa cung, tự nhiên là hướng về phía Nữ Oa nương nương mà đến.

Bất quá, làm cho bọn họ đã cảm thấy thất vọng, lại âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi là, Nữ Oa nương nương cũng không có theo Nữ Oa cung tái hiện tiên giới, mà là của nàng hai vị truyền nhân.

Kia hai vị truyền nhân tự nhiên chính là Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh.

Các nàng bởi vì phải đợi Nữ Oa nương nương thần niệm bám vào một đạo tiên thiên chi khí biến thành hóa thân, Hạ Vân Kiệt rời khỏi sau, các nàng như trước ở lại Nữ Oa nương nương ở hỗn độn thế giới mở mang đi ra kia phiến tiểu thế giới.

Ba ngàn năm trước, Nữ Oa nương nương hóa thân cuối cùng buông xuống Nữ Oa cung, không chỉ có truyền thụ hai người đại đạo của nàng, hơn nữa hóa thân cuối

cùng lại quay về tiên thiên năng lượng, nhập vào hai người thân thể.

Nữ Oa nương nương so với ngũ đại giáo chủ đều phải lợi hại một ít, nay thậm chí đều có khả năng đã thành tựu ngay cả Bàn Cổ đại đế đều thất bại trong gang tấc hỗn độn thánh nhân, có thể nghĩ, của nàng đại đạo có bao nhiêu sao lợi hại, của nàng kia mạt thần niệm cùng một đạo tiên thiên chi khí lại có cỡ nào cường đại.

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh được Nữ Oa nương nương tân đại đạo, lại được kia cường đại tiên thiên chi khí cùng một chút Nữ Oa nương nương thần niệm sở chuyển thành tinh thần lực, ở trong Nữ Oa cung tĩnh tọa tìm hiểu, luyện hóa ba ngàn dư năm, cuối cùng cũng đột phá trở thành phó giáo chủ cấp nhân vật.

Làm các nàng đột phá trở thành phó giáo chủ cấp nhân vật khi, Vu Hàm cũng theo nhập định tỉnh lại, dĩ nhiên thành chân chính nhân vật có thể sánh vai thượng cổ vu tổ, cũng chính là phó giáo chủ cấp nhân vật.

Ba người nếu đều đã trở thành phó giáo chủ nhân vật, tu vi liền rất khó lại có điều tiến triển, hơn nữa ba người đều nhớ thương Hạ Vân Kiệt, liền quyết định đem Nữ Oa cung động ngay cả Nữ Oa cung chỗ tiểu thế giới cũng toàn bộ đều di chuyển đến tiên giới đi.

Thế này mới có Đông Hải đột nhiên hơn một tiên đảo, cùng với Nữ Oa cung tái hiện tiên giới sự tình.

Bất quá Nữ Oa nương nương tuy rằng không có tái hiện tiên giới, nhưng ai cũng không dám khinh thường của nàng hai vị truyền nhân. Này không chỉ có là vì Nữ Oa nương nương uy vọng do tồn, các giáo chủ đối nàng đều tâm tồn kiêng kị, còn bởi vì Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh đều là phó giáo chủ cấp nhân vật.

Phó giáo chủ cấp nhân vật, cho dù còn không phải giáo chủ đối thủ, nhưng là đã đối giáo chủ cấu thành nhất định uy hiếp.

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh thực khách khí tiếp đãi Lão Tử, còn có Ngọc Đế cùng vương mẫu, hơn nữa đối Vương Mẫu nương nương lại khách khí có thêm, chính là đối tây phương giáo hai vị giáo chủ cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không có nhiều lắm tôn trọng.

Điều này làm cho tây phương giáo Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề, còn có Xiển giáo Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng rất có bất mãn, nhưng ngại cho Nữ Oa nương nương uy vọng, cũng là không như thế nào biểu lộ ra đến, chính là cùng Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh không mặn không nhạt hàn huyên một phen, lại hỏi thăm Nữ Oa nương nương tình hình gần đây, gặp hỏi không ra cái gì trò đến, cũng liền cáo từ rời đi.

Lão Tử đồng dạng cũng hỏi Nữ Oa nương nương tình hình gần đây, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh biết Lão Tử cùng Nữ Oa nương nương giao tình thâm hậu, cho nên cũng không che dấu, báo cho biết hắn Nữ Oa nương nương ở vô cùng xa xôi không biết hỗn độn thế giới, không biết khi nào trở về, cũng không biết hay không sẽ trở về.

Lão Tử được đến này tin tức, nhưng thật ra cảm khái một phen, sau đó tặng chút lễ gặp mặt cấp Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh, liền cũng bước đi.

Ngọc Đế có chút mê muội hai nàng dung mạo, cũng tưởng mượn sức hai người. Đương nhiên nếu có thể đem hai người kéo vào hậu cung, kia lại hoàn mỹ. Không chỉ có có thể hơn hai vị mỹ nhân làm bạn, còn hơn hai vị phó giáo chủ cấp trợ thủ.

Chính là hai nàng gặp Ngọc Đế tựa hồ có thèm nhỏ dãi

các nàng ý tứ, đối hắn liền có chút đạm mạc, chỉ có đối Vương Mẫu nương nương thật là khách khí, lôi kéo nàng nương nương dài nương nương ngắn, khiến cho Vương Mẫu nương nương thực không rõ Nữ Oa hai vị truyền nhân vì sao đối nàng như vậy thân thiết.

Vương Mẫu nương nương tự nhiên không biết, hai nàng đối nàng tốt như vậy, là vì Vương Mẫu nương nương đưa cho Hạ Vân Kiệt hai tấm Nữ Oa cung tàn đồ, khiến cho các nàng có thể cùng Hạ Vân Kiệt lại lần nữa đoàn tụ, là đối nàng tâm tồn cảm ơn duyên cớ.

Bất quá Vương Mẫu nương nương có tâm muốn trợ Ngọc Đế trở thành chân chính tiên giới chi chủ, chính mình trở thành chân chính tiên giới sau, vốn còn có tâm mượn sức Nữ Oa nương nương truyền nhân, gặp hai người đối nàng thật là thân thiết, tự nhiên là lòng tràn đầy vui mừng.

Kể từ đó, tam nữ hoà mình, nhưng thật ra đem Ngọc Đế cấp hoàn toàn vắng vẻ ở một bên, đem Ngọc Đế cấp buồn bực âm thầm ảo não không thôi.

Chương 1969 : Vu môn

Tiên vương thành, Vân Hoành sơn.

Không khí trang nghiêm trung lộ ra một tia khó có thể áp lực kích động.

Vu Hàm môn một đám trọng yếu đệ tử, từ đại trưởng lão bắt đầu, ấn bối phận phân biệt tiến lên cung kính bái kiến Vu Hàm môn khai sơn thủy tổ Vu Hàm.

Rất nhiều người, hơn nữa đại trưởng lão bái kiến Vu Hàm khi, nhớ tới dĩ vãng đủ loại gian khổ cực khổ, nhịn không được lão lệ tung hoành, đem Vu Hàm vị này lão bát quái cũng cảm động cái mũi ê ẩm.

“Vu Hàm môn vốn là ta vu tộc phía dưới một cái chi nhánh, nay ta vu tộc tân một thế hệ Vu vương đã xuất hiện, các ngươi lại đều là Vu vương tự mình sở tài bồi dẫn dắt đi ra, cũng là thời điểm trở về vu tộc, về sau này thế gian sẽ thấy cũng không có Vu Hàm môn, chỉ có Vu môn. Vu vương đó là Vu môn chưởng giáo lão gia, mà lão phu về sau còn lại là ta Vu môn trưởng lão.” Vu Hàm nhất nhất nhận chúng môn nhân đệ tử lễ bái sau, ánh mắt chậm rãi đảo qua mọi người, trên mặt lộ ra trang nghiêm sắc, trầm giọng nói.

Nói xong, Vu Hàm đi đầu hướng Hạ Vân Kiệt quỳ một gối xuống nói:“Vu Hàm bái kiến chưởng giáo!”

“Bái kiến chưởng giáo lão gia!” Bành Thiên Võ đám người thấy thế, vội vàng đi theo hai đầu gối quỳ xuống đất.

Tuy nói đây là Vu Hàm đến tiên vương thành sau cùng Hạ Vân Kiệt tư dưới đã đàm tốt ước định, nhưng thấy Vu Hàm trước mọi người mặt muốn hướng chính mình

bái kiến, còn là hoảng Hạ Vân Kiệt vội vàng tiến lên nâng dậy Vu Hàm nói:“Sư phụ, cho dù vì ta vu tộc thịnh vượng, ta ngồi Vu môn chưởng giáo vị, nhưng ngài như trước là đệ tử sư phụ, về sau chớ để đi thêm này lễ, nếu không đệ tử mỗi lần nhìn thấy ngươi cũng chỉ đành đi lễ bái chi lễ.”

“Hảo hảo, không nghĩ tới ta Vu Hàm có thể có hôm nay. Nếu ngày xưa này bạn cũ dưới đất có biết, khẳng định sẽ hâm mộ đỏ mắt.” Vu Hàm gặp Hạ Vân Kiệt nói như thế, lại là vui mừng lại là vạn phần cảm khái.

Ngày đó, Vu môn ở Vân Hoành sơn chính thức thành lập, chính là còn không có chiêu cáo thiên hạ.

……

Tư thân hiên, quanh quẩn đàn tranh như thanh tuyền lưu thủy thanh âm.

Vu Hàm cùng Hạ Vân Kiệt nhàn nhã ngồi ở ghế trúc, Thiên Diệp Vưu Tử quỳ gối cây trúc làm thành bàn trà bên, thỉnh thoảng cấp hai người rót thêm nước trà, triển lãm nàng xuất sắc trà nghệ.

Mấy ngàn năm đi qua, Thiên Diệp Vưu Tử trổ mã càng phát ra đẫy đà thành thục.

Đem hạ giới tất cả người nhà, môn nhân đệ tử dẫn độ đến tiên giới đến sau, Thiên Diệp Vưu Tử liền lại lần nữa làm trở về Hạ Vân Kiệt nữ phó thân phận. Về phần Dao Trì Thánh Nữ, nay đều đã thành Thái Ất kim tiên, dĩ nhiên không thích hợp tái làm này đó hầu hạ công tác. Huống hồ, Hạ Vân Kiệt cũng không tưởng đối nàng cùng đối Tần Lam đám người có bất luận cái gì khác nhau ý, cho nên Dao Trì Thánh Nữ có đôi khi thói quen tính muốn làm chút thị thiếp sự tình, Hạ Vân Kiệt đều là không được. Trước đó vài ngày, rõ ràng liền đem Thiên

Diệp Vưu Tử này nữ nô bộc lần nữa bắt đầu dùng.

“Ngươi chuẩn bị khi nào đi một chuyến Nữ Oa cung? Vi sư đến ngươi lúc này, Lệ Đề cùng Hải Quỳnh nhưng là dặn dò quá vi sư vài lần, nói muốn ngươi mau chóng đi một chuyến Nữ Oa cung đã giải tương tư khổ. Nghe nói gần nhất Ngọc Đế cùng Vương Mẫu, còn có tứ phương tiên đế, tứ phương thần thú đều đi viếng thăm Nữ Oa cung, kế tiếp cũng nên đến phiên ngươi. Ngươi không những đi, ta xem các nàng chỉ sợ cũng muốn tới viếng thăm ngươi. Đến lúc đó, ngươi này tiên vương đã có thể lại lại thật to nổi danh. Người khác đều là đi viếng thăm Trầm nương nương cùng Đỗ nương nương, thậm chí ngay cả vài vị giáo chủ cũng không ngoại lệ, ngươi nhưng thật ra muốn Trầm nương nương cùng Đỗ nương nương tự mình tới cửa đến viếng thăm ngươi.” Vu Hàm nhẹ nhàng nhấp khẩu trà, sau đó lộ ra hắn chiêu bài thức dâm loạn mỉm cười nói.

“Sư phụ, ngài lão nay đều quý là vu tổ, nói chuyện sẽ không có thể hơi chút hàm súc một ít sao? Ta gần nhất đi một chuyến còn không thành sao? Về phần giống ngài nói được như vậy khoa trương sao?” Hạ Vân Kiệt nhìn Vu Hàm già mà không kính bộ dáng, thực bất đắc dĩ cười khổ nói.

“Ngươi lời này nói được giống như thực miễn cưỡng a, xem ra hôm khác ta phải cùng Lệ Đề cùng Hải Quỳnh lải nhải lải nhải.”

Vu Hàm cười tủm tỉm nói.

“Sư phụ ngài tạm tha ta đi!” Hạ Vân Kiệt bất đắc dĩ nhấc tay đầu hàng nói.

“Ha ha!” Vu Hàm nghe vậy sướng ý cười to.

Hôm sau, Hạ Vân Kiệt dẫn Cửu U Tố Âm nữ đế chúng

phu nhân điều khiển xe loan, một đường hướng Đông Hải Nữ Oa cung mà đi.

Đến Đông Hải, trải qua hoa quả sơn khi, liền suy nghĩ hẳn là mang các vị ái thê đi vào viếng thăm một chút Tôn Ngộ Không, liền điều khiển xe loan đi tranh hoa quả sơn.

Hoa quả sơn hôm nay tuần sơn vừa vặn lại là vị kia bảy mươi hai yêu vương chi nhất Hổ Vương, nhìn đến Hạ Vân Kiệt xe loan tiến đến, vội vàng tiến lên bái kiến.

“Nhà ngươi đại vương khả ở trong núi?” Hạ Vân Kiệt hỏi.

“Hồi tiên vương điện hạ, ngài tới rất là không khéo, nhà của ta đại vương hôm nay vừa mới không lâu trước nhích người đi Đông Hải phi lai đảo viếng thăm Nữ Oa cung.” Hổ Vương cung kính trả lời.

“Nhà ngươi đại vương đi viếng thăm Nữ Oa cung ?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy sắc mặt lập tức trở nên phấn khích lên, mà Cửu U Tố Âm nữ đế đám người nghe vậy tắc nhìn Hạ Vân Kiệt nhếch miệng cười khẽ.

“Đúng là, Nữ Oa nương nương chính là hỗn độn sơ khai khi nhân vật, Nữ Oa cung nếu tọa lạc tại Đông Hải, nhà của ta đại nhân tự nhiên muốn tiến đến viếng thăm.” Hổ Vương cung kính trả lời.

Cửu U Tố Âm nữ đế đám người nghe vậy càng phát ra có chút phì cười không được, nghĩ rằng, không biết kia Tôn hầu tử biết hắn muốn viếng thăm nữ nhân thế nhưng chính là hắn nhà mình huynh đệ nữ nhân khi, không biết sẽ là cái gì biểu tình.

Kỳ thật Hổ Vương không giải thích, Hạ Vân Kiệt cũng đã đoán được nguyên nhân, nghe vậy liền đối với Hổ

Vương gật gật đầu nói:“Bổn vương cũng đang chuẩn bị đi viếng thăm Nữ Oa cung, như thế có lẽ vừa vặn có thể cùng nhà ngươi đại vương gặp gỡ.”

Nói xong, Hạ Vân Kiệt liền cùng Hổ Vương từ biệt, tiếp tục ngồi xe loan một đường hướng Nữ Oa cung mà đi.

Bởi vì sợ Tôn Ngộ Không cùng Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nháo ra cái gì truyện cười đến, Hạ Vân Kiệt liền không hề giống phía trước giống nhau không vội không hoãn, mà là có điểm chạy đi.

Chạy đi trên đường, Cửu U Tố Âm nữ đế đám người tự nhiên không thiếu được muốn lấy cười Hạ Vân Kiệt, thỉnh thoảng ném vài cái xem thường, véo hắn vài cái, lấy tỏ vẻ đối hắn nơi nơi trêu hoa ghẹo cỏ trừng phạt.

Làm Hạ Vân Kiệt cấp đuổi chậm đuổi tới Nữ Oa cung khi, vừa vặn nhìn đến Tôn Ngộ Không cấp môn đồng đưa bái thiếp, phía sau đi theo Băng Ba hai tướng quân.

Nữ Oa cung nhưng là Nữ Oa nương nương cung điện, liền ngay cả vài vị giáo chủ nghe tin đều phải tự mình đến viếng thăm, cho dù Tôn Ngộ Không lại vô pháp vô thiên, đến Nữ Oa cung cũng không dám mất cấp bậc lễ nghĩa, lại càng không dám giống ở thiên cung giống nhau cãi lộn.

“Hầu ca!” Hạ Vân Kiệt vội vàng hạ xuống xe loan, kêu lên.

Tôn Ngộ Không nghe được Hạ Vân Kiệt thanh âm vội vàng hồi đầu, vừa quay đầu liền nhìn đến Hạ Vân Kiệt chính điều khiển xe loan hạ xuống, bên người yến yến oanh oanh, được không náo nhiệt, trong đó có một vị đó là Cửu U Tố Âm nữ đế, dù là Tôn hầu tử xưa nay đối nam nữ việc không lớn cảm thấy hứng thú, lúc này cũng là nhìn xem một trận hoa cả mắt, trong lòng bội phục

không thôi, vội vàng nghênh đón.

“Gặp qua đại thánh!” Cửu U Tố Âm nữ đế gặp Tôn Ngộ Không nghênh đón, vội vàng dẫn chúng nữ tử xuống xe loan tiến lên hướng Tôn Ngộ Không phúc thân hành lễ.

Này khác nữ tử đổ khá tốt, nhưng Cửu U Tố Âm nữ đế chính là thượng cổ đại nhân vật, so với Tôn Ngộ Không này “Vãn bối” Không biết thành danh muốn sớm bao nhiêu năm, nếu đổi thành nhiều sáu ngàn năm trước, Tôn Ngộ Không cùng nàng so với bất quá chính là tiểu nhân vật một cái, ngay cả cùng nàng nói chuyện tư cách đều không có. Nay Tôn Ngộ Không gặp Cửu U Tố Âm nữ đế thế nhưng dẫn Hạ Vân Kiệt một đám ái thê chủ động chào đón hướng hắn hành lễ, liền đem Tôn Ngộ Không này không sợ trời không sợ đất Tề Thiên đại thánh cấp hoảng vội vàng đáp lễ nói:“Lão Tôn có lễ, có lễ !”

Chương 1970 : Lại là đệ muội

“Ha ha, Hầu ca là của ta huynh đệ, mà các ngươi còn lại là của ta ái thê, đều là người trong nhà, sẽ không tất như vậy vẻ nho nhã khách khí.” Hạ Vân Kiệt thấy thế cười nói.

“Không được, không được, nữ đế là thượng cổ kì nữ tử, lại sao có thể thất lễ?” Đừng nhìn Tôn Ngộ Không hướng đến tùy tiện, không sợ trời không sợ đất, nhưng đối Cửu U Tố Âm nữ đế vị này xưa nay uy danh truyền xa thượng cổ kì nữ tử, đã có một loại trời sinh kính sợ loại tình cảm, nghe vậy vội vàng xua tay nói.

“Ha ha, đại thánh nếu cùng Vân Kiệt chính là huynh đệ, tự nhiên liền cũng là của ta huynh đệ. Huynh đệ tỷ muội trong lúc đó lại nào có cái gì thất lễ. Vừa rồi lần đầu gặp mặt, cho nhau khách sáo một chút cũng là được, về sau nếu cũng như vậy, chẳng phải là thực khách khí không thú vị?” Cửu U Tố Âm nữ đế lại cười nói.

“Đúng là, đúng là, Hầu ca chớ để khách khí.” Chúng nữ tử Chu Hiểu Diễm vốn là khá hào phóng hào sảng, nghe vậy lập tức đi theo phụ họa nói, ngay cả xưng hô rõ ràng cũng sửa thành Hầu ca.

Này khác nữ nhân cũng đều đi theo gật đầu phụ họa.

“Nếu như vậy, ta lão Tôn sẽ không khách sáo !” Tôn Ngộ Không vốn là người thích tự do tự tại, không vui lễ nghi phiền phức, gặp chúng nữ tử đều nói như vậy, lập tức vui rạo rực gãi gãi quai hàm, vui vẻ nói.

“Vốn là hẳn là như vậy.” Cửu U Tố Âm nữ đế gật đầu nói.

“Hắc hắc!” Tôn Ngộ Không cười cười, sau đó chuyển

hướng Hạ Vân Kiệt hỏi:“Ngươi cùng nữ đế các nàng này chuyến tiến đến, cũng là đến viếng thăm Trầm nương nương cùng Đỗ nương nương đi.”

Tôn Ngộ Không đúng là vẫn còn không dám trực tiếp xưng hô Cửu U Tố Âm nữ đế này thượng cổ ngưu nhân làm đệ muội.

“Trầm nương nương? Đỗ nương nương?” Hạ Vân Kiệt nghe vậy hơi hơi sửng sốt, theo sau mới hiểu được lại đây, Tôn Ngộ Không là chỉ Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nói, biểu tình lập tức liền trở nên có chút xấu hổ đứng lên.

Tôn Ngộ Không tự nhiên không biết gần nhất thanh danh như mặt trời ban trưa Nữ Oa nương nương truyền nhân, Trầm nương nương cùng Đỗ nương nương cũng là trước mắt chính mình vị huynh đệ nữ nhân, thấy thế cũng không nghĩ nhiều, mà là cười nói:“Trầm nương nương cùng Đỗ nương nương chính là Nữ Oa nương nương y bát truyền nhân, không phải là nhỏ, vừa rồi ta đã đưa bái thiếp, ngươi cũng nhanh đi đầu thiếp đi, vừa vặn cùng nhau đi vào.”

Cửu U Tố Âm nữ đế đám người nghe vậy liền nhịn không được nhếch miệng cười khẽ, cười khi còn không quên cấp Hạ Vân Kiệt ném đi vài cái xem thường, đem Tôn Ngộ Không cấp nhìn xem không rõ đầu đuôi, không biết chính mình làm sao nói sai lầm rồi nói, còn là nói trước mắt này đó đệ muội đặc biệt yêu cười?

Tôn Ngộ Không chính âm thầm sờ không được ý nghĩ khi, có từng trận tiên nhạc theo Nữ Oa trong cung vang lên, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh thân phi hà y theo Nữ Oa trong cung đi ra.

“Nha, Trầm nương nương cùng Đỗ nương nương đến đây.” Dù là Tôn Ngộ Không không sợ trời không sợ đất,

nhưng đối các tộc có vô lượng công đức Nữ Oa nương nương còn là tràn ngập phát ra từ nội tâm tôn kính, gặp Nữ Oa cung cửa cung mở ra, có Trầm nương nương cùng Đỗ nương nương đi ra, vội vàng nhắc nhở Hạ Vân Kiệt đám người một câu, chính mình tắc sửa sang lại y quan, vẻ mặt trang nghiêm trang nghiêm, phảng phất là muốn bái kiến giáo chủ cấp nhân vật bình thường.

“Khụ khụ, Hầu ca……” Hạ Vân Kiệt có chút ngượng ngùng đối Tôn Ngộ Không nói.

“Lão đệ, Nữ Oa nương nương đối ta các tộc đều có vô lượng công đức, nay tuy rằng chính là của nàng hai vị truyền nhân, nhưng chúng ta cũng không thể mất cấp bậc lễ nghĩa.” Tôn Ngộ Không gặp Hạ Vân Kiệt không có nửa điểm muốn chính thức bái kiến Trầm nương nương cùng Đỗ nương nương ý tứ, sắc mặt không khỏi hơi hơi trầm xuống, hơi có chút trách cứ ý tứ.

“Này Hầu ca, kỳ thật Trầm nương nương cùng Đỗ nương nương cũng là tiểu đệ ta nội nhân.” Hạ Vân Kiệt đành phải báo cho biết chân tướng.

Không có biện pháp, nào có ca ca gặp em dâu, còn vẻ mặt trang nghiêm trang trọng nha? Cho nên Hạ Vân Kiệt đành phải vội vàng báo cho biết chân tướng, nếu không nhưng thật ra muốn ồn ào ra truyện cười, chiết Tôn Ngộ Không mặt mũi.

“Cái gì?” Dù là Tôn Ngộ Không nay quý là phó giáo chủ, trời sụp đất nứt cũng không thấy được có thể kinh đến hắn, nay lại bị Hạ Vân Kiệt lời này cấp khiếp sợ thất điên bát đảo, một đầu óc tương hồ.

Nữ Oa nương nương hai vị truyền nhân thế nhưng cũng là hắn lão đệ nữ nhân? Điều này sao có thể đâu? Đây chính là Nữ Oa nương nương truyền nhân, phó giáo chủ cấp nhân vật a! Mà còn là hai cái!

Ngay tại Tôn Ngộ Không nhất đầu óc tương hồ khi, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh đã đi đến trước mặt.

Hai người nhìn đến Hạ Vân Kiệt đầu tiên là mắt đẹp mạnh sáng ngời, bất quá theo sát sau lại phảng phất thực không thích hắn bình thường, liếc trắng mắt, sau đó lập tức đi đến Tôn Ngộ Không trước mặt, hơi hơi phúc thân nói:“Lệ Đề cùng Hải Quỳnh gặp qua Hầu ca!”

Nhìn hai vị phó giáo chủ cấp nhân vật kêu chính mình Hầu ca, còn hướng chính mình phúc thân, dù là Tôn Ngộ Không trái tim cực kì cường đại, cũng thiếu chút sẽ muốn đình chỉ nhảy lên, cuống quít nói:“Hai vị nương nương lễ trọng khách khí, khách khí.”

“Hầu ca, ngươi đây là cái gì ý tứ? Hay là không tiếp thu ta này hai vị đệ muội bất thành?” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh đều là đến từ hiện đại xã hội, ngôn hành cử chỉ tự nhiên cùng Cửu U Tố Âm nữ đế bất đồng, nghe vậy lập tức bất mãn xem thường nói.

Một điểm cũng không cùng Tôn Ngộ Không khách khí.

“Đương nhiên nhận thức, đương nhiên nhận thức. Chính là các ngươi có thể hay không cấp ta lão Tôn một cái chậm rãi thích ứng quá trình. Thật sự là Vân Kiệt tiểu tử này, rất, rất kia, ta lão Tôn nhất thời nửa khắc đầu óc chuyển không quá loan đến a!” Tôn Ngộ Không bị Đỗ nương nương cùng Trầm nương nương như vậy nhất xem thường, hoàn toàn món ăn mặn, liên tục xua tay, cười khổ nói.

“Ngươi xem xem, ngươi xem xem, đều là ngươi làm chuyện xấu, ngay cả Hầu ca đều có điểm xem bất quá đi!” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy thế này mới chuyển hướng Hạ Vân Kiệt, vẻ mặt hờn dỗi đối với hắn liên tục véo vài cái.

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh này động tác liền đem Tôn Ngộ Không lại cấp nhìn xem đầu óc một trận hỗn loạn, mà theo hắn mà đến Băng Ba hai tướng quân, nay đã ngay cả tự hỏi năng lực cũng chưa, chỉ biết là dùng vô cùng cuồng nhiệt sùng bái ánh mắt nhìn Hạ Vân Kiệt.

Hiện tại nếu có người hỏi bọn hắn, bọn họ tối sùng bái người là ai, chỉ sợ đáp án cũng không nhất định là bọn họ đại vương Tề Thiên đại thánh, mà là đổi thành Hạ Vân Kiệt.

Không có biện pháp, Hạ Vân Kiệt thật sự rất ngưu bức.

Ba phó giáo chủ cấp nữ nhân a! Vốn năm đó bọn họ đối Hạ Vân Kiệt cho bọn họ tiên thiên bàn đào thụ, còn từng đối hắn cùng với Vương Mẫu nương nương trong lúc đó quan hệ sinh ra quá một tia hoài nghi, bất quá nhất tưởng Vương Mẫu nương nương kia vô cùng tôn quý thân phận cùng cường hãn thực lực, kia lũ hoài nghi đảo mắt liền biến mất, đơn giản làm cái truyện cười mà thôi.

Nhưng hiện tại, bọn họ cho rằng, Hạ tiên vương khẳng định cùng Vương Mẫu nương nương có một chân!

Đâu chỉ là bọn họ như vậy cho rằng, nay Tôn Ngộ Không kỳ thật cũng như vậy cho rằng!

Bởi vì này tên thật sự rất ngưu, quả thực chính là phó giáo chủ cấp nữ nhân sát thủ!

Trong nháy mắt, đáng thương Ngọc Đế đầu liền tái rồi.

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh véo Hạ Vân Kiệt vài cái sau, sau đó liền đem hắn để qua một bên, đi đến Cửu U Tố Âm nữ đế chúng nữ tử trước mặt, phúc thân nói:“Gặp qua các vị tỷ tỷ muội muội, mấy năm nay bởi vì chúng ta duyên cớ, cho các ngươi chịu khổ !”

Nói xong Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh hốc mắt còn có điểm đỏ.

Tần Lam đám người cũng đi theo có điểm đỏ lên. Trừ bỏ Cửu U Tố Âm nữ đế, Dao Trì Thánh Nữ, các nàng đều là đến từ cùng cái địa phương, đều tự mình trải qua quá kia đoạn vui buồn hợp tan, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh giảng lời này khi, các nàng cảm xúc đặc biệt khắc sâu.

Chương 1971 : Thứ năm đại giáo

“Đều đã qua đi, cũng may chúng ta đều đoàn tụ. Tuy nói nơi này không có ngoại nhân, nhưng còn là đi vào trước rồi nói sau.” Cửu U Tố Âm nữ đế kéo qua Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh tay, nói khẽ.

Tất cả mọi người biết nay Hạ Vân Kiệt cùng Trầm Lệ Đề, Đỗ Hải Quỳnh quan hệ còn không đến bại lộ thời điểm, nếu không sẽ không là Hạ Vân Kiệt đến Nữ Oa cung viếng thăm, mà là Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh trực tiếp đến Vân Hoành sơn.

Mà một khi Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh trực tiếp lên Vân Hoành sơn, chỉ cần người hơi chút có điểm đầu óc có thể đoán được, các nàng hai người cùng Hạ Vân Kiệt quan hệ không phải là ít. Nếu là như vậy, chỉ sợ cũng ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn đều ngồi không được, có lẽ hội cùng tây phương giáo lại đến một lần liên hợp.

Hạ Vân Kiệt xưa nay làm việc thích lưu có chuẩn bị ở sau, hơn nữa lúc này hắn cũng không có làm tốt cùng tây phương giáo bùng nổ toàn diện chiến tranh chuẩn bị, tự nhiên không nên đem hắn cùng với Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh quan hệ bại lộ đi ra.

“Xem ta, chỉ lo cùng các ngươi tán gẫu, nhưng thật ra đã quên mời các ngươi đi vào.” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nghe vậy lập tức tỉnh ngộ lại đây, vội vàng chào hỏi mọi người đi vào, về phần Tôn Ngộ Không cùng băng ba nhị tướng quân, tự nhiên có Hạ Vân Kiệt chiêu đãi.

Bởi vì quan hệ nói rõ sau, Hạ Vân Kiệt kỳ thật cũng là Nữ Oa cung chi chủ!

Vào Nữ Oa cung, chúng nữ tử không thể thiếu một trận

ôn chuyện cùng cảm khái.

Tôn Ngộ Không cùng Băng Ba tướng quân bởi vì không muốn làm bóng đèn, cũng biết Hạ Vân Kiệt cùng Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nhiều năm không thấy, không đành lòng quấy rầy bọn họ đoàn tụ, cho nên không ở Nữ Oa cung lưu lại bao lâu, liền đứng dậy cáo từ mà đi.

Cáo từ mà đi khi, Tôn Ngộ Không đi đường đều là nhẹ nhàng, phảng phất đạp ở cao trên mây bình thường.

Không có biện pháp, nghĩ năm đó hắn Tôn Ngộ Không bất quá chính là bị trấn áp ở ngũ chỉ sơn phía dưới một chích yêu hầu, bao nhiêu người đang nhìn hắn đại náo thiên cung kia không biết tự lượng sức mình hành vi truyện cười. Nhưng hôm nay đâu, hắn không chỉ có có quý làm một châu tiên vương huynh đệ, mà còn có ba vị phó giáo chủ cấp đệ muội.

Cho dù Tôn Ngộ Không nay quý là phó giáo chủ cấp nhân vật, nhất tưởng khởi chuyện này, cả người còn là nhịn không được lâng lâng đứng lên, mà lâng lâng đồng thời, hắn tắc càng phát ra cảm kích Hạ Vân Kiệt.

Bởi vì Tôn Ngộ Không rất rõ ràng, không có năm đó Hạ Vân Kiệt đem hắn theo dưới ngũ chỉ sơn giải cứu đi ra, không có cùng hắn cùng chung vô thượng đại đạo, vốn không có hắn Tôn Ngộ Không hôm nay!

“Vân Kiệt, ta yêu ngươi!”

“Vân Kiệt, ôm chặt ta!”

Nữ Oa cung, cửu biệt gặp lại Hạ Vân Kiệt cùng Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh tiến hành nhân loại tối nguyên thủy hoạt động.

Hồi lâu, ba người mới cảm thấy mỹ mãn ngưng chiến,

mà lúc này đây, bởi vì Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh theo Nữ Oa nương nương hóa thân nơi nào được đến rất lớn ưu việt, trở thành phó giáo chủ, liên quan Hạ Vân Kiệt cùng các nàng song tu đều chiếm được không ít ưu việt, đã trì trệ không tiến tu vi ẩn ẩn lại tiến triển một ít.

“Các ngươi đột phá đến trung kỳ Thái Ất kim tiên sau, song tu đối ta giúp lớn không ít a, muốn hay không chúng ta lại đến một lần?” Ngưng chiến một đoạn thời gian, Hạ Vân Kiệt lại có điểm bắt đầu rục rịch đứng lên.

“Ngươi này bại hoại, muốn cho chúng ta bị Tố Nữ tỷ tỷ các nàng truyện cười sao? Còn không mau mau đứng lên về của ngươi Vân Hoành sơn!” Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh gặp Hạ Vân Kiệt lại rục rịch, không khỏi vừa thẹn vừa giận véo hắn vài cái, gắt giọng.

“Các nàng truyện cười có cái gì quan hệ, cũng không phải không biết chúng ta quan hệ? Hơn nữa, lúc này đây ta nếu là trở lại Vân Hoành sơn, còn không biết bao lâu khả năng lại đến ngươi này Nữ Oa cung đâu!” Hạ Vân Kiệt đáng thương hề hề nói.

Hai nàng vừa nghe này từ biệt lại thiệt nhiều năm, trong lòng liền dâng lên nồng đậm không tha, đầy đặn một ít, tính cách mở ra một ít Đỗ Hải Quỳnh một cái xoay người liền lên Hạ Vân Kiệt……

……

Năm năm sau, kế Nữ Oa cung tái hiện tiên giới này oanh động tiên giới tin tức sau, tiên giới lại xuất hiện một cái kinh thiên đại tin tức.

Tụ Quật châu tiên vương chính thức khai tông lập phái, ở Vân Hoành sơn thành lập Vu môn!

Trừ bỏ vốn có Vu Hàm môn đệ tử, đều đầu nhập Vu môn

môn hạ ở ngoài, Ngưu Ma Vương, Sư Đà Vương, Ngu Nhung Vương, Giao Ma Vương tứ đại yêu vương, còn có Thủy Hạo Trạch phụ tử, Tịch Hàn ba huynh đệ đám Hạ tiên vương trướng hạ đại tướng, cũng đều bái vào Vu môn môn hạ.

Cái này cũng chưa tính cái gì, đã ở mọi người dự kiến bên trong, làm cho mọi người mở rộng tầm mắt là, hướng đến không vui trói buộc, vô pháp vô thiên Tề Thiên đại thánh, thế nhưng cũng dẫn hoa quả sơn chúng yêu toàn bộ đầu nhập vào Vu môn dưới, bị phong làm Vu môn phó giáo chủ.

Kể từ đó, Vu môn theo thành lập chi sơ, còn có Hạ Vân Kiệt, Cửu U Tố Âm nữ đế cùng Tề Thiên đại thánh ba vị phó giáo chủ cấp nhân vật, về phần môn hạ kim tiên số lượng, lại thẳng bức thượng cổ thời đại nổi bật tối thịnh Tiệt giáo.

Vì thế Vu môn theo thành lập chiêu cáo thiên hạ là lúc, liền nhảy trở thành kế nhân giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo còn có tây phương giáo dưới thứ năm đại giáo. Sở dĩ như vậy sắp xếp, là vì Vu môn không có giáo chủ cấp nhân vật tọa trấn, nếu không thật muốn luận binh tướng, Vu môn đã siêu việt vẫn môn nhân điêu linh nhân giáo, đã đi hướng xuống dốc Xiển giáo cùng Tiệt giáo, chỉ có tây phương giáo có thể cùng chi so sánh với.

Đương nhiên, lúc này toàn bộ tiên giới còn không biết Vu môn trừ bỏ bên ngoài còn ba vị phó giáo chủ cấp nhân vật ở ngoài, kỳ thật còn có Vu Hàm, Trầm nương nương cùng Đỗ nương nương ba vị phó giáo chủ cấp nhân vật, mà tu vi ngày càng tăng trưởng 12 phân thân một khi bày ra thập nhị đô thiên vu tổ đại trận, cho dù phó giáo chủ nhân vật nay đều đã không phải bọn họ đối thủ, về phần Hạ Vân Kiệt bản tôn thật muốn bạo phát chân chính thực lực, lúc này cho dù Nhiên Đăng đều phải nuốt hận. Nếu không, này vài cái bí mật nếu tiết lộ

đi ra ngoài, cho dù Vu môn không có giáo chủ cấp nhân vật tọa trấn, chỉ sợ người ở bên ngoài xem ra, cũng cùng có giáo chủ tọa trấn không nhiều lắm khác nhau.

Thời gian ở lặng yên trôi qua, từ thu phục Đông Hải long cung, Nam Hải Long cung còn có Bắc Hải Long cung sau, kia rộng lớn đáy biển tài nguyên bị ào ào thu nạp đến vận đến Vân Hoành sơn, cũng đều đều đầu nhập đến sơn hà xã tắc đồ.

Tiên giới một năm, sơn hà xã tắc đồ trung một trăm năm.

Đông Hải chi chiến sau một ngàn năm, sơn hà xã tắc đồ mười vạn năm, Cửu U Tố Âm nữ đế đại đệ tử Xuân Từ, bảy đại thánh đứng đầu Ngưu Ma Vương, đột phá trở thành Thái Ất kim tiên.

Đông Hải chi chiến sau hai ngàn năm, sơn hà xã tắc đồ hai mươi vạn năm, Bành Thiên Võ trưởng lão đột phá trở thành sơ kì vu tổ.

Đông Hải chi chiến sau ba ngàn năm, sơn hà xã tắc đồ ba mươi vạn năm, Hạ Vân Kiệt trưởng tử Hạ Trọng Hồi cũng đột phá trở thành sơ kì vu tổ. Mà lúc này Hạ Vân Kiệt 12 phân thân đã trọng tố 8 tôn vu đỉnh, cách thượng cổ mười hai vu tổ trọng tố chín tôn vu đỉnh chỉ kém một tôn.

Đến lúc này, 12 phân thân đã tái khó đi tới một phần. Chung quy bọn họ không phải chân chính thượng cổ mười hai vu tổ, chính là Hạ Vân Kiệt phân thân, đến nơi này tựa hồ đã đến bọn họ cực hạn, cuối cùng không có khả năng đạt tới giống thượng cổ giống nhau có thể bày ra cùng giáo chủ chân chính ganh đua cao thấp mười hai vu tổ đô thiên đại trận.

Bất quá dù là như thế, lúc này mười hai vu tổ phân thân

một khi bày ra đại trận, dĩ nhiên có được chân chính trấn sát phó giáo chủ nhân vật uy lực, về phần giáo chủ, tuy rằng còn là không thể chiến thắng, nhưng giáo chủ muốn phá trận khẳng định cũng là muốn trả giá điểm đại giới nhỏ, chẳng phải là nói muốn phá có thể phá được.

Bằng vào thập nhị đô thiên vu tổ đại trận, hơn nữa Hạ Vân Kiệt bản tôn thực lực, đến giờ phút này, Hạ Vân Kiệt mới xem như chân chính có được cùng giáo chủ ganh đua cao thấp thực lực.

Bất quá ngoại giới không có người biết, cho dù hắn bên người nữ nhân, cũng chỉ có Cửu U Tố Âm nữ đế biết Hạ Vân Kiệt đến tột cùng lợi hại đến loại nào trình độ, trong lòng lo lắng cuối cùng hoàn toàn thả xuống dưới.

Một ngày này, có tin tức theo thiên cung truyền ra, Vương Mẫu nương nương muốn ở Dao Trì tiên cung, trọng khai bàn đào yến.

Chương 1972 : Trọng khai bàn đào yến

Vương Mẫu nương nương muốn trọng khai bàn đào yến tin tức theo thiên cung truyền ra, lập tức khiến cho tiên giới oanh động, chúng tiên trông mong.

Sở hữu tiên nhân đều chờ mong có thể nhận được Vương Mẫu nương nương thiếp mời, chẳng sợ biết rõ kia chờ mong chính là mờ mịt hư vô, chỉ có người chân chính ở tiên giới có thân phận có địa vị có thực lực mới có thể được đến mời, nhưng mỗi một lần, tổng còn là có tiên nhân đau khổ si ngốc chờ mong.

Này cũng đang thuyết minh Vương Mẫu nương nương ở tiên giới uy vọng cùng lực ảnh hưởng. Nàng là vô số tiên nhân cảm nhận địa vị vô cùng tôn quý Đế hậu.

Hạ Vân Kiệt thân là Tụ Quật châu tiên vương tự nhiên nhận được Vương Mẫu nương nương thiếp mời, không chỉ có chính hắn nhận được, hắn các phu nhân cũng đều nhận được. Thậm chí liền ngay cả lần trước giảo bàn đào yến hội Tôn Ngộ Không lần này cuối cùng cũng nhận được Vương Mẫu nương nương thiếp mời.

Bất quá Hạ Vân Kiệt muốn cùng các phu nhân đi phó bàn đào thịnh yến, hạ giới lại Tôn Ngộ Không trấn thủ, huống hồ Tôn Ngộ Không cũng có chính mình ngông nghênh, cho nên lần này Vương Mẫu nương nương mời, nhưng Tôn Ngộ Không nhưng không có đi.

……

Dao Trì vẫn đang xanh biếc như nhiễm, trong veo thấy đáy, vạn khoảnh bích ba trầm tĩnh giống như một khối thật lớn phỉ thúy.

Chính là lúc này Dao Trì tiên cung lại náo nhiệt rất nhiều, không trung thỉnh thoảng vang lên mờ mịt tiên âm, mặt đất thỉnh thoảng người đến người đi, đánh vỡ này phiến u tĩnh xinh đẹp.

Thân cung trang tiên nữ, giống như nhẹ nhàng khởi vũ màu điệp ở Dao Trì xuyên qua, trong tay có nâng tiên đào, cũng có nâng quỳnh tương ngọc dịch.

Hạ Vân Kiệt, Cửu U Tố Âm nữ đế còn có Dao Trì Thánh Nữ cũng không là lần đầu tiên đến Côn Luân thần sơn, nhưng Tần Lam chúng phu nhân còn lại là lần đầu tiên đến.

Các nàng nhìn đến kia Côn Luân thần sơn chín tầng chín cung, một tầng cao hơn một tầng, hùng vĩ vô cùng, đều nhịn không được một trận thán phục.

Hạ Vân Kiệt nay không chỉ có quý là Tụ Quật châu tiên vương, còn là tiên giới thứ năm đại giáo Vu môn chưởng giáo lão gia, mà Cửu U Tố Âm nữ đế thân phận liền lại càng không tiêu nói, cho nên Hạ Vân Kiệt đám người vừa mới vừa lái xe loan đến chân Côn Luân thần sơn, xa xôi thứ chín tầng núi cao sớm đã phiêu hạ từng trận tiên nhạc, sáng lên vạn đạo thụy quang, không trung phân tán ngũ sắc đóa hoa, bay lả tả, chính là Vương Mẫu nương nương cùng Ngọc Đế tự mình mang theo một hàng tiên tử, tiên nga, mĩ cơ tiến đến nghênh đón.

Ở Ngọc Đế cùng Vương Mẫu nương nương cùng đi, Hạ Vân Kiệt cùng Cửu U Tố Âm nữ đế chúng phu nhân đi lên cửu trọng sơn, Dao Trì tiên cung chỗ nơi.

Bởi vì này là Hạ Vân Kiệt lần đầu tiên mang Tần Lam đám người lên thiên giới, trên đường lần đầu tiên lên thiên đình các nàng tránh không được tò mò, này một đường nhưng thật ra đi một chút đình đình, cho nên làm hắn đến Dao Trì tiên cung khi, rất nhiều trọng yếu nhân

vật đều đã đến đây. Về phần ở thiên đình làm quan Văn Trọng thiên tôn, Hỏa Đức chân quân, Thiên Bồng nguyên soái đám người lại sớm liền đến Dao Trì tiên cung.

Trước đến tiên quan, tiên nhân, gặp là nay uy chấn tiên giới Hạ tiên vương cùng Cửu U Tố Âm nữ đế chúng phu nhân giá lâm, ào ào cách Dao Trì tới đón tiếp.

Trong đó có nhận thức, cũng có không biết. Bất quá Hạ Vân Kiệt cũng không có tự cao tự đại, đều mỉm cười gật đầu chào hỏi, thậm chí còn tạm dừng một lát cùng Thiên Bồng nguyên soái, Hỏa Đức chân quân đám ngày xưa từng có kết giao kim tiên hàn huyên vài câu, gồm Cửu U Tố Âm nữ đế chúng phu nhân giới thiệu cho bọn họ, đem bọn họ cấp được sủng ái mà lo sợ nói chuyện đều có chút không lưu loát.

Phải biết rằng trước khác nay khác, Hạ Vân Kiệt nay nhưng là nhân vật đã có thể so với Ngọc Đế, về phần Cửu U Tố Âm nữ đế vốn là là có thể so với Vương Mẫu nương nương thượng cổ ngưu nhân, lấy bọn họ thân phận lại nào có cùng bọn họ ngang hàng kết giao cơ hội. Nhưng Hạ Vân Kiệt lại tựa hồ một điểm cũng chưa ý thức được lẫn nhau chênh lệch.

Hạ Vân Kiệt này phiên biểu hiện làm cho rất nhiều tiên nhân đều tâm sinh kính ngưỡng hảo cảm, hơn nữa đem Hạ Vân Kiệt lúc này hành vi cùng phía trước tây phương giáo vài vị phó giáo chủ ngạo mạn so sánh với, lại càng phát giác Hạ Vân Kiệt này phân khiêm tốn khó được đáng quý, căn bản không giống trong truyền thuyết lời nói như vậy hung thần ác sát.

Hạ Vân Kiệt lúc này mặc dù ở thiên đình trung chức quan chính là nhất châu chi tiên vương, lại nói tiếp cùng bát bộ thiên tôn Văn Trọng thiên tôn cùng cấp, nhưng trước khác nay khác, hắn vị này tiên vương cũng là nhất

đặc thù, ghế là không có khả năng cùng Văn Trọng đám người an bài cùng một chỗ.

Văn Trọng, Thiên Bồng nhất chúng kim tiên cấp tiên quan ghế đều là ở Dao Trì chi bắc, mà Hạ Vân Kiệt ghế thì tại Dao Trì chi nam, cùng đại biểu cho tây phương giáo, nhân giáo, Xiển giáo, Tiệt giáo các đại lão, gần đây xuất hiện ở tiên giới Nữ Oa cung hai vị nương nương, cửu thiên sơn Cửu Thiên Huyền Nữ nương nương, còn có tứ phương tiên đế cùng tứ phương thần thú chờ thiên đình đại lão cùng nhau.

Hạ Vân Kiệt bởi vì tới có chút trì, nam tịch bên kia nhân cũng đã tới thất thất bát bát.

Huyền Đô đại pháp sư, Nam Cực Tiên Ông, Kim Linh thánh mẫu, Di Lặc, Nhiên Đăng năm người là đại biểu năm vị giáo chủ mà đến, cố cùng Ngọc Đế vương mẫu song song mà ngồi cùng chính giữa. Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh đại biểu chính là Nữ Oa nương nương, cố cũng bị an bài ở bên trong tôn quý nhất ghế.

Tứ phương tiên đế, tứ phương thần thú các thiên đình đại lão ghế ở bên trái, này khác một ít tam giáo cửu lưu nhân vật, tỷ như Xiển giáo thượng cổ mười hai kim tiên Thái Ất chân nhân, Đạo Hành thiên tôn, Tiệt giáo Vân Tiêu nương nương, Vô Đương thánh mẫu, tây phương giáo Đa Bảo phó giáo chủ, Đế Thích Thiên, Đại Phạm Thiên, Cửu Thiên Huyền Nữ đám người thì tại bên phải.

Hạ Vân Kiệt nay tuy rằng quý là Vu môn chưởng giáo, nhưng Vu môn chung quy không có giáo chủ cấp nhân vật tọa trấn, còn không có biện pháp cùng tứ đại giáo cùng ngồi cùng ăn, cho nên còn là không tư cách ngồi tối thượng tịch, hơn nữa hắn lại là thiên đình quan viên, cho nên bị Vương Mẫu nương nương an bài ở tại bên trái, cùng tứ phương tiên đế, tứ phương thần thú cùng cấp tịch.

“Quả nhiên là hắn!” Gặp Hạ Vân Kiệt dẫn chúng nữ tử tiến đến, kia tây phương giáo tự nhiên không có hoà nhã sắc cấp Hạ Vân Kiệt, hơn nữa Di Lặc lại hai mắt mạnh sát khí phụt ra, xác nhận nay thanh danh như mặt trời ban trưa Hạ Vân Kiệt đó là năm đó tại hạ giới giết hắn kia vô danh tiểu tốt. Đồng thời cũng cuối cùng suy nghĩ cẩn thận, Cửu U Tố Âm nữ đế vì sao sẽ thành nữ nhân của hắn. Nguyên lai, hắn tính kế ngàn vạn năm, cuối cùng nhưng thật ra vì Hạ Vân Kiệt làm áo cưới.

Nam Cực Tiên Ông lần trước ở long hầu sơn ăn nhất nghẹn, tự nhiên cũng sẽ không có cái gì hoà nhã sắc cấp Hạ Vân Kiệt, cho nên nhìn đến Hạ Vân Kiệt dẫn chúng nữ nhân tiến đến, ổn ngồi vào, chính là cao cao nhìn xuống hắn, đừng nói đứng dậy nghênh đón, liền ngay cả chào hỏi đều lười làm.

Hạ Vân Kiệt ở người khác trong mắt đơn giản là thực lực cường đại, nhưng nếu bàn về thân phận ngay cả một phương tiên đế đều không tính là, nhưng ở Kim Linh thánh mẫu các Tiệt giáo Nhị đại đệ tử trong mắt cũng là sư thúc trưởng bối, chân chính nhất phái tôn sư.

Cho nên nhìn đến Hạ Vân Kiệt tiến đến, đại biểu cho Tiệt giáo thông thiên mà đến Kim Linh thánh mẫu vội vàng mỉm cười cách tịch tiến lên nghênh đón hắn. Huyền Đô đại pháp sư gặp Kim Linh thánh mẫu đại biểu cho Thông Thiên mà đến, thế nhưng còn cách tịch nghênh đón, trong đầu hơi kinh hãi, nhớ tới sư phụ ở tư dưới không thiếu cảm thán năm đó không nên nhà mình huynh đệ tàn sát, rất có hối hận ý, do dự hạ, liền cũng lập tức cách tịch nghênh đón. Lấy kì cùng Tiệt giáo như trước là một nhà ý tứ.

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh tự nhiên là không cần nói, kia nhưng là nhà mình nam nhân, cho dù bây giờ còn không nên công khai lẫn nhau quan hệ, nhưng thích

hợp cấp chính mình nam nhân một điểm mặt mũi, kia tuyệt đối là không thành vấn đề. Cho nên Kim Linh thánh mẫu vừa mới vừa đứng dậy, hai người bọn họ cũng đều đứng dậy, mặt mang mỉm cười cách tịch đi nghênh đón Hạ Vân Kiệt.

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh nhưng là đại biểu cho Nữ Oa cung, tiên giới mặt khác một cỗ cường đại lực lượng, nhớ tới phía trước chính mình đến khi, hai người cũng chưa đứng dậy cách tịch, mà nay một vị tiên vương tiến đến, các nàng lại đứng dậy cách tịch nghênh đón, tây phương giáo Di Lặc, Nhiên Đăng còn có Xiển giáo Nam Cực Tiên Ông đều là lại khiếp sợ lại là căm tức.

Gặp nhân giáo, Tiệt giáo, còn có Nữ Oa cung hai vị nương nương đều đứng dậy cách tịch nghênh đón Hạ tiên vương, dưới tứ phương tiên đế, tứ phương thần thú, Cửu Thiên Huyền Nữ, Tiệt giáo Vân Tiêu nương nương đám người tự nhiên đều ào ào cách tịch tiến lên nghênh đón.

Kim Linh thánh mẫu giành trước ở Hạ Vân Kiệt cấp nàng hành lễ phía trước, đã thật sâu chắp tay hành lễ! Thái độ cực kì khiêm tốn!

Này một màn liền đem hôm nay người tới tham gia bàn đào thịnh yến cấp nhìn xem tròng mắt đều thiếu chút nữa rớt một đất.

Của ta ngoan ngoãn, đây chính là đại biểu cho Tiệt giáo Thông Thiên giáo chủ Kim Linh thánh mẫu a! Cho dù vừa rồi Huyền Đô đại pháp sư đến khi, nàng cũng chưa đã cho cái gì hoà nhã sắc a! Không nghĩ tới thấy Hạ tiên vương thế nhưng như vậy khách khí khiêm tốn.

Chương 1973 : Ước chiến [thứ hai vì sách mới cầu phiếu]

Hạ Vân Kiệt cùng mọi người nhất nhất trở về lễ, dẫn chúng phu nhân đang chuẩn bị ngồi xuống khi, đột nhiên có một cỗ cường đại sát khí hướng hắn đánh úp lại.

Một cái đản ngực lộ nhũ mập mạp nam tử đột nhiên bỗng nhiên dựng lên, chỉ vào Hạ Vân Kiệt cười gằn nói:“Hạ tiên vương, còn nhớ rõ bản tôn?”

“Bổn vương lại như thế nào sẽ nhận không ra ngươi này ti bỉ vô sỉ tiểu nhân đâu?” Hạ Vân Kiệt hai mắt lạnh như băng nhìn Di Lặc, sát khí theo hắn trên người phát ra, đảo mắt thổi quét quá toàn bộ Dao Trì tiên cung.

“Hảo, hảo, ngươi nhớ rõ bản tôn là tốt rồi!” Di Lặc âm thanh lạnh lùng nói, trên người sát khí càng phát ra đặc hơn.

“Di Lặc đạo hữu, ngươi đây là ý gì? Hôm nay là ngày bản cung trọng khai bàn đào thịnh yến, ngươi chớ giảo các vị đạo hữu nhã hứng, có cái gì ân oán, phóng tới ngày sau lại nói.” Vương Mẫu nương nương gặp Di Lặc đột nhiên bạo khởi, trong lòng không khỏi cả kinh, đã hiểu được tây phương giáo là nghĩ ở hôm nay diệt sát Hạ Vân Kiệt, vội vàng tiến lên, mặt âm trầm nói.

Không nói nàng cùng Hạ Vân Kiệt phía trước kia tầng như tình nhân gian ái muội quan hệ, vẻn vẹn Hạ Vân Kiệt nay cùng nàng là minh hữu quan hệ, nàng sẽ không nguyện ngồi xem Di Lặc hôm nay sát diệt Hạ Vân Kiệt.

Gặp Vương Mẫu nương nương tiến lên khuyên can, Ngọc Đế không nói gì, chính là ánh mắt có chút âm lãnh, thậm chí khóe miệng ẩn ẩn mang theo một tia tàn khốc cười lạnh.

Ngọc Đế tuy rằng tin tưởng Thông Thiên giáo chủ, nhưng hôm nay, Kim Linh thánh mẫu đối Hạ Vân Kiệt sở biểu hiện ra ngoài tôn kính, còn có hai vị Nữ Oa cung nương nương đối Hạ Vân Kiệt biểu hiện ra ngoài thân thiết hữu hảo thái độ, này hết thảy đều làm cho Ngọc Đế cảm thấy một loại không thể diễn tả bằng ngôn từ bất an cùng ghen tị.

Hắn, Ngọc Đế lòng dạ chung quy không có lớn đến có thể dung xuống Hạ Vân Kiệt trình độ!

Bởi vì tại đây phía trước, Hạ Vân Kiệt đối hắn Ngọc Đế mà nói bất quá chính là một viên nho nhỏ quân cờ, nhưng này khỏa quân cờ thật sự trưởng thành quá nhanh, thậm chí ở hôm nay đã có rõ ràng che đậy quá hắn nổi bật dấu vết, điều này làm cho Ngọc Đế không thể chịu đựng được.

“Nếu là này khác ân oán, tự nhiên dễ nói! Nhưng kẻ này từng diệt giết ta phân thân, ta tìm kiếm hắn nhiều năm, hôm nay cuối cùng tìm được, lại há có thể buông? Hôm nay tất yếu trước mặt tru sát kẻ này, phương giải mối hận trong lòng của ta!” Di Lặc sắc mặt dữ tợn trả lời, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt sát khí lóe ra.

Phân thân đối với tiên nhân đó là một cái khác chính mình, diệt sát phân thân chi cừu quả thật là thù sâu như biển, Di Lặc nói đến này phân thượng, Vương Mẫu nương nương còn có điểm không tốt tái tiếp được đi khuyên bảo, mà là đem xin giúp đỡ ánh mắt nhìn phía Ngọc Đế.

Ở Vương Mẫu xem ra, Hạ Vân Kiệt còn có rất lớn trưởng thành không gian, thậm chí có một ngày có thể trưởng thành giáo chủ cũng không nhất định, đến lúc đó, có Hạ Vân Kiệt duy trì, Ngọc Đế nhất định có thể trở thành chân chính tiên giới chi chủ, mà chính nàng tắc có

thể trở thành chân chính tiên giới chi hậu. Cho nên, hôm nay, nàng là tuyệt đối không muốn ngồi xem tây phương giáo đối Hạ Vân Kiệt động thủ.

“Nếu là diệt sát phân thân chi cừu, trẫm cũng không tốt nói cái gì nữa, nếu không đổ có vẻ trẫm thiên vị Hạ tiên vương. Chính là hai vị đều là thần thông quảng đại hạng người, một khi đối chiến, khó tránh khỏi muốn dẫn tới trời sụp đất nứt, khiến cho hàng tỉ sinh linh đồ thán, Vương Mẫu này Côn Luân tiên đảo chỉ sợ cũng đem không còn nữa tồn tại. Không bằng dời đi tới lân cận hỗn độn thế giới rộng lớn vũ trụ một trận chiến đi. Sống hay chết, đều do thiên mệnh đi!” Ngọc Đế thở dài một tiếng, lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ sắc.

Vương Mẫu nghe vậy thân thể mềm mại không khỏi chấn động, nhìn về phía Ngọc Đế ánh mắt trở nên phá lệ xa lạ cùng đau lòng.

Nàng phát hiện trước mắt Ngọc Đế không hề là năm đó kia lòng dạ thiên hạ Ngọc Đế!

“Cũng là thời điểm nên có cái kết thúc. Năm đó bổn vương cùng Tố Nữ kết làm vợ chồng khi, liền từng thề, đời này tất sát Di Lặc! Đa tạ bệ hạ thành toàn!” Hạ Vân Kiệt nói xong lời cuối cùng, ánh mắt chuyển hướng về phía Ngọc Đế, trở nên rất là lạnh lùng vô tình thậm chí còn mang theo một tia châm chọc cùng khinh miệt.

Hạ Vân Kiệt nay là loại nào nhân vật, lại sao lại không rõ Ngọc Đế tâm tư?

Ngọc Đế gặp Hạ Vân Kiệt đầu hướng chính mình ánh mắt mang theo một tia châm chọc cùng khinh miệt, trong lòng không hiểu cảm thấy có một tia bất an, nhưng càng nhiều là thẹn quá thành giận.

Hắn là tiên giới chi chủ, cuộc đời ghét nhất chính là như

vậy ánh mắt, bởi vì có đôi khi Nguyên Thủy Thiên Tôn chính là dùng như vậy ánh mắt nhìn hắn, nhưng hắn lại đau khổ chịu đựng. Không nghĩ tới hôm nay, Hạ Vân Kiệt cũng dùng như vậy ánh mắt nhìn hắn!

Ngươi dựa vào cái gì? Ngươi dựa vào cái gì? Trẫm mới là tiên giới chi chủ! Mà ngươi bất quá là hôm nay nhất định chết! Bởi vì tây phương giáo đã động giết ngươi quyết tâm!

“Nếu là Hạ tiên vương cùng Di Lặc trong lúc đó ân oán, vậy bọn họ hai người nhất quyết thắng bại định sinh tử, người khác không thể nhúng tay, nếu không liền đừng trách bản cung ra tay!” Vương Mẫu nương nương thấy được Ngọc Đế trong mắt thẹn quá thành giận, mắt ở chỗ sâu trong lóe ra cực kì thống khổ mâu thuẫn ánh mắt, cuối cùng thật sâu nhìn Ngọc Đế liếc mắt một cái, sau đó dứt khoát đem ánh mắt đảo qua Nhiên Đăng, Đa Bảo, Đại Phạm Thiên, Đế Thích Thiên đám người, như đinh đóng cột nói.

Này tranh tây phương giáo đến lão bài phó giáo chủ cấp nhân vật có ba người, nếu tái tính Đại Phạm Thiên cùng Đế Thích Thiên hai vị tân tấn không lâu trung kỳ Thái Ất kim tiên, một khi tây phương giáo gặp Di Lặc trấn sát không được Hạ Vân Kiệt, người khác đi theo ra tay, cho dù Hạ Vân Kiệt bên này có Cửu U Tố Âm nữ đế ra tay tương trợ, cũng là ngăn cản không được.

Gặp Vương Mẫu nói, Ngọc Đế sắc mặt lập tức âm trầm xuống dưới, trong mắt hàm chứa hừng hực thiêu đốt lửa giận, tây phương giáo, Nhiên Đăng đám người sắc mặt đều trở nên có chút khó coi, bất quá không có nói lời phản đối.

Hiển nhiên ở bọn họ xem ra, Hạ Vân Kiệt tái lợi hại, cũng chỉ là tân tấn trung kỳ Thái Ất kim tiên, mà Di Lặc chính là lão bài phó giáo chủ, năm đó mặc dù ở Cửu U

Tố Âm nữ đế dưới tay chịu thiệt, nhưng muốn trấn áp Hạ Vân Kiệt còn là không thành vấn đề. Huống chi, lần đó Di Lặc ở Cửu U Tố Âm nữ đế dưới tay chịu thiệt, ngược lại bởi vì biết nhục nhã mà gắng sức, đình trệ nhiều năm tu vi thế nhưng lại có đột phá, nay sẽ cùng Cửu U Tố Âm nữ đế một trận chiến, thắng bại chỉ sợ cũng rất khó nói.

Đương nhiên này tranh tây phương giáo có ý định muốn giết Hạ Vân Kiệt, hơn nữa làm cho Di Lặc lấy này lấy cớ ra tay, trừ bỏ Di Lặc tu vi lại càng tiến một tầng, kém giáo chủ chỉ có một bước xa ở ngoài, vì tuyệt không sai lầm, còn có này khác chuẩn bị. Cho nên đối với cho Vương Mẫu ngôn, Nhiên Đăng đám người tuy rằng khó chịu, bất quá nhưng cũng không bao nhiêu lo lắng.

Hạ Vân Kiệt vốn tưởng rằng Vương Mẫu cùng Ngọc Đế là một đạo, vừa rồi trong lòng tự nhiên khó tránh khỏi thất vọng khổ sở, nay gặp Vương Mẫu nguyên lai còn là hướng về hắn, vốn là thất vọng khổ sở tâm tình ngược lại lập tức giãn ra mở ra, trên mặt lộ ra một chút thản nhiên mỉm cười, hướng về phía Vương Mẫu hơi hơi khom người chắp tay nói:“Đa tạ Vương Mẫu nương nương ý tốt! Ngươi đừng lo, này chiến, thần tất sát Di Lặc!”

Nói xong Hạ Vân Kiệt kiết nắm chặt hạ Cửu U Tố Âm nữ đế tay, cười nói:“Tố Nữ, năm đó ngươi chê cười ta nói mạnh miệng, hôm nay ngươi liền rất nhìn, vi phu như thế nào thay ngươi báo năm đó chi cừu!”

“Ta tin tưởng ngươi!” Cửu U Tố Âm nữ đế phản thủ nắm chặt Hạ Vân Kiệt, hai mắt thâm tình nhìn Hạ Vân Kiệt, chu thần khẽ mở nói.

“Hạ tiên vương, còn có cái gì di ngôn còn không có giao cho xong, tốc tốc giao cho hoàn, bản tôn cũng tốt sớm điểm giết ngươi, miễn cho chậm trễ Vương Mẫu nương

nương bàn đào thịnh yến.” Di Lặc gặp Hạ Vân Kiệt cùng Cửu U Tố Âm nữ đế phu thê tình thâm, lòng đố kị quả thực là như hỏa trung thiêu, sắc mặt dữ tợn nói.

Chương 1974 : Chiếm thượng phong

“Quả thật không tốt chậm trễ Vương Mẫu nương nương bàn đào thịnh yến!” Hạ Vân Kiệt cười lạnh một tiếng, buông ra Cửu U Tố Âm nữ đế tay, sau đó bước trên mây một đường hướng cực bắc nơi mà đi.

“Ha ha!” Di Lặc thấy thế vuốt hắn bụng phệ, cất tiếng cười to, bước trên mây đuổi theo.

Có thể có tư cách tới tham gia bàn đào thịnh yến đều là tiên giới nhất đẳng nhất cường giả, tự nhiên không muốn bỏ qua bực này ngàn năm một thuở phó giáo chủ cấp nhân vật gian đại chiến, thấy thế đều ào ào cách tịch cấp tốc theo đi lên.

Về phần Cửu U Tố Âm nữ đế, Vương Mẫu nương nương, Ngọc Đế, Kim Linh thánh mẫu đám người liền lại càng không tất nói.

Trong nháy mắt, vừa rồi còn người đến người đi, rất là náo nhiệt Dao Trì tiên cung lập tức trở nên lạnh lùng, chỉ để lại làm cho vô số tiên nhân muốn thèm nhỏ dãi ba thước tiên quả tiên nhưỡng, còn có này tiên lại, lực sĩ.

Ngay tại Hạ Vân Kiệt một đường hướng cực bắc nơi bay đi khi, Vân Hoành sơn, 12 phân thân cũng đều hóa hồng hướng cực bắc nơi bay đi.

Lần trước long hầu sơn một trận chiến, 12 phân thân là từ hỗn độn nơi bên trong đuổi ra đến, cũng không có thể đúng lúc đuổi tới, hơn nữa lúc ấy 12 phân thân cùng Hạ Vân Kiệt bản tôn thực lực so với hiện tại cũng đều kém rất nhiều, cho nên lúc ấy Nhiên Đăng phải đi, Hạ Vân Kiệt cũng không có chặn lại, để tránh quá sớm bại lộ. Nếu không lúc ấy hắn muốn cản Nhiên Đăng, cũng có

thể đợi cho 12 phân thân đuổi tới.

Nhưng này một chuyến, tây phương giáo rõ ràng muốn giết hắn cho thống khoái, không nữa bất luận cái gì quay về đường sống, mà Hạ Vân Kiệt cũng muốn thề giết Di Lặc, lấy hoàn thành năm đó hứa hẹn, cho nên một trận chiến này đã không chuẩn bị có bất luận cái gì giữ lại.

……

Cực bắc nơi, bởi vì tới gần hỗn độn thế giới.

Nơi này hoang tàn vắng vẻ, không có bất luận cái gì sinh vật tồn tại, phảng phất hỗn độn sơ khai khi tình cảnh.

Nhưng hôm nay, đột nhiên có một đạo đạo hồng quang theo nơi xa cắt tới, sau đó tại đây phiến cực bắc nơi vũ trụ trung hư không mà đứng.

“Hạ Vân Kiệt, hôm nay nơi này chính là của ngươi nơi táng thân.” Di Lặc đứng ở vũ trụ trung, cười gằn nói.

“Sát!” Trả lời Di Lặc là một phen ngang trời mà ra huyết đao.

Huyết đao phong lợi, huyết khí bốc lên, đem thiên đều cấp nhuộm thành một mảnh huyết sắc.

Một đao ra, phảng phất toàn bộ thiên địa đều bị này một đao cấp chém thành hai nửa, nơi nơi là máu chảy thành sông, thi hoành khắp nơi.

Không chỉ có như thế, ngập trời khí thế theo Hạ Vân Kiệt trên người tán phát đi ra, càng không ngừng kéo lên, phảng phất không có chừng mực.

Đang xem cuộc chiến trừ bỏ số ít một ít người biết chuyện sắc mặt không có bao nhiêu biến hóa lớn, này

khác, giống Nhiên Đăng, Nam Cực Tiên Ông đám người thấy thế tất cả đều sắc mặt đại biến.

Bởi vì giờ phút này Hạ Vân Kiệt trên người phát ra khí thế đã hoàn toàn không tốn sắc cho Nhiên Đăng bực này thượng cổ phó giáo chủ cấp nhân vật.

“Như thế nào khả năng! Ngắn ngủn một vạn năm, hắn như thế nào khả năng cường đến như thế trình độ?” Nhiên Đăng, Đa Bảo, Đại Phạm Thiên, Đế Thích Thiên đám tây phương giáo phó giáo chủ cấp nhân vật sắc mặt đều che lấp đến cực điểm.

Nguyên bản bọn họ đối Di Lặc là tràn ngập tin tưởng, nghĩ đến này chuyến Di Lặc không để ý sinh tử một trận chiến, tất nhiên có thể trấn sát Hạ Vân Kiệt, nhưng hiện tại tuy rằng còn có tin tưởng, nhưng tin tưởng đã dao động.

“Không nghĩ tới ngươi so với bản tôn trong tưởng tượng còn mạnh hơn! Bất quá ngươi càng cường đại đối bản tôn đột phá cực hạn càng có giúp, ngươi nhất định là muốn thành tựu bản tôn đi thông giáo chủ vị đá kê chân!” Di Lặc gặp Hạ Vân Kiệt một đao bổ ra, giống như khai thiên tịch địa, trên người phát ra khí thế thổi quét thiên, một điểm cũng không kém hơn Nhiên Đăng, cười tủm tỉm mặt cuối cùng trở nên ngưng trọng đứng lên, lớn tiếng quát, trong tay có năm khỏa hạt châu đánh đi ra ngoài.

Đồng thời cường đại vô cùng khí thế theo Di Lặc trên người phát ra, so với hắn ở bàn đào thịnh yến hiển lộ ra đến còn mạnh hơn một đoạn.

“Di Lặc thế nhưng có đột phá!” Kim Linh thánh mẫu đám Tiệt giáo đệ tử thấy thế tất cả đều sắc mặt đại biến, trong mắt toát ra một tia lo lắng sắc. Vốn bọn họ đối chưởng giáo lão gia nghĩa đệ là tràn ngập tin tưởng, ít

nhất không tiếp thu vì Di Lặc có thể trấn sát được hắn.

Nhưng hiện tại nhìn đến Di Lặc sở triển lộ đi ra khí thế, dĩ nhiên thẳng bức giáo chủ, thậm chí có thể nói đã có thể nói giáo chủ dưới đệ nhất nhân. Lúc này bọn họ cũng cuối cùng hiểu được, tây phương giáo phái Di Lặc ở bàn đào thịnh yến lấy diệt sát phân thân chi cừu khiêu chiến Hạ Vân Kiệt, là sớm có dự mưu. Hạ Vân Kiệt hay không còn có thể ngăn cản được trụ, Kim Linh thánh mẫu đám Tiệt giáo đệ tử rốt cuộc không có tin tưởng, trong mắt toát ra một tia lo lắng sắc.

Bọn họ rất rõ ràng, một khi Hạ Vân Kiệt bị thua, Thông Thiên tất ra tay, Thông Thiên một khi ra tay, tam giáo nội loạn cục diện rất khả năng hội tái hiện. Khi đó Thông Thiên hay không sẽ giẫm lên vết xe đổ, lại một lần nữa chịu thương nặng đâu?

“Đáng giận, đáng giận a! Chỉ cần lại cho Hạ sư thúc một ít thời gian, Di Lặc cho dù đột phá lại như thế nào?” Kim Linh thánh mẫu nhớ tới mới có thể xuất hiện bất lợi cục diện, trong đầu âm thầm không cam lòng phẫn hận. Bởi vì bọn họ đều rất rõ ràng, Hạ Vân Kiệt có Vu vương đế thống, một khi cho hắn thời gian, không nhỏ xác suất trưởng thành giáo chủ cấp nhân vật, ít nhất cũng có thể trở thành giáo chủ dưới đệ nhất nhân!

Nhưng hiện tại tây phương dạy cho Hạ Vân Kiệt thời gian còn là quá ít !

Vương Mẫu nương nương sắc mặt cũng đồng dạng đại biến, trong mắt toát ra thật sâu lo lắng. Chỉ có người tây phương giáo, Ngọc Đế còn có người Xiển giáo, gặp Di Lặc đột nhiên triển lộ ra bực này cường đại thực lực, sắc mặt mặc dù có biến hóa, nhưng rất nhanh liền chuyển thành vui sướng.

Hạ Vân Kiệt quật khởi đã làm cho bọn họ cảm thấy cực

độ khó chịu! Hiện tại Di Lặc nếu có thể giết hắn, là bọn họ rất thích ý nhìn đến.

Chỉ có Cửu U Tố Âm nữ đế chúng nữ tử thần sắc không thay đổi, Tần Lam đám người là vì nhìn không ra đến lẫn nhau gian khác biệt, nhưng các nàng đối nam nhân của chính mình có tin tưởng, mà Cửu U Tố Âm nữ đế là biết Hạ Vân Kiệt chân chính thực lực, cho dù Di Lặc có đột phá, hôm nay cũng chỉ có nuốt hận cùng này kết cục, bởi vì Hạ Vân Kiệt bản tôn nếu lại xứng thêm 12 phân thân, đã có cùng giáo chủ chống lại thực lực!

Năm khỏa hạt châu là Di Lặc hai đại bên người pháp bảo chi nhất Càn Khôn châu, mỗi một hạt châu đều có Càn Khôn lực.

“Đương!” Một viên Càn Khôn châu đánh vào minh ngục huyết đao thượng, phát ra chấn thiên động tiếng vang, đem không gian đều cấp chấn đến ào ào sụp đổ, lập tức địa phong hỏa thủy loạn dũng, phảng phất về tới hỗn độn chưa khai thế giới.

Huyền Đô đại pháp sư thấy thế, vội vàng xuất ra Thái Cực đồ định trụ bốn phía Càn Khôn, nếu không chỉ sợ không vài cái, phía dưới kia phiến vốn là là hoang tàn vắng vẻ cực bắc nơi sẽ muốn sụp đổ, quay về nhập hỗn độn thế giới.

Minh ngục huyết đao thế đi không thay đổi, mà Càn Khôn châu tắc bị một đao phách bay.

“Đương!” Lại là một viên Càn Khôn châu đánh vào minh ngục huyết đao phía trên, minh ngục huyết đao như trước khí thế không thay đổi, Càn Khôn châu tắc lại bị một đao chém bay.

“Đương!” Đệ tam khỏa Càn Khôn châu tiếp tục bị một đao chém bay, mà minh ngục huyết đao tắc hơi hơi bị

kiềm hãm, nhưng thế đi như trước không thay đổi.

“Đương!” Thứ bốn khỏa Càn Khôn châu theo sát sau hung hăng nện ở minh ngục huyết đao phía trên, minh ngục huyết đao vẫn đang chính là hơi hơi bị kiềm hãm, sau đó tiếp tục thế không thể đỡ hướng Di Lặc bổ tới.

“Đương!” Thứ năm khỏa Càn Khôn châu theo sát sau nện ở minh ngục huyết đao phía trên, lần này minh ngục huyết đao thân đao hơi hơi phát ra âm rung, nhưng sắc bén đao phong như trước như bổ ra thiên địa bình thường, bổ về phía Di Lặc.

“Như thế nào khả năng!”

Tây phương giáo đệ tử, Ngọc Đế, Xiển giáo đệ tử đám người tất cả đều sắc mặt đại biến, Di Lặc sắc mặt cũng trở nên cực kì khó coi.

Lần đầu tiên cứng đối cứng đối chiến, không bị bọn họ xem trọng Hạ Vân Kiệt thế nhưng chiếm thượng phong!

Chương 1975 : Bản tôn chân chính thực lực

Vương Mẫu nương nương trên mặt lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng, nhìn về phía Hạ Vân Kiệt ánh mắt tia sáng kỳ dị liên liên, sau đó lại phiết mắt thấy Ngọc Đế liếc mắt một cái, thấy hắn sắc mặt che lấp khó coi gần như dữ tợn, hai tay âm thầm nắm chặt, trong mắt không khỏi lộ ra một chút tự giễu ánh mắt.

Đây là chính mình từng cho rằng nam nhân có thiên địa bàn rộng lớn lòng dạ, có vô cùng rộng lớn chí hướng!

Đây là chính mình từng nghĩ dùng cả đời, dùng sinh mệnh đi trợ giúp nam nhân!

Nguyên bản, lúc này đây hắn rất cơ hội đi lên chân chính tiên giới chi chủ vị trí, nguyên bản ta có thể trở thành chân chính tiên giới chi hậu, nhưng lúc này đây, không nữa cơ hội !

Kim Linh thánh mẫu đám người trên mặt đồng dạng lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng, chỉ có Cửu U Tố Âm nữ đế phảng phất sớm đã biết bình thường, biểu tình không có bất luận cái gì dao động.

“Xem ra muội muội ngươi sớm đã biết ngươi phu quân tất thắng a!” Cửu Thiên Huyền Nữ không biết đi khi nào đến Cửu U Tố Âm nữ đế bên người, thấp giọng nói.

“Ta chưa từng có hoài nghi quá phu quân của ta!” Cửu U Tố Âm nữ đế vẻ mặt bình tĩnh trả lời.

Mọi người ở đây phản ứng khác nhau khi, minh ngục huyết đao đã thẳng thủ Di Lặc đầu mà đi.

Di Lặc sắc mặt tái biến, hàng tỉ hào quang theo hắn trên

người đột nhiên thả ra, không biết khi nào trong tay hắn hơn một cây kim cương xử trạng pháp bảo.

Kia pháp bảo không chỉ có có hàng tỉ đạo hào quang nở rộ, còn có sáng mờ quanh quẩn, tản ra một tia khủng bố đến cực điểm hơi thở, kia xử chính là nhất lấy ra nữa, bốn phía không gian chính là ào ào ra bên ngoài sụp đổ, khiến cho nó bốn phía thành một mảnh chân không.

Duy nó độc tồn!

“Chuẩn Đề đạo nhân gia trì thần xử!” Nhìn đến này Di Lặc đem này pháp bảo lấy ra nữa, người bốn phía tất cả đều một mảnh ồ lên.

Đây là chân chính giáo chủ cấp pháp bảo!

“Tiểu tử, bản tôn đổ muốn nhìn là ngươi minh ngục huyết đao lợi hại còn là bản tôn gia trì thần xử lợi hại!” Di Lặc cười gằn, vung khởi gia trì thần xử hướng minh ngục huyết đao ném tới.

“Chính là gia trì thần xử mà thôi, lại có gì rất giỏi!” Hạ Vân Kiệt cười lạnh một tiếng, minh ngục huyết đao căn bản không có bất luận cái gì biến hóa, tiếp tục thẳng tắp đánh xuống.

Đến bọn họ như vậy cảnh giới, bất luận cái gì xinh đẹp động tác đều là hư, chỉ có nguyên thủy nhất trực tiếp nhất đấu pháp.

Bất luận cái gì sự vật đều là như vậy, giản lược đan đến phức tạp, sau đó lại theo phức tạp trở về sự vật bản chất, vô cùng đơn giản.

Đến Hạ Vân Kiệt cùng Di Lặc như vậy trình tự, đã bắt đầu theo phức tạp trở về sự vật bản chất, không những hội ngoạn cái gì xinh đẹp kỹ năng.

“Thương!” Một tiếng nổ.

Minh ngục huyết đao một đao chém vào gia trì thần xử phía trên, phát ra kinh thiên động địa thanh âm, bốn phía không gian sụp đổ, cũng may có Thái Cực đồ phòng hộ tiên giới, nếu không lúc này tiên giới cực bắc nơi chắc chắn băng liệt.

Này một đao, Hạ Vân Kiệt ngay cả lui ba bước, mà Di Lặc chính là lui hai bước.

Hiển nhiên lúc này đây chém giết, Hạ Vân Kiệt hơi lạc hạ phong.

Nhưng Nhiên Đăng đám người sắc mặt không chút nào không có chuyển tốt, bởi vì bọn họ đều rất rõ ràng, lúc này đây chém giết Di Lặc là mượn gia trì thần xử ưu thế, nếu không còn không thấy được là ai hơi lạc hạ phong.

Huống hồ tây phương giáo lúc này đây là chuẩn bị làm cho Di Lặc trấn sát Hạ Vân Kiệt, khả như bây giờ tình hình chiến đấu, cho dù Di Lặc mượn gia trì thần xử ưu thế chiếm một chút thượng phong, nhưng muốn trấn sát Hạ Vân Kiệt khó khăn thật lớn.

Đương nhiên đến lúc này, Nhiên Đăng đám người còn cho rằng Di Lặc hẳn là sẽ thắng được, chính là muốn giết Hạ Vân Kiệt chỉ sợ sẽ thực khó khăn.

“Ha ha! Gia trì thần xử quả nhiên là giáo chủ dùng là pháp bảo, không sai, không sai!” Hạ Vân Kiệt ngay cả lui ba bước, không chỉ có không có chút giật mình nản lòng, tương phản còn cười ha ha, nhìn về phía gia trì thần xử ánh mắt còn hơi hơi lộ ra một chút vừa ý sắc, tựa hồ này gia trì thần xử đã bị hắn coi trọng.

“Nếu biết không sai, vậy chịu chết đi!” Di Lặc gặp Hạ

Vân Kiệt không chỉ có không lộ ra chút lui khiếp sắc, ngược lại giống đánh giá con mồi giống nhau đánh giá chính mình trong tay gia trì thần xử, không khỏi giận dữ, vung khởi gia trì thần xử lại hướng Hạ Vân Kiệt đánh đi.

“Ngươi cho là vừa rồi bổn vương đã đem hết toàn lực sao? Ngươi sai lầm rồi, bổn vương vừa rồi bất quá chính là dùng ra một nửa lực lượng mà thôi !”

Hạ Vân Kiệt gặp Di Lặc vung lên gia trì thần xử hướng chính mình đánh tới, cười lạnh một tiếng, đột nhiên gian toàn thân huyết khí như thao thao nước sông bốc lên, bắp thịt một khối khối đột lên cầu kết cùng một chỗ, tản ra vô cùng vô tận bá đạo tang thương cường đại hơi thở.

Đó là thượng cổ vu tổ hơi thở!

“Kẻ này thế nhưng còn là vu tổ!” Nhiên Đăng đám người thần sắc tất cả đều đại biến, Ngọc Đế cũng là như thế.

Di Lặc lại sắc mặt đại biến.

Bất quá một trận chiến này, chính là sinh tử chi chiến, Di Lặc không có khả năng lui ra phía sau, huống hồ mỗi một cái cường giả đều đối chính mình có vô cùng cường đại tin tưởng.

“Thì tính sao?” Di Lặc hét lớn một tiếng, gia trì thần xử càng phát ra hung mãnh nện xuống đến.

“Sát!” Hạ Vân Kiệt tóc đen vũ điệu, trong tay minh ngục huyết đao như khai thiên tịch địa bình thường phách giết qua đi.

“Thương thương thương!” Minh ngục huyết đao một đao nhanh quá một đao bổ vào gia trì thần xử phía trên.

Di Lặc liên tục lui về phía sau, huyết khí quay cuồng, mà Hạ Vân Kiệt bước bước ép sát, thế đi như hồng.

Giờ khắc này, tiên, vu hai đạo lực lượng hoàn toàn phát ra Hạ Vân Kiệt thực lực đã cực kì tới gần giáo chủ, Di Lặc cho dù có đột phá, lại có gia trì thần xử nơi tay, nhưng ở lực đạo còn là không bằng Hạ Vân Kiệt.

Nhìn Di Lặc liên tục lui về phía sau, không có hoàn thủ lực, mà Hạ Vân Kiệt từng bước ép sát, càng đánh càng mạnh mẽ, khí thế phóng lên cao, phảng phất thiên địa tại đây khí thế trước mặt đều phải run rẩy, Nhiên Đăng đám người sắc mặt càng ngày càng che lấp, mà Ngọc Đế trong lòng cũng cuối cùng nổi lên một tia hối hận. Hắn biết chính mình ghen tị tâm, không chỉ có làm cho chính mình mất đi một cường đại minh hữu, mà còn tạo một địch nhân vô cùng cường đại.

Bất quá Ngọc Đế dù sao cũng là đại nhân vật, trong nháy mắt trong đầu hối hận liền chuyển làm kiên định.

Nếu đã làm ra quyết định, vậy không còn có lui ra phía sau khả năng. Từ nay về sau, không phải Hạ Vân Kiệt tử chính là hắn vong!

Một chút máu tươi cuối cùng theo Di Lặc nắm gia trì thần xử hổ khẩu chảy ra.

Liên tục cứng đối cứng, cuối cùng cường đại như Di Lặc, hổ khẩu rạn nứt, hai tay như nhũn ra.

Nhưng chuyện tới nay, Di Lặc tuyệt đối không thể có thể lui về phía sau!

“Cấp bản tôn nuốt!” Một đạo hắc bạch hai quang theo Di Lặc đỉnh đầu phóng lên cao, hiện ra một cái hắc bạch hai sắc túi đến, túi lỗ hổng sâu không thấy đáy, phảng phất có thể cắn nuốt hết thảy vạn vật thậm chí hào

quang hắc động.

Thậm chí này túi nhất đặt ở không trung, ngay cả phụ cận hỗn độn thế giới hỗn hỗn độn độn đều bị nó quấy đứng lên, phảng phất cũng muốn bị nó cắn nuốt đi.

Này túi chẳng phải là Di Lặc thôn thiên túi, hắn thôn thiên túi tại hạ giới khi đã bị Cửu U Tố Âm nữ đế cấp đoạt đi, này túi chính là Tiếp Dẫn đạo nhân Càn Khôn túi, khả trang Càn Khôn, luận khởi uy lực so với Di Lặc thôn thiên túi còn muốn lợi hại một phần.

Hai vị tây phương giáo giáo chủ muốn giết Hạ Vân Kiệt, nhưng chính mình lại không có phương tiện ra tay, đã nghĩ phái gần nhất thực lực rất có đột phá Di Lặc ra tay, nhưng bởi vì Hạ Vân Kiệt dù sao cũng là phó giáo chủ cấp nhân vật, chẳng sợ chính là vừa mới thăng cấp phó giáo chủ, kia cũng chút không tha coi thường, huống hồ tây phương giáo hai vị giáo chủ cũng tưởng tốc chiến tốc thắng, để tránh dẫn ra Hạ Vân Kiệt người sau lưng nhúng tay, liền không thể giết hắn, cho nên còn ban thưởng hạ vài kiện giáo chủ pháp bảo cấp Di Lặc.

“Càn Khôn túi!” Đang xem cuộc chiến người đều là lợi hại hạng người, tự nhiên nhận được Tiếp Dẫn đạo nhân Càn Khôn túi.

Hơn nữa Kim Linh thánh mẫu đám người nhìn đến này túi, lại người người mắt thấu hung quang, bởi vì năm đó tam giáo nội loạn, Tiếp Dẫn đạo nhân chính là dùng này túi thu đi rồi rất nhiều Tiệt giáo môn nhân, khiến cho Tiệt giáo nguyên khí đại thương.

Chương 1976 : Sơn hà xã tắc đồ hiện

Kia Càn Khôn túi đối với Hạ Vân Kiệt, một đen một trắng có hai đạo quang rơi xuống, Hạ Vân Kiệt lập tức liền cảm thấy có hai cỗ cực kì cường đại lực lượng phải hắn lao đi, trong lòng nhưng thật ra hơi kinh hãi, không dám chậm trễ, một đóa khánh vân từ đỉnh đầu hiện lên.

Khánh vân dài hai khỏa che trời đại thụ, một gốc cây là tiên thiên dương liễu thụ, dương liễu thụ rủ xuống một điều điều xanh biếc cành liễu, cành liễu gột rửa, tản ra từng đạo vô cùng cường đại lực lượng, kia Càn Khôn túi hạ xuống hắc quang bị kia từng đạo thúy quang ngăn cản sẽ không biện pháp rơi xuống.

Mặt khác một gốc cây chính là tiên thiên bàn đào thụ, bàn đào thụ nở rộ đạo đạo sáng mờ, mặt trên còn treo ba năm mươi cái đỏ rực tiên thiên bàn đào tản ra mê người hơi thở.

Bàn đào thụ không ngừng lớn lên, sáng mờ nở rộ, kia bạch quang sẽ không biện pháp rơi xuống.

“Tiên thiên bàn đào thụ!” Mọi người thấy đến kia tiên thiên dương liễu thụ còn không có bao nhiêu vẻ khiếp sợ, nhưng nhìn đến kia chu tiên thiên bàn đào thụ khi, cơ hồ khiếp sợ kinh hô ra lời.

Ngọc Đế chỉnh khuôn mặt đều âm trầm phảng phất nhỏ nước đến, nhìn Vương Mẫu nương nương, lạnh lẽo nói:“Đây là có chuyện gì?”

“Ngươi không tư cách hỏi ta này vấn đề!” Vương Mẫu nương nương lạnh lùng trả lời.

Ngọc Đế vừa nghe, giận tím mặt, nhưng nhớ tới chính

mình muốn ngồi ổn tiên giới chi chủ vị còn cần nể trọng Vương Mẫu nương nương, hồi lâu lại thở dài một tiếng, nói:“Ngươi hay là đã quên ngươi ta ngày xưa ân tình sao? Đã quên ngày xưa chúng ta chí nguyện to lớn sao?”

Vương Mẫu nương nương nhìn Ngọc Đế nhuyễn xuống dưới ngữ khí, trong mắt lóe ra phức tạp mà mâu thuẫn ánh mắt, nhưng cuối cùng làm nàng lơ đãng nhìn đến Ngọc Đế mắt ở chỗ sâu trong lóe ra oán hận khi, đột nhiên gian hiểu được lại đây Ngọc Đế vì sao ngữ khí sẽ đột nhiên nhuyễn xuống dưới, không khỏi tâm như tro tàn, nhìn Ngọc Đế lạnh lùng nói:“Không phải ta đã quên, mà là ngươi đã quên!”

Nói xong, Vương Mẫu nương nương không hề xem Ngọc Đế, mà là nhìn phía Hạ Vân Kiệt, vốn là đoan trang trên mặt hơi hơi lộ ra một chút đỏ ửng.

Bởi vì Hạ Vân Kiệt nhất tế ra tiên thiên bàn đào thụ, nàng lập tức liền cùng hắn trong lúc đó sinh ra một loại rất kỳ quái liên hệ, nàng tựa hồ lại thấy được hắn, thấy được ngày đó hai người triền miên.

Ngọc Đế gặp Vương Mẫu nương nương không hề để ý chính mình, cuối cùng lộ ra dữ tợn bộ mặt, trong mắt sát khí phụt ra truyền âm cấp Vương Mẫu nương nương nói:“Trẫm tất sát kẻ này!”

Vương Mẫu nương nương không có trả lời Ngọc Đế, chính là khóe miệng gợi lên một chút khinh thường cười lạnh.

Vương Mẫu nương nương khinh thường trả lời làm cho Ngọc Đế càng phát ra như hỏa trung thiêu, chính là hắn hướng đến thành phủ sâu đậm, cũng không có tiếp tục phát tác, chính là mặt âm trầm nhìn Hạ Vân Kiệt lấy tiên thiên dương liễu thụ cùng tiên thiên bàn đào thụ ngăn

trở kia Càn Khôn túi hạ xuống hắc bạch hai đạo quang.

“Không nghĩ tới ngươi thế nhưng còn có này chờ hảo pháp bảo! Xem ra bản tôn không xuất ra lợi hại pháp bảo, thật đúng là không làm gì được ngươi!” Di Lặc không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thế nhưng còn có hai chu tiên thiên linh chu, đem chúng nó chặn Càn Khôn túi, sắc mặt càng phát ra ngưng trọng, trong tay thất sắc thải quang chợt lóe, hơn một pháp bảo dài bảy cái cành cây, phát ra thất sắc quang mang.

“Thất Bảo diệu thụ! Chuẩn Đề thế nhưng đem Thất Bảo diệu thụ đều cho Di Lặc!” Kim Linh thánh mẫu đám người tất cả đều thất thanh kinh hô, sắc mặt lập tức trở nên khó coi đến cực điểm.

Thất Bảo diệu thụ là Chuẩn Đề đạo nhân chân chính bên người pháp bảo, đã khả thủ lại khả công, cực kì lợi hại.

Di Lặc một tay cầm gia trì thần xử ngăn cản Hạ Vân Kiệt minh ngục huyết đao, một tay cầm Thất Bảo diệu thụ đối với Hạ Vân Kiệt minh ngục huyết đao xoát đi.

Hạ Vân Kiệt một cái không tra, kia minh ngục huyết đao bị Thất Bảo diệu thụ cấp xoát một chút, một cỗ giống như to lớn vô cùng hồng hoang lực chạy chồm đánh úp lại, Hạ Vân Kiệt thế nhưng thiếu chút nữa có thể bắt trụ minh ngục huyết đao.

“Hảo pháp bảo!” Hạ Vân Kiệt hét lớn một tiếng, không chỉ có không có bất luận cái gì e ngại, ngược lại đem thân mình lay động, biến ra ba đầu sáu tay.

“Chẳng lẽ ngươi có pháp bảo tốt, bổn vương vốn không có thôi?” Biến hóa ra ba đầu sáu tay sau, Hạ Vân Kiệt lại hét lớn một tiếng, có chích trong tay hơn một tấm tranh vẽ.

Kia tranh vẽ mặt trên có sơn có thủy, nở rộ hàng tỉ đạo hào quang, uân uân khí bốc lên, đúng là sơn hà xã tắc đồ.

Chiến đấu đến bực này trình độ, Hạ Vân Kiệt tự nhiên sẽ không tái che dấu thực lực!

“Sơn hà xã tắc đồ! Sơn hà xã tắc đồ!” Nhiên Đăng đám người tất cả đều thất thanh kinh hô thành lời, trong mắt tất cả đều thấu bắn ra nồng đậm tham lam sắc.

Sơn hà xã tắc đồ, thượng cổ Nữ Oa nương nương bên người chí bảo, có vô cùng uy lực cùng vô cùng diệu dụng.

Hạ Vân Kiệt xuất ra sơn hà xã tắc đồ liền hướng Di Lặc ném tới.

Này sơn hà xã tắc đồ tạp đi qua cũng không được, kia nhưng là chân chính một cái thiên địa tạp đi qua, dù là Di Lặc pháp lực mạnh mẽ vô cùng, lúc này cũng là sợ tới mức vội vàng cầm Thất Bảo diệu thụ đi chắn.

Bực này pháp bảo cũng chỉ có Thất Bảo diệu thụ có thể ngăn được.

Chính là Thất Bảo diệu thụ tuy rằng ngăn cản được trụ sơn hà xã tắc đồ, nhưng này cũng là cực kì miễn cưỡng.

Này nhất đồ nện xuống đến, Di Lặc dùng Thất Bảo diệu thụ cản một chút, lập tức chính là trong cơ thể huyết khí bốc lên, một ngụm máu tươi nảy lên yết hầu, vốn định đem nó mạnh mẽ nuốt xuống, nhưng Hạ Vân Kiệt minh ngục huyết đao lại một đao hung hăng bổ vào gia trì thần xử phía trên.

“Phốc!” Cuối cùng Di Lặc áp không dưới trong cơ thể

quay cuồng huyết khí, một ngụm tinh huyết phun khẩu mà ra.

Đến Di Lặc bực này trình độ, tuy rằng so với không thể giáo chủ vạn kiếp bất diệt, kia ít nhất cũng là ngàn kiếp bất diệt. Tinh huyết đoạt khẩu mà ra đối với bọn họ bực này cấp bậc nhân vật mà nói, kia nhưng là khó lường đại sự, thuyết minh đã bị chân chính thương đến.

Nếu không lấy bọn họ thân phận, lại sao lại làm cho máu tươi phun miệng mà ra?

Thiên địa một mảnh tĩnh mịch, Nhiên Đăng đám người sắc mặt trở nên cực kì âm trầm, trong mắt sát khí ẩn thiểm, pháp lực đã lặng yên ở trong cơ thể vận chuyển.

Hiện tại bọn họ đã đối Di Lặc trấn sát Hạ Vân Kiệt việc không còn có nửa điểm tin tưởng, tương phản bọn họ bắt đầu lo lắng Di Lặc sẽ bị Hạ Vân Kiệt trấn sát, cho nên bọn họ phải trước tiên chuẩn bị sẵn sàng, một khi gặp tình thế thật sự không ổn, cũng liền bất chấp cái gì ước định không ước định, thế tất ra tay, cho dù không thể hợp lực vây sát Hạ Vân Kiệt, cũng quyết không thể làm cho Hạ Vân Kiệt trấn sát Di Lặc.

Gặp Nhiên Đăng đám người trên người ẩn ẩn tản mác ra sát khí, Cửu U Tố Âm nữ đế đám người trên người đồng dạng ẩn ẩn tản mác ra sát khí đến, Tiệt giáo Kim Linh thánh mẫu đám người đồng dạng như thế.

Hạ Vân Kiệt là bọn họ sư thúc, lại khởi dung người khác phá hư quy củ vây giết hắn?

“Hai vị nương nương, sơn hà xã tắc đồ vốn là Nữ Oa cung pháp bảo, đợi lát nữa chỉ cần hai vị nương nương trợ chúng ta một tay, ta tây phương giáo chắc chắn này pháp bảo đoạt đến, làm cho nó vật quy nguyên chủ.” Nhiên Đăng lặng yên truyền âm cấp Trầm Lệ Đề cùng

Đỗ Hải Quỳnh.

Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh trong lòng âm thầm lạnh lùng cười, bất quá ở mặt ngoài lại hồi đáp:“Hảo!”

Nếu bọn họ muốn sử trá, Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh tự nhiên sẽ không để ý ăn miếng trả miếng.

Gặp Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh hai vị phó giáo chủ cấp nhân vật đáp ứng ra tay, Nhiên Đăng không khỏi mừng rỡ, vội vàng đem tin tức này báo cho biết Đa Bảo, Đại Phạm Thiên đám người, bọn họ cũng tất cả đều lộ ra vui mừng sắc. Trong lòng đều ở thầm nghĩ, Hạ Vân Kiệt a, Hạ Vân Kiệt, ngươi đây là thành cũng sơn hà xã tắc đồ, bại cũng sơn hà xã tắc đồ! Ngàn không nên vạn không nên, ngươi không thể ở Nữ Oa nương nương truyền nhân trước mặt triển lộ sơn hà xã tắc đồ!

Đáng thương tây phương giáo đám người cho dù nằm mơ cũng không nghĩ tới, hai vị phó giáo chủ cấp Nữ Oa nương nương truyền nhân, thế nhưng cũng là Hạ Vân Kiệt nữ nhân!

Nếu không lúc này bọn họ sẽ không là vui mừng, mà là muốn khóc!

Chương 1977 : Ào ào ra tay

Di Lặc ói ra kia một ngụm tinh huyết sau, càng phát ra không địch lại Hạ Vân Kiệt, mà Hạ Vân Kiệt tắc càng đánh càng mạnh mẽ.

Trong tay minh ngục huyết đao một đao mãnh quá một đao, sơn hà xã tắc đồ tắc hiện ra sơn sơn thủy thủy, liên tục hướng Di Lặc trên người chào hỏi.

Cái này cũng chưa tính, Hạ Vân Kiệt có ba đầu sáu tay, mặt khác một đôi tay cánh tay chậm rãi ở không họa, mỗi một bút đều mang theo thiên địa pháp tắc lực lượng, làm cho người ta lỗ chân lông vẻ sợ hãi, kinh hồn táng đảm.

“Trấn!” Hạ Vân Kiệt trong đó vừa mở miệng đột nhiên bính ra một chữ đến, sau đó ngón tay ở không trung mạnh một điểm.

Nhất thời Di Lặc cảm giác có thật lớn vô hình lực lượng vào đầu áp chế, làm cho hắn cả người thân mình cũng không tùy vào đi xuống trầm xuống, xương cốt phát ra dát chi dát chi thanh âm, một ngụm tinh huyết lại nhịn không được phun miệng mà ra.

Di Lặc hiển nhiên không dự đoán được Hạ Vân Kiệt thế nhưng còn có như thế vô thượng thần thông, có thể không bằng vào pháp bảo có thể thi triển ra đến, lập tức ăn này một cái trấn áp, trong mắt cuối cùng toát ra một tia lui khiếp sắc.

Bởi vì hắn đột nhiên phát hiện, Hạ Vân Kiệt không chỉ có pháp lực cường đại vượt quá hắn dự kiến rất nhiều, hơn nữa hắn pháp bảo, hắn thần thông lại làm cho hắn cảm thấy một loại sâu không lường được cảm giác.

Giờ khắc này, hắn không còn có trấn sát Hạ Vân Kiệt quyết tâm mà là chỉ có tự bảo vệ mình ý tưởng!

Cao thủ so chiêu, hợp lại không chỉ có là thực lực, cũng có kia vô kiên bất tồi chiến ý! Lúc này Di Lặc chiến ý xuất hiện dao động, lập tức kia khẩu khí liền tiết.

Hạ Vân Kiệt loại nào lợi hại, lại làm sao không bắt lấy cơ hội.

Trong giây lát, không chỉ có tam đại tiên phủ nội pháp lực toàn lực bùng nổ, hơn nữa sở hữu vu đỉnh cũng tất cả đều bạo phát lực lượng, kia tôn vương giả chi đỉnh cũng không ngoại lệ.

Đến giờ phút này, trừ bỏ 12 phân thân còn không có ra tay, Hạ Vân Kiệt cuối cùng hoàn toàn bạo phát bản tôn thực lực.

Hạ Vân Kiệt này nhất bộc phát ra đến, tiên lực, vu lực giống như sơn hô sóng thần, trời sụp đất nứt bình thường.

Minh ngục huyết đao đánh xuống, liền như tái hiện Bàn Cổ đại đế khai thiên tịch địa to lớn trường hợp, sơn hà xã tắc đồ nện xuống, toàn bộ không gian quay về hỗn độn.

“Không tốt!” Nhiên Đăng đám người thấy thế, tất cả đều mắt lộ ra kinh hãi sắc, bọn họ nằm mơ cũng không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt thế nhưng còn bảo tồn một bộ phận thực lực không có bộc phát ra đến, thẳng đến giờ khắc này mới chính thức hạ sát chiêu, không khỏi kinh hô một tiếng, rốt cuộc bất chấp cái gì ước định, thể diện, hét lớn một nói:“Sát!”

Nhiên Đăng này ra lệnh một tiếng, sớm đã vận sức chờ phát động tây phương giáo chúng nhân tất cả đều lập

tức ra tay.

Có Đa Bảo đạo nhân, Đế Thích Thiên, Đại Phạm Thiên tam đại phó giáo chủ cấp nhân vật, có Phổ Hiền chân nhân, có Khổng Tước Minh Vương, có Trường Nhĩ Định Quang Tiên đám sơ kì Thái Ất kim tiên.

“Vô sỉ!” Cửu U Tố Âm nữ đế quát lạnh một tiếng, Cửu U vân vụ kỳ lập tức tế ra, hướng Nhiên Đăng sát đi.

Kim Linh thánh mẫu, Vô Đương thánh mẫu, Vân Tiêu nương nương ba người tất cả đều không chút do dự ra tay.

Trong đó thực lực tối cường Vân Tiêu nương nương tế hỗn nguyên kim đấu đi chặn Đa Bảo Đạo Nhân, Kim Linh thánh mẫu cùng Vô Đương thánh mẫu tắc tế pháp bảo đi chắn Đại Phạm Thiên cùng Đế Thích Thiên.

Mà Dao Trì Thánh Nữ, Xuân Từ chúng nữ tử, tắc phân biệt ra tay đi chắn Phổ Hiền chân nhân đám người.

Gặp Tiệt giáo nhân thế nhưng không chút do dự ra tay, ngay cả biết Hạ Vân Kiệt cùng Thông Thiên có minh hữu quan hệ Ngọc Đế đều không có thể nghĩ đến Tiệt giáo hộ Hạ Vân Kiệt quyết tâm thế nhưng sẽ như thế cường, một điểm đều không có do dự, liền càng đừng nói người khác.

“Kim Linh, Vô Đương, Vân Tiêu, này không liên quan các ngươi Tiệt giáo sự tình!” Đa Bảo Đạo Nhân, Đế Thích Thiên, Đại Phạm Thiên ào ào lớn tiếng quát.

“Đa Bảo, Khổng Tuyên, các ngươi nếu còn nhớ thương năm đó sư tôn thụ nghiệp chi ân, hiện tại liền lập tức thối lui, tương lai đại chiến hoặc khả cầu sư tôn tha các ngươi một mạng, nếu không hôm nay không phải ngươi chết đó là ta sống, không nữa ngày xưa đồng môn loại

tình cảm.” Kim Linh thánh mẫu quát.

Lại nói tiếp kia Trường Nhĩ Định Quang Tiên cũng là Thông Thiên giáo chủ thân truyền đệ tử, hơn nữa năm đó cũng phi thường Thông Thiên tín nhiệm, nhưng bởi vì hắn chủ động phản giáo, cũng cầm Thông Thiên một kiện phi thường mấu chốt pháp bảo, khiến sau lại Tiệt giáo thất bại thảm hại, cho nên đối với Trường Nhĩ Định Quang Tiên, Kim Linh thánh mẫu đám người là hận thấu xương, không giống đối Đa Bảo cùng Khổng Tuyên như vậy, còn đang có một tia đồng môn loại tình cảm.

Khổng Tuyên do dự hạ, thối lui đến một bên, nhưng Đa Bảo Đạo Nhân không có, mà là biến ra thiên thủ, mỗi một cánh tay đều cầm một kiện pháp bảo, hướng Vân Tiêu nương nương đánh qua.

Đa Bảo Đạo Nhân danh hiệu đó là bởi vì hắn pháp bảo rất nhiều mà đến.

Chính là Vân Tiêu nương nương hỗn nguyên kim đấu chính là không có gì không thu, Đa Bảo Đạo Nhân tế một kiện pháp bảo, đã bị một đạo kim quang nhiếp đi. Tuy rằng Đa Bảo Đạo Nhân pháp lực so với Vân Tiêu nương nương còn hơn một ít, nhưng nhất thời nửa khắc nhưng cũng nề hà nàng không thể.

Đại Phạm Thiên cùng Đế Thích Thiên chính là vừa mới đột phá trở thành phó giáo chủ cấp không lâu, mà Kim Linh thánh mẫu cùng Vô Đương thánh mẫu đều là lão bài Thái Ất kim tiên, tuy rằng không có khả năng thắng được Đại Phạm Thiên cùng Đế Thích Thiên, nhưng muốn chắn bọn họ một trận, điểm ấy bản sự vẫn phải có.

Về phần Nhiên Đăng bên kia, bị Cửu U Tố Âm nữ đế chống đỡ, có thể không bị thua cũng rất không sai, căn bản không có khả năng có cơ hội tái phân thân đi trợ Di

Lặc.

Về phần Phổ Hiền chân nhân bên kia, bởi vì thực lực tối cường Khổng Tuyên thối lui đến một bên, có Dao Trì Thánh Nữ, Xuân Từ đám người chống đỡ, nhất thời nửa khắc cũng đột phá không được, hơn nữa bọn họ cũng biết giống Hạ Vân Kiệt cùng Di Lặc bực này cấp bậc chiến tranh, bọn họ nếu tiến lên, hơn phân nửa cũng là chịu chết, cho nên cũng đều vô dụng toàn lực. Kể từ đó, Phổ Hiền chân nhân đám người cũng bị hoàn toàn ngăn trở.

Nhiên Đăng đám người này nhất bị ngăn trở, liền mất đi cứu viện tiên cơ, Hạ Vân Kiệt một đao đánh xuống, nhất đồ nện xuống, Di Lặc cuối cùng lại một ngụm tinh huyết đoạt khẩu mà ra, theo sát sau Hạ Vân Kiệt lại là một đao đánh xuống, đem cánh tay hắn đều cấp sóng vai đánh xuống đến.

Di Lặc cánh tay vừa mới vừa đoạn lạc, trong khánh vân tiên thiên dương liễu chi liền vươn một cái xanh biếc ướt át liễu chi, xỏ xuyên qua quá kia cụt tay, trong nháy mắt kia cụt tay tựu thành một cây xương khô, mà tiên thiên dương liễu chi tắc bộ dạng càng phát ra xanh biếc, cành nhẹ nhàng một tá, liền đem Càn Khôn túi rơi xuống bạch quang cấp đánh cho dập nát.

Kia bạch quang nhất bị đánh nát, cành liễu tiếp tục hướng kia Càn Khôn túi thổi quét mà đi.

Càn Khôn túi một khi bị cuốn đi, kia tiên thiên dương liễu chi cùng tiên thiên bàn đào thụ liền hoàn toàn thoát thân mà ra, này nếu tái quật xuống dưới, Di Lặc nào còn có mệnh ở?

Ngọc Đế thấy như vậy một màn, trong mắt toát ra do dự sắc.

Ở Dao Trì tiên cung sự chấp thuận Di Lặc trả thù bắt đầu, Ngọc Đế liền trong lòng biết rõ ràng chính mình đã cùng Hạ Vân Kiệt hoàn toàn quyết liệt.

Nếu quyết liệt, kia giống Hạ Vân Kiệt nhân vật như vậy, vậy tuyệt đối không thể lưu, nếu không sớm hay muộn có một ngày, hắn chắc chắn thay thế hắn!

“Bản cung nói qua, nếu là Hạ tiên vương cùng Di Lặc trong lúc đó ân oán, vậy bọn họ hai người nhất quyết thắng bại định sinh tử, người khác không thể nhúng tay, nếu không liền đừng trách bản cung ra tay! Cho nên bệ hạ tốt nhất khoanh tay đứng nhìn, nếu không đừng trách bản cung trở mặt!” Gặp Ngọc Đế mắt lộ ra do dự sắc, rõ ràng có muốn ra tay ý, Vương Mẫu nương nương trong tay hơn một mặt lá cờ, lạnh lùng nói.

“Ngươi!” Ngọc Đế sắc mặt âm trầm đến cực điểm, nhưng cuối cùng còn là không dám ra tay.

Một phương diện là không nghĩ cùng Vương Mẫu nương nương hoàn toàn quyết liệt, mặt khác một phương diện, hắn cũng không có thắng Vương Mẫu nương nương tin tưởng, một khi đã như vậy, ra tay vốn không có bất luận cái gì ý nghĩa.

Nam Cực Tiên Ông chờ Xiển giáo đệ tử cho nhau nhìn nhau liếc mắt một cái, trong mắt đồng dạng toát ra do dự sắc.

“Việc này không vội, chờ Hạ Vân Kiệt trấn sát Di Lặc, chúng ta lại ra tay cũng không muộn!” Thái Ất chân nhân nói.

“Sợ là sợ chờ Hạ Vân Kiệt trấn sát Di Lặc sau, sẽ không người lại có thể ngăn cản được trụ hắn, chúng ta ra tay cũng là vô dụng!” Nam Cực Tiên Ông nói.

“Này……” Thái Ất chân nhân nghe vậy trong mắt toát ra khó có thể lựa chọn sắc.

Xiển giáo cùng tây phương giáo lại nói tiếp cũng là đối đầu, tự nhiên là mừng rỡ nhìn đến Di Lặc bị Hạ Vân Kiệt trấn sát. Nhưng này chuyến Tiệt giáo môn nhân không chút do dự ra tay, hiển nhiên Hạ Vân Kiệt cùng Tiệt giáo là một đạo, bọn họ lại nghĩ sát Hạ Vân Kiệt cho thống khoái, miễn cho Tiệt giáo mượn Hạ Vân Kiệt chi thế lần nữa quật khởi, lưu lại vô cùng hậu hoạn.

Chương 1978 : Giáo chủ hiện

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh, mọi người ở đây chần chờ là lúc, sơn hà xã tắc đồ hạ xuống, Di Lặc thế nhưng lập tức nắm không được Thất Bảo diệu thụ, Thất Bảo diệu thụ rơi xuống, sau đó bị sơn hà xã tắc đồ cấp trực tiếp thu đi.

“Trầm nương nương, Đỗ nương nương, lúc này không ra tay, càng đợi khi nào?” Nhiên Đăng thấy thế hoàn toàn nóng nảy, quát lớn.

Gặp Nhiên Đăng kêu Trầm nương nương cùng Đỗ nương nương ra tay, Ngọc Đế mặt lộ vẻ sợ hãi lẫn vui mừng, mà Vương Mẫu nương nương tắc đột nhiên thay đổi sắc mặt, vừa muốn ra tay, muốn ngăn tiệt Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh, Ngọc Đế lại ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm Vương Mẫu nương nương, âm thanh lạnh lùng nói: “Ái thê, hay là ngươi thực nghĩ đến trẫm cũng không dám đối với ngươi ra tay sao?”

Vương Mẫu nương nương ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Ngọc Đế, nói: “Chỉ hy vọng ngươi không cần vì hôm nay sở làm lựa chọn rồi sau đó hối, bởi vì Hạ Vân Kiệt sau lưng còn có Thông Thiên! Ngươi sẽ không quên Thông Thiên chưởng giáo khoái ý ân cừu tính tình đi?”

“Ha ha, ái thê ngươi chớ để hù dọa trẫm! Nếu là ở thượng cổ thời đại, trẫm tự nhiên không dám đắc tội Thông Thiên. Nhưng hiện tại? Chẳng lẽ ngươi cảm thấy Thông Thiên thật đúng là có thể khôi phục ngày xưa anh hùng khí khái sao? Nếu thật sự là như thế, Nữ Oa cung tái hiện tiên giới, hắn sẽ không hội co đầu rút cổ không ra.” Ngọc Đế cười lạnh nói.

Vương Mẫu nương nương nghe vậy, thần sắc buồn bã.

Nàng biết Ngọc Đế nói là sự thật, Thông Thiên sớm đã là anh hùng mạt đồ, không còn nữa ngày xưa anh hùng khí khái.

“Một ngày vợ chồng trăm ngày ân, ngươi ta nếu liên thủ, tương lai lại khó không có chân chính cầm quyền tiên giới cơ hội. Huống hồ ta xem kia Trầm nương nương cùng Đỗ nương nương thật là ái mộ ngươi, ngươi nếu giúp trẫm làm làm các nàng tư tưởng công tác, làm cho các nàng thần phục trẫm, đến lúc đó chúng ta còn có…” Ngọc Đế gặp vương mẫu thần sắc ảm đạm, nhìn về phía của nàng ánh mắt lại trở nên nhu hòa lên, dịu dàng nói.

Chính là Ngọc Đế mà nói còn chưa nói hoàn, hắn tròng mắt liền đột nhiên trợn tròn!

Bởi vì hắn nhìn đến Nữ Oa nương nương truyền nhân Trầm nương nương cùng Đỗ nương nương quả nhiên nghe Nhiên Đăng triệu hồi, tế pháp bảo, một cái tế là một cái màu vàng hồ lô, một cái tế là ngũ sắc đá màu.

Kia màu vàng hồ lô chính là tiên thiên hồ lô, bên trong có khác Càn Khôn, kia ngũ sắc đá màu còn lại là Nữ Oa nương nương mặt khác một kiện tiên thiên pháp bảo, bổ thiên thạch.

Chỉ thấy kia Trầm nương nương tế màu vàng hồ lô không phải đối với Hạ Vân Kiệt mà đi, mà là đem nó treo ở giữa không trung, lỗ hổng đối với Nhiên Đăng, có một đạo bạch quang theo màu vàng hồ lô bắn ra, hướng Nhiên Đăng hạ xuống.

Nhiên Đăng vốn là bị Cửu U Tố Âm nữ đế quấn quít lấy, phân không được thân, hơn nữa nằm mơ cũng không nghĩ tới Trầm nương nương thế nhưng sẽ đem pháp bảo nhắm ngay hắn.

Này một cái không tra, dù là hắn quý là thượng cổ phó giáo chủ cấp nhân vật, bị kia bạch quang hạ xuống cũng cấp ép tới cả người pháp lực đều thi triển không ra đến.

Nói thì chậm khi đó sớm, Đỗ Hải Quỳnh sớm đã tế bổ thiên thạch đối với hắn cái ót đánh tới.

Dù là Nhiên Đăng lợi hại vô cùng, cho dù bị ba vị phó giáo chủ cấp nhân vật vây công, cũng có thể ngăn cản được một trận, chẳng phải là muốn giết có thể giết được.

Nhưng Nhiên Đăng lại làm sao dự đoán được Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề cùng Hạ Vân Kiệt là một đám, còn tưởng rằng các nàng cùng chính mình là một đám, căn bản là không đề phòng các nàng.

Nếu là đổi thành bình thường Thái Ất kim tiên cũng liền thôi, lại cứ Đỗ Hải Quỳnh cùng Trầm Lệ Đề chính là phó giáo chủ cấp nhân vật.

Lần này có tâm đối vô tâm, ba cái đánh một cái, nhất thời gian kia bổ thiên thạch liền rõ ràng đánh vào Nhiên Đăng trên đầu.

Nhiên Đăng đầu nhất thời nở hoa, thân xác hỏng mất, hai lũ tiên thiên chi khí cuốn tử phủ tiên anh theo thân xác chạy ra, nhanh như chớp đã nghĩ đi tây thiên bỏ chạy.

“Nhiên Đăng, trốn chỗ nào!” Cửu U Tố Âm nữ đế đem Cửu U vân vụ kỳ lay động, chín đạo chí âm hắc khí chặn hắn đường đi, mà Trầm Lệ Đề sớm đã đem kim hồ lô nhắm ngay hắn, một đạo bạch quang bắn ra, đưa hắn quấn lấy, đem hắn hướng kim hồ lô dắt.

“Các ngươi này hai tiện nhân, vì cái gì muốn làm như thế?” Nhiên Đăng bị bạch quang kéo lấy, mắt thấy sắp bị

thu vào kim hồ lô, kia tiên anh thần sắc vô cùng dữ tợn nổi giận mắng.

“Ngươi này khi sư diệt tổ tên, cũng dám tính kế nhà chúng ta tướng công, chúng ta không giết ngươi giết ai?” Trầm Lệ Đề lạnh giọng quát.

Trầm Lệ Đề lành lạnh thanh âm quanh quẩn ở trong thiên địa, thiên địa tĩnh mịch một mảnh.

Kia tránh ở xa xa địa phương đang xem cuộc chiến, căn bản không dám đến gần Thiên Bồng nguyên soái, Hỏa Đức chân quân đám người thiếu chút nữa cằm rớt một đất.

Ông trời, Hạ tiên vương thế nhưng có ba vị phó giáo chủ cấp lão bà! Điều này sao có thể? Điều này sao có thể đâu?

Khiếp sợ qua đi, Nam Cực Tiên Ông đám người Xiển giáo đệ tử tất cả đều lộ ra may mắn biểu tình.

May mắn a, may mắn vừa rồi không ra tay, nếu không có này hai vị nương nương ở, chính mình đám người ra tay, kia chẳng phải là chính mình muốn chết sao?

Ngọc Đế sắc mặt tự nhiên nan thấy được cực điểm, đến phía sau, hắn cuối cùng bắt đầu chân chính hối hận phía trước quyết định.

Ba phó giáo chủ lão bà, hơn nữa Tôn Ngộ Không, hơn nữa Hạ Vân Kiệt tự thân thực lực, chỉ sợ giáo chủ xuất mã đều không nhất định có thể trấn sát được hắn, trừ phi giáo chủ chịu trả giá đại giới lớn.

Nếu vừa rồi hắn kiên quyết đứng ở Hạ Vân Kiệt bên này, như vậy có Hạ Vân Kiệt Vu môn cùng Thông Thiên giáo chủ Tiệt giáo hai đại môn phái lực cử hắn, hắn còn có

chân chính thoát khỏi Nguyên Thủy khống chế thực lực.

Đáng tiếc, tốt như vậy cơ hội lại bị chính hắn cấp vứt bỏ! Không chỉ có vứt bỏ, mà còn tạo một địch nhân vô cùng khủng bố cường đại.

Vừa rồi hắn đối Hạ Vân Kiệt sát ý, Cửu U Tố Âm nữ đế đám người là không có khả năng cảm thấy không đến!

Vương Mẫu nương nương nhìn Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh, mọi cách tư vị tại trong lòng bốc lên. Hiện tại nàng đương nhiên biết vì sao Trầm Lệ Đề cùng Đỗ Hải Quỳnh đối nàng phá lệ thân thiết.

Nguyên lai các nàng chính là người ngươi đau khổ tìm kiếm!

Phổ Hiền chân nhân, trường nhĩ định quang tiên đám tây phương giáo môn nhân gặp Nhiên Đăng bị một tảng đá đánh cho đầu nở hoa, nay ngay cả nguyên thần đều phải không bảo đảm, bị kim hồ lô cấp hút đi, mà Di Lặc bên kia xem tình huống cũng là sớm hay muộn muốn bước Nhiên Đăng rập khuôn theo, quả thực là sợ tới mức tim mật đều vỡ, thế nào còn dám cùng Dao Trì Thánh Nữ đám người chém giết, cuồn cuộn nổi lên từng đạo quang, liền chuẩn bị bỏ trốn mất dạng.

“Dừng tay!” Ngay tại Phổ Hiền đám người ào ào cuồn cuộn nổi lên bảo quang muốn bỏ trốn mất dạng khi, đột nhiên tây phương đột nhiên hào quang đại phóng, có một đạo nhân đạp hoa sen đài mà đến.

Kia đạo nhân mặc màu xám đạo bào, sắc mặt có chút phát hoàng gầy gò, thân mình cũng rất là cao lớn, trong tay cầm căn xanh biếc cây trúc, đúng là tây phương giáo nhị giáo chủ Chuẩn Đề đạo nhân.

Chuẩn Đề đạo nhân vừa đến, trong tay xanh biếc cây

trúc liền hướng kia kim hồ lô bắn ra đến bạch quang đánh đi.

Gặp Chuẩn Đề đạo nhân đích thân tới, Ngọc Đế, tây phương giáo môn nhân đám trên mặt đều lộ ra mừng như điên sắc.

Biết nếu giáo chủ tự thân xuất mã, mặc hắn Hạ Vân Kiệt pháp lực cỡ nào cao cường, bên người nữ nhân có bao nhiêu lợi hại, lúc này cũng là khó thoát khỏi vừa chết.

“Chuẩn Đề lão nhân, đối thủ của ngươi là chúng ta!” Ngay tại Chuẩn Đề đạo nhân cầm thúy trúc đi đánh kim hồ lô bắn ra đến bạch quang khi, trong hư không đột nhiên nổi lên biến hóa, có một đạo đạo hồng hoang hơi thở theo trong hư không phát ra, đảo mắt thổi quét thiên, theo sát sau Hạ Vân Kiệt mười hai vu tổ phân thân một đám theo trong hư không bước ra, đầu huyền một mặt màu đen lá cờ.

Màu đen lá cờ có một đợt đợt vu tổ tinh khí dật ra, ở không trung ngưng tụ thành một nam tử người cao lớn như trời, nam tử trong tay cầm búa lớn, đối với Chuẩn Đề đạo nhân đánh ra thúy trúc chém liền đi.

Chương 1979 : Chém giết

“Mười hai vu tổ! Hạ tiên vương thế nhưng luyện hóa ra mười hai vu tổ phân thân!” Trừ bỏ Cửu U Tố Âm nữ đế đám người sớm đã biết Hạ Vân Kiệt luyện hóa ra mười hai vu tổ phân thân, cũng không có cảm thấy bất luận cái gì ngoài ý muốn ở ngoài, người khác bao gồm Vương Mẫu ở bên trong, tất cả đều sắc mặt đại biến, âm thanh kêu lên, sắc mặt vẻ khiếp sợ vô lấy luân thêm.

“Ai!” Khiếp sợ sau, Vương Mẫu trong mắt toát ra thật sâu mất mát.

Nàng vẫn muốn làm nữ nhân mẫu nghi thiên hạ, vốn có Hạ Vân Kiệt giúp, lần này mới có thể thực hiện, khả hiện tại, hết thảy đều đem trở thành ảo ảnh.

Ngọc Đế khiếp sợ sau, là vô tận hối hận còn có thật sâu may mắn.

Hối hận tự nhiên là vừa rồi lựa chọn, nếu không lấy Hạ Vân Kiệt tự thân như thế mạnh mẽ thực lực, bên người tụ tập lên một đám như thế cường đại nhân vật, hắn nếu không có lâm thời thay đổi, kiên định đứng ở Hạ Vân Kiệt bên này, hắn đem chân chính có được thoát khỏi Nguyên Thủy Thiên Tôn khống chế tư bản. Đáng tiếc, hiện tại đã không có khả năng.

May mắn là, Chuẩn Đề giáo chủ cuối cùng còn là nhịn không được tự mình ra tay. Cho dù Hạ Vân Kiệt có mười hai vu tổ phân thân, ở Ngọc Đế xem ra, theo đạo chủ dưới cũng đoạn vô may mắn còn tồn tại khả năng. Mà mười hai vu tổ phân thân sau, tự nhiên chính là Hạ Vân Kiệt!

Chờ Hạ Vân Kiệt vừa chết, cường đại cũng thế, nhỏ yếu cũng tốt, đối với Ngọc Đế mà nói, Hạ Vân Kiệt này

người sẽ thành nhất thời, rốt cuộc uy hiếp không đến hắn, cũng giúp không đến hắn.

Nam Cực Tiên Ông đám người tái khiếp sợ sau, không hề giống Ngọc Đế sau có cái gì hối hận, chỉ có thật sâu may mắn cùng vui sướng khi người gặp họa.

May mắn Hạ Vân Kiệt quá sớm bại lộ thực lực, may mắn Chuẩn Đề giáo chủ ra tay!

Cường đại như Hạ Vân Kiệt nhân vật như vậy, cũng cuối cùng đem trở thành nhất thời!

“Nếu là chân chính mười hai vu tổ đích thân đến, bản giáo chủ thật đúng là không làm gì được. Đáng tiếc bọn họ chính là phân thân của ngươi, chẳng lẽ ngươi cho là bằng các ngươi có thể ngăn cản được bản giáo chủ sao?” Chuẩn Đề đạo nhân gặp mười hai vu tổ phân thân xuất hiện, lại thấy bọn họ bày ra thập nhị đô thiên vu tổ đại trận, ngưng hóa ra Bàn Cổ đại đế hóa thân, giơ lên cao búa hướng hắn lục căn thanh tịnh trúc bổ tới, sắc mặt hơi đổi, bất quá lập tức liền khôi phục bình tĩnh, lục căn thanh tịnh trúc nhẹ nhàng sau này một điều, lay động một vòng vòng xanh biếc quang mang, phảng phất bốn phía đột nhiên thành một mảnh xanh biếc đầm nước.

“Ha ha, Chuẩn Đề lão nhân, chúng ta tự nhiên biết chiến ngươi bất quá, nhưng muốn ngăn cản ngươi một trận, còn là có thể làm được đến !” Cộng Công phân thân đối mặt Chuẩn Đề đạo nhân bừa bãi cười to, không có chút sợ hãi, cả người tản mác ra mạnh mẽ hồng hoang hơi thở.

“Đương!” Lục căn thanh tịnh trúc đụng phải búa, kia xanh biếc đầm nước biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, lục căn thanh tịnh trúc lại khôi phục một cây bình thường lục xoa cây trúc bộ dáng, mà Bàn Cổ

đại đế hóa thân không chỉ có trong tay búa hóa thành hư vô, liền ngay cả Bàn Cổ đại đế hóa thân đều dần dần đạm đi, nhưng mười hai vu tổ phân thân ào ào giơ thẳng lên thiên rống giận, đại đế hóa thân lại đảo mắt ngưng tụ đứng lên, búa cũng lại xuất hiện ở tay hắn.

“Giáo chủ cứu ta!” Ngay tại phía sau, nơi xa Di Lặc phát ra thê lương tiếng kêu, nguyên lai là sơn hà xã tắc đồ hạ xuống, đem Di Lặc mặt khác một cánh tay đều cấp sinh sôi đánh đoạn, đồng thời Di Lặc đỉnh đầu Càn Khôn túi cũng bị tiên thiên dương liễu chi cành liễu cấp cuốn đi.

Kia tiên thiên dương liễu chi cành liễu đem Càn Khôn túi cuốn đi, liền có một cái cái cành liễu giống như mang theo từng đạo thiên địa pháp tắc thiết liên hướng hắn vào đầu rút đi, kia tiên thiên bàn đào cây đào cũng đồng dạng hướng hắn vào đầu đánh đi.

Dù là Di Lặc thực lực mạnh mẽ vô cùng, phía sau nhìn thấy Chuẩn Đề giáo chủ đuổi tới, cũng là giống như người chết đuối thấy được cứu mạng đạo thảo, âm thanh kêu lên, rốt cuộc không có ngày xưa uy phong cùng tự tin.

“Thằng nhãi ranh ngươi dám!” Chuẩn Đề đạo nhân lúc này mới chính thức ý thức được mười hai vu tổ phân thân mục đích, nhất thời hai mắt trừng trừng, thân mình đột nhiên nở rộ ra vạn trượng kim quang, lục căn thanh tịnh trúc đối với chống đỡ hắn đi lộ Hậu Nghệ cùng Đế Giang vu tổ phân thân đánh đi.

“Chuẩn Đề lão nhân, chạy đi đâu!” Mười hai vu tổ phân thân giận dữ hét, hai tay bắp thịt như lão thụ bàn căn, căn căn đột khởi cầu kết, Bàn Cổ đại đế hóa thân lại giơ lên búa lớn hướng tới Chuẩn Đề đạo nhân phía sau lưng như khai thiên tịch địa bàn bổ tới.

Chuẩn Đề đạo nhân cảm thấy sau lưng như khai thiên

tịch địa bàn đánh xuống búa lớn, trên mặt lóe ra một chút cực kì tức giận sắc, nhưng trong tay lục căn thanh tịnh trúc cuối cùng còn là bất đắc dĩ thay đổi phương hướng, đối với kia búa đánh đi.

Mười hai vu tổ phân thân cho dù còn không có đạt tới năm đó vu tổ thực lực, nhưng là đã kém không xa, bọn họ bày ra thập nhị đô thiên vu tổ đại trận, toàn lực bộc phát ra sức chiến đấu, cho dù Chuẩn Đề đạo nhân cũng không dám dễ dàng lấy thân thí hiểm.

“Đương!” Chuẩn Đề đạo nhân lần này sử toàn lực, lập tức đem Bàn Cổ đại đế hóa thân cấp đánh tan.

Mà ngay tại phía sau, tiên thiên dương liễu thụ cùng bàn đào thụ đồng thời đối với Di Lặc đầu đánh đi xuống.

“Oanh! Oanh!” Hai tiếng nổ, Di Lặc đỉnh đầu khánh vân bị đánh cho sụp đổ, bị gió thổi qua, hóa thành hư vô, máu tươi giống như không cần tiền bình thường theo Di Lặc trong miệng cuồng phun mà ra.

“Di Lặc, hiện tại ngươi hẳn là biết hôm nay là ngươi ngày chết, mà không phải bổn vương!” Ngay tại Di Lặc máu tươi cuồng phun mà ra, đã đã bị rất nặng bị thương khi, một đạo sắc bén huyết sắc đại đao đã đến đỉnh đầu của hắn.

Huyết sắc đại đao ảnh ngược nhập Di Lặc mâu trung, càng phóng càng lớn, cuối cùng đem hắn hai tròng mắt đều cấp nhuộm thành một mảnh huyết sắc cùng tuyệt vọng!

“Ta không cam lòng a!” Di Lặc một tiếng than nhẹ, nhớ tới rất nhiều chuyện cũ, nhớ tới vì Hạ Vân Kiệt làm áo cưới sự tình, trong lòng có nhiều lắm không cam lòng! Khả thế gian sự tình chính là như thế, cho dù ngươi không cam lòng, cũng phải nhận tàn khốc sự thật.

Minh ngục huyết đao hạ xuống, Di Lặc kia mập mạp thân thể bị từ đầu đến chân, chém thành hai nửa.

Một cái cái xanh biếc cành liễu xỏ xuyên qua quá Di Lặc thân thể, trong nháy mắt ngay cả thân thể hắn đều biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Thiên địa đột nhiên gian trở nên một mảnh tĩnh mịch!

Vô tận hàn ý lan tràn quá mỗi người thân thể tái đến linh hồn ở chỗ sâu trong.

Tây phương giáo người run rẩy, người Xiển giáo, cao ngạo như Nam Cực Tiên Ông người như vậy cũng run rẩy, Ngọc Đế đồng dạng cũng run rẩy, về phần Thái Bạch kim tinh đám người liền lại càng không tiêu nói.

Ai có thể nghĩ đến, 1 vạn năm trước, ở tây hải phía trên, cùng chính là một vị sơ cấp Thái Ất kim tiên bì đêm đó già đều phải chiến cả người là huyết nhất giới kim tiên, ở qua chính là nhất vạn năm sau, thế nhưng trước tây phương giáo nhị giáo chủ Chuẩn Đề đạo nhân mặt, sinh sôi chém giết tây phương giáo cường đại nhất một vị phó giáo chủ, Di Lặc!

Mà quý là giáo chủ Chuẩn Đề đạo nhân lại chỉ có thể trơ mắt nhìn, không có cách nào ra tay cứu viện!

Tại đây một khắc, Ngọc Đế cuối cùng phát hiện chính mình sai lầm rồi, sai không biết có bao nhiêu thái quá. Hắn cũng cảm thấy sợ hãi, hơn nữa là sợ hãi đến cực điểm.

Bởi vì hiện tại Hạ Vân Kiệt, có thể nói cơ hồ là bằng bản thân lực, ngăn cản tây phương giáo nhị giáo chủ cùng phó giáo chủ, hơn nữa còn chém giết Di Lặc phó giáo chủ.

Đây là loại nào thực lực khủng bố! Lúc này ai lại dám bởi vì hắn không phải giáo chủ mà cho rằng hắn không phải giáo chủ đối thủ!

Chương 1980 : Chiến Chuẩn Đề

“Thằng nhãi ranh, ngươi cũng dám trước ta mặt giết ta giáo phó giáo chủ, bản giáo chủ hôm nay tất giết ngươi!” Trơ mắt nhìn Di Lặc bị Hạ Vân Kiệt trấn sát, Chuẩn Đề giận đến cực điểm, vốn là cao cao buộc lên búi tóc đều căn căn phóng lên cao.

Thiên địa đột nhiên gian phong vân biến hóa.

Giáo chủ giận dữ, Thiên Cơ đều bởi vì hắn mà phát sinh biến hóa!

“Chuẩn Đề, phía trước Di Lặc cũng từng nói như vậy quá, nhưng bị bản giáo chủ cấp trấn sát ! Ngươi cũng sẽ không ngoại lệ!” Hạ Vân Kiệt một cái đạp bước, trực tiếp đi vào thập nhị đô thiên vu tổ đại trận bên trong, cùng đã lần nữa ngưng tụ lên Bàn Cổ đại đế hóa thân đứng ở cùng nhau, nhìn Chuẩn Đề đạo nhân, vẻ mặt bình tĩnh nói.

Phảng phất trước mắt người này chẳng phải là cái gì giáo chủ, mà chính là một đối thủ tái tầm thường bất quá!

Thiên địa lại một mảnh tĩnh mịch!

Toàn bộ tiên giới, chưa từng có quá một người dám như vậy đối một vị giáo chủ nói chuyện, chẳng sợ đồng dạng thân là giáo chủ nhân vật, cũng không dám!

Nhưng hôm nay, Hạ Vân Kiệt, một vị phó giáo chủ cấp nhân vật nói như vậy !

Nhưng không ai cảm thấy hoang đường, cảm thấy buồn cười.

Bọn họ cảm giác được chỉ có phóng lên cao bá khí, vậy tính trời sụp đất nứt cũng phá hủy không xong chiến ý cùng tin tưởng!

“Hảo! Hảo! Hôm nay bản giáo chủ khiến cho ngươi xem nhìn cái gì mới là giáo chủ thực lực? Cái gì mới kêu giáo chủ dưới tẫn đều là con kiến! Ngươi cũng sẽ không ngoại lệ!” Chuẩn Đề đạo nhân giận dữ ngược lại bình tĩnh xuống dưới, phóng lên cao sợi tóc sợi sợi hạ xuống, phi rơi tại đầu vai, thay đổi bất ngờ thiên địa tựa hồ cũng đột nhiên gian trở nên im lặng xuống dưới.

“Chuẩn Đề lão nhân ngươi cần gì phải ở chính mình trên mặt thiếp vàng, nếu bản giáo chủ chính là con kiến, vừa rồi ngươi vì sao lại phá vây không ra?” Hạ Vân Kiệt không lưu tình chút nào mặt trào phúng nói. Đối mặt Chuẩn Đề đạo nhân, hắn đối chính mình xưng hô cũng từ trước một khắc bắt đầu sửa thành giáo chủ, mà không phải bổn vương.

Bởi vì theo giờ khắc này bắt đầu, hắn không còn là cái gì Ngọc Đế sở phong tiên vương, mà là cùng ngũ đại giáo chủ cùng ngồi cùng ăn Vu môn giáo chủ.

Chuẩn Đề đạo nhân mặt âm trầm, không nói gì, mà là nhẹ nhàng vuốt ve lục căn thanh tịnh trúc, ánh mắt thản nhiên nhìn Hạ Vân Kiệt, phảng phất như là đang nhìn một vật chết.

Thân là giáo chủ, cho dù nhất thời thất lợi, nhất thời bị tổn thất mặt mũi, cũng tuyệt đối sẽ không ảnh hưởng hắn cường đại tự tin.

“Tố Nữ, Lệ Đề, Hải Quỳnh, Kim Linh, Vô Đương, Vân Tiêu, các ngươi đám người hợp lực đem người tây phương giáo đều tru sát!” Hạ Vân Kiệt gặp Chuẩn Đề đạo nhân nhẹ nhàng vuốt ve lục căn thanh tịnh trúc, đem sơn hà xã tắc đồ nhẹ nhàng cuồn cuộn nổi lên đến, ở

mặt trên nhất phủ, kia sơn hà xã tắc đồ liền biến hóa thành một đầu búa, đồng thời còn không cấp không chậm chạp hướng ra phía ngoài đang ở chém giết Tố Nữ đám người hạ lệnh nói.

“Là chưởng giáo lão gia!” Tố Nữ đám người cùng kêu lên đáp, thanh thúy êm tai thanh âm quanh quẩn ở trong thiên địa, lại làm cho mọi người tâm hồn run rẩy.

“Tuân mệnh sư thúc!” Kim Linh thánh mẫu, Vô Đương thánh mẫu, Vân Tiêu nương nương đám người cũng cùng kêu lên lĩnh mệnh, trong thanh âm tràn ngập cung kính ý.

Đến giờ phút này, các nàng mới xem như chân chính nhận thức đến chính mình vị sư thúc lợi hại, cũng cuối cùng hiểu được vì sao nhà mình kia như thế kiệt ngạo bất tuân sư tôn sẽ cùng Hạ Vân Kiệt kết làm huynh đệ, bởi vì bọn họ hai người trong khung có đồng dạng ngạo khí cùng bất khuất!

“Sư thúc!” Gặp Kim Linh thánh mẫu đám người xưng hô Hạ Vân Kiệt là sư thúc, Ngọc Đế đám người nghe được tất cả đều cả người chấn động, lộ ra cực kì kinh hãi sắc. Mà Xiển giáo Nam Cực Tiên Ông đám người trong mắt tắc tất cả đều toát ra khiếp sợ, theo sát sau đó là vô cùng sát ý.

Thông Thiên cũng đã đủ lợi hại, nay lại nhiều một vị như thế cường đại sư đệ, như vậy đối với bọn họ Xiển giáo tuyệt đối là một khủng bố tai nạn!

Đến giờ phút này, bọn họ cũng mới vừa rồi biết Hạ Vân Kiệt cùng Thông Thiên chân chính quan hệ, cũng mới hiểu được vì cái gì vừa rồi Kim Linh thánh mẫu sẽ như thế không chút do dự ra tay.

“Thằng nhãi ranh ngươi dám!” Chuẩn Đề đạo nhân nghe

Hạ Vân Kiệt không coi ai ra gì lãnh huyết mệnh lệnh, nghe Kim Linh thánh mẫu đám người đáp lại, sắc mặt cuối cùng khẽ biến, lục căn thanh tịnh trúc hô liền đối với Hạ Vân Kiệt đánh đi.

Di Lặc đã chết, Nhiên Đăng ở Chuẩn Đề đạo nhân bị thập nhị đô thiên vu tổ đại trận vây quanh khi, đã sớm bị Trầm Lệ Đề kim hồ lô cấp thu đi, nay tây phương giáo bên này chân chính nhân vật lợi hại chỉ còn lại có Đa Bảo Đạo Nhân, Đại Phạm Thiên cùng Đế Thích Thiên. Mà Hạ Vân Kiệt bên kia, Tố Nữ, Trầm Lệ Đề còn có Đỗ Hải Quỳnh tất nhiên là không cần nói, đều là nhất đẳng nhất phó giáo chủ cấp nhân vật, hơn nữa Cửu U Tố Âm nữ đế, cho dù Đại Phạm Thiên cùng Đế Thích Thiên hai người liên thủ chỉ sợ cũng cũng chỉ có thể cùng nàng chiến cái ngang tay. Mà Kim Linh thánh mẫu, Vô Đương thánh mẫu, Vân Tiêu nương nương đều là lợi hại nhân vật thực lực thẳng bức phó giáo chủ cấp, hơn nữa Vân Tiêu nương nương, có hỗn nguyên kim đấu nơi tay, cho dù Đại Phạm Thiên cùng Đế Thích Thiên cũng không thấy được có thể cùng nàng chiến ngang tay, chỉ có Đa Bảo Đạo Nhân còn có thể áp nàng một đầu.

Như vậy thực lực đối lập, Hạ Vân Kiệt vừa rồi kia nói là một điểm cũng không khoa trương. Cửu U Tố Âm nữ đế đám người tuyệt đối có đều diệt sát Đa Bảo Đạo Nhân đám tây phương giáo môn nhân thực lực!

Di Lặc cùng Nhiên Đăng một chết một bị bắt đi, đối với tây phương giáo kỳ thật đã là nguyên khí đại thương, nếu Đa Bảo Đạo Nhân, Đại Phạm Thiên, Đế Thích Thiên đám người tái chiến tử, kia đối với tây phương giáo tuyệt đối là không thua gì năm đó tam giáo nội loạn khi Tiệt giáo tổn thất!

Cho nên dù là Chuẩn Đề đạo nhân tâm tình như bàn thạch bất động, lúc này cũng còn là động, dẫn đầu đối Hạ Vân Kiệt ra tay.

Hắn phải mau chóng giải quyết Hạ Vân Kiệt, lục căn thanh tịnh trúc nhộn nhạo duyệt nhân mắt lục quang, không có bất luận cái gì kinh thiên động địa khí thế, nhưng Hạ Vân Kiệt gặp lục căn thanh tịnh trúc hướng hắn đánh tới, sắc mặt lập tức ngưng trọng lên, hai tay gân xanh căn căn bạo khởi, trong cơ thể sở hữu vu đỉnh hào quang đại phóng, vu vương hơi thở phóng lên cao, nổi giận gầm lên một tiếng, trong tay búa đối với lục căn thanh tịnh trúc liền chồng chất đánh xuống.

Cơ hồ đồng thời, mười hai vu tổ phân thân cũng tất cả đều ào ào rống giận, Bàn Cổ đại đế hóa thân cao cao giơ lên búa đối với Chuẩn Đề đạo nhân bổ tới.

Hạ Vân Kiệt cùng Bàn Cổ đại đế hóa thân một búa đều là khí thế kinh người, kinh thiên động địa, phảng phất muốn đem thiên đều cấp bổ ra bình thường, mà Chuẩn Đề đạo nhân kia cây trúc lại thoạt nhìn chính là nhẹ nhàng đánh đi, rất là tùy ý.

Nhưng tất cả mọi người biết, người sau mới là chân chính lợi hại, bởi vì người sau đã đến trở lại nguyên trạng hoàn cảnh, hắn sở hữu lực lượng, sở hữu khí thế đều đã bị bao hàm ở tại kia căn cây trúc bên trong, không có chút tiết ra ngoài, mà Hạ Vân Kiệt cùng Bàn Cổ đại đế hóa thân lại đều còn không có biện pháp làm được.

Ai cường ai nhược vừa xem hiểu ngay!

Bất quá kia Bàn Cổ đại đế hóa thân dù sao cũng là Hạ Vân Kiệt mười hai vu tổ hóa thân tập thượng cổ tối hung danh hiển hách thập nhị đô thiên vu tổ đại trận ngưng tụ mà thành, một búa xuống dưới, cho dù so với không thể giáo chủ kia nhẹ nhàng một cây trúc, nhưng Chuẩn Đề đạo nhân còn là không dám khinh thường, cuối cùng còn là sắc mặt khẽ biến, một cây lục căn thanh tịnh trúc

ở không trung hơi hơi nhoáng lên một cái, biến thành hai căn cây trúc, một cây hướng Hạ Vân Kiệt đánh đi, một cây tắc phân ra đến đánh hướng Bàn Cổ đại đế hóa thân.

“Đương! Đương!” Hai tiếng, Chuẩn Đề đạo nhân trên thân hơi hơi quơ quơ, mà Hạ Vân Kiệt cùng Bàn Cổ đại đế hóa thân tắc ngay cả lui bốn năm bước, mới vừa rồi ổn định bước chân.

Nhưng lúc này đây Bàn Cổ đại đế hóa thân trong tay búa còn tại, cũng không có bị một cây trúc cấp đánh vỡ.

“Ha ha, giáo chủ cũng bất quá như thế! Lại đến!” Hạ Vân Kiệt giơ thẳng lên thiên một trận cười to, trong tay búa giơ lên đối với Chuẩn Đề đạo nhân hung hăng bổ tới.

Bàn Cổ đại đế hóa thân cũng không ngoại lệ.

Lúc này đây, là Hạ Vân Kiệt áp dụng chủ động!

Ngọc Đế thấy thế sắc mặt đại biến! Trong mắt toát ra thật sâu sợ hãi ánh mắt, mà Vương Mẫu nương nương trong mắt mất mát sắc càng đậm.

Lúc này đây giao phong, Hạ Vân Kiệt thực lực triển lộ không bỏ sót, cũng cuối cùng làm cho Ngọc Đế đám người xác nhận một việc, Hạ Vân Kiệt dĩ nhiên có được thực lực cùng giáo chủ một trận chiến.

Không những là giáo chủ tưởng trấn áp có thể trấn áp, càng đừng nói tưởng trấn sát !

Ít nhất giáo chủ muốn trả giá cực kì thảm trọng đại giới mới được!

Chương 1981 : Giáo chủ tập hợp

Chuẩn Đề đạo nhân gặp Hạ Vân Kiệt cùng Bàn Cổ đại đế hóa thân chủ động đánh tới, trong mắt lóe ra một tia căm tức sắc, nhưng còn là chính là có thể bất đắc dĩ cầm lấy lục căn thanh tịnh trúc chia làm hai đạo đón nhận đi.

“Đương! Đương!” Hai tiếng, Càn Khôn rung chuyển, Hạ Vân Kiệt cùng Bàn Cổ đại đế hóa thân như trước chính là lui ra phía sau bốn năm bước, mà Chuẩn Đề đạo nhân như trước là trên thân lắc lắc.

Tuy rằng lược chiếm thượng phong, nhưng thực hiển nhiên Chuẩn Đề đạo nhân nhất thời nửa khắc cũng đánh bại không được Hạ Vân Kiệt, càng đừng nói thương hắn.

“Đương! Đương! Đương! Đương!” Kim thiết giao kích thanh âm liên tục vang lên, Càn Khôn không ngừng rung chuyển, vẻn vẹn giao kích khiến cho lực đánh vào dư ba, ngay cả hỗn độn chí bảo Thái Cực đồ đều có điểm trấn không được.

“Giáo chủ cứu ta!” Ngay tại Chuẩn Đề đạo nhân cùng Hạ Vân Kiệt còn có Bàn Cổ đại đế hóa thân không ngừng giao thủ khi, một đạo thê lương tiếng kêu ở trong thiên địa đột nhiên vang lên.

Phát ra thê lương tiếng kêu chính là Đế Thích Thiên, đỉnh đầu của hắn lúc này chính huyền phù một cái kim quang lòe lòe pháp bảo, đúng là Vân Tiêu nương nương hỗn nguyên kim đấu, có bạch quang theo hỗn nguyên kim đấu hạ xuống, không ngừng tan rã Đế Thích Thiên đỉnh đầu khánh vân.

Kia nguyên bản thật dày khánh vân nay chỉ còn lại có

mỏng manh một tầng, quá không được một lát, chỉ sợ kia cuối cùng một tầng mỏng manh khánh vân cũng sẽ bị tan rã, đến lúc đó bạch quang hạ xuống, hắn này phó giáo chủ cấp nhân vật cũng chỉ có thể ngoan ngoãn bị hỗn nguyên kim đấu cấp thu lấy mà đi.

Mà Đế Thích Thiên lúc này căn bản không có năng lực đằng ra tay đến ứng đối kia hỗn nguyên kim đầu, bởi vì lúc này Kim Linh thánh mẫu, Vô Đương thánh mẫu còn có Trầm Lệ Đề ba người đang ở vây công hắn, sớm đã làm cho hắn cực kỳ nguy hiểm, mà Đa Bảo chân nhân cùng Đại Phạm Thiên tắc phân biệt bị Cửu U Tố Âm nữ đế cùng Đỗ Hải Quỳnh cuốn lấy, cho nên hoảng sợ bất lực dưới, Đế Thích Thiên đại kêu giáo chủ cứu mạng.

Lại một lần nữa nghe được giáo chủ cứu mạng tiếng gào thét, Chuẩn Đề đạo nhân trong lòng kia phẫn nộ, kia cấp, khả hắn bị Hạ Vân Kiệt cùng Bàn Cổ đại đế hóa thân quấn quít lấy, nhất thời nửa khắc cũng thoát không thể thân, trừ phi hắn chịu trả giá bị thương đại giới, cứng rắn bức ra Hạ Vân Kiệt cùng Bàn Cổ đại đế hóa thân.

Nhưng chính như Chuẩn Đề đạo nhân nói, giáo chủ dưới giai vì con kiến, lời này mặc dù có chút khoa trương, nhưng ít ra thuyết minh, đối với Chuẩn Đề đạo nhân mà nói vì chính hắn, người khác chẳng sợ phó giáo chủ đều là có thể tùy tay hy sinh, cho nên hắn khẳng định là không có khả năng vì Đế Thích Thiên mà làm cho chính mình vạn kiếp bất diệt thân hình bị hao tổn.

“Lớn mật Vân Tiêu, còn không thu hồi của ngươi hỗn nguyên kim đấu!” Ngay tại phía sau, phía tây có vạn trượng bảo quang phóng lên cao, một trượng sáu cao, da mặt màu vàng đạo nhân đứng ở một cửu phẩm đài sen thượng quát lớn.

Trong tiếng quát, có mặt thanh quang trạm trạm lá cờ

hướng Vân Tiêu nương nương bay đi.

Kia thanh quang trạm trạm lá cờ xuyên qua thiên không, hiện ra một đóa bảo quang bốn màu hoa sen, kia hoa sen nhìn như chỉ có mẫu hứa đại, nhưng cho người ta cảm giác phảng phất giống thiên giống nhau to lớn vô ngần.

Này nếu như bị áp trúng, Vân Tiêu nương nương cho dù không chết, cũng lập tức không thể động đậy.

“Tiếp Dẫn, ngươi là càng ngày càng không biết xấu hổ. Chuẩn Đề ra tay còn chưa đủ sao? Ngươi thế nhưng cũng đi theo ra tay. Ta Thông Thiên còn chưa có chết đâu, còn không tới phiên ngươi tới giáo huấn đệ tử của ta!” Ngay tại phía sau, phía chân trời biên, có cao lớn nam tử cưỡi một độc chân cự ngưu đạp không mà đến.

Kia cự ngưu cả người tản ra ngập trời dáng vẻ khí thế độc ác, kia độc chân mỗi một chân đạp ở trên hư không trung, liền phát ra thùng thùng thùng thanh âm, hư không ào ào băng liệt.

Này cưỡi quỳ ngưu mà đến nam tử cao lớn tự nhiên chính là Thông Thiên.

Theo Thông Thiên thanh âm như sấm ở không trung vang lên, có hai đạo màu vàng cự long ở tường vân quanh quẩn hạ, đầu cũng đầu như tiễn, vĩ giao phối như cổ, đối với kia đóa bảo sắc hoa sen cắt đi.

Đúng là Bích Du cung trấn cung chi bảo chi nhất kim giao tiễn.

“Răng rắc! Răng rắc!” Kim giao tiễn mỗi cắt một cái, kia đóa bảo quang hoa sen bảo quang liền nhược thượng một phần.

“Không nghĩ tới nhiều năm không thấy, Thông Thiên đạo hữu thế nhưng lợi hại như trước như trước, thật đáng mừng, thật đáng mừng a!” Tiếp Dẫn đạo nhân gặp chính mình lược lạc hạ phong, liền thu hồi thanh liên bảo sắc kỳ, đối với Thông Thiên chắp tay nói.

Chính là miệng hắn nói xong chúc mừng mà nói, nhưng trên mặt lại âm trầm phảng phất có thể nhỏ thủy đến.

“Đó là đương nhiên, bằng không chẳng phải là làm cho Tiếp Dẫn đạo hữu thất vọng rồi?” Thông Thiên mặt mang trào phúng sắc nói.

Tiếp Dẫn đạo nhân khóe miệng rút trừu, ánh mắt hướng một chỗ hư vô nhìn lại, thản nhiên nói:“Nguyên Thủy đạo hữu, ngươi nếu không những ra tay, hôm nay sau, chỉ sợ ngày xưa bị thua Tiệt giáo chính là hắn ngày Xiển giáo.”

“Hừ!” Một đạo tiếng hừ lạnh ở trong thiên địa vang lên, Nguyên Thủy Thiên Tôn ngồi Cửu Long trầm hương liễn mà đến.

Nguyên Thủy Thiên Tôn ngồi Cửu Long trầm hương liễn rơi xuống, Ngọc Đế đám người liền vội bước lên phía trước bái kiến, trong mắt lộ ra một tia mừng thầm sắc, mà Vương Mẫu nương nương tắc trong mắt toát ra một chút lo lắng.

Vốn hiện tại Hạ Vân Kiệt một phương đã chiếm rõ ràng ưu thế, chỉ khi nào Nguyên Thủy Thiên Tôn nhúng tay, như vậy cục diện rất khả năng sẽ xoay.

Dù sao Nguyên Thủy Thiên Tôn là một thế hệ giáo chủ, hơn nữa Ngọc Đế, tứ phương tiên đế đều là nghe hắn hiệu lệnh.

“Ai, hoa hồng bạch ngẫu thanh liên diệp, tam giáo

nguyên lai là một nhà! Nhị đệ, hay là ngươi còn muốn đến một lần huynh đệ tự giết lẫn nhau, làm cho cừu giả vui, thân giả đau không?” Ngay tại phía sau, có râu tóc bạc trắng lão giả cưỡi nghiêm giác Thanh Ngưu, theo trong hư không chậm rãi đi ra, trong tay cầm phất một cái trần.

Đúng là nhân giáo chưởng giáo Lão Tử.

Gặp Lão Tử xuất hiện, Ngọc Đế sắc mặt khẽ biến, nhưng còn là vội vàng mang theo tiên đế chúng tiên quan tiến lên bái kiến Lão Tử.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt đổi đổi, ngồi ở Cửu Long trầm hương liễn không nói gì.

Thông Thiên quật cường ngồi ở quỳ ngưu trên lưng, chính là nhìn Lão Tử, không có mở miệng.

“Tam đệ, ngươi còn là hận ta năm đó gây nên!” Lão Tử nhìn Thông Thiên, thở dài nói.

“Là!” Thông Thiên miệng bính ra một chữ.

“Ngươi hận ta cũng có thể, cũng may ngươi hiện tại dĩ nhiên không có việc gì, nếu không vi huynh trong lòng tất vẫn áy náy.” Lão Tử thật sâu nhìn Thông Thiên liếc mắt một cái, gật gật đầu, sau đó chuyển hướng đã ngừng đối chiến Hạ Vân Kiệt, đối với Hạ Vân Kiệt thật sâu nhất chắp tay nói:“Đa tạ đạo hữu thành toàn ta Tam đệ, giải lòng ta đầu chi đau!”

“Đạo hữu khách khí, ta cùng với Thông Thiên đại ca là huynh đệ, đây là ta phải làm việc.” Hạ Vân Kiệt đương nhiên nói.

“Ta cùng Nguyên Thủy không bằng ngươi!” Lão Tử gật gật đầu nói, sau đó chuyển hướng Chuẩn Đề cùng Tiếp

Dẫn hai người nói:“Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, hôm nay các ngươi còn muốn tái chiến sao?”

Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn mặt âm trầm, hướng về phía Lão Tử cùng Nguyên Thủy củng chắp tay, dẫn còn lại Đa Bảo Đạo Nhân cùng Đại Phạm Thiên đám tây phương giáo môn nhân đầu cũng không hồi hướng Tây Thiên mà đi.

Hạ Vân Kiệt cùng Thông Thiên cũng không có cản trở bọn họ.

Bọn họ rất rõ ràng, lấy Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn thực lực, bọn họ bây giờ còn ngăn không được, kết quả là nhiều nhất cũng là đấu cái lưỡng bại câu thương, một khi đã như vậy, đã chiếm tiện nghi, thả bọn họ đi về trước lại như thế nào?

Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn đi rồi, Nguyên Thủy Thiên Tôn chính là hướng Lão Tử chắp tay, sau đó thừa Cửu Long trầm hương liễn cũng không quay đầu lại đi rồi.

Nam Cực Tiên Ông, Thái Ất chân nhân chờ gặp Nguyên Thủy Thiên Tôn rời đi vội vàng đuổi theo.

Nói đùa, vừa rồi bọn họ nhưng là đối Hạ tiên vương đám người động quá sát khí, nay Nguyên Thủy Thiên Tôn đi rồi, bọn họ nào dám tiếp tục lưu lại?

Ngọc Đế kỳ thật cũng là tưởng đi theo chạy, nhưng hắn dù sao cũng là trên danh nghĩa tiên giới chi chủ, chỉ có thể âm thầm sủy một viên bất an tâm lưu lại, đồng thời cũng thầm hận Nguyên Thủy Thiên Tôn, thế nhưng cứ như vậy không quan tâm đi rồi.

Nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn chính là tùy ý về phía chính mình chắp tay, một câu cũng chưa nói liền đi, Lão Tử thần sắc rất là ảm đạm.

Năm đó ba người là huynh đệ ba người, nay một cái nói còn hận hắn, một cái tuy rằng chưa nói, nhưng hiển nhiên cũng là cực độ bất mãn hắn nhúng tay hôm nay việc.

“Ai!” Lão Tử thở dài một hơi, hướng Hạ Vân Kiệt cùng Thông Thiên lên tiếng chào hỏi, làm cho Huyền Đô đại pháp sư dắt bản giác Thanh Ngưu chậm rãi từ từ đi rồi, hắn bóng dáng thoạt nhìn rất là vắng vẻ tang thương, phảng phất là cái sắp mất đi lão nhân bình thường.

Nhìn Lão Tử kia vắng vẻ mà tang thương bóng dáng, vẫn lộ quật cường biểu tình Thông Thiên trên mặt cuối cùng lộ ra một tia sầu não, hồi lâu đột nhiên như là hạ quyết định cái gì quyết tâm, vỗ quỳ ngưu đầu, quỳ ngưu liền đạp không đuổi theo Lão Tử.

Chương 1982 : Trở thành giáo chủ

“Tam đệ, ngươi tìm ta có thể có sự tình?” Gặp Thông Thiên đuổi theo, Lão Tử kia giếng cổ không dao động biểu tình đột nhiên trở nên sinh động đứng lên, nhìn hắn kinh hỉ hỏi.

“Phiền toái đại ca nói cho Nguyên Thủy, ngày đó việc ta không cùng hắn so đo, nhưng sau này hắn tốt nhất quản tốt hắn môn nhân, cũng chớ nhúng tay ta cùng với tây phương giáo việc, nếu không liền đừng trách ta trở mặt!” Thông Thiên nói.

Gặp Thông Thiên gọi hắn đại ca, Lão Tử lão lệ tung hoành, gật gật đầu nói:“Ngày đó là ta cùng Nguyên Thủy xin lỗi ngươi, hơn nữa ta cũng biết ngươi đã xưa đâu bằng nay, ngươi kia đệ đệ cũng là người cực kì lợi hại, tương lai thành tựu có lẽ sẽ không thua ngươi ta, ngươi có thể không cùng Nguyên Thủy so đo, lòng ta thậm an. Ngươi yên tâm, ta này liền đi khuyên bảo Nguyên Thủy, hắn nếu không nghe, đó là hắn gieo gió gặt bão, ta tất không hề trợ hắn.”

“Hảo! Cảm ơn đại ca, ngày khác ta lại đăng Đại La sơn cùng ngươi ôn chuyện.” Thông Thiên cho dù khôi phục thương thế, đối năm đó việc cũng là canh cánh trong lòng, hôm nay gặp Lão Tử như vậy nói, khúc mắc cuối cùng hoàn toàn buông, trên mặt lộ ra tươi cười.

“Hảo, vi huynh chờ ngươi!” Lão Tử gật gật đầu, cưỡi bản giác Thanh Ngưu đi rồi.

Chính là chẳng phải là đi bát cảnh cung mà là lập tức hướng Ngọc Hư cung mà đi.

“Chúc mừng đại ca!” Lão Tử đi rồi, Hạ Vân Kiệt đi đến Thông Thiên bên người, cười đối hắn chắp tay nói.

“Ha ha!” Thông Thiên ngửa mặt lên thiên cười to, sau đó nhảy xuống quỳ ngưu, cùng Hạ Vân Kiệt sóng vai mà trạm, chồng chất vỗ vỗ bờ vai của hắn nói:“Ngươi so với vi huynh trong tưởng tượng tiến bộ còn muốn mau a!”

“Đó là đương nhiên, bằng không chẳng phải là mất mặt của ngươi?” Hạ Vân Kiệt cười nói.

“Ha ha! Đại ca ta nay nhận không nổi ngươi này mã thí!” Thông Thiên lòng tràn đầy dễ chịu cười to nói.

Sau khi cười xong, Thông Thiên ánh mắt đột nhiên bắn về phía Ngọc Đế, sắc mặt cũng tùy theo trầm xuống dưới nói:“Ngọc Đế, ngươi tốt lắm!”

“Chưởng giáo lão gia!” Ngọc Đế gặp Thông Thiên đem ánh mắt đầu hướng hắn, trong lời nói có chuyện, trái tim không khỏi một trận run run, vội vàng tiến lên bái kiến.

“Ngươi là Nguyên Thủy cùng đại ca của ta lập, hôm nay ta xem ở đại ca của ta mặt mũi, không phế ngươi, hy vọng ngươi tốt tự lo thân, nếu không ta tất tự mình thủ ngươi mạng chó!” Thông Thiên âm thanh lạnh lùng nói.

“Đa tạ chưởng giáo lão gia!” Ngọc Đế vẻ mặt cảm kích nói, chính là trái tim lại phảng phất bị độc xà cắn giống nhau, kia đau, kia hận a!

Bất quá Ngọc Đế ở Nguyên Thủy Thiên Tôn phía dưới lá mặt lá trái như vậy dài dòng năm tháng, sớm đã học được không đem nội tâm chân thật cảm tình hiển lộ ra đến.

Thông Thiên lại lần nữa thật sâu nhìn Ngọc Đế liếc mắt một cái, không nói cái gì nữa, mà là chuyển hướng Vương Mẫu nương nương nói:“Xem ra ngươi nay chuyến bàn đào yến lại mở không được, không bằng

cùng nhà ta đệ đệ, các em dâu cùng đi ta Bích Du cung ngồi đi, lại nói tiếp, ngươi cũng đã đã lâu không có tới của ta Bích Du cung.”

“Đa tạ chưởng giáo lão gia! Ta là thời gian rất lâu không đi chưởng giáo lão gia Bích Du cung.” Vương Mẫu nương nương nhìn Ngọc Đế liếc mắt một cái, sau đó dứt khoát hướng Thông Thiên cúi đầu nói lời cảm tạ.

Gặp Vương Mẫu nương nương nhận mời, Thông Thiên thừa dịp Cửu U Tố Âm nữ đế đám người không chú ý khi, hướng Hạ Vân Kiệt lộ ra một cái ái muội mỉm cười, đem Hạ Vân Kiệt cấp buồn bực thiếu chút nữa sẽ muốn một cước đá đi qua.

Ngươi này lão bát quái!

Vì thế, Vương Mẫu nương nương trọng khai bàn đào thịnh yến lại phá sản, nàng theo Hạ Vân Kiệt đám người cùng đi Bích Du cung làm khách.

Vương Mẫu nương nương cùng Tố Nữ đám người vốn là nhận thức, tự nhiên thực dễ dàng liền cho tới một khối đi, mà Hạ Vân Kiệt vì tránh nghi ngờ tự nhiên ngoan ngoãn theo Thông Thiên đi cùng một chỗ.

“Hiền đệ a, phía trước chuyện đã xảy ra, đại ca ở mặt trên đều nhìn xem hoàn toàn rõ ràng, xem ra Vương Mẫu đối với ngươi nhưng là mối tình thắm thiết a, hiện tại nàng vì ngươi là ngay cả Ngọc Đế đều cấp từ bỏ.” Thông Thiên cùng Hạ Vân Kiệt ở trước mặt đi tới, tùy tay thi triển kết giới, ngăn cách bên ngoài nghe trộm, cười đối Hạ Vân Kiệt nói.

“Đại ca, ngươi có thể hay không không cần giống ta sư phụ giống nhau như vậy bát quái a!” Hạ Vân Kiệt cười khổ nói.

“Cũng dám nói ngươi sư phụ bát quái, ngươi đây là đại nghịch bất đạo!” Thông Thiên cười nói.

Hạ Vân Kiệt nghe vậy trắng Thông Thiên liếc mắt một cái.

“Ha ha, tốt lắm, vi huynh không nói là được. Bất quá Ngọc Đế người này ngươi chuẩn bị xử lý như thế nào?” Thông Thiên gặp Hạ Vân Kiệt tức giận bộ dáng, cười ôm đầu vai hắn hỏi.

“Ngọc Đế dù sao chưởng quản tiên giới vô số năm, ở tiên giới uy vọng thật lớn, lại là Nguyên Thủy cùng Lão Tử lập, hắn nếu không có phạm sai lầm, chúng ta cũng không tiện đối hắn ra tay, tạm thời trước từ hắn đi. Trước mắt chúng ta chính yếu tinh lực hay là muốn đối phó tây phương giáo.” Hạ Vân Kiệt nghe vậy nghiêm sắc mặt nói.

“Hiền đệ cùng vi huynh ý tưởng giống nhau, trước mắt việc cấp bách là ngươi muốn đột phá trở thành vu vương, thành tựu giáo chủ, như vậy ngươi lấy thập nhị đô thiên vu tổ đại trận vây khốn trong đó một người, ngươi ta còn có Vu Hàm, Tôn Ngộ Không bốn người bày ra tru tiên kiếm trận, làm khả tốc chiến tốc thắng diệt sát một người, sau đó tái hợp lực mặt khác giết một người. Này khác tây phương giáo môn trung, tắc từ Tố Nữ, Lệ Đề, Hải Quỳnh đám người kết hợp huynh môn hạ đệ tử, bày ra vạn tiên trận, đem tây phương giáo một lưới bắt hết!” Thông Thiên nghiêm mặt nói.

Hạ Vân Kiệt bên người phó giáo chủ cấp nhân vật, luận thực lực tự nhiên là Cửu U Tố Âm nữ đế tối cường. Nhưng Vu Hàm cùng Tôn Ngộ Không đều có bất tử thân, tuy rằng đối mặt giáo chủ không phải chân chính bất tử thân, nhưng chống lại đánh năng lực khẳng định muốn so với Cửu U Tố Âm nữ đế mạnh hơn một ít. Cố bố tru tiên kiếm trận, Thông Thiên tuyển Vu Hàm, Tôn

Ngộ Không mà không chọn Cửu U Tố Âm nữ đế đám người.

“Tiểu đệ hiểu được, chính là tru tiên tứ kiếm không phải ở Nguyên Thủy Thiên Tôn bên kia sao?” Hạ Vân Kiệt gật gật đầu, sau đó hỏi.

“Nguyên Thủy nếu chịu nghe ta đại ca chi khuyên, hắn tự nhiên hiểu được đưa trả tru tiên tứ kiếm! Nếu bằng không, hắn cùng với ta vẫn như cũ là không đội trời chung!” Thông Thiên trầm giọng nói.

Hạ Vân Kiệt nghe đến đó, liền hiểu được cho dù hắn cùng với Nguyên Thủy Thiên Tôn phía trước từng có quá thiên đại thù hận, nhưng bởi vì dù sao từng là huynh đệ, Thông Thiên còn là chờ mong Nguyên Thủy Thiên Tôn có thể đưa về tru tiên tứ kiếm, tẫn thích hiềm cũ, cho nên mới sẽ ở tru tiên tứ kiếm không trở về trước, liền nhắc tới tru tiên kiếm trận.

……

Cực bắc nơi một trận chiến, Vu môn hoàn toàn oanh động tiên giới, Hạ Vân Kiệt bị sở hữu tiên nhân coi là cùng ngũ đại giáo chủ cùng ngồi cùng ăn đại nhân vật, có tiên nhân mộ danh mà đến, đầu nhập Vu môn môn hạ, mà Ngưu Ma Vương đám người lại vì lúc trước lựa chọn mà cảm thấy vô cùng may mắn.

Cực bắc nơi một trận chiến, trừ bỏ Hạ Vân Kiệt cùng Vu môn thanh danh đại chấn ở ngoài, còn đã xảy ra vài món oanh động tiên giới đại sự.

Một kiện là Xiển giáo chủ yếu môn nhân đệ tử đều trở về thanh vi thiên Côn Luân sơn, Ngọc Hư cung đóng cửa.

Một kiện là Ngọc Đế nghe nói Nguyên Thủy Thiên Tôn đóng cửa thanh vi thiên, Ngọc Hư cung đóng cửa, biết

chính mình đại thế đã mất, chiêu cáo thiên hạ, thiên đình không chỉ có tôn tam giáo còn tôn tây phương giáo, bốn phía bắt đầu dùng trọng dụng tây phương giáo nhân mã. Âm thầm lại đã đầu nhập vào tây phương giáo, trở thành tây phương giáo phó giáo chủ, chính là người sau cũng không có chiêu cáo thiên hạ.

Một kiện là Thông Thiên lần nữa ở vũ dư thiên kim ngao đảo Bích Du cung khai đàn thụ đạo, rất nhiều từng mông quá hắn ân huệ các tộc tiên nhân ào ào trở về, trong đó một vị cấp quan trọng nhân vật là tây phương giáo Khổng Tuyên.

Một kiện là Vương Mẫu nương nương chỗ Côn Luân tiên đảo hoàn toàn cùng thiên đình quyết liệt, cùng Cửu U sơn, cửu thiên sơn giống nhau, trở thành tiên giới siêu nhiên thế lực tồn tại, không về thiên đình quản giáo.

Còn có một sự kiện còn lại là biến mất vô số năm bất tử thần sơn tái hiện Tụ Quật châu.

……

Hỗn độn thế giới, có một nam tử **** thân mình, cầm trong tay búa lớn ở hỗn độn thế giới không ngừng chém.

Mỗi một búa đánh xuống, kia hỗn hỗn độn độn thế giới trở về về thứ tự, nhưng rất nhanh lần đó tự liền lại lần nữa sụp đổ, hóa thành hỗn hỗn độn độn thế giới.

Ở một cái khác địa phương, có mười hai vu tổ phân thân đồng dạng **** trên thân, lay động vu tổ kỳ.

Mười hai vu tổ phân thân trung gian, có một vô cùng cao lớn nam tử, đồng dạng trì búa mở mang hỗn độn thế giới. Mỗi một búa đi xuống, hỗn độn thế giới đồng dạng trở về có tự, nhưng rất nhanh lại sụp đổ, trở về hỗn độn.

Vạn năm sau, Hạ Vân Kiệt cùng mười hai vu tổ phân thân còn tại hỗn độn thế giới trung, mỗi một búa đi xuống tình huống cũng không có biến hóa.

Mười vạn năm, hắn cùng mười hai vu tổ phân thân còn tại, tình huống không có biến hóa.

Trăm vạn năm sau, còn là như thế.

Ngàn vạn năm sau, làm Hạ Vân Kiệt lại một búa chém xuống lúc, đột nhiên có lang lảng Càn Khôn ở hỗn độn xuất hiện, có sương mù bốc lên, có sinh mệnh hơi thở ở trong đó dựng dục, phảng phất thiên địa sơ khai.

Tuy rằng thế giới này đều rất nhỏ, nhưng dĩ nhiên như hỗn độn thế giới trung một mảnh đào hoa nguyên, không những là hỗn hỗn độn độn, không còn là phong thủy địa hỏa tán loạn.

“Ha ha!” Hạ Vân Kiệt ngửa mặt lên thiên cười to, rơi lệ đầy mặt.

Suốt ngàn vạn năm, không ai biết hắn là dựa vào cái dạng gì kiên nghị tâm tính khả năng kiên trì đi xuống.

Cuối cùng, dựa vào kia cổ kiên nghị tâm chí, dựa vào cùng mười hai vu tổ phân thân cùng nhau tìm hiểu, tựa như mười ba người cùng nhau tìm hiểu, thứ chín tôn vu đỉnh thành công phá mà trọng tố, hắn trở thành một thế hệ vu vương, giáo chủ cấp nhân vật!

Không chỉ có như thế, bên trong tử phủ tiên anh tại đây một khắc cũng biến thành một lũ tiên thiên chi khí ở bên trong quanh quẩn.

Cười to qua đi, Hạ Vân Kiệt cùng mười hai vu tổ phân thân đạp không mà đi.

Chương 1983 : Tru tiên trận

Vũ dư thiên, kim ngao đảo.

Thông Thiên, Vu Hàm, Hạ Vân Kiệt, Tôn Ngộ Không phân đông nam tây bắc tứ phương mà đứng, mỗi người đỉnh đầu huyền một thanh phi kiếm.

Kiếm kia nhìn như phong cách cổ xưa tự nhiên, nhưng người chỉ cần coi trọng liếc mắt một cái, sẽ gặp cảm giác nói không nên lời cực kỳ sợ hãi, cho dù bình thường Thái Ất kim tiên nhân vật cũng là như thế. Chỉ có phó giáo chủ cấp nhân vật khả năng chân chính nhìn thẳng vào chúng nó.

Này tứ kiếm đúng là uy chấn thượng cổ thời đại tru tiên kiếm, lục tiên kiếm, hãm tiên kiếm cùng tuyệt tiên kiếm tru tiên tứ kiếm.

Tứ kiếm cấu tứ môn, tứ môn tàng vô tận hung hiểm, cho dù giáo chủ cấp nhân vật tiến vào trong đó, một cái vô ý đều phải thân tổn mà chết.

Tam giáo nội loạn, Thông Thiên từng bằng vào này tứ kiếm bày ra tru tiên trận, một người độc chiến bốn vị giáo chủ, cuối cùng tuy rằng chiến bại, nhưng mặc dù bại do vinh.

Bất quá ngày đó chính là Thông Thiên một người chủ trận, mà nay ngày còn lại là Thông Thiên, Vu Hàm, Hạ Vân Kiệt còn có Tôn Ngộ Không bốn người hợp lực bày ra trận này, một người trì một kiếm, thủ một môn, hợp bốn người lực, uy lực của nó tự nhiên không phải ngày đó Thông Thiên một mình một người nắm trong tay có thể sánh bằng.

Huống hồ hôm nay Thông Thiên cũng không tái là ngày

xưa Thông Thiên, trải qua tam giáo nội loạn, phá rồi sau đó lập, nay Thông Thiên đạo hạnh so với trước kia còn muốn tinh thâm một ít. Mà Hạ Vân Kiệt tiên vu song tu, nay đã thành tựu giáo chủ vị, tu vi so với năm đó Thông Thiên cũng không kém.

Chỉ có Vu Hàm cùng Tôn Ngộ Không thực lực kém một ít, bất quá bọn họ hai người chủ yếu khởi là phụ trợ cản trở chi dùng, chân chính giết địch chính là Hạ Vân Kiệt cùng Thông Thiên. Cho nên hai người trì chưởng phân biệt là hãm tiên kiếm cùng lục tiên kiếm, mà Hạ Vân Kiệt cùng Thông Thiên hai người trì chưởng là tru tiên kiếm cùng tuyệt tiên kiếm, mặt sau hai kiếm là trong tứ kiếm nhất sắc bén hung hiểm.

Bốn người ở vũ dư thiên kim ngao đảo thao luyện tru tiên trận, chỉ có bọn họ bốn người, mà mặt khác một bên trường hợp cũng là cực kì to lớn, có ước chừng vạn danh kim tiên ở thao luyện.

Này vạn danh kim tiên kém cỏi nhất đều là tử anh kì kim tiên, không hề thiếu đứng đầu kim tiên cùng sơ kì Thái Ất kim tiên, thậm chí liền ngay cả trung kỳ Thái Ất kim tiên cũng chính là phó giáo chủ cấp nhân vật đều có vài cái.

Người sau có Cửu U Tố Âm nữ đế, Nữ Oa cung Trầm nương nương, Đỗ nương nương, cuối cùng thành công đột phá thành trung kỳ Thái Ất kim tiên Vân Tiêu nương nương cộng bốn người.

Chỉ thấy Cửu U Tố Âm nữ đế đứng ở trong trận, cầm trong tay một mặt dài phiên, dài phiên có sáu vĩ, tên là chiêu hồn phiên.

Năm đó tam giáo nội loạn, Thông Thiên bố tru tiên trận bị thua không cam lòng, lại bày vạn tiên trận, tưởng tập vạn danh kim tiên đệ tử lực sẽ cùng bốn vị giáo chủ nhất

quyết thắng bại. Hắn vất vả tế luyện có một phiên tên là lục hồn phiên, đem trong quân địch bốn vị giáo chủ cùng này khác hai vị chủ yếu tướng lãnh tên viết trên này, tưởng ở đại chiến đảo loạn bọn họ hồn phách, hảo trợ hắn giúp một tay.

Không ngờ hắn ký thác kỳ vọng cao Trường Nhĩ Định Quang Tiên lại cầm lục hồn phiên đầu phục quân địch, làm cho hắn cuối cùng thất bại trong gang tấc. Đương nhiên cho dù không có Trường Nhĩ Định Quang Tiên, trận chiến ấy Thông Thiên cũng là nhất định thất bại.

Này chuyến Thông Thiên trọng bố vạn tiên trận, chính là lấy nhiều khi ít, lấy cường chiến nhược, tự không cần tái chuyên môn đem đối phương nhân vật trọng yếu tên viết ở dài trên lá cờ, mà là không khác biệt công kích, cho nên kia lục hồn phiên cũng tựu thành chiêu hồn phiên.

Một khi Cửu U Tố Âm nữ đế lay động kia phiên, trong trận quân địch hồn phách sẽ muốn chịu này quấy. Thực lực kém chút chỉ sợ muốn lập tức hồn bay phách lạc, lợi hại một ít chỉ sợ cũng là muốn hồn bay phách lạc, mặc vạn danh kim tiên giết hại.

Như thế mười năm sau, tru tiên trận cùng vạn tiên trận đều đã thao luyện quen thuộc.

Một ngày này, Tây Thiên ngoại, u ám thảm thảm, gió lạnh phơ phất, hung quang sát khí đầy trời bốc lên.

Có vạn danh kim tiên bày ra vạn tiên trận, theo bốn phương tám hướng đem toàn bộ Tây Thiên vây quanh phong tỏa.

Vạn tiên trận một nữ tử sừng sững vạn tiên phía trên, vạt áo phiêu phiêu, cầm trong tay dài phiên, uy nghiêm vô cùng, đúng là Tố Nữ.

Tây Thiên nội, tu di sơn, Thông Thiên, Hạ Vân Kiệt, Vu Hàm, Tôn Ngộ Không bốn người đều tự sừng sững tứ phương, đầu huyền một thanh lợi kiếm, hiện ra bốn đại môn, che lại tu di sơn tứ phương.

Tứ môn kiếm khí kích động, to lớn như thiên tu di sơn, hùng vĩ khí phái cung điện, tại đây kiếm khí bao phủ dưới, không quá nhiều lâu liền ầm ầm sập, hóa thành bột mịn.

Chỉ còn lại có một trượng sáu cao, sắc mặt phát hoàng nam tử cao lớn tọa cửu phẩm đài sen phía trên, cầm trong tay thanh liên bảo sắc kỳ, sắc mặt âm lãnh, trong mắt lộ ra vây thú bàn cùng hung ác cực ánh mắt.

Người này tự nhiên chính là tây phương giáo đại giáo chủ Tiếp Dẫn đạo nhân.

“Hảo hảo, không nghĩ tới Hạ Vân Kiệt ngươi cuối cùng còn là thành tựu giáo chủ vị, không nghĩ tới Vu Hàm ngươi thế nhưng còn sống trên đời. Tru tiên trận, xem ra Thông Thiên các ngươi hôm nay thề muốn giết ta cho thống khoái ! Nhưng ta có huynh đệ hai người, lại khởi là các ngươi có thể giết được ?” Tiếp Dẫn đạo nhân âm thanh lạnh lùng nói.

Nói xong, kia cửu phẩm đài sen liền có bảo quang nở rộ, thấy hắn quanh quẩn lên, Tiếp Dẫn đạo nhân lại tế thanh liên bảo sắc kỳ đem cửu phẩm đài sen tính cả chính hắn tráo lên.

“Ha ha, Tiếp Dẫn ta biết ngươi tưởng chờ Chuẩn Đề đến với ngươi hội hợp, nhưng ta huynh đệ mười hai vu tổ phân thân sớm đã đi Linh sơn! Chuẩn Đề nhất thời nửa khắc chỉ sợ rất khó tới rồi cùng ngươi hội hợp.” Thông Thiên cười to nói.

Tiếp Dẫn đạo nhân nghe vậy thần sắc không thay đổi,

chỉ để ý ngồi xếp bằng cửu phẩm đài sen phía trên, quanh thân có tiên thiên chi khí quanh quẩn, bên ngoài lại có hai tầng bảo quang quanh quẩn.

“Tiếp Dẫn nếu chính là một mình ta, ngươi như vậy co đầu rút cổ đứng lên, ta còn thực bắt ngươi không có biện pháp. Nếu ngươi kia đài sen còn là hoàn hảo không tổn hao gì, chỉ sợ trong thời gian ngắn cũng giết ngươi không được. Nhưng hôm nay ta có bốn người, ngươi kia đài sen cũng bất quá chính là cửu phẩm đài sen, không còn nữa mười hai phẩm, muốn ngăn trở ta tru tiên trận kiếm khí bất quá chính là kẻ ngốc giấc mộng!” Thông Thiên gặp Tiếp Dẫn không nói ngữ, liên tục cười lạnh nói.

Nguyên lai Tiếp Dẫn đài sen nguyên bản có mười hai phẩm, nhưng ở thượng cổ thời đại lại bị một con muỗi chi tổ cấp cắn ăn ba phẩm, cho nên liền thành cửu phẩm đài sen, uy lực đại suy giảm.

Tiếp Dẫn nghe vậy sắc mặt cuối cùng khẽ biến, nhưng cũng không có ngôn ngữ.

“Tru tiên!” Thông Thiên thấy thế lập tức hét lớn một tiếng, lay động đỉnh đầu tru tiên kiếm, liền có một đạo sắc bén kiếm quang như hồng hướng Tiếp Dẫn đạo nhân giết đi, nháy mắt liền đem kia màu xanh bảo quang cấp lột bỏ mỏng manh một tầng.

“Tuyệt tiên!” Hạ Vân Kiệt thấy thế theo sát sau hét lớn một tiếng, lay động đỉnh đầu tuyệt tiên kiếm, cũng có một đạo sắc bén kiếm quang như hồng hướng Tiếp Dẫn đạo nhân sát đi, đồng dạng nháy mắt đem kia màu xanh bảo quang cấp lột bỏ mỏng manh một tầng.

Vu Hàm cùng Tôn Ngộ Không thấy thế, cũng đều đi theo hét lớn một tiếng, lay động đỉnh đầu tiên kiếm, kiếm kia quang đồng dạng như hồng sát đi, chính là chỉ có thể

quấy kia màu xanh bảo quang, cũng không thể lột bỏ nó.

Bởi vậy liền hãy nhìn ra phó giáo chủ cùng giáo chủ chênh lệch. Nếu là đổi thành phó giáo chủ, kia Tiếp Dẫn cứ như vậy ngồi xếp bằng ở nơi nào, cho dù bày ra tru tiên trận vây công, cũng căn bản không làm gì được hắn.

Thông Thiên bốn người đều biết đến muốn giết giáo chủ chẳng phải là chuyện dễ, cho nên không hề cấp, chỉ để ý mọi người thay phiên thả ra kiếm quang sát hướng Tiếp Dẫn đạo nhân.

Dần dần, kia màu xanh bảo quang bị tước từng tí không dư thừa, hiện ra một cây quay tròn thanh liên bảo sắc kỳ, bị Hạ Vân Kiệt trực tiếp duỗi tay cấp cầm đi.

Tiếp Dẫn đạo nhân gặp Hạ Vân Kiệt duỗi tay lấy đi thanh liên bảo sắc kỳ, trên mặt lộ ra một lũ lo âu sắc.

Tây Thiên Linh sơn cảnh tượng, lúc này cùng tu di sơn không vội không hoãn là hoàn toàn bất đồng.

Chương 1984 : Hỗn độn giáo chủ [toàn thư hoàn]

Lúc này Linh sơn sơn băng địa liệt, thiên động diêu, kia Chuẩn Đề đạo nhân hiển vạn trượng kim thân, tay cầm lục căn thanh tịnh trúc liên tục rống giận đánh hướng Bàn Cổ đại đế hóa thân.

Bởi vì phẫn nộ, kia lục căn thanh tịnh trúc không còn phục phía trước phong cách cổ xưa ẩn hàm, mà là tản ra vô cùng vô tận sát khí thô bạo.

Mười hai vu tổ phân thân lúc này đã người người ngực vết máu loang lổ.

Trải qua ngàn vạn năm, bọn họ tu vi tuy rằng đều có đề cao, nhưng như trước không có thể thành tựu chân chính thượng cổ vu tổ, có lẽ này đó là pháp tắc, bọn họ đời này có thể vô hạn tiếp cận thượng cổ vu tổ, nhưng không thể trở thành thượng cổ vu tổ.

Dưới tình huống như vậy, giáo chủ liều mạng, chẳng sợ bọn họ bày ra chính là thập nhị đô thiên vu tổ đại trận, như trước không phải Chuẩn Đề đạo nhân đối thủ.

Bất quá bọn họ mục đích vốn là là bám trụ Chuẩn Đề đạo nhân, tốt cấp Thông Thiên đám người sáng tạo hợp lực đánh chết Tiếp Dẫn đạo nhân thời gian, cho nên tuy rằng không địch lại, nhưng bọn họ còn là đau khổ kiên trì.

Kiếm quang từng đạo như hồng mà ra, cửu phẩm đài sen bảo quang đồng dạng bị một tầng tầng lột bỏ, mắt thấy sẽ muốn phá vỡ.

Tiếp Dẫn đạo nhân trên mặt lo âu sắc càng đậm, cuối cùng, mắt thấy cửu phẩm đài sen sắp bị phá vỡ, Tiếp

Dẫn đạo nhân cuối cùng đột nhiên đứng lên.

Cửu phẩm đài sen đột nhiên hào quang nở rộ, chiếu rọi toàn bộ kiếm trận thiên địa, cửu phẩm đài sen hóa thành cửu tòa đại sơn, ầm ầm ầm tạp hướng tứ môn.

“Ha ha, Tiếp Dẫn ngươi cuối cùng còn là ngao không được !” Thông Thiên một tiếng cười to, có hai mươi bốn đạo quang theo hắn trên người lao ra, hiện ra hai mươi bốn khỏa hạt châu đến, đúng là hai mươi bốn khỏa định hải thần châu.

Hai mươi bốn khỏa định hải thần châu hiển hóa ra hai mươi bốn chư thiên, kia cửu phẩm đài sen biến thành chín tòa đại sơn rơi vào hai mươi bốn chư thiên trung tựa như trâu đất xuống biển, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

“Ha ha! Tiếp Dẫn ngươi chịu chết đi!” Hạ Vân Kiệt, Vu Hàm còn có Tôn Ngộ Không ba người cất tiếng cười to, lay động đỉnh đầu tiên kiếm.

Ba đạo kiếm quang bắn ra, lập tức Tiếp Dẫn vận chuyển tiên thiên chi khí ngăn cản, nhưng chống đỡ được Vu Hàm cùng Tôn Ngộ Không sở phóng chi kiếm quang, lại ngăn không được Hạ Vân Kiệt phóng kiếm quang, lập tức liền bị đánh trúng cánh tay, lộ ra một đạo thật sâu kiếm thương, máu tươi phun dũng.

“Ha ha, Tiếp Dẫn chịu chết đi!” Thông Thiên cũng theo sát sau lay động đỉnh đầu tru tiên kiếm, lại kiếm quang thả ra, Tiếp Dẫn kia cánh tay liền bị chỉnh cái cắt xuống dưới.

“Rống rống!” Tiếp Dẫn bị gãy một tay cánh tay, cuối cùng hoàn toàn bùng nổ, tóc tai bù xù, liên tục rống giận, trong tay không biết khi nào hơn một cây bảo tràng đối với Tôn Ngộ Không sở thủ một môn liên tục đánh đi.

“Ức hiếp ta lão Tôn sao?” Tôn Ngộ Không thấy thế giận dữ, dùng sức lay động lục tiên kiếm đi ngăn cản bảo tràng, mà Thông Thiên, Hạ Vân Kiệt, còn có Vu Hàm ba người thấy thế biết một trận chiến này đã đến thời khắc mấu chốt, một khi làm cho Tiếp Dẫn chạy mất, không chỉ có mười hai vu tổ có hiểm, hơn nữa hai người hợp lực, bọn họ muốn trấn sát bọn họ cũng sẽ không dễ dàng như vậy.

“Tru tiên!”

“Tuyệt tiên!”

“Hãm tiên!”

Thông Thiên ba người liên tục rống giận, từng đạo kiếm quang thả ra.

Rất nhanh, Tiếp Dẫn đạo nhân liền cả người máu chảy đầm đìa, nơi nơi là thương, bất quá hắn trong mắt điên cuồng sắc càng đậm.

“Yêu hầu, lần này ta xem ngươi còn như thế nào chắn ta!” Tiếp Dẫn cười gằn nói.

Nguyên lai Tôn Ngộ Không lúc này cũng sớm đã bị Tiếp Dẫn đạo nhân cấp đánh thành trọng thương, ở Tiếp Dẫn đạo nhân xem ra rốt cuộc ngăn không được chính mình một bảo tràng.

“Ha ha, Tiếp Dẫn ngươi cao hứng quá sớm. Ta lão Tôn huynh đệ sớm đã nghĩ tới điểm này.” Tôn Ngộ Không thấy thế không sợ hãi phản nở nụ cười, một mảnh lá cây bay vào hắn trong miệng, nháy mắt hắn thương thế liền lấy khủng bố tốc độ khôi phục.

“Bất tử thần thảo! Ta đã sớm nên nghĩ đến! Đã sớm nên

nghĩ đến!” Tiếp Dẫn đạo nhân nhìn đến kia phiến lá cây bay vào Tôn Ngộ Không trong miệng, điên cuồng ánh mắt lập tức ảm đạm rồi xuống dưới.

Cơ hồ đồng thời có hai đạo kiếm quang một trái một phải đối với hắn cổ cắt tới.

Một cái cực đại đầu rơi xuống đất.

Một thế hệ tây phương giáo đại giáo chủ như vậy thân tổn trong tru tiên trận.

“Đạo huynh!” Linh sơn, Chuẩn Đề đạo nhân cảm nhận được Tiếp Dẫn đạo nhân ngã xuống, hai hàng lão nước mắt hạ, hét lớn một tiếng, điên rồi bình thường đem lục căn thanh tịnh trúc đối với Bàn Cổ đại đế hóa thân đánh đi xuống.

“Phốc! Phốc! Phốc!” Mười hai vu tổ phân thân ào ào phun huyết mà ra, Bàn Cổ đại đế hóa thân hóa thành hư vô.

Mười hai vu tổ phân thân cũng cuối cùng đến dầu thắp khô kiệt bộ, biết Tiếp Dẫn đạo nhân đã ngã xuống, cuối cùng rốt cuộc khiêng không được Chuẩn Đề đạo nhân này điên cuồng nhất kích.

“Chết! Các ngươi đều phải chết!” Chuẩn Đề đạo nhân nhất cây trúc đem Bàn Cổ đại đế hóa thân đánh thành hư vô, cây trúc tái khởi đối với cận chiến năng lực kém cỏi nhất Hậu Nghệ đánh đi.

Lúc này thập nhị đô thiên vu tổ đại trận đã phá, Hậu Nghệ phân thân lại đã đến dầu thắp khô kiệt thời điểm, lại làm sao chống đỡ được Chuẩn Đề này một cây trúc.

Lập tức Hậu Nghệ đầu bị đánh bạo, bất quá ở Hậu Nghệ phân thân bị đánh bạo đầu trong nháy mắt, hắn trên mặt

cũng lộ ra hiểu ra sắc.

“Trở về căn nguyên! Này vốn là là của ta quy túc!”

Tiếp theo một đạo bạch hồng khỏa cuốn một mặt màu đen lá cờ ngang mà đi, rơi vào chính hướng bên này tới rồi Hạ Vân Kiệt mi tâm.

Ca ca ca, vu vương chi đỉnh hiện ra từng đạo cái khe đến, Hậu Nghệ vu tổ kỳ rơi vào vu vương đỉnh trung.

“Ha ha! Thì ra là thế! Thì ra là thế!” Cộng Công đám người cũng tất cả đều cười ha ha, cũng không chờ Chuẩn Đề đạo nhân lục căn thanh tịnh trúc đánh đem xuống dưới, ào ào tự giải thân xác, hóa thành từng đạo vu tổ tinh khí khỏa cuốn vu tổ kỳ cùng Hậu Nghệ giống nhau rơi vào Hạ Vân Kiệt mi tâm, đầu nhập vu vương chi đỉnh.

Làm cuối cùng một đạo vu tổ cùng vu tổ kỳ cũng đầu nhập vu vương chi đỉnh khi, vu vương đỉnh biến thành hư vô, tính cả cùng nhau hóa thành hư vô còn có này khác cửu tôn vu đỉnh, ba tòa tiên phủ.

Hạ Vân Kiệt trong cơ thể rốt cuộc nhìn không tới ngũ tạng lục phủ, rốt cuộc nhìn không tới vu đỉnh cùng tiên phủ, chỉ có hỗn độn khí. Hỗn độn khí bên trong có một mặt búa lớn, kia búa lớn đó là mười hai vu tổ kỳ ở vu vương đỉnh dung hợp biến thành.

“Thì ra là thế!” Hạ Vân Kiệt trong mắt chảy xuống hai đạo nhiệt lệ, tâm niệm vừa động, kia hỗn độn khí liền hóa thành một đen một trắng hai khí, hắn tâm ý tái vừa động, kia một đen một trắng hai khí liền dựng dục ra ngũ tạng lục phủ, huyết mạch khí quản……

“Dịch có Thái Cực, thái cực sinh lưỡng nghi, lưỡng nghi sinh tứ tượng……”

“Chuẩn Đề ngươi còn muốn trốn sao?” Trong lòng đã sáng trưng, Hạ Vân Kiệt liền một cước bước ra, chặn Chuẩn Đề tưởng bỏ chạy đường.

“Như thế nào khả năng? Ngươi, ngươi thế nhưng trở thành hỗn độn giáo chủ !” Chuẩn Đề nhìn phảng phất lại bình thường bất quá Hạ Vân Kiệt, lại cả kinh giống như thấy quỷ bình thường.

“Này còn muốn đa tạ ngươi !” Hạ Vân Kiệt thản nhiên trả lời, trong tay hơn một cây búa.

“Bàn Cổ đại đế Khai Thiên Phủ!” Chuẩn Đề đạo nhân miệng đầy chua sót nói.

“Đúng vậy!” Hạ Vân Kiệt lại thản nhiên trở về một câu, cử búa hướng Chuẩn Đề bổ tới.

Chuẩn Đề thấy thế vội vàng cầm lục căn thanh tịnh trúc ngăn cản.

“Răng rắc !”

Một tiếng, lục căn thanh tịnh trúc bị một búa đầu chém thành hai đoạn, sắc bén phủ nhận hạ xuống, Chuẩn Đề bị từ đầu tới đuôi chém thành hai nửa.

Tây phương giáo nhị giáo chủ Chuẩn Đề ngã xuống!

Gặp Hạ Vân Kiệt một búa đem Chuẩn Đề chém thành hai nửa, cho dù Thông Thiên cũng là nhịn không được âm thầm nuốt một ngụm nước miếng, tóc gáy căn căn đứng lên nói:“Hiền đệ, ngươi cũng thật sự quá lợi hại đi!”

“Đại ca, không có ngươi trong tưởng tượng như vậy lợi hại. Chỉ là vì Chuẩn Đề vốn là đã có chút kiệt lực, hơn

nữa hắn tâm chí sớm mất, ta này Khai Thiên Phủ lại là thiên địa thứ nhất lợi khí, cho nên mới vừa rồi có thể một búa đầu thấy hắn chém giết. Nếu không tuy rằng cũng có thể giết hắn, cũng phải hao phí chút khí lực.” Hạ Vân Kiệt cười giải thích nói.

“Cũng phải hao phí chút khí lực? Ngươi lời này làm cho vi huynh nghe đứng lên như thế nào cảm giác rất là khó chịu đâu?” Thông Thiên nhìn Hạ Vân Kiệt cười khổ nói.

“Ha ha, đại ca, một đời hai huynh đệ, chớ để như thế a! Đi một chút, Tố Nữ bên kia hẳn là cũng đã không sai biệt lắm.” Hạ Vân Kiệt gặp Thông Thiên kia vẻ mặt cười khổ bộ dáng, không khỏi cười ha ha ôm chầm bờ vai của hắn nói.

“Ha ha!” Thông Thiên nghe vậy cuối cùng cũng đi theo cười ha ha đứng lên.

“Ha ha!” Tôn Ngộ Không cùng Vu Hàm cũng đi theo cất tiếng cười to đứng lên.

Bốn nam nhân cười lớn còn không có ra Tây Thiên liền nhìn đến Tố Nữ đám người dẫn vạn tiên tiến đến, người người trên mặt đều tràn đầy vui mừng mỉm cười, vạn người không có tổn thất một người, dĩ nhiên là lấy được toàn thắng.

Chúng tiên gặp Thông Thiên đám người đi ra, tự nhiên biết hai vị giáo chủ đã bại, không khỏi tất cả đều mừng rỡ, ào ào quỳ xuống đất bái kiến, mà Tố Nữ chúng nữ tử lại bất chấp Thông Thiên đám người ở đây, kinh hỉ đầu nhập Hạ Vân Kiệt trong lòng.

Thẳng đến giờ khắc này, các nàng mới xem như chân chính hoàn toàn yên lòng!

……

Tây Thiên chi chiến sau, Thông Thiên thân lên thiên đình, chém giết Ngọc Đế, hợp nhân giáo, Tiệt giáo, Vu môn tam giáo cùng sắc phong Vương Mẫu nương nương làm tiên giới chi chủ.

Lần này sắc phong từ Tiệt giáo là chủ, Xiển giáo không phần trong đó!

……

Côn Luân tiên đảo, Dao Trì bích ba như nhiễm, trong veo thấy đáy, mặt hồ trầm tĩnh giống như một khối thật lớn phỉ thúy.

Dao Trì biên một gốc cây che trời đại thụ dưới, kia đại thụ lóng lánh trong sáng, giống như mĩ ngọc cấu thành, trên cây cành lá ở ánh mặt trời chiếu rọi xuống phản xạ ngũ thải ban lan nhu hòa hào quang, dưới cành có xuyến xuyến như trân châu bàn ngọc châu quải hạ, mỗi khi có gió nhẹ thổi tới, kia cành hoa diệp ngọc châu liền cho nhau khấu đánh, thế nhưng phát ra du dương ngũ âm, vô cùng động thiên êm tai.

“Hồi lâu không có tới, này gốc ngọc thụ lại dài cao chút!” Dưới ngọc thụ, Hạ Vân Kiệt tựa vào thân cây thượng, từ phía sau ôm lúc này quý là tiên giới chi chủ Vương Mẫu nương nương.

“Hồi lâu không gặp, chẳng lẽ ngươi hay là muốn cùng ta dừng bước như thế sao?” Vương Mẫu nương nương nằm ở Hạ Vân Kiệt trong lòng, nhìn lên hắn, trong mắt toát ra câu hồn quyến rũ.

“Đương nhiên không phải!” Hạ Vân Kiệt cúi đầu hôn đi xuống, một đôi tay từ phía sau đặt lên kia hai tòa cao ngất mà kiên đĩnh hai vú.

[toàn thư hoàn]

Nội dung từ **Chương 1 : Xem đủ không có?** đến **Chương 1984 : Hỗn độn giáo chủ [toàn thư hoàn]**

UserScript được viết bởi: Toan Nguyen